Thạch Trư

Đế Tôn

Mục lục

Quyển 1

Chương 1: Nhà Có Yêu Hồ

Chương 2: Giai Nhân Tuyệt Sắc

Chương 3: Ma Ngục Huyền Thai

Chương 4: Vô Cùng Nguy Hiểm

Chương 5: Tay Mơ Tiến Bộ

Chương 6: Bước Đầu Thắng Lợi

Chương 7: Long Hổ Tượng Lực Quyết

Chương 8: Trận Chiến Võ Đạo Đầu Tiên

Chương 9: Ý Chí Võ Đạo

Chương 10: Con Rắn Độc Khổng Lồ

Chương 11: Con Gái Dược Vương

Chương 12: Tẩy Cân Phạt Tủy

Chương 13: Nguy Cơ Ẩn Hiện

Chương 14: Cướp Ổ Giao Long

Chương 15: Thần Hỏa Đâu Suất

Chương 16: Thần Hỏa Luyện Cốt

Chương 17: Tượng Vương Thần Thung

Chương 18: Không Bằng Cầm Thú

Chương 19: Phật Thủ Kim Liên

Chương 20: Liều Mạng Một Lần

Chương 21: Linh Đan Xá Lợi

Chương 22: Chặn Cướp Ở Bờ Sông

Chương 23: Minh Vương Thần Ấn

Chương 24: Vô Tình Gặp Lại Người Quen Cũ
Chương 25: Đả Thông Tất Cả
Chương 26: Hung Hăng Làm Nhục
Chương 27: Chốn Hung Hiểm
Chương 28: Tinh Nguyệt Thần Tông
Chương 29: Tông Sư Luyện Đan
Chương 30: Hàng Phục Yêu Vương
Chương 31: Một Chưởng Đập Chết. (1)
Chương 32: Một Chưởng Đập Chết.
Chương 33: Ba Tượng Chi Lực. (1)
Chương 34: Ba Tượng Chi Lực. (2)
Chương 35: Truy Sát Đến Cùng
Chương 36: Chính Diện Xung Đột. (1)
Chương 37: Chính Diện Xung Đột. (2)
Chương 38: Đại Yêu Tụ Tập
Chương 39: Một Chuỗi Phật Châu. (1)
Chương 40: Một Chuỗi Phật Châu. (2)
Chương 41: Vũ Hóa Thần Công
Chương 42: Thủy Hỏa Rèn Luyện (1)
Chương 43: Thủy Hỏa Rèn Luyện. (2)
Chương 44: Cuồng Vọng Đến Cực Điểm. (1)
Chương 45: Cuồng Vọng Đến Cực Điểm. (2)
Chương 46: Hóa Thần Linh Đan. (1)
Chương 47: Hóa Thần Linh Đan. (2)
Chương 48: Tinh Thần Hiểm Cảnh
Chương 49: Cường Giả Tụ Tập. (1)

Chương 50: Cường Giả Tụ Tập. (2)
Chương 51: Hỗn Nguyên Như Ý
Chương 52: Luyện Khí Thành Cương. (1)
Chương 53: Luyện Khí Thành Cương. (2)
Chương 54: Mũi Tên Khí Xuyên Thể. (1)
Chương 55: Mũi Tên Khí Xuyên Thể. (2)
Chương 56: Lực Toái Chân Cương
Chương 57: Tha Cho Ngươi Một Mạng
Chương 58: Chưởng Tâm Thần Lôi. (1)
Chương 59: Chưởng Tâm Thần Lôi. (2)
Chương 60: Ngàn Kiểu Chết! (1)
Chương 61: Ngàn Kiểu Chết! (2)
Chương 62: Ma Tính Đại Phát
Chương 63: Tâm Thần Thất Thủ.
Chương 64: Ngự Giá Thân Lâm. (1)
Chương 65: Ngự Giá Thân Lâm. (2)
Chương 66: Luyện Thể Thành Cương
Chương 67: Khiêu Chiến Ngoại Cương
Chương 68: Lòng Đất Biến Động
Chương 69: Lòng Đất Biến Động. (2)
Chương 70: Tỷ Tỷ Bạo Lực
Chương 71: Bắn Chết Thái Tử.
Chương 72: Bắn Chết Thái Tử. (2)
Chương 73: Hoàng Đế Băng Hà. (1)
Chương 74: Hoàng Đế Băng Hà. (2)
Chương 75: Ly Biệt (1)

Chương 76: Ly Biệt. (2)
Chương 77: Tiến Về Trung Thổ. (1)
Chương 78: Tiến Về Trung Thổ. (2)
Chương 79: Tiểu Muội Giang Lâm. (1)
Chương 80: Tiểu Muội Giang Lâm. (2)
Chương 81: Ngươi Đừng Dùng Sức Mạnh…
Chương 82: Dã Cẩu Đạo Nhân. (1)
Chương 83: Dã Cẩu Đạo Nhân. (2)
Chương 84: Thần Niệm Giao Phong. (1)
Chương 85: Thần Niệm Giao Phong. (2)
Chương 86: Huyền Thiên Thánh Tông. (1)
Chương 87: Huyền Thiên Thánh Tông. (2)
Chương 88: Thánh Địa Tu Luyện. (1)
Chương 89: Thánh Địa Tu Luyện. (2)
Chương 90: Muốn Giấu Tài Cũng Không Được!
Chương 91: Thánh Tông Sỉ Nhục. (1)
Chương 92: Thánh Tông Sỉ Nhục. (2)
Chương 93: Khổng Tước Minh Vương. (1)
Chương 94: Khổng Tước Minh Vương. (2)
Chương 95: Hết Thảy Chuyển Về Nhà! (1)
Chương 96: Hết Thảy Chuyển Về Nhà! (2)
Chương 97: Tiết Tháo Ở Đâu? (1)
Chương 98: Tiết Tháo Ở Đâu? (2)
Chương 99: Đại Kim Cương Luân Ấn
Chương 100: Hung Hăng Mà Đánh. (1)
Quyển 2

Chương 101: Hung Hăng Mà Đánh. (2)
Chương 102: Đại Ngũ Hành Kiếm Khí. (1)
Chương 103: Đại Ngũ Hành Kiếm Khí. (2)
Chương 104: Hai Đại Kiếm Khí. (1)
Chương 105: Hai Đại Kiếm Khí. (2)
Chương 106: Đồng Môn Khi Dễ ! (1)
Chương 107: Đồng Môn Khi Dễ ! (2)
Chương 108: Hồn Thiên Vạn Tượng
Chương 109: Thần Luân Đại Yêu. (1)
Chương 110: Thần Luân Đại Yêu. (2)
Chương 111: Đột Phá Nhân Thể Cực Hạn. (1)
Chương 112: Đột Phá Nhân Thể Cực Hạn. (2)
Chương 113: Sát Nhập Vạn Yêu Cốc. (1)
Chương 114: Sát Nhập Vạn Yêu Cốc. (2)
Chương 115: Lôi Đình Nhất Kích. (1)
Chương 116: Lôi Đình Nhất Kích. (2)
Chương 117: Cù Long Ma Thể. (1)
Chương 118: Cù Long Ma Thể. (2)
Chương 119: Cao Thủ Đấu Pháp
Chương 120: Thấy Tốt Thì Lấy. (1)
Chương 121: Thấy Tốt Thì Lấy. (2)
Chương 122: Cùng Nhau Tắm Rửa. (1)
Chương 123: Cùng Nhau Tắm Rửa. (2)
Chương 124: Thân Thể Thần Thông. (1)
Chương 125: Thân Thể Thần Thông. (2)
Chương 126: Ma Chung Bá Thể. (1)

Chương 127: Ma Chung Bá Thể. (2)
Chương 128: Loạn Không Ma Vực
Chương 129: Đối Chiến Thần Thông Đại Yêu. (1)
Chương 130: Đối Chiến Thần Thông Đại Yêu. (2)
Chương 131: Thái Huyền Thánh Tông. (1)
Chương 132: Thái Huyền Thánh Tông. (2)
Chương 133: Phiên Thiên Ấn Pháp. (1)
Chương 134: Phiên Thiên Ấn Pháp. (2)
Chương 135: Huynh Muội Gặp Lại. (1)
Chương 136: Huynh Muội Gặp Lại. (2)
Chương 137: Kiếm Chém Thần Thông
Chương 138: Nổi Giận Xuất Thủ. (1)
Chương 139: Nổi Giận Xuất Thủ. (2)
Chương 140: Nhường Ngươi Hai Chiêu. (1)
Chương 141: Nhường Ngươi Hai Chiêu. (2)
Chương 142: Một Ngón Tay Đánh Bại. (1)
Chương 143: Một Ngón Tay Đánh Bại. (2)
Chương 144: Luyện Đan Luyện Người
Chương 145: Sát Nhân Đoạt Bảo. (1)
Chương 146: Sát Nhân Đoạt Bảo. (2)
Chương 147: Lòng Người Hiểm Ác. (1)
Chương 148: Lòng Người Hiểm Ác. (2)
Chương 149: Trảm Thảo Cần Trừ Căn. (1)
Chương 150: Trảm Thảo Cần Trừ Căn. (2)
Chương 151: Thạch Long Đạo Nhân. (1)
Chương 152: Thạch Long Đạo Nhân. (2)

Chương 153: Huyền Môn Thánh Thể. (1)

Chương 154: Huyền Môn Thánh Thể. (2)

Chương 155: Võ Đạo Thần Luân

Chương 156: Đánh Bạc Một Chân. (1)

Chương 157: Đánh Bạc Một Chân. (2)

Chương 158: Đến Điểm Hung Ác. (1)

Chương 159: Đến Điểm Hung Ác. (2)

Chương 160: Quét Ngang Thế Hệ Trước Không Có Đối Thủ! (1)

Chương 161: Quét Ngang Thế Hệ Trước Không Có Đối Thủ! (2)

Chương 162: Thiên Tài Va Chạm. (1)

Chương 163: Thiên Tài Va Chạm. (2)

Chương 164: Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh. (1)

Chương 165: Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh. (2)

Chương 166: Thân Nhân Thân Tình

Chương 167: Sư Phụ Thời Thiếu Nữ. (1)

Chương 168: Sư Phụ Thời Thiếu Nữ. (2)

Chương 169: Linh Tuyền Linh Dịch. (1)

Chương 170: Linh Tuyền Linh Dịch. (2)

Chương 171: Lý Do Giết Ngươi. (1)

Chương 172: Lý Do Giết Ngươi. (2)

Chương 173: Kiện Pháp Bảo Đệ Nhất

Chương 174: Thân Hóa Ma Vực. (1)

Chương 175: Thân Hóa Ma Vực. (2)

Chương 176: Lục Đạo Thần Niệm Chi Luân. (1)

Chương 177: Lục Đạo Thần Niệm Chi Luân. (2)

Chương 178: Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông. (1)
Chương 179: Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông. (2)
Chương 180: Huyền Đô Thất Bảo Lâm.
Chương 181: Tinh Thần Của Ma! (1)
Chương 182: Tinh Thần Của Ma! (2)
Chương 183: Một Chưởng Nổ Tung. (1)
Chương 184: Một Chưởng Nổ Tung. (2)
Chương 185: Thượng Cổ Đại Ma. (1)
Chương 186: Thượng Cổ Đại Ma. (2)
Chương 187: Tâm Hoả Thành Hải. (1)
Chương 188: Tâm Hoả Thành Hải. (2)
Chương 189: Cắn Nuốt Biển Lửa
Chương 190: Ngũ Hành Nhập Vào Cơ Thể. (1)
Chương 191: Ngũ Hành Nhập Vào Cơ Thể. (2)
Chương 192: Đại Kinh Khủng. (1)
Chương 193: Đại Kinh Khủng. (2)
Chương 194: Đạo Đài Bát Cảnh. (1)
Chương 195: Đạo Đài Bát Cảnh. (2)
Chương 196: Đô Thiên Thần Chiếu. (1)
Chương 197: Đô Thiên Thần Chiếu. (2)
Chương 198: Đánh Chết Linh Đài Cường Giả
Chương 199: Tám Trăm Dặm Mây Tía. (1)
Chương 200: Tám Trăm Dặm Mây Tía. (2)
Quyển 3
Chương 201: Cường Giả Tỷ Thí. (1)
Chương 202: Cường Giả Tỷ Thí. (2)

Chương 203: Lại Thêm Một Thùng. (1)
Chương 204: Lại Thêm Một Thùng. (2)
Chương 205: Bí Mật Của Thất Bảo Lâm
Chương 206: Long Quy Dưới Đất. (1)
Chương 207: Long Quy Dưới Đất. (2)
Chương 208: Huynh Muội Tình Thâm. (1)
Chương 209: Huynh Muội Tình Thâm. (2)
Chương 210: Gần Trăm Lần Tốc Độ Của Âm Thanh. (1)
Chương 211: Gần Trăm Lần Tốc Độ Của Âm Thanh. (2)
Chương 212: Thái Huyền Thánh Nữ
Chương 213: Chưởng Thiên Khống Địa. (1)
Chương 214: Chưởng Thiên Khống Địa. (2)
Chương 215: Bách Dục Thí Thần Cốc. (1)
Chương 216: Bách Dục Thí Thần Cốc. (2)
Chương 217: Thiên Long Bát Âm Chung. (1)
Chương 218: Thiên Long Bát Âm Chung. (2)
Chương 219: Thần Thức Chi Luân. (1)
Chương 220: Thần Thức Chi Luân. (2)
Chương 221: Ngươi Muốn Chết Như Thế Nào?
Chương 222: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (1)
Chương 223: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (2)
Chương 224: Một Độn Mấy Vạn Dặm. (1)
Chương 225: Một Độn Mấy Vạn Dặm. (2)
Chương 226: Động Phủ Dưới Đất. (1)
Chương 227: Động Phủ Dưới Đất. (2)
Chương 228: Điên Cuồng Cướp Sạch. (1)

Chương 229: Điên Cuồng Cướp Sạch. (2)
Chương 230: Khẩu Vị Quá Nặng
Chương 231: Đút Tổ Ong Vò Vẽ. (1)
Chương 232: Đút Tổ Ong Vò Vẽ. (2)
Chương 233: Uy Phong Bát Diện. (1)
Chương 234: Uy Phong Bát Diện. (2)
Chương 235: Tạo Hóa Vạn Vật. (1)
Chương 236: Tạo Hóa Vạn Vật. (2)
Chương 237: Tiên Đỉnh Chi Phôi
Chương 238: Cuộc Chiến Đoạt Đỉnh. (1)
Chương 239: Cuộc Chiến Đoạt Đỉnh. (2)
Chương 240: Tượng Sư Cùng Tông Sư. (1)
Chương 241: Tượng Sư Cùng Tông Sư. (2)
Chương 242: Chiến Lực Toàn Bộ Triển Khai
Chương 243: Làm Cuộc Lớn
Chương 244: Tử Thương Vô Số
Chương 245: Trò Giỏi Hơn Thầy. (1)
Chương 246: Trò Giỏi Hơn Thầy. (2)
Chương 247: Tìm Hiểu Tiên Đỉnh. (1)
Chương 248: Tìm Hiểu Tiên Đỉnh. (2)
Chương 249: Vạn Bảo Đều Xuất Hiện. (1)
Chương 250: Vạn Bảo Đều Xuất Hiện. (2)
Chương 251: Thái Dương Chiến Xa. (1)
Chương 252: Thái Dương Chiến Xa. (2)
Chương 253: Chưởng Giáo Phát Uy
Chương 254: Bỏ Này Ra Không Có Vật Khác. (1)

Chương 255: Bỏ Này Ra Không Có Vật Khác. (2)
Chương 256: Chân Thành Chi Đạo. (1)
Chương 257: Chân Thành Chi Đạo. (2)
Chương 258: Đạo Tâm Thông Thấu. (1)
Chương 259: Đạo Tâm Thông Thấu. (2)
Chương 260: Quỷ Phật Thành Phật Quang. (1)
Chương 261: Quỷ Phật Thành Phật Quang. (2)
Chương 262: Nữ Thí Chủ Đi Thong Thả
Chương 263: Quy Thiên Sầu, Chết. (1)
Chương 264: Quy Thiên Sầu, Chết. (2)
Chương 265: Sát Khí Ngập Trời. (1)
Chương 266: Sát Khí Ngập Trời. (2)
Chương 267: Bổ Thiên Chi Vật. (1)
Chương 268: Bổ Thiên Chi Vật. (2)
Chương 269: Thổ Hào. (1)
Chương 270: Thổ Hào. (2)
Chương 271: Ngũ Kiếp Thần Chung
Chương 272: Mặt Hiền Lành Tâm Đen Tối. (1)
Chương 273: Mặt Hiền Lành Tâm Đen Tối. (2)
Chương 274: Một Môn Công Pháp Chứng Đạo Đài
Chương 275: Kiếm Lợi Nhuận Lớn 1
Chương 276: Kiếm Lợi Nhuận Lớn. (2)
Chương 277: Thiên Tài Chiến. (1)
Chương 278: Thiên Tài Chiến. (2)
Chương 279: Va Chạm Mãnh Liệt
Chương 280: Chém Cái Thống Khoái! (1)

Chương 281: Chém Cái Thống Khoái! (2)
Chương 282: Vừa Thấy Hoa Âm Ngộ Chung Thân
Chương 283: Bách Hiểu Lâu Chủ. (1)
Chương 284: Bách Hiểu Lâu Chủ. (2)
Chương 285: Trung Thiên Thế Giới
Chương 286: Địch Nhân Hơn Trăm
Chương 287: Mở Sát Giới. (1)
Chương 288: Mở Sát Giới. (2)
Chương 289: Nhất Chỉ Chi Lực. (1)
Chương 290: Nhất Chỉ Chi Lực. (2)
Chương 291: Thiền Sư, Ngươi Nhất Định Phải Chết! (1)
Chương 292: Thiền Sư, Ngươi Nhất Định Phải Chết! (2)
Chương 293: Gà Đất Chó Cảnh
Chương 294: Cùng Đi Khai Quang
Chương 295: Vô Tướng Kiếp Kinh
Chương 296: Thánh Tăng Chuyển Thế
Chương 297: Anh Hùng Cùng Kiêu Hùng. (1)
Chương 298: Anh Hùng Cùng Kiêu Hùng. (2)
Chương 299: Chết Ở Trong Hang Ổ. (1)
Chương 300: Chết Ở Trong Hang Ổ. (2)
Quyển 4
Chương 301: Kết Giao Hồ Bằng Cẩu Hữu
Chương 302: Rơi Xuống Làm Ma. (1)
Chương 303: Rơi Xuống Làm Ma. (2)
Chương 304: Thí Thần Cốc Lão Thất. (1)
Chương 305: Thí Thần Cốc Lão Thất. (2)

Chương 306: Lượng Kiếp Trận Đồ
Chương 307: Thái Hoàng Tập Kích. (1)
Chương 308: Thái Hoàng Tập Kích. (2)
Chương 309: Thái Huyền Thánh Tông Bách Ma Quật. (1)
Chương 310: Thái Huyền Thánh Tông Bách Ma Quật. (2)
Chương 311: Thái Âm Tru Ma Thương. (1)
Chương 312: Thái Âm Tru Ma Thương. (2)
Chương 313: Quần Ma Loạn Vũ. (1)
Chương 314: Quần Ma Loạn Vũ. (2)
Chương 315: Huyền Ẩn Đạo Nhân
Chương 316: Cáo Mượn Oai Hùm. (1)
Chương 317: Cáo Mượn Oai Hùm. (2)
Chương 318: Ma Thần Chi Khu. (1)
Chương 319: Ma Thần Chi Khu. (2)
Chương 320: Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân. (1)
Chương 321: Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân. (2)
Chương 322: Cướp Sạch Bách Ma Quật. (1)
Chương 323: Cướp Sạch Bách Ma Quật. (2)
Chương 324: Kết Thúc. (1)
Chương 325: Kết Thúc. (2)
Chương 326: Nghiền Áp
Chương 327: Ma Thần Tới Chơi. (1)
Chương 328: Ma Thần Tới Chơi. (2)
Chương 329: Bị Thiên Khiển. (1)
Chương 330: Bị Thiên Khiển. (2)
Chương 331: Độ Liên Tiếp Sáu Kiếp. (1)

Chương 332: Độ Liên Tiếp Sáu Kiếp. (2)
Chương 333: Cừu Địch Khắp Thiên Hạ
Chương 334: Bụng Có Thi Thư. (1)
Chương 335: Bụng Có Thi Thư. (2)
Chương 336: Vị Đúng Vậy. (1)
Chương 337: Vị Đúng Vậy. (2)
Chương 338: Đánh Chết Kim Long. (1)
Chương 339: Đánh Chết Kim Long. (2)
Chương 340: Ma Nữ Sắc Dụ. (1)
Chương 341: Ma Nữ Sắc Dụ. (2)
Chương 342: Thánh Nữ Đi Tuần
Chương 343: Chính Đạo Bại Hoại. (1)
Chương 344: Chính Đạo Bại Hoại. (2)
Chương 345: Lưu Vong Minh Giới. (1)
Chương 346: Lưu Vong Minh Giới. (2)
Chương 347: Ma Sứ Đột Kích. (1)
Chương 348: Ma Sứ Đột Kích. (2)
Chương 349: Các Ngươi Muốn Diệt Tộc Sao? (1)
Chương 350: Các Ngươi Muốn Diệt Tộc Sao? (2)
Chương 351: Võ Lực Phát Rạp
Chương 352: Máu Chảy Thành Sông. (1)
Chương 353: Máu Chảy Thành Sông. (2)
Chương 354: Ma Thần Bị Trấn Áp. (1)
Chương 355: Ma Thần Bị Trấn Áp. (2)
Chương 356: Vừa Kêu Muôn Đời Rửa Trường Không. (1)
Chương 357: Vừa Kêu Muôn Đời Rửa Trường Không. (2)

Chương 358: Khoa Trương Ương Ngạnh
Chương 359: Ma Thần Chân Thân.
Chương 360: Nhất Cử Chứng Đạo Đài. (1)
Chương 361: Nhất Cử Chứng Đạo Đài. (2)
Chương 362: Ma Vương Phủ Tả Kỳ Sứ
Chương 363: Dưới Đất Một Nghìn Dặm
Chương 364: Đi Ma Vương Phủ Ngăn Cửa. (1)
Chương 365: Đi Ma Vương Phủ Ngăn Cửa. (2)
Chương 366: Tung Thú Ăn Thịt Người
Chương 367: Kim Ngưu Khâu Sơn. (1)
Chương 368: Kim Ngưu Khâu Sơn. (2)
Chương 369: Va Chạm Mạnh Mẽ. (1)
Chương 370: Va Chạm Mạnh Mẽ. (2)
Chương 371: Biết Hổ Thẹn Sau Gan Dạ
Chương 372: Quét Ngang Ma Vương Phủ. (1)
Chương 373: Quét Ngang Ma Vương Phủ. (2)
Chương 374: Luyện Thất Bảo. (1)
Chương 375: Luyện Thất Bảo. (2)
Chương 376: Bụng Dạ Khó Lường. (1)
Chương 377: Bụng Dạ Khó Lường. (2)
Chương 378: Quần Ma Tụ Nghĩa. (1)
Chương 379: Quần Ma Tụ Nghĩa. (2)
Chương 380: Mục Tiêu Kinh Khủng
Chương 381: Đồ Thần Đại Kế. (1)
Chương 382: Đồ Thần Đại Kế. (2)
Chương 383: Tài Nghệ Trấn Áp Tại Chỗ. (1)

Chương 384: Tài Nghệ Trấn Áp Tại Chỗ. (2)
Chương 385: Hưng Phấn Phát Run
Chương 386: Huyền Bí Trong Thần Huyết. (1)
Chương 387: Huyền Bí Trong Thần Huyết. (2)
Chương 388: Khai Sáng Ma Thần Huyết Mạch. (1)
Chương 389: Khai Sáng Ma Thần Huyết Mạch. (2)
Chương 390: Bạo Lực Chém Giết. (1)
Chương 391: Bạo Lực Chém Giết. (2)
Chương 392: Tiểu Nương Tử Đừng Đi. (1)
Chương 393: Tiểu Nương Tử Đừng Đi. (2)
Chương 394: Hãm Hại Lừa Gạt Trộm
Chương 395: Chín Mươi Bình Thần Huyết. (1)
Chương 396: Chín Mươi Bình Thần Huyết. (2)
Chương 397: Các Ngươi Cùng Tiến Lên. (1)
Chương 398: Các Ngươi Cùng Tiến Lên. (2)
Chương 399: Giết Đỏ Cả Mắt Rồi. (1)
Chương 400: Giết Đỏ Cả Mắt Rồi. (2)
Quyển 5
Chương 401: Diệt Sạch
Chương 402: Đoạt Giải Nhất. (1)
Chương 403: Đoạt Giải Nhất. (2)
Chương 404: Đông Cung Tắm Rửa. (1)
Chương 405: Đông Cung Tắm Rửa. (2)
Chương 406: Cho Ngươi Thiên Lý. (1)
Chương 407: Cho Ngươi Thiên Lý. (2)
Chương 408: Kiếp Trước Thân

Chương 409: Còn Không Ra Tay. (1)
Chương 410: Còn Không Ra Tay. (2)
Chương 411: Thần Tính. (1)
Chương 412: Thần Tính. (2)
Chương 413: Bức Ra Thần Huyết. (1)
Chương 414: Bức Ra Thần Huyết. (2)
Chương 415: Loạn Tượng Tùng Sinh
Chương 416: Cơn Giận Của Chưởng Giáo. (1)
Chương 417: Cơn Giận Của Chưởng Giáo. (2)
Chương 418: Chư Thần Phủ Xuống. (1)
Chương 419: Chư Thần Phủ Xuống. (2)
Chương 420: Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển. (1)
Chương 421: Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển. (2)
Chương 422: Đồ Giả Mạo. (1)
Chương 423: Đồ Giả Mạo. (2)
Chương 424: Đồ Ma Đại Hội. (1)
Chương 425: Đồ Ma Đại Hội. (2)
Chương 426: Long Hổ Phong Vân Bảng
Chương 427: Tà Khí Lẫm Nhiên. (1)
Chương 428: Tà Khí Lẫm Nhiên. (2)
Chương 429: Máu Tươi Hóa Thân. (1)
Chương 430: Máu Tươi Hóa Thân. (2)
Chương 431: Chân Chính Đệ Nhất Nhân. (1)
Chương 432: Chân Chính Đệ Nhất Nhân. (2)
Chương 433: Hóa Giải Công Kích. (1)
Chương 434: Hóa Giải Công Kích. (2)

Chương 435: Nhổ Núi Phá Trận
Chương 436: Đường Cùng. (1)
Chương 437: Đường Cùng. (2)
Chương 438: Cùng Đồ Mạt Lộ. (1)
Chương 439: Cùng Đồ Mạt Lộ. (2)
Chương 440: Cái Chết Của Tuyên Vô Tà
Chương 441: Tịch Ứng Tình. (1)
Chương 442: Tịch Ứng Tình. (2)
Chương 443: Trên Bảng Xóa Tên. (1)
Chương 444: Trên Bảng Xóa Tên. (2)
Chương 445: Phục Giết Thần Phủ Cường Giả. (1)
Chương 446: Phục Giết Thần Phủ Cường Giả. (2)
Chương 447: Đánh Gục Hàn Trưởng Lão. (1)
Chương 448: Đánh Gục Hàn Trưởng Lão. (2)
Chương 449: Phân Liệt Huyền Thai. (1)
Chương 450: Phân Liệt Huyền Thai. (2)
Chương 451: Thái Dương Thần Hóa Thân
Chương 452: Ỷ Thế Hiếp Người. (1)
Chương 453: Ỷ Thế Hiếp Người. (2)
Chương 454: Hòa Thượng Nham Hiểm. (1)
Chương 455: Hòa Thượng Nham Hiểm. (2)
Chương 456: Đập Phá Sơn Môn. (1)
Chương 457: Đập Phá Sơn Môn. (2)
Chương 458: Liên Thủ Sống, Tách Ra Chết. (1)
Chương 459: Liên Thủ Sống, Tách Ra Chết. (2)
Chương 460: Thái Hoàng Tự Viết

Chương 461: Bán Máu. (1)
Chương 462: Bán Máu. (2)
Chương 463: Thánh Tông Đại Sư Huynh. (1)
Chương 464: Thánh Tông Đại Sư Huynh. (2)
Chương 465: Khu Cước Đại Hán. (1)
Chương 466: Khu Cước Đại Hán. (2)
Chương 467: Thủ Đoạn Lôi Đình
Chương 468: Tà Vương Giang Tử Xuyên. (1)
Chương 469: Tà Vương Giang Tử Xuyên. (2)
Chương 470: Thần Hồn Giao Hòa. (1)
Chương 471: Thần Hồn Giao Hòa. (2)
Chương 472: Sao Không Đi Ăn Cướp? (1)
Chương 473: Sao Không Đi Ăn Cướp? (2)
Chương 474: Bay Về Phía Thái Dương. (1)
Chương 475: Bay Về Phía Thái Dương. (2)
Chương 476: Tinh Quang Kỷ Kiếp. (1)
Chương 477: Tinh Quang Kỷ Kiếp. (2)
Chương 478: Yêu Thần Chuyển Thế. (1)
Chương 479: Yêu Thần Chuyển Thế. (2)
Chương 480: Yêu Thần Chuyển Thế. (3)
Chương 481: Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư. (1)
Chương 482: Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư. (2)
Chương 483: Không Có Chút Sơ Hở Nào. (1)
Chương 484: Không Có Chút Sơ Hở Nào. (2)
Chương 485: Cút
Chương 486: Tử Thành Ma Nhãn. (1)

Chương 487: Tử Thành Ma Nhãn. (2)
Chương 488: Tiên Thiên Thần Ma. (1)
Chương 489: Tiên Thiên Thần Ma. (2)
Chương 490: Thiên Thủ Ma Thần. (1)
Chương 491: Thiên Thủ Ma Thần. (2)
Chương 492: Cùng Sư Phụ ***. (1)
Chương 493: Cùng Sư Phụ ***. (2)
Chương 494: Thế Giới Chết Đi
Chương 495: Cái Chết Của Tiên Thiên Thần Ma. (1)
Chương 496: Cái Chết Của Tiên Thiên Thần Ma. (2)
Chương 497: Trốn Chết. (1)
Chương 498: Trốn Chết. (2)
Chương 499: Nhục Thân Chém Giết. (1)
Chương 500: Nhục Thân Chém Giết. (2)
Quyển 6
Chương 501: Không Phải Ta Vô Sỉ
Chương 502: Đại Tông Sư. (1)
Chương 503: Đại Tông Sư. (2)
Chương 504: Tà Ma Phá Phong. (1)
Chương 505: Tà Ma Phá Phong. (2)
Chương 506: Một Tay Gãy. (1)
Chương 507: Một Tay Gãy. (2)
Chương 508: Môn Phái Hạng Ba. (1)
Chương 509: Môn Phái Hạng Ba. (2)
Chương 510: Đã Từng A Kiều
Chương 511: Quật Ngươi Một Cầu. (1)

Chương 512: Quật Ngươi Một Cầu. (2)
Chương 513: Tiểu Hài Tử Bốc Phét Xấu Xa. (1)
Chương 514: Tiểu Hài Tử Bốc Phét Xấu Xa. (2)
Chương 515: Tiểu Hài Tử Bốc Phét Xấu Xa. (3)
Chương 516: Bêu Xấu. (1)
Chương 517: Bêu Xấu. (2)
Chương 518: Sơn Hải Đỉnh Tú
Chương 519: Hồn Thiên Đại Trận. (1)
Chương 520: Hồn Thiên Đại Trận. (2)
Chương 521: Trang Bị Đầy Đủ Đa Tình Mầm Móng. (1)
Chương 522: Trang Bị Đầy Đủ Đa Tình Mầm Móng. (2)
Chương 523: Bí Mật Trường Sinh. (1)
Chương 524: Bí Mật Trường Sinh. (2)
Chương 525: Ta Không Muốn!
Chương 526: Trí Tuệ Hiểu Rõ. (1)
Chương 527: Trí Tuệ Hiểu Rõ. (2)
Chương 528: Đưa Ấm Áp Hiến Ái Tâm. (1)
Chương 529: Đưa Ấm Áp Hiến Ái Tâm. (2)
Chương 530: Nhân Phẩm Không Tốt. (1)
Chương 531: Nhân Phẩm Không Tốt. (2)
Chương 532: Đạo Hữu Dừng Bước. (1)
Chương 533: Đạo Hữu Dừng Bước. (2)
Chương 534: Thần Khư Thiên Ma. (1)
Chương 535: Thần Khư Thiên Ma. (2)
Chương 536: Thiên Ma Vương
Chương 537: Điên Cuồng Giết Chóc. (1)

Chương 538: Điên Cuồng Giết Chóc. (2)
Chương 539: Sống Chết Trước Mắt! (1)
Chương 540: Sống Chết Trước Mắt! (2)
Chương 541: Đồ Diệt. (1)
Chương 542: Đồ Diệt. (2)
Chương 543: Xông Phá Chúng Diệu Chi Môn. (1)
Chương 544: Xông Phá Chúng Diệu Chi Môn. (2)
Chương 545: Tại Sao Cùng Ngươi Đấu?
Chương 546: Chém Giết Thánh Tử. (1)
Chương 547: Chém Giết Thánh Tử. (2)
Chương 548: Trọng Luyện Hắc Oa. (1)
Chương 549: Trọng Luyện Hắc Oa. (2)
Chương 550: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Rồng. (1)
Chương 551: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Rồng. (2)
Chương 552: Tru Thần Đại Trận. (1)
Chương 553: Tru Thần Đại Trận. (2)
Chương 554: Giết Người Không Tính Toán
Chương 555: Sát! (1)
Chương 556: Sát! (2)
Chương 557: Hư Không Thiên Ma. (1)
Chương 558: Hư Không Thiên Ma. (2)
Chương 559: Chính Diện Đối Kháng Cận Đông Lưu. (1)
Chương 560: Chính Diện Đối Kháng Cận Đông Lưu. (2)
Chương 561: Thần Minh Chi Bảo. (1)
Chương 562: Thần Minh Chi Bảo. (2)
Chương 563: Trấn Ma Điện. (1)

Chương 564: Trấn Ma Điện. (2)
Chương 565: Uy Lực Thần Kiếm
Chương 566: Diệt Sạch Hết Thảy! (1)
Chương 567: Diệt Sạch Hết Thảy! (2)
Chương 568: Chém Giết Chưởng Giáo Chí Tôn. (1)
Chương 569: Chém Giết Chưởng Giáo Chí Tôn. (2)
Chương 570: Bao Che Khuyết Điểm. (1)
Chương 571: Bao Che Khuyết Điểm. (2)
Chương 572: Kiểm Kê Thu Hoạch. (1)
Chương 573: Kiểm Kê Thu Hoạch. (2)
Chương 574: Vũ Thần Linh Đan
Chương 575: Chế Tạo Cường Giả Thiên Cung. (1)
Chương 576: Chế Tạo Cường Giả Thiên Cung. (2)
Chương 577: Ước Hẹn Khốn Long Quan. (1)
Chương 578: Ước Hẹn Khốn Long Quan. (2)
Chương 579: Cùng Thiên Hạ Là Địch, Có Gì Không Thể? (1)
Chương 580: Cùng Thiên Hạ Là Địch, Có Gì Không Thể? (2)
Chương 581: Quét Ngang Các Phái. (1)
Chương 582: Quét Ngang Các Phái. (2)
Chương 583: Đập Hắn Một Đập
Chương 584: Nhậm Hiệp Hát Vang
Chương 585: Áp Lực Trước Đó Chưa Từng Có
Chương 586: Yêu Thú Trong Địa Ngục
Chương 587: Thần Ma Thi Lộ
Chương 588: Di Thiên Đại Họa
Chương 589: Đưa Ngươi Một Chảo

Chương 590: Một Tên Cũng Không Để Lại
Chương 591: Luyện Hóa Thần Chủ Thần Tính
Chương 592: Châu Chấu Đá Xe
Chương 593: Đoạt Tiền Đoạt Bảo Đoạt Đàn Bà
Chương 594: Tam Khuyết Đạo Nhân
Chương 595: Diệt Thần Ma Quang
Chương 596: Cướp Sạch Không Còn
Chương 597: Đắc Tội Hết Thiên Ma Thần!
Chương 598: Bắn Nổ Tung Thái Dương
Chương 599: Đế Chiến Chi Địa
Chương 600: Vô Cùng Kinh Khủng
Quyển 7
Chương 601: Đánh Lén Sau Lưng
Chương 602: Sinh Tử Đại Kiếp
Chương 603: Phòng Bị Dột Gặp Mưa Cả Đêm
Chương 604: Thần Thông Đại Đế
Chương 605: Xích Viêm Thần Điện
Chương 606: Yêu Vật Vô Số
Chương 607: Cường Độ Sinh Tử Đài
Chương 608: Lưu Vong Chư Thiên Vạn Giới
Chương 609: Phi Tiên Thần Tộc
Chương 610: Nghịch Cải Sinh Tử Đài
Chương 611: Kiếm Môn Tru Thần Trận
Chương 612: Hoàn Mỹ Thiên Cung Thân
Chương 613: Trận Diệt Ma Linh
Chương 614: Giết Người Phóng Hỏa Kim Đai Lưng

Chương 615: Tài Phú Kinh Thiên
Chương 616: Ma Cực Chứng Tiên Kinh
Chương 617: Lan Lăng Liệt
Chương 618: Khốn Thần Tác
Chương 619: Người Hiền Tự Có Thiên Tướng
Chương 620: Vạn Giới Trụ Thạch
Chương 621: Sư Tôn Cùng Tổ Sư Động Phòng Sao?
Chương 622: Sinh Tử Tồn Mê
Chương 623: Nhổ Ra Chân Lông So Với Eo Còn Thô
Chương 624: Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận
Chương 625: Chưa Từng Có Ai
Chương 626: Minh Đường Không Còn Nữa Hướng Thần Ma
Chương 627: Thái Dương Kịch Biến
Chương 628: Tổ Chim Bị Phá Không Có Trứng Lành
Chương 629: Tổ Chim Bị Phá Không Có Trứng Lành
Chương 630: Nguyên Giới Tam Đại Dế Nhũi
Chương 631: Ứng Long Đại Thế Giới
Chương 632: Tâm Cảnh Vô Địch
Chương 633: Trấn Áp Ma La Thập
Chương 634: Tự Đòi Món Nhục Kia
Chương 635: Da Dầy Vô Địch
Chương 636: Thiên Ngoại Gặp Nạn
Chương 637: Chuyển Thế Thần Ma
Chương 638: Da Trâu Đầy Trời, Bốc Phét Tùm Lum
Chương 639: Thần Đế Chuyển Thế Thân
Chương 640: Loạn Búa Chém Chết

Chương 641: Lai Lịch Quá Lớn. (1)
Chương 642: Lai Lịch Quá Lớn. (2)
Chương 643: Thiếu Niên, Hiện Ra Nguyên Hình Sao! (1)
Chương 644: Thiếu Niên, Hiện Ra Nguyên Hình Sao! (2)
Chương 645: Thiên Đạo Chí Bảo. (1)
Chương 646: Thiên Đạo Chí Bảo. (2)
Chương 647: Dẫn Ngộ Thiên Đạo
Chương 648: Phụng Mệnh Phá Bỏ Và Dời Đi Nơi Khác. (1)
Chương 649: Phụng Mệnh Phá Bỏ Và Dời Đi Nơi Khác. (2)
Chương 650: Chấp Pháp Thánh Tôn. (1)
Chương 651: Chấp Pháp Thánh Tôn. (2)
Chương 652: Đại Náo Ứng Long Thế Giới. (1)
Chương 653: Đại Náo Ứng Long Thế Giới. (2)
Chương 654: Mưu Cầu Sinh Lộ
Chương 655: Ta Bỏ Không Được. (1)
Chương 656: Ta Bỏ Không Được. (2)
Chương 657: Ngang Ngược. (1)
Chương 658: Ngang Ngược. (2)
Chương 659: Bóp Áp Hết Thảy, Tín Niệm Vô Địch. (1)
Chương 660: Bóp Áp Hết Thảy, Tín Niệm Vô Địch. (2)
Chương 661: Đứng Đầu Trung Hưng. (1)
Chương 662: Đứng Đầu Trung Hưng. (2)
Chương 663: Bất Xá Thiên Công. (1)
Chương 664: Bất Xá Thiên Công. (2)
Chương 665: Cho Ngươi Áp Lực
Chương 666: Thiên Nếu Có Tình Thiên Cũng Lão. (1)

Chương 667: Thiên Nếu Có Tình Thiên Cũng Lão. (2)

Chương 668: Vô Đề

Chương 669: Cao Thủ Không Nhiều Lắm, Dựa Vào Cái Gì Diệt Cả Nhà? (1)

Chương 670: Cao Thủ Không Nhiều Lắm, Dựa Vào Cái Gì Diệt Cả Nhà? (2)

Chương 671: Cao Thủ Không Nhiều Lắm, Dựa Vào Cái Gì Diệt Cả Nhà? (3)

Chương 672: Tất Cả Hung Hiểm. (1)

Chương 673: Tất Cả Hung Hiểm. (2)

Chương 674: Giết Chóc Trước Đại Chiến. (1)

Chương 675: Giết Chóc Trước Đại Chiến. (2)

Chương 676: Long Hổ Tông Diệt Môn. (1)

Chương 677: Long Hổ Tông Diệt Môn. (2)

Chương 678: Tính Toán Không Bỏ Sót

Chương 679: Diệt Môn Huyết Chiến. (1)

Chương 680: Diệt Môn Huyết Chiến. (2)

Chương 681: Ta Muốn Đánh Chết Ngươi Bất Cứ Lúc Nào Cũng Có Thể. (1)

Chương 682: Ta Muốn Đánh Chết Ngươi Bất Cứ Lúc Nào Cũng Có Thể. (2)

Chương 683: Đánh Một Trận Diệt Sạch. (1)

Chương 684: Đánh Một Trận Diệt Sạch. (2)

Chương 685: Tính Toán Thái Hoàng Lão Tổ. (1)

Chương 686: Tính Toán Thái Hoàng Lão Tổ. (2)

Chương 687: Thái Hoàng Biến Mất Trí Nhớ

Chương 688: Một Con Cá Lớn. (1)

Chương 689: Một Con Cá Lớn. (2)

Chương 690: Biển Sâu Trọng Bảo. (1)

Chương 691: Biển Sâu Trọng Bảo. (2)

Chương 692: Ta Cùng Đồng Bọn Của Ta Đều Sợ Ngây Người. (1)

Chương 693: Ta Cùng Đồng Bọn Của Ta Đều Sợ Ngây Người. (2)

Chương 694: Thần Ma Trong Tinh Không.

Chương 695: Xây Chủ Tinh Khác. (1)

Chương 696: Xây Chủ Tinh Khác. (2)

Chương 697: Chủ Công, Có Người Bắt Nạt Chim Của Ngươi. (1)

Chương 698: Chủ Công, Có Người Bắt Nạt Chim Của Ngươi. (2)

Chương 699: Vạn Yêu Tới Bái. (1)

Chương 700: Vạn Yêu Tới Bái. (2)

Quyển 8

Chương 701: Hàng Phục Vạn Yêu. (1)

Chương 702: Hàng Phục Vạn Yêu. (2)

Chương 703: Khuếch Trương Thánh Tông

Chương 704: Thân Thể Thành Thánh. (1)

Chương 705: Thân Thể Thành Thánh. (2)

Chương 706: Huyền Thiên Giáo Chủ. (1)

Chương 707: Huyền Thiên Giáo Chủ. (2)

Chương 708: Yêu Ma Đột Kích. (1)

Chương 709: Yêu Ma Đột Kích. (2)

Chương 710: Bắt Luyện Hóa. (1)

Chương 711: Bắt Luyện Hóa. (2)

Chương 712: Cáo Mượn Oai Hùm. (1)

Chương 713: Cáo Mượn Oai Hùm. (2)
Chương 714: Thiên Đạo Chi Kiếp. (1)
Chương 715: Thiên Đạo Chi Kiếp. (2)
Chương 716: Thoát Thai Hoán Cốt, Thiên Đạo Đúc Chân Thân.
Chương 717: Cũng Là Của Chúng Ta! (1)
Chương 718: Cũng Là Của Chúng Ta! (2)
Chương 719: Trấn Thiên Thần Đế. (1)
Chương 720: Trấn Thiên Thần Đế. (2)
Chương 721: Muốn Học Sao? Ta Dạy Cho Ngươi. (1)
Chương 722: Muốn Học Sao? Ta Dạy Cho Ngươi. (2)
Chương 723: Hồng Mông Chi Cốt
Chương 724: Thần Kiếm Xuất Thế. (1)
Chương 725: Thần Kiếm Xuất Thế. (2)
Chương 726: Ngay Tại Chỗ Đánh Chết. (1)
Chương 727: Ngay Tại Chỗ Đánh Chết. (2)
Chương 728: Bảo Khố Trong Điện. (1)
Chương 729: Bảo Khố Trong Điện. (2)
Chương 730: Kiếm Khí Vô Địch. (1)
Chương 731: Kiếm Khí Vô Địch. (2)
Chương 732: Kiếm Cốc Đoạt Kiếm. (1)
Chương 733: Kiếm Cốc Đoạt Kiếm. (2)
Chương 734: Một Lưới Bắt Hết! (1)
Chương 735: Một Lưới Bắt Hết! (2)
Chương 736: Quỳ Ngưu Hỏa Phượng. (1)
Chương 737: Quỳ Ngưu Hỏa Phượng. (2)
Chương 738: Bọ Ngựa Rình Ve. (1)

Chương 739: Bọ Ngựa Rình Ve. (2)
Chương 740: Cướp Sạch Các Ngươi!
Chương 741: Nhất Thống Nguyên Giới. (1)
Chương 742: Nhất Thống Nguyên Giới. (2)
Chương 743: Trung Thiên Thế Giới. (1)
Chương 744: Trung Thiên Thế Giới. (2)
Chương 745: Huyền Đô Thiên Kiếp. (1)
Chương 746: Huyền Đô Thiên Kiếp. (2)
Chương 747: Liều Chết Đánh Cược Một Lần. (1)
Chương 748: Liều Chết Đánh Cược Một Lần. (2)
Chương 749: Bộ Lạc Thủ Hộ Thần. (1)
Chương 750: Bộ Lạc Thủ Hộ Thần. (2)
Chương 751: Một Kỳ Giữ Cửa
Chương 752: Bệnh Thể Trấn Vạn Tộc. (1)
Chương 753: Bệnh Thể Trấn Vạn Tộc. (2)
Chương 754: Cướp Giết Thần Minh Phân Thân. (1)
Chương 755: Cướp Giết Thần Minh Phân Thân. (2)
Chương 756: Trọng Tố Kim Thân. (1)
Chương 757: Trọng Tố Kim Thân. (2)
Chương 758: Cửu Chuyển Chiến Thể. (1)
Chương 759: Cửu Chuyển Chiến Thể. (2)
Chương 760: Ta Đã Trở Về
Chương 761: Đi Ra Ngoài Rửa Sạch! (1)
Chương 762: Đi Ra Ngoài Rửa Sạch! (2)
Chương 763: Ngươi Sướng Hay Không? (1)
Chương 764: Ngươi Sướng Hay Không? (2)

Chương 765: Tri Hành Hợp Nhất, Thiên Nhân Nhất Thể. (1)
Chương 766: Tri Hành Hợp Nhất, Thiên Nhân Nhất Thể. (2)
Chương 767: Cường Giả Tụ Tập
Chương 768: Tam Khuyết Đạo Nhân Gặp Gỡ Bi Thảm. (1)
Chương 769: Tam Khuyết Đạo Nhân Gặp Gỡ Bi Thảm. (2)
Chương 770: Ngươi Xuống Tới, Một Mình Đấu. (1)
Chương 771: Ngươi Xuống Tới, Một Mình Đấu. (2)
Chương 772: Một Chiêu Đánh Bại. (1)
Chương 773: Một Chiêu Đánh Bại. (2)
Chương 774: Tấm Gương Đạo Đức. (1)
Chương 775: Tấm Gương Đạo Đức. (2)
Chương 776: Thần Cấm Luyện Bảo. (1)
Chương 777: Thần Cấm Luyện Bảo. (2)
Chương 778: Bất Diệt Chi Thể. (1)
Chương 779: Bất Diệt Chi Thể. (2)
Chương 780: Phàm Thể Bại Thần Thể
Chương 781: Phàm Thể Bại Thần Thể 2
Chương 782: Đùa Giỡn Tiên Tử. (1)
Chương 783: Đùa Giỡn Tiên Tử. (2)
Chương 784: Đại Sư Làm Giả. (1)
Chương 785: Đại Sư Làm Giả. (2)
Chương 786: Đàm Trí Thánh Tăng. (1)
Chương 787: Đàm Trí Thánh Tăng. (2)
Chương 788: Để Xuống Đồ Đao
Chương 789: Giết Vô Đạo. (1)
Chương 790: Giết Vô Đạo. (2)

Chương 791: Cưỡng Đoạt Thần Mộc Lệnh. (1)
Chương 792: Cưỡng Đoạt Thần Mộc Lệnh. (2)
Chương 793: Rồng Rắn Lẫn Lộn. (1)
Chương 794: Rồng Rắn Lẫn Lộn. (2)
Chương 795: Không Cho Ngươi Xuất Sắc Như Vậy. (1)
Chương 796: Không Cho Ngươi Xuất Sắc Như Vậy. (2)
Chương 797: Trong Lúc Vô Tình Bày Ra Sát Cục. (1)
Chương 798: Trong Lúc Vô Tình Bày Ra Sát Cục. (2)
Chương 799: Tuyệt Thế Thần Dược. (1)
Chương 800: Tuyệt Thế Thần Dược. (2)
Quyển 9
Chương 801: Ao Đầm Thần Bí. (1)
Chương 802: Ao Đầm Thần Bí. (2)
Chương 803: Thánh Quân Cổ Thi
Chương 804: Ngươi Lễ Phép. (1)
Chương 805: Ngươi Lễ Phép. (2)
Chương 806: Phong Hồi Lộ Chuyển. (1)
Chương 807: Phong Hồi Lộ Chuyển. (2)
Chương 808: Đẩy Ngã Khiêng Đi. (1)
Chương 809: Đẩy Ngã Khiêng Đi. (2)
Chương 810: Đẩy Ngã Khiêng Đi. (3)
Chương 811: Tâm Tình Vô Địch, Tri Hành Hợp Nhất. (1)
Chương 812: Tâm Tình Vô Địch, Tri Hành Hợp Nhất. (2)
Chương 813: Khay Ngọc Trảm Đạo Cơ. (1)
Chương 814: Khay Ngọc Trảm Đạo Cơ. (2)
Chương 815: Trấn Hồn Thánh Âm. (1)

Chương 816: Trấn Hồn Thánh Âm. (2)
Chương 817: Đế Lăng Và Sự Nghi Ngờ. (1)
Chương 818: Đế Lăng Và Sự Nghi Ngờ. (2)
Chương 819: Không Phải Tử Vong Bình Thường
Chương 820: Hư Về Đến Nhà. (1)
Chương 821: Hư Về Đến Nhà. (2)
Chương 822: Tinh Quang Đại Đế. (1)
Chương 823: Tinh Quang Đại Đế. (2)
Chương 824: Âm Mưu Kinh Thế. (1)
Chương 825: Âm Mưu Kinh Thế. (2)
Chương 826: Chân Tướng Phơi Bày
Chương 827: Hàng Ma Vệ Đạo. (1)
Chương 828: Hàng Ma Vệ Đạo. (2)
Chương 829: Mưu Định Hết Thảy. (1)
Chương 830: Mưu Định Hết Thảy. (2)
Chương 831: Thần Cấp Chiến Đấu. (1)
Chương 832: Thần Cấp Chiến Đấu. (2)
Chương 833: Huyết Tẩy Thảm Thiết
Chương 834: Đông Cực Dị Tộc. (1)
Chương 835: Đông Cực Dị Tộc. (2)
Chương 836: Giáo Chủ Giúp Ngươi Sờ Căn Cốt. (1)
Chương 837: Giáo Chủ Giúp Ngươi Sờ Căn Cốt. (2)
Chương 838: Thái Hoàng Hiện Ra. (1)
Chương 839: Thái Hoàng Hiện Ra. (2)
Chương 840: Giáo Chủ Điên Cuồng. (1)
Chương 841: Giáo Chủ Điên Cuồng. (2)

Chương 842: Thái Hoàng Lão Tổ Ta Tới ! Tới Tìm Thù ! (1)
Chương 843: Thái Hoàng Lão Tổ Ta Tới ! Tới Tìm Thù ! (2)
Chương 844: Hơi Thở Thiên Đạo
Chương 845: Huyền Nữ Băng Cung. (1)
Chương 846: Huyền Nữ Băng Cung. (2)
Chương 847: Bát Thiên Đại Họa. (1)
Chương 848: Bát Thiên Đại Họa. (2)
Chương 849: Hai Lần Diệt Cả Nhà Ngươi. (1)
Chương 850: Hai Lần Diệt Cả Nhà Ngươi. (2)
Chương 851: Dìm Nước Thái Huyền. (1)
Chương 852: Dìm Nước Thái Huyền. (2)
Chương 853: Ngươi Là Giang Nam Mời Đến Cứu Binh Sao? (1)
Chương 854: Ngươi Là Giang Nam Mời Đến Cứu Binh Sao? (2)
Chương 855: Mãnh Liệt Gọt Thái Hoàng
Chương 856: Không Có Đất Đặt Chân. (1)
Chương 857: Không Có Đất Đặt Chân. (2)
Chương 858: Tiểu Hôi Hôi Sinh Ra. (1)
Chương 859: Tiểu Hôi Hôi Sinh Ra. (2)
Chương 860: Đế Lăng Minh Thổ. (1)
Chương 861: Đế Lăng Minh Thổ. (2)
Chương 862: Nguyệt Ma Mê Thần. (1)
Chương 863: Nguyệt Ma Mê Thần. (2)
Chương 864: Nội Tâm Thuần Lương
Chương 865: Cửu Âm Thánh Long. (1)
Chương 866: Cửu Âm Thánh Long. (2)
Chương 867: Nội Tình Ra Hết. (1)

Chương 868: Nội Tình Ra Hết. (2)
Chương 869: Thành Tựu Chưa Ai Từng Có! (1)
Chương 870: Thành Tựu Chưa Ai Từng Có! (2)
Chương 871: Minh Thổ Trấn Bia. (1)
Chương 872: Minh Thổ Trấn Bia. (2)
Chương 873: Tiểu Tăng Diệu Đế
Chương 874: Lâu Thuyền Tam Đồ Hà. (1)
Chương 875: Lâu Thuyền Tam Đồ Hà. (2)
Chương 876: Giáo Chủ Uy Vũ. (1)
Chương 877: Giáo Chủ Uy Vũ. (2)
Chương 878: Thiên Quan Đại Doanh. (1)
Chương 879: Thiên Quan Đại Doanh. (2)
Chương 880: Trùng Kích Huyết Thần Lâu
Chương 881: Càn Quét Huyền Vũ Doanh. (1)
Chương 882: Càn Quét Huyền Vũ Doanh. (2)
Chương 883: Giáo Chủ, Ngươi Thực Sự Là Người Đọc Sách? (1)
Chương 884: Giáo Chủ, Ngươi Thực Sự Là Người Đọc Sách? (2)
Chương 885: Chia Của. (1)
Chương 886: Chia Của. (2)
Chương 887: Cửu U Hoàng Tuyền
Chương 888: Không Nên Thỏa Hiệp. (1)
Chương 889: Không Nên Thỏa Hiệp. (2)
Chương 890: Cùng Nhau Đánh Hắn. (1)
Chương 891: Cùng Nhau Đánh Hắn. (2)
Chương 892: Yêu Thần Uy Hiếp. (1)

Chương 893: Yêu Thần Uy Hiếp. (2)
Chương 894: Vọng Tiên Đài Mở. (1)
Chương 895: Vọng Tiên Đài Mở. (2)
Chương 896: Mầm Hồng Căn Chính
Chương 897: Vô Hình Cổ Thi. (1)
Chương 898: Vô Hình Cổ Thi. (2)
Chương 899: Người Đông Thế Mạnh. (1)
Chương 900: Người Đông Thế Mạnh. (2)
Quyển 10
Chương 901: Hi Hoàng Thái Tử. (1)
Chương 902: Hi Hoàng Thái Tử. (2)
Chương 903: Cửu Thế Cường Nhân. (1)
Chương 904: Cửu Thế Cường Nhân. (2)
Chương 905: Khách Không Mời Mà Đến
Chương 906: Tha Các Ngươi Không Chết. (1)
Chương 907: Tha Các Ngươi Không Chết. (2)
Chương 908: Phát Rồ. (1)
Chương 909: Phát Rồ. (2)
Chương 910: Thiên Chung Địa Đỉnh. (1)
Chương 911: Thiên Chung Địa Đỉnh. (2)
Chương 912: Câu Trần Thiên Cung. (1)
Chương 913: Câu Trần Thiên Cung. (2)
Chương 914: Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân. (1)
Chương 915: Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân. (2)
Chương 916: Cướp Sạch Quần Hùng. (1)
Chương 917: Cướp Sạch Quần Hùng. (2)

Chương 918: Tam Khuyết Bi Thúc. (1)
Chương 919: Tam Khuyết Bi Thúc. (2)
Chương 920: Ta Đưa Ngươi Về Nhà!
Chương 921: Kinh Diễm. (1)
Chương 922: Kinh Diễm. (2)
Chương 923: Một Thương Đóng Đinh. (1)
Chương 924: Một Thương Đóng Đinh. (2)
Chương 925: Họa Loạn Thần Đỉnh. (1)
Chương 926: Họa Loạn Thần Đỉnh. (2)
Chương 927: Hết Thảy Đào Thải. (1)
Chương 928: Hết Thảy Đào Thải. (2)
Chương 929: Người Chọn Lựa Đã Định. (1)
Chương 930: Người Chọn Lựa Đã Định. (2)
Chương 931: Thiên Đạo Cộng Minh
Chương 932: U Đế Quỷ Thuyền. (1)
Chương 933: U Đế Quỷ Thuyền. (2)
Chương 934: Đa Văn Thánh Nhân. (1)
Chương 935: Đa Văn Thánh Nhân. (2)
Chương 936: Chín Đại Thế Giới. (1)
Chương 937: Chín Đại Thế Giới. (2)
Chương 938: Tam Đại Dế Nhũi Tề Tụ
Chương 939: Vọng Tiên Đài Mở. (1)
Chương 940: Vọng Tiên Đài Mở. (2)
Chương 941: Thần Ma Thí Nghiệm Tràng. (1)
Chương 942: Thần Ma Thí Nghiệm Tràng. (2)
Chương 943: Chém Giết Tiên Thiên Thần Ma. (1)

Chương 944: Chém Giết Tiên Thiên Thần Ma. (2)
Chương 945: Khiêng Đi Thánh Sơn. (1)
Chương 946: Khiêng Đi Thánh Sơn. (2)
Chương 947: Cùng Ta Họ Giang A! (1)
Chương 948: Cùng Ta Họ Giang A! (2)
Chương 949: Cứu Trước Cướp Sau.
Chương 950: Tạo Hóa Thần Khí. (1)
Chương 951: Tạo Hóa Thần Khí. (2)
Chương 952: Quái Thụ Huyền Thi. (1)
Chương 953: Quái Thụ Huyền Thi. (2)
Chương 954: Solo Hay Là Quần Đấu. (1)
Chương 955: Solo Hay Là Quần Đấu. (2)
Chương 956: Năm Trăm Vị Thái Hoàng Lão Tổ. (1)
Chương 957: Năm Trăm Vị Thái Hoàng Lão Tổ. (2)
Chương 958: Chỉ Sống Ở Kiếp Này. (1)
Chương 959: Chỉ Sống Ở Kiếp Này. (2)
Chương 960: Ngụy Tiên Thể
Chương 961: Thần Đế Thông U. (1)
Chương 962: Thần Đế Thông U. (2)
Chương 963: Cùng Thiếu Niên Thần Đế Tranh Hùng! (1)
Chương 964: Cùng Thiếu Niên Thần Đế Tranh Hùng! (2)
Chương 965: Người Thứ Hai Không Tưởng Được! (1)
Chương 966: Người Thứ Hai Không Tưởng Được! (2)
Chương 967: To Gan Lớn Mật. (1)
Chương 968: To Gan Lớn Mật. (2)
Chương 969: Nhất Tiếu Mẫn Ân Cừu

Chương 970: Ngay Cả Ngươi Cũng Đoạt. (1)
Chương 971: Ngay Cả Ngươi Cũng Đoạt. (2)
Chương 972: Giáo Chủ Hung Mãnh. (1)
Chương 973: Giáo Chủ Hung Mãnh. (2)
Chương 974: Giáo Chủ Phát Uy. (1)
Chương 975: Giáo Chủ Phát Uy. (2)
Chương 976: Xảy Ra Chuyện Lớn! (1)
Chương 977: Xảy Ra Chuyện Lớn! (2)
Chương 978: Năm Ngàn Vạn Năm Đệ Nhất Kiêu Hùng. (1)
Chương 979: Năm Ngàn Vạn Năm Đệ Nhất Kiêu Hùng. (2)
Chương 980: Thần Đế? Ngươi Không Xứng! (1)
Chương 981: Thần Đế ? Ngươi Không Xứng ! (2)
Chương 982: Nhân Định Thắng Thiên. (1)
Chương 983: Nhân Định Thắng Thiên. (2)
Chương 984: Âm Dương Giao Thái, Thần Nhân Giao Cảm. (1)
Chương 985: Âm Dương Giao Thái, Thần Nhân Giao Cảm. (2)
Chương 986: Phản Kích Địa Ngục. (1)
Chương 987: Phản Kích Địa Ngục. (2)
Chương 988: Bá Chủ Chi Uy
Chương 989: Địa Ngục Đế Sứ. (1)
Chương 990: Địa Ngục Đế Sứ. (2)
Chương 991: Mạo Hiểm Tỷ Thí. (1)
Chương 992: Mạo Hiểm Tỷ Thí. (2)
Chương 993: Viện Quân Không Đáng Tin Cậy. (1)
Chương 994: Viện Quân Không Đáng Tin Cậy. (2)
Chương 995: Chiến Trường Chăn Thả. (1)

Chương 996: Chiến Trường Chăn Thả. (2)
Chương 997: Ngoài Ta Còn Ai. (1)
Chương 998: Ngoài Ta Còn Ai. (2)
Chương 999: Sâm La Ma Đế. (1)
Chương 1000: Sâm La Ma Đế. (2)
Quyển 11
Chương 1001: Ngụy Đế Hoàng Thần Thể
Chương 1002: Vân Thành Tinh Lục. (1)
Chương 1003: Vân Thành Tinh Lục. (2)
Chương 1004: Các Ngươi Cũng Là Dế Nhũi. (1)
Chương 1005: Các Ngươi Cũng Là Dế Nhũi. (2)
Chương 1006: Đấu La Thần Chủ. (1)
Chương 1007: Đấu La Thần Chủ. (2)
Chương 1008: Thần Đế Tâm Kinh. (1)
Chương 1009: Thần Đế Tâm Kinh. (2)
Chương 1010: Tấm Màn Đen Phủ Xuống. (1)
Chương 1011: Tấm Màn Đen Phủ Xuống. (2)
Chương 1012: Quét Ngang Vạn Giới Không Có Đối Thủ. (1)
Chương 1013: Quét Ngang Vạn Giới Không Có Đối Thủ. (2)
Chương 1014: Ngươi Rốt Cuộc Là Người Nào? (1)
Chương 1015: Ngươi Rốt Cuộc Là Người Nào? (2)
Chương 1016: Quét Thành Đất Trống
Chương 1017: Thiên La Địa Võng. (1)
Chương 1018: Thiên La Địa Võng. (2)
Chương 1019: Tiểu Tử Thúi, Giả Bộ Rất Giống. (1)
Chương 1020: Tiểu Tử Thúi, Giả Bộ Rất Giống. (2)

Chương 1021: Gian Xảo Vô Song. (1)
Chương 1022: Gian Xảo Vô Song. (2)
Chương 1023: Một Quyền Đánh Nổ Tung Ngươi
Chương 1024: Đạo Vương Triệu Kiến. (1)
Chương 1025: Đạo Vương Triệu Kiến. (2)
Chương 1026: Tạo Hóa Sống Lại. (1)
Chương 1027: Tạo Hóa Sống Lại. (2)
Chương 1028: Bí Mật Ở Dưới Ngọc Bàn. (1)
Chương 1029: Bí Mật Ở Dưới Ngọc Bàn. (2)
Chương 1030: Phụng Thiên Thừa Vận. (1)
Chương 1031: Phụng Thiên Thừa Vận. (2)
Chương 1032: Bổ Thiên Chín Tổ
Chương 1033: Hoàng Đạo Cực Cảnh. (1)
Chương 1034: Hoàng Đạo Cực Cảnh. (2)
Chương 1035: Cổ Vương Thần Chủ. (1)
Chương 1036: Cổ Vương Thần Chủ. (2)
Chương 1037: Giết Ra Côn Trùng Vây. (1)
Chương 1038: Giết Ra Côn Trùng Vây. (2)
Chương 1039: Chém Tế Cờ. (1)
Chương 1040: Chém Tế Cờ. (2)
Chương 1041: Thánh Thiên Đại Tôn. (1)
Chương 1042: Thánh Thiên Đại Tôn. (2)
Chương 1043: Tụng Tên Của Ta
Chương 1044: Vô Pháp Vô Thiên. (1)
Chương 1045: Vô Pháp Vô Thiên. (2)
Chương 1046: Giáo Chủ Thần Uy. (1)

Chương 1047: Giáo Chủ Thần Uy. (2)
Chương 1048: Ký Sinh Trùng Mẫu. (1)
Chương 1049: Ký Sinh Trùng Mẫu. (2)
Chương 1050: Mượn Đao Giết Cổ Vương
Chương 1051: Thần Chủ? Giết! (1)
Chương 1052: Thần Chủ? Giết! (2)
Chương 1053: Bảo Vật Này Cùng Ta Có Duyên. (1)
Chương 1054: Bảo Vật Này Cùng Ta Có Duyên. (2)
Chương 1055: Trấn Áp Thần Cấm. (1)
Chương 1056: Trấn Áp Thần Cấm. (2)
Chương 1057: Vơ Vét Tài Phú. (1)
Chương 1058: Vơ Vét Tài Phú. (2)
Chương 1059: Thần Thoại Lại Hiện Ra. (1)
Chương 1060: Thần Thoại Lại Hiện Ra. (2)
Chương 1061: Hóa Thân Ngàn Vạn. (1)
Chương 1062: Hóa Thân Ngàn Vạn. (2)
Chương 1063: Chứng Đế Chi Bảo
Chương 1064: Vĩnh Viễn Trấn Không Sai. (1)
Chương 1065: Vĩnh Viễn Trấn Không Sai. (2)
Chương 1066: Hiến Cụ Tổ Mày. (1)
Chương 1067: Hiến Cụ Tổ Mày. (2)
Chương 1068: Khinh Nhờn Thần Đế. (1)
Chương 1069: Khinh Nhờn Thần Đế. (2)
Chương 1070: Ngươi Dám Âm Ta? (1)
Chương 1071: Ngươi Dám Âm Ta? (2)
Chương 1072: Lửa Đốt Đế Lăng!

Chương 1073: Thần Đế Kim Thân Là Đại Bổ. (1)

Chương 1074: Thần Đế Kim Thân Là Đại Bổ. (2)

Chương 1075: Sinh Không Gặp Thời. (1)

Chương 1076: Sinh Không Gặp Thời. (2)

Chương 1077: Bạn Cũ Đoàn Tụ. (1)

Chương 1078: Bạn Cũ Đoàn Tụ. (2)

Chương 1079: Thần Giới Mở Ra. (1)

Chương 1080: Thần Giới Mở Ra. (2)

Chương 1081: Giáo Chủ Trở Về

Chương 1082: Bát Hoang Lui Tránh, Quét Ngang Đương Đại. (1)

Chương 1083: Bát Hoang Lui Tránh, Quét Ngang Đương Đại. (2)

Chương 1084: Đương Đại Vô Địch. (1)

Chương 1085: Đương Đại Vô Địch. (2)

Chương 1086: Bắc Mạc Thi Gia. (1)

Chương 1087: Bắc Mạc Thi Gia. (2)

Chương 1088: Danh Chấn Trung Thiên. (1)

Chương 1089: Danh Chấn Trung Thiên. (2)

Chương 1090: Tùy Ý Quân Hái. (1)

Chương 1091: Tùy Ý Quân Hái. (2)

Chương 1092: Không Bỏ Không Rời. (1)

Chương 1093: Không Bỏ Không Rời. (2)

Chương 1094: Đánh Đập Tàn Nhẫn. (1)

Chương 1095: Đánh Đập Tàn Nhẫn. (2)

Chương 1096: Giáo Chủ Đính Hôn. (1)

Chương 1097: Giáo Chủ Đính Hôn. (2)

Chương 1098: Tuyệt Thế Cơ Duyên
Chương 1099: Hồng Mông Chiến Thần Điện. (1)
Chương 1100: Hồng Mông Chiến Thần Điện. (2)
Quyển 12
Chương 1101: Hóa Thân Thành Thần. (1)
Chương 1102: Hóa Thân Thành Thần. (2)
Chương 1103: Gặp Phải Cường Địch. (1)
Chương 1104: Gặp Phải Cường Địch. (2)
Chương 1105: Hồng Mông Tam Thánh. (1)
Chương 1106: Hồng Mông Tam Thánh. (2)
Chương 1107: Hỗn Độn Nguyên Thần. (1)
Chương 1108: Hỗn Độn Nguyên Thần. (2)
Chương 1109: Giới Vực Động Thiên
Chương 1110: Trấn Ngục Giới Bi. (1)
Chương 1111: Trấn Ngục Giới Bi. (2)
Chương 1112: Thần Giới Mở Cửa. (1)
Chương 1113: Thần Giới Mở Cửa. (2)
Chương 1114: Ngươi Rất Tốt, Làm Chim Của Ta Nhé. (1)
Chương 1115: Ngươi Rất Tốt, Làm Chim Của Ta Nhé. (2)
Chương 1116: Ngươi Không Bằng Ta. (1)
Chương 1117: Ngươi Không Bằng Ta. (2)
Chương 1118: Lực Áp Hàng Phục. (1)
Chương 1119: Lực Áp Hàng Phục. (2)
Chương 1120: Giang Nam Đại Thủ Bút. (1)
Chương 1121: Giang Nam Đại Thủ Bút. (2)
Chương 1122: Bảy Dã Hài Tử. (1)

Chương 1123: Bảy Dã Hài Tử. (2)

Chương 1124: Chúng Ta Không Muốn Cùng Ngươi Kết Giao Bằng Hữu.

Chương 1125: Da Mặt Siêu Dày. (1)

Chương 1126: Da Mặt Siêu Dày. (2)

Chương 1127: Mông Con Cọp. (1)

Chương 1128: Mông Con Cọp. (2)

Chương 1129: Chém Tay Cùng Uống Trà. (1)

Chương 1130: Chém Tay Cùng Uống Trà. (2)

Chương 1131: Vương Giả Trở Về! (1)

Chương 1132: Vương Giả Trở Về! (2)

Chương 1133: Người Cô Đơn. (1)

Chương 1134: Người Cô Đơn. (2)

Chương 1135: Trúc Tía Nở Hoa. (1)

Chương 1136: Trúc Tía Nở Hoa. (2)

Chương 1137: Cường Luyện Tay Ma Đế. (1)

Chương 1138: Cường Luyện Tay Ma Đế. (2)

Chương 1139: Luyện Hư Là Thật. (1)

Chương 1140: Luyện Hư Là Thật. (2)

Chương 1141: Lời Thề Lạc Ấn. (1)

Chương 1142: Lời Thề Lạc Ấn. (2)

Chương 1143: Bỉ Ngạn Thần Châu. (1)

Chương 1144: Bỉ Ngạn Thần Châu. (2)

Chương 1145: Cò Kè Mặc Cả. (1)

Chương 1146: Cò Kè Mặc Cả. (2)

Chương 1147: Bỉ Ngạn Nghi Ngờ

Chương 1148: Ngươi Là Ai. (1)
Chương 1149: Ngươi Là Ai. (2)
Chương 1150: Chém Giết Thần Ma. (1)
Chương 1151: Chém Giết Thần Ma. (2)
Chương 1152: Lấy Cứng Chọi Cứng. (1)
Chương 1153: Lấy Cứng Chọi Cứng. (2)
Chương 1154: Kỳ Phùng Địch Thủ. (1)
Chương 1155: Kỳ Phùng Địch Thủ. (2)
Chương 1156: Tiềm Long Đạo Nhân
Chương 1157: Thành Tiên Nhị Pháp. (1)
Chương 1158: Thành Tiên Nhị Pháp. (2)
Chương 1159: Dưới Ánh Trăng Lưu Ly, Phỉ Thúy Sinh Quang. (1)
Chương 1160: Dưới Ánh Trăng Lưu Ly, Phỉ Thúy Sinh Quang. (2)
Chương 1161: Khí Cơ Cộng Minh. (1)
Chương 1162: Khí Cơ Cộng Minh. (2)
Chương 1163: Thuỷ Tổ Huyết Mạch, Thái Sơ Đại Đạo
Chương 1164: Bức Tranh Trong Đạo Quả. (1)
Chương 1165: Bức Tranh Trong Đạo Quả. (2)
Chương 1166: Kim Đan Đại Đạo. (1)
Chương 1167: Kim Đan Đại Đạo. (2)
Chương 1168: Phá Diệt Chi Địa. (1)
Chương 1169: Phá Diệt Chi Địa. (2)
Chương 1170: Tiên Duyên Chín Quan
Chương 1171: Này Không Công Bình. (1)
Chương 1172: Này Không Công Bình. (2)

Chương 1173: Đào Thải Thần Chủ. (1)
Chương 1174: Đào Thải Thần Chủ. (2)
Chương 1175: Chỗ Khai Thiên. (1)
Chương 1176: Chỗ Khai Thiên. (2)
Chương 1177: Đánh Cho Ngươi Thừa Nhận. (1)
Chương 1178: Đánh Cho Ngươi Thừa Nhận. (2)
Chương 1179: Tạo Thế Chân Vạc. (1)
Chương 1180: Tạo Thế Chân Vạc. (2)
Chương 1181: Trường Nhạc Vị Ương. (1)
Chương 1182: Trường Nhạc Vị Ương. (2)
Chương 1183: Lạt Thủ Tồi Hoa. (1)
Chương 1184: Lạc Thủ Tồi Hoa. (2)
Chương 1185: Tiểu Hồ Ly, Đại Hồ Ly Cùng Lão Hồ Ly
Chương 1186: Âm Dương Giao Cảm. (1)
Chương 1187: Âm Dương Giao Cảm. (2)
Chương 1188: Thần Thông Thiên Thành. (1)
Chương 1189: Thần Thông Thiên Thành. (2)
Chương 1190: Thần Thông Ẩn Sâu, Thần Nhục Hợp Nhất. (1)
Chương 1191: Thần Thông Ẩn Sâu, Thần Nhục Hợp Nhất. (2)
Chương 1192: Tích Thủy Nhai Khắc Đá
Chương 1193: Hỗn Độn Thiên Long. (1)
Chương 1194: Hỗn Độn Thiên Long. (2)
Chương 1195: Khí Phách Khôn Cùng. (1)
Chương 1196: Khí Phách Khôn Cùng. (2)
Chương 1197: Đại Ngũ Hành Phá Diệt. (1)
Chương 1198: Đại Ngũ Hành Phá Diệt. (2)

Chương 1199: Tiềm Long Qua Cửa. (1)
Chương 1200: Tiềm Long Qua Cửa. (2)
Quyển 13
Chương 1201: Hoằng Tổ Thần Đế
Chương 1202: Bạo Lực Qua Cửa. (1)
Chương 1203: Bạo Lực Qua Cửa. (2)
Chương 1204: Ta Không Dạy Được Ngươi. (1)
Chương 1205: Ta Không Dạy Được Ngươi. (2)
Chương 1206: Cướp Bóc Sạch Sẽ. (1)
Chương 1207: Cướp Bóc Sạch Sẽ. (2)
Chương 1208: Gài Tang Vật Giá Họa. (1)
Chương 1209: Gài Tang Vật Giá Họa. (2)
Chương 1210: Thiên Đao Lấy Vợ. (1)
Chương 1211: Thiên Đao Lấy Vợ. (2)
Chương 1212: Giận Dữ Chém Thiên Cương.
Chương 1213: Che Đậy Thiên Cơ. (1)
Chương 1214: Che Đậy Thiên Cơ. (2)
Chương 1215: Một Đoàn Hoàng Đế Thần Thể. (1)
Chương 1216: Một Đoàn Hoàng Đế Thần Thể. (2)
Chương 1217: Cũng Không Gây Chuyện Thị Phi. (1)
Chương 1218: Cũng Không Gây Chuyện Thị Phi. (2)
Chương 1219: Hoàng Đạo Tam Ấn
Chương 1220: Thần Ma Loạn Vũ. (1)
Chương 1221: Thần Ma Loạn Vũ. (2)
Chương 1222: Ngũ Linh Thạch Thủy Quân. (1)
Chương 1223: Ngũ Linh Thạch Thủy Quân. (2)

Chương 1224: Muốn Tiền Không Muốn Mạng. (1)
Chương 1225: Muốn Tiền Không Muốn Mạng. (2)
Chương 1226: Ba Dị Vật. (1)
Chương 1227: Ba Dị Vật. (2)
Chương 1228: Hỗn Độn Linh Chủng. (1)
Chương 1229: Hỗn Độn Linh Chủng. (2)
Chương 1230: Mầm Mống. (1)
Chương 1231: Mầm Mống. (2)
Chương 1232: Nhất Trọng Thiên Cung Chứng Thần Vị
Chương 1233: Bát Trọng Thiên Cung Đúc Nhất Thể. (1)
Chương 1234: Bát Trọng Thiên Cung Đúc Nhất Thể. (2)
Chương 1235: Tất Có Yêu Nghiệt. (1)
Chương 1236: Tất Có Yêu Nghiệt. (2)
Chương 1237: Hạ Giới Dế Nhũi. (1)
Chương 1238: Hạ Giới Dế Nhũi. (2)
Chương 1239: Ngươi Đã Hiểu Ra Chưa? (1)
Chương 1240: Ngươi Đã Hiểu Ra Chưa? (2)
Chương 1241: Nén Giận Một Kích. (1)
Chương 1242: Nén Giận Một Kích. (2)
Chương 1243: Buồn Bực Ói Ra Một Búng Máu
Chương 1244: Đắc Tội Triệt Để. (1)
Chương 1245: Đắc Tội Triệt Để. (2)
Chương 1246: Vãng Sinh Trở Về. (1)
Chương 1247: Vãng Sinh Trở Về. (2)
Chương 1248: Đại Trượng Phu Làm Như Thế. (1)
Chương 1249: Đại Trượng Phu Làm Như Thế. (2)

Chương 1250: Tỷ Tỷ. (1)
Chương 1251: Tỷ Tỷ. (2)
Chương 1252: Kiếp Số Buông Xuống. (1)
Chương 1253: Kiếp Số Buông Xuống. (2)
Chương 1254: Thiên Đạo Kịch Biến. (1)
Chương 1255: Thiên Đạo Kịch Biến. (2)
Chương 1256: Thần Nhãn Thấy Chúng Sinh.
Chương 1257: Giáo Chủ Thành Thần. (1)
Chương 1258: Giáo Chủ Thành Thần. (2)
Chương 1259: Địa Ngục Thiên Đạo Chí Bảo. (1)
Chương 1260: Địa Ngục Thiên Đạo Chí Bảo. (2)
Chương 1261: Thần Nhân Luyện Bảo. (1)
Chương 1262: Thần Nhân Luyện Bảo. (2)
Chương 1263: Đánh Chết Ngươi Là Ta Bắt Nạt Ngươi. (1)
Chương 1264: Đánh Chết Ngươi Là Ta Bắt Nạt Ngươi. (2)
Chương 1265: Nước Ấm Nấu Con Ếch. (1)
Chương 1266: Nước Ấm Nấu Con Ếch. (2)
Chương 1267: Dũng Giả Đấu Ma Vương. (1)
Chương 1268: Dũng Giả Đấu Ma Vương. (2)
Chương 1269: Cảnh Cáo Sâm La. (1)
Chương 1270: Cảnh Cáo Sâm La. (2)
Chương 1271: Câu Được Một Con Cá Lớn. (1)
Chương 1272: Câu Được Một Con Cá Lớn. (2)
Chương 1273: Ám Toán Sâm La Ma Đế. (1)
Chương 1274: Ám Toán Sâm La Ma Đế. (2)
Chương 1275: Đô Thiên Thần Chủ. (1)

Chương 1276: Đô Thiên Thần Chủ. (2)
Chương 1277: Luyện Thiên Đại Trận.
Chương 1278: Đô Thiên Phủ. (1)
Chương 1279: Đô Thiên Phủ. (2)
Chương 1280: Thần Đế Da Người. (1)
Chương 1281: Thần Đế Da Người. (2)
Chương 1282: Luyện Hóa Thần Vương Kỳ. (1)
Chương 1283: Luyện Hóa Thần Vương Kỳ. (2)
Chương 1284: Huyền Thiên Kỳ Chủ. (1)
Chương 1285: Huyền Thiên Kỳ Chủ. (2)
Chương 1286: Quỷ Kế Đa Đoan. (1)
Chương 1287: Quỷ Kế Đa Đoan. (2)
Chương 1288: Trung Thiên Hạo Kiếp. (1)
Chương 1289: Trung Thiên Hạo Kiếp. (2)
Chương 1290: Người Bịt Mặt. (1)
Chương 1291: Người Bịt Mặt. (2)
Chương 1292: Cả Phái Di Chuyển. (1)
Chương 1293: Cả Phái Di Chuyển. (2)
Chương 1294: Ngươi, Nguyện Ý Sao? (1)
Chương 1295: Ngươi, Nguyện Ý Sao? (2)
Chương 1296: Ngàn Vạn Lần Không Nên Chọc Ta. (1)
Chương 1297: Ngàn Vạn Lần Không Nên Chọc Ta. (2)
Chương 1298: Diệt Sạch
Chương 1299: Đúc Tiên Cơ, Được Tiên Đỉnh. (1)
Chương 1300: Đúc Tiên Cơ, Được Tiên Đỉnh. (2)

Quyển 14

Chương 1301: Đúc Tiên Cơ, Được Tiên Đỉnh. (3)
Chương 1302: Giúp Ngươi Đánh Chết Bọn Họ. (1)
Chương 1303: Giúp Ngươi Đánh Chết Bọn Họ. (2)
Chương 1304: Sát Thần. (1)
Chương 1305: Sát Thần. (2)
Chương 1306: Uy Nghiêm Của Ta Há Lại Cho Mạo Phạm.
Chương 1307: Phu Nhân Thần Hầu. (1)
Chương 1308: Phu Nhân Thần Hầu. (2)
Chương 1309: Tống Tài Đồng Tử. (1)
Chương 1310: Tống Tài Đồng Tử. (2)
Chương 1311: Một Ngón Tay Bóp Chết. (1)
Chương 1312: Một Ngón Tay Bóp Chết. (2)
Chương 1313: Chiến! Chiến! Chiến! (1)
Chương 1314: Chiến! Chiến! Chiến! (2)
Chương 1315: Chính Là Bổn Giáo. (1)
Chương 1316: Chính Là Bổn Giáo. (2)
Chương 1317: Lửa Đốt Câu Trần Thiên!
Chương 1318: Thực Không Dám Dấu Diếm. (1)
Chương 1319: Thực Không Dám Dấu Diếm. (2)
Chương 1320: Lực Phá Vạn Pháp. (1)
Chương 1321: Lực Phá Vạn Pháp. (2)
Chương 1322: Sinh Không Gặp Thời. (1)
Chương 1323: Sinh Không Gặp Thời. (2)
Chương 1324: Giáo Chủ Sinh Mãnh. (1)
Chương 1325: Giáo Chủ Sinh Mãnh. (2)
Chương 1326: Chạy Trời Không Khỏi Nắng. (1)

Chương 1327: Chạy Trời Không Khỏi Nắng. (2)
Chương 1328: Cùng Nhau Lên Đường. (1)
Chương 1329: Cùng Nhau Lên Đường. (2)
Chương 1330: Họa Địa Vi Lao
Chương 1331: Một Chỉ Đối Một Chưởng. (1)
Chương 1332: Một Chỉ Đối Một Chưởng. (2)
Chương 1333: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (1)
Chương 1334: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (2)
Chương 1335: Ngươi Còn Lá Bài Tẩy Nào Không? (1)
Chương 1336: Ngươi Còn Lá Bài Tẩy Nào Không? (2)
Chương 1337: Nợ Máu Trả Bằng Máu. (1)
Chương 1338: Nợ Máu Trả Bằng Máu. (2)
Chương 1339: Toàn Quân Bị Diệt. (1)
Chương 1340: Toàn Quân Bị Diệt. (2)
Chương 1341: Chính Nghĩa Thì Được Ủng Hộ. (1)
Chương 1342: Chính Nghĩa Thì Được Ủng Hộ. (2)
Chương 1343: Đại Náo Chư Thiên. (1)
Chương 1344: Đại Náo Chư Thiên. (2)
Chương 1345: Vơ Vét Tài Sản Quang Vũ. (1)
Chương 1346: Vơ Vét Tài Sản Quang Vũ. (2)
Chương 1347: Cách Không Đấu Pháp. (1)
Chương 1348: Cách Không Đấu Pháp. (2)
Chương 1349: Chưởng Trung Thế Giới. (1)
Chương 1350: Chưởng Trung Thế Giới. (2)
Chương 1351: Tiên Thiên Đạo Thể. (1)
Chương 1352: Tiên Thiên Đạo Thể. (2)

Chương 1353: Tiểu Bối Lịch Lãm. (1)
Chương 1354: Tiểu Bối Lịch Lãm. (2)
Chương 1355: Gừng Càng Già Càng Cay. (1)
Chương 1356: Gừng Càng Già Càng Cay. (2)
Chương 1357: Thánh Phật Minh Hoàng. (1)
Chương 1358: Thánh Phật Minh Hoàng. (2)
Chương 1359: Đã Làm Một Cuộc
Chương 1360: Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công. (1)
Chương 1361: Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công. (2)
Chương 1362: Thần Tôn Hung Uy. (1)
Chương 1363: Thần Tôn Hung Uy. (2)
Chương 1364: Không Người Nào Có Thể Ngăn Chặn. (1)
Chương 1365: Không Người Nào Có Thể Ngăn Chặn. (2)
Chương 1366: Đánh Chặn Đường Huyền Thiên Giáo Chủ. (1)
Chương 1367: Đánh Chặn Đường Huyền Thiên Giáo Chủ. (2)
Chương 1368: Một Quyền Đánh Nát Đầu Gối Của Ngươi. (1)
Chương 1369: Một Quyền Đánh Nát Đầu Gối Của Ngươi. (2)
Chương 1370: Huyền Thiên Tiểu Nhân. (1)
Chương 1371: Huyền Thiên Tiểu Nhân. (2)
Chương 1372: Huyền Thiên Tiểu Nhân. (3)
Chương 1373: Tử Hư Thượng Nhân. (1)
Chương 1373: Tịch Diệt Hoa Trường Sinh Liên. (1)
Chương 1374: Tử Hư Thượng Nhân. (2)
Chương 1375: Lâm Vào Trong Trận. (1)
Chương 1376: Lâm Vào Trong Trận. (2)
Chương 1377: Thành Tựu Thiên Thần. (1)

Chương 1378: Thành Tựu Thiên Thần. (2)
Chương 1379: Sát Nhập Thiên Ngục. (1)
Chương 1380: Sát Nhập Thiên Ngục. (2)
Chương 1381: Một Lưới Bắt Hết. (1)
Chương 1382: Một Lưới Bắt Hết. (2)
Chương 1383: Thắc Mắc Về Thiên Ngục. (1)
Chương 1384: Thắc Mắc Về Thiên Ngục. (2)
Chương 1385: 80 Vạn Năm Cơ Khổ !
Chương 1386: Gian Thương Lòng Dạ Hiểm Độc. (1)
Chương 1387: Gian Thương Lòng Dạ Hiểm Độc. (2)
Chương 1388: Tương Ngạn Ngục Chủ. (1)
Chương 1389: Tương Ngạn Ngục Chủ. (2)
Chương 1390: Một Nghèo Hai Trắng. (1)
Chương 1391: Một Nghèo Hai Trắng. (2)
Chương 1392: Mượn Đao Giết Người, Mượn Tay Luyện Bảo. (1)
Chương 1393: Mượn Đao Giết Người, Mượn Tay Luyện Bảo. (2)
Chương 1394: Đánh Vào Cung Điện Dưới Mặt Đất. (1)
Chương 1395: Đánh Vào Cung Điện Dưới Mặt Đất. (2)
Chương 1396: Cướp Đoạt Thần Chủ. (1)
Chương 1397: Cướp Đoạt Thần Chủ. (2)
Chương 1398: Ngục Chủ Thiên Cực Ma Đế. (1)
Chương 1399: Ngục Chủ Thiên Cực Ma Đế. (2)
Chương 1400: Tú Vân Thiên Nữ. (1)
Quyển 15
Chương 1401: Tú Vân Thiên Nữ. (2)

Chương 1402: Thiên Vương Bi Ca. (1)
Chương 1403: Thiên Vương Bi Ca. (2)
Chương 1404: Thiên Mẫu Thánh Hậu. (1)
Chương 1405: Thiên Mẫu Thánh Hậu. (2)
Chương 1406: Không Thể Làm Mà Làm Cái Đó. (1)
Chương 1407: Không Thể Làm Mà Làm Cái Đó. (2)
Chương 1408: Chúng Sinh Ngang Hàng. (1)
Chương 1409: Chúng Sinh Ngang Hàng. (2)
Chương 1410: Làm Hại Hỗn Độn Giới. (1)
Chương 1411: Làm Hại Hỗn Độn Giới. (2)
Chương 1412: Thà Chết Chứ Không Chịu Khuất Phục. (1)
Chương 1413: Thà Chết Chứ Không Chịu Khuất Phục. (2)
Chương 1414: Da Mặt Vô Địch. (1)
Chương 1415: Da Mặt Vô Địch. (2)
Chương 1416: Hoàng Tổ Cùng Huyền Tổ. (1)
Chương 1417: Hoàng Tổ Cùng Huyền Tổ. (2)
Chương 1418: Bảo Vật Trong Đỉnh. (1)
Chương 1419: Bảo Vật Trong Đỉnh. (2)
Chương 1420: Bắt Cá Hai Tay
Chương 1421: Cường Giả Tụ Tập. (1)
Chương 1422: Cường Giả Tụ Tập. (2)
Chương 1423: Tiên Thiên Thành Đạo. (1)
Chương 1424: Tiên Thiên Thành Đạo. (2)
Chương 1425: Đệ Nhất Đại Đạo. (1)
Chương 1426: Đệ Nhất Đại Đạo. (2)
Chương 1427: Ly Sửu Ma Đế. (1)

Chương 1428: Ly Sửu Ma Đế. (2)
Chương 1429: Kỳ Phùng Địch Thủ. (1)
Chương 1430: Kỳ Phùng Địch Thủ. (2)
Chương 1431: Bài Tọa Tọa Phân Quả Quả
Chương 1432: Hai Chiêu Đánh Bại Ngươi. (1)
Chương 1433: Hai Chiêu Đánh Bại Ngươi. (2)
Chương 1434: Thần Đồng Đội Cùng Heo Đồng Đội. (1)
Chương 1435: Thần Đồng Đội Cùng Heo Đồng Đội. (2)
Chương 1436: Hắn Chết Ta Mới Yên Tâm. (1)
Chương 1437: Hắn Chết Ta Mới Yên Tâm. (2)
Chương 1438: Sâm La, Ngươi Cái Đầu Heo Này. (1)
Chương 1439: Sâm La, Ngươi Cái Đầu Heo Này. (2)
Chương 1440: Cái Móc Chém Ma Tôn. (1)
Chương 1441: Cái Móc Chém Ma Tôn. (2)
Chương 1442: Nhị Đế Đấu Pháp! (1)
Chương 1443: Nhị Đế Đấu Pháp! (2)
Chương 1444: Thập Toàn Thập Mỹ, Thiên Đạo Không Để Cho
Chương 1445: Tập Tiên. (1)
Chương 1446: Tập Tiên. (2)
Chương 1447: Trung Thiên Song Côn. (1)
Chương 1448: Trung Thiên Song Côn. (2)
Chương 1449: Mơ Ước Ma Tiên Huyết. (1)
Chương 1450: Mơ Ước Ma Tiên Huyết. (2)
Chương 1451: Đáp Vào Hắc Động
Chương 1452: Địa Ngục Không Không. (1)
Chương 1453: Địa Ngục Không Không. (2)

Chương 1454: Nghiệp Hỏa Nung Kim Thân. (1)
Chương 1455: Nghiệp Hỏa Nung Kim Thân. (2)
Chương 1456: Hung Uy Đại Trận. (1)
Chương 1457: Hung Uy Đại Trận. (2)
Chương 1458: Trong Biển Minh Nguyệt Thăng. (1)
Chương 1459: Trong Biển Minh Nguyệt Thăng. (2)
Chương 1460: Tráng Sĩ Đứt Cổ Tay
Chương 1461: Một Câu Thức Tỉnh Người Trong Mộng. (1)
Chương 1462: Một Câu Thức Tỉnh Người Trong Mộng. (2)
Chương 1463: Ta Chỉ Dạy Đế Hoàng. (1)
Chương 1464: Ta Chỉ Dạy Đế Hoàng. (2)
Chương 1465: Quyền Đánh Hồ Thiên, Chân Đá Linh Đạo. (1)
Chương 1466: Quyền Đánh Hồ Thiên, Chân Đá Linh Đạo. (2)
Chương 1467: Vạn Đạo Hợp Lưu. (1)
Chương 1468: Vạn Đạo Hợp Lưu. (2)
Chương 1469: Huyền Thiên Thành Đạo. (1)
Chương 1470: Huyền Thiên Thành Đạo. (2)
Chương 1471: Đại Vương Sai Ta Tới Tuần Núi
Chương 1472: Đánh Cuộc Đấu. (1)
Chương 1473: Đánh Cuộc Đấu. (2)
Chương 1474: Bảo Khố Giang Tuyết. (1)
Chương 1475: Bảo Khố Giang Tuyết. (2)
Chương 1476: Người Tang Đều Lấy Được. (1)
Chương 1477: Người Tang Đều Lấy Được. (2)
Chương 1478: Một Nửa Gánh Nặng. (1)
Chương 1479: Một Nửa Gánh Nặng. (2)

Chương 1480: Kính Lại Để Cho Ba Phần. (1)
Chương 1481: Kính Lại Để Cho Ba Phần. (2)
Chương 1482: Đế Lăng Kinh Thế. (1)
Chương 1483: Đế Lăng Kinh Thế. (2)
Chương 1484: Tám Tràng Đế Duyên. (1)
Chương 1485: Tám Tràng Đế Duyên. (2)
Chương 1486: Quét Ngang Bảy Đế. (1)
Chương 1487: Quét Ngang Bảy Đế. (2)
Chương 1488: Địa Hoàng Tôn Tiên Nhưỡng. (1)
Chương 1489: Địa Hoàng Tôn Tiên Nhưỡng. (2)
Chương 1490: Ta Cùng Các Ngươi Liều Mạng. (1)
Chương 1491: Ta Cùng Các Ngươi Liều Mạng. (2)
Chương 1492: Đến Đây Dạo Chơi. (1)
Chương 1493: Đến Đây Dạo Chơi. (2)
Chương 1494: Tráng Sĩ. (1)
Chương 1495: Tráng Sĩ. (2)
Chương 1496: Thông U Đế Lăng. (1)
Chương 1497: Thông U Đế Lăng. (2)
Chương 1498: Phi Tiên Bình Phong
Chương 1499: Thiên Ý Như Kiếm. (1)
Chương 1500: Thiên Ý Như Kiếm. (2)
Quyển 16
Chương 1501: Tồn Tại Tà Ác. (1)
Chương 1502: Tồn Tại Tà Ác. (2)
Chương 1503: Quang Vũ Đế Duyên. (1)
Chương 1504: Quang Vũ Đế Duyên. (2)

Chương 1505: Mời Pháp Giá Thần Đế. (1)
Chương 1506: Mời Pháp Giá Thần Đế. (2)
Chương 1507: Loạn Thế Gian Hùng! (1)
Chương 1508: Loạn Thế Gian Hùng! (2)
Chương 1509: Loạn Thế Gian Hùng! (3)
Chương 1510: Nửa Thật Nửa Giả. (1)
Chương 1511: Nửa Thật Nửa Giả. (2)
Chương 1512: Thân Thể Thế Giới. (1)
Chương 1513: Thân Thể Thế Giới. (2)
Chương 1514: Khẳng Khái Bi Ca. (1)
Chương 1515: Khẳng Khái Bi Ca. (2)
Chương 1516: Sinh Ra Tóc Bạc Sớm. (1)
Chương 1517: Sinh Ra Tóc Bạc Sớm. (2)
Chương 1518: Ba Nghìn Thần Vương Cản Đường. (1)
Chương 1519: Ba Nghìn Thần Vương Cản Đường. (2)
Chương 1520: Thể Diện Có Thể Địch Trăm Vạn Hùng Binh. (1)
Chương 1521: Thể Diện Có Thể Địch Trăm Vạn Hùng Binh. (2)
Chương 1522: Một Đóa Liên Hoa Đúc Hoa Thiên. (1)
Chương 1523: Một Đóa Liên Hoa Đúc Hoa Thiên. (2)
Chương 1524: Một Kẻ Làm Quan Cả Họ Được Nhờ. (1)
Chương 1525: Một Kẻ Làm Quan Cả Họ Được Nhờ. (2)
Chương 1526: Huyết Sắc Nhuộm Đại Kỳ. (1)
Chương 1527: Huyết Sắc Nhuộm Đại Kỳ. (2)
Chương 1528: Mãnh Sĩ Khái Ca. (1)
Chương 1529: Mãnh Sĩ Khái Ca. (2)
Chương 1530: Tráng Sĩ Thân Chết Trước. (1)

Chương 1531: Tráng Sĩ Thân Chết Trước. (2)

Chương 1532: Đại Thế Vô Địch. (1)

Chương 1533: Đại Thế Vô Địch. (2)

Chương 1534: Hồ Thiên Tam Thánh. (1)

Chương 1535: Hồ Thiên Tam Thánh. (2)

Chương 1536: Nữ Đế Tàn Bạo Nhất. (1)

Chương 1537: Nữ Đế Tàn Bạo Nhất. (2)

Chương 1538: Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên. (1)

Chương 1539: Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên. (2)

Chương 1540: Bảo Thần Nhân Lấy Máu. (1)

Chương 1541: Bảo Thần Nhân Lấy Máu. (2)

Chương 1542: Thần Nhãn Ma Quái. (1)

Chương 1543: Thần Nhãn Ma Quái. (2)

Chương 1544: Tân Đế Đăng Cơ. (1)

Chương 1545: Tân Đế Đăng Cơ. (2)

Chương 1546: Một Cái Hôn Tạo Nên Thần Tôn. (1)

Chương 1547: Một Cái Hôn Tạo Nên Thần Tôn. (2)

Chương 1548: Biến Thành Nghèo Rớt Mồng Tơi. (1)

Chương 1549: Biến Thành Nghèo Rớt Mồng Tơi. (2)

Chương 1550: Quét Ngang. (1)

Chương 1551: Quét Ngang. (2)

Chương 1552: Tặc Tử Đáng Chém. (1)

Chương 1553: Tặc Tử Đáng Chém. (2)

Chương 1554: Chiến! (1)

Chương 1555: Chiến! (2)

Chương 1556: Kiếp Vận Nguyên Niên. (1)
Chương 1557: Kiếp Vận Nguyên Niên. (2)
Chương 1558: Kiếp Vận Bao La Mờ Mịt, Ai Chủ Chìm Nổi? (1)
Chương 1559: Kiếp Vận Bao La Mờ Mịt, Ai Chủ Chìm Nổi? (2)
Chương 1560: Tự Mình Lịch Kiếp. (1)
Chương 1561: Tự Mình Lịch Kiếp. (2)
Chương 1562: Chăn Thả Trước Cửa. (1)
Chương 1563: Chăn Thả Trước Cửa. (2)
Chương 1564: Định Hải Thiên Trụ Sơn. (1)
Chương 1565: Định Hải Thiên Trụ Sơn. (2)
Chương 1566: Con Chim Yêu Quý Của Ta. (1)
Chương 1567: Con Chim Yêu Quý Của Ta. (2)
Chương 1568: Liếc Trộm Một Cái. (1)
Chương 1569: Liếc Trộm Một Cái. (2)
Chương 1570: Như Ngươi Mong Muốn. (1)
Chương 1571: Như Ngươi Mong Muốn. (2)
Chương 1572: Thần Thông Tiên Vực
Chương 1573: Bảo Ta Xuất Ra, Vạn Bảo Thần Phục. (1)
Chương 1574: Bảo Ta Xuất Ra, Vạn Bảo Thần Phục. (2)
Chương 1575: Kẻ Này Không Thể Lưu. (1)
Chương 1576: Kẻ Này Không Thể Lưu. (2)
Chương 1577: Tinh Hà Hình Chiếu. (1)
Chương 1578: Tinh Hà Hình Chiếu. (2)
Chương 1579: Thằng Này Pháo Hôi. (1)
Chương 1580: Thằng Này Pháo Hôi. (2)
Chương 1581: Hùng Hồn Phó Nghĩa, Cùng Lắm Thì Chết. (1)

Chương 1582: Hùng Hồn Phó Nghĩa, Cùng Lắm Thì Chết. (2)
Chương 1583: Vãng Sinh Phá Cục. (1)
Chương 1584: Vãng Sinh Phá Cục. (2)
Chương 1585: Cho Ngươi Mượn Đầu Người Dùng Một Lát. (1)
Chương 1586: Cho Ngươi Mượn Đầu Người Dùng Một Lát. (2)
Chương 1587: Ngươi Hết Thời Rồi. (1)
Chương 1588: Ngươi Hết Thời Rồi. (2)
Chương 1589: Hai Quân Đối Chọi. (1)
Chương 1590: Hai Quân Đối Chọi. (2)
Chương 1591: Hoàng Cực Đạo Chung. (1)
Chương 1592: Hoàng Cực Đạo Chung. (2)
Chương 1593: Thiên Tâm Là Tâm Gì? (1)
Chương 1594: Thiên Tâm Là Tâm Gì? (2)
Chương 1595: Ma Tiên Điện
Chương 1596: Ma Uyên Táng Thiên. (1)
Chương 1597: Ma Uyên Táng Thiên. (2)
Chương 1598: Lĩnh Ngộ Thiên Tâm Thấy Chính Mình. (1)
Chương 1599: Lĩnh Ngộ Thiên Tâm Thấy Chính Mình. (2)
Chương 1600: Tâm Ta Là Thiên Tâm. (1)
Quyển 17
Chương 1601: Tâm Ta Là Thiên Tâm. (2)
Chương 1602: Đưa Than Sưởi Ấm Trong Ngày Tuyết Rơi. (1)
Chương 1603: Đưa Than Sưởi Ấm Trong Ngày Tuyết Rơi. (2)
Chương 1604: Trang Đến Giống Không Ngờ. (1)
Chương 1605: Trang Đến Giống Không Ngờ. (2)
Chương 1606: Đệ Nhất Hung Trận. (1)

Chương 1607: Đệ Nhất Hung Trận. (2)
Chương 1608: Tình Thế Nguy Hiểm Của Huyền Quan. (1)
Chương 1609: Tình Thế Nguy Hiểm Của Huyền Quan. (2)
Chương 1610: Trảm Cận Đế Ma Quân. (1)
Chương 1611: Trảm Cận Đế Ma Quân. (2)
Chương 1612: Thiếu Hư Tập Kích. (1)
Chương 1613: Thiếu Hư Tập Kích. (2)
Chương 1614: Đế Hoàng Đạo. (1)
Chương 1615: Đế Hoàng Đạo. (2)
Chương 1616: Đại Pháo Hôi Trước Nay Chưa Có. (1)
Chương 1617: Đại Pháo Hôi Trước Nay Chưa Có. (2)
Chương 1618: Vì Thiên Hạ Phóng Thích Ngươi. (1)
Chương 1619: Vì Thiên Hạ Phóng Thích Ngươi. (2)
Chương 1620: Quang Vũ Kỷ Kiếp Bộc Phát. (1)
Chương 1621: Quang Vũ Kỷ Kiếp Bộc Phát. (2)
Chương 1622: Thiên Đao Thất Truyền. (1)
Chương 1623: Thiên Đao Thất Truyền. (2)
Chương 1624: Nếu Không Thấy Dạng Ánh Đao Kia. (1)
Chương 1625: Nếu Không Thấy Dạng Ánh Đao Kia. (2)
Chương 1626: Đồng Môn Sư Huynh.
Chương 1627: Chân Đạp Ba Thuyền. (1)
Chương 1628: Chân Đạp Ba Thuyền. (2)
Chương 1629: Mời Lão Gia Xuất Quan! (1)
Chương 1630: Mời Lão Gia Xuất Quan! (2)
Chương 1631: Mời Lão Gia Xuất Quan! (3)
Chương 1632: Huyền Thiên Thánh Giáo Chủ

Chương 1633: Một Đường Hung Hăng Ngang Ngược Đến La Thiên. (1)

Chương 1634: Một Đường Hung Hăng Ngang Ngược Đến La Thiên. (2)

Chương 1635: Một Đường Hung Hăng Ngang Ngược Đến La Thiên. (3)

Chương 1636: Khí Phách

Chương 1637: Chắn A Tỳ Ma Triều. (1)

Chương 1638: Chắn A Tỳ Ma Triều. (2)

Chương 1639: Quang Vũ Chứng Đế. (1)

Chương 1640: Quang Vũ Chứng Đế. (2)

Chương 1641: Yêu Giới. (1)

Chương 1642: Yêu Giới. (2)

Chương 1643: Vạn Thần Hóa Tiên Trì

Chương 1644: Đế Tôn TruyềN Pháp Chi Địa. (1)

Chương 1645: Đế Tôn TruyềN Pháp Chi Địa. (2)

Chương 1646: Ngươi Không Đủ Thuần Chủng. (1)

Chương 1647: Ngươi Không Đủ Thuần Chủng. (2)

Chương 1648: Đạo Hữu Nhường Một Chút. (1)

Chương 1649: Đạo Hữu Nhường Một Chút. (2)

Chương 1650: Tử Tiêu Thần Đế Truyền Thừa. (1)

Chương 1651: Tử Tiêu Thần Đế Truyền Thừa. (2)

Chương 1652: Đối Chiến Chứng Đế Chi Bảo. (1)

Chương 1653: Đối Chiến Chứng Đế Chi Bảo. (2)

Chương 1654: Thí Đế Thí Huynh. (1)

Chương 1655: Thí Đế Thí Huynh. (2)

Chương 1656: Phượng Tình Đậu Khai. (1)

Chương 1657: Phượng Tình Đậu Khai. (2)
Chương 1658: Đế Tôn Tam Thánh Điện.
Chương 1659: Không Người Nào Có Thể Trốn. (1)
Chương 1660: Không Người Nào Có Thể Trốn. (2)
Chương 1661: Đạo Kết Quả Là Công Dã Tràng. (1)
Chương 1662: Đạo Kết Quả Là Công Dã Tràng. (2)
Chương 1663: Mình Ta Bất Không. (1)
Chương 1664: Mình Ta Bất Không. (2)
Chương 1665: Nhất Niệm Thiện Nhất Niệm Ác. (1)
Chương 1666: Nhất Niệm Thiện Nhất Niệm Ác. (2)
Chương 1667: Trung Thiên Đại Kiếp. (1)
Chương 1668: Trung Thiên Đại Kiếp. (2)
Chương 1669: Vãng Sinh, Ngươi Muốn Chết Ư? (1)
Chương 1670: Vãng Sinh, Ngươi Muốn Chết Ư? (2)
Chương 1671: Huyết Nhuộm Trung Thiên. (1)
Chương 1672: Huyết Nhuộm Trung Thiên. (2)
Chương 1673: Ai Dám? (1)
Chương 1674: Ai Dám? (2)
Chương 1675: Trực Diện Chư Đế. (1)
Chương 1676: Trực Diện Chư Đế. (2)
Chương 1677: Đi Ra Nhận Lấy Cái Chết. (1)
Chương 1678: Đi Ra Nhận Lấy Cái Chết. (2)
Chương 1679: Ta Vì Thiên Hạ Giết Tặc Này! (1)
Chương 1680: Ta Vì Thiên Hạ Giết Tặc Này! (2)
Chương 1681: Đại Thế Sở Quy. (1)
Chương 1682: Đại Thế Sở Quy. (2)

Chương 1683: Mười Ba Đế Đuổi Giết. (1)
Chương 1684: Mười Ba Đế Đuổi Giết. (2)
Chương 1685: Đối Chiến Chư Đế. (1)
Chương 1686: Đối Chiến Chư Đế. (2)
Chương 1687: Một Mình Đấu Sa La. (1)
Chương 1688: Một Mình Đấu Sa La. (2)
Chương 1689: Huyền Thiên Thượng Cung Thánh Giáo Chủ. (1)
Chương 1690: Huyền Thiên Thượng Cung Thánh Giáo Chủ. (2)
Chương 1691: Người Thứ Mười Lăm. (1)
Chương 1692: Người Thứ Mười Lăm. (2)
Chương 1693: Mặc Dù Chết Cũng Không Tiếc. (1)
Chương 1694: Mặc Dù Chết Cũng Không Tiếc. (2)
Chương 1695: Tạo Hóa Thần Khí. (1)
Chương 1696: Tạo Hóa Thần Khí. (2)
Chương 1697: Tứ Đế Chết. (1)
Chương 1698: Tứ Đế Chết. (2)
Chương 1699: Quay Người Cúi Đầu
Chương 1700: Pháp Lực Đệ Nhất. (1)
Quyển 18
Chương 1701: Pháp Lực Đệ Nhất. (2)
Chương 1702: Vô Lượng Sát Kiếp. (1)
Chương 1703: Vô Lượng Sát Kiếp. (2)
Chương 1704: Hi Sinh. (1)
Chương 1705: Hi Sinh. (2)
Chương 1706: Tiên Đạo Phù Văn. (1)
Chương 1707: Tiên Đạo Phù Văn. (2)

Chương 1708: Giết Không Tha. (1)
Chương 1709: Giết Không Tha. (2)
Chương 1710: Tam Đại Tiên Đạo. (1)
Chương 1711: Tam Đại Tiên Đạo. (2)
Chương 1712: Chư Vị Đạo Hữu, Tạm Biệt. (1)
Chương 1713: Chư Vị Đạo Hữu, Tạm Biệt. (2)
Chương 1714: Ngươi Còn Có Ta. (1)
Chương 1715: Ngươi Còn Có Ta. (2)
Chương 1716: Tuyệt Thiên Địa Thông. (1)
Chương 1717: Tuyệt Thiên Địa Thông. (2)
Chương 1718: Thi Thể Lấp La Thiên
Chương 1719: Như Thầy Như Cha. (1)
Chương 1720: Như Thầy Như Cha. (2)
Chương 1721: Ứng Long Ngậm Chuông. (1)
Chương 1722: Ứng Long Ngậm Chuông. (2)
Chương 1723: Đạo Vương Bỏ Niêm Phong. (1)
Chương 1724: Đạo Vương Bỏ Niêm Phong. (2)
Chương 1725: Cái Chết Của Thần Hoàng. (1)
Chương 1726: Cái Chết Của Thần Hoàng. (2)
Chương 1727: Uy Hiếp Thần Nhân. (1)
Chương 1728: Uy Hiếp Thần Nhân. (2)
Chương 1729: Tạo Hóa Huyền Tổ. (1)
Chương 1730: Tạo Hóa Huyền Tổ. (2)
Chương 1731: Thần Thạch Tiên Thai. (1)
Chương 1732: Thần Thạch Tiên Thai. (2)
Chương 1733: Thời Đại Của Giáo Chủ.

Chương 1734: Nguyên Dương Mất Trộm. (1)
Chương 1735: Nguyên Dương Mất Trộm. (2)
Chương 1736: Huyền Đô Thu Đồ Đệ. (1)
Chương 1737: Huyền Đô Thu Đồ Đệ. (2)
Chương 1738: Năm Đại Tiên Đạo Thần Thông. (1)
Chương 1739: Năm Đại Tiên Đạo Thần Thông. (2)
Chương 1740: Đạo Hữu Chớ Sợ, Ta Tới Giúp Ngươi! (1)
Chương 1741: Đạo Hữu Chớ Sợ, Ta Tới Giúp Ngươi! (2)
Chương 1742: Chém Đế
Chương 1743: Chưởng Ấn Thần Bí. (1)
Chương 1744: Chưởng Ấn Thần Bí. (2)
Chương 1745: Địa Ngục Ma Tiên Diện. (1)
Chương 1746: Địa Ngục Ma Tiên Diện. (2)
Chương 1747: Tiên Đạo Truyền Thừa. (1)
Chương 1748: Tiên Đạo Truyền Thừa. (2)
Chương 1749: Lục Đạo Tiên Giới. (1)
Chương 1750: Lục Đạo Tiên Giới. (2)
Chương 1751: Huyền Thiên Đại Ma Thần. (1)
Chương 1752: Huyền Thiên Đại Ma Thần. (2)
Chương 1753: Lôi Đình
Chương 1754: Tru Tiên. (1)
Chương 1755: Tru Tiên. (2)
Chương 1756: Ám Toán. (1)
Chương 1757: Ám Toán. (2)
Chương 1758: Đạo Vương Lại Xuất Hiện. (1)
Chương 1759: Đạo Vương Lại Xuất Hiện. (2)

Chương 1760: Ngươi Nhìn Lầm Ta. (1)
Chương 1761: Ngươi Nhìn Lầm Ta. (2)
Chương 1762: Bát Tạ Sư Ân. (1)
Chương 1763: Bát Tạ Sư Ân. (2)
Chương 1764: Vây Giết Hồ Thiên. (1)
Chương 1765: Vây Giết Hồ Thiên. (2)
Chương 1766: Oanh Liệt Thân Vẫn. (1)
Chương 1767: Oanh Liệt Thân Vẫn. (2)
Chương 1768: Cả Gan Làm Loạn. (1)
Chương 1769: Cả Gan Làm Loạn. (2)
Chương 1770: Trấn Ngục Giới Bia. (1)
Chương 1771: Trấn Ngục Giới Bia. (2)
Chương 1772: Bất Không Đạo Quả. (1)
Chương 1773: Bất Không Đạo Quả. (2)
Chương 1774: Thất Bảo Đều Xuất Hiện Tiên Vực Mở. (1)
Chương 1775: Thất Bảo Đều Xuất Hiện Tiên Vực Mở. (2)
Chương 1776: Tiên Nhãn Quái Khẩu
Chương 1777: Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm. (1)
Chương 1778: Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm. (2)
Chương 1779: Âm Hiểm Xảo Trá. (1)
Chương 1780: Âm Hiểm Xảo Trá. (2)
Chương 1781: Thật Giả Đạo Quả. (1)
Chương 1782: Thật Giả Đạo Quả. (2)
Chương 1783: Bất Không Bất Diệt. (1)
Chương 1784: Bất Không Bất Diệt. (2)
Chương 1785: Giáo Chủ Uy Năng. (1)

Chương 1786: Giáo Chủ Uy Năng. (2)
Chương 1787: Bảy Lần Chứng Đế. (1)
Chương 1788: Bảy Lần Chứng Đế. (2)
Chương 1789: Tam Khuyết Tử Kiếp
Chương 1790: Thần Chi Tử. (1)
Chương 1791: Thần Chi Tử. (2)
Chương 1792: Chẳng Biết Hươu Chết Về Tay Ai. (1)
Chương 1793: Chẳng Biết Hươu Chết Về Tay Ai. (2)
Chương 1794: Mười Đế Hạ La Thiên. (1)
Chương 1795: Mười Đế Hạ La Thiên. (2)
Chương 1796: Một Trận Chiến Cuối Cùng Của Hạo Kiếp. (1)
Chương 1797: Một Trận Chiến Cuối Cùng Của Hạo Kiếp. (2)
Chương 1798: Hồ Lô Cùng Ấu Hài
Chương 1799: Thiên Ý Trảm Tam Sinh. (1)
Chương 1800: Thiên Ý Trảm Tam Sinh. (2)
Quyển 19
Chương 1801: Ta Muốn Đánh Mười Cái. (1)
Chương 1802: Ta Muốn Đánh Mười Cái. (2)
Chương 1803: Đại Nhân Vật. (1)
Chương 1804: Đại Nhân Vật. (2)
Chương 1805: Tiên Cung Thái Tử. (1)
Chương 1806: Tiên Cung Thái Tử. (2)
Chương 1807: Cuộc Chiến Đẫm Máu. (1)
Chương 1808: Cuộc Chiến Đẫm Máu. (2)
Chương 1809: Phong Hồi Lộ Chuyển
Chương 1810: Cường Trung Càng Có Cường Trung Thủ. (1)

Chương 1811: Cường Trung Càng Có Cường Trung Thủ. (2)
Chương 1812: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (1)
Chương 1813: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (2)
Chương 1814: Không Tự Do, Ta Cận Kề Cái Chết. (1)
Chương 1815: Không Tự Do, Ta Cận Kề Cái Chết. (2)
Chương 1816: Bất Xá Tái Hiện. (1)
Chương 1817: Bất Xá Tái Hiện. (2)
Chương 1818: Hỏi Thế Gian Tình Là Vật Gì. (1)
Chương 1819: Hỏi Thế Gian Tình Là Vật Gì. (2)
Chương 1820: Trời Nếu Có Tình Trời Cũng Già. (1)
Chương 1821: Trời Nếu Có Tình Trời Cũng Già. (2)
Chương 1822: Năm Ngàn Vạn Năm Ai Ghi Sử. (1)
Chương 1823: Năm Ngàn Vạn Năm Ai Ghi Sử. (2)
Chương 1824: Chứng Đế.
Chương 1825: Hồng Mông Khai Thiên. (1)
Chương 1826: Hồng Mông Khai Thiên. (2)
Chương 1827: Hồng Mông Khai Thiên. (3)
Chương 1828: Đế Huyền. (1)
Chương 1829: Đế Huyền. (2)
Chương 1830: Quét Ngang.
Chương 1831: Chư Thần Triều Bái. (1)
Chương 1832: Chư Thần Triều Bái. (2)
Chương 1833: Đạo Tổ. (1)
Chương 1834: Đạo Tổ. (2)
Chương 1835: Một Thân Là Bảo. (1)
Chương 1836: Một Thân Là Bảo. (2)

Chương 1837: Quỳ Đọc. (1)
Chương 1838: Quỳ Đọc. (2)
Chương 1839: Trấn Áp Thiếu Hư. (1)
Chương 1840: Trấn Áp Thiếu Hư. (2)
Chương 1841: Ly Sửu Quy Hàng. (1)
Chương 1842: Ly Sửu Quy Hàng. (2)
Chương 1843: Duy Ngã Độc Tôn. (1)
Chương 1844: Duy Ngã Độc Tôn. (2)
Chương 1845: Thiên Hậu Chứng Đế. (1)
Chương 1846: Thiên Hậu Chứng Đế. (2)
Chương 1847: Chư Thần Hoàng Hôn.
Chương 1848: Hai Mặt. (1)
Chương 1849: Hai Mặt. (2)
Chương 1850: Con Trai Trưởng Giang Triết. (1)
Chương 1851: Con Trai Trưởng Giang Triết. (2)
Chương 1852: Đẩy Ngang Yêu Giới Không Đối Thủ. (1)
Chương 1853: Đẩy Ngang Yêu Giới Không Đối Thủ. (2)
Chương 1854: Thanh Liên Bảy Tổ. (1)
Chương 1855: Thanh Liên Bảy Tổ. (2)
Chương 1856: Đối Chiến Nhất Minh Yêu Tiên. (1)
Chương 1857: Đối Chiến Nhất Minh Yêu Tiên. (2)
Chương 1858: Là Ngươi Đánh Đầu Của Ta? (1)
Chương 1859: Là Ngươi Đánh Đầu Của Ta? (2)
Chương 1860: Động Uyên Chi Mê. (1)
Chương 1861: Động Uyên Chi Mê. (2)
Chương 1862: Miệng Lớn Lưỡi Dài. (1)

Chương 1863: Miệng Lớn Lưỡi Dài. (2)
Chương 1864: Vạn Ngục Hồng Lô. (1)
Chương 1865: Vạn Ngục Hồng Lô. (2)
Chương 1866: Bảo Nhật Vương Phật Tổ. (1)
Chương 1867: Bảo Nhật Vương Phật Tổ. (2)
Chương 1868: Cưu Chiếm Tổ Thước.
Chương 1869: Tiên Nhân Lạc Ấn. (1)
Chương 1870: Tiên Nhân Lạc Ấn. (2)
Chương 1871: Đạo Trung Thế Giới. (1)
Chương 1872: Đạo Trung Thế Giới. (2)
Chương 1873: Lòng Muông Dạ Thú. (1)
Chương 1874: Lòng Muông Dạ Thú. (2)
Chương 1875: Nguyên Khí Bạo Động. (1)
Chương 1876: Nguyên Khí Bạo Động. (2)
Chương 1877: Chỉ Cần Cái Chết. (1)
Chương 1878: Chỉ Cần Cái Chết. (2)
Chương 1879: Thủ Lãnh Đạo Tặc Đền Tội. (1)
Chương 1880: Thủ Lãnh Đạo Tặc Đền Tội. (2)
Chương 1881: Quét Ngang Chư Hoàng. (1)
Chương 1882: Quét Ngang Chư Hoàng. (2)
Chương 1883: Tiểu Viên Mãn. (1)
Chương 1884: Tiểu Viên Mãn. (2)
Chương 1885: Man Di Đại Đế Chi Uy. (1)
Chương 1886: Man Di Đại Đế Chi Uy. (2)
Chương 1887: Lục Giới Hội Minh. (1)
Chương 1888: Lục Giới Hội Minh. (2)

Chương 1889: Hai Mươi Tám Chư Thiên.
Chương 1890: Tế! (1)
Chương 1891: Tế! (2)
Chương 1892: Mưu Sát. (1)
Chương 1893: Mưu Sát. (2)
Chương 1894: Thảm Thiết. (1)
Chương 1895: Thảm Thiết. (2)
Chương 1896: Thủy Hoàng Càn Nguyên. (1)
Chương 1897: Thủy Hoàng Càn Nguyên. (2)
Chương 1898: Đánh Vào Tiên Giới. (1)
Chương 1899: Đánh Vào Tiên Giới. (2)
Chương 1900: Tiên Gia Thủ Đoạn. (1)
Quyển 20
Chương 1901: Tiên Gia Thủ Đoạn. (2)
Chương 1902: Quỷ Bà Thiên. (1)
Chương 1903: Quỷ Bà Thiên. (2)
Chương 1904: Ma Đầu Cùng Ma Vương. (1)
Chương 1905: Ma Đầu Cùng Ma Vương. (2)
Chương 1906: Ma Đầu Cùng Ma Vương. (3)
Chương 1907: Thánh Thiên Tử Đến Thế Gian.
Chương 1908: Đoạn Tiên Vương Đạo Thống. (1)
Chương 1909: Đoạn Tiên Vương Đạo Thống. (2)
Chương 1910: Chư Tiên Hạ Giới. (1)
Chương 1911: Chư Tiên Hạ Giới. (2)
Chương 1912: Trảm Tiên! (1)
Chương 1913: Trảm Tiên! (2)

Chương 1914: Không Có Gặp Được Ta. (1)
Chương 1915: Không Có Gặp Được Ta. (2)
Chương 1916: Sát Nhập Thần Bảng Trảm Tiên Vương.
Chương 1917: Trẫm! Tạo Phản!!! (1)
Chương 1918: Trẫm! Tạo Phản!!! (2)
Chương 1919: Trẫm! Tạo Phản!!! (3)
Chương 1920: Tu Di Tọa Phật.
Chương 1921: Trấn Thiên Cùng Nguyên Tôn. (1)
Chương 1922: Trấn Thiên Cùng Nguyên Tôn. (2)
Chương 1923: Đại Quân Tiếp Cận. (1)
Chương 1924: Đại Quân Tiếp Cận. (2)
Chương 1925: Đường Đường Chính Chính? (1)
Chương 1926: Đường Đường Chính Chính? (2)
Chương 1927: Biến Cố. (1)
Chương 1928: Biến Cố. (2)
Chương 1929: Thái Tử Bướng Bỉnh. (1)
Chương 1930: Thái Tử Bướng Bỉnh. (2)
Chương 1931: Bánh Xe Lịch Sử. (1)
Chương 1932: Bánh Xe Lịch Sử. (2)
Chương 1933: Vì Chư Thần Cầu Mệnh. (1)
Chương 1934: Vì Chư Thần Cầu Mệnh. (2)
Chương 1935: Rơi Lệ Đầy Mặt.
Chương 1936: Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. (1)
Chương 1937: Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. (2)
Chương 1938: Bồ Đoàn Đạo Chân. (1)
Chương 1939: Bồ Đoàn Đạo Chân. (2)

Chương 1940: Giang Triết, Con Trưởng Của Trẫm. (1)
Chương 1941: Giang Triết, Con Trưởng Của Trẫm. (2)
Chương 1942: Giang Triết, Con Trưởng Của Trẫm. (3)
Chương 1943: Cường Luyện Đạo Quả Chứng Tiên Đồ.
Chương 1944: Cái Này Là Thần! (1)
Chương 1945: Cái Này Là Thần! (2)
Chương 1946: Đế Huyền Đại Ma Vương. (1)
Chương 1947: Đế Huyền Đại Ma Vương. (2)
Chương 1948: Phản Đồ Thần Đạo. (1)
Chương 1949: Phản Đồ Thần Đạo. (2)
Chương 1950: Tiên Đạo Xác Lập. (1)
Chương 1951: Tiên Đạo Xác Lập. (2)
Chương 1952: Tiên Triều. (1)
Chương 1953: Tiên Triều. (2)
Chương 1954: Tuổi Trẻ Tổ Sư
Chương 1955: Trẫm Ở Đây. (1)
Chương 1956: Trẫm Ở Đây. (2)
Chương 1957: Tiền Vô Cổ Nhân Hậu Vô Lai Giả. (1)
Chương 1958: Tiền Vô Cổ Nhân Hậu Vô Lai Giả. (2)
Chương 1959: Vô Địch. (1)
Chương 1960: Vô Địch. (2)
Chương 1961: Nguyên Thủy Ba Ấn. (1)
Chương 1962: Nguyên Thủy Ba Ấn. (2)
Chương 1963: Tam Thái Tử. (1)
Chương 1964: Tam Thái Tử. (2)
Chương 1965: Thần Cùng Thần Chiến. (1)

Chương 1966: Thần Cùng Thần Chiến. (2)
Chương 1967: Mật Nghị. (1)
Chương 1968: Mật Nghị. (2)
Chương 1969: SóI, Dê Cùng Cỏ
Chương 1970: Tồn Tại Thần Thông Quảng Đại. (1)
Chương 1971: Tồn Tại Thần Thông Quảng Đại. (2)
Chương 1972: Chiêu Hồn. (1)
Chương 1973: Chiêu Hồn. (2)
Chương 1974: Tiên Kiếp. (1)
Chương 1975: Tiên Kiếp. (2)
Chương 1976: Tiên Thiên Ôn Đế Quan.
Chương 1977: Có Hắn Đồ Tất Có Hắn Sư. (1)
Chương 1978: Có Hắn Đồ Tất Có Hắn Sư. (2)
Chương 1979: Hắc Quan, Thuyền Nhỏ Cùng Lão Nhân. (1)
Chương 1980: Hắc Quan, Thuyền Nhỏ Cùng Lão Nhân. (2)
Chương 1981: Huyết Hải Thâm Cừu. (1)
Chương 1982: Huyết Hải Thâm Cừu. (2)
Chương 1983: Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh. (1)
Chương 1984: Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh. (2)
Chương 1985: Giết Lên Tiên Giới.
Chương 1986: Quan Giác Tiên Vương. (1)
Chương 1987: Quan Giác Tiên Vương. (2)
Chương 1988: Tiễu Trừ Huyền Thiên. (1)
Chương 1989: Tiễu Trừ Huyền Thiên. (2)
Chương 1990: Gậy Quấy Phân. (1)
Chương 1991: Gậy Quấy Phân. (2)

Chương 1992: Một Bước Một Giết.
Chương 1993: Tịch Diệt Đạo Nhân. (1)
Chương 1994: Tịch Diệt Đạo Nhân. (2)
Chương 1995: Di Tích Tiền Sử. (1)
Chương 1996: Di Tích Tiền Sử. (2)
Chương 1997: Hắc Phong. (1)
Chương 1998: Hắc Phong. (2)
Chương 1999: Một Bụng Ý Nghĩ Xấu. (1)
Chương 2000: Một Bụng Ý Nghĩ Xấu. (2)
Quyển 21
Chương 2001: Chú.
Chương 2002: Chú Đạo Phù Văn. (1)
Chương 2003: Chú Đạo Phù Văn. (2)
Chương 2004: Kiếm Trảm Vương Mẫu. (1)
Chương 2005: Kiếm Trảm Vương Mẫu. (2)
Chương 2006: Huyết Vân Bắn Phách. (1)
Chương 2007: Huyết Vân Bắn Phách. (2)
Chương 2008: Vạn Chú Đạo Quân.
Chương 2009: Ám Toán. (1)
Chương 2010: Ám Toán. (2)
Chương 2011: Tiên Thiên Linh Quang. (1)
Chương 2012: Tiên Thiên Linh Quang. (2)
Chương 2013: Trảm Hư Hoàng. (1)
Chương 2014: Trảm Hư Hoàng. (2)
Chương 2015: Lại Trảm Hư Hoàng. (1)
Chương 2016: Lại Trảm Hư Hoàng. (2)

Chương 2017: Ngọc Ngọc Chân Nhân.
Chương 2018: Thần Đạo Giáo Chủ. (1)
Chương 2019: Thần Đạo Giáo Chủ. (2)
Chương 2020: Ngươi Quá Yếu. (1)
Chương 2021: Ngươi Quá Yếu. (2)
Chương 2022: Thân Hãm Sát Trận. (1)
Chương 2023: Thân Hãm Sát Trận. (2)
Chương 2024: Danh Chấn Thiên Hạ. (1)
Chương 2025: Danh Chấn Thiên Hạ. (2)
Chương 2026: Phong Vân Tế Hội.
Chương 2027: Xinh Đẹp. (1)
Chương 2028: Xinh Đẹp. (2)
Chương 2029: Thiếp Thân Muốn Kêu. (1)
Chương 2030: Thiếp Thân Muốn Kêu. (2)
Chương 2031: Phượng Nghi Hung Mãnh. (1)
Chương 2032: Phượng Nghi Hung Mãnh. (2)
Chương 2033: Da Trâu.
Chương 2034: Chú Đạo Thiên Đàn. (1)
Chương 2035: Chú Đạo Thiên Đàn. (2)
Chương 2036: Ngưu Long Thần Âm. (1)
Chương 2037: Ngưu Long Thần Âm. (2)
Chương 2038: Nhộn Nhạo. (1)
Chương 2039: Nhộn Nhạo. (2)
Chương 2040: Cự Linh Thần Tộc.
Chương 2041: Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực. (1)
Chương 2042: Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực. (2)

Chương 2043: Uyên Ương. (1)
Chương 2044: Uyên Ương. (2)
Chương 2045: Tử Tiêu Hàng Lâm. (1)
Chương 2046: Tử Tiêu Hàng Lâm. (2)
Chương 2047: Hiểm Cảnh. (1)
Chương 2048: Hiểm Cảnh. (2)
Chương 2049: Thân Bại Thân Tử. (1)
Chương 2050: Thân Bại Thân Tử. (2)
Chương 2051: Miếu Nhỏ. (1)
Chương 2052: Miếu Nhỏ. (2)
Chương 2053: Hai Cái Tử Tiêu Tiên Vương.
Chương 2054: Khó Phân Biệt Thật Giả. (1)
Chương 2055: Khó Phân Biệt Thật Giả. (2)
Chương 2056: Ác Ôn. (1)
Chương 2057: Ác Ôn. (2)
Chương 2058: Đạo Quả. (1)
Chương 2059: Đạo Quả. (2)
Chương 2060: Tư Vị. (1)
Chương 2061: Tư Vị. (2)
Chương 2062: Hắc Phong Quái Thi. (1)
Chương 2063: Hắc Phong Quái Thi. (2)
Chương 2064: Xâm Nhập Cấm Khu. (1)
Chương 2065: Xâm Nhập Cấm Khu. (2)
Chương 2066: Quái Cáp. (1)
Chương 2067: Quái Cáp. (2)
Chương 2068: Tiền Sử Đạo Quả. (1)

Chương 2069: Tiền Sử Đạo Quả. (2)
Chương 2070: Trơn Mềm Sướng Miệng. (1)
Chương 2071: Trơn Mềm Sướng Miệng. (2)
Chương 2072: Hành Hạ Tiên Vương. (1)
Chương 2073: Hành Hạ Tiên Vương. (2)
Chương 2074: Thuyền Không Đáy. (1)
Chương 2075: Thuyền Không Đáy. (2)
Chương 2076: Não Quái Trong Sông. (1)
Chương 2077: Não Quái Trong Sông. (2)
Chương 2078: Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực
Chương 2079: Bia Đá. (1)
Chương 2080: Bia Đá. (2)
Chương 2081: Xấu Xa. (1)
Chương 2082: Xấu Xa. (2)
Chương 2083: Con Mắt Màu Đen Khủng Bố. (1)
Chương 2084: Con Mắt Màu Đen Khủng Bố. (2)
Chương 2085: Tịch Diệt Ma Nhãn. (1)
Chương 2086: Tịch Diệt Ma Nhãn. (2)
Chương 2087: Đến Đây Dạo Chơi. (1)
Chương 2088: Đến Đây Dạo Chơi. (2)
Chương 2089: Trứng Thịt Màng Thai.
Chương 2090: Thần Mẫu Đạo Quân. (1)
Chương 2091: Thần Mẫu Đạo Quân. (2)
Chương 2092: Mượn Chén Dùng Một Lát. (1)
Chương 2093: Mượn Chén Dùng Một Lát. (2)
Chương 2094: Năm Đó Nếu Như Ta Là Thanh Đế. (1)

Chương 2095: Năm Đó Nếu Như Ta Là Thanh Đế. (2)
Chương 2096: Cưỡi Quái Cáp Đi Hóng Mát. (1)
Chương 2097: Cưỡi Quái Cáp Đi Hóng Mát. (2)
Chương 2098: Xấu Đến Hết Thuốc Chữa. (1)
Chương 2099: Xấu Đến Hết Thuốc Chữa. (2)
Chương 2100: Ta Có Thế Lực Lớn.
Quyển 22
Chương 2101: Tìm Hiểu. (1)
Chương 2102: Tìm Hiểu. (2)
Chương 2103: Nguyên Thủy Chi Địa. (1)
Chương 2104: Nguyên Thủy Chi Địa. (2)
Chương 2105: Tiên Hải Mười Chín Châu. (1)
Chương 2106: Tiên Hải Mười Chín Châu. (2)
Chương 2107: Không Thể Buông Tha Dũng Giả Thắng. (1)
Chương 2108: Không Thể Buông Tha Dũng Giả Thắng. (2)
Chương 2109: Một Mẻ Hốt Gọn. (1)
Chương 2110: Một Mẻ Hốt Gọn. (2)
Chương 2111: Một Đầu Là Huyết. (1)
Chương 2112: Một Đầu Là Huyết. (2)
Chương 2113: Huyền Châu
Chương 2114: Tịch Diệt Thiên Hỏa
Chương 2115: Tịch Diệt Thiên Hỏa. (2)
Chương 2116: Thiên Hỏa Luyện Kiếm. (1)
Chương 2117: Thiên Hỏa Luyện Kiếm. (2)
Chương 2118: Tiên Giới Thất Trọng Kiếp. (1)
Chương 2119: Tiên Giới Thất Trọng Kiếp. (2)

Chương 2120: Đột Kích. (1)
Chương 2121: Đột Kích. (2)
Chương 2122: Lai Giả Bất Thiện.
Chương 2123: Ra Oai Phủ Đầu. (1)
Chương 2124: Ra Oai Phủ Đầu. (2)
Chương 2125: Bát Tiên Vương TíNh Là CáI Gì. (1)
Chương 2126: Bát Tiên Vương TíNh Là CáI Gì. (2)
Chương 2127: Tự Tìm Đường Chết. (1)
Chương 2128: Tự Tìm Đường Chết. (2)
Chương 2129: Cự Linh Võ Đạo Đồ Thời Tiền Sử. (1)
Chương 2130: Cự Linh Võ Đạo Đồ Thời Tiền Sử. (2)
Chương 2131: Thua Tâm Phục Khẩu Phục.
Chương 2132: Cùng Sinh Băng Phách Hoa. (1)
Chương 2133: Cùng Sinh Băng Phách Hoa. (2)
Chương 2134: Cự Linh Đại Đạo. (1)
Chương 2135: Cự Linh Đại Đạo. (2)
Chương 2136: Tiên Hải Long Vương. (1)
Chương 2137: Tiên Hải Long Vương. (2)
Chương 2138: Cùng Chung Một Chồng. (1)
Chương 2139: Cùng Chung Một Chồng. (2)
Chương 2140: Bạo Lực Va Chạm. (1)
Chương 2141: Bạo Lực Va Chạm. (2)
Chương 2142: Kiếm Trảm Long Vương. (1)
Chương 2143: Kiếm Trảm Long Vương. (2)
Chương 2144: Thời Đại Yêu Tộc. (1)
Chương 2145: Thời Đại Yêu Tộc. (2)

Chương 2146: Tập Sát.
Chương 2147: Giao Phong Trên Biển. (1)
Chương 2148: Giao Phong Trên Biển. (2)
Chương 2149: Tỷ, Chúng Ta Song Tu A. (1)
Chương 2150: Tỷ, Chúng Ta Song Tu A. (2)
Chương 2151: Chính Sự Quan Trọng Hơn. (1)
Chương 2152: Chính Sự Quan Trọng Hơn. (2)
Chương 2153: Âm Dương Song Tu.
Chương 2154: Ngươi Bị Nguyền Rủa. (1)
Chương 2155: Ngươi Bị Nguyền Rủa. (1)
Chương 2156: Ngươi Bị Nguyền Rủa. (2)
Chương 2157: Mãnh Hổ Nằm Đồi Hoang.
Chương 2158: Ma Thiên Tiên Vương. (1)
Chương 2159: Ma Thiên Tiên Vương. (2)
Chương 2160: Trước Đánh Chết Sau Nói Đạo Lý. (1)
Chương 2161: Trước Đánh Chết Sau Nói Đạo Lý. (2)
Chương 2162: Một Đầu Ngón Tay Nghiền Chết Ngươi. (1)
Chương 2163: Một Đầu Ngón Tay Nghiền Chết Ngươi. (2)
Chương 2164: Chư Thiên Vô Lậu Đạo. (1)
Chương 2165: Chư Thiên Vô Lậu Đạo. (2)
Chương 2166: Đạo Quân Chuyển Thế. (1)
Chương 2167: Đạo Quân Chuyển Thế. (2)
Chương 2168: Ta Đã Thấy Hắn.
Chương 2169: Nguyên Thủy Chi Địa Mở. (1)
Chương 2170: Nguyên Thủy Chi Địa Mở. (2)
Chương 2171: Hư Không Đại Xà. (1)

Chương 2172: Hư Không Đại Xà. (2)
Chương 2173: Sợ Bóng Sợ Gió Một Hồi. (1)
Chương 2174: Sợ Bóng Sợ Gió Một Hồi. (2)
Chương 2175: Diễm Phúc. (1)
Chương 2176: Diễm Phúc. (2)
Chương 2177: Đại Diễn Cổ Thần. (1)
Chương 2178: Đại Diễn Cổ Thần. (2)
Chương 2179: Các Ngươi TíNh Là CáI Rắm ẤY! (1)
Chương 2180: Các Ngươi TíNh Là CáI Rắm ẤY! (2)
Chương 2181: Nguyên Thủy Chi Địa Mở Ra.
Chương 2182: Đọ SứC Một Hồi. (1)
Chương 2183: Đọ SứC Một Hồi. (2)
Chương 2184: Tiên Đạo Sáng Mờ. (1)
Chương 2185: Tiên Đạo Sáng Mờ. (2)
Chương 2186: Thất Phách Tinh Anh. (1)
Chương 2187: Thất Phách Tinh Anh. (2)
Chương 2188: Cận Chiến Vô Địch.
Chương 2189: Tự Trảm Đạo Quả. (1)
Chương 2190: Tự Trảm Đạo Quả. (2)
Chương 2191: Thần Đạo Đạo Quả. (1)
Chương 2192: Thần Đạo Đạo Quả. (2)
Chương 2193: Bây Giờ Là Thời Gian Giết Người. (1)
Chương 2194: Bây Giờ Là Thời Gian Giết Người. (2)
Chương 2195: Thống Khoái! (1)
Chương 2196: Thống Khoái! (2)
Chương 2197: Long Tổ Thái Tức. (1)

Chương 2198: Long Tổ Thái Tức. (2)
Chương 2199: Thần Đạo Đạo Quả Đại Thành. (1)
Chương 2200: Thần Đạo Đạo Quả Đại Thành. (2)
Quyển 23
Chương 2201: Sinh Xé Long La. (1)
Chương 2202: Sinh Xé Long La. (2)
Chương 2203: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (1)
Chương 2204: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (2)
Chương 2205: Trước Có Sói Sau Có Hổ. (1)
Chương 2206: Trước Có Sói Sau Có Hổ. (2)
Chương 2207: Giết Tiên Hoàng. (1)
Chương 2208: Giết Tiên Hoàng. (2)
Chương 2209: Tiên Môn.
Chương 2210: Tiên Đạo Đạo Chủng. (1)
Chương 2211: Tiên Đạo Đạo Chủng. (2)
Chương 2212: Tiên Đạo Đạo Chủng. (3)
Chương 2213: Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên.
Chương 2214: Ngươi Là *** (1)
Chương 2215: Ngươi Là *** (2)
Chương 2216: Long MậP. (1)
Chương 2217: Long MậP. (2)
Chương 2218: Cái Chết Của Nam Chiên. (1)
Chương 2219: Cái Chết Của Nam Chiên. (2)
Chương 2220: A Miêu A Cẩu. (1)
Chương 2221: A Miêu A Cẩu. (2)
Chương 2222: Khai Thiên Chi Địa.

Chương 2223: Thần Vương. (1)
Chương 2224: Thần Vương. (2)
Chương 2225: Phí Của Trời. (1)
Chương 2226: Phí Của Trời. (2)
Chương 2227: Đau Đến Không Muốn Sống. (1)
Chương 2228: Đau Đến Không Muốn Sống. (2)
Chương 2229: Nguyên Chung Lạc Ấn. (1)
Chương 2230: Nguyên Chung Lạc Ấn. (2)
Chương 2231: Mê Chết Người Không Đền Mạng. (1)
Chương 2232: Mê Chết Người Không Đền Mạng. (2)
Chương 2233: Có Thể Thanh Tràng Rồi! (1)
Chương 2234: Có Thể Thanh Tràng Rồi! (2)
Chương 2235: Thanh Tràng.
Chương 2236: Vạn Thần Chi Mẫu.
Chương 2237: Ý Muốn Như Thế Nào?
Chương 2238: Oanh Sát Thần Mẫu.
Chương 2239: Bất Không Song Hồn.
Chương 2240: Lợi Hại.
Chương 2241: Vạn Tượng Đạo Tổ.
Chương 2242: Các Ngươi Cho, Ta Không Cần!
Chương 2243: Hỗn Độn Tổ Thần. (1)
Chương 2244: Hỗn Độn Tổ Thần. (2)
Chương 2245: Thần Đạo Áo Nghĩa.
Chương 2246: Sát!
Chương 2247: Hoàng Bào.
Chương 2248: Khổ Hạnh Thiên Tôn. (1)

Chương 2249: Khổ Hạnh Thiên Tôn. (2)
Chương 2250: Đại Đạo Tận Cùng. (1)
Chương 2251: Đại Đạo Tận Cùng. (2)
Chương 2252: Thần, Tháp, Cửa. (1)
Chương 2253: Thần, Tháp, Cửa. (2)
Chương 2254: Tồn Tại Tà Ác Nhất.
Chương 2255: Xử Lý Cư Dân Tiên Giới. (1)
Chương 2256: Xử Lý Cư Dân Tiên Giới. (2)
Chương 2257: Đạo Quân Quả Vị.
Chương 2258: Mảnh Đất Kỳ Dị. (1)
Chương 2259: Mảnh Đất Kỳ Dị. (2)
Chương 2260: Đạo Không.
Chương 2261: Chí Bảo Chưa Từng Có. (1)
Chương 2262: Chí Bảo Chưa Từng Có. (2)
Chương 2263: Tịch Diệt. (1)
Chương 2264: Tịch Diệt. (2)
Chương 2265: Nam Minh Thái Tử. (1)
Chương 2266: Nam Minh Thái Tử. (2)
Chương 2267: Một Chuông Diệt Chư Hầu.
Chương 2268: Trẫm, Trở Lại. (1)
Chương 2269: Trẫm, Trở Lại. (2)
Chương 2270: Tam Giới! Từ Biệt!
Chương 2271: Phân Chia Huyền Châu. (1)
Chương 2272: Phân Chia Huyền Châu. (2)
Chương 2273: Ai Khi Dễ Ai? (1)
Chương 2274: Ai Khi Dễ Ai? (2)

Chương 2275: Ta Người Đông Thế Mạnh.
Chương 2276: Có Thể Xem Xa. (1)
Chương 2277: Có Thể Xem Xa. (2)
Chương 2278: Thần Toán. (1)
Chương 2279: Thần Toán. (2)
Chương 2280: Cao Thủ Đánh Nhau.
Chương 2281: Ngũ Tuyệt Sát. (1)
Chương 2282: Ngũ Tuyệt Sát. (2)
Chương 2283: Tiên Thiên Pháp Bảo Hoang Dại.
Chương 2284: Vạn Chú. (1)
Chương 2285: Vạn Chú. (2)
Chương 2286: Đế Trảm Linh Bảo Tại Đây.
Chương 2287: Mạo Hiểm Cầu Sinh. (1)
Chương 2288: Mạo Hiểm Cầu Sinh. (2)
Chương 2289: Bộ Mặt Thật Của Quái Nhân.
Chương 2290: Vĩ Đại Như Ta. (1)
Chương 2291: Vĩ Đại Như Ta. (2)
Chương 2292: Nghiền Áp.
Chương 2293: Ta Nhặt Một Con Rồng. (1)
Chương 2294: Ta Nhặt Một Con Rồng. (2)
Chương 2295: Lời Mời Của Đại Diễn Cổ Thần. (1)
Chương 2296: Lời Mời Của Đại Diễn Cổ Thần. (2)
Chương 2297: Mảnh Đất Bỏ Hoang.
Chương 2298: Thu Phí Bảo Vệ Tiên Quân. (1)
Chương 2299: Thu Phí Bảo Vệ Tiên Quân. (2)
Chương 2300: Cực Hạn Cự Linh Võ Đạo.

Quyển 24

Chương 2301: Rốt Cuộc Đột Phá! (1)
Chương 2302: Rốt Cuộc Đột Phá! (2)
Chương 2303: Đông Song.
Chương 2304: Hỗn Độn Sáu Mươi Bốn Thần Thành. (1)
Chương 2305: Hỗn Độn Sáu Mươi Bốn Thần Thành. (2)
Chương 2306: Sáu Ngón Tay Tập Sát.
Chương 2307: Đại Tế Chú Sát. (1)
Chương 2308: Đại Tế Chú Sát. (2)
Chương 2309: Đường Trời Sao.
Chương 2310: Thiên Nguyên Thần Tổ. (1)
Chương 2311: Thiên Nguyên Thần Tổ. (2)
Chương 2312: Đông A Đạo Nhân.
Chương 2313: Kiếp Quang Thiên Hỏa. (1)
Chương 2314: Kiếp Quang Thiên Hỏa. (2)
Chương 2315: Lực Lượng Bí Ẩn.
Chương 2316: Người Khổng Lồ Sơ Sinh. (1)
Chương 2317: Người Khổng Lồ Sơ Sinh. (2)
Chương 2318: Thì Ra Là Ngươi.
Chương 2319: Tiền Sử Đại Chủng Mã. (1)
Chương 2320: Tiền Sử Đại Chủng Mã. (2)
Chương 2321: Lòng Trong Sạch Như Hoa Mai.
Chương 2322: Tổ Hợp Ác Ôn Mạnh Nhất Lịch Sử. (1)
Chương 2323: Tổ Hợp Ác Ôn Mạnh Nhất Lịch Sử. (2)
Chương 2324: Tận Thế Kiếp Âm. (1)
Chương 2325: Tận Thế Kiếp Âm. (2)

Chương 2326: Ma Cổ Tịch Diệt Kiếp.
Chương 2327: Bóp Chết Ngươi Một Trăm Lần. (1)
Chương 2328: Bóp Chết Ngươi Một Trăm Lần. (2)
Chương 2329: Vạn Chú Đạo Hữu, Làm Tốt Lắm! (1)
Chương 2330: Vạn Chú Đạo Hữu, Làm Tốt Lắm! (2)
Chương 2331: Tịch Diệt Huyết Châm. (1)
Chương 2332: Tịch Diệt Huyết Châm. (2)
Chương 2333: Đạo Quân Ẩn Giấu.
Chương 2334: Xua Cọp Nuốt Sói. (1)
Chương 2335: Xua Cọp Nuốt Sói. (2)
Chương 2336: Là Ai Chìm Nổi?
Chương 2337: Ký Sinh Kỳ Lạ. (1)
Chương 2338: Ký Sinh Kỳ Lạ. (2)
Chương 2339: Tâm Nguyện Suốt Đời.
Chương 2340: Âm Hiểm Như Cáo. (1)
Chương 2341: Âm Hiểm Như Cáo. (2)
Chương 2342: Long Tổ Thánh Dược.
Chương 2343: Nuốt Sống Thánh Dược. (1)
Chương 2344: Nuốt Sống Thánh Dược. (2)
Chương 2345: Cổ Chi Nghĩa Sĩ. (1)
Chương 2346: Cổ Chi Nghĩa Sĩ. (2)
Chương 2347: Loạn Cục.
Chương 2348: Một Tịch Diệt Đạo Nhân Khác. (1)
Chương 2349: Một Tịch Diệt Đạo Nhân Khác. (2)
Chương 2350: Sai Hoàn Toàn.
Chương 2351: Đỡ Đẻ Giúp Ngươi. (1)

Chương 2352: Đỡ Đẻ Giúp Ngươi. (2)
Chương 2353: Phong Ấn. (1)
Chương 2354: Phong Ấn. (2)
Chương 2355: Tiên Giới Rối Loạn.
Chương 2356: Người Cầm Lái Tiên Giới. (1)
Chương 2357: Người Cầm Lái Tiên Giới. (2)
Chương 2358: Tấn Công Tiên Giới. (1)
Chương 2359: Tấn Công Tiên Giới. (2)
Chương 2360: Thời Đại Chư Hầu.
Chương 2361: Đoạn Nhân Quả Tình Duyên. (1)
Chương 2362: Đoạn Nhân Quả Tình Duyên. (2)
Chương 2363: Sư Đệ, Mời!
Chương 2364: Nguyên Thủy Thần Quân. (1)
Chương 2365: Nguyên Thủy Thần Quân. (2)
Chương 2366: Thu Thập Nha Đầu Chết Tiệt Này. (1)
Chương 2367: Thu Thập Nha Đầu Chết Tiệt Này. (2)
Chương 2368: Đưa Các Ngươi Về Nhà.
Chương 2369: Tạo Hóa Thần Tàng. (1)
Chương 2370: Tạo Hóa Thần Tàng. (2)
Chương 2371: Các Ngươi Đều Là Quân Cờ! (1)
Chương 2372: Các Ngươi Đều Là Quân Cờ! (2)
Chương 2373: Tịch Diệt Hoa Trường Sinh Liên. (1)
Chương 2374: Tịch Diệt Hoa Trường Sinh Liên. (2)
Chương 2375: Thân Phận Thật Sự Của Quái Nhân.
Chương 2376: Chém Thần Hồn Của Ngươi. (1)
Chương 2477: Chém Thần Hồn Của Ngươi. (2)

Chương 2478: Giẫm Lên Tôn Nghiêm Của Ngươi. (1)
Chương 2479: Giẫm Lên Tôn Nghiêm Của Ngươi. (2)
Chương 2480: Yến Hội Trước Nay Chưa Từng Có.
Chương 2481: Kẻ Nổ Số Một Tiên Giới. (1)
Chương 2482: Kẻ Nổ Số Một Tiên Giới. (2)
Chương 2483: Thật Sự Không Lừa Ngươi. (1)
Chương 2484: Thật Sự Không Lừa Ngươi. (2)
Chương 2485: Phưởng Xa Khôi Lỗi.
Chương 2486: Tin Tức Kinh Người. (1)
Chương 2487: Tin Tức Kinh Người. (2)
Chương 2488: Càn Nguyên Trị Thế. (1)
Chương 2489: Càn Nguyên Trị Thế. (2)
Chương 2490: Tiên Triều Khí Vận Tụ Tại Huyền Châu.
Chương 2491: Cái Thế Thần Uy. (1)
Chương 2492: Cái Thế Thần Uy. (2)
Chương 2493: Giết Vào Tiên Tôn Cung.
Chương 2494: Lãnh Tụ Giáo Môn Đô. (1)
Chương 2495: Lãnh Tụ Giáo Môn Đô. (2)
Chương 2496: Đạo Quân Tương Lai Của Tiên Giới.
Chương 2497: Phản Bội. (1)
Chương 2498: Phản Bội. (2)
Chương 2499: Ám Toán. (1)
Chương 2500: Ám Toán. (2)
Chương 2501: Tranh Giành Khí Vận.
Chương 2502: Đại La Thiên Quân. (1)
Chương 2503: Đại La Thiên Quân. (2)

Chương 2504: Ngang Ngược.
Chương 2505: Tiên Thiên Di Bảo.
Chương 2506: Sắc Dụ Và Cầu Xin. (1)
Chương 2507: Sắc Dụ Và Cầu Xin. (2)
Chương 2508: Nói Đánh Gục Ngươi Là Đánh Thật.
Chương 2509: Hủy Đàn Bẽ Mặt. (1)
Chương 2510: Hủy Đàn Bẽ Mặt. (2)
Chương 2511: Kiếp Số Chết Chắc.
Chương 2512: Cắt Đứt Đường Sống. (1)
Chương 2513: Cắt Đứt Đường Sống. (2)
Chương 2514: Lạc Nữ Vương.
Chương 2515: Thiên Ngự Đạo Quân. (1)
Chương 2516: Thiên Ngự Đạo Quân. (2)
Chương 2517: Thuyền Vàng. (1)
Chương 2518: Thuyền Vàng. (2)
Chương 2519: Cáo Già. (1)
Chương 2520: Cáo Già. (2)
Chương 2521: Giết Nữ Nhân Của Hắn.
Chương 2522: Chiến Quần Hùng. (1)
Chương 2523: Chiến Quần Hùng. (2)
Chương 2524: Phôi Của Pháp Bảo Mạnh Nhất Trong Lịch Sử.
Chương 2525: Huyền Thiên, Ngươi Chán Sống! (1)
Chương 2526: Huyền Thiên, Ngươi Chán Sống! (2)
Chương 2527: Tăng Mạnh Uy Danh Của Ta. (1)
Chương 2528: Tăng Mạnh Uy Danh Của Ta. (2)
Chương 2529: Nguyên Thủy Chi Khí.

Chương 2530: Giang Nam Tiên Đạo. (1)
Chương 2531: Giang Nam Tiên Đạo. (2)
Chương 2532: Thần.
Chương 2533: Cần Gì Khổ. (1)
Chương 2534: Cần Gì Khổ. (2)
Chương 2535: Đạo Quân Điện Lệnh.
Chương 2536: Ngươi Dám Ăn Hiếp Nữ Nhi Của Ta? (1)
Chương 2537: Ngươi Dám Ăn Hiếp Nữ Nhi Của Ta? (2)
Chương 2538: Đây Chính Là Thần, Đây Chính Là Ta! (1)
Chương 2539: Đây Chính Là Thần, Đây Chính Là Ta! (2)
Chương 2540: Phong Độ.
Chương 2541: Giết Ra Hỗn Độn Thiên Quốc. (1)
Chương 2542: Giết Ra Hỗn Độn Thiên Quốc. (2)
Chương 2543: Tiên Đạo Chí Bảo.
Chương 2544: Giết Mấy Người Rồi Về. (1)
Chương 2545: Giết Mấy Người Rồi Về. (2)
Chương 2546: Các Ngươi Vẫn Là Con Nít. (1)
Chương 2547: Các Ngươi Vẫn Là Con Nít. (2)
Chương 2548: Huyền Vũ Đạo Quân.
Chương 2549: Chấn Nhiếp Quần Hùng. (1)
Chương 2550: Chấn Nhiếp Quần Hùng. (2)
Chương 2551: Chí Bảo, Hỗn Độn Tiên Kiếm.
Chương 2552: Tuyết Tình. (1)
Chương 2553: Tuyết Tình. (2)
Chương 2554: Không Báu Vật Không Vào
Chương 2555: Đi Hướng Đạo Quân Điện. (1)

Chương 2556: Đi Hướng Đạo Quân Điện. (2)
Chương 2557: Thần Mẫu Tập Kích.
Chương 2558: Đám Yêu Tinh Trong Đạo Quân Điện. (1)
Chương 2559: Đám Yêu Tinh Trong Đạo Quân Điện. (2)
Chương 2560: Ta Đến Đọc Sách.
Chương 2561: Tịch Diệt Vĩnh Hằng.
Chương 2562: La Thiên Khánh Vân. (1)
Chương 2563: La Thiên Khánh Vân. (2)
Chương 2564: Ngoan Đi, Đừng Chống Cự.
Chương 2565: Vô Cực Thư Đồng. (1)
Chương 2566: Vô Cực Thư Đồng. (2)
Chương 2567: Bi Ca Tiễn Đưa.
Chương 2568: Thăm Dò. (1)
Chương 2569: Thăm Dò. (2)
Chương 2570: Chôn Sống.
Chương 2571: Thôn Tính Vũ Trụ, Càn Quét Bát Hoang. (1)
Chương 2572: Thôn Tính Vũ Trụ, Càn Quét Bát Hoang. (2)
Chương 2573: Bắt Đầu Đổ Máu, Đạo Quân Chết. (1)
Chương 2574: Bắt Đầu Đổ Máu, Đạo Quân Chết. (2)
Chương 2575: Đạo Quân Thứ Hai Chết.
Chương 2576: Hàng Phục Cự Linh. (1)
Chương 2577: Hàng Phục Cự Linh. (2)
Chương 2578: Hóa Duyên.
Chương 2579: Lay Động Thiên Hạ. (1)
Chương 2580: Lay Động Thiên Hạ. (2)
Chương 2581: Huyết Tổ Xuất Hiện.

Chương 2582: Ăn Cửu Nghi Hoàng Quân. (1)
Chương 2583: Ăn Cửu Nghi Hoàng Quân. (2)
Chương 2584: Tiên Thiên Chí Bảo.
Chương 2585: Tiên Giới Khuếch Trương. (1)
Chương 2586: Tiên Giới Khuếch Trương. (2)
Chương 2587: Một Cọc Định Thiên Địa.
Chương 2588: Hoành Hành. (1)
Chương 2589: Hoành Hành. (2)
Chương 2590: Lớn!
Chương 2591: Nguyên Thủy Thần Quân Đại Viên Mãn. (1)
Chương 2592: Nguyên Thủy Thần Quân Đại Viên Mãn. (2)
Chương 2593: Anh Minh Thần Võ.
Chương 2594: Đế Giang. (1)
Chương 2595: Đế Giang. (2)
Chương 2596: Đánh Hắn Đạp Hắn Giết Hắn!
Chương 2597: Ai Ngăn Nổi? (1)
Chương 2598: Ai Ngăn Nổi? (2)
Chương 2599: Thân Bại Danh Liệt.
Chương 2600: Cường Cường Gặp Nhau. (1)
Chương 2601: Cường Cường Gặp Nhau. (2)
Chương 2602: Đòn Sát Thủ. (1)
Chương 2603: Đòn Sát Thủ. (2)
Chương 2604: Mỗi Người Một Bụng Ý Nghĩ Xấu.
Chương 2605: Tương Ái Tương Sát. (1)
Chương 2606: Tương Ái Tương Sát. (2)
Chương 2607: Trời Sắp Diệt Ta.

Chương 2608: Bất Diệt Đạo Dịch. (1)
Chương 2609: Bất Diệt Đạo Dịch. (2)
Chương 2610: Đòn Tập Kích Đếm Số.
Chương 2611: Kẻ Siêu Hung Ác. (1)
Chương 2612: Kẻ Siêu Hung Ác. (2)
Chương 2613: Tiên Thiên Bất Bại Chi Địa.
Chương 2614: Tiên Thiên Thái Cực. (1)
Chương 2615: Tiên Thiên Thái Cực. (2)
Chương 2616: Đàn Chuông Hợp Bích. (1)
Chương 2617: Đàn Chuông Hợp Bích. (2)
Chương 2618: Tiên Giới Quần Ma Loạn.
Chương 2619: Trăm Vạn Tiên Quân. (1)
Chương 2620: Trăm Vạn Tiên Quân. (2)
Chương 2621: Đạo Tràng Đế Tôn.
Chương 2622: Thời Đại Nguyên Đạo. (1)
Chương 2623: Thời Đại Nguyên Đạo. (2)
Chương 2624: Đi Hướng Tiền Sử.
Chương 2625: Đụng Độ Tiên Đế. (1)
Chương 2626: Đụng Độ Tiên Đế. (2)
Chương 2627: Từng Đến Đây Chơi.
Chương 2628: Hồng Mông Tiên Thiên. (1)
Chương 2629: Hồng Mông Tiên Thiên. (2)
Chương 2630: Tiên Thiên Đạo Chủ.
Chương 2631: Tranh Chấp Lý Niệm. (1)
Chương 2632: Tranh Chấp Lý Niệm. (2)
Chương 2633: Tiên Thiên Lô Bồng. (1)

Chương 2634: Tiên Thiên Lô Bồng. (2)
Chương 2635: Nguyên Thần Đại Đạo.
Chương 2636: Biến Cùng Thông.
Chương 2637: Con Rồng To Hoang Dại Tiền Sử. (1)
Chương 2638: Con Rồng To Hoang Dại Tiền Sử. (2)
Chương 2639: Khởi Nguồn Tịch Diệt.
Chương 2640: Đường Đã Đứt. (1)
Chương 2641: Đường Đã Đứt. (2)
Chương 2642: Bị Xem Thường. (1)
Chương 2643: Bị Xem Thường. (2)
Chương 2644: Kiếp Số Bộc Phát.
Chương 2645: Một Người, Một Thời Đại! (1)
Chương 2646: Một Người, Một Thời Đại! (2)
Chương 2647: Máu Nhuộm Đạo Cung. (1)
Chương 2648: Máu Nhuộm Đạo Cung. (2)
Chương 2649: Chuyện Không Quá Ba Lần.
Chương 2650: Chú Sát Thiên Nguyên. (1)
Chương 2651: Chú Sát Thiên Nguyên. (2)
Chương 2652: Tiên Thiên Bất Diệt Thật Sự.
Chương 2653: Đuôi Bò Cạp, Lòng Nữ Nhân. (1)
Chương 2654: Đuôi Bò Cạp, Lòng Nữ Nhân. (2)
Chương 2655: Thi Hoàng Ra Biển Máu. (1)
Chương 2656: Thi Hoàng Ra Biển Máu. (2)
Chương 2657: Ta Đi Giết Người.
Chương 2658: Trận Phá. (1)
Chương 2659: Trận Phá. (2)

Chương 2660: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (1)

Chương 2661: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (2)

Chương 2662: Huyết Tổ Chịu Kiếp.

Chương 2663: Chịu Thiệt. (1)

Chương 2664: Chịu Thiệt. (2)

Chương 2665: Đại Nhân Vật Sau Lưng. (1)

Chương 2666: Đại Nhân Vật Sau Lưng. (2)

Chương 2667: Linh Bảo Thức Tỉnh. (1)

Chương 2668: Linh Bảo Thức Tỉnh. (2)

Chương 2669: Phá Hủy Tiên Giới. (1)

Chương 2670: Phá Hủy Tiên Giới. (2)

Chương 2671: Táng Tận Thiên Lương Và Vô Thượng Công Đức.

Chương 2672: Ta Chủ Chìm Nổi. (1)

Chương 2673: Ta Chủ Chìm Nổi. (2)

Chương 2674: Cuộc Chiến Khốc Liệt.

Chương 2675: Cuộc Chiến Tuyệt Sát. (1)

Chương 2676: Cuộc Chiến Tuyệt Sát. (2)

Chương 2677: Chuyển Vận Tam Giới. (1)

Chương 2678: Chuyển Vận Tam Giới. (2)

Chương 2679: Quỷ Bà Thiên Thượng Giới.

Chương 2680: Luyện Lại Đại La Thiên. (1)

Chương 2681: Luyện Lại Đại La Thiên. (2)

Chương 2682: Hàng Phục Ba Đạo Quân.

Chương 2683: Ngọc Kinh Thánh Giáo Chủ. (1)

Chương 2684: Ngọc Kinh Thánh Giáo Chủ. (2)

Chương 2685: Các Phương Mưu Đồ. (1)
Chương 2686: Các Phương Mưu Đồ. (2)
Chương 2687: Hòn Ngọc Quý Trên Tay.
Chương 2688: Cấm Khu Trở Thành Lịch Sử. (1)
Chương 2689: Cấm Khu Trở Thành Lịch Sử. (2)
Chương 2690: Bồi Dưỡng Tiên Nhân. (1)
Chương 2691: Bồi Dưỡng Tiên Nhân. (2)
Chương 2692: Công Đức Khai Thiên
Chương 2693: Tiểu Quỷ Ranh Mãnh. (1)
Chương 2694: Tiểu Quỷ Ranh Mãnh. (2)
Chương 2695: Chỉ Điểm Ngọc Kinh. (1)
Chương 2696: Chỉ Điểm Ngọc Kinh. (2)
Chương 2697: Ôn Đế Xuất Hiện.
Chương 2698: Kiếp Sát Ôn Đế. (1)
Chương 2699: Kiếp Sát Ôn Đế. (2)
Chương 2700: Ai Cùng Tranh Phong?
Chương 2701: Tịch Diệt Linh Quang. (1)
Chương 2702: Tịch Diệt Linh Quang. (2)
Chương 2703: Di Độc Ức Vạn Năm.
Chương 2704: Gặp Lại Đạo Không. (1)
Chương 2705: Gặp Lại Đạo Không. (2)
Chương 2706: Ta Vì Đại Thiên Tôn. (1)
Chương 2707: Ta Vì Đại Thiên Tôn. (2)
Chương 2708: Vô Thượng Cảnh.
Chương 2709: Tiên Đế Tương Lai. (1)
Chương 2710: Tiên Đế Tương Lai. (2)

Chương 2711: Nghiền Áp. (1)
Chương 2712: Nghiền Áp. (2)
Chương 2713: Quyết Định Cách Cục Đời Sau.
Chương 2714: Không Thương Hòa Khí. (1)
Chương 2715: Không Thương Hòa Khí. (2)
Chương 2716: Thiên Nhân Vạn Vật, Nguyên Dục Thái Cực.
Chương 2717: Thần Mẫu Gặp Nạn. (1).
Chương 2718: Thần Mẫu Gặp Nạn. (2)
Chương 2719: Bao Vây Tiễu Trừ Thần Mẫu. (1)
Chương 2720: Bao Vây Tiễu Trừ Thần Mẫu. (2)
Chương 2721: Tạo Hóa Thần Khí.
Chương 2722: Sắp Xếp Của Đế Giang. (1)
Chương 2723: Sắp Xếp Của Đế Giang. (2)
Chương 2724: Một Bước Hộc Ngụm Máu.
Chương 2725: Lấy Đạo Kết Bạn. (1)
Chương 2726: Lấy Đạo Kết Bạn. (2)
Chương 2727: Ta Chuộc Tội. (1)
Chương 2728: Ta Chuộc Tội. (2)
Chương 2729: Đại La Thiên Thức Tỉnh.
Chương 2730: Tẩy Địa Thông Thiên Các. (1)
Chương 2731: Tẩy Địa Thông Thiên Các. (2)
Chương 2732: Cửa Nguy Hiểm Nhất.
Chương 2733: Dùng Mộng Nhập Đạo.
Chương 2734: Thiên Quân Mạnh Nhất. (1)
Chương 2735: Thiên Quân Mạnh Nhất. (2)
Chương 2736: Ta Vốn Đa Tình. (1)

Chương 2737: Ta Vốn Đa Tình. (2)
Chương 2738: Tại Sao Nát Tim.
Chương 2739: Chế Tạo Đạo Quân Điện. (1)
Chương 2740: Chế Tạo Đạo Quân Điện. (2)
Chương 2741: Bằng Hữu Tốt Nhất. (1)
Chương 2742: Bằng Hữu Tốt Nhất. (2)
Chương 2743: Tiên Thiên Nguyên Thủy.
Chương 2744: Hổ Phách Hắc Tâm Chuyên. (1)
Chương 2745: Hổ Phách Hắc Tâm Chuyên. (2)
Chương 2746: Đông Cực Chứng Đạo. (1)
Chương 2747: Đông Cực Chứng Đạo. (2)
Chương 2748: Một Tiếng Đạo Hữu.
Chương 2749: Nhất Môn Ngũ Kiệt. (1)
Chương 2750: Nhất Môn Ngũ Kiệt. (2)
Chương 2751: Sư Tôn Tại Thượng Xin Nhận Đồ Nhi Cúi Đầu. (1)
Chương 2752: Sư Tôn Tại Thượng Xin Nhận Đồ Nhi Cúi Đầu. (2)
Chương 2753: Quái Nhân Tập Hợp. (1)
Chương 2754: Quái Nhân Tập Hợp. (2)
Chương 2755: Xây Dựng Thiên Môn
Chương 2756: Thế Đại Tranh. (1)
Chương 2757: Thế Đại Tranh. (2)
Chương 2758: Kiếp Đến Từ Đâu?
Chương 2759: Không Cánh Mà Bay. (1)
Chương 2760: Không Cánh Mà Bay. (2)
Chương 2761: Nguyên Thủy Vô Kiếp, Chỉ Có Tình Tự Bị

Thương. (1)

Chương 2762: Nguyên Thủy Vô Kiếp, Chỉ Có Tình Tự Bị Thương. (2)

Chương 2763: Xả Thân Nhập Kiếp.

Chương 2764: Lão Gia Xuất Quan. (1)

Chương 2765: Lão Gia Xuất Quan. (2)

Chương 2766: Ma Hóa. (1)

Chương 2767: Ma Hóa. (2)

Chương 2768: Nguyên Dục Tiên Đế. (1)

Chương 2769: Nguyên Dục Tiên Đế. (2)

Chương 2770: Cho Ngươi Rút Kinh Nghiệm Xương Máu! (1)

Chương 2771: Cho Ngươi Rút Kinh Nghiệm Xương Máu! (2)

Chương 2772: Cảnh Cáo, Không Phục Thì Đánh Nữa. (1)

Chương 2773: Cảnh Cáo, Không Phục Thì Đánh Nữa. (2)

Chương 2774: Ngọa Long Tinh Vực.

Chương 2775: Tịch Diệt Ngươi. (1)

Chương 2776: Tịch Diệt Ngươi. (2)

Chương 2777: Đánh Nhau Thật.

Chương 2778: Kê Cao Gối Ngủ. (1)

Chương 2779: Kê Cao Gối Ngủ. (2)

Chương 2780: Thiên Địa Nhân Quả. (1)

Chương 2781: Thiên Địa Nhân Quả. (2)

Chương 2782: Đè Đầu Đánh Vô Cực.

Chương 2783: Tạo Hóa Đạo Quân. (1)

Chương 2784: Tạo Hóa Đạo Quân. (2)

Chương 2785: Đại Đạo Bị Phá. (1)

Chương 2786: Đại Đạo Bị Phá. (2)

Chương 2787: Ám Toán Lẫn Nhau.
Chương 2788: Tia Sáng Tịch Diệt Kiếp Cuối Cùng. (1)
Chương 2789: Tia Sáng Tịch Diệt Kiếp Cuối Cùng. (2)
Chương 2790: Lấy Mộng Đoạn Tình.
Chương 2791: Đại La Thiên Truyền Đạo. (1)
Chương 2792: Đại La Thiên Truyền Đạo. (2)
Chương 2793: Đạo Không Ra Nguyên Thủy Đại La Thiên. (1)
Chương 2794: Đạo Không Ra Nguyên Thủy Đại La Thiên. (2)
Chương 2795: Các Người Không Được.
Chương 2796: Đập Gục Tất Cả. (1)
Chương 2797: Đập Gục Tất Cả. (2)
Chương 2798: Sáu Thiên Tôn Luận Đạo.
Chương 2799: Đạo Bỉ Đạo, Nhân Bỉ Nhân. (1)
Chương 2800: Đạo Bỉ Đạo, Nhân Bỉ Nhân. (2)
Chương 2801: Ma Ha Chuyển Thế. (1)
Chương 2802: Ma Ha Chuyển Thế. (2)
Chương 2803: Ta Bị Hố. (1)
Chương 2804: Ta Bị Hố. (2)
Chương 2805: Ngươi Đánh Ta Ah? (1)
Chương 2806: Ngươi Đánh Ta Ah? (2)
Chương 2807: Tam Hoa Trên Đỉnh.
Chương 2808: Rút Lui. (1)
Chương 2809: Rút Lui. (2)
Chương 2810: Kiếp Từ Đâu Tới? (1)
Chương 2811: Kiếp Từ Đâu Tới? (2)
Chương 2812: Tú Cầu

Chương 2813: Phá Lẫn Nhau
Chương 2814: Đè Chết Ma Ha. (1)
Chương 2815: Đè Chết Ma Ha. (2)
Chương 2816: Tú Cầu Ném Cho Ai. (1)
Chương 2817: Tú Cầu Ném Cho Ai. (2)
Chương 2818: Lưu Manh Cùng Pháp Bảo Vô Lại.
Chương 2819: Tiên Đạo Trung Kỳ.
Chương 2820: Hung Niệm Đại Tác. (1)
Chương 2821: Hung Niệm Đại Tác. (2)
Chương 2822: Đại La Thiên Chuẩn Bị Chiến Tranh.
Chương 2823: Cổ Thần Tuyệt Tự. (1)
Chương 2824: Cổ Thần Tuyệt Tự. (2)
Chương 2825: Vô Cực Đạo Trác
Chương 2826: Kiếp Số Khởi Nguyên. (1)
Chương 2827: Kiếp Số Khởi Nguyên. (2)
Chương 2828: Sát Kiếp Vô Lượng. (1)
Chương 2829: Sát Kiếp Vô Lượng. (2)
Chương 2830: Bệ Hạ, Ngươi Đã Trở Lại (1).
Chương 2831: Bệ Hạ, Ngươi Đã Trở Lại (2).
Chương 2832: Tự Gây Nghiệt, Không Thể Sống.
Chương 2833: Thúc Giục Đạo Quân Điện.
Chương 2834: Chú Đạo Kiếp Ba Hàng Lâm. (1)
Chương 2835: Chú Đạo Kiếp Ba Hàng Lâm. (2)
Chương 2836: Sa Môn Kiếp Ba (1).
Chương 2837: Sa Môn Kiếp Ba (2).
Chương 2838: Tìm Đường Chết.

Chương 2839: Kiếp Không Thể Trốn.
Chương 2840: Vô Lượng Sát Kiếp (1).
Chương 2841: Vô Lượng Sát Kiếp (2).
Chương 2842: Giang Lão Thất Phu. (1)
Chương 2843: Giang Lão Thất Phu. (2)
Chương 2844: Địa Vị Ngang Nhau.
Chương 2845: Giao Ước. (1)
Chương 2846: Giao Ước. (2)
Chương 2847: Cướp Sạch Đại La Thiên. (1)
Chương 2848: Cướp Sạch Đại La Thiên. (2)
Chương 2849: Chia Báu Vật.
Chương 2850: Đâm Dao Sau Lưng. (1).
Chương 2851: Đâm Dao Sau Lưng. (2).
Chương 2852: Chết. (1)
Chương 2853: Chết. (2)
Chương 2854: Mai Phục. (1)
Chương 2855: Mai Phục. (2)
Chương 2856: Vọng Đế.
Chương 2857: Đánh Lén. (1)
Chương 2858: Đánh Lén. (2)
Chương 2859: Phá Hủy Thần Mẫu. (1)
Chương 2860: Phá Hủy Thần Mẫu. (2)
Chương 2861: Tịch Diệt Phản Phệ.
Chương 2862: Che Thiên Cơ. (1)
Chương 2863: Che Thiên Cơ. (2)
Chương 2864: Lên Đường Bình Yên. (1)

Chương 2865: Lên Đường Bình Yên. (2)
Chương 2866: Chém Đinh Linh Đạo Mẫu. (1)
Chương 2867: Chém Đinh Linh Đạo Mẫu. (2)
Chương 2868: Tùy Theo Số Trời.
Chương 2869: Tịch Diệt. (1)
Chương 2870: Tịch Diệt. (2)
Chương 2871: Khó Giải. (1)
Chương 2872: Khó Giải. (2)
Chương 2873: Nguyên Thủy Tiên Đạo.
Chương 2874: Tịch Diệt Ập Đến. (1)
Chương 2875: Tịch Diệt Ập Đến. (2)
Chương 2876: Khủng Bố Như Vậy.
Chương 2877: Các Ngươi Còn Sống Sao? (1)
Chương 2878: Các Ngươi Còn Sống Sao? (2)
Chương 2879: Tịch Diệt Thiên Đạo.
Chương 2880: Yêu Nhau Giết Nhau. (1)
Chương 2881: Yêu Nhau Giết Nhau. (2)
Chương 2882: Không Thể Nương Tình. (1)
Chương 2883: Không Thể Nương Tình. (2)
Chương 2884: Rồng To Trở Về.
Chương 2885: Tức Giận (1).
Chương 2886: Tức Giận (2).
Chương 2887: Phá Quân.
Chương 2888: Thần Tiễn Quyết Đấu. (1)
Chương 2889: Thần Tiễn Quyết Đấu. (2)
Chương 2890: Chú Sát Vạn Chú. (1)

Chương 2891: Chú Sát Vạn Chú (2)
Chương 2892: Tướng Quân Bách Chiến Tử
Chương 2893: Ngọc Thạch Câu Phần (1)
Chương 2894: Ngọc Thạch Câu Phần (2)
Chương 2895: Tiên Nhân Vuốt Đầu Ta (1)
Chương 2896: Tiên Nhân Vuốt Đầu Ta. (2)
Chương 2897: Hố. (1)
Chương 2898: Hố. (2)
Chương 2899: Vô Cùng Bạo Liệt.
Chương 2900: Mua Dây Buộc Mình (1)
Chương 2901: Mua Dây Buộc Mình (2)
Chương 2902: Tang Thương (1)
Chương 2903: Tang Thương (2)
Chương 2904: Tang Thương (3)
Chương 2905: Đuổi Tận Giết Tuyệt (1)
Chương 2906: Đuổi Tận Giết Tuyệt (2)
Chương 2907: Tuẫn Đạo (1)
Chương 2908: Tuẫn Đạo (2)
Chương 2909: Nguyện Có Vùng Đất Vô Kiếp Chôn Hồn Nghĩa Sĩ.
Chương 2910: Đi Chút Rồi Về. (1)
Chương 2911: Đi Chút Rồi Về. (2)
Chương 2912: Kiếp Đến. (1)
Chương 2913: Kiếp Đến. (2)
Chương 2914: Trong Ngoài Đều Khốn Đốn.
Chương 2915: Môn Chủ Thiên Môn. (1)

Chương 2916: Môn Chủ Thiên Môn. (2)
Chương 2917: Đại La Thiên Phá. (1)
Chương 2918: Đại La Thiên Phá. (2)
Chương 2919: Trong Khoảnh Khắc. (1)
Chương 2920: Trong Khoảnh Khắc. (2)
Chương 2921: Đế Tôn. (1)
Chương 2922: Đế Tôn. (2)

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1: Nhà Có Yêu Hồ

Kiến Vũ quốc, Tề Vương phủ.

Tề Vương phủ là gia tộc có lịch sử lâu đời nhất Kiến Vũ quốc, khai quốc công thần Tề Vương trước kia đi theo làm tùy tùng của Vũ đế, cùng Vũ đế kiến lập sự nghiệp vĩ đại, mở mang giang sơn vạn dặm, vì thế vợ con ông đều được hưởng những đặc quyền to lớn, có thể xem như quý tộc hiển hách nhất trong hậu duệ vương môn Kiến Vũ quốc.

Kiến Vũ quốc dùng võ lập quốc, Tề gia dùng võ để lập nghiệp, tổ tiên Tề quốc công dùng chính đôi tay của mình đánh khắp 51 châu không có đối thủ, thậm chí vượt qua khỏi cực hạn của võ đạo tu thành Thần Luân, luyện thành thần thông, bởi vậy mới được tiên hoàng coi trọng, phong làm Tề Vương, nhận chức Quốc công.

Tề Vương phủ đối với võ đạo tất nhiên coi trọng hàng đầu, đệ tử Tề gia tập võ rất cần cù, những đệ tử kiệt xuất thường được vào triều làm quan, đảm nhận tới chức thượng tướng, cũng bởi vì vậy mà Tề gia càng ngày càng giống như một cây cổ thụ chọc trời không ai có thể lay động được.

Đệ tử Tề Vương phủ mỗi ngày đều dậy sớm tập võ từ canh năm cho đến lúc mặt trời lên cao mới nghỉ ngơi, bởi vậy mỗi ngày khi đến thời điểm này là các vạc dầu đều được thắp lên, ánh lửa chiếu vương phủ sáng như ban ngày.

Ngày hôm nay, rất nhiều đệ tử Tề gia đã hoàn tất luyện tập, bắt đầu tản ra khắp nơi, sau một lúc lâu, hai tên sai vặt xuất hiện đem đống vũ khí lộn xộn xếp lại một cách ngay ngắn chỉnh tề.

"Tử Xuyên, vừa rồi ... lúc mấy tên thiếu gia kia tập võ, ta nhìn lén được một chút, thậm chí còn học được hai chiêu nữa!"

Một kẻ thân hình mạnh mẽ cường tráng đang dùng hai tay ra chiêu, bàn tay rung động trong khi di chuyển tạo ra tiếng gió vù vù, chiêu thức đánh ra rất có lực, căn cơ cũng khá tốt, đây đúng là hai chiêu tuyệt học của Tề Vương phủ bị hắn cố ý rình học được, nay đem ra khoe khoang trước mặt thằng bạn.

Kẻ gọi "Tử Xuyên" trong miệng hắn họ Giang tên Nam, tự là Tử Xuyên, là một thiếu niên có đôi mắt xanh cùng hàng lông mày rất đẹp, trên người mặc bộ đồ màu xanh của tôi tớ trong phủ, hắn khoảng độ mười bốn mười lăm tuổi, dáng người thanh tú tuấn dật, khí độ không giống như là một tên tôi tớ mà ngược lại giống như là một đại công tử trong gia đình phú quý hơn.

"Trụ Tử, ngươi ngại sống lâu rồi phải không!"

Giang Nam cảnh giác nhìn khắp bốn phía rồi nhỏ giọng nói: "Chúng ta chỉ là phận tôi tớ, tối đa chỉ có thể học một ít võ học cấp thấp ngoài phủ, chiêu vừa rồi ngươi sử dụng chính là võ học cao cấp của vương phủ đó, lần trước Lưu Hắc Đạt bị người ta phát hiện học lén võ công cao cấp liền bị cao thủ nội phủ đánh chết tươi, phơi thây ba ngày ngoài trời!"

"Tử Xuyên, ngươi cẩn thận quá rồi. Tính ra ta mới chỉ học chiêu thức thôi, tâm pháp thậm chí còn chưa sờ được tới một miếng."

Thiết Trụ liên tục vỗ vào đầu vai Giang Nam, vừa cười vừa nói: "Sở dĩ lần trước Lưu Hắc Đạt bị đánh chết là do hắn dám trộm Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, một trong Tứ đại thần công của vương phủ!"

Giang Nam thấy hắn cũng không để vào lòng, liền khuyên nhủ: "Coi chừng đi đêm có ngày gặp ma ..."

"Tử Xuyên, tuy hiện tại ta chỉ là phận tôi tớ làm việc vặt trong phủ nhưng điều đó không có nghĩa cả cuộc đời này của ta sẽ làm tôi tớ! Nếu như ta có thể luyện được một thân bản lĩnh, tương lai cũng có thể vào triều làm tướng quân, dưới một người trên vạn người!"

Thiết Trụ đang lúc hào khí đầy mình đột nhiên nghĩ tới một chuyện liền nghiêm mặt lại nói: "Tử Xuyên, ta nghe nói ngươi mua một con hồ ly ở chợ bán thức ăn phải không? Loài hồ ly này rất là tà mị, là ca ca, ta khuyên ngươi nên bỏ ngay cái ý định muốn nuôi nó đi, nhỡ không may còn bị nó hút khô hết dương khí toàn thân thì gay. Ta nghe nói xóm nghèo ở Tề Vương phủ là địa phương có rất nhiều yêu quái, có hồ ly, sói hoang tu luyện thành tinh, thường đi lại bên trong để hút hết dương khí của bọn thanh niên trai tráng. Mấy tên tuấn tú chỉ biết sách vở như ngươi tuyệt đối là đối tượng mà bọn chúng yêu thích nhất..."

Giang Nam cảm thấy buồn cười liền nói: "Làm gì có nhiều yêu quái như vậy? Ta chỉ thấy con hồ ly kia bị thiêu trụi cả da lông, mấy tên thợ săn muốn đem nó lột da ăn tươi, trông nó lúc ấy rất đáng thương nên ta đột nhiên mềm lòng mua nó về mà thôi. Đợi cho nó bình phục, ta liền để nó tùy ý rời đi."

Thiết Trụ liền nói: "Ta nghe mẹ ta kể, bọn yêu tinh còn yêu thích ăn ruột gan và thận của mấy tên trai trẻ, mấy kẻ khỏe mạnh giống như ta ở xóm nghèo sau khi ngủ một đêm với một nữ yêu thì ngày hôm sau phát hiện hai quả thận của mình đã bị ăn sạch rồi, có người còn bị ăn mất đầu, ăn hết cả ruột gan trong bụng ..."

Thiết Trụ làm như không nhìn thấy ánh mắt trợn tròn của Giang Nam đang nhìn, vẫn tiếp tục lải nhải: "Ta nghe nói nữ yêu còn thích thái dương bổ âm, mấy tên trai tráng cho dù khỏe mạnh thế nào chỉ cần ngủ cùng với mấy ả này thì ngày hôm sau sẽ bị hút hết dương khí, biến thành một cái xác khô..."

...

Giang Nam sau một ngày bận rộn liền trở lại phòng của mình, chính là cái xóm nghèo theo lời kể của Thiết Trụ. Nô bộc tôi tớ trong phủ cũng chia thành đủ các loại, nô bộc thượng đẳng ở bên trong vương phủ, hưởng...quyền lợi cao nhất, tiền công cũng cao, thường xuyên được ban thưởng, cơm áo không cần lo, đãi ngộ so ra còn hơn những thiếu gia công tử của nhà phú quý tầm thường. Nô bộc hạ đẳng ở bên ngoài giống như ô-sin, chuyên đi làm những việc lặt vặt, các công việc nặng nhọc dơ bẩn, cơm thì

bữa có bữa không, hơn nữa thường xuyên bị người ta đánh đập nhục mạ, bị đánh chết cũng là chuyện bình thường hay xảy ra.

Giang Nam gọi nhỏ một tiếng thì thấy một con hồ ly da lông lẫn lộn lười biếng đi từ trong phòng ra, thiếu niên ôm lấy con hồ ly rồi đi về hướng bên ngoài núi Lạc Hà.

Nạn dân ở thời loạn thế này ngay cả chó cũng không bằng!

Hắn không phải là con dân của Kiến Vũ quốc mà là dân chạy nạn đến, cố hương của hắn gặp đại họa, mấy ngàn dặm đất đai bị nước, lửa tàn phá mấy ngày liền, nghe nói là do hai thiên thần đại chiến khiến tai họa đổ lên đầu phàm nhân.

Hắn dùng trăm phương ngàn cách chạy nạn cả ngàn dặm, trên đường đi người chết đói xuất hiện ở khắp mọi nơi, thi cốt chất đầy đồng, ma trơi chập chờn khắp cánh đồng hoang vu, ngoài ra còn có bọn chó hoang, sói hoang ăn thi thể con người tu luyện thành tinh không ngừng mang theo khói đen cuồn cuộn xâm nhập vào trong đám nạn dân đang chạy nạn kiếm người ăn thịt.

Giang Nam vốn là con cháu trong một gia tộc lớn, nhưng trải qua trận tai kiếp kinh khủng này gia tộc to lớn ấy cũng bị sụp đổ, chủ tớ bỏ chạy tứ phía tìm đường sống, Giang Nam trên đường chạy trốn hỗn loạn tới được Kiến Vũ quốc, hắn tìm đủ mọi cách để sinh tồn, cuối cùng bất đắc dĩ phải bán mình vào làm nô bộc trong Tề Vương phủ.

Trong núi Lạc Hà, Giang Nam hít sâu một hơi lấy lại binh tĩnh, lồng ngực của hắn dần căng lên giống như một cái trống lớn, lúc này tiếng tim đập thùng thùng giống như tiếng trống đánh khiến ai nghe thấy cũng phải rung động.

Chỉ nghe tiếng nổ “cách cách” bùm bùm vang lên từ bên trong cơ thể hắn. Ở dưới làn da cánh tay, một sợi gân lớn đang co chặt lại giống như một cây nỏ đang trong trạng thái lên dây, theo động tác duỗi ra nhẹ nhàng từng âm thanh “băng băng” vang lên giống như tiếng dây cung bị kéo căng!

Ba!

Giang Nam đánh một chưởng về phía không trung, cánh tay giống như một chiếc roi hung hãn vụt vào trong không khí phát ra những tiếng vang thanh thúy!

Một chiêu này của hắn giống y như võ học mà Thiết Trụ đã học trộm được ở Tề Vương phủ, nhưng có vẻ mạnh mẽ và thành thạo hơn rất nhiều lần!

"Bọn công tử thiếu gia ở Tề Vương phủ phần lớn đều là thứ bã đậu, võ học Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ đơn giản như vậy mà bọn hắn mất hơn một tháng mới có thể lĩnh hội được!"

Giang Nam tuy bình thường nhìn có vẻ yếu đuối nhưng giờ phút này khi xuất chiêu lại như nước chảy mây trôi, hai tay giống như hai lưỡi búa liên tục bổ, chặt, cắt trái, cắt phải. Chỉ trong thời gian vài nhịp thở liền đem Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ thi triển toàn bộ ra một lần!

Tiếng gió vang lên vù vù ở bên trong núi, Giang Nam ra chưởng tung quyền khiến cho cành khô và lá cây bị cuốn bay lên, chiêu thức mãnh liệt giống như một tráng hán đang múa may cự chùy, hắn bây giờ trông giống như một cao thủ võ đạo đã tu luyện hơn mươi năm vậy!

Hắn giống như Thiết Trụ, cũng lén học trộm võ công của Tề Vương phủ, tuy nhiên Thiết Trụ chỉ học được một ít sơ múi bên ngoài còn Giang Nam thì học được cả cái tinh túy bên trong, thậm chí thông hiểu những đạo lí mà các thiếu gia công tử Tề Vương phủ chưa lĩnh hội được!

Ai cũng không ngờ được rằng, một thiếu niên thư sinh yếu đuối như Giang Nam lại có một thân bản lĩnh bá đạo mạnh mẽ đến như thế!

"Trụ Tử không muốn cả đời phải cúi đầu làm tôi tớ, bản thân ta cũng không muốn! Muốn trở nên nổi bật trong lúc đại loạn này không phải dựa vào một bụng kinh luân, chữ nghĩa, mà là vũ lực tuyệt đối!"

Quyền cước của hắn đột nhiên diễn biến chậm lại, dần biến thành một loại võ học khác của Tề Vương phủ, hai tay của hắn lúc này khi thì giống như đang ôm trăng sáng, khi thì giống như đang dẫn dắt những con sóng lớn Trường Giang vô tận, khí thế biểu hiện ra trầm trọng ở bên trong nhưng thanh thoát bên ngoài, tựa như ánh trăng ở trong nước đang từ từ bay lên!

Đại Giang Xuất Thâm Cốc!

Minh Nguyệt Quải Trường Không!

Đại Giang Bạn Triều Sinh!

Đây chính là ba thức trong bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng, một trong tứ đại tuyệt học trấn phủ của Tề Vương phủ. Giang Nguyệt Phá Lãng được coi là một tuyệt học vượt qua phạm trù võ học, thậm chí tại Kiến Vũ quốc có thể nói là tuyệt học số một số hai, là võ học đỉnh phong của Tề Vương phủ!

Bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết có mười chiêu thức, mỗi một chiêu thức đều có chứa một tầng võ đạo tâm pháp ứng với mười cảnh giới, Giang Nam chỉ học được ba thức trong số đó.

Hắn đem ba thức này diễn luyện nhiều lần, chân khí trong cơ thể giống như Trường Giang cuộn sóng, càng ngày càng lớn, cuộn lên không ngớt, lại có ánh trăng sáng ngưng tụ, hóa thành mặt trăng bay lên theo hơi nước ở một bên giống như trăng sáng nhô ra khỏi biển, mềm mại rủ xuống rồi nhẹ nhàng bay lên, cuối cùng khi bay lên đến chỗ mi tâm thì tỏa ra ánh sáng rực rỡ chiếu rọi.

Mặt trăng lên rồi lại lặn, luân hồi không bao giờ dừng lại.

Đây chỉ là một loại cảm giác, thực sự không phải là hơi nước cùng trăng sáng ở bên trong bay lên mà là do bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng khiến cho chân khí ở bên trong cảm ứng.

Hắn có được tàn quyết Phá Lãng này là nhờ đoạt được từ trong tay của Lưu Hắc Đạt.

Một năm trước, Lưu Hắc Đạt trộm lấy tâm pháp của Tề Vương phủ chính là Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, đáng tiếc trong đó chỉ có ba thức. Tuy nhiên vì Lưu Hắc Đạt dốt đặc cán mai nên khi lấy được công pháp hắn lại không hiểu tu luyện như thế nào, vì vậy hắn lặng lẽ cầm nó đi tìm Giang Nam.

Tên này thực sự rất thông minh, hắn đem tâm pháp chia ra làm nhiều phần rồi đem từng câu một đến thỉnh giáo Giang Nam để tránh cho Giang Nam nhìn ra đây là một môn võ học, hắn để Giang Nam giảng giải từng câu từng chữ và ý nghĩa ở bên trong cho hắn nghe. Về sau hắn đem những áo nghĩa được Giang Nam chỉ dạy hợp thành một thể, tu thành Phá Lãng quyết.

Giang Nam rất nhanh liền phát hiện ra ẩn tình ở bên trong nhưng vẫn tỏ ra không hề hay biết, vẫn thay Lưu Hắc Đạt giải đáp những thắc mắc, đồng thời đem Phá Lãng quyết nhớ kỹ, sau đó chậm rãi suy diễn rồi sửa sang lại, cuối cùng đem tàn quyết Phá Lãng hoàn thiện.

Sự tình Lưu Hắc Đạt tu luyện Phá Lãng quyết bị Tề Vương phủ phát hiện, tổng quản Tề Dong liền đem hắn đánh chết, tâm thần Giang Nam lúc đó vốn cũng có chút lo sợ liên quan đến chính mình, về sau việc này không có bị lộ ra, hắn mới thở phào một cách nhẹ nhõm.

Một năm thời gian khổ tu, chân khí trong người Giang Nam đã tương đối khá, so với mấy tên thế gia đệ tử ở Tề Vương phủ cũng có thể xếp ở mức trung bình!

"Võ đạo bao gồm mười tầng, trong đó năm tầng đầu Luyện Thể, năm tầng sau Luyện Khí. Năm tầng Luyện Thể chia làm: da, thịt, gân, cốt, mô! Ta tu luyện Giang Nguyệt Phá Lãng quyết đã luyện gân thành công, nhất cử nhất động đều khiến gân căng lên, cứng rắn như dây nỏ, nếu chỉ nói về thân thể thì so với kẻ trời sinh thần lực như Trụ Tử còn muốn mạnh hơn gấp mấy lần!"

Hắn thầm nghĩ trong lòng: "Ba thức Giang Nguyệt Phá Lãng lấy được từ Lưu Hắc Đạt tối đa chỉ có thể để cho ta tu luyện tới tầng thứ ba của võ đạo,

cảnh giới luyện gân. Muốn tiến thêm bước nữa chỉ có thể dựa vào chính bản thân mình suy diễn tâm pháp tầng thứ tư!"

Một năm qua Giang Nam dựa vào bản tàn quyết Giang Nguyệt Phá Lãng này một đường tu hành ba tầng cảnh giới của võ đạo da, thịt, gân. Tốc độ so với các đệ tử trong Tề Vương phủ không chậm hơn chút nào, thậm chí còn nhanh hơn!

"Về phần cảnh giới của năm tầng luyện khí chia làm: Luyện Khí, Hỗn Nguyên, Nội Cương, Ngoại Cương, Thần Luân! Ta hiện tại đạt tới Luyện Cốt đỉnh phong, khoảng cách Thần Luân còn sáu tầng cảnh giới, không biết phải khổ tu đến năm tháng nào mới có thể đạt được."

Tề Vương phủ phần đông đều là cao thủ, nhưng có thể tu luyện đến Thần Luân lại không nhiều, năm tầng cảnh giới luyện thể cũng không khó, cái khó là khó ở năm tầng cảnh giới luyện khí.

Giang Nam nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, đầu óc liên tục vận động, suy diễn đủ loại biến hóa của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, đột nhiên thân hình khẽ động đem những thứ mà chính mình tưởng tượng được về thức thứ tư thi triển ra, sau đó lại lập tức đứng im bất động nhắm mắt tiếp tục hoàn thiện.

Con hồ ly "da lông lẫn lộn" yên lặng đi đến dưới một cây đại thụ nằm ngủ, ánh mắt của nó ngẫu nhiên nhìn lén Giang Nam tập võ, bộ lông trắng như tuyết của nó vì bị lửa lớn thiêu rụi nên thành ra dài ngắn không đều, chỗ hồng chỗ đen, cái đuôi cũng trụi lũi xơ xác, nhìn qua như hữu khí vô lực, giống như đang bị bệnh nặng, tuy nhiên đôi mắt của nó lại giống như một nữ tử, toát lên đầy vẻ vũ mị.

Màn đêm buông xuống, Giang Nam lại trở lại cái xóm nghèo ở bên ngoài Tề Vương phủ, hắn rửa mặt rồi đi ăn cơm. Lúc này đã là đêm khuya Giang Nam liền vọt lên giường, chẳng mấy chốc đã chìm vào giấc ngủ say.

Ánh trăng treo trên cao, ánh sáng mông lung tỏa xuống chiếu xuyên qua

cái cửa sổ rách rưới đến đầu chiếc giường bên trong ngôi nhà cũ nát.

Hồ ly chui ra từ trong góc tạo ra âm thanh sột sột soạt soạt, chớp đôi mắt to nhìn Giang Nam đang ngủ say, đột nhiên nó hít một hơi thật dài, chỉ thấy một cỗ dương khí đậm đặc theo hơi thở của Giang Nam tràn ra bị nó liên tục hút vào bên trong cơ thể mình!

Ánh trăng chập chờn, trong phòng giống như có cơn gió lạnh thổi qua tạo cho người ta cảm giác rét buốt.

Những chỗ bị đốt trụi trên người hồ ly bắt đầu tróc ra, bộ lông trắng như tuyết của nó dài ra với một tốc độ mắt thường có thể thấy được. Giang Nam lúc này vẫn như cũ nằm mê man ở trên giường giống như không cảm giác được những chuyện đang xảy ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2: Giai Nhân Tuyệt Sắc

Tình huống này lại xuất hiện!

Giang Nam đột nhiên tỉnh lại vào canh bốn giữa đêm, toàn thân hắn lúc này cảm thấy bủn rủn không còn chút sức lực, thậm chí thấy rét lạnh, cơ thể bây giờ yếu ớt hơn không ít so với ngày hôm qua, trong lòng Giang Nam lúc này không khỏi cảm thấy hơi hoảng hốt, vội vàng điều chỉnh lại hô hấp.

Trong vòng một đêm tu vi của hắn rớt xuống bốn thành, loại tình huống như thế này không chỉ xuất hiện một lần, trong khoảng thời gian gần đây, sau mỗi lần tỉnh dậy hắn đều phát hiện thân thể của mình bị suy yếu, tu vi bị hao tổn rất nhiều!

"Mình đã tu luyện tới đỉnh phong cảnh giới thứ ba trong mười tầng cảnh giới, xương đồng da sắt, nóng lạnh bất xâm, theo lý thì thân thể phải càng ngày càng cường tráng, khí huyết tràn đầy, âm tà bất xâm, đừng nói là bệnh tật, cho dù là cô hồn dã quỷ cũng sẽ bị dương khí đậm đặc của mình bức lui, không dám lại gần! Chẳng lẽ nguyên nhân là do mình suy diễn tâm pháp tầng thứ tư của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết?"

Giang Nam hơi nhíu mày suy nghĩ, đột nhiên hắn chú ý tới một ít lông vụn ở trong phòng, hắn kêu nhỏ một tiếng rồi cúi người nhặt lên, khi thấy nhúm lông này có dấu vết bị thiêu trụi thì trong lòng của hắn không khỏi giật mình kinh ngạc.

"Đây là... lông con tiểu hồ ly kia!"

Giang Nam lúc này mới để ý thấy hôm nay con tiểu hồ ly không có ở trong phòng, chỉ có một ít lông rơi vãi khắp nơi, giống như đang trong giai đoạn rụng lông thay da vậy!

"Chắc là Trụ Tử nói đúng, con hồ ly ta mua ở chợ ắt hẳn thành tinh rồi?

Tu vi của ta mấy ngày hôm nay không tiến mà lùi hẳn không phải là do tâm pháp có vấn đề mà là do con hồ yêu kia hấp thu dương khí của ta mà ra!"

Trong mắt Giang Nam lóe lên tia sáng, choàng thêm áo khoác lên mình, hắn đi theo vết lông rơi rớt trên mặt đất ra bên ngoài. Ánh trăng như nước chiếu xuống khiến không gian tĩnh lặng đến đáng sợ, bây giờ đang trong thời khắc chuyển giao giữa mùa thu và mùa đông, không khí lạnh thấu xương, lúc này mặt trăng chưa xuống mặt trời chưa lên, cả không gian như chìm vào trong một mảng bóng tối vô tận.

Giang Nam không hề cảm thấy bối rối chút nào, khuôn mặt của hắn lúc này lộ ra vài nét non nớt, chung quy hắn vẫn chỉ là một thiếu niên mười bốn tuổi, chỉ vì chạy nạn mà nhìn quen với cảnh núi thây biển máu, quen với việc ma quỷ yêu quái hoành hành ăn thịt người mà thôi, đến hôm nay hắn đã sớm luyện thành một trái tim sắt đá, cho dù trời sập cũng không khiến cho hắn biến sắc.

Gió rét thổi tới, luồn lách qua từng ngôi nhà, từng ngõ ngách trong cái xóm nghèo tồi tàn rách nát tập trung nô bộc vương phủ.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh rồi cất bước ra bên ngoài thành, chỉ thấy ánh trăng chiếu xuống như nước thủy triều giống như bị thứ gì đó hấp dẫn tập trung lại một chỗ, ánh trăng trong phạm vi mười trượng xung quanh ngưng tụ đến nỗi dùng mắt thường cũng có thể thấy được, toàn bộ ánh sáng đó dường như đều tập trung về phía bờ sông.

Bờ sông lúc này giống như là vùng đất hội tụ của ánh trăng, bên bờ sông một cô gái đang ngồi đưa lưng về phía hắn, mái tóc dài đen nhánh như thác nước theo đầu vai gầy hơi nghiêng xỏa xuống đang hấp thụ lấy ánh trăng kia.

Ánh trăng bắt đầu chuyển động mang theo cả cái lạnh lẽo của không gian tĩnh mịch, cô gái ngồi nơi đó khoác trên mình bộ lông hồ ly màu trắng, mái tóc dài đen nhánh cũng không thể che dấu đi được cái cổ ngọc trắng nõn như tuyết của nàng, màu đen cùng màu trắng tồn tại đan xen tôn lên vẻ đẹp cho nhau, tất cả giống như một bức tranh tiên tử hạ phàm.

Bóng lưng của nàng đầy thướt tha mềm mại ẩn hiện vẻ xinh đẹp phía sau, ở chỗ mái tóc rủ xuống, một cái đuôi lông xù lộ ra ngoài, cảnh tượng kiều diễm kèm theo vài phần quỷ dị cùng ma mị tựa như một giấc mộng tuyệt đẹp!

"Trụ tử nói đúng, ta đúng là mua trúng một con hồ ly tinh! Xem ra dương khí bị mất đi trong vài ngày qua đúng là do nàng ta động tay động chân rồi!"

Giang Nam hít một hơi thật sâu rồi tiến về phía cô gái kia, Giang Nguyệt Phá Lãng quyết bắt đầu vận chuyển, chân khí ở bên trong cơ thể bắt đầu chuyển động nhanh dần lên.

Cô gái giống như không cảm giác được sát khí như có như không phát ra trên người Giang Nam, đầu vai nàng khẽ nhúc nhích, tay cầm một đoạn cành trúc vẽ lên trên bờ sông thứ gì đó.

Giang Nam đi đến bên cạnh nàng, sau khi nhìn kĩ thì tâm trí hắn bắt đầu hơi dao động, thậm chí sát khí trên người hắn cũng giảm đi một ít.

Nữ tữ mặc áo lông hồ ly này tuổi cũng không lớn lắm, chỉ tầm hai mươi, bộ dạng tao nhã, phong tư trác tuyệt. Vẻ đẹp hồn nhiên của nàng không giống người phàm trần, đẹp như tiên nữ, da thịt trắng như tuyết, giống như được điêu khắc từ trong ngọc mà thành, nàng giống như là nét vẽ tuyệt vời nhất cuả thiên nhiên, đem những gì tinh túy nhất của thế gian điểm hết lên trên con người mình.

Ánh mắt hồ ly của nàng yêu mị, đẹp đẽ đến mực khiến ai nhìn vào cũng có cảm giác hít thở không xuôi! Vẻ đẹp của nàng khiến cho lòng người phải rung động, nhẹ nhàng như làn khói, nàng tựa như một nữ yêu bóng đêm xinh đẹp theo cơn gió nhẹ nhàng lẻn tới đây, đôi mắt của nàng sáng như trăng, tinh khiết và trong trẻo, có lúc nó giống như trăng rằm, đôi khi lại như trăng khuyết.

Nàng cầm cành trúc vẽ lên trên mặt đất một vài bức tranh cực kỳ phức tạp. Khi Giang Nam cúi đầu nhìn vào những hình vẽ kia trong lòng hắn

không khỏi thấy hoảng hốt. Ở bức họa đầu tiên chính là thức thứ nhất Đại Giang Xuất Thâm Cốc của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, không chỉ có chiêu thức mà còn cả biến chiêu, thậm chí còn có cả lộ tuyến vận hành chân khí! Chỉ cần dựa theo bức vẽ này, tuyệt đối có thể luyện thành công thức thứ nhất của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết!

"Bức vẽ này so với Giang Nguyệt Phá Lãng quyết còn phức tạp hơn không ít ..."

Trên gương mặt có phần hơi non nớt của Giang Nam lộ ra vẻ kinh ngạc, càng ngày vẻ kinh ngạc đó càng đậm, biểu hiện của hắn càng ngày càng ngưng trọng bởi hắn có thể nhìn ra được thức thứ nhất của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết trong bức vẽ không giống với nguyên bản, tuy khác biệt nhưng uy lực chắc chắn không yếu hơn, thậm chí còn mạnh mẽ, hoàn mỹ hơn rất nhiều!

"Thức thứ hai Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, Minh Nguyệt Quải Trường Không..."

Giang Nam nhìn về phía bức vẽ thứ hai, lúc này trong nội tâm của hắn lại càng thêm rung động, bức vẽ thứ hai đúng là Minh Nguyệt Quải Trường Không nhưng là đã qua cải tiến, nhìn qua còn hơn cả nguyên bản!

Tiếp theo đó là thức thứ ba Đại Giang Bạn Triều Sinh, thức thứ tư Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang, toàn bộ đều bị cô gái này vẽ ra trên mặt đất. Nhất là chiêu Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang, Giang Nam không có được tâm pháp của thức này, hắn chỉ dựa vào sự thông minh tài trí của mình để suy diễn ra tâm pháp không trọn vẹn, tất yếu uy lực sẽ kém hơn nguyên bản của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết.

Chứng kiến cô gái này vẽ thức Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang trong nội tâm Giang Nam chấn động một cách mãnh liệt: "Tốt, thật sự là tốt ... "

Sau Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang còn có một vài hình vẽ khác, không cần suy nghĩ cũng biết đó là những chiêu thức cùng tâm pháp của các tầng

tiếp theo của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, tất cả đều vô cùng tinh diệu, vô cũng kỹ càng.

Đó là một trong Tứ đại tuyệt học của Tề vương phủ, không biết bao nhiêu người mơ ước có được bí quyết này, thế mà giờ đây nó đang xuất hiện trước mặt hắn theo một cách không thể độc hơn như vậy, thậm chí còn thâm ảo, hoàn mỹ hơn cả nguyên bản!

Giang Nam lúc này nhìn đến si mê, chăm chú, hắn hồn nhiên quên mất nữ tử ở bên cạnh hắn không phải là con người mà một con hồ ly tinh vừa mới hút dương khí của mình. Cái loại gặp gỡ này quả thực giống như là ảo mộng, nói ra chắc cũng không ai tin tưởng.

"Hả? Giang Nguyệt Phá Lãng quyết còn có thức thứ mười một?"

Giang Nam đem hết chiêu thức cùng tâm pháp của mười tầng lĩnh ngộ hết một lượt, đột nhiên lại chứng kiến bức vẽ thứ mười một trong lòng hắn không khỏi rung động mạnh, giọng nói như nghẹn lại: "Làm sao có thể? Giang Nguyệt Phá Lãng quyết rõ ràng chỉ có mười thức! Như thế nào lại xuất hiện thêm thức thứ mười một?"

Ánh mắt của hắn nhìn từ trên xuống dưới, chỉ thấy ngoại trừ Giang Nguyệt Phá Lãng quyết thức thứ mười một thì đằng sau còn có thêm bảy bức vẽ khác, tất cả tổng cộng là mười tám bức vẽ.

"Mỗi chiêu Giang Nguyệt Phá Lãng quyết đều ứng với một tầng tâm pháp, nhưng ở nơi này lại có mười tám chiêu. Như vậy chẳng phải nói là võ đạo cũng có mười tám cảnh giới?"

Giang Nam đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, những điều này quả thực phá vỡ những hiểu biết trước đây của hắn về võ đạo!

"Tại sao lại không có khả năng?”

Một âm thanh như tiếng chuông bạc rất êm tai vọng đến, thanh âm mạnh mẽ đưa Giang Nam đang trong sự khiếp sợ bừng tỉnh lại, hắn lúc này mới

nhớ đến bên cạnh còn có một cô gái vốn là hồ ly tinh. Lúc này hắn vội vàng quay đầu nhìn lại, trong lòng càng thêm hoảng hốt, chỉ thấy cô giống như tiên nữ giáng trần kia đã biến đi đâu mất không thấy, thay vào đó là một con bach hồ (hồ ly màu trắng) đang ngồi.

"Công tử không cần phải sợ hãi, chỉ là tu vi ta còn yếu kém nên không có cách nào biến hình trong thời gian dài được."

Bạch hồ bỗng cất tiếng người, đôi mắt nó lúc này hệt như đôi mắt của cô gái xinh đẹp lúc trước, lúc này bạch hồ nói với giọng rất chân thành: "Công tử, không lâu trước ta gặp đại kiếp nạn, bị người ta ám hại khiến một thân tu vi mất hết, thần hồn tán loạn nên đành mượn dương khí của công tử để tu bổ thần hồn nếu không sẽ bị hồn phi phách tán. Đa tạ công tử đã cứu mạng ta khỏi đám thợ săn. Ta chưa được sự đồng ý của công tử đã tự ý mượn của người bốn thành dương khí để tu bổ thần hồn, mười tám bức Giang Nguyệt Phá Lãng quyết này coi như là một món quà nho nhỏ để đền bù tổn thất."

"Cô nương nói quá lời, bốn thành dương khí nào có đáng gì so với tâm pháp quý giá như thế này, lúc này ta chỉ hận không thể để cô nương hút thêm mấy thành."

Giang Nam cố gắng đè sự kích động trọng lòng xuống, rồi cúi người hoàn lễ, bạch hồ vẽ ra mười tám bức Giang Nguyệt Phá Lãng quyết rõ ràng là muốn báo ân, tuy rằng nàng trộm đi vài phần dương khí của mình, nhưng đó chỉ là hao tổn tu vi nhất thời mà thôi, không có gì đáng lo ngại, bởi vậy lúc này Giang Nam cũng không muốn truy cứu.

"Cô nương có thể cho ta hỏi, nàng vẽ Giang Nguyệt Phá Lãng quyết tại sao lại có tới mười tám tầng tâm pháp? Chẳng lẽ ở phía trên cảnh giới Thần Luân còn tồn tại cảnh giới cao hơn? Còn một điều nữa, cô nương đối với Giang Nguyệt Phá Lãng quyết tại sao lại am hiểu đến như vậy, chẳng lẽ bộ Giang Nguyệt Phá Lãng quyết này của cô mới là tâm pháp thật sự?" - Giang Nam lúc này liền hỏi một hơi hết các nghi vấn ở trong long

"Võ đạo có thể thông thần, phía trên Thần Luân chính là thần thông."

Đôi mắt bạch hồ lúc này sáng như ánh trăng mùa thu, quyến rũ động lòng người: "Ta cũng không phải là am hiểu Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chỉ là nhìn thấy công tử luyện tập môn tâm pháp này liền căn cứ vào đặc tính của tâm pháp để suy diễn ra các loại pháp môn ở đằng sau. Tuy nhiên võ chỉ là khởi điểm của đạo, trước nay vẫn không có giới hạn, tám bức vẽ này là tám tầng tâm pháp phía trên cảnh giới Thần Luân."

Nội tâm Giang Nam rung động mãnh liệt, hắn từng nghe rất nhiều lão nô ở trong vương phủ đàm luận về vị khai phủ Tề Vương có thể lăng không phi hành, đằng vân giá vũ, tu thành thần thông, hắn trước giờ cho rằng đó chỉ là những câu chuyện bịa đặt chỉ có trong truyền thuyết mà thôi, hiện tại xem ra việc vị Tề Vương này đã tu thành Thần Thông có lẽ là sự thật!.

"Ta cứ cho rằng mình có thể suy diễn ra tâm pháp tầng thứ tư của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết thì đã thuộc loại thiên tài hiếm có rồi, không ngờ so với cô nương thật sự là múa rìu qua mắt thợ." - Giang Nam cảm thấy bội phục từ trong tận đáy lòng, nhịn không được liền khen.

"Công tử không nên coi nhẹ mình, ta sỡ dĩ có thể suy tính ra tâm pháp các tầng sau của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết cũng không phải là do thông minh tài trí, mà là nhờ tầm mắt, kiến thức cùng khinh nghiệm tu luyện cả trăm ngàn năm mà thôi. Công tử có thể suy diễn ra tâm pháp tầng thứ tư coi như đã rất giỏi rồi, ta lúc ở cảnh giới như công tử cũng không chắc có thể suy diễn ra được."

Ánh mắt yêu mị của bạch hồ chuyển động, dịu dàng thi lễ nói: "Công tử, hiện tại thần hồn của ta chưa khôi phục hoàn toàn, còn cần mượn dương khí của công tử để chữa trị thần hồn, mong rằng công tử cho phép ta mỗi ngày mượn bốn thành dương khí của công tử để chữa thương."

Giang Nam chần chừ một lát rồi nói: "Cô nương, ngươi hấp thu dương khí của ta như thế đến khi dương khí của ta hao hết thì chẳng phải cũng là lúc ta chết ư?"

Những ngày vừa rồi, Trụ Tử ra sức lải nhải vào lỗ tai của hắn rất nhiều

câu chuyện “liêu trai chí dị”, trong đó có nói đến một ít hồ ly chuyên thái dương bổ âm. Hiện tại Giang Nam cảm thấy mình cũng bị giống y như vậy, điều đó khiến cho nội tâm của hắn không khỏi có hơi hoảng loạn.

Bạch hồ cười cười nói: "Người tập võ huyết khí phương cương, dương khí liên tục không ngừng ... không giống như loại thư sinh yếu đuối, dương khí mỏng manh. Công tử bị ta hút vài hơi dương khí cũng không đến mức phải chết, chỉ là tổn hại một ít tu vi mà thôi, lấy tư chất của công tử thì có thể khôi phục lại rất nhanh."

"Mỗi ngày hao tổn bốn thành dương khí, điều đó có khiến cho ta … phát dục không được đầy đủ hay không?"

Giang Nam nhỏ giọng nói, trên mặt có chút mắc cỡ : "Ta mới mười bốn tuổi, đang là thời điểm thân thể phát triển ..."

Đôi mắt bạch hồ híp lại thành hình lưỡi liềm, cười cười nói: "Công tử yên tâm, ta tự biết chừng mực, sẽ không ảnh hưởng đên việc phát dục của công tử. Hơn nữa nếu công tử mỗi ngày cung cấp cho ta bốn thành dương khí cho đến khi ta hoàn toàn bình phục thì ta tất nhiên sẽ cho công tử nhiều chỗ tốt hơn nữa."

Hai mắt của Giang Nam sáng ngời, vội vàng đáp ứng. Vừa rồi bạch hồ vẽ ra cho hắn bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng, giờ lại để cho hắn những chỗ tốt khác, như vậy "những chỗ tốt khác đó" nhất định càng khiến người ta kinh ngạc!

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 3: Ma Ngục Huyền Thai

Bạch hồ không vội nói cho Giang Nam biết những chỗ tốt khác là gì, chỉ thản nhiên nói: "Công tử, ta hỏi ngươi, ngươi tu luyện võ đạo với mục đích gì?"

Giang Nam bỗng thấy nao nao, hắn nhớ tới bản thân mình sau khi đến Kiến Vũ quốc thì lúc nào cũng phải ăn nói khép nép, sống cuộc sống thấp hèn của một tên tôi tớ, trong lòng của hắn lúc này cũng không biết đang nghĩ gì, một lúc lâu sau mới mở miệng với giọng cay đắng: "Mục đích ta tu luyện võ đạo chỉ là muốn thay đổi thân phận và địa vị của bản thân, không muốn tiếp tục làm một kẻ thấp hèn ở tầng chót của xã hội ..."

"Với tu vi hôm nay, ngươi chỉ cần nửa năm là có thể đạt tới cảnh giới luyện khí. Tất nhiên tới lúc đó ngươi hoàn toàn có đủ tư cách tham gia khảo thí võ công, thân phân tự nhiên sẽ không còn là tôi tớ nữa. Không lẽ đạt tới cảnh giới luyện khí là mục đích tu luyện của ngươi sao?"

Đôi mắt bạch hồ hiện lên vẻ mỉa mai, nói: "Công tử, nếu ngươi trở thành một cao thủ võ đạo, thuận lợi tu thành Thần Luân, lúc đó cũng chỉ có vài tên cao thủ Thần Luân còn lại ở Vũ Kiến quốc này là có thể so được với ngươi, thoát khỏi kiếp tôi tớ đã làm ngươi thỏa mãn sao? Hôm nay ngươi có được mười tám thức của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết chẳng lẽ còn sợ không tu thành Thần Luân?"

Giang Nam nghe vậy, trong lòng không khỏi rung động: "Nếu ta tu luyện đến cảnh giới Thần Luân, mục tiêu lúc đó chắc chắn phải cao hơn! Nếu như thật sự có ngày đó, ta liền tiến vào triều đình, bái tướng phong hầu, vì Kiến Vũ quốc mà mở mang bờ cõi, lưu danh sử sách!"

"Nếu vượt qua Thần Luân, dùng võ nhập đạo, một đường tu thành thần

thông, có thể sánh vai với cả người lập nên Tề Vương phủ - Tề Vương, trở thành một nhân vật truyền kì."

Bạch hồ tiến lên phía trước một bước, nhìn thẳng vào hai mắt của Giang Nam, lời nói như giáng thẳng vào suy nghĩ của hắn: "Khi đó ngươi chỉ cần dùng thần thông quảng đại, phẩy tay một cái liền có thể lấy đầu người ngoài ngàn dặm. Ở cấp độ của ngươi, cho dù hoàng đế Kiến Vũ quốc huy động hết cao thủ trong triều cũng không phải là đối thủ, dùng sức của một người cũng có thể đánh sập một hoàng triều, thậm chí chính ngươi cũng có thể trở thành hoàng đế, kiến lập sự nghiệp, mở mang bờ cõi!"

Giang Nam cảm thấy cổ họng khô ran, bạch hồ gần như đem toàn bộ dã tâm trong lòng của hắn lôi hết ra bên ngoài, nếu như hắn thật sự có võ lực như vậy, thay vì bán mạng cho kẻ khác, không bằng chính mình tự mở mang bờ cõi, thành lập một cái đế quốc vĩ đại.

"Võ đạo thông thần, nếu có một ngày ngươi tu luyện thành công, trở thành Thần Vương, Thần Hoàng, Chư Thiên, Vạn Giới thì ngươi có thể thống nhất tất cả thế giới này dễ như trở bàn tay!"

"Vậy nói đi, nói cho ta biết khi đó mục đích của ngươi sẽ là gì? Không lẽ chỉ để thoát khỏi kiếp đê hèn, thấp kém? Chẳng lẽ ngươi không muốn tìm kẻ đã hủy diệt nhà ngươi, khiến ngươi tan cửa nát nhà để báo thù sao?"

Thanh âm của bạch hồ không lớn nhưng lại mang đến sự giác ngộ: "Ngươi càng mạnh, dã tâm cũng sẽ càng lớn, dã tâm đã lớn thì năng lực đồng dạng cũng phải lớn theo. Phải có những ham muốn to lớn thì ngươi mới có động lực để tiến lên, mới đạt được những thành tựu ngày càng cao hơn!"

Trong đầu Giang Nam lùng bùng, suy nghĩ trước đây của hắn về tập luyện võ đạo hoàn toàn sụp đổ!

Hắn vốn chỉ xem tập võ là cách để thoát khỏi cái kiếp nô bộc trước mắt, thực hiện lý tưởng lớn nhất của hắn là chấn hưng lại Giang gia đã diệt vong.

Buổi nói chuyện hôm nay của bạch hồ lại khiến cho tầm mắt của hắn được mở rộng, vẽ ra trước mắt hắn một bầu trời rộng lớn, để cho ánh mắt hắn thoát khỏi những trói buộc, không còn bị giới hạn chỉ trong Tề Vương phủ hay Kiến Vũ quốc.

"Hiện tại ngươi nói cho ta biết, ngươi muốn được những thứ tốt nào?" Bạch hồ nói một cách thản nhiên.

"Cô nương, rốt cuộc ngươi là ai?"

Giang Nam chỉ cảm thấy bờ môi khô rát, nhận ra con hồ ly hắn vô tình cứu được hóa ra là một con hồ ly cực kỳ thần bí, khó lường.

Có thể nói ra được những lời vừa rồi một cách nhẹ nhàng như thế, có thể suy diễn Giang Nguyệt Phá Lãng quyết với tâm pháp tinh diệu kỳ ảo hơn nhiều so với nguyên bản, thậm chí còn nhiều hơn tám cảnh giới, yêu hồ như vậy tất nhiên là không giống với những con bình thường chỉ biết hấp thu dương khí.

Giang Nam đột nhiên nhớ tới lúc trước bạch hồ có nói rằng trong lúc tu luyện bản thân nàng không may gặp phải một trận kiếp nạn lớn, bị người ta ám toán nên bộ dạng mới trở thành như bây giờ. Nói vậy tu vị nàng trước đây đã đạt đến trình độ như thế nào?

"Ta là ai?"

Bạch hồ bỗng yên lặng, đôi mắt giống trăng sáng dần ảm đạm tựa như đang nhớ về chuyện xưa, nhỏ giọng nói: "Hôm nay tu vi đạo hạnh của ta đều mất hết, thần hồn gần như vỡ nát, không khác lúc mới sinh là bao nhiêu, thời điểm huy hoàng lúc trước cũng không có quan hệ gì với bây giờ... Công tử, người cho ta dương khí tu bổ thần hồn, như vậy sau này ta liền mang họ Giang ... Từ nay về sau tên của ta là Giang Tuyết, ở trước mặt người ngoài, ngươi gọi ta là tỷ tỷ..."

Giang Tuyết ngẩng đầu nhìn về Giang Nam, bình thản nói: "Nghĩ cho kỹ,

ngươi rốt cuộc là muốn chỗ tốt nào?"

"Giang Tuyết ... tỷ tỷ..."

Giang Nam đột nhiên ngẩng đầu lên, thanh âm còn vương chút ngây thơ của thiếu niên: "Tỷ tỷ, ta muốn theo ngươi học tập võ đạo! Ta muốn báo thù hai tên thiên thần đã hủy diệt nhà của ta, bắt chúng phải trả giá đắt!"

Nếu là trước đây, có lẽ hắn sẽ thõa mãn với tiền tài, địa vị hoặc hài lòng với việc khôi phục Giang gia, nhưng hôm nay sau khi liên tục được Giang Tuyết giảng giải, khiến hắn quyết tâm nắm bắt cơ hội này, có được cơ hội để thay đổi triệt để bản thân, xoay chuyển vận mệnh của cuộc đời mình!

Thiên thần đại chiến khiến quê hương ta bị phá hủy, thứ thù hận này Giang Nam ta như thế nào có thể quên? Chỉ là trước đây hắn chỉ giống như con sâu cái kiến, quá bé nhỏ trước mặt hai tên thiên thần. Nhưng giờ phút này, chính hắn đã chủ động tìm lại cái thứ cừu hận những tưởng đã bị che giấu tận sâu bên trong tim.

Báo thù thiên thần!

"Sau khi võ đạo đại thành sẽ học được thần thông, biến hóa khôn lường, siêu phàm thoát tục, dời sông lấp biển, hái sao đoạt trăng đều chỉ là chuyện trong tầm tay.

Trên bờ sông Dương Xuyên, một con bạch hồ nghiêm trang mở miệng giảng giải về võ đạo, bên cạnh là một thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi đang tập trung tinh thần nghe giảng.

Tuy chỉ là một con hồ yêu nhưng nó lại mang đến cho người khác một cảm giác rất khác biệt, phong hoa tuyệt đại, mĩ diệu vô cùng, không hề giống một con hồ ly mà là một vị mỹ nữ tuyệt sắc đang ngồi đó.

Cảnh tượng này tuy nhìn vào cùng quái dị nhưng hai người đang ngồi kia lại giống như không có cảm giác gì lạ, người giảng bài miệng như nở hoa sen, người ngồi nghe như say sưa, chăm chú.

"Tử Xuyên, Giang Nguyệt Phá lãng quyết đúng là một môn tâm pháp không tệ, tuy nhiên bộ tâm pháp này lại không được coi là tuyệt học chính thức!"

Giang Tuyết dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: "Ta biết rất nhiều loại tâm pháp hơn xa Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, tùy tiện lấy đại một loại cũng có thể làm tâm pháp trấn giáo. Ví dụ như Đại Uy Thiên Long Kinh là tuyệt học nhất đẳng tối ưu nhất!"

"Đại Uy Thiên Long Kinh?"

Con mắt Giang Nam lập tức sáng lên, môn tâm pháp này vừa nghe tên đã thấy mạnh mẽ, khí phách hơn Giang Nguyệt Phá Lãng quyết không biết bao nhiêu lần.

"Tu luyện môn tâm pháp này, khí huyết của ngươi sẽ vô cùng trần đầy, cơ bản giống như một con rồng chân chính!"

Giang Tuyết từng bước hướng dẫn, cười nói: "Nếu tu luyện đến cảnh giới thần thông, ngươi sẽ tu luyện thành thần thông của long tộc, tu vi càng ngày càng cao, liền có thể tu thành uy lực mạnh mẽ giống như Đại Uy Thiên Long, thần thông quảng đại, ngao du bốn bể đều dễ như bỡn!"

Giang Nam tim đập thình thịch, nói: "Có thể thắng thiên thần không?"

Giang Tuyết khẽ nhíu mày rồi lắc đầu nói: "Không thể, mặc dù là Đại Uy Thiên Long thì cũng chỉ là vật cưỡi của thiên thần, là thú cưỡi của Long Vương, liệu có thể chiến thắng thiên thần sao?"

Giang Nam thần sắc buồn bã: "Tỷ tỷ, còn có... tâm pháp nào lợi hại hơn không?"

Giang Tuyết suy tư một lát rồi trầm ngâm nói: "Ta ở đây còn một môn Hỗn Nguyên Nhất Khí Độ Ách kinh, chính là tâm pháp phật môn chính tông, khi tu luyện dương khí cứng cỏi mãnh liệt, tu luyện tới đỉnh phong liền có được pháp lực vô tận, thông thiên triệt địa, hái sao đoạt trăng, di chuyển các

tinh cầu rất nhẹ nhàng!"

Giang Nam liền vội vàng hỏi: "Môn tâm pháp này có thể chiến thắng thiên thần không?"

"Ừm..."

Giang Tuyết có chút chần chờ nói: "Hỗn Nguyên Nhất Khí Độ Ách Kinh của phật môn tuy mạnh mẽ nhưng vẫn còn chưa đạt đến mức được coi là tâm pháp cảnh giới Thần Minh, hơn nữa lực công kích cũng không cao, muốn thắng thiên thần sợ là hơi khó, tuy nhiên nếu dùng để bảo vệ mình thì rất tốt."

"Thắng không nổi thiên thần, ta không học."

Giang Nam lại lắc đầu: "Tỷ tỷ, người còn có tâm pháp nào... tốt hơn nữa không?"

Giang Tuyết nhíu mày, nhẫn nại nói: " Ta còn có một môn tâm pháp tên là Thiên Tàm Cửu Biến, tu luyện tâm pháp này ngược lại có thể đánh một trận phân cao thấp cùng thiên thần, tuy nhiên tu luyện môn tâm pháp này cần thời gian dài dằng dặc, chờ ngươi tu tới cảnh giới thiên thần cũng không biết mất bao nhiêu vạn năm ..."

"Tỷ tỷ chẳng lẽ ngươi không có cái tâm pháp nào cấp tốc hơn sao?" Giang Nam hỏi.

Giang Tuyết cẩn thận suy tư, đột nhiên con mắt của nàng sáng ngời cười nói: "Ở đây ta còn có một môn tâm pháp tên là Ma Ngục Huyền Thai kinh, là lúc ta tiêu diệt một tên ma tôn thần ngục lấy được. Ma Ngục Huyền Thai kinh dùng bản thân làm ma ngục, chân khí kết thành ma chủng huyền thai, dương khí vô cùng tràn đầy, không hề kém hơn mấy loại pháp môn trước, thậm chí còn cao cấp hơn. Pháp môn này nếu tu luyện đến cảnh giới chí cao tuyệt đối có thể chiên thắng thiên thần, nhưng bản pháp môn này ta lại không có được đầy đủ, tâm pháp chỉ có tầng thứ tám, không có thần thông tương

ứng. Nhưng căn cứ vào tâm pháp mô tả, sau khi tu luyện tới đại thành hoàn toàn có thể đánh bại thiên thần."

"Chính đạo hay Ma đạo vốn không có ranh giới phân chia, chỉ là do tâm tính của người tu luyện chi phối mà thôi."

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm cười nói: "Dù cho tu luyện chính đạo nhưng nếu làm chuyện tà môn thì vẫn là ma đạo, nếu tu luyện ma đạo mà lại đi con đường chính đạo thì là chính đạo, ta tu luyện tâm pháp ma đạo chưa hẳn sẽ làm việc ác… Môn Ma Ngục Huyền Thai kinh này… ta học!"

Giang Tuyết gật đầu, trong mắt có vài phần tán thưởng: "Không thể tưởng được ngươi tuy tuổi còn trẻ nhưng lại có giải thích rõ ràng như vậy, tuy nhiên, chính đạo và ma đạo cũng không có đơn giản như ngươi nghĩ. Ngươi nếu tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh còn cần phải cẩn thận khi làm việc, tuyệt đối không để cho ai nhìn ra ngươi tu tâm pháp ma đạo. Nếu để cho họ biết ngươi tu luyện tâm pháp ma đạo đỉnh cấp thì chẳng những cao thủ ma đạo muốn giết ngươi đoạt tâm pháp mà cao thủ chính đạo cũng muốn giết ngươi với lí do hàng ma.

Trong lòng Giang Nam không khỏi thấy giật mình: "Bị chính - ma hai bên đuổi giết? Chẳng phải nói rằng tiền đồ của ta thật là quá đen sao...Không nghĩ nhiều làm gì, nếu không có Giang Tuyết tỷ tỷ thì cả đời này ta đừng nghĩ có chút hy vọng báo thù nào, hôm nay dù chỉ có một tia hy vọng, ta cũng nhất định phải cố gắng nắm lấy!"

“Tâm pháp tiền nhân chưa đủ làm ta phục, thiên đạo chưa đủ làm ta sợ. Đạo của ta cũng chính là thiên đạo, pháp của ta thắng vạn pháp.”

Giang Tuyết buồn bả nói: "Đây là khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nó nói rất đúng, các bậc tiền nhân khai sáng tâm pháp tuyệt học, còn chưa thỏa mãn nổi chính họ, thì làm sao có thể làm cho thiên đạo sợ hãi. Kẻ khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh là một kẻ kiêu ngạo vô cùng, hắn cho rằng công pháp hiện tại hơn xa so với công pháp cổ xưa, cái gì thần công, cái gì tuyệt học đều không thể sánh bằng công pháp của chính mình,

đạo của chính mình có thể vượt qua con đường của tiền nhân trước kia, mở ra một bầu trời hoàn toàn mới.

Tâm pháp tiền nhân chưa đủ làm ta phục, thiên đạo chưa đủ làm ta sợ?

Giang Nam thì thào lặp lại những lời này, từ nhỏ tới giờ hắn khổ công đọc sách thánh hiền, đến hôm nay nghe những lời đại nghịch bất đạo này..., trong lòng bỗng dâng lên cảm giác sợ hãi, lại có chút hưng phấn, trong lòng không khỏi sinh ra một cảm giác hào hùng, giống như chứng kiến một vị ma thần to lớn, đỉnh thiên lập địa, ngẩng đầu hướng lên trời, hướng lên các vị thần từ xưa tới này nói rằng: tâm pháp của ta hơn xa tâm pháp của các ngươi, đạo của ta siêu việt hơn đạo của ngươi!

"Những lời này của Ma Ngục Huyên Thai kinh tuy cuồng ngạo nhưng hoàn toàn có đạo lý."

Giang Tuyết khẽ cười lạnh, nói: "Đương thời, đại đa số mọi người đều cho rằng nay không bằng xưa, võ học thế gian đang dần dần xuống dốc, uy lực không bằng công pháp thời cổ đại vốn vô cùng mạnh mẽ cường đại, cuộc đời này vĩnh viễn không có ai siêu việt hơn cổ nhân, siêu việt Chư Thần! Ngôn từ của Ma Ngục Huyền Thai Kinh này tuy mạnh bạo nhưng lại không phải là tâm pháp cao cấp nhất thế gian."

Nàng đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh giảng giải qua một lần, lập tức thu hút toàn bộ tâm trí của Giang Nam, Ma Ngục Huyền Thai kinh quả nhiên là một môn tâm pháp bác đại tinh thâm, kinh văn ảo diệu huyền bí, sâu không thể lường.

Nếu như không phải Giang Tuyết có kiến thức rộng rãi về các loại thần thông giảng giải cho hắn chỉ sợ cho dù hắn có Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng đừng mơ tưởng sẽ lĩnh ngộ được cái môn tâm pháp này.

Khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyên Thai Kinh chính là Trúc Cơ, thân thể hóa thành lao ngục, chân khí ngưng tụ thành ma chủng, tiến hành cải tạo thân thể mạnh mẽ, cuối cùng thành Hỗn Nguyên, Hỗn Nguyên ngày càng

cứng rắn, ngưng tụ thành Thần Luân.

Lúc tu thành Thần Luân, là lúc ma chủng đã thành thục, là thời điểm hóa thành Huyền Thai.

Môn tâm pháp này quả thực cao cấp hơn Giang NGuyệt Phá Lãng quyết rất nhiều lần.

Đáng tiếc chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh không đầy đủ, chỉ có tâm pháp không có chiêu thức, tâm pháp là mấu chốt để tăng lên tu vi, còn chiêu thức là để đối ứng tâm pháp, uy lực của tâm pháp được biểu hiện ở trên chiêu thức.

Chỉ có cả tâm pháp và chiêu thưc thì uy lực tâm pháp mới phát huy một cách hoàn mỹ nhất, nếu đổi lại chiêu thức khác thì chỉ có thể phát huy được một phần uy lực mà thôi.

"Tỷ, cái gì là Thần Luân?" Giang Nam nghe Giang Tuyết nhiều lần đề cập đến điều này, không nhịn được liền hỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 4: Vô Cùng Nguy Hiểm

"Thần Luân được hiểu là Thần thông chi luân (vầng thần thông). Vầng thần thông đầu tiên bao gồm tất cả các sở học, cũng như toàn bộ các lý giải của ngươi về võ đạo từ trước tới nay. Khi đạt tới cảnh giới Thần Luân nó sẽ hóa thành thần thông thứ nhất trong đời ngươi"

Giang Tuyết giải thích một cách rất chăm chú: "Hiện tại cảnh giới tu vi của ngươi cách thời điểm tu thành thần thông thứ nhất của Thần Luân một đoạn không nhỏ. Đợi ngươi tu thành Thần Luân, tiếp xúc với thần thông tự nhiên sẽ hiểu rõ thêm về nó ... Tử Xuyên, hôm nay ngươi đã bị ta hút mất bốn thành dương khí rồi, tốt nhất là nên gấp rút tu luyện để hồi phục thì tốt hơn."

Trong lòng Giang Nam bỗng nhiên căng thẳng, hắn cùng với Giang Tuyết có ước định, Giang Tuyết chỉ điểm hắn tu luyện còn hắn thì mỗi ngày cung cấp cho Giang Tuyết bốn thành dương khí để nàng khôi phục thần hồn bị tổn thương.

"Dùng thân thể là ngục, dùng tai, mắt, mũi, miệng, lưỡi, ý nghĩ của bản thân làm cửa lao tù, phong tỏa cánh cổng âm ty, thân hóa địa ngục, chân khí hóa ma!"

Vừa suy nghĩ Giang Nam vừa thúc dục Ma Ngục Huyền Thai kinh, năm giác quan: tai, mắt, mũi, miệng, lưỡi cùng lúc đóng lại, giống như nhìn mà không phải là nhìn, giống như nghe nhưng không phải là nghe. Hắn tu luyện Giang Nguyệt Phá Lãng quyết đã có một ít thành tựu, luyện thành tứ đại cảnh giới da, thịt, gân, cốt nên việc đóng năm giác quan cùng tất cả huyệt khiếu trên người cũng không có gì là khó khăn, chỉ cần một ý nghĩ là có thể đem toàn bộ mười vạn tám ngàn lỗ chân lông khép kín, không có một tia chân khí hay nguyên khí nào có thể tiết ra bên ngoài.

Cuối cùng Giang Nam phong bế luôn cả ý thức của hắn..., giống như muốn mà không muốn, không muốn mà lại muốn, tiến vào một loại tâm cảnh chưa từng có trước đây.

Giang Tuyết thấy vậy không khỏi liên tục gật đầu, thầm nghĩ: "Cái tên đệ đệ này không những tư chất tốt mà ngộ tính cũng thuộc vào loại tuyệt vời, đáng tiếc ta không biết nhiều về tâm pháp của Nhân tộc, nếu không ắt hẳn có thể bồi dưỡng ra được một cao thủ..."

Thời gian chậm rãi trôi qua, chẳng biết từ lúc nào mặt trời dần lên cao, ánh sáng chói lòa từ phương đông chiếu đến, trải ánh vàng khắp mọi nơi trên mặt đất, nhảy nhót trên mặt sông Dương Xuyên khiến cho buổi sáng sớm một ngày đầu đông có thêm một chút tình cảm gì đó ấm áp.

Nơi này bình thường chẳng có ai đến, nhất là vào thời điểm này.

Dưới sự vận hành của Ma Ngục Huyền Thai kinh, tai, mắt, mũi, lưỡi, ý nghĩ bản thân toàn bộ bị đóng lại. Thân thể Giang Nam như là một địa ngục bị phong bế, chân khí của hắn lúc này giống như ma khí của địa ngục, vô cùng hung bạo.

Tại đan điền lúc này có rất nhiều chân khí đang ngưng tụ, hóa thành một cái chuông màu đen (hắc chung), còn được gọi là ma chủng.

Cái chuông đen này giống như một hạt giống nhỏ đang trôi nổi bồng bềnh ở bên trong đan điền, nó không ngừng hấp thu vào mình từng “sợi” chân khí, từng âm thanh giòn tan vang lên nhưng chỉ có một mình Giang Nam mới có thể nghe được.

Cái ma chủng này giống như một cái chuông đen treo ngược xinh xắn tinh xảo không ngừng đổ chuông cộng hưởng. Chân khí của Giang Nam dũng mãnh tiến vào ma chủng khiến bên trong nó rung lên, sau đó liền biến thành một sợi khí màu đen mờ mờ ảo ảo rồi biến mất.

Cơ thể giống như biến thành một cái động không đáy, những luồng

nguyên khí thái dương ẩn giấu bên trong những tia sáng mặt trời vàng óng đều bị thân thể hắn hấp thu sạch sẽ!

"Dùng thân thể làm ngục, chỉ có vào chứ không có ra, Ma Ngục Huyền Thai kinh quả nhiên bá đạo!"

Giang Tuyết chứng kiến cảnh tượng vừa rồi cũng không khỏi cảm thấy kinh hãi. Tuy nàng có được tàn quyển Ma Ngục Huyền Thai kinh nhưng lại chưa bao giờ tu luyện qua môn tâm pháp này, hôm nay nhìn thấy Giang Nam tu luyện nàng mới thấy được chỗ khủng bố của nó.

Trước mắt nàng, Giang Nam tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh thúc dục mười vạn tám ngàn lỗ chân lông hóa thành cửa địa ngục mở ra đem nguyên khí của thái dương hút vào bên trong cơ thể, mà tinh khí lại không mảy may tiết ra bên ngoài một chút nào!

Hấp thu nguyên khí của thái dương khiến cho dương khí của Giang Nam được bổ sung với một tốc độ thần tốc, khí huyết trog người càng ngày càng tràn đầy, thậm chí chân khí lúc này giống như nước lên thuyền lên, tăng nhanh một cách chóng mặt!

Băng, băng, băng, băng!

Trong cơ thể của Giang Nam vang lên từng tiếng, mấy sợi gân to dày dưới da tựa như dây cung bị kéo căng trước khi bắn, trong nháy mắt một thứ sức mạnh to lớn từ trong cơ thể hắn giống như một thanh cường cung, một chiếc kình nỏ đang tích tụ năng lượng bộc phát, phóng ra bên ngoài.

Sau cơn bùng nổ, cơ thể lại truyền tới thanh âm “băng băng” khiến cho tứ chi của hắn chấn động, hai trăm lẻ sáu khối xương cốt được chân khí xuyên qua phát ra tiếng vang rất nhỏ!

"Cảnh giới luyện cốt..."

Trong mắt Giang Tuyết lộ ra sắc thái kì dị, khi mà Giang Nam chỉ trong một khoảng thời gian ngắn đã vượt qua cảnh giới luyện gân để tiến vào đệ tứ

trọng của luyện thể - cảnh giới luyện cốt.

"Trong khoảng thời gian ngắn như thế liền đột phá đến luyện cốt, tư chất của Tử Xuyên so với hình như còn tốt hơn so với tưởng tưởng của mình..."

Giang Nam dùng thân thể làm lao ngục, chân khí tẩm bổ làn da, cơ bắp, gân cốt, theo lượng chân khí ngày càng nhiều thì các địa phương khác ở sâu bên trong cơ thể cũng bị thẩm thấu tới, lúc này chân khí giống như thủy triều đem tất cả tạp chất trong xương cốt cọ rửa một loạt rồi tống ra bên ngoài, chân khí khiến cho xương cốt càng thêm cứng rắn, khiến cho thân thể giống như mình đồng da sắt.

Ở cảnh giới luyện cốt thì đệ ngũ trọng luyện mô (màng xương) là cảnh giới trụ cột, thân thể bao gồm hai trăm linh sáu khối xương cốt, có màng xương cơ dính liền tạo thành một thể nguyên vẹn hoàn chỉnh, muốn tu thành cảnh giới đệ ngũ trọng thì cần phải hoàn toàn đả thông tất cả các màng xương ở trong cơ thể, để cho chân khí vận hành xuyên suốt bên trong màng xương !

Chỉ có luyện thành công xương đồng da sắt mới có thể chịu được sự trùng kích rất mạnh mẽ của chân khí, nếu như không có cách nào đả thông màng xương thì có khả năng xương cốt của bản thân sẽ bị luồng chân khí cuồng bạo vùi dập đến nát bấy!

Bên trong rất nhiều tâm pháp có cách luyện cốt, tất cả đều là đem chân khí rèn luyện xương cốt bên trong khiến cho chúng trở nên cứng rắn đến mức có thể thừa nhận được sự công kích mãnh mẽ của chân khí khi trùng kích cảnh giới. Ví dụ như Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chân khí hóa thành con sông lớn đổ vào cọ rửa, ánh trăng sáng ở trong lòng sông bay lên chăm chút xương cốt, nhờ đó đạt tới luyện cốt.

Đợi cho con sông lớn cùng trăng sáng cọ rửa tất cả xương cốt một lần liền có thể xem như đạt được chút ít thành tựu, có thể coi đây là một công pháp cực kỳ cao cấp rồi.

Mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh lại lấy bản thân làm địa ngục, đồng thời rèn luyện hai trăm linh sáu khối xương cốt toàn thân, dùng khí địa ngục rèn luyện cả da thịt gân cốt, đạt tới mức rèn luyện đồng thời cả hai, riêng điều này đã cao cấp hơn không biết bao nhiêu lần so với bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng.

Ứng theo tốc độ tu luyện như thế này thì không tới mười ngày, Giang Nam liền có thể đột phá cảnh giới luyện cốt tiến vào cảnh giới luyện mô.

Mặt trời bắt đầu lên cao, lúc này nguyên khí ở trong ánh sáng mặt trời ngày càng trở nên đậm đặc, Giang Nam lập tức cảm thấy chân khí trong giây lát bùng lên, khí huyết sôi trào, dương khí trở nên vô cùng bá đạo, lúc này hắn không khỏi rên lên một tiếng, sắc mặt đỏ hồng lên trong phút chốc.

Chỉ nghe những âm thanh “ba ba” vang khẽ bên trong cơ thể, có lẽ do nguyên khí ở bên trong ánh mặt trời quá dồi dào làm cho cơ thể hắn tích lũy thừa thải nhiều dương khí khiến cho hắn bị cưỡng ép phải mở ra toàn bộ mười vạn tám ngàn lỗ chân lông vốn đại diện cho ngục môn – cảnh cửa địa ngục.

Một đám lỗ chân lông mở ra, những ngọn lửa nhỏ thoát ra từ lỗ chân lông đốt cháy quần áo khiến cho hắn biến thành một người lửa trong chốc lát.

"Tử Xuyên, mau dừng vận chuyển tâm pháp lại!"

Sắc mặt của Giang Tuyết biến đổi mạnh mẽ, nàng liền nhảy lên người Giang Nam há miệng hút nhẹ một cái, lập tức những ngọn lửa phun ra từ mười vạn tám ngàn lỗ chân lông bị hút sạch khiến nhiệt độ cùng dương khí đậm đặc ở trong người Giang Nam bị nàng hấp thu không ít.

Ngay lúc đó, Giang Nam cũng quyết định lập tức đình chỉ vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai kinh, hắn há miệng phun ra một hơi chân khí đang bành trướng ở bên trong cơ thể, chân khí ra ngoài hóa thành một mũi tên dài hơn một xích bắn về phía xa.

Mũi tên này phát ra nhiệt độ rất cao, vừa mới bay ra đã làm cho không khí bốc cháy hừng hực, sau đó bắn thủng một thân cây dương liễu đường kính tới hai người ôm mà không tạo nên một tiếng động, thiêu đốt hơn mười trượng cây cối bên ngoài rồi mới bị tắt, biến mất hoàn toàn trong không khí.

Trên thân cây dương liễu kia lưu lại một lỗ thủng to cỡ nắm tay giống như là bị mũi tên của một chiếc nỏ đã được cường hóa mạnh mẽ bắn thủng.

Trong lòng Giang Nam lúc này vẫn còn cảm thấy sợ hãi, thầm than hung hiểm, ngay tại giây phút ngắn ngủn chỉ như một cái chớp mắt kia, hắn hoàn toàn có thể bị dương khí cùng chân khí đang sôi trào trong cơ thể đốt thành tro bụi.

Nếu như Giang Tuyết không kịp thời nhắc nhở hắn đình chỉ vận chuyển tâm pháp, sau đó hút đi một phần lớn dương khí cùng nhiệt lực thì bảo đảm là hắn có chạy đằng trời thì kết quả bây giờ cũng là tiêu đời.

Trong mắt Giang Tuyết xuất hiện sắc thái kì dị, nàng liên tục tán thưởng: "Không hổ là pháp môn áp hòm của Ma Môn, bá đạo cương mãnh, thiên hạ tuyệt luân. Đây là giai đoạn đặt nền móng cho võ đạo, nếu người tu luyện tẩu hỏa nhập ma thì sẽ bị thiêu đốt thành tro bụi, nếu tu tới cảnh giới thần thông, luyện thành đạo thai chẳng phải là sẽ càng kinh khủng sao?"

Sắc mặt của Giang Nam tối sầm lại, hồ ly tỷ tỷ này biết rõ nguy hiểm nhưng lại không nói cho mình biết trước, dường như rất vô trách nhiệm rồi?

Đây thân thể mình, là tánh mạng của mình nên Giang Nam không thể không chú ý cẩn thận, hắn liền hỏi: "Tỷ, Ma Ngục Huyền Thai kinh này rất bá đạo, hung mãnh, không biết ngươi có biện pháp nào để giảm nguy hiểm bị tẩu hỏa nhập ma không?"

"Thân thể của ngươi còn quá yếu, không có cách nào thừa nhận nguyên khí thái dương mạnh mẽ lúc mặt trời lên cao nên sự tình tẩu hỏa nhập ma là chuyện bình thường. Sau này khi tu luyện môn tâm pháp này, khi nào mặt trời lên cao thì lập tức dừng lại, đợi đến khi thân thể ngươi đủ mạnh mẽ thì

có thể thử lại."

Giang Tuyết trâm ngâm một lát rồi cười nói: "Tuy nhiên tỷ tỷ còn có một phương pháp..."

Trong lòng Giang Nam không khỏi rục rịch, chỉ thấy mặt mày bạch hồ hớn hở, con mắt híp lại thành hình trăng lưỡi liềm: "Giống như vừa rồi vậy, lúc ngươi sắp tẩu hỏa nhập ma ta sẽ hấp thụ dương khí cùng chân khí dư thừa trên người của ngươi, điều này khiến cho ngươi không chết, lại có thể giúp cho ta khôi phục thần hồn nhanh hơn. Chủ ý hay như vậy có phải là vẹn cả đôi bên hay không?"

Giang Nam vội vàng từ chối, đem tính mạng của mình ra giỡn sao? Không an toàn chút nào, chỉ cần không cẩn thận một chút là mình đi gặp ông bà tổ tiên ngay!

"Vậy thì thật là đáng tiếc...". Bạch hồ thở dài một tiếng đầy tiếc nuối.

"Pháp môn, pháp môn! Có được tâm pháp, còn cần phải đưa nó áp dụng ra bên ngoài, nó có thể là là chiêu thức, thần thông, hay là kỹ xảo vận dụng. Đáng tiếc Ma Ngục Huyền Thai kinh không được trọn vẹn, có tâm pháp nhưng lại không có chiêu thức, tâm pháp vô song lại bị thiếu hụt, không có cách nào đối ứng với chiêu thức. Cái này tựa như việc lục tìm khắp nơi trong đống bảo khố lại không đào ra một cái bảo bối thực thụ nào.

Giang Nam không tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh nữa, thầm suy nghĩ một cách kĩ càng: "Không biết những chiêu thức sở học lúc trước của ta có thể dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh để thi triển được không?"

"Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ!"

Thân hình hắn đột nhiên chuyển động, một chưởng nện xuống, ma chủng trong cơ thể biến thành một cái chuông đen, rồi đột hiên vang lên cộng hưởng, trên mặt chuông đen thình lình xuất hiện văn tự chằng chịt, đó chính là tinh hoa của Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, rất hoàn chỉnh.

Xùy !

Bàn tay của hắn giống như một cây rìu lớn xấp xỉ trăm cân nện xuống, bàn tay chưa tới nơi mà trên mặt đất lúc này đã xuất hiện một vết nứt, giống như có một cây rìu lớn vừa bổ xuống vậy.

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, chưởng nắm thành quyền, nắm đấm giống như một cay chùy lớn đập xuống, nắm đấm của hắn dánh ra trong không khí phát ra tiếng vang giống như sấm sét.

"Mạnh mẽ, thật sự quá mạnh mẽ!"

Giang Nam dừng lại, lúc này dưới chân hắn là một đống ngổn ngang, chỉ thấy dưới chân có vô số mảnh vụn đá nhỏ bị chấn bể thành từng mảnh.

"Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng có thể thúc dục Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, thậm chí uy lực khi thi triển còn muốn mạnh hơn gấp năm sáu lần! Không biết nếu như dùng để thúc dục mười tám thức Giang Nguyệt Phá Lãng quyết thì uy lực sẽ như thế nào nhỉ?"

Giang Nam lập tức biến đổi chiêu thức, quyền cước chậm lại, hai tay giống như đang dẫn dắt một ngọn sóng lớn từ trong sơn cốc lao ra, chuông đen ma chủng ở bên trong cơ thể hắn lúc này cũng hiện ra một vài hình vẽ phức tạp, văn tự chằng chịt cực kì quỷ dị, đây đúng là tâm pháp của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết

Loại tình huống này giống như lấy chân khí của cái chuông đen trong cơ thể Giang Nam làm trụ cột, cải biên phương thức vận hành chân khí rồi diễn biến ra công pháp của võ đạo khác.

Đại Giang Xuất Thâm Cốc!

Từ hai tay của hắn lúc này đột nhiên truyền đến âm thanh sóng biển rì rào, giống như một ngọn sóng lớn vô tận, không bờ không bến bị hắn dẫn ra từ nơi thâm sơn cùng cốc, sóng biển bành trướng, dòng nước chảy xiết tuôn ra ào ạt, uy lực vì thế đột nhiên tăng thêm mấy phần!

"Minh Nguyệt Quải Trường Không!"

Hai tay của hắn cuộn tròn lại giống như đang ôm một vòng trăng sáng, chân khí ngưng tụ ở hai tay, một cỗ sức mạnh nhanh chóng thoát từ hai tay của hắn ra bên ngoài tạo thành kình phong đánh về phía dòng sông phía trước!

Sông Dương Xuyên rộng khoảng bảy tám trượng, đối diện là núi rừng. Sức mạnh một chiêu này của Giang Nam lướt qua mặt sông, sau đó “rung nhẹ” một cây đại thụ ở bờ bên kia khiến một ít lá cây từ phía trên rơi xuống.

Gió nhẹ thổi tới khiến lá cây bay đầy trời, ở trên thân cây đại thụ phía bên kia lưu lại một lỗ hình cầu lớn như cửa động, xuyên thẳng ra đằng sau. Một chiêu Minh Nguyệt Quải Trường Không này kình lực vô cùng âm nhu, những nơi chưởng lực đi qua, sớm đã bị ám kình xuyên sâu, nếu chỉ nhìn bên ngoài chưa chắc đã nhìn ra.

Giang Nam đem "Đại Giang Bạn Triều Sinh", "Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang" thi triển ra hết một lần, uy lực mạnh mẽ to lớn vượt qua khỏi dự liệu của hắn, uy lực của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết thật sự tăng lên gấp hai ba lần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 5: Tay Mơ Tiến Bộ

"Dùng Ma Ngục Huyền Thai kinh thôi động Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ có thể tạo nên uy lực gấp năm, sáu lần, nhưng dùng cho võ học cao cấp như Giang Nguyệt Phá Lãng quyết thì chỉ có thể tăng uy lực lên khoảng hai, ba lần. Vậy nên nói Giang Nguyệt Phá Lãng quyết tinh diệu hơn Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ không phải không có lý." Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Nguyên nhân dẫn tới chuyện này theo Giang Nam suy đoán là vì bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng quyết cao cấp hơn rất nhiều so với Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, cùng một lượng chân khí có thể tạo ra uy lực lớn hơn so với mức cực hạn của Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, điều này cho thấy loại tâm pháp này xem như gần như đã đạt tới hoàn mỹ, rất ít có khả năng cải thiện hơn, thế nên Ma Ngục Huyền Thai kinh đối với công pháp này cũng không tỏ rõ hiệu quả kinh khủng như Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ.

Mặc dù chỉ tăng lên hai, ba lần nhưng uy lực của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết cũng đã vượt qua Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ rất nhiều.

"Thần Nguyệt Diễn Đại Quang!"

Giang Nam khó khăn thi triển Giang Nguyệt Phá Lãng quyết tới chiêu thứ năm, chỉ thấy chân khí ngưng tụ tại mi tâm, tỏa ánh sáng rực rỡ như một vầng trăng sáng.

Hắn chỉ làm được tới mức này, sau đó liền cảm thấy hết sức, không cách nào thi triển thêm. Chỉ có thể bước vào cảnh giới ngũ trọng, đả thông tất cả xương cốt, mới có thể đem phát huy hoàn hảo uy lực của Thần nguyệt diễn đại quang.

"Một tháng, mình cần tối đa một tháng nữa để có thể đạt tới luyện cốt đại thành, bước vào cảnh giới ngũ trọng, đả thông xương cốt."

Lòng tin của Giang Nam tăng lên rất nhiều, một tháng tăng lên một cảnh giới, tốc độ tu luyện như thế này nếu như bị người trong phủ Tề Vương biết được nhất định sẽ bị dọa cho hồn vía lên mây.

Người tu luyện nhanh nhất từ trước tới nay ở phủ Tề Vương cũng cần tới sáu, bảy tháng mới đạt tới luyện cốt đại thành, hơn nữa là dưới sự hỗ trợ của linh đan, dược liệu, chỉ dẫn của cao thủ mới có thể tu thành cảnh giới luyện cốt.

Còn hắn chỉ tu luyện từng bước, vậy mà chỉ cần một tháng liền bước vào cảnh giới xương cốt!

Loại biến bộ có thể nói là cực kỳ nghịch thiên, biến thái.

"Thật bản lĩnh, công phu tốt."

Đột nhiên một tiếng cười già nua từ trong rừng cây vang lên, trong lòng Giang Nam giật thót, hắn nhìn về nơi âm thanh phát ra, chỉ thấy một người mặc một bộ áo bào màu đen đi ra từ trong lùm cây, trong lòng hắn không khỏi trầm xuống.

Lão già mặc áo bào đen béo béo, mập mập này chính xác là một vị quản sự bên ngoài vương phủ, mệnh danh là "khẩu phật tâm xà Võ Tư Giang", chuyên quản lý nô bộc bên ngoài phủ.

Giang Nam chạy nạn đến phủ Tề vương, lúc kí giấy bán mình chính là qua tay Võ Tư Giang, bởi vậy Giang Nam đối với tên quản sự này cũng không cảm thấy xa lạ.

Võ Tư Giang mang tiếng là kẻ khẩu phật tâm xà, gặp ai cũng tươi cười, nhưng tâm tư lại như hổ báo, lòng tham không đáy. Trong một năm ở đây, hắn là kẻ Giang Nam sớm nhận ra bản chất bóc lột thậm tệ

Tên Võ Tư Giang này không chỉ cắt xén tiền công của nô bộc ngoại phủ, còn thường xuyên hành hạ đòn roi đối với những nô bộc làm sai dù chỉ là những chuyện nhỏ, Giang Nam ít nhất đã chứng kiến hai tên nô bộc bị tên

này đánh tới sống dở chết dở trong một năm qua.

Thế nhưng thành quả về võ đạo của hắn cũng cực kỳ cao thâm, võ học cao cấp vương phủ tuy cấm truyền ra bên ngoài, nhưng vì bảo vệ hộ viện, vương phủ vẫn truyền thụ một ít võ học cấp thấp cho nô bộc, Võ Tư Giang thật sự rất cao minh, qua hơn mười năm tu luyện, hắn đã đạt tới cảnh giới luyện khí, vì thế mới được vương phủ coi trọng đề bạt lên quản sự ngoại phủ.

"Thì là là Vũ quản sự"

Giang Nam nhoẻn miệng, nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời, hệt như một đứa bé sáng sủa, không hề có tí tâm cơ, nói "Lão Vũ, như thế nào ngài lại có thời gian đi thăm thú xung quanh như vậy?"

"Đi dạo sao? He he, nếu không có thú vui như vậy, lão phu làm sao phát hiện ra được bí mật của ngươi. Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi thật lớn mật, dám cả gan học trộm tuyệt học cao cấp nhất của vương phủ, Giang Nguyệt Phá Lãng quyết."

Võ Tư Giang nhìn xung quanh một lượt, phát hiện không còn ai khác, chì có một con chồn bạc, trong lòng không khỏi an tâm, hắn cười hắc hắc nói: "Học trộm võ học cao cấp vương phủ đã là tội phải chết, nếu là tứ đại tuyệt học thì càng phải chết."

Ánh mắt tham lam của hắn bùng lên mạnh mẽ nhìn về Giang Nam vẫn đang đứng như phỗng tại đó. Giang Nguyệt Phá Lãng quyết chính là bí quyết tuyệt học bất truyền của phủ Tề Vương, hắn không thể nào nghĩ tới tâm pháp quý hiếm bực này hắn cũng có lúc sờ tới được.

"Giang Tử Xuyên, ngươi lập tức quỳ xuống, ngoan ngoãn đem tâm pháp đọc ra nguyên vẹn cho lão phu nghe!"

Khuôn mặt Võ Tư Giang run lên dữ tợn, từ đôi mắt bé tí phóng ra hai tia hung quang: "Nếu sai một chữ, lão phu lập tức đánh chết ngươi ngay tại

chỗ.”

Giang Nam nao nao, nói thất thanh: “Võ Tư Giang, ngươi cũng muốn học Giang Nguyệt Phá Lãng quyết sao?”

Võ Tư Giang vừa nhe răng cười ha ha vừa nhanh chân bước tới: “Đừng nói nhãm! Tứ đại tuyệt học của phủ Tề vương , nếu tu luyện liền có được cơ hội đạt tới cảnh giới cao nhất Thần Luân, thậm chí tu thành thần thông. Nếu như ta tu thành cao thủ võ đạo đỉnh phong, liền có thể được phong vương, phong hầu, dưới một người, trên vạn người, còn phải cần làm chức quản sự phủ Tề vương nho nhỏ này nữa sao?”

Hắn sải bước tới trước mặt của Giang Nam, khuôn mặt dữ tợn cười lạnh nói: “Giang Tử Xuyên, ngươi nên ngoan ngoãn quỳ xuống, đem toàn bộ bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng quyết nói cho lão phu nghe, lão phu còn có thể cho ngươi một con đường sống. Còn nếu không, không cần tới người trong vương phủ động thủ, lão phu cũng có thể đập nát ngươi tại chỗ ngay lập tức.”

Giang Nam nhịn không được cười, mỉa mai nói: “Vũ lão, ta nếu đem ngay lúc này truyền thụ cho ngươi thì ta còn có đường sống sao? Ngươi vì thế mà không giết người diệt khẩu chứ?”

Võ Tư Giang giật mình, đột nhiên cười to: “Nói hay, nói hay lắm! Không thể tin rằng ngươi tuổi còn nhỏ như thế nhưng lại thấu hiểu, minh bạch nhiều chuyện như vậy, lại biết rõ ta chắc chắn sẽ không tha cho ngươi tiếp tục sống trên đời này! Tử Xuyên, là người thông minh, ngươi nên biết rằng nếu nói cho ta biết bí quyết ngay lúc này từ đầu tới cuối liền có thể chết một cách nhẹ nhàng, thoải mái. Còn nếu không, ngươi sẽ biết như thế nào gọi là đau khổ.”

Khuông mặt hắn lạnh lung nói tiếp: “Ngươi đừng mong phản kháng, nhìn ngươi ra tay vừa rồi bất quá chỉ mới đạt tới cảnh giới luyện cốt, còn ta đã sớm đả thông xương cốt, chân khí quán thông, tu thành cảnh giới luyện khí. Ta cũng đã trải qua hơn trăm trận chiến, mà ngươi bất quá chỉ là một tên trẻ

ranh mới bắt đầu học võ, cảnh giới chênh lệch như vậy thử hỏi ngươi làm thế nào có lực phản kháng?”

“Quỳ xuống cho ta.”

Võ Tư Giang đột nhiên hét to, âm thanh vang như sấm sét, một chưởng lật lên, lòng bàn tay trở thành một mảng đỏ hồng như máu rồi hướng về Giang Nam phóng tới, hắn rõ rang dang sử dụng tuyệt kĩ thành danh của mình, Hóa Huyết Thần Công.

Đây vốn là một một võ học cực kỳ bá đạo, âm độc, Giang Nam từng thấy tận mắt Võ Tư Giang dùng môn Hóa Huyết Thần Công này đánh một chưởng vào đỉnh đầu một tên người hầu phạm lỗi khiến hắn cả xương cốt đều hóa thành một vũng máu tươi.

"Minh nguyệt chiếu đại giang!"

Giang Nam làm như không bận tâm về Hóa Huyết Thần Công, hắn không hề né tránh, thân hình ngược lại còn di động, một bước phóng ra rồi đột nhiên thúc dục Ma Ngục Huyền Thai kinh cùng bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chân khí tựa như một vầng trăng sáng bay lên, sau đó từ hai tay dũng mãnh tiến ra.

Hắn tự biết mình còn chưa trải qua bất kì một trận chiến nào, kinh nghiệm chỉ là số không tròn trĩnh, tuy trên người mang theo tuyệt học cấp bậc như Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, nhưng trình độ vận dụng chiên thức lại thua xa lão già Võ Tư Giang vốn là cao thủ võ đạo, có kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Bởi vậy vừa mới bắt đầu hắn đã trực tiếp sử dụng phương pháp hung hãn nhất lấy cứng đối cứng, như vậy mới có thể tìm ra một phần thắng, một đường sống.

Một chiêu Hóa Huyết Thần Công của Võ Tư Giang hung hãn đánh lên đỉnh đầu của Giang Nam với mục đích đánh cho hôn mê, cùng lúc đó thân hình mập mạp của y cũng vô cùng nhanh nhẹn lóe lên một cái tựa như một con linh hồ, cực kỳ nhẹ nhàng, đơn giản tránh thoát một chiêu Minh Nguyệt

Chiếu Đại Giang, sau đó cười hắc hắc nói: “Giang Tử Xuyên, ngươi thật là non nớt, ngươi cho rằng võ đạo là cứ ruột gan thẳng tuột như vậy sao? Cầu lão phu đi qua còn nhiều hơn đường mà ngươi bước (nhiều kinh nghiệm hơn), muốn giết ngươi vốn chẳng cần tốn nhiều sức làm gì.”

Dù hình dáng mập mạp nhưng bộ pháp của hắn lại nhẹ nhàng, linh động như gió, thân pháp này hẳn là ly miêu thập tam pháp, nó khiến cho võ học cao thâm như Giang Nguyệt Phá Lãng quyết cũng không có đất dụng võ.

Võ Tư Giang đánh ra hai chưởng, nhe răng cười nói: “Tuy nhiên ngươi hãy yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, chỉ đánh cho tàn phế từ từ mà thôi, sau đó lại đem tứ chi của ngươi hóa thành một bãi máu, rút tỉa ngươi dần dần cho đến khi nào ngươi ngoan ngoãn chịu đem bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng quyết nhả ra bằng hết.”

Khóe miệng Giang Nam lúc này thấm đẫm máu, nhưng trong lòng hắn lại rất tỉnh táo, một chưởng vừa rồi đã khiến cho hắn bị thương không nhẹ, đầu óc ong ong, nhưng càng như vậy hắn lại càng bình tĩnh.

Kinh nghiệm chạy nạn ngàn dặm, trốn chạy yêu thú đuổi giết, leo ra từ đống người chết, nội tâm của hắn vốn đã trở nên rất cứng cỏi như bàn thạch, dù trời có sập xuống trước mặt cũng không sợ hãi.

Chiêu thứ hai của Võ Tư Giang đã công tới, bàn tay rung rung lên, trong nháy mắt không biết bao nhiêu chưởng ảnh đã ập tới đầy trời, trước mắt Giang Nam lúc này là một mảng màu hồng thẫm như máu, tựa hồ từ đó có thể nhỏ ra thành từng giọt máu đỏ.

Tuy Hóa Huyết Thần Công không phải cùng cấp bậc tuyệt học như Giang Nguyệt Phá Lãng quyết nhưng chiêu thức của nó lại thiên biến vạn hóa, tính ra đó cũng được xem như là sở trường của hắn.

Giang Nam trong lúc nhất thời không thể phân biệt hư thực trong một chiêu này, hắn đột nhiên hét lớn, dường như bỏ qua biến hóa một chiêu này của Võ Tư Giang mà tiếp tục đánh ra Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang, tiếp

tục lấy cứng chọi cứng cùng Võ Tư Giang.

“Trẻ ranh.”

Võ Tư Giang cười ha hả, thân hình một lần nữa như một con báo vọt lên, ý đồ tránh một chiêu này của Giang Nam, không ngờ đúng lúc này thân hình của Giang Nam cũng chớp lên một cái, một bước bước ra y hệt như của Võ Tư Giang, rõ ràng cũng là tâm pháp Ly Miêu Thập Tam pháp.

Võ Tư Giang hoảng hốt, thân hình liên tục lắc lư, ai ngờ thân hình Giang Nam cũng lắc lư theo, cuối cùng khiến cho hắn không thể nào né tránh một chiêu Minh Nguyệt Chiếu Đại Quang.

Võ Tư Giang vừa sợ vừa giận nói: “Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi cũng tinh thông Ly Miêu Thập Tam pháp. Tuy nhiên nói về chân khí, lão phu đây hung hậu hơn nhiều, cho dù là liều mạng ngươi cũng không có đường thắng được ta.”

Hắn nào biết Giang Nam chưa từng học qua Ly Miêu Thập Tam pháp, chỉ là nhìn qua cách Võ Tư Giang thi triển, sau đó cái chuông đen trong cơ thể liền tự động hiện ra các đường vận hành chân khí, vì vậy khiến hắn bất tri bất giác thi triển ra môn thân pháp này

Đây chính là tác dụng kì diệu của Ma Ngục Huyền Thai kinh, cái tâm pháp ma môn này đòi hỏi yêu cần ban đầu rất cao, bất kì võ học nào chỉ cần không vượt quá phạm trù của nó đều bị nó suy diễn đi ra, đồng thời có thể dùng chân khí thông qua ma ngục huyền thai kinh thi triển, phát huy ra uy lực càng mạnh hơn.

Ly Miêu Thập Tam pháp này tất nhiên không hề vượt qua khỏi phạm vi của Ma Ngục Huyền Thai kinh, Giang Nam chỉ cần nhìn qua một hai chiêu, chân khí lập tức có thể mô phỏng ra phương thức vận hành của môn võ học này, thậm chí còn linh động, nhanh nhẹn hơn so với bản gốc Ly Miêu Thập Tam pháp.

Hai người rốt cuộc lần đầu cứng chọi cứng, Giang Nam một lần nữa trúng một chiêu Hoá Huyết Thần Công, sắc mặt lập tức đỏ lên, yết hầu ngòn ngọt, máu tươi đã dâng lên trong miệng.

Cùng lúc đó, Võ Tư Giang cũng kêu lên một tiếng, hắn chỉ cảm thấy một lực đánh rất âm nhu từ giữa hai tay nện thẳng vào trong ngực, sau đó lại bộc phát là lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, cương liệt, sắc mặt cũng lập tức đỏ lên như gan heo, lục phủ ngũ tạng bị chấn động tới mức mún nứt ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 6: Bước Đầu Thắng Lợi

"Chân khí của hắn sao lại hùng hậu như vậy?”

Trong lòng Võ Tư Giang cảm thấy rất kinh sợ, chân khí của Giang Nam hung hồn vượt qua suy tính của hắn, ít nhất phải gấp bốn, năm lần so với mấy tên cùng cảnh giới. Coi như là mấy tên đệ tử Tề gia cũng tu luyện Giang Nguyệt Phá Lãng quyết có cùng cảnh giới với tên này thì chân khí cũng không thể hung hậu bằng hắn được

Có thể nói rằng chân khí của Giang Nam đủ hùng hậu để có thể so sánh với một kẻ được xếp vào hạng cao thủ ở cấp độ luyện khí như hắn.

Đây là lần đầu tiên Giang Nam giao thủ cùng người khác, nếu như kinh nghiệm chiến đấu, khả năng điều khiển chân khí thành thạo của hắn có thể thuần thục như Võ Tư Giang thì một chiêu này hoàn toàn có thể đánh cho y trọng thương

"Đại Giang Bạn Triều Sinh!"

Một chiêu "Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang” của Giang Nam vừa thu được kết quả, chân khí lại đột ngột biến đổi, hóa thành "Đại Giang Bạn Triều Sinh", chân khí cuồn cuộn như Trường Giang sóng cồn, một lớp rồi lại một lớp, lớp sau đè lớp trước, mạnh mẽ bành trướng hướng về Võ Tư Giang lao tới, ngay lập tức nó khiến cho lục phủ ngũ tạng của Võ Tư Giang trọng thương.

Võ Tư Giang nhịn không được mà phun ra một ngụm máu, trong lòng cực kì kinh hãi, vội vàng đánh ra một thức Hóa Huyết Thần Công, một hơi liên tục bảy chưởng hướng về ngực mà đánh khiến Giang Nam bị văng hẳn ra mấy trượng.

Giang Nam phun ra một ngụm máu, cả người tại giữa không trung đột

nhiên tựa như một chiếc đinh lớn vững vàng cắm phập xuống, cả người như cắm rễ trên mặt đất, cực kì vững chắc. Sau đó thân hình của hắn lay động hệt như một con báo vọt lên tấn công, chớp mắt đã tới trước mặt Võ Tư Giang, chiêu thức hai tay bỗng nhiên biến đổi, không phải là tuyệt học Giang Nguyệt Phá Lãng quyết mà là Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ.

Một tay như búa, một tay như chùy, búa đập, chùy nện, hắn trở nên vô cùng dũng mãnh, chớp mắt đã biến Võ Tư Giang trở thành một tấm bia tự do đập phá.

Võ Tư Giang cực kỳ tức giận, trước đây ít phút hắn còn hoàn toàn chiếm thượng phong, đem Giang Nam ép cho dẹp lép giống như mèo vờn chuột vậy, vậy mà chỉ trong thời gian ngắn ngủn tình thế đã lập tức đảo ngược, Giang Nam vậy mà đã chiếm lấy thương phong, đánh cho hắn cực kỳ chật vật.

“Tiểu tử này đánh nhau thật liều mạng, chẳng khác nào một thằng điên.”

Đối mặt với thế công không ngừng không nghỉ của Giang Nam, trong lòng hắn đã cảm thấy hơi sợ hãi.

Tuy nhiên hắn dù gì cũng là một kẻ thân chinh bách chiến, làm sao có thể sợ loại nhãi ranh mới ra đời như Giang Nam, tình huống như vậy ngay cả bản thân hắn cũng còn không muốn tin tưởng.

Lại nói, Giang Nam vốn là trúng liền hơn mười chưởng Hóa Huyết Thần Công, thương thế đã rất nặng, tất cả chỉ có thể nhờ vào chân khí chống đỡ, theo lý mà nói kẻ sợ hãi ắt hẳn phải là hắn mới đúng, ấy vậy mà tình cảnh thực tế lại khác biệt hoàn toàn.

“Võ Tư Giang, ngươi ý định sau khi đạt được Giang Nguyệt Phá Lãng quyết liền giết ta nhằm giết người diệt khẩu sao. Thật ra ta…cũng có ý định giết người giết khẩu đấy.”

Giang Nam cười lạnh theo cách không nên có ở một thiếu niên mười bốn

mười lăm tuổi, hắn lúc này tỉnh táo đến đáng sợ, hai tay lúc giang, lúc hợp, bàn tay đánh xuống lại có thể một chưởng đánh tan nát lưới chưởng ảnh phòng thủ của Võ Tư Giang.

Thân hình mập mạp của Võ Tư Giang lắc lư như con báo lách mình, mũi chân bấm nhẹ một cái liền lui về sau hơn mười trượng, tăng tốc chạy nhanh về phía phủ Tề vương bỏ lại âm thanh lạnh lùng: “Giang Tử Xuyên, người nhất định phải chết, lão phu nhất định bẩm bảo với nội phủ việc ngươi học trộm…”

Hắn chưa dứt lời thì Giang Nam cũng đã vọt tới gần, khi khoảng cách khoảng ba thước thì một quyền nặng như chùy đã đập thẳng vào lồng ngực hắn, chỉ nghe một tiếng răng rắc do xương cốt đứt gãy gây nên, Võ Tư Giang kêu lên thảm thiết, thân hình bắn vọt lên cao, ngã bật về phía sau.

Cùng lúc đó Giang Nam cũng tung người nhảy lên theo sát Võ Tư Giang, bàn tay như búa sắt bổ xuống một chưởng, chưởng phong sắc bén như đao, chỉ kình phong đã cắt nát quần áo trên người Võ Tư Giang khiến cho trên làn da trắng nõn của gã từ lúc nào đã lưu lại một vết máu đỏ thẫm.

Một chưởng kia của Giang Nam cuối cùng cũng đánh xuống, phảng phất như một thanh rìu lớn chém mạnh vào đầu vai Võ Tư Giang khiến cho cả cánh tay y bị cắt đứt lìa. Lúc này chiêu thức đã biến đổi thành Giang Nguyệt Phá Lãng quyết.

"Minh Nguyệt Quải Trường Không!"

Giang Nam quát lớn đánh ra một chưởng, chân khí tựa như trăng sáng bay lên trời, một chưởng này đánh bay Võ Tư Giang lên không trung, uy lực ẩn chứa trong một chiêu này trong nháy mắt bộc phát ra khiến cho tất cả xương cốt, lục phủ ngũ tạng của đối phương đều bị dập nát.

Thi thể Võ Tư Giang rơi ùm một tiếng xuống dòng sông Dương Xuyên, sau đó bị nước sông cuốn lấy không còn thấy tăm hơi gì nữa.

Giang Nam đáp xuống đất, cơ thể lập tức nghiêng ngả, hai chân lảo đảo, một vết máu từ khóe miệng trào ra, hắn hít vào một hơi thật sâu, rồi vội vàng điều động chân khí tới áp chế thương thế.

Sau một lúc, hắn cuối cùng đã có thể trấn áp được, bèn nhẹ nhàng thở ra một hơi, hắn chỉ cảm thấy miệng vết thương trên thân vẫn rất đau rát, nhức nhối giống như trước, không hề giảm bớt.

"Thật nguy hiểm, nếu không có sự kì diệu vô cùng của Ma Ngục Huyền Thai kinh ta căn bản không phải là đối thủ của Võ Tư Giang."

Hắn thầm nghĩ may mắn, Hóa Huyết Thần Công thật sự rất bá đạo, nếu không phải hắn tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh, đặc tính chân khí cao hơn nhiều so với Hóa Huyết Thần Công thì chỉ sợ vừa giao thủ hắn đã bị Võ Tư Giang hủy hết tu vi.

Vốn đã quen nhìn cảnh sống chết trên đường chạy nạn, nên cho dù tự tay đánh chết Võ Tư Giang, trong lòng hắn cũng không cảm thấy quá khó chịu.

Giang Tuyết vô thanh vô tức đi tới gần, lẳng lặng đứng bên cạnh hắn nói: "Tử Xuyên, cảm nhận về trận chiến này như thế nào?"

Nàng vừa rồi chỉ đứng ngoài quan sát, cho dù Giang Nam có thật sự gặp nguy hiểm nàng cũng không hề ra tay giúp đỡ.

Giang Nam suy nghĩ một lúc, nhớ lại quá trình chiến đấu của mình, hắn lập tức phát hiện ra đủ thứ sai lầm, không khỏi cảm thấy xấu hổ: "Kinh nghiệm thực chiến của ta quá ít, cho nên vừa động thủ liền trở nên bị động. Nếu như có kinh nghiệm phong phú như Võ Tư Giang thì chắc chắn không để tới mức bị thương, cũng như không tốn nhiều thời gian như vậy, chỉ cần vài chiêu là có thể phân ra thắng bại.

Giang Tuyết gật đầu cười nói: "Trừ việc đó ra, người còn thiếu sót thứ gọi là tâm chí trong võ đạo."

Giang Nam ngạc nhiên, tâm chí hắn vô cùng cứng cỏi, tại sao Giang

Tuyết lại nói rằng hắn thiếu đi tâm chí?

“Tử Xuyên, tâm chí của võ đạo không phải chỉ là nội tâm mạnh mẽ, mà nó còn là tín niệm, là sự tin tưởng.”

Lúc lắc chiếc đuôi hồ ly, Giang Tuyết khẽ nói: “Thứ tin tưởng này không cần phải dùng miệng lưỡi giải quyết vấn đề, mà chính là nắm đấm, cùng đối phương múa lưỡi giải quyết vấn đề cho dù cả đời cũng không xong. Nếu đã biết rõ không có cách nào thay đổi, vậy liền đánh, đánh đến khi nào đối phương thất bại mà thôi, tuyệt đối không để cho đối phương có bất cứ một cơ hội nào.”

GA mặt mày xám xịt, đây là lần đầu tiên hắn phát hiện ra tính cách ưa bạo lực của vị tỷ tỷ này.

“Tuy nhiên lời vừa rồi của Giang Tuyết tỷ tỷ không sai, Võ Tư Giang rõ ràng là muốn đẩy hắn vào chỗ chết, nói chuyện cùng với hắn quả thật là quá lãng phí nước miếng, không bằng lập tức chém giết, nói nhảm chỉ tổ tốn thời gian.

Giang Nam đột nhiên phát hiện ra suy nghĩ của hắn vậy mà đã từ từ thay đổi, càng ngày càng bị ảnh hưởng nghiêm trọng của vị tỷ tỷ này, càng ngày càng có khuynh hướng ưa thích bạo lực.

Hoặc có thể nói là bản chất của hắn vốn đã là kẻ ưa thích bạo lực, chỉ là do bị đạo đức truyền thống kiềm chế, Giang Tuyết chỉ là giúp đỡ hắn đem cái tính cách ẩn giấu này bộc phát ra mà thôi.

“Tỷ, nhưng nếu ta đánh không lại người ta thì sao?” GA đột nhiên nghĩ đến vấn đề mấu chốt nhất, vội vội vàng vàng hỏi.”

Ánh mắt Giang Tuyết như ánh trăng lưỡi liềm, cực kì quyến rũ, hiển nhiên nàng đang cười, lộ ra vẻ rất giảo hoạt: “Đánh không lại đối thủ ư? Rõ ràng là cách đánh nhau không giải quyết được vấn đề rồi. Còn không chịu đi nói lý lẽ, khua môi múa mép với đối phương sao.”

“…Đúng là hồ ly tinh.”

Giang Nam hoàn toàn câm lặng: “Tỷ tỷ này trăm phần trăm là hồ ly tinh. Tuy nhiên, lời nói của nàng quả thật cũng tạm được, chỉ có kẻ yếu mới phải dùng đến mồm mép, đạo lý, đối với kẻ mạnh ư, chỉ cần một quyền là được.”

“Tỷ, ta giết Võ Tư Giang thì cũng không thể về phủ Tề vương được nữa, chi bằng trong lúc chưa bị phát hiện, chúng ta liền rời đi.” Hắn đột nhiên nghĩ đến vấn đề quan trọng, nói vội vàng.

“Ai nói ngươi giết Võ Tư Giang vậy? Một tên thư sinh mèo cào như ngươi làm sao có thể giết được cao thủ đẳng cấp như Võ Tư Giang?”

Giang Tuyết đưa ra ánh mắt quyến rũ nhưng trăng khuyết cười nói: “Tử Xuyên, ngươi bây giờ rất yếu, nếu bỏ trốn, Tề vương phủ nhất định sẽ điều tra ra được Võ Tư Giang chết trong tay ngươi, vậy ngươi có thể trốn đi đâu? Ngươi có thể chạy thoát truy giết của cao thủ vương phủ sao?”

Giang Nam nhíu mày, Giang Tuyết nói rất đúng, tuy nhiên trong lòng hắn vẫn cảm thấy có gì đó bất an.

“Hóa Huyết Thần Công của Võ Tư Giang cũng là một môn công pháp không tệ, không biết Ma Ngục Huyền Thai kinh có thể suy diễn ra môn công pháp này không?”

Trong lòng hắn suy tính, lập tức nhắm mắt tập trung suy nghĩ, trên chuông đen dần dần hiện ra các lộ tuyến vận hành chân khí của Hóa Huyết Thần Công …Một lúc lâu sau, trong mắt Giang Nam lóe lên tia sáng, máu trong người tưaụ như dồn xuống hai tay khiến cho chúng trở nên đỏ hồng như máu.

"Huyết Thủ Đại Mạc!"

Bàn tay nâng lên, trong nháy mắt đánh ra mấy chục chưởng, chưởng lực liên tục, kết dính với nhau hóa thành một tấm màn máu rộng đến vài thước, từ đó tản ra mùi máu tanh nồng nặc.

Đây là chiêu mạnh nhất trong Hóa Huyết Thần Công, hôm nay một chiêu này lại được sử ra trong tay hắn, nếu Võ Tư Giang còn sống, chắc chắn sẽ sợ hãi tới mức nhảy dựng lên, bởi vì màn máu này so với hắn thi triển thì càng thêm tinh diệu, quỷ dị, và bá đạo

"Không sai, Hóa Huyết Thần Công cũng là một môn công pháp không tệ, so với Hỗn Nguyen Khai Bi Thủ cũng không kém hơn, có lẽ nhờ công lao của Võ Tư Giang mà vương phủ mới truyền môn công pháp này cho hắn… Nguy!"

Giang Nam ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, khuông mặt lập tức thay đổi, hắn vội vàng xoay người ôm lấy hồ ly chạy đi. Bây giờ đã gần giữa trưa, thời gian làm việc tại Tề vương phủ đã trễ từ lâu.

Hơn nữa, bản thân hắn chỉ lo tu luyện, lại gặp phải Võ Tư Giang khiến cho hắn quên đi việc ăn sáng cùng chuẩn bị cơm trưa, lúc này đột nhiên nhớ tới khiến hắn lập tức cảm thấy đói cồn cào.

"Vương phủ không chỉ có một mình Võ Tư Giang là quản sự ngoại phủ, sự việc buổi sáng vừa rồi chắc chắn sẽ bị mấy tên quản sự biến thái, âm dương quái khí kia cắt xén bớt tiền công."

Hắn vội vàng trở lại xóm nghèo, đem Giang Tuyết vào nhà, vốn đang định muốn tiến về vương phủ thì đột nhiên nghe một tiếng kêu lớn từ ngoài sân vọng vào: "Ngươi còn sống chứ Tử Xuyên?"

Cửa phòng "két.." một tiếng rồi được mở ra, tên ca ca Thiết Trụ nhẹ nhàng thò đầu vào, hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, tới khi nhìn thấy Giang Nam hắn mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, cười nói: "Lão đệ à, sáng nay ta thấy ngươi không đi làm việc còn tưởng ngươi đã gặp phải độc thủ gì đó, hoặc bị hồ ly tinh hay con yêu quài nào ăn thịt mất rồi."

Hắn cười ha ha rồi đẩy cửa đi vào, trong tay còn mang theo một giỏ trúc, từ bên trong còn có mùi đồ ăn thơm thoang thoảng bay ra, hắn cười nói: "Ta vốn định đi qua nhặt xác ngươi, tuy nhiên mẹ ta nói rằng ta chỉ biết nói hươu

nói vượn, toàn lời hôi thối. Mẹ ta nói rằng ngươi là kẻ kham khổ, hơn phân nửa là bị đói xỉu, không còn sức nữa nên đành phải ở nhà, vậy nên kêu ta mang tới cho ngươi ít đồ ăn. Ta cũng chưa ăn cơm trưa cho nên mang theo hơi nhiều một ít. Đúng rồi, con hồ ly ngươi mua đâu rồi nhỉ..Ồ, vị cô nương này là?”

Thiết Trụ đột nhiên ngây người nhìn tới bên cạnh Giang Nam, chân tay bỗng trở nên luống cuống.

Trong lòng Giang Nam cũng thấy căng thẳng, hắn vội vàng quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Giang Tuyết đã biến lại thành một thiếu nữ xinh đẹp động lòng người đứng tại bên cạnh mình, hắn không khỏi thở phào một hơi, cười nói: “Trụ Tử, vị này là tỷ tỷ của ta, tên là Giang Tuyết. Ta với tỷ tỷ bị thất lạc trong lúc chạy nạn, hôm qua mới gặp lại được nhau, bởi vậy sáng nay ta mới không có vào vương phủ làm việc.”

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 7: Long Hổ Tượng Lực Quyết

Giang Tuyết chào Thiết Trụ một cái khiến hắn ta mặt đỏ tía tai, hồn vía vẫn như còn đang ở trên mây, không biết phải nói gì. Giang Nam nhận giỏ trúc trong tay hắn, lấy thức ăn đặt lên bàn rồi cười nói: "Tỷ, ngươi cùng ăn cơm với bọn ta đi."

Giang Tuyết gật đầu rồi ngồi xuống chiếc bàn đá bên cạnh, Giang Nam đi lấy thêm một đôi bát đũa nữa rồi cùng Thiết Trụ ngồi xuống. Giang Tuyết ăn uống có phần đạm bạc, chỉ ăn vài miếng cơm rồi buông đũa, chỉ còn hai thùng cơm Giang Nam và Thiết Trụ ra sức nhồi nhét toàn bộ đồ ăn vào dạ dày.

Đến khi Giang Tuyết dọn dẹp chén bát mang đi rửa rồi Thiết Trụ mới cảm thấy như trút được gánh nặng trong lòng, hắn thở ra một hơi, hiếu kỳ hỏi: "Tử Xuyên, tỷ tỷ ngươi tại sao lại xinh đẹp tới vậy, còn mĩ miều hơn cả vương phi. Đúng rồi, tỷ tỷ ngươi đã lập gia đình chưa?"

"Ngươi hỏi làm gì?"

Giang Nam cảnh giác, hắn ho khan một tiếng rồi nói nhỏ: "Trụ Tử à, đó là biểu tỷ của ta, không phải là tỷ đệ ruột thịt, chúng ta từ nhỏ đã được lập hôn ước, trên danh nghĩa là tỷ đệ, nhưng thực tế thì như vợ chồng."

"Tiểu tử thúi, thỏ không ăn cỏ gần hang, ngươi ngay cả cỏ non xung quanh cũng gặm sạch."

Thiết Trụ rủa trong lòng một câu, nhưng ngoài mặt thì cười nói: "Nhìn ngươi còn hoạt bát thế này ta cũng thấy yên tâm. Thật đáng tiếc vì hôm nay ngươi lại không tới phủ Tề vương, vào sáng sớm nay, đích thân Tề vương đã tới thị sát võ tràng, thậm chí tự mình thi triển công phu quyền cước. Wow, rất là tuyệt vời."

“Tề vương đích thân chỉ điểm cho đệ tử phủ Tề vương?”

Giang Nam không khỏi cảm thấy rất hâm mộ, Tề vương là ai, là người đã đạt tới cảnh giới Thần Luân của võ đạo, tu vị cực kỳ cao cường, không thể chứng kiến cao thủ như vậy ra tay quả thật là một điều đáng tiếc. Tuy nhiên, so với việc xem Tề Vương tập võ thì thu hoạch phong phú của chính mình càng kinh người hơn. Chuyện sáng sớm nay quả thật đã đủ để thay đổi cuộc đời hắn, ít nhất đời này, kiếp này cũng không phải cùng đường tới mức đi làm thổ phỉ.

Còn có chuyện gì rực rỡ, đẹp đẽ như trong mộng so với cuộc gặp gỡ định mệnh tối qua. Làm gì có được cơ hội tuyệt vời hơn, kinh tâm động phách hơn thế nữa?

“Võ học Tề vương sử dụng chính là một trong tứ đại tuyệt học của vương phủ - Long Hổ Tượng Lực quyết.”

Chỉ cần nhắc tới võ học là mặt mày Thiết Trụ lập tức hớn hở hắn ra, hắn hưng phấn cười nói: “Lúc ấy ta núp trong bóng tối quan sát, học lén được hai chiêu, phải nói rất kinh người. Long Hổ Tượng Lực quyết bao gồm ba yếu quyết lớn cở bản là Long Hành Bách Biến, Khốn Hổ Xuất Tù, Thần Tượng Đà Sơn, không chỉ có chiêu thức đẹp đẽ mà thần thái còn rất dũng mãnh. Có thần có thái mới đúng là võ học thượng đẳng.

Mấy lời hoa mĩ này hiển nhiên không phải thứ cục đất như Thiết Trụ có khả năng chém gió được, mà chính là lời do Tề vương nói ra. Giang Nam cũng đã từng nghe đám nô tài phủ Tề vương bình luận về môn võ học này, nghe nói Long Hổ Tượng Lực quyết chính là do vị Tề vương đời thứ nhất nhờ gặp qua được chân long, voi thần, quan sát được yêu hổ, qua bao trận thập tử nhất sinh mới có thể trở về sáng tạo nên môn tâm pháp này.

Long Hổ Tượng Lực quyết được hoàng đế khai quốc rất đánh giá cao, cho là tâm pháp bá đạo nhất thế gian, thậm chí khi khảo thí thực lực võ giả còn sử dụng nó để phân biệt trình độ.

Tu được "Hổ lực" thì sức mạnh có thể nâng được một ngàn cân, kéo được "kính cung" nặng tám thạch (một thạch 120 cân), "Tượng lực" nâng được một vạn cân, "Long lực" thậm chí tới mười vạn cân.

Võ giả luyện cốt bình thường cũng đã có được nhất hổ chi lực (sức lực tương đương một con hổ), sau khi đạt tới Luyện Khí mới có được nhất tượng chi lực (sức lực một con voi), tu thành Ngoại Cương mới có được nhất long chi lực (sức lực tương đương một con rồng)

"Ta hiện tại tu luyện tới cảnh giới luyện cốt, có thể nâng được tảng đá 2000 cân, tối đa đạt tới nhị hổ chi lực" – Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Thiết Trụ vừa nói vừa vung tay múa chân, hắn kéo Giang Nam đi nhanh ra ngoài thành, khi tới nơi tương đối vắng vẻ trong núi, hắn đột nhiên tung người nhảy tới một khoảng đất rộng rãi, miễn cưỡng thi triển một lần Long Hổ Tượng Lực quyết mà hắn học trộm được.

Hắn mô phỏng rất tốt, tuy nhiên rất nhiều chiêu chỉ có thể mô tả được lông tóc bên ngoài, đánh được một nửa liền không thể tiếp tục, những ảo diệu bên trong vì thế cũng không có thể hiện được ra.

Hơn nữa bên trong quyền cước của hắn cũng không có ẩn chứa chân khí, hoàn toàn chỉ là sức mạnh bắp thịt bình thường, do đó uy lực của chiêu thức cũng không được phát huy.

Tuy nhiên nhìn qua một lần lại có thể ghi nhớ nhiều tới mức này cũng đã là rất giỏi, ngộ tính và tư chất đều không hề kém chút nào.

Nói về độ tinh diệu, mấy chiêu này hoàn toàn không thể sánh bằng Giang Nguyệt Phá Lãng quyết nhưng lại mang cho người khác một loại cảm giác giống như rồng bay, voi giày, hổ chạy.

"Ồ!"

Giang Nam kêu nhỏ một tiếng, một chiêu đứt quãng vừa rồi lại khiến cho chân khí bên trong cơ thể hắn cộng hưởng, theo mỗi động tác của Thiết Trụ

mà chúng dần dần chuyển động nhanh hơn.

Trong mắt của hắn lúc này Thiết Trụ đang biểu diễn không còn đơn thuần là từng chiêu từng thức nữa mà giống như đang tận mắt chứng kiến những con mãnh thú như hổ, voi, rồng đang gào thét, chém giết… Những tinh hoa, ảo diệu mà Thiết Trụ không thể diễn ra vậy mà lại hiện lên trong đầu hắn rõ ràng như vậy, tựa như hắn sớm đã học thuộc lòng Long Hổ Tượng Lực quyết vậy.

Thiết Trụ học lỏm chỉ được vài thức, hơn nữa còn không đầy đủ, cũng không có được tâm pháp Long Hổ Tượng Lực quyết, nhưng cái chuông ma bên trong lòng Giang Nam lúc này lại không ngừng vang lên cộng hưởng, một bức đồ án từ từ hiện lên trên mặt chuông, nào là rồng cuộn, hổ chồm, voi lớn giày xéo.

Trong cơ thể hắn, chân khí Ma Ngục Huyền Thai kinh di chuyển theo một lộ tuyến kì lạ khiến cho lực lượng trong cơ thể hắn càng lúc càng tăng cao, đồng thời giúp cho hắn càng thêm hiểu rõ tinh túy của Long Hổ Tượng Lực quyết.

Long hành bách biến!

Khốn hổ xuất tù!

Thần tượng đà sơn!

Dường như tất cả biến hóa của Long Hổ Tượng Lực quyết đều ẩn giấu toàn bộ trong tên gọi, GA đối với mấy chữ này càng ngày càng bị hấp dẫn, hiểu biết của hắn về Long Hổ Tượng Lực quyết càng lúc càng sâu, chẳng những có thể diễn ra đúng nguyên bản mấy chiêu thức, mà còn có thể suy diễn ra được tâm pháp tương ứng.

Đây chính là tác dụng của Ma Ngục Huyền Thai kinh, môn tâm pháp này tuy yêu cầu ban đầu rất cao, tuy Giang Nam chỉ mới tu luyện được vài canh giờ nhưng ánh mắt cùng kiến thức đã hơn xưa rất nhiều.

Hắn lúc này giống như đang đứng trên vai người khổng lồ vĩ đại, dù cho có nằm bẹp ra đấy cũng có thể nhìn thấy toàn bộ khung cảnh, con người bên dưới.

Long Hổ Tượng Lực quyết tất nhiên vượt xa so với Hóa Huyết Thần Công, tuy nhiên trước mặt kẻ biến thái như Ma Ngục Huyền Thai kinh thì nó cũng ngoan ngoãn trở thành một môn bí quyết đơn giản, dễ hiểu. Nói đơn giản là nó vẫn không thể thoát khỏi phạm trù võ học của Ma Ngục Huyền Thai kinh được

Những huyền ảo của mấy tuyệt học cấp bậc này vậy mà đều bị Ma Ngục Huyền Thai kinh của hắn suy diễn trực tiếp ra, sau đó khắc lên bên trên cái chuông ma vô số đường vận hành chân khí phức tạp.

"Tử Xuyên, uy lực Long Hổ Tượng Lực quyết trong tay Tề vương còn lớn hơn trăm ngàn lần so với ta, mỗi quyền đánh ra thậm chí còn nghe được tiếng long ngâm, hổ gầm nữa."

Thiết Trụ thu quyền, cười nói: "Nghe Tề vương nói, nếu tu luyện môn thần công này tới mức siêu thoát võ đạo, trở thành thần thông sẽ có được lực lượng như rồng, như hổ, không ai địch nổi."

Giang Nam không trả lời, hắn lúc này vẫn còn đang yên lặng suy diễn ảo diệu của Long Hổ Tượng Lực quyết, mỗi chiêu, mỗi thức biến hóa đều được hắn suy diễn chuẩn xác trong lòng.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu!

Lúc trước hắn từng thủ suy diễn tâm pháp tầng thứ tư của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết dựa trên ba tầng trước, nhưng hôm nay, chỉ cần nhìn một vài chiêu thức hắn lại có thể suy diễn ra toàn bộ tâm pháp, độ khó so với trước phải gấp vô số lần, thế nhưng hắn lại cảm giác rất nhẹ nhàng, thoải mái.

"Đây là thứ mà Giang Tuyết tỷ gọi là gọi là kiến thức, là tầm nhìn sao?"

Trong lòng Giang Nam rạo rực, thầm nghĩ: "Ta luyện Ma Ngục Huyền

Thai kinh đồng nghĩa với việc đứng từ góc nhìn của Ma Ngục Huyền Thai kinh để quan sát Long Hổ Tượng Lực quyết, vậy nên vừa nhìn đã hiểu ngay. Chẳng trách Tuyết tỷ nói nàng suy diễn ra mười tám tầng của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết hoàn toàn không phải dựa vào sự thông minh tài trí, mà chỉ đơn thuần là kiến thức, là tầm nhìn.”

Do tu vị hạn chế, hắn chỉ có thể suy diễn ra tâm pháp năm tầng đầu tiên, cho dù năm tầng này có khác biệt, chênh lệch như thế nào so với nguyên bản thì trong lòng hắn cũng không có gì tiếc nuối.

“Trụ tử, ta…Thế này, tổ tiên ta cũng có lưu lại một bộ công pháp tương tự như Long Hổ Tượng lực quyết, ngươi xem qua thử.”

Trong lòng Giang Nam rất cao hứng, hắn đưa chân bước về bãi đất trống, chân khí trong người vận chuyển, thân hình vừa di chuyển thì một cổ khí thế vô cùng hoang dã, cuồng bạo từ trong cơ thể của hắn đã bạo phát ra ngoài, hệt như một con giao long hung tàn từ trong vực sâu đen tối thoát ra khiến Trụ Tử cực kì hoảng sợ. Hắn hồn nhiên không nghĩ rằng cơ thể nhỏ bé kia lại có thể bộc phát một khí thế tàn bạo kinh khủng như vậy.

"Giao Long Xuất Uyên!"

Cả tay và chân của Giang Nam cùng lúc chuyển động, da, thịt, gân, cốt cơ thể hắn rất cân đối, thân thể hắn phảng phất nhưng một con du long, chân khí vận hành đến tay chân kích phát toàn bộ tiềm năng mạnh mẽ trong cơ thể. Đột nhiên một tiếng rồng ngâm trầm thấp, du dương từ lồng ngực của hắn truyền ra, âm thanh tuy nhỏ nhưng lại khiến cho khí huyết Thiết Trụ sôi sục, trên ngực giống như bị một tảng đá lớn đè nặng, tưởng như sẽ đè hắn dẹp lép thành một vũng máu chỉ chốc lát.

"Mãnh Hổ Xuất Tù!"

Thân hình Giang Nam đột nhiên bổ nhào về phía trước, hai chưởng đánh ra, hai tay bắt chéo vào nhau, hai luồng chân khí dọc theo hai tay ma sát với nhau lập tức phát ra một âm thanh đinh tai nhức óc, giống như một con mãnh

hổ bị bỏ đói nhiều ngày vừa thoát ra khỏi lồng giam liền gào rống, thèm muốn ăn thịt người.

"Thần Tượng Đạp Sơn!"

Giang Nam thi triển thức thứ ba của Long Hổ Tượng Lực quyết do mình suy diễn đánh ra, một chiêu "Thần Tượng Đạp Sơn!" đánh ra, bước chân di dộng, bước liền mười ba bước, mỗi bước bước ra đều có một khối đá xanh hai ba xích bị hắn đạp nát.

Đông! Đông! Đông!

Hai chân di động, đá vụn bị nát ra bắn lên trên không trung lên cao hơn một xích liền bị lực lượng cường bạo đánh cho nát bét, cùng lúc đó hai cánh tay của hắn tựa như hai cái vòi voi không ngừng lao về phía trước khiến cho không khí xung quanh rung động liên tục, lực lượng cực kỳ bá đạo, mạnh mẽ, hắn vậy mà một hơi đánh liền mười ba chiêu.

Không thể không thừa nhận rằng Long Hổ Tượng Lực quyết quả là một môn võ học có uy lực cực kỳ lớn, chỉ tính riêng về lực tấn công, nó còn trên của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chỉ là thiếu đi tính tinh diệu. Thế nhưng lực công kích mãnh liệt như thế thì quả là hiếm thấy.

Long Hổ Tượng Lực quyết do hắn suy diễn ra đã đem mấy chữ bá đạo, mạnh mẽ này phô diễn ra vô cùng tinh tế, có công, có thủ, xưa nay hiếm thấy. Nó đem đặc tính tàn bạo của giao long, hung tính của mãnh hổ, thần lực của cự tượng (voi lớn) hòa hợp, phát huy đến mức vô cùng hài hòa.

Trong chớp mắt hắn đã thi triển ra hai chiêu trong Long Hổ Tượng Lực quyết, thức thứ tư Long Xà Khởi Lục chính là một loại thân pháp, Long Du Đại Giang, Xà Hình Kinh Cức, đi đứng không để lại dấu vết khiến cho kẻ khác không thể nắm bắt được vị trí. Thức thứ năm Hổ Nhập Dương Quần đơn thuần là một chiêu thức dành cho chém giết, hổ đói ăn thịt dê chỉ cần một chiêu trí mạng.

Năm chiêu hắn suy diễn ra cũng giống như GN quyết, nó tương ứng với năm tầng cảnh giới, thức thứ năm Hổ Nhập Quần Dương là do Giang Nam chưa đủ lực đả thông màng xương, không có chân khí tương ứng thúc dục nên uy lực biểu hiện ra không lớn.

Năm chiêu trôi qua, Giang Nam liền thu quyền mà đứng, cốt cách trong cơ thể liên tục phát ra những âm thanh "bùm bùm", một loại lực lượng cuồng bạo đem sức mạnh mỗi ngóc ngách dù là hẻo lánh trong cơ thể liên tục tăng.

Long Hổ Tượng Lực quyết quả thật rất kì diệu, nó khiến cho sức mạnh trong cơ thể hắn tăng lên rất mạnh, dùng Ma Ngục Huyền Thai kinh làm pháp môn, Long Hổ Tượng Lực quyết dưới sự thi triển của tâm pháp cao cấp ma môn này liền được khai phá một phần, khiến cho các phần trên cơ thể hắn như da thịt, gân cốt đều được rèn luyện, cứng cỏi hơn rất nhiều.

"Trước đây sức lực vốn chỉ tương ứng với hai hổ, hiên tại sức lực không ngờ lại gia tăng một nửa."

Chân khí trong cơ thể Giang Nam chầm chậm khôi phục, hắn chỉ cảm thấy sức mạnh trong cơ thể gia tăng rất nhiều, trong lòng vừa mừng vừa sợ, liền cười cười nói: "Trụ Tử, bộ công pháp này của ta so với Long Hổ Tượng Lực quyết của Tề vương thì như thế nào, cao hơn chứ?"

Thiết Trụ vốn đang trợn mắt há mồm hoảng sợ, phải sau hơn nửa ngày hắn mới hồi phục tinh thần, liền giơ ngón tay cái lên cười nói: "Tử Xuyên, đây là công pháp gia truyền của tổ tiên ngươi đó sao? Lợi hại, quá là lợi hại! Không nghĩ tới ngươi là kẻ thâm tàng bất lộ như vậy, trong bộ dạng thư sinh vậy mà ẩn giấu bản lĩnh cao cường."

Sắc mặt Giang Nam đỏ lên, tổ tiên hắn vốn chỉ là thư hương môn đệ (nho sinh), rất khinh thường và có thành kiến với võ đạo, luôn cho rằng nó chỉ dành cho những kẻ đầu to óc trái nho mới sử dụng, làm gì có thứ gọi là tuyệt học truyền thừa chứ.

“Tử Xuyên, công pháp này của Giang gia các ngươi có chiêu thức không giống với Long Hổ Tượng Lực quyết của Tề vương, khí thế cũng thấp hơn một bậc, tuy nhiên cũng thuộc vào hạng tốt rồi,”

Thiết Trụ tán thưởng không ngừng, khuôn mặt không giấu vẻ hâm mộ nói: “Không nghĩ ra Giang gia cũng là thế gia võ đạo, tuy thua kém Long Hổ Tượng Lực quyết của Tề vương một bậc nhưng hoàn toàn có thể xếp vào tuyệt học cao đẳng.”

“Không bằng Long Hổ Tượng Lực quyết?”

Giang Nam hơi nhíu mày, sau đó cảm thấy thoải mái cả người, hắn chỉ là ngẫu hứng suy diễn Long Hổ Tượng Lực quyết, chỉ là dựa trên tàn chiêu của Thiết Trụ mà suy diễn, cũng không phải tận mắt nhìn loại cao thủ như Tề vương biểu diễn, như vậy tâm pháp suy diễn ra có uy lực không thể bằng Long Hổ Tượng Lực quyết cũng là dễ hiểu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 8: Trận Chiến Võ Đạo Đầu Tiên

"Giang Tuyết tỷ tỷ cũng không biết tâm pháp Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chỉ nhờ nhìn ta tập luyện qua bốn thức liền có thể suy diễn ra mười tám thức, mười tám tầng tâm pháp tương ứng so với Giang Nguyệt Phá Lãng quyết nguyên bản còn hoàn mĩ hơn nhiều, từ đõ rõ ràng cho thấy trình độ của nàng so với mình cao hơn rất nhiều."

Giang Nam càng hiểu rõ Giang Tuyết thì càng cảm tháy nàng thâm sâu khó lường (thâm bất khả trắc), bèn cười cười nói với Thiết Trụ: "Trụ Tử, ngươi có hứng thú học bí quyết này của Giang gia chúng ta không?"

Thiết Trụ nghe thế vừa mừng vừa sợ, do dự trù trừ nói: "Tử Xuyên, nhưng như vậy không hay lắm…Dù sao đó cũng là bí quyết gia truyền của Giang gia ngươi…"

Giang Nam cười nói: "Giang gia ta hiện giờ đã xuống dốc, chỉ còn lại có mình ta tu luyện, cũng không quy định không được truyền cho người ngoài. Hôm nay ta xem như là gia chủ Giang gia, truyền cho ai không phải chỉ là một câu nói thôi sao?"

Cả nhà Thiết Trụ trước giờ đối đã với hắn không tệ, chiếu cố hắn rất nhiều lúc hắn đang chán nản, đặc biệt là mẹ của Thiết Trụ. Mặc dù hai mắt đui mù nhưng tâm địa bà ấy rất lương thiện, thường xuyên bảo Thiết Trụ tiếp tế đồ ăn cho Giang Nam. Phần ân tình này không nói ra nhưng trong lòng Giang Nam luôn khắc sâu ghi nhớ.

"Biểu tỷ của ngươi liệu có ý kiến gì không?" – Thiết Trụ do dự hỏi.

"Nàng là hôn thê của ta."

Giang Nam nói chậm từng chữ, xong cười nói: "Biểu tỷ ta cũng là người họ Giang, ta là gia chủ gia tộc, ta muốn truyền cho ngươi, nàng liệu có thể

phản đối hay sao? Chẳng lẻ không sợ ta từ nàng?”

Tuy hắn suy diễn ra Long Hổ Tượng Lực quyết căn bản dựa trên chân khí Ma Ngục Huyền Thai kinh, nhưng cách vận hành chân khí lại là một loại tâm pháp khác biệt hoàn toàn, Giang Nam chỉ cần sửa lại một ít cách vận hành chân khí thì sẽ thu được ngay một bản Long Hổ Tượng Lực quyết hoàn toàn mới.

Giang Nam đem cả chiêu thức và tâm pháp do hắn chế ra dạy cho Thiết Trụ, Thiết Trụ vốn là người trời sinh kì lạ, to cao vạm vỡ hơn người, sức khỏe hơn xa người bình thường, thuộc dạng thần lực trời sinh, mặc dù không luyện ra chân khí nhưng bí quyết Long Hổ Tượng Lực quyết này vừa tới tay thì uy lực lập tức được thể hiện ít nhiều, giống như là được tạo riêng cho những người như hắn, việc luyện ra chân khí chỉ là trong sáng chiều mà thôi.

Có thể nói, nếu có thể tu được tới cảnh giới như Giang Nam hiện tại, Long Hổ Tượng Lực quyết do hắn thi triển ra nhất định đại triển thần uy, chưa chắc đã kém cạnh so với Giang Nam.

Tuy tư chất và ngộ tính của Thiết Trụ không kém, nhưng mãi tới lúc mặt trời cuốn đít về đằng tây hắn cũng chưa thể học xong toàn bộ Long Hổ Tượng Lực quyết, chỉ mới nuốt trôi được tâm pháp cùng thức thứ nhất mà thôi.

“Tử Xuyên, không cần học nhiều làm gì, chỉ cần một chiêu này cũng đủ cho ta xài trong một thời gian rồi. Khi nào luyện thành thạo một chiêu này ta sẽ lại nhờ ngươi chỉ tiếp.”

Thiết Trụ khí thế hừng hực, trước khi quay người rời đi hắn cười nói: “Ta đã làm thay ngươi phần việc hôm nay ở phủ Tề vương rồi, ngày mai ngươi nhớ đi điểm danh, nếu không e rằng mấy tên quản sự biến thái kia sẽ vừa cạnh khóe, vừa trừ bớt đi tiền công của ngươi đấy.”

Giang Nam sau đợt thư giãn gân cốt vừa rồi đột nhiên cảm thấy đói, bụng đói kêu ùng ục. Vừa mới trở lại xóm nghèo, tiến về phòng liền ngửi được

mùi đồ ăn bay đến, Giang Tuyết giống như biết rõ hắn đang đói, đã dọn cơm sẵn chờ hắn về ăn.

"Tỷ tỷ, ngươi nấu nướng thật giỏi" – Giang Nam mừng rỡ, trong lòng hắn bỗng nhiên cảm thấy ấm áp, lồng ngực tự nhiên nóng lên hầm hập.

"Ta dù gì cũng là vị hôn thê "chỉ phúc vi hôn" từ trong nhỏ của ngươi cơ mà."

Giang Tuyết nửa cười nửa không nói: "Nếu ta không hiền lành, nghe lời, ngươi bỏ ta mất sao?"

Sắc mặt Giang Nam đỏ bừng, vị tỷ tỷ yêu hồ này quả thật thần thông, có thể nghe được cuộc nói chuyện của hắn và Thiết Trụ, cổ họng nghẹn ngào nói: "Tỷ, ngươi cũng nghe rồi sao? Thật ra ta chỉ muốn cho Trụ Tử biết khó mà lui, khỏi phai mang đến phiền toái không cần thiết, ngươi không nên nóng giận."

"Ta giận làm gì?"

Đôi mắt dễ thương của Giang Tuyết nhấp nháy, nàng khẽ cười nói: "Người ta dù sao cũng là vị hôn thê "chỉ phúc chi hôn" của ngươi, ta nếu giận ngươi, ngươi lại bỏ ta, bản thân ta chỉ là một cô gái bé nhỏ biết đi đâu giữa đất trời rộng lớn này?"

Giang Nam nghe thế liền vội vàng đổi chủ đề, nói: "Tỷ này, ngươi làm nhiều món vậy hai chúng ta làm sao ăn hết đây?"

"Ăn đi, ăn đi."

Giang Tuyết hé môi cười nói: "Ăn nhiều một tí, tẹo nữa còn có việc ngươi phải tốn sức đang chờ."

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, Giang Tuyết mỉm cười nói: "Hôm nay ngươi khi ngươi tu luyện Ma Nguyệt Huyền Thai kinh, khí huyết cực kỳ tràn đầy, dương khí dư thừa, người bình thường có lẽ nhìn không ra nhưng trong

mắt dã thú, yêu tinh xung quanh núi Lạc Hà này, thì ngươi đích thị là bó đuốc di động, rất dễ gây chú ý."

Nghe đến đây, trong lòng Giang Nam không khỏi cảm thấy không ổn, bèn thăm dò: "Sau đó thì sao?"

Giang Tuyết thấy thế bật cười nói: "Sau đó, ngươi rời khỏi thành, xuống núi Lạc hà, tất nhiên sẽ thu hút một vài yêu thú, yêu tinh mò tới để thịt ngươi. Ngươi bây giờ giống hệt như một khối thịt mỡ thơm lừng hấp dẫn, chỉ cần ăn tươi ngươi chẳng khác nào ăn được thịt Đường Tăng, luyện hóa dương khí cùng máu huyết của ngươi, tu vị bọn chúng sẽ tăng nhanh tương đương với vài năm khổ tu."

Sắc mặt Giang Nam tồi sầm: "Tỷ, vừa rồi ngươi nói là không giận mà."

"Tự ngươi lựa chọn Ma Ngục Huyền Thai kinh, không phải là ta ép ngươi. Những con yêu thú, yêu tinh kia muốn tới xơi ngươi cũng không phải ý muốn của ta, những thứ này không liên quan gì tới ta, tại sao lại nói ta tức giận chứ?"

Giang Tuyết hé miệng cười, sau đó đột nhiên nghiêm mặt nói: "Tử Xuyên, trận chiến cùng Võ Tư Giang vừa rồi, ngươi chắc hẳn cũng nhận ra thiếu sót của mình chính là kinh nghiệm chiến đấu, hôm nay chính là cơ hội trời cho của ngươi. Thực chiến chính là cách thức ma luyện tốt nhất, muốn trở thành cao thủ, thành cường giả, nhất định cần phải thực chiến, cần dùng máu tươi tẩy lễ.

Giang Nam gật đầu nghiêm túc nói: "Ta hiểu."

"Bọn yêu thú, yêu tinh vốn trời sinh đã có kỷ xảo chém giết, bọn này rất thích hợp với loại củ chuối nửa vời như ngươi."

Giang Tuyết nói như gió thoảng mây bay (vân khinh vân đạm): "Nếu ngươi có thể sóng sót sau trận chém giết cùng yêu thú, ngươi sẽ chính thức bước vào cảnh cửa võ đạo, không còn là một kẻ bên lề, không còn là một tên

nít ranh nữa.”

“Tỷ, nhưng nếu ta gặp phải nguy hiểm chết người trong rừng, ngươi có đi cứu ta không?” – Giang Nam đột nhiên nghĩ tới vấn đề mấy chốt, mở miệng hỏi.

“Tất nhiên.”

Giang Tuyết thản nhiên nói: “Ta còn cần dương khí của ngươi để bồi bổ thần hồn, ngươi nếu không thể chống cự nổi, ta sẽ cứu ngươi, nhưng ta tất nhiên không cần một tên đệ đệ vô dụng làm gì.”

Nàng tuy chỉ ám chỉ nhưng lại khiến Giang Nam không cách nào phản bác, nàng tuy sẽ ra tay giúp đỡ nhưng sẽ không nhận hắn làm đệ đệ, chỉ đơn giản coi hắn trở thành một tên chuyên cung cấp dương khí không hơn không kém, không có chút tình nghĩa nào nữa.

Giang Nam hít vào một hơi thật sâu, khuôn mặt có vài phần non nớt bỗng trở nên dứt khoát nói: “Tỷ, cho dù ta có gặp nguy hiểm cũng không cần ngươi ra tay. Thử thách này để ta tự mình vượt qua.”

Trong đôi mắt xinh đẹp của Giang Tuyết hiện lên vẻ tán thưởng, nàng cười nói: “Tử Xuyên, trận chiến của ngươi và Võ Tư Giang về cơ bản vẫn chưa được goi là một trận chiến thật sự, chỉ là một trận đấu liều mạng mà thôi. Lát nữa mới chính là trận đấu đầu tiên ngươi bước chân vào con đường võ đạo.”

Với ánh mắt đầy mê ly, nàng nói khẽ: “Ngươi không nên làm tỷ tỷ thất vọng nhé.”

Giang Nam ăn uống no say xong thì ngẩng đầu nhìn trời, lúc này ánh tà dương tựa như còn đang đọng lại giữa không trung, từ giờ cho đến lúc mặt trời lặn cũng còn lâu, hắn rải bước ra khỏi thành, dọc theo sông Dương Xuyên hướng về núi Lạc Hà mà đi.

Giang Tuyết biến trở lại thành con chồn bạc, bám theo như hình với bóng.

Núi rừng lúc này như được phủ lên một chiếc áo xám của những chiếc lá rụng, một người một chồn sóng bước bên nhau giữa rừng sâu, tiếng bước chân vang lên soàn soạt hòa lẫn với tiếng suối chảy róc rách.

Sông Dương Xuyên bắt nguồn từ núi Lạc Hà, chỗ thượng du của nó hầu như không ai lui tới trong một thời gian dài. Khi vào sâu trong núi, Giang Nam phát hiện một chiếc cầu đá đã cũ kỹ, hoang phế, đối diện là một tòa miếu sơn thần bị bỏ hoang từ lâu.

Từ sâu trong rừng bỗng nhiên liên tiếp vang lên tiếng gào thét thê lương, chỉ trong chớp mắt, cả vùng rừng núi này đã bị phủ trong những trận cuồng phong gào thét, từng cơn gió lạnh không ngừng từ sâu bên trong núi tiến ra, thổi mạnh về phía cầu đá.

Giang Nam chỉ cảm thấy gió đập mạnh vào mặt khiến cho dải băng buộc đầu của hắn tung bay phất phới, từ trong gió có thể dễ dàng ngửi thấy một mùi hôi thối rất đặc trưng.

“Cuối cùng cũng có một con mò tới.”

Hắn đứng bên cạnh cầu đá, mắt nhìn chằm chằm về phía đối diện, lòng bàn tay đã đổ mồ hôi lạnh từ khi nào không biết.

“Trận đấu đánh dấu bước chân đầu tiên trên con đường võ đạo…” Trong lòng Giang Nam không khỏi cảm thấy phấn khích, hắn cúi đầu nhìn đôi tay mình, miệng lẩm bẩm.

“Phì phò, phì phò..”

Tiếng hít thở nặng nề truyền ra từ trong rừng, trong lòng Giang Nam cũng bắt đầu căng thẳng, chỉ thấy một cái bóng cực kỳ to lớn từ cánh rừng phía sau miếu sơn thần hiện ra, từng bước từng bước tiến về chiếc cầu đá trên dòng Dương Xuyên.

Đây là một con gấu chó cao tới hơn hai trượng, cực kỳ to lớn, trong tay nó không biết kiếm được ở đâu một thanh trãm mã đao, lưỡi đao bị mẻ, răng

cưa lỡm chỡm.

Vốn các loài gấu đều ngủ đông, chỉ có những con có thể tu luyện mới vẫn sinh hoạt như bình thường.

Con gấu chó này hiển nhiên là một trong số đó, nó vốn nghỉ ngơi ở phái sau tòa miếu sơn thần tan hoang kia, nhưng nhận ra được dương khí nồng đậm trên người Giang Nam, nó liền lập tức mò ra kiếm ăn.

Đôi mắt con gấu chó đỏ hồng như máu, từng sợi yêu khí mỏng manh tràn ra từ thân nó. Đây là lần đầu tiên Giang Nam chứng kiến một con gấu chó vĩ đại như thế, hẳn con hàng này thuộc dạng con lai, biến dị, sau tu luyện thành yêu, thậm chí học được cách sử dụng binh khí.

"Đông."

Nó bước từng bước rời khỏi khu rừng, tiến tới cầu đá, mỗi một bước chân đều khiến cho cầu đá run rẩy từng hồi.

Đây quả thật là một con yêu thú đáng sợ, nhìn qua đủ biết trâu bò, nhìn Giang Nam đứng ở đối diện, từ cổ họng nó phát ra một âm thanh trầm muộn. Nó đột nhiên nhích người gào rú vọt về phía Giang Nam, trảm mã đao trong tay quét xuống mặt cầu không ngừng làm tóe lên tia lửa.

Lúc còn cách Giang Nam khoảng ba trượng, tốc độ con gấu chó bỗng nhanh hơn, trãm mã đao tóe lửa không ngừng, sau đó là một tia sáng trắng như tuyết hiện lên, bổ mạnh xuống Giang Nam.

"Thật là nhanh."

Giang Nam chỉ thấy một tia sáng lóe lên, trãm mã đao đã xuất hiện trước mặt, hắn cơ bản không thể né tránh, con gấu chó này vậy mà biểu hiện như một vị cao thủ thư pháp vung bút viết chữ, không có chút nào dư thừa, cực kỳ đơn giản, trực tiếp, một đao liền quyết định sống chết.

Loại chiêu thức đơn giản, trực tiếp như thế này dường như càng bá đạo

hơn nhiều so với mấy thứ công pháp như là Hóa Huyết Thần Công.

"Đại Giang Bạn Triều Sinh!"

Một âm thanh như sóng cuộn vang lên, tựa như kinh đào liệt ngạn, trường giang đại lãng, chân khí Giang Nam lúc này bắt đầu khởi động, thúc dục Giang Nguyệt Phá Lãng quyết tới mức tận cùng, âm thanh sóng vỗ liên tục từ hai tay hắn vang lên, chưởng ảnh liên tục đánh về phía con gấu chó.

Xuy!

Tuy nhiên một chiêu Đại Giang Bạn Triều Sinh cũng không thể ngăn cản một chiêu kia của con gấu chó, trãm mả đao chỉ hơi dừng lại, sau đó ánh đạo lại tiếp tục sáng ngời tựa như một trận sóng to gió lớn ập thẳng xuống Giang Nam.

Trong đầu GIang Nam lúc này trống rỗng, không một chú suy nghĩ, không một chút vội vàng, khắp người chỉ tồn tại duy nhất chiến ý hừng hực như lửa, hắn vẫn ra sức thi triển Đại Giang Bạn Triều Sinh, ý định lấy nhu thắng cương. Chân khí của hắn như dòng nước hiền hòa, từng bước từng bước rửa đi lực lượng cương mãnh, bá đạo trong một chiêu kia.

Dưới sóng vỗ rì rào, thanh trảm mã đao sứt mẻ kia đột nhiên vỡ thành từng mảnh, cán thanh đao vì không chịu nổi sức mạnh của Giang Nam và con gấu chó mà bị vỡ nát tại chỗ.

“Long Hổ Tượng Lực”

Một chiêu đánh nát trãm mã đao, hắn cuối cùng cũng thoát khỏi một chiêu quyết tử của con gấu chó, thân hình của hắn lúc này nhẹ nhàng di động, vọt về phía con yêu thú.

Mỗi một bước chân của hắn đều khiến cho mặt đất run rẩy, thanh thế còn kinh khủng hơn so với khi con gấu chó kia ló mặt, nếu chỉ nghe âm thanh mà không nhìn tận mắt, chắc chắn ai cũng tin rằng thứ đang tiến tới chính là một coi voi khổng lồ chứ không phải là một tên nít ranh mới chỉ mười bốn tuổi.

"Thần Tượng Đạp Sơn!"

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 9: Ý Chí Võ Đạo

Một cước của Giang Nam vừa giáng xuống lập tức bạo phát lực lượng khổng lồ của Long Hổ Tượng Lực quyết ra bên ngoài, khó mà tưởng tượng được lực lượng kinh khủng như thế lại có thể ẩn giấu trong cơ thể một người thường, hắn bước một bước xông đến gấu chó đang đứng trước mặt, hung hãn đưa tay đánh mạnh về phía trước.

Cánh tay của hắn giống như một chiếc vòi voi, một chưởng được đánh ra kèm theo một tiếng "ba" vang lên, con gấu chó bị đánh bay lên giữa không trung khoảng bốn năm trượng rồi rơi xuống bờ bên kia cầu đá khiến một thân cây đại thụ bị gãy làm đôi tại chỗ!

Đại thụ vừa ngã xuống làm cho khói bụi tỏa ra mù mịt khắp bốn phía, con gấu chó gầm rú, xoay người bật dậy, vừa sợ hãi vừa giận dữ.

Đông!

Giang Nam bước ra bước thứ hai, một bước này sải chân cực rộng, trực tiếp vượt qua cây cầu tiến đến trước mặt gấu chó rồi đánh ra thêm một chưởng. Con gấu chó thấy vậy nổi giận, nó đưa hai chân trước ôm lấy gốc đại thụ bị gãy, gầm lên một tiếng rồi lao thẳng về phía Giang Nam.

Một chưởng của Giang Nam đánh lên thân cây khiến nó vỡ tan thành từng mảnh, các mảnh vỡ cùng vụn gỗ bay tứ tán khắp nơi, một bàn chân gấu đen xì lẩn vào những mảnh vỡ đang bay đánh về phía sau gáy của Giang Nam!

Một chưởng của gấu chó đánh vào gáy Giang Nam khiến máu tươi bay tứ tán, thiếu niên giống như một cái đinh bị một chưởng này nện sâu vào trong bùn đất trên bờ sông.

Cùng lúc đó, tay còn lại của Giang Nam đánh mạnh một chưởng vào trên người con gấu chó khiến cho con gấu nặng hơn ngàn cân này một lần nữa bị

đập văng đi!

Giang Nam bị một chưởng của gấu chó đánh cho lún sâu vào bên trong bùn đất, nhưng hắn cũng trả lễ một chưởng. Không quan tâm đến việc cả thân hình đang bị lún sâu vào trong đất, hắn nhấc chân tung ra một cước đem tất cả đất đá trước mặt đá cho nổ tung, bay tán loạn khắp nơi. Dường như không gặp chút trở ngại nào, hắn lại một lần nữa lao đến trước mặt gấu chó!

Thần Tượng Đạp Sơn bao gồm mười ba bước, mười ba chiêu, đây chính là chiêu thức hung mãnh nhất, bá đạo nhất mà hiện tại Giang Nam biết, mười ba bước liên tục, mười ba chiêu không hề gián đoạn, không có một chút ngưng nghỉ giữa chừng.

Trong núi rừng lúc này truyền đến những tiếng bước chân thùng thùng, những âm thanh va chạm BA ...BA... cùng với âm thanh giống như tiếng gấu đang gào rú.

Một thân cây đại thụ kêu răng rắc rồi đổ xuống, sau một lúc lâu đột nhiên vang lên những tiếng động nặng nề rồi im lặng dần, Giang Nam từng bước đi từ trong núi đi ra, cả người dính đầy máu tươi, trên cánh tay đang giơ lên cao của hắn là thi thể khổng lồ của con gấu chó.

Phía sau lưng hắn lúc này là một đống bừa bộn, khắp nơi đều có cây cối bị đổ ngã, cành lá gãy xơ xác.

Mười ba bước, mười ba chiêu, hắn dùng một thức này đánh tay đôi với con gấu chó, quần nhau hơn bảy mươi trượng trong rừng, hơn mười gốc cây bị đánh gãy trên đường đi, lúc đó mới có thể đem con quái này đánh gục.

Tuy nhiên hắn cũng chả khá hơn là mấy, gấu chó chỉ là yêu thú chưa tu luyện thành yêu, nhưng lực lượng của nó lại vô cùng lớn, có thể xem là một đối thủ khó nhai, trên người Giang Nam lúc này có tới sáu bảy vết thương, những chỗ bị dính tát của con gấu yêu gần như bị dập nát, máu thịt bầy nhầy.

Nếu như Giang Nam không tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh, lại luyện

được tuyệt học Long Hổ Tượng Lực quyết đến tầng thứ năm thì chỉ sợ ngày hôm nay hắn không phải là đối thủ của con gấu chó này.

"Tỷ tỷ, biểu hiện của ta như thế nào?" Giang Nam đi qua chiếc cầu đá, đem thi thể của gấu chó thả xuống, hắn vừa thở hổn hển chửi đổng vài câu, lúc này cơ bắp toàn thân hắn đều cảm thấy đau buốt nhưng hắn vẫn cố nén đau, cười cười hỏi.

Trận đấu này thời gian không dài lắm nhưng lại khiến cho thể lực của hắn gần như không còn gì, nếu như trong cơ thể hắn không có cái chuông ma kì diệu kia thì trận chiến ngày hôm nay chắc chắn hắn sẽ là kẻ thua.

Tố chất thân thể của hắn quá yếu, tuy đã tu luyện đến cảnh giới luyện cốt nhưng ăn uống lại thiếu thốn, chỉ cần một trận đánh như thế này liền khiến thể lực của hắn suy kiệt không còn.

Bên cạnh cầu đá, một nữ tử mặc áo lông chồn màu trắng, hình dạng xinh đẹp đang đứng trên bờ sông, nàng cất giọng nhẹ nhàng nói: "Tử Xuyên, ngươi miễn cưỡng có thể coi là một kẻ đã tiến vào võ đạo rồi, so với lúc giao thủ với Võ Tư Giang thì ngươi chín chắn hơn rất nhiều. Tuy nhiên ở trước mặt cao thủ võ đạo chính thức thì ngươi vẫn chỉ là một tay mơ mà thôi."

"Tỷ tỷ yên tâm, ta hiểu điều này."

Giang Nam điều động chân khí toàn thân, thầm nghĩ: "Giang Tuyết tỷ tỷ nói không sai, vừa rồi con gấu chó kia còn chưa có tu luyện thành yêu khí, còn chưa tính là yêu thú, không có cách nào tiến hóa để trưởng thành. Hơn nữa, nó mặc dù có vũ khí nhưng lại không tinh thông võ học, chỉ biết dùng sức mạnh để chiến đấu, hẳn là do linh trí chưa được khai mở, nếu so sánh với cao thủ võ đạo thì chênh lệch rất lớn."

Cho tới lúc này hắn mới hiểu rõ vì sao Giang Tuyết nói cái loại cùi bắp như hắn thích hợp nhất với việc đánh nhau với yêu thú. Trong các loài yêu thú thì gấu yêu là loài trời sinh đã có kỷ xảo chém giết, nhưng dù sao nó cũng không như loại yêu thú tinh thông võ đạo, nếu như gặp phải loại yêu

thú này thì còn nguy hiểm hơn gấp mười lần.

Con gấu yêu này nếu như tinh thông võ đạo ... thì chỉ cần một đao đầu tiên cũng đủ để lấy tính mạng của hắn!

Chân khí trong cơ thể của Giang Nam gào thét, chúng di động với tốc độ cực nhanh một hồi lâu, sau đó chân khí giống như một đôi bàn tay vô hình bắt đầu mát xa toàn bộ những nơi nó đi qua, đem máu đen đẩy ra bên ngoài thông qua các lỗ chân lông, thậm chí những mảnh xương cốt bị vỡ cũng có thể bị bài xuất ra bên ngoài cơ thể.

Khi tu thành tứ đại cảnh giới của võ đạo là da, thịt, gân, cốt thì lập tức có thể làm được điều này, cơ thể lúc đó có khả năng tự chữa trị tổn tương, đây là điều rất nhiều người làm được.

Hắn tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh khiến chân khí cực kì bá đạo, thậm chí tốc độ chữa thương cũng nhanh hơn một phần so với người khác. Tuy nhiên muốn hồi phục triệt để trở lại như cũ, không lưu lại hậu hoạn gì thì cũng cần phải tĩnh dưỡng mười ngày.

Trong mắt Giang Nam lập lòe tinh quang, trải qua trận chiến vừa rồi giúp hắn thu hoạch rất nhiều, không chỉ giúp cho hắn đặt bước chân đầu tiên vào trong võ đạo mà còn khiến ý thức chiến đấu, tốc độ phản ứng, kỹ xảo chiến đấu, năng lực tùy cơ ứng biến, cùng với tâm tính của hắn đều được gột rửa, tôi luyện một lần.

Trong khi chiến đầu, các loại sát chiêu liên tục thi triển khiến hắn có được những lý giải sâu sắc, rõ ràng, thành thạo hơn, đồng thời giúp hắn nhận ra những thiếu sót của bản thân.

Tương tự, trong khi chiến đấu chân khí của hắn cũng biến đổi theo xu hướng tích cực chưa từng có xưa nay, mức độ tinh thuần của chân khí ngày càng được đề cao, tốc độ vận hành nhanh hơn, thời gian phản ứng rút ngắn lại!

"Liều mạng đánh một trận còn hơn khổ tu vạn năm, những lời này tuy có hơi bốc phét nhưng không phải không có điểm đúng."

Giang Nam không tốn nhiều thời gian để suy ngẫm về những cách thức biến hóa chiêu thức, chỉ ra những chỗ thiếu sót của hắn trong trận chiến vừa rồi. Hắn phát hiện Long Hổ Tượng Lực quyết vẫn còn rất nhiều sơ hở cần phải tiến hành hoàn thiện lại.

"Tỷ, thực lực của ta hôm nay so với mấy tên thế gia đệ tử trong phủ Tề Vương kia thì thế nào?" Trong lòng Giang Nam khẽ động, liền hỏi.

Giang Tuyết đi đến đầu cầu, nàng nhìn về phía hắn lắc đầu nói: "Mấy tên đệ tử phủ Tề vương hằng ngày đều được ăn nhân sâm, lộc nhung, máu thịt của yêu thú là món chính, thậm chí có linh đan dưỡng khí để tẩm bổ cơ thể, củng cố cảnh giới. Đồ ăn lúc trước của ngươi quá tệ, thân thể còn xa mới có thể mạnh mẽ bằng bọn chúng, huống chi cho đến nay ngươi đã tu luyện được bao lâu, ngươi nghĩ ngươi có thể thắng được bọn chúng ư? Nhưng ngươi cũng không cần nhụt chí, sau này ngươi tự săn giết yêu thú, ăn uống máu thịt của bọn chúng thì thể chất của ngươi tự nhiên sẽ tăng lên, thân thể sẽ ngày càng trở nên mạnh mẽ, hơn hẳn bọn chúng."

Giang Nam yên lặng gật đầu, hắn ở Tề Vương phủ làm việc đã sớm nghe nói đồ ăn của những đệ tự trong vương phủ cực kì xa hoa, buổi sáng được bắt đầu bằng một chén sữa để bổ sung thể lực, vương phủ còn chuyên mua sắm một ít nhân sâm, tổ yến, lộc nhung, linh chi nấu nhừ với các loại dược liệu thành món súp đại bổ cho những đệ tử thế gia sử dụng.

Kinh khủng hơn chính là phòng ăn của vương phủ trong một ngày làm thịt hết mười con yêu thú to lớn, lấy...máu huyết của chúng làm nguyên liệu nấu ăn.

"Tử Xuyên, sắc trời đã tối rồi, chúng ta trở về thôi."

Giang Tuyết lại hóa thành một con bạch hồ, nhảy lên đầu vai của hắn khẽ nói: "Thời điểm này buổi tối là lúc phần lớn yêu thú trên Lạc Hà sơn hoành

hành, thực lực của ngươi ngày hôm nay tối đa chỉ có thể thủ thắng trước một con, nếu như đổi thành một đàn chắc chắn ngươi chỉ có đường chết... Đúng rồi, mùi vị của thịt gấu vô cùng ngon, lại có thể chữa thương, cường hóa gân cốt, không thể lãng phí."

Giang Nam hiển nhiên đồng ý, hắn tiến lên cắt hai tay trước của gấu chó, sau đó lại lấy hơn mười cân thịt rồi mới rời đi.

Sau khi trở lại nơi ở, Giang Tuyết lấy ra mấy đĩnh bạc lớn nhét vào trong tay Giang Nam: "Ngươi coi như là đệ đệ của ta, sao có thể đi làm nô bộc cho kẻ khác? Chuyện này nếu để người khác biết được thì còn gì thể diện của một vị tỷ tỷ như ta nữa. Nơi này có một ít tiền, ngươi đi Tề Vương phủ chuộc lại văn tự bán mình đi, sau này ngươi sẽ là người tự do."

Trong lòng Giang Nam cảm thấy buồn bực, nghi ngờ hỏi: "Tỷ, bạc này ngươi lấy từ nơi nào vậy?"

Giang Tuyết hé miệng cười nói: "Hồ ly tinh như ta sao lại không tinh thông một ít thủ đoạn kiếm tiền chứ? Số tiền tài này lấy từ trong kim khố của một gia đình giàu có mà thôi."

Giang Nam lúc này mới tỉnh ngộ, hắn từng nghe Thiết Trụ đề cập đến những chuyện tương tự, truyền thuyết nói hồ ly yêu mị, mê hoặc người đọc sách, ngoại trừ sắc đẹp, còn có tiền tài, chúng xuất ra rất nhiều ngân lượng để dụ dỗ các thư sinh, nếu đối phương nhận lấy thì họ sẽ đem sinh mệnh của mình bán cho hồ yêu, đêm hôm đó họ sẽ bị hồ ly ăn hết ruột gan.

"Yên tâm, tỷ tỷ sẽ không ăn trái tim nhỏ bé của ngươi đâu." Giang Tuyết giống như nhìn thấy được ý nghĩ của hắn, bật cười nói.

Sắc mặt Giang Nam đỏ hồng lên, hắn nhận lấy ngân lượng rồi đi về phía Tề Vương phủ, quản sự vương phủ thấy hắn có thể xuất ra một khoản tiền tài lớn như vậy để chuộc thân cho chính mình liền hỏi xuất xứ của chúng, Giang Nam chỉ nói do vị tỷ tỷ bị thất lạc của mình đưa đến nên cũng không khiến cho quản sự kia sinh nghi.

Giang Tuyết sau khi thấy hắn chuộc văn tự bán mình về liền nói: "Học võ cũng giống như học văn, nếu cả ngày bôn ba vì kế sinh nhai thì sẽ trì hoãn việc tu hành, võ đạo của ngươi sẽ tiến triển chậm chạp, tốc độ ta khôi phục cũng sẽ chậm hơn rất nhiều. Ta ở đây còn có một chút tiền bạc, ngươi đi mua một căn nhà, đảm bảo vấn đề cơm áo gạo tiền, chuyên tâm mà tu luyện."

Nàng lại lấy ra một ít ngân lượng đưa cho Giang Nam đi mua một căn hộ cấp bốn ở trong thành, sau đó mua thêm một ít đồ dùng trong nhà, lại mua thêm hai nha hoàn phục vụ cuộc sống hằng ngày. Sau đó nàng cùng Giang Nam bắt đầu chuyên tâm vào tu luyện

Giang Nam ngơ ngác nhìn nơi ở mới của bản thân, hắn lắc lắc đầu không tin vào mắt mình. Mọi thứ đến với hắn quá nhanh, lúc trước hắn vẫn là gã sai vặt ở bên trong vương phủ, được xem như là một tiểu tử nghèo, ngoảnh mặt một cái, giờ đây hắn biến thành một lão gia trong nhà có nô bộc hầu hạ, áo đến thì giang tay mặc, cơm đến thì há miệng ăn.

Thiết Trụ biết việc Giang Nam thoát khỏi nô tịch, lại mua nhà mua cửa, liền mang theo rượu đến chúc mừng, Giang Nam dặn dò nha hoàn mang tay gấu đi làm đồ ăn, hai huynh đệ ăn uống đến say mèm, hưởng trọn niềm vui rồi mới chia tay.

"Giang Tuyết tỷ tỷ nói thật sự không sai, thoát khỏi kiếp nô bộc, từ nay về sau mình không cần phải lo cơm ăn áo mặc, tu hành càng thuận buồm xuôi gió, tuy nhiên do lúc trước ăn uống quá tệ nên thân thể vẫn còn phải bồi bổ thêm một thời gian nữa."

Mấy ngày nay, Giang Nam cùng Giang Tuyết đi vào núi Lạc Hà, liên tiếp tìm yêu thú riêng lẻ chiến đấu, Giang Nam lúc này mới ý thức sâu sắc được rằng thể lực hạn chế đã ảnh hưởng tới việc tăng trưởng tu vi của hắn, tuy nhiên sau mỗi cuộc chiến đấu hắn đều thu được khá nhiều bài học, ăn uống máu thịt yêu thú khiến cho tố chất thân thể hắn ngày càng mạnh mẽ hơn.

"Thân thể của mình tuy được cải thiện nhưng vẫn còn lâu mới đủ, dùng thực lực hiện tại quyết đấu với đệ tử Tề Vương phủ cùng cảnh giới luyện cốt

thì nhất định phải giải quyết được đối phương trong vòng hai mươi chiêu, nhiều hơn nữa thì kẻ thua cuộc chính là mình. Thể lực của minh căn bản là không có cách nào có thể so sánh cùng mấy tên thế gia đệ tử trong phủ Tề vương được." Giang Nam thở dài, thầm nghĩ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 10: Con Rắn Độc Khổng Lồ

Đệ tử thế gia như ở phủ Tề vương thường được ăn máu huyết của yêu thú, không những thế còn được dùng linh đan dược liệu bồi bổ thân thể, tăng cường chân khí, thần thức.

Giang Nam những ngày này cũng dùng qua rất nhiều máu thịt của yêu thú, nhưng so với những đãi ngộ của đệ tử thế gia thì vẫn còn thua xa. Hơn nữa nếu để lâu thì chênh lệch giữa hắn cùng mấy tên đệ tử thế gia sẽ ngày càng lớn, không thể nào rút ngắn được.

Tuy linh đan diệu dược là thứ hi hữu trân quý, một quả linh đan giá trị cả trăm lượng hoàng kim, cho dù là đệ tử thế gia bình thường của Tề Vương phủ cũng không có khả năng ngày nào cũng được sử dụng.

Những yêu thú bình thường ở núi Lạc Hà đã không còn là đối thủ của hắn nữa, nên Giang Nam bắt đầu xâm nhập sâu hơn trong núi để tìm kiếm những yêu thú mạnh hơn, nhưng tuyệt đối không dám xâm nhập vào chỗ sâu nhất của núi Lạc Hà.

Trong Lạc Hà sơn có rất nhiều yêu vật, trong đó thậm chí còn tồn tại những con yêu quái mạnh mẽ có thể so với cường giả cảnh giới Thần Luân, cho dù là cường giả Thần Luân của phủ Tề Vương cũng không dám đặt chân vào địa phận của bọn chúng chứ đừng nói tới hạng thực lực thấp kém như Giang Nam, đi vào đó thì chỉ có đường chết.

Ngày hôm đó, Giang Nam cùng với Giang Tuyết tiến sâu vào bên trong núi Lạc Hà, lúc ở bên cạnh khe núi họ gặp một con hổ yêu, sau đó trải qua một trận đại chiến mới có thể đánh chết con hổ yêu này. Giang Nam lấy máu và thịt hổ làm đồ ăn, hắn cảm thấy trong máu hổ ẩn chứa năng lượng rất mạnh, có thể hồi phục thể lực rất nhanh, lại có thể khiến cho thân thể của hắn khỏe hơn bình thường một tí, thầm nghĩ: “Mình so với các đệ tử thế gia tuy

còn kém nhưng tốc độ tu luyện lại nhanh hơn bọn chúng rất nhiều, nếu như động thủ, cảnh giới thấp hơn mình thì rất dễ dàng chiến thắng, còn nếu cùng một cảnh giới thì chắc chắn mình không phải là đối thủ của bọn chúng. Như thế nào mới có thể đề thăng tố chất thân thể một cách nhanh nhất đây..."

Hắn khẽ nhíu mày, mấy ngày hôm nay hắn tu luyện không ngừng nghỉ, hiện tại đã tới luyện cốt trung kỳ, cái loại tốc độ tu luyện như thế này phải gọi là kinh thế hãi tục, nhưng căn bản của tập võ là thân thể, thân thể không mạnh mẽ thì không thể chịu đựng cũng như không thể phát huy được võ đạo, lúc đó việc tu luyện sẽ phải chịu rất nhiều hạn chế.

Tuy nhiên, những thứ hắn thu hoạch được cũng cực kỳ kinh người, chuông ma trong cơ thể hắn bắt đầu xuất hiện lạc ấn võ đạo, chúng không còn là những loại văn tự chuyển động nữa mà hóa thành một vài hình vẽ khắc lên phía trên chuông ma.

Ví dụ như Giang Nguyệt Phá Lãng quyết thì hóa thành một dòng sông lớn chảy về phía thâm cốc, ánh trăng bay lên trên dòng sông, ý cảnh sâu xa. Còn Long Hổ Tượng Lực quyết thì biến thành hình vẽ ba đầu dị thú rồng, hổ, voi đang gầm rống chém giết, Hóa Huyết Thần Công thì là một hồ máu u ám, Ly Miêu Tam Thập Phác thì biến thành hình vẽ một đầu báo linh hoạt đang di chuyển tấn công.

Đây là những công pháp mà Giang Nam đã lĩnh ngộ được đến một cảnh giới cực cao, biến thành lý giải võ đạo của chính bản thân hắn, hóa thành một loại ý cảnh kỳ diệu bị chuông ma hấp thu.

Khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai kinh đã nói: “Tâm pháp tiền nhân chưa đủ làm ta phục, thiên đạo chưa đủ làm ta sợ!”, nhưng Giang Nam lúc tu luyện môn công pháp này lại phát hiện ra sự thật là môn công pháp này không phải là hoàn toàn vứt bỏ con đường của tiền nhân, ngược lại nó có thể hấp thu những sở trường trong công pháp của tiền nhân để tiến hành cải tiến, biến nó thành tri thức võ đạo cho riêng bản thân mình.

Nghỉ ngơi một lát, Giang Nam đang muốn đứng dậy rời đi thì đột nhiên

có tiếng gió rít từ phía bên kia khe núi vọng đến, hòa lẫn bên trong còn có âm thanh của mãnh thú đang gầm rú, vang vọng khắp núi rừng.

Trong lòng Giang Nam khẽ động, hắn quay đầu nhìn lại thì thấy một thiếu nữ áo đỏ đang chạy như bay trong rừng, mà ở phía sau vị thiếu nữ kia là một con rắng vảy vàng dài tới bốn năm trượng đang phóng theo, miệng nó mở rộng hướng phía thiếu nữ mặc áo hồng mà táp xuống.

Thiếu nữ mặc áo hồng kia thực sự khá cao tay, tại thời điểm quan trọng nhất nàng liền uyển chuyển vặn mình khiến cho đòn tấn công của con rắn lớn kia sượt qua phía bên người, tránh thoát một kích trí mạng.

Con rắn gân hồng vảy vàng này trên đầu mọc ra một cục màu đỏ như mào gà, phía trên mào gà có một đường như sợi chỉ, nó có màu đỏ thẫm như máu chạy dọc từ trên lưng xuống tới đuôi.

Con rắn lớn tấn công không trúng mục tiêu liền tức giận, cái đuôi đột nhiên vòng qua cuốn lấy một cây đại thụ to cỡ thùng nước đem nhổ tận gốc, sau đó nó gầm lên một tiếng đem cây đại thụ quét về hướng thiếu nữ.

Trong tay thiếu nữ mặc áo hồng lúc này đột nhiên xuất hiện thêm một thanh nhuyễn kiếm, cánh tay nàng rung lên, lưỡi kiếm sáng bóng, rung động phát ra âm thanh xuy xuy rồi đem cây đại thụ cắt cho nát bấy chỉ trong chớp mắt.

Cái chuôi nhuyễn kiếm này sắc bén dị thường, ở trong tay thiếu nữ thiên biến vạn hóa, kiếm quang trắng như tuyết, tung hoành qua lại, bóng ảnh dày đặc như mưa chém xuống thân con rắn lớn.

Chỉ nghe từng âm thanh “đinh đinh đinh…” truyền đến, nhuyễn kiếm chém lên trên người đại mãng phát ra từng tia lửa nhưng lại không thể đâm thủng một cái vảy rắn nào.

"Tên thợ săn phía trước mau tránh ra!"

Thiếu nữ thấy Giang Nam đang khiên một con mãnh hổ, trên vai là một

con chồn bạc liền tưởng rằng hắn là thợ săn ở trong núi Lạc Hà, nên một bên vừa tránh né sự đuổi giết của con rắn, một bên vội vàng nói: "Con rắn gân hồng vảy vàng này rất độc, chỉ cần một hơi cũng đủ lấy cái mạng nhỏ của ngươi, còn không mau chạy đi?"

"Cô gái này thật tốt bụng, không phải là người xấu."

Giang Nam đang quan sát tình hình thì đột nhiên con rắn gân hồng vảy vàng kia lại hướng sự chú ý tới hắn, sau một lúc do dự nó liền dứt khoát bỏ qua thiếu nữ áo hồng mà tiến về phía Giang Nam.

"Đúng là do dương khí quá tràn trề nên mình trong mắt của bọn yêu thú giống như một cái bánh thơm ngon, con nào nhìn rồi cũng muốn cắn một cái."

Giang Nam lúc này khóc không được, cười không xong, hiện tại hắn đã hiểu vì sao Giang Tuyết nói trong mắt yêu thú thịt hắn giống như thịt Đường Tăng rồi, cái con rắn kia kia rõ ràng đuổi giết thiếu nữ kia đã lâu nhưng khi gặp hắn thì liền bỏ qua thiếu nữ, chẳng phải là vì dương khí của hắn quá thịnh hay sao, trong mắt của yêu thú thì hắn giống như một bó đuốc lớn đang bốc cháy hừng hực vậy, quá dễ dàng nhận ra.

Đối với mọt con yêu thú mà nói thì hắn đúng là một vị thuốc đại bổ!

Hô ... ...

Một cơn cuồng phong theo miệng của con rắn thổi thẳng tới mặt hắn mang theo mùi hôi thối nồng đậm, khi còn cách Giang Nam một khoảng nó liền mở miệng phun ra một hơi khí độc.

Thiếu nữ áo hồng hoảng sợ hô to: "Tên thợ săn kia, nhanh tránh, luồng khí này rất độc."

Giang Nam cảm thấy đầu óc mờ mịt, trên mặt hiện lên một vầng màu đen khiến trong lòng hắn không khỏi kinh ngạc: "Độc tố thật là lợi hại!"

Khí độc ẩn trong hơi thở tanh hôi của nó thật nồng đậm, hắn chỉ hít trúng một cái liền khiến cho chân khí linh động trong cơ thể trở nên uể oải, vận hành trì trệ, thậm chí cả tứ chi cũng trở nên nặng nề, đến việc giơ tay nhấc chân cũng cảm thấy hơi khó khăn.

'Rầm! Ào ào'!

Con rắn trườn vào khe suối, đuôi nó chỉ khẽ động đậy liền phá tan mặt nước, hai cột sóng nước cao tới bốn năm xích lao về hai bên, âm thanh vang lên khiến cho người ta sợ hãi.

Trong nước, đại mãng ngẩng cái đầu hình tam giác phẳng lì như cái bàn ủi của nó lên, con mắt giống như ngọn lửa đèn cầy phát ra tia sáng âm u, nó nhìn chằm chằm vào Giang Nam đang đứng ở khe suối đối diện như đang nhìn một con mồi sắp sửa bị nó làm thịt.

Con rắn to lớn này không giống với những loài rắn ngủ đông bình thường, nó chắc chắn thuộc về yêu vật biến dị trong núi Lạc Hà, chỉ là không biết thiếu nữ áo hồng kia đã làm gì mà kinh động đến nó.

Thân hình con rắn dài hơn bốn trượng, cái đầu bẹp khi ngẩng lên so với Giang Nam còn cao hơn vài cái đầu, hai con mắt nó lặng yên nhìn chằm chằm vào Giang Nam, cái lưỡi màu đỏ tươi như cây xiên sắt thè ra thụt vào liên tục, thỉnh thoảng còn phun ra một cổ khói độc đậm đặc làm dấy lên một trận gió lớn. Chỉ trong nháy mắt nó đã bơi tới bờ bên kia khe suối, sau đó liền tấn công về phía Giang Nam.

Lần đầu tiên Giang Nam gặp loại yêu thú mang kịch độc trên người như vậy nên trong lòng hắn không khỏi trở nên căng thẳng.

Độc tính của con rắn gân hồng vảy vàng này rất mãnh liệt, thậm chí khiến cho tứ chi của hắn có cảm giác tê liệt, kể cả chân khí ở bên trong dường như cũng bị kịch độc làm cho chậm chạp.

Thiếu nữ áo hồng thấy vậy bèn vội vàng lao nhanh tới đánh về phía con

rắn, mũi chân của nàng điểm liên tục trên mặt nước rồi lướt đến chỗ khe suối, dáng người của nàng giống như chim yến, kiếm quang lập lòe đâm về phía hai mắt rắn.

Con rắn hung hăng giơ cái đuôi lên quất về phía thiếu nữ khiến nàng phải vội vàng đưa kiếm ra đỡ đòn, một cỗ lực lượng cực mạnh lập tức truyền đến khiến cả người của nàng rung lên dữ dội sau đó bay ngược về phía sau, tiếp đó thân thể mềm mại của nàng rơi xuống trên một khối đá ngầm ở trung tâm của khe suối, cái đuôi rắn không dừng lại ở đấy mà tiếp tục đánh tới khiến cho thiếu nữ cũng phải cố sức liều mạng chống chọi với nó.

Cùng lúc đó, trong miệng của đại mãng vang lên âm thành “Hiz-khà zzz Hí-zzz”, cái miệng nó mở rộng táp một cái về phía Giang Nam.

"Tử Xuyên, ngươi cứ như vậy thì không có cách nào đối phó được con rắn độc này." Giang Tuyết đứng ở trên đầu vai Giang Nam nói nhỏ như muỗi kêu, không nhanh không chậm.

Trong mắt Giang Nam lóe lên ánh sáng, nghiêm túc nói: "Tỷ tỷ, ngươi yên tâm, ta đã nói không cần người phải ra tay thì sẽ không nuốt lời!"

"Ma Ngục Huyền Thai!"

Hắn khẽ quát lên một tiếng, Ma Ngục Huyền Thai kinh nghịch chuyển khiến cho tám vạn mười ngàn lỗ chân lông trên người hắn mở ra, chân khí vận hành đem khí độc của kim lân đại mãng bài xuất ra bên ngoài cơ thể, lập tức tai, mắt, mũi, miệng, lưỡi, ý nghĩ đều đóng lại, mười vạn tám ngàn lỗ chân lông hóa thành những cánh của đóng kín, thân hình hắn nhẹ nhàng di động đánh về phía con rắn vảy vàng.

Với cảnh giới võ đạo hiện tại, dựa vào Ma Ngục Huyền Thai kinh cùng sự thông minh tài trí của bản thân, Giang Nam rất nhanh liền có thể nắm giữ được mấu chốt trong việc trừ độc, bài xuất độc tố, khiến cho thân thể khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

Con rắn gân hồng vảy vàng kêu lên mấy tiếng “tê tê..”, nó đột nhiên bỏ qua thiếu nữ mặc áo hồng rồi tăng tốc độ lao thẳng về hướng Giang Nam, lúc này nó cực kỳ tức giận, chỉ là một tên nhân loại nho nhỏ, một miếng thịt ngon ngọt chờ bị nuốt lại có gan phảng kháng nó.

"Long Xà Khởi Lục!"

Thân pháp của Giang Nam đột nhiên biến đổi, chân khí vận hành kịch liệt, thân thể hắn ma sát với không khí tạo ra một âm thanh giống tiếng rồng ngâm trầm thấp, cả người hắn như một con du long đang giận dữ, khí thể phát ra thậm chí còn mạnh hơn con rắn khổng lồ kia một bậc!

"Ta ngược lại muốn nhìn xem cái con rắn thúi nhà ngươi mạnh hay là con rồng của ta đây mạnh hơn."

Trận đánh lấy cứng đối cứng với gấu yêu trước đây không hề giống với trận đấu ngày hôm nay, tuy cũng là cứng đối cứng nhưng con rắn này lại di chuyển liên tục, hành tung bất định, một người một rắn vừa mới va chạm với nhau liền thi triển ra thủ đoạn độc ác nhất, một kích trí mạng , đối với thứ độc vật như con rắn này, một chiêu không có hiệu quả liền lui về phía sau tuyệt đối không dám dây dưa lâu.

Một người một rắn đánh nhau li tù tì từ khe suối đến vào sâu trong núi rừng, rồng gầm rắn kêu, khói độc tràn ngập khắp nơi, thỉnh thoảng lại có một cây đại thụ bị đánh gãy ngã xuống đất ầm ầm.

Trận chiến này so với trận đánh với gấu yêu gian nan hơn rất nhiều, thực lực con rắn gân hồng vảy vàng này tuyệt đối hơn gấu yêu không ít, độc tính lại càng mãnh liệt, cho dù Giang Nam đã đóng hết lỗ chân lông toàn thân nhưng độc dịch vẫn có thể xâm nhập được vào bên trong.

Loại độc tính này khiến hắn phải tiêu hao chân khí để khu trừ ra bên ngoài, điều đó khiến cho chân khí của hắn càng tiêu hao nhanh hơn.

So về lực lượng thì con rắng khổng lồ này không yếu hơn chút nào so với

gấu yêu cũng, thậm chí còn mạnh hơn, nhất là sức mạnh các cơ của nó , thân cây đại thụ hai người ôm mới hết nếu bị cái đuôi của nó cuốn lấy thì sẽ bị ép cho nát bét trong chốc lát, tất nhiên nếu con người mà bị nó cuốn lấy thì không có cửa nào để thoát ra, chỉ có thể bị nó siết càng ngày càng chặt đến khi không thể hít thở được, xương cốt toàn thân vỡ vụn mà chết.

Trên đường Giang Nam cùng đại mãng chém giết, hiểu biết của hắn đối với Long Hổ Tượng Lực quyết càng thêm sâu sắc, càng thêm thấu triệt, mãng xà hóa rồng, nếu trải qua một thời gian dài tu luyện thì sớm muộn gì cũng có một ngày nó lột da hóa thành một đầu thuồng luồng độc.

Hiểu được cách chiến đấu của con rắn độc, Giang Nam cũng nắm chắc hơn một ít ký xảo về Long Hành Bách Biến trong Long Hổ Tượng Lực quyết, khiến cho Long Hổ Tượng Lực quyết càng thêm hoàn thiện.

"Cái đầu độc mãng này sử dụng đầu và đuôi phối hợp lẫn nhau, đánh vào đầu thì đuôi tới, đánh vào đuôi thì đầu tới, nếu đánh vào thân nó thì cả đầu và đuôi cùng tới. Cách tần công này có thể hóa thành một loại võ học cao thâm, dung nhập vào bên trong Long Hổ Tượng Lực quyết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 11: Con Gái Dược Vương

Chỉ giao thủ trong chốc lát nhưng đã giúp hắn hiểu thêm rất nhiều về Long Hổ Tượng Lực quyết, tuy nhiên, muốn thắng được con mãng xà khổng lồ này thì hắn vẫn chưa đủ năng lực.

“Rắn vốn không xương, da thịt trơn mềm, nếu chỉ dựa vào Long Hổ Tượng Lực quyết thì mình chắc chắn không thể áp chế nó được. Hơn nữa thể lực của mình cũng không còn nhiều, nếu cứ kéo dài có thể bị con mãng xà này ăn tươi nuốt sống mất.

Trong đầu Giang Nam liên tục nghĩ đủ mọi cách, thân thể như du long chạy trong núi rừng, hắn chỉ thấy sức lực trong cơ thể không ngừng suy yếu, nhưng cũng lực bất tòng tâm, trong lòng thầm nghĩ: “Mình dựa trên phán đoán nhất cử nhất động của con rắn vảy vàng kia mới có thể hoàn thiện được chiêu Long Xà Khởi Lục, Giao Long Xuất Uyên, tự nhiên không thể hoàn mĩ tuyệt đối như con mãng xà này. Muốn thắng nó mà chỉ dùng bí quyết cương mãnh như Long Hổ Tượng Lực quyết chỉ sợ không xong, chỉ có thể dùng nhu khắc nhu.

"Đại Giang Xuất Thâm Cốc!"

Vẫn duy trì thân pháp Long Xà Khởi Lục, nhưng chiêu thức trên tay hắn lại biến đổi thành Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chân khí ở giữa hai tay chuyển động giống như sóng lớn sôi trào, từ sâu trong thâm cốc ào ào đổ ra ngoài.

Giang Nguyệt Phá Lãng quyết và Long Hổ Tượng Lực quyết là hai môn bí quyết hoàn toàn khác biệt, môn công pháp này xuất chiêu rất chậm, như mặt nước hiền hòa từ tốn nhưng lại ẩn chứa sức mạnh vô cùng ở bên trong, chiêu thức âm nhu tới cực đoan nhờ đó mang lại hiệu quả khắc chế đối thủ rất mạnh.

Tuy nhiên xen lẫn với cỗ nhu lực này còn có lực lượng bá đạo, cương mãnh bộc phát ra, uy lực như vậy chưa chắc đã kém hơn Long Hổ Tượng Lực quyết chút nào.

Hai tay Giang Nam như đang điều khiển một con sóng lớn, biến hóa vô cùng, trong chớp mắt liền bao lấy thân hình của mãng xà, một chưởng tung bay, từ một góc rất kì diệu tóm lấy đuôi rắn, một tay còn lại đặt lên thân rắn, một cổ sức mạnh âm nhu trong chớp mắt bộc phát mạnh mẽ từ giữa hai tay.

Hắn đưa cả thân hình con mang xà vào giữa cơn sóng lớn, hai tay nhẹ nhàng biến đổi, chỉ nghe những âm thanh xương cốt vang "rắc rắc" ở nhưng nơi đi qua.

Theo bàn tay của hắn, một luồng sức mạnh xông ra khiến cho toàn bộ xương cốt con mãng xà bị ép tới nát bấy. Đây là loại sức mạnh "âm nhu" vô cùng, mặc dù mãng xà không có xương nhưng cả thân thể to lớn cũng không thể tiêu trừ đi hết toàn bộ lực lượng này, chỉ có thể gồng mình gánh chịu.

Ánh mắt của Giang Nam tựa như thần chết, vô tình lãnh đạm theo dõi một chiêu Đại Giang Xuất Thâm Cốc này, hắn giống như đang diễn luyện chứ không phải đang chiến đấu sống chết cùng một con mãng xà đã sống cả trăm năm.

Mãng xà rú lên đau đớn, chỉ trong chớt mắt Giang Nam đã đánh cho ba bốn xích cốt cách của nó từ đuôi trở đi nát bấy, khiến cho nó bây giờ rất khó khăn cử động.

Cự mãng xoay đầu, vặn vẹo thân hình khổng lồ của mình sau đó cố gắng cuốn lấy Giang Nam vào trong. Bắt được Giang Nam, nó không khỏi vui vẻ, thân hình liền vặn vẹo muốn nghiền ép thân thể đối thủ cho tới lúc nát vụn.

Đồng thời nó há to cái mồm như một chậu máu của mình về phía Giang Nam đang bị cuốn chặt kia với ý định ăn tươi tên địch thủ nhân loại kia.

Bị cuốn chặt nhưng Giang Nam không hề cảm thấy sợ hãi, hắn hít một

hơi thật dài, lồng ngực căn phồng lên như cái trống chống lại sự co rút không ngừng, luồng sức mạnh ở hai tay biến đổi hóa thành một chiêu Đại Giang Bạn Triều Sinh.

Luồng lực lượng ở giữa hai tay hắn lúc này như thủy triều, từng đợt từng đợt không ngừng cuốn đến, lớp sau đè lên lớp trước, cuồn cuộn không dứt, càng ngày càng mạnh.

Dưới những đợt sóng biển, thân hình con mãng xà cũng bị đánh cho ê ẩm, tê dại, dường như không thể dùng sức thêm được nữa, thân hình vốn quấn chặt lấy Giang Nam giờ cũng đã nới lỏng ra, sau đó nằm xụi lơ trên mặt đất.

"Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ!"

Một chưởng bổ xuống tựa như một rìu phá núi, cái đầu tam giác của con rắn khổng lồ lập tức bị chém cho đứt lìa.

Hai chân Giang Nam mềm nhũn, cơ bắp giật giật, cả cơ thể run run ngồi lên trên đầu con mãng xà rồi vừa thở hổn hển vừa chửi thể vài câu, sau khí ổn định lại chân khí, hắn lập tức vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai kinh khôi phục lại thân thể.

“Vị huynh đài này xin hỏi đến từ phủ Tề vương hay là phủ Mộc vương?

Cô gái mặc áo hồng từ xa tiến tới, đôi mắt dễ thương chớp lên chớp xuống liên tục dò xét Giang Nam, sau đó rất tự nhiên thi lễ, cười nói: “Nhạc Linh Nhi đa tạ huynh đài xuất thủ tương trợ.”

“Ngươi là…?”

Giang Nam không trả lời ngay mà ngẩng đầu dò xét trở lại cô gái trước mặt này, trong lòng không khỏi thầm khen, cô gái tên Nhạc Linh Nhi này có làn da trắng nõn mịn màng, khuôn mặt thanh tú đi kèm một loại khí chất anh thư, khí khái bức người.

Nàng bận trên người quần áo và phục sức rất xinh đẹp và quý giá, mặc dù

xiêm y có rách rưới vài chỗ, nhìn qua có vẻ chật vật, nhưng để ý có thể thấy được mức độ chế tạo tinh xảo, từ đó có thể nhìn ra được nàng ta có xuất thân không tầm thường.

Nhạc Linh Khi mỉm cười, huyễn kiếm trong tay run lên một cái, kiếm quang vẽ lên trên trời một đóa sen trắng như tuyết, miệng cười nói: “Huynh đài hiện tại chắc đã biết muội là người ở đâu rồi nhỉ?”

Giang Nam càng lúc càng mụ mị, nhưng cái chuông đen trong người lại rung động khác thường, trên mặt chuông hiện ra hình một đóa sen, rõ ràng nó đang suy diễn công pháp mà Nhạc Linh Nhi vừa sử dụng.

Nhạc Linh Nhi giận dữ nói: “Ngươi thật là! Chắc chắc vừa mới đi ra ngoài lần đầu phải không? Ngay cả biểu tượng Liê Hoa Lạc Thần kiếm của phủ Dược vương cũng không nhận ra. Thôi thôi, không cần đoán nữa, ta nói cho ngươi hay, ta là người của phủ Dược vương, bởi vì muốn thu thập một loại dược liệu quý hiếm nên mới đi vào sâu trong núi Lạc Hà, không ngờ vị dược liệu này lại bị con yêu thú mãng xà kia bảo vệ, khiến ta bị truy sát cả mấy trăm lý.

"Phủ Dược vương?"

Giang Nam nao nao trong lòng, hắn không phải lần đầu nghe tới uy danh của phủ Dược vương, phủ Dược vương chính là một vị đại vương khác của Kiến Vũ quốc, nằm cách núi Lạc Hà không xa.

Phủ Dược vương tinh thông y đạo, còn vũ đạo lại tương đối bỏ bê, không những chuyên môn cứu người, mà còn luyện chế đan dược thượng hạng để tẩm bổ cơ thể, bồi bổ chân khí cao thủ võ đạo.

Thậm chí có tin đồn rằng phủ Dược vương có những loại linh đan dược liệu khi ăn vào có thể khiến cho một kẻ bình thường ngay lập tức trở thành cao thủ hàng đầu, sở hữu một tu vị chân khí vô cùng hùng hậu.

Hắn còn nghe nói phủ Tề vương còn thường xuyên phái người đi mua đan

dược từ phủ Dược vương để cung cấp cho đệ tử tôn thất sử dụng, coi như hai bên đều có giao tình, có qua có lại.

Tuy nhiên việc Nhạc Linh Nhi nói hắn là kẻ lần thứ nhất đi ra ngoài cũng khiến cho Giang Nam cười thầm trong bụng, vừa rồi hắn đánh chết con rắn vảy vàng kia đều sử dụng võ học của vương phủ, ấy vậy mà Nhạc Linh Nhi cũng không nhận ra, rõ ràng cũng là một tên gà mờ mới ra giang hồ.

Nhạc Linh Nhi vẫn chăm chú dò xét Giang Nam, chỉ thấy tên thanh niên này thanh tú, tuấn lãng, dáng dấp tao nhã, vừa có khí thế của kẻ luyện kiếm, vừa có phong độ của kẻ văn sĩ, tư thế oai hùng, tuy quần áo trên người có vẻ rách rưới, nhưng thái độ ung dung không thể xem thường, trong lòng nàng không khỏi khen thưởng, thái độ tự nhiên đối với Giang Nam tốt hơn rất nhiều. Nàng cười nói: "Huynh đài, xin hỏi nên xưng hô với huynh như thế nào?"

"Nhạc muội, nếu như ta nói tên ta cho ngươi, chẳng phải là nói ta là kẻ đang chờ muội báo đáp sao?"

Giang Nam cười cười chuyển chủ đề: "Thế muội, nếu như không có chuyện gì khác, ta liền cáo từ trước."

Nhạc Linh Nhi ngạc nhiên: "Thế huynh, không lẽ huynh không mang theo cái đầu con rắn gân hồng vảy vàng này sao?

"Rắn gân hồng vảy vàng?"

Giang Nam buồn bực nói: "Đầu của con quái này chứa đầy chất kịch độc, ăn cũng ăn không được thì ta lấy làm gì?"

Nhạc Linh Nhi không khỏi nghẹn lời, nàng cười nói: "Thế huynh, ngươi quả là một tên gà mờ mà. Khắp nơi trên người con rắn gân hồng vảy vàng này đều là bảo bối, không nói tới chiếc răng nanh trong miệng nó, thì ngay cả da không cũng đã là thứ tốt, cốt rắn thì càng là bảo vật, tuy nhiên quý giá nhất vẫn là cái gân rắn lớn màu đỏ thẫm giữa đống gân màu hồng kia. Nó vô

cùng cứng cỏi, có thể làm thành roi, cũng có thể dùng làm dây cung, quý giá vô cùng, ngàn kim khó cầu.

"Ngàn kim không mua được sao? Cái đầu con rắn chết này lại đáng giá tới như vậy?"

Giang Nam ngẩn ngơ, hắn vô tư không ngờ rằng chính mình trong lúc vô tình lại đánh chết một con rắn quý giá nhưu vậy.

"Thế huynh, tuy nói rắn gân hồng vảy vàng không phải rất quý hiếm, nhưng đem đi luyện thành áo giáp, binh khí lại khá tốt đó." Nhạc Linh Nhi cười nói.

Giang Nam không khỏi động lòng, hắn cũng không phải thuộc hàng đệ tử giàu có, chỉ là một tên thư sinh nghèo kiết xác, quả thật cái xác con rắn gân hồng vảy vàng này là một món tài sản không khỏ với hắn.

"Cái đầu con rắn này tuy đáng giá nhưng ta lại không có cách nào mang theo đi bán lấy ngân lượng…À, có thể làm như như vậy…"

Giang Nam liếc mắt nhìn về Nhạc Linh Nhi, trong lòng hơi suy tính, cười nói: "Thế muội, nghe nói đan dược của phủ Dược vương các ngươi luôn cao cấp hơn hàng hóa bên ngoài vài cấp bậc, không biết ngươi có mang một vài loại trên người không?"

Thấy Nhạc Linh Nhi vẫn mù mờ chưa rõ, Giang Nam cười cười nói: "Ta muốn dùng cái đầu rắn này đổi một ít linh đan để tu luyện."

Con mắt Nhạc Linh Nhi sáng ngời, nàng cười nói: "Tiểu muội cũng đang cần xà cốt của rắn độc để phối dược, chẳng qua khó lòng mở lời. Nếu như thế huynh đã nói vậy, tiểu muội liền mua con rắn gân hồng vảy vàng này."

Nàng lấy ra mấy bình đan dược đưa cho Giang Nam rồi nói: "Hai bình này lần lượt là Ích Khí đan, có thể tẩm bổ chân khí, và Hàm Thần đan, bổ dưỡng tinh khí thần. Còn đây là hai bình Dưỡng Thân đan dùng để bồi bổ thân thể."

Nhạc Linh Nhi lục lọi hết người, sau đó áy náy nói: “Thế huynh, tiểu muội chỉ đem theo bấy nhiêu đan dược, giá trị tính ra vẫn chưa bằng con rắn gân hồng vảy vàng này. Như vậy đi, ngươi nói cho ta địa điểm thời gian gặp mặt, ta quay trở lại phủ Dược vương mang đan dược tới đổi.”

“Chỉ là một con rắn gân hồng vảy vàng thôi mà, không cần phải rườm rà vậy chứ?”

Giang Nam nhận lấy mấy lọ đan dược, sau đó thản nhiên vừa cười vừa rời đi: “Nhạc thế muội, cáo từ.”

Nhạc Linh Khi nhìn theo hắn dần đi xa, vội cất cao giọng hỏi: “Thế huynh, tiểu muội thiếu huynh một phần nhân tình. Mạo muội xin thế huynh lưu lại tên họ để tiểu muội sau này báo đáp.”

Giang Nam cười ha hả, cũng không có trả lời, chỉ ung dung phất tay rồi tiến thẳng vào trong rừng.

“Thiệt là một tên quái dị.”

Nhạc Linh Nhi dậm dậm chân, tự nhủ: “Nơi này chỉ là phụ cận núi Lạc Hà, ngoại trừ phủ Tề vương cùng phủ Dược vương ra thì chỉ còn phủ Mộc vương thôi. Mấy tên đệ tử tôn thất bình thường trong hai phủ này chắc chắn khi nghe tới tên tuổi phủ Dược vương ta sẽ a dua nịnh hót, ấy vậy mà hắn cứ né xa ta. Kẻ như vậy đúng là lần đầu gặp phải.”

Nàng lấy ra một cái ống trúc, quơ quơ cây mồi lửa (hỏa chiết tử) châm vào ngòi nổ, chỉ nghe “xuy” một tiếng, một tia lửa bay thẳng lên không trung, sau đó nổ tung.

Nhạc Linh Nhi yên lặng đứng bên cạnh khe suối, một lúc sau có tiếng xé gió vang lên, có tiếng người cao giọng nói: “Quận chúa ở bên này.”

Hơn mười tên cao thủ phủ Dược vương trong chớp mắt liền tiến tới bên cạnh Nhạc Linh Nhi, tất cả khom người hành lễ, nhao nhao nói: “Quận chúa, một mình người chạy vào trong núi Lạc Hà khiến vương gia rất lo lắng…

Rắn gân hồng vảy vàng!”

Những tên cao thủ phủ Dược vương khi thấy được thi thể con rắn gân hồng vảy vàng kia thì rất kinh hãi, miệng lưỡi lắp bắp, trong đó có một bà lão hét toáng lên: “Chẳng lẻ con rắng gân hồng vảy vàng này là do tiểu thư giết chết? Xem ra tu vị võ đạo của tiểu thư lại tăng lên rồi.”

Những người khác cùng nhao nhao tiến lên chúc mừng khiến khuôn mặt Nhạc Linh Nhi không khỏi đỏ lên, cười cười nói: “Các ngươi chớ hiểu lầm, đây là do một vị huynh đài đi ngang qua thấy ta gặp nguy hiểm nên xuất thủ cứu giúp chém giết con rắn này. Đầu con rắn này có giá rất cao, cá ngươi mang nó về đổi thành ngân lượng đi.”

Mọi người đều vội vàng đồng ý.

Nhạc Linh Nhi quay đầu nhìn về nơi Giang Nam rời đi, thầm nghĩ: “Tuổi của hắn có lẽ so với mình còn nhỏ hơn nhưng thực lực lại vượt xa mình, không biết có thể gặp lại hắn lần nữa không…”

****

Đơn vị đo lường Trung Hoa:

1 lí, 1 dặm (市里, li) = 15 dẫn = 500 m

1 dẫn (引, yin) = 10 trượng = 33,33 m

1 trượng (市丈, zhang) = 2 bộ = 3,33 m

1 bộ (步, bu) = 5 xích = 1,66 m

1 xích, (市尺, chi) = 10 thốn = 1/3 m = 33,33 cm

1 thốn (市寸, cun) = 10 phân = 3,33 cm

1 phân (市分, fen) = 10 li = 3,33 mm

1 li (市厘, li) = 10 hào = 1/3 mm = 333,3 µm

1 hào (毫, hao) = 10 si = 33,3 µm

1 ti (丝, si) = 10 hu = 3,3 µm

1 hốt (忽, hu) = 1/3 àm = 333,3 nm

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 12: Tẩy Cân Phạt Tủy

Trong nội viện phủ Tề vương, Giang Nam dò xét cẩn thận sáu bình ngọc vừa thu được, trong lòng không khỏi cảm thấy hưng phấn: "Tuyệt vời, trước đây chỉ có những tên đệ tử tôn thất của phủ Tề vương mới có thể được hưởng đãi ngộ như thế này, vậy mà hôm nay ta cũng có thể nhận lấy."

Giang Tuyết nhảy từ đầu vai của hắn xuống hóa trở lại thành cô gái với dung nhan khuynh quốc khuynh thành, sau đó đưa tay nhẹ nhàng lấy một bình ngọc, hơn mười viên thuốc to như hạt đậu nành được đổ ra chuyển động trong lòng bàn tay nàng tỏa ra thứ ánh sáng lóng lánh, một mùi hương thơm nồng chui thẳng vào mũi không khỏi khiến bất cứ ai cũng cảm thấy rung động.

"Đan phủ Dược vương cũng tạm được, có thể coi là vừa mắt. Tuy nhiên chỉ như vậy thôi cũng đã là thứ quý hiếm đối với người tu luyện võ đạo rồi."

Giang Tuyết nhìn thoáng qua, cười nói: "Tử Xuyên, những đan dược này có thể giúp cho căn cơ của ngươi trở nên kiên cố, vững chắc. Uẩn Thần đan và Dưỡng Thân còn có một ít tác dụng đối với ngươi, riêng Ích Khí đan, bởi vì bản thân ngươi tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh nên tác dụng của nó liền rất nhỏ, dù ăn hết đống này cũng chỉ lãng phí.

Giang Nam chăm chú suy nghĩ, điều này chính xác không sai, Ích Khí đan tuy có thể gia tăng chân khí, nhưng hắn lại tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh, tốc độ tăng trưởng chân khí vượt qua tốc độ do Ích Khí đan đem lại.

Tuy nhiên hai loại đan dược còn lại, nhất là Dưỡng Thân đan lại có tác dụng rất lớn với hắn.

Trải qua một thời gian dài ăn uống đạm bạc, cơ thể hắn cực kỳ thiếu dinh dưỡng, đồng thời tích tụ quá nhiều tạp chất, tố chất thân thể kém hơn rất

nhiều so với những tên đệ tử thế gia.

Hiện tại hắn đang tu luyện mấy loại tâm pháp là Ma Ngục Huyền Thai kinh, Long Hổ Tượng Lực quyết, Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, nhu cầu dinh dưỡng, năng lượng là tương đối lớn, không chỉ ăn uống nhiều hơn, hơn nữa số bữa cũng gia tăng, thức ăn thì dù đều là thịt yêu thú nhưng dường như vẫn chưa thỏa mãn được cơn đói của hắn. Nguyên nhân là do thức ăn của hắn có quá ít dinh dưỡng, không đủ đảm bảo nhu cầu cho cơ thể.

Nếu tiếp tục như vậy tất nhiên sẽ ảnh hưởng nhiều tới tiến độ tu luyện của hắn, tu vi càng cao thâm thì bị ảnh hưởng tới tốc độ tu luyện càng lớn.

Nhưng nếu có loại đan dược bồi bổ thân thể như Dưỡng Thân đan này, những tạp chất, nhưng thứ có thể gây ra tai họa ngầm bên trong cơ thể sẽ bị bại trừ hoàn toàn, cực kỳ có ích đối với người tu đạo như hắn.

Một viên đan dược của phủ Dược vương có giá trị khoảng một trăm năm mươi lượng bạc không phải không có lý do.

Còn về Uẩn Thần đan, tác dụng của nó là bồi bổ tinh khí, dưỡng thần, tẩm bổ thần niệm, cũng là một loại đan dược có giá trị lớn. Giang Nam từng nghe mấy vị cao thủ trong phủ Tề vương trong lúc truyền thụ cho đệ tử có nhắc nhở về tác dụng quan trọng của thần niệm, nhất là khi tu tới cảnh giới Ngoại Cương, người có được thần niệm cường đại thì thực lực sẽ càng mạnh mẽ.

Giang Tuyết cười nói: “Tử Xuyên, trước tiên ngươi nên dùng Dưỡng Thân đan để bồi bổ thân thể, sau đó mới sử dụng Uẩn Thần đan, như vậy hiệu quả thu được sẽ rất tốt.”

Giang Nam liền nuốt một viên Dưỡng Thần đan, hắn chỉ cảm thấy một luồng hơi nóng đột nhiên trào lên, tỏa ra khắp tứ chi, bèn vội vàng khoanh chân ngồi xuống, dùng chân khí điều tiết dược lực bồi bổ thân thể.

Trong đan điền, dược lực Dưỡng Thần đan không ngừng thoát ra, hơi nóng kinh người, trong cơ thể hắn lúc này giống như một cái lò lửa, tỏa ra

hơi nóng hừng hực không ngừng rèn luyện , bại trừ tạp chất trong da, thịt, cơ bắp, huyết quản, cốt cách, thậm chí là xương tủy bên ngoài.

Toàn thân hắn mồ hôi thoát ra như suối từ mười vạn tám ngàn lỗ chân lông mang theo những tạp chất nhờn nhợn đen, sau đó dưới nhiệt độ cao liền bốc thành hơi nước tạo thành những chất cặn bã phủ lên người hắn.

Dược lực khổng lồ của Dưỡng Thân đan thậm chí xuyên vào lông, tóc, đem những tạp chất tích tụ từ lâu trong cơ thể bài xuất hết ra ngoài, thậm chí là những bệnh thầm kín cũng được chữa trị sạch sẽ.

Trải qua không biết bao lâu, dược lực Dưỡng Thân đan cuối cùng cũng tiêu trừ, Giang Nam tiếp tục nuốt vào viên thứ hai, tuy nhiên công hiệu của viên thứ hai này lại hơi khác so với viên đầu. Nếu như viên đầu đem tạp chất đẩy ra khỏi cơ thể, thì dược lực viên thứ hai lại tẩm bổ da, gân, xương cốt của hắn, thậm chí cả những nơi sâu bên trong, khiến cho cơ thể hắn ngày càng tràn trề năng lượng.

Xương cốt trong cơ thể rung lên như thể hiện sự vui mừng, những đường gân trở nên to và dày, cơ bắp co rút liên tục tưởng như lúc nào cũng có thể bộc phát ra một thứ sức mạnh kinh khủng, tất cả là nhờ công hiệu kì diệu của Dưỡng Thân đan.

Hắn vốn tu luyện Long Hổ Tượng Lực quyết, sức mạnh cũng đã đạt tới gần bốn hổ, hôm nay lại xơi thêm hai viên Dưỡng Thân đan, tẩy hết tạp chất, trị hết những nguy hại tiềm ẩn khiến cho sức mạnh hắn tăng thêm một tầng.

Năm hổ!

“Đệ tử thế gia của phủ Tề vương bình thường đều sử dụng loại đan dược này, chẳng trách sao hơn xa người thường.” Giang Nam nghĩ thầm trong lòng.

Đến lúc hắn nuốt viên thứ ba vào, dược lực tuy vẫn mạnh mẽ nhưng hiệu quả cải tạo cơ thể không đã không rõ rệt như hai viên trước. Đến khi ăn hết

một lọ Dưỡng Thân đan thì hiệu quả bồi bổ thân thể cũng đã đạt tới cực hạn, cho dù có dùng loại linh đan này nhiều hơn nữa cũng đã không thể đem lại bao nhiêu công dụng, trừ khi tìm được một loai linh đan cao cấp hơn.

"Trời mau sáng vậy sao?"

Giang Nam ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, chỉ thấy bên ngoài ánh mặt trời vàng óng, đây chính là thời điểm tốt nhất để tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh, hắn bèn lập tức thúc dục chân khí tu luyện.

Việc thúc dục môn tâm pháp này cũng không phải chuyện chơi, nhưng điều khiến Giang Nam cảm thấy vui mừng đó là hôm qua việc vận hành Ma Ngục Huyền Thai kinh vốn rất chậm chạp, ấy vậy mà hôm nay chân khí lại giống như được bôi trơn, tốc độ nhanh hơn bình thường rất nhiều.

"Thân thể trải qua tẩm bổ cũa Dưỡng Thân đan đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, chân khí vận hành vô cùng dễ dàng, thông suốt, đối với việc vận dụng cũng càng thêm thoải mải, tí mỉ."

Đợi tới lúc mặt trời lên cao, Giang Nam vẫn không ngừng tu luyện, nguyên khí thái dương bên trong ánh mặt trời được hắn hấp thụ chuyển hóa thành chân khí trong cơ thể, chỉ sau một lúc hắn liền cảm nhận được sự tràn trề của dương khí toàn thân, có dấu hiệu không thể tiếp tục khống chế, lúc này hắn mới dừng việc tu luyện, trong lòng không khỏi cảm thấy mừng rỡ.

"Hiệu quả của Dưỡng Thân đan quả thật quá tốt, hôm qua Giang Tuyết tỷ tỷ nói thân thể ta còn quá yếu, không thể thừa nhận dương khí thái dương nồng đậm khi mặt trời lên cao, hôm nay nhờ có Dưỡng Thân đan, mà thời gian tu luyện của ta đã có thể kéo dài hơn rất nhiều.

Giang Nam chậm rãi thu hồi chân khí, chỉ thấy chân khí sau khi quay về đan điền liền được cái chuông ma kia thôn phệ hết vào bên trong mà săn sóc ân cần.

Nhìn lại bản thân mình, hắn hơi nhíu mày, toàn bộ cơ thể hắn bây giờ vừa

đen vừa hôi, mùi tanh nồng xộc thẳng vào mũi rất khó chịu.

Hắn vội bước ra khỏi phòng rôi đi nhanh về cái giếng bên cạnh, một trảo vẫy về phía dưới, chân khí từ trong cơ thể phun trào hóa thành một chiêu "Đại Giang Xuất Thâm Cốc", sau đó nghe một tiếng "ào ào", một cột nước từ dưới giếng bị chân khí của hắn hút lên giống như một con sông lớn từ trong núi phun trào ra ngoài.

Chân khí của hắn tỏa ra càng lúc càng hùng hậu, càng lúc càng điều khiển thoải mái, điều khiển một ít nước trong giếng này quả thực dễ dàng đối với hắn.

Giang Nam cọ rửa sạch sẽ chất bẩn trên người, hắn chỉ thấy tinh thần càng lúc càng sảng khoái. Sau khi quay trở về phòng thay lại một bộ đồ sạch sẽ, hắn cảm thấy thể lực hiện giờ vô cùng dồi dào. Đúng lúc này, Giang Tuyết đột nhiên há to miệng hút một phát liền cuỗm đi bốn thành dương khí của hắn.

Tuy bốn phần dương khí bị hút đi khiến cho tu vị bị giảm xuống vài phần, nhưng Giang Nam vẫn cảm thấy khỏe mạnh hơn ngày hôm qua rất nhiều lần.

Hắn nhớ lại kinh nghiệm trước đây, cảm thấy tất cả giống như là một giấc mộng tuyệt đẹp, tất cả đều vô cùng kì diệu khiến cho người thường khó có thể tin tưởng.

"Tử Xuyên, phủ Tề vương có chuyện lớn."

Vốn Thiết Trụ tới đây là để nhờ hắn chỉ Long Hổ Tượng Lực quyết, nhưng khi vừa đến khoảng sân nhỏ phía trước thì sắc mặt trở nên vô cùng nghiêm trọng, đảo mắt nhìn xung quanh rồi mới nói: "Vừa rồi ta nghe được tin tức trong nội phủ truyền ra, nói là quản sự Võ Tư Giang vốn mất tích nhiều ngày nay, đến hôm nay có người phát hiện ra thi thể của hắn ở hạ du sông Dương Xuyên, hiện giờ vương phủ đã phái cao thủ đi điều tra nguyên nhân cái chết của hắn…"

“Cuối cùng thì cái thi thể của tên kia cũng bị phát hiện rồi.”

Trong lòng Giang Nam giật mình, thầm nghĩ: “Ta đánh chết Võ Tư Giang, dùng tổng cộng ba thứ võ học là Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, Ly Miêu Thập Tam pháp, và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết. Mấy thứ này chắc chắn không thể qua mắt cao thủ của vương phủ. Phủ Tề vương nghiêm cấm truyền thụ võ học ra bên ngoài, nếu phát hiện ra tung tích của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, chắc chắn sẽ không bỏ cuộc sớm.”

“Với loại người khẩu phật tâm xà như Võ Tư Giang thì tính mệnh của những kẻ như chúng ta chỉ là cỏ rác, muốn thì giết, thích thì đánh. Không nghĩ tới hôm nay hắn cũng bị như vậy, thật là quả báo, đáng đời.”

Thiết Trụ nghe được rất nhiều thông tin, cười nói: “Tuy nhiên bên trong nội phủ rất coi trọng chuyện này, họ cho rằng có người muốn đối phó với phủ Tề vương cho nên cao thủ được phái ra lần này nghe nói ngoài tổng quản Tề Dong, cùng hơn mười tên cao thủ còn có thế tử Tề vương, Tề Phong.”

“Thế tử Tề Phong?”

Trong lòng Giang Nam hơi chột dạ, thế tử Tề Phong trong phủ Tề vương chính là một nhân vật nổi tiếng. Đối với người như hắn mà nói, Tề Phong quả thật như một vị thần tỏa ra thứ ánh sáng rực rỡ, lóa mắt.

Người này nghe nói văn võ song toàn, cầm kỳ thư họa không gì không giỏi, hơn nữa mưu lược hơn người, từng đánh bại Tề Vương ba lần về suy diễn chiến trận trên sa bàn. Tu vị võ đạo của hắn cũng rất kinh người, mới hơn hai mươi tuổi đã tu luyện thành cường giả hàng đầu, đạt tới Thần Luân chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

“Tề Phong, cho dù tài năng tới mức nào cũng chỉ là một người phàm mà thôi, đừng tưởng vì vậy mà trèo được lên đầu lên cổ mình.”

Trong lòng Giang Nam thầm nghĩ: “Huống chi mình đã không còn là nô

bộc, văn tự bán mình cũng đã chuộc, không còn là người phủ Tề vương, cho dù Tề Phong cho dù có đem cả phủ Tề vương lật tung lên cũng không thể lần ra được mình.”

Dưới hạ du sông Dương Xuyên, xung quanh thi thể của Võ Tư Giang là tầng tầng lớp lớp cao thu Tề gia vây quanh tạo thành bức tường trùng trùng điệp điệp ngăn cách người ngoài quan sát.

Một vị công tử bận áo tím chậm rãi cất bước đến trước thi thể Võ Tư Giang, dò xét vài lần rồi giống như phát hiện ra điều gì đó.

“Thế tử, ngài có phát hiện gì sao?”

Tổng quản vương phủ tiến lên, thấp giọng hỏi: “Theo như lão nô thấy, việc này hơn phân nửa là do đệ tử nội phủ gây nên, tư cách tên Võ Tư Giang này quá kém, đắc tội với qua nhiều người, lần này hẳn là do một vị thiếu gia nào đó ra tay đánh chết. Võ Tư Giang tuy là quản sự ngoại môn, nhưng chung quy cũng chỉ là một tên nô tài, vì một tên như thế cũng không cần huy động quá nhiều người như thế này?”

“Tề Dong, ngươi nghĩ sai rồi.”

Vị công tử áo tím kia đúng là con trai trưởng của Tề vương, Tề Phong, hắn phong thái tự nhiên, vừa đi dọc sông Dương Xuyên vừa nói: “Võ Tư Giang đích thị chỉ là một tên nô tài, chuyện sống chết của hắn cũng không đáng bận tâm. Nếu như đắc tội với mấy tên đệ tử tôn thất rồi bị giết chết trong vương phủ thì chẳng ai quan tâm làm gì. Nhưng tại sao lần này lại động thủ ở bên ngoài, từ đó nhìn ra rằng kẻ ra tay không phải là đệ tử tôn thất của vương phủ chúng ta.”

Tề Dong vội chạy theo, vừa đi vừa cười: “Không phải mấy vị thiếu gia trong vương phủ thì liệu có thể là ai?”

“Không phải đệ tử tôn thất vương phủ, tự nhiên là nô tài trong vương phủ.”

Hơn mười tên cao thủ phủ Tề vương đi theo sát Tề Phong tiến về phía trước, chẳng bao lâu sao đã tới khu mảnh rừng rậm, mà chính xác hơn chính là nơi mà Giang Nam đánh chết Võ Tư Giang.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 13: Nguy Cơ Ẩn Hiện

"Quả nhiên là bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng."

Ánh mắt Tề Phong quét qua những dấu chân tán loạn phía dưới một lần, hắn cười lạnh liên tục, sau đó thân hình khẽ di động, bước theo những dấu chân của Giang Nam để lại, thân hình lắc lư liên tục, hai tay thiên biến vạn hóa, khi thì đánh ra Giang Nguyệt Phá Lãng, khi thì sử dụng Ly Miêu Thập Tam pháp, lúc thì đổi sang Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ.

Nếu Giang Nam ở đây lúc này ắt hẳn hắn sẽ rất kinh ngạc, bởi vì những chiêu thức Tề Phong thi triển giống hệt những chiêu mà Giang Nam sử dụng, trình tự không sai một ly, cả quá trình Giang Nam đánh chết Võ Tư Giang cứ thế được hiển hiện một cách rõ ràng.

"Ly Miêu Thập Tam pháp, Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, ha ha, tên nô tài này không ngờ có thể hiểu được nhiều võ học của phủ Tề vương chúng ta như thế, thậm chí một trong tứ đại tuyệt học là Giang Nguyệt Phá Lãng quyết cũng bị hắn học được."

Sát khí tràn ngập trên mặt Tề Phong, hắn điềm nhiên nói: "Học trộm tuyệt học vương phủ, lại còn sử dụng nó để đánh chết quản sự Võ Tư Giang, tên này rõ ràng muốn thị uy với vương phủ chúng ta, thật là to gan."

Trong lòng tổng quản Tề Dong sợ hãi, phủ Tề vương rất coi trọng vấn đề truyền thụ tuyệt học, thủ vệ nghiêm mật, vương phủ nghiêm cấm bất kì kẻ nào học trộm, một khi phát hiện lập tức giết liền không tha.

Không ngờ có kẻ có thể học trộm được Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, hơn nữa lại đánh chết quản sự vương phủ ở ngoài thành, điều này giống như đang thị uy với vương phủ.

"Có thể tiếp xúc với bí quyết tâm pháp Giang Nguyệt Phá Lãng hẳn nà nô

tài trong nội phủ, đồng thời thời gian tiếp xúc có thể không dài, cảnh giới tu vị có lẽ hẳn là ở luyện cốt, hoặc luyện màng.”

Tề Phong xoay người rời đi, nói với giọng trầm trọng: “Tu luyện đạt tới bước này, kẻ tư chất bình thường cần khoảng năm, sáu năm, tư chất tốt thì khoảng hai, ba năm, tên này hẳn là ẩn nấp trong vương phủ của ta trong khoảng thời gian này. Tề Dong, ngươi mau chóng điều tra xem khoảng thời gian này có kẻ nào vào làm nô tài trong vương phủ hay không.”

Tề Dong gật đầu nghe lệnh, lạnh giọng nói: “Lão nô nhất định toàn lực bắt lấy tên này.”

“Còn nữa!”

Tề Phong dừng bước, khuôn mặt lạnh lung nói: “Tên này sau khi học lén tuyệt học của vương phủ ta lại không có bỏ trốn, ngược lại lại có can đảm thị uy với phủ Tề vương chúng ta, đúng là một kẻ to gan lớn mật. Nói không chừng ở hạ lưu sông Dương Xuyên này còn có vài chỗ hăn dùng để luyện công nữa, các ngươi cẩn thận đừng để bỏ sót, nhất định phải kiểm tra cho hết tất cả mọi ngõ ngách cho ta.

Tới xế chiều, Thiết Trụ tới tìm Giang Nam một lần nữa, giả thần giả quỷ nói: “Tử Xuyên, ngươi có nghe gì chưa? Có người học trộm tuyệt học vương phủ ai ngờ bị Võ Tư Giang phát hiện được, thế là hắn thịt luôn Võ Tư Giang! Tên này đúng là to gan lớn mật, tiếp tục giết một con gấu yêu nữa tại phụ cận miếu sơn thần, quá là hung hãn!”

“Vài ngày trước chính mình đánh chết con gấu yêu ở miến sơn thần, qua nhiều ngày như vậy dấu vết để lại sợ rằng rất khó phát hiện, thế mà tên Tề Phong kia cũng có thề lần mò ra được sao?”

Giang Nam rùng mình, cảm thấy khá bội phục khả năng phán đoán của Tề Phong, tác phong làm việc tỉ mỉ, kín kẽ, việc cho người dò xét dọc theo phụ cận hạ lưu sông Dương Xuyên không phải ai cũng có thể làm được.

Thiết Trụ tiếp tục nói: “Nghe nói người này là nô tài của vương phủ, tổng quản Tề Dong phụng mệnh điều tra việc này, quyết phải tìm xem kẻ nào dám học lén tuyệt học vương phủ.”

Giang Nam hỏi rất cặn kẽ, sau khi biết được tổng quản Tề Dong chỉ kiểm tra những tên vào vương phủ làm người hầu từ hai năm về trước mới thở phào một hơi, thầm nghĩ: “Mình chỉ mới vào vương phủ một năm trước mà thôi, cũng chỉ làm việc lặt vặt, huống chi bây giờ đã tự do, cho dù Tề Dong có ba đầu sáu tay, kiểm tra thế nào cũng không thể mò ra mình được.”

Tuy tu vị của hắn tiến bộ cực nhanh nhưng đối với mấy thế gia khổng lồ như phủ Tề vương thì vẫn chẳng có ý nghĩa gì. Chỉ cần bị cao thủ phủ Tề vương phát hiện, hắn chắc chắn là chết.

“Trụ Tử, ngươi cần cẩn thận, ta truyền thụ cho ngươi bí quyết gia truyền tuy khác Long Hổ Tượng Lực quyết của phủ Tề Vương, nhưng dù sao cũng khá giống. Nếu như bị ai đó phát hiện ra, tính mạng của ta và ngươi đều khó giữ.”

Sắc mặt Giang Nam nghiêm túc, trầm trọng nói: “Tốt nhất ngươi nên hạn chế bộc lộ võ nghệ ra ngoài, miễn dẫn tới những phiền toái không cần thiết.”

Thiết Trụ gật đầu đồng ý, sau đó cười nói: “Cái này không cần ngươi nói ta cũng biết, sẽ không để người khác biết được.”

Giang Nam đưa tay lấy ra một bình ngọc, cười nói: “Trụ Tử, ở đây ta có mấy miếng Ích Khí đan, ngươi ăn vào có thể giảm đi hai năm khổ tu đó.”

“Ích Khí đan?”

Thiết Trụ giật mình, hoảng hốt nói: “Ích Khí đan, thứ có thể làm tăng chân khí đó sao? Tử Xuyên, ngươi mót ở đâu ra thứ bảo bối như thế này vậy?”

Hắn cực kì khiếp sợ, cho dù là đệ tử tôn thất của phủ Tề vương cũng không có nhiều những thứ như Ích Khí đan này, loại đan dược này có giá trị

cực cao, một viên hai trăm lượng bạc. Cho dù phủ Tề vương có giàu nứt đố đổ vách ra thì cũng không thể để ý tới từng tên đệ tử cụ thể. Dù sao đệ tử tôn thất của vương phủ vào khoảng một trăm người, mỗi ngày một người một viên Ích Khí đan thì cũng phải tốn hơn vạn lượng bạc."

Hơn nữa Giang Nam lại chỉ là một tên tôi tớ, thế mà có thể lấy ra được một lọ Ích Khí đan, nhìn qua thì hắn mới giống một tên địa chủ thứ thiệt, còn mấy tên đệ tử, thiếu gia của phủ Tề vương thì mới là mấy tên ăn mày.

"Điều này thì ngươi chưa cần phải biết đâu."

Giang Nam cũng không giải thích nhiều, đưa bình ngọc nhét vào tay Thiết Trụ, sau đó cười nói: "Mấy viên Ích Khí đan này cũng không có nhiều tác dụng với ta, nhưng lại rất có ích với ngươi. Thiết Trụ, ta với ngươi vốn là huynh đệ mà, không cần phải khách sáo làm gì, không phải ngươi vẫn ước mơ thoát khỏi kiếp tôi tớ sao?"

Thiết Trụ ngẩn người, sau khi nhận lấy Ích Khí đan, hắn mở bình ngọc ra, nhìn vào bên trong, lập tức tim đập loạn xạ, hít thở dồn dập: "Trời đất, quá nhiều đan dược!"

Trong bình có hơn mười viên Ích Khí đan, tương đương khoảng một ngàn lượng bạc, những tên nô tài như hắn có khi cả đời cũng không thể kiếm được từng ấy tiền. Bán hết mớ đan dược này cũng đủ cho Thiết Trụ không phải lo cơm ăn áo mặc cả đời.

"Tử Xuyên, thật ra ngươi có bí mật gì vậy?"

Thiết Trụ lẩm bẩm nói, hắn chỉ cảm thấy tên huynh đệ vốn thân thiết trước đây giống như biến thành một người hoàn toàn khác, cao thâm khó dò.

…

"Tử Xuyên, ngươi nuốt Dưỡng Thân đan tẩm bổ thân thể nhờ đó toàn bộ tạp chất cùng tác hại ngầm trong cơ thể khu trừ, thực lực tăng lên không ít, bởi thế…"

Đôi mắt dễ thương của Giang Tuyết đảo quanh, đoạn cười mỉm nói: “Bởi thế nên tí nữa chúng ta liền rời khỏi núi Lạc Hà, sáng mai trở về.”

Giang Nam kinh hãi, lắp bắp nói: “Chiến đấu liên tục từ giờ tới mai sao?”

Đôi mày xinh đẹp của Giang Tuyết khẽ nhíu: “Sợ sao?”

“Sao lại phải sợ?”

Giang Nam cười ha ha, nhưng trong lòng lại nói thầm, bây giờ mới chỉ là buổi chiều, chỉ một lúc nữa sẽ tới lúc mặt trời lặn. Hơn nữa đập nhau một buổi tối, loại chiến đấu trâu bò này coi như thân thể hắn là sắt thép cũng không thể chịu nổi.

Hai tỷ đệ rời khỏi thành không lâu sau, đi sâu vào trong núi Lạc Hà, nơi đó mặc dù có nhiều yêu thú nhưng vì cao thủ trong vương thành nhiều như mây nên yêu thú rất ít xuất hiện ở xung quanh vương thành, càng xa phủ Tề vương, yêu thú càng xuất hiện nhiều với mật độ ngày càng dày.

Giang Nam thẳng tiến vào trong núi Lạc Hà liền gặp phải vài ba con yêu thú, toàn bộ đều bị hắn thịt một cách gọn gàng, tuy nhiên chân khí vì thế mà cũng bị hao tổn không ít.

Tà dương cuối cùng cũng đổ xuống, ánh trăng vằng vặc bắt đầu treo lên, Giang Nam cùng mĩ nhân tuyệt sắc Giang Tuyết bước đi trong rừng sâu hoang vắng, trong lòng không hề có chút tơ tưởng nào mà tràn đầy đề phòng.

Đột nhiên nghe một tiếng “rắc” vang lên, dưới ánh trăng vàng óng, một cái lưới nhện kích thước hơn một trượng từ trên trời giáng xuống chụp thẳng lên đầu hắn.

“Nhện yêu”

Giang Nam thúc dục chân khí, chấn chỉnh lại tâm thần, thân hình lui nhanh về phí sau né một chiêu chụp bắt, sau đó là từng tràng âm thanh “rắc rắc…” vang lên, một con nhện đen thui từ trong núi xông ra, chạy vòng vòng

xung quanh hắn đồng thời không ngừng nhả tơ thành một cái lưới lớn khoảng một trượng bao phủ hắn vào bên trong.

Còn Giang Tuyết vốn luôn đi bên cạnh hắn thì chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở đằng xa, đứng lẻ loi một mình trong khoảng đất trống, ánh trăng trong hơn mười trượng tựa như vì nàng mà lũ lượt kéo đến xung quanh, sáng rọi một vùng.

Giang Nam miễn nhiễm từ lâu với mấy việc này, đột nhiên có tiếng "sột sột" vang lên, một con báo đốm dài khoảng bảy tám xích từ trên cây đại thụ nhảy vọt lên như bay, chuyển sang một cây khác, tránh đi khỏi mạng nhện, chạy cực nhanh về phía hắn.

Tiếp đó lại có một con khỉ hung bạo giống như thiên lôi nhảy vọt ra, la hét ỏm tỏi một vùng, sau đó rất nhanh nhẹn đu lên đu xuống mấy lần liền đến gần lổ hổng còn lại của tơ nhện, nó cùng hai con nhện và báo đốm tạo thành thế tam giác bao vây lấy Giang Nam.

"Yêu thú xuất hiện ngày càng nhiều rồi!"

Sắc mặt Giang Nam trở nên nghiêm trọng, thầm nghĩ: "Sau khi mình luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh thì dương khí vô cùng sung mãn, chỉ sợ yêu thú xung quanh nơi này đều bị mình hấp dẫn tới."

Tám cái chân di chuyển trên mạng nhện, con nhện đen vừa phát ra những tiếng kêu quái dị vừa lao nhanh tới tấn công. Giang Nam hừ lạnh một tiếng, chân khí ma sát với không khí xung quanh tạo ra một âm thanh trầm trọng như voi rống, cánh tay tựa như một chiếc vòi voi đánh ra một tiếng "ba" khiến con nhện to lớn kia bị bật trờ về.

Cánh tay Giang Nam cũng bị chấn động đau đớn một lúc, trong lòng hoảng sợ: "Một chưởng này của mình, cho dù là miếng sắt cũng bị đánh tới lõm sâu, xem ra thân thể con nhện quái này còn cứng hơn cả sắt thép!"

Con báo đốm đột ngột xuất hiện ở trên đỉnh đầu của hắn vồ xuống không

một tiếng động, đồng thời con khỉ núi kia nhảy nhót như bay vung tay tát mạnh về phía gáy của Giang Nam khiến cho hắn bị đưa vào thế hai mặt vây công.

Trận chiến này của Giang Nam vô cùng khó khăn, gian khổ, từng con nhện yêu, báo đốm, khỉ núi đều không yếu, nếu một chọi một thôi thì cũng không làm khó được hắn, nhưng tình huống ba đánh một như thế này khiến hắn thấu hiểu ước muốn có ba đầu sáu tay là như thế nào.

Đây còn là vì thực lực của hắn gần đây tăng lên rất nhanh, chỉ sợ nếu là một ngày trước thì hắn chắc chắn sẽ bị xé thành mảnh nhỏ trong chốc lát.

Tất cả các loại võ học như Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, Long Hổ Tượng Lực quyết, Ly Miêu Thập Tam pháp, Giang Nguyệt Phá Lãng quyết biến ảo khôn lường trong tay hắn, tuy hắn tu luyện võ học không nhiều nhưng đều là thứ tốt, mỗi một lần sử dụng hắn liền lĩnh ngộ thêm được một ít, uy lực đánh ra càng lúc càng lớn, chiêu thức càng lúc càng hoàn mĩ.

Trải qua khổ chiến, hắn cuối cùng cũng diệt được con nhện đen tròn tròn kia, vết thương lỗ chỗ khắp người hắn, quần áo thì bị xé rách toang, vết máu loang lổ.

Lúc này lại một tiếng rít gào vang lên, hai con yêu sói đứng dậy như người bình thường chạy thẳng vào chiến trường.

Áp lực lên Giang Nam tăng lên gấp đôi, yêu thú quanh núi Lạc Hà không ngừng chạy tới khiến hắn không còn có thời gian thở dốc, chỉ cần hơi ngừng lại hắn sẽ phơi thây trong bụng yêu thú, xương thịt bị chúng ăn tươi.

Hắn từng cho rằng việc chứng kiến cảnh yêu ma chém giết trong lúc chạy nạn ngàn dặm là cảnh tượng kinh khủng nhất cuộc đời, nhưng so với tình hình lúc này thì khi đó chỉ giống như đang dạo chơi ngắm cảnh mà thôi.

Giang Nam mấy lần tưởng như không thể kiên trì được nữa, sắp bị những con yêu thú xé thành từng mảnh, hắn cũng không nhớ bản thân đã giết bao

nhiêu con, trong đầu chỉ có một ý nghĩ duy nhất….

Đó chính là phải sống!

Hắn đã lâm vào tình trạng kiệt sức, hai mắt đỏ ngầu, chỉ nhờ một thứ ý nghĩ cố chấp, dù chết không sờn duy trì lấy thân thể, tiếp tục chém giết giống như một cỗ máy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 14: Cướp Ổ Giao Long

Sắc trời dần sáng, tia sáng đầu tiên theo đường chân trời phía xa vọt tới, chiếu rọi lên đỉnh núi Lạc Hà.

Hắn đã chiến đấu từ chiều qua cho tới hết đêm, kiên trì tới bây giờ đã là cực hạn, không thể kéo dài thêm được nữa.

Ánh mắt hắn đã mơ mơ hồ hồ, hai chân nặng trịch như đeo hai quả tạ, hai tay như đeo vạn cân chì, nặng nề vung vẩy. Lúc này sáu bảy con yêu thú đang vây công Giang Nam hòng ăn tươi nuốt sống hắn, đúng lúc đó, một nữ từ bước đi nhẹ nhàng trong ánh nắng bình minh tiến tới, tà áo dài trắng hơn tuyết phất phơ như đang hứng lấy từng tia nắng sớm.

Mấy con yêu thú nhìn thấy Giang Tuyết đi tới liền hốt hoảng cụp đuôi, quay đầu tháo chạy về sâu trong núi.

Giang Nam ngẩn ngơ, toàn thân hắn lúc này đầy máu, đứng chôn chân một chỗ lúc lâu hắn mới hồi thần: “Ta sống sót rồi sao? Ta sống rồi!”

Hắn vật ra đất, nằm trên vũng máu thở hổn hển, cơ bắp toàn thân căng cứng, vừa nhức, vừa đau, cảm giác tê liệt, đau buốt từ các vết thương lớn nhỏ trên người truyền đến khiến hắn giống như đang bị thiêu cháy, nóng rát khắp toàn thân.

Bây giờ hắn không còn sức để nâng dù chỉ một ngón tay.

“Đã bắt đầu.”

Giang Tuyết lặng im không một tiếng động đi tới, hai trên đi trên vũng máu mà không hề dính lấy một vết đỏ nào, lạnh nhạt nói: “Ngươi chiến đấu suốt một đêm, bây giờ đã là cực hạn cả về tinh thần, thể xác lẫn chân khí, hiện tại chính là thời điểm quan trọng nhất, chỉ cần ngươi có thể kiên trì tiếp

tục tu luyện, thành quả thu được nhất định lớn hơn rất nhiều so với bình thường.”

“Tỷ à, cả đêm ta đã không được ngủ rồi, ngày mai tu luyện cũng được mà…” – Giang Nam mệt mỏi, hữu khí vô lực nói.

Giang Tuyết hơi nhíu mày: “Mô phật, mới có đau đớn tí xíu mà ngươi liền quên mất mục đích tu luyện võ đạo của mình rồi sao? Cứ như vậy thì đừng nói tìm thiên thần báo thù, sau này chỉ cần thêm ít khó khăn thì ngươi nhất định lấy đó làm lý do để lười biếng, cuối cùng rồi cũng sẽ cười xòa cho qua. Nếu ngươi bây giờ dùng Uẩn Thần đan, hiệu quả hẳn là hơn mười ngày khổ tu.”

Trong lòng Giang Nam giật thót, hắn im lặng một lát rồi gắng gượng đứng dậy, cố kiềm chế cơn đau đớn, tê liệt rít gào từ thân thể, lấy ra một viên Uẩn Thần đan nuốt vào, sau đó điều khiển chân khí thôi động Ma Ngục Huyền Thai kinh. Tai, mắt, mũi, miệng, cơ thể hóa thành một cánh cửa lớn phong bế toàn bộ mười vạn tám ngàn lỗ chân lông, đồng thời hấp thụ nguyên khi thái dương từ mặt trời.

Trong mắt Giang Tuyết hiện lên nét khen thưởng, nàng lặng yên nhìn hắn tu luyện, ánh sáng chói chang vẽ lên trên thân hai người những vầng sáng rực rỡ.

Mặt trời càng lúc càng lên cao, nguyên khí thái dương ngày càng đậm đặc, Giang Nam lúc này vẫn còn đang tu luyện, mãi cho tới lúc mặt trời lên cao, tới giờ Tỵ ban trưa, nguyên khí thái dương đậm đặc tới mức hắn không thể thừa nhận được nữa hắn mời dừng lại.

“Giang Tuyết tỷ tỷ nói hoàn toàn chính xác, sau khi thân thể, tinh thần, chân khí đạt tới cực hạn, nếu tiếp tục tu luyện sẽ rất dễ dàng đột phá, tu vị tăng mạnh.”

Giang Nam cảm nhận rõ ràng, sau khi bị Giang Tuyết hấp thụ bốn phần dương khí thì bản thân hắn cũng không có cảm thấy mệt mỏi, trong cơ thể

ngược lại tràn trề sức mạnh, hắn thầm nghĩ trong lòng: “Nếu tiếp tục như thế này, có lẽ không cần tới chín ngày, tối đa chỉ cần bốn ngày mình liền có thể đột phá, tiến vào cảnh giới luyện màng.”

Một đêm ác chiến cộng với việc tu luyện lúc sáng sớm khiến hắn tiến bộ cực kì kinh người, tương đương với hơn mười ngày khổ tu lúc bình thường, xương cốt toàn thân sau một trận chiến càng thêm dẻo dai, cứng rắn, mạnh mẽ vô cùng.

Sau khi hắn tu luyện Long Hổ Tượng Lực quyết, thể chất đã hơn xa người thường. Sau đó lại còn dùng Dưỡng Thân đan khu trừ tạp chất cùng những tai họa ngầm trong cơ thể ra khiến cho thân thể của hắn có thể so sánh với những tên đệ tử thế gia khác trong phủ Tề vương.

Mà tới giây phút này, cường độ thân thể của hắn lại tăng lên, trong cơ thể giống như tiềm ẩn sức mạnh to lớn của thần long, cự tượng.

Trải qua một đêm chiến đấu, chân khí của hắn càng thêm tinh thuần, cứng cỏi so với trước đây, thậm chí ngay cả tinh thần của hắn cũng khôi phục tới trạng thái tốt nhất, rất thoải mái, phấn chấn, giống như vừa được ngủ say bốn năm canh giờ vây.

Dược lực của Uẩn Thần đan đã bị hắn hấp thụ triệt để tăng lên tinh khí thần của bản thân.

Nếu như tu vị của hắn càng thêm thâm sâu, tinh thần càng thêm minh mẫn, mỗi ngày không cần ngủ, chỉ cần nhập định một lát liền tương đương một giấc ngủ say, thậm chỉ hiệu quả còn cao hơn.

“Ồ? Chốn sơn cùng thủy tận này còn có thể nuôi dưỡng ra linh vật như thế này sao? Nhất định có điều bất thường. Tử Xuyên, ngươi đi theo ta, có lẽ đây là một cơ may lớn đối với ngươi.”

Sắc mặt Giang Nguyệt tự dưng biến đổi, trên khuôn mặt tuyệt mĩ lộ ra nụ cười vui mừng: “Vận may lần này còn tuyệt vời hơn nhiều so với mấy thứ

như Dưỡng Thần đan.”

“Còn tốt hơn Dưỡng Thần đan nhiều sao?”

Con mắt Giang Nam sáng ngời, tim đập thình thịch, cười nói: “Tỷ tỷ, ngươi phát hiện ra tiên thảo, linh căn gì đó sao?”

“Tiên thảo linh căn?”

Giang Tuyết lắc đầu, bật cười, nàng bước thẳng về phía trước nói: “Thế gian này đúng là có tiên thảo linh căn, tuy nhiên ở chốn thâm sơn cùng cốc như núi Lạc Hà này thì không có. Linh khí ở đây quá mỏng, không có cách nào nuôi dưỡng được linh dược như vậy. Vận may mà ta nói tí nữa ngươi thấy sẽ biết.”

Trong lòng Giang Nam cực kỳ tò mò, vội vàng cất bước đuổi theo nàng.

Sắc mạt Giang Tuyết hơi ngưng trọng, đột nhiên nói nhỏ: “Tử Xuyên, phía trước hơi nguy hiểm. Tốt nhất ngươi nên che giấu dương khí toàn thân nếu không sẽ bị yêu thú phát giác. Dùng Ma Ngục Huyền Thai kinh rất dễ dàng làm được điều này.”

Giang Nam suy tư một lát, lập tức tỉnh ngộ, hắn liền vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai kinh, lấy thân thể như lao ngục, phong bế toàn bộ tai, mắt, mũi, lưỡi, ti, ý chí bản thân, khiến cho dương khí toàn thân bị giam cầm lại, không hề thoát ra ngoài, sau đó thầm nghĩ: “Nếu như mình sớm nghĩ tới điều này thì làm sao bị bọn yêu thú xem như một ngọn lửa di động nữa. Dù sao thì mình cũng đang tập luyện để nâng cao kĩ năng chiến đấu, kĩ xão bản thân, nếu cứ khóa hết dương khí như vậy thì làm sao có thể hấp dẫn bọn yêu thú mò đến để tập luyện chứ.”

Hai người yên lặng đi về phía trước, không lâu sau liền tới phía dưới một vách núi, chỉ thấy một ngọn thác hùng vĩ tựa như một dãi ngân hà đang rũ xuống, phía dưới là một cái đầm nước rộng khoảng mười trượng, tiếng nước đổ vang lên ầm ầm, cảnh vật nơi đây non xanh nước biếc, cây cối xanh tươi

ngợp một màu.

Giang Nam đứa mát liếc dọc liếc ngang, trong lòng kinh ngạc nói: “Kỳ lạ, quá kì lạ…”

Từ lúc đi tới, hắn có thể quan sát thấy có chim bay, cá nhảy, nghe được tiếng hót, ấy vậy mà khi tới đây, mặc dù phong cảnh rất tươi đẹp nhưng không có tới một con chim, thậm chí là mấy con thú hoang cũng không thấy tăm tích.

Hơn nữa, cái đầm nước trước mặt không lớn, ấy vậy mà cho dù thác nước trút xuống như thế nào thì nước trong hồ cũng không dâng lên, rất kì lạ.

“Tỷ…”

Hắn đang muốn hỏi chuyện thì Giang Tuyết đã dựng một ngọn tay lên ý bảo yên lặng, hai người nấp sau một tảng đá lớn ở đằng xa. Sau một lúc lâu, chỉ nghe tiếng nước chảy ào ào, bầu trời lúc này đột nhiên sáng ngời giống như từ trong đầm có một mặt trời nhỏ đang nhô lên vậy.

Một cổ hung uy không thể diễn tả từ trong đầm nước tỏa ra khắp nơi, ép cho lồng ngực Giang Nam thắt lại, cơ hồ không thể hít thở.

Hắn híp mắt lại, chỉ thấy vầng mặt trời nhỏ bay ra từ trong nước trông giống như một viên minh châu màu vàng cỡ trứng gà, nó bồng bềnh trong không trung, nhô cao hạ thấp không hề cố định.

Hạt minh châu kích thước như quả trứng gà kia ẩn chứa năng lượng khó có thể hình dung ra được, nó tỏa ra thứ ánh sáng mãnh liệt tới mức người khác khó có thể nhìn thẳng tới.

“Đây là gì vậy?”

Vừa nghĩ tới đây thì luồng hung uy kia bắt đầu trở nên mạnh mẽ hơn, mặt nước trên mặt đầm tách ra, một con quái vật khổng lồ theo đó tiến ra ngoài.

Con quái vật khổng lồ này to như một quả đồi nhỏ, có hình dạng tam giác, thân dài hơn trăm trượng, toàn thân che kín lớp vảy màu xám, phía sau đầu nhô ra những đoạn xương liên tiếp sắp xếp giống như một chiếc quạt chạy thẳng tới tận đuôi.

Giang Nam cực kì sợ hãi, con quái vật này có thân hình vừa giống rồng, vừa giống rắn, vừa trắng nõn, vừa thon dài, là rồng mà không phải rồng, là rắn mà chẳng phải rắn, bốn chiếc móng vuốt thon dài, cái đuôi giống như một chiếc quạt hương bồ (quạt làm bằng lá cây hương bồ), nó há miệng nuốt lấy viên minh châu tỏa sáng kia vào bụng, thân hình theo đó mà ngày càng nhỏ lại, cuối cùng biến thành một vị nam tử cao gầy. Thân hình lóe lên một cái liền từ đầm nước bay thẳng lên trời, biến mất không còn dấu vết.

"Rồng? Ở trong cái đầm nước này vậy mà có một con rồng?" Giang Nam đợi cho vị nam tử cao gầy đi rời đi, cảm thấy sợ hãi không thôi, toàn thân rét lạnh, mồ hôi đầm đìa, nói thất thanh.

"Đó không phải là rồng, chỉ là một thuồng luồng mới tiến hóa mà thôi, tu vị tương đương với tu sĩ Thần Luân lục đạo."

Giang Tuyết đi ra từ phía sau tảng đá, tiến thẳng tới bên bờ đầm nước, đôi mắt dễ thương chớp chớp, cười nói: "Tại nơi khô khan này có thể tu thành Thần Luân lục đạo đã là rất khó, ở Kiến Vũ quốc này có thể được xem như không có đối thủ. Tử Xuyên, ở dưới cái đầm nước này chắc chắn có bảo bối, nếu không không thể nuôi dưỡng ra một con thuồng luồng như thế được. Vận may của ngươi tới rồi."

Giang Nam ngạc nhiên, nói thất thanh: "Tỷ, ngươi nói chúng ta thừa cơ cướp lấy tài sản của con thuồng luồng kia ư?"

"Không phải chúng ta, chỉ mình ngươi."

Giang Tuyết cười khanh khách, nói: "Tử Xuyên, sợ rồi chứ gì?"

Giang Nam cắn răng, trong lòng không khỏi nảy ra vài suy nghĩ ác độc,

hắn tung người nhảy vào trong thủy đàm: “Tìm phú quý trong nguy hiểm, đừng nói chỉ là một con thuồng luồng, cho dù mấy con rồng kẹt xỉn ở đây thì anh cũng phải ép cho ra vài lít máu.”

Hắn nhảy xuống hồ nước, cảm thấy nước trong hồ không mát mà rất dễ chịu, không nóng, không lạnh, nếu là mùa đông thì nước ở đây giống như suối nước nóng, thật là kỳ quái. Bởi vì đầm nước này không phải là mạch nước ngầm mà là do thác nước ở trên chảy xuống tạo thành, đáng lẽ ra phải lạnh lẽo thấu xương mới đúng.

“Chẳng lẽ vì nơi đây có một con thuồng luồng cư ngụ mới sinh ra nhiệt độ như thế này?”

Giang Nam vừa nghĩ tới đây liền hít vào một hơi dài, sau đó lặn sâu vào trong đầm, tiến thẳng về phía đáy. Nội tức hắn rất mạnh, hít sâu một hơi tương đương với người thường hít thở nửa canh giờ, bởi thế trong thời gian ngắn hắn cũng chưa cần phải hô hấp gì.

Cái đầm nước này rộng khoảng mười trượng, nhìn qua tuy không lớn nhưng lại rất đáng sợ, Giang Nam lặn xuống mấy trượng nhưng vẫn không thấy đáy, chỉ cảm thấy nước xung quanh càng lúc càng nóng, gần như sôi lên nhưng cuối cùng lại không sôi.

Nếu như là kẻ khác chỉ sợ lúc này đã bị đun thành một đống thịt chín.

Giang Nam tu luyện Ma Ngục Huyền Thai kinh, dùng bản thân làm nhà lao, đúc lại da thịt, gân cốt, thân thể có thể chịu đừng được nóng, lạnh, tuy không đến mức bị đun sôi nhưng cũng có cảm giác bất lực.

Hắn tiếp tục lặn xuống thêm ba trượng, ánh sáng dần dần biến mất nên rất khó có thể nhìn thấy quang cảnh xung quanh, nhiệt độ cũng càng thêm nóng, giống như máu cũng sớm bị bốc hơi lên, chân khí của hắn cũng có cảm giác như sắp bay đi đâu hết.

“Lấy thân thể làm gốc, tự mình thủ hộ.”

Hắn quát lên một tiếng, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai kinh phong bế toàn bộ tai, mắt, mũi, lưỡi, ý chí vào lao ngục, cố gắng không để yếu tố bên ngoài ảnh hưởng, kháng cự mạnh mẽ với cái nóng đang xâm lấn mãnh liệt, từ đó mới kiên trì tiếp tục lặn xuống dưới.

Hắn đối mặt lúc này không phải là nhiệt độ càng lúc càng cao, mà còn là áp lực nước càng lúc càng mạnh.

Giang Nam cắn chặt răng, tiếp tục đi tới, chẳng biết lặn xuống đã bao lâu, chỉ thấy không gian bên dưới đầm nước đột nhiên mở rộng, khung cảnh đột nhiên sáng sủa, ánh sáng dịu dàng, tươi đẹp đột ngột hiện ra trong mắt chiếu rọi tòa long cung giống như trong truyền thuyết dưới đáy nước.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 15: Thần Hỏa Đâu Suất

Giang Nam ngẩn ngơ, đáy đầm này giống như một thế giới khác vậy, trên bức tường đá dưới thủy đàm đặt một viên dạ minh châu to cỡ nắm tay, ánh sáng phát ra chiếu rọi toàn bộ không gian nơi đây, mức độ xa xỉ và hoa lệ hơn không biết bao nhiêu lần so với tên cự phú phủ Tề vương!

"Ai có thể tưởng tượng được trong cái đầm nước nho nhỏ này tồn tại một cái long cung!"

Trong lòng Giang Nam không thể tin vào cảnh này, không biết con giao long màu xám kia kiếm đâu ra nhiều của cải như vậy để kiến tạo nên cái long cung nhỏ này!

"Giang Tuyết tỷ tỷ từng nói Lạc Hà sơn là vùng đất hoang cằn cỗi không có cách nào có thể bồi dưỡng ra được linh vât như giao long, khẳng định phải có chỗ cổ quái, nhất định trong tòa long cung này có thứ gì đó đặc biệt có thể cung cấp cực nhiều năng lượng cho con giao long được để nó có thể tu luyện!"

Giang Nam tăng tốc độ ra sức tìm kiếm ở bên trong long cung, còn Giang Tuyết tìm kiếm ở miệng thủy đàm, cái tòa long cung này diện tích chỉ cỡ một mẫu nhỏ nhưng được con giao long cải tạo thành một cái tổ rồng, thậm chí giao long còn tạo ra cả một cái phòng ngủ .

Tuy nhiên Giang Nam sau khi tìm kiêm một vòng vẫn không tìm được kỳ vật gì, dạ minh châu, lưu ly ở đây đều là những bảo vật có giá trị xa xỉ nhưng cũng chỉ là thứ của người trần tục, không có chỗ nào kỳ diệu cả.

"Thứ có thể làm cho giao long tu luyện đến mức như thế thì nhất định không phải là vật tầm thường!"

Giang Nam nhắm hai mắt lại, đè nén tất cả những ham muốn trong lòng

xuống, một lúc lâu sau khi tâm tình đã bình tĩnh lại mới mở to hai mắt bắt đầu tìm kiếm tòa long cung này một lần nữa, những nơi kì lạ cùng những chỗ lúc trước hắn không lưu ý đều được hắn tìm kỹ lại.

"Ô ..."

Con mắt của hắn đột nhiên sáng ngời, nhìn chằm chằm vào dòng nước đang chảy, vừa nhận ra điều này hắn liền cảm nhận cẩn thận, dòng nước bên trong tòa long cung này giống như đều cùng chảy về một hướng.

Mà phương hướng nước dồn về chính là chỗ mà con giao long kia chọn làm nơi nghỉ ngơi, tổ rồng!

"Những dòng nước này giống như bị thứ gì đó hút sạch, nhất định có điều cổ quái!"

Giang Nam bơi về phía trước, cảm nhận dòng chảy của nước, sau một hồi lâu sắc mặt của hắn trở nên cổ quái, trước mặt hắn là một đóa hoa lửa.

Ở trung tâm long sào phía trước mặt hắn, lơ lửng một ngọn lửa hình đóa hoa, nó giống như một cây đèn cầy đang cháy nhưng lại không có ngọn nến, ngọn lửa vẫn cháy ở trong nước, tản mát ra những ánh lửa u ám.

Cái ngọn lửa hình đóa hoa này không bị nước xung quanh dập tắt, cũng không bị tắt vì hết năng lượng, nó tạo cho người ta một cảm giác rất quỷ dị.

So với viên dạ minh châu kia thì ánh sáng mà ngọn đóa hoa lửa tỏa ra không đáng kể chút nào, bởi vậy nên lúc trước hắn mới không phát hiện ra được chỗ khác biệt.

Ngọn lửa hình đóa hoa này có tới bảy tầng, tầng trung tâm màu đen, tầng ngoài cùng là màu tím, tiếp theo là màu xanh, sau đó là màu trắng, hồng, hoàng (vàng kim) sáu màu, cả đóa hoa lửa trôi nổi, mờ mờ ảo ảo trong làn nước. Kì lạ là nước ở xung quanh khi đến gần nó liền lập tức bốc hơi, ngay cả hơi nước đều không có để lại, giống như bị đốt tới mức không còn tro bụi, trở thành hư vô!

"Khó trách thủy đàm này lại nhỏ thế và chẳng bao giờ thấy đầy nước, nguyên nhân là do đóa hoa này đốt cháy hết nước ở bên trong."

Trong nội tâm Giang Nam cảm thấy khiếp sợ, mọi người đều biết, ở nơi độ ẩm cao..., nước sẽ biến thành dạng hơi, hơi nước bay lên gặp lạnh thì lại biến thành nước, tuần hoàn liên tục, không hề biến mất. Nhưng cái cảnh tượng ở trước mắt hắn lại khác hoàn toàn với những gì hắn học được, nước ở đây bị nung nóng một cách triệt để, biến mất hoàn toàn!

Có thể thấy được, trung tâm đóa hoa lửa này nhiệt độ chỉ sợ cao đến mức không thể tưởng tượng được!

Hắn hít vào một hơi thật sâu, đưa tay lại gần tầng ngoài cùng của ngọn lửa thì thấy tầng này nhiệt độ cũng không cao, chỉ ngang với nhiệt độ của ngọn lửa bình thường, hơi nóng một tí mà thôi.

"Cổ quái, cuối cùng là loại lửa gì đây?"

Giang Nam đem ngọn lửa hình hoa này nắm trong lòng bàn tay, chỉ thấy đóa hoa lửa trong lòng bàn tay hắn nhảy nhót chuyển động, rất xinh đẹp và đầy mê hoặc. Hắn cẩn thận từng li từng tí đem đóa hoa lửa bảo vệ trong lòng bàn tay rồi hướng phía mặt nước bơi đi.

"Thần hỏa Đâu Suất?"

Nhìn thấy đóa hoa lửa trên tay Giang Nam, Giang Tuyết không khỏi lắp bắp kinh hãi, nhưng lập tức cười nói: "Khó trách tại sao nơi cằn cỗi như thế này lại có thể sinh ra loại dị thú như giao long, nguyên lai là do có loại bảo vật như thần hỏa Đâu Suất! Cái con giao long màu xám kia nhất định là có được trong lúc vô tình, được thần hỏa tẩm bổ mới có thể từ xà hóa thành giao! Mà con giao long kia có lẽ sắp trở về rồi, chúng ta nhanh đi thôi!"

Tỷ đệ hai người lúc này rời khỏi phiến sơn cốc, hướng về phía mặt trời vội vã rời đi.

"Tỷ tỷ, thần hỏa Đâu Suất rất quý hiếm sao? Chạy ra khoảng trăm dặm

lúc này Giang Nam rốt cục nhịn không được liền hỏi.

"Có quý hay không thì phải xem người có nó là ai. Nếu như là lúc ta ở thời kì đỉnh phong thì loại thần hỏa đối với ta chỉ là vật bình thường, không đáng nhắc tới, tuy nhiên đối với ngươi mà nói thì đó lại là một bảo bối vô cùng trân quý!"

Giang Tuyết dừng bước, ánh mắt nàng chớp chớp nhìn Giang Nam, cười nói: "Đóa hoa này là một đóa thần hỏa, hoàn toàn có thể xem nó là thứ bảo vật quý giá nhất của Kiến Vũ quốc! Tử Xuyên đệ đệ, đóa thần hỏa này có tác dụng rất lớn đối với ngươi, có thể vì ngươi mà cải tạo căn cơ tu đạo! Cái con hôi giao kia mặc dù biết thần hỏa là bảo vật nhưng lại không biết phương pháp sử dụng nó, nếu chỉ dùng nó để tu luyện thì chưa phát huy được đến 1% khả năng thần diệu của nó.

Nghe đến đó tim Giang Nam đập thình thịch, đối với hắn mà nói, con giao long kia giống như những kẻ chỉ tồn tại trong thần thoại, truyền thuyết, ấy vậy mà kẻ đó chỉ mới dùng tới 1% khả năng của thần hỏa, nếu như mình có thể đem thần hỏa phát huy hoàn toàn thì chẳng phải tương lai thành tựu sẽ càng lớn hơn rất nhiều ư?

"Ở bên trong thần hỏa Đâu Suất có chứa một lượng nguyên lực khổng lồ, những nguồn nguyên lực này cũng cực kì bá đạo, rất nhiều người biết được sự lợi hại của thần hỏa nhưng lại có rất ít kẻ biết rõ loại thần hỏa này chính là chí bảo luyện thể, cực kỳ lợi hại."

Giang Tuyết nhẹ nhàng nâng thần hỏa Đâu Suất lên, đột nhiên nàng bấm tay gảy nhẹ một cái khiến thần hỏa kêu lên một tiếng rồi bay về phía mi tâm của Giang Nam!

Trong lòng của Giang Nam hoảng hốt, thần hỏa Đâu Suất chui vào mi tâm khiến hắn cảm giác giống như bị phỏng vậy.

Ngay cả nước cũng bị thần hỏa đốt cháy thành hư vô, Giang Nam không thể tưởng tượng ra được khi chui vào trong thân thể mình thì nó sẽ tạo ra

những vết thương như thế nào.

"Ngươi cứ yên tâm, thần hỏa Đâu Suất không gây bất kì tổn hại cho thân thể của ngươi, với loại thần hỏa này, độ nóng mỗi tầng sẽ dần tăng lên, tầng thứ nhất vẫn chưa thể làm ngươi bị bỏng được. Thần hỏa Đâu Suất có thể dùng để luyện thể, luyện khí, luyện thần, cái con hôi giao kia không biết nhìn hàng nên mới lấy nó để vào bên trong sào huyệt của mình, phương pháp để sử dụng thần hỏa là đặt nó ở bên trong mi tâm!"

Giang Tuyết cười cười nói: "Tử Xuyên, bây giờ ngươi thử dùng chân khí liên lạc với thần hỏa liền có thể phát hiện hiệu quả thần kỳ của nó."

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra một hơi, mi tâm của hắn tuy rằng hơi nóng nhưng thần hỏa Đâu Suất cũng không đem tất cả nước trong người hắn đốt hết, từ đó có thể thấy lời của Giang Tuyết hoàn toàn đáng tin, để nó ẩn bên trong cơ thể cũng không có bao nhiêu nguy hiểm.

Hắn đang muốn thử dùng chân khí để thúc dục thần hỏa Đâu Suất thì Giang Tuyết đột nhiên nhớ tới một chuyện vội vàng nói: "Tuy nhiên ngươi phải cẩn thận, ngàn vạn lần đừng để chân khí chạm vào tầng thứ hai của thần hỏa nếu không ngươi sẽ phải hứng chịu nhiệt độ cao gấp mười lần, thân thể của ngươi sẽ bị đốt thành tro trong chớp mắt!"

Giang Nam lại càng thêm hoảng sợ, trợn mắt nhìn về phía nàng: "Tỷ, ngươi còn có gì cần nhắc nhở ta nữa không nói hết luôn đi, miễn cho lúc ta chết vẫn không biết là tại sao!"

Giang Tuyết cũng không có ý trêu chọc gì hắn, nàng nghiêng đầu suy nghĩ một chút rồi cười nói: "Có lẽ không còn. Tử Xuyên ngươi nhanh vận hành thử xem."

Giang Nam bán tín bán nghi, hắn cẩn thận từng chút một điều khiển một đám chân khí nhẹ nhàng tiến tới gần thần hỏa Đâu Suất ở mi tâm, chân khí của hắn vừa mới va chạm với đóa hoa lửa thì bên tai hắn đột nhiên truyền đến một tiếng nổ vang, một luồng nhiệt cực lớn từ bên trong thần hỏa lập tức

bạo phát ra bên ngoài, giống như nước lũ chạy dọc khắp thân thể, từ mi tâm xông thẳng xuống lòng bàn chân!

Giang Nam rên lên một tiếng, hắn cảm thấy cơ thể mình giống như có thêm một cái lò lửa bên trong, lửa cháy bừng bừng, cuồn cuộn như muốn thiêu đốt, nung khô toàn bộ thân thể, tinh thần, da thịt, gân cốt, huyết nhục của hắn, thậm chí đến chân khí của hắn cũng muốn bị đốt cho khô héo.

Da của hắn lúc này đỏ rực như một con tôm bị nướng chín, tuy nhiên điều quỷ dị là luồng sóng nhiệt này chỉ chạy qua chạy lại trong cơ thể hắn, không có một tia nào thoát ra bên ngoài, da của hắn nhìn qua có vẻ đỏ rực nhưng thực chất chỉ ấm hơn lúc đầu một chút mà thôi.

Thần hỏa Đâu Suất đem thân thể của hắn gột rửa thêm một lần, cơn sóng nhiệt này sau một lúc lâu mới dần tan đi, lúc này Giang Nam thở hổn hển, mở miệng chửi thề vài câu, bỗng hắn cảm thấy miệng khô khốc giống như cơ thể bị mất nước trầm trọng vậy .

"Tử Xuyên, ngươi lúc này có thể dung tầng thứ nhất của thần hỏa để luyện thể, đợi cho ngươi tiến vào cảnh giới luyện khí, tu thành Nội Cương mới có thể thử thúc dục tầng hai của thần hỏa. Thần hỏa Đâu Suất sẽ đem cơ thể ngươi biến thành một cái thần lô, dùng thần hỏa để rèn luyện thân thể ngươi, phát triển cốt cách cùng với tinh, khí, thần. Ngoài thần hỏa Đâu Suất, còn có một thứ thần thủy tên là Hoàng Tuyền cũng rất kỳ diệu, chứa đựng thủy nguyên lực tinh thuần nhất, thần hỏa có tác dụng nung khô, tinh luyện còn thần thủy Hoàng Tuyền lại bao bọc, làm mát cơ thể, hai thứ này hợp lại cùng một chỗ sẽ dẫn đến âm dương giao hòa, tạo nên hiệu quả rèn luyện thân thể một cách tốt nhất.

Giang Tuyết thở dài nói: "Tuy nhiên, vùng đất khô cằn như Kiến Vũ quốc này chỉ sợ là không có được loại bảo vật như thần thủy Hoàng Tuyền."

Sau khi hai tỷ đệ rời đi không bao lâu, một bóng đen mờ ảo từ trên trời bay xuống, một nam tử gầy gò xuất hiện đứng lơ lửng bên trên thủy đàm, thân hình hắn rung nhẹ một cái rồi hóa thành nguyên hình, chìm dần vào

trong đầm nước.

Tuy nhiên chỉ một lúc sau, bên dưới đầm nước truyền đến một tiếng nổ mạnh, thủy đàm gần như nổ tung, nước bắn khắp nơi, một con giao long dài hơn trăm trượng bay thẳng lên trời, giận giữ gầm thét liên tục!

"Ai! Đến tột cùng là kẻ nào thừa lúc ta đi vắng trộm đi bảo bối của ta!"

Trong núi rừng dấy lên từng trận cuồng phong gào thét, một cột nước lớn bắn thẳng lên bầu trời hóa thành mưa rơi xuống tí tách, nhưng khi được nửa đường thì lập tức bị lửa giận xung quanh thân giao long đốt cho bốc hơi, toàn bộ không gian xung quanh lúc này tràn ngập hơi nước!

Con giao long này đại khai sát giới một trận đem từng mảng cây cối trong rừng san phẳng, đất đá bừa bộn khắp nơi, trải qua một lúc lâu, cơn tức giận của hắn mới dần lắng xuống, hắn biến trở lại thành nam tử gầy gò, vẻ mặt vô cùng âm trầm, tự nhủ: "Người bình thường căn bản không thể vào được thủy đàm của ta, càng không có cách nào có thể lấy đi bảo bối của ta, đóa thần hỏa kia ngay cả ta cũng không dám đụng vào, như vậy chỉ có thể là người đồng đạo trong giới gây nên mà thôi!"

"Biết rõ dưới thủy đàm của ta có bảo bối, chỉ có rải rác mấy người, Thanh Lang yêu vương ở Đại Mang Sơn, Thiên Tinh Chu Vương ở Cổ Mạc cùng Cưu Yêu Vương ở Tiểu Lãng hạp cốc!"

Lúc này sát cơ trong mắt hắn bắn ra bốn phía, đầu lưỡi duỗi ra dài đến hai ba xích khẽ liếm liếm bờ môi, lộ ra cái miệng đỏ lòm với những cái răng nhọn như đinh, hắn nhe răng cười nói: "Trộm đi bảo bối của ta, chỉ có thể là một trong số bọn hắn! Bất kể là ai, dám cả gan trộm đi bảo vật của ta, ta liền giết hết cả nhà hắn!"

Hô!

Hắn bay lên trời, hóa thành một vệt xám biến mất ở phía chân trời.

Xa xa, Giang Nam chứng kiến hơi nước bốc lên ở Lạc Hà sơn thì không

khỏi rùng mình một cái, thực lực đầu giao long này mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với những đầu chó hoang, sói hoang hắn gặp lúc chạy nạn, còn độ hiếu chiến thì không cần phải bàn cãi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 16: Thần Hỏa Luyện Cốt

Thực lực của Giang Nam ngày hôm nay đối phó với loại yêu thú bình thường thì còn có thể, nhưng gặp phải con tinh quái ranh ma quỷ quyệt thì chính là tự tìm đường chết, đó chính là những con yêu quái tu luyện thành tinh, thực lực cực kì mạnh mẽ, nhất cấp yêu tinh thực lực có thể so thể so sánh với cường giả võ đạo cảnh giới Thần Luân.

Mà con giao long kia so với những yêu tinh bình thường thì không biết hung hãn hơn gấp bao nhiêu lần, từ đó có thể thấy được thực lực của nó mạnh mẽ cỡ nào. Giang Nam ở trước mặt nó đừng nói là động thủ, chỉ sợ nó chỉ cần thở một cái thôi thì cũng đủ giết chết hắn rồi!

"Chúng ta chỉ cần rời đi chậm một chút thì có lẽ đã bị con giao long này bắt sống ngay tại trận, đến lúc đó khẳng định là chết không có chỗ chôn!"

Trong lòng Giang Nam lúc này không khỏi hoảng sợ, thầm cảm thấy thật may mắn.

"Đáng tiếc, đi quá vội vàng nên quên lấy vài viên Dạ Minh Châu."

Chỉ trong chớp mắt hắn đã ném sạch sợ hãi ra khỏi đầu, thầm suy nghĩ: "Nếu hốt được dù chỉ một viên Dạ Minh Châu thì mình tuy không thể oai phong trở thành một đại phú hào trong thiên hạ thì bét ra cũng có thể trở thành lão đại một phương rồi!"

Cầu phú quý trong nguy hiểm, nếu như cứ an phận thủ thường thì... cả đời này chả thể nào mà thoát khỏi được cái nghèo.

"Rốt cuộc cũng tiến vào luyện cốt đỉnh phong rồi!"

Hai ngày sau, ở bên bờ sông Giang Nam đắm chìm mình trong ánh sáng mặt trời, tóc tai tán loạn, Ma Ngục Huyền Thai kinh hấp thu dương khí dồi

dào bên trong ánh mặt trời rồi dung nhập vào trong cơ thể hắn khiến chân khí ở bên trong cơ thể hắn trở nên cuồng bạo, chuyển động khắp nơi rèn luyện da thịt cùng gân cốt, rõ ràng nhất là xương cốt của hắn trải qua sự cải tạo của chân khí, phát ra tiếng ông ông như những thanh thép đang rung động.

Đây là dấu hiệu của luyện cốt đại thành!

"Hai ngày! Chỉ trong hai ngày ngắn ngủn, mình liền đạt tới cảnh giới luyện cốt đại thành, còn sớm hơn đến năm ngày so với kết quả dự đoán, Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng thần hỏa Đâu Suất thật không tầm thường.

Tâm tình của Giang Nam bỗng kích động, ở bên cạnh hắn cách chỗ hắn không xa chất đầy thi thể của các loại yêu thú, trong rừng núi giờ đây là một đống bừa bộn, khắp nơi đều có cây cối bị gãy đổ, đó là kết quả lần chiến đầu thứ ba của Giang Nam, hắn gần như đấm đá cả đêm không ngừng nghỉ, toàn bộ tinh khí thần của hắn đều trong trạng thái tập trung cao độ, tu vi cũng vì vậy mà tiến triển rất nhanh, chẳng mấy chốc đã tu luyện tới cảnh giới luyện cốt đỉnh phong.

Dưới sự trùng kích và cải tạo của chân khí, cốt cách của hắn trở nên vô cùng cứng cỏi, trầm trọng giống như được đúc đồng, xương cốt trở nên dẻo dai có thể chịu được sự tấn công cùng áp lực khổng lồ của chân khí khi tiến hành giải khai màng xương.

Thân thể của hắn lúc này đã có thể so sánh với mấy tên đệ tử Tề gia kia, bọn chúng phục dụng máu thịt cùng linh đan của yêu thú để tăng cường thân thể thì hắn cũng phục dụng giống như vậy, nhưng đệ tử Tề gia không có loại thần vật như thần hỏa Đâu Suất để rèn đúc thân thể, chân khí cùng với ý niệm thần niệm.

Mấy ngày hôm nay hắn đã sớm thấu hiểu hết sự huyền diệu của Ma Ngục Huyền Thai kinh, nhưng sự kì ảo của thần hỏa Đâu Suất lại càng khiến cho hắn vui mừng.

Đóa thần hỏa này nằm ngay tại mi tâm của hắn, thỉnh thoảng hắn lại dùng chân khí thúc dục khiến thần hỏa lan tràn khắp toàn thân, nung khô thân thể chiết xuất tinh khí thần, hơn nữa trải qua sự rèn luyện của Ma Ngục Huyền Thai kinh khiến cho tu vi của hắn không ngừng tăng mạnh, một đường xông thẳng tới cảnh giới luyện cốt đỉnh phong, giảm bớt cho hắn rất nhiều thời gian tu luyện.

Tuy tiến triển tu vi nhanh như vậy nhưng căn cơ của hắn lại vô cùng kiên cố, thậm chí so với các đệ tử nội môn của Tề Vương phủ còn muốn vững chắc hơn.

Sự kết hợp giữa thần hỏa Đâu Suất cùng Ma Ngục Huyền Thai kinh quả là vô cùng kỳ diệu, tu luyện võ đạo kiểu như hắn đúng là làm ít ăn nhiều, một vốn bốn lời.

Lực lượng trong cơ thể hắn lúc này thậm chí đã ngang ngửa với sức mạnh của bảy đầu hổ, lực lượng này có thể coi là siêu việt võ giả cùng cảnh giới, cho dù là đệ tử của Tề Vương phủ cũng không thể so sánh!

"Hiện tại, ta liền có thể trùng kích vào cảnh giới luyện màng, đạt tới cảnh giới đệ ngũ trọng – luyện thể!”

Nội tâm Giang Nam khẽ rung động, chân khí trong cơ thể hắn càng trở nên cuồng bạo, gào thét, chuyển động nhanh hơn, dần dần dung nhập vào trong cột sống và những vùng phụ cận sống lưng, đột nhiên cỗ chân khí đang trùng kích bỗng nhiên rung động, chỉ nghe từng âm thanh ba ba ba vang lên, lúc này hắn cảm thấy xương cốt cùng huyết nhục như liên kết lại với nhau, lập tức có một tầng màng mỏng bị chân khí cuồng bạo khai thông!

Luyện màng trước tiên bắt đầu ở phần lưng, thân thể gồm hai trăm linh sáu khối xương cốt, trong đó lưng chiếm 24 khối, mà 24 khối xương cốt này chính là những khối xương cốt quan trọng nhất, kết nối tứ chi, xương đầu, chèo chống lục phủ ngũ tạng, chân khí tập trung vận chuyển đều phải chạy dọc theo sống lưng

Đả thông được màng xương ở 24 khối xương cốt cột sống thì sau này đối với việc quán thông các màng xương ở những chỗ khác sẽ trở nên dễ dàng hơn rất nhiều!

Chân khí trong cơ thể hắn càng ngày càng cuồng bạo mạnh mẽ, một đường đánh thẳng lên phía trên khiến cho bên trong cơ thể chấn động kịch liệt, loại chân khí trùng kích này tạo thành áp lực cực kỳ lớn, nếu như không tu luyện tới cảnh giới luyện cốt đỉnh phong thì xương cốt sẽ bị chân khí đập vụn khiến toàn thân tê liệt trở thành tàn phế, cực kỳ hung hiểm.

Ngày hôm này, xương cốt của Giang Nam đã có thể so với sắt thép, luyện thành xương đồng da sắt, tự nhiên không sợ sự trùng kích và áp lực của chân khí.

Ba~!

Màng xương của khối xương thứ hai ở đuôi sống lưng được hắn được đã thông, chân khí bên trong sôi trào, Ma Ngục Huyền Thai kinh được hắn vận hành đến mức tận cùng, mái tóc không gió mà tự bay, quần áo cũng phồng to phấp phới tựa như có cơn gió lớn từ trong cơ thể thổi ra.

Ở mười trượng chung quanh hắn, ánh mặt trời dường như tập trung lại, nguyên khí bên trong ánh mặt trời bị thân thể hắn trực tiếp hấp thu, bên trong không hề có chút gì gọi là ôn hòa, ... nguyên khí dung nhập vào trong thân thể hắn hóa thành chân khí cuồn cuộn, điên cuồng trùng kích về phía màng xương.

Ba~! Ba~!

Lại có hai khối màng xương được chân khí đả thông!

Qua một hồi thật lâu, mái tóc đang phiêu động của Giang Nam dần dần hạ xuống, xỏa lên trên đầu vai, quần áo cũng khôi phục lại như lúc ban đầu.

Hắn mở to hai mắt, khẽ nhíu chân mày, chân khí trong cơ thể của hắn đã được thúc dục đến cực hạn nhưng chỉ có thể đả thông được bốn khối màng

xương ở đuôi sống lưng, chỉ có tiếp tục tu luyện khiến chân khí trở nên hùng hậu hơn, lúc đó mới có thể tiếp tục tiến hành giải khai các màng xương khác.

"Chỉ cần tu luyện từng bước một, rất nhanh ta có thể tu luyện ra đủ chân khí để có thể đả thông thêm càng nhiều màng xương nữa, việc bước vào cảnh giới luyện khí cũng chỉ là vấn đề thời gian!"

Giang Nam chậm rãi bình ổn lại chân khí, nhìn về phía Giang Tuyết, nàng mặc một bộ lông hồ ly màu trắng đứng ở bên bờ sông, mặt sông hơi nước lượn lờ ẩn hiện khiến ánh nắng chiếu xuống giống như những sợi tơ vàng làm tôn lên phong thái trác tuyệt của nàng.

Phương Bắc có giai nhân, di thế nhi độc lập.

Nàng giống như một vị tiên nữ hạ phàm, chưa từng nếm trải ăn gió, uống sương, không nhiễm chút bụi trần nơi nhân gian khói lửa, nếu quê nhà hắn không bị tàn phá, nếu như nàng không bị người ta ám hại, chỉ sợ cả đời này Giang Nam vĩnh viễn không bao giờ có thể gặp được nàng.

Trong lòng Giang Nam lúc này giống như là ai đó ném cục đá vào mặt nước phẳng lặng, có chút gợn sóng nhộn nhạo, nếu như không gặp được Giang Tuyết thì đến ngày hôm nay hắn vẫn chỉ là một thiếu niên tự mình bập bẹ học trộm võ học của Tề Vương phủ, dựa vào sự thông minh của bản thân, suy diễn những ảo diệu của võ đạo, cho dù sau này có đạt được thành tựu thì cũng không lớn lắm.

Trong lúc vô tình hắn cứu được Giang Tuyết từ tay của đám thợ săn, từ đó mới khiến cho vận mệnh của hắn xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà Giang Tuyết cũng nhờ có hắn mới có thể thoát chết.

Cái loại gặp gỡ như thế này không thể không khiến cho người ta có muôn vàn cảm xúc.

Ở bên trong Thính Vũ Hiên - Tề Vương Phủ, Tề Phong mặc một bộ y phục màu tím ngồi lặng im trên mặt đất, trên đùi là một cây đàn bằng sắt,

bàn tay đang nhẹ nhàng lướt trên phím đàn thì nghe tiếng bước chân truyền đến, vị thế tử này đè dây đàn xuống, không hề quay đầu lại, đôi mày khẽ nhíu lại nói: "Tề Dong, không tra ra được là ai đã học trộm tuyệt học của Tề Vương phủ ta sao?"

Đứng trong Thính Vũ Hiên lúc này đúng là tổng quản Tề Vương phủ Tề Dong. Nghe Tề Phong nói khiến hắn không khỏi xấu hổ, nhỏ giọng thưa: "Bẩm thế tử, lão nô đã tra xét hết tất cả nô tài ở bên trong nội phủ, tuy phát hiện rất nhiều người thân mang võ nghệ nhưng không có phát hiện người nào học trộm tuyệt học của nội phủ.

"Không phải hạ nhân của nội phủ gây nên ư? Ngoại trừ nội nô tài ở nội phủ, còn có ai có khả năng tiếp xúc với tuyệt học Giang Nguyệt Phá Lãng quyết?"

Tề Phong cảm thấy nao nao, thoáng suy tư một lát liền phất tay áo, chiếc đàn nhẹ nhàng bay lên rồi rơi xuống trên bàn trà. Hắn chậm rãi đứng dậy, trầm giọng nói: "Đã tra xét ở nội phủ không có, vậy mở rộng ra phạm vi lớn, thăm dò bên ngoài phủ!"

"Thế tử, nô tài ở bên ngoài phủ chỉ sợ là không có cơ hội tiếp xúc với tâm pháp tuyệt học Giang Nguyệt Phá Lãng quyết?"

Tề Dong nhịn không được liền nói: "Ở bên ngoài phủ nô tài cũng có hơn ngàn người, nếu như muốn tra xét... chỉ sợ trong thời gian ngắn khó có thể chỉ một lần mà tra ra được ..."

"Nô tài ở ngoại phủ quả thật không có cơ hội để tiếp xúc với Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, nhưng tâm pháp của tuyệt học này lại bị lưu truyền ra bên ngoài phủ!"

Tề Phong đột nhiên cười lạnh noi: "Tề Dong, ngươi quên mất tên Lưu Hắc Đạt mới vào nội phủ năm trước sao? Lưu Hắc Đạt đạt được bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng cũng khó tránh khỏi việc hắn truyền nó cho người khác, mà người này có khả năng rất lớn là người đánh chết Võ Tư Giang!"

Tề Dong không khỏi rùng mình, một năm trước phát hiện Lưu Hắc Đạt học trộm bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng khiến cho nội phủ vô cùng tức giận, lúc ấy chính hắn tự thân ra tay giết chết Lưu Hắc Đạt rồi phơi thây ba ngày trước mặt các hạ nhân khác.

Tề Phong nhắc tới việc này khiến cho hắn nghĩ đến khả năng tâm pháp của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết hoàn toàn có khả năng từ đó mà lưu truyền ra bên ngoài.

"Lão nô liền lập tức điều tra bên ngoài phủ, cho dù phải đào ba tấc đất cũng phải đem người này moi ra!"

Tề Phong phất phất tay, Tề Dong cúi người rồi rời khỏi Thính Vũ Hiên, đi thẳng ra bên ngoài phủ, hắn triệu tập các quản sự ở bên ngoài, ra lệnh cưỡng chế điều tra tất cả nô bộc của ngoại phủ.

Bên trong Thính Vũ Hiên, Tề Phong dường như đang suy nghĩ, miệng lẩm bẩm: "Lưu Hắc Đạt đạt được bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng khoảng một năm trước, nếu như người giết Võ Tư Giang lấy được tâm pháp từ tay hắn, chẳng lẽ kẻ đó chỉ trong vòng một năm đã tu luyện tới cảnh giới luyện cốt, luyện màng sao? Nếu quả thật đúng như vậy, cái tên kia thật sự là quá kinh khủng rồi, loại người như thế nhất định phải giết, hơn nữa phải diệt từ trong trứng nước!"

Tề Phong thân là thế tử của Vương phủ, tự nhiên hắn cũng tu luyện pháp môn Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, hắn biết rõ, trong vòng một năm thời gian, có thể tu luyện tới cảnh giới luyện màng, đó là thành tựu kinh khủng như thế nào!

Cho dù là hắn, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy có thể tu luyện chân khí đến mức như thế!

Nếu như để loại nhân vật như thế phát triển, nhất định là mối uy hiếp lớn nhất đối với Vương phủ, vì vậy tuyệt đối không thể để hắn tồn tại trên cõi đời này!

Chỉ là dù cho hắn mưu trí cỡ nào nhưng tuyệt đối sẽ không bao giờ nghĩ đến Giang Nam, người mà ngày hôm nay đã thoát khỏi thân phận nô tịch trở thành người tự do, cho dù hắn có điều tra tất cả nô tài ở bên trong phủ một lần thì cũng không có khả năng tra ra được Giang Nam.

"Tử Xuyên, tâm pháp ngươi truyền thụ cho ta lần này dường như rất giống với Long Hổ Tượng Lực quyết, nhưng cũng có ít khác biệt thì phải?"

Trên bờ sông Dương Xuyên, Thiết Trụ đang gãi gãi đầu , nghi ngờ hỏi: "Lần trước ngươi truyền thụ cho ta tâm pháp giống như Long Hổ Tượng Lực quyết nhưng sự tinh diệu trong đó so với tâm pháp của Tề Vương phủ thì còn kém xa, còn lần này ngươi truyền thụ sao ta lại cảm giác uy lực của nó so với tâm pháp của Tề Vương Phủ lại không hề thua kém chút nào!"

"Khụ Khụ, Trụ Tử, đây là võ học tổ truyền của Giang gia ta, ảo diệu vô cùng, cũng gần giống như Long Hổ Tượng Lực quyết của Tề Vương phủ, do tư chất của ta còn hạn chế nên lúc đầu vẫn chưa lĩnh ngộ được tinh túy ở bên trong cho nên mới khiến uy lực của nó không bằng được với tâm pháp của Tề Vương phủ."

Sắc mặt Giang Nam thoáng hồng, ho khan hai tiếng cười nói: " Hôm nay... trải qua ba ngày khổ tu ta rốt cục cũng đem tinh túy của môn tâm pháp này biểu hiện ra được, hiện tại uy lực của nó cũng có thể so với tâm pháp Long Hổ Tượng Lực quyết."

Hắn thầm cảm thấy hổ thẹn trong lòng, Giang gia chỉ là thế gia thuộc dòng dõi nho học , cho rằng tất cả đều chỉ là thứ yếu, chỉ có đọc sách mới là quan trọng nhất, vì vậy đối với võ đạo cực kì coi thường, võ học tổ truyền đào ở đâu ra chứ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 17: Tượng Vương Thần Thung

Long Hổ Tượng Lực quyết mà Giang Nam truyền thụ cho Thiết Trụ là do bản thân hắn sáng chế, sở dĩ hai lần khác nhau là do lần đầu hắn chỉ mới suy diễn đơn giản, thô sơ mà thôi, trải qua mấy ngày chiến đấu, tôi luyện, nhất là trận chiến với con rắn gân hồng vảy vàng càng khiến cho cảm ngộ của hắn với Long Hổ Tượng Lực quyết càng thêm thấu triệt, cải biến nhiều là điều hiển nhiên.

Quan trọng nhất chính là hắn đã chính thức thấy qua giao long tại bên cạnh đầm nước, mặc dù chỉ thoáng qua nhưng hình ảnh nó như đã khắc sâu vào tâm trí của hắn, đem tinh túy của Long Hổ Tượng Lực quyết tăng lên tới mức cực kỳ cao.

"Trong truyền thuyết, vị Tề vương đời đầu bởi vì nhìn thấy được chân long mới khai sáng ra Long Hổ Tượng Lực quyết. Theo phán đoán của mình, có lẽ vị kia cũng chỉ nhìn thấy một con giao long mà thôi." – Giang Nam nghĩ thầm trong lòng.

Thiết Trụ mấy ngày vừa qua đã luyện hóa chín miếng Ích Khí đan, sớm luyện ra chân khí, tu vị bây giờ đột nhiên tăng mạnh, đạt tới luyện nhục đỉnh phong, da thịt cực kỳ dẻo dai, cứng cỏi, hơi cử động một chút, cơ bắp liền trở nên liền cuộn cuộn.

Hắn vốn trời sinh thần lực, thân thể mạnh mẽ hơn hẳn người thường, giờ phút này cũng đã đạt tới mức "hai hổ", thân hình càng thêm to lớn so với mấy ngày trước, trông hệt như một cây cột điện, cao hơn Giang Nam tới tầm hai thước.

Hắn đã luyện thành hai thức trong Long Hổ Tượng Lực quyết là Giao Long Xuất Uyên, Mãnh Hổ Xuất Tù, hai thức xuất ra liền nghe tiếng như rồng ngâm, hổ gầm, thanh thế khiến người ta sợ hãi, chỉ cần hắn luyện hóa

mấy viên Ích Khí đan còn lại thì hoàn toàn có thể bước vào cảnh giới luyện gân, tu thành thức thứ ba của Long Hổ Tượng Lực quyết, Thần Tượng Đạp Sơn.

Thử nghĩ mà xem, tên to con như hắn nếu thi triển chiêu thức bá đạo, dũng mãnh như Thần Tượng Đạp Sơn liên tiếp ra mười ba bước, mười ba chiêu như vậy sẽ tạo nên một cảnh tượng khủng bố như thế nào?

Giang Nam đem chiêu thức tương tự như Thần Tượng Đạp Sơn dạy cho hắn, hiện tại Thiết Trụ đã có thể tu luyện được chiêu này, tuy nhiện phải chờ hắn đạt tới cảnh giới luyện gân mới có thể phát huy toàn bộ uy lực của nó.

Không chỉ như thế, Giang Nam cũng đã tu luyện tới cảnh giới luyện màng, bắt đầu luyện thức thứ năm của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, Thần Nguyệt Diễn Đại Quang.

Chiêu Thần Nguyệt Diễn Đại Quang này cần đem chân khí toàn thân biến thành một vầng trăng sáng từ đốt xương thất nhất sống lưng từ từ bay lên, cho đến đốt xương cổ cuối cùng mới dừng lại, sau đó lại tiếp tục tuần hoàn.

Đây là chiêu dùng để luyện thể, dùng chân khí hóa thành ánh trăng chiếu rọi quanh thân, bồi bổ cơ năng toàn thân.

Giang Nam mới chỉ đả thông xương cụt, ánh trăng (thần nguyệt) chỉ có thể dâng lên tới khớp xương thứ tư thì không thể tiến xa hơn nữa. Giang Nam hiện giờ cũng không quá coi trọng điều này, tuy Thần Nguyệt Diễn Đại Quang rất kì diệu nhưng so với tác dụng luyện thể của Ma Ngục Huyền Thai Kinh và thần hỏa Đâu Suất thì không đáng kể.

Chiêu thứ sáu của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết là Phổ Chiếu Vô Tế Thổ, chiêu này hắn tuy đã luyện qua, nhưng do tu vị không đủ nên cũng chẳng xuất ra bao nhiêu uy lực.

Hôm nay hắn đã tu luyện tới cảnh giới luyện màng, uy lực thức thứ năm của Long Hổ Tượng Lực quyết là Hổ Nhập Dương Quần lập tức thể hiện uy

lực, một cắn liền đứt cổ, đây thuộc dạng sát chiêu, mỗi chiêu đều trí mạng, đều nhắm vào cổ họng mà đánh, giống hệt như mãnh hổ nhảy vào bầy cừu thỏa sức cắn giết.

Đối với thức thứ sáu là Tượng Vương Thần Thung thì Giang Nam cũng chỉ mới suy diễn ra, chưa thể hoàn thiện.

Chiêu Tượng Vương Thần Thung này là một chiêu dùng để phòng thủ, bí quyết Long Hổ Tượng Lực quyết cơ bản chỉ có chiêu thức tấn công, không hề coi trọng phòng thủ, với đối thủ bình thường thì giống như hấp diêm tuyệt đối, trở tay liền đập cho nát bét, tuy nhiên nếu gặp phải những đối thủ mạnh mẽ, thì sẽ tự đẩy mình vào tình thế vô cùng nguy hiểm.

Mấy ngày chiến đấu cùng với yêu thú đã giúp hắn nhận ra sự thiếu hụt của Long Hổ Tượng Lực quyết, vì vậy hắn quyết tâm sửa chửa chỗ thiếu này của bí quyết.

Giống như thân hình voi thần to cao như núi, bốn chân như là những chiếc cọc bằng thịt khổng lồ cắm sâu vào đất. Chỉ cần đứng yên một chỗ thì cho dù lực lượng công kích tới thân lớn đến thế nào cũng không thể rung chuyển được nó.

Giang Nam sáng tạo ra một chiêu này liền tự thân mình thi triển, hắn lúc này giống như một con voi thần, thân hình như một ngọn núi, hai chân như đóng cọc, cắm rễ sâu xuống vào lòng đất mà đối kháng với công kích từ bốn phương tám hướng, luôn giữ cho mình ở thế bất bại.

Trên bờ sông Dương Xuyên, Thiết Trụ vừa tu luyện vừa liếc mắt nhìn sang Giang Nam đang thi triển võ học mang lại cảm giác giống như một con voi thần, khí tức của hắn như hòa vào đại địa rộng lớn, hai tay biến hóa khôn lường đón lấy những công kích từ khắp nơi.

Hiển nhiên Giang Nam vẫn chưa hoàn thiện một chiêu này, hắn thỉnh thoảng dừng lại, suy nghĩ trong chốc lát, lại thi triển lại Tượng Vương Thần Thung, chiêu thức lại khác đi chút it, mỗi lần lại hoàn mĩ hơn.

“Tử Xuyên không giống như đang tập luyện Long Hổ Tượng Lực quyết mà giống như đang sáng tạo ra chiêu thức mới của Long Hổ Tượng Lực quyết, mấy chiêu thức truyền cho mình đừng nói cũng là do hắn sáng tạo ra chứ…”

Nghĩ tới đây không khỏi khiến Thiết Trụ rùng mình, sau đó hắn lắc đầu, lập tức phủ nhận suy nghĩ của mình: “Sáng tạo ra công pháp khó khăn ra sao chứ, chỉ có những người đạt tới đại tông sư mới có thể có đủ kiến giải mới làm được. Những kẻ khác nếu tùy tiện sáng tạo võ học thì nhất định sẽ phải tẩu hỏa nhaapjh ma, Tử Xuyên làm sao có thể tự mình sáng chế ra một môn tuyệt học được chứ.”

Hắn tiếp tục tự an ủi trong lòng: “Long Hổ Tượng Lực quyết này nhất định là võ học gia truyền của nhà họ Giang, Tử Xuyên chỉ là đang trong quá trình nhận thức ảo diệu, biến hóa sâu sa trong đó, vì vậy thi triển chiêu thức mỗi lần đều khác nhau…Đúng, nhất định là như vậy.

Cho dù là Giang Nam nói cho hắn rằng chính y mới là kẻ sáng chế ra thì Thiế Trụ cũng sẽ không tin.

Một tên hạ nhân tôi tớ mới chỉ mười bốn tuổi liền sáng tạo ra một môn tuyệt học, điều này không phải là quá kinh khủng sao. Chẳng những chỉ mỗi Thiết Trụ không tin, mà sợ rằng tất cả mọi người trong Vũ Kiến Quốc này cũng chẳng ai tin.

“Chiêu Tượng Vương Thần Thung, hai chân là hai cái trụ chính, cột sống là cây thứ ba, là cây quan trọng nhất. Dùng cột sống làm trụ thần, đả thông được cột sống, mình liền có thể phát huy uy lực của chiêu này đến tận cùng.”

Giang Nam điều động chân khí, chỉ nghe bên trong cơ thể liên tục vang lên những tiếng “ba ba”, rõ là chân khí vừa rồi đã đả thông hai khối màng xương, cột sống lúc này rung động, dường như phát ra một tiếng tựa như rồng ngâm.

Hắn đem cột sống làm trụ thần, cuối cùng sáng tạo hoàn mĩ một chiêu

Tương Vương Thần Thung.

Tiếp tục đả thông hai cái màng xương, trong lòng Giang Nam cũng thấy khá vui mừng: “Với tốc độ này, không bao lâu nữa mình liền có thể đả thông hết hai mươi bốn màng xương.”

Ngoại trừ Long Hổ Tượng Lực quyết và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, hắn cũng không hề từ bỏ mấy môn võ học như Ly Miêu Thập Tam pháp, Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, Hóa Huyết Thần Công.

Uy lực ba môn võ học này tính ra kém tuyệt học như Long Hổ Tượng Lực quyết và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, vì vậy hắn nắm giữ những biến hóa, ảo diệu của chúng rất nhanh. Trong đầu vừa nghĩ liền nhặt lên một nhánh cây, thi triển một bộ kiếm pháp đơn giản, hiển nhiên đó là Liên Hoa Lạc Thần Kiếm của phủ Dược vương.

Uy lực của bộ kiếm pháp này trong tay hắn còn lớn hơn một bậc so với Nhạc Linh Nhi, thậm chí trên nhánh cây còn có kiếm khí truyền ra.

Trước đây Nhạc Linh Nhi từng trước mặt hắn thi triển Liên Hoa Lạc Thần Kiếm đối chiến với rắn gân hồng vảy vàng, vì thế hắn cũng vô tình học được kiếm pháp này.

Hơn nữa, theo tu vị ngày càng cao, mấy đồ án trên chuông ma cũng vì vậy mà càng lúc càng rõ ràng, ý cảnh càng thêm sâu sắc, kích thước cũng ngày càng lớn ra, khoảng năm, sáu lần so với trước đây.

Cái chuông ma này tất nhiên là ma chủng, đến tận bây giờ Giang Nam cũng rất buồn bực vì không hiểu tại sao hình dạng của ma chủng lại là một cái chuông màu đen bình thường như vậy.

Đến giữa trưa, Thiết Trụ về trước để chăm sóc cho mẹ hắn, không lâu sau Giang Nam đang định trở về thì đột nhiên ngửi thấy mùi máu tươi từ trong núi truyền dọc theo bờ sông Dương Xuyên đến.

“Hả, mùi máu tanh từ đâu thế này?”

Giang Nam kêu nhỏ một tiếng, hắn đã trải qua chém giết, có thể phân biệt máu người người và máu thú một cách đơn giản. Mùi máu này tuy có vị tanh rất nhạt, nhưng hắn vẫn phát hiện ra, hiển nhiên đây là mùi máu người.

"Không lẽ có người gặp nguy hiểm?"

Giang Nam cất bước đi theo mùi máu tanh, càng lúc mùi máu tươi càng nồng đậm, sắc mặt của Giang Nam vì thế mà ngày càng ngưng trọng. Mùi máu tươi đậm đặc như thé tuyệt đối không phải do một người tạo ra, ít nhất phải mười người trưởng thành mới có thể tạo ra một mùi máu tanh nồng như vậy.

Hắn chạy nhanh tới khoảng hai mươi dặm thì xuất hiện một tòa hạp cốc, chỉ thấy xung quanh hạp cốc này có một quặng mỏ đã bị bỏ hoang, chỉ còn lại một vài phòng ốc tan hoang, lụp xụp, và mấy cái bánh xe bằng gỗ.

"Đây là quặng mỏ cũ của phủ Tề vương."

Giang Nham liền phát hiện ra nơi đây là đâu, sản nghiệp Tề vương rất lớn, rất nhiều đệ tử dùng binh khí đều cần tài liệu cấp cao, vì thế tài nguyên khoáng sản như những mỏ quặng này là thứ không thể thiếu. Hằng ngày có hàng trăm, hàng ngàn nô lệ đào bới, khai thác khoáng mạch, tinh luyện kim loại hảo hạng từ những nơi này.

Bãi quặng này đã kiệt quệ nên đã bị bỏ hoang.

Phía trước đột nhiên vang lên tiếng người, trong lòng Giang Nam vừa động, thân hình liền tiến về phía trước, dựa vào sự che chở của núi đá mà dần dần tiếp cận nơi phát ra âm thanh.

Tới lúc lại gần, hắn dò xét xung quanh mảnh đất trống phí trước thì phát hiện ra hơn mười cổ thi thể nằm ngổn ngang, từ phục sức trên người thì có thể nhận ra là nô bộc phủ Tề vương, ngoài ra còn có hơn hai mươi tên nô bộc bị trói bởi dây thừng đang đứng run rẩy ở đó.

"Sơn thiếu gia, máu người có thể dụ dỗ con hung thú kia rời khỏi quặng

mỏ sao?” – Một âm thanh đột nhiên vang lên.

Giang Nam đảo mắt qua liền phát hiện ra đó là một tên quản sự ngoại phủ của phủ Tề vương, hắn họ Ngô, tên Quân Thông. Ngoài ra có còn một tên quản sự khác là Trần Phóng cũng ở đây. Sơn thiếu gia mà bọn hắn vừa gọi là một tên thiếu niên có sắc mặt lạnh lung, âm trầm, mặc áo gấm, phục sức sang trọng (cẩm bào hoa phục), hắn đứng giữa hai tên quản sự, tâm trạng hưng phấn.

“Sơn thiếu gia? Hắn là tên thiếu gia bằng tuổi ta, tên là Tề Sơn đó sao?”

Giang Nam đưa mắt nhìn lại tên thiếu gia kia, hắn lập tức nhớ ra lai lịch tên này, tên Tề Sơn này là con út của Tề vương, bào đệ của thế tử Tề Phong. Tuy tuổi còn nhỏ nhưng tu vị lại không tồi, đã tu luyện tới cảnh giới luyện khí, đả thông toàn bộ màng xương, chân khí vận hàng thông suốt, không hề trở ngại.

Võ công hắn tu luyện chính là một trong tứ đại tuyệt học của phủ Tề vương, Long Hổ Tượng Lực quyết, dương khí cực kỳ bá đạo, cương mãnh, trong đống đệ tử tôn thất cũng có thể xếp vào loại trung bình.

Kiến Vũ Quốc dùng võ lập quốc, phủ Tề vương càng thêm thượng võ, tuy tôn thất đệ tử đều có thân phận tôn quý, nhưng không kẻ nào chểnh mảng luyện rèn, đều cố sức tu luyện, Tề Sơn có thể xếp hạng trung bình trong đống đệ tử tôn thất thì tư chất cũng coi như không kém rồi.

Tề vương trông đợi khá nhiều ở hắn, cho rằng tương lai của hắn sau này cũng là một đại cao thủ của phủ Tề vương, vì vậy mà được phủ Tề vương tặng cho “thiên lý câu”

“Điều này là hiển nhiên.”

Tề Sơn lạnh lùng cười, thản nhiên nói: “Ta từ nhỏ học thuộc Bách Độc kinh, trong đó có một bản cổ tịch nói qua lai lịch của con yêu nghiệt này. Nó được gọi là Thông Linh Di Viên, lông cứng như sắt thép, đao thương bất

nhập, cực kỳ lợi hại. Tuy nhiên nó lại có một nhược điểm, trời sinh tính tình rất thích ăn thịt, uống máu người, cực kỳ khát máu. Chỉ cần ngửi tháy mùi máu người thì nhất định sẽ tìm đến. Ta để các ngươi dẫn theo bốn mươi tên nô tài là vì muốn dùng máu của bọn chúng để dẫn dụ con yêu nghiệt này xuất hiện.”

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 18: Không Bằng Cầm Thú

"Tàn nhẫn, quá mức tàn nhẫn!"

Nghe mấy lời Tề Sơn nói mà Giang Nam không khỏi rợn da gà, rùng mình một cái. Dùng mạng của bốn mươi tên nô bộc chỉ để dụ dỗ con Thông Linh Di Viên kia xuất hiện, cũng chỉ có mấy tên đệ tử mấy thế gia khổng lồ mới có thể xem tính mạng con người như rác rưởi vậy được.

"Cuối cùng có nên cứu mấy tên nô bộc này không?"

Giang Nam hơi chần chừ, một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ, cùng thân phận tôi tớ, nếu cứ đứng im nhìn mấy tên nô bộc này mất mạng như vậy thì hắn cũng không đành, nhưng nếu hắn ra tay ắt hẳn việc hắn học trộm Giang Nguyệt Phá Lãng quyết và Long Hổ Tượng Lực quyết sẽ bị bại lộ lập tức. Dù cho có giết được Tề Sơn thì mấy mươi tên nô bộc kia cũng có thể để lộ cho người vương phủ biết, khi đó hắn chết là cái chắc.

"Không cứu!"

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, cắn răng quyết định: "Không thể vì người ngoài mà đẩy chính mình và Giang Tuyết tỷ tỷ vào tình cảnh nguy hiểm được? Năm đó, thiên thần đại chiến đã hủy diệt quê nhà mình, yêu thú ăn thịt, uống máu người nhà họ Giang mình, chết đi không biết bao nhiêu người, lúc đó có ai cứu bọn ta không?"

"Thiếu gia anh minh."

Con mắt Trần Phóng sáng rực, hô hấp dồn dập, cười he he nói: "Thiếu gia, có chắc con Thông Linh Di Viên ở trong quặng mỏ này có giữ "Phật Thủ Kim Liên" không?"

Ngô Quân Thông nghe được mấy chữ "Phật Thủ Kim Liên" thì con mắt

cũng sáng ngời lên, thở hổn hển, chửi thầm mấy câu rồi cười ha ha nói: "Nghe nói Phật Thủ Kim Liên chỉ có thể phát triển ở bên trong mạch khoáng, có hình dạng hoa sen, gốc giống như một bàn tay phật, nhìn qua rất giống như đang hái hoa, vì vậy mới gọi nó là Phật Thủ Kim Liên, rất hiếm thấy. Thứ linh dược này chính là linh căn của mạch khoáng, tụ tập tinh hoa của thiên địa, chỉ cần ăn vào mộ cây, liền có thể giúp tăng khí tăng vọt, thậm chí có thể tu tới Thần Luân. Tề Sơn thiếu gia, nếu lát nữa thật sự đạt được Phật Thủ Kim Liên, mong thiếu gia không nên quên cho lão nô ít canh thừa."

Trần Phóng gật đầu liên tục.

Giang Nam nghe thấy không khỏi động lòng, Thần Luân chính là cảnh giới cao nhất của võ đạo, là cánh cửa vô số người thèm muốn, ước mơ, cả ngàn vạn người trong Kiến Vũ quốc này thì chỉ có trăm vạn người tu luyện võ đạo, nhưng đạt đến Thần Luân thì lại lác đác vài người.

Thế gian này có loại linh dược có thể giúp người ta ăn vào liền trở thành cao thủ Thần Luân sao, thật không thể tưởng tượng nổi!

Phủ Dược vương sở dĩ có thể sánh vai cùng với phủ Tề vương là vì bọn hắn có khả năng luyện chế ra đan dược gia tăng tu vị, dù cho phủ Dược vương tiếng tăm như vậy nhưng cũng không thể luyện ra thứ linh dược giúp người khác ăn vào liền tu tới Thần Luân được.

Có thể thấy rằng, nếu mấy lời vừa rồi là thật, cái gốc Phật Thủ Kim Liên trong mỏ quặng kia nhất định là thứ dị bảo có giá trị liên thành.

"Công hiệu của Phật Thủ Kim Liên chỉ sợ đã bị Tề Sơn bốc phét thêm rồi chăng? Cho dù một đóa Phật Thủ Kim Liên có thể tạo nên một tên cao thủ Thần Luân, thì liệu có cơ thể nào đủ mạnh mẽ để có thể thừa nhận lượng chân khí khổng lồ như thế trong một thời gian ngắn chứ.

Giang Nam thầm nghĩ: "Nếu thật sự có công dụng này, chỉ sợ cũng chỉ dám cắn từng miếng nhỏ ra ăn, nếu ăn liền một lần chắc chắn sẽ nổ tung như

một quả bong bóng.”

Hôm nay tu vị hắn đã tăng nhiều, nên sự hiểu biết về mối quan hệ giữa tu vị và thân thể cũng càng rõ ràng, tu vị càng cao yêu cầu thân thể cũng phải cao tương ứng, nếu thân thể và tu vị quá chênh lệch sẽ dẫn đến rất nhiều vấn đề. Như nếu tu vị quá thấp mà sử dụng linh vật như Phật Thủ Kim Liên thì cơ thể chắc chắn sẽ bị nổ tung.

Tề Sơn cười ha hả nói: “Hai vị quản sự yên tâm, nếu ta lấy được Phật Thủ Kim Liên sẽ không quên công lao các ngươi.”

Mặc dù nói như thế nhưng trong mắt hắn lại hiện lên một tia lạnh lẽo rất khó phát hiện.

“Thiếu gia, nếu Phật Thủ Kim Liên quý giá như vậy, sao ngài không dâng lên cho vương phủ?” – Ngô Quân Thông suy nghĩ nghĩ một chút rồi hỏi.

Tề Sơn cười ha hả, lắc đầu nói: “Báo cho vương phủ sao? Ngô quản sự, ngươi già rồi lú lẫn phải không? Một đóa Phật Thủ Kim Liên chỉ có thể tạo nên một vị cao thủ Thần Luân, nộp lên cho vương phủ thì làm sao đến phiên ta dùng chứ.”

Hắn liên tục cười lạnh: “Nhưng nếu ta chiếm được Phật Thủ Kim Liên, tu thành Thần Luân liền có thể vượt qua đại ca Tề Phong của ta, cái gì mà Thế tử thế tiếc cũng phải bị ta giẫm nát dưới gót chân, thậm chí ta có thể yêu cầu vị trí Tề vương, thậm chí cả ngai vàng hoàng đế, ha ha…”

Đột nhiên tay hắn vung lên như một thanh đao rồi bổ xuống một cái, chỉ thấy một cánh tay khác rơi xuống, một tên nô bộ đột nhiên kêu lên thảm thiết, cánh tay phải của hắn đã bị cắt lìa, máu chảy như suối, mặc dù bị cột dây thừng chặt kín nhưng vẫn bị một chiêu kia chém đứt lìa.

Tề Sơn cười khanh khách nói: “Thông Linh Di Viên cực kỳ khát máu, chỉ có thể dùng máu dụ nó rời khỏi sào huyệt mới có thể thừa cơ lẻn vào đoạt lấy Phật Thủ Kim Liên. Những tên nô tài này không có võ nghệ, chỉ có máu

của chúng mới giúp được ta. Trần quản sự, Ngô quản sự, các ngươi y theo ta mà làm, khiến cho mấy tên nô bộc này bị thương, sau đó thả cho bọn hắn tùy ý trốn chạy để giúp chúng ta dụ con Thông Linh Di Viên rời đi.”

Tên nô bộc bị chém đứt tay kêu thảm thiết không ngừng, hắn cố nén đau đớn cắm đầu cắm cổ chạy về phía xa. Mấy tên nô bộc khác thấy thế cũng lập tức bỏ chạy tán loạn.

Trần Phóng, Ngô Quân Thông nhe răng cười, sau đó từng tên liền thực hiện nhiệm vụ của mình, chỉ thấy bọn hắn bấm tay búng nhẹ mấy cái liền có mấy đạo chỉ phong bay ra kèm theo âm thanh xuy xuy đâm thủng bả vai của mấy tên nô tài đang trốn chạy kia.

Hơn hai mươi tên nô bộc bị thương trong tíc tắc, máy chảy lênh láng, nhưng bọn hắn vẫn không ngừng lại, vẫn chạy trốn thục mạng về bốn phía.

Tề Sơn chắp hai tay sau lưng cười nói: “Cuối cùng con Thông Linh Di Viên kia cũng đã tới…”

Giang Nam lúc này cũng cảm nhận một luồng yêu khí cuồng bạo truyền ra từ lòng đất của quặng mỏ hoang này, chỉ thấy một cơn gió mang theo mùi tanh tưởi thổi từ trong động ra, kèm theo là một thân hình lắc lư phá không vọt tới. Chỉ sau một giây, sau lưng tên nô bộc đứt tay đã xuất hiện một con vượn hung dữ.

Con vượn này có bộ lông màu xanh đen bao phủ toàn thân, hốc mắt lõm sâu, miệng nhô ra với một hàm răng nhọn dữ tợn, sức mạnh còn kinh khủng hơn so với Thiết Trụ, như một cái bong bám theo tên nô bộc kia.

Tên nô bộc kia dường như chưa phát hiện ra, vẫn tiếp tục cắm cổ chạy như điên, chỉ thấy con vượn kia khẽ vung tay, một tiếng vù vang lên kèm theo cái cầu của tên nô bộc kia rời khỏi cổ, thân thể của hắn vẫn chạy về phía trước theo quán tính tới hơn mười bước mới ngã xuống.

Con vượn cười khặc khặc một cách quái dị, sau đó đưa tay nắm lấy cổ tên

nô bộc này, sau đó đưa miệng uống một ngụm máu tươi thật lâu, hút khô toàn bộ dương khí, ngay cả máu tươi bên trong trái tim cũng bị hút cho khô cạn.

Thân thể tên nô bộc kia khô quắp lại trong nháy mắt, nhìn qua giống như một bộ thây khô không đầu.

Con vượn vừa xuất hiện chính là con Thông Linh Di Viên sinh sống bên trong mỏ quặng, là một con yêu thú khát máu điên cuồng, cực kỳ mẫn cảm đối với mùi máu tươi. Sau khi hút khô máu tên nô bộ, ánh mắt nó dời về một tên nô bộ khac, sau đó vừa cười khặc khặc quái dị vừa đuổi theo tên kia, dần dần rời xa khỏi quặng mỏ.

"Ầm!"

Tề Sơn đột nhiên đánh ra một chưởng mạnh mẽ lên ngực Trần Phóng, khiến cho tên quản sự này bay ra mấy trượng, ho ra máu liên tục.

"Sơn thiếu gia, ngươi làm sao vậy? Trần Phóng đứng dậy khó khăn, mồm ho ra máu không ngừng, sắc mặt sợ hãi nói.

Tề Sơn cười ha hả, giọng nói đầy đắc ý: "Trần quản sự à, mấy tên nô tài này chạy chậm quá, con Thông Linh Dị Viên kia chẳng mấy chốc sẽ làm thịt hết bọn chúng, đến lúc đó bổn thiếu gia sẽ rơi vào hiểm cảnh mất. Tu vị của ngươi cao, chạy trốn nhanh hơn nhiều, cũng coi như kéo dài thêm một ít thời gian cho bổn thiếu gia."

Trần Phóng sắc mặt như tro tàn, run run nói: "Thiếu gia, lão nô đối với ngươi vốn trung thành và tận tâm…"

"Phì…"

Tề Sơn cười nhếch miệng, lạnh lùng nói: "Ngươi cũng chỉ là một tên nô tài, tánh mạng ngươi ta cần phải quan tâm sao? Đợi tới lúc ta xưng vương, xưng hầu, khi đó muốn bao nhiêu tên nô tài tận tâm, trung thành thì có bấy nhiêu. Huống chi nếu giữ lại ngươi, lúc nào đó ngươi lại lỡ miệng khiến tin

tức này lọt vào tai Tề Phong, đóa Phật Thủ Kim Liên này còn có phần ta không?”

Hắn xoay đầu nhìn về tên quản sự còn lại, Ngô Quân Thông, tên này biết chuyện không ổn, sắc mặt trắng bệch, giọng run run: “Thiếu gia, ba người chúng ta liên thủ thì hơn phân nửa có thể giết chết con Thông Linh Di Viên này, cần gì phải…”

Tề Sơn cười khanh khách nói: “Tiêu diệt Thông Linh Di Viên sao? Con vượn này trong coi Phật Thủ Kim Liên đã lâu, đã ăn được không ít cánh hoa, thực lực mạnh mẽ hơn ta nhiều, tính ra có thể ngang với cao thủ luyện khí Ngoại Cương. Cho dù liên thủ với bọn ngươi đi nữa thì cũng bị nó làm gỏi mà thôi. Ngô quản sự, có thể xả thân vì bổn thiếu gia cũng xem như là phúc phận của ngươi rồi.”

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn có thể nhận ra được thực lực mạnh mẽ kinh khủng của con Thông Linh Di Viên này, không phải mấy con thú yêu bình thường có thể so sánh được.

Ngô Quân Thông la to, hắn biết chính mình khó có thể thoát khỏi kiếp nạn này, liền hét lên một tiếng, tung người đánh về Tề Sơn, song chưởng giao nhau, chân khí phát ra, chưởng lực tựa như cuồng phong bạo vũ mạnh mẽ đánh xuống Tề Sơn.

“Ngao…”

Trong người Tề Sơn vang lên một tiếng rồng ngâm, hắn lật tay đưa ra một chưởng đón đỡ khiến Ngô Quân Thông lảo đảo lui về phía sau, hai mắt trở thành đỏ hồng, trong miệng tràn đầy máu tươi, cất giọng khàn khan: “Long Hổ Tượng Lực quyết?”

“A…”

Lại một tiếng kêu thảm thiết của một tên nô bộc vang lên, con Thông Linh Di Viên kia uống máu người quá nhanh, rất nhiều người đã tán mạng vì

nó. Tuy nhiên đối với những người không bị thương thì hứng thú của nó giảm đi rất nhiều, rất xứng với tên gọi "hung thần khát máu".

Tề Sơn thu quyền, không có tiếp tục tấn công, thản nhiên nói: "Ngô quản sự, Trần quản sự, các ngươi hiện tại mau chóng chạy đi. Thông Linh Di Viên vốn rất thích những con mồi bị thương đổ máu, thương thế các ngươi hiện giờ không nhẹ, nếu chạy nhanh mà nói không chừng còn có thể sống sót. Đợi con hung thú kia giết xong mấy tên nô tài, lúc đó bọn ngươi muốn chạy cũng không kịp."

Hai người Ngô Quân Thông, Trần Phóng run rẩy, sau đó quát to một tiếng, xoay người bỏ chạy như điên: "Tề Sơn, chúng ta chết thì ngươi cũng không thể trốn thoát khỏi Thông Linh Di Viên."

Tề Sơn cười ha ha, cực kỳ đắc ý nói: "Hai vị quản sự, cái này không cần bọn ngươi lo lắng, có mấy tên nô tài các ngươi kéo dài, ta cũng đủ thời gian để thong dong lấy được Phật Thủ Kim Liên rồi rời đi."

Hắn tính toán rất đơn giản, con Thông Linh Di Viên kia rất khát máu, chỉ cần ngửi được mùi máu tươi liền không thể kiềm chế được mà đuổi theo con mồi. Có hai tên Ngô Quân Thông, Trần Phóng dẫn dụ thì hắn có thể thừa cơ lấy Phật Thủ Kim Liên.

"Mấy tên nô tài các ngươi chết đi rồi, bổn thiếu gia có thể trở thành cao thủ Thần Luân, các ngươi ở dưới cửu tuyền chắc cũng vui mừng lắm nhỉ?"

Tề Sơn mỉm cười, sau đó đi nhanh vào trong quặng mỏ, đột nhien hắn nghe thấy tiếng sóng biển vang lên, trong lòng cực kì kinh hãi, chỉ thấy một bàn tay theo tiếng sóng không biết từ đâu đánh thẳng về phía hắn.

Một chưởng nhẹ nhàng kia khẽ chuyển động, sau đó biến mất trước mặt hắn, hóa thành một cơn sóng lớn mãnh liệt vỗ bờ, tiếng gió xoáy ầm ầm rung động, khắp bầu trời đều là những đợt sóng cuồn cuộn không dứt tràn đến.

"Giang Nguyệt Phá Lãng quyết? Là vị huynh đệ nào trốn ở đây?"

Tề Sơn tức giận gầm lên một tiếng, bàn tay chuyể động, thôi động Long Hổ Tượng Lực quyết nghênh tiếp một chiêu này. Hắn chỉ cảm thấy một cổ sức mạnh liên miên không dứt tràn tới, sau đó bị một chiêu Đại Giang Bạn Triều Sinh kia đánh bay lên trời, khi huyết chập chờn không ổn định.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 19: Phật Thủ Kim Liên

Thân hình Tề Sơn văng lên rồi rơi thẳng xuống đất, ánh mắt âm trầm nhìn về Giang Nam một cái rồi la lên thất thanh: "Ngươi không phải là đệ tử phủ Tề vương, tại sao có thể biết được Giang Nguyệt Phá Lãng quyết…Ngươi là kẻ nào? Đúng rồi! Chắc hẳn người là tên tiểu tử đã đánh chết Võ Tư Giang."

"Tề Sơn thiếu gia à, ngươi biết quá nhiều rồi. Đây là chính ngươi ép ta ra tay giết người diệt khẩu mà!"

Giang Nam cười to, tung người nhảy lên giống như một con mãnh hổ thoát ra khỏi lồng giam, cực kỳ nhanh nhẹn, chân khí trong lồng ngực ma sát với không khí tạo nên một tiếng hổ gầm vang dội truyền ra từ trong bụng hắn, tiếng gầm cực kì chân thật, tưởng như hắn đã thật sự hóa thân thành một con hổ yêu chính cống.

Hắn đánh mạnh về Tề Sơn, khí huyết di động qua lại giữa hai tay khiến cho đôi bàn tay hắn như hai chân trước của hổ, vừa cứng cáp vừa mạnh mẽ, lúc tấn công, song chưởng trùng trùng điệp điệp đánh về chính giữa, phối hợp liên miên như muốn đem vỗ nát đầu của Tề Sơn.

"Long Hổ Tượng Lực quyết? Không ngờ ngươi chẳng những học lén Giang Nguyệt Phá Lãng quyết mà còn trộm luôn cả tuyệt học khác của phủ Tề vương chúng ta. Không đúng, Long Hổ Tượng Lực quyết không có chiêu nào như thế này cả!"

Tề Sơn tức giận hét ầm lên, thân hình hắn giống như một cây trường thương, cắm thẳng trên mặt đất, hắn cười lạnh nói: "Ngươi chỉ học được bề ngoài của Long Hổ Tượng Lực quyết mà cũng dám động thủ với ta sao? Ta chính là thiên tài trong phủ Tề vương, chỉ bằng mấy chiêu học lén chưa ra ngô ra khoai đó mà cũng muốn ra tay với bổn thiếu gia ta sao? Hôm nay ta liền cho ngươi biết thế nào là tuyệt học chính tông của phủ Tề vương."

“Long Hổ Tượng Lực, Lưỡng Hổ Tương Tranh!”

Từ trong ngực Tề Sơn cũng vang lên một tiếng hổ gầm, chiêu thức của hắn đột nhiên biến đổi, hai trảo mở rộng tựa như miệng của một con mãnh hổ đang há ra, đan xen tấn công, cực kì hung ác.

Chiêu Lưỡng Hồ Tương Tranh vừa đánh ra, kình phong quanh người hắn theo một cách mắt thường có thể thấy được hình thành nên những bức tường khí, cả người như mãnh hổ tấn công, quả là một chiêu tấn công bá đạo.

Đây là dị tượng khi cao thủ võ đạo tu luyện tới cảnh giới Luyện Khí mới có được, đương nhiên tu vị của Tề Sơn lúc này vẫn cao hơn Giang Nam một bậc, sớm đã đạt tới cảnh giới Luyện Khí.

Hắn quả thật chính là thiên tài trong phủ Tề vương, được chân truyền của Tề vương, Long Hổ Tượng Lực quyết trong tay hắn thể hiện ra uy lực cực mạnh.

“Chính tông? Long Hổ Tượng Lực quyết của phủ Tề vương các ngươi trước mặt ta cũng dám gọi hai tiếng chính tông sao? Tề Sơn, chống mắt mà xem cái gì mới gọi là Long Hổ Tượng Lực quyết đích thực.”

Hai đấm của Giang Nam ép về giữa, đem không khí nén chặt rồi nổ tung, song chưởng của hai người đụng vào nhau, xương cốt Tề Sơn bị đè ép liên tục phát ra những tiếng “ba..ba”, cả người rung động không thôi, chỉ thấy thân hình hắn di dộng, lùi lại vài bước mới có thể miễn cưỡng hóa giải lực lượng khủng bố trong một chiêu Mãnh Hồ Xuất Tù kia.

“Vô liêm sỉ!”

Tề Sơn vừa giận vừa sợ, vừa ra sức chống cự vừa nói: “Tiện nô, ngươi đã học trộm tuyệt học Tề gia ta, bây giờ còn cả gan phạm thượng giết đệ tử tôn thất nữa sao…”

“Phạm thượng cái gì chứ? Tề Sơn à, ta không phải là nô tài trong phủ Tề vương, vậy nên có bằm ngươi ra cám cũng không có cái gì gọi là phạm

thượng cả!”

Giang Nam cười giễu cợt, bước đi như long hành hổ bộ đến trước mặt hắn, bàn tay trái năm ngón mở rộng ra, chân khí phát ra một tiếng như rồng ngâm, tay phải hóa thành chưởng, nâng thẳng từ dưới lên tựa như một vầng trăng sáng quyến rũ nhô lên, rõ ràng mỗi chiêu Long Hổ Tượng Lực quyết hay Giang Nguyệt Phá Lãng quyết đều chỉ còn một nửa, nhưng khi kết hợp lại thì uy lực chẳng những không giảm xuống mà còn tăng lên không ít.

Tề Sơn mới tiếp có nửa chiêu đã cảm thấy khí huyết sôi trào, sắc mặt đỏ lên, thân hình bất ổn, sau đó cả cơ thể bị luồng sức mạnh này đánh bay vọt lên.

Giang Nam sử dụng chiêu thức tuy đúng là Long Hổ Tượng Lực quyết và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, nhưng biến hóa của nó càng thêm hoàn mĩ so với tuyệt học chính tông của phủ Tề vương, uy lực càng thêm to lớn khiến cho hắn không thể không có sức chống lại.

Phải biết rằng, cảnh giới Giang Nam mới chỉ là luyện màng, còn hắn đã sớm đả thông toàn bộ màng xương trong cơ thể, tiến vào cảnh giới Luyện Khí, chênh lệch giữa hai người là cực lớn. Vậy mà hắn bây giờ lại lâm vào thế hạ phong là vì sao!

Điều này căn bản không phù hợp với lẽ thường.

Nhưng đối với Giang Nam thì chuyện này lại quá mức bình thường, hợp tình hợp lý, Giang Nguyệt Phá Lãng quyết trải qua cải tiến của hắn đã hoàn mĩ hơn nhiều so với của phủ Tề vương, uy lực càng gia tăng hơn, uy năng vượt trội. Còn tâm pháp Long Hổ Tượng Lực quyết là do hắn tự nghĩ ra, lại tận mắt chứng kiến giao long, do đó tâm pháp này cũng có thể sánh vai với bản của phủ Tề vương.

Mấu chốt là hắn còn có phụ trợ của Ma Ngục Huyền Thai kinh khiến cho uy lực của Giang Nguyệt Phá Lãng quyết và Long Hổ Tượng Lực quyết tăng lên hai, ba lần, hơn nữa trải qua thần hỏa luyện thân, nên dù cho Tề Sơn cao

hơn hắn một cảnh giới cũng bị hắn đánh cho rơi vào hạ phong.

“Không thể! Không thể nào như vậy được! Long Hổ Tượng Lực quyết và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết của ngươi làm sao có thể hoàn mĩ, tinh diệu hơn phủ Tề vương ta được chứ?”

Tề Sơn la hét một cách điên dại, bước chân trùng trùng điệp điệp như một coi cự tượng lao tới: “Ta có sức “sáu hổ”, không thể nào thua ngươi được, nhận thêm một chiêu của ta: Thần Tượng Phụ Sơn.”

“Đánh hay lắm! Tề Sơn, ngươi chỉ mới có được sức sáu hổ, còn ta … là bảy hổ. Ta ngược lại muốn nhìn xem Thần Tượng Phụ Sơn của ngươi lợi hại, hay Thần Tượng Đạp Sơn của ta mạnh!”

Thân hình Giang Nam đột nhiên hơi trầm xuống, một cước mãnh mẽ dẫm xuống mặt đất như một con voi lớn cất bước xông tới Tề Sơn, hào khí xung thiên: “Ta sớm đã muốn đọ sức với mấy tên đệ tử tôn thất, xem thử một tên nông rân quê mùa so với một tên đệ tử tôn thất tu luyện đường đường chính chính thì như thế nào.”

“Thần Tượng Đạp Sơn!”

Hai người giống như hai con voi lớn đâm xầm vào nhau, gào rống không ngừng, chỉ nghe thấy những âm thanh va chạm liên tục truyền ra, hai thân hình quấn chặt lấy nhau tạo thành vô số dấu chân cực lớn trên mặt đất.

Bàn chân hai người không lớn, nhưng khi có chân khí quán thông vào thì mỗi bước đều khiến cho đất đá nổ tung, hình thành nên những dấu chân to tới mức khác thường.

Đây là cuộc so đấu của Long Hổ Tượng Lực với nhau, thuần túy so đấu về lực lượng, độ bá đạo, hung hãn của hai bên.

Cánh tay Giang Nam như chiếc vòi voi mạnh mẽ đánh ra cùng Tề Sơn đối cưng, chỉ nghe một tiếng “bành” thật lớn vang lên, thân hình hai người lắc lư mạnh, Giang Nam vẫn có thể ổn định lại thân hình, đứng vững tại chỗ, còn

sắc mặt Tề Sơn đỏ bừng, thối lui về sau mấy trượng liền.

“Nhận thêm một chiêu!”

Giang Nam giống như một con voi hoang dã, mỗi bước chân đạt tới mấy trượng, giống như một con thần tượng xông đến, một kích theo đó đánh ra. Tề Sơn đón đỡ một chiêu này liền tiếp tục thối lui về sau, trong cổ họng đã bắt đầu khó chịu.

Hai người đều tu luyện Long Hổ Tượng Lực quyết, sức lức rất mạnh đã vượt xa những người cùng cảnh giới võ đạo. Tuy hai người cùng sử dụng Long Hổ Tượng Lực quyết nhưng chiêu thức lại khác nhau, mỗi loại có những nét tinh tế riêng.

Giang Nam bước liền mười ba bước, mười ba kích theo đó đánh ra kèm theo mười ba tiếng nổ lớn chấm dứt cuộc chiến. Tề Sơn vốn đã lực bất tòng tâm, cước bộ đại loạn, bị một chưởng của Giang Nam đánh thẳng vào mặt khiến hắn quay cuồng té ra xa mấy trượng, răng lợi bị đánh cho nát bấy, gãy rụng gần hết.

Hắn vừa mới lảo đảo đứng dậy thì đã thấy Giang Nam đứng ngay trước mặt, một chưởng nhẹ nhàng đánh vào lồng ngực của hắn.

Một chưởng này nhìn bên ngoài rất nhẹ nhàng nhưng khuôn mặt Tề Sơn lập tức biến đổi, sắc mặt hệt như bị trọng thương, cả thân hình bị đánh bay lên không trừng, miệng hộc máu không ngừng.

“Tốt, thật muốn đánh hắn tới chết mới thôi!”

Giang Nam thu tay lại, liếm liếm bờ môi. Lần động thủ này hắn đột nhiên muốn sử dụng hết toàn lực, không giữ lại một tí nào, muốn đánh một trận thật thoải mái, để bản thân tự do, để tinh lực có chỗ phát tiết, đánh cho đến khi nào Tề Sơn không còn hơi thở mà thôi.

“Thằng chó, thiếu gia ta nếu còn mạng trở về thì mày chẳng còn đường sống nữa đâu!”

Tề Sơn gầm lên một tiếng giận dữ rồi tung người nhảy đi, hắn vậy mà trực tiếp quay đầu bỏ chạy, không tiếp tục đánh nhau cùng với Giang Nam. Phật Thủ Kim Liên vốn những tưởng dễ dàng rơi vào tay hắn, không ngờ lại bị Giang Nam nhúng tay vào, điều này khiến cho hắn hận Giang Nam thấu xương. Tuy nhiên hắn cũng biết rõ, hắn cho dù không muốn cũng không còn đường nào khác ngoài việc bỏ trốn. Bản thân mình đã bị Giang Nam đánh trọng thương, nếu bây giờ bỏ trốn còn có một đường sống, nếu tiếp tục ở lại thì chỉ còn nước chết mà thôi. Dù không chết dưới tay Giang Nam thì cũng chết dưới tay con vượn kia.

Hắn đã bị thương nặng, hộc máu rất nhiều, mùi máu tanh này đương nhiên không thể gạt được con Thông Linh Di Viên. Giang Nam không giết hắn cũng là vì lý do này, muốn dùng hắn để dụ con Thông Linh Di Viên rời đi.

Tề Sơn vừa mới chạy đi, Giang Nam cũng lập tức hành động, hắn như một cơn gió lao thẳng vào trong mỏ quặng, vào được vài dặm thì hắn nhận ra bên trong cực kì tối tăm, ẩm ướt, tuy nhiên đối với cao thủ võ đạo như Giang Nam thì việc quan sát trong đêm cũng chẳng khác gì ban ngày.

Tốc độ của hắn cực nhanh, di chuyển bên trong mỏ quặng như một con giao long, hắn lúc này vậy mà đã dùng đến tâm pháp Long Xà Khởi Lực. Được một lát thì hắn đã chạy vào sâu bên trong mỏ quặng.

Đột nhiên một mùi hương động lòng người truyền tới khiến tinh thần Giang Nam chấn động. Mùi hương này chỉ cần hít một hơi liền cho chân khí trong người bừng lên hừng hực, thật đúng là một loại linh dược hiếm thấy.

“Bảo bối tốt, thật là quá tốt! Tề Sơn nói không ngoa, loại linh dược này hoàn toàn có khả năng giúp người khác tu thành Thần Luân trong thời gian ngắn.”

Trong lòng Giang Nam cực kì vui mừng, ánh mắt đảo khắp động một lần. Nơi này là hang ổ của con Thông Linh Di Viên, khắp nơi phủ đầy xương khô, chắc là những người đã bị con vượn kia giết hại.

Ngoài xương cốt con người, còn có xương của một vài loài thú khác. Con vượn này đúng thực là loại phàm ăn, không chỉ người mà yêu thú cũng không tránh thoát nanh vuốt của nó.

"Thứ này chắc là Phật Thủ Kim Liên rồi!"

Ánh mắt Giang Nam tập trung vào trên vách núi đá, chỉ thấy nơi đó có một đó hoa sen màu vàng rực rỡ, hình dạng giống hệt lời Tề Sơn miêu tả, cuống sen trông giống như một bàn tay nâng lấy tòa sen, quả thật là kì diệu.

Đáng tiếc chính là có nhiều cánh sen đã bị con vượn kia ăn mất, còn lại chỉ khoảng mười cánh mà thôi.

Nếu như có nguyên vẹn một đóa Phật Thủ Kim Liên, ta hoàn toàn có cơ hội tu thành Thần Luân. Tuy nhiên đóa này đã bị con vượn kia ăn mất ít nhiều nên chỉ sợ tối đa chỉ có thể tăng lên hai ba cảnh giới mà thôi."

Giang Nam tung người lên hái đóa sen xuống, sau đó liền xoay người lập tức chạy đi.

Vừa ra tới cửa mỏ quặng thì hắn liền nghe một tiếng cười quái dị truyền đến, tiếp đó một thân hình to lớn bước ra ngăn chặn lấy cửa động, trong lòng không khỏi chấn kinh: "Thông Linh Di Viên trở lại nhanh vậy sao!"

Chỉ trong thời gian ngắn mà con vượn này đã giết sạch hơn hai mươi tên nô bộc, thêm cả hai tên cao thủ Luyện Khí là Trần Phóng và Ngô Quân Thông, thậm chí ngay cả Tề Sơn trâu bò vậy cũng không thoát khỏi số phận, bị hút hết khí huyết toàn thân, điều này khiến cho Giang Nam không khỏi không cảm thấy nghiêm trọng.

Thực lực con vượn này rất mạnh mẽ, nếu bị nó ngăn lại trong động chỉ sợ lành ít dữ nhiều.

"Sống hay chết đều dựa vào lần đặt cược này."

Giang Nam quyết định trong chớp nhoáng, hắn tăng tốc chạy thẳng về

phía cửa động, cùng lúc đó hái xuống một lá sen nhét vào mồm.

Lá sen Phật Thủ Kim Liên vừa vào bụng, hắn liền cảm thấy một cổ nóng bức từ trong đan điền thoát lên, giống như bên trong cơ thể đang chứa một cái bếp lò, lửa cháy bừng bừng vậy. Nhiệt độ sao với đệ nhất trọng của thần hỏa Đâu Suất còn cao hơn, dường như muốn đốt cháy toàn bộ cơ thể hắn vậy.

“Dược lực thật là mạnh mẽ.”

Giang Nam rên một tiếng rồi vội vàng điều động Ma Ngục Huyền Thai kinh, dược lực cuồn cuồn kia không ngừng chuyển hóa thành câhn khí, từng tiếng “ba ba…” vang lên bên tai, những luồng chân khí thô bạo không ngừng lao thẳng tới cột sống hắn, đem từng khối màng xương đả thông, làm cho lực lượng của hắn không ngừng tăng lên.

Tám hổ!

Chín hổ!

Một voi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 20: Liều Mạng Một Lần

Trong thời gian ngắn tu vị của Giang Nam đã tăng lên tới một voi, hơn nữa vẫn không ngừng tăng lên, thân thể hắn rung động, từ trong lồng ngực đột nhiên phát ra một tiếng rồng ngâm kéo dài, cả người biến đổi giống hết một con giao long, thân hình uốn lượn, hai tay hóa thành móng vuốt, sau đó hóa thành thức thứ nhất của Long Hổ Tượng Lực quyết, Giao Long Xuất Uyên.

Oanh!

Con Thông Linh Di Viên vừa cúi đầu chui vào trong quặng mỏ, ánh mắt còn chưa kịp thích nghi với bóng tối liền cảm nhận một luồng sức mạnh đánh úp tới, nện thẳng lên người nó, cả thân hình nó bị đánh bay thẳng ra ngoài như một viên đạn pháo.

Gào thét giữa không trung, con Thông Linh Di Viên đột nhiên thấy một chiếc bóng màu xanh từ trong quặng mỏ bay ra, vọt thẳng về phía mình.

"Thần Tượng Đạp Sơn!"

Giang Nam hung ác đạp mạnh vào ót của con vượn, con Thông Linh Di Viên vốn đang lơ lửng trong không trụng bị đánh chìm sâu xuống, cả thân hình bị chôn vùi trong đất đá, bùn lầy, chỉ còn hai chân sau lộ ra ngoài.

Con vượn này trâu bò ra sao chứ, nó đồ sát cao thủ luyện khí như chốn không người, không ngờ được rằng trong lúc bất ngờ bị Giang Nam một chiêu đánh bay, một cước đạp cắm sâu vào đất đá, từ đó có thể thấy sức lực bột phát của hắn trong hai chiêu này kinh khủng thế nào, có thể nói là vượt xa lúc bình thường.

Chân trái đá ra một cước, Giang Nam theo quán tính lớn bay ngược ra khoảng mười trượng, thân thể đột nhiên đứng thẳng lên, thân pháp như rồng

rắn biến ảo, lao mạnh về phía trước.

Vừa lao đi thì một tiếng gầm giận dữ đột nhiên vang lên từ phía sau, chỉ thấy đất đá bị vỡ ra thành từng miếng bắn lên trời tứ tung, hiển nhiên con Thông Linh Di Viên này cực kì tức giận, nó nhảy lên từ dưới đất sau đó sải bước đuổi theo.

"Con vượn này thật trâu bò, mình xơi một cánh hoa Phật Thủ Kim Liên, một chiêu vừa rồi có sức mạnh một voi, ấy vậy mà con vượn kia dính hai chiêu cực mạnh mà không hề bị ảnh hưởng gì, vẫn như rồng như hổ, trong khi tay chân mình thì vẫn còn run thế này!"

Giang Nam đột nhiên cảm thấy từ phía sau vọt lên một cái bóng cực lớn, trong lòng hắn giật mình, chỉ trong chốc lát con vượn kia lại có thể đuổi theo, tiến sát phía sau hắn như thế.

Bị con yêu thú như này đuổi ở phía sau lưng quả thật không phải là chuyện tốt gì, huống chi con Thông Linh Di Viên này lại mình đồng da sắt, móng vuốt sắc bén như dao, lấy đầu người dễ như lấy đồ trong túi, chỉ nhẹ nhàng vặt một cái là rụng, sau đó dốc máu từ cổ ra mà uống.

Giang Nam đã tận mắt thấy con vượn này uống khô máu hai tên tôi tớ như thế nào.

"Ly Miêu Thập Tam pháp!"

Thông Linh Di Viên đánh xuống một trảo, còn chưa đụng tới đầu tên thiếu niên kia thì thân hình Giang Nam biến đổi, linh hoạt tựa như một con báo hoang, nhảy qua nhảy lại khiến cho nó không thể dò được quỹ đạo.

Thông Linh Di Viên rít gào, tung người di chuyển nhanh như gió, cực kì linh mẫn. Nó vốn là vượn tu thành yêu, độ linh mẫn không hề thua kém Giang Nam chút nào.

Một người một vượn đuổi bắt nhau, trong chớp mắt đã vọt ra hơn mười dặm, Giang Nam nhiều lần lâm vào nguy hiểm do Thông Linh Di Viên cố

gắng dùng móng vuốt sắc lẻm của nó chộp vào giữa lưng, tuy không trúng nhưng cũng khiến quần áo của hắn bị xé rách toang, thậm chí có lúc còn đánh trúng vào lưng, xém tí thì moi cả tim của hắn ra ngoài.

Trong đầu Giang Nam không hề nghĩ nhiều, chỉ chăm chú trốn chạy, thân pháp thay đổi liên tục, khi thì Ly Miêu Thập Tam pháp, khi thì Long Xà Khởi Lực, như rồng như rắn uốn lượn không ngừng, liên tục tránh né Thôn Linh Di Viên bám đuổi.

Trong cơ thể hắn, dược lực trong cánh hoa Phật Thủ Kim Liên bị sử dụng hoàn toàn, trải qua sự luyện hóa liên tục của Ma Ngục Huyền Thai kinh, nó không ngừng biến đổi thành những luồng chân khí bàng bạc nhẹ nhàng chạy dọc theo cột sống trùng kích lên trên, từng bước giải khai những khối xương còn lại, tốc độ nhanh đến mức làm người khác cứng lưỡi.

Một cánh hoa đã ẩn chứa dược lực kinh người như thế, Phật Thủ Kim Liên không hổ danh là linh dược có thể giúp người tu luyện đạt tới cảnh giới Thần Luân, thần diệu hơn Ích Khí đan của phủ Dược vương không biết bao nhiêu lần.

Trong thời gian bỏ chạy ngắn ngủi, Giang Nam đã đả thông mười bốn khối xương, cộng thêm sáu khối lúc trước thì đã được hai mươi khối, ước đoán không bao lâu nữa hắn đã có thể đả thông hoàn toàn hai bốn khối xương.

24 đốt xương màng nơi cột sống đóng vai trò cực kì quan trọng, nó là chỗ tập trung màng xương, từng khối màng xương được đả thông khiến chân khí lưu chuyển không bị trở ngại giúp cho tốc độ, sự linh mẫn của hắn tăng mạnh, chiêu thức biến hóa khôn lường.

Đồng thời sức mạnh của hắn cũng không ngừng gia tăng, từ một hổ tăng lên hai, ba hổ…

Tuy nhiên, dược lực của Phật Thủ Kim Liên bộc phát quá mạnh, mặc dù có Ma Ngục Huyền Thai kinh trợ giúp cũng không kịp rèn luyện, dược lực

khổng lồ tràn ngập toàn thân hắn khiến cho thân thể hắn như muốn căng phồng lên, da dẻ như muốn nứt ra, từng đường tơ máu theo làn da nứt nẻ rỉ ra ngoài, hóa thành từng giọt máu tươi.

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, Thông Linh Di Viên nổi tiếng khát máu, trên người đổ máu chẳng khác nào càng khiến nó càng đuổi giết điên cuồng hơn.

"Tốc độ con Thông Linh Di Viên này quá nhanh, nếu mình có thể luyện hóa hoàn toàn dược lực của cánh hoa Phật Thủ Kim Liên này không chừng có thể chạy thoát được, tuy nhiên hiện giờ…vẫn chưa thể!"

Đột nhiên hắn nghe tiếng nước róc rách từ xa truyền đến, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên liền thấy một con sông chắn ngang phía trước, chính là dòng Dương Xuyên, mà phía trước Dương Xuyên chính là thành Tề vương.

Một cô gái đang tại bờ sông bên kia rủ mái tóc đen huyền xuống nước, bàn tay ngọc trắng muốt đang nhẹ nhàng khoát nước lên làn tóc.

"Giang Tuyết tỷ tỷ, tránh ra nhanh!"

Giang Nam vọt tới bờ sông rồi đột nhiên tung người nhảy lên khỏi dòng sông Dương Xuyên, sau khi hết lực, cả thân hình hắn rơi xuống vào trung tâm của dòng sông.

"Giao Long Xuất Uyên!"

Chân khí của Giang Nam giao thoa với nhau rồi phát ra một tiếng rồng ngâm, thân hình như trượt trên mặt sông hệt như một con giao long. Đột nhiên hai tay hắn chấn động, thân hình bay thẳng lên trời, vọt đi khoảng hơn mười trượng rồi đáp xuống bờ bên kia, trên người không dính tới một giọt nước.

Giang Nam bỗng xoay người lại, con Thông Linh Di Viên lúc này giống như đang liên tục rít gào, lại giống như đang khóc lóc, nó cũng nhảy vọt lên trời, cả thân hình trống giống như một đám mây xanh đè mạnh xuống.

“Thật ồn ào!”

Thiếu nữ áo trắng ngồi bên bờ sông cảm thấy không thoải mái, quát lên một tiếng, ngón tay đột nhiên cong lại rồi búng ra, chỉ thấy một giọt nước từ trên tóc của nàng văng ra bắn thẳng ra ngoài.

Con Thông Linh Di Viên bị hạt nước kia bắn trúng liền kêu lên một tiếng thảm thiết, cả thân hình giống hệt như bị một chiếc chùy nặng cả vạn cân đập cho bay đi khoảng trăm trượng, từ trên mặt sông Dương Xuyên bắn thẳng đến một cái hang động bên trong cánh rừng bên cạnh, trên đường đi làm gãy không biết bao nhiêu cây cối, cũng không biết tình trạng sống chết ra sao.

Giang Nam như phát ngốc nhìn cảnh tượng vừa rồi, đường đường là một yêu thú lại bị Giang Tuyết búng một giọt nước đánh văng ra xa.

Con Thông Linh Di Viên kia truy đuổi hắn không ngừng, tựa như không thể nào thoát khỏi, vậy mà trước mặt Giang Tuyết, nó còn yếu ớt hơn cả một tờ giấy. Con vượn kia tuyệt đối không yếu, Giang Nam vừa rồi đã cảm nhận rõ, cho dù hắn đã lén lút, hai lần ra tay rất nặng, bao nhiêu vốn liếng đều đã sử dụng gần hết, vậy mà cũng không làm sứt mẻ một cọng lông của nó.

Vậy mà Giang Tuyết chỉ bắn ra một giọt nước liền khiến cho con Thông Linh Di Viên kia trọng thương, như vậy thực lực phải đạt tới mức như thế nào?

“Giang Tuyết tỷ tỷ từng nói trước đây nàng đã bị kẻ khác ám hại, mất hết tu vị, thần hồn bị nghiền nát, không thể ngờ rằng nàng đã khôi phục nhanh như vậy.”

Giang Nam đột nhiên rên lên một tiếng, dược lực trong một đóa Phật Thủ Kim Liên kia càng lúc càng bộc phát mạnh, tựa như muốn phá nổ cơ thể hắn. Hắn không dám nghĩ nhiều, liền lập túc sử dụng Ma Ngục Huyền Thai kinh chăm chỉ luyện hóa mớ dược lực khổng lồ kia.

Nửa canh giờ trôi qua, trong cơ thể của hắn lại vang lên những tiếng nổ

“ba ba” rất nhỏ, 24 màng xương cột sống cuối cùng đều được hắn đả khai.

Dược lực của cánh hoa Phật Thủ Kim Liên vẫn còn dư thừa khiến cho chân khí của hắn tiếp tục tăng mạnh, tích lũy càng ngày càng hùng hậu.

Lại qua nửa canh giờ, dược lực trong cánh hoa mới dần biến mất, tuy nhiên vẫn còn vô số dược lực chưa được Ma Ngục Huyền Thai kinh chuyển hóa thành chân khí, chỉ có thể lắng đọng lại trong cơ thể hắn, đợi sau này từ từ luyện hóa.

Mà lực lượng trong cơ thể hắn lúc này cũng đạt tới chin hổ, thiếu chút đỉnh là đạt tới lực lượng một voi.

“Không biết mình có thể nhân lúc này đả thông toàn bộ màng xương cơ thể không?”

Giang Nam chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể gào thét, bành trướng lên gấp hai ba lần bình thường, trong lòng vừa nghĩ, hắn lập tức sử dụng chân khí trùng khích khắp bốn phương tám hướng

Ba ba ba!

Từ trong cơ thể hắn truyền ra vô số tiếng nổ như pháo vang, từng màng xương ở khắp tứ chi bách hài lần lượt được giải khai, xương sườn, xương cẳng tay, cổ tay, ngón tay, xương chậu, xương ống chân, ngón chân…đều dược giải khai dễ như trở bàn tay.

Cuối cùng cũng đạt tới hai voi.

Chân khí của hắn hướng lên trên mà tới, giải khai xương quai xanh, sau đó mới bị chặn lại tại gần xương đầu.

Chân khí trong người Giang Nam dao động mạnh, định thừa thắng xông lên giải khai xương đầu, đột nhiên một cảm giác mát lạnh truyền tới từ mi tâm, trong nháy mắt khiến cho chân khí đang cuồng bạo kia trở nên bình thường trở lại

“Tử Xuyên, đả thông màng xương cuối cùng là cửa ải cực kỳ nguy hiểm, chân khí khi giải khai vùng phụ cận não có thể sẽ ảnh hưởng tới não, không cẩn thận có thể sẽ bị lú lẫn cả đời.” – Giọng nói của Giang Tuyết vang lên.

Giang Nam mở mắt, chỉ thấy Giang Tuyết đang chậm rãi đi tới, mái tóc nhẹ nhàng tung bay, từng giọt nước lóng lánh bắn lên từ mái tóc nàng. Vừa rồi nàng đã dùng một giọt nước bắn vào mi tâm của hắn khiến cho chân khí của hắn bình thường trở lại.

“Muốn đả thông màng xương đầu cần phải chậm rãi, nước chảy đá mòn, cẩn thận từng li từng tí, nếu không sẽ rất nguy hiểm.”

Giang Tuyết chỉ bảo hắn cách đả khai màng xương cuối xong rồi nghi ngờ hỏi: “Ngươi làm thế nào mà chọn giận con yêu thú như Thông Linh Di Viên vậy Tử Xuyên?”

Giang Nam cười nói: “Ta đoạt một đóa Phật Thủ Kim Liên từ trong tay con Thông Linh Di Viên kia, vậy nên bị nó đuổi giết, vốn định tiến về thành Tề vương, nhờ mấy cao thủ ở đó đối phó nó, không ngờ lại gặp tỷ ở chỗ này.”

“Phật Thủ Kim Liên?”

Giang Tuyết nhẹ nhàng gật đầu, cười nói: “Thảo nào tu vị của ngươi tăng tiến nhanh như vậy, thì ra là sử dụng linh dược Phật Thủ Kim Liên. Đóa hoa này vốn là của con Thông Linh Di Viên, nay lại bị ngươi chiếm lấy, chắc hẳn sẽ bị nó ghi hận trong lòng. Vừa rồi ta cũng không giết nó, chỉ dọa cho nó biết sợ mà lui, lần sau nếu ngươi có đi vào trong núi, ắt hẳn con yêu thú này sẽ “chăm sóc” ngươi tốt.”

“Lần sau vào núi thực lực của ta chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều so với bây giờ, Thông Linh Di Viên muốn giết ta chỉ sợ rất khó.”

Giang Nam đứng sóng vai với nàng, cầm đóa Phật Thủ Kim Liên ra cười nói: “Tỷ, loại linh đan dược liệu này rất thần diệu, liệu có có tác dụng gì với

thương thế của ngươi không?”

Giang Tuyết lắc đầu: “Ta bị đả thương thần hồn, chỉ có nhờ vào dương khí mới có thể chữa trị, Phật Thủ Kim Liên cũng vô dụng với ta. Hơn nữa mấy ngày nay nhờ vào dương khí của ngươi ta đã tu bổ thần hồn, thương thế đã thuyên giảm, chắc hẳn không bao lâu nữa thần hồn của ta sẽ khôi phục lại như cũ.”

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 21: Linh Đan Xá Lợi

"Tỷ tỷ, thần hồn của ngươi sắp sửa khôi phục như cũ sao?"

Giang Nam ngẩn người, trong lòng bỗng dâng lên một thứ cảm xúc phức tạp, yên lặng nửa ngày hắn mới cất giọng chua chát: "Sau khi khôi phục rồi tỷ có còn ở lại đây không?"

"Tất nhiên không."

Giang Tuyết quay người dõi về phương xa, lưng xoay về phía hắn, lẳng lặng nói: "Kiến Vũ quốc quá nhỏ, mà rồng thì phải vùng vẫy biển khơi. Ta muốn khôi phục lại cuộc sống trước đây, lấy lại những gì đã mất, làm sao có thể chịu dừng lại ở cái nơi nhỏ nhoi này chứ? Tử Xuyên, khi ta khôi phục hoàn toàn cũng là lúc chúng ta phải chia tay…"

Giang Nam lại im lặng, trong lòng hắn cảm thấy rất không cam tâm.

Thời gian hắn ở chung với Giang Tuyết tuy ngắn nhưng trong lòng cũng đã xem nàng như người thân duy nhất, đối với vị tỷ tỷ yêu hồ này, trong lòng hắn cực kỳ ngưỡng mộ, coi nàng như chính một vị sư phụ đáng kinh, một người bạn thât thiết có thể nương tựa, thậm chí trong lòng hắn dường như đã mặc định rằng nàng là người con gái xinh đẹp nhất trên thế gian.

Hắn rất quý trọng khoảng thời gian này, luôn hy vọng nó sẽ trôi qua càng chậm càng tốt.

"Tử Xuyên, trong tay ngươi có Phật Thủ Kim Liên, thứ linh dược này cũng coi như không tệ, tuy nhiên nếu ngươi cứ đem sử dụng như vậy thì đúng là thật sự rất đáng tiếc nuối."

Giang Tuyết cười nói: "Nếu sử dụng trực tiếp, tối đa chỉ có thể phát huy hai phần dược lực mà thôi. Còn nếu phối hợp với các loại dược liệu khác chế

thành linh đan xá lợi, hoàn toàn có thể phát huy hết mười phần dược lực.”

Con mắt Giang Nam sáng ngời, chỉ dùng một cánh hoa Phật Thủ Kim Liên đã khiến cảnh giới hắn tăng lên một bậc, nếu có thể đem cả đóa hoa này luyện thành linh đan xá lợi, hấp thụ dược lực gấp bốn, năm lần há chẳng phải hắn có thể thuận lợi trở thành một cao thủ Thần Luân sao?”

“Tỷ tỷ, ngươi biết cách luyện chế ra linh đan xa lợi không?”

“Ta chỉ biết sơ sơ, chưa tới mực thông thạo.”

Đầu ngón tay Giang Tuyết mở ra, một đóa linh hỏa nhảy múa tại đầu ngón tay của nàng giống như một tinh linh, cười nói: “Tuy nhiên loại xá lợi linh đan cấp thấp thì ta vẫn am hiểu. Trong mi tâm của ngươi có thần hỏa Đẩu Suất, có được hỏa chủng thì việc luyện đan cũng không khó khăn gì với ngươi. Hiện tại ngươi chỉ thiếu lò luyện đan và các loại dược liệu phụ trợ mà thôi. Phương thức luyện chế linh đan ta vẫn còn nhớ rõ, tuy nhiên chế ra lò đan, kiếm mấy loại dược liệu kia thì đúng là một vấn đề.”

Giang Nam suy nghĩ một lát rồi nói: “Lò đan, dược liệu thì đã có Ích Khí đan, Dưỡng Thân đan thì có thể tới phủ Dược vương để đổi, mấy thứ này dù sao giữ lại cũng không có nhiều tác dụng.”

Giang Tuyết ân cần nói: “Đệ đệ, ngươi cần nhớ kĩ một điều, tuy dùng linh đan có thể tăng tu vị lên rất nhanh, nhưng dù sao nó cũng là ngoại lực, tu vị tăng quá nhanh sẽ khiến cảnh giới không ổn định. Vì vậy linh đan luôn chỉ có tác dụng hỗ trợ, nếu tu luyện chỉ biết dựa vào linh đan thì chỉ là một kẻ tầm thường, tương lai khí tăng tiến tu vị cũng gặp rất nhiều bất lợi.”

Trong lòng Giang Nam giật mình, gật đầu rất nghiêm túc.

Mấy ngày sau đó hắn cũng không ra ngoài săn bắn mà ở trong nhà luyện hóa mấy múi hoa Phật Thủ Kim Liên còn lại, mỗi một cánh hoa đều khiến hắn tốn bốn, năm ngày mới có thể luyện hóa hoàn toàn.

Về phần màng xương, hôm nay hắn đã có đủ thực lực để đả thông toàn

bộ, nhưng việc này cực kì nguy hiểm, không thể vội vàng làm trong một lần được.

“Có rất nhiều phương pháp luyện chế linh đan, nhưng tóm tắt lại thì có thể chia làm hai cách cơ bản. Một là luyện đan bằng hỏa pháp, đây là loại phổ biến nhất, nếu thần hỏa Đâu Suất chia làm bảy tầng, thì chỉ cần tầng thứ ba đã có thể dùng để luyện chế linh đan. Loại thứ hai là thủy pháp, loại này tương đối hiếm thấy, dùng thần thủy để tẩy đi những tạp chất khiến cho dược lực trở nên tinh khiết, các loại dược lực tinh thuần này vì thế có thể kết hợp lại với nhau, ở mức độ nào đó còn hoàn hảo hơn so với hỏa pháp.”

Mấy ngày nay Giang Tuyết chỉ tập trung hướng dẫn hắn kĩ xảo cùng phương pháp luyện đan, nàng nói: “Nếu ngươi có được thần thủy Hoàng Tuyền, lại cộng thêm thần hỏa Đâu Suất, thủy hỏa tương tế, đan dược luyện chế ra chắc chắn càng tốt. Đáng tiếc, thần thủy Hoàng Tuyền vốn rất khó có được, muốn tìm càng không phải chuyện dễ. Tử Xuyên, bây giờ, bây giờ ngươi thử xem có thể dẫn xuất thần hỏa ở tầng thứ nhất ra trong lòng bàn tay để gia nhiệt đi.”

Nàng nhìn ngược, nhìn xuôi một hồi, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở cái nồi sắt, cười nói: “Lấy cái nồi này thử lửa đi.”

Giang Nam thử dùng chân khí thúc dục thần hỏa Đâu Suất ở mi tâm, lập tức tầng thứ nhất thần hỏa xuất hiện, đốm lửa trút xuống mọi nơi.

“Chân khí khống hỏa!”

Giang Nam vội vàng thúc dục chân khí khống chế phương hướng thần hỏa di chuyển từ mi tâm đi xuống cánh tay phải, sau đó theo các đốt xương hội tụ về lòng bàn tay phải.

Đột nhiên chân khí của hắn bỗng tán loạn, thần hỏa theo đó cũng biến mất, từ lỗ chân lông ở cánh tay toát ra những tia lửa nhỏ dài đốt cháy ống tay áo hắn trong chớp mắt.

Giang Nam vội phun ra một luồng chân khí dập tắt ngọn lửa kia.

Hắn thử mấy lần cuối cùng cũng tìm ra được cách, chi thấy hắn hô lên một tiếng, một đóa thần hỏa đã hiện ra, lặng yên bập bùng trên lòng bàn tay phải của hắn.

Giang Nam lấy tay phải nắm lấy chiếc nồi sắt, đồng thời thúc dục chân khí điều động thần hỏa Đâu Suất tại mi tâm cung cấp nhiệt lực không ngừng. Trong nồi ban đầu chứa đầy nước, nhưng chỉ sau một lát thì nước đã bắt đầu sôi lên.

"Ngươi cần phải biết khống chế nhiệt lực, lúc lớn lúc nhỏ tùy ý."

Giang Tuyết chỉ điểm: "Để có thể luyện ra linh đan, tất cả Luyện Đan sư đều phải dựa vào sự khống chế tinh tế. Ngươi cần phải khống chế hỏa hầu, khống chế độ ấm, nếu không cẩn thận sẽ phải chịu thất bại trong gang tấc, luyện ra một lò đan hỏng mà thôi."

Giang Nam cẩn thận từng li từng tí, hắn rất nhanh liền có thể khống thể khống hỏa như ý. Hắn có được thần hỏa Đâu Suất nên may mắn hơn nhiều so với các Luyện Đan sư khác, Mấy vị Luyện Đan sư khác không có thần hỏa, tu vị thấp phải dùng than cốc nhóm lửa, đợi cho khống chế tốt mới có thể luyện đan.

Những Luyện Đan sư có tu vị cao thì dùng chân khí tạo thành nhiệt độ cao luyện đan, để luyện thành một lò đan cực kì hao tổn. Hơn nữa rất khó để khống chế độ ấm của lò, xác suất luyện thành vì thế cũng không cao.

Thần hỏa Đâu Suất tuy nguy hiểm nhưng chỉ cần nắm được phương pháp thì khống chế cũng không khó. Nếu Giang Nam không có loại thần hỏa này thì hắn căn bản không thể nhanh như vậy đã nắm được cách thức khống hỏa như thế.

Giang Tuyết bình tĩnh nói: "Luyện đan cũng giống như tu luyện, chân khí cũng như thần hỏa, thần thủy, thần thủy tẩy rửa, thần hỏa luyện rèn thân thể,

xương, cốt, da, thịt, tinh, khí, thần… khiến cho cơ thể giống hệt như một viên linh đan, óng ánh không tạp chất. Nếu dùng thần hỏa, thần thủy chiến đấu có thể nhờ nò rèn luyện tín niệm cho bản thân, rèn luyện ý chí, thần niệm khiến cho chúng càng thêm sáng suốt, minh mẫn."

Trong lòng Giang Nam giật mình, mấy câu Giang Tuyết vừa nói tuy đơn giản nhưng ý nghĩa sâu xa, mỗi câu mỗi chữ đều vô cùng tinh tế, sâu sắc, ẩn chứa trong đó những đạo lý to lớn khiến cho ngươi càng tìm hiểu càng thu được nhiều điều có ích.

Nàng mượn việc luyện đan để chỉ bảo cho Giang Nam, để cho hắn trong lúc luyện đan cũng nhận được những bổ ích trên con đường tu dưỡng võ đạo.

Có thể nói, những lời vừa rồi khiến cho Giang Nam cảm thụ được rất nhiều điều bổ ích, không thua việc hắn học được Ma Ngục Huyền Thai kinh chút nào.

Chẳng bao lâu hắn đã thuộc kỷ xảo khống hỏa như lòng bàn tay, thần hỏa trong tay biến hóa lớn nhỏ tùy ý.

"Mỗi loại đan dược đều có một cách luyện riêng, không chỉ đơn giản là tỷ lệ dược liệu, mà còn thời gian điều chế từng loại, thời gian đốt nóng mỗi loại là bao lâu, vào lúc nào, lúc nào thì mở lò, như thế nào kiểm nghiệm đan dược… À, đợi một chút, quan trọng nhất chính là ấn pháp luyện dược."

Giang Tuyết khẽ nói: "Ấn pháp luyện dược còn được gọi là linh quyết. Ví dụ như khi luyện chế linh đan xá lợi thì có mười tám đạo linh quyết, cực kỳ phức tạp, mỗi một loại linh quyết sử dụng khi nào, thứ tự ra sao đều tuyệt đối không được phạm sai lầm, nếu không sẽ hỏng ngay một lò đan."

Mười ngón tay thon thon của nàng duỗi ra rồi nhẹ nhàng chuyển động tạo, đầu ngón tay vẽ lên những đường vòng cung tuyệt đẹp, lần lượt vẽ ra mười tám loại ấn pháp kì diệu. Mười tám loại này biến ảo khôn lường, chân khí của nàng tỏa ra từ đầu ngón tay sau đó hóa thành một đóa hoa sen lặng yên đung đưa trước mặt nàng.

Hoa sen trắng như tuyết vừa héo tàn, lại có một đóa sen trắng muốt xuốt hiện, vẻ đẹp cực kỳ mĩ lệ.

Giang Nam cảm thấy rất thoải mái, vui vẻ, chân khí tự động di chuyển, hai tay không biết từ lúc nào đã làm theo nhưng động tác của Giang Tuyết.

Ông!

Thần hỏa Đâu Suất tỏa ra từ đầu ngón tay hắn, hỏa diễm hòa quyện cùng chân khí dần dần hóa thành một đóa hoa sen.

Những gì hắn thi triển rất khác với Giang Tuyết, chân khí và thần hỏa của hắn quyện vào nhau hóa thành rất nhiều những đóa hoa sen sáu cánh, nhìn qua rất kì dị, lạnh lẽo, phảng phất rất giống hành vi của mấy tên ma đạo chuyên làm việc ác.

Giang Nam im lặng nhìn mấy đóa sen sáu cánh lúc nở lúc tàn tới cả nửa ngày, Ma Ngục Huyền Thai kinh tuy là tâm pháp của ma đạo nhưng cảnh tượng quỷ dị này lại chính là tác phẩm của thần hỏa Đâu Suất chứ không phải của Ma Mgục Huyền Thai kinh.

Loại thần hỏa này có tới bảy tầng hỏa diễm, tương ứng bảy màu tượng trưng là : xanh lá, vàng, hồng, trắng, xanh da trời, tím, đen. Hắn dùng chân khí sử dụng thần hỏa tầng đầu tiên, bởi vậy mấy đóa sen mà hắn tạo ra có hình dạng sáu cánh như vậy.

“Tử Xuyên, nếu ngươi muốn tập luyện đan, nên tiến hành tuần tự theo từng bước, đầu tiên nên luyện tập, quen dần với mấy loại như Ích Khí đan, Dưỡng Thân đan, tới khi nắm nhuần kỹ xảo, thu thập đủ linh đan dược liệu thì có thể luyện chế linh đan xá lợi.”

Giang Tuyết đảo mắt nhìn mấy đóa sen sáu cánh kia, không nhịn được cười, nói: “Dưỡng Thân đan và Ích Khí đan đều là đan dược cấp thấp nên ta cũng không có lưu giữ phương pháp luyện dược. Nhưng ở thành Dược vương thì mấy thứ như vậy chắc cũng không thiếu.”

Nàng dừng lại trong chốt lát, áy náy nói: “Những ngày tiếp theo ta cũng cần đi ra ngoài một chuyến, tìm kiếm mấy thứ linh đan, dược liệu ở xung quanh để luyện chế đan dược, ước chừng cần một tháng mới xong. Vậy nên ngươi chắc phải đi tới vương thành một mình, hơn nữa…trước khi đi ta cũng cần ngươi cung cấp dương khí trong hai ngày.”

Giang Tuyết vội vàng giải thích, sau đó đôi môi mềm mại nhẹ nhàng hôn lên trán của Giang Nam một cái khiến cho tên thiếu niên cảm thấy nao nao, toàn thân nhũn ra, giống hệt như bị giật điện, một cảm giác nhưn không còn sức lực lan tràn khắp toàn thân.

Nụ hôn vừa rồi rút đi tám phần dương khí trong người hắn, sau đó nàng nhẹ nhàng rời đi.

Giang Nam há to miệng giống như cá lên bờ, hít từng ngụm từng ngụm lớn, ngây người cả nửa ngày hắn mơi hắt hơi một cái thật mạnh.

“Tử Xuyên, ngươi bị yêu tinh hay mấy bà cô bị đuổi khỏi nhà chồng hấp vậy?”

Bên trong căn nhà nhỏ, Thiết Trụ nhìn sắc mặt của Giang Nam, lắc đầu nói: “Sắc mặt tái mét như thế này đích thị bị “thải dương bổ âm” rồi.”

“Thải cái đầu nhà ngươi!”

Giang Nam tức giận la hét, sau đó lạo hắt hơi một cái. Giang Tuyết trước khi rời đi hút mất tám phần dương khí khiến cho thân thể hắn hôm nay cực kì suy yếu, nhiễm phải phong hàn, sắc mặt xám đen. Dù nhìn như thế nào cũng giống như bị yêu tinh hấp vậy.

“Trụ Tử, ta muốn đi ra ngoài vài ngày, chắc là không về sớm được. Hôm nay ta dạy cho ngươi mấy thức còn thiếu của Long Hổ Tượng Lực quyết” Giang Nam ngẫm nghĩ rồi nói.

Thiết Trụ nhỏ giọng nói: “Tử Xuyên, chỉ sợ mấy ngày này ngươi không thể đi đâu được rồi. Chắc ngươi không biết, gần đây vương phủ giới nghiêm

rất chặt, gần đây quản sự Võ Tư Giang bị giết chết bên ngoài phủ, nội phủ tức giận quyết điều tra cho ra hung thủ khiến cho bên ngoài trời long đất lỡ, việc điều tra mở rông tới tận bên ngoại phủ. Cũng may mấy ngày trước khi sắp lục soát đên ta thì đệ tử tôn thất Tề Sơn cùng hai tên quản sự là Ngô Quân Thông, Trần Phóng và rất nhiều nô bộc đột nhiên cùng nhau mất tích, nội phủ khiếp sợ liền phái ngươi đi tìm, kết quả là gặp phải một con Thông Linh Di Vượn khiến cho không ít người chết và bị thương. Đại tổng quản Tề Dong đích thân dẫn theo cao thủ đi đánh giết con quái này mới không có tiếp tục điều tra, nếu không hẳn là bị lộ rồi.”

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 22: Chặn Cướp Ở Bờ Sông

Cái tật lải nhải của Thiết Trụ lại tái phát, Giang Nam rất tò mò rằng sao một kẻ to con, khỏe mạnh như vậy lại có cái chứng bệnh như thế.

"Nhưng mà để ngươi đi ra ngoài như vậy ta cũng không an tâm, bên ngoài vốn chẳng an toàn gì, ta nghe nói bên kia dãy Đại Mang sơn có một con sói xanh tu luyện thành yêu, nó đại chiến ba ngày ba đêm với một con giao long khiến cho không biết bao nhiêu thôn trang, đồng ruộng bị hủy, không biết bao nhiêu người vì thế mà bị chết oan. Bên huyện Liễu gần đây cũng xảy ra đại sự, nghe nói có âm hồn đi qua đi lại trên đường, gào khóc rất thảm thiết…."

Giang Nam dở khóc dở cười, theo như lời Thiết Trụ nói thì ngoại trù việc âm hồn đi qua đi lại trên đường thì những thứ khác dường như đều có liên quan tới hắn.

"Nếu như Trụ Tử biết ta mới là nguyên nhân chính gây ra mấy thứ kia, không biết hắn sẽ cảm thấy như thế nào?"

Trong lòng hắn cảm thấy rất thú vị, thầm nghĩ: "Đúng rồi, con thuồng luồng màu tro kia rõ ràng bị mình trộm mất thần hỏa Đâu Suất, tại sao nó lại chạy tới Đại Mang sơn cách đó hơn ngàn dặm tìm con sói xanh kia? Chẳng lẽ hai con này có ân oán với nhau sao?"

Trong lòng Giang Nam tơ vò trăm mối, không có cách nào lý giải được, vậy nên hắn dứt khoát không nghĩ thêm nữa, đem Long Hổ Tượng Lực quyết do hắn sáng tạo ra truyền cho Thiết Trụ, sau đó cất bước rời khỏi thành Tề vương, đi đến thành Dược vương.

Vừa đi hắn vừa điều khiển Ma Ngục Huyền Thai kinh hấp thụ chân khí thái dương bên trong ánh mặt trời để bổ sung lại dương khí đã bị tổn thất cho

Giang Tuyết.

Hôm nay cảnh giới luyện màng của hắn đã sắp đạt tới đại thành, chỉ còn màng xương nơi đầu lâu là chưa có đả thông hoàn toàn, thân thể được thần hỏa trui rèn đã đạt tới mức độ cực kỳ mạnh mẽ, có thể so sánh với yêu thú.

Cho dù giữa trưa nắng chói chang, hắn cũng có thể chống lại dương khí đang hừng hực, không còn sợ hãi dương khí quá thịnh mà ảnh hưởng tới thân thể.

Đến khi mặt trời quá giữa trưa, Giang Nam mới dừng việc tu luyện lại.

Bên trong Ma Ngục Huyền Thai kinh có nói, nếu quá giữa trưa, trong ánh sáng của mặt trời sẽ dần lẫn thêm một tí mộ khí, nôm na là ánh sáng hoàng hôn, càng về chiều thì khí này càng chiếm đa số, hấp thụ nó càng nhiều càng nguy hiểm, tuổi thọ sẽ tụt dốc nhanh chóng, chưa già đã yếu ớt. Bởi thế chỉ có thể tu luyện từ lúc sáng cho tới giữa trưa mà thôi.

Trong lòng Giang Nam thầm nghĩ: “Thành Dược vương nằm tại hạ du sông Dương Xuyên, khoảng cách chưa tới ngàn dặm. Dùng cước bộ của ta hiện nay, chạy liên tục trong ba canh giờ có thể tới được.”

Lúc này khí huyết hắn đã tràn đầy trở lại, tinh thần cực kì sảng khoái, bước đi cực kỳ vững chãi, mỗi bước đạt tới mấy trượng.

“Trách trách…”

Một tiếng cười quái dị đột nhiên vang lên bên tai, trong lòng Giang Nam giật mình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một con vượn toàn thân là máu xuất hiện ở bờ bên kia sông Dương Xuyên, ánh mắt hung ác của nó dường như nhìn chằm chằm vào chính mình, hiển nhiên con vượn này chính là con Thông Linh Di Vượn trong mỏ quặng lúc trước.

Giang Nam dừng bước, hắn hít vào một hơi thật dài, ánh sáng trong mắt tỏa ra ngời ngợi: “Giang Tuyết tỷ tỷ nói không sai, con vượn này quả nhiên là thù dai.”

“Tìm, tìm cho ra cho ta.”

Tại sâu bên trong núi Lạc Hà, sắc mặt tổng quản vương phủ Tề Dong rất âm trầm, lạnh lẽo, lần vây công con Thông Linh Di Vượn này hắn dẫn theo rất nhiều cao thủ vương phủ, tưởng rằng mọi việc sẽ dễ như trở bàn tay, không ngờ thực lực con vượn kia lại mạnh hơn tưởng tượng của hắn, thủ hạ dưới tay hắn đã bị chết mất sáu, bảy người, cuối cùng hắn phải tự mình ra tay đánh trọng thương con vượn kia.

Con vượn kia thấy tình thế không ổn liền lập tức bỏ chạy, tốc độ cực nhanh khiến cho hắn không thể nào đuổi kịp.

“Con súc sinh kia đã bị thương, thực lực giảm xuống, tuyệt đối không được để cho nó chạy thoát.”

Hàng loạt cao thủ vương phủ nhận lệnh tỏa ra bốn phương tám hướng tìm kiếm.

Trên bờ sông Dương Xuyên, Giang Nam đứa mắt nhìn sang bờ bên kia, trong lòng cảm thấy tò mò. Con Thông Linh Di Vượn kia bị thương rất nhiều chỗ trên người, không chỉ có máu người mà còn có máu chính bản thân nó, hiển nhiên là nó vừa bị bọn cao thủ phủ Tề vương đuổi giết, trải qua một trận chiến thảm liệt mới trốn ra được tới đây.

So với trước đây, một con thú bị thương chống cự ngoan cố càng nguy hiểm hơn nhiều.

“Nếu mình lui về thành Tề vương, con vượn này nhất định không dám đuổi theo. Tuy nhiên ngươi tới đúng lúc, ngươi muốn tìm ta báo thù, còn ta…muốn tìm ngươi đọ sức, xem thử sự tiến bộ của ta tới mức nào.”

Hào khí Giang Nam đột nhiên dâng lên mãnh liệt, mấy ngày trước hắn mạnh miệng trướng mặt Giang Tuyết rằng nếu gặp con vượn kia thì hắn sẽ không cần nàng rat ay nữa, chính bản thân hắn có thể đối phó được. Hôm nay con Thông Linh Di Vượn này đã tìm tới ngõ, hắn là msao có thể lùi

bước được chứ?

“Nghiệt súc, hôm nay chúng ta hãy chấm dứt ân oán với nhau đi! Giao Long Xuất Uyên!”

Giang Nam tung người nhảy lên rồi rơi xuống dòng sông, thân hình hắn như một con giao long dán chặt lên trên mặt nước, một bước vừa ra liền vọt hơn mười trượng, chạy thẳng về hướng con vượn kia, sát khí đằng đằng. Hắn lúc này vậy mà đã giành quyền xuất thủ trước, tấn công con yêu thú kia.

Một chiêu Giao Long Xuất Uyên được hắn sử dung vô cùng tinh tế, chỉ sợ chỉ có giao long chính thức mới có thể phát huy được thân pháo cao cấp hơn hắn mà thôi.

Bên kia bò sông, hai mắt con Thông Linh Di Vượn đỏ thẫm như máu, nó phẫn hận gào rống một tiếng, sau đó cũng tung người nhảy lên, phóng về phía Giang Nam, mong vuốt sắc bén thò ra, đánh ra một trảo thẳng vào cổ người thiếu niên trẻ tuổi kia.

Móng vuốt nó sắc bén như dao, lấy đầu đối thủ dễ như lấy đồ trong túi vậy.

“Đại Giang Bạn Triều Sinh!”

Giang Nam gầm lên, hai chân như đạp nước mà tiến, hai tay biến đổi, hóa thành bí quyết Giang Nguyệt Phá Lãng, chỉ nghe tiếng nước “ào ào” thật lớn, sau đó nước sông bất ngờ bị chân khí của hắn kéo thành một cột nước phóng thẳng lên trời hệt như một con sông di chuyển trên bầu trời, bên trong nó ẩn chứa chân khí của Giang Nam phóng thẳng về phía của con vượn dữ tợn kia.

Con Thông Linh Dị Vượn bị đánh bất ngờ không kịp phản ứng liền dính ngay cột nước này, thân hình sững lại trong phút chốc rồi văng thẳng vào lòng sông.

"Thần Tượng Đạp Sơn!"

Giang Nam đá thêm một cước, hai chân bộc phát ra lực lượng mãnh mẽ, một tiếng nổ mạnh dưỡi chân khiến nước sông văng lên tung tóe, thân hình hắn bay lên không trung, một cước dẫm nát cột sống do chiêu Đại Giang Bạn Triều Sinh tạo ra, cả người từ trên trời lao thẳng xuống sau đó đưa chân dẫm thẳng lên đầu con Thông Linh Di Vượn, một cước ẩn chứa lực lượng cuồng bạo tông thẳng vào đầu khiến con vượn chìm hẳn vào trong nước.

Thân hình thiếu niên lắc lư rồi nhảy lên bờ trong chốc lát, đột nhiên nước sông ào ào bắn thẳng lên không trung, con vượn nhảy ra từ trong nước, hai tay cầm theo một cục đá lớn nặng tới mấy ngàn cân đập thẳng tới hắn, đây là khối đá ngầm màu đen ở dưới sông mà nó mò được, định sử dụng là vũ khí tấn công Giang Nam.

“Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ.”

Giang Nam dửng dưng không sợ, hai tay như hai thanh búa lớn, lúc nện, lúc bổ, chớp mắt liền đánh ra mấy chục kích lên cục đá ngầm kia. Chỉ nghe “răng rắc” một tiếng, cự thạch trong tay con vượn vỡ thành năm bảy mảnh, rơi rớt đầy đất.

Xuy!

Thông Linh Di Vượn thừa cơ hội này chộp vào cổ họng Giang Nam, móng vuốt chưa tới gần nhưng kình phong đã để lại bốn đường máu trên cổ tựa như muốn đem cổ hắn cắt cho đứt lìa ra.

Giang Nam ngửa người ra sau né tránh, đột nhiên nghe một tiếng “răng rắc”, chỉ thấy khớp xương cánh tay con vượn kia như dài ra, cả cánh tay giống như dài thêm cả một tước, tưởng như đâm thủng cả cổ họng hắn.

Giang Nam toát mồ hôi lạnh, hắn vội vàng bổ nhào về phía trước, tựa như một con linh miêu tránh thoát một chiêu này.

Con Thông Linh Di Viên càng ép mạnh, bàn tay nắm thành nắm đấm, từng quyền không ngừng trút xuống người hắn. Mỗi quyền này có kết cấu

cực kì rõ ràng, giống như một bộ võ học cực kì tinh diệu, trong nó lúc này hệt như một kẻ tu luyện võ đạo chứ nào phải một con yêu thú.

Kỳ lạ nhất là cánh tay nó, một quyền đánh xuống tưởng như đã tới đích thì cánh tay bỗng lại dài thêm khoảng một xích (0.33m) khiến cho người khác rất khó đề phòng.

Giang Nam đón đỡ một quyền lập tức cảm thấy khí huyết sôi trào, xương cơ tay dường như vỡ vụn, hắn nhịn không được lùi về phía sau mấy bước, trong lòng cực kỳ kinh ngạc.

Lần trước hắn chỉ lo chạy trốn, cũng chưa từng động thủ với con vượn thô bạo này, chưa từng thấy qua võ học của nó. Trận chiến hôm nay khiến hắn vỡ lẽ ra rằng không ngờ nó còn tinh thông một bộ võ học rất cao thâm, hệt như một tên cao thủ võ đạo.

Hắn không biết rằng bộ võ học mà con vượn kia thi triển có tên là Minh Vương Thần Ấn, Thông Linh Di Viên nhờ ăn những cánh hoa của Phật Thủ Kim Liên trong thời gian dài nên đã mở ra được linh trí, trong lúc vô tình lại tìm thấy một căn thạch thất bên trong quặng mỏ, tại đó phát hiện ra bộ công pháp này được khắc trên tường.

Tuy linh trí đã mở nhưng hiển nhiên nó không thể thông minh như con người, tinh hoa của Minh Vương Thần Ấn nó không thể lý giải, cũng không thấu hiểu những đạo lý ẩn giấu trong đó.

“Thảo nào đại tổng quản Tề Dong mang theo nhiều cao thủ vây đánh mà vẫn để cho nó chạy thoạt, nguyên lai con này đã có được linh trí, học được võ học.”

Đang ngẫm nghĩ thì cái chuông ma trong cơ thể hắn đột nhiên rung động, trên thân chuông dần hiện lên một bức đồ án và những chữ viết, đương nhiên đó chính là công pháp của Minh Vương Thần Ấn do Ma Ngục Huyền Thai kinh suy diễn ra.

Tuy nhiên so với những môn công pháp khác, tốc độ suy diễn Minh Vương Thần Ấn rất chậm chạp, chỉ sợ lai lịch môn võ học này không tầm thường, sợ rằng chất lượng còn hơn cả Long Hổ Tượng Lực quyết và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết.

"Môn võ học này không hề yếu, tiếc cho con vượn này chỉ học được bề ngoài, không thể phát huy uy lực tâm pháp, nếu không ta căn bản không phải đối thủ của nó. Tượng Vương Thần Thung."

Từ trong lồng ngực Giang Nam đột nhiên vang lên một tiếng voi rống vang vọng đất trời, thân hình hắn bắn lên, cột sống thẳng tắp, cả người giống hệt như một con voi chúa, đôi chân hắn tựa như hai chiếc cọc cắm chặt vào mặt đất, hóa thành một thể với đất mẹ, một loại khí thế giống như một ngọn núi hùng vĩ theo đó tự nhiên sinh ra.

Chiêu này chính là thức thứ sáu của Long Hổ Tượng Lực quyết, Tượng Vương Thần Thung.

Chỉ có tiến vào cảnh giới luyện khí, đả thông hoàn toàn màng xương toàn thân thì mới có thể phát huy toàn bộ uy lực của chiêu Tượng Vương Thần Thung này. Giang Nam hôm nay đã đả thông gần hết màng xương, chỉ còn lại ba chiếc xương sọ cuối cùng, vậy nên cũng chỉ có thể thi triển nửa thức Tượng Vương Thần Thung này mà thôi.

Đây chính là chiêu phòng ngự mạnh nhất mà hắn sáng chế ra của Long Hổ Tượng Lực quyết, chiêu thức đánh ra, cả thân hình sững sừng bất động, hai tay biến hóa liên tục, đem tất cả công kích xung quanh ngăn cản.

Tuy Giang Nam chỉ có thể thi triển nửa thức, không thể đem sự phòng ngự cường đại của Tượng Vương Thần Thung phát huy triệt để, nhưng lại đem thần lực phát huy ra vô cùng tinh tế.

"Lấy cộng sống làm trụ thần, Long Hổ Tượng Lực."

Trong lồng ngực truyền ra một tiếng, rồng ngâm, hổ gầm, voi rống, một

quyền xuất ra, chân khí và quyền phong phát ra tiếng hổ gầm hùng tráng, trong giây lát, tiêng rồng ngâm hổ gầm cùng vàng lên, cực kì kinh người.

Đông!

Nắm đấm của Giang Nam một lần nữa va chạm với nấm đấm của của Thông Linh Di Viên, thân hình cả hai rung động mạnh, gân cốt vang lên những tiếng "ba ba băng băng…", cả hai đều lui về sau một bước, hiển nhiên là cân sức cân tài. Ngay sau đó hai thân ảnh lại tiếp tục lao vào nhau một lần nữa.

Giang Nam phát huy nửa thức Tượng Vương Thần Thung lại có thể ngang sức với Thông Linh Di Viên khiến người khác không khỏi không ngạc nhiên, điều đó chứng tỏ thực lưc của hắn trong những ngày qua đã có tiến bộ vượt bật. Hơn nữa con vượn này cũng đã bị thương, sức lực không còn mạnh mẽ như lúc trước.

Nếu không, cho dù tu vị Giang Nam tiến bộ nhanh ra sao, nếu không thể đột phá đến cảnh giới luyện khí thì tuyệt đối không phải đối thủ của con Thông Linh Di Viên, tối đa chỉ có thể tự bảo vệ mình mà thôi.

Thông Linh Di Viên rít gào liên hồi, liên tục cùng Giang Nam luân phiên xông tới, một lớn một nhỏ bộc phát ra sức mạnh mà người thường khó có thể tưởng tượng nỗi. Mỗi bước chân đạp xuống là đất đá trên bờ sông bị giẫm cho nát bét, thậm chí mấy tảng đá to cao hơn người bị bọn hắn đụng một cái cũng vỡ nát, không thể chống cự lại thứ thần lực này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 23: Minh Vương Thần Ấn

Giang Nam càng đánh càng khoái, chân khí càng vận chuyển thoải mái, đột nhiên chiêu thức lại biến đổi, không hề giới hạn trong Long Hổ Tượng Lực quyết nữa mà chuyển thành đủ các loại võ học, lúc thì lấy nhu thắng cương - Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, lúc thì lúc khai lúc hợp – Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, lúc thì di chuyển tinh xảo như một con báo – Ly Miêu Thập Tam pháp, lúc thì âm tà quỷ dị - Hóa Huyết Thần Công…Cho dù công pháp cao thấp thế nào đều khiến hắn cảm thấy thoải mái, dễ chịu, liên tục lấy cứng chọi cứng với con Thông Linh Di Viên.

"Quá đã! Thiệt là đã quá đi mất!"

Hắn cười to, từ khi được Giang Tuyết hỗ trợ tu luyện võ đạo tới giờ, trải qua mấy trận đánh đấm thì đều chỉ là dùng để tôi luyện võ đạo, dù là lúc đánh nhau với Tề Sơn cũng chỉ coi như là một trận đánh nhẹ, khởi động cho nóng người mà thôi. Hôm nay hắn cuối cùng cũng có thể thoải mái tung ra hết lực lượng của mình, không cần phải giữ lại một chút nào, trong lòng cực kì vui mừng.

Trong nháy mắt hắn đem tất tả hiểu biết về võ đạo của mình thi triển toàn bộ ra, giơ tay nhấc chân đều ẩn ẩn có cảm giác không chỗ nào không phải là võ đạo.

Bên trong cơ thể bé nhỏ kia dường như có một loại khí thế khiến bất kì ai cũng không thể xem thường, giống hệt như một tông sư võ đạo.

Tông sư võ đạo, chỉ có những kẻ tu luyện đến cảnh giới cao thâm, có những cảm ngộ riêng mình đối với võ đạo mới có thể được gọi một tiếng như vậy, không thể tin rằng một tên thiếu niên chỉ mới tu luyện võ đạo hơn một năm, cảnh giới chỉ ở mức luyện màng lại có thể có khí độ, tâm cảnh gần như tương tự một vị tông sư như vậy.

Sau một thời gian nữa, khi mà kiến thức hắn tăng lên, tu vị ngày càng tinh thâm thì hoàn toàn xứng với danh hiệu tông sư võ đạo.

"Có tiếng kêu gào của con Thông Linh Di Viên, không những thế còn có thanh âm khác, hẳn là do có người đang giao đấu với nó. Chẳng lẽ có kẻ tìm đến đây săn vượn sao?"

Tề Dong ở phía xa lập tức nghe được tiếng nổ do Giang Nam giao thủ cùng Thông Linh Di Vượn tạo ra, trong nháy mắt ánh mắt hắn phát sáng, thân hình bay thẳng lên trời như một con đại bàng, một cú nhảy đi đã là mấy trượng, cực nhanh tiến tới gần bờ sơn Dương Xuyên.

"Không đúng, thanh âm này là do Long Hổ Tượng Lực Quyết và Giang Nguyệt Phá Lãng quyết gây nên."

Tề Dong vừa chạy đến gần liền nghe âm thanh như rồng ngâm, hổ gầm, voi rống truyền đến, bên cạnh đó lại có tiếng sóng vỡ bờ, đại giang gào thét, trong nội tâm không khỏi rùng mình: "Không xong! Chẳng lẽ một vị công tử vương phủ đi du ngoạn gặp phải con yêu thú này? Chẳng may vị này bị hao tổn gì, tội của ta càng thêm nặng, cho dù không chết cũng bị phế bỏ toàn bộ tu vị."

Mồ hôi lạnh trên trán úa ra như tắm, hắn vội vàng tăng tốc, cùng lúc đó, các cao thủ phủ Tề vương khác nghe tiếng Thông Linh Di Viên kêu gào cũng đồng thời chạy vội tới bờ sông Dương Xuyên.

"Công tử chớ sợ, lão nô tới cứu ngươi đây!"

Giang Nam đang say sưa chiến đấu với con Thông Linh Di Viên thì nghe một âm thanh già nua truyền tới, trong lòng không khỏi lo lắng: "Tề Dong tới rồi! Đúng là chạy trời không khỏi nắng. Nghe nói Tề Dong chính là hàng thật giá thật cao thủ Ngoại Cương, nếu bị con vượn này dây dưa tới lúc hắn phát hiện ta không phải công tử, thiếu gia gì đó, khẳng định cả ta và con vượn này đều bị hắn làm gỏi ngay tức khắp."

Núi đồi rung chuyển, chỉ thấy một Tề Dong chiếc áo báo xám vọt tới, hai tay áo chấn động bắn vọt khỏi cánh rừng, chạy như điên tiến tới.

Giang Nam lúc này không hề dọ dự, cả người hệt như một con voi thần giày xéo, va chạm mạnh mẽ cùng con Thông Linh Di Viên, chân khí không hề giữ lại mà bộc phát mạnh mẽ, đem tất cả sở học cùng bộc phát vào một quyền khiến cho con Thông Linh Di Viên bị đánh bay thẳng lên cao hướng về Tề Dong đang lao tới."

"Thân thủ công tử tuyệt vời!"

Tề Dong cười ha ha, trong lòng cảm thấy yên tâm, đột nhiên hai ống tay áo của hắn vung lên, chỉ thấy chân khí của hắn từ bên trong người bay thẳng ra, hóa thành một đạo đao khí, biến hóa không ngừng trên không trung chào đón Thông Linh Di Viên. Mấy đạo đao mang này bay xung quanh con vượn cắt cắt, chém chém, trong chớp mắt đã đánh ra không biết bao nhiêu chiêu liền.

Xuy!

Thông Linh Di Viên chưa rơi xuống đất đã bị cắt rơi đầu, máu huyết phún thẳng lên trời cao.

"Cao thủ Ngoại Cương quả nhiên lợi hại!"

Giang Nam chứng kiến một màn như vậy không khỏi cảm thấy kinh hãi, hắn giao thủ với Thông Linh Di Viên không phải chỉ một lần, con vượn kia lợi hại như thế nào hắn biết rõ, con vượn này tương đương với cao thủ luyện thành Nội Cương, mà thân thể của nó lại càng mạnh mẽ tới mức khó tưởng tượng được, ngay Giang Tuyết đánh nó bay cả trăm trượng như thế cũng không thể làm nó bị thương.

Đây cũng là do Giang Tuyết không nỡ giết nó, nhưng đánh bay trăm trượng mà không bị thương dù chỉ một cọng tóc thì thân thể chắc chắn rất cứng rắn.

Trước mặt cao thủ Ngoại Cương như Tề Dong thì con vượn kia không thể chống lại dù chỉ một chiêu, một phát đứt đầu, chân khí Tề Dong hóa thành cương khí còn lợi hại hơn cả bảo đao, chém sắt như bùn.

"Chẳng biết khi nào mình mới đạt được tầm cỡ như Tề Dong nhỉ? Chắc cũng không lâu lắm, chỉ cần mình luyện thành linh đan xá lợi thì đừng nói Nội Cương, tu thẳng tới Thần Luân cũng có thể được."

Thân hình Giang Nam nhẹ nhàng nhảy lên trên mặt sông Dương Xuyên rồi co giò bỏ chạy.

"Công tử! Ngươi…"

Nụ cười trở nên cứng ngắt trên khuôn mặt Tề Dong, ánh mắt hắn mờ mịt nhìn về Giang Nam đang đạp nước chạy như bay, chớp mắt đã đi xa mấy trăm trượng. Đột nhiên linh quang lóe lên, hắn đột nhiên tỉnh ngộ, sau đó lập tức vươn thẳng người dậy đuổi theo Giang Nam: "Nguy! Tiểu tử này căn bản không phải thiếu gia nào trong vương phủ, mà chính là tên gia hỏa học trộm tuyệt học vương phủ!"

Tốc độ Giang Nam cực nhanh, thân hình như du long, di chuyển trên sông giống như rồng bơi trong nước, chân đạp nước, tay như đẩy sóng, một bước đạp ra là hơn mười trượng, tốc độ cỡ này cho dù là du long cũng tự thẹn không bằng.

"Hắn thậm chí học được cả tuyệt học Long Hổ Tượng Lực quyết sao!"

Sắc mặt Tề Dong tái nhợt, khoảng cách với Giang Nam càng lúc càng xa, một chiêu Giao Long Xuất Uyên tuy không phải chiêu thức chính cống trong Long Hổ Tượng Lực quyết của vương phủ nhưng ý cảnh lại như nhau, độc nhất vô nhị.

Từ trong cánh rừng bên cạnh lại có vài bóng người lóe ra bên bờ sông Dương Xuyên, những cao thủ vương phủ này cũng nghe được tiếng gào thét của con Thông Linh Di Viên nên chạy tới đây, tuy nhiên do tu vị không bằng

Tề Dong nên tới sau một bước, trong đó có một người lại xuất hiện ngay tại khu vực các hạ du mấy trăm trượng.

Con mắt Tề Dong sáng ngời, vội vàng hét to: “Kiều Lương, ngươi mau ngăn cản tên kia lại, tuyệt đối không thể cho hắn trốn.”

Tên cao thủ tên Kiều Lương nghe vậy, lập tức tung người nhảy lên trên mặt sông Dương Xuyên ngăn trở Giang Nam, đồng thời quát lên: “Tổng quan yên tâm, ta đã thấy khuôn mặt thật của hắn.”

Hắn còn chưa nói xong thì Giang Nam đã vọt tới, một cột nước dài tới hơn một trượng chuyển động xung quanh hắn trông như một cơn sóng lớn trường giang đang được nén lại, phát ra những tiếng sóng vỗ ầm ầm.

Cơn sóng trường giang này bắt đầu khởi động, chỉ thấy một quả cầu nước từ trong dòng sông phá nước mà ra, giống như một vầng trăng sáng từ từ treo lên trên cao.

“Giang Nguyệt Phá Lãng quyết – Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang! Trình độ thật thâm sâu!”

Tề Dong chứng kiến dị tượng như vậy, sắc mặt liền kịch biện, hét lớn: “Kiều Lương, ngươi không phải là đối thủ của hắn, mau tránh!

Giang Nam đối mặt với Kiều Lương ở giữa không trung, hai người va chạm với nhau một chiêu trong chớp mắt sau đó tách ra, nhưng chỉ trong chớp mắt Kiều Lương giống như bị hút hết mất sức lực, tựa như một cái bao tải rớt tự do từ không trung xuống, “ào ào” một tiếng chìm xuống lòng sông.

Tề Dong giận dữ, cho dù tu vị hắn hơn xa Giang Nam nhưng thân pháp lại không lợi hại, vậy nên lần vây bắt trước mới để con Thông Linh Di Viên chạy thoát.

Hơn nữa dưới địa hình sông ngòi như thế này càng khiến cho thân pháp của Giang Nam phát huy tới mức tận cùng, tốc độ cực nhanh, hắn căn bản không thể theo kịp.

Đợi hắn chạy tới chỗ Kiều Lương lúc trước thì Giang Nam đã không còn thấy bóng dáng.

Sắc mặt Tề Dong cực kì âm trầm, hai chân đạp trên mạt sông, thân hình nhấp nhô theo từng cơn sóng, đột nhiên hai tay hắn cong lại thành trảo, sau đó chỉ nghe một tiếng "ào ào", thân hình Kiều Lương từ dưới đáy nước chầm chậm bay lên, trôi nổi trước mặt hắn.

Tề Dong tung người nhảy lên bờ sông, sau đó thả thi thể Kiều Lương xuống xem xét, sắc mặt càng lúc càng âm trầm, chỉ trong chớp mắt giao thủ, Kiều Lương đã bị một chiêu âm nhu tới cực điểm Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang chấn vỡ toàn bộ xương cốt, cơ bắp.

"Không ngờ chỉ mấy ngày sau khi đánh chết Võ Tư Giang hắn đã đạt tới trình độ này…"

Tề Dong không khỏi rùng mình một cái, hai tháng trước tên kia phải rất vất vã mới giết được Võ Tư Giang, nhưg tới hôm nay, hắn lại có thể đánh sống chết với yêu thú như Thông Linh Di Viên, một chiêu hạ sát cao thủ võ đạo Kiều Lương, tu vị tiến bộ nhanh như thế quả là khủng bố.

Coi như thiên tài xuất sắc nhất phủ Tề vương, hay là Tề vương phục sinh cũng sợ không thể đạt tới tình huống này.

Các cao thủ khác của vương phủ lúc này cũng nhao nhao chạy đến, Tề Dong đưa mắt đảo qua mấy người này, trầm giọng noi: "Các ngươi nay thấy rõ mặt hắn?"

Mấy tên cao thủ hai mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu, Tề Dong cũng không có đối mặt với Giang Nam, chỉ thấy được một bộ đồ xanh tung bay, đạp nước mà đi, kình phong khiến quần áo bay phấp phới.

"Bộ Minh Vương Thần Ấn này so với Long Hổ Tượng Lực quyết hay Giang Nguyệt Phá Lãng còn thần diệu hơn, tuy nhiên lại không phải là võ học mang tính công kích, thảo nào con vượn kia dù tu luyện có cao sâu cũng

bị giết dễ dàng như vậy.”

Giang Nam đạp nước bỏ chạy, tốc độ nhanh hơn tuấn mã, nhoáng cái là hơn mười trượng, để lại sau lưng những bọt nước còn đang tung tóe, trên thân cái chuông ma trong cơ thể hắn không ngừng suy diễn công pháp của Minh Vương Thần Ấn.

Thời gian trôi qua khá lâu nhưng Ma Ngục Huyền Thai kinh cũng chỉ suy diễn ra hai tầng đầu của Minh Vương Thần Ấn đủ thấy nó hơn xa tuyệt học trước đây của Giang Nam.

Khiến Giang Nam giật mình chính là hai tầng đầu này lại là pháp môn dùng để rèn luyện tinh thần, ý niệm, lực công kích coi như không có. Đây là lần đầu hắn gặp pháp môn rèn luyện kiểu này.

Tất cả tâm pháp mà hắn gặp trước đây, cho dù là Long Hổ Tượng Lực quyết, Giang Nguyệt Phá Lãng quyết, hay Hóa Huyết Thần Công đều là tâm pháp tấn công, bồi dưỡng chân khí cùng kỹ xảo chiến đấu, không hề có một chút gì liên quan tới tinh thần, ý niệm. Nhưng Minh Vương Thần Ấn lại ngược lại, chủ công là tinh thần, ý niêm, chiến đấu là phụ.

Giang Tuyết không chỉ một lần nhắc hắn về tác dụng của tinh thần, ý niệm, tinh thần cường đại giúp cho chân khí ngưng tụ càng thêm chân thực, uy lực chiêu thức cũng càng mạnh hơn. Ảnh hưởng của tinh thần sẽ không rõ ràng khi tu vi còn thấp nhưng khi đạt tới cảnh giới Ngoại Cương liền thể hiện sự quan trọng vốn có của mình.

Không có tinh thần cường đại, đừng mơ tưởng tu thành Ngoại Cương.

Giang Nam lần đầu thấy công pháp kì diệu như vậy khiến cho lòng hắn cảm thấy buồn bực: “Ngay cả phủ Tề vương đều không có tâm pháp rèn luyện tinh thần, ý niệm, con Thông Linh Di Viên kia không biết kiếm từ đâu ra bộ công pháp này?”

Đang tò vò trăm mối, đột nhiên phía trước dòng sông Dương Xuyên xuất

hiện một cửa ải, ngay sau đó là một thành trì cực kì hùng vĩ.

Cuối cùng cũng tới được thành Dược vương, tòa thành này đem dòng sông Dương Xuyên thành kênh đào bảo vệ, dòng sông uốn lượn quanh thành một vòng rồi chảy về phía đông, hòa vào biển lớn.

Nơi này chính là thành thị buôn bán sầm uất nhất khu vực xung quanh Đông hải.

Chương 24: Vô Tình Gặp Lại Người Quen Cũ

Tiến vào thành Dược vương, Giang Nam chỉ thấy người trong thành đi lại hối hả, hàng quán mở hai bên đường rất nhộn nhịp, đủ các loại mặt hàng khiến cho người khác nhìn tới lóa mắt, so với phủ Tề vương quả thật phồn hoa hơn không biết bao nhiêu lần.

Lý do cho tất cả việc này là vì ở đây có phủ Dược vương, linh dan phủ Dược vương có một không hai trong thiên hạ, bởi vậy nó hấp dẫn vô số người học võ tề tụ về, chẳng những có những thế gia giàu có khổng lồ, mà thậm chỉ cả hoàng thất Kiến Vũ Quốc cũng thường tới nơi này mua sắm linh đan.

Nơi này tuyệt đối là một nơi rồng rắn lẫn lộn, từ vương công quý tộc, cho tới cường đạo, giặc cướp đều có cả.

"Tu vị chỉ còn lại ba thành…"

Bước đi trên đường phố thành Dược vương, Giang Nam hơi nhíu mày. Sau trận chiến sống mái với Thông Linh Di Viên, hắn đạp nước chạy một mạch tám trăm dặm khiến cho chân khí hắn hao hụt còn thấp hơn so với khi bị Giang Tuyết hút đi tám phần dương khí.

Trận đại chiến này khiến cho chân khí hắn hao hụt quá nửa, nhưng do đặc tính của Ma Ngục Huyền Thai kinh khiến cho tạm thời hắn không có cách nào nâng cao tốc độ khôi phục, nếu tu luyện chậm rãi cho tới lúc mặt trời mọc sáng mai cũng chỉ khôi phục tối đa một thành tu vị mà thôi.

Hắn từng bước đi tới, hai bên đường phố xá sầm uất, quán rượu, nhà hát, các xưởng sản xuất, ngoài ra còn có vô số các cửa hàng kì quái bán đủ các loại đồ vật, không những có những con phố bán thuốc, phố bán binh khí, còn

có những cửa hàng chuyên bán những nguyên liệu đặc biệt, thậm chí còn có nơi chuyên bán võ học.

“Buôn bán ở thành Dược vương quả thật quá phát triển, hơn xa thành Tề vương.”

Giang Nam dạo chơi bước vào một tiệm thuốc, một luồng mùi thuốc xông thẳng vào mũi, chỉ thấy người ra vô cửa hàng liên tục, việc làm ăn coi như không tệ. Mấy tiệm bán thuốc trong thành đều là do phủ Dược vương kinh doanh, giá cả vừa phải, già trẻ như nhau.

“Khách quan, ngài muốn mua thuốc hay xem bệnh?”

Một tên tiểu nhị tiến tới nghênh đón, tươi cười đón tiếp: “Nếu ngày tới xem bệnh thì tốt hơn ngài nên tới y đường xem mạch, nơi đó mới chuẩn đoán bệnh tốt nhất…”

Giang Nam mỉm cười đưa tay, chỉ thấy một bình ngọc xuất hiện, hắn cười nói: “Ở đây thu mua linh đan như thế nào?”

“Nguyên lai tiên sinh là Luyện Đan sư, thất kính, thất kính.”

Tên tiểu nhị kia nghe vậy trở nên cung kính, nghiêm nghị nói: “Mời tiên sinh đợi một lát, tiểu nhân đi mời chưởng quầy tới.”

Giang Nam gật đầu, tiểu nhị thấy vậy liền vội vàng đi vào nội đường, một lúc sau một ông lão lông mày hoa râm từ bên trong đi ra chắp tay nói: “Tiên sinh, ngài có thể cho lão hủ nhìn qua đan phẩm không?”

Giang Nam đưa bình Ích Khí đan cho chưởng quầy, chưởng quầy mở bình ngọc, lấy ra một viên ra sau đó cẩn thận lấy một cây ngân châm cắm vào bên trong linh đan. Sau khi rút châm ra quan sát thì khuôn mặt hơi đổi nói: “Tuy chỉ là Ích Khí đan nhưng phẩm chất lại không tồi, thậm chí dược lực tới mười phần, rất đáng quý. Không thể tin tiên sinh tuy tuổi còn trẻ nhưng đã có thể luyện ra đan dược mười phần như thế này, có thể nói rất tài hoa.”

“Lão tiên sinh quá lời, thực ra lọ Ích Khí đan này do một vị bằng hữu cho ta, bởi vì không còn tác dụng nhiều với mình nên mới lấy nó đem bán.”

Giang Nam cười nói: “Xin mạn phép hỏi lão tiên sinh, vừa rồi ngài nói luyện đan mười phần có ý nghĩa là gì?”

“Thì ra là thế! Vốn nghĩ nếu cậu có thể còn trẻ như thế lại có thể luyện đan mười phần thì quả là một chuyện đáng kinh sợ, nguyên lai là do bạn bè đem tặng. Cậu không ở trong nghề nên không biết ngôn ngữ chuyên dụng cũng là hợp tình hợp lý.”

Chưởng quỹ cười nói: “Phẩm giai đan dược tương ứng với cảnh giới của võ đạo, tỉ như Ích Khí đan, Dưỡng Thân đan, Uẩn Thần đan…mấy loại linh đan này chỉ có tác dụng với những người luyện võ ở tầng năm Luyện Thể, đối với cao thủ Luyện Khí thì tác dụng liền nhỏ, hiệu quả không cao, bởi thế được xếp vào loại linh đan phẩm chất thấp. Cảnh giới luyện khí cần phải phục dụng linh đan có phẩm chất rất cao, tỉ như các loại linh đan nhất đẳng: Bổ Khí đan, Hòa Linh đan, Thần Du đan,…Mấy loại này giá cả cao hơn rất nhiều lần so vơi Ích Khí đan. Cậu nói rằng Ích Khi đan không còn có nhiều tác dụng với mình, hẳn là đã bước chân vào cảnh giới Luyện Khí.

Nói tới đây chưởng quỹ không khỏi cảm thấy kính nể, tuổi Giang Nam cũng không lớn nhưng lại tu tới cảnh giới Luyện Khí, cho dù là ở bên trong những thế gia lớn thì cũng được xếp vào hàng thiên tài hiếm có.

Thế nên dù cho quần áo Giang Nam có vẻ giản dị mộc mạc thì hắn cũng không hề có một chút nào khinh thường.

“Luyện đan mười thành thì giải thích như thế nào?” Giang Nam nhịn không được hỏi.

Chưởng quỹ tươi cười nói: “Cậu không biết rồi, linh đan thực sự không phải lúc nào cũng chưa đựng toàn bộ tinh hoa, nó cũng tồn tại tạp chất. Tinh hoa cùng tạp chất tạo thành một tỉ lệ như là linh đan bảy thành tức là có bảy thành tinh hoa, ba phần tạp chất. Nếu đem sử dụng thì tạp chất đó cũng sẽ bị

hấp thu hòa lẫn vào trong chân khí và cơ thể. Chỉ có hao tổn tinh thần mới có để đem nó bài trừ ra ngoài, vì vậy giá trị không cao. Nếu không bài trừ đi nó sẽ tích tụ trong người, càng lúc càng nhiều sẽ khiến tư chất võ đạo của người đó càng lúc càng kém, thậm chí tu vị bị ảnh hưởng không thể tăng lên, cả đời giậm chân tại chỗ."

Sắc mặt Giang Nam thay đổi, vị chưởng quỹ nói không sai, trong chăn mới biết chăn có rận, lúc trước hắn chỉ biết linh đan có thể dùng để tăng cường tu vị, nhưng không hề biết rằng ẩn bên trong nó còn có nhiều đạo lý như vậy.

"Càng chứa ít tạp chất thì linh đan có giá trị càng cao, linh đan chín thành đã hầu như không ảnh hưởng nhiều tới tư chất người tập võ, bởi vậy nó được rất nhiều người truy lùng, tuy nhiên giá trị cao nhất hiển nhiên là linh đan mười thành."

Chưởng quỹ tươi cười nói: "Lọ Ích Khí đan này của cậu là linh đan mười thành, giá trị tự nhiên đắt đỏ. Lọ này bao gồm mười hai miếng, mỗi một miếng lấy giá 70 lượng bạc, tổng cộng là 840 lượng. Nếu cậu không có dị nghị, lão hủ liền y vậy thanh toán."

Giang Nam gật đầu, vị chưởng quỹ này hoàn toàn không phải vì biết hắn là người ngoài mà ra sức chèn ép giá, phủ Tề vương mua linh đan của phủ Dược vương cũng phải hao tốn rất nhiều bạc mới được một miếng như vậy, tuy vị chưởng quỹ đã hạ giá xuống tương đối thấp nhưng cũng không phải quá mức.

Giang Nam cười nói: "Xin hỏi quý hiệu, ở đây có bán phương pháp luyện đan không?"

Vị chưởng quỹ kia nghe vậy hơi giật mình, cười nói: "Tiểu ca, ngươi muốn học luyện đan sao? Lão hũ khuyên ngươi một câu thật lòng, luyện đan nhìn qua không khí, nhưng bên trong lại cực kì phức tạp, so với luyện võ còn phức tạp hơn, hơn nữa tỷ lệ luyện thành linh đan cũng không cao. Dù cho có thể luyện ra thì cũng có một tỷ lệ lớn là phế đan, thậm chí có không ít người

táng gia bại sản cũng không luyện được một lò đan nào cho ra hồn.”

Hắn cười ngạo nghễ: “Dõi mắt khắp cả Kiến Vũ Quốc này, chỉ có phủ Dược vương chúng ta mới có thể nuôi dưỡng nên những Luyện Đan sư nhất lưu mà thôi. Ông cha vẫn thường nói, đan – võ không thể cùng luyện, người tập võ nếu học luyện đan sẽ khiến cho tu vị tiến bộ chậm chạp, những Luyện Đan sư của phủ Dược vương chúng ta vì tốn quá nhiều thời gian ở việc luyện đan nên tu vị võ đạo không hề mạnh mẽ như những vương phủ khác.”

Giang Nam hiểu rõ những lời vừa rồi cũng là ý tốt của lão chưởng quầy, phủ Dược vương mặc dù có đủ các loại linh đan, dược liệu nhưng dường như lại chưa bao giờ xuất hiện một vị võ đạo tông sư lớn nào, dù có người dựa vào linh đan mà đạt tới Thần Luân, thì thực lực cũng thua kém vài phần so với những cường giả tu luyện từng bước tiến lên.

Đây cũng là do Luyện Đan sư tiêu tốn quá nhiều thời gian, tuy nhờ linh đan nên tu vị tăng lên, nhưng căn cơ lại bấp bênh, cảnh giới không ổn định, tâm tình cũng không được mài dũa “thiên chuy bách luyện”, dù cho có tu vị ngang với người khác nhưng thực lực phát huy ra lại không bằng.

Giang Tuyết đã từng khuyên hắn rằng, nếu dùng linh đan để tăng tu vị lên thì dễ, nhưng không phải là sáng suốt, bởi như thế sẽ khiến căn cơ không ổn định, chỉ tại lúc quan trọng mới nên nhờ tới linh đan để đột phá bình cảnh, tự mình tu hành mới là con đường đúng đắn, căn cơ vững chắc sẽ giúp cho thực lực càng mạnh hơn.

“Chưởng quầy, điều này ta hiểu rõ, nếu như ta không có tư chất luyện đan, tự nhiên ta sẽ chăm chỉ tu luyện.”

Giang Nam cười nói: “Lão tiên sinh xin đem phương thức luyện Dưỡng Thân đan ,Uẩn Thần đan và Ích Khí đan cho ta, mỗi loại phương thức kèm theo mười phần dược liệu, tất cả tính toán cho ta.”

Chưởng quỹ nghe vậy cũng không khuyên nữa, đem ra phương thức luyện Dưỡng Thân, Ích Khí và Uẩn Thần đan ra, cười nói: “Phương pháp

luyện đan phủ Dược vương chúng ta cũng không giữ làm của riêng, giá cả cũng không đắt, tuy nhiên người học được lại không nhiều, vị tiểu ca này nên nghĩ lại cho kĩ.”

Giang Nam nhận lấy ba phương thức, chỉ thấy với ba phương thức mà đã phải dùng tới cả trăm tờ giấy Tuyên Thành loại tốt, trên đó lại ghi chằng chịt những chữ nhỏ tên những loại dược liệu, thời gian uống thuốc, độ mạnh ngọn lửa, các điều cấm kị, linh quyết luyện đan…trong lòng hắn cảm thấy khá thỏa mãn.

Chưởng quỹ lại sai người đem tới mười phần dược liệu mỗi loại, sau khi tính toán xong, giao lại cho Giang nam ngân phiếu hơn 100 lượng,

“Nếu như đã có phương thức, còn thiếu lò đan mà thôi.”

Giang Nam đang định rời khỏi hiệu thuốc, đột nhiên nghe được một âm thanh thanh thúy từ phía sau: “Thế huynh, chúng ta lại gặp mặt rồi!”

“Thế huynh?”

Giang Nam giật mình quay đầu nhìn lại, chỉ thấy có một vị thiếu nữ dung nhan thanh tú động lòng người đang đứng phía sau, trên khuôn mặt rạng ngời vẻ đẹp thanh xuân khiến cho hắn lập tức nhớ tới cuộc gặp mặt bên cạnh khe núi, bèn cười nói: “Thì ra là nhạc thế muội.”

Tướng mạo người con gái này thoát tục, mang trên người bộ áo đỏ làm tôn thêm làn da trắng nõn như tuyết non, đích thị là vị nữ đệ tử phủ Dược vương mà Giang Nam gặp tại miếu sơn thần, Nhạc Linh Nhi.

“Quận chúa, vị này là?”

Một vị nam tử trẻ tuổi tướng mạo có vẻ phúc hậu đứng bên cạnh Nhạc Linh Nhi, người này quần áo quý giá, đẹp đẽ lộ rõ sự tôn quý, bất phàm, hắn quét mắt liếc Giang Nam, sau đó cau mày nói.

“Mộc công tử, như từng nói với ngươi, vị này chính là thế huynh từng cứu

mạng ta một lần, cao thủ tiêu diệt con rắn vảy vàng.”

Nhạc Linh Nhi giới thiệu hai người, cười nói: “Thế huynh, vị này chính là công tử Tần Nam Mộc, tôn thất phủ Mộc vương.”

“Gặp qua Mộc huynh.”

Giang Nam hơi chắp tay, sau đó hương Nhạc Linh nhi chắp tay cười nói: “Nguyên lai thế muội lại là quận chúa phủ Dược vương, thật là thất kính.”

Nhạc Linh Nhi cười mỉm nói: “Thế huynh, lần trước ngươi đi vội vàng còn chưa cho ta thỉnh giáo tôn tính đại danh, lần này ngươi không thể từ chối nữa đấy.”

Giang Nam mỉm cười: “Hồi bẩm quận chúa, tại hạ họ Giang, tên Nam, tự Tử Xuyên, đến từ vùng đất bị trời phạt, quận chúa gọi ta Tử Xuyên là được.”

Nhạc Linh Nhi giật mình, vùng đất bị trời phạt là một nơi thần bí, vốn là láng giềng của Kiến Vũ quốc, nằm trong địa giới của Tĩnh Hoa quốc, tuy nhiên trận chiến của thiên thần mấy năm trước lan tới gần khiến cho nơi này hóa thành một vùng đất chết, không còn sự sống, cả Tĩnh Hoa quốc cũng bị tiêu diệt, mấy trăm vạn lê dân bá tánh phải tha hương cả ngàn dặm, tử thương vô số, có thể nói là một tai họa cực kì thảm thiết.

Chỉ vì một sự việc mà khiến cho cả vùng đất phồn hoa, trù phú trở thành vùng đất bị trời phạt.

Nàng vốn cho rằng Giang Nam tới từ vùng sơn mạch xung quanh phủ Tề vương hoặc Mộc vương, không hề ngờ rằng Giang Nam lại là di dân đến từ vùng đất bị trời phạt.

“Tử Xuyên, ngươi làm sao đến được thành Dược vương vậy?” – Nhạc Linh Nhi thay đổi chủ để tránh cho Giang Nam phải xấu hổ, nàng hiếu kì nói.

“Ta đến đây chủ yếu là để mua mấy phương thức luyện đan, kiểm tra xem

mình có thiên phú lĩnh vực này hay không.”

Giang Nam cười ứng đối, hắn tuy từng làm nô trong phủ Tề vương, nhưng dù sao xuất thân cũng từ một gia tộc thư hương môn đệ lớn, sau khí biết rõ Nhạc Linh Nhi là quận chúa, cũng không có chút nào mất tự nhiên, trả lời thong dong, tuy quần áo trên người có vẻ giản dị nhưng khí chất lại khiến cho người khác không dám xem thường.

“Ngươi muốn học luyện đam?”

Con mắt Nhạc Linh Nhi sáng ngời, oán giận nói: “Ngươi sao không trực tiếp tìm ta? Không lẽ ngươi không biết cách tìm ta sao? Chuyện khác không nói, chứ việc luyện đan ta hoàn toàn có thể giúp cho người rất nhiều.”

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 25: Đả Thông Tất Cả

"Đợi chút"

Sắc mặt Mộc Tần Nam thoáng lạnh lẽo nhưng ngay lập tức liền khôi phục lại như bình thường, thản nhiên nói: " Quận chúa, con rắn gân hồng vảy vàng cũng không phải là loại yêu vật gì mạnh mẽ, giết chết nó cũng chưa thể coi là có bản lĩnh gì. Nếu như là ta thì việc giết con rắn gân hồng vảy vàng cũng dễ như trở bàn tay vậy! Hơn nữa ..."

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Giang Nam, cười lạnh nói: "Lai lịch vị huynh đài này không rõ ràng, tiếp cận với công chúa chỉ sợ là có mưu đồ gây rối, Giang Tử Xuyên, rốt cuộc ngươi tiếp cận công chúa vì mục đích gì?"

Lông mày Nhạc Linh Nhi khẽ cau lại, nói với vẻ không vui: "Mộc công tử, Tử Xuyên là ân nhân cứu mạng của ta, ngươi nói như vậy không phải quá vô lễ hay sao?"

Giang Nam nghe vậy liền cảnh giác, hắn sớm cảm giác được trên người Tần Nam phát ra một loại địch ý, chỉ là hắn rốt cuộc không rõ mình làm gì đắc tội với người này.

"Quận chúa, người ra giang hồ chưa lâu, không thể hiểu được nhân tâm hiểm ác ra sao."

Mộc Tần Nam mở ra cây quạt xếp, nhẹ nhàng phe phẩy từng trận gió mát, lạnh lùng nói: "Quận chúa, người là nữ nhi của Dược vương, ở bên ngoài kia có không biết bao nhiêu tên đạo chích có ý đồ tiếp cận người hòng mưu lợi.!"

Hắn gặp Nhạc Linh Nhi và Giang Nam trong lúc hai người đang trong tình trạng mập mờ nên trong lòng Mộc Tần Nam cực kỳ không vui, Nhạc

Linh Nhi xinh đẹp kiều diễm, là mỹ nữ nổi danh Kiến Vũ Quốc, lại là con gái của Dược vương, nếu như có thể lấy được trái tim nàng, cưới nàng làm vợ thì hắn sẽ có được vinh hoa phú quý vô cùng vô tận.

Khi đó hắn chẳng những có thể đạt được những loại linh đan thần kỳ, mà địa vị của hắn trong Mộc Vương phủ cũng sẽ tăng lên, nói không chừng còn có thể trở thành Mộc vương tiền nhiệm!

Hắn gần như hao hết tâm cơ trên người Nhạc Linh Nhi nhưng thủy chung vẫn không lọt được vào mắt xanh của nàng, ngược lại cái tên tiểu tử không biết từ đâu chui ra đi cùng với Nhạc Linh Nhi này lại cười cười nói nói với nàng, cái này rõ ràng là nẫng tay trên của hắn nên hắn tự nhiên là không thể nhẫn nhịn mà chấp nhận chuyện này được.

Giang Nam không hề nhíu mày, thản nhiên nói: "Không biết Mộc huynh có điều gì chỉ giáo?"

Mộc Tần Nam giống như cười mà không phải cười: "Ngươi bất quá chỉ là nạn dân chạy nạn, thân phận không có, địa vị cũng không, chỉ xứng làm nô tài, hạ nhân mà thôi. Mà thân là nô tài thì việc bảo vệ chủ nhân là nghĩa vụ, ngươi cứu được quận chúa coi như là hoàn thành nghĩa vụ của mình mà thôi. Ngươi nếu thức thời thì nên lăn ra xa chút, ta cùng quận chúa là thân phận gì, nói với ngươi vài câu cũng đã là phúc tám đời rồi. Tuy nhiên Kiến Vũ Quốc dùng võ lập quốc, vô cùng tôn trọng cường giả, con rắn gân hồng vảy vàng chết trên tay của người như vậy chứng tỏ ngươi cũng là một cao thủ."

Mộc Tần Nam nói với vẻ mặt đầy châm chọc thách thức: "Chỉ cần ngươi có thể tiếp được một chiêu của ta mà không chết thì ta sẽ ban thưởng cho ngươi, đồng thời ta hứa sẽ cho ngươi đi theo bên cạnh ta cùng quân chúa."

Lúc này Nhạc Linh Nhi nói với giọng điêu cực kỳ tức giận: "Mộc công tử, đây không phải là Mộc vương phủ của ngươi mà là Dược Vương phủ của ta, việc Tử Xuyên đi hay ở lại còn không đến lượt ngươi lên tiếng. Tử Xuyên, chúng ta đi, không cần phải để ý đến hắn!"

Trong mắt Mộc Tần Nam lóe lên hàn quang, nội tâm hắn lúc này đã xuất hiện sát cơ. Hắn liền tung một chưởng đánh về phía Giang Nam, chân khí tỏa ra từ chiêu này khiến không gian xung quanh xuất hiện dị tượng, lá rụng, gió thổi đầy trời, đây đúng là một trong những môn tuyệt học của Mộc Vương phủ, Vô Biên Lạc Mộc Tiêu Tiêu Hạ!

Chân khí của hắn có thể so sánh với các cao thủ võ đạo, đạt đến trình độ có thể phóng xuất ra bên ngoài. Một chiêu này xuất ra toàn lực, tuyệt đối là muốn hạ gục Giang Nam trong một chiêu!

Mộc Tần Nam sớm đã nghe Nhạc Linh Nhi nhắc đến việc Giang Nam có thể đánh chết con rắn gân hồng vảy vàng nên đại khái hiểu rõ tu vi của Giang Nam, hắn tin tưởng rằng Giang Nam tuyệt đối không thể nào tiếp được một chiêu này của mình!

Trong mắt Giang Nam lúc này cũng lóe lên một tia sát cơ, vô duyên vô cớ bị người ta làm nhục, trong lòng hắn há có thể không tức giận? Bất quá giờ phút này hắn vừa trải qua ác chiến, một thân tu vi chẳng còn được mấy phần, so với lúc đánh chết con rắn kia cũng không kém nhiều lắm, nhưng dùng mấy phần đó để chống cự một chiêu này của Mộc Tần Nam thì cũng không nắm chắc lắm !

Hơn nữa, hiện tại hắn đang ở phủ Dược vương, nếu như vận dụng tuyệt học của thì chỉ sợ lập tức sẽ có người nhận ra, sau đó người của phủ Tề vương tìm đến thì mình tuyệt đối không có cách nào để thoát thân!"

"Tượng vương thần thung, Long Hổ Tượng Lực!"

Cột sống của Giang Nam lúc này giống như thần trụ, chèo chống cho cả thân hình của hắn, lực lượng của Long Hổ Tượng Lực bộc phát ra giống như mũi tên bắn ra, BA...đánh thẳng vào bàn tay của Mộc Tần Nam.

Bản Long Hổ Tượng Lực quyết do hắn sáng tạo ra khác với Long Hổ Tượng Lực quyết của phủ Tề vương, từ chiêu thức cho đến cách vận hành các đường chân khí nhỏ bên trong cũng hoàn toàn khác nhau, cái giống nhau

duy nhất là ý cảnh trong chiêu thức. Bởi vậy hắn lựa chọn Long Hổ Tượng Lực quyết để đối kháng với Mộc Tần Nam.

Song chưởng hai người va chạm, Giang Nam khẽ rên lên một tiếng, sắc mặt đỏ hồng lên rồi ngay lập tức trở nên tái nhợt, hắn thực sự cản xong một chiêu này của Mộc Tần Nam!

Mộc Tần Nam cũng không ngờ Giang Nam có thể đỡ được một chiêu này của mình, đang muốn thừa thắng xông lên hạ sát thủ thì đột nhiên đột nhiên một đạo kiếm quang hiện lên chắn ở giữa hai người. Lúc này Nhạc Linh Nhi đã nổi cơn lôi đình, quát lớn: "Mộc công tử ngươi hơi quá đáng rồi đó, Tử Xuyên đã tiếp được một chiêu của ngươi, ngươi còn muốn thế nào nữa?"

Mộc Tần Nam dừng tay lại, tuy bên ngoài tươi cười nhưng trong lòng hắn thì lại không cười chút nào, giả bộ nói: "Giang lão đệ tiếp được một chiêu của ta thì tự nhiên có tư cách đứng ở chỗ này, tuy nhiên tu vi của Giang lão đệ có vẻ vẫn còn chưa đủ, suýt chút nữa thì tiếp không nổi một chiêu của ta rồi. Lão đệ à, một chưởng của ta không gây thương tổn gì cho ngươi chứ?"

Cho đến lúc này hắn vẫn không quên đả kích Giang Nam.

Nhạc Linh Nhi hướng về phía Giang Nam hỏi thăm ân cần: "Tử Xuyên, ngươi có bị thương hay không?"

Giang Nam chậm rãi lắc đầu, nói một cách miễn cưỡng: "Khá là tốt."

Nhạc Linh Nhi trừng mắt giận giữ liếc Tần Mộc Nam, nói bằng giọng đầy tức giận: "May mắn là Tử Xuyên không có bị thương, nếu không ta nhất định nói Mộc bá phụ cho ngươi một trận."

Mộc Tần Nam nhìn thấy nàng tức giận thì trong lòng không khỏi rung động,

Nhạc Linh Nhi hừ lạnh một tiếng rồi quay về hướng Giang Nam: "Tử Xuyên, ngươi hiện tại còn chưa có chỗ ở, phủ Dược vương của ta còn không ít phòng trống, ta liền đi an bài cho người. Ngươi đi theo ta."

Nàng bước nhanh về hướng phủ Dược vương, Giang Nam đi ở phía sau, lúc này Mộc Tần Nam liền tiến lại gần Giang Nam nhỏ giọng nói: "Tên họ Giang kia, nếu không muốn chết sớm thì tránh xa quận chúa ra một chút, nếu không lần sau ngươi không có may mắn như vậy nữa đâu!"

Giang Nam nở nụ cười đầy lạnh lùng, nói một cách thản nhiên: "Mộc huynh, ngươi nếu như cứ lượn lờ trước mặt ta, coi chừng ta đạp ngươi chết tươi đó."

Mộc Tần Nam hơi giật mình, sắc mặt hơi tối sầm lại, nhe răng cười nói: "Tiểu tử, muốn mạnh miệng thì cũng phải xem thử ngươi có vốn liếng hay không đã ..."

"Hai ngươi đang nói chuyện gì vậy?" Nhạc Linh Nhi quay đầy nhìn lại hỏi, vẻ mặt đầy cảnh giác.

Mộc Tần Nam nhếch miệng cười nói: "Quận chúa, ta chỉ quan tâm hỏi thăm hắn có bị thương hay không thôi, thấy hắn có vẻ không sao cả, ta cũng yên tâm."

Đợi cho Nhạc Linh Nhi an bài nô tài đi lo việc ăn ở của Giang Nam ở phủ Dược vương xong, lại để cho hạ nhân lui ra hết lúc này nàng mới nhỏ giọng nói: "Tử Xuyên, ngươi đừng so đo với Mộc công tử, hắn tu vi cao hơn so với ngươi ..."

"Có cừu không báo không phải là quân tử, quận chúa không cần phải khuyên ta." Giang Nam ngoài miệng tuy vẫn cười nói nhưng trong mắt thì lại có thêm một ngọn lửa đang bôc cháy hừng hực.

Nhạc Linh Nhi thở dài một hơi cười nói: "Việc ngươi muốn học luyện đan ta sẽ nhanh chóng sắp xếp, ngày mai liền dẫn ngươi đến phòng luyện đan. Tuy Nhiên ngươi nên cẩn thận chút, Mộc Tần Nam không phải là một kẻ rộng lượng ..."

Giang Nam đưa mắt nhìn theo hướng nàng rời đi, khóe mắt hơi giật giật: "

Ta cũng không phải là một kẻ rộng lượng! Nếu không phải do khi đại chiến với Thông Linh Chi Viên hao hết bảy thành tu vi thì tên họ Mộc đó há có thể làm gì được ta sao ? Sáng mai, sau khi tu vi của ta khôi phục hoàn toàn thì ta sẽ trả lại cho ngươi sự nhục nhã gấp trăm lần!"

Sáng sớm ngày thứ hai, khi trời vừa tờ mờ sáng, Giang Nam một mình đứng ở bên trong tiểu viện, hướng về phương đông nơi mặt trời mọc mà tiến hành hô hấp thổ nạp. Đợi cho đến khi mặt trời lên cao, ánh nắng chiếu xuống trên người hắn thì hắn liền thúc giục Ma Ngục Huyền Thai kinh khiến cho ánh mặt trời trong phạm vi hai ba trượng bên trong tiểu viện tập trung lại, nguyên khí cuồn cuộn từ bên trong ánh mắt trời truyền đến hóa thành chân khí thái dương liên tục tràn vào đan điền của hắn!

Không mất bao lâu nữa thì tu vi của hắn sẽ khôi phục hoàn toàn!

Đột nhiên, Giang Nam cảm nhận được tiếng răng rắc truyền đến từ đầu, chân khí mạnh mẽ của hắn cuối cùng cũng giải khai được khối màng xương ở đầu!

Xương đầu của hắn chỉ còn ba khối màng xương chưa được giải khai, hôm nay mở ra được một khối, như vậy chỉ còn lại hai khối nữa!

Đợi cho mặt trời lên cao thì hai khối màng xương còn lại cũng được hắn đả thông hết toàn bộ, Ma Ngục Huyền Thai kinh trải qua một thời gian đã đem hết hai trăm linh sáu khối màng xương của hắn đả thông hết toàn bộ!

"Cảnh giới Luyện Khí, rốt cuộc ta cũng bước chân vào cảnh giới Luyện Khí."

Giang Nam mở mắt ra.

Trong đầu vừa nghĩ, hắn liền đem một chiêu Vô Biên Lạc Mộc Tiêu Tiêu Hạ của Mộc Tần Nam ra nghiên cứu suy nghẫm, chỉ trong chốc lát, hắn liền đem cái môn tuyệt học của Mộc vương phủ tìm hiểu một cách kỹ càng, lúc này phía trên ma chung trong cơ thể hắn lại nhiều thêm một cái ấn ký hình

một cây thần thụ.

Thậm chí hắn còn trực tiếp suy diễn ra đủ loại chiêu thức của Thần Mộc Chân Khí, liền một hơi suy diễn đến chiêu thứ sáu!

"Thần Mộc Chân Khí là tuyệt học của phủ Mộc vương Hà Đông, phủ Mộc vương có thể sánh vai cùng phủ Tề vương thì tuyệt học của họ cũng có chỗ bất phàm chứ không phải chỉ có hư danh!"

Giang Nam thu liễm lại tâm thần, vận chuyển Minh Vương Thần Ấn, mười ngón trên hai tay biến đổi liên tục, thiên biến vạn hóa theo một quỹ tích cực kỳ rườm rà phức tạp, rồi đột nhiên kết thành ấn thứ nhất trong ấn pháp, Liên Hoa Ấn

Một chiêu ấn pháp này được đánh ra, tinh thần ý niệm của hắn cũng nương theo một chiêu ấn pháp này mà biến thành một đóa hoa sen màu trắng, ở chỗ mi tâm chậm rãi nở ra, rồi rơi xuống rồi lại nở ra, luân hồi không thôi khiến cho ý niệm của hắn dần dần lớn mạnh.

Sau một lúc lâu, Giang Nam biển chiêu, thức thứ hai của Minh Vương Thần Ấn, Bảo Bình Ấn được đánh ra, tinh thần ý niệm hóa thành một cái bảo bình, liên tục phun ra nuốt vào tinh hoa của thiên địa linh khí khiến cho tinh thần ý niệm của Giang Nam lớn mạnh với một tốc tộ nhanh hơn.

Hắn liên tục kết ấn, một lần xuất ra Liên Hoa Ấn, Bảo Bình Ấn thì tinh thần ý niệm mặc dù không có tăng lên nhưng so với lúc trước lại lớn mạnh hơn không ít, có tiến bộ vượt bậc.

Đột nhiên ở bên ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân dồn dập, vừa nghĩ đến, trong đầu hắn liền lập tức hiện lên hình ảnh bọn người Mộc Tần Nam, cảm giác giống như là hắn đang tận mắt nhìn thấy vậy.

Cái này là chỗ ảo diệu của cảnh giới Luyện Khí, tiến vào cảnh giới này thì tinh thần ý niệm càng thêm cường đại, các giác quan nhạy cảm đến một trình độ đáng sợ.

"Có năm người, tu vi đều không thấp, có lẽ đều cùng cảnh giới với Mộc Tần Nam, đều là cao thủ cảnh giới Luyện Khí... Ồ, còn có một tiếng bước chân nữa, người này có lẽ không thể khinh thường được."

Giang Nam đoán được tất cả từ tiếng bước chân, đi cùng với năm người còn có một người nữa, kẻ này bước chân trầm trọng, chân khí vận hành giống như đại kỳ đang đón gió phát ra tiếng vang, hẳn là tu luyện một môn tâm pháp cực kỳ thần diệu, nó đem đến cho hắn cảm giác tinh thâm hơn nhiều so với Long Hổ Tượng Lực Quyết và Gang Nguyệt Phá Lãng Quyết!

Hơn nữa người này có tu vi cực kỳ cường đai, bộ pháp cử trọng nhược khinh khiến cho Giang Nam có cảm giác người này thậm chí không hề yếu hơn hơn cường giả Ngoại Cương Tề Dong kia!

"Giang lão đệ, ngu huynh tới thăm ngươi đây!"

Mộc Tần Nam còn chưa đến cửa đã cười ha ha giống như sợ là không ai biết hắn đến. Hắn hướng về mọi người bên cạnh cười nói: "Tứ hoàng tử, Lộ huynh, Tề huynh, các ngươi có chỗ không biết, hôm qua tiểu đệ cùng vị Giang lão đệ này có chút hiểu lầm, suýt nữa liền một chưởng đánh chết hắn, tới nay nhớ lại vẫn còn hơi áy náy!"

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 26: Hung Hăng Làm Nhục

Giang Nam mở cửa, đôi mắt lạnh lẽo dõi nhìn, chỉ thấy Mộc Tần Nam đang dương dương tự đắc khoe khoang với mấy tên công tử trẻ tuổi quần áo lụa là, có lẽ những người này đều có xuất thân không tầm thường, địa vị và thân phân không thua kém Mộc Tần Nam, đều là thế gia đệ tử của các gia tộc lớn ở Kiến Vũ Quốc, đặc biệt là vị thanh niên đi đầu, thân mặc hoàng bào, cử chỉ ung dung, khí độ phi phàm rất dễ gây chú ý, tuy nhiên sắc mặt lại hơi tái nhợt như đang mắc bệnh, chính là người cất bước nặng nề mà Giang nam nghe được, người mà Mộc Tần Nam gọi là tứ hoàng tử.

Mộc Tần Nam mới sáng sớm đã dẫn nhiều thế gia đệ tử như vậy đi vào nơi ở của Giang Nam, hiển nhiên là đang muốn thị uy, theo đó thừa thắng xông lên hạ nhục Giang Nam, khiến cho Giang Nam không bao giờ dám ngẩng mặt đầu lên trước mặt hắn nữa.

Những tên thế gia đệ tử kia thấy Giang Nam đi ra khỏi cửa thì lập tức có kẻ lộ ra vẻ xem thường, có tên thì hả hê, cũng có kẻ mang theo ánh mắt đồng tình thương cảm.

Chỉ có vị tứ hoàng tử kia khi thấy Giang Nam thì trong ánh mắt hiện lên một sự kinh ngạc, hắn bước nhanh đến phía trước, chắp tay cười nói: “Tiểu vương Tô Hoảng, bái kiến Giang huynh.”

“Tử Xuyên bái kiến tứ hoàng tử.” – Giang Nam không kiêu ngạo, không xiểm nịnh, chắp tay hoàn lễ.

Sắc mặt Tô Hoảng nhu hòa, cười nói: “Tiểu vương thể trạng suy nhược, nhiều bệnh tật, hiện học luyện đan, sống nhờ vào phủ Dược vương, Giang huynh không cần đa lễ. Giang huynh ngược lại rất độ lượng, vậy mà có thể nhẫn nhịn tới bây giờ, nếu đổi lại là tiểu vương, chỉ sợ đã không nhịn được rồi. Giang huynh, ta giới thiệu với ngươi, vị này chính là Lộ Chung Tường,

Lộ công tử của phủ Lộ hầu.

Giang Nam nhìn về phía Lộ Chung Tường, chắp tay thi lễ, Lộ Chung Thường nhìn qua hơn hai mươi tuổi, thần thái kiêu căng, hắn ừ mũi một tiếng, hiển nhiên không hài lòng với Giang Nam.

"Hai vị này là Thiên Minh, Thiên Vũ phủ Thượng vương, đều là cao thủ võ đạo khó gặp" – Tô Hoảng tiếp tục giới thiệu, cười cười nói.

Huynh đệ Thượng Thiên Minh và Thượng Thiên Vũ, một béo một gầy đứng sánh vai với nhau, mỉm cười nói: "Không dám, tứ hoàng tử, vị Giang lão đệ này bất quả chỉ là một nạn dân chạy nạn, tại Kiến Vũ Quốc chúng ta chỉ là một nhân vật nô tài, tứ hoàng tử cần gì phải hạ thân phận như vậy?"

Người còn lại cũng có địa vị rất lớn, chính là đường huynh Nhạc Phong của Nhạc Linh Nhi, từ đầu vẫn giữ khí độ, không hề ỷ lại thân phận của mình.

Trong lòng Tô Hoảng bây giờ rất khó chịu, người khác nhìn không ra nhưng hắn có thể nhận ra sự cường đại, lợi hại của Giang Nam. Ở đây ngoại trừ hắn ra không ai là đối thủ của Giang Nam, vì thế hắn mới long trọng giới thiệu Giang Nam với mọi người, tuy nhiên mấy tên đệ tử thế gia này đều tâm cao khí ngạo, không thấu hiểu tình hình, bọn hắn nghe Mộc Tần Nam thua trong tay Giang Nam, bị tên nhà quê kia làm nhục nên thái độ đối với Giang Nam không hề thân thiện.

Mộc Tần Nam thấy Tô Hoảng rất thân thiết với Giang Nam, trong lòng cực kì khó chịu, vị tứ hoàng tử này sống ở phủ Dược vương đã lâu, trời sinh tính tình lãnh đạm, với ai cũng hờ hững, cho dùng chính mình nịnh nọt cũng chưa từng được Tô Hoảng ưu ái, không ngờ rằng chỉ lần đầu gặp Giang Nam, Tô Hoảng đã chủ động cúi người kết giao.

Mấy vị đệ tử thế gia khác cũng rất kinh ngạc, Tô Hoảng thân là tứ hoàng tử của Kiến Vũ Quốc, chẳng những tu vị rất mạnh mẽ, là nhân vật số một số hai trong lớp thanh niên, tâm cao khí ngạo vô cùng, rất ít chủ động kết giao

với người khác, vậy mà lại chủ động kết giao với một tên di dân chạy nạn như Giang Nam.

Mộc Tần Nam tiến lên, nghênh nghênh mặt nhìn Tần Nam, cười lạnh nói: “Giang lão đệ tối qua ngủ có ngon chứ, thương thế có tái phát hay không vậy?”

“Làm càn!”

Giang Nam khuôn mặt vốn vẫn tươi cười, nghe hắn nói như vậy thì đột nhiên lạnh mặt, lạnh lùng nói: “Ngươi là ai, Giang lão đệ là tên mà ngươi có tư cách gọi như vậy sao?”

Mộc Tần Nam ngạc nhiên, máu xông lên tới não, sắc mặt đỏ lựng lên, khuôn mặt tuấn tú đã hơi biến dạng, hắn ác độc nói: “Tên họ Giang kia, ngươi vừa nói gì?”

Giang Nam cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói: “Ta nói ngươi đấy! Sao nào, Mộc công tử không phục sao?”

Tô Hoảng lộ vẻ kinh ngạc, hắn vốn cho rằng Giang Nam là người ẩn nhẫn, nhưng lại không ngờ rằng Giang Nam lại bộc phát ra vào đúng thời điểm này, làm bẻ mặt Tần Nam ngay trước mặt mọi người khiến cho hắn khó lòng chịu nổi, thầm nghĩ: “Ta vốn tưởng vị Giang huynh có thể nén giận, không ngờ hắn cũng là một người cá tính, người này có thù tất báo, chỉ có thể kết giao, không thể đắc tội

Bọn người Lộ Chung Tường, Thượng Thiên Minh, Thượng Thiên Vũ thấy Giang Nam làm nhục Mộc Tần Nam như vậy trong lòng cũng cực kỳ kinh ngạc, sự việc Mộc Tần Nam làm nhục Giang Nam trước mặt Nhạc Linh Nhi hôm qua bọn hắn cũng sớm nghe qua, cũng biết thực lực tu vị của Giang Nam kém xa Mộc Tần Nam, bị Tần Nam đánh cho thừa sống thiếu chết, thật không ngờ lá gan của cái tên nạn dân này lại lớn vậy, dám vuốt râu hùm Mộc Tần Nam.

“Có những tên vốn không biết chữ chết viết như thế nào.”

Lộ Chung Tường nghe vậy cười lạnh: “Không có thực lực lại còn ngang ngược, nói càn, không trách được tại sao hôm qua Mộc huynh ra tay với ngươi. Tính tình Mộc huynh khá tốt mới không đánh chết ngươi tại chỗ, nếu là ta thì ngươi sớm trở thành một thi thể từ lâu rồi.”

Giang Nam bễ nghễ nhìn hắn, thản nhiên nói: “Ngươi là cái thứ gì chứ?”

Lộ Chung Tường giận dữ, đang muốn tiến lên thì Mộc Tần Nam với sắc mặt âm trầm đưa tay ngăn hắn lại, nghiến răng nghiến lợi nói: “Lộ huynh, đây là chuyện của ta, để ta tự mình giải quyết.”

Lộ Chung Tường trừng đôi mắt giận dữ nhìn Giang Nam, cắn răng nói: “Mộc huynh, không được đánh chết hắn, ta còn cần thứ để tiết giận, ta muốn hắn hối hận vì đã sinh ra trên thế gian này.”

Nhạc Phong chần chừ một lúc nhưng cũng không có lên tiếng, thầm nghĩ: “Đường muội Linh nhi vốn là quận chúa phủ Dược vương, thân phận cao quý ra sao, vị Giang công tử này dù sao cũng chỉ là một người nạn dân, không quyền không thế, không đáng vì hắn mà đắc tội với Mộc Tần Nam. Đành phải để cho hắn chịu khổ một ít, sau khi Mộc Tần Nam hả giận, mình cứu hắn cũng chưa muộn, cũng xem như báo ân cho hắn.”

Sát cơ trong mắt Mộc Tần Nam bắn ra bốn phía, hắn bước nhanh về phía trước, nhe răng cười nói: “Tên họ Giang này, trận giáo huấn hôm qua ta đã hạ thủ lưu tình, tha ngươi một mạng. Lần này là ngươi tự mình tìm chết, không trách ta được!”

Trong mắt Giang Nam lóe lên một tia sáng, mỉm cười nói: “Nghe nói Kiến Vũ Quốc dùng võ lập quốc, tôn trọng cường giả, ngươi muốn chứng minh mình là gì trong mắt của ta vậy thì cần phải bày ra năng lực, thứ năng lực có thể khiến ta phục, kính nể.”

“Đúng là nên như vậy.”

Mộc Tần Nam nghiến răng nghiến lợi, khuôn mặt trở nên dữ tợn, hắn thi triển chân khí thần mộc đánh ra chiêu mạnh nhất "Vô Biên Lạc Mộc Tiêu Tiêu Hạ", chân khí hóa thành lá rụng bay tán loạn, khung cảnh thê lương tiêu điều, hắn nhe răng cười nói: "Ngươi muốn mang nhục thêm lần nữa, vậy ta thành toàn cho ngươi. Tuy nhiên lần này ngươi lại không may mắn như trước, ta muốn đánh cho ngươi dở sống dở chết, bóp nát xương cốt toàn thân, cho ngươi gào rú vì đau đớn cho tới chết."

Trong lúc nói chuyện thì chân khí thần mộc đã tích tụ tới uy lực lớn nhất, Vô Biên Lạc Mộc Tiêu Tiêu hạ được hắn xuất ra tới mức xuất thần nhập hóa, thậm chí khiến cho Tần Mộc Nam cảm thấy khá tự đắc: "Một chiêu này trước giờ ta chưa bao giờ sử dụng, tiểu tử học Giang kia ắt hẳn phải chết…"

Hắn còn đang suy nghĩ thì đột nhiên nghe thấy một tiếng rồng ngâm vang lên, một bàn tay đón lấy những chiếc lá bay đầy trời, chân khí từ lòng bàn tay hóa thành một con giao long đang giương nanh múa vuốt, nó rung rùi đắc ý, hô phong hoán vũ, một tiếng "ba" vang lên lập tức quét sạch vô số lá rụng đang bay khắp trời.

Một chiêu đắc ý nhất, uy lực lớn nhất lại bị bàn tay kia phá hủy hoàn toàn, không sót lại chút gì.

Ba!

Giang Long lóe lên một cái, lại hóa thành hình bàn tay tát mạng lên mặt Mộc Tần Nam.

A!

Mộc Tần Nam kêu lên thảm thiết, một chưởng kia khiến thân thể của hắn bị đánh văng lên, xoay tròn trên không trung như một con quay, sau khi bay được mấy trượng thì đập mạnh vào vách tường khiến cho vách tường sụp hẳn một bên.

Nhạc Phong ngây ngốc nhìn tình huống vừa diễn ra, hắn vốn định chờ lúc

Giang Nam bất lực thì xuất hiện ngăn cản hai người, không ngờ tình huốn lại hoàn toàn đảo ngược, Mộc Tần Nam tiếp không nổi một chiêu đã bị Giang Nam trực tiếp tát cho một cái văng đi.

Bọn người Lộ Chung Tường, Thượng Thiên Minh cũng ngẩn người, không ngờ rằng kẻ bại không phải Giang Nam mà là Mộc Tần Nam. Mộc Tần Nam không những thất bại, mà còn thất bại thảm hại, thể diện không còn lại chút gì.

Trước mặt mọi người bị một tát đánh bay, việc này nhục nhã ra sao chứ, quả thật so còn khó chịu hơn nhiều so với việc giết chết hắn.

Mắt tứ hoàn tử Tô Hoảng sáng ngời, hắn cũng vô cùng ngạc nhiên, không ngờ tình hình lại trở nên như vậy. Mộc Tần Nam vốn lắm mồm, ưa khoe khoang, sớm đã ngồi lê việc làm nhục Giang Nam. Lần này hắn cùng mấy vị đệ tử thế gia khác đến đây cũng chỉ muốn làm nhục Giang Nam một lần nữa trước mặt mọi người, không ngờ lại được Giang Nam trả lại cho gấp đôi.

"Thú vị, thật là thú vị…" – Tô Hoảng nháy nháy cặp mắt sáng ngời, nói thầm một tiếng rồi nhìn về Giang Nam tràn đầy tò mò.

"Ta muốn giết ngươi!"

Từ trong đống đất đá truyền ra tiếng gào thét của Mộc Tần Nam, chỉ thấy khói bụi bốc lên bốn phía, Mộc Tần Nam từ trong đống đất đá nhảy ra, một nửa mặt bị sưng giống hệt đầu heo, một mắt bị sưng húp khiến cho nó trông như một đường kẻ nhỏ, một con còn lại thì lóe lên những tia sáng lạnh lẽo, hắn tung người đánh tới Giang Nam, lạnh lùng nói: "Tiểu tử thúi, xem ta băm thây ngươi thành vạn đoạn."

Ba!

Hắn còn chưa vọt tới trước mặt Giang Nam thì lại bị ăn thêm một cái tát nữa trên mặt khiến cho hén té văng ra mấy trượng, lần này Giang Nam đánh vào bên mặt còn lại của hắn khiến cho nó cũng lập tức sưng phồng như đầu

heo.

Mộc Tần Nam giàn giụa nước mắt, đây là lần đầu trong đời hắn bị làm nhục như vậy, thậm chí hắn đã nghĩ tới cái chết, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, đang muốn liều mạng cùng Giang Nam một lần nữa thì đột nhiên trước mặt tối sầm lại, một bàn chân to dẫm mạnh lên mặt hắn, cho dù hắn giãy thế nào cũng không thể dứng dậy nổi.

"Mộc huynh, ta đã nói rồi, ngươi là cái thứ gì chứ, sao rồi, ngươi vẫn còn không phục sao?" – Giang Nam hơi dùng sức, bàn chân như giẫm toàn bộ đầu của Tần Nam ấn vào trong bùn đất

Trong lòng bọn người Lộ Chung Tường ,Thượng Thiên Minh phát lạnh, không khói thẩm nhủ: "Cuối cùng hôm qua bị làm nhục là tên tiểu này hay là Mộc Tần Nam? Tên tiểu tử này mạnh như vậy thì làm sao Mộc Tần Nam có thể làm nhục được hắn chứ…"

Nhạc Phong thấy thế thầm than trong lòng: "Mộc Tần Nam xem như xong, bị tát tai hai cái trước mặt mọi người, còn bị dẫm nát dưới chân, chỉ sợ cả đời này đừng mong ngẩng đầu lên…"

Mộc Tần Nam lửa giận công tâm, dù sống chết giãy giụa thế nào cũng không thoái khỏi bàn chân của Giang Nam, vừa tức giận vừa xấu hổ, hai mắt hắn trắng dã, miệng sùi bọt mép, ngất đi.

Đến lúc này bọn người Thượng Thiên Minh, Lộ Chung Tường không còn dám khinh thường Giang Nam một chút nào.

Giang Nam nâng chân lên tha cho Mộc Tần Nam, sau đó tiến về phía Lộ Chung Tường khiến hắn không khỏi cảm thấy bối rối, trong lòng tuy sợ nhưng vẫn mạnh miệng: "Tên họ Giang kia, ngươi muốn gì?"

"Ta muốn gì?"

Giang Nam cười nói: "Không phải vừa rồi ngươi nói ta càn rỡ, ngang ngược, không biết sống chết, muốn đích thân giáo huấn cho ta sao? Vậy hôm

nay ta ngang ngược, càn rỡ một lần vậy.”

Khóe mắt Lộ Chung Tường co lại, run run, lạnh lùng nói: “Ta là đệ tử phủ Lộ hầu, còn ngươi chỉ là một tên nạn dân, dám đắc tội ta ngươi sẽ chết mà không biết tại sao…”

Vừa dứt lời hắn liền bị Giang Nam nện một quyền vào mặt khiến cả người văng đi, gãy mũi, máu cùng nước mắt theo đó giàn giụa tuôn tràn.

“Cái gì mà cái gì!”

Giang Nam thu hồi nắm đấm, lạnh lùng nói: “Ta vừa rồi đã hạ thủ lưu tình, nếu không một quyền vừa rồi đã đập nát đầu ngươi chứ không phải chỉ là cái mặt của ngươi. Cút.”

Lộ Chung Tường nuốt lấy ngụm máu tươi đang tràn lên cổ họng, trợn ánh mặt ác độc nhìn Giang Nam, không hề che giấu sự phẫn nộ và sát cơ, hắn nén giận vị lấy Mộc Tần Nam rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 27: Chốn Hung Hiểm

Ánh mắt Giang Nam quét về bọ người Thượng Thiên Minh, Thượng Thiên Vũ và Nhạc Phong khiến bọn hắn trong lòng có tật, ánh mắt vội lảng tránh, không dám đối diện.

"Tên tiểu tử bỏ xứ kia thật quá kiêu ngạo, quá bá đạo, quá ương ngạnh, ngay cả người của phủ Lộ hầu và phủ Mộc vương cũng đánh, hơn nữa còn đánh vào mặt, thật sự là dã man!"

Bắp chân Nhạc Phong hơi run rẩy, thầm nghĩ trong lòng: "Nhìn bên ngoài cứ nghĩ hắn chỉ là một tên thư sinh yếu đuối, nhưng khi ra tay lại giống như một tên côn đồ, hung hãn, ác độc, Linh Nhi sao lại kết bạn với loại người như vậy chứ?"

Cả Mộc Tần Nam và Lộ Chung Tường đều là khách của phủ Dược vương, Giang Nam đánh hai người một trận nở hoa như vậy nhất định phủ Lộ hầu và phủ Mộc vương sẽ truy cứu xuống, hắn khó tránh khỏi tội trạng, nhất định sẽ bị phủ Dược vương xử phạt.

"Lần này vốn định tới góp vui, nào ngờ lại đi nhầm, ai ngờ hết lần này tới lần khác đụng phải ông thần không sợ trời, không sợ đất này. Hắn đánh người xong có thể phủi mông bỏ đi, còn ta chỉ có thể ở lại mà nhận phạt…"

Trong lòng Nhạc Phong âm thầm than khổ, liền cáo từ bọn người tứ hoàng tử và Giang Nam, thầm nghĩ: "Hắn là khách của Linh Nhi muội muội, thôi thì cứ để cho Linh Nhi muội xử lý là tốt nhất, còn mình cứ tranh thủ chuồn trước thì hơn…"

Hai huynh đệ Thiên Minh, Thiên Vũ cũng biết tiếp tục ở chỗ này nữa cũng không phải là ý hay, cũng vội tiến lên cáo từ.

"Ngươi không có bị thương chứ Tử Xuyên?"

Nhạc Linh Nhi chạy vội đến, vừa dậm chân vừa gắt giọng: “Ta vừa nghe nói bọn Mộc Tần Nam tìm đến đây liền vội chạy tới, tên Mộc Tần Nam này quả là đáng giận, chuyện hôm qua đã là quá đáng, hôm nay lại còn đến gây sự, ta nhất định sẽ cáo trạng hắn lên phủ Mộc vương.”

Tô Hoảng cười cười nói: “Quận chúa, người tới chậm rồi, vừa rồi Giang huynh đã đại triển thần uy, đánh cho Mộc Tần Nam tơi bời hoa lá.”

Trong lòng Nhạc Linh Nhi cực kỳ kinh ngạc, lại cảm thấy buồn bực, rõ ràng hôm qua Giang Nam bị Tần Nam đánh bại trong một chiêu, vậy mà hôm nay hắn lại đánh cho Mộc Tần Nam tơi bời hoa lá là sao?

Tô Hoảng cười cười kể lại chuyện vừa rồi một lần, Nhạc Linh Nhi nghe mà thầm líu lưỡi, lông mày lập tức cau lại: “Tử Xuyên, ngươi làm nhục Mộc Tần Nam và Lộ Chung Tường như vậy, chỉ sợ hai bọn hắn sẽ không cam chịu đâu, tương lai ngươi có phiền toái rồi”

Trong mắt Giang Nam hiện lên sát ý, khẽ nói: “Sự việc làn này là do bọn hắn hai lần khiêu khích vượt quá sự nhẫn nại của ta, nếu như chúng lại dám tìm ta gây phiền toái, vậy cũng chỉ có thể tiễn chúng về với ông bà thôi.”

Tô Hoảng cảm thấy rùng mình, hắn cảm giác Giang Nam lúc này giống như một con yêu thú ăn thịt người, chỉ cần kẻ nào dám chọc vào hắn, hắn lập tức mở to cái miệng khổng lồ, một phát nuốt trọn kẻ đó.

“Ý chí võ đạo thật tinh thuần, thậm chí đã hình thành khí thế như vậy, vị Giang huynh này cuối cùng là đã trải qua những gì mới có thể tôi luyện nên ý chí võ đạo tinh thuần như vậy chứ?”

Nhạc Linh Nhi lúc này cũng cảm nhận được một cổ khí thế vô hình từ trên người Giang Nam truyền ra, nhiệt độ xung quanh dường như hạ xuống cực nhanh, rét lạnh thấu xương khiến nàng không khỏi rùng mình một cái.

Cổ khí thế này là do Giang Nam phát ra ý niệm giết người, chỉ thoáng chốc rồi biến mất, tuy vậy cũng khiến sắc mặt Nhạc Linh Nhi thoáng biến

đổi, cảm thấy nhiệt độ trong phòng đã khôi phục lại như cũ.

“Tử Xuyên, mấy lời vừa rồi ngươi không nên đùa, không lẽ ngươi định đánh chết Mộc công tử thật sao? Ngươi nhất định là đang giỡn đúng không, đang nói nhảm thôi đúng không?” – Nhạc Linh Nhi nháy mắt mấy cái, nghi ngờ nói.

“Quận chúa quả nhiên liệu sự như thần.” – Giang Nam cười nói.

Nhạc Linh Nhi nhẹ nhàng thở ra một hơi, cười nói: “Ta biết ngươi đang đùa mà. Đi, ta dẫn ngươi đi xem phòng luyện đan của phủ Dược vương.”

Tô Hoảng thấy vậy không khỏi âm thầm lắc đầu: “Nha đầu này thật ngây thơ, Mộc Tần Nam này nếu lại có gan đến chọc giận vị Giang huynh này thì chắc chắn sẽ hắn bị giết chết, căn bản không có khái niệm hạ thủ lưu tình nữa. Trong lòng hắn chỉ sợ việc giết Mộc Tần Nam cũng giống như việc giết một con yêu thú mà thôi.”

Phòng luyện đan của phủ Dược vương được xếp vào hàng trọng địa, diện tích rất lớn, khắp nơi đều là đình đài, lầu các, vô số lò luyện đan bằng đồng, mấy trăm tên Luyện Đan Sư đều luyện đan ở nơi này, khắp nơi tràn ngập mùi thuốc, quả nhiên cực kỳ có khí thế.

Khắp nơi không biết có bao nhiêu dược đồng qua qua lại lại, châm lửa, quạt gió, hầu hạ trà nước cho Luyện Đan Sư, bưng bê các loại dược liệu, nhìn qua rất bận rộn.

“Tử Xuyên, dù là Luyện Đan Sư cũng có phân chia cấp bậc. Những người bên ngoài này đều là Luyện Đan Sư cấp thấp, chỉ có thể dùng than nhóm lửa luyện đan, muốn nấu luyện đến mức thuần thục là chuyện không hề dễ dàng chút nào.”

Nhạc Linh Nhi dẫn Giang Nam và Tô Hoảng vào sâu bên trong phòng luyện đan, cười nói: “Hai vị đều là khách quý của vương phủ, tự nhiên không thể làm bạn cùng những Luyện Đan Sư này, chỉ có những Luyện Đan

Sư cao cấp mới xứng với thân phận của hai ngươi.”

Tô Hoảng hiển nhiên hiểu rõ nơi này, cười hiền hòa nói: “Giang huynh chắc chưa rõ, thành Dược vương vốn tọa lạc trên một ngọn núi lửa, lúc Kiến Vũ Quốc thành lập, liền tập hợp sức mạnh của cả nước san bằng ngọn núi lửa, tạo thành tòa thành Dược vương này. Trong đó miệng của ngọn núi lửa chính là nơi đóng phủ Dược vương, nhờ dẫn dắt địa hỏa, dùng nhiệt lực để luyện dược tài, chế linh đan.

Sắc mặt Giang Nam không khỏi thay đổi, san bằng một ngọn núi lửa, mượn địa hỏa luyện đan, loại vốn liếng này cũng chỉ có đem sức của cả một quốc gia ra mới có thể làm được.

Tô Hoảng ung dung nói: “Kiến Vũ Quốc ta dùng võ lập quốc, bồi dưỡng ra vô số cao thủ võ đạo, công lao của phủ Dược vương không thể không kể đến. Bởi vậy, việc kiến tạo phủ Dược vương nhìn qua tuy hao tài, hại dân, nhưng lại liên quan đến vận mệnh của Kiến Vũ Quốc chúng ta.”

Giang Nam ngầm đống ý trong lòng, nếu như không có phủ Dược vương, Kiến Vũ Quốc chỉ sợ yếu đi một bậc, dựa vào linh đan dược liệu tuy không phải là chính đạo, không có khả năng tạo nên những cường giả chân chính, nhưng trong quá trình tu luyện võ đạo lại đóng vai trò phụ trợ rất quan trọng.

Có linh đan dược liệu liền co thể giảm bớt một ít phiền toái khi tu luyện, có thể khu trừ tạp chất tích lũy trong người, có thể tăng cười tinh – khí – thần, hỗ trợ người tập võ đột phá bình cảnh.

Hoàng đế Kiến Vũ Quốc chịu chi ra một khoảng chi phí khổng lồ để tạo nê thành Dược vương là hoàn toàn chính xác, thể hiện tầm nhìn sâu rộng của hắn.

Ba người đi vào trong một tòa điện lớn, Giang Nam nhìn qua thì thấy bên trong phòng luyện đan tuy ít nhưng tinh xảo hơn nhiều so với bên ngoài, nhiệt độ càng thêm nóng, giống như đang tiến vào trong một cái lồng hấp cực lớn vậy

Phòng luyện đan này dùng bạch ngọc lót thềm, đồng thau ốp trụ, cách hai ba trượng liền có một căn phòng, bên trong có một cái lư đồng màu tử sa (một loại đất sét, có nhiều ở Nghi Hưng, tỉnh Giang Tô. Đất rất mịn, hàm lượng sắt cao, sau khi nung có màu nâu đỏ, tím đen. Chủ yếu dùng làm đồ trà). Nhìn qua cửa sổ, Giang Nam nhìn thấy phía dưới lư đồng là một cái lỗ rỗng, bên cạnh có những sợi dây xích lớn xoắn lại kết nối với những cơ quan bên trong lỗ, chỉ cần sợi xích chuyển động, thì miệng lỗ liền có thể to ra hoặc nhỏ lại, qua đó khống chế độ nóng của lò lửa.

Mấy lò đan ở đây to nhỏ không đều, cái nhỏ nhất như lòng bàn tay, lớn nhất thì đường kính hơn một trượng, cao tới bảy tám xích, không biết là đồ luyện đan chuyên dụng của người nào.

Lúc này trong phòng luyện đan có hơn hai mươi vị Luyện Đan Sư đang cau có luyện đan, những dược đồng hầu hạ mấy Luyện Đan Sư này mặc quần áo sang trọng, quý giá hơn nhiều so với những người bên ngoài, tất nhiên địa vị cũng cao hơn.

Bành!

Đột nhiên một tiếng nổ mạnh truyền đến từ một căn phòng, cửa phòng lập tức bị sóng xung kích đánh bay, một vị Luyện Đan Sư đầu tóc trắng xóa cùng với hai tên dược đồng bị bắn văng ra, đập vào vách tường đối diện.

Lão già nọ sau đó lập tức nhảy dựng lên, tinh thần cực kỳ phấn chấn, nhưng hai tên dược đồng thì bị đập cho đầu rơi mấy chảy, hôn mê bất tỉnh. Lập tức có vài tên người hầu nghe tiếng chạy tới, đem hai tên dược đồng hôn mê kéo đi, sau đó lại có hai tên dược đồng sắc mặt tái nhợt khác đi tới chờ đợi sai bảo.

“Úy Trì Lão lại chơi nổ lô rồi. Đã là lần thứ mấy hôm nay rồi nhỉ?”

Cánh cửa một phòng luyện đan khác mở ra, một cái đầu tóc tai bù xù dò xét tiến ra, cười khẩy nói: “Úy Trì lão gia à, thần đan của ngài tới bao giờ mới có thể luyện thành đây?”

Vị được kêu là "Úy Trì lão gia" sắc mặt lập tức đỏ lên, lầm bầm vài câu rồi lại chui vào trong phòng luyện đan.

Trong đầu Giang Nam chợt nghĩ: "Không ngờ luyện đan cũng có thể gặp nguy hiểm như vậy, nếu là người bình thường thì lúc nổ lô sợ ắt sẽ bị trọng thương."

"Vị Úy Trì lão gia này thực ra không phải là Luyện Đan Sư của phủ Dược vương chúng ta."

Nhạc Linh Nhi nhịn cười giải thích: "Các vương phủ khác đều tự mình bồi dưỡng Luyện Đan Sư, bọn hắn thường được phái tới mượn phòng luyện đan của phủ Dược vương chúng ta để luyện đan, tuy nhiên tỷ lệ thành công không hề cao. Tử Xuyên này, so với Úy Trì lão gia, thì vị tứ hoàng tử kia mới thực sự là cao thủ luyện đan, đa số Luyện Đan Sư trong phủ Dược vương đều thua xa hắn, ngươi không ngại có thể nhờ hắn chỉ bảo thêm cho."

Giang Nam nghe thấy vậy liền nhìn sang Tô Hoảng, Tô Hoảng cười khiêm tốn nói: "Tiểu vương ta thực ra bệnh lâu nên cũng thành thầy thuốc, đối với thuật luyện đan cũng có nghiên cứu tương đối sâu. Giang huynh nếu muốn học, có thể cùng tiểu vương nghiên cứu về vấn đề này."

"Vậy xin làm phiền hoàng tử rồi." – Giang Nam cười nói.

Tô Hoảng tất nhiên có phòng luyện đang riêng của mình, sau khi ba người tiến vào trong, Tô Hoảng liền lấy ra những dược liệu đã được chuẩn bị tốt, tự mình di chuyển mấy sợi xích để tăng nhiệt lò đan, cười nói: "Giang huynh, tí nữa còn nhờ huynh hỗ trợ cho tiểu vương."

Giang Nam cười nói: "Đó là hiển nhiên!"

Tính tình Nhạc Linh Nhi vốn hoạt bát, ngồi một chỗ không yên nên chỉ một lát liền cáo từ rời đi.

"Giang huynh, vừa rồi ta quan sát võ học mà ngươi thi triển rất lăng lệ ác liệt, hơn nữa cực kỳ bá đạo, tuy chiêu thức có khác nhưng uy lực lại giống

hệt Long hổ Tượng Lực quyết, hẳn là huynh cũng có quan hệ gì đó với phủ Tề vương?”

Tô Hoảng vừa ném dược tài vào trong lò, chân khí từ hai tay tuông ra hóa thành các linh quyết tác động lên dược lực trong lò đan, qua đó khiến cho các dược lực của các loại dược liệu trộn lẫn lại với nhau, nửa có ý, nửa vô ý nói: “Theo cách nhìn của tiểu vương, võ học Giang huynh luyện không hề kém so với bí quyết Long Hổ Tượng Lực của phủ Tề vương, trình độ và độ tinh diệu đều rất cao. Tuy chiên thức và cách thức vận hành khác nhau nhưng ý cảnh lại giống hệt. 2 loại võ học có ý cảnh giống nhau như vậy lần đầu tiên tiểu vương mới được chứng kiến.”

Giang Nam vốn không hề sợ, chiêu thức vừa rồi hắn thi triển đích thực là bản Long Hổ Tượng Lực quyết do hắn sáng tạo, tuy nhiên chiêu thức, cùng tâm pháp vận hành đều khác so với bản gốc của phủ Tề vương, vậy nên hắn mới không hề kiêng dè gì mà sử ra. Không ngờ Tô Hoảng chỉ quan sát mà có thể nhìn ra huyền cơ bên trong.

“Ta chỉ dùng có nửa chiêu Giao Long Xuất Uyên trong Long Hổ Tượng Lực quyết để đánh bại Mộc Tần Nam, không ngờ Tô Hoảng lại nhìn ra được, sức quan sát của người này quả thật kinh người.”

Hai bản Long Hổ Tượng Lực quyết này có thể xem như an hem ruột, cùng mẹ sinh ra, tuy chiêu thức, tâm pháp khác biệt nhưng ý cảnh lại giống hệt. Mộc Tần Nam không nhìn ra điều gì, nhưng Tô Hoảng lại tấy, từ đó có thể thấy tạo nghề về võ học của hắn rất thâm sâu.

“Ta cũng có nghe nói phủ Tề vương có một môn tuyệt học gọi là Long Hổ Tượng Lực quyết khá giống với võ học gia truyền của nhà ta, tuy biểu hiện khác nhau nhưng kết quả lại giống hệt, đáng tiếc là vẫn chưa được gặp bao giờ.”

Ánh mắt Giang Nam lập lòe, liền cải biến chủ đề, cười cười nói: “Tứ hoàng tử, ta nghe chân khí ngươi lưu động tựa như đại kỳ tung bay, huyết dịch chảy mạnh như nước sông lớn, rõ ràng tu vị đã đạt tới cảnh giới rất cao

thâm, cảnh giới hẳn là không kém hơn Ngoại Cương, tại sao còn nói cơ thể mình yếu bệnh chứ?”

Tô Hoảng thở dài một hơi, trầm giọng nói: “Thể trạng của tiểu vương yếu nhược, nhiều bệnh chỉ vì một lý do, đó là không muốn tranh đoạt ngai vị với các huynh đệ khác, vậy nên tự nguyện đi phủ Dược vương này.”

Ánh mắt chớp chớp, Giang Nam kinh ngạc nói: “Không thể tin được tứ hoàng tử lại yêu thích cuộc sống giản dị …”

“Không phải giản dị, bởi vì dã tâm của ta còn lớn hơn so với bọn hắn!” – Từ trong ánh mắt Tô Hoảng đột nhiên bắn ra một thứ ánh sáng rực rỡ, hắn cười ha ha nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 28: Tinh Nguyệt Thần Tông

Tô Hoảng nở nụ cười sáng ngời, bộ dáng yếu đuối, tinh thần suy sụp trước kia bay biến đâu mất, tư thế trở nên oai hùng, bừng bừng sức sống, từ trong cơ thể hắn dường như có một thứ hào khí vô hình phát tán ra: "Giang huynh, những huynh đệ khác của ta chỉ thấy những thứ tốt khi làm hoàng đế, chăm chăm tranh đoạt quyền lợi, còn ta, ta lại muốn xa hơn. Trở thành hoàng đế thì sao? Trăm năm nữa không phải cũng xuống mồ, xanh cỏ sao? Chỉ có tu thành Thần Luân, luyện thành thần thông mới có thể sống được càng lâu."

Ánh mắt của hắn sáng ngời, rất có thần, nhìn về phía Giang Nam nói: "Giang huynh, ngươi có biết điều rằng phía trên hoàng quyền còn có những thứ có địa vị còn cao hơn không?"

Hắn không đợi Giang Nam trả lời, nói tiếp: "Nhìn qua tưởng như phụ hoàng ta quyền khuynh thiên hạ, nhưng ai biết rằng hắn cũng có mối e sợ, e sợ một môn phái. Môn phái này dù chỉ là kẻ hầu người hạ, làm việc lặt vặt cũng có tu vị thấp nhất là Ngoại Cương, thậm chí cao thủ Thần Luân còn chưa được sắp vào vị trí đệ tử ký danh. Chỉ có tu thành thần thông mới miễn cưỡng trở thành đệ tử ký danh. Môn phái này chính là Tinh Nguyệt Thần Tông.

"Tinh Nguyệt Thần Tông?"

Giang Nam tựa như tỉnh mộng, hắn chỉ cảm thấy những sự việc Tô Hoảng vừa nói quả thật kinh hãi thế tục, chưa bao giờ nghe qua bao giờ.

Cảnh giới Thần Luân có thể được phong vương, phong hầu, vậy mà ở Tinh Nguyệt Thần Tông cũng không được làm đệ tử ký danh, điều này quả thật không thể tin được.

"Địa vị Tinh Nguyệt Thần Tông chí cao vô thượng, chính là đại phái của

Ma môn, Kiến Vũ Quốc chúng ta chỉ là một quốc gia nho nhỏ do môn phái này cai trị, bên ngoài còn có hơn trăm quốc gia khác đều trực thuộc Tinh Nguyệt Thần Tông. Những quốc gia này hàng năm đến ngày đều tiến cống lên Tinh Nguyệt Thần Tông các loại khoáng vật thần kỳ, các loại bảo vật, tài nguyên."

Đôi mắt Tô Hoảng chớp sáng: "Hoàng quyền tưởng như vinh quang, hoàng đế tưởng như tôn quý, nhưng trước mặt môn phái như Tinh Nguyệt Thần Tông thì chẳng là gì. Vậy nên ta mới không muốn tranh giành hoàng quyền, một lòng tu tới Thần Luân, đạt được thần thông, trở thành đệ tử của Tinh Nguyệt Thần Tông. Chỉ cần tu thành Thần Luân, thì trong đại điển khai sơn năm sau có thể bái nhập vào Tinh Nguyệt Thần Tông. Chỉ cần trở thành đệ tử Thần Tông liền giống như cá vượt long môn, hóa thành rồng.

"Đại phái Ma môn? Ma Ngục Huyền Thai kinh mà tat tu luyện cũng chính là tâm pháp ma đạo, đáng tiếc là bản không đầy đủ, không biết bên trong Tinh Nguyệt Thần Tông có bản đầy đủ hay không?"

Giang Nam không khỏi ngây người mơ mộng, gật đầu nói: "Có thể trở thành đệ tử của tông phái nhưu Tinh Nguyệt Thần Tông, hoàn toàn cao quý, vinh quang hơn nhiều so với làm hoàng đế."

Một lò Ích Khí đan rất nhanh đã luyện xong, đúng như lời Linh Nhi nói, tài năng luyện đan của Tô Hoảng rất kinh người, hắn luyện đan trơn tru, tựa như nước chảy mây trôi, nhẹ nhàng luyện thành một lò đan mười thành.

Tô Hoảng tiếp tục đem Dưỡng Thân đan, Uẩn Thần đan, Thần Du đan, Bổ Khí đan, Hỏa Linh đan ra luyện, tuy nhiên lần này không phải là đan mười thành, đan tám phần, chín phần chiếm đa số, cũng có bảy thành đan, thậm chí cũng không ít lần luyện ra phế đan. Tỷ lệ thành đan và phế đan vào khoảng 50 – 50.

Những linh đan này luyện chế không phức tạp, linh quyết cũng không nhiều, chủ yếu dựa vào lực khống chế của Luyện Đan Sư. Tô Hoảng biểu diễn những linh quyết này cho Giang Nam xem giúp hắn cảm nhận những ảo

diệu bên trong.

Thật ra hắn đã là cao thủ Nội Cương đỉnh phong, những linh đan này không còn nhiều tác dụng với hắn, chẳng qua là đang muốn chiếu cố cho Giang Nam mà thôi.

Đến lúc luyện lò đan cuối cùng, sắc mặt Tô Sáng dần trở nên nghiêm trọng, không còn vẻ nhẹ nhàng như lúc trước nữa, các linh quyết đánh ra khiến chân khí hắn tiêu hao cực nhanh, cho dù là cao thủ Nội Cương như hắn cũng cảm thấy cật lực.

"Mẻ đan này của Tô Hoảng chỉ sợ có cấp bậc như linh đan xá lợi."

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng nhìn xem Tô Hoảng thi triển linh quyết, chỉ thấy khi linh quyết triển khai, nơi đầu ngón tay hình thành những đám mây máu rồi chui vào trong lò đan. Đây là một bộ linh quyết kì lạ, độ phức tạp xấp xỉ như linh đan xá lợi, hiển nhiên là cùng một cấp bậc linh đan, dù có thua kém thì cũng không nhiều.

Qua nửa canh giờ, Tô Hoảng cuối cùng thi triển xong bộ linh quyết này, hắn khẩn trương nhìn chằm chằm vào lò đan, sau một lúc, hắn mở lò ra, khuôn mặt mừng như điên: "Đan tám phần, vậy cũng đủ rồi. Giang huynh, lò đan Thuần Dương Xích Huyết này ta đã luyện không ít hơn mười lần mà chưa có một lần thành công, hôm nay cuối cùng đã đạt được."

Giang Nam nghi ngờ hỏi: "Xin hỏi điện hạ, Thuần Dương Xích Huyết đan là?"

Tô Hoảng không hề tàng tư, bèn nói: "Thuần Dương Xích Huyết đan là loại linh đan dùng để tăng cường tinh thần ý niệm, tu luyện tới cảnh giới Nội Cương, nếu không có tinh thần mạnh mẽ thì đừng mơ luyện thành Ngoại Cương. Ta vì chưa đủ cường độ tinh thần ý niệm nên mới bị đứng lại cảnh giới Nội Cương hai năm đằng đẵng. Hôm nay luyện thành lò Thuần Dương Xích Huyết đan này, việc tu thành Ngoại Cương đã ở trong tầm tay. Chỉ cần tu thành Ngoại Cương, trong lớp trẻ chỉ còn tiểu Tề vương Tề Phong là có

khả năng hơn ta mà thôi.”

Giang Nam hơi kinh ngạc, cười nói: “Điện ha, ngươi thân là hoàng tử Kiến Vũ Quốc, chẳng lẽ không có công pháp tu luyện tinh thn ý niệm sao?”

“Công pháp tu luyện tinh thần ý niệm?”

Tô Hoảng nghe vậy không nhịn được cười lên: “Giang huynh, quận chúa nói ngươi là tay mơ mới ra giang hồ, ta vốn không tin. Nhưng giờ cũng đã nghi ngờ. Công pháp tu luyện trên thế gian này đều là tu luyện chân khí, cương khí, làm gì có công pháp tu luyện tinh thần ý niệm? Nếu thực sự có công pháp này, cường giả Ngoại Cương có lẽ sớm đầy đường rồi.”

Giang Nam ngạc nhiên nói: “Chẳng lẽ không có một bản công pháp tu luyện tinh thần ý niệm nào thật sao?”

Tô Hoảng cười ha ha nói: “Đừng nói là ta chưa từng nghe qua loại công pháp này, mà ngay cả mấy lão quái vật của Kiến Vũ Quốc chúng ta cũng chưa từng nghe qua. Bất kỳ một kẻ nào muốn tu thành Ngoại Cương đều phải dựa vào linh đan tăng cường tinh thần ý niệm, đây là chuyện thường ngày ở huyện. Giang huynh à, mấy lời này nói với ta thì được, nếu để người ngoài biết được thì họ sẽ chê cười ngươi không có kiến thức mất.”

“Không có kiến thức?”

Trong lòng Giang Nam phiền muộn vô cùng: “Rốt cuộc là ai không có kiến thức? Mình rõ ràng có một bộ Minh Vương Thần Ấn có thể bồi bổ, tu luyện tinh thần ý niệm…Tuy nhiên nói đi thì cũng nói lại, con yêu nghiệt như Thông Linh Di Viên lại có thể kiếm được loại tuyệt học như vậy thật khiến người khác không thể nào tưởng tượng được.”

Tô Hoảng chần chờ một lát rồi nói: “Tiểu vương cần lập tức bế quan, mượn nhờ Thuần Dương Xích Huyết đan một lần trùng phá lên cảnh giới Ngoại Cương. Nhưng là việc quận chúa nhờ tiểu vương chỉ điểm luyện đan cho ngươi thì….”

“Điện hạ không cần lo lắng, ta chỉ cảm thấy hơi hứng thú với luyện đan, làm sao có thể để việc nhỏ ấy mà ảnh hưởng đến việc tiến cảnh của điện hạ được chứ?” – Giang Nam mỉm cười nói.

Tô Hoảng xin lỗi một tiếng, rồi mang theo lò đan Thuần Dương Xích Huyết vừa luyện vội vàng rời đi.

Giang Nam trầm tư suy nghĩ một lát: “Vừa rồi tứ hoàng tử cũng không hoàn toàn nói thật với mình, hắn cũng không nói rõ lai lịch tâm pháp của hắn.”

Hắn từng nghe nhiều người trong vương phủ từng nhắc đến võ học của hoàng thất Kiến Vũ Quốc, tên là Chân Hoàng Thắng Long quyết, một môn tâm pháp tinh diệu sánh ngang với tứ đại tuyệt học của phủ Tề vương. Mà công pháp Tô Hoảng tu luyện lại giống như một ngọn đại kỳ bay phấp phới, hiển nhiên không phải là Chân Hoàng Thắng Long quyết, hẳn là một loại công pháp khác.

Hắn có thể cảm nhận rõ môn công pháp này chỉ sợ khôn thua kém so với bản Giang Nguyệt Phá Lãng quyết mà Giang Tuyết cải tiến, từ có xem ra hẳn vị hoàng tử này đã có kỳ ngộ gì đó.

Tô Hoảng tựa như đã tiết lộ nhiều bí mật, nhưng bí mật của chính bản thân hắn thì nửa chữ cũng không có.

“Tô Hoảng có bí mật của hắn, mình cũng có bí mật của mình.”

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, chân khí từ đầu ngón tay tuôn ra hóa thành hỏa diễm màu xanh lá chiếu rọi phòng luyện đan trong thứ ánh sáng âm trầm, khiến cho một thiếu niên nhìn qua như một lão ma đầu độc ác, ngay cả nụ cười cũng trở nên âm trầm kinh dị: “Vậy thôi, mình cũng nên luyện vài lò Ích Khi đan, Dưỡng Thân đan luyện tập thôi.”

“Tên họ Giang kia quả thật kinh người quá đáng!”

Một chỗ bên trong sân của phủ Dược vương, Tần Mộc Nam với vẻ mặt

méo mó đánh một chưởng làm chiếc bàn vỡ nát, hắn cả giận nói: “Làm nhục ta trước mặt tứ họa tử và nhiều người như vậy, thù này không báo thề không làm người.”

Lòng dạ hắn nhỏ mọn, chỉ nghĩ về việc Giang Nam làm nhục mình, không hề nghĩ tới việc tại mình làm nhục Giang Nam nên mới nhận quả báo, chỉ căm căm muốn báo thù rửa hận.

Mấy tên hạ nhân nơm nớp lo sợ, cẩn thận từng li từng tí bôi thuốc mỡ lên mặt Mộc Tần Nam để tiêu trừ vết ứ máu, đến thở mạnh một cái cũng không dám.

“Mộc huynh, tên họ Giang này quả thực đáng chết, dám làm nhục ta và ngươi…Đáng hận, quả là đáng hận.”

Lộ Chung Tường cùng hắn trị liệu thương thế cùng một nơi, lạnh giọng nói: “Tiểu tử này bất quá chỉ là một tên nạn dân chạy nạn tới Kiến Vũ Quốc, vậy mà dám đánh chúng ta, hắn thật sự chán sống rồi. Tuy nhiên Mộc huynh, nếu chuyện này truyền ra ngoài thì chẳng những hai chúng ta không còn tư cách làm người, mà ngay cả gia tộc của chúng ta cũng không dám bước ra ngoài mất.

Lộ Chung Tường nói đến đây không khỏi rùng mình một cái, nếu bị phủ Lộ hầu biết chuyện này, Giang Nam chắc chắn phải chết, nhưng hắn cũng không muốn bị trách phạt, không chừng còn bị phế bỏ tu vị, phế xuống chi thứ cũng nên.

“Lộ huynh không cần lo lắng, không cần kinh động tới hai gia tộc thì ta cũng có thể giết chết tên tiểu tử kia một cách đơn giản để báo thù rửa hận.”

Sắc mặt Mộc Tần Nâm âm trầm, độc ác, cười hắc hắc nói: “Ta nhận được tin tức rằng, hai ngày trước nhị hoàng tử đã từ kinh thành tiến về phủ Dược vương, ắt hẳn hai ngày nữa sẽ tới. Lần này tới phủ Dược vương, ngoại trừ vì chuyện đại sự kia, còn có một việc nữa là xem tứ hoàng tử có thực sự an phận hay không. Ở kinh thành có rất nhiều hoàng tử tranh đạt ngôi vị thái tử,

nhị hoàng tử thanh thế cao nhất, nhưng hắn lại không yên tâm về tứ hoàng tử.”

Lộ Chung Tường trong lòng nghi hoặc: “Mộc huynh, ý của ngươi là?”

“Tứ hoàng tử lôi kéo tên họ Giang kia, nhị hoàng tử nếu biết tứ hoàng tử đang kéo bè kéo cánh thì với tính tình của hắn, tên họ Giang liệu có thể tiếp tục sống thêm một khắc nào nữa không?”

Mặt mày Mộc Tần Nam méo mó: “Nhị hoàng tử khẳng định xóa sổ vây cánh của tứ hoàng tử, chúng ta nhân đó mượn đao giết người, diệt tên tiểu từ này, sau đó dựa vào gốc đại thụ nhị hoàng tử này.”

Trong phòng luyện đan, mười ngón tay Giang Nam bay múa, thiên biến vạn hóa, linh quyết Ích Khí đan trong tay hắn biến hóa như nước chảy mây trôi, tuy có thua kém cao thủ luyện đan như Tô Hoảng, nhưng so với đa số các Luyện Đan Sư khác, trình độ của hắn tuyệt đối cao hơn một bậc.

Đây là tác dụng kì diệu của Ma Ngục Huyền Thai kinh, bản tâm pháp mà Giang Tuyết truyền thụ cho hắn này quả thật là cao thâm, ảo diệu, tuyệt đối được xem như một tâm pháp toàn diện. Coi như là linh quyết thì vô tay hắn cũng biến hóa như ý, không hề có chút trì trệ, dễ dàng giúp cho hắn nắm được bí quyết, kỹ xảo, tựa như một vị Luyện Đan Sư đã khổ luyện mấy chục năm vậy.

Một loại dược liệu bị chân khí của hắn nâng lên, rơi vào trong lò, cùng lúc, hai tay hắn thi triển linh quyết, thần hỏa Đâu Suất theo chân khí bắt đầu nung nóng lò đan, lập tức sự thần kỳ của thần hỏa Đâu Suất hiện ra.

Dưới sự nung nóng của thần hỏa, các loại tạp chất bên trong dược liệu rất nhanh bị đốt thành tro, trong lò đan chỉ còn lại dược lực vô cùng tinh thuần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 29: Tông Sư Luyện Đan

Từ xưa đến nay, vô số Luyện Đan Sư đều mong muốn có thể khống chế nhiệt lực từ lò hỏa tới mức lô hỏa thuần thanh để loại bỏ hoàn toàn tạp chất bên trong dược liệu, chỉ giữ lại dược lực tinh thuần, sau đó đem tất cả dược lực dung hợp lại một chỗ với nhau, tạo nên sự biến hóa kì diệu, kết thành linh đan.

Nhưng để đạt tới mức lô hỏa thuần thanh rất khó, cho dù mượn lấy địa hỏa cũng không có khả năng đạt tới một mức luyện hóa tất cả tạp chất được.

Nếu không loại hết, hiển nhiên bên trong linh đan sẽ vẫn còn tạp chất, bởi vậy mới xuất hiện việc phân chia linh đan thành bảy thành, tám thành..

Đặc tính của thần hỏa Đâu Suất là luyện hóa tạp chất, Giang Nam thậm chí nhờ đặc tính này của thần hỏa mà rèn luyện có thể cùng chân khí, tinh thần…Vậy nên dùng thần hỏa để luyện đan khiến cho xác suất luyện thành của hắn vượt xa bất kỳ một vị Luyện Đan Sư nào, cho dù vương gia của phủ Dược vương đến cũng phải tự thẹn không bằng.

“Đây là luyện đan sao, dường như cũng không quá khó khăn nha…”

Giang Nam đánh ra đạo linh quyết cuối cùng, chờ trong chốc lát, hắn liền nghe thấy một tiếng “đinh đinh, đông đông” giòn vang như tiếng hạt châu rơi trên khay ngọc, hắn lập tức mở lò, chỉ thấy hơn ba mươi viên Ích Khí đan đang xoay tròn, nhấp nhô bên trong lò, từ chúng tỏa ra thứ ánh sáng óng ánh khiến hắn lẩm bẩm: “Ta nghe mấy người Nhạc Linh Nhi nói thì luyện đan hẳn là rất khó, còn tưởng lần này mình hẳn sẽ luyện thành một đống phế đan, thậm chí nổ lô, từ hiện tại xem ra chắc là bọn hắn nói quá rồi, hoặc là bọn hắn hơi vụng về.”

Hắn nhẹ nhàng cầm lấy một viên Ích Khí đan bỏ vào trong miệng, tỉ mỉ

cảm nhận dược lực bên trong đan dược, sau đó vẻ mặt thoáng vui mừng: "Không hề có tạp chất, hẳn là đan mười thành."

Hắn không hề biết rằng, những người khác lần đầu luyện đan đều là bị nổ lò, rất ít người có thể luyện ra thành phẩm trong lần đầu, cho dù có được cũng là phế đan chứa rất nhiều tạp chất, đan bảy thành căn bản chưa từng có ai luyện ra.

Nếu như người khác biết được hắn lần đầu liền luyện ra đan mười thành không hề chứa tạp chất, nhất định sẽ nghẹn ngào mà thét to một tiếng "quái vật".

Giang Nam không hề cảm thấy mình rất giống một con quái vật, hắn không ngừng tiếp tục luyện chế, sau mấy canh giờ liền dùng hết tất cả các loại dược liệu, kết quả được mười lò Ích Khí đan, Dưỡng Thân đan, Uẩn Thần đan, mỗi lò đều có tới hai, ba mươi viên, đều là đan mười thành, không hề có phế phẩm.

"Một viên Ích Khí đan mười thành có thể bán 70 lượng, mớ linh đan này khoảng chừng 700 viên, như vậy chỉ trong mấy canh giờ, mình liền có thể tạo ra tài sản gần năm vạn lượng bạc sao?"

Giang Nam ngơ ngác nhìn đống linh đan trước mặt, trong đầu cảm thấy hơi choáng váng, lẩm bẩm: "Ai nói Luyện Đan Sư là kẻ phá tiền? Ai nói Luyện Đan Sư khiến cho gia đình táng gia bại sản? Đây quả là ngành sản xuất kiếm lợi nhiều nhất, mà không…chính xác là ngành sản xuất cướp tiền thì đúng hơn."

"Ngươi đã phá bao nhiêu cái lò rồi Tử Xuyên?"

Bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng của Nhạc Linh Nhi, vị quận chúa vốn không câu nệ tiểu tiết này xông thẳng vào bên trong, cười nói: "Ngươi không cần nhụt chí, lần đầu luyện đan ai cũng phải nhận lấy thất bại thảm hại như vậy, nổ lô là chuyện bình thường, cho dù là Luyện Đan Sư cao siêu tới đâu cũng có khi phải thất thủ mà…"

Nàng vừa vào thì chứng kiến cả trăm viên linh đan nằm vương vãi khắp nơi trên mặt đất, cái miệng anh đào không khỏi trở nên tròn xoe, khiến người khác chỉ muốn xáp lại gần cái miệng nhỏ nhắn ấy của nàng.

"Những…viên linh đan này đều là do huynh luyện chế ra sao Tử Xuyên?"

Nhạc Linh Khi lấy lại bình tĩnh, không thể tin nói: "Không thể nào, tuyệt đối không thể nào… Đúng rồi, nhất định là Tô Hoảng luyện chế đúng không? Thiên phú về luyện đan của tứ hoàng tử rất cao, nhất định đống linh đan này là do hắn luyện ra, nhất định là vậy!"

Giang Nam cười cười, cũng không giải thích gì, lấy ra tờ giấy đưa cho Nhạc Linh Nhi, cười nói: "Quận chúa, những linh đan này giao hết cho ngươi, cảm phiền quận chúa cho người giúp ta lấy thêm một ít linh dược tới đây."

"Lấy them linh dược cũng không khó, trong kho phủ Dược vương ta không thiếu thứ gì…Hả? Những linh đan này cho ta hết sao?"

Nhạc Linh Nhi tỉnh ngộ, thất thanh: "Chẳng lẻ những linh đan này không phải tứ hoàng tử luyện mà đều do huynh làm sao Tử Xuyên? Ha ha, ngươi lần đầu đã có thể luyện ra nhiều đan dược như vậy…hẳn là có nhiều phế phẩm rồi, nói không chừng có chưa độc tính chết người nữa cũng nên!"

Nàng đưa một miếng đan dược lên kiểm tra, đầu óc xém tí nữa choáng váng, bộ ngực sữa phập phồng mạnh mẽ: "Đan mười thành, tất cả đều là đan mười thành! Trời ơi, trời ơi…Tử Xuyên à, ngươi có phải là mấy lão quái vật chìm đắm trong luyện đan mấy trăm tuổi, hoặc là mấy con yêu quái tu luyện thành người phải không? Còn không mau hiện nguyên hình ra…"

Giang Nam cười khổ, cho tới bây giờ hắn mới hiểu rõ, biểu hiện vừa rồi của hắn rốt cuộc gây nên kết quả kinh khủng ra sao. Nhạc Linh Nhi chính là quận chúa vương phủ, con gái của Dược vương, luyện đan cao thủ nào mà chưa từng gặp qua chứ?

Nàng vừa rồi giật mình, thất thố như vậy, nhất định là do biểu hiện quá sức kinh khủng của mình, không còn là người thường, mà chắc phải là biến thái.

“Khụ khụ, quận chúa à, thật ra lúc trước ở quê nhà ta cũng từng là Luyện Đan Sư nổi tiếng.” – Giang Nam ho khan một tiếng, mặt dày mày dạn tự thiếp vàng lên mặt mình.

“Ngươi từng luyện đan rồi sao?”

Nhạc Linh Nhi bừng tỉnh, đại ngộ cười nói: “Khó trách, thảo nào tiểu muội hiểu nhầm ngươi trong lần luyện đan đầu tiên đã luyện thành đan mười thành, Tử Xuyên à, việc này cứ nói thẳng với ta là được mà, như thế ta cũng sẽ không xem ngươi như kẻ mới vào nghề rồi.”

“Quận chúa vốn đối đãi rộng rãi, ta làm sao còn tự bêu xấu, khoe khoang bản thân chứ.”

Giang Nam cười nói: “Quận chúa, dược liệu ta cần thì?

Nhạc Linh Nhi đi ra ngoài, cười nói: “Linh dược thì dễ, ta sẽ cho ngươi mau chóng đem sang cho ngươi.”

“Quận chúa, ngoài ra ta còn cần mười phần đan dược luyện chế Bổ Khí đan, Thần Du đan, nếu có linh quyết tương ứng cũng xin quận chúa gửi kèm theo.”

Không lâu sau Nhạc Linh Nhi liền đưa tới những linh dược mà Giang Nam cần, những dược liệu này ngoài trừ không có tài liệu cho Bổ Khí đan, thì những loại còn loại đều là linh dược thượng hạng cho luyện chế.

Giang Tuyết truyền cho hắn linh quyết phương pháp luyện đan, trong linh đan xá lợi thì Phật Thủ Kim Liên là vị thuốc chủ yếu, trân quý nhất, những thứ khác chỉ là phụ dược để kích phát dược lực khổng lồ bên trong nó. Tuy nhiên phụ dược cũng rất quan trọng, có tới khoảng 45 loại, mỗi loại đều là quý hiếm, cho dù là mỗi thứ cũng đều có thể coi là vị chủ yếu trong các

phương thuốc khác.

Phật Thủ Kim Liên còn lại mười bốn cánh hoa, bởi vậy Giang Nam muốn 14 phần, những linh dược này giá trị cực lớn, thậm chí có những thứ có tiền chưa chắc đã mua được, chỉ tính riêng về giá trị, đống linh dược này không dưới 5 vạn lượng bạc.

Giang Nam sở dĩ hỏi thêm phương thức luyện cũng như linh dược dùng cho Bổ Khí đan, là vì khi thấy Tô Hoảng lúc luyện Thuần Dương Xích Huyết đan thì tiêu hao quá nhiều, tu vị của hắn lại không bằng Tô Hoảng, thế nên cũng phải chuẩn bị thêm vài thứ, miễn cho lúc luyện đan sắp thành thì không còn chút chân khí nào.

Vốn đã có kinh nghiệm luyện chế các linh đan cấp thấp, hắn rất nhah liền nắm giữ linh quyết của Bổ Khí đan, sau đó bắt đầu chuẩn bị luyện chế. Qua mấy canh giờ hắn mới luyện xong mấy loại linh đan này.

Giang Nam nhai mấy viên Bổ Khí đan như nhai kẹo, Hỏa Linh đan và Thần Du đan giúp hắn bổ sung chân khí, sức lực cùng với tinh thần, nghỉ ngơi trong chốc lát, tinh quang trong mắt hắn đã lập lòe trở lại.

“Cuối cùng cũng có thể luyện linh đan xá lợi!”

Trong phòng luyện đan, mười ngón tay Giang Nam đan vào nhau, chân khí quấn quanh, thần hỏa Đâu Suất tuôn ra, hóa thành vô số đóa hoa sen sáu cánh màu xanh lá, âm trầm, quỷ dị, mạnh mẽ tiến tới trước trong lò đồng tử sa khiến cho dược lực bên trong lò không ngừng được kích phát, những loại dược lực bên trong như sôi trào, va chạm mạnh mẽ…lực lượng khổng lồ này như muốn làm lò đan bay thẳng lên.

Nếu nắp lò tung bay, dược lực sẽ bị tán sạch, như vậy cũng đồng nghĩa với “nổ lô”!

Nổ lô chính là sự việc mà bất cứ Luyện Đan Sư nào cũng không hề muốn chấp nhận, chẳng những toàn bộ tiền bạc tiêu tán, thậm chí còn có thể bị

thương, ảnh hưởng đến niềm tin, vào tín niệm.

“Thần Tượng Đạp Sơn!”

Ánh sáng trong mắt Giang Nam trở nên rực rỡ, hắn tung người lên, một chân đạp lên lư đồng tử sa tựa như một con voi thần, lực như núi lớn khiến cho lò đan không cách nào di chuyển.

Cùng lúc, linh quyết theo hay hắn xuất hiện càng lúc càng nhanh, rất nhiều đóa hoa sen màu lục bay ra, nhập vào trong lò đan khiến cho vô số tạp chất bên trong dược liệu bị bài trừ, tinh luyện dược lực khiến cho dược lực càng trở nên tinh thuần hơn.

Dược lực linh dược càng mạnh thì việc khu trừ tạp chất càng khó, nhất là linh dược đẳng cấp như Phật Thủ Kim Liên, tạp chất bên trong giống như một thứ bệnh độc, bám chặt vô cùng.

Giang Nam một mặt áp chế lò đan rung động, một mặt luyện hóa tạp chất, hắn chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể tiêu hoa rất nhanh, sắp khô kiệt, bèn vội vàng há miệng, lập túc có vài viên Bổ Khí đan tự động bay lên chui vào trong miệng của hắn.

Dược lực của Bổ Khí đan dưới tác dụng của Ma Ngục Huyền Thai kinh không ngừng chuyển hóa thành chân khí, hiển nhiên có tác dụng hơn nhiều so với Ích Khí đan, nhưng cũng chưa được như linh dược cao đẳng, luyện hóa vừa chậm vừa lâu.

Tốc độ chuyển hóa thành chân khí của Bổ Khí đan hoàn toàn không so sánh được với mức tiêu hao chân khí của hắn, dược lực dư thừa sẽ bị áp chế trong cơ thể, chỉ có thể từ từ luyện hóa.

Điều này chính là tác hại của linh đan cấp thấp, thậm chí chỉ cần tâm pháp tu luyện đủ tinh diệu, tốc độ tu luyện bản thân còn nhanh hơn việc luyện hóa linh đan, Ma Ngục Huyền Thai kinh của Giang Nam là một trong số đó.

“Cuối cùng đã luyện hóa xong toàn bộ tạp chất!”

Không biết trải qua bao lâu, Giang Nam nhẹ nhàng thở ra một hơi, chỉ khi tạp chất được luyện hóa, dược lực mới có thể ngưng kết thành đan. Sau đó lập tức nghe một tiếng "cạch" thật lớn vang lên, từ lư đồng tử sa phía dưới truyền tới một cỗ lực lượng cuồng bạo, dường như sắp hất bay hắn đi.

Đã không còn tạp chất, dược lực trong lò đan càng lúc càng tinh thuần, bởi vậy lực rung lắc càng lúc càng mạnh khiến hắn khó có thể khống chế.

"Tượng Vương Thần Thung!"

Giang Nam trầm giọng quát một tiếng, thân hình giống hệt như một con voi chúa hoang dại, hai chân như mọc rễ, cắm chặt vào đất, mượn sức mạnh to lớn của đất mẹ mà ngăn chặn mạnh mẽ lư đồng tử sa, đồng thời nghĩ thầm: "Người khác luyện đan thì nổ lô hoặc thành đan, nào giống như đánh nhau giống mình chứ!"

Hắn tiếp tục thi triển ra đủ loại linh quyết, tăng tốc ngưng tụ dược lực, mà lực lượng cuồng bạo trong lư đồng tử sa kia cũng dần trở lại bình thường, đợi cho đạo linh quyết cuối cùng được đánh ra, liền nghe tiếng "đinh đinh" giòn vang giống như ngọc rơi từ trong lò đan truyền ra, sau hai ba nhịp thở mới hoàn toàn hết.

"Cuối cùng cũng luyện thành linh đan xá lợi!"

Giang Nam nhảy xuống từ nắp lò đan, hắn nhíu mày, luyện chế lô linh đan xá lợi này dường như đã rút hết toàn bộ chân khí của hắn: "Ồ, làm sao chỉ còn lại ba miếng linh đan xá lợi thế này?"

Hắn mở lò đan ra, chỉ thấy ba miếng linh đan như lòng bàn tay nằm lặng yên bên trong, từ chúng tỏa ra thứ ánh sáng long lanh, óng ánh như ngọc thạch, Giang Nam cầm lên một miếng, nhíu mày, trong lòng cảnh giác: "Giang Tuyết tỷ tỷ từng nói, ăn trực tiếp Phật Thủ Kim Liên có thể hấp thụ được hai phần dược lực, mà luyện thành linh đan xá lợi liền có thể sử dụng mười phần. Cái này chẳng phải là dược lực trong một viên linh đan xá lợi này gấp hơn nửa một múi Phật Thủ Kim Liên sao?"

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 30: Hàng Phục Yêu Vương

Giang Nam nhớ rất kĩ lần đầu tiên mình nuốt cánh hoa Phật Thủ Kim Liên, lần ấy sau khi ăn, nó liền bộc phát ra dược lực khổng lồ, cơ hồ muốn đốt cháy toàn bộ quần áo, khiến cho mười vạn tám ngàn lỗ chân lông nở ra, máu tươi theo đó phun trào thành từng tia.

Nếu dược lực bộc phát vượt quá giới hạn thừa nhận của thân thể hắn, Giang Nam sẽ lập tức bị thiêu sống, cơ trương phồng rồi nổ tung, sau đó bị đốt thành tro.

"Miếng linh đan xá lợi này cũng không dễ dùng, chân khí mình hôm nay đã tiêu hao gần hết, trước tiên về khôi phục tu vị, có chân khí trấn áp dược lực, nguy hiểm cũng giảm đi vài phần."

Giang Nam thu thập dược liệu trong phòng luyện đan, sau đó lập tức rời khỏi phòng ra bên ngoài, chỉ thấy bầu trời bên ngoài mờ mờ, ở phương đông một viên cầu màu trắng như bong bong cá đang từ từ lộ ra.

"Khá lắm, luyện thành ba miếng linh đan khiến cho mình tốn cả đêm!"

Hắn một hơi tiến về lại trụ sở, cũng không hề nghỉ ngơi, liền bắt đầu thúc dục Ma Ngục Huyền Thai kinh luyện hóa ánh sáng thái dương bên trong mặt trời để tẩm bổ tu vị.

Nói chính xác rằng, việc sử dụng hết chân khí sau đó tu luyện chính xác có khả năng giúp tu vị tăng lên, Giang Nam cảm thấy tốc độ vận chuyển chân khí của mình nhanh hơn một ít so với trước đây, càng lúc càng như ý, hơn nữa trong lúc tu luyện, tu vị của hắn cũng chậm rãi tăng lên.

Hôm nay hắn đã đột phá gông xuyền mức Luyện Thể, đả thông tất cả màng xương, đạt tới cảnh giới Luyện Khí, chỉ là tu vị mới thành, còn chưa có ổn định.

Bây giờ hắn lại tu luyện sau khi luyện đan xong, khiến cho việc cảnh giới ổn định hơn rất nhiều.

“Giang Tuyết tỷ tỷ nói tu luyện cũng như luyện đan, những lời này quả nhiên chính xác.”

Trong lòng Giang Nam cảm khái, mỗi khi tu vị hắn tiến bộ một ít, hắn lại cảm nhận được nhiều hơn, tu luyện cũng như luyện đan, cần phải luôn luôn chú ý cẩn thận, bại trừ một phần tạp chất trong cơ thể liền khiến cho chân khí, thân thể, tinh khí thần của chính mình trở nên tinh thuần hơn, sau đó đem thân thể, chân khí, và tinh khí thần hợp lại như dược lực, tạo thành một thể duy nhất, khiến cho bản thân như một viên linh đan mười thành, óng ánh vông cùng, hoàn mỹ vô khuyết.

“Không biết Giang Tuyết ra ngoài đã tìm được linh dược hay chưa?” Giang Nam thầm nghĩ.

Cách đó hơn ngàn dặm, tại một eo đất nhỏ, một vị nữ tử áo trắng bước từng bước đạp trên mặt con sông lớn chảy giữa đôi bờ thâm cốc, từ từ lướt về phía trước, nàng tựa như một nàng tiên hạ phàm, áo trăng hơn tuyết, điệu bộ nhẹ nhàng, nước sông cuồn cuộn đến chân nàng liền giống như phục tùng, không hề dậy thêm một chút sóng nào nữa.

Cũng không lâu sau, từ bên tả ngạn dòng sông, phía trên vách đá bên cạnh, hình ảnh một cây tùng thẳng đứng hiện lên trong mắt nàng. Gốc cây tùng này vươ ra từ trên vách núi, xanh um tươi tốt, sum suê, tràn đầy nhựa sống, nó chắn ngang sông lớn tựa như một cây cầu tự nhiên bắc ngang qua.

Mà ở bên trên tán cây tùng này có một tổ chim, bên trong tổ chim có một nam tử mũi ưng, vẻ mặt dữ tợn ngồi nghiêm nghị, phun ra nuốt vào thiên địa linh khí.

Người nam tử trung niên này mặc đạo bào, đỉnh đầu trống trơn không một sợ tóc, không phải tăng, cũng chẳng phải đạo, rất là quái dị.

Giang Tuyết từ từ đi tới, bước chân càng ngày càng hướng lên trên, giẫm trên không khí như đi trên đất bằng, hướng thẳng về phía tổ chim kia.

Đạo nhân ngồi bên trong tổ chim đột nhiên mở to mắt, ánh mắt tựa như có điện, rơi trên người người cô gái, sau đó đột nhiên mở miệng, thanh âm bén nhọn chư chim ưng: "Nghe nói gần đây có một bà cô nhỏ đi dọc theo bờ sông đánh cướp vơ vét linh vật của yêu vương ngũ hồ tứ hải,ngay cả lão sư tử ở cốc Hắc Phong cũng bị bà cô nhỏ này vét sạch, ngay cả hoa Linh Tịch cũng bị vét, bà cô nhỏ này hẳn là cô nương rồi!"

Giang Tuyết dừng bước đối diện tổ chim trên cây tùng, ánh mắt bình thản nhìn đạo nhân, lạnh nhạt nói: "Thật ra ta không có đoạt, mà là lấy đi.Yêu vương thần thứu, Hỏa Linh quả bên trong tổ chim của ngươi cũng là một loại linh dược ta cần, nếu ngươi tự dâng lên, ta sẽ trả cho ngươi một cái nhân tinh, sau khi đạt được thành tựu, tương lai sẽ trả lại cho ngươi gấp vô số lần, còn nếu không, như vậy ta chỉ có thể động thủ lấy đi."

Đạo nhân bên trong tổ chim đúng là yêu vương thần thứu, một con chim ưng tu luyện thành yêu, chủ nhân của cái eo đất này, nó nghe vậy bèn cất to tiếng cười mỉa mai: "Lớn miệng nhỉ! Gốc Hỏa Linh quả này chính là mệnh căn (nguồn gốc sinh mệnh/số mệnh) của ta, năm xưa lúc chưa tu thành yêu, ngu ngốc, đần độn vô cùng, nhờ ăn hết một quả Hỏa Linh quả mới khai thông linh trí, tu luyện tới cảnh giới hôm nay. Ngươi nói tương lai khi đạt thành tựu sẽ cho ta càng nhiều thứ tốt hơn, loại chuyện xa xăm mờ mịt này mà cũng có người đi tin sao? Không bằng ngươi đem mấy thứ linh dược ngươi đạt được trên người kia giao hết ra đây, khi nào có thành tựu ta sẽ trả lại cho ngươi!"

Giang Tuyết nhịn không được lắc đầu cười, đoạn nói: "Khá khen cho một con chim non khéo mồm khóe miệng. Đáng tiếc, ta hảo tâm muốn cho ngươi điều tốt, ngươi lại gian ngoan mất linh, tự mình cự tuyệt."

Yêu vương thần thứu giận dữ, đột nhiên vươn người đứng dậy, vừa đánh về phía Giang Tuyết vừa nói: "Chúng ta tu yêu, đoạt lấy tạo hóa trong thiên địa, tất cả đều lấy cường giản vi tôn, ai thắng làm vua. Ngươi nếu mạnh hơn

ta, ta liền đem Hỏa Linh quả hai tay dâng cho ngươi. Còn nếu ngươi thua, liền không cần đi đâu nữa, ở lại làm áp trại phu nhân của ta!”

Giang Tuyết đứng thẳng bất động, đối với thế công của yêu vương thần yêu vương coi như không thấy.

“Bà cô nhỏ à, tu vị của ngươi, thực lực bây giờ của ngươi không đủ, chỉ mới tu thành Thần Luân, còn ta đã luyện thành thần thông, cảnh giới đã tới Thần Luân ngũ đạo, luyện ra năm loại thần thông.”

Yêu vương thần thú tung người đánh tới, trên sông lớn đột nhiên vang lên một tiếng, rồi một cột nước dựng thẳng lên như một bức tường cao tới hơn mười trượng đè xuống Giang Tuyết.

Đột nhiên, một đóa hoa sen xuất hiện rồi nở ra trên bức tường, sau đó càng lúc càng lớn khiến cho tường nước đổ xuông ầm ầm, còn đóa sen kia vẫn phiêu phù nhẹ nhàng trên lòng sông, không hề lay động, cũng chẳng hề bị nước sông cuốn trôi.

Yêu vương thần thứu thấy nàng đơn giản phá tan thần thông của mình liền rít gào một tiếng rồi hóa thành một con kên kên cực lớn, giương đôi cánh rộng hơn mười trượng đánh tới, cặp móng vuốt sắc bén lóng lánh chộp mạnh về Giang Tuyết.

Giang Tuyết đưa tay ra, chỉ thấy trong tay hiện lên một khối thịt thối, mắt yêu vương thần thứu lập tức sáng ngời, không hề nghĩ ngợi liền mổ thẳng về miếng thịt trong tay nàng.

“Nghịch ngợm.”

Giang Tuyết cười nhẹ một tiếng, một ngón tay điểm lên mi tâm của hắn, yêu vương thần thứu hét to một tiếng, miệng chim liên tục ho ra máu, liền vội vàng vỗ cánh mà đi, vừa giận vừa nói: “Bà cô nhỏ, ngươi dùng âm mưu quỷ kế thắng ta, ta không phục, lần sau quyết tìm ngươi phân định thắng thua.”

“Yêu vương thần thứu à, ngươi cũng không cần phải đi đâu, ngoan ngoãn làm tọa kỵ cho ta nào.”

Sau khi dùng một ngón tay làm trọng thương hắn, Giang Tuyết liên tục cất bước, sau một giây liền dẫm lên trên lưng yêu vương thần thứu khiến hắn giận tím mặt, rít gào không thôi. Sau đó hắn đột nhiên lao thẳng vào vách núi, ý chí vậy mà quật cường, dù cho chết cũng không chịu làm tọa kỵ cho người khác.

Ba!

Giang Tuyết đưa một ngón tay chỉ về vách núi khiến nó đột nhiên trở nên mềm mại vô cùng, yêu vương thần thứu đụng vào như đụng vào một khối đậu hủ lớn, không cách nào nhúc nhích được.

Cho dù con thần thứu này cố gắng thế nào cũng thủy chung không thể thoái ra được, bèn kêu lên: “Chúa công, người thần thông quảng đại, ta bội phục người rồi, làm ơn thả tar a đi, ta nguyện ý làm tọa kỵ!”

Giang Tuyết hé miệng cười, thả hắn ra xong bèn nói: “Yêu vương yên tâm, ta chỉ dùng ngươi tạm thời để đỡ phải đi bộ, sau ba năm ngươi sẽ hoàn toàn tự do. Tuy nhiên trong ba năm này ngươi cần phải bảo hộ đệ đệ ta an toàn.”

Yêu thương thần thứu thở nhẹ, thầm nghĩ: “Nữ nhân này thật lợi hại, ta không là đối thủ, cũng may chỉ phải làm tọa kỵ ba năm, tính ra cũng không quá mất mặt…”

Giang Tuyết chầm chậm đi tới cây tùng, chỉ thấy bên trong tổ chim có một cây Hỏa Linh quả mọc ra, trên cây có sáu bảy lá, trên mỗi lá đều có một quả đỏ rực, tuy nhiên ba quả trên ba phiến trong đó đã bị yêu vương thần thứu ăn tươi.

Gốc Hỏa Linh quả cùng với cây cổ tùng này tương liên, Giang Tuyết nhổ tận gốc nó khiến cho cây cổ tùng khô héo với một tốc độ mắt thường có thể

thấy được, sau đó thân nó gãy ra, rơi thẳng vào trong nước, bị nước sông cuốn trôi.

"Quả nhiên cách thu nhập linh dược nhanh nhất là đi cướp sạch của cải của mấy tên yêu vương. Chỉ còn thiếu mấy vị linh dược là có thể luyện thành Phá Hư thần đan mình cần rồi…"

Giang Tuyết thu lấy Hỏa Linh quả, đôi mắt dễ thương nháy nháy, nhìn lại khắp nơi, nói khẽ: "Mục tiêu kế tiếp nên là ai đây…"

Bên trong một tòa nội cung hoa lệ bên trong thành Dược vương, một tên nam tử anh tuấn khoảng 30 tuổi đang ngồi nghiêm chỉnh nhìn xuống hai tên Mộc Tần Nam cùng Lộ Chung Tường, hình dạng của hắn có vài nét tương tự với Tô Hoảng, khí độ ung dung, hiển nhiên là kẻ có quyền cao chức trọng, địa vị kinh người.

Người này đúng là nhị hoàng tử của Kiến Vũ Quốc, trải qua đường xá xa xôi vừa lặn lội tới thành Dược vương.

Hai tên Mộc Tần Nam và Lộ Chung Tường nơm nớp lo sợ tới mức không dám thở mạnh.

"Mộc Tần Nam, Lộ Chung Tường, phải chăng tứ đệ của ta gần đây rất an phận tại phủ Dược vương?" – Tô Triệt vừa nhâm nhi tách trà thơm, vừa nói thản nhiên.

Mộc Tần Nam đánh bạo nói: "Tứ hoàng tử từ sau khi tới phủ Dược vương quả thật rất an phận, chỉ là hay lui tới thân mật với vài vị công tử thế gia, hơn nữa gần đây còn chiêu mộ thêm hào kiệt, thậm chí có vài tên di dân từ "vùng đất vị trời phạt" cũng được chào mời dưới trướng, tên này gọi là Giang Nam, thường hay ỷ vào việc dựa lưng tứ hoàng tử, thậm chí dám đánh cả hai người chúng ta…"

"Nói vậy là tứ đệ không quá ân phận rồi?"

Tô Triệt hơi cười lạnh, tự nhủ: "Ta biết ngay hắn sẽ không an phận, cái gì

mà thân thể nhiều bệnh, muốn rời xa tranh đấu. Thật ra hắn chỉ muốn thoát đi nơi khác để tự do phát triển, tất cả cũng chỉ là ba cái kế vặt vãnh mà thôi. Hắc hắc, tứ đệ à, ngươi có vẻ cũng rất thèm khát cái ghế nóng hoang đế nhỉ?"

Hắn lườm lườm Mộc Tần Nam và Lộ Chung Tường, nói: "Nếu tên kia lấy tứ đệ làm chỗ dựa, vậy ta liền làm chỗ dựa cho các ngươi. Tổng quản Tiêu, ngươi đi cùng bọn họ tìm tên Giang Nam kia, đánh chết hắn tại chỗ dù là trong phủ Dược vương, phải để cho mọi người biết rõ việc này, ta muốn xem tứ đệ có dám ra mặt vì hắn hay không."

Mộc Tần Nam và Lộ Chung Tường cực kỳ vui mừng, lập tức cùng với một tên thái giám mặc cẩm bào lom khom rời khỏi hành cung.

Ánh mắt đục ngầu của một tên thái giám khác dưới trướng Tô Triệt ẩn hiện sự tàn khốc, nhỏ giọng nói: "Điện hạ, chuyện này chỉ sợ là hai tên kia bị người ta thẳng tay làm nhục, bọn hắn không phải đối thủ, lại không dám báo thù, e là chỉ muốn mượn tay điện hạ để đối phó người kia…"

"Ta tất nhiên biết rõ!"

Tô Triệt đưa tay ngăn hắn tiếp tục nói, cười lạnh: "Bọn hắn muốn mượn tay ta diệt cừu địch, trò vặt vãnh ấy há có thể giấu diếm ta? Tuy nhiên tên Giang Nam kia đích thực cần phải giết, không giết người này làm sao có thể cảnh cáo lão tứ, để cho hắn chấp nhận việc an phận thủ thường chứ? Lại nói, Mộc Tần Nam và Lộ Chung Tường tuy chỉ là hạng người vô năng, nhưng phủ Mộc vương và phủ Lộ hầu lại là hai thế lực không thể khinh thường, ta hôm nay làm chủ thay cho bọn hắn, hai thế gia này nhất định cảm kích ta đã giúp bọn hắn vãn hồi mặt mũi. Có được cái nhân tình này với hai thế gia lớn, khoảng cách của ta tới đế vị càng gần hơn một bước."

Lão thái giám nghe vậy liền bội phục vô cùng, khom người nói: "Điện hạ anh minh, lão nô bội phục."

Tô Triệt mỉm cười, ung dung nói: "Ta còn việc quan trọng hơn so với

việc lão tứ và tên Giang Nam kia, phụ hoàng lần này muốn âm thầm đến thành Dược vương, ngài lệnh cho ta đến trước chuẩn bị hành cung. Thiên Bảo, ngươi nói tại sao lần này phụ hoàng lại vô duyên vô cớ muốn tới phủ Dược vương?”

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 31: Một Chưởng Đập Chết. (1)

Đại Giang Hữu Triều Sinh!

Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang!

Thần Nguyệt Diễn Đại Quang!

Phổ Chiếu Vô Tế Thổ!

Giang Nam liên tiếp thi triển ra chiêu thức, chân khí chạy vội thông suốt, bất quá thức thứ năm thức thứ sáu của Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết đều là công pháp tôi thể, cũng không có bao nhiêu uy lực, Thần Nguyệt Diễn Đại Quang chính là chân khí hóa thành một vòng Minh Nguyệt, từ cột sống bay lên, dọc theo cột sống lên xuống, cuối cùng rơi vào hai hàng lông mày, Quang Minh chiếu rọi.

Mà Phổ Chiếu Vô Tế Thổ thì là hào quang Thần Nguyệt tỏa sáng, lượt diệu quanh thân, rèn luyện tạp chất trong thân thể.

Giang Nam đã có Đâu Suất Thần Hỏa cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem màng da thân thể luyện đến thuần khiết vô cấu, hai thức Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết này với hắn mà nói cũng không có bao nhiêu tác dụng.

- Giang Lưu Thạch Bất Chuyển!

Thân hình của hắn đột nhiên dừng lại, thi triển ra thức thứ bảy của Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, thân hình như là bàn thạch, chân khí như Đại Giang vờn quanh thân, ý cảnh của Giang Lưu Thạch Bất Chuyển chính là thân như bàn thạch, mặc kệ Đại Giang cọ rửa, ta tự lù lù bất động.

Đây là một chiêu thức phòng ngự thuần túy, cùng Tượng Vương Thần Thung mà Giang Nam tự nghĩ ra bất đồng, tuy Tượng Vương Thần Thung

cũng có được phòng ngự rất mạnh, nhưng bên trong phòng ngự mang theo thế công lăng lệ ác liệt, mà một chiêu Giang Lưu Thạch Bất Chuyển này lại dùng chân khí toàn thân đến phòng ngự, cũng không công kích, bởi vậy ở trên lực phòng ngự còn muốn vượt qua Tượng Vương Thần Thung một bậc.

Bất quá, Giang Nam còn chưa luyện đến cảnh giới Nội Cương, tuy có thể sử dụng một chiêu Giang Lưu Thạch Bất Chuyển này, nhưng lực phòng ngự chân khí không được, cũng không cách nào làm được thân như bàn thạch, cảnh giới Giang Lưu bất động.

Hắn tán đi một chiêu này, thân hình biến đổi, hóa thành Giao Long Xuất Uyên, đem Long Hổ Tượng Lực Quyết thi triển đi ra, chân khí hóa thành Long Hổ Thần Tượng chi hành, Hổ Khiếu Long Ngâm, Thần Tượng vang lên, trong chớp mắt hắn liền đem Long Hổ Tượng Lực Quyết thi triển đến thức thứ sáu Tượng Vương Thần Thung, chiêu thức triển khai, bốn phương tám hướng đều là chân khí hóa thành mũi Tượng, cây roi rút đập, bành bành có âm thanh!

Mà cột sống của Giang Nam thì như là chân trụ Thần Tượng, để cho cả người hắn cắm rễ Đại Địa, cùng Giang Lưu Thạch Bất Chuyển phòng ngự thuần túy là hoàn toàn khác nhau.

Lập tức, thân hình hắn dừng lại, lâm vào bên trong suy nghĩ, trong đầu bắt đầu suy diễn thức thứ bảy của Long Hổ Tượng Lực Quyết, Giao Long Điếu Ngao.

Truyền thuyết Giao Long trời sinh tính xảo trá, lúc muốn ăn Long Miết (*con ba ba), dùng chòm râu rủ vào trong nước, để cho Long Miết tưởng rằng đồ ăn, đợi Long Miết nuốt vào, liền câu Long Miết đi ra ăn tươi.

Giang Nam muốn khai sáng một chiêu này, chính là muốn đem hung tàn xảo trá của Giao Long phát huy được vô cùng tinh tế, thụ địch dùng mồi, phảng phất giống như Long Miết, đợi đối thủ ăn mồi, như là Ác Giao đột thi sát thủ, tiêu diệt đối phương!

Hắn từ khi luyện đan đến nay, một mực không ăn không ngủ, đói bụng liền trực tiếp ăn chút ít Hỏa Linh đan, tuy đan dược Hỏa Linh đan, Dưỡng Thân đan bực này đã không cách nào khu trừ tạp chất trong cơ thể hắn, nhưng dùng để bổ sung năng lượng là dư xài.

Nếu như mỏi mệt, hắn liền ăn mấy viên Uẩn Thần đan, Thần Du đan, hay hoặc là ngồi xuống một lát, không quá một thời gian liền lại thần thái sáng láng.

- Làm một Luyện Đan Sư thật tốt. . .

Giang Nam cuối cùng đem một thức Giao Long Điếu Miết này sáng tạo ra, không khỏi cảm khái nói:

- Lão chưởng quầy của dược điếm kia nói đan võ không thể cùng tu, quả thực là dạy hư học sinh, ai nói đan võ không thể cùng tu? Ta đan võ cùng tu, ngược lại tốc độ tu luyện so với ta lúc trước còn nhanh hơn, càng thêm thuận tay, thuận lợi!

Nếu như lão chưởng quầy kia nghe được tiếng lòng của hắn, nhất định khóc không ra nước mắt, người khác luyện đan cái nào không phải trăm ngàn lần té ngã, đầu rơi máu chảy? Coi như là Luyện Đan Sư uy tín lâu năm, có mấy chục năm kinh nghiệm tích lũy, cũng thường xuyên có thời điểm luyện ra một lò phế đan, thậm chí tình huống bạo lô cũng không hiếm thấy.

Linh đan giá trị xa xỉ, chính là vì xác xuất thành công quá thấp, luyện ra mười thành đan dù sao chỉ là số ít, mà Luyện Đan Sư bị trì hoãn tu vi võ đạo, càng là nhiều vô số kể.

Duy chỉ có Giang Nam gặp may mắn, vừa ra tay chính là mười thành đan, chưa bao giờ có thất bại, linh đan giá trị xa xỉ, hắn lại như đường đậu muốn ăn liền ăn, tự nhiên tốc độ tu luyện nhanh hơn.

- Sau khi luyện thành Xá Lợi Linh Đan, ta liền không hề bị hạn chế ở chỉ có thể tu luyện buổi sáng, mà là bất luận thời điểm gì, cũng có thể tùy thời

tùy chỗ tu luyện.

Giang Nam lấy ra một quả Xá Lợi Linh Đan, thầm nghĩ trong lòng:

- Một quả Xá Lợi Linh Đan này, so với cánh hoa của Phật Thủ Kim Liên nhiều ra sáu thành dược lực, không cẩn thận sẽ làm ta no bể bụng, đến cùng ăn hay là không ăn. . .

Tuy Ma Ngục Huyền Thai Kinh cường hoành, tốc độ tu luyện nhanh, nhưng chỉ có thể buổi sáng tu luyện lại đã hạn chế tu vi tiến cảnh của hắn, mà mặt khác như là Bổ Khí đan, Ích Khí đan, lại bởi vì đan phẩm thấp, tốc độ luyện hóa chậm, cũng không thể nhập pháp nhãn của hắn. Chỉ có Xá Lợi Linh Đan mới có thể cung cấp cho hắn đầy đủ dược lực cường đại.

Hơn nữa, hắn còn có hơn mười lô Xá Lợi Linh Đan chưa luyện chế, bảo đảm luyện chế nhiều linh đan như vậy sẽ không bạo lô, chi bằng tu vi của hắn có thể chống đỡ đi, mà tăng tu vi lên đối với hắn mà nói rất trọng yếu. Bởi vậy, hắn hiện tại cũng bức thiết cần ăn vào Xá Lợi Linh Đan đến đề thăng tu vi của mình.

- Giang Tuyết tỷ tỷ nói dùng linh đan tăng lên tu vi cũng không phải là chính đồ, linh đan chỉ thích hợp dùng để đột phá bình cảnh cùng ở lúc tu vi kịch liệt tiêu hao bổ sung, mà ta nếu không phải tăng lên tu vi, mỗi luyện một lò Xá Lợi Linh Đan đều hao phí đại lượng thời gian đến khôi phục tu vi. . .

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, cắn răng đem Xá Lợi Linh Đan này nuốt vào bụng. Công dục thiện kỳ sự tất tiên lợi kỳ khí (*muốn làm chuyện tốt thì phải có công cụ tốt), sau khi tu vi tăng lên, luyện đan cũng càng thuận buồm xuôi gió, tốc độ cũng sẽ nhanh hơn.

- Nguy rồi!

Xá Lợi Linh Đan này vào bụng, lập tức có dược lực vô cùng vô tận đột nhiên bạo phát đi ra, so với cánh hoa Phật Thủ Kim Liên đơn thuần càng

thêm táo bạo, dược lực bắn ra càng nhanh hơn!

Giang Nam lập tức biết rõ không ổn, dược lực mãnh liệt bành trướng như thế tuyệt đối vượt qua phạm vi thân thể của hắn thừa nhận!

Lúc này hắn toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, dược lực trong cơ thể cuồn cuộn, không ngừng bị Ma Ngục Huyền Thai Kinh chuyển đổi thành chân khí, lực lượng cũng cuồng tăng mãnh trướng, một Hổ chi lực lại một Hổ chi lực gia tăng.

Tốc độ bực này là hắn lúc trước không dám tưởng tượng ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 32: Một Chưởng Đập Chết.

càng nhiều dược lực hơn nữa hóa khai, tràn ngập bên trong màng da thân thể của hắn, thậm chí nhảy vào cốt cách của hắn, cỗ dược lực này càng để lâu càng nhiều, nếu như không cách nào luyện hóa, sẽ sớm vượt qua cực hạn mà thân thể của hắn thừa nhận!

Cũng may thân thể của hắn so với lúc cướp lấy Phật Thủ Kim Liên cường đại hơn rất nhiều, hiện tại còn có thể ngăn chặn dược lực, nhưng mà nếu siêu việt cực hạn, da thịt của hắn sẽ nổ tung, thậm chí cơ bắp, gân mạch, cốt cách, màng xương hết thảy đều bị dược lực căng nứt thậm chí xanh bạo!

- Ta vẫn là khinh thường dược lực của Xá Lợi Linh Đan, không nghĩ tới dược lực của một quả Xá Lợi Linh Đan liền mạnh như thế, thậm chí vượt qua phạm vi thân thể của ta có thể thừa nhận! Phát tiết đi ra ngoài, phải đem dược lực dư thừa phát tiết đi ra ngoài!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, nơi này là Dược Vương phủ, nếu như ở chỗ này phát tiết, trắng trợn phá hư, không khỏi có chút khách lấn chủ. Hắn đang chần chờ, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe tiếng bước chân truyền đến, cửa phòng bị người một cước đá văng ra, chỉ thấy Mộc Tần Nam, Lộ Chung Tường cùng năm tên nô bộc đi nhanh đến.

Năm tên nô bộc này tuy là hạ nhân, nhưng lại chỉ cao khí ngang, mặc cẩm y ngư phục, kiêu ngạo so với con cháu thế gia còn muốn lớn hơn, còn muốn kiêu căng, hiển nhiên lai lịch phi phàm. Tu vi của bọn hắn không kém, không ngờ đều là cao thủ Luyện Khí Cảnh!

Tuy võ đạo cao thủ Luyện Khí Cảnh cũng không hiếm thấy, nhưng đa số là đệ tử tôn thất thế gia đại phiệt, bên trong nô bộc có thể có người tu luyện đến Luyện Khí Cảnh, cũng đã là địa vị bất phàm, đủ để làm chức vụ quản sự.

Năm tên nô bộc này đều là Luyện Khí Cảnh, lại làm nô cho người, đủ thấy giá trị chủ tử ít nhất sẽ vượt qua thế gia như Tề vương phủ. Cầm đầu chính là vị cẩm bào lão giả, dù là hai người Mộc Tần Nam cùng Lộ Chung Tường cũng đối với hắn tất cung tất kính, hiển nhiên thế lực sau lưng lão giả này thật lớn.

- Ngươi là Giang Tử Xuyên?

Lão thái giám cẩm bào kia đúng là Tiêu tổng quản, vẻ mặt kiêu căng, tiêm lấy cuống họng, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, chúng ta phụng nhị Điện hạ chi mệnh đến đây hóa giải ân oán của ngươi cùng Mộc Tần Nam công tử và Lộ Chung Tường công tử, thấy chúng ta, vì sao không bái?

- Các ngươi là hoạn quan?

Giang Nam thoảng qua hiếu kỳ, cường hành đè dược lực xuống hỏi.

Tiêu tổng quản da mặt đỏ lên, giận dữ nói:

- Ngươi nói cái gì?

- Các ngươi là thái giám?

Giang Nam kiên nhẫn giải thích nói:

- Hoạn quan ý là thái giám. . .

- Chúng ta biết rõ, không cần ngươi giải thích!

Tiêu tổng quản giận dữ, âm thanh quát:

- Chúng ta có ý tứ là, ngươi rõ ràng dám nói chúng ta là thái giám. . .

Giang Nam ẩn ẩn chỉ cảm thấy dược lực trong cơ thể có chút áp chế không nổi, trong nội tâm dần dần nôn nóng, hỏi ngược lại:

- Chẳng lẽ các ngươi không phải sao?

- Chúng ta là thái giám. . .

Tiêu tổng quản nói ra lời này, cũng hiểu được có chút không đúng, sắc mặt hồng như gan heo, lạnh lùng nói:

- Chúng ta phụng Nhị hoàng tử chi mệnh đến đây, chính là đại biểu Nhị hoàng tử, Giang Tử Xuyên, ngươi còn không quỳ xuống thi lễ tạ ơn?

Giang Nam kinh ngạc vạn phần:

- Nhị hoàng tử cũng là thái giám sao?

Bọn người Tiêu tổng quản nhao nhao gầm lên, răn dạy hắn đại nghịch bất đạo, Giang Nam cười lạnh nói:

- Nhị hoàng tử đã không phải thái giám, ta đây không cần hướng thái giám thi lễ? Các ngươi muốn ta thi lễ tạ ơn, trước đem thiến Nhị hoàng tử!

Trong lòng của hắn đối với Nhị hoàng tử đột nhiên xuất hiện này thật sự không có nửa điểm hảo cảm, mấy cái thái giám này nói là hóa giải ân oán, nhưng vừa lên lại bắt hắn quỳ xuống, khinh người quá đáng, nói rõ là phụng Nhị hoàng tử kia chi mệnh, đến đây bới móc, thậm chí là vì lôi kéo Mộc, Lộ hai nhà mà muốn tánh mạng của hắn!

- Giang Tử Xuyên, ngươi quả nhiên nhanh mồm nhanh miệng, giỏi về bàn lộng thị phi. Nhị hoàng tử nghe nói ngươi đánh lén Mộc Tần Nam Mộc thiếu gia, đả thương Mộc thiếu gia, kết xuống ân oán, bởi vậy Điện hạ tuân theo tâm biến chiến tranh thành tơ lụa, muốn chúng ta tới cùng hai vị làm giải. Hôm nay xem ra, là không cần rồi.

Trong mắt Tiêu tổng quản sát cơ đại tác, cười lạnh nói:

- Ngươi là quỳ xuống nhận lấy cái chết, hay là muốn chúng ta tự mình động thủ?

Mộc Tần Nam cười ha ha, đi nhanh hướng Giang Nam, dương dương đắc ý:

- Họ Giang, ngươi cho rằng dựa vào Tứ hoàng tử là có thể muốn làm gì thì làm sao? Lần này Nhị hoàng tử đến đây, cho dù đánh chết ngươi, Tứ hoàng tử ngay cả cái rắm cũng không dám thay ngươi phóng thoáng một phát! Lúc này đây ta ngược lại muốn nhìn ai tới cứu ngươi. . .

Hô!

Giang Nam đột nhiên lật tay, một chưởng hung hăng đập xuống, như là mấy ngàn cân đại thiết áp lấy tiếng gió vô cùng trầm trọng, một chưởng vỗ vào đỉnh đầu Mộc Tần Nam, ba… một tiếng vang nhỏ, đem cả người Mộc Tần Nam như cái đinh, hung hăng đánh vào trong đất bùn, chỉ còn lại có một cái đầu lộ ở bên ngoài!

Hai mắt Mộc Tần Nam trợn tròn, thất khiếu phún huyết, đến chết cũng không ngờ rằng, Giang Nam lại có thể không để cho hắn nói xong một câu, trực tiếp một chưởng đập chết hắn!

Cái biến cố này, mặc kệ người phương nào đều không ngờ, ai cũng chưa từng nghĩ Giang Nam vậy mà sẽ to gan lớn mật tùy ý làm bậy như thế, dưới loại tình huống này vậy mà cũng dám ra tay, càng là một chưởng đánh chết Mộc Tần Nam!

- Họ Mộc, ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần trêu chọc ta, ta nguyên bản đã từng nói qua quá tam ba bận, lần thứ ba trêu chọc ta là tử kỳ của ngươi, ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi sao?

Giang Nam một chưởng đập chết Mộc Tần Nam, chỉ cảm thấy dược lực Xá Lợi Linh Đan trong cơ thể càng ngày càng mạnh, càng khó có thể áp chế, ánh mắt lành lạnh, nhìn quét một vòng, rơi vào trên người Lộ Chung Tường, đi nhanh tới, cười lạnh nói:

- Lộ công tử và Mộc huynh cùng một chỗ đến đây, hẳn là cũng có chỉ

giáo?

Lộ Chung Tường không khỏi rùng mình một cái, lui về phía sau một bước, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, gần muốn cướp đường mà trốn. Hắn nguyên bản định tận mắt thấy Giang Nam chịu nhục, chết thảm, hưởng thụ niềm vui báo thù rửa hận, mà bây giờ lại bị Giang Nam dọa bể mật, chỉ muốn chạy trốn, thoát đi cái Sát Thần này!

- Vô liêm sỉ, vô liêm sỉ! Giang Tử Xuyên, ngươi cũng dám ở trước mặt chúng ta giết Mộc Tần Nam Mộc công tử!

Tiêu tổng quản vừa sợ vừa giận, cũng không ngờ rằng Giang Nam cư nhiên ngang ngược càn rỡ như thế, biết rõ bọn hắn người đông thế mạnh, lại là người của Nhị hoàng tử, rõ ràng còn dám ra tay sát nhân, thật có thể nói là không kiêng nể gì cả, coi trời bằng vung!

- Hiện tại ai cũng không thể nào cứu được ngươi, cho dù Thiên Vương lão tử ra, ngươi cũng chỉ có một con đường chết!

Tiêu tổng quản rít gào một tiếng, quát:

- Lên, đều lên cho ta, giết hắn cho ta, băm thành thịt vụn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 33: Ba Tượng Chi Lực. (1)

Sang!

Chỉ nghe tứ thanh giòn minh, khắp trời kiếm quang nhấp nháy, tuyết trắng một mảnh, bốn thái giám dưới trướng hắn rút bảo kiếm ra, kiếm quang bay múa, rõ ràng là một tòa kiếm trận, đem Giang Nam vây quanh trong đó, kiếm quang lóng lánh, như là vũ đả lê hoa, Lạc Hoa bay tán loạn phiêu linh, ngay ngắn hướng Giang Nam đâm tới!

Lê Hoa Lạc Vũ kiếm trận!

Đinh đinh đinh!

Bốn gã thái giám này ra tay cực nhanh, trong chớp mắt liền có vô số đạo kiếm quang đâm vào trên người Giang Nam, bất quá những bảo kiếm này tuy dị thường sắc bén, nhưng lúc đâm vào trên người Giang Nam lại chỉ đâm vào da của hắn có chút lõm xuống, thậm chí không có đâm thủng da, liền bị chân khí cuồng bạo trong cơ thể hắn bắn lên, phát ra từng tiếng giòn minh, như là đâm vào phía trên kim loại!

Tiêu tổng quản thấy thế, đồng tử co rút:

- Tu vi thật thâm hậu, tiểu tử này thật sự chỉ là luyện khí kỳ sao?

Hắn nghĩ đến đây, chỉ thấy Giang Nam đột nhiên bạo lên, chân khí quanh thân phun dũng, khí thế trong nháy mắt liền nhảy lên tới một độ cao khủng bố, cho người cảm giác phảng phất là một đầu Man Tượng đứng người lên, ở vào trong tâm kiếm trận.

Đầu Man Tượng kia ngâm nga, Tượng mũi hoành vung, hung hăng rút kích, Tượng mũi đánh vào trong kiếm trận, chỉ thấy kiếm quang lập tức rầm rầm toái đi, đường đường Lê Hoa Lạc Vũ kiếm trận là tinh diệu bực nào, là

Nhị hoàng tử truyền lại, nghe nói là một loại trận pháp tinh diệu của hoàng thất Kiến Vũ quốc, lại bị một chiêu Tượng Vương Thần Thung này đơn giản phá vỡ!

- Không tốt! Thủ hạ của ta nguy hiểm!

Tiêu tổng quản nhìn thấy một kích này của Giang Nam, da đầu run lên, đã biết không ổn, thân hình bay lên trời, nộ quát một tiếng, bàn tay ầm ầm che xuống, công hướng Giang Nam!

Một chưởng này của hắn cũng không tinh diệu thế nào, nhưng lại Bá Đạo đến cực điểm, rầm rộ, chỗ chân khí hiện lên, như là dãy núi sụp đổ, đấu đá mà đến, rõ ràng là một loại võ học cực kỳ cao thâm!

Bàn tay của Giang Nam như là Tượng mũi, liền rút bốn kích, hung hăng quất vào trên người bốn thái giám kia, phát ra tiếng vang bành bành.

Bốn thái giám kia hừ cũng không hừ một tiếng, thân thể bị rút bay lên giữa không trung, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hết thảy bị rút nát bấy, bị chết không thể chết lại!

Khóe mắt Tiêu tổng quản co giật, toàn lực thúc dục chân khí, một chưởng này uy lực càng thêm hùng hậu, lạnh lùng nói:

- Ngay cả người của Nhị Điện hạ ngươi cũng dám giết, họ Giang, coi như là Dược Vương tự mình ra mặt, ngươi cũng khó trốn tử tội!

- Nhị hoàng tử lại là vật gì? Hắn dám trêu ta, ta ngay cả hắn cũng giết!

Giang Nam cười lạnh, đột nhiên quay người, cánh tay như là Tượng mũi vung ra, cùng một chưởng của Tiêu tổng quản liều mạng, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, dưới chân hai người trầm xuống, lập tức một cỗ lực lượng không cách nào tưởng tượng từ trên người bọn họ truyền xuống dưới đất, mặt đất dừng một chút, đột nhiên xuất hiện hai hố sâu đạt bốn năm xích, đường kính qua trượng, là bị bọn hắn giao thủ trong nháy mắt bộc phát ra chân khí sinh sinh áp ra!

- Lực lượng thật mạnh!

Hai tay Giang Nam bủn rủn, bị chân khí cường đại của Tiêu tổng quản làm cho thân bất do kỷ rút lui, mỗi lui về phía sau một bước, mặt đất liền bị hắn giẫm đến run lên, phảng phất như địa chấn.

Hắn liền lùi lại tám bước, rốt cục tan mất lực lượng của Tiêu tổng quản.

- Giang Tử Xuyên, ta đã tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh, Luyện Khí thành cương, vô luận tu vi thực lực đều viễn siêu Luyện Khí Cảnh, ngươi dám ở trước mặt ta hung hăng càn quấy, ta liền đem ngươi sinh sinh đánh chết, mang theo đầu của ngươi đi gặp Nhị Điện hạ!

Tiêu tổng quản không đợi Giang Nam đứng vững bước chân, lao thẳng tới mà đến, hai tay đột nhiên đẩy về phía trước, chân khí phun dũng, lập tức như là nhấc lên một cổ cuồng phong, sức gió kinh người, thậm chí đá xanh đạt trên dưới một trăm cân cũng bị chưởng lực của hắn nhấc lên, gào thét về phía trước đập tới!

Cái này là thực lực của võ đạo cao thủ Hỗn Nguyên cảnh, vô cùng cường hoành, so với Giang Nam còn muốn vượt qua rất nhiều!

- Long Hổ Tượng lực, Mãnh Hổ Xuất Tù!

Giang Nam lâm nguy không sợ, thân hình khẽ cong một cái, hai tay đan xen như là miệng hổ, cả người phảng phất như một đầu Mãnh Hổ thoát khốn, nhảy ra lồng sắt liền muốn ăn thịt người!

Ở trong cơ thể hắn, dược lực của Xá Lợi Linh Đan rốt cục trong nháy mắt bộc phát, dược lực vô cùng khủng bố trong nháy mắt trải rộng từng nơi hẻo lánh trong thân thể, Ma Ngục Huyền Thai Kinh dùng tốc độ càng nhanh vận chuyển, đem dược lực hóa thành tu vi chân khí, tràn ngập toàn thân của hắn.

Dược lực liên tục không ngừng mà đến, để cho thân thể của hắn lại cổ lại trướng, trong thân thể tràn ngập chân khí cùng lực lượng không cách nào tưởng tượng, khiến cho hắn nhu cầu cấp bách đem lực lượng cùng chân khí

dư thừa phát tiết đi ra ngoài!

Tiêu tổng quản nghiến răng nghiến lợi, song chưởng đẩy kích mà đến:

- Ta thuở nhỏ tu luyện Hỗn Nguyên Đồng Tử Công, có ba Tượng chi lực, tiểu bối, ngươi mới bao nhiêu niên kỷ, cùng ta liều mạng, ngươi là muốn chết!

- Ba Tượng chi lực?

Trong cơ thể Giang Nam bách hải nổ đùng, bị chân khí cường đại trùng kích đến đùng đùng rung động, cười ha ha nói:

- Rất khéo, khoảng cách ba Tượng chi lực cũng không xa!

Đông!

Hai người lấy cứng chọi cứng, chưởng lực bộc phát, bùn đất dưới chân như là bọt nước, hướng bốn phía phun dũng mà lên.

Vách tường bốn phía tiểu viện này bị bước chân cùng chưởng lực của hai người chấn đến lay động không ngớt, rốt cục oanh một tiếng hướng ra phía ngoài sụp đổ, loạn thạch bay tán loạn, bụi mù nổi lên bốn phía.

Giang Nam còn không cách nào chống cự lực lượng của Tiêu tổng quản, bị buộc lui về phía sau, ra khỏi tiểu viện.

Tiêu tổng quản tiến sát từng bước, một chưởng lại một chưởng bổ tới trước, hai người đại khai đại hợp, đánh đập tàn nhẫn, bất quá đến chiêu thứ sáu, Giang Nam đã đứng vững trận tuyến, một bước không lùi, chỉ là bị chưởng lực của Tiêu tổng quản chấn đến thân hình lay động bất định.

- Lực lượng của tiểu tử này ở bên trong cuồng tăng, làm sao có thể? Lại tiếp tục như vậy, chỉ sợ hắn thật có thể đột phá ba Tượng chi lực, thậm chí so với Hỗn Nguyên cao thủ như ta còn mạnh hơn. . .

Tiêu tổng quản lại là một chưởng đập đi, trong nội tâm càng kinh, lúc này

Giang Nam tiếp được chưởng lực của hắn, thậm chí ngay cả thân hình cũng không có lay động thoáng một phát, hiển nhiên đã tu thành ba Tượng chi lực, cùng lực lượng của hắn tương xứng.

Hắn như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, Giang Nam vậy mà sớm ăn vào linh đan diệu dược như Xá Lợi Linh Đan. Xá Lợi Linh Đan có thể nói không phải cảnh giới như Giang Nam có khả năng phục dụng, loại linh đan này chất chứa dược lực cực kì khủng bố, chỉ có tu thành Nội Cương cảnh, mới có thể an toàn phục dụng.

Bất quá Giang Nam tu luyện Long Hổ Tượng Lực Quyết, lại dùng Đâu Suất Thần Hỏa rèn luyện thân thể, khí lực cường đại hơn võ đạo cao thủ cùng cảnh giới rất nhiều, dùng dược lực cường đại như Xá Lợi Linh Đan, tuy hắn không bị dược lực bạo nổ, nhưng mà sẽ gặp được nguy hiểm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 34: Ba Tượng Chi Lực. (2)

Nhưng mà cùng Tiêu tổng quản giao thủ, Giang Nam liền có đối tượng phát tiết, đem dược lực dư thừa bài xuất, tốc độ luyện hóa dược lực của Ma Ngục Huyền Thai Kinh nhanh hơn, tốc độ tu vi tăng trưởng càng làm cho người ta sợ hãi, để cho lực lượng của hắn cũng liên tiếp kéo lên.

Tiêu tổng quản chỉ cảm thấy lực lượng của Giang Nam càng lúc càng lớn, mình vậy mà ẩn ẩn có chút cánh tay nhức mỏi, hiển nhiên lực lượng của hắn đã bắt đầu siêu việt mình, đã vượt qua ba Tượng chi lực.

- Quái vật, ngươi rốt cuộc là quái vật gì!

Ánh mắt Tiêu tổng quản lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hai người giao thủ là kinh thiên động địa bực nào, sớm đã kinh động đến cao thủ trong Dược Vương phủ, chỉ thấy từng bóng người thoáng hiện, nhao nhao đứng ở đàng xa đang trông xem thế nào.

- Hai người này, thật sự rất cường!

- Vị cẩm bào lão giả kia hình như là Tiêu tổng quản dưới trướng Nhị hoàng tử, chính là Hỗn Nguyên cảnh cao thủ, thiếu niên kia là ai, tuổi còn trẻ, vậy mà có thể cùng Tiêu tổng quản đánh lâu như vậy, còn không có bị thua!

- Thiếu niên kia, hình như là khách quý Quận chúa mời đến, đã từng cứu Quận chúa một mạng.

- Ta nhớ được rồi, nghe nói ngày hôm qua Mộc Tần Nam công tử cùng Lộ Chung Tường công tử, giống như chính là hắn đã hạ thủ.

. . .

- Lại là hắn!

Nhạc Phong chứng kiến người cùng Tiêu tổng quản động thủ là Giang Nam, không khỏi đầu lớn như cái đấu, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, oán giận nói:

- Quận chúa kết bạn người nào không tốt, hết lần này tới lần khác kết cái chiến đấu cuồng này, lần trước đánh Mộc Tần Nam cùng Lộ Chung Tường thì cũng thôi, lần này rõ ràng ngay cả tổng quản của Nhị hoàng tử cũng dám đánh. Bất quá, tu vi của hắn giống như lại có tinh tiến, nghe nói Tiêu tổng quản chính là Hỗn Nguyên cảnh cao thủ, Giang Nam lại có thể cùng hắn tương xứng, loại tu vi tiến cảnh này thật sự là kinh người. . .

Tốc độ tu vi tiến bộ của Giang Nam hoàn toàn chính xác vượt quá dự liệu của hắn, lúc trước Giang Nam cùng Mộc Tần Nam giao thủ tuy rất cường, nhưng cũng không tính mạnh đến nỗi không hợp thói thường, dù sao hai người bọn họ đều là luyện khí cảnh.

Mà Tiêu tổng quản lại là Hỗn Nguyên cảnh cao thủ, so với Giang Nam cao hơn một cảnh giới, một cảnh giới nhìn như không kém nhiều, nhưng Hỗn Nguyên cùng Luyện Khí ở giữa chênh lệch lại rất lớn, bởi vì Hỗn Nguyên cảnh đã có thể làm được Luyện Khí thành cương, tiếp xúc đến phạm trù cương khí, mà Luyện Khí Cảnh lại như cũ chỉ là chân khí, cả hai tầm đó có chất khác nhau.

Chẳng qua hiện nay Giang Nam có thể cùng Tiêu tổng quản tương xứng, điều này nói rõ, Giang Nam chẳng những ở trên lực lượng cùng Hỗn Nguyên cao thủ như Tiêu tổng quản sánh vai, thậm chí chất lượng chân khí của hắn, cùng cương khí của Tiêu tổng quản so sánh là tương đương!

Vậy thì thập phần khủng bố rồi!

Có đệ tử Dược Vương phủ vội vàng hướng Nhạc Phong nói:

- Phong ca, hôm nay Vương gia đang bế quan, ngươi nhanh mời Quận

chúa tới, chỉ sợ chỉ có Quận chúa mới có thể để cho bọn hắn nghe lời, ngăn lại hai người bọn họ!

Nhạc Phong cười khổ một tiếng, thấp giọng nói:

- Vừa rồi Nhị hoàng tử mời Quận chúa đi hành cung làm khách, hôm nay Quận chúa không ở trong phủ, đợi đến lúc đi mời Quận chúa trở lại, chỉ sợ hai người bọn họ đã sớm đánh cho ngươi chết ta sống rồi. . .

Hắn lời còn chưa dứt, Tiêu tổng quản đột nhiên rút lui một bước, dĩ nhiên là bị Giang Nam bức lui!

Tiêu tổng quản gào thét, Giang Nam bức lui hắn một bước, với hắn mà nói quả thực là vô cùng nhục nhã không thể chịu đựng được, đường đường Hỗn Nguyên cảnh cao thủ, lại bị một mao đầu tiểu tử Luyện Khí cảnh bức lui, rơi vào trong tai Nhị hoàng tử, địa vị của hắn sẽ khó giữ được!

Bất quá, mặc kệ hắn phản kích như thế nào, cũng thủy chung không cách nào đè xuống xu hướng suy tàn, ngược lại theo trong tay Giang Nam truyền đến lực lượng càng lúc càng lớn, càng ngày càng mãnh liệt, lại để cho hắn liên tiếp bại lui, càng khó ngăn cản!

- Họ Giang, không thể không nói ngươi hoàn toàn chính xác rất cường, bất quá ngươi muốn thắng ta, lại còn xa xa chưa đủ!

Mặt mũi Tiêu tổng quản tràn đầy lệ khí, hung ác nói:

- Ta tu thành Hỗn Nguyên, luyện khí thành cương, dùng cương khí gia trì bản thân, thân hình mạnh mẽ, như sắt không nát, liều tiêu hao, ngươi liều không qua ta!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, vị Tiêu tổng quản này đúng như hắn đang nói, quả thực chính là một cái đánh không nát nhai không toái, thân thể ở dưới cương khí gia trì, vô cùng cứng rắn, không phá đi cương khí của hắn, mơ tưởng đánh bại hắn.

- Tuy lực lượng của ta còn hơn hắn, nhưng chân khí dù sao cũng không phải cương khí, còn không cách nào chính thức cùng cương khí so sánh.

Giang Nam đối với điểm này, có nhận thức rất sâu, chất lượng chân khí của hắn vậy mạnh như, là vì hắn tu luyện chính là công pháp thần diệu Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hơn nữa hắn tu luyện Minh Vương Thần Ấn, rèn luyện tinh thần ý niệm, khiến cho chân khí của hắn ngưng tụ trong lúc vô hình viễn siêu thường nhân.

Nhưng chân khí dù sao cũng là chân khí, cùng cương khí so sánh vẫn có một đoạn chênh lệch không nhỏ.

Bất quá, liều tiêu hao theo như lời của Tiêu tổng quản, hắn không sợ chút nào:

- Ta có được Xá Lợi Linh Đan, lại có rất nhiều rất nhiều đan dược, mười cái hắn cũng liều bất quá ta. Nhưng cái thằng này là người của Nhị hoàng tử, tiếp tục chiến đấu xuống dưới, chỉ sợ đêm dài lắm mộng, chi bằng tốc chiến tốc thắng!

- Giao Long Điếu Miết!

Chân khí của Giang Nam khẽ động, đem Giao Long Điếu Miết mà mình chưa luyện thành thi triển ra, đây là thức thứ bảy của Long Hổ Tượng Lực Quyết, có được tu vi Nội Cương, mới có thể để cho uy năng một chiêu này phát huy vô cùng tinh tế, hiện tại mặc dù có chỗ uy lực, nhưng dùng để đối phó Hỗn Nguyên cao thủ như Tiêu tổng quản liền có chút ít chưa đủ.

- Có sơ hở!

Tiêu tổng quản con mắt sáng ngời, lập tức phát hiện chỗ sơ hở một chiêu này của Giang Nam, không khỏi đại hỉ, thả người tiến lên, kêu to không dứt, hướng ngực Giang Nam chộp tới, cười khanh khách nói:

- Họ Giang, ngươi vẫn là quá non đi. . .

Tay của hắn còn chưa bắt được ngực Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy chiêu thức của Giang Nam đột nhiên biến đổi, chân khí như là Giao Long, mở cái miệng rộng hung dữ chờ hắn chui đầu vô lưới, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ.

Giang Nam tu luyện đến Luyện Khí cảnh, chân khí đã có thể làm được biến hóa, hiện ra hình thái, một chiêu Giao Long Điếu Miết này đúng là bày ra chỗ yếu dụ địch, dụ dỗ địch nhân mắc câu, đợi đến địch nhân nhập úng, sẽ ở một khắc này Ác Giao hiện ra, dữ tợn hung ác, chờ nuốt luôn huyết nhục, chính là một kích sắc bén nhất, âm hiểm nhất!

- Giao Long Điếu Miết, lưỡi câu chính là lão ô quy ngươi! Xem ta phá vỡ cương khí hộ thể của ngươi như thế nào!

Giang Nam quát lớn, bàn tay như là đầu Ác Giao, há miệng to như chậu máu, răng nhọn giao thoa, hung ác đến cực điểm, trong nội tâm Tiêu tổng quản kinh hãi, vội vàng phi tốc lui về phía sau, lại vào lúc này chỉ thấy một chiêu kia của Giang Nam rơi xuống, Long Ngâm truyền ra, miệng lớn Giao Long hung hăng cắn tới, để cho hắn không chỗ có thể trốn, không khỏi thầm nghĩ một tiếng không xong.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 35: Truy Sát Đến Cùng

Đợi một chiêu này chứng thực, Tiêu tổng quản không khỏi nao nao, một chiêu này của Giang Nam vô cùng lăng lệ ác liệt, hơn nữa cực kỳ giảo hoạt xảo trá, âm hiểm vô cùng, để cho hắn không kịp trách né, hắn vốn cho là một kích tất sát, lại không nghĩ rằng một thức này căn bản không có bao nhiêu uy lực, cũng không để cho hắn bị thương, uy lực thậm chí còn không bằng chiêu thức Giang Nam sử dụng lúc trước.

- Đúng rồi, một chiêu này của hắn cũng không luyện thành...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên thấy Giang Nam đã đưa thân áp sát, như là voi lớn lao nhanh, mạnh mẽ đâm tới mà đến, một bước tầm đó liền đem khí thế tăng lên tới cực hạn, chân khí cùng không khí ma sát, phát ra thanh âm giống như lôi minh, một chưởng hung hăng khắc ở lồng ngực của hắn!

- Lần này nguy rồi, sai sót tiên cơ!

Tiêu tổng quản điên cuồng hét lên, toàn lực thúc dục Hỗn Nguyên Đồng Tử Công đối chiến một kích này, giờ khắc này hắn rốt cục cảm nhận được mục đích mà Giang Nam sử dụng một chiêu mà bản thân chưa luyện thành kia, Giao Long Điếu Miết chính là để cho hắn nhượng bộ, để cho hắn lâm vào hạ phong!

- Không thể lui, vừa lui hắn liền có xu thế Mãnh Hổ xuống núi, Giao Long Xuất Uyên!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, thân hình Tiêu tổng quản rung mạnh, lông mày lăng không bay múa, vậy mà một bước không lùi, cứ thế mà ngăn lại một kích lăng lệ ác liệt của Giang Nam, chỉ là sắc mặt lập tức đỏ lên, cương khí trong người di động xông tới không ngớt, thực sự ngăn lại thế

công của Thần Tượng Đạp Sơn.

Luyện Khí thành cương chỗ cường hoành có thể thấy được lốm đốm, nếu hắn ăn xong một chiêu này của Giang Nam, liền như trước có cơ hội lật bàn!

- Đánh bạc! Đánh bạc hắn phá không được cương khí của ta!

Bành!

Kích thứ hai của Thần Tượng Đạp Sơn theo sát tới, quần áo của Giang Nam cổ đãng, tóc đen cuồng loạn nhảy múa, một cước đá ra, tựa hồ ngay cả núi cũng có thể đá bay. Tiêu tổng quản đối chiến một kích này, sắc mặt trắng bệch lập tức trở nên huyết hồng, rốt cục nhịn không được lui về phía sau một bước.

Hắn vừa lui về phía sau, khí thế của Giang Nam càng mạnh hơn nữa, Thần Tượng Đạp Sơn là một chiêu như vậy, dùng lực trùng kích đến đề thăng chiêu thức, khoảng cách càng xa, lực trùng kích càng cường, Tiêu tổng quản vừa lui, liền đã chú định hắn bại cục đã định!

Bành! Bành! Bành!

Hai người một cái bạo lui, một cái ép sát, chỉ nghe tiếng bước chân cùng tiếng va đập cực lớn truyền đến, Đại Địa kịch liệt run run phập phồng, hai người mỗi va chạm một lần, liền thấy bùn đất cùng loạn thạch tung bay, tựa như hai đầu Cự Thú liều chết chém giết, để cho những Dược Vương phủ cao thủ vây xem kia không khỏi biến sắc.

Vô luận Tiêu tổng quản hay là Giang Nam, cũng không phải đặc biệt cường tráng, trái lại, hai người thậm chí có chút gầy yếu, Giang Nam thanh tú, nhìn như văn nhược, Tiêu tổng quản lại có vẻ cơ bắp can luyện, rất khó tưởng tượng trong thân thể nho nhỏ của hai người lại có thể bộc phát ra sức lực lớn kinh người như thế!

- Hộ thể cương khí, phá cho ta!

Giang Nam quát chói tai, một kích cuối cùng của Thần Tượng Đạp Sơn hung hăng nện vào ngực Tiêu tổng quản, trong miệng Tiêu tổng quản thổ huyết, cương khí lao nhanh trong cơ thể rốt cục bị Giang Nam triệt để đánh nát, trong nội tâm không khỏi kinh hãi gần chết, lập tức thả người liền đi, lạnh lùng nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi giết Mộc Tần Nam, lại giết bốn nô tài của Nhị Điện hạ, thậm chí ngay cả ta cũng muốn giết, cùng hung cực ác, lần này sau khi ta trở về, nhất định sẽ tự mình bẩm báo Nhị Điện hạ, xem ngươi chết như thế nào!

- Ta chết như thế nào? Còn là ngươi chết trước một lần cho ta xem một chút a!

Giang Nam thả người mà lên, hướng Tiêu tổng quản chặn đánh mà đi, hai người một trước một sau, thân hình ở giữa không trung phi tốc tiếp cận.

- Giang Nam đánh chết Mộc Tần Nam? Còn giết bốn thái giám của Nhị hoàng tử?

Nhạc Phong ngẩn ngơ, đột nhiên từ trong tin tức kinh người này tỉnh lại, chứng kiến Giang Nam đang đuổi giết Tiêu tổng quản, vội vàng quát:

- Ngăn lại bọn hắn, đừng cho bọn hắn phân ra sinh tử! Hai người bọn họ, cái nào chết chúng ta đều không tiện khai báo!

Phần đông đệ tử của Dược Vương phủ trong lòng nghiêm nghị, nhao nhao hướng hai người đuổi theo, bất quá thân pháp của Giang Nam cùng Tiêu tổng quản cực nhanh, những người bọn hắn cũng là hữu tâm vô lực.

Tu vi của Nhạc Phong cũng cực cao, đã tu thành Hỗn Nguyên, thân pháp cực nhanh, thả người mà lên, thân như phiên hồng, chặn ngang giữa hai người, chắp tay nói:

- Giang huynh, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, thỉnh xem trên mặt mũi tiểu huynh. . .

Hô

Giang Nam triển khai thân pháp, như một Du Long vô cùng trơn trượt, ở giữa không trung xẹt qua một đạo đường vòng cung, vượt qua hắn tiếp tục hướng Tiêu tổng quản đuổi giết mà đi.

Nhạc Phong ngẩn ngơ:

- Tốt thân pháp!

Hắn lực lượng suy kiệt, từ giữa không trung rơi xuống dưới, lần nữa chuẩn bị truy kích Giang Nam cùng Tiêu tổng quản, đã thấy Tiêu tổng quản bị Giang Nam từ giữa không trung đánh xuống, tràng cảnh lúc hai người động thủ kia kinh người, như là hai đầu dã thú hung mãnh quay cuồng đánh lẫn nhau, một đường đụng vào lâm viên của Dược Vương phủ, chỉ thấy cây cối như mọc thành phiến đổ xuống.

- Giang Tử Xuyên, ngươi dám giết ta, Nhị Điện hạ. . .

Tiếng nói bén nhọn của Tiêu tổng quản từ trong lâm viên truyền đến, im bặt mà dừng, xa ngút ngàn dặm không một tiếng động.

Sắc mặt Nhạc Phong đột nhiên thay đổi, dừng bước lại, trong nội tâm âm thầm kêu khổ:

- Lần này nguy rồi. . .

Giang Nam từ từ cất bước, từ trong lâm viên đi ra, Nhạc Phong thấy hắn như trước giống như không có việc gì, không khỏi liên tục dậm chân, nhịn không được nói:

- Giang huynh, lần này ngươi làm sai rồi, nếu như ngươi đã thắng, vậy thì tha hắn một lần, làm gì đuổi tận giết tuyệt? Hôm nay ngươi giết Tiêu tổng quản, Nhị hoàng tử chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!

Giang Nam cười nói:

- Nhạc huynh khoan hậu, tiểu đệ bội phục. Bất quá tiểu đệ chưa bao giờ đắc tội qua Nhị hoàng tử, Nhị hoàng tử liền phái người đến đây giết ta, ngươi cho rằng ta buông tha Tiêu tổng quản, hắn sẽ từ bỏ ý đồ sao?

Nhạc Phong thở dài liên tục, không biết nói cái gì mới tốt.

- Nhị Điện hạ như thế nào có rảnh đến Dược Vương phủ ta?

Trong hậu hoa viên của hành cung ở Dược Vương thành, Nhạc Linh Nhi cùng Tô Triệt sóng vai mà đi, đi tới phía trên cầu nổi, lúc này tuy là mùa đông, nhưng hậu hoa viên của hành cung lại như cũ ôn hòa như xuân, nhiều loại hoa thắng gấm, hương phiêu khắp nơi trên đất.

Nhạc Linh Nhi cười nói:

- Nhị Điện hạ, hôm nay cha ta đang bế quan, trùng kích cảnh giới Thần Thông, không rảnh chiêu đãi ngươi, kính xin ngươi thứ lỗi. Tứ hoàng tử đã ở trong phủ ta, chỉ là hắn cũng đang bế quan, đoán chừng tiếp qua không lâu liền sẽ xuất quan.

Trong mắt Tô Triệt lóe lên hàn quang, lại khôi phục như thường, ôn hòa cười nói:

- Tứ đệ bế quan không thấy Tiểu Vương, đây là hợp tình lý, Tiểu Vương ngược lại rất chờ mong cùng Tứ đệ gặp gỡ lần nữa, nói lời tương hội.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 36: Chính Diện Xung Đột. (1)

Nhạc Linh Nhi áo đỏ như lửa, tư thế hiên ngang, cười nói:

- Điện hạ có chỗ không biết, gần đây Dược Vương phủ ta có khách quý đến, là ân nhân cứu mạng của tiểu muội, tên là Giang Nam, được xưng tụng là tuổi trẻ tuấn kiệt, tu vi tinh thâm, càng là một vị luyện đan cao thủ. Không bằng tiểu muội thay ngươi dẫn tiến?

- Giang Nam?

Trong mắt Tô Triệt hiện lên một đạo sát cơ không dễ cảm thấy, thầm nghĩ:

- Ta sở dĩ mời ngươi đi vào hành cung, chính là vì tru sát người này, miễn cho ngươi tiến đến ngăn cản.

Hắn ôn hòa cười cười nói:

- Tiểu Vương cũng rất muốn gặp vị tuổi trẻ tuấn kiệt này, bất quá Linh muội, lúc này ta và ngươi rảnh rỗi, nguyên có lẽ nên nói chút ít phong hoa tuyết nguyệt, nhắc tới ngoại nhân không khỏi có chút phá hư phong cảnh rồi.

Trên mặt hắn thưởng thức, dò xét thiếu nữ bên người, thầm nghĩ:

- Sở dĩ Tứ đệ tiến vào Dược Vương phủ, hơn phân nửa cũng là đối với Dược Vương chi nữ động tâm tư, muốn bắt được tâm hồn thiếu nữ của nàng, để đạt được Nhạc Vương gia ủng hộ, quả nhiên là giỏi tính toán! Bất quá có ta ở đây, hắn tính toán liền muốn rơi vào khoảng không. Tứ đệ, lúc này đây ta chẳng những muốn giết chết ái tướng của ngươi, còn muốn đoạt tâm hồn thiếu nữ của Nhạc Linh Nhi, cho ngươi thất bại thảm hại, vĩnh viễn không có cơ hội xoay người! Hiện tại có lẽ Tiêu tổng quản đã đánh chết Tử Xuyên a? Giết chết một tiểu tử Luyện Khí cảnh, với hắn mà nói tự nhiên là dễ dàng, dù

sao hắn là Hỗn Nguyên cảnh tu vi. . .

- Điện hạ, việc lớn không tốt rồi!

Lộ Chung Tường lảo đảo, té từ bên ngoài chạy đến, kêu trời đập đất, đang muốn khóc lóc kể lể, Tô Triệt vội vàng ném đi cái ánh mắt, Lộ Chung Tường thoáng nhìn Nhạc Linh Nhi ở một bên, vội vàng câm miệng.

- Linh muội, tiểu huynh còn có việc phải xử lý, xin thứ tội.

Tô Triệt bước đi ra hậu hoa viên, sắc mặt âm trầm quát:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Lộ Chung Tường gào khóc, kêu lên:

- Điện hạ, chúng ta phụng ngươi chi mệnh đi giết Giang Tử Xuyên, lại bị hắn hung ác hạ độc thủ, chẳng những giết Mộc huynh, dù là bọn người Tiêu tổng quản cũng hết thảy bị hắn giết, ngay cả ta cũng suýt nữa chết trên tay hắn!

- Cái gì?

Sắc mặt Tô Triệt đột nhiên trở nên vô cùng rét lạnh, hung ác nói:

- Nô tài vô dụng, thậm chí ngay cả chuyện nhỏ này cũng làm không được, chẳng lẽ còn muốn bổn vương tự mình ra tay đối phó dân chạy nạn kia hay sao?

- Điện hạ, muốn lão nô tự mình ra tay hay không?

Thiên Bảo thái giám chẳng biết lúc nào xuất hiện ở sau lưng Lộ Chung Tường, giống như u linh, thấp giọng nói.

Tô Triệt suy tư một lát, lắc đầu nói:

- Đối phó một tiểu bối, còn không đáng cho ngươi ra tay. Giang Tử Xuyên

kia ngược lại là một nhân vật, rõ ràng ngay cả tên phế vật Tiêu tổng quản kia cũng chết ở trong tay của hắn, bất quá hắn giết Mộc Tần Nam, không cần ngươi động thủ hắn cũng sẽ chết không có chỗ chôn! Mấy ngày nữa chính là Dược Vương thành Vạn Thương Đại Hội, chẳng những quần Thương tụ tập, hơn nữa tất cả đại thế gia đều sẽ phái người tới tham gia, mua sắm linh đan, mua bán kỳ trân dị bảo. Cao thủ Mộc vương phủ rất nhanh sẽ chạy tới nơi này, tự nhiên có người Mộc vương phủ muốn tánh mạng của hắn.

Ánh mắt của Thiên Bảo thái giám sáng ngời, gật đầu đồng ý.

Dược Vương thành Vạn Thương Đại Hội chính là việc trọng đại mỗi năm một lần, mấy ngày nữa sẽ tổ chức, thương nhân các nơi trong cả nước tụ tập, Mộc vương phủ nhất định sẽ tới tham gia, chỉ cần người Mộc vương phủ đến, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Tô Triệt liếc nhìn Lộ Chung Tường, trong nội tâm tức giận thầm nghĩ:

- Tuy hiện tại Linh muội không biết ta phái người đi giết Giang Tử Xuyên, nhưng mà trở lại Dược Vương phủ nhất định sẽ có người bẩm báo nàng. Nếu nàng biết rõ ta phái người đi giết ân công của nàng, khẳng định đối với ta không có sắc mặt tốt. . . Đáng chết, mấy cái phế vật này thậm chí ngay cả chút việc nhỏ ấy cũng xử lý không thành!

- Điện hạ đã đi vào Dược Vương thành ta, sao không đi Dược Vương phủ ta một chút, cũng tốt để cho tiểu muội tận tình địa chủ hữu nghị?

Nhạc Linh Nhi mời nói.

Tô Triệt mỉm cười nói:

- Cung kính không bằng tuân mệnh.

Hai người cười cười nói nói, đi vào Dược Vương phủ, Nhạc Linh Nhi chỉ thấy Dược Vương phủ so với lúc bình thường loạn hơn rất nhiều, rất nhiều nô bộc đang vận chuyển vật liệu xây dựng, có sửa đường, có dựng phòng ốc, trong nội tâm có chút kinh ngạc.

Lại có đệ tử Dược Vương phủ thấy nàng đến, đang muốn về phía trước bẩm báo, đột nhiên thoáng nhìn Tô Triệt ở bên người Quận chúa, không khỏi rùng mình một cái, không dám lên trước.

Trong nội tâm Nhạc Linh Nhi càng phát ra buồn bực, hận không thể lập tức nắm đến một người hỏi thăm đến tột cùng, đột nhiên thoáng nhìn một thiếu niên hướng phương hướng phòng luyện đan đi đến, con mắt không khỏi sáng ngời, gấp bước lên phía trước, cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi tới vừa vặn! Tiểu muội đến cùng ngươi giới thiệu, vị này chính là Nhị hoàng tử Tô Triệt Điện hạ! Nhị hoàng tử, vị này chính là ta vừa rồi hướng ngươi nhắc tới nhân tài mới xuất hiện của Tề vương phủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên. Lại nói tiếp, Tử Xuyên vẫn là một luyện đan đại sư đây này!

- Bái kiến Nhị hoàng tử.

Giang Nam dừng bước lại, giống như cười mà không phải cười nói.

Trong mắt Tô Triệt hiện lên một vòng hàn quang, cao thấp dò xét Giang Nam, ánh mắt đột nhiên trở nên lăng lệ ác liệt, lạnh nhạt nói:

- Ngươi là Giang Tử Xuyên? Tiểu Vương nghe nói ngươi cùng Mộc Tần Nam Mộc thế huynh có chút ân oán, xin hỏi phải chăng bái kiến Mộc thế huynh?

- Mộc Tần Nam Mộc huynh sao?

Trên mặt Giang Nam nghiền ngẫm tiếu dung, nói khẽ:

- Mộc huynh ta chưa từng thấy, bất quá ta ngược lại là nhìn thấy mấy con chó hoang cắn người, trùng hợp ta tính tình không tốt, ghét nhất chó hoang, liền đem mấy con chó hoang kia đánh cho một trận.

Sắc mặt Tô Triệt phát lạnh, đột nhiên cười ha ha, ý vị thâm trường nói:

- Đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân, nói không chừng chủ nhân mấy con chó hoang này, không phải Giang huynh ngươi có khả năng trêu chọc.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Vậy cũng không có biện pháp, ta là người ra tay rất nhanh, đã đánh chết chó hoang, cho dù đắc tội chủ nhân chó hoang cũng không thể tránh được rồi.

Trên mặt Tô Triệt hàn khí quá nặng, lạnh lùng nói:

- Giang huynh, ta có một câu chuyện nói cho ngươi nghe.

Hắn khô cằn nói:

- Lúc trước có người đứng sai đội ngũ, sau đó hắn đã chết!

Giang Nam cười ha ha nói:

- Ta cũng có câu chuyện nói cùng Điện hạ nghe, lúc trước có người thả chó hành hung, sau đó bị người đánh chết.

Hai người bốn mắt đối mặt, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía.

Nhạc Linh Nhi nháy mắt mấy cái, trong nội tâm nói thầm:

- Hai người này ngược lại cũng có hứng thú, vừa thấy mặt liền lẫn nhau kể chuyện xưa cho đối phương nghe, chỉ là Tử Xuyên cùng Nhị hoàng tử kể chuyện xưa thật là khô cứng, ở đâu êm tai bằng những thuyết thư tiên sinh kia giảng. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 37: Chính Diện Xung Đột. (2)

Hai người Giang Nam cùng Tô Triệt giảng câu chuyện lời ít mà ý nhiều, chỉ có mười chữ, Nhạc Linh Nhi tự nhiên nghe không hiểu trong đó chất chứa sát ý um tùm, bất quá tuy Giang Nam cùng Tô Triệt cũng nắm chắc đến sát ý của đối phương.

- Tiểu tử này, đối với ta vậy mà cũng động sát cơ, thực là coi trời bằng vung!

Trong nội tâm Tô Triệt thầm run sợ:

- Ta là hoàng tử Kiến Vũ quốc, hắn cũng muốn giết, tiểu tử này thật sự là sát phạt quyết đoán, làm việc dứt khoát lưu loát, là nhân kiệt, không thể lưu tánh mạng hắn, nếu không tất thành họa lớn!

Giang Nam cũng nghe ra ý tứ của Tô Triệt:

- Nguyên lai sở dĩ Tô Triệt đối với ta thống hạ sát thủ, là cho rằng ta đầu phục Tứ hoàng tử Tô Hoảng, đứng sai đội ngũ, cho nên đem ta trở thành địch nhân của hắn.

Tô Triệt đem hắn trở thành địch nhân, hắn cũng lười giải thích cái gì, giải thích trái lại yếu thế, là chột dạ, đối với võ đạo tâm tình vô ích. Huống chi, hắn đi vào Dược Vương phủ, chỉ là đến luyện đan, căn bản không có nghĩ tới mình muốn tham dự đến tranh đấu trong hoàng quyền, chỉ cần luyện hết Xá Lợi Linh Đan, hắn quay người liền đi, tự nhiên xong hết mọi chuyện.

- Quận chúa, ta còn có việc, cáo từ.

Giang Nam hướng Nhạc Linh Nhi áy náy cười cười, bước nhanh rời đi.

- Linh muội, ta cũng có sự tình, đi trước một bước!

Tô Triệt cũng đi nhanh ly khai, để Nhạc Linh Nhi lẻ loi trơ trọi ở lại nơi đó.

Chuyện cho tới bây giờ, mặc dù là Nhạc Linh Nhi cẩu thả như thế nào, cũng nhìn ra quan hệ của Giang Nam cùng Tô Triệt không phải thân mật như vậy, trong nội tâm không khỏi buồn bực:

- Chẳng lẽ Tử Xuyên cùng Nhị hoàng tử có cừu oán? Điều đó không có khả năng ah, Tử Xuyên là thứ sơ lịch giang hồ, làm sao có thể nhận thức Nhị hoàng tử. . . Hẳn là bọn hắn tầm đó có chỗ hiểu lầm?

Ở trong phòng luyện đan, Giang Nam khẽ nhíu mày:

- Ta là tới luyện đan, không phải đến kết thù, không nghĩ tới ta đến Dược Vương phủ mới mấy ngày, rõ ràng ra nhiều chuyện như vậy!

Chuyện xảy ra mấy ngày nay có chút vượt qua dự tính của hắn, hắn vốn cho là mình chỉ có lúc đối mặt yêu thú, mới cần không ngừng chiến đấu, lại không nghĩ rằng hắn cùng người tiếp xúc, vậy mà cũng cần không ngừng chiến đấu.

Bất quá, đoạn thời gian hắn cùng với Giang Tuyết ở chung một chỗ kia, đã bị Giang Tuyết bồi dưỡng được tính cách sát phạt quyết đoán, đem thư sinh cổ hủ vứt ra khỏi óc, làm việc dứt khoát lưu loát, không có nửa phần do dự, cái gì hoàng tử hoàng đế, trong mắt hắn cùng những yêu thú kia cũng không khác biệt gì, chỉ cần dám đối với hắn ra tay, hắn nhất định sẽ đem hết toàn lực phản kích!

- Ta cũng muốn giúp mọi người làm điều tốt, không cần động thủ sát nhân, bất quá ta còn không có cổ hủ đến trình độ lấy ơn báo oán. Đã muốn đối phó ta, ra tay đối với ta, như vậy ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình!

Giang Nam yên lặng tâm thần, vứt bỏ tạp niệm, khai lò luyện đan. Hắn đã ăn vào một quả Xá Lợi Linh Đan, trong cơ thể còn có dược lực khổng lồ không có luyện hóa.

Lúc trước hắn phục dụng một cánh hoa Phật Thủ Kim Liên, cần bốn tới năm ngày thời gian mới có thể triệt để luyện hóa, mà dược lực của Xá Lợi Linh Đan so với kim liên càng thêm tinh thuần, càng thêm khổng lồ, nhưng mà tốc độ luyện hóa so với kim liên lại nhanh hơn hai ba phần.

Đây cũng là tác dụng của đan dược, so với Linh Dược hóa thành chân khí bản thân nhanh hơn!

Một quả Xá Lợi Linh Đan còn không cách nào làm cho hắn tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh, mà sau khi cảnh giới tăng lên tới Hỗn Nguyên, cần tích lũy càng thêm hùng hậu, linh đan cần thiết thêm nữa, đợi lúc tu luyện đến Ngoại Cương trùng kích Thần Luân cảnh, liền không phải sự tình mấy miếng Xá Lợi Linh Đan liền có thể giải quyết.

- Đáng tiếc, Xá Lợi Linh Đan mặc dù tốt, nhưng ta không có khả năng mượn nhờ linh đan tu luyện, dùng linh đan tăng tu vi lên thật sự quá dễ dàng, quá thuận lợi, khuyết thiếu tôi luyện cùng thể ngộ tất yếu, nhất định sẽ tạo thành căn cơ bất ổn, cảnh giới bất ổn, thực lực theo không kịp, thậm chí ngay cả tâm tình cũng xảy ra vấn đề, được không bù mất.

Lần này tuy Giang Nam nếm đến chỗ tốt của linh đan, nhưng cũng không có bởi vậy yên lặng trong đó, mà là càng thêm cảnh giác, miễn cho mình đi vào lạc lối, thầm nghĩ:

- Những Xá Lợi Linh Đan này ta giữ lại dùng để lúc đột phá cảnh giới sử dụng, dùng không hết, liền đưa cho Thiết Trụ.

Lần này luyện chế Xá Lợi Linh Đan, hắn có thể nói là thuận buồm xuôi gió, tu vi của hắn so với lần thứ nhất luyện đan hùng hậu hơn rất nhiều, không còn có tình huống chân khí chưa đủ phát sinh, tốc độ luyện chế cũng sâu sắc nhanh hơn, hơn nữa một bên luyện đan, một bên thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, luyện hóa dược lực Xá Lợi Linh Đan còn sót lại trong cơ thể.

Một buổi tối, hắn liền luyện chế ra hai lô Xá Lợi Linh Đan, đều là mười

thành đan, loại tỉ lệ đan thành đặt này ở trong toàn bộ Kiến Vũ quốc cũng có thể nói là cả nước hiếm có!

Mà tốc độ tu luyện của hắn cũng có thể nói là cả nước hiếm có, trên đường luyện đan, chân khí của hắn chẳng những không có bất luận tiêu hao gì, ngược lại đang không ngừng tăng lên, rất nhanh liền tăng lên tới Luyện Khí trung kỳ, hướng Luyện Khí đỉnh phong rảo bước tiến lên!

Đến sáng sớm, Giang Nam thu thập một phen, ly khai đan phòng, vận hành Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hấp thu nguyên khí mặt trời, linh đan và tâm pháp cùng nhau tăng lên tu vi.

Hai ngày sau, dược lực của Xá Lợi Linh Đan rốt cục bị hắn luyện hóa sạch sẽ, Giang Nam thuận lợi tu thành bốn Tượng chi lực, liền không có tiếp tục phục dụng linh đan.

Hắn cơ hồ như một khổ hạnh tăng đối đãi chính mình, một bên khổ tu chịu đựng, một bên khai lò luyện đan, như vậy tuy tu vi tiến cảnh chậm chạp, nhưng thắng ở căn cơ vững chắc, mỗi tăng lên một phần tu vi, đều bị hắn đối với Luyện Khí cảnh giới nhiều ra một phần cảm ngộ.

Những cảm ngộ này tuy người ở bên ngoài xem ra không coi là cái gì, nhưng đối với Giang Nam mà nói lại là một loại phải tích lũy, lúc tích lũy đủ nhiều, chính là thời điểm hắn phá kén hóa bướm trở thành tông sư!

Tu vi của hắn tăng trưởng tuy không bằng phục dụng linh đan, nhưng tốc độ như trước hơn xa tuyệt đại đa số nhân vật thiên tài của Kiến Vũ quốc, nếu như lan truyền đi ra ngoài, không biết bao nhiêu cái gọi là thiên tài muốn xấu hổ đến tự sát.

Hơn nữa, Minh Vương Thần Ấn hắn cũng không có quên, mỗi ngày đều siêng năng tu tập, tinh thần ý niệm của hắn mạnh, thậm chí có thể ở dưới tình huống không sử dụng chân khí, xoáy lên vật nặng trăm cân!

Tinh thần ý niệm cường đại bực này, đã siêu việt trình độ của Luyện Khí

cảnh, thậm chí ngay cả Hỗn Nguyên cảnh, Nội Cương cảnh cao thủ cũng muốn tự thẹn không bằng!

Môn công pháp Minh Vương Thần Ấn này là hắn từ trên người Thông Linh Di Viên lấy được, mấy ngày nay tới giờ, Giang Nam cuối cùng mượn nhờ Ma Chung màu đen trong cơ thể, đem tiền ngũ thức ấn pháp của môn công pháp này suy diễn đi ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 38: Đại Yêu Tụ Tập

Môn kỳ công này ngoại trừ Liên Hoa Ấn, Bảo Bình Ấn ra, còn có Linh Châu Ấn, Sư Tử Ấn, Quang Minh Ấn, đều là Vô Thượng ấn pháp tôi luyện đề thăng tinh thần ý niệm.

Mà ở trên vách Ma Chung, còn đang suy diễn ấn pháp mới.

Môn Minh Vương Thần Ấn này càng đi về phía sau, suy diễn ấn pháp liền càng khó khăn, hao phí thời gian càng dài, có thể thấy được lai lịch môn ấn pháp này chỉ sợ rất lớn, viễn siêu bất luận võ học gì mà Giang Nam đã thấy, đương nhiên ngoại trừ Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

- Mấy ngày nay ta tổng cộng luyện mười lô Xá Lợi Linh Đan, có tất cả 30 miếng mười thành đan, tăng thêm nguyên lai luyện chế một lò, chỉ còn lại có ba lô liền có thể triệt để hoàn thành luyện chế.

Giang Nam đi ra phòng luyện đan, trong nội tâm thầm nghĩ:

- Đã luyện thành Xá Lợi Linh Đan, ta liền lập tức ly khai mảnh đất thị phi Dược Vương phủ này, trở lại Tề vương thành làm phú ông của ta.

Mấy ngày nay hắn khó được thanh tĩnh, Tô Triệt cũng im hơi lặng tiếng, không có tìm hắn gây khó dễ, để cho trong nội tâm Giang Nam thầm lo lắng, sự tình ra khác thường tất có yêu dị, Tô Triệt càng là án binh bất động, càng làm cho hắn giữ vững tinh thần, không dám qua loa.

- Tử Xuyên, ngươi rốt cục chịu đi ra!

Đột nhiên thanh âm của Nhạc Linh Nhi truyền đến, đánh gãy suy nghĩ của hắn, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Nhạc Linh Nhi cùng Tứ hoàng tử Tô Hoảng đứng chung một chỗ, xa xa hướng hắn ngoắc, lúc này đi tới.

- Tử Xuyên, mấy ngày nay ngươi trốn không gặp ta, có phải là vẫn còn tức giận chuyện Nhị hoàng tử phái người giết ngươi hay không?

Nhạc Linh Nhi bậc cân quắc không thua đấng mày râu, thẳng thắn nói, không có chút gượng ép nào, cười nói:

- Chuyện này ta nguyên bản không biết, là Nhị hoàng tử đặt bẫy muốn hại ngươi, hai ngày trước ta đã tìm hắn, hung hăng mắng hắn một trận, hắn nói sẽ không tìm ngươi làm phiền.

- Đa tạ Linh Nhi quận chúa.

Giang Nam đối với cô nương tùy tiện này cũng rất có hảo cảm, hướng hai người chắp tay chào, lập tức dò xét Tô Hoảng vài lần, chỉ cảm thấy Tô Hoảng trở nên thâm bất khả trắc, động dung nói:

- Hẳn là Điện hạ đã đột phá, tu thành Ngoại Cương rồi?

- Tiểu Vương bởi vì may mắn luyện thành một lò Thuần Dương Xích Huyết đan kia, đem tinh thần ý niệm sâu sắc tăng lên, lúc này mới tu thành Ngoại Cương.

Tô Hoảng khiêm tốn cười cười, cũng đang đánh giá Giang Nam, không khỏi lắp bắp kinh hãi, nhịn không được nói:

- Tử Xuyên huynh, tu vi tiến cảnh của ngươi thực sự rất là kinh người, chân khí mạnh mẽ, cơ hồ là gấp hai lúc trước! Hơn nữa chân khí của ngươi nội liễm, lúc lưu động như là trường giang đại hà lao nhanh, chất lượng cực cao, lực ngưng tụ rất mạnh, so với cương khí chỉ kém một phân, chẳng lẽ nói tinh thần ý niệm của ngươi vậy mà cường đại đến loại trình độ này?

Chân khí cần tinh thần ý niệm gia trì, mới có thể phát huy ra uy lực càng lớn, nói thí dụ như hai người đồng dạng là Luyện Khí cảnh, dưới tình huống tu vi giống nhau, ai tinh thần ý niệm càng cường, thực lực sẽ càng cường.

Tinh thần ý niệm của Giang Nam gia trì chân khí vậy mà cường đại đến

cơ hồ địch nổi Cương khí cảnh, có thể thấy được tinh thần ý niệm của hắn đến tột cùng mạnh bao nhiêu!

Tô Hoảng nguyên bản đối với mình tu thành Ngoại Cương hoàn toàn chính xác có chút tự đắc, bất quá chứng kiến Giang Nam rõ ràng ở trong sáu bảy ngày ngắn ngủn liền có thành tựu bực này, đối lập phía dưới, tốc độ tu luyện của mình liền không coi vào đâu rồi.

- Tứ hoàng tử quá khiêm nhượng.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Ngoại Cương cảnh, cách Thần Luân chỉ có một bước ngắn, ta mới Luyện Khí cảnh, so với Ngoại Cương cảnh kém không biết bao nhiêu.

Sắc mặt Tô Hoảng ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Tử Xuyên huynh, lúc ngươi vừa tới Dược Vương phủ, tu vi bất quá là Luyện mô đỉnh phong, ngày hôm sau ngươi liền tu luyện đến Luyện Khí cảnh, ta bế quan mấy ngày nay, ngươi càng là vượt qua Luyện Khí sơ kỳ, tu luyện đến trung kỳ, loại tốc độ này mới gọi là khủng bố.

Nhạc Linh Nhi thè lưỡi, cười nói:

- Tiểu muội cùng Tử Xuyên ở hơn hai tháng trước kết bạn, khi đó hắn chém giết Kim Lân Hồng Tuyến Mãng, cứu ta một mạng, cha ta tự mình xem xét miệng vết thương của Kim Lân Hồng Tuyến Mãng, nói Tử Xuyên tối đa chỉ là tu vi Luyện cốt. Hơn hai tháng thời gian, vượt qua Luyện cốt, Luyện mô hai đại cảnh giới, tu thành Luyện Khí trung kỳ, đây cũng không phải là khủng bố, mà là biến thái rồi!

- Hoàn toàn chính xác là biến thái!

Tô Hoảng trịnh trọng gật đầu, từ từ nhổ ra một ngụm trọc khí, ánh mắt nhìn về phía Giang Nam càng thêm hiếu kỳ, cười nói:

- Tử Xuyên huynh, ngươi nhất định có chỗ kỳ ngộ, thậm chí kỳ ngộ so với Tiểu Vương không kém chút nào.

Giang Nam mỉm cười, không có giải thích, thầm nghĩ:

- Nếu các ngươi biết rõ ta trước khi gặp được Giang Tuyết tỷ tỷ, mới là cảnh giới Luyện gân, chỉ sợ trong nội tâm sẽ càng thêm kinh ngạc. . .

Tô Hoảng cũng có kỳ ngộ của mình, thấy hắn không nói, cũng không hỏi nhiều.

Nhạc Linh Nhi cười nói:

- Hai vị, hôm nay chính là ngày đầu tiên của Dược Vương thành Vạn Thương Đại Hội, cực kỳ náo nhiệt, không bằng cùng đi ra ngoài dạo?

- Vạn Thương Đại Hội?

Giang Nam giật mình, hiếu kỳ nói.

- Tử Xuyên, ngươi thật đúng là người mới, ngay cả Vạn Thương Đại Hội rõ ràng cũng không biết, thực không biết ngươi là bước chân vào giang hồ như thế nào!

Nhạc Linh Nhi có chút đắc ý, cười nói:

- Vạn Thương Đại Hội là mỗi năm một lần thương hội mà Dược Vương thành ta tổ chức, liên tục tổ chức hơn mười ngày, thương nhân thương hội các nơi trong cả nước đều đến đây mua bán bảo vật, thậm chí còn có thể chứng kiến kỳ trân dị bảo của ngoại quốc, cực kỳ náo nhiệt! Vạn Thương Đại Hội các loại bảo vật đều có, có linh đan diệu dược, kỳ trân hiếm thấy, tuyệt thế binh khí, tài liệu thượng thừa, đan phương, thậm chí các loại võ học tâm pháp kỳ lạ đều có! Nghe nói còn có Đại Yêu cũng biến hóa thành người, đến đây mua bán giao dịch!

Tô Hoảng gật đầu, cười nói:

- Vạn Thương Đại Hội nguyên bản chủ yếu là thế gia các nơi tới mua linh đan của Dược Vương phủ, về sau càng xử lý càng lớn, biến thành một đại thịnh hội, không đơn thuần là mua bán linh đan rồi. Trên Vạn Thương Đại Hội ngẫu nhiên cũng có cường giả tu thành Thần Thông hiển lộ tung tích, bán đồ vật đều là có một không hai, chỉ là giá cả cực cao, tất cả đại thế gia cũng thường xuyên đến đây bù đắp nhau.

Giang Nam không khỏi động tâm, cười nói:

- Việc trọng đại bực này, tự nhiên muốn thấy tận mắt để hiểu biết.

Trong Dược vương thành, đầu người nhốn nháo, so với ngày xưa càng thêm náo nhiệt, tại đây đúng theo như lời của Nhạc Linh Nhi, hội tụ hiệu buôn thương hội cả nước, thương nhân khắp nơi trên đất, hàng hóa bán ra cũng thiên kì bách quái, rực rỡ muôn màu, không chỉ có hàng hóa tầm thường, còn có các loại yêu thú, trên bầu trời bay, trên mặt đất chạy, trong nước du ngoạn, thậm chí Giang Nam còn chứng kiến có thương đội vậy mà vận đến cái ao nước cực lớn, trong ao nuôi cự quái trên biển, xấu xí dữ tợn, toàn thân dài khắp gai xương, sau lưng mọc lên sáu vây cá, không biết là cái giống gì, để cho người tấc tắc kêu kỳ lạ.

Bất quá giá cả những kỳ trân dị bảo này cao làm cho người khác tặc lưỡi, động thiên kim vạn kim, trong nội tâm Giang Nam âm thầm sợ hãi, bảo vật tại đây bất luận một kiện gì, đều đủ để cho Giang gia lúc trước táng gia bại sản!

Những đại thương nhân này đến từ tất cả đại thế gia, tất cả thế lực lớn, chiếm cứ một phố buôn bán dài hẹp, bất quá ngoại trừ những đại thương nhân này, cũng không có thiếu Vũ Giả đến từ các nơi, không có thế lực, bởi vì không đủ tài lực, thường thường tùy chỗ bày quầy bán hàng.

Dược Vương phủ chuyên môn an bài một con đường với tư cách thị trường, khiến quầy hàng tán loạn này tụ tập cùng một chỗ, tên là Tạp Hóa Nhai.

Nhạc Linh Nhi hào hứng bừng bừng, ở phía trước mở đường hướng Tạp Hóa Nhai đi đến, cười nói:

- Những đại thương nhân này địa vị lớn, vô luận bảo bối gì đều bị bọn hắn mò được nhất thanh nhị sở, tuy ít có hàng giả, nhưng giá cả cũng cao đến dọa người. Tạp Hóa Nhai tuy đồ bỏ đi rất nhiều, nhưng ngẫu nhiên cũng có bảo bối xuất sắc, ta nghe nói có người đã từng bán ra qua một bản bí tịch cấp bậc Thần Thông, bị một đại gia tộc ngoại quốc mua đi! Chúng ta đi vào trong đó, nói không chừng có thể đào đến một ít bảo bối!

Giang Nam cùng Tô Hoảng liếc nhau, có chút bất đắc dĩ, đi theo nàng hướng trong đám người lách vào.

Trong Tạp Hóa Nhai quầy hàng đặc biệt rậm rạp chằng chịt, hàng hóa bán ra quả nhiên thiên kì bách quái, cái gì cần có đều có, như là hàm răng, da lông yêu thú, vũ khí, áo giáp, đan lô, các loại đan phương, cùng với linh đan diệu dược, trừ đó ra, còn có cái gọi là bí tịch Thượng Cổ Thần Thông tràn ngập, di vật thiên thần, là vũ khí thiên thần sử dụng, tên tuổi to đến hù chết người, bất quá đều là một ít phàm vật, không có đồ vật gì đáng giá để cho người mở rộng tầm mắt.

- Đan phương Thượng Cổ thần nhân, bán ra tiện nghi, chỉ bán bạc ròng trăm lượng!

- Võ học Viễn Cổ đại thần, một khi tu luyện, lập tức thành tựu Thần Luân, tu thành Thần Thông!

- Giáp da thú Thần Thông cũng đánh không nát, đao thương bất nhập, sau khi mặc vào liền có thể đạp đất phi hành, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm!

. . .

Giang Nam cùng Tô Hoảng dở khóc dở cười, những bảo bối này tên tuổi thật lớn, rõ ràng là lừa đảo, Nhạc Linh Nhi lại càng có tinh thần, ở trước một

quầy hàng cùng một trung niên đại thúc hèn mọn bỉ ổi ép giá.

- Tử Xuyên huynh, trong này rồng rắn lẫn lộn, thật sự có không ít cao thủ!

Sắc mặt Tô Hoảng ngưng trọng, trầm giọng nói.

Giang Nam trịnh trọng gật đầu, trên Tạp Hóa Nhai tuy đều là chút ít tán tu, nhưng trong đó cao thủ cũng khối người, hắn có thể cảm giác được thấp nhất có vài chục cổ hơi thở so với mình cường đại hơn, thậm chí có mấy người so với Tô Hoảng còn muốn cường hoành hơn rất nhiều!

- Vừa rồi Quận chúa nói tại đây thậm chí có Yêu nhân đến mua bán hàng hóa, dương khí của ta rừng rực tràn đầy, vẫn là coi chừng một ít thì tốt hơn, miễn cho rơi vào trong mắt những Đại Yêu kia, đem ta thành linh đan hình người ăn hết.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, vận chuyển pháp môn mà Giang Tuyết truyền thụ cho hắn, phong bế mười vạn tám ngàn lỗ chân lông, khóa lại dương khí. Mặc dù hắn đối với võ đạo của mình tràn ngập tự tin, nhưng mà yêu quái có thể biến hóa thành người đều là cường giả Thần Luân cảnh, không phải Vũ Giả như Mộc Tần Nam có khả năng so sánh, dù là Thần Luân cường giả của Tề vương, Dược Vương, bị loại yêu quái này nhìn chằm chằm vào tuyệt đối cũng là một chuyện không tốt.

- Nơi đây quả nhiên có yêu khí!

Giang Nam mọi nơi dò xét, hắn cùng với yêu thú chiến đấu không dưới trăm tràng, đối với yêu khí cực kỳ mẫn cảm, lập tức phát hiện có mấy vị thương khách đang mua bán, trên người tản mát ra yêu khí như có như không.

Đột nhiên, Giang Nam lại thoáng nhìn một trung niên nam tử trên quầy hàng, lại không khỏi rùng mình một cái, âm thầm kêu khổ.

Trung niên nam tử kia mặc áo bào xám, diện mục gầy, mặt mày hẹp dài, đương nhiên là đầu Hôi Giao ở Lạc Hà sơn biến hóa thành!

Da đầu Giang Nam run lên, cơ hồ muốn lập tức quay người chạy ra khỏi Dược Vương thành!

Lúc trước Giang Nam ở bên cạnh hồ sâu đã từng nhìn thấy Hôi Giao biến thành nhân loại, thật sâu nhớ rõ tướng mạo của hắn, không phải là trung niên nam tử áo bào xám trước mắt này sao?

Mà Đâu Suất Thần Hỏa chỗ mi tâm của Giang Nam, đúng là từ trong hang ổ đầu Hôi Giao này trộm đến, đầu Hôi Giao này trong cuồng nộ thậm chí giết đến ngoài ngàn dặm, đi tìm Yêu Vương khác gây khó dễ!

- Vạn Thương Đại Hội gì, đây rõ ràng là Vạn Yêu Đại Hội? Như thế nào những yêu ma quỷ quái này hết thảy đều chạy ra? Nếu ta thoáng có một phần thất thố, hoặc là đào tẩu, lại để cho đầu Hôi Giao này nhìn ra sơ hở, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cương khí cường đại trong cơ thể Giang Nam lập tức áp súc trái tim, để cho trái tim cơ hồ kịch liệt nhảy lên trong nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh, sắc mặt không thay đổi, giống như lúc trước, không có chút dị trạng nào.

Hắn thậm chí ngay cả mười vạn tám ngàn cọng lông toàn thân hết thảy phong bế, một tí tẹo mồ hôi lạnh cũng không có chảy ra!

Đầu Hôi Giao này cũng không phải Đại Yêu cảnh giới Thần Luân bình thường, mà là đã luyện thành năm sáu đạo Thần Luân, tu thành Thần Thông cường giả, thậm chí Giang Tuyết nói đầu Hôi Giao này có thể là tồn tại Vô Địch của Kiến Vũ Quốc!

Đầu Hôi Giao kia đột nhiên phảng phất cảm ứng được ánh mắt của Giang Nam, ngẩng đầu hé mắt, ánh mắt hướng Giang Nam quét tới, lông mày khẽ nhúc nhích, phảng phất phát giác được dị trạng gì, ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng lăng lệ ác liệt, tế thanh tế khí nói:

- Trên người của ngươi có một loại khí tức để cho ta rất quen thuộc. . .

Trong nội tâm Giang Nam lần nữa cả kinh, thầm nghĩ một tiếng không

xong. Hôi Giao mượn nhờ Đâu Suất Thần Hỏa rèn luyện thân hình, tu luyện không biết bao nhiêu năm, đối với khí tức của Đâu Suất Thần Hỏa rất là quen thuộc, mà đóa thần hỏa này đúng là giấu ở bên trong mi tâm của hắn!

- Giang huynh, ngươi cùng vị huynh đài này nhận thức?

Tô Hoảng cũng cảm giác có chút kinh ngạc, cười hỏi.

Giang Nam lắc đầu, ánh mắt đầu Hôi Giao kia càng ngày càng lăng lệ ác liệt, đột nhiên thò ra bàn tay khô gầy, hướng Giang Nam chộp tới.

- Vị tiền bối này, ngươi cái này là ý gì?

Trong lồng ngực Giang Nam đột nhiên truyền đến thanh âm sóng biển bành trướng, chân khí cùng cương khí từ trong cơ thể phun ra, hóa thành một chiêu Giang Lưu Thạch Bất Chuyển, thân như bàn thạch bất động, chân khí cương khí thì như là Đại Giang bành trướng, lập tức trong lồng ngực hắn lại truyền tới một tiếng Long Ngâm, chân khí cùng cương khí biến thành Đại Giang 'Rầm Ào Ào' rung động, hóa thành một đầu Giao Long dữ tợn hung ác quay quanh thân, giương nanh múa vuốt hướng bàn tay khô gầy của Hôi Giao nghênh đón!

Đầu Hôi Giao kia bấm tay gảy nhẹ, một chiêu này của Giang Nam 'Rầm Ào Ào' nghiền nát, chân khí tính cả cương khí của hắn, ở trước mặt Hôi Giao quả thực không chịu nổi một kích!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 39: Một Chuỗi Phật Châu. (1)

- Ồ, nguyên lai ngươi tu luyện chính là một loại võ học quan sát Giao Long biến hóa, khó trách có ta khí tức quen thuộc. Môn võ học này của ngươi xê dịch biến hóa tầm đó, cùng ta rất có sâu xa.

Sát cơ trong mắt đầu Hôi Giao kia tán đi, khôi phục như thường, ngồi xuống tự nhủ:

- Ta hiện tại có chút chim sợ cành cong rồi, xem ai đều giống như tặc. . . Trời đánh kẻ trộm ăn hết tim gấu gan báo, vậy mà dám can đảm ăn cắp bảo bối của ta, ngươi không nên bị ta bắt được. . .

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, vẻ mặt như người vô tội đứng ở nơi đó, sở dĩ hắn thi triển Long Hổ Tượng Lực Quyết đối kháng một kích của Hôi Giao, đúng là vì chuyển di lực chú ý của Hôi Giao, cuối cùng không có bị hắn phát giác được Đâu Suất Thần Hỏa ở mi tâm mình.

Hắn hướng bên trên quầy hàng của Hôi Giao nhìn lướt qua, chỉ thấy trên quầy hàng Hôi Giao kia bầy đặt từng khỏa Dạ Minh Châu lớn nhỏ như trứng gà cùng mấy khối khoáng vật to cỡ nắm tay, hiện ra kim loại sáng bóng.

- Đáng tiếc, lúc đầu ta ăn cắp Đâu Suất Thần Hỏa, quên nạy ra hai khỏa Dạ Minh Châu.

Giang Nam nhớ tới việc này, còn cảm thấy một hồi tiếc hận.

Trên trán Tô Hoảng mồ hôi lạnh như mưa, vội vàng kéo hắn quay người liền đi, thấp giọng nói:

- Tử Xuyên, thực lực của người này, tuyệt đối ở trên Thần Luân cường giả, ngay cả ta cũng nhìn không ra hắn sâu cạn, vẫn là không nên trêu chọc thì tốt hơn!

Nhạc Linh Nhi theo đi lên, kinh ngạc liếc nhìn Hôi Giao, nghi ngờ nói:

- Tử Xuyên, vừa rồi người nọ cùng ngươi phát sinh xung đột, muốn tiểu muội đuổi hắn ra khỏi thành hay không?

- Đuổi đệ nhất cường giả Kiến Vũ quốc ra khỏi thành? Nếu đầu Hôi Giao này tức giận, đại khai sát giới mà nói, chỉ sợ Dược Vương thành sẽ từ thế gian xoá tên rồi!

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, lắc đầu, thấp giọng nói:

- Quận chúa, ta có một cái đại phú quý dành cho ngươi, ngươi để cho người đem mấy khối khoáng vật trên quầy hàng của hắn mua xuống, tuyệt đối là một vốn bốn lời.

Nhạc Linh Nhi bán tín bán nghi, nhẹ nhàng ngoắc, lập tức có một lão bà đi lên, Nhạc Linh Nhi phân phó nói:

- Phòng tổng quản, ngươi đi đem mấy khối khoáng vật trên quầy hàng kia mua xuống, vô luận như thế nào, nhất định phải nắm bắt tới tay!

Không quá một lát, Phòng tổng quản hai tay trống trơn, cái trán mồ hôi cuồn cuộn, thở hổn hển mấy câu chửi thề nói:

- Quận chúa, mấy khối phá Thạch kia đắt đến không hợp thói thường, chưởng quỹ kia tâm điên mất rồi, mở miệng liền muốn linh đan Thần Thông cấp, một khối Thạch Đầu liền muốn một quả linh đan! Khoản mua bán này nếu thua lỗ, chỉ sợ Vương gia sẽ bới da lão thân, lão thân không dám làm chủ. . .

- Hết thảy có ta. ngươi mang theo tín vật của ta, đi mang tới năm miếng linh đan cấp bậc Thần Thông.

Nhạc Linh Nhi đem tín vật giao cho nàng, nhìn nhìn Giang Nam, trong nội tâm cũng không khỏi có chút bồn chồn, linh đan cấp bậc Thần Thông chính là của quý Dược Vương phủ, hàng năm sản xuất tối đa không đến

mười miếng, còn muốn tiến cống hoàng thất ba miếng, coi như là phụ thân nàng Nhạc Thế Đình, đơn giản cũng sẽ không vận dụng những linh đan này tu luyện.

Tô Hoảng cũng có chút ít động dung, hiển nhiên cũng biết giá trị linh đan cấp bậc Thần Thông.

Giang Nam cười nói:

- Quận chúa yên tâm, khoản giao dịch này tuyệt đối giá trị. Nếu Quận chúa kiếm lợi nhuận lớn, mong rằng Quận chúa có thể đem đan phương cấp bậc Thần Thông của Dược Vương phủ tiễn đưa ta một phần, lại phân phối mười lô dược liệu.

Phòng tổng quản cười lạnh nói:

- Giang công tử, nguyên lai là chủ ý của ngươi. Ngươi không biết linh đan Thần Thông cấp của Dược Vương phủ ta đến cùng có bao nhiêu quý, nói ra có thể hù chết người, nếu mấy khối phá Thạch kia không đáng giá trị linh đan, Giang công tử phải thu xếp như thế nào?

Giang Nam cười nhạt một tiếng nói:

- Nếu không đáng giá trị, ta liền ở lại Dược Vương phủ, vì Dược Vương phủ luyện một năm linh đan.

- Ngươi vì Dược Vương phủ ta luyện chế một năm linh đan?

Phòng tổng quản nao nao, mỉa mai nói:

- Giang công tử, ngươi đến Dược Vương phủ ta mới vài ngày, liền dẫn xuất tai họa liên tiếp, giết sáu bảy người, đắc tội Mộc vương phủ cùng Nhị hoàng tử, Dược Vương phủ ta chỉ sợ còn nuôi không nổi vị đại thần ngươi. . .

Nàng lời còn chưa dứt, con mắt của Nhạc Linh Nhi lập tức phát sáng lên,

cười nói:

- Tốt, liền định như vậy rồi, Tử Xuyên, ngươi cũng không thể đổi ý! Phòng tổng quản, ngươi mua xuống mấy khối khoáng vật kia liền đưa đến Tàng Bảo Các nội phủ, thỉnh Thúc tổ ta giám định một chút.

Phòng tổng quản bất đắc dĩ, chỉ phải hướng Dược Vương phủ đi đến, trong lòng thầm nhủ:

- Tiểu tử kia rơi xuống cái đổ ước này, rõ ràng là muốn ở Dược Vương phủ ta hết ăn lại uống suốt một năm, cầu Dược Vương phủ ta bảo trụ cái mạng nhỏ của hắn, vậy mà Quận chúa còn đáp ứng hắn, chẳng lẽ là nhìn trúng tiểu bạch kiểm này?

Nàng không biết thủ đoạn luyện đan của Giang Nam, nhưng Nhạc Linh Nhi lại biết được nhất thanh nhị sở, dù Giang Nam chỉ hiểu luyện chế các loại đan dược cấp thấp như Dưỡng Thân, Uẩn Thần, một năm trôi qua luyện chế linh đan cũng đủ để làm cho Dược Vương phủ phú khả địch quốc rồi, tuyệt đối là một mua bán vô cùng có lợi!

Còn nếu Giang Nam tinh thông linh đan khác cao cấp hơn, như vậy Nhạc Linh Nhi trong lúc ngủ mơ cũng cười tỉnh!

Ba người tiếp tục đi thẳng về phía trước, chuyện cho tới bây giờ, Giang Nam đã không dám xem nhẹ Vạn Thương Đại Hội Tạp Hóa Nhai, so sánh với phố buôn bán khác, tại đây mới thật sự là tàng long ngọa hổ, dù sao những trong đại thương nhân kia cũng không có cường giả cấp bậc Thần Luân thậm chí tu thành Thần Thông!

- Nói không chừng thật sự có thể đào đến thứ tốt. . .

Giang Nam không khỏi động tâm, bốn phía nhìn xem, tuy phát hiện một ít bảo vật được xưng tụng không sai, nhưng thường thường nắm giữ ở trong tay cường giả, chào giá cực cao, quý không hợp thói thường, hơn nữa đối với hắn không có bao nhiêu tác dụng.

- Ồ? Thủy Nguyên Lực thật tinh thuần. . .

Giang Nam đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức cùng Đâu Suất Thần Hỏa ở mi tâm tương khắc từ tiền phương truyền đến, trong nội tâm lập tức khẽ động, trong Đâu Suất Thần Hỏa ẩn chứa Hỏa Nguyên Lực vô cùng vô tận, mà tương khắc tất nhiên là Thủy Nguyên Lực!

Hắn có được Đâu Suất Thần Hỏa, cho nên mới có thể cảm ứng được khí tức Thủy Nguyên Lực.

- Chẳng lẽ là Hoàng Tuyền Thần Thủy?

Trong nội tâm Giang Nam thình thịch đập loạn, kích động vạn phần, vội vàng bước đi lên, chỉ thấy trước một quầy hàng, một Đại Hán cường tráng đang nhiệt tình hướng tới du khách chào hàng của hắn, thét to nói:

- Thần công bí tịch mới xuất hiện, công pháp cấp bậc Thần Luân, Viễn Cổ Thiên Thần khai sáng võ học, chỉ bán ba ngàn lượng bạc!

Giang Nam hướng quầy hàng của hắn quét tới, chỉ thấy trên quầy hàng mất trật tự này bầy đặt hơn mười bản sách cổ dùng xì-dầu làm cũ, trừ đó ra, còn có rất nhiều tiểu vật, đều là vật lẫn lộn, đơn giản là khoáng vật xương cốt may vá chắp lại mà thành.

Cổ khí tức Thủy Nguyên Lực tinh thuần này đúng là trong chút ít vật lẫn lộn nơi này truyền đến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 40: Một Chuỗi Phật Châu. (2)

- Công tử, đến một bản bí tịch a!

Vị chủ quán kia chứng kiến Giang Nam, Tô Hoảng cùng Nhạc Linh Nhi, con mắt không khỏi sáng ngời, cười nói:

- Bí tịch mới xuất hiện, những bí tịch này là ta trong lúc vô tình phát hiện trong một động phủ Thần minh, trải qua thiên tân vạn khổ có được, không thể giả được!

Nhạc Linh Nhi bật cười nói:

- Tử Xuyên, người này thổi gió như lọt vào trong sương mù, nhất định là giả dối, không cần nhìn rồi.

- Quận chúa chậm đã, nói không chừng vị chủ quán này thật sự có thứ tốt.

Giang Nam ngồi xổm xuống, đem vật lẫn lộn đẩy ra, mọi nơi dò xét một phen, lại thủy chung không có tìm được bảo vật chất chứa khí tức Thủy Nguyên Lực, không khỏi khẽ nhíu mày. Hắn rõ ràng cảm ứng được có cái gì tản mát ra Thủy Nguyên Lực nồng đậm, bất quá tinh tế dò xét, lại không có tìm được bảo vật có chất chứa Hoàng Tuyền Thần Thủy.

- Chẳng lẽ là chuỗi Phật châu này?

Hắn nhíu mày, ánh mắt rơi vào phía trên một chuỗi Phật châu, chuỗi Phật châu này có tất cả mười tám khỏa Ngọc Châu Tử, mỗi viên ngọc châu đều lớn nhỏ như đầu ngón tay, xinh xắn rất khác biệt, trong đó có một ngọc châu khắc kỳ lạ nhất, trong châu phảng phất có một giọt nước, cổ Thủy Nguyên Lực nồng đậm này đúng là từ trong hạt châu này lộ ra, cùng Đâu Suất Thần Hỏa bên trong mi tâm hắn lẫn nhau cảm ứng.

Giang Nam thò tay nhẹ nhàng cầm lấy chuỗi Phật châu này, bắt tay trầm xuống, trong nội tâm chấn động, Phật châu này tuy nhỏ, nhưng sức nặng lại cực kỳ kinh người, khoảng chừng ba bốn trăm cân!

- Công tử quả nhiên hảo nhãn lực!

Chủ quán cường tráng như trâu kia diện mục nghiêm nghị, giơ ngón tay cái lên, tán thán nói:

- Công tử liếc mắt liền từ trong quầy hàng ta tìm được bảo bối tốt nhất, thực không dám đấu diếm, chuỗi Phật châu này nặng đạt ba trăm bảy mươi cân, chính là Thượng Cổ đại Phật dùng vạn năm hàn ngọc quý trọng nhất luyện chế thành, trọn vẹn luyện hơn ba trăm năm, cái này mới luyện thành. . .

- Bao nhiêu tiền?

Giang Nam nhịn không được đánh gãy hắn hỏi.

Chủ quán kia mặt mày hớn hở, vội vàng nói:

- Không đắt, chỉ cần mười vạn lượng bạc.

Nhạc Linh Nhi lông mày đứng dậy quát lớn:

- Mười vạn lượng bạc, tại sao ngươi không đi đoạt?

- Mười vạn lượng bạc ngược lại là không đắt.

Giang Nam trầm ngâm thoáng một phát, hướng Nhạc Linh Nhi cười nói:

- Quận chúa, trên người của ta không có ngân phiếu, kính xin Quận chúa hỗ trợ trả tiền, ta dùng 100 miếng mười thành Bổ Khí đan để đổi.

- Ngươi có mười thành Bổ Khí đan?

Chủ quán kia hai mắt tỏa sáng, hô hấp lập tức dồn dập lên, liên tục chà xát

tay nói:

- Vị công tử này, ngươi đem Bổ Khí đan trực tiếp cho lão nhân ta là được, chuỗi hạt tử này liền là của ngươi rồi!

Bổ Khí đan giá trị cực cao, vượt qua Ích Khí đan không chỉ gấp mười lần, hơn nữa là có tiền mà không mua được, Dược Vương phủ sản xuất Bổ Khí đan thường thường đều bị những thế gia đại phiệt kia mua đi, chỉ có chút ít truyền lưu đến trên thị trường, hơn nữa đều là bảy thành hoặc là tám phần, về phần mười thành đan, những tiểu thế lực kia nghĩ cũng đừng nghĩ.

Trăm miếng mười thành Bổ Khí đan này, chủ quán kia chỉ cần chuyển tay, liền có thể bán ra giá tiền cao hơn, kiếm được chảy mỡ!

Giang Nam cũng biết đạo lý trong đó, bất quá linh đan như Bổ Khí đan với hắn mà nói dễ dàng liền có thể luyện chế ra, lúc này lấy ra trăm miếng Bổ Khí đan giao cho chủ quán kia, lập tức đem chuỗi Phật châu kia lấy trong tay, lúc này trong nội tâm mới buông một chút.

Nhạc Linh Nhi líu lưỡi, cười nói:

- Tử Xuyên, ta cho rằng chỉ có ta sẽ phá sản, không nghĩ tới ngươi so với ta cũng không kém.

Ánh mắt Tô Hoảng chớp động, cười nói:

- Quận chúa, nhãn lực Tử Xuyên huynh phi phàm, hoàn toàn chính xác không phải phá sản. Chuỗi Phật châu này nặng đạt ba trăm bảy mươi cân, xác thực có khả năng là một kiện dị bảo không tệ. Nếu thật sự như thế, mười vạn lượng bạc cũng không mắc. Lại để cho Tiểu Vương kinh ngạc chính là, không nghĩ tới tài lực Tử Xuyên huynh ngươi thật không ngờ kinh người, mười vạn lượng bạc mày cũng không nhăn thoáng một phát liền lấy được đi ra, thật sự là tài đại khí thô!

Giang Nam nháy mắt mấy cái, trong nội tâm cười khổ không thôi:

- Tứ hoàng tử nhất định không thể tưởng được ta ở trong xóm nghèo Tề vương thành, trong nhà thường xuyên bị đói, ở đâu là tài đại khí thô. . . Hôm nay ở trước mắt bao người, cũng không phải thời điểm lấy ra thần thủy trong Phật châu, vẫn là đợi đến lúc trở lại Dược Vương phủ sau.

Giang Nam dằn xuống kích động trong lòng, tiếp tục cùng Nhạc Linh Nhi, Tô Hoảng nhàn du.

Phía trước đầu người nhốn nháo, tiếng ầm ỹ truyền đến, rất nhiều người vây quanh ở trước một quầy hàng, Nhạc Linh Nhi không khỏi đến hứng thú, không nói lời nào liền hướng trong đám người lách vào, tung tăng như chim sẻ nói:

- Chúng ta cũng đi xem!

Giang Nam cùng Tô Hoảng bất đắc dĩ, chân khí hai người khẽ động, ở quanh thân hình thành một lực trường kỳ lạ, đem đám người đẩy ra, đi vào, chỉ thấy trên quầy hàng kia chỉ có một bản kinh thư, thượng diện viết mấy chữ "Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp".

- Không nghĩ tới vậy mà còn có thần công bí tịch bực này!

Tô Hoảng không khỏi động dung, ánh mắt lộ ra vẻ kích động, trầm thấp hoảng sợ nói.

Giang Nam không khỏi tò mò, Tô Hoảng xuất thân Hoàng thất, hơn nữa mình cũng có kỳ ngộ, võ đạo tâm pháp gì chưa từng gặp qua, như thế nào hôm nay sẽ kích động như vậy?

- Tử Xuyên, ngươi có chỗ không biết, võ đạo cường giả sau khi tu luyện đến Ngoại Cương, liền có thể cương khí biến hóa, lăng không phi hành, bất quá muốn bay lên lại cần võ đạo tâm pháp đặc thù, dùng cương khí hóa thành cánh chim, lúc này mới có thể bay lên trời!

Tô Hoảng đè xuống kích động trong lòng, thấp giọng giải thích nói:

- Loại pháp môn hóa cánh phi hành này tên là Vũ Hóa Công cực kỳ hiếm thấy, ít càng thêm ít, coi như là trong Hoàng thất, cũng chỉ vẹn vẹn có một hai chủng! Vũ Hóa Công cấp thấp chỉ có thể cách mặt đất một trượng, tốc độ phi hành so với chạy còn chậm hơn, hơn nữa tiêu hao cực lớn, nhưng Vũ Hóa Công cao đẳng, tu vi Ngoại Cương tốc độ phi hành liền có thể đạt tới ngày đi năm ba ngàn dặm! Nghe nói tâm pháp thượng thừa nhất, có thể ngày đi vạn dặm, trong vòng một ngày liền có thể từ phía nam nhất Kiến Vũ quốc bay đến biên giới phương bắc!

Giang Nam cũng không khỏi động dung, có thể cách mặt đất phi hành, là tâm nguyện của không biết bao nhiêu võ đạo cao thủ, nếu Ngoại Cương cường giả có được thủ đoạn lăng không phi hành, thiên hạ to lớn, nơi nào không thể đi?

Hơn nữa, có được một môn Vũ Hóa Công, ở lúc đối địch liền có thể qua lại tự nhiên, thậm chí đối mặt Thần Luân cường giả cũng có thể thong dong rời đi!

Cái môn Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này, hoàn toàn chính xác có thể đưa tới vô cùng oanh động!

Chỉ là không biết cái môn gọi là Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này, có phải là tâm pháp thượng thừa hay không, bởi vì người vây xem tuy nhiều, nhưng không ai đơn giản mua xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 41: Vũ Hóa Thần Công

Cao đẳng Vũ Hóa Công giá trị liên thành, Vũ Hóa Công thượng thừa nhất càng là vật báu vô giá, nhưng Vũ Hóa Công cấp thấp giá trị lại không cao, tối đa chỉ là mấy ngàn lượng bạc, giá cả có thể nói cách biệt một trời. Nếu như dùng nhiều tiền mua xuống Vũ Hóa Công cấp thấp, vậy sẽ để cho người hối hận không kịp.

Chủ quán chính là một trung niên nhân dung mạo không sâu sắc, bất quá thực lực lại cực kỳ mạnh mẽ, hiển nhiên đã tu thành Ngoại Cương, nhìn thấy mọi người chỉ nhìn không mua, trong nội tâm cũng không khỏi có chút lo lắng, cất cao giọng nói:

- Chư vị, đây tuyệt đối là Vũ Hóa Công thượng thừa, Kim Sí mở ra, ngày đi vạn dặm không nói chơi! Nếu không phải trong tay tại hạ khó khăn, há có thể bán ra thần công diệu quyết bực này?

Sắc mặt Tô Hoảng âm tình bất định, hiển nhiên có ý mua xuống môn Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này, lại không có nắm chắc mua có phải là một môn Vũ Hóa Công cấp thấp hay không.

Giang Nam đột nhiên mở miệng, trầm giọng nói:

- Kính xin các hạ biểu hiện ra thức thứ nhất của Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, để cho chúng ta kiến thức, đến cùng phải là Vũ Hóa Công thượng thừa chính thức hay không.

- Không sai!

Lập tức có người phụ họa, cười nói:

- Nếu dùng nhiều tiền mua được Vũ Hóa Công cấp thấp, chẳng phải để cho chúng ta thiệt thòi lớn rồi hả?

Trung niên nhân kia thở dài, đột nhiên cương khí phóng ra ngoài, chỉ nghe vù một tiếng, kim quang sáng chói, thành từng mảnh kim vũ bay đầy trời, bức đám đông khai mở, kim vũ va chạm, phát ra âm vang giao thoa giòn vang, đột nhiên xác nhập, ở sau lưng trung niên nhân kia hóa thành một đôi cánh chim kim sáng.

- Đại Bằng giương cánh!

Trung niên nhân kia khẽ quát một tiếng, hai cánh chấn động, đột nhiên xông lên trời, bay lên cao vài chục trượng, lập tức hai cánh cùng nhau, chậm rãi rơi xuống, nhìn khắp bốn phía, trầm giọng nói:

- Chư vị, có phải là Vũ Hóa Công thượng thừa hay không, hiện tại có thể vừa xem hiểu ngay đi à nha?

Bốn phía lặng ngắt như tờ, nhưng đều là khiếp sợ môn công pháp này cường hoành, Vũ Hóa Công bình thường chỉ có thể phi hành hơn trượng, mà môn Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này có thể nhẹ nhàng bay lên cao vài chục trượng, đích thật là Vũ Hóa Công thượng thừa nhất!

Tô Hoảng thở dài, thấp giọng nói:

- Tốt một môn tuyệt học, chỉ sợ không có phần của chúng ta rồi. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên trong Dược Vương phủ có một cỗ khí tức dị thường cường hoành phóng lên trời, giống như một đạo thẳng tắp, thẳng đến nơi đây. Cổ hơi thở này tới rất nhanh, mấy cái nháy mắt liền hàng lâm đến trong đám người, khí tức cường đại phát ra, mọi người thân bất do kỷ hướng mọi nơi khai mở, nhượng xuất một mảng lớn đất trống, chỉ thấy trong tràng lập tức nhiều ra một trung niên nam tử áo bào tím râu dài!

Thần Luân cường giả!

Nam tử áo bào tím râu dài kia khí độ phi phàm, uy nghiêm thâm trầm, hiển nhiên là nhân vật sống lâu thượng vị, nắm giữ quyền hành!

- Cha. . .

Nhạc Linh Nhi nhìn thấy nam tử trung niên áo bào tím này, không khỏi trở nên nhu thuận, nhỏ giọng kêu lên.

Nam tử áo bào tím này đúng là Dược Vương phủ chi chủ, Dược Vương Nhạc Thế Đình, quay đầu lại liếc nhìn Nhạc Linh Nhi, ánh mắt lập tức rơi vào trên người Giang Nam cùng Tô Hoảng, khẽ gật đầu mỉm cười, Giang Nam cùng Tô Hoảng vội vàng chào, trầm giọng nói:

- Bái kiến Nhạc Vương gia.

- Hai vị hiền chất không cần đa lễ.

Nhạc Thế Đình ôn hòa cười cười, quay người nhìn về phía chủ quán, ôn nhu cười nói:

- Xin hỏi huynh đài, Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này của ngươi chào giá bao nhiêu? Cứ mở miệng, Dược Vương phủ ta là tình thế bắt buộc!

- Nhạc Vương gia chậm đã!

Đột nhiên, lại có một cỗ khí tức vô cùng cường hoành truyền đến, chỉ thấy một nam nhân bộ dáng như lão nông ở nông thôn gạt mở đám người, bước nhanh tới, bộ dáng trung thực, ồm ồm nói:

- Nhạc Vương gia, tuy Dược Vương phủ ngươi là địa chủ, tài đại khí thô, nhưng môn công pháp này cực kỳ kỳ lạ, lão hán thực sự động tâm, muốn nhúng một tay. Nhạc Vương gia sẽ không ép mua ép bán a?

Ánh mắt Nhạc Thế Đình lóe lên, hiển nhiên nhìn ra lão hán tướng mạo chất phác kia không phải chuyện đùa, trên người thậm chí ẩn ẩn tản mát ra một cỗ yêu khí đậm đặc, hiển nhiên là một đại yêu tu thành Thần Luân biến hóa thành, lúc này trầm giọng nói:

- Vạn Thương Đại Hội mua bán công bình, bổn vương tự nhiên sẽ không

làm sự tình phá hư quy củ.

- Dược Vương sẽ không ép mua ép bán, Hoàng thất ta đây cũng muốn mua xuống Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này.

Đột nhiên một Hoàng Bào lão giả đi nhanh tới, ánh mắt vô cùng nóng bỏng, nhìn về phía môn công pháp trên quầy hàng kia.

- Thúc tổ!

Trong nội tâm Tô Hoảng cả kinh, liền bước lên phía trước chào.

Hoàng Bào lão giả này dĩ nhiên là Kiến Vũ quốc Tam hoàng thúc Tô Xuyên Hà, thúc phụ của đương kim hoàng đế, địa vị phi phàm, đại biểu Hoàng thất tới tham gia Vạn Thương Đại Hội, dù là Nhạc Thế Đình cũng không dám có chỗ lãnh đạm!

Tuy Hoàng thất Kiến Vũ quốc có được Vũ Hóa Công, nhưng còn không có tâm pháp cao thâm như Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, bởi vậy ngay cả Hoàng thất cũng động tâm.

Lại có một vị lão giả trong đám người mà ra, cười ha ha nói:

- Việt Tú quốc ta cũng muốn chen vào một tay, kính xin Hoàng thúc cùng Nhạc Vương gia thứ lỗi!

Rất nhiều cao thủ ôm lấy một người bước đi ra, ha ha cười nói:

- Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp có thể nói là tuyệt thế Vũ Hóa Công, kính xin chư vị thứ lỗi, Mộc vương phủ ta cũng không thể ngồi xem môn công pháp này rơi vào trong tay những người khác.

- Mộc vương phủ Mộc Vương gia!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, hướng mọi người Mộc vương phủ nhìn qua, chỉ thấy Mộc Vương gia là một nho sĩ áo mũ chỉnh tề, cùng Dược Vương Nhạc Thế Đình sâu sắc phong thần có khác nhau hoàn toàn, Nhị

hoàng tử Tô Triệt đã ở trong mọi người Mộc vương phủ, cười cười nói nói.

Giang Nam đột nhiên cảm giác được năm sáu ánh mắt tràn ngập địch ý hướng mình xem qua, ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy Tô Triệt chỉ điểm tới.

Hắn đã giết Mộc Tần Nam, một con cháu thế gia hơn mười ngày không thấy tung tích, ở thế gia đại phiệt như Mộc vương phủ mà nói là chuyện thường xảy ra, bế quan tu luyện, đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, vừa đi chính là mấy tháng. Bất quá Giang Nam lại biết Nhị hoàng tử Tô Triệt chắc chắn sẽ không buông tha cơ hội này, tất nhiên sẽ đem sự tình hắn giết chết Mộc Tần Nam cáo tri Mộc vương phủ, hơn nữa mặc dù Tô Triệt không cáo tri Mộc vương phủ, Mộc vương phủ không lâu về sau cũng sẽ biết việc này!

Bất quá Tô Triệt sở tác sở vi, vẫn để cho Giang Nam rất là khinh thường, người này tuy là hoàng tử, nhưng sở tác sở vi cùng quang minh lỗi lạc không dính nổi nửa điểm quan hệ, ngược lại thi triển đều là thủ đoạn âm hiểm, so sánh với Tứ hoàng tử Tô Hoảng, thì kém sắc hơn rất nhiều.

Nhạc Thế Đình đột nhiên cười vang nói:

- Chư vị, Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này không phải chuyện đùa, không phải bảo vật bình thường có khả năng cân nhắc, không bằng đợi bọn người Tề vương gia đến lại tổ chức một đấu giá hội, người trả giá cao thì được, khẳng định càng thêm náo nhiệt, chư vị thấy như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 42: Thủy Hỏa Rèn Luyện (1)

Tô Xuyên Hà gật đầu nói:

- Vương gia nói không sai, liền như vậy định rồi!

Phần đông cao thủ nhao nhao gật đầu đồng ý, từng người vội vàng rời đi, nhưng lại tự nghĩ mình mang đến tài vật chỉ sợ không có cách nào cao hơn những người khác tranh đoạt, thừa cơ trù bị nhiều một ít tài vật.

- Lần này không xong rồi.

Sắc mặt Nhạc Linh Nhi khẽ biến, thấp giọng oán giận nói:

- Tử Xuyên, đều là ngươi nói ra điểm quan trọng, lại để cho chủ quán kia thi triển thoáng một phát, kết quả đem những Thần Luân cường giả như cha ta kinh động đến! Cái này tốt rồi, Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp liền không có phần của chúng ta!

Tô Hoảng lắc đầu:

- Dù cho Tử Xuyên không đề cập tới, khẳng định cũng có người đề nghị, sớm muộn sẽ kinh động các loại cường giả như Nhạc Vương gia. Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp không phải chúng ta có khả năng mua nổi, chỉ có những thế gia đại hào bọn hắn mới có thể tranh đoạt môn thần công này.

Hắn tuy là hoàng tử, nhưng gần đây màng danh lợi, không quyền không thế, bởi vậy cũng không đủ tài lực tranh đoạt.

Giang Nam mỉm cười, không có xen vào, Ma Ngục Huyền Thai Kinh trong cơ thể đang điên cuồng vận chuyển, Hắc Sắc Ma Chung trong Đan Điền kia đương đương nổ vang, trên vách Ma Chung dần dần hiện ra một Kim Sí Đại Bằng, là Giang Nam đang âm thầm suy diễn chỗ ảo diệu của

Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp!

Sở dĩ hắn đề nghị để cho chủ quán kia thi triển nhất thức Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, là muốn mượn ảo diệu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh đem môn công pháp này suy diễn ra!

Về phần gây ra động tĩnh lớn như vậy, thì không ở trong dự đoán của hắn.

Giang Nam cũng thật không ngờ, một đề nghị nho nhỏ của mình, có thể đem nhiều Thần Luân cường giả như vậy hấp dẫn đi ra.

- Linh nhi, mấy khối bảo vật này là ngươi mua xuống a?

Dược Vương Nhạc Thế Đình đột nhiên hướng ba người đi tới, bàn tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra năm khối khoáng vật hiện ra kim loại sáng bóng, lại cười nói:

- Ngươi để cho Phòng tổng quản cầm mấy khối bảo vật này đi Tàng Bảo Các, cho Tam thúc tổ ngươi xem qua, suýt nữa đem Tam thúc tổ ngươi hù chết, ta còn đang bế quan, đều bị hắn nhao nhao kéo ra!

Nhạc Linh Nhi ngạc nhiên, ngây ngốc đứng ở nơi đó, không biết nên nói cái gì mới tốt, Tô Hoảng cũng vô cùng kinh ngạc, cơ hồ khó mà tin được lỗ tai của mình.

Nhạc Linh Nhi thúc tổ, Nhạc Vương gia thúc phụ, Dược Vương phủ Tàng Bảo Các Thủ Hộ Giả, vậy mà suýt nữa bị mấy khối Thạch Đầu dung mạo xấu xí hù chết, thậm chí kinh động Nhạc Thế Đình còn đang bế quan tu luyện trùng kích Thần Thông cảnh, chẳng lẽ Thạch Đầu này thật sự là bảo vật rất tốt?

Nhạc Linh Nhi cùng Tô Hoảng liên tục hướng Giang Nam ghé mắt, trong nội tâm rất là buồn bực, vì sao vừa rồi Giang Nam chắc chắc mấy khối Thạch Đầu này là dị bảo hiếm thấy như thế.

- Cha, đây là Tử Xuyên để cho con gái mua xuống, con gái không dám kể

công.

Nhạc Linh Nhi tỉnh ngộ lại, vội vàng nói:

- Vừa rồi Tử Xuyên nói, nếu khoản mua bán này buôn bán lời, liền đem đan phương cấp bậc Thần Thông của Dược Vương phủ ta cho hắn một phần, cùng với phân phối mười lô Linh Dược. Nếu thua lỗ, hắn liền thay Dược Vương phủ ta luyện một năm linh đan. Cha, khoản mua bán này là buôn bán lời hay là thua lỗ?

- Buôn bán lời? Đâu chỉ! Mấy khối bảo vật này thực sự không phải là khoáng vật bình thường, mà là thần kim của cao thủ tu thành Thần Thông mới có thể tế luyện, là linh vật luyện chế Thần Thông pháp bảo, khó tìm có một không hai, so với linh đan Thần Thông cấp, giá cả muốn cao không chỉ gấp 10 lần! Nói cách khác, vừa rồi bút giao dịch kia, ngươi thấp nhất buôn bán lời gấp 10 lần!

Nhạc Thế Đình liền dò xét Giang Nam, mắt lộ ra dị sắc, cười nói:

- Ngươi là Tử Xuyên? Ngươi cứu tiểu nữ một mạng, đã là khách quý của Dược Vương phủ ta, hôm nay lại tuệ nhãn thức bảo, chỉ là một phần đan phương Thần Thông cấp há có thể bày tỏ lòng biết ơn trong nội tâm Nhạc mỗ? Dược Vương phủ ta cái khác không có, nhưng linh đan diệu dược đan phương thì rất nhiều, Diệu Đan Các gửi đan phương của Dược Vương phủ ta mặc ngươi ra vào, muốn học đan phương gì ngươi đại khái có thể tự mình chọn lựa! Ngươi muốn học luyện đan, Nhạc mỗ sẽ để cho Luyện Đan Sư tốt nhất Dược Vương phủ ta đến dạy ngươi luyện đan, tất cả dược liệu, mặc ngươi cần ta cứ lấy!

Nhạc Linh Nhi nhịn không được cười nói:

- Cha, ngươi có chỗ không biết, tiêu chuẩn luyện đan của Tử Xuyên tuyệt đối không kém. . .

Nàng đang muốn đem sự tình Giang Nam luyện chế mười thành đan nói

thẳng ra, Giang Nam vội vàng ho khan, Nhạc Linh Nhi tỉnh ngộ, liền vội ngậm miệng không nói chuyện.

Nhạc Thế Đình cũng không có đa tưởng, quay người rời đi, hẳn là trù bị chuẩn bị tài chính mua sắm Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp. Dược Vương phủ tuy phú giáp thiên hạ, nhưng cũng không có võ đạo tâm pháp đặc biệt cao thâm, lần này đột nhiên xuất hiện Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, hắn vô luận như thế nào cũng phải lấy được tới tay, bởi vậy cũng không rảnh phân thần suy nghĩ sự tình của Giang Nam.

Tô Hoảng không khỏi hâm mộ vạn phần nói:

- Chúc mừng Tử Xuyên huynh. Diệu Đan Các của Dược Vương phủ, chính là Thánh điện mà vô số Luyện Đan Sư tha thiết ước mơ, đan phương trong đó bao hàm toàn diện, thượng phẩm đan phương, cực phẩm đan phương đều có, thậm chí ngay cả Thượng Cổ đan phương cũng có không thiếu, ngay cả Hoàng thất Kiến Vũ quốc ta đối với Diệu Đan Các cũng là rất hâm mộ!

Trong nội tâm Giang Nam cũng có vài phần kích động, cùng hai người Tô Hoảng, Nhạc Linh Nhi tiếp tục đi dạo chốc lát, liền trở lại Dược Vương phủ.

Hắn nhớ tới hôm nay thu hoạch, trái tim không khỏi nhanh chóng nhảy lên vài cái.

Diệu Đan Các tuyệt đối là trọng địa của Dược Vương phủ, Nhạc Thế Đình khả năng cho rằng hắn chỉ là có hứng thú đối với luyện đan, trên thực tế tiêu chuẩn luyện đan lại không được tốt lắm, cho nên mới thống khoái cho hắn tự do ra vào Diệu Đan Các như thế.

Nếu hắn biết rõ Giang Nam rõ ràng có được loại bảo vật như Đâu Suất Thần Hỏa này, có thể đơn giản luyện thành mười thành linh đan, chỉ sợ sẽ không thống khoái như vậy.

Ngoại trừ quyền lực ra vào Diệu Đan Các, còn có Thiên Bằng Vũ Hóa

Đại Pháp, môn Vũ Hóa Công để cho vô số người tâm động này, thậm chí ngay cả Thần Luân cường giả cũng tranh phá đầu, cũng bị hắn dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh suy diễn ra thất thất bát bát!

Tiếp qua không lâu, hắn liền có thể đem vài loại chiêu thức trước của Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp suy diễn đi ra!

So sánh với Minh Vương Thần Ấn, Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp kém sắc rất nhiều, Ma Chung của Ma Ngục Huyền Thai Kinh suy diễn Minh Vương Thần Ấn, trọn vẹn hao tốn tám ngày cũng chưa suy diễn hoàn thành, mà suy tính Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, thời gian cần thiết lại ít rất nhiều, cũng dễ dàng rất nhiều.

Càng làm cho Giang Nam kích động là lần này hắn rõ ràng gặt hái được một chuỗi Phật châu, trong đó chất chứa Thủy Nguyên Lực nồng đậm, không chỉ thủy pháp luyện đan rốt cục có manh mối, hơn nữa hắn rốt cục có thể làm được Thủy Hỏa giao hòa theo như lời của Giang Tuyết, rèn luyện tinh, khí, thần, thể!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 43: Thủy Hỏa Rèn Luyện. (2)

Giang Nam không thể chờ đợi được lấy ra chuỗi Phật châu kia, nhẹ nhàng vân vê, đem tơ vàng xâu chuỗi ngọc châu vê đoạn, lấy ra viên ngọc châu chất chứa Thủy Nguyên Lực kia.

Bên trong Ngọc châu, một giọt bọt nước kia óng ánh sáng long lanh, hiện ra đủ loại sắc thái, hắn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy tích thủy châu này vậy mà cũng chia thành rất nhiều vòng, một vòng một loại sắc thái, có tất cả sáu loại.

- Lục, lam, thanh, bạch, xích, hắc lục sắc, như vậy cái này nhất định là U Minh Thần Thủy mà Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng đề cập tới rồi.

Giang Nam suy nghĩ nói:

- Hiệu quả U Minh Thần Thủy không bằng Hoàng Tuyền Thần Thủy, so với Đâu Suất Thần Hỏa kém sắc rất nhiều, nhưng đối với ta trước mắt mà nói chỉ có thể động dụng trước một hai tầng thần thủy Luyện Thể, U Minh Thần Thủy cùng Hoàng Tuyền Thần Thủy cũng không có khác nhau. Chủ quán bán cho ta Phật châu này không biết từ chỗ nào được đến Phật châu, hẳn là hắn thật sự đi qua Thượng Cổ động phủ gì đó?

Loại địa phương Thượng Cổ động phủ này chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, phải xem cơ duyên, Giang Nam từng nghe Thiết Trụ nhắc tới qua rất nhiều truyền thuyết, nghe nói có người trượt chân rơi xuống vách núi, kết quả đại nạn không chết ngược lại ngã vào trong một tòa Thượng Cổ động phủ, đạt được thần công bí pháp, từ nay về sau nhất phi trùng thiên. Cũng có người sắp xếp lấy đội nhảy núi, kết quả ngược lại hết thảy rơi phấn thân toái cốt.

Giang Nam không có nghĩ bao nhiêu, nhẹ nhàng sờ sờ, đem ngọc châu

này bóp nát, chỉ thấy thủy châu bên trong ngọc châu kia lập tức tróc ra, hướng phía dưới rơi đi, một đạo chân khí của Giang Nam đem tích thủy châu này xoáy lên, rơi vào mi tâm của mình.

Mi tâm hắn mát lạnh, bọt nước lập tức ẩn nấp bên trong mi tâm của hắn, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam nhắm hai mắt lại, nội thị mi tâm, "chỉ thấy" bên trong mi tâm của mình lẳng lặng nổi lơ lửng một đóa chúc diễm, một giọt bọt nước, chúc diễm ở phía trên bọt nước, cực kỳ kỳ lạ.

- Nghe Giang Tuyết tỷ tỷ nói, Tử Phủ bên trong mi tâm, sau khi tu thành Thần Luân mới có thể khai phát Tử Phủ, để cho Thần Luân diễn biến thành Thần Thông! Tử Phủ mở ra, dùng Thần Thông luyện hóa pháp bảo, chính là giấu ở bên trong Tử Phủ.

Giang Nam thầm nghĩ:

- U Minh Thần Thủy cũng có mấy tầng chân thủy, lực trùng kích một tầng so với một tầng càng mạnh hơn nữa, nếu dùng xảo diệu, chính là Luyện Thể luyện đan chi bảo, nếu không nghĩ qua chạm đến cấp độ thần thủy càng sâu, chỉ sợ những Thủy Nguyên Lực này có thể đem xương cốt ta chấn nát!

Hắn cẩn thận từng li từng tí đem chân khí phân ra hai đạo, phân biệt kích phát Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, lập tức Thủy Hỏa phát ra cùng một lúc, song song lao tới, ở bên trong toàn thân hắn vỡ bờ.

Giang Nam kêu rên một tiếng, trong cổ họng có một mùi tanh vọt lên, Thủy Nguyên Lực cùng Hỏa Nguyên Lực ở trong cơ thể hắn lẫn nhau va chạm, mỗi va chạm một lần liền bạo tạc nổ tung một lần, trong thời gian ngắn liền để cho hắn trọng thương!

Thủy Hỏa còn gọi là Âm Dương, còn gọi là Long Hổ, chính là hai chủng lực lượng kỳ dị, lẫn nhau khắc chế, nhưng nếu có thể đủ Thủy Hỏa cũng tế, Âm Dương cũng sinh, liền có thể đạt tới hiệu quả không gì so sánh nổi!

Bất quá muốn làm được Thủy Hỏa song song, Âm Dương cùng sinh, lại vô cùng gian nan, có cực ít người có thể làm được.

Cái này có thể nói là nan đề vây khốn tuyệt đại đa số người tập võ, coi như là tu thành Thần Thông, cũng có rất ít người có thể làm được điểm này. Chỉ có tâm pháp cấp bậc cực cao, mới có thể vây khốn Thủy Hỏa, để cho Âm Dương tương dung, Long Hổ hàng phục!

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta không biết có thể hàng phục Long Hổ hay không? Nếu không thể hàng phục mà nói, lần này không chết cũng muốn vứt bỏ nửa cái mạng!

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, vội vàng thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, bao dung thần thủy Thủy Nguyên Lực cùng thần hỏa Hỏa Nguyên Lực, chỉ cảm thấy Thủy Nguyên Lực của U Minh Thần Thủy cùng Hỏa Nguyên Lực của Đâu Suất Thần Hỏa không hề cuồng bạo như vậy, dần dần ở trong chân khí của hắn tương dung, song song tiến hành, cọ rửa thân hình, rèn luyện kinh mạch, cơ, da cốt, chân khí, tinh thần.

Hắn thậm chí cảm giác được, một ít tạp chất trong cơ thể mình nguyên vốn không có bị Đâu Suất Thần Hỏa luyện hóa, thậm chí cốt tủy ngay cả thần hỏa cũng luyện không đến, cũng bị U Minh Thần Thủy rót vào, tẩy mất tạp chất, để cho cốt tủy của hắn giống như ngọc tương!

Thậm chí chân khí, cương khí của hắn, cũng bị tẩy trừ rèn luyện một lần, trở nên càng thêm cứng cỏi.

Để cho hắn kinh dị nhất chính là, ma chủng trong đan điền hắn kia vậy mà cũng bị U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa rèn luyện, trở nên tuyết trắng sáng như bạc, tốc độ luyện hóa chân khí thành cương khí nhanh hơn!

- Khó trách Giang Tuyết tỷ tỷ nói Thủy Hỏa rèn luyện chính là Luyện Thể, luyện đan chi pháp tốt nhất, đúng là như thế!

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, chỉ cảm thấy tạp chất trong cơ thể bị rửa sạch, đúc luyện một lần lại một lần, thần hỏa luyện qua, thần thủy tôi lấy, hiệu quả so với đơn thuần một loại thần hỏa muốn xịn hơn mấy lần

Cũng không lâu lắm, Giang Nam chỉ cảm thấy dược lực của Xá Lợi Linh Đan mà lúc trước mình ăn vào kia hao hết, cương khí trong cơ thể cũng nhiều ra một thành, vội vàng lại ăn vào một quả.

Lực lượng trong cơ thể hắn liên tiếp kéo lên, ngắn ngủn mấy canh giờ liền tăng lên năm Hổ chi lực, Tứ Tượng năm Hổ chi lực!

Đã qua thật lâu, lúc này hai chủng nguyên lực mới từ từ tiêu tán.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, yên lặng tâm thần, chân khí bắt đầu dựa theo một loại lộ tuyến kỳ lạ vận hành, đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, chân khí của hắn tràn ra ngoài, hóa thành một mảnh Hắc Vũ to cỡ lòng bàn tay.

Đón lấy, càng nhiều chân khí nữa biến thành lông vũ màu đen xuất hiện, rậm rạp chằng chịt có trăm ngàn đóa, lập tức chỉ nghe thanh âm âm vang từ trong cơ thể hắn truyền đến, hóa thành một sợi chân khí hình dáng cốt cách ngưng kết, ở sau lưng của hắn, như là một đôi cốt cách làm thành cánh.

Tiếng gió gào thét, Hắc Vũ rậm rạp chằng chịt bay tới, rơi vào phía trên cốt cánh, đem cốt cánh này hóa thành đôi cánh màu đen!

Cái này đương nhiên là Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp!

Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp chính tông là hóa thành một đôi Đại Bằng Kim Sí, mà chân khí của Giang Nam lại bởi vì Ma Ngục Huyền Thai Kinh, vậy mà hóa thành một đôi cánh đen, cơ hồ khó có thể nhìn ra loại công pháp này là Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp!

- Không biết ta suy diễn ra Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, có thể phi được lên trời hay không? Đại Bằng giương cánh hận trời thấp!

Giang Nam thúc dục Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, hai cánh chấn động,

hô một tiếng bay lên hai trượng cao, ở trong phòng phi tốc xuyên thẳng qua, qua lại như gió.

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, luyện tập phi hành qua lại, lục lọi bí quyết giương cánh phi hành, đã qua gần nửa canh giờ, mi tâm hắn đột nhiên truyền đến cảm giác đau đớn kịch liệt, chân khí 'Rầm Ào Ào' một tiếng sụp đổ, tính cả cốt cánh cùng một chỗ nát bấy, Giang Nam lập tức không khống chế được, từ trên không trụy lạc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 44: Cuồng Vọng Đến Cực Điểm. (1)

- Ân?

Hắn mũi chân một điểm, bay bổng rơi trên mặt đất, khẽ nhíu mày:

- Kỳ quái, ta suy diễn ra Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp chưa hẳn kém so với tâm pháp chính tông, như thế nào chỉ có thể phi hành gần nửa canh giờ? Chẳng lẽ nói chỉ có cương khí mới có thể chèo chống môn tâm pháp này, tự do bay lượn?

Giang Nam tinh tế suy tư, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên:

- Chưa chắc là cường độ chân khí của ta không đủ, chỉ sợ là bởi vì tinh khí thần của ta còn chưa cường đại đến trình độ có thể tiếp tục chèo chống hóa cánh phi hành!

Giang Tuyết đã từng đối với hắn nói qua, tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, tinh khí thần càng cường, uy lực cương khí càng cường.

Tinh khí thần, kỳ thật có thể nói thành huyết khí thần, khí là chân khí cương khí, tinh là năng lượng khổng lồ lúc huyết mạch vận hành chất chứa, mà "Thần" là huyền diệu nhất, đại biểu chính là ý chí, ý niệm của võ đạo cao thủ, tương lai tu thành Thần Luân, luyện Thần Thông, sẽ hóa thành thần niệm.

Tinh thần ý niệm càng cường, lực ngưng tụ đối với chân khí cương khí càng lớn, uy lực chiêu thức cũng càng cường. Cái này ở cảnh giới thấp biểu hiện còn không rõ ràng, nhưng đợi võ đạo tu luyện đến trình độ cương khí ngoại phóng, liền đột nhiên biểu hiện ra.

Cương khí phóng ra ngoài, có thể để cho cương khí hóa thành trăm ngàn loại hình thái, đao thương kiếm kích các loại mười tám món binh khí, Long

Tượng Ngưu Hổ đủ loại dị thú, thậm chí hóa cánh phi hành, bay lượn phía chân trời, bất quá đây hết thảy nhất định phải có tinh thần ý niệm cường đại chèo chống, mới có thể để cho cương khí ở sau hki ly thể mà không sụp đổ.

Những tán tu không có trải qua hệ thống tu luyện kia, thường thường không biết tầm quan trọng của tinh luyện tinh thần ý niệm, dễ dàng bị nhốt ở Nội Cương cảnh, không cách nào tái tiến một bước, tu thành Ngoại Cương.

Nhưng đệ tử thế gia đại phiệt bởi vì có cao thủ chỉ đạo, hệ thống tu luyện, biết rõ luyện thần trọng yếu, lại có đầy đủ tài lực hùng hậu, bởi vậy thường thường phục dụng Uẩn Thần đan, Thần Du đan đến tẩm bổ luyện thần.

Lúc trước Giang Nam đã từng phục dụng qua Uẩn Thần đan tẩm bổ tinh thần, sau khi đi vào Dược Vương phủ cũng luyện chế ra không ít Thần Du đan, càng là có được Minh Vương Thần Ấn chuyên môn cường hóa tinh thần ý niệm, bất quá tinh thần của hắn còn chưa cường đại đến trình độ đầy đủ chèo chống Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp.

Dù sao, hắn tu luyện Minh Vương Thần Ấn thời gian ngắn ngủi, hơn nữa còn là Luyện Khí cảnh, chất lượng chân khí vẫn là kém cương khí.

Chân khí là chân khí, vô luận tinh thần ý niệm gia trì như thế nào, thủy chung đều không thể cùng cương khí chính thức so sánh.

Bất quá, so sánh với võ đạo cao thủ ngang cấp khác mà nói, tinh thần ý niệm của Giang Nam đã mạnh đến nỗi để cho người theo không kịp. Nếu đổi lại những người khác tu luyện Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, chỉ sợ ngay cả Đại Bằng Kim Sí cũng mơ tưởng xây dựng ra.

Hắn thi triển các loại ấn pháp như Liên Hoa Ấn, Bảo Bình Ấn, rất nhanh khôi phục tinh thần ý niệm, thầm nghĩ:

- Nếu tinh thần của ta đầy đủ cường đại, có phải ta không cần tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, liền có thể làm được hóa cánh phi hành hay không?"

Giang Nam nghĩ tới đây, tinh thần chấn động, đứng dậy đi ra ngoài,

hướng Diệu Đan Các của Dược Vương phủ đi đến:

- Đã như vậy, ta liền tìm đến đan phương mà Thần Luân cấp cường giả dùng để tôi tẩm bổ tinh thần, tự luyện chế mấy lô linh đan đến tẩm bổ tinh thần, triệt để tu thành Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp này!

- Họ Giang, ngươi còn muốn đi sao?

Giang Nam đi ra trụ sở, lúc trải qua một cầu đá, chỉ thấy sáu bảy tên thanh niên nam nữ đứng ở trên cầu, ngăn lại đường đi của hắn, một người trong đó chính là Lộ Chung Tường, hướng nam tử áo trắng cầm đầu hung ác nói:

- Thanh Tuyền huynh, người kia chính là Giang Nam, Giang Tử Xuyên, lệnh đệ Tần Nam chính là chết trên tay hắn! Lệnh đệ cùng hỗn đản này không oán không cừu, lại nhiều lần bị hắn vũ nhục, đây rõ ràng là cùng Mộc vương phủ các ngươi gây khó dễ, cố ý muốn cho Mộc vương phủ các ngươi khó chịu!

- Mộc vương phủ Mộc Thanh Tuyền?

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, đối với Mộc Thanh Tuyền hắn có nghe thấy, nghe đồn người này là một trong những đệ tử kiệt xuất nhất Mộc vương phủ, tuổi còn trẻ liền tu thành Nội Cương đỉnh phong, đã từng hướng Tề Vương Tề Phong khiêu chiến, tiếc là bại trong tay Tề Phong.

Tề Phong chính là đệ nhất cường giả trẻ tuổi được mọi người công nhận, Mộc Thanh Tuyền có tư cách hướng hắn khiêu chiến, kỳ thật thực lực hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa.

Trên thực tế Mộc Thanh Tuyền cho hắn cảm giác hoàn toàn chính xác là cực kỳ xuất chúng, đứng trong đám người phảng phất là một cây thần thụ, nổi bật bất quần, cho thấy thực lực cường đại siêu nhiên của hắn.

Ánh mắt Mộc Thanh Tuyền lạnh lùng, hướng Giang Nam xem ra, mở miệng nói:

- Họ Giang, còn có việc này?

Giang Nam gật đầu nói:

- Thật có việc này.

Mộc Thanh Tuyền thản nhiên nói:

- Nói như vậy là ngươi giết đệ đệ của ta?

Giang Nam không có phủ nhận, bóp cổ tay thở dài:

- Trời cao đố kỵ anh tài, lệnh đệ tuổi trẻ tài cao, có tiền đồ tốt, tiếc rằng hắn cùng với năm tên thái giám dưới trướng Nhị hoàng tử cấu kết với nhau làm việc xấu, ý đồ giết ta, bị ta đánh chết, trừng phạt đúng tội, chết chưa hết tội. Bất quá Thanh Tuyền huynh ngươi yên tâm, lệnh đệ bị ta một chưởng đánh gục, bị chết vô cùng dứt khoát, không có bị bao nhiêu thống khổ.

Trong mắt Mộc Thanh Tuyền hiện lên một vòng tàn khốc, cười lạnh nói:

- Trừng phạt đúng tội? Đệ đệ ta có phải trừng phạt đúng tội hay không, há lại cho ngươi đến bình? Đệ đệ của ta muốn giết ngươi, ngươi nên khoanh tay chịu chết, để cho hắn đem ngươi đánh chết, cho dù hắn là trừng phạt đúng tội, cũng là Mộc vương phủ ta đến Thẩm Phán, không tới phiên ngươi xen vào. Ngươi đánh chết hắn, như vậy hôm nay ta liền đánh chết ngươi, cho ngươi chôn cùng hắn.

Hắn nói hời hợt, phảng phất hết thảy đều đương nhiên.

- Thanh Tuyền huynh trước không nên gấp động thủ.

Đột nhiên, một vị công tử trẻ tuổi bên cạnh Mộc Thanh Tuyền ha ha cười nói:

- Trên người Giang Nam Giang Tử Xuyên này còn có bí mật, để cho tiểu đệ rất là hiếu kỳ, đợi ta hỏi hắn một chút, sau đó ngươi giết hắn cũng không muộn.

Mộc Thanh Tuyền nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Chung Lương huynh, mời.

Trẻ tuổi công tử bước nhanh đến phía trước, đứng ở đầu cầu trên cao nhìn xuống bao quát Giang Nam, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng âm trầm, như là thẩm vấn một phạm nhân, lạnh giọng nói:

- Giang Tử Xuyên, ta nghe nói ngươi tu luyện võ học cùng ta Long Hổ Tượng Lực Quyết của Tề vương phủ thập phần tương tự, tuy có phương thức khác nhưng kết quả lại giống, ta lệnh ngươi đem môn tuyệt học này, từ đầu chí cuối giao ra đây, ta còn có thể thay ngươi hướng Mộc huynh cầu tình, tha cho ngươi toàn thây!

- Ngươi là Tề Chung Lương?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, hắn từng ở Tề vương phủ làm nô, nghe qua tên tuổi Tề Chung Lương, Tề Chung Lương chính là nhân vật gần với Tề Phong trong Tề vương phủ, thực lực cường đại, cũng là Nội Cương đỉnh phong cao thủ, không phải nhân vật như Tề Sơn kia có khả năng so sánh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 45: Cuồng Vọng Đến Cực Điểm. (2)

Tề Chung Lương cũng không nhận ra Giang Nam, dù sao nô bộc Tề vương phủ lấy ngàn mà tính, nhiều vô số kể, hắn thân là nhân vật nổi tiếng trong Tề vương phủ, há có thể đi chú ý những nô bộc hèn mọn kia?

Hắn sở dĩ chú ý Giang Nam, chỉ là bởi vì Giang Nam sử dụng Long Hổ Tượng Lực Quyết cùng Long Hổ Tượng Lực Quyết của Tề vương phủ hắn tuy có phương thức khác nhưng kết quả lại giống, để cho hắn đối với tâm pháp của Giang Nam rất là hiếu kỳ.

- Tề Chung Lương, Tề vương phủ các ngươi cũng thật là bá đạo a?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Gần kề bởi vì tâm pháp của ta cùng tuyệt học Tề vương phủ các ngươi có vài phần tương tự, liền muốn ta giao ra tâm pháp của ta, không khỏi có chút khinh người quá đáng!

- Đúng vậy, Tề vương phủ ta là khinh người quá đáng!

Tề Chung Lương khí thế dần dần buông ra, cho người cảm giác như một cái Mãnh Hổ triển lộ nanh vuốt, nguy hiểm vô cùng, cười lạnh nói:

- Môn công pháp này ngươi nhất định phải giao ra đây, Long Hổ Tượng Lực Quyết của Tề vương phủ ta độc nhất vô nhị, cho dù là công pháp tương tự cũng không cho phép xuất hiện trên đời này! Nếu ngươi không giao, không đợi Thanh Tuyền huynh động thủ, ta liền có thể đánh chết ngươi!

- Chung Lương huynh an tâm một chút chớ vội.

Đột nhiên lại có một người cười lạnh nói:

- Hắn đánh người Lộ hầu phủ ta, là đánh mặt Lộ hầu phủ, vô luận như thế nào Lộ hầu phủ ta cũng muốn đòi lại cái mặt mũi này. Các ngươi trước lúc giết hắn, tiểu đệ muốn vả miệng hắn một ngàn lần!

Giang Nam hướng người này nhìn lại, chỉ thấy người này dáng người khôi ngô, làn da ngăm đen, rất là hùng tráng, cau mày nói:

- Ngươi là ai?

Người nọ có chút cười lạnh, khí thế đột nhiên tách ra, vậy mà so với hai người Mộc Thanh Tuyền cùng Tề Chung Lương không yếu chút nào, trầm giọng nói:

- Lộ hầu phủ Lộ Kính Cung, Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi bất quá là người xứ khác, chạy nạn trốn tới Kiến Vũ quốc ta, cho rằng bằng vào bản lãnh của ngươi liền có thể không kiêng nể gì cả muốn làm gì thì làm. Thật tình không biết ngươi trong mắt của ta, bất quá là chó nhà có tang, loại nhân vật như ngươi, ta một đầu ngón tay có thể nghiền chết!

Giang Nam nhịn không được cười lên:

- Đã từng có Ngoại Cương cường giả cũng chưa từng lưu được ta, chỉ bằng các ngươi mấy cái a miêu a cẩu này, cũng muốn để cho ta thúc thủ chịu trói? Các ngươi cũng quá đề cao chính các ngươi rồi!

- Cuồng vọng!

Bọn người Tề Chung Lương, Mộc Thanh Tuyền cùng Lộ Kính Cung ngay ngắn nộ quát một tiếng, ba người bọn họ chính là nhân kiệt của ba đại thế gia, lại bị Giang Nam nói thành a miêu a cẩu, để cho bọn hắn há có thể không giận?

- Mộc huynh, Lộ huynh, các ngươi trước đừng ra tay, ta trước bắt người này, hảo hảo bào chế một phen!

Tề Chung Lương bước nhanh đến phía trước, khí thế đột nhiên bành

trướng, trong nháy mắt liền nhảy lên tới đỉnh phong, đang muốn ra tay, đột nhiên chỉ thấy Nhạc Phong đầu đầy mồ hôi chạy tới, cao giọng nói:

- Mấy vị, trước đừng động thủ! Giang lão đệ đối với Dược Vương phủ ta có ân, nếu các ngươi động hắn, Vương gia trước mặt tiểu đệ cũng không cách nào bàn giao!

Ánh mắt Tề Chung Lương lộ ra kiêng kị chi sắc, dừng lại không tiến, chần chờ bất quyết:

- Nhạc Vương gia muốn bảo vệ hắn, cái này cũng có chút khó làm rồi. . .

Hắn tuy là một trong những đệ tử xuất sắc nhất Tề vương phủ, nhưng vô luận thân phận địa vị, hay là tu vi thực lực, đều xa xa không bằng Dược Vương Nhạc Thế Đình, Tề vương phủ càng sẽ không bởi vì hắn mà cùng Dược Vương phủ cãi nhau trở mặt.

Dù sao, Dược Vương phủ khống chế tuyệt đại đa số linh đan cả nước, nếu như chọc giận Dược Vương phủ, đình chỉ cung ứng linh đan cho Tề vương phủ, chỉ sợ thực lực Tề vương phủ sẽ đột nhiên rớt xuống một mảng lớn!

Trong lòng Mộc Thanh Tuyền cùng Lộ Kính Cung cũng rùng mình, bọn hắn cũng ôm lấy kiêng kị đồng dạng.

- Nhạc thế huynh đã lên tiếng, chúng ta tự nhiên tòng mệnh.

Mộc Thanh Tuyền hướng Nhạc Phong chắp tay, quay đầu nhìn về phía Giang Nam, thản nhiên nói:

- Bất quá Nhạc thế huynh, ra Dược Vương thành, Dược Vương phủ sẽ không lại can thiệp đi à nha?

Nhạc Phong cũng không tốt đắc tội bọn hắn, cười nói:

- Chỉ cần không động thủ ở Dược Vương phủ, mọi chuyện đều dễ nói.

Mộc Thanh Tuyền hung hăng trừng mắt nhìn Giang Nam, đi nhanh về

phía trước, lúc trải qua bên người Giang Nam âm thanh lạnh lùng nói:

- Đã như vầy, vậy thì xem mặt mũi Nhạc Vương gia, trước tha cho ngươi một cái mạng nhỏ, đợi ra khỏi Dược Vương phủ sẽ cho ngươi quy thiên!

Nhạc Phong nhẹ nhàng thở ra, xóa đi mồ hôi to như hạt đậu trên trán.

Lộ Kính Cung đi nhanh qua bên người Giang Nam, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, coi như mệnh ngươi tốt!

Tề Chung Lương chắp hai tay sau lưng, cũng theo bên người Giang Nam đi tới, lạnh nhạt nói:

- Mệnh tốt? Chưa hẳn a? Chẳng qua là chậm chết mấy ngày mà thôi, tương lai còn không phải là chết sao?

- Một đám ngu ngốc, các ngươi thật sự nghĩ đến các ngươi đoán chừng ta rồi sao?

Thanh âm của Giang Nam đột nhiên từ phía sau bọn họ truyền đến.

Bọn người Mộc Thanh Tuyền đã đi ra tầm hơn mười trượng, nghe vậy không khỏi giận dữ, bỗng nhiên quay người, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy quanh thân Giang Nam có vô số Hắc Vũ tung bay, ở phía sau hắn hóa thành một đôi cánh chim màu đen, hai cánh chấn động, cuồng phong gào thét, trong nháy mắt liền bay vọt ra xa vài chục trượng, xuất hiện trước mặt bọn họ, cơ hồ cùng Mộc Thanh Tuyền chỉ có xa một xích!

Hô

Cuồng phong tái khởi, Giang Nam lại quay lại chỗ cũ, đứng ở trên cầu, phảng phất như không có ly khai qua!

Ở phía sau hắn, một đôi cánh đen hóa thành Hắc Vũ đầy trời, nhao nhao chui vào trong cơ thể của hắn, biến mất không thấy gì nữa!

- Tề huynh, Mộc huynh, Lộ huynh, ta nói các ngươi là a miêu a cẩu, các ngươi là a miêu a cẩu, đừng đem mình tưởng tượng cao lớn uy mãnh như vậy.

Giang Nam cười lạnh một tiếng, quay người phiêu nhiên mà đi:

- Muốn lưu lại ta, gọi trưởng bối của các ngươi tới, về phần các ngươi, còn cần tu luyện vài năm!

Sắc mặt bọn người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương tái nhợt, lửa giận trong lòng ngập trời, lại nói không ra lời, bởi vì bọn hắn biết rõ mình chỉ sợ thật sự lưu không được Giang Nam, dùng tốc độ của Giang Nam, người có thể lưu lại hắn rải rác không có mấy, mấy người mình lúc trước nói chút ít ngoan thoại kia, ở Giang Nam xem ra là nói chuyện hoang đường viển vông!

- Vũ Hóa Công! Hắn rốt cuộc là cái địa vị gì, như thế nào tinh thông Vũ Hóa Công?

- Không đúng! Không phải nói chỉ có tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, mới có thể hóa cánh phi hành sao? Tiểu tử này tu vi không gì hơn cái này, làm sao có thể thi triển ra Vũ Hóa Công?

. . .

Nhạc Phong cũng là thấy nghẹn họng nhìn trân trối, sau nửa ngày nói không ra lời, đã qua thật lâu mới tỉnh ngộ:

- Nguyên lai Giang huynh vậy mà còn thân mang tuyệt học bực này, khó trách vừa rồi chắc chắn như thế, ta còn tưởng rằng hắn là phô trương thanh thế. Xem ra Vương gia coi trọng hắn như thế, không phải là không có đạo lý. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 46: Hóa Thần Linh Đan. (1)

Trong lòng mấy người Mộc Thanh Tuyền không khỏi sinh ra cảm giác bị thất bại thật sâu, số lượng Vũ Hóa Công tồn thế không nhiều lắm, cho dù là trong hoàng cung cũng chỉ vẹn vẹn có một hai chủng, tinh thông Vũ Hóa Công liền có thể đi tới đi lui, thậm chí Thần Luân cường giả nếu không có tu luyện công pháp đồng dạng, chỉ sợ cũng không làm gì được cường giả tinh thông Vũ Hóa Công.

- Tề huynh, Thương Ưng Tường Vũ Quyết của quý phủ, ngươi có tu luyện hay không?

Mộc Thanh Tuyền đột nhiên nói.

Tề Chung Lương chậm rãi lắc đầu, âm thanh chát chát nói:

- Không có, ta chưa tu luyện đến Ngoại Cương, bởi vậy không có cơ hội tu luyện môn tuyệt học này. Mộc huynh, Mộc vương phủ ngươi có Huyền Băng Vũ Hóa Quyết, không biết ngươi luyện thành hay không?

Mộc Thanh Tuyền cũng chậm rãi lắc đầu, cười lạnh nói:

- Tiểu tử này, cho rằng tu luyện một môn Vũ Hóa Công liền không người có thể áp chế, cuồng vọng, cho dù chúng ta không có tu luyện Vũ Hóa Công, cũng có thể đưa hắn vào chỗ chết. Nghe nói Nhị hoàng tử có một bảo cung, tên là Nhạn Minh Cung, chính là bảo vật mà khai quốc hoàng đế từng dùng qua, đừng nói hắn, coi như là Thần Luân cường giả cũng có thể bắn chết! Giang Nam là người của Tứ hoàng tử, lại giết mấy thái giám của Nhị hoàng tử, Nhị hoàng tử đối với hắn hận thấu xương, nhất định sẽ đem Nhạn Minh Cung cho chúng ta mượn, cho dù hắn phi được mau nữa, cũng sẽ bị Nhạn Minh Cung bắn chết!

Trong lòng Tề Chung Lương, Lộ Kính Cung nghiêm nghị, Nhạn Minh

Cung ở thời kì khai quốc quần hùng tranh phách đại phóng dị sắc, đã từng có bảy đại Thần Luân cấp bậc cường giả chết dưới kình cung, có thể nói là dùng Thần Luân cường giả chi huyết, sáng tạo ra uy danh hiển hách của cây cung này!

- Nếu Mộc huynh có thể mượn tới Nhạn Minh Cung, bắn chết tiểu tử này hoàn toàn chính xác dễ dàng! Trừ đó ra, chúng ta còn cần chuẩn bị cường cung kình nỏ, chuẩn bị vạn nhất, tốt nhất đưa hắn loạn tiễn bắn chết trên không trung!

Lộ Kính Cung hung ác nói.

Dược Vương phủ Diệu Đan Các có tất cả bốn tầng, điêu lan ngọc triệt, lộng lẫy xa hoa, Giang Nam dạo chơi đi qua, lập tức có người trẻ tuổi nghênh tiếp, cười nói:

- Xin hỏi là Giang Nam Giang huynh sao? Vương gia đã phân phó, nếu Giang huynh đến đây, liền không cần ngăn trở, thế huynh xin mời đi theo ta.

Giang Nam cao thấp dò xét người này, khuôn mặt có chút động, người này tuổi không lớn lắm, cùng Tứ hoàng tử Tô Hoảng tương đương, nhưng tu vi lại không kém, nghe chân khí trong cơ thể hắn lưu động ẩn ẩn xen lẫn thanh âm Thiết Thạch, có lẽ đã tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh, liền cười nói:

- Vị huynh đài này xưng hô như thế nào?

- Không dám, tại hạ Nhạc Đình, là đệ tử thứ xuất của Dược Vương phủ.

Người tuổi trẻ kia cười nói:

- Giang huynh, Diệu Đan Các ta là do Tứ thúc tổ ta trấn thủ, bất quá Tứ thúc tổ ta cực nhỏ gặp khách, kính xin Giang huynh thứ lỗi.

Hắn vừa đi vừa giới thiệu nói:

- Diệu Đan Các tầng thứ nhất, là đan phương Luyện Thể cảnh, tầng thứ

hai là đan phương Luyện Khí cảnh, tầng thứ ba là Thần Luân cảnh, đến tầng thứ tư chính là đan phương Thần Thông cảnh rồi.

Giang Nam theo hắn đi vào tầng thứ nhất của Diệu Đan Các, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy tại đây cũng không có thiếu Luyện Đan Sư đang đọc đan phương, nhân số rất đông.

Nhạc Đình cười nói:

- Giang huynh, ngươi có chỗ không biết, Diệu Đan Các ta người không có phận sự không được đi vào, coi như là Luyện Đan Sư của Dược Vương phủ ta, cũng chỉ có thể bằng vào độ cống hiến mới có thể tiến nhập Diệu Đan Các học tập đan phương, mà các loại đan phương bất đồng, cần độ cống hiến cũng bất đồng, đan phương giá trị càng cao, cần độ cống hiến cũng càng cao. Bất quá Giang huynh ngươi lại không cần, Vương gia phân phó, tất cả đan phương trong Diệu Đan Các ta, Giang huynh có thể lấy duyệt.

Giang Nam gật đầu cảm ơn, đi đến tầng thứ hai, chỉ thấy Luyện Đan Sư đến đây học tập đan phương đã ít rất nhiều, chỉ có rải rác mấy người mà thôi, hơn nữa đều là Luyện Đan Sư lão niên, những người khác hẳn là độ cống hiến không đủ.

Nhạc Đình kinh ngạc, cẩn thận nói:

- Giang huynh, luyện đan cần tiến hành theo chất lượng, tốt nhất vẫn là từ đan phương cấp thấp nhất học lên, thử luyện đan, đợi có thành tựu, sau đó lại học tập đan phương cấp bậc Luyện Khí, như vậy mới có thể làm gì chắc đó, đánh xuống căn cơ.

- Đa tạ Nhạc Đình huynh chỉ điểm.

Giang Nam mỉm cười, thẳng leo lên tầng thứ ba Diệu Đan Các, Nhạc Đình cau mày, kiên trì đi theo, thầm nghĩ trong lòng:

- Vị Giang huynh này thực sự quá bỏ gần tìm xa, vậy mà muốn lướt qua những linh đan Luyện Thể Luyện Khí, trực tiếp học tập đan phương Thần

Luân cấp. Đan phương Thần Luân cấp là phức tạp bực nào, đừng nói hắn không có khả năng học, cho dù hắn có thể học, dùng tu vi cảnh giới của hắn, cũng mơ tưởng luyện ra linh đan thành phẩm! Bất quá hắn là khách quý mà Vương gia đặc biệt chú ý, ta ngược lại khó mà nói cái gì. . .

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong tầng thứ ba Diệu Đan Các chỉ có hai vị Luyện Đan Sư, đều là lão giả tóc trắng xoá, đang khắc khổ nghiên cứu đan phương, thỉnh thoảng khoa tay múa chân nguyên một đám linh quyết.

Hai vị lão Luyện Đan Sư này đối với bọn người Giang Nam đến làm như không thấy, có thể nói là đầu bạc cùng trải qua, sống đến già học đến già, khiến người khâm phục.

Nhạc Đình thấy Giang Nam dừng bước lại, vội vàng thấp giọng nói:

- Giang huynh là muốn học tập đan phương Thần Luân cấp?

Giang Nam gật đầu nói:

- Không sai.

Nhạc Đình cười nói:

- Giang huynh, đan phương Diệu Đan Các ta dựa theo hiệu quả phân chia, có Tinh, Khí, Thần tam đại loại, ví dụ như Uẩn Thần đan hiệu quả chính là luyện 'Thần', Dưỡng Thân đan tẩm bổ thân hình tăng lên huyết mạch, chính là luyện 'Tinh', mà Ích Khí đan thì là Luyện Khí. Thần Luân cấp đan phương cũng như thế, không biết Giang huynh muốn học loại nào?

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Chẳng lẻ không có thể ba loại cùng một chỗ học sao?

Trong nội tâm Nhạc Đình cười thầm hắn yêu cầu bản thân thì cao mà năng lực thực tế thì thấp, khẩu vị quá lớn, giải thích nói:

- Như đan phương Thần Luân cấp, có thể học được một loại đã đủ để cho một Luyện Đan Sư tốn hao cả đời rồi, ba loại cùng một chỗ học, tốn hao càng lâu, thẳng đến chết già cũng chưa chắc có thể học được một loại.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hướng tầng thứ tư, cười hỏi:

- Nhạc Đình huynh, tầng thứ tư này chính là đan phương Thần Thông cấp a?

Nhạc Đình gật đầu, trong nội tâm ngầm bực:

- Người này thật sự quá theo đuổi xa, ta đã đề điểm qua hắn, không nghĩ tới hắn rõ ràng còn muốn đi học tập đan phương Thần Thông cấp, thật sự là không biết trời cao đất rộng! Vương gia phân phó, ta đã làm được, không bằng ly khai, mắt không thấy tâm không phiền!

Nghĩ tới đây, hắn miễn cưỡng cười nói:

- Tầng thứ tư thật là đan phương Thần Thông cấp, còn có đan phương Thượng Cổ thất truyền mà Dược Vương phủ ta sưu tập cũng ở trong đó, chỉ là trong Dược vương phủ, Luyện Đan Sư có tư cách bước vào chỗ đó chỉ có một hai người mà thôi. Giang huynh, nếu không có chuyện gì khác, tiểu đệ liền cáo từ. Đúng rồi, còn có một chuyện, đan phương Diệu Đan Các ta rất nhiều đều là cô phẩm, nghiêm cấm sao chép mang đi, Giang huynh chỉ có thể ở đây dụng tâm ghi nhớ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 47: Hóa Thần Linh Đan. (2)

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, lúc này mới đi đến trước một cuốn kinh thư, chỉ thấy cuốn kinh thư này ghi là "Nhục Thân Thông Thần đan", là luyện tinh linh đan, tăng lên khí lực. Đặt ở bên tay phải hắn lại là một loại linh đan khác, cũng là luyện tinh linh đan, dược hiệu cùng Nhục Thân Thông Thần đan cơ bản giống nhau, hắn rất nhanh xem rất nhiều đan phương, rốt cuộc tìm được đan phương mình muốn.

- Hóa Thần đan! Luyện thần linh đan!

Giang Nam đại hỉ, đem đan phương Hóa Thần đan mở ra, đọc nhanh như gió, bất quá một lát liền đem trình tự luyện đan dày đến trăm trang, chú ý hạng mục công việc, dược liệu chủng loại, thời gian cho dược vào lô… hết thảy ghi nhớ trong lòng.

Hắn từ khi tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trí nhớ cũng càng ngày càng tốt, chẳng những tốc độ đọc nhanh, thậm chí đã gặp qua là không quên được, chỉ cần xem một lần liền có thể nhớ kỹ hết thảy, thậm chí đem ảo diệu bên trong lĩnh ngộ tất cả, phảng phất nghiên cứu trăm ngàn lượt.

- Hiện tại liền có thể học tập linh quyết Hóa Thần đan rồi.

Giang Nam nhắm hai mắt lại, trong đầu đem đủ loại linh quyết lĩnh ngộ một lần, lập tức vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hai tay tung bay, mười ngón nhảy lên, kết xuất nguyên một đám linh quyết, trong chớp mắt liền đem linh quyết vô cùng phức tạp của Hóa Thần đan hết thảy dùng một lần.

Hắn vận chuyển linh quyết còn có chút đình trệ, nhưng mà lúc thi triển ra lần thứ hai, cũng đã thông thuận rất nhiều, lần thứ ba kết xuất linh quyết đã như hành vân lưu thủy, mười ngón nhảy động đạo tận linh quyết ảo diệu, tựa

như đau khổ nghiên cứu hơn mươi năm!

- Thần Luân cảnh, ngoại trừ linh đan luyện thần, mặt khác linh đan luyện tinh, luyện khí ta cũng không cần.

Giang Nam suy nghĩ một lát, hắn có được Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng Xá Lợi Linh Đan, Luyện Khí linh đan Thần Luân cấp với hắn mà nói đã không có bao nhiêu tác dụng, mà đã có U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa hai kiện bảo vật này, luyện tinh linh đan với hắn mà nói cũng tác dụng không lớn, chỉ có luyện thần linh đan đối với hắn mới hơi có tác dụng, bất quá tác dụng cũng không phải trọng yếu.

Dù sao hắn đã có Minh Vương Thần Ấn rèn luyện tinh thần ý niệm, luyện thần linh đan với hắn mà nói chỉ là bờ giếng thêm hoa, để cho hắn rất nhanh tăng cường tinh thần ý niệm, cũng không phải là nhu yếu phẩm.

- Xá Lợi Linh Đan chỉ có thể tu luyện đến Thần Luân cảnh, đã như vầy, không bằng đi tầng thứ tư Diệu Đan Các xem cái gọi là đan phương linh đan Thần Thông cấp cùng Thượng Cổ thất truyền!

Hắn cất bước đi đến tầng thứ tư, biến mất ở đầu bậc thang, một Luyện Đan Sư tuổi già ở tầng thứ ba mở to mắt, tùy ý quét nhìn bóng lưng Giang Nam, hừ lạnh một tiếng:

- Thế hệ bất hảo, tâm cao ngất, tiện tay đọc qua đan phương liền cho là mình học xong, sớm tối bạo lô bị ăn phải cái thiệt thòi lớn!

- Để ý hắn làm chi?

Lão Luyện Đan Sư tóc trắng xoá khác cũng mở to mắt, ha ha cười nói:

- Chúng ta nghiên cứu hơn mười năm mới suy nghĩ ra từng chút một môn đạo, hắn nuốt cả quả táo, há có thể đạt được thần diệu? Có hại chịu thiệt chính là hắn, cùng chúng ta không quan hệ.

Hai vị lão Luyện Đan Sư lại trầm tịch tâm thần, tiếp tục đau khổ nghiên

cứu đan phương.

Giang Nam đến tầng thứ tư Diệu Đan Các, chỉ thấy tại đây trống trơn, đã không có thư các, mà chuyển biến thành từng mặt thạch bích, trên thạch bích rậm rạp chằng chịt khắc đầy văn tự cùng đồ án, đương nhiên đó là đan phương Thần Thông cảnh mà Dược Vương phủ bắt được, thậm chí đan phương Thượng Cổ thất truyền!

Trừ đó ra, còn có rất nhiều chữ nhỏ rậm rạp xuất hiện ở phía dưới đan phương, Giang Nam nhìn quét vài lần, là chú thích của những đan phương này, hẳn là lịch đại cao nhân của Dược Vương phủ ở thời điểm lĩnh ngộ những đan phương này ghi lại.

- Nội tình Dược Vương phủ, không giống bình thường!

Hắn đột nhiên chú ý tới một gã lão giả khô gầy ngồi ở trước một mặt thạch bích, lão giả này lông mày tuyết trắng, rủ xuống trên mặt đất, hiển nhiên đã ngồi ở chỗ này không biết bao lâu.

Giang Nam nghe lão giả hô hấp cực kỳ kéo dài, một khắc đồng hồ thời gian mới hô hấp một lần, mà tim đập của hắn ở trong một khắc đồng hồ thời gian chỉ nhảy lên ba bốn lần, hiển nhiên nhập định đã lâu.

- Vị này chắc hẳn là Dược Vương phủ Tứ thúc tổ trong miệng Nhạc Đình rồi.

Trong lòng Giang Nam khẽ chấn động, lão giả này tuyệt đối là một cao thủ vô cùng lợi hại, tu vi hơn phân nửa đã đạt tới Thần Luân cảnh, thậm chí khả năng đã tu thành Thần Thông!

- Ta hôm nay cũng đã gặp không ít vị Thần Luân cường giả, ví dụ như Nhạc Vương gia, Mộc Vương gia, còn có bọn người Tô Xuyên Hà, bất quá nếu bàn về khí tức, ai cũng không có khí tức kéo dài như người này!

Giang Nam không làm kinh động vị lão giả này, mà cũng khoanh chân ngồi xuống, tinh tế nghiên cứu đan phương trên thạch bích.

Không thể không nói, đan phương Thần Thông cấp so sánh với Thần Luân cấp muốn phức tạp hơn mấy lần, dược liệu cần thiết cũng là Giang Nam chưa bao giờ nghe thấy, Linh Quyết lại ít cũng nhiều trăm loại, có thể nói là kinh khủng!

Phải biết rằng, Linh Quyết của Xá Lợi Linh Đan cũng bất quá mười tám loại mà thôi!

Giang Nam đem một loại đan phương nhớ trong đầu, Linh Quyết cũng nhất nhất học xong, nhưng ngay sau đó đổi một mặt thạch bích, tiếp tục nhập định, tu tập Linh Quyết những đan phương này.

Hắn hết sức chăm chú, thần du vật ngoại, với động tĩnh ngoại giới không biết gì cả, lão giả kia chẳng biết lúc nào tỉnh lại, ngơ ngác nhìn thiếu niên bên cạnh hai tay hay thay đổi, kết xuất từng loại từng loại Linh Quyết phức tạp thâm ảo này.

- Hảo, thật là hảo! Thủ đoạn huyền diệu bực này, lão phu vẫn là lần đầu nhìn thấy!

Lão giả kia ánh mắt sáng lên, lẩm bẩm tự nói:

- Nghe chân khí của hắn lưu động, không có chút sáp trệ nào, nhất cử giải quyết vấn đề khó khăn ta đau khổ nghiên cứu mấy năm, hay, thật là tuyệt diệu!

Thủ pháp của Giang Nam cực nhanh, từng cái từng cái Linh Quyết hiện lên, để cho lão giả kia không kịp nhìn, mới vừa lĩnh hội cái Linh Quyết này, Linh Quyết còn lại liền chợt lóe rồi biến mất, vội vàng dụng tâm trí nhớ, tinh tế lĩnh ngộ.

Lão giả này đem tất cả Linh Quyết mà Giang Nam thi triển ra lĩnh ngộ một lần, có rất nhiều Linh Quyết kiến thức nửa vời, không cách nào thong dong diễn biến đi ra ngoài, hắn mới từ trong nhập định thức tỉnh, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy tầng thứ tư đan các đã rỗng tuếch, chỉ còn lại có một mình

hắn, mà Giang Nam đã chẳng biết rời đi lúc nào.

Lão giả này cuống quít đứng dậy, như một trận gió đi xuống lầu, ở trong các tầng lầu sưu tầm, nhưng thủy chung không có lần nữa nhìn thấy Giang Nam, không khỏi buồn bã mất mát.

Nhạc Đình nhìn thấy lão giả này, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng thi lễ:

- Tứ thúc tổ, lão nhân gia ngài rốt cục đã tỉnh lại...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên một cổ lực lượng vô hình đánh tới, cuồn cuộn nổi lên, làm hắn trôi lơ lửng ở giữa không trung, dừng lại ở trước người lão giả kia, chỉ nghe lão giả kia hấp tấp nói:

- Đình nhi, ngươi có biết một thiếu niên đã tới tầng thứ tư hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 48: Tinh Thần Hiểm Cảnh

- Thiếu niên?

Nhạc Đình ngẩn ngơ, không dám giấu diếm nói:

- Mới vừa rồi là có một vị thiếu niên tới, hẳn là hắn đi tầng thứ tư, trước đó không lâu liền rời đi. Chẳng lẽ hắn quấy nhiễu tứ thúc tổ tiềm tu? Tứ thúc tổ, vị thiếu niên này khách quý là Dược Vương Phủ ta, Vương gia cho phép hắn có thể tùy ý ra vào đan các...

- Khách nhân Dược Vương Phủ ta? Còn trẻ như vậy...

Sắc mặt lão giả kia âm tình bất định, bỏ qua Nhạc Đình tự nhủ:

- Nếu để cho người biết lão phu bị một tiểu tử chưa ráo máu đầu chỉ điểm Linh Quyết, hơn nữa còn không có tìm hiểu thấu triệt, còn muốn hướng người ta lãnh giáo, thể diện Dược Vương Phủ ta liền không còn sót lại chút gì ... Đáng tiếc, ta từ trong Linh Quyết của hắn thể ngộ đến huyền ảo luyện chế Thần Luân Thánh Đan, chỉ kém một đường là có thể có đầy đủ nắm chặc luyện thành loại linh đan Thần Thông cấp này...

Nhạc Đình mắt mũi trợn tròn, một hồi lâu nói không ra lời.

Lão giả kia lắc đầu, xoay người trở về tầng thứ tư đan các, không hề đuổi theo Giang Nam lãnh giáo Linh Quyết nữa.

Nhạc Đình ngây người như phỗng, đứng tại nguyên chỗ nửa ngày cũng không nhúc nhích, qua một lúc lâu lúc này mới đột nhiên rùng mình một cái, trong lòng thầm nói:

- Không thể nào, tứ thúc tổ nhất định là nhập định quá lâu, có chút tinh thần hoảng hốt ! Giang huynh làm sao có thể chỉ điểm hắn Linh Quyết, hơn

nữa còn là Linh Quyết Thần Thông cấp linh đan? Đây tuyệt đối không thể nào!

Trong kho dược liệu Dược Vương Phủ, một lão dược sư một mực cung kính nói:

- Vương gia phân phó, công tử đến đây lấy linh dược liền đáp ứng, kính xin công tử đợi chốc lát, lão hủ đem linh dược công tử cần mang tới.

Giang Nam an tĩnh đợi chốc lát, cũng không lâu lắm, lão dược sư này liền đem linh dược mười lò Hóa Thần Đan tới, cung kính giao cho hắn.

- Ở loại địa phương như Dược Vương Phủ này, luyện đan thật là dễ dàng, linh dược gì cũng có.

Giang Nam bắt được linh dược, chạy thẳng tới phòng luyện đan, trong lòng không khỏi cảm khái nói.

Lão dược sư kia đưa mắt nhìn hắn đi xa, nhưng trong lòng rỉ máu:

- Vương gia thật là hồ đồ, tự nhiên hạ xuống mệnh lệnh này, tiểu tử này rõ ràng chính là gà mờ, đan phương gì không luyện, lại dám luyện chế linh đan Thần Luân cấp, lãng phí một cách vô ích mười lò linh dược. Mười lò linh dược này vô cùng quý trọng, coi như là Vương gia cũng không dám một hơi muốn mười lò... Bất quá nói trở lại, hắn lần này đi luyện đan, nhất định sẽ bạo lô, linh đan Thần Luân cấp bạo lô không phải chuyện đùa, nhất định có thể đem gà mờ này nổ tan xương nát thịt, đến lúc đó lão hủ liền đi đem linh dược còn dư lại lấy về...

Trong Đan phòng, Giang Nam lòng tin bừng bừng, chạy thẳng tới lò luyện đan tốt nhất, thầm nghĩ:

- Thần Luân cấp linh đan không phải là lò luyện đan bình thường có thể tiếp nhận được dược lực bành trướng, nhất định phải dùng lò luyện đan tốt nhất, nếu không lò luyện đan bình thường tuyệt đối sẽ bị dược lực làm bạo lô!

Nếu là từ trước, hắn tất nhiên không dám lấy cảnh giới luyện khí luyện chế linh đan Thần Luân cấp, nhưng mà giờ phút này có U Minh Thần Thủy cùng Đậu Suất Thần Hỏa, lấy hai loại phương thức Thủy pháp cùng Hỏa pháp rèn luyện, Âm Dương kết hợp, Long Hổ hàng phục, tất nhiên có thể dễ dàng rèn luyện tạp chất các loại linh dược, luyện thành linh đan chính là chuyện tình nước chảy thành sông!

Hắn tuyển dụng chính là một đan lô Chu đồng, đồng lô này có khoảng năm thước cao, nặng đạt ngàn cân, chỉ một nắp lò liền có hơn một trăm năm mươi cân.

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, nhất thời đan lô nắp bay lên, hắn chấn tay áo run lên, chỉ thấy đủ loại dược liệu bay lên, trôi lơ lửng ở giữa không trung, từng vị linh dược trước sau đầu nhập trong lò đan.

Ống tay áo của hắn tung bay, mười ngón tay toát ra, từng đạo Linh Quyết duyên dáng bày ra, nhất thời U Minh Thần Thủy cùng Đậu Suất Thần Hỏa trong mi tâm cũng bị hắn thúc dục, trong ấn pháp Linh Quyết bao hàm Thủy nguyên lực Hỏa nguyên lực nồng nặc, theo Linh Quyết hắn thi triển, Thủy nguyên lực rót vào trong lò, Hỏa nguyên lực thì ở ngoài lò nung khô tinh luyện.

Hắn nhắm mắt lại, dùng tâm nhãn đi xem, chỉ thấy trong lò U Minh Thần Thủy cọ rửa, tẩy đi tạp chất các loại linh dược, Đậu Suất Thần Hỏa thì ở ngoài lò nung khô, nấu luyện, hóa đi tạp chất mà Thủy lực không thể rèn luyện, khiến cho dược lực tương dung!

Đây là lần đầu tiên hắn lấy nước lửa hai loại pháp môn luyện đan, nhưng ở Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục, lại trở nên thuận buồm xuôi gió, bình tĩnh.

Những người khác, cho dù là cường giả cấp bậc Thần Luân, muốn luyện hóa tạp chất trong những linh dược cao đẳng này cũng hết sức khó khăn, nhưng đối với hắn mà nói, ngược lại là chuyện tình quá đơn giản.

Qua một lúc lâu, dược lực trong lò rốt cục trở nên vô cùng tinh thuần, không có chút tạp chất nào ảnh hưởng dược lực, mà các loại dược lực cũng ở dưới áp lực cường đại bắt đầu tương dung, dần dần ngưng kết thành đan!

Lúc này là mấu chốt nhất, rất dễ dàng sẽ gặp tình huống bởi vì áp lực quá mạnh mẻ, mà đưa đến dược lực xông phá đan lô phong tỏa mà phát sinh bạo lô. Giang Nam dứt khoát cả người ngồi ở trên nắp lò, toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trấn áp đan lô.

Leng keng! Leng keng!

Qua hồi lâu, trong lò đan đột nhiên truyền đến tiếng giòn vang như tiểu châu rơi khay ngọc, ống tay áo của Giang Nam một quyển, đem nắp lò cuốn bay, lấy tay hư hư một trảo, chỉ thấy hai viên linh đan màu đỏ thắm rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Hắn nắm lên một quả, tiện tay ném vào trong miệng, két băng két băng nhai hai cái, nguyên lành nuốt vào.

- Mười thành đan, không có một tia tạp chất!

Giang Nam than thở một câu, chỉ cảm thấy đầu óc đột nhiên trướng đau, nơi mi tâm phảng phất sưng lên, các loại thanh âm nườm nượp mà đến, giống như là hàng tỉ bá tánh trăm miệng một lời cầu chúc, hoặc như là thiên thần to vang ca ngợi, vừa phảng phất có mấy ngàn cao tăng cùng đọc tụng Phạm âm, thậm chí còn có rồng ngâm phượng minh tuyên truyền giác ngộ, có tiếng gõ sắt đinh tai nhức óc, tựa hồ có một kim giáp Cự Nhân đứng ở trong não hắn, giơ lên cự chùy hung hăng gõ!

- Hóa Thần Đan thật là lợi hại, hơi không cẩn thận, chỉ sợ ta sẽ gặp tinh thần phân liệt, trong cơ thể sợ rằng sẽ có vô số ta tranh đoạt quyền nắm thân thể trong tay!

Đủ loại thanh âm xâu não mà đến, để cho Giang Nam đột nhiên chỉ cảm thấy tinh thần của mình đột nhiên phân liệt thành ngàn, mấy vạn, trong

thoáng chốc phảng phất biến thành vô số mình độc lập, mỗi cái mình cũng có thể độc lập suy tư!

Tình huống như thế nguy hiểm vô cùng, hơi không cẩn thận liền sẽ bị lạc chân chính mình, Giang Nam giống như ngâm nước tần người chết, chẳng biết lúc nào tay chân chống đất thở hổn hển, quanh thân mồ hôi chảy ròng, hai mắt cũng trở nên đỏ bừng, hiện đầy tia máu!

- Đứng lên, mau đứng lên!

Hắn cắn chặc hàm răng, đau khổ đối kháng mấy ngàn mấy vạn đạo tinh thần phân liệt, tử thủ một tia tâm trí thanh minh cuối cùng, đột nhiên đứng dậy, hai tay thiên biến vạn hóa, đột nhiên hóa thành nhất thức liên hoa ấn, một ấn triển khai, nhất thời đủ loại thanh âm bên tai nhỏ đi rất nhiều, mi tâm nơi một mảnh mát mẻ, tinh thần ý niệm cường đại hóa thành một đóa Tuyết Liên, hiện ra ở trong nội tâm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 49: Cường Giả Tụ Tập. (1)

Cũng không lâu lắm, liên hoa ấn cũng không cách nào trấn thủ tinh thần, các loại tiếng vang càng lúc càng lớn, lần nữa nhiễu loạn tinh thần ý niệm của hắn, ấn pháp trong tay Giang Nam đột nhiên biến đổi, thanh âm khàn khàn, quát khẽ:

- Bảo Bình Ấn!

Bạch Liên ở mi tâm giải tán, hóa thành một Bạch Ngọc bảo bình, đem vô số thanh âm thu nạp ở trong bảo bình. Cũng không lâu lắm, trên bảo bình cũng mơ hồ xuất hiện tiếng vỡ ra.

- Linh Châu Ấn!

- Sư Tử Ấn!

- Quang Minh Ấn!

...

Từng loại từng loại Minh Vương Thần Ấn ở trên tay hắn biến hóa, trấn thủ mi tâm, giữ vững thần trí thanh minh, nương theo có hằng hà thanh âm nổ vang, mà tinh thần ý niệm của hắn cũng bắt đầu nhanh chóng lớn mạnh, phảng phất trong tối tăm có một cổ lực lượng cường đại rót vào trong ý niệm của hắn, mài dũa, tẩm bổ bổ dưỡng, không chỉ có tăng lên số lượng ý niệm của hắn, đồng thời chất lượng cũng đột nhiên tăng mạnh!

Qua một lúc lâu, chủng chủng dị vang này mới dần dần biến mất, Giang Nam từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, thầm nói may mắn.

Hóa Thần Đan không phải là cảnh giới của hắn lúc này có thể phục dụng, mà là Thần Luân cường giả mới có thể phục dụng, lấy tu vi Luyện Khí Kỳ,

mạnh mẽ phục dụng, vô cùng có khả năng có nhân cách phân liệt, trạng thái tinh thần xảy ra vấn đề.

Tinh thần ý niệm của Giang Nam vốn là rất cường hãn, Giang Tuyết một phen điều giáo, để cho hắn ở võ đạo ý chí vô cùng kiên định, vừa tu luyện pháp môn Ma Đạo chí cao như Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hơn nữa có U Minh Thần Thủy cùng Đậu Suất Thần Hỏa rèn luyện tinh khí thần, nhưng mà phục dụng Hóa Thần Đan còn có chút không đủ.

May là hắn có Minh Vương Thần Ấn, là tâm pháp đặc biệt trui luyện tinh thần ý niệm, nếu không sẽ bị một quả Hóa Thần Đan này làm tinh thần phân liệt, mất đi ý chí của ta, lâm vào trong điên cuồng.

- Hóa Thần Đan, không hổ là linh đan Thần Luân cấp!

Giang Nam đứng lên, ngơ ngác nhìn hai tay của mình, đột nhiên chỉ cảm thấy giác quan thứ sáu của mình trở nên vô cùng rõ ràng, hai mắt có thể thấy vật rất nhỏ, hai lỗ tai có thể nghe được xa hơn, thậm chí hắn nhắm mắt lại, cũng có thể "nhìn" nhỏ hạt của máu trong cơ thể chạy chồm!

Đây chính là hiệu quả của Hóa Thần Đan Luyện Thần!

- Không biết hiện tại ý niệm của ta mạnh bao nhiêu?

Giang Nam đứng thẳng bất động, chân khí tuôn ra, tràn ngập không trung, hắn chỉ cảm thấy chân khí của mình phảng phất biến thành cánh tay kéo dài, có thể không ngừng kéo dài về phía trước!

Chân khí của hắn trọn vẹn kéo dài ra chừng hai trượng, lúc này mới cảm giác được có xu thế tán loạn, cũng tức là nói, hắn hôm nay có thể chèo chống cánh chim chân khí dài hai trượng, cánh giương càng dài, hai cánh khoảng chừng bốn trượng, vỗ cánh một lần, khoảng cách phi hành sẽ xa hơn!

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy Đan Chu Đồng Lô trước mặt nặng đạt ngàn cân này có chút lắc lư, vậy mà chậm rãi thoát ly mặt đất, bay lên không trung!

Đông!

Chân khí của hắn đột nhiên tán loạn, Đan Chu Đồng Lô rơi xuống.

Giang Nam khẽ nhíu mày:

- Dùng cường độ ý niệm của ta hôm nay, hóa cánh mà bay tối đa chỉ có thể so với lúc trước kiên trì nhiều thêm nửa canh giờ, một canh giờ mà thôi, thời gian ngắn ngủi như vậy bay không được bao xa, tốc độ phi hành cũng không đạt được tốc độ của Ngoại Cương cường giả.

Hắn chứng kiến tốc độ phi hành của chủ nhân Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp rất nhanh, tốc độ của mình như trước xa xa không kịp người nọ, hơn nữa, công pháp Vũ Hóa Công này, sợ nhất chính là cung tiễn, dù sao bạo lộ trên không trung đối với các loại tập kích như cung tiễn rất khó đề phòng, nhưng mà nếu như tốc độ nhanh, trước khi cung tiễn bắn đến liền có thể nghênh ngang rời đi.

Giang Nam lại ăn vào một quả Xá Lợi Linh Đan, bổ sung chân khí tiêu hao, sau đó đem một miếng Hóa Thần đan khác ăn vào luyện hóa, tiếp tục khai lò luyện đan.

Mà vào lúc này, bên ngoài Dược Vương thành đột nhiên truyền đến từng đợt thanh âm thú rống đinh tai nhức óc, chỉ thấy bờ sông phía bắc khói bụi nổi lên bốn phía, tất cả cự tê cao tới một trượng mở ra bốn vó chạy như điên mà đến, trên lưng cự tê, là một gã trang phục kỵ sĩ, tiên y ngân thương, ý khí phong trần. Tên kỵ sĩ kia cầm đầu giơ cao đại kỳ, mặt cờ tung bay, thượng diện thêu lên một chữ "Tề"!

Đợi vọt tới trước Dược Vương thành, chỉ thấy hơn ba mươi đầu cự tê đột nhiên xếp thành một hàng, ngay ngắn dừng lại, ngâm nga không dứt, đinh tai nhức óc, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

- Người Tề vương phủ đến, phô trương thật kinh người, vậy mà cưỡi hơn ba mươi con yêu thú cự tê, thực lực những cự tê này chỉ sợ đều không kém

hơn Hỗn Nguyên cao thủ!

Ở bên trong Dược Vương thành, mọi người nghị luận xôn xao:

- Lần này Tề vương phủ tới tham gia Vạn Thương Đại Hội, nhưng lại tới chậm một ít, thẳng đến Vạn Thương Đại Hội tổ chức ngày thứ năm mới chạy đến.

- Ta nghe nói trong Tề vương phủ xảy ra chuyện một nô tài trộm học võ nghệ, thậm chí sự tình giết đệ tử nội phủ, đem Tề vương phủ huyên náo long trời lở đất, cạo ba thước đất cũng không thể bắt được người nọ. Lần này Tề vương phủ đến muộn như vậy, chỉ sợ chính là vì điều tra người nọ nên chậm trễ.

- Theo ta nói, lần này sở dĩ Tề vương phủ tới muộn như vậy, chỉ sợ không phải vì tiểu mao tặc trộm học võ nghệ, mà là nhân cơ hội trù bị tiền tài bảo vật, cùng với tất cả đại thế gia đại phiệt khác, thậm chí Hoàng thất, tranh đoạt Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp!

- Mau nhìn, Tiểu Tề Vương thế tử Tề Phong cũng tới, nghe nói hắn đã tu thành Ngoại Cương, sắp thành Thần Luân, là đệ nhất cao thủ trong trẻ tuổi!

. . .

- Tề huynh, ngươi lại để cho Nhạc mỗ đợi được thật khổ!

Trong Dược Vương thành đột nhiên truyền đến tiếng cười to của Dược Vương Nhạc Thế Đình, chỉ thấy cửa thành mở ra, Nhạc Thế Đình, Mộc Vương gia, Tô Xuyên Hà bao gồm nhiều Thần Luân cường giả ra khỏi thành nghênh đón, cổ khí thế này cường hoành, thậm chí đem hơn ba mươi đầu cự tê ép tới quỳ sát xuống, run rẩy, không dám có chỗ dị động.

Mọi người Tề vương phủ lập tức bị ép tới sắc mặt tái nhợt, cơ hồ không ai có thể đứng vững, nằm sấp ở trên lưng cự tê, chỉ có thế tử Tề Phong còn có thể vững vàng đứng lại, nhưng sắc mặt cũng trở nên cực kỳ tái nhợt, không có một tia huyết sắc.

- Lần này có trò hay để nhìn!

Một gã lão giả trong Dược Vương thành hưng phấn vạn phần, cười hắc hắc nói:

- Nghe nói Tề vương phủ được gọi là đệ nhất võ đạo thế gia Kiến Vũ quốc ta, mà Tề Vương được xưng là Thần Luân cảnh đệ nhất cao thủ, coi như là Thần Thông cường giả bình thường, cũng chưa chắc có thể thắng được hắn! Thế gia đại phiệt khác đối với hắn không phục lắm, thậm chí ngay cả cường giả Hoàng thất cũng không phục hắn, lúc này đây rất nhiều Thần Luân cường giả dắt tay nhau mà ra, hơn phân nửa là muốn cho hắn một mã hạ uy, để cho hắn uy phong quét rác!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 50: Cường Giả Tụ Tập. (2)

Mọi người Tề vương phủ bị khí thế của các Thần Luân cường giả như Nhạc Vương gia ép tới không cách nào ngẩng đầu, không cách nào thở dốc, thậm chí ngay cả thế tử Tề Phong cũng bị ép tới cơ hồ phải ghé vào trên lưng yêu thú cự tê, đột nhiên chỉ thấy một vị trung niên áo trắng phiêu nhiên đi đến, trong đám người kia mà ra, cười vang nói:

- Chư vị Vương huynh tự mình đến đây nghênh đón, Tề mỗ sao dám được lễ lớn như thế?

Mi tâm hắn đột nhiên lóe lên, phảng phất có một đoàn vầng sáng từ mi tâm lao ra, càng ngày càng sáng, chỉ nghe Long Ngâm, Tượng Minh, Hổ Khiếu, Hạc kêu, Vượn gầm ,sóng biển liệt bờ, đủ loại tiếng vang hùng vĩ truyền đến, còn thấy dị tượng Giao Long, Thần Tượng, Bạch Hổ, Thương Ưng, Bạo Viên, thậm chí trường giang đại hà... ngưng kết, ở trước mắt hắn hóa thành một đạo quang luân!

Đạo Thần Luân này, đại biểu cho Tứ đại tuyệt học của Tề vương phủ, Long Hổ Tượng Lực Quyết, Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, Thương Ưng Tường Vũ Quyết, Thủy Viên Xuất Hải Quyết!

Cái gọi là Thần Luân, chính là võ đạo cường giả tu luyện võ đạo viên mãn, hóa thành thần hình, kết thành một quang luân, ngưng tụ võ đạo tinh thâm nhất của võ đạo cường giả.

Bên trong đương thời, người có thể làm được một bước này, rải rác không có mấy, mà Tề vương chính là một cái trong số đó!

Ông!

Tề vương nhẹ nhàng cất bước, đi ra quang luân, chỉ thấy đạo quang luân này dựng thẳng ở trước mặt của hắn, khí thế khổng lồ lập tức đem khí thế

bọn người Nhạc Thế Đình, Tô Xuyên Hà nhất cổ tác khí đè xuống, để cho cự tê lần nữa uy phong lẫm lẫm, nhao nhao đứng lên, mà kỵ sĩ trên lưng thú cũng như trút được gánh nặng, nâng người thẳng lưng, sắc mặt khôi phục như thường.

Khí thế của hắn phản áp đi qua, hướng bọn người Nhạc Thế Đình bức tới, lại muốn một người chống lại sáu bảy vị Thần Luân cường giả!

Ông ông ông!

Mi tâm bọn người Nhạc Thế Đình chớp động, từng đạo Thần Luân hiện ra, ở trước mặt từng người lắc lư, chống cự Thần Luân áp bách của Tề vương, trong lúc nhất thời các loại dị nổ dị tượng tầng tầng lớp lớp, sáng lạn phi thường!

- Tề vương, lần này Vạn Thương Đại Hội xuất hiện một môn Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, Thương Ưng Tường Vũ Quyết của Tề vương phủ các ngươi, chỉ sợ sắp xếp không được thượng đẳng rồi!

Mộc Vương gia cười ha ha, cao giọng nói.

Tề vương cười nhạt một tiếng, không mặn không nhạt nói:

- Tâm pháp có cao có thấp, người cũng có cao thấp, hảo tâm pháp cũng phải nhìn rơi vào trong tay người nào, cho dù Mộc huynh đạt được Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, chỉ sợ so với Thương Ưng Tường Vũ Quyết của Tề mỗ cũng kém vài phần.

Mộc Vương gia tức giận hừ một tiếng, Nhạc Thế Đình cười nói:

- Bên ngoài thành há là chỗ nói chuyện? Tề huynh, chư vị, kính xin di giá, đến hàn xá hàn huyên.

Tề vương mặt mỉm cười, cùng bọn người Nhạc Thế Đình sánh vai đi cùng, cất bước hướng Dược Vương phủ đi đến.

Phía sau bọn họ, bọn người thế tử Tề Phong cũng nhao nhao nhảy xuống lưng thú, dắt cự tê đi vào trong thành.

- Tề vương hảo cường, không hổ là Thần Luân cảnh đệ nhất cường giả! Tề Phong cũng chính là có phong cách của cha, tất cả mọi người bị Vương gia áp nằm sấp xuống, chỉ có hắn vẫn đứng không ngã, cũng không hổ là nhân vật nổi tiếng nhất trong trẻ tuổi!

Tô Triệt vây xem ở một bên, trong mắt Thiên Bảo thái giám ở bên cạnh hiện lên một đạo tinh quang, thấp giọng nói:

- Điện hạ, Tề vương mạnh như thế, dùng một địch sáu, hắn diễu võ dương oai như thế, danh vọng sâu sắc tăng lên, chỉ sợ đối với Kiến Vũ quốc ta mà nói không phải là một chuyện tốt!

Tô Triệt cười lạnh nói:

- Tề vương cường thịnh trở lại, cũng cường bất quá Thần Thông cường giả, phụ hoàng ta đã tu thành Thần Thông, coi như là Tề vương có nhị tâm, cũng sẽ không là đối thủ của phụ hoàng ta!

Thiên Bảo thái giám gật đầu đồng ý, thấp giọng nói:

- Vừa rồi bọn người Mộc Thanh Tuyền đi tìm lão nô, muốn hướng Điện hạ mượn Nhạn Minh Cung dùng một lát.

Tô Triệt ah một tiếng, Thiên Bảo thái giám vội vàng giải thích nói:

- Theo bọn hắn nói, bọn hắn đi tìm Giang Nam gây sự, kết quả bị Giang tiểu tử kia làm nhục một phen, không nể mặt. Giang tiểu tử kia vậy mà tinh thông một môn Vũ Hóa Công, qua như gió, bọn hắn e sợ bị người này đào tẩu, cho nên muốn mượn Nhạn Minh Cung bắn chết người này.

- Tiểu tử này, vậy mà còn tinh thông Vũ Hóa Công? Dùng cảnh giới tu vi Luyện Khí của hắn, có lẽ còn không cách nào thi triển ra Vũ Hóa Công a? Chẳng lẽ nói tinh thần ý niệm của hắn vậy mà cường hoành đến trình độ có

thể cho chân khí cứng cỏi như cương khí?"

Tô Triệt lắp bắp kinh hãi, quả quyết nói:

- Người này không thể lại lưu! Thiên Bảo, ngươi cầm Nhạn Minh Cung tự mình đi tìm bọn người Mộc Thanh Tuyền, cùng bọn họ liên thủ, phải tất yếu diệt trừ Giang Tử Xuyên cho ta. . . chậm đã! Nếu có thể bắt giữ được, liền tận lực bắt giữ, khảo vấn ra Vũ Hóa Công của hắn!

Thiên Bảo thái giám cúi đầu đồng ý, quay người rời đi.

Trong mắt Tô Triệt tinh quang lập loè, tự nhủ:

- Ngay cả các Nội Cương đỉnh phong cường giả như Mộc Thanh Tuyền cũng tự nhận lưu không được ngươi, phải đến bổn vương mượn Nhạn Minh Cung, xem ra Vũ Hóa Công ngươi tu luyện cực cao, chưa chắc sẽ kém Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp. Thần công bực này nếu rơi vào trong tay bổn vương. . .

Trong Đan phòng, Giang Nam bế quan chính là bốn ngày, không chỉ luyện thành tất cả Hóa Thần đan, thậm chí đem Xá Lợi Linh Đan còn lại cũng hết thảy luyện chế ra.

Hắn một bên luyện đan, một bên phục dụng luyện hóa Hóa Thần đan, lại cần tu Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Thủy Hỏa rèn luyện tinh khí thần, bởi vậy tu vi chẳng những không có rơi xuống, ngược lại ở trong bốn ngày này lại có chỗ tinh tiến, hơn xa lúc trước.

Mấy ngày thời gian này, tu vi của hắn thình lình nhảy lên tới Luyện Khí đỉnh phong, khoảng cách Hỗn Nguyên cảnh chỉ có một bước ngắn, sắp tới đột phá.

- Xá Lợi Ấn!

Giang Nam triển khai một ấn, chỗ mi tâm tinh thần ý niệm ngưng tụ, mượt mà như châu, trong châu vậy mà hiện ra hư ảnh một tôn đại phật, đúng

là thức thứ sáu bên trong Minh Vương Thần Ấn, Xá Lợi Ấn.

Đạo ấn pháp này để cho tinh thần ý niệm của hắn ngưng tụ cao độ, như là Xá Lợi Tử của đại đức cao tăng.

Hô

Hắn ý niệm khẽ động, chỉ thấy Đan Chu Đồng Lô trước mắt bay lên giữa không trung, im im lặng lặng trôi nổi ở trước mặt của hắn, bốn ngày trước, ý niệm của Giang Nam gia trì chân khí mới có thể xoáy lên khẩu Đồng Lô này, mà bây giờ chỉ cần tinh thần ý niệm, liền có thể nâng Đồng lên Lô, có thể nói là tiến bộ nổi bật.

Đan Chu Đồng Lô nặng đạt ngàn cân, chỉ dựa vào ý niệm liền đem Đan Chu Đồng Lô giơ lên, ý niệm của hắn mạnh mẽ, so với Ngoại Cương cường giả bình thường còn muốn cường hoành hơn!

Dù sao, cũng không phải tất cả mọi người có thể phục dụng linh đan diệu dược như Hóa Thần đan. Trái lại, Hóa Thần đan cực kỳ trân quý, coi như là Dược Vương phủ một năm cũng luyện không ra bao nhiêu miếng, có thể nói coi như là có tiền cũng mua không được. Chỉ có Giang Nam mới có thể như ăn đậu một quả tiếp một quả phục dụng, căn bản không lo lắng tiêu hao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 51: Hỗn Nguyên Như Ý

Đan Chu Đồng Lô vang lên một tiếng rơi xuống, chân khí trong cơ thể Giang Nam tràn ra, hóa thành vô số lông vũ màu đen, cao thấp tung bay, kết thành một đôi cánh đen.

Hắn nhẹ nhàng chấn động cánh đen, bên trong đan phòng lập tức vang lên tiếng gió, đem tường đồng vách sắt bốn phía đánh ra bành bành rung động!

- Hiện tại Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp của ta cho dù phi hành một ngày, chỉ sợ tinh thần cũng sẽ không cảm giác được mệt mỏi!

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, thầm nghĩ:

- Chỉ là không biết tốc độ phi hành của ta đến tột cùng là nhanh thế nào, không bằng đi ra bên ngoài thành thử một lần!

Giang Nam đi ra Đan phòng, đột nhiên sau lưng boong boong rung động, cánh chim hiện ra, hai cánh chấn động, lập tức phóng lên trời, lơ lửng cao hơn hai mươi trượng, giương cánh vung lên, bay ra tầm hơn mười trượng, mấy cánh tầm đó liền lao ra Dược Vương phủ, tốc độ cực nhanh, để cho người không thể tưởng tượng!

Hắn vỗ cánh mà bay, lập tức kinh động từng vị cao nhân trong Dược Vương thành, bọn người Tề vương, Mộc vương nhao nhao lòng có nhận thấy, ngẩng đầu hướng lên không nhìn lại, chỉ thấy một bóng người triển khai hai cánh, như là cuồng phong vòng quanh một mảnh mây đen hướng xa xa cuồn cuộn mà đi, trong nội tâm không khỏi kinh hãi.

- Người nào, tốc độ thật nhanh!

- Đây là Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp sao. . . Không đúng, Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp chính khí nghiêm nghị, kim chói, mà môn Vũ Hóa Công

này này lại một đôi hắc dực, đen như mực, cùng Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp hoàn toàn khác nhau!

- Môn công pháp này so với Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp chỉ sợ là Vũ Hóa Công cùng một cấp bậc, mặc dù không bằng, chỉ sợ cũng không khác nhau lắm. Không nghĩ tới Vạn Thương Đại Hội lần này, vậy mà xuất hiện hai đại Vũ Hóa Công!

- Cao thủ xuất hiện lớp lớp, lần này Vạn Thương Đại Hội quả nhiên là cao thủ xuất hiện lớp lớp!

. . .

- Giang Nam Giang Tử Xuyên kia, rốt cục nhịn không được, một mình ra Dược Vương phủ!

Bọn người Mộc Thanh Tuyền thời khắc đều chú ý hướng đi của Giang Nam, nhìn thấy có người thi triển Vũ Hóa Công bay ra Dược Vương phủ, không khỏi đại hỉ:

- Họ Giang kia quả nhiên rất hung hăng càn quấy, biết rõ chúng ta muốn đối phó hắn, còn dám nghênh ngang đi ra ngoài như thế, không biết sống chết. . . Tốc độ của hắn như thế nào nhanh như vậy?

Bọn người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương, Lộ Kính Cung nghẹn họng nhìn trân trối, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam trong mấy cái nháy mắt liền bay ra phạm vi Dược Vương thành.

Đất đai Dược Vương thành cực kỳ rộng lớn, tung hoành hơn hai mươi dặm, thời gian ngắn ngủi như vậy liền bay ra bên ngoài khỏi thành, tốc độ bực này quả thực so với mũi tên còn nhanh!

Thiên Bảo thái giám nhìn xa xa, sắc mặt không khỏi kịch biến:

- Mấy vị công tử, tốc độ người này quá nhanh, khoảng cách xa như vậy, ngay cả Nhạn Minh Cung cũng bắn không trúng hắn!

- Truy!

Mọi người nhao nhao khởi hành, hướng bên ngoài thành chạy đi, những người bọn hắn này tu vi thấp nhất cũng là Nội Cương cường giả, bước chân buông ra, tốc độ so với liệt mã bôn đằng còn muốn mau hơn rất nhiều, nhất là Thiên Bảo thái giám, càng là Ngoại Cương đỉnh phong cường giả, tốc độ nhanh chóng tuyệt luân, một cước rơi xuống, phiến đá trên mặt đường đều BA~ BA~ nổ tung, sau lưng lưu lại một đạo bụi mù cuồn cuộn, tuyệt trần mà đi!

Về phần bọn người Lộ Chung Tường, bất quá là tu vi Luyện khí, tức thì bị bỏ lại xa xa.

- Bát Bộ Đằng Long Kình!

Thiên Bảo thái giám phi tốc ra khỏi thành, đột nhiên bay lên trời, một cước đạp trên không trung, giẫm lên không trung phát ra bành một tiếng vang thật lớn, đem thân thể của hắn cao cao bắn lên, phóng ra cao hơn mười trượng, lập tức chân thứ hai bước ra, thân hình lần nữa tăng lên cao hơn mười trượng!

Chỉ thấy lão thái giám này liền vượt qua tám bước, vậy mà bằng vào tu vi cao thâm tuyệt luân xông lên không trung, trở tay gỡ xuống một đại cung dài hơn tám thước trên lưng, giương cung gài tên, về phía trước nhìn lại, nhưng thấy Giang Nam sớm đã bay ra rất xa, biến thành một chấm đen nhỏ, chui vào ở chỗ sâu trong Lạc Hà sơn!

- Nhanh như vậy?

Thiên Bảo thái giám không khỏi hít một hơi khí lạnh, trong nội tâm hoảng sợ vạn phần, Bát Bộ Đằng Long Kình chính là một loại thân pháp cực kỳ cao thâm, tốc độ cực nhanh, không nghĩ tới so với tốc độ của Giang Nam vẫn là kém rất nhiều, căn bản không cách nào đuổi theo Giang Nam, ngược lại cùng Giang Nam cách càng kéo càng xa, mặc dù có được lợi khí như Nhạn Minh Cung, cũng không cách nào bắn chết hắn trên không trung.

Thiên Bảo thái giám từ từ rơi xuống, bọn người Mộc Thanh Tuyền theo sát tới, cũng không khỏi biến sắc, Lộ Kính Cung thất thanh nói:

- Thằng này vậy mà nhanh đến nỗi ngay cả Thiên Bảo tiền bối cũng đuổi không kịp hắn?

Sắc mặt Thiên Bảo thái giám âm trầm, đột nhiên cười khanh khách nói:

- Mấy vị công tử không cần lo lắng, tu vi người này bất quá là Luyện Khí cảnh, cho dù tinh thần ý niệm của hắn cường đến trình độ có thể giương cánh phi hành, cũng không có khả năng mạnh đến nỗi không hợp thói thường. Dùng ý kiến của ta, chân khí cùng tinh thần ý niệm của hắn rất nhanh liền không cách nào chống đỡ tiếp, phi không được bao xa, chúng ta tiếp tục đuổi, đợi hắn rơi xuống, liền tru sát hắn!

Con mắt bọn người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương sáng ngời, gật đầu đồng ý, lúc này bốn người hướng phương hướng Giang Nam rời đi chạy như điên.

Hô…

Bên tai Giang Nam truyền đến tiếng gió gào thét, kình phong đập vào mặt, rét lạnh tận xương, bất quá một đạo chân khí của hắn kích phát Đâu Suất Thần Hỏa, liền có một cổ sóng nhiệt tuôn ra khắp toàn thân, rất nhanh liền đem hàn khí khu trừ ra bên ngoài cơ thể.

Phía dưới, từng tòa hùng sơn trùng điệp theo dưới chân hắn xẹt qua, hùng sơn vạn dặm, rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, để cho người vui vẻ thoải mái. Ở bên trong Lạc Hà sơn, có vân vụ bốc lên, lại có yêu khí tràn ngập, ào ạt hướng lên không hiện ra, bị ánh mặt trời chiếu rọi, sáng chói nhiều vẻ, đẹp không sao tả xiết.

Xa xa lại có tiếng hô yêu thú ẩn ẩn truyền đến, thanh âm cao thấp, có cao vút, có trầm muộn, lúc trước Giang Nam hạn chế trên mặt đất, ở đâu phát hiện qua cảnh trí đẹp như vậy, hôm nay bay lên không trung, không khỏi

cảm thấy sông ngòi bao la hùng vĩ, làm cho người tinh thần sảng khoái.

- Hiện tại, ta đại khái bay ra phạm vi tám trăm dặm đất bằng rồi?

Hắn đột nhiên cảm giác chân khí có chút không được, hai cánh vừa thu lại, bay bổng đáp xuống đỉnh một ngọn núi, thầm nghĩ:

- Vận chuyển Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp cực kỳ tiêu hao chân khí, tinh thần ý niệm của ta đủ để chèo chống không ngừng phi hành, nhưng tu vi lại còn có chút theo không kịp.

Bất quá, trong thời gian ngắn như vậy liền phi hành tám trăm dặm, xâm nhập Lạc Hà sơn, vẫn để cho hắn mừng rỡ.

Ánh mặt trời đậm đặc chiếu trên đỉnh núi, trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cùng lúc đó, tinh thần ý niệm của hắn vô hình mở ra, bao phủ non nửa cái đỉnh núi, lập tức ánh mặt trời bên trong phạm vi hơn hai mươi trượng chất chứa nguyên lực cuồn cuộn mà đến, chen chúc hướng trong cơ thể hắn chui vào!

- Dùng tinh thần ý niệm ngưng tụ Thái Dương nguyên lực, tốc độ tu luyện thực không phải nhanh bình thường, so với lúc trước ta tu luyện thấp nhất nhanh gấp hai! Không biết ta thi triển Minh Vương Thần Ấn, có phải tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn nữa hay không?

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, đột nhiên triển khai Bảo Bình Ấn, tinh thần ý niệm đột nhiên hóa thành một bảo bình vô hình, tuy ngoại nhân không cách nào trông thấy, nhưng Giang Nam lại có thể thấy nhất thanh nhị sở, cái miệng bảo bình này cao hơn một người, dựng thẳng ở trước mặt hắn, chống đỡ mi tâm, đem Thái Dương nguyên lực chung quanh liên tục không ngừng hấp ra, dung nhập trong bảo bình, lập tức lại từ trong bảo bình chảy vào trong cơ thể của hắn!

Cái khẩu bảo bình này để cho tốc độ tu luyện của hắn vậy mà lại đề thăng, thình lình đem ánh mặt trời của trọn đỉnh núi hết thảy nhét vào ở trong bảo

bình!

Hắn thay đổi vài loại ấn pháp khác, như Liên Hoa Ấn, Linh Châu Ấn, Sư Tử Ấn, cùng Bảo Bình Ấn mỗi người mỗi vẻ, nhưng phương thức thu nạp Thái Dương nguyên khí lại không giống, Liên Hoa Ấn dựa vào là hấp thu, đem Thái Dương nguyên khí hấp thu, lại trả lại cho Giang Nam, Linh Châu Ấn là ôn nhuận Thái Dương nguyên khí, để cho nguyên khí càng thêm rừng rực tinh thuần, mà Sư Tử Ấn là tinh thần ý niệm hóa thành một đầu sư tử mạnh mẽ, Sư khẩu thôn phệ.

Về phần Quang Minh Ấn cùng Xá Lợi Ấn, Giang Nam cũng không phát hiện hai đại ấn pháp này có cái gì bất thường.

Hắn đem bốn loại ấn pháp này nhiều lần sử dụng, tốc độ tu luyện lần nữa tăng vọt, rất nhanh liền đem tu vi mà mình giương cánh phi hành hao tổn bổ sung trở về, thậm chí tu vi và tinh thần, không ngừng hướng Hỗn Nguyên cảnh khởi xướng chạy nước rút!

- Dùng Minh Vương Thần Ấn phụ trợ tu luyện, tuy vẫn kém Xá Lợi Linh Đan, nhưng mà kém không có bao nhiêu.

Giang Nam cảm thấy rung động thật sâu, Xá Lợi Linh Đan là một loại linh đan tiếp cận Thần Luân cấp, thậm chí có thể tạo nên Thần Luân cao thủ, loại linh đan này chất chứa dược lực là cường đại cỡ nào, mà tốc độ tu luyện của mình vậy mà ẩn ẩn có thể so với dược lực của Xá Lợi Linh Đan, có thể thấy được tốc độ tu luyện của hắn là nghịch thiên bực nào?

Chân khí trong cơ thể hắn càng ngày càng tăng vọt, càng ngày càng mạnh, trong nội tâm Giang Nam khẽ động:

- Có lẽ ta có thể không cần phục dụng Xá Lợi Linh Đan, liền có thể một lần hành động phá tan cửa khẩu, bước vào Hỗn Nguyên cảnh!

Ở trong cơ thể hắn, chân khí từng đợt từng đợt trùng kích, độ mạnh yếu càng ngày càng mãnh liệt, để cho màng xương của hắn lại cổ lại trướng, sau

một lúc lâu, trong cơ thể hắn thậm chí truyền đến một tiếng nổ vang, như là sấm mùa xuân cuồn cuộn nổ vang.

Giang Nam triển khai các loại ấn pháp, trong cơ thể lôi thanh đại tác, rung động tứ chi bách hài, rung động tinh thần ý niệm, đột nhiên một tiếng sấm sét vang lên, trong cơ thể hắn phảng phất có một cửa khẩu bị chân khí giải khai, lập tức một cỗ cảm giác thoải mái Hỗn Nguyên như ý tự nhiên sinh ra.

- Hỗn Nguyên cảnh, cái này là Hỗn Nguyên cảnh?

Giang Nam nhắm mắt lại, tinh tế cảm nhận chân khí lưu động trong cơ thể, yên lặng cảm ngộ ở bên trong thời khắc này, Hỗn Nguyên cảnh danh như ý nghĩa, là chân khí Hỗn Nguyên như ý, như cánh tay sai sử, triệt để biến thành một phần tử của bản thân, không chỉ như thế, tinh thần ý niệm của hắn tựa hồ cũng cùng chân khí tương dung, Hỗn Nguyên như một.

Loại thể ngộ này, để cho ngũ giác lục thức của hắn trong lúc đó trở nên vô cùng rõ ràng tỉ mỉ, chỗ ánh mắt nhìn, phảng phất có thể chứng kiến bản chất sự vật, chỗ giác quan có thể đạt được, hết thảy đều trở nên nhiều màu nhiều sắc, thậm chí hắn có thể cảm nhận được ngọn núi này, hoa cỏ cây cối bên người, cùng với gió núi quét qua lọn tóc, đều có khí tức tánh mạng lưu động.

Thế giới, trong chớp mắt trở nên vô hạn mỹ hảo, mỹ diệu.

Vũ Giả bình thường tu luyện đến Luyện Khí cảnh, có được một Tượng chi lực, tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh cũng không quá đáng có được hai Tượng chi lực, Vũ Giả tu luyện các loại tuyệt học như Long Hổ Tượng Lực Quyết đại khái có được ba Tượng chi lực, mà hắn cũng đã đạt tới trình độ năm Tượng chi lực!

Đã qua hồi lâu, Giang Nam đột nhiên khẽ nhíu mày, đình chỉ tu luyện, tuy hắn cảm nhận được chân khí trong cơ thể bành trướng, so lúc trước thâm hậu rất nhiều lần, nhưng tốc độ chân khí tăng trưởng lại bắt đầu dần dần trì hoãn.

Đây cũng là bởi vì chân khí trong cơ thể của hắn cơ hồ đạt tới bão hòa,

thân thể cùng màng xương khó có thể dung nạp càng nhiều chân khí nữa. Ma Ngục Huyền Thai Kinh đem Thái Dương nguyên khí hóa thành chân khí mới, cũng không có thay đổi thành tu vi của hắn bị thân thể hấp thu, mà dần dần tiêu tán!

Cái này như là một cái bình tràn đầy không khí, càng nhiều không khí nữa chảy vào trong bình, chỉ biết đem không khí nguyên lai chen đi ra, không khí trong bình như trước không có gia tăng.

Chân khí của hắn cũng là như thế này, chân khí bão hòa, Thái Dương nguyên khí biến thành chân khí chỉ biết không công xói mòn.

Hỗn Nguyên cảnh cố nhiên là chân khí viên mãn, đồng dạng cũng là một bình cảnh cực lớn, tu luyện đến một bước này, chỉ có để cho chân khí phát sinh biến hóa, Luyện Khí thành cương, tu vi mới có thể có chỗ tiến bộ, tu thành Nội Cương cảnh.

Nếu không, cho dù dốc sức liều mạng tu luyện như thế nào, đều bị nhốt ở trên cảnh giới này.

Người trong Võ đạo, có không biết bao nhiêu người bị nhốt ở cảnh giới này, suốt đời khó có tiến thêm, hôm nay Giang Nam cũng phải đối mặt một vấn đề khó khăn không nhỏ này.

Tạo thành loại hiện tượng này có tất cả năm đại nhân tố, một là tư chất, hai là tâm pháp, ba là ngộ tính, bốn là lão sư, năm là tài nguyên.

Tư chất chênh lệch, tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh đã là lão đầu sáu mươi chi niên, sinh thời tự nhiên không có bao nhiêu hi vọng tiến vào Nội Cương cảnh.

Nếu Tâm pháp là kém mà nói, chất lượng chân khí không được, cũng rất khó có thành tựu.

Mà ngộ tính không đủ, thể ngộ lĩnh ngộ không ra tâm pháp ảo diệu, đầu óc cứng nhắc, chuyển không qua ngoặt, sẽ bị nhốt ở bình cảnh, một khốn

chính là một đoạn thời gian rất dài, mấy chục năm thậm chí cả đời.

Có có được một vị lão sư tốt hay không cũng đồng dạng rất trọng yếu, tác dụng của lão sư chính là ở lúc tư chất ngươi chưa đủ cung cấp cho ngươi tâm pháp tốt, lúc ngộ tính chưa đủ chỉ điểm cho ngươi đột phá bình cảnh.

Cuối cùng là tài nguyên, ví dụ như linh đan diệu dược, có thể cho ngươi ở dưới tình huống không có ân sư dậy bảo, không có tư chất tâm pháp, chưa đủ ngộ tính, tẩy cân phạt tủy, cho ngươi đột phá!

Mà ngũ đại nhân tố này, Giang Nam mọi thứ có đủ, hơn nữa đều là tuyệt hảo!

Tư chất của hắn tuyệt hảo, nếu không cũng không có khả năng tự ngộ thức thứ tư của Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, tâm pháp tuyệt hảo, Ma Ngục Huyền Thai Kinh dù là Giang Tuyết cũng tán thưởng bất phàm, ngộ tính tuyệt hảo, nếu không cũng không có khả năng trong thời gian thật ngắn liền tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 52: Luyện Khí Thành Cương. (1)

Mà ở nhân tố lão sư này, hắn càng làm cho người cực kỳ hâm mộ, coi như là Hoàng tử Hoàng tôn cũng không có khả năng có nhân vật như Giang Tuyết chỉ đạo. Thậm chí, hắn còn có được Đâu Suất Thần Hỏa, U Minh Thần Thủy, đã luyện thành Xá Lợi Linh Đan, Luyện Khí thành cương với hắn mà nói cũng không phải là khó khăn như vậy!

- Giang Tuyết tỷ tỷ từng nói qua, bốn chữ Luyện Khí thành cương này, đã bao hàm hai đại cảnh giới, một là Luyện Khí, hai là Nội Cương, mấu chốt ngay ở chữ 'luyện'.

Giang Nam tinh tế suy tư, thầm nghĩ:

- Luyện, là chân khí luyện được càng thêm tinh thuần thuần túy, tăng lên chất lượng, mà phương thức luyện, là bao hàm ở bên trong tâm pháp. Mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta, phương thức Luyện Khí thành cương chính là dựa vào Ma chủng!

Ma chủng của Ma Ngục Huyền Thai Kinh chính là Hắc Sắc Ma Chung trôi nổi trong đan điền hắn, ma chung này cực kỳ huyền diệu, thậm chí có thể tự chủ suy diễn võ học, đối với Giang Nam trợ giúp thật lớn.

Giang Nam nội thị bản thân, không khỏi nhẹ kêu một tiếng, Ma Chung trong cơ thể hắn vậy mà lại phát triển thêm vài phần, nguyên bản khẩu Ma Chung này nhỏ đến thương cảm, hiện tại đã phát triển đến lớn nhỏ như trứng gà, trên vách chung trải rộng đủ loại hoa văn võ đạo.

Hắn đối với võ đạo giải thích, tất cả bị khắc ở phía trên Ma Chung, hóa thành đủ loại đồ án huyền bí, thậm chí còn có ấn pháp thức thứ bảy của Minh Vương Thần Ấn, cũng đang không ngừng ở bên trong suy diễn.

Giang Nam tâm niệm vừa động, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển,

chân khí chen chúc mà đến, gào thét hướng Ma Chung dũng mãnh lao tới, càng nhiều chân khí rót vào bên trong Ma Chung, khẩu Hắc Chung này lập tức chung thanh đại tác, tiếng nổ đương đương không dứt!

Ma Chung mỗi chấn động một lần, chân khí của hắn liền rầm rầm nghiền nát một lần, chân khí toái mất lập tức gây dựng lại, trở nên so với lúc trước càng thêm ngưng thực, sau đó lần nữa bị Ma Chung chấn vỡ.

Ma Chung luyện cương, đây cũng là thủ đoạn mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh Luyện Khí thành cương!

Những tâm pháp khác, như là Long Hổ Tượng Lực Quyết, Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, Thần Mộc chân khí, thậm chí tuyệt học Thiết Huyết đại kỳ quyết của Tứ hoàng tử Tô Hoảng, thủ đoạn Luyện Khí thành cương đều là áp súc, dốc sức liều mạng áp súc chân khí, cho đến điểm tới hạn, khiến cho chân khí biến thành cương khí.

Nhưng Ma Ngục Huyền Thai Kinh lại không giống, mà là mượn uy năng Ma Chung, một lần lại một lần chấn vỡ chân khí, đem chân khí phân giải, sau đó gây dựng lại, thẳng đến để cho chân khí phát sinh biến chất, hóa thành cương khí!

Như vậy liền có thể nhìn ra chỗ khác của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tâm pháp khác Luyện Khí thành cương, cũng không có triệt để thoát khỏi tính chất đặc biệt của chân khí, mà môn công pháp này lại là chân chân chính chính để cho chân khí lột xác gây dựng lại!

Đương đương đương!

Trong cơ thể Giang Nam, chuông vang không dứt, chân khí của hắn trong thời gian thật ngắn liền nát trăm ngàn lần, gây dựng lại trăm ngàn lần, mỗi nghiền nát gây dựng lại một lần, chất lượng chân khí liền tăng lên một phần. Nguyên bản chất lượng chân khí của Giang Nam đã cực cao, thẳng truy cương khí, có thể nghĩ nếu như hắn tu thành cương khí, chất lượng loại cương khí này sẽ kinh người hạng gì!

Đã qua thật lâu, rốt cục có một tia chân khí phát sinh dị biến, không hề bị Ma Chung chấn vỡ, ngược lại tràn ngập các loại lưu quang màu sắc, chảy vào bên trong màng xương của hắn.

Đây là cương khí!

Nếu như nói lúc trước chân khí của hắn như là nước chảy liên tục không ngừng, mà bây giờ một tia cương khí này, tựa như thép, vô cùng cứng cỏi!

Luyện Khí thành cương, Giang Nam cuối cùng đi tới một bước này!

- Luyện Khí thành cương chính là đặc điểm lớn nhất của Hỗn Nguyên cảnh, ta hôm nay có thể làm được Luyện Khí thành cương, nói rõ ta ở Hỗn Nguyên cảnh còn là vừa vặn cất bước. Đợi cho chân khí của ta hết thảy hóa thành cương khí, lúc này mới sẽ triệt để tu thành đỉnh phong Hỗn Nguyên cảnh!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng, đối với Hỗn Nguyên cảnh tràn đầy chờ mong.

Chỗ cường đại của Hỗn Nguyên cảnh, lúc hắn cùng với Tiêu tổng quản giao thủ đã thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, tâm pháp tu luyện của Tiêu tổng quản xa xa không bằng Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn, chiêu thức biến hóa cũng không kịp các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết của hắn, nhưng mà trận chiến ấy lại làm cho Giang Nam đánh cực kỳ vất vả.

Tiêu tổng quản cũng không tu thành Nội Cương, chỉ là Hỗn Nguyên cảnh, nhưng bộ phận chân khí của hắn đã chuyển hóa làm cương khí, thân thể có cương khí chèo chống, khí lực vô cùng cường đại, cơ hồ có thể vượt qua các loại yêu thú cường hoành như Thông Linh Di Viên, một trận chiến cùng Giang Nam liền kháng không biết bao nhiêu đạo công kích của Giang Nam, thủy chung không bị đánh bại, chỉ có sau khi cương khí bị Giang Nam phá vỡ, lúc này mới lạc bại thân vong!

Tiêu tổng quản đã lợi hại như thế, mà Hỗn Nguyên cao thủ tu luyện tuyệt học như Long Hổ Tượng Lực Quyết nhất định sẽ càng mạnh hơn nữa, Ma Ngục Huyền Thai Kinh hơn xa Long Hổ Tượng Lực Quyết, có thể thấy được sau khi Giang Nam tu thành Hỗn Nguyên, tinh khí thần sẽ cường đại đến loại hoàn cảnh nào, hơn nữa tinh thần ý chí gia trì, thực lực của hắn nhất định sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Hắn cũng không có nóng lòng tu luyện, mà là tinh tế phỏng đoán kỹ xảo chiến đấu của Hỗn Nguyên cảnh, tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh, thức thứ bảy Long Hổ Tượng Lực Quyết, Giao Long Điếu Miết, cùng với thức thứ bảy Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết Giang Lưu Thạch Bất Chuyển các loại chiêu thức, uy lực liền có thể bày ra hết thảy.

Một chiêu phòng ngự Giang Lưu Thạch Bất Chuyển này, rốt cục bị Giang Nam triệt để khai phát ra, một chiêu triển khai, như là Đại Giang bàn thạch, Minh Nguyệt treo trên bầu trời, mặc kệ cho gió táp sóng xô, không chút sứt mẻ.

- Đâu Suất Thần Hỏa!

Giang Nam tâm niệm vừa động, thử một đám cương khí xúc phát Đâu Suất Thần Hỏa ở mi tâm, chỉ cảm thấy một cổ năng lượng kinh khủng từ trong ngọn lửa phun phát ra, thần hỏa bốn phía, cùng chân khí cương khí bản thân giao hòa, tùy theo thi triển một chiêu Giang Lưu Thạch Bất Chuyển này, lập tức thần hỏa, chân khí, cương khí dung tại một lò, ở quanh thân hắn hóa thành một đầu Đại Giang tuôn trào!

Sóng biển bành trướng rung động, chân khí của hắn hóa thành hình, chẳng những hóa ra một đầu Đại Giang lưu động quay chung quanh thân, thậm chí ngay cả Đâu Suất Thần Hỏa cũng hòa tan vào trong nước, giống như một Hỏa Long, hừng hực thiêu đốt, độ ấm cao đến kinh người!

- Long Hổ Tượng lực!

Giang Nam linh quang lóe lên, đột nhiên đem ý cảnh của Long Hổ Tượng

Lực Quyết dung nhập đến trong Giang Lưu Thạch Bất Chuyển, lập tức Đại Giang bị thần hỏa hừng hực che kín, phát ra một tiếng Long Ngâm, hóa thành một đầu Ác Long giương nanh múa vuốt, quấn quanh thân, xê dịch biến hóa, kinh người đến cực điểm!

Đầu Ác Long này mở cái miệng rộng, trong miệng ngậm lấy một vòng Minh Nguyệt, vòng Minh Nguyệt này cũng bởi vì thần hỏa tác dụng mà phát sinh biến hóa, hừng hực thiêu đốt, như là một mặt trời!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 53: Luyện Khí Thành Cương. (2)

Một chiêu Giang Lưu Thạch Bất Chuyển này vốn là phòng ngự thuần túy, giờ khắc này bị hắn dung nhập Đâu Suất Thần Hỏa cùng ý cảnh của Long Hổ Tượng Lực Quyết, tức thì lực công kích trở nên mười phần, hơn nữa lực phòng ngự cũng càng thêm kinh người!

Hắn cải tiến một chiêu này, thậm chí siêu việt Giang Tuyết suy diễn ra Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết!

- Giao Long Điếu Miết!

Chân khí của Giang Nam đột nhiên biến đổi, Giang Lưu Thạch Bất Chuyển phòng ngự vô cùng nghiêm mật lập tức xuất hiện mấy chục cái sơ hở, nếu là ở trong mắt võ đạo cao thủ, những sơ hở này từng cái đều đủ để trí mạng.

Nhưng mà, chân khí của hắn lại đột nhiên biến đổi, chân khí cùng thần hỏa hóa thành một đầu Ác Giao, giương nanh múa vuốt, dữ tợn hung ác, chỉ cần xúc động bất kỳ một cái sơ hở nào, Ác Giao sẽ tấn công mà đi, một ngụm đem đối phương nuốt luôn!

- Nếu như lại cùng cường giả như Tiêu tổng quản giao đấu, chỉ cần hai chiêu Giang Lưu Thạch Bất Chuyển cùng Giao Long Điếu Miết này, ta liền có thể đánh chết hắn, mà không phải chiến đấu thời gian dài như vậy!

Trong nội tâm Giang Nam tràn ngập tự tin, từ khi hắn gặp được Giang Tuyết đến nay, hắn đối với lòng tin của mình giống như võ đạo của mình, càng ngày càng mạnh.

Nếu là lúc trước, hắn ở bên trên tâm cảnh còn có mấy phần chưa đủ, cho là mình kém người một bậc, mà hôm nay, hắn ngay cả hoàng đế cũng không để ở trong mắt, cái này là võ đạo ý chí tự tin, cường đại!

- Ân? Có người đến?

Giang Nam đang suy diễn chiêu thức các loại tâm pháp Nội Cương cảnh của Long Hổ Tượng Lực Quyết, đột nhiên lòng có nhận thấy, hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy một lão giả tóc trắng xoá giống như một đầu mãnh thú, tung nhảy như bay, cuồn cuộn mà đến, mỗi một cước rơi xuống liền đem mặt đất giẫm đến loạn thạch bay tứ tung, lưu lại một cái hố to.

Trừ đó ra, còn có ba đạo thân ảnh, tốc độ có mau có chậm, nhanh hơn tuấn mã, bão táp mà đến, từ xa nhìn lại, ba người sau lưng lưu lại đạo đạo bụi mù, giống như Nộ Long, rất là kinh người!

- Lão thái giám bên người Tô Triệt? Còn có ba người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương cùng Lộ Kính Cung!

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, hắn phi hành tám trăm dặm, xâm nhập ở bên trong Lạc Hà sơn, ít ai lui tới, nhưng bốn người này hết lần này tới lần khác hướng bên này chạy đến, khẳng định không phải đi ra du ngoạn, mà là chứng kiến mình bay ra Dược Vương thành, bởi vậy truy tung mà đến, muốn tánh mạng của mình!

Tốc độ mấy người kia cực nhanh, nhất là lão thái giám kia, càng là nhanh tuyệt luân, chỉ mấy hơi thở liền chạy vội tới dưới núi!

- Tốt! Ta mới vừa tiến vào Hỗn Nguyên cảnh, Luyện Khí thành cương, đang lo tu vi cảnh giới chưa vững chắc, mấy người kia liền đưa tới cửa, vừa vặn dùng bọn hắn đến giúp ta củng cố cảnh giới! Mặc dù bọn hắn cường, nhưng ta có Vũ Hóa Công, còn không phải muốn đánh thì đánh, muốn đi thì đi sao?

Sau lưng Giang Nam đột nhiên hiển hiện vô số căn Hắc Vũ, 'Rầm Ào Ào' một tiếng tạo thành cánh chim, hai cánh mở ra, bay lên giữa không trung, đột nhiên chân núi vang lên một thanh âm bén nhọn, vô cùng chói tai:

- Muốn chạy trốn? Giang Tử Xuyên, ta cho ngươi ở Dược Vương thành

đào tẩu một lần, liền sẽ không để cho ngươi đào tẩu lần thứ hai!

Giang Nam hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy Thiên Bảo thái giám đứng trên một cây đại thụ cao tới hơn mười trượng, từ trên lưng gỡ xuống một đại cung, giương cung liền bắn!

Uống

Một tiếng nhạn minh kỳ quái truyền đến, Giang Nam đột nhiên cảm giác được nguy hiểm vô cùng mãnh liệt, toàn thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông hết thảy co rút, tóc gáy lóe sáng, một mũi tên từ phía dưới phóng tới!

Mũi tên này lúc mới bắt đầu chỉ có lớn bằng ngón cái, đợi bay đến giữa không trung đã bằng cánh tay, trong chớp mắt liền cách Giang Nam chừng hơn mười trượng, đã biến thành dài như căn phòng, thô nhám như thùng nước, tỏa ánh quang mang, hướng mình phóng tới!

- Đây là cung gì?

Trong nội tâm Giang Nam ứa ra hàn khí, dốc sức liều mạng cổ đãng chân khí, hai cánh hung hăng chấn động, thân hình kịch liệt hướng lên không bay đi, tốc độ nhanh tới cực điểm, dù là như thế, tốc độ của hắn cũng không cách nào so sánh cùng cự tên phóng tới, cự tên này thoáng qua tầm đó liền tới trước mặt của hắn.

Giang Nam điên cuồng chớp động hai cánh, Ma Ngục Huyền Thai Kinh trong cơ thể cuồng bạo vận chuyển, trong nháy mắt cung cấp khí huyết vô cùng cường đại cho thân thể, chân khí cổ đãng của hắn dùng tốc độ kịch liệt phóng tới hai cánh sau lưng!

Mặc dù là như thế, cự tên này vẫn là cách hắn càng ngày càng gần, trên trán Giang Nam mồ hôi cuồn cuộn, đột nhiên thân hình hơi nghiêng, chỉ thấy cự tiễn sát lấy cánh bên trái bay ra, bên cánh trái lập tức đùng đùng nát bấy, chân khí xây dựng cánh bị phá hủy sạch sẽ, không còn sót lại chút gì, thậm chí ngay cả nửa người trái của hắn cũng bị mũi tên này bắn ra từng đạo vết

máu!

- Quá mạnh mẽ! Cây cung này thật sự quá mạnh mẽ, đem cương khí hóa thành mũi tên nhọn bắn ra, đừng nói ta, coi như là Ngoại Cương cường giả chỉ sợ cũng có thể đơn giản bắn chết!

Trong nội tâm Giang Nam vừa kinh vừa sợ, tâm niệm vừa động, lại có chân khí điên cuồng tuôn ra, hóa thành cánh bên trái, lại vào lúc này, lại có cảm giác vô cùng nguy hiểm xông lên đầu, đã thấy mũi tên kia vậy mà ở giữa không trung tự động chuyển hướng, lại tự hướng hắn phóng tới!

- Bà ngoại ơi, cuối cùng là cung gì? Bắn ra một mũi tên này tất nhiên là Ngoại Cương cường giả, ta không phải là đối thủ!

Giang Nam nhịn không được phát ra một câu nói tục, đầu dưới chân trên, hai cánh liền phách, gào thét hướng trong núi rừng phía dưới lao xuống mà đi!

Hô

Hắn giống như sao băng rơi vào trong núi rừng, khó khăn lắm mới rơi xuống đất, hai cánh hung hăng hướng mặt đất đập đi, cường hành thay đổi phương hướng, xông vào núi rừng, hai cánh liền phách, ở trong núi rừng kịch liệt quay cuồng tung bay, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, một cây đại thụ bị mũi tên đảo qua, tại chỗ nổ thành mảnh vỡ.

Bành bành bành!

Nổ mạnh không ngừng từ phía sau hắn truyền đến, mũi tên kia vậy mà không có bị hắn thoát khỏi, cũng tự đuổi theo, mũi tên bay đến, một cây gốc đại thụ bị chặn ngang bắn đoạn, loạn mộc bay tán loạn!

Ầm ầm, ầm ầm!

Một gốc đại thụ ngã xuống, bụi mù nổi lên bốn phía!

- Lợi hại! Thật là lợi hại!

Ba người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương cùng Lộ Kính Cung rốt cục đuổi đi lên, ngơ ngác nhìn xem một màn này, chỉ thấy Giang Nam cùng mũi tên mà Thiên Bảo thái giám bắn ra ở trong núi rừng mạnh mẽ đâm tới, tràng diện kia như là một cái cày cực lớn, ở trong núi rừng hung hăng cày ra một rãnh mương!

- Không hổ là trọng bảo Hoàng thất!

Tề Chung Lương tán thưởng liên tục, cười nói:

- Nghe nói cái Nhạn Minh Cung này chính là khai quốc hoàng đế tìm được ở trong một di tích của Thượng Cổ đại yêu lưu lại, đầu Thượng Cổ đại yêu kia chính là một đầu nhạn yêu, lưu lại rất nhiều bảo vật. Khai quốc hoàng đế liền dùng xương cổ đại yêu làm thân cung, dùng gân làm dây cung, chế tạo ra cung thần này, có thể bắn chết Thần Luân cường giả, hôm nay vừa thấy, quả là như thế! Một mũi tên này của Thiên Bảo tiền bối, mặc dù bắn không chết Thần Luân cường giả, bắn chết Ngoại Cương đỉnh phong cường giả chỉ sợ là dễ dàng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 54: Mũi Tên Khí Xuyên Thể. (1)

Lộ Kính Cung lộ ra sắc mặt kính nể khen:

- Nhạn Minh Cung hoàn toàn chính xác bất phàm, Vũ Hóa Công của tiểu tử Giang Tử Xuyên này cấp bậc cực cao, nếu không có Nhạn Minh Cung tại, chỉ sợ chúng ta căn bản lưu không được hắn.

Mộc Thanh Tuyền gật đầu, sâu sắc chấp nhận:

- Nghe nói điều khiển Nhạn Minh Cung bắn ra tên khí, không chỉ cần tu vi cực kỳ cường hoành, hơn nữa yêu cầu đối với tinh thần ý niệm cũng cực cao. Mũi tên khí không trung chuyển hướng, liền cần tinh thần ý niệm cường đại hơn. Như thế xem ra, tinh thần ý niệm của Thiên Bảo tiền bối mạnh đến nỗi đáng sợ!

Đột nhiên, sắc mặt Thiên Bảo thái giám trở nên có chút tái nhợt, trong lòng ba người cả kinh, không khỏi nói thầm:

- Xem ra, tinh thần ý niệm của Thiên Bảo tiền bối có chút chống đỡ không nổi rồi. . .

Giang Nam đem chân khí bản thân thúc dục đến cực hạn, lặp đi lặp lại nhiều lần đột phá tốc độ cực hạn của mình, nhưng vẫn là ba phen mấy bận suýt nữa bị mũi tên khí này bắn chết.

Mũi tên phía sau hắn kia tốc độ cũng dần dần chậm xuống, thể tích cũng đang không ngừng co lại, nhưng mà như trước lớn cỡ bắp chân, một mũi tên cường độ bực này, hắn còn không cách nào tiếp được.

- Bất quá, bắn ra một mũi tên kinh người như thế, khẳng định tiêu hao thật lớn, không nói một mũi tên này cần cương khí, nói riêng tiêu hao tinh thần ý niệm liền hết sức kinh người rồi! Này so tiêu hao xuống, ta tất nhiên có thể

đào thoát!

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên mũi tên nhọn sau lưng oanh một tiếng nổ tung, phân liệt thành mấy trăm đạo tiễn vũ bốn phương tám hướng vọt tới, Giang Nam kinh hãi, chiêu thức ấy của Thiên Bảo thái giám vượt quá dự liệu của hắn, hắn nguyên lai tưởng rằng một mũi tên này đã là nỏ mạnh hết đà, không nghĩ tới vậy mà còn có sát chiêu chất chứa ở trong đó!

- Long Xà Khởi Lục! Tượng Vương Thần Thung! Giang Lưu Thạch Bất Chuyển!

Giang Nam quát lớn, thân hình phảng phất hóa thành một đầu long mãng, ở giữa không trung vặn vẹo, thay đổi thất thường, kiệt lực tránh né tên vũ bốn phía, cùng lúc đó, hai tay của hắn hóa thành Tượng mũi, bốn phương tám hướng hung hăng quật, trong cơ thể lại có chân khí tuôn ra, tiếng sóng từng cơn, hóa thành một đạo Đại Giang, như Giao như Mãng quấn quanh thân, bảo vệ thân thể, ngăn cản mưa tên xâm nhập.

Giờ khắc này, hai môn tuyệt học Long Hổ Tượng Lực Quyết cùng Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết này bị hắn phát huy đến cực hạn!

Đốt! Đốt! Đốt!

Sau lưng Giang Nam, hai cánh do chân khí biến thành bị bắn ra rất nhiều lỗ thủng, lại nghe phốc xuy phốc xuy hai tiếng, hai chi cương khí biến thành tiễn vũ bắn thủng hai tay của hắn, xuyên thủng phòng ngự cường đại của Giang Lưu Thạch Bất Chuyển, đem thân thể của hắn xuyên thủng, một chi từ lồng ngực xuyên qua, một cái bắn thủng xương bả vai!

Giang Nam kêu rên một tiếng, lảo đảo rơi xuống đất, lập tức hít vào một hơi thật dài, cơ cùng chân khí cùng một chỗ kéo căng, đem miệng vết thương phong kín, không cho máu tươi chảy ra, quay người bão táp mà đi!

Xa xa trên ngọn cây, sắc mặt Thiên Bảo thái giám tái nhợt, thân hình có

chút lắc lư, hừ nhẹ một tiếng:

- Chạy thoát? Rõ ràng như vậy cũng có thể chạy thoát! Đáng tiếc, tiểu tử này rất thông minh, không dám thi triển Vũ Hóa Công, ngược lại trốn ở trong núi rừng trốn chạy để khỏi chết, đề phòng bị ta bắn trúng. . . Ba vị công tử, Giang Tử Xuyên đã bị ta trọng thương, trốn không được xa!

Lộ Kính Cung cười ha ha:

- Thiên Bảo tiền bối, ngươi nếu là một mũi tên bắn chết hắn rồi, ngược lại rất không thú vị, ngươi bắn chết hắn, ở đâu còn có phần của chúng ta?

- Đúng vậy!

Tề Chung Lương đi nhanh về phía trước, cười nói:

- Ta còn muốn từ trên người hắn lấy tới tuyệt học của hắn, cùng Long Hổ Tượng Lực Quyết của Tề gia ta lẫn nhau xác minh, nếu như hắn chết rồi, chẳng phải là tiện nghi hắn sao?

Mộc Thanh Tuyền mỉm cười, nói khẽ:

- Săn giết yêu thú ta đã làm không ít, săn giết một thiếu niên cao thủ ta ngược lại là lần đầu. Tề huynh, Lộ huynh, không bằng ta và hai người đọ sức một lần, nhìn xem tiểu tử này đến tột cùng sẽ chết ở trong tay ai, như thế nào?

Lộ Kính Cung cùng Tề Chung Lương con mắt sáng ngời, trên người sinh ra một cỗ chiến ý hừng hực, trầm giọng nói:

- Có gì không dám? Kính xin Thiên Bảo tiền bối thay ba người ta làm chứng, nhìn xem hươu chết về tay ai!

Thiên Bảo thái giám ngạo nghễ nói:

- Ba vị công tử yên tâm, các ngươi cứ tỷ thí, có ta áp trận. Giang Tử Xuyên đã ở trong tầm bắn của ta, hắn chắp cánh cũng tránh không khỏi, nếu

bay lên không trung, ta tự nhiên bắn hắn xuống.

Ba người Mộc Thanh Tuyền liếc nhau, đều nhìn ra trong mắt lẫn nhau có tranh hùng chi tâm, cùng kêu lên cười to, gia tốc về phía trước bão táp mà đi.

Ba người dọc theo dấu chân Giang Nam lưu lại chạy vội hơn mười dặm đường núi, càng đuổi càng kinh hãi:

- Cước lực bực này, ngay cả chúng ta toàn lực cũng đuổi không kịp, Giang Tử Xuyên thật sự đã trọng thương sao?

- Hắn tránh né Thiên Bảo tiền bối bắn ra một mũi tên, tiêu hao là cực lớn bực nào, vẫn có thể chạy ra xa như vậy, người này khí tức kéo dài, hơn xa chúng ta, thật sự là đáng sợ!

Sắc mặt Thiên Bảo thái giám cũng có chút khó coi, hắn liệu định Giang Nam đã lọt vào trọng thương, nhưng tốc độ của Giang Nam hết lần này tới lần khác vẫn là cực nhanh, bộ dạng không như bị thương chút nào, để cho mặt của hắn có chút không nhịn được.

Bất quá hắn đoán không sai, Giang Nam hoàn toàn chính xác lọt vào trọng thương, theo thời gian chuyển dời, thương thế còn có xu thế tăng thêm. Chỉ là hắn quan sát hình thái Hôi Giao, ngộ ra Long Hổ Tượng Lực Quyết bên trong không khỏi xen lẫn thân pháp Giao Long, tốc độ cực nhanh, viễn siêu bọn người Mộc Thanh Tuyền, cái này mới không có bị bọn hắn đuổi theo.

- Lão thái giám kia tuyệt đối là Ngoại Cương cường giả, ta trúng hai mũi tên, trong tiễn vũ xen lẫn cương khí không cách nào khu trừ, thủy chung là cái đại họa!

Trong cổ họng Giang Nam ngòn ngọt, lập tức đem máu tươi phun lên cổ họng nuốt xuống, sắc mặt lạnh lùng, ở trong cơ thể hắn, trong hai mũi tên kia chất chứa cương khí xâm nhập bên trong màng xương, hóa thành hai mũi tiễn vũ, cùng chân khí của hắn kịch liệt đối kháng, không ngừng phá hư, để

cho thương thế hắn càng ngày càng nặng, càng phát ra khó có thể chèo chống.

Tu vi của hắn hơn phân nửa đều dùng để trấn áp hai mũi tên khí này, bất quá như vậy cũng không phải là kế sách lâu dài, chân khí của hắn tiêu hao kịch liệt, sớm muộn sẽ trấn áp không được hai mũi tên khí này!

Nếu trấn ép không được, hắn nhất định sẽ bị hai mũi tên khí này xuyên thủng tất cả màng xương, trực tiếp biến thành phế nhân, thậm chí nói không chừng sẽ bị bắn chết!

- Trong Thái Dương nguyên khí sau trưa xen lẫn mộ khí, bất lợi với thọ nguyên, bất quá hôm nay ta tiêu hao kịch liệt, bất chấp nhiều như vậy rồi!

Tinh thần ý niệm của Giang Nam lập tức thốt nhiên phun trào, bao phủ phạm vi hơn hai mươi trượng, đem Thái Dương nguyên khí hết thảy dẫn dắt đến, điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể, bổ sung chân khí tiêu hao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 55: Mũi Tên Khí Xuyên Thể. (2)

Từng sợi mộ khí kia cũng theo sát mà đến, bắt đầu ăn mòn thọ nguyên của hắn, lại vào lúc này, trong nội tâm Giang Nam linh quang khẽ động, ma xui quỷ khiến lại đem thức thứ năm của Minh Vương Thần Ấn, Quang Minh Ấn thi triển ra.

Một đạo ấn pháp này triển khai, hắn chỉ cảm thấy chỗ mi tâm như là trong lúc đó nhiều ra một hỏa cầu cực lớn, như là một mặt trời, tản mát ra quang cùng nhiệt, Quang Minh đại phóng, bị hắn mộ khí hút vào trong cơ thể lập tức như là tuyết trắng gặp phải nắng gắt, nhao nhao hóa đi.

- Minh Vương Thần Ấn thật sự là kỳ diệu, thậm chí có công hiệu hóa giải mộ khí, bởi như vậy chẳng phải là nói thời gian tu luyện của ta lại có thể sâu sắc kéo dài rồi hả?

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, Ma Ngục Huyền Thai Kinh tuy cực kỳ thần diệu, nhưng hạn chế cũng lớn, ngày qua trưa liền không thể tiếp tục hấp thu Thái Dương nguyên khí, nếu không sẽ đem mộ khí bên trong Thái Dương nguyên khí hấp thu vào cơ thể, dễ dàng giảm bớt thọ nguyên.

Nhưng mà đã có Quang Minh Ấn, hóa đi những mộ khí có hại đối với thọ nguyên kia, liền có thể để cho thời gian tu luyện của hắn kéo dài gấp đôi, đối với tu vi tiến cảnh của hắn tăng lên, có thể nói gần như gấp bội!

Dưới tác dụng của Quang Minh Ấn, tu vi của Giang Nam phi tốc khôi phục, cũng không lâu lắm, chân khí tiêu hao liền bổ sung trở về, thậm chí ngay cả cương khí thể nội cũng thâm hậu một phần.

- Ta không tin ta ở trạng thái toàn thịnh còn trấn áp không được hai đạo cương khí của lão thái giám kia!

Giang Nam toàn lực cổ đãng tu vi, một phát hướng hai mũi tên khí này

bức tới, đã qua hồi lâu, mới bức hai mũi tên khí này đến ngón trỏ tay phải cùng áp út tay trái, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Tại bôn tẩu tầm đó, thương thế của hắn cũng đang nhanh chóng khôi phục, sau khi dùng Thủy Hỏa Luyện Thể, tạp chất trong thân thể của hắn đã cực kỳ thưa thớt, năng lực khôi phục càng là mạnh đến nỗi kinh người, bức lui cương khí của Thiên Bảo thái giám, chữa trị tổn thương thân thể với hắn mà nói cũng không phải nan đề.

Nếu là võ đạo cao thủ khác, bị bắn thủng ngực cùng xương bả vai, muốn khôi phục phải phục dụng linh đan diệu dược, sau đó tu dưỡng hơn mười ngày mới có thể miễn cưỡng khôi phục, nhưng với hắn mà nói, chỉ cần gần nửa canh giờ, miệng vết thương liền có thể khép lại, tu dưỡng một hai ngày xương cốt sẽ dài ra, khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

Đây cũng là chỗ cường đại của Thủy Hỏa rèn luyện.

- Ngoại Cương cường giả hoàn toàn chính xác phi phàm, bất quá thực lực lão thái giám kia có lẽ còn không có kinh khủng như vậy, chính thức khủng bố là đại cung kia, nếu không có cái cung này, ta có thể tiếp hắn một hai chiêu. Cây cung kia thật sự quá mạnh mẽ, chuyên môn khắc chế Vũ Hóa Công, thật sự khó chơi.

Giang Nam khẽ nhíu mày, hắn có thể cảm giác được sau lưng cách đó không xa, ba cổ khí tức cực kỳ cường hoành chặt chẽ cắn lấy phía sau của hắn, trừ đó ra, còn có một cỗ khí tức càng cường hoành, Như Ảnh Tùy Hình, thủy chung cùng hắn bảo trì khoảng cách nhất định, hẳn là Thiên Bảo thái giám, để cho hắn không cách nào chạy ra tầm bắn của Nhạn Minh Cung!

- Lão thái giám kia có bảo cung nơi tay, ta mơ tưởng thi triển Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp bay đi, mà ba người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương cùng Lộ Kính Cung cũng là Nội Cương cường giả, ba người liên thủ, ta trăm lần không địch lại.

Giang Nam tinh tế cảm ứng khí tức bốn người Thiên Bảo thái giám, rất

nhanh phát hiện nơi không đúng, Thiên Bảo thái giám chẳng qua là giữ vững phạm vi Nhạn Minh Cung xạ trình, cũng không đến gần, ngược lại rơi vào phía sau cùng.

Ngược lại, ba Nội Cương cường giả như Mộc Thanh Tuyền, ngược lại xông lên phía trước nhất, hơn nữa ba người này cũng không phải là ở vào cùng một tuyến, mà là có trước có sau.

Hắn lược lược vừa nghĩ, liền hiểu dụng ý của mấy người này:

- Nhìn tình hình dạng này, lão thái giám kia là áp trận cho ba người Mộc Thanh Tuyền, dùng bảo cung khắc chế Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp của ta, đem ta áp chế trên mặt đất, để cho ba người bọn họ săn giết. Bọn họ muốn săn giết ta, ngược lại cho ta cơ hội! Bản thân ta muốn nhìn, là các ngươi săn giết ta, hay là ta săn giết các ngươi!

Giang Nam tiếp tục chạy như điên, theo thời gian chuyển dời, khoảng cách ba người Mộc Thanh Tuyền càng kéo càng lớn, trong đó Lộ Kính Cung mặc dù tu vi khá thấp, nhưng tuyệt học thân pháp của Lộ hầu phủ lại cực nhanh, ngược lại chạy đến phía trước nhất, Mộc Thanh Tuyền tu vi nhất thâm hậu thứ hai, mà Tề Chung Lương thì ở cuối cùng.

- Cước bộ tiểu tử này chậm lại!

Lộ Kính Cung đột nhiên cảm giác được khí tức của Giang Nam càng ngày càng gần, không khỏi mừng rỡ, nhanh hơn lao về phía trước, cười ha ha nói:

- Mộc huynh, Tề huynh, xem ra lần này tiểu đệ sẽ được thứ nhất, tiểu tử này tất nhiên trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

- Lộ huynh, không nên đánh chết hắn, ta còn muốn tự mình vì đệ đệ của ta báo thù!

Thanh âm của Mộc Thanh Tuyền xa xa truyền đến, vang dội núi rừng.

Lộ Kính Cung cười to:

- Mộc huynh yên tâm! Tiểu đệ chỉ tính toán cắt đứt gân cốt, phế bỏ tu vi của hắn, sau đó bắt sống, giao cho ngươi cùng Tề huynh phát lạc!

Giang Nam đột nhiên dừng bước lại, bình định khí tức, xoay người lẳng lặng đứng ở trong núi rừng, vẻ mặt bình thản, hướng phía sau nhìn lại.

Mấy hơi thở sau, Lộ Kính Cung liền lao ra núi rừng, nhất cổ tác khí xông mạnh mà đến, cười lạnh nói:

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi có biết vì sao ta là người thứ nhất giáo huấn ngươi không? Đây là bởi vì ngươi đánh người Lộ gia ta, cho nên ta cũng muốn đem ngươi đau nhức đánh một trận, cũng không đánh chết ngươi. Nếu đánh chết ngươi, Tề huynh Mộc huynh bọn họ. . .

- Nói nhảm thật nhiều!

Giang Nam quát lên, vừa sải bước ra, giống như mãnh hổ ra khỏi lồng, ác phong đập vào mặt, Hổ Khiếu Sơn Lâm, nhảy ra cũi liền muốn ăn thịt người!

- Ngươi không có bị thương?

Con ngươi của Lộ Kính Cung co rút nhanh, đột nhiên hét lớn, nện bước tăng nhanh, một tung xa bảy tám trượng, hai tay thiên biến vạn hóa, quyền ý của hắn như một đại lộ thẳng tắp bày ra đến dưới chân Giang Nam, một đường về phía trước, có ta vô địch, vô cùng dũng mãnh, phẫn nộ quát:

- Tâm pháp Lộ gia ta, một đại lộ trải rộng ra, bên trong bốn mươi tám bước vô địch khắp thiên hạ! Giang Tử Xuyên. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe tiếng sóng biển vang lên, mãnh hổ biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy là một trường giang đại hà mênh mông mà đến, hô một tiếng đem đại lộ vỡ tung, càn quét quyền ý của hắn không còn, trong lòng không khỏi kinh hãi:

- Tề Vương phủ Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết? Làm sao ngươi có môn tuyệt học này?

Giang Nam dùng võ học tuyệt đối là Tề gia Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, hình thần đều giống, thậm chí so sánh với Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết chính tông còn muốn tinh diệu mấy phần, có thể nào không để cho hắn giật mình?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 56: Lực Toái Chân Cương

Hô…

Chân khí Giang Nam biến hóa, hóa thành sông lớn đột nhiên thiêu đốt, biến thành một Hỏa Long, mà Minh Nguyệt trong sông thì biến thành một mặt trời hừng hực thiêu đốt, bị Hỏa Long hàm ở trong miệng, so sánh với Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết chánh thống càng thêm kinh người, đem âm nhu quỷ bí của Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết hễ quét là sạch, trở nên vô cùng bá đạo, gào thét đem Lộ Kính Cung bao phủ!

Sóng lửa bức người, nhiệt khí cuồn cuộn, Giang Nam trong vòng nhất chiêu liền xen lẫn ý cảnh của Long Hổ Tượng Lực Quyết, rồng ngâm không dứt, thoáng cái liền đem uy lực của Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết tăng lên mấy lần!

Lộ Kính Cung vội vàng ngăn cản, Đậu Suất Thần Hỏa đánh tới, xuy một tiếng liền đốt áo cùng đầu tóc, nám đen như than, nhưng ngay sau đó Hỏa Long đánh tới, một chiêu liền phá vỡ phòng ngự của Lộ Kính Cung, hung hăng đánh tới lồng ngực.

Lộ Kính Cung trầm muộn một tiếng, thân thể bị đánh bay lên giữa không trung, về phía sau rơi xuống.

- Này cũng không có đánh chết hắn? Chân Cương hộ thể, quả nhiên không phải mạnh mẻ bình thường!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, phía sau đột nhiên hiện lên một đôi cánh chim màu đen, hai cánh rung lên, một đạo hắc quang thẳng tiếp đuổi theo, một tiếngva chạm vang lên, người đang ở giữa không trung bị một cước đạp xuống, đem Lộ Kính Cung từ không trung đạp rơi!

Lộ Kính Cung rơi xuống đất, nện đến núi đá bay loạn.

Giang Nam như bóng với hình, giống như sao băng rơi xuống, một cước hung hăng dẫm ở bộ ngực của Lộ Kính Cung, chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, từng cự thạch mọi nơi bay loạn, hai người rơi xuống đất rõ ràng xuất hiện một rãnh to sâu đạt bảy tám thước!

- Đại Lộ Thông Thiên!

Lộ Kính Cung kêu to, chưởng lực vô cùng hùng hậu từ trong hầm phóng lên cao, từ dưới đất đến trời cao, tựa hồ có thể đi lên Thiên Đình trong truyền thuyết!

Giang Nam bị cổ chưởng lực hùng hồn này nhấc lên, rơi ra ngoài mấy trượng.

Lộ Kính Cung từ trong rãnh to nhảy ra, đầu tóc tán loạn, áo quần rách nát, tiếng gầm giận dữ vang lên không dứt, điên cuồng hướng Giang Nam công tới.

Hắn một quyền trào ra, tu vi cuồng bạo của Nội Cương cường giả phát ra, hơn nữa hắn có Tứ Tượng năm hổ lực, thân thể cường đại, một quyền này nhấc lên cuồng phong thậm chí đem loạn thạch trên mặt đất cuồn cuộn nổi lên, như mưa ném tới Giang Nam, thanh thế kinh người!

Giang Nam đón gió xông lên, vô số loạn thạch còn chưa đi tới trước mặt hắn, liền phảng phất gặp phải bình chướng vô hình, bùm bùm phát toái, giống như trước cũng là một quyền trào ra, chỉ thấy một quyền của Lộ Kính Cung nhấc lên cuồng phong nhất thời dừng lại, loạn thạch dừng lại ở giữa không trung, nhưng ngay sau đó lấy tốc độ nhanh hơn bay trở về, hướng Lộ Kính Cung đánh tới!

Đông!

Hai người hai đấm tương giao, giống như hai quân đối chọi, trầm muộn kinh người, núi đá dưới chân hai người phát toái, hóa thành bụi đất. Lộ Kính Cung rút lui một bước, xương cốt bị một quyền này của Giang Nam chấn

đến bành bạch rung động, sắc mặt đỏ lên, trong lòng không khỏi hoảng sợ:

- Lực lượng của hắn làm sao có thể ở trên ta, ta mới là Nội Cương cường giả a. . .

Giang Nam sải bước bức tới, như kỵ binh cứng rắn, một quyền tiếp theo một quyền oanh qua, quyền phong mạnh mẽ bá đạo, một quyền trào ra thậm chí đem mặt đất núi đá lê ra một khe rãnh dài hẹp, hắn có năm Tượng lực, tương đương với năm đầu Cự Tượng liên hiệp ở chung một chỗ, là hùng vĩ bực nào, thậm chí còn ở trên Lộ Kính Cung!

Đông! Đông! Đông!

Lộ Kính Cung liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt càng ngày càng hồng, lui hơn mười bước, sắc mặt của hắn đã hồng đến tựa hồ có thể rỉ máu!

- Chân Cương hộ thể của ta bị phá !

Sắc mặt hắn kịch biến, trong lòng kinh hãi:

- Điều này sao có thể? Chỉ là một tiểu tử Hỗn Nguyên cảnh, làm sao có thể phá vỡ Chân Cương hộ thể của ta?

Trong thời gian ngắn ngủn chốc lát này, Giang Nam lợi dụng lực mạnh sinh sôi phá vỡ Chân Cương hộ thể của hắn, đem cương khí trong cơ thể hắn đánh nát!

Hộ thể Chân Cương bị phá, đối với Nội Cương cường giả mà nói là nguy hiểm nhất, cương khí bị đánh tan sẽ trở lại thành chân khí như cũ, tương đương với cảnh giới rơi xuống đến Hỗn Nguyên cảnh, phải khổ tu một phen mới có thể tu thành Nội Cương một lần nữa.

Cái kết quả này thật sự làm cho không người nào có thể tiếp nhận, phải biết rằng Giang Nam bất quá mới vừa tiến vào Hỗn Nguyên cảnh, mà Lộ Kính Cung là nhân vật thiên tài của Lộ hầu phủ, đã là Nội Cương cường giả, có Chân Cương hộ thể, nhưng ở trong tay Giang Nam, chỉ bên trong mấy

chiêu, liền đánh tan rã Chân Cương hộ thể của hắn!

- Lộ huynh chớ sợ, ta tới giúp ngươi!

Tiếng huýt gió của Mộc Thanh Tuyền truyền đến, nhanh chóng tiến tới gần, sắc mặt Giang Nam trầm xuống, quyền phong càng thêm mạnh mẽ, giống như đại chùy mấy vạn cân, phát động không khí, phát ra từng tiếng ngân vang, liên tiếp hướng Lộ Kính Cung oanh tới, lấy cứng rắn cùng cứng rắn va chạm, lực cùng lực cậy mạnh so đấu, ép Lộ Kính Cung phải cùng hắn một lần lại một lần nữa đụng nhau!

- Tốc chiến tốc thắng, phải ở trước lúc đám người Mộc Thanh Tuyền chạy tới giải quyết một người!

- Cho ta chết!

Đột nhiên, Giang Nam cùng Lộ Kính Cung tách ra, thân thể Giang Nam lung la lung lay, sắc mặt hiện lên vẻ đỏ ửng, nhưng ngay sau đó liền khôi phục bình thường.

Mà sắc mặt Lộ Kính Cung thì hồng tới cực điểm, đột nhiên trong cơ thể truyền đến tiếng bạo liệt bùm bùm, giống như một bãi thịt nhão chảy trên mặt đất, bị Giang Nam lấy trọng thủ đánh nát 206 khối xương cốt toàn thân, hoàn toàn bỏ mình!

Hô…

Mộc Thanh Tuyền nhanh chóng vọt tới, vừa vặn thấy Lộ Kính Cung bị chấn thành một bãi bùn lầy, không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí.

Lấy tu vi Hỗn Nguyên cảnh, đánh chết Nội Cương cường giả, hắn vẫn là lần đầu nhìn thấy loại chuyện này.

Người tập võ không phải là không có thể vượt cấp khiêu chiến, lấy yếu thắng mạnh, bởi vì tư chất mọi người bất đồng, tâm pháp tu luyện bất đồng, võ đạo ý chí cũng có cao thấp chi phân, thậm chí kinh nghiệm chiến đấu,

trạng thái thân thể, thiên thời địa lợi nhân hoà,… cũng có thể ảnh hưởng kết quả giao thủ, xuất hiện người cảnh giới cao bị người cảnh giới thấp đánh bại cũng không ít thấy.

Bất quá Nội Cương cảnh bất đồng, trong cơ thể Nội Cương cường giả đã không có chân khí, tất cả chân khí hoàn toàn hóa thành cương khí, hơn nữa Chân Cương hộ thể là cường đại cở nào, búa rìu không đả thương, quả thực chính là một người sắt!

So sánh với Hỗn Nguyên cảnh, Nội Cương cảnh đã có chất tăng lên, Hỗn Nguyên cảnh còn chỉ có thể xưng là võ đạo cao thủ, mà Nội Cương cảnh lại có thể xưng là võ đạo cường giả, vì vậy vượt cấp khiêu chiến là một việc hết sức khó khăn.

Mà Giang Nam chỉ ở trong mấy hơi thở, liền đánh chết Nội Cương cường giả Lộ Kính Cung tại chỗ, thậm chí ngay cả hắn cũng không kịp ngăn trở, thật sự là ngoài dự liệu của hắn.

Nhưng mà loại kết cục này đối với Giang Nam mà nói, là hợp tình lý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 57: Tha Cho Ngươi Một Mạng

Đầu tiên, đơn thuần thân thể tố chất, hắn có Đậu Suất Thần Hỏa, U Minh Thần Thủy rèn luyện thân thể, thân thể mạnh mẻ, có năm Tượng lực, mặc dù Lộ Kính Cung tu thành Nội Cương, nhưng bất quá chỉ có Tứ Tượng năm hổ lực, lực lượng so với hắn thua kém.

Tiếp theo, chất lượng của chân khí của hắn cực cao, không kém cương khí, hơn nữa tinh thần ý niệm vô cùng cường đại gia trì, để cho võ lực của hắn tăng lên gấp bội, lực chiến đấu tuyệt đối không thua Lộ Kính Cung, thậm chí cao hơn!

Trừ lần đó ra, tâm pháp hắn tu luyện, loại nào không ở trên Lộ Kính Cung? Không nói Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cho dù là Long Hổ Tượng Lực Quyết cùng Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, đã ở trên tuyệt học của Lộ hầu phủ!

Nếu như nói Nội Cương cường giả so sánh với Hỗn Nguyên cao thủ là biến chất, như vậy hắn đã trước thời hạn hoàn thành lần biến chất này!

Đợi Luyện Khí thành cương hoàn thành, tu thành Nội Cương, chính là lần thứ hai biến chất, đến lúc đó thực lực của Giang Nam sẽ tiếp tục có một lần bay vọt tăng lên!

- Lộ huynh đã chết, ngươi chôn cùng cho hắn!

Mộc Thanh Tuyền trong chớp mắt liền phục hồi tinh thần lại, thét dài không dứt, hai cánh tay phất qua, song chưởng đột nhiên hung hăng vỗ, mặt đất nhất thời xuất hiện hai Chưởng Ấn phương viên hơn trượng, sâu vài thước, lực phản chấn khổng lồ làm tốc độ hắn nhanh hơn hướng Giang Nam phóng đi, chân khí ly thể, song chưởng hung hăng đẩy về phía trước, chỉ một thoáng, đầy trời là chân khí biến thành một gốc cây cự mộc, phá không mà

ra, phát ra vù vù nổ vang, bài sơn đảo hải hướng Giang Nam công tới!

Hắn có thể nhìn ra, Giang Nam lấy trọng thủ ở trong khoảng thời gian ngắn đánh chết Lộ Kính Cung, nhưng mà Lộ Kính Cung phản kích cũng làm cho khí tức hắn không yên, mà hiện tại là cơ hội ra tay đối phó hắn tốt nhất!

Một chiêu này của Mộc Thanh Tuyền chính là toàn lực phát ra, hắn tu luyện đến Nội Cương đỉnh phong, vô luận tu vi hay thực lực, đều là ở phía trên Giang Nam, nhất là lực lượng của hắn, đã siêu việt năm Tượng chi lực, đạt tới sáu Tượng chi lực, so với Giang Nam nhiều ra một Tượng chi lực!

Hai chưởng này của hắn, xen lẫn lực lượng hùng vĩ, lực đạo dữ dội trọn vẹn sáu vạn cân!

- Long Hổ Tượng lực, Tượng Vương Thần Thung!

Giang Nam căn bản không né không tránh, cả người đột nhiên biến đổi, phảng phất như một đầu voi lớn đứng ở nơi đó, song chưởng cũng đột nhiên vung ra, đem lực lượng bản thân phát huy, nghênh tiếp song chưởng của Mộc Thanh Tuyền!

Bành bành bành!

Một gốc cây chân khí biến thành Cự Mộc ở giữa bàn tay hai người nát bấy, đập thành bột mịn, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, hai người bốn chưởng tao ngộ, Giang Nam lập tức kêu rên một tiếng, Tượng Vương Thần Thung bị sinh sinh phá vỡ, thân hình bị lực lượng của Mộc Thanh Tuyền chấn bay, bành bành liên tục đụng gẫy ba bốn gốc cây mới dừng bước lại, trong miệng không tự chủ được tuôn ra một ngụm máu tươi.

Ba ba ba!

Hắn thân trúng tên đã phục hồi như cũ, ở dưới một kích này của Mộc Thanh Tuyền vậy mà tất cả nổ tung, máu tươi vẩy ra!

- Mộc vương phủ Thần Mộc chân khí quả nhiên bất phàm, lĩnh giáo!

Đáng tiếc, Tề Chung Lương khoảng cách quá thân cận, hiện tại bất tiện giết ngươi!

Giang Nam cười ha ha, xóa đi vết máu ở khóe miệng, phong bế miệng vết thương quanh thân, quay người chạy như bay mà đi, thanh âm xa xa truyền đến:

- Mộc Thanh Tuyền, ta trước tha cho ngươi một mạng!

Sắc mặt Mộc Thanh Tuyền tái nhợt, đứng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích, sau một lúc lâu, song chưởng đột nhiên hướng mặt đất nhấn một cái, chỉ thấy hai mũi tên khí Xùy~~ một tiếng từ lòng bàn tay hắn bắn ra, đem mặt đất nổ tung hai cái đại động.

Vừa rồi hắn cùng với Giang Nam giao thủ một cái chớp mắt kia, cố nhiên là kích thương Giang Nam, nhưng đồng thời Giang Nam cũng đem hai mũi tên khí kia đẩy vào trong cơ thể hắn, suýt nữa bắn thủng hắn!

Hai mũi tên khí này chính là cương khí của Thiên Bảo thái giám biến thành, chất lượng cực cao, sau khi tiến vào thân thể của hắn liền trắng trợn phá hư, để cho hắn không thể không điều động hơn phân nửa tu vi đến trấn áp hai mũi tên khí này, nếu như ở dưới loại trạng thái này cùng Giang Nam giao thủ, hắn tuyệt đối sẽ rơi vào hạ phong.

Tu vi của hắn hoàn toàn chính xác vô cùng cường hoành, tiếp cận Ngoại Cương, không hổ là nhân vật có thể khiêu chiến Tề Phong, rất nhanh liền đem hai mũi tên khí này bức ra bên ngoài cơ thể, so với Giang Nam còn muốn nhẹ nhõm.

- Tha ta một mạng. . .

Khóe mắt Mộc Thanh Tuyền nhảy lên, ánh mắt trở nên vô cùng lăng lệ ác liệt:

- Cho dù hơn phân nửa tu vi của ta đều dùng để trấn áp mũi tên khí, cũng không phải ngươi có khả năng chống lại, rõ ràng nói khoác không biết

ngượng nói tha ta một mạng! Bất quá, tiểu tử này hoàn toàn chính xác lợi hại, ngay cả ta cũng ăn hết hắn một cái thiệt thòi nhỏ, khó trách Lộ huynh chết trên tay hắn. Ngươi đã mất đi loại thủ đoạn mũi tên khí này, ta ngược lại muốn nhìn, lần sau bị ta đuổi theo ngươi là chết như thế nào!

- Mộc huynh, ta vừa mới nghe được thanh âm giao thủ, hẳn là Lộ huynh đã giết tiểu tử kia?

Tiếng xé gió vang lên, một đạo nhân ảnh hiện lên, Tề Chung Lương xuất hiện ở bên người Mộc Thanh Tuyền hỏi.

Mộc Thanh Tuyền chậm rãi lắc đầu:

- Lộ huynh bị hắn giết rồi.

Tề Chung Lương lại càng hoảng sợ, thất thanh nói:

- Không thể nào? Lộ huynh chính là tu vi Nội Cương, mà tiểu tử Giang Tử Xuyên kia bất quá là Luyện Khí cảnh, như thế nào. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đã chứng kiến thi thể Lộ Kính Cung, như là một bãi thịt nhão xếp thành một đống, sắc mặt không khỏi biến hóa.

Mộc Thanh Tuyền chậm rãi nói:

- Ta vừa rồi cùng hắn giao thủ một lần, tiểu tử này tuyệt đối đã tu luyện đến Hỗn Nguyên cảnh, tu vi thâm hậu, không thể kém hơn Lộ huynh. Chất lượng chân khí người này cực cao, không kém hơn cương khí, lực lượng vậy mà đạt tới năm Tượng chi lực, so với Nội Cương cường giả cũng không kém cỏi!

- Năm Tượng chi lực?

Trong mắt Tề Chung Lương tinh quang lập loè, cười lạnh nói:

- Xem ra nhất định là tác dụng của môn Long Hổ Tượng Lực Quyết kia, mới khiến cho lực lượng của hắn đạt tới cấp độ của Nội Cương cường giả!

Long Hổ Tượng Lực Quyết của hắn, tuyệt sẽ không thua kém Tề gia ta, bất quá cảnh giới của ta so với hắn cao, đơn thuần lực lượng, hắn so với ta phải kém sắc không ít!

Long Hổ Tượng Lực Quyết của Tề vương phủ cực kỳ uy mãnh, thực tế ở trên lực lượng càng là mạnh hơn tâm pháp khác, Tề Chung Lương đem môn tâm pháp này tu luyện đến Nội Cương cảnh, dưới tình huống cương khí hộ thể, lực lượng mạnh mẽ, thậm chí ở phía trên Mộc Thanh Tuyền, đạt tới sáu Tượng ba Hổ chi lực, bởi vậy mới sẽ tự tin như thế.

- Tiểu tử kia giết Lộ công tử?

Thiên Bảo thái giám đột nhiên xuất hiện, chứng kiến thi thể Lộ Kính Cung, khóe mắt không khỏi run rẩy, Lộ Kính Cung chính là nhân vật thiên tài của Lộ hầu phủ, tương lai có hi vọng kế thừa Vương hầu vị, tiền đồ sáng lạng, không nghĩ tới vậy mà chết ở trong tay Giang Nam, thật sự là vượt quá dự liệu của hắn!

- Lộ công tử chết rồi, nếu Điện hạ biết rõ việc này, khẳng định sẽ trách phạt ta.

Sắc mặt Thiên Bảo thái giám âm tình bất định, hắn bảo hộ không chu toàn, làm cho Giang Nam giết chết Lộ Kính Cung, nếu tin Lộ Kính Cung chết rơi vào trong tai Lộ hầu phủ, sự tình Nhị Điện hạ Tô Triệt lôi kéo Lộ hầu phủ liền không duyên cớ thêm rất nhiều trở ngại.

Để cho hắn tức giận nhất chính là, hắn đối với bọn người Mộc Thanh Tuyền nói sẽ áp trận, những lời này vừa mới nói ra miệng không có bao lâu, Giang Nam liền đánh chết Lộ Kính Cung, quả thực tương đương với hung hăng đánh mặt của hắn!

- Lộ công tử chết rồi, nếu hai vị công tử khác có chỗ tổn thương, chỉ sợ Điện hạ sẽ lột da ta. . . Không thể lại để cho tiểu tử này hung hăng càn quấy, phải sớm diệt trừ hắn! Đáng hận, tiểu tử này vô cùng xảo trá, ở trong núi rừng xuyên thẳng qua, không cách nào dùng Nhạn Minh Cung tập trung hắn.

Đã như vầy, ta liền tăng thêm tốc độ, tự tay đánh gục hắn!

Ba người chạy như điên về phía trước, truy tung tung tích mà Giang Nam lưu lại, bất quá để cho bọn hắn kinh sợ chính là, lần này Giang Nam đi không lưu ngấn, căn bản không cách nào tìm được dấu chân của hắn, càng làm cho bọn hắn kinh hãi chính là, khí tức của hắn cũng trong lúc đó trở nên như có như không, hiển nhiên tinh thông một loại pháp môn phong tỏa khí tức bản thân.

Mặc dù là cường giả như Thiên Bảo thái giám, cũng không cách nào chuẩn xác nắm chắc đến phương vị của hắn, chỉ có thể mơ hồ sưu tầm đến phương hướng đại khái, không đến mức mất dấu.

Cũng may Giang Nam bị thương, cần không ngừng vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hấp thu Thái Dương nguyên khí, không cách nào triệt để che dấu khí tức, nếu không bọn hắn chỉ có thể để cho Giang Nam đào thoát.

- Mộc Thanh Tuyền hoàn toàn chính xác là phi thường lợi hại, không hổ là Nội Cương đỉnh phong cường giả, là nhân vật cực kỳ khó chơi.

Giang Nam bài trừ hết thảy khí tức, ở trong núi rừng đi nhanh, tâm niệm vừa động, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, ánh sáng chung quanh hắn tựa hồ mạnh mẽ ảm đạm không ít, Thái Dương nguyên khí vô cùng nồng đậm cuồn cuộn mà đến, ở trong cơ thể hắn hóa thành chân khí, lập tức lại bị ma chủng luyện hóa thành cương khí.

Cùng lúc đó, chân khí của hắn xúc động Đâu Suất Thần Hỏa, U Minh Thần Thủy ở mi tâm, Hỏa Nguyên Lực Thủy Nguyên Lực đồng thời ở trong chân khí chạy vội, không ngừng rèn luyện da, gân, thịt, màng xương của hắn, ma chủng rèn luyện chân khí cùng tinh thần, để cho tu vi cùng thực lực của hắn đang không ngừng tiến bộ!

Thần Thủy Thần Hỏa rèn luyện thân thể, thần thủy cọ rửa đi máu đen tụ huyết, mang đi ẩn tật, mà thần hỏa thì dung luyện thân thể, để cho thân thể của hắn trở nên càng mạnh hơn nữa!

Miệng vết thương trên thân thể của hắn đang phi tốc đóng vảy, cũng không lâu lắm vết sẹo đã tróc ra, tiếp qua không lâu, da thịt mới liền khôi phục như thường, không cẩn thận phân biệt, cơ hồ nhìn không ra đã từng thụ qua tổn thương.

Chiến một trận cùng Lộ Kính Cung, Mộc Thanh Tuyền, lại để cho hắn thu hoạch rất nhiều, Ma Chung trong cơ thể không ngừng chấn động, nát bấy gây dựng lại chân khí, để cho tu vi cương khí của hắn so với lúc trước lại thâm hậu một phần, tốc độ Luyện Khí thành cương so với lúc trước nhanh hơn.

Sáng sớm ngày thứ hai, Giang Nam chạy vội một đêm, như trước thần thái sáng láng, thương thế cũng đã khôi phục, tu vi tinh tiến không ít, cương khí khẽ động, liền phát ra thanh âm boong boong, như là gõ cánh tay bằng thép, có thể thấy được chất lượng cương khí của hắn cường hãn đến tình trạng hạng gì!

Lực lượng trong cơ thể hắn đột nhiên tăng mạnh, theo Thái Dương dần dần lên cao, Thái Dương nguyên khí càng ngày càng đậm, lực lượng tăng phúc cũng đang không ngừng tăng lên.

Năm Tượng hai Hổ chi lực!

Năm Tượng ba Hổ chi lực!

Năm Tượng bốn Hổ chi lực!

. . .

Đợi cho mặt trời đã cao giữa trưa, lực lượng của hắn vậy mà tăng lên tới năm Tượng bảy Hổ chi lực, biên độ tăng lên to lớn, cơ hồ tương đương với phục dụng luyện hóa một quả Xá Lợi Linh Đan, đơn thuần lực lượng, hắn thậm chí còn ở trên Mộc Thanh Tuyền!

Bất quá Giang Nam còn không hài lòng, trên lực lượng còn hơn Mộc Thanh Tuyền, cũng không có nghĩa là trên thực lực có thể thắng qua hắn,

nhân tố chính yếu quyết định thực lực nhất ngoại trừ lực lượng còn có tu vi. Tu vi của Mộc Thanh Tuyền so với hắn mạnh hơn rất nhiều, dùng tu vi hùng hồn đơn giản liền có thể đền bù chưa đủ trên lực lượng, do đó áp chế hắn!

- Muốn chiến thắng Mộc Thanh Tuyền, chỉ có ba biện pháp, thứ nhất tiếp tục tăng lực lượng lên, dốc hết sức, dùng lực lượng vô địch nghiền áp hắn chí tử. Loại thứ hai chính là tăng tu vi lên, đem tu vi tăng lên tới trình độ bao trùm hắn, bất quá điểm ấy rất khó làm đến, mặc dù ta có Xá Lợi Linh Đan nơi tay, nhưng rất nhanh tăng tu vi lên dễ dàng làm căn cơ bất ổn, tương lai lúc đột phá cảnh giới gặp được trở ngại liền càng lớn.

Giang Nam tinh tế suy tư:

- Cách thứ ba chính là tu luyện võ học càng thêm cao thâm, cũng đồng dạng có thể đền bù chưa đủ trên thực lực. Chỉ là, Long Hổ Tượng Lực Quyết đã là tuyệt học cao cấp nhất Kiến Vũ quốc, muốn tu luyện võ học càng thêm cao thâm, ở loại địa phương nhỏ như Kiến Vũ quốc này, căn bản không có khả năng.

Hiện tại hắn đã ý thức được vì sao Giang Tuyết lặp đi lặp lại nhiều lần hướng hắn nói Kiến Vũ quốc là địa phương nhỏ bé, khó có thể dưỡng ra Đại Long, tại đây hoàn toàn chính xác quá nhỏ rồi, căn cơ võ học cũng cực kỳ bạc nhược yếu kém, chỉ có đi địa phương càng thêm bao la, mới có phát triển càng lớn.

- Lần này trở lại Dược Vương phủ, xử lý xong ân ân oán oán ta liền rời đi, trở lại Tề vương thành, cùng Giang Tuyết tỷ tỷ tụ hợp, lại đem Long Hổ Tượng Lực Quyết truyền thụ cho Thiết Trụ, sau đó ta liền cùng tỷ tỷ cao bay xa chạy, ly khai nơi đây!

Biển rộng mặc cá bơi, Thiên Không mặc chim bay.

Hôm nay hắn đã không phải Ngô Hạ A Mông (bé bắp chuối), mà là cao thủ tu thành Hỗn Nguyên cảnh, thậm chí có thể tay không đánh chết Nội Cương cường giả, loại thực lực này đặt ở toàn bộ Kiến Vũ quốc, cũng coi là

anh tài hiếm thấy, đặt ở trong triều đình, ít nhất cũng có thể làm tướng lãnh Thống soái một quân, hắn há có thể cam tâm tiếp tục ở Tề vương thành?

Hơn nữa, dã tâm của hắn quá nhiều, cái gì vinh hoa phú quý, cái gì thăng quan phát tài, cái gì phong Vương phong Hầu, hết thảy đều không để ở bên trong mắt, thậm chí cho dù hoàng đế đem vị trí tặng cho hắn, hắn cũng chẳng thèm ngó tới.

Chỉ có luyện thành đại Thần Thông, hướng hai Thiên Thần hủy diệt gia hương của hắn, làm hại hắn cửa nát nhà tan kia báo thù, mới là mục đích của hắn!

Mà hướng Thiên Thần báo thù, thấp nhất cũng cần trở thành Thiên Thần, ngôi vị hoàng đế há có thể cùng những thần linh cao cao tại thượng kia đánh đồng?

- Mà bây giờ, ta muốn hơn Mộc Thanh Tuyền, liền chỉ có chung đồng tiến, lực lượng cùng tu vi cùng một chỗ tăng lên, dùng tu vi chống lại hắn, lực lượng nghiền áp hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 58: Chưởng Tâm Thần Lôi. (1)

Giang Nam chiến ý hừng hực:

- Đã thắng không nổi Mộc Thanh Tuyền, vậy trước tiên cầm Tề Chung Lương khai đao, dùng hắn làm thạch, tôi luyện chính mình!

Kỳ thật dùng cước lực của Giang Nam, nếu như muốn đi, mấy người Mộc Thanh Tuyền không có một cái nào có thể đuổi theo kịp hắn, chỉ cần ra phạm vi tầm bắn của Nhạn Minh Cung, Giang Nam tự nhiên có thể thi triển Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp vỗ cánh mà đi, cho dù là Thiên Bảo thái giám cũng không thể tránh được.

Bất quá, Giang Nam lại quyết định lưu lại, tiếp tục cùng bọn người Mộc Thanh Tuyền quần nhau.

Hắn thuở nhỏ đọc sách thánh hiền, từ trước đến nay thừa hành một câu, cái kia chính là 'dĩ trực báo oán, dĩ đức báo đức', người khác đối đãi ta tốt, ta đãi hắn gấp bội, người khác đánh ta một tát, ta liền đánh về mười tát, sau đó lại hung hăng giẫm lên hai cước.

Cái này ở trong mắt người đọc sách khác liền có chút ít phản kinh ly đạo, nhưng ở trong nội tâm Giang Nam, truy cầu bản tâm chính mình, không vi phạm bản tâm, mới là đạo lý lớn.

Bọn người Mộc Thanh Tuyền đuổi giết hắn, làm hại hắn nhiều lần bị thương, cơ hồ chết ở dưới Nhạn Minh Cung, cho dù phải đi, cũng phải trước tiên đem đại thù báo xong lại đi!

Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương cùng Thiên Bảo thái giám khoảng cách không xa, ba người hiện lên hình tam giác sưu tầm về phía trước, cách nhau bất quá một hai dặm, loại khoảng cách này đối với Nội Cương Ngoại Cương cường giả như bọn hắn mà nói, rất nhanh liền có thể vượt qua, lẫn

nhau trợ giúp.

- Săn giết, hiện tại giờ mới bắt đầu!

Giang Nam triệt để thu liễm khí tức, ẩn nấp hết thảy, thậm chí ngay cả trái tim cũng bị đè ép đến đình chỉ nhảy lên, lúc trước bọn người Thiên Bảo thái giám còn có thể mơ hồ cảm ứng được khí tức của hắn, mà ở thời khắc này, Giang Nam trong lúc đó từ trong cảm ứng của bọn hắn biến mất, phảng phất người này đột nhiên theo thế gian biến mất.

- Đào tẩu rồi hả? Ta một mực chú ý không trung, cũng không có người thi triển Vũ Hóa Công bay đi, tiểu tử này làm sao có thể ở dưới mí mắt của ta đào tẩu?

Thiên Bảo thái giám quát lớn, thân hình đột nhiên gia tốc, điên cuồng hướng địa phương mà khí tức của Giang Nam triệt để biến mất phóng đi, mấy hơi thời gian liền tới đó, ánh mắt sưu tầm bốn phía một lần, không có phát hiện tung tích của Giang Nam, không khỏi thét dài một tiếng, thả người mà lên, nhảy lên không trung, thi triển Bát Bộ Đằng Long Kình, trên không trung liền vượt qua tám bước, tám bước liền bước ra gần dặm, lúc này mới kiệt lực rơi xuống đất.

- Không thấy bóng dáng?

Thiên Bảo thái giám thoảng qua suy tư thoáng một phát, nhận định một cái phương hướng cấp tốc bão táp về phía trước mà đi, sưu tầm tung tích của Giang Nam:

- Ta không tin ngươi có thể chạy ra trong lòng bàn tay của ta!

Cùng lúc đó, hai người Mộc Thanh Tuyền, Tề Chung Lương cũng điên cuồng đuổi theo về phía trước, tu vi hai người có cao có thấp, tốc độ cũng bất đồng, lập tức kéo ra chênh lệch, đội hình tam giác cùng Thiên Bảo thái giám tuyên cáo phân liệt.

Mộc Thanh Tuyền ở phía trước chạy như điên, tuyệt trần mà đi, Tề Chung

Lương ở phía sau liều mạng đuổi theo, Long Hổ Tượng Lực Quyết của Tề vương phủ cùng Giang Nam đưa ra chế Long Hổ Tượng Lực Quyết bất đồng, môn tâm pháp này chú trọng ổn, lực, hung ác, đối với tốc độ lại không am hiểu, mà Giang Nam sáng chế Long Hổ Tượng Lực Quyết đã có trầm ổn đại khí, lại có một mặt nhẹ nhàng linh động.

Chỉ thấy Tề Chung Lương một cước rơi xuống, núi đá dưới chân nhao nhao rạn nứt, như là một đầu Man Tượng công kích, lực lớn vô cùng, chỉ là trầm ổn có thừa, linh động chưa đủ.

Sau một lúc lâu, hắn đột nhiên dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, chỉ thấy cách hắn gần dặm, một bóng người im im lặng lặng đứng ở nơi đó, phảng phất là vì chuyên môn chờ hắn đến.

- Giang Tử Xuyên?

Tề Chung Lương cười ha ha, mỉa mai nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi quả nhiên có chút khôn vặt, điệu hổ ly sơn, dẫn đi Mộc huynh cùng Thiên Bảo tiền bối, bởi như vậy, ngươi liền chỉ có một đối thủ. Bất quá, ngươi tính toán, lại không ngờ rằng, thực lực của ta ở phía trên ngươi, đại khái ngươi còn không biết, ta đã tu thành sáu Tượng ba Hổ chi lực, coi như là Mộc huynh, cũng muốn so với ta kém rất nhiều. Không cần Thiên Bảo tiền bối cùng Mộc huynh động thủ, ta một người liền có thể tru sát ngươi. . .

Loong coong! Loong coong! Loong coong!

Hộ thể Chân Cương trong cơ thể hắn khẽ động, phát ra tiếng nổ sắt thép tề minh, thân hình như là một máy móc vô cùng tinh vi vô cùng cường đại, boong boong vận chuyển, khủng bố đến cực điểm!

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn truyền đến từng cơn Long Ngâm Hổ Khiếu, đi nhanh hướng Giang Nam, một bước rơi xuống, bùn đất núi đá như là bọt nước hướng mọi nơi vẩy ra, hắn phảng phất là một đầu voi lớn thể tích càng

lúc càng lớn, ở vào bên trong tức giận, mạnh mẽ đâm tới, bình định hết thảy chướng ngại trước mắt!

Đông!

Thùng thùng!

Hắn từng bước một tiến về phía trước, khí thế uẩn nhưỡng, rốt cục đạt tới đỉnh phong!

Lại vào lúc này, sau lưng Giang Nam Hắc Vũ tung bay đầy trời, hóa thành hai cánh cực lớn, hai cánh chấn động, cuồng phong nhất khởi, như là một mũi tên nhọn gào thét hướng Tề Chung Lương phóng đi, vỗ cánh tầm đó, khí thế liền uẩn nhưỡng tới cực điểm!

Hô…

Hắn vỗ cánh trong tích tắc, song chưởng rời khỏi, Long Hổ Tượng Lực bộc phát, lực lượng khổng lồ xoáy lên, cuồng lưu về phía trước đánh ra mà đi, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, như là một tiếng sấm sét trên đất bằng, tốc độ của Giang Nam tăng lên tới cực hạn, vậy mà siêu việt cực hạn thanh âm, đột phá âm chướng, không khí nổ vang chấn động, một đạo bạch khí hóa thành vòng tròn từ quanh thân hắn phát ra, khí lãng đánh ra mọi nơi, đem bùn đất, núi đá, cây cối xoáy lên, xé rách!

Ầm ầm, ầm ầm!

Lại là hai tiếng sấm vang, song chưởng của hắn thình lình ở thời khắc này cũng đột phá âm chướng, phát ra hai tiếng Lôi Minh, chưởng lực đến mức, chỉ thấy mặt đất sinh sinh bị nhấc lên một đống đất cực lớn, đống đất càng ngày càng dầy, càng ngày càng nặng, như là một gò núi di động, ầm ầm hướng Tề Chung Lương đánh tới!

Cái này là Chưởng Tâm Lôi trong miệng người bình thường tương truyền, truyền thuyết nói có võ đạo cường giả bổ ra một chưởng, lôi minh nổ lớn, là vì tốc độ của bọn hắn đột phá âm chướng, nhất quyền nhất cước sẽ đem

không khí đánh bạo, phát ra Lôi Minh.

Nguyên bản Giang Nam còn không cách nào làm được một bước này, giờ phút này tu vi tiến nhanh, lực lượng bạo tăng, hơn nữa tốc độ của Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, vậy mà ở thời khắc này đột phá âm chướng, Phong Lôi đại tác, tốc độ của hắn cực nhanh, quán tính vốn là to đến kinh người, hơn nữa năm Tượng bảy Hổ chi lực, chưởng lực thình lình đẩy ra một gò núi nặng bảy tám vạn cân, va chạm Tề Chung Lương!

Tề Chung Lương chỉ thấy trước mặt có một tòa núi nhỏ do bùn đất cùng núi đá tạo thành nghiền áp tới, trong nội tâm hoảng hốt, lúc này vững vàng dừng lại bước chân, cương khí phá thể mà ra, trở lại thành chân khí như cũ.

- Lộ công tử chết rồi, nếu Điện hạ biết rõ việc này, khẳng định sẽ trách phạt ta.

Sắc mặt Thiên Bảo thái giám âm tình bất định, hắn bảo hộ không chu toàn, làm cho Giang Nam giết chết Lộ Kính Cung, nếu tin Lộ Kính Cung chết rơi vào trong tai Lộ hầu phủ, sự tình Nhị Điện hạ Tô Triệt lôi kéo Lộ hầu phủ liền không duyên cớ thêm rất nhiều trở ngại.

Để cho hắn tức giận nhất chính là, hắn đối với bọn người Mộc Thanh Tuyền nói sẽ áp trận, những lời này vừa mới nói ra miệng không có bao lâu, Giang Nam liền đánh chết Lộ Kính Cung, quả thực tương đương với hung hăng đánh mặt của hắn!

- Lộ công tử chết rồi, nếu hai vị công tử khác có chỗ tổn thương, chỉ sợ Điện hạ sẽ lột da ta. . . Không thể lại để cho tiểu tử này hung hăng càn quấy, phải sớm diệt trừ hắn! Đáng hận, tiểu tử này vô cùng xảo trá, ở trong núi rừng xuyên thẳng qua, không cách nào dùng Nhạn Minh Cung tập trung hắn. Đã như vầy, ta liền tăng thêm tốc độ, tự tay đánh gục hắn!

Ba người chạy như điên về phía trước, truy tung tung tích mà Giang Nam lưu lại, bất quá để cho bọn hắn kinh sợ chính là, lần này Giang Nam đi không lưu ngấn, căn bản không cách nào tìm được dấu chân của hắn, càng

làm cho bọn hắn kinh hãi chính là, khí tức của hắn cũng trong lúc đó trở nên như có như không, hiển nhiên tinh thông một loại pháp môn phong tỏa khí tức bản thân.

Mặc dù là cường giả như Thiên Bảo thái giám, cũng không cách nào chuẩn xác nắm chắc đến phương vị của hắn, chỉ có thể mơ hồ sưu tầm đến phương hướng đại khái, không đến mức mất dấu.

Cũng may Giang Nam bị thương, cần không ngừng vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hấp thu Thái Dương nguyên khí, không cách nào triệt để che dấu khí tức, nếu không bọn hắn chỉ có thể để cho Giang Nam đào thoát.

- Mộc Thanh Tuyền hoàn toàn chính xác là phi thường lợi hại, không hổ là Nội Cương đỉnh phong cường giả, là nhân vật cực kỳ khó chơi.

Giang Nam bài trừ hết thảy khí tức, ở trong núi rừng đi nhanh, tâm niệm vừa động, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, ánh sáng chung quanh hắn tựa hồ mạnh mẽ ảm đạm không ít, Thái Dương nguyên khí vô cùng nồng đậm cuồn cuộn mà đến, ở trong cơ thể hắn hóa thành chân khí, lập tức lại bị ma chủng luyện hóa thành cương khí.

Cùng lúc đó, chân khí của hắn xúc động Đâu Suất Thần Hỏa, U Minh Thần Thủy ở mi tâm, Hỏa Nguyên Lực Thủy Nguyên Lực đồng thời ở trong chân khí chạy vội, không ngừng rèn luyện da, gân, thịt, màng xương của hắn, ma chủng rèn luyện chân khí cùng tinh thần, để cho tu vi cùng thực lực của hắn đang không ngừng tiến bộ!

Thần Thủy Thần Hỏa rèn luyện thân thể, thần thủy cọ rửa đi máu đen tụ huyết, mang đi ẩn tật, mà thần hỏa thì dung luyện thân thể, để cho thân thể của hắn trở nên càng mạnh hơn nữa!

Miệng vết thương trên thân thể của hắn đang phi tốc đóng vảy, cũng không lâu lắm vết sẹo đã tróc ra, tiếp qua không lâu, da thịt mới liền khôi phục như thường, không cẩn thận phân biệt, cơ hồ nhìn không ra đã từng thụ qua tổn thương.

Chiến một trận cùng Lộ Kính Cung, Mộc Thanh Tuyền, lại để cho hắn thu hoạch rất nhiều, Ma Chung trong cơ thể không ngừng chấn động, nát bấy gây dựng lại chân khí, để cho tu vi cương khí của hắn so với lúc trước lại thâm hậu một phần, tốc độ Luyện Khí thành cương so với lúc trước nhanh hơn.

Sáng sớm ngày thứ hai, Giang Nam chạy vội một đêm, như trước thần thái sáng láng, thương thế cũng đã khôi phục, tu vi tinh tiến không ít, cương khí khẽ động, liền phát ra thanh âm boong boong, như là gõ cánh tay bằng thép, có thể thấy được chất lượng cương khí của hắn cường hãn đến tình trạng hạng gì!

Lực lượng trong cơ thể hắn đột nhiên tăng mạnh, theo Thái Dương dần dần lên cao, Thái Dương nguyên khí càng ngày càng đậm, lực lượng tăng phúc cũng đang không ngừng tăng lên.

Năm Tượng hai Hổ chi lực!

Năm Tượng ba Hổ chi lực!

Năm Tượng bốn Hổ chi lực!

. . .

Đợi cho mặt trời đã cao giữa trưa, lực lượng của hắn vậy mà tăng lên tới năm Tượng bảy Hổ chi lực, biên độ tăng lên to lớn, cơ hồ tương đương với phục dụng luyện hóa một quả Xá Lợi Linh Đan, đơn thuần lực lượng, hắn thậm chí còn ở trên Mộc Thanh Tuyền!

Bất quá Giang Nam còn không hài lòng, trên lực lượng còn hơn Mộc Thanh Tuyền, cũng không có nghĩa là trên thực lực có thể thắng qua hắn, nhân tố chính yếu quyết định thực lực nhất ngoại trừ lực lượng còn có tu vi. Tu vi của Mộc Thanh Tuyền so với hắn mạnh hơn rất nhiều, dùng tu vi hùng hồn đơn giản liền có thể đền bù chưa đủ trên lực lượng, do đó áp chế hắn!

- Muốn chiến thắng Mộc Thanh Tuyền, chỉ có ba biện pháp, thứ nhất tiếp

tục tăng lực lượng lên, dốc hết sức, dùng lực lượng vô địch nghiền áp hắn chí tử. Loại thứ hai chính là tăng tu vi lên, đem tu vi tăng lên tới trình độ bao trùm hắn, bất quá điểm ấy rất khó làm đến, mặc dù ta có Xá Lợi Linh Đan nơi tay, nhưng rất nhanh tăng tu vi lên dễ dàng làm căn cơ bất ổn, tương lai lúc đột phá cảnh giới gặp được trở ngại liền càng lớn.

Giang Nam tinh tế suy tư:

- Cách thứ ba chính là tu luyện võ học càng thêm cao thâm, cũng đồng dạng có thể đền bù chưa đủ trên thực lực. Chỉ là, Long Hổ Tượng Lực Quyết đã là tuyệt học cao cấp nhất Kiến Vũ quốc, muốn tu luyện võ học càng thêm cao thâm, ở loại địa phương nhỏ như Kiến Vũ quốc này, căn bản không có khả năng.

Hiện tại hắn đã ý thức được vì sao Giang Tuyết lặp đi lặp lại nhiều lần hướng hắn nói Kiến Vũ quốc là địa phương nhỏ bé, khó có thể dưỡng ra Đại Long, tại đây hoàn toàn chính xác quá nhỏ rồi, căn cơ võ học cũng cực kỳ bạc nhược yếu kém, chỉ có đi địa phương càng thêm bao la, mới có phát triển càng lớn.

- Lần này trở lại Dược Vương phủ, xử lý xong ân ân oán oán ta liền rời đi, trở lại Tề vương thành, cùng Giang Tuyết tỷ tỷ tụ hợp, lại đem Long Hổ Tượng Lực Quyết truyền thụ cho Thiết Trụ, sau đó ta liền cùng tỷ tỷ cao bay xa chạy, ly khai nơi đây!

Biển rộng mặc cá bơi, Thiên Không mặc chim bay.

Hôm nay hắn đã không phải Ngô Hạ A Mông (bé bắp chuối), mà là cao thủ tu thành Hỗn Nguyên cảnh, thậm chí có thể tay không đánh chết Nội Cương cường giả, loại thực lực này đặt ở toàn bộ Kiến Vũ quốc, cũng coi là anh tài hiếm thấy, đặt ở trong triều đình, ít nhất cũng có thể làm tướng lãnh Thống soái một quân, hắn há có thể cam tâm tiếp tục ở Tề vương thành?

Hơn nữa, dã tâm của hắn quá nhiều, cái gì vinh hoa phú quý, cái gì thăng quan phát tài, cái gì phong Vương phong Hầu, hết thảy đều không để ở bên

trong mắt, thậm chí cho dù hoàng đế đem vị trí tặng cho hắn, hắn cũng chẳng thèm ngó tới.

Chỉ có luyện thành đại Thần Thông, hướng hai Thiên Thần hủy diệt gia hương của hắn, làm hại hắn cửa nát nhà tan kia báo thù, mới là mục đích của hắn!

Mà hướng Thiên Thần báo thù, thấp nhất cũng cần trở thành Thiên Thần, ngôi vị hoàng đế há có thể cùng những thần linh cao cao tại thượng kia đánh đồng?

- Mà bây giờ, ta muốn hơn Mộc Thanh Tuyền, liền chỉ có chung đồng tiến, lực lượng cùng tu vi cùng một chỗ tăng lên, dùng tu vi chống lại hắn, lực lượng nghiền áp hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 59: Chưởng Tâm Thần Lôi. (2)

Chỉ thấy chân khí của hắn lại có thể ngưng tụ thành hình, hóa thành nhất Long nhất Hổ ở giữa không trung xê dịch giao thoa, hung ác vô cùng, ngang nhiên nghênh tiếp đánh tới gò núi!

- Long Hổ Tượng lực, Long Tranh Hổ Đấu!

Tề Chung Lương rống to.

Oanh!

Chưởng lực của hắn rốt cục nghênh tiếp gò núi mà Giang Nam đẩy tới, loạn thạch bay tán loạn, mọi nơi sụp đổ tán loạn, Tề Chung Lương bị ép tới toàn thân cốt cách BA~ BA~ rung động, sắc mặt đỏ lên, hai chân thân bất do kỷ lui về phía sau, trong nội tâm không khỏi vừa sợ vừa giận.

Luận tu vi cảnh giới, hắn là Nội Cương cường giả, mà Giang Nam bất quá là Hỗn Nguyên cảnh, luận lực lượng, hắn được sáu Tượng ba Hổ chi lực, trọn vẹn 63000 cân lực lượng, ở phía trên Giang Nam, nhưng mà không nghĩ tới Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp của Giang Nam vậy mà ở thời khắc này đột phá âm chướng, dùng tốc độ cực nhanh mang theo quán tính, tăng thêm lực lượng bản thân, vậy mà áp qua hắn!

Gò núi đạt bảy tám vạn cân bị chưởng lực của hai người đập dẹp, lập tức nát bấy, hai người bốn chưởng rốt cục hung hăng đập cùng một chỗ, trong cổ họng Tề Chung Lương có thanh âm khanh khách, bị quán tính của Giang Nam sinh sinh đánh cho thổ huyết, bị chấn bay ra sau!

Cổ họng của Giang Nam cũng tuôn ra một ngụm máu tươi, lại không có phun ra, mà là cường hành nuốt trở vào, hai cánh lần nữa chấn động, tốc độ nhanh hơn, lần nữa hướng Tề Chung Lương phóng đi.

Quán tính của hắn mang đến cự lực cho dù viễn siêu Tề Chung Lương, nhưng mà thân thể của mình lại không có năng lực thừa nhận lực lượng cường đại như vậy, trong nháy mắt song chưởng của hai người tao ngộ, phản chấn cự lực cũng làm cho hắn lọt vào thương thế không nhẹ!

Tề Chung Lương vừa mới đứng vững thân hình, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam đã vọt tới trước mặt, trong nội tâm không khỏi hoảng hốt:

- Chân khí của hắn như thế nào hùng hậu như vậy, chất lượng như thế nào cao như vậy, cơ hồ không kém cương khí của ta! Nếu là những người khác, loại cường độ này một lần cứng đối cứng, đủ để chấn bạo chân khí của đối phương!

Loại cường độ trùng kích này, lực phản chấn cũng là mạnh đến nỗi đáng sợ, Giang Nam không có bị lực phản chấn chấn bạo, ngược lại không dừng chút nào dẹp loạn chân khí xao động, nhanh chóng thi triển kích thứ hai, ngoại trừ nói rõ cường độ thân thể của hắn thật là kinh người ra, còn có chính là cường độ chân khí của hắn cũng mạnh đến nỗi kinh người, đủ để so sánh cương khí!

Ầm ầm!

Một chưởng của Giang Nam chụp đến, đem tất cả quán tính dung nhập bên trong một chưởng này, lúc chưởng lực rơi xuống, thân hình vậy mà từ cao tốc vận động biến thành lập tức bất động, mang theo chưởng phong đánh cho không khí trên đỉnh đầu Tề Chung Lương chấn động không dứt, phát ra một hồi Lôi Minh, trực tiếp bạo tạc nổ tung, phảng phất như trời sập!

Song chưởng của Tề Chung Lương hướng lên đánh ra, chỉ nghe một tiếng Long Ngâm, cương khí quanh thân tuôn ra hóa thành chân khí, chân khí hình thành một đầu Bàn Long quay quanh thân, dữ tợn hung ác, hướng Giang Nam chụp đến.

Đầu Long nghiền nát, long thân như là điện giật đại xà, kịch liệt run rẩy, lập tức từng khúc văng tung tóe, hóa thành hư vô, một chưởng của Giang

Nam chụp tới hai tay của Tề Chung Lương, thân hình Tề Chung Lương rung mạnh, thổ địa dưới chân lập tức nổ bung, hóa thành một hố to sâu đạt mấy trượng!

- Oa…

Trong miệng Tề Chung Lương thổ huyết, bên trong máu tươi nhổ ra thậm chí mang theo nội tạng nghiền nát, Giang Nam liên tục hai kích, đem lực quán tính trùng kích tất cả dung nhập chưởng lực, lực lớn vô cùng, để cho hộ thể Chân Cương của hắn cũng không thể bảo vệ thân thể, lục phủ ngũ tạng đều bị chấn đến vặn vẹo, thậm chí vỡ tan!

Bất quá thật sự là hắn cường hoành, liên tục thừa nhận hai lần trọng kích của Giang Nam, Chân Cương hộ thể vậy mà không có bị Giang Nam chấn vỡ, vẫn có sức chiến đấu vô cùng cường đại.

Giang Nam đồng dạng cũng gặp lực phản chấn vô cùng cường đại, hai tay rung mạnh, cốt cách BA~ BA~ rung động, hai trăm linh sáu khối màng xương trong cơ thể che kín vết rách rậm rạp chằng chịt, cắn chặt răng không cho một ngụm máu tươi phun ra.

Nội Cương cường giả dù sao cũng là Nội Cương cường giả, nhất là Tề Chung Lương tu luyện tuyệt học như Long Hổ Tượng Lực Quyết, thực lực tu vi còn ở trên Lộ Kính Cung, lực phản chấn của Chân Cương hộ thể cường đại, đủ để cho hắn lọt vào trọng thương, thương thế chi trọng, cơ hồ không ít hơn Tề Chung Lương!

Đây là dưới tình huống hắn chiếm cứ ưu thế, nếu hắn không có tốc độ bực này, hắn còn không phải đối thủ của Tề Chung Lương!

- Giao Long Điếu Miết!

Ánh mắt Giang Nam lạnh lùng, tựa hồ không cảm thấy thương thế của mình đau nhức chút nào, thi triển ra Giao Long Điếu Miết, một chiêu này vốn là dụ địch xâm nhập, sau đó ra tay ác độc, nhưng mà giờ phút này hắn

chiếm cứ thượng phong, đem Tề Chung Lương đặt ở đáy hố, vậy mà đem chiêu thức dụ địch hóa thành chiêu thức công kích, chỉ thấy hai tay của hắn thiên biến vạn hóa, chân khí hóa thành một đầu Giao Long vô cùng cực đại, mở cái miệng rộng hướng trong hầm táp tới, răng rắc một ngụm táp tới Tề Chung Lương!

Tề Chung Lương gầm lên, ra sức giãy dụa, chỉ thấy chân khí của Giang Nam hóa thành Giao Long dài đến bảy tám trượng, Long thân vặn vẹo, thân hình vừa thô vừa to gắt gao cuốn lấy hắn, càng ngày càng gần, Long khẩu hung hăng cắn xuống!

Sắc mặt Tề Chung Lương dữ tợn, thấy giãy dụa không thoát, lạnh lùng nói:

- Giang Tử Xuyên, ta có Chân Cương hộ thể, Chân Cương của ta so với Lộ Kính Cung mạnh gấp mấy lần, ngươi giết không được ta!

- Giết không được ngươi? Ta đây liền nướng chín ngươi!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, thấp giọng quát nói:

- Đâu Suất Thần Hỏa!

Một đạo chân khí đâm vào mi tâm củaGiang Nam, Đâu Suất Thần Hỏa bên trong mi tâm của hắn lập tức bộc phát, chân khí Giao Long quấn quanh Tề Chung Lương hóa thành một đầu Hỏa Long, Liệt Hỏa hừng hực trong nháy mắt đốt cháy Tề Chung Lương!

Ngày bình thường Giang Nam đều là dùng Đâu Suất Thần Hỏa luyện thể, luyện đan, tự nhiên sẽ khống chế thế lửa của Đâu Suất Thần Hỏa, nhưng giờ phút này dùng để đối địch, rốt cục đem chỗ thô bạo của loại thần hỏa này hiển hiện ra, thần hỏa hừng hực, thiêu cháy hết thảy, đem Tề Chung Lương biến thành một hỏa nhân!

Loại thần hỏa này không gì không đốt, chẳng những thiêu đốt quần áo, thân hình của hắn, thậm chí rót vào thân thể của hắn, ngay cả máu, cốt cách,

Chân Cương hộ thể đều bị đốt.

Tề Chung Lương kêu thảm thiết, tiếng kêu chưa dứt, liền hóa thành một đống tro tàn, tro tàn phốc một tiếng rơi trên mặt đất!

- Uy lực của Đâu Suất Thần Hỏa mạnh như vậy?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, thầm nghĩ một tiếng vận khí, hắn bình thường dùng thần hỏa Luyện Thể, biết rõ thần hỏa có chỗ uy lực, nhưng lại không nghĩ rằng uy lực của Đâu Suất Thần Hỏa vậy mà mạnh đến nỗi vượt qua dự tính của hắn, nếu hắn thoáng phóng túng thoáng một phát, chỉ sợ sẽ dẫn hỏa thiêu thân mà chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 60: Ngàn Kiểu Chết! (1)

Hắn lại không biết, sở dĩ đầu Hôi Giao bên trong hồ sâu kia không dám thu Đâu Suất Thần Hỏa, đúng là đã từng không cẩn thận kích phát uy lực thần hỏa, suýt nữa đem mình chết cháy, lúc này mới bỏ mặc thần hỏa bên trong nơi ở của mình không có thu, cuối cùng tiện nghi Giang Nam.

- Tề Chung Lương đã chết, Mộc Thanh Tuyền cùng lão thái giám kia rất nhanh sẽ chạy đến, ta phải lập tức ly khai!

Hắn chân trước vừa đi, Mộc Thanh Tuyền cùng Thiên Bảo thái giám chân sau tức đến, hai người chứng kiến Giang Nam cùng Tề Chung Lương giao thủ lưu lại dấu vết, sắc mặt tái nhợt.

- Ngay cả Tề công tử cũng không may gặp độc thủ của hắn!

Thiên Bảo thái giám hít vào một hơi khí lạnh, điềm nhiên nói:

- Tốc độ tăng trưởng thực lực của Tiểu tử này, nhanh đến đáng sợ! Mộc công tử, chỉ sợ kế tiếp hắn muốn đối phó chính là ngươi rồi. Ta và ngươi đồng hành, một tấc cũng không rời, ta ngược lại muốn nhìn, hắn còn dám đối với ngươi ra tay hay không!

Mộc Thanh Tuyền chứng kiến cảnh tượng này, trong nội tâm cũng không khỏi toát ra hàn ý, mặc dù tu vi của Tề Chung Lương không bằng hắn, nhưng thực lực lại kém hắn một bậc lưỡng trù mà thôi, ngay cả Tề Chung Lương cũng chết trong tay Giang Nam, để cho trong lòng của hắn cảnh giác, thậm chí sinh ra một loại tâm lý sợ hãi đối với Giang Nam, không dám tiếp tục đuổi giết Giang Nam.

Kỳ thật dùng tu vi thực lực của hắn, đều ở phía xa Giang Nam, nhưng Tề Chung Lương cùng Lộ Kính Cung tao ngộ lại làm cho hắn dọa bể mật.

- Thiên Bảo tiền bối, tiểu tử kia xuất quỷ nhập thần, vạn nhất chạy ra tầm bắn của Nhạn Minh Cung, giương cánh bay đi thì làm sao bây giờ?

Mộc Thanh Tuyền đè xuống sợ hãi trong lòng, thấp giọng nói.

- Đào tẩu? Hắn tuyệt sẽ không đào tẩu!

Thiên Bảo thái giám cười lạnh một tiếng:

- Từ sự tình tiểu tử này đánh chết Lộ công tử, Tề công tử đến xem, người này vô cùng kiêu ngạo, chúng ta săn giết hắn, hắn nhất định sẽ phản lại săn giết chúng ta, không đem chúng ta giết tinh quang là quyết không bỏ qua! Mộc công tử, chỉ cần ta và ngươi chưa chết, hắn tuyệt sẽ không thu tay ly khai, cho nên ta dám khẳng định, hắn kế tiếp muốn giết người nhất định là ngươi! Chỉ cần ngươi ở bên cạnh ta, hắn nhất định sẽ xuất hiện.

Mộc Thanh Tuyền rùng mình một cái, trong nội tâm cười khổ, hắn hào hứng bừng bừng đuổi giết Giang Nam, chưa từng nghĩ kết quả là chính mình ngược lại biến thành con mồi của Giang Nam, thậm chí biến thành mồi nhử của Thiên Bảo thái giám.

- Mộc Thanh Tuyền vậy mà cùng lão thái giám kia như hình với bóng, kể từ đó liền không tốt hạ thủ. . .

Hai ngày sau, Giang Nam đứng ở phía trên một ngọn núi, hé mắt, xa xa nhìn lại phương vị của Thiên Bảo thái giám cùng Mộc Thanh Tuyền, thấp giọng nói.

Hai ngày này, hắn chẳng những thương thế phục hồi như cũ, đem kinh nghiệm từ một trận chiến với Tề Chung Lương củng cố, thậm chí còn dùng tốc độ càng nhanh tu luyện, nhất cổ tác khí tu thành Hỗn Nguyên trung kỳ, chân khí trong cơ thể đã hơn phân nửa hóa thành cương khí, tiếp qua không lâu, chân khí triệt để hóa thành cương khí, hắn liền có thể trùng kích Nội Cương cảnh, Luyện Khí thành cương, thành tựu Chân Cương, tu thành Chân Cương hộ thể!

Lực lượng của hắn tăng phúc càng là kinh người, vậy mà đạt tới trình độ bảy Tượng chi lực, cơ hồ tương đương với phục dụng hai quả Xá Lợi Linh Đan!

Không chỉ như thế, hắn còn thừa dịp trong khoảng thời gian này đem chiêu thức Nội Cương cảnh giới của các loại tuyệt học như Long Hổ Tượng Lực Quyết, Thần Mộc chân khí, Liên Hoa Lạc Thần kiếm suy diễn đi ra, chỉ đợi tu thành Nội Cương, liền có thể phát huy uy lực những chiêu thức này.

Đột nhiên, Giang Nam lòng có nhận thấy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi cực kỳ xa xôi trong Lạc Hà sơn, một đầu cự kiêu giương cánh phi hành, bão táp mà đến.

Đầu cự kiêu này tốc độ cực nhanh, mới vừa rồi còn là một chấm đen nhỏ, trong chớp mắt đã trở nên vô cùng khổng lồ, quanh thân Thanh Vũ lập lòe, bị ánh mặt trời chiếu rọi, lập loè lưu kim, như Ưng như Thứu, khống chế cuồng phong theo gió mà đến, so với Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp của hắn nhanh hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Đợi con chim này bay đến một đỉnh núi phía trước Giang Nam, không khỏi làm hắn ngốc trệ, chỉ thấy đại điểu này hai cánh triển khai, bóng mờ vậy mà che khuất non nửa đỉnh núi!

- Đây là. . . đại yêu tu thành Thần Thông!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, đột nhiên chứng kiến trên lưng đại điểu này đứng một vị nữ tử áo trắng, phong độ tư thái trác tuyệt, chim to chở nàng cưỡi gió mà đi, phiêu dật xuất trần.

- Tỷ tỷ?

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, Giang Tuyết cũng chú ý tới hắn, thanh quát một tiếng, chỉ thấy đầu đại điểu như Ưng như Thứu kia đột nhiên hai cánh thu lại, rơi ở trên đỉnh núi nơi này, lúc rơi xuống sinh ra cuồng phong cơ hồ chấn Giang Nam bay ra ngoài!

- Đại yêu hảo cường hoành, gần kề rơi xuống cũng mang theo cuồng phong cơ hồ khiến ta không cách nào chống cự, thực lực của nó chỉ sợ sẽ không kém Hôi Giao kia bao nhiêu!

Giang Nam đè khiếp sợ trong lòng xuống, thi triển Tượng Vương Thần Thung ổn định thân hình, miễn cho bị cuồng phong thổi bay, vui mừng nói:

- Tỷ tỷ, ngươi như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

- Ta cũng là đi ngang qua nơi đây, đang định trở lại Dược Vương thành tìm ngươi, hoàn thành một đại sự.

Giang Tuyết phiêu nhiên từ trên lưng đại điểu đi xuống, đôi mắt dễ thương nhìn quanh, liên tục dò xét Giang Nam, hé miệng cười nói:

- Đệ đệ, ngươi mấy ngày nay tiến bộ không nhỏ a!

Giang Nam nghe được nàng tán dương, trong nội tâm cũng không khỏi có chút đắc ý. Ở trước mặt người khác, Giang Nam thiếu niên lão thành, làm việc sát phạt quyết đoán, nhưng ở trước mặt Giang Tuyết, hắn vẫn như một nam hài chưa lớn.

Đầu đại điểu màu xanh kia đột nhiên ngay tại chỗ một vòng, hóa thành một đạo nhân đỉnh đầu không có tóc, mặc đạo bào màu xanh, hốc mắt lõm sâu, sống mũi cao cao nổi lên ngoặt xuống đường cong kinh người, miệng như là Ưng, hung dữ nhìn thẳng Giang Nam, cạc cạc cười quái dị nói:

- Chúa công, cái này là đệ đệ mà ngươi muốn ta bảo hộ? Bộ dạng thật nhu nhược, ta một ngụm liền có thể ăn hết hắn!

Sắc mặt Giang Tuyết đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo, thản nhiên nói:

- Ta chỉ có một đệ đệ như vậy, nếu ngươi dám động hắn một cọng tóc, ta nhổ lông lột da ngươi, nghiền xương thành tro!

Thần Thứu Yêu Vương rùng mình một cái, ngoan ngoãn đứng ở một bên,

tròng mắt loạn chuyển cười nói:

- Có phải ta bảo vệ hắn ba năm bình an, ba năm sau ta chính là thân tự do hay không?

- Trong cơ thể ngươi ta có thiết hạ giam cầm, ba năm sau tự nhiên sẽ tiêu mất, đến lúc đó ngươi muốn đi nơi nào đều có thể.

Giang Tuyết gật đầu, không để ý tới đại điểu này, hướng Giang Nam nói:

- Tử Xuyên, đây là Thần Thứu Yêu Vương, sau này là tọa kỵ của ngươi. Thần Thứu Yêu Vương trời sinh tính bướng bỉnh, rất khó phục tùng, tương lai lúc ta ly khai hắn tất nhiên tạo phản làm loạn, hại tánh mạng của ngươi. Bất quá ta đã ở trong cơ thể hắn thiết hạ cấm chế, có thể bảo vệ an toàn của ngươi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 61: Ngàn Kiểu Chết! (2)

Cái gọi là cấm chế, là một loại Thần Thông chế trụ tâm thần đối phương, để cho hắn không cách nào phản kháng, nghe nói thời xa xưa đã từng có Phật môn sử dụng Cấm Cô Chú, cũng là một loại thủ đoạn giam cầm.

Giang Nam nao nao, Cấm Cố Chú hắn từng ở trong Thần Thoại truyền thuyết nghe nói qua, tên gọi Khẩn Cố Chú, là một tăng nhân dùng để chế ngự Yêu Thần Thần Thông, Yêu Thần kia thần thông quảng đại, nhưng ở trước mặt Khẩn Cô Chú cũng không khỏi không dễ bảo.

Nhưng Giang Tuyết từng nói qua, Khẩn Cô Chú kỳ thật có lẽ gọi là Cấm Cố Chú.

- Có lẽ truyền thuyết chỉ là nghe nhầm đồn bậy, Cấm Cố Chú mới là chính xác.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Giang Tuyết thản nhiên nói:

- Phật môn dựa vào Chú Pháp đến phục tùng yêu vật, bất quá đây chẳng qua là bàng môn tả đạo, so sánh với cấm chế của ta vẫn là muốn kém rất nhiều, hiện tại ta sẽ đem phương pháp thúc dục cấm chế truyền thụ cho ngươi.

Nàng duỗi ngón tay ra, nhẹ nhàng vân vê, chỉ thấy bên trong mi tâm của Thần Thứu Yêu Vương có một cỗ tinh khí thần bị nàng rút ra, hóa thành bộ dáng một đầu thần thứu, giống như đúc.

Ngón tay ngọc của Giang Tuyết gảy nhẹ, cỗ tinh thần khí này của Thần Thứu Yêu Vương liền bị đưa vào bên trong mi tâm của Giang Nam, nói:

- Đệ đệ, ngươi ngưng thần nội thị, xem có thể chứng kiến một đầu thần thứu bên trong mi tâm không?

Giang Nam nhắm mắt lại, nội thị mi tâm, quả nhiên phát hiện một đầu thần thứu ở bên trong mi tâm của mình giương cánh ngao du, cùng Thần Thứu Yêu Vương giống như đúc, lúc này gật đầu, nghi ngờ nói:

- Tỷ tỷ, cái cấm chế này dùng như thế nào?

- Ta thiết cấm chế rất đơn giản, chủ yếu là dựa vào suy nghĩ của ngươi.

Giang Tuyết cười mỉm nói:

- Ngươi bây giờ tưởng tượng một ngọn núi đặt ở trên người đầu thần thứu kia.

Giang Nam bán tín bán nghi, lập tức tưởng tượng ra một tòa núi lớn, một tiếng ầm vang đặt ở trên người thần thứu bên trong mi tâm kia, lại vào lúc này, Thần Thứu Yêu Vương bên cạnh hắn đột nhiên quát to một tiếng, tứ chi mở ra, hình chữ đại nằm rạp trên mặt đất, phảng phất thật sự có một tòa núi lớn trấn áp ở trên người của hắn, động cũng không thể nhúc nhích mảy may!

- Chúa công tha mạng!

Thần Thứu Yêu Vương bị ép tới thổ huyết, tròng mắt đều nhanh bật đi ra, liên tục xin tha, nhưng mà quỷ dị chính là trên lưng hắn không có vật gì, căn bản không có bất luận cái gì đặt ở trên người của hắn.

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng quỷ dị, không hề quan tưởng núi lớn, lúc này Thần Thứu Yêu Vương mới như trút được gánh nặng, vội vàng đứng lên, vẻ mặt không may.

Giang Tuyết cười nói:

- Đệ đệ, nếu như hắn không nghe lời, ngươi liền có thể dùng cấm chế này đối phó hắn, chỉ cần ngươi tâm niệm vừa động, muốn cho hắn biến lớn hắn

sẽ biến lớn, muốn cho hắn nhỏ đi hắn sẽ nhỏ đi, muốn cho hắn chết, hắn lập tức sẽ chết, tuyệt không vi phạm ý nguyện của ngươi.

Con mắt Giang Nam sáng ngời, cười nói:

- Tỷ tỷ, ngươi vừa nói như vậy ta ngược lại nhớ tới rất nhiều cách chết, ngũ mã phanh thây chết, vạn tiễn xuyên tâm chết, Ngũ Lôi Oanh Đỉnh chết, kéo tứ chi chết, biến thành viên thịt chết, chết cháy, chết đuối, chết khát, chủng loại phồn đa, nhiều vô số kể. Nếu hắn không nghe lời, ta liền từng cái thí nghiệm một phen, để cho hắn chết thiên kì bách quái, nhiều màu nhiều sắc.

Giang Tuyết buồn cười, cười nói:

- Ngươi chỉ có thể để cho hắn chết một lần, hắn liền thật đã chết rồi, há có thể để cho hắn chết trăm ngàn lần?

- Thật sự là đáng tiếc.

Giang Nam tiếc hận nhìn Thần Thứu Yêu Vương, thở dài nói:

- Ta có trăm ngàn loại thủ đoạn, đáng tiếc chỉ có thể dùng một lần.

Thần Thứu Yêu Vương hồn bất phụ thể, trong nội tâm âm thầm kêu khổ:

- Ta nguyên lai tưởng rằng đệ đệ chúa công là quả hồng mềm dễ dàng đắn đo, không nghĩ tới chủ nhân này âm độc vẫn còn ở phía trên chúa công. . . đôi tỷ đệ này đều là những người nào ah, xui xẻo, lão tử thật sự quá xui xẻo rồi, như thế nào hết lần này tới lần khác đụng phải đôi chủ nhân này?

- Tử Xuyên, ngươi ở Dược Vương phủ đắc tội người a? Bên kia có hai người hướng lại đây đi tới rồi, sát khí rất nặng!

Giang Tuyết đột nhiên giương nhẹ mi đẹp, có nhiều thú vị nói.

Giang Nam nghe tiếng hướng dưới núi nhìn lại, chỉ thấy hai cổ sát khí lao ra núi rừng, hù dọa chim bay tẩu thú như mọc thành phiến, những chim bay

kia vừa mới bay đến giữa không trung, lại bị sát khí trùng kích đến trái tim bạo liệt, rơi xuống đất bỏ mình!

Bên trong cỗ này sát khí, thậm chí ngay cả yêu thú trong Lạc Hà sơn cũng không dám tiếp cận.

- Nguyên lai là Mộc Thanh Tuyền cùng tên Thiên Bảo thái giám kia!

Giang Nam hé mắt, nhìn nhìn Giang Tuyết cùng Thần Thứu Yêu Vương bên người, thầm nghĩ:

- Ta vừa rồi nhìn thấy Giang Tuyết tỷ tỷ, tâm thần buông lỏng, để cho khí tức của mình phóng xuất ra, đoán chừng chính là khí tức của ta kinh động đến bọn hắn, để cho bọn hắn biết được phương vị của ta. Bất quá có Giang Tuyết tỷ tỷ cùng Thần Thứu Yêu Vương ở đây, hai người này nhất định là đi tìm cái chết.

Hai người Mộc Thanh Tuyền cùng Thiên Bảo thái giám cũng chú ý tới Giang Nam, Giang Tuyết cùng Thần Thứu Yêu Vương, chỉ là khoảng cách quá xa, xem không rõ lắm. Mộc Thanh Tuyền đại hỉ, gia tốc về phía trước tiến đến, hung ác nói:

- Tốt! Cuối cùng tìm được tiểu tử này, Thiên Bảo tiền bối, lần này làm phiền lão nhân gia ngài ra tay, tất yếu phải bắn chết hắn!

Thiên Bảo thái giám cười ha ha, ngạo nghễ nói:

- Mộc công tử yên tâm, tại khoảng cách này, coi như là Thần Tiên bay lên, cũng sẽ bị một mũi tên của ta bắn rơi!

Thần Thứu Yêu Vương lườm lườm bọn người Thiên Bảo thái giám phi tốc tiếp cận, đột nhiên mở miệng, cười hắc hắc nói:

- Đại chúa công, cái đệ đệ này của ngươi thoạt nhìn cũng không phải tiểu tử an phận, rõ ràng ở loại thâm sơn cùng cốc này cũng có thể rước lấy mấy cừu gia. Có muốn ta ra tay hay không, đem mấy tiểu tử kia đuổi đi?

Giang Tuyết lắc đầu:

- Tên tiểu tử kia còn không cần ngươi đến động thủ, ngươi chỉ cần coi chừng người vác cung kia. Thần Thứu, sau này nếu đệ đệ của ta không có gặp được nguy hiểm, ngươi liền không cần tham dự. Tử Xuyên, Nội Cương đỉnh phong cường giả kia ngươi có thể ứng phó sao?

- Đương nhiên!

Thân hình Giang Nam đứng thẳng như tùng, chiến ý dâng cao, cười nói:

- Tỷ, kính xin ngươi kiểm tra ta mấy ngày nay tu vi tiến cảnh, phải chăng cho ngươi thoả mãn!

Hắn chiến ý vừa ra, chân khí trong cơ thể bắt đầu khởi động, cùng cương khí trỗi lên, đều có một loại khí độ, làm cho người không cách nào khinh thường.

Thần Thứu Yêu Vương nhẹ kêu một tiếng, mắt lộ ra dị sắc, tu vi thực lực của Giang Nam ở trước mặt hắn thật sự không đủ xem, nhưng mà cổ khí thế khí độ này, lại làm cho hắn phảng phất chứng kiến một khỏa tân tinh từ từ bay lên.

- Không hổ là đệ đệ của chúa công, tuy thực lực không có ý nghĩa, nhưng là một hạt giống khó được, thành tựu tương lai nhất định không phải chuyện đùa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 62: Ma Tính Đại Phát

Thần Thứu Yêu Vương chuyển tròng mắt, trong nội tâm hung ác nói:

- Bất quá làm tọa kỵ cho người vẫn là ném thân phận Yêu Vương ta, chúa công nói để cho ta bảo vệ hắn ba năm, ba năm sau ta liền tự do tự tại, lúc cấm chế trong cơ thể ta tiêu thất, ta liền ăn đệ đệ của nàng, phát tiết tâm trạng ác khí của ta.

Hắn bị Giang Tuyết hàng phục, một đường thuần đến dễ bảo, trong nội tâm không dám đối với Giang Tuyết có nửa phần phản kháng, nhưng hắn dù sao cũng là Yêu Vương thành danh đã lâu, kiệt ngao bất tuần, đối với Giang Tuyết mặc dù không có lòng phản kháng, nhưng đối với Giang Nam lại không chào đón thế nào.

Thần Thứu Yêu Vương nghĩ đến diệu dụng, nhịn không được cười hắc hắc không ngừng.

Giang Nam lườm vị Yêu Vương này, chỉ thấy đầu Yêu Vương này như trước cười ngây ngô, thấp giọng nói:

- Tỷ, đầu tọa kỵ này của ngươicó phải là đầu óc có vấn đề hay không, như thế nào lại đột nhiên vô duyên vô cớ bật cười?

Thần Thứu Yêu Vương nghe vào tai, trừng to mắt, hướng Giang Nam trợn mắt nhìn.

Giang Tuyết khẽ nhíu mày, thấp giọng nói:

- Nếu như đầu óc hắn tốt, há có thể bị ta hàng phục? Bất quá Tử Xuyên, hắn dù sao cũng là Yêu Vương hùng bá một phương, không cho phép ngươi kỳ thị người ta.

Thần Thứu Yêu Vương nghe xong, trong nội tâm càng là phiền muộn, đối với tỷ đệ hai người này triệt để im lặng.

- Tử Xuyên, vừa rồi Thần Thứu đối với ngươi động sát ý, ngươi phải cẩn thận.

Giang Tuyết đột nhiên truyền âm tới nói:

- Ta ở trong cơ thể hắn thiết hạ cấm chế chỉ có hiệu lực ba năm, ba năm sau cấm chế mất đi hiệu lực, hắn nhất định sẽ cắn trả ngươi. Ta nguyên bản có ý tứ là ba năm sau, ngươi tu thành Thần Thông, thực lực ở phía trên hắn, tự nhiên không sợ hắn, bất quá ba năm thời gian chỉ sợ ngươi rất khó tu thành Thần Thông ngũ trọng, đến lúc đó ngươi hơn phân nửa sẽ bị hắn phản hại! Đệ đệ, ba năm chi kỳ đến, ngươi liền thúc dục cấm chế giết chết hắn!

Trong đầu Giang Nam ầm ầm, trong nội tâm loạn như ma:

- Tỷ tỷ muốn rời đi. . .

Hắn có thể nghe ra ý tứ trong lời nói của Giang Tuyết, lo lắng hắn có thể không khống chế Thần Thứu Yêu Vương.

Giang Tuyết cùng hắn tuy một mực dùng tỷ đệ tương xứng, nhưng đối với hắn gần đây không lạnh không nhạt, cũng không có bao nhiêu quan tâm. Lần này Giang Tuyết hàng phục Thần Thứu Yêu Vương, để cho Thần Thứu Yêu Vương làm tọa kỵ của hắn, chính là muốn sau khi mình rời khỏi, tìm một chỗ dựa tin cậy cho hắn, để cho hắn không đến mức ở sau khi Giang Tuyết rời khỏi chết mất.

Tuy Giang Tuyết chưa nói, nhưng Giang Nam có thể thật sâu cảm nhận được yêu mến chi ý ở trong đó. Giang Tuyết đối với hắn quan tâm tuy không có nói ra, nhưng ở trong hành động lại biểu lộ không thể nghi ngờ.

Giang Tuyết đối với hắn càng cẩn thận, càng cho thấy thời gian Giang Tuyết ly khai sắp đến.

- Ngay cả mình cũng biết đến nước cạn dưỡng không ra Đại Long, tỷ tỷ há có thể tiếp tục lưu lại đây? Tỷ tỷ là người từ cảnh giới cực cao rớt xuống, sau khi thần hồn khôi phục, tốc độ tu luyện chỉ biết càng lúc càng nhanh, mà ta cùng nàng chênh lệch càng lúc càng lớn. . .

Giang Nam cắn răng, thầm nghĩ:

- Giao Long không cùng cá trong chậu làm bạn, có lẽ ở trong nội tâm tỷ tỷ, ta chính là một con cá trong chậu, cùng những người khác cũng không khác biệt gì, đi theo nàng chỉ làm liên lụy nàng. . .

Mộc Thanh Tuyền cùng Thiên Bảo thái giám rốt cục leo lên đỉnh núi, Mộc Thanh Tuyền có Thiên Bảo thái giám ở bên người, vốn trong lòng sợ hãi đối với Giang Nam không cánh mà bay, đoạt trước một bước, đi nhanh hướng Giang Nam bức tới, cười lạnh nói:

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, không nghĩ tới ngươi nhìn thấy chúng ta đuổi giết đến, vậy mà còn không trốn đi, hẳn là ngươi đã có đồng lõa, dũng khí tăng lên, cho là chúng ta không làm gì được ngươi. . .

Hắn hướng Giang Tuyết nhìn lại, đột nhiên im bặt, sau nửa ngày nói không ra lời.

- Đẹp quá. . .

Thiên Bảo thái giám cũng chạy tới, hai người ngơ ngác nhìn xem nữ tử trước mặt này, giật mình thất thần, chỉ cảm thấy nữ tử trên đỉnh núi này thật sự đẹp đến kinh diễm, đẹp đến Thoát Tục, đẹp đến để cho bọn hắn bất tri bất giác tán đi sát khí trong cơ thể, quên ý đồ của mình đến.

Lòng thích cái đẹp mọi người đều có, mặc dù Thiên Bảo là lão thái giám, cũng không khỏi tâm túy thần di.

Thiên Bảo thái giám dẫn đầu tỉnh táo lại, cười lạnh một tiếng, quét mắt nhìn Thần Thứu Yêu Vương cùng Giang Tuyết, ngạo nghễ nói:

- Hai người các ngươi có lẽ là đồng bạn của tiểu tử này a? Chỉ cần các ngươi không động thủ, ta cũng sẽ không động thủ bị thương các ngươi, nếu không, đừng trách ta ra tay ác độc!

Thần Thứu Yêu Vương cười ha ha nói:

- Ngươi cái nhóc con này, ngay cả chim cũng bị người cắt, khẩu khí lại còn to đến hù chết người. Tiểu tử, chúng ta không động thủ cũng có thể, bất quá ngươi cũng không thể ra tay, nếu không đừng trách ta nổi đóa!

- Thô bỉ!

Thiên Bảo thái giám cực kỳ tự phụ, cười lạnh nói:

- Ngươi muốn bão nổi, cũng phải nhìn ngươi có bổn sự kia hay không!

Đường đường Yêu Vương, Thần Thông cường giả tu thành năm đạo Thần Luân, lại bị một Ngoại Cương cường giả khinh bỉ, Thần Thứu Yêu Vương tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, chỉ là Giang Tuyết không nói gì, hắn cũng không dám bão nổi.

Mộc Thanh Tuyền cũng tỉnh táo lại, tham lam liếc nhìn Giang Tuyết, hiên ngang lẫm liệt nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi giết Tề huynh, Lộ huynh, tội đáng chết vạn lần, hôm nay chính là ngày ngươi đền tội, hôm nay ta liền muốn thay trời hành đạo. . .

Giang Nam vẫn còn yên lặng trong tin tức Giang Tuyết sắp ly khai, nghe được hắn nói, trong nội tâm chỉ cảm thấy vô cùng chán ghét cùng nôn nóng, kiềm nén không được trong cơ thể bốc lên thô bạo chi khí, chợt quát lên:

- Câm miệng!

Mộc Thanh Tuyền bị hắn quát lớn, trong nội tâm giận dữ, chỉ cảm thấy ở trước mặt giai nhân ném đi mặt mũi, bước nhanh đến phía trước, hướng

Giang Nam bức tới, tay áo tung bay, tiêu sái vô cùng, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, vong quốc nô là vong quốc nô, ở trước mặt mỹ nhân nhao nhao kêu to, không có giáo dưỡng. Hôm nay ta liền thay trưởng bối của ngươi giáo huấn ngươi một chút!

- Thần Mộc chân khí, Mộc Tú Vu Lâm!

Mộc Thanh Tuyền một chưởng đánh ra, ưu nhã vô cùng, Thần Mộc chân khí xanh um tươi tốt, tựa như đột nhiên đi vào một mảnh thế giới lục ý dạt dào, trong lục ý nồng đậm một cây Cự Mộc thẳng tắp hướng Giang Nam đảo đi, lực đạo vạn quân, bên trong ưu nhã mang theo sát ý vô cùng thâm trầm!

Giang Nam đột nhiên ngẩng đầu, hung lệ chi khí trong nội tâm đột nhiên bộc phát:

- Ngươi tìm đường chết!

Hô!

Đỉnh núi như là đột nhiên xoáy lên một vòi rồng, mà trung ương vòi rồng đúng là Giang Nam, đại phong thổi qua, một cây đại thụ che trời bị một cổ lực lượng vô hình nhổ tận gốc, Cự Mộc ngang trời, nhao nhao hướng Mộc Thanh Tuyền nghênh tiếp, đương nhiên đó là tinh thần ý niệm của Giang Nam nhấc lên động tĩnh!

- Tiểu tử này, mạnh như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 63: Tâm Thần Thất Thủ.

Thần Thứu Yêu Vương lại càng hoảng sợ, lẩm bẩm nói:

- Loại tinh thần ý niệm cường độ này, chỉ sợ sắp hóa thành thần niệm đi à nha?

Bổn sự của Giang Nam tự nhiên bất nhập pháp nhãn của hắn, nhưng mà tinh thần ý niệm mạnh, lại cơ hồ đạt tới trình độ của Thần Luân cường giả, tinh thần ý niệm xoáy lên một cây đại thụ, sử xuất chiêu thức vậy mà cũng là một chiêu Mộc Tú Vu Lâm trong Thần Mộc chân khí, cùng Mộc Thanh Tuyền độc nhất vô nhị, nhưng mà Cự Mộc của Mộc Thanh Tuyền là chân khí diễn biến mà thành, mà Giang Nam lại là Cự Mộc thật sự!

- Dùng tinh thần ý niệm hóa thành chiêu thức, có rất ít người tinh thông loại thủ đoạn này, chẳng lẽ là đại chúa công truyền thụ cho hắn hay sao?

Thần Thứu Yêu Vương liếc nhìn Giang Tuyết, thầm nghĩ trong lòng.

Hắn lại không biết Giang Tuyết cũng không truyền thụ công kích kỹ xảo tinh thần ý niệm cho Giang Nam, mà là Giang Nam cùng Tề Chung Lương đánh xong một trận, chính mình lục lọi ra đến thủ đoạn thực chiến.

Trong nội tâm Giang Tuyết cũng tự buồn bực:

- Trong khoảng thời gian ta không có mặt này, Tử Xuyên tiến bộ quả nhiên không nhỏ, tinh thần ý niệm vậy mà đã đến loại trình độ này.

Bành bành bành!

Hai đại tuyệt chiêu đụng nhau, lập tức từng cây nát bấy, hóa thành gỗ vụn đầy trời, trong nội tâm Mộc Thanh Tuyền kinh hãi, vừa rồi Giang Nam dùng tinh thần ý niệm thi triển chiêu thức, tuyệt đối là Mộc vương phủ Thần Mộc

chân khí không thể nghi ngờ.

- Cho ta chết!

Sau một khắc mặt mũi Giang Nam tràn đầy hung lệ chi khí, đột nhiên xuất hiện ở bên người Mộc Thanh Tuyền, Mộc Thanh Tuyền chỉ nghe oanh một tiếng, mảnh gỗ đầy trời đột nhiên hừng hực thiêu đốt, hóa thành một biển lửa đem mình vây quanh, trong biển lửa, đột nhiên Long Ngâm Hổ Khiếu, chỉ thấy Hỏa Long, Hỏa Hổ, Hỏa Tượng các loại dị thú ở trong lửa lao nhanh, độ ấm cực nóng, hướng mình gấp xông mà tới!

Phiến biển lửa này xanh mơn mởn một mảnh, hỏa diễm dĩ nhiên là màu xanh lá, quỷ dị âm tà, thấy thế nào cũng không giống như là chính đạo!

- Đây là võ học gì? Mộc trợ thế hỏa, Thần Mộc chân khí của ta chỉ cần thi triển đi ra, tuyệt đối sẽ bị đốt! Bất quá Mộc vương phủ ta cũng không chỉ có một loại tuyệt học như Thần Mộc chân khí, xem Huyền Băng chân khí phá hỏa công của ngươi!

Mộc Thanh Tuyền dị thường khiếp sợ, tâm pháp đột nhiên biến đổi, song chưởng đẩy ra, một cỗ rét lạnh chi khí tràn ngập, ý đồ đông lại thế lửa. Tuyệt học của Mộc vương phủ cũng không kém Tề vương phủ, Huyền Băng chân khí là một cái trong số đó, loại chân khí này rét lạnh vô cùng, một khi thi triển, thậm chí có thể đem võ đạo cường giả đông thành băng khối.

Mộc Thanh Tuyền cũng đã đem loại võ học này tu luyện đến Nội Cương đỉnh phong, hắn đã từng một mình đứng ở bên trong một mảnh thủy đường hơn mười mẫu, sinh sinh đem phiến thủy đường kia đông lại thành Huyền Băng, có thể thấy được Huyền Băng chân khí của hắn cường hãn đến cỡ nào!

Không ngờ, sự tình phát triển lại vượt quá Mộc Thanh Tuyền đoán trước, hắn triển khai Huyền Băng chân khí, cũng chỉ là để cho thế lửa hơi kém một phần, cũng không có khởi bao nhiêu tác dụng.

Huyền Băng chân khí của hắn mặc dù cường, nhưng Giang Nam thúc dục

đại hỏa chính là Đâu Suất Thần Hỏa, so với Huyền Băng chân khí của hắn, quả thực là một cái trên trời một cái dưới đất, Mộc Thanh Tuyền tự nhiên mơ tưởng phá vỡ phiến biển lửa này.

Hỏa Long, Hỏa Hổ, Hỏa Tượng các loại dị thú ở bên trong đại hỏa lao nhanh mà đến, đột nhiên dị tượng biến mất, biến thành hai bàn tay, cùng song chưởng của Mộc Thanh Tuyền đụng vào nhau.

Một tiếng trầm đục truyền đến, Mộc Thanh Tuyền chỉ cảm thấy một cỗ sức lực khó có thể tưởng tượng đè xuống, cơ hồ đem xương cốt toàn thân của mình hết thảy áp đoạn đập vụn, cùng lúc đó, Hỏa Nguyên Lực mãnh liệt bành trướng từ hai tay Giang Nam truyền vào trong cơ thể của hắn, không ngừng bốc hơi Huyền Băng chân khí!

Đâu Suất Thần Hỏa mãnh liệt, bị Giang Nam thôi phát phát huy vô cùng tinh tế, loại thần hỏa này lại cùng Huyền Băng chân khí tương khắc, Mộc Thanh Tuyền chỉ cảm thấy tu vi của mình đang không ngừng rút lại, một cái đối mặt, Huyền Băng chân khí mà hắn đau khổ tu luyện đến liền cơ hồ bị thiêu sáu thành!

May mắn hắn xem thời cơ được nhanh, tu vi lại thâm hậu hơn xa Giang Nam, cương khí cổ đãng, lập tức đem chân khí cùng Đâu Suất Thần Hỏa của Giang Nam bức ra bên ngoài cơ thể, lúc này mới không có như Tề Chung Lương đồng dạng bị luyện hóa thành tro.

Mộc Thanh Tuyền vừa sợ vừa giận:

- Tiểu tử này đến tột cùng luyện tâm pháp yêu ma gì, như thế nào quái dị như vậy? Tu vi của ta so với hắn cao thâm hơn, dùng chiêu thức cách không đánh chết hắn, tuyệt đối không thể để cho hắn cận thân!

Hắn còn chưa kịp ra tay, Giang Nam lại là song chưởng hung hăng đẩy tới, giống như bài sơn đảo hải hướng hắn đè xuống, chỉ thấy những nơi chưởng lực của hắn đi qua, Đâu Suất Thần Hỏa vậy mà dập tắt tất cả, chuyển biến thành hơi nước rét lạnh tận xương, đây là Thủy Nguyên Lực vô cùng

tinh thuần, so với Huyền Băng chân khí của Mộc Thanh Tuyền còn muốn tinh thuần không biết gấp bao nhiêu lần.

Lãng thanh trận trận, tiếng sóng bành trướng, U Minh Thần Thủy ở dưới sự thao túng của Giang Nam hóa thành trường giang đại hà, mãnh liệt mà đến.

- Tề gia Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết? Tiểu tử này như thế nào tinh thông nhiều võ học như vậy, chẳng những học đi Thần Mộc chân khí của Mộc gia ta, ngay cả tuyệt học Tề gia cũng học lén?

Mộc Thanh Tuyền gào thét, vừa mới thúc dục cương khí ngăn cản, đột nhiên chỉ thấy Giang Lưu đảo qua, da thịt hai tay của mình bắt đầu nhanh chóng tan rã, cơ bắp bị ăn mòn đến không còn một mảnh, trong chớp mắt chỉ còn lại có từng chồng bạch cốt!

Vù!

U Minh Thần Thủy tịch quyển, hai cánh tay của hắn lập tức da thịt tan rã, cũng biến thành bạch cốt, thậm chí ngay cả xương cốt cũng bị ăn mòn đến nguyên một đám lỗ thủng!

- Ah…

Mộc Thanh Tuyền rốt cục không cách nào khắc chế sợ hãi trong nội tâm, cao giọng hét rầm lên, lạnh lùng nói:

- Thiên Bảo tiền bối cứu ta!

Đông!

Giang Nam oanh ra một quyền, bảy Tượng chi lực bộc phát, suốt bảy vạn cân thần lực, oanh tới trên ngực Mộc Thanh Tuyền, chỉ nghe răng rắc răng rắc… thanh âm cốt cách đứt gãy truyền đến, bảy vạn cân thần lực một lần hành động oanh xuyên Chân Cương hộ thể của hắn, đem xương sườn bộ ngực hắn đánh gãy bảy tám căn!

- Quả nhiên là tiểu tử lợi hại, bất quá ngươi cũng chỉ có thể dừng ở đây rồi!

Sắc mặt Thiên Bảo thái giám kịch biến, trong khoảng thời gian ngắn Mộc Thanh Tuyền liền bị thua gần chết, loại kết cục này thật sự vượt quá dự liệu của hắn, lúc này từ trên lưng gỡ xuống Nhạn Minh Cung, cười lạnh nói:

- Lộ công tử chết rồi, Tề công tử cũng bị ngươi giết chết, nếu ngay cả Mộc công tử cũng chết ở trong tay của ngươi, ta còn như thế nào trở về gặp Nhị Điện hạ?

Thần Thứu Yêu Vương ho khan một tiếng, nhịn không được nói:

- Tiểu tử, ngươi không phải mới vừa nói chúng ta không động thủ, ngươi cũng không động thủ sao? Như thế nào hôm nay ngược lại lật lọng rồi hả?

Thiên Bảo thái giám nhịn không được cười lên, liếc nhìn hắn một cái, ngạo nghễ nói:

- Tiểu bối, ta dạy cho ngươi một đạo lý, cái kia là nắm tay người nào lớn, thì người đó nói mới là đạo lý! Ta chính là Ngoại Cương đỉnh phong cường giả, ngươi là ai, cũng có thể cùng ta mặc cả trả giá?

- Ngươi nói như vậy, ta liền yên tâm, có thể yên tâm thoải mái ăn tươi ngươi rồi!

Thần Thứu Yêu Vương đại hỉ, cổ nhéo một cái, đầu đón gió bành trướng, Thanh Vũ rậm rạp chằng chịt từ trong đầu chui ra, hóa thành một thanh điểu lớn như ngọn núi, hướng phía dưới mổ một cái, liền mổ chết Thiên Bảo thái giám, ngậm trong mồm nuốt vào trong miệng!

Đầu Yêu Vương này ăn hết Thiên Bảo thái giám, nếm đến huyết tinh, không khỏi hung tính đại tác, thăm dò hướng dưới núi hung hăng một mổ, Mộc Thanh Tuyền đang lực kháng công kích của Giang Nam, đột nhiên chỉ cảm thấy một cái bóng mờ rơi xuống, còn chưa kịp phản ứng, liền bị hắn mổ chết, trực tiếp nuốt ăn hết!

- Sướng miệng! Nhân loại tu thành cương khí cơ bắp rắn chắc, nhai thật sự là sướng miệng!

Đầu Yêu Vương này cạc cạc cười quái dị, hung uy bắn ra bốn phía, cúi đầu sưu tầm bốn phía xem có vật còn sống cung cấp mình sử dụng. Hắn ăn được cao hứng, lườm lườm Giang Nam, trong mắt hung quang chớp động, kêu lên:

- Đã mở ăn mặn, liền dứt khoát ăn thống khoái, cái gì chúa công, cũng một phát ăn hết!

Hắn đang muốn mổ xuống, đột nhiên một cỗ lực lượng không thể kháng cự truyền đến, Thần Thứu Yêu Vương hú lên quái dị, hóa thành một con chim to, một chân nâng lên, một chân đạp đất, hai cánh triển khai, nghiễm nhiên một bộ gà đứng một chân đứng ở nơi đó, chỉ còn lại có tròng mắt quay tròn loạn chuyển.

- Tiểu tử, thả ta xuống, điểu gia gia cùng ngươi đại chiến 300 hiệp!

Thần Thứu Yêu Vương vừa thẹn vừa giận, kêu lên.

Giang Nam lạnh lùng liếc hắn một cái, tâm niệm vừa động, Thần Thứu Yêu Vương lập tức kêu thảm thiết, cổ phảng phất bị bàn tay vô hình kéo dài hơn mười xích, liên tục hô thống.

Rắc, rắc!

Cổ của hắn vẫn còn hướng ra phía ngoài kéo dài, cơ hồ muốn đem cột sống xương cổ của nó từ trong lồng ngực kéo đi ra, Thần Thứu Yêu Vương dọa đến hồn bất phụ thể, vội vàng xin tha, kêu lên:

- Chúa công, ta không dám nữa!

Giang Nam bước đi lên núi, lạnh lùng nói:

- Thần Thứu, nếu ngươi còn dám đối với ta có dị tâm, ta sẽ để cho chính

ngươi đem một thân lông vũ của mình vặt đến không còn một mảnh, sau đó gác ở trên lửa nướng ăn! Nhỏ.

Thần Thứu Yêu Vương thân bất do kỷ nhỏ đi, hóa thành một ngốc Ưng rơi vào đầu vai của hắn, đầu Yêu Vương này rốt cục tự do, vội vàng rụt rụt cổ, đem cổ vặn vẹo cùng một chỗ, trong nội tâm âm thầm ảo não:

- Tiểu tử này đem cổ lão tử kéo đến dài như vậy, nhất thời bán hội là co lại không về rồi. . . Bất quá sau này ăn người cũng là thuận tiện, thân thể bất động, cổ duỗi ra liền có thể ăn tươi, coi như là nhân họa đắc phúc. . . Phi, phi, tiểu tử này đem lão tử như con gà đồng dạng loay hoay, lão tử há có thể cảm kích hắn? Đợi ba năm chi kỳ qua đi, lão tử nhất định phải hảo hảo bài bố hắn, để cho hắn muốn sống không được muốn chết không xong!

Thần Thứu Yêu Vương nghĩ đến diệu dụng, không khỏi hắc hắc cười rộ lên.

- Tỷ tỷ thu phục chiếm được đầu Yêu Vương này, xem ra đầu óc hoàn toàn chính xác không thế nào dễ dùng, rõ ràng bị ta hung hăng hành hạ một phen, lại trộm cười rộ lên, chẳng lẽ hắn lại có chứng thụ ngược đãi hay sao?

Giang Nam nghĩ đến tràng cảnh một con chim to cao hứng bừng bừng kêu lên "Ngược đãi ta a", liền không khỏi rùng mình một cái, thầm nghĩ:

- Đầu Thần Thứu này hung tàn thành tính, may mắn Giang Tuyết tỷ tỷ dùng cấm chế khống chế được hắn, nếu không ngay cả ta cũng bị hắn một ngụm nuốt luôn!

- Tử Xuyên, ngươi trong khoảng thời gian này, hoàn toàn chính xác tiến rất xa, bất quá lại còn chưa đủ.

Giang Tuyết cất bước đi tới, áo trắng hơn tuyết, đôi mắt trong suốt như ngọc, nói khẽ:

- Thực lực ngươi hôm nay, so với Nội Cương cường giả vẫn là có vẻ không bằng, đối phó người nọ vừa rồi còn có thể, nhưng nếu như gặp được

Nội Cương cường giả chính thức, nhất định sẽ bị ăn phải thiệt thòi lớn.

Trong nội tâm Giang Nam có phần không cho là đúng, cười nói:

- Tỷ, bọn người Mộc Thanh Tuyền đã là nhân vật đạt trình độ cao nhất bên trong Nội Cương cường giả của Kiến Vũ quốc, có thể nói đồng dạng là Nội Cương cảnh, chỉ sợ không người có thể đủ thắng bọn hắn.

- Ngươi không tin?

Giang Tuyết thản nhiên nói:

- Cái gọi là tuyệt học của Kiến Vũ quốc, trong cái thế giới này căn bản sắp xếp không lên danh hào, tâm pháp những người này tu luyện thấp kém, nếu như đụng phải người tu luyện tâm pháp cao thâm, cùng cảnh giới ngươi cũng chưa hẳn có thể thắng được. Tu vi cảnh giới hiện tại của ngươi, có thể ở địa phương nhỏ bé như Kiến Vũ quốc này xưng hùng nhất thời, nhưng ra đến bên ngoài, liền có chút miễn cưỡng rồi.

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, lâm vào suy tư.

Giang Tuyết nói kỳ thật đúng vậy, Kiến Vũ quốc đích thật là địa phương nhỏ bé, võ học lạc hậu, thậm chí ngay cả cường giả Thần Luân cảnh cũng không nhiều. Mà ở bên ngoài, hoàn toàn chính xác có thế giới càng rộng rãi, ví dụ như Tô Hoảng đã từng đề cập Ma Đạo đại phái Tinh Nguyệt Thần Tông, chỉ có tu luyện đến Thần Luân cảnh mới có thể bái nhập môn phái này, có thể thấy được chất lượng võ học của Tinh Nguyệt Thần Tông khẳng định phải siêu việt Kiến Vũ quốc.

Cùng cảnh giới, tu luyện võ học của Tinh Nguyệt Thần Tông, thực lực khẳng định càng mạnh hơn nữa, đây là tất nhiên!

Hắn nguyên bản chiến thắng bọn người Mộc Thanh Tuyền, Lộ Kính Cung, còn có chút tự mãn tự ngạo, chẳng qua hiện nay nghĩ thông suốt mấu chốt này, tâm tính liền có khiêm tốn cẩn thận xuống.

- Đệ đệ, còn một điều ngươi cần ghi nhớ.

Sắc mặt Giang Tuyết nghiêm túc nói:

- Ngươi vừa rồi tâm tình thất thủ, bị thô bạo chi khí khống chế tâm thần, lần một lần hai cũng thôi, còn không đến mức sinh ra ma tính. Nhưng nếu nhiều lần, võ đạo ý chí của ngươi sẽ gặp triệt để bại hoại, bị ma tính của Ma Ngục Huyền Thai Kinh khống chế, triệt để nhập ma đạo!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, vừa rồi hắn nghe được tin tức Giang Tuyết sắp ly khai, tâm thần thất thủ, hoàn toàn chính xác ở vào bên trong hung bạo, cố nhiên đem thực lực bản thân phát huy trước nay chưa có, nhưng lần giao thủ đó tâm cảnh của hắn đã không bị khống chế, trong nội tâm thậm chí ẩn ẩn có một loại xúc động bạo ngược Sát Lục.

Giang Tuyết chỉ ra điểm này, lúc này mới khiến hắn tỉnh ngủ.

- Ồ? Đây là Kình cung vừa rồi của Thiên Bảo thái giám kia!

Giang Nam đột nhiên chú ý tới Nhạn Minh Cung, Thiên Bảo thái giám bị Thần Thứu Yêu Vương mổ chết, cây cung này cũng rơi xuống trên mặt đất, lúc này tiến đến nhặt lên, bắt tay trầm xuống:

- Nặng thật!

Cây cung này đạt hơn ngàn cân, trầm trọng kinh người, cánh cung là do một xương loại chim cổ xây dựng mà thành, thậm chí có từng sợi yêu khí từ trong cung thân tràn ngập ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 64: Ngự Giá Thân Lâm. (1)

Hai đoạn Trường Cung giống như nhạn linh, mà dây cung thì không biết là gân đại yêu thú gì, cả cây cung tràn ngập một cỗ máu tanh như có như không, xem xét liền biết có không biết bao nhiêu người chết ở dưới cây cung này.

- Ta chính là thiếu chút nữa bị cây cung này bắn chết, nếu không có tốc độ của ta nhanh, tuyệt đối chết không có chỗ chôn, căn bản đợi không được tỷ tỷ đến.

Giang Nam đối với uy lực của Kình cung này lòng còn sợ hãi, chẳng qua hiện nay Thiên Bảo thái giám đã chết, cây cung này rơi vào trong tay của hắn, để cho hắn có chút mừng rỡ.

Hắn thử kéo động dây cung, phí hết toàn lực cũng chỉ đem cây cung này kéo ra non nửa, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, hắn có được bảy Tượng chi lực, vậy mà còn không cách nào đem cây cung này mở ra, có thể thấy được nếu như hoàn toàn kéo kình cung này ra, uy lực bắn đi ra sẽ kinh người hạng gì!

- Cây cung này cũng không tệ, dùng chính là xương cốt cùng gân của đại yêu Thần Thông cấp chế tạo mà thành, ở bên trong phàm binh đã là bảo vật đạt trình độ cao nhất rồi.

Giang Tuyết dò xét, liền đem hư thật của cây cung này nắm giữ tinh tường, cười nói:

- Đệ đệ, ngươi đem chân khí của mình rót vào cung thân, sau đó lại thử xem xem.

Lúc này Giang Nam cổ đãng chân khí, rót vào ở bên trong Nhạn Minh Cung, lập tức chỉ cảm thấy chân khí của mình ở trong Nhạn Minh Cung vận

hành thông suốt, mà ở đầu ngón tay, chân khí bị một cổ lực lượng vô hình ngưng tụ, biến hóa mà ra, biến thành một mũi tên nhọn.

Cây cung này có thể trợ giúp người khác tụ khí thành tên, để cho hắn không khỏi tấc tắc kêu kỳ lạ.

Ngón tay Giang Nam nhẹ nhàng buông lỏng, lúc này chân khí biến thành mũi tên nhọn kích xạ mà ra, phá vỡ không khí, phát ra một tiếng nhạn minh thanh thúy, trong nháy mắt liền đến bên ngoài trăm trượng, tiễn quang càng lúc càng lớn, càng ngày càng thô, đột nhiên bành một tiếng nổ tung, tiêu tán không thấy.

Hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể đột nhiên một hồi hư không, chân khí vậy mà ở dưới một mũi tên này tiêu hao một thành!

- Ân? Cây cung này hao phí công lực thật lớn, nhưng uy lực như thế nào lại không cường hoành giống như Thiên Bảo thái giám bắn ra?

Hắn không khỏi lâm vào trong trầm tư, một mũi tên của Thiên Bảo thái giám phóng tới, trọn vẹn bắn ra khoảng cách mười dặm, thô như xà nhà, hơn nữa quỹ tích cung tiễn phi hành thiên biến vạn hóa, để cho người khó lòng phòng bị, cơ hồ bức hắn đến tuyệt cảnh.

Mà chính mình kéo ra cung này, lại chỉ có thể bắn ra trăm trượng, liền không thể tiếp tục được nữa.

Hắn cùng với Thiên Bảo thái giám hoàn toàn chính xác có chênh lệch cực lớn, nhưng cũng không kém xa như vậy.

- Tử Xuyên, lúc ngươi khai cung thử đem tinh thần ý niệm của mình bám vào trên cung tên.

Giang Tuyết đột nhiên chỉ điểm nói.

- Tinh thần ý niệm?

Trong nội tâm Giang Nam rộng mở trong sáng, cười một tiếng dài, khai cung dẫn tên, một mũi tên bắn ra, tốc độ nhanh như tia chớp, tên quang bắn ra trăm trượng, như trước chưa từng tán loạn, một dặm, hai dặm, ba dặm. . .

Đạo mũi tên này vô cùng mau lẹ, trong chớp mắt liền bắn ra khoảng cách hơn mười dặm, rốt cục đụng vào trên đỉnh núi đối diện, phát ra một đạo ánh sáng, đem đỉnh núi đối diện nổ tung ra một cái hố to!

Nếu Thiên Bảo thái giám phục sinh, nhất định kinh ngạc mà nhảy dựng lên, tầm bắn một mũi tên này của Giang Nam vậy mà so với hắn còn muốn dài rất nhiều!

Loại thủ đoạn này, đã gần như Thần Thông!

- Đợi ngươi tu thành cương khí, cương khí biến hóa thành tên, bất luận kẻ nào dưới Thần Luân đều có thể một tên bắn chết.

Giang Tuyết cười nói:

- Nếu ngươi có thể hoàn toàn kéo ra cây cung này, bắn chết Thần Luân cường giả cũng không tính khó khăn.

- Ngay cả Thần Luân cường giả cũng có thể bắn chết?

Giang Nam vô cùng vui mừng, đối với Nhạn Minh Cung này yêu thích không buông tay, cười nói:

- Cây cung này khẳng định không phải bảo vật mà Thiên Bảo thái giám có khả năng có được, chỉ có hoàng cung mới có thể có được dị bảo như vậy, hẳn là Tô Triệt cho hắn dùng để đối phó ta, chẳng qua hiện nay cây cung này liền thuộc về ta! Đúng rồi tỷ tỷ, ngươi làm sao lại muốn đi Dược Vương thành?

Giang Tuyết cười nói:

- Ta đã tìm được đầy đủ Linh Dược, đi Dược Vương thành tự nhiên là vì đem Linh Dược luyện chế thành linh đan.

Con mắt Giang Nam sáng ngời, cười nói:

- Tỷ tỷ muốn luyện linh đan ta ngược lại có thể hỗ trợ, ta cùng Nhạc Vương gia có chút giao tình, mặc kệ lò đan gì cũng có thể vận dụng.

Thần Thứu Yêu Vương ngồi xổm trên đầu vai của hắn, nghe vậy cười lạnh nói:

- Tiểu chúa công, lò đan của Dược Vương phủ quá nhỏ, như thế nào thích hợp để cho đại chúa công luyện đan? Lần này Đại chúa công luyện chế linh đan không phải chuyện đùa, chỉ có đại hỏa sơn ở dưới Dược Vương thành mới có thể cung cấp đầy đủ hỏa lực, lần này đại chúa công đi Dược Vương thành, là ý định dùng núi lửa làm lò đan, luyện chế ra linh đan trước nay chưa có!

- Dùng đại hỏa sơn làm lò đan, luyện chế linh đan?

Giang Nam có chút mê muội, loại đại thủ bút này vượt qua Dược Vương phủ quá nhiều, quả thực là thủ đoạn y hệt Thần Thoại!

Phải biết Kiến Vũ quốc dùng cả nước chi lực mới chế tạo ra luyện Đan phòng của Dược Vương phủ, thu thập hỏa lực núi lửa, hóa thành tất cả lớn nhỏ mấy trăm Đan phòng, đã là thủ đoạn cực kỳ giỏi, nhưng mà loại thủ đoạn này so sánh với dùng núi lửa làm lò đan, quả thực là không có ý nghĩa!

- Không biết tỷ tỷ tìm được Linh Dược gì, vậy mà cần hỏa lực lớn như vậy mới có thể luyện hóa.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trên không Dược Vương thành, đột nhiên hai cổ khí tức trầm trọng xa xa truyền đến, thẳng đáp xuống nội cung chế tạo cho hoàng đế ở trong thành, hai người này rơi xuống, thu liễm cánh chim, chỉ thấy cánh chim hóa thành một cổ Chân Cương vô cùng tinh thuần phản hồi trong cơ thể của bọn họ, là hai vị lão giả dắt tay nhau mà đến, vậy mà đều là Thần Luân cảnh cường giả tinh thông Vũ Hóa Công!

Tô Triệt sớm đã cảm ứng được khí tức hai người này, vội vàng đi ra nghênh đón, vội vàng hạ bái, dập đầu nói:

- Tôn nhi bái kiến hai vị thúc tổ, thúc tổ Vạn An!

Hai người này đều là nhân vật tổ tông cấp trong hoàng thất Kiến Vũ quốc, hai vị thúc tổ của Tô Triệt, Tô Xuyên Giang, Tô Xuyên Tinh, đều là tu thành Thần Luân cường giả.

Tô Xuyên Giang khẽ gật đầu, trầm giọng nói:

- Triệt nhi, Tam thúc tổ của ngươi ở đâu?

Tô Triệt còn chưa trả lời, đột nhiên chỉ thấy Tô Xuyên Hà phiêu nhiên nhi lai, hướng Tô Xuyên Giang, Tô Xuyên Tinh chào.

- Tam đệ không cần đa lễ.

Tô Xuyên Giang sửa sang lại quần áo, đột nhiên khom người đứng hầu, trầm giọng nói:

- Mau mau theo ta cùng một chỗ nghênh đón thánh thượng ngự giá thân lâm!

- Thánh thượng cuối cùng đã tới?

Trong nội tâm Tô Xuyên Hà cả kinh, vội vàng cùng Tô Xuyên Giang, Tô Xuyên Tinh cùng một chỗ khom người đứng hầu, mắt xem mũi mũi nhìn tâm, Tô Triệt vội vàng quỳ lạy đầy đất, quỳ lạy như máy, bốn người trăm miệng một lời, hô to nói:

- Cung nghênh thánh giá!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 65: Ngự Giá Thân Lâm. (2)

Trên không hành cung Phong Vân cuốn động, từng con Bạch Hạc từ phương bắc bay tới, trên lưng Bạch Hạc, đứng vững từng vị cung nữ tuổi trẻ, tay cầm lẵng hoa, lăng không vung hoa, hoa tươi bồng bềnh đung đưa.

Những Bạch Hạc này thình lình đều là yêu thú tu luyện thành công, bị người phục tùng trở thành tọa kỵ, chính giữa rất nhiều Bạch Hạc, có một đầu Bạch Hạc vô cùng khổng lồ, lưng đeo một tòa ngọc liễn chạy đến, hai vị cung trang nữ tử bộ dáng nương nương đứng ở hai bên ngọc liễn.

Đầu Bạch Hạc này rơi xuống đất, thu hồi hai cánh, vậy mà so với con voi còn muốn cực lớn, ngẩng đầu lên có thể ngả vào trên cung điện.

Móng vuốt của nó vô cùng sắc bén, lúc rơi xuống đất đem phiến đá mặt đất trảo đến băng băng vỡ vụn, đây là một đầu đại yêu Thần Luân cấp, khí tức đậm đặc, so với bọn người Tô Xuyên Hà không kém chút nào, lại cam tâm tình nguyện làm tọa kỵ cho người khác, rất biết vâng lời.

Hai vị nương nương xốc lên rèm che, ngọc châu va chạm, thanh âm thanh thúy dễ nghe, chỉ thấy bức rèm mở ra, một trung niên nam tử mặc long bào chậm rãi từ trong ngọc liễn đi ra.

Trung niên nam tử này cực kỳ uy nghiêm, giơ tay nhấc chân phảng phất cầm chặt sinh tử ức vạn nhân, hiển nhiên là nhân vật cao cao tại thượng quyền khuynh thiên hạ!

Hắn chính là hoàng đế bệ hạ Kiến Vũ quốc, Cảnh Đức hoàng đế!

Cảnh Đức hoàng đế đi xuống Bạch Hạc, có chút phất tay, ra hiệu mọi người đứng dậy.

- Ở bên trong Dược Vương thành, vậy mà đến không ít Thần Luân cường

giả, Thần Thông cao thủ vậy mà cũng có mấy vị.

Cảnh Đức hoàng đế đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, tinh tế cảm ứng đủ loại khí tức trong thành, cười nói:

- Xem ra Vạn Thương Đại Hội lần này hoàn toàn chính xác náo nhiệt, đáng tiếc trẫm tới chậm một bước.

Tô Xuyên Hà tất cung tất kính, cười nói:

- Vạn Thương Đại Hội xuất hiện bảo vật há có thể vào mắt bệ hạ? Những bảo vật này ở trong mắt chút ít nhà quê kia tự nhiên là bảo vật, nhưng ở trong mắt bệ hạ thực sự không coi vào đâu.

- Đây là tự nhiên.

Cảnh Đức hoàng đế cất bước đi vào trong cung, cười nói:

- Trong hoàng cung ta bảo vật vô số, tùy tiện xuất ra đều đủ để cho bọn hắn đoạt phá đầu. Ba vị hoàng thúc, hôm nay sắc trời đã tối, ngày mai lại đi mời mấy lão quái vật Thần Luân cường giả của Dược Vương phủ, Mộc vương phủ, Tề vương phủ đến, trẫm muốn mượn lực những Thần Luân Thần Thông cường giả bọn họ, điều động hỏa lực núi lửa trong lòng đất, luyện chế linh đan!

Bọn người Tô Xuyên Hà Tô Xuyên Tinh liên tục gật đầu, trong nội tâm hoảng sợ:

- Thánh thượng muốn luyện chế linh đan diệu dược gì, lại muốn cả nước chi lực điều động hỏa lực của đại hỏa sơn mới có thể luyện thành? Loại linh đan này, nhất định có thể xưng là thần đan đi à nha?

Thần Luân cường giả Dược Vương phủ, Mộc vương phủ, Tề vương phủ bao gồm nhiều Vương phủ Hầu phủ, hơn nữa Thần Thông cường giả ẩn cư không ra, cỗ lực lượng này đại biểu cho thành tựu võ đạo cao nhất của Kiến Vũ quốc, hoàn toàn chính xác có thể được xưng tụng là cả nước chi lực!

Hai vị nương nương cùng rất nhiều cung nữ nối đuôi nhau mà vào, đi theo sau lưng Cảnh Đức hoàng đế.

Tỷ đệ hai người ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, đợi bay ra Lạc Hà sơn liền từng người xuống, Thần Thứu Yêu Vương như trước hóa thành một đầu Ngốc Ưng, rụt cổ ngồi xổm trên vai Giang Nam. Tỷ đệ hai người đi bộ vào thành, bất quá lúc bọn hắn tiến vào thành đã là buổi tối, cũng không khiến cho bao nhiêu oanh động.

- Ồ? Trong Dược Vương thành tại sao có thể có nhiều khí tức cường giả như vậy?

Thần Thứu Yêu Vương mắt lộ ra dị sắc, nhún nhún mũi, sắc mặt biến hóa:

- Thật nhiều Thần Luân cường giả, chỉ sợ không dưới mười người, còn có khí tức của Thần Thông cường giả. . . Ân, còn có khí tức của lão Giao Long Yêu Vương, không nghĩ tới ngay cả hắn cũng ở trong tòa thị trấn nhỏ này!

- Yêu Vương? Chẳng lẽ là Hôi Giao kia?

Giang Nam suy tư thoáng một phát nói:

- Mấy ngày gần đây là Dược Vương thành Vạn Thương Đại Hội, tụ tập hào cường thương hội các nơi, hẳn là việc trọng đại này hấp dẫn nhiều chư cường giả hàng lâm.

- Thì ra là thế.

Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên cười khanh khách nói:

- Nói lên không may, Tiêu Hủy này so với ta không chút nào chênh lệch, hắn nguyên bản có được một đóa thần hỏa, giấu ở bên trong Lạc Hà sơn, trước đó không lâu bị người đánh cắp. Hắn hoài nghi là Thanh Lang Yêu Vương gây nên, cùng Thanh Lang đại chiến một hồi, nguyên khí đại thương, thật sự là điềm xấu vào đầu. Nói lên đóa thần hỏa này, thật rất tốt, Tiêu Hủy

vốn là một đầu hủy mãng, bởi vì đóa thần hỏa này rèn luyện thân hình, lúc này mới có thể lột xác Thành Giao. . .

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, lặng lẽ liếc nhìn Giang Tuyết.

Đôi mắt dễ thương của Giang Tuyết nháy động, hướng dưới mặt đất Dược Vương thành nhìn lại, ánh mắt của nàng tựa hồ có thể nhìn thấu lòng đất, đem hết thảy trong lòng đất thấy thông thấu, đột nhiên nói:

- Đệ đệ, ta xuống dưới luyện đan, các ngươi ở phía trên chờ ta mấy ngày.

Nàng hai chân đột nhiên chui vào trong đất, bùn đất phảng phất biến thành nước chảy, dần dần đem nàng nuốt hết.

Giang Nam tâm ngứa khó nhịn, rất muốn cùng nàng cùng một chỗ xâm nhập hỏa sơn trong lòng đất, tận mắt xem tình hình Giang Tuyết luyện đan, bất quá hắn cũng không có Thần Thông như Giang Tuyết, chỉ có thể không biết làm gì.

- Yêu Vương, ngươi là như thế nào bị tỷ tỷ của ta thu phục?

Giang Nam cất bước đi đến Dược Vương phủ, nhìn xem Thần Thứu Yêu Vương theo bên người, không khỏi tò mò, hỏi.

Sắc mặt Thần Thứu Yêu Vương lập tức trở nên cực kỳ khó coi, lắc đầu nói:

- Chuyện thương tâm không nên đề cập tới, tiểu chúa công, ngươi ở Dược Vương phủ có bằng hữu hay không? Ta có chút đói bụng, không bằng lấy ra mấy bằng hữu của ngươi cho ta ăn, như thế nào?

Giang Nam vội vàng lắc đầu, cả giận nói:

- Yêu Vương, ngươi ăn người khác cũng thôi, ăn bằng hữu là cái đạo lý gì?

Thần Thứu Yêu Vương nhếch miệng:

- Keo kiệt! Ăn mấy bằng hữu có cái gì vội vàng? Ngươi hôm nay mời ta, ngày khác ta tự nhiên sẽ mời lại ngươi ăn mấy bằng hữu, bảo đảm ngươi khoái hoạt. Nhân loại các ngươi có câu nói, có bằng hữu từ phương xa tới, bất diệc nhạc hồ? Vì cái gì vui vẻ như vậy, cũng là bởi vì bằng hữu tự mình đưa tới cửa, ăn lấy sướng miệng. . .

- Cái đầu điểu này, thật sự là không học vấn không nghề nghiệp!

Giang Nam dở khóc dở cười.

Trở lại trụ sở, Giang Nam rốt cục có thể tĩnh hạ tâm thần, lâm vào trong trầm tư.

Giang Tuyết nói thực lực của hắn không bằng những Nội Cương cường giả tu luyện tâm pháp cao thâm kia, thậm chí không bằng Hỗn Nguyên cao thủ cùng cảnh giới, thực sự không phải là vì đả kích hắn, mà là vì điểm tỉnh hắn, để cho hắn không đến mức tự mãn tự ngạo.

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh chỉ có tâm pháp, không có chiêu thức, Thần Thông, nếu không môn tâm pháp này tuyệt đối sẽ không kém tâm pháp cao thâm khác. Đáng tiếc, Giang Tuyết tỷ tỷ không có được Ma Ngục Huyền Thai Kinh nguyên vẹn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 66: Luyện Thể Thành Cương

Giang Nam khẽ nhíu mày:

- Kiến Vũ quốc đích thật là địa phương nhỏ bé, ngay cả Long Hổ Tượng Lực Quyết, Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết cũng có thể xưng là tuyệt học, tu thành Thần Thông cũng đã là thành tựu cao nhất. Ta muốn đạt được kiến thức võ học rất cao, võ đạo tu vi rất cao, chỉ có thể đi ra ngoài, tới thế giới càng thêm rộng lớn, nói không chừng ở bên ngoài, ta có thể tìm được những bộ phận khác của Ma Ngục Huyền Thai Kinh! Mặc dù tìm không được, cũng có thể tiếp xúc đến võ học càng cao thâm.

Thời gian mặt trời mọc, Giang Nam trước sau như một tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tinh thần ý niệm của hắn tràn ngập hơn phân nửa Dược Vương phủ, xoắn tới Thái Dương nguyên khí, thậm chí để cho nhiệt độ của Dược Vương phủ thấp hơn rất nhiều, bất quá bởi vì Dược Vương phủ tọa lạc trên núi lửa, có hỏa lực lòng đất không ngừng cung ứng nhiệt lượng, thật không có để cho người khác cảm giác được dị thường.

Ở trong cơ thể hắn, từng sợi cương khí đang không ngừng tạo ra, bởi vì Thái Dương nguyên khí không ngừng cung ứng, chân khí trong cơ thể cũng không có nửa phần giảm bớt, không ngừng hướng Hỗn Nguyên đỉnh phong công kích.

Thần Thứu Yêu Vương chán đến chết, ngồi xổm trên ngọn cây trong sân nhỏ, rụt lại cổ ngủ, cũng không có phiền hắn.

Đương, đương…

Trong cơ thể Giang Nam chuông vang từng cơn, đồng thời không ngừng thi triển Minh Vương Thần Ấn, đem các loại ấn pháp thi triển đi ra, tôi luyện tinh thần ý niệm, tinh thần ý niệm của hắn hướng ra phía ngoài lan tràn kéo

dài, đồng thời hướng không trung kéo dài tới mà đi.

Ở trên không trung trăm trượng, gió lớn gào thét lao nhanh, tinh thần ý niệm của hắn vừa mới thò đầu ra, liền bị cương phong thổi tan.

Giang Nam trong nội tâm khẽ động:

- Trên không trung Thái Dương nguyên khí vô cùng đậm đặc, hơn xa mặt đất, không biết tinh thần ý niệm của ta có thể tiếp dẫn Thái Dương nguyên khí ở giữa không trung hay không?

Lúc Thái Dương nguyên khí lưu xuống mặt đất, sẽ bị cỏ cây, chim bay, cá nhảy, nhân loại cùng với núi non sông ngòi ngàn vạn sự vật hấp thu, lúc rơi xuống trong cơ thể của hắn chỉ còn lại không đến hai thành, hơn nữa Thái Dương nguyên khí còn phải đi qua tầng mây, cùng với khí thải bên trong đại khí, nếu có thể dẫn dắt đến Thái Dương nguyên khí trên không trung không có trải qua tiêu hao ô nhiễm, đối với hắn tu luyện sẽ có sâu sắc tăng lên!

- Ý niệm kéo dài!

Giang Nam đột nhiên thu liễm tinh thần ý niệm, đem tinh thần ý niệm tụ tập thành một nhúm, thẳng tắp hướng lên không đâm tới, lập tức đột phá tầng cương phong, dựng thẳng lên độ cao ngàn trượng, đến trên không trung, cương phong đột nhiên ngưng xuống, ngàn vạn đám mây hội tụ thành biển, biển mây bị ánh mặt trời chiếu rọi, sáng lạn sinh huy, như là một mảnh đại lục rộng lớn bát ngát.

Trong nội tâm Giang Nam vui vẻ, tinh thần ý niệm lập tức như là một cái lưới lớn trải rộng ra, bày ra trên tầng mây, một cỗ Thái Dương nguyên khí không cách nào tưởng tượng theo tinh thần ý niệm của hắn lao nhanh mà xuống, gào thét dũng mãnh vào bên trong mi tâm. Cỗ Thái Dương nguyên này khí nhiệt lực kinh người, ẩn chứa năng lượng vô cùng tinh thuần vô cùng cương mãnh, trong tích tắc liền tràn ngập trong cơ thể hắn!

- Thái Dương nguyên lực ở giữa không trung thật sự quá tinh thuần, quá

thuần túy rồi!

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, cỗ Thái Dương nguyên lực này vừa mới rơi vào thân thể, phảng phất ngọn lửa đốt lên thùng thuốc súng, chỉ nghe đương một tiếng vang thật lớn, Ma Chung điên cuồng chấn động, tuyên truyền giác ngộ, bên tai truyền đến thanh âm chuông lớn đại lữ vô cùng vô tận, thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn giống như nổi điên vận hành, 'Rầm Ào Ào' chấn vỡ chân khí toàn thân của hắn!

Lúc trước, hắn tu luyện Ma Chung uy lực chỉ là khó khăn lắm mới chấn vỡ chân khí trong Đan Điền, đối với chân khí bên trong hai trăm linh sáu khối màng xương là không thể làm gì, mà hôm nay hắn từ trên cao tiếp dẫn đến Thái Dương nguyên khí vô cùng thuần túy, để cho khẩu Ma Chung này hưng phấn phảng phất như ăn hết xuân dược, vậy mà nhất cổ tác khí chấn vỡ tất cả chân khí.

Chân khí nghiền nát lập tức gây dựng lại, so với vừa rồi càng thêm cứng cỏi, nhưng mà lập tức lại có một tiếng chuông vang lên, lần nữa chấn vỡ chân khí toàn thân, không chỉ như thế, lần này tiếng chuông cực kỳ mãnh liệt, thậm chí ngay cả cốt cách toàn thân hắn, màng xương, thậm chí cả cơ bắp, đại gân đều chấn đến ẩn ẩn rạn nứt!

Thân thể của hắn, thậm chí bị tiếng chuông chấn đến mềm yếu, tựa hồ biến thành một đồ sứ nhân hình, lại chấn một lần sẽ chấn hắn toái mất!

- Không xong, Thái Dương nguyên khí trên không trung thật sự quá đậm đặc, vô cùng thuần túy tinh thuần, uy lực Ma Chung vượt qua phạm vi thừa nhận của thân thể ta!

Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, kêu rên một tiếng, thúc dục U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa, toàn lực chữa trị thân thể tổn thương, Thủy Hỏa Nguyên Lực tịch cuốn tới, ở lúc tiếng chuông chấn hắn đến cơ hồ vỡ ra, liền thừa cơ đem tạp chất lúc trước không cách nào khu trừ luyện hóa rửa sạch, bài xuất ra bên ngoài cơ thể, dù là như thế, Giang Nam vẫn cảm giác ẩn ẩn chống lại không nổi.

Sau một lúc lâu, hắn không thể không đình chỉ dẫn dắt Thái Dương nguyên khí trên không trung, thở dốc mấy hơi, tiếp tục thúc dục Thần Thủy Thần Hỏa, trước tiên chữa trị thân thể tổn thương, thầm nghĩ:

- Thái Dương nguyên khí trên không trung thật sự cường hoành, dùng cường độ thân thể của ta trước mắt, căn bản không cách nào tiếp tục tu luyện, phải mau chóng tăng lên cường độ thân thể mới được. Bất quá Long Hổ Tượng Lực Quyết đã là pháp môn rèn luyện thân thể mạnh nhất mà ta đã thấy, tại Kiến Vũ quốc chỉ sợ tìm không được tâm pháp so với Long Hổ Tượng Lực Quyết càng mạnh hơn nữa rồi, nhưng nếu có thể mượn Ma Chung của Ma Ngục Huyền Thai Kinh không ngừng chấn động, để cho thân hình, màng xương, cốt cách, kinh mạch, gân mạch không ngừng vỡ ra sau đó dùng Thủy Hỏa rèn luyện chữa trị, chẳng phải là cùng Luyện Khí thành cương có hiệu quả giống nhau sao?

Ma Ngục Huyền Thai Kinh Luyện Khí thành cương, chính là mượn nhờ Ma Chung không ngừng chấn vỡ chân khí sau đó gây dựng lại, cuối cùng để cho chân khí tiến hóa làm cương khí.

Hắn nghĩ vậy, trong lòng không khỏi thình thịch đập loạn:

- Nếu cử động lần này có thể thành, thân thể của ta tuyệt đối so với tu luyện Long Hổ Tượng Lực Quyết còn cường hoành không biết bao nhiêu! Loại phương thức Luyện Thể này, liền gọi là Luyện Thể thành cương a! Bất quá, ta bây giờ có thể kiên trì thời gian quá ngắn, muốn tu thành Luyện Thể thành cương, chẳng biết lúc nào mới có thể làm đến. . .

Cũng không lâu lắm, Giang Nam rốt cục chữa trị tất cả tổn thương trong cơ thể, tinh thần chấn động, đang muốn lần nữa dẫn dắt Thái Dương nguyên khí trên không trung, đột nhiên chỉ thấy một lão nô tiến lên, tất cung tất kính nói:

- Linh Quận chúa nghe nói Giang công tử trở về, đặc biệt lệnh lão nô đến đây thỉnh Giang công tử đi hậu hoa viên Đồng Tước Đình gặp mặt.

- Linh Quận chúa mời ta đi gặp? Ta trước đó vài ngày ly khai Dược Vương phủ, bị bọn người Thiên Bảo thái giám đuổi giết, đã cùng Linh Quận chúa vài ngày không thấy, ngược lại không thể cự tuyệt.

Giang Nam ngơ ngác một chút, lúc này không tu luyện nữa, nhẹ nhàng ngoắc, Thần Thứu Yêu Vương từ trên nhánh cây bay xuống, rơi vào đầu vai của hắn. Giang Nam đi theo lão nô này hướng hậu hoa viên đi đến, cũng không lâu lắm, hai người liền đến hậu hoa viên của Dược Vương phủ, Giang Nam tả hữu nhìn lại, chỉ thấy tại đây hương phiêu khắp nơi, nhiều loại hoa thắng gấm, đình đài lầu tạ, hồ nước hoa sen, để cho người cảnh đẹp ý vui.

Đồng Tước Đình chính là dùng đồng thau tạo thành, kiến ở phía trên một hồ nước phạm vi hơn mười mẫu, như một Hoàng Tước, giương cánh muốn bay.

Trong Đồng Tước Đình, Nhạc Linh Nhi đã thiết hạ yến hội, Tứ hoàng tử Tô Hoảng tương bồi, hai người nhìn thấy Giang Nam đến, xa xa đứng dậy đón chào, Nhạc Linh Nhi cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi trước đó vài ngày đi địa phương nào, lại để cho ta một hồi tìm kiếm, cuối cùng cũng không có tìm được ngươi. Ồ? Ngươi từ nơi nào lấy được một con chim lớn?

Nàng nháy mắt mấy cái, tò mò nhìn Thần Thứu Yêu Vương trên đầu vai Giang Nam, chỉ thấy đầu Ngốc Ưng này uy phong lẫm lẫm, chỉ là cổ so với Ngốc Ưng tầm thường dài hơn rất nhiều, trong nội tâm âm thầm buồn bực.

- Mỹ nữ. . .

Thần Thứu Yêu Vương nhìn thấy Nhạc Linh Nhi, con mắt không khỏi sáng ngời, vui vẻ ra mặt, điểu tròng mắt đều thẳng, cạc cạc cười quái dị:

- Tiểu nương tử, muốn kỵ chim to không? Chủ công nhà ta, nuôi một chim to thật lớn! Hắc hắc. . .

- Ồ ồ, Tử Xuyên, đầu chim này của ngươi còn rất biết nói chuyện!

Nhạc Linh Nhi la hoảng lên, trong nháy mắt tỉnh ngộ, khuôn mặt đỏ bừng, giận dữ nói:

- Phi! Nó còn có thể đùa nghịch lưu manh, Tử Xuyên, là ngươi dạy a?

- Ta nào có dạy hắn đùa nghịch lưu manh? Hắn dạy ta còn không sai biệt lắm!

Giang Nam phiền muộn đến cơ hồ thổ huyết, rầu rĩ nói.

Thần Thứu Yêu Vương tiếp tục đùa giỡn Nhạc Linh Nhi, cười hắc hắc nói:

- Tiểu nương tử, chủ công nhà ta chim to, vừa lớn lại thoải mái, ngươi cưỡi đi lên tuyệt đối sảng khoái. . .

Giang Nam sợ cho đại điểu này còn nói ra cái gì không đứng đắn, vội vàng tâm niệm vừa động, thúc dục giam cầm, chỉ thấy đầu Yêu Vương này đột nhiên hai mắt trắng dã, thẳng tắp từ đầu vai hắn rơi xuống dưới, ngửa mặt chỉ lên trời, hai cánh mở ra, hai móng đạp thẳng tắp, miệng chim há lớn, đầu lưỡi phun ra, thấy thế nào đều là một bộ chết bất đắc kỳ tử.

Nhạc Linh Nhi lại càng hoảng sợ, Giang Nam cười nói:

- Không có việc gì, đại điểu này của ta rất thích giả chết, ta đã thành thói quen.

Dứt lời, hung dữ trừng mắt liếc nhìn Thần Thứu Yêu Vương.

- Đây là đại điểu gì? Rõ ràng còn biết nói chuyện.

Khuôn mặt của Nhạc Linh Nhi vẫn còn đỏ bừng, cười nói:

- Chim biết nói chuyện cũng không thấy nhiều, hẳn đây là một Bát ca? Bất quá Bát ca lớn lên lớn như vậy, hơn nữa đầu ngốc đến một cọng lông cũng không có cũng không thấy nhiều.

- Bái kiến Tứ hoàng tử.

Giang Nam không có giải thích, hướng Tô Hoảng thi lễ, gỡ Nhạn Minh Cung trên lưng xuống, cười nói:

- Tứ hoàng tử nhận ra cây cung này không?

- Đây là Nhạn Minh Cung của Hoàng thất ta, chính là bảo vật Thánh Tổ sử dụng!

Trong nội tâm Tô Hoảng cả kinh, thất thanh nói:

- Tử Xuyên, ngươi là từ đâu có được bảo vật này?

- Lệnh huynh Tô Triệt phái người cầm cung này đến giết ta, kết quả cây cung này liền rơi vào trong tay của ta.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Điện hạ, tuy cây cung này là bảo vật Hoàng ngươi thất, bất quá nếu đã đến trong tay của ta, liền không thể trả lại cho ngươi rồi, kính xin Điện hạ thứ lỗi.

Tô Hoảng lắc đầu cười nói:

- Cây cung này là đồ vật phụ hoàng ta ban cho Nhị hoàng huynh, ngươi đã chiếm đi, tự nhiên là đồ đạc của ngươi. Tử Xuyên, thực không dám đấu diếm, ngày hôm qua phụ hoàng ta đến rồi, ta lại tận mấy ngày hiếu đạo, liền phải ly khai nơi đây, tiến về Tinh Nguyệt Thần Tông, bái nhập Ma tông, sau này đồ vật thế tục liền cùng ta không quan hệ.

Giang Nam đối với lòng dạ của hắn cũng rất bội phục, Nhạc Linh Nhi nghe được hắn phải ly khai, vội vàng giữ lại, Tô Hoảng thở dài một tiếng nói:

- Quận chúa, không phải vi huynh không muốn tiếp tục lưu lại Dược Vương phủ, mà là ta tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, muốn đột phá đến

Thần Luân cảnh, linh đan đã không có bao nhiêu tác dụng, bởi vậy mới quyết định ly khai. Chỉ là. . .

Hắn cười khổ một tiếng, tự giễu nói:

- Ta tuy có hiếu tâm, nhưng ở trước mặt phụ hoàng lại không được sủng ái, hôm nay phụ hoàng triệu kiến bọn người Tề vương, ta tiến đến thỉnh an cũng bị hắn đuổi ra.

Nhạc Linh Nhi thấy hắn nói như thế, cũng không biết nói cái gì nữa, thỉnh Giang Nam cùng Tô Hoảng ngồi xuống, sai người dâng trà xanh, ôn rượu ngon, ba người đối ẩm, xem xét phong cảnh, không khỏi nói đến đương kim Vạn Bảo Đại Hội.

- Vạn Bảo Đại Hội lần này xuất hiện rất nhiều bảo vật, trong đó bảo vật không kém Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp cũng có không thiếu, không dưới hai mươi kiện, Tử Xuyên huynh, mấy ngày nay ngươi không có mặt, ngược lại là bỏ lỡ việc trọng đại này.

Tô Hoảng cười nói:

- Những bảo vật này đều đưa tới oanh động lớn lao, để cho Dược Vương phủ phi thường náo nhiệt, mấy đại Cự Đầu vào ngày trước tổ chức một hồi đấu giá đại hội, chính là đấu giá những bảo vật này.

Giang Nam cũng không khỏi động lòng hiếu kỳ:

- Không biết có cái nào bảo vật?

- Trong đó khiến người chú mục nhất chính là một kiện không trọn vẹn pháp bảo, Thiên Tằm Bảo Y, không có gì có thể đả thương, thậm chí Mộc Vương gia tự mình ra tay thí nghiệm, một kích phía dưới cũng không có thể kích phá Thiên Tằm Bảo Y mảy may. Còn có một đầu tu thành Thần Thông đại nhện yêu thể nội kết xuất Ngộ Đạo Bảo Châu, cầm trong tay này châu tìm hiểu võ học, linh quyết, đơn giản liền có thể lĩnh ngộ ra ảo diệu bên trong!

Nhạc Linh Nhi cười nói:

- Còn có một bộ tuyệt học, tuy không phải Vũ Hóa Công, nhưng mà phi thường lợi hại, có thể đặt song song cùng tất cả tuyệt học của các đại Vương phủ. Trừ đó ra, cón có vài món bảo quặng hiếm thấy khác, giá trị không thua mấy khối bảo vật mà ngươi để cho ta mua sắm kia. Không chỉ như thế, trên đấu giá đại hội thậm chí còn xuất hiện một môn Thần Thông không trọn vẹn, giá trị vô lượng!

Giang Nam lộ ra vẻ nghi hoặc:

- Thần Thông?

Tô Hoảng nâng chén, nhẹ nhấp một miếng rượu, cười nói:

- Tử Xuyên ngươi có chỗ không biết, đối với công pháp phân chia cũng có mấy cái thưởng thức, so sánh thông thường chính là các loại tâm pháp như Đại lực thần quyền, Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, cấp tuyệt học chính là dùng 'Quyết', 'Công', 'Khí', 'Kiếm' để phân chia, ví dụ như Tề vương phủ Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, Dược Vương phủ Liên Hoa Lạc Thần Kiếm, Mộc vương phủ Thần Mộc Chân Khí.

- Loại công pháp này có thể cho người tu luyện đến cảnh giới Thần Luân, nhưng bởi vì vốn sinh ra đã kém cỏi, không cách nào tu thành Thần Thông, phải tự ngộ mới có thể tu thành Thần Thông. Nhưng công pháp so với những loại tuyệt học này càng thêm hung hãn, chính là công pháp Thần Thông cấp, tu luyện pháp môn bực này, không cần tự ngộ, tự nhiên có thể tu thành Thần Thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 67: Khiêu Chiến Ngoại Cương

Nhạc Linh Nhi cũng lộ ra vẻ hâm mộ nói:

- Nghe nói ở phía trên Thần Thông, còn có cảnh giới cao siêu hơn, cũng có công pháp tương ứng, bất quá những công pháp kia không phải dùng Thần Thông để phân ra.

Giang Nam đối với mấy cái này nguyên bản kiến thức nửa vời, nghe được bọn hắn giải thích, trong nội tâm cuối cùng đã có điểm nhận thức, ở trong ấn tượng nguyên lai của hắn, chỉ có tu thành Thần Luân, võ đạo Đại viên mãn, mới có thể lĩnh ngộ ra loại Thần Thông thứ nhất.

Thần Thông là tự ngộ, mà không phải là truyền thụ.

Mà bây giờ, hắn dĩ nhiên đã biết rõ, nguyên lai Thần Thông cũng có thể truyền thụ, lúc trước hắn không biết điểm này, là vì cấp bậc các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết, Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết nếu so với Thần Thông thấp một cấp bậc, bởi vậy sau khi tu luyện đến Thần Luân cần tự ngộ Thần Thông.

Mà tâm pháp Thần Thông cấp, lại không cần trải qua trình tự này, trực tiếp liền có thể học tập Thần Thông.

- Giang Tuyết tỷ tỷ đem Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết suy diễn đến mười tám thức, cái này chẳng phải là nói, ta đã có được võ học Thần Thông cấp?

Giang Nam khẽ nhíu mày, Giang Tuyết suy diễn mười tám thức Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết đủ để có thể tu luyện đến Thần Thông bát trọng, nhưng môn công pháp này trong mắt hắn cũng không tính cường đại như thế nào.

Về phần đấu giá đại hội lần này xuất hiện Thần Thông, thì càng là một môn tâm pháp không trọn vẹn, rõ ràng cũng khiến tranh mua, có thể thấy được võ đạo của Kiến Vũ quốc tột cùng lạc hậu đến cỡ nào.

Hắn đột nhiên nghĩ tới một chuyện:

- Điện hạ, các loại công pháp 'Kinh', 'Điển', so với Thần Thông ai mạnh ai yếu?

Giang Tuyết đã từng hướng hắn đề cập mấy môn công pháp kia, như là 'Bát Bộ Long Hoàng Thánh Điển', 'Ma Ngục Huyền Thai Kinh', 'Hỗn Nguyên Nhất Khí Minh Vương Kinh'..., chính là Kinh Điển.

Giang Nam đối với phẩm giai của mấy Kinh Điển tâm pháp này cũng không khỏi rất hiếu kỳ, muốn biết Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình đến tột cùng là phẩm cấp gì.

- Kinh Điển?

Tô Hoảng nghe vậy, trên mặt không khỏi lộ ra ước mơ chi sắc:

- Kinh Điển là pháp môn cao thâm nhất, tâm pháp vô thượng, đủ để khai tông lập phái, thành lập một môn phái khổng lồ như Tinh Nguyệt Thần Tông!

Hắn thở dài nói:

- Đừng nói Kinh Điển, coi như là Thần Thông cũng không phải những thế gia đại phiệt hoặc là hoàng triều như chúng ta có khả năng với tới, những tâm pháp này đối với chúng ta mà nói không thể nhìn không thể chạm, thậm chí ngay cả trong bảo khố Hoàng thất ta cũng không có một loại Thần Thông tâm pháp nguyên vẹn, chỉ có hai ba chủng Thần Thông không trọn vẹn.

- Phẩm cấp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh vậy mà cao như vậy? Đáng tiếc, Ma Ngục Huyền Thai Kinh là tàn kinh, không trọn vẹn không được đầy đủ, chỉ có thể tu luyện đến Thần Thông bát trọng.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Thần Thông bát trọng ở địa phương nhỏ bé như Kiến Vũ quốc đã là Vô Địch trên đời, nhưng ở trong trời đất càng thêm rộng lớn, chỉ sợ loại tu vi này còn không tính là cái gì.

Nhạc Linh Nhi không khỏi đắc ý, cười nói:

- Lần đấu giá đại hội này còn có một kiện bảo vật, nhưng lại là của quý của Dược Vương phủ ta. Tử Xuyên ngươi có chỗ không biết, Tứ thúc tổ ta ở bốn ngày trước xuất quan, tiêu chuẩn luyện đan sâu sắc tăng lên, lập tức khai lò luyện đan, luyện chế ra một lò đan dược Thần Thông cấp, Thần Luân thánh đan, chín thành dược lực! Cha ta rất vui mừng, lúc này quyết định, một lò linh đan này, cũng với tư cách trọng đầu hí xuất hiện trong đấu giá.

- Tứ thúc tổ?

Giang Nam không khỏi nhớ tới ở tầng thứ tư Diệu Đan Các chứng kiến lão giả lôi thôi kia, thầm nghĩ:

- Lão giả này dung mạo bình thường, nhưng thủ đoạn luyện đan lại không kém. Đáng tiếc lúc ta ở tầng thứ tư học tập đan phương hắn còn đang bế quan, nếu không có thể cùng Luyện Đan Sư như vậy trao đổi, ngược lại là một chuyện may mắn.

Hắn còn không biết, sở dĩ Tứ thúc tổ của Nhạc Linh Nhi có thể luyện ra một lò Thần Luân thánh đan này, là quan sát thủ pháp linh quyết của hắn, ngộ ra đủ loại bí quyết mà mình lúc trước không thể lĩnh ngộ, thế cho nên luyện đan xác xuất thành công sâu sắc tăng lên, lúc này mới luyện thành Thần Luân thánh đan.

- Điện hạ, ta có một yêu cầu quá đáng.

Ánh mắt Giang Nam lóe lên, trầm giọng nói.

Tô Hoảng nghi ngờ nói:

- Tử Xuyên huynh cứ nói đừng ngại.

- Ta muốn Điện hạ bồi luyện với ta.

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động:

- Ta hôm nay tu luyện gặp điểm khó khăn, cho nên muốn mượn tay Điện hạ, giúp ta đánh vỡ bình cảnh này.

Hắn muốn tu thành Luyện Thể thành cương, đem thân hình chế tạo vô cùng cường đại, bất quá bởi vì thân hình quá yếu, mỗi lần kiên trì thời gian quá ngắn, bởi vậy Giang Nam mới động tâm tư, muốn nhờ Tô Hoảng chi thủ tôi luyện chính mình.

Trong mắt Tô Hoảng tinh quang lóe lên, cười nói:

- Bất quá Tử Xuyên huynh, ngươi muốn mượn nhờ ta cho ngươi áp lực đột phá, có được chiến lực y hệt Ngoại Cương cường giả, như vậy ta liền không thể hạ thủ lưu tình, mà là muốn toàn lực ứng phó!

Trên mặt Giang Nam lộ ra vài phần vui vẻ:

- Điện hạ, cho dù ngươi toàn lực ra tay, chỉ có đối mặt Sinh Tử áp bách, mới có thể khiến ta đột phá!

- Tốt!

Cương khí thể nội của Tô Hoảng khẽ động, boong boong vận chuyển, khủng bố đến cực điểm, đại thủ khẽ vẫy, chỉ thấy cương khí phá thể mà ra, hóa thành một mặt Thiết Huyết đại kỳ, huyết khí cùng mùi vị rỉ sắt tràn ngập trong không khí, phảng phất tại đây không còn là Đồng Tước Đình mùi rượu phiêu dật, mà là một Thiết Huyết chiến trường tràn ngập chiến đấu cùng Sát Lục!

Hô!

Tô Hoảng cầm đại kỳ trong tay, mặt cờ cuốn động, cột cờ như là một cây

trường thương, hướng Giang Nam đâm tới, hắn vậy mà dùng cương khí hóa thành binh khí, cầm đại thương trong tay, tựa như một Đại tướng xuất nhập sa trường lấy đầu người như lấy đồ trong túi, bá đạo tuyệt luân!

Giang Nam chỉ cảm thấy sát ý vô cùng xông đến, đại thương cán cương khí này chưa đâm đến trên người của hắn, cái sát ý lăng lệ ác liệt kia liền kích thích đến làn da toàn thân hắn nổi da gà, khiến cho mười vạn tám ngàn lỗ chân lông của hắn cùng một chỗ khép kín, miễn cho bị sát ý xâm nhập cơ thể, đánh mất ý chí chiến đấu.

- Giao Long Điếu Miết!

Giang Nam đột nhiên thi triển ra một chiêu Giao Long Điếu Miết này, toàn thân sơ hở chồng chất, mà sát cơ hậu tàng, chỉ cần đánh vào bất kỳ một cái sơ hở nào, sẽ xúc động công kích không gì so sánh nổi của hắn.

Tô Hoảng đối với tất cả sơ hở này làm như không thấy, cương khí đại thương thẳng tắp đâm tới phía trước, lập tức kích phát một chiêu lăng lệ ác liệt chuẩn bị ở sau của Giao Long Điếu Miết, một chiêu này uy năng bộc phát, chân khí của Giang Nam hóa thành Ác Giao, giương nanh múa vuốt, mãnh liệt đánh tới, miệng lớn cơ hồ có thể nuốt cả người Tô Hoảng vào.

- Tử Xuyên, vô dụng thôi, chiêu thức của ngươi xảo diệu như thế nào, cũng ngăn không được cương khí của Ngoại Cương cường giả!

Mũi thương của Tô Hoảng nhảy lên, đầu Ác Giao này lập tức chia năm xẻ bảy, đại thương tiếp tục hướng trước đâm tới, cất cao giọng nói:

- Cương khí của Ngoại Cương cường giả, cứng rắn vô đối, cho dù đối mặt Nội Cương cường giả, đều là ưu thế tuyệt đối, có thể bỏ qua hết thảy chiêu thức biến hóa của ngươi!

- Tượng Vương Thần Thung!

Giang Nam thân như Thần Tượng cắm rễ Đại Địa, tay như Tượng mũi, hung hăng quét tới, bàn tay vừa mới cùng cương khí đại thương này đụng

nhau, lập tức như là bị chạm điện, thân hình kịch liệt run rẩy, thân bất do kỷ bay lên, bắn ra khỏi Đồng Tước Đình, rơi vào trong ao sen!

Bàn tay của hắn ở trong khi cùng cương khí đại thương va chạm, đã bị đâm tới máu tươi đầm đìa, thình lình bị thương!

Tô Hoảng cầm đại thương trong tay, phóng lên trời, thân hình xẹt qua một đường vòng cung, hướng Giang Nam một thương đâm tới, cùng lúc đó, mặt nước đột nhiên kịch liệt run run, trong nước hồ dựng thẳng lên từng mặt đại kỳ, ngăn trở Giang Nam lui về phía sau, buộc hắn chỉ có thể cùng Tô Hoảng liều mạng.

Loại thủ đoạn này, so với Tề Dong còn muốn cường hoành hơn!

Giang Nam đã từng thấy qua Tề Dong ra tay, một chiêu chém tới đầu lâu Thông Linh Di Viên, hoàn toàn chính xác là cực kỳ lợi hại, bất quá so với Tô Hoảng, hắn chỉ sợ phải kém sắc không chỉ một bậc lưỡng trù. Tô Hoảng tu luyện Thiết Huyết Đại Kỳ Quyết so với Tứ đại tuyệt học của Tề vương phủ đều muốn tinh diệu tinh thâm, bởi vậy thành tựu càng lớn, tuy hắn vừa mới tu thành Ngoại Cương, nhưng thực lực cũng đã ở phía trên Tề Dong tu thành Ngoại Cương hơn mười năm.

Đông! Đông! Đông!

Giang Nam nâng chân lên rơi xuống, trọng trọng đạp trên mặt nước, liền giẫm mười ba chân, chân khí cường đại bộc phát, rốt cục đem màn nước đại kỳ sau lưng chấn đến nát vỡ, hướng về sau va chạm, màn nước đại kỳ 'Rầm Ào Ào' nghiền nát!

- Tử Xuyên huynh, chỗ cường hoành của Ngoại Cương cường giả, liền ở chỗ cương khí cứng rắn vô đối, cương khí gia trì, toàn bộ cái gì đó cũng có thể biến thành lưỡi dao sắc bén sát nhân!

Tô Hoảng vừa dứt lời, chỉ thấy trong hồ nước thành từng mảnh cột nước bay lên, bị cương khí của hắn gia trì, hóa thành một cây cán Thiết Huyết đại

kỳ, bốn phương tám hướng hướng Giang Nam đâm tới.

Ở bên trong Đồng Tước Đình, Nhạc Linh Nhi lại càng hoảng sợ, nàng vốn cho là Giang Nam cùng Tô Hoảng chỉ là nói mà thôi, sẽ không vận dụng toàn lực, không nghĩ tới hai người vừa lên đến liền sát chiêu xuất hiện nhiều lần, tựa như cừu nhân gặp mặt, không có chút lưu tình nào.

- Tứ hoàng tử là Ngoại Cương cảnh cường giả, mà Tử Xuyên vẫn là Hỗn Nguyên cảnh, chưa tu luyện đến Nội Cương, chỉ sợ một hai chiêu tầm đó Tử Xuyên liền sẽ nhận thua.

Nàng thầm nghĩ trong lòng.

Bất quá vượt quá nàng dự kiến, Giang Nam cũng không có đơn giản bị thua, mà là đang ở trong công kích y hệt mưa to gió lớn của Tô Hoảng kiên trì xuống, một chiêu, hai chiêu, ba chiêu. . .

Tuy Giang Nam chật vật không chịu nổi, trên người không ngừng tăng thêm miệng vết thương, nhưng cũng ở dưới Tô Hoảng vị Ngoại Cương cường giả này công kích đến kiên trì không ngã, không khỏi làm Nhạc Linh Nhi cảm thấy khó có thể tin, thậm chí ngay cả Tô Hoảng cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

- Ý chí người này thật cứng cỏi, thật sự là mạnh đến nỗi đáng sợ!

Tô Hoảng thấy trên người Giang Nam máu tươi đầm đìa, bị thương không nhẹ, lại bằng vào võ đạo ý chí cường đại như trước chèo chống, trong nội tâm cũng không khỏi bội phục.

Luyện đến Ngoại Cương cảnh, liền sẽ có được một Long chi lực, hơn nữa cương khí ngoại phóng, cứng rắn vô đối, đừng nói Hỗn Nguyên cảnh cao thủ, coi như là Nội Cương cường giả, cũng là ưu thế nghiền áp!

Nhưng mà Giang Nam lại hết lần này tới lần khác chống đỡ xuống, không chỉ nói rõ võ đạo ý chí của hắn mạnh đến nỗi đáng sợ, đồng dạng nói rõ, ý niệm của Giang Nam cũng cực kỳ kinh người.

Hỗn Nguyên cảnh cao thủ bởi vì cảnh giới chưa đủ, ý niệm có thể nói không thế nào cường đại, uy lực chân khí tự nhiên cũng không cao đến đâu.

Nhưng mà Giang Nam rõ ràng có thể ở dưới Tô Hoảng công kích, chèo chống đến bây giờ, có thể thấy được ý niệm của hắn cường đại đến loại trình độ nào, so với Tô Hoảng vị Ngoại Cương cường giả này còn muốn cường hoành hơn không ít!

Ý niệm của hắn gia trì chân khí, để cho chân khí mạnh đến nỗi có thể so với cương khí, đây mới là chuyện kinh khủng nhất!

- Tử Xuyên huynh, ý niệm của ngươi rất mạnh, chỉ sợ có thể so với Thần Luân cường giả, gia trì chân khí cương khí, lại có thể tiếp được một Long chi lực của ta.

Tô Hoảng thấy Giang Nam vậy mà có thể ở dưới thế công của hắn kiên trì gần nửa canh giờ, trong nội tâm bội phục không thôi, đột nhiên dừng tay, cười nói:

- Ngươi về trước đi nghỉ ngơi, gấp rút chữa thương, hôm nào tái chiến.

Giang Nam vù vù thở hổn hển, lắc đầu nói:

- Không cần hôm nào, Điện hạ chờ ta một lát là đủ.

Tô Hoảng khẽ nhíu mày nói:

- Tử Xuyên, thương thế của ngươi không nhẹ, đừng cậy mạnh thì tốt hơn, ta mấy ngày nữa mới rời đi, chúng ta còn có cơ hội giao thủ.

Giang Nam lắc đầu, không nói thêm gì nữa, lúc này thúc dục Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy gấp rút rèn luyện quanh thân.

Vừa rồi trận chiến ấy, Giang Nam thật có chút chống đỡ không nổi, cơ hồ là dốc sức liều mạng mới ở dưới thế công của Tô Hoảng còn sống sót, phen này giao thủ, lại để cho hắn đối với thủ đoạn công kích của Ngoại Cương

cường giả đã có nhận thức thấm thiết.

Nhưng mà mấu chốt nhất vẫn là lúc cùng Tô Hoảng giao thủ, Chân Cương của Tô Hoảng mỗi một lần chấn động, liền đem thân thể của hắn chấn đến vết thương từng đống, vô luận màng da cốt cách hay là chân khí, đều lọt vào trùng kích thật lớn, thậm chí ngay cả các loại tạp chất trong thể nội cũng chấn đến phù động mềm yếu.

Chân Cương của Tô Hoảng trùng kích chấn động, đem tạp chất trong cơ thể hắn chấn vỡ, sau đó lại dùng thần hỏa chân thủy rèn luyện, liền có thể khu trừ những tạp chất này.

Tuy loại phương thức này sẽ để cho hắn bị thương, nhưng ở thời điểm Thủy Hỏa Luyện Thể, thương thế cũng sẽ phục hồi như cũ.

Loại phương thức này tuy không bằng Ma Chung trong cơ thể hắn chấn động, nhưng cũng có thể luyện hóa một bộ phận tạp chất trong cơ thể, để cho tố chất thân thể của hắn sâu sắc tăng lên.

Phá rồi lại lập, chính là đạo lý này, trước đánh vỡ thân xác, lại để cho tạp chất trong cơ thể hiện ra, sau đó mới có thể đem những tạp chất giấu kín kia luyện hóa.

- Ồ, tốc độ khôi phục của hắn như thế nào nhanh như vậy?

Tô Hoảng kinh nghi một tiếng, nhìn về phía Giang Nam, chỉ thấy một lát thời gian ngắn ngủn, vết thương trên người Giang Nam liền nhanh chóng đóng vảy, vết sẹo tróc ra, tiếp qua không lâu, da thịt mới liền khôi phục như thường, không cẩn thận phân biệt, cơ hồ nhìn không ra đã từng thụ qua tổn thương!

- Giang huynh đến cùng phục dụng linh đan diệu dược gì, như thế nào năng lực khôi phục kinh người như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 68: Lòng Đất Biến Động

Hắn vốn cho là, dùng thương thế của Giang Nam, thấp nhất cũng phải tu dưỡng ba bốn ngày, mỗi ngày phục dụng các loại linh đan như Dưỡng Thân đan, Hỏa Linh đan chữa thương, mới có thể khôi phục, không nghĩ tới Giang Nam chỉ cần một lát ngắn ngủn, liền triệt để khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí nhìn không ra đã từng thụ qua tổn thương, loại năng lực khôi phục này thật sự là biến thái!

Nhưng hắn lại không biết, Giang Nam dùng Thủy Hỏa Luyện Thể, tuy trước mắt như trước so ra kém cường đại bằng nhục thể của hắn, nhưng ở năng lực khôi phục lại đạt tới độ cao mà Ngoại Cương cường giả cũng không cách nào với tới.

Đột nhiên, Giang Nam nhảy dựng lên, thần thái sáng láng, cười nói:

- Điện hạ, chúng ta lại đến!

- Tốt!

Tô Hoảng cũng muốn nhìn một chút cực hạn thể năng của hắn đến tột cùng ở nơi nào, lúc này cương khí chấn động, sắt thép tề minh, hóa thành đao thương một phát hướng Giang Nam công tới.

Hai người lại lần nữa giao thủ, lúc này đây thời gian Giang Nam chèo chống càng dài, ở Tô Hoảng ra tay giữ vững được nửa nén hương thời gian, lúc này mới chống đỡ hết nổi bị thua.

Lần thứ ba, sau khi Giang Nam khôi phục, thời gian chèo chống lại kéo dài hơn nhiều.

Đến lần thứ tư giao thủ, Giang Nam vậy mà có thể ở dưới hắn ra tay chèo chống một nén nhang, mà Tô Hoảng vẫn là thủy chung không có thăm dò ra

thể năng cực hạn của hắn đến tột cùng ở nơi nào.

Liên tục mấy lần chiến đấu, Tô Hoảng vậy mà ẩn ẩn cảm giác được thể năng của mình có chút chống đỡ hết nổi, trong nội tâm không khỏi cả kinh, phiền muộn không thôi:

- Tiểu tử này, ta muốn kiểm tra cực hạn thể năng của hắn, không nghĩ tới ngược lại thiếu chút nữa thử ra cực hạn thể năng của bản thân. . .

Mặt trời xuống núi, hai người rốt cục dừng tay ngưng chiến, từng người kéo lấy thân hình mỏi mệt trở về nghỉ ngơi.

Đến ngày hôm sau, lại là một trường ác đấu bắt đầu, hai người từng người thi triển thủ đoạn, cuối cùng vẫn là Giang Nam bị thua, bất quá thời gian kiên trì càng dài, đến màn đêm buông xuống, hắn đã có thể ở dưới Tô Hoảng ra tay kiên trì gần nửa canh giờ, lúc này mới chống đỡ hết nổi bị thua!

Ngày thứ ba, Giang Nam rốt cục kiên trì một canh giờ bất bại, ba ngày thời gian này, hắn cùng với Tô Hoảng giao thủ không dưới trăm lần, mỗi lần đều là vết thương chồng chất, mượn nhờ thời điểm chữa thương không ngừng rèn luyện thân hình, lực lượng của hắn thình lình tăng lên một Tượng chi lực, đạt tới trình độ tám Tượng chi lực.

Phải biết, mấy ngày nay hắn đại chiến không ngừng, căn bản không có cơ hội tu luyện, mới gia tăng một Tượng chi lực này là lực lượng thân thể thật sự, điểm ấy vô cùng đáng quý.

Sau này tu vi hắn tăng lên, lực lượng vẫn sẽ có tăng phúc rất lớn, chỉ biết càng ngày càng mạnh.

- Tử Xuyên, hôm nay ta muốn cáo từ lên đường.

Một trận chiến qua đi, Tô Hoảng bùi ngùi mãi thôi, hắn cùng với Giang Nam ba ngày này giao thủ, vậy mà để cho công lực của hắn cũng rất có tinh tiến, tuy không khủng bố bằng Giang Nam, nhưng đối với Ngoại Cương cường giả như hắn mà nói, mỗi một phần tăng lên đều đến không dễ. Chỉ là

để cho hắn dở khóc dở cười chính là, bản ý của hắn là để cho Giang Nam đột phá bình cảnh, không nghĩ tới mình cũng bởi vậy được lợi.

Cái này chủ yếu vì lực dẻo dai của Giang Nam thật là kinh người, năng lực khôi phục cũng mạnh đến nỗi đáng sợ, hơn nữa mỗi một lần giao thủ thực lực của hắn đều có tiến bộ không ít, ngược lại làm cho Tô Hoảng cũng sâu sắc tôi luyện một phen, đây cũng là sự tình hắn đang chưa từng dự liệu được.

- Hôm nay phụ hoàng ta đã cùng bọn người Tề vương Nhạc vương đàm tốt điều kiện, chuẩn bị ngày mai liền vào núi lửa, tụ tập mọi người chi lực trợ hắn luyện đan.

Tô Hoảng cười khổ một tiếng, hướng hai người chắp tay nói:

- Hắn vẫn là đối với ta chẳng quan tâm, ta đã quyết định đi, Tử Xuyên huynh, Linh Quận chúa, chúng ta như vậy cáo từ, hi vọng tương lai còn có một ngày gặp lại.

Hắn phiêu nhiên mà đi, không có hướng phụ thân của mình, Cảnh Đức hoàng đế cáo từ, đồng dạng cũng không có hướng Dược Vương Nhạc Thế Đình từ biệt.

Giang Nam cùng Nhạc Linh Nhi đưa mắt nhìn hắn rời đi, trong nội tâm Giang Nam giật mình:

- Tô Hoảng ly khai, theo đuổi lý tưởng của hắn, ta chẳng lẽ còn muốn tiếp tục lưu lại nơi đây. . . Đúng rồi, vừa rồi Tô Hoảng nói, phụ thân hắn Cảnh Đức hoàng đế tụ tập tất cả Thần Luân, Thần Thông cường giả của Kiến Vũ quốc, chuẩn bị tiến vào núi lửa luyện đan? Giang Tuyết tỷ tỷ vẫn còn trong núi lửa, mượn nhờ hỏa lực núi lửa luyện đan, nếu những người này xông đi vào, chẳng phải sẽ cùng tỷ tỷ phát sinh xung đột?

- Ai dám động đến tỷ tỷ của ta, ta liền giết cả nhà của hắn!

Trong lòng của hắn đột nhiên bay lên một cỗ thô bạo chi khí, bên cạnh

Nhạc Linh Nhi đột nhiên rùng mình một cái, trong thoáng chốc phảng phất mình rơi vào trong một mảnh Huyết Trì, trong lòng không khỏi sinh ra một loại sợ hãi, cảm giác được vô cùng áp lực.

- Cái này là ma tính theo như lời tỷ tỷ?

Giang Nam đột nhiên tỉnh táo, vội vàng bình tĩnh tâm thần, lúc này Nhạc Linh Nhi mới cảm thấy áp lực quét sạch, thở phào một cái thật dài, toàn thân đổ mồ hôi đầm đìa, như xem quái vật nhìn xem Giang Nam, giận dữ nói:

- Tử Xuyên, ngươi vừa rồi thiếu chút nữa đem người ta hù chết, rất khủng bố, ngươi bồi ta!

Giang Nam còn chưa trả lời, Thần Thứu Yêu Vương ngồi trên đầu vai cười hắc hắc nói:

- Tiểu nương tử, bồi như thế nào? Thịt bồi. . .

Xú điểu này một câu còn chưa có nói xong, liền bị Giang Nam trực tiếp giam cầm, giống như tượng gỗ, chỉ còn lại có hai con ngươi loạn chuyển.

- Tiểu tử Giang Tử Xuyên kia đã trở về rồi, còn mang về một đại cung?

Trong nội cung Dược Vương thành, Tô Triệt nôn nóng bất an đi tới đi lui, chau mày, lẩm bẩm nói:

- Hắn trở về rồi, Thiên Bảo cùng bọn người Mộc Thanh Tuyền như thế nào vẫn chưa về? Nhạn Minh Cung rơi vào trong tay tiểu tử Giang Tử Xuyên kia, chẳng lẽ nói bốn người Thiên Bảo đi giết một tiểu tử Luyện Khí cảnh, vậy mà còn có thể thất thủ hay sao?

Hắn tuyệt đối không tin bọn người Thiên Bảo thái giám tru sát Giang Nam sẽ thất thủ, không nói trước thực lực bọn người Mộc Thanh Tuyền như thế nào, chỉ cần một người Thiên Bảo thái giám, liền đủ để tru sát Giang Nam trăm ngàn lần.

Huống chi, Thiên Bảo thái giám còn mang theo Hoàng thất trọng bảo Nhạn Minh Cung, bắn chết chỉ là một tiểu bối Luyện Khí cảnh, còn không phải chuyện dễ dàng?

Nhưng mà hắn nhận được tin tức, Giang Nam đã trở lại Dược Vương phủ ba ngày, trên người còn đeo một đại cung, xem bộ dáng hẳn là Nhạn Minh Cung!

- Bọn người Thiên Bảo thái giám đến nay chưa về, nhất định là không may gặp hắn độc thủ, những nô tài này chết cũng chết rồi, bất quá Nhạn Minh Cung chính là trọng bảo Hoàng thất ta, là Thánh Tổ trước kia chưa tu thành Thần Thông luyện chế, ta cầu phụ hoàng thật lâu mới cho ta mượn sử dụng. . .

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 69: Lòng Đất Biến Động. (2)

Mồ hôi lạnh trên trán Tô Triệt cuồn cuộn mà xuống, thầm nghĩ:

- Nếu phụ hoàng biết rõ cây cung này rơi vào trong tay người khác, cái thái tử vị này khẳng định không có phần của ta, thậm chí nói không chừng ngay cả ta cũng bị đày vào lãnh cung. . .

Mấy ngày nay, Cảnh Đức hoàng đế triệu tập tất cả Thần Luân Thần Thông cường giả của Kiến Vũ quốc, thương nghị một chuyện tiến vào núi lửa luyện đan, Tô Triệt một mực ở bên cạnh, để ngừa Tô Hoảng đến đây tranh thủ tình cảm, bởi vậy không có được tin tức.

Giờ phút này Cảnh Đức hoàng đế đã cùng bọn người Tề vương, Mộc vương đàm tốt điều kiện, Tô Triệt cũng nhẹ nhàng thở ra, không nghĩ tới lại nghe được tin tức này, đối với hắn mà nói quả thực chính là một tin dữ!

- Triệt tiểu tử, Triệt tiểu tử, ngươi nói hiếu kính ta đồng nam đồng nữ đâu?

Tô Triệt đang lúc không làm sao được, đột nhiên chỉ thấy một đầu Bạch Hạc so với con voi còn muốn khổng lồ mở ra móng vuốt đi tới, kêu lên:

- Ta đói bụng, mau mau xuất ra đồng nam đồng nữ đến!

Tô Triệt lườm lườm đầu Bạch Hạc kia, tròng mắt đi lòng vòng, lập tức đến chủ ý, thấp giọng nói:

- Hạc công, tiểu chất có một chuyện muốn nhờ.

Đầu Bạch Hạc kia buông đầu xuống, ánh mắt như chén ăn cơm nhìn chăm chú Tô Triệt, Tô Triệt lặng lẽ nuốt xuống một miếng nước bọt, thấp giọng

nói:

- Hạc công, ta ngày bình thường thường xuyên hiếu kính ngài một ít đồng nam đồng nữ, cung cấp ngài ăn, hôm nay tiểu chất gặp nạn. Phụ hoàng ban thưởng cho ta Nhạn Minh Cung kia, hôm nay bị người chiếm đi, nếu phụ hoàng ta biết được việc này, chỉ sợ tiểu chất ta. . .

- Nhạn Minh Cung bị người chiếm?

Trong mắt Bạch Hạc kia hiện lên một tia tinh mang, tế thanh tế khí nói:

- Ngươi cũng thực là vô dụng, lại bị người đoạt đi bảo vật này! Niệm tình ngươi ngày xưa hiếu kính ta, ta liền thay ngươi đoạt lại. Bất quá, sau khi chuyện thành công, ngươi phải hiếu kính ta năm đôi đồng nam đồng nữ!

Tô Triệt đại hỉ:

- Chỉ cần có thể đoạt lại Nhạn Minh Cung, đừng nói năm đôi đồng nam đồng nữ, Hạc công ngài muốn ăn bao nhiêu, tiểu chất liền có thể cho ngài làm ra bao nhiêu. Chỉ là có một điểm, tiểu tử cướp đi Nhạn Minh Cung của ta hôm nay ở trong Dược Vương phủ, có Dược Vương phủ bảo vệ hắn...

Đầu Bạch Hạc kia cười ngạo nghễ:

- Chỉ là Dược Vương phủ cũng chưa có đủ? Chỉ cần ta muốn giết người, đừng nói Nhạc Thế Đình, coi như là lão gia hỏa Nhạc Trung Hạo tu thành Thần Thông kia đi ra, cũng không cách nào ngăn cản Hạc công ta!

Đột nhiên, lòng đất truyền đến ầm ầm trầm đục, phảng phất dưới mặt đất có một đầu quái thú cực lớn ở trong nham thạch gây sóng gió, phòng ốc bên trong Dược Vương thành kịch liệt lắc lư, chỉ nghe băng băng băng không ngừng bên tai, mặt đất Dược Vương thành vậy mà vỡ ra một mảnh vết rách dài hẹp dài đến tầm hơn mười trượng, ẩn ẩn có thể chứng kiến phía dưới vết rách có dòng nham thạch hỏa hồng lưu động!

Đầu Bạch Hạc kia lại càng hoảng sợ, vội vàng nắm Tô Triệt bay lên

không trung, cùng lúc đó, bọn người Cảnh Đức hoàng đế cũng nhao nhao bay lên trời, hướng phía dưới nhìn lại, không khỏi cau mày, lẩm bẩm nói:

- Đại địa chấn động, hẳn là núi lửa ở dưới Dược Vương thành muốn phun trào rồi hả?

Toàn bộ Dược Vương thành kịch liệt run rẩy, như là trong lúc đó bộc phát một hồi động đất, trận chấn động này giằng co mấy canh giờ, đem đất rạn nứt, vết rách càng lúc càng lớn, nham thạch nóng chảy từ lòng đất chảy ra, cực nóng khó nhịn, thậm chí nhen nhóm phòng ốc, đại hỏa mấy ngày liền.

Dân chúng trong thành đã sớm thất kinh, khóc hô mấy ngày liền tứ tán mà trốn, cũng không lâu lắm Dược Vương thành liền trở thành một không thành, chỉ có võ đạo cường giả thực lực cường đại còn lưu ở nơi đây.

Giờ phút này Dược Vương phủ cũng đã trống trơn, chỉ có mấy lão quái vật Nhạc Thế Đình cùng Dược Vương phủ giữ lại.

- Nếu núi lửa dưới mặt đất phun trào, đây tuyệt đối là một trường hạo kiếp, để cho Dược Vương thành ta sanh linh đồ thán. . .

Sắc mặt Nhạc Thế Đình vô cùng ngưng trọng, đứng trên một tòa nhà cao tầng, bao quát mặt đất, lẩm bẩm nói.

Phía sau hắn, một gã lão giả sắc mặt tái nhợt, thất hồn lạc phách nói:

- Dược Vương thành ta tọa lạc trên ngọn núi lửa này đã có hơn ba trăm năm, một mực bình an vô sự, ngọn núi lửa này làm sao có thể hiện tại phun trào?

Một vị lão giả khác sắc mặt hôi bại, tự nhủ:

- Núi lửa phun trào, cơ nghiệp Dược Vương phủ ta cũng muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát rồi. . .

Chấn động càng tăng càng liệt, ầm ầm nổ mạnh không dứt, Dược Vương

phủ dần dần cất cao, từng xích một hướng lên trường cao, cũng không lâu lắm, liền từ đất bằng hóa thành một ngọn núi cao tới hơn 100 trượng, nhưng lại đang không ngừng bên trong sinh trưởng!

Bất quá quỷ dị chính là, núi lửa cũng không có phun trào, mà là uấn nhưỡng trong lòng đất, đem Dược Vương thành nâng lên.

Mọi người thấy mà nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ thấy núi lớn đột nhiên hở ra kia, hình dạng không giống như là núi, ngược lại như là một lò đan to lớn không gì so sánh được, mà Dược Vương thành, như là nắp lò của cái lò đan này!

Bọn người Cảnh Đức hoàng đế, Tề vương, Mộc vương rất nhanh cũng phát hiện một màn này, không khỏi rung động thật sâu, thất thanh nói:

- Núi lửa lòng đất như thế nào lại đột nhiên hở ra hình dạng một cái lò đan? Chẳng lẽ nói lòng đất có bảo vật sắp xuất thế?

- Nghe nói lúc Thượng Cổ nhân tài xuất hiện lớp lớp, thành lập Động Thiên Phúc Địa, chế tạo động phủ, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, những động phủ này có chút chôn sâu ở lòng đất, không thấy mặt trời. Hẳn là ở bên trong núi lửa phía dưới Dược Vương thành, có một tòa Thượng Cổ động phủ?

- Phát đạt, phát đạt! Nếu có thể có được động phủ bên trong núi lửa, chúng ta lo gì tu không thành Thần Thông?

- Mau tìm! Trận dị biến này chính là Thượng Cổ động phủ xuất thế, nhất định sẽ có cửa vào động phủ kia!

. . .

Giang Nam cũng đi ra trụ sở, thấy nghẹn họng nhìn trân trối, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ đây là Giang Tuyết tỷ tỷ ở trong núi lửa luyện đan, nhấc lên dị

tượng? Thực lực tỷ tỷ thật không ngờ khủng bố. . .

- Thật lớn thủ bút!

Thần Thứu Yêu Vương cũng thấy ngây người, lẩm bẩm nói:

- Tu vi cùng thực lực cường hoành như vậy, không hổ là cường nhân hàng phục ta, vậy mà thật sự đem một tòa đại hỏa sơn biến thành lò luyện đan! Bất quá cũng khó trách, đại chúa công đoạt Hỏa Linh Quả của ta, lại đoạt Linh Dược của chúng Yêu Vương khác, muốn luyện chế linh đan cần phải dùng một lò đan vô cùng lớn mới có thể cung cấp hỏa lực sung túc cho những Linh Dược này. Bất quá tu vi tiến cảnh của nàng, thật sự quá nhanh đi. . .

Hắn đã từng cùng Giang Tuyết có một trận chiến, khi đó tu vi của Giang Tuyết bất quá là Thần Thông nhất trọng mà thôi, thắng hắn cũng không phải là hoàn toàn dựa vào thực lực, mà là quỷ kế.

Nhưng hôm nay Giang Tuyết lại có thể dùng núi lửa làm lò lớn, luyện chế linh đan, tu vi bực này đã vượt xa hắn, thậm chí so với đầu Hôi Giao Tiêu Hủy kia còn cường đại hơn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 70: Tỷ Tỷ Bạo Lực

Hô…

Nguyên một đám thân hình lắc lư, ở trong Dược Vương thành qua như bay, thình lình đều là Thần Luân cấp cường giả, có người tung nhảy sưu tầm, cũng có người tu luyện Vũ Hóa Công, triển khai hai cánh, bay tới bay lui, sưu tầm đường đi tiến vào núi lửa.

Bọn hắn cũng không biết trận dị biến này căn bản không phải Thượng Cổ động phủ xuất thế, mà là có người ở trong núi lửa luyện đan, mặc dù nói cho bọn hắn biết tình hình thực tế, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không tin tưởng.

Đột nhiên, một vị Yêu tộc Thần Luân cường giả quát:

- Đã không có môn hộ, như vậy chúng ta liền đánh xuyên qua một đầu môn hộ!

Rống !

Hắn đột nhiên hiện ra nguyên hình, hóa thành một đầu bạt thú dữ tợn, thân cao hai trượng, quanh thân tràn ngập Liệt Hỏa hừng hực, ông một tiếng, Liệt Hỏa ở phía sau hắn hóa thành một đạo Thần Luân, bên trong Liệt Hỏa Thần Luân thò ra một bàn tay lớn, thuần túy là do hỏa diễm vô cùng rừng rực tạo thành, một chưởng hung hăng chụp đến!

Mặt đất lập tức bị hắn sinh sinh đánh ra một cái hố to, sâu hơn trượng, vị Yêu tộc cường giả này gầm lên, liên tục đánh ra, trong chớp mắt liền đánh xuyên qua hơn mười trượng sâu, xâm nhập lòng đất.

Cũng không lâu lắm, người này vậy mà đem lòng đất đánh xuyên qua, nham thạch nóng chảy tuôn trào, rất nhanh ngưng kết, đưa đại động hắn đánh xuyên qua phong bế, bất quá trong nháy mắt đánh xuyên qua đó, từ nội

bộ núi lửa truyền đến một cỗ dược hương thấm đáy lòng người, để cho người không khỏi tinh thần chấn động.

- Quả nhiên là Thượng Cổ động phủ, trong này tất nhiên cất giấu linh đan diệu dược của Thượng Cổ cao nhân!

Vị Yêu tộc cường giả này không khỏi đại hỉ, lại là một chưởng hung hăng chụp đến, đem cửa động phong bế đánh xuyên qua, thân thể nhéo một cái, chui vào bên trong nham thạch nóng chảy cuồn cuộn.

Thần Luân cường giả khác thấy hắn tiến vào "Núi lửa động phủ", cũng không khỏi cực kỳ tâm động, nhao nhao thi triển thủ đoạn, trên mặt đất đả thông nguyên một đám cửa động, thẳng chui vào trong hỏa sơn.

Tu vi của Thần Luân cường giả cường hoành, có thể nhập hỏa không đốt, cho dù tiến vào bên trong nham thạch nóng chảy cũng là hành động tự nhiên, bọn hắn phóng cương khí ra ngoài, liền có thể ở bên ngoài cơ thể hình thành một vòng bảo hộ, do đó đem sóng nhiệt bức mở.

Trong chớp mắt liền có năm sáu vị Thần Luân cường giả tiến vào trong hỏa sơn, đột nhiên, chỉ nghe một tiếng Long Ngâm vang lên, chỉ thấy một đầu Giao Long màu xám dài đạt hơn trăm trượng ở giữa không trung xê dịch, đột nhiên một đầu đâm vào trong đại địa, đương nhiên đó là Tiêu Hủy!

- Trong lòng đất núi lửa thậm chí có dị bảo này, trẫm tự nhiên cũng không thể lạc hậu.

Trong mắt Cảnh Đức hoàng đế sát cơ lắc lư, trầm giọng nói:

- Ba vị hoàng thúc, cùng ta chung một chỗ xâm nhập núi lửa, cướp đoạt động phủ, mặc kệ người phương nào dám can đảm cùng trẫm tranh đoạt, giết không tha!

Kiến Vũ quốc Tam đại Thần Luân cường giả hét lớn, ngay ngắn ra tay, oanh xuyên mặt đất, cùng Cảnh Đức hoàng đế cùng một chỗ nhảy vào lòng đất núi lửa. Trừ bọn họ ra, còn có mấy vị cường giả của Tề vương, Mộc

vương, cùng với Dược Vương phủ, cũng nhao nhao thi triển thủ đoạn, mạnh mẽ xông tới núi lửa.

Trong núi lửa có dấu Thượng Cổ động phủ, mặc kệ người phương nào cũng không cách nào kháng cự hấp dẫn này, cái này ý nghĩa tài phú kinh thiên, vô luận linh đan hay là Linh Dược, bí tịch, pháp bảo, hay là bảo vật khác, đều đủ để cho người đoạt phá đầu!

Chỉ có bọn người Dược Vương phủ Nhạc Thế Đình không có nhúc nhích, lần này đại hỏa sơn ở dưới Dược Vương thành đột nhiên xuất hiện loại dị trạng này, đối với Dược Vương phủ hắn mà nói tuyệt đối không phải là một chuyện tốt, nếu trong núi lửa thực sự có Thượng Cổ động phủ gì, Dược Vương phủ tuyệt đối sẽ gặp phải tai hoạ ngập đầu, bọn người Nhạc Thế Đình cũng vô tâm tiến vào trong núi lửa thám hiểm!

Trong mắt Giang Nam không khỏi lộ ra vẻ lo lắng:

- Tỷ tỷ ở trong núi lửa luyện đan, những người này xông vào, chỉ sợ sẽ để cho tỷ tỷ gặp được nguy hiểm!

Thần Luân cường giả vừa mới dũng mãnh vào bên trong núi lửa không dưới hai mươi người, Thần Thông cường giả như Tiêu Hủy, Cảnh Đức hoàng đế, cũng có năm sáu người, những người này có thể nói là tồn tại cường đại nhất Kiến Vũ quốc. Hắn không khỏi lo lắng, nếu những người này vây công Giang Tuyết, Giang Tuyết có thể kiên trì nổi hay không.

Giang Nam đột nhiên trầm giọng nói:

- Thần Thứu Yêu Vương, chúng ta cũng đi vào, đến bên trong, ai dám động đến tỷ tỷ ta, ngươi liền giết kẻ đó!

Thần Thứu Yêu Vương đại hỉ, cạc cạc cười quái dị nói:

- Chúa công, cho ta ăn người sao?

Trong mắt Giang Nam hung quang lóe lên, điềm nhiên nói:

- Ngươi muốn ăn ai liền ăn, lần này ta tuyệt không ngăn ngươi!

Thần Thứu Yêu Vương mừng rỡ, nhe răng cười liên tục, đầu Yêu Vương này hung tính đại tác, chuẩn bị đại khai sát giới, lại vào lúc này, lòng đất đột nhiên truyền đến chấn động càng kịch liệt, chấn đến phòng ốc sập đổ, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Oanh!

Mặt đất phụ cận Giang Nam đột nhiên hở ra một khối lớn, cự thạch như tường, dựng thẳng lên mười trượng cao, trăm trượng dài, địa phương liên tiếp đạo tường đá này, biên độ hở ra càng thêm kinh người, hóa thành một bệ đá cực lớn, khoảng chừng mấy chục mẫu.

- Tỷ tỷ đã bắt đầu cùng bọn người Cảnh Đức hoàng đế giao thủ?

Giang Nam thả người mà lên, vận chuyển Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp bay lên không trung, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy địa phương hở ra kia, không chỉ một đạo tường đá, mà là năm đạo, trên cao nhìn xuống, là một thủ ấn gần trăm mẫu, năm ngón tay rõ ràng, hiển nhiên một chưởng này từ lòng đất đánh ra, một chưởng khắc ở phía trên nắp lò đan, đem Đại Địa đánh cho hở ra!

- Cái chưởng ấn này cực kỳ nhỏ, là chưởng ấn của nữ tử, chẳng lẽ là tỷ tỷ ra tay?

Giang Nam kinh nghi bất định, nhìn thật kỹ, chỉ thấy bên trong đạo chưởng ấn này rõ ràng còn có sáu bảy hình người ấn ký, hiển nhiên là ở trong núi lửa bị một chưởng này đập trúng, sinh sinh đánh tiến vào trong nham thạch!

Thần Thứu Yêu Vương con mắt dựng thẳng, lẩm bẩm nói:

- Công kích cường đại như thế, đừng nói Thần Luân cường giả, coi như là Thần Thông cường giả tu thành hai ba trọng, cũng sẽ bị một cái tát vung chết ah. . .

Oanh!

Mặt đất đột nhiên hở ra một dấu quyền cực lớn, lại có hai ba người bị ấn ở trong đó, rõ ràng là bị sinh sinh đánh gục!

Rầm rầm rầm!

Núi lửa lò đan kịch liệt chấn động, trong chớp mắt liền có một đạo lại một đạo công kích từ nội bộ núi lửa đánh ra, hoặc quyền hoặc chưởng hoặc chỉ hoặc ấn, rậm rạp chằng chịt, đem ngọn núi lửa này đánh cho như là một cái gai nhím, loại thủ đoạn này, thật sự là khủng bố.

- Tỷ tỷ của ta ôn nhu như vậy, nhưng khi động thủ, vậy mà dữ dội, bạo lực như vậy. . .

Giang Nam cũng xem thẳng mắt, thật sự khó có thể đem tỷ tỷ Giang Tuyết ôn nhu săn sóc mình cùng loại tràng diện trước mắt này liên hệ cùng một chỗ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 71: Bắn Chết Thái Tử.

Đột nhiên, loạn thạch bay tứ tung, một bóng người phá vỡ dung nham trùng trùng điệp điệp, phóng lên trời, sau đó lảo đảo rơi xuống đất, Thần Luân cường giả này sắc mặt sợ hãi, tựa hồ bị chiến đấu trong nội bộ núi lửa dọa đến điên rồi, điên cuồng gầm rú:

- Chết rồi, đều chết hết. . .

Người này một bên gầm rú, một bên giống như nổi điên chạy ra Dược Vương thành, đi xa mà đi.

Lại có một đạo nhân ảnh lao ra núi lửa, là Tề vương phủ Tề vương, quần áo rách nát, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên đã không có thong dong bá khí nguyên lai, vừa rơi xuống đất, lập tức lấy tay một trảo, đem Tề vương thế tử Tề Phong trong Dược Vương thành nắm trong tay, sau lưng vù một tiếng triển khai một đôi ưng dực, bay lên không trung, quát:

- Bên trong có một yêu nữ luyện đan, cùng chúng ta phát sinh xung đột, sát nhân không đếm được, ngay cả ba vị hoàng thúc của Hoàng thất đều bị nàng một quyền đánh chết, nơi đây không nên ở lâu, đi mau!

Trong hỏa sơn, động tĩnh càng thêm kịch liệt, rõ ràng là Thần Thông cấp bậc cường giả giao thủ, sau một lúc lâu, đột nhiên chỉ thấy mặt đất hở ra một cao điểm dài đạt trăm trượng, uốn lượn như rồng, dĩ nhiên là một đầu Giao Long bị sinh sinh đập tiến vào trong nham thạch!

Thần Thứu Yêu Vương cạc cạc cười to, một bộ nhìn có chút hả hê, kêu lên:

- Tốt, tốt! Tiêu Hủy kia cũng ăn thiệt thòi lớn, đường ta không cô độc!

Bành!

Nham thạch nổ tung, một đầu Giao Long khổng lồ dài đến trăm trượng bay lên không, một bên ho ra máu một bên hốt hoảng bay đi.

Lập tức, Cảnh Đức hoàng đế cũng lao ra mặt đất, thương thế so với Tiêu Hủy còn muốn nghiêm trọng, sau khi rơi xuống đất vậy mà không cách nào đứng dậy, vội vàng cao giọng nói:

- Tiền bối, chúng ta vô tình mạo phạm, cho dù tiền bối ở đó luyện đan, chúng ta cũng tuyệt không dám quấy rầy lần nữa!

Trong mắt Nhạc Thế Đình tinh quang lóe lên, cùng mấy vị lão giả trong Dược Vương phủ hoành thân ngăn ở trước người Cảnh Đức hoàng đế, đề phòng người trong núi lửa kia.

Trong núi lửa truyền đến một tiếng hừ nhẹ, không có tiếp tục ra tay, lúc này Cảnh Đức hoàng đế mới nhẹ nhàng thở ra, giãy dụa đứng dậy, hướng trong núi lửa chắp tay, khép nép nói:

- Tiền bối, vãn bối tạm thời cáo lui.

Đường đường vua của một nước, tu thành Thần Thông ngũ trọng cường giả, vậy mà hướng người chắp tay thi lễ, ăn nói khép nép, có thể thấy được Giang Tuyết cho Cảnh Đức hoàng đế trùng kích là to lớn bực nào!

Trận chiến bên trong hỏa sơn ấy, đem kiêu ngạo của vị hoàng đế này đánh cho không còn sót lại chút gì, đánh cho hắn nhận thua, đánh cho hắn chịu nhục!

Giang Nam không khỏi tâm trí hướng về, cúi đầu nhìn xem hai tay của mình, lẩm bẩm nói:

- Ta khi nào mới có bá khí như vậy. . .

Bá khí, dùng để hình dung một vị nữ tử như Giang Tuyết, tựa hồ có chút quá rồi, nhưng mà Giang Tuyết đánh chết rất nhiều Thần Luân, Thần Thông cường giả, trọng thương Tiêu Hủy Yêu Vương, trọng thương Cảnh Đức

hoàng đế, cử động lần này, hoàn toàn chính xác có thể nói là bá khí!

Thần Luân cường giả, Thần Thông cường giả, gần đây mắt cao hơn đỉnh, nhưng ở bên trong hỏa sơn, lại như cắt cỏ giết chết một mảng lớn, Kiến Vũ quốc có thể nói là nguyên khí đại thương.

Bọn người Nhạc Thế Đình cũng không khỏi rùng mình một cái, âm thầm may mắn:

- May mắn Dược Vương phủ ta không có nhảy vào trong lò đan núi lửa. . .

Nếu bọn họ cũng nhảy vào bên trong hỏa sơn, Dược Vương phủ thế tất sẽ lọt vào đả kích ngập đầu y hệt, vừa mới thoát ra lò đan núi lửa chỉ có rải rác mấy người, Mộc vương, Lộ Hầu gia kể cả rất nhiều đại yêu cấp bậc Thần Luân, thậm chí ngay cả rất nhiều Thần Thông cường giả còn lại của Vương phủ, cũng tất chết ở bên trong hỏa sơn.

Một trận chiến này, cường giả đạt trình độ cao nhất Kiến Vũ quốc cơ hồ bị một mẻ hốt gọn, chỉ có Dược Vương phủ thực lực đạt được bảo toàn.

Hô !

Đột nhiên, một đầu Bạch Hạc hình thể cực đại triển khai hai cánh vừa thu lại, từ không trung đáp xuống, rơi vào trước người Cảnh Đức hoàng đế, Tô Triệt vội vàng từ trên bảo liễn nhảy xuống, nâng Cảnh Đức hoàng đế, thấp giọng nói:

- Phụ hoàng, hiện tại trở lại kinh thành sao?

Cảnh Đức hoàng đế chậm rãi lắc đầu, truyền âm nói:

- Hiện tại vẫn không thể ly khai, nếu trẫm ly khai, chính là nói cho người trong thiên hạ biết trẫm bị thương cực kỳ nghiêm trọng, thế tất sẽ để cho những người kia khởi dị tâm, đến lúc đó thiên hạ đại loạn, tất nhiên sẽ có người ở trong nửa đường hạ sát trẫm. Trẫm không đi, bọn hắn ngược lại

không dám có chỗ dị động. Triệt nhi, trẫm liền ở lại trong hành cung Dược Vương phủ, thừa cơ chữa thương, thiên hạ quần hùng tất nhiên sẽ trước tới thăm, muốn nhìn một chút trẫm hư thật, chỉ cần đi qua cửa ải này, giang sơn Tô gia ta liền vững chắc như trước.

Tô Triệt liên tục gật đầu, nâng hắn đi vào hành cung rách nát không chịu nổi.

Đột nhiên, thanh âm của Giang Nam từ đằng xa truyền đến:

- Nhị hoàng tử, Nhạn Minh Cung của ngươi, chẳng lẽ không muốn lấy về sao?

Trong nội tâm Tô Triệt cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam cầm Nhạn Minh Cung trong tay xa xa nhìn tới. Trong mắt Cảnh Đức hoàng đế tinh quang lóe lên, có chút không vui nói:

- Triệt nhi, Nhạn Minh Cung như thế nào sẽ rơi vào trên tay người ngoài?

Tô Triệt nghe được tức giận trong giọng nói của hắn, không khỏi rùng mình một cái, sợ hãi không dám trả lời.

Nhạc Thế Đình cùng mấy vị lão giả của Dược Vương phủ liếc nhau, trong nội tâm không khỏi vì Giang Nam âm thầm sốt ruột, Cảnh Đức hoàng đế bị người nọ bên trong núi lửa đánh thành trọng thương, chết ba vị hoàng thúc, rõ ràng đang đứng ở nổi nóng, Giang Nam hết lần này tới lần khác nhảy ra, rõ ràng là đụng vào mũi thương.

- Triệt nhi, sau này ta sẽ xử phạt con sau!

Cảnh Đức hoàng đế hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía Giang Nam, thản nhiên nói:

- Hôm nay có tiền bối cao nhân ở đây, trẫm không tốt dùng lớn áp nhỏ, ngươi đem Nhạn Minh Cung đưa tới, trẫm thứ cho ngươi vô tội, ngươi liền có thể lui xuống.

Sắc mặt Nhạc Thế Đình uy nghiêm, liên tục hướng Giang Nam nháy mắt quát:

- Giang thế chất, còn không tạ chủ long ân?

- Tạ chủ long ân? Ta cũng không phải con dân Kiến Vũ quốc, tạ chủ long ân cái gì? Nói sau, đồ vật đến tay ta, há có đạo lý trả lại?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Cảnh Đức bệ hạ, niệm tình ngươi là phụ thân Tô Hoảng, mà ta cùng Tô Hoảng là hảo hữu tri giao, ta cũng sẽ không làm khó ngươi. Việc này cùng ngươi không quan hệ, Tô Triệt năm lần bảy lượt phái người giết ta, hôm nay ta bắn hắn một tên, nếu hắn có thể tiếp ta một mũi tên mà bất tử, những chuyện khác ta liền không truy cứu nữa.

Trong lòng Nhạc Thế Đình không khỏi giật thót, âm thầm dậm chân, Giang Nam đang ở trước mặt Cảnh Đức hoàng đế nói dùng Nhạn Minh Cung bắn chết ái tử của hắn, thật sự quá cuồng vọng, quả thực có thể nói hung hăng càn quấy vô biên rồi!

Trong nội tâm Cảnh Đức hoàng đế giận dữ, đột nhiên lắc đầu bật cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 72: Bắn Chết Thái Tử. (2)

- Tiểu tử thật to gan, ngươi cho rằng trẫm thân thụ thương nặng, chính là hổ lạc đồng bằng, có thể tùy ý ngươi khi dễ sao? Trẫm cho ngươi giao Nhạn Minh Cung sau đó lui ra, chính là cho ngươi ân điển, ngươi nên thiên ân vạn tạ! Ngươi nếu không chừng mực mà nói, hôm nay trẫm liền cho ngươi đầu người rơi xuống đất!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, toàn thân khẽ động, tám vạn cân thần lực bộc phát, sinh sinh đem Nhạn Minh Cung kéo ra hơn phân nửa, thản nhiên nói:

- Bệ hạ kính xin nhường một chút, miễn cho máu tươi của lệnh lang dính đến trên người của ngươi.

Sắc mặt Cảnh Đức hoàng đế đột nhiên trầm xuống, hổ thân thẳng tắp, cười ha ha nói:

- Tốt! Trẫm liền đứng ở chỗ này, nhìn xem ngươi như thế nào đang ở trước mặt trẫm, một mũi tên bắn chết thái tử Kiến Vũ quốc ta!

Tô Triệt nghe vậy, không khỏi vừa mừng vừa sợ, Cảnh Đức hoàng đế ở trước mặt mọi người nói hắn là thái tử Kiến Vũ quốc, không thể nghi ngờ là xác định thân phận thái tử của hắn, thật sự là để cho hắn mừng rỡ.

- Đã như vầy, như vậy bệ hạ phải trọng lập một thái tử, thậm chí nói không chừng ngay cả giang sơn Kiến Vũ quốc của ngươi cũng muốn khó giữ được rồi.

Sắc mặt Giang Nam cũng trầm xuống, thấp giọng quát nói:

- Thần Thứu, ai dám ngăn cản mũi tên của ta, ngươi liền giết cho ta!

Thần Thứu Yêu Vương mừng rỡ, đứng ở đầu vai của hắn cạc cạc cười quái dị:

- Vừa rồi đại chúa công ra tay quá nhanh, không có thể để cho ta ăn mấy người, hiện tại rốt cục có thể ăn thống khoái!

- Thần Luân cấp đại yêu?

Lúc này Cảnh Đức hoàng đế mới chú ý tới Thần Thứu Yêu Vương trên đầu vai Giang Nam, khẽ nhíu mày, cười lạnh nói:

- Nguyên lai cái này là ngươi dựa vào, có được một đầu Thần Luân cấp đại yêu làm chỗ dựa, khó trách dám nói lớn không ngượng như thế. Bất quá chỉ là Thần Luân cấp đại yêu, còn muốn ở trước mặt trẫm làm càn? Hạc công, ngươi đi đánh chết đại yêu kia cho ta!

Đầu Bạch Hạc hình thể to như voi kia đi ra, mặt mày hẹp dài, nhìn thẳng Giang Nam, kêu lên:

- Tô Triệt, nguyên lai ngươi để cho ta giết người nọ, chính là tiểu tử này, khó trách hắn có thể cướp lấy Nhạn Minh Cung, nguyên lai có một đầu đại yêu cho hắn chỗ dựa! Giết một đầu Thần Luân đại yêu so với năm đôi đồng nam đồng nữ hơi thấp, ta muốn ăn mười đôi đồng nam đồng nữ!

Trong nội tâm Tô Triệt đại định, cười nói:

- Hạc công, ta nguyên lai đã từng nói qua, chỉ cần ngươi giết hắn, muốn ăn bao nhiêu đồng nam đồng nữ đều tùy ngươi, bổn vương một lời đã nói ra, liền tuyệt sẽ không nuốt lời!

Bạch Hạc đại hỉ, rít gào không dứt, chấn động hai cánh, lập tức như là nhấc lên một hồi vòi rồng, yêu khí tràn ngập, làm cho người ta cực kỳ sợ hãi, như thiểm điện hướng Giang Nam đánh tới, kêu lên:

-Ta ăn trước đầu đại yêu này, sau đó lại ăn tươi tiểu tử kia!

Tô Triệt cười khẩy nói:

- Giang Tử Xuyên, bổn vương đứng ở chỗ này, nhìn xem ngươi làm sao có thể bắn chết ta!

- Đây là ngươi muốn chết!

Giang Nam đối với Bạch Hạc cấp tốc bay tới làm như không thấy, chân khí tuôn ra rót vào bên trong Nhạn Minh Cung, một đạo tiễn mang ở trong cung thân hình thành, càng ngày càng sáng, tên quang lóe lên phát ra một tiếng nhạn minh, nhanh như tia chớp về phía trước vọt tới.

Ông !

Tên quang chấn động, càng ngày càng thô, càng lúc càng lớn, nhấc lên kình phong thậm chí đem mặt đất Dược Vương thành từng khối tảng đá lớn chấn đến nát bấy, tên quang bay đến một nửa lộ trình đã cỡ khoảng chén ăn cơm, hào quang sáng chói, như một đạo lưu tinh, mau lẹ vô cùng!

- Xú tiểu tử, ở trước mặt Hạc công ta còn dám làm càn, rõ ràng không đứng đấy chờ chết, thật sự dám bắn ra một mũi tên!

Đầu Bạch Hạc hình thể cực đại kia rít gào một tiếng, đón tên quang bay tới, lạnh lùng nói:

- Ta liền trước thu tên khí của ngươi, lại đến ăn ngươi!

Nó lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ cảm thấy Thiên Không tối sầm, một bóng mờ vô cùng khổng lồ đem nó bao phủ, Bạch Hạc gấp rút ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mầu xanh đầy trời, một cái móng vuốt dữ tợn sắc bén dò xét xuống, giống như diều hâu bắt gà con đem nó chộp vào bên trong móng vuốt, nhẹ nhàng sờ, đầu Bạch Hạc Thần Luân cấp này kêu thảm một tiếng, bị sinh sinh niết đoạn tất cả cốt cách, chết thảm tại chỗ!

Thần Thứu Yêu Vương trên đầu vai Giang Nam giờ phút này đã hiện ra nguyên hình, hai cánh mở ra nổi giữa không trung, cánh chim khoảng chừng

vài mẫu, một trảo liền trảo chết Hạc công, ném vào trong miệng, rắc rắc một hồi ăn liên tục, nuốt vào bụng.

Đầu Yêu Vương này hung tính đại tác, ánh mắt lợi hại, gắt gao nhìn thẳng mũi tên kia của Giang Nam, cười quái dị nói:

- Chủ công nhà ta nói, ai dám động đến mũi tên của hắn, liền để cho lão tử ăn, lão tử ngược lại muốn nhìn, hoàng đế ngươi có dám động hay không!

Đạo mũi tên này nhanh tuyệt luân, trong chớp mắt liền bắn tới trước mặt Tô Triệt chừng ba trượng, trong mắt Cảnh Đức hoàng đế tinh quang lóe lên, đang muốn một ngón tay điểm ngừng mũi tên này, để cho mũi tên trở về bắn chết Giang Nam, nhưng chứng kiến phía trước đột nhiên hiện lên Thần Thứu Yêu Vương ở giữa không trung, trong nội tâm không khỏi kinh hãi, sinh sinh kiềm chế xúc động ra tay.

Dùng thực lực của hắn, cho dù là dưới tình huống trọng thương, muốn ngăn cản mũi tên này của Giang Nam cũng là dễ dàng, nhưng mà đột nhiên xuất hiện Thần Thứu Yêu Vương liền để cho trong lòng của hắn sợ hãi, không dám ra tay.

Nếu là thời kì bình thường, hắn tự nhiên không sợ Thần Thứu Yêu Vương, dù sao hắn chính là Thần Thông lục trọng cường giả, tu vi thậm chí ở phía trên Thần Thứu Yêu Vương, nhưng hôm nay hắn bị Giang Tuyết trọng thương, nếu cường hành động thủ, tất nhiên sẽ bị đầu Thần Cưu này đánh chết tại chỗ!

Ba!

Tiếu dung trên mặt Tô Triệt không rơi, một mũi tên này của Giang Nam đã xuyên thủng bộ ngực hắn, lục phủ ngũ tạng đều bị tên khí bắn nát bấy, sau ngực nổ tung, xuất hiện một đại động máu huyết đầm đìa!

Trên mặt Tô Triệt lộ ra biểu lộ nghi hoặc, cúi đầu nhìn ngực, lại ngẩng đầu hướng Cảnh Đức hoàng đế nhìn lại, vẻ mặt nghi vấn, lẩm bẩm nói:

- Phụ hoàng, ngươi như thế nào không cứu ta. . .

Phù phù.

Hắn ngã trên mặt đất.

Trên mặt Cảnh Đức hoàng đế không đành lòng, không nhìn tới thi thể của hắn, trong nội tâm yên lặng nói:

- Nếu trẫm ra tay, ắt gặp hắn hại, Kiến Vũ quốc ta liền đúng như tiểu tử này nói, giang sơn khó giữ được rồi. . . Triệt nhi, ngươi yên tâm, sau khi thương thế trẫm khỏi hẳn, nhất định sẽ báo thù cho ngươi, đem tiểu tử này bầm thây vạn đoạn!

- Tô Triệt, ngươi năm lần bảy lượt trêu chọc ta, sớm đã làm ta phát bực, thật đúng là đã cho rằng ta giết không được ngươi?

Giang Nam thu đi Nhạn Minh Cung, hướng Cảnh Đức hoàng đế chắp tay nói:

- Đa tạ bệ hạ thành toàn, bệ hạ bo bo giữ mình, tiểu chất rất cảm kích, tự nhiên sẽ không làm khó bệ hạ.

Vẻ mặt Thần Thứu Yêu Vương không cam lòng, gắt gao nhìn thẳng Cảnh Đức hoàng đế, cả giận nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 73: Hoàng Đế Băng Hà. (1)

- Tiểu tử, vì sao vừa rồi ngươi không ra tay cứu con của ngươi? Hổ dữ cũng không ăn thịt con, ngươi vậy mà trơ mắt nhìn xem con của mình bị bắn chết, rõ ràng còn thờ ơ, cái gì cẩu hoàng đế, heo chó không bằng, làm hại lão tử không thể giết cái thống khoái!

Sắc mặt Cảnh Đức hoàng đế âm trầm đến đáng sợ, đột nhiên một ngụm máu tươi phun ra, thủy chung đứng ở nơi đó không ra tiếng, miễn cho chọc giận đầu Yêu Vương này:

- Cao thủ thế hệ trước của Kiến Vũ quốc, tất cả chết ở bên trong hỏa sơn, nếu trẫm cũng tao ngộ bất hạnh mà nói, trong triều không người, quần hùng tạo phản, triều đình giang sơn của ta thế tất khó giữ được. . .

Về phần bọn người Nhạc Thế Đình, sớm đã nhìn ngây người.

- Nhị hoàng tử cứ như vậy bị bắn chết rồi hả?

Một vị lão giả của Dược Vương phủ lẩm bẩm nói, tựa hồ còn không có tiếp nhận sự thực này.

Không nói thân phận Nhị hoàng tử Tô Triệt có nhiều tôn quý, chỉ cần hắn chính là một vị Nội Cương đỉnh phong cường giả, tu luyện Hoàng thất tuyệt học Chân Hoàng Thắng Long Quyết, Chân Cương hộ thể, phòng ngự cực mạnh, coi như là Ngoại Cương cường giả cũng chưa chắc có thể công phá phòng ngự của hắn.

Chân Hoàng Thắng Long Quyết chính là tuyệt học mà khai quốc hoàng đế Kiến Vũ quốc, Thánh Tổ hoàng đế sáng chế, môn tâm pháp này cường đại đã trải qua niên đại chiến loạn kiểm nghiệm, nếu không Thánh Tổ hoàng đế cũng không có khả năng tài nghệ trấn áp quần hùng, leo lên bảo tọa hoàng đế.

Mà Giang Nam bất quá là Hỗn Nguyên cảnh , vậy mà có thể một mũi tên bắn chết Tô Triệt, thật sự là vượt qua dự liệu của bọn hắn.

Hắn lại không biết, mấy ngày nay Giang Nam cùng Tô Hoảng đại chiến, tuy như trước là Hỗn Nguyên cảnh, nhưng mà thực lực đã có đại tăng lên, đơn thuần lực lượng đã đạt tới tám Tượng chi lực, coi như là không cần Nhạn Minh Cung, tay không tấc sắt Giang Nam cũng có thể sinh sinh đánh chết Tô Triệt.

Càng làm cho người sợ hãi còn là đầu Ngốc Ưng của Giang Nam, dĩ nhiên là tu thành Thần Thông cường giả, hoàn toàn có thể nói là tồn tại không kém hơn Cảnh Đức hoàng đế cùng Tiêu Hủy, sau khi Cảnh Đức hoàng đế bị thương thậm chí ngay cả động cũng không dám động thoáng một phát, trơ mắt nhìn ái tử của mình bị Giang Nam một mũi tên bắn chết.

- Giang công tử ở Dược Vương phủ ta lâu như vậy, vẫn là lần đầu hiển lộ lá bài tẩy của mình!

Nhạc Thế Đình thầm nghĩ trong lòng:

- Hắn từng nói hắn là Trung Thổ di dân, chẳng lẽ nói hắn là đệ tử đại phái nào đó của Trung Thổ, nếu không tại sao có thể có Thần Thông cấp đại yêu cam nguyện làm tọa kỵ của hắn, nghe hắn sai sử? Ta nguyên bản thấy hắn sở tác sở vi, còn cảm thấy có chút hung hăng càn quấy, hiện tại xem ra, thật sự là hắn có tiền vốn hung hăng càn quấy.

Vô luận Giang Nam hay là Cảnh Đức hoàng đế, Nhạc Thế Đình đều không muốn đắc tội, dứt khoát làm bàng quang, không có nhúng tay.

Cảnh Đức hoàng đế liếc nhìn Giang Nam thật sâu, xóa đi vết máu ở khóe miệng, đột nhiên thi triển một môn Vũ Hóa Công, vỗ cánh bay đi. Nhạc Thế Đình thở dài một tiếng, không có giữ lại, thấp giọng nói:

- Lần này Thánh thượng đi, chỉ sợ chưa hẳn có thể còn sống trở lại hoàng cung, xem ra Kiến Vũ quốc, thật sự muốn biến loạn rồi. . .

Bên cạnh hắn một vị lão giả trong nội tâm cả kinh, thất thanh nói:

- Chẳng lẽ thương thế của thánh thượng quá nặng, tùy thời có khả năng bị mất mạng?

Nhạc Thế Đình lắc đầu:

- Thương thế của hắn hoàn toàn chính xác cực nặng, nhưng cũng không có đến trình độ ở trên đường bị mất mạng, bất quá thực lực thánh thượng hôm nay còn thừa không có mấy, ba vị hoàng thúc của Hoàng thất lại chết ở bên trong hỏa sơn, lực lượng Hoàng thất suy yếu tới cực điểm, khó có thể chấn nhiếp quần hùng. Vừa rồi Tề vương chạy thoát đi ra ngoài, Tề vương phủ còn có Thần Luân cường giả tọa trấn, thậm chí nói không chừng còn có Thần Thông cường giả, hơn nữa còn có mấy vị Thần Luân cường giả không có tiến vào núi lửa, bọn hắn đạt được tin tức thánh thượng trọng thương, nhất định sẽ nửa đường kiếp sát!

- Thánh thượng như thế nào không ở lại Dược Vương thành ta?

Một vị Thần Luân cường giả thúc tổ cấp nhịn không được hỏi.

Nhạc Thế Đình lắc đầu, thở dài nói:

- Thánh thượng không tin ta, sợ ta là cái thứ nhất hướng hắn ra tay. Bất quá, cái này cũng trách không được thánh thượng, kia dù sao cũng là ngôi vị hoàng đế ah. . .

Mấy lão quái vật Dược Vương phủ lâm vào trầm mặc, liếc nhau, muốn nói lại thôi. Ngôi vị hoàng đế cùng lực hấp dẫn thống trị thiên hạ đối với bọn họ mà nói, cũng là một loại hấp dẫn không cách nào kháng cự.

Nhạc Thế Đình trầm mặc một lát, chắp hai tay sau lưng, buồn bã nói:

- Thánh thượng hiểu lầm ta rồi, ta thân là thần tử, như thế nào hướng hắn hạ độc thủ như vậy? Bất quá ngôi vị hoàng đế rơi vào tay người khác, không bằng rơi vào tay Dược Vương phủ ta. . .

Mấy vị lão giả kia con mắt không khỏi sáng, Nhạc Thế Đình mỉm cười nói:

- Trung Hạo thúc phụ, ngươi không ở trong triều đình làm quan, không phải thần tử của thánh thượng, ngược lại không ở hàng ngũ này, ngươi liền đi tiễn đưa thánh thượng một đoạn đường a!

Nhạc Trung Hạo đúng là Thần Thông cường giả duy nhất của Dược Vương phủ, nghe vậy tinh thần chấn động, biết rõ Nhạc Thế Đình cũng động tranh hùng thiên hạ chi tâm, lúc này cười một tiếng dài, lách mình mà đi.

Giang Nam thoáng nhìn Nhạc Trung Hạo phi thân mà đi, trong nội tâm chấn động:

- Thế gia đại phiệt đều là thế hệ dã tâm bừng bừng, Nhạc Thế Đình cũng không ngoại lệ, vị Thần Thông cường giả Dược Vương phủ này vừa đi, thế tất là vì muốn tánh mạng của Cảnh Đức hoàng đế!

Ấn tượng của Nhạc Thế Đình trong lòng hắn cũng không tệ, bất quá hiện tại Giang Nam mới ý thức tới, cách nhìn của mình đối với Nhạc Thế Đình có chút một bên tình nguyện rồi. Nhạc Thế Đình thân là Dược Vương phủ Chi Chủ, tự nhiên không phải là một lão tiên sinh tốt, hắn có thể leo lên bảo tọa Dược Vương, tự nhiên sát phạt quyết đoán, trong lồng ngực đều có một phen nhiệt huyết, chính là nhân vật kiêu hùng!

Cảnh Đức hoàng đế mà chết, Kiến Vũ quốc thế tất đại loạn, đến lúc đó lại là một hồi quần hùng tranh phách!

- Bất quá cái kia đã cùng ta không quan hệ.

Giang Nam lẳng lặng thầm nghĩ:

- Tỷ tỷ đánh lui cường địch, tiếp qua không lâu liền có thể luyện thành linh đan đi à nha? Ta cũng thừa dịp trong khoảng thời gian này, tu luyện thoáng một phát, nhìn xem có thể tu thành Hỗn Nguyên đỉnh phong, trùng kích Nội Cương cảnh hay không!

Tinh thần ý niệm của hắn đột nhiên tách ra, như là một chống trời chi trụ xông thẳng lên trời, trong chớp mắt liền kéo dài đến độ cao mười dặm, đột phá tầng cương phong, rơi vào trên tầng mây, tiếp dẫn Thái Dương nguyên khí trên không trung, cuồn cuộn mà xuống, rót vào bên trong mi tâm của hắn, lại từ mi tâm chảy vào toàn thân, cuối cùng dũng mãnh vào Ma Chung trong đan điền.

Ma Chung kia lập tức kịch liệt chấn động, đương đương chấn nổ, đưa chân khí toàn thân hắn tất cả chấn vỡ, thậm chí ngay cả cốt cách màng xương của hắn cũng chấn đến ẩn ẩn xuất hiện từng vết rạn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 74: Hoàng Đế Băng Hà. (2)

- Thủy Hỏa rèn luyện, Luyện Thể thành cương!

Giang Nam tâm niệm vừa động, thần thủy thần hỏa phun dũng, nhiều lần rèn luyện tạp chất trong cơ thể, chữa trị tổn thương của thân thể, cùng lúc đó, tu vi của hắn đã liên tiếp kéo lên.

Hắn cùng với Tô Hoảng đại chiến hơn trăm lần, Luyện Thể thành cương đã hơi có tiểu thành, cường độ thân thể rất có tinh tiến, giờ phút này tiếp dẫn Thái Dương nguyên khí vô cùng tinh thuần trên bầu trời, vẫn là đem nhục thể của hắn chấn đến tan vỡ, bất quá còn trong phạm vi thừa nhận của hắn.

Hắn một bên tu luyện Luyện Thể thành cương, một bên tu luyện Luyện Khí thành cương, chung đồng tiến, tu vi thực lực tiến triển nhanh chóng, thậm chí còn muốn vượt qua tiến cảnh lúc đại chiến cùng Tô Hoảng!

Tốc độ tu vi tăng trưởng của hắn, thậm chí còn muốn vượt qua phục dụng Xá Lợi Linh Đan, có thể thấy được loại tốc độ này là kinh người bực nào!

Thần Thứu Yêu Vương thành thành thật thật ngồi xổm trên đầu vai của hắn, rụt lại cổ, ngẫu ngươi hết nhìn đông tới nhìn tây, thay Giang Nam hộ pháp.

Hai ngày thời gian, Giang Nam liền nhất cổ tác khí xông lên Hỗn Nguyên đỉnh phong, trong cơ thể bành trướng cương khí, không có nửa phần chân khí, lực lượng của hắn càng là đạt tới chín Tượng chín Hổ chi lực, chỉ kém một đường, liền có thể đạt tới nhất Long chi lực!

Một Long chi lực, suốt mười vạn cân cự lực, chỉ có Ngoại Cương cường giả mới có thể có được thần lực như thế, hắn vậy mà sắp có được lực lượng bực này.

Phải biết rằng, mặc dù là Thần Luân cường giả, cũng không quá đáng có được một Long mười Tượng chi lực, Giang Nam mới Hỗn Nguyên đỉnh phong, liền cơ hồ đạt tới một nửa lực lượng thân thể của Thần Luân cường giả, thật là khiến người khiếp sợ.

Giang Nam đột nhiên khẽ nhíu mày, đình chỉ tu luyện, chân khí của hắn đã triệt để hóa thành cương khí, nhưng thủy chung còn không tính là Nội Cương cảnh, chỗ khác nhau lớn nhất của Nội Cương cùng Hỗn Nguyên đỉnh phong, là cương khí của Hỗn Nguyên đỉnh phong cường giả dùng một phần thiếu một phần, lúc tu vi khôi phục, khôi phục là chân khí, phải trải qua Luyện Khí thành cương, mới có thể đem chân khí hóa thành cương khí.

Mà Nội Cương thì là Cương khí thể nội sinh sôi không ngừng, lúc tu vi khôi phục, khôi phục cũng là cương khí, bởi vậy được xưng là Chân Cương.

Chỉ có vận chuyển tâm pháp, trực tiếp luyện ra Chân Cương, mới thật sự là bước vào Nội Cương cảnh, đây mới thực sự là biến chất!

- Tỷ tỷ đã từng nói, muốn đột phá đến Nội Cương cảnh, chỉ có để cho cương khí bản thân không ngừng ân cần săn sóc thân hình, để cho thân hình tiếp nhận cương khí, biến thành một bộ phận của thân thể, sau đó liền có thể tự nhiên mà tiến vào Nội Cương.

Giang Nam lẳng lặng suy tư, thầm nghĩ:

- Ta không chỉ tu luyện Luyện Khí thành cương, đồng dạng luyện thể thành cương, nếu có thể luyện thành Luyện Thể thành cương, lại luyện không đi một phần một hào tạp chất, thân hình cùng cương khí khẳng định hoàn mỹ kết hợp, hồn nhiên như một, tự nhiên sẽ bước vào Nội Cương cảnh, hơn nữa thành tựu tuyệt đối nếu so với những người khác lớn hơn rất nhiều!

Luyện Khí thành cương, Luyện Thể thành cương, cả hai hợp lại làm một, khí cùng thân hỗn hợp, hỗ trợ lẫn nhau, đây cũng là lĩnh ngộ của hắn đối với Nội Cương cảnh.

Đợi cho hắn Luyện Thể thành cương hoàn thành, thân thể ở vào trạng thái hoàn mỹ vô khuyết chưa từng có, cương khí cũng là như thế, để cho thân hình tự phát sinh ra cương khí, lột xác thành Chân Cương, liền có thể thuận thuận lợi lợi bước vào Nội Cương cảnh, giảm bớt đi rất nhiều thời gian ân cần săn sóc thân thể.

- Hoàng đế băng hà!

Dược Vương thành nguyên bản rỗng tuếch, đại chiến qua đi, mới có trăm họ lục tục ngo ngoe phản hồi trong thành, tu sửa phòng ốc, đột nhiên, chỉ nghe mặt đường truyền đến một tiếng ồn ào, có người hô to nói:

- Cảnh Đức Hoàng đế băng hà!

Trong thành tiếng gọi ầm ĩ như thủy triều, sau đó liền có đồn đãi nói, Cảnh Đức hoàng đế bị cao nhân bên trong hỏa sơn trọng thương, sau khi trở lại Hoàng thành liền bệnh nặng không dậy nổi, rốt cục bỏ mình.

Lại có đồn đãi nói, Giang Nam ở trước mặt hắn giết thái tử Tô Triệt, Cảnh Đức hoàng đế thật sự khó có thể nuốt xuống cơn tức này, ra Dược Vương thành liền thổ huyết đầu dư, chưa trở lại Hoàng thành liền chết bất đắc kỳ tử ở trên đường.

Còn có đồn đãi nói, mấy đại Vương phủ Hầu phủ chứng kiến bản thân Cảnh Đức hoàng đế bị trọng thương, cao thủ Hoàng thất chết hết thảy, nhân cơ hội này xuất động Thần Luân Thần Thông cường giả ở nửa đường hạ sát, rốt cục ở Yên sơn đánh gục Cảnh Đức hoàng đế.

Lại có tin tức nho nhỏ truyền thuyết, lần này hơn nửa Thần Luân, Thần Thông cường giả của Kiến Vũ quốc bị diệt, là âm mưu của Dược Vương phủ, Dược Vương phủ đem quần hùng thiên hạ càn quét hơn phân nửa, đúng là vì quân lâm thiên hạ.

Về Cảnh Đức hoàng đế chết, có đủ loại phiên bản, bất quá hào khí của Dược Vương phủ lạo dần dần áp lực, mặc dù là Nhạc Linh Nhi cũng rất ít lộ

diện.

Nhạc Thế Đình dã tâm bừng bừng, cộng thêm nhân mạch của Dược Vương phủ, bắt đầu triệu tập các lộ chư hầu. Giang Nam cũng bị hắn lôi kéo, chỉ là Giang Nam đối với cái này không có hứng thú, Nhạc Thế Đình cũng không dám miễn cưỡng hắn.

- Tỷ tỷ như thế nào còn không có luyện xong linh đan? Chẳng lẽ trong trận chiến ấy, nàng cũng bị thương?

Trong lòng Giang Nam căng thẳng, đang lúc lo lắng Giang Tuyết an nguy, ý định tiến vào bên trong hỏa sơn tự mình đi nhìn xem, đột nhiên chỉ thấy một nữ tử áo trắng hướng hắn đi tới, tình cảnh kia như thơ như vẽ, mặt trời sáng quắc cũng ảm đạm, ánh mặt trời giống như Nguyệt trở nên mông lung.

Mấy ngày không thấy, khí tức của Giang Tuyết càng thêm mờ ảo, cho Giang Nam cảm giác phảng phất nàng không phải nhân vật nhân gian, mà là nữ tử từ bầu trời đi xuống, ngẫu rơi phàm trần, tẩy đi trần ai cuối cùng muốn phiêu nhiên mà đi.

- Tỷ tỷ. . .

Trong nội tâm Giang Nam run lên.

- Đệ đệ, hôm nay chính là thời điểm ta và ngươi tỷ đệ phân biệt.

Giang Tuyết ôn nhu cười cười, ý cảnh mông lung giống như Nguyệt đột nhiên tiêu tán, ánh mặt trời đột nhiên trở nên vô cùng sáng lạn, trong nháy mắt phảng phất thiên hạ gặp xuân, xuân về hoa nở, đẹp không sao tả xiết:

- Ta muốn rời đi, đi tìm lại đồ đạc của ta.

Giang Nam im lặng, trong lòng có chút đắng chát.

- Ngươi nguyện ý theo ta đi sao?

Giang Tuyết đưa tay, ngón tay ngọc phật qua bên tóc mai, cười nói:

- Ngươi dù sao cũng là đệ đệ của ta, ta như thế nào nhẫn tâm vứt bỏ ngươi?

Giang Nam đột nhiên ngẩng đầu, vừa mừng vừa sợ, ngơ ngác nhìn xem Giang Tuyết, cơ hồ hoài nghi mình có phải nghe lầm hay không.

Giang Tuyết lẳng lặng chờ hắn trả lời thuyết phục, trên mặt Giang Nam do dự, trầm mặc một lát, đột nhiên nói:

- Ta không muốn!

- Tỷ tỷ, ta không muốn!

Hắn lặp lại một câu, chém đinh chặt sắt.

Đúng vậy, ta không muốn.

Ta không muốn ngươi che gió che mưa cho ta, không muốn ngươi vì ta hao tâm tổn trí, không muốn ở dưới cánh chim của ngươi phát triển, lại càng không nguyện liên lụy ngươi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 75: Ly Biệt (1)

Quan trọng nhất là, ta không muốn làm tiếp một tiểu đệ đệ cần ngươi chiếu cố, ta muốn trở thành một nam tử hán đội trời đạp đất!

Ta muốn bằng cố gắng của mình, lần nữa đứng ở bên cạnh ngươi, cho ngươi dựa vào, vì ngươi che gió che mưa!

- Tử Xuyên trưởng thành.

Giang Tuyết cười nói.

Giang Nam nở nụ cười, con mắt ê ẩm, phảng phất Thủy Nguyên Lực của U Minh Thần Thủy bên trong mi tâm không tự giác phát ra, ở trong hốc mắt hắn đảo quanh, ướt át ánh mắt của hắn, cười nói:

- Tỷ, ta tiễn đưa ngươi.

Hai người sóng vai mà đi, Giang Nam thỉnh thoảng vụng trộm dò xét nữ tử bên người, chỉ cảm thấy mình lúc trước kinh nghiệm đủ loại giống như là mộng.

Ngày đó, hắn tiêu hết tất cả tích súc, từ trong tay thợ săn cứu một Bạch Hồ da lông đốt trọi.

Ngày đó, Bạch Hồ này vụng trộm hút đi bốn thành dương khí của hắn.

Ngày đó, Bạch Hồ hóa thành Giang Tuyết, truyền thụ võ học cho hắn, nhiều tiếng như thể hồ quán đính, tuyên truyền giác ngộ, để cho hắn tìm được mục tiêu nhân sinh.

Ngày đó, Giang Tuyết nấu cơm làm đồ ăn cho hắn, cười trêu ghẹo nói là thê tử xuất giá của hắn.

Ngày đó, nàng ở bờ sông hoán phát, hắn bị Bạo Viên đuổi giết.

Ngày đó, nàng mượn đi tám phần dương khí của hắn, còn bị Thiết Trụ cười nhạo nói hắn túng dục quá độ. . .

. . .

Nàng mỗi một lần chỉ điểm, giọng nói và dáng điệu nụ cười của nàng, nàng một cái nhăn mày một nụ cười, đều thật sâu khắc ở đáy lòng Giang Nam.

Hắn vốn chỉ là một nô bộc của Tề vương phủ, đần độn u mê, mặc dù có chút khôn vặt học lén võ nghệ, nhưng nếu như không có ngoài ý muốn, thành tựu suốt đời củahắn chỉ là làm quản sự ở Tề vương phủ.

Nhưng mà từ khi gặp Giang Tuyết, quỹ tích nhân sinh của hắn liền từ nay cải biến, phảng phất nguyên lai sinh hoạt của hắn là Hắc Bạch nhị sắc, nhưng mà Giang Tuyết đến, lại làm cho sắc thái vô cùng vô tận thoáng cái tràn đầy thế giới của hắn.

Nhưng mà, tỷ tỷ vẫn muốn rời đi, Giao Long không cùng cá ở trong chậu làm bạn, hắn và nàng căn bản không phải người một thế giới, một cái cao cư ở bên ngoài Chư Thiên vạn giới, một cái ở trong trần thế giãy dụa cầu sinh, hắn cùng với tỷ tỷ cùng xuất hiện, như Tiên Tử cao cư tại Thiên Ngoại rơi vào phàm trần trong tích tắc, không hơn.

- Tỷ tỷ, chúng ta còn có một ngày gặp gỡ không?

Giang Nam tiễn đưa nàng ra khỏi thành, đi ở trong rừng Lạc Hà sơn, cành khô lá úa ở dưới chân vang sào sạt, thiếu niên ngẩng đầu hỏi, trong đôi mắt tràn đầy chờ mong.

Thiên đại Địa đại, thế giới càng lớn, ở Thiên Ngoại còn có thiên, bên ngoài địa còn có Địa, Chư Thiên vạn giới rộng lớn bao la bát ngát như thế, muốn gặp được một người thật sự quá khó khăn, hắn thật sự rất sợ mình lần này cùng tỷ tỷ tách ra, chính là vĩnh biệt.

Giang Tuyết nhìn xem hắn, trong nội tâm có một loại như dây cung bị nhẹ nhàng kích thích, ôn nhu cười nói:

- Chư Thiên tuy lớn, vạn giới tuy nhiều, nhưng chỉ cần ngươi tu luyện đến được cảnh giới nhất định, sẽ phát hiện người càng ngày càng ít. Có thể cùng ngươi làm bạn, vĩnh viễn chỉ có thể là người thực lực không sai biệt nhiều, đợi đến tu vi cảnh giới của ngươi đuổi theo ta, chúng ta tự nhiên sẽ gặp gỡ lần nữa.

Lời của nàng cũng không khó hiểu, ví dụ như lúc Giang gia của Giang Nam còn tại thế, cùng hắn làm bạn đều là đệ tử thư hương môn đệ, đàm thơ làm phú, đợi đến lúc hắn trốn Tề vương phủ làm nô, người tiếp xúc đến cũng là nô bộc, nhưng mà đợi đến lúc hắn trở thành võ đạo cao thủ, tiếp xúc đến chính là võ đạo cao thủ.

Nếu hắn có thể tu luyện đến trình độ cùng Giang Tuyết sóng vai, tự nhiên tỷ đệ hai người sẽ gặp nhau lần nữa.

Trong nội tâm Giang Nam không khỏi sinh ra một điểm hi vọng, nói không chừng tương lai một ngày nào đó, mình có thể đứng ở bên cạnh tỷ tỷ, không còn là đệ đệ cần nàng bảo hộ kia, mà là một nam nhân đội trời đạp đất!

- Đệ đệ, không cần tiễn.

Giang Tuyết nhẹ nhàng mở rộng bước chân, vừa sải bước ra, đi vào không trung, ngàn dặm thổ địa sông núi ở dưới chân nàng phảng phất chỉ có dài gần tấc đoản, nàng dần dần từng bước đi đến, càng chạy càng cao.

Boong boong!

Cương khí thể nội của Giang Nam bắt đầu khởi động, đột nhiên ly thể mà ra, hóa thành hai cánh chân khí, bành một tiếng triển khai, trong chớp mắt liền phá vỡ âm chướng, nhanh như điện chớp hướng Giang Tuyết đuổi theo, Giang Tuyết một bước ngàn dặm, dù tốc độ của hắn đạt đến cực hạn, giai

nhân như trước là càng ngày càng xa.

Giang Nam điên cuồng chấn động hai cánh, trong chớp mắt liền xông lên tầng cương phong giữa không trung, cương phong gào thét kích động, giống như vô số lưỡi dao sắc bén điên cuồng thiết cắt quanh thân cùng cánh chim hắn, gắt gao áp chế hắn ở dưới tầng cương phong!

- Thần Thứu Yêu Vương, giúp ta một tay!

Giang Nam gầm lên, một đầu Cự Ưng giương cánh bay tới, cõng hắn ở trên lưng, hét giận dữ một tiếng, hai cánh mở ra, phá vỡ tầng cương phong, xông lên không trung, hướng Giang Tuyết mau chóng đuổi theo!

Tốc độ của Thần Thứu Yêu Vương cực nhanh, viễn siêu Giang Nam, nhưng mà so sánh với Giang Tuyết nhàn nhã dạo chơi, tốc độ của hắn vẫn là quá chậm.

Thần Thứu Yêu Vương vỗ cánh bay ra mấy ngàn dặm, ở không trung bực này, đã tiếp cận biên giới tầng khí quyển, đầu Yêu Vương này đột nhiên kêu lên

- Chúa công, lại hướng lên trên phi, chính là ngoài không gian! Chỗ thế giới này của chúng ta, có địa cực nguyên từ dày đặc bao phủ, dùng thực lực của ta, còn không cách nào phá vỡ cực nguyên từ!

- Tỷ tỷ. . .

Giang Nam ngẩng đầu nhìn địa phương nàng biến mất, suy nghĩ xuất thần, đã qua thật lâu, đột nhiên nói:

- Yêu Vương, chúng ta trở về đi.

Thần Thứu Yêu Vương lên tiếng đồng ý, hai cánh vừa thu lại, phi tốc hướng phía dưới trụy lạc, đã qua không lâu liền đáp xuống trong Dược Vương thành. Sau vài ngày, Giang Nam một mực không có tu luyện, mà là ngồi ở nóc nhà, ngẩng đầu nhìn lên phía chân trời, suy nghĩ xuất thần.

Thân ảnh Giang Tuyết thời thời khắc khắc ở trong đầu hắn đảo quanh, cho dù hắn muốn tu luyện, cũng không cách nào tĩnh hạ tâm thần.

Thần Thứu Yêu Vương thấy hắn trầm luân, thật sự nhịn không được, thấp giọng hỏi:

- Chúa công, đại chúa công chẳng lẽ là Thiên Thần hạ phàm, tốc độ tu luyện cũng quá nhanh đi. Nếu như ngươi tiếp tục như vậy, cảnh giới cùng đại chúa công chênh lệch chỉ biết càng lúc càng lớn, cả đời đều không có khả năng tương kiến. . .

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, quát lớn:

- Câm miệng!

Sắc mặt Thần Thứu Yêu Vương biến hóa, trong nội tâm giận tím mặt:

- Xú tiểu tử, không phải là trong cơ thể lão tử còn có giam cầm, đã sớm ăn một miếng mất ngươi rồi! Lão tử liền trước nhẫn nại ba năm. . .

- Thần Thứu Yêu Vương, thực xin lỗi. . .

Trong nội tâm Thần Thứu Yêu Vương đang nảy sinh ác độc, đột nhiên nghe được Giang Nam nói ra lời này, không khỏi khẽ giật mình, Giang Nam buồn vô cớ thở dài, từ nóc nhà đứng dậy, hướng hắn bái một cái, chân thành nói:

- Ta vừa rồi tâm tình không tốt, không nên phát giận với ngươi. Ngươi nói đúng, ta biết sai rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 76: Ly Biệt. (2)

Thần Thứu Yêu Vương có chút chân tay luống cuống, lúng ta lúng túng nói:

- Tất cả mọi người từng có thời kỳ trưởng thành, ta không trách ngươi.

Đầu Yêu Vương này ngồi xổm trên đầu vai Giang Nam, ánh mắt nhìn hướng xa xa, hồi tưởng lại chuyện cũ, thổn thức nói:

- Nhớ năm đó thời điểm ta tuổi trẻ khinh cuồng, đã làm một chuyện hoang đường, đó là một buổi chiều ánh nắng tươi sáng, ta gặp được một mẫu thứu, lớn lên cái kia gọi là dấu hiệu, đỉnh đầu ngay cả một cọng lông chim cũng không có, quả nhiên làm ta thấy thương tiếc. . .

Đầu điểu này lại tự om sòm, lao thao nói không dứt, Giang Nam mắt điếc tai ngơ, nhảy xuống nóc phòng, ngăn một người hầu lại hỏi:

- Xin hỏi Quận chúa ở đâu?

Người hầu kia không dám lãnh đạm, vội vàng dẫn hắn hướng hương các của Nhạc Linh Nhi đi đến, cùng cười nói:

- Giang công tử, mấy ngày nay Quận chúa vốn định tìm ngươi, tiếc rằng Vương gia nói công tử là đại nhân vật, đơn giản đừng kinh động, miễn cho công tử sinh khí. Vương gia không lâu đã tới một lần, muốn hỏi thăm công tử có hôn phối hay không, chỉ là thấy công tử đang trầm tư, liền không có quấy rầy.

Giang Nam mỉm cười, thầm nghĩ:

- Nhạc Thế Đình có hùng tâm tráng chí, ngay cả hoàng đế cũng dám giết, là thứ kiêu hùng, hắn làm như vậy, đơn giản là chứng kiến Thần Thứu Yêu

Vương cũng nghe ta sai sử. Đáng tiếc, ta vô tình ý tiếp tục lưu lại nơi đây, tính toán của hắn nhất định rơi vào khoảng không.

- Tử Xuyên, ngươi muốn rời đi?

Nhạc Linh Nhi nhìn xem thiếu niên ở trước mắt, trong nội tâm một hồi không bỏ. Nàng tuy tùy tiện, nhưng dù sao cũng là mối tình đầu thiếu nữ, mà nhân vật xuất sắc như Giang Nam, tuấn tú phiêu dật, khí khái hào hùng bừng bừng phấn chấn, tuy không phải hoàng tử, cũng không phải hậu nhân của danh môn, nhưng lại tràn đầy thần bí, ở chung lâu như vậy, nàng thủy chung vẫn cảm thấy Giang Nam để cho nàng nhìn không thấu.

Đúng là tia lực lượng thần bí này, để cho nàng không khỏi đối với Giang Nam ôm lấy một ít hảo cảm không hiểu.

Nhất là Giang Nam không chỉ đã cứu tánh mạng của nàng, hơn nữa nhiều lần cho nàng khiếp sợ cùng kinh hỉ, trong lúc bất tri bất giác trong lòng nàng chiếm cứ một chỗ cắm dùi, hôm nay nghe được Giang Nam định ly khai, Nhạc Linh Nhi chỉ cảm thấy có chút thất lạc.

- Ta tiễn đưa ngươi đi.

Nàng chần chờ thoáng một phát nói.

Giang Nam yên lặng gật đầu, hai người sóng vai mà đi, hướng bên ngoài Dược Vương thành đi đến. Nhạc Linh Nhi đột nhiên đánh vỡ trầm mặc, cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi đang ở nơi nào? Ngày khác ta đi tìm ngươi.

- Quận chúa chỉ sợ là tìm không thấy ta rồi. Lần này sau khi rời khỏi, ta sẽ đi bốn phía du lịch, tìm kiếm cơ duyên, truy cầu cảnh giới chí cao của võ đạo.

Bên ngoài thành, Giang Nam dừng lại bước chân, cười nói:

- Quận chúa, liền tiễn đến nơi đây. Cha ngươi dã tâm bừng bừng, muốn trở thành chủ nhân mảnh thổ địa này, xưng Hoàng xưng Bá, bất quá võ học Dược Vương phủ các ngươi thật sự thấp kém, chỉ sợ không phải là đối thủ của Tề vương. Ta có một bộ tâm pháp tiễn đưa ngươi, coi như tạ ơn quý phủ những ngày này chiêu đãi ta.

Dứt lời, hắn từ trong lòng rút ra một cuốn kinh thư nhét vào trong tay Nhạc Linh Nhi, phất phất tay, quay người rời đi.

Nhạc Linh Nhi đứng ở nơi đó, nhìn xem Giang Nam dần dần từng bước đi xa, trong lòng trống trơn, nàng biết rõ, mình chỉ sợ sẽ không còn được gặp lại thiếu niên có chút thần bí này rồi.

Thật lâu, Nhạc Linh Nhi mới hồi phục tinh thần lại, đôi mắt chuyển động thoáng một phát, rơi vào trên đồ vật mà Giang Nam trước khi đi giao cho nàng:

- Đây là. . . Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết?

Trên tay nàng, là một cuốn kinh văn chép tay, thượng diện vẽ lấy một vài bức đồ án, có tất cả mười tám bức, bên cạnh là văn tự rậm rạp chằng chịt nói rõ, còn có chân khí kinh mạch vận hành, cực kỳ phức tạp.

Nhạc Linh Nhi nháy mắt mấy cái, trong nội tâm nghi hoặc vạn phần, nàng đối với Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết có nghe thấy, chỉ là không rõ tại sao Giang Nam lại có tuyệt học của Tề vương phủ.

- Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết không phải chỉ có thập trọng cảnh giới, mỗi một trọng cảnh giới đối ứng một bức đồ? Như thế nào Tử Xuyên cho ta môn Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết này có tất cả mười tám bộ đồ án? Chẳng lẽ nói, Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết thậm chí có thập bát trọng cảnh giới? Điều này sao có thể?

Nàng trăm mối vẫn không có cách giải, thầm nghĩ:

- Thập trọng cảnh giới cũng đã là Thần Luân cường giả, thập bát trọng

cảnh giới, chẳng phải là nói có thể tu thành Thần Thông bát trọng cảnh giới, Thần Thông bát cảnh?

Nhạc Linh Nhi lộ ra vẻ kinh ngạc, ngay cả Hoàng thất cũng không có tâm pháp cảnh giới Thần Thông bát trọng nguyên vẹn, chỉ là có được mấy quyển sách Thần Thông tàn quyết, tối đa chỉ có thể tu thành một hai trọng Thần Thông liền không thể tiếp tục được nữa.

Nếu như Giang Nam đưa cho nàng cuốn Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết này quả thật có thể tu thành Thần Thông bát cảnh, như vậy có thể nghĩ Dược Vương phủ sẽ cường đại đến loại hoàn cảnh nào!

Nếu Tề vương phủ thật sự có Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết thập bát trọng cảnh giới, đã sớm thăng chức rất nhanh, đừng nói làm Tề vương, cho dù làm Tề Hoàng cũng không dám có người nói ra chữ không!

- Chẳng lẽ môn Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết này, mới thật sự là Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết, Tề vương phủ bất quá là bản không trọn vẹn của môn tâm pháp này?

Nhạc Linh Nhi nháy mắt mấy cái, trong nội tâm càng phát ra buồn bực, trong nội tâm lại thầm nghĩ:

- Tử Xuyên đem bảo vật quý trọng như thế đưa cho ta, lại là ý gì? Chẳng lẽ. . . đây là tín vật đính ước?

Khuôn mặt nàng ửng đỏ, miên man bất định.

Chỉ là nàng lại không biết, Giang Nam không quen được người ân huệ, lần này ở Dược Vương thành hắn đạt được Dược Vương phủ rất nhiều chiếu cố, tống xuất Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết chỉ là vì báo đáp ân tình của Dược Vương phủ mà thôi, cũng không ý tứ gì khác.

Phía bắc sông bờ, Thần Thứu Yêu Vương trên đầu vai Giang Nam như trước nói liên miên, nói không ngừng, nói chuyện hoang đường của mình lúc tuổi còn trẻ cùng mẫu thứu:

- Vậy thì thật là một đêm làm cho người khó quên, ta cùng nàng sóng vai rúc vào với nhau, dưới chân là Đại tuyết sơn. . . Ồ, chúa công, chúng ta đây là đi nơi nào?

Ở bên trong Tề vương thành, Giang Nam trở lại trụ sở, khi thì tu luyện Luyện Thể thành cương, khi thì truyền thụ Long Hổ Tượng Lực Quyết cho Thiết Trụ, thời gian bình bình đạm đạm. Cảnh Đức hoàng đế đã chết, Tề vương cũng dã tâm bừng bừng, sẵn sàng ra trận, khuếch trương phạm vi thế lực. Bất quá, hiển nhiên Tề vương cũng được biết sự tình Dược Vương thành Giang Nam bắn chết thái tử Tô Triệt, biết rõ bên cạnh hắn có một Thần Thông cường giả, bởi vậy đối với Giang Nam cung kính, không có quấy rầy hắn thanh tịnh, thậm chí ngay cả sự tình Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết tiết ra ngoài cũng không dám truy cứu.

Hơn tháng thời gian trôi qua, xuân về hoa nở, cảnh sắc hợp lòng người, cảnh xuân tươi đẹp, trong tiểu viện, một Đại Hán giống như cột điện khổ tu võ đạo, khi thì như Mãnh Hổ ra khỏi lồng, khi thì như Thần Tượng Phụ Sơn, khi thì như Giao Long Xuất Uyên, đem Long Hổ Tượng Lực Quyết phát huy vô cùng tinh tế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 77: Tiến Về Trung Thổ. (1)

Mấy ngày nay, Giang Nam chỉ điểm Thiết Trụ tu hành, lại dùng rất nhiều linh đan vì Thiết Trụ tẩy cân phạt tủy, đem tạp chất trong cơ thể tráng hán này tẩy đi, tăng lên tư chất của hắn, lại bổ sung tinh khí thần, hôm nay Thiết Trụ đã đả thông màng xương toàn thân, sắp tiến vào Luyện Khí cảnh.

Hắn thiên phú dị bẩm, tu luyện Long Hổ Tượng Lực Quyết so với Giang Nam còn muốn nhanh chóng, chiêu chiêu mãnh liệt, rất là kinh người.

Có thể nói, nếu Giang Nam không có U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa rèn luyện thân hình, cùng cảnh giới cũng sẽ không là đối thủ của hắn!

Không chỉ như thế, hắn còn thoát khỏi nô tịch, hôm nay cũng là thân tự do.

Mà ở cách đó không xa, Giang Nam nhắm mắt ngưng thần, tinh thần ý niệm quán thông đến trên không trung, tiếp dẫn Thái Dương lực bàng bạc trút xuống mà xuống, nhập vào ở trong cơ thể, Ma Chung trong đan điền hắn chấn động không dứt.

Ở trong thời gian hơn tháng, hắn cần tu không ngừng, tiếng chuông Ma Chung đã rất ít có thể chấn động thân thể của hắn, mà cương khí của hắn ở trong tiếng chung cũng đã nhận được tôi luyện thật lớn.

Lực lượng trong cơ thể hắn rốt cục cũng đột phá một Long chi lực, đạt tới tình trạng một Long bảy Hổ.

Thân thể của hắn rắn chắc chặt chẽ, cường đại trước nay chưa có, những ngày này tôi luyện, để cho thân thể của hắn đơn thuần luận sức nặng, cơ hồ đạt tới gấp 10 lần người bình thường!

Đột nhiên, Giang Nam phảng phất có một loại cảm giác thân thể cùng cương khí tứ chi tương liên, loại cảm giác này giống như là cương khí biến thành một bộ phận của thân thể mình, hoặc như là biến thành máu của hắn, ở trong màng xương chuyển động, thoải mái thân thể từng nơi hẻo lánh!

Nội Cương cảnh!

Cùng lúc đó, lực lượng trong cơ thể hắn điên cuồng bão tố, một Hổ chi lực một Hổ chi lực gia tăng, thẳng đến tăng lên tới một Long ba Tượng, lúc này mới đình chỉ!

Cảnh giới tăng vọt, ở trong một sát na liền dẫn cho hắn chỗ tốt vô cùng lớn!

- Cái này là Nội Cương?

Hắn nhẹ nhàng mở bàn tay ra, thử đem cương khí phóng thích đến bên ngoài cơ thể, chỉ thấy cương khí ly thể, lập tức lại hóa thành chân khí, trong nội tâm không khỏi có chút kinh ngạc.

Cương khí là chân khí cao độ ngưng kết, chất lượng chân khí rất cao, nhưng mà cương khí có một đặc tính, cái kia là nếu không có thân thể chèo chống sẽ trở lại thành chân khí. Muốn chính thức làm được cương khí phóng ra ngoài, liền chỉ có thể tiếp tục tu luyện, thẳng đến tu thành Ngoại Cương.

Bất quá muốn ở trong khoảng thời gian ngắn tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, liền không có dễ dàng như vậy rồi, Nội Cương tăng lên tới Ngoại Cương cực kỳ khó khăn, các loại nhân vật thiên tài như Tô Hoảng, Tề Phong, cũng cần tốn hao mấy năm cố gắng, lúc này cảnh giới mới tăng lên.

Mà Giang Nam cũng rõ ràng cảm giác được Nội Cương cảnh này hoàn toàn chính xác không giống tầm thường, chỉ sợ không phải trong khoảng thời gian ngắn liền có thể có chỗ kiến thụ.

Hơn nữa, hắn mấy ngày nay tới giờ, không ngừng tu luyện Minh Vương Thần Ấn, ẩn ẩn cảm giác được tinh thần ý niệm của mình sắp đạt tới một cực

hạn, ở vào biên giới lột xác.

Hôm nay, tinh thần ý niệm của hắn mạnh mẽ, thậm chí có thể kéo dài đến ngoài hai mươi dặm, giống như ánh mắt, có thể thấy rõ ràng từng cọng cây ngọn cỏ bên ngoài hai mươi dặm, cái này đã có thể so với tinh thần ý niệm của Thần Luân cường giả!

Nếu hoàn thành lần lột xác này, tinh thần ý niệm của hắn sẽ hóa thành thần niệm, vượt lên đầu tu vi của hắn, dẫn đầu bước vào hàng ngũ Thần Thông cấp cường giả!

- Là lúc nên rời đi.

Giang Nam phiêu nhiên mà xuống, gọi Thần Thứu Yêu Vương, hướng Thiết Trụ nói:

- Trụ Tử, Long Hổ Tượng Lực Quyết được ta suy diễn đến mười ba trọng, tất cả đã truyền thụ cho ngươi, sau này ngươi có thể có thành tựu hay không, tất cả bằng cố gắng của ngươi.

Hắn những ngày này, đem các loại công pháp của mình sửa sang lại một lần, suy diễn đến cảnh giới rất cao, Thiết Trụ thích hợp Long Hổ Tượng Lực Quyết nhất, hắn cũng không có tàng tư, dốc túi truyền thụ.

Giang Nam lại lấy ra một ít bình ngọc, trong bình tồn trữ các loại linh đan hắn luyện chế, thậm chí có đan dược như Xá Lợi Linh Đan, Hóa Thần đan, một phát giao cho Thiết Trụ, vỗ vỗ đầu vai của hắn, cười nói:

-Thiên hạ không có buổi tiệc không tan, ta và ngươi huynh đệ đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay. Nếu ngươi muốn trở thành Đại tướng quân, không ngại đi Dược Vương phủ, ta cùng Dược Vương phủ có chút giao tình, bọn hắn tất không đến mức bạc đãi ngươi. Nếu ngươi có chí hướng xa hơn, đợi ngươi tu luyện đến Thần Luân cảnh, liền đi Ma Đạo Tinh Nguyệt Thần Tông tìm ta.

Thiết Trụ trùng trùng điệp điệp ôm hắn thoáng một phát, hốc mắt có chút

ướt át, cười to nói:

- Hảo huynh đệ, tương lai ta nhất định sẽ đi Tinh Nguyệt Thần Tông tìm ngươi!

Giang Nam phất phất tay, hướng bên ngoài Tề vương thành đi đến:

- Thần Thứu Yêu Vương, chúng ta đi a.

- Chúa công, chúng ta đây là đi Tinh Nguyệt Thần Tông sao?

Thần Thứu Yêu Vương bay tới, rơi vào đầu vai của hắn, om sòm nói:

- Tinh Nguyệt Thần Tông ta không biết đường đi.

Giang Nam trầm ngâm một lát, lắc đầu nói:

- Chúng ta trước đi Trung Thổ nhìn xem.

- Trung Thổ?

Thần Thứu Yêu Vương rụt rụt đầu, thầm nói:

- Trung Thổ cũng không phải một nơi tốt, nghe nói nơi đó bị Thiên Thần phá hủy, sớm đã biến thành thiên đường yêu ma, hoành hành ngang ngược, có chút gia hỏa so với ta còn muốn cường hoành hơn. Chúa công, chúng ta đi địa phương cứt chim cũng không có kia làm gì. . .

Trung Thổ ở vào phương Tây của Lạc Hà sơn, năm đó Thiên Thần đại chiến, dư âm còn lại đem phiến đất màu mỡ này phá hủy, không biết bao nhiêu người cửa nát nhà tan, thê ly tử tán, không biết bao nhiêu người chết thảm, quốc gia bị diệt, loạn thế sinh sôi yêu ma, trong lúc hỗn loạn ăn người, Giang gia cũng chính là hủy diệt bên trong đại loạn này.

Xa xa truyền đến một tiếng thú rống, tại đây yêu thú rất nhiều, sovới Lạc Hà sơn còn muốn cao hơn một bậc.

Đối với Trung Thổ mà nói, tại đây sớm đã biến thành một mảnh điềm xấu chi địa, yêu ma quỷ quái tàn sát bừa bãi, cực ít có người dám đi vào trong đó.

Giang Nam lần nữa đạp vào mảnh thổ địa này, tâm thần một hồi kích động, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy ngàn dặm Hoang Nguyên, thê lương một mảnh, đỉnh núi xa xa thậm chí bị đại hỏa đốt sạch cháy đen một mảnh, không có một ngọn cỏ.

Đại Địa xuất hiện từng khe rãnh sâu đạt mấy trăm trượng, rộng tầm hơn mười trượng, cảnh hoàng tàn khắp nơi, ngẫu nhiên còn có thể chứng kiến yêu khí đậm đặc hội tụ thành vân, ở trên bầu trời chạy như bay mà đi, lại có khí độc hình thành các loại hà khí sắc thái lộng lẫy, xuất hiện ở trong cốc.

Oanh!

Một ngọn núi lửa đột nhiên bộc phát, sóng nhiệt cuồn cuộn, nham thạch nóng chảy như trụ, vọt lên ngàn trượng cao, khói đặc cuồn cuộn, bụi núi lửa đem Đại Địa nhuộm đen kịt một mảnh.

Mà ở phía xa, núi lửa một tòa đón lấy một tòa, nham thạch nóng chảy đem Trung Thổ nguyên bản dồi dào biến thành Địa ngục, lại có vòi rồng thô đạt hơn trăm trượng vù vù thổi qua, xoáy nham thạch nóng chảy lên liền hóa thành Hỏa Long.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 78: Tiến Về Trung Thổ. (2)

Thiên Thần giao chiến tuy đã qua mấy năm, nhưng đến nay dư âm còn lại không dứt, để cho nơi đây sớm đã biến thành chỗ không thích hợp nhân loại cư trụ.

Giang Nam dạo chơi mà đi, tâm thần kích động, lúc trước hắn từ nơi này trốn tới, là chật vật bực nào, mà hôm nay hắn đã là Nội Cương cường giả, không còn là thư sinh chán nản dựa vào ẩn núp trong đống thi thể mới có thể sống mệnh!

Giang Nam đi thẳng về phía trước, trong nội tâm bùi ngùi mãi thôi, tánh mạng phàm nhân ở trước mặt chút ít Thiên Thần cao cao tại thượng kia, thật sự là chỉ như con sâu cái kiến, Thiên Thần giao chiến, chưa từng bận tâm qua tánh mạng phàm nhân?

- Thiên Vô Đạo, thiên đáng giết!

Hắn đột nhiên nói ra những lời này, để cho Thần Thứu Yêu Vương trên đầu vai không khỏi ớn lạnh mấy cái, bề bộn ngẩng đầu nhìn lên trời, e sợ cho vị Thiên Thần nào nghe câu đại nghịch bất đạo như thế, đột nhiên một cái Thiên Lôi đem Giang Nam cùng mình đánh chết.

Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, đây là khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh nói, Giang Nam tu luyện môn tâm pháp này, trong nội tâm đối với thiên đạo cũng không úy kỵ, bởi vậy mới dám nói ra lời này.

Đột nhiên, yêu khí cuồn cuộn mà đến, như là một mảnh mây đen, trong chớp mắt liền vượt qua vài dặm, lao thẳng tới Giang Nam mà đi, cỗ yêu khí này cực trọng, thậm chí còn ở phía trên yêu khí mà Thông Linh Di Viên phát ra, hiển nhiên ăn vô số người, tích lũy không biết bao nhiêu oan hồn oán

niệm, hẳn là một đầu yêu ma cực kỳ cường đại, phát hiện Giang Nam, liền muốn chạy tới ăn người!

Rống !

Một tiếng rống to vang lên, rống tán yêu khí, chỉ thấy một yêu vật đầu cao tới mấy trượng hai chân đứng thẳng, như là một vách tường, đứng ở trước mặt Giang Nam, một thân cơ hở ra, cường tráng vô cùng.

Con yêu thú này chính là một đầu hắc ngưu, thân thể đã bắt đầu lột xác, đã luyện hóa được hoành cốt trong cổ, có thể mở miệng nói chuyện, sắp tu luyện đến tình trạng biến hóa, cực kỳ cường đại, nhe răng cười liên tục, một bả hướng Giang Nam chộp tới:

- Rất lâu không có nhìn thấy nhân loại, trước bắt ngươi nếm thử!

Nó sắp biến hóa, tương đương với Ngoại Cương cường giả, lại là ngưu yêu, lực lớn vô cùng, thực lực cường hoành đến cực điểm, không khí đều bị mang theo, như là nhấc lên một hồi cuồng phong!

- Tìm đường chết!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đồng dạng lấy tay chộp tới, bành một tiếng vang thật lớn, một người một yêu va vào một chỗ, tay của Giang Nam liền hướng ngưu yêu oanh tới, đầu ngưu yêu này không khỏi cười to, đồng dạng một quyền oanh ra, nhe răng cười nói:

- Tiểu tử, ngươi muốn cùng Ngưu Đại gia so đấu khí lực sao?

Đông!

Hai cái nắm đấm một lớn một nhỏ tao ngộ, Đại Địa không cách nào thừa nhận lực lượng dưới chân bọn hắn truyền lại, vậy mà Xùy~~ một tiếng vỡ ra một vết rách tầm hơn mười trượng, ngưu yêu kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không cách nào tưởng tượng truyền đến, cánh tay nhức mỏi, con mắt lập tức sáng ngời:

- Tiểu tử, lực lượng ngược lại là không kém!

Nó lại là một quyền oanh ra, Giang Nam đối với một quyền này của nó nhìn như không thấy, đồng dạng một quyền oanh khứ, hung hăng oanh trên người ngưu yêu, cùng lúc đó nắm đấm của ngưu yêu oanh ra, đồng dạng nện ở trên người Giang Nam, phát ra đương một tiếng vang thật lớn, như là đánh vào phía trên chuông đồng.

Ngưu yêu bị đau, kêu lên:

- Tiểu tử, ngươi ý định cùng Ngưu Đại gia liều phòng ngự sao? Ta da thô dày thịt, bị chết nhất định là ngươi!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, một quyền đón lấy một quyền oanh khứ, giống như muốn đem tao ngộ của mình lúc đang lẩn trốn, hết thảy thông qua nắm đấm phát tiết đi ra ngoài.

Đầu ngưu yêu này cũng không cam chịu yếu thế, một quyền đón lấy một quyền oanh ra, cũng không lâu lắm, nó liền có chút ít không chịu đựng nổi, bị Giang Nam đánh cho thổ huyết, kêu lên:

- Đừng đánh, ngươi nhanh dừng tay!

Giang Nam đồng dạng cũng bị nó đánh cho khóe miệng tràn huyết, nhưng như cũ vung quyền đánh tới, đầu ngưu yêu này giận dữ, cúi đầu dùng sừng trâu hướng Giang Nam chống đỡ đi, liều mạng đánh tới.

Đ-A-N-G...G!

Hắn đâm vào trên đầu Giang Nam, thanh âm rung trời, Giang Nam như trước vung nắm đấm lên, phảng phất nhận định một cái chân lý, cái kia chính là đánh chết nó.

Không lâu sau, ngưu yêu rốt cục bị hắn sinh sinh đánh chết, Giang Nam cũng bị đâm cho đầu rơi máu chảy, nhưng như cũ liều mạng đánh thi thể ngưu yêu, thẳng đến đánh nó thành bùn nhão, lúc này mới dừng tay, ngồi

dưới đất vù vù thở hổn hển, hậm hực chi khí trong nội tâm bị hắn phát tiết không còn, lúc này mới cảm thấy thoải mái rất nhiều, hung ác nói:

- Các ngươi năm đó truy sát ta, ăn đồng bạn ta, ăn người nhà của ta, hôm nay ta liền đánh chết ngươi, đánh nát ngươi! Trước đánh chết các ngươi, lại đi đánh chết Thiên Thần!

Mấy ngày sau, Giang Nam xuất hiện ở phía trên một mảnh phế tích, nơi này từng đã là Giang phủ, hắn sinh ra ở tại đây, có lúc nhỏ khoái hoạt, có cha mẹ huynh đệ tỷ muội làm bạn, đọc sách biết chữ, mà hôm nay, hết thảy tan vỡ, chỉ còn lại có đổ nát thê lương, Giang gia to như vậy chỉ còn lại có chính hắn.

Giang Nam tưởng nhớ thật lâu, đang muốn quay người rời đi, đột nhiên chứng kiến bên cạnh Giang phủ có một mảnh nghĩa địa, từng tòa mộ bia mọc lên san sát như rừng, trong nội tâm run lên, vội vàng đi tới.

- Tiên khảo tỷ húy Giang Công Giang Trần thị phủ quân hợp táng chi mộ, bất hiếu nữ Giang Lâm lập.

- Huynh trưởng Giang Thần chi mộ. . .

- Nhị huynh Giang Thiên chi mộ. . .

- Tứ huynh Giang Nam chi mộ. . .

. . .

- Đây là Lâm nhi muội muội lập bia. . .

Thân hình Giang Nam run rẩy, trong đầu không khỏi hiện ra một bóng dáng tiểu nha đầu tóc vàng, thủy chung ở phía sau mình, âm thanh trẻ con gọi Tứ ca ca.

Giang gia huynh muội năm người, bốn nam hài, Giang Nam xếp hạng lão Tứ, cha mẹ vẫn muốn có nữ hài, lúc Giang Lâm xuất thế, Giang phủ cao thấp

đều vui mừng, đối với nàng rất là yêu thương, mà Giang Nam cùng Giang Lâm tuổi tác không sai biệt nhiều, bởi vậy nàng đối với Giang Nam rất là ỷ lại.

Hắn ngây người thật lâu, đột nhiên nhịn không được cười ha ha, hai hàng nước mắt theo gương mặt trợt xuống, lẩm bẩm nói:

- Tiểu muội còn sống, còn sống. . . Ta còn có thân nhân trên đời!

Hắn vốn cho là Giang gia chỉ còn lại có chính hắn, giờ phút này đột nhiên chứng kiến mộ bia thành từng mảnh này, phát hiện Giang gia còn có một người còn tại nhân thế, không khỏi mừng rỡ như điên, lần thứ nhất cảm giác được Giang Tuyết tỷ tỷ ly khai mình cũng không còn cô đơn nữa.

- Tiểu muội, trước kia Tứ ca vô năng, không có thể bảo hộ ngươi, bất quá lúc này đây ta thề, không ai có thể làm bị thương ngươi!

Ánh mắt Giang Nam đảo qua mộ bia thành từng mảnh này, khóe mắt run run thoáng một phát:

- Những mộ bia này có lẽ vừa lập không có vài ngày, tiểu muội nhất định là vừa rời đi không bao lâu! Nàng một nữ tử, là sống thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 79: Tiểu Muội Giang Lâm. (1)

Thiên Khiển Chi Địa, yêu ma khắp nơi trên đất, thậm chí không thiếu đại yêu tu thành Thần Thông qua lại, cực kỳ nguy hiểm, mà Giang Lâm vậy mà có thể ở trong loại hoàn cảnh này sống sót, có chút để cho người cảm thấy không thể tưởng tượng.

Sau lưng Giang Nam đột nhiên 'Rầm Ào Ào' một tiếng, triển khai một đôi cánh chim màu đen, vỗ cánh bay lên không trung, ánh mắt quét mọi nơi, sưu tầm dấu chân Giang Lâm, hắn phi hành ngàn dặm, chỉ thấy bốn phía Thiên Khiển Chi Địa đều có yêu ma làm loạn, chỉ là không có phát hiện có dấu chân nhân loại.

Đột nhiên, xa xa truyền đến chân khí bạo liệt nổ mạnh, tiếng yêu thú gào thét nặng nề, hiển nhiên có người tao ngộ yêu thú, ra sức chém giết. Giang Nam vội vàng hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài hơn mười dặm, không biết bao nhiêu yêu thú như là thủy triều bắt đầu khởi động, đông nghịt một mảnh, mà ở trung tâm phiến yêu thú này, thì có vài bóng người ra sức cùng yêu thú chống lại, tràng diện rất là kịch liệt.

Mấy người kia hẳn là võ đạo cường giả, vậy mà ở dưới rất nhiều yêu thú vây công như trước có thể phản kích, mà không phải bị rất nhiều yêu thú xé nát, có lẽ bản lĩnh bất phàm.

Bất quá, yêu thú đánh về phía bọn hắn nhiều như thế, chỉ sợ những người này là không cách nào kháng trụ.

- Không biết Tiểu muội có ở chỗ này hay không?

Giang Nam không khỏi lòng nóng như lửa đốt, hai cánh vừa thu lại liền hướng phía dưới lao xuống, trong mấy cái nháy mắt liền đến phụ cận chiến trường, chỉ thấy yêu khí cuồn cuộn, nồng đậm như mây, là mấy trăm đầu chó

hoang lớn nhỏ giống như trâu, tựa như người đồng dạng đứng thẳng lên, thân dài hơn trượng, dữ tợn hung ác, như thủy triều tuôn hướng những người trong vòng vây kia.

Những cẩu yêu này thực lực cực kỳ mạnh mẽ, mỗi một đầu cẩu yêu vậy mà đều không kém Hỗn Nguyên cao thủ, càng có cường như Nội Cương, Ngoại Cương cường giả.

- Nhiều cẩu yêu như vậy?

Thần Thứu Yêu Vương lại càng hoảng sợ, hắn lại không biết, những chó hoang này nguyên bản thực sự không phải là chó hoang, mà là chó nuôi trong nhà dân chúng Trung Thổ dưỡng, nhưng mà Thiên Thần đại chiến, dân chúng lầm than, vô số người cửa nát nhà tan, ngay cả mọi người cũng không có cơm ăn, huống chi là cẩu?

Những chó nuôi trong nhà này đã không có chủ nhân cho ăn, liền đi ăn thi thể người, dính lên thi khí, dã tính đại tác, cuối cùng ngay cả chủ nhân cũng cùng một chỗ ăn hết, tu thành yêu thú.

Cẩu yêu sinh sôi nẩy nở rất nhanh, lại là ở chung, đã biến thành yêu thú tối đa trên Thiên Khiển Chi Địa, ăn người quá nhiều, thậm chí hóa thành yêu ma, có thể so với Thần Luân cường giả, lại có cẩu yêu tu thành Thần Thông, có thể so với Thần Thông cường giả, gây sóng gió, mọi nơi ăn người.

Lúc trước Giang Nam chạy ra Trung Thổ, từng ở trong bóng tối chứng kiến một đầu cẩu yêu cấp bậc Thần Thông giá ngự yêu phong cuồn cuộn mà đến, một ngụm đem sáu bảy cường giả luyện thành cương khí hết thảy ăn tươi, sau đó cưỡi gió mà đi.

Mấy người bị mấy trăm đầu cẩu yêu bao vây ở chính giữa cũng không phải nhân vật bình thường, làm thành một cái vòng nhỏ hẹp, gầm lên liên tục, ra sức chống cự, thỉnh thoảng đánh bay một đầu cẩu yêu. Lợi hại nhất vẫn là lục y nữ tử ở trung tâm, rõ ràng là Ngoại Cương cường giả, ra tay cực kỳ lăng lệ ác liệt, cương khí hóa thành kiếm khí, kiếm quang tung hoành

thiết cắt, đem tất cả cẩu yêu chặn ngang chặt đứt, kiếm pháp cực kỳ tinh diệu, thậm chí ở phía trên Liên Hoa Lạc Thần Kiếm của Dược Vương phủ!

Để cho người tấc tắc kêu kỳ lạ chính là, tu vi những người khác cho dù không bằng lục y nữ tử này, nhưng tu vi cũng cực kỳ cường hoành, chỉ có một là Hỗn Nguyên cảnh cao thủ, ba người khác vậy mà đều là Nội Cương cường giả.

Giang Nam từ xa nhìn lại, những người này thi triển võ học vậy mà đều là tâm pháp cấp tuyệt học, không chút nào kém hơn Long Hổ Tượng Lực Quyết, Thần Mộc Chân Khí, hơn nữa nhìn thân thể tố chất những người này, so với những con cháu thế gia của Tề vương phủ, Mộc vương phủ còn cường đại hơn!

Để cho người kinh dị nhất chính là, tuổi của bọn hắn cũng không lớn, nhỏ tuổi nhất mới mười lăm mười sáu tuổi, lớn cũng không quá là hơn hai mươi tuổi, nên biết ở Kiến Vũ quốc, võ đạo cường giả tu luyện đến loại cảnh giới này, thấp nhất cũng phải hai mươi tuổi, hơn nữa đã là nhân vật thiên tài khó gặp, bị tất cả đại thế gia hết lòng chiếu cố.

Bất quá, mặc dù lục y nữ tử này là Ngoại Cương cường giả, những người khác cũng không phải kẻ yếu, nhưng mà đối mặt cẩu yêu như là thủy triều vọt tới vẫn còn có chút giật gấu vá vai, trên người mỗi người đều mang thương, quần áo rách rưới, chật vật không chịu nổi.

- Ah…

Thiếu niên tu vi yếu nhất kia đột nhiên bị một đầu cẩu yêu cấp bậc Ngoại Cương một bả nhấc lên, ném vào bên trong bầy cẩu, vừa mới phát ra một tiếng hét thảm, liền bị rất nhiều cẩu yêu phá tan thành từng mảnh!

Mấy người khác thấy thế, sắc mặt thảm đạm, một thiếu niên cười thảm nói:

- La sư tỷ, tu vi của ngươi cao nhất, thực lực mạnh nhất, đừng để ý tới

chúng ta, tự mình giết đi ra ngoài trốn chạy để khỏi chết a!

La sư tỷ kia lạnh lùng nói:

- Không được, chúng ta cùng một chỗ xuống núi trừ yêu, tự nhiên là cùng nhau cùng đi!

Bên trong Cẩu bầy, một đầu cẩu yêu Ngoại Cương cảnh gào thét đánh tới, nhe răng cười nói:

- Nhân loại! Các ngươi một cái cũng mơ tưởng rời khỏi! Ăn sạch bọn hắn, ăn hết dương khí bọn hắn, chúng ta cũng có thể tiến hóa thành tinh quái!

Rất nhiều cẩu yêu thế công càng gấp, bọn người La sư tỷ càng thêm khó có thể ngăn cản, lại có một người phát ra kêu thảm thiết, bị đẩy vào bên trong cẩu bầy xé thành mảnh nhỏ.

Giang Nam đột nhiên mười vạn tám ngàn lỗ chân lông toàn thân tất cả mở ra, bản thân tràn đầy dương khí phóng lên trời, Thần Thứu Yêu Vương lại càng hoảng sợ, trong mắt hắn, giờ phút này Giang Nam giống như một mặt trời sáng quắc, hào quang vạn trượng, ở đâu còn là một người, rõ ràng là đại linh đan hình người tản mát ra mùi thuốc, hơn nữa là người sống đại linh đan!

- Chúa công thoạt nhìn thật sự là ngon miệng. . .

Hai mắt Thần Thứu Yêu Vương tỏa ánh sáng, âm thầm nuốt nước miếng, hắn tuy có tâm đem Giang Nam một ngụm nuốt vào, lại lo lắng Giang Nam thúc dục giam cầm, trong nội tâm ảo não vạn phần:

- Ăn hết chúa công, thấp nhất có thể ít khổ tu mười năm, đáng tiếc chỉ có thể xem không thể ăn. . .

- Mệnh ta xong. . .

La sư tỷ chỉ cảm thấy cương khí trong cơ thể mình vận hành bất lực, sắc

mặt không khỏi tái nhợt, trong nội tâm tuyệt vọng vạn phần, nàng tuy là Ngoại Cương cường giả, nhưng tu vi dù sao có hạn, không cách nào không ngừng không nghỉ chiến đấu xuống, giờ phút này tu vi của nàng đã dầu hết đèn tắt, coi như là muốn chạy trốn khỏi nơi đây, cũng là hữu tâm vô lực rồi.

Lại vào lúc này, đột nhiên cẩu yêu như là thủy triều thối lui, gào thét lao nhanh hướng một phương hướng khác bão táp mà đi, trong chớp mắt bên người ba người ngay cả một yêu thú cũng không có.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 80: Tiểu Muội Giang Lâm. (2)

Bọn người La sư tỷ kinh hồn vừa định, vội vàng thở dốc, giương mắt nhìn đi, chỉ thấy đám cẩu yêu kia chạy đi gần dặm chi địa, quay chung quanh một thiếu niên tấn công chém giết, trong nội tâm không khỏi kinh ngạc vạn phần.

Một đầu cẩu yêu dẫn đầu phốc đến, còn chưa tiếp cận bên người thiếu niên kia, đột nhiên chỉ nghe sóng biển bành trướng, 'Rầm Ào Ào' tịch quyển, trên người thiếu niên kia bắn ra một đám cương khí, thoát thể mà ra, trở lại thành chân khí, hóa thành một đạo Trường Hà, nhẹ nhàng quét qua, chỉ nghe răng rắc răng rắc tiếng bạo liệt cốt cách truyền đến, đầu cẩu yêu này lại bị hắn sinh sinh quét thành hai đoạn!

Càng nhiều cẩu yêu nữa như thủy triều vọt tới, tiếng hô rung trời, chân khí quanh thân thiếu niên kia không ngừng tuôn ra, hóa thành đủ loại chiêu thức, Trường Giang Minh Nguyệt, thủy triều lên xuống, Hổ Tượng bôn đằng, Giao Long bay múa, Cự Mộc quét ngang, lại có chân khí hóa thành Hỗn Nguyên Khai Bi Thủ, Hóa Huyết Thần Công, cùng với từng đạo kiếm quang, kiếm quang cùng một chỗ, liền có hoa sen rụng xuống, đem cẩu yêu xuyên thủng.

Càng làm cho bọn người La sư tỷ kinh hãi chính là, thiếu niên này từ đầu đến cuối cũng không có nâng lên một ngón tay, mà là toàn bộ nhờ tinh thần ý niệm của mình thúc dục chân khí bản thân hóa thành đủ loại chiêu thức, tựa như hơn mười người đồng loạt ra tay!

- Tuổi của hắn so với ta còn nhỏ, như thế nào tinh thần ý niệm cường đại như vậy?

Trong nội tâm La sư tỷ âm thầm kinh dị.

Nàng lại không biết, trải qua một tháng thời gian này rèn luyện, tu vi của

Giang Nam đã thâm hậu đến tình trạng mà Nội Cương cường giả cũng không cách nào với tới, chân khí phóng ra ngoài, thiên biến vạn hóa, chân khí của hắn mạnh mẽ, có thể so với cương khí, trong cơ thể lại có Chân Cương hộ thể, chất lượng càng là hơn xa chân khí, mặc dù là Ngoại Cương cường giả cũng chưa chắc sẽ là đối thủ của hắn.

Tinh thần ý niệm của hắn càng là cường hoành, đã đến cấp độ lột xác thành thần niệm.

Mấy hơi thở tầm đó, tất cả cẩu yêu hết thảy bị mất mạng, chỉ còn lại có bốn đầu cẩu yêu cấp bậc Ngoại Cương là cường đại nhất, gào thét liên tục, hướng Giang Nam tấn công mà đi.

Bốn đầu cẩu yêu này so với cẩu yêu bình thường càng thêm cực lớn, mỗi một đầu đều có mấy ngàn cân, xu thế bổ nhào về phía trước trọn vẹn là mấy vạn cân lực lượng đè xuống!

Bọn người La sư tỷ không khỏi thay Giang Nam đổ mồ hôi lạnh, yêu thú trời sinh khí lực cường đại, hơn xa nhân loại, bất quá chỗ khiếm khuyết chính là không có hệ thống tâm pháp tu luyện, nhưng mà ở đơn thuần trên lực lượng, cùng cảnh giới xuống, nhân loại cao thủ tuyệt đối không cách nào chống lại yêu thú.

Huống chi, đây là bốn đầu cẩu yêu cấp bậc Ngoại Cương, ở dưới liên hợp tấn công, thanh thế là kinh người bực nào?

Rống !

Giang Nam đánh ra một chưởng, đột nhiên một tiếng Long Ngâm cao vút vang lên, Hỏa Long tung hoành, hô một tiếng cuốn qua, một đầu cẩu yêu lập tức bị Hỏa Long quét trúng, còn chưa bổ nhào vào trước mặt Giang Nam, liền bị đốt thành tro bụi!

Răng rắc!

Lại có một đầu cẩu yêu bị chân khí biến thành Hỏa Long này sinh sinh

liệt sọ mở não, óc bị Liệt Hỏa cháy sạch sôi trào!

Đông!

Cẩu yêu bên kia đâm vào lòng bàn tay Giang Nam, Giang Nam đứng thẳng bất động, mà đầu cẩu yêu này lại bị chấn đến cao cao bắn lên, cốt cách toàn thân đùng đùng bạo toái, biến thành một bãi bùn nhão nằm trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích!

Đầu cẩu yêu cuối cùng kia thấy thế, không dám tái chiến, cụp đuôi liền hướng xa xa bão táp mà đi, Giang Nam mặt không biểu tình, từ trên lưng gỡ xuống Nhạn Minh Cung, giương cung liền bắn, một mũi tên sáng chói đuổi theo đầu cẩu yêu này, ô hay một tiếng đem hắn bắn thủng, lập tức nổ tung, huyết nhục vẩy ra!

Bọn người La sư tỷ thấy nghẹn họng nhìn trân trối, sau nửa ngày nói không ra lời, ngắn ngủn qua một lát thời gian này, thiếu niên kia liền đem tất cả cẩu yêu tàn sát không còn, quả thực là cường hoành đến không hợp thói thường!

Giang Nam bước đi đến trước mặt bọn người La sư tỷ, La sư tỷ liền vội vàng khom người thi lễ, cung kính nói:

- La Thanh đa tạ huynh đài trượng nghĩa, xuất thủ cứu giúp. Đại ân đại đức như thế, La Thanh ghi nhớ trong lòng, không dám quên.

Giang Nam dò xét lục y nữ tử, trước mắt không khỏi thầm khen một tiếng, thiếu nữ này trời sinh trắng nõn, da thịt vô cùng mịn màng, hồn nhiên không giống một võ đạo cường giả múa thương múa bổng, ngược lại là tiểu thư khuê các, tuổi trẻ thiếu nữ từ trong hương các đi ra.

- Tiểu nương tử, muốn cưỡi chim to không?

Thần Thứu Yêu Vương chứng kiến hình dạng La Thanh, không khỏi hưng phấn lên, mặt mày hớn hở, cười hắc hắc nói:

- Chủ công nhà ta chim to, vừa lớn lại thoải mái, ngươi cưỡi đi lên tuyệt đối sảng khoái. . .

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, hung hăng trừng Thần Thứu Yêu Vương liếc, thầm nghĩ một tiếng xui:

- Ta làm sao lại quên chuyện này, Thần Thứu này bệnh cũ lại tái phát, vừa nhìn thấy mỹ nữ liền nhịn không được đùa giỡn. . .

Sắc mặt La Thanh ửng đỏ, có chút chân tay luống cuống, nàng sớm đã chú ý tới Ngốc Ưng trên đầu vai Giang Nam kia, cho rằng chỉ là sủng vật, không nghĩ tới đầu Ngốc Ưng này vậy mà có thể mở miệng nói chuyện, hơn nữa nghe ngữ khí thấy thế nào đều giống như một lão lưu manh tích ác nhiều năm.

- Điểu tự nhiên không thể nào là lưu manh, như vậy lưu manh nhất định là điểu chủ nhân.

Trong lòng La Thanh có chút bối rối, thầm nghĩ:

- Hắn thiếu niên này cứu ta là vì coi trọng ta. . . Hắn lợi hại như vậy, bản lĩnh lại cao, nếu như dùng sức mạnh mà nói chỉ sợ ta không phải là đối thủ của hắn, hơn nữa. . . hắn lớn lên tuấn tú, nếu ân cần lấy chút ít, tình ý chân thành, người ta hơn phân nửa sẽ ỡm ờ theo hắn, làm gì cần dùng sức mạnh. . .

Giang Nam vội vàng ho khan một tiếng, che dấu xấu hổ, âm thầm giam cầm Thần Thứu Yêu Vương, miễn cho hắn còn nói ra cái gì không đứng đắn, nói khẽ:

- Vị sư tỷ này, xin hỏi có gặp được một tiểu cô nương như vậy hay không?

- Ngươi đừng dùng sức mạnh, ta theo ngươi là được. . .

La Thanh tâm loạn như ma, vừa mới nói ra lời này, đột nhiên chỉ thấy

cương khí của Giang Nam tự động ly thể hóa thành chân khí, chân khí biến hóa, biến hóa thành bộ dáng một thiếu nữ, giống như đúc, thế mới biết mình đã hiểu lầm, sắc mặt không khỏi đỏ bừng.

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực:

- Cô nương này cũng là cổ quái, như thế nào đột nhiên không đầu không đuôi toát ra một câu như vậy?

Hôm nay, tinh thần ý niệm của hắn đã tiếp cận cấp bậc thần niệm, đối với điều khiển chân khí có thể nói cẩn thận nhập vi, không những đem chân khí này diễn hóa thành các loại dị thú như Long Hổ Tượng, đồng dạng cũng có thể theo tâm ý biến hóa trưởng thành.

Hai người khác bên cạnh La Thanh nháy mắt mấy cái, trong lòng cũng dị thường buồn bực, không rõ nàng như thế nào đột nhiên nói ra những lời này.

Sắc mặt La Thanh tao hồng, âm thầm gắt một cái, tinh tế dò xét bộ dáng cô gái kia, nghi ngờ nói:

- Xem bộ dáng này, phảng phất là Giang sư tỷ, bất quá niên kỷ so với Giang sư tỷ nhỏ hơn mấy tuổi. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 81: Ngươi Đừng Dùng Sức Mạnh…

Trong nội tâm Giang Nam thình thịch đập loạn, một nam tử tuổi còn trẻ bên người La Thanh trịnh trọng gật đầu nói:

- Hẳn là Giang sư tỷ, Giang sư tỷ trước đó không lâu hồi hương tế điện cha mẹ người nhà, giờ phút này đã trở về núi rồi. Hẳn là sư huynh ngươi quen biết cùng Giang sư tỷ?

- Giang sư tỷ của các ngươi, phải chăng tên là Giang Lâm?

Giang Nam vội vàng nói.

Ba người liên tục gật đầu.

Giang Nam thật dài thở phào một cái, một khối Thạch Đầu trong nội tâm cuối cùng rơi xuống:

- Tiểu muội quả nhiên còn sống. . . Giang sư tỷ? Lâm nhi như thế nào sẽ trở thành sư tỷ của bọn hắn? Vừa rồi mấy người kia nói trở về núi, chẳng lẽ nói Lâm nhi gia nhập môn phái?

Nghĩ tới đây, ánh mắt Giang Nam đảo qua bọn người La Thanh, dò hỏi:

- Mấy vị, các ngươi hẳn là đệ tử Tinh Nguyệt Thần Tông?

Trong lòng của hắn còn có mấy phần hiếu kỳ, Tinh Nguyệt Thần Tông được xưng chỉ tuyển nhận Thần Luân cường giả làm đệ tử, thực lực mấy người kia tuy không kém, nhưng so với Thần Luân cường giả còn xa xa không bằng. Mà Giang Lâm thì càng là một tiểu nữ hài yếu đuối, như thế nào sẽ trở thành sư tỷ của bọn hắn?

- Tinh Nguyệt Ma tông?

Bọn người La Thanh lộ ra kiêng kị cùng vẻ chán ghét, lắc đầu nói:

- Sư huynh, ngươi xem chúng ta như là người trong ma đạo sao? Tinh Nguyệt Ma tông tuy rất cường, nhưng Huyền Thiên Thánh tông chúng ta cũng không kém cỏi, hơn nữa Huyền Thiên Thánh tông chúng ta chính là danh môn chính phái, há là Ma Đạo chi lưu có khả năng so sánh hay sao?

- Huyền Thiên Thánh tông? Nguyên lai tiểu muội bái nhập Huyền Thiên Thánh tông làm môn hạ.

Giang Nam nao nao, hắn đối với Tinh Nguyệt Thần Tông nhận thức cũng chỉ là từ trong miệng Tứ hoàng tử Tô Hoảng biết được, đối với môn phái nhận thức cũng vẻn vẹn dừng ở đây, vẫn là lần đầu nghe nói cái tên Huyền Thiên Thánh tông này, nghi ngờ nói:

- La sư tỷ, vừa rồi các ngươi nói Tinh Nguyệt Ma tông, vì sao ta nghe người khác nói là Tinh Nguyệt Thần Tông?

La Thanh không dám lãnh đạm, hồi đáp:

- Tinh Nguyệt Thần Tông là đệ tử Ma tông xưng hô đối với môn phái của mình, hướng trên mặt mình thiếp vàng, nhưng ở môn phái khác chính là Tinh Nguyệt Ma tông.

- Thì ra là thế.

Giang Nam nhẹ gật đầu, suy nghĩ nói:

- Ta nguyên bản có ý tứ gia nhập Tinh Nguyệt Ma tông, tìm kiếm pháp môn cao siêu hơn Ma Ngục Huyền Thai Kinh, bất quá tiểu muội đã gia nhập Huyền Thiên Thánh tông, ta đây cũng chỉ có gia nhập Huyền Thiên Thánh tông rồi, như vậy cũng tốt bảo hộ nàng. Nàng là thân nhân duy nhất của ta, ta quả quyết không thể để cho nàng bị chút tổn thương nào!

Hắn lại hỏi thăm vài câu, hiểu rõ tình cảnh của Giang Lâm.

La Thanh bọn người không biết không nói, có chút cực kỳ hâm mộ lại có chút ghen ghét nói:

- Giang sư tỷ tư chất tốt, bị trưởng lão Thánh tông coi trọng, đặc biệt đề bạt, trở thành nhập thất đệ tử của Thánh tông. Mà chúng ta không có vận khí tốt như vậy, tuy tư chất cũng không kém, nhưng không có kinh thế hãi tục như Giang sư tỷ, chỉ có thể trước làm môn sinh, thường xuyên tiếp một ít nhiệm vụ sư môn, xuống núi săn giết yêu thú, đổi lấy tâm pháp cao thâm, đợi tu thành Thần Luân, mới có thể trở thành đệ tử Thánh tông, hơn nữa còn là ký danh đệ tử, muốn trở thành nhập thất đệ tử, yêu cầu rất cao.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, trong nội tâm đối với phương thức Huyền Thiên Thánh tông tuyển bạt đệ tử đã có đại khái hiểu rõ, Huyền Thiên Thánh tông cùng Tinh Nguyệt Ma tông không sai biệt lắm, cấp bậc Thần Luân chỉ là có thể thành ký danh đệ tử, muốn trở thành nhập thất đệ tử, thì còn cần tu vi cao siêu hơn.

Nhưng mà đối với nhân vật tư chất cực tốt, thường thường sẽ mở một mặt lưới.

- La sư tỷ, ta nguyên vốn định tiến về Tinh Nguyệt Ma tông bái sư học nghệ, giờ phút này mới biết được đó là môn phái Ma Đạo, nếu không có sư tỷ chỉ điểm, liền suýt nữa ngộ nhập lạc lối.

Giang Nam ôn hòa cười nói:

- Hôm nay ta ý định bỏ gian tà theo chính nghĩa, bái nhập Thánh tông làm môn hạ, không biết sư tỷ có thể dẫn tiến hay không?

La Thanh đại hỉ, cười nói:

- Lần này nếu mấy người chúng ta không có sư huynh xuất thủ cứu giúp, liền bỏ mạng ở nơi này, nếu sư huynh có thể một đường làm bạn, chúng ta tự nhiên cam tâm tình nguyện đến cực điểm.

Tên còn lại tên là Uông Phong, còn có một người tên là Ngụy Hạo lấy

lòng nói:

- Sư huynh bản lĩnh cao cường, nếu tu luyện vài năm nữa liền có thể tu thành Thần Luân, thành ký danh đệ tử, đến lúc đó kính xin sư huynh nhiều hơn trông nom mấy người chúng ta!

Giang Nam mỉm cười, hắn tu luyện chính là Ma Đạo tâm pháp, Ma Ngục Huyền Thai Kinh, căn bản không có khả năng cải biến tâm pháp, hắn ý định bái nhập Huyền Thiên Thánh tông làm môn hạ, ngoại trừ là vì bảo hộ thân muội muội của mình, còn có một tầng nguyên nhân khác, cái kia chính là học tập pháp môn cao siêu hơn bên trong Huyền Thiên Thánh tông.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh có pháp không môn, có tâm pháp cường đại, lại không có chiêu thức hoặc là Thần Thông, không cách nào đem ưu thế tu vi hóa thành lực công kích, mà theo tu vi tinh thâm, Giang Nam phát hiện các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết cùng Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết càng ngày càng khó thỏa mãn yêu cầu của hắn, cho nên có thể bái nhập đại phái như Huyền Thiên Thánh tông, đối với tu vi tiến cảnh của hắn tăng lên cũng có lợi thật lớn.

La Thanh cười nói:

- Sư huynh đợi một lát, chúng ta thu thập những răng nanh này, sau khi trở về giao nộp liền có thể đổi lấy tâm pháp rất tốt.

Lúc này mấy người đem tất cả răng nanh của cẩu yêu nhổ xuống, bọn hắn nguyên vốn đã giết không ít cẩu yêu, Giang Nam càng là nhất cổ tác khí tru diệt mấy trăm cái, càng có bốn đầu cẩu yêu chính là cấp bậc Ngoại Cương, để cho bọn người La Thanh mừng rỡ, thầm nghĩ vận khí.

Những cẩu yêu này số lượng rất nhiều, thu thập tốn hao thời gian không ngắn, Giang Nam đạt được tin tức Giang Lâm, trong nội tâm cũng an định lại, thầm nghĩ:

- Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng nói, ta tu luyện đến Nội Cương cảnh liền có

thể kích phát Đâu Suất Thần Hỏa đệ nhị trọng, hiện tại, ta đã tu luyện đến Nội Cương, có lẽ có thể mượn nhờ đệ nhị trọng thần hỏa Luyện Thể đi à nha? Ta có được Đâu Suất Thần Hỏa U Minh Thần Thủy, kích phát tầng thứ hai thần hỏa thần thủy, Thủy Hỏa Luyện Thể, không biết có thể đột phá, tu thành thân thể cường đại giống như Thần Luân cường giả hay không? Nếu có thể tu thành, nắm chắc trở thành đệ tử Huyền Thiên Thánh tông cũng lớn hơn một ít!

Thần Luân cường giả có được một Long mười Tượng chi lực, thân hình đã đạt tới cực hạn mà võ đạo có khả năng đạt tới, mà hôm nay lực lượng của Giang Nam đã đạt tới trình độ một Long ba Tượng, chỉ kém bảy Tượng chi lực, liền có thể có được thân thể cường đại như Thần Luân cường giả!

Hắn lập tức phân ra một cỗ cương khí, hung hăng đâm vào Đâu Suất Thần Hỏa bên trong mi tâm, lập tức chỉ cảm thấy một cổ Hỏa Nguyên Lực mãnh liệt bành trướng phun dũng, trong chốc lát trải rộng quanh thân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 82: Dã Cẩu Đạo Nhân. (1)

Hắn chỉ cảm thấy mình phảng phất trong nháy mắt này biến thành một đại lò luyện, trong cơ thể nhiệt độ cao thậm chí đủ để hòa tan đại đa số kim loại đương thời!

Xùy~~!

Hai đạo Hỏa Nguyên Lực từ trong mũi của hắn phun ra, thẳng tắp như mũi tên, bắn trên mặt đất, chỉ thấy mặt đất lập tức xuất hiện hai cái cửa động thật sâu, bùn đất đều bị cháy sạch!

Cũng may bọn người La Thanh đang thu thập răng nanh, không có phát hiện bức dị tượng này, nếu không tất nhiên sẽ giật mình kêu lên.

- Hỏa Nguyên Lực hảo cường hoành, nhiệt lượng so với đệ nhất trọng thần hỏa, ít nhất cường đại gấp 10 lần!

Trong nội tâm Giang Nam hoảng sợ, nếu không phải hắn tu thành Nội Cương, có Nội Cương hộ thể, chỉ sợ đơn giản sẽ bị cỗ thần hỏa này đốt hóa thành tro!

Bất quá đệ nhị trọng thần hỏa hiệu lực cũng càng thêm kinh người, nguyên bản một ít tạp chất mà đệ nhất trọng thần hỏa cùng thần thủy không cách nào rèn luyện, giờ phút này cũng bị luyện đi ra ngoài.

- Thủy Hỏa rèn luyện, đã có thần hỏa, còn cần thần thủy!

Hắn phân ra một cỗ cương khí, xúc động U Minh Thần Thủy, dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh thống ngự, Thủy Hỏa giao công, cộng đồng dày vò thân hình, thần thủy cọ rửa, thần hỏa dung luyện, để cho thân thể của hắn trở nên càng thêm hoàn mỹ, hắn có thể cảm giác được một cổ lực lượng khổng lồ ở trong người nhúc nhích, phảng phất muốn phá thể mà ra!

Thân thể như kén, lực lượng như tằm, kén phá điệp biến, liền có thể đột phá cực hạn!

Giang Nam liên tục không ngừng thúc dục cương khí, kích phát Đâu Suất Thần Hỏa, U Minh Thần Thủy, thần thủy cọ rửa, thân như lò luyện, rèn luyện không ngừng, đồng thời cương khí không ngừng rung động lắc lư, chấn động, ba quản cùng nhau, đồng thời rèn luyện thân thể.

Cương khí rèn luyện thân thể, cần tiêu hao tu vi thật lớn, đơn giản không thể vận dụng, bất quá hắn tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hấp thu mặt trời nguyên khí giữa không trung, cương khí liên tục không dứt, vô cùng vô tận, căn bản không quan tâm chút tiêu hao ấy.

Đã qua thật lâu, bọn người La Thanh rốt cục đem tất cả răng nanh thu thập hoàn tất, lực lượng trong cơ thể Giang Nam cũng lần nữa gia tăng lên một Tượng chi lực, đạt tới trình độ một Long bốn Tượng. Tùy ý bọn người La Thanh thông minh như thế nào, cũng hồn nhiên không ngờ tới, Giang Nam trong đoạn thời gian này, thực lực vậy mà lại có tăng lên không nhỏ!

- Giang sư huynh, những răng nanh này tuy không phải bảo bối gì, nhưng là tài liệu cần thiết của nhiệm vụ sư môn.

Sau khi bọn người La Thanh thu thập hoàn tất, phân ra một phần lớn nhất giao cho Giang Nam, cười nói:

- Nếu như Sư huynh bái nhập Huyền Thiên Thánh tông ta, muốn tu hành tâm pháp càng cao thâm, liền có thể dùng những răng nanh này đưa ra nhiệm vụ, đổi lấy công lao, công lao nhiều hơn, liền có thể hối đoái tâm pháp.

Giang Nam không có chối từ, đem răng nanh nhận lấy, uy lực các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết với hắn mà nói thật có chút chưa đủ, Giang Tuyết tỷ tỷ cũng không chỉ một lần chỉ ra điểm này, nói hắn bởi vì tâm pháp hạn chế, cùng cảnh giới ở địa phương lạc hậu như Kiến Vũ quốc có thể xưng hùng, nhưng đến thế giới càng thêm bao la bên ngoài, liền có chút ít khó nói.

- Vị Giang sư huynh này thật sự là kỳ quái, tựa như cùng cẩu yêu có cừu oán, chẳng lẽ hắn muốn diệt tộc cẩu yêu trên Thiên Khiển Chi Địa. . .

Giang Nam cùng bọn người La Thanh, Uông Phong kết bạn mà đi, cũng không lâu lắm, liền để cho bọn người La Thanh phát hiện một chỗ không đúng, số lượng yêu thú trên Thiên Khiển Chi Địa tuyệt đối không ít, nhưng đối với yêu thú khác, Giang Nam đều là hào hứng không nhiều, trừ khi chủ động hướng bọn hắn công kích, nếu không tuyệt không để ý tới.

Duy chỉ có cẩu yêu, Giang Nam là thống hạ sát thủ, gặp một cái giết một cái, gặp hai cái giết một đôi, thà giết nhầm không buông tha, được xưng tụng tâm ngoan thủ lạt.

Bọn hắn cùng nhau đi tới, Giang Nam trước trước sau sau lại tiêu diệt mấy trăm đầu cẩu yêu, cộng thêm cẩu yêu mà bọn hắn nguyên lai săn đuổi, bọn hắn mỗi người cũng có thể đi sư môn đổi một môn tuyệt học Thần Thông cấp.

- Lần này phát đạt!

Bọn người La Thanh mở cờ trong bụng, đối với Giang Nam không khỏi khâm phục vạn phần, thầm nghĩ:

- Chỉ là Giang sư huynh yêu thích thật sự quá đặc thù một tí, chỉ săn giết cẩu yêu, để cho thu hoạch của chúng ta có chút đơn điệu. Nếu có thể lại giết vài đầu yêu thú khác, cái kia liền dệt hoa trên gấm rồi.

Mấy người bọn họ đối với Giang Nam tâm phục khẩu phục, Giang Nam không chỉ là ân nhân cứu mạng bọn hắn, hơn nữa cùng nhau đi tới cũng tuyệt không keo kiệt, để cho bọn hắn thu hoạch tương đối khá, mỗi người đều có đại thu hoạch.

Đột nhiên, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đóa pháo hoa, bịch một tiếng nổ tung, ở giữa không trung hóa thành một mảnh hoa vũ tịnh lệ.

- Ồ? Ai tại phóng thích Diễm Hỏa triệu tập đồng môn?

La Thanh ngẩng đầu nhìn lại, nghi hoặc vạn phần nói:

- Giang sư huynh, đây là Diễm Hỏa mà Huyền Thiên Thánh tông ta dùng để triệu tập đồng môn, nếu như có chuyện, chỉ cần đốt Diễm Hỏa, đồng môn ở phụ cận sẽ gặp tiến đến trợ giúp.

Sắc mặt Ngụy Hạo có chút không vui nói:

- Lúc chúng ta bị vây khốn, cũng từng phóng thích Diễm Hỏa cầu cứu, liền không ai đến đây cứu viện chúng ta.

Uông Phong lắc đầu nói:

- Chúng ta vận khí không tốt, khi đó hơn phân nửa phụ cận không có đồng môn. Phía trước đã có đồng môn phóng thích Diễm Hỏa, hơn phân nửa là gặp phải nguy hiểm, vẫn là đi xem một chút.

Lúc này bọn người Giang Nam nhanh hơn bước chân, về phía trước chạy như bay mà đi, cũng không lâu lắm, mấy người liền chạy vội ra hơn mười dặm, rốt cục đi vào phụ cận Diễm Hỏa.

- La Thanh sư muội, xem ra lần này các ngươi tử thương thảm trọng a!

Đột nhiên chỉ nghe một thanh âm có chút hả hê truyền đến, sắc mặt bọn người La Thanh biến hóa, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy sáu gã nam nữ trẻ tuổi cùng một người trung niên nam tử dắt tay nhau đi tới, trong đó một vị nữ tử dung mạo hơi tệ cười nói:

- Các ngươi tám người cùng một chỗ rời núi, như thế nào lúc này chỉ có bốn cái, hơn nữa còn có một người xa lạ? Chẳng lẽ những người khác chết rồi hả? Liên tiếp chết năm người, ngươi cái này làm sư tỷ thật tội đáng chết vạn lần!

La Thanh hiển nhiên cùng cô gái này không hòa thuận, mặt như sương lạnh, lạnh lùng nói:

- Nguyên lai là Việt Tú sư tỷ, vừa rồi chẳng lẽ là các ngươi phóng thích Diễm Hỏa?

Nàng kia tên là Việt Tú, không khỏi đắc ý, cười nói:

- Không sai. lần này chúng ta rời núi săn giết yêu thú, chẳng những không ai thương vong, ngược lại thu hoạch tương đối khá, bởi vậy mới phóng thích Diễm Hỏa, muốn mời đồng môn ở phụ cận cùng một chỗ tới, chia xẻ thu hoạch của chúng ta.

La Thanh 100 cái không tin, cười lạnh nói:

- Việt Tú sư tỷ, ngươi gần đây ưa thích cướp đoạt thu hoạch người khác, như thế nào lần này hảo tâm như vậy?

Uông Phong thấp giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 83: Dã Cẩu Đạo Nhân. (2)

- Giang sư huynh, lúc La sư tỷ vừa mới bái Nhập Thánh tông, Việt Tú sư tỷ ỷ thế hiếp người, đã từng nhiều lần đem người cướp đoạt vơ vét thu hoạch của người khác săn giết yêu thú, khi đó La sư tỷ tu vi thấp, cũng bị nàng vơ vét mấy lần. Về sau La sư tỷ tu vi tăng cao, cùng nàng đấu mấy trận, bởi vậy giữa hai người rất có mâu thuẫn.

Trong nội tâm Giang Nam hiếu kỳ, nghi ngờ nói:

- Vơ vét tài sản người khác, chẳng lẽ Huyền Thiên Thánh tông mặc kệ sao?

Uông Phong cùng Ngụy Hạo trên mặt sầu khổ, lắc đầu nói:

- Chúng ta những người này đều là môn sinh, ở trong Thánh tông không có Địa vị gì, Thánh tông sao có thể hỏi đến những chuyện nhỏ nhặt này? Ở bên trong Thánh tông, môn sinh cướp đoạt vơ vét tài sản người khác không chỉ một Việt Tú sư tỷ, dù sao nhiệm vụ sư môn cực kỳ nguy hiểm, vơ vét tài sản người khác, cầm công lao của người khác đi hối đoái tâm pháp, đã an toàn, cũng có thể rất nhanh tăng thực lực lên.

Giang Nam yên lặng gật đầu:

- Thì ra là thế, xem ra Huyền Thiên Thánh tông tuy là danh môn chính phái, nhưng cũng không phải là không có ác tha.

Việt Tú dương dương đắc ý, cười nói:

- La Thanh sư muội, chúng ta mời một vị Thần Thông tiền bối tương trợ, tự nhiên thu hoạch tương đối khá, vị này chính là Điền Cú tiền bối, chính là Thần Thông cấp cường giả!

Trong đám người tên trung niên nam tử kia khẽ gật đầu, sắc mặt ấm áp, cười nói:

- Không dám xưng tiền bối, chư vị xưng hô ta Điền Cú đạo nhân là được. Ta thấy các ngươi tu vi thấp kém, ở loại địa phương nguy hiểm như Thiên Khiển Chi Địa này lịch lãm rèn luyện, không để ý liền chết ở dưới nanh vuốt yêu thú, trong nội tâm thật sự thương tiếc, nhìn không được lúc này mới tương trợ.

- Thần Thông cường giả?

Trong lòng mấy người La Thanh cả kinh, không có nghĩ đến trung niên nam tử xấu xí này dĩ nhiên là một vị Thần Thông cường giả, vội vàng khom người nói:

- Bái kiến tiền bối!

Giang Nam cũng không khỏi lộ ra dị sắc, trong Kiến Vũ quốc số lượng Thần Thông cường giả không nhiều lắm, thường thường như Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, nhưng mà không nghĩ tới ở loại địa phương như Thiên Khiển Chi Địa này, tùy tùy tiện tiện đụng phải một cái.

Chỉ là, vị "Điền Cú đạo nhân" này tổng cho hắn một loại cảm giác không đúng, để cho trong lòng của hắn cảnh giác.

- Miễn lễ miễn lễ.

Điền Cú đạo nhân kia cười ha hả nói:

- Ta cùng Huyền Thiên Thánh tông các ngươi có sâu xa, giúp đỡ bọn ngươi một tay tự nhiên là nên phải, các ngươi xuất sinh nhập tử săn giết yêu thú, thật sự là đáng thương, nếu ta ra tay, đơn giản liền có thể diệt sát vô số yêu vật, tự nhiên sẽ cho các ngươi đại thu hoạch, hoàn thành sư môn nhiệm vụ cũng dư xài. Bất quá, hôm nay các ngươi người quá ít, tốt nhất có thể triệu tập nhiều một ít đồng môn, khiến người khác có chỗ tốt đều dính, như vậy mới không phụ đạo nhân một phen tài bồi.

Hắn chánh nghĩa lẫm nhiên, để cho người không khỏi tâm vui mừng thần phục, La Thanh chần chờ thoáng một phát nói:

- Tiền bối có chỗ không biết, lúc trước chúng ta gặp nạn, đã đem Diễm Hỏa thả ra, hôm nay không có mặt Diễm Hỏa khác trên người.

- Trên người Đạo nhân này có yêu khí!

Thần Thứu Yêu Vương híp híp đôi mắt ưng, đưa lỗ tai hướng Giang Nam thấp giọng nói.

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình:

- Đúng vậy, là yêu khí! Bất quá đạo nhân này che dấu vô cùng tốt, ngay cả ta cũng bị hắn dấu diếm! Hắn đã có thể biến hóa làm người, tự nhiên là đại yêu tu thành Thần Thông! Một đầu đại yêu sao có thể có hảo tâm như vậy, trợ giúp người Huyền Thiên Thánh tông săn giết yêu thú? Ở trong đó tất có chuyện ẩn!

Điền Cú đạo nhân kia nghe được lời nói của La Thanh, lộ ra một vẻ thất vọng, lập tức cười nói:

- Đã như vầy, chúng ta liền chờ một lát, nhìn xem đồng môn khác của các ngươi có thể chạy đến không. Đến lúc đó đạo nhân ta liền mang bọn ngươi tiến về Vạn Yêu Cốc, không phải ta khoe khoang, dùng tu vi thực lực của đạo nhân ta, một chiêu Thần Thông, liền có thể diệt sát hàng trăm hàng ngàn yêu thú, cho các ngươi nhặt cũng không kịp nhặt, đến lúc đó tự nhiên tất cả đều vui vẻ.

La Thanh đang muốn gật đầu, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- La sư tỷ, ta và ngươi bắt được tài liệu đã đầy đủ rồi, làm gì chiếm tiện nghi của những người khác? Huống chi, ta còn cần ngươi dẫn đường, tiến về Thánh tông.

La Thanh có chút chần chờ, liếc nhìn Điền Cú đạo nhân kia, lại nhìn Việt

Tú một chút, cắn răng nói:

- Tốt!

Điền Cú đạo nhân kia khẽ nhíu mày, quay đầu nhìn về phía Giang Nam, bộ dáng hòa ái, ôn nhu nói:

- Thiếu niên, ngươi cũng biết ngươi bỏ qua bao nhiêu kỳ ngộ không?

Giang Nam bị hắn nhìn thẳng, chỉ cảm thấy ánh mắt của hắn làm cho người sởn hết cả gai ốc, vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

- Tiền bối, cái kỳ ngộ này ta tự nhiên muốn bắt, tiếc rằng ta xác thực có chuyện quan trọng tại thân. La sư tỷ, chúng ta đi a.

Điền Cú đạo nhân thở dài nói:

- Ngươi phải đi, thật làm cho đạo nhân ta khó xử a. . .

Việt Tú nhịn không được nói:

- Điền Cú tiền bối, có người chó cắn Lã Động Tân, không biết nhân tâm tốt, không lĩnh hảo ý của ngươi, chúng ta cần gì phải ngăn trở?

Điền Cú đạo nhân không có trả lời, ánh mắt tiếp tục gắt gao nhìn thẳng Giang Nam, ôn nhu nói:

- Thiếu niên, ta tự hỏi che dấu vô cùng tốt, không có nửa phần sơ hở, ngươi là như thế nào nhìn ra được?

Bọn người La Thanh, Việt Tú nghe nói như thế, vẻ mặt mờ mịt:

- Cái gì là che dấu vô cùng tốt? Điền Cú tiền bối che dấu cái gì?

Hắn lời này lại để cho người không hiểu ra sao, bất quá Giang Nam lại nghe đã hiểu, trong nội tâm ám run sợ:

- Đầu đại yêu này lòng nghi ngờ cực nặng, rất thông minh, xem ra tu vi tuyệt đối không kém!

Điền Cú đạo nhân thấy hắn không đáp, tự nhủ:

- Dã Cẩu đạo nhân ta từ khi xuất đạo đến nay, ăn người không biết bao nhiêu, một ngày rốt cục khai mở Linh trí, hiểu được tu luyện. Rốt cục có một ngày, ta ăn hết một cường giả hương vị ngon, phát hiện trên người hắn có một môn tâm pháp, đọc qua thế mới biết, nguyên lai lúc trước ta tự mình lĩnh ngộ chút ít kia, hết thảy đều là cặn bã! Nhân loại vậy mà có thể khai phát ra tâm pháp thần diệu như thế, ăn tươi bọn họ thật là đáng tiếc. . .

Hắn liếm liếm bờ môi, lẩm bẩm nói:

- Sau khi đạt được tâm pháp của bọn hắn lại ăn tươi bọn hắn, như vậy lại không thể tiếc rồi.

Bọn người La Thanh, Việt Tú trừng to mắt, nghẹn họng nhìn trân trối nghe đạo nhân này tự nói chuyện, trong nội tâm không khỏi có cảm giác kinh hoàng. Việt Tú cười khanh khách hai tiếng, thanh âm run rẩy, nhõng nhẽo cười nói:

- Tiền bối, ngài nhất định là cùng chúng ta những vãn bối này nói giỡn đúng không. . .

Dã Cẩu đạo nhân mỉm cười, ánh mắt như trước rơi vào trên người Giang Nam, nói khẽ:

- Ta ý thức được điểm này, liền bắt đầu với loại hoạt động này, trời có mắt, rốt cục bị ta ăn hết một vị Thần Thông cao thủ, đạt được tâm pháp Thần Thông cấp của hắn. Không biết bao nhiêu người chết ở trong miệng của ta, nhưng bị người nhìn thấu vẫn là lần đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 84: Thần Niệm Giao Phong. (1)

Đắc đắc đắc!

Bọn người La Thanh, Việt Tú nhịn không được hàm răng run rẩy, một người trong đó lặng lẽ hướng ra phía ngoài động bước chân, đi ra hơn mười trượng, quát to một tiếng hướng xa xa chạy như điên, tốc độ cực nhanh.

Dã Cẩu đạo nhân tiếp tục nhìn chằm chằm Giang Nam, mặc kệ cho người nọ đào tẩu, những người khác thấy thế, vội vàng quay người liền trốn, bốn phương tám hướng chạy thục mạng, chỉ có bốn người La Thanh cùng Việt Tú như trước lưu tại nguyên chỗ, đứng như nhũn ra.

Việt Tú là muốn đi nhưng lại không dám đi, nàng được chứng kiến bản lĩnh của Dã Cẩu đạo nhân, Thần Thông kinh người, tự biết căn bản không có hi vọng đào tẩu.

Ba người La Thanh cùng Uông Phong, Ngụy Hạo lại nhìn thấy Giang Nam như trước đứng ở nơi đó, mình cũng không muốn đem ân công ở tại chỗ này một mình chạy trốn.

Dã Cẩu đạo nhân như trước đối với mọi người đào tẩu làm như không thấy, đợi đến mọi người chạy đi trong vòng hơn mười dặm, đột nhiên bên trong mi tâm của hắn tuôn ra từng đạo Thần Quang, hóa thành ba đạo Thần Luân, mỗi một đạo Thần Luân ngưng kết một loại Thần Thông, ông ông chuyển động!

Ba đạo Thần Luân, Thần Thông tam trọng!

Dã Cẩu đạo nhân vậy mà đã tu luyện đến Thần Thông tam trọng, hơn nữa mi tâm hắn tuôn ra hào quang Thần Luân sáng chói, vượt xa chút ít Thần Luân Thần Thông cường giả mà Giang Nam chứng kiến kia.

Ban đầu ở Dược Vương thành, rất nhiều Thần Luân Thần Thông cường giả hiện thân vây công Giang Tuyết, Thần Luân bay múa, nhưng Thần Luân của những người kia đều so ra kém vị Dã Cẩu đạo nhân này, có thể thấy được tu vi đạo nhân này cực cao.

Hô !

Ba đạo Thần Luân chuyển động không ngớt, bên trong Thần Luân đột nhiên truyền ra tinh thần ý niệm vô cùng cường đại chấn động, cuồng phong gào thét, thần niệm của Dã Cẩu đạo nhân từ bên trong Thần Luân bốn phương tám hướng tuôn ra, trong chớp mắt liền tịch quyển hơn mười dặm, những người kia thân bất do kỷ bị thần niệm của hắn xoáy lên, bị trói buộc đến vô pháp nhúc nhích, dùng tốc độ càng nhanh bay ngược quay về.

Bọn hắn người ở giữa không trung, bị một cổ lực lượng vô hình đem quần áo trên người lột sạch hết thảy, trở nên xích lõa, không đến một lát, thần niệm cuốn động, những quần áo này cũng bị điệp được chỉnh tề, gào thét bay đến bên người Dã Cẩu đạo nhân, rơi dưới chân của hắn.

Năm người đi theo Việt Tú cùng một chỗ xuống núi lịch lãm rèn luyện, hết thảy không phải kẻ yếu, đều là Nội Cương cường giả, thậm chí còn có một người tu thành Ngoại Cương, tu vi cực kỳ cường hoành, nhưng ở dưới thần niệm của Dã Cẩu đạo nhân quấn quanh, thậm chí ngay cả lực lượng nhúc nhích cũng không có.

- Bản ý của ta, là ý định mượn bọn ngươi giúp đỡ hấp dẫn đến càng nhiều đệ tử Huyền Thiên Thánh tông nữa, sau đó hết thảy ăn tươi, đạt được càng nhiều tâm pháp, bất quá nếu như đã bị ngươi nhìn thấu, như vậy ta liền không thể không sớm động thủ.

Dã Cẩu đạo nhân thở dài, đột nhiên đầu càng lúc càng lớn, dưới làn da một sợi lông chó tráng kiện điên cuồng trát ra, khỏe mạnh sinh trưởng, từng khối xương cốt bành trướng, ở dưới làn da nhấp nhô, miệng càng ngày càng dài, răng nanh dữ tợn hung ác, trong chớp mắt liền từ một đạo nhân hào hoa phong nhã hóa thành một đầu hung thú tản mát ra yêu khí vô cùng nồng

đậm!

Đạo nhân này là Cẩu đầu Nhân thân, đầu chó cực lớn, đột nhiên ngửa mặt lên trời rống to, mở ra miệng lớn dính máu, há miệng khẽ hấp, năm người này thân bất do kỷ liền rơi vào trong miệng của hắn, bị đầu đại yêu này rắc rắc nhai đến nát bấy, xương cổ nhấp nhô, liền đem những người này hết thảy ăn vào trong bụng!

- Quả nhiên, vẫn là đệ tử danh môn đại phái ăn ngon nhất! Những người bình thường kia huyết nhục nhuyễn bát, bắt ăn một điểm nhai cũng không có!

Dã Cẩu đạo nhân ăn tươi mọi người, cúi đầu hướng bọn người Giang Nam, La Thanh nhìn lại, trong mắt hung quang bắn ra bốn phía.

- Đừng ăn ta, ta có thể thay tiền bối gọi đồng môn khác. . .

Việt Tú đi đứng run rẩy, hàm răng va chạm, đắc đắc rung động, rung giọng nói:

- Đúng! Tiền bối, ta có thể thay ngươi gọi đồng môn khác, ta bên trong ở Huyền Thiên Thánh tông kết bạn không ít cao thủ, thậm chí còn có thể thay tiền bối dụ dỗ đến đệ tử Thần Thông, để cho tiền bối đạt được tâm pháp càng cao tầng thứ!

Dã Cẩu đạo nhân ah một tiếng, ánh mắt bễ nghễ mọi người, cười hắc hắc nói:

- Tốt, ngươi nói rất khá, ta liền lưu ngươi một mạng, bất quá những người khác vẫn là phải hết thảy ăn tươi!

Việt Tú không khỏi đại hỉ, ánh mắt quét về phía bọn người La Thanh, hung ác nói:

- La sư muội, ngươi nhiều lần cùng ta đối nghịch, có từng nghĩ tới cũng có hôm nay?

Dã Cẩu đạo nhân thần niệm quét qua, bọn người La Thanh thân bất do kỷ bay lên, quần áo bắt đầu bong ra từng mảng, lại vào lúc này, tinh thần ý niệm bên trong mi tâm Giang Nam đột nhiên bộc phát, gào thét hoành cuốn, cùng thần niệm của Dã Cẩu đạo nhân kịch liệt đối kháng, hai cổ ý niệm giao phong, bọn người La Thanh ở vào trung tâm giao phong, chỉ cảm thấy da thịt cơ hồ đều bị xé nứt.

Dã Cẩu đạo nhân nhẹ kêu một tiếng, lộ ra sắc mặt vui mừng:

- Tinh thần ý niệm của ngươi chưa lột xác thành thần niệm, cũng đã mạnh mẽ như thế, xem ra trên người của ngươi nhất định có pháp môn chuyên môn rèn luyện tinh thần ý niệm! Tốt, tốt! Ta ăn hết nhiều đệ tử Huyền Thiên Thánh tông nhiều như vậy, một mực không có đụng phải pháp môn rèn luyện tinh thần ý niệm, trời có mắt rồi, ngươi tự động đưa tới cửa!

Thần niệm của hắn đột nhiên tăng cường, trấn áp mà xuống, Giang Nam kêu rên một tiếng, hai tay thiên biến vạn hóa, kết xuất một đạo ấn pháp, lập tức tinh thần ý niệm bọc lấy bọn người La Thanh kịch liệt co lại, ra sức chống cự.

Tinh thần ý niệm của hắn triển khai, có thể bao phủ phạm vi vài dặm, ý niệm thành trụ, có thể đạt hai mươi dặm không trung, giờ phút này toàn lực phòng ngự, Dã Cẩu đạo nhân vậy mà nhất thời không làm gì được hắn, ngay cả bọn người La Thanh cũng không cách nào cuốn đi.

- Tốt công pháp, tốt công pháp!

Hai mắt Dã Cẩu đạo nhân tỏa ánh sáng, gắt gao nhìn thẳng mi tâm của Giang Nam, duỗi ra đầu lưỡi màu đỏ tươi dài vài trượng, liếm liếm bờ môi, liên tục tăng cường thần niệm, khiến cho Giang Nam thi triển càng nhiều ấn pháp, cười hắc hắc nói:

- Ngươi tuổi còn nhỏ, tinh thần ý niệm vậy mà mạnh như vậy, thậm chí có thể ngăn cản thần niệm của ta, xem ra môn công pháp này của ngươi cấp bậc tuyệt đối không thấp!

Xùy~~!

Thần niệm của hắn không hề bao phủ bọn người La Thanh, đột nhiên thu hồi, ngưng tụ thành kiếm, thẳng tắp hướng mi tâm của Giang Nam đâm tới, thần niệm hóa kiếm, thậm chí có thể đem Ngoại Cương cường giả đâm chết!

- Linh Châu Ấn!

Giang Nam cũng bất chấp chiếu cố bọn người La Thanh, đột nhiên thi triển ra Linh Châu Ấn, một đạo ấn pháp triển khai, lập tức tinh thần ý niệm ngưng tụ cao độ, hóa thành một quả linh châu, ngăn tại mi tâm.

Thần niệm đâm tới, hai chủng ý niệm cấp bậc bất đồng đụng nhau, lập tức như là nhấc lên một vòi rồng, từ mi tâm Giang Nam bộc phát ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 85: Thần Niệm Giao Phong. (2)

Dã Cẩu đạo nhân thấy hắn rõ ràng có thể ngăn cản thần niệm trùng kích của mình, không khỏi lại tán thưởng một tiếng, đột nhiên thần niệm phát lực, càng nhiều thần niệm nữa hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới, cười nói:

- Có thể ngăn cản thần niệm trùng kích của ta, ta đối với môn công pháp này của ngươi càng phát ra hiếu kỳ rồi! Ngươi tu vi quá thấp, lại có thể ngăn cản được ta mấy lần thần niệm công kích?

- Sư Tử Ấn!

Giang Nam bị thần niệm của hắn chấn đến trong đầu ông ông tác hưởng, ấn pháp trong tay lần nữa biến đổi, chỉ nghe một tiếng Sư rống vô cùng to truyền đến, tinh thần ý niệm của hắn thình lình biến thành một đầu sư tử mạnh mẽ, mở cái miệng rộng, một ngụm liền đem thần niệm chi kiếm của Dã Cẩu đạo nhân nuốt vào.

- Bảo Bình Ấn!

Đầu ý niệm sư tử mạnh mẽ này vừa mới nuốt vào thần niệm chi kiếm, đột nhiên thân hình vặn vẹo biến hóa thành một bảo bình cao hơn người, miệng bình lưu quang, Dã Cẩu đạo nhân chỉ cảm thấy đạo thần niệm này của mình vừa mới rơi vào trong bảo bình, liền nhanh chóng tan rã, trong mấy cái nháy mắt, liền bị luyện hóa sạch sẽ, không khỏi vừa sợ vừa giận.

Giang Nam là tu vi bực nào, mà hắn là tu vi bực nào? Một cái là Nội Cương cường giả, mà cái khác lại là Thần Thông tam trọng cường giả, chênh lệch to lớn, quả thực có thể dùng rãnh trời để hình dung!

Nhưng mà chỉ dựa vào thần niệm giao phong, Dã Cẩu đạo nhân vậy mà không thể nào làm gì được một Nội Cương cường giả!

Bọn người La Thanh, Việt Tú càng kinh ngạc, Giang Nam vậy mà có thể tiếp được thần niệm trùng kích của Dã Cẩu đạo nhân, cái này cũng quá không hợp với lẽ thường rồi, tinh thần ý niệm cùng thần niệm chênh lệch là chất khác nhau, ở trong nhận thức của bọn hắn, thần niệm của Thần Thông cường giả tuyệt đối có thể dễ như trở bàn tay phá hủy tinh thần ý niệm của đối thủ, thậm chí có thể đem đại não của đối phương xông thành một bãi bột nhão, đầu sẽ trực tiếp nổ bung!

Bọn hắn lại không biết, Giang Nam tu luyện Minh Vương Thần Ấn chính là một loại Phật môn ấn pháp, chuyên môn rèn luyện tinh thần ý niệm cùng thần niệm, trải qua thời gian dài, Giang Nam một mực dùng loại ấn pháp này tu luyện tinh thần ý niệm của mình, để cho cường độ tinh thần ý niệm của hắn, cơ hồ có thể cùng thần niệm so sánh!

Hơn nữa mặc dù Minh Vương Thần Ấn không có bao nhiêu lực công kích, nhưng ở phía trên ý niệm công thủ, lại là một môn tuyệt học vô cùng sắc bén, Dã Cẩu đạo nhân không có được pháp môn tu luyện tinh thần ý niệm, tự nhiên không cách nào phá vỡ phòng ngự của hắn.

Giang Nam dùng Bảo Bình Ấn đem Thần niệm của Dã Cẩu đạo nhân kia luyện hóa, chỉ cảm thấy mi tâm lại cổ lại trướng, tinh thần ý niệm của mình vậy mà ở trong thời gian ngắn ngủn, liền bạo tăng một thành, không khỏi vừa mừng vừa sợ.

- Ta nguyên lai tưởng rằng Minh Vương Thần Ấn không có lực công kích, hiện tại xem ra, Minh Vương Thần Ấn chỉ sợ cũng một loại pháp môn công kích, bất quá lại là pháp môn công kích tinh thần ý niệm cùng thần niệm!

Tinh thần ý niệm của hắn vốn cũng đã tiếp cận lột xác thành thần niệm, giờ phút này luyện hóa được một đạo thần niệm của Dã Cẩu đạo nhân, đột nhiên tăng vọt một thành, Giang Nam chỉ cảm thấy tinh thần ý niệm của mình vậy mà ẩn ẩn bắt đầu lột xác.

- Nếu lại thôn phệ luyện hóa một đạo thần niệm của Dã Cẩu đạo nhân,

tinh thần ý niệm của ta liền có thể triệt để lột xác thành thần niệm rồi!

Bất quá Dã Cẩu đạo nhân lại không để cho hắn cơ hội này, giơ tay lên liền hướng Giang Nam chộp tới, nhe răng cười nói:

- Tiểu bối, ta không tự mình ra tay còn không làm gì được ngươi, bất quá ta vừa ra tay, ngươi liền không có bất kỳ hi vọng rồi, mặc dù tinh thần ý niệm của ngươi cường, nhưng tu vi vẫn là quá yếu!

Hô!

Bàn tay của hắn vừa mới thò ra, liền hóa thành một cái móng vuốt lông xù, vô cùng trầm trọng, một móng vuốt chộp tới, không khí đều bị niết đến nổ bung!

Một kích này, đừng nói Giang Nam, coi như là Thần Luân cường giả đều bị hắn chụp chết!

Ánh mắt Giang Nam lóe lên, đột nhiên chỉ thấy một điểu trảo cực lớn thò ra, cùng móng vuốt của Dã Cẩu đạo nhân hung hăng đụng vào nhau, lập tức hai cổ lực lượng tuyệt cường bộc phát, kình phong bắn ra bốn phía, đem Giang Nam cùng bọn người La Thanh, Việt Tú hết thảy đập bay!

- Rốt cục đến phiên ta ra sân sao?

Thần Thứu Yêu Vương cạc cạc cười quái dị, thân hình đột nhiên lay động, hóa thành một đầu Ngốc Ưng, hai cánh triển khai, bóng mờ cực lớn che khuất phạm vi vài mẫu, lệ rít một tiếng, hai móng dò xét xuống, hướng Dã Cẩu đạo nhân tấn công mà đi!

Cùng lúc đó, mi tâm của đầu Ngốc Ưng cực lớn này Thần Quang lắc lư, ông ông tác hưởng, từng đạo Thần Luân hiện ra, Thần Thông ở bên trong Thần Luân uấn nhưỡng, yêu khí bức người.

Rống !

Dã Cẩu đạo nhân gào thét, thân hình lay động, triệt để hóa thành nguyên hình, chính là một đầu cự khuyển dài đạt tầm hơn mười trượng, dữ tợn hung ác, đứng lên như người, hai móng nghênh tiếp móng vuốt sắc bén của Thần Thứu Yêu Vương, bên trong mi tâm cũng có Thần Luân ông ông chuyển động, từng đạo Thần Thông bộc phát ra!

- Tiểu Cẩu, lão tử tu thành năm đạo Thần Luân, Thần Thông ngũ trọng, ngươi mới tu thành Thần Thông tam trọng, vẫn là ngoan ngoãn làm món ăn trong mâm của ta a!

Thần Thứu Yêu Vương nhe răng cười, hai đầu đại yêu Thần Thông đột nhiên bộc phát, một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa, Thần Thứu Yêu Vương kêu rên một tiếng, năm đạo Thần Luân phát ra tiếng vang ken két xoạt xoạt, lại bị Thần Thông của Dã Cẩu đạo nhân đánh cho Thần Luân che kín vết rạn, thân bất do kỷ bay ngược mà ra!

- Cái gì dã lộ tử Thần Thông?

Dã Cẩu đạo nhân cười to, thả người nhảy lên hướng Thần Thứu Yêu Vương bay nhào mà đi, lạnh lùng nói:

- Ta tu luyện chính là Thần Thông của Huyền Thiên Thánh tông, há có thể là Thần Thông chắp vá lung tung của ngươi có khả năng so sánh? Đi chết!

- Thần Thứu Yêu Vương vậy mà không phải đối thủ của Dã Cẩu đạo nhân này?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, chỉ thấy hai đầu đại yêu tấn công cùng một chỗ, chó sủa chim kêu không dứt, kinh thiên động địa, Thần Thứu Yêu Vương liên tiếp bại lui, hiển nhiên không địch lại Dã Cẩu đạo nhân.

- Ngươi coi như là một hảo thủ, nhưng lại làm tay sai cho nhân loại, hôm nay ta liền đem bọn ngươi hết thảy ăn hết!

Dã Cẩu đạo nhân hung tính đại phát, liền xé liền cắn, cộng thêm uy lực

Thần Thông của hắn viễn siêu Thần Thứu Yêu Vương, lập tức đem Thần Thứu Yêu Vương đánh cho mình đầy thương tích.

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, đang muốn thu hồi Thần Thứu Yêu Vương, cùng bọn người La Thanh khống chế Thần Thứu đào thoát, đột nhiên chỉ thấy thiên tượng cự biến, một mảnh Tường Vân phi ra, bên trong tường vân đột nhiên có một bàn tay lớn phạm vi gần mẫu hướng Dã Cẩu đạo nhân hung hăng đập đi!

- Yêu nghiệt dám can đảm hại môn sinh Thánh tông ta, tìm đường chết!

Dã Cẩu đạo nhân bất chấp đánh chết Thần Thứu Yêu Vương, vội vàng ngẩng đầu, Thần Luân trong mi tâm điên cuồng chuyển động, đồng dạng một cái đại thủ bay ra, cùng bàn tay giữa không trung đập rơi đụng vào nhau.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 86: Huyền Thiên Thánh Tông. (1)

Hai cái bàn tay lớn này chính là Thần Thông biến ảo mà thành, đột nhiên va chạm, bộc phát ra uy lực càng làm cho người ta sợ hãi, cơ hồ diễn biến thành một hồi vòi rồng, mọi nơi thổi đi!

- Thần Thông tam trọng cường giả? Coi như các ngươi vận khí tốt, đến một cao thủ!

Thân hình Dã Cẩu đạo nhân rung mạnh, Thần Quang cấu thành Thần Luân ảm đạm không ít, trong mắt hung quang lóe lên, gào thét một tiếng, đột nhiên mở ra bốn vó hướng xa xa bão táp mà đi, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng.

- Thần Thông Lãm Nguyệt Thủ của Thánh tông ta? Chỉ là một đầu chó hoang, rõ ràng học lén Thần Thông của Huyền Thiên Thánh tông, không thể tha thứ!

Bên trong tầng mây truyền đến một tiếng hừ tức giận, chỉ thấy đóa tường vân kia thu lại, hóa thành một người trẻ tuổi hơn hai mươi tuổi đáp xuống trước mặt bọn người Giang Nam, ánh mắt ở trên thân bọn người Giang Nam nhìn lướt qua, trầm giọng nói:

- Ta là Thánh tông Hổ Lao sơn Tân Long Tử, các ngươi là Ngoại môn môn sinh của Thánh tông ta a?

La Thanh cùng bọn người Uông Phong liền vội vàng gật đầu, con ngươi Việt Tú đảo một vòng, vội vàng nói:

- Tân Long Tử sư huynh, may mắn ngươi đã đến, nếu không chúng ta đều phải chết ở chỗ này rồi. Ngươi có chỗ không biết, La Thanh cùng yêu nghiệt cấu kết, ý đồ cùng Dã Cẩu đạo nhân kia đem chúng ta một mẻ hốt gọn. . .

Nàng ác nhân cáo trạng trước, muốn trả đũa, bọn người La Thanh giận dữ, vội vàng giải thích.

Tân Long Tử hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói:

- Im ngay! Con chó hoang kia học trộm tuyệt học Lãm Nguyệt Thủ của Thánh tông ta, đang mang trọng đại, ta mới không có công phu để ý tới ân oán giữa các ngươi! Hiện tại các ngươi liền phản hồi Thánh tông, hướng sư môn bẩm báo việc này, ta đuổi theo giết đầu chó hoang kia!

Thân hình hắn khẽ động, dưới chân sinh tường vân, hướng phương hướng Dã Cẩu đạo nhân bỏ chạy truy kích mà đi.

La Thanh mặt như phủ băng, điềm nhiên nói:

- Việt Tú, ngươi cái tiểu tiện nhân phản phúc này, đợi trở lại Thánh tông, ta tất nhiên đem tình hình thực tế hướng sư môn chi tiết bẩm báo!

Việt Tú đôi mắt chuyển động, nhõng nhẽo cười nói:

- La Thanh, ta ở trong Thánh tông có nhân duyên, sư môn tin tưởng ngươi hay tin tưởng ta chỉ sợ còn phải đợi thương thảo. Huống chi, ngươi cấu kết một ngoại nhân không rõ lai lịch, lại muốn để cho hắn hỗn nhập Thánh tông, ta xem ngươi mới là mưu đồ làm loạn!

Nàng liếc nhìn Giang Nam, cười lạnh liên tục, bộ dạng không có sợ hãi.

Bọn người La Thanh hận đến hàm răng ngứa, rồi lại không thể làm gì, Việt Tú khanh khách một tiếng:

- La sư tỷ, chúng ta trở về núi lại tự sự, sư tỷ ta đi trước một bước. . .

- Đừng đi a.

Giang Nam đột nhiên tiến lên trước một bước, bàn tay lật lên che xuống, đánh cho không khí một tiếng ầm vang nổ bung, như là một tòa núi lớn đè xuống.

- Vạn pháp đao binh!

Việt Tú kinh hãi, quanh thân cương khí phún dũng, cương khí kêu vang, hóa thành hàng trăm đao kiếm, ngay ngắn hướng Giang Nam thiết cắt mà đi, lạnh lùng nói:

- Xú tiểu tử, ngươi dám đối với ta động thủ? Giết hại đồng môn, Thánh tông trưởng lão sẽ cho ngươi chết không có chỗ chôn!

Giang Nam làm như không thấy, một mình xâm nhập bên trong cương khí biến thành mấy trăm đao kiếm, đao kiếm thiết cắt mà xuống, rơi vào trên người hắn tuôn ra từng chuỗi ánh lửa, boong boong rung động, lại không có thương tổn hắn mảy may.

Hắn một bước liền vượt đến trước mặt Việt Tú, tay nâng chưởng, chưởng phong như sấm, lực áp hết thảy!

Việt Tú kinh hãi, vội vàng đưa tay ngăn cản, vừa mới chạm đến bàn tay lớn của Giang Nam, cánh tay lập tức bị bẻ gẫy, lực lượng một Long tứ Tượng của Giang Nam bộc phát, cự lực suốt mười bốn vạn cân khủng bố đè xuống, thổi phù một tiếng đem đầu nữ nhân này đập nhão nhoẹt, cả người đều bị chấn nát thành bùn nhão!

- Giang sư huynh, mau dừng tay!

Lúc này tiếng kêu của bọn người La Thanh mới khó khăn lắm truyền đến, không ngờ Giang Nam ra tay quá nhanh, lời của bọn hắn vừa nói ra miệng, Giang Nam đã đem Việt Tú đánh gục tại chỗ.

La Thanh dậm chân liên tục, mang bộ mặt sầu thảm nói:

- Giang sư huynh, ngươi làm sao lại đánh chết nàng? Vạn nhất sư môn truy cứu tới. . .

- Không giết nàng, chẳng lẽ còn chờ nàng trở lại Huyền Thiên Thánh tông

bàn lộng thị phi sao?

Giang Nam thu tay lại, cười nói:

- La sư tỷ, tiện nữ nhân như vậy, giết cũng giết, không đáng ngươi thay nàng cầu tình. Ta giết nàng, cũng là vì Thánh tông trừ gian.

La Thanh thở dài, lắc đầu nói:

- Thánh tông cấm đồng môn tương tàn, vạn nhất truyền đi...

Giang Nam lườm lườm hai người Uông Phong cùng Ngụy Hạo, cười nói:

- Các ngươi không nói, ta không nói, còn có ai biết rõ?

Uông Phong cùng Ngụy Hạo vội vàng cười nói:

- Giết tốt, giết tốt! Sư tỷ, ta cảm thấy Giang sư huynh giết rất đúng, tiểu tiện nhân Việt Tú này cơ hồ đem chúng ta hết thảy hại chết, chúng ta đã sớm xem nàng không vừa mắt, nếu không phải không là đối thủ của nàng, chúng ta cũng muốn ra tay tiêu diệt nàng!

- Giang sư huynh nói đúng, nếu như Việt Tú trở về nhất định sẽ bàn lộng thị phi, đem cái bô này hướng trên đầu chúng ta úp.

La Thanh im lặng một lát, trịnh trọng gật đầu nói:

- Bất quá việc này quan hệ trọng đại, tuyệt đối không thể nói đi ra, nếu không đối với Giang sư huynh rất là bất lợi. Hiện tại chúng ta liền chạy tới Thánh tông, hướng sư môn bẩm báo việc này, chỉ nói gặp được Dã Cẩu đạo nhân học lén Thần Thông tuyệt học Lãm Nguyệt Thủ của Thánh tông, cùng Tân Long Tử sư huynh đại chiến, những thứ khác thì một chữ không đề cập tới!

Uông Phong cùng Ngụy Hạo liên tục gật đầu, lúc này bốn người gia tốc hướng Huyền Thiên Thánh tông tiến đến. Giang Nam thấy thế, không khỏi âm thầm lắc đầu, đối với cách làm của bọn người La Thanh hơi có chút

không cho là đúng:

- Người trong chính đạo vẫn là bảo thủ cổ hủ một tí, tiện nhân như Việt Tú, tự nhiên nên sớm diệt trừ cho xong việc, bọn hắn lại còn phải đợi sư môn quyết đoán.

Hắn bị Giang Tuyết ảnh hưởng, sát phạt quyết đoán, khoái ý ân cừu, lôi lệ phong hành, trong lòng có sát niệm liền sẽ ra tay, trong lúc bất tri bất giác sớm đã nhiễm lên phong cách xử sự của Giang Tuyết, đối với cách làm của người trong chính đạo rất không đồng ý.

Giang Tuyết đối với hắn ảnh hưởng quá lớn, nếu như Giang Nam vẫn là thư sinh no bụng đọc sách thánh hiền lúc trước, liền quả quyết sẽ không làm như vậy, mà là thành thành thật thật chờ đợi Huyền Thiên Thánh tông điều tra thẩm phán.

Huyền Thiên Thánh tông cách Trung Thổ cực kỳ xa xôi, khoảng chừng vạn dặm, dùng tu vi của Giang Nam nếu như thi triển Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, chỉ cần một ngày liền có thể bay đến, bất quá bọn người La Thanh tuy tu luyện Vũ Hóa Công, nhưng bọn hắn thu được Vũ Hóa Công, cấp bậc khá thấp, không mau lẹ bằng Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, hơn nữa đối với tu vi tiêu hao rất lớn.

Tu vi của bọn hắn tuy không kém, nhưng đã bay suốt một ngày, cũng mới bất quá đi một nửa lộ trình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 87: Huyền Thiên Thánh Tông. (2)

Giang Nam dứt khoát thừa dịp trong khoảng thời gian này tiếp tục dùng U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa rèn luyện thân hình, hắn đã có thể vận dụng thần thủy, thần hỏa tầng thứ hai, cường độ thân hình tăng trưởng cực kỳ nhanh chóng.

Chỉ là một ngày thời gian, lực lượng của hắn liền tăng lên tới một Long sáu Tượng.

Bất quá rất nhanh hắn liền phát hiện, theo trong cơ thể có khả năng bài xuất tạp chất càng ngày càng ít, lực lượng của hắn tăng phúc cũng càng ngày càng ít, cái này cùng lúc trước dùng thần hỏa thần thủy tầng thứ nhất rèn luyện có khác biệt thật lớn.

Tu luyện đến một bước này, đừng nói tăng lên một Tượng chi lực, coi như là tăng lên một Hổ chi lực cũng phải phí trắc trở lớn hơn.

Giang Nam ẩn ẩn cảm giác được, mình chỉ sợ đã đạt đến cực hạn thân thể, gặp một bình cảnh trước nay chưa có.

Loại tình huống này, Giang Tuyết lại không có đề cập qua, Giang Nam cũng không biết ra tay từ đâu.

Đột nhiên Giang Nam nhớ tới bên người còn có một đại cao thủ cấp bậc Thần Thông, vội vàng nói:

- Thần Thứu Yêu Vương, ta tu luyện đến một Long sáu Tượng chi lực, vì sao ta cảm giác được lực lượng trong cơ thể tăng trưởng càng ngày càng chậm, thậm chí so với lúc ta ở Luyện Khí tăng phúc còn chậm hơn?

Đầu của Thần Thứu Yêu Vương một mực núp ở cánh ở bên trong, nghe vậy rút đầu ra, ánh mắt ngốc trệ, qua sau nửa ngày tròng mắt mới chuyển

động thoáng một phát, buồn bã ỉu xìu nói:

- Đừng để ý tới ta, ta bị đả kích rồi, không mặt mũi gặp người, để cho ta im lặng trốn ở góc phòng làm một con chim nhấm nháp vết thương. . .

Giang Nam không khỏi im lặng, ngốc điểu trên đầu vai như cha mẹ chết, vẻ mặt khóc tang, ủ rũ, hẳn là bị Dã Cẩu đạo nhân đánh bại, lòng tự trọng nhận lấy tổn thương.

- Con Chó Điên kia mới là Thần Thông tam trọng, mà lão tử lại là Thần Thông ngũ trọng, rõ ràng còn bị hắn đánh cho không thể hoàn thủ, uy phong mất hết. . .

Thần Thứu Yêu Vương suy nghĩ xuất thần, lẩm bẩm nói.

Giang Nam cười nói:

- Yêu Vương, Dã Cẩu đạo nhân tu luyện chính là tâm pháp Thần Thông cấp của Huyền Thiên Thánh tông, ngươi không phải là đối thủ của hắn, đã ở hợp tình lý, dù sao tâm pháp của ngươi đều là tâm pháp cấp thấp bảy liều tám góp. Nếu như ngươi cũng có được tâm pháp ngang cấp, muốn đánh bại hắn còn không phải dễ dàng?

Con mắt Thần Thứu Yêu Vương sáng ngời, lập tức ảm đạm:

- Thần Thông hạng gì hi hữu, ta chỉ sợ đời này là không có trông cậy vào báo thù rồi. . .

Giang Nam cười ha ha:

- Yêu Vương, ngươi thật hồ đồ, ta hôm nay sắp bái nhập Huyền Thiên Thánh tông, bên trong Thánh tông tâm pháp gì không có? Đợi đến Huyền Thiên Thánh tông, ta liền đi hối đoái cho ngươi một môn tâm pháp, cho ngươi báo thù rửa hận!

Thần Thứu Yêu Vương đại hỉ, trong nội tâm không khỏi sinh ra một loại

cảm kích đối với Giang Nam, thầm nghĩ:

- Đi theo chúa công như vậy cũng xem là tốt, ít nhất đãi ngộ sẽ không kém rồi.

- Chúa công, một Long mười Tượng chi lực, đã đạt tới cực hạn mà nhân thể có khả năng thừa nhận, chỉ có tu luyện đến Thần Thông cảnh, mới có thể đột phá cái cực hạn này, mượn nhờ Thần Thông ân cần săn sóc thân thể, đạt được lực lượng càng mạnh. Không có tu thành Thần Thông, liền không có khả năng đột phá cái cực hạn này, Yêu tộc ta trời sinh cường hoành, ngược lại không ở trong đám này. Có chút đại yêu trời sinh cường hoành, vừa ra đời liền có được lực lượng di sơn đảo hải.

Thần Thứu Yêu Vương quét qua tinh thần suy sụp chi sắc nói:

- Chúa công, lực lượng của ngươi đã tiếp cận nhân thể cực hạn, bị nhốt ở một bước này, tiến cảnh chậm chạp, đã ở hợp tình lý.

- Thì ra là thế.

Giang Nam nghĩ nghĩ hỏi:

- Có khả năng đột phá cái cực hạn này hay không?

Thần Thứu Yêu Vương lắc đầu nói:

- Truyền thuyết Thượng Cổ có cường giả, tâm pháp tu luyện có thể ở trước Thần Luân cảnh giới liền đột phá nhân thể cực hạn, bất quá ta kiến thức nông cạn, còn chưa từng nghe nói qua tâm pháp bực này.

Giang Nam lâm vào trầm tư, Thần Thứu Yêu Vương nói không sai, các loại tâm pháp Long Hổ Tượng Lực Quyết cùng Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết của hắn, bởi vì cấp bậc quá thấp, muốn đột phá cực hạn căn bản không có khả năng.

- Không biết bên trong Huyền Thiên Thánh tông có tâm pháp như vậy hay

không.

Hắn ổn định lại tâm thần, không hề tận lực truy cầu lực lượng tăng trưởng, mà là một bên tiếp tục tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, một bên tôi luyện tinh thần ý niệm, tinh thần ý niệm của hắn đã luyện hóa được một đạo thần niệm chi kiếm của Dã Cẩu đạo nhân, bạo tăng rất nhiều, sắp lột xác thành thần niệm. Nếu có thể lột xác thành công, ý niệm của hắn thế tất bước vào Thần Luân cảnh giới!

- Giang huynh, đến Thánh tông rồi!

Bên tai Giang Nam đột nhiên truyền đến thanh âm của La Thanh, ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm không khỏi chấn động, chỉ thấy phía trước hơn trăm dặm, từng ngọn núi tuấn tú cao ngất, như là lợi kiếm cắm vào mây xanh, ở phía trên mây xanh thậm chí còn có mấy ngàn trượng cao, vô số tường vân ở giữa sườn núi lượn lờ, hội tụ thành biển, ánh mặt trời chiếu rọi, kim quang sáng chói.

Trong dãy núi, ngẫu nhiên truyền đến từng tiếng chuông, to rõ vang rộng, thậm chí truyền xa ngoài trăm dặm, rõ ràng truyền vào trong tai của bọn hắn.

Giang Nam tiếp tục hướng bên trên nhìn lại, chỉ thấy ở trong dãy núi cao nhất của tòa sơn phong này, chỗ cực cao trên biển mây, một cái chuông đồng to đến không tưởng nổi móc ngược ở trên đỉnh núi, tiếng chuông vừa rồi bắt đầu từ chỗ đó truyền đến!

Rung động, vô cùng rung động!

Giang Nam ngơ ngác nhìn về phía trước, dù là hắn đọc hết Tứ thư Ngũ kinh, cũng tìm không thấy một từ ngữ gì để hình dung một màn đồ sộ trước mắt này.

Ở chỗ mây mù lượn lờ, còn có từng tòa cung điện to lớn, vàng son lộng lẫy, còn hơn Hoàng thành nhân gian nhiều vô kể, đợi bọn hắn bay tới gần, lại có từng tiếng thú rống cao vút sục sôi truyền đến, tiên hạc thành đàn thành

đàn rong chơi trong mây, ngẫu nhiên còn có người thi triển Vũ Hóa Công, từ trong núi sâu bay ra.

Vũ Hóa Công tuyệt học bực này ở Kiến Vũ quốc chính là vật báu vô giá, nhưng đến nơi này, cơ hồ biến thành bắp cải, hàng ven đường, mỗi người đều tu luyện một loại Vũ Hóa Công.

Thậm chí, hắn còn thấy có người cưỡi gió mà đi, khống chế tường vân, hiển nhiên so với Vũ Hóa Công lại muốn thắng hơn rất nhiều.

Trong dãy núi, tràn ngập đủ loại khí tức dị thường cường đại, hoặc là trang nghiêm, hoặc là Bá Đạo, hoặc là hào khí ngất trời, hoặc là như trời u ám, làm cho người hồi hộp, làm cho người sợ hãi.

Tại đây chính là vạn quốc tôn sư, mặc dù là hoàng đế bên trong thế tục cũng cần cúng bái, Huyền Thiên Thánh tông!

- Quái vật khổng lồ. . .

Thần Thứu Yêu Vương lẩm bẩm nói.

Mặc dù là đại yêu coi trời bằng vung như hắn, giờ phút này trong lòng cũng không khỏi kính ngưỡng sợ hãi, không dám lớn tiếng ồn ào.

- Giang sư huynh, lúc đầu lần thứ nhất ta nhìn thấy Huyền Thiên Thánh tông, cũng là bị chấn động một câu cũng nói không nên lời. Chỉ có nhìn thấy Thánh tông, mới biết mình nhỏ bé, mới biết mình lúc trước kiến thức nông cạn.

Uông Phong cười nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 88: Thánh Địa Tu Luyện. (1)

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, sâu sắc chấp nhận, Huyền Thiên Thánh tông thật sự quá khổng lồ rồi, nhiều ngọn núi như vậy chiếm cứ thổ địa, chỉ sợ liền lớn bằng một Đế Quốc thế tục, một ngọn núi, liền so với Tề vương thành, Dược Vương thành lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Mà nơi đây dãy núi không dứt, chỉ sợ có tung hoành vạn dặm, để cho người bình thường đi bộ, một năm cũng đi không đến cuối cùng, đổi lại các loại võ đạo cường giả như La Thanh, vỗ cánh mà bay, cũng phải bay lên hai ngày hai đêm!

La Thanh đầu tiên bay về phía trước nói:

- Giang sư huynh, ta trước mang ngươi đi Ngoại môn đặt chân, đợi chúng ta hướng sư môn báo cáo chuyện Dã Cẩu đạo nhân, ta lại đến mang ngươi đi gặp trưởng lão, bái vào sơn môn.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn liền bay đến trước một tòa núi lớn, Giang Nam nhìn về phía trước, trong nội tâm lại chấn động, chỉ thấy tòa hùng sơn phía trước cao tới vạn trượng, đình viện trải rộng, một tầng đón lấy một tầng, phảng phất là do phòng ở xây dựng thành hùng sơn.

Ngoại môn môn sinh cư ở chỗ này, nhiều vô số kể, mỗi một người đều có một tòa đình viện, nghỉ lại tu luyện, um tùm đồ sộ.

- Ngoại môn môn sinh chúng ta, chính là ở chỗ này, tự mình tu luyện. Đợi tu luyện đến Thần Luân cảnh, mới có thể thành ký danh đệ tử, sau đó mới có thể bái nhập trưởng lão môn hạ, đạt được chỉ điểm.

La Thanh dẫn dắt lấy Giang Nam đi vào đình viện của mình, chỉ thấy mấy thiếu nữ chạy ra đón chào, cười nói:

- Đây là mấy nha đầu chiếu cố ta cuộc sống hàng ngày, bởi vì tư chất không tốt, vô duyên bái vào sơn môn. Sư huynh, ngươi liền trước ở chỗ này của ta nghỉ ngơi, ta đi sư môn hồi báo.

Nàng nhớ tới một chuyện, sắc mặt trở nên hồng, kéo lấy một thiếu nữ thấp giọng phân phó nói:

- Trong đình viện ta không có phòng trọ, nếu như sư huynh của ta muốn nghỉ ngơi, liền dẫn hắn đến ngủ trên giường của ta.

Cô gái kia cười nói:

- Tỷ tỷ, mùa xuân đến rồi, ta vừa mới thấy hoa trên núi kia nở, còn có mấy mẫu hoẵng động dục, rất thú vị.

Dù là La Thanh gần đây tự nhiên hào phóng, cũng nhịn không được nữa khuôn mặt đỏ lên, gắt một cái, hướng Giang Nam cáo tội, quay người rời đi.

- Chúa công, buổi tối có thể thử qua rồi!

Thần Thứu Yêu Vương điểu mắt sáng ngời hữu thần, không có hảo ý cười nói:

- Chúa công, thời điểm buổi tối ngươi nói nhiều vài lời tâm tình, nàng hơn phân nửa sẽ ngượng ngùng thoáng một phát, nhưng ngươi động thủ động cước, nàng sẽ ỡm ờ, theo ngươi rồi.

Giang Nam bị hắn nói tim đập thình thịch, Thần Thứu Yêu Vương một bộ ta là người từng trải, cười hắc hắc nói:

- Nhưng mà sau khi khoái hoạt, chúa công liền cần phải chú ý rồi, thừa dịp thời điểm nàng thừa ân trạch ngủ say, lập tức chạy đi. Nếu không nàng tỉnh ngủ liền sẽ khóc sướt mướt, muốn ngươi phụ trách, nếu ngươi mềm lòng phụ trách, ngày sau sẽ nếm mùi đau khổ, nàng còn có thể cho ngươi sinh một đống lớn chim con, cho ngươi cả ngày bận việc kiếm ăn, còn có thể gắt gao nhìn chằm chằm vào ngươi, khiến ngươi không có cơ hội đến gần mẫu điểu

khác. . .

Đầu Yêu Vương này hiển nhiên là nói kinh nghiệm của mình, lải nhải, tố khổ không thôi, nói thật lâu, đột nhiên ngẩn ngơ:

- Thời điểm nàng chết già, ngươi liền càng khổ rồi, nàng là đi rồi, ngươi lại một con chim lẻ loi hiu quạnh, trong đầu luôn nghĩ tới nàng, nghĩ đi nghĩ lại tâm là rất đau nhức. . .

Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên gào khóc, nước mắt rơi như mưa.

Trong nội tâm Giang Nam giật mình, biết rõ con chim kia nói là chính bản thân hắn, cũng không biết phải an ủi hắn như thế nào, chỉ phải vỗ vỗ phía sau lưng của hắn.

Đột nhiên, vài tên thiếu nữ kia vòng vo trở về, líu ríu, oanh ca yến hót, nhõng nhẽo cười nói:

- Khách quý, hương sập đã trải tốt, đàn hương cũng điểm lên, khách quý muốn đi ngủ sao?

Trong nội tâm Giang Nam rung động, hương khuê phấn sàn, mỹ nhân ngang dọc, lại có hương khí truyền đến, không biết là đàn hương hay là mùi thơm cơ thể của mỹ nhân, đây là bao nhiêu người đọc sách hướng tư mộng tưởng.

Bất quá hắn lập tức liền tỉnh táo lại, sở dĩ tâm thần hắn nhộn nhạo, bất quá là tình dục sai sử, cùng La Thanh tầm đó cũng không coq nửa phần cảm tình. Nếu như bởi vì tình dục mà cùng La Thanh dây dưa, một là vi phạm bản tâm của mình, hai là chậm trễ tu vi tiến cảnh của mình.

Huống chi, cùng với nữ hài khác phát sinh quan hệ, đều khiến hắn có một loại cảm giác thực xin lỗi Giang Tuyết tỷ tỷ.

Nghĩ như vậy, trong nội tâm Giang Nam rộng mở trong sáng, ham muốn nảy mầm không cánh mà bay, phất phất tay, để cho vài tên thiếu nữ xuống

dưới, thầm nghĩ:

- Ta muốn lần nữa nhìn thấy tỷ tỷ, liền không thể phân tâm, chỉ có thể dũng mãnh tiến tới!

Hắn vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem Thái Dương nguyên khí ở giữa không trung dẫn dắt mà xuống, cuồn cuộn chảy vào thân hình.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh triển khai, trong nội tâm Giang Nam không khỏi vui vẻ, Thái Dương nguyên khí trên không Huyền Thiên Thánh tông vậy mà vô cùng tinh thuần, chất lượng so với địa phương khác mạnh hơn một bậc, cơ hồ tương đương với ăn vào linh đan diệu dược!

- Không hổ là chính đạo đại phái, thánh địa tu luyện, nếu như có thể sớm mấy ngày tới đây, chỉ sợ ta đã sớm tu thành Thần Luân rồi!

Hắn lập tức triển khai Minh Vương Thần Ấn, tiếp tục tôi luyện tinh thần ý chí, mỗi loại ấn pháp trong tay hắn biến ảo, đem tinh thần ý chí đánh bóng càng thêm tinh thuần.

Đã qua thật lâu, Giang Nam mới mở to mắt, chỉ cảm thấy khoảng cách lột xác thành thần niệm lại tới gần một bước, trong nội tâm cũng rất là vui mừng.

- Giang sư huynh, ngươi rốt cục tỉnh.

Hắn vừa mở to mắt, liền thấy La Thanh xuất hiện ở trước mắt, La Thanh cười nói:

- Sư huynh, lần này chúng ta đi sư môn báo cáo việc này, sư môn đã đem nhiệm vụ săn giết Dã Cẩu đạo nhân ghi ở trên truy nã bảng, tuyên bố khen thưởng, chờ đợi đệ tử tiến đến săn giết. Bất quá, vậy thì không có phần gì cho chúng ta rồi, Dã Cẩu đạo nhân mạnh như vậy, chỉ có ký danh đệ tử cùng nhập thất đệ tử mới có bản lãnh giết hắn. Sư huynh, ta đã hướng trưởng lão nói rõ sự tình ngươi muốn bái vào sơn môn, trưởng lão nói ngươi đối với Thánh tông ta có công, không cần khảo hạch, trực tiếp liền có thể trở thành

môn sinh Thánh tông, có thể đi Khổ Châu Các lựa chọn một môn tâm pháp. Bất quá trước đó, trưởng lão muốn ngươi đi Vũ Thánh Các nghiệmchứng chân thân.

Giang Nam cảm tạ nói:

- Vất vả La sư tỷ.

La Thanh triển khai Vũ Hóa Công, cùng hắn chung một chỗ hướng đỉnh núi bay đi, cười nói:

- Tiện tay mà thôi, hiện tại chúng ta liền đi Vũ Thánh Các, sau đó ta mang ngươi đi Khổ Châu Các.

Trong lúc nói chuyện, bọn hắn liền bay đến đỉnh núi, chỉ thấy đỉnh núi tòa hùng sơn này bị người cắt gọt, biến thành một mảnh đất bằng, phạm vi khoảng chừng trăm dặm.

Tại đây vậy mà thành lập nên một tòa Đại Thành, người đến người đi hối hả.

- Thật sự là khủng bố! Môn sinh đệ tử của Huyền Thiên Thánh tông thêm cùng một chỗ, chỉ sợ có thể so với một quốc gia!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 89: Thánh Địa Tu Luyện. (2)

Giang Nam âm thầm kinh hãi:

- Hơn nữa quốc gia này không có một cái nào là tên xoàng xĩnh, hết thảy đều là võ đạo cao thủ cảnh giới Luyện Khí trở lên, có thể thấy được thực lực Huyền Thiên Thánh tông kinh khủng bực nào!

- Sư huynh, địa điểm khảo hạch liền ở trong tòa Vũ Thánh Các phía trước kia.

La Thanh chỉ hướng một tòa cao ốc chín tầng tiền phương, cười nói:

- Vũ Thánh Các chính là pháp bảo một vị tiền bối của Huyền Thiên Thánh tông ta luyện chế, bên trong có Động Thiên khác, có tất cả chín quan. Chỉ cần đi vào trong đó, sẽ xúc động khí cơ vị tiền bối kia lưu lại, Vũ Thánh Các liền sẽ tự động sinh ra yêu ma, cùng cảnh giới của ngươi giống nhau, đánh bại yêu thú liền xem như vượt qua kiểm tra, sau đó Vũ Thánh Các sẽ đem ngươi truyền vào cửa tiếp theo. Cửa tiếp theo yêu thú càng mạnh hơn nữa, nhưng vẫn là cùng ngươi đồng nhất cảnh giới, tuyệt sẽ không vượt qua cảnh giới của ngươi.

- Còn có loại bảo vật này?

Giang Nam có chút hiếu kỳ, hắn đối với các loại bảo vật như pháp bảo này biết không nhiều lắm, lần thứ nhất nhìn thấy loại pháp bảo khảo hạch bực này như Vũ Thánh Các, không khỏi tấc tắc kêu kỳ lạ.

- Nếu ngươi ở bên trong không kiên trì nổi, chỉ cần tâm niệm vừa động, Vũ Thánh Các sẽ tự động đem ngươi truyền tới, không cần tử chống, tử chống mà nói, ngược lại sẽ chết ở bên trong.

Sắc mặt La Thanh ngưng trọng, dặn dò:

- Sư huynh, chỉ cần ngươi qua cửa thứ nhất, liền có thể trở thành Ngoại môn môn sinh, nếu kiên trì không được, ngàn vạn đừng miễn cưỡng.

Giang Nam gật đầu đồng ý hỏi:

- La sư tỷ, có người đả thông qua Vũ Thánh Các hay không?

- Đương nhiên là có, Huyền Thiên Thánh tông ta từ khi khai phái đến nay, đã xuất hiện vô số nhân vật tư chất kinh thiên, chỉ là những năm này bái nhập Thánh tông ta, liền có ba người đả thông Vũ Thánh Các, ba người này đều là nhân vật rất giỏi, hôm nay cũng đã trở thành nhân vật đạt trình độ cao nhất Thánh tông!

La Thanh lộ ra vẻ hâm mộ nói:

- Về phần ta, chỉ đả thông hai cửa trước. Đúng rồi, trước đó không lâu Giang Lâm sư tỷ đã từng tới Vũ Thánh Các, đả thông thứ tám quan. Nàng bị một vị tiền bối của Thánh tông coi trọng, vị tiền bối kia dạy bảo nàng tu hành, trực tiếp đặc biệt đề bạt nàng thành nhập thất đệ tử, ở trong Thánh tông có phê bình kín đáo. Lúc Giang Lâm sư tỷ tu luyện đến Nội Cương cảnh, vị tiền bối kia liền để cho nàng đến Vũ Thánh Các khảo hạch. Sư tỷ nhất cổ tác khí đả thông tám quan, chấn động một thời, những người nói xấu kia cũng ngậm miệng.

- Tiểu muội lợi hại như vậy?

Giang Nam lắp bắp kinh hãi, trong nội tâm đã vui mừng lại hổ thẹn:

- Ta cái này làm ca ca cũng là không lâu mới tiến vào Nội Cương cảnh, tiểu muội rõ ràng so với ta còn muốn nhanh chóng một ít. Bất quá nàng ở thiên tai mới bắt đầu liền bái nhập Huyền Thiên Thánh tông, mà ta ở bên ngoài phiêu bạt gần hai năm thời gian mới gặp được Giang Tuyết tỷ tỷ, tư chất của ta sẽ không kém muội muội.

Lúc trước khi tai biến phát sinh, Giang Nam chạy thoát nửa năm mới thoát ra Trung Thổ, tiến vào Kiến Vũ quốc, lại ở Tề vương phủ làm nô bộc

hơn một năm thời gian, thẳng đến gặp được Giang Tuyết, quỹ tích nhân sinh của hắn mới bắt đầu chuyển biến.

- Tiểu muội có thể đả thông bảy quan, ta cái này làm ca ca tự nhiên cũng không thể kém nàng, nếu không truyền đi người khác còn muốn nói ta là mượn thanh danh muội muội mới có thể tiến nhập Huyền Thiên Thánh tông!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, đột nhiên chứng kiến trước Vũ Thánh Các treo hai mặt gương đồng cao một trượng, quang minh lóng lánh, khẩu Ma Chung trong đan điền kia lập tức đương đương rung động, để cho hắn tâm thần rung động, sinh ra một loại cảm giác vô cùng nguy hiểm, vội vàng nói:

- La sư tỷ, hai cái gương kia có tác dụng gì?

La Thanh ngẩng đầu liếc nhìn hai mặt gương đồng này, cười nói:

- Bên trái là Tru Yêu Kính, bên phải là Trấn Ma Kính, thiên hạ hôm nay yêu ma hoành hành, Huyền Thiên Thánh tông ta sợ cho yêu ma lẫn vào tông môn, bởi vậy giắt hai mặt thần kính ở đây, chỉ cần là yêu quái hoặc là người tu luyện tâm pháp Ma Đạo, ý đồ lẫn vào Thánh tông ta, bị hai mặt thần kính này chiếu vào, sẽ không chỗ nào che dấu, lập tức bị luyện hóa thành tro!

Giang Nam không khỏi sởn hết cả gai ốc, khó trách vừa rồi hắn có một loại cảm giác hồi hộp, nếu vừa rồi hắn không nghĩ qua mà bước vào phạm vi hai mặt thần kính này chiếu xạ, chỉ sợ sẽ lập tức bị phát hiện, bị thần kính luyện chết!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn chính là tâm pháp cực cao của Ma Đạo, bởi vậy đối với Trấn Ma Kính có cảm ứng, sớm đối với hắn phát ra cảnh cáo.

La Thanh cười nói:

- Sư huynh, nếu ngươi có thể trở thành ký danh đệ tử, sẽ có trưởng lão tự mình kiểm tra, nhìn xem ngươi có tu luyện ma công, hoặc là yêu quái biến hóa mà thành hay không. Sau khi trở thành nhập thất đệ tử, kiểm tra càng là

nghiêm khắc, tránh cho Yêu tộc Ma Đạo lẫn vào cao tầng Thánh tông ta.

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, cử động lần này của Huyền Thiên Thánh tông cực kỳ lợi hại, coi như là Ma Đạo hoặc là Yêu tộc muốn lẫn vào Huyền Thiên Thánh tông, cũng rất nhanh sẽ bị nhéo đi ra.

Chính ma bất lưỡng lập, nếu bị hai mặt thần kính phát hiện hắn tu luyện tâm pháp Ma Đạo, khẳng định bị chết vô cùng thê thảm!

- Hôm nay Lâm nhi ở Huyền Thiên Thánh tông, nàng là thân nhân duy nhất của ta, ta có thể nào yên tâm nàng một cái sống ở chỗ này? Không biết Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta có thể không giấu diếm được hai mặt thần kính này hay không?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Ma Chung trong cơ thể đột nhiên kịch liệt thu nhỏ lại, khẩu Ma Chung này ở trong Đan Điền hắn nguyên bản lớn bằng nắm đấm, trong chớp mắt liền nhỏ đến không thể tra, so với tế bào trong cơ thể còn muốn nhỏ hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta, tất cả ở phía trên khẩu Ma Chung này, hôm nay Ma Chung nhỏ tới cực điểm, có lẽ có thể dấu diếm được hai mặt thần kính đi à nha?

Trong lòng của hắn cũng có chút ít thấp thỏm không yên, phân phó Thần Thứu Yêu Vương trên đầu vai xuống, thẳng hướng Vũ Thánh Các đi đến.

Đợi cho tới phạm vi Tru Yêu Kính cùng Trấn Ma Kính chiếu xạ, trong hai mặt thần kính tất cả có một đạo Thần Quang rơi xuống, đem thân thể của hắn chiếu rọi đến thông thấu, lập tức Thần Quang thu lại, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, biết rõ mình đã thông qua hai mặt thần kính khảo sát, tạm thời không lo.

Trước Vũ Thánh Các đã có không ít người chờ ở nơi đó, mấy vị trung niên nam nữ thân mặc đạo bào đứng ở giữa không trung, trong tay bưng lấy

sổ ghi chép danh sách dày đặc, mở ra một tờ liền hướng phía dưới chiếu chiếu, liền đem bóng người phía dưới kia như chiếu nhập bên trong, sau đó hỏi thăm tên họ, ghi xuống.

Giang Nam cũng bị chiếu chiếu, chỉ cảm thấy một đám tinh khí của bản thân bị trang giấy hút đi, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ sổ ghi chép này cũng là pháp bảo? Cổ quái. . .

Chương 90: Muốn Giấu Tài Cũng Không Được!

Trong đó một vị giám khảo hỏi thăm tên của hắn, lúc này khép lại danh sách, hướng vị giám khảo cầm đầu kia nói:

- Sư huynh, đã có số lượng trăm người, có thể mở ra Vũ Thánh Các rồi?

Vị cẩm bào giám khảo kia khẽ gật đầu, cất cao giọng nói:

- Chư vị, các ngươi đi vào, nếu chống đỡ không nổi, trong nội tâm nghĩ tới: ta muốn đi ra, là được.

Có người cao giọng hỏi:

- Tiền bối, ở trong võ các có thể sử dụng binh khí sao?

Con mắt những người khác không khỏi sáng ngời, trong bọn họ có không ít người mang theo thần binh lợi khí, nếu có thể mang theo binh khí của mình đi vào, không thể nghi ngờ là chiếm được một cái đại tiện nghi.

Vị giám khảo kia mỉm cười nói:

- Có thể, các ngươi tu luyện võ đạo, có người ưa thích sử dụng kiếm, có người thích dùng thương, nếu không cho các ngươi dùng, ngược lại lộ ra Thánh tông ta keo kiệt. Bất luận binh khí gì ở trong Vũ Thánh Các cũng có thể sử dụng, dù là ngươi có được pháp bảo, cũng có thể tùy ý thúc dục.

Một vị giám khảo khác cười nói:

- Nếu các ngươi có thể đả thông đệ ngũ quan, liền có thể thành ký danh đệ tử, thứ bảy quan liền có thể trở thành nhập thất đệ tử. Nếu các ngươi có thể liên thông chín quan, liền có thể trở thành đệ tử của chưởng giáo Chí Tôn. Hiện tại, các ngươi đi vào a!

Không ít người đại hỉ, đại môn của Vũ Thánh Các ầm ầm mở ra, lộ ra không gian tĩnh mịch bên trong, mọi người lộn xộn tuôn ra mà vào, Giang Nam cũng bước đi vào bên trong Vũ Thánh Các, đột nhiên trước mắt hào quang lóe lên, đợi khi mở mắt ra lần nữa, chỉ thấy mình dĩ nhiên thân ở trong một tòa lầu các, tại đây không gian cực kỳ bao la, phạm vi khoảng chừng trăm mẫu, đầy đủ cho chiến đấu chi dụng.

- Cùng ta cùng một chỗ truyền vào, có trăm người nhiều, mà diện tích Vũ Thánh Các không lớn, sau khi trăm người đi vào vậy mà còn có thể mỗi người ở một tòa lầu các, xem ra hoàn toàn chính xác như La Thanh nói, trong Vũ Thánh Các có không gian khác. Hơn nữa, người tiến vào trong võ các tu vi cảnh giới từng người bất đồng, võ các vậy mà có thể căn cứ tu vi cảnh giới nhiều người như vậy an bài khảo hạch, cái pháp bảo này hoàn toàn chính xác là tuyệt không thể tả.

Giang Nam mọi nơi đang trông xem thế nào, chỉ thấy trong lầu các còn có một cái giếng sâu cực lớn, miệng giếng phạm vi mấy trượng, sâu không thấy đáy, đột nhiên trong giếng truyền đến một tiếng gào rú, một đầu quái vật khổng lồ ở đáy giếng nhú động, chậm rãi leo ra giếng sâu.

Đây là một con yêu thú, quanh thân trải rộng gai xương lởm chởm, đứng người lên so với Giang Nam còn muốn cao hơn gấp hai ba lần, hai mắt đỏ thẫm như máu, chứng kiến Giang Nam đột nhiên hét lớn một tiếng, thả người đánh tới!

Đây là một đầu yêu thú thực lực có thể so với Nội Cương cao thủ, hành động nhanh nhẹn, chạy vội như sấm, thoáng qua tầm đó liền xông đến trước người Giang Nam, nổi giận gầm lên một tiếng, nâng móng vuốt lên liền hướng Giang Nam chụp xuống!

Giang Nam đứng thẳng bất động, trong lúc đó cương khí phóng ra ngoài, chỉ nghe 'Rầm Ào Ào' một tiếng, chân khí của hắn hóa thành một đạo sóng cồn, về phía trước hung hăng vỗ, con yêu thú kia trực tiếp bị đập nát bấy!

- Yêu thú không có tu luyện võ đạo, ở trước mặt ta căn bản không đủ

xem!

Giang Nam khẽ lắc đầu, đột nhiên chỉ nghe đáy giếng lại truyền tới từng tiếng gào rú, chỉ thấy tất cả yêu thú từ đáy giếng chui ra, như là thủy triều hướng hắn vọt tới, rậm rạp chằng chịt một mảnh.

- Khảo hạch như vậy mới tính toán có chút ý tứ!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, chân khí chen chúc, các loại võ học chiêu thức triển khai, Trường Giang tịch quyển, Hổ Tượng bôn đằng, Giao Long bay múa, như một cái cối xay thịt cực lớn, mấy hơi thở tầm đó liền đem tất cả yêu thú hết thảy cắn nát!

Hoa quang lóe lên, Giang Nam từ trong lầu các biến mất, xuất hiện ở một tầng lầu các khác, cảnh trí vẫn là đồng dạng như tầng trên, bất quá lần này từ trong giếng bò ra tới yêu thú thực lực nếu so với một tầng trên thì mạn hơn không ít, thậm chí bắt đầu xuất hiện yêu thú hiểu được tu luyện võ học.

Lần này, Giang Nam như trước chưa từng động thủ, chỉ bằng chân khí biến hóa thành đủ loại võ học, liền đem những yêu thú này hết thảy diệt trừ.

- Ta qua cửa tốc độ quá nhanh, vẫn là ít xuất hiện một ít thì tốt hơn.

Lúc cửa thứ ba, Giang Nam đột nhiên đình chỉ thúc dục chân khí, mà là đứng tại nguyên chỗ, mặc kệ yêu thú chen chúc đánh tới trùng kích, yêu thú cửa thứ ba đã tinh thông tuyệt học, thực lực cực kỳ cường đại, từng cái đều không kém hơn Nội Cương cường giả như Lộ Kính Cung, ra tay cực kỳ cương mãnh, hơn nữa thân hình yêu thú trời sinh cường đại, thực lực yêu thú thế này đạt tới trăm mấy, trên cơ bản những người đến cửa ải này liền bị xoát hạ hơn phân nửa.

Nhưng ở trước mặt thân thể cường đại của Giang Nam tới gần Thần Luân cường giả, hết thảy công kích đã không có tác dụng, trong cơ thể hắn có được lực lượng một Long sáu Tượng, gần kề chỉ là lực phản chấn liền đem những yêu thú này chấn đến thất điên bát đảo.

Bành!

Một con yêu thú bị trong thân hình hắn truyền đến lực phản chấn chấn đến nát bấy, tại chỗ nổ bung, hóa thành một đống huyết nhục.

Bành bành bành!

Càng nhiều yêu thú nữa bị chấn nát, cũng không lâu lắm, yêu thú cửa thứ ba liền tử vong hơn phân nửa.

- Ta vẫn là quá mạnh mẽ, muốn ít xuất hiện một ít cũng không được. . .

Vẻ mặt Giang Nam đau khổ, lẩm bẩm nói:

- Nếu thành tích qua cửa quá tốt mà nói, chỉ sợ sẽ đưa tới rất nhiều người chú ý. Nếu bị cao nhân Huyền Thiên Thánh tông phát hiện Ma Chung trong cơ thể ta, ta liền chết chắc rồi. . . Bất quá, ta muốn rất nhanh nhìn thấy tiểu muội Lâm nhi, chỉ có thể trở thành nhập thất đệ tử, nhất định phải đánh tới thứ bảy. . . Đúng rồi, ta có thể qua cửa như vậy, khẳng định ít xuất hiện. . .

Bên ngoài Vũ Thánh Các, mấy vị giám khảo ngồi ở giữa không trung lão thần khắp nơi, bao quát nguyên một đám Vũ Giả bị truyền tới phía dưới, trong khoảng thời gian ngắn này, liền có sáu bảy mươi người bị truyền đi ra.

Vị cẩm bào giám khảo kia mặt mỉm cười, nói khẽ:

- Những này đều là thứ phẩm, không có bao nhiêu tư chất, thực lực cũng không được. Còn ở bên trong cũng không tệ, tương lai đều có hi vọng thành ký danh đệ tử, nhưng trong đó có thể đào tạo lại có mấy người? Phong sư huynh, người nhanh nhất kia đến đệ mấy quan?

Giám khảo tên "Phong sư huynh" kia xem xét một phen, cười nói:

- Có ba người đến thứ tư quan, còn có 16 người ở cửa thứ ba, những người khác thì vẫn còn ở cửa thứ hai kiên trì, có lẽ tiếp qua một lát sẽ gặp hết thảy đuổi tới cửa thứ ba. Ồ, có người đến đệ ngũ quan. . . Không xong, hắn

không kiên trì nổi, bị xoát xuống dưới!

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên hoa quang lóe lên, một người tuổi còn trẻ đi ra Vũ Thánh Các, người trẻ tuổi kia tuổi không lớn lắm, khí tức nội liễm, tuy không thể kiên trì đả thông đệ ngũ quan, nhưng như trước không quan tâm hơn thua, khí độ trầm ổn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 91: Thánh Tông Sỉ Nhục. (1)

- Hạt giống tốt!

Vị cẩm bào giám khảo kia lật qua lật lại danh sách, nhìn lướt qua, đề bút nhẹ nhàng vẽ một cái nói:

- Đinh Song? Ngược lại là cái có thể đào tạo, đây là lần thứ nhất hắn tiến vào Vũ Thánh Các, liền có thể kiên trì đến đệ ngũ quan, hắn tu luyện cũng là tuyệt học bình thường, ở trước mặt tuyệt học Thánh tông ta căn bản không đủ xem. Nếu như hắn có thể tu hành tâm pháp Thánh tông ta, đoán chừng tiếp theo hắn có thể đả thông thứ bảy quan, trở thành nhập thất đệ tử! Người này đáng giá chú ý.

Theo thời gian chuyển dời, lại có người bị xoát xuống dưới, cũng có người qua cửa, tiến vào quan tiếp theo, nhưng đáng giá cẩm bào giám khảo kia chú ý, tự tay viết lời bình lại rải rác không có mấy.

- Ồ? Hơn một canh giờ đi qua, như thế nào còn có người ở trong Vũ Thánh Các?

Đã qua thật lâu, cẩm bào giám khảo kia hướng phía dưới đếm, chỉ thấy phía dưới chỉ có chín mươi tám người, còn có hai người như trước đang qua cửa, không khỏi động dung nói:

- Lực dẻo dai của hai người này mạnh như vậy, vậy mà có thể ở bên trong bầy yêu kiên trì đến bây giờ, có thể đào tạo, đều là nhân tài!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy hoa quang lóe lên, một người chật vật không chịu nổi bị truyền ra Vũ Thánh Các, toàn thân mồ hôi nhỏ giọt, giống như là từ trong nước bị vớt đi ra, vù vù thở hổn hển, bi phẫn vạn phần kêu lên:

- Ta chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đả thông thứ bảy quan, trở thành nhập thất đệ tử, hôm nay thất bại trong gang tấc, lại muốn đợi một năm!

Hắn hiển nhiên đã là môn sinh của Huyền Thiên Thánh tông, lần này tiến vào Vũ Thánh Các chính là muốn bỗng nhiên nổi tiếng, trở thành nhập thất đệ tử, không ngờ lúc đánh tới thứ bảy quan rốt cục tu vi chưa đủ, bị xoát xuống dưới.

- Người này cũng đáng được tài bồi.

Cẩm bào giám khảo kia đề bút vẽ một cái, lập tức lật qua lật lại danh sách, cười nói:

- Còn có một người tên là Giang Nam, vẫn còn ở bên trong Vũ Thánh Các, Phong sư huynh, người này hiện tại ở cửa thứ mấy?

- Đệ ngũ quan.

Vị Phong sư huynh kia nhắm mắt lại xem xét động tĩnh trong Vũ Thánh Các, đột nhiên mở to mắt, sắc mặt biến đổi cực kỳ quái dị:

- Mấy vị sư huynh, các ngươi tới nhìn xem, tiểu hỗn đãn tên là Giang Nam kia đến tột cùng đang làm gì đó?

Trong tay hắn một đám Thần Quang phun trào, hóa thành một mặt gương sáng, đem cảnh tượng bên trong Vũ Thánh Các rõ ràng phản ánh đi ra, mấy vị giám khảo cúi đầu xem xét, lập tức giận tím mặt.

- Vô liêm sỉ!

- Hắn ăn gian!

- Ranh con!

Ở bên trong mặt gương sáng kia, Giang Nam đứng ở bên cạnh giếng sâu, khoan thai tự đắc, trong tay cầm một đại cung, rì rì kéo ra Nhạn Minh Cung, từng mũi tên một hướng trong giếng vọt tới. Trong giếng yêu thú gào thét,

còn không có ló đầu ra liền bị hắn bắn chết, thứ hai vẫn còn không leo ra, lại bị hắn bắn chết, có thể nói là bị chết biệt khuất vô cùng.

Mấy vị giám khảo chứng kiến một màn bên trong gương sáng này, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, tức giận đến tay chân phát run. Mục đích Huyền Thiên Thánh tông thành lập Vũ Thánh Các, chính là vì thông qua chiến đấu tuyển bạt nhân tài tư chất cùng thực lực xuất chúng, bất quá dựa theo loại biện pháp này của Giang Nam, căn bản thể hiện không được thực lực của hắn!

Hắn đứng ở bên cạnh giếng, chỉ cần động một ngón tay, liền có thể bắn chết yêu thú trong giếng, ngay cả nửa điểm nguy hiểm cũng không có.

Bất quá, Giang Nam xác thực không có trái với quy củ của Huyền Thiên Thánh tông. Huyền Thiên Thánh tông cho phép người tham gia khảo hạch mang theo binh khí, bởi vì coi như là mang theo pháp bảo, không có thực lực Thần Thông cấp, cũng không cách nào phát huy ra bất luận uy lực gì.

Những giám khảo này cũng đã nghĩ qua có người am hiểu sử dụng cung tiễn, ở trong ấn tượng của bọn hắn, võ đạo cường giả sử dụng cung tiễn nhất định là công kích từ xa, ở trong cửa bốn phía chạy tránh né yêu thú, chậm rãi bắn tên, hơi không cẩn thận liền bị yêu thú vây quanh, sẽ gặp chịu khổ đào thải.

Nhưng mà tuyệt đối không để cho bọn hắn nghĩ đến chính là, Giang Nam vậy mà không phải bằng vào thân pháp chạy, mà là ngăn ở bên cạnh giếng, rì rì đem từng con yêu thú bắn chết ở trong giếng.

Sắc mặt cẩm bào giám khảo kia trầm xuống, không vui nói:

- Tiểu tử này đả thông đệ ngũ quan, chính là ký danh đệ tử của Thánh tông ta, nếu thật sự để cho hắn thành ký danh đệ tử, là một đại sỉ nhục của Thánh tông ta, tuyệt đối không thể để cho hắn thực hiện được!

- Sư huynh nói đúng, sỉ nhục Thánh tông ta đã có một cái, không cần thứ

hai!

Mấy người lời còn chưa dứt, Giang Nam đã thông qua đệ ngũ quan, đi vào thứ sáu quan, như trước là đứng ở bên cạnh giếng, rì rì hướng trong giếng vọt tới, thấy mà mấy vị giám khảo kia nghiến răng nghiến lợi, cả giận nói:

- Ăn gian thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác còn chậm rãi như thế, kéo dài thời gian, rõ ràng là không đem chúng ta những giám khảo này để vào mắt, tội đáng chết vạn lần!

Cẩm bào giám khảo kia mang bộ mặt sầu thảm nói:

- Hắn lại không có trái với quy củ, chúng ta cũng không có cớ trừng phạt hắn.

Mấy người khác vẻ mặt không cam lòng, gầm nhẹ nói:

- Chủ khảo sư huynh, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy trơ mắt nhìn xem hắn lẫn vào đệ chín quan, trở thành nhập thất đệ tử của Thánh tông?

- Không sao, ta xem tu vi của hắn chỉ là Nội Cương cảnh, mà cây cung kia lại dùng xương gân của yêu thú Thần Thông cấp luyện chế mà thành, kéo động cực kỳ cố sức, hơn nữa hao tổn tu vi.

Cẩm bào giám khảo kia âm hiểm cười cười:

- Rất nhanh hắn sẽ gặp tu vi hao hết sạch, sau đó yêu thú sẽ từ trong giếng tuôn ra, đưa hắn đào thải! Dùng ý kiến của ta, hắn thậm chí ngay cả thứ sáu quan cũng không đi qua được!

Bất quá lại để cho bọn hắn cảm giác được vô cùng biệt khuất chính là, nửa canh giờ qua đi, Giang Nam như trước không nhanh không chậm khai cung bắn tên, tựa hồ không có cảm giác tu vi tiêu hao chút nào.

Một vị giám khảo dở khóc dở cười:

- Tu vi của tiểu hỗn đãn này ngược lại là vô cùng thâm hậu, dùng tu vi của hắn, nếu như thực lực không tính quá xấu, cũng có thể đả thông thứ sáu quan, tiến vào thứ bảy quan. Nếu vận khí tốt mà nói, đả thông thứ bảy quan, tự nhiên cũng có thể trở thành nhập thất đệ tử. Bất quá hắn lại dùng loại phương pháp này, thật sự làm giận, thật sự đáng hận!

Mấy vị giám khảo này đều là Thần Thông cấp cường giả, ánh mắt lợi hại, dĩ nhiên nhìn ra Giang Nam nhất định có thể thông qua thứ sáu quan. Bất quá để cho Giang Nam cứ như vậy vô cùng đơn giản thông qua thứ sáu quan, bọn hắn vẫn là cảm giác vô cùng biệt khuất.

Phong sư huynh kia đột nhiên con mắt sáng ngời, cười nói:

- Chúng ta tuy không cách nào can thiệp vào cách làm của hắn, bất quá lại có thể hợp lực thúc dục Vũ Thánh Các, để cho Vũ Thánh Các ở lúc hắn vừa tiến vào thứ bảy quan, yêu thú liền từ trong giếng tuôn ra, không để cho hắn cơ hội thong dong đứng ở bên cạnh giếng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 92: Thánh Tông Sỉ Nhục. (2)

Mục đích Vũ Thánh Các khảo hạch là chứng kiến thực lực những môn sinh kia, bởi vậy ở lúc tiến vào quan tiếp theo, sẽ có thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, sau đó trong giếng sâu mới có thể phun ra yêu thú.

Cách nghĩ của Phong sư huynh rất đơn giản, cái kia chính là Giang Nam mới vừa xuất hiện ở thứ bảy quan, yêu thú liền phun tới.

Mấy người ngay ngắn vỗ tay tán thưởng, chỉ chờ Giang Nam đột phá đến thứ bảy quan, liền lập tức thúc dục Vũ Thánh Các.

Bên cạnh giếng sâu thứ sáu quan, Giang Nam như trước lão thần khắp nơi khai cung bắn tên, vẫn không biết mình đem mấy vị giám khảo kia chọc giận gần chết, thầm nghĩ:

- Ta dùng tốc độ này tiêu diệt yêu thú, có lẽ đủ ít biểu hiện đi à nha?

Sau một lúc lâu, yêu thú rốt cục bị hắn giết tận, hoa quang lóe lên, Giang Nam xuất hiện ở thứ bảy quan. Nào biết hắn vừa mới xuất hiện, liền nghe gầm lên giận dữ, trong giếng sâu một tiếng trống vang lên, nhảy ra một đầu yêu thú khổng lồ, trong đầu buồn bực liền hướng hắn phóng đi, căn bản không để cho hắn thời gian đứng ở bên cạnh giếng!

Cẩm bào giám khảo kia cùng bọn người Phong sư huynh cười ha ha, vừa mới nở nụ cười một nửa, liền rốt cuộc cười không đi xuống, chỉ thấy sau lưng Giang Nam đột nhiên xôn xao một tiếng, sinh ra hai cánh chim màu đen, hai cánh chấn động, liền bay lên không trung, đối diện lấy cái giếng sâu, để cho yêu thú phía dưới bị vồ ếch chụp hụt.

Lập tức, mấy vị giám khảo càng thêm biệt khuất chứng kiến, Giang Nam đối với đầu yêu thú nhảy ra cái giếng sâu kia chẳng quan tâm, kéo ra Nhạn Minh Cung, đâu vào đấy bắn về phía cái giếng sâu, không cho yêu thú nhảy

ra.

Xùy~~!

Hắn bắn ra một mũi tên, đem yêu thú trong giếng chuẩn bị leo ra bắn đến giày vò, yêu thú đằng sau hết thảy bị ngăn ở đáy giếng.

Xùy~~!

Giang Nam lại bắn ra một mũi tên, đem yêu thú bắn chết, tự nhủ:

- Thứ bảy quan quả nhiên dữ dội, so mấy quan phía trước lợi hại hơn rất nhiều, khó trách đả thông Vũ Thánh Các rất khó, quan tiếp theo hơn phân nửa tốc độ yêu thú bắt đầu khởi động sẽ nhanh hơn.

Ở dưới mặt, đầu yêu thú nhảy ra cái giếng sâu kia gào thét liên tục, tung nhảy như bay, lại thủy chung kém một chút không có thể bắt lấy Giang Nam.

Bên ngoài Vũ Thánh Các, vị cẩm bào giám khảo kia đột nhiên cười nói:

- Ta có chủ ý, thực lực yêu thú thứ tám quan càng mạnh hơn nữa, lực tung nhảy cũng càng thêm kinh người, độ cao Vũ Thánh Các có hạn, quan tiếp theo cho dù Giang Nam kia bay đến trên nóc nhà, cũng sẽ bị yêu thú trảo xuống!

Yêu thú thứ bảy quan thực lực cực kỳ cường đại, hơn nữa thông hiểu võ học, thả người nhảy lên liền cao tới trăm trượng, yêu thú tầng tiếp theo thực lực chỉ biết càng mạnh hơn nữa, đến lúc đó Giang Nam trốn ở phía trên cũng không an toàn.

Mấy vị giám khảo lộ ra vẻ chờ mong, hận không thể thay Giang Nam ra tay đem tất cả yêu thú hết thảy quét dọn, chỉ có điều Huyền Thiên Thánh tông có quy củ của mình, cấm bọn hắn nhúng tay khảo hạch môn sinh.

Đã qua thật lâu, lúc này Giang Nam mới đem yêu thú trong giếng trừ tận, lập tức hai mũi tên đem đầu yêu thú tung nhảy gào rú phía dưới kia bắn chết.

- Tiểu tử này rốt cục sẽ kinh ngạc rồi!

Bọn người Cẩm bào giám khảo vạn phần chờ mong, nào biết hoa quang lóe lên, lúc Giang Nam vừa mới xuất hiện ở thứ tám quan, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy hai cánh của hắn chấn động, lập tức đột phá âm chướng, sau một khắc xuất hiện tại ở phía trên giếng sâu.

Trong giếng, một đầu yêu thú càng thêm dữ dội vừa mới thò đầu ra, còn chưa kịp nhảy ra, liền nghe một tiếng Tượng Minh truyền đến, ngang một tiếng, một cái chân to hung hăng đạp xuống, sinh sinh đem con yêu thú này giẫm rơi đáy giếng.

Xùy~~!

Giang Nam giương cung, chậm rãi bắn ra một mũi tên.

- Tốc độ của Tiểu gia hỏa này, như thế nào nhanh như vậy?

Bọn người Cẩm bào giám khảo tức giận đến dựng râu trừng mắt, cơ hồ thổ huyết.

- Tiểu quỷ đầu này chẳng lẻ muốn dựa vào ăn gian một đường qua cửa, một mực đả thông đến đệ chín quan sao?

Bọn người Phong sư huynh chỉ cảm thấy ngực một hồi bị đè nén, lẩm bẩm nói:

- Nếu bị hắn dùng loại thủ đoạn này đả thông chín quan Vũ Thánh Các, mặt mũi những giám khảo chúng ta đây liền không còn sót lại chút gì rồi.

- Cái kia có thể làm sao? Tiểu hỗn đãn này thủy chung không muốn cùng yêu thú liều mạng, chúng ta còn có thể đem hắn ném vào trong giếng sao?

Cẩm bào giám khảo kia đột nhiên trầm giọng nói:

- Không cần phải nói nữa, hắn đã đả thông thứ bảy quan, tuy thủ đoạn bại hoại một tí, nhưng chỉ cần thông thứ bảy quan, cũng đã là nhập thất đệ tử của

Thánh tông ta, đây là quy củ, không thể vi phạm.

- Sỉ nhục ah sư huynh!

Vài tên giám khảo trăm miệng một lời nói:

- Lan truyền đi ra ngoài, mặt mũi Thánh tông ta ở đâu?

- Chỉ một lần này, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa. Ngày sau lúc khảo hạch liền lập ra quy củ, vũ khí khác tiến vào Vũ Thánh Các đều có thể sử dụng, duy chỉ có không thể sử dụng cung tiễn, miễn cho lại bị người luồn qua khe hở.

Cẩm bào giám khảo kia trầm tư một lát, cơ bắp khóe mắt nhảy lên nói:

- Hiện tại nan đề của chúng ta là, Giang Nam này trở thành nhập thất đệ tử đã là sự tình chắc chắn, chỉ là chúng ta nên đem tiểu tử này giao cho vị trưởng lão nào trong sư môn đến điều giáo?

Mấy vị giám khảo hai mặt nhìn nhau, liếc nhau lắc đầu nói:

- Tiểu tử này thật là đau đầu, tu vi bất quá là Nội Cương cảnh, vạn nhất đem hắn đề cử đến vị trưởng lão nào làm môn hạ, vị trưởng lão kia phát hiện tu vi của hắn chỉ là Nội Cương cảnh, lại có một bụng ý nghĩ xấu, khó có thể quản giáo, đây chẳng phải là muốn giận chó đánh mèo chúng ta sao?

Đôi mắt của Phong sư huynh lập loè:

- Huyền Thiên Thánh tông chúng ta đã có một sỉ nhục, hôm nay lại thêm một cái sỉ nhục, vậy thì dứt khoát đừng trắng trợn lộ ra, lặng lẽ đem tiểu sỉ nhục này giao cho đại sỉ nhục quản giáo. Như vậy thần không biết quỷ không hay, chúng ta cũng không tính mất mặt.

- Lời ấy có lý, sỉ nhục của Thánh tông chúng ta, đã sớm kêu la lấy muốn chúng ta cho nàng một đệ tử chơi đùa, chỉ là chúng ta thương tiếc nhân tài, cái này mới không có đưa nhập thất đệ tử cho nàng tai họa.

Mấy vị giám khảo ngay ngắn vỗ tay, cười nói:

- Hiển nhiên chúng ta là đối với tên xú tiểu tử Giang kia không thể làm gì, dứt khoát để cho sỉ nhục kia đi hàng phục hắn, khắc chế hắn, bởi vì cái gọi là vỏ quýt dày có móng tay nhọn, mặc kệ do bọn hắn giày vò đi, chúng ta lại không cần đau đầu rồi!

- Việc này không nên chậm trễ, hiện tại ta liền thiên lý truyền âm, nói cho nàng biết tin tức tốt này!

Bọn hắn vừa mới thương nghị hoàn tất, Giang Nam đã đả thông thứ tám quan, đi vào đệ chín quan, đến cửa ải này, hắn lại không có tiếp tục chiến đấu xuống, mà là tâm niệm vừa động, liền bị chuyển dời ra Vũ Thánh Các.

- Ta "hạ thấp" như vậy, ngay cả đệ chín quan cũng không có thăm dò, nhất định sẽ không gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ trong lòng.

Chương 93: Khổng Tước Minh Vương. (1)

Mấy vị giám khảo liếc nhau, thầm nghĩ trong lòng:

- Tính toán tiểu tử này thức thời, không có quá cao điệu. Nếu không hắn đả thông đệ chín quan, ngay cả chưởng giáo Chí Tôn cũng bị kinh động, đến lúc đó vậy thì quá mất mặt rồi.

Có thể đả thông võ các đều là nhân kiệt tư chất nổi tiếng, lúc qua cửa Vũ Thánh Các sẽ gặp đại phóng hào quang, chiếu rọi cả sơn mạch, tất cả mọi người có thể chứng kiến một đạo cột sáng kia.

Giang Nam không có thử đi đả thông đệ chín quan, quả thực lại để cho bọn hắn nhẹ nhàng thở ra.

Đột nhiên cẩm bào giám khảo cất cao giọng nói:

- Đả thông cửa thứ nhất, hôm nay chính là môn sinh Huyền Thiên Thánh ta tông, có thể đi trong núi lựa chọn một tòa trụ sở, đây là thẻ bài của các ngươi. Cầm thẻ bài này, có thể đi Khổ Châu Các tuyển một môn tuyệt học Thần Luân.

Từng đạo lưu quang bay tới, rơi vào trong tay chúng nhân, là từng mặt ngọc bội, chính diện ngọc bội là một cây Thúy Trúc, mặt sau là một chữ Huyền.

Cẩm bào giám khảo kia đi tới trước mặt người trẻ tuổi tới thứ bảy quan, hòa nhã nói:

- Hồ Huyền Thông, ngươi đả thông trước 6 quan, kể từ hôm nay, ngươi chính là ký danh đệ tử Huyền Thiên Thánh tông, đây là thẻ bài của ngươi. Cầm thẻ bài này, có thể đi Khổ Châu Các lựa chọn một môn tuyệt học Thần Thông.

Cuối cùng hắn lườm lườm Giang Nam, chần chờ một chút:

- Thật sự muốn đưa tiểu quỷ này vào miệng cọp sao?

Cẩm bào giám khảo kia trầm ngâm một lát, cắn răng nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi đả thông tám quan Vũ Thánh Các, thật là khiến người lau mắt mà nhìn, kể từ hôm nay ngươi chính là nhập thất đệ tử của Huyền Thiên Thánh tông ta. Đây là thẻ bài của ngươi, có thể bằng thẻ bài này đến Vũ Bị Các tùy ý lựa chọn một môn tâm pháp. Còn có, ngươi nếu là nhập thất đệ tử, cần phải có ân sư phụ đạo, chúng ta đã giúp ngươi tuyển một vị lương sư, ở trên Linh Tú phong, Lạc Phong chủ chính là thế hệ thanh danh hách hách đức cao vọng trọng của Huyền Thiên Thánh tông ta, ngươi bây giờ liền khởi hành a.

Giang Nam nhận lấy thẻ bài, còn muốn hỏi Linh Tú phong đi như thế nào, chỉ thấy mấy vị giám khảo kia hô một tiếng bay lên trời, trong chớp mắt liền phi không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

- Chạy trốn nhanh như vậy làm cái gì?

Giang Nam gãi gãi đầu, cảm thấy lẫn lộn.

- Chúc mừng sư huynh trở thành nhập thất đệ tử!

La Thanh tiến lên, lộ ra vẻ hâm mộ, vui vẻ nói:

- Sư huynh, trở thành nhập thất đệ tử chính là mộng tưởng của vô số người, hôm nay ngươi có thể nói là một bước lên trời!

Giang Nam đi ra phạm vi hai mặt thần kính chiếu xạ, lúc này mới đem Ma Chung trong đan điền phóng thích, gọi đến Thần Thứu Yêu Vương, cười nói:

- Chỉ là nhập thất đệ tử mà thôi. Sư tỷ, xin hỏi Linh Tú phong như thế nào đi?

- Linh Tú phong?

La Thanh lắc đầu nói:

- Cái này ta lại không biết, Huyền Thiên Thánh tông ta ngọn núi nhiều vô số kể, ta thân là Ngoại môn Môn sinh, còn chưa có tư cách tiến vào sơn mạch thánh địa. Sư huynh, ngươi nếu như đã trở thành nhập thất đệ tử, cái kia liền trước không nên gấp gáp đi bái sư, vẫn là trước đi xem Khổ Châu Các, lựa chọn một môn tâm pháp. Ngươi bây giờ đã là nhập thất đệ tử, có một lần cơ hội lựa chọn tâm pháp, không nên lãng phí.

Nàng giải thích nói:

- Khổ Châu Các lấy Học hải vô nhai khổ làm thuyền, chính là một bảo khố Đại Vũ học, Thánh tông kiến tạo tòa Khổ Châu Các này, chính là hi vọng chúng ta cần tu không ngừng. Trong đó tâm pháp nhiều vô số kể, theo như phẩm cấp chia làm loại Tuyệt Học, loại Thần Thông, cùng với loại Đạo Đài. Môn sinh chỉ có thể lựa chọn tâm pháp Tuyệt Học loại, mà ký danh đệ tử thì có thể lựa chọn tâm pháp loại Thần Thông, về phần nhập thất đệ tử, thì có thể tùy ý lựa chọn tâm pháp, thậm chí có thể đạt được tuyệt đỉnh tâm pháp loại Đạo Đài!

- Đạo Đài?

Giang Nam từng nghe Giang Tuyết đề cập qua một cảnh giới này, Đạo Đài cảnh là ở phía trên Thần Thông, với hắn mà nói như trước thần bí trọng trọng, nếu có thể học được tâm pháp cấp bậc Đạo Đài, đối với hắn tự nhiên là vô cùng hữu ích!

- Không hổ là thánh địa chính đạo, loại địa phương nhỏ bé như Kiến Vũ quốc thậm chí tìm không thấy một loại Thần Thông nguyên vẹn, mà Huyền Thiên Thánh tông thậm chí ngay cả tâm pháp Đạo Đài cảnh cũng có thể tùy ý truyền cho nhập thất đệ tử.

La Thanh dẫn dắt hắn hướng một chỗ kiến trúc trong thành đi đến, cười

nói:

- Sư huynh, yêu bài của ngươi ngàn vạn lần phải cất kỹ, cái thẻ bài này không chỉ là thân phận biểu tượng của đệ tử Thánh tông ta, hơn nữa đồng dạng là một loại pháp khí cực kỳ tinh diệu, dùng để ghi lại công lao, lúc đổi lấy tâm pháp liền cần căn cứ công lao bên trong thẻ bài để đổi lấy tâm pháp đẳng cấp tương ứng. Trước khi đi Khổ Châu Các, chúng ta trước đi xem Trân Bảo Cung. Ngươi bắt được những răng nanh kia, hiện tại liền có thể đi giao cho Trân Bảo Cung, sau đó trưởng lão Trân Bảo Cung sẽ ở trên yêu bài của ngươi ghi lên một số công lao. Công lao càng nhiều, càng lớn, đổi lấy tâm pháp liền càng tốt.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Nhập thất đệ tử cũng cần làm nhiệm vụ đổi lấy công lao sao?

La Thanh gật đầu nói:

- Đây là tự nhiên, dù sao sư tôn của nhập thất đệ tử cũng không phải vạn năng, không có khả năng truyền thụ cho ngươi tất cả tâm pháp, cho nên có chút tâm pháp còn cần chính mình cố gắng kiếm lấy công lao đi đổi. Hơn nữa bên trong Khổ Châu Các có chút tâm pháp so với sư tôn truyền lại cao thâm hơn, còn muốn tinh diệu, đây cũng là một loại cách làm khích lệ đệ tử tiến tới.

Giang Nam gật đầu, trong nội tâm không khỏi cảm khái Huyền Thiên Thánh tông ở bồi dưỡng đệ tử hoàn toàn chính xác có một tay.

Hai người đi Trân Bảo Cung giao nhiệm vụ, trưởng lão Trân Bảo Cung ở trên thẻ bài của Giang Nam ghi lên một số công lao, lúc này hai người mới chạy tới Khổ Châu Các.

Lại để cho Giang Nam không ngờ được chính là, Khổ Châu Các vậy mà thật là một chiếc thuyền lớn, phiêu phù ở giữa một cái hồ trên đỉnh núi, thể tích chiếc thuyền này cũng không phải cực lớn như thế nào, dài hơn hai

mươi trượng, rộng sáu bảy trượng.

Phía trước cái hồ nước kia dựng lên một tấm bia đá cao tới mấy trăm trượng, trên đó viết mấy chữ "Biển học không bờ".

Giang Nam cùng La Thanh từng người thi triển Vũ Hóa Công, hướng tòa khổ thuyền này bay đi, không ngờ bay đến giữa không trung, liền thấy tòa Khổ Châu Các này ở trước mắt bọn hắn càng lúc càng lớn, càng ngày càng dài, càng ngày càng cao, hóa thành một quái vật khổng lồ, để ngang trước mặt bọn họ, dài đến hơn mười dặm, rộng hơn ba bốn dặm, cao cũng có sáu bảy dặm!

Mà biển học nguyên bản bình tĩnh, giờ phút này cũng trở nên sóng biển cuồn cuộn, liếc trông không đến cuối cùng!

La Thanh giải thích nói:

- Chiếc khổ thuyền này cùng phiến biển học kia, đều là pháp bảo, nghe nói là một vị chưởng giáo Chí Tôn của Thánh tông ta luyện hóa được một tòa biển lớn, đem phiến biển lớn kia biến thành biển học.

Chương 94: Khổng Tước Minh Vương. (2)

Hai người bay vào trong khổ thuyền, leo lên trên lầu các chiếc cự hạm này, nhưng thấy lầu các cực kỳ rộng rãi, ngang dọc 500 trượng, ở trong lầu các, dựng đứng từng mặt thạch bích cao tới mấy trượng, ước chừng 30~50 cái.

Đã có không ít Ngoại môn môn nhân của Huyền Thiên Thánh tông đứng ở trước thạch bích, quan sát không thôi, lại có người lấy ra thẻ bài, dán ở trên thạch bích, nhưng thấy một đạo quang mang từ trong thạch bích tuôn ra, đem người nọ một cuốn, liền biến mất không thấy gì nữa.

- Thạch bích ở đây tên là Họa Bích, trong đó ghi lại tâm pháp loại Tuyệt Học ở tầng thứ nhất Khổ Châu Các, tổng cộng có bốn mươi tám loại.

La Thanh cười nói:

- Đến tầng thứ hai, tâm pháp loại Thần Thông, liền có 123 loại, về phần tâm pháp loại Đạo Đài, thì có hơn bốn trăm loại. Lại hướng lên còn có pháp môn cao siêu hơn, bất quá nhập thất đệ tử cũng không có tư cách tiến vào, chỉ có trưởng lão mới có tư cách.

Trên đầu vai Giang Nam, Thần Thứu Yêu Vương không khỏi tò mò hỏi:

- Tiểu nương tử, vì sao tuyệt học ít như vậy, ngược lại loại tâm pháp Thần Thông cùng Đạo Đài lại nhiều như thế?

- Cái này còn không đơn giản?

La Thanh phốc cười nói:

- Huyền Thiên Thánh tông ta là đại tông phái bực nào, tâm pháp loại Tuyệt Học thật sự không để vào mắt, bởi vậy cũng không có thu thập rất

nhiều, ngược lại số lượng không bằng tâm pháp cao thâm. Về phần tuyệt học loại Thần Thông cùng tuyệt học loại Đạo Đài, đồng dạng cũng bao hàm Luyện Thể, Luyện Khí cảnh, hơn nữa chất lượng mạnh hơn một bậc, cho nên tâm pháp loại Tuyệt Học thật sự không cần phải quá nhiều.

- Cái này mỗi một mặt Họa Bích đều ghi lại một loại tuyệt học, chỉ cần đứng ở phía trước, Họa Bích tự nhiên sẽ hướng ngươi biểu hiện ra tâm pháp tầng thứ nhất, đem đủ loại thần diệu diễn biến ra, cho ngươi biết rõ sở trưởng cùng thiếu sót của môn tâm pháp này.

- Nếu gặp được tâm pháp trong lòng vừa ý, liền có thể đem thẻ bài dán lên Họa Bích, Họa Bích liền sẽ tự động khấu trừ công lao tương ứng trong thẻ bài của ngươi, đem ngươi hút vào bên trong Họa Bích, bên trong có Động Thiên khác, ở trong đó ngươi sẽ được học môn tâm pháp kia.

Giang Nam nghe đến đó, con mắt không khỏi phát sáng lên, cười nói:

- Thánh tông bố trí, thật đúng là chu đáo!

La Thanh cười nói:

- Tất cả pháp bảo, đều là vì người phục vụ, những bố trí này của Thánh tông chính là vì chúng ta có thể rất nhanh học hội tâm pháp, miễn đi quá trình rườm rà tìm kiếm tâm pháp phù hợp.

Giang Nam cười cười, hắn đang nói chu đáo, cùng La Thanh có chỗ bất đồng, thầm nghĩ trong lòng:

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta, chỉ cần vừa ý một chiêu nửa thức, liền có thể lĩnh hội ý cảnh cùng ảo diệu của tâm pháp, ở phía trên Ma Chung từ đầu chí cuối đem môn tâm pháp này suy diễn đi ra. Cái này chẳng phải là nói, tâm pháp bên trong Khổ Châu Các, có thể mặc ta lựa chọn sao?

Trong lòng của hắn thình thịch đập loạn, lúc này đi đến trước một mặt Họa Bích, chỉ thấy bên trên Họa Bích có một nữ tử tuổi trẻ, trông rất sống động, tựa như một người sống sinh động bị phong ấn ở bên trong Họa Bích,

mà ở bên cạnh, thì có một hàng chữ nhỏ, viết mấy chữ "Thanh Bình Kiếm khí".

Hắn vừa mới đứng ở trước Họa Bích, liền thấy nữ tử tuổi trẻ kia đột nhiên động, đem chiêu thứ nhất thi của Thanh Bình Kiếm khí triển đi ra, kiếm khí bắn ra bốn phía, lăng lệ ác liệt, tựa hồ có thể từ trong Họa Bích phá vách tường mà ra!

- Một môn tuyệt học có thể so với Long Hổ Tượng Lực Quyết!

Giang Nam tán thưởng một tiếng, Ma Chung trong đan điền đột nhiên đương vang lên một cái, trên vách chung xuất hiện một tiểu Kiếm thanh sắc, đã đem kinh lạc cùng ảo diệu của Thanh Bình Kiếm khí trộm học lén đi.

Cũng không lâu lắm, loại tuyệt học Thanh Bình Kiếm khí này liền bị hắn suy diễn đến tầng thứ bảy.

Giang Nam như cá gặp nước, ở trước từng mặt thạch bích trú lưu một lát, lập tức rời đi, từng loại tuyệt học bị hắn lĩnh hội, khắc ở phía trên Ma Chung.

Cũng không lâu lắm, tất cả tuyệt học ở tầng thứ nhất Khổ Châu Các liền bị hắn phục chế một lần, phía trên Ma Chung thì lạc ấn lấy đủ loại đồ án, hoặc kiếm hoặc côn, hoặc quyền hoặc chưởng, còn có đủ loại đồ án dị thú, chim bay cá nhảy, diệu trúc huyền ngư.

Những tâm pháp này, cơ hồ hết thảy bị hắn ngắn ngủn một lát thời gian, liền suy diễn đến tầng thứ bảy, cùng cấp tu vi cảnh giới trước mắt của hắn.

Cử động lần này không phải chuyện đùa, tương đương với hắn đem đủ loại tuyệt học hết thảy khổ tu mấy chục năm, thuần thục vô cùng, các loại huyền diệu hết thảy cũng có thể tùy tâm thi triển, uy lực so với những người khác không kém chút nào, thậm chí càng mạnh hơn nữa!

- Ồ, môn tâm pháp này như thế nào suy diễn chậm như vậy?

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, đột nhiên một môn tâm pháp trong đó chỉ

có tầng thứ nhất, ngay cả tầng thứ hai cũng không có hoàn toàn suy diễn ra, chỉ suy diễn ra tâm pháp phiến diện, trong nội tâm không khỏi cả kinh, vội vàng trở lại trước mặt Họa Bích kia, tinh tế dò xét. Chỉ thấy công pháp bên trên mặt Họa Bích này tên là Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh tâm pháp, không khỏi nao nao.

- Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh?

- Ta lĩnh ngộ Minh Vương Thần Ấn, cũng có hai chữ Minh Vương, không biết cùng môn Khổng Tước Minh Vương Kinh này có liên quan hay không?

Trong lòng Giang Nam chấn động, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta có thể suy diễn đại đa số tâm pháp, vẫn là lần đầu gặp được suy diễn chậm như thế, cái này chỉ có thể nói rõ, chỉ sợ cấp bậc của Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh cực cao cực cao!

Mà loại tình huống này ở lúc suy diễn Minh Vương Thần Ấn cũng có xuất hiện, Minh Vương Thần Ấn liền hao tốn thời gian của hắn rất lâu mới suy diễn đến thứ bảy ấn.

Hơn nữa, môn tâm pháp này có chứa chữ "Kinh", chỉ sợ là cấp bậc Kinh Điển!

- Cấp bậc môn tâm pháp này cao như vậy, như thế nào sẽ bị đặt ở tầng thứ nhất Khổ Châu Các? Chẳng lẽ nói, Huyền Thiên Thánh tông cũng chỉ có tâm pháp trước 10 tầng của Hỗn Nguyên Nhất Khí Minh Vương Kinh? Cái môn tâm pháp này, ta nhất định phải đạt được!

Lúc này Giang Nam lấy thẻ bài ra, dán ở trên mặt Họa Bích này, chỉ thấy trong Họa Bích hào quang phun ra, nhẹ nhàng một cuốn, liền thu nhập hắn vào bên trong Họa Bích.

Hắn mới vừa tiến vào Họa Bích, lại thấy trước mắt trở nên vô cùng bao la, phía trước kim chói, kim quang truyền đến thanh âm tụng kinh to rõ, một Kim Thân đại Phật cao tới vạn trượng, ngồi ngay ngắn ở bên trong bảo liên

kim quang, sau lưng vô số Khổng Tước Linh vũ dài đến mấy vạn trượng như là quạt xếp mở ra, sáng chói sáng lạn, nguy nga, nghiêm túc và trang trọng, để cho người kính sợ!

- Như là ta nghe thấy…

Vạn trượng đại Phật đột nhiên một ngón tay điểm tới, nhẹ nhàng điểm ở mi tâm của Giang Nam!

Thân hình Giang Nam đại chấn, Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh như là thủy triều dũng mãnh vào trong đầu của hắn, lập tức chung thanh kêu vang, Ma Chung trong đan điền chấn động không ngớt, trên vách chung xuất hiện một đồ án của Khổng Tước đại Phật Kim Thân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 95: Hết Thảy Chuyển Về Nhà! (1)

Vị đại Phật này khi thì phẫn nộ, khi thì mỉm cười, ba mặt tám tay, sau lưng Khổng Tước Linh vũ xoát mở ra, tám tay tất cả kết thành một loại ấn pháp!

- Minh Vương Thần Ấn!

Giang Nam cơ hồ nghẹn ngào kinh hô lên, tám chủng Minh vương này từng người nắm bắt một loại ấn pháp, đương nhiên đó là Minh Vương Thần Ấn!

- Minh Vương Thần Ấn quả nhiên là một bộ phận của Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, môn Minh Vương Kinh này, nhất định cực cao! Hơn nữa, trong này ghi lại Minh Vương Thần Ấn, rõ ràng có thủ đoạn công kích ý niệm thần thức!

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, Họa Bích đã truyền công hoàn tất, chuyển dời hắn đi ra ngoài.

La Thanh thấy hắn rõ ràng dùng điểm công đức của mình đổi lấy một môn tâm pháp loại Tuyệt Học, trong nội tâm kinh ngạc, quét Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, cười nói:

- Sư huynh, môn tâm pháp này cực kỳ phức tạp, nhưng mà uy lực cực lớn, trong Thánh tông ta tuyển chọn môn tâm pháp này không ít, lại chưa có ai có thể đem nó tu luyện đến Thần Luân cảnh. Bởi vì Minh Vương Kinh tiến triển chậm chạp, hơn nữa đến Thần Thông cảnh, liền không có tâm pháp đến tiếp sau, cho nên hiện tại người tu luyện môn công pháp này liền thiếu rất nhiều.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, trong nội tâm kích động vạn phần, Minh Vương Kinh cực kỳ phức tạp thâm ảo, hoàn toàn chính xác rất khó tu luyện, cũng khó trách người lựa chọn môn công pháp này không hiểu, bất quá môn

công pháp này uy lực tương đương khả quan, chỉ cần Minh Vương Thần Ấn trong đó cũng đã là một môn tâm pháp vô cùng xuất chúng rồi!

Hắn đổi lấy Minh Vương Kinh tuy tiêu hao điểm công đức, nhưng mà còn có một lần cơ hội lựa chọn công pháp.

La Thanh cũng tuyển một môn tuyệt học, sau khi từ trong Họa Bích đi ra liền hướng Giang Nam nói câu thứ tội, liền khoanh chân ngồi xuống, tinh tế tìm hiểu.

Giang Nam tiếp tục hướng bên trên đi đến, đến tầng thứ hai Khổ Châu Các, bên trong Họa Bích tầng thứ hai chính là tâm pháp cấp bậc Thần Thông, trọn vẹn hơn một trăm hai mươi mặt Họa Bích, chủng loại phồn đa, trong đó Thần Thông đều cực kỳ tinh diệu, còn hơn tâm pháp loại Tuyệt Học đếm không hết.

- Thần Thông Lãm Nguyệt Thủ?

Giang Nam đứng ở trước một mặt Họa Bích, tâm pháp bên trong Họa Bích đúng là Thần Thông Lãm Nguyệt Thủ mà Dã Cẩu đạo nhân đã từng thi triển qua, môn công pháp này uy lực cực lớn, mặc dù là Thần Thông ngũ trọng cường giả như Thần Thứu Yêu Vương cũng không phải đối thủ!

Bên trong Họa Bích có một đạo nhân tuổi còn trẻ, đem thức thứ nhất môn công pháp này thi triển đi ra. Lãm Nguyệt Thủ nghe rất là nho nhã, nhưng thi triển ra lại cực kỳ Bá Đạo, uy lực công phạt kinh người đến cực điểm, so với Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết còn muốn hơn hẳn một bậc.

Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết khởi điểm quá thấp, cho dù trải qua Giang Tuyết cải tiến, nhưng cuối cùng chỉ có thể tu luyện đến Thần Thông bát trọng, mà Lãm Nguyệt Thủ lại có thể tu luyện đến Đạo Đài cảnh, chỉ là không thể hoàn toàn luyện thành Đạo Đài cảnh.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam liền đem tất cả ảo diệu của Lãm Nguyệt Thủ Thần Thông khắc ở phía trên Ma Chung, không ngừng suy diễn, tiếp tục

đi đến trước Họa Bích tiếp theo.

- Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông?

Giang Nam giật mình, môn Thần Thông này là một môn Thần Thông tu luyện địa từ nguyên lực.

Địa từ nguyên lực ở bất luận nơi nào đều có tồn tại, đồ vật càng nặng, địa từ nguyên lực càng lớn, trong đó Đại Địa địa từ nguyên lực dưới chân là mạnh nhất.

Loại nguyên lực này có thể hấp dẫn vạn vật, đem vạn vật một mực hấp thụ ở phía trên Đại Địa, chim chóc có thể phi hành, nhưng chung quy vẫn là phải rơi xuống, nhảy được lại cao, cuối cùng vẫn là sẽ rơi xuống mặt đất, đây cũng là tác dụng củađịa từ nguyên lực.

Coi như là cường như Thần Luân cường giả, cũng bị địa từ nguyên lực khắc chế, không tá trợ các loại công pháp như Vũ Hóa Công liền không cách nào cách mặt đất phi hành.

Mà Địa Cực Nguyên Từ Kinh chính là một loại pháp môn tu luyện địa từ nguyên lực, tu luyện môn công pháp này, liền có thể đem địa từ nguyên lực luyện thành một loại Thần Thông của mình, Địa Cực Nguyên Từ!

Tu thành Địa Cực Nguyên Từ, liền có thể thoát khỏi địa từ nguyên lực, ngao du Thiên Không, thậm chí có thể bay đến trong hư không vũ trụ!

Đây mới thực là phi hành, đằng vân giá vũ.

Ở lúc hắn khảo hạch, mấy vị giám khảo kia đứng trên không trung, cũng không có mượn nhờ bất luận Vũ Hóa Công gì, hiển nhiên chính là tu luyện Thần Thông Địa Cực Nguyên Từ, hoặc là tâm pháp cùng loại!

Tu luyện Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông tức thì cần thu thập địa từ nguyên lực, đem nguyên lực luyện hóa, tiến hành theo chất lượng, tu thành một đạo Thần Luân, sau đó liền có thể tung hoành Tứ Cực, ngao du Thái Hư.

Cái môn Thần Thông này không chỉ uy lực rất mạnh, hơn nữa cũng cực kỳ thực dụng.

Giang Nam từ từng mặt Họa Bích đi qua, đem tất cả Thần Thông hết thảy khắc ở trên vách Ma Chung, hơn một trăm hai mươi chủng Thần Thông trọn vẹn hao tốn hắn một ngày thời gian, lúc này mới lạc ấn hoàn tất.

Nhiều Thần Thông như vậy khắc ở phía trên Ma Chung, khẩu Ma Chung này cũng xảy ra biến hóa rất lớn, dần dần xuất hiện núi non sông ngòi, Nhật Nguyệt Tinh thần, so với lúc trước lộ ra càng thêm to lớn, phong cách cổ xưa, tràn đầy một loại khí tức thần bí.

Theo Thần Thông trên Ma Chung ngày càng nhiều, tốc độ khẩu Ma Chung này suy diễn tâm pháp liền càng lúc càng nhanh, hiển nhiên là hấp thu nhiều tinh túy tâm pháp như vậy, nội tình càng ngày càng hùng hậu.

Ngày hôm nay, hắn liền đem hơn một trăm hai mươi chủng Thần Thông suy diễn đến đệ ngũ trọng, có lẽ tiếp qua không lâu, liền có thể đuổi theo tu vi cảnh giới của hắn.

Tâm pháp loại Thần Thông tuy nhiều, nhưng không có xuất hiện tâm pháp xuất chúng như Hỗn Nguyên Nhất Khí Minh Vương Kinh, cái này lại để cho Giang Nam có chút tiếc hận.

- Chúa công, ta tu luyện Thần Thông gì?

Thần Thứu Yêu Vương thấy hắn hướng tầng thứ ba đi đến, không khỏi nóng nảy kêu lên.

- Yên tâm, không thể thiếu phần của ngươi.

Trong nội tâm Giang Nam đại định, cười nói:

- Ta xem Thần Thông ở đây, đều là pháp môn nhân loại tu luyện, không có tâm pháp cho Yêu tộc tu luyện, cho nên ý định đi tầng thứ ba nhìn xem.

Thần Thứu Yêu Vương khẩn trương kêu lên:

- Chúa công, Yêu tộc ta biến hóa trưởng thành, liền có cửu khiếu như người, cấu tạo cùng người giống như đúc, chính là có thể giống người đồng dạng tu luyện. Ta tùy thời có thể biến hóa trưởng thành, tùy tiện cái Thần Thông gì, ta cũng có thể tu luyện, sống nguội không kị!

Giang Nam nghe hắn nói như vậy, lúc này mới hơi giật mình:

- Khó trách rất nhiều yêu quái thích biến hóa trưởng thành, nguyên lai còn có duyên cớ này.

- Yêu tộc cũng có tâm pháp của Yêu tộc, bất quá cái kia đều là đại tộc,như Long tộc, Phượng Hoàng, Tất Phương, Kỳ Lân vân...vân, bọn hắn không cần biến hóa trưởng thành liền có thể tu luyện, hơn nữa ở lúc nguyên hình khí lực cường hoành, tu vi thực lực càng cường đại hơn, biến hóa trưởng thành thực lực ngược lại sẽ suy yếu rất nhiều.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 96: Hết Thảy Chuyển Về Nhà! (2)

Thần Thứu Yêu Vương lắc đầu nói:

- Nhưng mà những Yêu tộc tạp tu chúng ta, liền không có vận khí tốt như vậy, chỉ có thể biến hóa trưởng thành, tại lúc hóa thành hình người mới có thể tu luyện. Nếu hiện nguyên hình, khí lực cố nhiên cường hoành, nhưng Thần Thông biến hóa thì không có như ý như vậy.

- Thì ra là thế.

Giang Nam leo lên tầng thứ ba Khổ Châu Các, tại đây khoảng chừng có hơn bốn trăm mặt Họa Bích, có mấy vị trẻ tuổi đứng ở trước Họa Bích, khí tức cực kỳ cường đại khủng bố, có lẽ đều là nhập thất đệ tử của Huyền Thiên Thánh tông.

Mỗi người bọn hắn, so với Tân Long Tử mà Giang Nam đã từng thấy qua cường đại hơn mấy lần, mấy chục lần, đối với Giang Nam mà nói, quả thực là tồn tại cự phách.

Mặc dù là Thần Thứu Yêu Vương, ở dưới khí tức những người này áp bách, cũng không có ngả ngớn lúc trước, đại khí cũng không dám thở gấp thoáng một phát, lo lắng kinh sợ bọn hắn, bị hàng yêu trừ ma.

Những cường giả này hẳn là tiếp cận Đạo Đài cảnh, nếu không sẽ không xuất hiện ở tầng thứ ba Khổ Châu Các!

- Tâm pháp loại Đạo Đài, thật sự quá mạnh mẽ!

Giang Nam đứng ở trước một mặt Họa Bích, tinh tế dò xét, không khỏi ngược lại hít một ngụm khí lạnh, khúc dạo đầu của tâm pháp Đạo Đài cảnh cũng là từ Luyện Thể Luyện Khí bắt đầu tu luyện, cũng có Thần Thông, nhưng mà loại tâm pháp này ở võ đạo Luyện Thể ngay từ đầu liền hơn xa

tuyệt học cùng Thần Thông khác, tốc độ tu luyện cực nhanh, hơn nữa loại tâm pháp cấp bậc này đối với tinh khí thần tôi luyện đã cực kỳ toàn diện, Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần tam thể hợp lại làm một, chung đồng tiến!

Nên biết Giang Nam đã thấy đại đa số tâm pháp, phần lớn là đồng thời Luyện Khí Luyện Thể, nhưng đối với rèn luyện tinh thần ý chí lại không có liên quan đến, chỉ có Minh Vương Thần Ấn là rèn luyện tinh thần ý chí, nhưng không có Luyện Thể, Luyện Khí. Trừ đó ra, mặc dù là trong tầng thứ hai Khổ Châu Các có hơn một trăm hai mươi chủng Thần Thông, cũng không có liên quan đến Luyện Thần.

Nhưng tâm pháp loại Đạo Đài tam thể cùng luyện, chỉ là điểm này, liền hơn những Thần Thông phía trước kia, tuyệt học đếm không hết rồi.

- Ngũ Nhạc kiếm khí! Kiếm khí như là Ngũ Nhạc sơn phong, một kiếm có thể san bằng hơn mười dặm, cứng rắn vô đối!

- Kim Thân bá thể! Chuyên môn rèn luyện thân thể, thân thể cực kỳ cường hoành biến thái, tại Nội Cương cảnh liền có thể đạt tới cường độ của tâm pháp Thần Luân cảnh khác! Tu luyện đến Đạo Đài cảnh, Thiên Lôi cũng phách không chết!

- La Thiên pháp tướng! Một loại pháp môn chiến đấu cực kỳ cường đại, pháp thiên tượng địa, cùng Kim Thân bá thể kết hợp, liền có thể có được công kích cùng phòng ngự cường đại nhất!

. . .

Giang Nam nhìn lại từng chủng tâm pháp, tâm ngứa khó nhịn, tâm pháp tầng thứ ba Khổ Châu Các thật sự làm cho người động tâm, để cho hắn hận không thể đem những công pháp này hết thảy chuyển trở về tinh tế nghiên cứu.

Trên thực tế thật sự là hắn đem những tâm pháp này chuyển trở về, trong

Đan Điền hắn, Ma Chung đương đương chấn động, không ngừng minh hưởng, đem những tâm pháp này hết thảy khắc ở trên vách chung, cái gì Ngũ Nhạc kiếm hình, cái gì Kim Thân pháp tướng, hết thảy hóa thành một vài bức đồ án, không ngừng suy diễn các loại cấp độ rất cao.

Tâm pháp bên trong tầng thứ ba Khổ Châu Các thật sự quá nhiều, hơn nữa cấp bậc cũng viễn siêu Thần Thông tầng thứ hai, lúc này đây Giang Nam trọn vẹn tốn hao năm ngày, mới đưa hơn bốn trăm chủng tâm pháp Đạo Đài cảnh lạc ấn xuống.

Tuy tốc độ Ma Ngục Huyền Thai Kinh suy diễn không chậm, nhưng dù sao những tâm pháp này cấp bậc cực cao, năm ngày thời gian cũng gần kề suy diễn ra hai ba trọng. Ngược lại là loại tuyệt học Thần Thông, Giang Nam đã suy diễn đến tầng thứ bảy, hướng về cấp độ rất cao rảo bước tiến lên.

Người khác là e sợ cho tham thì thâm, bởi vậy tu hành một môn tâm pháp, thẳng đến đạt đến cực hạn, không cách nào đột phá, lúc này mới lựa chọn môn tâm pháp thứ hai, ý đồ tâm pháp bổ sung, sau đó đột phá cảnh giới.

Mà hắn lại e sợ cho tâm pháp quá ít, đã có Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng khẩu Ma Chung trong đan điền kia, tất cả tâm pháp đến trong tay của hắn, rất nhanh liền có thể nắm chắc đến tinh túy, tu luyện vô cùng đơn giản, đã giảm bớt đi quá trình rườm rà lý giải cùng lĩnh ngộ.

- Thần Thứu Yêu Vương, cái thẻ bài này ngươi cầm lấy đi, muốn học loại tuyệt học nào liền học loại đó.

Giang Nam đem thẻ bài vứt cho Thần Thứu Yêu Vương, cười nói.

Thần Thứu Yêu Vương kích động phát run, cổ họng hự xoẹt nói:

- Chúa công, ngươi chỉ còn lại có một lần lựa chọn công pháp, đem cơ hội lần này nhường cho ta, như vậy ngươi thì sao?

Giang Nam mỉm cười:

- Ta nếu như đã đồng ý cho ngươi một môn Thần Thông, liền tuyệt sẽ không nuốt lời, tuy cơ hội lần lựa chọn công pháp này với ta mà nói cũng là cực kỳ khó được, nhưng nếu có thể tăng lên thực lực của Yêu Vương ngươi, trong lòng ta cũng là cực kỳ cao hứng.

Thần Thứu Yêu Vương cảm kích đến rối tinh rối mù, thề sẽ đối Giang Nam trung thành tận tâm, không dám có nhị tâm, lúc này mới vui mừng hớn hở tiếp nhận thẻ bài, mọi nơi tìm kiếm công pháp ngưỡng mộ trong lòng.

Cũng không lâu lắm, Thần Thứu Yêu Vương liền tuyển một môn công pháp, tên là Thượng Thanh Thần Quang, cũng là một môn tâm pháp cực kỳ rất cao minh, có thể tu luyện đến Đạo Đài cảnh, đại Thần Thông Thượng Thanh Thần Quang.

Thần Quang có thể diễn biến đủ loại thủ đoạn công kích, nếu có thể tu thành, Thần Thứu Yêu Vương tất thực lực tăng nhiều!

Đợi Thần Thứu Yêu Vương chọn xong tâm pháp, Giang Nam đi thẳng xuống Khổ Châu Các, La Thanh như trước ở tầng thứ nhất, nhìn thấy hắn trở về, không khỏi lộ ra tiếu dung:

- Sư huynh, ngươi chọn xong tâm pháp rồi hả?

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, thấy nàng rõ ràng những ngày này một mực chờ ở chỗ này, đối với nàng này thực sự ôm vài phần hảo cảm.

Hai người bay ra Khổ Châu Các cùng biển học, từng người rơi xuống đất, Giang Nam chắp tay cười nói:

- La sư tỷ, hiện tại ta muốn đi Linh Tú phong rồi, chúng ta như vậy từ biệt. Sau này nếu Sư tỷ có thì giờ rãnh, không ngại thường thường đi Linh Tú phong, chúng ta nghiên cứu thảo luận.

La Thanh đại hỉ, biết rõ nghiên cứu thảo luận theo như lời Giang Nam chỉ là khách khí, mà là cố ý chỉ điểm nàng tu hành.

Dù sao Giang Nam là nhập thất đệ tử, có thể tiếp xúc đến pháp môn cao thâm của Huyền Thiên Thánh tông, nếu có hắn chỉ điểm, La Thanh tu vi tiến cảnh khẳng định phi tăng, tương lai cũng có hi vọng thành ký danh đệ tử thậm chí nhập thất đệ tử!

Hơn nữa, có nhập thất đệ tử làm bằng hữu, sau này thời gian nàng ở Huyền Thiên Thánh tông cũng sẽ sống khá giả một ít.

Giang Nam cùng nàng từ biệt, lúc này tâm niệm vừa động, Thần Thứu Yêu Vương hô một tiếng biến trở về nguyên hình, chở Giang Nam hướng trong sơn mạch bay đi.

- Linh Tú phong đến cùng ở nơi nào? Mấy cái giám khảo chạy trốn nhanh như con thỏ, lại không biết ta vừa mới vào sơn môn, căn bản không biết đường đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 97: Tiết Tháo Ở Đâu? (1)

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy một đạo cầu vồng từ ở chỗ sâu trong sơn mạch bay lên, xẹt qua một đường vòng cung, trong chớp mắt liền bay vọt mấy trăm dặm, ở phía sau lưu lại một đạo cầu vồng bảy màu, sáng lạn phi thường.

- Giang Tử Xuyên!

Đạo cầu vồng kia đột nhiên dừng lại ở phía trước Giang Nam, ngăn lại đường đi, cầu vồng tán đi, đúng là vị cẩm bào chủ khảo chủ trì Vũ Thánh Các kia, chỉ là chẳng biết tại sao mặt mũi bầm dập, phảng phất bị người đánh cho một trận.

Giang Nam đang muốn thi lễ, cẩm bào giám khảo kia dựng thẳng tay lên, cả giận nói:

- Ngươi còn có lòng dạ thanh thản đi bộ, sư tôn của ngươi Lạc Phong chủ tìm ngươi nhiều ngày, thủy chung tìm không thấy ngươi, ngược lại tưởng rằng chúng ta trêu chọc nàng vui vẻ, không duyên cớ đối với chúng ta phát một trận hỏa, tuyên bố nói một ngày tìm không thấy ngươi, nàng liền muốn đánh chúng ta một ngày, hôm nay đã là ngày thứ sáu rồi!

- Bẩm sư thúc, đệ tử vừa mới vào Thánh tông, không nhìn được đường đi, các ngươi đi quá nhanh, ta chưa kịp hỏi thăm.

Giang Nam giải thích nói, vụng trộm nhìn nhìn tổn thương trên mặt cẩm bào giám khảo, trong nội tâm âm thầm líu lưỡi:

- Vị sư tôn chưa gặp mặt này của ta, tính tình cũng không nhỏ, nhất định là Đại Hán lỗ mãng hữu lực.

Cẩm bào giám khảo kia nghe được giải thích của hắn, sắc mặt hơi trì hoãn

nói:

- Thì ra là thế, bất quá mấy ngày nay ngươi trốn đến nơi nào? Làm hại chúng ta một hồi khó tìm, lại không duyên cớ bị sáu lần đánh cho tê người!

Giang Nam khúm núm, không có làm nhiều giải thích, cẩm bào giám khảo kia ngược lại hòa khí, đem việc này bỏ qua nói:

- Ta tự mình dẫn đường cho ngươi, tiễn đưa ngươi đi Linh Tú phong, ngươi phải đuổi kịp, không cần thiết chạy đi lung tung, nếu không mấy người chúng ta liền bị ngươi hại thảm rồi.

Giang Nam đi theo phía sau hắn, một đường hướng trung tâm Huyền Thiên Thánh tông mà đi, cũng không lâu lắm, rốt cục đi tới trước một ngọn núi đẹp đẽ.

Ngọn núi kia cao ngất như trụ, bên cạnh trống trơn, một ngọn núi phụ cũng không có, duy chỉ có ngọn núi này lẻ loi trơ trọi dựng thẳng tại đó.

Giữa sườn núi ngọn núi, một mặt vách núi bóng loáng như vách tường, búa bổ đao gọt, viết xiêu xiêu vẹo vẹo ba chữ to.

- Lãnh Tụ phong?

Giang Nam cố gắng phân biệt, lúc này mới đem ba chữ to này nhận thức toàn bộ, buồn bực nói:

- Không phải Linh Tú phong sao? Chẳng lẽ ta nghe lầm?

Cẩm bào giám khảo kia vội vàng nói:

- Tại đây chính là Linh Tú phong, ngươi bây giờ liền nhập núi bái sư, ta đi trước!

Lời còn chưa dứt, liền thấy hắn khống chế một đạo cầu vồng bão táp mà đi, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, giống như e sợ bên trong ngọn núi lớn này cất giấu yêu vật gì khiến người sợ hãi.

- Tại sao lại chạy trốn nhanh như vậy?

Giang Nam dở khóc dở cười:

- Ngươi còn không có nói cho ta biết, tại đây rốt cuộc là Lãnh Tụ phong hay là Linh Tú phong?

Cẩm bào giám khảo kia sớm đã vô tung vô ảnh, Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ phải lệnh Thần Thứu Yêu Vương nhắm đỉnh ngọn núi lớn này bay đi, thầm nghĩ:

- Đoán chừng là khẩu âm của giám khảo kia có vấn đề, đem Lãnh Tụ phong nói thành Linh Tú phong. Sư tôn ta họ Lạc, vậy thì dứt khoát tìm người hỏi một chút, Lạc Phong chủ có phải là ở chỗ này hay không.

Đỉnh núi này cao đến có chút không tưởng nổi, tường vân phiêu phù ở lưng chừng núi, lại hướng lên phi chỉ chốc lát chính là tuyết trắng, nhưng ở trên đỉnh núi lại đột nhiên ấm áp lên, ánh mặt trời phổ chiếu, cây cối rậm rạp, có chim bay cá nhảy ở trong đó, chim hót thú rống, âm thanh cao thấp, du dương dễ nghe.

Giang Nam để cho Thần Thứu Yêu Vương rơi xuống, đầu Yêu Vương này ngay tại chỗ lăn một vòng, hóa thành trung niên đạo nhân mũi ưng, sờ lên đầu trụi lủi nói:

- Chúa công, ta nhìn thấy phía trước có một tòa cung điện, bên trong có người, không bằng trước đến hỏi thăm.

Giang Nam gật đầu, theo đường mòn quanh co khúc khuỷu đi ra vài dặm, chỉ thấy phía trước tọa lạc một tòa cung điện nguy nga, vách tường huy hoàng, cực kỳ xa hoa, trước cung điện là vườn hoa ngàn mẫu, nhiều loại hoa sáng lạn, hương khí đầy người.

Một ít thiếu nữ đang ở trong vườn hoa làm việc tay chân, dẫn theo lẵng hoa bay tới bay lui, gặp được hoa tươi yêu thích liền bay bổng rơi xuống,

ngắt lấy để vào trong lẵng hoa.

- Thật sự là nhân gian tiên cảnh!

Giang Nam tán thưởng một câu:

- Những nữ hài này tuổi tác không lớn, nhưng vậy mà cũng có thể lăng không phi hành, có lẽ đều là cường giả Thần Thông cấp, tu thành địa các loại Thần Thông cực nguyên từ. Rất cao minh, Lãnh Tụ phong thật sự là được!

- Thiệt nhiều tiểu nương tử xinh đẹp. . .

Con mắt Thần Thứu Yêu Vương thẳng trừng.

Giang Nam đi ra phía trước, hướng một vị nữ tử bộ dáng hơn hai mươi tuổi chắp tay, cười nói:

- Xin hỏi, nơi này là chỗ ở của Lạc Phong chủ Lãnh Tụ phong sao?

Quần áo nàng kia có chút hoa mỹ, khuôn mặt trắng nõn, dáng người lồi lõm hấp dẫn, lộ ra có chút phúc hậu, nghe vậy chớp chớp mắt to thanh tú, lại cười nói:

- Thiếu niên, nơi này là Lãnh Tụ phong, ngươi tìm Lạc Phong chủ có chuyện gì?

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Đệ tử Giang Nam, phụng giám khảo chi mệnh, bái nhập Lạc Phong chủ là môn hạ.

- Nguyên lai ngươi là Giang Tử Xuyên.

Nàng kia tán thưởng một tiếng, cười nói:

- Lớn lên cũng rất duyên dáng, ta thấy thương hại.

Giang Nam buồn bực, thầm nghĩ:

- Dùng duyên dáng cùng ta gặp thương hại để hình dung đại nam nhân như ta, cô gái này thật sự là bất học vô thuật.

Thần Thứu Yêu Vương hướng nàng kia nháy mắt ra hiệu, cười hắc hắc nói:

- Tiểu nương tử, muốn kỵ chim to không? Chủ công nhà ta nuôi một con chim thật lớn. . .

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng không xong, hắn chỉ lo hỏi đường, lại quên đức hạnh của Thần Thứu Yêu Vương, nhìn thấy nữ tử có chút tư sắc liền muốn đùa giỡn, thậm chí ngay cả thường nói cũng không đổi một cái!

- Sư tỷ, đây là một cái hiểu lầm. . .

Giang Nam đang muốn giải thích, đã thấy nàng kia sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, mỉm cười nói:

- Ngay cả ta cũng dám trêu chọc, Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi thật to gan! Lão nương tung hoành trên giang hồ bách niên, cái chim to gì chưa từng gặp qua? Đem ngươi chim to móc ra, nếu thật là lớn, lão nương tâm phục khẩu phục, nếu nhỏ hơn, lão nương lập tức cắt đi, xong hết mọi chuyện!

- Nữ nhân này thoạt nhìn rất phúc hậu, làm sao nói bưu hãn như vậy?

Sắc mặt Giang Nam đỏ lên, vội vàng thúc dục giam cầm, ngôi sao tai họa Thần Thứu Yêu Vương này thân bất do kỷ hóa thành nguyên hình, biến thành một đầu Thần Thứu khổng lồ, vẻ mặt người vô tội đứng ở nơi đó.

- Sư tỷ, đây chính là chim to của ta.

Giang Nam xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, lúng ta lúng túng nói.

Nàng kia mở ra cái miệng nhỏ nhắn, giật mình nhìn đầu Thần Thứu trước

mắt này, trong nội tâm thầm giận:

- Bên trong Thánh tông, gần đây chỉ có lão nương đùa nghịch lưu manh, hôm nay ngược lại bị một tên mao đầu tiểu tử đùa nghịch lưu manh, đùa giỡn một phen, nhưng lại là đệ tử của ta, lần này có thể nói là báo ứng khó chịu. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 98: Tiết Tháo Ở Đâu? (2)

- Ta họ Lạc, thích nhất các loại hoa, bởi vậy tên là Hoa Âm, không phải là sư tỷ của ngươi, mà là sư tôn của ngươi.

Sắc mặt nàng kia bất thiện nói:

- Ta nghe nói ngươi ở trong Vũ Thánh Các chơi chút ít thủ đoạn, lúc này mới liên thông tám quan, bộ dáng vô sỉ rất có phong thái của ta năm đó, rất hợp ý ta. Bất quá thủ đoạn của ngươi so với vi sư, lại còn kém một ít, năm đó ta đả thông chín quan, Thánh tông chấn động, vô số trưởng lão kính sợ, quỳ gối dưới váy của ta. . .

- Sư tôn?

Giang Nam triệt để phát mộng rồi, Thần Thứu Yêu Vương cũng mồ hôi lạnh cuồn cuộn mà xuống, dọa đến hồn bất phụ thể:

- Không xong, ban ngày gặp quỷ, vậy mà đùa giỡn đến trên đầu sư tôn của chúa công, lần này chết chắc rồi. . .

- Các cô nương mau tới!

Lạc Hoa Âm hướng những thiếu nữ hái hoa kia ngoắc, không hề nói đến sự tình vừa rồi Giang Nam tung điểu đùa nghịch lưu manh, cười hì hì nói:

- Lãnh Tụ phong chúng ta rốt cục có nam nhân, hơn nữa tiểu nam nhân còn nuôi một con chim thật lớn!

Sắc mặt Giang Nam tao hồng, chỉ thấy những thiếu nữ kia nhanh nhẹn bay tới, tức tức trách trách nói:

- Chúng ta có nam nhân? Phong chủ, ngươi cũng không nên lừa gạt chúng

ta!

- Ồ? Quả nhiên có nam nhân!

- Còn có một con chim thật lớn !

- Tại sao là cái hói đầu, đỉnh đầu ngay cả một cọng lông chim cũng không có? Chúng ta bện cho hắn một vòng hoa đeo ở trên đầu của hắn a!

. . .

Những thiếu nữ này hoạt bát lanh lợi, rất nhanh liền bện một cái vòng hoa cực lớn, bọc ở trên đầu trụi lủi của Thần Thứu Yêu Vương, những thiếu nữ này coi trời bằng vung, đem Thần Thứu Yêu Vương bài bố nửa ngày, Lạc Hoa Âm phất phất tay, lúc này các nàng mới tán đi.

- Tử Xuyên, những cô nương này đều là nha hoàn vi sư sai sử, bị ta làm hư chút ít. Ta một mực không có thu đệ tử, ngươi vẫn là thứ nhất bái nhập môn hạ của ta, bởi vậy chính là Đại sư huynh của Lãnh Tụ phong ta.

Lạc Hoa Âm có chút tự đắc, cười nói:

- Ngươi lúc đến chứng kiến vài chữ to trên núi Lãnh Tụ phong ta đi à nha? Ngọn núi của chúng ta nguyên bản không gọi Lãnh Tụ phong, mà là Linh Tú phong, bất quá vi sư thân là lãnh tụ Thánh tông, chỗ ở tự nhiên không thể Linh Tú rồi, bởi vậy đem tên núi sửa lại. Cảm giác như thế nào? Đây là vì sư tự tay viết, quả nhiên là Long Phi Phượng Vũ, bá khí lộ ra!

Giang Nam nháy mắt mấy cái, á một tiếng, thầm nghĩ:

- Mấy chữ này, ngươi cũng dám ra tay, nghĩ tới ta thuở nhỏ đọc thuộc lòng trăm kinh, cũng suýt nữa không có thể nhận ra.

- Tử Xuyên, tuy ngươi bái nhập môn hạ của ta, nhưng muốn bái ta làm thầy, tư chất không thể quá kém. Đến, đến trong ngực vi sư, để cho vi sư sờ sờ căn cốt của ngươi.

Lạc Hoa Âm cười tủm tỉm nói.

Giang Nam đỏ mặt, lúng ta lúng túng nói:

- Sư tôn, như vậy không tốt lắm đâu. . .

Lạc Hoa Âm xem hắn quẫn bách, không khỏi càng vui, đang muốn lại đùa giỡn vài câu, hòa nhau một ván, đột nhiên chỉ thấy một đạo Tường Vân bay ra, một nam tử trẻ tuổi dáng người tuấn tú đứng ở trên mây, cao giọng nói:

- Lạc sư thúc, chưởng giáo sư tôn gọi ngươi đi qua.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm nghiêm lại, gọi mấy cái thiếu nữ, phân phó nói:

- Chưởng giáo gọi ta có việc, các ngươi an bài chỗ ở cho Đại sư huynh, ta đi một lát liền trở lại.

- Người sư phụ này của ta ngay cả đệ tử cũng muốn đùa giỡn, thấy thế nào đều là một bộ không đáng tin cậy, không biết ta có thể lui môn, đổi một sư tôn đáng tin cậy một chút hay không. . .

Gặp phải một sư tôn không tiết tháo, không phân lớn nhỏ như vậy, Giang Nam chỉ có thể tự nhận không may, đồng thời lại âm thầm may mắn, thầm nghĩ:

- Nếu đổi lại cao thủ Huyền Thiên Thánh tông khác, khẳng định phải hỏi thăm tâm pháp ta tu luyện, đề phòng yêu nhân hoặc là người trong ma đạo lẫn vào Huyền Thiên Thánh tông. Mà người sư phụ này của ta lại thần kinh không ổn định, ngay cả hỏi cũng không có hỏi một câu, vậy cũng là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.

Huyền Thiên Thánh tông tuyển bạt đệ tử cực kỳ nghiêm khắc, không chỉ phải đi qua hai mặt thần kính của Vũ Thánh Các khảo thí, sau khi thành ký danh đệ tử hoặc nhập thất đệ tử, còn sẽ có cao tầng Thánh tông tự mình kiểm tra.

Tuy Giang Nam đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng Ma Chung trong đan điền ẩn nấp vô cùng tốt, nhưng cao tầng Thánh tông dù sao cũng thần thông quảng đại, nếu hơi không cẩn thận hắn liền vô cùng có khả năng bạo lộ, bởi vậy bái nhập nữ nhân Lạc Hoa Âm thần kinh không ổn định này làm môn hạ, cũng làm cho Giang Nam nhẹ nhàng thở ra.

Vài tên thiếu nữ đi lên đây, thay Giang Nam an bài chỗ ở.

Thúy Vân Cung trên Lãnh Tụ phong cực kỳ khổng lồ, cung điện thành đàn, bởi vì Giang Nam là thủ tịch đại đệ tử, bởi vậy ở một chỗ gần chủ điện trong nội cung.

Thần Thứu Yêu Vương thấy Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam không có tìm hắn tính sổ liền yên lòng, trốn ở một bên tu luyện Thượng Thanh Thần Quang.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, bắt đầu sửa sang lại tâm pháp mà mấy ngày gần đây đoạt được, ở bên trong Khổ Châu Các, hắn tổng đạt được gần 600 chủng công pháp, những công pháp này có mạnh có yếu, hắn không có khả năng mỗi một chủng đều tu luyện, phải lựa chọn ra vài loại pháp môn thích hợp nhất cho mình.

- Khổng Tước Minh Vương Kinh nhất định phải luyện, cái môn tâm pháp này tuyệt đối so với những tâm pháp Đạo Đài cảnh bên trong Khổ Châu Các kia còn mạnh hơn, những người khác không chọn môn tâm pháp này là vì khó tu, hơn nữa không trọn vẹn không được đầy đủ, nhưng với ta mà nói những cái này không thành vấn đề.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta tuyệt đối có thể đem môn tâm pháp này suy diễn đi ra! Về phần tâm pháp khác, Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông mặc dù chỉ là Thần Thông, không bằng tâm pháp Đạo Đài cảnh, nhưng cũng là pháp môn bắt buộc. Còn có tâm pháp Đạo Đài cảnh như Ngũ Nhạc Kiếm Khí, Kim Thân Bá Thể, La Thiên Pháp Tướng vân...vân, cũng đều uy lực

cực lớn. Bất quá những tâm pháp này đều là Đạo Đài cảnh mới có thể hiện ra uy lực Thần Thông, hiện tại ngược lại không vội tu luyện. . .

- Bởi vậy, Minh Vương Kinh mới là hiện tại ta chọn lựa đầu tiên!

Đủ loại tinh diệu của tâm pháp Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, Giang Nam cũng đã hiểu rõ, cái môn tâm pháp này cường đại theo Minh Vương Thần Ấn Giang Nam sớm đã có chỗ nhận thức.

- Úm! Ma du lợi, cật lan đế, Sa Bà ha!

Giang Nam khẩu tụng chân ngôn, cương khí trong cơ thể chấn động, bắt đầu dựa theo một loại quỹ tích kỳ lạ vận hành, trong đan điền hóa thành một tôn đại phật ngồi ở phía trên một Khổng Tước, Khổng Tước giương cánh mà bay, chỉ thấy tôn đại Phật kia đồng dạng khẩu tụng chân ngôn:

- Úm! Ma du lợi, cật lan đế, Sa Bà ha!

Ông!

Tôn đại Phật kia khẽ động, dưới nách Giang Nam lập tức có một cỗ cương khí tuôn ra, hóa thành chân khí, những chân khí này vậy mà chậm rãi hình thành bộ dáng một cánh tay, bất quá rất là mơ hồ, nhưng mà có uy lực không nhỏ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 99: Đại Kim Cương Luân Ấn

Cái chân khí này biến hóa mà thành cánh tay, năm ngón tay nhảy lên, vậy mà kết ấn, ấn pháp biến hóa bất định, để cho cương khí trong cơ thể Giang Nam vận hành càng thêm phiền phức, càng thêm huyền ảo.

Càng thêm thần kỳ chính là, chân khí bên trong cánh tay này đậm nhạt không đồng nhất, vậy mà ẩn ẩn có kinh mạch mạch máu, thậm chí cốt cách, còn có thể chứng kiến màng xương mặt ngoài cốt cách!

Ông! Ông! Ông!

Từng đạo cương khí từ trong cơ thể hắn tuôn ra, trở lại như cũ thành chân khí, hình thành một cánh tay dài hẹp, có tất cả sáu cái, cộng thêm hai cánh tay của Giang Nam, thình lình có tất cả tám tay!

Lại có một đóa Thanh Liên phạm vi ba thước dần dần xuất hiện ở dưới chỗ ngồi của hắn, nâng thân hình hắn lên.

Bất quá Khổng Tước Linh hắn lại không có cách nào thi triển đi ra, thi triển Khổng Tước Linh cần tu vi vô cùng thâm hậu, dùng tu vi Nội Cương của hắn còn làm không được.

Tám đầu cánh tay của Giang Nam tề động, đầu ngón tay xẹt qua từng đạo quỹ tích huyền ảo, nhiều đóa hoa sen ở trong tám taycủa Giang Nam tách ra, tám cánh tay đồng thời thi triển Liên Hoa Ấn, tốc độ tu luyện cơ hồ là gấp trước bốn lần!

- Khổng Tước Minh Vương Kinh quả thật huyền diệu dị thường, nếu ta sớm chút thời gian đạt được môn công pháp này, chỉ sợ sớm đã luyện thành thần niệm rồi!

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh

Vương Kinh mang cho hắn kinh hỉ còn không chỉ như thế, lúc đủ loại ấn pháp thi triển, chân khí cương khí vận hành không ngớt, bị đại Phật chân ngôn trong đan điền ngâm xướng, những chân khí cương khí này liền không ngừng bị thân thể hấp thu, thoải mái tẩm bổ thân hình, mang đến hiệu quả so với các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết mạnh không biết gấp bao nhiêu lần!

Các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết chỉ là tăng cường tố chất thân thể, Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy là rèn luyện tạp chất thân thể, mà Khổng Tước Minh Vương Kinh lại để cho thân thể đem cương khí hấp thu, bổ khuyết thân thể!

Như vậy cũng tốt, thần thủy thần hỏa rèn luyện là để cho thân thể của hắn tinh khiết, không có tạp chất, mà Khổng Tước Minh Vương Kinh lại bổ khuyết thân thể của hắn, đem cương khí luyện nhập trong cơ thể, gia tăng cường độ thân thể của hắn.

Thân thể của hắn như là thổ địa hạn hán đã lâu, điên cuồng hấp thu cương khí trong cơ thể hắn, cũng không lâu lắm liền để cho tu vi của hắn hao tổn một phần ba!

- Khó trách không có bao nhiêu người nguyện ý tu luyện môn tâm pháp này, tu luyện Minh Vương Kinh chân khí hao tổn lớn như vậy, dùng loại tốc độ tiêu hao này, bọn hắn cơ hồ không có khả năng tăng trưởng tu vi, bởi vì tu vi đều bị dùng để tẩm bổ thân thể. Bọn hắn tối đa chỉ có thể tu luyện một lát, liền phải dừng lại khôi phục tu vi.

Giang Nam tâm niệm vừa động, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển ra, từ trên không trung dẫn dắt đến mặt trời nguyên khí vô cùng đậm đặc, chen chúc rót vào trong cơ thể, liên tục không ngừng bổ sung tu vi tiêu hao.

Những người khác lo lắng tu luyện Minh Vương Kinh làm cho tu vi tiến cảnh dừng lại không tiến, nhưng hắn vẫn không có chút băn khoăn nào, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn tốc độ tu luyện cực nhanh, hơn nữa tinh thần ý niệm bản thân cường đại, hao tổn bao nhiêu tu vi liền có thể bổ trở lại bấy

nhiêu, căn bản không cần lo lắng tiêu hao.

Thân thể thật lâu chưa từng tăng trưởng lực lượng, giờ phút này đã phi tốc tăng trưởng, hắn nguyên bản tu luyện đến một Long sáu Tượng chi lực, ngắn ngủn nửa canh giờ, liền lại tăng lên một Tượng chi lực, phi tốc hướng thân thể cường đại của Thần Luân cường giả tiếp cận!

Tám tay của hắn cùng kết Quang Minh Ấn, quanh thân vậy mà ẩn ẩn có kim quang từ trong cơ thể phóng ra!

Mà lúc thi triển ra Sư Tử Ấn, giống như một đầu sư tử mạnh mẽ ở đỉnh núi, hướng phía dưới bao quát.

Đợi cho Xá Lợi Ấn triển khai, tất cả tinh thần ý niệm của Giang Nam hết thảy tụ tập thu nhỏ lại, hóa thành một quả Xá Lợi, tròn tròn, tách ra hào quang, chiếu rọi mi tâm.

- Đại Kim Cương Luân Ấn!

Xá Lợi Ấn qua đi, Giang Nam bát tí triển khai, ở bên người hóa ra một hình dạng Đại Luân, tinh thần ý niệm ở lúc này đồng dạng cũng hóa thành một cái Kim Luân, dọc mi tâm của hắn, một loại huyền diệu khó giải thích, diệu chi lại diệu ý cảnh tự nhiên sinh ra.

Loại ý cảnh này phảng phất là Đại viên mãn, đại tự tại, để cho tinh thần ý niệm của Giang Nam ở thời khắc này rốt cục phát sinh lột xác, vô số tinh thần ý niệm bắt đầu cao độ ngưng kết, thay đổi liên tục như ý, kết thành thần niệm, hóa thành một đạo thần niệm chi luân!

Chỗ đại biểu của Thần Luân cảnh chính là võ đạo Đại viên mãn, sở học võ đạo lúc trước hóa thành Thần Luân, trong đó ngoại trừ cương khí chi luân, còn có thần niệm chi luân, đồng thời thân thể cũng đạt đến thành tựu Đại viên mãn, đạt tới một Long mười Tượng chi lực.

Giờ phút này Giang Nam vậy mà đã luyện thành thần niệm chi luân, tinh thần dẫn đầu bước vào Thần Luân cảnh.

Một loại cảm giác trước nay chưa có tự nhiên sinh ra, Giang Nam thậm chí có thể "chứng kiến" ở mi tâm của mình có một tòa cung điện khí thế rộng rãi, đại môn đóng chặt, cái kia chính là Tử Phủ!

Chỉ có tu thành thần niệm, mới có thể chứng kiến Tử Phủ, Tử Phủ là bảo khố tối trọng yếu nhất ở trong nhân thể, chỉ có mở ra Tử Phủ, mới có thể tu thành Thần Thông!

Bất quá, muốn mở ra đại môn Tử Phủ, chỉ có thần niệm đầy đủ cường đại, hết thảy những thủ đoạn khác đều không dùng được, Giang Nam thử thúc dục thần niệm hướng tòa Tử Phủ này trùng kích, không ngờ đại môn Tử Phủ động cũng chưa từng động thoáng một phát.

Tòa Tử Phủ này cùng tố chất thân thể của hắn chung một nhịp thở, thân thể càng cường, tu vi càng cường, Tử Phủ càng là vững chắc, không dễ bị giải khai. Giang Nam có thể cảm giác được theo lực lượng của mình tăng vọt, tu vi tăng trưởng, tòa Tử Phủ này cũng đang không ngừng gia cố, đánh thẳng vào càng thêm khó khăn, không khỏi cau mày.

Thần niệm tu thành, lực lượng của hắn đã tăng trưởng đến một Long tám Tượng chi lực, sắp tu thành một Long chín Tượng chi lực, điều này cũng ý nghĩa, Tử Phủ của hắn sẽ càng ngày càng khó mở ra.

Nhưng mà tu vi tích lũy càng thâm hậu, thân thể càng cường đại, sau khi mở ra Tử Phủ thu hoạch liền cũng càng tốt, căn cơ càng kiên cố, uy lực Thần Thông càng cường.

- Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng nói, Tử Phủ mở ra càng muộn càng tốt, ta bây giờ không nên mở Tử Phủ ra thì tốt hơn.

Giang Nam tĩnh hạ tâm thần, vứt bỏ cách nghĩ nhất cổ tác khí tu thành Thần Thông, tiếp tục từng bước tu luyện.

Mà vào lúc này, Lạc Hoa Âm cùng nam tử trẻ tuổi kia đi vào trên đỉnh núi trung tâm Huyền Thiên Thánh tông, chỉ thấy cung vũ liên thiên, chuông lớn

móc ngược, một mảnh thắng cảnh huy hoàng.

- Lạc sư thúc, chưởng giáo sư tôn trong điện chờ ngươi.

Nam tử trẻ tuổi kia khẽ khom người, cáo lui đi xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 100: Hung Hăng Mà Đánh. (1)

Lạc Hoa Âm đi vào Thánh tông đại điện, chỉ thấy một vị nam tử quay người hướng nàng nhìn lại, khắp cả người Thanh Quang, hình bóng trác trác, thấy không rõ diện mục.

- Lạc sư muội, ngươi đã đến rồi.

Nam tử kia tán đi Thanh Quang, là một nam tử bộ dáng hơn 30 tuổi, mục như Tinh Nguyệt, ôn hòa cười nói:

- Ngươi đánh bọn người Phong sư đệ, đánh một lần cũng thôi, hết lần này tới lần khác liền đánh sáu lần, bọn hắn cảm thấy ủy khuất, đến nơi này của ta cáo trạng.

Nam tử này chính là Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo, họ Tịch, tên Ứng Tình, tự Như Chi.

- Bọn hắn còn dám cáo trạng?

Lạc Hoa Âm giật mình, cười hì hì nói:

- Xem ra là đánh còn ít đi.

Tịch Ứng Tình khẽ lắc đầu nói:

- Sư muội, ngươi có chút quá mức rồi. Bọn hắn dù sao cũng là đồng môn sư huynh đệ, sao có thể để cho bọn hắn khó chịu nổi? Ngươi đi gặp bọn họ nói cái không phải, chuyện này liền tính toán bỏ qua đi.

Lạc Hoa Âm có chút không vui, con mắt lòng vòng, lại gật đầu đồng ý.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Còn có một chuyện, là thiếu niên kia vừa vặn bái nhập làm đệ tử của ngươi, là nhân tài có thể đào tạo, ngươi chi bằng tận tâm tận lực tài bồi, không cần thiết chậm trễ người ta. Phong sư đệ dùng kính hoa Thủy Nguyệt Thần thông, đem tình hình hắn đả thông Vũ Thánh Các biểu thị cho ta xem, đích thật là hạt giống không sai. Nếu hắn muốn đánh thông đệ chín quan, với hắn mà nói cũng không khó khăn. Gần mười năm nay, hắn có thể nói là người thứ tư có thể nhất cổ tác khí đả thông Vũ Thánh Các.

- Ngươi nói là tên tiểu tử Giang Nam kia, có mạnh như vậy sao?

Lạc Hoa Âm có chút không tin, có thể đả thông chín quan Vũ Thánh Các, đều là nhân vật thiên tài đương thời hiếm thấy, nếu Giang Nam có thể đả thông chín quan, vì sao không tiếp tục đánh tiếp?

- Ngươi đến xem.

Tịch Ứng Tình duỗi ra một ngón tay, trên không trung nhẹ nhàng hoạch xuất một vòng tròn lớn, lập tức Thanh Quang như nước, tạo thành một mặt gương sáng, trong gương sáng chính là tình hình Giang qua cửa Nam ở Vũ Thánh Các.

Hắn không có đem tình hình Giang Nam đả thông mấy quan đằng sau tái diễn đi ra, mà chỉ có 3 quan trước.

- Nhanh như vậy?

Lạc Hoa Âm chứng kiến bên trong kính hoa thủy nguyệt, Giang Nam lúc ở cửa thứ nhất quả thực là dễ như trở bàn tay, quét ngang tất cả yêu thú, tốc độ cực nhanh, dù là nàng cũng không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Càng thêm mấu chốt chính là, Giang Nam một mực không có động thủ, mà là dùng chân khí biến hóa, diễn biến ra đủ loại võ học!

Cửa thứ hai cũng là như thế!

Đến cửa thứ ba, hắn thậm chí không có thi triển bất luận võ học gì, mà là

bằng vào thân hình cường hoành đem những yêu thú này hết thảy đánh chết.

- Tiểu gia hỏa này, dù cho không cần loại thủ đoạn nhỏ này, hắn cũng có thể đả thông trước tám quan Vũ Thánh Các!

Lạc Hoa Âm nhìn ra chỗ lợi hại của Giang Nam, lẩm bẩm nói:

- Đệ chín quan mà nói, hắn liền không có khả năng rồi, bất quá dùng phương pháp cung tiễn chắn giếng, cũng có thể đi qua.

Giang Nam sử dụng võ học, tự nhiên bất nhập pháp nhãn của nàng, loại võ học này ở trong Huyền Thiên Thánh tông căn bản không nhập lưu, nhưng mà Giang Nam lại hết lần này tới lần khác dùng loại võ học cấp thấp này, phát huy ra uy lực võ học cao đẳng, cái này chỉ có thể nói rõ, hắn thật sự là nhân tài có thể đào tạo!

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Sư muội, tiểu quỷ này còn nhỏ, ý đồ xấu lại nhiều, đoán chừng là ý định giấu dốt. Lai lịch của hắn ta cũng đã biết được, lai lịch trong sạch, xuất thân từ Thư Hương thế gia của một tiểu quốc Trung Thổ, lúc thiên tai phát sinh, hắn trốn tới Kiến Vũ quốc. Nói đến ngược lại xảo, hắn cùng với đệ tử Giang Lâm của Thánh tông ta là người một nhà, Giang Lâm là muội muội của hắn, hôm nay là môn hạ của Hàn Phương sư tỷ. Sư muội, nếu ngươi giáo không tốt hắn, liền đừng chậm trễ tiền đồ của hắn, dứt khoát đem hắn đưa cho Hàn Phương sư tỷ hoặc là để cho hắn bái nhập môn hạ của ta. Ý của ngươi như nào?

- Sư huynh, ngươi muốn cướp môn sinh đắc ý của ta?

Lạc Hoa Âm nguyên bản muốn thu một đệ tử chơi đùa, hôm nay nghe được tư chất của Giang Nam vẫn còn phía trên nàng đoán trước, tự nhiên càng thêm không chịu buông tay, cười nói:

- Ngươi yên tâm, không ra mười năm, ta nhất định có thể đem hắn dạy dỗ thành cao thủ trẻ tuổi mạnh nhất trong Thánh tông!

Tịch Ứng Tình khẽ nhíu mày, hắn sở dĩ gọi Lạc Hoa Âm đến đây, là lo lắng Lạc Hoa Âm dạy không được đệ tử giỏi, cái sư muội này của mình tuy tư chất thật tốt, tu vi cường hoành, ở Huyền Thiên Thánh tông có thể sắp xếp tiền năm, nhưng mà tuyệt đối không phải là một sư phó tốt.

Từ khi Lạc Hoa Âm bái Nhập Thánh tông đến nay, Thánh tông liền không có an bình qua, nàng tùy tiện, tâm chơi đùa lại nặng, quỷ kế đa đoan, lại kết giao Ma Đạo yêu nhân, thậm chí ngay cả người một nhà Thánh tông cũng nhiều lần bị nàng khi dễ, bởi vậy Lạc Hoa Âm mới bị người ở sau lưng gọi là Thánh tông sỉ nhục.

Tịch Ứng Tình cũng lo lắng hạt giống tốt như Giang Nam giao cho Lạc Hoa Âm dạy bảo, sẽ dạy thành một bộ dáng khác.

- Sư muội, ngươi đã một lòng muốn thu hắn làm đệ tử, như vậy chúng ta không bằng đánh cuộc một hồi.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Khang nhi, ngươi tới, đây là Lạc sư thúc của ngươi.

Một thiếu niên từ trong hậu điện đi ra, thiếu niên này khí độ trầm ổn, niên kỷ cùng Giang Nam phảng phất, cũng là mười bốn mười lăm tuổi, hướng Lạc Hoa Âm hạ thấp người nói:

- Lệnh Hồ Khang bái kiến Lạc sư thúc.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Sư muội, năm trước Khang nhi bái nhập Thánh tông ta, bị ta thu làm đệ tử, hôm nay đã tu thành Thần Luân. Ngươi đã nói tương lai đem Giang Nam kia đào tạo thành đệ nhất nhân trẻ tuổi Thánh tông, như vậy chúng ta liền tới đánh cuộc, mười năm sau, nếu Giang Nam có thể còn hơn người đệ tử này của ta, liền xem như ta thua, ta tặng cho ngươi một bộ pháp bảo Thần Phủ cấp. Nếu hắn thất bại, chính là ngươi thua, cái khác ta không cần, chỉ cần ngươi xóa đi ba chữ Lãnh Tụ phong, sau đó bế quan trăm năm không ra. Ý

của ngươi như nào?

Lạc Hoa Âm lườm thiếu niên Lệnh Hồ Khang kia:

- Lệnh Hồ Khang? Là tiểu gia hỏa năm trước đả thông Vũ Thánh Các kia sao?

Tịch Ứng Tình gật đầu, Lạc Hoa Âm suy tư một lát, cắn cắn răng ngà, dứt khoát nói:

- Ta chấp nhận!

- Sư muội, không tiễn.

Tịch Ứng Tình đưa mắt nhìn nàng hấp tấp rời đi, mỉm cười nói:

- Lạc sư muội, hi vọng ngươi có thể hảo hảo dạy bảo người đệ tử này, tuyệt đối không để cho ta thất vọng, tuyệt đối đừng đem hắn dạy bảo thành cái dạng như ngươi, nếu không. . .

Hắn cũng có chút nhức đầu, lẩm bẩm nói:

- Nếu không Huyền Thiên Thánh tông ta liền có hai cái tai họa rồi. . .

Lạc Hoa Âm ly khai Tông chủ Phong, chạy tới Lãnh Tụ phong, thầm nghĩ:

- Tên tiểu tử Giang Nam kia, chủ yếu là dựa vào ăn gian mới có thể đả thông Vũ Thánh Các, mà Lệnh Hồ Khang lại là chân chính bằng vào thực lực của mình đả thông Vũ Thánh Các, tư chất vốn so với Giang Nam cao hơn một chút, hơn nữa hai người bái nhập Thánh tông ta kém hơn một năm thời gian.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 101: Hung Hăng Mà Đánh. (2)

- Tu hành chi đạo, một bước chậm, từng bước chậm, kém một đường liền cần tốn hao không biết bao nhiêu cố gắng mới có thể đuổi theo! Xem ra ta cần đau nhức ra tay độc ác, như vậy mới có thể để cho hắn đuổi theo Lệnh Hồ Khang. . .

Đợi nàng đi vào Thúy Vân Cung, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ cảm thấy trong nội cung có một cỗ khí tức nho nhỏ uẩn nhưỡng, trong nội tâm hơi kinh ngạc:

- Người đệ tử này của ta ngược lại không lười biếng, rõ ràng biết rõ tự hành tu luyện, không cần ta đến đốc xúc. Chỉ là muốn vượt qua tiểu tử Lệnh Hồ Khang kia, dựa vào cố gắng lại vẫn không được.

Nàng đi vào trong cung, nhìn thấy tám đầu cánh tay của Giang Nam thiên biến vạn hóa, chỗ mi tâm kết thành một đạo thần niệm chi luân, đồng thời lực lượng thân thể đang không ngừng kéo lên, thậm chí ngay cả Thiên Địa linh khí trong Thúy Vân Cung cũng bị hắn ẩn ẩn tác động, hướng trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới.

- Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh! Đã tu luyện đến bắt đầu dẫn dắt Thiên Địa linh khí rồi hả? Đây là dấu hiệu Thần Luân cường giả lúc tu luyện mới có!

Lạc Hoa Âm lại là nho nhỏ kinh ngạc thoáng một phát, trong nội tâm đột nhiên bắt đầu vui vẻ:

- Học tâm pháp khó như vậy, chỉ là Nội Cương cảnh liền bắt đầu dẫn dắt Thiên Địa linh khí, tư chất tiểu quỷ này tuyệt sẽ không kém Lệnh Hồ Khang, mười năm sau ai thắng ai phụ, cũng còn chưa biết!

- Chưởng giáo sư huynh dạy dỗ đệ tử, đi chính là chính đạo, căn cơ vững

chắc, từng bước một tiến về phía trước đẩy mạnh, nếu như ta dựa theo phương thức bình thường dạy bảo Giang Nam, tất nhiên sẽ không hơn hắn.

Lạc Hoa Âm âm thầm suy tư, thầm nghĩ:

- Bởi vậy ta chỉ có thể kiếm đi nhập đề, dùng tà môn ma đạo đến dạy bảo hắn, còn có khả năng chiến thắng. Ha ha, không biết bên trong Thánh tông có thể nhiều ra một Đại Ma Đầu hay không, thật sự là chờ mong ah. . .

Đột nhiên, mặt trời nguyên khí trên không Thúy Vân Cung bắt đầu kịch liệt khởi động, vậy mà hóa thành một cột sáng mà mắt thường có thể thấy được tinh tế từ không trung rủ xuống, dũng mãnh vào trong nội cung!

Trong nội cung, chân khí giao thoa phát ra boong boong giòn vang, như một sắt thép cự nhân, Lạc Hoa Âm nhìn lại, nhưng thấy Giang Nam đứng dậy, bắt đầu thi triển chiêu thức của Khổng Tước Minh Vương Kinh, thân hình khẽ động, liền có thanh âm sắt thép đua tiếng, tám tay khẽ động, liền đem không khí đánh bạo!

Mỗi một quyền mỗi một cước của hắn, tốc độ đều nhanh hơn thanh âm, tám tay tề động, quả thực là một đại Khổng Tước Minh Vương, chỉ là Khổng Tước Linh sau lưng cùng một thân ba mặt còn chưa tu luyện ra!

- Khổng Tước Linh chính là một loại đại Thần Thông cực kỳ lợi hại, hắn không có luyện ra Khổng Tước Linh đã ở hợp tình lý. Mà một thân ba mặt cũng là một loại Thần Thông, Thông Thiên Nhãn có thể nhìn bát phương, Thông Thiên Nhĩ có thể nghe ngàn dặm.

Lạc Hoa Âm đối với Khổng Tước Minh Vương Kinh cũng có chỗ hiểu rõ, thầm nghĩ:

- Bất quá, chỉ dựa vào một bộ Khổng Tước Minh Vương Kinh liền muốn cùng đệ tử Tông chủ nhất mạch tranh hùng, lại còn khiếm khuyết đi một tí.

Lại vào lúc này, bên cạnh Giang Nam đột nhiên truyền đến thanh âm sóng biển bành trướng, Hổ Tượng Long ngâm, Thần Mộc xông tới, liên hoa kiếm

vũ, vậy mà đưa sở học lúc trước của hắn cũng thi triển đi ra, hắn thực sự không phải là từng chiêu từng thức thi triển, mà là mượn nhờ tám tay Khổng Tước Minh Vương Kinh, mỗi một tay thi triển một môn công pháp, lập tức thế công mãnh liệt mấy lần!

- Không bám vào một khuôn mẫu, đích thật là một nhân tài, có vốn liếng cùng Tông chủ nhất mạch tranh hùng!

Con mắt Lạc Hoa Âm rốt cục phát sáng, âm thầm gật đầu, bất quá Giang Nam thi triển võ học cấp thấp, lại làm cho nàng thật sự nhìn không được, ho khan một tiếng, đem Giang Nam từ trong khi tu luyện bừng tỉnh nói:

- Đi theo ta!

- Muốn làm chuyện tốt thì phải có công cụ tốt, tiểu tử này tư chất không kém, có lẽ hung hăng đánh một phen, đả kích niềm kiêu ngạo của hắn, để cho hắn ý thức được chỗ thiếu sót của mình, khiêm tốn xuống, sau đó mới có thể đối với ta ngàn theo trăm thuận, nghe ta dạy dỗ.

Lạc Hoa Âm đi ra Thúy Vân Cung, nghiêm nghị nói:

- Tử Xuyên, ngươi có biết ngươi bây giờ cùng võ đạo cao thủ chính thức chênh lệch?

Giang Nam lần đầu thấy nàng nghiêm túc lên, cũng không khỏi nghiêm nghị, gật đầu nói:

- Đã từng có người nói với ta điểm này, nói ta ở loại địa phương Kiến Vũ quốc kia, có thể xưng hùng nhất thời, nhưng gặp được võ đạo cao thủ chính thức liền ăn thiệt thòi.

- Ngươi nói người này ngược lại có vài phần kiến thức.

Lạc Hoa Âm mỉm cười nói:

- Bất quá ngươi còn không biết mình cùng võ đạo cao thủ chính thức

chênh lệch, hiện tại vi sư liền tới cho ngươi ý thức được điểm này. Thúy Thúy, ngươi tới!

Một thiếu nữ mặc quần áo xanh biếc nghe vậy, vội vàng chạy tới, cười hì hì nói:

- Phong chủ có chuyện gì?

- Thúy Thúy đã luyện thành hai đạo Thần Luân, tu thành Thần Thông nhị trọng, thực lực của nàng ở trong nhập thất đệ tử của Thánh tông chỉ có thể coi là không nhập lưu.

Lạc Hoa Âm nói đến đây, cười nói:

- Thúy Thúy, ngươi tự phong tu vi, chỉ để lại tu vi Nội Cương trung kỳ, sau đó cùng Đại sư huynh của ngươi giao thủ. Ngươi đừng ra tay quá ác, cho Đại sư huynh của ngươi lưu chút mặt mũi.

Thúy Thúy vội vàng đồng ý, lúc này tự phong một bộ phận tu vi, chỉ để lại tu vi Nội Cương, khom người nói:

- Đại sư huynh, thỉnh.

Thân hình nàng khẽ động, lập tức cương khí hóa thành chân khí phun trào, hóa thành hàng trăm đao kiếm, giao thoa đua tiếng, tựa như một khúc tiên nhạc!

Đây là một loại tâm pháp cực kỳ cao minh, tên là Vạn Kiếm Minh Khúc, Thần Thông cấp tuyệt học, vượt qua các loại tâm pháp như Long Hổ Tượng Lực Quyết mà lúc trước Giang Nam sở tu nhiều vô kể!

Hàng trăm đao kiếm đồng loạt hướng Giang Nam đổ ập xuống, không hề có nửa phần sơ hở!

Thiếu nữ này tuy lớn lên nhu nhược, nhưng động thủ lại cực kỳ dũng mãnh, vừa ra tay liền không lưu tình.

Lạc Hoa Âm nhìn đến đây, âm thầm gật đầu, trong nội tâm có chút đắc ý:

- Thúy Thúy quả nhiên không hổ là nha đầu ta tự mình dạy dỗ, đánh nhau rất có phong phạm của ta. Ta cần chú ý chút ít, miễn cho nàng đem tiểu tử này đánh chết. . .

Nàng vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam giống như là một đầu tê giác thẳng tắp nghênh tiếp ánh đao kiếm vũ, thẳng vọt tới, vô số đao kiếm rơi xuống, bổ vào trên người của hắn đương đương rung động, lại không có thể gây tổn thương cho hắn mảy may!

Bành!

Giang Nam đẩy ra một chưởng, chưởng phong gào thét, đem tất cả ánh đao kiếm vũ hết thảy đập toái, chưởng lực lướt qua, Thúy Thúy hét lên một tiếng quay cuồng mà ra, hình chữ đại dán ở trên vách tường Thúy Vân Cung, chậm rãi chảy xuống!

- Ách. . .

Lạc Hoa Âm mở lớn miệng nhỏ, ngạc nhiên nhìn xem một màn này, trong lòng có chút thẹn quá hoá giận, Thúy Thúy đứng dậy, tội nghiệp nhìn về phía Lạc Hoa Âm, vẻ mặt ủy khuất, cơ hồ khóc lên:

- Phong chủ. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 102: Đại Ngũ Hành Kiếm Khí. (1)

Lạc Hoa Âm miễn cưỡng cười nói:

- Tử Xuyên, vi sư mới vừa nói Thúy Thúy ở trong nhập thất đệ tử chỉ có thể coi là không nhập lưu, ngươi bây giờ thấy được chưa?

Giang Nam thu tay lại, gật đầu nói:

- Sư tôn giáo huấn được đúng vậy, Thúy Thúy tỷ ở cùng cảnh giới, thật có chút yếu.

Thúy Thúy nghe nói như thế, càng làm bộ uỷ khuất. Lạc Hoa Âm cười nói:

- Thực lực nhập thất đệ tử, Ân, rất là cường đại. . . Hiện tại, Thúy Thúy ngươi sử xuất tu vi Ngoại Cương, cùng Đại sư huynh đấu vài chiêu!

Thúy Thúy tinh thần chấn động, cương khí xuy xuy phá thể mà ra, hóa thành đao cương Kiếm Cương, uy thế so vừa rồi lăng lệ ác liệt không dưới 10 lần, đổ ập xuống hướng Giang Nam công tới.

Giang Nam lần nữa giống như là tê giác mạnh mẽ đâm tới, đón ánh đao kiếm vũ xông lên phía trước, một chưởng đánh ra, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, cô gái kia lại phát ra một tiếng thét lên, bay ngược mà ra, hình chữ đại dán ở trên Thúy Vân Cung.

Lạc Hoa Âm thấy một màn như vậy, khuôn mặt hắc giống như than cốc, Thúy Thúy khóc đến lê hoa đái vũ, rưng rưng nói:

- Phong chủ, ta làm sai cái gì? Ngài trực tiếp đánh chửi thì tốt rồi, làm gì để cho Đại sư huynh động thủ?

Sắc mặt Lạc Hoa Âm càng thêm đen, trong nội tâm giận dữ:

- Bản ý của ta là cho ngươi hảo hảo giáo huấn tiểu tử này một chầu, bỏ đi ngạo khí của hắn, mài bình góc cạnh, không nghĩ tới ngươi ngược lại bị tiểu tử này giáo huấn một trận! Xú tiểu tử, không để cho lão nương mặt mũi phải không?

Vẻ mặt Giang Nam áy náy, hướng Thúy Thúy xin lỗi nói:

- Thúy Thúy tỷ, vừa rồi khí lực của ta hơi chút lớn, tu vi của ta tuy chỉ là Nội Cương cảnh, nhưng mà lực lượng thân thể ở không lâu trước đột phá đến Thần Luân cảnh, có được một Long mười Tượng chi lực. Ngươi Ngoại Cương cương khí, tổn thương không đến ta. Không bằng ngươi sử xuất thực lực Thần Luân cảnh, chúng ta đến đọ sức một hồi?

Thúy Thúy đại hỉ, đôi mắt trông mong nhìn xem Lạc Hoa Âm, Lạc Hoa Âm hừ một tiếng, thầm nghĩ:

- Sử dụng thực lực Thần Luân cảnh, há có thể để cho tiểu tử này tâm phục khẩu phục? Cho dù thắng, hắn cũng là tuy bại nhưng vinh, trong nội tâm càng thêm đắc ý, huống chi tiểu tử thúi này quả thực biến thái không tưởng nổi, thân thể Thần Luân, thần niệm Thần Luân, nếu không phải tu vi yếu một chút, hiện tại hắn liền có thể vào Thần Luân cảnh! Tất cả nữ hài trong Thúy Vân Cung ta, ở cùng cảnh giới đều khó có khả năng là đối thủ của hắn, xem ra chỉ có lão nương tự thân xuất mã rồi!

Nàng phất tay để cho Thúy Thúy lui ra nói:

- Tử Xuyên, hiện tại ta liền cho ngươi xem, thực lực chân chính của nhập thất đệ tử!

Lạc Hoa Âm tự phong tu vi, cường hành đem tu vi của mình phong ấn tới Nội Cương cảnh, thậm chí ngay cả lực lượng thân thể cũng bị nàng phong ấn, cùng Giang Nam độc nhất vô nhị, Cương khí thể nội khẽ động, lập tức sắt thép loong coong, như một máy móc vô cùng phức tạp bắt đầu chuyển

động.

Đông!

Nàng một cước rơi xuống, phiến đá dưới chân chỉ một thoáng rạn nứt, vết rạn như là một tấm mạng nhện cực lớn hướng ra phía ngoài đùng đùng khuếch tán!

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, tuy Lạc Hoa Âm tự phong tu vi, nhưng cổ khí tức cường đại thô bạo này vẫn để cho hắn có một loại cảm giác không cách nào địch nổi!

- Nội Cương cường giả chính thức!

Trong lòng của hắn cũng không khỏi có một loại ngạo khí xông lên đầu, đồng dạng sải bước ra, khí thế bốc cao, từng phiến đá bị hắn đạp toái, vô số hòn đá bị chân khí cường đại chấn đến phiêu phù ở giữa không trung, lập tức đùng đùng bạo toái, đi nhanh hướng Lạc Hoa Âm nghênh đón:

- Ta là tỷ tỷ một tay tài bồi đi ra, chưa chắc sẽ kém nhập thất đệ tử của Huyền Thiên Thánh tông!

Hắn cùng với Lạc Hoa Âm đụng nhau lần này, cùng Thúy Thúy bất đồng, không có chiêu thức sáng lạn gì, mà là cương khí nội liễm, thúc dục thân thể tác chiến, mỗi một quyền mỗi một cước đều có được một Long mười Tượng, cự lực hai mươi vạn cân!

Loại lực lượng này, đạt tới cực hạn mà nhân thể có khả năng đạt tới!

Oanh!

Trên đỉnh núi Lãnh Tụ phong, như là nhấc lên một hồi Phong Bạo, kình phong tịch quyển, thanh thế làm cho người ta sợ hãi, đem toàn bộ thiếu nữ trên núi hết thảy kinh động, chỉ thấy quần áo tung bay, các thiếu nữ trong tay mang theo lẵng hoa bay tới, rơi vào đỉnh núi, nhao nhao hướng trong tràng nhìn lại, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong tràng, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm một nam một nữ, nam thanh tú tuấn lãng, như là thư sinh, nữ bộ dáng thanh tú đẫy đà, làm cho người ta trìu mến, giờ phút này lại giống như là hai đầu cự tê xông cùng một chỗ, quyền qua cước lại, đánh cho kinh thiên động địa, một quyền xuống dưới, mặt đất liền vỡ ra một cái hố to!

- Tại sao Phong chủ cùng Đại sư huynh đánh nhau?

Các thiếu nữ líu ríu, Thúy Thúy lau đi nước mắt nơi khóe mắt, giải thích nói:

- Các tỷ muội, Phong chủ muốn để cho Đại sư huynh ý thức được chỗ thiếu sót của mình, cho nên tự phong tu vi, cùng Đại sư huynh động thủ.

- Ác ác, thì ra là thế.

Những thiếu nữ kia nguyên một đám hưng phấn lên, cười khanh khách nói:

- Phong chủ cần mấy chiêu sẽ chiến thắng? Mọi người không ngại đến đoán xem!

- Ta đoán trong mười chiêu Phong chủ liền có thể đánh bại Đại sư huynh!

- Mười chiêu, hiện tại đã qua mười chiêu rồi! Ta đoán ở trong hai mươi chiêu, Đại sư huynh tất bại!

- Vạn nhất Phong chủ thua thì sao?

- Phong chủ làm sao có thể thua? Ta nghe nói năm đó Phong chủ một đường từ Lãnh Tụ phong đánh tới Tông chủ Phong, giơ tay chém xuống, ngay cả con mắt cũng không nháy, đánh khắp trẻ tuổi vô địch thủ! Hiện tại những trưởng lão. sư thúc. sư bá kia, đều là ở dưới bóng mờ của Phong chủ lớn lên đấy!

Thúy Thúy vén tay áo lên, lộ ra cánh tay trắng nõn, chống nạnh nói:

- Đừng cãi! Chúng ta không ngại đến đánh cuộc một keo, nếu ai đúng, chính là đại tỷ!

- Tốt!

Các thiếu nữ vui sướng kêu lên.

Trong tràng, trong chớp mắt trên dưới một trăm chiêu liền đã qua, Giang Nam đánh cho cao hứng, dứt khoát thi triển Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, tám tay triển khai, giống như mưa to gió lớn hướng Lạc Hoa Âm công tới, đem Lạc Hoa Âm đánh cho liên tiếp lui về phía sau.

Trong nội tâm Lạc Hoa Âm âm thầm kêu khổ:

- Tiểu tử thúi này, thực lực như thế nào có chút mạnh không hợp thói thường? Lão nương thi triển ra tu vi Nội Cương, dùng chiêu thức bình thường chỉ sợ còn bắt không được hắn.

Giang Nam cường hoành có chút vượt quá dự liệu của nàng, vô luận là thân thể hay là thần niệm, ý thức chiến đấu, đều là nhân tuyển tốt nhất, tuy ở chiêu thức có chút kém, nhưng mà công kích mạnh nhất của Nội Cương cảnh chính là thân thể, đối với cương khí biến hóa, tức thì không có quỷ thần khó lường như Ngoại Cương.

Nhưng mà chỉ bằng vào thân thể chiến đấu, Lạc Hoa Âm căn bản không cách nào bắt lấy hắn, nàng năm đó lúc ở Nội Cương cảnh, thân thể cùng tinh thần ý niệm còn chưa cường đại đến loại trình độ này như Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 103: Đại Ngũ Hành Kiếm Khí. (2)

- Nếu là Ngoại Cương cảnh, lão nương liền có thể đem tiểu tử này giáo huấn trăm ngàn lần, chỉ là Nội Cương cảnh, liền có chút ít nguy hiểm! Xem ra, chỉ có vận dụng tâm pháp cao thâm thoáng một ít rồi!

Ánh mắt của Lạc Hoa Âm đột nhiên trở nên vô cùng lợi hại, một ngón tay điểm ra, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, một đạo kiếm khí theo đầu ngón tay phun ra, hình dạng đạo kiếm khí này kỳ lạ, như là một ngọn núi cao ngất, núi non như kiếm, tung hoành thiết cắt, trong chớp mắt liền đem chân khí biến thành sáu đầu cánh tay của Giang Nam hết thảy chặt đứt!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Bộ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí này chính là pháp môn Lạc Hoa Âm tự nghĩ ra, chỉ nghe loong coong một tiếng, một đạo kiếm khí cắt ở trên người Giang Nam, vậy mà phá vỡ phòng ngự của hắn, ở trên thân thể của hắn lưu lại một vết máu!

Đạo kiếm khí này của Lạc Hoa Âm vô cùng sắc bén, tuy là chân khí biến thành kiếm khí, nhưng cũng đã có thể gây tổn thương cho thân thể Giang Nam, mặc dù hắn có được một Long mười Tượng chi lực cũng ngăn cản không nổi.

- Còn không nhận thua?

Kiếm quang của Lạc Hoa Âm điểm ở mi tâm Giang Nam quát.

- Sư tôn quả nhiên lợi hại!

Giang Nam thu tay lại, tự đáy lòng khen:

- Nếu sư tôn sớm thi triển môn kiếm pháp này, ta đã sớm nhận thua.

Khuôn mặt Lạc Hoa Âm ửng đỏ, lập tức khôi phục nguyên trạng, dương dương đắc ý nói:

- Đây là tự nhiên. Tử Xuyên, ngươi cũng đừng nhụt chí, tư chất của ngươi chỉ là so với vi sư kém một chút, so với những người khác, ngươi vẫn là vô cùng tốt.

Nàng thầm nghĩ một tiếng hổ thẹn:

- Ta vận dụng công pháp lúc ở Thần Phủ cảnh khai sáng, lúc này mới hơn hắn, có chút thắng chi không võ rồi, bất quá tiểu tử này kém kiến thức, nhìn không ra ta ăn gian, bởi vậy hình tượng của ta như trước anh minh thần võ. . .

- Tử Xuyên, ngươi tu luyện võ học thật sự quá kém, Khổng Tước Minh Vương Kinh rõ ràng có uy lực cực lớn, lại hết lần này tới lần khác thi triển không đi ra, hôm nay vi sư truyền thụ cho ngươi một môn tuyệt học của ta, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, cùng Minh Vương Kinh phối hợp, uy lực so với ngươi bây giờ thấp nhất muốn tăng lên gấp 10 lần!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí? Vừa rồi sư tôn ngươi thi triển, chính là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí a?

Giang Nam nao nao, hiếu kỳ nói:

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cùng Ngũ Nhạc Kiếm Khí so sánh, đến tột cùng cái nào lợi hại hơn một ít?

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí chính là bản thăng cấp của Ngũ Nhạc Kiếm Khí, là tuyệt học mà vi sư ở trên cơ sở Ngũ Nhạc Kiếm Khí tự nghĩ ra.

Lạc Hoa Âm nói:

- Ngũ Nhạc Kiếm Khí, sau khi học thành có thể đánh ra kiếm quang hơn mười dặm, gặp được cao thủ phòng ngự hơi cường một ít, ngay cả cọng lông của người ta cũng chém không rụng. Mà vi sư chính là kỳ tài ngút trời, thông

minh tới cực điểm, được xưng tụng tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, kinh thái tuyệt diễm, anh minh thần võ, dù là chưởng giáo sư huynh Tịch Ứng Tình cũng thúc ngựa không kịp. . .

Nàng khen ngợi chính mình thật lâu, lúc này mới nói:

- Ta đem Ngũ Hành Kiếm khí dung nhập đến bên trong Ngũ Nhạc Kiếm Khí, khai sáng ra Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, so với Ngũ Nhạc Kiếm Khí tốt hơn vô số lần. Hiện tại, ta cho ngươi trông thấy uy lực chính thức của Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Lạc Hoa Âm chỉ một tòa hùng sơn xa xa phía trước cách trăm dặm, cười nói:

- Chứng kiến Linh Sơn bên kia chưa?

Giang Nam gật đầu, Lạc Hoa Âm cười nói:

- Ta khiến nó nhiều ra một lỗ thủng.

Dứt lời, nàng duỗi ra một ngón tay ngọc, nhẹ nhẹ một chút nói:

- Đây là Tây Nhạc Hoa Sơn kiếm khí bên trong Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí theo đầu ngón tay nàng thoát ra, càng ngày càng thô, càng lúc càng lớn, càng ngày càng dài, huy hoàng như trụ, như một ngọn núi, núi non tú lệ, kim khí bắn ra bốn phía!

Trong chớp mắt kiếm khí mà đầu ngón tay của nàng bắn ra liền đạt tới trăm dặm, như là một tòa kiếm sơn, nhẹ nhàng đâm một cái, tòa hùng sơn đối diện kia kịch liệt chấn động, đợi Lạc Hoa Âm thu hồi kiếm khí, chỉ thấy giữa sườn núi tòa hùng sơn kia liền nhiều ra một lỗ thủng, trước sau thông suốt.

- Vô liêm sỉ! Cái nào hủy Linh Sơn của ta?

Bên trên tòa hùng sơn kia đột nhiên truyền đến một tiếng gầm lên, một cẩm bào lão giả nổi trận lôi đình, từ phía trên tòa hùng sơn kia bay lên trời, mọi nơi liếc qua, như gió bay tới bên này, cả giận nói:

- Lạc sư muội, vì sao vô duyên vô cớ hủy Linh Sơn của ta?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lão giả kia đúng là vị cẩm bào giám khảo chưởng quản Vũ Thánh Các.

- Hồng sư huynh, ngươi ở trước mặt chưởng giáo sư huynh cáo trạng ta, ta liền dám ở trên Linh Sơn ngươi chọc lỗ thủng.

Lạc Hoa Âm cười lạnh một tiếng, không để ý tới hắn nói:

- Tử Xuyên, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí này đối ứng Ngũ Nhạc, đối ứng năm ngón tay của ngươi, ngón cái thuộc thổ, đối ứng Trung Nhạc Kiếm Khí, ngón trỏ thuộc mộc, đối ứng Đông Nhạc Kiếm Khí, ngón giữa thuộc hỏa, đối ứng Nam Nhạc Kiếm Khí, ngón áp út thuộc kim, đối ứng Tây Nhạc Kiếm Khí, ngón út thuộc thủy, đối ứng Bắc Nhạc Kiếm Khí. Ngươi tám đầu cánh tay, có tất cả bốn mươi ngón tay, tám bộ Ngũ Hành Kiếm khí, ngươi nói ta muốn truyền cho ngươi công pháp có cường hay không?

- Vừa ra tay chính là bốn mươi đạo kiếm khí?

Giang Nam không khỏi ngẩn người mê mẩn, hắn tu luyện Khổng Tước Minh Vương Kinh, luyện thành tám tay, nếu vừa ra tay chính là bốn mươi đạo Ngũ Hành Kiếm khí, đụng phải đối thủ còn không phải như cắt dưa chém rau đồng dạng quét ngang qua?

Loại tâm pháp này, hoàn toàn chính xác muốn vượt qua Long Hổ Tượng Lực Quyết không biết gấp bao nhiêu lần!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí này của ta còn có một chỗ kỳ diệu, đó chính là Đại Ngũ Hành Kiếm Trận. Bộ kiếm trận này không cần bày trận, chỉ cần năm ngón tay giơ lên, năm đạo kiếm sơn rơi xuống, đem đối thủ phong ở

trong kiếm trận, Ngũ Hành thiết cắt, trực tiếp băm thành thịt nát!

Lạc Hoa Âm nói được cao hứng, trong mắt ứa ra hung quang, mọi nơi nhìn quanh, cười nói:

- Chỉ nói vô dụng, vi sư biểu thị cho ngươi xem.

Cẩm bào giám khảo kia nghe nói như thế, không khỏi rùng mình một cái, vội vàng quay người liền đi, cười nói:

- Lạc sư muội, chỉ là việc nhỏ, ta như thế nào sẽ để ở trong lòng? Ngươi bề bộn, ta còn có việc, đi trước một bước!

Dứt lời, hắn khống chế một đạo hồng quang hốt hoảng mà đi, e sợ cho Lạc Hoa Âm cầm hắn đến thí nghiệm Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

- Dám ở trước mặt chưởng giáo sư huynh cáo trạng ta, lão nương dọa không chết được ngươi!

Lạc Hoa Âm hướng bóng lưng Hồng sư huynh le lưỡi, hướng Giang Nam cười nói:

- Ngươi thấy được chưa, đường đường Thần Phủ cường giả, cũng không dám tiếp Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của ta, hiện tại ngươi có lẽ hiểu được uy lực môn công pháp này a?

Giang Nam liên tục gật đầu, hung ác vuốt mông ngựa, cười nói:

- Sư tôn chi tài, trên đời Vô Song, không ai bằng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 104: Hai Đại Kiếm Khí. (1)

Hắn chứng kiến Lạc Hoa Âm thi triển một chiêu Ngũ Hành Kiếm khí, Ma Chung trong cơ thể liền tự động chấn minh, phía trên Ma Chung xuất hiện cảnh tượng năm tòa kiếm sơn, kiếm khí xông thẳng lên trời, đem tất cả công pháp khác biến thành đồ án hết thảy đè xuống, chỉ còn lại có một Khổng Tước Đại Minh vương như trước có thể bao trùm ở phía trên Ngũ Hành Kiếm khí, trong nội tâm liền biết môn công pháp này cấp bậc cực cao, so với Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh kém một ít, công pháp của hắn, vô luận là Thần Thông hay là Đạo Đài, hết thảy thúc ngựa không kịp.

Hơn nữa, tốc độ Ma Chung suy diễn Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cũng cực kỳ chậm chạp, chỉ dựa vào Ma Chung suy diễn, chẳng biết lúc nào mới có thể suy diễn đến cảnh giới cao thâm, bởi vậy Giang Nam dứt khoát nịnh nọt, lấy được Lạc Hoa Âm cao hứng, Lạc Hoa Âm sẽ truyền thụ cho hắn môn công pháp này, tiết kiệm thời gian mình suy diễn công pháp.

Phía trên Ma Chung của hắn, đã có hơn sáu trăm chủng công pháp đều ở bên trong suy diễn, nếu thêm Đại Ngũ Hành Kiếm Khí nữa, tốc độ suy diễn những công pháp này thế tất sẽ sâu sắc giảm xuống.

Mã thí tâng bốc có thể lấy được đường tắt, cớ sao không làm?

Lạc Hoa Âm đối với mã thí tâng bốc của hắn từ chối thì bất kính, có chút thoả mãn cười nói:

- Hiện tại ta liền truyền thụ cho ngươi Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, đợi ngươi tu thành Thần Luân, mở ra Tử Phủ, liền có thể hóa thành Đại Ngũ Hành Kiếm Khí Thần Thông, mặc dù không có uy lực như vi sư, cắt mấy Thần Thông cường giả lại dư xài.

- Cắt mấy Thần Thông cường giả?

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Năm đó thời điểm Thánh tông khảo hạch, thật sự xác nhận sư phụ ta là người trong chính đạo, mà không phải Ma Đạo đánh vào Huyền Thiên Thánh tông ta nằm vùng sao?

- Tu luyện Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của ta, cần ngũ đại nguyên lực, trong đó Trung Nhạc Kiếm Khí cần hấp thu luyện hóa Địa Từ Nguyên Lực, Đông Nhạc Kiếm Khí cần Mộc Nguyên Lực, Nam Nhạc Kiếm Khí cần Hỏa Nguyên Lực, Tây Nhạc Kiếm Khí cần Kim Nguyên Lực, Bắc Nhạc Kiếm Khí cần Thủy Nguyên Lực.

Lạc Hoa Âm một ngón tay điểm ở mi tâm Giang Nam, tâm pháp hóa thành một đạo thần niệm nhảy vào bên trong mi tâm của hắn, cùng thần niệm của hắn lẫn nhau giao hòa, lập tức trong đầu Giang Nam liền nhiều ra tâm pháp tu luyện Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, nói:

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí dễ thành, nhưng muốn tu luyện đến cảnh giới cao thâm lại cực kỳ khó khăn. Ngươi nếu theo khuôn phép cũ tu luyện, đoán chừng luyện đến chết già chỉ đến được Thần Luân cảnh, nhưng nếu có được ngũ đại nguyên lực, sẽ nhẹ nhõm rất nhiều.

- Ngũ đại nguyên lực này chính là linh khí tinh hoa ở giữa thiên địa, rất là khó tìm, bất quá bên trong Thánh tông chúng ta liền có ngũ đại nguyên lực dùng cung cấp đệ tử tu luyện. Ngũ đại nguyên lực này đều là tiền bối cao nhân Thánh tông sưu tầm đến, nuôi dưỡng mấy chục vạn năm, hùng hậu vô cùng, đệ tử muốn đi vào nguyên lực đại điện tu luyện, liền chỉ có dụng công lao đi đổi lấy cơ hội.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Có U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa, Thủy Hỏa Nguyên Lực ta đều đã có, có thể trước luyện thành Bắc Nhạc Kiếm Khí, cùng Nam

Nhạc Kiếm Khí, lưỡng đạo kiếm khí này một thành, thực lực của ta thế tất tăng nhiều!

Lạc Hoa Âm đem tâm pháp truyền thụ cho hắn, vừa chi tiết giảng giải một phen, lại để cho Giang Nam nói ra chỗ nghi ngờ của mình, sau đó từng cái giải đáp nói:

- Mấy ngày nay ngươi trước quen thuộc Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, thử tu luyện một chút, ta xem trong cơ thể ngươi có Thủy Hỏa Nguyên Lực bắt đầu khởi động, hẳn là có bảo vật này, có thể trước luyện thành hai loại kiếm khí.

Giang Nam biết rõ thần thủy thần hỏa bên trong mi tâm mình dấu diếm không nổi nàng, bất quá mặc dù là Lạc Hoa Âm cũng không cách nào phát hiện Ma Chung trong cơ thể hắn, điều này cũng làm cho hắn nhẹ nhàng thở ra.

- Thúy Thúy tỷ, ngươi phải chăng biết rõ Giang Lâm bái vị trưởng lão nào môn hạ không?

Lạc Hoa Âm rời đi, Giang Nam hướng Thúy Thúy hỏi.

- Giang Lâm sư tỷ?

Thúy Thúy nghĩ nghĩ nói:

- Ta nghe nói Giang Lâm sư tỷ bái Hàn Phương trưởng lão làm môn hạ, hôm nay ở bên trong Linh Càn phong Càn Nguyên Cung, Đại sư huynh, ngươi hỏi chuyện này để làm gì?

Giang Nam đè xuống kích động trong lòng, nghiêm nghị nói:

- Giang Lâm là muội muội của ta, ta cùng nàng đồng dạng xuất từ phế tích Trung Thổ, Thiên Khiển Chi Địa, lúc tai biến phát sinh ta cùng nàng tách ra, nguyên lai tưởng rằng nàng đã chết, không nghĩ tới nàng cũng bái nhập Huyền Thiên Thánh tông. Hôm nay ta đã ở bên trong Thánh tông, tự nhiên muốn bảo hộ an toàn của nàng.

- Nguyên lai Giang Lâm sư tỷ là muội muội của ngươi, huyết mạch Giang gia các ngươi ngược lại là không tệ, rõ ràng huynh muội hai người đều có thể bái Nhập Thánh tông. Bất quá, ngươi nói muốn bảo hộ nàng, lại có chút quá sức rồi.

Thúy Thúy hiển nhiên như trước đối với mới vừa rồi bị hắn đau nhức đánh một trận có chút tức giận, đả kích hắn nói:

- Đại sư huynh, ta nghe nói trước đó không lâu Giang Lâm sư tỷ đả thông Vũ Thánh Các thứ tám quan, trở về tu vi liền đột phá, tu thành Ngoại Cương. Hôm qua lại có tin tức nói, nàng đã tu thành Thần Luân, sắp mở ra Tử Phủ, tu thành Thần Thông. Ngươi bất quá là Nội Cương cảnh, muốn bảo vệ một Thần Luân cường giả, chẳng phải là quá sức rồi hả? Đổi thành nàng đến bảo hộ ngươi còn không sai biệt lắm!

Giang Nam trầm mặc một lát, hít vào một hơi thật dài, thua ở trong tay Lạc Hoa Âm hắn cũng không có bị đả kích, nhưng Thúy Thúy nói lại đả kích hắn rồi.

- Thúy Thúy nói đúng, tu vi thực lực của ta còn thấp, ngay cả Lâm nhi muội muội cũng không cách nào bảo hộ, càng nói gì đuổi theo tỷ tỷ, dựa vào hai tay của mình đi bảo hộ tỷ tỷ?

Hắn ổn định lại tâm thần, không hề nói đến sự tình đi Linh Càn phong, mà là chuyên tâm tu luyện Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Lạc Hoa Âm truyền thụ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí vô cùng lăng lệ ác liệt, là bên trong công pháp mà Giang Nam đã thấy, một loại sắc bén Bá Đạo nhất, thử nghĩ thoáng một phát, kiếm khí giống như ngọn núi quét ngang qua, ai có thể ngăn?

Năm tòa núi lớn y hệt kiếm trận đem đối phương bao ở trong đó, ai có thể địch?

Lạc Hoa Âm có thể sáng chế bộ công pháp này, hoàn toàn chính xác

không phải chuyện đùa!

Bên trong mi tâm của Giang Nam, một đóa thần hỏa thong thả thiêu đốt, một giọt thần thủy óng ánh sáng long lanh, không ngừng hướng ra phía ngoài tản mát ra Thủy Nguyên Lực cùng Hỏa Nguyên Lực nồng đậm, lập tức bị tâm pháp Đại Ngũ Hành Kiếm Khí kéo qua, dựa theo một loại quỹ tích kỳ lạ vận hành, càng ngày càng sắc bén, càng ngày càng kiếm quang bắn ra bốn phía.

Hắn đã có thể thúc dục tầng thứ hai của Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, đem nguyên lực tầng thứ hai càng thêm nồng đậm kích phát, dùng để tu luyện Nam Nhạc Kiếm Khí cùng Bắc Nhạc Kiếm Khí, hiệu quả tốt đến thần kỳ, rất nhanh liền có kiếm khí tạo ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 105: Hai Đại Kiếm Khí. (2)

Xùy~~!

Ngón giữa của hắn dẫn đầu toát ra một đạo kiếm quang màu vàng nâu, dần dần biến hóa thành một tòa Kiếm Phong dài ba xích, rừng rực vô cùng, tản mát ra nhiệt độ cao đậm đặc, Giang Nam nhẹ nhàng hướng mặt đất đâm tới, chỉ thấy mặt đất lập tức như khối băng bị nhiệt độ cao tan rã, xuất hiện một dấu vết thật sâu, một chút lực cản tựa hồ cũng không có gặp được.

- Không biết Nam Nhạc Kiếm Khí của ta uy lực như thế nào?

Giang Nam có ý ở trên người mình cắt thoáng một phát, kiểm nghiệm uy lực, lại e sợ cho đạo kiếm khí này uy lực quá lớn, không để ý đem mình cắt thành hai đoạn.

- Chúa công! Thượng Thanh Thần Quang của ta đã có chỗ tiểu thành rồi!

Đột nhiên, tiếng cười to của Thần Thứu Yêu Vương truyền đến, chỉ thấy một đạo nhân đầu trọc vọt ra, cười to nói:

- Chúa công, ta cảm giác lão tử đã vô địch thiên hạ rồi!

Đầu Yêu Vương này hôm nay tinh lực bắn ra bốn phía, yêu khí cuồn cuộn, da mặt ẩn ẩn hiện ra một tầng Thanh Quang, hiển nhiên trong lúc bế quan này, vô luận tu vi hay là thực lực, đều có tăng trưởng bay vọt.

- Yêu Vương, ngươi đứng yên đừng nhúc nhích.

Giang Nam nhìn thấy Thần Thứu Yêu Vương xuất hiện, không khỏi đại hỉ, tâm niệm vừa động, lúc này đầu Yêu Vương kia hóa thành nguyên hình, đứng ở nơi đó, vẫn dương dương đắc ý.

Phốc phốc!

Giang Nam giơ ngón tay giữa lên một kiếm chọc tới, Thần Thứu Yêu Vương ngơ ngác nhìn trên người mình nhiều ra một cái lỗ máu, nóng rát đau nhức, còn chưa kịp phản ứng, liền gặp chủ công của mình lại dựng thẳng lên ngón út, một đạo Kiếm Phong xanh thẳm lại Xùy~~ một tiếng chọc đi qua, Thần Thứu Yêu Vương ngơ ngác chứng kiến trên người mình lại nhiều ra một cái lỗ máu, vô cùng mát mẻ.

- Ân, tuy có thể phá vỡ phòng ngự của Thần Thông cường giả, nhưng như trước gặp được lực cản thật lớn, không cách nào tạo thành vết thương trí mạng. . . Đúng rồi Yêu Vương, ngươi mới vừa nói cái gì?

Giang Nam tỉnh ngộ lại, vội vàng hỏi.

- Ta mới vừa nói ta đã Vô Địch rồi, sau đó ngươi liền ở trên người của ta chọc hai cái lổ thủng. . .

Thần Thứu Yêu Vương vẻ mặt cầu xin, vô tình, bị đả kích đến bị giày vò, quay người phản hồi chỗ mình bế quan:

- Xem ra ta tu luyện còn chưa đủ, chúa công, ta trở về trốn ở góc phòng một mình nhấm nháp vết thương, ta cảm giác lòng ta bị thương, đau quá. . .

- Kiếm khí của ta uy lực thì đã có, bất quá còn có điều khiếm khuyết, dù sao Thần Thông cường giả đều là ngưu nhân luyện Thần Thông, sẽ không cho ta cơ hội khoảng cách gần chém giết, xa xa chính là một chiêu Thần Thông đánh tới. Coi như là Thần Luân cường giả, một chưởng đánh ra, khoảng cách công kích cũng có thể dài đến chừng năm ba mươi trượng!

Giang Nam khẽ nhíu mày, đối mặt Thần Luân Thần Thông cường giả, đối phương cũng sẽ không như Lạc Hoa Âm tự phong tu vi như vậy, cùng hắn cận thân vật lộn, thậm chí nếu có cao thủ tu luyện loại công pháp như Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, chỉ cần Ngoại Cương cảnh, liền có thể thi triển cương khí phóng ra ngoài, loại lực công kích này cũng không phải hắn có thể chống

cự.

- Ngoại Cương cảnh, đã miễn cưỡng có thể tính toán làm tiểu Thần Thông, nếu tu luyện công pháp cấp bậc Đại Ngũ Hành Kiếm Khí này, thậm chí ngay cả Thần Thông cường giả bình thường cũng có thể làm bị thương! Ta hiện tại còn xa xa chưa đủ!

Hắn tiếp tục vùi đầu khổ tu, không ngừng tôi luyện kiếm khí của mình, luyện thành Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cần lượng lớn ngũ đại nguyên lực, cũng may U Minh Thần Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa đều là bảo vật khó gặp, trong đó chất chứa Thủy Hỏa Nguyên Lực cơ hồ như là biển lớn mênh mông, mặc dù hắn không ngừng lấy, cũng thủy chung không thấy nửa phần tiêu hao, tẩm bổ hai đại kiếm khí của hắn không ngừng tăng trưởng.

Tu vi của hắn đã ở bên trong đồng thời cấp tiến, vô luận Đại Ngũ Hành Kiếm Khí hay là Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, so với Ma Ngục Huyền Thai Kinh mà nói đều sâu sắc không bằng, hắn vẫn là dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh làm căn bản, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh cũng chỉ là thủ đoạn phụ trợ, để cho Ma Ngục Huyền Thai Kinh phát huy ra uy lực.

Lần này bế quan, hắn trọn vẹn tốn hao gần tháng thời gian, lúc này mới xuất quan, Nam Nhạc Kiếm Khí cùng Bắc Nhạc Kiếm Khí hai đại sát chiêu, đã bị hắn luyện đến dài ngắn một trượng, thậm chí ngay cả tu vi của hắn, cũng đạt tới cảnh giới Nội Cương viên mãn, ẩn ẩn có xu thế cương khí phá thể mà ra!

Cương khí phá thể mà ra, chính là Ngoại Cương.

Nếu có thể làm được một bước này, Giang Nam chính là Ngoại Cương cường giả, đối với vận dụng hai đại kiếm khí thế tất càng thêm thuận buồm xuôi gió!

Ông!

Thân hình Giang Nam khẽ động, thi triển ra Khổng Tước Minh Vương Kinh, một thân tám tay, mỗi cánh tay có tất cả Thủy Hỏa lưỡng đạo kiếm khí, trượng trường kiếm phong, nhẹ nhàng khẽ động, liền cắt không khí xuy xuy rung động, sắc bén vô cùng.

Tám bàn tay, cộng lại có 16 đạo kiếm phong, ngay ngắn vung vẩy, kiếm khí như là quang đoàn khổng lồ phạm vi hai trượng, ai có thể địch?

- Mười sáu đạo kiếm khí đồng xuất, tiêu hao quá lớn!

Giang Nam vừa mới thi triển một chiêu, liền cảm thấy cương khí trong cơ thể mình bị tiêu hao hết hơn phân nửa, trong nội tâm cả kinh, vội vàng dừng lại thầm nghĩ:

- Tu vi của ta so với lúc trước thâm hậu sáu bảy thành, còn xuất hiện tình huống không cách nào thừa nhận mười sáu đạo kiếm khí. Xem ra Đại Ngũ Hành Kiếm Khí này đối với tu vi yêu cầu rất cao, nếu bốn mươi đạo kiếm khí đều xuất hiện, chỉ sợ trong nháy mắt sẽ đem ta hấp thành người khô! Mỹ nữ sư phó ngày ấy dùng kiếm khí thắng ta, bằng tu vi Nội Cương trung kỳ lúc ấy của nàng, đoán chừng thi triển mấy chiêu, sẽ gặp kiên trì không nổi! Nếu ta dùng thân pháp né tránh mấy chiêu này, thua nhất định sẽ là nàng!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, lúc này mới ý thức tới lúc trước Lạc Hoa Âm có thể đủ thắng mình, chỉ sợ đùa nghịch chút ít tâm cơ cùng thủ đoạn, lúc này hào hứng bừng bừng, thẳng đến chỗ sâu ở trong Thúy Vân Cung:

- Nếu Sư tôn dùng cảnh giới Nội Cương trung kỳ, tuyệt đối không cách nào thi triển Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, ta hiện tại đã Thủy Hỏa lưỡng kiếm đều có tiểu thành, lại đi cùng nàng so đấu!

- Thúy Thúy tỷ, sư tôn đâu?

Giang Nam mới vừa đến trước cửa cung, chỉ thấy Thúy Thúy dẫn theo lẵng hoa chuẩn bị vào cung, vội vàng nói:

- Ngươi đi bẩm báo sư tôn, nói ta đã luyện ra Nam Nhạc Bắc Nhạc Kiếm

Khí, muốn cùng nàng ở cùng cảnh giới tỷ thí một chút, thỉnh sư tôn chỉ điểm chỗ thiếu sót của ta.

Hắn thực sự giở trò đùa bỡn, chưa nói muốn giáo huấn Lạc Hoa Âm một chút, mà là thỉnh Lạc Hoa Âm đến chỉ điểm hắn.

Thúy Thúy bật cười nói:

- Đại sư huynh, ngươi còn không có tiếp nhận giáo huấn sao? Cũng được, ta liền đi vào thay ngươi thông truyền một tiếng.

Sau một lúc lâu, Thúy Thúy đi ra cửa cung, lắc đầu nói:

- Đại sư huynh, Phong chủ xuất môn rồi, đoán chừng nhất thời bán hội sẽ không trở về. Phong chủ nhắn lại nói, ngươi nếu tu thành kiếm khí, không cần thiết kiêu ngạo tự mãn, cần biết người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên. Phong chủ còn nói, muốn ngươi đi làm mấy cái nhiệm vụ sư môn, sớm ngày tiến vào Nguyên Khí Đại Điện, triệt để tu thành Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 106: Đồng Môn Khi Dễ ! (1)

Giang Nam gật đầu đồng ý, trong nội tâm ấm áp:

- Vị mỹ nữ sư phó này của ta, đối với ta ngược lại là không tệ, săn sóc chu đáo.

Thúy Thúy thấy hắn rời đi, quay người phản hồi trong nội cung, chỉ nghe trong nội cung truyền đến thanh âm của Lạc Hoa Âm:

- Thúy Thúy, tiểu tử kia đã đi chưa?

Thúy Thúy liền vội vàng gật đầu, Lạc Hoa Âm từ sau chuỗi mành ngọc đi ra, nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Xú tiểu tử, sau khi học được Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của ta, có tiểu thành liền tới khiêu chiến ta, may mắn lão nương thông minh, không có mắc bẫy của ngươi! Vạn nhất tiếp ngươi khiêu chiến, thể diện của lão nương chẳng phải là liền ném đi sao?

Vẻ mặt Thúy Thúy hiếu kỳ, cười nói:

- Phong chủ, chẳng lẽ ngươi còn sợ Đại sư huynh hay sao?

- Ta sẽ sợ hắn?

Lạc Hoa Âm cười ha ha, tiếng cười có vẻ yếu ớt:

- Ta sẽ sợ hắn. . . Chuyện cười! Vi sư năm đó tay cầm hai thanh dưa hấu đao. . . Ân, là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, một đường từ Kinh Hoa phong phía bắc Thánh tông chém tới Tông Chủ phong, lại từ Tông Chủ phong chém tới phía nam Vọng Giang phong, tới tới lui lui, giơ tay chém xuống, chém trọn vẹn lưỡng chuyến, cái nào dám ngăn đón ta?

Thúy Thúy nghe nàng lại đang nói khoác sự tích "anh hùng" năm đó liền thè lưỡi, quay người rời đi.

Khuôn mặt Lạc Hoa Âm âm tình bất định, thầm nghĩ:

- Tiểu tử thúi này học xong Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, liền càng thêm lợi hại, tu vi cũng so với ta năm đó thâm hậu rất nhiều, rõ ràng có thể đồng thời khống chế mười sáu đạo kiếm khí, biến thái! Nếu hắn có tu vi rất cao, từ Kinh Hoa phong chém tới Vọng Giang phong, chỉ sợ dùng thời gian còn ngắn hơn.

- Nếu như động thủ, cùng cảnh giới xuống, ta tuyệt đối sẽ bị hắn đánh cho răng rơi đầy đất, vậy thì thật là mất mặt. May mắn ta cơ linh, giả bộ như sớm đã ly khai, vẫn còn quan tâm hắn một ít, để cho hắn cảm động không thôi. . .

Tình hình lúc Giang Nam tu luyện, cũng không có dấu diếm được thần niệm của nàng dò xét, thần niệm của nàng là cường hoành bực nào, chỉ cần tâm thần khẽ động, liền có thể kéo dài vạn dặm, toàn bộ Huyền Thiên Thánh tông đều ở dưới thần niệm của nàng bao phủ, rình coi Giang Nam tự nhiên là dễ dàng.

Lúc Giang Nam thí nghiệm Nam Nhạc Kiếm Khí cùng Bắc Nhạc Kiếm Khí, cũng không có giấu diếm được nàng, Lạc Hoa Âm thấy hắn thi triển mười sáu đạo kiếm khí, liền biết cùng cảnh giới xuống mình tuyệt đối không là đối thủ, lại thấy tiểu tử này bị kích động mà tìm đến mình, liền biết tuyệt đối không có chuyện tốt, bởi vậy mới lệnh Thúy Thúy nói ra những lời kia, đem Giang Nam đuổi đi ra ngoài.

- Tiểu đệ tử Lệnh Hồ Khang của Chưởng giáo sư huynh, tuy tư chất thật tốt, lại là chưởng giáo sư huynh tự mình bồi dưỡng, nhưng cùng cảnh giới xuống, chưa hẳn có thể vượt qua Tử Xuyên a?

Lạc Hoa Âm nghĩ nghĩ, thầm nói:

- Nếu là cùng cảnh giới, Tử Xuyên hơn phân nửa có thể cùng Lệnh Hồ

Khang tranh giành cao thấp, tiếc rằng người ta tu vi cao, xa xa một chưởng đánh tới, liền đem hảo đồ đệ của ta đập thành bánh thịt rồi. Hơn nữa, chưởng giáo sư huynh hơn phân nửa sẽ truyền thụ pháp điển Thánh tông trấn giáo cho tiểu tử Lệnh Hồ Khang kia, nếu là như thế này, cùng cảnh giới Tử Xuyên chưa hẳn có thể thắng được hắn, vậy thì không dễ làm rồi. . .

- Yêu Vương, không cần tu luyện nữa, theo ta cùng một chỗ đi ra ngoài.

Giang Nam tìm Thần Thứu Yêu Vương, chỉ thấy đầu Yêu Vương này biến hóa ra bản thể, lông cánh đầy đủ, mặc dù là lông vũ rất nhỏ cũng có Thượng Thanh Thần Quang lưu động.

Đầu đại điểu này trải qua một tháng khổ tu, cảm giác cực độ hài lòng, chỉ cao khí ngang, kêu lên:

- Chúa công, trải qua một tháng này tu luyện, ta lại cảm thấy đến tu vi thực lực của mình có đại tiến bộ, sắp vô địch thiên hạ rồi!

Xùy~~!

Giang Nam giơ ngón tay giữa lên, một đạo kiếm phong đột nhiên xuất hiện, tràn hỏa lưu quang, Thần Thứu Yêu Vương chứng kiến đạo Kiếm Phong này, rùng mình một cái, vội vàng câm miệng, ngoan ngoãn chở hắn hướng sơn môn bay đi.

- Biến thái, nguyên lai kiếm khí của hắn chỉ có dài ba xích, nhưng bây giờ có một trượng, kiếm khí dài ba xích chọc ta thoáng một phát còn có thể thừa nhận, nhưng một trượng là muốn cái mạng già của ta rồi. . .

Trong nội tâm Thần Thứu Yêu Vương có chút không cam lòng, thầm nghĩ.

Giang Nam đứng ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, thầm nghĩ:

- Ta đối với Thánh tông bố trí vẫn là biết không nhiều lắm, không biết đến tột cùng muốn ở nơi nào tiếp sư môn nhiệm vụ, xem ra vẫn là muốn phiền

toái La sư tỷ mới được.

Hắn biết rõ địa chỉ của La Thanh, lúc này khống chế Thần Thứu bay thẳng đi.

…..

- La Thanh sư tỷ, không phải lần này sư môn nhiệm vụ mấy người chúng ta không liên thủ cùng ngươi, mà là ta nghe nói, lần trước bảy người các ngươi cùng một chỗ đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, thậm chí có bốn người chết ở trong tay yêu thú, thương vong thảm trọng.

Trên Linh Sơn ngoại môn, bốn gã thanh niên nam nữ đứng chung một chỗ, trong đó một vị nữ tử cười nhạt, hướng La Thanh nói:

- La Thanh sư tỷ, ngươi có chỗ không biết, giờ phút này bên trong Ngoại môn có người nói ngươi số phận quá kém, cùng ngươi chung một chỗ đi ra ngoài, đều đột tử, cái này cũng trách không được chúng ta. Huống chi, tu vi cùng thực lực của ngươi tuy là vô cùng tốt, nhưng mà hai người đồng bạn của ngươi, thực lực quá thấp, cùng chúng ta chung một chỗ đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, cũng là cản trở. Bởi vậy, chỉ có thể xin lỗi.

Trên mặt La Thanh thất vọng, Uông Phong cả giận nói:

- Thủy sư tỷ, lời này của ngươi là có ý gì? Nói là ta kéo các ngươi lui về phía sau sao?

Ngụy Hạo cũng có chút ít nộ khí nói:

- Thủy sư tỷ, tuy chúng ta bản lĩnh thấp kém đi một tí, nhưng mà gặp được yêu thú cũng là kiệt lực chém giết, phấn đấu quên mình, La sư tỷ cũng chưa bao giờ nói qua chúng ta kéo chân sau của nàng!

Thủy sư tỷ kia cười lạnh nói:

- Không có cản trở, bảy người các ngươi như thế nào sẽ một lần chết bốn

cái?

- Thủy sư muội, không cần cùng bọn họ nói nhảm.

Một gã nam tử trẻ tuổi cười nói:

- Môn sinh bên trong Thánh tông ta, hàng năm đều có không biết bao nhiêu thất ý chi nhân, trước mắt chúng ta liền có ba cái.

La Thanh nghe nói như thế, trong nội tâm cũng không khỏi có nộ khí, lạnh lùng nói:

- Uông sư đệ, Ngụy sư đệ, không cần cầu bọn hắn, chúng ta đi! Ta cũng không tin, ba người chúng ta liền không thể lịch lãm rèn luyện!

Nam tử trẻ tuổi kia cười cười, cất cao giọng nói:

- Uông sư đệ, Ngụy sư đệ, nếu các ngươi thức thời, vẫn là sớm ly khai bên người La sư tỷ, miễn cho ba người đi ra ngoài, chỉ có một trở về, đừng trách ta không có nhắc nhở các ngươi!

Sắc mặt La Thanh kịch biến, ngực kịch liệt phập phồng, kiềm nén không được nộ khí.

Sau lưng vị Thủy sư tỷ kia cười khanh khách nói:

- La sư tỷ, nghe nói khi các ngươi trở về mang theo một người, người nọ đã trở thành nhập thất đệ tử, sao các ngươi không đi cầu hắn, để cho hắn mang các ngươi lịch lãm rèn luyện?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 107: Đồng Môn Khi Dễ ! (2)

- Ah, ta đã biết, nhất định là người ta sau khi trở thành nhập thất đệ tử, chướng mắt các ngươi rồi, huống chi trong các ngươi còn có một Thiên Sát Cô Tinh, mặc dù người ta là nhập thất đệ tử, cũng sợ bị Thiên Sát Cô Tinh khắc chết?

La Thanh tức giận đến nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh, gắt gao cắn môi, không cho nước mắt chảy xuống.

Đột nhiên, không trung một bóng đen nhanh chóng bay tới, là một đầu cự kiêu, Thanh Vũ sáng chói, che khuất phạm vi vài mẫu, đột nhiên hai cánh thu lại, đáp xuống trước người La Thanh, một thiếu niên trên lưng đầu cự kiêu này bay bổng rơi xuống, cười nói:

- La sư tỷ, Uông sư đệ, Ngụy sư đệ, đã lâu không gặp.

La Thanh chứng kiến thiếu niên trước mắt này, nước mắt ngăn không được ào ào chảy xuống, quay đầu nâng lên ống tay áo lặng lẽ lau đi.

Uông Phong cùng Ngụy Hạo chứng kiến thiếu niên này, không khỏi vừa mừng vừa sợ, liền bước lên phía trước chào:

- Bái kiến Giang sư huynh!

Giang Nam hoàn lễ, đem cảm xúc của La Thanh nhìn ở trong mắt, trong nội tâm có chút buồn bực, đợi cảm xúc của La Thanh ổn định, cười nói:

- Sư tỷ, ta tới tìm ngươi có việc muốn nhờ, xin hỏi sư môn nhiệm vụ đến cùng muốn đi đâu mới có thể tiếp? Còn có, ta lần này xuống núi, muốn đi Trung Thổ một chuyến, chỉ là ta không biết đường, còn muốn làm phiền các ngươi hỗ trợ, chúng ta kết đội đồng hành.

- Hắn là nhập thất đệ tử mà mấy người La Thanh mang đến kia?

Bọn người Thủy sư tỷ con mắt sáng ngời, liếc nhau, Thủy sư tỷ kia vội vàng chân thành di chuyển bước chân, tiến lên cười nói:

- Sư huynh, nếu như ngươi muốn đi Trung Thổ phế tích, chúng ta có thể dẫn đường, làm gì cùng Thiên Sát Cô Tinh chung một chỗ?

- Thiên Sát Cô Tinh?

Trong lòng Giang Nam lập tức hiểu rõ, biết rõ La Thanh vì sao mà khóc, hừ lạnh một tiếng, khí tức đột nhiên trở nên vô cùng thô bạo, như là một đầu Giao Long vô cùng hung tàn, một mực ở trong lúc ngủ say, đột nhiên mở mắt ra liền muốn ăn thịt người, thản nhiên nói:

- Ai là Thiên Sát Cô Tinh? Hẳn ngươi là nói ta?

Bọn người Thủy sư tỷ kia lập tức chỉ cảm thấy một cổ khí tức Cuồng Bạo từ bên trong thân hình nho nhỏ của thiếu niên trước mắt này bạo phát đi ra, tựa như trong nháy mắt rơi vào trong địa ngục Liệt Hỏa cùng thao thiên cự lãng trải rộng, bên trong Liệt Hỏa cùng thao thiên cự lãng, phảng phất có một đầu Ác Giao vô cùng khủng bố, mở ra hai mắt, gắt gao nhìn thẳng bọn hắn, không khỏi dọa đến hồn bất phụ thể!

Giang Nam thu liễm khí thế, hướng mấy người La Thanh nói:

- La sư tỷ, chúng ta đi.

Thẳng đến bọn hắn đi xa, biến mất không thấy gì nữa, bọn người Thủy sư tỷ mới thanh tỉnh lại, toàn thân mồ hôi đầm đìa, như là trong nước mới vớt ra .

- Không phải là nhập thất đệ tử sao? Hung hăng càn quấy cái rắm!

Thủy sư tỷ thẹn quá hoá giận, nguyền rủa nói:

- Còn có La Thanh, ỷ có nhập thất đệ tử làm chỗ dựa, cũng một bộ để cho

người buồn nôn! Chúc các ngươi lần này cùng Thiên Sát Cô Tinh đi ra ngoài, cùng một chỗ chết thảm!

- Đúng rồi!

Mấy vị trẻ tuổi bên cạnh nàng cũng suýt nữa bị Giang Nam dọa đến mất cấm, nhao nhao nói:

- Tiểu tử kia không phải là vận khí khá hơn một chút, trở thành nhập thất đệ tử sao? Kiêu ngạo như vậy, tu vi còn không phải mới Nội Cương cảnh? Ngay cả ta cũng không bằng!

- Sư huynh, kỳ thật tiếp sư môn nhiệm vụ cực kỳ đơn giản.

Cảm xúc của La Thanh bình tĩnh trở lại, nhìn không ra vừa rồi đã từng chịu nhục, cười nói:

- Chỉ cần ngươi đem một đám tinh thần ý niệm thăm dò vào thẻ bài, liền có thể hiện ra sư môn nhiệm vụ.

- Đơn giản như vậy?

Giang Nam nghi ngờ nói.

- Chỉ đơn giản như vậy.

La Thanh hé miệng cười nói:

- Sư huynh ngươi có chỗ không biết, bên trong Huyền Thiên Thánh tông ta có một pháp bảo cực lớn, tên là Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn, Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn này có chi năng quỷ thần khó lường, đối với thẻ bài của tất cả Môn sinh, ký danh đệ tử, nhập thất đệ tử, thậm chí trưởng lão, thủ tọa đều liên hệ cùng một chỗ, sư môn tuyên bố nhiệm vụ, liền đem nhiệm vụ ghi lại bên trong Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn. Đệ tử có thể thông qua yêu bài của mình chứng kiến bất luận nhiệm vụ gì trong Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn, dù cho ở phía xa trăm vạn dặm, cũng có thể tiếp được nhiệm vụ sư

môn, rất là thuận tiện.

Giang Nam lấy ra thẻ bài, một đám thần niệm đâm vào trong đó, lập tức chỉ cảm thấy một cái không gian vô cùng to lớn xuất hiện ở "trước mắt" hắn, phía trước là một cái La Bàn phức tạp tới cực điểm, dựng thẳng tại đó, phảng phất có thể trên chống trời, dưới chống đất, có lẽ chính là Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn trong miệng La Thanh rồi!

Vô số văn tự rậm rạp chằng chịt xuất hiện ở trên La Bàn này, hẳn là sư môn nhiệm vụ, sau nhiệm vụ còn có tên cá nhân, bất quá số lượng nhiệm vụ này thật sự quá nhiều, để cho hắn thấy hoa mắt.

- Giang sư huynh, trên la bàn sư môn nhiệm vụ có tất cả sáu loại, trong đó có nhiệm vụ Ngoại môn Môn sinh, thường thường là đánh chết một ít yêu vật bình thường, thu hoạch tài liệu, công lao rất thấp.

Thanh âm của La Thanh truyền đến nói:

- Còn có nhiệm vụ ký danh đệ tử, công lao tương đối cao, nhiệm vụ nhập thất đệ tử, công lao liền rất khả quan rồi. Lại hướng lên chính là một ít nhiệm vụ cao đẳng, những nhiệm vụ kia vô cùng nguy hiểm, không phải chúng ta có khả năng hoàn thành, coi như là trưởng lão ra tay cũng chưa chắc có thể cầm xuống. Dùng thực lực chúng ta bây giờ, tiếp một ít Ngoại môn nhiệm vụ là được rồi, nếu như thực lực cao một chút, có thể tiếp nhiệm vụ ký danh đệ tử, bất quá vậy thì phi thường nguy hiểm.

Nàng vừa nói như vậy, Giang Nam lập tức sờ đến nhiệm vụ sưu tầm bí quyết, tâm niệm vừa động, liền đem nhiệm vụ của ký danh đệ tử điều đi ra, tinh tế xem kỹ.

- Đại Bình Hồ có đại yêu làm loạn, nghi là Thần Thông nhị trọng Hắc Bối Huyền Quy, nuốt dân chúng bên hồ, giết đi lấy mai rùa của hắn, được mười điểm công lao.

- Thương Mang Sơn có yêu đạo luyện thi, luyện thành trăm thi, tàn sát

mười bốn người Môn sinh của Thánh tông, Thần Thông tam trọng, giết đi được hai mươi điểm công lao.

- Tinh Nguyệt Ma tông đệ tử Quân Mộng Ưu, nhiều lần giết đệ tử Thánh tông ta, Thần Thông tam trọng, hành tung bất định, giết đi được một ngàn điểm công lao. Chú thích: một thân tu luyện ma công, chính là Ma tông nhập thất đệ tử, cực độ nguy hiểm.

. . .

Giang Nam một đường xem tiếp đi, chỉ thấy đối tượng những nhiệm vụ này phần lớn là Ma Đạo cường giả, yêu đạo Thần Thông hai ba trọng, ngẫu nhiên có thể chứng kiến nhiệm vụ Thần Thông tứ trọng, về phần phía trên Thần Thông tứ trọng là một cái quy tắc cũng không có, hẳn là nhân vật phía trên Thần Thông tứ trọng phi thường nguy hiểm, không phải ký danh đệ tử có thể đối phó.

Đột nhiên, hắn chứng kiến một nhiệm vụ, tinh thần chấn động:

- Trung Thổ Thiên Khiển Chi Địa, Dã Cẩu đạo nhân, giết hơn mười ký danh đệ tử cùng Môn sinh Thánh tông ta, được Thần Thông Lãm Nguyệt Thủ Thánh tông ta, giết đi được tám mươi điểm công lao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 108: Hồn Thiên Vạn Tượng

- Là nó.

Giang Nam đem nhiệm vụ này tiếp được, chỉ thấy đằng sau cái nhiệm vụ này, còn có tên mấy người, là bọn người "Tân Long Tử" , "Hồ Nguyệt Sinh" , "Bộ Sơn", nghĩ đến cũng là người tiếp nhiệm vụ này, chỉ cần Dã Cẩu đạo nhân không có bị giết, nhiệm vụ liền không hủy bỏ, những người khác cũng có thể tiếp tục.

Ánh mắt của hắn lập tức rơi vào phía trên nhiệm vụ của nhập thất đệ tử, đã thấy lúc này xuất hiện nhiệm vụ phần lớn là trên Thần Thông tứ trọng, thậm chí có cường giả tu thành Thần Thông bát trọng!

Nhiệm vụ tuy thập phần nguy hiểm, nhưng ban thưởng cũng cực kỳ khả quan, dùng nhiệm vụ ký danh đệ tử ban thưởng tính ra chính là nhiều gấp mười!

Về phần nhiệm vụ trưởng lão cấp, ban thưởng càng là khủng bố, dĩ nhiên là mấy ngàn điểm công lao, thậm chí còn có vạn điểm công lao!

Ánh mắt của hắn lướt qua những nhiệm vụ này, hướng nhiệm vụ đẳng cấp càng cao nhìn lại, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ:

- Nhiệm vụ này là đánh chết một Phật môn khí đồ, tên là dâm tăng Vô Tướng Đại Thiện sư, Vô Tướng dâm tăng tự xưng thần tăng, làm nhiều việc ác, thần thông quảng đại, ban thưởng điểm công lao khoảng chừng 30 vạn! Đáng tiếc, đáng tiếc, không biết lúc nào ta mới có thể tiếp nhiệm vụ như vậy.

Hắn thu hồi thần niệm, hướng bọn người La Thanh cười nói:

- Các ngươi đi tiếp nhiệm vụ đánh chết Dã Cẩu đạo nhân, thuận tiện đón thêm một ít nhiệm vụ săn giết yêu thú.

- Dã Cẩu đạo nhân?

La Thanh, Uông Phong trong lòng cả kinh, không khỏi nhớ tới tao ngộ của bọn hắn ở Trung Thổ phế tích, trong nội tâm còn sợ hãi. Ngụy Hạo đánh bạo nói:

- Sư huynh, chúng ta là đi giết Dã Cẩu đạo nhân? Đó là nhiệm vụ mà ký danh đệ tử mới có thể hoàn thành ah!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, ba người liếc nhau, La Thanh ném đi cái ánh mắt, cười nói:

- Chúng ta tiếp! Đúng rồi sư huynh, những nhiệm vụ khác chúng ta tiếp yêu thú gì?

Giang Nam nghĩ nghĩ nói:

- Ân, tiếp nhiệm vụ săn giết cẩu yêu a.

La Thanh thè lưỡi, thầm nghĩ trong lòng:

- Giang sư huynh quả nhiên cùng cẩu có cừu oán.

Ba người từng người tiếp nhiệm vụ, trong nội tâm vẫn còn có chút thấp thỏm không yên, Dã Cẩu đạo nhân là dữ dội bực nào, chiến bại Thần Thông ngũ trọng Thần Thứu Yêu Vương, người mạnh như Tân Long Tử cũng không thể cầm xuống hắn, thậm chí có ba vị ký danh đệ tử đuổi theo giết, cũng không có bắt được hắn.

Bọn hắn biết rõ Giang Nam bất quá vừa mới bái Nhập Thánh tông, mới một tháng thời gian, mặc dù tu hành thần tốc, cũng không có khả năng nhảy lên trở thành Thần Thông đại cao thủ.

- Cũng may nhiệm vụ không hoàn thành sư môn cũng sẽ không truy cứu.

Trong lòng ba người thầm nghĩ.

- Tác dụng của công lao, sư huynh chắc hẳn đã biết a?

La Thanh lấy lại bình tĩnh nói:

- Công lao không những được dùng để lựa chọn tâm pháp, còn có thể dùng để đổi lấy linh đan, đan phương, hoặc là đối với thuật luyện đan của mình có lòng tin, cũng có thể đi đổi lấy các loại tài liệu Linh Dược, tự mình luyện đan. Trừ đó ra, còn có thể luyện chế pháp bảo, hoặc là đổi lấy tài liệu cần thiết cho luyện chế pháp bảo. Trừ đó ra, còn có những tác dụng khác, ví dụ như Nguyên Khí Đại Điện, linh trì, lôi hồ …, đều cần công lao mới có thể tiến nhập.

- Những bố trí này của Huyền Thiên Thánh tông, được xưng tụng hai chữ công bình!

Giang Nam tán thưởng một tiếng, thần niệm một cuốn, bọn người La Thanh hết thảy thân bất do kỷ bay lên, rơi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, quát:

- Yêu Vương, chúng ta đi!

Thần Thứu Yêu Vương hai cánh chấn động, hướng Đông Bắc bay đi, nhanh như điện chớp. Bọn người La Thanh chỉ cảm thấy kình phong đánh tới trước mặt, sức gió như là đại chùy vạn cân hung hăng nện ở trên người, cơ hồ muốn đập bay bọn hắn ra khỏi trên lưng điểu, vội vàng bắt lấy một căn lông chim, vận công chống cự.

Giang Nam vội vàng để cho tốc độ của Thần Thứu Yêu Vương phóng chậm một chút, lúc này ba người mới nhẹ nhàng thở ra, liên tục tán thưởng, cười nói:

- Sư huynh, tọa kỵ của ngươi so với Vũ Hóa Công của chúng ta phải nhanh không biết bao nhiêu, đoán chừng tiếp qua không lâu, chúng ta liền có thể đến Trung Thổ rồi, giảm bớt rất nhiều thời gian chạy đi.

- Sư tỷ, hai vị sư đệ, thực lực của các ngươi xác thực chênh lệch một chút,

hôm nay cũng khó trách mấy nam nữ kia làm nhục các ngươi.

Giang Nam ngồi xuống, nhìn về phía ba người nói khẽ:

- Nếu các ngươi có đầy đủ thực lực cường hoành, ngươi xem bọn hắn dám nói một chữ không sao?

Sắc mặt Uông Phong cùng Ngụy Hạo đỏ lên, Uông Phong lúng ta lúng túng nói:

- Sư huynh, tư chất của chúng ta hoàn toàn chính xác không thế nào tốt, võ học tâm pháp cũng không phải tâm pháp cao đẳng. . .

Ngụy Hạo khổ sở nói:

- Cao đẳng võ học tâm pháp đều cần công lao, muốn chém giết yêu thú, lấy mạng đi đổi. Ta ở trong thế tục cũng là xuất từ hào phú, cùng nhau bái Nhập Thánh tông có ba huynh muội, hôm nay sống sót chỉ có ta, ngay cả muội muội ta cũng. . .

Giang Nam giật mình, hắn đả thông trước tám quan Vũ Thánh Các, trực tiếp trở thành nhập thất đệ tử, cũng không có trải qua giai đoạn Môn sinh, tự nhiên không biết Môn sinh sinh hoạt tàn khốc.

- Các ngươi không cần uể oải, tư chất chênh lệch cũng không là vấn đề, hiện tại ta liền tẩy cân phạt tủy cho các ngươi, tăng lên tư chất của các ngươi.

Giang Nam mỉm cười, lại để cho ba người tay dắt tay, cùng hắn bao quanh mà ngồi, lúc này tâm niệm vừa động, thôi phát thần thủy thần hỏa ở mi tâm, Thủy Hỏa Nguyên Lực phun trào, bị chân khí của Giang Nam tịch quyển, theo bàn tay ba người chảy khắp toàn thân bọn hắn.

Thần thủy thần hỏa tao ngộ, liền sẽ phát sinh bạo tạc nổ tung, chỉ có Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn mới có thể khống chế, bởi vậy Giang Nam cần đem chân khí của mình vận chuyển đến trong cơ thể của bọn họ, mới có thể bảo chứng an toàn.

Bọn người La Thanh chỉ cảm thấy một cỗ sóng nhiệt cùng nước mát dũng mãnh lưu vào toàn thân của mình, một tôi một luyện, một dung một xoát, liền đem tạp chất trong cơ thể của bọn họ tẩy đi luyện hóa, trong nội tâm không khỏi vừa mừng vừa sợ.

Cỗ thần thủy thần hỏa này, không chỉ là rèn luyện thân thể của bọn hắn, đồng dạng tẩy cương khí của bọn hắn, làm cương khí của bọn hắn đều nung khô một lần, luyện đi tạp chất bên trong cương khí, để cho tu vi của bọn hắn càng thêm tinh thuần!

Bởi vì Uông Phong cùng Ngụy Hạo bất quá là Nội Cương cảnh, Giang Nam chỉ là vận dụng tầng thứ nhất thần thủy thần hỏa, nhưng mà tầng thứ nhất thần thủy thần hỏa đối với bọn họ mà nói, hiệu quả đã tốt đến thần kỳ!

- Ân. . . Nguyên lai thân thể nữ nhân là cái dạng này, quả nhiên cùng nam nhân chúng ta bất đồng.

Chân khí của Giang Nam chảy vào thân hình La Thanh, cơ hồ tương đương với đem thân thể La Thanh từ đầu tới đuôi "Xem" một lần, sờ soạng một lần, dù là bộ vị nữ hài cùng bộ ngực sữa, cũng "Xem" được rành mạch, lập tức cho hắn biết chỗ bất đồng cấu tạo thân thể của nam nữ, để cho hắn không khỏi tâm thần rung động, dưới ma xui quỷ khiến, lại để cho chân khí của mình nhẹ nhàng sờ theo, chỉ cảm thấy một loại tư vị khác thường xông lên đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 109: Thần Luân Đại Yêu. (1)

- Chúa công, ta cũng có thể rèn luyện thân thể sao?

Phái dưới, Thần Thứu Yêu Vương kêu lên, kéo hắn từ trong tư vị khác thường bừng tỉnh, trong nội tâm Giang Nam ngầm bực:

- Ngốc điểu, ta đang nghiên cứu chỗ bất đồng của cấu tạo thân thể nam nữ, ngươi hết lần này tới lần khác đến quấy rầy ta!

Bất quá, Thần Thứu Yêu Vương dù sao cũng là cánh tay đắc lực nhất của hắn, đầu Yêu Vương này thực lực càng cường, đối với hắn chỗ tốt tự nhiên càng lớn, lúc này Giang Nam thúc dục Thủy Hỏa Nguyên Lực, dũng mãnh vào thân thể Thần Thứu Yêu Vương.

- Sảng khoái, thật sự là sảng khoái!

Thần Thứu Yêu Vương đại hỉ kêu lên.

Đã qua thật lâu, Giang Nam rốt cục đem thân hình ba người rèn luyện một lần, bất quá thể tích Thần Thứu Yêu Vương quá lớn, còn không có rèn luyện hoàn thành.

- Tư chất của ta, thật sự có chỗ tăng lên, cương khí càng thêm tinh khiết, tốc độ bôn hành nhanh hơn!

Uông Phong nhảy dựng lên, vận chuyển tâm pháp, không khỏi đại hỉ nói.

- Hơn nữa uy lực chiêu thức cũng càng thêm kinh người!"

Ngụy Hạo cũng đang thí nghiệm uy lực mình ra chiêu, vui vẻ nói.

Mà lúc La Thanh đứng lên lại hồn nhiên bất đồng, tựa hồ thân thể bủn rủn, kẹp chặt hai chân, không có bao nhiêu khí lực, sắc mặt thiếu nữ ửng đỏ,

kiều diễm ướt át, mục như Thu Thủy liếc nhìn Giang Nam.

- Khục khục, ta thật sự chỉ là nghiên cứu thân thể nữ nhân cùng nam nhân đến tột cùng có cái gì bất đồng.

Giang Nam chỉ coi như không có chứng kiến, tiếp tục rèn luyện thân thể cho Thần Thứu Yêu Vương.

- Thật sự là sảng khoái!

Cái đầu đại điểu này lại nói, để cho sắc mặt La Thanh đỏ hơn.

Hình thể của Thần Thứu Yêu Vương thật sự quá lớn, dù là Giang Nam tu vi tiến nhanh, vì đầu đại điểu này rèn luyện thân thể một lần, cũng không khỏi mệt mỏi thở hồng hộc.

- Sư tỷ, hai vị sư đệ, các ngươi trước củng cố tu vi thoáng một phát, tăng lên cường độ thân thể, sau đó ta lại rèn luyện cho các ngươi một lần, sau khi trở về các ngươi liền có thể đi Vũ Thánh Các, về phần có thể đánh tới đệ ngũ quan hay không, thì còn phải xem thực lực của các ngươi rồi.

Giang Nam ngồi xuống, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh dẫn dắt mặt trời nguyên khí khôi phục tu vi nói.

Ba người liền vội vàng gật đầu đồng ý, trải qua Giang Nam lần này vì bọn hắn tẩy cân phạt tủy, thực lực mỗi người bọn hắn đều có một đoạn tăng lên không nhỏ, cơ hồ đều gia tăng lên một Tượng chi lực.

Càng thêm mấu chốt chính là, Giang Nam thậm chí ngay cả cương khí cùng tinh thần của bọn hắn cũng rèn luyện một lần, tu vi không chỉ không có gia tăng, ngược lại bởi vì tạp chất bị luyện hóa, tu vi mất rất nhiều.

Tu vi hạ thấp, thực lực gia tăng, lần nữa xâm nhập Vũ Thánh Các mà nói, cũng ý nghĩa bọn hắn có thể đả thông càng nhiều cửa khẩu nữa!

Hiện nay, bọn hắn cuối cùng đã có hi vọng thành ký danh đệ tử!

Giang Nam khôi phục tu vi, lại lần nữa thay bọn hắn rèn luyện một lần, để cho tư chất cùng tinh khí thần của ba người càng thêm tinh khiết thuần túy, như trước không có sử dụng thần thủy thần hỏa tầng thứ hai, bất quá Thần Thứu Yêu Vương trời sinh khí lực cường hoành, lại là đại yêu tu luyện đến Thần Thông ngũ trọng, Giang Nam không cần lo lắng nhiều như vậy, bởi vậy vận dụng thần thủy thần hỏa tầng thứ hai rèn luyện hắn.

Hôm nay đầu đại điểu này càng là Thần Quang toả sáng, thần thái sáng láng, liên tục hô to sảng khoái, rất là biến thái. Thế cho nên La Thanh cũng có chút không có ý tứ, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ nói vừa rồi thân thể của ta cảm giác được khác thường, không phải Giang sư huynh dùng chân khí sờ loạn, mà là hiệu quả tẩy cân phạt tủy. Ta đã nói, Giang sư huynh không phải loại dê xồm này. . .

- Sư tỷ, hai vị sư đệ, mặc dù ta có pháp môn Thần Thông cấp, nhưng mà Thánh tông nghiêm cấm đệ tử ở giữa tự ý truyền thụ, chỉ có thể dùng công đức đổi, hoặc là ân sư truyền thụ, nếu không Thánh tông sẽ truy hồi tâm pháp.

Giang Nam đối với quy củ của Huyền Thiên Thánh tông cũng có chỗ hiểu rõ, trầm tư một lát nói:

- Lần này sau khi săn giết Dã Cẩu đạo nhân, các ngươi liền trở về dụng công lao đổi lấy một môn Thần Thông, tu luyện một thời gian ngắn, tăng cường thực lực, sau đó nắm chắc thành ký danh đệ tử liền có tám chín phần.

Bọn người La Thanh nhao nhao gật đầu đồng ý, cũng không lâu lắm, Thần Thứu Yêu Vương liền bay đến Trung Thổ phế tích, ven đường không ngừng, một đường sưu tầm tung tích yêu thú.

- Phía trước có yêu khí!

Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên thu liễm hai cánh, hạ xuống nói:

- Chúa công, yêu khí của ta quá nặng, nếu như trực tiếp bay qua sẽ đem

những oắt con kia dọa đi, vẫn là đi bộ qua thì tốt hơn.

Giang Nam cùng bọn người La Thanh nhảy xuống, Thần Thứu Yêu Vương hướng ba người La Thanh nói:

- Lần này Chủ công nhà ta thiết công kê bạt mao (*nhổ lông gà sắt, ý nói keo kiệt), xuất huyết nhiều, cho các ngươi chỗ tốt, ta cũng không thể keo kiệt, ta xem các ngươi không có vũ khí tiện tay, liền tặng cho các ngươi ba cây lông đuôi.

Dứt lời, Thần Thứu Yêu Vương từ cái mông phía sau nhổ xuống ba căn Thanh Vũ, vẫn mang theo vết máu, phía sau cái mông vẫn còn xuy xuy phún huyết, giao cho bọn người La Thanh, không khỏi đắc ý nói:

- Ta đối với lông vũ của mình thập phần yêu quý, ngày bình thường dùng tu vi bản thân không ngừng rèn luyện, tuy so ra kém Nhạn Minh Cung của chúa công, nhưng cũng có thể tính toán thần binh lợi khí, nếu công lực các ngươi đủ cường, chém Thần Luân cường giả cũng giống như chém đồ ăn. Bất quá các ngươi phải yêu quý, cái này dù sao cũng là lông vũ của ta, nhớ năm đó cái lông vũ này của ta sáng ngời đi ra liền có không biết bao nhiêu mẫu điểu bị ta khuynh đảo. . .

Thần Thứu Yêu Vương lải nhải, nói cái không để yên, Giang Nam ho khan một tiếng, nhắc nhở:

- Yêu Vương, bờ mông của ngươi vẫn còn đổ máu.

Đầu Yêu Vương này vội vàng câm miệng, chuyên tâm chữa thương.

- Rất nặng, thật là sắc bén!

Bọn người La Thanh tiếp nhận ba căn lông vũ này, vung vẩy thoáng một phát, mừng rỡ trong lòng, lông đuôi của Thần Thứu Yêu Vương dài đến hơn trượng, biên giới như răng cưa, hiện ra Thanh Quang, vô cùng sắc bén, hơn nữa cực kỳ trầm trọng, khoảng chừng gần trăm mười cân, có vũ khí này, thực lực của bọn hắn đều sẽ tăng lên một mảng lớn!

Hơn nữa bề ngoài cái lông đuôi này vô cùng tốt, như là lợi kiếm siêu lớn, nghiêng nghiêng vác ở sau lưng rất là uy phong. Duy chỉ có La Thanh so sánh yêu sạch sẽ, cẩn thận từng li từng tí, chà lau vết máu trên lông đuôi.

- Nhận thức Giang sư huynh thực là phúc khí của chúng ta.

Trong lòng ba người cảm khái không thôi, cho tới nay ở bên trong Huyền Thiên Thánh tông, bọn họ đều là người không ai yêu, duy chỉ có Giang Nam đối với bọn họ ưu ái có thừa.

Mấy người Uông Phong tín tâm tăng nhiều, cười nói:

- Giang sư huynh, lần này ngươi không cần ra tay, để cho chúng ta đến thử xem!

Giang Nam gật đầu, về phía trước tiến đến, chỉ thấy chỗ yêu khí tràn ngập có một đầu Thiềm Thừ khổng lồ tứ chi cắm đất, lười biếng gục ở chỗ này, làn da như đá lởm chởm, trải rộng nhọt độc, sắc thái lộng lẫy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 110: Thần Luân Đại Yêu. (2)

Mà ở chung quanh Thiềm Thừ, thì là đủ loại yêu thú, Sư Hổ Lang Báo, chim bay cá nhảy, yêu khí có chút cường đại, có thình lình đạt tới cấp bậc Ngoại Cương cường giả, cũng có mới bất quá vừa mới tu thành yêu khí.

Đầu Thiềm Thừ kia hai mắt bích lục, một đạo Thần Quang ở trên trán hóa thành mâm tròn, nhấp nhô không ngớt, chậm rãi hé miệng, một đầu lưỡi dài đạt hơn mười trượng như thiểm điện bắn ra, trên đầu lưỡi trải rộng móc câu hàn quang lóng lánh, nhẹ nhàng quét qua, liền đem ba bốn con yêu thú đọng ở trên đầu lưỡi, lập tức lùi về, chỉ nghe ọt ọt một tiếng, bị đầu Thiềm Thừ này nuốt vào trong bụng.

Mà những yêu vật Sư Hổ Lang báo kia tựa hồ ngay cả dũng khí chạy trốn cũng không có, nằm rạp trên mặt đất lạnh run, chờ đợi Thiềm Thừ ăn tươi chúng.

- Thần Luân cấp đại yêu?

Bọn người La Thanh, Uông Phong nghẹn ngào hoảng sợ nói.

Hiển nhiên đây là một đầu yêu Thiềm đã tu thành Thần Luân, cường đại làm cho người khác sợ hãi!

- Thần Luân cấp đại yêu, tốt!

Giang Nam lộ ra sắc mặt vui mừng, đi nhanh về phía trước, cười nói:

- Sư tỷ, hai vị sư đệ, đầu đại yêu này các ngươi còn ứng phó không được, để ta đối phó nó, các ngươi đối phó yêu thú khác!

- Sư huynh cẩn thận!

Bọn người La Thanh lộ ra vẻ lo lắng, cao giọng nói.

Đông!

Đầu Thiềm Thừ khổng lồ kia đột nhiên thoáng nhìn Giang Nam hướng mình đi tới, thả người nhảy lên, bay vọt khoảng cách trăm trượng, rơi vào trước người Giang Nam mười trượng, chấn đến Đại Địa kịch liệt run run!

- Nhân loại, tư vị so với chúng còn muốn ngon. . .

Thịt mềm dưới cổ Bích Nhãn Thiềm Thừ nhấp nhô, phát ra âm thanh, ồm ồm nói, một đôi mắt xanh lộ ra càng thêm yêu dị.

Vù!

Một đầu lưỡi dài từ trong mồm hắn kích xạ mà ra, giống như tia chớp, sau một khắc liền tới trước mặt Giang Nam, căn bản để cho hắn phản ứng cũng không kịp nữa!

Tốc độ công kích của Thần Luân cấp đại yêu cực nhanh, lại để cho người nghẹn họng nhìn trân trối, rõ ràng chứng kiến lưỡi dài quét tới, thân thể lại không kịp né tránh hoặc là ngăn cản!

Cái này là thực lực của yêu vật Thần Luân cấp!

- Thần niệm trùng kích, Sư Tử Ấn!

Giang Nam chỉ cảm thấy nguy hiểm vô cùng mãnh liệt đánh úp lại, nộ quát một tiếng, tâm niệm vừa động, thần niệm liền hóa thành một đầu sư tử mạnh mẽ xông về trước mà đi, sư tử gào thét, tuy những người khác nghe không được bất kỳ thanh âm gì, nhưng truyền vào trong tai đầu Bích Nhãn Thiềm Thừ kia lại giống như sét đánh kinh thiên, trùng kích đến Thần Luân của nó lắc lư, ý nghĩ hỗn loạn, thần niệm xây dựng Thần Luân cơ hồ đều bị xung kích tan rã!

Tuy tu vi của Giang Nam xa không kịp nó, nhưng mà thần niệm trải qua

Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh tôi luyện, lại cường hoành đến đáng sợ, một lần trùng kích liền rung chuyển thần hồn của nó!

Cùng lúc đó, cương khí của Giang Nam rót vào tay phải, đưa tay ngăn trở lưỡi dài bắn về phía mình, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, đầu lưỡi dài này kéo xuống một khối huyết nhục trên tay phải của hắn, ngược lại cuốn quay về!

- Không hổ là đại yêu Thần Luân cấp, một cái đối mặt liền để cho ta bị thương!

Giang Nam vừa sợ vừa giận, Thần Luân cấp đại yêu ra tay cực nhanh, mãnh liệt, vượt quá dự tính của hắn, đây mới thực sự là chém giết, khó trách lần trước Lạc Hoa Âm để cho hắn cùng với Thúy Thúy giao thủ, Thúy Thúy lộ ra ủy khuất như vậy.

- Chỉ có Thần Luân cấp cường giả, mới có thể để cho ta cảm giác được áp lực!

Giang Nam liếm liếm bờ môi, trong ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn, không lùi mà tiến tới, cất bước liền hướng đầu Thần Luân đại yêu kia phóng đi:

- Cái gì Nội Cương cường giả Ngoại Cương cường giả, hết thảy không phải đối thủ của ta, một chiêu liền có thể đánh chết, ta đã rất lâu không có hưng phấn như vậy rồi!

- Khổng Tước Đại Minh Vương!

Giang Nam quát lớn, chân khí hóa thành một mảnh cánh tay dài hẹp từ dưới nách sinh trưởng mà ra, một bước liền xông đến trước người Bích Nhãn Thiềm Thừ, tám tay đều xuất hiện, chỉ nghe bành bành bành nổ mạnh truyền đến, như là sấm rền một tiếng đón lấy một tiếng nổ tung, hắn ở trong nháy mắt liền công kích ra tám lần, mỗi một chiêu đều đánh vỡ âm chướng, nhấc lên nổ đùng!

Giờ phút này đầu lưỡi mà Bích Nhãn Thiềm Thừ thò ra mới vừa vặn lùi về trong miệng, Thần Luân như trước rung chuyển không ngớt, không có từ

trong thần niệm trùng kích của Giang Nam giải thoát đi ra, chỉ thấy tám tay của Giang Nam oanh xuống, đầu Thiềm Thừ này cổ căng căng, thân thể lập tức lõm vào một cái hố to, bị oanh đến cao cao bay lên, hướng về sau rơi đi!

Oanh!

Bích Nhãn Thiềm Thừ trụy lạc trên mặt đất, tứ chi chỉ lên trời, đè chết năm sáu đầu yêu thú không kịp né tránh, yêu thú khác thấy thế, lập tức phần phật một tiếng, tứ tán hốt hoảng chạy thục mạng!

- Truy!

Bọn người La Thanh thấy thế, không hề lo lắng Giang Nam an nguy, lập tức cổ đãng cương khí hướng những yêu thú này xung phong liều chết, Thanh Vũ vung lên, liền đem một con yêu thú chém giết.

Lông đuôi của Thần Thứu Yêu Vương sắc bén vô cùng, chỉ cần không đụng phải Thần Luân đại yêu, bọn hắn liền tuyệt sẽ không gặp được nguy hiểm.

Giang Nam khẽ nhíu mày, vừa rồi hắn một chiêu tám thức, tám lần công kích, rơi vào trên người Bích Nhãn Thiềm Thừ, vậy mà cảm giác được cự lực một Long mười Tượng của mình, như là đánh vào trên bông đoàn, mềm nhũn không có chút nào thụ lực, đầu Bích Nhãn Thiềm Thừ này tuy bị hắn oanh đi ra ngoài, nhưng không có bị bao nhiêu tổn thương, ngược lại hóa giải tất cả lực lượng của hắn.

- Thần Luân cường giả, bất luận là người hay yêu, cũng không thể khinh thường. Đầu Bích Nhãn Thiềm Thừ này, cũng có chỗ lợi hại của nó.

Tuy nghĩ như vậy, nhưng thân hình của hắn cũng tuyệt đối không chậm, đợi đến lúc Bích Nhãn Thiềm Thừ đứng lên, Giang Nam dĩ nhiên lần nữa vọt tới trước người của nó, hai mắt Bích Nhãn Thiềm Thừ hung quang lóe lên, yết hầu roài một tiếng, một đoàn Tử Yên phun ra, đồng thời nâng lên một cái màng ếch, lớn nhỏ như là cái chiếu, hô một tiếng hướng Giang Nam chụp

đến!

- Phun độc? Ta sớm đã không sợ độc tố, chỉ là khói độc không làm gì được ta!

Giang Nam đưa tay đem cái màng ếch này ngăn lại, đột nhiên chỉ thấy đoàn Tử Yên kia vậy mà bắt đầu ăn mòn quần áo của hắn, thậm chí ngay cả da của hắn cũng cảm giác được một cỗ nóng rực, da thịt bắt đầu khô héo, nhanh chóng biến thành đen, hiển nhiên độc tính không phải mãnh liệt bình thường, siêu việt phạm trù độc tố bình thường!

- Đâu Suất Thần Hỏa!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, vội vàng thúc dục thần hỏa, trong chớp mắt liền đem đoàn Tử Yên này cháy được sạch sẽ, đột nhiên, chỉ nghe tiếng vang xuy xuy truyền đến, một cái bọc mủ trên lưng Bích Nhãn Thiềm Thừ phồng lên, nọc độc như mũi tên, kích xạ mà đến!

- Loại độc chất này thật lợi hại, tốc chiến tốc thắng! Nam Nhạc Kiếm Khí!

Hô!

Từng đạo Kiếm Phong dài đến hơn trượng đột nhiên xuất hiện ở trong tay Giang Nam, có tất cả tám đạo, kiếm khí tung hoành thiết cắt, trong chớp mắt liền cắt ra không biết bao nhiêu cái!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 111: Đột Phá Nhân Thể Cực Hạn. (1)

Đầu Bích Nhãn Thiềm Thừ kia như là tượng gỗ, ngốc tại nguyên chỗ, đột nhiên thân thể chia năm xẻ bảy, 'Rầm Ào Ào' một tiếng toái đầy đất.

Trên mặt đất từng đoàn từng đoàn huyết nhục nhúc nhích không ngớt, đột nhiên biến thành từng con Thiềm Thừ nhỏ, oa oa kêu to, đại Thiềm Thừ nuốt tiểu Thiềm Thừ, cuối cùng biến thành một quái vật khổng lồ, đầu Bích Nhãn Thiềm Thừ kia như trước sống sờ sờ đứng ở trước mặt Giang Nam, chỉ là nhỏ hơn vài vòng, nhưng khí lực như trước kinh người.

- Đầu Thiềm Thừ này đã tu thành một loại Thần Thông, là Thần Thông cấp cường giả!

- Bị cắt nát còn có thể gây dựng lại, đây là Thần Thông gì?

Giang Nam không khỏi ngẩn ngơ, Bích Nhãn Thiềm Thừ bị hắn cắt thành mấy trăm khối, vậy mà từng khối huyết nhục đều biến thành một con Thiềm Thừ, sau đó lẫn nhau thôn phệ, lại khôi phục nguyên dạng, đây là một loại Thần Thông.

Bất quá loại Thần Thông này thật sự quỷ dị chút ít, hắn xem tất cả tâm pháp Đạo Đài cảnh cùng Đạo Đài cảnh trở xuống trong Khổ Châu Các của Huyền Thiên Thánh tông, còn không có gặp được Thần Thông hoặc là tâm pháp cùng loại.

- Thiên hạ Thần Thông, thiên kì bách quái, vậy mà còn có Thần Thông tuyệt học như vậy!

Tuy Bích Nhãn Thiềm Thừ khôi phục thân hình, nhưng Thần Luân lại ảm đạm không ít, hẳn là khôi phục thân thể cũng cần tiêu hao tu vi thật lớn.

- Nhân loại, ngươi chọc giận ta rồi!

Thân hình Bích Nhãn Thiềm Thừ đột nhiên kịch liệt thu nhỏ lại, hóa thành một mập mạp bụng phệ, giống như một tòa núi thịt chồng chất ở trước mặt Giang Nam, vừa mới mở miệng nói chuyện, đột nhiên chỉ thấy Kiếm Phong lắc lư, tám đạo Kiếm Phong đổ ập xuống, không khỏi giận quá mà cười:

- Ngươi không làm gì được ta. . .

Nó lời còn chưa dứt, 'Rầm Ào Ào' toái đầy đất, biến thành từng con Thiềm Thừ, đầy đất nhảy loạn.

- Không làm gì được ngươi? Nếu là những người khác, ngươi còn có tư cách nói ra lời này, nhưng ở trước mặt ta, ngươi chỉ có chết!

- Đâu Suất Thần Hỏa, đốt!

Giang Nam cười lạnh một tiếng, Nam Nhạc Kiếm Khí đột nhiên bành một tiếng nổ tung, hóa thành Liệt Hỏa cuồn cuộn, trong chớp mắt liền đốt sạch Thiềm Thừ trên đất không còn một mảnh, ngay cả một cái cũng không có tránh được, chỉ có lưỡi dài của Thiềm Thừ là không có bị thần hỏa luyện hóa.

Cái lưỡi dài này trải rộng móc câu, sắc bén vô cùng, coi như là Nam Nhạc Kiếm Khí của Giang Nam muốn chặt đứt nó cũng cần phí chút ít khí lực, đơn giản tầm đó không cách nào đốt thành tro bụi.

Giang Nam kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy độc tố trong cơ thể càng ngày càng mãnh liệt, ẩn ẩn có xu thế đưa thân thể hắn hóa thành nước mủ, vội vàng tán đi tám đạo Kiếm Phong, khoanh chân ngồi xuống, thúc dục thần thủy thần hỏa, không ngừng đốt cháy tôi tẩy, sau một lúc lâu, rốt cục đem độc tố trong cơ thể hết thảy luyện hóa, thầm nghĩ một tiếng may mắn:

- Thần Thông cường giả, hoàn toàn chính xác phi phàm, chỉ là một đại yêu vừa mới bước vào Thần Thông đã lợi hại như thế, tu luyện Thần thông cường giả khác, nhất định càng thêm kinh người! Vẫn không thể xem thường

anh hùng thiên hạ. . .

Vừa rồi trận chiến ấy, hắn liên tục thúc dục Nam Nhạc Kiếm Khí, tiêu hao cũng là cực kỳ to lớn, hơn phân nửa tu vi đều bị tiêu xài đi, thầm nghĩ:

- Nếu đầu Bích Nhãn Thiềm Thừ này tu luyện chính là Thần Thông loại công kích, như vậy một trận chiến này ta liền nguy hiểm.

Mặc dù hắn đối với đại đa số Thần Thông của Huyền Thiên Thánh tông đều rõ như lòng bàn tay, nhưng mà cái kia dù sao chỉ là tuyệt học của Huyền Thiên Thánh tông, ở bên ngoài còn có đủ loại Thần Thông thiên kì bách quái.

Cũng không lâu lắm, bọn người La Thanh liền đem đại đa số yêu thú đồ sát không còn, bất quá vẫn có không ít yêu thú đào thoát.

- Thần Thông cấp đại yêu, cho dù sư môn không có ban bố nhiệm vụ, thấp nhất cũng có thể đổi lấy mười điểm công lao.

Giang Nam lại để cho Thần Thứu Yêu Vương thu hồi lưỡi của Bích Nhãn Thiềm Thừ, cùng bọn người La Thanh tiếp tục đi thẳng về phía trước, thầm nghĩ:

- Ta vừa rồi cùng Bích Nhãn Thiềm Thừ chiến một trận, ẩn ẩn cảm giác được tu vi sắp đột phá, này xem như niềm vui ngoài ý muốn. Còn có, ta được đến phần đông tâm pháp Thần Thông, Đạo Đài cảnh trong Khổ Châu Các, còn cần tu luyện thoáng một phát mới được, một là có thể tăng cường thực lực của mình, hai là cũng có thể gia tăng tầm mắt kiến thức.

Vài ngày sau, lại gặp đến yêu thú, chỉ cần không phải đại yêu Thần Luân Thần Thông cấp, Giang Nam liền để cho bọn người La Thanh ra tay, tôi luyện thực lực của bọn hắn, mà chính mình thì chuyên tâm tu luyện, một lòng cầu đột phá.

Hắn trước quen thuộc chính là tâm pháp loại Thần Thông ở tầng thứ hai Khổ Châu Các, những công pháp này đã sớm bị hắn suy diễn đến cấp độ

Thần Luân, đối với Giang Nam mà nói, bắt đầu cực kỳ dễ dàng, rất nhanh liền có thể tăng lên tới cảnh giới Nội Cương đỉnh phong.

Mấy ngày thời gian, hơn một trăm chủng tâm pháp liền hết thảy bị hắn tăng lên tới Nội Cương đỉnh phong, những Thần Thông tuyệt học này đại khái có thể chia làm Luyện Khí, Luyện Thể, Luyện Thần tam loại, trải qua lần khổ tu này, Giang Nam chỉ cảm thấy tinh khí thần của mình đều có một đoạn tăng phúc không nhỏ, khoảng cách đột phá Ngoại Cương, thậm chí đột phá một Long mười Tượng Nhân thể cực hạn cũng càng tiến một bước!

Thần Thứu Yêu Vương lẳng lặng phiêu phù trên tầng mây ở không trung, Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, đồng thời vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, dùng đủ loại ấn pháp không ngừng tăng cường thần niệm, đồng thời thần niệm phóng ra ngoài, bao phủ phạm vi mấy chục mẫu, đem mặt trời nguyên khí không ngừng dẫn dắt mà đến, rót vào trong cơ thể.

Tại mặt đất tu luyện, tuy có thể dẫn dắt đến mặt trời nguyên khí, nhưng dù sao có chỗ hao tổn, hơn nữa trên đường dễ dàng có các loại khí thải xâm lấn, mà không trung lại không có loại lo lắng này.

Trong cơ thể Giang Nam, Ma Chung chấn động, một lớp đón lấy một lớp tiếng chuông tẩy lễ nhục thể của hắn, thần niệm cùng cương khí, hơn nữa thần thủy thần hỏa không ngừng tẩy luyện, Khổng Tước Minh Vương Kinh không ngừng dùng cương khí dung luyện thân thể của hắn, để cho hắn chỉ cảm thấy thân thể của mình phảng phất bị nhốt ở bên trong một cái lồng giam cực lớn, cố gắng hướng ra phía ngoài giãy dụa, đem lồng giam đẩy lên khanh khách xèo...xèo rung động, tùy thời đều có thể phá lung mà ra!

- Đột phá hay không, liền ở lúc này!

Giang Nam buồn bực quát một tiếng, thần niệm lần nữa hướng ra phía ngoài khuếch trương, bao phủ bảy tám chục mẫu cương vực, so với lúc trước khuếch trương nhiều gấp đôi!

Thần niệm của hắn đã đầy đủ cường đại, lúc trước sở dĩ không có mở rộng phạm vi bao phủ, là lo lắng mặt trời nguyên khí quá mãnh liệt, thiêu thân thể của mình, mà hôm nay đột phá sắp tới, liền để cho hắn bất chấp rất nhiều!

Oanh!

Mặt trời nguyên khí tuôn ra mà đến là gấp hai lúc trước, phong đào tịch quyển, chỉ một thoáng xông đến mỗi một chỗ nơi hẻo lánh trong thân hình hắn, trong đan điền tiếng chuông cũng càng ngày càng cao, cơ hồ đem thân thể của hắn chấn thành vô số khối, sau đó bị mặt trời nguyên khí vô cùng rừng rực thiêu cháy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 112: Đột Phá Nhân Thể Cực Hạn. (2)

Thời gian từng chút một đi qua, lúc Giang Nam cơ hồ không kiên trì nổi, bên tai phảng phất truyền đến một tiếng Lôi Minh rung trời, đột nhiên chỉ cảm thấy thân thể trở nên vô cùng nhẹ nhõm, phảng phất lồng giam khốn hắn đã lâu đột nhiên bị lực lượng trong cơ thể hắn bạo phá!

Giờ khắc này, mặt trời nguyên khí cũng tựa hồ không hề rừng rực như vậy, tiếng chuông không phải là rung động như vậy, cương khí trong cơ thể hắn phảng phất đã tìm được chỗ tháo nước, điên cuồng tuôn ra, ở đỉnh đầu hắn hội tụ, lại không có trở lại như cũ thành chân khí, mà là hóa thành một chuông lớn màu đen cao hơn một thước, móc ngược xuống, đương đương rung động!

Đ-A-N-G...G!

Tiếng chuông một hồi đón lấy một hồi, chấn động không dứt. Khẩu Hắc Chung này là cương khí biến thành, thực sự không phải là khẩu Ma Chung trong đan điền hắn kia.

- Ngoại Cương cảnh, cuối cùng tu thành!

Giang Nam nhảy dựng lên, trong nội tâm vui mừng vạn phần, cùng lúc đó đột phá còn có lực lượng nhục thể của hắn, cũng rốt cục đánh vỡ hàng rào, một lần hành động phá tan một Long mười Tượng chi lực!

Đột phá một Long mười Tượng chi lực, ý nghĩa hắn đã vượt qua nhân thể cực hạn, từ đó về sau, hắn liền không còn là một phàm nhân, mà là thân thể Thần Thông cường giả!

Xùy~~!

Hắn đột nhiên sử xuất Nam Nhạc Kiếm Khí cùng Bắc Nhạc Kiếm Khí,

mười sáu đạo Kiếm Phong, từng cái dài đến hai trượng, dưới cương khí quán chú, uy lực so với lúc trước càng thêm cương mãnh.

Càng làm cho hắn vui mừng chính là, hắn hôm nay tu vi đột phá, cương khí vô cùng hùng hậu, thi triển Đại Ngũ Hành Kiếm Khí tiêu hao, liền không giống lúc trước làm cho người không thể nào tiếp nhận như vậy.

- Ta mười sáu đạo kiếm khí đều xuất hiện, đoán chừng có thể sử xuất mười chiêu mới có thể đem tu vi hao hết sạch, nhưng mà mười chiêu, ta có thể đem nhất trọng Thần Thông cường giả như Bích Nhãn Thiềm Thừ kia cắt toái mười lần! Bích Nhãn Thiềm Thừ có được Thần Thông khôi phục thân thể, nhưng mà cường giả khác thì chưa hẳn có, bởi vậy nếu như ta cận thân công phạt, dùng một đạo kiếm khí, cũng có khả năng tru sát Thần Thông cường giả!

Hắn thu đi mười sáu đạo kiếm khí, chỉ lưu lại một đạo Bắc Nhạc Kiếm Khí, đạo kiếm khí này toàn thân xanh thẳm, ở dưới cương khí cùng thần niệm cường hoành của hắn gia trì, không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng!

Cuối cùng, đạo Bắc Nhạc Kiếm Khí này dài đến bốn trượng, núi non như tụ, ẩn ẩn có một loại xu thế hóa thành kiếm sơn!

Kiếm sơn cùng Kiếm Phong có chất khác nhau, Kiếm Phong chỉ có một đạo, mà kiếm sơn lại là núi non trọng điệp, đã có thể gọi là tiểu Thần Thông, mà như Lạc Hoa Âm, vừa ra tay chính là kiếm khí lồng lộng y hệt núi lớn, vậy thì là đại Thần Thông.

Giang Nam đứng ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, trong nội tâm vạn phần kích động:

- Ta hôm nay cuối cùng có thêm vài phần khí tượng! Thần Thông cũng có tam trọng, một là thân thể Thần Thông, cần siêu việt nhân thể cực hạn, hai là thần niệm Thần Thông, cần mở ra Tử Phủ, ba là tu vi Thần Thông, tu thành Thần Thông công pháp! Ta đã dẫn đầu đưa thân thể thành Thần Thông, bất

quá mở ra Tử Phủ cùng tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh đến Thần Thông cảnh, tức thì còn cần cố gắng càng lớn!

Ở bên trong tất cả tâm pháp, duy chỉ có Ma Ngục Huyền Thai Kinh mới là căn bản của hắn, tâm pháp của hắn, vô luận là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí hay là đại Khổng Tước Minh Vương Kinh, cũng chỉ là phụ trợ cho Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Cái môn Kinh pháp này tốc độ tu luyện mặc dù nhanh, nhưng so sánh với tâm pháp khác mà nói, vẫn là chậm hơn rất nhiều, bất quá sở dĩ tâm pháp khác có thể tu luyện vô cùng nhanh, toàn bộ là dựa vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh chèo chống.

- Yêu Vương, còn không có tìm được Dã Cẩu đạo nhân sao?

Giang Nam hỏi.

Thần Thứu Yêu Vương lắc đầu nói:

- Cái đầu chó hoang này không biết chạy đi nơi nào, nếu hắn vẫn còn ở bên trong Trung Thổ phế tích, dùng nhãn lực của ta, cách hơn mười dặm cũng có thể từ trong vô số yêu thú phát hiện tung tích của hắn, nhưng ta tới tới lui lui đã bay mười mấy lần, lại không thể tìm được hắn.

Giang Nam có chút tự định giá một lát, trong nội tâm đột nhiên khẽ động:

- Lần trước lúc gặp được hắn, Dã Cẩu đạo nhân đã từng lừa gạt chúng ta nói, muốn mang bọn ta đi Vạn Yêu Cốc săn giết yêu thú, chẳng lẽ cái thằng này gặp Huyền Thiên Thánh tông hạ xuống tru sát lệnh, trốn vào Vạn Yêu Cốc? Hoàn toàn chính xác có khả năng này!

Bọn người Tân Long Tử, Hồ Nguyệt Sinh, Bộ Sơn là Huyền Thiên Thánh tông ký danh đệ tử, tu thành Thần Thông, thực lực cực kỳ cường đại, mặc kệ một người nào Dã Cẩu đạo nhân cũng không là đối thủ, nhưng mà bọn hắn cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ, nói rõ Dã Cẩu đạo nhân vô cùng có khả năng ẩn núp.

- Yêu Vương, xuống dưới tiếp bọn người La sư tỷ, chúng ta đi Vạn Yêu Cốc xem!

Nội địa Trung Thổ phế tích, một trận chiến của Thiên Thần ảnh hưởng còn lại ở chỗ này hình thành mấy chục tòa đại hỏa sơn, phạm vi mấy trăm dặm, không ngừng hướng ra phía ngoài phun khói đặc cuồn cuộn, cùng yêu khí trong cốc hỗn chung một chỗ, che khuất bầu trời.

Tại đây đại yêu cấp bậc Thần Luân Thần Thông khoảng chừng hơn hai mươi đầu, các loại yêu thú càng là nhiều vô số kể, ngày bình thường có rất ít Môn sinh Huyền Thiên Thánh tông dám tới nơi này, mặc dù là nhập thất đệ tử cũng không dám đơn giản đặt chân.

Bất quá, Vạn Yêu Cốc đích thật là một nơi tích lũy công lao tốt, tại đây yêu thú quá nhiều, tại địa phương khác của Trung Thổ, còn cần tìm kiếm, mà ở chỗ này, chỉ cần vừa lộ mặt, sẽ có yêu thú hướng ngươi đánh tới.

- Ồ, ở bên trong Vạn Yêu Cốc, thậm chí có người đang đấu pháp!

Thần Thứu Yêu Vương bay đến trên không Vạn Yêu Cốc, Giang Nam chỉ cảm thấy một cổ chấn động kịch liệt truyền đến, hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy trong dãy núi phía dưới, có đại yêu cùng nhân loại cường giả lẫn nhau liều đấu Thần Thông, tràng diện kinh thiên động địa.

- Lãm Nguyệt Thủ!

La Thanh chứng kiến một nam tử tuổi còn trẻ đang cùng một đầu đại yêu tu thành Thần Thông đánh nhau chết sống, nam tử trẻ tuổi kia sử Thần Thông đúng là Lãm Nguyệt Thủ, vội vàng nói:

- Đó là Tân Long Tử sư huynh!

- Tân Long Tử, Vạn Yêu Cốc ta cùng Huyền Thiên Thánh tông các ngươi nước giếng không phạm nước sông, ngươi đến Vạn Yêu Cốc giết đồng đạo ta, không khỏi có chút tự cho mình quá cao!

Đầu đại yêu cùng Tân Long Tử giao thủ kia hóa thành hình người, chính là một lão giả vừa đen lại thấp, mọc ra ba chòm râu, tặc mi thử nhãn, rất là khôn khéo, Thần Thông thi triển chính là lang yên cuồn cuộn.

Loại lang yên này chính là hắn hái núi lửa độc khí, phối hợp khói độc trong cơ thể mình luyện chế mà thành, không chỉ chất chứa độc tính khủng bố, tanh tưởi bức người, hơn nữa uy lực cũng là bất phàm.

Lang yên khi thì hóa thành một cái đầu lâu cực lớn, một ngụm cắn xuống, bị Tân Long Tử tránh thoát, mặt đất lại bị đầu lâu này gặm đến thiếu đi một khối lớn, đầu lâu tán đi, lang yên lại hóa thành một cây đại thương, kích xạ qua, lại hóa thành một thanh Ma Đao dài đến mấy trượng, cao thấp bổ chém.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 113: Sát Nhập Vạn Yêu Cốc. (1)

Đạo lang yên này được xưng tụng thiên biến vạn hóa, mặc dù Tân Long Tử tu luyện Lãm Nguyệt Thủ Thần Thông, nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào phá vỡ.

Đột nhiên, đạo này lại hóa thành một cái hồ lô lớn đen kịt, miệng hồ lô mở ra, truyền đến hấp lực khủng bố, Xùy~~ một tiếng đem Tân Long Tử hút vào.

Bành!

Hồ lô lớn đột nhiên nổ tung, Tân Long Tử một quyền đem cái hồ lô này đánh nát, phá khốn mà ra, sắc mặt lại trở nên vàng như nghệ, nằm rạp trên mặt đất không ngừng nôn mửa, tựa hồ ngay cả mật cũng muốn phun ra.

- Tân sư huynh, ngay cả một con chồn tinh Thần Thông tứ trọng ngươi cũng không cách nào cầm xuống, xem ra trong đoạn thời gian này tu vi của ngươi chẳng những không có tiến bộ, ngược lại lui bước không ít.

Cách Tân Long Tử cùng đại yêu kia giao thủ không xa, còn đứng lấy hai vị nam tử trẻ tuổi, một vị là Thanh y tú sĩ, một vị khác thì mặc áo vải, hai người theo thứ tự là Hồ Nguyệt Sinh cùng Bộ Sơn, thay Tân Long Tử áp trận.

Tuy nói là thay Tân Long Tử áp trận, nhưng hai người lại không ngừng mở miệng đả kích Tân Long Tử, bọn hắn hiển nhiên đều tiếp nhiệm vụ săn giết Dã Cẩu đạo nhân, đồng hành là oan gia, cho nên không ngừng đả kích tin tưởng của Tân Long Tử.

Tuy nói bọn họ đều là đồng môn, nhưng cũng là người cạnh tranh, tranh giành chính là công lao, bằng chính là bổn sự, một người đạt được công lao, tổng còn hơn ba người chia đều.

- Tân sư huynh, nếu ngươi bắt không được con chồn này, không bằng giao cho tiểu đệ như thế nào?

Bộ Sơn mỉm cười, nói khẽ:

- Tiểu đệ thay ngươi chém giết đầu chồn này, sư huynh ngươi cũng có thể giữ lại vài phần tu vi đối phó Dã Cẩu đạo nhân.

Tân Long Tử có chút tự phụ, nghe vậy tức giận hừ một tiếng, mi tâm một đạo Thần Luân đột nhiên tách ra hào quang, một tiểu đỉnh to cỡ nắm tay từ đó bay ra, không ngừng xoay tròn, càng lúc càng lớn, hô một tiếng đem lang yên của lão giả tặc mi thử nhãn kia tịch quyển không còn, hết thảy thu nhập trong đỉnh, trấn áp luyện hóa!

Cái tiểu đỉnh này cũng là một loại Thần Thông, thượng diện hội họa núi non sông ngòi, chính là một loại Thần Thông ở tầng thứ hai Khổ Châu Các, tên là Sơn Hà Đỉnh Tú, có thể thu vạn vật.

Một đạo Thần Luân ý nghĩa một loại Thần Thông, Tân Long Tử tu thành Thần Thông tam trọng, ba đạo Thần Luân, tu luyện ba loại Thần Thông, ngày bình thường hắn đều là dùng Lãm Nguyệt Thủ đối địch, chính là vì tránh cho hai chủng Thần Thông khác của mình bị người biết được, hôm nay hai người Hồ Nguyệt Sinh cùng Bộ Sơn đùa cợt khích tướng, rốt cục để cho hắn bạo lộ loại Thần Thông thứ hai!

Lão giả tặc mi thử nhãn kia tuy bị Tân Long Tử thu đi lang yên, lại không thấy kinh hoảng chút nào, cười hắc hắc:

- Tân Long Tử, ta ngược lại muốn nhìn ngươi có thể thu bao nhiêu!

Hắn mân mê bờ môi, chỉ nghe một tiếng bạo nổ y hệt Lôi Minh, lại có một cỗ lang yên từ dưới háng hắn phun ra, cuồng phong tịch quyển, khói đặc cuồn cuộn, thanh thế to lớn.

Sắc mặt Tân Long Tử lập tức tái nhợt, hận đến nghiến răng nghiến lợi, rõ ràng tu vi cùng thực lực của đầu chồn tinh này đều so với hắn thấp, nhưng lại

trơn trượt không lưu tay, nhất thời trong chốc lát không cách nào cầm hắn xuống.

Hai người Bộ Sơn cùng Hồ Nguyệt Sinh chứng kiến Tân Long Tử kinh ngạc, liền cười ha ha.

- Ân? Còn có người nhìn xem!

Bộ Sơn đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén, hướng Thần Thứu Yêu Vương giữa không trung quét tới, cười lạnh một tiếng, mi tâm ba đạo Thần Luân chuyển động, đột nhiên từ trong Thần Luân thò ra một bàn tay phạm vi gần mẫu, hướng Thần Thứu Yêu Vương chộp tới quát:

- Xuống cho ta!

Thần Thứu Yêu Vương giận dữ, vận chuyển Thượng Thanh Thần Quang, Thanh Quang như thác nước 'Rầm Ào Ào' lao xuống, đón bàn tay lớn này phóng đi, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, bàn tay lớn của Bộ Sơn vậy mà đem Thượng Thanh Thần Quang hễ quét là sạch, chỉ là thoáng bị ngăn trở một phát, tiếp tục hướng Thần Thứu Yêu Vương chộp tới.

Lúc này Thần Thứu Yêu Vương lệ rít gào một tiếng, hai móng dò xét xuống, trọng trọng sờ, đem bàn tay lớn này bóp nát.

Bất quá Thần Thứu Yêu Vương dù sao cũng mới tu luyện Thượng Thanh Thần Quang hơn một tháng thời gian, căn cơ bất ổn, tu vi không có tinh thuần như Bộ Sơn, hai cái móng vuốt đều bị chấn đến run rẩy không thôi.

- Đại yêu này tu luyện hình như là tuyệt học Thánh tông ta, Thượng Thanh Thần Quang!

Bộ Sơn cùng Hồ Nguyệt Sinh kinh ngạc thoáng một phát:

- Thượng Thanh Thần Quang cực kỳ tinh thâm, chính là tâm pháp tầng thứ ba của Khổ Châu Các, có thể tu luyện đến Đạo Đài cảnh, đầu đại yêu này như thế nào biết loại tâm pháp này?

- Hắn tuy nhiên tu luyện Thượng Thanh Thần Quang, nhưng tu vi chẳng cường đại gì, thực lực cũng bình thường, hẳn là mấy ngày gần đây mới đạt được Thượng Thanh Thần Quang!

Hai người liếc nhau, đang muốn ra tay bắt giữ Thần Thứu Yêu Vương, tinh tế khảo vấn, đột nhiên La Thanh từ trên lưng Thần Thứu Yêu Vương nhô đầu ra, cao giọng nói:

- Hai vị sư huynh không nên động thủ, tất cả mọi người là đồng môn!

Thần Thứu Yêu Vương hạ xuống, Bộ Sơn cùng Hồ Nguyệt Sinh nhìn lại, chỉ thấy trên lưng đầu chim khổng lồ này đứng ba nam một nữ, niên kỷ cũng không lớn, tu vi cũng không thế nào cao minh, Bộ Sơn cau mày nói:

- Các ngươi đều là Ngoại môn Môn sinh a? Như thế nào chạy đến chỗ hung hiểm như Vạn Yêu Cốc này? Còn có, đầu đại yêu này như thế nào biết Thần Thông Thánh tông ta?

Uông Phong vội vàng nói:

- Hồi sư huynh, đầu đại yêu này là tọa kỵ của Giang sư huynh, mục đích chúng ta tới Vạn Yêu Cốc cũng là vì săn giết Dã Cẩu đạo nhân.

- Giang sư huynh?

Bộ Sơn hướng Giang Nam nhìn lại, trong nội tâm kinh ngạc nói:

- Nói đi, tọa kỵ của ngươi như thế nào biết tâm pháp Đạo Đài cảnh của Thánh tông ta?

Ngữ khí của hắn làm cho người rất là khó chịu, có một loại ngạo khí trên cao nhìn xuống, kỳ thật cái này cũng khó trách, Ngoại môn Môn sinh cùng ký danh đệ tử ở giữa Địa vị chênh lệch cực kỳ cách xa, cùng Môn sinh nói chuyện, cũng đã là cho đối phương mặt mũi.

Không chỉ có hắn, mặc dù là Tân Long Tử cũng như thế, lúc trước Tân

Long Tử ra tay kích thương Dã Cẩu đạo nhân, cơ hồ là dùng ngữ khí mệnh lệnh để cho bọn người Giang Nam đi Huyền Thiên Thánh tông báo cáo việc này.

Giang Nam chính là một Ngoại Cương cường giả, liền có được một đầu Thần Thông đại yêu làm tọa kỵ, hắn lại không có nghĩ đến.

Dù sao phụ cận Huyền Thiên Thánh tông có rất nhiều quốc gia phụ thuộc Thánh tông, bên trong những quốc gia này có rất nhiều hào phú đại phiệt, thế lực thật lớn, những thế gia đại phiệt kia lo lắng đệ tử nhà mình, thường thường sẽ phái cao thủ làm tùy tùng, bái nhập Môn sinh bên trong Thánh tông, số lượng có được Thần Thông cường giả làm tôi tớ cũng không ít.

Đương nhiên, cũng có ít người có được tọa kỵ Thần Thông cấp đại yêu.

Giang Nam khẽ nhíu mày, cười nói:

- Bộ sư đệ, tọa kỵ của ta tu hành tâm pháp Đạo Đài cảnh, đó là chuyện của ta, cùng ngươi không quan hệ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 114: Sát Nhập Vạn Yêu Cốc. (2)

- Bộ sư đệ?

Bộ Sơn nhịn không được cười lên nói:

- Ngươi gọi ta là Bộ sư đệ? Ngươi cũng đã biết, chỉ cần trở thành ký danh đệ tử, thân phận sẽ tăng nhiều, Ngoại môn Môn sinh dù ngươi lại tôn quý, đều phải gọi ta một tiếng sư huynh, ngươi rõ ràng gọi ta Bộ sư đệ, không biết lớn nhỏ!

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Thánh tông quy củ, ta nhiều ít vẫn là hiểu rõ một ít. Ta là nhập thất đệ tử, xưng ngươi một tiếng sư đệ như thế nào liền không biết lớn nhỏ?

Trong nội tâm Bộ Sơn không khỏi lộp bộp thoáng một phát, thân phận nhập thất đệ tử nếu so với ký danh đệ tử cao hơn rất nhiều, coi như là bái vào sơn môn thời gian muộn một ít, ký danh đệ tử cũng phải cung kính xưng một tiếng sư huynh!

Cái này là quy củ!

Con ngươi Bộ Sơn đảo một vòng, cười lạnh nói:

- Thì ra là thế. Bất quá Giang sư huynh, ngươi cũng biết ngươi tự tiện đem tuyệt học Thánh tông Đạo Đài cảnh truyền thụ cho một đầu đại yêu, đây là trái với quy củ sư môn? Sư môn quy định, tự tiện đem sở học của mình truyền thụ người khác, liền muốn truy hồi công pháp, phế bỏ tu vi, trục xuất sư môn!

Giang Nam cười nhạt một tiếng:

- Điểm ấy quy củ ta cũng biết, không cần ngươi giải thích, cũng không cần hướng ngươi giải thích.

Bộ Sơn bị chẹn họng thoáng một phát, tức giận nói:

- Ngươi bái vị trưởng lão nào làm môn hạ? Sau khi trở về, ta tất nhiên hướng sư tôn ngươi hảo hảo báo cáo việc này!

Giang Nam càng cảm thấy người này chán ghét, dứt khoát mặc kệ hắn.

Bộ Sơn tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, Hồ Nguyệt Sinh thấy thế, vội vàng cười nói:

- Giang sư huynh, ta vừa rồi nghe ý của ngươi là nói, các ngươi cũng tiếp sư môn nhiệm vụ, ý định săn giết Dã Cẩu đạo nhân. Dã Cẩu đạo nhân chính là Thần Thông tam trọng cường giả, học lén Thần Thông Thánh tông ta, thực lực không phải chuyện đùa, trong Vạn Yêu Cốc càng là đại yêu khắp nơi trên đất, mấy vị vẫn là ly khai nơi đây thì tốt hơn.

- Đa tạ Hồ sư đệ nhắc nhở.

Tính cách Giang Nam trong bông có kim, ăn mềm không ăn cứng, đối với Hồ Nguyệt Sinh ngược lại là vẻ mặt ôn hoà, cười nói:

- Bất quá, Dã Cẩu đạo nhân đã từng suýt nữa hại chết ta, khoản sổ sách này vô luận như thế nào ta cũng phải báo.

Bộ Sơn đột nhiên cười nói:

- Bằng ngươi cùng một đám Môn sinh Nội Cương Ngoại Cương cảnh này, hơn nữa một đầu Ngốc Ưng gà mờ, đối phó Dã Cẩu đạo nhân chỉ sợ còn chưa đủ hắn nhét kẽ răng.

Sắc mặt Ngụy Hạo đỏ lên, lắp bắp nói:

- Bộ sư huynh, lời nói không thể nói như vậy, chúng ta dù sao cũng là đồng môn. . .

- Câm miệng!

Bộ Sơn trừng hắn, lạnh lùng nói:

- Ở trước mặt ta, cũng có phần ngươi nói chuyện?

- Bộ Sơn, ngươi cũng câm miệng cho ta!

Sắc mặt Giang Nam chìm xuống:

- Ở trước mặt ta, há lại cho ngươi hô to gọi nhỏ? Không biết lớn nhỏ!

Bộ Sơn tức giận đến cơ hồ thổ huyết, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười ha ha ở chỗ sâu trong Vạn Yêu Cốc truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy yêu vân cuồn cuộn mà đến, bên trong yêu vân thò ra một ngưu đầu cực lớn, hai cái sừng nhọn như là hai thanh đao nhọn dài vài trượng, thanh âm ầm ầm truyền đến:

- Tân Long Tử, Bộ Sơn, Huyền Thiên Thánh tông các ngươi tự xưng là người trong chính đạo, nhưng lại nhiều lần giết Yêu tộc ta, lần này rõ ràng khi dễ đến Vạn Yêu Cốc, thật to gan!

- Nhân loại là khẩu thị tâm phi!

Lại có một đầu đại yêu hóa thành nho sĩ áo trắng, chân đạp yêu vân hướng bên này mà đến, cười lạnh nói:

- Nhân loại các ngươi chính mình còn làm không được lạm sát kẻ vô tội, hết lần này tới lần khác dùng loại lý do này đến chỉ trích Yêu tộc chúng ta, nói Yêu tộc ta ăn người, tội đáng chết vạn lần, sau đó liền tới giết chúng ta, chẳng phải là buồn cười sao?

- Nói láo!

Hồ Nguyệt Sinh khẽ nhíu mày, lạnh lùng nói:

- Thiên Thần đại chiến, hủy Trung Thổ, trong đó có nửa số người chết thảm trong dư âm Thiên Thần đại chiến, những người khác lại đại bộ phận là chết ở trong tay các ngươi! Các ngươi bọn yêu nghiệt này, tự nhiên là mỗi người đều có thể chém chết!

Lại có một lão bà chống quải trượng chạy đến, tóc bạc da gà, cười khanh khách nói:

- Tiểu chút chít nhanh mồm nhanh miệng, Huyền Thiên Thánh tông các ngươi ngay ở bên cạnh Trung Thổ, nếu quả có tế thế chi tâm, vì sao năm đó không ra tay cứu những người phàm tục kia, hôm nay ngược lại oán chúng ta ăn người quá nhiều? Còn nữa, giết phàm nhân nhiều nhất, là hai Thiên Thần cao cao tại thượng kia, như thế nào không thấy Huyền Thiên Thánh tông các ngươi thay trời hành đạo, đem hai Thiên Thần kia làm thịt?

Trong nội tâm Giang Nam chấn động, ánh mắt lộ ra vẻ phức tạp, trong nội tâm lẩm bẩm nói:

- Đúng vậy a, vì cái gì lúc ấy Huyền Thiên Thánh tông không cứu chúng ta. . .

Hô !

Giang Nam nhổ ra một ngụm trọc khí, bà lão kia tuy cũng là một đầu đại yêu, nhưng lời của nàng lại cho Giang Nam xúc động thật sâu, năm đó sau khi tai biến phát sinh, yêu ma làm loạn, bốn phía ăn người, Giang gia mấy trăm miệng ăn bị chết chỉ còn lại có hắn và tiểu muội Giang Lâm, hắn một đường chạy nạn, chứng kiến chính là yêu ma hoành hành, thây ngang khắp đồng!

Đối với việc Huyền Thiên Thánh tông vì sao không ngăn cản Thiên Thần đại chiến ảnh hưởng đến phàm nhân này, hắn thật không có đa tưởng, dù sao đó là thần linh cao cao tại thượng, Huyền Thiên Thánh tông dùng nghiêng phái chi lực cũng không cách nào ngăn cản, tự nhiên sẽ không đi làm chuyện sẽ đưa tới tai họa diệt phái này.

Nhưng Huyền Thiên Thánh tông thần thông quảng đại, sau khi tai biến phát sinh, nếu muốn cứu những người phàm tục này tự nhiên là dễ dàng, vì sao lúc ấy lại không có ra tay?

Chuyện này trong lòng hắn đã biến thành một cây gai, bế tắc, nhớ tới cũng cảm giác được không thoải mái, để cho hắn đối với Huyền Thiên Thánh tông thiếu rất nhiều cảm giác nhận đồng.

- Đa tạ mấy vị đạo huynh trượng nghĩa ra tay!

Đột nhiên, sâu trong cốc lại truyền tới một tiếng cười to, chỉ thấy Dã Cẩu đạo nhân áo mũ chỉnh tề bước đi ra, cười nói:

- Chư vị đạo huynh, lần này chúng ta đưa tới đệ tử Huyền Thiên Thánh tông, đã đầy đủ rồi, giết bọn chúng đi, đạt được tâm pháp của bọn hắn, chúng ta đều là đại yêu đắc đạo, tu vi thực lực đột nhiên tăng mạnh!

Đầu Ngưu đầu Nhân thân kia, cao tới bảy tám trượng, thẳng hướng Bộ Sơn phóng đi, nhe răng cười nói:

- Chỉ là mấy tiểu bối, lại muốn xông vào Vạn Yêu Cốc ta, thật tình không biết chúng ta cho các ngươi xông tới, chính là muốn giết chết các ngươi, đạt được tâm pháp của các ngươi!

- Không cần nói nhiều, chỉ cần giết hết bọn hắn, Huyền Thiên Thánh tông cũng không biết là chúng ta làm!

Nho sĩ áo trắng kia thân hình khẽ động, lao thẳng tới Hồ Nguyệt Sinh.

Bà lão kia tay cầm quải trượng, hướng Tân Long Tử bức tới, cười khanh khách nói:

- Ta đi trợ giúp Hoàng đại tiên một tay, giết Tân Long Tử lại đến giúp đỡ bọn ngươi! Chó hoang, mấy tiểu bối kia, liền giao cho các ngươi, cẩn thận một chút, đầu đại điểu kia cũng là cường giả tu thành Thần Thông, không dễ đối phó!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 115: Lôi Đình Nhất Kích. (1)

- Bại tướng dưới tay mà thôi.

Dã Cẩu đạo nhân thoáng nhìn bọn người Giang Nam, lập tức nhận ra bọn hắn, lúc này đi nhanh tới, cười hắc hắc nói:

- Lần trước cho các ngươi chạy thoát, rõ ràng không an phận trốn ở Huyền Thiên Thánh tông, còn đi tìm cái chết. Đặc biệt là ngươi!

Ánh mắt của hắn quét về phía Giang Nam, không khỏi đại hỉ:

- Ta nhớ được ngươi, tinh thần ý niệm của ngươi rất cường, có thể chống đỡ được thần niệm của ta trùng kích, môn công pháp này để ta triêu tư mộng tưởng, không nghĩ tới ngươi tự động đưa đến tận cửa, thật sự là trời cũng giúp ta!

Bọn người Hồ Nguyệt Sinh, Bộ Sơn giờ phút này ốc còn không mang nổi mình ốc, đầu ngưu yêu cùng áo trắng nho sĩ kia đều là đại yêu Thần Thông cấp, tu vi thực lực chưa hẳn yếu so với bọn hắn, hơn nữa nhiều ra quải trượng lão bà, càng làm cho bọn hắn giật gấu vá vai, e sợ cho bị "Hoàng đại tiên" cùng bà lão kia trước đánh chết Tân Long Tử, sau đó bầy yêu vây công bọn hắn.

Giờ phút này Tân Long Tử cũng bất chấp ẩn dấu thực lực, lập tức đem loại Thần Thông thứ ba của mình thi triển đi ra, bên trong đạo Thần Luân thứ ba lập tức xuất hiện một mặt Đại Cổ, tiếng trống chấn động, đem Hoàng đại tiên cùng bà lão kia đều chấn đến bay ngược, trong miệng tràn huyết!

Một đạo Thần Luân ý nghĩa một loại Thần Thông, sở dĩ tu sĩ muốn che dấu Thần Thông mình tu luyện, chủ yếu là sợ bị đối thủ trước đó hiểu rõ, đã có phòng bị, thậm chí tìm được Thần Thông khắc chế đến tu luyện.

Đối với Thần Thông cường giả mà nói, có thể lựa chọn Thần Thông tu luyện không nhiều lắm, nếu bị đối thủ biết rõ Thần Thông của mình, liền cực kỳ nguy hiểm.

Mà lựa chọn một môn Thần Thông cũng cần cẩn thận từng li từng tí, bởi vì cảnh giới tu sĩ ở đó, ví dụ như Tân Long Tử Thần Thông tam trọng tu vi, liền chỉ có thể tu luyện ba loại Thần Thông, muốn tu luyện Thần Thông khác, liền chỉ có thể phế bỏ một môn Thần Thông mà mình nguyên bản tu luyện, hoặc là tu thành Thần Thông tứ trọng.

Lúc Thần Thứu Yêu Vương tu luyện Thượng Thanh Thần Quang, chính là phế bỏ một môn Thần Thông mà lúc trước tu luyện, hủy bỏ mất một môn Thần Thông liền ý nghĩa mình lúc trước cố gắng hết thảy trôi theo nước chảy, chỉ có thể trọng đầu tu lại.

Chính là vì mấy cái duyên cớ này, cho nên Thần Thông cấp cường giả sẽ rất ít khiến người khác biết rõ mình tu luyện Thần Thông.

Cùng lúc đó, Hoàng đại tiên cùng bà lão kia từng người hiện ra nguyên hình, theo thứ tự là một con chồn cao vài trượng cùng Thất Thải vĩ dực mẫu kê cao hai ba trượng, cùng thi triển Thần Thông, đem Tân Long Tử đánh cho thổ huyết!

- Có mẫu kê. . .

Thần Thứu Yêu Vương chứng kiến bà lão kia hiện ra nguyên hình, nước miếng rầm rầm chảy xuống, con mắt đều thẳng, lẩm bẩm nói:

- Lão tử thích làm sự tình nhất, là lão Ưng bắt mẫu kê. . .

Mà bọn người Hồ Nguyệt Sinh cùng Bộ Sơn cũng sử xuất thế võ toàn thân, cùng ngưu yêu, nho sĩ áo trắng đánh đập tàn nhẫn, các loại Thần Thông mạn thiên phi vũ, mấy vị Thần Thông cường giả cơ hồ đem toà núi nhỏ này san thành bình địa!

Trong đó Hồ Nguyệt Sinh cùng Bộ Sơn thực lực cường đại, dù sao cũng

là đệ tử Huyền Thiên Thánh tông, trải qua hệ thống tu luyện, căn cơ thâm hậu, so với những đại yêu này thực lực mạnh hơn rất nhiều, bọn hắn cũng biết tình hình nguy cơ, nếu Tân Long Tử bị thua, chút ít người mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên cũng không dám lưu thủ nữa, rất nhanh liền đem ngưu yêu cùng áo trắng nho sĩ kia đặt ở hạ phong.

Dã Cẩu đạo nhân cười ha ha, Thần Luân một chuyến, Lãm Nguyệt Thủ cách tầm hơn mười trượng liền hướng bọn người Giang Nam chộp tới:

- Lão Ngưu, sơn điêu, các ngươi đừng nóng vội, ta trước xử trí mấy tiểu bối này, lại đến giúp đỡ bọn ngươi!

Lãm Nguyệt Thủ tu luyện đến cảnh giới cực cao, được xưng có thể thượng Cửu Thiên Lãm Nguyệt, Dã Cẩu đạo nhân tự nhiên xa xa chưa đạt tới cảnh giới này, nhưng chiêu Thần Thông này một khi thi triển, còn chưa rơi xuống, liền cơ hồ đem bọn người Giang Nam cùng núi đá dưới chân bọn hắn cùng một chỗ bắt lại!

- Thượng Thanh Thần Quang!

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, Thần Thứu Yêu Vương không đợi Giang Nam phân phó, lập tức hét giận dữ một tiếng, hai cánh chấn động hướng Dã Cẩu đạo nhân đánh tới, hai móng về phía trước cầm ra, đem Lãm Nguyệt Thủ trảo nát bấy, đồng thời mi tâm Thần Luân một chuyến, Thần Quang phún dũng, Thượng Thanh Thần Quang trút xuống, hóa thành một đạo sóng cồn cao ngập trời hơn mười trượng, ầm ầm chụp đến!

Dã Cẩu đạo nhân gào thét, đón đỡ một kích này, lập tức thân hình rung mạnh, không khỏi lùi lại mấy bước, trong nội tâm vừa sợ vừa giận:

- Hơn một tháng không thấy, thực lực đầu chim này như thế nào tăng lên một mảng lớn?

Thực lực của Thần Thứu Yêu Vương so với lúc trước cao hơn rất nhiều, lần trước gặp được Dã Cẩu đạo nhân, một cái đối mặt Thần Thứu Yêu

Vương liền bị thương thế không nhẹ.

Mà lần này hắn khổ tu Thượng Thanh Thần Quang hơn một tháng thời gian, lại trải qua Giang Nam thay hắn rèn luyện thân thể, thậm chí cùng Bộ Sơn liều mạng một cái cũng không có bị thương, thực lực dĩ nhiên có thể cùng Dã Cẩu đạo nhân sánh vai, thậm chí còn muốn cao hơn một bậc!

Thần Thứu Yêu Vương đại hỉ, nhe răng cười liên tục, đột nhiên chỉ nghe sau lưng truyền đến tiếng thét chói tai của bọn người La Thanh:

- Yêu Vương, chạy nhanh cứu Giang sư huynh, Giang sư huynh bị yêu quái trảo đi!

- Uông sư đệ, Ngụy sư đệ cũng bị yêu quái trảo đi!

- Ah! Còn có ta. . .

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam cùng bọn người La Thanh bị một bàn tay lớn đen kịt bắt lấy, hướng Dã Cẩu đạo nhân bay đi, là Dã Cẩu đạo nhân ra tay.

Đầu chó hoang này vô cùng khôn khéo, đồng thời thi triển hai chủng Thần Thông, một tay đối phó Thần Thứu Yêu Vương, tay còn lại lại chụp vào bọn người Giang Nam.

- Đầu chó hoang này ngay cả chủ công nhà ta cũng dám trảo, nó chết chắc rồi!

Thần Thứu Yêu Vương nhìn thoáng qua, đột nhiên hai cánh chấn động, dứt bỏ Dã Cẩu đạo nhân quay người hướng Kê yêu vây công Tân Long Tử đánh tới, cười hắc hắc nói:

- Lão tử vẫn là ưa thích lão Ưng kỵ mẫu kê!

Oanh!

Hắn từ trên cao trụy lạc, ầm ầm đặt ở trên người đầu Kê yêu Thất Thải vĩ

dực kia, cơ hồ đem đầu Kê yêu hình thể cực đại này đè ép.

Kê yêu kia khanh khách gọi không ngừng, ra sức giãy dụa, tiếc rằng đụng phải thiên địch, thủy chung không cách nào giãy giụa, Thần Thứu Yêu Vương nhe răng cười, điểu mỏ như mưa mổ xuống, trong chớp mắt liền mổ Thất Thải Kê yêu đến huyết nhục mơ hồ, mệnh tang tại chỗ.

Mà vào lúc này, Dã Cẩu đạo nhân thực sự đem bọn người Giang Nam hết thảy chộp tới, mở ra miệng lớn dính máu, liền đợi bọn người Giang Nam rơi vào trong miệng của hắn, cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử, hiện tại ta cho ngươi một cơ hội, giao ra tâm pháp của ngươi. . .

Giang Nam nhịn không được cười lên:

- Ngu xuẩn cẩu, ta nguyên bản vẫn còn sầu muộn như thế nào mới có thể tiếp cận ngươi, không nghĩ tới chính ngươi ngược lại đưa tới cửa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 116: Lôi Đình Nhất Kích. (2)

Dã Cẩu đạo nhân đột nhiên cảm giác một cỗ nguy hiểm vô cùng mãnh liệt xông lên đầu, trong nội tâm không khỏi đại chấn, vội vàng nộ kêu một tiếng, ba đạo Thần Luân phía trên mi tâm điên cuồng chuyển động, càng lúc càng lớn, ông ông tác hưởng, hướng ra phía ngoài khuếch trương, chống cự hết thảy công kích!

Xùy~~!

Một ngón tay của Giang Nam điểm ra về phía trước, lập tức một đạo kiếm khí xanh thẳm xuất hiện, kiếm khí như Phong, càng ngày càng dài, trong chớp mắt liền dài đến bốn trượng, hướng phía dưới hung hăng đâm một phát!

Cùng lúc đó, ba đạo Thần Luân của Dã Cẩu đạo nhân nghênh tiếp, Kiếm Phong đâm vào bên trong Thần Luân, lập tức phát ra thanh âm thiết khí ma sát chói tai, trong Kiếm Phong vô số Thủy Nguyên Lực bắn ra, chỉ nghe bịch một tiếng, một đạo Thần Luân nổ tung!

Lập tức tiếng vang ken két xoạt xoạt truyền đến, đạo Thần Luân thứ hai vậy mà cũng trải rộng vết rách, tựa hồ tùy thời đều có thể toái mất!

Chỉ có Lãm Nguyệt Thủ biến thành Thần Luân như trước vô cùng chắc chắn, có thể thừa nhận được một kiếm chi uy của Giang Nam, không có bị đánh nát.

Đây là Thần Thông cùng Thần Thông ở giữa đối kháng, Giang Nam tu luyện Đại Ngũ Hành Kiếm Khí chất lượng cực cao, Bắc Nhạc Kiếm Khí sắc bén vô cùng, đối mặt ba đạo Thần Thông của Dã Cẩu đạo nhân, vậy mà phế bỏ một loại Thần Thông của hắn, một loại Thần Thông khác cũng lọt vào bị thương không nhẹ!

Nếu thực lực Giang Nam mạnh hơn một ít nữa, liền có thể một kiếm đâm toái ba đạo Thần Luân của hắn, trực tiếp phế bỏ tu vi của hắn!

- Cuối cùng đỡ được rồi!

Dã Cẩu đạo nhân nhẹ nhàng thở ra, trong nội tâm vừa sợ vừa giận:

- Tiểu tử này vậy mà có thể phá vỡ hai đạo Thần Luân của ta, cũng may hai đạo Thần Luân này tu luyện đều là Thần Thông ta tự ngộ, uy lực không được. . . Giết hắn đi, tiểu tử này thật sự quá nguy hiểm, nhất định phải giết hắn đi. . .

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đang muốn thi triển Thần Thông, đột nhiên, chỉ thấy đạo Bắc Nhạc Kiếm Khí kia biến mất không thấy gì nữa, sắt thép loong coong mạnh mẽ từ trong cơ thể Giang Nam vang lên, phảng phất sắt thép cự nhân đang triển khai thân thể!

- Khổng Tước Đại Minh Vương, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Quanh thân Giang Nam cương khí phóng ra ngoài, hóa thành tám tay, từng người cầm trong tay một đạo Kiếm Phong, ngay ngắn đánh xuống!

Dã Cẩu đạo nhân chỉ cảm thấy da đầu run lên, khoảng cách gần như thế, căn bản làm cho hắn không thể nào trốn.

Tám đạo kiếm quang phóng lên trời, huy hoàng như trụ, lập tức kiếm quang biến mất không thấy gì nữa, chỉ thấy thân thể cao lớn của Dã Cẩu đạo nhân vỡ thành hơn mười khối tán loạn trên mặt đất, đầu chó to như vậy hai mắt mở ra, tựa hồ chết không nhắm mắt.

Đường đường đại yêu Thần Thông cấp, rõ ràng chết ở trong tay một Ngoại Cương cường giả không có danh tiếng gì, hoàn toàn chính xác bị chết đủ biệt khuất.

Giang Nam rốt cục rơi xuống đất, trong nội tâm cũng nhẹ nhàng thở ra, về phần bọn người La Thanh sau lưng, thì đã sớm ngây người.

- Ta Thần Thông chưa thành, có thể đánh chết Dã Cẩu đạo nhân, dựa vào là cận thân chém giết, may mắn con chó này không biết ta ở dưới tình huống cận thân, ngay cả phòng ngự của Thần Thứu Yêu Vương cũng có thể phá vỡ, nếu hắn biết rõ, ở đâu còn có thể cho ta cận thân?

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy đầu chó cực lớn kia của Dã Cẩu đạo nhân cái giật giật, trong nội tâm không khỏi cả kinh, đang muốn đem cái đầu chó này chém thành mảnh vỡ, đột nhiên chỉ nghe bành một tiếng, chỗ mi tâm của đầu chó nổ tung, bên trong lộ ra một tòa Tử Phủ nho nhỏ.

- Tử Phủ của Dã Cẩu đạo nhân?

Giang Nam hướng đầu chó kia nhìn lại, chỉ thấy Tử Phủ của Dã Cẩu đạo nhân không lớn, cũng rất ảm đạm, thậm chí còn không có rõ ràng như Tử Phủ của mình, thể tích cũng chỉ bằng một nửa Tử Phủ của mình.

Đột nhiên, tòa Tử Phủ này bắt đầu hướng vào bên trong sụp đổ, trong chớp mắt không gian bên trong Tử Phủ bị thôn phệ, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, lập tức có không biết bao nhiêu kiện bảo vật từ trong không gian Tử Phủ nghiền nát phun ra, phốc phốc hướng ra phía ngoài phun đi, bốn phương tám hướng kích xạ mà ra, rất là đồ sộ!

Bảo vật từ trong mi tâm của Dã Cẩu đạo nhân phun ra chủng loại phồn đa, có kinh thư, ngọc khí, linh phù, đan dược, dược liệu, còn có một cây xương đùi trắng noãn, kỳ lạ cổ quái.

Giang Nam chứng kiến bức cảnh tượng này, không khỏi có chút ngạc nhiên, thầm nghĩ:

- Giang Tuyết tỷ tỷ nói, sau khi tu thành Thần Thông, ý niệm biến thành thần niệm, liền có thể mở ra không gian Tử Phủ ở mi tâm, trong Tử Phủ có thể dùng đến gửi các loại đồ đạc pháp bảo. Người chết như đèn diệt, sau khi Thần Thông cường giả chết, Tử Phủ tan vỡ sẽ đem những bảo vật này nặn đi ra. Ta vốn cho rằng chỉ là một câu vui đùa, hiện tại xem ra đích thật là thật

sự.

Tu thành Thần Thông, mở ra Tử Phủ, bản thân chính là một sự tình không thể tưởng tượng, hơn nữa Tử Phủ rõ ràng có thể chứa đựng bảo vật, tùy thân mang theo, loại sự tình kỳ lạ này, không khỏi làm Giang Nam đối với Thần Thông cảnh càng thêm hiếu kỳ.

Trước đó không lâu, hắn săn giết Bích Nhãn Thiềm Thừ cũng không có xuất hiện loại tình huống này, ước chừng là Bích Nhãn Thiềm Thừ vừa mới tu thành Thần Thông, thân không có bảo bối. Mà Dã Cẩu đạo nhân lại âm hiểm giảo hoạt, bốn phía đốt giết đánh cướp, thân gia rất là phong phú.

Giang Tuyết còn đã từng nói qua với hắn, Tử Phủ càng kiên cố, thể tích càng lớn, thành tựu tương lai sẽ càng cao, bất quá muốn mở ra Tử Phủ tu thành Thần Thông, khó khăn cũng càng lớn.

Tử Phủ của hắn còn đang bên trong không ngừng phát triển, không ngừng trở nên càng thêm kiên cố, không gian càng lớn, để cho hắn không khỏi có chút bận tâm, tương lai lúc mình tu thành Thần Luân có thể mở ra Tử Phủ, tu thành Thần Thông hay không.

Giang Nam thần niệm một cuốn, đem những bảo vật này hết thảy xoáy lên, thu ở bên người, không để cho một loại bảo vật đào thoát.

- Dã Cẩu đạo nhân rõ ràng còn sưu tầm xương, xem ra vẫn là dã tính chưa thuần.

Hắn chứng kiến căn xương đùi cực lớn kia, không khỏi bật cười, lập tức phát hiện chỗ không đúng, căn xương đùi này sức nặng kinh người, nặng 2000~3000 cân, hơn nữa nhìn bộ dáng này hẳn không phải là xương cốt yêu thú, mà là xương đùi nhân loại!

- Xương đùi hơn một trượng, như vậy người này khi còn sống đến tột cùng cao bao nhiêu? Thế gian còn có cự nhân bực này?

Giang Nam gọi Thần Thứu Yêu Vương đến, đem xương đùi ném đến trên

lưng Yêu Vương, hướng Tân Long Tử vẫn còn cùng Hoàng đại tiên đánh nhau chết sống chắp tay nói:

- Lần trước Tân sư đệ xuất thủ cứu giúp, hôm nay ta cũng cứu Tân sư đệ một lần, chúng ta không ai nợ ai.

- Đa tạ sư huynh!

Thần Thứu Yêu Vương giết đầu Kê Yêu kia, trong nội tâm Tân Long Tử không còn băn khoăn, các loại Thần Thông huy sái, rất nhanh liền đem "Hoàng đại tiên" đánh cho mình đầy thương tích, cười vang nói:

- Lần trước cơ duyên xảo hợp, cùng sư huynh kết xuống thiện duyên, hôm nay sư huynh cứu ta một lần, có thể nói là trồng dưa được dưa trồng đậu được đậu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 117: Cù Long Ma Thể. (1)

Hắn cười ha ha, vẻ mặt hưng phấn, đem đầu chồn tinh kia làm cho chạy thục mạng đầy đất.

- Chó hoang cùng mẫu kê chết rồi hả?

Đầu ngưu yêu đang cùng Hồ Nguyệt Sinh dốc sức liều mạng kia ngưu nhãn chuyển động, đột nhiên hư công một chiêu, quay người liền đi, kêu lên:

- Sơn Điêu, đại tiên, biết gặp phải cường địch, 'phong nhanh kéo hô'!

Đầu ngưu yêu này không biết từ nơi nào học được một miệng tiếng lóng, nhanh chân bão táp mà đi, áo trắng nho sĩ cũng đột nhiên biến thành một đầu Sơn Điêu tuyết bạch, bỏ qua Bộ Sơn một bên, nhanh như chớp chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đầu chồn tinh kia xem thời cơ không ổn, bờ mông vểnh lên, phốc phốc thả ra một cỗ lang yên, một mảnh tối như mực, lập tức hướng dưới mặt đất vừa chui, độn địa mà đi.

- Buồn nôn ta lâu như vậy, ngươi còn muốn sống?

Tân Long Tử tức giận hừ một tiếng, Thần Luân chuyển động, Sơn Hà Đỉnh bay ra, đem khói độc lấy đi, bên trong một đạo Thần Luân khác lại bay ra một mặt Đại Cổ, dán mặt đất ầm ầm chấn nổ, chỉ thấy đại địa chấn động, lòng đất vô số núi đá đều bị chấn nát bấy.

Đầu chồn tinh kia rốt cục không chịu nổi sóng âm oanh kích, ầm ầm đánh vỡ mặt đất, phóng lên trời, nào biết nghênh đón nó lại là một cái Lãm Nguyệt đại thủ, một bả liền nắm nó ở trong tay.

Tân Long Tử cười lạnh, đem đầu khổng lồ chồn này bóp chết.

Hai người Bộ Sơn cùng Hồ Nguyệt Sinh bước đi ra, hai người không có thể cầm xuống đối thủ từng người, sắc mặt đều có chút khó coi.

Hai người chứng kiến rõ ràng có hai đầu đại yêu là chết ở trong tay Giang Nam cùng tọa kỵ của hắn, trong lòng khiếp sợ có thể nghĩ, mấu chốt nhất chính là bọn hắn đều nhận nhiệm vụ săn giết Dã Cẩu đạo nhân, ai cũng chưa từng ngờ tới, kết quả là Dã Cẩu đạo nhân rõ ràng không phải chết ở trong tay mấy vị Thần Thông cường giả bọn hắn, mà là bị Giang Nam chém giết!

Nhất là Bộ Sơn, sắc mặt càng là thanh một hồi hồng một hồi. Hắn mới vừa nói bọn người Giang Nam đối phó Dã Cẩu đạo nhân còn chưa đủ nhét kẽ răng, không nghĩ tới Thần Thông cường giả như Dã Cẩu đạo nhân, vậy mà nhẹ nhàng liền bị Giang Nam chém nát!

Hơn nữa, nếu không phải Giang Nam chém giết Dã Cẩu đạo nhân, ba người bọn hắn liền không ai có thể chạy ra tìm đường sống, đều bị bầy yêu vây đánh chí tử, lại nói tiếp Giang Nam vẫn là ân nhân cứu mạng bọn hắn.

Bất quá để cho hắn rơi xuống thể diện hướng Giang Nam đáp tạ ân cứu mạng, hắn còn không cách nào làm được.

- Đại ân của Giang sư huynh, Hồ Nguyệt Sinh ghi nhớ trong lòng.

Hồ Nguyệt Sinh hướng Giang Nam vái chào, ánh mắt chớp động, cười nói:

- Sư huynh ngươi vừa rồi sử dụng kiếm khí, ta nhìn có chút quen mắt, phảng phất là kiếm thuật của Lãnh Tụ phong, xin hỏi sư tôn của sư huynh là ai?

Giang Nam cũng không có kiêu căng, cười nói:

- Sư tôn ta đúng là Lãnh Tụ phong chi Chủ.

Sắc mặt Hồ Nguyệt Sinh biến hóa, miễn cưỡng cười nói:

- Quả nhiên là danh sư xuất cao đồ, hôm nay đại yêu của Vạn Yêu Cốc đã có ba đầu đền tội, còn có mấy đầu đại yêu, nhưng đều không có thành tựu, lần này săn giết Dã Cẩu đạo nhân bị Giang sư huynh được cuối cùng, tiểu đệ liền đuổi theo giết mấy đầu đại yêu kia, tốt xấu kiếm đến một điểm công lao.

Tân Long Tử nghe được Giang Nam xuất từ Lãnh Tụ phong, sắc mặt cũng thay đổi, cười nói:

- Hồ sư huynh nói có lý, diệt trừ Vạn Yêu Cốc đối với Thánh tông ta mà nói, cũng là một công lao lớn. Bộ sư huynh, cùng đi như thế nào?

Trong nội tâm Bộ Sơn buồn bực, tự nghĩ mình ở tại chỗ này cũng không có bao nhiêu ý tứ, lúc này gật đầu đồng ý.

Bọn người Hồ Nguyệt Sinh hướng Giang Nam nói cái thứ tội, lúc này rời đi.

- Những người này, như thế nào vừa nghe đến sư phụ ta là Lãnh Tụ phong chi Chủ, liền chạy trốn so với con thỏ còn nhanh hơn?

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực không thôi, thoáng nhìn Kê Yêu mà Thần Thứu Yêu Vương mổ chết kia, trong Tử Phủ cũng có không thiếu Bảo vật phát nổ đi ra, lúc này hết thảy thu thập, thầm nghĩ:

- Nghe ngữ khí của bọn hắn, giống như Lãnh Tụ phong ta thanh danh ở Thánh tông không tốt, chẳng lẽ mỹ nữ sư phó kia của ta, từng làm qua chuyện thương thiên hại lý gì hay sao?

Ba người Hồ Nguyệt Sinh đi xa, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, Tân Long Tử xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, cười nói:

- Nguy hiểm thật, may mắn chúng ta đi nhanh!

Hồ Nguyệt Sinh gật đầu, lòng còn sợ hãi nói:

- Khá tốt không có cùng hắn nhấc lên quan hệ, nếu không sư tôn ta nghe

được ta cùng đệ tử Lãnh Tụ phong đi được gần, nhất định sẽ lột da ta!

Trong nội tâm Bộ Sơn buồn bực, nghi ngờ nói:

- Hai vị sư huynh, hẳn là tiểu tử kia có chỗ dựa khủng bố gì?

- Bộ sư huynh, ngươi không có từng nghe nói qua Lãnh Tụ phong?

Tân Long Tử hỏi.

Bộ Sơn lắc đầu, Tân Long Tử nói:

- Lãnh Tụ phong là Linh Tú phong, Linh Tú phong Phong chủ là Lạc sư bá, hiện tại ngươi phải biết đi à nha?

- Lạc sư bá? Chẳng lẽ là Lạc sư bá chém sạch Thánh tông một lần kia?

Bộ Sơn không khỏi rùng mình một cái, thất thanh nói:

- Ta nhớ ra rồi, sư tôn ta Linh Ẩn đạo nhân, cũng bị vị Lạc sư bá này chém qua!

- Toàn bộ Huyền Thiên Thánh tông, không có bị Lạc sư bá chém qua, chỉ sợ chỉ có chưởng giáo Chí Tôn rồi.

Hồ Nguyệt Sinh thở dài nói:

- Vị Giang sư huynh này là đệ tử của Lạc sư bá, Lãnh Tụ phong nhất mạch rốt cục đã có truyền nhân. Lạc sư bá nổi danh keo kiệt, hơn nữa mang thù, có thù tất báo, lúc trước là vì một sự kiện, dưới sự giận dữ từ Kinh Hoa phong chém tới Vọng Giang phong, thậm chí ngay cả mấy vị Thái thượng trưởng lão cũng không thể may mắn thoát khỏi, bị nàng đánh cho không nể mặt. Đoán chừng vị Giang sư huynh này, ở dưới Lạc sư bá hun đúc, cũng không phải một cái lương thiện.

Bộ Sơn không khỏi lại rùng mình một cái, lẩm bẩm nói:

- Ta vừa rồi đắc tội hắn, đánh tọa kỵ của hắn, còn nói hắn sẽ bị Dã Cẩu đạo nhân nhét kẽ răng. . .

- Sư huynh tự cầu nhiều phúc a.

Hồ Nguyệt Sinh cùng Tân Long Tử đều có chút nhìn có chút hả hê, vỗ vỗ đầu vai của hắn, vẻ mặt tiếc hận nói.

Sắc mặt Bộ Sơn càng khổ, hận không thể tát mình hai cái, trong miệng nói nhỏ, không biết nói cái gì đó.

Tân Long Tử buồn cười, cười nói:

- Bộ sư huynh không cần lo lắng, Lạc sư bá ở bên trong Thánh tông gây thù hằn quá nhiều, phóng nhãn đều địch, những sư thúc sư bá kia tuy e ngại nàng, không dám đi tìm nàng gây phiền toái, nhưng lại có thể dung túng đệ tử đi tìm đệ tử nàng gây chuyện. Ngươi đem tâm đặt ở trong bụng, ta dám cam đoan, vị Giang sư huynh kia tương lai chuyện phiền toái tuyệt sẽ không thiếu, căn bản không rảnh tới tìm ngươi phiền toái.

- Chỉ hy vọng như thế a. . .

Bộ Sơn thở dài, buồn bã ỉu xìu nói.

Giang Nam ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, hướng Huyền Thiên Thánh tông bay đi, tinh tế kiểm tra tài sản của Dã Cẩu đạo nhân cùng Kê Yêu, lại phát hiện lưỡng đầu đại yêu này bắt được đan dược, ngọc khí cùng với linh phù, đều là chút ít vật bình thường, cũng không có gì kỳ lạ, hẳn là những đại yêu này giết rất nhiều đệ tử Thánh tông, từ trên người bọn họ lấy được bảo vật.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 118: Cù Long Ma Thể. (2)

Những vật này đối với những người khác mà nói, có lẽ là đồ tốt, nhưng đối với Giang Nam mà nói lại không coi là cái gì.

Hắn tiện tay đem những vật này giao cho bọn người La Thanh, tiếp tục kiểm tra mấy cuốn kinh thư kia.

- Cuốn này là Thần Thông mà Dã Cẩu đạo nhân tự nghĩ ra, thật sự thô. Cuốn này chính là Lãm Nguyệt Thủ, là con chó hoang kia từ trên người ký danh đệ tử Thánh tông lấy được tâm pháp.

Giang Nam từng cái lục xem, đột nhiên chỉ thấy trong Tử Phủ Kê Yêu rơi xuống một quyển kinh thư, có một cuốn kinh văn rất là kỳ lạ, tinh tế đọc qua, sắc mặt không khỏi thay đổi:

- Cù Long Ma Thể, cái này là Ma Môn Thần Thông! Chẳng lẽ nói đầu Kê Yêu này đã từng giết qua đệ tử Ma Môn? Cái môn Cù Long Ma Thể này không chú trọng pháp lực, không cầu đánh xa, chỉ toàn tâm toàn ý rèn luyện thân thể, luyện thành Thần Thông, thân thể có Cù Long chi chít, cường hoành vô cùng. Quả nhiên như trong truyền thuyết, Ma Môn rèn luyện thân thể có chỗ độc đáo.

Ma Môn rèn luyện thân thể mạnh nhất, chính đạo thì ở pháp lực mạnh hơn một bậc.

Giang Nam xem môn ma đạo Thần Thông này, tu luyện đến Thần Thông cảnh, uy lực chỉ sợ có thể cùng Kim Cương bá thể của chính đạo Đạo Đài cảnh tâm pháp so sánh!

Bất quá đáng tiếc chính là, Cù Long Ma Thể chỉ có tâm pháp tu luyện đến Thần Thông nhất trọng, Kê Yêu kia có lẽ cũng chỉ tu luyện đến Thần Thông nhất trọng, kết quả gặp được thiên địch Thần Thứu Yêu Vương này, bị chết

vô cùng thê thảm.

- Cù Long Ma Thể ngược lại có thể cùng tâm pháp chính đạo như Kim Cương Bá Thể lẫn nhau xác minh, chỉ là đơn thuần công hiệu Luyện Thể mà nói, vô luận Kim Cương Bá Thể hay là Cù Long Ma Thể, đều kém xa Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh.

Giang Nam rất nhanh đem Cù Long Ma Thể xem một lần, Áo Nghĩa cùng tinh diệu của môn tâm pháp này lập tức hiện lên phía trên khẩu Ma Chung trong đan điền hắn.

- Đó là cái gì?

Bên trong tầng mây, đột nhiên có vô số đạo tia chớp kim sắc đánh rớt, rậm rạp chằng chịt, hai bóng người tốc độ như điện, thần luân gào thét, Lôi Điện vậy mà không thể tổn thương hắn mảy may.

- Hai đại cao thủ ở trong mây đấu pháp!

Giang Nam con mắt sáng ngời, vội vàng để cho Thần Thứu Yêu Vương dừng bước, từ xa nhìn lại, khí tức hai người này vô cùng cường đại, làm cho người run rẩy, làm cho người sợ hãi, viễn siêu bất luận thần thông cường giả nào mà hắn đã từng thấy qua!

Nếu tùy tiện xông vào phạm vi hai người chiến đấu ảnh hướng, chỉ sợ ngay cả Thần Thứu Yêu Vương cũng sẽ bị đơn giản đánh chết.

La Thanh ngưng mắt nhìn lại, thất thanh nói:

- Vị thanh y thiếu niên kia là Âu Dương Vũ sư huynh, Âu Dương sư huynh đã từng đả thông cửu quan Vũ Thánh Các, Vũ Thánh Các hào quang vạn trượng, kinh động chưởng giáo Chí Tôn, bị chưởng giáo thu làm đệ tử. Hắn chính là Tông chủ nhất mạch, có thể nói là tuyệt đại thiên tài, người nào có thể cùng hắn tranh chấp, hơn nữa bất phân thắng bại?

Mi tâm của Âu Dương Vũ từng đợt thần luân nặng nề lập loè, kết thành

bốn đạo Thần Quang, bên trong mỗi một đạo thần luân đều chuẩn bị một loại thần thông, uy lực viễn siêu bất luận thần thông gì mà Giang Nam ở Khổ Châu Các chứng kiến, thậm chí cả tâm pháp Đạo đài cảnh đều xa xa không kịp.

Một loại thần thông trong đó có thể đưa tới vô số tia chớp kim sắc đánh xuống, uy lực to lớn, làm cho người không thể tưởng tượng.

Bất quá người cùng hắn giao đấu kia niên kỷ cũng không lớn, một thân quần áo huyền hắc sắc, vậy mà chỉ tu thành ba đạo thần luân, Thần thông tam trọng, ở bên trong tia chớp kim sắc ra vào như chỗ không người, căn bản không sợ loại thần thông này của Âu Dương Vũ.

Phải biết, Âu Dương Vũ không chỉ là nhân vật thiên tài, đồng dạng cũng là cường giả mà Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn Tịch Ứng Tình bồi dưỡng đến, tu luyện chính là Vô Thượng tuyệt học của Tông chủ nhất mạch, thực lực cơ hồ có thể nói ở bên trong Huyền Thiên Thánh Tông, vô địch cùng cảnh giới!

Nhưng mà thiếu niên mặc áo đen cùng hắn giao đấu kia lại dùng cảnh giới Thần thông tam trọng, vậy mà có thể cùng hắn tương xứng, chỉ cần điểm này liền để cho người kính sợ rồi!

- Ma Đạo cường giả, thần thông hảo cường! Nhục thể thần thông của hắn so với Cù Long Ma Thể còn muốn cường hoành hơn rất nhiều lần!

Giang Nam liếc mắt liền nhìn ra thiếu niên mặc áo đen này tu luyện chính là công pháp ma đạo, thân thể vô cùng cường hoành, giơ tay nhấc chân, ma khí um tùm nặng nề, uy lực cực lớn, là một loại tâm pháp siêu việt Cù Long Ma Thể.

- Hai người này, hảo cường! Đây mới là thực lực xứng đáng của thần thông cường giả chính thức sao? Đáng tiếc khoảng cách quá xa, mà tốc độ hai người này thi triển thần thông quá nhanh, con mắt của ta lực không cách nào bắt đến thần thông biến hóa của bọn hắn, không thể nào suy diễn những

thần thông này!

Trong nội tâm Giang Nam quả thực rung động, luận tu vi cảnh giới, hai người bọn họ cùng bọn người Tân Long Tử không sai biệt lắm, đều là thần thông tam trọng tứ trọng, nhưng mà luận thực lực mà nói, bọn người Tân Long Tử, Bộ Sơn xách giày cho bọn hắn cũng không xứng!

Cái này ngoại trừ nói rõ tư chất của bọn hắn kinh người ra, còn chứng minh bọn hắn tu luyện công pháp đều là cực kỳ thượng thừa.

- Bọn hắn thi triển thần thông, chỉ sợ đều là cấp bậc như đại Ngũ Hành Kiếm khí, là công pháp Thần phủ cấp!

Oanh!

Giữa không trung hai người đột nhiên đụng vào nhau, lập tức kim xà loạn vũ đầy trời, hào quang bắn ra bốn phía, khí tức bình thường lại, chỉ thấy hắc y thiếu niên kia cười ha ha, hóa thành một đạo hắc quang viễn độn mà đi, không trung lưu lại một mảnh vết máu:

- Huyền Thiên Thánh Tông Âu Dương Vũ, hôm nay Quân Mộng Ưu ta xem như lĩnh giáo, ngày khác ta đột phá đến thần thông tứ trọng, tu thành một loại thần thông khác, lại đến giết ngươi!

Sắc mặt Âu Dương Vũ tái nhợt, khóe miệng tràn huyết, ho khan liên tục, hiển nhiên cũng bị thụ thương không nhẹ, cũng không có hướng Quân Mộng Ưu đánh tới, mà là bay lên trời phản hồi Huyền Thiên Thánh Tông.

- Nguyên lai Ma Đạo cao thủ kia là Quân Mộng Ưu trên truy nã bảng, nếu có thể giết người này, sư môn trọn vẹn ban thưởng một ngàn điểm công lao!

Giang Nam nhớ tới mình từng ở trên Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn bái kiến danh tự Quân Mộng Ưu, không nghĩ tới người này thật không ngờ cường hoành, thực lực cao thâm mạt trắc, khó trách phần thuởng giết hắn sẽ cao như thế, có thể cùng ban thưởng của nhiệm vụ trưởng lão đánh đồng!

Trở lại Thánh tông, Giang Nam cùng bọn người La Thanh chạy tới Trân Bảo Cung đưa ra nhiệm vụ, trong đầu vẫn là thỉnh thoảng hiện ra tình hình hai người Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ giao thủ.

Nhìn thấy hai đại thiếu niên cường giả giao thủ, cho hắn xúc động thật sự quá lớn, cảnh giới hai người này có thể nói đều không cao thế nào, nhưng thực lực lại viễn siêu cùng thế hệ.

- Nếu ta tu luyện đến thần thông tam trọng, phải chăng có thể cường đại như bọn hắn?

Chương 119: Cao Thủ Đấu Pháp

Hắn không khỏi lâm vào trầm tư:

- Nếu ta muốn đuổi theo bước chân của tỷ tỷ, liền chỉ có so với bọn hắn càng cường đại hơn, chính thức làm được cùng cảnh giới vô địch!

- Mà cùng cảnh giới vô địch, thì nhất định phải có căn cơ vô cùng kiên cố, tỷ tỷ từng nói qua, chỉ có căn cơ vô cùng vững chắc, mới có thể ở trên đường tu luyện đi xa hơn những người khác!

- Nếu ta ở lúc thần thông tam trọng, còn không cách nào đánh bại Quân Mộng Ưu Âu Dương Vũ hôm nay, như vậy nói gì đuổi theo bước chân tỷ tỷ?

Lần này chém giết Dã Cẩu đạo nhân có tất cả tám mươi điểm công lao, phân cho bọn người La Thanh, Uông Phong tất cả mười điểm, Giang Nam được 50 điểm. Đợi đem đầu lưỡi của Bích Nhãn Thiềm Thừ cùng đầu lâu Kê Yêu giao ra, hắn lại có thêm hai mươi điểm công lao.

- 70 điểm công lao, không biết có đủ tiến vào Nguyên Khí Đại Điện hay không?

Giang Nam hướng La Thanh cùng Uông Phong, Ngụy Hạo cáo biệt nói:

- Các ngươi đều có hơn mười điểm công lao, có thể đi Khổ Châu Các đổi một môn thần thông cấp công pháp, đem môn công pháp này luyện thành, liền có tám chín thành đả thông tiền ngũ quan Vũ Thánh Các, đến lúc đó liền có thể thành ký danh đệ tử.

Bọn người La Thanh cảm kích vạn phần, nếu như không phải gặp được Giang Nam, chỉ sợ bọn họ vẫn còn đau khổ giãy dụa, chẳng biết lúc nào mới có thể có hi vọng thành ký danh đệ tử, ân tình bực này giống như tái tạo chi ân!

- Đồ nhi ngoan, tới để cho vi sư nhìn một cái, nhìn xem mấy ngày nay không thấy, thân thể của ngươi đã phát dục chưa?

Lĩnh Tụ Phong Thúy Vân Cung, Lạc Hoa Âm cười hì hì hướng Giang Nam duỗi ra lộc sơn chi trảo, ánh mắt mê ly nói:

- Chậc chậc, thân cơ bắp lại rắn chắc rồi. . .

Trong lòng Giang Nam biết đối phó nữ lưu manh này, chỉ có so với nàng càng lưu manh, dứt khoát nâng cánh tay, cười hắc hắc nói:

- Sư tôn, ngươi nhìn ta lớn ở chỗ nào!

- Còn có hai khối cơ ngực phát đạt, hơn nữa, mông của ta cũng trở nên càng phát đạt. . .

- Sư tôn, chớ có sờ. . .

- Dừng tay!

Lạc Hoa Âm lưu luyến, từ trên mông hắn thu hồi tay ngọc, cười nói:

- Không tệ, không tệ, rất có xúc cảm.

Giang Nam triệt để bái phục, vội vàng đối với nữ nhân này đứng xa mà trông, e sợ cho nàng lại làm ra cái sự tình gì người người oán trách, nói sang chuyện khác:

- Sư tôn, ta lần này xuống núi được 70 điểm công lao, không biết có đủ tiến vào Nguyên Khí Đại Điện hay không?

- 70 điểm công lao? Dùng thực lực của ngươi đạt được nhiều công lao như vậy thực sự không dễ, chỉ là vẫn kém chút.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm nghiêm lại, nghiêm mặt nói:

- Tiến vào Nguyên Khí Đại Điện cần trăm điểm công lao, bất quá chưởng

quản Nguyên Khí Đại Điện Lam Sơn đạo nhân là sư huynh của vi sư, giao tình không phải nông cạn, vi sư cùng với ngươi đi Nguyên Khí Đại Điện, hắn tất nhiên sẽ xem ở chút tình mọn của ta, dàn xếp thoáng một phát cho ngươi đi vào.

Giang Nam đại hỉ, cười nói:

- Người quen xử lý sự tình, có những lời này của Sư tôn, ta liền yên tâm.

Bên ngoài Nguyên Khí Đại Điện, Lam Sơn đạo nhân ngơ ngác nhìn xem một đạo kiếm khí y hệt như sơn nằm ở trên cổ của mình, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, bày ra một bức uy vũ không khuất phục, hiên ngang lẫm liệt nói:

- Lạc sư muội, 100 điểm công lao mới có thể tiến nhập Nguyên Khí Đại Điện, đây là quy củ, lệnh đồ chỉ có 70 điểm công lao, còn kém 30 điểm. Không có trăm điểm công lao, Thần Tiên cũng vào không được!

Trong mắt Lạc Hoa Âm hàn quang lóe lên, cười mỉm nói:

- Sư huynh, chúng ta là sư huynh muội, tốt xấu gì cũng nên dàn xếp một chút!

Giang Nam đứng ở một bên, trợn mắt há hốc mồm:

- Cái này là giao tình không phải nông cạn theo như lời của Sư tôn sao? Cái Sư tôn này của ta phỉ khí nặng nề, chẳng lẽ trước khi bái nhập Thánh tông là xuất thân thổ phỉ?

- Bất quá, ai bảo sư huynh muội chúng ta giao tình so sánh tốt đây này?

Lam Sơn đạo nhân nhìn chằm chằm vào kiếm khí trên đầu vai, vẻ mặt bất đắc dĩ, thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười nói:

- Bất quá chỉ một lần này, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa. Sư muội, ngươi là hiểu được đấy, vì ngươi thương lượng cửa sau vi huynh cũng là gánh chịu áp lực rất lớn. Ngươi có thể đem kiếm khí của ngươi dời một

chút hay không, ta áp lực rất lớn. . .

- Một chuyện không phiền hai chủ.

Lạc Hoa Âm thu kiếm khí, cười nói:

- Làm phiền sư huynh mở cửa sau cho đệ tử này của ta, về sau lại để cho hắn có thể tự do ra vào Nguyên Khí Đại Điện, sau đó tiểu muội liền sẽ không tới quấy rầy sư huynh nữa.

- Sư muội, ngươi vẫn là giết ta đi!

Sắc mặt Lam Sơn đạo nhân thảm đạm, kêu khổ nói:

- Phá lệ một lần coi như bỏ qua, nếu như sau này hắn có thể tùy ý ra vào Nguyên Khí Đại Điện mà không hao phí bất luận công lao gì, những người khác cũng như ngươi làm như vậy, Nguyên Khí Đại Điện ta sẽ triệt để đã xong.

- Quỷ hẹp hòi.

Lạc Hoa Âm cũng không có tiếp tục khó xử hắn, hướng Giang Nam vứt cái ánh mắt, cười nói:

- Còn không mau đi vào?

Giang Nam khom người nói:

- Đa tạ Lam sư bá thành toàn.

Lam Sơn đạo nhân phất phất tay, tức giận nói:

- Chạy nhanh đi vào, nhớ kỹ, ngươi chỉ có một tháng thời gian! Một tháng sau, ngươi sẽ tự động bị tống xuất khỏi đại điện! Nếu ngươi tự giác tu luyện thành công, muốn sớm ly khai, chỉ cần tâm niệm vừa động, sẽ bị truyền đi.

Giang Nam mới vừa tiến vào Nguyên Khí Đại Điện, đột nhiên chỉ cảm

thấy không gian trở nên vô cùng bao la, mình thân ở trên một tòa cô đảo treo trên bầu trời, mà bốn phía là hư không mênh mông bát ngát!

- Nơi này chính là Nguyên Khí Đại Điện?

Giang Nam hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy trên phiến Cô đảo này còn có từng vị đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, từng người chiếm cứ một chỗ cắm dùi, khoanh chân mà ngồi, lẳng lặng tu luyện.

Những người này đều là thần thông cường giả, chỗ mi tâm thần luân liên tục động, bên trong thần luân có thần thông lưu chuyển, có thần thông là một đóa tách ra đại hoa, có thần thông là một thanh lợi kiếm xanh thẳm, có thì là chuông lớn, còn có thì là Chân Long, Tường Phượng, thiên kì bách quái.

Những thần thông này vận chuyển, liền thấy giữa không trung có đạo đạo ánh sáng rủ xuống, đó là nguyên lực thuần túy ngưng tụ mà thành ánh sáng, hồng lam xanh trắng hoàng.

Giang Nam theo những ánh sáng này ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi thần thái ngốc trệ, chỉ thấy cao giữa không trung nổi lơ lửng năm Thái Dương cực đại, cũng hiện ra năm loại nhan sắc hồng lam xanh trắng hoàng, mà những ánh sáng kia bắt đầu từ trong Thái Dương này bắn ra!

Ngũ Luân Liệt Nhật này cách bọn họ chỉ có hơn mười dặm, cao cao treo trên không trung, có phát ra cuồn cuộn sóng nhiệt, có như là đại cầu kim loại, có tràn ngập hơi nước, có lộ ra trầm trọng như là đại địa, còn có tản mát ra sinh cơ nồng đậm.

- Ngũ Đại Nguyên Lực!

- Huyền Thiên Thánh Tông nuôi dưỡng Ngũ Đại Nguyên Lực mấy chục vạn năm, thật không ngờ hùng hậu, có thể hóa thành Ngũ Luân Liệt Nhật!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 120: Thấy Tốt Thì Lấy. (1)

Những đệ tử Thánh tông kia, chính là dẫn dắt nguyên lực tinh thuần trong năm Thái Dương kia, lấy những nguyên lực này đến tu luyện thần thông. Bất quá, có người tu vi cao có người tu vi thấp, tu vị cao dẫn dắt nguyên lực liền thêm nữa, tu luyện thần thông tự nhiên càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Càng làm cho Giang Nam hiếu kỳ chính là, ở địa phương càng thêm xa xôi, còn có thể chứng kiến từng khỏa tinh thần, không biết là tinh thần chính thức, hay là bố trí khác của Nguyên Khí Đại Điện.

- Một đệ tử vừa mới tu thành ngoại cương, rõ ràng cũng có thể tiến đến tu luyện?

Có người phát hiện Giang Nam, không khỏi khẽ nhíu mày.

Một người bên cạnh lắc đầu cười nói:

- Ngoại cương cảnh, chỉ có tinh thần ý niệm mà không có Thần Niệm, mơ tưởng dẫn dắt xuống bất luận nguyên khí gì, không công lãng phí công lao mà mình dốc sức liều mạng lợi nhuận đến.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, cũng tự khoanh chân ngồi xuống, tâm niệm vừa động, một đạo Thần Niệm phóng lên trời, đâm vào bên trong kim sắc mặt trời, lập tức một đạo kim sắc nguyên lực trút xuống!

- Thần niệm?

Vừa rồi mấy đệ tử Thánh tông chú ý tới Giang Nam kia không khỏi ngẩn ngơ, bọn hắn vốn cho rằng Giang Nam chỉ là Ngoại Cương cảnh, không cách nào dẫn dắt đến nguyên khí bên trong Ngũ Luân Liệt Nhật, không nghĩ tới Giang Nam vậy mà ở Ngoại Cương cảnh cũng đã luyện thành thần niệm, hơn nữa nhìn cường độ thần niệm của hắn, so với nhóm người mình không

nhược chút nào!

- Tu vi không cao, thần niệm lại mạnh đến nỗi đáng sợ, có ít người Thần Thông nhất trọng nhị trọng, thần niệm thậm chí còn không bằng hắn!

- Khó trách Ngoại Cương cảnh liền dám bước vào Nguyên Khí Đại Điện, nguyên lai gần kề là tu vi Ngoại Cương cũng đã tu thành thần niệm. Phần tư chất này rất là không tệ, hắn có lẽ là nhập thất đệ tử a?

Giang Nam cảm giác được một cỗ nguyên lực bành trướng dũng mãnh vào thể nội của mình, như là lưỡi kiếm sắc bén ở trong màng xương của mình xuyên qua, cơ hồ có thể đem màng xương hắn đâm thủng, lúc này vận chuyển Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, đem đạo Kim Nguyên Lực này phục tùng luyện hóa.

- Bên trong Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, Tây Nhạc Kiếm Khí thuộc kim, vô cùng sắc bén, bất quá vẻn vẹn có một tháng thời gian mà nói, chỉ sợ tốc độ thần niệm của ta dẫn dắt không kịp luyện thành đạo kiếm khí này.

Giang Nam nghĩ tới đây, ngẩng đầu lườm lườm trên không, chỉ thấy bên cạnh Ngũ Luân Liệt Nhật còn có một tầng hơi mỏng cách ngăn, không chú ý xem căn bản không cách nào phát hiện, hẳn là Huyền Thiên Thánh tông lo lắng đệ tử ở bên cạnh ngũ luân Đại Nhật tu luyện mà thiết hạ phong ấn.

Đạo phong ấn này là cao thủ Thánh tông bố trí, có thể bảo vệ tốt bất luận vật thể gì tiếp cận ngũ luân Đại Nhật này, nhưng thần niệm có thể không kiêng nể gì xuyên qua.

- Không thể ở chỗ gần tu luyện, như vậy chỉ có thể bằng vào thần niệm dẫn dắt nguyên khí rồi. Bất quá thần niệm của ta chỉ là tương đương với Thần thông cường giả phổ thông, tốc độ dẫn dắt nhanh nhất cũng chỉ có thể như thế, đúng rồi, ta làm gì cùng những người khác đồng dạng dùng phương pháp dùng thần niệm dẫn dắt?

Đột nhiên Giang Nam hưng phấn thầm nghĩ:

- Ở bên trong Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, có tám chủng ấn pháp, đều là Thần Thông vận dụng thần niệm, tuy tu vi ta không có tiến vào Thần Thông cảnh, nhưng thần niệm Thần Thông lại có thể thi triển đi ra!

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, đột nhiên vận chuyển Khổng Tước Minh Vương Kinh, lập tức cương khí tuôn ra, hóa thành một mảnh cánh tay dài hẹp, tám tay đồng thời thi triển Bảo Bình Ấn, thần niệm lập tức tụ tập, hóa thành một cái bảo bình cao tới hơn trượng, hướng Đại Nhật màu vàng kia khẽ hấp, lập tức một cột sáng màu vàng thô gần hai thước rơi xuống, liên tục không ngừng vào trong bảo bình, lại từ trong bảo bình rót vào thể nội Giang Nam!

Trên Phù đảo, tất cả mọi người bị đạo cột sáng này bừng tỉnh, bất chấp tu luyện nhao nhao hướng bên Giang Nam xem ra, nguyên một đám nghẹn họng nhìn trân trối.

- Đây là ăn gian a?

Một người lẩm bẩm nói.

Bọn hắn dẫn dắt xuống cột sáng, to nhất bất quá cổ tay, đã là cao thủ thần niệm cường hoành đến cực điểm, những người khác nhỏ thì như một dây thừng, nhưng mà tiểu tử vừa mới vào này, dẫn dắt xuống cột sáng, vậy mà so với thùng nước còn muốn thô, quả thực chính là một vạc nước!

- Cái này rõ ràng là ăn gian!

Có người tức giận nói.

- Đúng vậy, làm như hắn, nguyên khí bên trong Nguyên Khí Đại Điện của Thánh tông ta, sớm tối sẽ bị hắn hút sạch!

- Hút sạch ngược lại không đến mức, mặc dù thần niệm của vị sư huynh này cường, nhưng tu vi lại quá yếu ớt, đoán chừng rất nhanh sẽ gặp cảnh ăn no, thậm chí no bể bụng!

Đây cũng là chỗ đặc biệt của Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, công pháp khác có rất ít pháp môn liên quan đến thần niệm Thần Thông, tối đa chỉ là tu luyện thần niệm như thế nào, nhưng Khổng Tước Minh Vương Kinh lại khai sáng Thần Thông vận chuyển thần niệm!

Ở bên trong Thánh tông, tu luyện môn công pháp này cũng không phải là không có, nhưng không có người có thể như Giang Nam đồng dạng tu luyện đến độ cao Ngoại Cương.

Môn công pháp này rất khó tu luyện, chỉ cần vừa ra tay, liền sẽ không ngừng hấp thu chân khí cương khí trong thể nội, bảo thủ đoán chừng, cần trăm năm mới có thể tu thành Thần Luân.

Mà ai có thể chịu được trăm năm?

Nhất là Ngoại môn môn sinh tiến vào tầng thứ nhất Khổ Châu Các, một lòng muốn rất nhanh tu tới Thần Luân thành ký danh đệ tử, sau đó đạt được ân sư chỉ điểm cùng tâm pháp rất tốt, bởi vậy môn Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh này càng thêm không được người chào đón, thường thường bị người lướt qua thì dừng lại, cảm giác khó có thể tu luyện liền vứt.

Đem môn tâm pháp này cường hành tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, Giang Nam tuyệt đối là đệ nhất nhân trong ngàn vạn năm qua!

Người khác tu luyện Khổng Tước Minh Vương Kinh khó khăn trọng trọng, nhưng đối với hắn mà nói lại thật không phải là khó khăn.

Khổng Tước Minh Vương Kinh tuy cực kỳ cao thâm, nhưng mà nó bao hàm tri thức giải thích, cũng không vượt qua phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, mà là ở bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh bao quát.

Cũng tức là nói, vô luận Khổng Tước Minh Vương Kinh khó có thể tu luyện đến cỡ nào, chỉ cần cảnh giới của Ma Ngục Huyền Thai Kinh đến rồi, Giang Nam liền có thể rất nhanh đem Khổng Tước Minh Vương Kinh tăng

lên tới cảnh giới đồng nhất!

Mặt khác hết thảy công pháp, chỉ cần không có nhảy ra phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hết thảy cũng như thế!

Nói một cách khác, cho dù những người khác ý thức được chỗ tốt của Khổng Tước Minh Vương Kinh, chuyên tâm tu luyện môn công pháp này, cũng sẽ không ở trong thời gian ngắn đạt tới loại độ cao này như Giang Nam, ngược lại tốn thời gian, được không bù mất.

Giờ phút này Giang Nam còn không biết mình phạm vào nhiều người tức giận, Kim Nguyên Lực trong thể nội hắn cuồn cuộn mà đến, cơ hồ đưa hắn xé thành mảnh vỡ, cũng may hắn đã đột phá nhân thể cực hạn, tu thành thân thể Thần Thông, thân hình cường hoành, có thể trấn áp Kim Nguyên Lực ở thể nội bạo tăng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 121: Thấy Tốt Thì Lấy. (2)

Càng thêm mấu chốt chính là, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí chính là tâm pháp cấp bậc Thần Phủ do Lạc Hoa Âm sáng chế, cấp bậc cực cao, có thể nói gần với Tông chủ nhất mạch, tu luyện môn công pháp này cần đại lượng nguyên lực, cho dù Kim Nguyên Lực vọt tới cực kỳ khổng lồ, nhưng hết thảy đều bị Đại Ngũ Hành Kiếm Khí luyện hóa.

Đại Ngũ Hành Kiếm Khí điên cuồng vận chuyển, như một cái vòng xoáy, đem Kim Nguyên Lực cuồn cuộn hấp thu, hóa thành kiếm khí.

Nửa ngày sau, Tây Nhạc Kiếm Khí của hắn đã có chút thành tựu, kiếm khí càng ngày càng sắc bén, càng ngày càng uy mãnh, ba ngày qua đi, Tây Nhạc Kiếm Khí của hắn dần dần hóa thành một đạo Kiếm Phong dài đến bốn năm trượng màu trắng, cứng rắn vô đối, không có gì không phá.

Giang Nam lập tức đình chỉ tu luyện Tây Nhạc Kiếm Khí, ngược lại hấp thu Mộc Nguyên Lực, tu luyện Đông Nhạc Kiếm Khí, Mộc Nguyên Lực cùng Kim Nguyên Lực sắc bén bá đạo bất đồng, loại nguyên lực này chất chứa sinh cơ bừng bừng, một kiếm đâm tới, thanh sơn lục thủy, cây cối thanh thúy tươi tốt, bừng bừng sinh cơ đập vào mặt, ở lúc đối thủ cảm nhận được vô hạn sinh cơ mỹ diệu như thế, lặng yên mang đi tánh mạng đối phương.

Đông Nhạc Kiếm Khí có tiểu thành, hắn rốt cục bắt đầu hấp thu Địa Từ Nguyên Lực, đem Địa Từ Nguyên Lực hóa thành Trung Nhạc Kiếm Khí.

Địa Từ Nguyên Lực vô cùng trầm trọng, hoàng phốc phốc một mảnh, như là đất vàng Đại Địa, mà sau khi luyện thành Trung Nhạc Kiếm Khí, đạo kiếm khí này không giống như là kiếm, phản phất giống như là một căn đồng trụ đội trời đạp đất, phương thức công kích cũng không phải đâm gọt bổ chém, mà là áp, nện, hung hăng nện, hung hăng trấn áp, đem hết thảy áp chế,

sau đó đạp nát!

- Ồ? Ba loại kiếm khí của ta đều đã luyện thành?

Đột nhiên Giang Nam từ trong tu luyện tỉnh lại, chỉ cảm thấy tiếp tục hấp thu các loại nguyên lực, cũng không cách nào tăng lên uy lực của Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, thầm nghĩ:

- Mới qua chín ngày thời gian, còn có hai mươi mốt ngày ta mới có thể bị truyền ra đại điện, khó được tới một lần, không thể lãng phí.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngũ Hành nguyên khí tạo thành ngũ luân mặt trời kia như trước cao cao treo trên không trung, cho dù bị rất nhiều đệ tử Thánh tông hấp thu nguyên khí, nhưng như cũ không thấy giảm bớt chút nào, trong nội tâm đột nhiên bay lên một ý niệm trong đầu:

- Mi tâm của ta có Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, đều là Hỏa Nguyên Lực cùng Thủy Nguyên Lực tinh thuần nhất, nhưng mà quá nhỏ, chỉ là một giọt nước cùng một ngọn lửa nho nhỏ. Hiện tại còn thừa lại một thời gian ngắn, không bằng ta rút ra Thủy Hỏa Nguyên Lực bên trong Nguyên Khí Đại Điện, rót vào bên trong thần thủy thần hỏa.

Hắn nghĩ đến liền làm, lập tức lần nữa thúc dục Khổng Tước Minh Vương Kinh, thi triển Bảo Bình Ấn, đối với Hỏa Nguyên Lực trên không trung kia tạo thành Kiêu Dương mãnh liệt hấp, Hỏa Nguyên Lực cuồn cuộn mà đến, điên cuồng dũng mãnh vào thể nội hắn, lập tức bị hắn rót vào bên trong Đâu Suất Thần Hỏa.

Tuy Đâu Suất Thần Hỏa rất nhỏ, tương đương với một ánh nến, nhưng mà dung lượng lại hết sức kinh người, vô luận bao nhiêu Hỏa Nguyên Lực rót vào thủy chung cũng không trông thấy lớn lên.

Giang Nam ngồi xuống chính là mười ngày, Kiêu Dương của Nguyên Khí Đại Điện kia nhỏ đi một vòng, đóa thần hỏa này mới miễn cưỡng trưởng thành tí xíu.

Thậm chí trong khoảng thời gian này, hắn không ngừng thúc dục ấn pháp của Khổng Tước Minh Vương Kinh, thế cho nên thần niệm của mình lại nhảy vọt tiến bộ, nguyên bản bảo bình lớn nhỏ như vại nước, giờ phút này biến thành vạc nước cỡ lớn, dẫn dắt Hỏa Nguyên Lực thêm nữa...!

- Lại hấp thu xuống dưới, đoán chừng không được bao lâu Hỏa Nguyên Lực bên trong Nguyên Khí Đại Điện liền bị ta hút sạch, làm người phải phúc hậu, chi bằng cho người đến sau cơ hội tu luyện, không thể làm tuyệt.

Giang Nam nghĩ tới đây, lúc này đem Bảo Bình Ấn nhắm ngay Thủy Nguyên Lực hóa thành Kiêu Dương xanh thẳm, lại là một hồi mãnh liệt hấp.

Chất lượng U Minh Thần Thủy xa xa không kịp Đâu Suất Thần Hỏa, đạt được Thủy Nguyên Lực tuôn ra mà đến bổ dưỡng, tốc độ phát triển so với Đâu Suất Thần Hỏa nhanh chóng rất nhiều, sáu bảy ngày trôi qua, liền từ một giọt bọt nước biến thành một đóa thủy hoa nho nhỏ.

- Lam sư bá, việc lớn không tốt rồi!

Bên ngoài Nguyên Khí Đại Điện, Lam Sơn đạo nhân đang nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên chỉ thấy một gã Thánh tông đệ tử bị truyền ra đại điện, sắc mặt sợ hãi, như là đã gặp quỷ, vội vàng kêu lên:

- Sư bá, trong đại điện đến một vị thiếu niên, không biết là cái địa vị gì, thần niệm cường hoành đến khủng bố, Hỏa Nguyên Lực của Thánh tông chúng ta bị hắn hấp thu thiếu đi hai ba thành!

Sắc mặt Lam Sơn đạo nhân kịch biến:

- Thiếu đi ba thành Hỏa Nguyên Lực? Ngũ đại nguyên lực bên trong Nguyên Khí Đại Điện ta, là Thánh tông mấy chục vạn năm vất vất vả vả bồi dưỡng được đến, thoáng cái thiếu đi ba thành, cái kia còn chịu nổi sao? Chẳng lẽ là Đại Ma Đầu trong hư không, vụng trộm chui vào trong Nguyên Khí Đại Điện của Thánh tông ta?

Tên Thánh tông đệ tử kia kêu khổ nói:

- Sư bá, ngươi nhanh đi vào, giờ phút này thiếu niên kia đang hấp thu Thủy Nguyên Lực!

Lam Sơn đạo nhân bị hù đến hồn bất phụ thể, nếu nguyên lực bên trong Nguyên Khí Đại Điện bị người cướp sạch không còn, như vậy tội của hắn có thể to lắm, tuy không đến mức giết hắn đi, nhưng trấn áp trăm ngàn năm là nhất định được!

Ở bên trong Nguyên Khí Đại Điện, thần niệm của Giang Nam tiến nhanh, tốc độ dẫn dắt Thủy Nguyên Lực cũng so lúc trước nhanh chóng rất nhiều, Thủy Nguyên Lực biến thành Kiêu Dương xanh thẳm cũng rút lại một vòng.

- Làm người phải phúc hậu, ta vẫn là điểm đến là dừng a.

Giang Nam tán đi Bảo Bình Ấn, ngẩng đầu lưu luyến nhìn năm đại cầu nguyên lực trên không trung, thầm nghĩ:

- Đáng tiếc, tu vi của ta chưa đủ, không cách nào thi triển Thần Thông đem nguyên lực khác luyện thành bảo vật cùng loại như Đâu Suất Thần Hỏa, nếu không liền có thể đem ngũ đại nguyên lực này bắt đi một phần. . .

Hắn tâm niệm vừa động, lập tức bị truyền ra đại điện.

Giang Nam chân trước ly khai, Lam Sơn đạo nhân chân sau tức đến, đạo nhân này tức sùi bọt mép, đằng đằng sát khí, khí thế khủng bố trấn áp hết thảy, vừa mới tiến đến, liền đem tất cả đệ tử đang tu luyện ép tới nằm sấp trên mặt đất, không cách nào nhúc nhích!

- Cái ma đầu kia ở đâu?

Lam Sơn đạo nhân gào thét.

- Hồi bẩm sư bá, ma đầu kia vừa đi. . .

Trong đó một gã đệ tử tu vi cao thâm nhất, nơm nớp lo sợ nói:

- Sư bá, người nọ giống như không phải ma đầu mà là đệ tử Thánh tông

ta, ta xem hắn tu luyện hình như là Ngũ Nhạc Kiếm Khí, lại có chút xen lẫn hương vị Ngũ Hành Kiếm Khí. . .

- Ngũ Nhạc Kiếm Khí, lại có hương vị Ngũ Hành Kiếm Khí, chẳng lẽ là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của Lạc sư muội?

Lam Sơn đạo nhân nghĩ tới đây, lập tức nhớ lại bộ dáng Giang Nam, tức giận đến dựng râu trừng mắt, lập tức chán nản nói:

- Được rồi, nếu ta đuổi theo đem tiểu tử kia giáo huấn một lần, Lạc sư muội nhất định sẽ đem ta giáo huấn một lần, ta đánh không lại nàng, bất quá đôi thầy trò này ăn không hết còn cất vào túi, quyết không thể khiến bọn hắn sống yên ổn, ta liền đi bẩm báo chưởng giáo sư huynh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 122: Cùng Nhau Tắm Rửa. (1)

Tông Chủ phong, Tịch Ứng Tình cười mỉm tiếp đãi Lam Sơn đạo nhân, tay nâng một ly trà thơm, im lặng đợi Lam Sơn đạo nhân cáo trạng xong, lúc này mới lẳng lặng nói:

- Sư huynh, Giang Nam kia có từng trái với quy củ không?

Lam Sơn đạo nhân giật mình, tinh tế nghĩ nghĩ, lắc đầu nói:

- Này cũng chưa từng.

- Đã chưa từng trái với quy củ, như vậy hắn liền chưa từng sai, hắn chưa từng sai, ta vì sao phải truy cứu lỗi lầm của hắn?

Tịch Ứng Tình cười cười, nói:

- Lam sư huynh, ngươi cũng không phải không biết tính tình Lạc sư muội, nếu ta thật sự gọi hai người sư đồ nàng răn dạy một trận, trong miệng nàng tuy vâng dạ, nhưng sau khi trở về khẳng định sẽ ở sau lưng ngươi chọc dao găm.

Lam Sơn đạo nhân nhớ tới hành vi ngày bình thường của Lạc Hoa Âm, không khỏi rùng mình một cái, trong nội tâm vẫn còn có chút không cam lòng nói:

- Chưởng giáo, Nguyên Khí Đại Điện tích lũy mấy chục vạn năm mới có được quy mô hôm nay, hôm nay Thủy Hỏa Nguyên Lực bị tiểu tử kia lăn qua lăn lại, liền ném đi hai ba thành, chẳng lẽ liền bỏ qua sao?

Tịch Ứng Tình mỉm cười:

- Sư huynh, chỉ cần là đệ tử Thánh tông ta, cho ai dùng còn không phải

đều là dùng sao? Huống chi, ta xem Giang Nam rất có chừng mực, chỉ lấy hai ba thành, không có tận diệt, đã là hạ thủ lưu tình rồi.

Lam Sơn đạo nhân thấy hắn nói như thế, cũng không tốt nói cái gì nữa, chỉ phải rời đi.

Tịch Ứng Tình tiễn đưa hắn ly khai, thấp giọng cười nói:

- Người đệ tử này của Lạc sư muội, ngược lại thực biết gây chuyện, mới bái nhập Thánh tông ta hơn hai tháng, liền dẫn xuất hai việc đại sự, rất có phong phạm của Lạc sư muội, Dung nhi, mười năm sau, hắn là đối thủ của ngươi, ngươi có lòng tin thắng hắn hay không?

Phía sau hắn, Lệnh Hồ Dung cung kính nói:

- Sư tôn không cần lo lắng, ta sắp giải khai Tử Phủ, tu thành loại Thần Thông thứ nhất, sau này tốc độ tu luyện chỉ biết càng lúc càng nhanh, mười năm sau ta sẽ đứng ở chỗ cao, cúi đầu bao quát hắn, cho hắn biết rõ thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn.

- Không thể khinh thường bất luận kẻ nào.

Tịch Ứng Tình đứng dậy, nói khẽ:

- Trước đó không lâu sư huynh của ngươi Âu Dương Vũ tao ngộ Tinh Nguyệt Ma tông Quân Mộng Ưu, dưới một trận chiến, cũng không có chiếm được bất luận tiện nghi gì. Quân Mộng Ưu mới là Thần Thông tam trọng, sư huynh của ngươi Âu Dương Vũ so với hắn nhiều ra một cảnh giới, có thể thấy được thế gian này nhân tài xuất hiện lớp lớp. Giang Nam Giang Tử Xuyên kia cũng là một hạt giống không sai, tư chất không thể so với ngươi chênh lệch, nếu không phải tính cách hắn có chút nhanh nhẹn, cùng tính tình của ta không hợp, không thể nói trước ta cũng muốn thu hắn làm đệ tử. Dung nhi, ngươi không thể khinh thường hắn, mà phải đem hắn trở thành một cây roi, không ngừng thúc đẩy ngươi tiến bộ, tăng lên! Minh bạch chưa?

Trong lòng Lệnh Hồ Dung căng thẳng, khom người đồng ý.

- Dung nhi, ngươi tích lũy quá hùng hậu, Tử Phủ rất khó mở ra, thậm chí so với mấy vị sư huynh của ngươi đều muốn khó khăn rất nhiều, tương lai thành tựu của ngươi tất nhiên sẽ vượt qua bọn hắn.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Mở ra Tử Phủ, chính là thời điểm ngươi ngư dược thành Long!

…..

- Không hổ là đồ nhi của ta!

Đỉnh Lãnh Tụ phong, Lạc Hoa Âm nghe được Giang Nam đề cập sự tình Nguyên Khí Đại Điện, không khỏi đối với phong cách xử sự của hắn có chút khen ngợi, cười nói:

- Ngươi không có đem Nguyên Khí Đại Điện chuyển không, cái này rất đúng, Lãnh Tụ phong chúng ta làm người phúc hậu, làm việc phúc hậu, lần này ngươi làm việc rất có phong thái của vi sư năm đó. Bất quá ngươi muốn đạt được chân tủy xử sự làm người của vi sư, còn cần học tập nhiều hơn.

- Đệ tử đời này có thể được một phần của ân sư, cũng đã là vạn hạnh rồi.

Giang Nam cười nói.

Lạc Hoa Âm tâm hoa nộ phóng, cười khanh khách nói:

- Không hổ là người đọc sách, nói chuyện so với người khác êm tai. Đúng rồi, hôm nay ngươi tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, không cần vội vã đi đột phá, vẫn là suy nghĩ trước một chút, sau khi tu thành Thần Luân, ngươi đến tột cùng muốn luyện tám chủng công pháp nào?

- Tu luyện công pháp gì?

Giang Nam giật mình, Thần Thông cảnh có tất cả bát trọng, mỗi tu thành một môn công pháp sẽ gia tăng một đạo Thần Luân, nhiều ra một loại Thần Thông, tám đạo Thần Luân, chính là tám chủng công pháp.

Hắn đang biết công pháp khoảng chừng gần 600 chủng, nhưng lại không thể đem tất cả công pháp hết thảy tu luyện một lần, hôm nay hắn tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, sắp đụng chạm đến cảnh giới Thần Luân, hoàn toàn chính xác nên suy nghĩ một chút con đường tương lai đi như thế nào.

- Lựa chọn công pháp càng cường, thành tựu tương lai càng lớn.

Lạc Hoa Âm nghiêm mặt nói:

- Năm đó Vi sư chính là chọn sai công pháp, thế cho nên về sau tu vi cảnh giới so với chưởng giáo thấp đi một tí, bị nhốt ở phía trên Đạo Đài cảnh. Nếu không phải về sau ta có cơ hội, đem đủ loại công pháp thông hiểu đạo lí, đem công pháp bất đồng kết hợp, tự nghĩ ra công pháp, chỉ sợ suốt đời cũng không thể đột phá đến Thần Phủ cảnh. Dù vậy, ta vẫn là so với chưởng giáo kém một bậc.

Nàng đem Ngũ Hành Kiếm Khí cùng Ngũ Nhạc Kiếm Khí dung hợp, luyện thành Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, Ngũ Hành Kiếm Khí cùng Ngũ Nhạc Kiếm Khí đều là công pháp cấp bậc Đạo Đài, chỉ có thể tu luyện đến Đạo Đài cảnh, nhưng sau khi dung hợp khai sáng ra Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, liền có thể tu luyện đến Thần Phủ cảnh!

Trong nội tâm Giang Nam đối với nàng cực kỳ khâm phục, Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo Chí Tôn, tu luyện chính là tâm pháp tốt nhất Thánh tông, đạt được bồi dưỡng tốt nhất, cái tài nguyên gì tùy ý hắn sử dụng, dù vậy, Lạc Hoa Âm so với nhân vật như vậy chỉ kém một bậc, có thể nghĩ vị mỹ nữ sư phó kia của mình thiên phú đến tột cùng cao bao nhiêu!

- Vi sư tự nhiên còn có tâm pháp Thần Phủ cảnh khác có thể truyền thụ cho ngươi, bất quá nếu ngươi đem tâm pháp của ta hết thảy học một lần, đây chẳng phải là trở thành Lạc Hoa Âm thứ hai sao?

Lạc Hoa Âm lạnh nhạt nói:

- Đệ tử Tông Chủ phong, đều là chưởng giáo sư huynh truyền thụ, phải tu

luyện công pháp cao nhất Huyền Thiên Thánh tông, bởi vậy dạy ra đệ tử cơ hồ đều là một cái mô hình khắc đi ra. Nhưng phong cách xử sự của vi sư cùng chưởng giáo không giống, hắn là dạy bảo đâu ra đấy, ta hết lần này tới lần khác là bỏ mặc phát triển, bởi vậy đến tột cùng muốn học công pháp gì, còn cần chính ngươi đến quyết định.

Giang Nam lâm vào trầm tư, Lạc Hoa Âm nói không sai, thật sự là hắn không có khả năng dựa theo đường đi của Lạc Hoa Âm tu luyện, mà là muốn đi ra lộ của chính mình!

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh chính là cơ sở hết thảy công pháp của ta, bởi vậy Ma Ngục Huyền Thai Kinh phải chiếm cứ một đạo Thần Luân. Về phần đủ loại công pháp Thần Thông khác, hết thảy đều là phụ thuộc Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Chương 123: Cùng Nhau Tắm Rửa. (2)

Ngoại trừ Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hắn còn học được tất cả công pháp lớn nhỏ tổng cộng kỳ 600 chủng, trong đó kể cả Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, cùng Lạc Hoa Âm truyền Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Bất quá những công pháp này đều chưa từng nhảy ra phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cũng tức là nói, chỉ cần tu thành môn công pháp Ma Ngục Huyền Thai Kinh này, hắn liền có thể đem đủ loại Thần Thông khác hết thảy diễn biến đi ra, thi triển đi ra, không cần tu luyện Thần Luân khác nữa!

- Nếu như không cách nào tìm được pháp môn nhảy ra phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chẳng phải là nói, ta chỉ có thể luyện ra một đạo Thần Luân, bị nhốt ở Thần Thông cảnh, vĩnh viễn không cách nào tiến vào Đạo Đài cảnh?

Giang Nam nghĩ tới đây trong lòng nghiêm nghị nói:

- Sư tôn, nếu ta chỉ tu một môn công pháp, có thể tu đến Đạo Đài cảnh hay không?

- Chỉ tu một môn công pháp?

Lạc Hoa Âm khẽ nhíu mày, tinh tế suy tư:

- Ta xác thực từng nghe nói qua, có người chỉ tu một môn công pháp, cũng lấy được thành tựu cực cao, bởi vì chỉ tu một môn, pháp lực cùng Thần Thông đều vô cùng tinh thuần, tất cả pháp lực đều chất chứa ở bên trong một đạo Thần Luân, cho nên uy lực cực kỳ kinh người. Bất quá loại người này ít càng thêm ít, hơn nữa bởi vì chỉ tu luyện một môn công pháp, pháp lực so với tu sĩ có tám đạo Thần Luân khá thấp, thường thường không cách nào

thuận lợi tu thành Đạo Đài. Đại đa số người tu luyện vẫn là tu luyện tám chủng công pháp, tu thành tám đạo Thần Luân, tuy pháp lực phân tán, còn có chút không đủ tinh thuần, nhưng tám đạo Thần Luân pháp lực thêm cùng một chỗ liền muốn hơn đơn tu một môn công pháp, tự nhiên lúc đột phá Đạo Đài cảnh càng thêm dễ dàng.

- Cũng tức là nói, chỉ tu một môn công pháp, chỉ luyện một đạo Thần Luân, là có thể thực hiện rồi hả?

Giang Nam con mắt sáng ngời hỏi.

Lạc Hoa Âm gật đầu, có chút không yên lòng nói:

- Tuy nói có thể thực hiện, nhưng đột phá đến Đạo Đài cảnh gặp phải khó khăn thật lớn, hơn nữa, mỗi đột phá nhất trọng Đạo Đài khó khăn liền gia tăng rất nhiều! Đạo Đài cảnh cũng có bát đại cảnh giới, Linh Đài cảnh, Dao Đài cảnh, Liên Đài cảnh, Đạo Đài cảnh, Huyền Đài cảnh, Thần Đài cảnh, Sinh Tử Đài cảnh, Thất Bảo Đài cảnh, lúc tu luyện đến Sinh Tử Đài cảnh không phải sinh thì tử, nếu chỉ tu một môn Thần Thông chỉ sợ không cách nào đột phá cái cảnh giới này, càng đừng đề cập Thất Bảo Đài cảnh đằng sau rồi! Tử Xuyên, vi sư khuyên ngươi vẫn là bỏ ý niệm này đi, thành thành thật thật tu luyện tám chủng công pháp, lúc Đạo Đài cảnh sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Trong nội tâm Giang Nam cười khổ một tiếng, thầm nghĩ:

- Ta cũng muốn tu luyện tám chủng Thần Thông, chỉ tiếc đến nay mới thôi còn chưa gặp được tâm pháp có thể cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh sánh vai. Có thể nhảy ra phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, như vậy nhất định là công pháp cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh đồng cấp bậc, loại Kinh Điển này tới nơi nào để tìm?

- Ngoan đồ nhi, vi sư muốn đi tắm rửa, muốn cùng một chỗ hay không?

Thanh âm tràn ngập mị hoặc của Lạc Hoa Âm đột nhiên truyền đến,

nghiêng đầu nhìn xem hắn, đánh gãy hắn trầm tư, cười hì hì nói.

- Cùng nhau tắm rửa, tắm uyên ương?

Trong đầu Giang Nam lập tức xuất hiện tình hình mình thay La Thanh rèn luyện thân thể.

Chân khí của hắn đem mỗi một chỗ của thân thể thiếu nữ đều dò xét được rành mạch, lông tóc tất hiện, thân nữ tính thể đối với hắn không còn có bí mật đáng nói, theo lý mà nói sẽ không lại đối với thân thể nữ nhân hiếu kỳ, bất quá nghe được lời này của Lạc Hoa Âm, lại làm cho hắn huyết mạch bành trướng, tưởng tượng ra tình hình kiều diễm cùng mỹ nữ sư phó tắm chung một trì.

Thậm chí, bụng của hắn cũng trở nên nóng hổi, tựa hồ Đâu Suất Thần Hỏa nung khô đan điền của hắn, đem đan điền của hắn hóa thành một bếp lò cực lớn.

Lạc Hoa Âm cười cười, một đầu dây lưng lụa bị nhẹ nhàng kéo xuống dưới, tiện tay vứt trên mặt đất, bước chân liên tục hướng Ngọc Thanh trì đi đến, cười nói:

- Ngoan đồ nhi, vi sư ở bên trong chờ ngươi

- Đợi…

Giang Nam cúi thân xuống, muốn nhặt dây lưng này lên, nhắc tới phía dưới, vậy mà không có thể nâng dây lưng lụa này, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, hắn giờ phút này bên trong thân hình chất chứa lực lượng sớm đã siêu việt một Long mười Tượng chi lực, tu thành thân thể Thần Thông, thậm chí ngay cả một dây lưng của Lạc Hoa Âm cũng không thể cầm lấy, có thể thấy được dây lưng này sức nặng là kinh người bực nào!

- Đây là pháp bảo sư tôn luyện chế a, nếu không như thế nào sẽ nặng như vậy?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, dục hỏa trong nội tâm lập tức không cánh mà bay, chính mình ngay cả một dây lưng của mỹ nữ sư phó cũng nhặt không lên, đi vào tắm uyên ương tuyệt đối là đưa dê vào miệng cọp, có đi vô hồi!

- Sư tôn, ngài muốn trâu già ăn cỏ non sao? Đệ tử thuở nhỏ khổ đọc sách thánh hiền, biết rõ đại đạo lý nam nữ thụ thụ bất thân!

Giang Nam hiên ngang lẫm liệt, đứng ở bên ngoài Ngọc Thanh trì cao giọng nói:

- Dùng thân thể đệ tử, còn chưa đủ cho sư tôn nhét kẽ răng, thoáng kẹp lấy, đệ tử sẽ gãy đi

- Xú tiểu tử!

Sau Dục liêm một đạo chưởng lực đột nhiên truyền đến, ba một tiếng đánh vào trên người Giang Nam:

- Học ba hoa, ngay cả vi sư cũng dám đùa giỡn!

Đỉnh núi Lãnh Tụ phong, các thiếu nữ như là bướm trắng bay tới, lại vào lúc này chỉ thấy một bóng người giống như sao băng từ trong Thúy Vân Cung bị đập bay, hướng dưới núi nghiêng nghiêng rơi đi.

Một thiếu nữ mắt sắc, hoảng sợ nói:

- Hình như là Đại sư huynh bị người đuổi xuống núi rồi!

- Người nào to gan như vậy, ngay cả Đại sư huynh của chúng ta cũng dám đánh?

Các thiếu nữ lòng đầy căm phẫn, nhao nhao sát quyền mài chưởng.

Thúy Thúy cười từ trong nội cung đi tới, thấp giọng nói:

- Dám đánh Đại sư huynh, tự nhiên là Phong chủ rồi. Phong chủ mời Đại

sư huynh cùng nhau tắm rửa, Đại sư huynh nói Phong chủ trâu già gặm cỏ non, sau đó liền bị Phong chủ đập bay.

- Đại sư huynh thật sự là chính nhân quân tử, không hổ là người đọc sách.

Các thiếu nữ cười nói:

- Hắn chưa tiến vào vẫn là tốt, chỉ là bị đập bay mà thôi, nếu theo Phong chủ cùng một chỗ tiến vào, vậy thì sẽ nếm mùi đau khổ rồi, tuyệt đối sẽ bị Phong chủ treo ngược lên đau nhức đánh một trận, sau đó sẽ bị Phong chủ ở trên người treo chữ viết "Ta là sắc lang", treo ở trên sơn môn Thánh tông! Lần trước Hỏa Vân phong Hiểu Nguyệt sư thúc bởi vì dùng Thần Thông trộm xem chúng ta tắm rửa, Phong chủ liền đem hắn xử trí như vậy đấy. . .

- Đông Nhạc Kiếm Khí!

Trong rừng cây Lãnh Tụ phong, Giang Nam ngón trỏ điểm đi, một đạo thanh sắc kiếm khí Xùy~~ một tiếng kích bắn mà ra, dài đến bảy trượng, hình như sơn loan, khắp núi xanh tươi, cách mộc tùng sinh, sinh cơ bừng bừng.

P/s: Mấy chươgn trước có nói đồ đệ của Tịch Ứng Tình là Lệnh Hồ Khang, đến chương này lại nói là Lệnh Hồ Dung, không rõ là text sai hay tác giả nhầm, cứ tạm để là Lệnh Hồ Dung đã, có gì sửa lại sau.

Tông Chủ phong, Tịch Ứng Tình cười mỉm tiếp đãi Lam Sơn đạo nhân, tay nâng một ly trà thơm, im lặng đợi Lam Sơn đạo nhân cáo trạng xong, lúc này mới lẳng lặng nói:

- Sư huynh, Giang Nam kia có từng trái với quy củ không?

Lam Sơn đạo nhân giật mình, tinh tế nghĩ nghĩ, lắc đầu nói:

- Này cũng chưa từng.

- Đã chưa từng trái với quy củ, như vậy hắn liền chưa từng sai, hắn chưa

từng sai, ta vì sao phải truy cứu lỗi lầm của hắn?

Tịch Ứng Tình cười cười, nói:

- Lam sư huynh, ngươi cũng không phải không biết tính tình Lạc sư muội, nếu ta thật sự gọi hai người sư đồ nàng răn dạy một trận, trong miệng nàng tuy vâng dạ, nhưng sau khi trở về khẳng định sẽ ở sau lưng ngươi chọc dao găm.

Lam Sơn đạo nhân nhớ tới hành vi ngày bình thường của Lạc Hoa Âm, không khỏi rùng mình một cái, trong nội tâm vẫn còn có chút không cam lòng nói:

- Chưởng giáo, Nguyên Khí Đại Điện tích lũy mấy chục vạn năm mới có được quy mô hôm nay, hôm nay Thủy Hỏa Nguyên Lực bị tiểu tử kia lăn qua lăn lại, liền ném đi hai ba thành, chẳng lẽ liền bỏ qua sao?

Tịch Ứng Tình mỉm cười:

- Sư huynh, chỉ cần là đệ tử Thánh tông ta, cho ai dùng còn không phải đều là dùng sao? Huống chi, ta xem Giang Nam rất có chừng mực, chỉ lấy hai ba thành, không có tận diệt, đã là hạ thủ lưu tình rồi.

Lam Sơn đạo nhân thấy hắn nói như thế, cũng không tốt nói cái gì nữa, chỉ phải rời đi.

Tịch Ứng Tình tiễn đưa hắn ly khai, thấp giọng cười nói:

- Người đệ tử này của Lạc sư muội, ngược lại thực biết gây chuyện, mới bái nhập Thánh tông ta hơn hai tháng, liền dẫn xuất hai việc đại sự, rất có phong phạm của Lạc sư muội, Dung nhi, mười năm sau, hắn là đối thủ của ngươi, ngươi có lòng tin thắng hắn hay không?

Phía sau hắn, Lệnh Hồ Dung cung kính nói:

- Sư tôn không cần lo lắng, ta sắp giải khai Tử Phủ, tu thành loại Thần

Thông thứ nhất, sau này tốc độ tu luyện chỉ biết càng lúc càng nhanh, mười năm sau ta sẽ đứng ở chỗ cao, cúi đầu bao quát hắn, cho hắn biết rõ thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn.

- Không thể khinh thường bất luận kẻ nào.

Tịch Ứng Tình đứng dậy, nói khẽ:

- Trước đó không lâu sư huynh của ngươi Âu Dương Vũ tao ngộ Tinh Nguyệt Ma tông Quân Mộng Ưu, dưới một trận chiến, cũng không có chiếm được bất luận tiện nghi gì. Quân Mộng Ưu mới là Thần Thông tam trọng, sư huynh của ngươi Âu Dương Vũ so với hắn nhiều ra một cảnh giới, có thể thấy được thế gian này nhân tài xuất hiện lớp lớp. Giang Nam Giang Tử Xuyên kia cũng là một hạt giống không sai, tư chất không thể so với ngươi chênh lệch, nếu không phải tính cách hắn có chút nhanh nhẹn, cùng tính tình của ta không hợp, không thể nói trước ta cũng muốn thu hắn làm đệ tử. Dung nhi, ngươi không thể khinh thường hắn, mà phải đem hắn trở thành một cây roi, không ngừng thúc đẩy ngươi tiến bộ, tăng lên! Minh bạch chưa?

Trong lòng Lệnh Hồ Dung căng thẳng, khom người đồng ý.

- Dung nhi, ngươi tích lũy quá hùng hậu, Tử Phủ rất khó mở ra, thậm chí so với mấy vị sư huynh của ngươi đều muốn khó khăn rất nhiều, tương lai thành tựu của ngươi tất nhiên sẽ vượt qua bọn hắn.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Mở ra Tử Phủ, chính là thời điểm ngươi ngư dược thành Long!

…..

- Không hổ là đồ nhi của ta!

Đỉnh Lãnh Tụ phong, Lạc Hoa Âm nghe được Giang Nam đề cập sự tình Nguyên Khí Đại Điện, không khỏi đối với phong cách xử sự của hắn có chút khen ngợi, cười nói:

- Ngươi không có đem Nguyên Khí Đại Điện chuyển không, cái này rất đúng, Lãnh Tụ phong chúng ta làm người phúc hậu, làm việc phúc hậu, lần này ngươi làm việc rất có phong thái của vi sư năm đó. Bất quá ngươi muốn đạt được chân tủy xử sự làm người của vi sư, còn cần học tập nhiều hơn.

- Đệ tử đời này có thể được một phần của ân sư, cũng đã là vạn hạnh rồi.

Giang Nam cười nói.

Lạc Hoa Âm tâm hoa nộ phóng, cười khanh khách nói:

- Không hổ là người đọc sách, nói chuyện so với người khác êm tai. Đúng rồi, hôm nay ngươi tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, không cần vội vã đi đột phá, vẫn là suy nghĩ trước một chút, sau khi tu thành Thần Luân, ngươi đến tột cùng muốn luyện tám chủng công pháp nào?

- Tu luyện công pháp gì?

Giang Nam giật mình, Thần Thông cảnh có tất cả bát trọng, mỗi tu thành một môn công pháp sẽ gia tăng một đạo Thần Luân, nhiều ra một loại Thần Thông, tám đạo Thần Luân, chính là tám chủng công pháp.

Hắn đang biết công pháp khoảng chừng gần 600 chủng, nhưng lại không thể đem tất cả công pháp hết thảy tu luyện một lần, hôm nay hắn tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, sắp đụng chạm đến cảnh giới Thần Luân, hoàn toàn chính xác nên suy nghĩ một chút con đường tương lai đi như thế nào.

- Lựa chọn công pháp càng cường, thành tựu tương lai càng lớn.

Lạc Hoa Âm nghiêm mặt nói:

- Năm đó Vi sư chính là chọn sai công pháp, thế cho nên về sau tu vi cảnh giới so với chưởng giáo thấp đi một tí, bị nhốt ở phía trên Đạo Đài cảnh. Nếu không phải về sau ta có cơ hội, đem đủ loại công pháp thông hiểu đạo lí, đem công pháp bất đồng kết hợp, tự nghĩ ra công pháp, chỉ sợ suốt đời cũng không thể đột phá đến Thần Phủ cảnh. Dù vậy, ta vẫn là so với chưởng giáo

kém một bậc.

Nàng đem Ngũ Hành Kiếm Khí cùng Ngũ Nhạc Kiếm Khí dung hợp, luyện thành Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, Ngũ Hành Kiếm Khí cùng Ngũ Nhạc Kiếm Khí đều là công pháp cấp bậc Đạo Đài, chỉ có thể tu luyện đến Đạo Đài cảnh, nhưng sau khi dung hợp khai sáng ra Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, liền có thể tu luyện đến Thần Phủ cảnh!

Trong nội tâm Giang Nam đối với nàng cực kỳ khâm phục, Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo Chí Tôn, tu luyện chính là tâm pháp tốt nhất Thánh tông, đạt được bồi dưỡng tốt nhất, cái tài nguyên gì tùy ý hắn sử dụng, dù vậy, Lạc Hoa Âm so với nhân vật như vậy chỉ kém một bậc, có thể nghĩ vị mỹ nữ sư phó kia của mình thiên phú đến tột cùng cao bao nhiêu!

- Vi sư tự nhiên còn có tâm pháp Thần Phủ cảnh khác có thể truyền thụ cho ngươi, bất quá nếu ngươi đem tâm pháp của ta hết thảy học một lần, đây chẳng phải là trở thành Lạc Hoa Âm thứ hai sao?

Lạc Hoa Âm lạnh nhạt nói:

- Đệ tử Tông Chủ phong, đều là chưởng giáo sư huynh truyền thụ, phải tu luyện công pháp cao nhất Huyền Thiên Thánh tông, bởi vậy dạy ra đệ tử cơ hồ đều là một cái mô hình khắc đi ra. Nhưng phong cách xử sự của vi sư cùng chưởng giáo không giống, hắn là dạy bảo đâu ra đấy, ta hết lần này tới lần khác là bỏ mặc phát triển, bởi vậy đến tột cùng muốn học công pháp gì, còn cần chính ngươi đến quyết định.

Giang Nam lâm vào trầm tư, Lạc Hoa Âm nói không sai, thật sự là hắn không có khả năng dựa theo đường đi của Lạc Hoa Âm tu luyện, mà là muốn đi ra lộ của chính mình!

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh chính là cơ sở hết thảy công pháp của ta, bởi vậy Ma Ngục Huyền Thai Kinh phải chiếm cứ một đạo Thần Luân. Về phần đủ loại công pháp Thần Thông khác, hết thảy đều là phụ thuộc Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 124: Thân Thể Thần Thông. (1)

- Tây Nhạc Kiếm Khí!

Hắn dựng thẳng lên ngón áp út, một đạo kim quang hóa thành Hoa Sơn lồng lộng, tư thế hào hùng, âm vang rung động, như là sắt thép hồng lưu, tịch quyển hết thảy, sát khí trùng thiên.

Đột nhiên lại có một căn đồng thau y hệt Trụ Tử bay lên trời, đây là Trung Nhạc Kiếm Khí, trầm trọng như núi, trầm trọng vô cùng, tựa như chống trời chi trụ!

Lập tức, hắn năm ngón tay mở ra, Ngũ đạo kiếm khí đạt bảy trượng lập loè hào quang đặc biệt, bao lại khoảng cách phạm vi bảy trượng, Ngũ Hành chi lực bộc phát, trong chớp mắt liền hóa thành một ngân cầu lập loè bạch quang, tung hoành thiết cắt, đem hết thảy bên trong kiếm khí cắt lấy!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Trận quả nhiên lợi hại, Ngũ Hành chi lực bộc phát, uy lực nếu so với chỉ một kiếm khí cao hơn không chỉ gấp mười lần!

Giang Nam trì hoãn thu kiếm khí, chỉ cảm thấy Đại Ngũ Hành Kiếm Khí tiêu hao tuy lớn, nhưng đã ở trong phạm vi mình thừa nhận, hắn hao phí một tháng thời gian chuyên tâm tu luyện, tu vi đã có biên độ tăng lên không nhỏ, bước vào Ngoại Cương trung kỳ, theo tu vi từ từ hùng hậu, uy lực của Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cũng càng cường, vận dụng cũng càng như ý.

Không thể không nói, Lạc Hoa Âm tài năng bức người, nếu không có thông minh tài trí bực này, há có thể sáng chế tuyệt học như thế?

- Cù Long Ma Thể!

Giang Nam vừa mới thu Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, lập tức tâm niệm vừa động, chỉ thấy dưới làn da từng khối cơ bắp hở ra, thể hiện ra thân thể dữ

tợn, thậm chí có thể chứng kiến dưới làn da có thành từng mảnh lân phiến rậm rạp, phảng phất trong thể nội hắn có một đầu Ác Long quấn quanh phía trên huyết nhục của hắn!

Đây là hắn từ bên trong Tử Phủ Kê Yêu lấy được ma đạo Thần Thông, Cù Long Ma Thể, một loại thân thể Thần Thông, giờ phút này cũng bị hắn thi triển đi ra, hoàn toàn chính xác Bá Đạo kinh người, để cho hắn chỉ cảm thấy lúc môn công pháp này vận chuyển, lực lượng thể nội mình trọn vẹn bạo tăng nhiều gấp đôi, đạt tới trình độ sáu Long chi lực!

Hắn nguyên bản lực lượng đã đạt tới trình độ ba Long chi lực, có Cù Long Ma Thể, ở dưới vận chuyển liền càng thêm kinh người.

- Cù Long Ma Thể còn không phải Thần Thông cao nhất Ma Môn, Thần Thông như Quân Mộng Ưu tu luyện, tuyệt đối là thân thể Thần Thông đạt trình độ cao nhất trong ma môn, mức độ tăng lên cũng muốn viễn siêu Cù Long Ma Thể!

Giang Nam lần nữa biến đổi tâm pháp, đem Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh thi triển ra, đồng thời thúc dục Kim Thân Bá Thể, La Thiên Pháp Tướng, chỉ thấy thân thể của hắn bắt đầu liên tiếp tăng trưởng, mấy hơi thở thời gian liền hóa thành tiểu cự nhân cao gần một trượng, cương khí hóa thành sáu đôi tay, giơ tay nhấc chân tựa hồ có thể di sơn đảo hải!

Kim Thân Bá Thể cùng La Thiên Pháp Tướng đồng thời thi triển, lực lượng tăng phúc cũng là mạnh đến nỗi kinh người, không chút nào kém hơn Cù Long Ma Thể, thậm chí còn có vượt qua, lưỡng môn công pháp này đều là Thần Thông chính đạo, hợp cùng một chỗ uy lực cũng là thật lớn.

Không chỉ như thế, Kim Thân Bá Thể cùng La Thiên Pháp Tướng tăng lên lực lượng thân thể, đồng dạng đối với tu vi cũng vô cùng có ích, không giống Cù Long Ma Thể chỉ tu luyện thân thể.

- Những công pháp này mỗi một chủng đều có ưu điểm, nếu có thể chỉnh

hợp quy nhất, lại đem Cù Long Ma Thể dung nhập trong đó, lực lượng thêm vào, thực lực của ta liền có thể cùng Thần Thông nhất trọng nhị trọng cường giả chính diện chống lại, mà không cần sử dụng Đại Ngũ Hành Kiếm Khí đánh lén!

Giang Nam vừa mới thúc dục Cù Long Ma Thể, đột nhiên chỉ cảm thấy Cương khí thể nội rối loạn, sáu đầu cương khí biến thành tay keng keng BA~ đứt đoạn, thân hình cũng bắt đầu kịch liệt thu nhỏ lại, cương khí hỗn loạn làm phế phủ của hắn trọng thương, mọi nơi phún dũng mà đi, chấn động đến huyết nhục kinh mạch cốt tủy, cơ hồ muốn đem hắn chấn vỡ!

Giang Nam kêu rên một tiếng, Ma Chung trong đan điền đột nhiên đương một tiếng vang thật lớn, cương khí cuồng bạo lập tức gió êm sóng lặng, trở nên phục tùng xuống.

- Vẫn là không cách nào làm được đồng thời giá lấy bốn loại công pháp, tuy Ma Ngục Huyền Thai Kinh vô cùng thần diệu, có thể diễn biến ra những công pháp này, nhưng giá lấy bốn loại công pháp bất đồng vẫn là quá miễn cưỡng.

Giang Nam bình định cương khí, thở phào một cái, thầm nghĩ:

- Nếu có thể đủ đem Áo Nghĩa những công pháp này triệt để dung nhập đến ở bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, liền không có loại khả năng tẩu hỏa nhập ma này, bất quá dung nhập trong đó, độ khó cơ hồ tương đương với tham khảo bốn loại công pháp, một lần nữa sáng lập một môn Thần Thông, dùng nội tình trước mắt của ta, chỉ sợ vẫn không thể làm được.

Hắn ổn định lại tâm thần, dẫn dắt mặt trời nguyên khí trên không trung cuồn cuộn rót vào quanh thân, Ma Chung trong thể nội trường ô, tiếng nổ không dứt, cùng lúc đó Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy không ngừng rèn luyện thân thể của hắn, trị liệu thương thế vừa rồi tẩu hỏa nhập ma đã bị.

Hắn lại đồng thời thi triển Khổng Tước Minh Vương Kinh, các loại ấn

pháp không ngừng thi triển, tăng cường thần niệm của mình.

Không chỉ như thế, cương khí của hắn thậm chí phóng ra ngoài, hóa thành đủ loại chiêu thức không ngừng diễn luyện, không chỉ có Long Hổ Tượng Lực Quyết, Thần Mộc Chân Khí, Thương Nguyệt Phá Lãng Quyết các loại thế tục võ học, đồng dạng cũng có Lãm Nguyệt Thủ, Kim Thân Pháp Tướng, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí... Thần Thông cấp, Đạo Đài cấp công pháp của Huyền Thiên Thánh tông.

Hắn không ngừng tôi luyện, một môn công pháp diễn luyện một lần liền lập tức đổi một loại, dần dần đem những công pháp này tu luyện tinh thông, để cho mình đối với đủ loại công pháp thể ngộ càng thêm thấu triệt, càng thêm thông hiểu đạo lí.

Những công pháp này chủng loại phồn đa, thiên kì bách quái, có tu luyện tinh thần ý niệm, thần niệm, có tôi luyện thân thể, có thì tăng trưởng tu vi, nếu đổi lại những người khác, chỉ cần tu luyện một loại liền muốn hao phí tinh lực thật lớn, tu luyện năm ba chủng không có hơn vài thập niên khổ tu, mơ tưởng có thành tựu, hơn nữa tu luyện tâm pháp quá nhiều, còn có thể chậm trễ tu vi của mình tiến cảnh.

Nhưng mà Giang Nam dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh làm căn bản, tâm pháp khác đều là thông qua Ma Ngục Huyền Thai Kinh thi triển đi ra, cho nên mới có thể giá lấy phần đông công pháp như thế, như trước đều đâu vào đấy.

Phía trên Ma Chung trong đan điền hắn kia, đủ loại công pháp Áo Nghĩa biến thành đồ án dần dần trở nên càng thêm rõ ràng, có Giao Long bay múa, hổ tượng bôn đằng, Đại Giang đổ, kiếm khí như nhạc, Cù Long quay quanh, Khổng Tước đại Phật, còn có dãy núi cây rừng trùng điệp xanh mướt, nhất phái giang sơn.

Những đồ án này, cơ hồ che kín Ma Chung!

Đồng thời tu luyện nhiều công pháp như vậy mang tới chỗ tốt cũng thật

lớn, một phương diện phong phú kiến thức của hắn, một phương diện khác thực sự là để cho tinh khí thần của hắn không ngừng đạt được rèn luyện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 125: Thân Thể Thần Thông. (2)

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được Ma Chung chấn nổ, trong thanh âm y hệt chuông lớn đại lữ, xen lẫn một thanh âm tượng kinh cực kỳ huyền diệu, như là thần minh đứng ở bên ngoài Cửu Thiên bao quát nhân gian, cao tụng Kinh Điển, truyền thụ đại đạo, lại như là Ma Thần đứng ở dưới địa ngục nhìn lên nhân gian, dùng ma kinh khích lệ người sa đọa, tiếp nhận hắn truyền thừa.

Lại phảng phất là Phật Đà khoanh chân ngồi ở thế giới cực lạc, khẩu trán liên hoa, giảng giải đại cực lạc vô cùng ảo diệu, khích lệ người khổ tu hướng Phật.

Lại phảng phất là có Yêu Thần làm loạn, không phục thiên không phục địa, dùng Vô Thượng yêu kinh dụ dỗ người cùng một chỗ tạo phản làm loạn, lật tung Thiên Thần thống trị.

Còn có Thiên Long ngâm nga, tựa hồ ngâm xướng diệu pháp vô cùng của Long tộc, ca tụng hồn lực hùng vĩ.

Đủ loại thanh âm kỳ lạ tràn ngập bên trong tiếng tụng kinh này, huyền diệu khó giải thích, diệu chi lại diệu, vậy mà để cho Giang Nam phảng phất có một loại đại vui mừng như đắc đạo, khóe miệng chưa phát giác lộ ra mỉm cười.

Khi từng âm thanh vang lên, đủ loại tiếng tụng kinh trong lúc đó biến mất.

Nhưng Giang Nam lại như cũ yên lặng ở bên trong loại cảnh giới huyền diệu này, đáy lòng có một loại pháp quyết kỳ dị lưu chuyển, phảng phất tự nhiên mà xuất hiện trong lòng của hắn, trời sinh đã là như thế.

- Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ! Ta đạo tức Thiên Đạo, ta

pháp phá vạn pháp!

- Vạn pháp đều đủ dùng, vạn pháp đúc nhất pháp, Long Tượng dĩ vi lực, Ngũ Hành làm kiếm khí, Đại Giang chạy Lưu Nguyệt, Cù Long ngọa thân khu, Huyết Thủ hóa Khô Cốt, Lãm Nguyệt nhập ý chí, Kim Thân tố pháp tướng, Thải Phượng đi vào giấc mộng . . .

Đây là nội dung của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, lại một lần nữa xuất hiện ở trong đầu của hắn, bất quá cùng Giang Tuyết truyền lại Ma Ngục Huyền Thai Kinh dần dần có chỗ bất đồng, mà là đem sở học cùng Thần Thông của Giang Nam lúc trước bao dung ở trong đó, dần dần để cho hắn có cảm giác dung hội một lò, đem tất cả công pháp hợp lại làm một!

Thời gian dần trôi qua, Thần Quang ở mi tâm của Giang Nam thay đổi liên tục, hóa thành một vòng Thần Luân cực đại, bên trong Thần Quang, rồng cuốn hổ chồm, Đại Giang đổ, Ngũ Hành cũng sinh, lồng lộng như núi, Cù Long chi chít, bảo liên tách ra, khổng tước xòe đuôi, đại Phật phẫn nộ, Kim Thân vạn trượng, pháp tướng Thông Thiên, đủ loại tinh túy công pháp hết thảy hóa thành một phần tử xây dựng Thần Luân, tạo thành một phong cảnh vô cùng động lòng người!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh mới càng ngày càng phức tạp, hệ thống càng lúc càng lớn, bất quá kinh văn bắt đầu đứt quãng, không cách nào nối liền thành một, thậm chí bắt đầu xuất hiện tình huống thoát chữ, lậu chữ, nhảy câu!

Nếu như dựa theo môn Ma Ngục Huyền Thai Kinh mới này tu luyện, lúc bắt đầu còn không lo, nhưng đến đằng sau liền nhất định sẽ xuất hiện đại lỗ thủng!

Đạo Thần Luân này đột nhiên toái đi, Giang Nam nhổ ra một ngụm trọc khí, mở mắt, mắt lộ ra dị sắc, lẩm bẩm nói:

- Nguyên lai Ma Ngục Huyền Thai Kinh còn có công hiệu như vậy, hấp thu tinh túy công pháp khác đến hoàn thiện chính mình...

Hắn hiện tại tu luyện đến Ngoại Cương trung kỳ, dĩ nhiên bắt đầu đụng chạm đến Thần Luân cảnh, vừa rồi bên trong mi tâm của hắn ngưng tụ đạo Thần Luân kia chính là lúc chỉnh hợp tất cả công pháp, tất cả võ học ngưng tụ, ý đồ hóa thành Thần Luân, tu thành Thần Luân cảnh, đáng tiếc bởi vì không cách nào đem tất cả công pháp thông hiểu đạo lí, tu vi cũng không đủ, cho nên Thần Luân nghiền nát.

- Giang Tuyết tỷ tỷ chỉ lấy được Đạo Đài cảnh tâm pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nàng cũng không có được tâm pháp tầng thứ càng cao của môn công pháp này, bởi vậy đây là một môn tâm pháp không trọn vẹn. Có lẽ, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vốn chỉ có Đạo Đài cảnh, cần tu luyện giả không ngừng tìm kiếm công pháp khác đến bỏ thêm vào bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, không ngừng để cho môn công pháp này phát triển, không ngừng suy diễn hoàn thiện. . .

Giang Nam lóe lên linh cơ, rốt cục nghĩ thông suốt mấu chốt của tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cái kia chính là không ngừng tới kiến thức, đi tìm công pháp khác, đem tinh túy cùng huyền diệu của công pháp khác dung nhập Ma Ngục Huyền Thai Kinh, để cho Ma Ngục Huyền Thai Kinh càng cường đại hơn!

- Đồng dạng, đây cũng không phải là một môn tâm pháp không trọn vẹn, cũng không phải là không có chiêu thức Thần Thông, bất quá những chiêu thức Thần Thôn này g, cần chính mình đi lĩnh ngộ! Chính mình tích lũy càng nhiều, sở ngộ Thần Thông liền càng cường!

- Ta mới vừa rồi là có chút bụng đói ăn quàng rồi, ý đồ đem 600 chủng công pháp ta biết thảy dung nhập đến bên trong một đạo Thần Luân, bên trong những công pháp này có tà có chính, có tu luyện thân thể, có tu luyện Thần niệm, có tăng lên tu vi, còn có công pháp lẫn nhau mâu thuẫn xung đột, bởi vậy cho dù kiến thức của ta sâu dày hơn gấp đôi, cũng mơ tưởng thông hiểu đạo lí, biến thành nhất thể.

Trong mắt Giang Nam tinh quang lập loè, thầm nghĩ:

- Ta muốn theo đuổi hoàn mỹ, ngược lại không thể hoàn mỹ, không bằng chỉ đơn tu một cái phương diện, khai sáng một bộ Thần Thông hoàn toàn mới!

- Tỷ tỷ nói, Tử Phủ càng vững chắc, thành tựu tương lai càng lớn, như vậy ta khai sáng loại Thần Thông thứ nhất, chính là Thần Thông thân thể, mượn thân thể cường đại đến tẩm bổ Tử Phủ, khiến cho Tử Phủ của ta trở nên vô cùng vững chắc!

Hắn nghĩ tới đây, không khỏi có một loại cảm giác đẩy ra mê túi nhìn thấy trời, rộng mở trong sáng, nhịn không được cất tiếng cười to, thanh âm vang vọng dãy núi, hù dọa vô số sơn điểu!

Sau khi Giang Nam nghĩ thông suốt, lại dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh suy diễn loại Thần Thông thứ nhất của mình. Liền dễ dàng rất nhiều lần, hơn nữa suy diễn cũng vô cùng thông thuận, không giống như trước còn có chỗ mâu thuẫn lẫn nhau.

Hắn đem Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, Cù Long Ma Thể, Kim Thân Bá Thể, La Thiên Pháp Tướng các loại công pháp pháp môn rèn luyện thân thể chiết xuất đi ra, dung nhập đến bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, loại Thần Thông thứ nhất dần dần trở nên rõ ràng.

Bên trong mi tâm hắn Thần Quang hiện lên, thần niệm cùng cương khí kết hợp, hóa thành Khổng Tước đại Phật, Cù Long quay quanh, Kim Thân Bá Thể, La Thiên Pháp Tướng, còn có Long, Hổ, Tượng các loại dị thú, đủ loại đồ án sinh linh giống như đúc, như là tồn tại sống sờ sờ ở bên trong Thần Luân!

Đột nhiên, Thần Luân lắc lư, đủ loại dị tượng phân loạn, Thần Luân sắp tan rã, Giang Nam tâm niệm vừa động, một ngụm Ma Chung đen kịt đột nhiên xuất hiện ở trung ương Thần Luân, phát ra đương một tiếng vang thật lớn, lập tức đủ loại dị tượng bình phục!

Đã có khẩu Ma Chung này, môn Thần Thông kia mới tính toán nguyên

vẹn!

- Môn Thần Thông này của ta dùng Ma Chung làm gốc, nhu hợp đủ loại công pháp sở trưởng thân thể khác, Thần Luân liền gọi Ma Ngục Vạn Tượng Luân, Thần Thông liền gọi là Ma Chung Bá Thể!

Trong nội tâm Giang Nam thình thịch, Ma Chung Bá Thể Thần Thông dùng Ma Chung trấn áp Thần Luân Vạn Tượng, sẽ là Thần Thông thứ nhất hắn khai sáng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 126: Ma Chung Bá Thể. (1)

Mâu lạp!

Thần Luân đột nhiên toái mất, đủ loại dị tượng phản hồi phía trên Ma Chung, bỗng nhiên chui vào thể nội Giang Nam biến mất không thấy gì nữa, hắn dù sao vẫn là Ngoại Cương trung kỳ, không cách nào duy trì Thần Luân thời gian quá dài.

Hắn còn không có triệt để bước vào Thần Luân cảnh, chỉ có đến Thần Luân cảnh, mở ra Tử Phủ, mới có thể tu thành Thần Thông, khi đó mới thật sự là trên ý nghĩa thân thể Thần Thông!

Giang Nam tâm niệm vừa động, không hề bày ra Thần Luân, Ma Chung tọa trấn đan điền, trấn áp thân thể, một ngụm Ma Chung treo cao, thần lực hùng vĩ tràn ngập quanh thân, đủ loại pháp môn cơ hồ ở đồng thời tẩm bổ thân thể, để cho thể năng của mình liên tiếp kéo lên.

Ma Chung chấn động, để cho khí huyết của hắn trong lúc đó vô cùng tràn đầy, Thần Thứu Yêu Vương ở bên cạnh tu luyện Thượng Thanh Thần Quang thấy mà chảy nước miếng.

Giang Nam khí huyết phương cương, dương khí trùng thiên, đối với bất luận yêu vật gì mà nói, đều tuyệt đối là lực hấp dẫn lớn lao!

- Ta có nên cùng chúa công thương nghị, nếm hắn một… không biết chúa công có thể đáp ứng hay không?

Thần Thứu Yêu Vương nghĩ tới đây, lập tức lắc đầu, thầm nói:

- Đoán chừng chắc chắn sẽ không đáp ứng, nếu ta nói ra, chúa công nói không chừng đem ta làm thịt. . .

Đã qua thật lâu Giang Nam rốt cục đứng dậy, chỉ cảm thấy thể nội tràn ngập tinh lực vô cùng tràn đầy, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, không khí lập tức phát ra oanh một tiếng Lôi Âm, cái này ý nghĩa trong nháy mắt tốc độ của hắn đã nhanh hơn vận tốc âm thanh!

- Thần Thứu Yêu Vương, ngươi đem hết toàn lực hướng ta công kích, để cho ta thử xem lực lượng thân thể ta đến tột cùng mạnh bao nhiêu!

Thần Thứu Yêu Vương nghe vậy, lúc này hóa thành một đạo nhân đầu trọc chẳng ra cái gì, vẻ mặt dữ tợn bước đi ra, đột nhiên một quyền đánh ra, lập tức cuồng phong tịch quyển, một quyền này phảng phất như một tòa núi lớn thẳng tắp đánh tới, đơn thuần kình phong liền có thể thổi bay Thần Luân cường giả!

Lúc trước lần thứ nhất Giang Nam nhìn thấy đầu Yêu Vương này, Thần Thứu Yêu Vương từ không trung đáp xuống, cơ hồ nhấc Giang Nam bay ra ngoài, mà lúc này toàn lực ra tay, lực lượng càng là tăng lên tới vô số lần lúc trước!

Đông!

Giang Nam đưa tay ngăn một quyền này của Thần Thứu Yêu Vương, chỉ nghe răng rắc một tiếng, ngọn núi dưới chân hai người lập tức vỡ ra, xuất hiện một vết rách dài đến hơn ba mươi trượng!

- Mạnh như vậy? Vậy mà có thể tiếp được một quyền của ta!

Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên ngửa mặt lên trời lệ khiếu, Thanh Vũ rậm rạp chằng chịt điên cuồng theo thể nội chui ra, trong chớp mắt liền hóa thành một đầu cự kiêu, đột nhiên nâng lên một cái móng vuốt, như thiểm điện hướng Giang Nam chộp tới, nghiêm nghị kêu lên:

- Nhưng mà chúa công, Yêu tộc ta chỉ có lúc hiện ra nguyên hình, mới là thời điểm lực lượng mạnh nhất, cho ta xem xem chúa công ngươi có thể tiếp được một kích của ta hay không!

Một trảo này chất chứa lực lượng so với lúc trước còn cường đại hơn không biết bao nhiêu, móng vuốt còn chưa rơi xuống, núi đá quanh thân Giang Nam liền bành bành vỡ vụn, hãm hạ năm cái hố to!

Cái này là lực lượng thân thể, không có sử dụng bất luận pháp lực gì, tạo thành phá hư liền cơ hồ đồng đẳng với uy lực Thần Thông!

Sắc mặt Giang Nam cũng ngưng trọng lên, khẽ quát một tiếng, trong thân thể phảng phất truyền đến một tiếng chuông lớn nổ mạnh, một ngụm Ma Chung hiện ra, móc ngược mà xuống, chìm nổi trên đỉnh đầu hắn, chỉ nghe boong boong sắt thép chi âm vang lên, Cương khí thể nội của hắn phún dũng, hiện ra một mặt tám phách!

Thân thể của hắn đùng đùng tăng vọt, hóa thành tiểu cự nhân cao đến một trượng, tay cùng thân thể từng khối cơ Long khí, phảng phất quay quanh một đầu Cù Long, thậm chí ngay cả dưới làn da hở ra mãng phiến cũng rõ ràng có thể thấy được!

- Uống!

Giang Nam bật hơi khai mở thanh âm, bốn tay phải ngay ngắn hướng về phía trước trọng trọng đánh ra, nắm đấm vậy mà đem một trảo nhấc lên kình phong của Thần Thứu Yêu Vương hết thảy đánh trở về, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, một thân ảnh màu xanh khổng lồ phóng lên trời, bị sinh sinh đánh bay, sau một lúc lâu, tiếng kêu thảm thiết của Thần Thứu Yêu Vương mới truyền đến.

Bành! Bành! Bành!

Cương khí biến thành ba tay phải của Giang Nam nổ tung, không cách nào thừa nhận lực phản chấn khổng lồ lúc giao thủ kia, bất quá tay phải chính thức của hắn lại như cũ bình yên vô sự.

- Đúng vậy, đơn thuần luận thân thể, thân thể của ta so với Thần Thứu Yêu Vương hơn một chút. Nhưng mà Thần Thứu Yêu Vương bởi vì tu luyện

Thần Thông quá kém, thân thể không được, so với Mãnh Nhân như Quân Mộng Ưu kia, phải kém sắc không biết bao nhiêu.

- Quân Mộng Ưu đã tu thành Thần Thông tam trọng, nhưng ta vẫn còn Ngoại Cương cảnh, đợi ta tu luyện đến Thần Thông tam trọng, chỉ biết so với hắn cường, sẽ không so với hắn nhược.

Trong nội tâm Giang Nam nóng bỏng, từ khi Giang Tuyết tỷ tỷ xuất hiện, mãi cho đến hôm nay, hắn thủy chung là ở dưới Giang Tuyết hoặc là Lạc Hoa Âm dạy bảo mà tu luyện, hắn rốt cục bước ra một bước kiên định vững chắc nhất của bản thân, đã có phương hướng tiến lên của mình!

- Xú tiểu tử!

Thần Thứu Yêu Vương vỗ cánh từ dưới núi bay đi lên, nộ khí trùng thiên, sau khi rơi xuống đất một đầu điểu chân khập khiễng, cả giận nói:

- Ngươi dùng lực lượng thắng ta, ta không phục! Ta cùng với ngươi tỷ thí pháp lực, xem Thượng Thanh Thần Quang của ta!

- Định!

Giang Nam vừa dứt lời, đầu Yêu Vương này giống như tượng gỗ đứng ở nơi đó, chỉ còn lại có tròng mắt loạn chuyển, âm thầm kêu đau:

- Chân của ta ah! Lão tử lửa giận công tâm, chỉ lo đi lên lấy cái tiện nghi, dùng pháp lực thắng hắn tìm về mặt mũi, lại quên hắn có thể tùy thời giam cầm.

Giang Nam định trụ đầu Yêu Vương nổi giận này, thầm nghĩ:

- Hôm nay ta tu luyện đến Ngoại Cương trung kỳ, tiếp qua không lâu liền có thể tu luyện đến Ngoại Cương đỉnh phong, nhưng mà trùng kích Thần Luân cảnh, chỉ sợ muốn hao phí một đoạn thời gian rất dài, mới có thể có đầy đủ tích lũy. Tu vạn chủng pháp, đi ngàn dặm đường, đứng ở bên trên Lãnh Tụ phong không biết năm nào tháng nào mới có thể tu thành Thần

Luân, không bằng đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, cũng có thể biết một chút về tuyệt học bên ngoài Huyền Thiên Thánh tông.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, phóng thích Thần Thứu Yêu Vương, lần này đầu đại điểu kia thành thành thật thật, không dám lại có dị động, thầm nghĩ:

- Phạm vi mấy vạn dặm phụ cận Huyền Thiên Thánh tông, ngược lại là có không ít lịch lãm rèn luyện chi địa, Trung Thổ phế tích là một cái trong số đó, chỉ là trong đó đại yêu quá ít, phần lớn là ký danh đệ tử cùng Ngoại môn Môn sinh lịch lãm rèn luyện, hôm nay đã không thích hợp ta.

- Trừ đó ra, còn có nhập thất đệ tử lịch lãm rèn luyện chi địa, ví dụ như Thanh Khâu Cổ Trì, nghe nói yêu ma qua lại, đại yêu rất nhiều, hơn nữa trong đó Linh Dược khắp nơi trên đất, rất nhiều ký danh đệ tử đều đi vào trong đó hái thuốc luyện đan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 127: Ma Chung Bá Thể. (2)

Giang Nam bái nhập Huyền Thiên Thánh tông đã có ba tháng, hôm nay đối với địa lý phụ cận Huyền Thiên Thánh tông đã có chỗ hiểu rõ, chung quanh Huyền Thiên Thánh tông có rất nhiều địa phương nguy hiểm, ví dụ như Trung Thổ phế tích, Thanh Khâu Cổ Trì to như vậy, đều có yêu ma qua lại, dùng bổn sự của Huyền Thiên Thánh tông tự nhiên có thể đơn giản liền đem những yêu ma trong địa phương này lau đi, sở dĩ lưu lại, là vì bồi dưỡng đệ tử, để cho đệ tử ở trong chiến đấu tăng lên thực lực của mình.

- Còn có một địa phương cũng không tệ, cái kia chính là Loạn Không Ma Vực.

Trong mắt Giang Nam lóe lên tinh quang, thả người rơi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, giá lấy Yêu Vương hướng bên ngoài Huyền Thiên Thánh tông bay đi, thầm nghĩ:

- Loạn Không Ma Vực chính là một chỗ di tích cổ đại, nghe nói là di chỉ của Loạn Không Ma giáo, cái Ma giáo này so với Tinh Nguyệt Ma tông hiện nay còn muốn khổng lồ vô số lần, về sau bởi vì đắc tội một Thiên Thần, bị Thiên Thần một chưởng theo thế gian biến mất.

Nội tình Loạn Không Ma giáo cực kỳ hùng hậu, đã từng có vô cùng tài phú, những tài phú này bởi vì Thiên Thần gạt bỏ mà trầm luân lòng đất, thỉnh thoảng sẽ có di tích cổ xưa cùng động phủ bị người phát hiện, cho đến tận này, chỗ đó như trước có tài phú cực kỳ khổng lồ chưa bị người khai quật đi ra.

Cũng chính bởi vì chỗ đó tài phú vô cùng, giờ phút này Loạn Không Ma Vực đã biến thành một nơi yêu ma hoành hành, không ít đại yêu đại ma lựa chọn tại đó doanh lập trại, chiếm đất làm Vương, cực kỳ nguy hiểm, ngàn năm lão Yêu cũng không ít gặp.

Hơn nữa càng thêm nguy hiểm chính là, Loạn Không Ma Vực kẹp ở chính giữa Huyền Thiên Thánh tông cùng Tinh Nguyệt Ma tông, bên cạnh còn có vài chục thế lực lớn nhỏ mọc lên san sát như rừng, đem chỗ đó diễn biến thành một chiến trường cực lớn.

Phân tranh không ngừng.

Trên đường đi, Giang Nam chuyên chú khổ tu Ma Ngục Huyền Thai Kinh Ma Ma Ngục Vạn Tượng Luân, không ngừng dẫn dắt mặt trời nguyên lực tinh khiết trên không trung dung nhập bên trong thân thể, Thần Luân của hắn đang không ngừng bị diễn biến đi ra, tuy kiên trì không được bao lâu sẽ gặp sụp đổ, nhưng thời gian kéo dài lại càng ngày càng dài.

Thời điểm diễn biến ra Ma Ngục Vạn Tượng Luân, hắn liền có thể thi triển một bộ phận thực lực Thần Luân cảnh, tuy thời gian tiếp tục quá ngắn, nhưng thực lực bạo tăng gấp hai ba lần, tuyệt đối là một đại sát thủ của hắn!

Lúc ở Kiến Vũ quốc, Giang Nam đã từng bái kiến không ít tu thành Ngoại Cương cao thủ, ví dụ như tiểu Tề Vương Tề Phong, Tứ hoàng tử Tô Hoảng, Thiên Bảo thái giám, Tề vương phủ tổng quản Tề Tiêu, tu vi những người này không kém, nhưng còn không ai có thể ở Ngoại Cương cảnh liền sớm để cho Thần Luân của mình hiện ra.

Thậm chí, rất nhiều Môn sinh bên trong Huyền Thiên Thánh tông, cũng không có bao nhiêu người có thể làm được một bước này.

Sở dĩ Giang Nam có thể làm được điểm này, là vì hắn dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh nhu hợp rất nhiều pháp môn, đạt tới cảnh giới võ đạo viên mãn, thân thể sớm đột phá cực hạn, thân thể đạt tới trình độ Thần Thông, cho nên Thần Luân sớm hiện ra.

- Đến Loạn Không Ma Vực rồi!

Thần Thứu Yêu Vương phi hành một ngày một đêm, rốt cục đi vào chỗ mục đích, Giang Nam hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy lúc này nắng xuân

rực rỡ, mà phía dưới lại âm mai trọng trọng, không thấy mặt trời, mơ hồ có thể chứng kiến sơn xuyên tàn phá, tan hoang sơn hà, lại có ma khí yêu khí cuồn cuộn thành vân, mây đen thảm đạm, có thể tưởng tượng trong này khẳng định có đại hung hiểm.

Từng phiến Ma Vân tuyết trắng bay tới, trong Ma Vân truyền đến rầm rầm giòn vang, đột nhiên đóa Ma Vân này hóa thành một khỏa đầu lâu dữ tợn cực lớn, mở ra miệng rộng, răng rắc một ngụm hướng Thần Thứu Yêu Vương cắn tới, dĩ nhiên là do tính bằng đơn vị hàng nghìn đầu lâu cốt tạo thành, miệng lớn mở ra phạm vi khoảng chừng vài mẫu!

Người nào? Chẳng lẽ là Ma Đạo Thần Thông cường giả?

Giang Nam tâm niệm vừa động, Thần Thứu Yêu Vương lập tức chợt quát một tiếng, Thượng Thanh Thần Quang phún dũng mà ra, hóa thành một thanh phất trần màu xanh, về phía trước một xoát, bụi tơ như là hàng nghìn lợi Kiếm tề tề chém xuống!

Băng băng băng giòn vang truyền đến, những đầu lâu cốt xây dựng Thần Thông kia vậy mà vô cùng cứng rắn, Thượng Thanh Thần Quang của Thần Thứu Yêu Vương chỉ trảm phá mấy trăm khỏa đầu lâu, những đầu lâu nghiền nát kia, hóa thành từng đạo khói xanh, lập tức lại lần nữa hóa thành đầu lâu!

- Hạ xuống chạy!

Giang Nam thấy tình thế không ổn, lúc này chìm quát một tiếng, Thần Thứu Yêu Vương thu hai cánh vào, hướng dãy núi phía dưới kích bắn mà đi. Sau lưng, đầu lâu khổng lồ do vô số đầu lâu biến thành kia mở ra miệng rộng, im ắng cười quái dị, gào thét đánh tới.

Thần Thứu Yêu Vương vừa mới bay vào Loạn Không Ma Vực, khỏa đầu lâu khổng lồ sau lưng kia liền đuổi tới sau lưng tầm hơn mười trượng, ma khí cuồn cuộn thậm chí bắt đầu ăn mòn thân hình Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương, loại ma khí này cực kỳ Bá Đạo, dính vào trên người liền đem quần áo ăn mòn đến khô nát, làn da cũng bị ăn mòn đến khô héo rạn

nứt, tựa hồ phanh thoáng một phát sẽ vỡ ra, lộ ra Khô Cốt huyết nhục!

Không chỉ như thế, bọn hắn thậm chí cảm giác được tinh khí trong thể nội đang không ngừng trôi qua, tu vi phi tốc rút nhanh chóng, khỏa đầu lâu khổng lồ này còn chưa cắn trúng bọn hắn, cũng đã xuất hiện loại tình hình này, nếu bị cái đầu lâu này một ngụm nuốt vào, nhất định sẽ bị chết vô cùng thê thảm!

- Nhạn Minh Cung!

Giang Nam lật tay gỡ xuống Nhạn Minh Cung, cương khí cổ đãng quanh thân, giương cung liền bắn, sư sư sư liên tục mấy chục mũi tên kích bắn đi, mũi tên khí ngang qua trời cao, như là hơn mười đạo cầu vồng, trong chớp mắt những mũi tên này đã lớn như vạc nước, dài đến hơn mười trượng, uy lực kinh người đến cực điểm!

Hắn hôm nay tu vi đã vượt lên Thiên Bảo thái giám nhiều vô số lần, Nhạn Minh Cung trong tay hắn, không chỉ có thể bắn chết Thần Luân cường giả, coi như là Thần Thông cường giả bình thường cũng có thể một mũi tên bắn chết!

Hắn dĩ nhiên có thể hoàn toàn phát huy uy lực trương bảo cung này, thậm chí là phát huy cực hạn.

Đột nhiên, Nhạn Minh Cung phát ra thanh âm băng, dây cung bị hắn sinh sinh kéo đoạn, cánh cung cũng trải rộng vết rách, rõ ràng là không cách nào thừa nhận lực lượng của hắn!

Trương bảo cung này tổn hại, Giang Nam không có nửa điểm đau lòng, trực tiếp vứt bỏ bảo cung.

Bất quá, mũi tên khí uy lực kinh người như thế ở trước mặt đầu lâu phi tốc đuổi theo kia, vẫn là nhỏ đến thương cảm, bị đầu lâu kia mở cái miệng rộng liền nuốt xuống.

- Bạo!

Giang Nam bộc phát thần niệm, lập tức hơn mười đạo mũi tên khí chui vào trong miệng đầu lâu đột nhiên bạo tạc nổ tung, hóa thành ngàn thậm chí vạn mũi tên khí, bốn phương tám hướng bắn ra!

Bành bành bành!

Đầu lâu khổng lồ nhao nhao nổ tung, hóa thành từng đạo khói đen, uy lực tiêm giảm, trong đầu lâu phảng phất truyền đến tiếng kêu thảm thiết của mấy vạn người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 128: Loạn Không Ma Vực

- Đi!

Giang Nam gia tốc thúc dục Thần Thứu Yêu Vương, hướng ở chỗ sâu trong dãy núi bão táp mà đi, vừa mới bay vào một mảnh sơn cốc, đột nhiên tâm niệm vừa động, Thần Thứu Yêu Vương kịch liệt thu nhỏ lại, hóa thành một đầu Ngốc Ưng hai thước rơi vào đầu vai của hắn.

Thân hình Giang Nam nhanh chóng trầm xuống, hai chân rơi xuống đất, thả người nhảy qua một khe núi, một đầu chui vào trong núi rừng rậm rạp, biến mất không thấy gì nữa!

Hắn vừa biến mất, khỏa đầu lâu cực lớn kia đã lần nữa ngưng tụ, bay nhào mà đến, răng rắc một ngụm đem khe núi kia cắn nát, vô số núi đá nứt vỡ, khe núi thình lình nhiều ra một cái hố to phạm vi vài mẫu.

Lập tức đầu lâu khổng lồ xông vào trong núi rừng, cơ hồ đem núi rừng san thành bình địa, lại không tìm ra tung tích của Giang Nam.

- Chỉ là một Ngoại Cương tiểu bối, rõ ràng từ trong tay Thư Vọng Nguyệt ta chạy thoát?

Khỏa đầu lâu kia đột nhiên phân tán, lại hóa thành một mảnh Ma Vân do đầu lâu tuyết trắng tạo thành, Ma Vân cuồn cuộn, đột nhiên phi tốc thu nhỏ lại, hướng một bộ bạch cốt hồ lô cao hơn một thước trong mây chui vào.

Hồ lô kia nuốt trôi cầu vồng giống như đem tất cả Ma Vân tịch quyển không còn, đột nhiên một bàn tay dò xét ra, đem hồ lô chộp trong tay.

Một gã trung niên nam tử sắc mặt trắng bệch xuất hiện, đem bạch cốt hồ lô nhẹ nhàng ném đi, chỉ thấy cái hồ lô này bị Thần Quang xoáy lên, rơi vào bên trong một đạo Thần Luân, không ngừng bị Thần Thông bên trong Thần

Luân tẩm bổ, hồ lô miệng mở ra, vô số đầu lâu tiến vào chui ra, phun ra nuốt vào ma khí, rất là kỳ lạ.

Trung niên nam tử Thư Vọng Nguyệt ánh mắt sắc bén, mọi nơi nhìn quét, thấp giọng nói:

- Coi như ngươi chạy trốn nhanh, Loạn Không Ma Vực thật sự quá lớn, bị hắn chạy thoát ngược lại là không dễ tìm kiếm.

- Thư sư huynh, ngươi đánh lén một Ngoại Cương tiểu bối của Huyền Thiên Thánh tông, rõ ràng cũng bị hắn đào tẩu, ngay cả ta cũng cảm giác thay ngươi mất mặt!

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, Thư Vọng Nguyệt giận dữ, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một Đại Hán râu quai nón bước đi ra, thân cao ước chừng một trượng, quanh thân tràn ngập lực lượng bành trướng, tựa hồ có thể di sơn đảo hải.

- Nguyên lai là Hồ Diêm Sơn Hồ sư huynh!

Thư Vọng Nguyệt nhìn thấy Hồ Diêm Sơn, sắc mặt cảnh giác, âm thầm thúc dục bạch cốt hồ lô, đề phòng vạn phần, cười lạnh nói:

- Nếu không phải ta vừa mới đạt được cái bạch cốt hồ lô này, tối đa chỉ có thể phát huy uy lực Thần Thông tam trọng, sao có thể bị hắn đào thoát?

Đại Hán râu quai nón Hồ Diêm Sơn kia nghe được bốn chữ bạch cốt hồ lô, nhịn không được hướng hồ lô bên trong Thần Luân của hắn ân cần săn sóc nhìn lướt qua, lộ ra vẻ tham lam, cười hắc hắc nói:

- Thư sư huynh vận khí thật sự là tốt đến kinh người, lại có thể đạt được một kiện Bảo Khí do Thần Luân bát trọng cường giả luyện chế, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đề thăng làm pháp bảo! Đáng tiếc, đoán chừng người luyện chế bảo vật này, khi còn sống chỉ đạt tới Thần Luân bát trọng cảnh. Thư sư huynh, như ngươi thì không cách nào toàn bộ phát huy uy lực bảo vật này, không bằng chuyển nhượng cho ta.

Bảo Khí cực kỳ trân quý hi hữu, chính là bảo vật dùng Thần Thông luyện chế mà thành, thúc dục liền có thể có được uy lực Thần Thông.

Đặc biệt ở dưới công pháp giống nhau thúc dục Bảo Khí, uy lực Thần Thông càng tăng lên gấp bội!

Cho dù không có tu luyện Thần Thông giống nhau, cũng có thể thúc dục Bảo Khí, tương đương với mình nhiều ra một môn Thần Thông!

- Chuyển nhượng cho ngươi? Tuyệt đối không thể!

Thư Vọng Nguyệt lắc đầu nói:

- Cái bạch cốt hồ lô này chính là dùng bạch cốt Thần Thông của Loạn Không Ma giáo luyện chế mà thành, cái hồ lô này ở trong tay của ta rất nhanh sẽ bị ta triệt để luyện hóa, uy lực tăng nhiều, để cho thực lực của ta tương đương với Thần Thông bát trọng, há có thể chuyển nhượng cho ngươi?

Hồ Diêm Sơn chép miệng chậc lưỡi, trong nội tâm đại động sát cơ, muốn tiêu diệt Thư Vọng Nguyệt cướp đoạt bạch cốt hồ lô, lại lo lắng không phải là đối thủ của hắn.

- Hồ sư huynh, bên trong Loạn Không Ma Vực có không ít đệ tử các loại môn phái như Huyền Thiên Thánh tông, chỉ cần dẫn theo đầu lâu của bọn hắn trở lại sơn môn hối đoái ban thưởng, còn buồn không có Bảo Khí?

Thư Vọng Nguyệt cũng đối với Hồ Diêm Sơn cực kỳ kiêng kị, lo lắng đột nhiên hướng mình ra tay, cười nói:

- Tựa như vừa rồi người mới kia, rõ ràng dám ở trên bầu trời bay loạn, như loại củ cải bắp chuối này còn có rất nhiều, tiêu diệt bọn hắn chính là công lao, tự nhiên sẽ được sư môn ban thưởng.

- Nói rất đúng!

Hồ Diêm Sơn cười ha ha, lách mình rời đi, Thư Vọng Nguyệt nhìn nhìn bóng lưng của hắn, thân hình đột nhiên lóe lên, cũng tự biến mất không thấy gì nữa.

- Ở trên không Loạn Không Ma Vực phi hành, đích thật là một loại hành vi của người mới, ta vừa rồi hơi lỗ mãng rồi.

Giang Nam rất nhanh ở trong núi rừng xuyên qua, thầm nghĩ:

- Ở trên bầu trời, mục tiêu quá lớn, rất dễ làm người khác chú ý, dễ dàng đưa tới địch nhân công kích, hơi không cẩn thận liền sẽ bị người dùng Thần Thông đuổi giết, vẫn là trên mặt đất ổn thỏa một ít.

Hắn chưa tiến vào Loạn Không Ma Vực liền lọt vào một lần tập sát, thật sâu ý thức được nơi đây tàn khốc, giờ phút này tiến vào Ma vực, trong nội tâm tự nhiên càng thêm cẩn thận.

- Chúa công, ta ngửi được hương khí của Hỏa Linh Quả. . .

Trên đầu vai Giang Nam, Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên con mắt sáng ngời, hấp tấp nói:

- Năm đó ta chính là dựa vào Hỏa Linh Quả lập nghiệp, tu thành đại yêu, khai mở Linh trí, đối với cái mùi này quen thuộc vô cùng. Về sau đại chúa công tìm được ta, muốn ta đem Hỏa Linh Quả hiến cho nàng, ta tự nhiên không chịu, đại chúa công lúc ấy nói. . .

Giang Nam thấy hắn lại có xu thế lải nhải, không khỏi nhíu mày quát:

- Nói điểm chính!

- Phía trước không ra hai dặm, khẳng định có một cây Hỏa Linh Quả!

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng nói.

- Thần Thứu Yêu Vương không có tâm pháp tinh diệu gì, chủ yếu là dựa vào Hỏa Linh Quả tu thành năm đạo Thần Luân, luyện thành Thần Thông

ngũ trọng, mà Giang Tuyết tỷ tỷ luyện đan cũng cần Hỏa Linh Quả, nói rõ loại Linh Dược này hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa. Ta hôm nay muốn đột phá Thần Luân cảnh, cần tu vi cực kỳ hùng hậu, mà linh đan thích hợp dùng để đột phá cảnh giới nhất, vừa lúc ở đây tìm kiếm một đám Linh Dược luyện đan!

Giang Nam đi thẳng về phía trước, cũng không lâu lắm, liền đến trước một mảnh hồ nước, chỉ thấy trong hồ sương trắng màn kiêu, mơ hồ có thể chứng kiến một hòn đảo nhỏ. Hòn đảo kia không lớn, mơ hồ có thể chứng kiến ở trên đảo có vô số cây cối thấp bé, hương khí của Hỏa Linh Quả bắt đầu là từ ở trên đảo truyền đến.

Tử bên hồ cách đảo nhỏ chỉ có ba bốn trăm trượng, đối với Giang Nam mà nói, hai cánh triển khai liền có thể bay vọt qua, hoặc là cũng có thể đạp sóng mà đi, đơn giản liền có thể đi đến trước mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 129: Đối Chiến Thần Thông Đại Yêu. (1)

- Chúa công ngươi xem, đó chính là Hỏa Linh Quả rồi!

Thần Thứu Yêu Vương đứng ở trên đầu vai Giang Nam, nâng lên một cánh chỉ ở trên đảo phía xa, đột nhiên ánh mắt ngốc trệ:

- Thiệt nhiều. . .

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy chính giữa cây cối thấp bé trên hòn đảo, rõ ràng Hỏa Linh Quả như mọc thành phiến, nghiễm nhiên là một mảnh dược viên, những Hỏa Linh Quả kia đại đa số chưa kết xuất trái cây, nhưng cũng có không thiếu treo trái cây đỏ rực, ít thì có một quả, nhiều cũng có năm ba quả!

Cũng không có thiếu đã chín mọng, rơi mất trên mặt đất, lại để cho người nhìn mà trong nội tâm tiếc hận không thôi.

Phải biết, Thần Thứu Yêu Vương là dựa vào một cây Hỏa Linh Quả lập nghiệp, tu thành đại yêu, có thể thấy được trong Hỏa Linh Quả chất chứa dược lực là kinh người bực nào, mà nơi đây thậm chí có dược viên như mọc thành phiến, thậm chí Hỏa Linh Quả chín mọng rơi trên mặt đất hóa thành bùn nhão!

Thần Thứu Yêu Vương hiển nhiên lại bị đả kích rồi, lẩm bẩm nói:

- Nhiều Hỏa Linh Quả như vậy, chẳng lẽ loại bảo vật này là hàng thông thường, khắp nơi đều có, đáng thương lão tử cũng là bởi vì không bỏ được cho đại chúa công Hỏa Linh Quả, mới có thể bị nàng bắt trở thành tọa kỵ, một mất đủ đúc thành thiên cổ hận. . .

Giang Nam hé mắt, nhiều Hỏa Linh Quả như vậy hắn cũng nhịn không được nữa động tâm, bất quá hắn lại không có lập tức động thủ, thầm nghĩ

trong lòng:

- Người đi vào Loạn Không Ma Vực lịch lãm rèn luyện số lượng tuyệt đối cũng không ít, không có khả năng không có người phát hiện qua nơi đây, tại đây Hỏa Linh Quả nhiều như thế, nhưng không ai ngắt lấy, nhất định là gặp nguy hiểm, . . . , Ân? Có người!

Đột nhiên, tiếng xé gió truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ hai tay áo phiên phi, thân như kinh hồng, theo mặt hồ vượt qua, thẳng đến đảo nhỏ trong hồ mà đi, nhanh tuyệt luân, lóe lên tức thì!

Tốc độ của nàng đột phá âm chướng, phát ra bành một tiếng vang thật lớn, thình lình cũng là một vị Thần Thông cường giả, chỉ là thân pháp rất là yêu dị, có lẽ tu luyện chính là ma đạo Thần Thông!

Tốc độ bực này chỉ là trong nháy mắt liền có thể bay đến đảo nhỏ, thong dong hái Hỏa Linh Quả ở trên đảo!

Rầm Ào Ào…

Trong hồ đột nhiên truyền đến một tiếng nước chảy, chỉ thấy mặt nước đột nhiên vỡ ra, một đầu cá lớn dài đạt sáu bảy trượng từ dưới nước nhảy ra, mở cái miệng rộng liền hướng cô gái kia nuốt đi. Cô gái kia gặp nguy không loạn, đột nhiên biến hướng, vượt qua đầu cá lớn này, lại vào lúc này, mặt hồ như là nổ nồi, vô số cá lớn nhao nhao nhảy ra mặt nước, liên tiếp hướng cô gái kia đánh tới, rậm rạp chằng chịt, tràng diện rất là đồ sộ!

Cô gái kia thanh quát một tiếng, mi tâm đột nhiên hiện ra bốn đạo Thần Luân, rõ ràng là một vị Thần Thông tứ trọng cao thủ, trong đó Thần Thông bên trong một đạo Thần Luân như một quạt lông, nhẹ nhàng nhoáng một cái, lập tức bị pháp lực của nàng đem quạt lông hiển hóa xuất ra, dùng sức một cái, chỉ thấy tất cả quái ngư bị quạt lên cao, giống như mưa rơi vào trong núi rừng!

- Mạnh như vậy. . .

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, bên trong những cá lớn này không thiếu có đại yêu tu thành Thần Luân, số lượng rất nhiều, mặc dù là hắn và Thần Thứu Yêu Vương muốn vượt qua hồ nước, cũng phải tốn công tốn sức, không nghĩ tới thiếu nữ này một kích liền đơn giản đem những cá lớn này hết thảy phiến phi!

Cô gái kia xuyên qua hồ nước, thẳng rơi vào trên đảo nhỏ, lấy tay liền hướng những Hỏa Linh Quả kia chộp tới, lại vào lúc này, đảo nhỏ đột sinh kịch biến, một quái vật khổng lồ đột nhiên thò đầu ra, răng rắc một ngụm đem cô gái kia cắn nát, ngửa đầu nuốt xuống.

Ông!

Đầu yêu vật cực lớn kia nhô đầu ra, vô số móng vuốt rầm rầm đập động, hiển nhiên bởi vì có thể ăn vào một Thần Thông cường giả mà vui mừng.

Đây là một đầu Thiên Túc Ngô Công, quanh thân đen kịt như sắt, dài đến mấy trăm trượng, mai phục ở trên đảo nhỏ, thân hình chôn sâu ở bên trong bùn đất núi đá, chờ ăn người, chỉ đợi có người đến đây, liền đột nhiên bạo lên, đem đối phương một ngụm nuốt luôn!

Cô gái kia hẳn là nhân vật lợi hại bên trong Ma Đạo, thực lực cực kỳ cường đại, đối phó cá lớn trong hồ dễ dàng, nhưng mà gặp được đầu đại yêu này liền có chút ít không đủ nhìn, bị chết cực kỳ dứt khoát lưu loát.

- Khá lắm!

Giang Nam ngược lại rút một ngụm hơi lạnh, lẩm bẩm nói:

- Đầu Thiên Túc Ngô Công này ăn nhiều Hỏa Linh Quả như vậy lớn lên lớn như thế, chỉ sợ muốn biến thành Độc Long rồi!

- Chúa công, con rết Hóa Long chỉ là truyền nhầm.

Thần Thứu Yêu Vương nhìn thấy con rết này, cũng không khỏi rùng mình một cái, nhỏ giọng uốn nắn sai lầm của Giang Nam thấp giọng nói:

- Nó sẽ hóa thành Độc Giao, toàn thân là xác, Thiên Túc Độc Giao, so với Tiêu Hủy kia còn muốn lợi hại hơn không biết gấp bao nhiêu lần, hơn nữa khắp cả người là độc!

- Yêu Vương, ngươi đi qua, đem con rết kia dẫn đi.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, cười nói.

Thần Thứu Yêu Vương lại càng hoảng sợ, vội vàng đáng thương nhìn xem hắn cười nói:

- Chúa công, tuy ta tự xưng Yêu Vương, nhưng bên trong cái xưng hô Yêu Vương này hơi nước rất lớn, ở trước mặt con rết này là đưa đồ ăn cho nó, nó ăn hết ta xong nhất định sẽ đến một câu như vậy, có bằng hữu từ phương xa tới bất diệc nhạc hồ...

- Ta là cho ngươi đi đem nó dẫn dắt rời đi, cũng không phải cho ngươi đi chịu chết.

Giang Nam tức giận nói:

- Nếu ngươi không phải làm, ta liền thúc dục giam cầm cũng có thể cho ngươi tiến đến, bất quá dùng giam cầm đến khống chế ngươi có rất nhiều bất tiện, hơi có sơ xuất mà nói…

- Ta đi!

Thần Thứu Yêu Vương vẻ mặt bi tráng, đột nhiên hóa thành nguyên hình, vỗ cánh liền hướng đảo nhỏ trong hồ bay đi, giơ vuốt liền hướng đầu Thiên Túc Ngô Công kia nhấn xuống!

Con rết kia chưa chui vào trong đất, liền gặp một đầu đại điểu đánh tới không khỏi giận dữ, Híz-khà quái gọi, ngàn chân chấn động, vậy mà như là mấy trăm đôi cánh, nâng thân thể cao lớn phóng ngược lên trời, hướng Thần Thứu Yêu Vương phóng đi!

Thần Thứu Yêu Vương lại càng hoảng sợ, không dám tiếp tục trảo xuống, thân hình vội vàng hướng bên cạnh lăn mình, hóa thành một đầu trọc đạo nhân, nghiêm mặt nói:

- Đạo hữu, chậm đã ta có chuyện muốn nói!

Đầu Thiên Túc Ngô Công kia nao nao, đột nhiên chỉ thấy "Đạo hữu" đối diện mi tâm lóe lên Thần Luân, Thần Quang phún dũng mà ra, hóa thành vô số lợi kiếm rậm rạp chằng chịt chém xuống quát:

- Xem Thượng Thanh Thần Quang của ta!

Thượng Thanh Thần Quang rơi xuống, xuy xuy chém vào trên người Thiên Túc Ngô Công, Hỏa Tinh văng khắp nơi, đem đầu đại yêu này chém cho xuất hiện từng đạo vết rách, Híz-khà quái gọi không thôi.

Thần Thứu Yêu Vương một chiêu đắc thủ, vội vàng quay người liền đi.

Đầu Thiên Túc Ngô Công kia nổi giận, bất chấp thủ hộ đảo nhỏ, gào thét đuổi giết đi lên, lưỡng đầu đại yêu một cái hô to gọi nhỏ, một cái nộ khí trùng thiên, trong chớp mắt liền bay ra không biết bao xa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 130: Đối Chiến Thần Thông Đại Yêu. (2)

- Thần Thứu Yêu Vương ngược lại là cơ linh, có thể tài bồi, sau khi trở lại Thánh tông, đổi lấy cho hắn mấy môn Thần Thông thượng thừa, tăng lên thực lực của hắn!

Sau lưng Giang Nam hai cánh mở ra, vỗ cánh mà bay, trong chớp mắt liền xông đến trên đảo nhỏ, hắn còn chưa rơi xuống, đột nhiên chỉ thấy bùn đất trên đảo nhỏ như là gợn sóng nhấp nhô, lại có một đầu Thiên Túc Ngô Công đột nhiên phá vỡ mặt đất, giơ lên đầu cực lớn, khoảng chừng năm sáu trượng, mở ra miệng rộng, phảng phất giống như không đáy, chờ đợi hắn chui đầu vô lưới!

- Còn có một đầu đại yêu?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, cái trán lập tức toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, đầu Thiên Túc Ngô Công này so với đầu vừa rồi kia thì nhỏ hơn một chút, hẳn là một đầu bầu bạn khác hoặc là con nối dõi, đồng dạng mai phục ở trong lòng đất, Thần Thứu Yêu Vương chỉ là dẫn đi một đầu, lại để cho hắn tuyệt đối không ngờ rằng trên đảo nhỏ rõ ràng còn có một đầu!

- Không xong, tốc độ của ta quá nhanh, thu thế không nổi! Liều mạng giết đi qua!

Giang Nam gầm lên, toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, bên trong mi tâm thần niệm phún dũng, cương khí tràn ra, hóa thành một đạo Thần Luân, chỉ nghe đương một tiếng vang thật lớn, một ngụm Ma Chung xuất hiện ở bên trong Thần Luân, vách tường che kín đủ loại đồ án kỳ lạ, Khổng Tước đại Phật, Cù Long quay quanh, Long Tượng lao nhanh, Kim Thân pháp tướng, đúng là hắn Ma Ngục Vạn Tượng Luân!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Giang Nam một thân cương khí thúc dục đến cực hạn, thân hình liên tiếp tăng vọt, bên ngoài thân vậy mà ẩn ẩn hiện ra kim quang, dưới da thịt như là có Cù Long quay chung quanh hắn, khí lực hùng tráng vô cùng, cùng lúc đó một mảnh cương khí dài hẹp biến thành tay từ dưới nách hắn chui ra, sau lưng hai cánh lại là trọng trọng chấn động, không lùi mà tiến tới, dùng tốc độ càng nhanh hướng đầu Thiên Túc Ngô Công kia phóng đi!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Trận!

Năm ngón tay của Giang Nam lại mở, từng đạo kiếm khí phóng lên trời, dài đến năm trượng, như là năm tòa kiếm sơn, điên cuồng hướng con Thiên Túc Ngô Công kia trùm tới, Đông Nhạc Kiếm Khí thuần thanh, Nam Nhạc Kiếm Khí hỏa hồng, Tây Nhạc Kiếm Khí tuyết trắng, Bắc Nhạc Kiếm Khí bích lục, Trung Nhạc Kiếm Khí màu da cam, kiếm trận khẽ động, liền điên cuồng vận chuyển, Mộc Nguyên Lực, Hỏa Nguyên Lực, Kim Nguyên Lực, Thủy Nguyên Lực cùng Địa Từ Nguyên Lực các loại Ngũ Hành chi lực bộc phát, chỉ một thoáng liền hóa thành một ngũ sắc quang cầu phạm vi hơn mười trượng, đem đầu con Thiên Túc Ngô Công kia bao lại!

Âm thanh chói tai giống như cư thiết truyền đến, vô số đạo kiếm khí trong chớp mắt thiết cắt vô số nhiều, đem đầu con Thiên Túc Ngô Công kia cắt đến thủng lỗ chỗ, Híz-khà nộ khiếu không thôi!

Con rết này vốn là chờ đợi Giang Nam tự mình đưa hàng đến cửa, lại không nghĩ rằng tuy cảnh giới của Giang Nam thấp kém, nhưng thực lực lại không kém, nhất là ở dưới cận chiến, lực công kích của hắn càng là mạnh đến nỗi kinh người, thậm chí ngay cả Thần Thứu Yêu Vương cũng không chịu nổi!

Cũng may quanh thân con rết này đều là giáp xác vô cùng cứng rắn, phòng ngự cường hoành đến cực điểm, mặc dù là Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào triệt để công phá vỏ cứng, đem nó chém giết.

Ông!

Thiên Túc Ngô Công nộ khiếu, cái trán đột nhiên phù liệt ra một đạo Thần Luân, điên cuồng hướng ra phía ngoài khuếch trương, vậy mà chống đỡ kiếm khí, không cho kiếm khí rơi xuống.

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, Thiên Túc Ngô Công này pháp lực thật là kinh người đến cực điểm, nếu bị nó ngăn trở kiếm khí của mình, khiến nó trì hoãn qua, một đạo pháp lực hóa thành Thần Thông rơi xuống, mình tuyệt đối phải chết không có chỗ chôn!

- Cho ngươi chết!

Tám tay của Giang Nam ngay ngắn mở ra, cương khí như không muốn sống hướng trong năm ngón tay phóng đi, chỉ thấy từng tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Trận ông ông xuất hiện, đồng loạt hướng phía dưới tráo rơi!

Tám tòa kiếm trận điên cuồng chuyển động, kiếm khí nát bấy hết thảy, trong một nhịp thở, Giang Nam liền cảm giác tu vi của mình sắp khô kiệt!

Oanh!

Trên đảo nhỏ bùn đất núi đá đột nhiên quay cuồng, đầu Thiên Túc Ngô Công kia bị đau, từ sâu trong lòng đất rút ra thân thể cao lớn, cái đuôi run lên, hoành quét tới!

Thân thể của nó cực kỳ khổng lồ, như là trụ lớn trải rộng đao thép gai sắt, cơ hồ là nghiền áp, lăn một vòng liền hung hăng đâm vào trên người Giang Nam.

Khẩu Ma Chung bên trong Thần Luân kia của Giang Nam đột nhiên bành trướng, bị Thiên Túc Ngô Công đập trúng, phát ra đương một tiếng vang thật lớn, thanh âm cuồn cuộn, chấn đến mặt hồ sóng nước bốc lên, một đạo sóng cồn hình cầu vòng dọc theo đảo nhỏ hướng bốn phía cuồn cuộn đập đi, cao tới bốn năm xích!

- Oa. . .

Trong miệng Giang Nam thổ huyết, sáu đầu cương khí biến thành cánh tay bành bành nổ tung, ngực khổ sở vạn phần, Thần Luân lập tức nát bấy, Ma Chung cũng đầy vết tích, bỗng nhiên phản hồi thể nội của hắn, một kích này của Thiên Túc Ngô Công, đánh nát Thần Luân chưa thành thục của hắn, nếu không phải Ma Chung Bá Thể Thần Thông của hắn thật sự cường hãn, một kích này liền có thể đem cả người hắn đập nổ!

- Tu vi chống đỡ không nổi Ngũ Hành Kiếm Trận rồi. . .

Tu vi của Giang Nam rốt cục tuyên cáo khô kiệt, kiếm khí tiêu tán không thấy, chỉ thấy đầu Thiên Túc Ngô Công kia đã sớm bị hắn cắt thành bùn nhão, chết đến không thể chết lại.

Bách túc chi trùng chết mà không cương, huống chi lại là loại đại yêu này, đầu Thiên Túc Ngô Công này mặc dù chết, nhưng thân hình như trước hung hăng đánh tới đập đi, mỗi nhất kích đều đủ để đem Giang Nam thời kỳ toàn thịnh đập thành trọng thương, nguy hiểm vô cùng.

Giang Nam vội vàng lui về phía sau, tránh thoát phạm vi phách đả của con rết, đột nhiên thoáng nhìn phiến Hỏa Linh Quả ở trên đảo, trong chớp mắt liền bị con rết không đầu quét hủy hơn phân nửa, trong nội tâm không khỏi thịt đau vạn phần, vội vàng phi bổ nhào qua, đem vài cây Hỏa Linh Quả chưa bị ảnh hưởng đến rút lên, thượng diện tổng cộng treo bảy tám trái cây.

Thân hình con rết không đầu lần nữa nhấp nhô, Giang Nam thầm than một tiếng, thả người tránh thoát, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mười gốc Hỏa Linh Quả còn lại bị nghiền đến nát bấy.

- Chúa công, mau tránh! Đại gia hỏa kia nghe được tiếng kêu liền trở lại rồi!

Thanh âm của Thần Thứu Yêu Vương xa xa truyền đến, Giang Nam vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy yêu vân cuồn cuộn, một con rết dài đến mấy trăm trượng giá lấy yêu vân gào thét hướng bên này bay tới, nộ khí trùng thiên.

Giang Nam đang muốn thúc dục Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, hóa cánh mà bay, nào biết tâm pháp vừa mới thúc dục, chỉ cảm thấy quanh thân rỗng tuếch, ngay cả nửa phần cương khí cũng không có còn lại, không chỉ như thế, hắn Thần Luân bị phá, ngay cả thần niệm của mình cũng trong khoảnh khắc đó lọt vào trọng thương!

- Sống hay chết, là một lần hành động lúc này!

Hắn đột nhiên đem tất cả Hỏa Linh Quả, hết thảy nhét vào trong miệng, há miệng ăn liên tục, ngửa đầu nuốt vào bụng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 131: Thái Huyền Thánh Tông. (1)

Oanh!

Dược lực vô cùng đột nhiên bộc phát, Giang Nam kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy mình phảng phất sắp bị dược lực no bể bụng, quanh thân chỉ một thoáng trở nên huyết hồng, như là tôm nướng chín!

Chỉ là năm ba miếng Hỏa Linh Quả liền có thể tạo thành đại yêu Thần Thông ngũ trọng như Thần Thứu Yêu Vương, huống chi Giang Nam một hơi nuốt vào bảy tám miếng, cỗ dược lực này một tia bộc phát, đủ để đem cả người hắn nổ bung!

Đương! Đương! Đương!

Trong Đan Điền hắn, Ma Chung điên cuồng chấn động, Ma Ngục Huyền Thai Kinh bị hắn thôi phát, tốc độ vận chuyển tới cực hạn, dốc sức liều mạng luyện hóa dược lực của Hỏa Linh Quả, trong chớp mắt đan điền cùng màng xương khô cạn liền bị một cổ cương khí tràn ngập, thậm chí ngay cả lỗ chân lông, huyết dịch, trong xương tủy của hắn cũng có cương khí không ngừng chui vào!

Giang Nam hai mắt đỏ thẫm, sau lưng hai cánh bành một tiếng mở ra, vậy mà dài đến tám trượng, hai cánh chấn động, ầm ầm phá vỡ âm chướng, so với thanh âm nhanh hơn gấp hai ba lần, trong chớp mắt liền bay ra vài dặm, tốc độ nhanh dù là Thần Thứu Yêu Vương cũng thấy trừng mắt líu lưỡi.

- Lão tử muốn thất nghiệp…

Đầu đại điểu này lẩm bẩm nói.

Mấy hơi thở thời gian, Giang Nam liền bay ra trên dưới một trăm dặm, đem đầu Thiên Túc Ngô Công kia vung không còn thấy bóng dáng tăm hơi,

lập tức hai cánh thu lại, đáp xuống trong một mảnh rừng rậm, thân hình run nhè nhẹ, gắt gao ngăn chặn dược lực cuồng bạo trong thể nội.

Dược lực Hỏa Linh Quả trong cơ thể hắn càng ngày càng cuồng bạo, phảng phất một tòa đại hỏa sơn tích súc vài vạn năm, tùy thời có khả năng đột phá phong tỏa bộc phát bạo tạc nổ tung!

Cùng lúc đó, hắn thúc dục mi tâm giam cầm, giá lấy Yêu Vương, làm Thần Thứu Yêu Vương nhỏ đi, hướng cạnh mình bay tới.

- Yêu Vương, thay ta hộ pháp!

Thần Thứu Yêu Vương mới vừa tới đến bên cạnh của hắn, Giang Nam lập tức toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Ma Chung chấn động không dứt, đem dược lực ngày càng nhiều chuyển hóa làm tu vi cương khí.

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Hắn triển khai thân thể Thần Thông, thân hình liên tiếp tăng vọt, cơ chi chít, để cho thân thể trở nên càng cường hoành, bát tí triển khai, kết xuất từng đạo Minh Vương Thần Ấn, dùng Minh Vương Thần Ấn không ngừng ngưng tụ thần niệm tổn hại, đồng thời tiêu xài cương khí dư thừa trong thể nội mình.

Trong thể nội của hắn, lực lượng đang không ngừng bạo tăng, một Tượng chi lực đón lấy một Tượng chi lực tăng lên, Ma Chung không ngừng chấn động, uy lực càng mạnh càng lớn, thậm chí ngay cả cương khí của hắn cũng bị chấn nát, đang không ngừng trong vỡ vụn khôi phục, thân hình cũng là như thế, cơ bắp cốt lâu kinh mạch gân mạch màng xương hết thảy bị chấn đến đầy vết rạn, lập tức bị cương khí vọt tới thoải mái phục hồi như cũ, càng ngày càng mạnh.

Ông!

Thần Luân xuất hiện, thần niệm của hắn dĩ nhiên tu phục thành công, bên trong Thần Luân đương một tiếng vang thật lớn, Ma Chung chấn động, bao

lại thân hình, bảo vệ nhục thể của mình, dược lực càng ngày càng mạnh, chấn đến khẩu Ma Chung này liên tiếp minh hưởng, cơ hồ lần nữa bị chấn nát.

Đây là thời khắc nguy hiểm nhất, nếu không kiên trì nổi, Giang Nam tuyệt đối sẽ xanh bạo thân hình, như pháo hoa nổ bung, thân tử đạo tiêu!

Thần Thứu Yêu Vương vạn phần khẩn trương, rướn cổ lên hết nhìn đông tới nhìn tây, tùy thời chuẩn bị lưng đeo Giang Nam đào tẩu, e sợ cho đầu Thiên Túc Ngô Công kia đột nhiên tìm đến thăm, lại sợ Giang Nam nhịn không được thân hình bạo tạc nổ tung.

Xa xa đột nhiên truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt, Thần Thứu Yêu Vương thò cổ ra nhìn thoáng qua, là đầu Thiên Túc Ngô Công kia hướng bên này bay tới, gặp được mấy vị Thần Thông cường giả lịch lãm rèn luyện, Thiên Túc Ngô Công ở vào bên trong nổi giận điên cuồng hướng mấy vị Thần Thông cường giả kia tiến công, dẫn xuất động tĩnh rất lớn, này mới khiến hắn nhẹ nhàng thở ra.

- Chúa công lại có thể tiêu diệt con rết kia, thật sự rất cao minh! Đáng tiếc, Hỏa Linh Quả trên đảo nhỏ kia hết thảy bị hủy. . .

Hơn hai canh giờ đi qua, Giang Nam rốt cục cảm giác được dược lực không hề cuồng bạo như vậy, lúc này mới buông lỏng một chút, cũng không phải là dược lực của Hỏa Linh Quả bị hắn luyện hóa, mà là thân thể của hắn ở bên trong hai canh giờ này đã cường hoành đến trình độ đủ để thừa nhận dược lực Hỏa Linh Quả!

Loại tiến cảnh này thật là kinh người, tương đương với hắn hơn một tháng khổ tu, để cho cương khí của hắn cơ hồ tăng lên gấp đôi, trực tiếp đạt tới Ngoại Cương đỉnh phong, đã có đầy đủ cương khí đến trấn áp dược lực dư thừa trong thể nội, có thể để cho hắn có thời gian thở dốc, sau này từ từ luyện hóa, không cần dốc sức liều mạng như vậy!

Hơn nữa, lực lượng trong thể nội của hắn thình lình đạt tới trình độ ba

Long chi lực, nếu dùng Ma Chung Bá Thể Thần Thông, trong nháy mắt liền có thể gấp bội, đạt tới sáu Long chi lực.

Còn chưa tu thành Thần Luân liền có được sáu Long chi lực, loại thành tựu này quả thực so với yêu nghiệt còn muốn yêu nghiệt!

Nếu hắn tu thành Thần Luân, thành tựu nhất định sẽ càng thêm kinh người!

- Dược lực loại Linh Dược này, thật sự quá mạnh mẽ, nếu có thể luyện chế thành linh đan, dược lực liền có thể phát huy đến mức tận cùng.

Giang Nam mở mắt, trong lòng có chút tiếc hận, trực tiếp ăn tươi Hỏa Linh Quả tối đa chỉ có thể phát huy hai thành dược hiệu của loại Linh Dược này, tám phần khác đều lãng phí mất, có chút phung phí của trời, mà luyện thành linh đan, mới có thể hoàn toàn phát huy dược hiệu của Hỏa Linh Quả, đối với tu vi tăng lên hiệu quả càng tốt kinh người.

- Ta muốn đột phá Ngoại Cương, tu thành Thần Luân, chỉ dựa vào dược lực Hỏa Linh Quả trong thể nội đã đầy đủ, bất quá vì ổn thỏa để đạt được mục đích, vẫn là chậm rãi luyện hóa, từng bước một ra, miễn cho cảnh giới bất ổn.

Ánh mắt Giang Nam lóe lên, thầm nghĩ:

- Xem ra Loạn Không Ma Vực hoàn toàn chính xác là bảo vật rất nhiều, là một chỗ lịch lãm rèn luyện chi địa thật tốt, nếu có thể tìm được bảo tàng chi địa của Loạn Không Ma giáo, vậy thì càng làm cho ta hài lòng.

Đối với chút ít pháp bảo trong truyền thuyết kia hắn tự nhiên vô cùng động tâm, pháp bảo có thể di sơn đảo hải, uy lực cường đại không thể tưởng tượng nổi, thậm chí nếu có thể luyện thành pháp bảo thượng thừa, uy lực của nó thậm chí so với hắn luyện thể còn muốn lợi hại hơn rất nhiều.

Bất quá pháp bảo cũng không phải là dễ dàng luyện chế như vậy, thấp nhất cũng cần tu vi Đạo Đài cảnh, luyện một bộ Thần Thông nguyên vẹn,

mới có thể đem Thần Thông luyện thành pháp bảo.

Nếu không có Thần Thông nguyên vẹn, đó chính là Bảo Khí.

Uy lực của Bảo Khí cũng không phải chuyện đùa, một người Thần Thông nhất trọng tay cầm Bảo Khí do Thần Thông bát trọng luyện chế ra, liền có thể phát huy ra uy lực của Thần Thông bát trọng, có thể thấy được Bảo Khí đối với sức chiến đấu của một người đến tột cùng có bao nhiêu biên độ tăng lên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 132: Thái Huyền Thánh Tông. (2)

Như loại địa phương Loạn Không Ma Vực này, bị Thiên Thần một chưởng gạt bỏ, trong đó tài phú vô cùng, còn có rất nhiều bảo khố chưa bị khai quật, tùy tiện tìm được một chỗ, cũng có thể tìm được các loại bảo vật như pháp bảo Bảo Khí, mấu chốt là xem có loại cơ duyên này hay không.

Giang Nam gọi Thần Thứu Yêu Vương, lại để cho đầu Yêu Vương này rơi trên đầu vai mình, tiếp tục hướng ở chỗ sâu trong Loạn Không Ma Vực đi đến.

- Chúa công, vừa rồi đầu Thiên Túc Ngô Công kia bị người giết.

Thần Thứu Yêu Vương rụt rụt cổ, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, thấp giọng nói:

- Ta vừa mới nhìn đến, đầu Thiên Túc Ngô Công kia đang cùng người chém giết, đột nhiên một cái đại phiên đen nhánh xuất hiện, hướng nó tịch quyển, con rết kia liền bị thu vào bên trong phiên, trực tiếp bị luyện chết. Tại đây quá kinh khủng. . .

Thế giới lớn như vậy, tự nhiên là người tài ba xuất hiện lớp lớp.

Trong nội tâm Giang Nam cũng có chút ít kinh ngạc, cười nói:

- Yêu Vương, muốn làm người trên người, liền chỉ có không ngừng chiến đấu, không ngừng tu luyện, không ngừng lĩnh ngộ, kiên quyết tiến thủ, tương lai ngươi cũng có một ngày bao quát bọn hắn.

Thần Thứu Yêu Vương nhẹ gật đầu, đột nhiên lại bắt đầu vui vẻ, kêu lên:

- Lão tử tương lai muốn tu thành Thần linh, làm một điểu thần uy phong lẫm lẫm, mỗi ngày đều có 99 xử nữ đến phụng dưỡng ta, kỵ ta!

- Đây là cái lý tưởng gì?

Giang Nam ngẩn ngơ, lập tức thoải mái:

- Tỷ tỷ thu phục chiếm được đầu đại điểu này, đầu của nó cũng có chút không thế nào bình thường, Thần Thứu Yêu Vương có loại cách nghĩ kỳ lạ này cũng hợp tình lý.

Hắn càng chú ý cẩn thận, ở loại địa phương như Loạn Không Ma Vực này, không để ý sẽ gặp chết thảm, vài ngày sau, Giang Nam lại gặp được rất nhiều Linh Dược, cũng mấy lần tao ngộ hiểm cảnh, có một lần suýt nữa xâm nhập lãnh địa một đầu Yêu Vương. Đầu Yêu Vương kia chính là cổ thụ tu luyện thành yêu, thực lực vô cùng cường hoành, tán cây mở ra bao phủ phạm vi vài dặm, dưới cây sinh trưởng lấy một mảnh Linh Dược, cực kỳ quý hiếm, bất quá bất luận kẻ nào xâm nhập trong đó, sẽ bị rễ cây cành lá của Thụ Yêu trực tiếp xoắn giết, biến thành chất dinh dưỡng.

Nếu Giang Nam không có ỷ vào Ma Chung Bá Thể Thần Thông có chút thành tựu, thân thể cường hoành, cơ hồ cũng sẽ cùng những người bị Thụ Yêu xoắn giết kia đồng dạng, bị vùi dưới tàng cây!

- Có người ở phía trước giao thủ!

Hắn đột nhiên lỗ tai khẽ nhúc nhích, nghe được phía trước truyền đến Thần Thông bạo tạc nổ tung, nổ mạnh chấn động không khí, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, lặng yên về phía trước tiến đến, cũng không lâu lắm, liền tới phụ cận địa phương giao chiến.

Giang Nam lặng yên nhìn lại, chỉ thấy sáu gã Thần Thông cường giả vây quanh một đầu yêu thú như ngọn núi lớn, cao thấp tung bay, quát chói tai liên tục, không ngừng thúc dục Thần Thông, giống như mưa hướng con yêu thú kia oanh khứ, ánh đao kiếm vũ, Thần Thông bốc lên, mỗi nhất kích đều cực kỳ cường đại, thậm chí có Thần Thông hóa thành đại ấn hình núi, lật lên rơi xuống!

- Phiên Thiên Ấn Thần Thông, tuyệt học Đạo Đài cảnh?

Ma Chung trong thể nội Giang Nam chấn động, trên vách đá Ma Chung chung tự nhiên xuất hiện một mặt đồ án đại ấn như núi, không ngừng suy diễn tâm pháp môn Phiên Thiên Ấn Thần Thông này.

- Đây không phải công pháp Huyền Thiên Thánh tôn ta g, chẳng lẽ mấy người kia đến từ môn phái chính đạo khác?

Giang Nam thoảng qua suy tư một lát, phạm vi phụ cận Huyền Thiên Thánh tông trăm vạn dặm cũng có một ít môn phái chính đạo Ma Đạo, trong đó có các loại chính đạo đại phái như Thái Huyền Thánh tông, Thanh Vân tông, Triêu Thánh tông, từng người hùng cứ một phương, cũng không kém Huyền Thiên Thánh tông, Thái Huyền Thánh tông càng là một quái vật khổng lồ, chưởng giáo Thái Hoàng lão tổ nghe nói là người gần với Thần nhất.

Trong môn phái Ma Đạo, ngoại trừ Tinh Nguyệt Ma tông, còn có Thiên Ma Bảo Cổ Thần Các, cũng là Ma Đạo đại phái tiếng tăm lừng lẫy.

Các môn các phái đều có Thần Thông cùng công pháp từng người, quần áo và trang sức cũng không giống.

Tuy nói Giang Nam đối với các môn các phái có chỗ hiểu rõ, nhưng mà vẻn vẹn dừng ở này, Lạc Hoa Âm là thứ bại hoại, cũng không có đối với hắn tinh tế thuyết minh các phái khác nhau, những kiến thức này là nha đầu Thúy Thúy nói cho hắn biết.

- Nếu là môn phái chính đạo, như vậy làm việc chắc có lẽ không như người trong ma đạo, gặp mặt liền chém chém giết giết.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Đầu yêu thú khổng lồ cùng sáu gã Thần Thông cường giả này giao chiến kia, hiển nhiên cũng là một đầu đại yêu, thân hình giống Tượng, ỷ vào một cây độc giác, hẳn là dị chủng bên trong tê giác, luyện hai đạo Thần Luân, hai

đại Thần Thông.

Bất quá để cho Giang Nam kinh ngạc chính là, thực lực của đầu đại yêu này cũng không cường đại, mà là thúc dục một quả ngọc châu, treo cao trên đỉnh đầu, miếng ngọc châu kia lớn cỡ trứng gà, hào quang tách ra, từ trong châu kết xuất ngàn đóa ma hỏa lục sắc, hóa thành ma liên, hoa múi nhất trọng điệp gia nhất trọng, vô cùng vô tận, ngăn cản Thần Thông công kích của mọi người!

- Bảo Khí!

Trong mắt Giang Nam lóe lên tinh quang, cái ngọc châu này nhất định là Thần Thông luyện chế mà thành Bảo Khí, có thể phát huy ra uy lực rất mạnh, cho nên mới có thể ngăn cản được nhiều Thần Thông cường giả công kích như vậy!

Bất quá, sáu vị Thần Thông vây công dị chủng tê giác, thực lực cùng tu vi đều cực kỳ cường đại, trong đó một người trung niên nam tử càng là tu thành năm đạo Thần Luân, Thần Thông ngũ trọng, uy lực Phiên Thiên Ấn Thần Thông trong tay hắn không ngừng bộc phát, đánh cho ma hỏa ma liên không ngừng thu nhỏ lại, làm cho đầu dị chủng tê giác kia gào thét liên tục, lại không thể làm gì.

- Chư vị sư đệ, đầu yêu tê này tu vi yếu kém, nhất cổ tác khí cầm xuống nó!

Trung niên nam tử kia đại hỉ quát:

- Chúng ta đạt được cái bảo vật này, thực lực đại tiến, sẽ sưu tầm càng nhiều bảo vật nữa!"

Oanh!

Yêu tê rốt cục để kháng không nổi, bị mọi người sống sờ sờ đánh gục, trung niên nam tử kia đại hỉ, lấy tay liền hướng miếng ngọc châu kia chộp tới, lại vào lúc này đột nhiên một mặt cờ đen xuất hiện ở sau lưng mọi người,

hô một tiếng biến lớn, cao tới hơn mười trượng, mặt phiên hóa thành tam giác đại kỳ, vô số độc vật rậm rạp chằng chịt từ trong kỳ tuôn ra, trong đó vậy mà còn có một đầu Thiên Túc Ngô Công dài đến trăm trượng, trong nháy mắt liền bao phủ đám đông!

- Ah…

Có tiếng kêu thảm thiết truyền đến, trong chớp mắt liền có năm người trực tiếp bị những độc vật này cắn chết, thôn phệ, chỉ có vị trung niên nam tử kia thực lực mạnh nhất, tu vi cao nhất, gắt gao chống lại rất nhiều độc vật vây công!

- Liêu sư huynh thực lực không kém, rõ ràng có thể ngăn cản được Ngũ Độc Phiên Thần Thông bát trọng này.

Đột nhiên một đạo nhân ảnh xuất hiện ở bên trong rất nhiều độc vật, là một thiếu niên hình dung tuấn mỹ, giống như nhàn nhã dạo chơi hướng trung niên nam tử kia đi đến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 133: Phiên Thiên Ấn Pháp. (1)

Trung niên nam tử kia chứng kiến thiếu niên này, sắc mặt kịch biến, một mặt gắt gao chống cự rất nhiều độc vật đánh giết, một mặt lạnh lùng nói:

- Ta nhận ra ngươi, ngươi là Chu Dục, đệ tử Thái Huyền Thánh tông, cũng là người trong chính đạo, chúng ta từng có gặp mặt một lần, vì sao lại đánh lén chúng ta?

- Cổ hủ! Coi như là đồng môn tầm đó cũng có cạnh tranh, huống chi chúng ta không là đồng môn.

Thiếu niên Chu Dục kia cười lạnh, đột nhiên bên trong Thần Luân hiện ra một thanh lợi kiếm dài đến hơn hai mươi trượng, thường thường một gọt, trung niên nam tử kia lập tức đầu thân khác biệt, huyết rơi trời cao, lập tức bị vô số độc vật đánh tới, đưa hắn ăn đến không còn một mảnh!

- Ta được đến Ngũ Độc Phiên, giết các ngươi cũng không người nào biết là ta làm!

Trong mắt Chu Dục tinh quang mãnh liệt bắn ra, ánh mắt đột nhiên quay đầu hướng chỗ Giang Nam ẩn thân quét tới, lập tức một đạo kiếm khí kích bắn mà ra, Xùy~~ một tiếng đem núi rừng phạm vi gần mẫu san thành bình địa!

Kiếm khí chấn động, những núi đá cây cối kia hết thảy hóa thành cao phấn, toái không thể lại toái!

Hô!

Ngũ Độc Phiên chấn động, vô số độc vật đập ra, chen nhau mà đến, trong chớp mắt liền bao phủ chỗ đó!

Hắn cảm ứng được ánh mắt của Giang Nam, thống hạ sát thủ, quyết đoán đến cực điểm, thân hình lại là lóe lên, rơi vào phía trên phiến phế tích kia, ánh mắt mọi nơi nhìn quét, nao nao:

- Không có người? Chẳng lẽ nói vừa rồi ta cảm ứng sai.

Chu Dục lắc đầu, lách mình rời đi.

Sau một lúc lâu, đột nhiên một đạo thân hình chớp động, Chu Dục lại hiện ra tại đó, ánh mắt sắc bén nhìn quét mọi nơi, như trước không có phát hiện cái gì, lúc này mới cười lạnh một tiếng, ly khai nơi đây.

- Thái Huyền Thánh tông đệ tử, thật sự là tâm ngoan thủ lạt, chính đạo đệ tử, hành vi Ma Đạo!

Giang Nam lặng yên từ phụ cận đi ra, vừa rồi Chu Dục sát nhân, lúc ánh mắt của hắn rơi vào trên người Chu Dục liền biết không ổn, cao thủ nhất là cường giả như Chu Dục, có thể cảm ứng được ánh mắt của người khác, tầm mắt của mình rơi vào trên người của hắn sẽ bị hắn cảm ứng được.

Lúc ấy Giang Nam lập tức xa xa né tránh, lại không có lập tức chạy như điên, để tránh bị người này phát giác, dùng thực lực của Chu Dục, muốn đuổi kịp hắn, tiêu diệt hắn cùng Thần Thứu Yêu Vương quả thực là dễ dàng, bởi vậy ẩn núp ở phụ cận ngược lại là an toàn nhất.

Bất quá ẩn núp tại chỗ gần còn cần đề phòng phạm vi công kích của Chu Dục, tuy tu vi của Giang Nam không cao, nhưng mà kiến thức không kém chút nào, vị trí ẩn núp hoàn toàn ở bên ngoài phạm vi công kích của Chu Dục.

- Bất quá Chu Dục nói không sai, ở loại địa phương này, coi trời bằng vung, ai cũng không biết tâm ý đối phương, hết thảy vẫn phải cẩn thận là hơn.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Lần này kinh nghiệm, cho hắn rung động thật lớn là giới hạn ở giữa chính ma cũng trở nên không hề rõ ràng như vậy.

Nguyên bản tuy hắn bị Giang Tuyết dạy bảo, đối với chính ma chi phân cũng không coi trọng như thế nào, đã từng có ý định đầu nhập vào Tinh Nguyệt Ma tông, nhưng mà trong nội tâm Giang Nam thủy chung có một cách nhìn không thành thục, cái kia chính là người trong chính đạo hơn phân nửa đều là chính nhân quân tử, ngẫu nhiên mới sẽ xuất hiện một hai cái bại hoại.

Mà vừa mới xuất hiện một màn lại đánh nát ý nghĩ này của hắn, bên trong chính đạo cũng không phải hoàn toàn là chính nhân quân tử, làm việc ác, thậm chí so với người trong ma đạo càng thêm để cho người khó có thể phòng bị, để cho trong lòng của hắn sinh ra cảnh giác!

- Chúa công, tại đây thật sự quá nguy hiểm, không bằng chúng ta trở về tu luyện một thời gian ngắn lại trở ra lịch lãm rèn luyện cũng không muộn.

Thần Thứu Yêu Vương rùng mình một cái, có chút khiếp đảm nói.

Bọn hắn đi vào Loạn Không Ma Vực liền liên tục lọt vào ba lượt sát kiếp, mỗi lần đều là tìm được đường sống trong chỗ chết, để cho đầu Yêu Vương này sợ bể mật.

Giang Nam lắc đầu, như là khích lệ Thần Thứu, hoặc như là khuyên bảo chính mình:

- Gặp được khó khăn liền lùi bước, nói như vậy, ta năm nào tháng nào mới có thể đứng ở trước mặt tỷ tỷ, tu luyện là như thế, ngươi không tiến tới là dừng lại nguyên chỗ, người khác tiến lên, ngươi liền tương đương với lui về phía sau, cùng người khác chênh lệch càng ngày càng xa!

- Chúng ta đi!

Hắn một bên đi về phía trước, một bên suy diễn Phiên Thiên Ấn Thần Thông, Phiên Thiên Ấn Thần Thông uy lực rất mạnh, ở trong tay trung niên

nam tử họ Liêu quả thực là một tòa núi lớn che xuống, mặc dù là Thần Thông bát trọng Bảo Khí Ngũ Độc Phiên của Chu Dục cũng nhất thời không cách nào cầm xuống hắn. Nếu không có trung niên nam tử họ Liêu toàn lực đối kháng Ngũ Độc Phiên, dùng tu vi thực lực của Chu Dục muốn diệt trừ hắn khẳng định phải phí một phen tay chân.

- Môn Phiên Thiên Ấn Thần Thông này, giống như không chỉ là công pháp Đạo Đài cấp đơn giản như vậy.

Giang Nam chỉ cảm thấy Ma Chung suy diễn môn công pháp này tốc độ càng ngày càng chậm, cơ hồ cùng suy tính Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh đồng dạng gian nan, trong nội tâm rùng mình, liền biết Phiên Thiên Ấn Thần Thông chỉ sợ có chút không giống người thường.

- Họ Liêu kia cũng không có đem uy lực Phiên Thiên Ấn triệt để phát huy ra, chỉ là luyện ra một chút da lông, môn công pháp này, tuyệt đối là thủ đoạn công kích mạnh nhất mà ta đã thấy, thậm chí so với sư tôn truyền thụ cho ta Đại Ngũ Hành Kiếm Khí còn muốn cường hãn không ít!

Phía trên Ma Chung, đồ án của Phiên Thiên Ấn dần dần bao trùm trên Ngũ Hành Kiếm sơn, cùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh sánh vai, đã có thể xưng là tuyệt học kinh điển cấp!

Giang Nam bái nhập Huyền Thiên Thánh tông hơn ba tháng, Khổng Tước Minh Vương Kinh chỉ bị hắn từ Thần Luân cấp công pháp suy diễn đến Thần Thông đệ nhị trọng, có thể thấy được môn công pháp này cực mạnh, mà Phiên Thiên Ấn cùng Khổng Tước Minh Vương Kinh sánh vai, hơn nữa là từ Luyện Thể nhất trọng bắt đầu suy diễn, chỉ sợ hao phí thời gian càng dài!

- Nếu có thể đem Phiên Thiên Ấn suy diễn đi ra, dung nhập đến bên trong Ma Ngục Vạn Tượng Luân của ta, cùng Ma Chung Bá Thể Thần Thông dung hợp, thế tất lại là một đòn đại sát thủ!

Hắn lại không biết, Phiên Thiên Ấn nguyên bản cũng không phải là pháp môn nhân gian có khả năng chứng kiến, mà là Thần minh cấp công pháp,

môn phái của trung niên nam tử họ Liêu kia chính là Triêu Thánh tông, một lần tình cờ đạt được môn công pháp này, bất quá lại là tâm pháp không trọn vẹn. Tiền bối cao nhân Triêu Thánh tông hao phí trăm năm thời gian đến suy diễn môn công pháp này, thủy chung không thể hoàn thiện, uy lực chỉ tương đương với công pháp Đạo Đài cấp, bởi vậy cũng không bị người coi trọng.

Mà Giang Nam lại dựa vào năng lực suy diễn cường đại của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, bắt đầu đem Phiên Thiên Ấn trở lại như cũ, để cho môn công pháp chôn vùi rất nhiều năm này, dần dần hiện ra uy lực xứng đáng của nó!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 134: Phiên Thiên Ấn Pháp. (2)

Hắn đang suy diễn Phiên Thiên Ấn Thần Thông, nếu so với Phiên Thiên Ấn của Triêu Thánh tông càng thêm hoàn thiện, uy lực tự nhiên cũng không thể so sánh nổi, lúc Phiên Thiên Ấn chính thức đánh xuống phảng phất đem trời xanh trở mình một cái, trực tiếp che xuống!

Môn ấn pháp này xuất từ một truyền thuyết Viễn Cổ, nghe nói thời xa xưa khai thiên tích địa mới bắt đầu, Thiên Địa không ổn định, có cao nữa là thần sơn, chống đỡ trời xanh không cho vòm trời rơi xuống làm cho thế giới bên dưới quay về Hỗn Độn. Về sau tòa thần sơn này bị người chặn ngang đánh gãy, thần sơn sụp đổ, trời cũng đi theo suy sụp, ngôi sao trụy lạc, tạo thành một hồi diệt thế tai ương.

Mà Phiên Thiên Ấn chính là phỏng theo tình hình thần sơn đứt gãy, trời sập đất sụt!

Có thể nghĩ, nếu Giang Nam đem môn công pháp này suy diễn đến cảnh giới cực cao, thi triển đi ra uy lực sẽ cường hãn đến cỡ nào.

Chỉ là muốn đem môn công pháp này hoàn tất đẩy diễn đến Thần Thông cảnh, lại còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể làm đến.

Càng là xâm nhập Loạn Không Ma Vực, Giang Nam liền phát hiện chính ma hai đạo cường giả qua lại nơi đây dần dần nhiều hơn, lại có Yêu tộc cường giả xuất quỷ nhập thần, các loại Linh Dược cũng không hề giống lúc trước đi đến trên dưới một trăm dặm mới có thể gặp được như vậy, mà là mỗi cách hơn mười dặm thường thường sẽ có phát hiện.

Bất quá những Linh Dược này thường thường có đại yêu thủ hộ, những đại yêu này có thể tu luyện cho tới tình trạng bây giờ, toàn bộ nhờ Linh Dược chèo chống, có chút đại yêu thậm chí đạt được Loạn Không Ma giáo

truyền thừa, Thần Thông cực kỳ cường hoành, thậm chí có không ít cường giả đạt trình độ cao nhất, luyện thành Đạo Đài, thực lực cường đại đến cực điểm, dù là loại cường giả như Chu Dục kia ở chỗ này cũng phải cẩn thận từng li từng tí, cũng không dám quá phận làm càn.

Giang Nam chỉ tìm những đại yêu thế đơn lực cô, cùng Thần Thứu Yêu Vương liên thủ, một cái dẫn xuất đại yêu, cái khác đoạt Linh Dược liền đi, rõ ràng cũng bị bọn hắn đắc thủ mấy lần, đạt được vài cọng Không Thanh Thảo cùng Thạch Sanh hoa.

Không Thanh Thảo chính là sinh trưởng ở phía trên một mảnh ngọc thạch, xanh mượt thúy thúy, như là ngọc tương, là một loại Linh Dược tăng tư chất lên tuyệt hảo, ăn loại Linh Dược này có thể cho tư chất đạt được tăng lên trên phạm vi lớn, thần trí thông minh, ngộ tính cũng hơn xa lúc trước.

Mà Thạch Sanh hoa là một loại Linh Dược tăng lên tu vi, dược hiệu cũng không thể so với Hỏa Linh Quả kém, cũng là cực kỳ khó được.

- Chúa công, đầu ta tuy không nhỏ, nhưng mà óc lại ít đến thương cảm, cái Không Thanh Thảo này …

Thần Thứu Yêu Vương tội nghiệp nhìn xem hắn, tiểu tâm cười nói.

Giang Nam buồn cười, đem Không Thanh Thảo ném cho đầu đại điểu này.

Tuy Không Thanh Thảo có thể tăng lên tư chất, nhưng với hắn mà nói lại tác dụng không lớn, từ khi tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tư chất của hắn đều ở bên trong tăng lên, hơn nữa Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy rèn luyện thân hình, tư chất của hắn cực tốt, tuyệt đối có thể ở bên trong Thánh tông đứng hàng trước 3!

Ảnh hưởng tư chất một người, chủ yếu chính là tạp chất trong thân thể, thân thể không sạch sẽ, tức thì tư chất liền chênh lệch, không có tiền vốn tu hành, thân thể thuần khiết vô cấu, như là hài nhi mới sinh, liền thuộc về tư

chất thượng đẳng.

Về phần ngộ tính, Ma Ngục Huyền Thai Kinh đối với ngộ tính hắn tăng lên càng là to đến không thể tưởng tượng nổi, Giang Nam tu luyện môn tâm pháp này càng lâu, kiến thức càng nhiều, ngộ tính càng cao.

Huống hồ còn có Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, hiệu quả của Bát Đại Minh Vương thần ấn đối với ngộ tính của hắn cũng có tăng lên không nhỏ, để cho thần thức của hắn thanh minh, đủ loại lĩnh ngộ có thể thông hiểu đạo lí.

Thần Thứu Yêu Vương ăn vào Không Thanh Thảo, cũng không lâu lắm liền đem dược lực Linh Dược luyện hóa, thần thái sáng láng, thực lực cũng có tăng lên không nhỏ, không khỏi chỉ cao khí ngang, minh minh tự đắc.

Giang Nam phân ra một cỗ cương khí dũng mãnh vào thể nội đầu Yêu Vương này, chỉ thấy thân hình của Thần Thứu Yêu Vương bị Không Thanh Thảo cải tạo một phen, thể nội chảy xuôi huyết dịch cũng trở nên tinh khiết, như là ngọc tương màu đỏ, mà cốt tủy bên trong cốt lâu cũng tựa hồ biến thành quỳnh tương ngọc dịch, hiển nhiên dược lực loại Linh Dược này hiệu quả tốt kinh người.

Mặc dù là Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, cũng rất khó từ thể nội hắn rèn luyện ra bao nhiêu tạp chất.

Thần Thứu Yêu Vương cảm giác hài lòng, kêu lên:

- Chúa công, ta cảm thấy được thanh tỉnh cùng cường đại trước nay chưa có, nếu lần nữa gặp được Chu Dục kia, lão tử một cái móng vuốtcũng có thể đánh bại hắn!

- Yêu Vương thật sự là lợi hại.

Giang Nam tán thưởng một câu, thầm nghĩ:

- Không Thanh Thảo hữu danh vô thực, ngộ tính của ngốc điểu này giống

như cũng không có tăng lên gì, ngược lại là tin tưởng bắt đầu cực độ bành trướng rồi, Ân? Phía trước có người!

Hắn đột nhiên cảm giác được phía trước lại có vài cổ khí tức cực kỳ cường đại phóng lên trời, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, âm thầm hướng Thần Thứu Yêu Vương nháy mắt, cẩn thận từng li từng tí đi thẳng về phía trước. Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Giang Nam đã biết rõ đạo lý coi chừng không sai lầm, nhất là ở Loạn Không Ma Vực coi trời bằng vung này, các loại thế lực hỗn tạp, thậm chí người trong chính đạo cũng tàn sát lẫn nhau, khiến cho hắn không thể không tiểu tâm.

- Là đệ tử Huyền Thiên Thánh tông ta!

Giang Nam vượt qua một khe núi, chứng kiến sáu bảy vị nam nữ trẻ tuổi ở trong núi rừng phía trước ghé qua, phục sức của bọn họ đúng là phục sức của Huyền Thiên Thánh tông.

- Đó là tiểu muội!

Trong sáu bảy vị thánh tông đệ tử kia có bốn nam tử, ba người là trẻ tuổi, một vị là trung niên nhân, cầm trong tay phất trần, rất là trầm ổn, ba nữ tử khác, một thiếu nữ quần tím, mặt mũi nhu mì xinh đẹp, bên cạnh ngưng tụ vân khí nhàn nhạt, còn có một thiếu nữ hơi gầy, lưng đeo một thanh lợi kiếm, lộ ra vẻ khôn khéo giỏi giang.

Nữ hài bên cạnh nàng dung mạo xinh đẹp, đầu có búi tóc phi tiên, trâm cài hình phượng, ánh mắt sáng ngời, thật giống như có tinh mang ở trong đó chớp động, tuổi không lớn, bộ dáng cũng cùng Giang Nam có chút phảng phất, chẳng qua là mặt mũi có chút nhát gan, chính là Giang Lâm.

- Tiểu muội. . .

Trong lồng ngực Giang Nam thân tình nhộn nhạo, vành mắt đỏ lên, ngơ ngác đứng ở nơi đó, ngơ ngác nhìn thiếu nữ xinh đẹp kia, trong đầu hiện lên một vài bức hình ảnh.

Năm đó thiên thần đại chiến, hàng tỉ thương sinh trôi giạt khắp nơi, yêu ma hoành hành, vô số người chết thảm, nàng chính là khi đó cùng Giang Lâm thất lạc.

Hắn còn nhớ rõ ban đầu hắn và muội muội cùng người nhà thất lạc, huynh muội hai người cùng nhau chạy trốn, cẩu yêu khống chế yêu ma cuồn cuộn mà đến, mắt thấy liền muốn đuổi kịp, hắn đem tiểu muội giấu ở trong đống thi thể, xoay người về phía trước chạy như điên, ý đồ dẫn dắt cẩu yêu rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 135: Huynh Muội Gặp Lại. (1)

- Ca ca, ta sợ. . .

Giang Nam vẫn còn nhớ rõ mình đem thi thể che ở trên người Giang Lâm, tiểu muội mang theo khóc nức nở nói ra những lời này.

- Đừng sợ, ca ca đem chó hư dẫn đi, ngươi đừng lên tiếng.

Hắn nói xong câu đó, liền lớn tiếng chạy về phía trước, khi đó hắn còn nhỏ, chỉ có mười hai tuổi, lảo đảo chạy trốn vài dặm, trong lúc vô ý bị rơi xuống sông, bị nước sông cuốn đi.

Đợi bò lên bờ ở hạ du con sông, đã bị nước sông cuốn đi hơn mười dặm.

Hắn hao hết khí lực, thiên tân vạn khổ trở lại địa phương giấu muội muội, lại phát hiện Giang Lâm đã biến mất không thấy gì nữa.

Khi đó, Giang Nam một người khóc thật lâu, vừa đi vừa khóc, bóng lưng lẻ loi hiu quạnh dọc theo con sông kia đi hơn nửa năm thời gian, đã trải qua không biết bao nhiêu gian nguy, mới đi đến Kiến Vũ quốc.

- Ca ca, ta sợ. . .

Bên tai hắn lại quanh quẩn lên cái thanh âm này, quanh quẩn dưới đáy lòng.

Nước mắt mặn mặn từ trong hốc mắt hắn bốc hơi lên, Giang Nam hít vào một hơi thật dài, sải bước đi thẳng về phía trước, trong lòng yên lặng nói:

- Muội muội, không cần phải sợ, lần này ta sẽ không một người rời đi, mà là muốn toàn lực đi bảo vệ ngươi!

- Người nào?

Trong mắt trung niên nam tử kia tinh quang bạo xạ, đột nhiên hướng Giang Nam xem ra, ngay sau đó sáu người khác lập tức lay động pháp lực, một vòng Thần Luân ong ong chuyển động, nổi lên Thần Thông, tùy thời chuẩn bị xuất thủ hướng Giang Nam oanh tới!

Bọn họ những người này thực lực cũng cực kỳ không kém, thậm chí trung niên nam tử kia đột nhiên đem phất trần trong tay vứt lên, mấy ngàn bụi ti điên cuồng sinh dài, hóa thành một đóa mây trắng, mà chuôi bụi thì trở nên vô cùng thô to, như một cây cột Kim Đồng sắc, dọc ở giữa không trung.

Trang phục thiếu nữ kia cũng thanh quát một tiếng, bảo kiếm phía sau leng keng ra khỏi vỏ, như một ngân long ở giữa không trung bay múa, qua lại như điện!

Mấy vị thánh tông đệ tử này thậm chí có hai kiện bảo khí, thực lực có thể nói là cực kỳ cường đại!

- Chậm, không nên động thủ, hình như là đệ tử thánh tông ta!

Trung niên nam tử kia thấy Giang Nam, vội vàng giơ bàn tay lên, ngăn mọi người phát động Thần Thông lại, hướng Giang Nam quát lên:

- Vị sư đệ này dừng bước! Ngươi trước báo tên họ, nói ra sư thừa, nếu không đừng trách vi huynh xuất thủ đả thương ngươi!

Hắn hiển nhiên là thủ lĩnh một nhóm người này, kinh nghiệm giang hồ, xử sự rất là lão luyện, biết rõ Loạn Không Ma Vực nguy hiểm, mặc dù thấy Giang Nam người mặc y phục của Huyền Thiên thánh tông cũng không dám có chút lười biếng.

- Tiểu muội. . .

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Trung niên nam tử kia khẽ cau mày, hướng mọi người bên cạnh thấp giọng nói:

- Cẩn thận phòng bị. . .

- Tứ ca ca. . .

Giang Lâm ngơ ngác nhìn nam tử đột nhiên hướng nàng đi tới, thần thái không khỏi có chút hoảng hốt, liều mạng dụi dụi con ngươi, lại thấy Giang Nam như cũ mặt mỉm cười hướng mình đi tới, không khỏi vui mừng kêu một tiếng, vọt tới, nhào vào trong ngực Giang Nam:

- Tứ ca, thật sự là ngươi! Ta nghĩ đến ngươi đã chết. . . Trước đó không lâu ta đi trở về, dựng bia mộ cho ngươi, còn có cha, mẹ, đại ca, nhị ca. . . Ta thật nghĩ đến ngươi đã chết, ngày đó sau khi ngươi đi ta rất sợ. . .

Vành mắt Giang Nam đỏ hoe, vỗ nhè nhẹ sau lưng thiếu nữ, cười nói:

- Đừng sợ, Tứ ca không phải là ở chỗ này sao? Ngươi yên tâm, lần này ta không đi, không bao giờ ... đi nữa. . . Đừng khóc , nhiều người như vậy ở đây.

Giang Lâm vừa khóc vừa cười, giống như khi còn bé quấn lấy hắn, lôi kéo ống tay áo của hắn không muốn buông ra.

Trung niên nam tử kia thở phào nhẹ nhỏm, thu hồi phất trần, cười nói:

- Là người quen, mọi người có thể tản Thần Thông đi.

Hai vị thiếu nữ thánh tông cùng ba vị nam đệ tử cũng riêng phần mình thở phào nhẹ nhỏm, tản đi Thần Thông của mình, thu hồi bảo kiếm.

- Tứ ca, ngày đó sau khi ngươi đi không lâu, sư tôn liền tới, thấy ta ở phía dưới đống thi thể khóc liền bế ta lên, nói ta tư chất không xấu, muốn thu ta làm đồ đệ.

Giang Lâm xóa đi nước mắt, ngửa đầu nói:

- Chúng ta ở nơi đó chờ ngươi thật lâu, thủy chung không có gặp trở lại, sư tôn nói ngươi đã chết, ta cũng nghĩ đến ngươi đã chết, mấy năm này ta

nằm mơ liền mơ tới ngươi máu chảy đầm đìa đứng ở bên cạnh ta, nói tiểu muội đừng sợ, ca ca trở lại. . . Đúng rồi Tứ ca, làm sao ngươi cũng trở thành đệ tử Huyền Thiên thánh tông rồi?

- Lâm sư muội, vị này chính là Tứ ca Giang Nam Giang Tử Xuyên mà ngươi thường xuyên nói?

Vị thiếu nữ đeo kiếm kia đột nhiên mở miệng, ánh mắt lãnh lãnh rơi vào trên người Giang Nam, thần thái có chút không vui nói:

- Giang sư đệ, ta xem quần áo của ngươi cũng là đệ tử thánh tông ta, nói vậy năm đó ngươi cũng là bị sư thúc sư bá của thánh tông cứu lên, bái nhập thánh tông. Vì sao những năm này ngươi không đi tìm Lâm sư muội? Ngươi có biết Lâm sư muội nhớ ngươi thế nào không?

- Ta biết, ta cũng là trước đó không lâu mới bái nhập thánh tông.

Giang Nam tự giễu cười cười, thanh âm càng ngày càng thấp:

- Trong trận thiên tai kia, không có ai cứu ta, ta cũng từng ảo tưởng có vị cao nhân nào đi ngang qua thấy ta ở trong đống thi thể đau khổ giãy dụa, hướng ta ra tay cứu viện. . .

- Đáng tiếc, một người cũng không có. . .

Hắn lẩm bẩm nói.

Thiếu nữ đeo kiếm kia ngây ngốc, vốn là tính toán chỉ trích Giang Nam, nghe nói như thế cũng không biết nên nói cái gì mới tốt. Nàng có thể tưởng tượng được đến, một thiếu niên tuổi gần mười hai một mình đi ở trên Địa Thi phế tích, khi đó Giang Nam tuyệt vọng đến cỡ nào, bất lực đến cở nào.

Nhưng mà, những cao nhân thần thông quảng đại kia, lại không có một cái hiện ra ở trước mặt hắn, không có một người hướng hắn vươn tay trợ giúp.

- Giang sư đệ, mới vừa rồi có chút đắc tội.

Cô gái kia có chút sảng lãng hào phóng, rất nhanh phục hồi tinh thần lại, đợi Giang Nam cùng Giang Lâm nói lời tâm tình xong, tiến lên cười nói:

- Ta tên là Mộ Yên Nhi, là Linh Càn Phong Càn Nguyên cung Đại sư tỷ, ân sư họ Hàn tên Phương, xin hỏi sư đệ, ngươi bái vị sư thúc sư bá nào làm môn hạ?

- Ta nhập môn muộn, là nghhe thấy tiểu muội ở Huyền Thiên thánh tông, lúc này mới bái nhập sư môn.

Giang Nam ôn hòa cười một tiếng nói:

- Ân sư Lĩnh Tụ Phong phong chủ, họ Lạc tên Hoa Âm.

- Giang sư đệ, ngươi là đệ tử của Lạc sư bá?

Mộ Yên Nhi nghe đến đó, lấy làm kinh hãi, mở miệng hỏi.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Gia sư chính là Lĩnh Tụ Phong Thúy Vân Cung phong chủ.

Mộ Yên Nhi lấy làm kinh hãi, sắc mặt nhất thời trở nên cổ quái, hàm hàm hồ hồ nói:

- Thì ra ngươi chính là đệ tử của Lạc sư bá thu nhận, ngô. . . rất tốt, rất tốt. . .

Giang Lâm nghe đến đó, đột nhiên chen miệng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 136: Huynh Muội Gặp Lại. (2)

- Sư tỷ, Lạc sư bá chính là nữ ác nhân đánh sư tôn nằm ở trên giường bệnh, tu dưỡng ba bốn ngày mới có thể nhúc nhích sao?

Mộ Yên Nhi trịnh trọng gật đầu.

Giang Lâm le lưỡi, thầm nói:

- Sư tôn thỉnh thoảng còn nhắc tới chuyện này, mỗi lần nói đến Lạc sư bá, ta liền có thể nghe được nàng nghiến răng. Tứ ca, sư tôn rất thương ta, ta sẽ nói với nàng, sau đó nàng hơn phân nửa sẽ không cùng Lạc sư bá so đo.

Giang Nam sớm biết Lạc Hoa Âm không phải là loại an phận, vui với nhìn thấy Lạc Hoa Âm có chuyện, cười nói:

- Sư tôn ta gây phiền toái, cùng ta có quan hệ gì đâu? Muội muội, nếu sư tôn ngươi tới tìm sư tôn ta phiền toái, huynh muội chúng ta liền không nên hỏi tới, đứng ở một bên xem náo nhiệt là được.

Sắc mặt Mộ Yên Nhi càng thêm cổ quái, thầm nghĩ:

- Sư phó của ta tìm Lạc sư bá phiền toái, chẳng lẽ còn ngại năm đó bị đánh không đủ sao? Cả Huyền Thiên thánh tông, ai dám đi tìm Lạc sư bá gây chuyện? Coi như là chưởng giáo Chí Tôn, bình thường cũng không dám chọc nàng, bất quá nhiều sư thúc sư bá như vậy nghe được Lạc sư bá thu đệ tử, không dám trêu chọc Lạc sư bá, nhưng phái đệ tử trêu chọc đệ tử của nàng vẫn là dám a. . .

Bên cạnh còn có mấy vị thánh tông đệ tử khác, nghe được bọn họ nói chuyện, sắc mặt cũng trở nên cực kỳ cổ quái, liếc mắt nhìn nhau, yên lặng im lặng, bất quá ánh mắt nhìn về phía Giang Nam lại có chút bất thiện.

Ngay cả vị trung niên nam tử kia nghe được ân sư của Giang Nam là Lạc Hoa Âm, sắc mặt cũng có chút thay đổi, hiển nhiên sư tôn của hắn cũng từng ở trên tay Lạc Hoa Âm ăn đau khổ.

Giang Nam cũng cảm giác được không khí có chút không đúng, trong lòng buồn bực vạn phần.

Mộ Yên Nhi liếc liếc nhìn về Thần Thứu Yêu Vương, trong lòng rùng mình, thầm nghĩ:

- Vị Giang sư đệ này cũng là rất được Lạc sư bá yêu thích, lại hàng phục cho hắn một Đại Yêu tu thành năm đạo Thần luân, đoán chừng là vì bảo vệ an nguy của hắn.

Nàng lại không biết Thần Thứu Yêu Vương cũng không phải là Lạc Hoa Âm hàng phục, mà là Giang Tuyết lo lắng Giang Nam an nguy, ở trước khi đi đem Thần Thứu Yêu Vương giao cho Giang Nam.

Mà Lạc Hoa Âm thần kinh không ổn định, chưa bao giờ sẽ có ý nghĩ tốt như vậy.

- Giang sư đệ, ngươi cũng là tới Loạn Không Ma Vực lịch lãm?

Mộ Yên Nhi cười cười nói:

- Lấy thực lực của ngươi, cho dù có đầu Đại Yêu này bảo vệ, ở trong Loạn Không Ma Vực lịch lãm vẫn là thấp kém một chút, khó được ngươi có thể đi tới đây. Nơi này là bên ngoài của Loạn Không ma giáo, bất quá càng đi về phía trước chính là phúc địa của Loạn Không Ma Vực, so sánh với bên ngoài còn muốn hung hiểm rất nhiều, có rất nhiều Yêu Vương, dưới trướng có đông đảo Đại Yêu. Không bằng sư đệ gia nhập chúng ta, có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Giang Nam đang muốn đáp ứng, đột nhiên chỉ thấy thiếu nữ áo tím kia tiến lên, thản nhiên nói:

- Mộ sư tỷ, cử động lần này chỉ sợ có chút không ổn đâu?

Mộ Yên Nhi khẽ cau mày, nhẹ giọng nói:

- Tiêu sư tỷ, xin hỏi có gì không ổn?

Thiếu nữ áo tím kia chưa trả lời, một đệ tử trẻ tuổi mặt mũi ngăm đen cười lạnh nói:

- Mộ sư tỷ, chúng ta đã thương nghị tốt, mấy người chúng ta kết bạn ở trong Loạn Không Ma Vực lịch lãm, hôm nay sao đột nhiên muốn thêm một người tiến vào? Nếu thêm một vị sư huynh Thần Thông cảnh ta tự nhiên không có ý kiến, nhưng mà sư tỷ ngươi nghĩ thêm người tu vi mới là Nội Cương, ngay cả Thần Luân cũng không có luyện thành, đây rõ ràng là kéo chân sau của chúng ta!

- Đúng vậy.

Thiếu nữ kia cười dài nói:

- Mộ sư tỷ, không phải là tiểu muội không để cho ngươi mặt mũi, vốn ngươi để cho Lâm sư muội gia nhập vào, cũng đã làm yếu thực lực của chúng ta, dù sao Lâm sư muội bất quá là Thần Luân cảnh, ở loại địa phương Loạn Không Ma Vực này, Thần Luân cảnh là muốn chết. Bất quá có Mộ sư tỷ ngươi chiếu cố cũng không sao, nhưng mà hôm nay Mộ sư tỷ lại muốn gia tăng một Nội Cương cảnh đệ tử, cái này là chúng ta không cách nào đón nhận. Chúng ta là ra ngoài lịch lãm, không phải là thiếp thân bảo mẫu.

Mộ Yên Nhi nghe nói như thế, trong lòng cũng không khỏi tức giận, nhìn chung quanh một lần, vẻ mặt đám đông thu ở đáy mắt, cười mà như không cười nói:

- Tiêu sư tỷ, Đàm sư huynh, Giang sư đệ chính là thân huynh của Lâm sư muội, hơn nữa có một đầu Đại Yêu bảo vệ, ở Loạn Không Ma Vực cũng có lực tự vệ, chúng ta là đồng môn, cần gì không lưu tình như vậy?

Vị thiếu nữ kia cười nói:

- Mộ sư tỷ, thật thoại thật thuyết mà nói, nếu Giang sư đệ là đệ tử những sư thúc sư bá khác, lại có một đầu Đại Yêu bảo vệ, đủ để tự vệ, không cần chúng ta phân tâm chiếu cố, chúng ta tự nhiên là hoan nghênh, mấu chốt là ân sư của vị Giang sư đệ này là Lĩnh Tụ Phong Lạc sư bá! Danh tiếng Lạc sư bá ngươi cũng không phải là không biết, vì vậy cùng hắn đi chung, xin thứ cho tiểu muội không thể tòng mệnh!

- Tiêu sư tỷ nói không sai.

Thanh niên sắc mặt ngăm đen kia đờ đẫn nói:

- Mộ sư tỷ, nếu ngươi còn muốn cùng chúng ta ở chung một chỗ, vậy hãy để cho hắn rời đi, chúng ta tự nhiên vẫn như trước, cùng nhau trông coi. Nếu ngươi muốn hắn lưu lại, như vậy liền xin lỗi, chúng ta không thể làm gì khác hơn là mỗi người đi một ngả.

- Tiêu sư huynh, ngươi đây là uy hiếp ta sao?

Mộ Yên Nhi cười lạnh, nhìn về phía trung niên nam tử vẫn chưa từng nói chuyện kia, thản nhiên nói:

- Mạc sư huynh, ngươi thì sao?

Trung niên nam tử kia thở dài một tiếng, mặt lộ vẻ khó khăn, thấp giọng nói:

- Mộ sư muội, ngươi cũng biết, tôn sư cùng Lạc sư bá quan hệ không hòa thuận, nếu nghe được ngươi cùng đệ tử Lạc sư bá đi quá gần, chỉ sợ đối với ngươi cũng không có sắc mặt tốt. Ân sư của ta cũng là như thế, cần gì vì một ngoại nhân mà trì hoãn tiền trình của mình?

- Nói như vậy Mạc sư huynh ngươi cũng là nhất định không chịu chứa chấp Giang sư đệ rồi?

Sắc mặt Mộ Yên Nhi hiện lên một đạo thanh khí, thản nhiên nói.

Trung niên nam tử kia không đáp, cười nói:

- Mộ sư muội, ngươi là người trong nhóm chúng ta, thực lực siêu quần bạt tụy, nếu đoàn đội chúng ta không có gánh nặng, chuyến này nhất định thu hoạch lớn hơn nữa!

Sắc mặt Mộ Yên Nhi hàn xuống, bảo kiếm sau lưng phát ra một tiếng minh hưởng thanh thúy, xoay người nói:

- Mạc sư huynh, ngươi cho rằng không có các ngươi, chúng ta liền không cách nào ở Loạn Không Ma Vực sinh tồn sao? Mấy vị sư huynh sư tỷ, chúng ta Đại Lộ Thông Thiên, mọi người tự đi đường của mình!

Giang Nam không khỏi ánh mắt sáng lên, thầm khen một tiếng:

- Vị Mộ sư tỷ này làm việc thật là quyết đoán, không có nửa phần ướt át bẩn thỉu!

- Đã như vậy, vậy thì cáo từ!

Thiếu nữ kia cùng với đám người khác cười lạnh, từ bên cạnh Giang Nam sát bên người mà qua, thấp giọng nói:

- Nếu sư tôn ta biết Lạc sư bá thu ngươi làm đệ tử, chỉ sợ hiện tại ta liền hướng ngươi xuất thủ. Tiểu bạch kiểm, sớm đổi những trưởng lão khác làm môn hạ, tránh cho bị giết lầm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 137: Kiếm Chém Thần Thông

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, trong lòng có chút không vui, đồng thời hướng nhân phẩm của Lạc Hoa Âm cực kỳ bất mãn.

- Mỹ nữ sư phụ kia của ta đến tột cùng đã làm chuyện tình táng tận thiên lương gì, làm sao ở trong thánh tông không bị người chào đón như thế?

Những người kia phi thân đi, thanh âm của Mạc sư huynh xa xa truyền đến, hắng giọng:

- Mộ sư muội ngươi mang theo hai gánh nặng, mạnh mẽ xông tới phúc địa của Loạn Không Ma Vực hẳn phải chết không thể nghi ngờ, kính xin sư tỷ nghĩ lại mà làm sau, lập tức đi trở về, tránh khỏi đem mình kéo vào hiểm cảnh!

Mộ Yên Nhi tức giận hừ một tiếng, không để ý tới, quay đầu hướng Giang Nam, Giang Lâm nói:

- Sư đệ, sư muội, mặc dù phúc địa của Loạn Không Ma Vực nguy hiểm, nhưng mà lấy bản lãnh của ta, nhất định có thể bảo vệ an nguy của các ngươi, các ngươi đại khái có thể yên tâm!

- Làm phiền sư tỷ.

Giang Nam thầm than một tiếng, từ thái độ của mấy tên thánh tông đệ tử mới vừa rồi kia hắn có thể nhìn ra được, Lạc Hoa Âm ở thánh tông thật sự là hỏng bét cực độ, có tiếng xấu lan xa, ngay cả hắn là đệ tử cũng khiến cho những đệ tử thánh tông khác địch ý.

Mà sở dĩ Mộ Yên Nhi đối với hắn vẻ mặt ôn hoà, đơn giản là nhìn ở mặt mũi muội muội Giang Lâm.

- Tứ ca, ngươi đừng sợ!

Giang Lâm quơ quả đấm nhỏ, hung ba ba nói:

- Ở trong Ma Vực có ta tới bảo vệ ngươi, nếu người nào cùng ngươi gây sự, trước qua cửa của ta!

Nàng quay đầu nhìn về phía Mộ Yên Nhi, đáng thương nói:

- Sư tỷ, ta bảo vệ ca ca, ngươi bảo vệ ta.

Mộ Yên Nhi hé miệng cười nói:

- Yên tâm, có sư tỷ ở đây, bảo đảm ngươi cùng ca ca ngươi đều vui vẻ. Giang sư đệ, lần này ta cùng Lâm sư muội xuống núi là phụng sư mệnh, Lâm sư muội tính tình nhu nhược, mặc dù tư chất kinh người, nhưng mà thiếu hụt lịch lãm, sư tôn ta nói nàng trước mắt còn có thể tiếp tục tu luyện xuống, nhưng mà không thông qua tôi luyện đau khổ, thành tựu tương lai sẽ không lớn, ngược lại lãng phí tư chất của nàng.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, Giang Lâm thuở nhỏ tâm lệ thuộc vào tương đối mạnh, cử động lần này có thể nói là tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, là lương sư khó được, so sánh với Lạc Hoa Âm thì cao minh hơn rất nhiều. Nếu như không phải là Giang Nam tự chủ tương đối mạnh, hắn cái đồng ruộng tốt này, sớm đã bị Lạc Hoa Âm trồng khắp cỏ dại .

- Xin hỏi sư tỷ, sư tôn ta đến tột cùng đã làm chuyện tình người người oán trách gì, làm sao bị người cừu thị như vậy?

Giang Nam thật sự không nhịn được hỏi.

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Danh tiếng của Lạc sư bá ở trong thánh tông không tốt, kết giao ác nhân cũng thôi, mấu chốt là tính tình bốc lửa, một lời không hợp liền động thủ đả thương người, rất nhiều sư thúc sư bá bị nàng đánh qua, thậm chí ngay cả

nhân vật bối phận sư tổ, cũng bị Lạc sư bá sửa chữa.

Giang Nam không khỏi hoảng sợ, đánh nhân vật ngang hàng cũng thôi, Lạc Hoa Âm thậm chí ngay cả Thái Thượng Trưởng Lão của Huyền Thiên Thánh Tông cũng hung hăng đánh qua, thật sự mạnh mẽ đến không hợp thói thường, bá đạo không hợp thói thường!

Phải biết rằng Thái Thượng Trưởng Lão bối phận cực cao, có thể sống đến hiện tại cũng là người nổi bật, thế nhưng cũng bị Lạc Hoa Âm sửa chữa, chỉ có thể nói nữ nhân này thật sự bá đạo.

- Tứ ca, chuyện phát sinh năm đó, đã là một cấm kỵ, các sư thúc sư bá ai cũng không muốn nói nhiều chuyện kia. Bất quá khi ta rãnh rỗi nghe được sư tôn nói một chút, nên cũng có chút hiểu.

Giang Lâm suy nghĩ một chút nói:

- Nghe nói ban đầu Lạc sư bá nguyên vốn cũng là một người tốt, bởi vì xảy ra một chuyện làm cho nàng giận dữ, tính tình đại biến, mất hết tính người, từ Kinh Hoa Phong giết tới Tông Chủ Phong, không người nào có thể ngăn. Lạc sư bá giết tới Tông Chủ Phong, những Thái Thượng Trưởng Lão ẩn cư không ra kia cũng bị kinh động, rối rít xuất quan, kết quả những thứ Thái Thượng Trưởng Lão kia đại mất thể diện, bị đánh đến hoa rơi nước chảy.

- Chưởng giáo Chí Tôn tránh không ra mặt, Lạc sư bá liền từ Tông Chủ Phong giết tới Vọng Giang Phong, sau đó lại giết trở lại, có thể nói long trời lỡ đất. Cuối cùng vẫn là chưởng giáo Chí Tôn thật sự xem không nổi, rốt cục hiện thân cùng nàng đánh một trận, lúc này Lạc sư bá mới bị thua.

- Sư tôn ta còn có trải qua huy hoàng bực này? Đáng tiếc ta ra đời quá muộn, không thể tận mắt nhìn thấy tư thế oai hùng hiên ngang của nàng!

Giang Nam không khỏi ngẩn người mê mẩn, hận không thể lập tức trở về đến năm đó, gặp tình hình Lạc Hoa Âm đại náo Huyền Thiên Thánh Tông,

kia tất nhiên là cực kỳ tráng lệ!

- Rốt cuộc là chuyện gì khiến cho sư tôn ta giận dữ, làm loại chuyện này?

Hắn hiếu kỳ nói.

- Sư muội sư đệ, chuyện của trưởng bối, chúng ta tốt nhất ít hỏi thăm thì hơn.

Mộ Yên Nhi nghiêm mặt nói:

- Còn có Giang sư đệ, sau này ngươi đi ra ngoài, vẫn là ít nói mình là đệ tử của Lạc sư bá, tránh cho đưa tới phiền toái không cần thiết.

Giang Nam thấy nàng nói nghiêm túc, cũng không dám chậm trễ, dù sao Lạc Hoa Âm đã cừu địch cả thánh tông, mình có sư tôn như vậy, đúng là phải hạ thấp một chút, cẩn thận làm việc.

- Giống như ta ở trong Vũ Thánh Các hạ thấp như vậy, sẽ không gây ra chuyện. . .

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Mộ Yên Nhi cùng huynh muội Giang Nam cũng không có lập tức xâm nhập phúc địa của Loạn Không Ma Vực, mà là tiếp tục ở bên ngoài đảo quanh nói:

- Chúng tađi chuyến này, cũng không phải là vì tầm bảo, chủ yếu là muốn rèn luyện ý thức chiến đấu của Lâm sư muội. Nếu có thể tìm được bảo vật, tự nhiên là tốt. . . Ta cảm giác được phía trước có yêu khí, các ngươi đi theo ta!

Giang Nam cùng Giang Lâm theo nàng đi thẳng về phía trước, sau một lúc lâu, ba người đi tới phụ cận một mảnh đầm nước, đột nhiên chỉ nghe rầm một tiếng, trong đầm nước sóng biển ngất trời, oanh một tiếng giơ lên một cái đầu khổng lồ, là một cái đầu rắn lớn như nhỏ núi, con ngươi đứng đấy,

gắt gao nhìn thẳng ba người!

Ông! Ông! Ông!

Từng vòng Thần Luân từ mi tâm con đại xà này hiện lên, trôi lơ lửng ở trên đỉnh đầu đại xà, trong Thần Luân ma khí cuồn cuộn, rõ ràng là một đầu Đại Yêu tu thành Thần Thông tứ trọng!

- Chủ công, đại xà này không thể khinh thường, tuyệt đối là dị chủng!

Thần Thứu Yêu Vương nhìn thấy đại xà, trong lòng cả kinh, thấp giọng nói:

- Bình thường đại xà tu luyện tới Thần Luân cảnh, liền bắt đầu hóa xà thành giao, tỷ như Tiêu Hủy Yêu Vương, chính là một con Xà tu luyện thành giao bình thường. Mà con đại xà này tu thành bốn đạo Thần luân, lại còn giữ lại nguyên hình, không tu thành Giao Long, hiển nhiên là dị chủng yêu thú, thực lực không phải chuyện đùa, so sánh với Thần Thông lục trọng Tiêu Hủy còn muốn lợi hại hơn, sợ rằng chỉ có tu đến Đạo Đài cảnh mới có thể hóa thành Giao Long!

Giang Nam âm thầm gật đầu, mặc dù Thần Thứu Yêu Vương bất học vô thuật, nhưng ánh mắt vẫn là cực kỳ sắc bén, hắn có thể cảm giác được đại xà nầy đúng là không dễ đối phó, thậm chí so với con rết mà trước đó không lâu bọn hắn gặp phải còn vượt qua mấy phần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 138: Nổi Giận Xuất Thủ. (1)

- Nhân loại, muốn đoạt bảo vật trong nước của ta sao?

Đầu đại xà kia đột nhiên mở miệng, ong ong kêu lên:

- Các ngươi đây là tự tìm đường chết!

- Sư muội, ta chém rớt tu vi của nó, sau đó liền giao cho ngươi.

Mộ Yên Nhi anh tư táp sảng, đột nhiên chỉ một ngón tay, bảo kiếm phía sau leng keng ra khỏi vỏ, kiếm khí ngang Trường Không, như một Giao Long màu bạc, xê dịch biến hóa. Đại xà kia ở trước mặt nàng căn bản vô lực giãy dụa, chỉ nghe khúc khích ba kiếm rơi xuống, một kiếm chém vỡ một đạo Thần luân, sau ba kiếm, trực tiếp đem ba đại Thần Thông của đại xà nầy chém hết, đem tu vi cảnh giới của nó từ Thần Thông tứ trọng chém rụng đến Thần Thông nhất trọng!

Ánh mắt của Giang Nam không khỏi sáng ngời, thực lực của Mộ Yên Nhi quả thật không phải chuyện đùa, làm người ta kinh diễm, khó trách mới vừa rồi vị Mạc sư huynh kia đối với nàng cực kỳ coi trọng!

- Ban đầu Giang Tuyết tỷ tỷ ở trong núi lửa luyện đan, chỉ sợ cũng là thực lực như vậy, bất quá Mộ Yên Nhi dựa vào là bảo khí, mà tỷ tỷ là xích thủ không quyền.

Hắn đột nhiên nhớ tới cô gái tựa thiên tiên không gần nhân gian lửa khói kia, không khỏi một trận thất thần, tư niệm xông lên đầu, trong lòng khổ sở nói:

- Qua lâu như vậy, thực lực của tỷ tỷ nhất định càng cường đại hơn, cách ta lại xa một chút. . .

- Sư muội, ngươi đã muốn bảo vệ ca ca ngươi, kia liền đi tới chém giết đại xà nầy!

Mộ Yên Nhi thu kiếm, trầm giọng nói.

Giang Lâm thấy đại xà nầy, không khỏi rùng mình một cái, nhưng ngay sau đó khiếp đảm liếc liếc về Mộ Yên Nhi, lại nhìn Giang Nam một chút, cắn cắn ngân nha, ý niệm bảo vệ ca ca trong đầu chiến thắng khiếp đảm, cất bước hướng đại xà kia đi tới.

Ông!

Mi tâm của nàng hiện lên một đạo Thần luân, mặc dù còn chưa mở ra tử phủ, tu thành Thần Thông, nhưng khí thế đã cực kỳ cường đại, không hổ là nhân vật thiên tài có thể đả thông tám tầng Vũ Thánh Các!

- Nữ nhân, ngươi chém tu vi của ta, là vì để cho cô bé này luyện tay sao?

Đại xà kia tự biết gặp phải nhân vật cao tay, không cách nào chạy trốn, trong nước quay cuồng một lần, hóa thành một nam tử cao gầy mắt tam giác, nhe răng cười nói:

- Tốt! Ta liền trước hết giết nàng, kiếm một cái mạng rồi hãy nói! Khổn Tiên Thủ!

Hô…

Đại xà kia biến thành nam tử cao gầy hai tay đột nhiên kéo ra, dài ngắn khoảng hơn hai mươi trượng, giống như hai đại xà vũ động, hô một tiếng vượt qua quét tới, đem Giang Lâm cuốn lấy kết kết thật thật, ngay sau đó cổ điên cuồng sinh dài, đầu hóa thành một đầu rắn khổng lồ, há miệng to như chậu máu, miệng đầy răng nhọn độc nha hơn một thước, hung hăng hướng Giang Lâm cắn xuống!

- Thân thể Thần Thông?

Giang Nam thấy đại xà nầy biến thành nam tử thi triển ra Khổn Tiên Thủ, không khỏi khẽ cau mày, loại thủ đoạn này hiển nhiên cũng là một loại Ma Đạo thân thể Thần Thông, rất là lợi hại.

Có thể tu thành thân thể Thần Thông, thường thường nói rõ thân thể kia vô cùng cường đại, vượt xa lực lượng cực hạn một Long mười Tượng, để cho hắn không khỏi vì Giang Lâm có chút bận tâm!

Bất quá, Mộ Yên Nhi không lo lắng chút nào, cười nói:

- Sư đệ yên tâm, Lâm sư muội tư chất kinh người, gần vài năm nay lại càng chuyên cần khổ luyện, sư tôn ta đối với nàng rất là mong đợi, dụng tâm tài bồi, vì nàng tẩy kinh phạt tủy, có thể nói Lâm sư muội là nhân vật số một số hai trong nhập thất đệ tử của mấy năm gần đây! Mà con đại xà này, tuy có thân thể Thần Thông, nhưng không cách nào thi triển những Thần Thông khác, trận chiến này đối với Lâm sư muội mà nói, phần thắng khá lớn.

- Thiên Cương Trảm Yêu Kiếm!

Mặc dù Giang Lâm bị đại xà kia trói kết kết thật thật, thần thái cũng có chút kinh hoảng, Thần Luân trong mi tâm đột nhiên bạo phát ra một đạo kiếm khí, dài đến hơn mười trượng, đón đánh tới đầu rắn, đinh đinh đinh chặt đứt không biết bao nhiêu răng nhọn của đại xà!

Thiên Cương Trảm Yêu Kiếm của nàng phát huy ra uy lực tiểu Thần Thông, cơ hồ so sánh với những ký danh đệ tử như Tân Long Tử kia, thậm chí vượt qua chút ít!

Phải biết rằng đầu Xà Yêu này chính là Đại Yêu Thần Thông tứ trọng, mặc dù bị Mộ Yên Nhi chém rụng ba đạo Thần luân, chỉ còn lại có Thần Thông nhất trọng, nhưng thân thể vẫn như cũ, Giang Lâm lại có thể bằng vào tu vi Thần Luân cảnh phá vỡ phòng ngự của nó, đem độc nha của nó chặt đứt, hiển nhiên uy lực môn Thiên Cương Trảm Yêu Kiếm này không phải chuyện đùa, chỉ sợ cũng là một môn tuyệt học Thần Phủ cấp!

Cùng lúc đó, Giang Lâm sất trá một tiếng, cương khí trong thân thể nhu nhược vô cùng bạo phát, vô số hào quang màu xanh bốn phương tám hướng kích bắn ra, mỗi một đạo hào quang dài đến hơn một xích, mảnh như sợi tóc, leng keng đâm vào trong Xà thể quấn quanh mình, thình thịch nổ tung!

- Những hào quang màu xanh này cũng là một môn tuyệt học, mặc dù không bằng Thiên Cương Trảm Yêu Kiếm, nhưng cũng là công pháp trong Đạo Đài cấp, siêu quần bạt tụy!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, thầm nghĩ trong lòng:

- Linh Càn Phong Càn Nguyên cung Hàn Phương sư thúc đúng là chịu hạ tiền vốn, đối với muội muội của ta vô cùng tốt.

Xà Yêu kia bị đau, tê một tiếng, vội vàng thu hồi hai cánh tay, miệng rộng dử tợn cũng không cách nào tiếp tục cắn xuống, vội vàng lùi về, không hề cố gắng vây khốn Giang Lâm nữa, hai cánh tay mở ra, giống như cuồng phong công tới.

Giang Lâm phảng phất như linh Điệp bay múa, tránh né đại xà công kích, chỉ thấy Xà thân vút xuống, thình thịch đem mặt đất ném ra từng đạo khe rãnh dài đến hơn hai mươi trượng, cực kỳ kinh người.

Yêu khí tràn ngập, hóa thành một cái búa to lớn không gì sánh được, hung hăng trùm xuống Giang Lâm, đầu Xà Yêu này rõ ràng còn tu luyện ma công, lấy tu vi còn sót lại đánh ra, cương mãnh bá đạo!

Nhân loại tu luyện chân khí cương khí, mà yêu ma thì tu luyện ma khí, yêu khí, mặc dù đầu Xà Yêu này bị Mộ Yên Nhi chém phần lớn tu vi, ngay cả Thần Thông cũng bị chém chỉ còn lại có thân thể Thần Thông, nhưng dù sao cũng còn có tu vi Thần Luân cảnh, có thể đem công pháp Ma đạo mình tu luyện từ trước bày ra.

Yêu khí của nó biến thành cái búa lớn, chính là công pháp nó từ trong Loạn Không Ma Vực tìm được!

Giang Lâm vốn còn có chút bối rối, nhưng theo thời gian chiến đấu chuyển dời, tâm tình liền dần dần ổn định lại, đem sở học của mình nhất nhất thi triển ra, tinh diệu vạn phần. Tư chất cùng ngộ tính của nàng cũng là thật tốt, chẳng qua là thiếu hụt chiến đấu tẩy lễ, hôm nay tiến vào trạng thái chiến đấu, là có thể đem tiềm lực bản thân phát huy ra, hơn nữa tiểu Thần Thông uy lực cũng càng ngày càng mạnh.

Xu thế công thủ đổi chỗ, đầu Xà Yêu kia dần dần ngăn cản khó khăn, bị Giang Lâm đánh cho mình đầy thương tích, Mộ Yên Nhi không khỏi yên lòng, liếc thấy Giang Nam như cũ gắt gao nhìn thẳng trong chiến đấu, không có chút buông lỏng nào, không khỏi cười nói:

- Sư đệ, hôm nay Lâm sư muội nắm chắc phần thắng, không cần lo lắng...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 139: Nổi Giận Xuất Thủ. (2)

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên cảm giác được một cổ khí tức cuồng bạo đột nhiên phóng lên cao, trong lòng không khỏi cả kinh, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Xà Yêu kia há mồm phun ra một tiểu đỉnh, đỉnh kia đón gió liền dài, trong chớp mắt liền hóa thành phương viên mấy trượng, một tiếng ầm vang hướng Giang Lâm móc ngược xuống, trong đỉnh vô số ma diễm quay cuồng sôi trào!

- Các ngươi thật cho là có thể làm gì được Xà gia gia sao?

Đầu Xà Yêu kia điên cuồng cười to, pháp lực bản thân không muốn sống tràn vào trong miệng đại đỉn kia h, lạnh lùng nói:

- Xà gia gia ta dưới mặt đất ghé qua mấy chục năm, rốt cục bị ta tìm được Ma đỉnh này, mới vừa rồi nếu không phải các ngươi xuất thủ quá nhanh, ta sao lại bị các ngươi khi dễ! Hết thảy đi chết đi !

- Không tốt, là bảo khí!

Sắc mặt Mộ Yên Nhi kịch biến, bảo kiếm đeo phía sau lưng leng keng một tiếng mà ra, hóa thành một Giao Long màu bạc cấp tốc chém tới phía trước, trong lòng hối hận vạn phần:

- Xà Yêu kia so với ta xuất thủ trước một cái chớp mắt, chỉ sợ Lâm sư muội lành ít dữ nhiều...

Nàng không ngờ rằng Xà Yêu này thậm chí có bảo khí trong tay, nếu biết mà nói, nàng chắc chắn sẽ không để cho Giang Lâm dễ dàng mạo hiểm!

- Sư tôn để cho ta một đường bảo vệ sư muội, lão nhân gia đối với sư muội cực kỳ thương yêu, nếu sư muội xảy ra chuyện gì, nàng nhất định thương tâm muốn chết... Đáng hận ta quá tự mãn, chậm nửa nhịp!

Bảo kiếm của Mộ Yên Nhi mới vừa ra khỏi vỏ, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ, bên cạnh Giang Nam đã xông về trước đi, tốc độ nhanh tới cực điểm, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh!

- Có ta ở đây, ai cũng không thể gây thương tổn được muội muội của ta!

Một tiếng quát lên như sấm rền truyền đến, Giang Nam bỏ qua bộ dáng thư sinh mới vừa rồi, quanh thân đột nhiên hiện ra sáu cánh tay, cơ kịch liệt đội lên, thân thể kế tiếp tăng vọt, đem không khí chen chúc đến thình thịch nổ tung, một bước liền vượt đến trước người Giang Lâm đang thất kinh, giống như một ngọn núi nguy nga ngăn chặn ở đó.

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Hai mắt Giang Nam đỏ ngầu như máu, làm một tiếng vang thật lớn, một Ma chung chụp xuống bảo vệ bản thân, ngửa mặt nhìn về phía Ma đỉnh rơi xuống kia. Miệng Ma đỉnh này chính là bảo khí của cao thủ trong Loạn Không Ma Giáo sở luyện, trong đó đánh vào một đạo Thần Thông, mạnh mẽ vô cùng, mặc dù so ra kém bảo kiếm của Mộ Yên Nhi, nhưng mà không phải chuyện đùa, cho dù là Thần Thông tứ trọng, ngũ trọng cường giả cũng không dám đón đở, tu vi hơi thấp, trực tiếp áp bách mà chết!

Cho dù bóp không chết, cũng không cách nào chạy trốn khỏi ma đỉnh luyện hóa, nhất thời trong chốc lát sẽ hóa thành tro bụi!

Trong cơ thể Giang Nam một cổ khí tức vô cùng cuồng bạo, vô cùng thô bạo phóng lên cao, ầm ầm hướng miệng đại đỉnh kia phóng đi, giống như một đầu dã thú bị thương mở miệng rống to.

- A a a a…

Bốn mươi đạo kiếm khí đồng loạt xuất hiện, ong ong ông, kiếm khí tung hoành, ngũ thải lưu quang, mỗi một đạo kiếm khí đều đạt bảy trượng, giống như từng ngọn kiếm sơn, nguy nga hiểm trở, ngang nhiên xông vào trong đại đỉnh kia!

Đương đương đương đương đương!

Trong đỉnh chớp mắt liền truyền đến vô số tiếng nổ, đột nhiên vô số đạo kiếm khí đâm rách đại đỉnh, đem cái bảo khí này toái sạch sẽ, kiếm quang đấu đá lung tung, chỉ trong nháy mắt liền đụng vào trên người đầu Xà Yêu kia, đầu Xà Yêu này bị kiếm quang cắt quá, chia năm xẻ bảy, hóa thành một mảnh huyết vũ.

Giang Nam vù vù thở hổn hển, giống như một pho tượng Ma Thần đứng ở bên đầm nước, dưới chân là huyết nhục toái đến không thể toái nữa, hung ác nói:

- Ai dám bất lợi đối với muội muội của ta, ta liền giết cả nhà của hắn!

Lúc này, một ngân long gào thét mà đến, thân thể ầm ầm chém ở trên đầm nước, cơ hồ đem đầm nước này một kiếm bổ ra!

- Cái gì? Đem bảo khí kia đánh bạo...

Mộ Yên Nhi quên mất thu hồi bảo kiếm, ngơ ngác nhìn Giang Nam bên đầm nước, khó có thể tin nói:

- Bốn mươi đạo Đại Ngũ Hành Kiếm Khí... Lão Thiên, ca ca của Lâm sư muội là yêu quái biến hóa sao... Không, yêu quái cũng không có lợi hại như hắn!

Giang Lâm cũng thấy đến ngây người, cơ hồ không thể tin được mới vừa người vô cùng nổi giận kia là ca ca từ trước đến giờ ôn văn nho nh của mình.

Giang Nam tản đi thân thể Thần Thông, sáu cánh tay do cương khí biến thành cũng lần lượt tiêu tán, thân thể dần dần khôi phục như thường, như cũ là một thiếu niên thư sinh, chẳng qua là thân thể còn đang khẽ run, cũng là lo lắng Giang Lâm an nguy, thân thể lâm vào trong trạng thái vô cùng cuồng bạo, tạm thời không cách nào khôi phục như thường.

- Xích thủ không quyền đánh nát bảo khí...

Mộ Yên Nhi như cũ chưa phục hồi tinh thần lại, tuy nói Xà Yêu tế miệng Ma đỉnh kia chất lượng không cao, nhưng dù sao cũng là bảo khí, thấp nhất là đánh vào năm sáu trọng Ma Đạo Thần thông, cứng rắn vô cùng, nhưng lại bị Giang Nam sinh sôi đánh nát, Mộ Yên Nhi trong lúc nhất thời cảm giác mình nhìn không thấu thiếu niên trước mắt này.

Mới vừa rồi Giang Nam xuất thủ, thật sự bá đạo, thật sự thô bạo, cho nàng ấn tượng vô cùng sâu khắc, tựa như thấy một pho tượng Ma Thần ở vào trong nổi giận, muốn xé nát hết thảy uy hiếp trước mắt!

- Sớm nghe nói Lạc sư bá vì cầu đột phá, không chừa thủ đoạn nào, tu luyện Ma Đạo tâm pháp, xem ra Giang sư đệ cũng nhận được Ma Đạo truyền thừa của Lạc sư bá!

Mộ Yên Nhi thầm nghĩ trong lòng.

Nàng vốn đối với Giang Nam còn có chút xem thường, dù sao Giang Nam chẳng qua là Ngoại Cương tu vi, cho là hắn dựa vào Thần Thứu Yêu Vương bảo vệ mới đi tới đây, sở dĩ nàng muốn mời Giang Nam đồng hành, cũng chỉ là nhìn ở mặt mũi Giang Lâm.

Mà hôm nay, địa vị của Giang Nam trong lòng Mộ Yên Nhi lại thật to tăng lên, đem hắn thành nhân vật có thể ngồi ngang hàng.

- Ca ca, mới vừa rồi ngươi thậy uy phong!

Giang Lâm cũng phục hồi tinh thần lại, quấn lấy Giang Nam vui mừng nói.

Mộ Yên Nhi tiến lên, áy náy nói:

- Sư muội, mới vừa rồi là ta sơ sót, khiến cho ngươi gặp nạn. May là sư đệ xuất thủ mau, nếu không lần này ta liền phải hối hận cả đời. Sư đệ, thực lực của ngươi thật không ngờ mạnh như vậy, không hổ là đệ tử của Lạc sư bá, bất quá ta xem ngươi tu luyện tâm pháp, cùng Ma Đạo tâm pháp có chút tương tự. Ma Đạo tâm pháp mặc dù cương mãnh, tiền kỳ tu luyện tiến cảnh

mau, nhưng không bằng chánh đạo tâm pháp ta nặng liên tục, tiền kỳ Ma Đạo so sánh mạnh, nhưng hậu kỳ nhất định là chánh đạo tâm pháp ta cao hơn một bậc, hy vọng sư đệ chớ để ngộ nhập lạc lối.

- Đa tạ sư tỷ chỉ điểm.

Giang Nam khẽ mỉm cười, hướng Thần Thứu Yêu Vương nói:

- Ngươi đi động phủ của đại xà kia cướp đoạt một phen, xem một chút có còn bảo vật hay không.

Thần Thứu Yêu Vương lĩnh mệnh, hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, tung người nhảy xuống nước.

Mộ Yên Nhi có chút xem thường, thầm than một tiếng, nhưng cũng không nói thêm gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 140: Nhường Ngươi Hai Chiêu. (1)

- Sư tỷ, Tứ ca, lần này chúng ta chém giết đại xà, thuộc về trừ ma vệ đạo sao?

Giang Lâm ngưỡng mặt lên, như cũ có chút hưng phấn, cười nói.

Mộ Yên Nhi đang muốn gật đầu, Giang Nam lắc đầu nói:

- Đại xà này an phận ở nhà tu luyện, cũng không có trêu chọc chúng ta, là chúng ta xông tới cửa giết nó, hơn nữa còn đoạt đồ đạc của nó, đuối lý là chúng ta, nó không có sai lầm gì.

Giang Lâm ngạc nhiên, trong lòng có chút bất an, lắp bắp nói:

- Tứ ca ca, hàng yêu trừ ma là bổn phận của người trong chính đạo chúng ta, người trong chính đạo chúng ta không phải là nhất phương chánh nghĩa sao? Chẳng lẽ chúng ta giết nó là sai?

Giang Nam lắc đầu, thản nhiên nói:

- Đánh cướp một đầu Đại Yêu đã bảo chánh nghĩa? Nhược nhục cường thực mà thôi. Yêu ma cũng chưa chắc sẽ làm ác, người trong chính đạo cũng chưa chắc sẽ không làm ác, Chính Ma há lại một câu hàng yêu trừ ma liền có thể chia được rõ ràng?

Mộ Yên Nhi nghiêm mặt nói:

- Giang sư đệ, lời này của ngươi có chút thiên kích. Ở giữa chúng ta nói một chút còn được, nhưng nếu như bị những người trong chính đạo khác nghe được, sẽ nói ngươi rơi vào Ma Đạo, thậm chí nói không chừng sẽ vì ngươi trêu chọc tới họa sát thân!

- Sư tỷ yên tâm, cái này ta tự nhiên hiểu được.

Mặc dù Giang Nam nói như thế, nhưng trong lòng có chút xem thường, hắn thuở nhỏ kinh nghiệm đại kiếp đại nạn, lại trải qua Giang Tuyết hun đúc, hơn nữa ân sư Lạc Hoa Âm tràn đầy tà khí này dạy bảo, trong lòng đối với Chính Ma chi phân càng ngày càng nhạt.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy trong tay Thần Thứu Yêu Vương ôm rất nhiều bảo vật đi ra, cung kính đứng ở một bên.

- Đồ cũng không phải ít, đáng tiếc không có bảo khí, bảo vật.

Mộ Yên Nhi nhìn lướt qua, chỉ thấy nơi này trừ vài cọng linh dược ra, chính là mấy cuốn Ma Đạo Thần Thông, còn có một chút khoáng vật, khẽ lắc đầu nói:

- Sư đệ, sư muội, nơi này có chút tài liệu tốt, ta trước thay các ngươi thu, sau này chờ các ngươi tu thành Thần Thông, là có thể dùng để luyện chế bảo khí của mình.

Mi tâm nàng hoa quang chợt lóe, thần niệm xông ra, đem khoáng vật mà Xà Yêu kia bắt được cuồn cuộn nổi lên, từng kiện rơi vào trong mi tâm của mình, giấu đến bên trong Tử Phủ.

Mặc dù Tử Phủ của Tu sĩ giấu ở trong mi tâm, nhưng bên trong khác không gian có, có thể chứa đựng rất nhiều vật. Dọc theo đường đi Giang Nam bắt được linh dược, chính là giấu ở trong Tử Phủ của Thần Thứu Yêu Vương.

Giang Nam nhìn lướt qua mấy quyển khinh thư còn dư lại, cũng là Thần Thông một dạng như Khổn Tiên Thủ, đối với hắn mà nói chỗ dùng không lớn, hắn là Thần Thông cấp thấp của Loạn Không Ma Giáo, thầm nghĩ:

- Đáng tiếc không phải là Thần Thông cao đẳng, nếu không có thể để cho Ma Chung Bá Thể Thần Thông của ta càng tiến một bước.

- Phía trước yêu khí ngất trời, hơn phân nửa là chỗ ở của một Yêu Vương!

Ba người Giang Nam hướng phúc địa của Loạn Không Ma Vực đi tới, cũng không lâu lắm, Mộ Yên Nhi đột nhiên dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn lên núi lớn phía trước, bảo kiếm ở trong vỏ kiếm leng keng, nói:

- Sư đệ, sư muội, nếu gặp phải nguy hiểm ta tới cản ở phía trước, các ngươi đi trước, trăm triệu lần không thể dừng lại chờ ta, minh bạch chưa?

Giang Lâm gật đầu, khẩn trương vạn phần, hướng Giang Nam nói:

- Ca ca, ta núp ở phía sau ngươi, ngươi bảo vệ ta.

Giang Nam gật đầu đồng ý, Mộ Yên Nhi hăng hái, nhanh chóng đi thẳng về phía trước, cười nói:

- Có Giang sư đệ ở đây, coi như là đầm rồng hang hổ ta cũng vậy dám xông vào một lần! Đi, chúng ta đi gặp Yêu Vương của Loạn Không Ma Vực!

Ba người còn chưa đến gần, đột nhiên ngửi được một cổ huyết tinh khí nồng đậm, vội vàng chạy tới phía trước, chỉ thấy phía trước một sơn trại, cửa trại mở rộng ra, là bị người lấy Thần Thông sinh sôi đánh vào trong trại mà Yêu Vương chiếm cứ, một đường đi tới, chỉ thấy trên mặt đất có vô số cỗ thi thể yêu thú, còn có thi thể Đại Yêu hình thể vô cùng khổng lồ.

- Là Thần Thông của Huyền Thiên Thánh Tông ta!

Mộ Yên Nhi tinh tế xem xét, khẽ cau mày nói:

- Hẳn là mấy người Mạc sư huynh, Tiêu sư tỷ. Mạc sư huynh nhập môn vô cùng sớm, tu vi thực lực còn ở trên ta, nếu bọn họ ở trên núi, chúng ta liền không qua, tránh cho phải nghe bọn hắn nói này nói nọ.

- Nói này nói nọ?

Đỉnh núi đột nhiên truyền đến tiếng cười như chuông bạc của thiếu nữ áo tím kia, chỉ thấy đám người Mạc sư huynh phiêu nhiên đi xuống, trên người

mang theo một chút vết máu, hiển nhiên trải qua một cuộc đại chiến, thiếu nữ áo tím kia cười nói:

- Mộ sư tỷ, ở sau lưng người nói bậy mới là nói này nói nọ đấy?

Mấy người đi tới trước mặt ba người Giang Nam, ánh mắt thiếu niên đen gầy kia rơi vào trên người Giang Nam, thản nhiên nói:

- Mộ sư tỷ, mang theo hai gánh nặng như vậy có thoải mái không? Ngươi hôm nay tiến vào Ma Vực phúc địa, còn muốn chiếu cố hai gánh nặng, thật là cực khổ.

- Gánh nặng?

Mộ Yên Nhi lắc đầu bật cười, xoay người nói:

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, sư đệ, sư muội, chúng ta đi.

Một vị thánh tông đệ tử đột nhiên vượt qua ngăn ở trước mặt Giang Nam, cười mà như không cười nói:

- Giang sư đệ, nếu sư tôn ta biết được ngươi bái Lạc sư bá làm môn hạ, nhất định sẽ rất vui vẻ, nói không chừng sau khi về núi, ta và ngươi hai người còn phải phụng sư mệnh thi đấu. Vi huynh rất mong đợi ngày cùng Giang sư đệ động thủ.

- Ta cũng rất mong đợi.

Trong mắt Giang Nam chợt lóe tinh quang, ôn hòa cười nói.

Mộ Yên Nhi buồn cười, cười nói:

- Ngũ sư huynh, ta cũng rất mong đợi ngày ngươi cùng Giang sư đệ động thủ, tràng diện nhất định cực kỳ thú vị.

Vị Ngũ sư huynh kia tên là Nguyên Sơn, cười ha ha, tự phụ vạn phần, chắp tay nói:

- Đến lúc đó, ta tự phong tu vi, cùng Giang sư đệ chung cảnh giới đánh một trận, để cho sư đệ biết một chút về phong thái của vi huynh!

- Ngũ sư huynh, ngươi nhất định sẽ bị ca ca ta đánh cho rất thảm.

Giang Lâm thật tình nói.

- Tiểu chủ công nói không sai.

Thần Thứu Yêu Vương cười hắc hắc nói:

- Người này tuyệt đối sẽ bị đánh đến thê thảm không nỡ nhìn!

Sắc mặt Ngũ Nguyên Sơn trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Hai miệng pháo! Nhiều lời vô ích, Giang sư đệ, ta và ngươi hiện tại sao không giao thủ một chút?

Mặc dù tính tình của Giang Nam vô cùng tốt, nghe được hắn nhiều lần khiêu khích, trong lòng cũng mơ hồ tức giận, thản nhiên nói:

- Ngũ sư huynh, ta là người đọc sách, ngươi đừng ép ta đánh.

- Ha ha ha, buồn cười, thật là buồn cười!

Ngũ Nguyên Sơn bước nhanh đến phía trước, trên cao nhìn xuống nhìn Giang Nam, cười to nói:

- Giang sư đệ, ngươi nói là ta đời này tới nay nghe được chuyện buồn cười nhất! Đừng ép ta đánh, ngươi động một cái để cho vi huynh xem một chút!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chợt lóe, thiếu nữ quần tím kia đột nhiên cười nói:

- Chậm đã. Ngũ sư huynh, nếu nói đến đây, như vậy chúng ta không bằng đánh cuộc một lần, chỗ này của ta có một lò luyện đan mới vừa lấy được, là

bảo khí của Yêu Vương tìm được, mặc dù chẳng qua là bảo khí Thần Thông lục trọng, nhưng giá trị không thấp, liền áp Ngũ sư huynh chiến thắng. Mộ sư tỷ, ngươi có dám đánh cuộc hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 141: Nhường Ngươi Hai Chiêu. (2)

- Vị Tiêu sư tỷ này là muốn chết a!

Giang Nam nghe đến đó, trong lòng khẽ nhúc nhích, sắc mặt khẩn trương vạn phần, hướng Mộ Yên Nhi lắc đầu nói:

- Sư tỷ, đây là chuyện của ta cùng hắn, thua cũng là thua, ngươi trăm triệu lần không thể đáp ứng!

Mộ Yên Nhi nguyên vốn chuẩn bị đáp ứng, kiếm một khoản lợi nhuận, nghe nói như thế, trong lòng không khỏi ngẩn ra:

- Chẳng lẽ Giang sư đệ là nghĩ tình đồng môn, cho nên mới không để cho ta đánh cuộc?

Nàng đang trong do dự, đột nhiên vị Đàm sư đệ đen gầy kia mi tâm chợt lóe, lấy ra một chút linh dược, cười nói:

- Đã như vậy, ta cũng đánh cuộc một lần, cùng Mộ sư tỷ đánh cuộc chút ít linh dược. Chỗ này của ta có 7 loại 23 cây linh dược, sư tỷ, nếu Giang sư đệ thắng, những linh dược này liền là của ngươi.

Mộ Yên Nhi còn đang do dự, Giang Nam cả giận nói:

- Các vị sư huynh, các ngươi đây là rõ ràng khi dễ người, nếu tu vi của ta cùng các ngươi ngang bằng, các ngươi còn dám nói ra lời như thế sao?

Ngũ Nguyên Sơn ha hả cười nói:

- Giang sư đệ, mặc dù vi huynh tu thành Thần Thông tam trọng, nhưng lần này cũng không phải là muốn khi dễ ngươi, mà là cùng cảnh giới đánh một trận, tỷ thí một chút mà thôi. Mộ sư tỷ, ta cũng thêm một chút tiền đánh

cuộc, ta mới vừa rồi nhận được một cây trâm gài tóc, mặc dù chẳng qua là bảo khí Thần Thông tam trọng luyện thành, nhưng coi như là đồ tốt, nguyên vốn định đưa cho nữ tử ngưỡng mộ trong lòng. Hôm nay liền lấy ra làm tiền đánh cuộc, nếu Giang sư đệ thắng, trâm gài tóc liền thuộc về ngươi.

Hắn lấy ra một cây trâm gài tóc Thanh Ngọc, như hai con Huyền Điểu phác thảo, trông rất sống động, đợi pháp lực rót vào trong đó, nhất thời kích phát Thần Thông trong trâm gài tóc, hư ảnh hai con Huyền Điểu hiện ra, khí lực so sánh với Thần Thứu Yêu Vương không thể nhỏ, qua lại tung bay, huyến lệ vô cùng.

- Sư tỷ, trăm triệu lần không thể đáp ứng!

Giang Nam lo lắng nói:

- Bọn họ là ỷ thế hiếp người, nếu ngươi đáp ứng, ngươi mấy ngày nay cực khổ liền toàn bộ trôi theo nước chảy !

Ngũ Nguyên Sơn cười ha ha:

- Giang sư đệ, nói không chừng ngươi thắng đấy, những bảo vật này có thể hết thảy thuộc về các ngươi sở hữu !

Giang Lâm khẩn trương vạn phần, vẻ mặt ngây thơ, nắm chặt quả đấm nhỏ nói:

- Ca, đáp ứng bọn họ, tranh giành khẩu khí, ngàn vạn lần đừng thua !

Thần Thứu Yêu Vương không khỏi rùng mình một cái, thầm nói:

- Tiểu chủ công nhìn như một người thanh thuần, không nghĩ tới cùng chủ công một cái đức hạnh, đây là còn ngại kiếm được ít, tưới dầu lên lửa a, không hổ là người một nhà...

Giang Lâm thuở nhỏ liền đi theo phía sau Giang Nam đảo quanh, huynh muội hai người lòng có thông minh sắc xảo, thường xuyên một xướng một

họa lừa gạt mấy vị huynh trưởng khác trong Giang gia.

- Xem ra những tiền đánh cuộc này quá nhỏ, không cách nào làm cho Mộ sư tỷ động tâm.

Tiêu sư tỷ cười nói:

- Mạc sư huynh, ngươi mới vừa lấy được Long Huyết Cốt Trượng sao không lấy ra?

Trung niên nam tử cầm đầu Mạc sư huynh kia cười cười, lấy ra một cây cốt trượng xích hồng sắc, một cổ Long uy thâm trầm mơ hồ phát ra nói:

- Cây Long Huyết Cốt Trượng này chính là bảo vật tìm được của Yêu Vương nơi đây, là long cốt luyện chế mà thành, xâm nhiễm Long Huyết, mặc dù không có đánh vào Thần Thông, nhưng thực lực không phải chuyện đùa, dùng để luyện thành pháp bảo cũng là tài liệu khó được, là bảo vật trân quý nhất mà lần này chúng ta tìm được. Mộ sư muội, ngu huynh liền cùng ngươi đánh cuộc bảo khí Ngân Giao Kiếm của ngươi.

Sắc mặt Giang Nam trắng bệch, cả giận nói:

- Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng! Các ngươi cho ta thật sự là quả hồng mềm sao?

Mộ Yên Nhi còn đang trong do dự, đột nhiên bên tai nghe Giang Nam truyền âm:

- Sư tỷ, thấy tốt thì thu a.

Lúc này Mộ Yên Nhi mới tỉnh ngộ, hiểu Giang Nam mới vừa rồi vì sao nói nàng cự tuyệt, nguyên lai là chuẩn bị câu cá lớn, trong lòng thầm than:

- Ta vốn chỉ tính toán kiếm lò luyện đan của Tiêu sư tỷ, cho là ta đã rất tham, không nghĩ tới khẩu vị của Giang sư đệ lại lớn như vậy, muốn cướp sạch mấy vị sư huynh này một lần.

- Nếu chư vị sư huynh sư tỷ nói như vậy, tiểu muội cũng chỉ có thể tiếp, hy vọng lần đánh cuộc này, không sẽ phá hư tình nghĩa đồng môn giữa ta và các ngươi.

Nàng mi tâm chợt lóe, lấy ra rất nhiều linh dược cùng tài liệu luyện chế pháp bảo trân quý tìm được, lại lấy ra Ngân Giao Kiếm phía sau mình nói:

- Ta cược hắn thắng!

- Tốt!

Ngũ Nguyên Sơn cười to, ngạo nghễ nói:

- Giang sư đệ, ta tự phong tu vi...

Hai tay Giang Nam chắp sau lưng, mỉm cười nói:

- Ngũ sư huynh, ta nhường ngươi hai chiêu.

- Nhường ta hai chiêu?

Sắc mặt Ngũ Nguyên Sơn nhất thời chìm xuống, cười lạnh nói:

- Coi như là Tông Chủ Phong sư huynh, cũng không dám nói ra loại lời mạnh miệng này! Ngươi đã tự rước lấy nhục, ta đây sẽ thành toàn cho ngươi!

Hắn đột nhiên thét dài một tiếng, tóc đen bay múa, hai mắt chứa Thần Quang, một bước liền vượt đến trước mặt Giang Nam, một quyền oanh về phía trước, cười lạnh nói:

- Giang sư đệ, hiện tại ngươi nhận thua vẫn còn kịp, nếu không sẽ ăn đau khổ!

Mặc dù phong ấn hơn phân nửa tu vi, tu vi của hắn như cũ cực kỳ mạnh mẻ, cơ hồ sánh ngang cùng các Thần Luân cường giả mà Giang Nam từ trước chứng kiến, một quyền trào ra, quyền pháp như ấn, cương khí Hóa Hình, tựa như một ngọn núi nguy nga, đứng vững vàng ở bên cạnh sông lớn,

gió táp sóng xô, trấn áp đại giang!

Nhân tài bậc này, không hổ là nhập thất đệ tử mà Huyền Thiên Thánh Tông từ trong hàng vạn hàng nghìn môn sinh tuyển ra, vô luận thực lực hay tu vi, đều vượt xa cường giả ngang hàng cảnh giới!

- Ngũ sư đệ không hổ là môn sinh đắc ý của Vọng Giang Phong Đồ sư bá, Vọng Giang Sơn Ấn này đã tu luyện lô hỏa thuần thanh, khiến người khâm phục!

Mạc sư huynh kia ánh mắt sáng lên, cười nói.

Đám người Tiêu sư tỷ rối rít gật đầu nói:

- Vọng Giang Sơn Ấn của Ngũ sư huynh đúng là có đại khí độ, rất có phong thái của Đồ sư bá! Bất quá dùng ấn pháp cao thâm bực này đi đối phó một nhập thất đệ tử mới vừa vào sơn môn, còn có chút quá mức.

Vọng Giang Sơn Ấn chính là công pháp trấn sơn của Vọng Giang Phong, mặc dù so ra kém Phiên Thiên Ấn pháp mà Giang Nam thôi diễn ra, nhưng cũng là một môn tuyệt học cực kỳ xuất chúng!

Đám người Mạc sư huynh Tiêu sư tỷ tín tâm tràn đầy, mỉm cười nhìn xem Ngũ Nguyên Sơn oanh ra một ấn, chờ Giang Nam bị oanh té xuống đất, khuất nhục.

- Mộ sư tỷ, Ngân Giao Kiếm của ngươi chính là Bảo Khí Thần Thông bát trọng, tiểu muội là ngấp nghé thật lâu a!"

Tiêu sư tỷ hé miệng cười nói, phong tình vạn chủng, rất là mê người.

Đàm sư huynh cười ha ha:

- Đáng tiếc những ngày này Mộ sư tỷ sưu tập Linh Dược cùng bảo quáng, giá trị xa xỉ, hôm nay lại muốn hết thảy cống hiến cho chúng ta!

Mộ Yên Nhi cười lạnh một tiếng, không để ý tới.

Giang Nam đứng thẳng bất động, đợi một quyền của Ngũ Nguyên Sơn oanh đến trước mặt mình, lúc này mới duỗi ra một ngón trỏ, nhẹ nhẹ một điểm, ở giữa nắm đấm của Ngũ Nguyên Sơn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 142: Một Ngón Tay Đánh Bại. (1)

Bành!

Vọng Giang Sơn Ấn khối khối tan rã, đại giang đại sơn hết thảy nứt vỡ, thân hình của Ngũ Nguyên Sơn rung mạnh, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được, quần áo trên người đột nhiên chia năm xẻ bảy, cũng là bị lực lượng chất chứa trong một ngón tay này của Giang Nam chấn tới, đem quần áo của hắn hết thảy cắn nát, chỉ còn lại có một cái quần nhỏ!

Mấy nữ đệ tử thấy thế, vội vàng phun một tiếng, hai tay che mặt, không dám nhìn nữa.

Nụ cười trên mặt bọn người Tiêu sư tỷ còn chưa biến mất, sắc mặt lập tức trở nên rất là khó coi.

Ngũ Nguyên Sơn vừa sợ vừa giận, mi tâm vội vàng lóe lên, từ trong Tử Phủ lấy ra một bộ quần áo, lung tung mặc lên người, thét dài một tiếng, tóc đen lại cuồng loạn nhảy múa, lại là một quyền oanh đến.

Giang Nam mặt mỉm cười, lần nữa một ngón tay điểm ra, trong lòng Ngũ Nguyên Sơn căng thẳng, vội vàng vận chuyển cương khí, bảo vệ quần áo trên người, quyền chỉ hai người đụng nhau, vô thanh vô tức.

- Tốt! Quần áo của ta không có bị cương khí của hắn xé rách, xem ra trình độ của hắn không gì hơn cái này!

Ngũ Nguyên Sơn đại hỉ, lần nữa thét dài một tiếng, lần này không có tóc đen cuồng loạn nhảy múa, không khỏi khẽ giật mình, vội vàng hướng cái ót sờ soạng, chỉ cảm thấy ta sờ y trụi lủi một mảnh, nguyên lai một đầu tóc đen hắn lấy làm kiêu ngạo dĩ nhiên bị một ngón tay của Giang Nam chấn vỡ, tan thành mây khói.

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, lạnh nhạt nói:

- Ngũ sư huynh, đừng xuất thủ nữa, nếu không lần sau toái không chỉ là quần áo cùng mái tóc phiêu dật của ngươi rồi.

Thần Thứu Yêu Vương nhìn có chút hả hê, cười hắc hắc nói:

- Chậc chậc, cái ót này, so với lão tử còn muốn ngốc, tốt xấu trên ót lão tử còn có một cọng lông chim, trên ót ngươi ngay cả một cọng lông chim cũng không có! Tiểu tử, nhanh nhận thua đi, nếu chủ công nhà ta thật sự động thủ, đừng nói trên đầu ngươi không có lông chim, dù là phía dưới cũng không còn một cọng!

- Mái tóc của ta. . .

Ngũ Nguyên Sơn lửa giận công tâm, trong lòng biết cùng cảnh giới mình chỉ sợ không phải đối thủ của Giang Nam, khí cực mà cười nói:

- Họ Giang, ngươi vừa rồi rõ ràng nói để cho ta hai tay, hôm nay lại vận dụng một tay, nói lý lẽ mà nói vẫn là ngươi thua!

Bọn người Tiêu sư tỷ nguyên bản đang lo lắng tiền đặt cược lần này, nghe vậy không khỏi con mắt sáng ngời, như là bắt được cây cỏ cứu mạng, vội vàng nói:

- Không sai! Giang sư đệ, vừa rồi ngươi rõ ràng nói muốn cho Ngũ sư huynh hai tay, hôm nay lại lật lọng, lần này thua chính là ngươi!

Đàm sư huynh cười lạnh nói:

- Vận dụng một đầu ngón tay cũng là ra tay, Mộ sư tỷ, ngươi nói lần này ai thắng ai thua?

- Là Giang sư đệ trái với quy củ trước, chúng ta cũng không tính thua!

Mộ Yên Nhi khẽ nhíu mày, đang muốn mở miệng, đột nhiên dưới nách Giang Nam cương khí tuôn ra, hóa thành một mảnh cánh tay dài hẹp, rõ ràng

là tám đầu cánh tay, mỉm cười nói:

- Chư vị, ta mới vừa nói để cho Ngũ sư huynh hai tay, cũng không nói để cho hắn hai cánh tay nào. Ngũ sư huynh, ngươi yên tâm, ta chỉ dùng sáu cánh tay đánh ngươi, tuyệt sẽ không đồng thời vận dụng tám cái.

Sắc mặt Ngũ Nguyên Sơn kịch biến, gương mặt có chút vặn vẹo, vừa rồi Giang Nam gần kề vận dụng một đầu ngón tay, liền trực tiếp phá vỡ Vọng Giang Sơn Ấn mà hắn cho rằng kiêu ngạo, hôm nay muốn động dụng sáu cánh tay, suốt 30 ngón tay, hắn có thể tưởng tượng thảm trạng lúc Giang Nam công tới mình!

Hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi, lại thủy chung không dám động thủ.

Sắc mặt Mạc sư huynh cũng không khỏi thay đổi, tu vi thực lực của hắn cao nhất, tầm mắt cũng là cực cao, lại nhìn không ra thực lực của Giang Nam rõ ràng cao đến loại trình độ này, một đầu ngón tay liền áp chế Ngũ Nguyên Sơn xuống.

- Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh! Giang sư đệ lại có thể đem môn tâm pháp này tu luyện đến Ngoại Cương cảnh, rất cao minh, thật sự rất cao minh!

Mạc sư huynh đột nhiên mở miệng, ngăn xúc động ra tay của Ngũ Nguyên Sơn, thản nhiên nói:

- Sư đệ thực lực siêu nhân một bậc, ngu huynh bội phục. Lần này liền xem như ngươi thắng, Ngũ sư đệ, chúng ta đi!

Trên mặt Ngũ Nguyên Sơn vẻ không cam lòng, nhìn nhìn Huyền Điểu Thanh Ngọc Trâm của mình, có chút không bỏ. Không chỉ có hắn, những người khác như là Tiêu sư tỷ, Đàm sư huynh, trong nội tâm cũng cực kỳ biệt khuất, lần này bọn hắn vì đả kích Mộ Yên Nhi, cơ hồ đem tất cả tích súc của mình đều đánh bạc đi lên, hơn nữa lấy ra đều là bảo vật trân quý khó gặp, không nghĩ tới thua thảm như vậy.

Hiện tại bọn hắn mới bừng tỉnh đại ngộ, rốt cục minh bạch vì sao vừa rồi Giang Nam sẽ một mực sắc mặt khẩn trương không cho Mộ Yên Nhi tiếp đánh bạc, nguyên lai là vì hấp dẫn bọn hắn hạ tiền đặt cược càng lớn, thật ác độc lợi nhuận một số!

- Gian trá, thật sự gian trá! Không hổ là đệ tử của Lạc sư bá!

Tiêu sư tỷ thấp giọng nói:

- Mạc sư huynh, chúng ta nhiều người, không bằng ra tay cướp bảo vật của chúng ta về!

Mạc sư huynh có chút do dự thoáng một phát, lắc đầu nói:

- Chúng ta vốn chính là thua, lại là đồng môn sư huynh đệ, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, huống hồ cũng không phải huyết hải thâm cừu gì, không cần phải đem sự tình làm tuyệt như vậy. Hơn nữa Lạc sư bá là nổi danh bao che khuyết điểm, lúc trước Hiểu Nguyệt sư bá nhìn lén nha hoàn môn hạ nàng tắm rửa cũng bị nàng dán ở sơn môn, thị chúng ba ngày, nếu chúng ta đoạt đệ tử của nàng, tuyệt đối sẽ không có ngày tốt lành qua.

- Chẳng lẽ cứ như vậy được rồi?

Đàm sư huynh oán hận nói.

Mạc sư huynh lắc đầu cười nói:

- Trở về sơn môn, chúng ta hồi bẩm sư tôn, tự nhiên có sư tôn làm chủ, cùng hắn lấy cái thuyết pháp!

Mấy người chậm rãi gật đầu, hung dữ trừng mắt nhìn Giang Nam, sau đó quay người rời đi.

- Thật sự là một số thu hoạch ngoài ý muốn!

Mộ Yên Nhi thu hồi Ngân Giao Kiếm của mình, ngơ ngác nhìn xem các loại bảo vật như Long Huyết Cốt Trượng cùng Huyền Điểu Thanh Ngọc

Trâm, không khỏi một hồi thất thần, nghẹn ngào cười nói:

- Chúng ta vất vất vả vả đánh sinh đánh tử, cũng không có được một kiện Bảo Khí, không nghĩ tới một lát liền có đại thu hoạch!

- Tiểu muội, Huyền Điểu Thanh Ngọc Trâm này cho ngươi.

Giang Nam đem cây trâm đưa cho Giang Lâm, cười nói.

Giang Lâm hưng phấn vạn phần, liền tranh thủ đeo trâm gài tóc lên, tuy nàng đạt được Càn Nguyên cung Hàn Phương sủng nịch, nhưng Hàn Phương cũng không có ban cho nàng Bảo Khí gì, e sợ cho nàng dựa vào Bảo Khí chi uy, mà trì hoãn mình tu hành. Cái trâm gài tóc này là kiện Bảo Khí đầu tiên của nàng, mặc dù không có bao nhiêu uy lực, nhưng đối với nàng mà nói đẹp mắt mới là chính yếu nhất.

- Mộ sư tỷ, ta đối với đan đạo có chút nghiên cứu, cái lò đan này ta liền nhận.

Giang Nam đem lò đan thu hồi, giao cho Thần Thứu Yêu Vương thu nhập bên trong Tử Phủ, cười nói:

- Sư tỷ lần này bỏ vốn đánh bạc, cũng là bốc lên phong hiểm rất lớn, vừa rồi Mạc sư huynh nói cây Long Huyết Cốt Trượng này thích hợp luyện thành pháp bảo, sư tỷ liền thu nó a.

Chương 143: Một Ngón Tay Đánh Bại. (2)

- Cái này như thế nào làm được?

Mộ Yên Nhi vội vàng lắc đầu nói:

- Long Huyết Cốt Trượng này trân quý nhất, chính là bảo vật long cốt xâm nhiễm long huyết, giá trị thậm chí còn trên Ngân Giao Kiếm của ta, thật sự quá quý trọng rồi. Ta biết rõ ngươi tất thắng, ở đâu sẽ có phong hiểm? Sư đệ, ta xem ngươi có thân thể Thần Thông, còn khuyết thiếu vũ khí cận chiến, theo ta được biết thân thể Thần Thông nhất định phải có Bảo Khí cận chiến, mới có thể phát huy ra thực lực, căn Long Huyết Cốt Trượng này vô cùng trầm trọng, chính thích hợp nhục thể Thần Thông của sư đệ!

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, Mộ Yên Nhi nói không sai, nhục thể Thần Thông của hắn uy lực hoàn toàn chính xác không có được phát huy đầy đủ, chỉ là mượn nhờ thân thể Thần Thông đến thi triển Đại Ngũ Hành Kiếm Khí mà thôi, phát huy ra uy lực vẫn là Lạc Hoa Âm truyền lại Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Còn chân chính thân thể Thần Thông, thì là bỏ qua Thần Thông khác công kích, cận chiến chém giết, một kích diệt địch thủ!

Long Huyết Cốt Trượng nặng vạn cân, hơn nữa vô cùng cứng rắn, phía dưới thúc dục, uy lực kinh người, hoàn toàn chính xác thích hợp làm binh khí cận chiến.

- Đã như vậy, căn Long Huyết Cốt Trượng này ta liền nhận.

Giang Nam cười nói:

- Sư tỷ, chúng ta bắt được dược liệu đã đủ nhiều, hơn nữa lại có một lò luyện đan nơi tay, không bằng dứt khoát ở chỗ này luyện chế mấy lô linh

đan, tăng trưởng tu vi.

- Tứ ca, ngươi hiểu luyện đan?

Con mắt Giang Lâm sáng ngời, lộ ra sắc mặt vui mừng, cười nói:

- Bên trong Thánh tông cao thủ tinh thông luyện đan cũng không nhiều, chủ yếu là tu hành đan đạo cần tốn hao thời gian tinh lực quá lớn, chuyên chú ở luyện đan, ngược lại sẽ chậm trễ tiền đồ của mình, chỉ có những thế hệ trước không cách nào đột phá cảnh giới gần đất xa trời kia, mới có thể đi tu hành đan đạo, bởi vậy linh đan diệu dược rất là trân quý. Ta cùng sư tỷ nguyên bản tìm lấy được Linh Dược, đều là cống hiến cho Trân Bảo Cung đổi lấy công lao, lại dùng công lao đi đổi linh đan, phải đi qua một tầng bóc lột. Nếu Tứ ca tinh thông luyện đan, cho dù chỉ có thể luyện ra tám phần đan, cũng so với cống hiến cho Thánh tông Trân Bảo Cung tốt hơn rất nhiều!

Giang Nam cười nói:

- Ta chỉ hiểu được luyện chế linh đan Thần Thông cấp, đối với linh đan càng cao tầng thứ biết đến lại không nhiều.

- Ta là Thần Luân cảnh, Mộ sư tỷ là Thần Thông cảnh, chính dễ dàng phục dụng linh đan Thần Thông cấp!

Giang Lâm tung tăng như chim sẻ nói.

Mộ Yên Nhi có chút do dự, thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu có thể luyện thành linh đan, cho dù là tám phần đan, cũng so với cống hiến cho Thánh tông tốt hơn. Nhưng mà mấu chốt là, Giang sư đệ này đến tột cùng có nắm chắc luyện thành linh đan hay không? Vạn nhất hắn luyện một lò bạo một lò, đem những Linh Dược này hết thảy chà đạp sạch sẽ, chẳng phải là còn không bằng cống hiến cho Thánh tông đổi công lao sao?

Giang Lâm lại đối với Giang Nam có một loại tin tưởng mù quáng cùng

sùng bái, thúc hắn lập tức luyện đan. Mộ Yên Nhi thấy thế, cũng khó mà nói cái gì, thầm nghĩ:

- Cũng thế, liền để cho Giang sư đệ trước luyện chế một lò, nếu như bạo lô ta lại khuyên can, tổn thất cũng không đến mức lớn.

- Làm phiền sư tỷ thay ta hộ pháp.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, chỉ một ngón tay, cái lò luyện đan kia bay lên trời, phiêu phù ở trước người hắn vài thước, cái lò luyện đan này chính là Bảo Khí Thần Thông lục trọng, vô cùng trầm trọng, nhưng lấy tu vi thực lực của Giang Nam, lăng không nâng lên cái lò đan này là dễ dàng.

- Đâu Suất Thần Hỏa, U Minh Thần Thủy!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Thủy Hỏa Nguyên Lực tuôn ra, chỉ một thoáng liền dũng mãnh vào trong lò đan, nắp lò hô một tiếng bay lên, từng loại dược liệu rơi vào trong lò, bị Thủy Nguyên Lực trong đó cọ rửa, lập tức tạp chất bên trong Linh Dược bị đào rửa sạch sẽ, Liệt Hỏa nấu đốt, các loại dược lực tương dung, dần dần phát sinh biến hóa vô cùng kỳ diệu.

Hắn lần này luyện chế chính là linh đan thấp nhất trong linh đan Thần Thông cấp, Thần Luân Thánh Đan, bọn hắn sưu tập Linh Dược hoàn toàn có tài liệu luyện chế Thần Luân Thánh Đan, bởi vậy Giang Nam lựa chọn cái thứ nhất luyện chế loại đan dược này.

Hai tay của hắn thiên biến vạn hóa, đánh ra từng đạo linh quyết, tác động xu thế Thủy Hỏa, vô cùng huyền diệu, để cho người xem than thở, mặc dù là Mộ Yên Nhi cũng thấy hoa mắt, trong nội tâm kinh ngạc vạn phần:

- Đây là thủ đoạn cái luyện đan gì? Một thủy một hỏa đến luyện chế linh đan, so với rất nhiều trưởng lão bên trong Thánh tông cũng cao minh hơn rất nhiều!

Mộ Yên Nhi đã từng học tập luyện đan, tự mình đi quan sát tất cả trưởng lão trong tông luyện đan, những trưởng lão kia đều là dùng tu vi bản thân

luyện thành chân hỏa tới tinh khiết dược lực, thường xuyên sẽ xuất hiện tình trạng luyện ra phế đan.

Mà Giang Nam luyện chế linh đan tuy cấp bậc không bằng những trưởng lão kia, nhưng loại thủ pháp Thủy Hỏa rèn luyện này, lại so với những trưởng lão kia cao minh hơn không biết bao nhiêu!

Hô một tiếng, cương khí của Giang Nam đột nhiên biến hóa, sinh ra một mảnh cánh tay dài hẹp, có tất cả tám tay, liên tục đánh ra từng đạo linh quyết, nhanh tuyệt luân, để cho tốc độ luyện đan thoáng cái tăng lên bốn lần, cũng không lâu lắm liền nghe trong lò đan truyền ra tiếng châu rơi ngọc lâu giòn vang.

Ống tay áo của hắn mở ra, nắp lò nhấc lên, mùi thuốc nồng đậm truyền đến, chỉ thấy bốn viên linh đan tròn vo vây quanh đáy lò, quay tròn chuyển động.

- Tốt một cái lò đan, không hổ là Bảo Khí Thần Thông lục trọng!

Giang Nam đại hỉ, cười nói:

- Ta từng ở Dược Vương phủ dùng qua lò đan tốt nhất chỗ đó, nhưng ở đâu có thể so với cái này.

Mộ Yên Nhi như xem quái vật nhìn xem hắn, Giang Nam khoa trương lò luyện đan tốt, thật sự để cho nàng có chút im lặng, ở nàng xem ra, chính thức để cho người kinh dị vẫn là thủ pháp cùng kỹ xảo luyện đan kinh khủng kia của Giang Nam, hành vân lưu thủy, vô tích có thể tìm ra, thật sự là cao minh tới cực điểm, về phần cái lò luyện đan Thần Thông lục trọng kia, cũng không có phát huy bao nhiêu tác dụng!

- Đây là mười thành linh đan, dược lực thật không ngờ tinh khiết, so với ta lúc trước dùng công lao đổi lấy chút ít linh đan kia còn muốn tinh thuần, thuần túy!

Nàng lấy ra một quả Thần Luân Thánh Đan, không khỏi lại hít một hơi

lãnh khí, càng cảm thấy Giang Nam là quái vật.

Cao thủ tinh thông luyện đan bên trong Huyền Thiên Thánh tông đều là thế hệ trước, chìm đắm đan đạo mấy chục năm mấy trăm năm, còn không thể làm đến một bước này, mà Giang Nam mới mười lăm tuổi, vậy mà đơn giản luyện chế ra mười thành đan, nếu những trưởng lão kia biết rõ việc này, chỉ sợ sẽ xấu hổ chết mất.

- Đệ tử của Lạc sư bá, quả nhiên cùng lão nhân gia nàng đồng dạng đều là biến thái, năm đó sư tôn thua ở trong tay Lạc sư thúc, thua không oan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 144: Luyện Đan Luyện Người

Giang Nam lại luyện chế mấy lô Thần Luân Thánh Đan, quét qua vừa rồi không đếm xỉa tới, sắc mặt bắt đầu ngưng trọng lên, Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm nhìn thật kỹ, chỉ thấy lần này thời gian hắn Thủy Hỏa rèn luyện Linh Dược nếu so với vừa rồi dài rất nhiều, tám tay đánh ra linh quyết cũng so với linh quyết của Thần Luân Thánh Đan muốn phức tạp rất nhiều lần, hiển nhiên hắn luyện chế một loại Linh Dược so với Thần Luân Thánh Đan còn muốn cao đẳng!

Theo thời gian chuyển dời, dược lực trong lò càng ngày càng thuần túy, dược lực tương dung, một cổ lực lượng cường đại bạo phát cơ hồ trùng khai nắp lò!

- Yêu Vương, muội muội, Mộ sư tỷ, các ngươi giúp ta một tay!

Giang Nam quát một tiếng, thả người nhảy đến phía trên lò đan, vẫn bị dược lực cường đại cơ hồ nhấc lên, Giang Lâm, Mộ Yên Nhi cùng Thần Thứu Yêu Vương thấy thế, lúc này cũng nhảy đến phía trên lò đan, từng người sử xuất toàn bộ tu vi, trấn áp lò đan, không cho dược lực tiết ra ngoài.

Đông!

Trong lò truyền đến chấn động vô cùng kịch liệt, ba người một yêu thân hình rung mạnh, cơ hồ đứng không vững, chỉ nghe thùng thùng nổ mạnh một tiếng đón lấy một tiếng, dày đặc vô cùng, phảng phất vạn quân trước trận có lực sĩ hùng vĩ cầm song chùy trong tay, dốc sức liều mạng nổi trống!

Đã qua thật lâu, động tĩnh trong lò mới nhỏ lại, lại qua một lát, rốt cục truyền đến giòn vang châu rơi ngọc bàn.

- Sư đệ, ngươi luyện chế là linh đan gì, như thế nào động tĩnh lớn như vậy?

Mộ Yên Nhi nhẹ nhàng thở ra, liền vội vàng hỏi.

- Đây là ta ở bên trong Kiến Vũ quốc Dược Vương phủ Diệu Đan Các, lấy được Quy Chân đan.

Giang Nam thấy linh đan đã thành, cũng yên lòng, cười nói:

- Nghe nói là một loại đan phương Thượng Cổ thất truyền, không biết là thật hay giả.

- Quy Chân đan?

Mộ Yên Nhi lắp bắp kinh hãi, thất thanh nói:

- Đó là linh đan đột phá Thần Thông cảnh, để cho Thần Luân hóa thành Đạo Đài! Loại linh đan này cũng không phải Thượng Cổ thất truyền, bên trong Thánh tông ta cũng có! Sư đệ, ngươi vậy mà luyện ra loại linh đan này, ngươi biết không, Quy Chân đan coi như là Thần Thông bát trọng cường giả cũng chưa chắc có thể luyện đi ra!

- Cấp bậc Quy Chân đan cao như vậy?

Giang Nam cũng hoảng sợ, cười nói:

- Khá tốt không có bạo lô, nếu không chỉ sợ mấy người chúng ta sẽ bị lô linh đan này trọng thương.

Mộ Yên Nhi xốc lò đan lên, hướng trong đó nhìn thoáng qua, chỉ thấy lần này Giang Nam luyện chế ra hai quả Quy Chân đan, óng ánh sáng long lanh, thuần khiết vô hạn, như là mỹ ngọc, hiển nhiên dược lực tinh khiết đến không hề có tạp chất, có lẽ đều là mười thành linh đan!

- Sư tỷ, tu vi của ngươi đoán chừng đã đến hậu kỳ của Thần Thông cảnh a? Hai quả Quy Chân đan này liền đưa cho sư tỷ.

Giang Nam cười nói.

Mộ Yên Nhi vội vàng lắc đầu:

- Sư đệ, Quy Chân đan trân quý vô cùng, nếu cầm đi Thánh tông tuyệt đối có thể đổi lấy Bảo Khí Thần Thông bát trọng, hai quả linh đan này thật sự quá quý trọng, ta không thể thu! Sư đệ, tương lai ngươi cũng sẽ đột phá Thần Thông tiến vào Đạo Đài cảnh, vẫn là mình giữ lại a.

Giang Nam đem hai quả Quy Chân đan này kín đáo đưa cho nàng, cười nói:

- Loại linh đan Quy Chân đan này, sau này ta muốn luyện bao nhiêu liền có thể luyện chế bấy nhiêu. Muội muội, sư tỷ, Yêu Vương, các ngươi từng người phục dụng một ít Thần Luân Thánh Đan, lập tức tăng tu vi lên.

- Không thể!

Mộ Yên Nhi vội vàng nói:

- Những linh đan này hoàn toàn chính xác có thể rất nhanh tăng tu vi lên, nhưng chỉ có thể sử dụng ở lúc đột phá cảnh giới, ngày bình thường dựa vào linh đan đến gia tăng tu vi, chỉ biết căn cơ bất ổn, được không bù mất.

- Sư tỷ yên tâm, các ngươi đến trong lò luyện đan, ta đem bọn ngươi luyện một lần, cam đoan sẽ không để cho các ngươi căn cơ không ổn.

Giang Nam cười nói.

Mộ Yên Nhi lại càng hoảng sợ, thất thanh nói:

- Nhảy vào trong lò luyện đan, đem chúng ta luyện một lần? Sư đệ, chẳng lẽ ngươi muốn đem chúng ta luyện thành linh đan hay sao?

Nàng còn chưa nói xong, chỉ thấy Thần Thứu Yêu Vương liền nuốt mấy miếng Thần Luân Thánh Đan, thả người nhảy vào trong lò luyện đan, chỉ lộ ra một đầu điểu cực đại, Giang Lâm cũng động tay động chân thẳng tiến vào trong lò đan, hiển nhiên bọn hắn đối với Giang Nam đều yên tâm vạn phần.

Mộ Yên Nhi bất đắc dĩ, chỉ phải kiên trì nhảy vào lò luyện đan, thầm nghĩ:

- Nếu như Giang sư đệ không phải thân ca ca của Lâm sư muội, đánh chết ta cũng không làm loại chuyện này. Giang sư đệ đây là muốn đem người coi là linh đan luyện, hay đem người luyện thành linh đan? Nếu là một loại sau, chỉ có thể nói hắn thật là tà ác.

Hô một tiếng, trong lò đan Thủy Hỏa song song, vô cùng tinh thuần, Thủy Nguyên Lực cùng Hỏa Nguyên Lực hỗn tạp đan vào, xâm nhập da của bọn hắn, theo làn da rót vào cơ bắp, gân mạch, huyết mạch, màng xương, cốt lâu, cốt tủy, lần lượt cọ rửa, lần lượt đúc luyện, để cho bọn hắn cảm giác trong nội tâm đã nhẹ nhàng khoan khoái, lại vô cùng sáng sủa.

Cùng lúc đó, dược lực của Thần Luân Thánh Đan ầm ầm bộc phát, hóa thành tu vi vô cùng tinh thuần, tràn ngập toàn thân, bất quá tu vi của bọn hắn lại không có tăng trưởng chút nào, ngược lại đang không ngừng rút lại.

Trong nội tâm Mộ Yên Nhi cả kinh, tinh tế thăm dò, lại hoảng sợ phát hiện Thủy Hỏa cọ rửa thân thể, đồng thời cọ rửa tu vi của mình, đem chút ít không thuần túy bên trong Thần Luân của mình hết thảy rửa sạch sẽ, cho nên mới tạo thành hiện tượng nàng phục dụng Thần Luân Thánh Đan, tu vi không tăng phản hàng!

Không chỉ có nàng, Thần Thứu Yêu Vương cùng Giang Lâm cũng đồng thời xuất hiện loại tình huống này, nhất là Giang Lâm, biên độ tu vi hạ thấp càng là kinh người, không đến một nén nhang thời gian tu vi của nàng thình lình liền từ Thần Luân cảnh rơi xuống đến Ngoại Cương cảnh, trọn vẹn bị luyện hóa mất một đại cảnh giới!

Nhưng mà, rõ ràng tu vi cảnh giới rơi xuống, bọn hắn lại như cũ có thể cảm giác được thực lực của mình đang tiến bộ, không phải tiến bộ bình thường, mà là đột nhiên tăng mạnh, có thể cùng tăng lên một đại cảnh giới đánh đồng!

- Chỉ sợ Lạc sư bá cũng dạy bảo không ra đệ tử như vậy a.

Mộ Yên Nhi chỉ cảm thấy mình bị khiếp sợ có chút chết lặng, thầm nghĩ trong lòng.

Bởi vì tu vi thực lực của Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi viễn siêu bọn người La Thanh, bởi vậy Giang Nam trực tiếp vận dụng tầng thứ hai của Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, cho nên đối với thực lực của bọn hắn tăng lên cũng là cực kỳ kinh người, đưa tạp chất tích lũy đã lâu trong thể nội bọn họ luyện hóa, tạp chất bên trong tu vi cũng bị luyện hóa, thậm chí ngay cả thần niệm của bọn hắn cũng tẩy lễ dung luyện một phen, để cho thần niệm của bọn hắn trở nên càng cường đại hơn.

Đã qua không biết bao lâu, xu thế tu vi hạ thấp của Giang Lâm cùng Thần Thứu Yêu Vương mới chậm rãi đình chỉ, lại qua hồi lâu, Mộ Yên Nhi cũng cảm giác tu vi không hề rơi xuống, chỉ là để cho bọn hắn cảm giác được phiền muộn chính là, dược lực của Thần Luân Thánh Đan cũng bị bọn hắn hấp thu sạch sẽ, không thể lại gia tăng bất luận tu vi gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 145: Sát Nhân Đoạt Bảo. (1)

Thần Luân Thánh Đan dù sao cũng là linh đan Thần Thông cấp, chất chứa dược lực cực kỳ cường đại, chẳng những không có để cho tu vi bọn hắn gia tăng, ngược lại còn rơi xuống không ít, chỉ có thể nói rõ bên trong tu vi của bọn hắn tạp chất quá nhiều, so với dược lực bên trong Thần Luân Thánh Đan còn nhiều hơn!

Nhưng mà trải qua lần rèn luyện này, những tạp chất kia bị khu trừ đi ra ngoài, rất nhanh tu vi bọn hắn rơi xuống liền có thể luyện trở về, hơn nữa sau này tu luyện chắc chắn càng thêm thông suốt, trở ngại càng thiếu.

Về phần Giang Nam, thì không cần tiến vào trong luyện đan lô rèn luyện bản thân, thể nội hắn có Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, Ma Ngục Huyền Thai Kinh lại để cho thân thể của hắn cơ hồ như một cái đại lò đan phong kín, lúc nào cũng ở bên trong rèn luyện, cho nên khí lực của hắn mới sẽ cường đại như thế.

Thần Thứu Yêu Vương cùng Giang Lâm, Mộ Yên Nhi nhảy ra lò luyện đan, chỉ cảm thấy sảng khoái tinh thần, cương khí pháp lực thông suốt, Thần Thông so với lúc trước cường hơn rất nhiều, trong nội tâm vô cùng vui mừng.

Đạt được chỗ tốt tối đa vẫn là Giang Lâm, dù sao Mộ Yên Nhi cùng Thần Thứu Yêu Vương đã mở Tử Phủ, dù có chỗ tăng lên, cũng không có khả năng đạt được tăng trưởng bay vọt, nhưng Giang Lâm lại còn chưa mở ra Tử Phủ, như trước ở bên trong tích lũy, thân thể càng cường, tu vi càng cường, lúc mở ra Tử Phủ đạt được chỗ tốt liền càng lớn.

Cử động lần này của Giang Nam, có thể nói là cho nàng để xuống căn cơ vô cùng kiên cố.

- Tu vi của ta tuy rơi xuống không ít, nhưng thực lực lại bạo tăng rất nhiều, coi như là Mạc sư huynh, ta cũng có thực lực cùng hắn tranh giành cao thấp!

Sắc mặt Mộ Yên Nhi phức tạp, thầm nghĩ:

- Giang sư đệ mới vừa nói cam đoan chúng ta sẽ không căn cơ bất ổn, hiện tại xem ra hắn vẫn là khiêm tốn, hiện tại căn cơ của chúng ta quả thực so với lúc trước kiên cố gấp hai, sau này có thể tu luyện đến cảnh giới cao siêu hơn! Hơn nữa, lần này thực lực chúng ta đại tiến, cũng có thể thăm dò càng nhiều địa phương nữa, tìm lấy được càng nhiều bảo vật nữa!

Nàng vốn chỉ là coi Giang Nam là ca ca Giang Lâm, là tiểu nhân vật cần nàng chiếu cố, mà bây giờ đã đem Giang Nam trở thành một nhân vật thâm bất khả trắc, trong nội tâm thậm chí bất tri bất giác ẩn ẩn có cách nghĩ xem hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, chỉ là ngay cả Mộ Yên Nhi cũng không có chú ý tới điểm này.

Hơn mười ngày sau, tu vi của Giang Lâm dĩ nhiên một lần nữa tu luyện đến Thần Luân cảnh, Mộ Yên Nhi cùng Thần Thứu Yêu Vương cũng khôi phục tu vi lúc trước, thực lực càng cường đại hơn, Giang Nam cũng thừa cơ từ từ luyện hóa dược lực còn sót lại của Hỏa Long quả trong thể nội, đem tu vi tăng lên tới Ngoại Cương viên mãn, bất quá Thần Luân cảnh vẫn là phải cần một khoảng thời gian tích lũy mới có thể đột phá.

Những ngày này, bọn hắn chém liên tục mấy đầu đại yêu, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng ra tay qua một hai lần. Để cho ấn tượng của Mộ Yên Nhi đối với Giang Nam càng thêm đổi mới:

- Giang sư đệ cơ hồ muốn đạt tới cùng cảnh giới Vô Địch rồi, đệ tử của chưởng giáo sư tôn không ra, bên trong Thánh tông cùng cảnh giới xuống, chỉ sợ không người sẽ là đối thủ của hắn, thậm chí những Thần Thông cường giả tu thành ba bốn đạo Thần Luân kia, cũng chưa chắc có cường hoành như hắn.

Liên tục một tháng lịch lãm rèn luyện, bọn người Giang Nam, Mộ Yên Nhi thu hoạch rất nhiều, vô luận tu vi thực lực, hay là Linh Dược, đều có thu hoạch thật lớn, thậm chí Bảo Khí cũng tìm lấy được một kiện.

Chỉ là Bảo Khí này chính là một mặt Minh Kính, trong đó chất chứa Thần Thông thật sự thấp kém, vô luận là Mộ Yên Nhi hay là Giang Nam, hoặc là Giang Lâm, Thần Thứu Yêu Vương, đều không để vào mắt, chỉ có thể sau khi trở về nộp lên cho Trân Bảo Cung dùng để đổi lấy một ít công lao.

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong dãy núi có một đóa pháo hoa từ từ bay lên, bành một tiếng nổ tung, Diễm Hỏa bốn phương tám hướng tán đi.

- Là Diễm Hỏa cầu cứu của đệ tử Thánh tông ta!

Khuôn mặt Mộ Yên Nhi khẽ biến, vội vàng về phía trước bay vút mà đi, khẽ kêu nói:

- Sư đệ sư muội, Diễm Hỏa cầu cứu cách chúng ta không xa, nhất định là có đệ tử Thánh tông gặp phải cường địch, chúng ta lập tức đuổi qua!

Lúc này Giang Nam cùng Giang Lâm bước nhanh đuổi kịp, như gió bay điện chớp hướng Diễm Hỏa chi địa kia tiến đến.

- Có thể tiến vào Loạn Không Ma Vực lịch lãm rèn luyện, đều là Thần Thông cường giả, ngay cả Thần Thông cường giả cũng phải cầu cứu, có thể thấy được địch nhân không phải chuyện đùa. Thần Thứu Yêu Vương, ngươi không cần ra tay, chỉ cần thủ hộ tốt muội muội của ta, nếu muội muội ta có chỗ sai lầm, ta sẽ không ta cho ngươi!

Giang Nam cũng không khỏi có chút bận tâm, trầm giọng nói.

- Chúa công yên tâm, nếu thật sự gặp được nguy hiểm, ta nắm tiểu chúa công lên vỗ cánh liền đi!

Thần Thứu Yêu Vương nhẹ gật đầu, hóa thành một đầu Ngốc Ưng ngồi xổm trên đầu vai Giang Lâm, chỉ đợi gặp được nguy hiểm liền nắm Giang

Lâm lên bay đi.

Đột nhiên một cỗ thi thể hiện ra trước mắt bọn hắn, Mộ Yên Nhi lập tức dừng lại tinh tế xem xét, khuôn mặt lập tức biến sắc, thấp giọng hô nói:

- Cái phục sức này là đệ tử Cổ Thần Các! Cổ Thần Các chính là Ma Đạo đại phái, chẳng lẽ nói là Cổ Thần Các vây đệ tử Thánh tông ta?

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi đây khắp nơi đều là dấu vết Thần Thông oanh kích lưu lại, đem núi rừng phá hủy, đánh cho Đại Địa vỡ ra, hiển nhiên chiến đấu cực kỳ kịch liệt.

Dấu vết chiến đấu hướng trong núi sâu kéo dài, bọn người Giang Nam cùng Mộ Yên Nhi tiếp tục đuổi đi qua, đột nhiên lại chứng kiến một cỗ thi thể, là một thiếu nữ, bị đánh đến hoàn toàn thay đổi, nhưng xem quần áo cũng là đệ tử Cổ Thần Các.

- Xem cái tình hình này hẳn là đệ tử Thánh tông ta đại chiếm thượng phong, như thế nào ngược lại sẽ là bọn hắn cầu cứu?

Mộ Yên Nhi khẽ nhíu mày, tình hình này hẳn là đệ tử Thánh tông cùng Thần Thông cường giả của Cổ Thần Các giao thủ, một lời không hợp liền đánh đập tàn nhẫn, đem Thần Thông cường giả của Cổ Thần Các đánh cho liên tiếp bại lui, một mực thối lui tới sâu trong cốc.

- Chúng ta theo Diễm Hỏa đến chỗ này, thời gian không dài, chiến đấu có lẽ còn chưa kết thúc, đi mau!

Ba người một yêu rất nhanh xâm nhập trong cốc, đột nhiên một mùi máu tanh đậm đặc truyền đến, chỉ thấy trong sơn cốc bừa bộn một mảnh, bị san thành bình địa, còn có hơn mười cỗ thi thể ngổn ngang lộn xộn đổ trên mặt đất, tràng diện chiến đấu cực kỳ thảm thiết!

- Người nọ là Đàm sư đệ!

Thân thể mềm mại cảu Mộ Yên Nhi đột nhiên cứng đờ, đứng ở trước một

cỗ thi thể, thất thanh nói:

- Thiện sư đệ chết rồi!

Giang Nam, Giang Lâm phi tốc chạy tới, chỉ thấy trong những thi thể này có không ít là đệ tử Cổ Thần Các, nhưng còn lại toàn bộ là đệ tử Huyền Thiên Thánh tông.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 146: Sát Nhân Đoạt Bảo. (2)

Giang Lâm đột nhiên chứng kiến một cỗ thi thể mặc áo tím, bên cạnh là một cái đầu lâu xinh đẹp, đúng là Tiêu sư tỷ đã từng cùng bọn hắn có cùng xuất hiện, hai mắt mở ra, vô thần nhìn qua Thiên Không, không khỏi dọa đến khuôn mặt trắng bệch:

- Tiêu sư tỷ cũng đã chết. . .

Giang Nam cũng phát hiện ra thi thể của Ngũ Nguyên Sơn, nhưng lại không biết bị cái gì đó gặm đến chỉ còn lại có một cái đầu lâu, cau mày nói:

- Còn có Ngũ sư huynh!

- Mạc sư huynh cũng đã chết!

Mộ Yên Nhi nhìn thi thể trước mắt thở dài, mi nhíu chặt:

- Tu vi thực lực của Mạc sư huynh so với ta còn muốn cường hoành hơn, chính là Thần Thông lục trọng cường giả, phất trần trong tay chính là Bảo Khí Thần Thông bát trọng, như thế nào sẽ bị người chém giết ở chỗ này? Dùng thực lực của hắn, cho dù gặp được Thần Thông bát trọng cường giả, không địch lại cũng có thể đào thoát, như thế nào ngược lại không ai chạy đi?

Nàng nhìn quét nhìn bốn phía, chỉ thấy nơi đây như trước có ma khí không tán, trong nội tâm thầm nói:

- Ra tay giết hại bọn hắn nhất định là Ma Đạo cường giả, thực lực cường hoành đến đáng sợ, chỉ sợ là ma đầu tu thành Đạo Đài!

- Chẳng lẽ là Ma Đạo cường giả tu thành Đạo Đài gây nên?

Trong nội tâm Giang Nam cũng có cách nghĩ đồng dạng, đột nhiên phát hiện một chỗ không đúng:

- Chuôi phất trần của Mạc sư huynh không còn! Hắn là đối phương giết bọn người Mạc sư huynh, lấy đi bảo vật trên người bọn họ. Nếu là Đạo Đài cảnh cường giả, căn bản sẽ không đối với Bảo Khí động tâm, có thể làm cho bọn hắn động tâm chỉ có Pháp Bảo!

Đạo Đài cảnh cường giả đã có thể luyện thành Pháp Bảo, so sánh với Bảo Khí, Pháp Bảo uy lực muốn cường hoành hơn rất nhiều lần, theo lý mà nói Đạo Đài cảnh cường giả căn bản sẽ không nhìn xem Bảo Khí.

Đây cũng là nguyên nhân trên đường đi bọn hắn gặp được đều là Thần Thông cường giả, mà không có gặp được bất luận Đạo Đài cảnh cường giả gì, bởi vì Đạo Đài cảnh cường giả khinh thường vì vài món Bảo Khí mà vất vất vả vả đi Loạn Không Ma Vực đào móc bảo tàng.

- Nếu như đối thủ không phải Đạo Đài cảnh cường giả, người nào có thể trong một thời gian ngắn ngủi, một lần hành động đánh chết mấy Thần Thông cường giả như Tiêu sư tỷ Mạc sư huynh, thậm chí để cho bọn hắn không có chỗ trống đào tẩu?

Giang Nam tinh tế suy tư, đột nhiên chứng kiến một mảnh lân phiến màu đen cực lớn nửa chìm trong đất, trong nội tâm khẽ động, cương khí đem cái phiến lân này xoáy lên.

- Đây là lân phiến của con rết đã từng truy sát ta!

Trong lòng của hắn phát lạnh, hít vào một hơi thật dài, thầm nghĩ:

- Xem ra ra tay giết bọn người Mạc sư huynh, tất nhiên là Chu Dục, đệ tử của Thái Huyền Thánh tông kia! Dùng thực lực của Chu Dục, khẳng định không cách nào chính diện cùng bọn người Mạc sư huynh chống lại, tối đa thực lực cân bằng, bọn người Mạc sư huynh không có một cái nào đào thoát, nhất định là tiểu tử này trợ giúp Mạc sư huynh diệt trừ Thần Thông cường

giả của ma đạo, lấy được tín nhiệm của bọn hắn, sau đó bạo khởi sát nhân, tế lên Ngũ Độc Phiên đem bọn người Mạc sư huynh hết thảy giết sạch!

- Chu Dục này, ra tay thật sự tàn nhẫn, ác độc tới cực điểm! Bất quá hắn cướp giết đệ tử lịch lãm rèn luyện khác, Ma Đạo Chính Đạo ăn sạch, đây cũng là một loại thủ đoạn rất nhanh làm giàu.

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe xa xa trong đống loạn thạch truyền đến một thanh âm yếu ớt:

- Người đến có phải là sư huynh của Huyền Thiên Thánh tông không? Cứu mạng. . .

Mộ Yên Nhi bỗng nhiên đứng dậy, bảo kiếm sau lưng leng keng ra khỏi vỏ, hóa thành một đầu Ngân Giao, qua như điện, trước bảo vệ bọn người Giang Nam.

Tại địa phương ngư long hỗn tạp như Loạn Không Ma Vực này, yêu ma tầng tầng lớp lớp, nàng tự nhiên là coi chừng cẩn trọng, không dám có chút lười biếng, cũng không có bởi vì trong thanh âm trong đống loạn thạch kia mà rối loạn trận tuyến, đoạt lấy tiến đến xem xét.

Hô một tiếng, thần niệm của nàng tuôn ra, đem loạn thạch xoáy lên, chỉ thấy phía dưới loạn thạch chồng chất, có một thiếu niên khuôn mặt tái nhợt toàn thân là huyết nằm ở dưới, niên kỷ thiếu niên này nhìn như mười sáu mười bảy tuổi, sắc mặt thống khổ, phần bụng nổ tung một cái lỗ hổng lớn, có lẽ cũng bị thụ thương thế cực trọng, chỉ là xem phục sức liền biết không phải là đệ tử của Huyền Thiên Thánh tông.

- Chu Dục!

Giang Nam ngược lại hít một ngụm hơi lạnh, thiếu niên này đúng là nhân vật hung ác trước đó không lâu tế lên Ngũ Độc Phiên thu Thiên Túc Ngô Công, sau đó lại liền giết mấy người!

Bọn người Mạc sư huynh sư tỷ chết, cũng hẳn là người này hạ độc thủ!

- Chúa công…

Thần Thứu Yêu Vương cũng chứng kiến Chu Dục, lập tức cũng nhận ra người này, sắc mặt không khỏi thay đổi, nhìn về phía Giang Nam, muốn nói lại thôi.

Giang Nam nhẹ nhàng lắc đầu, nháy mắt, ra hiệu hắn không cần thiết hành động thiếu suy nghĩ.

- Lá gan của Chu Dục thật lớn, giết bọn người Mạc sư huynh rõ ràng cũng không ly khai, mà ngồi đợi đệ tử khác của Thánh tông ta chạy đến, sát nhân đoạt bảo!

Trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, biết ngay cách nghĩ của Chu Dục, lúc người này ra tay đánh chết bọn người Mạc sư huynh, không để ý bị bọn hắn thả ra Diễm Hỏa cầu cứu, dứt khoát tương kế tựu kế, ở chỗ này ôm cây đợi thỏ, chờ đợi đệ tử Huyền Thiên Thánh tông đến đây cứu viện chui đầu vô lưới.

Mà Chu Dục lại lo lắng người tới thực lực cực cao, bởi vậy dứt khoát giả làm bị thương, lừa gạt đồng tình của Huyền Thiên Thánh tông đệ tử, đợi thời điểm hắn cận thân, liền bạo khởi sát nhân!

- Vị sư huynh này, ngươi là đệ tử của Thái Huyền Thánh tông?

Mộ Yên Nhi nhận ra phục sức của Chu Dục, trong nội tâm thoáng yên tâm, nhưng như trước không dám có chút lười biếng, như trước thúc dục Ngân Giao Kiếm, cũng không có lập tức tiến lên nói:

- Ngươi tại sao lại xuất hiện ở chỗ này? Mấy vị sư huynh sư tỷ của Huyền Thiên Thánh tông ta là chết như thế nào? Kính xin sư huynh cáo tri!

Chu Dục liên tục ho ra máu, sắc mặt thảm đạm, cười thảm nói:

- Sư tỷ, ta đích thật là đệ tử Thái Huyền Thánh tông, cùng bọn người Mạc sư huynh gặp nhau, nói chuyện với nhau thật vui, không ngờ lại đột nhiên

gặp được đệ tử Cổ Thần Các, không phân trần liền hướng chúng ta đánh đập tàn nhẫn. Chúng ta ra sức phản kháng, liền giết mấy người, đuổi theo bọn chúng tới đây, không ngờ lại tao ngộ mai phục, thậm chí có bốn năm vị Thần Thông lục trọng thất trọng cường giả của Cổ Thần Các xuất hiện. . .

Hắn ho ra máu liên tục, hối hận nói:

- Ta là cái thứ nhất bị tập kích, bị đánh trọng thương, Tiêu sư tỷ vì cứu ta, hoành thân thay ta ngăn một kiếm, bị một người trong đó một kiếm chém giết, đám ác ma kia ra tay tàn nhẫn, Đàm sư huynh Ngũ sư huynh cũng bị bỏ mạng, Mạc sư huynh thả ra Diễm Hỏa cầu cứu, ta ra sức chống cự, nhưng mà cũng không địch lại, bị đánh nhập loạn thạch chồng chất, cũng không lâu lắm liền nghe được Mạc sư huynh kêu thảm thiết, có lẽ đã gặp độc thủ không may. . .

Chương 147: Lòng Người Hiểm Ác. (1)

Hắn cười khổ một tiếng, thấp giọng nói:

- Đoán chừng người nọ ra tay giết ta đối với mình cực có lòng tin, đã cho ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên mới không có xem xét ta có phải đã chết rồi hay không.

Mộ Yên Nhi rầu rĩ, thu hồi Ngân Giao Kiếm, Giang Lâm cũng lộ ra trắc ẩn chi sắc, thấp giọng nói:

- Sư tỷ, làm sao bây giờ?

- Giang sư đệ, ngươi thấy thế nào?

Mộ Yên Nhi không đáp, hướng Giang Nam thấp giọng nói:

- Vị sư huynh này là đệ tử Thái Huyền Thánh tông, Thái Huyền Thánh tông chính là thủ lĩnh chính đạo ta, hắn lại là trượng nghĩa ra tay, vì cứu hộ đệ tử Thánh tông ta mới cùng đệ tử Cổ Thần Các phát sinh xung đột, thế cho nên trọng thương, theo lý mà nói, chúng ta không thể không cứu.

Giang Nam nhìn xem Chu Dục, rầu rĩ nói:

- Thật sự là đáng thương, bất quá sư tỷ, chúng ta không thể bằng lời nói của một bên hắn liền tin tưởng hắn là đệ tử Thái Huyền Thánh tông, cần biết nhân tâm hiểm ác, vạn nhất hắn là đệ tử Cổ Thần Các, cố ý giả thành người Thái Huyền Thánh tông lừa gạt chúng ta tiến đến, nếu chúng ta tùy tiện đi, chẳng phải là sẽ bị hắn hạ độc thủ?

Mộ Yên Nhi chần chờ thoáng một phát, gật đầu nói:

- Sư đệ nói có lý.

Chu Dục ho ra máu liên tục, trong nội tâm buồn bực:

- Thiếu niên kia tu vi bất quá Ngoại Cương cảnh, như thế nào Thần Thông cường giả ngược lại còn muốn hỏi ý kiến của hắn?

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Vị sư huynh này xưng hô như thế nào? Ngươi nói mình là đệ tử Thái Huyền Thánh tông, còn có bằng chứng gì không?

- Mắc câu rồi!

Chu Dục nghe vậy, vội vàng ho một búng máu, hữu khí vô lực nói:

- Ta có Yêu Bài của Thái Huyền Thánh Tông ở đây, có thể làm bằng chứng, sư đệ mời nhìn.

Hắn giãy dụa lấy ra một khối Yêu Bài, ra sức ném đi, cũng chỉ bất quá ném ra mấy trượng xa, hiển nhiên bị thương rất nặng, ngay cả khí lực ném Yêu Bài đến dưới chân đám người Giang Nam cũng không có.

- Sư tỷ, làm phiền ngươi dụng thần niệm xoắn tới này mặt Yêu Bài." Giang Nam lẳng lặng nói.

Mộ Yên Nhi vốn là tính toán tiến lên nhặt Yêu Bài, nghe vậy không khỏi ánh mắt sáng lên, dụng thần niệm đem Yêu Bài kia xoắn tới khen:

- Sư đệ quả nhiên là người từng trải, dụng thần niệm xoắn tới, đúng là có thể đề phòng đánh lén.

Trong mắt Chu Dục hiện lên một đạo hàn quang, bản ý của hắn cũng là tính toán thừa dịp Mộ Yên Nhi nhặt Yêu Bài lên, nhân cơ hội đánh lén, trước chém giết đối thủ mạnh nhất này, sau đó đối phó những người khác chính là dễ dàng.

Tu vi của Mộ Yên Nhi cực kỳ thâm hậu, hơn nữa trải qua Giang Nam nước lửa rèn luyện, khí tức càng phát ra hùng hồn, làm cho người ta không

thể khinh thường, hơn nữa chuôi Ngân Giao Kiếm này, chính diện chống lại, Chu Dục cũng không có nắm chặc tất thắng.

Tu vi của Chu Dục chính là Thần Thông tứ trọng, mà Mộ Yên Nhi là Thần Thông ngũ trọng, bất quá tu vi thực lực của Chu Dục lại không thể yếu so với Mộ Yên Nhi, bởi vì hắn tu luyện chính là tâm pháp của Thái Huyền Thánh Tông, Thái Huyền Thánh Tông chính là Cự Bá trong chánh đạo, nội tình môn phái còn vượt qua Huyền Thiên Thánh Tông rất nhiều, tâm pháp trong môn phái cũng là cực kỳ kinh người, thực lực đệ tử cũng phổ biến muốn vượt qua môn phái khác một bậc.

- Sư đệ, đây thật là Yêu Bài của Thái Huyền Thánh Tông.

Mộ Yên Nhi đem Yêu Bài xem xét một phen, đưa cho Giang Nam nói.

Giang Nam nhận lấy Yêu Bài, xem xét một phen, chỉ thấy chính diện Yêu Bài này là vân hải đằng long, phía sau có khắc một chữ "Thái", cùng Yêu Bài của Huyền Thiên Thánh Tông có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, trong đó tất nhiên cũng có cách dùng cực kỳ tinh diệu.

- Chỉ là một khối Yêu Bài, cũng không thể chứng minh ngươi chính là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, người trong ma đạo cũng có thể giết chết đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, nhận được Yêu Bài...

Giang Nam trầm ngâm, làm Chu Dục nghiến ngứa, hận không thể lập tức nhảy lên chém giết tiểu tử này, chỉ nghe Giang Nam do dự nói:

- Nếu có thể để cho hắn đánh ra Thần Thông của Thái Huyền Thánh Tông, liền không có bao nhiêu lo ngại, đáng tiếc vị sư huynh này bị thương quá nặng, chỉ sợ đánh không ra Thần Thông...

Chu Dục ho ra máu, cười thảm nói:

- Vị sư đệ này, nếu ngươi không cứu ta, chỉ sợ ta sẽ trọng thương mà chết ...

Mộ Yên Nhi do dự xuống, thấp giọng nói:

- Tuy nói lòng người khó dò, nhưng chúng ta dù sao cũng là người trong chính đạo, không thể thấy chết mà không cứu. Ta đi cứu hắn...

- Chậm!

Giang Nam giơ tay lên, trầm giọng nói:

- Sư tỷ, ngươi là người có tu vi thực lực cao nhất trong chúng ta, vạn nhất hắn là người trong ma đạo nhảy lên trọng thương ngươi, vậy chúng ta chẳng phải là cũng muốn chết ở trong tay của hắn. Ngươi yên tâm, ta tự có quyết định.

Mộ Yên Nhi nghe vậy, chỉ đành phải nhẫn nại xuống.

Giang Nam hướng Chu Dục cười nói:

- Sư huynh, không phải chúng ta không cứu ngươi, mà là giang hồ thật sự hung hiểm, không thể không phòng. Sư huynh, ngươi đã không cách nào chứng minh ngươi là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, không biết ngươi có bảo khí pháp bảo gì của Thái Huyền Thánh Tông hay không? Nếu là có, kính xin sư huynh ném tới đây, sư tỷ của ta kiến thức rộng rãi, nếu như quả thật là bảo khí, pháp bảo của Thái Huyền Thánh Tông, chúng ta tự nhiên không có hai lời, nhất định dốc toàn lực tương trợ !

Chu Dục nghe vậy, cũng không khỏi chần chờ một chút, thở hồng hộc nói:

- Nếu ta giao ra bảo khí của Thái Huyền Thánh Tông, các ngươi nhất định sẽ cứu ta sao? Vạn nhất các ngươi xoay người liền đi, ta chẳng phải là sẽ ăn nhiều thiệt thòi ?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Vị sư huynh này, ngươi thật hồ đồ. Ngươi đã là người gần chết, còn nghĩ

vật ngoại thân ở trong mắt, bảo khí của ngươi có thể so sánh mạng của ngươi còn trọng yếu sao? Khoan hãy nói, ngươi hiện tại bị thương nặng, nếu chúng ta có lòng xấu, tự nhiên có thể giết ngươi đoạt bảo, há sẽ lừa gạt bảo vật của ngươi?

Chu Dục tinh tế vừa nghĩ, đích xác là đạo lý này, lúc này cắn răng, mi tâm chợt lóe, một hạt châu hỏa hồng sắc từ trong Tử Phủ của hắn rơi xuống.

- Nếu người này muốn nuốt trọn bảo vật của ta, khẳng định sẽ ăn một kích của ta. Hắn cầm lấy bảo vật của ta, chỉ cần ta tâm niệm vừa động, là có thể trực tiếp tru diệt!

Chu Dục thầm nghĩ trong lòng.

Hạt châu này vừa mới rơi xuống đất, liền có nhiệt lực vô cùng cuồn cuộn mà đến, thậm chí cả mặt đất cũng bị nướng cháy, giống như trong sơn cốc đột nhiên nhiều ra một vòng tiểu Thái Dương, cho dù là đám người Giang Nam, cũng có thể cảm nhận được trong hạt châu này nhiệt lực kinh người, nếu thúc dục Thần Thông trong đó, uy lực khẳng định kinh người!

Đây là bảo khí Thần Thông bát trọng, uy lực không chút nào kém hơn Ngân Giao Kiếm của Mộ Yên Nhi, thậm chí còn muốn cao hơn một bậc!

- Đây là Tứ Cực Viêm Dương Châu của Thái Huyền Thánh Tông.

Chu Dục hơi thở mong manh nói:

Chương 148: Lòng Người Hiểm Ác. (2)

- Viêm Dương Châu này chính là Tứ Cực Viêm Dương Đại Pháp của Thái Huyền Thánh Tông ta luyện chế mà thành, Tứ Cực Viêm Dương Đại Pháp sư đệ sư tỷ các ngươi hẳn là nghe qua, chính là Đạo Đài cảnh tâm pháp của Thái Huyền Thánh Tông, danh tiếng lan xa, môn phái khác cũng không có môn công pháp này.

Mộ Yên Nhi đem thần niệm Tứ xoắn Cực Viêm Dương Châu tới, tinh tế xem xét, gật đầu nói:

- Sư đệ, đích xác là bảo khí do Tứ Cực Viêm Dương Đại Pháp luyện chế mà thành, Tứ Cực Viêm Dương Đại Pháp chính là Thần Thông hóa thành bốn đại trận, như một vòng Liệt Dương, đem đối thủ luyện chết, uy lực cực lớn. Nói như vậy, hắn tất nhiên là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, chúng ta không thể không cứu!

- Sư tỷ an tâm một chút chớ nóng!

Giang Nam khoát tay, trầm giọng nói:

- Cũng có thể là Ma Đạo cường giả giết đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, chiếm một quả bảo châu trong đó. Nếu Tứ Cực Viêm Dương Châu, kia tất nhiên cần bốn bảo châu chiếm cứ bốn phía, vị sư huynh này, ngươi chỉ có một quả bảo châu, nếu có thể lấy ra một bộ, ta liền tin ngươi.

Trong lòng Chu Dục giận tím mặt:

- Tên tiểu tử thúi này, dài dòng lắm điều, ta trước không nên giết hắn, mà là phải hung hăng bào chế một phen, từ từ giết chết!

Nghĩ tới đây, hắn mi tâm lại chợt lóe, ba viên Viêm Dương Châu từ trong Tử Phủ lăn xuống đi ra ngoài, hữu khí vô lực nói:

- Sư đệ, hiện tại ngươi hẳn là không có nghi vấn gì đi?

- Giang sư đệ, ba miếng này đúng là Tứ Cực Viêm Dương Châu, bốn miếng bảo châu này là bảo khí Thần Thông bát trọng, liền cùng một chỗ chính là một viêm dương đại trận, uy lực loại pháp bảo này, cực kỳ kinh người, tuyệt không thể nào là người trong ma đạo có thể luyện thành.

Mộ Yên Nhi sải bước hướng Chu Dục đi tới, quả quyết nói:

- Hắn tất nhiên là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, nếu đợi thêm nữa, chỉ sợ hắn sẽ chết. Ta đi cứu hắn!

- Sư tỷ, để ta đánh đi.

Thân hình Giang Nam chợt lóe, vượt thân ngăn ở trước người Mộ Yên Nhi, cười nói:

- Sư tỷ, ngươi lui về phía sau, nếu gặp phải nguy hiểm, tu vi thực lực ngươi cao nhất, cũng dễ dàng xuất thủ cứu giúp. Nếu không có gặp phải nguy hiểm, ngươi tới gần cũng không muộn.

Chu Dục nghe vậy, trong lòng lại chần chờ một chút:

- Ta nguyên vốn định lừa gạt bọn họ tới gần người, liền lập tức nhảy lên đem cô gái tu vi cao nhất kia giết chết, những người khác liền không cách nào chạy ra lòng bàn tay của ta. Bất quá tiểu tử thích lắm mồm này đến đây, ta liền không thể lập tức động thủ...

Hắn kiềm chế sát ý trong lòng xuống, nhìn Giang Nam đi tới, giãy dụa đứng dậy, rồi lại rơi xuống ở trong bụi bậm, vô lực nói:

- Làm phiền sư đệ cứu giúp, lần này sư đệ cứu ta, ngày sau chờ ta thương thế khỏe hẳn, tất nhiên sẽ có hồi báo, đáp tạ đại ân của sư đệ!

Nhưng Giang Nam không có lập tức dìu, cười dài nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông ta cùng Thái Huyền Thánh Tông đồng khí

liên chi, sư huynh nói ra lời này là có chút khách khí. Bất quá nếu sư huynh nhắc tới báo đáp, không bằng chúng ta trước tiểu nhân sau quân tử, sư huynh trước tiên đem bảo vật lấy ra, để cho tiểu đệ trước yên tâm rồi hãy nói.

Chu Dục cắn răng, hận không được lập tức cho mình một cái vả miệng, ai bảo mình lắm mồm, không duyên cớ khiến cho tiểu tử này nổi lòng tham, trong lòng mình an ủi:

- Trước cho hắn một chút chỗ tốt, đợi đem cô gái tu vi mạnh nhất kia chém giết, lại tra tấn hắn, hắn chỉ là Ngoại Cương cảnh cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

- Sư đệ, thân thể của ta không có vật dư thừa, nơi này có Lục Liên Ma Châu mà ta trong lúc vô tình lấy được, là bảo khí Ma Đạo, Thần Thông thất trọng.

Chu Dục lấy ra một quả ngọc châu màu xanh biếc, miễn cưỡng cười nói:

- Mặc dù Lục Liên Ma Châu không bằng Tứ Cực Viêm Dương Châu của ta, nhưng uy lực cũng không phải chuyện đùa, liền đưa cho sư đệ.

Giang Nam nhận được Ma Châu màu xanh biếc này, nhẹ nhàng tung tung, ném cho Thần Thứu Yêu Vương, cười nói:

- Sư huynh có còn hay không?

Chu Dục giận dữ, trong lòng dâng lên một cổ bạo khí, hận không thể lập tức xuất thủ đem tiểu tử này tiêu diệt trăm ngàn lần, phát tiết lệ khí trong lòng.

- Ta chỉ là đùa một chút, sư huynh không cần để ý.

Giang Nam cười ha ha, nhưng trong lòng âm thầm cảnh giác, hắn đã từng thấy qua Chu Dục ra tay giết người, uy lực của Ngũ Độc Phiên cực mạnh, chỉ sợ sẽ không thua kém Tứ Cực Viêm Dương Châu, Chu Dục vẫn chưa từng lấy ra mặt đại phiên này, không thể không để cho hắn có điều lo lắng.

- Mộ sư tỷ, không có gặp nguy hiểm, vị sư huynh này đích xác là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, là người trong chính đạo!

Giang Nam khom lưng dìu đứng dậy, hướng Mộ Yên Nhi đi tới, cao giọng cười nói, hồn nhiên nhìn không ra bất kỳ dị trạng.

Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm cũng thở phào nhẹ nhỏm, hướng Giang Nam cùng Chu Dục đi tới, duy chỉ có Thần Thứu Yêu Vương là khẩn trương, vũ mao trên mông đít chuẩn bị tạc lên, Giang Lâm thậm chí có thể cảm giác được đầu Đại Điểu này khẽ run, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

- Bọn ắt con, cuối cùng mắc câu rồi!

Trong mắt Chu Dục hiện lên một đạo sát cơ, cười khổ nói:

- Vị sư đệ này, ngươi cũng quá cẩn thận rồi.

- Thuyền dùng cẩn thận có thể chạy vạn năm.

Giang Nam tay phải xuyên qua dưới nách của hắn, đở lấy phía sau lưng, cười ha hả nói:

- Ngươi nói có đúng hay không, Chu sư huynh?

- Quả thật như thế, lòng người hiểm ác a...

Chu Dục cười nói, đột nhiên tóc gáy toàn thân không khỏi lóe sáng, mồ hôi lạnh nhất thời xông ra:

- Ta vẫn không có nói ra tên họ, làm sao hắn biết ta họ Chu?

- Chu Dục sư huynh, ngươi giết Mạc sư huynh, sau đó làm bộ như bị thương chờ chúng ta tới, đánh chủ ý thật là tốt.

Cương khí củaGiang Nam bắt đầu khởi động, hóa thành một mảnh cánh tay dài hẹp, có tất cả tám cánh tay, tám cánh tay ôm lấy Chu Dục, vây khốn tay chân của hắn, ngón tay chế trụ Chu Dục thật chặc, mỉm cười nói:

- Bất quá đáng tiếc chính là ta nhận được ngươi, nhưng ngươi lại không nhận biết ta. Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Xuy!

Trên đầu ngón tay của tám bàn tay, từng đạo kiếm khí phún dũng ra, xì xì đâm vào trong cơ thể Chu Dục, Ngũ Hành lực đột nhiên bộc phát, ở trong cơ thể Chu Dục khuấy phá, hóa thành từng ngọn đại Ngũ Hành Kiếm Trận, trong chớp mắt liền đem Chu Dục chọc ra không biết bao nhiêu lỗ thủng, quanh thân là máu!

- Không hổ là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, thân thể mạnh như vậy, so sánh với nhục thể của ta còn cường hãn hơn bốn năm thành!

Giang Nam không khỏi than thở một tiếng, cười nói.

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, chỉ cảm thấy Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của mình đâm vào thân thể Chu Dục lập tức tao ngộ lực cản thật lớn, thậm chí như kiếm khí đều lọt vào trấn áp vô cùng trầm trọng, trở nên cực kỳt nhỏ, không cách nào tạo thành thương thế mất mạng cho hắn!

Chu Dục kêu thảm thiết, trong miệng máu chảy không ngừng, pháp lực khổng lồ trong cơ thể đột nhiên vận chuyển, chỉ một thoáng liền đem tám tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Trận tiêu diệt, mi tâm từng đạo Thần Luân phù hiện ra, ông ông tác hưởng, oanh một tiếng bắn Giang Nam bay ra ngoài!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 149: Trảm Thảo Cần Trừ Căn. (1)

- Ta đã biết, ngươi là gia hỏa lần trước nhìn xem ta, lần trước bị ngươi chạy đi, khó trách sẽ nhận ra ta!

Chu Dục toàn thân là huyết, Thần Luân điên cuồng chuyển động, hiển nhiên lọt vào trọng thương thật lớn, ngẩng đầu quát lên.

Giang Nam cũng kêu rên một tiếng, bị chấn đến khí huyết phù động không ngớt, sau lưng đột nhiên hai cánh mở ra, trong nháy mắt liền phi đến đỉnh đầu Chu Dục, tám tay triển khai, tám tòa kiếm trận ầm ầm chụp xuống, đem Chu Dục bao ở trong đó!

- Tám trận hợp nhất!

Tám tòa kiếm trận hợp lại làm một, Ngũ Hành chi lực lập tức hùng hậu nhiều gấp tám lần, vô số đạo kiếm khí thiết cắt, đùng đùng rung động, trong chớp mắt liền đem bốn đạo Thần Luân của Chu Dục toái mất hai đạo, còn lại hai đạo cũng che kín vết rách, bị kiếm khí sinh sinh gọt sạch không biết bao nhiêu tu vi!

Oanh!

Bát đại kiếm trận đem Chu Dục áp ở dưới mặt đất, chấn đến Đại Địa run rẩy không ngớt, phạm vi tầm hơn mười trượng núi đá hết thảy đều bị kiếm khí tràn ra quấy đến nát bấy, hóa thành một cái hố to, hơn nữa cái hố to này càng lúc càng lớn, không ngừng hướng dưới mặt đất chìm xuống, trong hố to, Ngũ Hành chi khí hóa thành vô số đạo kiếm khí, tạo thành một cái đại cầu kiếm khí năm màu, hướng ra phía ngoài tách ra hào quang vô cùng sáng chói, uy lực mạnh mẽ, để cho người hồi hộp!

Thậm chí ngay cả chính Giang Nam cũng không ngờ rằng mình toàn lực bộc phát vậy mà có thể thi triển ra uy lực cường đại như thế!

Xuy xuy Xùy~~!

Chu Dục ở dưới ứng phó không kịp, cơ hồ bị từng đạo kiếm khí gọt thành nhân côn, da thịt của hắn không ngừng bong ra từng màng, mạch máu gân mạch trong nháy mắt liền bị chém đứt vô số, kêu thảm thiết không thôi!

- Giang sư đệ, ngươi làm cái gì vậy?

Khuôn mặt của Mộ Yên Nhi kịch biến, không ngờ rằng vừa rồi Giang Nam vẫn còn vơ vét tài sản Chu Dục, xoay mặt liền bạo khởi sát nhân, trở mặt như là lật sách, trong nội tâm không khỏi kinh hãi:

- Giang sư đệ gần đây tao nhã, ngay cả ta cũng quên hắn là đệ tử của Lạc sư bá, Lạc sư bá tu luyện qua Ma Đạo tâm pháp, ma tính cực trọng. Giang sư đệ khẳng định cũng là hỉ nộ vô thường, nhìn thấy đệ tử Thái Huyền Thánh tông kia thân gia phong phú, liền động sát nhân đoạt bảo chi tâm!

Nàng vội vàng bay vút mà đến, trong nội tâm lo lắng vạn phần:

- Thái Huyền Thánh tông là cự đầu chính đạo, ngay cả chưởng giáo Chí Tôn tiến về Thái Huyền Thánh tông cũng muốn lễ kính ba phần, bày ra tôn sùng, nếu để cho Giang sư đệ giết đệ tử Thái Huyền Thánh tông này, rơi vào trong tai Thái Huyền Thánh tông, tất nhiên sẽ lọt vào trả thù bài sơn đảo hải!

Nàng chưa phi tới gần, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh. Bên trong Đại Ngũ Hành Kiếm Trận đột nhiên truyền đến một cỗ lực lượng vô cùng Bá Đạo, hướng ra phía ngoài phún dũng mà ra, ma khí cuồn cuộn chỉ một thoáng liền tràn ngập Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, bắt đầu ma diệt uy lực tám tòa kiếm trận này.

- Ma khí?

Mộ Yên Nhi thấy thế, lại là cả kinh, trong nội tâm tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Chỉ thấy một mặt cờ đen từ mi tâm của Chu Dục bay ra, quay tròn chuyển động, mỗi xoay tròn một vòng liền trường lớn gấp đôi, trong chớp mắt liền

hóa thành một mặt hắc phiên cao tới mấy trượng, mặt phiên như đại kỳ bay múa, phất phới. đúng là Ngũ Độc Phiên!

Mặt Ngũ Độc Phiên này vừa ra, liền ngăn lại Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của Giang Nam, đem kiếm trận đẩy lên, không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng, khó có thể lại tổn thương tới Chu Dục mảy may.

Ngắn ngủn một lát thời gian, Chu Dục liền bị Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của Giang Nam cắt đến không thành hình người, cơ hồ chỉ còn lại có một cỗ cốt cách, lửa giận trong lòng có thể nghĩ.

Từ khi hắn xuất đạo đến nay, mọi việc thuận lợi, vô luận tu hành hay là lịch lãm rèn luyện, đều đạt được chỗ tốt rất lớn, nhất là hắn tâm ngoan thủ lạt, Thần Thông cường giả chính ma yêu ba đạo chết trong tay hắn nhiều vô số kể, từ trước đến nay chỉ có hắn âm người, không ai có thể âm hắn.

Đây là lần đầu hắn ăn thiệt thòi lớn như vậy, một lần thiệt thòi liền suýt nữa để cho hắn thần hồn câu diệt!

- Tiểu tử, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Vù vù vù !

Bên trong cờ đen ma khí cuồn cuộn tuôn ra, vô số độc vật nhao nhao nhốn nháo từ bên trong mặt đại phiên này hướng ra phía ngoài lách vào, lộ ra thân thể thiên kì bách quái, có độc xà, con rết dài đến trăm trượng, Thiềm Thừ như là núi thịt, còn có thạch sùng dị chủng đỏ thẫm như máu, Tri Chu vừa xuất hiện liền phụt lên tơ nhện, mỗi một đầu độc vật đều là Thần Thông yêu vật, thực lực cực kỳ cường đại, mặc kệ một đầu gì cũng có thể để cho Giang Nam ứng phó gian nan!

Chu Dục đúng là dựa vào mặt Ngũ Độc Phiên này, diệt sát không biết bao nhiêu đối thủ, thậm chí ngay cả Thần Thông lục trọng cường giả như Mạc sư huynh, cũng là chết ở dưới Ngũ Độc Phiên!

- Chết cho ta a!

Chu Dục diện mục dữ tợn, toàn lực thúc dục Ngũ Độc Phiên, đột nhiên chỉ cảm thấy pháp lực trong cơ thể vận hành chát trệ, bốn đạo Thần Luân của hắn liên tục bị Giang Nam tan vỡ hai đạo, còn lại hai đạo Thần Luân cũng có một đạo bị Giang Nam đánh nát bấy, pháp lực kịch liệt rơi xuống, trong lúc nhất thời khó có thể đem uy lực mặt đại phiên này thôi phát đến lớn nhất.

Nếu uy lực mặt Ngũ Độc Phiên này hoàn toàn tách ra, đừng nói Giang Nam, coi như là Mộ Yên Nhi cũng sẽ bị bầy độc vật tuôn ra bao phủ, chết không có chỗ chôn!

- Yêu Vương, đến!

Giang Nam gầm lên, Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên từ trên đầu vai Giang Lâm giương cánh bay lên, gào thét bay tới, Thần Luân trong mi tâm một chuyến, Long Huyết Cốt Trượng rơi xuống, đầu cự kiêu này hai móng bắt lấy cốt trượng, bay đến đỉnh đầu của Giang Nam.

Ầm ầm!

Tám tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Trận rốt cục không cách nào kháng cự cự lực ngập trời từ trong trận truyền đến, ầm ầm nghiền nát, Ngũ Độc Phiên đã không có kiếm trận áp chế, lần nữa hướng ra phía ngoài bành trướng, tất cả độc vật rốt cục có thể giãn ra thân thể, triệt để từ trong phiên leo ra!

Lại vào lúc này, tám cánh tay của Giang Nam cầm chặt Long Huyết Cốt Trượng, cương khí điên cuồng rót vào bên trong thanh trọng binh này, gào thét liên tục, cơ bắp toàn thân điên cuồng hở ra, cơ chi chít, như là có Giao Long giấu ở dưới làn da, cuốn khởi thân thể, để cho hắn trong chớp mắt liền hóa thành một tiểu cự nhân cao hơn trượng!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Đương!

Một tiếng chung nổ vang, Ma Chung vang lên, một cái chuông lớn tối như mực móc ngược mà xuống, thanh âm chấn động, Thần Quang vờn

quanh, hóa thành một đạo Thần Luân, trong chốc lát cung cấp cho Giang Nam khí huyết không gì so sánh nổi, tuôn ra toàn lực, để cho lực lượng của hắn liên tiếp tăng vọt, trong chớp mắt liền tăng lên mấy lần, đạt tới trình độ sáu Long chi lực!

Giang Nam một trượng rơi xuống, một trượng này thậm chí có Long Uy tràn ra, ẩn ẩn ở trên trượng hóa thành một đầu Ác Long, quay quanh thân trượng, để cho căn cốt trượng này vừa thô vừa to hơn mười lần, dài đến mười ba trượng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 150: Trảm Thảo Cần Trừ Căn. (2)

Long Huyết Cốt Trượng nhấc lên cuồng phong, thổi đến ngay cả Thần Thứu Yêu Vương cũng dừng chân không nổi, không thể không trốn, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, bên trong Ngũ Độc Phiên vừa mới có một đầu Du Diên dài đến trăm trượng thò đầu ra, liền bị nện nát bấy, hóa thành một đạo ma khí tiêu tán.

Oanh!

Long Huyết Cốt Trượng rơi vào trên Ngũ Độc Phiên, đánh cho uy lực của Ngũ Độc Phiên lập tức suy yếu vài phần, không hề biến lớn, mà bị áp chế đến bắt đầu thu nhỏ lại, ngay cả những độc vật tuôn ra hơn phân nửa kia cũng bị bức phải lùi về bên trong đại phiên.

Rầm rầm rầm!

Giang Nam tay nâng trượng, hung hăng nện xuống, chỉ thấy mặt Ngũ Độc Phiên này kịch liệt thu nhỏ lại, trong chớp mắt liền hóa thành cây quạt nhỏ cỡ ba thốn, bị bức về trong cơ thể Chu Dục.

- Ngũ Độc Phiên dù sao cùng tâm pháp của ta không hợp, chỉ dựa vào mặt đại phiên này, ta thắng hắn không được! Chi bằng dùng Tứ Cực Viêm Dương châu bố trí xuống Tứ Cực Viêm Dương đại trận, mới có thể đem tiểu tử này ma diệt!

Chu Dục vừa sợ vừa giận, tâm niệm vừa động, Tứ Cực Viêm Dương châu lập tức gào thét bay lên trời, nhô lên cao hóa thành vòng tròn, quay liên tục, đại hỏa cầu to lớn không gì so sánh được, từng cái đại hỏa cầu đều có phạm vi hơn mười trượng, hóa thành một tòa đại trận, trong đại trận Liệt Hỏa hừng hực, thậm chí có xu thế diễn biến thành Tam Muội Chân Hỏa, không hổ là Bảo Khí có uy lực địch nổi Pháp Bảo, phi tốc hướng Giang Nam rơi xuống!

- Mộ sư tỷ, ngươi còn không ra tay?

Giang Nam gầm lên, đối với Tứ Cực Viêm Dương đại trận bay tới làm như không thấy, tiếp tục vung trượng hướng Chu Dục hung hăng đập tới.

Mộ Yên Nhi thầm than một tiếng, Ngân Giao Kiếm leng keng ra khỏi vỏ, hóa thành một đầu Ngân Giao, cũng có dài ngắn trăm trượng, Xùy~~ một tiếng phá vỡ trời cao, cùng Tứ Cực Viêm Dương đại trận xông tới chiến một chỗ, ngăn trở tòa đại trận này.

Chu Dục trong lúc cấp thiết không cách nào phá vỡ Ngân Giao Kiếm dây dưa, trong nội tâm càng kinh, đột nhiên gào thét một tiếng, lần nữa lấy ra Ngũ Độc Phiên, vung phiên nghênh tiếp Long Huyết Cốt Trượng rơi xuống, chỉ nghe răng rắc hai tiếng, hai cánh tay của hắn lập tức bẻ gẫy, Ngũ Độc Phiên cũng rơi xuống.

Bất quá đón đỡ một trượng này của Giang Nam thực sự để cho hắn tìm được cơ hội thoát thân, thân hình Chu Dục đột nhiên hóa thành một đạo cầu vồng màu đỏ như máu từ trong hố to phóng lên trời, hướng không trung phi độn mà đi.

- Ranh con, ngươi còn muốn đi?

Thần Thứu Yêu Vương kêu to, vỗ cánh đuổi theo, hai cánh một chiến, Thượng Thanh Thần Quang đột nhiên hóa thành một mặt đại ấn to như núi, từ trên cao chụp tới, nhe răng cười nói:

- Lần trước ngươi đem lão tử dọa đến nỗi ngay cả cái rắm cũng không dám phóng một cái, lần này lão tử muốn đem ngươi tươi sống nuốt luôn!

- Một đầu điểu ngu xuẩn cũng dám ngăn cản ta?

Chu Dục gầm lên, một đạo Thần Luân duy nhất chỗ mi tâm chuyển động, sử xuất Tứ Cực Viêm Dương châu, lập tức hóa thành một tòa Tứ Cực Viêm Dương đại trận, Liệt Hỏa phún dũng, đem Thượng Thanh Thần Quang đại ấn đốt cháy không còn, ngay cả Thần Thứu Yêu Vương cũng bị tráo nhập trong

đại trận, xoẹt một tiếng liền đem đầu đại điểu này cháy sạch, ngay cả một căn lông vũ cũng không dư thừa, mùi thịt chi khí bay tới.

Thần Thứu Yêu Vương kêu thảm thiết, cố gắng phất hai cánh trụi lủi, nhưng không cách nào ngăn cản xu thế rơi xuống, Chu Dục không dám thừa cơ luyện chết hắn, vội vàng phi độn, lại vào lúc này một căn cốt trượng ngang trời quét tới, hung hăng quét tới phía trên thân hình biến thành cầu vồng của hắn, đạo kia cầu vồng lập tức tiêu tán, nửa người dưới của Chu Dục bịch một tiếng nổ tung, rốt cuộc không cách nào phi độn, phù phù một tiếng rơi xuống trên mặt đất.

Cùng lúc đó, Thần Thứu Yêu Vương cũng rớt xuống, bị Tứ Cực Viêm Dương đại trận luyện đến cháy đen như than, cố gắng chớp lấy hai cánh lại thủy chung không cách nào bay lên.

Giang Nam một tiếng trống vang rơi xuống, tay cầm Long Huyết Cốt Trượng đằng đằng sát khí đi nhanh hướng Chu Dục.

- Xú tiểu tử, ngươi dám giết ta?

Chu Dục thanh sắc đều lệ, giận dữ hét:

- Ngươi dám giết ta? Ta chính là đệ tử đắc ý của Thái Huyền Thánh tông Thạch Long trưởng lão, sư tôn ta Thạch Long Đạo Nhân pháp lực Thông Thiên, nếu biết rõ việc này, coi như là ngươi trốn ở bên trong Huyền Thiên Thánh tông cũng dám xông vào, đem ngươi bầm thây vạn đoạn, báo thù cho ta!

Mộ Yên Nhi vội vàng thả người đến, cao giọng nói:

- Giang sư đệ, nhanh dừng tay! Cho dù hắn đã giết bọn người Mạc sư huynh, chúng ta cũng không thể giết hắn, chỉ có thể giao hắn cho tông môn, để cho chư vị trưởng lão thông tri Thái Huyền Thánh tông, do Thái Huyền Thánh tông Thẩm Phán tội hắn! Nếu ngươi là giết hắn, chính là xông đại họa. . .

- Sư tỷ, chúng ta đem hắn giao cho tông môn, tông môn lại sẽ đem hắn giao cho Thái Huyền Thánh tông, Thái Huyền Thánh tông há có thể Thẩm Phán đệ tử của mình? Giao cho tông môn chỉ là thả hổ về núi!

Giang Nam một trượng rơi xuống, đem thân hình Chu Dục chỉ còn lại có một nửa đánh cho phấn thân toái cốt, thản nhiên nói:

- Sư tỷ, ngươi quá ngây thơ rồi, muốn Thẩm Phán, cũng là do ta tự mình Thẩm Phán, mới có thể trảm thảo trừ căn, không lưu hậu hoạn!

Mộ Yên Nhi không kịp ngăn trở, trơ mắt nhìn xem Chu Dục bị Giang Nam một trượng đánh gục, liên tục dậm chân, cả giận nói:

- Ngươi cái này người, trong nội tâm quả thực có ma tính, sát tâm nặng như vậy! Thái Huyền Thánh tông từ trước đến nay bao che khuyết điểm, nếu biết rõ ngươi giết đệ tử Thái Huyền Thánh tông, ngay cả trời cũng chọc ra một lỗ thủng, nhất định sẽ muốn ngươi đền mạng cho hắn! Huống hồ, ngươi còn không biết bọn người Mạc sư huynh có phải thật bị hắn giết hay không, há có thể tùy tiện sát nhân? Vạn nhất không phải, chẳng phải là hại tánh mạng người tốt sao?

Giang Nam cười hì hì nói:

- Sư tỷ yên tâm, chắc có lẽ ta không giết nhầm người.

- Chắc có lẽ không. . .

Mộ Yên Nhi không khỏi im lặng.

Giang Lâm cũng là thấy ngây người, trong ấn tượng thuở nhỏ của nàng, ca ca của mình là người đọc sách đường đường chính chính, sẽ rất ít chứng kiến hắn tức giận đả thương người, nhưng mà từ khi gặp lại lần nữa, nàng liền liên tục hai lần chứng kiến một mặt hung thần ác sát của Giang Nam.

- Ca ca thật sự là Bá Đạo! Bất quá đây mới là ca ca ta, ở bên cạnh hắn có cảm giác an toàn. . .

Giang Lâm liền bước lên phía trước, giòn giòn giã giã nói:

- Sư tỷ ngươi xem, đó là phất trần của Mạc sư huynh, từ trong Tử Phủ của đệ tử Thái Huyền Thánh tông này phát nổ đi ra. Ca ca hoàn toàn chính xác không có giết nhầm người, đệ tử Thái Huyền Thánh tông này, xác thực là hung thủ sát hại bọn người Mạc sư huynh! Nếu như không phải ca ca ta khám phá hắn, chỉ sợ ngay cả chúng ta cũng bị hắ hạ độc thủ, hiện tại đã chết không có chỗ chôn rồi!

Mộ Yên Nhi vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Chu Dục vừa mới bị Giang Nam đánh nát, Tử Phủ của hắn liền bắt đầu sụp đổ, từng kiện từng kiện bảo vật xuy xuy từ trong Tử Phủ tuôn ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 151: Thạch Long Đạo Nhân. (1)

Số lượng nhiều làm cho người khác tức lộn ruột, trong đó không chỉ có phất trần của Mạc sư huynh, còn có rất nhiều Bảo Khí của Chính đạo Ma Đạo, thậm chí còn có hơn mười cuốn các loại kinh thư, Linh Dược hai ba trăm gốc!

Hiển nhiên, Chu Dục không chỉ có sát hại cường giả bên trong Ma Đạo cùng yêu đạo, thậm chí ngay cả người trong đồng đạo cũng không buông tha, để cho Mộ Yên Nhi lập tức ý thức được, nếu không có Giang Nam, nhóm người mình chỉ sợ cũng không may bị Chu Dục ám toán, biến thành mấy cỗ thi thể rồi.

Trong nội tâm nàng không khỏi giãy dụa thoáng một phát. Đối với Giang Nam đã cảm kích, lại có chút bận tâm, thủ đoạn Giang Nam đánh chết Chu Dục quá kịch liệt. Chuyên quyền độc đoán, thậm chí có thể nói hoành hành ương ngạnh, không cân nhắc ý kiến của nàng chút nào, để cho nàng thân là đệ tử chính đạo thủy chung có chút không cách nào tiếp nhận.

Dựa theo trình tự bình thường của người trong chính đạo, đối phó ác độc chi nhân bực này như Chu Dục, chi bằng bắt giữ về, sau đó giao cho tông môn, do tông môn đi cùng Thái Huyền Thánh tông thương lượng, cuối cùng lại đem Chu Dục trả lại Thái Huyền Thánh tông, để cho Thái Huyền Thánh tông Thẩm Phán đệ tử của mình, kể từ đó mới sẽ không đắc tội quái vật khổng lồ như Thái Huyền Thánh tông.

Mà Giang Nam lại trực tiếp đánh chết Chu Dục, chính mình đến phán định sinh tử của Chu Dục, loại phương thức này cố nhiên khoái ý ân cừu, nhưng lại để cho nàng thủy chung cảm thấy có chút giống là người trong ma đạo sở tác sở vi, không hợp chính thống.

Đột nhiên, Giang Nam đem những bảo vật này hết thảy thu hồi, để cho

Thần Thứu Yêu Vương thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, còn có mặt Ngũ Độc Phiên kia cũng bị thu vào, trầm giọng nói:

- Tại đây khắp nơi đều là dấu vết Thần Thông của Huyền Thiên Thánh tông ta lưu lại. Nếu bị Thái Huyền Thánh tông phát giác, hoàn toàn chính xác sẽ đưa tới một hồi đại họa, đối với chúng ta đều cực kỳ bất lợi, Thần Thứu, ngươi tới, ăn hết thi thể của Chu Dục.

Thần Thứu Yêu Vương bị Tứ Cực Viêm Dương đại pháp của Chu Dục cháy sạch lông, nghe vậy khặc khặc cười quái dị. Hít vào một hơi thật dài, đem tàn thi của Chu Dục ăn được không còn một mảnh, nhe răng cười nói:

- Chúa công, thi thể khác ở nơi này cũng là lãng phí, không bằng để cho ta ăn hết!

Mộ Yên Nhi giận dữ, quát lớn:

- Đây là thi thể của bọn người Mạc sư huynh Tiêu sư tỷ! Giang sư đệ, nếu ngươi thật sự để cho đầu điểu này ăn tươi thi thể bọn người Mạc sư huynh, cái kia chính là thật sự nhập ma đạo, ta cùng ngươi cắt bào đoạn nghĩa, từ nay về sau như người xa lạ!

- Sư tỷ yên tâm, ta tự nhiên sẽ không nhân tính như vậy.

Giang Nam cười nói:

- Cho nên kính xin sư tỷ ra tay, thúc dục Tứ Cực Viêm Dương châu, đem tất cả thi thể trong tòa sơn cốc này cùng dấu vết Thần Thông hết thảy hoả táng, một là hỏa táng bọn người Mạc sư huynh, hai là hủy diệt dấu vết, để cho Thái Huyền Thánh tông nhìn không ra là Thần Thông Thánh tông ta, miễn cho đưa tới đại họa. Tu vi của ta bất lực, không cách nào thúc dục Bảo Khí, cho nên chỉ có thể làm phiền sư tỷ rồi.

Trong nội tâm Mộ Yên Nhi giãy dụa, biết rõ Giang Nam vừa rồi nói không sai, nhưng mà cử động lần này dù sao cũng là hủy thi diệt tích, nếu mình quả thật làm như vậy, chẳng phải là cùng Giang Nam thông đồng làm

bậy, cùng Ma Đạo không giống?

Đột nhiên, nàng thở dài nói:

- Sư đệ, các ngươi rời khỏi tòa sơn cốc này, ta đến hủy diệt tại đây.

Giang Nam mỉm cười, nắm bàn tay nhỏ bé của Giang Lâm đi ra sơn cốc.

Trong cốc, tứ luân mặt trời bay lên trời, bao đỉnh núi bốn phía lại, Liệt Diễm tràn ngập trong sơn cốc, hỏa lực cường hoành đến cực điểm, thậm chí đem núi lớn đều cháy sạch nóng chảy, hóa thành nham thạch nóng chảy cuồn cuộn, đem sơn cốc nhồi vào.

Mộ Yên Nhi phiêu phù ở giữa không trung, toàn lực thúc dục Tứ Cực Viêm Dương châu, hóa thành đại trận, hủy thi diệt tích, đột nhiên nhớ tới một chuyện, vội vàng cao giọng nói:

- Giang sư đệ, vừa rồi thẻ bài của đệ tử Thái Huyền Thánh tông kia, ngươi phải chăng đã ném vào trong sơn cốc?

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, vội vàng ném ra thẻ bài của Chu Dục:

- Sư tỷ, khối thẻ bài này còn ở chỗ của ta!

- Nhanh hủy diệt khối thẻ bài này!

Sắc mặt Mộ Yên Nhi kịch biến, nghiêm nghị quát.

Giang Nam vội vàng đem thẻ bài đập toái, ném vào trong Tứ Cực Viêm Dương đại trận, Mộ Yên Nhi thanh quát một tiếng, thu Tứ Cực Viêm Dương châu, quay người xoáy lên Giang Nam cùng Giang Lâm, gào thét hướng xa xa bão táp mà đi, trán toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, hấp tấp nói:

- Nhập thất đệ tử củaThái Huyền Thánh tông, mỗi người đều có một chiếc hồn đèn, chỉ cần đệ tử còn, hồn đèn bất diệt. Nếu đệ tử chết rồi, hồn đèn sẽ lập tức dập tắt, mà cái thẻ bài này còn có một tác dụng, chính là định vị

phương vị của nhập thất đệ tử, để cho cao tầng của Thái Huyền Thánh tông lập tức liền biết đệ tử là chết ở đâu!

- Nguyên lai thẻ bài còn có loại tác dụng này, lúc này chỉ sợ Thái Huyền Thánh tông đã biết rõ Chu Dục chết rồi!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị.

Mộ Yên Nhi bão táp về phía trước, trong chớp mắt liền lao ra hơn trăm dặm, cho dù mang theo hai người Giang Nam Giang Lâm, cộng thêm Thần Thứu Yêu Vương, nhưng tốc độ của nàng so với Giang Nam còn muốn nhanh hơn rất nhiều, hiển nhiên tu vi vô cùng thâm hậu nói:

- Thái Huyền Thánh tông Thạch Long đạo nhân cực kỳ bao che khuyết điểm, nếu biết rõ đệ tử của hắn chết, nhất định sẽ không cần nói đánh tới, cũng sẽ không quản ngươi có phải là chính đạo hay không, cũng sẽ không đem ngươi giao cho Thánh tông Thẩm Phán, liền trực tiếp tru sát ngươi!

- Mộ sư tỷ, Thạch Long đạo nhân kia so với Tứ ca ta còn muốn Bá Đạo, tại sao không có người nói hắn là người trong ma đạo?

Giang Lâm lập tức nói:

- Chu Dục trừng phạt đúng tội, Tứ ca ta bất quá trừng phạt đúng tội chi nhân. Ngươi đã nói trong lòng Tứ ca ta có ma tính, sát tâm quá nặng, cái này không khỏi có chút trọng bên này nhẹ bên kia đi à nha?

Mộ Yên Nhi ngẩn ngơ, trong lòng có chút mờ mịt, thầm nghĩ:

- Đúng rồi, Thái Huyền Thánh tông Thạch Long đạo nhân so với Giang sư đệ còn muốn quá phận, vì sao ta sẽ cảm thấy Giang sư đệ có ma tính. Mà đối với Thạch Long đạo nhân làm như không thấy? Chẳng lẽ ta cũng là lấn thiện sợ ác?

Trong nội tâm nàng xoắn xuýt vạn phần, chỉ nghe Giang Nam cười nói:

- Tiểu muội, cái này là tác dụng của thực lực, nếu như thực lực của ngươi đầy đủ cường đại, để cho người ngưỡng mộ, dù cho hoành hành ngang ngược người khác cũng hiểu được đương nhiên. Cho nên ngươi cũng phải nỗ lực tu hành, tăng cường thực lực.

Giang Lâm trọng trọng gật đầu.

Trong nội tâm Mộ Yên Nhi rất không cho là đúng, cảm thấy lời này của Giang Nam có thiên kích rồi, chỉ là lại tìm không thấy lý do phản bác, chỉ phải buồn bực ở trong bụng, thầm nghĩ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 152: Thạch Long Đạo Nhân. (2)

- Vị Giang sư đệ này không hổ là đệ tử mà Lạc sư bá một tay dạy dỗ, nói chuyện làm việc đều rất tà khí, nếu như tiếp tục cùng hắn chung một chỗ, nói không chừng quan niệm thiện ác thị phi của ta đều bị hắn vặn vẹo, trở nên cùng hắn rồi. . . Không được, Lâm sư muội cũng không thể cùng ca ca của nàng ngốc quá lâu, nếu không Càn Nguyên Cung ta chỉ sợ cũng muốn nhiều ra một tiểu ma nữ!

Không đến một nén nhang thời gian, Mộ Yên Nhi liền dẫn hai người bay ra phạm vi Loạn Không Ma Vực, đột nhiên, trong Loạn Không Ma Vực truyền đến một cỗ rung động ngập trời, để cho người run rẩy, để cho người sợ hãi, ba người một yêu vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên không Loạn Không Ma Vực, Thiên Địa nguyên khí điên cuồng hội tụ, trong chớp mắt biến thành một đám mây phạm vi hơn mười dặm!

Đám mây kia ngưng kết, hóa thành một cái đại thủ, hướng phía dưới hung hăng một trảo, vậy mà đem sơn cốc Giang Nam đánh chết Chu Dục, tính cả núi lớn bốn phía cùng một chỗ nắm lên, ngay cả chân núi cũng cùng một chỗ rút ra!

Tuy Loạn Không Ma Vực đã từng bị Thiên Thần san bằng, dãy núi trong đó cũng không cao lớn hiểm trở thế nào, nhưng núi lớn dù sao cũng là núi lớn, cao tới hơn trăm trượng, tính cả chân núi khoảng chừng vạn cân, cần vạn Long chi lực mới có thể nâng lên được!

Thiên Địa nguyên khí này biến thành bàn tay lớn vậy mà có thể đem mấy tòa núi lớn tính cả sơn cốc kia cùng một chỗ nhắc tới, có thể thấy được trong đạo Thần Thông này chất chứa lực lượng lớn không cách nào tưởng tượng!

- Ai dám giết đồ nhi ta, còn muốn hủy thi diệt tích?

Giữa không trung đột nhiên truyền đến một tiếng hừ tức giận, chỉ thấy bàn tay lớn này đột nhiên phát lực, đem mấy núi lớn kia niết đến nát bấy, hòn đá nhao nhao từ không trung rơi xuống, chỉ còn lại có nham thạch nóng chảy trong đó rót đầy sơn cốc.

Bàn tay lớn này nâng tòa sơn cốc bị nham thạch nóng chảy phong kín gào thét xông lên đám mây, lập tức lật tay, hướng Loạn Không Ma Vực phía dưới hung hăng che đi, phát tiết phẫn nộ trong lòng!

Rầm rầm rầm!

Từng tòa dãy núi sụp đổ, loạn thạch vẩy ra, vòi rồng tàn sát bừa bãi, bên trong Loạn Không Ma Vực nguyên bản cũng không có thiếu yêu ma, cùng với chính ma hai đạo đệ tử tiến vào Ma vực lịch lãm rèn luyện, khoảng cách gần tất cả bị đánh chết, xa hơn một chút cũng không thể tránh thoát dư âm, bị chấn đến trọng thương!

- Cái này là lực lượng của Thần Phủ cảnh cường giả, cách thiên sơn vạn thủy, phát ra một đạo Thần Thông liền có uy năng kinh người như thế. . .

Mộ Yên Nhi nhịn không được run rẩy nói:

- May mắn chúng ta sớm một bước ly khai, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Lâm cùng Thần Thứu Yêu Vương cũng không khỏi rùng mình mấy cái, Thạch Long đạo nhân ra tay thật sự thật là bá đạo, dưới sự giận dữ, diệt tuyệt tất cả sinh linh trong phạm vi mấy trăm dặm, bọn hắn vẫn là lần đầu nhìn thấy tình hình cường giả bực này tức giận.

- Mộ sư tỷ, Thái Huyền Thánh tông Thạch Long đạo nhân lạm sát kẻ vô tội, đây mới thực sự là người trong ma đạo.

Giang Nam thản nhiên nói.

Mộ Yên Nhi muốn phản bác, há to miệng, lại tìm không thấy lời nói phản

bác, trong nội tâm ám thở dài một hơi, ảo não nói:

- Lại cùng Giang sư đệ chung một chỗ, ta thật sự cũng bị hắn tẩy não rồi, chẳng lẽ cái này là mị lực của người trong tà đạo?

Trong nội tâm nàng đã không cách nào đem Giang Nam phân loại ở bên trong Ma Đạo, dù sao thân là chính đạo Thạch Long đạo nhân làm ác càng lớn, dứt khoát đem hắn phân loại đến tà đạo.

Mộ Yên Nhi lại bay ra gần nghìn dặm, rời xa Loạn Không Ma Vực, lúc này mới buông bọn người Giang Nam, nhẹ nhàng thở ra.

- Chúa công, hôm nay ta làm sao bây giờ?

Thần Thứu Yêu Vương bị một đạo Thần Thông của Chu Dục cháy sạch trụi lủi, trên người ngay cả một cọng lông chim cũng không dư thừa, quả thực là một con gà bị nhổ sạch lông, đáng thương nói.

Giang Nam tức cười, an ủi:

- Yêu Vương yên tâm, dùng tu vi của ngươi, những lông vũ này rất nhanh sẽ dài ra. Bất quá trước khi lông vũ dài ra, ngươi đừng bốn phía đi đi lại lại, nếu không bị cường giả nào ưa thích ăn thịt chứng kiến, nhất định sẽ nhịn không được đem ngươi nướng ăn hết.

Sắc mặt Thần Thứu Yêu Vương càng khổ.

Mộ Yên Nhi buồn cười, mỉm cười cười nói:

- Bên trong Thánh tông ta hoàn toàn chính xác có rất nhiều Thao Thiết chi đồ, Yêu Vương vẫn là coi chừng một ít thì tốt hơn, miễn cho thật sự bị người bắt được ăn hết.

Trở lại Thánh tông, Mộ Yên Nhi liền lập tức cùng Giang Nam phân biệt, mang theo Giang Lâm phản hồi Linh Càn phong Càn Nguyên Cung.

Giang Nam đề nghị cùng nàng cộng đồng chia bảo vật lấy được cắt trên

người Chu Dục, vị thiếu nữ này cũng không có đáp ứng, trong nội tâm cho rằng nếu tiếp nhận đề nghị này, thì sẽ bị Giang Nam đồng hóa, trở nên cùng hắn tràn ngập tà khí.

- Tiểu muội, ngươi không có bảo vật, Tứ Cực Viêm Dương châu này liền cho ngươi sử dụng.

Giang Nam vuốt vuốt Tứ Cực Viêm Dương châu một hồi, lúc này mới giao cho Giang Lâm, lập tức thần niệm khẽ nhúc nhích, hóa thành một cỗ chấn động cùng thần niệm của Giang Lâm có chút chạm nhau, thần niệm chấn động, đem một loại tâm pháp vô cùng tinh diệu truyền thụ cho Giang Lâm nói:

- Đây là Tứ Cực Viêm Dương đại pháp, là tâm pháp Đạo Đài cảnh của Thái Huyền Thánh tông, rất là không tệ. Lúc Chu Dục chỉ còn lại có một đạo Thần Luân, tiêu diệt Thần Thứu Yêu Vương là Thần Thông ngũ trọng cường giả cũng dễ dàng. Tiểu muội, môn tâm pháp này ngươi trước tu luyện, đợi tìm được càng tốt ta lại truyền thụ cho ngươi.

Giang Lâm nháy mắt mấy cái, không biết Giang Nam truyền thụ cho nàng Tứ Cực Viêm Dương đại pháp từ đâu mà đến. Khi Chu Dục chết Tử Phủ bạo tạc nổ tung, hoàn toàn chính xác có một ít quyển kinh từ đó bay ra, bất quá nàng cũng không có thấy rõ, không biết trong đó có Tứ Cực Viêm Dương đại pháp hay không.

Kỳ thật, Giang Nam truyền thụ cho nàng Tứ Cực Viêm Dương đại pháp, là lúc hắn vuốt vuốt Tứ Cực Viêm Dương châu, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem môn Thần Thông bên trong Tứ Cực Viêm Dương châu suy tính một lần.

Có Tứ Cực Viêm Dương châu, Tứ Cực Viêm Dương đại pháp với hắn mà nói liền không có bất kỳ bí mật đáng nói, Ma Chung chấn động, đơn giản liền đem môn công pháp này suy diễn đến Thần Thông bát trọng.

Điều này cũng làm cho hắn phát hiện một loại đường tắt suy diễn công

pháp khác, cái kia chính là tìm được Bảo Khí cùng Pháp Bảo do Thần Thông luyện chế mà thành, liền có thể đạt được tâm pháp trong đó.

- Giang sư đệ, ngày khác gặp lại.

Mộ Yên Nhi hướng Giang Nam có chút chắp tay, mang theo Giang Lâm rời đi, hai thiếu nữ dắt tay nhau chạy tới Linh Càn phong, Giang Lâm nháy mắt mấy cái, đột nhiên cười nói:

- Sư tỷ, ngươi làm chị dâu ta a.

Mộ Yên Nhi lại càng hoảng sợ, khuôn mặt ửng hồng, giận dữ nói:

- Nha đầu chết tiệt kia, giữa ban ngày nói cái gì mê sảng?

Giang Lâm hì hì cười nói:

- Ta nghe nói rất nhiều người tu đạo đều có đạo lữ, làm bạn tu hành, chung đồng tiến, ca ca ta xuất sắc như vậy, người lại anh tuấn, có bản lĩnh, chẳng lẽ sư tỷ ngươi không động tâm?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 153: Huyền Môn Thánh Thể. (1)

Mộ Yên Nhi nghĩ nghĩ, cảm thấy Giang Nam quả thật có chút mị lực nam tử, khuôn mặt không khỏi đỏ thêm vài phần, vội vàng đem ý nghĩ này đuổi ra trong óc, lắc đầu cười nói:

- Lâm sư muội, ca ca ngươi đích thật là nhân vật kiệt xuất khó gặp, chỉ là ta cùng ca của ngươi tính tình bất đồng, lý niệm bất đồng, lần này ở chung, liền có thể thấy được điểm ấy. Nếu kết thành đạo lữ, tương lai còn không phải muốn nháo đổ trời sao?

Giang Lâm thấy nàng nói nghiêm túc liền cười nói:

- Sư tỷ, ta chính là nói đùa, ngươi rõ ràng thật sự chăm chú cân nhắc muốn cùng ta ca kết thành đạo lữ hay không rồi, xem ra ngươi đối với Tứ ca ta cũng là rất có hảo cảm, chỉ là mạnh miệng không chịu thừa nhận mà thôi.

Mộ Yên Nhi vừa thẹn vừa giận truy đánh đi qua, hai thiếu nữ chơi đùa một hồi, đột nhiên Giang Lâm nghiêm mặt nói:

- Sư tỷ, ngươi nói nam nữ kết thành đạo lữ là sinh con như thế nào?

Mộ Yên Nhi không khỏi nhức đầu, cả giận nói:

- Tiểu nha đầu, hôm nay vấn đề của ngươi thật nhiều! Cũng thế, sư tỷ liền dạy bảo ngươi, cho ngươi mở mang tầm mắt!

Nàng tinh tế nghĩ nghĩ, chăm chú nói:

- Ta khi còn bé hỏi qua sư phụ, ân sư nói tiểu hài tử là từ nách sinh ra. Ta đã kiểm tra nách không có phát hiện chỗ đó như thế nào sinh tiểu hài tử, bất quá sư tôn đã nói như vậy nhất định chính là vậy rồi.

Giang Lâm cũng nghiêng đầu kiểm tra nách của mình một chút, cũng không có phát hiện nách sinh tiểu hài như thế nào, hai thiếu nữ liếc nhau, đều nhíu mày, đau khổ suy tư.

- Chu Dục cướp bảo vật thật sự là không ít!

Giang Nam tinh tế sửa sang lại thu hoạch, trong nội tâm không khỏi cảm khái, trên tay Chu Dục khoảng chừng có mười bốn kiện bảo vật, ngoại trừ bộ Tứ Cực Viêm Dương châu kia, còn có Ngũ Độc Phiên, Lục Liên Ma Châu, Mạc sư huynh thiên ti phất trần, mười kiện bảo vật còn lại cũng đều là Bảo Khí, nhiều thì bảy tám trọng Thần Thông, ít thì bốn năm trọng Thần Thông, uy lực đều là cực kỳ kinh người!

- Thần Thứu Yêu Vương, ngươi tới chọn lấy một kiện Bảo Khí.

Giang Nam cười nói.

Thần Thứu Yêu Vương con mắt sáng ngời, lập tức đem Ngũ Độc Phiên lấy trong tay, vui vẻ nói:

- Chúa công, lần này ngươi sẽ thua thiệt lớn, mặt Ngũ Độc Phiên này uy lực kinh người, chính là Bảo Khí Thần Thông bát trọng, không kém hơn Pháp Bảo! Ngươi cũng không thể lật lọng!

- Ta là cái loại người này sao?

Giang Nam tức cười, đối với Bảo Khí còn lại làm như không thấy, cười nói:

- Những Bảo Khí này với ta mà nói tác dụng không lớn, đợi sẽ dùng để đổi lấy một ít công lao.

Thần Thứu Yêu Vương trừng to mắt, liên tục kêu lên đáng tiếc.

Tuy nói Bảo Khí không phải Pháp Bảo, nhưng uy lực cũng là cực kỳ kinh người, đưa vào Trân Bảo Cung đổi lấy công lao đích thật là có chút được

không bù mất rồi.

- Những Linh Dược này với ta mà nói tác dụng không nhỏ, có thể dùng để luyện đan.

Giang Nam đem Linh Dược thu hồi, để cho Thần Thứu Yêu Vương bảo quản, lập tức nhìn về phía đủ loại tài liệu, có chút là tài liệu luyện chế Bảo Khí, có chút lại càng cao hơn, chính là tài liệu luyện chế Pháp Bảo, với hắn mà nói cũng có chỗ hữu dụng.

- Ân, đây là Thái Huyền Thánh tông Huyền Môn Thánh Thể!

Ánh mắt Giang Nam từ bên trên chút ít quyển kinh của Chu Dục đảo qua, chỉ thấy bên trong kinh thư mà Chu Dục bắt được đại đa số đều là công pháp luyện khí, đối với công pháp luyện khí, hắn chỉ cần lật xem một lần liền tự động nắm giữ tinh túy trong đó, khắc ở phía trên Ma Chung, nhưng mà để cho hắn cảm giác được kinh dị chính là, tại đây rõ ràng có một môn Huyền Môn Thánh Thể, cũng là một môn thân thể Thần Thông!

Cái môn Huyền Môn Thánh Thể này cũng là một loại pháp môn rèn luyện thân thể, chính là tâm pháp cùng Kim Thân Bá Thể Cù Long Ma Thể một cấp bậc.

- Thân thể Thần Thông của Chu Dục rất là cường đại, nhục thể của hắn so với ta còn cường hãn hơn rất nhiều, thậm chí có thể chống đỡ được Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của ta xoắn giết, xem ra chính là Huyền Môn Thánh Thể Thần Thông chèo chống thân thể cường đại của hắn!

Trong nội tâm Giang Nam vui vẻ, thầm nghĩ:

- Ta lần này đi ra, chủ yếu là vì kiến thức thân thể Thần Thông môn phái khác, gia tăng tích lũy Ma Chung Bá Thể Thần Thông của ta. Hôm nay cuối cùng đạt được một môn, Ma Chung Bá Thể Thần Thông hấp thu môn Huyền Môn Thánh Thể này, nhất định sẽ càng thêm hoàn thiện!

Trong Chính đạo có pháp môn chuyên môn Luyện Thể cũng không nhiều,

mặc dù là bên trong Huyền Thiên Thánh tông, Giang Nam cũng chỉ thấy rải rác vài ba chủng.

Hắn đem Bảo Khí không cần cùng rất nhiều bộ phận hữu dụng trong thi thể đại yêu cống hiến cho Trân Bảo Cung, đạt được hơn một ngàn điểm công lao, thẳng đi tầng thứ ba Khổ Châu Các, đem thẻ bài giao cho Thần Thứu Yêu Vương, mặc kệ hắn tuyển chọn công pháp.

Đạo Đài cảnh công pháp mỗi một chủng chỉ cần trăm điểm công lao liền có thể đổi lấy, tuy Giang Nam có thể suy diễn ra những tâm pháp Đạo Đài cảnh này, nhưng bộ dáng dù sao vẫn phải làm, miễn khiến cho Thánh tông chú ý.

Cho tới nay, thực lực của Thần Thứu Yêu Vương cũng không thế nào xuất chúng, chủ yếu còn là do ở tâm pháp hắn đang tu luyện thật sự phế vật, đều là chút ít công pháp Thần Thông cảnh, hơn nữa không trọn vẹn không được đầy đủ, chỉ có Thượng Thanh Thần Quang là một môn công pháp Đạo Đài cảnh nguyên vẹn. Bởi vậy Thần Thứu Yêu Vương tuy được xưng là Thần Thông ngũ trọng cường giả, nhưng tu vi thực lực chân thực, là so với Thần Thông nhất trọng cường giả ngang nhau.

Bất quá nếu hắn có thể phế bỏ vài loại Thần Thông không trọn vẹn khác, lại đi tu luyện tâm pháp Đạo Đài cảnh, thực lực của hắn tất nhiên sẽ đột nhiên tăng mạnh, gấp bội lấy tăng trưởng!

Giang Nam đem công lao lấy được lần này toàn bộ cho hắn đổi công pháp, chính là muốn trên phạm vi lớn tăng lên thực lực của đầu đại yêu này, để cho thực lực của hắn so với các loại cường giả như Mộ Yên Nhi cũng không chút thua kém!

- Thần Thứu Yêu Vương tu thành năm đạo Thần Luân, có thể có được ngũ đại công pháp Đạo Đài cảnh, thực lực so với hiện tại cường hoành không chỉ gấp năm lần, thậm chí có thể đạt tới gấp mấy mươi lần!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Tu sĩ mỗi tu luyện nhiều một loại Thần Thông, tu thành một loại Thần Luân, pháp lực liền so với lúc trước hùng hồn rất nhiều, dùng pháp lực gấp năm lần phát huy Thần Thông, uy lực của nó tăng lên liền tuyệt không dừng lại gấp năm lần đơn giản như vậy, mà là tăng gấp bội!

Có thể nghĩ, Thần Thứu Yêu Vương tu thành năm đại Thần Thông, cùng cảnh giới xuống, thực lực tuyệt sẽ không so với nhập thất đệ tử kém, hơn nữa Giang Nam vì hắn rèn luyện thân thể, tu vi cùng thần niệm, thực lực của hắn thậm chí còn muốn siêu việt đại đa số nhập thất đệ tử!

Ma Chung Bá Thể Thần Thông cũng không hoàn thiện, đối với điểm này Giang Nam lòng dạ biết rõ, nhục thể Thần Thông của hắn dung hợp công pháp quá ít, còn có không gian tăng lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 154: Huyền Môn Thánh Thể. (2)

Thân thể Thần Thông vốn chính là một loại Thần Thông cực kỳ cường đại, Quân Mộng Ưu chính là bằng vào thân thể Thần Thông của Tinh Nguyệt Ma tông, cùng chưởng giáo đệ tử Âu Dương Vũ chống lại, lực công kích rất mạnh, thậm chí cùng Âu Dương Vũ lưỡng bại câu thương.

Mà Ma Chung Bá Thể Thần Thông của Giang Nam, lại cần nhờ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí mới có thể phát huy ra uy lực, hơn nữa là lực lượng năm đại kiếm khí, mà cũng không phải là uy lực của Ma Chung Bá Thể Thần Thông, điều này nói rõ môn Thần Thông này của hắn còn có khiếm khuyết thật lớn.

Cho dù dung nhập Huyền Môn Thánh Thể của Thái Huyền Thánh tông, cũng không có khả năng so sánh thân thể Thần Thông của Quân Mộng Ưu.

Ma Chung Bá Thể Thần Thông chưa hoàn thiện, hắn liền mơ tưởng ở cùng cảnh giới địch nổi các loại cường giả như Quân Mộng Ưu Âu Dương Vũ kia, thủy chung muốn so với bọn hắn kém một bậc.

- Vẫn là không đi suy nghĩ, hiện tại ta đã võ đạo viên mãn, nửa bước bước vào Thần Luân cảnh, chỉ cần tĩnh tu mấy ngày nữa, liền có thể tu thành Thần Luân.

Dược lực của Hỏa Linh Quả trong thể nội hắn đã luyện hóa được ba thành, đem tu vi của hắn tăng lên tới Ngoại Cương viên mãn, tùy thời cũng có thể tu thành Thần Luân.

Thần Thứu Yêu Vương chỉ từ Khổ Châu Các tuyển trúng hai môn công pháp, loại thứ nhất là Thương Hải Minh Nguyệt Tâm Kinh chú trọng tăng lên pháp lực, một loại khác là Mộng Điệp Đại Pháp chú trọng tăng lên thần niệm, còn có một môn nhưng là do Giang Nam truyền thụ cho hắn Ngũ Độc Luyện Hồn Đại Pháp, chính là Giang Nam từ trong Ngũ Độc Phiên ngộ ra

Ma đạo Thần Thông.

Hắn tu thành Thần Thông ngũ trọng, hôm nay chỉ có bốn loại, lưu lại một loại Thần Thông là vì tìm được tâm pháp tốt hơn. Dù sao tâm pháp Đạo Đài cảnh chỉ có thể tu luyện đến Đạo Đài cảnh, so với Thần Phủ cấp công pháp phải kém sắc rất nhiều.

Giang Nam đợi hắn chọn xong công pháp, lúc này trở lại Lãnh Tụ phong, bế quan tiềm tu, mà Thần Thứu Yêu Vương bởi vì bị cháy sạch lông cũng không dám rong chơi, e sợ cho bị người chộp tới ăn tươi, lại muốn tu luyện hai môn công pháp mới này, cũng tự bế quan.

Giang Nam bế quan, chính là hơn hai mươi ngày, dốc lòng khổ tu, ngoại vật bất động tâm hắn, không ngừng dẫn dắt mặt trời nguyên khí, thúc dục Ma Chung chấn động oanh minh, luyện tinh khí thần.

Hắn hiện ra tám tay, Bát Đại Minh Vương thần ấn không ngừng thay đổi liên tục, đồng thời tu luyện Thần niệm, thần niệm hóa thành liên hoa, bảo bình, linh châu, sư tử, Quang Minh, Xá Lợi, Đại Kim Cương Luân các loại bảo vật, để cho thần niệm không ngừng đề thăng.

Cùng lúc đó, hắn bao giờ cũng đều thúc dục thân thể Thần Thông, dùng Ma Chung Bá Thể Thần Thông đến đề thăng cơ năng thân thể, để cho thân thể của mình trở nên càng mạnh hơn nữa.

Huyền Môn Thánh Thể đã bị hắn dung nhập đến bên trong Ma Chung Bá Thể Thần Thông, dược lực của Hỏa Linh Quả đang liên tục không ngừng luyện hóa, theo hắn càng ngày càng tiếp cận Thần Luân cảnh, Ma Chung trong thể nội cũng ẩn ẩn xuất hiện biến hóa, ẩn ẩn có xu thế muốn hóa thành Huyền Thai!

Ma Chung trong thể nội hắn chính là ma chủng, Ma Ngục Huyền Thai Kinh tu luyện đến Thần Luân cảnh, ma chủng sẽ biến hóa thành Huyền Thai, Giang Nam một mực chưa từng biết rõ cái gì mới là Huyền Thai, hôm nay Ma Chung trong đan điền sắp hóa thành Huyền Thai, ngay cả tâm cảnh của

hắn cũng có chút ít chấn động.

Bất quá, vượt qua ngoài ý liệu của hắn chính là, cái thứ nhất đột phá lại không phải tu vi của hắn, mà là thần niệm.

Ông!

Mi tâm của Giang Nam đột nhiên hiện ra một đạo thần niệm chi luân, hào quang chiếu rọi, thậm chí ẩn ẩn có cảm giác hóa thành thực chất, như là kim dịch lưu động!

Đột nhiên, lại là ông một tiếng, một đạo thần niệm chi luân khác hiện ra, so với đạo vừa rồi kia thoáng ảm đạm chút ít!

Hai đạo thần niệm chi luân!

Thần niệm chi luân chính là tụ tập cơ sở Thần Thông, Thần Thông chính là bám vào phía trên thần niệm chi luân.

Cũng tức là nói, chỉ cần tu vi của Giang Nam đến rồi, lại có Thần Thông công pháp tương ứng, liền có thể lập tức tu thành hai đạo Thần Luân, hai đại Thần Thông!

Thần niệm của hắn nguyên bản đã cực kỳ cường hoành, viễn siêu cùng thế hệ, ở tinh thần ý niệm liền có thể cùng Dã Cẩu đạo nhân là Thần Thông tam trọng cường giả so đấu, thậm chí không rơi vào hạ phong.

Đến Huyền Thiên Thánh tông, càng là đạt được Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh nguyên vẹn, tám ấn đầy đủ hết, tám tay từng cái thi triển, bảo ấn không ngừng thay đổi liên tục biến hóa, lại kinh nghiệm Ma Chung tẩy lễ, dẫn đầu tu thành thần niệm Thần Thông, so với thân thể Thần Thông còn muốn sớm, bởi vậy thần niệm dẫn đầu đạt được đột phá, đã ở hợp tình lý.

Đương!

Ma Chung trong đan điền hắn kịch liệt chấn động, đột nhiên dị biến nảy sinh, khẩu Ma Chung này vậy mà bay lên, ly khai đan điền, dọc theo phổi đến yết hầu, một mực bay lên đến chỗ mi tâm, Ma Chung chụp xuống, đem Đâu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy bao phủ!

Mà phía sau Ma Chung, chính là Tử Phủ của hắn!

Ma Chung đột nhiên nứt vỡ, hóa thành vô số võ đạo Áo Nghĩa hồng lưu, cùng cương khí của hắn tương dung, cùng thần niệm kết hợp, hóa thành giống như kim dịch, cuồn cuộn bắt đầu khởi động, như là một mảnh hồ hải màu vàng!

Màu vàng hồ hải bắt đầu khởi động không ngớt, sóng to gió lớn, mỗi một đạo sóng hoa đều ẩn chứa đại đạo lý vô cùng khắc sâu, tất cả là ý cảnh của các công pháp mà Giang Nam đã từng chứng kiến từng suy diễn kia.

Đột nhiên, hồ hải màu vàng dần dần phát sinh biến hóa, ở phi tốc hướng chính giữa sụp đổ, một hài nhi mới sinh xuất hiện ở trong hồ nước, lên xuống chìm nổi, không ngừng hấp thu ý cảnh của những công pháp này, những công pháp này chất chứa đạo lý lớn phảng phất như chất dinh dưỡng dung nhập thể nội của hài nhi này.

Hài nhi mới sinh kia vẫn là một mảnh hư ảnh, ảm đạm không rõ, ngồi xếp bằng ở phía trên đại dương mênh mông màu vàng, như là kim dịch tạo thành tiểu kim nhân, mặt mày cùng Giang Nam giống như đúc, mở ra cái miệng nhỏ nhắn không hiểu lý lẽ buồn ngủ, một hô một hấp, ẩn ẩn phun ra nuốt vào hồ hải do Ma Chung biến thành, thậm chí ngay cả cương khí cũng bị hài nhi này không ngừng phun ra nuốt vào, để cho cương khí của hắn trở nên càng thêm tinh thuần, dần dần có xu thế biến chất!

Cương khí phát sinh biến chất, chính là pháp lực!

Càng làm cho Giang Nam hiếu kỳ chính là, hắn thi triển ra một đạo Minh Vương Thần Ấn, thần niệm hoá sinh ra hài nhi rõ ràng cũng đang thi triển ấn pháp đồng dạng, không ngừng lớn mạnh chính mình.

Hơn nữa để cho hắn hưng phấn nhất chính là, hài nhi này đang suy diễn những công pháp mà Ma Chung chưa suy diễn hoàn toàn, tốc độ so với Ma Chung còn nhanh hơn!

- Đạo lý của công pháp bên trong Ma Chung hoá sinh hài nhi?

Trong nội tâm Giang Nam vạn phần kinh ngạc:

- Cái này là Huyền Thai? Ma Ngục Huyền Thai Kinh nói, bên trong huyền có thai, có trẻ mới sinh ẩn phục chi tượng, chẳng lẽ nói Huyền Thai chính là thần niệm hoá sinh? Huyền ý tứ là đạo, Huyền Thai là đạo sinh chi thai!

Chương 155: Võ Đạo Thần Luân

Hắn đọc thuộc lòng Kinh Điển, cái từ Huyền Thai này cực kỳ mịt mờ, cho tới bây giờ Giang Nam mới hiểu được hai chữ này đến tột cùng là ý gì.

Huyền Thai luyện thành, Giang Nam chỉ cảm thấy Huyền Thai của mình một hô hấp, Thiên Địa linh khí cuồn cuộn mà đến, dung nhập bên trong thân hình. Nguyên bản lúc hắn tu luyện Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, liền ẩn ẩn bắt đầu tác động Thiên Địa linh khí, nhưng khi đó Thiên Địa linh khí lưu động cực kỳ yếu ớt, ít có thể phát giác, cung cấp cho hắn tu vi chủ yếu vẫn là mặt trời nguyên khí.

Nhưng mà hôm nay, tốc độ Thiên Địa linh khí vọt tới dĩ nhiên cực kỳ khả quan, tuy vẫn là so ra kém mặt trời nguyên khí mang đến tu vi tăng phúc, nhưng đã chiếm cứ một phần ba tỉ lệ!

Không chỉ như thế, thần niệm của hắn bao phủ phạm vi càng rộng, có thể dẫn dắt đến càng nhiều mặt trời nguyên khí nữa, cơ hồ ẩn ẩn có kéo theo dấu hiệu thiên tượng!

- Ta đã tu thành Huyền Thai, như vậy ta nhất định tiến vào Thần Luân cảnh!

Thể nội của Giang Nam đột nhiên truyền đến đủ loại tiếng nổ, Long Ngâm Hổ Khiếu, Khổng Tước vang lên, đón lấy đủ loại võ đạo hắn đang tu luyện gào thét lao ra bên ngoài cơ thể, võ đạo Áo Nghĩa ngưng tụ, hóa thành đủ loại dị tượng, có Khổng Tước đại Phật, Long Hổ Tượng thú, Cù Long quay quanh, Trường Giang Minh Nguyệt, Thần Mộc thanh thúy tươi tốt, Kim Cương pháp thân, La Thiên Pháp Tướng, Huyền Môn Thánh Thể...

Công pháp hắn đang tu luyện qua, khoảng chừng sáu bảy trăm chủng, đều dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh làm căn cơ, giờ phút này đột phá đến Thần

Luân cảnh, những công pháp này liền hết thảy bắt đầu hiện ra, thấp như Hóa Huyết Thần Công, Ly Miêu Thập Tam Phác, cao thâm như Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, cùng nhau tuôn ra!

Những công pháp này thiên biến vạn hóa, hết thảy bị hắn tu luyện đến võ đạo viên mãn cảnh, diễn biến thành một loại Áo Nghĩa của võ đạo viên mãn, tuy cũng chỉ có hình thái y hệt một bức tranh vẽ, nhưng lại ẩn chứa võ học đạo lý sâu đậm.

Ông ông ông!

Rất nhiều Áo Nghĩa võ đạo của thân thể Thần Thông ngưng tụ, cùng thần niệm của hắn kết hợp, hóa thành một đạo Thần Luân, bên trong Thần Luân chính là một đạo Ma Chung, phát ra đương một tiếng vang thật lớn, đem võ đạo áo nghĩa Luyện Thần luyện khí khác chấn vỡ, đúng là Ma Chung Bá Thể Thần Thông của hắn!

Đây là võ đạo Thần Luân, đại biểu cho thành tựu cao nhất của võ đạo!

Thần Luân chuyển động, thay đổi như ý.

Đây là võ đạo Thần Luân thiết thiết thực thực, ẩn chứa võ đạo Áo Nghĩa vô cùng tinh thuần, để cho Ma Chung Bá Thể của hắn rốt cục tiểu thành, thời thời khắc khắc cũng có thể vận chuyển!

Thần Luân cảnh, rốt cục tu thành!

Giang Nam tinh tế cảm ứng đạo Thần Luân này, chỉ cảm thấy võ đạo Thần Luân của mình cùng Huyền Thai ở mi tâm tầm đó có cảm ứng kỳ diệu, Huyền Thai hấp khí, Thần Luân biến lớn, Huyền Thai thở ra, Thần Luân nhỏ đi, rất là thú vị.

Nguyên thần của hắn, tùy thời có thể cung cấp năng lượng không gì so sánh nổi cho Thần Luân cùng với thân thể của hắn, để cho thực lực của hắn liên tiếp bạo tăng!

Lúc ở Ngoại Cương cảnh, Giang Nam thi triển ra Ma Chung Bá Thể Thần Thông lực lượng gấp bội, trọn vẹn đạt tới trình độ sáu Long chi lực, bất quá không cách nào tiếp tục thời gian rất lâu. Mà hôm nay tu thành Thần Luân, thân thể của hắn thời thời khắc khắc đều ở vào sáu Long chi lực, giơ tay nhấc chân chính là sáu Long chi lực bộc phát!

Nếu như triệt để thúc dục Thần Luân, bộc phát ra lực lượng, còn muốn viễn siêu sáu Long chi lực!

Bình thường Thần Luân cường giả ở giai đoạn này, chỉ có được một Long mười Tượng chi lực, không cách nào siêu việt cực hạn thân thể này, mà hắn đã đạt tới sáu Long chi lực, có thể thấy được căn cơ của Giang Nam tột cùng hùng hậu đến cỡ nào!

- Thần Luân tu thành, thực lực của ta cũng có tăng lên trên phạm vi lớn.

Giang Nam có chút thoả mãn, âm thầm gật đầu.

Thần Luân đã tu thành, như vậy bước tiếp theo chính là mở ra Tử Phủ, để cho cương khí hóa thành pháp lực, tu thành Thần Thông. Bất quá Thần Luân cảnh lại là một cảnh giới rất trọng yếu, rất nhiều người tu luyện đến Thần Luân cảnh, liền bắt đầu chậm dần tiết tấu mở ra Tử Phủ, mà là tiếp tục tôi luyện thân thể, tăng cường tu vi, đem Tử Phủ chế tạo vô cùng vững chắc.

Tử Phủ càng vững chắc, căn cơ càng sâu, thành tựu tương lai cũng càng lớn.

- Tạm thời ta vẫn không thể mở ra Tử Phủ, mà cần phải tìm càng nhiều thân thể Thần Thông nữa, dung nhập đến bên trong Ma Chung Bá Thể Thần Thông, tiếp tục tăng cường tu vi, nhanh chóng luyện thành công hai đạo Thần Luân, khai sáng ra pháp lực Thần Thông. Như thế mới có thể để cho Tử Phủ vô cùng vững chắc, đánh xuống căn cơ, lúc tiến vào Thần Thông cảnh, mới có thể không kém gì người!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Hắn xuất quan, trong nội tâm đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, chỉ thấy Lãnh Tụ phong so với thời kỳ bình thường náo nhiệt rất nhiều, lúc bình thường bên trên Lãnh Tụ phong đều là các loại thiếu nữ như Thúy Thúy, mà giờ khắc này rõ ràng đến rất nhiều người trẻ tuổi, nữ có nam có, tán lạc ở các nơi trong Lãnh Tụ phong, cười cười nói nói.

Xem phục sức của những người này, hẳn là đệ tử Linh Sơn khác của Thánh tông, chẳng biết tại sao sẽ xuất hiện bên trên Lãnh Tụ phong.

- Sư phụ ta tính tình cổ quái, Lãnh Tụ phong rất ít cùng với Linh Sơn khác lui tới, như thế nào hôm nay nhiều người như vậy... Tiểu muội cùng Mộ sư tỷ cũng tới!

Giang Nam đi tới, Mộ Yên Nhi so với lúc trước rụt rè hơn rất nhiều, tiến lên chào, Giang Lâm vội vàng cười nói:

- Tứ ca, ngươi như thế nào hiện tại mới xuất hiện? Suýt nữa liền bỏ lỡ một đại sự!

- Ta mấy ngày này đang bế quan tiềm tu, cố gắng trùng kích Thần Luân cảnh, hôm nay mới vừa vặn xuất quan.

Giang Nam hướng bốn phía nhìn thoáng qua, nghi ngờ nói:

- Muội muội, các ngươi cùng với sư huynh của tất cả đại Linh Sơn khác, như thế nào rảnh rỗi đến Lãnh Tụ phong ta?

Giang Lâm đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ thấy Thúy Thúy hướng bên này chạy tới, sắc mặt bối rối kêu lên:

- Đại sư huynh, Đại sư huynh, lần này việc lớn không tốt rồi!

Thiếu nữ chạy đến bên người Giang Nam, lườm Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi, lộ ra vẻ cảnh giác, cơ hồ là ghé vào ở bên tai của hắn, thầm nói:

- Lãnh Tụ phong chúng ta đến rất nhiều khách không mời mà đến, đều là

trưởng lão của tất cả đại Linh Sơn, là nhân vật đã từng bị Phong chủ ra sức đánh qua, Phong chủ đang chiêu đãi. Ta vừa rồi đi vào bưng trà dâng nước, cảm thấy ý đồ bọn hắn đến bất thiện, rất có thể sẽ hướng Phong chủ đánh đập tàn nhẫn!

- Sư tôn tội ác chồng chất, rốt cục cũng bị quần ẩu rồi hả?

Giang Nam hưng phấn không thôi, vui vẻ nói. Thúy Thúy thè lưỡi, thấp giọng oán giận nói:

- Đại sư huynh, tuy nói Phong chủ làm nhiều việc ác, nhưng cũng không có đến trình độ tội ác chồng chất, ngươi nói như vậy có chút quá khi sư diệt tổ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 156: Đánh Bạc Một Chân. (1)

Lại có mấy vị thiếu nữ từ trong Thúy Vân Cung đi ra, một nữ hài lắc đầu nói:

- Đại sư huynh, ta vừa mới nghe được bọn hắn nói đôi lời, bọn hắn tới, giống như không phải là vì quần ẩu Phong chủ, mà là nghe nói Phong chủ thu đệ tử, đến đây chúc mừng.

- Quá để cho ta thất vọng rồi.

Giang Nam lắc đầu cười nói.

- Giang sư đệ, lần này ngươi chỉ sợ sẽ không thất vọng đâu.

Mộ Yên Nhi nghe đến đó, nháy mắt mấy cái, hé miệng cười nói:

- Giang sư đệ, lần này các sư thúc sư bá đến Lãnh Tụ phong, hoàn toàn chính xác không phải là vì quần ẩu Lạc sư bá, mà là vì quần ẩu ngươi.

Giang Nam không hiểu chút nào, Mộ Yên Nhi cắn cắn bờ môi, quyết định làm phản đồ bán đứng ân sư, thấp giọng nói:

- Chuyện lần này ta có nghe thấy, nghe nói là rất nhiều Linh Sơn sư thúc sư bá trong Thánh tông đều bị Lạc sư bá đánh qua, bị nàng khi dễ rất thảm, bọn người sư phụ ta không dám đi tìm Lạc sư bá phiền toái, sợ lại bị làm nhục. Bởi vậy nghe nói Lạc sư bá thu đệ tử, bọn hắn liền tiến đến cùng một chỗ, muốn đòi lại mặt mũi, để cho đệ tử của bọn hắn thay nhau đem Giang sư đệ ngươi đau nhức đánh một trận, hung hăng gọt mặt mũi của Lạc sư bá!

Giang Lâm cũng không biết ngọn nguồn ở trong đó, giật mình nói:

- Sư tỷ, nhiều sư huynh sư tỷ như vậy đến đây, là vì quần ẩu ca ca ta?

Mộ Yên Nhi nhịn cười, gật đầu đồng ý.

Bên cạnh còn có mấy vị Thánh tông đệ tử khác, nghe được bọn hắn nói chuyện, sắc mặt cũng trở nên cực kỳ cổ quái, liếc nhau, yên lặng im lặng, bất quá ánh mắt nhìn về phía Giang Nam lại có chút bất thiện. Giang Nam cũng cảm giác được hào khí có chút không đúng, âm thầm kêu khổ. Mộ Yên Nhi cười nói:

- Thanh danh của Lạc sư bá ở Thánh tông không thế nào tốt, kết giao ác nhân cũng mà thôi, mấu chốt là tính tình nóng nảy, một lời không hợp liền động thủ đả thương người, rất nhiều sư thúc sư bá đều bị nàng đánh qua, thậm chí ngay cả nhân vật sư tổ, cũng bị Lạc sư bá chỉnh đốn qua.

- Sư tôn ta thật sự là tội ác tày trời!

Giang Nam giận tím mặt:

- Chính nàng làm ác vậy thì thôi, ngay cả ta cũng liên quan đến!

- Đúng rồi, Mộ sư tỷ, ngươi cũng muốn ra tay giáo huấn ca ca ta sao...

Giang Lâm quay đầu nhìn về phía Mộ Yên Nhi, đáng thương nói. Mộ Yên Nhi hé miệng cười nói:

- Sư mệnh khó cãi, bất quá Lâm sư muội ngươi yên tâm, Giang sư đệ là Thân huynh của ngươi, chúng ta lại đồng sanh cộng tử qua, lúc động thủ tự nhiên sẽ không sử xuất toàn lực, mà điểm đến là dừng, sẽ không đả thương ca của ngươi. Bất quá những người khác, vậy thì khó nói.

Giang Lâm không khỏi vì Giang Nam lo lắng, nhìn khắp bốn phía, chỉ thấy cảnh giới những sư huynh sư tỷ này cực cao, hơn nữa trong đó không ít là nhân vật thiên tài thanh danh hiển hách, danh chấn nhất thời, thật sự vì Giang Nam ngắt một bả mồ hôi lạnh.

- Ha ha ha ha! Chư vị sư huynh sư tỷ không cần nói nữa!

Trong Thúy Vân Cung đột nhiên truyền đến tiếng cười to hung hăng càn quấy của Lạc Hoa Âm, thanh âm truyền khắp toàn bộ núi, cất cao giọng nói:

- Chư vị sư huynh sư tỷ muốn cho đệ tử cùng đệ tử của ta thử một chút, như vậy ta cũng không hề từ chối. Bất quá chúng ta dùng từ tục tĩu nói trước, tu vi đệ tử của ta còn thấp, chỉ là Thần Luân cảnh, nếu đệ tử của các ngươi sử xuất tu vi trên Thần Luân, liền đừng trách ta bão nổi!

Giang Nam nghe đến đó, không khỏi nao nao:

- Ta cũng là vừa mới đột phá đến Thần Luân cảnh, xuất quan không có bao lâu, như thế nào sư tôn nàng biết ta đã tu thành Thần Luân? Đúng rồi, cái sắc lang này nhất định là dùng thần niệm rình coi ta!

- Lạc sư tỷ đây là nói chuyện gì?

Một âm thanh trong trẻo vang lên, cười nói:

- Nếu là tỷ thí, đương nhiên là cùng cảnh giới tỷ thí, nếu không chẳng phải là lộ ra chúng ta lấy lớn hiếp nhỏ. Sư tỷ yên tâm, chúng ta tới là vì để cho đệ tử luận bàn trao đổi, biết một chút về tuyệt học của Lãnh Tụ phong. Cùng cảnh giới tỷ thí, cũng có thể nhìn ra ưu khuyết công pháp của các Phong, đệ tử ưu khuyết, chư vị, các ngươi nói có đúng hay không?

Một đoàn người đi nhanh từ trong nội cung ra, Lạc Hoa Âm mặt đầy tiếu dung, hơn mười vị Huyền Thiên Thánh tông trưởng lão khác cũng là trên mặt tiếu dung, thấy thế nào đều không giống như là từng có ân oán.

- Tử Xuyên, hung hăng đánh cho ta!

Lạc Hoa Âm đi đến bên người Giang Nam, trong lỗ mũi hừ hừ ra thanh âm như có như không, như là con muỗi ông ông tác hưởng:

- Những thứ này, rõ ràng dám đến quét mặt mũi của ta, ta để cho bọn hắn hết thảy không nể mặt!

- Sư tôn, ngươi còn đắc tội qua nhiều ít người?

Giang Nam giận dữ, cắn răng hỏi.

Lạc Hoa Âm hết nhìn đông tới nhìn tây, mọi nơi nhìn lướt qua, có chút không có ý tứ nói:

- Còn có mấy vị Thái thượng trưởng lão không có tới, mấy lão già kia đoán chừng là không mặt mũi đi ra, hơn nữa đệ tử của bọn hắn cũng là bối phận sư thúc sư bá của ngươi, đến cũng không có thể diện hướng ngươi ra tay. Ta ở trong Ma Đạo cũng không có thiếu đối thủ, bị ta khi dễ vô cùng thảm, bất quá bọn hắn không dám tới, nếu không chính là chịu chết. Bất quá tương lai ngươi đi ra ngoài lưu lạc, có thể sẽ đụng phải bọn hắn.

- Còn có nữa không?

Giang Nam giận quá mà cười.

- Không nhiều lắm đi à nha?

Lạc Hoa Âm chột dạ nói:

- Tốt đồ nhi, ngươi có nắm chắc sống qua cửa ải này hay không?

Giang Nam đang muốn nói chuyện đột nhiên chỉ nghe một thanh âm nói:

- Lạc sư tỷ…

Một trung niên phu nhân chân thành đi tới, cười mỉm hướng Lạc Hoa Âm chào hỏi, lập tức hướng Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi vẫy vẫy tay. Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi liền bước lên phía trước, miệng nói sư tôn.

- Nàng là Hàn Phương Hàn sư thúc?

Giang Nam tiến lên, khom người nói:

- Đệ tử bái kiến Hàn sư thúc, đa tạ Hàn sư thúc năm đó ở Trung Thổ ra

tay cứu muội muội ta, Giang Nam vô cùng cảm kích!

Trung niên phụ nhân Hàn Phương kia kinh ngạc vạn phần, cao thấp dò xét hắn vài lần, ôn hòa cười nói:

- Ngươi là ca ca của Lâm nhi? Thật sự là tuấn tú lịch sự, đáng tiếc năm đó chúng ta đợi ngươi thật lâu thủy chung không có đợi ngươi đến, nếu không huynh muội các ngươi liền đồng dạng là môn hạ của ta, cũng là một đoạn giai thoại, mà sẽ không người tài giỏi không được trọng dụng, rơi vào miệng cọp rồi.

- Người tài giỏi không được trọng dụng rơi vào miệng cọp? Đây là đang châm chọc sư phụ ta a?

Giang Nam thầm nghĩ, lại nghe đến Hàn Phương cười mỉm nhìn Lạc Hoa Âm, trong miệng mơ hồ truyền đến thanh âm tốn hơi thừa lời, thầm nghĩ một tiếng quả nhiên.

- Lạc sư tỷ, lần này đệ tử tranh chấp luận đạo thắng bại, đều là sự tình của tiểu bối, cùng chúng ta không quan hệ, không bằng chúng ta thêm cái tặng thưởng, đánh cuộc một lần như thế nào?

Một vị Đại Hán râu quai nón đi tới, cười ha ha nói.

- Vị này chính là Hiểu Nguyệt sư thúc đã từng rình coi qua chúng ta tắm rửa, bị Phong chủ treo ngược lên ở cửa sơn môn.

Thúy Thúy ở bên tai Giang Nam thầm nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 157: Đánh Bạc Một Chân. (2)

Đại Hán râu quai nón kia lỗ tai cực kỳ nhạy cảm, hiển nhiên đem lời của nàng nghe vào tai, sắc mặt hắc giống như than cốc.

- Đúng vậy, vẫn là thêm cái tặng thưởng a.

Một vị thư sinh tuổi trẻ tay cầm quạt xếp chậm rãi đi tới, quạt xếp BA~ một tiếng hợp cùng một chỗ, cười nói:

- Nếu Lạc sư tỷ sợ, cũng có thể cự tuyệt, tiểu đệ sẽ không chú ý.

Con ngươi của Lạc Hoa Âm đảo một vòng, biết rõ những người này ý định đem năm đó ở trên người mình đã bị khuất nhục, hết thảy ở trong trận này đòi lại, lại để cho mình xuất nhiều huyết, còn muốn từ mình lấy lại bảo vật năm đó từ trong tay bọn họ cướp đi!

Những đệ tử này, cũng không phải cái loại tiểu nha đầu như Thúy Thúy, Thúy Thúy bất quá là thị nữ mà Lạc Hoa Âm tiện tay dạy dỗ, tuy là Thần Thông cao thủ, nhưng tư chất bình thường, tu luyện cũng thực sự không phải là tuyệt học chính tông của Huyền Thiên Thánh tông.

Mà những người đệ tử này, là nhập thất đệ tử chân chính, là anh tài mà những vị trưởng lão này vất vất vả vả tài bồi đi ra, căn cơ vững chắc, thân kinh bách chiến, kinh nghiệm phong phú, coi như là ở dưới tình huống phong ấn tu vi, bọn hắn kinh nghiệm chiến đấu cũng đủ để ngăn chặn một đệ tử vừa mới bái vào sơn môn không có bao nhiêu lâu!

Bọn người Hiểu Nguyệt đạo nhân đúng là ôm ý nghĩ này, cho nên mới dám huy động nhân lực xông lên Lãnh Tụ phong tới tìm Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam gây rối, gọt mặt mũi của Lãnh Tụ phong.

- Chư vị sư huynh sư tỷ muốn đánh cuộc như thế nào? Đánh cuộc cái gì?

Trong nội tâm Lạc Hoa Âm cười lạnh, trên mặt không chút nào nhìn ra, cười mỉm nói.

Đại hán râu quai nón Hiểu Nguyệt đạo nhân kia cười lạnh một tiếng, lật tay lấy ra vải rách, nhẹ nhàng run lên, mặt vải rách này lập tức bay lên trời, hóa thành lớn nhỏ phạm vi mấy chục mẫu, như là một mảnh mây xanh nói:

- Lạc sư tỷ, lần trước ngươi từ trong tay của ta cướp đi Vạn Kiếm bên trong mặt Vạn Kiếm Đồ này của ta, cùng ngươi đánh bạc, nếu đệ tử của ngươi bại trong tay đệ tử của ta, đem vạn thanh phi kiếm kia đưa ta, nếu đệ tử của ngươi thắng, Vạn Kiếm Đồ này ngươi liền có thể gom góp đủ một bộ, bố thành Vạn Kiếm đại trận!

- Đánh bạc!

Lạc Hoa Âm tâm niệm vừa động, đột nhiên trong Thúy Vân Cung reng reng reng rung động, vô số đạo phi kiếm bay lên trời. Rậm rạp chằng chịt, khoảng chừng vạn thanh, kiểu dáng phi kiếm rực rỡ muôn màu, để cho người không kịp nhìn, cùng Vạn Kiếm Đồ xa xa tương đối.

- Sư tỷ, ta và ngươi đánh bạc Linh Lung Hộ Thần Kim Lũ Y!

Trẻ tuổi thư sinh mở ra quạt xếp, chỉ thấy bên trên thiết phiến này vẽ chính là chín đầu Kim Long, ở trong biển lửa chơi đùa nói:

- Năm đó ta và ngươi luận bàn, bị ngươi đánh ngã xuống đất, ngươi không phân trần liền đem Linh Lung Hộ Thần Kim Lũ Y mà ta vất vất vả vả luyện chế mà thành bới đi ra, hôm nay ta dùng Phong Hỏa Cửu Long Phiến mà ta gần chút ít năm này luyện chế đến cùng ngươi đánh bạc! Ta cũng chỉ ra một đệ tử, nếu đệ tử ngươi thắng, thanh Phong Hỏa Cửu Long Phiến này của ta quy ngươi, nếu ngươi thua, đem Linh Lung Hộ Thần Kim Lũ Y của ta trả ta!

Hắn đem cái phiến này ném trên không trung, lập tức hóa thành chín đầu Kim Long, ở trong biển lửa chạy nhảy, uy lực kinh người.

- Đánh bạc!

Lạc Hoa Âm cắn răng, tâm niệm vừa động, bên trong mi tâm một kiện Kim Lũ Y bay ra, Kim Lũ Y này chính là trọng bảo dùng để bảo hộ thần niệm thần thức trong Tử Phủ, đối với nàng tác dụng thật lớn, để cho nàng chỉ cảm thấy trong nội tâm nhỏ máu.

Đang!

Một đại Đồng Lô cao vài chục trượng đột nhiên bay lên không trung, vách lò có bát đại môn hộ, rõ ràng là một lò luyện đan bát quái, một vị trưởng lão Thánh tông cười lạnh nói:

- Lạc sư muội, lúc trước ngươi cướp sạch luyện Đan phòng của lão phu, đem lão phu dẫm nát dưới lòng bàn chân, ở trước mặt ta đem linh đan của ta cướp sạch không còn. Hôm nay ta liền cùng ngươi đánh bạc khẩu bát quái đan đỉnh này, nếu đệ tử của ngươi bại bởi đệ tử của ta, ngươi liền vào trong lò của ta, để cho ta luyện ba ngày ba đêm, nếu ta thua, cái bảo bối này của ta liền quy ngươi!

Lam Sơn đạo nhân đột nhiên tiến lên, thản nhiên nói:

- Sư tỷ, ngươi khinh người quá đáng, ta liền đánh bạc một thân công lao của ngươi, nếu ngươi thua, liền đem điểm công lao của ngươi thành số 0, nếu ta thua, liền đem điểm công lao của ta hết thảy cho ngươi!

- Lạc sư tỷ, ta nơi này có hai khối Tinh Lệ Thần Kim, đánh bạc ngươi lần trước đoạt của ta hai khối Hoang Thần Thiết!

- Những sư thúc sư bá này, chỉ sợ muốn khóc không ra nước mắt rồi.

Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm thấy kinh hồn táng đảm, liếc nhau, đồng đều đối với tiền đặt cược của bọn người Lam Sơn đạo nhân không quá coi được.

Các nàng đã từng thấy qua Giang Nam ra tay, Bá Đạo vô cùng, ngay cả

xà yêu Thần Thông cấp cũng sinh sinh cắt toái, đầu xà yêu kia thậm chí còn tế lên một kiện Bảo Khí, cũng bị Giang Nam tại chỗ chém thành mảnh vỡ!

Cái kia vẫn là sự tình lúc Giang Nam ở Ngoại Cương đỉnh phong, lúc ở Ngoại Cương viên mãn cảnh, Giang Nam thậm chí chém giết Thần Thông tứ trọng đại cao thủ như Chu Dục, mặc dù là đánh lén, nhưng đánh lén có thể đánh chết Thần Thông tứ trọng cường giả, bản thân cái này đã nói rõ thực lực của Giang Nam không thể dùng cảnh giới đến cân nhắc!

Nếu đệ tử bọn người Lam Sơn đạo nhân dùng cảnh giới tới áp chế Giang Nam, coi như bỏ qua, Giang Nam dù sao chỉ là vừa tu thành Thần Luân, nhưng nếu cùng cảnh giới chiến một trận, chỉ sợ Giang Nam sẽ quét ngang toàn bộ núi, chỉ có môn hạ đệ tử của chưởng giáo Chí Tôn Tịch Ứng Tình, mới có thể áp chế hắn một bậc!

Càn Nguyên Cung Hàn Phương đang muốn tiến lên, cũng muốn cùng Lạc Hoa Âm đánh bạc, đột nhiên Giang Lâm giật giật vạt áo của nàng, Hàn Phương cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp tiểu đệ tử của mình ngẩng mặt lên nhìn mình, rất là thương cảm, trong nội tâm thầm than một tiếng, cười nói:

- Xem ở trên mặt mũi Lâm nhi, vi sư tha nàng một lần, không cùng nàng so đo.

- Sư tôn, ta là sợ ngươi thua quá thảm.

Trong nội tâm Giang Lâm oán thầm nói.

- Lạc Hoa Âm, ta muốn cùng ngươi đánh bạc một chân!

Đột nhiên, một lão giả vừa béo lại thấp, mặt mũi tràn đầy râu quai nón phẫn nộ quát:

- Ngươi năm đó chém mất ta một chân, nếu như không phải chưởng giáo sư huynh dùng Vô Thượng huyền công giúp ta, cái chân này của ta đã phế đi! Ngươi có dám cùng ta đánh bạc hay không?

Bọn người Lam Sơn đạo nhân, Hiểu Nguyệt đạo nhân nhao nhao lắc đầu nói:

- Thương Lạc sư huynh, đánh bạc một ít vật ngoài thân vậy thì thôi, làm gì đánh bạc chân, bị thương hòa lẫn nhau khí? Ngươi có chút quá đáng, vẫn là thu hồi tiền đặt cược này a!

Giang Nam cũng không khỏi tức cười, đối với vị Thương Lạc sư bá này kính trọng vài phần, thấp giọng cười nói:

- Đánh bạc chân, vậy mà còn có tiền đặt cược như vậy? Sư tôn năm đó đến cùng đã làm sự tình người người oán trách gì, cừu hận vậy mà sâu như vậy?

Chương 158: Đến Điểm Hung Ác. (1)

Sắc mặt Lạc Hoa Âm cũng khẽ biến, hiển nhiên không ngờ rằng có người lại cùng nàng đánh bạc một chân, thầm nghĩ:

- Nếu lão nương đánh bạc với ngươi, cái kia chính là thật sự choáng váng.

- Sư tôn, sau khi ngài bị chặt mất một chân, ngài vẫn là mỹ nữ sư phó của ta.

Giang Nam lườm lườm sắc mặt của nàng, sau đó ánh mắt rơi vào một đôi chân đẹp thon dài của nàng, cười nói:

- Một chân sư phó cũng là mỹ nữ, ta thấy thương tiếc.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm tái nhợt, trong nội tâm Giang Nam không khỏi sảng khoái vô cùng, thầm nghĩ:

- Luôn bị ngươi đùa giỡn, hôm nay cuối cùng có thể trả thù trở về rồi...

- Chư vị sư huynh sư đệ không cần nhiều lời, hôm nay lão tử chính là muốn cùng nàng đánh bạc chân, báo đại thù năm đó!

Thương Lạc đạo nhân dựng râu trừng mắt, cả giận nói:

- Lạc Hoa Âm, hôm nay nếu đại đệ tử của lão tử thua, lão tử chém mất một chân đại đệ tử của lão tử! Nếu đệ tử của ngươi thua, ngươi chém mất một chân của đệ tử ngươi, có dám đánh cuộc hay không?

Sắc mặt Giang Nam lập tức hắc, sắc mặt Lạc Hoa Âm trì hoãn xuống, cười khanh khách nói:

- Tốt, Thương sư huynh, ta và ngươi đánh bạc!

Ánh mắt nàng hướng Giang Nam xem ra, không có hảo ý nói:

- Ngoan đồ nhi, sau khi ngươi bị chặt mất một chân, vẫn là đồ nhi ngoan của ta, so với lúc trước càng nghe lời.

- Hai tên khốn kiếp này, muốn đánh bạc như thế nào không cầm chân của các ngươi đánh bạc?

Giang Nam giận dữ, thấy vẻ mặt đệ tử của Thương Lạc đạo nhân cũng đau khổ, một bức khóc không ra nước mắt, hiển nhiên cũng bị cái tiền đặt cược này đả kích rồi.

Linh Sơn Phong chủ khác nhao nhao tiến lên, đánh bạc đồ vật liền không có ác như vậy, phần lớn là lấy ra bảo vật đồng giá, đánh bạc chính là bảo bối bị Lạc Hoa Âm cướp đi.

- Tử Xuyên, lần này ngươi nhất định phải hăng hái tranh giành!

Lạc Hoa Âm trọng trọng vỗ vỗ đầu vai của hắn, lời nói thấm thía nói:

- Những thứ này khí thế hung hung, nếu ngươi thua, vi sư nhiều năm qua tích lũy điểm ấy gia sản, tất cả đều gà bay trứng vỡ rồi! Đương nhiên, còn một chân của ngươi nữa...

Giang Nam hận đến ngứa răng, đột nhiên mặt giãn ra cười nói:

- Sư tôn, ta chỉ cần thắng một hồi, bảo trụ chân của ta là được rồi, về phần những bảo bối kia của sư tôn, trong nội tâm đệ tử thật sự khó chịu, đành phải ra công không xuất lực. Như vậy đi, nếu ta có thể bảo trụ gia sản của sư tôn, sư tôn thắng bảo bối hết thảy quy ta, sau đó sư tôn sẽ đem gia sản của ngươi phân năm thành cho đệ tử, như thế nào?

Lạc Hoa Âm giận dữ nói:

- Xú tiểu tử, hỗn đại ngươi thật to gan, hiện tại lại cùng với vi sư náo chia gia sản sao?

Giang Nam gật đầu, khô cằn nói:

- Hài tử nghèo sớm biết lo liệu việc nhà, ta cái này làm Đại sư huynh đấy, tổng không thể không có một tí tẹo bảo vật lấy ra tay được.

- Hảo đồ nhi, đồ vật của vi sư, tương lai còn không phải là đồ đạc của ngươi sao? Ngươi tốt xấu lưu ta một ít, cho vi sư chừa chút niệm tưởng?

Con ngươi của Lạc Hoa Âm đảo một vòng, đầu vai đẫy đà cọ xát bộ ngực của hắn, mị nhãn như tơ:

- Nếu ngươi có thể thắng liên tiếp ba mươi ba tràng, thắng được bảo vật liền phân cho ngươi một thành, như thế nào?

Giang Nam ôn hương trong ngực, lại bất vi sở động, ý vị thâm trường nói:

- Thắng hết thảy quy ta, về phần bảo bối của sư tôn ngươi, đệ tử cũng không tham, chỉ cần hai thành là tốt rồi. Sư tôn, ngươi phải biết, nếu đệ tử hung ác ngoan tâm tất cả đều thua, bảo bối của ngươi toàn bộ cũng bị mất.

- Tiểu tử ngươi chặt đẹp ah!

Lạc Hoa Âm giận dữ, rồi lại không thể làm gì, chỉ đành phải nói:

- Thắng được quy ngươi, của ta vẫn là của ta, như vậy được đi à nha?

- Sư tôn, con muỗi cũng có một hào huyết, ngài dù sao cũng phải bài trừ đi ra một tí tẹo huyết lớn nhỏ như con muỗi a?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, kêu khổ nói:

- Ngài chỉ cần đứng đấy bất động, liền có thể thu hoạch thành quả, mà đệ tử lại cùng với những gia hỏa như lang như hổ kia đánh sống đánh chết, cũng nên cho chút tiền vất vả mới đúng a!

Lạc Hoa Âm cắn răng, vẻ mặt thịt đau nói:

- Vạn Kiếm Đồ quy ngươi, cái này ngươi hài lòng chưa?

Giang Nam tiếp tục xảo trá, Lạc Hoa Âm lại một bộ đều không bỏ được ra bên ngoài, thầy trò hai người cò kè mặc cả thật lâu, cuối cùng an tĩnh lại.

- Đánh bạc thắng ban thưởng quy ngươi, Vạn Kiếm Đồ cũng quy ngươi, trong bảo bối của vi sư cũng cho ngươi chọn lựa một lần, bất quá nếu ngươi thua một lần, vi sư liền phải từ trong phần thưởng của ngươi lấy đi một kiện làm đền bù tổn thất.

Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam từng người thoả mãn, tất cả đều vui vẻ.

Bọn người Lam Sơn đạo nhân thấy thầy trò hai người bọn họ nói nhỏ, sau đó từng người lộ ra tiếu dung y hệt chồn ăn được gà mái, không khỏi âm thầm lắc đầu:

- Vi sư không tôn, đồ đệ bất tuân, chướng khí mù mịt!

Lạc Hoa Âm mở miệng một tiếng "Vi sư", nhưng hoàn toàn chính xác không có cái giá đỡ của sư tôn, Giang Nam cũng đầy miệng "Đệ tử", lại chưa từng có đem mình làm đồ đệ, hai người còn thường xuyên nói giỡn, hướng đối phương ngáng chân.

Cái này ở hai người bọn họ xem ra thập phần bình thường, nhưng ở trong mắt nhân sĩ chính phái như Lam Sơn đạo nhân xem ra, hai người này quả thực là coi trời bằng vung, không tôn sư trọng đạo, quả thực là người trong ma đạo.

- Các vị đã không có dị nghị, như vậy xin mời hạ tràng a.

Lạc Hoa Âm cười lạnh một tiếng nói:

- Đã nói đây là cùng cảnh giới đọ sức, đệ tử này của ta chỉ là Thần Luân cảnh, các ngươi vạn nhất không tuân theo quy định, vận dụng tu vi siêu việt Thần Luân, liền đừng trách ta trở mặt!

Trong lòng mọi người nghiêm nghị, lúc này đem tu vi đệ tử nhà mình phong ấn, lúc nữ ma đầu của Huyền Thiên Thánh tông trở mặt, bọn hắn đã từng bái kiến, quả nhiên là quét ngang hết thảy, đã cách nhiều năm đi qua, thực lực nữ ma đầu đại tiến, vạn nhất đệ tử người nào không để ý sử xuất Thần Thông, như vậy bọn hắn những cái làm sư phó này liền thảm rồi.

- Chư vị sư huynh sư tỷ, Hỏa Vân phong ta liền trước hạ tràng, lấy một cái mở màn!

Một thanh niên dáng người cao lớn ở sau lưng Hiểu Nguyệt đạo nhân đi ra, cũng bị phong ấn tu vi, chỉ để lại Thần Luân cảnh, sắc mặt Hiểu Nguyệt đạo nhân hơi trầm xuống nói:

- Hoàng Hiên, ngươi đi qua, cùng sư đệ của ngươi giao thủ, đừng đánh cho quá ác. Ý của ta là, có thể đánh hung ác một ít, nhưng không thể đánh cho tàn phế, tốt xấu cũng phải cho Lạc sư bá ngươi chút tình mọn.

Thanh niên Hoàng Hiên kia đi vào trong tràng, cùng Giang Nam xa xa tương đối, lại cười nói:

- Giang sư đệ, cùng ngươi là địch vi huynh cũng là bất đắc dĩ, ngươi không phải đối thủ của ta, vẫn là đứng yên đừng nhúc nhích để cho vi huynh đánh ngươi vài cái, đợi sư tôn ta xuất khẩu khí, mọi người ha ha cười cười, việc này liền tính toán đi qua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 159: Đến Điểm Hung Ác. (2)

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hoàng Hiên sư huynh, không bằng ngươi cũng nên cho ta đau nhức đánh một trận, mọi người ha ha cười cười, như thế nào?

Hoàng Hiên hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Sư đệ, ngươi đây là muốn tự mình chuốc lấy cực khổ, vậy thì trách không được vi huynh rồi. Sư đệ, ngươi muốn mấy chiêu bị thua? Ta có thể thành toàn ngươi.

Giang Nam giơ ngón tay giữa lên.

- Một chiêu sao?

Hoàng Hiên cười ha ha, chiến ý dạt dào, đi nhanh hướng hắn đi đến:

- Một chiêu bại ngươi có chút khó, bất quá ta chính là ưa thích sự tình có tính khiêu chiến!

Cách đó không xa, Hàn Phương nghe được lời này của Giang Nam, khẽ nhíu mày, thấp giọng nói:

- Lâm nhi, ca ca này của ngươi chỉ sợ có chút không ổn. Ta xem ca ca của ngươi tư chất cũng là vô cùng tốt, không thể so với ngươi kém. Bất quá hắn nhập môn quá muộn, lúc trước căn cơ không ổn, hơn nữa Hoàng Hiên năm đó cũng là nhân vật kiệt xuất đả thông trước tám quan của Vũ Thánh Các, nếu không há có thể bị Hiểu Nguyệt sư huynh thu làm đại đệ tử?

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Tuy nói Hiểu Nguyệt sư bá thường xuyên thích rình coi nữ đệ tử trong

núi thay quần áo tắm rửa, nhưng trình độ hắn dạy bảo đệ tử lại không kém, Hoàng Hiên sư huynh bái nhập sư môn hơn hai mươi năm, đã tu thành Thần Thông lục trọng, căn cơ thâm hậu. Mặc dù là ta, nhất thời cũng cầm hắn được. Bất quá sư tôn, nếu cùng cảnh giới tranh chấp, tất cả mọi người ở đồng nhất trình độ, nói không chừng Giang sư đệ cũng có thể thắng.

Hàn Phương lắc đầu cười nói:

- Người cảnh giới càng cao, bao quát cảnh giới thấp chiến đấu, tựa như trên lòng bàn tay xem vân, nhất thanh nhị sở. Hoàng Hiên tuy phong ấn tu vi, nhưng cảnh giới cùng tầm mắt vẫn còn, bởi vậy một trận chiến này, ca ca của Lâm nhi thua là khá lớn.

- Sư tôn, muốn đánh cuộc một lần không?

Giang Lâm tức giận nói.

Mộ Yên Nhi rùng mình một cái, sắc mặt cổ quái, thầm nghĩ:

- Lâm sư muội quả nhiên bị ca ca của nàng làm hư mất, biết rõ Giang sư đệ tất thắng, hết lần này tới lần khác còn cùng với sư tôn đánh bạc, rõ ràng là muốn chiếm sư tôn tiện nghi.

Hàn Phương ah xong một tiếng, đến hào hứng cười nói:

- Tiểu nha đầu, ngươi muốn như thế nào ?

- Sư tôn, chúng ta đều là người một nhà, tự nhiên không thể như Lạc sư bá đánh bạc quá lớn như vậy.

Giang Lâm cười hì hì nói:

- Như vậy đi, nếu ta thắng, sư tôn liền tuyên bố một sư môn nhiệm vụ, chỉ có ta mới có thể tiếp, ban thưởng mấy trăm điểm công lao là đủ.

- Cái tiền đặt cược này hoàn toàn chính xác không lớn.

Hàn Phương cười nói:

- Ngươi nếu thua mà nói, vi sư liền phạt ngươi vào Khổ Ngục Nhai tĩnh tu nửa năm.

Trong lúc nói chuyện, trong tràng Giang Nam cùng Hoàng Hiên đã bắt đầu động thủ, Hoàng Hiên cách Giang Nam tầm hơn mười trượng liền thúc dục Thần Luân, Thần Quang chuyển động, võ đạo thay đổi liên tục, xa xa một chưởng đánh tới, chưởng lực cuồn cuộn, hóa thành cát vàng đầy trời, như là một đại sa mạc cuồn cuộn mà đến, kim chói, bên trong đại sa mạc Lôi Đình sinh ra, điện quang như xà văng khắp nơi!

- Giang sư đệ, môn công pháp này của ta gọi là Lôi Trạch Đại Mạc Thần Thông, chính là một môn Thần Thông cấp tuyệt học, ngươi vừa rồi dựng thẳng lên một ngón tay, ta liền một chiêu bại ngươi!

Hoàng Hiên cười ha ha, chưởng lực giống như bài sơn đảo hải lao qua, trong nháy mắt liền đem Giang Nam bao phủ!

Thủ đoạn của Thần Luân cường giả, hoàn toàn chính xác muôn hình vạn trạng, mặc dù không có uy lực kinh người như Thần Thông, nhưng mà không như bình thường!

- Tốt!

Hiểu Nguyệt đạo nhân nhịn không được vỗ tay tán thưởng, cười to nói:

- Không hổ là đệ tử của ta!

Giang Nam giơ ngón tay giữa lên về phía trước điểm ra, đầu ngón tay đột nhiên có Hỏa Nguyên Lực bộc phát, hóa thành một tòa kiếm sơn lồng lộng đứng vững, hỏa lực tràn ngập, kiếm quang rung động, Lôi Trạch Đại Mạc của Hoàng Hiên lập tức bị lửa cháy bừng bừng đốt không còn, hóa thành một mảnh hỏa diễm đại sa mạc, hỏa lực càng là hùng hồn, ngược Hoàng Hiên trấn áp mà đi!

- Hoàng Hiên sư huynh, ta vừa rồi giơ ngón tay giữa lên, không phải nói một chiêu, mà là nói đấu với ngươi, một ngón tay vậy là đủ rồi.

Giang Nam mỉm cười, kiếm khí dài đến sáu bảy trượng, hắn ở Ngoại Cương cảnh đã có thể làm cho kiếm khí dài đến bảy tám trượng, mà giờ khắc này tu thành Thần Luân, tu vi tiến nhanh, phạm vi công kích của kiếm khí cũng càng rộng.

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Rất nhiều trưởng lão ngay ngắn kinh hô, bọn hắn cơ hồ mỗi người đều từng ở dưới loại kiếm khí này của Lạc Hoa Âm nếm qua thiệt thòi lớn, hôm nay rõ ràng chứng kiến Giang Nam thi triển ra loại kiếm khí này, thậm chí đã luyện đến tiểu Thần Thông cảnh, trong nội tâm há có thể không sợ hãi?

Sắc mặt Hoàng Hiên kịch biến, vội vàng nộ quát một tiếng, quanh thân cương khí tuôn ra, hóa thành một tấm chắn đen kịt như sắt, thượng diện phác họa Huyền Vũ, Hùng Bi, Trư Lâm... dị thú, rít gào nói:

- Thiết Bích Sơn Thần Thuẫn!

Thiết Bích Sơn Thần Thuẫn cũng là một môn Thần Thông, dị thú trên mặt thuẫn cơ hồ muốn sống lại, gào thét, Trung Nhạc Kiếm Khí của Giang Nam đâm tới, Thiết Bích Sơn Thần Thuẫn bành một tiếng nổ tung, Hoàng Hiên chỉ cảm thấy kiếm khí tràn trề, kiếm sơn trước mặt mà đến, chỉ sợ có thể đem mình tại chỗ cắt toái, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Không ngờ, tòa kiếm sơn này đột nhiên thu liễm kiếm khí, cũng không sử xuất độc thủ, mà nhẹ nhàng bắn ra, phảng phất giống như một tòa núi lớn đánh tới, răng rắc răng rắc, ngực của Hoàng Hiên truyền đến thanh âm cốt lâu bạo liệt, kêu thảm một tiếng bị bắn ra chừng trăm trượng!

Giang Nam thu hồi kiếm khí, thản nhiên nói:

- Hoàng sư huynh, ngươi ngay cả một ngón tay chi lực của ta cũng không chịu nổi, may mà ta thu tay lại nhanh, nếu không chẳng phải là tàn sát đồng

môn sao? Chư vị sư thúc sư bá, các ngươi là tiền bối của đệ tử, cũng là cao nhân, hôm nay vây khốn Lãnh Tụ phong ta, đơn giản là muốn tìm ta gây phiên phức. Như vậy xin thứ cho đệ tử hung hăng càn quấy một lần...

Ánh mắt của Giang Nam đảo qua trên thân bọn người Hiểu Nguyệt đạo nhân, Lam Sơn đạo nhân, đột nhiên mi tâm Thần Luân một chuyến, một ngụm Hắc Chung xuất hiện, đương đương chấn minh, vang vọng dãy núi, ông ông ông, một mảnh cánh tay dài hẹp theo dưới nách hắn chui ra, có tất cả tám tay.

Hắn năm ngón tay giang rộng ra, trọn vẹn bốn mươi đạo kiếm khí phá không mà lên, từng cái dài đến mười sáu mười bảy trượng. Hóa thành tám tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, vô cùng đồ sộ!

- Chư vị sư thúc sư bá, đệ tử ở chỗ này, hướng chư vị sư thúc sư bá cùng môn hạ đệ tử của các ngươi từng người khiêu chiến!

Trong giọng nói của Giang Nam mang theo một loại kiêu ngạo phát ra từ đáy lòng, khí thế bức người:

- Nếu chư vị sư thúc sư bá cảm giác được môn hạ đệ tử của các ngươi không thể ở cùng cảnh giới hơn ta, cũng có thể tự mình ra trận, đệ tử từng cái tiếp được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 160: Quét Ngang Thế Hệ Trước Không Có Đối Thủ! (1)

Giang Nam lời vừa nói ra, nhất thời toàn bộ núi ồ lên, sắc mặt đám người Lam Sơn Đạo Nhân càng thêm khó coi.

Giang Nam đã không đem đệ tử của bọn họ nhìn ở trong mắt, ngược lại lên tiếng hướng bọn họ những thế hệ trước thánh tông này khiêu chiến, rõ ràng là ngay cả bọn họ cũng không nhìn ở trong mắt!

Bất quá Giang Nam cũng không phải là tự đại thành cuồng, hắn dám nói ra lời này, đúng là có tiền vốn kia, chỉ là bốn mươi đạo kiếm sơn, tám tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Trận này, liền đủ để cho hắn ở ngang hàng cảnh giới cúi xuống nhìn quần hùng!

- Đệ tử của ta tuy nhiều, nhưng ở Thần Luân cảnh, chỉ sợ không một người có thể là đối thủ của hắn...

Đám người Thương Lạc Đạo Nhân yên lặng liếc mắt nhìn nhau, thầm nghĩ trong lòng:

- Tiểu tử này ở Thần Luân cảnh, đã thẳng đuổi theo đệ tử chưởng giáo, mạnh mẽ biến thái, nếu như kết quả đổi lại là ta, chỉ sợ cũng sẽ không phải là đối thủ của hắn...

Giang Lâm hoan hô một tiếng, nhìn dáng dấp phảng phất thắng không phải là Giang Nam, mà là nàng, hướng Hàn Phương ríu ra ríu rít nói:

- Sư tôn, ngài không phải nói ca ca ta phần thắng không lớn sao? Còn có, công lao của ta sư tôn cũng đừng quên!

Hàn Phương nói quanh co một câu, có chút xấu hổ thành giận, lúng ta lúng túng nói:

- Vi sư nhìn sai rồi, không nghĩ tới ca ca của ngươi tu vi lại vượt xa cùng thế hệ...

Tu vi của Giang Nam đúng là mạnh đến nổi không hợp thói thường, một thân cương khí chẳng những vô cùng sâu nhiều, hơn nữa chất lượng cũng cao đến dọa người, đạt đến trình độ mà Nguyên Sơn cũng khó mà ngắm bóng lưng kia, cho nên mới có thể một ngón tay liền để cho Nguyên Sơn phải chịu thua!

Lạc Hoa Âm dương dương đắc ý nói:

- Tiểu tử thúi, quả nhiên không hỗ là đệ tử của ta, ngựa đực của Lĩnh Tụ Phong, thiên lý câu của Thúy Vân Cung, đủ lớn lối, đủ bá đạo! Lam Sơn sư huynh, Hiểu Nguyệt sư huynh, Thương Lạc sư huynh, đệ tử của ta hướng các ngươi khiêu chiến, các ngươi có dám ứng chiến không?

- Lạc sư tỷ, ngươi nói hẳn là hắc mã, mà không phải ngựa đực sao?

Hàn Phương không nhịn được trả lời lại một cách mỉa mai, châm chọc nói:

- Sư tỷ, ngươi cũng có thể học nhiều sách một chút.

Lạc Hoa Âm giận dữ, cười lạnh nói:

- Ta nếu là đọc sách ít, há có thể dạy dỗ một đệ tử đầy bụng kinh luân?

Hàn Phương cũng không khỏi chán nản, nữ nhân này da mặt đã dày đến mức tận cùng, Giang Nam xuất từ thư hương thế gia, thuở nhỏ liền đọc một bụng sách thánh hiền, tự nhiên là đầy bụng kinh luân, thế nhưng cũng bị nàng lấy ra làm thành công lao của mình.

- Cương khí của Giang sư điệt, cơ hồ tu luyện đến trình độ pháp lực, hơn nữa tu vi cực kỳ sâu nhiều, không thua Thần Thông nhị trọng cường giả, muốn ở ngang hàng cảnh giới so với hắn càng thêm sâu nhiều, khó khăn càng thêm khó khăn.

Nam tử trẻ tuổi bộ dáng thư sinh kia cười nhạt nói:

- Bất quá, cương khí của Giang sư điệt có mạnh hơn, đối với tôi luyện thân thể nhất định không cách nào đuổi theo, muốn thắng hắn cũng đơn giản, chỉ cần vận dụng thân thể vô cùng cường đại, là có thể không nhìn cương khí của hắn, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận nhiều hơn nữa cũng vô dụng, nhất cử là có thể đánh tan!

Bên cạnh mấy vị trưởng lão nghe vậy, âm thầm gật đầu, lấy lực phá pháp, đích xác là một loại thủ thắng chi đạo.

- Thương sư huynh, ngươi tu luyện Kim Thân Bá Thể cùng La Thiên Pháp Tướng, sao không tiến lên thử một lần?

Trẻ tuổi thư sinh đột nhiên truyền âm nói:

- Thương sư huynh, mới vừa rồi chúng ta cùng Lạc sư tỷ xuống tiền đánh cuộc, nếu ngay cả chúng ta tất cả cũng thua, vậy thì mất mặt càng lớn. Bất quá ước định vừa rồi có chỗ sơ hở để chui, tu vi của Giang sư điệt là Thần Luân sơ kỳ, nếu ngươi đánh ra Thần Luân đỉnh, viên mãn cảnh, cũng không coi là không tuân theo ước định.

Thương Lạc Đạo Nhân vốn là đã thấp thỏm bất an, nghe vậy tinh thần rung lên, Thần Luân sơ kỳ cùng Thần Luân viên mãn cùng một cảnh giới, nhưng thực lực lại có chênh lệch cực lớn, cơ hồ có thể nói thực lực Thần Luân viên mãn hoàn toàn có thể tàn bạo Thần Luân sơ kỳ cường giả!

- Đã như vậy, như vậy lão phu tới thử một chút!

Thương Lạc Đạo Nhân bước đi ra, hướng Giang Nam trầm giọng nói:

- Ngươi hướng chúng ta những thế hệ trước này khiêu chiến, như vậy lão phu liền bêu xấu, cùng tiểu bối động tay. Giang sư điệt, lão phu tu luyện chính là Kim Thân Bá Thể cùng La Thiên Pháp Tướng, thân thể ở Thần Luân cảnh, cũng đã đột phá cực hạn nhân thể. Ở vận chuyển Thần Luân, lực lượng lại càng bạo tăng, Giang sư điệt, ngươi phải cẩn thận!

Giang Nam nghiêm nghị nói:

- Thương sư bá, mời!

Thương Lạc Đạo Nhân gầm lên, một đạo Thần Luân từ mi tâm hiện ra, chỉ nghe trong cơ thể hắn truyền đến từng đợt Lôi Minh muộn hưởng, thân thể kế tiếp cất cao, trong chớp mắt liền cao hơn trượng, cơ cao cao nổi lên, quanh thân tràn ngập lực lượng vô cùng kinh khủng!

Hắn vốn là tướng ngũ đoản, so sánh với người bình thường muốn thấp nhỏ rất nhiều, giờ phút này đồng thời thúc dục hai đại tuyệt học, liền hóa thành một pho tượng tiểu Cự Nhân, trên cao nhìn xuống, mắt nhìn Giang Nam!

Chỉ thấy Thần Luân của hắn chuyển động, trong cơ thể mơ hồ hiện ra kim quang, quấn quanh thân thể, thậm chí ngay cả da cũng biến thành màu vàng nhạt!

Đông!

Thương Lạc Đạo Nhân quỳ gối trầm xuống, thân thể đột nhiên nhảy cao, dưới chân núi đá nhất thời tảng lớn tảng lớn nứt vỡ sụp đổ, tạo thành một cái rãnh to đường kính gần bảy trượng, thái sơn áp đỉnh hướng Giang Nam công tới!

Mặc dù bị phong ấn, nhưng lực lượng nhục thể của hắn rõ ràng vượt qua cực hạn nhân thể, vượt qua Thần Luân cường giả, đạt tới trình độ sáu Long lực, chen chúc không khí phát ra nổ đùng!

Loại lực lượng này, đừng nói Thần Luân cường giả, coi như là Thần Thông nhất trọng nhị trọng cường giả, cũng không dám cùng hắn chính diện chống lại, nếu không sẽ bị hắn sinh sôi xé nát, một quyền đánh phát!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, đột nhiên tản đi Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, trong cơ thể truyền đến tiếng nổ rầm rập, thân thể cũng từ từ kéo lên, giơ lên mội cái đại thủ liền hướng Thương Lạc Đạo Nhân nghênh khứ!

Oanh!

Bàn tay của hai người đụng nhau, Thương Lạc Đạo Nhân mới vừa rơi xuống, nhưng ngay sau đó liền cao cao bắn lên, phảng phất bị một thanh cự chùy vô hình đánh trúng, kêu thảm một tiếng, từ đỉnh núi Lĩnh Tụ Phong rơi xuống dưới!

Trong cơ thể Giang Nam truyền đến tiếng nổ như sấm mùa xuân, nhưng ngay sau đó chậm rãi bình phục, thân thể cũng dần dần lùi về hình thể bình thường, thu hồi quả đấm, thấp giọng cười nói:

- Cùng ta so sánh thân thể, sư bá ngươi là muốn chết, chẳng lẽ ngươi không biết, ta tu luyện chính là thân thể Thần Thông sao...

Chư vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, mới vừa rồi Giang Nam xuất thủ mặc dù mau, nhưng bọn hắn cũng nhìn ở trong mắt, thiếu niên này rõ ràng cũng là thi triển ra Kim Thân Bá Thể cùng La Thiên Pháp Tướng, lấy quyền phá quyền, bằng vào lực lượng đơn thuần, ngạnh sanh đem Thương Lạc Đạo Nhân đánh bay!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 161: Quét Ngang Thế Hệ Trước Không Có Đối Thủ! (2)

Qua một hồi lâu, dưới chân núi truyền đến một tiếng vang như vật nặng rơi xuống đất, sắc mặt các Thánh tông trưởng lão biến đến cổ quái, thầm nghĩ trong lòng:

- Nguy rồi, là thanh âm của Thương sư huynh từ đỉnh núi rớt xuống đất, hắn làm sao quên mất giải khai tu vi phong ấn của mình? Đoán chừng lần này rơi rất thảm...

- Lấy tu vi thực lực của Thương sư huynh, dễ dàng là có thể tan mất chưởng lực của Giang sư điệt, đoán chừng là hắn bị Giang sư điệt một chiêu đánh bại, khí váng đầu...

- Tiểu tử này tu vi cùng thân thể đều không kém, xem ra chỉ có đi cùng hắn so đấu thần niệm!

Trẻ tuổi thư sinh đằng đằng sát khí, đột nhiên hợp lại chiết phiến, tiến lên phía trước nói:

- Giang sư điệt, thần niệm của ta trời sanh mạnh mẻ, ngay từ trước lúc tu thành Thần Luân, đã đem tinh thần ý niệm luyện thành thần niệm, không bằng ta và ngươi thần niệm tranh phong một lần!

- Sư thúc mời.

Giang Nam cười nói.

Trẻ tuổi thư sinh xa xa đứng lại, Thần Luân chuyển động, kết xuất một đạo Ấn pháp, thần niệm bắn ra, trong sân nhất thời giống như nổi lên một cơn lốc, thiên hôn địa ám, trong mơ hồ có một pho tượng kim giáp thần nhân nguy nga đứng vững, uy phong vô cùng, lộ ra bàn tay to liền hướng Giang Nam chộp tới!

Đây là thần niệm Thần Thông, Thần Phủ cấp công pháp, Thiên Vương Luyện Thần Thánh Pháp, cho dù là Giang Nam, cũng chưa từng gặp qua loại thủ đoạn Thần Thông này!

Kim giáp thần nhân kia mới vừa lộ ra bàn tay to, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam đã kết xuất ấn pháp, thần niệm hóa thành một bảo bình khổng lồ, truyền đến hấp lực kinh khủng, đem bàn tay to của kim giáp thần nhân kia hút vào.

- Thần niệm Thần Thông bên trong Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh?

Trẻ tuổi thư sinh sắc mặt cả kinh, thất thanh nói:

- Ngươi cũng tu thành thần niệm Thần Thông? Tốt! Bất quá thần niệm Thần Thông của ta chính là Thần Phủ cấp pháp môn, thậm chí ngay cả Linh Lung Hộ Thần Kim Lũ Y của ta cũng là do nó luyện chế thành, tẩm bổ thần thức, cùng ta so đấu thần niệm, kia chính là muốn đau khổ!

Thần niệm của hắn hóa thành dây vàng áo ngọc, đột nhiên bọc ở trên người kim giáp thần nhân, chống cự hấp lực của bảo bình, mội cái đại thủ khác lộ ra, hướng mi tâm của Giang Nam điểm tới.

Rống…

Một đầu sư tử uy phong lẫm lẫm mạnh mẽ đột nhiên từ trong mi tâm của Giang Nam nhảy ra, mở ra thôn thiên ngụm lớn, răng rắc một ngụm cắn tới, liền đem cổ tay của kim giáp thần nhân kia nuốt trọn!

Trẻ tuổi thư sinh chỉ cảm thấy thần niệm của mình thiếu một khối lớn, hiển nhiên là bị Sư Tử Ấn của Giang Nam cắn rụng luyện hóa, trong lòng kinh hãi, đang muốn thi triển những ấn pháp khác nữa, chỉ thấy tám cánh tay của Giang Nam đồng thời kết xuất Bảo Bình Ấn, hô một tiếng liền đem kim giáp thần nhân hút vào trong bảo bình.

- Muốn luyện hóa thần niệm của ta?

Trẻ tuổi thư sinh sắc mặt khẽ biến, đột nhiên cười nói:

- Ta có Linh Lung Hộ Thần Kim Lũ Y, ngươi căn bản không cách nào luyện hóa được thần niệm của ta, ta chỉ cần thần niệm còn, liền không tính là bị thua...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy tám tay của Giang Nam mở ra, hóa thành một cái đại luân, đem bảo bình nhét vào trong đại luân, đó là Đại Kim Cương Luân Ấn!

Đại Kim Cương Luân Ấn ầm ầm chuyển động, trẻ tuổi thư sinh chỉ cảm thấy thần niệm biến thành kim giáp thần nhân trong bảo bình của mình chỉ ngăn cản chốc lát, liền ngay cả kim lũ y cũng bị luyện hóa sạch sẽ.

- Giang sư điệt thật là được.

Trẻ tuổi thư sinh thở dài, không có tiếp tục đánh ra thần niệm Thần Thông, lắc đầu cười nói:

- Ngươi Tinh, Khí, Thần đều đã tu luyện tới tốt nhất chi phẩm, cơ hồ cùng cảnh giới vô địch, ở cùng cảnh giới, ta cũng không phải là đối thủ của ngươi.

- Sư thúc quá khiêm nhượng.

Giang Nam hoàn lễ, cười nói:

- Sư thúc thần niệm Thần Thông không giống bình thường, nếu không phải sư điệt tu luyện chính là thần niệm Thần Thông bên trong Khổng Tước Minh Vương Kinh, chắc chắn sẽ không là đối thủ của sư thúc.

Đối với Thiên Vương Luyện Thần Thánh Pháp, Giang Nam cũng là vạn phần bội phục, huyền thai kim nhân trong nội tâm bắt đầu đem môn công pháp này từ đầu tới đuôi thôi diễn, tròng mắt của hài nhi màu vàng nửa khép nửa mở, trong đồng tử tựa hồ có Thần Quang lưu động, vô số áo nghĩa ở trong Thần Quang phập phồng, trong mấy hơi thở liền đem Thiên Vương Luyện Thần Thánh Pháp thôi diễn đến tầng thứ bảy, Ngoại Cương cảnh.

- Cùng cảnh giới vô địch, mặc dù không phải, cũng không khác nhau lắm...

Chư vị thánh tông trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, yên lặng nói.

Mặc dù lần này đối với đánh cuộc bại bởi Lạc Hoa Âm để cho trong lòng bọn họ cực kỳ không cam lòng, nhưng mà ngay cả bọn họ cũng không có nắm chắc có thể ở cùng cảnh giới thắng được Giang Nam, nếu như đi tới, chẳng qua là tự rước nhục.

- Sư tôn, các vị sư thúc sư bá, để ta đánh đi.

Một thanh âm vang lên, chỉ thấy một thiếu niên áo trắng chậm rãi tiến lên, cười nói:

- Ta mới vừa từ bên ngoài lịch lãm trở về, liền nghe nói Lĩnh Tụ Phong có đại sự phát sinh, sau đó liền nghe được Quách sư thúc nói vị Giang sư đệ này cơ hồ cùng cảnh giới vô địch, ngay cả ta cũng nhịn không được động tâm.

- Vân Bằng, ngươi rốt cuộc đã tới!

Lam Sơn Đạo Nhân mừng rỡ, cười nói:

- Lạc sư tỷ, Vân Bằng nhà ta trở về, ngươi lần này liền nhất định phải thua!

Sắc mặt Hàn Phương ngưng trọng, hướng Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi nói:

- Vị này là Vân sư huynh của các ngươi, là môn hạ cao đồ của Lam Sơn sư bá. Vân Bằng nhận sư môn nhiệm vụ Thất Ma Trại, lần này hắn trở về, nhất định là đã diệt xong Thất Ma của Thất Ma Trại!

- Sư tôn, Thất Ma rất lợi hại sao?

Giang Lâm ngửa đầu hỏi.

- Thất Ma tu thành Ma Đạo Thần thông, Đại Ma chính là Thần Thông thất trọng cường giả, sáu Ma khác cũng là Thần Thông ngũ trọng lục trọng cao thủ.

Hàn Phương thấp giọng nói:

- Mà Vân Bằng sư huynh các ngươi, chỉ có tu thành Thần Thông tứ trọng mà thôi. Hắn được khen là người thứ nhất ở ngoài chưởng giáo đệ tử, ngươi nói hắn lợi hại hay không?

Mộ Yên Nhi gật đầu nói:

- Ta cũng đã được nghe nói danh tiếng của Vân Bằng sư huynh, nghe nói hắn vì đánh rớt xuống căn cơ, ở Thần Luân cảnh khổ tu ba năm, lúc này mới mở ra Tử Phủ tu thành Thần Thông. Chỉ một điểm này, liền có thể nói rõ Tử Phủ của hắn vô cùng kiên cố, sau khi mở ra Tử Phủ, đạt được chỗ tốt lớn hơn nữa! Cũng giống như trước nói rõ, nội tình của Vân sư huynh cực kỳ sâu nhiều, lần này chỉ sợ Giang sư đệ gặp phải kình địch!

Sắc mặt của Lạc Hoa Âm cũng ngưng trọng, trong lòng không khỏi bồn chồn:

- Lần này nếu như thua, lão nương tân tân khổ khổ tích lũy công lao liền phải hết thảy hóa thành nước, tiểu tử Vân Bằng này kinh nghiệm sát phạt lịch lãm, hơn nữa kỳ ngộ phi phàm, từng ở Thanh Khâu sơn tiến vào Đại Mộ của một vị Thiên Cung cấp cường giả, nhận được truyền thừa, thực lực của hắn, so với ta năm đó cũng không thua gì...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 162: Thiên Tài Va Chạm. (1)

Võ đạo thập trọng cảnh giới tu thành Thần Luân, Thần Luân bát tu thành Thần Thông bát trọng, sau Thần Thông bát trọng chính là Đạo Đài, sau Đạo Đài cảnh mới là Thần Phủ, mà sau Thần Phủ chính là Thiên Cung.

Thiên Cung trong truyền thuyết chính là Chư Thần chi cung, Thiên Cung cấp cường giả, chính là tồn tại tiếp cận thần minh.

Vân Bằng từng nhận được qua cường giả bực này truyền thừa, thực lực đúng là muốn vượt xa cùng thế hệ, không phải chuyện đùa!

Về Vân Bằng này, Lạc Hoa Âm cũng có hiểu rõ, hắn mới vừa bái vào sơn môn, tính toán tiến vào Vũ Thánh Các, nhưng suýt nữa bị Tru Yêu Kính tru diệt, may mà lúc ấy chưởng giáo Chí Tôn Tịch Ứng Tình trấn trụ Tru Yêu Kính, nếu không hắn lúc ấy liền bị luyện hóa ở trong kính quang.

Huyết mạch của hắn không tinh khiết, nửa người nửa yêu, cho nên mới khiến cho Tru Yêu Kính luyện hóa, bởi vì hắn có một nửa huyết thống Nhân Tộc, cho nên Tịch Ứng Tình quyết định mở một mặt lưới, để cho hắn tiến vào Vũ Thánh Các.

Ở bên trong Vũ Thánh Các, Vân Bằng một đường qua cửa, đả thông thứ chín quan, dẫn phát dị tượng của Vũ Thánh Các. Nhưng mà Tịch Ứng Tình bởi vì hắn huyết mạch không tinh khiết, không muốn thu hắn làm đệ tử, cuối cùng Vân Bằng chỉ đành phải bái Lam Sơn Đạo Nhân làm môn hạ.

Sau khi Vân Bằng trở thành thánh tông nhập thất đệ tử, cũng là tu luyện công pháp bình thường, cùng những người khác không khác, nhưng sau khi hắn từ trong mộ của Thanh Khâu Thiên Cung cường giả đi ra, liền đem công pháp mình tu luyện từ trước phế bỏ hơn phân nửa, thực lực cũng trở nên càng cường đại hơn.

Giang Nam nhìn thiếu niên áo trắng trước mặt, sắc mặt hơi có chút ngưng trọng, lẩm bẩm nói:

- Rốt cục có một đối thủ tốt, không biết hắn có đủ mạnh hay không, có thể ép ta hoàn toàn phóng thích thực lực hay không, ta rất muốn bộc phát một lần...

Trong lòng hắn lại không có kém ý chí chiến đấu, khiến cho hắn kiên quyết về phía trước, một đường xung phong, bước về phía cảnh giới cao hơn, chẳng qua là ở cảnh giới ngang hàng, coi như là cường giả thế hệ trước cũng không cách nào buộc hắn sử xuất toàn lực!

- Vân sư huynh, sau khi ta bái nhập sư môn, tu luyện chính là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí do ân sư truyền lại, đã có chút thành tựu, luyện thành tiểu Thần Thông. Nếu như sư huynh không địch lại, cũng có thể thi triển Thần Thông!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói.

- Cuồng vọng!

Sắc mặt Vân Bằng trầm xuống, có chút không vui.

Lời này của Giang Nam đúng là đủ cuồng, Vân Bằng thân kinh bách chiến, đã sớm là một trong những tân tinh chói mắt nhất trong Huyền Thiên Thánh Tông, mà hắn chỉ là người mới bái vào sơn môn mấy tháng, thế nhưng nói ra lời như thế với Vân Bằng, chẳng những Vân Bằng cảm thấy khó chịu, chư vị trưởng lão cũng âm thầm lắc đầu.

- Không thể phủ nhận, người đệ tử này là một mầm giống tốt, đáng tiếc vào tà môn ma đạo, bái nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia làm môn hạ, nuôi tính tình cuồng ngạo cuồng quyến.

Lam Sơn Đạo Nhân lắc đầu nói.

Một vị lão giả khác cười nói:

- Quả thật như thế, mặc dù Đại Ngũ Hành Kiếm Khí sắc bén, nhưng cũng không phải là không có thủ đoạn khắc chế, bên trong Thánh Tông ta tuyệt học đếm không xuể, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí bất quá là một trong đó mà thôi.

Vân Bằng trầm giọng nói:

- Ta tổng cộng tu luyện qua 13 môn Thần Thông, thấp nhất cũng là pháp môn Đạo Đài cảnh, bất quá vì theo đuổi cảnh giới cao hơn, tự mình phế bỏ chín môn trong đó, chỉ để lại bốn môn công pháp, trong đó ba môn công pháp chính là Thần Phủ cấp công pháp, còn có một môn, chính là kinh điển! Thật lâu tới nay, ta sớm nghĩ lãnh giáo Đại Ngũ Hành Kiếm Khí tung hoành nam bắc của Lạc sư bá một chút. Sư đệ, mời!

Giang Nam mở ra tay phải, mỉm cười nói:

- Vân sư huynh, mời!

Vân Bằng không hề nói nhảm nữa, thân thể vừa động, một chưởng xa xa áp rơi, tay hóa thành từng loại từng loại hoa văn kỳ lạ, giống như ký hiệu đại đạo, ầm ầm rơi xuống!

Đây là một loại ấn pháp cực kỳ cường đại, một chưởng che trời, sức mạnh vô cùng to lớn!

Hắn triển khai loại ấn pháp này, huyền thai kim nhân trong mi tâm của Giang Nam liền bắt đầu điên cuồng thôi diễn ảo diệu của môn công pháp này, chỉ là trong chốc lát là không cách nào đem môn công pháp này thôi diễn đến cảnh giới cao thâm, có thể thấy được môn công pháp này uy lực đúng là không phải chuyện đùa!

- Bổ Thiên Ấn!

Một ấn này hạ xuống, bao phủ chu vi gần mẫu, mặc dù hắn đem tu vi của mình phong ấn ở Thần Luân cảnh, nhưng một thức ấn pháp này triển khai, thậm chí có uy lực của Thần Thông tam trọng cường giả!

Vân Bằng kinh nghiệm chiến đấu, kinh nghiệm tôi luyện, một đạo ấn pháp liền thắng được đệ tử khác rất nhiều, thậm chí để cho những trưởng lão cấp nhân vật kia cũng tự thẹn không bằng!

Xuy!

Giang Nam giơ ngón tay giữa lên, một đạo kiếm khí hỏa hồng sắc phóng lên cao, hóa thành một ngọn kiếm sơn, lồng lộng như trụ, tay hắn chỉ nhẹ động, nhất thời khắp trời Kiếm khí chen chúc tịch quyển, cắt hư không, giống như hỏa vũ Hỏa Long, xê dịch biến hóa.

Trong chớp mắt, đạo ấn pháp này của Vân Bằng liền bị cắt nát bấy!

Bổ Thiên Ấn thay đổi liên tục, theo phá theo tụ, trong chớp mắt liền biến hóa mấy chục loại ấn pháp, đại ấn như thiên, muốn đem Thiên Đạo nghiền nát bổ toàn bộ!

Môn ấn pháp này siêu thoát phàm tục, làm cho người ta có một loại cảm giác huyền diệu khó giải thích, phảng phất tham quan học tập đạo vận, lắng nghe đạo âm!

Bất quá môn ấn pháp này không trọn vẹn, hiển nhiên Vân Bằng cũng không nhận được ấn pháp đầy đủ.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Huyền Thai trong nội tâm không ngừng thôi diễn ảo diệu của môn ấn pháp này, đồng thời thét dài một tiếng, mười ngón tay nhảy động, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí hết thảy thi triển ra, Đông Nhạc thần mộc, Nam nhạc thần hỏa, Bắc nhạc thần thủy, Tây nhạc Huyền kim, Trung nhạc chống đỡ thiên, kiếm khí tung hoành tích hạp, nghênh chiến Bổ Thiên Ấn.

Phen giao thủ này, so sánh với mới vừa rồi giao thủ mãnh liệt vô số lần, được xưng tụng bá tuyệt, cho dù là cao nhân như Lam Sơn Đạo Nhân nhìn thấy, cũng cảm thấy hoa mắt thần diêu, không thể tự chủ thầm khen!

Đây là bởi vì hai người bọn họ đánh ra công pháp chính là pháp môn

Thần Phủ cấp, lực công kích cực đoan mạnh mẻ, hơn nữa hai người đồng thời là hạng người thiên tài, vô luận tư chất hay ngộ tính, hay là công pháp tu luyện, so với bọn hắn còn muốn tốt hơn rất nhiều, xuất thủ lại càng tàn nhẫn bén nhọn.

- Bổ Thiên Ấn của Vân Bằng, chỉ sợ cùng Phiên Thiên Ấn là pháp môn cùng một loại cấp bậc, thật sự lợi hại!

Giang Nam đem Đại Ngũ Hành Kiếm Khí triển khai, mười ngọn kiếm sơn ngang Trường Không, cùng Bổ Thiên Ấn chống lại, đột nhiên chỉ thấy Vân Bằng tung người nhảy lên, một quyền trào ra, quanh thân yêu khí cuồn cuộn, một quyền xuống tới là yêu khí bàng bạc, so sánh với yêu khí của Thần Thứu Yêu Vương còn muốn nồng đậm!

- Hắn có một loại luyện thể Thần Thông của Yêu Tộc!

Giang Nam trầm giọng hét lớn, đột nhiên cánh tay thứ ba biến hóa ra, năm ngón tay mở ra một ngọn Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, Ngũ Hành lực phún dũng, hủy diệt hết thảy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 163: Thiên Tài Va Chạm. (2)

Một quyền này của Vân Bằng đụng vào trên Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, kiếm khí vẩy ra, hiển nhiên thân thể của hắn cũng đạt tới trình độ cực cao!

Bất quá tay của hắn cũng nhiều ra mấy vết máu, sâu thấy xương, nhục thể Thần Thông của hắn giống như trước cũng không cách nào chống lại Ngũ Hành lực thắt cổ!

- Giang sư đệ, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của ngươi đúng là lợi hại, bất quá ta cũng không bình thường!

Vân Bằng thét dài, đột nhiên hóa quyền thành chưởng, một tay lấy ra, bàn tay điên cuồng bành trướng, thành từng mảnh lân phiến kim chói từ dưới làn da chui ra, ngón tay biến trường biến thô, cong giống như điểu trảo, sắc bén vô cùng, bao phủ chu vi hơn trượng!

Bàn tay của hắn phảng phất biến thành móng nhọn của một đầu Kim Sí Đại Bằng, uy lực so sánh với lúc trước mạnh hơn rất nhiều, xuy một tiếng bắt bỏ vào trong Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, ngạnh kháng công kích của Giang Nam, tính toán sinh sôi phá vỡ Đại Ngũ Hành Kiếm Trận!

Giang Nam rốt cục cảm thấy áp lực, thực lực của Vân Bằng không phải chuyện đùa, đồng thời thúc dục Bổ Thiên Ấn ngăn trở hai tay của hắn, vừa lấy một môn Yêu Tộc thân thể Thần Thông công phạt mà đến, mạnh mẽ đột phá Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, làm người ta sợ hãi, chính là trong cao thủ trẻ tuổi hắn đã thấy, gần với Quân Mạc Tiếu cùng Âu Dương Vũ, nhục thể Thần Thông của hắn, ở Thần Luân cảnh liền so sánh với Chu Dục Huyền Thiên Thánh Thể!

- Ân? Đây là Yêu Tộc Đại Bằng Minh Vương Chân Thân!

Trong mi tâm, Huyền Thai Tiểu Kim Nhân lập tức đem loại thân thể Thần

Thông này của Vân Bằng diễn hóa, để cho Giang Nam đối với loại thân thể Thần Thông này có điều hiểu rõ, là một môn công pháp tên là Đại Bằng Minh Vương Chân Thân!

Khổng Tước Minh Vương Kinh tinh thông tu luyện thần thức, hơn nữa là phật hiệu, mà Đại Bằng Minh Vương Chân Thân tinh thông trui luyện thân thể, hơn nữa là yêu pháp, Yêu Tộc phóng đãng không kiềm chế được, vô pháp vô thiên!

Giang Nam lại một tay mở ra, một ngọn Đại Ngũ Hành Kiếm Trận chụp xuống, cùng móng nhọn kim bằng của Vân Bằng gặp nhau, nhất thời ánh lửa văng khắp nơi, không biết bao nhiêu vảy vũ bị cắt toái, kiếm quang cũng bị đánh cho rách tung toé!

- Giang sư đệ, nhìn loại Thần Thông thứ ba!

Vân Bằng thấy Bổ Thiên Ấn cùng Kim Sí Đại Bằng không cách nào áp chế Giang Nam, lúc này chiêu thức biến đổi, thi triển một môn Thần Thông khác, kinh đào rách bờ, giống như nước biển treo ngược, trấn áp hết thảy, đột nhiên biển rộng khô khốc, hóa thành một phiến đại lục, dãy núi điệp lên, trấn áp xuống!

Đây là một loại công pháp Thần Phủ cấp khác, Thương Hải Tang Điền, mặc dù tu vi của hắn bị áp chế nghiêm trọng, nhưng mà thi triển ra chiêu thức, tuyệt đối có uy lực Thần Thông, bất kỳ Thần Luân cường giả nào cũng sẽ một tiếng trấn chết!

Xuy!

Lại là một đạo kiếm khí bay lên trời, đầy trời xanh tươi, trong chớp mắt trên đất bằng thanh thanh thúy thúy, cự mộc dài khắp chọc trời, giống như một mảnh Sâm Lâm nguyên thủy.

- Đông Nhạc Kiếm Khí, muốn phá Thương Hải Tang Điền của ta?

Vân Bằng cười lạnh, đột nhiên đại lục đột nhiên biến đổi, lại hóa thành

biển rộng, ý đồ đem Đông Nhạc Kiếm Khí của Giang Nam bao phủ cắn nát, cất cao giọng nói:

- Thương Hải có thể hóa ruộng dâu, ruộng dâu cũng có thể hóa thành Thương Hải, nhìn phá Đông Nhạc Kiếm Khí của ngươi!

Oanh!

Đông Nhạc Kiếm Khí đột nhiên tăng vọt, vô cùng sinh cơ bộc phát, chỉ thấy biển rộng đột nhiên phân liệt, một Thần thụ từ dưới biển ù ù rút lên, xen lẫn vô cùng sinh cơ ầm ầm hướng Vân Bằng bổ tới!

Tuy nói ruộng dâu hóa thành Thương Hải, nhưng mà một đạo Đông Nhạc Kiếm Khí này của Giang Nam là nước biển cũng hóa thành chất dinh dưỡng, càng thêm lớn mạnh uy lực kiếm khí, để cho Vân Bằng đoán không kịp!

- Giang sư đệ, ngươi thật sự rất mạnh, xem ra ta phải vận dụng kinh điển Thiên Cung cấp!

Vân Bằng nhìn Đông Nhạc Kiếm Khí đánh xuống, ánh mắt nghiêm nghị, đột nhiên Thần Luân điên cuồng chuyển động, đem Thương Hải Tang Điền, Bổ Thiên Ấn cùng Đại Bằng Minh Vương hết thảy thu hồi, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta được đến Thiên Cung cấp kinh điển tên là Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh, chuyên tu đao khí, không phải là tuyệt học thánh tông ta, mà là ta bên ngoài lịch lãm, trong lúc vô tình lấy được một môn công pháp. Hôm nay ta đã tu thành tứ trọng lâu, nếu ngươi có thể đón lấy Trảm Thần Đao của ta, ta liền cam bái hạ phong!

- Thiên Cung cấp kinh điển?

Trong mắt Giang Nam tinh quang bạo phát, có thể xưng là kinh điển, không có chỗ nào mà không phải là công pháp có thể khai tông lập phái, truyền lại đời sau, có thể tu luyện tới gần Thần thậm chí thành tựu Thần minh!

Để cho hắn không nghĩ tới chính là, Vân Bằng lại tinh thông nhiều tuyệt học như thế, những tuyệt học này không một cái thấp hơn Thần Phủ công pháp, thậm chí ngay cả kinh điển vô thượng công pháp bực này hắn cũng có!

Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh của Vân Bằng cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh bất đồng, mặc dù Giang Nam có kinh điển như Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nhưng có pháp không môn, là một môn tâm pháp không trọn vẹn, không có đem tâm pháp phát huy ra chiêu thức Thần Thông, cố nhiên có thể tích lũy tu vi vô cùng sâu nhiều, nhưng uy lực phát huy không ra cũng là một đại tệ đoan, chỉ có thể dựa vào chính hắn từ từ thôi diễn hoàn thiện.

Nhưng Vân Bằng không có cái phiền toái này.

Ông!

Trong Thần Luân của Vân Bằng đột nhiên hiện ra một thanh yêu đao, có độ cong kinh người, giống như mãn nguyệt, hai bên cũng là lưỡi đao, không có chuôi đao, giống như linh Yến bay múa, lần lượt thay đổi tranh kêu!

Yêu đao đột nhiên chấn động, trong chớp mắt liền chấn động vô số lần, chỉ thấy từng mảnh ánh đao tạo thành từng ngọn ban công, ầm ầm đụng vào nhau, tạo thành một ngọn lâu vũ thuần túy do ánh đao tạo thành, hướng Giang Nam trùm tới!

Lâu vũ này có tất cả bốn tầng, dài mười trượng, chiều rộng tám trượng, cao mười sáu trượng, giống như một ngọn lầu các chân chính hiện ra ở trước mặt mọi người, tuy là tiểu Thần Thông, nhưng so với đám người Dã Cẩu Đạo Nhân, Tân Long Tử thi triển Thần Thông uy lực còn mạnh hơn, có thể thấy được uy lực môn công pháp này, không hổ là Thiên Cung cấp kinh điển!

- Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam quát lên, đột nhiên vận chuyển thân thể Thần Thông, hiện ra

tám cánh tay, Cầu Long lách thân, Thần Luân lay động, Ma chuông nổ vang, thực lực của Vân Bằng ngoài dự liệu của hắn, chuyện cho tới bây giờ, hắn rốt cục toàn lực ra tay!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, bát trận hợp nhất!

Hắn tám tay chợt mở ra, bốn mươi đạo kiếm khí phóng lên cao, bốn mươi kiếm sơn xuất hiện, hóa thành tám tòa đại trận, hợp lại làm một, ầm chuyển động, tiêu diệt hết thảy, cùng ánh đao này tạo thành đao lâu gặp nhau, vô số Hỏa tinh bắn ra bốn phía, chỉ một thoáng ánh đao kiếm vũ đầy trời, vô cùng sáng lạng!

Oanh!

Lãnh Tụ Phong cơ hồ bị hai loại lực lượng hoàn toàn bất đồng hé ra, Ngũ Hành lực cùng Yêu Lực của yêu đao đối kháng, chấn đắc vô số núi đá di động, hóa thành phấn vụn, mặt đất nhất thời trầm xuống chu vi gần mẫu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 164: Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh. (1)

- Nhân tài, hai người này thật là nhân tài!

Đám người Lam Sơn Đạo Nhân sắc mặt kịch biến, Giang Nam cùng Vân Bằng chiến đấu đến giờ phút nầy, thủ đoạn ra hết, làm cho người ta mở rộng tầm mắt, cho dù cường giả như bọn họ cũng không khỏi hơi bị thuyết phục, ở ngang hàng cảnh giới, những cường giả bọn họ sợ rằng ở trên tay hai người ngay cả vài chiêu cũng đi không qua, sẽ thua ở trong tay hai người!

- Còn trẻ như vậy, liền có thực lực bực này, làm người ta bội phục!

- Vân Bằng không hổ là người thứ nhất ngoài chưởng giáo đệ tử, thực lực cực mạnh, nếu tu luyện tới cảnh giới như ta và ngươi, thế tất sẽ trở thành trụ cột cho thánh tông ta!

- Còn có Giang Nam kia, mặc dù là đệ tử của Lạc sư tỷ, thế nhưng có thể cùng Vân Bằng chống lại đến một bước này, cũng là một nhân vật kiệt xuất! Thánh tông ta xuất hiện hai nhân vật thiên tài này, thật là chuyện may mắn!

- Bất quá Giang Nam so sánh với Vân Bằng còn thua kém một bậc, ngươi nhìn, đao lâu của Vân Bằng đã chiếm cứ thượng phong, phá vỡ tám tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Trận chẳng qua là vấn đề thời gian!

...

Vân Bằng đúng là chiếm cứ thượng phong, đao lâu chế trụ Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, mặc dù Giang Nam thi triển thân thể Thần Thông toàn lực thúc dục kiếm trận, cũng dần dần đối kháng không nổi, bị thua chẳng qua là vấn đề thời gian.

- Giang sư đệ, ta thua.

Trong tay Vân Bằng đột nhiên thoáng hiện ánh đao, nhẹ nhàng rung động, hóa thành một ngọn đao lâu, đem tám bộ Đại Ngũ Hành Kiếm Trận chấn vỡ hết, chắp tay nói:

- Sư đệ quả nhiên lợi hại, không hổ là cao đồ của Lạc sư bá, ta ở Thần Luân cảnh thi triển Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh, tu vi không cách nào duy trì thời gian quá dài, mới vừa rồi cường độ công kích, tu vi của ta đã tiêu hao không còn. Sư đệ, tu vi của ngươi thật là thâm hậu, ngang hàng cảnh giới, ngay cả Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh của ta cũng không kịp ngươi, ta thua ở trong tay của ngươi cũng coi như không oan.

Giang Nam chỉ cảm thấy uy lực một đao cuối cùng của hắn cùng hắn mới vừa rồi đánh ra đao lâu quả thực không thể so sánh nổi, thậm chí ngay cả tám bộ Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của mình cũng dễ dàng sụp đổ, nói vậy hắn là ở khi đó đánh ra thực lực Thần Thông cấp, trong lòng đối với thực lực của Vân Bằng không khỏi có mấy phần bội phục.

Mà Vân Bằng lòng ôm ấp cũng làm người ta bội phục, nếu hắn không chỉ ra chuyện tình tu vi chưa đủ, đoán chừng cũng không có ai biết chuyện này.

- Vân sư huynh đa tạ, thực lực của sư huynh, tiểu đệ theo không kịp.

Giang Nam tự đáy lòng khâm phục, cười nói:

- Chúng ta ván này, liền coi như là ngang tay thôi.

- Thua chính là thua, nếu ngươi cố ý nói là ngang tay, ngược lại để cho trong lòng ta có ngăn cách, cảm thấy là ngươi bố thí.

Vân Bằng lắc đầu nói:

- Sư đệ, mới vừa rồi ngươi dùng công pháp cực kỳ kỳ lạ, ta thấy mà không khỏi ước ao, không bằng có thời gian ta và ngươi trao đổi một chút?

- Có thể cùng sư huynh trao đổi, ta tự nhiên cầu cũng không được.

Giang Nam biết hắn tu vi cực mạnh, cười nói.

Vân Bằng bốn phía nhìn lướt qua, phất phất tay cười nói:

- Chư vị sư huynh sư đệ, ngay cả ta cũng thua, các ngươi đến tự nhiên cũng không thành, tản đi, tất cả giải tán đi!

Bốn phía có rất nhiều đệ tử thánh tông liếc mắt nhìn nhau, không có ai nhúc nhích, mà những trưởng lão thánh tông kia cũng sắc mặt xanh mét, im lặng không lên tiếng.

Lúc này Vân Bằng mới cảm giác được không khí có chút ngưng trọng, vội vàng đi tới bên cạnh Lam Sơn Đạo Nhân, thấp giọng hỏi:

- Sư tôn, những sư thúc sư bá này, làm sao đều là một bức mặt khổ qua, giống như ân sư đã chết? Còn có sư tôn, sắc mặt ngài cũng không đẹp mắt thế nào...

Sắc mặt Lam Sơn Đạo Nhân càng thêm khó coi, thấp giọng nói:

- Nếu là tỷ thí tầm thường, thua cũng là thua, mấu chốt là, vi sư cùng những vị sư bá sư thúc kia của ngươi mới vừa rồi cùng Lạc Hoa Âm đánh cuộc, áp tiền đánh cược. Không nghĩ tới đệ tử của Lạc sư tỷ thực lực mạnh như vậy, quả thực biến thái, lần này chúng ta có thể nói là xuất huyết không có về nổi! Còn tiểu tử ngươi nữa!

Lam Sơn Đạo Nhân hung hăng trừng mắt hắn một cái, cả giận nói:

- Mới vừa rồi người ta nói là ngang tay, ngươi liền ừ một tiếng, cần gì ra vẻ hào phóng từ chối, làm hại vi sư cũng thua tiền đánh cuộc!

Vân Bằng cũng là vừa mới từ bên ngoài hoàn thành nhiệm vụ trở về, chỉ biết trên Lĩnh Tụ Phong có náo nhiệt, cũng không biết đám người Lam Sơn Đạo Nhân đã cùng Lạc Hoa Âm xuống tiền đánh cuộc, không khỏi hiếu kỳ nói:

- Sư tôn, các ngươi cùng Lạc sư bá đánh cuộc cái gì?

Lam Sơn Đạo Nhân hướng giữa không trung chép miệng, Vân Bằng đã sớm chú ý tới chút ít pháp bảo giữa không trung kia, những pháp bảo này rõ ràng đều là bảo bối trấn sơn của các phong chủ, theo bọn họ tu luyện tới Thần Phủ cảnh, đã luyện thành Thần Phủ chi bảo, uy lực cũng cực kỳ cường đại, cơ hồ cũng là trọng bảo trấn áp số mệnh Linh sơn.

Hắn lại không nghĩ rằng, những Thần Phủ chi bảo này, cũng bị lấy ra làm thành tiền đánh cuộc áp ở chỗ này.

- Những sư thúc sư bá này, chỉ sợ sẽ xuất huyết nhiều...

Vân Bằng thương hại quét mắt nhìn đám người Hiểu Nguyệt Đạo Nhân một cái, đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng hỏi:

- Sư tôn, ngài áp tiền đánh cuộc gì?

- Một thân công lao của ta...

Lam Sơn Đạo Nhân rầu rĩ không vui nói.

- Ách...

Vân Bằng không khỏi im lặng, mặc dù Lam Sơn Đạo Nhân trông coi Nguyên Khí Đại Điện, cơ hội ra cửa lịch lãm không nhiều lắm, nhưng dù sao cũng là cường giả thế hệ trước, năm xưa tích lũy mười vạn điểm công lao, lần này lật thuyền trong mương, đoán chừng là bị Lạc Hoa Âm thanh tẩy không còn một mống.

- Lạc sư tỷ, đệ tử của ngươi mới vừa rồi đánh ra tuyệt học, thật giống như có chứa Ma đạo công pháp?

Một vị trưởng lão sắc mặt bất thiện, cười lạnh nói:

- Tu luyện Ma đạo công pháp, tội đáng chết vạn lần, cuộc tỷ thí này không những không làm, còn phải bắt tiểu tử này lại thẩm vấn, xem hắn đến

cùng có phải là gian tế của Ma Đạo hay không!

- Đúng!

- Đúng vậy!

Những trưởng lão khác giống như bắt được rơm rạ cứu mạng, một vị lão giả đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông ta chính là chánh đạo đại phái, Ma Đạo lòng mang giảo quyệt, không có lúc nào là không muốn tiêu diệt thánh tông ta. Lạc sư tỷ, đệ tử của ngươi tu luyện công pháp Ma Đạo, khó bảo toàn không phải là gian tế Ma Đạo, vẫn nên giao cho Chấp Pháp Đường ta tới thẩm tra một phen thì tốt hơn!

Lão giả này chính là Chấp Pháp Đường La trưởng lão, vừa dứt lời, nhất thời nhận được rất nhiều trưởng lão ủng hộ, một người nghiêm mặt nói:

- Lạc sư tỷ, đệ tử của ngươi tu luyện ma công, có hiềm nghi là gian tế Ma Đạo, sư tỷ nên đại nghĩa diệt thân, lấy nhìn thẳng nghe!

- Thúi lắm, diệt con bà các ngươi!

Lạc Hoa Âm giận tím mặt, tâm niệm hơi động, nhất thời Lĩnh Tụ Phong kịch liệt chấn động, chung quanh truyền đến tiếng nổ ùng ùng, chỉ thấy từng ngọn kiếm sơn cao tới mấy vạn trượng giơ lên, so sánh với Lĩnh Tụ Phong còn cao hơn, thẳng thẳng nhập vân, làm cho người ta kinh sợ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 165: Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh. (2)

Năm tòa kiếm sơn này hiện ra bạch, thanh, hoàng, hồng, bích năm màu, tràn ngập Ngũ Hành nguyên lực mênh mông, đương nhiên đó là Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, chẳng qua là kiếm trận này ở trong tay Lạc Hoa Âm, so sánh với ở trong tay Giang Nam, uy lực muốn lớn hơn vô số lần!

Bóng ma của năm tòa kiếm sơn bao phủ Lĩnh Tụ Phong, tựa hồ nhẹ nhàng một quấy, liền có thể đem Lĩnh Tụ Phong, cả người lẫn vật, hết thảy quấy đến nát bấy!

Mái tóc của Lạc Hoa Âm phiêu đãng, đằng đằng sát khí, nhìn chung quanh một lần, cười lạnh nói:

- Ta cũng tu luyện Ma Đạo công pháp, chẳng lẽ ta cũng là gian tế Ma Đạo? Ai nghi ngờ ta? Đứng ra đi, ta đánh không chết được ngươi lão nương sẽ đổi họ!

Đám người Thương Lạc Đạo Nhân câm như hến, yên lặng liếc mắt nhìn nhau, thủy chung không có một người nào, không có một cái nào dám can đảm đứng ra, thầm nghĩ trong lòng:

- Phong bà nương này năm đó bản lãnh liền cao đến dọa người, hôm nay xem ra chỉ sợ sắp sửa đạt tới Thần Phủ đỉnh phong, sắp tu thành Thiên Cung, chỉ có chưởng giáo mới có thể ngăn chặn nàng, chúng ta tùy tiện đứng ra chẳng phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao?

- Các ngươi còn đánh nữa hay không?

Lạc Hoa Âm bễ nghễ mọi người:

- Không đánh mà nói, như vậy chính là đệ tử ta đại hoạch toàn thắng, bảo bối của các ngươi cũng muốn hết thảy thuộc về ta!

Trẻ tuổi thư sinh đột nhiên ý vị thâm trường nói:

- Một tiểu tử Thần Luân cảnh, có thể có bao nhiêu tu vi có thể thi triển Đại Ngũ Hành Kiếm Khí? Xa luân chiến mặc dù mất thể diện, nhưng vốn so sánh với thua toàn bộ cũng tốt hơn.

Trong lòng Chư vị trưởng lão nhất thời dâng lên mấy phần hy vọng, mới vừa rồi Giang Nam cùng Vân Bằng đánh một trận, liên tục vận dụng Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, tiêu hao kinh người, khẳng định không còn dư lại bao nhiêu tu vi, cũng tức là nói, lúc tu vi của Giang Nam hao hết, liền là lúc bọn hắn chuyển bại thành thắng!

- Không thấy quan tài thì không đổ lệ.

Vân Bằng không khỏi âm thầm lắc đầu, thầm nghĩ:

- Cho dù Giang sư đệ tu vi hao hết, chỉ bằng vào thân thể cùng thần niệm, cũng đủ để quét ngang tuyệt đại đa số đệ tử. Xem ra, lần này Giang sư đệ nhất định nổi danh thánh tông...

Chuyện quả nhiên không có ngoài dự liệu của hắn, từng vị đệ tử thánh tông người trước ngã xuống, người sau tiến lên hướng Giang Nam khiêu chiến, sau đó người trước ngã xuống, người sau tiến lên té xuống, không có chút huyền niệm nào.

Mà trận chiến này, cũng làm cho mọi người thấy đến năng lực khôi phục siêu cường của Giang Nam, mặc dù tu vi của hắn ở cùng Vân Bằng đánh một trận đã tiêu hao quá nhiều, nhưng ở trong khoảng thời gian ngắn này, tu vi hắn hao hết sạch lại khôi phục không ít, như cũ có thể đánh ra Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, tài nghệ trấn áp quần hùng, thật sự kinh khủng!

- Cùng cảnh giới vô địch...

Một vị trưởng lão lẩm bẩm nói.

Những trưởng lão khác sắc mặt thảm đạm, trong lòng không có không

ủng hộ cái nhìn này.

Tông Chủ Phong, Tịch Ứng Tình cùng mấy vị đệ tử môn hạ xa xa hướng Lĩnh Tụ Phong xem ra, lần này Lĩnh Tụ Phong gặp phải động tĩnh lớn như vậy, há có thể dấu diếm được bọn họ?

- Ngút trời kỳ tài, không ngoài như thế.

Tịch Ứng Tình than thở một câu, đối với Giang Nam cùng Vân Bằng tràn đầy thưởng thức.

Âu Dương Vũ gật đầu đồng ý, cười nói:

- Vị Giang sư đệ này thật là kỳ tài ngút trời, nhập môn thời gian ngắn ngủi như vậy, thế nhưng căn cơ đã sâu nhiều đến loại trình độ này, cùng cảnh giới vô địch, nếu ta cũng phong ấn tu vi, cùng hắn cùng cảnh giới, khẳng định cũng không có thể thắng hắn, nhiều nhất là ngang tay.

- Còn có Vân Bằng, cũng là nhân tài khó được.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Nếu không phải hắn có huyết mạch Kim Sí Đại Bằng, nửa người nửa yêu, huyết thống không tinh khiết, ngay cả ta cũng muốn thu hắn làm đệ tử. Hai người này, cũng là nhân tài, tương lai nhất định sẽ cùng các ngươi chạy song song, có thể làm được cùng cảnh giới vô địch.

- Cùng cảnh giới vô địch?

Lệnh Hồ Dung cười lạnh một tiếng, đứng lên nói:

- Tông chủ nhất mạch của thánh tông ta, tu luyện chính là kinh điển cao nhất, chỉ biết so với bọn hắn mạnh, sẽ không so với bọn hắn kém! Sư tôn, ta đi gặp bọn họ, để cho bọn họ biết cái gì là thiên cao địa nghĩa!

- Dung nhi ngồi xuống.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Nếu vi sư muốn đả kích Giang Nam, tùy tiện để cho bất kỳ một người trong môn hạ của ta đi ra hắn đều chưa hẳn có thể thắng được. Vi sư để ngươi tham quan học tập Giang Nam cùng người đánh một trận, là để ngươi thấy sở trường của hắn. Giang Nam tu luyện công pháp cũng không phải là tuyệt học kinh điển cấp, mà là một chút tâm pháp Thần Thông cấp, Đạo Đài cấp cùng Thần Phủ cấp, hỗn hợp quy nhất, tự nghĩ ra một môn thân thể Thần Thông, đã đạt tới Thần Phủ cấp. Hắn thông minh tài trí, không phải chuyện đùa, không thua Lạc sư bá của các ngươi, tương lai tất thành Đại Khí!

Lệnh Hồ Dung có chút không phục, hiển nhiên đối với Tịch Ứng Tình khen ngợi Giang Nam như thế có chút khó chịu.

- Bất quá, các ngươi cũng không cần khó chịu. Giang Nam Giang Tử Xuyên đúng là có thông minh tài trí, nhưng muốn khai sáng một môn công pháp cao thâm là khó khăn như thế nào? Vi sư truyền thụ cho các ngươi công pháp, chính là kinh điển cao nhất Huyền Thiên Thánh Tông ta, Thiên Cung cấp kinh điển, tinh phẩm trong kinh điển, vượt xa công pháp Thần Phủ cấp đếm không hết.

Tịch Ứng Tình khẽ mỉm cười, trong lồng ngực có một cổ ngạo khí lưu động:

- Đây cũng là sở trường của tông chủ nhất mạch chúng ta, trời sanh khởi bước liền so sánh với những người khác đều cao hơn. Giang Nam, Vân Bằng cùng Lạc sư bá các ngươi muốn tiếp tục tiến bộ, khai sáng tuyệt học kinh điển cấp, cần tốn hao không biết bao nhiêu thông minh tài trí, lãng phí không biết bao nhiêu thời gian, đợi bọn hắn khai sáng ra kinh điển, thì các ngươi đã về phía trước một bước dài, như cũ là vứt bọn họ ở phía sau. Dung nhi, ta nói như vậy ngươi hiểu chưa?

Lệnh Hồ Dung tâm phục khẩu phục, hạ bái nói:

- Đệ tử biết rồi.

- Sư tôn, mới vừa rồi Giang sư đệ đánh ra ma công, hình như là Tinh Nguyệt Ma Tông Cầu Long Ma Thể, thật không có chuyện sao?

Âu Dương Vũ lộ ra vẻ bất an, thấp giọng nói.

Tịch Ứng Tình do dự một chút, lắc đầu nói:

- Lạc sư thúc của các ngươi cũng tu rất nhiều Ma đạo công pháp, thậm chí tu luyện tới cảnh giới cực cao, hẳn là nàng truyền thụ cho Giang Nam môn ma công này. Nàng sở dĩ nghiên cứu công pháp Ma đạo, là tính toán lấy Ma Đạo dài, bổ chánh đạo ta ngắn, sáng chế ra một môn kinh điển trước nay chưa có, đột phá Thần Phủ, tu thành Thiên Cung cảnh, sau đó cùng ta đánh một trận, chấm dứt ân oán năm đó.

- Đã nhiều năm như vậy, nàng còn không cách nào để xuống...

Hắn thấp giọng thở dài nói.

Đánh xong một trận này, Giang Nam nhất thời danh chấn, cả Huyền Thiên Thánh Tông cũng biết Lĩnh Tụ Phong xuất hiện một vị đệ tử thiên tài, cùng cảnh giới vô địch, quét ngang các đệ tử trừ Tông Chủ Phong.

Chương 166: Thân Nhân Thân Tình

Để cho người biệt khuất chính là, những Linh sơn phong chủ khác tổn thất thảm trọng, chẳng những đã mất thể diện, hơn nữa ngay cả bảo vật của mình cũng bại bởi Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam.

Để cho Thương Lạc Đạo Nhân yên tâm chính là, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm không có muốn chân của đại đệ tử hắn. Mặc dù tính tình Thương Lạc Đạo Nhân bốc lửa, nhưng thật muốn chém chân đồ đệ mình, hắn cũng một vạn lần không bỏ được.

- Sư tôn, đem chỗ tốt ta nên được lấy ra!

Giang Nam vẻ mặt sát khí, xông vào trong Thúy Vân Cung:

- Chúng ta đã nói trước, bảo vật thắng hết thảy cho đệ tử, vạn kiếm trận đồ cũng thuộc về ta, trong bảo bối của ngươi cũng cho ta chọn lựa một, hôm nay ngươi đem những bảo vật này hết thảy lấy đi, đây là ý gì?

- Hảo đồ nhi, hỏa khí lớn như vậy làm cái gì?

Lạc Hoa Âm cười dài nói:

- Những bảo bối này, ngươi dùng được sao? Chỉ nói Vạn Kiếm Đồ, chính là Thần Phủ chi bảo, cần tu vi Đạo Đài cảnh đỉnh Thất Bảo Đài Cảnh, mới có thể thúc dục được, ngươi đừng nói cách Thất Bảo Đài Cảnh còn có khoảng cách xa không thể chạm, coi như là Thần Thông cảnh cũng không có tu thành, cầm lấy những bảo vật này chính là người tài giỏi không được trọng dụng, một chút chỗ dùng cũng không có.

Giang Nam chán nản:

- Sư tôn, ngay cả đồ của đệ tử ngươi cũng đoạt, nếu truyền đi, Lĩnh Tụ

Phong ta thể diện ở đâu?

- Vi sư cũng không phải là đoạt của ngươi, mà là trước thay ngươi bảo đảm.

Lạc Hoa Âm mặt không hồng tim không nhảy, cười nói:

- Tử Xuyên, vi sư cũng là vì tốt cho ngươi, ngươi biết những Thần Phủ chi bảo này là bực nào quý trọng, nếu ngươi mang ở trên người, đây chẳng phải là đại bảo khố hình người sao? Không biết bao nhiêu người ngắm nghía, muốn tới giết ngươi đoạt bảo. Trước đặt ở nơi vi sư, đợi tu vi của ngươi đến, vi sư còn có thể muội lương tâm tham những bảo bối này sao?

- Điều này cũng đúng...

Giang Nam suy tư chốc lát, trầm ngâm nói:

- Ta bây giờ còn không có đủ thực lực bảo đảm những bảo bối này, nếu như để trên núi, nhất định sẽ bị nội tặc khác trộm đi, mang theo ra cửa mà nói, sẽ biến thành một hương bánh trái, thứ nhất che mặt cướp bóc của ta, sợ rằng chính là nội tặc Lĩnh Tụ Phong ta...

Lạc Hoa Âm giận dữ:

- Tiểu tử thúi, vi sư sao lại là người thứ nhất cướp bóc ngươi? Ta còn không có bỉ ổi đến trình độ chém giết cướp bảo vật của đệ tử, vi sư chỉ biết đợi đến ngươi bị cướp sạch không còn, sau đó chém giết người cướp sạch của ngươi kia!

Giang Nam tự thẹn không bằng:

- Sư tôn, ta đánh giá thấp cảnh giới của ngươi, những bảo bối này trước tiên có thể đặt ở chỗ ngươi, bất quá lần này ta ra khí lực lớn như vậy, cũng không thể chỗ tốt gì cũng không có? Những bảo vật này ta một cái không dùng, chỉ muốn hỏi sư tôn một việc.

Lạc Hoa Âm thở phào nhẹ nhỏm, cảnh giác nói:

- Ngươi muốn hỏi cái gì?

- Sư tôn, ngươi đắc tội quá nhiều người, vì vậy đệ tử muốn biết, năm đó ngươi làm ra chuyện tình người người oán trách gì, sao bị người cừu thị như vậy.

Giang Nam cười nói.

Nói thật, hắn bây giờ còn không có năng lực nắm những bảo vật Thần Phủ cấp này trong tay, cầm trong tay cũng chỉ là một bài biện, vô dụng, ngược lại sẽ bị người mơ ước.

Không có thực lực liền nắm giữ bảo vật, chính là hoài bích có tội, thường thường sẽ chết rất thảm.

Hơn nữa, hắn đối với tính tình của Lạc Hoa Âm coi như là có điều hiểu rõ, biết vị sư tôn này cũng không phải là muốn tham bảo vật của hắn, mà là quả thật lo lắng an nguy của hắn, sợ những bảo vật này ảnh hưởng tu vi tiến cảnh của hắn.

So sánh với những bảo vật này, Giang Nam đối với vị mỹ nữ sư phụ kia trải qua càng thêm tò mò, rất muốn biết năm đó vì sao Lạc Hoa Âm đại náo thánh tông, giết đến long trời lỡ đất.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm biến hóa, trầm mặc một hồi lâu, nghiêm nghị nói:

- Chuyện năm đó, ta không nhớ gì cả, ta chỉ nhớ rõ ta đem đoạn trí nhớ kia chém đi ra ngoài, phong ấn. Ta từng đáp ứng ngươi, cho phép ngươi ở trong bảo vật của ta tuyển chọn một, hiện tại vi sư cho ngươi một cơ hội.

Nàng tâm niệm hơi động, Tử Phủ mở ra, mấy cuốn kinh thư cùng bảo vật thần uy kinh thiên từ đó bay ra, trong đó còn có một mặt gương sáng, chất phác tự nhiên.

- Mấy cuốn kinh thư này, là kinh điển chân chính, tuyệt học Thiên Cung cấp, trong đó có Yêu Tộc Thiên Long Sất Trá Chân Kinh, âm công vô địch, Ma Đạo A Tu La Ma Kinh, chính là Thánh Điển thân thể thành Ma, còn có thượng cổ chánh đạo Nhất Môn Tam Thánh Bảo Quyển, không chút nào kém Vân Bằng đoạt được Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh, thậm chí còn có vượt xa.

Lạc Hoa Âm thản nhiên nói:

- Có thể làm cho vi sư trân quý, cũng là thế gian khó thấy, vài món bảo vật này, so với Thần Phủ chi bảo như vạn kiếm trận đồ kia có thể nói một cái trên trời một cái dưới đất. Còn có mặt gương sáng này, chính là trí nhớ vi sư chém ra.

Nàng lưu luyến nhìn mặt gương sáng này một cái, nhẹ giọng nói:

- Tử Xuyên, ngươi có thể từ chút ít bảo vật nơi này tuyển chọn một.

Ánh mắt của Giang Nam từ chút ít bảo vật kinh người này quét qua, trong lòng không khỏi hoảng sợ, hắn vốn cho là Vân Bằng gặp gỡ đã làm người sợ hãi than, không nghĩ tới Lạc Hoa Âm lại còn muốn tăng thêm một bậc, không hổ là nữ ma đầu hành tẩu giang hồ nhiều năm.

Hắn suy nghĩ chốc lát, đột nhiên cười nói:

- Đệ tử lấy mặt gương này.

Lạc Hoa Âm hơi ngẩn ra, không nhịn được nói:

- Tử Xuyên, ngươi cũng biết mặt gương này ngay cả pháp bảo cũng không phải, giá trị so sánh với những bảo vật này quả thực chính là một cái vô dụng?

- Đệ tử cũng rất muốn những bảo vật này.

Giang Nam cười khổ nói:

- Bất quá nếu không rõ chuyện năm đó của sư tôn ngươi, chỉ sợ tâm tư của ta sẽ sinh ra tạp niệm, ngược lại ảnh hưởng tu luyện của ta, để cho cuộc sống hàng ngày của ta khó an. Cho nên, ta lựa chọn mặt gương này.

Lạc Hoa Âm yên lặng gật đầu, vung tay áo đem bảo vật khác hết thảy thu hồi, thản nhiên nói:

- Ngươi nếu muốn biết, vậy thì lấy đi thôi, ngươi nhìn qua xong liền đem mặt gương này phá huỷ, không cần đưa cho ta.

- Sư tôn, chẳng lẽ ngươi đối với trí nhớ mà trước kia ngươi chém ra không cảm giác tò mò sao?

Giang Nam không nhịn được hỏi.

- Ta nếu chém nó ra, tự nhiên là không muốn nhớ lại đoạn trải qua kia nữa, cần gì phải đi khôi phục đoạn trí nhớ kia?

Lạc Hoa Âm tự giễu cười một tiếng, phất tay nói:

- Ngươi đi ra ngoài đi, tránh cho ta lại đột nhiên đổi ý.

Giang Nam thu hồi mặt kính, thối lui khỏi Thúy Vân Cung.

Thúy Thúy một mực quan sát bên cạnh, thật sự không đành lòng, thấp giọng nói:

- Phong chủ, ngươi làm như vậy có phải có chút quá mức? Đại sư huynh thật vất vả mới nhận được những bảo vật này, lần này cái gì cũng không có nắm bắt tới tay...

- Đối với những đồ này, ta sao lại thật động lòng tham?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 167: Sư Phụ Thời Thiếu Nữ. (1)

Lạc Hoa Âm không có chút dáng vẻ hẹp hòi cùng tham lam, tiện tay đem các loại bảo vật như vạn kiếm trận đồ phong ấn trong bảo khố Thúy Vân Cung, lạnh nhạt nói:

- Những bảo vật này uy lực tuy mạnh, nhưng đối với tu vi của hắn mà nói không chỗ ích lợi, ngược lại sẽ để cho hắn sinh ra lệ thuộc vào. Để ở chỗ này của ta, sẽ làm hắn bỏ đi lệ thuộc vào, đốc xúc hắn khắc khổ tu hành, sớm ngày có thể từ trong tay ta thu hồi bảo vật.

Thúy Thúy trát trát nhãn tình:

- Phong chủ, ngươi nghĩ như vậy, nhưng đại sư huynh chưa chắc cũng là nghĩ như vậy, vạn nhất hắn đối với ngươi trong lòng còn có oán hận, chẳng phải là cô phụ một phen khổ tâm của ngươi sao? Hơn nữa, hắn còn cầm gương sáng của ngươi, loại vật này tại sao có thể lung tung cho người ta?

- Đại sư huynh của ngươi là người thông minh, hiểu được lấy hay bỏ. Hắn mới vừa rồi không có làm nhiều dây dưa, là bởi vì mình cũng ý thức được điểm này. Hắn muốn biết trải qua của ta, là coi ta trở thành thân nhân của hắn, nếu hắn coi ta thành thân nhân người nhà, ta đây trải qua cũng không cần dấu diếm hắn.

Lạc Hoa Âm lẩm bẩm nói:

- Thúy Thúy, ánh mắt của ta không kém, thu một đệ tử tốt...

Giang Nam quay về chỗ ở, ngơ ngác nhìn mặt gương trong tay mình, tự nhủ:

- Ta thật muốn đi nhìn trí nhớ của sư tôn...

Do dự chốc lát, hắn cắn răng, phân ra một luồng thần niệm, rơi vào trong mặt kính này.

Thần niệm của hắn mới vừa va chạm vào mặt gương sáng này, đột nhiên chỉ cảm thấy cảnh sắc trước mắt nhanh chóng biến ảo, tựa hồ thời gian đảo lưu, trở lại hơn trăm năm trước.

Hắn thấy được Lạc Hoa Âm lúc thiếu nữ, khi đó nàng là một nữ hài lê hoa thắng tuyết, ngây thơ khắp lạn, không hề giống như hiện tại bụng đen tự đại, tràn đầy tà khí.

Khi đó mặc dù Lạc Hoa Âm cũng có chút phúc hậu đẫy đà, nhưng thiếu nữ tinh thuần lại làm cho Giang Nam thấy được mặt khác của sư tôn mình.

Đối với Lạc Hoa Âm mà nói, mình trăm năm trước là một mình vui vẻ, thậm chí tâm tình vui vẻ của nàng lây qua Giang Nam, gặp đoạn trí nhớ này của nàng, ngay cả Giang Nam cũng nhịn không được mặt mỉm cười.

Hắn còn chứng kiến Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm quan hệ rất tốt, hai người trong một môn, tình như huynh muội.

Đột nhiên, thiên tượng trước mắt Giang Nam kịch biến, từ quang minh mỵ hóa thành mây đen, sắc mặt Lạc Hoa Âm chìm xuống, bầu trời u ám, lôi quang điện thiểm, tiếng sấm ùng ùng không dứt, hoan thanh tiếu ngữ không cánh mà bay.

Có lẽ năm đó cũng không phải thật sự là trời u ám, cũng không có quang minh mỵ cảnh, chẳng qua là ấn tượng trí nhớ của Lạc Hoa Âm lúc thiếu nữ, nhưng mà đột nhiên thiên tượng biến đổi, Giang Nam vẫn có thể đủ cảm giác được Lạc Hoa Âm lúc ấy trong lòng tràn đầy vẻ lo lắng, nôn nóng cùng sợ hãi.

Tông Chủ Phong, tiếng chuông trận trận.

Lạc Hoa Âm thời thiếu nữ quỳ ở trước mặt sư huynh Tịch Ứng Tình, tiếng thảm thiết khóc, lê hoa đái vũ, làm cho người ta nghe mà tan nát cõi

lòng, cho dù là Giang Nam là người đứng xem cũng có thể cảm giác được sư tôn mình lúc này trong lòng bi thống.

Đông đông đông!

Trán của nàng một lần lại một lần nữa đụng trên mặt đất, dập đầu không dứt, rất nhanh trên trán hiện đầy vết máu loang lổ.

- Sư huynh, cầu ngươi xuất thủ, cứu hắn đi!

Lạc Hoa Âm khóc lớn, lần lượt dập đầu:

- Dù sao cũng là ân sư của ngươi và ta!

Tịch Ứng Tình thần thái đờ đẫn, nhìn thiếu nữ dưới chân, thanh âm phảng phất từ trong đám mây truyền đến, có chút lạnh lùng đáng sợ:

- Sư muội, ân sư đối với ta có công ơn nuôi dưỡng, không phải vì huynh không muốn cứu, mà là không thể cứu. Cứu hắn, Huyền Thiên Thánh Tông ta chính là thảm họa diệt môn, bất luận ngươi ta hay là ân sư, hoặc là hàng vạn hàng nghìn đệ tử môn sinh Huyền Thiên Thánh Tông ta, hết thảy cũng hôi phi yên diệt.

- Hắn dù sao cũng là sư tôn của chúng ta a...

Lạc Hoa Âm ngửa đầu nhìn hắn, vẫn còn chưa từ bỏ ý định, si ngốc nói:

- Hắn coi ngươi như thân tử, đem chưởng giáo vị truyền cho ngươi, nói ngươi có hy vọng trở thành Thần nhân nhất, sư huynh, ngươi nhất định có nắm chắc cứu hắn có đúng hay không? Hắn sắp bị đánh chết...

- Không cứu.

Thanh âm của Tịch Ứng Tình càng thêm đạm mạc, phảng phất là thần minh ở ngoài Cửu Thiên mắt nhìn xuống con kiến hôi:

- Ân sư đem cơ nghiệp Huyền Thiên Thánh Tông giao cho ta, bởi vì lão

nhân gia ông ta biết, ta ngồi lên chưởng giáo vị, liền trăm triệu lần không để cho Huyền Thiên Thánh Tông ở trong tay ta hủy diệt. Sư muội, ngươi vẫn là trở về đi thôi.

Lạc Hoa Âm tuyệt vọng, yên lặng đứng dậy, đột nhiên cười khanh khách không ngừng, hai mắt chảy xuống hai hàng huyết lệ:

- Sư huynh, ngươi rốt cuộc có cứu hay không?

- Không cứu.

Khắp cả người Tịch Ứng Tình thanh quang bao phủ, thấy không rõ diện mục, thản nhiên nói:

- Hơn nữa ngươi cũng không có thể đi cứu. Đối phương là Thái Huyền Thánh Tông, nhà đại thế lớn, không lúc nào là không tìm kiếm cơ hội thâu tóm Huyền Thiên Thánh Tông ta. Nếu đi, bọn họ sẽ có cớ quét ngang Huyền Thiên Thánh Tông ta, tiêu diệt hết cơ nghiệp mà ân sư lưu lại.

- Tốt, tốt!

Lạc Hoa Âm cười to, mái tóc đến eo đột nhiên hất lên, bay múa đầy trời, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Cơ nghiệp, cơ nghiệp, các ngươi chỉ hiểu được cơ nghiệp! Ngươi không ra tay, ta liền hủy diệt cơ nghiệp của ngươi, xem ngươi ra tay hay không!

Oanh!

Năm đạo kiếm khí phóng lên cao, Lạc Hoa Âm bay vào bên trong chứa nhiều linh sơn của Huyền Thiên Thánh Tông, kiếm khí quét ngang, Linh sơn rối rít sụp đổ, Lạc Hoa Âm nổi giận cùng trong tuyệt vọng kinh động các cường giả trong núi.

- Sư muội, ngươi điên rồi sao, vì sao hủy Linh sơn của ta?

Giang Nam thấy Thương Lạc Đạo Nhân nổi giận xông lên phía trước,

ngăn cản Lạc Hoa Âm, hai đại cường giả giao thủ ngắn ngủn chốc lát, Thương Lạc Đạo Nhân kêu thảm một tiếng, một chân bị sinh sôi chặc đứt, nhìn một đạo kiếm khí hướng mình đâm rơi, tuyệt vọng kêu lên:

- Sư muội, ngươi thật muốn giết ta?

Lạc Hoa Âm do dự, một kiếm kia không có đâm xuống, một cước đá bay Thương Lạc Đạo Nhân.

- Sư huynh, ngươi còn không ra tay?

Nàng một kiếm san bằng một ngọn Linh sơn, ngẩng đầu kêu lên.

- Lạc sư muội điên rồi, mau mau ngăn cản nàng!

Cường giả bên trong linh sơn rối rít lao ra, các loại pháp bảo, các loại Thần Thông như mưa hướng Lạc Hoa Âm rơi đi, hướng những sư huynh đệ đồng môn vốn là cùng nàng quan hệ vô cùng tốt kia xuất thủ, muốn ngăn cản nàng bình định Huyền Thiên Thánh Tông.

Giang Nam không biết phải hình dung một màn trước mắt này như thế nào, chỉ cảm thấy đây là một tràng chiến đấu vô cùng thảm thiết, thực lực siêu nhiên của Lạc Hoa Âm bộc phát ra, giống như một pho tượng Thần Nữ trích lạc phàm trần, Sở Hướng Vô Địch, từng vị sư huynh sư đệ sư tỷ sư muội bị nàng quét rơi, đánh cho mình đầy thương tích, mỗi đả thương một người, nàng liền ngẩng đầu hướng Tông Chủ Phong gầm lên:

- Sư huynh, ngươi ra tay hay không?

Tịch Ứng Tình đứng ở trên đỉnh núi, yên lặng im lặng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 168: Sư Phụ Thời Thiếu Nữ. (2)

Cuối cùng người vây công Lạc Hoa Âm, cơ hồ đều té ở dưới kiếm của Lạc Hoa Âm, Giang Nam thậm chí còn chứng kiến sư tôn Hàn Phương của tiểu muội Giang Lâm, cũng bị Lạc Hoa Âm đánh cho hộc máu không ngừng, những người khác sợ, núp ở trong núi sâu không dám ra.

Lạc Hoa Âm sải bước hướng Tông Chủ Phong đi tới, xách kiếm lên núi, đằng đằng sát khí, rốt cục Huyền Thiên Thánh Tông Thái Thượng Trưởng Lão xuất thủ, đó là mấy vị lão giả đạo mạo, nhân vật trụ cột của Huyền Thiên Thánh Tông, tu vi Thông Thiên, đạt tới Thần Phủ đỉnh, mạnh đến nổi kinh khủng.

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão các hiển Thần Thông, cũng không có thể ngăn lại Lạc Hoa Âm, ngược lại nhất nhất bị Lạc Hoa Âm trọng thương, ngã xuống đất không dậy nổi.

Lạc Hoa Âm đi lên núi, Tịch Ứng Tình tránh mà không nhìn, Lạc Hoa Âm liền lần nữa càn quét thánh tông, đem những cường giả lẩn trốn kia hết thảy bắt đi ra ngoài, đánh cho thành trọng thương.

- Sư muội, ngươi như vậy liền có chút quá đáng.

Tịch Ứng Tình đột nhiên hiện ra ở trên Tông Chủ Phong, trên cao nhìn xuống Lạc Hoa Âm còn đang đại náo, lạnh nhạt nói:

- Sư tôn đã đi, ngươi còn muốn náo đến khi nào?

Lạc Hoa Âm giật mình, đột nhiên phù phù một tiếng quỳ gối dưới chân Tông Chủ Phong, rũ đầu đẹp xuống, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

A…

Nàng ngửa mặt lên trời kêu to, xông về Tông Chủ Phong, lấy tay hướng chuông lớn treo cao ở đỉnh núi kia chộp tới.

Đang…

Tịch Ứng Tình đưa tay vỗ nhẹ, hồng chung chấn vang, đem nàng chấn giáng trần ai.

Bảo vật trấn áp số mệnh của Huyền Thiên Thánh Tông này móc ngược xuống, đem Lạc Hoa Âm gắn vào đáy chuông.

Đương đương đương!

Chuông lớn chấn động không ngớt, Lạc Hoa Âm bị nhốt ở trong chuông, bắt đầu điên cuồng công kích pháp bảo trấn giáo, nhưng thủy chung không thể đem miệng chuông lớn này đánh vỡ.

Bên trong chuông truyền đến tiếng khóc của Lạc Hoa Âm, nàng giống như một hài tử đơn bạc, cô linh ngồi ở trên loạn thạch, địa phương hồng chung chụp xuống một mảnh mờ mờ không rõ, chỉ có một mình nàng thảm thiết khóc.

Giang Nam thấy vậy mà lòng chua xót một trận, hắn năm đó không có tìm được muội muội Giang Lâm, cũng là một người khóc như vậy.

- Sư muội, cho ta mấy trăm năm thời gian...

Thanh âm của Tịch Ứng Tình ở trong hồng chung lay động:

- Sư tôn biết rõ không địch lại, cũng muốn đi ứng chiến, chính là muốn trì hoãn cho ta mấy trăm năm thời gian. Hiện tại ta còn không phải là đối thủ của Thái Hoàng, bất quá tương lai, ta sẽ chứng minh cho ngươi xem...

Lạc Hoa Âm thần thái đờ đẫn, đột nhiên đứng dậy, mộc mộc ngơ ngác:

- Sư huynh, sư phụ đã chết, ta cũng sẽ không náo loạn nữa, sư huynh thả ta đi ra ngoài thôi.

Hồng chung bay lên không, Lạc Hoa Âm yên lặng trở lại Lĩnh Tụ Phong, cô linh ngồi xuống nhiều năm, cuối cùng nàng giơ lên tuệ kiếm đem đoạn trí nhớ đã biết chém sạch.

Giang Nam kinh ngạc nhìn tấm gương sáng trên tay mình, trong lúc vô tình mặt gương đã bị nước mắt làm ướt, mặc dù Lạc Hoa Âm chém đi trí nhớ mà nàng không hề muốn nhìn qua nữa, nhưng đoạn trí nhớ này vẫn còn vô hình ảnh hưởng tới nàng, làm cho nàng không cách nào trở lại Lạc Hoa Âm không buồn không lo trước kia, trở thành thánh tông sỉ nhục, một bụng tà ác, thậm chí là yêu nữ cùng Ma Đạo cũng có thông đồng.

Giang Nam biết, Lạc Hoa Âm trước kia, chỉ sợ không về được nữa.

- Thái Huyền Thánh Tông...

Trong lòng hắn giật mình, từ trong trí nhớ mà Lạc Hoa Âm chém tới này, Giang Nam có thể đoán ra Lạc Hoa Âm cầu Tịch Ứng Tình đi cứu, tất nhiên là chưởng giáo Chí Tôn tiền nhậm của Huyền Thiên Thánh Tông.

Trí nhớ của Lạc Hoa Âm cũng không có đem tiền căn hậu quả trong chuyện này nói rõ, nhưng mà hắn có thể đoán ra một chút, tiền nhậm chưởng giáo Huyền Thiên Thánh Tông vì không bị Thái Huyền Thánh Tông tóm thâu, chủ động đi khiêu chiến cự đầu của Thái Huyền Thánh Tông, cuối cùng lạc bại thân vong.

Cự đầu của Thái Huyền Thánh Tông, chính là chưởng giáo Chí Tôn, được xưng người gần với thần nhất, Thái Hoàng lão tổ!

Bất quá, Thái Hoàng lão tổ trải qua trận chiến này, hẳn là cũng bị thương không nhẹ, vì vậy sư tôn của Lạc Hoa Âm là dùng tánh mạng của mình, thay Huyền Thiên Thánh Tông đổi lấy cơ hội mấy trăm năm thở dốc.

Đây cũng là nguyên nhân Tịch Ứng Tình không có đi cứu sư tôn mình.

Mặc dù cử động của Tịch Ứng Tình làm cho người ta khó chịu, nhưng

không cách nào chỉ trích hắn, dù sao hắn cũng là suy nghĩ vì Huyền Thiên Thánh Tông.

Hắn tài tình tuyệt diễm, tư chất cao tuyệt, tâm địa đồng thời cũng ẩn nhẫn đáng sợ, tuyệt đối là kiêu hùng đương thời!

- Huyền Thiên Thánh Tông cùng Thái Huyền Thánh Tông đều là chánh đạo đại phái, hai đại phái này trong lúc đó, lại có lịch sử như vậy, xem ra trong chánh đạo cũng có ác ma.

Giang Nam thu hồi gương sáng, cũng không có đem cái gương này phá hủy, mặc dù Lạc Hoa Âm bảo hắn xem xong liền hủy diệt cái gương, nhưng hắn vẫn còn muốn để lại cái gương này, kia dù sao cũng là một đoạn trí nhớ của sư tôn mình, một đoạn ngắn nhân sinh, hủy diệt liền vĩnh viễn tìm không trở lại, nhân sinh cũng trở nên không hề đầy đủ nữa.

- Sư tôn, để cho ta tới thay ngươi bảo tồn đoạn trí nhớ này...

Giang Nam đi ra trụ sở, chỉ thấy trên Thúy Vân Cung, Lạc Hoa Âm ngồi ở trên ngói lưu lên lặng nhìn trời chiều, một người suy nghĩ xuất thần, để cho hắn nhớ tới thiếu nữ núp ở dưới hồng chung khóc thất thanh kia.

- Sư tôn...

Giang Nam yên lặng đứng yên một lúc lâu, lại trở về trụ sở, yên lặng chốc lát, đem tạp niệm trong lòng vứt bỏ, giữ vững thần niệm tinh khiết như một, tinh tế lĩnh ngộ tâm đắc mà lần này mình cùng Vân Bằng đánh một trận.

Cùng Vân Bằng đánh một trận, để cho hắn được ích lợi rất nhiều, đối với tầng thứ của mình có càng nhận thức sâu, hắn cũng không phải là cùng cảnh giới vô địch, những người tu luyện tâm pháp kinh điển cấp đầy đủ kia vẫn có thể sẽ ở cảnh giới đồng dạng thắng được hắn, hơn nữa Ma Chung Bá Thể Thần Thông của hắn vẫn còn không gian phát triển, cùng Vân Bằng đánh một trận Ma Chung Bá Thể Thần Thông cố nhiên đại phóng kỳ quang, nhưng thủ đoạn công kích chân chính vẫn là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Vân Bằng sử dụng bốn loại tuyệt học, Bổ Thiên Ấn, Thương Hải Tang Điền đại pháp, Đại Bằng Minh Vương Chân Thân, cùng với Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh, bốn loại tuyệt học này cũng là khó gặp, uy lực cực mạnh, không thua Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của Giang Nam, thậm chí còn có vượt xa, nếu không phải hắn đánh ra thân thể Thần Thông, một mặt tám cánh tay, thi triển ra tám bộ kiếm trận, trận chiến ấy Giang Nam phải thua không thể nghi ngờ.

Trong mi tâm của Giang Nam, huyền thai kim nhân khoanh chân ngồi ở trên một mảnh thần niệm tạo thành đại dương mênh mông màu vàng, phun ra nuốt vào thần niệm cùng cương khí, tròng mắt nửa mở nửa khép, đêm ngày đen tối, bắt đầu không ngừng thôi diễn bốn đại tuyệt học này của Vân Bằng, Bổ Thiên Ấn cũng ở trong đó.

Bổ Thiên Ấn không trọn vẹn, Vân Bằng cũng không có được ấn pháp đầy đủ, đây là một môn tuyệt học cường đại không thua Phiên Thiên Ấn, không phải là Thần Thông mà phàm trần có thể nhìn thấy, nếu như bổ toàn bộ, uy lực kinh thiên, thậm chí còn muốn vượt qua Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 169: Linh Tuyền Linh Dịch. (1)

Bất quá, đây đối với Giang Nam mà nói cũng không coi là vấn đề gì, dựa vào năng lực thôi diễn cường đại của huyền thai kim nhân, dần dần đem Bổ Thiên Ấn thiếu thốn bổ từng phần.

Phiên Thiên Ấn cùng Bổ Thiên Ấn chạy song song, một người là hủy diệt Thiên Đạo, một cái bổ toàn bộ Thiên Đạo, hôm nay đã bị hắn thôi diễn đến Ngoại Cương cảnh, chỉ kém chút ít thời gian là có thể thôi diễn đến Thần Luân, tới Thần Thông cảnh.

Hai đại ấn pháp này đánh xa, cũng có thể cận chiến, mỗi một chủng đều muốn vượt xa Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, nếu có thể thôi diễn đến cảnh giới cực cao, nhất định sẽ ở trên tay hắn đại phóng dị sắc!

Tốc độ thôi diễn của Huyền thai kim nhân so sánh với Ma chung nhanh hơn, nhưng cũng không cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn liền đem hai môn công pháp này thôi diễn đi ra ngoài, dù sao đây cũng là hai môn công pháp cực mạnh.

Chỉ là kinh điển cấp công pháp Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh này của Vân Bằng, ngược lại tốc độ thôi diễn nhanh hơn một chút.

Huyền Thai của hắn, hôm nay ngay cả kinh điển cấp tuyệt học cũng có thể thôi diễn, để cho Giang Nam càng kinh ngạc, không biết Ma Ngục Huyền Thai Kinh rốt cuộc là xuất từ tay ai.

Giang Tuyết từng nói qua, Ma Ngục Huyền Thai Kinh là thần cấp tâm pháp, nhưng mà kinh điển tâm pháp, thấp nhất cũng là Thiên Cung cấp, tu luyện tới đại thành sẽ thành Thần.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh ngay cả loại tâm pháp cấp bậc này cũng có thể thôi diễn, đủ để nói rõ cấp bậc môn công pháp này vượt xa Thiên Cung

cấp khác!

Hơn nữa càng làm cho Giang Nam cảm giác kinh ngạc chính là, Ma chung trong mi tâm hắn hòa tan biến thành biển lớn mênh mông màu vàng, mặc dù bị Huyền Thai không ngừng hấp thu, nhưng không thấy giảm bớt chút nào, ngược lại càng ngày càng khuếch trương ra bên ngoài.

Đây là huyền ảo của tất cả tâm pháp mà hắn lấy được, tích chứa giải thích, xưng là đại dương kiến thức cũng không quá đáng.

Biển càng rộng lớn, nói rõ hắn tích lũy kiến thức càng nhiều.

- Đại Bằng Minh Vương Chân Thân này chính là pháp môn Yêu Tộc, cũng có thể truyền thụ cho Thần Thứu Yêu Vương, hắn vốn là cầm loại, sau khi tu luyện môn công pháp này, thực lực nhất định sẽ cực kỳ lợi hại!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, gọi Thần Thứu Yêu Vương, đem Đại Bằng Minh Vương Chân Thân truyền thụ cho hắn, mấy ngày nay Thần Thứu Yêu Vương đã dài ra vũ mao, chẳng qua là cánh chim chưa đầy đặn, giống như một con đại đà điểu, dáng điệu thơ ngây chân thành.

- Đại Bằng Minh Vương Chân Thân?

Đại Điểu mừng rỡ, thoạt nhìn cũng có mấy phần khả ái, chỉ là khi nói chuyện liền lộ nguyên hình:

- Đây là pháp môn chiến đấu của cầm tộc trong yêu tộc, mạnh mẻ vô cùng, tâm pháp này đúng là đối với ta có đại hữu dụng. Xem ra lão tử tu thành thần minh, ngồi ủng chín mươi chín xử nữ cũng là sắp tới!

Giang Nam quét đầu Yêu Vương này một cái, trong lòng không khỏi cả kinh, Thần Thứu Yêu Vương trải qua mấy ngày nay chuyên cần khổ luyện, thực lực quả thực là có biến hóa nghiêng trời lệch đất, chỉ sợ tăng lên gấp hai ba lần cũng không dừng lại!

Hắn vốn chính là Thần Thông ngũ trọng cường giả, giờ phút này nhận

được công pháp tu luyện thượng thừa, tốc độ tu luyện so sánh với Giang Nam nhanh hơn rất nhiều.

- Yêu Vương, mấy môn Thần Thông khác của ngươi, cũng đã luyện thành rồi?

Thần Thứu Yêu Vương tu luyện mấy môn Thần Thông, Thượng Thanh Thần Quang tinh thông công kích, thay đổi liên tục, Thương Hải Minh Nguyệt Tâm Kinh tinh thông pháp lực, sâu không lường được, Mộng Điệp Đại Pháp là Đạo thai cấp công pháp tăng lên thần niệm.

Còn có một môn Ngũ Độc Luyện Hồn Đại Pháp, là Thần Thông trong Ngũ Độc Phiên, bị Giang Nam thôi diễn đi ra ngoài, cũng truyền thụ cho hắn.

Nếu có thể luyện thành mấy môn công pháp này, thực lực của Thần Thứu Yêu Vương đúng là sẽ có một đoạn bay vọt tăng trưởng!

- Ta mấy ngày nay, chỉ luyện thành Thương Hải Minh Nguyệt Tâm Kinh cùng Ngũ Độc Luyện Hồn Đại Pháp, cộng thêm Thượng Thanh Thần Quang, tất cả là tam trọng Thần Thông. Bất quá coi như là tam trọng Thần Thông, so sánh với trước càng cường đại!

Thần Thứu Yêu Vương cười hắc hắc nói:

- Hơn nữa chủ công truyền thụ cho ta môn Đại Bằng Minh Vương Chân Thân này, ta liền có pháp môn thân thể Thần Thông, tinh khí thần chung đồng tiến, đánh xa gần thủ, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn! Nếu mấy môn Thần Thông này hết thảy luyện thành, thực lực của ta thấp nhất cũng có thể tăng lên gấp mười lần!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, Thần Thứu Yêu Vương chính là một cánh tay đắc lực của hắn, hiện tại thực lực hôm nay còn muốn trên hắn, sau này chỗ dùng đối với hắn sẽ lớn hơn nữa.

Đột nhiên, lòng hắn có nhận thấy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo

tường vân bay tới, Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm đứng ở trên mây, phiêu phiêu rơi xuống.

Đóa tường vân kia hiển nhiên cũng là một bảo khí, sau khi bị thiếu nữ đeo kiếm thu lại, chỉ có một tấc lớn.

- Giang sư đệ, ta cùng với Lâm sư muội chuẩn bị ra ngoài một chuyến làm nhiệm vụ, Lâm sư muội muốn ngươi cùng đi.

Mộ Yên Nhi áy náy nói.

- Nhiệm vụ gì?

Giang Nam hiếu kỳ nói.

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Sư đệ, ngươi nên biết thánh tông ta trên danh nghĩa có mấy chục quốc gia, hàng năm hướng thánh tông ta triều cống, cống hiến linh dược, bảo quặng, linh tài, nhân tài, trong đó Linh Càn Phong Càn Nguyên cung ta cai trị chính là Nhạc Thanh quốc, chẳng qua là một năm gần đây, Nhạc Thanh quốc không có hướng Càn Nguyên cung ta tiến cống, vì vậy sư tôn bảo ta cùng sư muội xuống núi xem một chút.

Giang Nam gật đầu, đại quốc ở thế tục phụ thuộc môn phái che chở cũng không ít, tỷ như Kiến Vũ quốc chính là ở dưới Tinh Nguyệt Thần Tông che chở.

Giống như Tinh Nguyệt Thần Tông, Huyền Thiên Thánh Tông là đại phái lớn như vậy, thường thường dưới trướng sẽ có hơn mười thậm chí cả mấy chục quốc gia, hàng năm triều cống. Mà những quốc gia này, thường thường sẽ rơi vào tòa Linh sơn nào đó, hàng năm tiến cống bảo vật sẽ tiến cống cho tòa Linh sơn này, cung cấp cho đệ tử trong Linh sơn sử dụng.

Mà những quốc gia này nếu như phát sinh náo động, đệ tử trong tòa Linh sơn này sẽ rời núi bình loạn, đến đỡ thuộc hạ vương triều của Linh sơn mình.

Hoặc là, nếu như hoàng đế không thương tiếc con dân, tàn bạo vô đạo, cũng sẽ có đệ tử trong Linh sơn ra mặt, phế truất hôn quân, lập Minh Quân khác.

Danh nghĩa quốc gia của Linh Càn Phong chính là Nhạc Thanh quốc, trong Huyền Thiên Thánh Tông còn có thật nhiều Linh sơn có quốc gia, bất quá Lĩnh Tụ Phong lại không có đãi ngộ này.

Giang Lâm nói:

- Sư tôn ta nói, nếu Nhạc Thanh quốc không muốn triều cống, vậy thì đổi lại hoàng đế khác biết nghe lời.

- Đổi lại hoàng đế!

Loại lời bá đạo này, cũng chỉ có đại phái như Huyền Thiên Thánh Tông mới có thể nói được, hoàng đế mặc dù là thống trị cao nhất trong thế tục, nhưng ở trước mặt đại phái như Huyền Thiên Thánh Tông, vẫn là tiểu nhân vật bé nhỏ không đáng kể.

- Nhiệm vụ này, chỉ là đưa công lao cho chúng ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 170: Linh Tuyền Linh Dịch. (2)

Mộ Yên Nhi hé miệng cười nói:

- Lần trước sư tôn ta cùng Lâm sư muội đánh cuộc, thua một ván, vừa không muốn cho chúng ta không làm mà hưởng, bất đắc dĩ mới có thể ban phát nhiệm vụ này. Thật ra thì chỉ cần đi Nhạc Thanh quốc một chuyến, biết rõ chuyện ngọn nguồn, trong thế tục tuy có Thần Thông cường giả, nhưng tu vi thực lực cùng chúng ta không thể so sánh nổi, sẽ không có bất kỳ nguy hiểm. Sư đệ, đây là ân sư ta ban phát nhiệm vụ đặc thù, nếu ngươi cũng đi, chỉ sợ phân không tới bất kỳ công lao.

Giang Nam lo lắng cho an nguy của Giang Lâm, nghe nói như thế, mỉm cười nói:

- Đi nhìn một chút cũng không có việc gì.

Mộ Yên Nhi không nói thêm lời, thúc dục đám mây trong tay, chỉ thấy đám mây lập tức trở nên to lớn, chu vi vài mẫu, Giang Nam triệu Thần Thứu Yêu Vương, đi lên đóa mây trắng này, lúc này mới cảm thấy có chút khác thường, đám mây dưới chân không giống như là mây mù, phản giống như là lụa mỏng mềm mại co dãn.

Giang Lâm cười nói:

- Tứ ca, đây là một bảo khí của sư phụ ta năm xưa luyện chế, tên là Khinh La Vân Sa, phi hành mau lẹ, có thể làm cho chúng ta rất nhanh liền đến Nhạc Thanh quốc.

Trong hoàng cung Nhạc Thanh quốc, Nguyệt Hiên hoàng đế cùng quần thần trong triều cung kính đứng hầu ở một bên, chỉ thấy ngôi vị hoàng đế nguyên vốn thuộc về hắn ngồi một nam tử trẻ tuổi thần thái có chút bất cần đời, nhìn y phục cũng là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, bên cạnh còn có sáu

bảy nam nữ trẻ tuổi, còn có một người cũng là mặc y phục Huyền Thiên Thánh Tông.

- Khó được, thật là khó được, Nhạc Thanh quốc loại đất cằn sỏi đá này, lại có loại bảo vật Linh Tuyền này.

Nam tử trẻ tuổi ngồi trên ngôi vị hoàng đế kia bưng chén rượu lên, chỉ thấy trong chén là chất lỏng màu xanh, như mặt nước lưu động, nhẹ nhàng rung động, liền có thiên địa linh khí vô cùng nồng nặc từ trong chén phát ra.

Này rõ ràng là một chén linh khí ngưng tụ cao độ, hóa thành Linh Dịch, vô luận đối với Thần Thông cường giả hay là Đạo Đài cảnh cường giả, đều có được tác dụng lớn lao!

- Loại vật Linh Dịch này chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, về phần Linh Tuyền có thể sinh ra Linh Dịch, vậy thì lại càng hãn hữu, cho dù là trong cuộc đời này của Trần Đạo Tử ta, cũng chỉ uống qua một lần.

Nam tử trẻ tuổi kia bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, sách sách miệng, hướng Nguyệt Hiên hoàng đế cười nói:

- Ngươi rất tốt, biết xem xét thời thế, khai thác ra Linh Tuyền liền cho Thái Huyền Thánh Tông ta biết, mà không phải giao cho phế vật Huyền Thiên Thánh Tông kia.

Nguyệt Hiên hoàng đế vội vàng cười nói:

- Ai chẳng biết Thái Huyền Thánh Tông chính là đệ nhất chánh đạo đại phái, chính tông trong chính tông? Tiểu vương cũng là người thường đi chỗ cao, một lòng ngưỡng mộ Thái Huyền Thánh Tông, lúc này mới cả gan lao động chư vị Tiên Sư đại giá. Bất quá, nếu Huyền Thiên Thánh Tông biết chuyện này, tiểu vương chỉ sợ...

- Ngươi yên tâm, có Thái Huyền Thánh Tông ta che chở ngươi, sau này Nhạc Thanh quốc ngươi chính là địa bàn của Thái Huyền Thánh Tông ta, qua không lâu nữa, đại sư huynh của thánh tông ta liền sẽ đích thân chạy tới.

Khi đó hết thảy liền kết thúc, Thái Huyền Thánh Tông ta sẽ thu ngươi làm ký danh đệ tử, ban thưởng ngươi linh đan, tâm pháp, giúp ngươi đột phá cảnh giới, giang sơn vững chắc!

Trần Đạo Tử thản nhiên nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông còn không biết trong Nhạc Thanh quốc xuất hiện một đạo Linh tuyền, phái người tới, khẳng định tu vi không cao thế nào. Thái Huyền Thánh Tông ta đối với đạo Linh tuyền này là tình thế bắt buộc, vì vậy trăm triệu lần không thể rò tin tức đi ra, người của Huyền Thiên Thánh Tông tới sẽ giết, không lưu người sống.

Hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông bên cạnh kia hỏi:

- Tiêu Trường Ca, ngươi chú ý một chút, Huyền Thiên Thánh Tông có ban bố nhiệm vụ tương quan hay không?

Tên gọi Tiêu Trường Ca kia vội vàng lấy ra một mặt Yêu Bài, tâm thần yên lặng thẩm thấu vào trong đó, nhanh chóng xem sư môn nhiệm vụ của Huyền Thiên Thánh Tông, đột nhiên nói:

- Trần sư huynh, ta tìm được rồi, Linh Càn Phong Càn Nguyên cung Hàn Phương ban bố một đạo sư môn nhiệm vụ, đã bị hai người Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi đón lấy. Giang Lâm là Thần Luân cảnh, chưa luyện thành Thần Thông, tu vi thực lực của Mộ Yên Nhi cũng không yếu, tu thành năm đại Thần Thông, trong tay còn có một thanh Ngân Giao Kiếm Thần Thông bát trọng.

- Thần Thông ngũ trọng, cùng Thần Thông bát trọng Ngân Giao Kiếm...

Trong mắt Trần Đạo Tử hiện lên một đạo hàn quang, trầm giọng nói:

- Mộ Yên Nhi cụ thể tu thành Thần Thông gì, ngươi cũng nói một chút!

Tiêu Trường Ca lắc đầu nói:

- Mộ Yên Nhi cực kỳ cẩn thận, luôn luôn đối địch chỉ sử dụng Ngân Giao Kiếm, ta còn chưa từng thấy qua nàng sử dụng Thần Thông.

Trần Đạo Tử khẽ cau mày, nhẹ giọng nói:

- Cô gái này cũng tiểu tâm cẩn thận, ngay cả đồng môn cũng không để cho biết Thần Thông của nàng, là một người tâm tư kín đáo, không thể xem thường...

Nếu biết đối phương tu luyện Thần Thông, là có thể trước thời hạn làm ra phòng bị, đạo lý này Trần Đạo Tử lòng dạ biết rõ. Tiêu Trường Ca ở trong Huyền Thiên Thánh Tông mạnh vì gạo, bạo vì tiền, mặc dù không phải là hết sức xuất chúng, nhưng quan hệ cùng nhập thất đệ tử cũng rất không tệ, vì chính là muốn biết rõ ràng những đệ tử này đến tột cùng tu luyện Thần Thông gì.

Chẳng qua là, Mộ Yên Nhi rất cẩn thận, cho dù là hắn cũng không rõ ràng lắm Mộ Yên Nhi đến tột cùng tu luyện Thần Thông gì.

Đột nhiên chỉ nghe một vị nữ tử bên cạnh cười nói:

- Trần sư huynh, cần gì mặt mày ủ dột? Các nàng bất quá là hai người, mà chúng ta lại có bảy người, hơn nữa cũng là Thần Thông cường giả, mỗi một người tu thành tam trọng tứ trọng Thần Thông, hơn nữa Nhạc Thanh quốc cũng có mấy vị Thần Thông cường giả, sợ bắt không được các nàng sao?

- Vi huynh cũng không phải là sợ, mà là lo lắng Mộ Yên Nhi tu luyện Thần Thông bỏ chạy gì, vạn nhất bị nàng chạy thoát, sẽ đưa tới cao nhân của Huyền Thiên Thánh Tông, mặc dù Thái Huyền Thánh Tông ta nhà đại thế lớn, nhưng dù sao cũng là chánh đạo khôi thủ, náo lớn không tốt thu tràng. Người ra mặt, vẫn là muốn thể diện.

Trần Đạo Tử bỏ qua vẻ bất cần đời, sắc mặt nghiêm túc, hướng những khác người nói:

- Chư vị sư đệ sư muội, các ngươi thay quan phục Nhạc Thanh quốc,

những người khác lui ra, ở chỗ này chờ người Huyền Thiên Thánh Tông đến, đợi hai người kia đến, liền lập tức oanh giết! Tiêu huynh đệ, ngươi là người Huyền Thiên Thánh Tông, ngươi tới phân tán chú ý của bọn hắn, dễ dàng cho chúng ta động thủ! Lần này phải tất yếu làm được thiên y vô phùng, quyết không thể để cho bất kỳ một người chạy trốn!

Hắn lạnh giọng nói:

- Nhiệm vụ lần này, phải tất yếu làm được xinh đẹp phát sáng, không thể có chút sơ xuất, tương lai tông môn luận công ban thưởng, chúng ta cũng có công lớn!

- Vâng!

Đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông cùng kêu lên nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 171: Lý Do Giết Ngươi. (1)

Trần Đạo Tử cũng đổi một thân quan phục, để cho Nguyệt Hiên hoàng đế như cũ ngồi ở trên ghế rồng, cùng mọi người mai phục.

Tiêu Trường Ca không nhịn được nói:

- Sư huynh, khi nào ta mới có thể rời Huyền Thiên Thánh Tông trở lại tông môn?

- Tiêu huynh đệ yên tâm, ngươi ở trong Huyền Thiên Thánh Tông địa vị càng cao, tông môn sẽ càng coi trọng ngươi, ban thưởng càng không để cho ngươi thất vọng! Tương lai đợi đến Thái Hoàng lão tổ xuất quan, tóm thâu Huyền Thiên Thánh Tông, ngươi chính là đại công thần, ngay cả ta cũng phải xưng ngươi một tiếng sư huynh!

Trần Đạo Tử khẽ mỉm cười, đột nhiên sắc mặt khẽ biến, thấp giọng quát nói:

- Có người đến! Di... Tại sao là ba người? Tiêu sư đệ, xem ra tình báo của ngươi có sai!

Tiêu Trường Ca có chút không biết làm sao, lúng ta lúng túng nói:

- Trên Hồn Thiên Vạn Tượng la bàn, chỉ có hai người nhận nhiệm vụ này, tại sao có thể có người thứ ba xuất hiện...

Nguyệt Hiên hoàng đế cũng có chút bối rối, hắn đây là dùng tánh mạng thân gia làm tiền đánh cuộc, áp rót ở trên Thái Huyền Thánh Tông, nếu bị Huyền Thiên Thánh Tông biết hắn ăn cây táo, rào cây sung, nhất định sẽ bị chết vô cùng thảm!

Trần Đạo Tử diện mục âm trầm, nghĩ ngợi nói:

- Tới ba người, chẳng lẽ là để lộ tin tức, cho nên Huyền Thiên Thánh Tông phái cao thủ đến đây? Bất kể nhiều như vậy, các ngươi đợi nhìn một chút, nếu là người tu vi cực cao, chúng ta liền không động thủ, mà là trì hoãn thời gian chờ đại sư huynh đến. Nếu là người không đủ gây sợ, ta nói giết, liền hết thảy giết bọn họ! Hết thảy hậu quả, đại sư huynh tới tự nhiên sẽ có hắn một mình gánh chịu!

Đám người Tiêu Trường Ca nghe đến từ đại sư huynh này, không khỏi yên lòng, hiển nhiên đại sư huynh Thái Huyền Thánh Tông ở trong lòng bọn họ, quả thực chính là một loại Định Hải Thần Châm.

Giang Nam cùng Giang Lâm, Mộ Yên Nhi ba người đi tới trên hoàng thành Nhạc Thanh quốc, Khinh La Vân Sa dần dần rơi xuống, ba người rơi xuống đất, đóa Khinh La Vân Sa này liền bị Mộ Yên Nhi thu vào trong Tử Phủ mi tâm của mình.

- Xin hỏi ba vị Tiên Sư, có phải là sứ giả của Huyền Thiên Thánh Tông hay không?

Một gã đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông mặc quan phục, vội vàng nghênh tiến lên, cung kính nói:

- Ngô hoàng đợi đã lâu, ba vị Tiên Sư, mời!

Mộ Yên Nhi quét mắt nhìn hắn một cái, phát hiện hắn đã tu thành Thần Thông, khẽ cau mày, cũng không có lập tức theo hắn tiến vào hoàng cung, nhẹ giọng nói:

- Nguyệt Hiên hoàng đế phái tới một vị Thần Thông cường giả đến đây nghênh đón chúng ta, xem ra nội tình của Nhạc Thanh quốc còn không nhỏ.

Đệ tử Thái Huyền Thánh Tông kia một mực cung kính, vội vàng cười nói:

- Nhạc Thanh quốc chúng ta tuy nhỏ, nhưng vẫn là có thể tìm được mấy vị Thần Thông cường giả, tiểu thần ở trong triều làm quan, nếu đổi lại những người khác đến đây nghênh tiếp, liền lộ ra vẻ đối với mấy vị Tiên Sư quá

không tôn trọng.

Mộ Yên Nhi nhẹ nhàng gật đầu, không có để ở trong lòng, giống như Kiến Vũ quốc, Nhạc Thanh quốc như vậy, người tu thành Thần Thông cũng không tính là ít, phần lớn là một chút tán tu, không có trải qua hệ thống bồi dưỡng, thực lực không mạnh.

- Các hạ cũng là tuổi rất trẻ.

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Ngươi còn trẻ như vậy liền tu thành Thần Thông, có thể thấy được tư chất cực kỳ kinh người, vì sao không có bái nhập Huyền Thiên Thánh Tông ta?

Vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông kia toát ra mồ hôi lạnh, cười nói:

- Tiểu thần bảo dưỡng được tốt, nhìn như trẻ tuổi, nhưng tuổi thật cũng đã không nhỏ.

Giang Nam tới hăng hái, kéo tay của hắn, cười nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn hiểu được những thứ này, ta và ngươi nói chuyện kỹ hơn, sư phụ ta là nữ tử, đối với phương diện như thế nào mới có thể bảo dưỡng được trẻ tuổi rất có hứng thú.

Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm ngạc nhiên, các nàng vốn cho là chỉ có nữ nhân mới sẽ đối với bảo dưỡng dung nhan như thế nào có hứng thú, lại không nghĩ rằng Giang Nam cũng lộ ra hứng thú.

- Tứ ca là muốn lấy lòng sư tôn của hắn sao?

Trong lòng Giang Lâm thầm nghĩ.

Vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông kia cố gắng thoát khỏi tay của hắn, nhưng thủy chung không có thể tránh thoát, miễn cưỡng cười nói:

- Chư vị, vẫn là nhanh vào điện sao, Ngô hoàng đã đợi có chút nóng nảy.

- Sốt ruột chờ sao?

Sắc mặt Giang Nam đột nhiên lạnh xuống, lạnh nhạt nói:

- Nếu chờ sốt ruột, Nguyệt Hiên hoàng đế còn không mau ra đây quỳ nghênh tiếp? Chẳng lẽ còn muốn chúng ta đi vào bái kiến hắn sao?

Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm chỉ cảm thấy cử động lần này của Giang Nam có chút không ổn, đối phương dù sao cũng là Quân chủ, muốn đối phương đến đây quỳ lạy nghênh đón, thật sự có chút quá mức.

Bất quá, các nàng biết Giang Nam từ trước đến giờ có chủ ý, chỉ đành phải nhẫn nại không hỏi, yên lặng xem kỳ biến.

Trong Hoàng cung đại điện trầm mặc chốc lát, Nguyệt Hiên hoàng đế nơm nớp lo sợ, hướng đám người Trần Đạo Tử quăng đi ánh mắt hỏi thăm.

Trần Đạo Tử khẽ gật đầu, lúc này Nguyệt Hiên hoàng đế đứng dậy, cười vang nói:

- Tiên Sư nói đúng, là tiểu vương càn rở. Tiểu vương liền suất lĩnh văn võ bá quan nghênh tiếp, kính xin Tiên Sư thứ tội.

Dứt lời, hướng ngoài cung đi tới.

Trần Đạo Tử hướng mọi người vứt cái ánh mắt, mọi người vội vàng xen lẫn trong văn võ bá quan, một mực cung kính theo sát phía sau Nguyệt Hiên hoàng đế, đợi đi ra ngoài điện, Trần Đạo Tử vội vàng hướng đám người Giang Nam nhìn lại, trong lòng không khỏi đại định:

- Thì ra người thứ ba chỉ là một Thần Luân cường giả, chưa luyện thành Thần Thông, người như thế, tới một trăm cũng không đáng để lo.

Những người khác tất cả cũng yên lòng, bọn họ cũng có thể nhìn ra được, tu vi của Giang Nam cũng không cao, duy nhất đáng giá đề phòng chính là

Mộ Yên Nhi, vì vậy lực chú ý cơ hồ toàn bộ tập trung ở trên người Mộ Yên Nhi, âm thầm nổi lên Thần Thông, chỉ đợi Trần Đạo Tử ra lệnh một tiếng, liền đem Mộ Yên Nhi tại chỗ đánh chết!

Giang Nam quét về phía văn võ bá quan, hé mắt, nhãn lực của hắn cực kỳ đanh đá chua ngoa, một cái liền nhìn ra đám người Trần Đạo Tử trong những văn võ bá quan này:

- Chỉ là một tiểu triều đình, tại sao có thể có nhiều Thần Thông cường giả như vậy?

Mộ Yên Nhi cũng nhìn ra không đúng, trong lòng cả kinh, đang muốn mở miệng quát hỏi, đột nhiên chỉ nghe Giang Nam thản nhiên nói:

- Nguyệt Hiên hoàng đế, còn không quỳ xuống nghênh đón?

Nguyệt Hiên hoàng đế chần chờ một chút, ánh mắt hướng Trần Đạo Tử quét tới, nghĩ còn muốn hỏi ý kiến của hắn, Trần Đạo Tử nhìn thấy Nguyệt Hiên hoàng đế hướng mình xem ra, bỗng nhiên biết không ổn, thầm trách hắn hồ đồ.

- Mộ sư tỷ, còn nhận được ngu đệ không?

Đột nhiên, một người từ trong bảo điện đi ra, thản nhiên hướng đám người Giang Nam cùng Mộ Yên Nhi đi tới, chính là Tiêu Trường Ca.

Mộ Yên Nhi mừng rỡ cười nói:

- Giang sư đệ, vị này là đệ tử Cổ sư bá Tiêu Trường Ca, là một người vô cùng tốt. Tiêu sư đệ, không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp được ngươi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 172: Lý Do Giết Ngươi. (2)

Tiêu Trường Ca bước đi, cười nói:

- Ta cũng là cơ duyên xảo hợp, vừa vặn tiếp một sư môn nhiệm vụ, này mới tới nơi đây, định ở trong hoàng cung đặt chân. Mới vừa rồi ta cùng với Nguyệt Hiên hoàng đế còn đang đàm luận một chút tục sự, liền nghe nói ngươi đã đến rồi, Nguyệt Hiên hoàng đế bởi vì muốn chiêu đãi ta, cho nên lúc này mới chậm trễ sư tỷ, kính xin sư tỷ thứ tội.

Hắn mạnh vì gạo, bạo vì tiền, ở Huyền Thiên Thánh Tông nhân duyên vô cùng tốt, nói chuyện liền bỏ đi nghi ngờ của Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm.

Ánh mắt của Trần Đạo Tử sáng lên, lặng lẽ hướng sáu người khác hạ cái ánh mắt, chỉ đợi Tiêu Trường Ca đánh lén trọng thương Mộ Yên Nhi, liền lập tức động thủ.

- Tiêu sư huynh, vị này là Giang sư đệ, trước đó không lâu ở Lĩnh Tụ Phong đại phóng dị quang.

Mộ Yên Nhi giới thiệu nói:

- Giang sư đệ, vị này là Tiêu sư huynh.

Tiêu Trường Ca trên mặt nụ cười, hướng Giang Nam xem ra:

- Giang sư đệ, vi huynh trước đó vài ngày không có ở thánh tông, chưa từng thấy đến phong thái của sư đệ, còn xin thứ tội.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu hỏi:

- Ta mới vừa rồi nghe sư huynh nói ngươi ở Nhạc Thanh quốc làm sư môn nhiệm vụ, bất quá tiểu đệ xem qua sư môn nhiệm vụ gần đây, cũng

không thấy ở trong biên giới Nhạc Thanh quốc. Sư huynh rốt cuộc vì chuyện gì mà xuất hiện ở trong hoàng cung Nhạc Thanh quốc?

Con ngươi của Tiêu Trường Ca chuyển động, ha ha cười nói:

- Sư đệ, nói rất dài dòng. . .

- Tiêu sư huynh, lời nói dối của ngươi thêu dệt quá chậm, nếu nói dài dòng, kia cũng không cần nói!

Giang Nam một ngón tay đâm ra, một tiếng vang nhỏ, xuyên thủng mi tâm của Tiêu Trường Ca, năm ngón tay trái mở ra, kiếm khí đột nhiên bộc phát, một Đại Ngũ Hành Kiếm Khí chụp xuống, xuy một tiếng liền đem vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử bên cạnh kia cắt toái!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông! Đại Ngũ Hành Kiếm Trận!

Hắn vận chuyển Thần Thông, hiện ra một mặt tám cánh tay, Thần Luân Ma chung, phát ra một tiếng vang thật lớn, móc ngược xuống, tiếp theo túc túc bốn mươi đạo kiếm khí ngang Trường Không, hóa thành từng ngọn kiếm trận khổng lồ, đem đám người Trần Đạo Tử, cùng mấy vị Thần Thông cường giả khác hết thảy bọc vào trong đại trận!

Thẳng đến lúc này, Trần Đạo Tử nói một chữ "Giết", lúc này mới vừa vặn ra khỏi miệng!

Thình thịch thình thịch!

Thời cơ đám người Trần Đạo Tử động thủ so sánh với Giang Nam chỉ hơi chậm chốc lát, một cổ Thần Thông bộc phát ra, đem Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của Giang Nam nhất nhất chống đỡ!

Bọn họ dù sao cũng là Thần Thông tam trọng, tứ trọng cao thủ, không một người là yếu, hơn nữa nội tình của Thái Huyền Thánh Tông còn muốn vượt xa Huyền Thiên Thánh Tông, bảy người thậm chí có năm người có bảo khí, tài đại khí thô, mặc dù Giang Nam chiếm cứ tiên cơ, cũng không có thể

nhất cổ tác khí chém giết hết thảy bọn họ, ngược lại bị bọn họ chấn đến khí huyết sôi trào!

- Muốn một kiếm trận liền sát thần thông tam trọng tứ trọng cường giả, ta vẫn còn có chút không đủ, sợ rằng chỉ có tu luyện tới Thần Thông cảnh mới có thể làm được!

Ánh mắt của Giang Nam nghiêm nghị, đột nhiên đem tám đại kiếm trận thống nhất, hóa thành một vòng ngũ thải quang cầu chu vi chừng mười trượng, ùng ùng cổn động, đem mặt đất hoàng cung ầm ầm cắn nát, từ trên người một gã đệ tử Thái Huyền Thánh Tông bóp qua, vô số kiếm khí đem đệ tử kia quấy đến nát bấy, chỉ nghe trong ngũ thải quang cầu truyền đến đinh đinh đinh giòn vang, bảo khí của hắn rõ ràng cũng bị Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cắt nát bấy!

Giang Nam động thủ giết chết đệ tử Thái Huyền Thánh Tông khác, cũng là trước tiên đem Yêu Bài của bọn họ hủy diệt, hắn biết tác dụng Yêu Bài của Thái Huyền Thánh Tông, tự nhiên sẽ không lưu lại dấu vết nào.

- Tứ Cực Viêm Dương Châu?

Trần Đạo Tử thấy bốn hạt châu này, sắc mặt không khỏi kịch biến, lập tức nhận ra lai lịch bốn hạt châu này, chính là tuyệt kỷ sở trường Tứ Cực Viêm Dương Đại Pháp của Thạch Long Đạo Nhân, uy lực cực kỳ cường đại, bốn hạt châu liền cùng một chỗ chính là Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận, cơ hồ là có uy năng như pháp bảo!

Thạch Long Đạo Nhân chính là cường giả trong Thái Huyền Thánh Tông, địa vị cực cao, cho dù là sư tôn của Trần Đạo Tử cũng không có thể đánh đồng.

Trần Đạo Tử Hỏa Sơn Ấn tuy mạnh, nhưng mà trăm triệu lần không thể cùng Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận chống lại!

- Độn Hỏa Lưu Quang!

Trần Đạo Tử quyết định thật nhanh, mi tâm một đạo Thần Luân chuyển động, lập tức thúc dục Độn Hỏa Lưu Quang Thần Thông, thân thể hóa thành một đạo hỏa quang phóng lên cao, Độn Hỏa Lưu Quang là một loại Thần Thông thường gặp, cùng Địa Từ Nguyên Lực Thần Thông có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, là một loại trong Ngũ Hành độn thuật, chạy trốn mà đi, cực kỳ thực dụng.

Chu Dục cũng từng cố gắng thi triển đạo Thần thông này bỏ chạy, kết quả bị Thần Thứu Yêu Vương ngăn cản, thế cho nên chết ở trong tay Giang Nam.

Bất quá, tốc độ Độn Hỏa Lưu Quang của Trần Đạo Tử mặc dù mau, nhưng còn chậm một đường, hắn mới vừa phóng lên cao, trên không liền xuất hiện bốn quả cầu hỏa hồng sắc, định ở bốn phía bầu trời, mặt trời càng lúc càng lớn, tựa như hắn đột nhiên đi tới phụ cận mặt trời, liệt hỏa hừng hực, vô cùng nóng nảy!

Một đường này, liền quyết định sinh tử của hắn!

- Đáng hận, lần này nếu không nhiều ra tiểu tử họ Giang kia. . .

Ở ngoài Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận, Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương cũng đem tu vi của mình rót vào trong bốn viên Viêm Dương Châu, chỉ thấy bốn mặt trời đỏ rực chói chan chen chúc thành một đoàn, nhiệt độ vô cùng ngay cả hoàng cung cũng cháy sạch hòa tan, Giang Nam cùng Giang Lâm còn không có luyện ra pháp lực, vì vậy chủ yếu thúc dục Tứ Cực Viêm Dương Châu vẫn là Mộ Yên Nhi cùng Thần Thứu Yêu Vương, bọn họ pháp lực sâu nhiều, mỗi người cơ hồ đều không thua Trần Đạo Tử.

Trong khoảnh khắc, Tử Hỏa Sơn Ấn của Trần Đạo cũng bị luyện thành nham tương cuồn cuộn!

Hỏa Sơn Ấn bị hủy, Trần Đạo Tử lại càng không chịu nổi, trực tiếp bị luyện hóa thành tro, ngay cả bảo vật trong Tử Phủ của hắn cũng bị cháy sạch

không còn một mống.

- Lần này Thái Huyền Thánh Tông đã chết bảy vị đệ tử, nơi đây không nên ở lâu, Thái Huyền Thánh Tông sớm muộn gì cũng sẽ tra tới đây, chúng ta vẫn là mau rút đi thì tốt hơn!

Mộ Yên Nhi quả quyết nói.

- Sư tỷ chậm!

Giang Nam đi tới bên cạnh Nguyệt Hiên hoàng đế, ánh mắt nhìn vị vua của một nước này, mỉm cười nói:

- Bệ hạ, nói đi, vì sao những đệ tử Thái Huyền Thánh Tông này muốn mai phục chúng ta?

Nguyệt Hiên hoàng đế nơm nớp lo sợ, có lòng muốn cùng Giang Nam liều chết đánh cược một lần, nhưng thấy cảnh tượng mới vừa rồi Giang Nam giết mấy người kia, ngay cả hắn cũng đề không nổi dũng khí, lúc này run rẩy đem ngọn nguồn câu chuyện nói một lần.

- Linh Tuyền?

Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm cũng hít một hơi khí lạnh, thất thanh nói:

- Nhạc Thanh quốc phát hiện Linh Tuyền, đây là một đại sự! Khó trách Thái Huyền Thánh Tông muốn mai phục chúng ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 173: Kiện Pháp Bảo Đệ Nhất

Giang Nam khẽ tò mò, nghi ngờ nói:

- Mộ sư tỷ, Linh Tuyền là cái gì?

Mộ Yên Nhi chưa kịp trả lời, Giang Lâm đã giành nói:

- Tứ ca, tu luyện tới Thần Luân cảnh, liền bắt đầu tiếp dẫn thiên địa linh khí tu luyện, sau khi tu thành Thần Thông, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí nhanh hơn. Nhưng nếu tu luyện tới Đạo Đài, Thần Phủ cảnh, thiên địa linh khí liền có chút ít không đủ dùng. Lúc kia cường giả khẽ hấp, sẽ gặp hấp dẫn tới thiên địa linh khí phương viên trăm dặm, cực kì khủng bố. Lúc này, liền cần loại linh vật Linh Dịch này tới tu luyện. Linh Dịch là linh khí ngưng tụ mà thành, cực kỳ trân quý hi hữu, mà Linh Tuyền thì có Linh Dịch xông ra, đại đa số Linh sơn trong thánh tông chúng ta cũng có một đạo linh tuyền, Tông Chủ Phong càng có một đạo Chủ tuyền!

- Thì ra là như vậy.

Trong lòng Giang Nam hiểu rõ, đối với một tông môn mà nói Linh Tuyền chỗ tốt rõ ràng, loại vật này vô cùng trân quý, là vật mà Đạo Đài cảnh cùng Thần Phủ cảnh cường giả cũng cần, vì vậy mới sẽ khiến Thái Huyền Thánh Tông mơ ước!

- Thần Thông cường giả cũng có thể phục dụng Linh Dịch, bất quá thời gian luyện hóa rất dài.

Mộ Yên Nhi hưng phấn đi tới đi lui, cười nói:

- Lần này chúng ta phát đạt ! Dùng Linh Dịch tu luyện, một là tốc độ nhanh, có thể so với linh đan cao đẳng, hai là không có tạp chất, sư đệ, sư muội, chúng ta nhận được đạo linh tuyền này mà nói, là có thể trước giữ lại

một nhóm, sau đó lại hiến tặng cho tông môn, nhận được một số phần thưởng lớn, Thần Phủ cấp tâm pháp cũng không nói chơi!

Giang Nam cũng không khỏi cực kỳ động tâm, lúc này giao trách nhiệm Nguyệt Hiên hoàng đế dẫn đường, chạy tới chỗ Linh Tuyền kia.

- Tốt một động phủ!

Bọn họ cùng Nguyệt Hiên hoàng đế đi tới trong một sơn mạch, chỉ thấy một động phủ sâu thẳm hiện ra ở trước mắt hắn, bên cạnh còn có dấu vết đào móc, hẳn là thợ đào mỏ khai thác quáng mạch trong lúc vô tình mở ra động phủ này.

Đi vào trong động phủ, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy thiên địa linh khí trở nên vô cùng nồng nặc, sâu hít sâu một hơi, cương khí quanh thân cũng trở nên vô cùng hoạt bát, lại có thể để cho tu vi của hắn tăng trưởng một tia!

Phải biết rằng tu vi hiện tại của hắn vô cùng sâu nhiều, hằng ngày tu luyện dẫn dắt mặt trời nguyên khí, cũng phải tốn hao thời gian không ngắn ngủi mới có thể làm cho tu vi có tăng trưởng, mà ở trong động phủ này chỉ cần hô hấp một lần, liền có thể có một tia tăng trưởng, có thể thấy được thiên địa linh khí nơi này nồng nặc đến loại tình trạng nào!

- Nơi này hẳn là động phủ của một vị tiền nhân, nói vậy vị tiền nhân kia đã tọa hóa.

Giang Lâm hết nhìn đông tới nhìn tây, đột nhiên thấy trong động phủ còn có bàn đá ngọc sàng..., lại có một bộ Khô Cốt tọa hóa ở trên giường ngọc nói.

Giang Nam gật đầu, hướng Nguyệt Hiên Hoàng Đế nói:

- Vị tiền bối này từng lưu lại bảo vật hoặc là kinh thư gì không?

Nguyệt Hiên hoàng đế cẩn thận từng li từng tí nói:

- Vị tiền bối này đúng là từng lưu lại một chút ít bảo vật, bất quá lão nhân gia ông ta cũng lưu lại một di thư, nói là đem bảo vật của mình để lại cho người hữu duyên.

- Người kia, chính là ta.

Giang Nam gật đầu, mỉm cười nói:

- Bệ hạ, ngươi có thể lấy ra bảo vật vị tiền bối này để lại cho ta, ta thay vị tiền bối này cám ơn ngươi.

Sắc mặt Nguyệt Hiên hoàng đế phát khổ, cơ hồ kiềm nén không được muốn cùng hắn liều mạng, cười nói:

- Tiên Sư, này là tiểu vương trước tiên tìm đến, theo lý mà nói tiểu vương mới là người hữu duyên. . .

- Ta giết bệ hạ, nhận được những bảo vật kia, ta không phải là người hữu duyên rồi sao?

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Hoặc là bệ hạ cũng có thể đem những bảo vật kia tặng cho ta, liền không cần ta tự thân động thủ hành thích vua. Bệ hạ, phải nhớ toàn bộ lấy ra, nếu thiếu một thứ, Nhạc Thanh quốc của bệ hạ cũng nên thay đổi triều đại .

Nguyệt Hiên hoàng đế cắn răng, từ trong Tử Phủ lấy ra vài món bảo vật cùng kinh quyển, Giang Nam nhìn lướt qua, nhẹ kêu một tiếng, từ trong nhiều bảo vật lấy ra một thanh đại chùy, chỉ thấy thanh đại chùy này có tất cả tám biện, tám biện bao quanh một cầu thể vòng tròn.

Mà ở trong cầu thể vẫn có một trận pháp cực kỳ mỹ lệ, Thiên Điểu bay lượn, tung cánh mà bay, trung ương bầy điểu có một đầu Phượng Hoàng bay múa, mà ở trong miệng Phượng Hoàng thì ngậm lấy một chuỗi Linh Đang!

- Phức tạp như thế!

Giang Nam không khỏi lấy làm kinh hãi, cương khí ở trong chuy chạy một vòng, nhất thời đem công pháp luyện chế pháp bảo này dò xét phân rõ ràng minh:

- Bát Trận Kim Phượng Thiên Vương Chùy!

Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi cũng xem ra, thất thanh nói:

- Pháp bảo! Đây chính là Thần Thông đầy đủ, luyện chế mà thành pháp bảo!

Mộ Yên Nhi kịch liệt phập phồng :

- Nghe nói Đạo Đài cảnh cường giả, sưu tập tinh anh thiên hạ bảo quặng, ở trên Đạo Đài lấy Thần Thông luyện chế pháp bảo, uy lực cực lớn, thanh đại chùy này, nhất định là một pháp bảo không thể nghi ngờ! Đáng tiếc, nếu có thể học xong Thần Thông cùng thanh đại chùy này giống nhau, nhất định có thể đem uy lực của nó phát huy ra!

Giang Lâm cũng nói đáng tiếc, cho dù không tu luyện tâm pháp giống nhau cũng có thể phát huy ra uy lực bảo khí hoặc là pháp bảo, nhưng mà nếu như tu luyện tâm pháp giống nhau, uy lực của bảo khí cùng pháp bảo sẽ bạo tăng, có gia tăng thật lớn.

- Ta đang thiếu vũ khí cận chiến tiện tay, thanh đại chùy này thích hợp ta dùng.

Giang Nam hướng những bảo vật khác quét tới, là một chút khoáng vật cùng linh đan..., cũng không cái kỳ lạ gì, mà mấy cuốn kinh thư kia cũng đơn giản là Đạo Đài cảnh tâm pháp, đối với hắn mà nói không có trọng dụng, nhìn lướt qua nhớ ở trong lòng, liền tiện tay giao cho Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm, cho các nàng đi nghiên cứu.

Ba người truy tìm nơi phát ra linh khí, hướng chỗ sâu trong động phủ đi tới, chỉ cảm thấy linh khí càng lúc càng nồng nặc, cũng không lâu lắm, liền nghe tiếng nước chảy truyền đến, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy

phía trên động phủ có rất nhiều thạch nhũ, mà ở trên vách đá, một đạo linh tuyền rũ xuống một cột nước màu xanh, chỉ là rất nhỏ, ở trong đầm nước nho nhỏ phía dưới hội tụ chung một chỗ, thiên địa linh khí từ đầm nước phát ra, hội tụ thành vân.

- Thật nhiều Linh Dịch!

Giang Nam lấy làm kinh hãi, trong đầm nước này đều là Linh Dịch, thiên địa linh khí cao độ ngưng tụ mà thành của quý!

- Những Linh Dịch này chỉ sợ có năm ba ngàn cân, sư đệ, sư muội, Yêu Vương, chúng ta cùng nhau động thủ, đem những Linh Dịch này hết thảy thu thập!

Mộ Yên Nhi cũng mừng rỡ cười nói:

- Những Linh Dịch này là chúng ta phát hiện, nên thuộc về chúng ta sở hữu! Ta đây liền lập tức cho sư phụ ta biết, mời lão nhân gia nàng tới, dời đạo linh tuyền này đi!

Nàng tâm niệm hơi động, Tử Phủ mở rộng, từ trong mi tâm bay ra một con hạc giấy, con hạc giấy này càng lúc càng lớn, hóa thành một trượng lớn nhỏ, vỗ cánh liền bay, cấp tốc bay ra động phủ, hướng Huyền Thiên Thánh Tông bay đi, tốc độ cực nhanh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 174: Thân Hóa Ma Vực. (1)

Giang Nam cùng Giang Lâm chưa mở ra Tử Phủ, chỉ có thể dùng bình ngọc lấy mấy cân Linh Dịch, chỉ có Mộ Yên Nhi cùng Thần Thứu Yêu Vương mở ra Tử Phủ, đem Linh Dịch liên tục không ngừng hút vào trong Tử Phủ để xuống.

Thần Thứu Yêu Vương e sợ cho bị Mộ Yên Nhi chiếm tiện nghi, lúc này hóa thành nguyên hình, liều cái mạng già hút đi Linh Dịch trong đầm nước, Mộ Yên Nhi thấy thế, cho là hắn là do Giang Nam bày mưu đặt kế, nhưng cũng không muốn cùng Giang Nam tranh đoạt những Linh Dịch này, chỉ lấy chừng ngàn cân, trực tiếp dừng lại, tùy ý Thần Thứu Yêu Vương đem hai ba ngàn cân Linh Dịch còn dư lại lấy đi.

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Được rồi, nếu như chúng ta đem Linh Dịch nơi đây lấy đi, kia liền ra khỏi động phủ, đi nghênh đón sư phó của ta đến!

- Lần này chúng ta tìm được một đạo linh tuyền, phần thưởng chỉ sợ cực kỳ phong phú!

Ánh mắt Giang Lâm chớp động, cười nói.

Giang Nam cùng mọi người hướng ngoài động phủ đi tới, sắc mặt Nguyệt Hiên hoàng đế khổ lên, lần này vô luận Huyền Thiên Thánh Tông phần thưởng cái gì, sợ rằng cũng không có phần của hắn, hắn phản bội Huyền Thiên Thánh Tông, cùng đệ tử Thái Huyền Thánh Tông cấu kết, mưu đồ làm phản, ám toán thánh tông đệ tử, thánh tông nhất định sẽ truy cứu xuống, huỷ bỏ ngôi vị hoàng đế của hắn!

Đám người Giang Nam mới vừa đi ra động phủ, đột nhiên, một cổ áp lực mênh mông từ trên trời giáng xuống, từ cao trấn áp xuống, đám người Mộ

Yên Nhi Thần Thứu Yêu Vương nhất tề muộn hanh nhất thanh, tu vi bản thân bỗng nhiên bị áp chế, ngay cả Thần Luân Thần Thông hết thảy không cách nào vận chuyển!

Đương!

Thần Luân ở mi tâm của Giang Nam mới vừa hiện ra, Ma chung chấn động một tiếng, liền lập tức gặp phải áp chế, lùi về trong mi tâm!

- Đến tột cùng là người nào, giết đệ tử Thái Huyền Thánh Tông ta?

Giữa không trung, một thanh âm vô cùng âm trầm truyền đến.

Đám người Giang Nam khó khăn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung vân khí lay động, hóa thành một vòng nước xoáy cự đại, trung tâm nước xoáy, một người nhẹ nhàng bay ra, người này thân mặc bạch y, giống như một pho tượng thiên thần phủ xuống thế gian, trên cao nhìn xuống chúng nhân, phảng phất đang nhìn một đám kiến hôi bé nhỏ không đáng kể.

- Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh, Cận Đông Lưu. . .

Sắc mặt Mộ Yên Nhi kịch biến, cũng rút ra một ngụm lãnh khí, thấp giọng nói.

Cận Đông Lưu, cơ hồ là một cái tên truyền kỳ, tồn tại mạnh nhất trong trẻ tuổi đương thời, tu luyện kỳ tài, trăm năm thời gian liền từ không có đã có, từ một tiểu nhân vật không quan trọng, tu thành Thần Luân Thần Thông, tiến vào Đạo Đài cảnh, vượt qua Đạo Đài cảnh gian nan nhất Sinh Tử Đài Cảnh, vượt qua sinh tử đại quan, tu thành Thất Bảo Đài Cảnh, thẳng ép Thần Phủ!

Chính Ma hai đạo, trong trẻ tuổi chỉ có vài người mới có thể cùng hắn chạy song song!

Hắn là người thừa kế tương lai của Thái Huyền Thánh Tông, quan môn đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, cũng là đệ tử đắc ý nhất!

Cận Đông Lưu, ba chữ kia liền đủ để chấn động nhân tâm, làm cho người ta ngưỡng mộ !

- Phía trên có phải là cao nhân của Thái Huyền Thánh Tông hay không?

Nguyệt Hiên hoàng đế đột nhiên giãy dụa mở miệng, kêu lớn:

- Tiểu vương biết là ai giết đồng môn ngươi, chính là mấy đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông này. . .

Xuy!

Giang Nam giơ cánh tay lên, một ngón tay điểm ra, ngay giữa mi tâm của Nguyệt Hiên hoàng đế, đỉnh đầu của Nguyệt Hiên hoàng đế nhất thời thình thịch một tiếng nổ tung, thi thể ngã trên mặt đất!

Trong lòng Mộ Yên Nhi lấy làm kinh hãi, ngay cả nàng cũng không thể nhúc nhích chút nào, nhưng Giang Nam có thể động thủ giết người, thực ở ngoài dự liệu của nàng.

Mặc dù Giang Nam không có thể động dụng bất kỳ tu vi, nhưng mà thân thể lại vô cùng cường đại, đơn thuần lực lượng thân thể liền đạt tới trình độ sáu long lực, giơ tay lên là có thể đánh chết Nguyệt Hiên hoàng đế.

- Ân? Thần Luân cảnh, lại có thể ở dưới khí thế của ta áp bách còn có thể nhúc nhích, ngươi căn cơ không xấu, ở trong Thái Huyền Thánh Tông ta, coi như là vô cùng khó được.

Ánh mắt của Cận Đông Lưu rơi vào trên người Giang Nam, thản nhiên nói:

- Chẳng lẻ ngươi chính là Lệnh Hồ Dung mà Tịch Ứng Tình mới thu nhận? Đáng tiếc, vô luận ngươi là ai, dám can đảm giết đệ tử Thái Huyền Thánh Tông ta, cũng chỉ có thể đền mạng!

Trong lòng mấy người Mộ Yên Nhi tuyệt vọng, cảnh giới cùng tu vi

chênh lệch quá xa, để cho bọn họ ở trước mặt Cận Đông Lưu không có lực phản kháng chút nào.

- Tội nhân, quỳ xuống.

Cận Đông Lưu thanh quát một tiếng, áp lực nhất thời trở nên vô cùng khổng lồ, Giang Lâm dẫn đầu chống đở không nổi, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, sau đó Mộ Yên Nhi, tiếp theo chính là Thần Thứu Yêu Vương, chỉ có Giang Nam còn đang đau khổ chống đở!

Nhục thể của hắn mạnh nhất, mặc dù tu vi cùng Thần Luân hết thảy gặp phải áp chế, nhưng bằng vào thân thể cường đại kiên trì không ngã!

- Thân thể tu luyện tới loại tình trạng này, ở Thần Luân cảnh cơ hồ đạt tới tuyệt đỉnh .

Cận Đông Lưu than thở một tiếng, sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, thản nhiên nói:

- Bất quá đáng tiếc chính là, coi như là Thiên Vương lão tử giết người Thái Huyền Thánh Tông ta, cũng phải chết, quỳ xuống!

Áp lực nhất thời tăng lên gấp bội, cổ áp lực này chỉ tác dụng ở trên thân thể một người Giang Nam, xương cốt của hắn bị ép tới bùm bùm rung động, mặt ngoài xương cốt thậm chí tràn đầy vết rách!

Không cách nào tưởng tượng, hắn từng chiến thắng qua Thần Thông tứ trọng cường giả, thế nhưng ở trước mặt Cận Đông Lưu, ngay cả năng lực ngồi thẳng lên cũng không có!

- Ta còn không muốn chết. . .

Giang Nam cắn chặc hàm răng, lợi bị cắn ra máu, liếc liếc về phía Giang Lâm quỳ rạp trên đất, cúi đầu đợi giết, ánh mắt nhất thời đỏ lên, hiện đầy tia máu, thấp giọng gào thét:

- Ta còn muốn bảo vệ muội muội, ta còn muốn đi gặp tỷ tỷ!

- Ta vẫn không thể chết!

Hắn vô cùng khó khăn lấy ra một lọ Linh Dịch, bóp nát bình ngọc, thật dài khẽ hấp, Linh Dịch gào thét tràn vào trong miệng, nhất thời linh khí vô cùng khổng lồ bộc phát ra. Thao thao linh khí điên cuồng tịch quyển, nước vọt khắp toàn thân, đột nhiên huyền thai kim nhân ở mi tâm của hắn khẽ hấp thật dài, đem linh khí khổng lồ hút vào kim trong, kim Hải bắt đầu khởi động, hóa thành một vòng nước xoáy vô cùng khổng lồ, đại dương bay lên, quanh quẩn ở trên bầu trời Huyền Thai của Giang Nam, Phong Quyển Vân tuôn ra hướng trong miệng huyền thai kim nhân rơi đi!

Cổ linh khí khổng lồ này, đủ để đem thân thể Giang Nam nổ nát bấy, nhưng đã đến trong kim thủy, liền thuần phục xuống, bị huyền thai kim nhân luyện hóa!

Ong ong… hai đạo thần niệm chi luân cùng một đạo Võ Đạo Thần Luân bay tới, rơi vào sau ót huyền thai kim nhân nho nhỏ, thúc dục Huyền Thai này đứng dậy, cất bước hướng Tử Phủ đi tới.

- Tử Phủ, mở cho ta!

Giang Nam liều mạng, biết rõ mặc dù mở ra Tử Phủ, mình cũng không cách nào đối kháng cường nhân như Cận Đông Lưu, nhưng vô luận như thế nào hắn cũng phải liều mạng, không có bất kỳ hy vọng, hắn cũng muốn kiếm ra một điểm hy vọng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 175: Thân Hóa Ma Vực. (2)

- Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, tu vi của ngươi bất quá mới vừa đạt tới Thần Luân cảnh, cũng muốn mở ra Tử Phủ?

Cận Đông Lưu mắt lộ ra một tia hàn quan, khí thế hơi tăng thêm một phân, răng rắc, hai chân của Giang Nam bị gảy xương, cặp chân sinh sôi bị khí thế của Cận Đông Lưu áp đoạn, vẫn như cũ không quỳ, tùy ý hai chân bị áp thành một bãi bùn nhão, đỉnh đầu như cũ cao cao vung lên, huyền thai kim nhân trong mi tâm rốt cục đi tới phía trước Tử Phủ, hai tay đặt ở trên hai miếng đại môn của Tử Phủ.

Tử Phủ kia là môn hộ vô cùng khổng lồ, huyền thai kim nhân của hắn vẫn còn quá nhỏ, nhỏ bé đến cơ hồ có thể không cần tính!

- Mở cho ta a!

Giang Nam rống giận, làn da quanh thân đột nhiên băng băng nổ tung, máu bắn tung tóe khắp nơi!

Ầm!

Đại môn Tử Phủ khẽ run, như cũ không mở ra chút nào!

- Ma Ngục Huyền Thai!

Giang Nam gào thét.

Oanh!

Trong Kim hải áo nghĩa võ đạo vô cùng phức tạp, Thần Thông áo nghĩa, Đạo Đài áo nghĩa cho tới Thần Phủ áo nghĩa, Thiên Cung áo nghĩa hết thảy tương dung, nhất thời để cho kim hải phát sinh dị biến.

Ma tính vô cùng cường đại kia của Ma Ngục Huyền Thai Kinh rốt cục bắt đầu triển lộ ra, kim hải trong mi tâm của hắn bắt đầu trở nên ma khí um tùm, đủ loại dị tượng rối rít bày ra, Sâm La vạn tượng, đưa áo nghĩa vốn là tâm pháp tu luyện, hết thảy hóa thành Ma Đạo!

Kim hải trong mi tâm của hắn trở nên một mảnh đen nhánh, cơ hồ hóa thành nham tương Địa Ngục, cực nóng sôi trào, núi đao biển lửa, phún dũng mà ra, đủ loại dị thú bay múa, ma hóa Khổng Tước Minh Vương, quanh thân tràn ra lửa ma Đại Phật cuồn cuộn, lăng không trôi nổi Thập nhị trọng lâu, còn có Phiên Thiên Ấn giống như trời sập hãm vào đất, năm tòa Đại Ngũ Hành Kiếm Khí biến thành cự sơn nguy nga, hoành hành tàn sát bừa bãi.

Thậm chí ngay cả linh khí khổng lồ trong Linh Dịch kia, cũng là cuồn cuộn ma khí, đấu đá lung tung, càn quét hết thảy, ở trên không Ma hải hóa thành một cơn lốc, nhấc lên cuồng phong sóng lớn, tựa hồ có thể phách sập Thương Thiên!

Không chỉ có như thế, Đậu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy cũng bắt đầu bạo động, hoả diễm ngập trời, trải rộng toàn thân hắn, hồng thủy ngập trời, tịch quyển hết thảy, nước lửa tan ra làm một thể, chí cực kinh người.

Trong cơ thể hắn từng cục màng xương, một mảnh dài hẹp gân mạch, một mảnh kinh lạc, thậm chí ngay cả đan điền của hắn, cũng bắt đầu ma hóa, phảng phất trở thành Địa Ngục, lửa ma hừng hực thiêu đốt, đốt cháy ma thân, Ma thủy tàn sát bừa bãi, vỡ tung hết thảy trở ngại!

Đây mới thực sự là Ma Vực!

Giang Nam muộn hanh nhất hưởng, nhục thể, tinh thần cùng cương khí của hắn vào giờ khắc này như địa ngục đau khổ, phảng phất cả người rơi vào trong địa ngục khôn cùng, binh đao sát thương, đại hỏa đại nhiệt, đại hàn đại lạnh, rãnh to đại cốc, hình phạt khôn cùng!

Cái loại đau khổ này, quả thực không phải là tiếng nói có thể hình dung,

không phải là văn chương có thể miêu tả.

Chỉ có huyền thai kim nhân của hắn, như cũ đứng sửng ở trên kim hải, Tử Phủ lúc trước, trấn áp Ma Vực, giữ vững một tia thần trí thanh minh cuối cùng của hắn, không bị ma tính cuồn cuộn mà đến hoàn toàn ma hóa tâm trí.

Huyền thai kim nhân không ngừng cắn nuốt ma khí, luyện hóa đủ loại tâm pháp áo nghĩa, thân thể càng lúc càng lớn, giống như một pho tượng Ma Thần, hai tay đặt ở trên đại môn Tử Phủ, dùng hết khí lực toàn thân đẩy về phía trước, cố gắng đẩy ra môn hộ trầm trọng vô pháp tưởng tượng, mở ra một cái tiền trình vô hạn quang minh.

Ở trong vô cùng vô tận đau khổ, Giang Nam có thể cảm giác được tiềm lực của mình nhận được tăng lên trước nay chưa có, tinh khí thần bắt đầu ngưng tụ cao độ, để cho Huyền Thai càng ngày càng khỏe mạnh, đây là lúc trước hắn chưa từng cảm nhận được chỗ cường đại.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh, môn Ma Đạo kinh điển này, cho tới giờ khắc này rốt cục hiện ra uy lực của nó!

- Ân? Lại còn có thể chống đở không quỳ?

Cận Đông Lưu nhẹ kêu một tiếng, cười lạnh nói:

- Tốt! Bản thân ta muốn nhìn, ý chí của ngươi có thể chịu đựng được thần trí của ta uy áp hay không!

Hô…

Một đạo thần thức của hắn từ trên trời giáng xuống, vô cùng cuồng bạo, trong nháy mắt liền xông vào mi tâm của Giang Nam, quyết định lấy thần thức tới hoàn toàn đánh sụp ý chí chiến đấu trong lòng Giang Nam, phá hủy hết thảy tín niệm của hắn, để cho hắn thần phục, để cho hắn quỳ xuống, để cho hắn đền tội!

Ầm!

Trong mi tâm Giang Nam, đột nhiên nhiều ra thân ảnh của Cận Đông Lưu, giống như một pho tượng thiên thần kim chói, đoạt con mắt người, uy phong vô tận, làm cho không người nào có thể nhìn thẳng.

Này là thần thức của hắn biến thành tinh thần chiếu hình, thần thức so sánh với thần niệm còn muốn cao hơn một bậc, là tinh thần ý niệm cường đại nhất, có thể trong nháy mắt đánh sụp tinh thần ý chí của bất kỳ một Thần Thông cường giả nào, để cho người không dám phản kháng chút nào, thậm chí có thể dễ dàng đem người luyện thành thân ngoại hóa thân!

Cận Đông Lưu chính là thấy Giang Nam thà chết chứ không chịu khuất phục, lúc này mới quyết định muốn từ trong nội tâm hoàn toàn đánh sụp thiếu niên này, hoàn toàn đem hắn đánh ngã, đánh nát tự ái của hắn, để cho hắn chết vô cùng khuất nhục!

- Thần phục ta!

Thần thức hóa thân của Cận Đông Lưu trôi lơ lửng ở trên Địa Ngục khôn cùng, mới vừa xuất hiện, lập tức thấy toàn trời là ma khí cuồn cuộn, nham tương sôi trào, tựa hồ thiên địa điên đảo, Âm Dương thác loạn, không khỏi trợn tròn cặp mắt, thất thanh nói:

- Đây là địa phương gì?

Loại cảnh tượng này, cho dù là hắn cũng chẳng bao giờ gặp phải qua, để cho hắn rất lâu chưa từng dao động tâm thần rốt cục có chút rung động, cảm giác được sợ hãi từ đáy lòng nảy sinh.

- Mau rời đi!

Thần thức hóa thân của Cận Đông Lưu trong lòng vừa động, đang muốn rời khỏi mi tâm của Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy Huyền Thai của Giang Nam đột nhiên xoay người, mở cái miệng rộng thật dài khẽ hấp, thần thức hóa thân giống như pho tượng thiên thần kia của Cận Đông Lưu kêu thảm một tiếng, thân bất do kỷ bị Huyền Thai hút vào, thân thể bị vô hạn kéo dài,

từ đầu tới đuôi bị Huyền Thai một ngụm nuốt đi xuống!

- Thần trí hóa thân của ta biến mất?

Phía ngoài, Cận Đông Lưu khẽ cau mày, cảm ứng được thần trí hóa thân của mình mới vừa tiến vào trong mi tâm của Giang Nam, liền lập tức mất đi cảm ứng, trong lòng vừa sợ vừa giận:

- Tiểu tử, trong mi tâm của ngươi rốt cuộc có cái gì cổ quái... mi tâm của ngươi nhất định là có bảo vật bảo vệ, để cho ta mở ra đầu óc của ngươi, xem một chút đến tột cùng là vật gì giở trò!

Hắn một ngón tay điểm đi xuống phía dưới, một ngón tay này còn chưa rơi xuống, liền nhấc lên thiên địa dị tượng, chỉ thấy một ngón tay thô như ngọn núi từ trên trời giáng xuống, đại địa đột nhiên chìm xuống hơn mười trượng, băng băng băng không ngừng hướng dưới đất chìm.

Chương 176: Lục Đạo Thần Niệm Chi Luân. (1)

Lực lượng một ngón tay này của Cận Đông Lưu làm cho người ta hồi hộp, làm cho người ta tuyệt vọng, mà Giang Nam vẫn như cũ ở gắt gao thúc dục huyền thai kim nhân, ra sức hướng đại môn Tử Phủ oanh khứ.

Hạ xuống, hai cái, ba cái. . .

Tử Phủ đại môn vững chắc như núi, chưa từng có chút dấu hiệu mở ra. Mặc dù hắn phát huy ra tiềm năng toàn thân mình, nhưng dù sao chỉ là vừa mới bước vào Thần Luân cảnh không có bao lâu, còn không cách nào mở ra Tử Phủ này, tu thành Thần Thông.

Một ngón tay này của Cận Đông Lưu rốt cục rơi xuống, sơn mạch run rẩy, núi đá tróc ra, hóa thành phấn vụn, không thể địch nổi, không thể chống đở, Giang Nam giống như hung thú ngủ say rống giận, cũng không cách nào thay đổi bất kỳ kết quả.

- Cận sư điệt, cần gì nổi giận?

Nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe thanh âm của một nữ tử phong khinh vân đạm truyền đến, chỉ thấy một đầu ngón tay tuyết trắng như ngọc xa xa dò xét, như một căn ngọc trụ, nhẹ nhàng cong ngón búng ra, ba… một tiếng đụng vào ngón tay như núi của Cận Đông Lưu.

Hai đầu ngón tay sờ nhẹ, hai cỗ lực lượng văng ra, không có chút khí tức lửa khói nào.

- Nguyên lai là Linh Càn Phong Càn Nguyên Cung Hàn sư thúc.

Ánh mắt của Cận Đông Lưu quét tới trên người nữ tử mới tới, khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Hàn sư thúc, mấy người này là môn hạ đệ tử của ngươi sao? Đệ tử của ngươi giết mấy vị sư đệ ta, tội đáng chết vạn lần, bất quá tiểu chất vẫn không có đau nhức hạ độc thủ, là vì chờ một người có thể nói chuyện đến.

Hàn Phương cũng là nhận được phi hạc truyền thư của Mộ Yên Nhi, lập tức động thân chạy tới, chưa từng nghĩ gặp phải Cận Đông Lưu chuẩn bị một ngón tay đánh gục đám người Giang Nam và Mộ Yên Nhi, lúc này mới lập tức xuất thủ cứu giúp. Bất quá cho dù là nàng, cũng kiêng kỵ Cận Đông Lưu vạn phần.

Chính Ma hai đạo, các tông các phái, thiên tài giống như ánh sao lóe lên, đếm không xuể, nhưng mà thật có thể làm cho nàng kiêng kỵ, thì chỉ có mấy người mà thôi.

Mà Thái Huyền Thánh Tông Cận Đông Lưu, là một người để cho nàng kiêng kỵ nhất!

Mặc dù tu vi của Cận Đông Lưu còn chưa tu luyện tới Thần Phủ cảnh, nhưng mà thực lực lại hoàn toàn không kém nàng là Thần Phủ cảnh thế hệ trước, nếu quả thật động thủ, nàng tự nghĩ chưa chắc sẽ là đối thủ của Cận Đông Lưu.

- Cận sư điệt, ngươi có gì nói, không ngại nói thẳng.

Hàn Phương giơ tay lên vuốt mái tóc rối bời, mỉm cười nói.

- Tốt! Vậy sư điệt cứ việc nói thẳng!

Cận Đông Lưu cười ha ha:

- Đệ tử của ngươi giết bảy người Thái Huyền Thánh Tông ta, tội không thể tha, bất quá bọn người Trần sư đệ là nhân vật tầm thường như con kiến hôi, không đáng giá ta cùng với sư thúc oán khí. Nhưng Thái Huyền Thánh Tông ta danh tiếng không thể rớt, tiểu chất gần đây cũng sắp đột phá, tu thành Thần Phủ, sắp độc chiếm một ngọn Linh sơn, chẳng qua là dưới trướng không có một người nào, không có một hoàng triều nào tới cung cấp

nuôi dưỡng ta. Cho nên Nhạc Thanh Quốc này, kính xin sư thúc bỏ những thứ yêu thích, đưa cho tiểu chất. Đây là thứ nhất!

Hàn Phương khẽ cau mày, mặt giản ra cười nói:

- Thứ hai thì?

- Linh tuyền trong núi này, cũng quy tiểu điệt.

Cận Đông Lưu cười nói:

- Sư thúc nếu đáp ứng, ta liền làm chủ, thù mới hận cũ xóa bỏ, không cần kinh động sư môn lẫn nhau. Sư thúc nghĩ như thế nào?

Hàn Phương thở dài, liếc liếc về đám người Mộ Yên Nhi, gật đầu nói:

- Ta đáp ứng, Nhạc Thanh Quốc vốn là nước phụ thuộc của ta, cho ngươi cũng không sao.

Cận Đông Lưu cười to:

- Hàn sư thúc thật là sảng khoái, bậc cân quắc không thua đấng mày râu! Đã như vậy, tiểu chất thu nhận. Hàn sư thúc, tiểu chất còn có một yêu cầu quá đáng, đó chính là, ta muốn mang đi hắn!

Hắn tự tay hướng Giang Nam chỉ điểm, thản nhiên nói:

- Thái Huyền Thánh Tông tổn thất bảy tên đệ tử, mặc dù tiểu chất có thể áp xuống, nhưng mà nếu như phía trên tra xuống vẫn sẽ làm tiểu chất khó xử, nhất định phải có một người chịu tội thay, kính xin sư thúc thành toàn.

Hắn có chút tự phụ, nhận định Hàn Phương không muốn cùng hắn trở mặt, vì vậy chỉ định muốn bắt Giang Nam.

- Cận sư điệt, ngươi muốn mang Giang sư điệt đi cũng không phải là không thể.

Hàn Phương thấy buồn cười, lắc đầu nói:

- Bất quá ngươi phải hiểu rõ ràng, nếu ngươi mang hắn đi, chỉ sợ ngươi không cách nào sống trở lại Thái Huyền Thánh Tông.

Trong lòng Cận Đông Lưu vừa động, cười nói:

- Chẳng lẻ hắn là cao đồ của chưởng giáo quý tông?

- Đây cũng không phải.

Hàn Phương cười dài nói:

- Nếu là đệ tử của Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo chí tôn ta, chưởng giáo chí tôn còn sẽ không làm khó ngươi, bất quá hắn là đệ tử của Lạc sư tỷ, nếu Lạc sư tỷ biết ngươi bắt đi đệ tử của nàng, cho dù ngươi có ba đầu sáu tay, cũng khó thoát khỏi cái chết.

- Lạc Hoa Âm sao?

Trong lòng Cận Đông Lưu lẫm nhiên, cười ha ha nói:

- Đa tạ sư thúc nhắc nhở. Đã như vậy, ở trước khi tới Thần Phủ cảnh, ta sẽ bất động hắn. Bất quá, sau khi tu thành Thần Phủ, tiểu chất còn muốn hướng Lạc sư thúc lãnh giáo một chút! Sư thúc, tiểu chất cáo từ trước, không lâu sau, tiểu chất liền phái người đến đây trưng thu Nhạc Thanh Quốc, kính xin sư thúc dàn xếp.

Dứt lời, hắn quét mắt nhìn Giang Nam còn đang ra sức đánh sâu vào Tử Phủ một cái, trong lòng có chút không bỏ.

Hắn đến nay còn cho là trong mi tâm của Giang Nam nhất định có dị bảo gì, thủ hộ tâm thần, thế cho nên thần trí hóa thân của mình tiến vào trong đó liền bị tiêu diệt.

Chẳng qua là, hôm nay Hàn Phương xuất hiện, hắn cũng không có nắm chắc có thể thắng Hàn Phương, đoạt được bảo vật trong mi tâm của Giang

Nam. Hơn nữa, cho dù hắn bắt Giang Nam đi, Hàn Phương cũng nhất định sẽ báo cho Lạc Hoa Âm, đối mặt nữ ma đầu vô pháp vô thiên kia, trong lòng Cận Đông Lưu thật sự có chút sợ.

Cận Đông Lưu quyết định thật nhanh, phiêu nhiên đi xa.

Hàn Phương thở dài, trong lòng yên lặng nói:

- Còn trẻ như vậy, đã có thể để cho ta kiêng kỵ, Huyền Thiên Thánh Tông ta làm sao không có đệ tử phong hoa tuyệt đại bực này? Coi như là chưởng giáo chí tôn thu mấy vị đệ tử, chỉ sợ cũng so ra kém hắn...

Trong nội tâm nàng thầm than một tiếng, hạ thẳng xuống dưới, lúc này đám người Mộ Yên Nhi mới cảm giác được áp lực khôn cùng biến mất, Giang Lâm vội vàng đứng dậy, đang định đỡ Giang Nam, Hàn Phương nhẹ kêu một tiếng, vội vàng nói:

- Lâm nhi, không nên cử động hắn!

Tròng mắt Giang Lâm rưng rưng, nức nở nói:

- Sư tôn, chân của ca ca ta bị chặt đứt...

- Chân chặt đứt không sao cả, Lạc sư bá của ngươi có khả năng diệu thủ hồi xuân, nhưng giờ phút này ngàn vạn lần không nên cử động hắn!

Hàn Phương khẽ cau mày, trầm giọng nói:

- Hắn giờ phút này lâm vào trong một loại cảnh giới huyền diệu, nếu ngươi tự tiện di động hắn, đánh vỡ loại tâm tình này, sẽ để cho hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thậm chí trực tiếp tẩu hỏa nhập ma, tự mình hại mình mà chết!

Giang Lâm sợ hết hồn, vội vàng dừng tay:

- Sư tôn, ca ca của ta hắn không có việc gì chứ?

Mộ Yên Nhi cũng có chút bận tâm, nhìn về phía Hàn Phương.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 177: Lục Đạo Thần Niệm Chi Luân. (2)

Hàn Phương cau chân mày lại, lắc đầu nói:

- Cái này ta cũng không rõ lắm, loại hiện tượng này của Tử Xuyên, ta cũng chưa bao giờ gặp phải qua, hắn hình như là đánh sâu vào Tử Phủ. Kỳ quái, hắn trước đó không lâu mới bước vào Thần Luân cảnh, chẳng qua là ở Thần Luân cảnh sơ kỳ, trăm triệu lần không có thể mở ra Tử Phủ, bất quá nhìn dáng dấp, Giang sư điệt đúng là có năng lực mở ra Tử Phủ...

Trạng thái trước mắt của Giang Nam, đúng là làm cho nàng có chút không giải thích được.

Hàn Phương kiến thức cũng coi như phi phàm, nhưng vẫn là lần đầu nhìn thấy có người mới vừa tu thành Thần Luân, lại có thể đánh sâu vào Tử Phủ, tu thành Thần Thông.

Ở trong mi tâm của Giang Nam, ma hải còn đang không ngừng kích động, cuồn cuộn Ma Vực đốt cháy tinh thần thân thể, để cho hắn ở trong đau đớn khôn cùng, tinh khí thần cùng thân thể cũng đang không ngừng lớn mạnh.

Không chỉ có như thế, Huyền Thai của hắn còn đang không ngừng luyện hóa thần thức của Cận Đông Lưu, chất lượng thần thức còn xa ở trên thần niệm, huống chi là thần thức của nhân vật thiên tài như Cận Đông Lưu!

Cận Đông Lưu chính là đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, tu luyện kinh điển cao nhất Thái Huyền Thánh Tông, lại càng nhận được kỳ ngộ, ăn không biết bao nhiêu thiên tài địa bảo, tuổi còn trẻ liền đạp ở trên Đạo Thai Thất Bảo, luyện thần thức cực mạnh, coi như là Hàn Phương cũng không bằng hắn.

Có thể thấy được, đạo thần thức hóa thân này của Cận Đông Lưu, mang chỗ tốt cho Giang Nam đến tột cùng có bao nhiêu.

Ông!

Đột nhiên một đạo thần niệm chi luân hiện ra ở sau ót Huyền Thai của Giang Nam, hắn chưa hoàn toàn luyện hóa đạo thần thức hóa thân này của Cận Đông Lưu, liền đã tu thành đạo thần niệm chi luân thứ ba!

Cũng không lâu lắm, đạo thần niệm chi luân thứ tư cũng rõ ràng tạo thành.

Tiếp theo là đệ ngũ đạo!

Lại qua hồi lâu, đạo thần niệm chi luân thứ sáu cũng bắt đầu chậm rãi tạo thành, bất quá hơi mở ảo, cũng không ổn định, Giang Nam đã hoàn toàn đem thần thức hóa thân của Cận Đông Lưu luyện hóa, biến thành thần niệm của mình, nhất cử ngưng tụ ra bốn đạo thần niệm chi luân, cộng thêm mình nguyên lai tu thành hai đạo thần niệm chi luân, có khoảng lục đạo, loại cường độ thần niệm này, cơ hồ là độ cao của Thần Thông lục trọng cường giả!

Thần niệm của hắn trở nên cường đại trước nay chưa có, thúc dục Huyền Thai Kim Nhân lại càng thuận buồm xuôi gió, cơ hồ có thể điều động lực lượng trọn cái Ma Vực, gia trì ở trên người Huyền Thai Kim Nhân, để cho lực lượng của Huyền Thai Kim Nhân một lần bạo tăng rất nhiều lần!

Răng rắc!

Đại môn Tử Phủ rung chuyển không nghỉ, lại bị Huyền Thai Kim Nhân đẩy ra một đường.

Tử Phủ đại môn khanh khách mở ra, lộ ra mây tía bên trong, cơ hồ muốn từ trong Tử Phủ phún dũng ra.

Đột nhiên Giang Nam tản đi thần niệm chi luân, Tử Phủ đại môn ầm ầm đóng cửa.

- Di?

Hàn Phương đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, cau mày nói:

- Giang sư điệt rõ ràng có thể mở ra Tử Phủ, tu thành Thần Thông, vì sao đột nhiên tản đi thần niệm của mình?

Nàng không hiểu chút nào, chỉ thấy mi tâm của Giang Nam đột nhiên hiện ra một đạo Thần Luân, Ma Chung di động xung quanh Thần Luân, chấn động không dứt, chỉ nghe khúc khích không ngừng bên tai, từng cục xương cốt đứt rời bị hắn sinh sôi nặn ra bên ngoài cơ thể.

Giang Nam cắn chặc hàm răng, hừ cũng không hừ một tiếng, không ngừng thúc dục Ma Chung Bá Thể Thần Thông, không ngừng vận chuyển, gia tốc chữa trị thân thể tổn thương, cơ nhục toái rụng của hắn bắt đầu chậm rãi diễn sinh, Ma Vực đốt cháy thân thể mang đến sinh mệnh lực cường đại kia bắt đầu bừng bừng vận hành, thậm chí ngay cả xương cốt cũng bắt đầu nhanh chóng trọng sinh!

Qua một lúc lâu, xương đùi hai chân của Giang Nam sinh dài ra, cơ toái cũng phục hồi như cũ, đứng dậy hướng Hàn Phương thi lễ nói:

- Đa tạ sư thúc cứu giúp.

- Thân thể tu luyện tới trình độ có thể sống lại, đây là cái Thần Thông gì?

Hàn Phương liếc hắn một cái, trong lòng kinh ngạc vạn phần, nhẹ giọng nói:

- Giang sư điệt, ta xem ngươi mới vừa rồi sắp mở ra Tử Phủ, tu thành Thần Thông, vì sao đột nhiên bỏ qua?

- Ta bây giờ còn chưa hoàn toàn tu mãn nhục thể Thần Thông của ta, tu vi cũng chưa đạt tới Thần Luân đỉnh, Tử Phủ còn có không gian tiếp tục gia cố tăng lên, hiện tại mở Tử Phủ ra, còn sớm chút ít.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Tương lai ta muốn thắng Cận Đông Lưu, cùng hắn đứng ở cùng cảnh giới, để cho hắn quỳ xuống, nếu như không thể làm đến chân chính cùng cảnh giới vô địch, làm sao có thể thắng được hắn?

Hàn Phương biết hắn hôm nay ở trong tay Cận Đông Lưu chịu nhục, trong lòng đối với Cận Đông Lưu hận ý không dứt, lắc đầu nói:

- Cận Đông Lưu so sánh với ngươi sớm nhập môn hơn trăm năm, ngươi tu vi còn thấp, bại ở trong tay hắn cũng là hợp tình lý, không cần canh cánh trong lòng.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Sư thúc yên tâm, ta còn không có ngu xuẩn đến trình độ hiện tại liền đi tìm hắn báo thù. Lần này bởi vì quan hệ của ta, thế cho nên sư thúc vứt bỏ một hoàng triều cung phụng Linh sơn, lại bỏ lở một đạo linh tuyền, trong lòng ta thật sự băn khoăn. Thần Thứu Yêu Vương, đem linh dịch hết thảy lấy ra, giao cho Hàn sư thúc!

Thần Thứu Yêu Vương vẻ mặt thịt đau, lầm bầm thì thầm, Hàn Phương thấy thế cười nói:

- Tử Xuyên, nếu như không phải là ngươi, chỉ sợ hai người đệ tử của ta đều phải chết. Lần này vẫn là phải đa tạ ngươi, hơn nữa liên lụy ngươi bị thương, băn khoăn chính là ta mới đúng. Về phần linh dịch, ngươi hãy thu đi, sư thúc làm sao không biết xấu hổ tiếp nhận?

Cùng Lạc Hoa Âm bất đồng, Lạc Hoa Âm quỷ linh cơ biến, tính tình nhanh nhẹn, mà Hàn Phương là chững chạc hào phóng, làm cho người ta có một loại cảm giác như cây khô gặp mưa xuân.

- Thực lực, ta cần thực lực càng cường đại!

Giang Nam trở lại Lĩnh Tụ Phong, lúc này để cho Thần Thứu Yêu Vương lấy ra hơn mười cân Linh Dịch, bắt đầu điên cuồng tu luyện, lần này Cận Đông Lưu chỉ dựa vào khí thế liền áp gãy hai chân, ép tới hắn vô lực phản

kháng, để cho hắn thấy mình cùng cường giả chân chính trong lúc đó chênh lệch như rãnh trời.

Lúc trước, hắn tu luyện là vì truy tìm Giang Tuyết tỷ tỷ, vì bảo vệ muội muội của mình, mà hôm nay, hắn lại có mục tiêu mới, kia chính là vì mình, vì trả thù mình đã bị khuất nhục!

Khoái ý ân cừu, dựa vào là thực lực của mình, muốn ở địa phương tràn đầy cạnh tranh này đứng vững gót chân, vậy thì phải giao ra cố gắng so sánh với thường nhân nhiều ra gấp mười gấp trăm lần!

Hắn từ trước tu luyện quá thuận, giờ phút này rốt cục gặp được kình địch không cách nào chống lại, để cho hắn ý thức được, bản thân cường đại trọng yếu đến cỡ nào.

Giang Tuyết tỷ tỷ cường đại, sư tôn Lạc Hoa Âm cường đại, những thứ kia chỉ là nhân tố bên ngoài, chỉ có sự cường đại của mình, mới sẽ không chịu nhục, mới có thể hãnh diện, mới có thể làm đại trượng phu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 178: Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông. (1)

Đem những người vũ nhục, đả kích mình kia, hết thảy đánh ngã, hết thảy dẫm ở dưới chân, đây mới gọi là sảng khoái!

Hơn nữa, có đầy đủ thực lực cường đại, mới có thể bảo vệ muội muội tốt hơn, mới có thể đuổi theo cước bộ của Giang Tuyết tỷ tỷ, cùng giai nhân gặp lại.

Hắn hy vọng cở nào, mình có một ngày có thể bằng vào cố gắng của mình, đứng ở trước mặt tỷ tỷ, nghe được một tiếng tán dương của nàng.

- Cận Đông Lưu, sớm muộn gì cũng có một ngày, ta cũng sẽ đánh gảy hai chân của ngươi, để ngươi quỳ gối dưới chân ta, nếm thử khuất nhục của ta!

Hắn chống cự khí tức áp bách của Cận Đông Lưu, rốt cục mở ra tiềm lực của mình, phát huy ra ảo diệu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem bản thân hóa thành Ma Vực cuồn cuộn, không có lúc nào là không tăng lên Tinh Khí Thần của mình.

Hơn nữa mấu chốt chính là, lần này hắn thu hoạch lớn nhất là luyện hóa một đạo thần thức hóa thân của Cận Đông Lưu, đem thần niệm của mình tăng lên tới trình độ sáu đạo thần niệm chi luân, có tiền vốn mở ra Tử Phủ.

Hơn nữa, bản thân hóa thành Ma Vực, để cho tốc độ tu luyện của hắn cũng tăng lên thật to, trong Linh Dịch tích chứa linh khí khổng lồ, cũng có thể bị hắn luyện hóa, để cho tu vi của mình không ngừng hướng Thần Luân đỉnh rảo bước tiến lên.

Cương khí của hắn, thậm chí cũng mơ hồ có trình độ hóa thành pháp lực, không ngừng tẩm bổ Tử Phủ, để cho Tử Phủ càng thêm vững chắc, lao không thể tồi.

Bất quá, hôm nay Giang Nam đã tu thành sáu đạo thần niệm chi luân, tự nhiên là hy vọng Tử Phủ của mình càng cường đại càng vững chắc càng tốt, nói như vậy, sau khi hắn mở ra Tử Phủ, đạt được chỗ tốt liền lớn hơn nữa.

Ngắn ngủn nửa tháng thời gian, tu vi của hắn đã đạt tới Thần Luân đỉnh, tốc độ tu luyện như thế, so sánh với phục dụng Hỏa Linh Quả... Linh dược linh đan còn muốn kinh khủng hơn rất nhiều.

Bất quá, hơn mười cân Linh Dịch cũng bị hắn luyện hóa sạch sẻ.

Trong Linh Dịch tích chứa linh khí là kinh người bực nào, coi như là Thần Thông cường giả luyện hóa, cũng cần cẩn thận từng li từng tí, e sợ cho không cẩn thận bị linh khí cuồng bạo, nhưng thân thể của Giang Nam mạnh mẻ, thật không có cái lo lắng này, ngắn ngủn hơn mười ngày liền đem những Linh Dịch này luyện hóa sạch sẻ.

Nhưng không có lập tức đứng dậy, mà là không ngừng thôi diễn, cố gắng luyện ra loại Thần Thông thứ hai của bản thân.

Vô luận là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, hay Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh còn cao tầng thứ hơn, hay là Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Giang Nam hết thảy không có ý định đem bọn nó thành loại Thần Thông thứ hai của mình.

Loại Thần Thông thứ hai của hắn, chỉ có thể là tự nghĩ ra, tự mình sáng chế ra một loại Thần Thông hoàn toàn mới đi ra ngoài, vượt xa các công pháp mà hiện nay hắn đang biết!

Chỉ có như vậy, mới có thể anh dũng thẳng trước, một bước lên mây truy kịp chúng cường giả như Cận Đông Lưu kia, mới có thể bảo vệ muội muội an nguy, mới có thể theo kịp cước bộ tỷ tỷ.

Mi tâm của Giang Nam, hai mắt Huyền Thai nửa khép nửa mở, Thần Thông vô cùng ảo diệu ở trong đôi mắt lưu chuyển không nghỉ, đem từng loại từng loại pháp môn ảo diệu chiết xuất, dung hợp, quán thông, dần dần

luyện thành nhất thể.

- Vạn pháp đều dùng, vạn pháp đúc nhất pháp! Ta muốn luyện thành loại Thần Thông thứ hai, chính là lấy Ngũ Hành Ngũ Nhạc làm cơ sở, lấy Thập Nhị Trọng Lâu làm điện phủ, giơ tay lên Bổ Thiên, che tay ngất trời, lấy vạn pháp làm đẹp, tan ra làm một thể, hóa thành một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu!

- Loại Thần Thông này, chính là Thiên Phủ Trọng Lâu!

Ông!

Vừa có một đạo Thần Luân chậm rãi tạo thành, ong ong chuyển động, trong Thần Luân, một ngọn Thiên phủ chậm rãi tạo thành, chỉ thấy năm đạo thiên trụ đứng vững, nâng trọng lâu này lên, mà ở bên trong Thiên phủ, vô số đồ án khắc ở trong đó, Long Hổ Tượng Phượng, bách điểu hiện lên tường, Đại Bằng kim cánh, khổng tước xòe đuôi, trên có mặt trời viêm dương chói chang, dưới có núi non sông ngòi, cơ hồ đưa hơn sáu trăm loại tâm pháp biến thành áo nghĩa hết thảy khắc ở trong Thiên phủ này.

Lại có một tay che trời, vân tay hóa thành tinh hà, một tay che, hóa thành sông núi địa lý!

Đây chính là hắn từ trong Võ Đạo Thần Luân diễn biến ra pháp lực Thần Thông, Thiên Phủ Trọng Lâu, lấy Đại Ngũ Hành Kiếm Khí làm trụ, lấy Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh làm thể, lấy Phiên Thiên Ấn Bổ Thiên Ấn làm thiên địa, phụ lấy hơn sáu trăm loại công pháp ảo diệu, hóa thành một ngọn Thiên phủ!

Nhục thể Thần Thông của hắn, chỉ bất quá dung nhập vào sáu bảy loại pháp môn thân thể Thần Thông, mà môn Thần Thông pháp lực này, lại dung nạp hơn sáu trăm loại công pháp!

Cũng tức là nói, nếu như cương khí của hắn luyện thành pháp lực, mở ra Tử Phủ, hiện tại là có thể tu thành hai đại Thần Luân, luyện hai đại Thần Thông, trở thành Thần Thông nhị trọng cường giả!

Bất quá, Giang Nam lại kiềm chế xuống, tính toán tiếp tục để dành thực lực, vững chắc Tử Phủ, đợi ngày đó đem thân thể Thần Thông hoàn thiện, chỉ có thân thể Thần Thông hoàn thiện, Tử Phủ hắn mới có thể đạt tới trạng thái hoàn mỹ nhất, sau khi mở ra Tử Phủ đạt được chỗ tốt mới có thể lớn nhất, căn cơ mới có thể sâu nhất.

Nếu muốn làm một cường giả, vậy thì đem hết mình có thể, làm được tận thiện tận mỹ, không để lại bất cứ tiếc nuối nào.

Hơn nữa, trong những công pháp này, còn có Bổ Thiên Ấn, Phiên Thiên Ấn, cùng với Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh hắn không có hoàn toàn thôi diễn đi ra ngoài, tăng lên tới tầng thứ cao hơn Thần Luân cảnh, cho nên đại Thần Thông Thiên Phủ Trọng Lâu này hắn còn không có hoàn toàn hoàn thiện.

Hô…

Giang Nam phun ra một ngụm trọc khí, mở mắt, nhẹ nhàng giản thân thể, gân cốt toàn thân nhẹ nhàng nổ đùng, cơ nhục vừa động, liền ép tới không khí bạo mở.

Tốc độ gân của hắn nhảy, thậm chí vượt qua thanh âm!

Cái gì là loại lực lượng nổ tung?

Đây chính là loại lực lượng nổ tung!

- Cận Đông Lưu, ta muốn ở giai đoạn Thần Thông khởi bước liền vượt xa ngươi, các cảnh giới cũng muốn vượt xa ngươi, cuối cùng đem ngươi dẫm ở dưới chân!

Trải qua lần ngăn trở này, sự tin tưởng của hắn chẳng những không có bị nhục, ngược lại trở nên càng cường đại hơn, càng thêm tự tin!

Lần ngăn trở này, trở thành một lần kỳ ngộ của hắn, một động lực khiến cho mình đi tới, này mới là chân chân chính chính võ đạo cường giả!

- Giang sư đệ ở đây sao?

Đột nhiên, Giang Nam nghe được một thanh âm quen thuộc truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo cầu vồng ngang trường không, thẳng tắp rơi vào trên Lĩnh Tụ Phong, chính là tuổi trẻ cường giả đã từng cùng hắn có duyên phận đánh một trận, Lam Sơn Đạo Nhân môn hạ Vân Bằng sư huynh.

Đối với Vân Bằng, Giang Nam bội phục vạn phần, người này là vị trẻ tuổi cường giả thứ nhất mà hắn hồi lâu tới nay gặp phải, cường giả chân thật, thực lực cao minh, lòng dạ cũng rất rộng lớn, lúc này cười nói:

- Vân sư huynh, như thế nào có rãnh rỗi đến nơi này của ta?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 179: Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông. (2)

- Ta cùng với sư đệ đánh một trận, khổ tư một lúc lâu, rốt cục bị ta tìm được pháp môn phá giải thân thể Thần Thông cùng Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của sư đệ!

Vân Bằng hăng hái bừng bừng, cười nói:

- Cho nên ta lập tức chạy tới đây, chuẩn bị lần nữa cùng sư đệ lãnh giáo một chút!

- Người này thật là đam mê võ nghệ.

Giang Nam hơi ngẩn ra, không nghĩ tới hắn còn nhớ rõ sự kiện kia, cười nói:

- Không biết sư huynh nghĩ ra pháp môn gì?

Nếu là người bên cạnh, nghe được lời này của Giang Nam chắc chắn sẽ không trả lời, dù sao đây là đòn sát thủ đối phó Giang Nam, nhưng Vân Bằng lại thống thống khoái khoái nói:

- Sư đệ, tinh khí thần của ngươi cực mạnh, thân thể Thần Thông, thần niệm Thần Thông, tu vi cũng vượt xa cùng cảnh giới, nhưng mà thiếu sót của ngươi ở Đại Ngũ Hành Kiếm Khí là thủ đoạn công kích duy nhất của ngươi. Cho nên muốn cùng cảnh giới thắng ngươi, thật ra rất đơn giản, đó chính là từ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí ra tay, phá vỡ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, là có thể đem ngươi đánh bại! Ta mấy ngày nay, chính là nghiên cứu sơ hở của Đại Ngũ Hành Kiếm Khí. Sư đệ, ngươi nhìn, đây cũng là pháp môn ta trải qua mấy ngày nay suy nghĩ ra!

Hắn tâm niệm vừa động, đột nhiên mi tâm hiện lên một đạo Thần Luân, bàn tay xê dịch, một thanh yêu đao gào thét từ trong Thần Luân bay ra, bá bá

bá bổ ra thành từng mảnh màn sáng, yêu khí ngất trời, hóa thành năm tòa Đao Sơn, bén nhọn vô cùng.

- Đây chính là áo nghĩa trong Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh mà ta mấy ngày nay suy diễn, khai sáng ra Nghịch Chuyển Ngũ Hành Đao Pháp, tham khảo Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, nhưng mà nghịch chuyển Ngũ Hành, đem Ngũ Hành điên đảo thác loạn, tất nhiên có thể phá vỡ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Vân Bằng cười nói:

- Sau khi điên đảo thác loạn Ngũ Hành, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí liền không có hệ thống, dễ dàng phá giải.

Trong lòng Giang Nam sợ hãi, phía sau lãnh thấm mồ hôi, Vân Bằng này bổ ra Nghịch Chuyển Ngũ Hành Đao Pháp, đích xác là có thể phá vỡ Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, nếu chính diện chiến đấu, mấy đao này rơi xuống, Giang Nam có thể tưởng tượng kết quả của mình, tuyệt đối sẽ bị phanh thây!

Tư chất của Vân Bằng, quả thực là yêu nghiệt!

- Đa tạ Vân sư huynh chỉ điểm.

Giang Nam cúi người, tự đáy lòng cảm tạ nói:

- Vân sư huynh, cử chỉ vô ý này của ngươi, tương lai nói không chừng sẽ cứu ta một mạng, Tử Xuyên cảm kích vô tận!

Vân Bằng vội vàng nâng hắn đứng dậy, cười nói:

- Ta cũng là bại trong tay ngươi không phục, lúc này mới đau khổ suy nghĩ tìm sơ hở của ngươi. Sư đệ, ta và ngươi hợp ý, ta liền đem Nghịch Chuyển Ngũ Hành Đao Pháp này dạy cho ngươi, như thế nào?

Giang Nam đã sớm ở khi hắn đánh ra môn đao pháp này, đã đem Nghịch Chuyển Ngũ Hành Đao Pháp hiểu rõ trong ngực, học thông thấu, nhưng

không chỉ ra cười nói:

- Sư huynh, ta cũng đúng lúc có một môn công pháp muốn lãnh giáo. Ngươi nhìn!

Tay hắn hạ xuống, ùng ùng lôi âm hưởng lên, tựa như hàng tỉ Thiên Lôi cùng kêu lên sấm dậy, thiên địa phảng phất thoáng cái khuynh đảo, Vân Bằng bận rộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời đã biến mất, chỉ còn lại có thủ chưởng của Giang Nam, một chưởng này bao lại Thương Thiên, bao phủ ở trước mắt người, một chưởng kia phảng phất đánh dưới đáy lòng, tựa như trời nghiêng, vân tay thậm chí bị sức bật cường đại vặn vẹo, phảng phất là thác loạn Thiên Đạo!

Thiên Đạo thác loạn, thiên địa vần vũ!

Một chưởng này, Thương Thiên tựa hồ cũng muốn lật ra, cùng đại địa hung hăng chạm vào nhau, ngay cả thiên địa cũng đốt!

- Đây là cái ấn pháp gì?

Giang Nam thu Phiên Thiên Ấn, Vân Bằng còn đang trong lúc khiếp sợ, lẩm bẩm nói:

- Mạnh, quá mạnh mẻ, so sánh với Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cũng muốn cường hoành hơn rất nhiều, so với Bổ Thiên Ấn của ta mạnh hơn! Sư đệ, nếu ngươi thi triển loại Thần Thông này, ta liền phá không được...

- Đây là Phiên Thiên Ấn, ta trong lúc vô tình lấy được một môn tuyệt học.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Vân sư huynh, ta đối với Bổ Thiên Ấn của ngươi cũng rất là tò mò, chúng ta không bằng ngồi cùng một chỗ nghiên cứu một chút, bù đắp lẫn nhau.

Vân Bằng mừng rỡ, Tử Phủ đột nhiên mở ra, từ đó lấy ra một quyển kinh

thư tàn phá, trực tiếp vỗ vào trước mặt Giang Nam, cười nói:

- Ta cũng đang có ý đó, bất quá sư đệ, Bổ Thiên Ấn của ta cũng không như Phiên Thiên Ấn của ngươi, lần này liền coi như ta thiếu ngươi một cái nhân tình.

Hắn hào sảng, trực tiếp đem kinh quyển Bổ Thiên Ấn giao cho Giang Nam, không một chút lo lắng Giang Nam tính toán lừa gạt tâm pháp của hắn, loại lòng dạ này thực khiến người khâm phục.

Giang Nam cũng là tính cách có ân báo ân, có oán báo oán, đối với người tốt với hắn, hắn tuyệt sẽ không có bất kỳ keo kiệt.

- Vân Bằng sư huynh lòng ôm ấp hơn xa thường nhân, là nam nhi có thể thâm giao, chưởng giáo Chí Tôn lại bởi vì trong cơ thể hắn có huyết thống Yêu Tộc, nên không thu hắn làm đệ tử chưởng giáo, thật sự là đáng tiếc.

Giang Nam cùng Vân Bằng ngồi nói một lúc lâu, riêng phần mình đều có thu hoạch thật lớn, trong lòng không khỏi cảm khái nói:

- Này cũng khó trách, Tịch Ứng Tình dù sao cũng là chưởng giáo Chí Tôn, phải lấy đại cục làm trọng, đáng tiếc, nếu như không phải là Vân sư huynh có gặp gỡ khác, hắn liền suýt nữa làm trễ nãi một mỹ ngọc lương tài.

Vân Bằng đối với hắn không có chút nào keo kiệt, vốn cảm giác mình học Phiên Thiên Ấn của Giang Nam, là đã chiếm tiện nghi của Giang Nam, chẳng những đem chi tiết của Bổ Thiên Ấn tương thụ, thậm chí ngay cả Thương Hải Tang Điền đại pháp, Đại Bằng Minh Vương Chân Thân của mình cũng dốc túi tương thụ, để cho Giang Nam xấu hổ không dứt.

- Sư đệ, Phiên Thiên Ấn này của ngươi cấp bậc quá cao, thật sự quá cao, lấy ý kiến của ta, môn công pháp này còn muốn vượt qua Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh của ta, chỉ sợ là thần cấp công pháp.

Vân Bằng do dự một chút, cắn răng, dứt khoát nói:

- Ta chiếm ngươi tiện nghi quá lớn, nếu không như vậy, ta đem Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh cũng truyền thụ cho ngươi? Huynh đệ ta cùng hưởng môn tuyệt học này!

Giang Nam dở khóc dở cười, lắc đầu, lời nói dịu dàng cự tuyệt đề nghị này của hắn, thật ra thì hắn đã từ trên người Vân Bằng chiếm được rất nhiều chỗ tốt, thậm chí ngay cả Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh của hắn từ lâu đã bị Giang Nam học được.

Bất quá, môn Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh này đã bị Giang Nam dung nhập vào trong Thần Thông Thiên Phủ Trọng Lâu của mình, thay hình đổi dạng, cho dù Giang Nam làm trò trước mặt Vân Bằng đánh ra môn Thần Thông này, chỉ sợ Vân Bằng cũng nhìn không ra trong đó bao hàm công pháp của hắn.

Giang Nam truyền thụ Vân Bằng Phiên Thiên Ấn, cũng là tình cảm kích, hơn nữa cùng Vân Bằng trong khoảng thời gian này trao đổi, đối với hắn chỗ tốt cũng là thật lớn, để cho hắn rốt cục có thể thấy toàn bộ công pháp của Bổ Thiên Ấn.

Chương 180: Huyền Đô Thất Bảo Lâm.

Mặc dù Vân Bằng đoạt được công pháp Bổ Thiên Ấn không trọn vẹn không hoàn toàn, chỉ có thể tu luyện tới Thần Phủ cảnh, nhưng mà năng lực thôi diễn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh cường đại, là có thể để cho Giang Nam nhanh chóng bổ toàn bộ khiếm khuyết trong đó, đem môn công pháp này hoàn thiện.

Bổ Thiên Ấn là một môn tuyệt không kém Phiên Thiên Ấn, chủ yếu là một loại đại Thần Thông, cũng không thể tăng lên tu vi của Tu Luyện Giả, nhưng lực công kích kia mà nói, cùng Phiên Thiên Ấn không phân cao thấp.

Hơn nữa, môn ấn pháp này cùng Phiên Thiên Ấn đền bù, đối với Giang Nam mà nói, càng thêm hữu ích để cho hắn nhanh chóng đem Phiên Thiên Ấn thôi diễn đi ra ngoài.

Trong khoảng thời gian hắn cùng với Vân Bằng trao đổi này, Phiên Thiên Ấn cũng đã bị hắn thôi diễn đến Thần Thông tứ trọng, hết thảy truyền thụ cho Vân Bằng.

Vân Bằng vui vô cùng, cười hắc hắc nói:

- Tử Xuyên, lần này ta từ ngươi học được Phiên Thiên Ấn, ngươi và ta, đều không kém gì chưởng giáo đệ tử!

Giang Nam không khỏi tò mò hỏi:

- Vân sư huynh, chưởng giáo nhất mạch đệ tử, mạnh như thế nào?

- Ban đầu, ta đã từng cùng môn hạ của chưởng giáo Âu Dương Vũ đấu qua một phen, mười chiêu bị thua. Pháp lực của Âu Dương Vũ vô cùng thâm hậu, mặc dù khi đó cùng ta cùng cảnh giới, nhưng tu vi của hắn cơ hồ đạt tới Thần Thông thất trọng bát trọng, không hổ là tu luyện kinh điển cao nhất

Huyền Thiên Thánh Tông ta. Mà hôm nay, hắn chỉ sợ đã đến gần Thần Thông ngũ trọng.

Sắc mặt Vân Bằng ngưng trọng nói:

- Bất quá lần này, sau khi ta tu thành Phiên Thiên Ấn, thắng bại khó nói. Sư đệ, ngươi muốn cùng cảnh giới vô địch mà nói, còn có một đoạn đường rất dài phải đi, kinh điển cao nhất Huyền Thiên Thánh Tông ta, cũng không phải là tâm pháp tốt nhất thế gian này, Tinh Nguyệt Thần Tông Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển trong Ma Đạo, là cực kỳ cường đại.

- Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển?

Trong mắt Giang Nam hiện lên nhất đạo tinh mang, thầm nghĩ:

- Chẳng lẻ môn Ma điển này, chính là lúc ban đầu Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ đại chiến sử dụng thân thể Thần Thông? Môn công pháp này, ta nhất định phải thu vào tay, hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông của ta! Nếu như lần nữa gặp phải Quân Mộng Ưu, lấy nhãn lực trước mắt của ta, tất nhiên có thể cầm ảo diệu, đem môn kinh điển này thôi diễn đi ra ngoài!

Vân Bằng tiếp tục nói:

- Còn có chánh đạo khôi thủ Thái Huyền Thánh Tông, tuyệt học, kinh điển trong đó lại càng phong phú, đào tạo ra đệ tử cũng càng là kinh người. Có thời gian, ta cũng muốn gặp cao thủ hai phái này, bất quá trước đó, ta còn phải cùng Âu Dương Vũ tái chiến một trận, cho hắn biết, đệ tử những Linh sơn khác, cũng không yếu hơn đệ tử chủ phong!

Hắn hào khí vạn trượng, Giang Nam cũng bị hắn lây nhiễm, trường thanh cười nói:

- Sư huynh, ta cũng có ý đó!

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cười ha ha.

Trong đại điện Tông Chủ Phong, phong chủ các ngọn núi tụ tập dưới một mái nhà, thậm chí ngay cả Lạc Hoa Âm cũng đứng trong đó, mà ở bên trong đại điện, có từng đoàn từng đoàn vân khí trôi nổi, trong vân khí tựa hồ có không gian khác, vô cùng rộng lớn, mơ hồ có thể cảm giác được bên trong truyền đến khí tức làm lòng người kinh sợ.

Đây là Huyền Thiên Thánh Tông bí cảnh, trong truyền thuyết linh khí dư thừa làm cho người khác giận sôi, thậm chí linh khí có thể cao độ ngưng tụ, hóa thành Linh Dịch, linh thạch, bất quá, chỉ có Thái Thượng Trưởng Lão, hay là nhân vật có đại cống hiến đối với Huyền Thiên Thánh Tông, mới có thể ở bên trong tu luyện.

- Chưởng giáo sư huynh lần này chiêu chúng ta tới là có chuyện gì?

Một người hỏi.

Tịch Ứng Tình ôn hòa cười một tiếng nói:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm sắp mở ra, Huyền Thiên Thánh Tông ta phân đến hai mươi danh ngạch, trong hai mươi danh ngạch này, năm tên để lại cho Thái Thượng Trưởng Lão, năm tên để lại cho các vị sư huynh, Tông Chủ Phong ta lưu lại ba. Bảy danh ngạch khác, liền giao cho đệ tử của chư vị sư huynh sư muội.

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm mở lại?

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, Huyền Đô Thất Bảo Lâm cực kỳ thần bí, cùng một Cổ lão truyền thừa có liên quan, mỗi cách trên dưới một trăm năm liền muốn mở ra một lần, bên trong bảo vật vô số, đếm không xuể, nếu có thể tiến vào nơi đó, không thua gì một lần kỳ ngộ!

Lạc Hoa Âm cười dài nói:

- Lĩnh Tụ Phong ta chỉ có một đệ tử, liền hào phóng một chút, chỉ để lại hai danh ngạch thôi.

Một vị lão giả khẽ cau mày nói:

- Tổng cộng hai mươi danh ngạch, Thái Thượng Trưởng Lão cùng chúng ta phân đi mười, Tông Chủ Phong chia hết ba, Lạc sư tỷ ngươi lấy đi hai nữa, còn dư lại năm danh ngạch cho chúng ta, Bách Linh Sơn có hơn ngàn đệ tử làm sao chia?

- Kia là chuyện của các ngươi, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Lạc Hoa Âm buồn bực nói.

Lão giả kia chán nản, cả giận nói:

- Ta đếm Bách Linh Sơn, chỉ nhập thất đệ tử cũng có hơn một ngàn người, Lĩnh Tụ Phong ngươi chỉ có hai người, liền muốn phân đi hai danh ngạch, làm sao kẻ dưới phục tùng? Khoan hãy nói, Lạc sư muội, đồ đệ của ngươi tu vi bất quá là Thần Luân cảnh, đi vào còn không phải là chịu chết sao?

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Văn sư huynh không nên giận, năm danh ngạch còn dư lại này, đúng là nên thương nghị.

Lão giả kia thấy Tịch Ứng Tình cũng đã nói như thế, hiển nhiên là đồng ý đem hai danh ngạch giao cho Lĩnh Tụ Phong, chỉ đành phải kiềm chế xuống dưới, cùng các trưởng lão vì năm danh ngạch còn dư lại ầm ĩ thành một đoàn.

Lạc Hoa Âm thấy thế, ngáp một cái, thản nhiên đi ra đại điện, thẳng trở về Lĩnh Tụ Phong, gọi Giang Nam, phân phó nói:

- Tử Xuyên, lần này vi sư hao hết tâm lực, mới tranh thủ đến cho ngươi một cơ hội khó được, phái ngươi đi Huyền Đô Thất Bảo Lâm. Ngươi phải biết quý trọng, không nên ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm bị người giết, không duyên cớ mất mặt của ta.

Giang Nam lộ ra vẻ cảnh giác nói:

- Sư tôn, cái gì là Huyền Đô Thất Bảo Lâm? Nguy hiểm hay không?

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Cơ hội này vô cùng khó được, Huyền Đô Thất Bảo Lâm trăm năm mới mở ra một lần, tin đồn này là bảo địa du tẩu ở trong đại thiên vũ trụ, hành tung bất định, chỉ có thời điểm nhất định, mới có thể tìm được tung tích của nó, lấy pháp lực ngập trời đem bảo địa này định trụ, nhân cơ hội tiến vào trong đó. Ta năm xưa, liền đi vào một lần, còn có chưởng giáo sư huynh, ở bên trong được vô số chỗ tốt.

- Sư tôn, ngươi còn chưa nói có nguy hiểm hay không!

Giang Nam cắn đúng tự nhãn, cường điệu nói.

Lạc Hoa Âm có chút chột dạ, cười nói:

- Ngươi gặp qua cuốn Thiên Cung cấp kinh điển kia của vi sư, Tam Thánh Bảo Quyển nhớ chưa? Cuốn kinh điển này chính là được từ nơi đó, ngươi nghĩ, bảo vật trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, đến tột cùng kinh người đến cỡ nào, thậm chí tìm được thần cấp kinh điển cũng không nói chơi!

Giang Nam cũng bị nàng nói tim đập thình thịch, quơ quơ đầu, kiên nhẫn hỏi:

- Sư tôn, rốt cuộc có nguy hiểm hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 181: Tinh Thần Của Ma! (1)

- Nguy hiểm sao... vẫn là có một chút, bất quá không lớn.

Lạc Hoa Âm bất đắc dĩ, chỉ đành phải nói:

- Ta lần trước tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, tu vi mới vừa vặn là Thần Thông bát trọng, cũng không phải còn sống trở về sao?

- Thần Thông bát trọng...

Giang Nam khí cực mà cười:

- Sư tôn, đệ tử mới vừa vặn tu thành một đạo Thần Luân, ngay cả Thần Thông cũng không có luyện thành, ta so sánh với ngươi ở thời điểm Thần Thông bát trọng, ai mạnh ai yếu?

- Ngươi càng thêm trò giỏi hơn thầy.

Lạc Hoa Âm khó được khiêm nhường một lần, chen chúc đến đầu vai hắn, cười tủm tỉm nói:

- Ngươi yên tâm, lần này vi sư làm sao cũng sẽ không thiếu chỗ tốt của ngươi. Huyền Đô Thất Bảo Lâm kia cực kỳ Cổ lão, mười vạn năm qua, không biết có bao nhiêu người tìm kiếm nơi đó, thủy chung không có tìm kiếm sạch sẻ, vẫn còn không ngừng có bảo vật xông ra, chờ người khai quật. Chỗ bảo địa này, liên tiếp những thời không khác, thậm chí có thể ở nơi này gặp phải người thế giới khác, còn có cường giả Chính Ma Yêu ba đạo tụ tập, đệ tử các đại môn phái rối rít gặt hái, cực kỳ kích thích. Ngươi thật không muốn đi sao?

- Liên tiếp những thời không thế giới khác?

Giang Nam ngẩn ngơ, trước mắt đột nhiên hiện ra thân ảnh một thiếu nữ, Giang Tuyết tỷ tỷ bước đạp trường không, xa xa mà đi, hình ảnh kia vĩnh viễn khắc ở đáy lòng của hắn, không cách nào xóa đi, cũng không nguyện xóa đi.

Trong lòng hắn run lên, đáy lòng yên lặng nói:

- Không biết có thể ở Huyền Đô Thất Bảo Lâm, lần nữa gặp phải tỷ tỷ hay không...

- Ngươi yên tâm, lần này vi sư cũng có một danh ngạch, đến lúc đó thầy trò chúng ta hai người giết long trời lỡ đất, máu chảy thành sông!

Trong mắt Lạc Hoa Âm hung quang đại tác, hào khí vạn trượng nói, thấy thế nào đều giống như nữ ma đầu từ trong địa ngục chạy ra, chuẩn bị đi làm nhiều việc ác.

- Không biết ta đem trí nhớ trong mặt gương kia của sư tôn, trả lại cho nàng, nàng còn có thể giữ vững tâm tình sảng lãng như vậy hay không?

Trong lòng Giang Nam đột nhiên hiện lên ý nghĩ như vậy, giờ khắc này hắn thậm chí có ý niệm bảo vệ sư tôn nhìn như hung ác, nhìn như kiên cường này của mình trong đầu, đột nhiên cười nói:

- Sư tôn, ta đi. Bất quá ta không cần ngươi bảo vệ, lần này ta muốn tự mình xông xáo một phen.

Lạc Hoa Âm đôi mắt đẹp sáng ngời, nặng nề vỗ vỗ đầu vai hắn, cơ hồ đem Giang Nam đánh vào dưới đất, cười tủm tỉm nói:

- Không hổ là hảo đồ nhi của ta, thật ra thì ta cảm thấy vi sư mang theo ngươi cũng là gánh nặng, một mình ngươi thức thời liền tốt hơn.

Giang Nam hận đến ngứa răng, mới vừa rồi đột nhiên toát ra ý nghĩ bảo vệ nàng không cánh mà bay, Lạc Hoa Âm vội vàng cười nói:

- Bất quá ngươi cũng không cần phải gấp, Huyền Đô Thất Bảo Lâm còn có năm ba tháng nữa mới có thể bay đến cái thế giới này của chúng ta, ngươi hiện tại có thể an tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá, tu thành Thần Thông.

Giang Nam gật đầu, thầm nghĩ:

- Chính Ma Yêu ba đạo cường giả, đều muốn tề tụ ở Huyền Đô Thất Bảo Lâm sao? Ta cũng muốn gặp tinh anh các đại giáo phái, xem một chút ta cùng bọn họ ở giữa chênh lệch!

Giang Nam cũng không cho là mình làm được chân chính cùng cảnh giới vô địch, đầu tiên chưởng giáo nhất mạch đệ tử hắn liền chưa chắc có thể thắng được, dù sao đó là cường nhân tu luyện kinh điển cao nhất Huyền Thiên Thánh Tông, lấy tích lũy trước mắt của hắn còn chưa đủ.

Mặc dù khai sáng ra Ma Chung Bá Thể Thần Thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu Thần Thông, hắn cũng tự giác không bằng kinh điển công pháp, không thể đem tiềm lực của Ma Ngục Huyền Thai Kinh tận tình phát huy.

Nếu tiềm lực của Ma Ngục Huyền Thai Kinh nhận được tận tình phát huy, hắn có thể cùng những cường giả này quyết tranh hơn thua, bàn về cao thấp thắng bại!

Người có ngạo khí, thân có ngông nghênh, giữ vững một lòng không tự mãn, nhắm thẳng vào bản ngã, khiêm cung hăm hở tiến lên, đây là xử thế chi đạo của Giang Nam.

- Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, tất nhiên sẽ có một cuộc long tranh hổ đấu, hiện tại ta thật sự khẩn cấp cần tăng thực lực lên! Nhất là Ma Môn thân thể Thần Thông, ta nhất định phải nhận được, hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông của ta, sau đó mới có thể bước vào Thần Thông cảnh!

Giang Nam không khỏi động tâm tư ra cửa lịch lãm, lực lượng thân thể của hắn hôm nay, đã tăng lên tới trình độ bát Long lực, đánh ra Ma Chung

Bá Thể Thần Thông, túc túc tăng lên gấp đôi, đạt tới mười sáu long cự lực, không cách nào tiếp tục hướng trước thăng lên, nhất định phải tìm kiếm công pháp mới, dung nhập vào trong Ma Chung Bá Thể Thần Thông mới có thể đột phá.

Hắn ở Huyền Thiên Thánh Tông người quen biết không nhiều lắm, giao tình tốt chỉ le que mấy người, Giang Nam đi Nguyên Khí Đại Điện một chuyến, Vân Bằng còn đang bế quan, hẳn là khổ tu Phiên Thiên Ấn pháp, chuẩn bị sau khi luyện thành đạo ấn pháp này, cùng Âu Dương Vũ tranh phong.

Mà trong Càn Nguyên cung, Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm một người đi ra ngoài làm nhiệm vụ sư môn, một người thì trong khổ tu.

Về phần đám người La Thanh, Uông Phong, Giang Nam cũng không có đi tìm kiếm, đây là bởi vì thực lực đám người La Thanh Uông Phong cùng hắn chênh lệch càng lúc càng lớn, rất khó có cơ hội ở chung một chỗ lịch lãm nữa.

- Xem ra chỉ có thể đi Loạn Không Ma Vực một chuyến nữa.

Giang Nam tâm niệm hơi động, trong Lĩnh Tụ Phong nhất thời truyền đến một tiếng lệ tiếu, chỉ thấy một đầu cự kiêu màu xanh vỗ hai cánh phóng lên cao, khắp cả người thanh quang gào thét mà đến, chính là Thần Thứu Yêu Vương.

Đầu cự kiêu này trải qua mấy ngày nay cần tu khổ luyện, hôm nay năm đại Thần Thông đã hoàn toàn luyện thành, yêu khí cuồn cuộn, uy phong lẫm lẫm, so sánh với trước cường hãn không chỉ gấp mười lần.

Đầu Đại Yêu này ở Nhạc Thanh quốc, bị Cận Đông Lưu áp chế đến quỳ rạp trên đất, động cũng không cách nào nhúc nhích một chút, rút kinh nghiệm xương máu, hung ác hạ khổ công, rốt cục đem Đại Bằng Minh Vương Chân Thân, Mộng Điệp Đại Pháp hết thảy tu luyện tới Thần Thông cảnh, Thần Thông ngũ trọng, đạt tới trạng thái đỉnh của mình, vô luận thân

thể, thần niệm, hay là pháp lực, đều có tăng trưởng trước nay chưa có!

Hơn nữa Giang Nam truyền cho hắn mặt Ngũ Độc Phiên cùng Lục Liên Ma Châu kia, thực lực của hắn hôm nay so sánh với Thần Thông cao thủ như Mộ Yên Nhi cũng không thể yếu, thậm chí mạnh hơn chút ít.

Đây là bởi vì hắn vốn chính là Thần Thông ngũ trọng cường giả, chỉ là cấp bậc tâm pháp tu luyện thật sự quá thấp, hạn chế thực lực của hắn, mà hôm nay, hắn đầu nhập vào Giang Nam, được đến tâm pháp cơ hồ tất cả đều là tâm pháp Đạo Đài cảnh, thậm chí Đại Bằng Minh Vương Chân Thân lại càng là thân thể Thần Thông xếp hạng cực cao của Yêu Tộc, có thể cùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh chạy song song, so sánh với tâm pháp mà Mộ Yên Nhi tu luyện còn tốt hơn, vì vậy thực lực vượt qua Mộ Yên Nhi cũng là bình thường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 182: Tinh Thần Của Ma! (2)

Thực lực của hắn, thậm chí còn muốn vượt qua Giang Nam rất nhiều!

Thần Thứu Yêu Vương ở mới vừa hàng phục, còn đối với Giang Nam, Giang Tuyết có điều oán hận, nhưng mà lấy đãi ngộ hôm nay, đối lập gặp gỡ lúc trước của mình một chút, quả thực không thể so sánh nổi, trong lòng đối với Giang Nam khăng khăng một mực, cho dù Giang Nam đuổi hắn đi, hắn cũng sẽ không đi.

- Có Thần Thứu Yêu Vương ở đây, lần này ta có thể thăm dò càng nhiều địa phương trong Loạn Không Ma Vực, gặp phải Ma Đạo cùng với đệ tử môn phái khác, cũng có thể đánh một trận!

Trong lòng Giang Nam đại định, đứng dậy rơi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, như gió bay điện chớp hướng Loạn Không Ma Vực bay đi.

Cũng không lâu lắm, hắn liền đến bầu trời Loạn Không Ma Vực, lần trước Giang Nam bay đến nơi đây, còn chưa tiến vào Ma Vực, liền gặp phải Thần thông cường giả Ma Đạo đánh lén, hiểm hiểm chạy ra tìm đường sống. Nhưng mà lần này, Giang Nam lại không hề kiêng kỵ, trực tiếp bay đến bầu trời Ma Vực, chạy thẳng tới phúc địa của Loạn Không Ma Vực, lớn lối không thôi.

Thần Thứu Yêu Vương thậm chí đem yêu khí vô cùng nồng đậm của mình phát ra, cuồn cuộn mà đi, một đường hù dọa không biết bao nhiêu Đại Yêu cùng với Chính Ma hai đạo cường giả đến đây lịch lãm trong Ma Vực, rối rít ngẩng đầu nhìn lại.

- Người nào, kiêu ngạo như vậy? Lại dám ở Loạn Không Ma Vực hoành hành ương ngạnh như thế, quá không đem chúng ta coi vào đâu rồi!

Trong núi sâu, một đại hán râu quai nón ngẩng đầu nhìn lên, quét mắt

nhìn Thần Thứu Yêu Vương một cái, đột nhiên cười ha ha, hướng một nam tử âm trầm trung niên cách đó không xa cười nói:

- Thư sư huynh, Đại Điểu mới vừa rồi kia, tựa hồ chính là tọa kỵ của tên tiểu tử lần trước từ trong tay ngươi chạy trốn kia. Tiểu tử này nghênh ngang lần nữa xông vào Loạn Không Ma Vực, tiêu dao tự tại, rõ ràng là không đem ngươi coi vào đâu.

Sắc mặt Thư Vọng Nguyệt càng thêm âm trầm, hồ lô trong Thần Luân trên dưới phập phồng, trong miệng hồ lô vô số đầu lâu chi chít xông ra, thẩm người chí cực, cười lạnh nói:

- Lần trước để cho hắn tránh được một kiếp, ta tìm hắn một lúc lâu, cũng không có thể lần nữa gặp phải hắn, lần này hắn không có vận khí tốt như vậy, nhất định phải chết ở trong tay của ta!

- Thư Vọng Nguyệt ta muốn giết người, còn không có người có thể chạy trốn lòng bàn tay của ta! Huống chi...

Hắn khẽ mỉm cười, tự phụ vạn phần nói:

- Mấy tháng này, ta đã đem Bạch Cốt Hồ Lô hoàn toàn tế luyện, có thể phát huy ra uy lực của Thần Thông bát trọng, giết chỉ là một tiểu bối của Huyền Thiên Thánh Tông, còn không phải là dễ dàng sao?

Đại hán râu quai nón Hồ Diêm Sơn kia cười ha ha, ý chí chiến đấu ngẩng cao, cất cao giọng nói:

- Thư sư huynh, ta xem hắn chạy thẳng tới Ma Vực phúc địa, gan rất lớn, không bằng ta cùng ngươi so một lần, xem một chút người nào mới có thể lấy được đầu trên cổ hắn!

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cơ hồ đồng thời khởi bước, dọc theo chân núi chạy thẳng tới phương hướng Giang Nam bay đi.

Lúc Hồ Diêm Sơn bôn tẩu, giống như một đầu cự thú, cao cao nhảy lên,

ầm ầm rơi xuống, nện đến đại địa run rẩy, một cước rơi xuống đất, liền đem mặt đất nổ tung ra một cái rãnh to phương viên hơn trượng.

Mà thân pháp của Thư Vọng Nguyệt cũng cực kỳ quỷ dị, giống như âm hồn phiêu hốt không chừng, tốc độ cũng là cực nhanh.

- Thần Thứu Yêu Vương, đáp xuống nơi này.

Đột nhiên Giang Nam thấy dãy núi phía dưới, một cổ ma khí sôi trào dựng lên, hóa thành Thương Vân, trong lòng vừa động, lúc này để cho Thần Thứu Yêu Vương hạ xuống.

- Đây chính là ma khí. . .

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, chỉ cảm thấy một cổ lực lượng tà ác mà cường đại chen chúc đến, nhanh chóng tràn ngập tim ngực của hắn, vô cùng cuồng quyến thô bạo, quét ngang hết thảy, thế nhưng mơ hồ để cho hắn cảm giác cực kỳ thư thích.

- Nơi này là tổng đàn của Loạn Không Ma Giáo!

Giang Nam không hề kiêng kỵ cắn nuốt ma khí, ánh mắt quét tới mọi nơi, chỉ thấy nơi đây cũng là đổ nát thê lương, rách nát không chịu nổi, cung điện đã sớm hóa thành phế tích, một cây cột đá khổng lồ, từng mặt phù điêu thiếu đầu ít chân, ngói gạch đứt gãy, lộ ra vẻ thê lương vô tận.

Loạn Không Ma Giáo ở chỗ này bị đả kích ngập đầu, chọc giận tới thần minh cao cao tại thượng, bị thần minh một chưởng từ thế gian lau đi.

Hắn đi tới trước mặt một môn hộ cự đại, môn hộ đã sớm tổn hại, phía trên như cũ có dấu vết chữ viết, mơ hồ không rõ, chỉ có một chữ "Ma" như cũ ánh sáng như mới.

Giang Nam kinh ngạc nhìn chữ "Ma" này, càng xem càng xuất thần, trong chữ "Ma" này, có một loại mị lực kỳ lạ hấp dẫn lấy hắn, để cho hắn không khỏi yên lặng trong đó.

Chữ này rầm rộ, không biết là người phương nào lưu lại, làm môn hộ của Loạn Không Ma Giáo như vẽ rồng điểm mắt, nguy nga khí phách, làm lòng người kính sợ.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh đột nhiên bắt đầu vận chuyển vô cùng hoan khoái, chỉ nghe ông một tiếng, một đạo Thần Luân tự nhiên từ mi tâm hắn hiện lên, trong Thần Luân một ngụm Ma chung ngao du, điên cuồng tịch quyển ma khí trong núi, để cho Ma chung càng ngày càng đen, thanh âm càng ngày càng vang.

Đang…

Tiếng chuông du dương vang lên, mênh mông cuồn cuộn, tựa hồ để cho Giang Nam trong nháy mắt cảm giác được Ma Thần kia hạo hạo đãng đãng, dám hướng thần minh khiêu chiến, dám hướng Thiên Đạo khiêu chiến, tràn ngập trong thiên địa là tinh thần không khuất phục, chiến ý, sát phạt!

Tiếng chuông của Ma chung, cùng chữ "Ma" này cộng minh, hắn từ trong chữ "Ma" này, cảm giác được loại tinh thần của Ma, cái loại vô pháp vô thiên, không nhìn hết thảy gông cùm xiềng xiếc của thế gian, không nhìn hết thảy đạo, hết thảy pháp, hết thảy ý, không bị bất kỳ ước thúc!

Cái loại tinh thần nầy, không giống với hắn từ trước nhận thức đối với Ma, trước kia Giang Nam cho là, Ma hung ác tàn bạo, Sát Lục thô bạo, không có chút nhân tính nào, chẳng qua là cơ khí chiến đấu, bị dục vọng Sát Lục chi phối, bị đủ loại dục vọng mặt trái trong lòng sai khiến, vì theo đuổi lực lượng có thể không từ bất cứ việc xấu nào, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Mà hiện tại hắn thấy được tinh thần của Ma chân chính, cái loại tinh thần theo đuổi tiêu diêu, theo đuổi Đại Tự Tại, theo đuổi không biết sợ này!

Có đảm đương, không chỗ nào sợ, đầy hứa hẹn mà không hề vì!

Đó chính là đại khí phách nói tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ

sợ, dám hướng Chư Thần hỏi quyền bính!

Trong mi tâm của hắn, ma khí cuồn cuộn mà đến, cùng Ma Vực tương dung, để cho Ma Vực trở nên tăng kinh khủng hơn, ở trong kinh khủng, huyền thai kim nhân cũng đang ở Ma Vực cuồn cuộn, trở nên càng thêm thần thánh, giống như thần minh duy nhất, Chủ chưởng cái thế gian này, có ma tính mà thủ bản tâm.

Hắn lĩnh hội tới Ma tinh thần, lâm vào một loại cảnh giới huyền diệu, đối với Ma Ngục Huyền Thai Kinh có tân thể ngộ khác, là hắn từ trước đến nay chưa từng thể ngộ qua.

Giang Tuyết tỷ tỷ từng nói với hắn, muốn hắn cẩn thận trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh tích chứa ma tính, tránh cho thật rơi vào Ma Đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 183: Một Chưởng Nổ Tung. (1)

Mà giờ khắc này, Giang Nam lại yên lặng ở trong ma tính, tùy ý ma tính tràn ngập tinh thần của mình, không chỗ nào trở ngại, làm cho mình rơi vào Ma Đạo, đồng thời siêu thoát đi ra ngoài, giữ vững thần trí thanh minh của mình.

- Tinh thần vĩ đại...

- Loạn Không Ma Giáo không phải chuyện đùa, một chữ Ma liền để cho ta cảm nhận được loại tinh thần vĩ đại này, vị tiên hiền mở ra Loạn Không Ma Giáo kia thật làm người ta kính ngưỡng. Có thể cách không biết bao nhiêu năm, cùng tiên hiền như vậy trao đổi, thật là một chuyện may mắn.

Giang Nam đối mặt chữ "Ma" này, nhẹ giọng nói:

- So sánh với hiện nay mà nói, Tinh Nguyệt Thần Tông tuy là Ma Tông, nhưng cũng không dám thừa nhận mình là Ma, so với Loạn Không Ma Giáo mà nói, khí phách liền nhỏ hơn rất nhiều.

- Khí phách của Tinh Nguyệt Thần Tông, so sánh với Loạn Không Ma Giáo đã sớm diệt vong này nhỏ đi rất nhiều?

Đột nhiên, một tiếng gầm lên truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đại hán râu quai nón thân cao một trượng sáu bảy bước đi tới, giống như một pho tượng Ma Thần nho nhỏ, quanh thân ma khí sôi trào, vô cùng hung ác.

- Loạn Không Ma Giáo đã sớm diệt vong, tan thành mây khói, mà Tinh Nguyệt Thần Tông ta vẫn như cũ ngật đứng không ngã, đây chính là địa phương Loạn Không Ma Giáo không bằng ta Tinh Nguyệt Thần Tông!

Hồ Diêm Sơn cười ha ha, thanh chấn khắp nơi:

- Tiểu bối Huyền Thiên Thánh Tông, bằng ngươi cũng dám nói ra loại mạnh miệng này, chẳng phải là làm cho người ta cười đến rụng răng sao?

Giang Nam xoay người, cười nhạt nhẹ giọng nói:

- Vị sư huynh này, ngươi ở trước mặt ta không có bất kỳ tư cách có thể cùng ta đàm luận cảnh giới cao thấp của hai đại môn phái Ma Đạo này, bởi vì, ngươi căn bản không hiểu.

- Càn rỡ!

Hồ Diêm Sơn quát lên, đằng đằng sát khí, thẳng ép mà

đến, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ta cho ngươi biết, Hồ gia gia ngươi thuở nhỏ chuyện xấu làm tẫn, sau khi bái nhập Tinh Nguyệt Thần Tông, lại càng giết người vô số. Vì tu luyện Bách Tử Quỷ Mẫu đại Thần Thông, Lão Tử tìm chín mươi chín phụ nữ có thai, giết chi lấy tử, lúc này mới luyện thành môn Thần Thông này, ngươi lại dám nói Lão Tử không hiểu?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, trong lòng sát ý đại tác, giết chín mươi chín phụ nữ có thai chỉ vì tu luyện một môn Ma Đạo Thần Thông?

Loại hành vi này, quả thực làm người ta giận sôi, cầm thú cũng làm không ra loại chuyện này!

- Hồ sư huynh nói thật hay!

Đột nhiên, lại có một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thư Vọng Nguyệt phiêu nhiên mà tới, âm trầm cười nói:

- Ma Đạo ta làm việc, há lại cho một tiểu bối Chính Đạo môn phái tới quơ tay múa chân, thuyết tam đạo tứ? Lời nói thật, Thần Thông trong Tinh Nguyệt Thần Tông ta hàng vạn hàng nghìn, trong đó có Thần Thông tu luyện nhau thai như vậy, liền cần chém giết phụ nữ có thai, lấy cuống rốn kia,

luyện thành Ma Đạo Thần Thông. Còn có lấy người sống luyện thi, cần khôn cùng oán khí, đem cả nhà làm trò ở trước mặt hắn hết thảy giết sạch, để cho oán khí của hắn đạt tới cực điểm, sau đó luyện thành hoạt tử nhân, đây mới là hành vi của ma.

Hồ Diêm Sơn cười ha ha:

- Vì luyện chế pháp bảo Chiến Hồn Thương, sư tôn ta thậm chí phát động hai hoàng triều chiến tranh, mấy chục vạn đại quân ở sa trường chinh chiến, chém giết cả ngày, thi thể khắp nơi, chiến hồn vô số, bị sư tôn ta luyện thành pháp bảo, đây mới thực sự là Ma Đạo!

- Ma Đạo?

Sát ý trong lòng Giang Nam nổi lên, cảm thấy buồn cười, lắc đầu nói:

- Thiếu hướng trên mặt mình dát vàng, hành vi của các ngươi, trong mắt của ta, bất quá là súc sinh mà thôi, ngay cả cầm thú cũng không bằng, người cũng không làm, tại sao nói làm ma?

Cúi đầu và ngẩng đầu nhìn thiên địa, không thẹn với lương tâm, đây mới là ma!

Đây mới là hắn từ trên môn hộ của Loạn Không Ma Giáo cảm nhận được tinh thần!

- Hãy bớt sàm ngôn đi, giết hắn!

Hồ Diêm Sơn bước nhanh đến phía trước, đằng đằng sát khí, chỉ nghe có tiếng ong ong truyền đến, trong mi tâm vị Thần Thông cường giả của Tinh Nguyệt Thần Tông này hiện ra ba đạo Thần Luân, trong một đạo Thần Luân có một pho tượng Bách Tử Quỷ Mẫu khổng lồ chen chúc đi ra ngoài, cao gần sáu bảy trượng, giống như núi nhỏ, vô số quỷ oa bướng bỉnh ở trên người quỷ mẫu bò qua bò lại, thét chói tai liên tục, lay tâm hồn người!

Môn Thần Thông này mới vừa mới xuất hiện, nhất thời một cổ khí tức vô

cùng âm lãnh truyền ra, quỷ khí um tùm.

Trong mi tâm của Thư Vọng Nguyệt đột nhiên thần quang chợt lóe, Bạch Cốt Hồ Lô gào thét bay ra, ma khí cuồn cuộn, hóa thành hàng vạn hàng nghìn Khô Lâu, khanh khách rung động, hội tụ ở chung một chỗ, biến thành một đầu khô lâu khổng lồ, há mồm liền hướng Giang Nam hung hăng cắn xuống, nhe răng cười nói:

- Lần trước bị ngươi từ trong tay của ta chạy trốn, làm hại ta ở trước mặt Hồ sư huynh không có mặt mũi, lần này hãy để cho ta tới đưa ngươi quy thiên!

Hô...

Bên cạnh Giang Nam, Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên cũng dữ tợn cười một tiếng, một mặt cờ đen ba tấc bay ra, quay tròn xoay tròn, càng lúc càng lớn, hóa thành một Đại Hắc phiên cao gần hơn mười trượng, bay phất phới, độc yêu dài đến trăm trượng cô lỗ lỗ leo ra đại phiên, bay múa đầy trời, độc trùng đại mãng, cùng đầu khô lâu khổng lồ này kịch liệt tranh nhau.

Ngũ Độc Phiên cùng Bạch Cốt Hồ Lô đều là bảo khí Thần Thông bát trọng, uy lực xê xích không nhiều, hai loại bảo khí va chạm, nhất thời khói độc, yêu khí, ma khí, Khô Lâu, độc trùng bay vút lên, ở giữa không trung tạo thành thải vân lớn nhỏ mấy chục mẫu, tranh đấu không nghỉ.

- Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, tiểu tử thúi, lần trước ngươi đuổi giết đến lão tử vội vàng thoát thân, chỉ hận cha mẹ ít sinh hai đôi cánh. Hôm nay lão tử liền giết ngươi báo thù!

Thần Thứu Yêu Vương triển khai hai cánh, kiệt kiệt cười quái dị, đột nhiên hướng Thư Vọng Nguyệt đánh tới, năm đạo Thần Luân cổn động, các loại Thần Thông vận chuyển, phô thiên cái địa hướng Thư Vọng Nguyệt oanh xuống.

Thư Vọng Nguyệt quá sợ hãi, lập tức triển khai Thần Thông chống lại, chỉ

cảm thấy chống cự khó khăn, trong lòng lại càng khiếp sợ:

- Đầu điểu này lần trước bị ta giết chạy trối chết, ngay cả dư âm trở tay cũng không có, làm sao mấy tháng không thấy, lại lợi hại đến loại trình độ này?

Lấy thực lực của hắn, cùng Thần Thứu Yêu Vương mới vừa chiếu diện, cũng đã rơi vào hạ phong, bị toàn diện áp chế.

Trong năm đại Thần Thông của Thần Thứu Yêu Vương, Thương Hải Minh Nguyệt Tâm Kinh là pháp môn tăng lên pháp lực, không có bao nhiêu uy lực, Mộng Điệp tăng lên thần niệm, giống như trước cũng không phải là loại Thần Thông công kích, mà ngũ độc luyện hồn thì cần khống chế Ngũ Độc Phiên cùng Bạch Cốt Hồ Lô chém giết, vì vậy chỉ có thể động dụng Thượng Thanh Thần Quang cùng Đại Bằng Minh Vương chân thân.

Dù vậy, Thư Vọng Nguyệt cũng chống cự khó khăn, đầu đại yêu này hai cánh rung lên, chính là hàng vạn hàng nghìn thần quang hóa thành lợi kiếm, phô thiên cái địa rơi xuống, thân thể vô cùng mạnh mẻ, cùng Thư Vọng Nguyệt gần người đánh giết, một trảo chộp tới, liền khai sơn phá thạch, một cánh cắt xuống, cả vùng đất cũng bị cắt mở một khe rãnh đi ra ngoài!

Chương 184: Một Chưởng Nổ Tung. (2)

Mà ở đỉnh đầu một người một yêu, Bạch Cốt Hồ Lô cùng Ngũ Độc Phiên chém giết lại càng thảm thiết, thanh thế muốn lớn hơn không chỉ gấp mười lần, một mảnh độc trùng độc vật dài đến hơn trăm trượng bay múa đầy trời, quay chung quanh một đầu khô lâu to đến kỳ cục chém giết, không ngừng có vô số đầu khô lâu bị tiễu diệt, cũng có độc vật bị cắn nát, hóa thành ma khí.

Hồ Diêm Sơn thấy bức cảnh tượng này, trong lòng cũng không khỏi lấy làm kinh hãi, hắn cùng với Thư Vọng Nguyệt thực lực ở sàn sàn như nhau, nếu không tính Bạch Cốt Hồ Lô kia, hắn so sánh với Thư Vọng Nguyệt mạnh hơn rất nhiều, hắn tu luyện thân thể Thần Thông, pháp lực cùng thân thể, cũng muốn cường đại hơn Thư Vọng Nguyệt.

Nhưng mà tính cả Thần Thông bát trọng bảo khí Bạch Cốt Hồ Lô này, thực lực của Hồ Diêm Sơn liền thấp hơn Thư Vọng Nguyệt chút ít.

- Nếu đại yêu này giết Thư Vọng Nguyệt, như vậy ngay cả ta cũng nguy hiểm... Xem ra, chỉ có trước giải quyết tiểu tử này, sau đó đi giúp Thư Vọng Nguyệt, ta mới có hi vọng thắng được.

Trong mắt Hồ Diêm Sơn hung quang chợt lóe, rơi vào trên người Giang Nam, tâm thần đại định, tu vi của Giang Nam hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, chưa mở ra Tử Phủ, nhân vật như vậy, cho dù cường thịnh trở lại, cũng mạnh không đi nơi nào.

- Bách Tử Quỷ Mẫu đại Thần Thông!

Bách Tử Quỷ Mẫu lệ tiếu, chỉ thấy quỷ oa xèo xèo quái khiếu, bay múa đầy trời, chi chít hướng Giang Nam đánh tới, quỷ khí thoáng cái nồng nặc mấy chục lần, làm cho da đầu người ta tê dại, tựa hồ ngay cả máu cũng bị đông lại.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đột nhiên toàn thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông hết thảy mở ra, giống như mười vạn tám ngàn môn hộ mở ra, bản thân phong tỏa dương khí vô cùng nồng đậm kia nhất thời phóng lên cao, hóa thành một đạo khí trụ, vọt lên bốn năm dặm!

Bởi vì tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, dương khí của hắn vốn là vô cùng rừng rực, vô cùng nồng nặc, theo tu vi của hắn tăng lên, lại trải qua nhiều tháng ân cần săn sóc như vậy, dương khí của hắn đã đạt tới trình độ bất khả tư nghị!

Oanh!

Bách Tử Quỷ Mẫu mới vừa đánh tới, chưa đi tới bên cạnh Giang Nam, liền đột nhiên như băng tuyết gặp phải nắng gắt, nhanh chóng tan rã, phân giải trong Liệt Dương!

Đang.

Một đạo Thần Luân trong mi tâm của Hồ Diêm Sơn đột nhiên dập tắt, rõ ràng là bị Giang Nam lấy dương khí phá vỡ Bách Tử Quỷ Mẫu đại Thần Thông của hắn, trực tiếp phá môn tâm pháp âm tà này sạch sẽ!

- Tiểu tử thúi!

Hồ Diêm Sơn cũng rút ra một ngụm lãnh khí, giống như nhìn quái vật nhìn Giang Nam, chỉ dựa vào dương khí bản thân, liền phá vỡ một đại Thần Thông mà hắn tân tân khổ khổ tu luyện thành, này nói rõ dương khí trong cơ thể Giang Nam nồng đậm đến trình độ bực nào!

Bách Tử Quỷ Mẫu đại Thần Thông âm khí quỷ khí rất nặng, Thần Thông cường giả bình thường mới vừa gần người, sẽ bị đống kết máu, thần thức, thân thể, thậm chí cả pháp lực, cả người sẽ bị Bách Tử Quỷ Mẫu ăn không còn một mống, có thể tăng thêm uy năng của Bách Tử Quỷ Mẫu.

Hồ Diêm Sơn chính là dựa vào môn Thần Thông này, giết chết không biết bao nhiêu đối thủ, lại không nghĩ rằng ở trước mặt Giang Nam liền như gặp

được thiên địch, mới vừa xuất thủ liền bị phế sạch, ngay cả tu vi của mình cũng bị đánh rớt một cảnh giới.

- Đã như vậy, chỉ có Xích Thủ Không Quyền đem ngươi đánh chết!

Hồ Diêm Sơn hít vào một hơi thật dài, từng cục da thịt đột nhiên từ dưới làn da đội lên, khối khối căng nứt, thân thể kế tiếp cất cao, hắn vốn chính là Cự Nhân thân cao một trượng sáu bảy thước, giờ phút này thân thể càng thêm khổng lồ, túc túc đạt tới ba trượng, hốc mắt lõm sâu, miệng mở to lên, giống như một đầu Bạo Viên, đâm ngực gầm thét!

Quanh thân hắn tràn ngập hơi thở vô cùng cuồng bạo, lực lượng liên tiếp kéo lên, càng ngày càng mạnh, càng lúc càng lớn, kia là lực lượng phi nhân, là lực lượng yêu ma!

Ma Viên Đại Lực Thần Thông!

Lúc này Hồ Diêm Sơn tựa như cùng đầu Ma Viên nổi giận, Ma Viên là Ma Tộc chân chân chính chính, lực lớn vô cùng, trong truyền thuyết có thể di sơn đảo hải, hái sao bắt trăng, mà Hồ Diêm Sơn tu luyện môn Ma Viên Đại Lực Thần Thông này, chính là y theo cấu tạo thân thể Ma Viên, chế tạo ra Thần Thông!

Môn Thần Thông này đem lực lượng của hắn tăng lên tới trình độ mười sáu Long lực!

Rống…

Hắn há mồm rống giận, phát ra tru lên như dã thú, âm ba lướt qua, thậm chí chấn đắc núi đá di động, từng tảng đá bị chấn đắc nát bấy!

- Ma Đạo thân thể Thần Thông?

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, rơi vào trên người Hồ Diêm Sơn, lần này hắn đi ra ngoài là vì kiến thức Ma Môn thân thể Thần Thông, giờ phút này rốt cục có thể nhìn thấy một loại, chẳng qua để cho hắn thất vọng chính là,

đây là một môn Thần Thông cùng Cầu Long Ma thể Thần Thông không kém bao nhiêu, không phải là Tinh Nguyệt Ma Tông Tinh Nguyệt thần thể.

Ban đầu Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ đại chiến, đánh ra chính là Tinh Nguyệt thần thể, mạnh mẻ vô cùng, xuất nhập lôi đình như không có gì, Hồ Diêm Sơn Ma Viên Đại Lực Thần Thông tuy mạnh, nhưng khoảng cách Quân Mộng Ưu còn có một đoạn cực kỳ xa.

Giang Nam chỉ nhìn lướt qua, liền lập tức nắm đến chân tủy của Ma Viên Đại Lực Thần Thông, đối với sở trường cùng tâm pháp vận hành của môn công pháp này rõ như lòng bàn tay, còn thôi diễn đến đệ thập trọng Thần Luân cảnh.

Ma Viên Đại Lực Thần Thông đối với hắn mà nói, không cái bí mật gì có thể nói.

Hồ Diêm Sơn gầm thét, sải bước hướng Giang Nam đi tới, nhe răng cười nói:

- Tiểu tử, ngươi mới vừa nói cái gì ta không hiểu, nay Thiên đại gia liền cho ngươi xem một chút, cái gì mới là ma!

Đông!

Hắn một bước rơi xuống, núi đá run rẩy, khí thế đột nhiên tăng cường nhất phân.

Đông, đông, đông!

Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, nổi lên tới đỉnh núi, khuôn mặt dữ tợn, thân thể hùng tráng cao lớn, hai mắt như máu, kinh khủng chí cực.

- Ta muốn đem ngươi rút gân lột da, rút đi thần hồn của ngươi, đem ngươi luyện vào trong bảo khí...

Đang ở lúc khí thế của hắn kéo lên tới đỉnh, Giang Nam rốt cục động, chỉ

thấy trong Thần Luân một ngụm Ma Chung chấn động, du dương, thân thể vừa động, giống như một đạo thiểm điện, một cước mở ra, bước ra hơn ba mươi trượng, một bước liền xông đến trước mặt Hồ Diêm Sơn, tay nâng thủ chưởng!

Hồ Diêm Sơn mao cốt tủng nhiên, ngẩng đầu nhìn lại, thấy một cái chưởng ấn cự đại, phảng phất như trời sụp đổ, thiên địa điên đảo, âm dương thác loạn, trước mắt hắn hết thảy hết thảy biến mất, chỉ còn lại có cái chưởng ấn này!

Phiên Thiên Ấn!

- A...

Hồ Diêm Sơn rống giận, một đôi cánh tay vượn ra sức giơ lên, hướng chưởng ấn cự đại này nghênh khứ. Cánh tay hắn vô cùng thô to hùng tráng, hai tay đầy máu, một mạch máu thô to lớn bằng ngón cái, ẩn chứa lực lượng vô cùng kinh khủng!

Oanh!

Hai chưởng chạm vào nhau, hai mắt Hồ Diêm Sơn trợn tròn, trong cơ thể truyền đến tiếng bạo liệt bùm bùm, nhưng ngay sau đó ô ô không ngừng, từng cục xương cốt bể tan tành từ trong cơ thể hắn bắn nhanh ra, trong chớp mắt liền đâm phá như cái sàng, thiên sang bách khổng!

Chương 185: Thượng Cổ Đại Ma. (1)

- Một chưởng liền có thể đem ta đánh phát, ngươi đây là cái Thần Thông gì?

Đầu Bạo Viên cao ba trượng này như cũ không ngã, khí diễm ngút trời, trên cao nhìn xuống Giang Nam, ồm ồm nói.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Mặc dù ta nói ra, ngươi cũng không hiểu.

Thình thịch!

Đột nhiên Hồ Diêm Sơn chia năm xẻ bảy, huyết nhục toái đầy đất!

Một chưởng, chỉ có một chưởng, Hồ Diêm Sơn, vị đệ tử Tinh Nguyệt Ma Tông này liền bị Giang Nam sinh sôi đánh nát!

Sướng khoái ân cừu!

Đây chính là cảm giác hiện tại của Giang Nam, bất kể đối phương là người nào, một chưởng đánh phát, đây mới gọi là sướng khoái ân cừu, đây mới là Ma tinh thần, Ma thủ đoạn!

Môn công pháp Phiên Thiên Ấn này, đã bị hắn thôi diễn đến Thần Thông tứ trọng, hôm nay rốt cục bắt đầu hiện ra uy lực, so sánh với Đại Ngũ Hành Kiếm Khí càng thêm bá đạo, càng thêm kinh người, có thể nói là trong Thần Thông mà Giang Nam đã thấy, một loại uy lực mạnh nhất!

Hồ Diêm Sơn tu luyện thân thể Thần Thông, căn cơ cực kỳ sâu nhiều, một thân lực lượng so sánh với Giang Nam không kém chút nào, nhưng ở trước mặt Phiên Thiên Ấn, vẫn bị Giang Nam một chưởng đánh nát, đủ để

nói rõ môn công pháp này cấp bậc cao bậc nào!

- Hồ Diêm Sơn đã chết?

Trong lòng Thư Vọng Nguyệt hoảng sợ, hắn mới vừa rồi chỉ nghe đến một tiếng Lôi Minh, sau đó Hồ Diêm Sơn liền chết, tình huống như thế chỉ có thể nói Hồ Diêm Sơn bị Giang Nam một chiêu đánh chết, không dùng đến chiêu thứ hai!

Điều này sao có thể?

Thực lực của Hồ Diêm Sơn ở trong hàng đệ tử của Tinh Nguyệt Ma Tông, mặc dù không phải là siêu quần bạt tụy, nhưng mà cũng không phải là người yếu, nhất là Ma Viên Đại Lực Thần Thông của hắn, đã tu luyện tới Thần Thông tam trọng, lực lớn vô cùng, Thần Thông vận chuyển, liền đạt tới mười sáu long lực, đơn thuần lực lượng tạo thành lực phá hoại, cũng đã thắng được không biết bao nhiêu Thần Thông!

Huống chi, tu luyện Ma Viên Đại Lực Thần Thông, cường độ thân thể thật là kinh người, coi như là Thư Vọng Nguyệt, sau khi tế lên Bạch Cốt Hồ Lô, thực lực đúng là so sánh với Hồ Diêm Sơn muốn mạnh hơn chút ít, nhưng cũng không dám nói có thể đánh chết Hồ Diêm Sơn, dù sao lực công kích của thân thể Thần Thông cường giả cực kỳ kinh người, phòng ngự lại mạnh, muốn đi mà nói hắn căn bản ngăn không được.

Mà một vị cường giả như vậy, lại bị Giang Nam một chiêu đánh chết, sao có thể không để cho hắn giật mình?

Trong lòng Thư Vọng Nguyệt đại loạn, không dám tiếp tục tái chiến, vội vàng xoay người chạy trốn, nhưng Thần Thứu Yêu Vương tốc độ cực nhanh, một cái vỗ cánh liền bay đến phía sau, giơ vuốt xuống phía dưới một trảo, liền nắm hắn lên, sinh sôi bóp chết.

Đầu Đại Yêu này bóp chết Thư Vọng Nguyệt, liền lập tức thu liễm hai cánh, chồm hỗm ngồi ở bên thi thể của Thư Vọng Nguyệt, ánh mắt lấp lánh

hữu thần, vẻ mặt mong đợi ngó chừng mi tâm của Thư Vọng Nguyệt, đợi chờ không gian Tử Phủ của hắn tan rả, từ bên trong tuôn ra bảo vật.

- Bạch Cốt Hồ Lô này coi như là bảo vật, ta đang thiếu bảo khí, miễn cưỡng khả dụng.

Giang Nam đem Bạch Cốt Hồ Lô thu hồi, tâm thần khẽ nhúc nhích, nhất thời đem Thần Thông chế tạo cái hồ lô này nhất thanh nhị sở, là một môn Thần Thông tên là Bạch Cốt Hóa Ma Đại Pháp, tu luyện ma khí thi khí, hủ thực cắn nuốt vạn vật, ăn càng nhiều người, uy lực càng mạnh.

Thư Vọng Nguyệt đã dùng hồ lô này giết không ít sinh linh, để cho lực lượng cái hồ lô này tăng nhiều, uy lực rất là khả quan.

Sau khi Thư Vọng Nguyệt cùng Hồ Diêm Sơn chết, lưu lại linh dược không ít, bảo khí cũng có vài món, bất quá đối với Giang Nam mà nói cũng không trọng dụng, đối với hắn mà nói, chỗ dùng lớn nhất vẫn là pháp môn thân thể Thần Thông....

- Môn công pháp Ma Viên Đại Lực Thần Thông này, cải tạo thân thể, để cho thân thể ma hóa, có chiến lực kinh khủng, coi như là một môn công pháp không sai, nhưng mà chỉ là cùng Cầu Long Ma Thể không sai biệt lắm.

Giang Nam thầm than một tiếng, Ma Viên Đại Lực Thần Thông dù sao cũng không phải là kinh điển cao thâm như Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, đối với hắn hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông hiệu quả có hạn.

Ầm!

Đại địa đột nhiên kịch liệt chấn động lên, sơn mạch lay động, ngay sau đó ở chỗ sâu trong Loạn Không Ma Vực một đạo ma quang đen nhánh phóng lên cao, ở giữa không trung hóa thành một con quái vật khổng lồ, cao vạn trượng, mắt nhìn xuống sông núi phía dưới, để cho người cùng yêu ma trong vòng ngàn dặm cũng có thể nhìn rõ ràng!

Quái vật to lớn không gì so sánh được này đột nhiên nổ tung, hóa thành

từng đạo hắc quang bốn phương tám hướng bắn đi, thanh thế cực kỳ kinh người!

- Nhìn động tĩnh này, phảng phất là có người mở ra bảo khố khác của Loạn Không Ma Giáo!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên:

- Quái vật mới vừa rồi kia, chỉ sợ là ma khí trong bảo khố tích súc biến thành, việc này không nên chậm trễ, ta cũng đi thử thời vận!

Lúc này, trong vòng ngàn dặm của Loạn Không Ma Vực, rất nhiều cường giả cũng bị kinh động, rối rít ngẩng đầu nhìn lại, nhưng ngay sau đó riêng phần mình đứng dậy hướng nơi hắc sắc ma quang dâng lên kia chạy tới!

Trong lúc nhất thời, các loại khí tức ma khí, yêu khí phóng lên cao, cổn động như nước thủy triều, không dưới mấy trăm Thần Thông cường giả chen chúc đánh về nơi đó.

Loạn Không Ma Giáo bị thiên thần mạt sát, bảo vật đông đảo, từng cái bảo khố khai quật cũng là một khoản tài phú khổng lồ không cách nào tưởng tượng, nơi này sở dĩ có nhiều Đại Yêu, chính là nguyên nhân này!

Hơn nữa, bởi vì Loạn Không Ma Vực ở giữa mấy đại phái, bất kỳ một nhà cũng không có đủ thực lực độc chiếm nơi đây, để cho Ma Vực trở thành địa phương thế lực hỗn tạp yêu ma loạn vũ. Gió êm sóng lặng, những cường giả này phân tán ở các nơi hẻo lánh trong Loạn Không Ma Vực, nhưng mà vừa gặp bảo khố khai quật, sẽ tụ tập mà đến!

Giang Nam chạy vội trăm dặm, khoảng cách địa phương ma quang vọt lên càng ngày càng gần, đột nhiên chỉ thấy núi rừng phía trước hỗn độn một mảnh, mấy cỗ thi thể bị cháy nám đen, ngổn ngang nằm trên mặt đất, hẳn là có người ở nơi đây giao thủ, bắt đầu diệt trừ người cạnh tranh bảo khố!

- Những người này cũng là đến đây tầm bảo, kết quả chết ở trong tay Ma Đạo cường giả!

Đột nhiên, lại có huyết tinh khí truyền đến, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, phía trước truyền đến ba động Thần Thông trùng kích, chỉ thấy các loại nguyên lực bắt đầu khởi động như nước thủy triều, hiển nhiên là có người ở nơi đó giao thủ, tranh đoạt bảo khố.

Giang Nam nhìn thấy, trong quần sơn bỗng nhiên lộ ra một con quái vật khổng lồ, phảng phất như núi nhỏ, Ngưu đầu Hổ diện, mở cái miệng rộng táp xuống phía dưới, răng rắc một ngụm đem hơn mười vị Thần Thông cường giả nuốt ăn!

Đầu Đại Yêu này là Yêu Vương, cũng không phải như là Thần Thứu Yêu Vương, thực lực mạnh kinh khủng, một ngụm ăn hết hơn mười vị Thần Thông cường giả, cười ha ha, hóa thành một nam tử hùng tráng, cười lạnh nói:

- Một đám gà đất chó kiểng, cũng dám cùng Đại vương tranh đoạt bảo khố!

- Thần Thông bát trọng Yêu Vương!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 186: Thượng Cổ Đại Ma. (2)

Thần Thứu Yêu Vương hít một hơi lãnh khí, co cổ lại, thấp giọng nói:

- Người nầy, cơ hồ muốn tu thành Đạo Đài?

Giang Nam nhìn đầu Yêu Vương kia, trong lòng cũng nghiêm nghị, bất quá đầu Yêu Vương này thực lực tuy mạnh, nhưng mà so sánh với Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh Cận Đông Lưu, vẫn còn xa xa không đủ nhìn, coi như là Thần Thông tam trọng Quân Mộng Ưu, Thần Thông tứ trọng Âu Dương Vũ, đầu Yêu Vương này cũng chưa chắc là đối thủ.

Trận chiến của Âu Dương Vũ cùng Quân Mộng Ưu kia mới gọi kinh thái tuyệt diễm, đây mới thực sự là Thần Thông cường giả, phát huy ra thực lực cường đại chí cực, đến nay Giang Nam cũng vạn phần bội phục.

Đầu Yêu Vương kia cũng không có ở lâu, mà là xoay người hướng tiền phương chạy đi, mang theo yêu vân cuồn cuộn, hơi thở vô cùng bá đạo.

Giang Nam nhanh chóng chạy về phía trước, cũng không lâu lắm liền cảm thấy một trận lạnh lẻo truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một ngọn núi bị ma khí cuồn cuộn nổ bay, lộ ra một quần thể kiến trúc bị chôn ở núi trong.

Đây là một Đại Thành, thành trì cổ lão, như cũ có thể từ đổ nát thê lương nhìn ra từng kích thước.

Chỗ Đại Thành này hẳn là bị núi lớn che lại, nham tương trực tiếp đem tòa thành trì này phong kín, thậm chí Giang Nam thấy trong chút ít dung nham còn bịt lại vô số đầu khô lâu, mở ra miệng rộng làm hình dạng la lên.

Mà địa phương ma khí xông ra, chính là một cái lỗ thủng to trong đại thành, phương viên trăm mẫu, bên trong đen nhánh một mảnh, ma khí đem nơi đó nổ tung, cuồn cuộn bay lên, rất là kinh người.

Từ trong động toát ra ma khí cuồn cuộn, hoặc hóa thành mặt quỷ, hoặc hóa thành đủ loại dị thú, gào thét chạy chồm, quét ngang hết thảy. Trong Ma khí còn truyền đến đủ loại ma âm, hỉ nộ buồn bã sợ yêu ác muốn, ở đáy lòng người vang lên, làm loạn nhân tính.

Mà ở phụ cận cửa động này, còn có rất nhiều thi thể người cùng yêu, hiển nhiên nơi này từng có qua một cuộc huyết chiến, Chính Ma Yêu ba đạo cường giả ở chỗ này vung tay, tranh đoạt loạn không bảo khố, hẳn là đã có không ít người xông vào trong động đi sưu tầm bảo vật.

Hô...

Lại có yêu khí cuồn cuộn mà đến, xông về cái cửa động này, đây là một đầu Đại Yêu Thần Thông cảnh, núp ở trong yêu vân, yêu khí cực kỳ nồng đậm, mơ hồ có thể thấy trong yêu vân có một thân thể cực kỳ cao lớn, không biết là yêu thú gì.

Đoàn yêu vân này mới vừa vọt tới trước động khẩu, đột nhiên bị ma khí trong động lao ra tịch quyển, yêu khí nhất thời giải tán, đầu Đại Yêu kia hiển lộ thân hình, là một đầu Công Dương khí lực vô cùng khổng lồ, giống như người đứng yên, một thân cơ cao cao nổi lên, tràn đầy lực lượng.

Đầu dê yêu này rõ ràng là một Thần Thông tam trọng cường giả, nhưng ở trước mặt ma khí trong động lao ra kia lại không có lực tự vệ chút nào, chỉ kịp phát ra một tiếng hét thảm, liền bị ma khí ăn mòn, một thân da thịt hết thảy tan rã, da thịt khối lớn khối lớn từ trên xương cốt bóc ra.

Trong chớp mắt đầu Công Dương này liền bị hủ thực chỉ còn lại có một bộ xương cốt khổng lồ, té ở trước môn hộ, nhưng ngay sau đó ma khí thổi qua, xương cốt của Công Dương cũng trở nên di động, rầm toái đầy đất!

- Trong Ma khí có nguy hiểm!

Trong lòng Giang Nam rùng mình, ngay cả Đại Yêu Thần Thông cấp cũng dễ dàng bị ma khí luyện chết, có thể thấy được cổ ma khí này uy lực

không phải chuyện đùa, chỗ môn hộ này trước đã chết nhiều cường giả như vậy, chưa chắc là tự giết lẫn nhau, khẳng định cũng có không ít là chết ở trong ma khí!

Đột nhiên, lại có một người lao đến, đẩy lấy một loại bảo khí ngọc châu, Thần Thông oanh tạc, phá vỡ ma khí nặng nề xông vào trong môn hộ.

- Cổ ma khí này uy lực không kém, có thể luyện hóa Đại Yêu Thần Thông tam trọng, nhưng hẳn là không cách nào làm gì được nhục thể của ta.

Giang Nam sải bước đi thẳng về phía trước, cũng không lâu lắm liền đi tới trước đại động này, ma khí xâm nhập mà đến, đủ loại ma âm xâu não, lại không thể đả thương hắn chút nào.

- Cổ ma khí này thật là tinh thuần, thích hợp ta tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, chỉ cảm thấy tứ chi bách hài đầy dẫy lực lượng cường đại, không khỏi mừng rỡ. Loại thiên tài địa bảo Linh Dịch linh khí này đối với hắn tu luyện cũng là vô cùng hữu ích, nhưng mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh dù sao cũng là công pháp Ma Đạo, trực tiếp dùng Ma Khí tu luyện, tốc độ luyện hóa liền nhanh hơn rất nhiều.

Thần Thứu Yêu Vương sớm đã đem Ngũ Độc Phiên tế lên, không ngừng thúc dục đại phiên, chống cự ma khí xâm lấn, nghe được chủ công nhà mình nói ra lời này, không khỏi mắt trợn trắng, thầm nghĩ:

- Chủ công nhà ta, càng ngày càng không giống như là người trong chính đạo, ngay cả ma khí cũng hấp thu luyện hóa, thật là biến thái...

- Đây là hàm răng người sao?

Giang Nam tinh tế đánh giá cửa động này, không khỏi lộ ra vẻ kinh sợ, chỉ thấy chung quanh cự động phương viên mấy chục mẫu này, lại có từng tảng đá khổng lồ, khoảng cách xa một chút nhìn lại, cơ hồ cùng hàm răng giống nhau như đúc!

Bất quá những hàm răng này thật sự quá mức một ít, coi như là Thần Thứu Yêu Vương hóa thành nguyên hình, cũng chỉ so sánh với một cái răng hơi lớn một chút!

Phải biết rằng, hình thể của Thần Thứu Yêu Vương vô cùng to lớn, cánh giương vài mẫu, đứng lên cao hơn mười trượng, có thể nghĩ những hàm răng này khổng lồ đến cỡ nào!

- Nếu như nói những thạch đôn này là hàm răng, đây chẳng phải là nói cái cửa động này là há miệng?

Trong lòng Giang Nam hoảng sợ, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ nói, đây là một Cự Nhân không cách nào tưởng tượng, há mồm rống to, bị thiên thần mạt sát, phong ấn ở trong ngọn núi lớn này?

Giang Nam chỉ cảm thấy khó có thể tin, người nào có thể lớn đến loại trình độ này, mở cái miệng rộng liền lớn nhỏ vài chục mẫu, hàm răng cao vài chục trượng?

Này chẳng phải là nói, người này thân cao mấy ngàn trượng cho tới vạn trượng?

Hắn từng ở trong Vạn Yêu Cốc được qua một cây xương đùi, dài đến mấy trượng, khi đó Giang Nam cũng đã cảm thấy chủ nhân của xương đùi tất nhiên là một Cự Nhân, nhưng mà bây giờ nhìn lại, cùng chủ nhân há to mồm này so sánh, vẫn còn gặp sư phụ!

- Không thể nào có Cự Nhân khổng lồ như vậy, người này nhất định là đánh ra Thần Thông Pháp Thiên Tượng Địa!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, thầm nghĩ:

- Bất quá, Thần Thông Pháp Thiên Tượng Địa cũng rất khó hóa thành Cự Nhân ngàn trượng vạn trượng? Này chỉ có thể nói rõ, thực lực người này chỉ sợ cao đến không cách nào tưởng tượng, đạt đến độ cao trước nay chưa có,

chỉ sợ là Thiên Cung cấp cường giả!

Cường giả Thiên Cung cảnh, kia cũng là nhất phương giáo chủ, nhân vật như Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng lão tổ cấp, bị gọi là người tiếp cận thần.

Cường giả bực này lại bị thiên thần một chưởng mạt sát, có thể nghĩ thiên thần đến tột cùng mạnh tới trình độ nào!

- Cấu tạo thân thể của cường giả bực này, nhất định có chỗ độc đáo của nó, nói không chừng có thể giúp ta nghiên cứu hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 187: Tâm Hoả Thành Hải. (1)

Ánh mắt của Giang Nam sáng lên, tung người nhảy vào trong động khẩu.

Hô…

Phía dưới ma khí cuồn cuộn, trùng kích mà đến, hóa thành đủ loại dị tượng, long xà lật vũ, dị thú bay lên, hoả diễm Kỳ Lân, Phượng Hoàng giương cánh, cuồng ma Loạn Vũ vọt tới.

Rống…

Một đầu ma khí biến thành Ngưu Đầu Cự Nhân há mồm rống giận, chu vi vài thước hung hăng hướng Thần Thứu Yêu Vương chà đạp mà đến, lúc này Thần Thứu Yêu Vương lệ tiếu một tiếng, thúc dục Ngũ Độc Phiên, tất cả độc yêu hóa thành nước lũ cuồn cuộn, đem Ngưu Đầu Cự Nhân này ngăn trở, khiến nó không cách nào gần người.

Ở trong cơ thể Loạn Không Ma Vực Thiên Cung cấp cường giả này, sớm có không ít người tiến vào trong đó, giờ phút này tất cả cũng lâm vào trong ma khí biến thành dị tượng vây công.

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy mấy vị Thần Thông cường giả ở giữa không trung lưng tựa lưng, hợp lực thúc dục một bảo bình khổng lồ, bảo bình hướng ra phía ngoài phún dũng từng mãnh thanh quang, hóa thành từng cái từng cái lá sen khổng lồ, ngăn cản một đầu ma khí biến thành Cự Mãng.

Ma khí kia biến thành Cự Mãng dài đến gần trăm trượng, thân thể giãy dụa, đem mấy vị Thần Thông cường giả này quay quanh, ra sức thắt cổ, dù là lá sen trong bảo bình phun ra kia cũng không ngừng bị cắn nát.

Mấy người này hẳn là đệ tử trong Chính Đạo, tiến vào Loạn Không Ma

Vực lịch lãm, phát hiện trong Loạn Không Ma Vực có bảo khố khai quật, lúc này mới chạy tới, lại không nghĩ rằng ở chỗ này gặp phải nguy hiểm.

Trừ bọn họ ra, còn có vị Thần Thông cường giả mới vừa rồi kia tế lên một quả ngọc châu xông vào kia, tình cảnh lại càng tràn ngập nguy cơ, có một đầu ma khí biến thành Giao Long trong lúc bất chợt vẫy đuôi, hung hăng quét ở trên ngọc châu, chỉ thấy quang hoa của ngọc châu ảm đạm xuống, tùy thời có thể phá toái.

Mà ở phía xa, còn có mấy người gặp phải ma khí hóa thành dị thú ám sát, trong lúc nhất thời các loại Thần Thông trán phóng, các hiển Thần Thông của nhiều cường giả tiến vào nơi đây, đối kháng ma khí xâm nhập.

- Ma khí nơi này chẳng những xâm nhuộm đến tinh khí của cường giả kia, còn có thể diễn biến ra đủ loại thủ đoạn công kích, bất luận kẻ nào dám can đảm xông vào, liền lập tức gặp đến công kích.

Trong lòng Giang Nam hiểu rõ, vị cường nhân Loạn Không Ma Giáo này tu luyện tới Thiên Cung cảnh, cường đại đến tình cảnh bất khả tư nghị, ngay cả ma khí bản thân hắn cũng không tự chủ được mang theo tính công kích cường đại, cho dù chết không biết bao nhiêu năm, như cũ có thể trấn thủ thi thể hắn, không bị ngoại nhân xâm lấn.

Cũng có người xông qua đoạn ma khí này, xông vào xâm nhập.

Thiên Cung cảnh cường giả, trong cơ thể tất nhiên có tích chứa chủng chủng pháp bảo, bản thân chính là một bảo khố vô cùng khổng lồ, không người không động tâm!

Đột nhiên, lại có ma khí đánh tới, hóa thành một Thất Thải Phượng Hoàng, há mồm khẽ hấp, đem Giang Nam cắn nuốt.

- Chủ công!

Thần Thứu Yêu Vương kinh hãi, vội vàng huy động Ngũ Độc Phiên xông lên phía trước, cố gắng cứu Giang Nam, không ngờ đầu Ngưu Đầu Cự Nhân

công kích hắn kia thực lực cực kỳ cường đại, để cho hắn nhất thời trong chốc lát khó có thể đi cứu viện.

Đầu Thải Phượng kia tung bay, lệ thanh cao kêu, bất quá hình thể lại càng ngày càng nhỏ, cũng không lâu lắm, một Thải Phượng cánh giương trăm trượng liền nhỏ đến đáng thương, giương cánh chưa đầy hai ba trượng.

Đột nhiên đầu Thải Phượng này chia năm xẻ bảy, Giang Nam từ trong ma khí cuồn cuộn sải bước ra, há mồm khẽ hấp, đem ma khí hết thảy hút vào thể nội.

- Sảng khoái! Ma khí biến thành đủ loại dị tượng này, ẩn chứa tinh khí, vô cùng tinh thuần, đối với tu vi của ta vô cùng hữu ích!

Giang Nam chỉ cảm thấy trong cơ thể tràn đầy Ma Lực mênh mông, mừng rỡ trong lòng, cười ha ha, cất bước hướng Ngưu Đầu Cự Nhân phóng đi, hai tay đột nhiên hóa thành một đạo Bảo Bình Ấn, trong bình truyền đến dẫn lực vô cùng cường đại.

Ngưu Đầu Cự Nhân kia gào thét liên tục, giãy dụa không nghỉ, vẫn như cũ tránh không được vận mệnh bị cắn nuốt, chi lưu một tiếng liền bị hút vào trong bảo bình, bảo bình càng ngày càng nhỏ, cuối cùng trở nên chỉ có một tấc cao, bị Giang Nam ngửa đầu nuốt xuống.

- Đại bổ!

Giang Nam chỉ cảm thấy tu vi của mình bắt đầu kịch liệt kéo lên, nuốt trọn hai đầu ma khí biến thành dị tượng liền để cho hắn cơ hồ đạt tới Thần Luân viên mãn cảnh!

Hắn vốn đã đạt tới Thần Luân đỉnh, còn cần tu luyện hơn mười ngày mới có thể tăng lên tới Thần Luân viên mãn, không nghĩ tới chỉ dựa vào ma khí nơi này, liền đạt tới thành tựu kia.

Thần Thứu Yêu Vương giống như nhìn một quái vật nhìn hắn, chỉ thấy Giang Nam hướng những ma khí biến thành dị thú khác phóng đi, không

khỏi phân trần liền đem đối phương một ngụm nuốt ăn, mãnh liệt vô cùng.

- Rốt cuộc lão tử là yêu quái, hay chủ công là yêu quái. . .

Thần Thứu Yêu Vương buồn bực, vội vàng đi theo phía sau Giang Nam, e sợ cho bị những ma khí biến thành dị thú khác công kích.

Gần nửa ngày thời gian trôi qua, Giang Nam cũng đã cắn nuốt luyện hóa mười mấy đầu ma khí biến thành dị thú, trong cơ thể tu vi càng thêm mênh mông lay động, cương khí nồng nặc tới cực điểm, cơ hồ khó có thể áp chế.

Đột nhiên, huyền thai kim nhân trong mi tâm của hắn há mồm khẽ hấp, cương khí cuồn cuộn mà đến, tràn vào trong miệng, nhưng ngay sau đó há mồm phun ra.

Hô…

Một cổ pháp lực vô cùng tinh thuần xông ra, thanh thanh lương lương, chảy khắp toàn thân, để cho hắn cảm giác vô cùng thư thích.

Cương khí của hắn rốt cục bắt đầu phát sinh biến chất, hóa thành pháp lực!

Cương khí hóa thành pháp lực, đây là dấu hiệu Thần Thông cảnh, bất quá Giang Nam đến nay như cũ chưa từng mở ra Tử Phủ, còn chưa bước vào Thần Thông cảnh.

Nếu bị những người khác biết, hắn lấy Thần Luân cảnh liền đem cương khí hóa thành pháp lực, nhất định sẽ khiếp sợ gần chết, từ xưa tới nay, có thể ở Thần Luân cảnh làm được một bước này, có thể nói là le que không có mấy, mà Giang Nam chính là một người trong đó!

Theo hắn cắn nuốt luyện hóa dị thú càng ngày càng nhiều, pháp lực trong cơ thể Giang Nam liền càng ngày càng hùng nhiều, một thân cương khí hết thảy hóa thành pháp lực, hơn nữa những ma khí này chính là bổ sung, để cho tu vi của hắn bắt đầu có bay vọt về chất, lượng phi thăng!

Qua một lúc lâu, Giang Nam rốt cục ngừng lại, hắn cảm giác được pháp lực của mình đã đạt đến cực hạn, tràn ngập thân thể, không cách nào dung nạp nữa.

- Chỉ có mở ra Tử Phủ, tu thành Thần Thông, mới có thể dung nạp càng nhiều pháp lực, thật hận không thể hiện tại liền mở ra Tử Phủ!

Giang Nam lưu luyến quét những ma khí biến thành dị thú kia một cái, trong lòng cảm khái nói.

- Yêu Vương, chúng ta đi!

Lúc này, đã có không dưới một trăm vị Thần Thông cường giả tiến vào trong cơ thể cường giả Loạn Không Ma Giáo này, sưu tầm bảo vật, ý đồ tìm được bảo tàng giấu ở trong cơ thể vị cường giả này.

Thiên Cung cảnh cường giả bực này, thân dâng Bách Xuyên, thậm chí ngay cả sông lớn Đại Hà cũng có thể luyện hóa, giấu trong thân thể, gia tăng cơ năng thân thể, không thể tưởng tượng nổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 188: Tâm Hoả Thành Hải. (2)

Giang Nam một đường đánh giá mọi nơi, chỉ thấy huyết nhục bốn phía là hóa đá, cứng rắn vô cùng, phía trên hiện đầy loại hoa văn kỳ lạ, làm cho người ta có một loại cảm giác huyền diệu khó giải thích, không thể nào nắm lấy.

Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên giơ vuốt, hung hăng hướng thạch bích chộp tới, Hỏa tinh văng khắp nơi, móng vuốt cũng bị chấn đắc hé ra, nhưng thạch bích vẫn như cũ không chút nào tổn hại, không khỏi hoảng sợ nói:

- Chủ công, ta tu luyện Đại Bằng Minh Vương Chân Thân, mặc dù thân thể không biến thái bằng ngươi, nhưng mà không kém bao nhiêu, thậm chí ngay cả một tảng đá cũng gõ không xuống, thân thể người này, chỉ sợ so sánh với pháp bảo cũng muốn cứng rắn hơn rất nhiều lần! Nếu có thể luyện thành thân ngoại hóa thân. . .

Giang Nam cũng không khỏi tim đập thình thịch, nhưng ngay sau đó lắc đầu.

Vị cường giả Loạn Không Ma Giáo này, đã bị thiên thần tàn phá sinh cơ, ngay cả thân thể cũng bị hóa đá, căn bản không có thể luyện thành pháp bảo hoặc là thân ngoại hóa thân, cho dù luyện thành, cũng không cách nào vận dụng.

Đây chính là một pho tượng Thạch Nhân thân cao vạn trượng, nhúc nhích một chút cũng sẽ chia năm xẻ bảy.

Huống chi, Thạch Nhân này khí lực khổng lồ như thế, người nào có thể có pháp lực bực này, luyện thành thân ngoại hóa thân?

Bọn họ đi về phía trước mấy dặm, đột nhiên nhiệt độ dần dần cao lên, một cổ sóng lửa từ chỗ sâu tịch cuốn tới, hóa thành Hỏa Long sôi trào, thậm chí

ngay cả thạch bích cũng bị cháy đỏ. Cũng không lâu lắm, đột nhiên nham tương cuồn cuộn hiện ra ở trước mắt bọn hắn, phía trước là một biển lửa, phía dưới là nham tương nhiệt độ cao đến khó có thể tưởng tượng, sùng sục sùng sục hướng ra phía ngoài nhảy ra từng cái từng cái bọt khí khổng lồ.

Nơi này nhiệt độ cao, cho dù là Thần Thông cường giả cũng không khỏi tế lên bảo khí chống cự, nếu không sẽ bị đốt thành tro!

Hoả diễm trong biển lửa kia cực kỳ kỳ lạ, có các loại quang thải, tích chứa hỏa nguyên lực vô cùng mênh mông, một đóa tiếp theo một đóa, giống như Vân Hải thiêu đốt.

Có hoả diễm nhiệt độ cực cao, xa xa liền có thể cảm giác được bức người, có đại hỏa hừng hực, nhưng không một chút nhiệt độ, ngược lại làm cho người ta một loại cảm giác lạnh như băng.

Dưới biển lửa chính là nham tương.

- Tam Muội Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, còn có Địa Ngục Ma Hỏa!

Ánh mắt của Thần Thứu Yêu Vương nhất thời căng thẳng, thất thanh nói:

- Nơi này là đủ loại thần hỏa biến thành biển lửa! Lão Thiên, trong cơ thể vị ma giáo cường giả này tại sao có thể có loại vật này?

Trong biển lửa, một trái tim vô cùng khổng lồ trôi, một mảnh mạch máu dài hẹp thô to giống như đường ống từ trên trái tim dọc theo người, thật sâu đâm vào trong thạch bích.

Trái tim này cũng đã hóa đá, nhưng trong đó lại ẩn chứa hỏa nguyên lực vô cùng kinh khủng, vượt xa Tam Muội Chân Hỏa, mà Tam Muội Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa cùng Địa Ngục Ma Hỏa biến thành biển lửa, chính là hỏa nguyên lực từ trong trái tim này chạy ra ngưng tụ thành!

Có thể nghĩ, trong trái tim này tích chứa năng lượng cao đến trình độ nào!

- Hỏa nguyên lực trong trái tim này, chỉ sợ gần so với hỏa nguyên lực trong Huyền Thiên Thánh Tông Nguyên Khí Đại Điện, chỉ kém có một bậc!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Hỏa nguyên lực trong Nguyên Khí Đại Điện ân cần săn sóc đếm mười vạn năm, mới tạo thành kích thước như vậy, mà hỏa nguyên lực ở trong đó là một tuyệt đại cường giả luyện thành, ân cần săn sóc ở trong trái tim, có thể thấy được người này mạnh đến loại tình trạng nào!

Tâm hoả bắn ra, hóa Thần hỏa hải, không hổ là mãnh nhân Thiên Cung cảnh!

Bên biển lửa, cũng không có thiếu Thần Thông cường giả đứng ở nơi đó, cố gắng vượt qua biển lửa, bất quá lại không một người dám can đảm vượt qua, cũng là đang đợi người khác đi trước thử dò xét.

Những người này cũng không phải người ngu, tạo thành biển lửa chính là thần hỏa của Thiên Cung cấp cường giả luyện hóa, bất luận kẻ nào không có đầy đủ nắm chặc, cũng không dám mạo hiểm thử một lần.

Đột nhiên, một người cất cao giọng nói:

- Ngũ tạng lục phủ, trong đó tâm chủ hỏa, vị cường giả kia đem trái tim luyện đến loại trình độ này, cơ hồ chính là một bảo khố khổng lồ, nếu có thể hái đến một chút thần hỏa, chúng ta cũng có thể luyện thành pháp bảo uy lực bất phàm!

Tam Muội Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, Địa Ngục Ma Hỏa, Thái Âm Ma Hỏa, những thứ thần hỏa này cũng là Đạo Đài cảnh trở lên mới có thể tu luyện đi ra ngoài, hơn nữa cũng không phải là tất cả Đạo Đài cảnh cường giả đều có thể luyện thành, rất là cần, nếu có thể thu thập, tương lai đối với bọn họ cũng rất có hữu dụng!

Lúc này có người thúc dục một bảo khí, cố gắng thu thần hỏa nơi này, cái bảo khí này bay lên không, nhưng là một chén nhỏ Lưu Ly, móc ngược

xuống, dẫn dắt thần hỏa rơi vào trong chén nhỏ.

Hô…

Lưu Ly đột nhiên thiêu đốt, hóa thành một đạo khói xanh, biến mất không thấy gì nữa.

- Bảo bối của ta...

Da mặt người nọ co quắp, kêu thảm thiết nói.

Trong lòng mọi người nghiêm nghị, mặc dù bảo khí không bằng pháp bảo, nhưng dù sao cũng là Thần Thông cộng thêm thiên tài địa bảo luyện chế mà thành, cực kỳ trân quý khó được, thần hỏa nơi này lại có thể đốt hủy bảo khí, có thể thấy được uy lực thần hỏa!

Bất quá nơi đây dù sao còn có cường nhân, Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện mà Giang Nam đã từng thấy qua kia quát một tiếng, quanh thân tràn ngập yêu khí nồng đậm chí cực, giống như quang cầu ô hắc sắc nồng đậm, thẳng xông vào trong biển lửa, nhanh chóng phóng đi.

Thần hỏa tịch quyển, làm yêu khí quanh thân cháy sạch hôi phi yên diệt, Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện gầm thét, đủ loại Thần Thông bộc phát, ép mở thần hỏa, tốc độ nhanh hơn, bất quá yêu khí vờn quanh thân hắn vẫn là đang nhanh chóng ngâm nước, nhưng mà bị thần hỏa tan rã luyện hóa.

Đông!

Đại Yêu Thần Thông bát trọng này rốt cục khó khăn lắm bay đến cuối biển lửa, lảo đảo rơi xuống đất, đột nhiên một đạo Hỏa Xà xoắn tới, rơi vào trên cánh tay phải của hắn, hưng phấn thiêu đốt, đầu Đại Yêu này cắn chặc hàm răng, liên tục thúc dục Thần Thông, ý đồ đem đạo hoả diễm này tiêu diệt hết, vậy mà hoả diễm càng ngày càng tràn đầy, thậm chí hướng về phía trước dọc theo người, rất có khuynh hướng đốt hắn thành tro!

Đầu Đại Yêu này cũng kiên cường, lúc này nổi giận gầm lên một tiếng,

giơ tay trái lên liền đem cánh tay của mình sinh sôi chém xuống, xoay người hướng chỗ sâu bão táp chạy đi.

Chỉ thấy cánh tay hắn chém rụng kia còn đang thiêu đốt, trong chớp mắt liền đốt thành tro bụi, cái gì cũng không có còn dư lại.

Có người sắc mặt khẽ biến, cao giọng nói:

- Thần Thông bát trọng cường giả có thể vượt qua biển lửa, những người khác đều không cần thử, không có thực lực Thần Thông bát trọng, mạnh mẽ xông tới biển lửa này hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Biển lửa này uy lực thật sự quá mạnh mẻ, ngay cả Đại Yêu Thần Thông bát trọng cũng không có thể bình yên vượt qua, bảo khí cũng không cách nào đem thần hỏa lấy đi, lúc này có không ít người lựa chọn thối lui.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 189: Cắn Nuốt Biển Lửa

Còn có thật nhiều người tu vi thực lực cũng là cực cao, hoặc là Thần Thông bát trọng cường giả, hoặc là có bảo khí Thần Thông bát trọng, toàn lực thúc dục, lấy tốc độ nhanh nhất xông qua biển lửa, dù vậy, vẫn là có hai vị cường giả bởi vì tốc độ chậm một đường, táng thân ở trong biển lửa.

- Chủ công, ta tế lên Ngũ Độc Phiên, đeo ngươi cùng nhau xông qua!

Thần Thứu Yêu Vương có chút tự phụ, cười hắc hắc nói:

- Lấy tốc độ của ta, xông qua biển lửa này cũng không khó khăn!

Giang Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên một cổ hơi thở vô cùng mạnh mẻ truyền đến, chỉ nghe oanh một tiếng, một chiếc lâu thuyền dài đến hơn ba mươi trượng từ trong thông đạo lái tới, hơi thở bức người, đám đông hết thảy bị đè ép không tự chủ được thối lui!

- Tinh Nguyệt Thần Tông Thiên Ma Lâu Thuyền!

Có người nhận được chiếc lâu thuyền này, không khỏi thất thanh kêu lên:

- Thiên Ma Lâu Thuyền chỉ có chưởng giáo đệ tử nhất mạch của Tinh Nguyệt Thần Tông mới có tư cách ngồi, chẳng lẻ trong thuyền này chính là Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo đệ tử?

Trong lòng Giang Nam vừa động, hướng chiếc lâu thuyền này nhìn lại, thầm nghĩ:

- Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử? Chẳng lẽ là Quân Mộng Ưu?

Trong thuyền truyền đến tà âm, chỉ thấy nhiều cô gái xinh đẹp quần áo bại lộ, đứng ở trên lâu thuyền, lụa mỏng mạn diệu, mơ hồ lộ ra thân thể động

lòng người.

Các nàng bộ dáng tuấn tú, dung nhan động lòng người, chẳng qua là mặc quần áo thật sự quá ít một chút, áo quần mỏng manh, tất cả y phục thêm ở chung một chỗ chỉ có lớn nhỏ bằng lòng bài tay.

Trên cột buồm thuyền lớn, giơ lên một mặt đại kỳ, trên đó viết một chữ "Không", mà ở dưới đại kỳ thì dựng thẳng một mui xe, trên mui xe là một thiếu niên tà tà nằm ở trên giường, khí độ phi phàm.

- Là Tinh Nguyệt Ma Tông Lý Nguyên Không!

Có người nhìn thấy chữ "Không" này, không khỏi sắc mặt khẽ biến, thấp giọng nói:

- Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo nhất mạch đệ tử, có tất cả tám người, mỗi người lấy một chữ, theo thứ tự là Thần, Tông, Vô, Địch, Hương, Mộng, Không, Ưu, Lý Nguyên Không xếp hạng thứ bảy, còn ở trên Quân Mộng Ưu!

Thần Thứu Yêu Vương thấy nhiều cô gái quần áo bại lộ như vậy, không khỏi chứng nào tật nấy, đột nhiên ngay tại chỗ lăn một vòng, hóa thành một Đạo Nhân đầu trọc, cười hắc hắc nói:

- Nóng quá, nóng quá, sớm biết lão tử liền không luyện trở về thân vũ mao này! Mỹ nhân mặc ít như vậy, lão tử cũng không có thể mặc nhiều, chủ công, chúng ta cùng nhau rời khỏi sao.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, chỉ thấy tên hỗn đãn này tay chân lanh lẹ, trong chớp mắt liền đem quần áo trên người cỡi chỉ còn lại có một cái nội y màu sắc rực rỡ, lộ ra một thân da thịt dử tợn, rất là hùng tráng.

Thần Thứu Yêu Vương dương dương đắc ý, hướng chúng mỹ nhân trên thuyền khoe mẻ, còn muốn lại cỡi, Giang Nam vội vàng ngăn đầu ngốc điểu này lại.

- Chủ công, ta dùng sắc dụ những Tiểu nương tử xinh đẹp kia, nói không chừng câu dẫn tới một người, nửa đời sau liền có hậu đại.

Đầu Đại Điểu không biết xấu hổ không có tao, kêu lên.

- Sắc dụ chúng ta?

Trên thuyền một cái cô gái xinh đẹp đột nhiên cười lạnh, hiển nhiên là nghe được lời của Thần Thứu Yêu Vương, cười khanh khách nói:

- Cũng là người hùng tráng, bất quá lão nương tu luyện chính là đại pháp thái dương bổ âm, nếu công tử không ở bên người, cũng muốn cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp, chày sắt, gậy sắt cũng mài thành kim may cho ngươi. Đáng tiếc, hôm nay bảo khố khai quật, lão nương đuổi thời gian, không có thời gian cùng ngươi so đo.

Trên thuyền có nhiều nữ nhân rối rít cười nói:

- Xuân Nương, nếu không ngươi hãy thu hắn, tỷ muội chúng ta cùng trợ trận, xem một chút ngươi khi nào mới có thể đem hắn có công mài sắt, có ngày nên kim.

- Người này lớn lên quá xấu, thiếu niên thư sinh bên cạnh kia ta xem cũng không phải sai, ôn nhu im lặng, là loại ta thích.

Một thiếu nữ thấy Giang Nam, ánh mắt sáng lên, ha ha cười nói:

- Chẳng qua là không biết hắn có phải ngân thương bút sáp mầu đầu hay không, trông thì ngon mà không dùng được, người ta rất muốn thử xem ngân thương của hắn...

Giang Nam thấy buồn cười, nhưng không thèm để ý.

Thần Thứu Yêu Vương cũng là lần đầu nhìn thấy thiếu nữ ăn mặc hở hang như vậy, trong lòng có chút khó chịu, thầm nói:

- Chủ công lớn lên tuấn tú chính là chiếm tiện nghi, ngay cả yêu nữ tu

luyện thái dương bổ âm cũng càng yêu một chút...

- Không nên hồ nháo.

Dưới mui xe, thanh âm của Lý Nguyên Không truyền đến, thản nhiên nói:

- Hôm nay bảo khố mở ra, qua không lâu nữa sẽ có cao thủ tới, một bước tiên cơ, từng bước tiên cơ, chúng ta tầm bảo quan trọng hơn.

Lâu thuyền ầm ầm chạy nhanh vào biển lửa, cô gái ở mũi thuyền kia cắn cắn đôi môi, cười ha ha một tiếng, đột nhiên ống tay áo mở ra, cười nói:

- Các tỷ tỷ, ta còn là tâm ngứa khó nhịn, không bằng trước bắt hắn, đợi đến chuyện nơi đây giải quyết xong, liền sung sướng một phen!

Hô…

Tay áo nàng này đột nhiên tăng vọt, hóa thành một đại mãng sắc thái sặc sỡ, gào thét hướng Giang Nam xoắn tới, rõ ràng là một bảo khí!

Giang Nam nhìn đại mãng này xoắn tới, đột nhiên giơ tay lên nhẹ nhàng vẽ một cái, chỉ nghe một tiếng tạch vang lên, đại mãng nầy lên tiếng mà đoạn, thản nhiên nói:

- Cô nương chớ có nói giỡn.

Cô gái kia thấy Giang Nam giơ tay lên liền đem bảo khí của mình chặc đứt, trong lòng cả kinh, cười duyên nói:

- Người này cũng có mấy phần bản lãnh, giở tay nhấc chân rất là tiêu sái, khí độ văn hoa, không chỉ đơn thuần là lớn lên tuấn tú, dựa vào da mặt ăn cơm. Nếu có thể thái bổ hắn, cuộc đời này liền coi như là đáng giá. Đáng tiếc, không rảnh cùng hắn đại chiến ba trăm hiệp...

Chiếc lâu thuyền kia chạy nhanh vào biển lửa, phá vỡ thần hỏa nặng nề, một đường về phía trước bay đi, thậm chí ngay cả thần hỏa cũng không thể tổn thương lâu thuyền chút nào.

Trong thuyền, thậm chí có người tế lên từng kiện pháp bảo, bắt đầu thu thần hỏa, để cho mọi người thấy mà hâm mộ không dứt.

Đây mới là chưởng giáo đệ tử của danh môn đại phái, tài đại khí thô, mỹ nhân làm bạn, ngay cả pháp bảo cũng nhiều không cách nào tưởng tượng.

Chiếc lâu thuyền này chạy nhanh đến trong biển lửa, đột nhiên trong thuyền lộ ra mội cái đại thủ, chu vi mấy trăm trượng, trực tiếp hướng trái tim treo ở giữa không trung kia chộp tới, Lý Nguyên Không là tính toán trực tiếp lấy đi trái tim này, đem thần hỏa bên trong hết thảy chiếm dụng!

Không ngờ, bàn tay của hắn chưa chạm đến trái tim này, liền đột nhiên bốc cháy lên, hóa thành tro bụi.

- Trái tim của Thiên Cung cảnh cường giả, quả nhiên không phải chuyện đùa, ta bây giờ còn không cách nào thu.

Trong thuyền truyền đến thanh âm của Lý Nguyên Không, chỉ thấy chiếc thuyền lớn này vượt qua biển lửa, biến mất không thấy gì nữa.

- Một bước tiên cơ, từng bước tiên cơ, lời ấy rất là có đạo lý.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Lý Nguyên Không này mặc dù là Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử, quyền cao chức trọng, được sủng ái vô cùng, muốn cái gì có cái đó, nhưng cũng không phải là đồ quần là áo lụa, nói chuyện rất có kiến giải. Lý Nguyên Không như thế, Quân Mộng Ưu như thế, Âu Dương Vũ cũng là như thế, bọn họ có thể ở tuổi còn trẻ liền danh chấn nhất phương, không phải là không có đạo lý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 190: Ngũ Hành Nhập Vào Cơ Thể. (1)

Biển lửa này đối với những người khác mà nói, là thiên hạp khó có thể vượt qua, nhưng đối với cho Giang Nam mà nói, vượt qua biển lửa lại không khó khăn thế nào.

Hắn có Đậu Suất Thần Hỏa trong tay, loại thần hỏa này so sánh với thần hỏa nơi đây uy lực còn cao hơn, có thể tịch quyển hỏa nguyên lực của bất kỳ thần hỏa nào.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Thần Thứu Yêu Vương hóa thành một đầu ngốc ưng chồm hỗm ở đầu vai hắn, thiếu niên nhẹ nhàng cất bước, bước vào trong biển lửa, một đóa Hỏa Vân bay tới, chỉ thấy đóa Hỏa Vân do Thái Âm Ma Hỏa tạo thành này chưa đến gần, tựa như băng tuyết tan rã, hóa thành hỏa nguyên lực cuồn cuộn tràn vào trong mi tâm Giang Nam, bị Đậu Suất Thần Hỏa cắn nuốt.

Đến trong biển lửa, Đậu Suất Thần Hỏa giống như Mãnh Hổ gặp phải bầy cừu, bắt đầu điên cuồng hấp thu hỏa nguyên lực các loại thần hỏa, trong chớp mắt chung quanh Giang Nam liền trống hơn mười mẫu.

Thần Thứu Yêu Vương mắt mũi trợn tròn, ngơ ngác nhìn một màn này, hắn nguyên vốn chuẩn bị tùy thời thúc dục Ngũ Độc Phiên, liều cái mạng già cũng phải xông qua biển lửa, lại không nghĩ rằng nơi Giang Nam đi qua, biển lửa thuần phục, như giẫm trên đất bằng, căn bản không có nửa phần nguy hiểm.

Giang Nam từng bước đi tới chỗ sâu trong biển lửa, ngẩng đầu hướng trái tim treo ở bầu trời nhìn lại, thần niệm đột nhiên bộc phát, đem hỏa nguyên lực tích chứa trong trái tim của Thiên Cung cảnh cường giả này dẫn dắt đi ra ngoài, nhất thời hỏa nguyên lực vô cùng cuồng bạo hóa thành một đạo hỏa trụ, gào thét chạy chồm, thẳng tắp rũ xuống!

Rống…

Trong Hỏa trụ truyền đến một tiếng rồng ngâm, chỉ thấy đạo hỏa nguyên lực này nồng nặc đến cực hạn, bắt đầu hóa thành thực chất, tạo thành một mảnh Hỏa Long dài hẹp, thậm chí có thể thấy từng mảnh Long Lân!

Oanh!

Vô số Hỏa Long chen chúc chui vào mi tâm của Giang Nam, để cho Đậu Suất Thần Hỏa của hắn cũng bắt đầu từ từ trưởng thành.

Loại tràng diện này vô cùng hùng tráng, chút ít Thần Thông cường giả chưa rời biển lửa kia tất cả đều ngây người.

- Hắn làm sao có thể bình an đi vào trong biển lửa?

Một người thất thanh nói:

- Ta xem tu vi của hắn mới bất quá là Thần Luân cảnh, ngay cả Thần Thông cũng không có luyện thành, chẳng lẻ biển lửa này tốt mã dẻ cùi? Để cho ta tới thử một chút!

Giang Nam biểu hiện đúng là làm cho người ta chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đừng nói chỉ là một Thần Luân cường giả, coi như là Thần Thông bát trọng cao thủ cũng không dám dính vào một chút điểm thần hỏa, nếu không sẽ bị đốt thành tro bụi!

Mà Giang Nam lại cứ đứng ở trong biển lửa, thậm chí hấp thu tâm hoả trong trái tim của Thiên Cung cảnh cường giả!

- Phải!

Có người xuẩn xuẩn dục động, kêu lớn:

- Nhất định là mới vừa rồi Tinh Nguyệt Ma Tông Lý Nguyên Không công tử đem biển lửa trấn áp, để cho các loại thần hỏa uy lực không hiện, lúc này hắn mới có thể bình an tiến vào biển lửa! Chúng ta cũng nhân cơ hội xông

qua!

Lời vừa nói ra, nhất thời có hơn mười đạo thân hình hô một tiếng xông vào trong biển lửa, nhưng bọn họ mới vừa xông vào biển lửa, liền đột nhiên phát ra từng tiếng kêu thê thảm, cả người hóa thành từng đoàn từng đoàn hỏa cầu, trong chớp mắt liền bị đốt thành tro bụi!

Giang Nam khoanh chân ngồi ở trong biển lửa, đối với hết thảy mắt điếc tai ngơ, làm như không thấy, hết sức chuyên chú dẫn dắt hỏa nguyên lực trong trái tim, thầm nghĩ:

- Vị tiền bối này đem hỏa nguyên lực luyện vào trái tim, như vậy là một cách tăng thân thể lên, tâm chúc hỏa, can chúc mộc, tỳ chúc Thổ, phổi chúc kim, thận thuộc thủy, nếu đem ngũ đại nguyên lực luyện vào lục phủ ngũ tạng, nội tạng tất nhiên càng cường đại hơn!

Trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, lúc này bắt đầu bắt tay vào làm, thử đem hỏa nguyên lực dẫn vào trong trái tim, từ từ cùng trái tim tương dung, cũng không lâu lắm, hắn liền cảm giác được trong trái tim đầy dẫy hỏa nguyên lực, bảo vệ tâm mạch.

Hắn ở trong Nguyên Khí Đại Điện đã góp nhặt không ít ngũ đại nguyên lực, luyện thành Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, giờ phút này bào chế đúng cách, đem kiếm khí khác trở lại như cũ, hóa thành nguyên lực dung nhập vào đến trong tâm can tỳ phổi thận, bổ túc ngũ tạng.

Ngũ tạng lục phủ dù sao cũng không phải là da cốt, có thể có lực phòng ngự cường đại, ngược lại, cho dù lục phủ ngũ tạng luyện được tinh khiết như một, cũng là cực kỳ nhu nhược, rất dễ dàng bị ngoại lực xâm nhập phá hư.

Tỷ như cao thủ so chiêu, thường xuyên bị người đánh cho hộc máu, là bởi vì lục phủ ngũ tạng quá mức nhu nhược, dễ dàng tổn hại.

Nhưng nếu có ngũ đại nguyên lực bảo vệ lục phủ ngũ tạng, nội tạng vô cùng cường đại, coi như là tu vi so sánh với đối phương hơi thấp một bậc,

cũng sẽ không bị đánh cho hộc máu.

Hơn nữa, theo ngũ đại nguyên lực trong cơ thể càng ngày càng mạnh, phế phủ dũ phát cường đại, là có thể cung cấp khí huyết không gì so sánh nổi cho thân thể, để cho hắn ở trong nháy mắt bộc phát ra chiến lực càng thêm kinh người, thực lực tiêu thăng, vượt xa người thường phát huy, tuyệt đối là một đòn sát thủ!

Giang Nam đem Đại Ngũ Hành Kiếm Khí hoàn toàn dung nhập vào trong lục phủ ngũ tạng, chỉ cảm thấy bụng tạng của mình chắc chắn giống như kiếm sơn, thời thời khắc khắc cung cấp khí huyết cường đại cho thân thể, trong lòng có chút hài lòng:

- Lần này quả nhiên tới đúng rồi, vị cường giả này dù sao cũng là Thiên Cung cảnh, ở trên rèn luyện thân thể có chỗ độc đáo của nó.

Hỏa nguyên lực trong trái tim đã bị Đậu Suất Thần Hỏa hấp thu nhiều nhất thời nữa khắc, Đậu Suất Thần Hỏa cũng lớn một vòng, tiếp tục nữa, hỏa nguyên lực trong trái tim thế tất sẽ bị thần hỏa hấp thu không còn.

Đúng vào lúc này, đột nhiên Giang Nam chỉ cảm thấy tâm thần rung động, một cổ khí tức kinh khủng nhanh chóng hướng nơi này đến gần, lúc này vươn người đứng dậy, mang theo Thần Thứu Yêu Vương đi ra biển lửa, hướng chỗ sâu đi tới.

- Có cao thủ tới, chỉ sợ không thua Lý Nguyên Không, hơn phân nửa là cao nhân trong các đại giáo phái biết được tin tức nơi đây xuất hiện bảo khố chạy tới.

Giang Nam về phía trước bay đi theo, thầm nghĩ:

- Hoài bích có tội, nếu những người này nhìn thấy ta hấp thu thần hỏa, tất đưa tới phiền toái không cần thiết.

Theo hắn kiến thức càng ngày càng rộng, liền càng ý thức được Đậu Suất Thần Hỏa bất phàm, đạo Thần hỏa này ngay cả tâm hoả của Thiên Cung

cảnh cường giả cũng có thể dễ dàng hấp thu, chỉ sợ thiên thần cũng luyện chế không ra hoả diễm bực này!

Tiêu Hủy Yêu Vương không biết chỗ tốt cùng diệu dụng của thần hỏa, không có nghĩa là những cường giả đến từ các đại giáo phái này cũng không biết, vạn nhất bị vị cường giả kia nhìn ở trong mắt, đối với Giang Nam mà nói là một hồi tai bay vạ gió

Hắn chân trước mới vừa đi, đột nhiên một chiếc bảo liễn chân sau liền tới, cỗ xe này lấy hai đầu Bạch Tượng làm cước lực, Bạch Ngọc làm xe, hoàng kim làm mái, châu ngọc làm mành, vân khí làm mui xe, vô cùng hoa lệ, thẳng xông vào trong biển lửa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 191: Ngũ Hành Nhập Vào Cơ Thể. (2)

Quanh thân hai đầu Bạch Tượng kia yêu khí ngất trời, đủ loại thần hỏa còn chưa tiến tới gần, liền bị yêu khí của hai đầu Đại Yêu ép mở, dĩ nhiên là hai đầu Yêu Vương tu luyện tới Đạo Đài cảnh, không biết bị người phương nào bắt, làm thành cước lực kéo xe! cho người

Trên xe, bức rèm che vẫn chưa từng mở ra, trong xe chỉ có thể mơ hồ thấy một vị nữ tử, hình bóng mơ hồ, thấy không rõ diện mục.

Sau bảo liễn hương xe, lại có mấy đạo nhân ảnh vọt tới, vừa sải bước qua hải, không có chút dừng lại nào, rõ ràng cũng là Đạo Đài cảnh cường giả.

- Lần này tầm bảo, chỉ sợ không có phần của chúng ta . . .

Bên biển lửa, có người lẩm bẩm nói.

Đạo Đài cảnh cường giả xuất hiện, ý nghĩa Thần Thông cường giả căn bản không đủ nhìn, cho dù có thể xông đến phía trước, tìm được bảo vật cũng tranh giành không qua những cường nhân này!

Có người lắc đầu, xoay người rời đi:

- Đại phái tinh anh rốt cục xuất hiện, tất nhiên sẽ có một cuộc long tranh hổ đấu, đáng tiếc chúng ta là không nhìn thấy . . .

- Mới vừa rồi cái hấp thu trái tim thần hỏa kia, phảng phất là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, đáng tiếc tu vi quá kém, chẳng qua là Thần Luân cảnh, hắn tiến vào chỗ sâu, không biết có thể đi bao xa?

- Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử kia thật có chút môn đạo, lại có thể đạo hỏa không đốt, hại chết chúng ta hơn mười người, chẳng qua hiện nay Đạo Đài cảnh cường giả ra tay, hắn cho dù có thể sống sót, cũng không có chỗ tốt

gì.

. . .

Giang Nam ngơ ngác nhìn về phía trước, vẫn còn cảm giác có chút khó có thể tin, chỉ thấy phía trước hắn cách đó không xa, thiên địa một mảnh trống trải, thanh sơn lục thủy đập vào mặt, rừng rậm rậm rạp, Hà Sơn xinh đẹp, từng đoàn từng đoàn sương mù sắc thái sặc sỡ như một ngũ sắc ma cô cự đại, giơ lên ở trong núi rừng, tràn ngập sinh cơ nồng đậm, làm cho người ta thật sự khó có thể tin hắn là ở trong cơ thể một thượng cổ cường giả.

Địa Từ Nguyên Lực nơi này cực mạnh, thậm chí vững vàng hút trên mặt đất, để cho hắn không cách nào bay lên, coi như là Thần Thứu Yêu Vương, hai cánh triển khai cũng phi không nổi.

- Mộc Nguyên Lực cùng Địa Từ Nguyên Lực thật tinh thuần, nơi này chính là gan cùng tì tạng của vị cường giả kia đi? Người này luyện đến trình độ can tỳ hóa thành rừng rậm sông núi, kinh người, thật là kinh người! Không biết vị tiền bối này tu luyện rốt cuộc là tuyệt học gì, lại lợi hại như thế?

Giang Nam hướng nơi xa nhìn ra, chỉ thấy ở địa phương cao hơn, còn có kim khí khôn cùng bắt đầu khởi động, hóa thành kim qua thiết mã, xa xa liền làm cho người ta cảm giác vô cùng sắc bén bá đạo.

Nơi đó là phổi của vị cường giả này, tích chứa kim lực trong Ngũ Hành nguyên lực, hóa thành đại dương mênh mông màu vàng!

Ở phía sau hắn, chính là trái tim tương ứng biển lửa, mà nơi càng sâu thì có một con sông lớn mãnh liệt mênh mông, hóa thành Quỳ Thủy Chi Tinh, Tam Âm Thần Thủy, Huyền Âm Ma Thủy, Thái Âm Thần Thủy, Thái Âm Ma Thủy,… hẳn là thận của người này.

Hỏa Mộc Thổ Kim Thủy, đối ứng tâm can tỳ phổi thận, lục phủ ngũ tạng của người này đã hóa thành đủ loại dị tượng, cơ hồ là ở trong người mở ra

năm tiểu thế giới, cường giả có thể đem lục phủ ngũ tạng luyện đến loại tình trạng này, quả thực chính là Thần Thoại, chính là truyền thuyết!

- Di, vừa vào tới một người!

Mọi người xông qua biển lửa lúc trước ở cách đó không xa, cẩn thận từng li từng tí đi lại ở trong núi rừng, một người thấy Giang Nam, khẽ cau mày nói:

- Nguyên lai là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, tu vi thấp như vậy, hắn là làm sao xông qua biển lửa?

- Không cần để ý hắn, chúng ta tiếp tục đi.

Những người này hiển nhiên đã kết làm liên minh, cùng chung tiến thối, cầm đầu chính là Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện kia, trầm giọng nói:

- Mọi người cẩn thận một chút, nguyên nơi này khí cực kỳ cổ quái, vô cùng có khả năng có nguy hiểm!

Giang Nam không nhanh không chậm đuổi theo cước bộ mọi người, cảm ứng bốn phía, chuẩn bị bất trắc, vị trí trái tim của cường giả Loạn Không Ma Giáo này cũng đã cực kì khủng bố, những lục phủ ngũ tạng khác khẳng định cũng sẽ có chỗ bất phàm .

Một gốc cây khổng lồ giống như phòng ốc đứng sừng sững, rất là kỳ lạ. Thần Thứu Yêu Vương tò mò, đang muốn đụng vào, Giang Nam vội vàng ngăn hắn, lắc đầu nói:

- Không nên cử động, cẩn thận có cổ quái.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng dừng tay, đột nhiên tiếng gió bắt đầu khởi động, cuồng phong từ bầu trời gào thét mà đến, oanh một tiếng, giống như trời sập, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy kim khí phía trên hóa thành triều dâng, phô thiên cái địa đè xuống!

Đây là Phong Bạo, Phong Bạo chân chân chính chính, chưa đến gần, Giang Nam liền cảm giác được phảng phất là hàng tỉ đao kiếm đồng loạt cắt tới, thậm chí cho hắn một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm!

Thần Thứu Yêu Vương lệ tiếu, vội vàng thúc dục Ngũ Độc Phiên, vô số độc vật chi chít xông ra, quay chung quanh Giang Nam điên cuồng chuyển động, chống đở Phong Bạo, chỉ nghe khúc khích không ngừng, trong chớp mắt vô số độc yêu khổng lồ liền bị Phong Bạo cắn nát, đem Ngũ Độc Phiên sinh sôi phá vỡ, để cho bảo khí Thần Thông bát trọng này gào thét một tiếng, lùi về mi tâm Tử Phủ của Thần Thứu Yêu Vương!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Giang Nam gầm lên, đột nhiên năm ngón tay giang rộng ra, năm tòa kiếm sơn phóng lên cao, hóa thành một quang cầu ngũ sắc cự đại, bao lại mình và Thần Thứu Yêu Vương.

Phong Bạo đè xuống, oanh một tiếng nổ, hắn nhất thời chỉ cảm thấy áp lực khôn cùng đánh tới, kể cả áp ở trên Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của mình, cổ áp lực này vô cùng cuồng bạo, cơ hồ đem kiếm trận của hắn ép tới dừng vận chuyển!

Đây là dưới tình huống cương khí của hắn đã luyện thành pháp lực, uy lực kiếm trận tăng lên gấp bội, nếu là cương khí như cũ thúc dục Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, chỉ sợ vừa mới va chạm, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của hắn sẽ bị nghiền nát, không còn sót lại chút gì!

Dù là như thế, Giang Nam vẫn còn cảm giác được vô lực chống đở, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận tùy thời có thể toái rụng.

Xuy…

Một luồng Phong Bạo đâm thủng Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, xoa cánh tay hắn tà tà xẹt qua, Giang Nam muộn hanh nhất hưởng, cánh tay máu tươi vẩy ra, sâu thấy xương.

- Nghịch Chuyển Ngũ Hành Đao Pháp!

Giang Nam quát lên, một cái tay khác mở ra năm ngón tay, nhất thời năm đạo ánh đao phóng lên cao, hai đại trận pháp tề động, một cái năm hình dạng vận chuyển, một cái Ngũ Hành Nghịch Chuyển, hai tòa đại trận hợp lại làm một, uy lực nhất thời tăng vọt, túc túc tăng lên ba bốn lần, lập tức hóa giải áp lực của Phong Bạo.

Phía trước, hơn mười vị Thần Thông cường giả kia cũng gặp phải Phong Bạo trên bầu trời áp chế, một người trong đó ứng phó không kịp, chưa tế lên bảo khí, chỉ thấy kim phong thổi qua, huyết nhục toàn thân hắn đột nhiên tan rã, biến thành một cụ xương cốt đứng yên, nhưng ngay sau đó ngay cả xương cốt cũng rầm một tiếng toái ở trong Phong Bạo.

Tử Phủ của hắn cũng bị thổi nát bấy, bên trong cất dấu bảo vật chưa thò đầu ra liền hủy ở trong Phong Bạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 192: Đại Kinh Khủng. (1)

Những người khác rối rít thúc dục Thần Thông, tế lên bảo khí, liều chết chống cự cổ Phong Bạo này, cuối cùng ở dưới Phong Bạo ám sát giữ được tánh mạng, nhưng mà quanh thân mình đầy thương tích, chật vật không chịu nổi.

Phong Bạo tản đi, lúc này mọi người mới thở phào nhẹ nhỏm, một người thấy Giang Nam ở trong Phong Bạo còn sống sót, cười nói:

- Vị đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông này cũng không phải yếu, lại có thể còn sống sót, đúng là không dễ, không bằng mời hắn đồng hành, mọi người liên thủ mới có thể thăm dò đến xa hơn...

Hắn còn chưa có nói xong, đột nhiên thân thể cứng đờ, đầu tóc bắt đầu điên cuồng sinh dài, giống như thác nước màu đen trút xuống, nhé nhé, mấy cành lá xanh nhạt phá sọ não của hắn, phốc xuy phốc xuy mấy tiếng, lại có vô số xúc tu từ trong hai chân hắn chui ra, cắm rễ ở trong đất!

Một cành cây xanh nhạt từ trong miệng hắn chui ra, đem đầu của hắn chống chia năm xẻ bảy, tán cây càng lúc càng lớn, trong chớp mắt liền hóa thành một cự mộc chọc trời!

Một vị Thần Thông cường giả, cứ như vậy ở trước mặt mọi người biến thành một cây đại thụ chọc trời!

- Đây là... Mộc Nguyên Lực Ất Mộc Chi Khí!

Đầu Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện kia không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí, thất thanh nói:

- Mọi người cẩn thận, mới vừa rồi cổ phong bạo kia đem đủ loại thần vật thổi tan, hút vào thể nội chỉ sợ sẽ hủy diệt nhục thể của chúng ta!

Giang Nam nghe vào tai, trong lòng rùng mình, vội vàng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy mới vừa rồi phong bạo đem nơi đây san thành bình địa, những sông núi rừng rậm kia đã biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy chính là sương mù ngũ sắc.

Cổ sương mù này mịt mờ vô tận, bao phủ nơi đây, Mộc Nguyên Lực, Địa Từ Nguyên Lực can thiệp ở chung một chỗ.

Phù phù!

Đột nhiên lại có một vị Thần Thông cường giả ngã nhào trên đất, thân thể cường hãn của hắn phảng phất biến thành đồ sứ đã vỡ, rơi chia năm xẻ bảy!

- Hắn dính vào Địa Từ Nguyên Lực ngưng tụ tạo thành U Ám Ma Thổ!

Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện kia không khỏi rùng mình một cái, thân hình về phía trước bão táp mà đi, quát lên:

- Ngũ Hành lực nơi đây đã thác loạn, mọi người nhanh lên, chỉ cần lao ra khỏi nơi đây, đến đan điền không gian liền không gặp được nguy hiểm!

Hơn mười vị cường giả lập tức về phía trước chạy như điên, Địa Từ Nguyên Lực nơi đây cực mạnh, để cho bọn họ không cách nào bay lên, chỉ có thể bằng vào lực lượng hai chân chạy nước rút.

Đột nhiên, một vị Thần Thông cường giả chạy ở phía trước, cặp chân liền bắt đầu hòa tan, thêm hai ba bước cả người liền hóa thành một bãi nước mủ, rầm một tiếng giội đầy đất.

- Đó là Minh Độc Chi Khí, Mộc Nguyên Lực biến thành kịch độc!

Một người rống giận, ra sức nhảy lên giữa không trung, cố gắng chạy ra nơi đây, chỉ thấy người này mới vừa nhảy lên, thân thể đột nhiên phát sinh biến hóa cực kỳ quỷ dị, nửa người trên chia làm tám biện, hướng bốn phương tám hướng tách ra, như một nụ hoa đột nhiên nở rộ, còn chưa rơi xuống đất, liền hóa thành đại hoa hình người, máu tuôn xối xả!

Rống...

Một đầu Đại Yêu Thần Thông bát trọng giãy dụa thân thể, đột nhiên hóa thành một Giao Long dài đến trăm trượng, giãy dụa thân thể điên cuồng về phía trước du tẩu, yêu khí của hắn cực kỳ nồng nặc, phát ra Long uy, so sánh với Thần Thứu Yêu Vương còn cường đại hơn mấy lần!

Bất quá, đầu Giao Long này chỉ kịp bơi ra mấy trăm trượng, tốc độ liền càng ngày càng chậm, cuối cùng dừng lại, thân thể dần dần hóa đá, hóa thành một Thạch Long!

- Giám Không Bảo Kính!

Một mặt gương sáng đột nhiên bay lên trời, rõ ràng là một bảo khí Thần Thông bát trọng, hào quang tỏa sáng, đem sương mù ép mở, bất quá quang mang của mặt gương sáng này càng ngày càng nhạt, cuối cùng hóa thành một khối thạch bích, uy lực mất hết, từ không trung rớt xuống.

Không tới chốc lát công phu, hơn mười vị Thần Thông cường giả này liền lần lượt bỏ mạng, thậm chí ngay cả bảo khí trên người bọn họ, cũng đi theo tai ương, hoặc là hóa thành lục đằng cự mộc, hoặc là hóa đá biến thành Hoàng Thổ!

Chỉ còn lại có Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện tu vi mạnh nhất kia, như cũ cắn chặc hàm răng liều mạng xông về trước.

- Ta không phục...

Đại Yêu kia đột nhiên ngưỡng thiên nộ hống, hóa thành nguyên hình, biến thành một cự thú đầu lớn như núi, thân thể vô cùng khổng lồ, hắn một nửa thân thể bắt đầu hóa đá, một nửa khác giống như thực vật, dài khắp cỏ dại, lục đằng, cây cối!

- Đầu Đại Yêu Ngưu đầu Hổ diện kia cũng đã chết...

Trong lòng Giang Nam chấn động, nhìn sương mù tràn ngập phía trước,

trong lòng lẫm nhiên.

Vị cường giả Loạn Không Ma Giáo này đã đem tâm can tỳ phổi thận của mình luyện đến cảnh giới cực cao, năm loại nguyên lực tạo thành thần vật đủ loại lợi hại chí cực, ví dụ như Ất Mộc Chi Khí, Minh Độc Chi Khí, U Ám Ma Thổ khí, hơi không cẩn thận hút vào thể nội, sẽ bị những thần vật này giết chết, mạng táng Hoàng Tuyền!

- Vị cường giả kia chưa chắc sẽ lưu lại đủ loại bố trí, bảo vệ nhục thể của mình, nhưng mà hắn quá mạnh mẻ, sau khi chết nguyên khí chưa từng tản đi liền dễ dàng có thể thắt cổ vô số Thần Thông cường giả!

Giang Nam đã đem ngũ đại nguyên lực luyện vào lục phủ ngũ tạng, đối với mấy cái thần vật này có lực kháng cự cực cao, vì vậy tạm thời còn chưa tai ương. Nhưng mà hắn luyện ngũ đại nguyên lực, chất lượng nếu so với nguyên lực nơi đây tạo thành đủ loại thần vật thì thua kém một bậc, trong khoảng thời gian ngắn còn có thể chống đở, nhưng mà một lúc sau, thế tất cũng sẽ bị những thần vật này giết chết!

Nhé!

Trên đầu trụi lủi của Thần Thứu Yêu Vương, đột nhiên sinh trưởng ra một đóa hoa nhỏ, hoa nhỏ khẽ lay động, máu tươi lâm ly, rất là tiên diễm, đầu Đại Yêu này nhất thời bị làm cho sợ đến vong hồn toát ra ba trượng, tội nghiệp nhìn Giang Nam, nhỏ giọng kêu lên:

- Chủ công...

- Không cần lo lắng, chẳng qua là Ất Mộc Chi Khí mà thôi, ta có thể dễ dàng giúp ngươi luyện hóa!

Giang Nam tâm niệm hơi động, một cổ hỏa nguyên lực mênh mông nhất thời xông vào trong cơ thể Thần Thứu Yêu Vương, đem Ất Mộc Chi Khí trong cơ thể hắn hết thảy đốt cháy không còn.

Hoa nhỏ trên đầu Thần Thứu Yêu Vương ầm một tiếng thiêu đốt, hóa

thành một đoàn tro bụi.

- Ngũ Hành sinh khắc, kim khắc mộc, hỏa cũng có thể đốt cháy mộc, ta có Đậu Suất Thần Hỏa, có thể chế trụ Mộc Nguyên Lực xâm nhập, đem Mộc Nguyên Lực đến gần đốt cháy không còn, nhưng mà Địa Từ Nguyên Lực lại cần Mộc Nguyên Lực tới khắc chế...

Giang Nam trầm tư, đi tới đây, hắn tự nhiên không muốn lui về, càng đi về phía trước là đan điền của vị cường giả này, tu sĩ tu luyện tới Đạo Đài cảnh, Thần Luân hóa thành Đạo Đài, rơi vào trong đan điền, trong đan điền mở Thần Phủ, Thiên Cung, nếu như người này còn có bảo vật, liền nhất định sẽ hiện ra ở trong đan điền của hắn!

Hắn có U Minh Thần Thủy, có nắm chắc vượt qua thận Thủy, nhưng cũng không có nắm chắc có thể xuyên qua tấm sương mù trước mắt này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 193: Đại Kinh Khủng. (2)

- Ngũ Hành sinh khắc, hoặc là ta có thể dùng Đậu Suất Thần Hỏa áp chế Mộc Nguyên Lực xâm nhập, đem những thần vật nguy hại này khống chế ở trong phạm vi không nguy hiểm bản thân, nhân cơ hội hấp thu một chút Ất Mộc Chi Khí, luyện vào gan của mình. Sau đó mượn những Ất Mộc Chi Khí này, khắc chế Địa Từ Nguyên Lực, đem Địa Từ Nguyên Lực luyện vào tì tạng.

Trong đầu Giang Nam các loại ý niệm thay đổi liên tục, trong khoảnh khắc liền có chú ý, trầm giọng nói:

- Thần Thứu Yêu Vương, ta truyền thụ cho ngươi một đạo pháp môn, ở bên trong cơ thể ngươi đánh vào ngũ đại nguyên lực, ngươi trước đem ngũ đại nguyên lực luyện vào lục phủ ngũ tạng. Sau đó trước lấy Hỏa nguyên lực bảo vệ thân thể của ngươi, áp chế Mộc Nguyên Lực tạo thành Ất Mộc Chi Khí, để ngươi nhân cơ hội hấp thu một chút Ất Mộc Chi Khí, sau đó mượn Ất Mộc Chi Khí khắc chế U Ám Ma Thổ khí, hấp thu Địa Từ Nguyên Lực trong đó, liền sẽ không còn có nguy hiểm!

Thần Thứu Yêu Vương như gà mổ thóc gật đầu lia lịa, lúc này Giang Nam đem pháp môn mà mình thôi diễn ra truyền thụ cho hắn, sau đó đem ngũ đại nguyên lực đánh vào trong cơ thể hắn, một người một yêu lập tức bắt đầu nếm thử tu luyện.

Cái pháp môn này, tuy nói là mượn Ngũ Hành sinh khắc, nhưng mấu chốt nhất vẫn là Đậu Suất Thần Hỏa. Nếu không có Đậu Suất Thần Hỏa bảo vật chất lượng cực cao bực này, liền không thể nào áp chế Mộc Nguyên Lực tạo thành Ất Mộc Chi Khí, Minh Độc Chi Khí, càng không cách nào làm được Ngũ Hành sinh khắc.

Đem Ngũ Hành lực luyện vào trong lục phủ ngũ tạng cực kỳ nguy hiểm,

coi như là có Đậu Suất Thần Hỏa áp chế, cũng tùy thời có thể có Mộc Hoá hoặc là hóa đá.

Giang Nam đã đem lục phủ ngũ tạng luyện thành Ngũ Hành, dù vậy, hắn cũng là cẩn thận từng li từng tí hấp thu Mộc Nguyên Lực cùng Địa Từ Nguyên Lực nơi đây, duy trì Ngũ Hành thăng bằng.

Dù sao Mộc Nguyên Lực cùng Địa Từ Nguyên Lực nơi đây chất lượng cực cao, muốn vượt qua Ngũ Hành nguyên lực trong cơ thể hắn, hơi không cẩn thận, để cho nhất phương áp qua phương kia, liền sẽ xuất hiện tình hình kinh khủng.

Dần dần, Giang Nam cảm giác được bản thân cũng mơ hồ có khuynh hướng hóa đá, hiển nhiên khi hắn tu luyện có một phần U Ám Ma Thổ khí xâm nhập, cũng may hắn rốt cục luyện hóa một phần Ất Mộc Chi Khí, có thể áp chế U Ám Ma Thổ khí, không đến nổi lập tức hóa đá.

Hô...

Hai đầu Bạch Tượng lôi kéo một chiếc hương xe bay tới, thế nhưng không nhìn Địa Từ Nguyên Lực cường đại nơi đây, thẳng bay qua, sau một lúc lâu, lại có mấy đạo nhân ảnh bay đến, hơi thở cực kỳ cường đại.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích:

- Cường giả trong các đại giáo phái đến...

Có thể không nhìn Địa Từ Nguyên Lực lăng không phi hành, kéo dài qua nơi đây, tu vi thấp nhất cũng là Đạo Đài cảnh, tu luyện tới Đạo Đài cảnh, đã có thể đủ luyện chế pháp bảo, thậm chí còn có thể luyện thành Tam Muội Chân Hỏa Huyền Âm Ma Thủy... Thần thủy thần hỏa, thực lực cực kỳ cường đại, tự nhiên không hãi sợ nguy hiểm nơi này.

Đổi lại những người khác, cho dù là Thần Thông bát trọng cường giả, chỉ sợ cũng không cách nào vượt qua nơi đây.

- Còn có Lý Nguyên Không của Tinh Nguyệt Ma Tông, chỉ sợ cũng đã sớm xuyên qua nơi đây, tiến vào đan điền của vị Thiên Cung cường giả kia.

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, tiếp tục cẩn thận luyện hóa Mộc Nguyên Lực cùng Địa Từ Nguyên Lực, phải vững chắc ngũ tạng, tránh khỏi lật thuyền trong mương.

Tu vi thực lực của hắn còn thấp, không thể nào thứ nhất xông vào đan điền của Thiên Cung cường giả, mặc dù bảo vật có khả năng bị người nhanh chân đến trước, nhưng cũng không thể tránh được.

Hơn nữa, cho dù hắn có thể tới trước một bước, cũng đoạt không qua những cường nhân các đại phái này, dù sao Đạo Đài cảnh cùng Thần Luân cảnh cách tám đại Thần Thông cảnh, quả thực chính là lạch trời.

Huống chi mục đích lần này của hắn, tầm bảo chỉ là thứ yếu, chủ yếu vẫn là vì tìm kiếm tâm pháp của vị Thiên Cung cường giả này, từ trong cấu tạo nhục thể của hắn

thôi diễn ra tâm pháp ảo diệu của hắn, tới hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông của mình, hoàn toàn mở ra Tử Phủ, tiến vào Thần Thông cảnh.

- Vô luận có thể tìm được bảo vật hay không, ta chuyến này cũng có đại thu hoạch!

Giang Nam vốn là có Đại Ngũ Hành Kiếm Khí làm trụ cột, tiến cảnh cực nhanh, cũng không lâu lắm liền đem Ất Mộc Chi Khí cùng U Ám Ma Thổ khí thuần phục, luyện vào thể nội, nội tạng trở nên càng cường đại hơn.

Nơi đây tính nguy hiểm đối với hắn kịch liệt rớt xuống, chẳng qua là Thần Thứu Yêu Vương còn đang cố gắng luyện hóa Ất Mộc Chi Khí cùng U Ám Ma Thổ khí, nhất thời trong chốc lát còn làm không được Ngũ Hành thăng bằng.

- Thừa dịp trong khoảng thời gian này, đem kim khí trên bầu trời cùng thận Thủy nơi xa cũng dẫn dắt tới đây, gia tăng phổi, thận của ta!

Giang Nam ánh mắt chớp động, thần niệm bắn ra, hóa thành hai đạo thần niệm chi luân, ong ong chuyển động, một đạo thần niệm chi luân dẫn dắt kim khí tới, một đạo khác dẫn dắt quỳ Thủy tới, liên tục không ngừng dung nhập vào bản thân, gia tăng phổi thận.

Có Ất Mộc Chi Khí cùng U Ám Ma Thổ khí, hơn nữa Canh Kim Chi Khí cùng Quỳ Thủy Chi Khí, cùng với thần hỏa trong mi tâm, vừa vặn Ngũ Hành viên mãn, để cho tốc độ tu luyện của hắn nhanh hơn, hơn nữa còn là càng lúc càng nhanh.

Giang Nam ngồi xuống, chính là mấy ngày lâu, cho đến phong bạo lần nữa cuồng bạo, lúc này mới tỉnh lại, xuất thủ chống đở phong bạo xâm nhập. Mấy ngày nay đã có không dưới trăm người trải qua nơi đây, phi hành mà qua.

- Cổ kim khí này ba bốn ngày mới lay động một lần, nói rõ vị Thiên Cung cường giả này khi còn sống, hô hấp một lần là phí ba bốn ngày thời gian, phổi của hắn đến tột cùng cường đại đến loại tình trạng nào?

Trong lòng Giang Nam hoảng sợ, đột nhiên hít vào một hơi thật dài, một hơi thật dài này, túc túc hút một khắc đồng hồ thời gian mới nhồi đầy phổi, không khí cũng bị hắn áp súc giống như thực chất!

Hô...

Hắn há mồm vừa phun, trước mặt nhất thời nhấc lên một cổ cuồng phong, gào thét mênh mông, cơ hồ giống như một loại tiểu Thần Thông!

- Tin đồn cường giả thôn vân thổ vụ, há mồm khẽ hấp liền có thể đem một đám mây hút vào trong phổi, há mồm vừa phun, liền sương mù dày đặc bao phủ trăm dặm, ta còn xa xa làm không được một bước này.

Thần Thứu Yêu Vương đã miễn cưỡng luyện hóa Ất Mộc Chi Khí cùng U Ám Ma Thổ khí, có thể ở chỗ này sống sót.

- Thần thứu, ngươi lưu ở chỗ này, tiếp tục dẫn dắt Canh Kim cùng Quỳ

Thủy, tu luyện những ngũ tạng khác, ta đi xem một chút!

Giang Nam dứt lời, thân hình đột nhiên lơ lửng, lăng không mà đi, hướng chỗ sâu đi tới.

Thần Thứu Yêu Vương ngơ ngác nhìn một màn này, có thể ở chỗ này lăng không bay lên, cũng là cường nhân Đạo Đài cảnh giới, để cho hắn thật sự nghĩ không thông chính là, Giang Nam lại có thể ở chỗ này lăng không mà đi, phải biết rằng, Giang Nam bất quá là Thần Luân cảnh, ngay cả Tử Phủ cũng không có mở ra, chưa hoàn toàn tu thành Thần Thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 194: Đạo Đài Bát Cảnh. (1)

Đây chính là tác dụng của Địa Từ Nguyên Lực, mấy ngày nay Giang Nam tu luyện, đem Địa Từ Nguyên Lực biến thành đủ loại thần vật hấp thu, luyện vào tì tạng, không chỉ có lục phủ ngũ tạng vô cùng cường đại, hơn nữa nắm đến bí quyết phi hành, đã có thể chống đở Địa Từ Nguyên Lực nơi đây dẫn dắt.

Từ trước Giang Nam phi hành, dựa vào là Vũ Hóa công, thân hóa hai cánh Đại Bằng, vỗ cánh mà bay, nhưng thủy chung không có thể dẫn lực Địa Từ Nguyên Lực, xưng là tự do tự tại.

Nhưng mà hôm nay, hắn dĩ nhiên đã có thể làm được một bước này.

Cũng không lâu lắm, một Đại Hà xuất hiện ở trước mắt Giang Nam, đó là thận thủy sông trong cơ thể Thiên Cung cường giả, rộng rãi vô cùng, giữa sông là Quỳ Thủy Chi Khí, sóng biển mênh mông, có thể dễ dàng hòa tan một vị Thần Thông bát trọng cường giả!

- Lên!

Giang Nam tâm niệm hơi động, thúc dục U Minh Thần Thủy, lập tức đem Quỳ Thủy Chi Khí hút lên, dung nhập vào trong U Minh Thần Thủy.

Đại Hà này cơ hồ bị hắn hút khô, đóa U Minh Thần Thủy trong mi tâm Giang Nam kia tạo thành tiểu lãng hoa, cũng trở thành một dòng suối tinh tế, thần thủy mênh mông.

Hắn lưu lại một bộ phận Quỳ Thủy Chi Khí cho Thần Thứu Yêu Vương tu luyện, nhảy qua sông mà đi, cũng không lâu lắm trước mắt đột nhiên rộng mở trong sáng, đi tới một không gian vô cùng trống trải!

Oanh!

Một cổ khí tức vô cùng mạnh mẻ đột nhiên truyền đến, rung động ngập trời, đó là khí tức của pháp bảo, khí tức pháp bảo cực kỳ cường đại, thậm chí ép tới cơ hồ phi không nổi!

- Áp lực cường đại như thế, nên là pháp bảo cường đại cở nào?

Giang Nam ngẩng đầu đánh giá mọi nơi, trong lòng rung động thật sâu, chỉ thấy ở trước mặt hắn quả thực chính là một mảnh không gian mịt mờ vô tận, thượng không thấy đỉnh, hạ không thấy đáy, không biết cao bao nhiêu!

Đan điền không gian của Thiên Cung cảnh cường giả thậm chí to lớn như thế, quả thực không cách nào tưởng tượng có người có thể ở trong cơ thể mở ra thời không như vậy.

Trong đan điền không gian này cũng không phải là không có vật gì, khoảng cách Giang Nam trăm dặm, lơ lững một tòa ngọc thai cự đại, cao mười trượng, chiều rộng 350 trượng, giống như một ngọn tế đàn.

Mà ở trên ngọc đài này, còn có bảy ngọn ngọc thai, một tầng chồng một tầng, trải lên trời cao. Mỗi một tòa ngọc thai cũng không giống nhau, có khi là bát giác đài vuông, có giống như bồ đoàn, có hình dạng như hoa sen, có hình dạng như dãy núi, có mây tía, rất là kỳ lạ.

- Đạo Đài của Thiên Cung cường giả!

Giang Nam không khỏi hít một ngụm lãnh khí, tám tòa ngọc thai này tất nhiên là Thiên Cung cường giả tu luyện ra Đạo Đài, Đạo Đài cảnh có tất cả bát trọng, theo thứ tự là Linh Đài, Dao Đài, Liên Đài, Đạo Đài, Huyền Đài, Thần Đài, Sinh Tử Đài, Thất Bảo Đài!

Đạo Đài chính là tu sĩ lĩnh ngộ đối với đạo, pháp bảo thích hợp ân cần săn sóc nhất.

Thiên Cung cấp cường giả luyện chế pháp bảo, cho dù là Đạo Đài cảnh pháp bảo, uy lực chỉ sợ cũng to đến bất khả tư nghị!

Bên trên tám tòa Đạo Đài này, đủ loại khí tức pháp bảo dị thường cường đại truyền đến, thậm chí quấy nhiễu hư không, để cho hư không sinh ra đủ loại sóng gợn kỳ lạ, có Long có Phượng, quay quanh bay vút lên.

Mà ở trên bầu trời tám tòa Đạo Đài này, thì đứng sừng sững một ngọn Thần Phủ to lớn chí cực, giống như hành cung của thiên thần, rộng rãi tráng quan, Đạo Đài ở trước mặt Thần Phủ khổng lồ này, quả thực chính là tám bậc thang!

Nơi đó truyền ra pháp bảo rung động lại càng kịch liệt, một mảnh sóng gợn dài hẹp huyền diệu khó giải thích, giống như đại đạo hoa văn, khí tức áp chế đến làm cho người chỉ cảm thấy mình nhỏ bé!

Phía trên Thần Phủ này, còn có bảy ngọn kiến trúc càng thêm khí thế rộng rãi, cùng một chỗ có tất cả tám tòa, đối ứng Thần Phủ tám trọng cảnh giới!

Giang Nam hướng địa phương cao hơn xa hơn nhìn lại, không khỏi hoa mắt thần diêu, chỉ thấy bầu trời lấp lánh giống như sao, phảng phất là một mảnh Thiên Cung mênh mông hiện ra trong mắt hắn, tám tòa Thần Phủ ở trước mặt Thiên Cung, chẳng qua là vài toà phòng ốc bình

thường.

- Thiên Cung cảnh, cảnh giới gần Thần...

Giang Nam thu hồi ánh mắt, Thiên Cung thật sự quá xa, xa không thể chạm, Thần Phủ đối với hắn mà nói cũng cao không thể chạm, chỉ có Đạo Đài gần nhất. Hơn nữa mục đích chuyến này của hắn cũng không phải là vì tầm bảo, mà là nghiên cứu tâm pháp của vị Thiên Cung cường giả này tu luyện, hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông của mình, vì vậy vài tòa Đạo Đài này đối với hắn mà nói mới là hy vọng lớn nhất.

Những người khác đến đây tầm bảo, cũng là chạy thẳng tới Thần Phủ bên trên tám tòa Đạo Đài, chỉ có hắn là không hy vọng xa vời mình có thể đạt được bảo vật Thần Phủ cấp, mà là muốn nhận được tâm pháp của vị Thiên

Cung cường giả này.

Hắn cố gắng hướng Đạo Đài thứ nhất bay đi, khoảng cách càng gần, liền cảm giác áp lực càng lớn, cổ áp lực mạnh mẻ này thậm chí ép tới xương cốt bùm bùm rung động, thân thể bất chợt liền thấp chừng một thước!

Nếu không phải hắn lĩnh ngộ đến ảo diệu của Ngũ Hành ngũ tạng, đem Địa Từ Nguyên Lực luyện vào tì tạng, lại đem cương khí luyện thành pháp lực, đừng nói bay lên, chỉ sợ coi như là đứng lên cũng có chút khó khăn!

Khoảng cách Đạo Đài càng gần, Giang Nam muốn thừa nhận áp lực liền càng lớn, đợi các Đạo Đài này chỉ có mười trượng, hắn đã bị áp lực khổng lồ kia ép tới thân thể rút nhỏ hơn một nửa!

May là nhục thể của hắn vô cùng mạnh mẻ, nếu đổi lại những người khác, thân thể không có tu luyện tới loại tình trạng này như hắn, sẽ trực tiếp bị áp phát nổ!

Dù vậy, Giang Nam vẫn cảm giác được nếu tiếp tục đi tới, mình vô cùng có khả năng sẽ bị Đạo Đài này phát ra khí tức mạnh mẻ đè chết, không cách nào tới bên trên Đạo Đài.

- Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam quát khẽ, chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, một đạo Thần Luân xuất hiện, Ma chung móc ngược xuống, đương đương chấn kêu, để cho cường độ nhục thể của hắn thoáng cái tăng lên mấy lần, thân thể bắt đầu tăng vọt, trong khoảnh khắc liền khôi phục hình thể bình thường.

Giang Nam một bước đi ra, kéo dài qua mười trượng xa, rơi vào bên trên Đạo Đài này, áp lực nhất thời cuồng bạo mấy lần, ép tới xương cốt khanh khách rung động, vóc người bị ép tới thu nhỏ lại, cho dù là Ma Chung Bá Thể Thần Thông cũng chống lại không được!

- Ân? Một tiểu bối Thần Luân cảnh giới, ngay cả Thần Thông cũng không có luyện thành, lại có thể xông tới đây?

Trên Đạo Đài này cũng không phải là chỉ có một mình hắn, giờ phút này đã có ba vị Đạo Đài cảnh cường giả ở chỗ này, riêng phần mình tế lên một pháp bảo, thúc dục Thần Thông, chém giết thảm thiết, đánh cho ô yên chướng khí.

Trong đó một người trung niên nam tử liếc thấy Giang Nam, khẽ cau mày nói:

- Người trẻ tuổi, nơi này không phải là địa phương ngươi có thể tới, mau thối lui, tránh cho bỏ mình!

Giang Nam quét ba người này một cái, chỉ thấy thực lực ba người lẫn nhau xê xích không nhiều, thủ đoạn kinh người, rất là lợi hại, so với Thần Thông cường giả hắn chứng kiến cũng cường hãn hơn rất nhiều.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 195: Đạo Đài Bát Cảnh. (2)

Bất quá ba người này chém giết lẫn, cũng không rảnh bận tâm hắn, trung niên nam tử kia để cho hắn mau rời đi, đoán chừng là muốn dọa lùi hắn.

Nhưng ngay sau đó ánh mắt của Giang Nam rơi vào giữa đạo đài, chỉ thấy không trung Đạo Đài này tràn ngập từng đạo hoa văn kỳ lạ, tạo thành đủ loại dị tượng.

Ở trong nhiều dị tượng, lơ lững một đại đỉnh dài mười hai trượng, rộng một trượng sáu, phong cách cổ xưa, vách đỉnh điêu Long vẽ Phượng, tản ra một cổ khí tức dị thường mạnh mẻ!

- Pháp bảo!

Hắn ánh mắt sáng lên, hô hấp có chút dồn dập.

Ba vị Đạo Đài cảnh cường giả trên Đạo Đài mặc dù riêng của mình cũng có pháp bảo trong tay, nhưng mà pháp bảo của bọn hắn cùng Long Phượng Văn Đỉnh này so sánh, quả thực là một cái trên trời một cái dưới đất, không thể so sánh nổi!

Giang Nam cũng có một kiện pháp bảo Bát Trận Kim Phượng Thiên Vương Chùy, bất quá đây chẳng qua là một pháp bảo bình thường, được lưu giữ trong Tử Phủ của Thần Thứu Yêu Vương, cũng không thể cùng Long Phượng Văn Đỉnh này đánh đồng.

- Tiểu bối, đây thật là pháp bảo, trước kia từ chưa từng thấy qua sao?

Trung niên nam tử kia cười ha ha nói:

- Hiện tại tăng thêm kiến thức sao? Sao ngươi không tiến lên kiểm tra? Yên tâm, bọn ta còn không có phân ra thắng bại, vô lực ngăn trở ngươi.

- Giao Trường Sinh, ngươi không hổ là người trong Ma môn, muốn gạt người tiến lên chịu chết.

Một nữ tử dung mạo xinh đẹp khác phất tay áo chính là một đạo Thần Thông, đem hai người khác bức lui, nhẹ nhàng vuốt vuốt mái tóc, hướng Giang Nam quyến rũ cười một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Vị tiểu huynh đệ này, đạo văn chung quanh Long Phượng Văn Đỉnh này, đừng nói ngươi, coi như là Đạo Đài cảnh cường giả, hơi đụng một chút cũng sẽ bị cắt toái. Không bằng ngươi đến bên tỷ tỷ, tỷ tỷ truyền thụ cho ngươi pháp môn thu pháp bảo này.

Nàng thần thái xinh đẹp, giữa lông mày có xuân sắc, lời nói nhỏ nhẹ, để cho tâm thần Giang Nam rung động, cơ hồ liền muốn nhấc chân đi tới.

- Muốn khống chế ta?

Mi tâm của Giang Nam đột nhiên hiện ra một đạo thần niệm chi luân, ong ong chuyển động, nhất thời thần trí thanh minh.

Nữ tử xinh đẹp kia khẽ cau mày, cười ha ha nói:

- Lại có thể thoát khỏi Mị Mị Ma Âm của ta, tiểu quỷ này cũng có mấy phần Thần Thông.

Cô gái này mặc dù nhìn như nhu nhược, nhưng hai vị Đạo Đài cảnh cường giả kia đối với nàng kiêng kỵ rất sâu, hiển nhiên cũng không phải là một người dễ trêu.

- Những dị tượng này, là dấu vết Thần Thông, Thần Thông tạo thành đạo văn?

Giang Nam không hề để ý tới những người này nữa, mà là hướng những hoa văn kỳ lạ kia nhìn lại, chỉ thấy hoa văn cùng hoa văn câu liên, hóa thành một cây long trụ dài đến trăm trượng, mà ở ngoài long trụ, là một vòng đại nhật tròn xoe!

Khắp cả người Long trụ là Long Lân, dưới Long Lân là xương cốt, phảng phất một cột sống người, nhưng số lượng xương sống lưng rất là bất đồng, cột sống người có tất cả hai mươi bốn thanh, mà cái long trụ này lại có một 108 cái!

Trừ gốc long trụ này ra, bên trên Đạo Đài còn có những dị tượng kỳ lạ khác, có Long Thủ nhân thân Ma Thần, Yêu Thần thân điểu, cửu đầu đại xà, tám trảo yêu ma quỷ quái, Cổ Thần ngàn chân thiên dực, có tất cả bảy thứ dị tượng, nhưng mà hoa văn tạo thành những dị tượng này cùng hoa văn cái long trụ kia bất đồng, lộ ra vẻ đơn giản rất nhiều.

Những hoa văn này biến thành Ác Long, Ma Thần, Yêu Thần, đại xà, yêu ma quỷ quái, Cổ Thần, tản mát ra khí tức ngập trời, ân cần săn sóc Long Phượng Văn Đỉnh kia.

- Những thứ này là Thần Thông đầy đủ, bảy bức dị tượng cộng thêm xương sống lưng long trụ, đại biểu tám loại Thần Thông, tám loại Thần Thông hóa thành một ngọn Đạo Đài!

Trong lòng Giang Nam chợt hiểu ra, những dị tượng trên Đạo Đài kia, cùng hắn vừa mới bắt đầu tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đồ án Ma chung có mấy phần tương tự.

Bất quá, thượng đồ án của Ma chung hắn, chẳng qua là đủ loại tâm pháp sinh ra ý cảnh, mà chút ít dị tượng kia là Thần Thông tu luyện tới Đạo Đài cảnh, lĩnh ngộ ra đạo văn, có chất chênh lệch.

Tu sĩ tu luyện tới Đạo Đài cảnh, kia Thần Thông viên mãn, hóa thành Đạo Đài, trên Đạo Đài sẽ có dấu vết Thần Thông dị tượng, ghi lại tinh túy trong đó.

Giang Nam tinh tế cảm ứng dị tượng trên Đạo Đài, hé mắt, trong lòng có chút hoảng sợ, đồ án trên Đạo Đài này chính là một môn tâm pháp, bất quá cấp bậc những tâm pháp này, lại cao đến hù chết người.

Trong tám loại tâm pháp này, thậm chí có bảy thứ là công pháp Thần Phủ cấp, hơn nữa tuyệt đối là tinh phẩm trong Thần Phủ công pháp, có thể so với Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

- Đô Thiên Thần Chiếu Kinh!

Giang Nam không chớp mắt nhìn thẳng sống lưng long trụ biến thành 108 khúc xương, trong mắt Thần Quang chớp động, Huyền Thai điên cuồng thôi diễn công pháp tích chứa trong đó, rốt cục bị hắn tìm được quỹ tích những đạo văn này, tìm ra ảo diệu bên trong, không khỏi lẩm bẩm nói:

- Lần này tìm được bảo...

Trừ Đô Thiên Thần Chiếu Kinh, còn có bảy môn Thần Phủ cấp công pháp, bất quá giờ phút này Giang Nam chỉ đem tất cả tâm thần của mình đặt ở trên Đô Thiên Thần Chiếu Kinh.

Đô Thiên trong Đô Thiên Thần Chiếu Kinh, ý tứ chính là như mặt trời ban trưa, Thái Dương treo cao, Liệt Dương chói chan, phát ra nhiệt lực vô cùng.

Mà Đô Thiên Thần Chiếu Kinh, chính là Thái Dương đến vị trí Đô Thiên, hữu thần như rồng, Đô Thiên chiếu rọi.

Đây là một môn kinh điển, tu chính là thân thể, nhưng cùng thân thể pháp môn mà Giang Nam chứng kiến từ trước lại có bất đồng, Đô Thiên Thần Chiếu Kinh liền đem bản thân hóa thành một vòng Thái Dương, tẩm bổ xương sống lưng, để cho xương sống lưng Hóa Long!

Xương sống người có tất cả hai mươi bốn thanh, chính là lực lượng chi nguyên, chính là khởi nguyên lực lượng của người, nhưng mà Đô Thiên Thần Chiếu Kinh lại túc túc tu luyện tới 108 khớp xương, cùng khớp xương của Chân Long độc nhất vô nhị.

Đợi tu luyện tới cảnh giới cao thâm, 108 khớp xương này thậm chí có thể hóa thành một đại long, thời thời khắc khắc cung cấp cho thân thể lực lượng

cùng uy năng không gì so sánh nổi!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông, cuối cùng có thể đại thành.

Giang Nam lẳng lặng đứng ở nơi đó, cách đó không xa chính là tam đại Đạo Đài cảnh cường giả đánh nhau chết sống, thiếu niên đứng im một lúc lâu, tinh tế tính toán đạo văn của Đô Thiên Thần Chiếu Kinh trên Đạo Đài này, những đạo văn này chính là lúc Đô Thiên Thần Chiếu Kinh tu luyện tới Linh Đài Cảnh tạo thành đại đạo, trong đó tích chứa tâm pháp Linh Đài Cảnh.

Nếu những người khác, đối với mấy đạo văn này căn bản là không hiểu ra sao, nhưng mà hắn có pháp môn cao thâm như Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tìm kiếm được tâm pháp tích chứa trong đạo văn đối với hắn mà nói cũng không phải là hết sức khó khăn.

Qua một lúc lâu, Giang Nam cuối cùng đem công pháp của Đô Thiên Thần Chiếu Kinh lúc ở Đạo Đài cảnh hết thảy thôi diễn đi ra ngoài, một cách tự nhiên đem môn công pháp này dung nhập đến trong Ma Chung Bá Thể Thần Thông.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 196: Đô Thiên Thần Chiếu. (1)

Ông...

Thần Luân của hắn đột nhiên bắt đầu biến hóa, không còn là luân, mà hóa thành một mặt trời chói chan, viêm dương đằng đằng, nóng rực vô cùng, trong mặt trời chói chan, một đại long đột nhiên xuất hiện, long thân như trụ, đầu rồng hàm chuông!

Đại Nhật Như Luân, chiếu rọi quanh thân, Giang Nam nhất thời cảm giác được cột sống của mình bắt đầu động, phảng phất biến thành một đại long, giương nhích thân thể.

Lực lượng chậm chạp chưa từng gia tăng giờ phút này rốt cục bắt đầu tăng trưởng, hơn nữa còn là điên cuồng tăng trưởng!

Nhục thể của hắn vốn có bát Long lực, sau khi vận chuyển Ma Chung Bá Thể Thần Thông lực lượng gấp bội, đạt tới trình độ mười sáu Long lực, mà hiện tại ở giữa mấy hơi thở liền tăng lên một Long lực, tốc độ tiêu thăng bực này, dù là Giang Nam cũng kinh tâm không dứt!

Lực lượng của hắn tăng trưởng thật sự quá nhanh, này cũng là bởi vì hắn từ trước tu luyện thân thể Thần Thông cấp bậc thật sự quá thấp, giờ phút này có kinh điển Đô Thiên Thần Chiếu Kinh trui luyện thân thể, hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông, rốt cục để cho nhục thể của hắn bay vọt!

Cũng không lâu lắm, hắn liền đạt tới trình độ mười Long lực!

Qua một lúc lâu, Giang Nam rốt cục cảm giác được tốc độ lực lượng bản thân tăng trưởng bắt đầu dần dần trì hoãn chậm lại, rốt cục dừng lại ở trình độ hai mươi long lực, cho dù tiếp tục tu luyện, cũng không có tăng lên lần tiếp theo.

Xương sống lưng trong cơ thể hắn rõ ràng nhiều ra hai khớp xương, biến thành hai mươi sáu thanh, mặt ngoài xương cốt cũng mơ hồ hiện ra Long Lân.

- Lực lượng của ta, chỉ sợ đã đạt tới cực hạn của Ma Chung Bá Thể Thần Thông, không cách nào tiếp tục tăng lên. Hiện tại căn cơ của ta rất sâu, tuyệt đối không thua chúng cường giả Âu Dương Vũ, Quân Mộng Ưu kia, chỉ biết mạnh hơn, coi như là Cận Đông Lưu ở ngang hàng cảnh giới cũng sẽ không vượt qua ta!

Hắn không có lập tức đứng dậy, mà là tâm niệm vừa động, Ma ngục trong mi tâm, Huyền thai kim nhân đứng dậy, ong ong ông Lục đạo Thần Luân rơi ở sau ót, sải bước hướng Tử Phủ đi tới.

- Hiện tại, liền nhất cổ tác khí, mở ra Tử Phủ, xông vào Thần Thông cảnh!

Trước mặt Huyền thai kim nhân, tòa Tử Phủ này trở nên vô cùng rộng rãi, Giang Nam ở Thần Luân cảnh liền luyện ra pháp lực, thân thể đạt tới trình độ hai mươi long lực, tích lũy bực này để cho Tử Phủ của hắn vững chắc đến trình độ làm cho người ta tuyệt vọng, đổi lại những người khác căn bản không cách nào mở ra, chỉ có thể cả đời bị vây ở Thần Luân cảnh.

Bất quá đối với Giang Nam mà nói, mở ra Tử Phủ cũng không khó khăn.

Mở ra Tử Phủ cần chủ yếu chính là thần niệm, thần niệm càng mạnh, mở ra Tử Phủ liền càng dễ dàng, thần niệm của Giang Nam thậm chí đã tu thành sáu đạo thần niệm chi luân, sắp tu ra đạo thần niệm chi luân thứ bảy, đơn thuần cường độ thần niệm liền đồng đẳng với Thần Thông lục trọng cao thủ!

Thậm chí, chất lượng thần niệm của hắn cũng vượt xa thường nhân, coi như là Thần Thông lục trọng cao thủ cũng xa không kịp hắn.

Kẽo kẹt…

Huyền thai kim nhân hai tay đặt ở trên cửa Tử Phủ, đại môn này chậm rãi mở ra, mây tía dày đặc, phún dũng mà ra, trong nháy mắt liền bao phủ Ma

ngục ở mi tâm.

Cổ mây tía này giống như thủy triều, chảy khắp toàn thân Giang Nam, đột nhiên hóa thành pháp lực bàng bạc, để cho pháp lực của hắn liên tiếp tăng vọt, cơ hồ là mỗi qua một hơi thời gian liền tăng lên gấp đôi!

Ông!

Cổ pháp lực mênh mông này tràn vào trong Thần Luân của Ma Chung Bá Thể Thần Thông, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, hóa thành Thần Luân vô cùng rõ ràng, biến thành một mặt trời cuồn cuộn, sáng quắc sinh huy.

Trong đạo Thần Luân này long trụ ngưng tụ, dử tợn quay quanh, miệng ngậm chung đen, trên chung đen đủ loại đồ án trở nên càng thêm rõ ràng, thậm chí ngay cả Ma chung này cũng trở nên thực hóa, tựa hồ muốn ngưng tụ thành Pháp Khí!

Đột nhiên, lại là ông một tiếng, một đạo Thần Luân khác đột nhiên xuất hiện, là Giang Nam khai sáng Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông, mạnh như thác đổ, kiếm sơn thành trụ, lật tay Già Thiên, che tay thành địa, cũng là bị pháp lực cuồng bạo dần dần đọng lại!

Hai đại Thần Thông!

Thần Thông nhị trọng!

Vốn là, mặc dù Giang Nam luyện ra pháp lực, cũng không cách nào đem uy lực hai đại Thần Thông này phát huy ra, chỉ có thể được xưng tụng là tiểu Thần Thông, nhưng mà hiện tại Tử Phủ mở ra, mây tía cuồng bạo hóa thành pháp lực, để cho tu vi thực lực của hắn lật ra gần thập bội, trực tiếp sải bước tới Thần Thông nhị trọng, hai đại Thần Thông cũng có thể tận tình phát huy, thực lực thoáng cái bành trướng tới cực điểm!

Thần Thông nhị trọng, liền như vậy tu thành!

- Lực lượng thật là mạnh...

Giang Nam nhắm mắt lại, cảm thụ được lực lượng đột nhiên bạo tăng trong cơ thể kia, trong lòng vừa mừng vừa sợ, mới vừa rồi, hắn tu luyện tới hai mươi long lực, vốn cho là đã nhanh đến bất khả tư nghị, mà hiện tại lực lượng của hắn lại lần nữa tiêu thăng, túc túc đạt tới trình độ trăm long lực!

Một Long lực mười vạn cân, trăm long lực chính là ngàn vạn cân, thậm chí có chút ít Đạo Đài cảnh Linh Đài Cảnh cường giả, cũng chưa chắc có thể có được lực lượng cường đại như hắn!

Mà pháp lực trong cơ thể Giang Nam thì càng thêm kinh người, túc túc tăng lên không chỉ gấp mười lần, pháp lực Thần Thông nhị trọng nhiều đến Thần Thông bát trọng cường giả bình thường cũng không cách nào với tới!

Này là bởi vì hắn tích lũy thật sự quá nhiều, tích lũy đến trình độ mà chưởng giáo đệ tử của danh môn đại phái cũng không cách nào đạt tới, năng lượng trong Tử Phủ quá mức kinh người, lúc này mới có thể thoáng cái đạt được chỗ tốt khổng lồ như thế.

Hơn nữa hắn khai sáng hai đại Thần Thông, dung hội đủ loại pháp môn, còn có hai đại kinh điển cấp tuyệt học bị dung nhập vào trong đó, để cho hắn ở đột phá đến Thần Thông cảnh, thực lực mới có thể tiêu thăng lợi hại như thế!

- Nếu là Đại Yêu Thần Thông bát trọng kia còn ở nhân thế, cùng hắn đối trận, hắn tuyệt sẽ không là đối thủ của ta!

Giang Nam lòng tin tràn đầy, đột nhiên đứng dậy, sải bước hướng Long Phượng Văn Đỉnh đi tới.

Ba người Phó Duyên Sinh cùng nữ nhân xinh đẹp kia vẫn như cũ giao đấu pháp lực cùng Thần Thông, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam đi thẳng tới, đứng ở trước Long Phượng Văn Đỉnh, lấy tay liền hướng pháp bảo này chộp tới, ba người đều không có để ở trong lòng.

Lúc Giang Nam tu thành Thần Thông, cũng không có giấu diếm được tai

mắt của bọn hắn, lúc ấy ba người đang so đấu pháp lực cùng Thần Thông, vì vậy không rảnh nhìn kỹ, bất quá lường trước một tiểu tử Thần Luân cảnh, cho dù đột phá đến Thần Thông cảnh, ở trước mặt những Đạo Đài cảnh cường giả này cũng không có nửa phần tiền vốn đặt chân.

- Tiểu tử này điên rồi?

Phó Duyên Sinh toàn lực thúc dục pháp bảo của mình, hết sức áp chế hai người khác, cười ha ha nói:

- Đơn thuần những đạo văn này, liền đủ để phân thây vạn đoạn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 197: Đô Thiên Thần Chiếu. (2)

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy trong Thần Luân của Giang Nam có một đại long lao ra, dung nhập vào bên trong Long Phượng Văn Đỉnh này, Long Phượng Văn Đỉnh hào quang tỏa sáng, đột nhiên truyền đến một cổ hấp lực mạnh mẻ, đem vô số đạo văn hết thảy hút vào trong đó, nhất thời dị tượng đầy trời biến mất không thấy gì nữa!

- Lấy đi rồi?

Phó Duyên Sinh trợn tròn ánh mắt, thất thanh kêu lên:

- Điều này sao có thể? Coi như là ta, cũng không có thể dễ dàng liền đem đại đỉnh này lấy đi như thế, nhất định phải sử xuất toàn lực tới áp chế pháp bảo này, hắn làm sao có thể lấy đi?

Long Phượng Văn Đỉnh dù sao không phải là pháp bảo hắn luyện chế, vì vậy muốn lấy đi đỉnh này, nhất định phải thi triển pháp lực bản thân áp chế đại đỉnh phản kháng, từ từ luyện hóa.

Nhưng miệng đỉnh này dù sao cũng là bảo vật ở trong tay Thiên Cung cảnh cường giả ân cần săn sóc, uy lực cực kỳ cường đại, cho dù là Đạo Đài cảnh cường giả, cũng cần thi triển toàn lực, vì vậy lúc trước bọn họ cũng không cho là Giang Nam có thể thu bảo vật này.

Chẳng qua là, bọn họ trăm triệu lần không ngờ rằng, Giang Nam lại từ trong chút ít đạo văn này thôi diễn ra tâm pháp tu luyện của Thiên Cung cường giả khi còn sống, hắn lấy tâm pháp giống nhau tới thu Long Phượng Văn Đỉnh, tự nhiên là dễ dàng như ý.

- Đem Long Phượng Văn Đỉnh lưu lại cho ta!

Một vị Đạo Đài cảnh giới cường giả khác gầm lên, đột nhiên bỏ qua Phó

Duyên Sinh cùng nữ nhân xinh đẹp kia, thúc dục pháp bảo của mình hướng Giang Nam oanh khứ!

Pháp bảo bay lên không, hóa thành một mặt quạt hương bồ khổng lồ, nhô lên cao một cái, nhất thời cuồng phong đại tác, gió này chính là Tốn Phong, đông nghịt một mảnh, trong gió truyền đến tiếng hô khổng lồ, mơ hồ có thể thấy tất cả yêu vật khổng lồ ở trong gió chạy chồm, lại có từng sợi kim quang nhè nhẹ ở trong Hắc Phong lóe lên, gào thét liền đến trước người Giang Nam!

Cơn lốc vô cùng sắc bén, tu vi người này ở trong ba người yếu nhất, nhưng lúc cùng đám người Phó Duyên Sinh tranh đấu lại không rơi vào hạ phong, dựa vào là chính mặt quạt hương bồ này, nhẹ nhàng chợt lóe, phiến ra Tốn Phong, cả người lẫn cốt cùng nhau phiến thành tro bụi!

Cùng lúc đó, Phó Duyên Sinh cùng nữ nhân xinh đẹp kia cũng nhất tề quát chói tai, riêng của mình đem pháp bảo tế lên, thúc dục Thần Thông, nhất tề hướng Giang Nam oanh khứ!

Oanh!

Ba vị Đạo Đài cảnh cường giả xuất thủ, Thương Thiên cơ hồ cũng sẽ áp sập, uy thế bực này, thực lực bực này, so sánh với Thần Thông bát trọng cường giả, căn bản không ở một tầng!

Đột nhiên, một ngụm đại đỉnh ngang trời, càng lúc càng lớn, hóa thành lớn nhỏ mấy trăm trượng, hô một tiếng, đem Tốn Phong cùng Thần Thông của ba người phát ra, cho tới pháp bảo, hết thảy hút vào bên trong đỉnh!

- Ba vị tiền bối, ngay cả đồ đạc của ta các ngươi cũng dám đoạt. . .

Giang Nam một tay nâng lên Long Phượng Văn Đỉnh này, pháp lực không muốn sống rót vào trong đỉnh, để cho miệng đại đỉnh này bộc phát uy năng, cười lạnh nói:

- Các ngươi muốn chết phải không?

- Tiểu tử này, làm sao có thể thúc dục được pháp bảo?

Đám người Phó Duyên Sinh vừa sợ vừa giận, liên tục thúc dục pháp bảo của mình, không ngờ pháp bảo của bọn hắn bị thu vào trong Long Phượng Văn Đỉnh, tựa như đá chìm đáy biển, không có tin tức, thậm chí ngay cả cảm ứng cũng cảm ứng không tới.

Miệng Long Phượng Văn Đỉnh này cấp bậc thật sự quá cao, đem pháp bảo của bọn hắn hết thảy áp chế xuống, để cho bọn họ thoáng cái mất đi vũ khí.

Bất quá muốn tế lên pháp bảo cấp bậc bực này, tất nhiên cần pháp lực cực kỳ hùng hậu, Giang Nam mới vừa tu thành Thần Thông nhị trọng, luyện hai loại Thần Thông, thấy thế nào cũng không giống như là người pháp lực cực nhiều.

Ánh mắt ba người không khỏi nóng bỏng, Giang Nam ở Thần Thông nhị trọng tế lên miệng đại đỉnh này, liền có thể đem pháp bảo cùng Thần Thông của bọn hắn hết thảy lấy đi, điều này cũng xác minh miệng đại đỉnh này uy lực kinh người, vượt xa những pháp bảo phẩm cấp ngang hàng khác!

- Chỉ là một tiểu tử Thần Thông nhị trọng, có thể có bao nhiêu pháp lực, giờ phút này tu vi của ngươi đã tiêu hao hết chưa?

Phó Duyên Sinh cười lạnh, bàn tay to về phía trước một vỗ:

- Miệng đại đỉnh này rơi vào trong tay của ngươi chính là người tài giỏi không được trọng dụng, biết điều một chút giao ra đây, nếu không giao đại gia để ngươi chết không toàn thây!

Nữ nhân xinh đẹp kia đôi mắt đẹp nháy động, cười tủm tỉm nói:

- Tiểu đệ đệ, ngươi đem miệng đại đỉnh này giao cho tỷ tỷ, tỷ tỷ cho ngươi cơ hội nhất thân phương trạch.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, ta xem hắn có thể tế lên Long Phượng Văn Đỉnh

mấy lần!

Tên còn lại gầm lên, đột nhiên Thần Thông bộc phát, phô thiên cái địa hướng Giang Nam áp đi, hắn chính là Linh Đài Cảnh cường giả, mặc dù bị Giang Nam lấy đi pháp bảo, nhưng Linh Đài Cảnh dù sao cũng là Linh Đài Cảnh, Thần Thông viên mãn, một chiêu Thần Thông liền có uy lực như pháp bảo!

Long Phượng Văn Đỉnh tịch quyển, lần nữa đem đạo Thần thông này lấy đi.

Hô…

Uy năng của miệng đại đỉnh này tăng vọt, trong đỉnh vô số đạo văn xông ra, hóa thành một đầu Cự Long, nhẹ nhàng nâng móng vuốt, nhấn xuống phía dưới tìm tòi, liền đem người này bắt đi, lùi về trong đỉnh.

- Chỉ là một tiểu bối Thần Thông nhị trọng, liền muốn trấn áp ta?

Người nọ rống giận, mới vừa rơi vào trong đỉnh, đột nhiên một đại long đè xuống, lực lượng vô cùng nhất thời đè hắn gục ở đáy đỉnh, không thể động đậy. Trong đỉnh đạo văn bay vút lên, hóa thành long phượng dị tượng, trong chớp mắt liền luyện hóa thành tro!

Phó Duyên Sinh lấy làm kinh hãi, hắn vốn cũng tính toán xuất thủ, gặp tình hình này không khỏi mất đi vài phần nhuệ khí.

Giang Nam cười ha ha, bễ nghễ hai người:

- Pháp lực của ta, luyện hóa mấy Linh Đài Cảnh cường giả vẫn còn dư dả, hai vị, các ngươi ai còn muốn lên trước thử một lần?

- Tiểu bạch kiểm, ngươi nhất định là phô trương thanh thế có đúng hay không?

Nữ nhân xinh đẹp kia ánh mắt lóe lên, cười khanh khách nói:

- Cho dù ngươi là chưởng giáo đệ tử của danh môn đại phái, liên tục thúc dục pháp bảo như Long Phượng Văn Đỉnh, cũng sẽ hao hết sạch pháp lực, ngươi lấy đi pháp bảo của chúng ta, trấn áp xuống dưới, tiêu hao pháp lực lại càng kinh người. Ta không tin ngươi còn có thể thúc dục một lần nữa.

Giang Nam thầm than người này đanh đá chua ngoa, trạng thái trước mắt của hắn đúng như là nữ nhân này nói, pháp lực đã tiêu hao thất thất bát bát, thúc dục miệng Long Phượng Văn Đỉnh này cần tiêu hao pháp lực kinh người, lần đầu tiên thúc dục liền hao tổn đi bốn thành pháp lực, lần thứ hai thúc dục vừa tiêu hao hết bốn thành, hiện tại hắn căn bản không có tu vi thúc dục lần nữa!

Hắn dù sao vẫn là Thần Thông nhị trọng, không giống Đạo Đài cảnh cường giả có thể không hề kiêng kị tiêu xài pháp lực như vậy.

- Hai vị, pháp lực của ta có phải hao hết hay không, các ngươi sao không thử một chút?

Giang Nam khẽ mỉm cười, không có sợ hãi nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 198: Đánh Chết Linh Đài Cường Giả

Hai người chần chờ một chút, nữ nhân xinh đẹp kia con ngươi vừa chuyển, xoay người liền đi, cười duyên nói:

- Phó Duyên Sinh, pháp bảo của ta cùng miệng Long Phượng Văn Đỉnh kia ta đều không muốn, nếu ngươi có bản lãnh giết chết tiểu tử này, liền thuộc về ngươi!

Phó Duyên Sinh cũng không khỏi do dự, nhìn Giang Nam một chút, lắc đầu, xoay người rời đi:

- Quách Ngọc Trân, ngươi muốn cho lão tử giúp ngươi tìm kiếm lai lịch tiểu tử này, lão tử há có thể rút lui?

Oanh!

Hắn mới vừa xoay người, đột nhiên Thần Thông bộc phát, một bàn tay chu vi hơn hai mươi trượng hướng Giang Nam oanh tới!

- Chết cho ta!

Phó Duyên Sinh nhe răng cười.

- Ma Chung Bá Thể, Phiên Thiên Ấn!

Giang Nam quát lên, đột nhiên thu Long Phượng Văn Đỉnh, một chưởng hướng về phía trước lật đi, Chưởng Ấn như nghiền nát Thần Sơn, đánh loạn Thiên Đạo, ầm ầm đón nhận, chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, thân thể của Giang Nam kịch liệt run rẩy, rốt cục đem một chưởng này chống đở.

Phiên Thiên Ấn của hắn vốn là cực kỳ lợi hại, giờ phút này tu vi bạo tăng, tu thành hai đại Thần Thông, uy lực của Phiên Thiên Ấn lại càng tăng vọt

không chỉ gấp mười lần, lại có thể tiếp được một kích của Linh Đài Cảnh cường giả!

- Tiểu bạch kiểm, ngươi quả nhiên không có bao nhiêu pháp lực!

Một tiếng cười duyên truyền đến, nữ nhân kia đột nhiên xuất hiện, vươn ra ngón tay ngọc nhỏ và dài hướng Giang Nam điểm tới, chỉ nghe xuy một tiếng, một ngón tay này của nàng hóa thành bạch ngọc lợi kiếm, thẳng tắp đâm về mi tâm của Giang Nam.

Thần Luân trong mi tâm của Giang Nam ong ong thay đổi liên tục, hóa thành đại nhật, một ngón tay này đâm vào đại nhật, nhất thời rồng ngâm đại tác, hồng chung nổ vang, một ngón tay này của Quách Ngọc Trân không thể đem đạo Thần Luân kia nát bấy.

- Thật là mạnh!

Quách Ngọc Trân năm ngón tay nhảy động, bấm tay gảy nhẹ, cạch cạch cạch liên tục mấy chục lần đả kích ở trên Ma chung, chấn đắc thân thể Giang Nam run rẩy, thân thể gần như muốn rạn nứt, cơ hồ bị nàng phá vỡ Ma Chung Bá Thể Thần Thông.

- Thiên Phủ Trọng Lâu!

Đột nhiên lại có một đạo Thần Luân từ mi tâm của Giang Nam hiện lên, hóa thành Thiên Phủ Trọng Lâu, năm ngón tay của Quách Ngọc Trân bắn ra, mới vừa rơi vào trên đạo Thần Luân này, chỉ thấy uy lực của Thiên Phủ Trọng Lâu bộc phát, oanh nổ một tiếng, năm ngón tay của Quách Ngọc Trân từng khúc gảy lìa!

Một ngọn Thiên phủ cao tới ba mươi trượng, chiều rộng mười hai trượng đột nhiên xuất hiện, hướng Quách Ngọc Trân trấn áp đi, Thiên phủ này lấy lâu làm phủ, trong lầu Ngũ Hành làm thiên trụ, lật tay thành thiên, che tay thành địa, hơn sáu trăm loại công pháp làm trang sức, hóa thành vô số dị tượng, thành tựu một môn đại Thần Thông!

Đây là lần đầu tiên Giang Nam thi triển Thần Thông bực này đối địch, Thần Thông này vẫn là đòn sát thủ của hắn, thâm tàng bất lộ, coi như là Ma Chung Bá Thể Thần Thông hoàn thiện, so với Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông cũng có điều không kịp.

Nếu không phải gặp nguy hiểm, hắn cũng sẽ không thi triển ra Thần Thông này!

Trong lòng Quách Ngọc Trân cả kinh, nàng thậm chí cảm giác được Thiên phủ đè xuống, chỉ sợ mình sẽ tuyệt đối bị thương nặng!

Linh Đài Cảnh cường giả, lại e ngại một mao đầu tiểu tử Thần Thông nhị trọng thi triển Thần Thông, chuyện như vậy nói ra cũng không có ai sẽ tin tưởng, nhưng mà hiện tại Quách Ngọc Trân lại mạnh mẽ cảm nhận được, nếu mình kháng không nổi một kích kia, chỉ sợ kết quả sẽ vô cùng thảm!

- Thiên Ma Nghê Thường Vũ!

Quách Ngọc Trân tay áo tung bay, chỉ thấy pháp lực xông ra, hóa thành một đóa liên hoa tuyết trắng, chu vi vài mẫu, vô số nữ nhân dung mạo diễm lệ, chân không đứng ở trên liên hoa bay múa, những nữ nhân này xinh đẹp như Thiên Tiên, thần thái xinh đẹp, một khúc Thiên Ma Nghê Thường Vũ, nhưng tích chứa ma tính kinh khủng, sát cơ nặng nề !

Đây là Thiên Ma Bảo Thần Thông, có thể hóa thành Thiên Ma Nghê Thường đại trận, uy lực vô cùng, Quách Ngọc Trân chính là Thiên Ma Bảo cường giả, lúc trước cùng đám người Phó Duyên Sinh đối trận cũng không có thi triển môn tuyệt học này, nhưng mà giờ phút này Giang Nam Thiên Phủ Trọng Lâu rơi xuống, làm cho nàng phải thi triển toàn lực.

Thiên Phủ Trọng Lâu rơi xuống, từng nữ thiên ma đẹp đẽ rối rít phát toái, đóa Bạch Liên chu vi vài mẫu kia vô số cánh hoa bị ép tới bùm bùm rung động, sinh sôi trở lại như cũ, gào thét trở lại trong cơ thể Quách Ngọc Trân!

- Đây là Thần Thông gì, lại có thể phá vỡ Thiên Ma Nghê Thường đại

trận của ta?

Ánh mắt của Quách Ngọc Trân nghiêm nghị, tay nhỏ nhẹ vẫy, tay tuyết trắng ba một tiếng quét ở trên Thiên Phủ Trọng Lâu, rốt cục đem Thiên Phủ Trọng Lâu này một chưởng phách toái!

Thân thể Giang Nam rung mạnh, đột nhiên mội cái đại thủ thừa dịp lúc hắn cùng với Quách Ngọc Trân đánh nhau chết sống hung hăng đánh tới, Ma chung kịch liệt run rẩy, cơ hồ hé ra, chính là Phó Duyên Sinh nhân cơ hội xuất thủ!

- Thân thể mạnh như vậy?

Phó Duyên Sinh một chiêu đánh lén đắc thủ, nhưng thấy Giang Nam vẫn đứng tại chỗ, tựa hồ không một chút bị thương, trong lòng không khỏi cả kinh, thất thanh nói.

Mới vừa rồi chính là hắn toàn lực phát ra, thậm chí có thể đánh cho Linh Đài Cảnh cường giả bị thương, lại là thừa dịp Giang Nam cùng Quách Ngọc Trân liều mạng, không rảnh bận tâm hắn, không nghĩ tới coi như là như vậy, Giang Nam chỉ bằng vào thân thể liền đem công kích của hắn ngăn chặn xuống!

- Phiên Thiên Ấn!

Giang Nam xoay người, một bước vọt tới trước mặt Phó Duyên Sinh, tay nâng chưởng rơi, Phó Duyên Sinh chỉ cảm thấy một chưởng này phảng phất là thiên địa nghiêng, hướng mình bóp áp mà đến, không chút nghĩ ngợi giơ tay lên liền ngăn chặn.

Oanh!

Lực lượng vô cùng của Phiên Thiên Ấn kia áp xuống, Phó Duyên Sinh muộn hanh nhất thanh, thân thể run rẩy, bị hung hăng phách bay ra ngoài.

- Đấu lại!

Giang Nam như bóng với hình, lại là một chưởng đắp tới, một chưởng này cũng là Bổ Thiên Ấn, Thiên Đạo có thiếu, giơ tay lên lấy bổ Thương Thiên, cho Phó Duyên Sinh cảm giác mình chính là thiếu vết trong Thiên Đạo, một chưởng này của Giang Nam muốn đem một dấu vết sai lầm như hắn từ thế gian lau đi!

Phó Duyên Sinh một ngụm máu tươi xông lên cổ họng, diện mục dử tợn, giận dữ hét:

- Nhục thể của ngươi không thể nào so với ta còn mạnh hơn! Cho ta chết!

Hắn toàn lực bộc phát, Đạo Đài trong đan điền trong thời gian ngắn liền tăng lên tới cực hạn, chỉ thấy trong lúc hắn phất tay, Thần Thông trán phóng, hóa thành mội cái đại thủ, hung hăng hướng Giang Nam phách đi, Thần Thông của hắn so sánh với mới vừa rồi càng cường đại hơn, trong bàn tay này, vân tay mơ hồ có khuynh hướng hóa thành đạo văn, hiển nhiên dưới toàn lực phát huy, để cho thực lực của hắn cũng nhận được phát huy vượt xa người thường!

- Ma Chung Bá Thể, Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông!

Giang Nam quát lên, thân thể tăng vọt, đột nhiên hiện ra tám cánh tay, Thần Luân chuyển động, sinh sôi tám tòa Thiên Phủ Trọng Lâu phóng lên cao, đón nhận bàn tay này của Phó Duyên Sinh, chỉ nghe răng rắc một tiếng, bàn tay này trực tiếp bị tám tòa Thiên Phủ Trọng Lâu nghiền nát, tám tòa trọng lâu chụp xuống, đem Phó Duyên Sinh bọc vào trong đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 199: Tám Trăm Dặm Mây Tía. (1)

Cùng lúc đó, Quách Ngọc Trân bay tới, đang muốn cùng Phó Duyên Sinh liên thủ vây công Giang Nam, thấy Giang Nam lại đánh ra tám tòa Thiên phủ đem Phó Duyên Sinh thu vào trong lầu, không khỏi nụ cười kịch biến, phi thân lui về phía sau.

Mới vừa rồi Giang Nam đánh ra một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu, cũng đã làm cho nàng toàn lực ứng phó, hôm nay dưới tám tòa, ngay cả nàng cũng không dám ngăn cản!

- Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử, quả nhiên bất phàm! Ngươi là đệ tử nhỏ nhất Lệnh Hồ Dung của Tịch Ứng Tình? Lão nương hôm nay coi như lãnh giáo!

Nàng tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Ba ba ba!

Trong Thiên Phủ Trọng Lâu truyền đến tiếng vang xương cốt phát toái, Phó Duyên Sinh chỉ ở dưới một chiêu Thần Thông này kiên trì không tới một hơi thời gian, liền bị sinh sôi chấn vỡ!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, sắc mặt tái nhợt, đột nhiên trong cơ thể bùm bùm phát vang, xương cốt toàn thân cơ hồ hết thảy phát toái, chỉ còn lại có đầu lâu cùng xương sống lưng không toái!

Thần Luân trong mi tâm cũng truyền đến bíp bíp bíp bíp vang lên, vô số tiếng vỡ ra ở trên Thần Luân, tùy thời có thể nứt vỡ.

Hắn tế lên Long Phượng Văn Đỉnh thu pháp bảo ba vị Linh Đài Cảnh cường giả này, lại cùng hai người Phó Duyên Sinh, Quách Ngọc Trân ác chiến, vốn là đã đến gần trình độ đèn cạn dầu, lại bị Phó Duyên Sinh đánh

lén một chưởng, mặc dù nhìn như vô ngại, nhưng mà một chưởng kia đã đem xương cốt toàn thân của hắn hết thảy chấn vỡ, chỉ còn lại có đầu lâu cùng cột sống.

Lúc ấy Giang Nam kiên trì, nhất cổ tác khí đánh gục Phó Duyên Sinh, nếu không phải như thế, cũng không có thể dọa Quách Ngọc Trân!

Hôm nay chiến đấu mới vừa kết thúc, thương thế của hắn đã bộc phát, cơ hồ ai tai!

- Nếu Quách Ngọc Trân không đi, người chết nhất định sẽ là ta. . .

Ma ngục trong cơ thể Giang Nam trầm trầm, ma khí quay cuồng, không ngừng rèn luyện thân thể, xương cốt của hắn cơ hồ toàn bộ toái rụng, dựa vào một hơi bảo vệ tánh mạng, giờ phút này chỉ có thể miễn cưỡng thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Thần Thông nhị trọng cùng Linh Đài Đạo Đài cảnh cường giả đối trận, đối với hắn mà nói vẫn còn quá miễn cưỡng, trận chiến này nếu không phải hắn đã đem Ngũ Hành luyện vào ngũ tạng, bảo vệ lục phủ ngũ tạng, lại được đến Đô Thiên Thần Chiếu Kinh, đem cột sống luyện thành đại long, thế tất khó có thể chống đở, vừa động thủ sẽ chết ở dưới Thần Thông của Phó Duyên Sinh đánh lén!

Ối chao ô hay….

Từng khúc xương cốt nghiền nát từ trong cơ thể hắn bay ra, xương cốt mới chậm rãi tái tạo, Giang Nam khai sáng Ma Chung Bá Thể Thần Thông, giờ phút này rốt cục hiển lộ ra một mặt cường đại.

Cũng không lâu lắm, xương cốt mới sinh ra, hai đại Thần Luân cũng lần lượt chữa trị, Giang Nam rốt cục thở phào nhẹ nhỏm, thầm hô may mắn.

Đám người Quách Ngọc Trân cùng Phó Duyên Sinh, cũng không thể coi như là tinh anh của danh môn đại phái, cao thủ chân chánh sẽ không đi chú ý tám tòa Đạo Đài này, mà là chạy thẳng tới Thần Phủ, nhưng mà chỉ là hai

người như vậy, vẫn làm cho hắn cơ hồ chết.

Bất quá, tam đại Đạo Đài cảnh cường giả đã chết hai người, chạy một cái, chiến tích bực này, Giang Nam đủ để kiêu ngạo.

Hắn tu thành Thần Thông, thực lực đã không thể dùng cảnh giới tới cân nhắc, Thần Thông cường giả bình thường ở trước mặt hắn căn bản không đủ nhìn, chỉ có chưởng giáo đệ tử các môn các phái, mới có thể cùng hắn ở cùng cảnh giới tranh phong!

- Ta đã tu thành Thần Thông nhị trọng, không biết so sánh với đám người Quân Mộng Ưu, Âu Dương Vũ, ai cao ai thấp?

Giang Nam đứng dậy, trong lồng ngực đột nhiên sinh ra tự tin vô cùng cường đại. Thần Thông nhị trọng, chính diện đánh chết một vị Đạo Đài cảnh cường giả, để cho tự tin cùng ý chí của hắn trở nên kiên định hơn.

Hắn một cước bước ra, hướng về Đạo Đài thứ hai, Dao Đài đi tới.

Mặc dù từ trên ngọc đài truyền đến khí tức uy áp cực kỳ cường đại, nhưng hôm nay thực lực Giang Nam tăng nhiều, loại khí tức uy áp này đã không thể gây tổn thương đến hắn chút nào.

Dao Đài là cảnh giới thứ hai của Đạo Đài bát cảnh, nơi này cũng không có bảo vật gì, có chỉ là các loại đạo văn, những đạo văn này cùng đạo văn trên Linh Đài cùng loại, chẳng qua là càng thêm thâm ảo một chút.

Những đạo văn này là Thần Thông biến thành, có thể dùng luyện chế pháp bảo, Đạo Đài cảnh cường giả luyện chế pháp bảo, liền đem tài liệu đưa vào trên Đạo Đài, những đạo văn này sẽ tự động đan vào trên tài liệu, hiệu quả tương đương với đem một môn Thần Thông đầy đủ đánh vào trong đó.

- Đúng rồi, ta còn có một Long Huyết Cốt Trượng, cứng rắn vô cùng, có thể dùng luyện chế pháp bảo, bất quá được lưu giữ trong Tử Phủ của Thần Thứu Yêu Vương, không bằng nhân cơ hội này, đem gốc cốt trượng kia luyện thành pháp bảo!

Giang Nam tâm thần khẽ động, cũng không lâu lắm, Thần Thứu Yêu Vương liền vỗ cánh bay tới, đầu Đại Yêu này hiển nhiên mấy ngày nay có đại thu hoạch, đem Ngũ Hành nguyên lực luyện vào lục phủ ngũ tạng, thực lực đại tiến, cũng có thể ở trong bụng Thiên Cung cường giả tự do phi hành.

Bất quá nơi đây các loại pháp bảo tản mát ra khí tức áp lực kinh người, Thần Thứu Yêu Vương chỉ bay đến Đạo Đài thứ nhất liền không thể tiếp tục được nữa, chỉ đành phải hạ xuống.

- Chủ công, ngươi tu thành Thần Thông rồi?

Giang Nam từ Dao Đài bay xuống, đầu Đại Yêu này lập tức phát hiện hắn không giống trước, cả kinh kêu lên.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, đột nhiên một ngón tay điểm tới, thần niệm ba động, đem đủ loại tâm pháp mình từ Đạo Đài này đoạt được truyền thụ cho hắn, trầm giọng nói:

- Nơi này có tất cả bảy đại tâm pháp Thần Phủ cấp, một môn Thiên Cung cấp kinh điển, Yêu Vương, ngươi lựa chọn một môn làm chủ tâm pháp, những thứ khác thì làm thành tâm pháp phụ trợ.

- Bảy tâm pháp Thần Phủ cấp, một loại Thiên Cung cấp kinh điển?

Thần Thứu Yêu Vương không khỏi bị tin vui này làm váng đầu, lúc này liền muốn đem tất cả Thần Thông trước đây mình tu luyện hết thảy phế bỏ, Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Nếu sau này ngươi đạt được pháp môn càng thêm cao thâm, chẳng lẽ còn muốn phế rụng mấy môn công pháp này sao?

Đầu Đại Yêu này nghe vậy, không khỏi ngẩn ra, chần chờ nói:

- Nếu tu luyện công pháp cao hơn, tu vi ở cùng cảnh giới khẳng định mạnh hơn, vì sao không thể phế bỏ?

- Tâm pháp thật ra cũng không nhất định phải thật tốt, tỷ như sư phó của ta, nàng từng là đệ tử ký danh của tiền nhậm chưởng giáo, tu luyện cũng là tâm pháp bình thường, sau lại từ tâm pháp bình thường lĩnh ngộ ra pháp môn cao thâm, tu vi thực lực đột nhiên tăng mạnh.

Giang Nam tu thành Thần Thông, kiến thức cũng tăng lên một mảng lớn, cười nói:

- Ngươi nếu là thường xuyên phế bỏ sở học từ trước, đổi lại tâm pháp cao hơn, ngược lại sẽ trì hoãn tu vi tiến cảnh của mình, cuối cùng thành kẻ vô tích sự. Lấy ý kiến của ta, ngươi có thể lựa chọn môn Đô Thiên Thần Chiếu Kinh làm công pháp chủ tu, lựa chọn hai môn Thần Phủ cấp tâm pháp làm phụ tu, tu thành Thần Thông bát trọng, tiến vào Linh Đài Cảnh, liền đem tâm pháp hỗn hợp khác quy nhất, hóa thành một loại tâm pháp. Hoặc là khi đó ngươi cũng có thể vứt bỏ một chút công pháp cấp thấp, ngược lại đi tu luyện pháp môn cao thâm, khi đó lấy tu vi Linh Đài Cảnh của ngươi, rất nhanh là có thể đem công pháp mới tăng lên tới cảnh giới cao thâm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 200: Tám Trăm Dặm Mây Tía. (2)

Thần Thứu Yêu Vương bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu lia lịa, đồng thời âm thầm cảnh giác:

- Kiến thức cùng thực lực của chủ công đã cao hơn ta, nếu lão tử không cố gắng, ngay cả tư cách làm tọa kỵ của hắn cũng không có!

Để cho đầu Đại Yêu này khôi phục thân tự do, hắn là quyết không chịu, đi theo bên cạnh Giang Nam các loại tâm pháp bảo vật liên tục không ngừng, nếu là một con chim bên ngoài, nơi nào sẽ có loại đãi ngộ này?

Lúc này Giang Nam để cho hắn đem Long Huyết Cốt Trượng, Linh Dịch cùng với một chút tài liệu luyện chế pháp bảo lấy ra, những tài liệu này là hắn từ trước đoạt được, lưu lại một ít pháp bảo cấp tài liệu, hết thảy được lưu giữ trong Tử Phủ không gian của Thần Thứu Yêu Vương.

Hôm nay hắn mở Tử Phủ, trong Tử Phủ của mình là có thể tồn phóng bảo vật, hơn nữa càng thêm dễ dàng.

Giang Nam tâm niệm hơi động, một đạo Thần Luân bay ra, bọc tại trên người Thần Thứu Yêu Vương, chỉ thấy khí lực của Thần Thứu Yêu Vương càng ngày càng nhỏ, hóa thành luân trung chi điểu.

- Yêu Vương, ngươi trước ở trong Tử Phủ của ta tu luyện một thời gian ngắn, đợi rời đi nơi đây ta sẽ thả ngươi đi ra ngoài.

Giang Nam dứt lời, đạo Thần Luân này lôi cuốn Thần Thứu Yêu Vương bay vào mi tâm của hắn, rơi vào trong Tử Phủ.

- Tử Phủ lớn như vậy!

Thần Thứu Yêu Vương rơi xuống đất, lúc này mọi nơi đánh giá, trong

lòng không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy ở trước mặt hắn chính là một mảnh Hồng Mông không gian mênh mông rộng lớn, mây tía dày đặc, dài đến tám trăm dặm, Tử Phủ không gian khổng lồ bực này, hắn vẫn là lần đầu nhìn thấy!

Tỷ như Tử Phủ của Thần Thứu Yêu Vương, dài ngắn chỉ có ba năm dặm, đã coi như là cực kỳ khổng lồ, có thể tồn phóng không biết bao nhiêu bảo vật ở trong đó.

Nhưng mà so sánh với Tử Phủ không gian của Giang Nam, thật là gặp sư phụ, Tử Phủ của Giang Nam đem một cái Sơn Mạch để ở trong đó cũng dư dả!

- Tích lũy càng nhiều, Tử Phủ không gian liền càng trống trải, chủ công tích lũy chỉ sợ đã đạt đến trình độ đỉnh phong!

Thần Thứu Yêu Vương thầm nghĩ trong lòng:

- Tám trăm dặm mây tía, đây cũng là chỗ tốt mà chủ công đạt được, khó trách ta nhìn khí thế của hắn kinh người như vậy. Ta từng nghe mấy nữ hài tử Thúy Thúy kia nói, trong lịch đại chưởng giáo của Huyền Thiên Thánh Tông, chỉ có hai người ở mở ra Tử Phủ, mây tía tám trăm dặm, một người trong đó chính là khai sáng tổ sư Huyền Thiên Thánh Tông, tên còn lại chính là Tịch Ứng Tình. Chủ công chỉ sợ là người thứ ba, tương lai thành tựu bất khả hạn lượng!

Giang Nam lần nữa đi lên Dao Đài tầng thứ hai, lấy ra Long Huyết Cốt Trượng, nhẹ nhàng vứt lên, chỉ thấy Long Huyết Cốt Trượng rơi vào đạo văn trong Dao Đài, lập tức có vô số đạo văn đan vào, tràn vào bên trong cốt trượng, dần dần mặt ngoài cốt trượng hiện ra từng đạo hoa văn kỳ dị.

Gốc cốt trượng này chính là long cốt, phía trên xâm nhiễm Long Huyết, chỉ là không có trải qua bất kỳ tế luyện ân cần săn sóc, ngay cả bảo khí cũng không phải, giờ phút này nhận được những đạo văn này tẩy lễ, dần dần liền có chút uy năng.

Lấy thực lực trước mắt của Giang Nam, còn không thể tự mình luyện chế pháp bảo, nhiều nhất chỉ có thể luyện thành Thần Thông nhị trọng bảo khí, làm ơn phí sức, nhưng mà có đạo văn nơi đây, hắn là có thể trước thời hạn luyện chế ra pháp bảo.

Trên Long Huyết Cốt Trượng hoa văn càng ngày càng nhiều, mơ hồ tản mát ra uy năng cũng càng ngày càng mạnh, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, lấy ra Long Phượng Văn Đỉnh, đem miệng đại đỉnh này tế lên, cũng rơi vào trong đạo văn.

- Miệng đại đỉnh này là dùng đạo văn của Linh Đài Cảnh rèn luyện mà thành, vào đặt ở trong đạo văn Dao Đài, uy lực nhất định sẽ tăng lên thật to!

Quả nhiên không có ngoài dự đoán, mặt ngoài của Long Phượng Văn Đỉnh hiện lên hoa văn nhiều hơn, càng thêm tinh mịn, hơn nữa uy lực đã điên cuồng tăng lên!

Đột nhiên, chỉ nghe răng rắc một tiếng, mặt ngoài của Long Huyết Cốt Trượng đột nhiên xuất hiện một đạo liệt ngân.

Trong lòng Giang Nam rùng mình, lại nghe được răng rắc răng rắc mấy tiếng, vết rách mặt ngoài gốc cốt trượng nhiều hơn, tựa hồ tùy thời có thể toái rụng!

- Gốc cốt trượng này chất lượng quá kém, không cách nào thừa nhận đạo văn trong Linh Đài của Thiên Cung cường giả, tiếp tục nữa, chỉ sợ gốc cốt trượng liền muốn toái rớt!

Hắn vội vàng thu hồi cốt trượng, nhẹ nhàng huy vũ, chỉ nghe oanh một tiếng sấm, gốc cốt trượng đột nhiên tăng vọt, dài đến mười sáu mười bảy trượng, vô cùng thô to, chi chít Long Văn di động hiện ở mặt ngoài cốt trượng, nhưng ngay sau đó khúc khích rung động, từ nội bộ cốt trượng ghim ra thành từng mảnh Long Lân màu đỏ như máu!

Giang Nam có chút hài lòng, lúc này gốc Long Huyết Cốt Trượng quả

thực chính là một cây Thị Huyết Hung Binh, huy vũ lên sức mạnh vô cùng to lớn, mặc dù so ra kém Long Phượng Văn Đỉnh, nhưng uy lực cũng là cực kỳ khả quan.

Tranh!

Trong Long Phượng Văn Đỉnh cũng truyền đến một tiếng vang nhỏ, hiển nhiên tài liệu rèn miệng đỉnh này cũng không cách nào thừa nhận đạo văn Linh Đài Cảnh nhiều hơn, nếu tiếp tục nữa, thế tất bị hao tổn.

Giang Nam thở dài, đem đại đỉnh thu hồi, hướng về phía trước đi tới.

- Nếu ta có tài liệu thượng hạng, ở chỗ này ngây ngốc một năm nửa năm, nói không chừng có thể luyện chế ra bảo vật Thần Phủ cho tới Thiên Cung cấp đi ra ngoài.

Hắn đi lên đài sen tầng thứ ba, chỉ thấy trên đài có sáu bảy vị cường giả yên lặng mà ngồi, đưa mắt nhìn đạo văn trên Đạo Đài này, trong đạo văn, vài món bảo vật lên xuống chìm nổi, cũng là những cường giả này đem tài liệu mình bắt được đánh vào trong đạo văn, mượn đạo văn của vị Thiên Cung cường giả này thay mình luyện chế pháp bảo.

Giang Nam đứng im một lúc lâu, tinh tế đánh giá những đạo văn này, đem tâm pháp Đô Thiên Thần Chiếu Kinh trên Liên Đài Cảnh hiểu rõ, ở trong khoảng thời gian này, liền có vài kiện pháp bảo toái rụng, không cách nào thừa nhận dấu vết những đạo văn này, để cho những cường giả kia hô to thịt đau.

Hắn đi lên Đạo Đài tầng thứ tư, cũng có mấy người mượn đạo văn trên Đạo Đài tế luyện pháp bảo.

Giang Nam tầng tầng đi tới, lúc này cách lâu như vậy, những pháp bảo trên Đạo Đài này đã sớm rơi vào tay người khác, chỉ còn lại có đạo văn trên Đạo Đài như cũ tồn tại, bị mượn tới luyện bảo.

- Nghe nói có người đã xông vào Thần Phủ, người tới chính là Huyền

Thiên Thánh Tông đại đệ tử Phong Mãn Lâu, rất là lợi hại!

Trên Đạo đài có vài người mặt hâm mộ nói.

- Phong Mãn Lâu chính là thủ tịch đại đệ tử của Tịch Ứng Tình, Huyền Thiên Thánh Tông đại sư huynh, tu vi hẳn là sắp đạt tới Thần Phủ cảnh?

- Trừ Phong Mãn Lâu, còn có Tinh Nguyệt Ma Tông đại sư huynh Thần Tiềm, cũng tiến vào bên trong Thần Phủ. Bất quá danh tiếng của bọn hắn, so sánh với Cận Đông Lưu vẫn còn thua kém một bậc, Cận Đông Lưu trước đó không lâu bế quan đánh sâu vào Thần Phủ, nghe nói đã tu thành Thần Phủ, trở thành tồn tại trẻ tuổi mạnh nhất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 201: Cường Giả Tỷ Thí. (1)

- Lần này di thể của Thiên Cung cường giả khai quật, sợ rằng không chỉ là đại sư huynh các môn các phái muốn tới, dù là chút ít lão quái vật kia cũng ngồi không yên. Dù sao trên Thần Phủ bát trọng, còn có Thiên Cung, ở trong đó nếu có bảo vật, chính là pháp bảo cấp trấn giáo. . .

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên trên, hắn đã đi tới đệ lục Đạo Đài, trên chỉ còn lại hai tầng Đạo Đài, lên nữa sẽ gặp tới Thần Phủ thứ nhất.

Nếu nói là không động tâm, đó là giả, bất quá mặc dù Giang Nam có tự tin nữa, cuồng vọng như thế nào, cũng sẽ không cuồng vọng đến cho là mình có thể trèo lên trình độ Thần Phủ.

- Phía trước chính là Đạo Đài thứ bảy, Sinh Tử Đài, nghe nói Sinh Tử Đài vô cùng nguy hiểm, mười Đạo Đài Cảnh cường giả có tám là chết ở cảnh giới này, một người là không dám tiến vào Sinh Tử Đài cảnh, chết già ở Thần Đài cảnh giới, trong mười người chỉ có một người mới có thể đột phá Sinh Tử Đài cảnh.

Giang Nam ngẩng đầu hướng về phía trước ngắm nhìn, chỉ thấy cao hơn Sinh Tử Đài là một ngọn Đạo Đài như âm dương ngư, đạo văn ở nơi đây hóa thành âm dương khí, cổn động không nghỉ, uy lực kinh người.

Hắn còn đang trên Thần Đài, liền có thể cảm giác được sát cơ khôn cùng, chỉ cần đặt chân trong đó, sẽ bị quấy đến nát bấy!

Sinh Tử Đài là cảnh giới nguy hiểm nhất trong Đạo Đài bát cảnh, không phải là sinh tử ngay lập tức, Giang Nam còn chưa đi tới, liền cảm giác được một cổ sát khí khó có thể tưởng tượng từ trong Sinh Tử Đài phóng lên cao, hủy diệt hết thảy!

Mặc dù vị Thiên cung cường giả này tử vong không biết bao lâu, nhưng

Sinh Tử Đài như cũ có khôn cùng sát khí, sát cơ lộ ra, đem bất kỳ người nào dám đặt chân nơi đây cắn nát!

Trong Sinh Tử Đài có mấy vị Đạo Đài Cảnh cường giả đang đau khổ chống đở, nơi đó các loại dị tượng quay cuồng sôi trào, âm dương nhị khí hóa thành đủ loại Thần Thông cực kỳ cường hãn, đem nơi đó biến thành một Tu La tràng.

A…

Đột nhiên một tiếng hét thảm truyền đến, pháp bảo của một vị Đạo Đài Cảnh cường giả bị sinh sôi cắn nát, pháp bảo bị phá, người này ngay cả một tức thời gian cũng không có chống đỡ, liền bị âm dương nhị khí mạt sát, ngay cả bảo khố mang trong người cùng nhau hóa thành âm dương nhị khí!

Cũng không lâu lắm, lại có hai người bỏ mạng, những người này cũng là Đạo Đài Cảnh giới cường giả, không có ai là người kém, so sánh với Phó Duyên Sinh Quách Ngọc Trân cùng Linh Đài cảnh cường giả kia còn cường đại hơn vô số lần, hẳn là cường giả đứng đầu, nhưng mà ở trên Đạo Đài thứ bảy lại không có thể kiên trì bao lâu liền chết oan chết uổng!

- Biết rõ cửu tử nhất sanh, lão phu cũng muốn tìm một chút.

Bên cạnh Giang Nam, một lão giả đến đây tầm bảo đột nhiên mở miệng nói, dứt lời liền bay lên trời, hướng tòa Sinh Tử Đài này bay đi.

Vị lão giả này tu vi cực kỳ thâm hậu, hẳn là ở Đạo Đài đệ lục trọng, Thần Đài cảnh đỉnh, tùy thời sẽ xông vào Sinh Tử Đài cảnh, chuyến này lộ ra vẻ có chút lừng lẫy.

Sinh Tử Đài cảnh tỉ lệ tử vong cực cao, nếu có thể nghiên cứu Sinh Tử Đài của vị Thiên cung cường giả này, đối với hắn mà nói còn có hi vọng sinh tồn, nhưng nếu trực tiếp đột phá đến Sinh Tử Đài cảnh, thì hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Vì vậy vị lão giả này mới có thể nghĩa vô phản cố, biết rõ cửu tử nhất sinh

cũng muốn xông vào một lần!

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy lão giả kia xông vào trong Đạo Đài thứ bảy, cũng không lâu lắm liền bị âm dương nhị khí thắt cổ, chết yểu tại chỗ, ngay cả pháp bảo Đạo Đài lục trọng của hắn cũng bị âm dương nhị khí đồng hóa, trong lòng không khỏi thầm than một tiếng.

Nếu có thể đem Sinh Tử Đài của vị Thiên cung cường giả này nghiên cứu thấu triệt, đối với hắn tương lai xông qua Sinh Tử Đài cảnh rất là hữu ích.

Bất quá, tu vi cảnh giới của hắn vẫn là quá yếu, hiện tại đặt chân Sinh Tử Đài là muốn chết.

- Chỗ Sinh Tử Đài này ta khẳng định khó qua, không cách nào đi trước Thất Bảo Đài, hôm nay thu hoạch của ta đã đủ nhiều, hay là đến đây chấm dứt.

Hắn đang muốn rời đi, đột nhiên chỉ thấy trên bầu trời truyền đến rung động vô cùng kinh khủng, một ngọn Thần Phủ đột nhiên mở rộng ra, trong thần phủ thân ảnh mấy người trẻ tuổi chém giết lẫn nhau, tranh đấu cực kỳ thảm thiết.

- Cận Đông Lưu!

Trong mắt Giang Nam hàn quang chợt lóe, lập tức nhận ra bạch y nam tử ở vào trong hai người vây công kia, chính là Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh Cận Đông Lưu!

- Phong sư đệ, Thần sư đệ, hai người các ngươi một người là chánh đạo, một người là Ma Đạo, lại vây công ta, lan truyền đi ra ngoài, chẳng phải là để cho người chê cười sao?

Cận Đông Lưu ở vào trong hai đại cao thủ trẻ tuổi vây công, như cũ huy sái tự nhiên, nhất phái phong khinh vân đạm, nhẹ giọng cười nói:

- Bất quá, các ngươi liên thủ, ta có gì phải sợ? Ta đã tu thành Thần Phủ,

coi như là thế hệ trước, cũng sắp bị ta quét ngang, hai người các ngươi vốn là không bằng ta, hiện tại càng thêm không bằng ta, hết thảy là đá đặt chân của ta!

Giang Nam vẫn chưa từng thấy qua Phong Mãn Lâu, giờ phút này rốt cục nhìn thấy hình dáng của hắn, chỉ thấy người này như một nho sĩ tuổi còn trẻ, người mặc thanh sam, tay áo phất phới, thực lực mạnh đáng sợ.

Mà Tinh Nguyệt Ma Tông đại sư huynh Thần Tiềm, lại có vẻ càng thêm trẻ tuổi, chánh khí nghiêm nghị, hồn nhiên không giống như là Ma Đạo cường giả, ngược lại so sánh với người trong chính đạo lộ ra vẻ chánh đạo hơn một chút.

Đây là diệu dụng của Tinh Nguyệt thần thể ma điển, Tinh Nguyệt thần thể ma điển dẫn dắt Chu Thiên Tinh Thần lực, hóa thành một nguyệt, chiếu rọi thần thể, mặc dù là Ma Đạo kinh điển, nhưng rầm rộ, không giống với những tâm pháp cấp thấp kia trong Ma Đạo.

Trên thực tế, pháp môn cao thâm chân chính của Ma Đạo, chưa bao giờ sẽ đem mình thành ma đầu giết người vô số, tỷ như Giang Nam tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, mặc dù bản chất là ma, nhưng bề ngoài nhìn lại, như cũ là văn nhược thư sinh.

Ba người này xuất thủ cực nhanh, cho dù là Giang Nam cũng không cách nào nắm chặc đến quỹ tích chiêu thức của bọn hắn, không thể nào tính toán bọn họ thi triển là Thần Thông, công pháp gì.

Thủ đoạn của bọn hắn, đã đạt tới gần tầng thứ của đạo, giơ tay nhấc chân tác động thiên địa dị tượng, uy năng vô cùng, mỗi nhất kích phát ra lực lượng, cũng là cảnh giới này của Giang Nam không cách nào tưởng tượng!

Ba người này cũng là kỳ tài ngút trời, đệ tử xuất sắc nhất của tam đại giáo phái, mỗi người đều không thua kém Thần Phủ cảnh thế hệ trước, thậm chí mạnh hơn!

- Sớm muộn gì cũng có một ngày, ta sẽ đạt tới loại cảnh giới này... không, là so với bọn hắn mạnh hơn!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Có ít người thấy đối thủ cường đại, chỉ biết cảm giác được tuyệt vọng, có ít người chỉ biết hâm mộ, mà hắn lại ý chí chiến đấu ngẩng cao, một lòng vượt xa!

- Phong Mãn Lâu, Thần Tiềm, hôm nay các ngươi có thể bại mà không tiếc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 202: Cường Giả Tỷ Thí. (2)

Đột nhiên, ba người tách ra, Phong Mãn Lâu muộn hanh nhất hưởng, sắc mặt tái nhợt, xoay người liền đi, Thần Tiềm áo bay phất phới, tay áo một quyển, chỉ thấy ống tay áo của hắn đột nhiên bành trướng, ống tay áo hóa thành một hắc động bao phủ phương viên mấy dặm, hô một tiếng đem Cận Đông Lưu hút vào!

Thình thịch!

Cận Đông Lưu mới vừa rơi vào trong tay áo này, liền thấy ống tay áo này đột nhiên nổ tung, ngay cả một cánh tay của Thần Tiềm cũng bị nổ nát bấy.

- Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh, danh bất hư truyền, Thần mỗ lãnh giáo!

Thần Tiềm nhổ một ngụm máu, hóa thành một đạo ô quang đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

- Gà đất chó kiểng.

Cận Đông Lưu khẽ mỉm cười, đối với hai người rời đi không thèm để ý, nhẹ giọng nói:

- Hiện tại, còn có người phương nào muốn cùng ta tranh đoạt bảo khố trong Thần Phủ này không?

Hắn giống như một tôn thiên thần, cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống chúng sanh phía dưới, thanh âm oanh ùng ùng, chấn triệt đan điền không gian của Thiên cung cường giả, thanh âm lăn qua lăn lại, giống như lôi minh, chấn đắc bộ ngực mọi người khó chịu, cơ hồ thở không nổi.

Bên cạnh Cận Đông Lưu, đột nhiên xuất hiện mấy vị Thái Huyền Thánh

Tông đệ tử, mặc dù không cường đại bằng Cận Đông Lưu, nhưng mà không phải chuyện đùa, cũng là Đạo Đài Cảnh giới cường giả, một người cao giọng nói:

- Thân thể Thiên cung cường giả này, đã thuộc về đại sư huynh của ta, những người khác hết thảy lui tán, nếu không liền đừng trách Thái Huyền Thánh Tông chúng ta vô tình!

Giờ phút này, trong đan điền không gian của Thiên cung cường giả này, đã tới không ít cường giả các đại môn phái, thậm chí không thiếu Thần Phủ cảnh thế hệ trước, nhưng không một người dám can đảm ra mặt.

Ngay cả Phong Mãn Lâu cùng Thần Tiềm hai đại cường giả trẻ tuổi liên thủ, cũng không phải là đối thủ của Cận Đông Lưu, mặc dù bọn họ là thế hệ trước, nhưng bàn về thực lực, bọn họ so sánh với Phong Mãn Lâu cùng Thần Tiềm còn muốn thua kém một chút, cùng Cận Đông Lưu xung đột chính diện chắc chắn sẽ không là đối thủ của hắn.

- Thái Huyền Thánh Tông muốn độc bá bảo khố này sao?

Một vị lão giả thật sự không nhịn được, cao giọng nói:

- Bảo khố này chính là vật vô chủ, Cận Đông Lưu, ngươi muốn nuốt một mình, không khỏi có chút thế đại lấn người đi?

- Cận mỗ chính là thế đại lấn người.

Cận Đông Lưu thản nhiên nói:

- Ngươi là Thanh Vân tông Mặc sư thúc? Ta nhận được ngươi, không muốn đả thương ngươi, ngươi mau thối lui, tránh cho mất thể diện. Hôm nay bảo khố này, là của Cận mỗ, nếu Mặc sư thúc không đi mà nói, vậy thì đừng trách tiểu chất vô lễ.

Vị lão giả kia giận tím mặt, khí cực mà cười nói:

- Cận Đông Lưu, ngươi quá cuồng vọng rồi, thân là chánh đạo đệ tử, lại dám...

- Lắm mồm!

Cận Đông Lưu một chưởng đè xuống, bàn tay to giống như thanh thiên, cơ hồ đem đan điền không gian này lấp đầy, uy lực mạnh mẽ, không thể tưởng tượng nổi.

Vị lão giả kia giận dữ, tế lên pháp bảo tân tân khổ khổ luyện chế mà thành, chỉ thấy một đạo cầu vồng ngang trời, pháp bảo này là lấy Kim Long luyện chế mà thành kim giản, dài đến hơn mười dặm, rung rung đắc ý, uy năng vô cùng!

Đây là một Thần Phủ chi bảo, uy lực cực mạnh, thậm chí còn ở trên chút ít Thần Phủ chi bảo mà Giang Nam từng ở ngọn núi thanh tú kia chứng kiến!

- Lão gia hỏa không thức thời, lại còn dám phản kháng ta!

Cận Đông Lưu hừ lạnh một tiếng, bàn tay rơi xuống, rơi vào trên Kim Long giản kia, Kim Long gào thét, đột nhiên từng khúc gảy lìa, toái vô số khối!

- Mặc sư thúc, ta cho ngươi mặt mũi, là tự ngươi không biết điều, hiện tại ngươi muốn đi mà nói, liền từ hậu môn của vị Thiên cung cường giả này đi thôi!

Lão giả kia hộc máu, sắc mặt trắng bệch, bàn tay to của Cận Đông Lưu đè xuống, đem cả người hắn phách đến trong vực sâu!

Mấy vị đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông cười ha ha, mắt nhìn xuống lão giả kia, cười nói:

- Không sai, từ trong hậu môn leo ra đi!

Lão giả kia hung hăng trợn mắt nhìn Cận Đông Lưu một cái, trong miệng

không ngừng hộc máu, cũng không dám lần nữa cùng hắn gọi nhịp, tựa hồ trong nháy mắt già thêm mấy trăm năm, im lặng không lên tiếng hạ xuống trong vực sâu không đáy, từ phía dưới tôn Thiên cung cường giả này bay ra.

- Thái Huyền Thánh Tông thật sự là bá đạo, nếu chúng ta không đi, chỉ sợ hết thảy phải chết ở chỗ này...

Trong Đan điền không gian, mọi người mặc nhiên, rối rít đứng dậy bay đi.

- Chúc mừng đại sư huynh độc chiếm bảo khố này!

Mấy vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử liên tục khen tặng, cười nói:

- Đại sư huynh vận may vào đầu, đạt được bảo khố này, ngày sau thăng chức rất nhanh, chớ quên những huynh đệ chúng ta này!

- Đợi lão tổ tu thành Thiên Thần phi thăng thượng giới, đại sư huynh tất nhiên trở thành chí tôn, suất lĩnh Thái Huyền Thánh Tông chúng ta nhất thống thiên hạ!

Cận Đông Lưu khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Không nên khinh thường thiên hạ anh hùng, vi huynh mặc dù có chút bản lãnh...

Oanh!

Đan điền không gian đột nhiên kịch liệt chấn động, thiên địa lay động, sắc mặt Cận Đông Lưu khẽ biến, cười lạnh nói:

- Người nào, dám can đảm cướp đoạt đồ đạc của ta?

Đan điền không gian chấn động không ngừng, phảng phất Thiên cung cường giả này bất chợt sống lại.

- Có người cố gắng đem tôn Cự Nhân này lấy đi!

Cận Đông Lưu nhất thời tỉnh ngộ, hừ lạnh một tiếng, ống tay áo phất một cái, thân hình đã biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Giang Nam đã rời đan điền của Thiên cung cường giả, từ trong miệng bay ra, đi ra bên ngoài, đột nhiên liền thấy một tay ngọc thon thon từ trên trời giáng xuống, năm ngón tay phảng phất như năm tòa kiếm sơn, khúc khích đâm vào dưới đất, hô một tiếng liền đem pho tượng vạn trượng này từ dưới đất rút ra!

- Sư tôn?

Giang Nam ngẩng đầu, chỉ thấy giữa không trung trên một đóa bạch vân, một nữ nhân thân thể hơi có vẻ đẫy đà đang trùng trùng đem thạch nhân rút lên, cười khanh khách nói:

- Bảo bối tốt, vẫn là khiêng về nhà từ từ nghiên cứu...

Thiên Cung cường giả này thân cao vạn trượng, khổng lồ vô cùng, mặc dù đã hóa đá, nhưng thân thể cực mạnh, mật độ to đến kinh người, đánh xuống một mảnh nhỏ huyết nhục hóa đá bằng móng tay, chỉ sợ liền có ngàn cân nặng!

Cự Nhân trầm trọng như thế, còn bị chôn ở trong núi sâu, lại bị Lạc Hoa Âm một tay liền nhẹ nhàng từ dưới đất xuất ra, nữ nhân này quả thực mạnh mẻ đến tình cảnh kinh khủng!

- Tử Xuyên, ngươi cũng ở đây?

Lạc Hoa Âm một tay cầm người đá vạn trượng lên, đôi mắt đẹp chuyển động, rơi vào trên người Giang Nam, có chút kinh ngạc nói:

- Ngươi tu thành Thần Thông rồi? Làm sao nóng lòng như vậy? Mau cho ta nhìn xem, ngươi có phải căn cơ bất ổn hay không!

Trong lòng Giang Nam cảm động, biết nàng là lo lắng cho tu vi tiến cảnh của mình quá nhanh, căn cơ không ổn, lúc này một bước bước ra, bước đạp

ngàn trượng, trong mấy bước liền đến trên bầu trời, cùng Lạc Hoa Âm mặt đối mặt, cười nói:

- Sư tôn, thạch nhân này ngay từ lúc hơn mười ngày trước đã khai quật, làm sao ngươi hôm nay mới đến?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 203: Lại Thêm Một Thùng. (1)

- Mấy ngày nay vi sư bế quan, đánh sâu vào Thiên Cung cảnh, vẫn là thất bại trong gang tấc, đang muốn chém một hai Thiên Cung cường giả, nghiên cứu cấu tạo Thiên Cung của bọn họ, liền nghe nói nơi này có bảo khố, lúc này mới chạy tới.

Đôi mắt đẹp của Lạc Hoa Âm chớp động, hướng hắn liên tục xem kỹ, cười nói:

- Số phận của ta rất tốt, ông trời đối đãi không tệ, vi sư vừa xuất quan liền đụng phải chuyện tốt này, nhặt được thân thể của một Thiên Cung cường giả, hôm nay vi sư đem thạch nhân này khiêng về nhà, thầy trò chúng ta hai người nghiên cứu một chút.

- Ta cũng sớm có ý đó, chẳng qua là chống không nổi, không thể làm gì khác hơn là đến bên trong tầm bảo.

Giang Nam vui vẻ nói.

Lạc Hoa Âm xem kỹ hắn, rất là hài lòng cười nói:

- Ngươi hôm nay tu vi thực lực cũng không phải yếu, lại nhất cổ tác khí tu thành Thần Thông nhị trọng. Bất quá chỉ nhìn tu vi thực lực, vẫn là nhìn không ra căn cơ của ngươi, ngươi đem Tử Phủ mở ra, để cho ta nhìn không gian Tử Phủ của ngươi.

Giang Nam đang muốn mở Tử Phủ ra, đột nhiên một bóng người xuất hiện, Cận Đông Lưu từ trong thạch cư vạn trượng bay ra, ánh mắt rơi vào trên người Lạc Hoa Âm, diện mục âm trầm cười lạnh nói:

- Nguyên lai là Huyền Thiên Thánh Tông Lạc sư thúc! Lạc sư thúc, thạch nhân này chính là ta trước tiên tìm đến, sư thúc đem nó cướp đi, không khỏi

có chút không hợp?

- Ngươi là Thái Huyền Thánh Tông đệ tử?

Lạc Hoa Âm giơ tay lên vuốt vuốt mái tóc bên mai, thản nhiên nói:

- Chẳng biết tại sao, ta nghe được cái tên Thái Huyền Thánh Tông này, trong lòng liền không khỏi có chút chán ghét.

Sắc mặt Cận Đông Lưu run lên, lạnh lùng nói:

- Lạc sư thúc, đại khái ngươi còn không biết, ta đã tu thành Thần Phủ, ở cảnh giới cũng không yếu hơn ngươi, nếu ngươi khư khư cố chấp, liền đừng trách ta vô tình!

- Cút.

Lạc Hoa Âm cau mày.

- Ngươi nói gì?

Cận Đông Lưu khí cực mà cười, nhưng vào lúc này, mấy vị Thái Huyền Thánh Tông cường giả khác cũng từ trong thạch nhân bay ra, nghe vậy không khỏi giận dữ, một người quát lên:

- Lạc Hoa Âm, ngươi là cường giả thế hệ trước thì như thế nào? Cận sư huynh đã tu thành Thần Phủ, thực lực so sánh với ngươi mạnh hơn, tôn kính ngươi mới xưng ngươi một tiếng sư thúc, không nên cho mặt không biết xấu hổ!

- Đại sư huynh, nữ nhân này chính là một kẻ điên, cấu kết Ma Đạo, là sỉ nhục của chánh đạo ta, kính xin sư huynh xuất thủ, hàng yêu trừ ma!

- Huyền Thiên Thánh Tông ở trước mặt Thái Huyền Thánh Tông ta cũng dám càn rỡ, không biết sống chết!

...

Sắc mặt Giang Nam nhất thời chìm xuống, trong lòng tức giận, nụ cười của Lạc Hoa Âm cũng có chút khó coi, hiển nhiên trong lòng tức giận.

Cận Đông Lưu cười nhạt, giơ tay lên ngăn lời nói của Thái Huyền Thánh Tông đệ tử lại, cười nói:

- Lạc sư thúc, ta không làm khó dễ ngươi, đem thạch nhân để xuống, ngươi có thể đi. Nếu không, tiểu chất liền phải động thủ, để cho ngươi biết trời cao đất rộng...

- Cho biến, ngươi không biến, hết lần này tới lần khác ép ta động thủ, thật cho là lão nương không dám giết người?

Lạc Hoa Âm đột nhiên cười khúc khích, giơ tay ngọc thon thon lên nhẹ nhàng quét tới, cười nói:

- Dám ở trước mặt lão nương nói chuyện như vậy, tiểu tử, ngươi mới vừa vặn tu thành Thần Phủ, liền thật cho mình là con nhím sao?

Oanh!

Bàn tay này của nàng còn chưa quét trúng đám người Cận Đông Lưu, liền thấy trong miệng vài người kia máu tươi cuồng phun, áp lực cực lớn cơ hồ nặn tất cả máu bên trong cơ thể của bọn họ ra, ép bọn họ biến thành người khô!

- Nữ nhân điên, không biết trời cao đất rộng!

Cận Đông Lưu cười lạnh, giơ tay lên liền hướng Lạc Hoa Âm phiến tới, châm chọc nói:

- Các ngươi những thế hệ trước này tự cho là đúng, ở trước mặt ta cũng dám giả bộ lớn lối, nhớ kỹ, các ngươi nhất định là bị ta dẫm ở dưới chân...

Răng rắc!

Hai bàn tay đụng nhau, cánh tay của Cận Đông Lưu nhất thời bẻ gảy, bàn

tay của mình lộn trở lại, ba một tiếng hung hăng đánh ở trên mặt mình, đầu cũng bị đánh cho cổ vòng vo ba bốn vòng, cơ hồ từ trên đầu vắt xuống!

Dù vậy, Cận Đông Lưu cũng chưa chết, nhưng ngay sau đó cổ vừa ngắt tới, trong lòng vừa sợ vừa giận, kinh hãi là Lạc Hoa Âm thật không ngờ cường hãn, làm cho mình không có chút nào ngăn cản, giận chính là mình vẫn là lần đầu vô cùng nhục nhã như thế.

Hắn chính là quan môn đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh, chưa từng bị đánh qua như thế?

Hơn nữa còn bị cắt đứt cánh tay, tay mình lại đánh trên mặt mình!

Một chưởng kia của Lạc Hoa Âm tiếp tục đánh tới, cường thế bực nào, thế tất muốn đem hắn một chưởng đánh nát, sinh sôi bóp diệt!

- Dừng tay!

Đột nhiên một tiếng quát to truyền đến, không trung hào quang tỏa sáng, chỉ thấy một tôn Cự Nhân kim sắc, đột nhiên hiện ra ở giữa Lạc Hoa Âm cùng Cận Đông Lưu, hai tay giơ lên, không trung kim quang lưu động, hiện ra một chữ "Phong"!

Chữ "Phong" này mới vừa xuất hiện, không khí nhất thời dừng lưu động lại, vạn vật yên tĩnh không tiếng động, phong dừng vân ngừng, nước sông dừng lại, dường như bầu trời vào giờ khắc này cũng bị chữ "Phong" này phong ấn!

Oanh!

Bàn tay của Lạc Hoa Âm tiếp tục đánh tới, chữ phong ầm ầm chia năm xẻ bảy, bàn tay tuyết trắng này cùng đại Thủ Ấn của Cự Nhân kia đụng nhau, kim quang sáng lạng, mọi nơi bộc phát.

Cự Nhân muộn hanh nhất thanh, da thịt hai tay rối rít nổ tung, máu tươi vẩy ra, thân bất do kỷ bay ngược ra, đụng vào trên người Cận Đông Lưu, hai

người nhất tề hộc máu!

Trên tay Cự Nhân kia chảy ra máu tươi thế nhưng không phải là màu đỏ, mà là màu vàng, trong miệng phun ra cũng là kim huyết, trong máu tràn ngập lực lượng cuồng bạo, một giọt máu tươi rơi xuống liền đem núi lớn phía dưới ép tới ầm ầm nổ tung, uy lực mạnh không thể tưởng tượng nổi.

- Nguyên lai là Thái Huyền Thánh Tông Mạnh sư huynh, sao ngươi vô duyên vô cớ chạy đến dưới bàn tay người ta rồi? May là tiểu muội thu vài phần lực lượng, nếu không chẳng phải là ngay cả ngươi cũng bị chụp chết rồi?

Lạc Hoa Âm thu bàn tay về, trong tay đột nhiên nhiều ra một thùng gỗ, trong thùng gỗ sáng mờ tràn ngập, hiển nhiên cũng là một bảo vật, đột nhiên đặt ở dưới miệng Cự Nhân kia, cười nói:

- Mạnh sư huynh, ngươi tu luyện Huyền Môn Kim Thân thánh điển, luyện một thân kim huyết, chính là thuốc hay vô cùng tốt, không nên lãng phí.

Cự Nhân kia nghe vậy, không khỏi giận dữ, cuồng phun một ngụm kim huyết, một ngụm liền phun mãn thùng gỗ của Lạc Hoa Âm, trong thùng kim quang tràn ra, cực kỳ sáng lạng.

Lạc Hoa Âm rất là hài lòng, thu thùng gỗ, lại đổi một thùng lớn hơn mười trượng đi ra ngoài, đặt ở khóe miệng Cự Nhân kia, cười nói:

- Sư huynh, lại tới một thùng.

Cự Nhân kia chính là cường giả nổi danh Thái Huyền Thánh Tông, tên là Mạnh Lạc Xuyên, chính là Thần Phủ cường giả tu thành tám trọng, hắn tu luyện chính là Huyền Môn Kim Thân thánh điển, một loại thân thể pháp môn cực kỳ cường hãn, mặc dù cũng không tiến vào Thiên Cung cảnh, nhưng thực lực so với Thiên Cung cường giả không thể yếu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 204: Lại Thêm Một Thùng. (2)

Hắn biết thực lực thủ đoạn của Lạc Hoa Âm cũng cực kỳ cường đại, vì vậy vừa lên liền trực tiếp vận chuyển Huyền Môn Kim Thân thánh điển, pháp hiện thiên văn, thần thoại Cự Nhân, dù vậy, hắn vẫn bị một chưởng của Lạc Hoa Âm đánh cho Kim Thân bể tan tành, lại bị thương nặng, trong lòng đối với Lạc Hoa Âm càng thêm kiêng kỵ.

- Lạc sư muội, tất cả mọi người là người trong đồng đạo, cần gì đả đả sát sát?

Trong lòng Mạnh Lạc Xuyên có chút run sợ nhìn thùng lớn trước mặt, một ngụm kim huyết xông lên cổ họng, lại cưỡng chế nuốt trở vào, ồm ồm nói:

- Vị này là Cận sư điệt của ta, chính là đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, nếu Cận sư điệt có việc, chỉ sợ Huyền Thiên Thánh Tông ngươi cùng Thái Huyền Thánh Tông ta trong lúc đó tất nhiên khai chiến. Huống chi, ngươi là tiền bối, lại là Thần Phủ bát trọng cường giả, cần gì cùng tiểu bối gây sự, truyền đi chẳng phải là làm thanh danh của ngươi không tốt sao?

Trong lòng Lạc Hoa Âm biết Thái Huyền Thánh Tông tất nhiên sẽ không tùy ý mình đánh chết đệ tử đắc ý của Thái Hoàng lão tổ, lại cười nói:

- Vị Cận sư điệt này muốn đánh bại ta, tiểu muội bất đắc dĩ mới ra tay, không nghĩ tới hắn như là tượng đất, suýt nữa liền bị ta phách toái.

Nàng giả mù sa mưa nói:

- Cận sư điệt, ngươi không sao chớ?

Sắc mặt Cận Đông Lưu vô cùng âm trầm, xóa đi vết máu ở khóe miệng, đột nhiên một tiếng trống vang lên quỳ trên mặt đất, một tay chỉ thiên, cất

cao giọng nói:

- Cận Đông Lưu ta hôm nay ở chỗ này thề, trong trăm năm, ta phải trả nhục nhã hôm nay, xin trả gấp mười lần, nếu không thần hồn câu diệt, trọn đời không được siêu sinh!

Sắc mặt Mạnh Lạc Xuyên biến hóa, Cận Đông Lưu phát ra thề độc rõ ràng là muốn hướng Lạc Hoa Âm trả thù bị khuất nhục hôm nay, bất quá Lạc Hoa Âm là mạnh mẻ bực nào, hơn nữa làm việc từ trước đến giờ không theo như lẽ thường, hoành hành ương ngạnh. Nếu chọc giận nàng, chỉ sợ nữ nhân này bất chấp tất cả, trực tiếp đem hắn băm vằm!

Cận Đông Lưu phát thề độc xong, đứng dậy, ngẩng đầu nhìn Lạc Hoa Âm, mặt mày méo mó, lạnh lùng nói:

- Lạc sư thúc, ta đã phát thề độc, bên trong trăm năm tất nhiên gấp mười lần trả lại bị khuất nhục hôm nay. Trong trăm năm, ta tất tu thành Thiên Cung, trở thành chưởng giáo Thái Huyền Thánh Tông, nếu ngươi sợ, hiện tại có thể giết ta!

Lạc Hoa Âm trên dưới đánh giá hắn, lộ ra nụ cười mười phần thú vị, hướng Giang Nam nói:

- Tử Xuyên, làm sao bây giờ? Có người hướng vi sư khiêu khích, ngươi nói hiện tại vi sư có nên động thủ, đem nguy hiểm diệt trừ ở trong trứng nước hay không?

Giang Nam đứng ở bên người nàng, thản nhiên nói:

- Sư tôn, Cận sư huynh dù sao cũng là sư điệt của ngươi, so sánh với ngươi thấp một bối phận, nếu ngươi xuất thủ chẳng phải là rối loạn bối phận, cho Thái Huyền Thánh Tông miệng lưỡi? Như vậy đi...

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Trận đụng chạm này ta thay sư tôn tiếp nhận, không cần trăm năm, năm

mươi năm sau, ta sẽ dẫm hắn ở dưới chân.

Lạc Hoa Âm đôi mắt đẹp chớp động, rơi vào trên người của hắn, đột nhiên cười nói:

- Tốt, rất tốt, không hỗ là đệ tử của ta. Mạnh sư huynh, vốn là lấy tính tình của ta, Cận sư điệt dám ở trước mặt ta nói ra lời này, ta tuyệt sẽ không lưu tính mạng hắn. Bất quá nếu đệ tử của ta lên tiếng, như vậy các ngươi có thể lăn.

Mắt Cận Đông Lưu lộ ra sát cơ, quét Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm một cái, xoay người rời đi, Mạnh Lạc Xuyên thở dài, cũng không dám ở lâu, suất lĩnh những Thái Huyền Thánh Tông đệ tử khác đuổi theo hắn.

- Sư thúc không cần nói nữa, Lạc Hoa Âm đoạt bảo khố của ta, lại khi nhục ta, tương lai ta nhất định muốn đích thân chém giết nàng!

Cận Đông Lưu diện mục vô cùng âm trầm, lạnh giọng nói:

- Ta kể từ khi xuất đạo tới nay, vẫn là lần đầu bị nhục nhã, thù này không báo, thề không làm người!

Mạnh Lạc Xuyên thở dài nói:

- Cận sư điệt, ngươi thiên phú cao đến dọa người, thành tựu tương lai tất nhiên ở trên Lạc Hoa Âm, bất quá trăm năm thời gian vẫn là quá ngắn. Lạc Hoa Âm đã tu luyện tới Thần Phủ bát trọng, sắp tu thành Thiên Cung. Trong trăm năm, không biết nàng có thể đánh thông mấy trọng Thiên Cung, chỉ sợ phần thắng của ngươi không lớn...

- Sư thúc yên tâm, ta cũng không phải là khoe khoang khoác lác, mà là lòng có tính toán trước.

Cận Đông Lưu cười lạnh nói:

- Lạc Hoa Âm cũng không có thần cấp công pháp, mà ta lại có, nàng tu

thành Thiên Cung, tu vi tất có trì hoãn chậm lại, mà ta lại không có cái hạn chế này, tu vi như cũ đột nhiên tăng mạnh, sau trăm tuổi, tu vi cảnh giới của ta tất nhiên vượt qua nàng, chém giết nàng dễ dàng!

Ánh mắt Mạnh Lạc Xuyên sáng lên, trong lòng biết Cận Đông Lưu cũng không có nói mạnh miệng, Cận Đông Lưu chính là quan môn đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, tu luyện công pháp cao nhất Thái Huyền Thánh Tông, Thái Huyền Tâm Kinh!

Thái Huyền Tâm Kinh bao hàm toàn diện, chính là thần cấp công pháp, vượt xa Thiên Cung cấp kinh điển.

Không chỉ có như thế, Cận Đông Lưu gặp gỡ liên tục, kỳ ngộ không ngừng, số mệnh hưng thịnh, Mạnh Lạc Xuyên từng nghe hắn tiến vào Chiến Thần Mộ, nhận được Chiến thần truyền thừa, Đấu Pháp Thần Điển, cũng là một môn kinh điển không thua Thái Huyền Tâm Kinh!

Có hai đại kinh điển này, so sánh xuống dưới, thật sự hắn có thể ở bên trong trăm năm liền vượt xa Lạc Hoa Âm, đem Lạc Hoa Âm chém giết!

- Mới vừa rồi người thiếu niên kia, hẳn là đệ tử của Lạc Hoa Âm, cũng muốn cùng ngươi đánh một trận.

Mạnh Lạc Xuyên đột nhiên nhớ tới Giang Nam, cười nói:

- Người này khẩu khí cũng không nhỏ, lại dám nói năm mươi năm sau đem ngươi dẫm ở dưới chân.

- Tên tiểu tử kia, ta đã từng thấy qua hắn. Lúc ấy ta chỉ thả ra một chút khí thế, liền ép tới hai chân đứt đoạn, nếu không phải Huyền Thiên Thánh Tông Hàn Phương xuất thủ, hắn đã sớm chết rồi.

Cận Đông Lưu cũng nhớ tới Giang Nam, chẳng thèm ngó tới nói:

- Hắn bất quá là con kiến hôi, muốn bên trong năm mươi năm thắng được ta, quả thực là người si nói mộng. Bất quá trong mi tâm hắn cất giấu một dị

bảo, lại có thể ngay cả thần trí hóa thân của ta cũng luyện hóa, đáng tiếc ta bây giờ còn không phải là đối thủ của Lạc Hoa Âm, nếu không nhất định sẽ cắt đại não của tiểu tử này ra, xem trong mi tâm của hắn đến tột cùng là cái bảo vật gì.

Mạnh Lạc Xuyên cũng không có đem Giang Nam để ở trong lòng nói:

- Qua không lâu nữa, Huyền Đô Thất Bảo Lâm mở ra, thiên hạ quần hùng tranh bá. Lần này là thời cơ tốt của ngươi. Cường giả như Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, cũng ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm đạt được chỗ tốt rất lớn. Điện định đạo cơ, lấy số phận của ngươi, thế tất đạt được chỗ tốt lớn hơn nữa! Còn có, ta ít ngày trước nhận được tin tức, Thái Hoàng lão tổ sắp xuất quan.

- Sư phó của ta muốn xuất quan?

Cận Đông Lưu trong lòng cả kinh, nhưng ngay sau đó mừng rỡ, tồn tại mạnh nhất đương thời, rốt cục thương thế khỏi hẳn, một lần nữa hùng bá thế gian!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 205: Bí Mật Của Thất Bảo Lâm

- Tử khí tám trăm dặm, Dung nhi, ngươi quả nhiên không để cho ta thất vọng.

Huyền Thiên Thánh Tông Tông Chủ Phong, dưới hồng chung khổng lồ kia, Tịch Ứng Tình vẻ mặt thưởng thức, nhìn thiếu niên bên cạnh, tán thành nói:

- Gần hai năm tích lũy, ngươi đã đạt tới loại trình độ này. Mở ra Tử Phủ, tử khí tám trăm dặm, Thánh Tông sáng lập môn phái tới nay, ngươi là người thứ ba làm được một bước này. Hơn nữa, vẫn là trẻ tuổi nhất, dù là vi sư năm đó, cũng không bằng ngươi.

Mi tâm của Lệnh Hồ Dung hiện lên ba đạo Thần Luân, rõ ràng đã tu thành Thần Thông tam trọng, khí tức so sánh với trước mạnh mẻ không biết gấp bao nhiêu lần, khom người nói:

- Đây là sư tôn dạy có cách, đệ tử mới có thể có thành tựu như thế.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Môn hạ của ta có tất cả bảy vị đệ tử, đều là thiên tài đả thông Vũ Thánh Các, trong đó Phong sư huynh ngươi nhập môn sớm nhất, tu vi cao nhất, bất quá tương lai thành tích của ngươi tất nhiên muốn vượt qua hắn. Sau trăm tuổi, tuổi trẻ có thể so với ngươi, chỉ sợ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lệnh Hồ Dung chiến ý hừng hực, ngẩng đầu lên nói:

- Sư tôn, hôm nay ta so sánh với Giang Nam Giang Tử Xuyên như thế nào?

- Hắn tự nhiên là xa không kịp ngươi.

Tịch Ứng Tình có chút lơ đễnh, cười nói:

- Ngươi không cần để ở trong lòng, hắn hôm nay bất quá là mới tu thành Thần Luân, thấp nhất còn cần một hai năm tích lũy mới có thể mở ra Tử Phủ. Vi sư ban đầu sở dĩ cùng Lạc sư thúc đánh cuộc mười năm ước hẹn, bất quá là vì không muốn mai một nhân tài mà thôi. Dung nhi, ngươi hiện tại không cần chú ý người khác, chỉ cần đem toàn bộ tâm tư đặt ở tu luyện lịch lãm, đợi Huyền Đô Thất Bảo Lâm mở ra, ngươi cũng tiến vào trong đó, nếu có thể sống đi ra ngoài, tương lai thiên hạ cường giả, nhất định có một chỗ ngồi của ngươi!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy một thanh sam nho sĩ phi thân mà đến, lảo đảo rơi xuống đất.

- Đại sư huynh, ngươi bị thương?

Lệnh Hồ Dung thấy thanh sam nho sĩ kia, trong lòng cả kinh, liền vội vàng hỏi.

- Không sao, chỉ là chút thương nhỏ thôi.

Sắc mặt Phong Mãn Lâu dần dần khôi phục hồng nhuận, hướng Tịch Ứng Tình làm lễ ra mắt, trầm giọng nói:

- Sư tôn, đệ tử ở Loạn Không Ma Vực gặp phải Cận Đông Lưu, cùng hắn tranh đoạt thi thể Loạn Không Ma Giáo Thiên Phủ cảnh cường giả, người này cực kỳ lợi hại, ta cùng với Thần Tiềm hợp đấu hắn cũng không phải là đối thủ. Hắn trước mắt đã tu luyện tới Thần Phủ cảnh, chỉ sợ coi như là cường giả thế hệ trước, cũng sẽ không là đối thủ của hắn!

- Cận Đông Lưu tu luyện tới Thần Phủ cảnh?

Tịch Ứng Tình khẽ cau mày, trong lòng thầm than một tiếng, hình dung có chút cô đơn, thầm nghĩ:

- Thái Huyền Thánh Tông nhân tài xuất hiện lớp lớp, đầu tiên là có Thái

Hoàng lão tổ, sau là Cận Đông Lưu, số mệnh thịnh vượng không suy. Huyền Thiên Thánh Tông ta khi nào mới có thể có thành tựu như vậy? Mãn Lâu mặc dù tu vi không kém, nhưng tư chất so ra kém hắn, tâm pháp tu luyện cũng kém hắn. Mà Dung nhi nhập môn thời gian ngắn ngủi, mặc dù tư chất so với hắn không kém, nhưng tu vi chẳng biết lúc nào mới có thể đuổi theo hắn, có thể trọn đời cũng không thể...

- Mãn Lâu, thắng bại là chuyện thường binh gia, không cần nhớ trong lòng.

Tịch Ứng Tình đảo mắt liền khôi phục như thường, cười nói:

- Ngươi cũng đã tu luyện tới Đạo Đài bát trọng, Thất Bảo Đài đỉnh, lần này Huyền Đô Thất Bảo Lâm mở ra, nếu ngươi có gặp gỡ, đột phá đến Thần Phủ cảnh liền dễ dàng.

Phong Mãn Lâu gật đầu, trầm giọng nói:

- Đệ tử hiểu.

Đột nhiên, sắc mặt Tịch Ứng Tình ngưng trọng, đứng dậy hướng nơi xa nhìn lại, Phong Mãn Lâu cùng Lệnh Hồ Dung không giải thích được, cũng rối rít ngẩng đầu nhìn lại, cũng không lâu lắm, trên mặt hai người lộ ra vẻ hoảng sợ.

Chỉ thấy giữa không trung một pho tượng cao gần vạn trượng lăng không bay tới, pho tượng này so sánh với một tòa núi lớn còn muốn khổng lồ. Người đá ngửa đầu hướng thiên, kiêu ngạo rống, chính là thi thể vị Thiên Cung cường giả khai quật trong Loạn Không Ma Vực kia!

- Là Lạc sư thúc!

Phong Mãn Lâu thần thái khẽ nhúc nhích, lập tức nhìn ra trên người đá có một nữ tử lăng không phi hành, sinh sôi nhấc người đá, bay vào lãnh địa Huyền Thiên Thánh Tông, thẳng hướng Lãnh Tụ Phong bay đi.

Cô gái kia, chính là Lạc Hoa Âm.

- Lạc sư thúc thật mãnh liệt, đem pho tượng Thiên Cung cường giả này khiêng trở lại?

Phong Mãn Lâu cùng Lệnh Hồ Dung trong lòng rung động vạn phần, lẩm bẩm nói.

Tịch Ứng Tình cũng không khỏi mỉm cười, lắc đầu cười nói:

- Lạc sư thúc của các ngươi chính là cá tính như vậy, phàm là đồ vật nhìn trúng liền nhất định phải thu vào tay khiêng về nhà, nếu không tới tay, sẽ đi trộm, đi đoạt, vì vậy danh tiếng rất là không tốt, các ngươi không nên học nàng.

- Giang Nam Giang Tử Xuyên!

Lệnh Hồ Dung đột nhiên thấy bên cạnh Lạc Hoa Âm, còn có một vị thiếu niên, đồng dạng là lăng không phi hành. Trong mắt không khỏi hiện lên một đạo tinh quang, thấp giọng nói:

- Hắn cũng tu thành Thần Thông rồi!

Tịch Ứng Tình khẽ cau mày, lập tức nhìn ra Giang Nam cũng tu thành Thần Thông, lắc đầu nói:

- Tâm tính của hắn làm sao kém như vậy, không chịu ở Thần Luân cảnh tôi luyện nhiều mấy năm, hiện tại liền mở ra Tử Phủ tu thành Thần Thông, chỉ sợ căn cơ không sức. Đáng tiếc, một người thiên phú như vậy, đến tột cùng vẫn bị Lạc sư muội làm trễ nãi...

Đông!

Lạc Hoa Âm bay đến bầu trời Lãnh Tụ Phong, đem pho tượng vạn trượng này để xuống, đặt ở đỉnh Lãnh Tụ Phong. Tại chỗ đem ngọn núi mỹ lệ này ép tới trầm xuống năm sáu trăm trượng, chấn đắc dãy núi run rẩy, cơ hồ tất

cả mọi người của Huyền Thiên Thánh Tông cũng bị kinh động, rối rít bay ra động phủ bảo điện của mình quan sát, trong lòng vô cùng hoảng sợ.

- Hoắc hoắc hoắc!

Lạc Hoa Âm rất là không có nhân phẩm cười to, quay chung quanh người đá vài lần, có chút hài lòng cười nói:

- Nghiên cứu Thần Phủ Thiên Cung này, ta liền có mười phần nắm chặc tu thành Thiên Cung, ta nhất định sẽ trở thành nữ thần nhân... Đúng rồi, Tử Xuyên, tới đây để cho vi sư xem Tử Phủ không gian của ngươi một chút!

Giang Nam mở mi tâm ra, lộ ra Tử Phủ trong mi tâm, Tử Phủ đại môn mở ra, tử khí dày đặc, mà ở chỗ sâu trong tử khí nồng đậm, còn có một mảnh Hồng Mông, Hỗn Độn chưa mở.

- Lớn như vậy?

Lạc Hoa Âm sợ hết hồn, nụ cười âm tình bất định, nhỏ giọng thầm nói:

- Tám trăm dặm Tử Phủ, tám trăm dặm tử khí, còn có Hỗn Độn Hồng Mông chưa mở, tiểu tử này tu thành Thần Luân mới ngắn ngủn hai tháng, tích lũy liền đạt tới loại trình độ này, có chút biến thái...

Tử Phủ mở ra, tử khí tám trăm dặm, mang đến tu vi vô cùng thâm hậu, lúc thi triển Thần Thông uy lực mạnh hơn, nhưng chỗ tốt không chỉ có như thế, còn có Hồng Mông chưa mở trong Tử Phủ, Hỗn Độn Hồng Mông càng dầy, thành tựu tương lai liền càng lớn.

Trong tử phủ Giang Nam, Hỗn Độn Hồng Mông dầy cho dù là Lạc Hoa Âm cũng nhìn không thấu, có thể nghĩ hắn ở Thần Luân cảnh, tích lũy đến trình độ bực nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 206: Long Quy Dưới Đất. (1)

Giang Nam trực tiếp tu thành Thần Thông nhị trọng, bất quá chỉ là bắt đầu, theo hắn tu vi tăng trưởng, Hồng Mông trong Tử Phủ mở ra, chỗ tốt sẽ càng ngày càng nhiều, thực lực cũng sẽ càng ngày càng mạnh.

- Ân, Tử Phủ không gian của ngươi, so với ta năm đó hơi thua kém một chút, nhưng cũng không phải là thua kém rất nhiều.

Lạc Hoa Âm có chút chột dạ nói:

- Bất quá ngươi cũng không nên phiền lòng, tư chất của ngươi vô cùng tốt, phải tiếp tục cố gắng, tương lai cũng có thành tựu đầy hứa hẹn. Lấy thực lực hôm nay của ngươi, đi Huyền Đô Thất Bảo Lâm cũng có mấy phần nắm chắt.

Giang Nam đối với Huyền Đô Thất Bảo Lâm rất tò mò nói:

- Sư tôn, ngươi từng đi qua nơi đó một lần, có thể nói một chút trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm rốt cuộc có cái gì hay không?

- Không biết.

Lạc Hoa Âm nghiêm mặt nói:

- Mỗi một lần Huyền Đô Thất Bảo Lâm mở ra, cùng lần trước bất đồng, phảng phất đổi một thế giới mới toàn bộ, cực kỳ kỳ lạ thần bí. Trong đó nguy hiểm nặng nề, coi như là Thiên Cung cường giả đi vào, cũng vô cùng có khả năng bỏ mạng. Nhưng nếu vận khí tốt, cho dù chẳng qua là Thần Luân cảnh, nói không chừng cũng có thể đạt được chỗ tốt rất lớn.

Nàng tinh tế suy nghĩ một chút nói:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm có áp chế cảnh giới thật lớn, mọi người, cho dù là Thiên Cung cường giả đi vào, tu vi cảnh giới cũng sẽ bị áp chế ở Thất Bảo Đài cảnh, vì vậy mới được gọi là Thất Bảo Lâm. Ta từng nghe Thái Hoàng nói tới Huyền Đô Thất Bảo Lâm, lão quỷ kia nói, Huyền Đô Thất Bảo Lâm này vô cùng có khả năng là Đạo Đài của một vị Thần minh hoặc là tồn tại cao hơn, Thất Bảo Đài, vì vậy mới đem cảnh giới tất cả mọi người áp chế ở Thất Bảo Đài cảnh. Bất quá lão quỷ kia cũng không dám khẳng định, chẳng qua là suy đoán. Lúc ấy hắn tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cũng bị áp chế ở Thất Bảo Đài cảnh, không cách nào thi triển ra pháp lực cao hơn, cơ hồ chết ở nơi đó.

Trong lòng Giang Nam không khỏi hoảng sợ, Thái Hoàng lão tổ là nhân vật nào?

Tồn tại mạnh nhất đương thời, gần với thần nhất, cường giả bực này cũng bị áp chế cảnh giới, từ Thiên Cung cảnh bị áp chế đến Thất Bảo Đài cảnh, chỉ có thể nói Huyền Đô Thất Bảo Lâm thật sự kinh khủng!

- Nếu thật sự như Thái Hoàng lão tổ suy đoán, Huyền Đô Thất Bảo Lâm chỉ sợ là so sánh với Thiên Thần còn muốn cường đại hơn!

Giang Nam có chút mê muội, so sánh với Thiên Thần mạnh hơn, thế gian còn có tồn tại như vậy sao?

Hơn nữa nghe ý tứ của Lạc Hoa Âm, Huyền Đô Thất Bảo Lâm vô cùng rộng lớn, du đãng Chư Thiên thế giới, tồn tại ở trong hư không, mở thời không, tự thành một giới.

Nếu như thế giới bực này thật là một ngọn Thất Bảo Đài, chẳng phải là nói, người này trước kia mạnh mẻ đến trình độ bất khả tư nghị, coi như là tồn tại gần Thần, ở trước mặt hắn cũng là con kiến hôi?

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm liên tiếp những thời không khác, không biết có thể lần nữa nhìn thấy tỷ hay không tỷ...

Giang Nam lẳng lặng đứng ở trước Thúy Vân Cung, thầm nghĩ.

- Tử Xuyên, ngươi đã là Thần Thông cường giả, dựa theo quy củ của thánh tông, hiện tại ngươi có thể mở một động phủ, từ trong Linh Tuyền của Lĩnh Tụ Phong dẫn dắt tiến vào động phủ của ngươi, sau này tu luyện có thể mượn Linh Dịch phát ra linh khí tới tu luyện.

Lạc Hoa Âm dứt lời, bay vào trong miệng Thạch Nhân vạn trượng, cũng không lâu lắm, trong miệng thạch nhân truyền đến tiếng cười không có tim không có phổi của nữ nhân kia:

- Rất nhiều bảo bối, hết thảy quy họ Lạc...

- Chế tạo động phủ của mình?

Giang Nam trong lòng ngẩn ra, nhưng ngay sau đó mừng rỡ, lúc này thầm nghĩ:

- Thúy Vân Cung âm khí quá nặng, nữ nhân như hoa hoa thảo thảo, rõ ràng chính là cung điện cho nữ nhân ở lại, ta hiện tại rốt cục có thể đi ra ngoài ở!

Hắn ở toàn bộ Lĩnh Tụ Phong phi hành một lúc lâu, mọi nơi sưu tầm bảo địa, bảo địa cực kỳ trọng yếu, một mặt là nơi sơn thanh thủy tú, không thể ô yên chướng khí, thích hợp tĩnh tu. Một mặt lại muốn ở gần Linh Tuyền, mới có thể dẫn dắt linh khí tới tốt hơn.

Trong Lĩnh Tụ Phong, có linh Điền vạn mẫu, bất quá hết thảy là hoa cỏ, ngay cả một gốc cây linh dược cũng không có, Lạc Hoa Âm yêu hoa, vì vậy để cho mấy người Thúy Thúy mỗi ngày đi Linh Tuyền lấy linh khí tới bón những hoa cỏ này.

- Bại gia nữ...

Trong lòng Giang Nam oán thầm, Linh Tuyền Linh Dịch là trọng yếu bực nào, nữ nhân này lại dùng để tưới hoa, hơn nữa còn là hoa, bình thường đây

không phải là bại gia nữ thì là cái gì?

Qua một lúc lâu, ánh mắt của Giang Nam đột nhiên sáng ngời, ánh mắt rơi vào trong một mảnh núi rừng, chỉ thấy nơi đây tự thành một ngọn núi, núi rừng thanh tú, đỉnh núi có suối chảy nước rơi, rất là nhã tĩnh, hơn nữa nơi đó linh khí lượn lờ, hẳn là cách Linh Tuyền cũng không xa, thích hợp chế tạo động phủ.

Động phủ chỉ là một xưng hô, kể từ khi tích địa khai thiên tới nay, động phủ trải qua trăm triệu năm phát triển, đã không phải là trên chân núi đào ra động đơn giản như vậy.

Thời xa xưa, mọi người kiến thức chẳng phải rộng lớn, ăn tươi nuốt sống, vì vậy thường thường ở lại trong sơn động, ở trong động có Linh Tuyền Linh Dịch, vì vậy gọi là động phủ.

Tới thời kỳ thượng cổ, đã có rất ít người nguyện ý ở lại trong sơn động âm u, thường thường thích kiến tạo cung điện, đem Linh Tuyền từ trong sơn mạch đưa ra, vừa tráng lệ vừa dễ dàng tu luyện.

Giang Nam đi tới trên ngọn núi kia, lẳng lặng đứng yên một lúc lâu, lúc này mới từ từ giơ tay lên, trên không trung chậm rãi huy động.

Oanh!

Từng núi đá khổng lồ phóng lên cao, trôi lơ lửng ở giữa không trung, nhưng ngay sau đó phân cách, bị cắt chỉnh tề, có gạch có ngói, có lương có trụ, cũng không lâu lắm, một ngọn thạch cung liền bị chế tạo hoàn thành, lẳng lặng đứng vững vàng ở đỉnh núi.

Trong mi tâm Giang Nam thần niệm xông ra, điên cuồng hướng dưới đất chui vào, cũng không lâu lắm liền thấy một đạo Linh Tuyền thô đạt hơn thước hiện ra ở trong lòng núi, đây là Linh Tuyền của Lĩnh Tụ Phong, chôn sâu ở trong lòng núi, mượn khí hậu khác nhau ở từng khu vực ân cần săn sóc, không ngừng từ bốn phương tám hướng rút linh khí ra, tẩm bổ lớn

mạnh.

- Lớn như vậy?

Trong lòng Giang Nam lấy làm kinh hãi, hắn ở Nhạc Thanh quốc chứng kiến đạo linh tuyền kia, so sánh với chiếc đũa còn muốn mảnh, mà Linh Tuyền ở trong đó thậm chí lớn hơn một xích, vượt xa Linh Tuyền của Nhạc Thanh quốc đếm không hết.

Một đạo linh tuyền lớn như vậy, phún dũng ra Linh Dịch cực kỳ khả quan, đủ có thể chống đở Thần Phủ bát trọng cường giả hằng ngày tu luyện.

- Không biết Chủ tuyền của Huyền Thiên Thánh Tông ta đến tột cùng lớn bao nhiêu?

Hắn động lòng hiếu kỳ, sáu đạo thần niệm chi luân bắt đầu khởi động, vù vù thay đổi liên tục, thần niệm nhất thời gia tăng mấy lần, một tia ý thức hướng dưới đất dũng mãnh lao tới.

Một trượng, hai trượng, ba trượng...

Một dặm, hai dặm, ba dặm...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 207: Long Quy Dưới Đất. (2)

Qua không lâu, thần niệm của Giang Nam cơ hồ đạt đến cực hạn, rốt cục gặp phải địa mạch của Huyền Thiên Thánh Tông, bên tai hắn nhất thời truyền đến tiếng nổ vang, đinh tai nhức óc, thần niệm về phía trước "nhìn lại", chỉ thấy dưới đất có một đại hồ, rộng khoảng trăm dặm, không biết tích chứa bao nhiêu Linh Dịch, linh khí vô cùng nồng nặc, trên dưới một trăm đạo linh tuyền xuyên thấu dưới đất, từ dưới đất xông ra, dễ chịu các đại linh sơn!

Giang Nam đang muốn thu hồi thần niệm của mình, đột nhiên đáy hồ quay cuồng, Linh Dịch phá vỡ, lộ ra một đỉnh đầu cự đại, hai con mắt giống như hai mặt trời chói chan, tràn ngập uy nghiêm vô cùng kinh khủng, một thanh âm ùng ùng truyền đến:

- Người nào dám can đảm theo dõi linh hồ chủ tuyền của thánh tông ta?

Thần niệm của Giang Nam cơ hồ bị ép tới nát bấy, cổ hơi thở này thậm chí ngược dòng mà lên, tác dụng ở trên người của hắn, gắt gao áp chế, bất kỳ tu vi cũng không cách nào nhúc nhích, Thần Luân Thần Thông, hết thảy không cách nào vận chuyển!

Đây là một con rùa cực lớn, chỉ một đỉnh đầu liền có mười dặm, to đến đáng sợ!

Đỉnh đầu của con rùa này đã sinh ra Long Giác, đầu như đầu rồng, dử tợn hung ác, hàng năm đem đầu chôn ở trong linh hồ, dễ chịu thân thể.

Chân thân của nó lưng đeo hàng trăm Linh sơn của Huyền Thiên Thánh Tông, nếu Giang Nam không đem thần niệm dò hỏi đến dưới đất, cũng không biết phía dưới Huyền Thiên Thánh Tông, lại còn có một đầu quái vật lớn như vậy!

Tu vi của nó không biết cao bao nhiêu, thực lực không biết mạnh mẽ cỡ nào, có lẽ lịch đại chưởng giáo của Huyền Thiên Thánh Tông sai nó trấn thủ linh hồ, tu vi thực lực của nó nhất định cao đến dọa người!

- Nguyên lai là đệ tử của Lạc Hoa Âm.

Đầu Long Quy này ánh mắt lấp lánh hữu thần, nhìn về phía Giang Nam, trong mắt Giang Nam không có Long Quy, chỉ nhìn thấy hai mặt trời chói chan ở trước mặt mình hừng hực thiêu đốt.

Long Quy thần thái không vui, thanh âm ở bên tai Giang Nam nổ vang, tựa hồ trực tiếp truyền đến trong đầu của hắn, úng thanh úng khí nói:

- Tiểu tử thúi, thật là to gan. Lần trước sư phó của ngươi Lạc Hoa Âm quấy nhiễu ta ngủ say, muốn ta thương lượng cửa sau cho nàng, ta đánh không lại nàng, mới cho nàng một đạo Linh Tuyền so sánh với Linh sơn khác còn muốn thô to. Bất quá, ta xem ngươi tu vi thấp kém, cũng dám tới tìm ta phiền toái, chẳng lẽ thực lực của ngươi so với ta còn mạnh hơn sao?

Giang Nam mắt mũi trợn tròn, lúng ta lúng túng nói:

- Tiền bối...

- Cái nào là tiền bối của ngươi? Ít nhận họ hàng đi!

Đầu Long Quy kia dựng râu trợn mắt, long tu bị thổi thẳng tắp, dài đến mấy dặm, giống như xúc tua vũ động, cười lạnh nói:

- Ngươi muốn vơ vét tài sản của ta, cửa cũng không có!

Giang Nam dở khóc dở cười nói:

- Tiền bối, ta...

- Câm mồm!

Long Quy thần thái xấc láo, cười lạnh nói:

- Ta phụng mệnh trấn thủ linh hồ, tuyệt sẽ không bị ngươi uy hiếp làm việc thiên tư trái pháp luật! Ta nhiều nhất chỉ có thể cho ngươi Linh Tuyền thô như vậy, có lấy hay không!

Xuy...

Một đạo Linh Tuyền lớn bằng chiếc đũa từ trong hồ dâng lên, bùm bùm phá vỡ núi đá nặng nề, trong chớp mắt liền xuyên thấu dưới đất, lao ra ngọn núi, rơi vào trong cung điện mà Giang Nam mới vừa chế tạo!

Ặc...

Giang Nam trát trát nhãn tình, nhìn đạo Linh Tuyền đột nhiên nhiều ra này nói:

- Đa tạ thịnh tình của tiền bối, vãn bối chỉ có thu nhận.

- Vốn là ngươi chỉ có trở thành đứng đầu một ngọn núi, mới có tư cách nhận được Linh Tuyền lớn như thế, ta bất quá là trước thời hạn cho ngươi mà thôi, không tính là làm việc thiên tư trái pháp luật.

Đầu Long Quy kia ầm ầm rơi vào trong linh hồ, trong lòng vẫn còn có chút căm tức:

- Tiểu tử thúi, mới Thần Thông cảnh liền dám tới uy hiếp ta, muốn ta cho hắn Linh Tuyền, không hổ là đệ tử của Lạc Hoa Âm, rất lớn lối, cũng rất rắm thúi. Ta cũng không phải là sợ hắn, mà là vì duy trì hòa bình của thánh tông ta, nhịn một chút cũng không sao...

Giang Nam ngơ ngác nhìn Linh Tuyền trong cung điện, chỉ cảm thấy vừa rồi phảng phất như một đại mộng, để cho hắn có loại hạnh phúc tới quá nhanh, nện đến hắn có chút phát cuồng.

- Vị Long Quy tiền bối kia thật là hào sảng, ta rất kinh trọng!

Hắn không khỏi cảm khái.

Tin tức Giang Nam mở động phủ rất nhanh truyền ra, hắn ở Huyền Thiên Thánh Tông bằng hữu không nhiều lắm, trừ muội muội Giang Lâm, liền chỉ có đám người Mộ Yên Nhi, Vân Bằng, La Thanh, Uông Phong cùng hắn giao tình rất sâu. Mấy người này nghe nói hắn mở động phủ, cũng không lâu lắm liền rối rít tìm tới chúc.

Giang Nam đem Thần Thứu Yêu Vương từ trong Tử Phủ phóng thích đi ra, để cho hắn đi lấy Linh Dịch, lấy Linh Dịch làm trà rượu khoản đãi mọi người.

Vân Bằng bưng chén ngọc lên, đưa mắt nhìn Linh Dịch trong chén, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, thở dài nói:

- Giang sư đệ, ngươi lại có thể được đến một đạo linh tuyền, Lạc sư thúc thật là đối đãi ngươi không nhỏ, ngay cả ta cũng muốn phản bội đầu nhập vào Lạc sư thúc.

Đám người La Thanh Mộ Yên Nhi cũng hâm mộ không dứt, than thở liên tục.

La Thanh cùng Uông Phong tu vi còn thấp, không dám trực tiếp dùng để uống, chỉ có thể hấp thu Linh Dịch phát ra linh khí. Giang Lâm cũng không dám giống như Vân Bằng uống một hơi cạn sạch, nhợt nhạt nhấp một miếng liền đem chén ngọc thả xuống, tránh cho hấp thu quá nhiều Linh Dịch bạo thể mà chết.

- Đây cũng không phải.

Giang Nam thay Vân Bằng cùng Mộ Yên Nhi rót thêm một chén, cười nói:

- Ta vẫn không nhúc nhích Linh Tuyền của Lĩnh Tụ Phong, đạo linh tuyền này là lão Long Quy thủ hộ thánh tông ta tặng.

Mộ Yên Nhi trợn to mắt, giật mình nói:

- Long Quy kia rất hẹp hòi, sẽ trực tiếp đưa một đạo linh tuyền? Lần trước sư tôn ta muốn mời nó đem Linh Tuyền khuếch trương lớn hơn một chút, hắn cũng không chịu!

- Đầu Long Quy kia đích xác là quỷ hẹp hòi.

Vân Bằng gật đầu nói:

- Không biết có bao nhiêu sư thúc sư bá cầu nó nhiều một chút Linh Dịch, nó cũng chết sống không chịu, lần này đưa ngươi một đạo linh tuyền đoán chừng cũng là xuất huyết.

Giang Nam cười nói:

- Đạo linh tuyền này chảy ra Linh Dịch một mình ta cũng dùng không hết, nếu như chư vị không chê, có thể thường tới tu luyện.

Mọi người không khỏi mừng rỡ, Mộ Yên Nhi hé miệng cười nói:

- Giang sư đệ, ngươi có điều không biết, lần này ngươi muốn thiệt thòi lớn. Loại vật Linh Dịch này cực kỳ trân quý, chính là đồng tiền mạnh, có thể dùng để đổi lấy một chút tài liệu trân quý, thậm chí đổi lấy pháp bảo. Ngươi cho chúng ta ở chỗ này tu luyện, chỉ sợ tổn thất không nhỏ.

- Đồng tiền mạnh?

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Sư tỷ, cái gì là đồng tiền mạnh?

Mộ Yên Nhi giải thích:

- Người trong thế tục lấy hoàng kim bạc trắng làm tiền, giao dịch hàng hóa, hoàng kim bạc trắng chính là đồng tiền mạnh, mà hoàng kim bạc trắng đối với tu sĩ chúng ta mà nói không khác cặn bã. Chỉ có vật mà vô luận Chính Đạo, Ma Đạo, hay là Yêu Tộc cũng muốn, mới có thể làm tiền, đây chính là Linh Dịch. Loại bảo vật Linh Dịch này, có thể ở trong thương hội

mua tài liệu cùng pháp bảo quý trọng, còn có thể đổi lấy linh đan, đan phương, công pháp,... bất kỳ thứ gì ngươi muốn, cũng có thể mua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 208: Huynh Muội Tình Thâm. (1)

- Không chỉ có Linh Dịch, Linh Tuyền cũng có thể làm đồng tiền mạnh.

Vân Bằng cảm khái nói:

- Ta từng theo sư tôn đi qua Nam Hải thịnh yến một lần, bên trong trình độ xa hoa làm cho lòng người kinh hãi, thậm chí có thổ hào vừa ra tay chính là mấy chục Linh Tuyền, chỉ vì mua mỹ nhân phong lưu một lần, tài đại khí thô làm cho người khác líu lưỡi!

Giang huynh, ngươi nhất định phải đi xem một chút, Nam Hải thịnh yến chính là kim quật lừng lẫy nổi danh, chỉ cần có đầy đủ Linh Dịch, ngươi để cho nữ thần theo ngủ cũng được!

- Không được làm hư ca ca ta!

Giang Lâm hướng hắn trợn mắt nhìn.

Vân Bằng có chút lúng túng, cười nói:

- Thật ra thì mỹ nhân chỉ là thứ yếu, bên trong bảo vật rất nhiều, đếm không xuể, nếu như muốn luyện chế pháp bảo thiếu hụt tài liệu nào đó, đi nơi này nhất định sẽ có thu hoạch.

Giang Nam cùng mọi người rỗi rãnh nói chuyện một lúc lâu, biếu tặng mọi người trăm cân Linh Dịch, chủ khách đều cực kỳ vui vẻ, lần lượt tản đi, chỉ có Giang Lâm lưu lại.

- Tiểu muội, ta mấy ngày nay lịch lãm, nhận được mấy môn công pháp, hiện tại truyền thụ cho ngươi!

Giang Nam đưa tay nhẹ nhàng gõ ở mi tâm nàng, thần niệm chấn động,

đem vô số tin tức truyền đến trong đầu Giang Lâm, cũng đem hai đại Thần Thông mình mở ra dốc túi tương thụ, trừ đó ra, còn có Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn cùng với Đô Thiên Thần Chiếu Kinh cũng bị Giang Nam truyền thụ cho Giang Lâm.

Hắn khai sáng Ma Chung Bá Thể Thần Thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông cũng là lấy Ma Ngục Huyền Thai Kinh làm trụ cột mở ra Thần Thông, trừ Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Giang Nam còn chưa từng thấy qua loại tâm pháp nào có thể đem nhiều loại pháp môn như vậy chỉnh hợp quy nhất, vì vậy hắn truyền thụ cho Giang Lâm hai đại Thần Thông này, cũng trải qua đơn giản hóa.

Ma Chung Bá Thể Thần Thông dung nạp thân thể Thần Thông không nhiều lắm, Giang Nam đơn giản hóa được cũng không nhiều, duy chỉ có Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông uy lực mạnh nhất, cũng phức tạp nhất, túc túc dung nạp hơn sáu trăm loại công pháp, môn Thần Thông này hắn đơn giản hóa được nhiều nhất, chỉ lưu lại tinh túy của công pháp Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh cùng Phiên Thiên Ấn Bổ Thiên Ấn.

Trải qua hắn đơn giản hóa, Ma Chung Bá Thể Thần Thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông lấy những công pháp khác cũng có thể thúc dục, nhưng uy lực so sánh với Ma Ngục Huyền Thai Kinh phải kém sắc không ít.

Bất quá, Giang Nam đem Đô Thiên Thần Chiếu Kinh truyền thụ cho Giang Lâm, có môn công pháp này làm chủ tâm pháp, mặc dù hai đại Thần Thông này không bằng Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nhưng uy lực cũng không thể khinh thường.

Về phần nhiều công pháp của Huyền Thiên Thánh Tông, Huyền Thiên Thánh Tông cấm đệ tử tư truyền tâm pháp thánh tông, Giang Nam cũng không có ý định không tuân theo cái quy củ này, tránh cho người bắt được nhược điểm.

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh không thể truyền thụ cho tiểu muội, môn công pháp này là kinh điển vô thượng của Ma Đạo, năm đó Giang Tuyết tỷ tỷ truyền thụ cho ta đã từng cảnh báo ta, nếu môn công pháp này bại lộ, chẳng những người trong chính đạo muốn giết ta, người trong ma đạo cũng sẽ giết ta.

Giang Nam tu luyện môn ma công này còn cẩn thận từng li từng tí, thời khắc đề phòng bị phát hiện, nếu truyền thụ cho Giang Lâm, không cẩn thận tiết lộ bí mật này, đối với hắn cùng Giang Lâm mà nói cũng là nguy hiểm vô cùng khổng lồ.

Giang Lâm đem mấy môn Thần Thông, công pháp này hơi thí luyện một chút, trong lòng hoảng sợ, Giang Nam truyền thụ cho nàng những tâm pháp này, vô luận là Đô Thiên Thần Chiếu Kinh, Bổ Thiên Ấn, Phiên Thiên Ấn, hay là Ma Chung Bá Thể Thần Thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông, uy lực cũng to đến hù chết người!

Nhất là Ma Chung Bá Thể Thần Thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông, hai môn Thần Thông này uy lực lại càng to đến kỳ cục, so sánh với Bổ Thiên Ấn, Phiên Thiên Ấn cũng muốn cường hoành!

Mặc dù Giang Lâm từ Hàn Phương học được không ít công pháp, tất cả cũng cực kỳ tinh diệu, nhưng mà cùng Giang Nam truyền lại mấy môn công pháp này so sánh, vẫn là muốn thua kém đếm không hết.

Nếu nàng biết hai loại Thần Thông này là Giang Nam tự nghĩ ra, nhất định sẽ càng thêm giật mình.

- Ca ca, đây là công pháp mà ngươi từ trong cơ thể vị Thiên Cung cường giả kia tìm được sao? Quả nhiên cường đại!

Giang Lâm mừng rỡ nói:

- Mấy môn công pháp này, tuyệt đối có thể làm cho ta tăng cường thân thể cùng tu vi thật lớn, để cho Tử Phủ càng thêm vững chắc. Đợi mở ra Tử

Phủ, tu vi khẳng định đột nhiên tăng mạnh!

- Vậy ngươi phải nhanh một chút tu luyện, ta vẫn chờ ngươi bảo vệ ta đây!

Giang Nam ha ha cười một tiếng, trêu ghẹo nói.

Sắc mặt Giang Lâm ửng đỏ, ban đầu lúc nàng cùng Giang Nam gặp lại liền ngưu khí hò hét nói bảo vệ Giang Nam, hôm nay Giang Nam vô luận tu vi cảnh giới hay thực lực, cũng muốn vượt qua nàng không biết bao nhiêu, bảo vệ ca ca tự nhiên liền không thể nào nói đến.

- Chỗ này của ta còn có một môn pháp môn tăng cường thân thể, là ta từ trong ngũ tạng Thiên Cung cường giả lĩnh ngộ đến.

Giang Nam đem kỷ xảo rèn luyện Ngũ Hành ngũ tạng nói một lần, cười nói:

- Cái pháp môn này mặc dù không phải là công pháp, nhưng lại có thể tăng cường lục phủ ngũ tạng thật lớn, sau khi ngươi tu luyện, thành tựu sẽ lớn hơn nữa.

Hắn tâm niệm hơi động, năm đạo kiếm sơn tự động hiện ra, dài đến bốn mươi năm mươi trượng, chính là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Tu vi của hắn tăng trưởng không dưới gấp mười lần, lại càng tu thành Thần Thông nhị trọng, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cũng triệt triệt để để biến thành Thần Thông, biên độ uy lực tăng trưởng cực kỳ khả quan.

Giang Nam pháp lực xông ra, chỉ thấy năm đạo kiếm khí này càng ngày càng nhỏ, dần dần hóa thành ba tấc lớn nhỏ, đột nhiên kiếm quang chợt lóe, bay vào trong cơ thể Giang Lâm, biến mất không thấy gì nữa.

Năm đạo kiếm khí này dung nhập vào lục phủ ngũ tạng Giang Lâm, ở trong lục phủ ngũ tạng của nàng an cư lạc nghiệp, mơ hồ cung cấp cho nàng Ngũ Hành nguyên lực cường đại.

- Tiểu muội, ngũ đại kiếm khí này ta đã đánh vào lục phủ ngũ tạng của ngươi, ta truyền ngươi pháp môn của Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, để ngươi tu thành môn công pháp này.

Thần niệm của Giang Nam bắt đầu khởi động, đem Đại Ngũ Hành Kiếm Khí truyền thụ cho nàng, cười nói:

- Có năm đạo kiếm khí này, ngươi tu luyện ngũ tạng Ngũ Hành sẽ làm ít công to. Bên trong Thánh Tông ta có Nguyên Khí Đại Điện, ngươi liền đi Nguyên Khí Đại Điện tu luyện, bảo đảm hấp thu nguyên khí so sánh với trước nhanh hơn!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí?

Giang Lâm thất thanh nói:

- Ca ca, đó là công pháp của Lạc sư bá, ngươi đem nó truyền thụ cho ta, Lạc sư bá nhất định sẽ trách phạt, ta không luyện!

- Sư tôn ta không câu nệ tiểu tiết, mới sẽ không để ý cái này. Đây là tâm pháp nàng tự nghĩ ra, không thuộc về công pháp thánh tông, ta truyền thụ cho ngươi thánh tông cũng không có nói cái gì.

Chương 209: Huynh Muội Tình Thâm. (2)

Giang Nam cười nói:

- Chỗ này của ta còn có vài món pháp bảo, bất quá là đồ Ma Đạo, ngươi nhìn có hữu dụng hay không?

Hắn mở ra Tử Phủ, lấy ra bản thân ở trong bụng Thạch Nhân thu hoạch, trừ Long Phượng Văn Đỉnh ra, còn có pháp bảo mà hắn thu của ba người Quách Ngọc Trân, Phó Duyên Sinh cũng bị lấy đi ra ngoài.

Đối với Giang Lâm, hắn tự nhiên là toàn tâm toàn ý, hy vọng muội muội của mình trở nên mạnh hơn, ở trên đường tu hành đi được xa hơn, trừ Ma Ngục Huyền Thai Kinh, bất kỳ vật gì hắn cũng có thể lấy ra cùng muội muội chia xẻ.

Đệ nhất kiện pháp bảo tên là Yêu Phong Phiến, một cái phiến ra tốn phong, trong tốn phong Đại Yêu cuồn cuộn, xé nát hết thảy, uy lực kinh người. Đệ nhị kiện chính là Ngũ Lôi Luyện Thần Ấn của Phó Duyên Sinh, một ấn tế lên, ngũ lôi đều xuất hiện, đánh rớt như mưa.

Vật thứ ba là một khối Liên Hoa Ngọc Bội, là pháp bảo mà Quách Ngọc Trân luyện chế, đem ngọc bội này tế lên, là có thể hóa thành Thiên Ma Nghê Thường đại trận, uy lực còn trên hai kiện pháp bảo khác.

Giang Nam đem bốn pháp bảo này lấy ra, nhất nhất biểu diễn uy lực, tùy ý Giang Lâm lựa chọn.

Nhưng Giang Lâm không có chọn nhiều, chỉ lấy đi Long Phượng Văn Đỉnh cùng Ngũ Lôi Luyện Thần Ấn.

Giang Nam dẫn nàng rời Lĩnh Tụ Phong, trong lòng Giang Lâm vừa cảm động, vừa có chút bất an, thầm nghĩ:

- Ca ca làm sao trong lúc bất chợt đem nhiều bảo vật như vậy hết thảy cho ta? Thật giống như hắn có chuyện gì gạt ta...

Trong lúc vô tình, nàng trở lại Càn Nguyên cung, Hàn Phương thấy tiểu đệ tử yêu mến trở về, có chút sủng nịch vuốt ve đầu Giang Lâm, cười nói:

- Lâm nhi, ngươi vừa đi chỗ ca ca của ngươi sao? Sau này nếu như không có đại sự, mấy tháng gần đây không nên đến Lĩnh Tụ Phong đi tìm ca ca của ngươi. Qua mấy tháng nữa, hắn liền đi Huyền Đô Thất Bảo Lâm, nếu ngươi quấy rầy hắn tĩnh tu, chỉ sợ trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm có nguy hiểm.

Trong lòng Giang Lâm đột nhiên hiểu cái gì, vội vàng hỏi:

- Sư tôn, Huyền Đô Thất Bảo Lâm nguy hiểm không?

- Cửu tử nhất sanh.

Hàn Phương thản nhiên nói:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm cũng không phải là dễ dàng xông như vậy, bất luận kẻ nào tiến vào nơi đó tu vi cũng sẽ bị hạn chế ở Thất Bảo Đài Cảnh. Bất quá tu vi càng cao, liền càng chiếm tiện nghi, tu vi ca ca của ngươi mới vừa đạt tới Thần Thông nhị trọng, đến Huyền Đô Thất Bảo Lâm vẫn là Thần Thông nhị trọng, vì vậy dữ nhiều lành ít.

Thân thể mềm mại của Giang Lâm cứng đờ, không khỏi ngây người, thẳng đến hiện tại nàng mới hiểu được tại sao Giang Nam lại hận không thể đem tất cả bảo vật của mình giao cho nàng, nguyên lai là lo lắng cho mình một đi không trở lại, chết ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, lại lo lắng an nguy của nàng, lúc này mới không chỉ có đưa nàng tâm pháp, còn đưa nàng bảo vật.

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm nguy hiểm như thế, ta lấy đi Long Phượng Văn Đỉnh cùng Ngũ Lôi Luyện Thần Ấn, thực lực của ca ca chẳng phải là thật to suy giảm?

Trong lòng Giang Lâm run lên, vội vàng bay trở về Lĩnh Tụ Phong, đang muốn xông vào động phủ của Giang Nam, đột nhiên một Đạo Nhân đầu trọc từ trong động phủ đi ra, chính là Thần Thứu Yêu Vương, ngăn trở đường đi của nàng.

Yêu Vương khom người nói:

- Chủ công nhà ta còn đang bế quan, không tiếp khách, phân phó ta nói, nếu tiểu chủ công tới, liền để cho ta đi theo tiểu chủ công mấy tháng, mấy tháng sau chủ công xuất quan, sẽ cùng ngươi gặp nhau.

Giang Lâm vành mắt đỏ hoe, biết Giang Nam đem Thần Thứu Yêu Vương đi theo nàng, là lo lắng cho mình sẽ chết ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, không có ai chiếu cố nàng, vì vậy phái Thần Thứu Yêu Vương tới tùy thân bảo vệ.

- Ca ca, ngươi không phải nói ngươi không đi, không bao giờ đi nữa sao?

Giang Lâm nước mắt rơi xuống, lẩm bẩm nói.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng nói:

- Tiểu chủ công, chủ công nhà ta đang bế quan, ngươi làm như vậy chẳng phải là loạn kỳ tâm chí, để cho hắn không cách nào tĩnh tâm tu luyện, ngược lại không hay. Còn có vài món pháp bảo kia, chủ công nói, nếu ngươi không thu, trong lòng hắn bất an, cũng không cách nào an tâm tu luyện.

Giang Lâm xóa đi nước mắt, quay đầu lại nhìn động phủ của Giang Nam một cái, yên lặng rời đi.

- Ca ca, ngươi muốn trở nên mạnh mẻ bảo vệ ta một đời một thế, ta cũng đã từng nói phải bảo vệ ngươi! Ta muốn trở nên mạnh mẻ, trở nên mạnh mẻ, tương lai nhất định sẽ bảo vệ ngươi...

Thần Thứu Yêu Vương hơi ngẩn ra, trong thoáng chốc phảng phất thấy Giang Lâm biến thành một người khác, không hề nhu nhược giống như trước

nữa, mà là tràn đầy ý chí chiến đấu cùng nhuệ khí.

Trong động phủ, Giang Nam tĩnh tọa, Giang Lâm đi mà quay lại hắn tự nhiên biết, tâm ý của Giang Lâm hắn cũng hiểu rõ.

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm ta phải đi, nhất định phải đi, ta muốn trở nên mạnh mẻ, trở nên mạnh hơn, chỉ có như vậy mới có thể xuất hiện ở thời điểm nguy hiểm bảo vệ thân nhân của mình!

Hắn nhớ tới hôm đó đối mặt Cận Đông Lưu, coi như mình liều mạng cũng không cách nào cùng khí thế của Cận Đông Lưu chống lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn muội muội quỳ xuống, cúi đầu đợi giết.

Cái loại tràng diện này hắn trọn đời không cách nào quên, hắn thường xuyên tự vấn lòng, nếu lần nữa gặp phải nguy hiểm như vậy, mình lấy cái gì tới bảo vệ muội muội?

Kể từ khi một khắc kia, Giang Nam liền quyết định, không buông bỏ bất kỳ cơ hội trở nên mạnh mẻ!

Chỉ có thực lực cường đại, mới có thể bảo vệ thân nhân của mình!

Sau một lúc lâu, hắn đem tâm tư phức tạp vứt bỏ, tĩnh hạ tâm thần, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển, thân hóa ma ngục, Huyền Thai trong Ma ngục hai mắt nửa mở nửa khép, trong con ngươi thần quang lưu chuyển, bắt đầu thôi diễn môn Thần Thông thứ ba cùng thứ tư.

- Môn Thần Thông thứ nhất của ta rèn luyện thân thể, để cho thân thể có lực công kích cùng lực phòng ngự vô cùng cường đại, Thần Thông thứ hai phát huy pháp lực, Thiên Phủ Trọng Lâu vừa ra, có thể đối chiến Linh Đài Cảnh cường giả.

Giang Nam lẳng lặng suy tư, thầm nghĩ:

- Loại Thần Thông thứ tư này, chính là thần niệm, tẩm bổ thần niệm lớn mạnh, hóa thành đủ loại thủ đoạn công kích. Mà việc cấp bách còn lại là loại

Thần Thông thứ ba, tốc độ, tốc độ không gì so sánh nổi! Vào là tấn công, lui là thủ, đánh thắng, không ai chạy thoát khỏi tay ta, đánh thua, ai cũng không thể đuổi kịp ta!

Giang Nam bắt đầu chân chính thôi diễn môn Thần Thông thứ ba, thứ tư, mới cảm thấy tích lũy chưa đủ.

Hắn lấy được môn phi hành thuật thứ nhất tên là Thiên Bằng Vũ Hóa Đại Pháp, chân khí hóa thành hai cánh, vỗ cánh phi hành, một ngày vạn dặm, ở dưới mạnh mẽ thúc dục, tốc độ thậm chí có thể vượt qua thanh âm!

Sau đó hắn lại lấy đến Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, Khổng Tước Minh Vương Kinh bao hàm toàn diện, tích chứa tinh khí thần tu luyện chi đạo, trong đó không chỉ có pháp môn rèn luyện thân thể, cũng có chiến đấu kỷ xảo, còn có Minh Vương Thần Ấn rèn luyện tinh thần, hơn nữa, đợi tu thành Thần Thông, là có thể tu thành một thân ba mặt, ba mặt cửu nhãn, mở ra mắt dọc mi tâm thứ ba, tu thành Thiên Nhãn Thông Địa Nhãn Thông Thần Thông, cũng là một loại thánh pháp chiến đấu!

Chương 210: Gần Trăm Lần Tốc Độ Của Âm Thanh. (1)

Mấu chốt hơn chính là, trong Khổng Tước Minh Vương Kinh, cũng có một môn Thần Thông phi hành, chính là hóa thành pháp thân của Khổng Tước Đại Minh Vương, vỗ cánh mà bay, tu luyện tới cảnh giới tuyệt đỉnh, nghe nói vỗ cánh chính là vạn dặm, trường không không dấu vết!

Trừ lần đó ra, trong đủ loại Thần Thông khác, cũng có không ít pháp môn phi hành, tỷ như Địa Từ Nguyên Lực Thần Thông, có thể khống chế Địa Từ Nguyên Lực, thoát khỏi dẫn lực trói buộc, tự do bay lượn.

Thái Huyền Thánh Tông Độn Hỏa Lưu Quang Thần Thông, khống chế hỏa nguyên lực, trường không dựng lên, là một môn Thần Thông phi hành truyền lưu cực kỳ rộng.

Kiếm khí ngự không, tâm thần cùng phi kiếm tương dung, người kiếm nhất thể, sau khi thúc dục thân hóa kiếm quang phá vỡ trường không.

Còn có Thương Vân Thuật, chân đạp tường vân, đằng vân giá vũ.

Vân Bằng Đại Bằng Minh Vương Chân Thân, trong đó cũng bao hàm một loại phi hành Thần Thông, thân hóa Đại Bằng Minh Vương pháp thân, tốc độ so sánh với Khổng Tước Đại Minh Vương pháp thân thậm chí còn có vượt qua.

Giang Nam ở trên Thạch Nhân Đạo Đài, cũng thôi diễn ra một môn Thần Thông phi hành, tên là Thiên Dực Thần Độn đại pháp, tốc độ cũng cực nhanh.

Khổng Tước Đại Minh Vương pháp thân, Đại Bằng Minh Vương pháp thân cùng Thiên Dực Thần Độn đại pháp, ba môn này tốc độ nhanh nhất, hơn xa những Thần Thông khác, hơn nữa Địa Từ Nguyên Lực Thần Thông, là có thể ở nơi nào của Đại Thiên Thế Giới cũng có thể đi được, cho dù là ở

trong vũ trụ hư không, cũng có thể tự do bay lượn.

Chẳng qua là, đem những công pháp này dung hợp, hóa thành một môn Thần Thông, kia là làm khó Giang Nam.

Mấy môn công pháp này không có chủ thứ chi phân, tốc độ cũng không phân cao thấp, rất khó tan ra làm một thể.

Từ trước hắn khai sáng hai môn Thần Thông, Ma Chung Bá Thể Thần Thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông, tinh túy công pháp xây dựng hai đại Thần Thông này đều có được chủ thứ chi phân, Ma Chung Bá Thể Thần Thông lấy Đô Thiên Thần Chiếu Kinh làm chủ, Khổng Tước Minh Vương pháp thân là thủ đoạn, phụ lấy những công pháp khác khai sáng ra.

Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông lấy Thập Nhị Trọng Lâu làm chủ, Phiên Thiên Ấn Bổ Thiên Ấn làm thiên địa, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí thành năm trụ, phụ lấy những công pháp khác nữa.

Giang Nam suy nghĩ, phản phục thôi diễn, rốt cục có chút đốn ngộ.

Hắn quyết định lấy Thiên Dực Thần Độn đại pháp làm trụ cột, đem thiên dực Ma Thần làm cánh chim, hóa thành cánh chim của Khổng Tước Minh Vương cùng Đại Bằng Minh Vương, tăng lên tốc độ, sau đó phụ lấy Địa Từ Nguyên Lực Thần Thông...

Chẳng qua là, hắn khai sáng môn Thần Thông này, trước mắt còn rất thô ráp, có chứa nhiều chỗ sơ hở, thủy chung không cách nào ngưng tụ ra thiên dực.

Mà về phương diện tích lũy thần niệm Thần Thông, hắn lại càng chưa đầy, chỉ có tám thức ấn pháp của Minh Vương Thần Ấn, cùng Huyền Thiên Thánh Tông Thiên Vương Luyện Thần Thánh Pháp, hai môn thần niệm Thần Thông này có thể đi lên mặt bàn, tự nhiên không thể nào mở ra thần niệm Thần Thông thuộc về mình.

- Xem ra, ta muốn khai sáng ra môn Thần Thông thứ ba cùng thứ tư, tu

thành Thần Thông tứ trọng, còn cần đợi một đoạn thời gian.

Giang Nam không hề mạnh mẽ thôi diễn nữa, mà mượn Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục ba môn công pháp Khổng Tước Minh Vương pháp thân, Đại Bằng Minh Vương pháp thân cùng Thiên Dực Thần Độn đại pháp này, quen thuộc sở trường ba môn công pháp này.

Hô...

Phía sau hắn đột nhiên hiện ra một đôi cánh Khổng Tước, chi chít Khổng Tước Linh vũ đan thành cánh vô cùng hoa lệ, di động ở phía sau, thuần túy do tinh thuần pháp lực xây dựng mà thành, đây chính là pháp thân.

Pháp thân cùng chân thân khác nhau, một người là pháp lực ngưng tụ thành, một người là thân thể Hóa Hình, trong đó pháp thân không bằng thân thể càng thêm co đọng, nhưng mà nếu như tu luyện tới cảnh giới cao thâm, tốc độ cũng là cực kỳ khả quan.

Chỉ nghe bá một tiếng, Ngũ Hành nguyên lực phía sau Giang Nam đột nhiên bày ra, giống như khổng tước xòe đuôi.

Đây là trong Khổng Tước Minh Vương Kinh bao hàm một loại Thần Thông, tên là ngũ sắc thần quang, cũng là một loại thủ đoạn vận dụng Ngũ Hành nguyên lực, cùng Đại Ngũ Hành Kiếm Khí tương tự, bất quá Đại Ngũ Hành Kiếm Khí chú trọng lực công kích, mà môn Thần Thông ngũ sắc thần quang này lại đi nét bút nghiêng, chà người chà vật, chỉ cần không có nhảy ra phạm vi Ngũ Hành nguyên lực, sẽ bị ngũ sắc thần quang khắc chế, ngay cả người mang vật cùng nhau lấy đi.

Thình thịch!

Giang Nam hai cánh rung lên, chỉ nghe tiếng sấm vang thật lớn, thân hình đột nhiên từ trong động phủ biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc đã hiện ra ở ngoài mười dặm!

Hắn hai cánh chấn động, không trung chỉ lưu lại một đạo hồ quang ngũ

sắc sáng lạng, thật lâu không tiêu tan, cũng không lâu lắm liền phi hành ngàn dặm!

- Khổng Tước Minh Vương pháp thân tốc độ không chậm, nhưng mà quá rêu rao. Để cho ta thử tốc độ của Đại Bằng Minh Vương pháp thân một chút!

Giang Nam dừng lại, tâm niệm hơi động, nhất thời phía sau hiện ra cánh chim rộng chừng trăm trượng, thanh lóng lánh, so sánh với Khổng Tước còn muốn khổng lồ, đột nhiên nặng nề vỗ, cuồng phong gào thét, tốc độ nhất thời nhanh mấy lần, đạt tới năm mươi lần tốc độ của âm thanh, một cánh liền phi hành hơn mười dặm, so sánh với Khổng Tước Minh Vương pháp thân còn muốn mạnh gấp năm lần!

- Đại Bằng Minh Vương pháp thân quả nhiên nhanh chóng tuyệt luân!

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, đột nhiên tản đi Đại Bằng hai cánh, phía sau đột nhiên hiện ra cánh chim chi chít, có tất cả thiên dực, giống như một pho tượng Ma Thần, thiên dực chấn động, nhất thời không trung truyền đến oanh một tiếng nổ, cơn lốc trong nháy mắt đem không khí áp súc thành tường, hung hăng đánh vào trên người của hắn, cơ hồ tương đương với Thần Thông sinh sôi oanh kích mà đến!

Thân thể của Giang Nam cơ hồ bị vặn vẹo, xương cốt cũng bị ép tới bành bạch rung động, dãy núi bốn phía thoáng một cái rồi biến mất, mau vô pháp tưởng tượng!

Gấp trăm lần tốc độ của âm thanh!

Tốc độ của Thiên Dực Thần Độn đại pháp, so sánh với Đại Bằng Minh Vương pháp thân còn muốn rất mạnh, mau vô pháp tưởng tượng, Giang Nam thậm chí cảm giác được mình chỉ dựa vào tốc độ này liền dễ dàng có thể bay ra tầng khí quyển, thoát khỏi Địa Từ Nguyên Lực, ngao du vũ trụ tinh không!

- Quá nhanh, khống chế không được loại tốc độ này!

Oanh!

Giang Nam hung hăng đụng vào một tòa núi lớn, lực lượng khổng lồ cơ hồ phách dẹp, ngọn núi này thậm chí bị hắn đụng một cái lỗ thủng to, trước sau thông suốt!

- Thiên Dực Thần Độn đại pháp tốc độ quá nhanh, cực kỳ khó khăn khống chế phương hướng, nếu là lên đường, vận dụng Khổng Tước Minh Vương pháp thân hoặc là Đại Bằng Minh Vương pháp thân là được. Nếu chạy trối chết, mới có thể thi triển Thiên Dực Thần Độn đại pháp này.

Xương cốt toàn thân Giang Nam cơ hồ vỡ vụn, khó khăn đứng dậy, hoảng sợ nhìn ngọn núi phía sau kia, chỉ thấy dưới chân núi còn có một con sông rộng trăm dặm, hà diện như hải, mãnh liệt bôn lưu, lúc này xoay người lặng lẽ rời đi, thầm nghĩ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 211: Gần Trăm Lần Tốc Độ Của Âm Thanh. (2)

- Ngọn núi lớn này, hình như là Vọng Giang Phong, ngọn núi phía nam nhất của thánh tông ta, ta thí nghiệm tốc độ tam môn Thần Thông này, liền phi hành năm nghìn dặm! Vọng Giang Phong Đồ sư thúc cùng sư phụ ta có cừu oán, nếu bị hắn biết ta đụng hư Linh sơn của hắn, chắc chắn sẽ không cho ta sắc mặt tốt, vẫn nên vội vàng chạy đi thì tốt hơn...

Hắn chân trước mới vừa đi, chân sau liền có một cổ thần thức vô cùng cường đại quét tới, đỉnh núi, một vị lão giả quét bóng lưng của Giang Nam một cái, hừ lạnh một tiếng:

- Tiểu tử thúi, coi như ngươi đi mau! Đôi thầy trò này, quả thực chính là bại hoại của thánh tông ta, suốt ngày gây chuyện thị phi, nếu rơi vào trong tay của ta...

Hai tháng sau, tu vi của Giang Nam mặc dù không có đột phá trọng đại, nhưng mà đã đặt chân tới Thần Thông nhị trọng viên mãn, tích lũy vô cùng nhiều.

Ngày hôm đó, trời xanh nắng sáng, vạn dặm không mây, trong lúc bất chợt, một cổ khí tức khó nói lên lời phủ xuống, cổ khí tức này thâm thúy thần bí, làm cho lòng người phảng phất bịt kín một tầng bóng ma.

Giờ khắc này, cơ hồ tất cả mọi người cảm ứng được cổ khí tức này, rối rít ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời như cũ, cũng không có xuất hiện dị trạng gì.

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm đến...

Thanh Vân Tông, một vị lão giả ngẩng đầu lẩm bẩm nói.

Bầu trời Tinh Nguyệt Ma Tông, quần tinh lấp lánh, hóa thành một vòng

Đại Nguyệt bao phủ cả tòa Ma Tông, trong Đại Nguyệt kia, một người nhìn lên, thấp giọng nói:

- Trăm năm một lần, tạo nên vô số anh tài.

Trong Thiên Ma Bảo vang lên kèn lệnh, ma âm chấn động, chấn triệt tận trời. Các môn phái như Thái Huyền Thánh Tông, Triều Thánh Tông cũng bắt đầu hành động.

Đương...

Huyền Thiên Thánh Tông tiếng chuông du dương, toàn bộ núi chấn động, Giang Nam hé mắt, đi ra động phủ, lại thấy trong miệng vạn trượng thạch nhân, Lạc Hoa Âm phóng lên cao, rơi vào bên cạnh hắn.

Lạc Hoa Âm ma quyền sát chưởng, lộ ra vẻ rất là hưng phấn cùng bạo lực, cười nói:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cuối cùng đã tới cái thế giới này!

Giang Nam hướng trên bầu trời đánh giá, như cũ không có phát hiện bất cứ dị thường nào, không khỏi buồn bực nói:

- Sư tôn, Huyền Đô Thất Bảo Lâm rốt cuộc ở nơi nào?

- Bảo khố này ẩn núp ở trong hư không, ngươi nhìn!

Lạc Hoa Âm đột nhiên xuất thủ, vô số vân khí tụ tập, hóa thành một bàn tay to Già Thiên, hung hăng hướng về phía trước phách đi!

Tay ngọc thon thon của nàng trong nháy mắt trở nên vô cùng khổng lồ, phương viên trăm dặm, rõ ràng là Lãm Nguyệt Thủ Thần Thông, phảng phất thật có thể thượng Cửu Thiên ôm nguyệt!

Lãm Nguyệt Thủ bất quá là một môn Thần Thông cấp thấp, nhưng ở trong tay của nàng lại phát huy ra uy lực khó có thể tưởng tượng, một chưởng đánh ra vạn dặm xa, đánh ra tầng khí quyển, nặng nề một kích, đánh

vào trong vũ trụ hư không!

Lúc này, hư không kịch liệt chấn động, phảng phất ngay cả không gian cũng không chịu nổi công kích của nàng, thành từng mảnh hư không giống như lưu ly nghiền nát, một cái thế giới cự đại triển lộ ra một góc bao la hùng vĩ!

Giang Nam thoáng nhìn, mơ hồ thấy dãy núi nguy nga, tấm bia đá khổng lồ, kiến trúc rộng rãi cao vút trong mây, thần thánh túc mục, làm hắn không khỏi tâm thần sảng khoái, trong lòng chấn động.

Đó là Huyền Đô Thất Bảo Lâm tạo thành thời không bao la hùng vĩ!

Nghiền nát hư không rất nhanh tự mình chữa trị, thế giới bao la hùng vĩ kia rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, phảng phất chưa từng có xuất hiện qua.

- Đó chính là Huyền Đô Thất Bảo Lâm?

Giang Nam lẩm bẩm nói.

Mặc dù chẳng qua là thoáng nhìn, nhưng bức tràng diện này vẫn để cho hắn rung động một lần, tùy ý hắn tài trí hơn người, cũng không ngờ rằng Huyền Đô Thất Bảo Lâm lại là cái bộ dáng này!

Giờ phút này mặc dù Huyền Đô Thất Bảo Lâm đã ẩn không thấy, nhưng Giang Nam biết, cái thế giới này đang ở chỗ đó.

- Nếu như đây thật là Đạo Đài của một vị cường giả, như vậy tu vi của người này đạt đến trình độ nào?

Hắn chỉ cảm thấy không cách nào tưởng tượng, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, vội vàng hỏi:

- Sư tôn, ngươi tu thành Thiên Cung rồi?

- Nửa chân đạp vào Thiên Cung cảnh mà thôi.

Lạc Hoa Âm có chút tiếc nuối, lắc đầu nói:

- Muốn hoàn toàn tu thành Thiên Cung, ta còn cần khổ tu một hai năm mới có thể làm được. Nếu có thể ở trong Thất Bảo Lâm gặp kỳ ngộ, chỉ sợ đi ra Thất Bảo Lâm, ta chính là Thiên Cung cường giả.

Giang Nam cười nói:

- Sư tôn, còn có một chuyện, đệ tử đem Đại Ngũ Hành Kiếm Khí truyền thụ cho muội muội của ta.

- Ân, biết rồi.

Lạc Hoa Âm gật đầu nói.

Tư tương truyền thụ tâm pháp, loại này ở Huyền Thiên Thánh Tông xem ra là chuyện tình đại nghịch bất đạo, nàng tựa hồ hồn nhiên không để ở trong lòng, chỉ coi là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Huyền Đô Thất Bảo Lâm lần nữa phủ xuống cái thế giới này, khiến cho oanh động có thể nghĩ, cơ hồ tất cả danh môn đại phái đều có động tác, bất quá đại phái chân chính có thực lực có tư cách tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, số lượng cũng không nhiều.

Trải qua mấy ngày nay, trong các đại môn phái đi lại tần phồn, thậm chí ngay cả chưởng giáo các môn các phái cũng bắt đầu động thân, đi bái phỏng môn phái khác, thương nghị khi nào xuất thủ, định trụ bảo khố đột nhiên mà tới thế giới này.

Huyền Đô Thất Bảo Lâm vẫn ở trong vận động, ở trong Chư Thiên thế giới xuyên qua, du ly bất định, chỉ bằng vào trấn giáo chi bảo của các đại môn phái, định trụ cái thế giới huyền bí này, mới có thể tiến vào trong đó.

Giang Nam nghe được không ít bí mật về Thất Bảo Lâm, nghe nói muốn đi vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, bằng vào thủ đoạn oanh mở hư không còn

không cách nào làm được, nói như vậy, sẽ bị cấm chế của Thất Bảo Lâm mạt sát.

Tiến vào Thất Bảo Lâm, chỉ bằng đường đường chánh chánh, mở ra môn hộ Thất Bảo Lâm, sau đó mới có thể vào.

Mà cái này liền liên lụy đến Thái Hoàng lão tổ, nghe nói năm đó vì tranh đoạt quyền nắm Huyền Đô Thất Bảo Lâm trong tay, các đại môn phái trong lúc đó chinh chiến không ngừng, tử thương vô số.

Cuối cùng Thái Hoàng lão tổ ra mặt, tài nghệ trấn áp quần hùng, cùng các đại môn phái định ra chương trình, mỗi môn phái ở lúc định trụ Thất Bảo Lâm ra bao nhiêu lực, có bao nhiêu danh ngạch có thể tiến vào trong đó, cũng là ở lúc này đã định xuống.

Trong đó, Huyền Thiên Thánh Tông có tất cả hai mươi danh ngạch, môn phái khác cũng không kém bao nhiêu, hoặc nhiều hoặc ít, chỉ có Thái Huyền Thánh Tông, có hai trăm danh ngạch.

Thái Huyền Thánh Tông chính là dựa vào cơ hội này, càng ngày càng lớn mạnh, càng ngày càng mạnh, từ Huyền Đô Thất Bảo Lâm tạo ra không biết bao nhiêu nhân tài, biến thành một quái vật lớn, như mặt trời ban trưa.

Môn phái khác, Thiên Cung cấp cường giả có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà ở trong Thái Huyền Thánh Tông, Thiên Cung cấp cường giả nhiều đến hù chết người, không chỉ có như thế, các cảnh giới cường giả của Thái Huyền Thánh Tông cũng rất nhiều, nơi đó tu sĩ ở chung một chỗ, cơ hồ chính là một quốc độ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 212: Thái Huyền Thánh Nữ

Cùng các đại phái này là địch mà nói, sẽ chỉ làm người cảm giác tuyệt vọng.

- Thái Huyền Thánh Tông, Thái Huyền Thánh nữ tới bái phỏng Tịch chưởng giáo!

Giang Nam còn đang vì chuyện tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm mà làm chuẩn bị, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm vắng ngắt truyền đến, trong lòng khẽ nhúc nhích, đi ra động phủ, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung, tường vân sắc khí cuồn cuộn mà đến, hóa thành một đạo cầu vồng, từ phía trên tạo thành một con đường, con đường trực tiếp đến Tông Chủ Phong của Huyền Thiên Thánh Tông.

Một mảnh Du Long thải phượng dài hẹp, bay múa đầy trời, rơi vào hai bên đường.

Đây mới thực là long phượng, Chân Long thân dài hơn mười dặm, đầu đuôi tương liên, thải phượng cánh chim che trời, khí lành ngàn dặm, tràng diện to lớn, như thơ như vẽ, làm người ta chắc lưỡi hít hà!

Trên đường cầu vồng, đột nhiên lái tới một chiếc bảo liễn, cỗ xe này phảng phất là ánh sao thuần túy tạo thành, sáng lạng vô cùng, chung quanh hương xa, là mấy nữ tử như thiên tiên, quay chung quanh hương xa bay múa, nhất phái thánh khiết.

Khí tức của các nàng cực kỳ cường đại, làm người ta kính sợ, là Đạo Đài Cảnh cường giả.

Hương xe chạy nhanh đến cuối con đường, rơi vào trên Tông Chủ Phong, Tịch Ứng Tình đã chờ ở đó, chỉ thấy hai vị thiếu nữ cuốn mở bức rèm che, từ đó từ từ đi ra một nữ tử nghiêng nước nghiêng thành, nhìn về phía Tịch Ứng

Tình, con mắt như thu thủy, lại cười nói:

- Tịch chưởng giáo, biệt lai vô dạng?

Vẻ đẹp của nàng là một loại không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung, không gì sánh được.

Giang Nam từ trên người nàng, thậm chí thấy bóng dáng của Giang Tuyết, vị Thái Huyền Thánh nữ này xinh đẹp như Giang Tuyết, mặc dù bộ dáng bất đồng, khí chất bất đồng, nhưng cũng là nữ tử trời cao chế tạo hoàn mỹ nhất.

Tịch Ứng Tình thấy vị Thái Huyền Thánh nữ này, ánh mắt có chút mê ly, nhưng ngay sau đó trở nên có chút phức tạp, hít vào một hơi thật dài, cười nói:

- Sư muội, ngươi như thế nào có rãnh rỗi đến nơi này của ta?

Thái Huyền Thánh nữ hé miệng cười một tiếng:

- Tịch chưởng giáo, ngươi hôm nay đứng đầu một phái, tại sao có thể còn xưng người ta là sư muội? Ta hẳn xưng ngươi một tiếng sư thúc mới đúng.

Sắc mặt Tịch Ứng Tình trở nên đỏ hồng, lại khôi phục như thường, cười nói:

- Ta và ngươi từ trước đến giờ lấy sư huynh sư muội tương xứng, ta tuy là chưởng giáo, nhưng quan hệ cá nhân như thế, bất luận bối phận.

Thái Huyền Thánh nữ ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ta lần này tới là bởi vì ta và ngươi hai nhà đồng khí liên chi, lần này Huyền Đô Thất Bảo Lâm tái hiện, cha ta còn đang bế quan, vì vậy người muốn ta hướng sư huynh lãnh giáo một chút sự tình Huyền Đô Thất Bảo Lâm này. Sư huynh, không mời ta đi vào ngồi một chút sao?

- Sư muội, mời.

Tịch Ứng Tình đi phía trước, Thái Huyền Thánh nữ tùy theo, phân phó thiếu nữ cùng đi nói:

- Các ngươi lui ra, ta muốn cùng Tịch sư huynh thương nghị chút ít chuyện.

Giang Nam nhìn đến đây, chỉ thấy hai người đi vào trong đại điện, đột nhiên Lạc Hoa Âm hiện ra ở bên cạnh hắn, hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Gian phu dâm phụ...

Giang Nam liếc nàng một cái, cười nói:

- Sư tôn, chưởng giáo cùng Thái Huyền Thánh nữ làm sao là gian phu dâm phụ?

- Hai người bọn họ, năm xưa liền câu kết làm bậy, thông đồng với nhau.

Lạc Hoa Âm sắc mặt không vui nói:

- Sau Tịch sư huynh trở thành chưởng giáo, lúc này mới cách xa một chút, không nghĩ tới hôm nay lại thông đồng lên. Thái Hoàng lão tổ không có lúc nào là không muốn thâu tóm Huyền Thiên Thánh Tông ta, đoán chừng lão quỷ này là cố ý để cho nữ nhi của hắn câu dẫn Tịch sư huynh! Theo ta thấy, Huyền Thiên Thánh Tông chúng ta sớm muộn gì cũng sẽ bị Thái Huyền Thánh Tông thâu tóm, mà tiểu tử Tịch Ứng Tình này chính là nội gian!

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, hắn cũng nhìn ra Tịch Ứng Tình cùng Thái Huyền Thánh nữ trong lúc đó thần thái không đúng, lại không nghĩ tới bên trong còn có những ẩn tình này. Bất quá lá gan của Lạc Hoa Âm cũng quá lớn chút ít, lại dám mắng Tịch Ứng Tình chưởng giáo chí tôn là nội gian.

Lạc Hoa Âm điều chỉnh sắc mặt nói:

- Cho nên, lúc này vi sư mới cực khổ tu luyện như thế, chính là kỳ vọng

một ngày kia có thể chính diện thắng được hắn, túm lấy chưởng giáo chí tôn vị!

Giang Nam không có xen mồm, thầm nghĩ:

- Sư tôn chém tới đoạn trí nhớ kia của mình, không biết trận chiến trăm năm trước ấy, vì vậy cho là mình cực khổ tu luyện chỉ là vì cướp chưởng giáo vị...

Trong đại điện Tông Chủ Phong, Thái Huyền Thánh nữ cười dài cùng Tịch Ứng Tình tương đối, thật lâu im lặng.

Hai người trầm mặc một lúc lâu, Tịch Ứng Tình ho khan một tiếng nói:

- Sư muội, ngươi đường xa mà đến, có gì chỉ giáo?

- Ngươi khi nào cưới ta?

Thái Huyền Thánh nữ đột nhiên mở miệng nói.

Thân thể Tịch Ứng Tình cứng đờ, ngẩng đầu nhìn nàng, lộ ra vẻ nghi hoặc, ánh mắt có chút bối rối.

- Sư huynh, ngươi khi nào cưới ta?

Thái Huyền Thánh nữ tăng thêm giọng nói, có chút u oán nói:

- Ta chờ ngươi trăm năm, không muốn chờ đợi thêm nữa. Chuyện của sư phụ ngươi ta cũng biết, những năm này ngươi không nhìn ta, là còn đang oán hận cha ta sao?

Tịch Ứng Tình trầm mặc, nghiêm nghị nói:

- Sư muội, nói chuyện chánh sự quan trọng hơn...

- Ta hôm nay, chính là nói chuyện này!

Trong mắt Thái Huyền Thánh nữ ngấn lệ chớp động, khổ sở cười một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Trăm năm qua ta nghĩ thông rồi, chỉ cần ngươi chịu cưới ta, ta liền thoát ly Thái Huyền Thánh Tông, cùng ta cha ân đoạn nghĩa tuyệt, từ đó về sau cũng không thấy hắn nữa! Sư huynh, ta chỉ cần một câu nói của ngươi, ngươi khi nào cưới ta? Ta muốn theo ngươi...

Trong lòng Tịch Ứng Tình nhu tình nhộn nhạo, nhìn nữ tử có chút quật cường trước mắt này, ánh mắt có chút ngây dại, đưa tay ôm nàng vào lòng, lẩm bẩm nói:

- Sư muội, lần này Huyền Đô Thất Bảo Lâm mở ra, chờ cha ngươi xuất quan, ta tất nhiên tự mình đi Thái Huyền Thánh Tông, tới cửa cầu hôn!

Qua một lúc lâu, Thái Huyền Thánh nữ rời đi, Tịch Ứng Tình đứng dậy đưa tiễn, sau khi trở về ngơ ngác nhìn đại điện trống rỗng, suy nghĩ xuất thần.

- Tịch Ứng Tình!

Bên trong Đại điện đột nhiên vang lên một thanh âm nặng nề, vô cùng uy nghiêm, thanh âm kia ở trong đại điện cổn động qua, đinh tai nhức óc, nhưng thanh âm này lại không có nửa phần truyền đi ra bên ngoài.

- Ngươi quên ngươi năm đó ở trước mặt ân sư ngươi lập lời thề sao?

Cái thanh âm này chất vấn nói:

- Tiền nhiệm chưởng giáo là chết như thế nào? Hắn lấy tánh mạng vì ngươi đổi lấy trăm năm khổ tu, ngươi đã quên sao?

Tịch Ứng Tình giật mình, thân thể khẽ run, sáp thanh nói:

- Ta chưa quên!

- Chưa quên...

Trước mắt hắn xuất hiện một màn trăm năm trước, vị lão giả hiền lành kia để cho hắn quỳ xuống, đem chưởng giáo chí tôn vị truyền cho hắn, để cho hắn thề, sau đó cười nói vi sư già rồi, chuyến này phải dùng tánh mạng, đi thay ngươi tranh đoạt trăm năm thời gian.

Sau đó, lão giả giống như phụ thân hiền lành kia nghĩa vô phản cố rời đi, đi khiêu chiến tồn tại gần với thần nhất kia, cuối cùng máu của hắn chảy hết, té ở dưới chân người nọ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 213: Chưởng Thiên Khống Địa. (1)

- Chưa là tốt nhất.

Trong đại điện cái thanh âm kia tiếp tục nói:

- Ngươi năm đó thề, quên mất nữ nhân của ngươi, một lòng khôi phục Huyền Thiên Thánh Tông ta, lớn mạnh Huyền Thiên Thánh Tông, thay ân sư ngươi báo thù, nợ máu trả bằng máu, hi vọng ngươi sẽ không làm trái với lời thề của mình!

- Ta không biết...

Tịch Ứng Tình lẩm bẩm nói, thân thể hắn run rẩy, khom thân, hắn phảng phất bị lời thề của mình đè sập, hai tay cầm quả đấm thật chặc chống đỡ mặt đất, giống như dã thú gào thét.

- Ta sẽ không!

Hắn hai mắt đỏ ngầu, trước mắt hiện ra hình ảnh hắn và Thái Huyền Thánh nữ gặp nhau quen biết, đó là một đoạn thời gian vui sướng nhất mà hắn từ lúc sanh ra, coi như là người bị đại thù, nữ tử kia như cũ thỉnh thoảng ở trước mặt hắn hiện lên.

Hai tay hắn bị móng tay đâm vào chảy máu, nước mắt giàn giụa, lớn tiếng gào thét:

- Ta sẽ không!

Cái thanh âm kia dần dần đi xa:

- Tịch Ứng Tình, ngươi là tồn tại cực kỳ có hy vọng trở thành thần, hi vọng ngươi không nên lầm lối. Hết thảy vì Thánh Tông...

Tịch Ứng Tình quỳ trên mặt đất, ở Huyền Thiên Thánh Tông hắn quyền lực lớn nhất, cao cao tại thượng, giờ khắc này tựa hồ mất đi tất cả lực lượng, tựa hồ biến thành thể xác không có linh hồn, lẩm bẩm nói:

- Hết thảy vì Thánh Tông...

Khi hắn đi ra đại điện, liền biến thành Thánh Tông chưởng giáo chỉ có phong độ, trí tuệ, tựa hồ cái gì cũng không có phát sinh qua.

Hắn quay đầu lại nhìn tòa đại điện này một cái, ánh mắt trống rỗng, phảng phất đem linh hồn của mình lưu lại nơi đó.

Đương...

Huyền Thiên Thánh Tông trấn giáo chi bảo, miệng hồng chung kia dằng dặc vang lên, vang dội dãy núi, rất nhiều đệ tử chạy tới, dù là Thái thượng trưởng lão cũng xuất động.

- Chư vị, ta đã cùng Thái Huyền Thánh nữ thương nghị thỏa đáng, buổi trưa ngày mai, liền cùng chưởng giáo chư phái liên thủ, mở ra Huyền Đô Thất Bảo Lâm.

Tịch Ứng Tình cất cao giọng nói:

- Đây là một việc trọng đại, cũng là một cuộc sát kiếp, mọi người cẩn thận, Huyền Đô Thất Bảo Lâm vừa là một kỳ ngộ, cũng là một Chính Ma chi tranh, gặp phải yêu nghiệt Ma Đạo, tuyệt không thể lưu tình! Nhớ kỹ, sống sót mới là chủ yếu nhất! Đệ tử cùng trưởng lão không có trong danh sách ở lại giữ môn, miễn cho bị Ma Đạo thừa dịp trống mà vào, ta cũng lưu lại tự mình trấn thủ Thánh Tông!

Giang Nam tâm thần kích động, lẩm bẩm nói:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm, rốt cục muốn mở ra rồi...

Hắn quay đầu lại hướng đám người Hàn Phương quét tới, chỉ thấy muội

muội Giang Lâm không có tới, trong lòng thở phào nhẹ nhỏm:

- Tiểu muội, chờ ta, ta sẽ còn sống trở về!

Sáng sớm hôm sau, chuông tiếng vang lên, lúc này Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm đi Tông Chủ Phong, đợi đến Tông Chủ Phong, chỉ thấy lần này tất cả mọi người đi Huyền Đô Thất Bảo Lâm đã đến đủ.

Lần này Huyền Thiên Thánh Tông có thể nói tinh nhuệ ra hết, năm vị trưởng lão, năm vị Thái Thượng Trưởng Lão, ba vị chưởng giáo đệ tử, năm vị Linh sơn đệ tử khác, cộng thêm Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm, chung hai mươi người.

Ánh mắt Giang Nam hướng ba vị chưởng giáo đệ tử quét tới, trừ Lệnh Hồ Dung, Âu Dương Vũ ra, một người khác cũng là thánh tông đại sư huynh Phong Mãn Lâu.

Phong Mãn Lâu tuyệt đối là một trong những nhân vật chói mắt nhất trong tiến vào Thất Bảo Lâm lần này, tu vi bản thân của hắn liền đạp ở Đạo Đài bát cảnh Thất Bảo Đài Cảnh viên mãn cảnh, Thất Bảo Lâm đối với tu vi thực lực của hắn căn bản không có bất kỳ áp chế, vì vậy ở Thất Bảo Lâm tu vi thực lực của hắn có thể tận tình phát huy, so sánh với bên ngoài không thể kém!

Tịch Ứng Tình phái hắn, dụng ý rất rõ ràng, là để cho vị chưởng giáo đại đệ tử này ở trong Thất Bảo Lâm đạt được nhiều chỗ tốt.

Ánh mắt của Giang Nam rơi vào trên người Lệnh Hồ Dung, chỉ thấy Lệnh Hồ Dung cũng hướng hắn xem ra, chiến ý hừng hực.

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, vị chưởng giáo đệ tử này hắn chỉ thấy qua một hai lần, cũng không có thù hận gì, chẳng biết tại sao hắn có một loại cảm giác Lệnh Hồ Dung muốn tìm hắn đánh một trận.

Hắn lại không biết, Lạc Hoa Âm đã sớm cùng Tịch Ứng Tình xuống tiền đánh cuộc, đánh cuộc hắn cùng với Lệnh Hồ Dung trong mười năm thành

tựu, chuyện này Tịch Ứng Tình biết, Lạc Hoa Âm biết, Lệnh Hồ Dung cũng biết, duy chỉ có Lạc Hoa Âm làm việc đại đại liệt liệt, quên mất đem chuyện này nói cho Giang Nam.

- Vân Bằng sư huynh cũng tới?

Giang Nam hướng đệ tử những Linh sơn khác quét tới, lại thấy Vân Bằng ở trong kia, trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này đi ra phía trước.

- Lần này sư tôn ta vì để cho ta có thể tiến vào Thất Bảo Lâm, có thể nói là xuống huyết.

Vân Bằng có chút buồn bực, cười khổ nói:

- Chưởng giáo Chí Tôn nói, tất cả Linh sơn đệ tử đều muốn tiến vào Thất Bảo Lâm lịch lãm, nhưng danh sách có hạn, vì vậy các đại Linh sơn hiến bảo vật cho thánh tông, người nào hiến càng nhiều, danh sách liền thuộc về người đó. Sư tôn ta vì tài bồi ta, cơ hồ đem quần lót cũng bán đi ra ngoài, nghèo đến rớt mồng tơi.

- Lam sư bá thật là tính tình trung hậu.

Giang Nam không khỏi cảm khái nói, đối với Lam Sơn Đạo Nhân tràn đầy kính nể nói:

- Sư tôn ta vì ta, không biết giao ra bao nhiêu giá? Khó trách lần trước nàng nói với ta, hao hết tâm lực mới tranh thủ đến cơ hội này, muốn ta hảo hảo quý trọng. Sư tôn ta hẹp hòi như vậy, đoán chừng cũng là xuất huyết nhiều mới tới danh sách...

Vân Bằng nghe vậy, sắc mặt cổ quái, thấp giọng nói:

- Ta từng nghe sư tôn nói về chuyện này, lúc ấy Lạc sư thúc chỉ nói cho ta hai cái danh sách, sau đó chưởng giáo thấy nàng có dấu hiệu không cho liền bạo tẩu chém người, liền ngầm đồng ý, Lạc sư thúc cái tiền vốn gì cũng không có lấy ra.

Giang Nam không khỏi im lặng, thầm nghĩ:

- Quả nhiên là ác nhân dễ làm chuyện, ngựa thiện bị người cưỡi, làm quen người xấu, chỗ tốt cũng có không ít, bất quá sư tôn ta ngay cả ta cũng lừa gạt, nói hao hết tâm lực, để cho ta cảm kích gần chết, điểm này hết sức ghê tởm !

- Giờ lành đã đến!

Tịch Ứng Tình ngẩng đầu nhìn vị trí mặt trời, đột nhiên đứng dậy, giơ tay lên một chưởng vỗ vào trên miệng hồng chung giắt ở giữa không trung, chỉ thấy miệng chuông lớn này nhất thời cuốn động, miệng chuông hướng về phía trước, nhắm ngay hư không.

Tịch Ứng Tình thanh quát một tiếng, thanh quang quanh thân xông ra, hóa thành đạo văn vô tận, chi chít, che dấu Thương Thiên, tràn vào trong hồng chung, Huyền Thiên Thánh Tông trấn giáo chi bảo nhất thời bị kích động, mặt ngoài hồng chung, vô số đồ án dị thú phảng phất trong nháy mắt sống dậy, ở trên vách chung du động, giống như vật còn sống.

Nhật Nguyệt Tinh Thần, Thái Dương Thái Âm bên trong chuông, sức lực to lớn phún dũng, suýt nữa đem hư không chấn sập!

Đang...

Tịch Ứng Tình đưa tay vỗ nhẹ, hồng chung chấn vang, hư không hoàn toàn sụp đổ, bầu trời bao la rầm một tiếng nát bấy, hóa thành một cái động quật màu đen cự đại, trong hắc động Huyền Đô Thất Bảo Lâm rốt cục hiện ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 214: Chưởng Thiên Khống Địa. (2)

Cái thế giới khổng lồ này còn đang trong du tẩu, đã từ trong tinh không du tẩu đến bên trong tầng khí quyển, mấy ngày nữa sẽ xuyên qua thế giới của Giang Nam.

Bởi vì Huyền Đô Thất Bảo Lâm cùng thế giới của Giang Nam không có ở cùng một vị diện, vì vậy hai cái thế giới này sẽ không xuất hiện tình hình chạm vào nhau.

- Định!

Trên đỉnh đầu của Tịch Ứng Tình một đạo thanh quang lao ra, tràn vào bên trong hồng chung, hồng chung nổ lớn, vô số đạo văn phún dũng, đạo văn hóa thành một ngụm chuông lớn càng thêm khổng lồ, giắt ở dưới Huyền Đô Thất Bảo Lâm.

Cùng lúc đó, nơi cực xa ở Đông Phương, phương vị của Tinh Nguyệt Thần Tông, chỉ thấy một pho tượng Cự Nhân vạn trượng từ trong bầy núi đứng lên, một quyền oanh toái hư không, để cho Huyền Đô Thất Bảo Lâm hiển hiện ra.

Cự Nhân giống như Ma Thần, mở miệng gầm lên, hai tay nâng Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cố gắng đem Đại Thế Giới này định trụ.

Mà ở Thanh Vân Tông, một vị lão giả tóc trắng lông mi trắng mở hai mắt ra, phất tay áo vung lên, chỉ thấy một mặt đại kỳ vượt qua trường không, đại kỳ biến mất, hóa thành nhật nguyệt lệ thiên, rộng lớn vạn dặm, giống như trước cũng đem Huyền Đô Thất Bảo Lâm nâng lên, không để cho thế giới này di động.

Ở Triều Thánh Tông, lại có một bảo tháp hai mươi tám tầng phóng lên cao, hóa thành quái vật lớn, cũng đem Huyền Đô Thất Bảo Lâm nâng dậy.

Thiên Ma Bảo, Cổ Thần Các, Yêu Thần tông, Thiên Phủ tông, Phật Môn Thánh Địa Kim Cương Pháp Thiện Tông... càng thêm xa xôi, riêng phần mình đem trấn giáo chi bảo tế lên, hợp lực định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm!

Trong lúc nhất thời, các đại môn phái hiển lộ ra nội tình sâu nhiều, Thần Châu Đại Địa, trăm triệu dặm đất, vọt lên các quần sáng, từng ngọn pháp bảo to đến kỳ cục, nhất tề nâng thế giới di động trong hư không kia!

Loại tràng diện này, vô cùng kinh diễm, không tận mắt nhìn thấy căn bản không cách nào tưởng tượng!

Dù là như thế, Huyền Đô Thất Bảo Lâm vẫn đang không ngừng di động, chẳng qua là tốc độ di động dần dần chậm xuống, nhưng cái thế giới khổng lồ này vẫn còn dần dần tiến tới gần.

Đột nhiên, ở phương vị Thái Huyền Thánh Tông, quang mang từ trong núi sâu phóng lên cao, phảng phất như thần minh thức tỉnh, triển lộ thần lực to lớn, làm cho người ta run rẩy, sợ hãi!

Đó là một ngụm đại đỉnh, trong đỉnh thần quang dày đặc, vô lượng thần quang đột nhiên xông ra, hóa thành mội cái đại thủ chụp vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, Huyền Đô Thất Bảo Lâm khẽ rung động, rốt cục dừng lại.

Trên bầu trời, một môn hộ từ từ xuất hiện, đó là hai miếng đại môn, môn hộ tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, chỉ có từ nơi nào mới có thể bình an tiến vào.

Chẳng qua là cái môn hộ này, thật sự to đến bất khả tư nghị, so sánh với trấn giáo chi bảo của các đại môn phái còn muốn lớn hơn mười lần!

Giang Nam ngẩng đầu hướng tòa môn hộ này đánh giá, chỉ thấy đại môn này rất là kỳ lạ, hai cánh cửa riêng phần mình điêu khắc một đồ án, bên trái là một thiếu niên, trên mặt uy nghiêm, nửa ngồi nửa quỳ, tay trái khuất lên, về phía trước bình thân, tay phải dấu ở phía sau, bàn tay hướng xuống, phảng

phất một tay áp địa, làm cho người ta cảm giác cực kỳ thần diệu.

Mà đổi thành một cái khác, vẽ nhân hình phong cách cổ xưa, cực kỳ già nua, ngồi ở trên một đóa liên hoa màu xanh, một tay chỉ thiên, một tay chỉ địa, hình thái cũng cực kỳ Huyền Diệu, tích chứa áo nghĩa vô cùng.

- Đây là một chữ vu...

Giang Nam khẽ cau mày, đại môn này là một chữ "Công", hai cánh cửa có một người, không phải là một chữ "Vu" sao?

- Chữ Vu đại biểu thiên địa, hai người kia một tay khởi động Thương Thiên, một tay nắm đại địa trong tay, khí phách thật lớn, môn hộ của Huyền Đô Thất Bảo Lâm làm sao sẽ xuất hiện chữ Vu này? Lấy chữ Vu làm môn hộ, khẩu khí thật lớn!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Nghe nói Vũ Trụ Hồng Hoang này của chúng ta, Chư Thiên thế giới là do hai vị tồn tại Cổ lão từ hỗn độn Hồng Mông mở ra.

Lạc Hoa Âm ở bên cạnh hắn nhẹ giọng nói:

- Hai pho tượng kia không biết từ chỗ nào mà đến, một người trong đó chính là ngồi ở trên Thanh Liên, tên còn lại là một vị Đế Hoàng, được xem là hai vị Đại Đế, Tiên Tôn khai thiên tích địa, Trường Sinh vô lượng, không có lão không có chết. Nghe nói, hai bức đồ án trên đại môn Huyền Đô Thất Bảo Lâm kia, là tư thế oai hùng lúc bọn hắn khai thiên tích địa, tích chứa vô cùng ảo diệu. Nếu có thể từ trong đó ngộ ra những thứ ảo diệu kia, đừng nói tu thành thần minh, coi như là tu thành Tiên Nhân cũng không nói chơi!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, thúc dục Ma Ngục Huyền Thai, tinh tế tính toán tư thái của hai người trên đại môn kia, đột nhiên chỉ cảm thấy vô số tin tức lung tung vọt tới, Huyền thai kim nhân cơ hồ tại chỗ nổ tung, vội vàng nhắm mắt lại, dừng thôi diễn.

Trong lòng hắn không khỏi hoảng sợ, Lạc Hoa Âm nói không sai, đồ án trên hai miếng đại môn này, trong động tác của hai vị Cổ lão Tiên Tôn kia, đúng là tích chứa vô cùng ảo diệu.

Bất quá, những ảo diệu này hiển nhiên ra ngoài phạm vi của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, căn bản không cách nào thôi diễn, mạnh mẽ thôi diễn, chỉ biết tự phế tu vi, thậm chí nói không chừng ngay cả Giang Nam cũng có bạo thể mà chết!

Hắn còn là lần đầu tiên gặp phải tình huống như thế!

Này chỉ có thể nói rõ, trong động tác của hai vị Tiên Tôn này, tích chứa ảo diệu chính là ngay cả Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng không cách nào với tới, không cách nào thôi diễn!

Cạch...

Hồng chung chấn vang, sóng âm hạo hạo đãng đãng xông về môn hộ này, cùng lúc đó, trấn giáo chi bảo của các đại môn phái riêng phần mình thúc dục uy năng, hợp lực đánh sâu vào môn hộ, cố gắng mở môn hộ ra.

Cổ lực lượng này thật sự kinh thế hãi tục, nếu rơi ở trong thế tục, chỉ sợ có thể đem trăm vạn dặm không gian, trong nháy mắt lau đi!

Dù vậy, môn hộ của Huyền Đô Thất Bảo Lâm cũng không có lên tiếng mà mở, mà chậm rãi bị giải khai một đường, vẻn vẹn một đường mà thôi!

Trên đỉnh đầu Tịch Ứng Tình thanh quang tràn đầy, thậm chí đan vào thành vân, rơi vào một mảnh Thiên Cung to lớn, hiển nhiên đã sử xuất toàn lực!

Mà ở nhiều môn phái khác, chưởng giáo Chí Tôn cũng toàn lực ứng phó, từng ngọn Thiên Cung trùng điệp hiện ra, nguy nga bao la hùng vĩ.

- Chư vị!

Tịch Ứng Tình trầm giọng quát lên:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm dừng lại thời gian càng dài, lực lượng đi tới càng lớn, ta cùng với các môn các phái kiên trì không được quá lâu, ba tháng sau, lực lượng của Thất Bảo Lâm sẽ lớn đến ngay cả chúng ta cũng không cách nào định trụ, phá không bay đi! Các ngươi vô luận có thu hoạch hay không, sau ba tháng, cũng phải chạy về trước cửa, đến lúc đó ta cùng với chư vị chưởng giáo tự nhiên sẽ tiếp ứng các ngươi đi ra ngoài!

- Đi!

Giang Nam lập tức cùng Lạc Hoa Âm bay lên, hướng môn hộ mỹ lệ này bay đi, cùng lúc đó, môn phái khác cũng có nhiều bóng người phóng lên cao, nhân cơ hội bay tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 215: Bách Dục Thí Thần Cốc. (1)

Mặc dù chưởng giáo Chí Tôn của các đại môn phái là Thiên Cung cường giả, nhưng không cách nào chống đở thời gian quá dài, hơn nữa còn muốn định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, tiêu hao thật lớn, vì vậy người có thể đi vào có hạn, cho nên mới có phân chia.

Đột nhiên, một tiếng cười to truyền đến, yêu khí cuồn cuộn xông thẳng lên trời, hướng môn hộ của Thất Bảo Lâm quăng đi, hiển nhiên là một đầu Đại Yêu tu vi cực kỳ mạnh mẻ!

- Ha ha ha ha! Các đại môn phái Quy nhi tử, đa tạ các ngươi mở ra Thất Bảo Lâm, lão tử đi trước một bước! Vì báo đáp các ngươi, lão tử sẽ ăn sạch đệ tử của các ngươi!

Vèo!

Đầu Đại Yêu này chưa đến gần tòa môn hộ, đột nhiên một đạo đạo văn xoắn tới, tại chỗ ép tới nát bấy!

Đầu đại yêu kia chính là Thần phủ cảnh cường giả, ẩn nấp đã lâu, chờ đợi chính là cơ hội này, lại không nghĩ rằng đợi đến lại là tử vong.

- Ngu xuẩn, các đại môn phái trấn giáo chi bảo ra hết, há có thể làm mai mối cho người khác, có thể nào không ngờ được có người sẽ thừa cơ xâm nhập Thất Bảo lâm?

Lạc Hoa Âm cười lạnh một tiếng, lấy tay một trảo, đem pháp bảo của đầu đại yêu kia rơi xuống nắm trong tay, thu nhập ở trong Tử Phủ:

- Tử Xuyên, tiến vào trong Thất Bảo lâm, thời không thác loạn, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, chẳng những phải cẩn thận nguy hiểm, còn muốn đề phòng người ngươi gặp được. Thất Bảo lâm tuy có thể tầm bảo, nhưng

cũng là một hồi chính ma đọ sức. Hơn nữa, những người này không chỉ là đến từ cái thế giới này của chúng ta, còn có cường giả thế giới khác! Những người này có rất nhiều chủ động ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm tìm kiếm cơ duyên, cũng có rất nhiều không kịp đi ra ngoài, bị nhốt ở đó.

Trong lúc nói chuyện, mọi người tuôn ra mà đến, hướng tòa môn hộ này dũng mãnh lao tới, không quá một lát, liền có trên dưới một trăm người tiến vào trong đó.

- Lạc sư thúc, trong Thất Bảo lâm, ngươi sẽ chết ở trên tay của ta!

Một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Cận Đông Lưu nhanh nhẹn mà đến, trong đôi mắt sát khí tràn ngập, cười lạnh nói:

- Tiến vào trong Thất Bảo lâm, tu vi của ngươi cũng là Thất Bảo đài cảnh, chúng ta cùng một cảnh giới, ta ngược lại muốn nhìn ngươi có thể chạy ra lòng bàn tay của ta hay không!

- Lạc tỷ tỷ, xem ra đối thủ của ngươi không ít a!

Đột nhiên thanh âm của một nữ tử truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nữ tử nói chuyện kia cũng là một mỹ nhân, cười cười nói nói, chỉ là trong mắt tràn ngập sát khí, ánh mắt nhìn về phía Lạc Hoa Âm bất thiện.

Lại có một vị lão giả diện mục âm lãnh bay tới, cười lạnh nói:

- Lạc sư tỷ cừu gia khắp thiên hạ, nghĩ đến ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm tất nhiên sẽ gặp Thiên Khiển, sư tỷ vẫn là cẩn thận thì tốt hơn.

- Lạc ma đầu, còn nhớ rõ một kiếm chi thù năm đó sao?

- Nữ ma đầu, ta với ngươi có mối hận đoạt vợ, trong Thất Bảo lâm là tử kỳ cùng chôn xương chi địa của ngươi!

...

Ngắn ngủn một lát, liền có vài chục người hướng Lạc Hoa Âm ác âm ác khí, xem ra thù hận không nhỏ. Để cho Giang Nam buồn bực nhất chính là trung niên nam tử rất anh tuấn tiêu sái kia, hắn là cường giả thế hệ trước của Thanh Vân tông, lại còn nói ra lời mối hận đoạt vợ này, thật sự vượt quá dự liệu của hắn.

Lạc Hoa Âm rõ ràng là nữ tử, như thế nào sẽ cùng hắn có mối hận đoạt vợ?

- Sư tôn, ngươi đắc tội qua bao nhiêu người?

Giang Nam nhịn không được hỏi:

- Nhiều người như vậy, ngươi có thể ứng phó được sao?

- Đều là một đám cặn bã, năm đó đánh không lại ta, hiện tại thừa cơ đến báo thù.

Sắc mặt của Lạc Hoa Âm có chút khó coi, cười lạnh nói:

- Ngươi yên tâm, ứng phó bọn này đối với vi sư mà nói còn không nói chơi. Bất quá nếu bọn hắn không đối phó được ta, hơn phân nửa sẽ dung túng đệ tử ra tay đối với ngươi. Những cái thứ này nếu không phải muốn mặt mà nói, nói không chừng sẽ đích thân ra tay đối phó ngươi.

- Sư tôn, ngươi vẫn là tự cầu nhiều phúc a.

Giang Nam thấy nàng nói thật nhẹ nhàng, cũng yên lòng, nhìn có chút hả hê nói:

- Còn có, cái kia đoạt vợ mối hận là chuyện gì xảy ra?

Lạc Hoa Âm có chút không có ý tứ, thản nhiên nói:

- Ta đã từng bởi vì đắc tội quá nhiều người, không tốt trực tiếp đi ra

ngoài, miễn cho bị người đuổi giết, bởi vậy đành phải nữ giả nam trang, sau đó liền gặp được vợ của hắn, nữ nhân kia nhất kiến chung tình, thật là một đoạn tuế nguyệt xanh miết...

- Bại hoại...

Trong nội tâm Giang Nam oán thầm nói.

Lạc Hoa Âm cừu địch khắp thiên hạ, làm cho hắn cũng âm thầm cảnh giác, hắn là đệ tử của Lạc Hoa Âm, nhất định sẽ có người ý đồ tiêu diệt hắn, hơn nữa số lượng những người này tuyệt cũng không ít!

Giang Nam phi đến cạnh cửa, đang muốn vượt qua cửa mà vào, đột nhiên năm sáu cổ khí tức dị thường cường hoành vọt tới, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ma khí cuồn cuộn, gào thét mà tới, dĩ nhiên là cường giả bên trong Ma Đạo, cũng muốn thừa cơ nhảy vào Huyền Đô Thất Bảo lâm!

Những Ma Đạo cường giả này không có ở trong liệt kê, cũng không phải đệ tử hoặc là trưởng lão trong môn phái Ma Đạo, chỉ là một ít cao nhân tán lạc bên ngoài, thực lực đều cực kỳ cường đại khủng bố, so với cường giả như Lạc Hoa Âm cũng không kém chút nào!

Lúc trước vì tranh đoạt Huyền Đô Thất Bảo lâm, thiên hạ đại phái phân tranh không ngừng, cuối cùng nhất là Thái Hoàng lão tổ tài nghệ trấn áp quần hùng, suất lĩnh chính đạo chư phái, cùng Ma Đạo, Yêu tộc chư phái thỏa hiệp, định ra hiệp nghị, cộng đồng ra tay định trụ Huyền Đô Thất Bảo lâm.

Bất quá cái hiệp nghị này lại không kể cả một ít thế lực rải rác, mà ở bên trong Thần Châu cao thủ xuất hiện lớp lớp, cũng không phải tất cả cường giả đều tập trung ở bên trong các môn các phái, cũng có chút cường giả ưa thích tự do, trời sinh tính tản mạn, nhưng thực lực lại cực kỳ cường đại, cũng không cam lòng mình bị bài trừ ở bên ngoài.

Có người cao giọng quát:

- Là mấy lão ma đầu của hải ngoại Bách Dục Thí Thần Cốc, nhanh ngăn bọn hắn lại!

Kỳ thật không cần hắn lên tiếng, trấn giáo chi bảo của các đại môn phái cũng đã kích phát uy năng, từng đạo đạo vân mỹ lệ ngay ngắn oanh ra, chôn vùi hết thảy.

- Chư vị chưởng giáo, lúc trước các ngươi giết không được chúng ta, bây giờ cũng giết không được chúng ta!

Bên trong ma khí cuồn cuộn truyền đến một tiếng cười to, vô cùng phóng khoáng, đột nhiên chỉ thấy ma khí ngưng tụ, hóa thành một tấm gương cực lớn, gương sáng ngang trời, nhô lên cao chiếu rọi, ngăn ở trước người năm sáu vị Đại Ma Đầu kia.

Mặt gương sáng này uy lực vô cùng, vậy mà không chút nào kém trấn giáo chi bảo của chư phái, ở trên không trung như là một ánh trăng cực lớn chiếu sáng!

Vô số đạo vân chen chúc tới, oanh một tiếng vang thật lớn, mặt ngoài gương sáng kia lập tức liền xuất hiện vết rạn rậm rạp chằng chịt, đột nhiên 'Rầm Ào Ào' một tiếng giòn vang, vậy mà tại chỗ nghiền nát đến sạch sẽ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 216: Bách Dục Thí Thần Cốc. (2)

- Ngay cả trấn giáo chi bảo cũng có thể đánh nát, không hổ là chưởng giáo Chí Tôn của danh môn đại phái!

Mấy Đại Ma Đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc kia gào thét nhảy vào trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, chỉ nghe một người cười to nói:

- Bất quá, một kiện trấn giáo chi bảo đổi lấy cơ hội tiến vào Huyền Đô Thất Bảo lâm, cái mua bán này vẫn là đáng giá.

- Ra tay ngăn cản rất nhiều trấn giáo chi bảo đuổi giết, là đại ma của Bách Dục Thí Thần Cốc a?

Có người sắc mặt kịch biến, thất thanh nói:

- Nghe nói bên trong Lục ma của Thí Thần Cốc, đại ma thần thông kinh thiên, đã là Thiên Cung cường giả, cao thủ gần thần!

Bách Dục Thí Thần Cốc chính là Ma Quật lừng lẫy nổi danh, tụ tập ma đầu cùng hung cực ác nhất trong thiên hạ, Giang Nam đã từng nghe nói qua cái Ma Quật này, bên trong có tất cả sáu Đại Ma Đầu, mỗi người đều thanh danh hiển hách, tiếng xấu lan xa.

Một người trong đó là Phật môn vứt bỏ, Vô Tướng Đại Thiện sư, lão ma đầu mà Huyền Thiên Thánh tông sư môn nhiệm vụ ban thưởng cao nhất!

Nhưng mà Vô Tướng Đại Thiện sư ở bên trong sáu ma cũng không phải là thực lực cao nhất, hắn ở trong Thí Thần Cốc bài danh thứ tư. Ma đầu Thí thần cốc dùng thực lực bài danh, Vô Tướng Đại Thiện sư chỉ có thể bài danh thứ tư, có thể nghĩ mấy ma đầu xếp hạng phía trên hắn thực lực như thế nào.

Trong sáu người này cường đại nhất chính là đại ma, chỉ là người này lai

lịch khó lường, bất luận kẻ nào cũng chưa từng gặp qua chân diện mục của người này. Rất nhiều môn phái đã từng vây quét qua sáu Đại Ma Đầu này, nghe nói thậm chí ngay cả chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả cũng xuất động qua, chỉ tiếc chưa bao giờ thành công.

Bên trong Thái Huyền Thánh tông, đột nhiên một đạo kim quang phóng lên trời, hóa thành một vòng Viên Nguyệt Loan Đao dài đến vạn trượng, gào thét cắt nhập bên trong môn hộ của Thất Bảo lâm, chỉ nghe trong ánh đao một thanh âm vang dội nói:

- Chư vị chưởng giáo, mấy Đại Ma Đầu này làm hại nhiều năm, thật lâu chưa từng có người có thể chế phục bọn hắn, lần này lại phá đại sự của chúng ta, ta đi vào Thất Bảo lâm diệt trừ hết thảy bọn chúng!

- Đó là Thái Huyền Thánh tông thần đao Quy Thiên Sầu, một Thiên Cung cường giả ghét ác như cừu!

- Quy Thiên Sầu chính là một trong những tồn tại mạnh nhất Thái Huyền Thánh tông, tu vi gần so với Thái Hoàng lão tổ, tuyệt đối là chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả! Có hắn ra tay, ma đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc khẳng định phải có đi không về!

Giang Nam khẽ nhíu mày, thực lực của Quy Thiên Sầu hoàn toàn chính xác cường đại đến khủng bố, tốc độ người này cực nhanh, hắn chỉ kịp chứng kiến một đạo ánh đao cắt qua, Quy Thiên Sầu cũng đã tiến vào trong Thất Bảo lâm, tốc độ cực nhanh đến để cho người trố mắt.

- Tùy tiện đi ra một người là Thiên Cung cường giả, nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn đích, nội tình của Thái Huyền Thánh tông thật sự là khủng bố, Huyền Thiên Thánh tông ta thật có thể còn hơn môn phái như vậy sao?

Hắn thầm nghĩ trong lòng, liếc nhìn Lạc Hoa Âm bên cạnh, thầm than một tiếng, nguyện vọng lớn nhất của sư tôn mình là diệt trừ Thái Huyền Thánh tông, vì ân sư của nàng báo thù, nhưng mà Thái Huyền Thánh tông thật sự quá mạnh mẽ, chỉ sợ tâm nguyện của Lạc Hoa Âm khó có thể hoàn

thành.

Quy Thiên Sầu cùng mấy ma đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc nhảy vào bên trong tòa môn hộ, chỉ nghe một thanh âm già nua cao giọng nói:

- Chư vị, các ngươi còn không nhanh đi vào? Chúng ta sắp không kiên trì nổi rồi!

Duy trì môn hộ của Huyền Đô Thất Bảo lâm mở ra, cần không ngừng thúc dục trấn giáo chi bảo của các đại môn phái, tiêu hao cực kỳ to lớn, mặc dù là những chưởng giáo Chí Tôn này, cũng có chút chống đỡ không nổi.

- Đi!

Nguyên một đám bóng người nhảy vào bên trong môn hộ của Huyền Đô Thất Bảo lâm, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam cất bước bước vào bên trong môn hộ, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, Huyền Đô Thất Bảo lâm bỗng nhiên nhúc nhích, vậy mà đè nặng chư phái trấn giáo chi bảo di động xuống dưới mấy trăm trượng.

Thanh âm già nua kia cao giọng quát:

- Những người còn lại không thể lại tiến vào, chúng ta không kiên trì nổi rồi, chỉ có thể toàn lực định trụ Thất Bảo lâm, vô lực mở lại môn hộ!

Tòa môn hộ này rốt cục ầm ầm khép kín, còn có năm ba người bị nhốt ở bên ngoài, không cách nào tiến vào trong đó.

Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, Giang Nam vừa mới rơi xuống đất, đột nhiên chỉ thấy từng đạo cầu vồng phóng lên trời, bốn phương tám hướng mà đi, những cường giả tiến vào Huyền Đô Thất Bảo lâm này cơ hồ không có người dừng lại ở lối vào, mà là cố ý tránh đi người khác.

Giang Nam đã tiến vào trong Thất Bảo lâm, lập tức vận chuyển Đại Bằng Minh Vương pháp thân, bão táp mà đi.

- Đại sư huynh, tiểu tử kia cũng vào được, không bằng tiêu diệt hắn!

Giang Nam vừa mới giương cánh bay đi, chỉ thấy Cận Đông Lưu suất lĩnh rất nhiều đệ tử, trưởng lão Thái Huyền Thánh tông xuất hiện ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, Thái Huyền Thánh tông khoảng chừng hai trăm danh ngạch, hai trăm vị thần thông, đạo đài, thần phủ cường giả ngay ngắn xuất hiện, thực lực viễn siêu bất luận nhất phái gì, lại có vài chục người chính là Thất Bảo đài cảnh giới cường giả, ở vào trạng thái đỉnh phong.

Cổ thế lực này, đủ để đơn giản gạt bỏ đệ tử bất kỳ môn phái nào!

Có người chú ý tới Giang Nam giương cánh mà đi, lập tức cười lạnh nói:

- Tiểu tử kia lần trước rất hung hăng càn quấy, lại nói năm mươi năm sau đem Đại sư huynh dẫm nát dưới chân, không cần năm mươi năm, hiện tại chúng ta liền chém giết hắn!

Cận Đông Lưu mỉm cười, thản nhiên nói:

- Một con sâu cái kiến mà thôi, không cần để ở trong lòng? Đối thủ của ta là Lạc Hoa Âm! Bất quá ta là người nhất định trở thành chưởng giáo Chí Tôn, bị một con sâu cái kiến khiêu khích uy hiếp, hoàn toàn chính xác có mất thân phận của ta. Trần càng sư đệ, ngươi mang hai vị sư đệ đi qua, đưa hắn chém giết, coi là khiêu chiến tôn nghiêm của ta mà trừng phạt. Ngươi là Linh đài cảnh cường giả, lại có pháp bảo nơi tay, giết hắn dễ dàng!

Vị Trần sư đệ kia lên tiếng đồng ý, lúc này cùng hai vị đệ tử của Thái Huyền Thánh tông phóng lên trời, hướng phương hướng Giang Nam rời đi đuổi giết mà đi.

- Lạc Hoa Âm, phong thủy luân chuyển, lần này ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có thể chạy ra lòng bàn tay của ta hay không!

Cận Đông Lưu hừ lạnh một tiếng, tay áo chấn động, phá không mà đi, thanh âm truyền đến:

- Tất cả đệ tử Thái Huyền Thánh tông nghe lệnh, dọn bãi cho ta! Vô luận chính ma yêu, hết thảy chém giết, một tên cũng không để lại!

- Vâng!

Rất nhiều đệ tử Thái Huyền Thánh tông đằng đằng sát khí, cùng kêu lên đáp ứng.

Giang Nam phi hành ngàn dặm, thu liễm hai cánh hạ xuống, hướng mọi nơi nhìn lại, trong lòng rung động thật sâu, này căn bản không giống như là Thất Bảo Đạo Đài của một vị cường giả, ngược lại giống như là một thế giới mênh mông!

Cây cối khổng lồ, ngọn núi cao vút trong mây, đứng thẳng như rừng, tấm bia đá cổ lão, kiến trúc cùng cung điện thần bí, tạo thành một bức phong thủy khác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 217: Thiên Long Bát Âm Chung. (1)

Nơi này hết thảy đều khổng lồ, thời điểm Giang Nam vươn người, vóc người rất cao, so với người bình thường cao hơn ra nửa đầu, nhưng đi ở trong núi rừng, phảng phất mình biến thành kiến nhỏ, cây cối nơi này một mảnh lá cây liền so sánh với người còn lớn hơn rất nhiều, một đóa hoa cũng cao hơn người.

- Đây thật là Thất Bảo Đạo Đài của một cường giả?

Giang Nam có chút nghi hoặc, nơi đây hết thảy lộ ra vẻ vô cùng chân thật, cùng thế giới chân thật không bất đồng, thật sự không cách nào làm cho hắn tin tưởng này không phải thế giới chân chánh, chỉ là Thất Bảo Đài của một vị cường giả tu luyện.

- Linh khí thật là nồng nặc!

Hắn hít vào một hơi thật dài, chỉ cảm thấy thiên địa linh khí cuồn cuộn mà đến, nồng nặc chí cực, toàn thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông không khỏi thư sướng, nơi đây so sánh với Linh sơn tầm thường cũng muốn nồng nặc hơn mấy lần.

Hắn cũng không có cảm giác được bất kỳ áp chế, bất quá những cường giả tu vi cao thâm khác mới vừa tiến vào trong môn hộ, tu vi liền lập tức bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh.

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, tranh một tiếng giòn vang, một đạo chỉ phong phá không bay ra, đánh ở trên đại thụ phía trước, gốc đại thụ kia không có bị chỉ phong của hắn xuyên thủng, chỉ đâm ra lổ nhỏ sâu ba năm thước.

- Ta một quyền có thể đánh nát không khí, cong ngón búng ra, liền có trăm long lực, bảo khí bình thường cũng sẽ bị ta đánh cho bị thương, lại vẫn

không cách nào đem một cây đại thụ xuyên thủng!

Trong lòng Giang Nam vừa động:

- Nơi này cây cối chỉ sợ có thể cùng bảo khí sánh ngang, phóng ở bên ngoài, chính là thiên tài địa bảo, dễ dàng có thể luyện thành bảo khí!

Hắn không khỏi hít một hơi lãnh khí, nơi đây khắp nơi rừng rậm, chỉ một cây cối này, chính là một khoản tài phú không cách nào tưởng tượng!

Hắn lấy tay đem một khối núi đá lấy ở trong tay, dùng sức sờ, lúc này mới đem tảng đá bóp nát. Hiển nhiên những núi đá này tính chất cũng rất cứng rắn, cơ hồ cùng bảo khí đồng cấp!

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm quá biến thái, từng cọng cây ngọn cỏ cũng là linh vật, thậm chí ngay cả tảng đá cũng có thể dùng để luyện chế bảo khí, khó trách nhiều người như vậy xua như xua vịt muốn xông tới.

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, thầm nghĩ trong lòng:

- Nơi đây nếu có những bảo vật khác, nhất định sẽ càng thêm kinh người!

Đột nhiên một bóng ma cự đại bao phủ xuống, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đầu Cự Long màu vàng từ trên trời trung bay qua, hơi thở áp bách đến một gốc cự mộc chọc trời rối rít đổ ngã, oanh ùng ùng, thanh thế kinh người.

Đây là một đầu sinh linh bản xứ của Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cực kỳ cường đại, miệng Long ngậm một viên kim châu, đột nhiên trong núi rừng phía dưới dâng lên một đạo kiếm quang, giống như sét đánh hướng đầu Cự Long kia chém tới!

Đạo kiếm quang này vô cùng bén nhọn, một kiếm chém ra, giống như chém ra một quyển sơn thủy đồ án, cuốn sơn thủy đồ án này âm trầm kinh khủng, âm quỷ đứng vững vàng trên đỉnh núi, hiển nhiên là một môn Ma đạo công pháp cực cao!

Rống…

Đầu Kim Long kia há mồm rống to, rồng ngâm chấn động, giống như vạn chung trỗi lên, chỉ thấy một đạo kiếm quang kia biến thành sơn thủy đồ ầm ầm nứt vỡ, tính cả đám quỷ cùng nhau hóa thành bụi bay, trong núi rừng truyền đến một tiếng kêu đau đớn, một lão giả tóc trắng xoá, diện mục âm lãnh phóng lên cao, hướng nơi xa bỏ chạy đi!

Lão giả này rõ ràng là một vị cường giả tu vi bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, tu vi bản thân không biết cao bao nhiêu, một kích không trúng, lập tức vươn người mà đi.

Kim Long vẫy đuôi, gào thét đuổi theo lão giả kia, đột nhiên Kim Long biến mất, cướp lấy chính là một ngụm chung lớn kim chói, chuông cao mấy trăm trượng, vách chung một Kim Long vòng ở trên, mà ở bên trong chung thì treo một viên kim châu to lớn, móc ngược xuống!

Kim châu va chạm vách chung, nhất thời thanh âm vang vô cùng truyền đến, cạch một tiếng vang thật lớn, lão giả kia kêu thảm một tiếng, đột nhiên thân thể từng khúc băng liệt, hóa thành tro bụi!

Tiếng chung này vô cùng mạnh mẻ, thậm chí ngay cả núi rừng phía dưới vô cùng chắc chắn cũng bị chấn đắc không còn sót lại chút gì, uy lực lớn dọa người!

Sau khi tiếng chuông vang lên, chỉ thấy miệng chung kia lại hóa thành một đầu Kim Long, trong miệng ngậm lấy kim châu, ở trên không trung du lịch đi xa.

- Đầu Kim Long kia là một pháp bảo, chính là Thiên Long Bát Âm luyện chế thành pháp bảo!

Giang Nam thấy mà mắt mũi trợn tròn, hắn vốn cho rằng đầu Kim Long này là sinh linh trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, lại không nghĩ rằng là pháp bảo hóa hình thành Long!

Tử Phủ trong mi tâm của hắn, huyền thai kim nhân lập tức bắt đến tiếng chuông, từ đó thể ngộ đến Thần Thông trong tiếng chuông bộc phát ra, cũng là một môn công pháp tên là Thiên Long Bát Âm!

Lúc này Huyền Thai bắt đầu thôi diễn môn công pháp này, Thiên Long Bát Âm chính là phương pháp Âm Công, một rống núi sông toái, uy lực cực mạnh!

- Ngay cả pháp bảo cũng có thể Hóa Hình, Huyền Đô Thất Bảo Lâm này đúng là rất cổ quái.

Giang Nam ánh mắt sáng lên, thầm nghĩ:

- Có thể tất cả sinh linh trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, là pháp bảo Hóa Hình mà thành, nói như vậy, cũng là một cơ hội thu hoạch!

Đầu Kim Long kia chính là Kim Chung biến thành, uy lực vô cùng cường đại, thậm chí ngay cả Thất Bảo Đài Cảnh cường giả cũng một kích đánh chết, hiện tại hắn rốt cục hiểu vì sao nơi này tràn đầy kỳ ngộ, hơn nữa cửu tử nhất sinh .

Muốn đạt được kỳ ngộ, liền phải cùng những pháp bảo này liều mạng, lúc này mới có thể đạt được bảo vật. Mà chút ít pháp bảo uy lực khẳng định mạnh mẻ khó lường, như là đầu Kim Long kia, Giang Nam chỉ có thể buông tha cho ý nghĩ này.

- Ta được đến Thiên Long Bát Âm, nếu tu vi đầy đủ cường đại, là có thể dễ dàng thu miệng Kim Chung kia, chỉ tiếc ta hiện tại tu vi quá yếu, còn chưa đi tới trước mặt Kim Long này, sẽ bị nó chấn vỡ. Đúng rồi, mới vừa rồi lão giả kia tu vi cực kỳ cường đại, hẳn là Ma Đạo cao thủ, không biết sau khi hắn chết có để lại cái bảo bối gì không?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, về phía trước bay vút đi, cũng không lâu lắm liền đến nơi lão giả kia mất mạng, chỉ thấy nơi đó đã biến thành một mảnh phế tích, vốn là núi rừng hoàn toàn hóa thành phấn vụn, Tử

Vong Chi Địa của lão giả kia ma khí cuồn cuộn, rất là quỷ dị.

- Rốt cục có người đến!

Trong Ma khí đột nhiên có một thanh âm già nua, cười ha ha nói:

- Thương Thiên đối đãi không bạc, ở lúc ta sắp bỏ mạng đưa cho một cụ thân thể!

- Ma Đạo cường giả kia còn chưa chết?

Trong lòng Giang Nam cả kinh, đột nhiên chỉ thấy ma khí cuồn cuộn, gào thét mà đến, hướng trong thân thể hắn chui vào, lão giả kia cười hắc hắc nói:

- Tiểu quỷ, chỉ cần lão phu đoạt xá nhục thể của ngươi, ta là có thể sống lại! Ngươi không cần phản kháng, bởi vì căn bản vô dụng, ta chính là Thần Phủ cường giả, thần hồn vô cùng cường đại, ngươi ở trước mặt ta căn bản không có bất kỳ lực phản kích!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 218: Thiên Long Bát Âm Chung. (2)

Thân thể Giang Nam cứng đờ, nhất thời chỉ cảm thấy một lực lượng vô cùng cường đại mà tà ác tiến vào bên trong thân thể của mình, thần hồn thần thức của lão giả kia phủ xuống đến mi tâm của hắn, bắt đầu xâm chiếm nhục thể của hắn!

- Kiệt kiệt, một thân thể tốt, mặc dù cực kỳ nhỏ yếu, nhưng tu luyện cực kỳ cường đại, thật nhìn không ra nội tình của ngươi thật không ngờ hùng hậu!

Trong mi tâm Giang Nam, cổ ma khí này cổn động, hóa thành hình tượng lão giả kia, cao lớn vô cùng, vĩ ngạn vô cùng, trách trách cười quái dị nói:

- Có thân thể này của ngươi, lão phu là có thể tu luyện lại, làm ít công to, tu vi thành tựu chỉ biết so sánh với trước càng thêm mạnh mẻ!

- Lão quỷ, nếu ngươi không vào mi tâm của ta, ta còn không cách nào giết ngươi. Bất quá sau khi ngươi đi vào, sinh tử liền không phải do ngươi.

Giang Nam mặt giản ra mà cười, đột nhiên vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trong mi tâm nhất thời hóa thành Ma ngục cuồn cuộn, Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, hắn lấy thân làm ngục, ngục sở tự thân, ngục luyện tự thân, giống như Địa Ngục.

- Ngươi đây là cái tâm pháp gì, so với Thiên Ma Bảo công pháp của ta còn mạnh hơn?

Lão giả kia sắc mặt kịch biến, thần hồn ở trong Ma ngục đau khổ, chỉ cảm thấy ý thức của mình kịch liệt suy yếu, vội vàng phóng lên cao, cố gắng chạy ra vùng đất kinh khủng này, giận dữ hét:

- Ngươi rõ ràng là đệ tử Chính Đạo, làm sao có tu luyện tâm pháp Ma

Đạo? Hơn nữa tu luyện còn không yếu!

Oanh!

Hắn ở trong mi tâm của Giang Nam chạy loạn, nhưng hôm nay Giang Nam đã đem thân thể phong tỏa, tùy ý hắn trùng kích như thế nào, thủy chung không cách nào chạy ra.

- Tiểu tử thúi, ngươi muốn giết ta, căn bản không thể nào! Ta là Thần Phủ cường giả, thần hồn vô cùng cường đại, thần thức vượt qua ngươi không biết bao nhiêu lần, ra không được thì như thế nào? Ta vẫn có thể giết thần hồncủa ngươi, chiếm cứ nhục thể của ngươi!

Lão giả kia diện mục dử tợn, đột nhiên hướng trong Tử Phủ của Giang Nam phóng đi, muốn đem bắt được thần hồn trong Tử Phủ của hắn, xé nát cắn nuốt!

Đột nhiên Tử Phủ mở rộng ra, một bàn tay kim chói từ Tử Phủ lộ ra, một tay bắt được lão giả này, nắm trong lòng bàn tay.

Lão giả kia thần hồn kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thần minh kim chói ngồi ngay ngắn ở trong Tử Phủ của Giang Nam, cùng Giang Nam giống nhau như đúc, đương nhiên đó là thần hồn của hắn, chẳng qua là cùng người khác bất đồng chính là, thần hồn của Giang Nam cùng Huyền Thai tương dung, thần hồn chính là Huyền Thai!

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Lão giả kia tâm thần chấn động, thất thanh nói:

- Ngươi rốt cuộc là vị Ma Thần nào chuyển thế?

- Ngươi không cần thiết phải biết, chết đi!

Huyền thai kim nhân khẽ thúc dục pháp lực, chỉ nghe ba… một tiếng vang nhỏ, thần hồn thần thức của lão giả này hết thảy nghiền nát, thần hồn

hóa thành một đạo khói xanh, bị ma hỏa trong Ma ngục đốt cháy sạch sẻ, không còn sót lại chút gì, chỉ còn lại có thần thức vô cùng tinh thuần!

Huyền thai kim nhân há mồm khẽ hấp, chỉ thấy thần thức của lão giả kia cuồn cuộn mà đến, rối rít tràn vào trong miệng của hắn.

Vị lão giả này chính là Thần Phủ cường giả, mặc dù bị Kim Long kia chấn vỡ thân thể, không có nửa phần tu vi, nhưng thần thức lại không có suy giảm bao nhiêu, như cũ cực kỳ mạnh mẻ, muốn vượt qua Giang Nam không biết gấp bao nhiêu lần, hôm nay cổ thần thức này bị huyền thai kim nhân cắn nuốt, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy mi tâm của mình bắt đầu trở nên vừa cổ vừa trướng, tựa hồ tùy thời có thể nổ bung!

Ong ong ông!

Mi tâm hắn hiện ra một đạo thần niệm chi luân, sáu đạo, bảy đạo, tám đạo, trong chớp mắt liền cô đọng ra tám đạo thần niệm chi luân, đạt tới Thần Thông bát trọng!

Không chỉ có như thế, thần niệm chi luân của hắn còn đang không ngừng bành trướng, lớn mạnh, càng ngày càng lấp lánh chói mắt, Giang Nam thậm chí cảm giác được, thần niệm của mình cường đại như vậy đủ để cho uy lực Thần Thông tăng lên gấp bội!

- Ôi, đau...

Mi tâm của Giang Nam trướng đau, càng nhiều thần thức bị huyền thai kim nhân luyện hóa, tràn vào thần niệm chi luân, tám đạo thần niệm chi luân càng ngày càng sáng, thậm chí tựa hồ có khuynh hướng hóa thành thực chất!

Thần niệm của hắn bắt đầu kết tinh, mơ hồ có thể thấy vô số tinh thể xây dựng từng đạo Chuyển Luân khổng lồ!

Hô…

Thần niệm thay đổi liên tục, nhấc lên một cổ cuồng phong, gào thét mênh

mông, tạo thành từng đạo long quyển phong, uy năng cực kỳ kinh người!

Rốt cục, tám đạo Thần luân trong mi tâm của Giang Nam bắt đầu hướng thần thức biến chuyển.

Luyện thành thần thức, liền đại biểu tinh thần của hắn đã đi trước một bước bước vào Đạo Đài cảnh!

Trong Tinh khí thần, Thần là khó tu luyện nhất, cũng là trọng yếu nhất, khí đại biểu tu vi, tinh đại biểu thân thể, mà thần lại dễ dàng thành một khâu bị xem nhẹ nhất, nhưng tầm quan trọng không thua gì tinh khí chút nào.

Rất nhiều người bởi vì thần niệm thần thức không mạnh, do đó vĩnh viễn bị vây ở cảnh giới trước mặt.

Nhưng mà Giang Nam là thần niệm đi trước một bước, ở trước tinh khí liền đột phá đến Thần Thông cảnh, hôm nay lại muốn tu thành thần thức, sắp dẫn đầu bước vào Đạo Đài cảnh!

Nếu Thần thức bước vào Đạo Đài cảnh, ý nghĩa một chướng ngại lớn nhất mà hắn tu luyện tới Đạo Đài cảnh đã bị đả thông, từ đó tu luyện sẽ thuận bườm xuôi gió, sẽ không còn có bao nhiêu trở ngại!

Vù vù hô…

Đạo đạo thần niệm chi luân thay đổi liên tục, càng lúc càng lớn, khuếch trương đến hai trượng, ba trượng, bốn trượng...

Tám đạo thần niệm chi luân này càng phát ra sặc sỡ loá mắt, vô số bảo chỉ từ trong luân chiếu xạ ra, sáng lạng vô cùng, cuối cùng, đệ nhất đạo thần niệm chi luân khuếch trương đến lớn nhỏ trăm trượng, đạo thần niệm chi luân thứ hai khuếch trương đến 120 trượng, đạo thứ ba 140 trượng, dùng cái này suy tính, đạo thần niệm chi luân thứ tám rõ ràng đạt tới 240 trượng!

Tám đạo thần niệm chi luân này đã khuếch trương đến cực hạn, vô số thần thức xây dựng tinh thể bắt đầu ngưng tụ, đệ nhất đạo thần niệm chi luân

bắt đầu từ thần niệm hóa thành thần thức, lắng đọng xuống, ngọc cũng không phải ngọc, tựa như kim nhưng không phải kim, chuyển động lên tối tăm trầm trọng .

Sau đó là đạo thần niệm chi luân thứ hai cũng bắt đầu biến chuyển, tiếp theo chính là đạo thứ ba, đạo thứ tư. . .

Thần niệm của Giang Nam hóa thành thần thức, ngưng tụ thành đạo thần thức chi luân thứ bảy, hắn rốt cục cảm giác được nhục thể cùng pháp lực của mình mơ hồ có chút khuynh hướng không chịu nổi, thế nhưng ở dưới thần thức áp bách có xu hướng hóa giải thành hạt nhỏ bé nhất, trong lòng không khỏi cả kinh!

Nhục thể của hắn đã đạt tới tình cảnh cực cao, thậm chí một kích toàn lực của Linh Đài Cảnh cường giả bình thường, lấy Thần Thông đầy đủ oanh kích hắn, cũng chưa từng oanh giết được, mà pháp lực cũng cơ hồ cùng Linh Đài Cảnh cường giả bình thường ngang bằng, có thể so với các chưởng giáo đệ tử ở cùng cảnh giới, thậm chí còn có điều vượt xa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 219: Thần Thức Chi Luân. (1)

Nhưng mà thần thức của hắn vẫn còn quá mạnh mẻ, thần thức vừa động, vô số thần thức chấn động, liền để cho thân thể cùng pháp lực không chịu nổi, cái này tương đương với một bình ngọc bình thường, trong bình ngọc có thể đựng Thủy, nhưng nếu như đổi lại Kim Thủy, sẽ bị đập vụn.

Nhục thể của hắn chính là một bình ngọc, thần niệm có thể phóng ở trong đó, nhưng thần niệm biến thành thần thức, liền có thể để cho nhục thể của hắn phân giải, pháp lực tan vỡ!

Đạo thần thức chi luân thứ bảy của Giang Nam hoàn toàn thành hình, hắn thậm chí cảm giác được bảy đạo thần thức chi luân của mình chỉ cần đồng thời chuyển động xuống, thân thể mình sẽ bị chấn động thành tro, pháp lực cũng muốn thiêu đốt sạch sẻ!

Đạo thần thức chi luân thứ tám ngưng tụ một nửa, cổ cảm giác nguy hiểm mãnh liệt này liền phát ra kinh khủng, tựa hồ chỉ dựa vào tám đạo thần thức chi luâ này n, là có thể đem nhục thể của hắn đè sập!

Mà vào lúc này, thần thức của vị Thiên Ma Tông lão giả kia hắn bất quá chỉ luyện hóa nhất thời nữa khắc, còn có hơn phân nửa thần thức chưa luyện hóa, nếu những thần thức này hết thảy luyện hóa, tám đạo thần thức chi luân thế tất có hoàn toàn thành hình, hóa thành thần thức Đạo Đài!

- Không thể đem tám đạo thần niệm chi luân hết thảy luyện thành thần thức, nếu không ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam tâm niệm hơi động, huyền thai kim nhân đột nhiên há mồm, đem hơn phân nửa thần thức chưa luyện hóa hết thảy một hơi phun ra, một người sau khi chết, thần niệm thần thức rất nhanh sẽ tiêu tán, mặc dù hắn há mồm phun ra những thần thức này, qua không lâu những thần thức này cũng

sẽ trừ khử mất tích.

- Đây chính là thần thức. . .

Giang Nam nhắm mắt lại, dụng thần thức đi xem thế giới chung quanh, chỉ cảm thấy trong thiên địa hết thảy trở nên nhẵn nhụi cùng chậm lên, phảng phất có thể thấy không khí khắp mặt đất, thậm chí quỹ tích vận chuyển trong từng cọng cây ngọn cỏ, đó là tự nhiên chi đạo, bình tĩnh tường hòa, không có nửa phần sát cơ.

Từng cọng cây ngọn cỏ tê thần minh.

Thần minh trong cỏ cây, chính là nó tích chứa tự nhiên chi đạo, đó là đại đạo làm người ta cảm động, tràn đầy sinh cơ bừng bừng, sinh mệnh lực vô cùng ương ngạnh.

Giang Nam hướng bản thân nhìn lại, thấy được thân thể của mình không phải là một toàn thân, mà là hàng tỉ vạn hạt thật nhỏ tạo thành, mà trong vô số hạt, lại tích chứa vô số hạt, giống như trước cũng tích chứa Sinh Mệnh Chi Đạo vô cùng bàng bạc.

Những hạt này sanh lão bệnh tử, giống như người, hắn thậm chí còn có thể "thấy" trong những hạt này xen lẫn tạp chất mà mắt thường không cách nào nhìn thấy, không cách nào cảm giác.

Đây là hắn từ trước không thể cảm giác, không thể nhìn đến, coi như là Đậu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy cũng chưa từng luyện tới đó, bất quá hắn luyện thành thần thức, là có thể nhìn càng thêm tỉ mỉ, có thể thử luyện hóa khu trừ những tạp chất này, để cho thân thể trở nên càng thêm hoàn mỹ.

- Đáng tiếc, còn kém một bước mới có thể ngưng tụ đạo thần thức chi luân thứ tám, nếu ngưng tụ thành công, ta có thể để cho thần thức bước vào Đạo Đài cảnh!

Trong lòng Giang Nam thầm than, thầm nghĩ:

- Không biết ta bây giờ có thể kết thành thần thức Đạo Đài hay không?

Hắn nhắm mắt lại, chỉ thấy một đạo thần thức chi luân phủ lấy một đạo thần thức chi luân, dần dần hóa thành một cái luân thai cự đại, đây là hình thức ban đầu của thần thức Đạo Đài.

Đạo Đài chính là lấy thần niệm chi luân ngưng tụ thành, bất quá điều kiện tiên quyết là cần thần niệm hóa thành thần thức, lấy thần thức làm trụ cột, Thần Thông hóa thành đạo văn xây dựng thành.

Thần thức Đạo Đài này mới vừa ngưng tụ, liền ngay sau đó hỏng mất, trở lại thành tám đạo thần thức chi luân như cũ.

Bất quá hắn cũng không có nổi giận, thần thức của hắn đã cực kỳ cường đại, cường đại đến trình độ thân thể cùng pháp lực đều không thể thừa nhận, đây đã là thành tựu thật lớn.

Chẳng qua là, hắn tinh tế quan sát tám đạo thần thức chi luân này, vẫn còn thấy trong những thần thức này có chứa nhiều tạp chất, thần thức cũng không ổn định, hẳn là hắn cắn nuốt luyện hóa thần thức người khác, cũng không phải là mình tân tân khổ khổ tu luyện đến, vì vậy cũng không thuần túy.

Mặc dù trước mắt thần thức của hắn có thể được xưng tụng cực kỳ cường đại, nhưng mà tương lai theo tu vi hắn ngày càng tinh thần, thần thức không tinh khiết liền có thể hạn chế thành tựu của hắn.

- Loại Thần Thông thứ tư của ta, thần niệm Thần Thông, phải sớm ngày mở đi ra ngoài, đem thần thức mài tinh thuần!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, đạo đạo thần thức chi luân bay trở về mi tâm, rơi vào sau ót huyền thai kim nhân, thay đổi liên tục không nghỉ, thầm nghĩ:

- Lấy cường độ thần thức hiện tại của ta, không biết có thể bắt đến Kim Chung biến thành Kim Long kia hay không?

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, hắn đã thôi diễn ra pháp môn chế tạo Kim Chung, Thiên Long Bát Âm, lấy Ma Ngục Huyền Thai Kinh cộng thêm thần thức vô cùng cường đại, thúc dục động Thiên Long Bát Âm, liền vô cùng có khả năng đem Kim Chung này tế luyện!

Cử động lần này cực kỳ nguy hiểm, nếu đầu Kim Long kia phản kháng, chỉ sợ nhẹ nhàng một cái chấn động, sẽ chấn thành bụi bay, bất quá có Thiên Long Bát Âm công pháp, hơn nữa thần thức cường đại của hắn, là rất có thể tế luyện, dưới mạo hiểm, sẽ có hy vọng thành công!

- Ngay cả bảo vật của vị Ma Đạo lão giả này, cũng bị Kim Chung kia phá hủy, có thể thấy được uy lực Kim Chung mạnh bực nào. Mới vừa rồi phương hướng Kim Chung biến thành đầu Kim Long bay đi chính là dãy núi bên cạnh, cầu phú quý trong nguy hiểm, không bằng đi vật lộn đọ sức một lần!

Giang Nam phóng lên cao, đang muốn hướng phương hướng Kim Long kia rời đi đuổi theo, đột nhiên một cổ nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu.

- Có người đánh lén? Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam mới vừa thi triển ra Ma Chung Bá Thể, một vòng mặt trời chói chan dâng lên, long trụ Ma chung bao lại toàn thân, đột nhiên một đạo Thần Thông oanh tới, hóa thành một cây kim trụ chống trời, ầm ầm nện ở đỉnh đầu của hắn!

Cạch …

Ma chung chấn động không nghỉ, đem cây kim trụ chống đở, chấn đến Giang Nam toàn thân tê dại, nếu không phải tu vi của hắn so sánh với trước tiến rất xa, tu thành Thần Thông, lại đem lục phủ ngũ tạng luyện đến vô cùng mềm dẻo, một kích kia sẽ đánh cho hắn tan xương nát thịt!

- Còn chưa có chết?

Một thanh âm truyền đến, nhưng ngay sau đó tiếng sấm gào thét, mội cái đại thủ nhô lên cao chụp xuống, năm ngón tay như sấm, tràn ngập lôi quang,

đem Giang Nam bao phủ!

- Tiểu tử này có chút môn đạo, ta giúp hai vị sư huynh một tay! Ngũ Lôi Ấn!

Lại mội cái đại thủ từ dưới đất dâng lên, rơi vào dưới chân Giang Nam, dùng sức hướng về phía trước bày đi, hai bàn tay năm ngón tay đan xen, Lôi Đình bắn ra!

Hướng hắn xuất thủ thậm chí có một vị Linh Đài Cảnh, hai vị Thần Thông bát trọng cường giả, ba người phát ra ba Đạo Thần thông, làm người ta ứng phó không kịp, chỉ thấy hai Thần Thông kia đem Giang Nam bao ở trong đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 220: Thần Thức Chi Luân. (2)

Trong lòng bàn tay biến thành một mảnh thế giới hủy diệt, coi như là Thần Thông bát trọng cường giả, bị ba đạo Thần thông này đánh lén, cũng sẽ nuốt hận tại chỗ, thậm chí Linh Đài Cảnh cường giả cũng muốn trọng thương a!

Xuất thủ đánh lén Giang Nam, chính là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, ba người Trần Việt, ba người này truy kích mà đến, xa xa thấy Giang Nam, liền lập tức động thủ, phải tất yếu một kích đánh chết!

Thái Huyền Thánh Tông đệ tử đông đảo, thực lực đệ tử cũng vượt xa thường nhân, ba người này có thể được chọn tiến vào Thất Bảo Lâm, thực lực không phải chuyện đùa, chính là đệ tử siêu quần bạt tụy của Thái Huyền Thánh Tông, mặc dù so ra kém chưởng giáo đệ tử như Cận Đông Lưu, nhưng mà vô cùng lợi hại, cũng không phải là Giang Nam từ trước gặp được Phó Duyên Sinh, Quách Ngọc Trân có thể sánh bằng.

- Tiểu tử này thừa nhận ba đạo Thần thông của chúng ta, lại còn không có chết, thân thể làm sao luyện được mạnh như vậy?

Một gã đệ tử Thái Huyền Thánh Tông Lục Thiên kinh ngạc nói.

Chỉ thấy ở trong tay hai người bọn họ, một ngụm Ma chung chấn động không dứt, đưa năm ngón tay của bọn họ chấn đến di động, một đầu ngón tay khổng lồ nhảy lên không nghỉ.

- Chỉ là một tiểu tử Thần Thông nhị trọng, lại có thể thừa nhận mấy vị Linh Đài Cảnh cường giả chúng ta đánh ra ba đạo Thần thông mà không chết, khó trách dám khiêu chiến đại sư huynh, đích xác là một nhân tài!

Trần Việt hừ lạnh một tiếng, trong mi tâm thoáng hiện một đạo ánh sáng, chỉ thấy một mặt gương sáng bay lên trời, Trần Việt phun ra một ngụm pháp

lực, rơi vào trên gương sáng, cười lạnh nói:

- Bất quá, hắn cuối cùng là Thần Thông cường giả, ở trước mặt Linh Đài Cảnh cường giả chính là châu chấu đá xe, không biết tự lượng sức mình.

- Vô Lượng Kính!

Trong mặt kính này nhất thời đạo văn tràn ngập đan vào thành quang, một cột sáng kích bắn ra, nơi đi qua, bàn tay Thần Thông của hai người Lục Thiên như tuyết tan rã!

Vô Lượng Kính uy lực mạnh đến nổi đáng sợ, chính là pháp bảo mà Trần Việt tự mình luyện chế, trong ngày thường lấy Linh Đài ân cần săn sóc, phối hợp Trần Việt tự thân tu luyện Thần Thông cùng Vô Lượng Kính phù hợp, để cho mặt gương sáng này uy năng tăng vọt, cột sáng oanh đụng vào trên người Giang Nam, mặc dù là quang, nhưng cột sáng lại truyền đến lực lượng dị thường cường đại, như một cây cột màu vàng, hung hăng đánh tới, đè ép thân thể của Giang Nam một đường đụng gảy một gốc cự mộc chọc trời!

Đông!

Cột sáng đụng Giang Nam nằm trên mặt đất, đại địa run rẩy, mặt đất vô cùng cứng rắn ở trong cột sáng tan rã, xuất hiện một cái cửa động thật sâu!

- Hiện tại đã chết sao?

Trần Việt tay áo một quyển, thu Vô Lượng Kính, mặt gương sáng này uy lực quá lớn, cho dù là hắn cũng có chút chịu không nổi, cười nói:

- Có thể cho ba vị Linh Đài Cảnh cường giả chúng ta xuất thủ, hắn mặc dù chết vẫn còn quang vinh.

- Đau quá. . .

Cửa động bay lên từng sợi khói xanh, Giang Nam áo rách tung toé, từ trong động bay lên, đỉnh đầu ánh mặt trời tỏa sáng, Ma chung chấn động, tựa

hồ không có bị bao nhiêu thương tổn.

Trong lòng ba người Trần Việt nghiêm nghị.

- Như vậy cũng không chết?

Trong lòng ba người Trần Việt cả kinh, ba người bọn họ nhất tề xuất thủ, lại là đánh lén, hắn là Linh Đài Cảnh tu vi, mà hai người Lục Thiên cũng là Thần Thông bát trọng cường giả, đi đánh lén một Thần Thông nhị trọng cường giả, hơn nữa còn tế lên pháp bảo, lại vẫn không có đem người này chém giết!

- Các ngươi là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông?

Giang Nam thấy ba người này, trong lòng lửa giận ngập trời, sắc mặt không chút nào thay đổi, đối với Thái Huyền Thánh Tông hắn luôn luôn không có hảo cảm, hắn lần đầu tiên gặp phải đệ tử Thái Huyền Thánh Tông tên là Chu Dục, tàn sát người trong chính đạo, còn ý đồ ám toán đám người Giang Nam Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi.

Lần thứ hai gặp phải Thái Huyền Thánh Tông đệ tử chính là đám người Trần Đạo Tử, vì độc chiếm Linh Tuyền của Nhạc Thanh quốc, cũng muốn hướng hắn xuất thủ.

Lần thứ ba chính là Cận Đông Lưu, nếu không phải Hàn Phương kịp thời chạy tới, hắn và đám người Giang Lâm giờ phút này sớm đã là vong hồn !

Không chỉ có như thế, còn có ân oán của Lạc Hoa Âm cùng Thái Huyền Thánh Tông, vô luận từ phương diện nào, Giang Nam cũng rất khó đối với Chính Đạo đại phái này sinh ra bất kỳ hảo cảm!

Lần này lại là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông đánh lén hắn, nếu không phải tu vi thực lực của hắn đều có tiến bộ nhảy vọt, lại có tám đạo thần thức chi luân, thần thức thúc dục Thần Thông uy lực mạnh hơn, để cho Ma Chung Bá Thể Thần Thông càng thêm vững chắc, lần này tuyệt đối sẽ chết tại đây!

Hắn vận chuyển Ma Chung Bá Thể Thần Thông, lực lượng túc túc tăng lên gấp năm lần, lực lượng bản thân hắn đã đạt tới trăm long lực, tăng lên gấp năm lần, cường độ thân thể cũng tăng lên gấp năm lần, loại lực lượng này đã muốn vượt xa rất nhiều Đạo Đài cảnh cường giả!

- Đúng vậy!

Trần Việt ngạo nghễ nói:

-Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi đắc tội đại sư huynh Thái Huyền Thánh Tông ta, tội đáng chết vạn lần, hôm nay ba người chúng ta chính là tới lấy tánh mạng của ngươi. . .

- Đi chết đi !

Giang Nam không chờ hắn nói xong, đột nhiên sải bước lao ra, một khắc cước bộ bước ra kia, bàn tay giơ lên, đợi vọt tới trước mặt ba người, trong lòng bàn tay thanh thiên như ấn, nhất thời như trời sập vùi lấp, giống như vạn lôi nổ vang!

Ba người Trần Việt chỉ thấy bàn tay của thiếu niên kia nâng một mảnh Thương Thiên hướng bọn họ ầm ầm đánh tới, trước mắt nhất thời không còn những màu sắc khác, chỉ còn lại có Thương Thiên kia đè xuống!

Phiên Thiên Ấn!

Trần Việt cười ha ha, không sợ chút nào, cất cao giọng nói:

- Một tiểu tử Thần Thông nhị trọng, cũng dám hướng Linh Đài Cảnh cường giả xuất thủ, ta có thể nói ngươi là không biết sống chết sao? Ba người chúng ta, ta là Linh Đài Cảnh cường giả, hai vị sư đệ Lục Thiên chính là Thần Thông bát trọng cường giả, là Thái Huyền Thánh Tông ta ngàn chọn vạn chọn, chọn lựa tinh anh, ngươi rơi vào trong ba người chúng ta vây công, lại còn dám động thủ phản kháng!

Hắn nói quả thật không sai, Thái Huyền Thánh Tông đối với Huyền Đô

Thất Bảo Lâm cực kỳ coi trọng, mặc dù có hai trăm danh sách, nhưng đệ tử trong Thái Huyền Thánh Tông tính bằng đơn vị hàng nghìn, tu vi thực lực cũng muốn vượt xa đệ tử môn phái khác, nhất định phải trải qua khảo hạch tàn khốc mới có thể chọn lựa đệ tử siêu quần bạt tụy trong đó.

Những đệ tử này chính là tinh anh của Thái Huyền Thánh Tông, là cường giả trong cường giả!

Mặc dù tu vi ba người Trần Việt cũng không phải là cường đại nhất trong hàng đệ tử, nhưng ở ngang hàng cảnh giới, thực lực của bọn họ cũng muốn vượt qua đệ tử môn phái khác!

Mới vừa rồi bọn họ đánh lén cũng không chém giết được Giang Nam, cũng không thể nói rằng thực lực bọn họ không đủ, chỉ là bọn hắn không có đem Giang Nam coi vào đâu, chưa từng sử xuất toàn lực mà thôi.

Hôm nay ba người sử xuất toàn lực, vây công đánh giết một Thần Thông nhị trọng cường giả, đối với bọn họ mà nói là rất đơn giản!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 221: Ngươi Muốn Chết Như Thế Nào?

- Vây công ta? Là ta một người vây công ba người các ngươi mới đúng!

Dưới nách Giang Nam một mảnh cánh tay dài hẹp chui ra, hết thảy là pháp lực biến ảo mà thành, cũng không phải là huyết nhục chi thân chân chính, một tay cầm Bát Trận Kim Phượng Thiên Vương Chùy, một tay cầm Long Huyết Cốt Trượng, một tay bắt được Yêu Phong Phiến, một tay diễn biến Phiên Thiên Ấn, một tay diễn biến Bổ Thiên Ấn, một tay năm ngón tay giang rộng ra, năm đạo kiếm khí phóng lên cao, hóa thành kiếm sơn cao tới bảy tám chục trượng, hóa thành Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, còn có hai cánh tay chính là huyết nhục chi thân, trực tiếp một quyền oanh ra!

Đỉnh đầu hắn ánh mặt trời sáng diệu, long trụ giơ lên, Ma chung chấn động, trong nháy mắt cung cấp cho hắn khí huyết vô cùng tràn đầy, đem lực lượng của hắn thoáng cái tăng lên tới năm trăm Long lực!

Phía sau hắn bá một tiếng hiện lên Khổng Tước Linh, rực rỡ giống như khổng tước xòe đuôi, đó là Ngũ Hành nguyên lực hóa thành ngũ sắc thần quang!

Rống...

Giang Nam rống giận, chỉ thấy càng nhiều pháp lực xông ra, hóa thành hai đỉnh đầu khác, một thân ba mặt, mi tâm mỗi một khuôn mặt đều có thần thức xông ra, hóa thành một con mắt dọc!

Ba mặt, cửu nhãn, tám tay, này cơ hồ là hình thái cuối cùng của Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, trên trời dưới đất, không có không rơi ở đáy mắt, trên dưới chừng bốn phương tám hướng, không khỏi ở trong phạm vi công kích!

Hắn một người, lại đánh ra đủ loại Thần Thông, thúc dục Bát Trận Kim

Phượng Thiên Vương Chùy, Long Huyết Cốt Trượng cùng Yêu Phong Phiến cần Thần Thông đối ứng, cộng thêm Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cùng ngũ sắc thần quang, Thiên Nhãn thông, Địa Nhãn thông, ở chung một chỗ có tất cả chín loại Thần Thông, cộng thêm Ma Chung Bá Thể Thần Thông là mười loại!

Nhất cổ tác khí đánh ra mười loại Thần Thông, coi như là Thần Thông bát trọng cường giả cũng không cách nào làm được, chỉ có Đạo Đài cảnh cường giả, mới có thể nhất cổ tác khí thúc dục nhiều Thần Thông như thế, nhưng mà Giang Nam là Thần Thông nhị trọng cường giả lại cứ như vậy làm được, hơn nữa không có chút trắc trở nào!

Thật ra thì, từ đầu đến cuối hắn tu luyện chỉ là một loại tâm pháp, đó chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Vô luận Ma Chung Bá Thể Thần Thông hoặc là Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông, cũng là một loại thủ đoạn vận dụng của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, mà những loại Thần Thông khác, tất cả đều là Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục, cũng không phải là chân chính tu luyện môn công pháp kia!

Hắn đi vẫn là một môn tâm pháp chứng Đạo, tâm không có vật gì khác, chỉ tu một môn!

Nhưng mà thúc dục mười môn Thần Thông, hắn liền có thủ đoạn công kích không thua Đạo Đài cảnh cường giả, hơn nữa ở Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục, lực công kích tăng vọt, uy lực tăng lên gấp bội!

Giang Nam phen này động thủ, ba người Trần Việt, Lục Thiên nhất thời cảm giác được áp lực đập vào mặt, tám cánh tay của Giang Nam trên dưới lần lượt thay đổi, tiến sát từng bước, Long Huyết Cốt Trượng rơi xuống, ầm ầm tăng vọt, hóa thành một cây dài đến mười sáu mười bảy trượng, mặt ngoài cốt trượng trải rộng Long Lân, lực áp hết thảy.

Yêu Phong Phiến phiến ra, tốn phong đại tác, trong gió vô số yêu vật gào thét chạy chồm!

Thiên Vương Chùy rơi, oanh nổ một tiếng, đầu chuy tăng vọt như núi, ong ong cổn động, một cơn phong bạo từ đó bay ra, lệ thanh cao gọi, rơi vào trên đại chùy!

Lại có Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí phún dũng ra, bén nhọn vô cùng, trấn áp hết thảy!

Không chỉ có như thế, quả đấm của Giang Nam rõ ràng cũng là một loại thủ đoạn công kích cực kỳ cường đại, nhục thể của hắn thật sự quá mạnh mẻ, một quyền trào ra liền có năm trăm Long lực, mặc dù chưa nói tới di sơn đảo hải, nhưng một quyền này đi xuống, nếu không ngăn cản, tuyệt đối sẽ bị hắn một quyền nổ nát!

Mấu chốt nhất chính là, đám người Trần Việt đón lấy Phiên Thiên Ấn, liền thấy Long Huyết Cốt Trượng hung hăng đập tới, mới vừa ngăn cản Long Huyết Cốt Trượng, lại có Phiên Thiên Ấn đắp rơi, Bổ Thiên Ấn nện xuống, từng loại từng loại thủ đoạn công kích thay đổi liên tục, giống như đồng thời đối mặt bốn năm người vây công!

Giang Nam một thân tám tay, ba mặt cửu nhãn, thượng quan thiên, hạ xem địa, nhìn bốn phương tám hướng, không khỏi chiếu ứng đầy đủ hết!

Cuồng phong lốc vũ, đây chính là thế công cuồng phong bão táp!

- Ngũ Lôi Ấn!

- Vô Lượng Kính!

- Huyền Môn Thánh Thể!

Đám người Trần Việt, Lục Thiên rối rít rống giận, riêng phần mình thi triển thủ đoạn mạnh nhất, toàn lực chống cự Giang Nam vây công, không sai, ở hắn xem ra, bọn hắn thật sự là bị Giang Nam vây công, các loại Thần Thông uy lực cường đại thay nhau rơi xuống, đánh cho bọn họ luống cuống tay chân, đánh cho bọn họ mệt mỏi ứng phó, đánh cho bọn họ không rảnh tay!

Lục Thiên Ngũ Lôi Ấn đón nhận Phiên Thiên Ấn, oanh nổ một tiếng, thanh thiên đè xuống, ngũ lôi tan biến, năm ngón tay của Lục Thiên nhất thời thình thịch nổ tung, nhưng ngay sau đó cánh tay băng băng toái rụng, xương cốt gảy lìa, không khỏi kêu thảm một tiếng.

Yêu Phong Phiến phiến, tốn phong đại tác, cơ hồ đem da thịt Lục Thiên tan rã, nhưng ngay sau đó Giang Nam một quyền oanh ra, Lục Thiên đưa tay liền đón, thình thịch một tiếng, cánh tay nhất thời nổ bung, ngay sau đó là một đạo Bổ Thiên Ấn đắp rơi, một chưởng vỗ vào đầu lâu của hắn.

Ba...

Đầu của hắn bị lực lượng vô cùng ép vào lồng ngực, Bổ Thiên Ấn tiếp tục đè xuống, chỉ nghe xương cốt gảy lìa không ngừng truyền đến, vị Linh Đài Cảnh cường giả này lại bị ép tới lồng ngực không ngừng băng liệt xuống phía dưới, ba ba ba áp đến bàn chân, trực tiếp vỡ thành một đống bùn máu!

Trong mấy chiêu, đánh chết một gã Thần Thông bát trọng cường giả!

Cùng lúc đó, Giang Nam vung Long Huyết Cốt Trượng lên quét ngang tên còn lại, người nọ mới vừa đón lấy Long Huyết Cốt Trượng, liền thấy năm tòa kiếm sơn rơi xuống, đem hắn bao ở trong đó, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận đem phiến không gian kia hiện đầy kiếm khí, Ngũ Hành lực bộc phát!

Người này không hổ là Thần Thông bát trọng cường giả, ngạnh kháng Đại Ngũ Hành Kiếm Trận như cũ không chết, giận quát một tiếng, phá trận mà ra, cả người bị kiếm khí cắt đến máu tươi lâm ly, bị thương rất nặng.

Hắn mới vừa phá vỡ kiếm trận, đột nhiên ngũ sắc thần quang rơi xuống, bá một tiếng dính vào trong thần quang, người này rống giận, ra sức phá vỡ ngũ sắc thần quang, đột nhiên sắc trời tối sầm, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đầu chùy như một tòa núi nhỏ rơi xuống, hung hăng nện ở trên mặt của hắn.

Vị Thần Thông bát trọng cường giả này mặt nhất thời sụp đổ, đầu bị cự chùy nện đến biến thành một trang giấy, dán ở trên đầu chùy, đại chùy tiếp

tục nện xuống, đem cả người hắn đập thành một tờ giấy thịt!

Một cái đối kích, hai đại Thần Thông bát trọng cường giả bỏ mình!

Trần Việt toàn lực thúc dục Vô Lượng Kính, đối chiến Giang Nam công kích, thực lực của hắn mạnh nhất, chính là Linh Đài Cảnh cường giả, tu sĩ bước vào Đạo Đài cảnh liền bắt đầu tiếp xúc đến đạo văn, đem Thần Thông luyện thành viên mãn, hóa thành đạo văn tụ họp ở bên trên Đạo Đài, thực lực so sánh với Thần Thông bát trọng liền bạo tăng mấy lần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 222: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (1)

Thực lực của hắn đúng là mạnh mẻ, luân phiên đở Giang Nam công kích, thậm chí Phiên Thiên Ấn Bổ Thiên Ấn cũng không thể phá vỡ Vô Lượng Kính bắn ra thần quang.

- Công kích của tiểu tử này thật là mạnh!

Trần Việt trong lòng hoảng sợ, lực công kích của Giang Nam quả thực ra ngoài dự liệu của hắn, liên tục hơn mười đạo công kích như cuồng phong rơi xuống, chấn đắc Vô Lượng Kính run rẩy không nghỉ, hắn vẫn là lần đầu nhìn thấy công kích của Thần Thông nhị trọng cường giả lại mãnh liệt như vậy.

- Nhất cổ tác khí suy ba mà kiệt, đợt công kích thứ nhất của tiểu tử này sinh mãnh như thế, chỉ cần khiêng qua đợt công kích thứ nhất, để cho ta và hai vị sư đệ thở dốc, liền là tử kỳ của hắn!

Trần Việt lòng tin bừng bừng, toàn lực thúc dục Vô Lượng Kính, đem uy lực mặt pháp bảo này ở trình độ lớn nhất kích phát, cao giọng quát lên:

- Hai vị sư đệ, liên thủ diệt trừ hắn!

Bốn phía không người nào lên tiếng, Trần Việt vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hai người Lục Thiên đã biến thành hai cổ thi thể!

Giang Nam xuất thủ quá nhanh, hắn chỉ lo đón đở ba đạo Phiên Thiên Ấn này, chưa từng lưu ý đến hai người Lục Thiên đã chết ở trong tay Giang Nam.

Trần Việt không khỏi toát ra um tùm lạnh lẻo, ngạnh kháng ba vị cường giả bọn họ công kích mà không chết, thậm chí có thể tiếp được pháp bảo Vô Lượng Kính công kích, dưới một kích, liền giết chết hai vị Thần Thông bát trọng cường giả, người như vậy, thật sự là Thần Thông nhị trọng cảnh giới

sao?

- Vị sư huynh này, chỉ còn lại có ngươi.

Giang Nam đứng ở trước mặt Trần Việt, giống như một pho tượng Ma Thần, trên cao nhìn xuống Trần Việt, ba khuôn mặt đồng thời mở miệng, thanh âm ùng ùng:

- Ngươi muốn chết như thế nào?

- Tiểu tử, không thể phủ nhận ngươi thật sự rất mạnh.

Trần Việt rất nhanh tỉnh táo lại, đỉnh đầu gương sáng treo cao, bao lại quanh thân, cười lạnh nói:

- Bất quá, cảnh giới chênh lệch chính là chênh lệch, không phải là dựa vào tâm pháp liền có thể đền bù. Ta chính là Linh Đài Cảnh, ngươi bất quá Thần Thông nhị trọng, trong lúc đó xê xích sáu đại cảnh giới, sáu cảnh giới này, ta liền có thể đem ngươi áp chế đến sít sao...

- Nói nhảm nhiều lắm, ta còn là trực tiếp đánh chết ngươi a!

Oanh!

Giang Nam một bước bước ra, không khí kịch liệt chấn động, không khí bốn phía trong nháy mắt bị thân thể hắn di động ép tới biến thành tường lấp kín, phảng phất một tòa núi lớn cấp tốc về phía trước đánh tới!

Đây là lúc thân thể đạt tới cảnh giới cực cao thể hiện, chỉ có thể nói rõ, thân thể của Giang Nam mạnh đến nổi không hợp thói thường, mạnh đến nổi kinh khủng!

Giang Nam vung lên tám cánh tay, Long Huyết Cốt Trượng, Bát Trận Kim Phượng Thiên Vương Chùêu Phong Phiến, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, quả đấm, hướng Trần Việt oanh qua.

Oanh...

Hắn một thân ba mặt, ba mặt đồng thời há mồm rống to, giống như Thiên Long ngâm nga, rõ ràng là vận chuyển loại Thần Thông thứ mười một, từ miệng Thiên Long Bát Âm Chuông kia học tới Thiên Long Bát Âm Đại Thần Thông!

Rồng ngâm chấn động, đánh sâu vào Vô Lượng Kính, mặt gương sáng này tia sáng nhất thời ảm đạm xuống.

Cùng lúc đó, mi tâm của Giang Nam chấn động, đạo đạo thần thức chi luân hiện ra, có tất cả sáu đạo thần thức chi luân, vô cùng khổng lồ, ong ong chuyển động, trong sáu đạo thần thức chi luân, một đầu sư tử vô cùng khổng lồ lộ ra đầu to lớn, há mồm rống to!

Loại Thần Thông thứ mười hai, thủ đoạn công kích thần thức, Sư Tử Ấn!

Thần thức đánh sâu vào, tính nguy hiểm thậm chí không thua gì so đấu pháp lực, hơi không cẩn thận đại não sẽ bị hóa thành một bãi tương hồ.

Thần thức của Giang Nam đã vô cùng cường đại, mặc dù còn chưa tu luyện tới thần thức Đạo Đài, nhưng thần thức của hắn mạnh, so sánh với thần thức Đạo Đài của Trần Việt, vị Linh Đài Cảnh cường giả này mạnh hơn mấy phần, thần thức đánh sâu vào, đầu óc của Trần Việt không khỏi một trận hôn mê, pháp lực không yên, quang mang của Vô Lượng Kính nhất thời ảm đạm xuống.

- Chết!

Tám cánh tay của Giang Nam rơi xuống, Trần Việt oanh một tiếng nổ bung, chết không có chỗ chôn!

- Dám đánh lén ta, chết không có gì đáng tiếc!

Giang Nam tản đi các thần thông Ma Chung Bá Thể, vung tay áo một quyển, đem bảo vật từ trong Tử Phủ của đám người Trần Việt, Lục Thiên tuôn ra hết thảy cuồn cuộn nổi lên, nhìn lướt qua, cũng không có phát hiện

đồ đặc biệt trị giá phải chú ý gì, chỉ có vài món bảo khí cùng mấy bình linh đan, lúc này thu vào Tử Phủ trong mi tâm.

- Thái Huyền Thánh Tông nhiều lần lấn ta giết ta, ngay cả muội muội của ta cũng thiếu chút nữa chết ở trong tay Cận Đông Lưu, thật đem Giang Tử Xuyên ta là quả hồng mềm sao?

Giang Nam giương cánh bay lên, hướng phương hướng Kim Long kia bay đi bão táp mà ra, lửa giận trong lòng như cũ không tiêu:

- Thái Huyền Thánh Tông thật sự khinh người quá đáng, ỷ vào gia đại nghiệp đại, lạm sát kẻ vô tội, sau này gặp phải đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, ta cũng mở một sát giới, giết một cách thống khoái!

Hắn vỗ cánh phi hành vạn dặm, dọc đường chỉ thấy núi rừng đổ thành tấm thành tấm, như một Cự Long khởi hành vô bay qua núi rừng, nhưng đây cũng không phải là Cự Long bơi qua, mà là miệng Kim Chung kia biến thành Kim Long từ trên trời bay qua, khí thế áp bách tạo thành cảnh tượng kinh khủng!

- Kim Chung này uy lực quá mạnh mẻ, nó thật là một pháp bảo Thất Bảo Đài Cảnh sao?

Giang Nam hé mắt, trong lòng có chút hoài nghi, hắn từng ở Linh Tú Phong được chứng kiến đủ loại pháp bảo Thần Phủ cấp của thế hệ trước, uy lực kinh người, nhưng xa xa không có biến thái đến loại trình độ này.

Có thể nói, hắn từ trước đã thấy pháp bảo, chỉ có trấn giáo chi bảo mới thắng được Kim Chung này.

- Nếu không thể thu Kim Chung này, ta liền chỉ có đường chạy.

Phi hành không biết bao lâu, Giang Nam đột nhiên cảm giác được phía trước truyền đến ba động mênh mông, từng tiếng hồng chung nổ vang truyền đến, đem dãy núi phía trước chấn đến di động, một ngọn núi lớn cao tới ngàn trượng đột nhiên sụp đổ, tràng diện kinh thiên động địa, thời gian kéo dài rất

lâu mới hoàn toàn rơi xuống, nện đến mặt đất run rẩy không nghỉ!

Qua một lúc lâu, một cổ kình phong cuồng bạo lúc này mới xuy phất đến trước mặt Giang Nam, cuồng phong tịch quyển, đem mây trắng trên bầu trời hễ quét là sạch, xuy hướng xa xôi nhất!

- Có người cố gắng thu Kim Chung của ta!

Giang Nam hơi có chút vô sỉ như Lạc Hoa Âm thầm nghĩ.

Vài luồng ba động biến hướng, đột nhiên một đầu Cự Long phóng lên cao, hướng nơi xa bay đi. Kim Long này đương nhiên đó là Kim Chung biến thành, mới vừa bay đến giữa không trung, liền thấy một ngụm hồ lô từ phía dưới dâng lên, cao đạt mấy trăm trượng, to lớn không gì so sánh được, khắp cả người màu xanh, miệng hồ lô mở ra, truyền đến dẫn lực vô cùng, hưu một tiếng liền đem đầu Kim Long này thu vào trong hồ lô.

Một cái nắp bình bay tới, giống như một thanh cự chùy, một tiếng trống vang lên nhét vào trong miệng hồ lô.

Chương 223: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (2)

- Rốt cục nhận được kiện bảo bối này!

Một thanh âm vui mừng vạn phần kêu lớn.

Ngang...

Hồ lô kịch liệt nhảy lên, bên trong truyền tới một tiếng chuông, giống như rồng ngâm, sau đó liền thấy mặt ngoài hồ lô này hiện đầy tiếng vỡ ra, cái thanh âm kia nhất thời thay đổi, kêu lớn:

- Miệng chuông này quá lợi hại, thanh hồ của ta áp chế không nổi nó, chi bằng phóng nó đi ra ngoài! Các ngươi cẩn thận...

Miệng hồ lô mới vừa mở ra, đột nhiên lại nghe một tiếng rồng ngâm vang lên, miệng thanh hồ này chia năm xẻ bảy, toái đầy đất, một ngụm Kim Chung nứt vỡ thanh hồ, ầm ầm chấn động, tiếng gầm khổng lồ thậm chí hóa thành thực chất, âm ba màu xanh giống như vô số con Cự Long mọi nơi phóng đi!

Oanh!

Dãy núi bốn phía bị âm ba phóng đi, sa sa run rẩy, vô số cự thạch nát bấy, bụi mù tràn ngập.

- Kim Chung này quá mạnh mẻ, lại hủy diệt một Thần Phủ chi bảo của ta!

Chủ nhân thanh âm kia thịt đau vạn phần, kêu lên.

Giang Nam xa xa đứng lại, ngắm nhìn trận đại chiến này, không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí:

- Năm vị đại cao thủ Thần Phủ cấp!

Xuất thủ vây công Kim Chung này có tất cả năm người, hết thảy là Thần Phủ cấp cường giả, lão quái vật thế hệ trước, mặc dù năm người này tu vi bị áp chế ở Thất Bảo Đài cảnh, nhưng thực lực như cũ cực kỳ cường đại, so sánh với Giang Nam cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Năm người này, đơn thuần lực lượng thân thể liền đạt tới thiên Long cho tới vạn Long lực, thúc dục pháp lực lại càng kinh khủng, vượt qua xa Linh Đài Cảnh cường giả như Trần Việt có thể sánh ngang.

Hơn nữa, bọn họ có Thần Phủ cấp pháp bảo, không chỉ một vật, uy lực kinh người, thế nhưng Kim Chung kia vẫn có thể chạy trốn.

Mấy người này so sánh với vị Thiên Ma Tông trưởng lão lúc trước kia còn lợi hại hơn rất nhiều, năm người liên thủ, tuyệt đối có thể thu Thiên Long Bát Âm Chuông!

- Là nhân vật trưởng lão cấp của Thái Huyền Thánh Tông, cái tế lên Tứ Cực Viêm Dương Châu kia, hẳn là Thạch Long Đạo Nhân!

Ánh mắt của Giang Nam tinh tế quét tới, chỉ thấy một vị lão giả hình dung khô gầy thúc dục bốn viên minh châu, minh châu rủ xuống dâng lên, hóa thành bốn mặt trời chói chan, nhô lên cao chiếu rọi, bốn mặt trời này chói chan thật có thể nói như là mặt trời ban trưa, có lớn nhỏ khoảng hơn mười dặm, bày Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận bao phủ phương viên ba trăm dặm, vây khốn Thiên Long Bát Âm Chuông, tùy ý Kim Chung này xê dịch biến hóa, cũng không cách nào chạy ra Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận phong tỏa!

Trong năm đại trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông, tu vi thực lực của Thạch Long Đạo Nhân cao nhất, bốn người khác hơi có không kịp, Giang Nam đã từng thấy qua Thạch Long Đạo Nhân cách không biết bao nhiêu vạn dặm, một đạo Thần Thông đánh tới, liền đem mấy tòa núi lớn nhổ tận gốc, lật tay vỗ, mấy tòa núi lớn hết thảy mai một!

Cường nhân bực này, cho dù cảnh giới bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh

cũng không phải chuyện đùa!

- Thạch Long Đạo Nhân còn không biết đệ tử của hắn là chết ở trong tay của ta, vì vậy chưa có tới của tìm ta.

Giang Nam ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Mấy người này, vượt qua xa ta có thể ứng phó, nếu như sư tôn ở đây, đoán chừng có thể dùng lực áp chế năm lão quái vật này, cướp đi Kim Chung. Đổi lại ta xuất thủ, khẳng định hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Hắn không khỏi động ý rời đi, ở trước mặt cao thủ như Thạch Long Đạo Nhân, hắn căn bản không có bất kỳ cơ hội cướp đoạt Thiên Long Bát Âm Chuông.

- Cạch!

Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận kịch liệt lay động, tia sáng đột nhiên ảm đạm xuống, ánh mắt Giang Nam quét tới, chỉ thấy miệng Thiên Long Bát Âm Chuông kia uy năng đại phóng, tám loại âm luật biến hóa không chừng, chỉ công hướng Thạch Long Đạo Nhân, đem Thạch Long Đạo Nhân chấn đến không ngừng hộc máu, đột nhiên hóa thành một đầu Kim Long, xông về Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận, liền muốn phá trận mà ra!

- Chịu đựng, Kim Chung này uy năng cơ hồ sắp buông xong, nó hành hạ không được bao lâu!

Một vị lão giả cao giọng quát lên.

Thiên Long Bát Âm Chuông ầm ầm đánh vỡ Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận, đem đại trận này phá vỡ, đang muốn bay đi, đột nhiên một vị Thái Huyền Thánh Tông trưởng lão bay tới, cầm trong tay một thanh đại chùy, cạch một tiếng vang thật lớn hung hăng nện ở trên đầu Kim Long này, đem nó đánh về nguyên hình, hóa thành một ngụm Kim Chung.

Kim Chung chấn động, Thiên Long Bát Âm hạo hạo đãng đãng xông về

vị trưởng lão này, lão giả này trong miệng máu tươi cuồng phun, từ không trung rơi xuống.

Thậm chí ngay cả đại chùy trong tay của hắn cũng bị Thiên Long Bát Âm chấn đầy vết rách, Thần Phủ cấp pháp bảo gặp phải bị thương nặng!

- Nếu là từ trước, Kim Chung này một kích thậm chí có thể hư nhục thể của ta, đem kim chùy của ta chấn vỡ, uy năng của nó quả nhiên đã tổn hao nhiều, chống đỡ không được bao lâu!

Lão giả này mặc dù người bị thương nặng, lại lộ ra sắc mặt vui mừng, kêu lớn.

Mấy vị trưởng lão khác tinh thần đại trận, rối rít thúc dục pháp bảo riêng phần mình, liên tiếp hướng Kim Chung oanh khứ.

Thiên Long Bát Âm Chuông mặc dù uy năng tổn hao nhiều, không bằng lúc trước, vẫn như cũ uy lực cực kỳ cường đại, liên tục chấn động, đem từng kiện Thần Phủ chi bảo đẩy lui.

Cấp bậc Kim Chung cực cao, uy lực cực mạnh, dù là Thần Phủ chi bảo ở trước mặt nó cũng như giấy dán tường, vừa mới va chạm liền gặp phải hư hao không nhẹ.

Đám người Thạch Long Đạo Nhân không dám thúc dục pháp bảo nữa, tránh cho hoàn toàn hủy ở dưới công kích của Kim Chung, lúc này riêng phần mình thúc dục Thần Thông, xa xa hướng Kim Chung này oanh khứ.

Thiên Long Bát Âm Chuông rồng ngâm không dứt, tám loại âm luật thay đổi, uy lực như cũ mạnh đến nổi kinh khủng.

- Thật giống như, cũng không phải là không có cơ hội cướp đi Kim Chung này...

Giang Nam hé mắt, bỏ đi ý rời đi, tiếp tục ẩn núp xuống, Thiên Long Bát Âm Chuông uy lực có chút ra ngoài dự tính của hắn, Kim Chung này là đem

năm vị cường giả Thạch Long Đạo Nhân đánh cho hộc máu không ngừng. Mặc dù uy năng Kim Chung này đang không ngừng giảm xuống, nhưng thương thế của đám người Thạch Long Đạo Nhân cũng không nhẹ, lúc xuất thủ uy lực Thần Thông bắn ra cũng đang không ngừng suy giảm.

Thiên Long Bát Âm Chuông cùng đám người Thạch Long Đạo Nhân lưỡng bại câu thương, liền cho hắn cơ hội!

- Người Thái Huyền Thánh Tông nhiều lần lấn ta, giết ta, ta đây liền cho các ngươi biết cảnh đoạt thức ăn trước miệng cọp!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, nơi mi tâm, đạo đạo thần thức chi luân lao ra, ong ong chuyển động, có tất cả tám đạo thần thức chi luân!

Hắn ở động thủ đánh chết Trần Việt, cũng bất quá là vận dụng sáu đạo thần thức chi luân, tránh cho đem thân thể chấn động thành tro, bất quá giờ phút này, vì từ trong tay cường giả như Thạch Long Đạo Nhân cướp đi Kim Chung, hắn cũng không khỏi không mạo hiểm bị chấn nát!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 224: Một Độn Mấy Vạn Dặm. (1)

Giang Nam quát lên, thúc dục Ma Chung Bá Thể, thân thể nhất thời mạnh mẻ gấp năm lần, nhưng ngay sau đó thúc dục thần thức chi luân, chuẩn bị tùy thời lấy Thiên Long Bát Âm tế luyện Kim Chung, cho chúng cường giả Thạch Long Đạo Nhân một cái đoạt thức ăn trước miệng cọp!

Cuộc chiến đấu này không có kéo dài bao lâu, tiếng chuông của Thiên Long Bát Âm Chuông rốt cục dần dần ảm đạm xuống, uy lực Kim Chung này bị đánh áp xuống, trong pháp bảo tích chứa năng lượng tiêu hao quá lớn, lại không thể giống nhân loại phục dụng linh đan diệu dược tới bổ sung, bị đám người Thạch Long Đạo Nhân thu phục trấn áp là chuyện sớm hay muộn.

- Cuối cùng có thể hàng phục Kim Chung này!

Một vị Thái Huyền Thánh Tông trưởng lão cười nói:

- Kim Chung này uy lực to lớn như thế, không uổng công chúng ta liều mạng trọng thương, tổn hại Thần Phủ chi bảo bắt nó, nếu có thể luyện thành Thần Phủ chi bảo, uy lực của nó sẽ cường đại đến trình độ bực nào?

Trên mặt Thạch Long Đạo Nhân cũng lộ ra nụ cười khó gặp nói:

- Kim Chung này, tuyệt đối có tiền vốn trở thành trấn giáo chi bảo. Hơn nữa mấu chốt chính là, Thần Thông luyện chế nó chỉ sợ cấp bậc cực cao, nếu có thể thăm dò môn công pháp này, lại là một môn Đại Thần Thông.

- Liên thủ, đem Kim Chung này bắt lại, sau khi tế luyện thành công, Thái Huyền Thánh Tông chúng ta liền có thể ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm hoành hành ngang ngược, người ngăn giết người, Thần ngăn sát Thần!

Đám người Thạch Long Đạo Nhân phóng lên cao, nhất tề hướng Kim

Chung này chộp tới.

- Thành công hay không, vào thời khắc này!

Trong mắt Giang Nam tinh quang bạo phát, hít vào một hơi thật dài, tám đạo thần thức chi luân điên cuồng chuyển động, ông ông tác hưởng, thần thức cường đại bọc một đạo pháp lực gào thét phóng đi, ngay lập tức trăm dặm, ầm ầm xông vào trong Thiên Long Bát Âm Chuông, đạo pháp lực này lập tức vận chuyển Thiên Long Bát Âm, chỉ nghe "ông" "ngang" "úm" "tinh" "đây" "bá" "minh" "hồng" rồng ngâm vang lên, thần thức của hắn rót vào bên trong bát âm chung, cùng miệng Kim Chung này cộng minh!

Cạch...

Tiếng chung đại chấn, đem đám người Thạch Long Đạo Nhân chấn đến khí huyết không yên, trơ mắt nhìn pháp bảo sắp tới tay hóa thành một đầu Kim Long, phá không bay đi.

- Tới tay?

Giang Nam nhìn một đạo kim quang bay đến trước mặt, trong lòng không khỏi mừng rỡ, mi tâm chợt lóe, Kim Long bỗng nhiên liền bơi vào mi tâm của hắn, Tử Phủ đại môn mở rộng, đầu Kim Long này bay ra trong Tử Phủ.

- Tiểu quỷ nơi nào đến, lại dám đoạt bảo bối của Thái Huyền Thánh Tông ta?

Hắn mới vừa thu Kim Chung này, nhất thời cảm giác được một cổ ba động ngập trời truyền đến, không cần nhìn cũng biết tất nhiên là đám người Thạch Long Đạo Nhân phát hiện tung tích của hắn, trong nổi giận hướng hắn xuất thủ!

Đỉnh đầu của Giang Nam, vân khí tụ tập, vỡ bờ không nghỉ, từng đạo Thần Thông uy lực vô cùng lớn bắt đầu nhanh chóng tạo thành, hơi thở cực kỳ cuồng bạo, uy lực không phải chuyện đùa!

Cổ hơi thở này thậm chí áp chế đến hắn cơ hồ không cách nào nhúc nhích!

- Đổi lại là ta, tân tân khổ khổ lấy được bảo bối bị người khác cướp đi, ta so với bọn hắn còn muốn nổi giận. Bất quá đối mặt người trong nổi giận, tốt nhất là trước trốn chạy, chờ bọn hắn tâm bình khí hòa, lại đấu để cho bọn họ tiếp theo nổi giận. Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Giang Nam gầm lên, trên đỉnh đầu Ma chung chấn động, nhất cử đột phá khí tức Thần Thông mà đám người Thạch Long Đạo Nhân tản mát ra áp bách, phía sau đột nhiên hiện ra cánh chim chi chít, có tất cả thiên dực, thiên dực nhất tề phách động, nhất thời truyền đến oanh một tiếng nổ, để cho hắn giống như một đạo lưu quang kích bắn ra, trong chớp mắt chính là hơn mười dặm!

Thình thịch!

Một cái vòng tròn bạch khí cự đại ở phía sau hắn lượn lờ tản ra, nhưng ngay sau đó năm đạo Thần thông oanh kích xuống, cơ hồ đạp bằng đỉnh núi mà hắn đặt chân!

Thiên Dực Thần Độn Đại Pháp!

Môn Thần Thông tốc độ này bị hắn tăng lên tới cực hạn, ban đầu ở Huyền Thiên Thánh Tông, Giang Nam cũng đã đạt tới gấp trăm lần tốc độ của âm thanh, hôm nay hắn luyện thành thần thức, tám đạo thần thức chi luân gia trì pháp lực, để cho cánh chim phía sau hắn vô cùng chắc chắn, lực lượng cũng trở nên mạnh hơn, tốc độ so với lúc kia còn muốn mạnh hơn rất nhiều, thiên dực liên tục chấn động, một cái hô hấp liền bay ra mấy trăm dặm!

Loại tốc độ này, làm cho người ta mắt mũi trợn tròn, khó có thể tưởng tượng một Thần Thông nhị trọng cường giả, lại có thể phi hành nhanh như vậy!

- Đoạt bảo vật của chúng ta, ngươi còn muốn đi?

Đám người Thạch Long Đạo Nhân điên cuồng đuổi theo, mặc dù bọn họ cùng Thiên Long Bát Âm Chuông đối chiến một lúc lâu, thực lực đại tổn, nhưng như cũ không phải là Giang Nam có thể chống cự.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tốc độ năm người này so với hắn không thể chậm, nhất là Thạch Long Đạo Nhân, hóa thành một đầu Thạch Long dài đến mấy dặm, trên không trung điên cuồng phi hành, tốc độ so với hắn còn nhanh hơn vài phần!

Thạch Long Đạo Nhân chính là ngoại tộc thành Đạo, Đạo Nhân này bản thể chính là một đầu Thạch Long ở ngoài điện giảng đạo của Thái Huyền Thánh Tông, không có bất kỳ sinh mệnh, bởi vì Thái Hoàng lão tổ cùng nhiều Thái Huyền Thánh Tông cường giả ở trong điện giảng đạo truyền đạo thụ pháp, mà dần dần có linh tính, tu luyện thành yêu.

Thái Hoàng lão tổ thấy có thể từ tảng đá biến thành yêu, có sinh mệnh, liền để cho hắn trở thành đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, cũng có thể tu luyện Đạo pháp.

Thạch Long Đạo Nhân bắt đầu từ này mà đến, dần dần tu vi càng ngày càng sâu, trở thành trưởng lão, nhục thể của hắn cực kỳ cường đại, thực lực ở trong nhiều trưởng lão siêu quần bạt tụy.

- Tiểu quỷ đầu, ngươi là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông sao?

Một vị trưởng lão diện mục lành lạnh, thanh âm xa xa truyền đến, rõ ràng vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Ngươi thật to gan, cho dù là Tịch Ứng Tình cũng không dám đoạt đồ đạc của chúng ta, ngươi lại dám!

- Không cần nói nhiều, trực tiếp oanh giết hắn!

Từng loại từng loại Thần Thông xa xa oanh tới, kinh thiên động địa, trong chớp mắt liền phi tới phía sau Giang Nam, tản mát ra ba động hủy diệt, bất kỳ một đạo Thần Thông, Giang Nam đều không thể đở, tuyệt đối sẽ oanh

hắn thành cặn bã!

- Tốc độ của ta còn chưa đủ!

Giang Nam rống giận, cái trán mồ hôi cuồn cuộn, điên cuồng vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trong nháy mắt đem tốc độ vận hành của Ma Ngục Huyền Thai Kinh tăng lên tới cực hạn, Thần Luân trong đỉnh đầu, đại nhật hừng hực, Ma chung chấn động kịch liệt, cung cấp cho hắn khí huyết vô cùng tràn đầy, Thiên Dực Thần Độn Đại Pháp lập tức bị hắn tăng lên lần nữa, lần lượt từng cái cánh không ngừng bành trướng trở nên to lớn, tốc độ nhất thời bão táp lần nữa, đem năm đạo Thần Thông oanh tới xa xa vứt ở phía sau!

- Tốc độ nhanh như vậy?

Một vị Thái Huyền Thánh Tông trưởng lão thất thanh nói:

- Tiểu tử này làm sao có thể phi hành nhanh như vậy? Hỏng bét, ta đuổi theo nữa thương thế sẽ áp chế không nổi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 225: Một Độn Mấy Vạn Dặm. (2)

Tốc độ của hắn chậm lại, mấy vị trưởng lão khác gầm lên, gia tốc điên cuồng đuổi theo, bất quá khoảng cách cùng Giang Nam là càng ngày càng xa.

- Mấy vị sư đệ, các ngươi không cần đuổi theo, ta tự mình đánh chết hắn!

Thạch Long Đạo Nhân hừ lạnh, tốc độ đột nhiên tăng nhanh, một cái thạch Long ở thiên không bay qua, hướng Giang Nam đuổi theo, cười lạnh nói:

- Tiểu bối Huyền Thiên Thánh Tông, nếu để cho ngươi chạy ra lòng bàn tay ta, ta sao có thể ở trên thế gian này đặt chân? Chết đi cho ta!

Đầu Thạch Long này một trảo về phía trước, pháp lực tuôn ra, hóa thành một long trảo phương viên trăm dặm, um tùm trầm trầm, bao lại phạm vi trăm dặm, hướng Giang Nam chộp tới!

Tốc độ của hắn so sánh với Giang Nam không chậm, một chiêu Thần Thông phát ra, liền thắng được những người khác rất nhiều.

Giang Nam chỉ cảm thấy một cổ hơi thở kinh khủng đánh tới, đột nhiên dư quang hai bên ánh mắt liếc thấy một Long trảo thô to vô cùng bay tới, từng cục Long Lân khổng lồ rõ ràng có thể thấy được, thậm chí ở dưới tảng đá còn có thể thấy mạch máu xích hồng sắc, như một cái đường ống!

Mấy Long trảo hướng ở giữa hội hợp, muốn đem hắn sinh sôi bóp nát ở trong Long trảo!

- Thạch Long Đạo Nhân lại mạnh như vậy, tốc độ của ta nhanh như thế còn không cách nào bỏ rơi hắn! Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cấp cho ta thiên dực thay Đại Bằng Kim Sí, để cho ta xông phá cực hạn!

Giang Nam cảm giác được tử vong gần tới, không khỏi điên cuồng rống to, Tử Phủ trong mi tâm, Huyền thai kim nhân hai mắt đột nhiên mở ra, trong mắt Thần Quang phún dũng, trong phút chốc đem Thiên Dực Thần Độn Đại Pháp cùng Đại Bằng Minh Vương pháp thân tương dung, điên cuồng thôi diễn hai môn công pháp này, đem hai môn công pháp này cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh hoàn mỹ dung hợp nhất thể!

Ông!

Trong mi tâm hắn, hiện ra đạo Thần luân thứ ba, Thiên Dực Đại Bằng Kim Sí Ma Thần!

Đạo Thần Luân này mới vừa tạo thành, thiên dực phía sau hắn lập tức biến hóa, vô số Kim Vũ bay tán loạn, hóa thành lần lượt từng cái Đại Bằng Kim Sí vô cùng khổng lồ, để cho tốc độ của hắn trong nháy mắt lần nữa tăng lên gấp đôi, đạt tới ba trăm lần tốc độ của âm thanh!

Không chỉ có như thế, Giang Nam thậm chí cảm giác được tu vi của mình bắt đầu điên cuồng tăng trưởng, Thần Thông tam trọng, hắn vào giờ khắc này rốt cục tu thành Thần Thông tam trọng!

Tử Phủ mở rộng, bên trong Tử Phủ tám trăm dặm mây tía xông ra, một tia ý thức hóa thành tu vi vô cùng hùng hồn, nhanh chóng bổ sung tu vi hao tổn của hắn, thậm chí để cho tu vi của hắn so sánh với từ trước mạnh hơn.

Hô!

Hắn thiên dực chấn động, tốc độ nhanh đến cực hạn, thậm chí phát ra sấm chớp mưa bão chi âm, thiên dực chấn động một lần, liền phát ra nghìn lần sấm chớp mưa bão, cơ hồ là Phong Lôi tề động!

Trước lúc Long trảo khép lại, Giang Nam phá một Long trảo bay ra vây quanh, hiểm lại càng hiểm, năm cái Long trảo kia oanh một tiếng nắm ở chung một chỗ, Thạch Long Đạo Nhân rống giận, Long trảo nắm tay, về phía trước một quyền đảo ra!

Một quyền này uy lực trào ra mấy trăm dặm, vẫn không thể nào đuổi theo Giang Nam, chỉ đem không khí đánh cho liên tục nổ bung, tựa hồ ở trên bầu trời trào ra một cái lối đi!

- Mấy vị sư thúc, không cần tiễn nữa!

Qua một lúc lâu, thanh âm của Giang Nam mới lượn lờ truyền tới trong tai Thạch Long Đạo Nhân.

Thạch Long Đạo Nhân rống giận liên tục, điên cuồng đuổi theo, nơi nào còn có thể thấy cái bóng của Giang Nam?

Hắn chỉ thấy nơi Giang Nam bay qua, không trung lưu lại đạo đạo Lôi Điện, không ngừng nổ bung nổ tung, thanh thế kinh người!

- Chạy? Một Thần Thông tam trọng tiểu bối, lại từ trong tay năm đại trưởng lão chúng ta trốn thoát?

Thạch Long Đạo Nhân thân thể lăn một vòng, hóa thành hình người, diện mục vô cùng âm trầm, ánh mắt đỏ ngầu như máu, mấy người bọn họ liều mạng gặp phải trọng thương mới bỏ đi uy năng của Thiên Long Bát Âm Chung, chuẩn bị thu cái dị bảo này, không nghĩ tới vẫn bị Giang Nam đoạt thức ăn trước miệng cọp, sinh sôi từ trong tay bọn họ đem cái dị bảo này chiếm đi!

Cái kết quả này, thật sự làm cho không người nào có thể tiếp nhận, đây là hắn lần thứ hai nếm đến cảm giác bị thất bại!

Lần đầu tiên cảm giác bị thất bại là đệ tử của hắn Chu Dục bị chém giết ở Loạn Không Ma Vực, hình thần câu diệt, thậm chí bị hủy thi diệt tích, lấy Tứ Cực Viêm Dương Châu mà hắn thay Chu Dục luyện chế thiêu tất cả dấu vết không còn một mống.

Lần thứ hai, chính là Giang Nam cướp lấy Thiên Long Bát Âm Chung, hơn nữa từ trong lòng bàn tay hắn chạy trốn!

Chẳng qua là hắn cũng không biết, Chu Dục cũng là chết ở trong tay Giang Nam.

Mấy vị trưởng lão khác nhanh chóng đuổi theo, cũng là vạn phần khiếp sợ, một vị trưởng lão trầm giọng nói:

- Tiểu tử này phảng phất là đệ tử của Huyền Thiên Thánh Tông Lạc Hoa Âm, cùng Cận Đông Lưu sư điệt có năm mươi năm ước hẹn. Dám khiêu chiến Cận sư điệt, thật có chút thủ đoạn, nếu tùy ý hắn trưởng thành, tương lai Cận sư điệt thật sẽ thêm ra một cái cường địch...

- Vậy hãy để cho hắn chết!

Thạch Long Đạo Nhân diện mục âm trầm, điềm nhiên nói:

- Nếu biết hắn là ai, hắn liền không cách nào chạy ra lòng bàn tay của ta! Ta muốn giết hắn, Lạc Hoa Âm cũng che chở không được hắn!

Giang Nam bay ra mấy vạn dặm, thân thể giống như đè ép một tòa núi lớn, lục phủ ngũ tạng tựa hồ cũng bị đập vụn, nếu không phải lục phủ ngũ tạng của hắn vô cùng chắc chắn, bền bỉ, loại tốc độ này đã sớm để cho hắn chết yểu.

Thình thịch thình thịch!

Phía sau hắn từng đạo Đại Bằng Kim Sí nổ tung, hóa thành pháp lực tuôn ra trở về trong cơ thể, tản đi môn Thần Thông này.

- Thần Thông tam trọng, Đại Bằng Kim Sí cùng Thiên Dực Thần Độn Đại Pháp tương dung, cuối cùng để cho ta bước đầu luyện thành môn Thần Thông này.

Giang Nam từ từ hạ xuống, rơi vào trên một ngọn núi, trái tim kịch liệt nhảy lên như cũ, nhất thời trong chốc lát khó có thể bình phục, thân thể của hắn ở vào trạng thái hưng phấn độ cao, mới vừa rồi một màn kia thật sự vô cùng mạo hiểm, nếu không phải hắn ở lúc khẩn yếu đem hai loại công pháp

tướng dung, tu thành Thần Thông tam trọng, tốc độ tăng nhiều, căn bản không cách nào từ trong tay Thạch Long Đạo Nhân chạy trốn.

- Môn Thần Thông này còn chưa hoàn thiện, còn có không gian tăng lên thật lớn, nếu môn Thần Thông này của ta quyết định lấy Thiên Dực Thần Độn Đại Pháp làm chủ, kia liền tên là Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông.

Giang Nam mệnh danh cho môn Thần Thông này, trong lòng rất là vui mừng:

- Ta lần này không chỉ nhận được Thiên Long Bát Âm Chung, còn tu thành Thần Thông tam trọng, tu vi tiến nhanh, quả nhiên là cầu phú quý trong nguy hiểm.

Hắn hít vào một hơi thật dài, thiên địa linh khí nhất thời mãnh liệt mà đến, linh khí phương viên hơn mười dặm hết thảy bị hắn dẫn dắt, gào thét tràn vào trong miệng, nhưng ngay sau đó bị luyện hóa, bổ sung tu vi hao tổn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 226: Động Phủ Dưới Đất. (1)

Lần này lấy hạt dẻ trong lò lửa, đoạt Thiên Long Bát Âm Chung, để cho tu vi của hắn tiến nhanh, thực lực tăng nhiều, rốt cục bước vào Thần Thông tam trọng.

Hắn vốn là mở ra Tử Phủ, bởi vì chỉ luyện thành hai loại Thần Thông, mây tía tám trăm dặm cũng không hoàn toàn hóa thành tu vi, mới vừa rồi đột phá, mây tía rốt cục hoàn toàn hóa thành tu vi, để cho pháp lực của hắn trước nay chưa từng có.

Giang Nam đưa mắt nhìn Tử Phủ, chỉ thấy trong Tử Phủ mây tía tiêu hao hầu như không còn, chỉ còn lại có Hồng Mông hỗn độn chưa mở, nếu mở những không gian hỗn độn Hồng Mông này, hắn ở lúc tu luyện tới cảnh giới cao hơn đạt được chỗ tốt thế tất lớn hơn nữa.

Đây chính là chỗ tốt của lúc ở Thần Luân cảnh hung ác đánh căn cơ, Thần Luân cảnh căn cơ vững chắc, lúc mở Tử Phủ đạt được chỗ tốt kinh người, không chỉ có thể rất nhanh tăng lên tới Thần Thông nhị trọng, tam trọng, hơn nữa sau này tốc độ tu luyện cũng tăng nhanh thật lớn.

Tịch Ứng Tình, Lệnh Hồ Dung cũng là như thế, mở ra Tử Phủ liền trực tiếp tăng lên tới Thần Thông tam trọng cảnh. Về phần những người khác không có tám trăm dặm mây tía, lại chỉ có thể từng bước tu luyện, ở tốc độ tu luyện sẽ so với bọn hắn chậm rất nhiều.

Một bước tiên cơ, từng bước tiên cơ, khởi bước liền vượt xa người khác, người khác cùng bọn họ chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Trong Tử Phủ của Giang Nam còn có Hồng Mông không tích, còn muốn thắng được tám trăm dặm mây tía, mỗi một lần cảnh giới tăng lên cũng sẽ đạt được chỗ tốt khổng lồ, tu vi càng ngày càng sâu, tốc độ tu luyện cũng

mau lẹ hơn đám người Lệnh Hồ Dung.

Trong Tử Phủ, Thiên Long Bát Âm Chung hóa thành hình rồng, mở cái miệng rộng thật dài khẽ hấp, trong Tử Phủ của Giang Nam chứa đựng mấy ngàn cân Linh Dịch chen chúc bị cái pháp bảo này hút vào thể nội, mấy hơi thở sau, Linh Dịch liền ít đi rất nhiều.

Kim Chung còn đang điên cuồng hấp thu Linh Dịch, bổ sung năng lượng tiêu hao, trong khoảng thời gian ánh mắt của Giang Nam quét tới này, lại có mấy trăm cân Linh Dịch bị Kim Chung hấp thu.

- Linh Dịch của ta! Những Linh Dịch này ta còn muốn lưu lại đi Nam Hải thịnh yến hủ bại...

Giang Nam khóc không ra nước mắt, Kim Chung này ở vào trong trạng thái đói bụng, năng lượng tiêu hao kinh người, vì vậy gặp phải trong Tử Phủ hắn chứa đựng Linh Dịch liền không cùng Giang Nam khách khí, trực tiếp cắn nuốt bổ sung tiêu hao.

Mấu chốt nhất chính là, Kim Chung này khẩu vị thật sự quá lớn, ở thời gian ngắn ngủn chốc lát này, hơn phân nửa Linh Dịch liền bị nó cắn nuốt.

Thật ra thì, Giang Nam đã đem Kim Chung này tế luyện, nếu hắn nguyện ý, tùy thời có thể ngăn Kim Chung cắn nuốt Linh Dịch lại, bất quá hắn không có ngăn lại.

- Công dục thiện kỳ sự, Kim Chung này khôi phục càng nhanh, thực lực của ta liền càng mạnh, trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm linh khí cực kỳ nồng nặc, nơi đây nhất định sẽ có thật nhiều Linh Tuyền, nói không chừng ta rất nhanh liền có thể tìm được một đạo Linh Tuyền.

Cũng không lâu lắm, Kim Chung liền đem mấy ngàn cân Linh Dịch cắn nuốt không còn, uy năng chỉ có khôi phục hai ba thành, vừa hóa thành một ngụm Kim Chung, một phù điêu Kim Long giống như vật còn sống, ở vách chuông không ngừng du động.

- Kim Chung này khẩu vị quá lớn, mấy ngàn cân Linh Dịch mới có thể làm cho nó khôi phục hai ba thành, nếu như tế lên, sẽ không đem tu vi của ta thoáng cái hao hết sạch chứ?

Giang Nam khẽ cau mày, uy lực quá mạnh mẻ cũng cũng không phải là một chuyện tốt, nếu như tu vi của hắn thoáng cái bị hao hết sạch còn chưa làm rụng đối thủ mà nói, vậy thì ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có, người chết sẽ là hắn!

- Thất Bảo Đài sinh Thất Bảo, chẳng lẻ Kim Chung này chính là một người trong đó? Không thể nào, bảo vật trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm nếu như chỉ có bảy vật bảo vật tương tự như Thiên Long Bát Âm Chuông, những danh môn đại phái kia căn bản sẽ không tốn hao lớn tinh lực như thế.

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Sư tôn ta không có lợi không đi, nhãn giới lại cao, chỉ là loại bảo vật Thiên Long Bát Âm Chuông này, còn không cách nào đem nàng hấp dẫn. Hơn nữa sáu Ma Bách Dục Thí Thần Cốc kia tất cả đều là cường giả đứng đầu, thậm chí không thiếu tồn tại Thiên Cung cấp, bọn họ liều chết cũng muốn xông vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, có thể thấy được bảo vật chân chính nơi này nhất định sẽ vượt xa Thiên Long Bát Âm Chung!

Thiên Long Bát Âm Chung đã cường hãn như thế, chỉ dựa vào uy năng pháp bảo liền có thể đem năm lão quái vật thế hệ trước như Thạch Long Đạo Nhân đánh cho trọng thương hộc máu, có thể nghĩ, Thất Bảo chân chính của Huyền Đô Thất Bảo Lâm, đến tột cùng cường đại đến cỡ nào.

- Môn Thần Thông thứ ba của ta đã có chút thành tựu, sau này phương hướng tu luyện của ta chính là tìm kiếm được càng nhiều Thần Thông phi hành, dung nhập vào trong Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông, đem môn Thần Thông này hoàn thiện.

Giang Nam tiếp tục hấp thu thiên địa linh khí, tăng cường tu vi, thầm nghĩ trong lòng:

- Môn Thần Thông thứ tư như cũ là thần niệm Thần Thông, như vậy môn Thần Thông thứ năm, hẳn là Âm Công, Thần Thông giống như Thiên Long Bát Âm, so sánh với Thiên Long Bát Âm mạnh hơn!

Thiên Long Bát Âm uy lực tuyệt đối cực kỳ cường hãn, loại Thần Thông luyện chế Thiên Long Bát Âm Chuông này chấn động, thậm chí ngay cả cường giả như Thạch Long Đạo Nhân cũng chống lại không được, bất quá Giang Nam đã tốt muốn tốt hơn, vẫn còn muốn sáng chế ra Thần Thông thuộc về mình, cũng không phải là đơn thuần dựa vào tiền nhân.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh tinh túy là tổ tông chưa đầy pháp, mà tôn chỉ của hắn cũng là tổ tông chân pháp, trước từ trong pháp của người tìm kiếm được tinh túy, sau đó khai sáng ra Đạo của mình.

- Tâm pháp, ta cần càng nhiều tâm pháp!

Giang Nam đứng dậy, nhẹ giọng nói:

- Sư tôn ta từng ở Thất Bảo Lâm tìm được Tam Thánh Kinh, nói rõ nơi đây nhất định là có tâm pháp lưu truyền. Ban đầu ta từng ở bên ngoài ngắm nhìn Thất Bảo Lâm, nhìn thấy trong Thất Bảo Lâm có tấm bia đá khổng lồ, cung điện nguy nga, nếu có tâm pháp, nơi đó nhất định nhiều nhất! Bất quá hiện tại việc cấp bách, vẫn là cướp đoạt Linh Tuyền, trừ bị xuống dưới.

Mi tâm hắn hiện lên sáu đạo thần thức chi luân, ong ong chuyển động, nhất thời thần thức cuồng bạo bốn phương tám hướng xông ra, trải rộng ra, điên cuồng thăm dò vào dưới đất, hướng sâu trong lòng đất chui vào.

Thiên địa linh khí trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm nồng nặc như thế, nhất định sẽ tẩm bổ ra không ít Linh Tuyền, Linh Tuyền không chỉ là nhu yếu phẩm tu luyện, vẫn là đồng tiền mạnh, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Đại địa của Huyền Đô Thất Bảo Lâm so sánh với ngoại giới cứng rắn vô số lần, đổi lại những tu sĩ khác, thần niệm căn bản không cách nào xuyên thấu bùn đất núi đá, bất quá Giang Nam đã luyện thành thần thức, so sánh

với thần thức của Linh Đài Cảnh cường giả còn mạnh hơn chút ít, dễ dàng liền đem thần trí của mình thăm dò vào trong đất, không ngừng hướng dưới đất sưu tầm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 227: Động Phủ Dưới Đất. (2)

Đạo thần thức chi luân thứ tám của hắn đã luyện thành một nửa, thần thức vô cùng cường đại, có thể dọc theo hơn bốn trăm dặm, cũng tức là nói, nếu như hắn phát ra Thần Thông, Thần Thông có thể đạt tới bốn trăm dặm mới bộc phát uy năng, đem địch nhân ngoài bốn trăm dặm oanh giết!

Thần thức của hắn đâm vào dưới đất cũng có thể xâm nhập hai mươi dặm, từ dưới đất quét qua, đem hết thảy "nhìn" được rõ ràng rành mạch, không cách nào chạy ra khỏi mắt hắn.

Giang Nam chậm rãi từ bầu trời bay qua, thần thức một tòa núi lớn tiếp theo một tòa núi lớn sưu tầm, cũng không lâu lắm liền bị hắn phát hiện một đạo Linh tuyền trong sơn mạch.

Đạo Linh tuyền này giấu ở bên trong sơn thể, Linh Dịch để dành đã lâu, hóa thành một mảnh Linh đàm, so với hắn ở Nhạc Thanh quốc nhìn thấy Linh đàm còn muốn lớn hơn gấp mấy lần, trong đó Linh Dịch có khoảng nghìn cân, mà Linh căn của Linh Tuyền thì cắm rễ ở trong chân núi dưới đáy sơn thể.

Linh căn giống như rễ của Thần thụ, tính bằng đơn vị hàng nghìn căn tu chi chít, cực kỳ tráng lệ, những Linh căn này là nguồn suối của Linh Dịch, chính là bọn nó hấp thu Linh khí tự do trong thiên địa, hóa thành Linh Dịch.

Nếu chặt đứt những Linh căn này, Linh Tuyền sẽ khô héo, không bao giờ sinh ra bất kỳ Linh Dịch nào nữa.

Vì vậy lúc dời đi Linh Tuyền phải cẩn thận từng li từng tí đem Linh căn của nó, tính cả chân núi cùng nhau đào ra, tận lực không đi đụng vào những Linh căn kia, nếu không Linh căn đứt quá nhiều, cũng sẽ ảnh hưởng đến phẩm cấp của Linh Tuyền.

Giang Nam tâm niệm hơi động, vận chuyển Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh, chỉ nghe hô một tiếng, một thanh yêu đao gào thét bay ra, không ngừng đánh xuống phía dưới, núi đá bay tán loạn.

Núi đá trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm cực kỳ chắc chắn, như mới vừa tiến vào Thất Bảo Lâm, hắn muốn bổ ra một tòa núi lớn, tốn hao không biết bao nhiêu khí lực.

Nhưng mà hôm nay hắn thần niệm hóa thành thần thức, uy lực Thần Thông đại tăng, cũng không lâu lắm liền đem ngọn núi lớn này đả thông một cái lỗ thủng to, đi tới trong sơn thể, đem Linh Dịch trong Linh đàm hết thảy thu vào Tử Phủ, nhưng ngay sau đó tiếp tục hướng xuống bổ tới.

Hắn hao tốn nửa ngày thời gian, mới đả thông chân núi, đem Linh căn đạo Linh tuyền này hoàn hoàn chỉnh chỉnh đào ra.

- Tử Phủ, mở!

Đạo Linh tuyền này tính cả chân núi, cao tới gần dặm, chiều rộng gần ba dặm, nặng không biết bao nhiêu cân, quái vật lớn như thế lại bị thần thức của Giang Nam cuồn cuộn nổi lên, thoáng qua trong lúc đó liền tới đến mi tâm của hắn, Tử Phủ mở rộng, chỉ thấy đạo Linh tuyền này bị không gian pháp tắc kỳ lạ của Tử Phủ ảnh hưởng, càng ngày càng nhỏ, dần dần tiến vào mi tâm của hắn, bay vào trong Tử Phủ.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, hắn vẫn còn là lần đầu cố gắng thu vật khổng lồ như thế, có chút cố hết sức.

- Mới vừa rồi thu hoạch Linh Dịch, chẳng qua là đủ cho Thiên Long Bát Âm Chung khôi phục năm sáu thành uy năng, muốn cho nó khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, liền phải tìm được càng nhiều Linh Tuyền Linh Dịch mới được!

Giang Nam liên tục bốn năm ngày thời gian rốt cục sưu tầm đến ba Đạo Linh tuyền cùng với mấy vạn cân Linh Dịch, rốt cục để cho uy năng của

Thiên Long Bát Âm Chung khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, hơn nữa Linh Dịch còn có dư.

- Ân? Đây là...

Giang Nam trong lòng rung mạnh, thần thức đột nhiên đi tới bên trong một không gian rộng lớn trong sơn mạch, đó là một động phủ tráng lệ, cực kỳ to và rộng, giống như cung điện trong lòng núi, từng cây cột khổng lồ cổ đồng đứng vững, bậc thang Bạch Ngọc một tầng tiếp theo một tầng chạy xuống dưới, trong động phủ còn có lư hương cao tới mấy trượng, trong lò như cũ có hương khói lượn lờ dâng lên.

Mà ở trong động phủ này, hắn thấy một chỗ Linh trì, bên cạnh Linh trì lộ ra một viên Long đầu thanh đồng, trong miệng Long phun ra một đạo Linh tuyền, đạo Linh tuyền này so với lúc trước hắn đoạt được Linh Tuyền cộng chung một chỗ còn muốn thô to!

- Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, tại sao có thể có động phủ?

Giang Nam ngạc nhiên.

Huyền Đô Thất Bảo Lâm là một vị tồn tại không biết mạnh bao nhiêu lưu lại Thất Bảo Đạo Đài, theo lý mà nói, vị tồn tại kia không thể nào ở trong Đạo Đài của bản thân mở động phủ.

- Hay là, đây là người tiến vào Thất Bảo Lâm tầm bảo, tính toán ở chỗ này tu luyện mới chế tạo động phủ!

Giang Nam rốt cục nghĩ thông suốt, thầm nghĩ:

- Tu vi cảnh giới người này hẳn là cực kỳ cao thâm, bất quá từ bố trí của động phủ này đến xem, hẳn là phong cách lúc thượng cổ, chủ nhân động phủ hơn phân nửa là đã tọa hóa.

Hắn thần thức xông ra, tinh tế dò xét, cũng không lâu lắm liền đem động phủ này dò xét rõ ràng, trong động phủ này đúng là không có chủ nhân, bị

phong ấn ở bên trong sơn thể.

Ở Huyền Đô Thất Bảo Lâm có thể tu luyện, nhưng không cách nào tăng cảnh giới lên, từ lúc sanh ra cảnh giới cũng sẽ bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, chỉ có rời đi nơi đây, mới có thể đột phá cảnh giới.

Chủ nhân động phủ này đoán chừng là lúc thượng cổ bị vây ở Thất Bảo Lâm, không có thể đi ra, cuối cùng chết già ở chỗ này.

- Động phủ này chính là vật vô chủ, vừa lúc thuộc về ta sở hữu!

Giang Nam đang muốn thu hồi thần thức, đột nhiên lại có một cổ thần niệm cường đại trùng kích mà đến, tràn vào trong động phủ, cùng thần thức của hắn kịch liệt va chạm.

Cổ thần niệm này vô thô bạo cùng, mặc dù cấp bậc khá thấp, nhưng cực kỳ bá đạo, gặp phải thần thức của Giang Nam cũng không sợ chút nào, chợt hóa thành một pho tượng Cự Nhân, quanh thân ánh sao quấn quanh, đỉnh đầu trăng sáng treo cao, há mồm rống to, đánh sâu vào thần thức của Giang Nam!

- Thần niệm Thần Thông của Tinh Nguyệt Ma Tông? Người tới là Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử!

Trong lòng Giang Nam vừa động, lập tức nhận ra loại thần niệm Thần Thông này tuyệt đối là Tinh Nguyệt Ma Tông Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, hắn từng được chứng kiến Tinh Nguyệt Ma Tông đại sư huynh Thần Tiềm cùng Cận Đông Lưu đánh một trận, dùng chính là Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, cực kỳ mạnh mẻ, chỉ tiếc vẫn còn thua ở trong tay Cận Đông Lưu.

Có tư cách tu luyện Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, chỉ có Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử nhất mạch!

Rống!

Giang Nam kết xuất Sư Tử Ấn, thần thức nhất thời hóa thành một đầu sư tử mạnh mẽ, há mồm rống to, hai cổ thần niệm ở trong động phủ vỡ bờ, Tinh Nguyệt Cự Nhân kia lập tức không địch lại, cơ hồ bị Sư Tử Ấn của Giang Nam xông đến giải tán.

Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh cũng là pháp môn kinh điển cấp, uy lực so sánh với Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển không yếu, hơn nữa Giang Nam tu thành thần thức, cao thấp lập phán.

Dù vậy pho tượng thần niệm biến thành Cự Nhân kia như cũ chưa từng toái rụng, chỉ thấy trăng sáng trên đỉnh đầu pho tượng Cự Nhân này hào quang tỏa sáng, để cho hình thể của pho tượng Cự Nhân này lần nữa vững chắc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 228: Điên Cuồng Cướp Sạch. (1)

- Quân Mộng Ưu?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, hắn năm đó mới vừa bái nhập Huyền Thiên Thánh Tông không có bao lâu, liền nhìn thấy Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ đánh một trận, tình hình hai người giao thủ, như cũ rõ mồn một trước mắt, cho hắn rung động rất lớn, thúc đẩy hắn đi lên con đường cường giả.

Hôm nay lần nữa gặp phải Quân Mộng Ưu, trong lòng hắn chiến ý hừng hực, rất muốn cùng vị Ma Đạo tuổi trẻ cường giả này đại chiến một cuộc, xem một chút lẫn nhau ở giữa chênh lệch!

- Quân Mộng Ưu, nói vậy ngươi cũng phát hiện chỗ động phủ này, vậy hãy để cho ta trước cách không đấu một cuộc!

- Bảo Bình Ấn!

Thần thức của Giang Nam hóa thành bảo bình, móc ngược mà xuống, trong bảo bình nhất thời truyền đến dẫn lực cực mạnh, hướng pho tượng Tinh Nguyệt Cự Nhân kia hút đi.

Tinh Nguyệt Cự Nhân kia thân hình bay lên, một quyền oanh một tiếng vang thật lớn, nện ở trên bảo bình, rốt cục tránh thoát bảo bình dẫn lực, trong động phủ nhất thời nhấc lên một cổ cuồng phong, mọi nơi hung hăng đánh ra!

Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển ở trên tinh luyện thần niệm đúng là có chỗ độc đáo của nó, thần niệm của Quân Mộng Ưu lại có thể đở Bảo Bình Ấn của Giang Nam.

Trong mi tâm Giang Nam, Huyền thai kim nhân lập tức bắt đến thần niệm

ba động của pho tượng Tinh Nguyệt Cự Nhân này, nắm chặc đến thần niệm pháp môn của Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, lúc này thôi diễn môn công pháp này.

- Quân Mộng Ưu quả nhiên đủ mạnh, ta vận dụng sáu đạo thần thức chi luân cũng không cách nào phá thần niệm của hắn, người này không hổ là Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử, có chỗ độc đáo của nó.

Mi tâm của Giang Nam hiện ra một đạo thần thức chi luân, bảy đạo thần thức chi luân đánh sâu vào, hóa thành nhất thức Đại Kim Cương Luân Ấn.

Trong tòa động phủ này, thần thức của hắn lập tức hóa thành một đại Kim Cương Luân, chiều rộng hơn bốn mươi trượng, như một Đại Ma Bàn ong ong chuyển động, chỉ một quấy, liền đem thần niệm biến thành Tinh Nguyệt Cự Nhân của Quân Mộng Ưu quấy đến nát bấy!

- Nguyên lai là Phật Môn Kim Cương Pháp Thiện Tông cao thủ, tinh thần ý niệm của ngươi tu thành thần thức, hẳn là Linh Đài Cảnh cường giả?

Bên tai Giang Nam đột nhiên truyền đến một tiếng kêu đau đớn của Quân Mộng Ưu, nhưng ngay sau đó thanh âm của người này truyền đến, cũng là thần niệm thần thức của hai người va chạm, tâm tư của Quân Mộng Ưu theo thần niệm ba động truyền tới trong đầu của hắn.

Về phần Quân Mộng Ưu suy đoán hắn là Kim Cương Pháp Thiện Tông đệ tử, thì để cho Giang Nam một trận ngạc nhiên, bất quá Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh đích xác là phật môn công pháp, cũng khó trách Quân Mộng Ưu hiểu lầm.

- Chẳng lẻ ngươi là Kim Cương Pháp Thiện Tông chưởng giáo đệ tử Thích Nhược Long?

Quân Mộng Ưu suy nghĩ theo thần niệm truyền đến, cười to nói:

- Ta mới là Thần Thông tứ trọng, không phải là đối thủ của ngươi. Thích Nhược Long, bảo bối trong động phủ này liền tặng cho ngươi, ngày khác ta

tu luyện tới Linh Đài Cảnh, sẽ tới tìm ngươi một quyết thư hùng!

Thanh âm của hắn biến mất không thấy gì nữa, cũng là Quân Mộng Ưu tự giác không phải đối thủ của Giang Nam, nên không có lộ diện, mà lập tức viễn độn bỏ đi.

- Kim Cương Pháp Thiện Tông Thích Nhược Long, ngươi ỷ vào cảnh giới so với ta cao hơn, lại xuất thủ cướp đoạt động phủ của ta, ta nhớ kỹ ngươi!

Nơi xa, thân hình một thiếu niên chớp động, tốc độ cực nhanh, chính là Quân Mộng Ưu, thầm nghĩ:

- Ta bây giờ còn không phải là đối thủ của ngươi, bất quá ta rất nhanh sẽ tu thành Thần Thông thứ năm! Đợi ta tu thành Linh Đài, giết ngươi liền dễ dàng!

Hắn lại không biết, cùng hắn so đấu thần thức cũng không phải là Thích Nhược Long, mà là Giang Nam, nếu không hắn tuyệt sẽ không bị Giang Nam hù sợ chạy mất, mà là giết tới cùng Giang Nam đánh một trận.

- Đáng tiếc, không thể cùng cao thủ trẻ tuổi như Quân Mộng Ưu đánh một trận, phân ra thắng bại. Quân Mộng Ưu này tu vi đúng là tăng trưởng thần tốc, thực đã tu luyện tới Thần Thông tứ trọng, đến gần Thần Thông ngũ trọng, là một kình địch.

Giang Nam vẫn còn có chút tiếc hận, năm ngón tay lộ ra, nhất thời năm đạo kiếm khí phóng lên cao, thật sâu đâm vào trong núi, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận khuấy phá, đem sơn thể xuyên thủng, đánh ra một cái lối đi.

- Nếu có thể cùng hắn đánh một trận, ta sẽ cho hắn biết hắn là thư, ta mới là hùng!

Giang Nam cất bước đi vào, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí giống như mũi khoan khổng lồ khuấy về phía trước, phá khai sơn thể, cũng không lâu lắm hắn liền tới trước tòa động phủ này, sải bước đi vào.

- Quân Mộng Ưu Tinh Nguyệt Thần Thể, ta thèm thuồng đã lâu, cùng hắn đánh một trận mà nói, ta tất nhiên có thể thôi diễn ra môn kinh điển này! Bất quá, nhận được pháp môn Tinh Nguyệt Thần Thể rèn luyện tinh thần coi như là một thu hoạch không nhỏ, có thể cùng Minh Vương Thần Ấn xác minh lẫn nhau, giúp ta nhanh hơn thôi diễn ra loại Thần Thông thứ tư.

Trong động phủ, Giang Nam mọi nơi quét nhìn, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười:

- Tiền vốn đi Nam Hải thịnh yến hủ bại đã có...

Bên trong Linh trì của động phủ này, Linh Dịch có khoảng đến mười vạn cân, cộng thêm một đạo Linh tuyền, hôm nay thân gia của Giang Nam so sánh với nhân vật trưởng lão cấp của Huyền Thiên Thánh Tông còn muốn giàu có!

- Di? Mấy cây cột này, phảng phất là Thái Viêm Kim Tinh chế tạo thành, lãng phí, thật là lãng phí!

Giang Nam vận chuyển Ma Chung Bá Thể Thần Thông, sinh sôi rút lên một cây đồng trụ, ngay sau đó nhét vào trong Tử Phủ, mấy hơi thở sau, tất cả đồng trụ trong động phủ này liền tới bên trong Tử Phủ hắn.

- Vạn năm ôn ngọc làm mặt đất, cũng phải lấy đi, tránh cho phí của trời.

- Cái bồ đoàn này không tồi...

- Ha hả, còn có mấy bình linh đan..., ân? Dược lực bị hủy sạch sẻ, bình cũng không phải tệ, lấy đi!

- Lư hương thật nặng, lấy về nghiên cứu!

- Đầu Thanh Long phun ra Linh Tuyền cũng là tài liệu thượng đẳng chế tạo thành, không thể lãng phí...

Cũng không lâu lắm, động phủ tráng lệ này liền trở nên hoàn toàn thay

đổi, một mảnh bừa bãi, tất cả có thể mang đi hết thảy chuyển nhà đến trong Tử Phủ của Giang Nam.

Hắn còn không hài lòng, mọi nơi sưu tầm, lẩm bẩm nói:

- Tiền bối, ngươi tọa hóa lâu như vậy, chẳng lẽ không có để lại bảo vật gì?

Oanh!

Một gian thạch thất bị hắn oanh mở, ánh mắt của Giang Nam quét tới, không khỏi trái tim bang bang nhảy loạn, chỉ thấy một chiếc lâu thuyền cổ kính hiện ra ở trước mắt hắn.

Chiếc lâu thuyền này không tính là rộng rãi như thế nào, dài chỉ có hơn trượng, cao không tới một trượng, trên boong thuyền tầng tầng cao lầu chồng chất, môn hộ thật sâu, mũi thuyền cũng là một đầu rồng, trong miệng ngậm lấy một cái chuông, cột buồm treo mấy đèn Lưu Ly bát giác, ánh đèn dằng dặc, nhìn thật kỹ, là Giao Long Long Châu luyện chế mà thành.

Lâu thuyền lấy Đại Thiên Độn Pháp luyện chế mà thành, là một loại Thần Thông tốc độ cực nhanh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 229: Điên Cuồng Cướp Sạch. (2)

- Hôm nay, ta cũng có tọa giá...

Giang Nam đè nén kích động trong lòng xuống, đem chiếc lâu thuyền này thu hồi, đi ra thạch thất tiếp tục cướp đoạt, cuối cùng xác định không có để lại bất kỳ bảo vật, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí đem đạo Linh tuyền kia đào ra.

Đợi đi ra động phủ rách nát không chịu nổi này, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ truyền đến, động phủ này rốt cục sụp đổ, hủy hoại chỉ trong chốc lát. Bị hắn cướp sạch như thế, thẳng đến hiện tại mới sụp đổ, Giang Nam chỉ có thể nói động phủ này kiến tạo chất lượng rất tốt.

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm quả nhiên là một bảo địa, khắp nơi là kim, khó trách lần trước sư tôn tiến vào nơi đây thực lực đại tiến, trở thành một trong những cao thủ mạnh nhất.

Đột nhiên, sắc mặt Giang Nam khẽ biến, cảm ứng được một cổ hơi thở dị thường mạnh mẻ cuồn cuộn mà đến, liền bận rộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài mấy trăm dặm Lôi Đình lay động, trong Lôi Đình một đầu Thạch Long quay cuồng, thẳng tắp hướng nơi đây vọt tới.

- Thạch Long Đạo Nhân tìm tới, thật là âm hồn bất tán!

Giang Nam không hề do dự nữa, vỗ cánh liền đi, phía sau thanh âm của Thạch Long Đạo Nhân ùng ùng truyền đến, cười lạnh nói:

- Tiểu bối, lần trước bị ngươi chạy trốn, là bởi vì ta bị Kim Chung kia chấn thành trọng thương, hôm nay ta khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, cũng muốn nhìn xem ngươi có thể chạy ra lòng bàn tay của ta hay không!

Oanh!

Giang Nam toàn lực thúc dục Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông, Đại Bằng Kim Sí chấn động, bão táp mà đi, phía sau một đầu Thạch Long điên cuồng đuổi theo mà đến, khí diễm ngập trời, so sánh với tốc độ của hắn cũng không thua gì.

Bản thân Thạch Long Đạo Nhân liền cực kỳ cường đại, lần trước bị trọng thương mới không có đuổi theo Giang Nam, lần này nghỉ ngơi dưỡng sức mà đến, phải tất yếu nhất cử đánh chết, đoạt lại Thiên Long Bát Âm Chung!

Hai người phá vỡ trường không, cũng không lâu lắm liền bay ra vạn dặm, Giang Nam còn không cách nào đem Thạch Long Đạo Nhân bỏ rơi.

- Tiểu bối, duy trì loại Thần Thông này, nhất định rất hao tổn tu vi sao?

Thanh âm của Thạch Long Đạo Nhân truyền đến, cười lạnh nói:

- Ở thời điểm tốc độ không phân cao thấp, nhìn lại đúng là tu vi, tu vi của ngươi bất quá là Thần Thông tam trọng, mà ta là Thất Bảo Đài Cảnh, ngươi còn có thể chống bao lâu?

Hắn mới vừa nói tới đây, đột nhiên chỉ thấy một chiếc lâu thuyền dài hơn trượng xuất hiện, càng lúc càng lớn, hóa thành một chiếc cự hạm dài đến ba năm trượng, Giang Nam đứng ở trên boong thuyền, chiếc lâu thuyền này phá không mà đi, trong chớp mắt liền không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

- Đây là cái pháp bảo gì?

Thạch Long Đạo Nhân thấy mà mắt mũi trợn tròn, còn chưa phục hồi tinh thần lại, đột nhiên chỉ nghe thanh âm của Giang Nam truyền đến:

- Thạch sư bá, ta đã trở lại!

Thạch Long Đạo Nhân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy chiếc lâu thuyền kia gào thét tới, Giang Nam đứng ở đầu thuyền hướng hắn ngoắc, không khỏi giận tím mặt, trong mắt sát cơ đại tác.

- Ta vừa đi rồi!

Giang Nam cười ha ha.

Thạch Long Đạo Nhân còn chưa kịp xuất thủ, lâu thuyền lần nữa phá không mà đi, làm hắn giận đến tay chân run rẩy, cơ hồ hộc máu, giận dữ hét:

- Tiểu bối, ta muốn đem ngươi nghiền xương thành tro.

- Tốc độ của chiếc đại lâu thuyền này, so với Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông của ta còn muốn mạnh hơn, cấp bậc cũng không thua Thiên Long Bát Âm Chung.

Giang Nam đem Thạch Long Đạo Nhân vứt không còn thấy bóng dáng tăm hơi, lúc này mới thả chậm tốc độ, duy trì lâu thuyền tốc độ cao đi tới sẽ tiêu hao tu vi cực kỳ khủng bố, lấy tốc độ khôi phục tu vi của hắn, nếu lên đường bình thường còn có thể chống đở, nhưng mà toàn lực đi tới một lúc liền có chút ít trứng chọi đá.

- Có chiếc lâu thuyền này, ta cuối cùng coi là có thể tiến thối tự nhiên. Đáng chết, Thạch Long Đạo Nhân lại đuổi theo!

Nơi xa, lôi đình quay cuồng, Thạch Long Đạo Nhân khống chế lôi đình hùng hổ mà đến, Giang Nam thầm than xui xẻo, lần nữa khống chế lâu thuyền phá không bay đi.

Thạch Long Đạo Nhân đằng đằng sát khí, đuổi tận cùng không buông, Đạo Nhân này bị Giang Nam trêu đùa, thật sự nổi giận, quyết tâm muốn giết hắn. Sau khi Giang Nam bay ra cần chậm dần tốc độ tới khôi phục tu vi, ở trong khoảng thời gian này, Thạch Long Đạo Nhân liền có thể đuổi giết đi lên.

- Thần thức của Thạch Long Đạo Nhân quá mạnh mẻ, chỉ sợ có thể có phạm vi mấy vạn dặm, bắt đến phương vị của ta, đem thân thể của ta khóa chặt, vì vậy ta không cách nào hoàn toàn hất ra!

Sắc mặt của Giang Nam hơi trầm xuống, Thạch Long Đạo Nhân thủy chung treo ngược ở phía sau hắn, để cho hắn cũng không cách nào dừng lại nghỉ ngơi, càng không cách nào đi sưu tầm bảo vật.

Thạch Long Đạo Nhân cùng Giang Nam một đuổi một trốn, túc túc bão táp trăm vạn dặm xa, Giang Nam còn không cách nào bỏ rơi, cho dù là trăm vạn dặm xa, Giang Nam vẫn không có thấy cuối cùng của Huyền Đô Thất Bảo Lâm.

Huyền Đô Thất Bảo Lâm này khổng lồ không cách nào tưởng tượng, thậm chí ở trên bầu trời còn có mặt trời chói chan, Giang Nam trong khoảng thời gian này chỉ chẳng qua là đi qua một ít địa phương mà thôi.

Đột nhiên, Giang Nam chỉ thấy dãy núi phía trước trở nên vô cùng cao vót, một tấm bia đá cự đại cao cao đứng vững, cao chừng vạn trượng, bên cạnh tấm bia đá tràn ngập ma khí âm u, kinh khủng âm trầm.

- Tiểu bối, ngươi còn có khí lực tiếp tục chạy trốn sao?

Thanh âm của Thạch Long Đạo Nhân trung khí mười phần, từ phía sau xa xa truyền đến.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, khống chế Đại Thiên Lâu Thuyền từ bên cạnh tấm bia đá bay qua, gào thét xông vào trong ma khí cuồn cuộn.

- Muốn mượn ma khí che dấu khí tức của ngươi, từ trong tay ta chạy trốn?

Thạch Long Đạo Nhân theo sát mà đến, giống như trước cũng xông vào trong ma khí, cười lạnh nói:

- Tiểu bối, thần trí của ta đã sớm đem ngươi khóa chặt, chỉ sợ ngươi chạy ra mấy vạn dặm, cũng không cách nào đem ta bỏ rơi!

Giang Nam quả thật có ý tứ mượn ma khí thoát khỏi, nghe vậy không nói một lời, đang muốn toàn lực thúc dục đại lâu thuyền rời đi nơi đây, đột nhiên liếc thấy trong ma khí có hai cái hỏa cầu cự đại hừng hực thiêu đốt.

Hai hỏa cầu kia có phương viên khoảng vài mẫu, dưới hỏa cầu là một gò núi nho nhỏ, cực kỳ cổ quái, núi dưới có ma khí cuồn cuộn xông ra.

Mà ở phía trên hỏa cầu, một cây cột tối như mực thẳng tắp dựng đứng.

Hắn đang buồn bực, đột nhiên chỉ thấy phía dưới gò núi đột nhiên mở ra một cửa động cự đại, trên dưới cửa động còn có ngọc trụ màu trắng cao lớn hơn mười trượng, giống như từng hàm răng!

- Trong Ma khí cất giấu một Cự Nhân!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, vội vàng khống chế Đại Thiên Lâu Thuyền hướng ra phía ngoài bay đi, trong lòng thình thịch đập loạn:

- Những ma khí này, là hơi thở từ trong lỗ mũi Cự Nhân này phun ra!

Đại Thiên Lâu Thuyền còn chưa bay đi, dị biến nảy sinh, chỉ thấy đỉnh đầu Cự Nhân kia chuyển động, song đồng hướng hắn xem ra, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy pháp lực trong cơ thể vận chuyển sáp trệ, cơ hồ không cách nào thúc dục lâu thuyền.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 230: Khẩu Vị Quá Nặng

Cự Nhân này tu vi cực kỳ cường đại, nơi ánh mắt đi qua, liền đem tu vi của hắn áp chế xuống!

Loại thủ đoạn này, Giang Nam chỉ ở trên người Cận Đông Lưu nhìn thấy qua.

Khi đó Cận Đông Lưu là Thất Bảo Đài Cảnh, mà pho tượng Cự Nhân này hiện ra ở loại địa phương Thất Bảo Lâm này, cũng hẳn là Thất Bảo Đài Cảnh, nói rõ hắn ở dưới ngang hàng cảnh giới tu vi, so sánh với Cận Đông Lưu không thể kém!

Tốc độ của lâu thuyền lập tức chậm lại, giống như ốc sên chậm rãi di động.

Thạch Long Đạo Nhân gào thét xông vào trong ma khí, cười lạnh nói:

- Tiểu bối, ngươi còn có thể trốn tới chỗ nào... Đây là... Ma Đạo cường giả Pháp Thiên Tượng Địa!

Thạch Long Đạo Nhân không khỏi hoảng sợ, hắn biến hóa thành nguyên hình, thân dài hơn mười dặm, cực kỳ khổng lồ, nhưng so với pho tượng Cự Nhân này còn muốn khổng lồ.

Ánh mắt cự nhân kia từ trên người Giang Nam dời đi, rơi vào trên người Thạch Long Đạo Nhân, nhếch miệng cười to, thanh âm giống như lôi đình cuồn cuộn:

- Bảo bối tốt, đầu Thạch Long này có thể luyện thành một pháp bảo. Ta ở chỗ này lĩnh ngộ tâm pháp trên tấm bia đá, không nghĩ tới lại còn có thể gặp được chuyện tốt như thế!

Giang Nam nghe vậy hướng tấm bia đá nhìn lại, chỉ thấy nơi này có tất cả sáu tấm bia đá, trên tấm bia đá có hoa văn kỳ lạ, cũng là dấu vết của Đạo văn, đúng là một môn tâm pháp.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh lập tức vận chuyển, Huyền Thai lưu động, cũng là một môn Thần Phủ cấp công pháp, cũng không thể coi là tinh diệu như thế nào.

- Ma đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc, ngươi là Lục Ma Cáp Lan Sinh!

Thạch Long Đạo Nhân rốt cục nhận ra con mắt của pho tượng Cự Nhân trước mặt này, trong lòng một trận bối rối, đột nhiên nghĩ tới coi như là thần tiên đi tới Huyền Đô Thất Bảo Lâm, tu vi cảnh giới cũng sẽ bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, Lục Ma Cáp Lan Sinh mặc dù cực mạnh, nhưng hôm nay cùng mình cảnh giới giống nhau, mình không cần thiết sợ hắn.

Thạch Long Đạo Nhân đảm khí cường tráng, cười lạnh nói:

- Cáp Lan Sinh, mấy ma đầu khác của các ngươi ở đâu? Chẳng lẻ đã bị Quy Thiên Sầu Quy sư huynh của Thái Huyền Thánh Tông ta giết?

Cáp Lan Sinh mắt điếc tai ngơ, mội cái đại thủ đột nhiên chộp tới, Thạch Long Đạo Nhân gầm lên, các loại Thần Thông bộc phát, lôi đình như mưa, Đạo văn bay vút lên, tất cả rơi vào trên tay dò tới của Cáp Lan Sinh, ùng ùng nổ tung.

Cáp Lan Sinh phảng phất không có cảm giác đến đau đớn gì, như cũ chộp tới, đột nhiên bốn miếng Viêm Dương Châu bay lên trời, hóa thành Tứ Cực Viêm Dương Đại Trận, liệt hỏa hừng hực, hòa tan hết thảy, đem Cáp Lan Sinh vây khốn.

Ba ba ba!

Một cái tay khác của Cáp Lan Sinh bấm tay gảy nhẹ, Tứ Cực Viêm Dương Châu kịch liệt chấn động, hô một tiếng bị hắn bắn bay, không biết phi đi về nơi đâu.

Thạch Long Đạo Nhân giận dữ, lộ ra Long trảo đón nhận, nhục thể của hắn chính là một đầu Thạch Long, hàng năm tu luyện, cứng rắn vô cùng, thậm chí còn muốn vượt qua pháp bảo, vô cùng lợi hại.

Long trảo của hắn mới vừa lộ ra, liền bị bàn tay to của Cáp Lan Sinh bắt được, răng rắc một tiếng sinh sôi gãy đoạn, nhưng ngay sau đó mội cái đại thủ khác của ma đầu kia bắt được cổ của Thạch Long Đạo Nhân, há mồm phun ra một đạo ma khí, gào thét bôn lưu rót vào trong cơ thể hắn.

Một đôi Long Nhãn của Thạch Long Đạo Nhân ảm đạm xuống, ra sức giãy dụa, nhưng không cách nào ngăn cản ma khí xâm nhập.

- Địa Ngục Thần Hỏa!

Trong lòng bàn tay Cáp Lan Sinh đột nhiên toát ra lửa ma hừng hực, nung khô đầu Thạch Long dài đến hơn mười dặm này, Thạch Long Đạo Nhân kêu thảm thiết, tiếng kêu càng ngày càng thấp, cũng không lâu lắm liền hoàn toàn không một tiếng động.

Chỉ thấy hình thể của hắn càng ngày càng nhỏ, từ hơn mười dặm dần dần hóa thành chưa đầy một dặm, cuối cùng hóa thành một Thạch Long dài đến hơn trượng, rơi vào trong tay Cáp Lan Sinh.

Trong lòng Giang Nam kinh hãi, tu vi thực lực của Thạch Long Đạo Nhân, ở ngang hàng cảnh giới tuyệt đối là cao thủ siêu quần bạt tụy, thắng được những người khác đếm không hết, nhưng ở trong tay Cáp Lan Sinh, lại ngay cả một chiêu cũng đi không qua, bị sinh sôi luyện hóa!

Phải biết rằng, Cáp Lan Sinh ở Bách Dục Thí Thần Cốc xếp hạng thứ sáu, mà Lục Ma là lấy thực lực tới xếp hạng, này chẳng phải là nói năm đại ma đầu khác so sánh với Cáp Lan Sinh còn muốn lợi hại hơn?

- Còn có một tiểu quỷ Huyền Thiên Thánh Tông...

Cáp Lan Sinh thấy Thạch Long Đạo Nhân đã bị luyện hóa, quay đầu hướng Giang Nam nhìn lại, lộ ra vẻ mặt mười phần thú vị:

- Lão tử ghét nhất đúng là người trong chính đạo, nếu thấy liền nhất định phải giết chết, tiểu quỷ này mặc dù trẻ tuổi, nhưng bảo vật cũng không ít, chiếc lâu thuyền này liền không thua Thạch Long, giết chết hắn, trong Tử Phủ nhất định sẽ tuôn ra càng nhiều bảo bối...

Giang Nam không khỏi âm thầm kêu khổ, ma đầu kia cùng hung cực ác, thực lực lại vô cùng cường đại, mình chỉ sợ cũng chạy trời không khỏi nắng.

- Hmm tiền bối, thật ra thì tại hạ cũng không phải là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, mà là Ma Đạo tán tu.

Giang Nam kiên trì, miễn cưỡng thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, quanh thân nhất thời ma khí um tùm trầm trầm, cười nói:

- Nói sao, chúng ta vẫn là người một nhà, lũ lụt vọt miếu Long Vương...

- Ngươi cũng là người trong ma đạo?

Vẻ mặt của Cáp Lan Sinh không tin, liếc liếc về quần áo của hắn, cười lạnh nói:

- Vì sao ngươi mặc y phục của đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông?

Giang Nam mặt không hồng tim không nhảy, nghiêm mặt nói:

- Đây là bởi vì ta giết một vị đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, lại muốn giết chết nhiều mấy người Huyền Thiên Thánh Tông, lúc này mới mặc quần áo vào người nọ, dễ dàng đến gần người Huyền Thiên Thánh Tông. Vãn bối đã sớm nhìn Huyền Thiên Thánh Tông khó chịu, tính toán lẫn vào trong bọn họ đại khai sát giới!

Cáp Lan Sinh hồ nghi nhìn hắn, thân thể đột nhiên càng ngày càng nhỏ, từ một pho tượng cao tới mấy ngàn trượng hóa thành một vị đại hán, như cũ có hơn một trượng cao, một tiếng trống vang lên rơi vào trên lâu thuyền, cười lạnh nói:

- Ngươi không nên gạt ta.

- Tiền bối nhìn rõ mọi việc, ta coi là muốn lừa ngươi, chỉ sợ cũng lừa gạt bất quá ngươi?

- Điều này cũng đúng.

Cáp Lan Sinh ồm ồm cười nói:

- Lấy trí tuệ của ta, tự nhiên có thể nhìn rõ mọi việc, bất quá ta vẫn còn không tin ngươi là người trong ma đạo... ân, tiểu quỷ, ngươi ăn được người sao?

Hắn hai mắt lấp lánh hữu thần, gắt gao nhìn thẳng vẻ mặt của Giang Nam, chỉ cần Giang Nam lắc đầu liền lập tức đánh chết.

- Ăn được.

Sắc mặt Giang Nam không thay đổi, thản nhiên nói.

Cáp Lan Sinh gãi gãi đầu tóc lộn xộn, phân không ra thực giả trong biểu lộ của Giang Nam, đột nhiên hung ác nói:

- Ngươi thích ăn sống hay chín?

- Tiền bối muốn thử ta sao.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Ta thích ăn muối tiêu, thỉnh thoảng tạc một tạc, mùi vị càng thêm xốp giòn sướng miệng. Tiền bối, ngươi thích ăn cái khẩu vị gì?

- Ta không ăn người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 231: Đút Tổ Ong Vò Vẽ. (1)

Cáp Lan Sinh cả giận nói:

- Tiểu huynh đệ, khẩu vị của ngươi quá nặng, ta chỉ ăn chút ít huyết thực, sống bướng ngựa sống, thỉnh thoảng đánh tới Long Phượng... thứ tốt, lúc này mới nhai từ từ chậm nuốt, ăn thịt người ta còn làm không đến. Bất quá ta vẫn không thể khẳng định ngươi có phải là người trong ma đạo ta hay không, cũng may trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm người sống không ít, ta bắt tới một hai cái, ngươi ăn cho ta xem.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, vội vàng cười nói:

- Tiền bối cần gì phải phiền toái như thế, ta cũng không thường ăn...

Cáp Lan Sinh lay động pháp lực, Đại Thiên Lâu Thuyền chấn động mà đi, không bị Giang Nam khống chế, hắn cũng không có đoạt đi quyền nắm Đại Thiên Lâu Thuyền trong tay, mà là lấy pháp lực bản thân mang theo Đại Thiên Lâu Thuyền cùng Giang Nam đi về phía trước, khờ khờ cười nói:

- Không phiền toái, Tam ca nói, không thể bỏ qua cho bất kỳ một người tốt nào, nhưng cũng không có thể oan uổng một người xấu. Tam ca của ta là Thiên Cơ Tú Sĩ, lời của hắn, từ trước đến giờ rất có đạo lý...

Cũng không lâu lắm, lâu thuyền liền chạy nhanh ra mấy ngàn dặm, trong mắt Cáp Lan Sinh hung lóng lánh, mọi nơi sưu tầm, lẩm bẩm nói:

- Kỳ quái, người đi nơi nào...

Giang Nam đã ở mọi nơi nhìn quanh, sưu tầm cơ hội đào tẩu, Cáp Lan Sinh này tuyệt đối là một nhân vật vô cùng nguy hiểm, tùy thời có thể trở mặt giết người, ở chỗ này ngốc lâu chốc lát cũng sẽ có nguy hiểm tánh mạng.

- Giang sư đệ, Giang sư đệ!

Phía dưới trong một tòa núi lớn đột nhiên truyền tới một thanh âm quen thuộc, Giang Nam xuống phía dưới nhìn lại, sắc mặt nhất thời tối sầm, chỉ thấy Vân Bằng hưng phấn đứng ở đỉnh núi hướng hắn ngoắc, sau đó hướng bên này bay tới.

- Giang sư đệ, quả nhiên là ngươi!

Vân Bằng phi thân rơi vào trên lâu thuyền, mọi nơi đánh giá, sách sách xưng kỳ, cười nói:

- Thuyền thật to, sư đệ ngươi phát tài hả? Con mắt của ngươi sao vậy, làm sao luôn nháy mắt?

Vẻ mặt Cáp Lan Sinh hung khí, nhìn thẳng Vân Bằng cùng Giang Nam, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, lần này người sống tự động đưa tới cửa, hơn nữa cũng là Huyền Thiên Thánh Tông tiểu mũi trâu, hiện tại ngươi có thể ăn hắn. Ngươi nếu là không ăn hắn, lão tử liền bóp chết ngươi!

Giang Nam không hề hướng Vân Bằng nháy mắt nữa, lúng ta lúng túng nói:

- Cáp tiền bối, thực không dám đấu diếm, vị sư huynh này là bạn tốt của ta, ăn không được.

Cáp Lan Sinh trong mắt sát cơ đại tác, đang muốn động thủ đem tiểu tử này bóp chết, Giang Nam vội vàng nói:

- Chậm, ta có chuyện muốn nói. Vị Vân sư huynh này cùng ta cũng là người cùng chung chí hướng, hắn cũng không phải là Nhân Tộc, mà là Yêu Tộc. Ta cùng với hắn thương nghị tốt, cùng nhau lẫn vào Huyền Thiên Thánh Tông, đến trong ứng ngoài hợp, đem những thứ mũi trâu tự xưng là Chính Đạo kia giết không còn một mống!

Vân Bằng vẻ mặt buồn bực, vẫn là không có kịp phản ứng, thầm nghĩ:

- Giang sư đệ đây là nói mê sảng cái gì...

Cáp Lan Sinh cười ha ha, quanh thân ma khí cuồn cuộn, điềm nhiên nói:

- Tùy tiện đụng phải một người liền là bằng hữu của ngươi, hơn nữa hai người các ngươi cùng nhau lẫn vào Huyền Thiên Thánh Tông, nào có chuyện tình trùng hợp như thế? Ngươi rõ ràng là lừa gạt lão tử, lão tử nắm chết hai người các ngươi!

- Vị tiền bối này, chậm động thủ, ta thật sự là Yêu Tộc!

Vân Bằng sợ hết hồn, cũng nhìn ra không ổn, vội vàng thi triển Đại Bằng Minh Vương Kinh, quanh thân yêu khí cuồn cuộn, thân hóa Đại Bằng Minh Vương, kêu lên:

- Tiền bối ngươi nhìn!

- Di, ngươi thật sự là Yêu Tộc, xem ra là ta trách lầm ngươi.

Cáp Lan Sinh cũng nhìn ra huyết mạch của hắn đích xác là huyết mạch Yêu Tộc, lúc này dừng tay, có chút lúng túng, hướng Giang Nam nói xin lỗi:

- Là ta trách lầm ngươi.

Vân Bằng một đầu mồ hôi lạnh, mới vừa rồi hung nhân này sát khí đại tác, hơi thở cơ hồ định ở tại chỗ, để cho hắn không cách nào nhúc nhích, trong lòng kêu khổ nói:

- Ta làm sao xui xẻo như vậy, mình đưa hàng tới cửa...

- Khụ khụ, Vân sư huynh, vị này là Bách Dục Thí Thần Cốc Lục Ma, Cáp Lan Sinh Cáp tiền bối.

Giang Nam liếc hắn một cái, ý vị thâm trường nói:

- Cáp tiền bối chính là thế ngoại cao nhân, chân thực nhiệt tình, nhiệt tình vì lợi ích chung, tật thiện như thù, hai người chúng ta cũng là Ma Đạo học sau tiến cuối, còn cần Cáp tiền bối chỉ điểm nhiều hơn.

- Bách Dục Thí Thần Cốc Lục Ma Cáp Lan Sinh?

Vân Bằng không khỏi rùng mình một cái, con ngươi đi lòng vòng, vẻ mặt đau khổ nói:

- Ngưỡng mộ đại danh tiền bối đã lâu, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền. Tiền bối, ta còn có việc, đi trước một bước...

- Khoan.

Cáp Lan Sinh hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Nịnh nọt ta vô dụng. Ta lại hỏi ngươi, ngươi ăn được người sao?

Giang Nam vội vàng hướng Vân Bằng nháy mắt, Vân Bằng hiểu sai ý, gật đầu nói:

- Ăn được.

- Ngươi thích ăn sống hay chín?

Cáp Lan Sinh tiếp tục truy vấn.

Vân Bằng đàng hoàng nói:

- Hồi tiền bối, ta thích ăn thịt kho tàu.

- Ngươi cũng là nặng khẩu vị, khó trách cùng tiểu tử này một nhóm.

Cáp Lan Sinh lắc đầu nói:

- Bất quá ta không tin được các ngươi, chi bằng bắt một hai người, cho các ngươi ngay mặt ăn cho lão tử nhìn, lúc này lão tử mới bỏ qua cho ngươi.

Trong lòng Vân Bằng không ngừng kêu khổ, lại không dám rời đi, chỉ đành phải cùng Giang Nam đứng chung một chỗ.

- Sư huynh, mấy ngày nay thu hoạch như thế nào?

Giang Nam cười nói.

Vân Bằng thật sự bội phục hắn, dưới tình huống này còn có thể cười được nói:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm không hổ là một bảo địa, mấy ngày nay ta có đại thu hoạch, được rất nhiều Linh Tuyền, bảo mỏ, còn tìm được mấy môn Thần Phủ cấp công pháp, tu thành Thần Thông ngũ trọng, chẳng qua là chưa từng tìm được pháp môn Thiên Cung cấp. Ta còn gặp qua một pháp bảo hóa thành Phượng Hoàng bay đi, vô cùng lợi hại, đáng tiếc lấy thực lực của ta chỉ sợ không thể thu phục loại bảo vật kia.

Hai người rỗi rãnh nói chuyện chốc lát, Vân Bằng lướt qua Cáp Lan Sinh một cái, mắt lộ ra hung quang, thấp giọng nói:

- Sư đệ, hai người chúng ta liên thủ, đột nhiên dữ dội lên, ngươi nói có cơ hội giết chết lão tiểu tử đó hay không?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Thạch Long Đạo Nhân ở trên tay hắn, không có đi qua một chiêu liền bị rớt.

Vân Bằng cũng rút ra một ngụm lãnh khí, Thạch Long Đạo Nhân danh tiếng hắn sớm có nghe thấy, chính là cường giả đứng đầu Thái Huyền Thánh Tông, mặc dù không bằng Thiên Cung cấp đại cao thủ như Quy Thiên Sầu kia, nhưng mà không phải chuyện đùa.

- Ngang hàng cảnh giới không tới một chiêu liền giết chết Thạch Long Đạo Nhân, người này chỉ sợ tu luyện không chỉ một loại Thiên Cung cấp kinh điển!

Hắn hoàn toàn bỏ đi ý niệm đánh lén Cáp Lan Sinh trong đầu, Cáp Lan Sinh như cũ đứng ở đầu thuyền, thần thức mọi nơi cuồng quét, đột nhiên cười ha ha, lấy tay xuống phía dưới một trảo, một thiếu nữ dung mạo xinh đẹp bị hắn sinh sôi từ trong núi rừng bắt đi ra ngoài, phong ấn tu vi, trực tiếp nhét vào trước mặt Giang Nam cùng Vân Bằng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 232: Đút Tổ Ong Vò Vẽ. (2)

- Hai người các ngươi, ăn nàng!

Cáp Lan Sinh hung ác nói.

Cô gái kia nghe lời này, bị làm cho sợ đến hồn không phụ thể, chớp mắt mấy cái liền ngất đi.

Vân Bằng cũng có chút hồn không phụ thể, hắn mặc dù có một nửa huyết thống Yêu Tộc, nhưng là có một nửa Nhân Tộc huyết thống, muốn hắn ăn thịt người hắn còn không cách nào làm được.

- Ngươi trước!

Cáp Lan Sinh hừ lạnh một tiếng, chỉ vào Giang Nam nói.

- Thiếu nữ này có thể ăn được, chỉ là không có muối tiêu, ăn không ngon.

Giang Nam phẫn nộ nói.

- Thiêu dịch!

Cáp Lan Sinh có chút khó chịu, nhìn về phía Vân Bằng, quát lên:

- Ngươi tới ăn hết Tiểu nương tử này!

- Ta thích ăn thịt kho tàu, chỉ là nơi này của ta cũng không có tương du .

Vân Bằng có chút làm khó, vẻ mặt đau khổ nói.

- Hai người tiểu quỷ các ngươi, bản lãnh không lớn, cũng là rất thiêu dịch. Ta ra cửa hành tẩu giang hồ, cũng không có mang muối tiêu cùng tương du. . .

Cáp Lan Sinh đang làm khó, đột nhiên trong bầy núi mội cái đại thủ dò xét đi ra ngoài, thẳng tắp hướng chỗ lâu thuyền của bọn họ chộp tới, năm ngón tay chế trụ hai bên lâu thuyền, nhất thời để cho chiếc lâu thuyền này dừng lại.

Lâu thuyền phát ra tiếng vang khanh khách xèo xèo, lại bị bàn tay to này từ trên cao kéo xuống phía dưới.

- Vị đạo hữu kia giam giữ nữ nhi của Phó Duyên Tông ta, kính xin cho chút mặt mũi, thả tiểu nữ.

Phía dưới, một thanh âm thản nhiên nói.

- Phó Duyên Tông? Triều Thánh Tông Phó Duyên Tông?

Sắc mặt Cáp Lan Sinh biến hóa, chân to nặng nề một phát, bàn tay chế trụ lâu thuyền của Phó Duyên Tông nhất thời từng khúc băng liệt, ma đầu kia lộ đầu ra lâu thuyền, ha hả cười nói:

- Phó Duyên Tông, ngươi có muối tiêu cùng tương du không? Hai tiểu huynh đệ của ta muốn ăn con gái của ngươi, chỉ là không có muối tiêu cùng tương du, nên không ăn được.

Trong núi rừng một trung niên nam tử bay lên, cùng Cáp Lan Sinh đối lập, người này tướng mạo đường đường, phong thần sâu sắc, rất có khí độ, ánh mắt rơi vào trên người thiếu nữ hôn mê trên boong thuyền, nhưng ngay sau đó vừa quét Giang Nam cùng Vân Bằng một cái, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử, lại cùng Bách Dục Thí Thần Cốc ma đầu xen lẫn ở chung một chỗ, khó trách Huyền Thiên Thánh Tông ngày càng lụn bại. Cáp Lan Sinh, ngươi thả nữ nhi của ta, ta liền thả ngươi một con đường sống!

Hô …

Trong núi rừng lại có mấy đạo thân ảnh phóng lên cao, rơi vào bên cạnh

Phó Duyên Tông, nữ có nam có, rõ ràng cũng là đệ tử cùng trưởng lão của Triều Thánh Tông, đằng đằng sát khí, ánh mắt bất thiện ngó chừng đám người Cáp Lan Sinh cùng Giang Nam.

Có người cao giọng quát lên:

- Ta nhận được hai đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông kia, một cái họ Vân tên Bằng, người còn lại là đệ tử lão ma đầu, Giang Nam Giang Tử Xuyên. Hai người này một cái nửa người nửa yêu, một cái sư từ lão ma đầu, tự nhiên cũng không phải là cái gì tốt, hôm nay quả nhiên rơi vào Ma Đạo, cùng Bách Dục Thí Thần Cốc cấu kết!

- Tà ma ngoại đạo, người người đều có thể giết! Hôm nay Triều Thánh Tông chúng ta liền muốn hàng yêu trừ ma, đem ba ma đầu này hết thảy chém giết!

- Tiểu sư muội rơi vào trong tay ba ma đầu này, nên làm thế nào cho phải?

. . .

Cáp Lan Sinh bễ nghễ mọi người, cười ha ha, hào khí can vân nói:

- Cho các ngươi biết, hai vị tiểu huynh đệ Vân Bằng cùng Giang Nam đã sớm sửa lại thuộc về tà, đầu phục Bách Dục Thí Thần Cốc ta, là Bách Dục Thí Thần Cốc ta an bài ở Huyền Thiên Thánh Tông làm nội gian! Chẳng qua hiện nay bị các ngươi biết cái bí mật này rồi, như vậy các ngươi liền không có đường sống, hôm nay Cáp gia gia liền đem bọn ngươi giết đến long trời lỡ đất!

Giang Nam cùng Vân Bằng liếc mắt nhìn nhau, trong lòng thầm thở dài nói:

- Cáp Lan Sinh này thật đúng là dám nói, lần này mặc dù chúng ta không phải là ma đầu, cũng muốn trở thành ma đầu . . .

Thanh âm của Cáp Lan Sinh truyền đến, thấp giọng nói:

- Hai vị tiểu huynh đệ, Phó Duyên Tông rất là lợi hại, đã từng cùng đương đại tông chủ của Triều Thánh Tông tranh đoạt qua chưởng giáo vị, nếu là một đối một, ta không sợ hắn, nhưng mà bọn hắn nhiều người, chúng ta tùy thời chuẩn bị chạy.

Phó Duyên Tông khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Cáp Lan Sinh, ngươi nghĩ quần đấu hay một mình đấu?

Ánh mắt Cáp Lan Sinh sáng lên, cao giọng nói:

- Họ Phó, một mình đấu lão tử cũng không sợ ngươi, hôm nay Cáp gia gia liền cùng ngươi một mình đấu !

- Đã như vậy, ta cho ngươi cơ hội này.

Phó Duyên Tông thản nhiên nói:

- Cáp Lan Sinh, ta cùng với ngươi một mình đấu, đồng thời những người khác của Triều Thánh Tông ta một loạt mà lên một mình đấu với ngươi, ý của ngươi như thế nào?

Cáp Lan Sinh giận đến cơ hồ hộc máu, chửi ầm lên, Phó Duyên Tông vừa sải bước ra, hai tay ôm quyền, khẽ chắp tay, giống như hướng Cáp Lan Sinh thi lễ, chỉ nghe hô một tiếng, từ sau lưng của hắn dâng lên một ngọn lầu các cao vạn trượng, oanh một tiếng hướng lâu thuyền áp đi!

Đây là trấn giáo tâm pháp của Triều Thánh Tông, chắp tay thi lễ chẳng qua là thức mở đầu, một sát na cúi đầu kia sẽ có pháp lực hóa thành một ngọn hành hương lâu, trấn áp hết thảy!

Thực lực của Phó Duyên Tông đúng là nếu so với Thạch Long Đạo Nhân cường đại hơn mấy lần, một chiêu liền để cho Cáp Lan Sinh phải toàn lực chống đở.

- Vạn Phật Triều Ma, Ma Thần Chân Thân!

Cáp Lan Sinh gầm lên, đột nhiên đánh ra Pháp Thiên Tượng Địa, thân thể kế tiếp tăng vọt, hóa thành Cự Nhân cao mấy ngàn trượng, vừa sải bước ra lâu thuyền, chân to về phía sau nặng nề một đá, quát lên:

- Hai vị tiểu huynh đệ, các ngươi đi trước!

Hắn một cước đá vào trên thuyền, lâu thuyền kịch liệt run rẩy, phá không mà đi.

Sắc mặt Phó Duyên Tông biến hóa, lạnh lùng nói:

- Hàn sư đệ, ngươi dẫn người đuổi theo hai tiểu ma đầu kia, phải tất yếu cứu Vân nhi về!

Cáp Lan Sinh cười ha ha, kêu lên:

- Họ Phó, chỉ sợ ngươi còn không biết, hai vị tiểu huynh đệ kia của ta tu luyện chính là thái âm bổ dương đại pháp, con gái của ngươi rơi vào trong tay bọn họ, nhất định sẽ sung sướng không thôi, sau đó sung sướng đến chết!

Trên lâu thuyền, Giang Nam cùng Vân Bằng nghe nói như thế, hai chân lảo đảo một cái, cơ hồ ngã nhào trên đất, Vân Bằng thở dài nói:

- Sư đệ, ta hiện tại có chút hối hận chào hỏi ngươi một tiếng . . . Ngươi nói, nếu như chúng ta có thể sống đi ra Huyền Đô Thất Bảo Lâm, còn có thể trở lại Huyền Thiên Thánh Tông hay không? Ta cảm thấy hai chúng ta sẽ bị Chấp Pháp trưởng lão của thánh tông giết chết. . .

Giang Nam cũng cảm thấy tiền đồ ảm đạm, trong lòng thầm than xui xẻo.

- Hai tiểu ma đầu, đứng lại cho ta!

Đột nhiên, phía sau lâu thuyền một vị lão giả mãnh liệt đuổi theo, trong mi tâm lao ra một đạo xiềng xích, xiềng xích kia bay lên không, hóa thành một Giao Long màu đen, hướng đại thiên lâu thuyền quấn quanh mà đến.

Giao Long màu đen này một trảo lộ ra, bắt được cột buồm lâu thuyền, lập tức để cho chiếc thuyền lớn này tốc độ chậm dần xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 233: Uy Phong Bát Diện. (1)

Mọi người Triều Thánh Tông gào thét đuổi theo, đằng đằng sát khí, Vân Bằng rùng mình một cái, kêu lên:

- Sư đệ, ngươi tới khống chế lâu thuyền, ta đi cùng bọn họ giảng đạo lý. . .

- Giảng đạo lý vô dụng, để ta đánh đi.

Giang Nam một ngón tay điểm ra, đem Đại Thiên Độn Pháp truyền thụ cho hắn nói:

- Ngươi khống chế lâu thuyền, ta ngăn trở bọn họ!

- Hai tiểu dâm tặc, thả nữ nhi cảu Phó sư huynh cho ta.

Vị lão giả Triều Thánh Tông kia gầm lên.

Mọi người Triều Thánh Tông sau khi tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cũng không có giống như môn phái khác mọi nơi tách ra, riêng phần mình tầm bảo, mà là ở Phó Duyên Tông suất lĩnh tụ tập ở chung một chỗ, giờ phút này nữ nhi của Phó Duyên Tông rơi vào trong tay hai tiểu "dâm tặc" Giang Nam cùng Vân Bằng, lập tức giống như đút tổ ong vò vẽ, mọi người gào thét đánh tới.

Lão giả cầm đầu họ Hàn tên Thước, thực lực mạnh nhất, chính là trưởng lão cấp nhân vật, trước tế lên xiềng xích hóa thành hắc giao khóa lâu thuyền lại, những đệ tử Triều Thánh Tông khác liền chen chúc đánh tới, phần lớn là Đạo Đài cảnh cường giả, cũng có mấy người tu luyện tới Đạo Đài cảnh đỉnh, Thất Bảo Đài Cảnh.

Cổ lực lượng này, đủ để đem Giang Nam cùng Vân Bằng tiêu diệt hết trăm ngàn lần!

Trong lúc nhất thời, đầy trời pháp bảo cùng Thần Thông bay vút lên, đập vào mặt.

Giang Nam đứng ở đuôi thuyền, đỉnh đầu chính là xiềng xích hóa thành hắc giao kia, đột nhiên giận quát một tiếng, chỉ thấy trong mi tâm một ngụm chuông vàng gào thét bay ra, càng lúc càng lớn.

Đang…

Thiên Long Bát Âm Chuông ầm ầm chấn động, chỉ một kích, liền đem tu vi của Giang Nam cắn nuốt sạch sẽ, giọt nước không dư thừa.

Rồng ngâm chấn động, chỉ thấy pháp bảo đầy trời cùng Thần Thông phảng phất giống như con ruồi, trong lúc bất chợt bị cuồng phong thổi qua, liền không biết đã phi đi đâu, mà những đệ tử Triều Thánh Tông vọt tới kia thì bị tiếng chuông của Thiên Long Bát Âm Chuông chấn đắc giống như bánh chẻo, bổ nhào từ trên cao rơi xuống dưới.

Thậm chí ngay cả hắc giao xiềng xích của trưởng lão Triều Thánh Tông Hàn Thước cũng phát ra một tiếng gào thét, bị đánh trở về nguyên hình.

Vân Bằng lập tức nhân cơ hội thúc dục Đại Thiên Lâu Thuyền, phá không mà đi, đám đông xa xa hất ra, Hàn Thước trưởng lão rống giận liên tục, ra sức truy kích, nhưng khoảng cách lâu thuyền càng ngày càng xa, rốt cục lâu thuyền biến thành một điểm đen nhỏ, biến mất không thấy gì nữa.

- Huyền Thiên Thánh Tông!

Rất nhiều đệ tử Triều Thánh Tông rống giận, sát khí ngất trời.

Vân Bằng bị Kim Chung này của Giang Nam làm cho sợ hết hồn, Kim Chung này uy lực thật là kinh người, Giang Nam bất quá là Thần Thông tam trọng cảnh giới, thế nhưng đem hơn mười vị Đạo Đài cảnh cường giả chấn đến rối rít rơi xuống.

Hắn khống chế Đại Thiên Lâu Thuyền bay mấy vạn dặm, quay đầu nhìn

lại, thấy mọi người không có đuổi giết đi lên, không khỏi tán thán nói:

- Giang sư đệ, chiếc lâu thuyền này của ngươi tốc độ thật là được, quả nhiên là bảo bối tốt! Hiện tại chúng ta đem những người đó bỏ rơi rồi sao?

Giang Nam còn đang cố gắng khôi phục tu vi, nghe vậy nói:

- Khoảng cách còn chưa đủ xa, lấy tu vi của Cáp Lan Sinh cùng Phó Duyên Tông, rất nhanh sẽ đuổi theo, vô luận người nào đuổi theo, đối với chúng ta mà nói cũng không phải là một chuyện tốt.

Lúc này Vân Bằng toàn lực thúc dục Đại Thiên Lâu Thuyền, hướng thiếu nữ trên boong thuyền chép miệng, thấp giọng nói:

- Sư đệ, nữ nhân này chúng ta xử lý thế nào đây?

Giang Nam cũng không khỏi đầu đại, hướng nữ nhân kia nhìn lại, chỉ thấy nữ nhân này da trắng nõn, thân thủ mạn diệu, nằm ở trên boong thuyền giống như con mèo nhỏ, thân thể cuốn ở chung một chỗ, lông mi thật dài khẽ nhúc nhích, rất là làm cho người ta trìu mến.

- Ngươi gọi là Phó Vân Nhi? Không cần giả bộ hôn mê.

Giang Nam cười nói.

Nữ nhân kia nghe vậy, một nhảy dựng lên, đang muốn tế lên pháp bảo, không ngờ tu vi lại bị Cáp Lan Sinh phong ấn, nửa điểm pháp lực cũng dùng không ra.

- Ngươi đừng tới đây, tới nữa ta liền kêu lên!

Thiếu nữ cảnh giác nói.

- Ngươi gọi phá cổ họng cũng không có ai đến cứu ngươi.

Vân Bằng quay đầu lại cười nói:

- Sư đệ, nếu như Triều Thánh Tông đuổi giết đi lên, liền dùng nàng làm bia đở đạn.

Nói tới đây, chính hắn cũng có chút buồn bực, lúng ta lúng túng nói:

- Ta làm sao cảm giác mình càng lúc càng giống một người xấu. . .

Bất chợt, bầu trời đột nhiên đen tối xuống, một pho tượng Ma Thần cao mấy ngàn trượng từ trên trời giáng xuống, một tiếng trống vang lên rơi vào trên boong thuyền, chính là Lục Ma Cáp Lan Sinh, cả người máu tươi lâm ly, thương thế không nhẹ.

- Cáp Lan Sinh, thả con gái của ta, ta tha cho ngươi không chết!

Thanh âm của Phó Duyên Tông truyền đến, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy Phó Duyên Tông cùng mấy vị trưởng lão của Triều Thánh Tông dắt tay nhau đánh tới, trên người mọi người mang thương, hiển nhiên cũng không thoải mái.

Cáp Lan Sinh cười hắc hắc nói:

- Phó lão nhi, con gái của ngươi đã cùng hai tiểu huynh đệ của ta động phòng, ngươi chỉ có một nữ nhi, lão tử lại tìm cho ngươi hai con rể, sao ngươi còn không cám ơn ta?

Sắc mặt Phó Duyên Tông xanh mét, giận đến tay chân run rẩy, rống giận liên tục, xung phong liều chết đi lên.

Cáp Lan Sinh cười to, đột nhiên tu vi điên cuồng tràn vào trong Đại Thiên Lâu Thuyền, chỉ thấy lâu thuyền oanh nổ một tiếng, phá vỡ trường không bay đi.

- Phó Duyên Tông quả nhiên lợi hại, không hổ là cường giả đứng đầu.

Tu vi thực lực của Cáp Lan Sinh vượt xa Giang Nam cùng Vân Bằng không biết bao nhiêu lần, khống chế lâu thuyền tốc độ cũng so với bọn hắn

muốn nhanh hơn rất nhiều, rất nhanh liền đem đám người Phó Duyên Tông vứt không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Hai vị tiểu huynh đệ, ta hôm nay bị hắn đánh trọng thương nặng, chi bằng vội vàng chữa thương, tránh cho lưu lại hậu hoạn.

Cáp Lan Sinh thả chậm tốc độ, trong mắt hung quang bắn ra bốn phía, nhìn lại dãy núi phía dưới, đột nhiên lấy tay một trảo, hung hăng bắt vào trong một tòa núi lớn, dùng sức nhắc tới, chỉ thấy một đạo Linh Tuyền thô to hơn vạn cân Linh Dịch, hết thảy bị hắn chộp trong tay.

Ma đầu kia tản đi Pháp Thiên Tượng Địa, khoanh chân ngồi xuống, hấp thu Linh Dịch, chữa trị thương thế, khôi phục tu vi nói:

- Đợi Phó Duyên Tông đuổi theo, các ngươi gọi ta.

- Sư đệ, chúng ta làm sao bây giờ?

Vân Bằng mang bộ mặt sầu thảm hỏi.

Giang Nam cũng không thể tránh được, đột nhiên thấy phía trước, ánh mắt không khỏi sáng ngời, thấp giọng nói:

- Chúng ta đi đến đó!

Vân Bằng nhìn lại phía trước, chỉ thấy phía trước năm tòa núi lớn cao cao đứng vững, đỉnh nhọn như tụ, năm tòa núi lớn này vô cùng mỹ lệ, cao tới bảy tám chục dặm, những núi khác cùng năm tòa núi lớn này vừa so sánh, liền lộ ra vẻ cực kỳ nhỏ bé.

- Đó là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của Lạc sư bá? Có chút biến thái a?

Vân Bằng lẩm bẩm nói.

Năm tòa kiếm sơn cao hơn trăm dặm, hơn nữa còn là ở loại địa phương Thất Bảo Lâm này, tu vi bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, Lạc Hoa Âm lại còn có thể thi triển ra kiếm khí hung mãnh như thế, thật sự biến thái đến làm

cho người kính sợ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 234: Uy Phong Bát Diện. (2)

- Sư tôn ta rốt cuộc đang làm cái gì?

Giang Nam hé mắt, trong lòng có chút nghi ngờ, Lạc Hoa Âm cừu địch rất nhiều, còn rêu rao như vậy, chẳng lẽ không sợ những cừu địch kia tìm tới cửa tới sao?

Đại Thiên Lâu Thuyền gào thét bay qua, chỉ thấy phía dưới đột nhiên có một cổ dẫn lực cường đại truyền đến, cơ hồ bị năm tòa kiếm sơn kia kéo ra cắn nát!

Giang Nam vội vàng nhìn lại, nhưng thấy giữa năm tòa kiếm sơn kia nổi lơ lửng một lầu các to lớn, thể tích thật lớn, uy năng mênh mông, năm tòa kiếm sơn kia đang liên tục không ngừng từ trong lầu các lấy ra Ngũ Hành nguyên lực, điên cuồng tràn vào trong kiếm sơn!

- Lầu các này cho dù không phải là trấn giáo chi bảo, cũng không khác nhau lắm !

Vân Bằng thất kinh, thất thanh nói.

Trừ lầu các này ra, còn có mấy chục pháp bảo, hết thảy bị năm tòa kiếm sơn bao phủ, Ngũ Hành nguyên lực trong pháp bảo đang không ngừng lưu thất, dung nhập đến trong ngũ đại kiếm dơn, tẩm bổ năm đạo kiếm khí này, để cho Ngũ Hành Kiếm khí không ngừng lớn mạnh.

Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, Giang Nam cùng Vân Bằng đều có chút thu hoạch, nhất là Giang Nam, lại càng thu hai kiện pháp bảo, Thiên Long Bát Âm Chuông cùng Đại Thiên Lâu Thuyền, có thể nói thu hoạch phong phú, nhưng mà cùng Lạc Hoa Âm so sánh, quả thực chính là gặp sư phụ.

Nữ nhân này thật sự điên cuồng, lại vơ vét một nhóm lớn pháp bảo, trong

đó còn có một kiện pháp bảo uy năng đến gần trấn giáo chi bảo, những pháp bảo này nàng lại không lưu tế luyện, mà là toàn bộ dùng để tẩm bổ Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí?

Cáp Lan Sinh đột nhiên từ trong lúc chữa thương thức tỉnh, nhìn năm tòa kiếm sơn kia một cái, sắc mặt kịch biến, ầm ầm đứng dậy, thấp giọng quát nói:

- Lạc Hoa Âm! Nữ ma đầu này làm sao ở chỗ này. . .

Chính hắn giết người còn không có coi mình là đại ma đầu, nhưng mà gặp phải Lạc Hoa Âm, lại há mồm ra chính là một câu nữ ma đầu.

- Cáp Lan Sinh, đệ tử của ta làm sao rơi vào trong tay của ngươi? Ngay cả đệ tử của ta ngươi cũng dám bắt, ngươi chán sống sao?

Thanh âm của Lạc Hoa Âm sâu kín vang lên, quanh quẩn ở bên tai đám người Giang Nam, sắc mặt Cáp Lan Sinh biến hóa, đột nhiên lấy tay liền đem Vân Bằng nắm trong tay, nhe răng cười nói:

- Lạc Hoa Âm, hôm nay đệ tử của ngươi rơi vào trong tay của ta, lão tử cũng không sợ ngươi, ngươi không nên làm loạn!

Giang Nam ngạc nhiên, bất đắc dĩ nói:

- Cáp tiền bối, Vân sư huynh là đệ tử của Lam Sơn sư bá, ta mới là người ngươi muốn bắt.

- Ngươi đừng có tới đây!

Cáp Lan Sinh giận tím mặt, quát lên:

- Tiểu tử thúi, ngươi miệng đầy lời nói dối, không có một câu thật sự, còn muốn gạt ta? Nữ ma đầu Lạc Hoa Âm này không chuyện ác nào không làm, làm việc không theo như lẽ thường, muốn thu đồ đệ khẳng định cũng là thu

một Yêu Tộc!

Vân Bằng vẻ mặt vô tội bị hắn nắm trong tay, khóc không ra nước mắt.

Cáp Lan Sinh khẩn trương vạn phần, gắt gao nhìn thẳng năm tòa kiếm sơn kia, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn rơi xuống, kêu lên:

- Nữ ma đầu, chúng ta từng có gặp mặt một lần, nhớ ngày đó đại ca của ta còn thịnh tình muốn mời ngươi gia nhập Bách Dục Thí Thần Cốc chúng ta, thành Nhị đương gia của chúng ta. Ngươi sẽ tuyệt tình như thế sao?

- Nhìn ở mặt mũi Đại Ma, Cáp lão lục, ngươi đem người lưu lại là có thể đi.

Lạc Hoa Âm trầm mặc chốc lát, thanh âm từ trong kiếm sơn truyền đến.

- Đa tạ.

Cáp Lan Sinh thở phào nhẹ nhỏm, liền tranh thủ để Vân Bằng xuống, xoay người chạy như điên.

- Uy phong, đây mới gọi là uy phong!

Giang Nam không khỏi đối với Lạc Hoa Âm bội phục vạn phần, lão ma đầu Cáp Lan Sinh này là uy phong bực nào, bá đạo bực nào, thực lực là mạnh mẻ bực nào, thậm chí có can đảm cùng chư cường giả như Phó Duyên Tông cùng Triều Thánh Tông liều mạng, nhưng mà ở trước mặt Lạc Hoa Âm thậm chí chỉ có nắm con tin trong tay mới dám nói chuyện.

Lạc Hoa Âm để cho hắn thả người, hắn cũng không dám nói hai lời.

- Đây mới thực sự là cường giả, uy danh hiển hách!

Giang Nam tự đáy lòng bội phục:

- Tương lai ta cũng muốn uy phong như vậy!

Lâu thuyền chạy nhanh vào trong năm tòa kiếm sơn, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy Lạc Hoa Âm ngồi ở trên lầu các, đang thúc dục ngũ đại kiếm khí lấy ra nguyên lực trong pháp bảo.

- Các ngươi làm sao chọc tới đại ma đầu Cáp Lan Sinh này?

Lạc Hoa Âm tò mò vạn phần, đột nhiên liếc thấy Phó Vân Nhi trên boong thuyền, ánh mắt sáng lên, sách sách cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi từ nơi nào quải tới, quả nhiên là thiên sinh lệ chất, ta thấy yêu tiếc. . . khoan đã, này làm sao nhìn quen mắt như vậy?

Phó Vân Nhi khiếp đảm liếc nhìn nàng một cái, nhát gan nói:

- Nữ ma đầu, còn nhớ rõ mẹ ta sao? Mẹ ta vì ngươi, ngay cả ta cha cùng ta cũng không muốn . . .

Sắc mặt Lạc Hoa Âm tối sầm, nhất thời nghĩ tới vì sao đối với thiếu nữ này có một loại cảm giác quen thuộc, Giang Nam cũng nhớ lại ở ngoài Huyền Đô Thất Bảo Lâm, trung niên nam tử nói ra mối hận đoạt vợ, phảng phất chính là Phó Duyên Sinh.

- Thật là một đoạn năm tháng xanh miết, sư tôn ngươi nói có đúng hay không?

Giang Nam nhìn có chút hả hê nói.

Lạc Hoa Âm hung hăng trừng hắn một cái, có chút đầu đại nhìn Phó Vân Nhi, đột nhiên con ngươi vừa chuyển, cười khanh khách nói:

- Mẹ của ngươi chạy, ta bồi ngươi một phu quân như thế nào? Ngươi nhìn hai tiểu tử bọn họ, người nào vừa mắt, ta liền làm chủ gả bọn họ cho ngươi, ta đề cử đại đệ tử của ta, vóc người tuấn tú, đọc đủ thi thư, hơn nữa vừa có bản lãnh. . .

Khuôn mặt Phó Vân Nhi hiển hiện hồng nhuận phơn phớt, con ngươi ở

trên người Giang Nam cùng Vân Bằng đổi tới đổi lui, nữ nhân này ngây thơ đến đáng yêu, rõ ràng thật sự chăm chú đi quan sát Giang Nam cùng Vân Bằng, ý định từ bên trong lấy ra vị hôn phu.

- Quả nhiên cùng mẹ ngươi đồng dạng ngây thơ.

Lạc Hoa Âm nhìn xem biểu lộ của thiếu nữ này, lại nghĩ tới "xanh tươi tuế nguyệt!" của mình, thổn thức nói.

Trong nội tâm Giang Nam oán thầm không thôi, cười nói:

- Sư tôn, Cáp Lan Sinh nói, Thí Thần Cốc đại ma đã từng mời ngươi gia nhập bọn hắn, trở thành Nhị đương gia, là chuyện gì xảy ra?

- Đại ma của Bách Dục Thí Thần Cốc, người này lai lịch không rõ, bối cảnh rất không tầm thường, lúc ta du lịch giang hồ, cùng hắn từng có gặp mặt một lần.

Lạc Hoa Âm lắc đầu, nghiêm mặt nói:

- Người này chưa bao giờ dùng chân diện mục bày ra cho người, ngay cả huynh đệ của mình cũng không biết hắn đến tột cùng là ai, lén lén lút lút, ta xem không vừa mắt, cho nên mới không có đáp ứng hắn. Hơn nữa, vi sư muốn làm tự nhiên là làm lão đại, trở thành Nhị đương gia chẳng phải là ném đi uy phong của ta. . . Ân? Vân nhi, đừng nóng vội tuyển vị hôn phu, cha ngươi đã đến.

Lạc Hoa Âm cởi bỏ tu vi phong ấn của nàng, cười nói:

- Ngươi có thể trở về đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 235: Tạo Hóa Vạn Vật. (1)

Đôi mắt dễ thương của Phó Vân Nhi ở trên người Giang Nam cùng Vân Bằng chuyển động, cắn cắn bờ môi, lặng lẽ liếc nhìn Giang Nam, trên mặt đẹp lại hiện ra một vòng đỏ ửng.

- Lạc Hoa Âm, nguyên lai là ngươi.

Phó Duyên Tông cùng chư cường giả Triêu Thánh Tông dừng lại ở bên ngoài năm tòa kiếm sơn, ngẩng đầu dò xét năm đạo kiếm sơn này, trong lòng nghiêm nghị, đằng đằng sát khí nói:

- Lúc nào ngươi cũng cùng Cáp Lan Sinh lăn lộn ở cùng một chỗ?

- Cha!

Phó Vân Nhi bay ra năm tòa kiếm sơn, đi tới bên người Phó Duyên Tông, Phó Duyên Tông nhìn thấy con gái bình an vô sự, thoảng qua yên tâm, thấp giọng nói:

- Hai tiểu dâm tặc kia không có đem ngươi thế nào chứ?

Khuôn mặt Phó Vân Nhi ửng đỏ, vội vàng lắc đầu.

Phó Duyên Tông nhẹ nhàng thở ra, một tòa hành hương lâu từ từ bay lên, cười lạnh nói:

- Lạc Hoa Âm, nợ cũ giữa chúng ta, cũng nên chấm dứt đi à nha?

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên đại địa kịch liệt run run, phảng phất lòng đất có một đầu ma quái cực lớn gây sóng gió, vô số dãy núi ầm ầm run rẩy, thậm chí có không ít dãy núi bị chấn đổ xuống...

Thậm chí ngay cả những tấm bia đá, cung điện nguy nga cao vút trong

mây kia, giờ phút này cũng có không biết bao nhiêu tòa bị chấn sập, tựa như trong lúc đó lọt vào diệt thế đại kiếp nạn.

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, chỉ thấy dãy núi dưới chân bọn họ cũng oanh một tiếng hóa thành bột mịn, bị lực lượng to lớn trong lòng đất truyền đến chấn nát bấy.

Răng rắc!

Trong Thất Bảo lâm, đại địa rồi đột nhiên vỡ ra, chỉ thấy một mặt luân đài vô cùng lớn không ngừng xoay tròn, từ trong lòng đất lộ ra một góc nho nhỏ.

Mặc dù là một góc nho nhỏ, cũng đã khổng lồ đến không thể tưởng tượng, hơn nữa mặt luân đài này còn đang không ngừng xoay tròn từ trong lòng đất bay ra, rốt cục hóa thành một quái vật khổng lồ che khuất trời xanh.

Nó như là sự vật mỹ lệ đồ sộ nhất thế gian, đột ngột xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Luân đài ông ông chuyển động, vô số đạo vân vô cùng mỹ lệ xuất hiện trên luân đài, hình thành vạn dị tượng, mặt trời mặt trăng và ngôi sao, núi non sông ngòi, hồ nước hải dương, Phong Vân Vũ, lâu tháp thành quách, Long Phượng Kỳ Lân, Đại Bằng Khổng Tước, quả thực là bao hàm toàn diện, cái gì cần có đều có!

Giang Nam tại thời khắc này, thậm chí có cảm giác Thiên Địa khuynh đảo, mặt luân đài kia như một thế giới nguyên vẹn, cùng thế giới dưới chân bọn họ tương đối.

- Thất Bảo đài...

Phó Duyên Tông ngẩng đầu nhìn lên, lẩm bẩm nói.

Lạc Hoa Âm cũng thu năm tòa kiếm sơn, ngẩng đầu nhìn lại, trong đôi mắt đã hoảng sợ lại là si mê.

Tòa Thất Bảo đài này thật sự quá khổng lồ, đạo vân trên Thất Bảo đài thật sự quá phức tạp, mặc dù là nàng nửa chân đạp tới Thiên Cung cảnh cường giả, cũng không cách nào tưởng tượng.

Đột nhiên, tòa Thất Bảo đài che khuất trời xanh kia 'Rầm Ào Ào' một tiếng toái đi, vô số đạo vân mạn thiên phi vũ (bay đầy trời), hướng phía dưới phún dũng mà đến, ngôi sao đầy trời đập vào mặt, lại có một mảnh sông lớn dài hẹp, từng đạo sông núi sơn mạch, thành từng mảnh hồ nước, từng tòa hải dương, còn có các loại dị thú tính bằng đơn vị hàng nghìn trăm vạn, gào thét lao nhanh!

Bức tràng diện này kinh thiên động địa, để cho người rung động, kinh hãi, sợ hãi!

- Đây là có chuyện gì...

Vân Bằng cũng tự thấy ngây người, lẩm bẩm nói.

Bọn người Phó Duyên Tông cùng Lạc Hoa Âm cũng là vẻ mặt rung động, không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, bọn hắn một mực vất vất vả vả tìm kiếm bảo vật trọng yếu nhất Thất Bảo lâm, thủy chung không có thu hoạch, tuy thu không ít bảo vật, nhưng đối với ở Thất Bảo lâm lại không nhiều lắm.

Lạc Hoa Âm đây là lần thứ hai đi vào Thất Bảo lâm, bất quá mặc dù là nàng, cũng chưa từng gặp được loại cảnh tượng này.

- Ha ha ha ha, rốt cục bị chúng ta chờ đến giờ phút nầy rồi!

Đột nhiên một ngọn núi xa xa oanh một tiếng nổ tung, một thân hình to lớn cao ngạo phóng lên trời, trường âm thanh cười nói:

- Chúng ta hơn hai nghìn năm, thủy chung không có ly khai nơi đây, vì chính là Thất Bảo đài xuất hiện lần nữa, hôm nay rốt cục bị ta đợi đến rồi!

- Đợi hơn hai nghìn năm?

Giang Nam không khỏi ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn hướng thân ảnh to lớn cao ngạo kia, chỉ thấy người này là một lão giả tóc trắng xóa, khí tức vô cùng Cuồng Bạo, dị thường cường hoành, cho dù bị Thất Bảo lâm áp chế ở Thất Bảo đài cảnh, tu vi của hắn như trước sâu không thể tả!

- Hắn không phải người thế quả này của chúng ta...

Sắc mặt Lạc Hoa Âm ngưng trọng nói:

- Là cường giả thế giới khác!

Cùng lúc đó, từng dãy núi nổ tung, vậy mà lại có hơn mười thân hình phóng lên trời, đều là lão quái vật khốn thủ ở chỗ này không biết bao lâu, bọn hắn những người này ở chỗ này chế tạo động phủ, ẩn núp xuống, vì chính là chờ đợi luân đài này xuất hiện lần nữa!

- Chân chân chính chính Thất Bảo lâm xuất hiện...

Một người tóc đen bay múa, ngẩng đầu nhìn lên dị tượng đạo vân đáp xuống, lẩm bẩm nói:

- Viễn Cổ Tiên Ma lưu lại bảo tàng, rốt cục muốn rơi vào trong tay của ta rồi!

Xa xa, Cận Đông Lưu ngẩng đầu nhìn dị tượng đầy trời, trong thần thái khó dấu kích động chi sắc, thấp giọng nói:

- Sư tôn, ngươi quả nhiên không có nói sai, bên trong Thất Bảo lâm có Càn Khôn, ngươi suy tính lần này Thất Bảo lâm sẽ xuất hiện đại biến động, Thất Bảo vô cùng có khả năng xuất thế. Hiện tại xem ra, đúng là như thế. Cái này chính là kỳ ngộ lớn nhất đời ta!

Hắn nói khẽ:

- Bảo tàng lớn nhất trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, là Tạo Hóa Thất Bảo, còn có công pháp của Tạo Hóa tiên ông, những bảo vật này nhất định rơi vào

trong tay của ta, giúp ta leo lên đỉnh phong, coi như là sư tôn cũng chưa từng đạt tới!

Thái Hoàng lão tổ hiển nhiên biết rõ một ít bí mật về Thất Bảo lâm, cũng suy tính ra chút Huyền Cơ, nhưng không có nói rộng rãi, chỉ nói cho Cận Đông Lưu.

Đầy trời đạo vân gào thét vọt tới, trong đó chất chứa uy năng vô cùng mênh mông, những nơi đi qua, không có gì không toái, từng tòa núi lớn ầm ầm tan rã, tấm bia đá đổ, chút ít cung điện nguy nga trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm kia cũng nhao nhao sụp đổ.

Cũng không lâu lắm, thế giới mênh mông liền bị san thành bình địa, không biết bao nhiêu người chết thảm, mọi người nhao nhao liên hợp lại, bố trí xuống đại trận, liên thủ chống cự đạo vân xoắn giết.

Trong lúc nhất thời, trong Thất Bảo lâm khắp nơi đều là pháp bảo bay lên không, trận pháp trận vân sáng lên.

Bên người Giang Nam có Lạc Hoa Âm, nên không có lọt vào tai họa ngập đầu, bất quá những người khác liền không có vận khí tốt như hắn, nếu là tu sĩ lạc đàn, tu vi cùng thực lực hơi thấp một ít, sẽ bị đạo vân gạt bỏ.

Đột nhiên, một tòa núi lớn toái mất, trong đó một đầu mạch khoáng Huyền Thiết tinh anh hiển lộ ra, vô số đạo vân khắc ở phía trên mạch khoáng này, chỉ thấy mạch khoáng kia lập tức phát sinh biến hóa, hóa thành một kiện pháp bảo hình rồng, bay thẳng lên trời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 236: Tạo Hóa Vạn Vật. (2)

Càng nhiều bảo mỏ nữa bị đánh tới đạo vân lạc ấn, có hóa thành Kỳ Lân, có hóa thành Phi Phượng, còn có là quy tắc hình thành một khỏa Minh Châu, xe, mã, lâu, đài, tháp, bàn, tòa, sa, màn, kỳ, đủ loại pháp bảo mạn thiên phi vũ, dị thường đồ sộ!

Giang Nam thấy nghẹn họng nhìn trân trối, cho tới bây giờ hắn mới biết được, pháp bảo của Huyền Đô Thất Bảo lâm dĩ nhiên là từ đây mà đến!

- Nếu thật sự là Thất Bảo đài hơn hai nghìn năm xuất hiện một lần, chẳng phải là nói pháp bảo tại đây sinh sôi không ngừng, bị người lấy đi một đám còn có thể tái xuất hiện một đám?

Hắn nghĩ đến chỗ mấu chốt, thầm nghĩ trong lòng.

Ngoại trừ pháp bảo ra, còn có một chút Thạch Đầu dị thường cứng rắn bị đạo vân cắt qua, biến thành từng tấm bia đá cực lớn, cao cao đứng vững, trên tấm bia đá dần dần có đạo vân lạc ấn hiện ra.

Còn có đạo vân hình thái cung điện đem núi đá miêu tả thành từng tòa cung điện, đạo vân hình núi rơi xuống, đại địa lập tức ầm ầm rút lên, xuất hiện từng ngọn núi mới, đạo vân biển cả rơi xuống, lũ lụt tuôn ra, hình thành đại dương mênh mông.

Đạo vân hình dáng ngôi sao bay lên không trung, hóa thành tinh đấu đầy trời, sáng chói chói mắt, một vòng mặt trời rực sáng bay lên không, đọng ở Trung Thiên, còn có một vòng trăng sáng hòa lẫn.

Cái bức tràng diện này, phảng phất là diễn hóa một cái thế giới, hùng vĩ đồ sộ, không thể tưởng tượng!

- Cái thế giới này, tràng diện mở Nhật Nguyệt Tinh Không, Tạo Hóa vạn

vật, tuyệt đối là một môn tâm pháp hoàn hoàn chỉnh chỉnh, tất cả pháp bảo, tâm pháp cũng chỉ là một bộ phận của môn tâm pháp này!

Giang Nam trong mắt tinh quang chớp động, trong nội tâm phanh phanh nhảy loạn.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh điên cuồng vận chuyển, ý đồ bắt được ảo diệu của tâm pháp môn này, bất quá tùy ý hắn thúc dục như thế nào, Huyền Thai như trước không cách nào nguyên vẹn bắt đến tinh túy của môn tâm pháp này, ngược lại là trong những đạo vân kia chất chứa tâm pháp bị hắn bắt đến không ít.

- Cấp bậc môn tâm pháp này, so với Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta còn muốn cao, Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng không cách nào suy diễn pháp môn bực này!

Trong nội tâm Giang Nam hoảng sợ, đây là một loại pháp môn cấp bậc cực cao, vượt ra khỏi Ma Ngục Huyền Thai Kinh có khả năng bao quát, thậm chí, ngay cả bên trong rất nhiều đạo vân xây dựng môn tâm pháp này, cũng có rất nhiều dị tượng mà ngay cả Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng không thể suy diễn!

- Chẳng lẽ thật là Viễn Cổ Tiên Ma khai sáng tâm pháp?

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Công pháp xây dựng Thất Bảo đài thật sự phức tạp, nhưng có thể phân thành tám chủng tâm pháp trụ cột, tâm pháp vụn vụn vặt vặt khác mấy ngàn chủng, tâm pháp thấp hơn khoảng mấy vạn chủng!

Cái này là một môn Tiên Ma cấp tâm pháp bao quát phạm vi, tính bằng đơn vị hàng nghìn tâm pháp xây dựng thành một hệ thống nguyên vẹn!

Một môn công pháp cấp bậc Thiên Cung, có thể sẽ bao đủ loại thần thông hoặc là tâm pháp, ví dụ như Khổng Tước Minh Vương Kinh, trong đó liền có thân thể thần thông Khổng Tước Minh Vương chân thân, phi hành thần

thông Khổng Tước Minh Vương pháp thân, chiến đấu thần thông một thân bát tí, thần niệm thần thông Minh Vương thần ấn, còn có Thông Thiên Nhãn, ngũ sắc Thần Quang, tĩnh tâm an thần Thanh Liên bảo tọa, có tám chủng nhiều, xây dựng thành một tòa đạo đài.

Khổng Tước Minh Vương Kinh đã cực kỳ phức tạp, nhưng cái môn Tiên Ma cấp tâm pháp này liền càng thêm phức tạp, vượt qua người khác tưởng tượng.

- Trong truyền thuyết, có thể làm cho người đạp đất phi tiên Tạo Hóa Tiên Kinh, cao lắm là cái dạng này...

Phó Duyên Tông ngẩng đầu nhìn lên, một hồi thất thần, thấp giọng nói:

- Nghe nói Tạo Hóa Tiên Kinh có thể Tạo Hóa vạn vật, để cho người tu thành thần tiên, trường sanh bất lão, cùng thế cùng tồn, xem ra thật sự có công pháp như vậy...

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, hướng Phó Duyên Tông nhìn lại, Triêu Thánh Tông lai lịch cực kỳ cổ xưa, lịch sử so với Huyền Thiên Thánh tông có thể còn muốn lâu hơn, Phó Duyên Tông thân là nhân vật đầu não Triêu Thánh Tông, nhất định hiểu rõ đến rất nhiều bí mật mà người khác không biết.

- Thất Bảo của Thất Bảo đài, như thế nào còn không có xuất hiện?

Vân Bằng ngẩng đầu nhìn hướng tòa Thất Bảo đạo đài giữa không trung kia, nghi ngờ nói:

- Chỗ đó chỉ có một đại đỉnh mà thôi.

Giang Nam cũng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên không trung Thất Bảo đạo đài, một ngụm đại đỉnh phong cách cổ xưa đứng vững, tiên quang mờ mịt, trong đỉnh có vô cùng đạo vân ở trong đó công tác chuẩn bị.

Cái đỉnh này lớn không thể tưởng tượng nổi, rất có tư thế Tạo Hóa thế

giới, đem thế giới nhét vào trong đỉnh!

Đó là một kiện pháp bảo Thất Bảo đài cảnh, nhưng uy lực dĩ nhiên đã siêu việt trấn giáo chi bảo, vách đỉnh viết lấy hai chữ "Tạo Hóa", phong cách cực kỳ cổ xưa.

- Tiên đỉnh chi phôi...

Lạc Hoa Âm thấp giọng nói.

Chính thức Thất Bảo đạo đài hơn hai nghìn năm xuất hiện một lần, trước đó lần thứ nhất Lạc Hoa Âm tiến vào nơi đây, cũng không nhìn thấy một màn này, còn lần này Thất Bảo đài hiện ra, làm cho cảnh tượng Tạo Hóa vạn vật của cái thế giới này hiển hiện ra.

Bức tràng diện này vô cùng bao la hùng vĩ, nhưng mà ánh mắt của mọi người lại không có rơi vào trên đạo vân mạn thiên phi vũ kia, mà là ánh mắt nóng bỏng nhìn thẳng khẩu đại đỉnh trên Thất Bảo đạo đài kia.

Tạo Hóa tiên đỉnh!

Đó là bảo vật mà Huyền Đô Thất Bảo lâm chân chân chính chính sinh ra, Tạo Hóa tiên ông Thất Bảo đài sinh tiên đỉnh chi phôi, tương lai có hi vọng trở thành tiên gia chi vật!

Khẩu đỉnh này vẫn chỉ là đẳng cấp pháp bảo Thất Bảo đài cảnh, khoảng cách trở thành tiên đỉnh còn có một đoạn khoảng cách cực kỳ xa, nhưng uy lực đỉnh này, so với trấn giáo chi bảo còn cường đại hơn, hơn nữa nếu có thể tăng lên cấp bậc của nó, đạt tới thần phủ chi bảo, cấp độ Thiên Cung chi bảo, như vậy uy năng của nó sẽ đạt tới hoàn cảnh thập phần khủng bố!

Nếu đạt được đại đỉnh này, không chỉ có thực lực tăng nhiều, thậm chí còn có thể từ bên trong đạo vân trên đỉnh, suy diễn ra Tạo Hóa tiên ông tâm pháp, đạt được Tạo Hóa kinh, Vấn Đỉnh trường sinh bất tử!

Tu sĩ suốt đời truy cầu là cái gì?

Không phải lực lượng cường đại, cũng không phải pháp bảo uy lực kinh người, bản chất của tu luyện, là truy cầu trường sanh bất lão, vĩnh sinh bất diệt!

- Lần này đại đỉnh sẽ rơi vào nhà ai?

Giang Nam nói khẽ.

Tranh đoạt Tạo Hóa tiên đỉnh, phải có được thực lực Thất Bảo đài cảnh, mà cường giả ở vào cái cảnh giới này cũng có gần trăm người, trong đó có không thiếu cường giả như Cáp Lan Sinh, Lạc Hoa Âm, có thể nghĩ, cái này tất nhiên là một hồi gió tanh mưa máu!

Bất quá tuổi trẻ tuấn kiệt như Giang Nam, Vân Bằng, liền không có thực lực nhúng tay trong đó, bọn hắn tuy tiềm lực thật lớn, nhưng tu vi bất lực, ở trước mặt chút ít cường giả kia căn bản không có bất cứ hy vọng nào.

Xa xa, ma khí cuồn cuộn hóa thành Thương Vân, Cáp Lan Sinh hóa thành cự nhân cao lớn mấy ngàn trượng đứng ở bên trong ma khí, bên cạnh dựng thẳng lên một cái ống trúc cơ hồ cao lớn đồng dạng, trong ống trúc có tất cả bốn mươi chín cây thăm bằng trúc, một tú sĩ tuổi còn trẻ đứng ở trung tâm thẻ tre, ống tay áo tung bay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 237: Tiên Đỉnh Chi Phôi

- Lần này đại ca cũng muốn ra tay sao? Tam ca, ta cuối cùng hoài nghi, thân phận chân thật của đại ca có thể sẽ là một người mà chúng ta quen biết.

Cáp Lan Sinh ồm ồm nói:

- Số lần hắn ra tay không nhiều, ta thủy chung nhìn không ra nền móng của hắn, lần này quần hùng tranh đoạt Tạo Hóa tiên đỉnh, thực lực không dưới ngươi ta, khoảng chừng hai ba mươi người, hơn nữa cường giả thế giới khác, ta không tin hắn sẽ không sử xuất toàn lực!

Nam tử trẻ tuổi kia đúng là Thiên Cơ tú sĩ bên trong sáu Đại Ma Đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc, nghe vậy thấp giọng nói:

- Chúng ta bái hắn làm huynh, lại không biết diện mục chân thật của hắn, để cho ta đã sớm hoài nghi thân phận của hắn. Lần này ta và ngươi đều không giúp hắn, xem hắn đến cùng có thể sử xuất toàn lực hay không! Nếu hắn sử xuất toàn lực, liền không thể không đem toàn bộ sở học của mình hết thảy thi triển đi ra, nền móng của hắn tất nhiên không thể gạt được ta và ngươi rồi.

Sáu ma Bách Dục Thí Thần Cốc dùng cường giả vi tôn, nhưng sáu Đại Ma Đầu này cũng thực sự không phải là một lòng, từng người cũng có bàn tính của từng người.

- Tạo Hóa tiên đỉnh!

Mọi người Huyền Thiên Thánh tông tụ tập lại, cầm đầu rõ ràng là năm vị thái thượng trưởng lão cùng năm vị trưởng lão cấp cường giả của Thánh tông, bọn người Phong Mãn Lâu Lệnh Hồ Dung cũng ở trong đó, nhao nhao ngẩng đầu nhìn khẩu tiên đỉnh trên Thất Bảo đạo đài kia.

Lần này Thái Huyền Thánh tông vì Huyền Đô Thất Bảo lâm có thể nói là tinh nhuệ ra hết, tuy những người này thực sự không phải là cường đại nhất, nhưng ngoại trừ Giang Nam, Lệnh Hồ Dung, Âu Dương Vũ cùng Vân Bằng ra, đại đa số mọi người là đặt chân vào Đạo đài cảnh, mấy vị Thái thượng trưởng lão và trưởng lão, càng là tu thành Thần phủ thậm chí Thiên Cung cường giả!

Lực lượng chủ yếu của Huyền Thiên Thánh tông, cũng không bị chết ở bên trong đạo vân bạo động vừa rồi, như trước có thực lực tranh hùng.

- Đáng tiếc, chưởng giáo không có mặt, nếu không liền có thể tài nghệ trấn áp quần hùng, đoạt được khẩu tiên đỉnh này rồi.

Một vị Thái thượng trưởng lão thở dài nói.

Phong Mãn Lâu trầm giọng nói:

- Chưởng giáo không có, nhưng Lạc sư thúc có, dùng thực lực của Lạc sư thúc tăng thêm chúng ta, cướp lấy tiên đỉnh như trước có hi vọng.

Có Thái thượng trưởng lão nghe được cái tên Lạc Hoa Âm này, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, bọn người khác sắc mặt cũng không tốt xem, Thái thượng trưởng lão Huyền Thiên Thánh tông, đường đường Thiên Cung cấp cường giả, cơ hồ đều bị Lạc Hoa Âm đánh qua, hơn nữa đánh cho tương đối hung ác, mặt không còn sót lại chút gì.

Có thể tu luyện tới Thiên Cung cường giả, vô luận tư chất hay là thực lực, ở bên trong tu sĩ đều có thể nói nổi tiếng, thân phận địa vị càng là một bậc cao nhân.

Nhưng trong trận chiến trăm năm trước ấy, bọn hắn những Thái thượng trưởng lão này đều ngã vào trong tay Lạc Hoa Âm, bởi vậy nghe được cái tên này, trong nội tâm liền khó chịu gấp đôi.

- Cái nữ nhân điên kia. . .

Một vị thái thượng trưởng lão cười lạnh nói.

Phong Mãn Lâu thầm than một tiếng, khom người nói:

- Chư vị sư thúc, sư thúc tổ, có thể đạt được đại đỉnh này hay không, quan hệ đến tiền đồ của Huyền Thiên Thánh tông, vãn bối kính xin chư vị sư thúc, sư thúc tổ có thể bỏ hiềm khích lúc trước, hết thảy dùng Thánh tông làm trọng, cùng Lạc sư thúc liên thủ!

- Dùng Thánh tông làm trọng!

Hơn mười vị trưởng lão, Thái thượng trưởng lão không khỏi động dung, thầm nghĩ:

- Mãn Lâu có chưởng giáo chi tư, nhưng tiếc tư chất kém chút ít, tư chất của hắn nếu là tuyệt hảo, tương lai liền có thể tiếp nhận Ứng Tình, trở thành chưởng giáo kế nhiệm của Thánh tông ta. . .

Một vị thái thượng trưởng lão chậm rãi gật đầu, trầm giọng nói:

- Đã như vầy, như vậy chúng ta liền trợ giúp nàng một tay. Bất quá không phải bỏ hiềm khích lúc trước, mà là tạm thời buông ân oán lúc trước, sau đó lại cùng nàng tính sổ.

Phong Mãn Lâu đại hỉ, khom người hướng mọi người thi lễ, cười to nói:

- Thánh tông ta không thiếu nhân tài, nếu mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, lo gì đại sự không thành?

Cận Đông Lưu sừng sững trên không trung, bao quát hơn 100 vị đệ tử, trưởng lão Thái Huyền Thánh tông phía dưới, trầm giọng nói:

- Chư vị đồng môn, tiên đỉnh khai quật, đang mang trọng đại, kính xin chư vị đồng môn giúp ta một tay, cướp lấy tiên đỉnh!

- Cận sư điệt nói không sai!

Một ánh đao màu vàng dài đến vạn trượng đột nhiên đánh rớt, dừng lại ở phía trên rất nhiều đệ tử của Thái Huyền Thánh tông, chỉ thấy đạo ánh đao này như là một vòng trăng rằm màu vàng, Quy Thiên Sầu đứng trong ánh đao, quần áo bay phất phới, trầm giọng nói:

- Lần này tiên đỉnh khai quật, không phải chuyện đùa, có không biết bao nhiêu cường giả ngấp nghé cái pháp bảo này, hơi không cẩn thận, tiên đỉnh sẽ rơi vào tay người khác. Chư vị cần đồng tâm đồng đức, tề tâm hợp lực, mới có thể đoạt được bảo vật, lớn mạnh Thái Huyền Thánh tông ta! Lần này ta cùng với chư vị áp trận, diệt trừ hết thảy đối thủ có can đảm tranh đoạt tiên đỉnh!

Trên một đỉnh núi, thần tiềm hóa thành cự nhân mấy ngàn trượng, như là một Ma Thần, quanh thân Tinh Quang quấn quanh, sau đầu vô số ngôi sao xây dựng thành một vòng trăng sáng, bao quát hơn mười vị đệ tử, trưởng lão Tinh Nguyệt Ma tông phía dưới, thanh âm ù ù, rung động nhân tâm:

- Thần Tông tám mươi vạn năm vinh quang không ngã, ai muốn cùng ta chung một chỗ chinh chiến, cướp lấy tiên đỉnh?

- Giết con mẹ nó long trời lỡ đất!

Hắn vung tay hô to.

- Sát!

Mọi người Tinh Nguyệt Thần Tông hét lớn, ma khí cuồn cuộn, phóng lên trời.

- Tiên đỉnh nơi tay, ai dám tranh phong?

Một nữ tử dung mạo tú lệ cởi bỏ bàn chân ngồi ở trên một tảng đá, lẩm bẩm nói, phía dưới yêu khí trùng thiên, tất cả đại yêu diện mục dữ tợn hung ác, cô gái này mỉm cười, giống như vẻ lo lắng tán đi, bầu trời trăng sáng phát ra ánh sáng chói lọi.

- Vì Yêu Thần Tông chúng ta mà chiến!

Nàng cười nói:

- Mở thế giới chính là Yêu tộc chi tổ, để cho chúng ta tới giết ra uy phong của Yêu tộc!

. . .

Nguyên một đám danh môn đại phái tiến vào Huyền Đô Thất Bảo lâm, chính ma yêu ba đạo, giờ phút này cũng đã bắt đầu động viên, đằng đằng sát khí, nhìn lên bảo đỉnh của Thất Bảo đạo đài trên bầu trời.

- Giang sơn nhân tài liên tục, một đời người mới thay người cũ, hôm nay người trẻ tuổi thật là khiến người kinh sợ. Bất quá bọn hắn nhất định đụng cái đầu rơi máu chảy.

Tại địa phương xa xôi, ma khí cuồn cuộn, một thanh y nam tử đứng ở bên trong ma khí, lẳng lặng cười nói:

- Bởi vì chúng ta cũng là nhân tài, tư chất so với bọn hắn không kém, thậm chí rất cao, tu vi nội tình so với bọn hắn càng mạnh hơn nữa. Những nhân vật mới này hoàn toàn chính xác rất có nhiệt huyết, nhưng nội tình vẫn là kém một chút.

Trên mặt của hắn mang theo một cái mặt nạ quỷ, giống như khóc không phải khóc, giống như cười mà không phải cười, cả người khí chất cũng cực kỳ quỷ dị, lúc chính lúc tà, phảng phất tại chính tà tầm đó qua lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 238: Cuộc Chiến Đoạt Đỉnh. (1)

- Đại ca, bọn người lão Tam đều không đến.

Ở bên cạnh hắn, một vị tráng hán cầm đại búa trong tay trầm giọng nói:

- Mấy cái gia hỏa này, đến cùng muốn làm trò gì?

- Bọn hắn muốn xem ta ra tay, muốn biết ta đến tột cùng là ai.

Nam tử mặt quỷ kia thấp giọng cười nói:

- Xem ra ta đứng đầu sáu ma này cũng không thể để cho bọn hắn yên tâm. Nếu bọn hắn cùng ta liên thủ, những danh môn đại phái này không đủ lo? Nhưng tiếc chúng ta tuy có lý niệm cộng đồng, muốn đem thần Phật Tiên Ma kéo xuống thần đàn, nhưng mà bọn hắn lại hết lần này tới lần khác xoắn xuýt diện mục chân thật của ta. Lần này Thất Bảo đạo đài khai quật, tiên đỉnh xuất thế, Thái Hoàng lão tổ cũng sẽ kìm nén không được, mấy vị huynh đệ lại còn vì những chuyện nhỏ nhặt này mà cùng ta đối nghịch, thật là làm trái tim ta băng giá.

- Thái Hoàng lão tổ cũng tới?

Đại Hán cầm búa kia trong nội tâm cả kinh, thất thanh nói.

Thái Hoàng lão tổ, đương thời đệ nhất cường giả, người gần với thần nhất, tên của hắn coi như là Nhị ma hung thần ác sát của Bách Dục Thí Thần Cốc nghe xong, cũng không khỏi sinh ra tâm lý sợ hãi.

- Thái Hoàng lão tổ tự nhiên đã tới rồi.

Mặt quỷ nam tử thân hình một lướt, mỉm cười nói:

- Tâm tư của hắn ta hiểu rõ nhất, dã tâm của hắn quá lớn, lòng dạ quá sâu,

cái gì Cận Đông Lưu, cái gì Thái Huyền Thánh tông, đều là đá đặt chân để hắn leo lên Thần vị, hết thảy đồ vật hắn có khả năng lợi dụng, hết thảy sẽ biến thành con cờ của hắn. Tiên đỉnh xuất thế, hắn nhất định sẽ ra tay, đại đỉnh này tồn tại ở thế gian không biết bao nhiêu vạn năm, một mực không người có thể thu, đến tột cùng sẽ rơi vào tay ai?

Đại Hán cầm búa kia lộ ra vẻ khâm phục, cười nói:

- Bên trong đương thời, số lượng người có thể cùng cảnh giới cùng Thái Hoàng lão tổ quyết đấu không cao hơn năm ngón tay, mà đại ca ngươi là một cái trong số đó!

Mặt quỷ nam tử thấp giọng cười nói:

- Thái Hoàng, ngươi hùng cứ đương thời đệ nhất nhân đã có năm ngàn năm, thủy chung chưa từng có người đem ngươi kéo xuống thần đàn, liền để cho ta tới hoàn thành cái hành động vĩ đại này a!

Oanh …

Hư không chấn động, một vị lão giả tóc trắng xoá bay lên trời, trong cơ thể đột nhiên lao ra một đầu đại xà, đại xà kia dài đến hơn mười dặm, mở ra miệng lớn Thôn Thiên, khoảng chừng trên dưới một trăm mẫu, hướng Tạo Hóa tiên đỉnh nuốt đi!

Rốt cục có người kiềm nén không được, ý đồ lấy đi tòa tiên đỉnh này!

Vị lão già tóc bạc này chính là cường giả thế giới khác, Huyền Đô Thất Bảo lâm Chu Du Chư Thiên, người này từ thế giới khác tiến vào trong Thất Bảo lâm, ẩn núp xuống, cần tu không ngừng, tu vi thủy chung bị áp chế ở Thất Bảo đài cảnh.

2000 năm áp chế tu vi, để cho hắn ở Thất Bảo đài cảnh tu vi tích lũy trở nên vô cùng thâm hậu, vừa ra tay liền vô cùng khủng bố, cho Giang Nam rung động gấp mấy lần so với Cáp Lan Sinh ra tay!

Hắn lần này ra tay, lập tức như dây dẫn nổ dẫn phát thùng thuốc súng, từng vị cường giả rốt cuộc kìm nén không được, nhao nhao ra tay.

Bầu trời phảng phất đột nhiên nổ tung, các loại thần thông, pháp bảo bay múa, một đầu Đại Bằng cánh chim che trời, vỗ cánh bay tới, một đôi thiết trảo trảo xuống, đem đại xà sinh sinh bẻ vụn.

Đầu Đại Bằng này đang muốn chụp vào Tạo Hóa tiên đỉnh, đột nhiên một ngụm đại đỉnh từ phía dưới bay lên trời, trong đỉnh Bảo Quang phún dũng, bay lên một mảnh ánh sáng mang điềm lành, đem Đại Bằng bao phủ, thu nhập trong đỉnh lập tức luyện hóa.

Cái khẩu đại đỉnh này coi như là một kiện trọng khí, trọng bảo cấp bậc Thần phủ, không ngờ vừa mới thu Đại Bằng liền gặp một bàn tay kim chói thò ra, trong năm ngón tay lôi quang như là thác nước trút xuống, vô số Thiên Lôi rầm rầm chấn động, đem đại đỉnh chấn đến không ngừng quay cuồng, từ trên cao rơi xuống dưới.

Một đại Phật kim chói bay lên, trên mặt từ bi mỉm cười, lấy tay hướng khẩu Tạo Hóa tiên đỉnh kia chộp tới, Phật âm đại phát, đầy trời đều là đạo vân, đạo vân hóa thành nguyên một đám nữ tử hình dung diễm mỹ, dây thắt lưng tung bay, quay chung quanh đại Phật bay múa.

Vị đại Phật này thình lình cũng là một kiện bảo vật, chính là sau khi Phật môn cường giả chết, Kim Thân luyện trở thành pháp bảo, tế lên liền có dị tượng đầy trời bay vút.

Đại Phật vừa mới bắt được Tạo Hóa tiên đỉnh, chỉ thấy vô số thần thông cùng pháp bảo oanh ra, vị đại Phật này lập tức trở nên thiên sang bách khổng, vô số Phi Thiên quanh thân đều bị đánh nát bấy, trên người bị đánh xuyên không biết bao nhiêu cái đại động, uy năng mất sạch, không có thể tiếp cận Tạo Hóa tiên đỉnh.

Pháp bảo cùng thần thông oanh kích qua đi, liền thấy từng đạo bóng người xông lên không trung, hướng tòa Thất Bảo đạo đài này bay đi, trên

nửa đường lẫn nhau tranh đấu chém giết, các loại pháp bảo thần thông thi triển ra, dị thường thảm thiết, thỉnh thoảng có bóng người từ trên cao rơi xuống, có người đầu thân khác biệt, có người bị đánh thành bùn nhão, càng có người bị tại chỗ đánh bại, bên trong Tử Phủ không ngừng hướng ra phía ngoài phún dũng bảo vật.

Giang Nam thấy vui vẻ thoải mái, cường giả cấp độ bực này, không phải hắn có khả năng chống lại, bất quá quan sát những cường giả này chiến đấu với hắn mà nói lại rất có ích lợi.

Mặc dù có chút người ra tay quá nhanh, để cho hắn không cách nào bắt đến công pháp vận hành ảo diệu của đối phương, nhưng vẫn bị hắn bắt đến không ít công pháp.

Đông!

Một Ma Thần đi nhanh bước ra, khắp cả người Tinh Quang quấn quanh, như là Tinh Hà lách thân, sau đầu một vòng minh nguyệt, sáng trong sinh huy, tay cầm một cây Ma Đao dài đến ngàn trượng, đúng là Tinh Nguyệt Thần Tông thủ tịch đại đệ tử Thần Tiềm.

Hắn Tinh Nguyệt thần thể so với pháp thiên của Cáp Lan Sinh cao không biết bao nhiêu, hơn nữa cũng là cường giả đặt chân tại Thất Bảo đài cảnh viên mãn cảnh, rất nhiều trưởng lão, đệ tử của Tinh Nguyệt Ma tông nhao nhao đứng ở phía trên đầu vai của hắn, như là một Ma Thần suất lĩnh lấy tất cả Ma Vương lớn nhỏ chinh chiến, thẳng đến Tạo Hóa tiên đỉnh mà đi!

Trên đầu vai Thần Tiềm, vô số ma khí vỡ bờ, những trưởng lão đệ tử kia ra tay, hợp lực tế lên một kiện pháp bảo, một đầu xiềng xích vừa thô vừa to, gặp người liền khóa, đem đối phương trói rắn chắc, lập tức Ma Đao trong tay Thần Tiềm nâng lên rơi xuống, đầu người rơi xuống đất.

- Một tay áo toái Càn Khôn!

Ồng tay áo của hắn một cuốn, hóa thành lỗ đen lớn nhỏ vài dặm, hô một

tiếng đem bốn năm người thu nhập trong tay áo, tay áo khe khẽ rung lên, chỉ thấy toái cốt cùng huyết nhục từ trong tay áo rơi xuống.

- Vì Yêu Thần Tông vinh quang!

Từng tiếng rít gào truyền đến, chỉ thấy đầy trời thải quang sáng lạn, một đầu Khổng Tước năm màu triển khai hai cánh vỗ cánh bay tới, đầu Khổng Tước này vô cùng khổng lồ, cánh giương hơn mười dặm, vỗ cánh tầm đó liền bay ra mấy trăm dặm.

Phía trên hai cánh của Khổng Tước đứng rất nhiều yêu thú cực lớn, có Độc Long quay quanh, có ngàn cánh đằng xà, có Long Quy cứ phục, có Kỳ Lân đạp hỏa, mà ở trên đầu Khổng Tước năm màu, thiếu nữ dung mạo tú lệ kia cởi bỏ chân trần đứng ở nơi đó, tay áo đón gió bay phất phới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 239: Cuộc Chiến Đoạt Đỉnh. (2)

Hô …

Trên lưng Khổng Tước, từng con yêu thú cực lớn thò ra móng vuốt, chủng loại phồn đa, nhao nhao bắt cường giả có can đảm ngăn trở bọn hắn, lại có yêu thú nhổ ra nội đan, hỏa đăng, tròn lắc lắc, mọi nơi đập tới, đem không biết bao nhiêu người nện đến người ngã ngựa đổ, phi tốc hướng Tạo Hóa tiên đỉnh tiếp cận.

Cùng lúc đó, tinh anh các đại môn phái cũng cơ hồ ở đồng thời khởi hành, từng người thi triển thủ đoạn mạnh nhất của mình, phóng tới Tạo Hóa tiên đỉnh.

Đối mặt Tạo Hóa tiên đỉnh này, không có người cam tâm để cho bảo vật này rơi vào tay người khác, cơ hồ tất cả mọi người nghĩ đến tiên đỉnh, lĩnh ngộ ra Tạo Hóa Tiên Kinh chất chứa trong tiên đỉnh!

Thậm chí ngay cả Triêu Thánh Tông Phó Duyên Tông giờ phút này cũng bất chấp hướng Lạc Hoa Âm lấy công đạo, lúc này phóng lên trời, gia nhập vào trong chiến đấu.

Đột nhiên, Cận Đông Lưu cất tiếng cười to, phóng lên trời, hướng Tạo Hóa tiên đỉnh bay đi, cười vang nói:

- Một trận chiến này, nhất định ta muốn danh dương thiên hạ, đạt được tiên đỉnh, nhảy lên trở thành tồn tại cường đại nhất đương thời!

Hơn 100 vị tông đệ tử trưởng lão Thái Huyền Thánh vờn quanh thân hắn, bố trí xuống Thái Huyền đại trận, trong trận khí tức mỗi người tương liên, hóa thành Âm Dương nhị khí, như là hai Cự Long xoắn giết hết thảy, mà Cận Đông Lưu thì là trụ cột vững vàng của Thái Huyền đại trận, cùng đại trận cùng tiến cùng lui, phi tốc hướng Tạo Hóa tiên đỉnh bức tới.

Một vị tuyệt đỉnh cao thủ đến từ thế giới khác gào thét, thân hình khom người, lập tức từng hư ảnh dãy núi quay chung quanh thân bay múa, thình lình cũng là một môn trận pháp cực kỳ cao minh, đối chiến Thái Huyền đại trận, cùng đại trận kịch liệt chống lại, từng vòng trận vân cùng Âm Dương nhị khí triệt tiêu, ngăn trở đường đi của mọi người Thái Huyền Thánh tông.

- Dị vực cường giả?

Cận Đông Lưu cười ha ha, mang theo Thái Huyền đại trận mạnh mẽ đâm tới, cất cao giọng nói:

- Nhận ra Đấu Pháp Thần Điển của Cận mỗ sao?

Ầm ầm!

Hắn một chưởng đánh ra, chỉ thấy hư ảnh từng tòa dãy núi hiện ra, vậy mà cùng thần thông của vị tuyệt đỉnh cao thủ thế giới khác kia giống như đúc, thần thông đồng dạng, uy lực lại càng mạnh hơn nữa!

Lưỡng chủng thần thông va chạm, Thái Huyền đại trận thừa cơ núp ở trong đó, đem vị cường giả thế giới khác kia cắn nát phai mờ!

Đây cũng là diệu dụng của Đấu Pháp Thần Điển, thần minh khai sáng môn công pháp này được xưng Chiến Thần, bách chiến bách thắng, Đấu Pháp Thần Điển có thể mô phỏng tuyệt đại đa số thần thông, đối phương vô luận sử xuất dạng thần thông gì, cũng có thể nguyên xi mô phỏng ra.

Thậm chí, cái môn thần điển này nếu tu luyện tới cảnh giới cao thâm, ngay cả Thần cấp công pháp cũng có thể mô phỏng, lợi hại phi thường!

Cận Đông Lưu đã từng xâm nhập Chiến Thần mộ, đạt được Chiến Thần truyền thừa, hơn nữa Thái Huyền Thánh tông Vô Thượng kinh điển Thái Huyền tâm kinh, là hai đại Thần cấp công pháp.

Trong thiên hạ, ai tu luyện hai đại Thần cấp kinh điển?

Đây cũng là tiền vốn mà hắn tự ngạo.

Hắn vừa xuất hiện, tài nghệ liền trấn áp quần hùng, mặc dù là Thần Tiềm cũng không dám cùng hắn tranh phong, mà là gia tốc hướng khẩu Tạo Hóa tiên đỉnh kia bay đi, ý đồ đi đầu cướp lấy tiên đỉnh.

- Mãn Lâu, Huyền Thiên Thánh tông chúng ta còn chưa ra tay?

Một vị thái thượng trưởng lão sắc mặt lo lắng hỏi.

- Lấy thực lực của chúng ta, tuyệt đối vô lực cùng Thái Huyền Thánh tông chống lại, chỉ có Lạc sư thúc ra tay mới có thể áp chế Cận Đông Lưu.

Phong Mãn Lâu lắc đầu, nghi ngờ nói:

- Lạc sư thúc vì sao còn không ra tay?

- Sư tôn, hiện tại không cần phải xông lên, lúc này xông đi lên chỉ làm bia ngắm.

Bên người Lạc Hoa Âm, Giang Nam trầm giọng nói:

- Tạo Hóa tiên đỉnh đã tồn tại ở thế nhiều vạn năm như vậy, một mực không có bị người lấy đi, như vậy nhất định có nguy hiểm không muốn người biết, sao không cho mấy người này trước đi dò đường?

Vốn dùng tính tình của Lạc Hoa Âm đã sớm xông lên phía trước, đại khai sát giới, nghe vậy ngược lại là chần chờ một chút, kiềm chế dục vọng bạo lực rục rịch, cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi nói nên làm cái gì bây giờ?

- Đợi.

Giang Nam cười nói:

- Đúng rồi sư tôn, ngươi nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, sao không nhân cơ hội

này, diệt trừ mấy đối thủ?

Lạc Hoa Âm con mắt sáng ngời, vỗ tay cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi không hổ là người đọc sách, đầy bụng kinh luân, lời ấy đại hợp ta ý.

Dứt lời, nữ nhân này dựng thẳng lên một ngón tay, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, một đạo kiếm sơn phóng lên trời, đúng là Tây nhạc kiếm khí bên trong đại Ngũ Hành Kiếm khí, hướng một vị cường giả tranh đoạt tiên đỉnh hung hăng nghiền áp đi qua.

Kiếm khí của người khác đều là đâm, mà Lạc Hoa Âm lại đem kiếm khí tu luyện thành kiếm sơn, vô cùng khổng lồ, không truy cầu sắc bén, mà là truy cầu lực lượng Vô Địch, trực tiếp nghiền áp, dùng lực lượng dã man đem đối thủ nghiền bạo!

Những người kia đang giao đấu chém giết, nơi nào sẽ nghĩ đến mặt đất có người chọc dao găm, cho dù có đề phòng, cũng rất khó chống đở được kiếm khí vô cùng bạo lực kia của Lạc Hoa Âm nghiền áp.

Trong nháy mắt, liền có hơn mười người chịu khổ độc thủ, Vân Bằng ở bên cạnh thấy mà chảy mồ hôi lạnh, trong nội tâm oán thầm nói:

- Cái này là người đọc sách đầy bụng kinh luân sao? Rõ ràng là một bụng ý nghĩ xấu? Khó trách tất cả mọi người nói Lĩnh Tụ Phong là bại hoại Thánh tông ta, hoàn toàn chính xác danh bất hư truyền. . .

Rất nhanh, mọi người đang tranh đoạt Tạo Hóa tiên đỉnh liền phát giác không ổn, cử động lần này của Lạc Hoa Âm như là nghiền con kiến, muốn đem bọn họ nguyên một đám nghiền chết.

- Đại Ngũ Hành Kiếm khí, là nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia!

Có người quát lớn:

- Trước đối phó nữ ma đầu, nếu không mọi người đều phải chết ở phía dưới kiếm khí của nàng!

Sau đó, liền gặp không biết bao nhiêu thần thông, hỗn tạp lấy pháp bảo ngay ngắn hướng dưới oanh xuống, có thể nói là che khuất bầu trời, kinh thiên động địa, muốn đem nữ ma đầu Lạc Hoa Âm này một lần hành động đuổi giết.

Bức tràng diện này, mặc dù là Lạc Hoa Âm cũng không dám ngăn cản, vội vàng bắt lấy Giang Nam cùng Vân Bằng bão táp mà đi.

Sau lưng, Giang Nam cảm giác được chấn động vô cùng kịch liệt truyền đến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chỗ bọn họ nguyên lai vừa đứng, giờ phút này đã hóa thành một cái hố to phạm vi mấy trăm dặm, như là bị ngôi sao trên bầu trời rơi xuống oanh kích qua!

- Hiện tại, Bách Dục Thí Thần Cốc đại ma không ra, liền không người là đối thủ của ta rồi.

Lạc Hoa Âm đột nhiên nói:

- Bất quá đại ma hắn có thể nhịn được sao?

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Bách Dục Thí Thần Cốc đại ma đến tột cùng mạnh bao nhiêu?

Sắc mặt Lạc Hoa Âm ngưng trọng:

- Ta đã từng cùng hắn có một trận chiến, tuy là một chút liền ngừng lại, nhưng vẫn là thua ở trong tay của hắn, hơn nữa, hắn sử dụng chính là tạp học, thực sự không phải là tuyệt học chính thức mà hắn tu luyện. Người này thiên phú cực cao, là ta trước đây chưa từng gặp. Nếu hắn ra tay, vi sư liền chỉ có chờ hắn bị người cuốn lấy mới có thể chạy đến Tạo Hóa tiên đỉnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 240: Tượng Sư Cùng Tông Sư. (1)

Chính vào lúc này, chỉ thấy ma khí cuồn cuộn mà đến, một vị nam tử đeo mặt nạ quỷ chắp tay đứng ở bên trong ma khí, hướng Tạo Hóa tiên đỉnh bay đi.

Hắn quanh thân ma khí kích đãng, như là độc xà đại mãng dài đến mấy trăm dặm, mọi nơi quét tới quét lui, những nơi đi qua, chỉ thấy từng vị cường giả từ giữa không trung rơi xuống, vậy mà không phải hợp lại chi địch!

Cùng cảnh giới, người này quả thực là tồn tại Vô Địch!

- Tranh đoạt tiên đỉnh, cường giả nhiều vô số kể, ngươi không có khả năng không thi triển toàn lực, ta ngược lại muốn nhìn ngươi rốt cuộc là ai!

Lạc Hoa Âm con mắt sáng ngời nói.

Mặt quỷ nam tử kia một đường quét ngang, sắp đi tới bên trên Thất Bảo Đạo Đài, đến gần Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đột nhiên chỉ thấy Cận Đông Lưu khống chế Thái Huyền đại trận cuồn cuộn mà đến, lại có Thần Tiềm suất lĩnh nhiều Tinh Nguyệt Ma Tông đệ tử trưởng lão đánh tới, còn có thiếu nữ Yêu Thần tông khống chế ngũ sắc Khổng Tước phi tới, nhất tề hướng mặt quỷ nam tử công đi.

Bất luận kẻ nào cũng có thể nhìn ra được, người này cực kỳ cường đại, cho dù là bị Huyền Đô Thất Bảo Lâm áp chế ở Thất Bảo Đài cảnh, hắn cường đại như trước bất khả tư nghị, giống như Thiên Thần hạ phàm, vì vậy tất cả mọi người coi là uy hiếp lớn nhất.

- Trẻ tuổi quả nhiên nhiệt tình mười phần, bất quá các ngươi tích lũy vẫn còn quá yếu.

Kia mặt quỷ nam tử mắt lộ ra nụ cười mười phần thú vị, đột nhiên quanh

thân ma khí hóa thành một ngụm chuông lớn màu đen, tiếng chuông chấn động, chỉ nghe đang một tiếng rồng ngâm, âm ba màu đen vỡ bờ, Thái Huyền đại trận nhất thời tan rã, từng cái từng cái đệ tử Thái Huyền Thánh Tông bị chấn đến tai mắt mũi miệng chảy máu, rối rít từ trên cao rơi xuống dưới.

Thái Huyền đại trận sở hướng vô cùng, thắt cổ không biết bao nhiêu cao thủ, cái đại trận này tính dai cực mạnh, uy lực cực lớn, chém giết đến nay còn chưa bị phá vỡ, không nghĩ tới người này chỉ cần một đạo Thần Thông, liền dễ dàng phá vỡ đại trận này.

Không chỉ có như thế, đệ tử các danh môn đại phái như Tinh Nguyệt Ma Tông, Yêu Thần tông, Triều Thánh Tông, Thanh Vân Tông, Thiên Ma Bảo, Cổ Thần Các, Kim Cương Pháp Thiện Tông, bị một tiếng chuông vang này trấn rơi vô số, trong chớp mắt trên Thất Bảo Đạo Đài chỉ còn lại có hơn mười người!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Thiên Long Bát Âm!

Mặt quỷ nam tử kia mới vừa rồi dùng Thần Thông, chính là Thiên Long Bát Âm, cùng Thiên Long Bát Âm Chuông trong tay của hắn là đồng nguyên, uy lực cũng mạnh mẻ đến kinh khủng, cơ hồ tương đương với một Thất Bảo Đài Cảnh cường giả toàn lực thúc dục uy năng của Thiên Long Bát Âm Chuông!

Ban đầu Thiên Long Bát Âm Chuông không người nào tự kêu, đem năm vị Thất Bảo Đài Cảnh cường giả như Thạch Long Đạo Nhân chấn đến bị thương nặng, nếu có người thúc dục, uy lực khẳng định mạnh hơn nữa.

Phải biết rằng uy năng pháp bảo, cùng Thần Thông mạnh hơn, mà một đạo Thần Thông của người này, lại tương đương với đem uy năng của Thiên Long Bát Âm Chuông trán phóng toàn bộ, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

Cận Đông Lưu bước nhanh đến phía trước, cười lạnh nói:

- Đấu Pháp Thần Điển của ta chính là thần cấp công pháp, Thần Thông gì cũng có thể mô phỏng, nhìn thắng ngươi như thế nào!

Đầu hắn có một ngụm chuông lớn treo cao, tiếng chuông chấn động, rõ ràng cũng là Thiên Long Bát Âm, cùng nam tử kia giống nhau như đúc, uy lực cũng cực kỳ cường đại, đem đám người Thần Tiềm chấn đến khí huyết di động, thân thể không yên.

Mặt quỷ nam tử khẽ mỉm cười, tiếng long ngâm của Cận Đông Lưu đối với hắn mà nói phảng phất là xuân phong quất vào mặt, lắc đầu nói:

- Tượng sư chính là tượng sư, vĩnh viễn không so bằng tông sư, ngươi so sánh với Thái Hoàng kém xa, cho dù tu luyện không chỉ một môn thần cấp công pháp, lại có ích lợi gì?

Hắn không hề đi xem Cận Đông Lưu nữa, mọi nơi nhìn lại, trường thanh cười nói:

- Thái Hoàng, ta biết ngươi đã xuất hiện, cần gì giấu đầu lòi đuôi, làm cho người ta nhạo báng?

Xuy!

Một ánh đao kim sắc như dải lụa bay tới, trong nháy mắt liền đến mi tâm nam tử kia, tốc độ nhanh như thiểm điện, làm cho người ta muốn tránh cũng không được, không thể tránh khỏi!

- Thái Huyền Thánh Tông Quy Thiên Sầu?

Ánh đao đột nhiên tĩnh, mặt quỷ nam tử kia giơ tay phải lên, hai ngón tay kẹp ánh đao, nhìn về phía người tới, mỉm cười nói:

- Quy Thiên Sầu, ngươi không là đối thủ của ta, đi gọi Thái Hoàng tới, đừng làm cho hắn luôn là quỷ quỷ túy túy.

Thanh Kim Đao này là một pháp bảo cực kỳ kỳ lạ, đột nhiên rầm một tiếng toái rụng, hóa thành vô số kim quang, nhưng ngay sau đó ngưng tụ, Quy Thiên Sầu một đao nơi tay, thế như sông lớn cuồn cuộn, sôi trào không nghỉ, trên dưới sôi trào như Giao Long xê dịch biến hóa, cuồng phong như mưa to hướng nam tử mặt quỷ công tới, cười lạnh nói:

- Quỷ quỷ túy túy? Các hạ thân là đại ma đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc, luôn mang theo mặt nạ, đây mới gọi là quỷ quỷ túy túy? Để cho ta bổ mặt nạ của ngươi ra, xem một chút ngươi rốt cuộc là người nào!

Mặt quỷ nam tử kia trường thanh cười một tiếng, lòng bàn tay một phen, Thải Phượng từ trong lòng bàn tay bay ra, tâm niệm hơi động, lại có một ngọn quỳnh vũ cao lầu ầm ầm trấn áp xuống, ma khí quay cuồng , hóa thành một mặt đại kỳ phần phật cuốn động, đủ loại Thần Thông thiên biến vạn hóa, dễ dàng liền đở Kim Đao của Quy Thiên Sầu.

Giang Nam hé mắt, thất thanh nói:

- Đại Ma kia cũng là Thần Thông tích chứa trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm!

Sắc mặt Lạc Hoa Âm cũng ngưng trọng, gật đầu nói:

- Đúng vậy, đích xác là Thần Thông trong những pháp bảo cùng tấm bia đá của Thất Bảo Lâm tích chứa, người này thật sự là kỳ tài ngút trời, lại có thể ở trong khoảng thời gian ngắn này đem công pháp trong Thất Bảo Lâm tu luyện tới cảnh giới như thế, dễ dàng liền đở đại cao thủ như Quy Thiên Sầu! Có lẽ, Tịch sư huynh có thể địch nổi hắn, bất quá Tịch sư huynh đã có trăm năm chưa từng xuất thủ qua, ta cũng không biết hắn sâu cạn. . .

Quy Thiên Sầu thực lực cực mạnh, chính là một trong những nhân vật đứng đầu Thái Huyền Thánh Tông, bàn về tu vi thực lực có thể cùng chưởng giáo Chí Tôn các đại giáo phái ngang hàng, nếu tay hắn cầm trấn giáo chi bảo, tuyệt đối có thể cùng những chưởng giáo Chí Tôn kia liều mạng.

Cho dù là Lạc Hoa Âm tự cho mình cực cao, cũng không dám nói có thể thắng qua hắn.

Nhưng Quy Thiên Sầu ở trước mặt mặt quỷ nam tử, ánh đao kia thủy chung không cách nào công phá phòng ngự của hắn, thậm chí không cách nào buộc hắn đánh ra công pháp chân chính!

Mấu chốt nhất chính là, mặt quỷ nam tử dùng bất quá là sau khi hắn tiến vào Thất Bảo Lâm, tìm được một chút công pháp, người này phảng phất chỉ nhìn một lần, là có thể đem những công pháp này tu luyện tới cảnh giới tuyệt đỉnh, tiện tay đánh ra, tuyệt không thể tả.

Loại tư chất yêu nghiệt này, Lạc Hoa Âm vẻn vẹn ở trên người Tịch Ứng Tình gặp qua, Tịch Ứng Tình là được Thái Hoàng lão tổ chính miệng khen, xưng hắn có hy vọng nhất trở thành thần nhân, nhưng cho dù là Tịch Ứng Tình, cũng chưa từng cho Lạc Hoa Âm loại rung động này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 241: Tượng Sư Cùng Tông Sư. (2)

Trong lòng Quy Thiên Sầu cũng vạn phần khiếp sợ, mặc dù tu vi hắn bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, nhưng nhiều năm tích lũy, để cho hắn mặc dù ở Thất Bảo Đài Cảnh cũng có thể phát huy ra chiến lực không gì so sánh nổi, không nghĩ tới ở trước mặt người này, lại vẫn không cách nào làm cho hắn sử xuất toàn lực.

- Cận sư điệt, ngươi trước lấy Tiên Đỉnh đi!

Quy Thiên Sầu cao giọng quát lên.

Cận Đông Lưu tinh thần đại chấn, đem mới vừa rồi bị ngăn trở hễ quét là sạch, sải bước xông về Tạo Hóa Tiên Đỉnh, cùng lúc đó, Thần Tiềm, Phó Duyên Tông cùng Yêu Thần cung cũng cùng một thời gian xông về Tạo Hóa Tiên Đỉnh.

Có thể kiên trì đến hiện tại, như cũ đứng ở trên Thất Bảo Đạo Đài, cũng là tuyệt đỉnh cao thủ, tư chất kinh người, thủ đoạn kinh người, thậm chí chút ít lão quái vật đến từ thế giới khác kia, cũng chỉ có còn lại hai ba người.

Những cường giả kia tích lũy tuy lâu, tu vi mặc dù sâu nhiều, nhưng dù sao nhân số ít, ở trước mặt các đại môn phái chứa nhiều tinh anh chỉ biết bị quét ngang, nhưng mà còn dư lại hai ba người này là nhân vật rất giỏi, thực lực cực kỳ cường đại.

- Thần huynh, Thiên Yêu Thánh Nữ, các ngươi có biết không, cùng ta sinh ra chung thời đại, nhất định là bi kịch của các ngươi!

Cận Đông Lưu cười ha ha, hai tay hạ xuống, đủ loại Thần Thông phún dũng ra, cùng đám người Thần Tiềm chiến đấu thảm thiết, cười nói:

- Các ngươi mặc dù cũng là kỳ tài ngút trời, nhưng ở trước mặt ta, nhất

định trở thành đá đặt chân của ta!

Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma bị Quy Thiên Sầu cuốn lấy, hiện tại hắn là nhân vật mạnh nhất, vì vậy hắn nắm chắc nói ra lời như thế.

- Sư tôn, mới vừa rồi Đại Ma nói Thái Hoàng cũng đến Huyền Đô Thất Bảo Lâm, Thái Hoàng sẽ xuất thủ sao?

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm đạo văn chưa hoàn toàn ngưng kết, chung quanh như cũ có đạo văn lướt qua, chẳng qua nhìn không tới Thái Hoàng đến tột cùng ở nơi nào.

- Thái Hoàng quỷ thần khó lường, đúng là có thể đã xuất quan, bất quá nếu là ngang hàng cảnh giới, hắn vị đương thời người thứ nhất này, chưa chắc sẽ so sánh với lão nương mạnh bao nhiêu, hắn dám ra đây, lão nương đánh cho ngay cả mẹ hắn cũng không nhận biết hắn!

Lạc Hoa Âm vung cánh tay dựng lên, gào thét xông lên trời cao, chạy thẳng tới Tạo Hóa Tiên Đỉnh.

- Lạc Hoa Âm, ngươi rốt cục cũng xuất hiện!

Cận Đông Lưu thấy Lạc Hoa Âm, con ngươi nhất thời đỏ bừng, nghĩ đến mình từ trước bị khuất nhục, cười ha ha, bỏ qua đám người Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh Nữ, thẳng ép mà đến, cười lạnh nói:

- Lạc Hoa Âm, ngươi ban đầu mượn tu vi cảnh giới cao áp chế ta, để cho ta khuất nhục, ta khi đó thề sau trăm tuổi tất nhiên đem ngươi chém giết, xem ra hôm nay không cần trăm năm. Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm tất cả mọi người là cùng cảnh giới, ta tu luyện hai đại thần cấp kinh điển, hôm nay ta liền để cho ngươi biết, ta và ngươi ở giữa chênh lệch!

- Chênh lệch? Ngươi vẫn không rõ sao Cận sư điệt?

Lạc Hoa Âm khẽ mỉm cười, nhìn hắn vọt tới, thanh âm thanh thanh đạm đạm:

- Ngươi so sánh với Thái Hoàng kém xa, tu luyện công pháp khá hơn nữa, đó cũng là đồ của tiền nhân, thủy chung không cách nào vượt xa tiền nhân, từ đầu đến cuối cũng là tượng sư. Mà tông sư là căn cứ công pháp của tiền nhân, khai thác ra tuyệt học của mình, tượng sư ở trước mặt tông sư, chênh lệch có bao nhiêu, ngươi hôm nay sẽ hiểu rõ.

Phía dưới, Giang Nam nghe được lời của Lạc Hoa Âm, trong lòng không khỏi đại chấn.

Tông sư cùng tượng sư theo lời của Lạc Hoa Âm, một lời chỉ ra khác nhau của cường giả cùng cường giả chân chính, Cận Đông Lưu tu luyện Thái Huyền Tâm Kinh không thể bảo là không cường đại, Đấu Pháp Thần Điển không thể bảo là không thiên biến vạn hóa, nhưng mà ở lúc đối mặt mặt quỷ nam tử kia, lại phát huy không ra bao nhiêu uy lực.

Mà tâm pháp tu luyện của Lạc Hoa Âm so sánh với Đấu Pháp Thần Điển cùng Thái Huyền Tâm Kinh thua kém không biết bao nhiêu, nhưng khác với Cận Đông Lưu, đây chính là bọn họ đạt đến cảnh giới tông sư, lĩnh ngộ đến Đạo cùng Pháp khác nhau.

- Tông sư giống như là Chân Long, có thể lớn có thể nhỏ, có thể thăng có thể ẩn, đại thì thôn vân thổ vụ, tiểu thì ẩn giới tàng hình, thăng thì bay vút vũ trụ, ẩn thì núp bên trong ba đào. Lấy đạo làm cơ sở, Thần Thông thiên biến vạn hóa, công thủ tùy tâm.

Giang Nam tựa như có điều ngộ ra, thầm nghĩ trong lòng.

Hắn vốn là siêng năng theo đuổi tâm pháp cao hơn, lực lượng càng mạnh, theo đuổi công pháp tận thiện tận mỹ, nhưng mà hiện tại Lạc Hoa Âm nói chuyện, lại làm cho hắn có một loại cảm giác vén ra sương mù nhìn thấy mặt trời.

Đi ra Đạo của mình, mới là tông sư, mà câu nệ công pháp tiền nhân, lại là tượng sư!

Tượng sư gìn giữ cái đã có, tông sư khai thác, đây chính là hai người ở giữa chênh lệch!

Hô …

Cận Đông Lưu đánh tới, một người liền triển khai Thái Huyền đại trận, Thái Huyền đại trận bao phủ phương viên hơn mười dặm, một mình đứng ở trong trận, thân thể kim chói, rõ ràng là Huyền Môn Kim Thân, Đấu Pháp Thần Điển mô phỏng ra đủ loại Thần Thông, phô thiên cái địa hướng Lạc Hoa Âm công tới.

Thực lực Thái Huyền Thánh Tông thủ tịch đại đệ tử quả nhiên không giống bình thường, hắn vẫn còn lần đầu ở trước mặt mọi người hoàn toàn triển khai thực lực của mình, ban đầu ở trong cơ thể thạch nhân, hắn đối mặt Phong Mãn Lâu cùng Thần Tiềm hai đại cao thủ trẻ tuổi cũng chưa từng giống như hôm nay trịnh trọng như vậy, lúc ấy hắn chẳng qua là tùy ý xuất thủ, liền dễ dàng đánh bại Phong Mãn Lâu cùng Thần Tiềm.

Mà đối mặt Lạc Hoa Âm, hắn là toàn lực ứng phó.

- Đại Ngũ Hành Kiếm Trận!

Lạc Hoa Âm năm ngón tay giang rộng ra, năm tòa kiếm sơn phóng lên cao, ùng ùng cổn động, đem vô số Thần Thông quấy đến nát bấy, thậm chí bắt đầu ma diệt Thái Huyền đại trận, đem âm dương nhị khí xây dựng Thái Huyền đại trận ma diệt.

Đại Ngũ Hành Kiếm Trận của nàng cùng Giang Nam không thể so sánh nổi, thậm chí có thể thấy trong Ngũ Hành Kiếm khí có không biết bao nhiêu loại đạo văn, Ngũ Hành nguyên lực cũng bị ngưng kết giống như thực chất, phảng phất thật sự là kiếm sơn bảy tám chục dặm rơi xuống, phá hủy hết thảy!

Đây chính là tông sư, mở ra con đường tông sư bản thân!

Đấu Pháp Thần Điển của Cận Đông Lưu không thể bảo là không cường

đại, nhưng dùng mô phỏng ra hằng hà thần thông, mỗi một chủng thần thông uy lực đều bị hắn phát huy đến vô cùng tinh tế, thậm chí còn hơn người bên ngoài, nhưng đối mặt Lạc Hoa Âm dựa vào đại Ngũ Hành Kiếm Khí thành danh, lại thủy chung không cách nào cùng môn thần thông này chống lại, ngược lại vô luận hắn phát ra bao nhiêu chủng thần thông, đều bị đại Ngũ Hành Kiếm Khí cắn nát.

Năm tòa kiếm sơn này quét tới quét lui, tiêu diệt hết thảy, chất chứa uy năng cường đại đến làm cho người tuyệt vọng, Cận Đông Lưu thậm chí cảm giác được, nếu Lạc Hoa Âm muốn phá vỡ Thái Huyền đại trận của mình, cũng không phải không có khả năng, thậm chí nói không chừng Huyền Môn Kim Thân của mình ở trước mặt năm đạo kiếm khí này, cũng không thể chống lại bao lâu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 242: Chiến Lực Toàn Bộ Triển Khai

Loại cảm giác bị thất bại này để cho hắn không cách nào thừa nhận, rõ ràng tu luyện tâm pháp rất cao, rõ ràng là kỳ tài ngút trời, rõ ràng là tuyệt đỉnh cao thủ trẻ tuổi mà vô số người ngưỡng mộ, nhưng mà ở trước mặt nữ nhân này, lại hết thảy không có đất dụng võ.

- Cảnh giới cao thâm, bao quát cảnh giới cấp thấp chiến đấu liền thấy rõ, rõ ràng có thể thấy được, nhất định là cảnh giới của nàng so với ta cao, cho nên mới có thể chống lại được ta!

Trong lòng của hắn không phục, thầm nghĩ.

Lạc Hoa Âm bức lui Cận Đông Lưu, đi về hướng Tạo Hóa tiên đỉnh, bọn người Thần Tiềm cùng Thiên Yêu Thánh nữ lập tức đánh tới, hôm nay Lạc Hoa Âm đã là đối thủ cường đại nhất, bọn hắn không thể không cẩn thận phòng bị, miễn cho bị Lạc Hoa Âm cướp đi tiên đỉnh.

Hơn mười vị cường giả liên thủ, hơn nữa Cận Đông Lưu, cổ thế lực này không thể bảo là không cường hoành.

- Chúng ta nên xuất thủ rồi!

Phía dưới, Phong Mãn Lâu nhìn đến đây, lúc này bay lên trời, cùng rất nhiều đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Thái Huyền Thánh tông, gào thét hướng tiên đỉnh phóng đi, trầm giọng quát:

- Cao thấp Thánh tông ta, cần phải đồng tâm, trợ giúp Lạc sư thúc đoạt được tiên đỉnh, nếu có tư tâm, thiên lôi đánh xuống!

Lại vào lúc này, chỉ nghe từng tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy ma khí cuồn cuộn, ở chỗ sâu trong ma khí, một cái ống trúc cự đại hiện ra, bốn mươi chín cây thăm bằng trúc bay ra, hóa thành một thanh Cự Kiếm, boong boong

chấn minh, hướng Lạc Hoa Âm chém tới, ngăn trở Lạc Hoa Âm cướp lấy Tạo Hóa tiên đỉnh!

Lại có một khôi ngô Đại Hán đi nhanh vượt qua ra, cầm trong tay một bả to đến hư không tưởng nổi búa, vung đại búa một tiếng ầm vang hướng Lạc Hoa Âm bổ tới!

Hai người này thực lực vô cùng hồ đồ hậu, vậy mà so Thần Tiềm, Cận Đông Lưu cái kia các loại tuổi trẻ cường giả không kém chút nào, càng là tế lên pháp bảo của mình, uy lực kinh người!

- Bách Dục Thí Thần Cốc nhị ma Thạch Cảm Đương, tam ma Thiên Cơ tú sĩ, các ngươi cũng muốn hướng ta ra tay?

Lạc Hoa Âm hừ lạnh một tiếng, cả giận nói.

Đại Hán cầm búa kia ha ha cười nói:

- Nữ ma đầu, đại ca cho ngươi làm Nhị đương gia, chẳng phải là chiếm vị trí của ta, ta không phục ngươi, khẳng định phải cùng ngươi đọ sức một hồi!

Thiên Cơ tú sĩ một tay nắm ống trúc lên, móc ngược mà xuống, ống trúc giống như lỗ đen, lực hút so với một tay áo toái Càn Khôn của Thần Tiềm còn muốn cường hoành hơn rất nhiều, cười nói:

- Tạo Hóa tiên đỉnh, người có đức thì được, nếu ta đạt được tiên đỉnh, ngồi trên bảo tọa Đại đương gia cũng có thể, Lạc sư tỷ đắc tội!

Lạc Hoa Âm mười ngón búng ra, kiếm khí tung hoành, đem Cự Phủ ngăn trở, trúc kiếm bắn bay, hừ lạnh nói:

- Tam ma khác tại sao không ra tay?

Hơn mười người Cận Đông Lưu, Thần Tiềm đồng thời đánh tới, Thiên Cơ tú sĩ cười nói:

- Ba người bọn họ không muốn cùng đại ca tranh đoạt tiên đỉnh, bởi vậy

không có ra tay. Bất quá Lạc sư tỷ, chúng ta những người này chẳng lẽ còn không đủ ngươi ứng phó sao?

Giang Nam không khỏi thay Lạc Hoa Âm đổ mồ hôi lạnh, những người vây công Lạc Hoa Âm này, không khỏi là cường giả bên trong cường giả, tinh anh trong tinh anh, nhiều cao thủ như vậy liên thủ đối phó nàng, để cho Giang Nam lo lắng không thôi.

- Các ngươi có nghe nói qua, Lạc Hoa Âm ta sợ qua quần ẩu chưa? Các ngươi đây là bức ta triển khai toàn bộ chiến lực!

Lạc Hoa Âm cười lạnh, đột nhiên đỉnh đầu vọt lên một đạo thanh khí, hóa thành một đạo thanh tuyền rầm rầm chảy ra, hình thành một hồ nước nho nhỏ, giữa hồ lá sen khai mở, ba đóa hoa sen màu hồng phấn sâu kín tách ra, chỉ thấy cánh hoa mở ra, bên trong hoa sen từng cái đứng một vị nữ tử, hình dung cùng Lạc Hoa Âm giống như đúc.

Một người con gái tế lên năm miếng kiếm hoàn, kiếm hoàn bay lên không, liền hóa thành đại Ngũ Hành Kiếm khí, tung hoành tích hạp. Nàng đầu đội Phượng trâm, búi tóc có chút lắc lư, liền gặp có Thải Phượng bay ra, cánh chim sãi rộng.

Một người con gái ma khí um tùm, so với nhị ma Thạch Cảm Đương, tam ma Thiên Cơ tú sĩ còn muốn nồng đậm, hiện ra pháp thiên chi thân, bên tai treo hai rắn lục dài đến gần dặm, ba đầu sáu tay, sáu cánh tay từng người bắt lấy một kiện pháp bảo, sáu kiện pháp bảo này thình lình đều là bảo vật mà Lạc Hoa Âm tự luyện chế, cùng tâm pháp của nàng tương dung, uy năng vô cùng cường đại.

Mà đổi thành một người con gái khác thì đầu sinh Long Giác, khắp cả người Long Lân, giống như một Long Nữ, thời điểm quát tháo liền có rồng ngâm, so với Âm Ba công kích của Thiên Long Bát Âm còn muốn cường hoành hơn!

Long Nữ hai tay mang theo một chuỗi Kim Linh, lắc lư tầm đó, liền gặp

Kim Linh hóa thành từng ngụm Kim Chung, có mười hai khẩu, mỗi một ngụm Kim Chung là Thiên Long Bát Âm Chung, nhưng uy năng so với Thiên Long Bát Âm Chung trong tay Giang Nam cường đại hơn mấy chục lần!

Ba nữ tử này cơ hồ vũ trang đến tận răng, hơn nữa pháp bảo làm cho người tức lộn ruột!

Tam Thánh Kinh, Atula ma kinh, Thiên Long Sất Trá Chân Kinh!

Để cho người sợ hãi nhất là Tam Thánh Kinh, rõ ràng lại để cho Lạc Hoa Âm luyện thành Tam đại hóa thân, mỗi một hóa thân đều cực kỳ cường đại.

- Thiên Long Sất Trá Chân Kinh nhất định là sư tôn được từ Huyền Đô Thất Bảo lâm! Ta được đến Thiên Long Bát Âm, cùng Thiên Long Sất Trá Chân Kinh là một đường đi, hẳn là một môn thần thông bên trong Thiên Long Sất Trá Chân Kinh!

Giang Nam tại hạ phương nhìn lại, biết công pháp này của sư tôn, là lấy Tam Thánh Kinh làm chủ, một hóa thân chuyên tu Thiên Long Sất Trá Chân Kinh, một hóa thân tu luyện Atula ma kinh, luyện thành ba đầu sáu tay, còn có một hóa thân tu luyện đại Ngũ Hành Kiếm khí!

Mấu chốt nhất chính là, nữ nhân này lấy tới pháp bảo thật sự quá nhiều, còn luyện cho mình mười hai khẩu Thiên Long Bát Âm Chung, đều tăng lên tới Thần phủ chi bảo đỉnh phong!

- Biến thái, khó trách sư tôn ta làm nhiều việc ác, nhưng như cũ có thể nhởn nhơn ngoài vòng pháp luật, tuy cừu địch khắp thiên hạ nhưng như cũ sống được vô cùng khoái hoạt, đến bây giờ đều không có bị người đánh chết.

Bất quá, mặc dù là Lạc Hoa Âm biến thái như thế, nhưng dưới nhiều cường giả vây công, cũng không có thể thắng được, chỉ có thể duy trì không thắng không bại.

Bọn người Cận Đông Lưu, Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh nữ chính là

nhân vật kiệt xuất nhất bên trong trẻ tuổi, bọn người nhị ma Thạch Cảm Đương, tam ma Thiên Cơ tú sĩ, Triêu Thánh Tông Phó Duyên Tông càng là trụ cột bên trong thế hệ trước, chính trực tráng niên, lâm vào những người này vây công, coi như là chưởng giáo Chí Tôn tất cả đại giáo phái cầm trấn giáo chi bảo trong tay đến, cũng muốn vô cùng đau đầu.

Bọn người Phong Mãn Lâu xông lên, thay Lạc Hoa Âm ngăn Phó Duyên Tông lại, nhưng cũng như muối bỏ biển, không quan hệ đại cục, không thể hình thành ưu thế tính áp đảo.

Lạc Hoa Âm tuy là người trong nghề quần ẩu, giỏi về kéo bè kéo lũ đánh nhau, nhưng mà cũng không cách nào phá tan mọi người phong tỏa, tiếp cận tiên đỉnh.

- Thái Hoàng, ngươi không xuất hiện nữa, Quy Thiên Sầu liền muốn trước quy thiên rồi.

Mặt quỷ nam tử cười ha ha, đột nhiên nhất chỉ điểm đi, ở giữa mũi đao Kim Đao của Quy Thiên Sầu, chỉ thấy thanh Kim Đao này 'Rầm Ào Ào' một tiếng toái mất, lại không còn có gây dựng lại phục hồi như cũ.

Kim Đao của Quy Thiên Sầu nương theo hắn phát triển, vượt qua không biết bao nhiêu Nhật Nguyệt, từ khi hắn bước vào Thần thông cảnh, liền đã bắt đầu đem Kim Đao luyện thành Bảo Khí, về sau tu thành đạo đài luyện trở thành pháp bảo, một mực rèn luyện đến nay, sắp luyện thành Thiên Cung chi bảo.

Thanh Kim Đao này đã sớm bị hắn rèn luyện đến vô cùng chắc chắn, uy danh của hắn hôm nay, có một nửa công lao của Kim Đao.

Nhưng mà mặt quỷ nam tử chỉ dựa vào tu vi Thất Bảo đài cảnh, liền phá vỡ đạo vân mà hắn khắc ở bên trong Kim Đao, hủy diệt cấu tạo bên trong Kim Đao, một lần hành động đánh nát hắn, để cho cái kỳ bảo này không còn tồn tại!

Mặt quỷ nam tử mỉm cười, nhất chỉ kia điểm nát Kim Đao, cũng không có dừng lại, mà tiếp tục hướng mi tâm của Quy Thiên Sầu điểm đi. Nhất chỉ khẽ run lên, không biết bao nhiêu chủng thần thông tán phát ra, phong tỏa cao thấp tả hữu bốn phương tám hướng, để cho Quy Thiên Sầu không chỗ có thể trốn.

Ánh mắt của Quy Thiên Sầu lộ ra vẻ sợ hãi, loại sợ hãi này, chỉ có lúc hắn đối mặt Thái Hoàng lão tổ mới xuất hiện qua!

Đột nhiên, một cổ khí tức hạo hạo đãng đãng truyền đến, phảng phất có một thần minh từ trên chín tầng trời đến thế gian, thần thánh nghiêm túc và trang trọng, để cho người kính sợ, khiến người sợ hãi.

Nhất chỉ này của mặt quỷ nam tử cũng không có điểm xuống, quay đầu lại cười nói:

- Thái Hoàng, ngươi xem lâu như vậy, hôm nay nhìn ra nền móng của ta chưa?

Một thanh âm vô cùng già nua truyền đến, ầm ầm nói:

- Ta xác thực không có thể nhìn ra nền móng của ngươi, bất quá ngươi hẳn là người ta quen biết, nếu không sẽ không cần giấu diếm thân phận của mình?

Chỗ hư không của thanh âm kia, đột nhiên có chút nhộn nhạo, như là mặt hồ im im lặng lặng tạo nên rung động, sau đó chỗ đó chui ra một nụ hoa trắng noãn sắc, một đóa Tuyết Liên khoan thai tách ra, cánh hoa tầng tầng lớp lớp như là một tòa hoa cung.

Ở trong tích tắc Tuyết Liên kia tách ra, không trung lập tức vang lên thanh âm to rõ, thanh âm kia nổ vang, phảng phất hàng tỉ thanh âm đang tụng kinh, trình bày đại đạo trong thiên địa, để cho nhân tâm đầu không minh, thậm chí có một loại cảm xúc ngộ đạo.

Bên trong Tuyết Liên, một vị thiếu niên già nua chậm rãi đi ra, Tuyết

Liên khép kín biến mất.

Nói hắn già nua, là vì hắn đầu đầy tóc bạc, thậm chí ngay cả lông mi chòm râu cũng là một mảnh ngân bạch, tìm không thấy một căn chỉ đen, nói hắn là thiếu niên, lại là vì da thịt của hắn giống như trẻ con, trắng noãn tinh tế tỉ mỉ, có một gương mặt giống như thiếu niên, không giống như là một Lão Nhân.

Hắn như là thiên thần hạ phàm, lúc đi tới, lại để cho người cảm thấy phảng phất là thần minh từ trong hư không đi tới.

Hắn là Thái Hoàng lão tổ, tồn tại cường đại nhất đương thời, được xưng gần với thần nhất!

- Bái kiến lão tổ!

Rất nhiều đệ tử trưởng lão của Thái Huyền Thánh tông nhao nhao quỳ lạy, kêu lớn.

Mặc dù là cường giả như Quy Thiên Sầu, thân là sư đệ của Thái Hoàng, giờ phút này cũng quỳ lạy xuống.

Thái Hoàng lão tổ!

Ánh mắt của hắn hướng mặt quỷ nam tử xem ra, lộ ra vẻ nghi hoặc, nói khẽ:

- Ngươi một mực để cho ta đi ra, hẳn là ta và ngươi tầm đó có ân oán? Nếu có ân oán, ngươi đại khái có thể ở bên ngoài khiêu chiến ta, nhưng ngươi không có động thủ, nói rõ ngươi biết tu vi thực lực chính thức của ngươi không bằng ta, chỉ có đến trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, mới có nắm chắc hơn ta. Không biết ta nói có đúng hay không?

Mặt quỷ nam tử lẳng lặng nhìn hắn, đột nhiên cười nói:

- Thái Hoàng danh bất hư truyền, nếu ta thừa nhận, ngươi liền có thể đem

thân phận chân thật của ta tập trung ở trong phạm vi nhất định, tra ra dấu vết để lại, sau đó tìm ra thân phận chân thật của ta. Kỳ thật, ta chỉ là muốn biết ở cùng cảnh giới, ta mạnh như thế nào mà thôi.

Thái Hoàng lão tổ chậm rãi đi tới, trong nháy mắt liền tới đến trên Thất Bảo đạo đài, hướng Tạo Hóa tiên đỉnh kia đi đến, cười nói:

- Đã như vầy, ngươi liền tới ngăn cản ta a.

- Ta không cần ngăn cản ngươi?

Mặt quỷ nam tử cũng thẳng hướng Tạo Hóa tiên đỉnh đi đến, mỉm cười nói:

- Nói không chừng là ngươi ngăn cản ta, ngươi nói đúng hay không?

Hai người đều có nhòm ngó ngôi báu, trong lời nói dấu diếm lời nói sắc bén, ngươi tới ngăn cản ta, là ngươi tự nhận thấp hơn ta một bậc, tâm tình ở trong lúc vô hình liền rơi vào hạ phong.

Hai đại cao thủ cơ hồ đồng thời mở ra bước chân, rơi vào Tạo Hóa tiên đỉnh.

Tiên Đỉnh tứ phương bốn chân, tứ bình bát ổn, cao 1300 trượng, chiều rộng 950 trượng, dài một ngàn lẻ tám mươi trượng, nắp đỉnh đội lên, nam bắc riêng phần mình cứ phục một đầu thần thú, nhìn không ra là cái chủng loại gì.

Mà ở vách đỉnh thì khắc Nhật Nguyệt Tinh Thần, núi non sông ngòi, cùng với lâm lâm đủ loại dị thú. Ở bên trong đại đỉnh, xuống phía dưới nhìn lại, đầu tiên nhìn qua là tiên quang dày đặc, cùng đỉnh miệng ngang bằng, dưới tiên quang là Tinh Hà lấp lánh, nhật nguyệt Luân Hồi, dưới đất là một mảnh thiên địa mênh mông cùng hải dương, cùng cảnh trí của Huyền Đô Thất Bảo Lâm giống nhau như đúc, tựa như miệng đại đỉnh này có thể đem một mảnh thiên địa thu vào trong đỉnh.

Mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ đứng ở trên nắp đỉnh, cả hai xuống phía dưới nhìn lại, không khỏi than thở liên tục, Thái Hoàng lão tổ cười nói:

- Đỉnh dâng thế giới, không hổ là Tạo Hóa Tiên Kinh, chỉ đạo văn trong đỉnh, cũng đã vượt xa vô số công pháp.

- Phải a.

Mặt quỷ nam tử mỉm cười, trên mặt cũng đi theo mỉm cười, rất là quỷ dị nói:

- Đại đỉnh này không hỗ có tên tạo hóa, Tạo Hóa Tiên Ông cũng không hổ là viễn cổ Tiên Ma.

Thái Hoàng lão tổ dằng dặc nói:

- Ngươi là kỳ tài ngút trời, thế gian hiếm thấy, mấy ngàn năm qua mới xuất hiện một hai, thật không nghĩ hiện tại liền đưa ngươi lên đường.

Mặt quỷ nam tử ha hả cười nói:

- Thái Hoàng tiền bối, ngươi chiếm lấy đệ nhất bảo tọa đã có ngàn năm, ngàn năm ngươi cũng chưa từng thành tựu bài vị, có thể nói là ngồi không ăn bám, sao không sớm một chút thối vị nhượng hiền?

Thân thể hai người bất động, nhưng trong cơ thể có chủng chủng đạo văn xông ra, hóa thành đủ loại Thần Thông, ở trên bầu trời Tạo Hóa Tiên Đỉnh kịch liệt trùng kích.

Ở địa phương Huyền Đô Thất Bảo Lâm này, cho dù là cường giả như bọn họ, tối đa cũng chỉ có thể đánh ra tu vi Thất Bảo Đài Cảnh, nhưng mà bọn hắn dùng Thần Thông, uy lực lại mạnh đến nổi đáng sợ, mạnh đến nổi kinh khủng, cho dù là những kỳ tài ngút trời Cận Đông Lưu, Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu, Thiên Yêu Thánh Nữ kia, thấy bọn họ thi triển Thần Thông, cũng không khỏi biến sắc, tự thẹn không bằng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 243: Làm Cuộc Lớn

Cảnh giới giống nhau, thực lực lại có khác biệt trời vực, như này đối với bọn họ những người từ cho mình rất thiên tài mà nói, là một đả kích vô cùng trầm trọng.

Pháp tùy tâm sinh!

Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử mạnh mẽ làm được điểm này, tâm niệm vừa động Thần Thông bắn ra, đủ loại Thần Thông huy sái tự nhiên, này so sánh với thành tựu của Lạc Hoa Âm tăng thêm một bậc.

Đồng dạng là tông sư, nhưng có cao thấp chi phân.

Lạc Hoa Âm đang thi triển Thần Thông, còn có thể thấy được tâm pháp chống đở, pháp lực vận chuyển, chẳng qua là nàng thành tựu cực cao, tốc độ ra chiêu quá nhanh, thời gian qua mau lẹ, làm cho không người nào có thể nắm chặc đến tâm pháp, Thần Thông thần vận của nàng.

Nhưng mà Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử hai người động thủ, lại hoàn toàn không có dấu vết, giống như linh dương đeo giác, đủ loại Thần Thông cũng là hạ bút thành văn, lại có thể phát huy ra uy lực loại Thần Thông này lớn nhất.

- Bọn họ thắng ở so với chúng ta sống được lâu, kiến thức càng rộng, tâm tình sâu thẳm giống như biển rộng mênh mông.

Bên cạnh Giang Nam, Vân Bằng đột nhiên trầm giọng nói:

- Sư đệ, tương lai ta và ngươi cũng có thể có thành tựu như thế này!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, hé mắt hướng Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử nhìn lại, chỉ thấy trên Thất Bảo Đài các loại Thần Thông ùn ùn,

quá gần đạo hay, làm cho người ta không kịp nhìn.

- Bách Dục Thí Thần Cốc đại ma đầu, làm sao có Cầm Long Thủ của Triều Thánh Tông ta?

Có người kinh thanh kêu lên.

- Còn có Hóa Sinh Đại Pháp của Thần Tông Huyết Ma ta!

- Thiện tai thiện tai, vị thí chủ này là như thế nào học trộm mấy môn Thần Thông của Kim Cương Pháp Thiện Tông ta?

- Mấy đại tuyệt học của Yêu Tộc ta làm sao rơi vào trong tay của hắn?

...

Mặt quỷ nam tử Thần Thông thiên biến vạn hóa, cùng Thái Hoàng lão tổ tranh đấu lâu như vậy, thế nhưng không có một loại Thần Thông tái diễn, cơ hồ đem Thần Thông của các đại môn phái đánh một lần, trong đó cũng bao gồm Huyền Thiên Thánh Tông, dù là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của Lạc Hoa Âm hắn cũng dùng, dù là Thần Thông lừng lẫy nổi danh của Thái Huyền Thánh Tông, cũng nhất nhất ở trong tay hắn xuất hiện!

Này liền hết sức kinh khủng, chỉ một Huyền Thiên Thánh Tông, liền có bảy tám trăm loại công pháp, bảy tám trăm loại công pháp này bao gồm gần hai nghìn loại Thần Thông, môn phái khác nội tình cũng là bất phàm, kia Thần Thông rất nhiều, tu sĩ bình thường tinh thông tám loại, liền đã là thành tựu không dậy nổi, có thể xưng hùng nhất phương, tu thành trên dưới một trăm loại, cũng đã là nhân vật thiên tài.

Mà vị Bách Dục Thí Thần Cốc đại ma đầu này, mặc dù không đem Thần Thông các đại phái học toàn bộ, nhưng mà tu luyện mấy ngàn loại Thần Thông!

So sánh xuống dưới, Thái Hoàng lão tổ từ đầu đến cuối, chỉ đánh ra trên dưới một trăm loại Thần Thông, hơn nữa cũng là công pháp của Thái Huyền

Thánh Tông, nhưng mà trên dưới một trăm loại Thần Thông này hay thay đổi, dễ dàng liền đem đủ loại thủ đoạn của mặt quỷ nam tử chống đỡ đở được.

- Tư chất của ngươi, là ta từ lúc sanh ra mới thấy, ta từng cho là Tịch Ứng Tình có hy vọng trở thành thần nhân nhất, bây giờ nhìn lại, hắn chỉ sợ so sánh với ngươi còn thua kém nửa trù.

Thái Hoàng thản nhiên nói:

- Có lẽ qua mấy trăm năm nữa, ngươi sẽ thay thế được ta, nhảy lên trở thành tồn tại mạnh nhất. Hiện tại ngươi cũng có thể đánh bại ta, bất quá đáng tiếc chính là ngươi không dám đánh ra sở học chân chính của ngươi, sợ bị ta xem ra diện mục chân thật của ngươi. Bởi vì ngươi biết, ra khỏi Huyền Đô Thất Bảo Lâm, ngươi sẽ kém ta.

Hắn huy sái tự nhiên, thong dong bình tĩnh, thủy chung giống như một ngọn Thái Sơn áp ở nơi đó, không hổ là tồn tại cường đại nhất đương thời, mà so sánh với hắn, trong ánh mắt mặt quỷ nam tử lại lộ ra vẻ ngưng trọng, cảm thấy áp lực vô hình.

Mặt quỷ nam tử cũng không đánh ra sở học chân chính, Thái Hoàng lão tổ cũng không phải là đánh ra tinh diệu tuyệt học nhất Thái Huyền Thánh Tông, hắn cũng không có nắm chặc thắng được Thái Hoàng.

Mà vào lúc này, Lạc Hoa Âm cùng đám người Cận Đông Lưu, Thần Tiềm đại chiến say sưa, cũng không nhúng tay vào tranh đấu giữa hai người.

Giang Nam nhìn lên Thất Bảo Đạo Đài, chỉ thấy Thần Thông của mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ tranh phong, thủy chung cũng là ở trên bầu trời Tạo Hóa Tiên Đỉnh, Thần Thông uy lực nội liễm, không nửa phần uy năng chạm đến Tạo Hóa Tiên Đỉnh, trong đầu đột nhiên linh quang vừa hiện, cười nói:

- Vân sư huynh, có muốn làm một cuộc lớn hay không?

Vân Bằng buồn bực, nghi ngờ nói:

- Làm sao làm một cuộc lớn?

- Đơn giản rất, ngươi đi theo ta, đi trước tìm đám người Phong sư huynh.

Giang Nam ha ha cười một tiếng, bay lên trời, hướng Thất Bảo Đạo Đài bay đi, Vân Bằng vội vàng đuổi theo, đến phụ cận Thất Bảo Đạo Đài, thiên địa treo ngược, dẫn lực nghịch chuyển, hai người nhất thời chỉ cảm thấy mình đầu dưới chân trên, vội vàng thay đổi thân thể.

Cũng không lâu lắm, hai người liền đến chiến trường, chỉ thấy Lạc Hoa Âm bị mọi người vây khốn, chém giết thảm thiết, mà Phong Mãn Lâu cùng chúng cường giả Huyền

Thiên Thánh Tông thì cùng Phó Duyên Tông giao thủ, kích chiến say sưa.

Phó Duyên Tông thực lực cực kỳ cường đại, đã từng cùng Lục Ma Cáp Lan Sinh đánh một trận, làm cho Cáp Lan Sinh phải rút đi, người này cũng là kỳ tài ngút trời, thủ đoạn cường đại, bởi vì bị Lạc Hoa Âm đoạt lão bà, đối với Lạc Hoa Âm hận thấu xương, đám người Phong Mãn Lâu chẳng qua là có thể cuốn lấy hắn, lại không thể đánh bại hắn.

- Phó Duyên Tông vô cùng lợi hại, lấy thực lực hai người chúng ta, là không cách nào cùng đám người Phong sư huynh hội hợp.

Vân Bằng nhìn lướt qua, cau mày nói.

Hai người bọn họ mặc dù tư chất ngộ tính cũng là tốt nhất, nhưng mà giao phong giữa cường giả bực này, bất kỳ một lần Thần Thông nào ba động, cũng có thể tiêu diệt bọn họ trăm ngàn lần!

Tu vi cảnh giới của bọn họ vẫn còn quá thấp, không cách nào trực tiếp nhúng tay vào trong chiến đấu cấp bậc bực này.

- Phó Duyên Tông, ngươi chỉ có lá gan cùng chúng ta những người này

tranh nhau, không có đảm lượng chém giết đoạt Tiên Đỉnh sao?

Giang Nam cao giọng nói.

Phó Duyên Tông hừ lạnh một tiếng, đột nhiên thoát khỏi đám người Phong Mãn Lâu, bay lên trời, hướng Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay đi.

- Giang Tử Xuyên, ngươi đây là ý gì?

Một vị Huyền Thiên Thánh Tông Thái Thượng Trưởng Lão giận tím mặt, quát lên:

- Chúng ta tân tân khổ khổ đem Phó Duyên Tông triền ở chỗ này, là vì cho Lạc Hoa Âm cơ hội tranh đoạt Tiên Đỉnh, ngươi một lời liền kích hắn đi, nếu mất Tiên Đỉnh, ngươi chịu trách nhiệm được sao?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Vị sư thúc tổ này, hiện tại không có ai cản ngươi, có khả năng ngươi cũng đi đoạt Tiên Đỉnh.

Hắn lời còn chưa dứt, trong miệng Phó Duyên Tông hộc máu, từ trên cao rơi xuống dưới, là hắn mới vừa vọt tới bên cạnh Tiên Đỉnh, liền bị mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng một kích trọng thương!

- Họ Giang tiểu quỷ, ta cùng với ngươi không xong!

Tiếng rống giận dữ của Phó Duyên Tông truyền đến, ngay sau đó liền truyền đến thanh âm vật nặng rơi xuống đất.

Hơn mười vị đệ tử trưởng lão Triều Thánh Tông giờ phút này bị áp chế trên mặt đất, không có tham dự chiến đấu, thấy thế vội vàng chạy qua cứu giúp.

Phó Vân Nhi u oán ngẩng đầu, nhìn Giang Nam một cái, thiếu nữ thầm nghĩ:

- Còn chưa thành thân liền mưu hại cha ta, nếu thành thân, kia còn phải...

Vị Thái Thượng Trưởng Lão kia lấy làm kinh hãi, rùng mình một cái, mới vừa rồi đám người bọn họ hợp lực đối kháng Phó Duyên Tông, đánh lâu không được, có thể thấy được thực lực của Phó Duyên Tông, không nghĩ tới một câu nói của Giang Nam liền đem một vị cường địch này giải quyết.

- Sư thúc tổ, hiện tại đến phiên ngươi, xin mời.

Giang Nam mỉm cười nói.

Vị Thái Thượng Trưởng Lão kia sắc mặt lúc xanh lúc trắng, tức giận hừ một tiếng, thủy chung không dám tiến lên.

- Chê cười, ta ở lúc cùng cảnh giới thực lực còn so ra kém Phó Duyên Tông, ngay cả lão tiểu tử đó cũng đón không được một kích của Thái Hoàng cùng Đại Ma, ta đi tới cửu tử nhất sanh!

Hắn sắc mặt âm tình bất định, thầm nghĩ trong lòng:

- Ghê tởm nhất vẫn là tiểu tử này, lại dám khích tướng ta đi chịu chết, so sánh với Lạc Hoa Âm còn muốn hư thượng ba phần!

Phong Mãn Lâu vội vàng cười nói:

- Giang sư đệ cũng là hảo ý, sư thúc tổ không nên trách tội.

Hắn lòng ôm ấp rộng lớn, đối đãi người như xuân phong, hướng Giang Nam cười nói:

- Giang sư đệ quả nhiên rất cao minh, một lời bại lui cường địch, ngu huynh bội phục. Vân sư đệ, đại danh của ngươi ngu huynh sớm có nghe thấy, bây giờ còn là lần đầu chính thức gặp nhau.

Giang Nam cùng Vân Bằng tiến lên cùng mọi người làm lễ ra mắt, hai người bọn họ ở trong Huyền Thiên Thánh Tông cũng là khác loại, một người là đệ tử nữ ma đầu, một cái nửa người nửa yêu, cũng không quá được người

chào đón, cũng không bao nhiêu người phản ứng đến bọn hắn.

Phong Mãn Lâu cười nói:

- Hai vị sư đệ này tới chẳng lẽ là vì giúp chúng ta một tay?

- Giúp chúng ta một tay?

Vị Thái Thượng Trưởng Lão mới vừa rồi kia cười lạnh một tiếng, tức giận nói:

- Hai tên tiểu quỷ đầu này, không thêm phiền cũng đã là đốt nhang thơm rồi.

- Ta chuẩn bị trọng thương Đại Ma cùng Thái Hoàng lão tổ.

Giang Nam đối với hắn làm như không thấy, hướng Phong Mãn Lâu cười nói:

- Kính xin đại sư huynh giúp ta giúp một tay, bảo vệ ta, đưa ta đến phạm vi cách Tạo Hóa Tiên Đỉnh ba trăm dặm.

Phong Mãn Lâu sắc mặt cổ quái, trên dưới đánh giá hắn, những người khác cũng không khỏi giật mình, từng cái từng cái cố nén nụ cười, rốt cục có một người không nhịn được cất tiếng cười to, những người khác cũng cười ha ha, có mấy người thậm chí cười đến nước mắt nước mũi cũng chảy ra.

- Giang sư điệt chẳng lẻ điên rồi sao?

Một vị trưởng lão buồn cười, cười nói:

- Ngươi có thủ đoạn gì, có thể trọng thương Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma cùng thiên hạ đệ nhất nhân Thái Hoàng lão tổ? Hai người này, đều là tuyệt đỉnh cường giả, Đại Tông Sư trước nay chưa có, cùng cảnh giới Vô Địch khắp thiên hạ, một cái ánh mắt là có thể trừng chết ngươi, ngươi có tin hay không?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, đưa mắt nhìn Phong Mãn Lâu, cười nói:

- Đại sư huynh, ngươi nói sao?

Phong Mãn Lâu chần chờ chốc lát, cười nói:

- Tốt, ta đưa ngươi qua! Chư vị sư đệ, sư thúc, sư thúc tổ, còn xin giúp Lạc sư thúc một tay, làm cho nàng thoát ra vây khốn! Ta cùng với hai vị sư đệ đi qua liền trở về.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, ở trên Thất Bảo Đạo Đài các loại Thần Thông bắn ra mọi nơi, chỉ là dư ba, hắn liền chịu không nổi, có đại cao thủ như Phong Mãn Lâu hộ giá, sẽ an toàn hơn rất nhiều.

- Những người này làm sao còn liều mạng?

Giang Nam tế lên Đại Thiên Lâu Thuyền, giao cho Phong Mãn Lâu khống chế, trải qua chiến trường nhiều cường giả vây công Lạc Hoa Âm, cười vang nói:

- Những người khác cuốn lấy nữ ma đầu, những người còn lại làm sao còn không nhân cơ hội đi thu Tiên Đỉnh?

Lời vừa nói ra, lập tức có ba vị lão giả đến từ thế giới khác trong lòng tỉnh ngộ, cảm kích nhìn hắn một cái, vội vàng thoát khỏi vòng chiến, chạy thẳng tới Tạo Hóa Tiên Đỉnh.

Thình thịch!

Một vị cường giả nước khác mới vừa xông đến Tạo Hóa Tiên Đỉnh cách đó không xa, lập tức lay động Thần Thông hướng hai người trên đỉnh oanh khứ, đột nhiên một đạo Thần Thông bay tới, trực tiếp bóp phát, hài cốt không còn, là Thái Hoàng lão tổ xuất thủ.

Hai người khác kêu thảm thiết, một cái cốt gãy gân gãy, tên còn lại ngụm lớn phún huyết, từ trên cao rơi xuống, không biết sống chết.

Đám người Cận Đông Lưu, Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh Nữ vốn cũng tính toán thoát khỏi chiến trường, gặp tình hình này trong lòng lẫm nhiên, vội vàng bỏ đi ý niệm cướp đoạt Tạo Hóa Tiên Đỉnh trong đầu.

- Sư tôn, ta thay ngươi giải quyết ba vị cường địch, ngươi không cần cám ơn ta.

Giang Nam đứng ở đầu thuyền, hướng Lạc Hoa Âm ngoắc ngoắc.

Lạc Hoa Âm tranh thủ lúc rảnh rỗi, hướng hắn giơ lên một ngón tay cái.

Sắc mặt Phong Mãn Lâu cổ quái, nhìn Giang Nam một cái, trong lòng cực kỳ bội phục:

- Cử động lần này của Giang sư đệ mặc dù không quá dễ nói, nhưng cực kỳ hữu dụng, thoáng cái liền để cho Lạc sư thúc áp lực giảm nhiều. Bất quá làm như vậy, dù sao cũng không phải là tác phong Chính Đạo ta, vẫn còn có chút tà khí...

Đại Thiên Lâu Thuyền về phía trước nhanh chóng phóng đi, rốt cục đi tới cách Tạo Hóa Tiên Đỉnh chỉ có ba trăm dặm, Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Thất Bảo Đài này trải rộng đạo văn kỳ lạ.

Đây là Tạo Hóa Tiên Ông Thất Bảo Đạo Đài, hắn khi còn sống tu luyện Tạo Hóa Tiên Kinh ở Đạo Đài này lưu lại đủ loại dấu vết kỳ lạ, bất quá đạo văn chân chính lại bị thu ở trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, không ngừng ân cần săn sóc miệng đại đỉnh kia.

- Giang sư đệ, chẳng lẻ ngươi hiểu được Tạo Hóa Tiên Kinh, có thể từ trong tay hai đại tuyệt đính cường giả thu miệng Tiên Đỉnh kia?

Phong Mãn Lâu tròng mắt chớp động, hiếu kỳ nói.

Giang Nam lắc đầu, Tạo Hóa Tiên Kinh cấp bậc quá cao, còn muốn vượt qua Ma Ngục Huyền Thai Kinh, những thứ đạo văn này hắn thật sự có thể dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh thể ngộ đến tâm pháp tích chứa trong đó,

nhưng mà những tâm pháp này chẳng qua là đoạn ngắn của Tạo Hóa Tiên Kinh, căn bản không thể nào tổ hợp thành một cái toàn thân.

Phong Mãn Lâu thật sự nghĩ không thông hắn trừ thu Tiên Đỉnh ra, còn có thể có thủ đoạn gì, nghi ngờ nói:

- Vậy ngươi tính toán làm sao trọng thương Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma cùng Thái Hoàng lão tổ?

Vân Bằng cũng cực kỳ tò mò, nhìn Giang Nam, chờ hắn đáp lời.

- Ta sau khi xuất thủ, kính xin Phong sư huynh Vân sư huynh sử xuất toàn lực, khống chế Đại Thiên Lâu Thuyền lập tức bay đi, đi càng xa càng tốt!

Giang Nam nói ra lời này, đột nhiên thần thức phát ra, lan tràn ba trăm dặm, thần thức bọc thanh âm vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ, mở miệng nói:

- Thái Hoàng lão tổ, còn có lão ma đầu kia, ta muốn đánh ra Thần Thông ta khai sáng trọng thương bọn ngươi, các ngươi không nên cử động, đợi Thần Thông hoàn thành!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 244: Tử Thương Vô Số

Phong Mãn Lâu cùng Vân Bằng ngạc nhiên, nhìn dạng như vậy, vị Giang sư đệ này của bọn họ đích xác là điên rồi, lại thật tính toán trực tiếp hướng Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử xuất thủ, hơn nữa đỉnh đạc để cho hai vị tuyệt đại cường giả này không nên cử động, đợi chờ Thần Thông của hắn nổi lên.

Phải biết rằng, hai người này đều là tồn tại cường đại nhất thế gian, ở trong Thất Bảo Lâm, trừ Lạc Hoa Âm còn có thể cùng bọn họ chống lại một hai, những người khác cơ hồ không phải là bọn họ hợp lại chi địch!

Hai người này không phát động Thần Thông, chỉ cần hơi thở phóng ra ngoài, liền có thể đem Giang Nam chấn chết!

Mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ tự nhiên nghe được lời của Giang Nam, chẳng qua là tu vi thực lực của Giang Nam thật sự thấp kém, căn bản không cách nào đối với hai người bọn họ sinh ra bất cứ uy hiếp gì, cho dù là hai người bọn họ đứng ở nơi đó, tùy ý Giang Nam công kích, cũng không thể đụng phải bọn họ chút nào.

Hai người bọn họ là cường đại cở nào, Thần Thông của Giang Nam còn chưa đến gần, sẽ bị khí tức của bọn hắn chấn vỡ.

Pháp lực của Giang Nam xông ra, ở thần thức thúc dục, một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu dần dần ở bầu trời Tạo Hóa Tiên Đỉnh tạo thành, ở giữa hai vị tuyệt đại cường giả.

- Có chút ý tứ...

Mặt quỷ nam tử ánh mắt rơi vào trên Thiên Phủ Trọng Lâu, tròng mắt chớp động, lộ ra thần sắc mười phần thú vị, cười nói:

- Tích chứa hơn sáu trăm loại Thần Thông, thiên địa nhất thể, bao quát trong một lầu, môn Thần Thông này mặc dù còn có chút đơn sơ, nhưng không thiếu điểm sáng, là một nhân tài.

Hắn nhìn lướt qua, lại đem Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông của Giang Nam phân rõ ràng minh, nhất thanh nhị sở, thậm chí ngay cả cấu tạo môn Thần Thông này của Giang Nam cũng rõ như lòng bàn tay, không hổ là người đặt chân Đại Tông Sư!

Đại Tông Sư nhìn chút ít Thần Thông, tốc hành bản chất Thần Thông, đây cũng là nguyên nhân bọn họ so với người khác cường đại.

- Còn nhỏ tuổi, đã có tông sư chi tướng, Huyền Thiên Thánh Tông thật là khiến người hâm mộ.

Ánh mắt Thái Hoàng lão tổ cũng rơi vào trên Thiên Phủ Trọng Lâu này, lộ ra mong đợi cùng vẻ hâm mộ, cảm khái nói:

- Một đạo Thần Thông này, liền thắng được những hạng người tầm thường khác đếm không hết, Huyền Thiên Thánh Tông trước có Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, sau có tên tiểu bối này, thật là vạn hạnh trong bất hạnh.

Hai người bọn họ mặc dù chuyện trò vui vẻ, phê bình đạo Thần thông này của Giang Nam, nhưng vẫn như cũ hướng đối phương công tới, các loại Thần Thông thay đổi liên tục, uy năng vô hạn.

- Ta muốn ra chiêu !

Giang Nam quát lên.

Hai người khẽ mỉm cười, đột nhiên sắc mặt kịch biến, chỉ thấy Thiên Phủ Trọng Lâu cũng không hướng hai người bọn họ công tới, ngược lại đột nhiên trầm xuống, đánh vào trong tiên quang của Tạo Hóa Tiên Đỉnh!

- Hỏng bét, bị tiểu bối này ám toán!

Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử trong lòng đột nhiên cả kinh, vội vàng phi thân lên, nhưng mà thân hình bọn họ vừa động, liền thấy tiên quang trong đỉnh giống như nổ tung, gào thét mênh mông, từ trong đỉnh phún dũng ra!

Tiên quang tràn ngập, đủ loại đại đạo chi âm xâu tai mà đến, đạo văn trong đỉnh xông ra, hóa thành vô cùng dị tượng, mọi nơi bắn ra, trong chớp mắt liền lan tràn trăm dặm!

Uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, bị Giang Nam một kích kích phát, tiên quang dị tượng đem Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử bao phủ!

- Chạy a!

Giang Nam quát to một tiếng, thức tỉnh Phong Mãn Lâu cùng Vân Bằng, hai người vội vàng lay động một thân pháp lực, không muốn sống tràn vào trong Đại Thiên Lâu Thuyền, chiếc lâu thuyền này có chút dừng lại, hóa thành một đạo thanh quang phá không mà đi, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng!

Phong Mãn Lâu quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy nơi tiên quang phún dũng, như một cái thế giới rủ xuống dâng lên, không ngừng hướng ra phía ngoài lớn mạnh, Nhật Nguyệt Tinh Thần, núi non sông ngòi, hàng vạn hàng nghìn dị thú, gào thét chạy chồm, kinh khủng vô cùng!

Này cùng Thất Bảo Đạo Đài mới vừa xuất hiện phát sinh đạo văn bạo động bất đồng, đạo văn bạo động uy lực cũng không phải là cường đại như thế nào, lấy tu vi thực lực của Phong Mãn Lâu là dễ dàng có thể đở, không tính quá nguy hiểm.

Mà trước mắt là uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, Tạo Hóa Tiên Đỉnh làm tiên bảo chi phôi, không biết bị đạo văn của Thất Bảo Đạo Đài nuôi bao nhiêu vạn năm, uy năng bảo vật này so sánh với trấn giáo chi bảo còn muốn kinh khủng, nếu hắn rơi vào trong tiên quang, chỉ sợ sẽ lập tức chết thảm!

- Ngón này của Giang sư đệ, thật sự quá độc ác, Thái Hoàng lão tổ cùng Đại Ma lần này cho dù không chết, chỉ sợ cũng gặp phải thương nặng!

Tốc độ Tiên quang phún dũng nhìn như chậm, nhưng thực tế cực nhanh, đuổi theo Đại Thiên Lâu Thuyền gào thét mênh mông mà đến.

Lâu thuyền phá không, từ bên cạnh đám người Lạc Hoa Âm bay qua, Lạc Hoa Âm cũng chú ý tới tiên quang phô thiên cái địa vọt tới kia, không khỏi mặt mày biến sắc, vội vàng tung người rơi vào trên Đại Thiên Lâu Thuyền, pháp lực bản thân cũng rót vào trong lâu thuyền, liều mạng hướng tiền phương bay đi.

- Tiểu tử thúi, ngươi vừa làm cái gì?

Lạc Hoa Âm hướng Giang Nam căm tức nhìn qua, oán hận nói.

Chiếc Đại Thiên Lâu Thuyền này dù sao chẳng qua là đạo văn của Thất Bảo Đài Cảnh luyện thành, trải qua Phong Mãn Lâu thúc dục, tốc độ đã đạt đến cực hạn, cho dù toàn thân pháp lực của Lạc Hoa Âm rót vào trong đó, cũng không thể khiến nó tăng tốc.

Lạc Hoa Âm trải qua mọi người Huyền Thiên Thánh Tông, vung tay áo một quyển, đem đệ tử, trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão của Thái Huyền Thánh Tông cuồn cuộn nổi lên, rơi ở trên thuyền.

Những người này, đã sớm cả kinh ngây người.

Đám người Cận Đông Lưu cũng chú ý tới một màn này, nơi nào còn lo lắng chém giết, từng cái từng cái bay vút đi, hoặc là thân hóa lưu quang, hoặc là triển khai hai cánh, thậm chí như Thần Tiềm, Thạch Cảm Đương tu luyện Ma Môn thân thể Thần Thông, còn lại là bước dài mở, về phía trước cuồng hướng, tốc độ cũng là cực kỳ kinh người, so với Đại Thiên Lâu Thuyền chậm hai ba trù mà thôi.

Tiên quang phún dũng mà đến, đem hai người ở hậu phương bao phủ.

- Tiên quang này uy lực không lớn!

Một người trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, kêu lên.

Sau một khắc, thân thể của hắn bắt đầu sụp đổ, không ngừng tan rã, huyết nhục tan rã, chỉ còn lại có một cụ xương cốt, nhưng ngay sau đó ngay cả xương cốt cũng biến mất ở trong tiên quang.

Tên còn lại cũng không thể tránh được vận rủi, Tạo Hóa Tiên Đỉnh phún dũng ra tiên quang, bên ngoài cũng không tính cường đại như thế nào, nhưng mà càng đến bên trong, uy năng liền càng mạnh, uy lực cơ hồ là trăm trượng tăng lên gấp đôi.

Tình huống như thế giống như là cự sóng ngập trời, một cơn sóng đè ép một cơn sóng khác, tầng tầng lớp lớp, không ngừng thêm vào, cho đến đem người có can đảm tiến vào trong đó đè sập đập vụn!

Bất quá, tốc độ tiên quang phún dũng cũng dần dần trì hoãn chậm lại, nhưng tốc độ như cũ là cực nhanh, thậm chí còn muốn vượt qua Đại Thiên Lâu Thuyền.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 245: Trò Giỏi Hơn Thầy. (1)

Rốt cục, tiên quang đuổi theo Thần Tiềm, Thạch Cảm Đương, lại đuổi theo đám người Cận Đông Lưu, Thiên Yêu Thánh Nữ, ngay sau đó đem Đại Thiên Lâu Thuyền bao phủ.

Giang Nam chỉ nghe đến Đại Thiên Lâu Thuyền phát ra tiếng vang khanh khách xèo xèo, đủ loại khoáng vật xây dựng chiếc lâu thuyền này không ngừng sụp đổ, tựa hồ tùy thời có thể bị tiên quang tan rã!

Hô …

Lạc Hoa Âm thúc dục Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, năm tòa kiếm sơn bao phủ Đại Thiên Lâu Thuyền, bảo vệ mọi người, nhưng Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cũng rất nhanh hoàn toàn tan rã ở trong tiên quang.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bọn người Thần Tiềm, Thạch Cảm Đương cùng Cận Đông Lưu ở trong tiên quang tế lên từng kiện pháp bảo, rõ ràng cũng là Thần Phủ chi bảo, bất quá bất kỳ một pháp bảo nào cũng không cách nào ở trong tiên quang cầm cự bao lâu, một hơi liền uy năng tiêu hết, hóa thành phấn vụn.

Những cường giả này liều lĩnh, đem pháp bảo mình luyện chế hoặc là đoạt tới tế lên, cũng không tiếc rẻ chút nào, chỉ vì đoạt được một đường sinh cơ.

Kỳ lạ nhất là Thiên Cơ Tú Sĩ, tế lên ống trúc, bốn mươi chín cây thăm bằng trúc trong ống bay lên, hóa thành bộ dáng một đại tán, mà Cận Đông Lưu cũng thúc dục một chiếc bảo liễn, trèo lên xe đi nhanh, cũng không lâu lắm bảo liễn tan rã, làm cho hắn phải ngạnh kháng tiên quang.

Thần Tiềm cũng không nhanh chân chạy như điên nữa, mà tế lên Thiên Ma Lâu Thuyền, Thiên Ma Lâu Thuyền cũng không thể chống bao lâu liền

hoàn toàn hóa thành bột phấn.

Vân Bằng thấy có người thậm thậm chí đã bị tiên quang đem một thân da thịt tan rã, như cũ liều mạng về phía trước chạy như điên, không khỏi lẩm bẩm nói:

- Miệng Tiên Đỉnh này uy năng thật sự quá mạnh mẻ. . . Giang sư đệ, những người này nếu là sống sót, ngươi đã đem bọn họ đắc tội thảm . . .

Phong Mãn Lâu gật đầu nói:

- Đắc tội những người này là chuyện nhỏ, mấu chốt là bên trong còn có Thái Hoàng lão tổ cùng Đại Ma, nếu như bọn hắn chưa chết . . .

Rốt cục, uy năng của tiên quang đến cực hạn, không hề phún dũng nữa, mà đột nhiên lui trở về, giống như thủy triều lui bước.

Phù phù.

Một bộ xương cốt con người từ trên cao rơi xuống, rơi nát bấy, người này ngạnh kháng tiên quang đã lâu, vẫn không thể nào kiên trì đến cuối cùng, rốt cục chết thảm.

Những người khác thực lực hơi thấp, pháp bảo không nhiều lắm, giờ phút này cũng chật vật không chịu nổi, thân thể cơ hồ tan rã ở trong tiên quang mà Tạo Hóa Tiên Đỉnh phún dũng ra, từng cái từng cái ngụm lớn hộc máu, miễn cưỡng hướng bốn phương tám hướng bay đi, miễn cho bị cừu gia nhân cơ hội chém giết.

Cận Đông Lưu oán hận hướng Đại Thiên Lâu Thuyền quét tới, sắc mặt tái nhợt, trong miệng máu chảy không ngừng, lập tức có vài chục vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử phi thân lên, bảo hộ hắn ở chính giữa, che chở hắn rời đi.

Giang Nam xúc động Tạo Hóa Tiên Đỉnh, cơ hồ đem tất cả cường giả đứng đầu ám toán một lần, cho dù là Lạc Hoa Âm bên cạnh hắn, giờ phút này cũng cái trán chảy xuống mồ hôi hột, hiển nhiên đối phó tiên quang cũng

làm cho nàng rất là cố sức.

Bất quá so sánh với người khác, nàng vẫn còn dễ dàng nhất, dù sao chẳng qua là ở vào bên ngoài tiên quang bao phủ mà thôi.

Tiên quang hoàn toàn lui bước, trở về trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đột nhiên, chỉ thấy nơi tiên quang lui qua, hai cổ hơi thở phóng lên cao, dây dưa không nghỉ, giống như Thái Cổ cự thú từ trong lúc ngủ say thức tỉnh, dử tợn kinh khủng, làm cho người ta thấy áp lực thực lớn.

Giang Nam vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử còn đang tranh đấu không nghỉ, Tiên Đỉnh bộc phát uy năng, tiên quang phún dũng, đem hai vị tồn tại mạnh mẻ đến kinh khủng này trọng thương, giờ phút này hai người cũng không có thong dong bình tĩnh, mà mình đầy thương tích, hiển nhiên uy năng của tiên quang quá mạnh mẻ, cho dù là hai người bọn họ cũng vô lực hoàn toàn chống cự.

Giang Nam xuất thủ ám toán, Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử ở vào trên Tiên Đỉnh, vì vậy hai người bọn họ gặp phải trùng kích lớn nhất, cũng may tốc độ bọn họ cực nhanh, mặc dù bị thương nặng, nhưng lập tức lui về phía sau, tránh ra phạm vi Tiên Đỉnh uy đủ sức để uy hiếp được sinh mệnh bọn họ.

Cho dù là ở trong tiên quang, hai người bọn họ cũng không có nhàn rỗi, mà là nhân cơ hội hướng đối phương xuất thủ, mưu cầu dưới loại tình huống này đem đại địch chém giết.

Đinh!

Thái Hoàng lão tổ dò vươn ngón tay, nhẹ nhàng vẽ một cái, chỉ thấy mặt nạ trên mặt mặt quỷ nam tử kia thường thường cắt ra, chia làm hai nửa, mà mặt quỷ nam tử nhân cơ hội này, năm ngón tay liên đạn, chỉ nghe thùng thùng mấy tiếng, đầu ngón tay bắn ra ở trên lồng ngực Thái Hoàng, giống như cự chùy nện ở trên đại cổ, tiếng trống cực vang, nhưng không cách nào gõ phá đại cổ.

Thái Hoàng lão tổ lùi lại mấy bước, tan mất lực lượng năm ngón tay liên đạn, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy dưới mặt nạ quỷ, là một ... mặt nạ quỷ khác, mặt nạ kia đột nhiên lộ ra nụ cười âm trầm kinh khủng, tựa hồ châm biếm hắn bàn tính thất bại.

Thái Hoàng lão tổ trong lòng biết coi như mình lần nữa chém tới trên mặt hắn, chỉ sợ cũng không cách nào nhìn thấy chân diện mục người này, lúc này không lại ra tay, đứng chắp tay, ánh mắt hướng Giang Nam quét tới, mỉm cười nói:

- Thật là hậu sanh khả úy, còn nhỏ tuổi liền ám toán hai vị tồn tại mạnh nhất đương thời, cho chúng ta bị thương, ngươi nhất định danh dương thiên hạ! Tương lai ngươi trưởng thành, thế tất cũng là một vị tuyệt đỉnh cao thủ.

Mặt quỷ nam tử cũng không có tiếp tục xuất thủ, thản nhiên nói:

- Chỉ tiếc trời cao đố kỵ anh tài, rất nhiều người ở lúc thiếu niên liền bộc lộ tài năng, thường thường không có sống đến ngày tài nghệ trấn áp đương thời liền chết non. Thái Hoàng ngươi nói có đúng hay không?

Giang Nam lần này sở tác sở vi, quả thật làm cho người khiếp sợ, thậm chí có thể nói trên đời khiếp sợ.

Có thể nghĩ, sau chiến dịch Huyền Đô Thất Bảo Lâm này, thanh danh của hắn nhất định sẽ truyền khắp thiên hạ, không người nào không biết, không người nào không hiểu.

Trên Đại Thiên Lâu Thuyền, Giang Nam lộ ra trát trát nhãn tình, hắn lần này dẫn phát uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đem Chính Ma Yêu ba đạo cường giả, tính cao thủ thế giới khác cùng nhau ám toán, bị chết cũng là nhân vật đứng đầu thiên hạ hôm nay, có thể nghĩ nếu như thanh danh của hắn lan truyền đi ra ngoài, chắc chắn sẽ không là cái danh tiếng tốt gì.

Thái Hoàng lão tổ cười ha ha nói:

- Nếu vị hậu sinh này nguyện ý bái nhập Thái Huyền Thánh Tôn ta g, ta

sẽ phá lệ, thu vào môn hạ của ta. Ta vốn là không có ý định tiếp tục thu đồ đệ, bất quá vì một người tuổi trẻ tài tuấn, có thể phá một lần lệ.

Ngực của hắn cực kỳ rộng lớn, mặc dù bị Giang Nam ám toán, gặp phải bị thương nặng, cơ hồ chết ở trong tiên quang, nhưng như cũ đối với Giang Nam thưởng thức vạn phần, thậm chí không tiếc thu hắn làm đồ đệ, loại ý chí này làm người ta bội phục.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 246: Trò Giỏi Hơn Thầy. (2)

Giang Nam đứng ở đầu thuyền, cười nói:

- Đa tạ Thái Hoàng yêu mến, chỉ là ta đã có sư tôn, có sư môn, cuộc đời này sẽ không phản bội sư môn, kính xin Thái Hoàng thứ lỗi.

- Ngươi ý đã quyết, ta sẽ không làm khó ngươi.

Thái Hoàng lão tổ thở dài một tiếng nói:

- Ngươi đã không muốn bái ta làm thầy, như vậy chỉ sợ ngươi sẽ gặp phải chết non. Từ cổ chí kim, thiếu niên thiên tài bị chết đếm không xuể, không kém ngươi một cái.

Giang Nam khẽ mỉm cười, đột nhiên cất cao giọng nói:

- Thái Hoàng, cốc chủ, ta nghĩ hai người các ngươi bị thương rốt cuộc có bao nhiêu nặng. Hai vị một người là thiên hạ đệ nhất nhân, cường giả gần với thần nhất, một vị là Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ, Ma trung chi Ma, hơn nữa lại là ở loại địa phương Huyền Đô Thất Bảo Lâm này, hai vị bị thương nặng, nếu có người có thể đem hai người bọn ngươi chém giết...

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng vừa vặn có thể truyền tới trong tai chư cường giả, lập tức để cho không ít người động tâm.

Thái Hoàng lão tổ chính là người gần với thần nhất, mà mặt quỷ nam tử là Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ, vô luận là người nào giết hai người này, đều sẽ đạt được vinh quang trước nay chưa có!

Mấu chốt hơn chính là, tài phú trên người hai người này vô cùng khổng lồ, nếu có thể nhận được tài phú của bọn họ, hơn nữa sưu hồn tác phách, nhận được trí nhớ của bọn hắn, tu luyện công pháp của bọn hắn, loại thu

hoạch này quả thực chính là cướp sạch một bảo khố khổng lồ!

Không ít ánh mắt nóng bỏng hướng Thái Hoàng cùng mặt quỷ nam tử xem ra, xuẩn xuẩn dục động.

Giang Nam lời vừa nói ra, trên mặt Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử cũng hơi đổi, cảm ứng được nhiều sát khí như có như không, trong mắt Thái Hoàng lão tổ hiện lên một đạo hàn quang, hắn thậm chí cảm ứng được trong Thái Huyền Thánh Tông cũng có sát khí truyền đến.

Mặt quỷ nam tử trường thanh cười nói:

- Tốt, tốt một vị hậu sinh, sau khi ám toán chúng ta, lại còn muốn mượn tay người khác, đem chúng ta diệt trừ! Ngươi nếu chịu gia nhập Bách Dục Thí Thần Cốc ta, ta để ngươi trở thành Thất Ma!

Hắn hướng dẫn từng bước, trong thanh âm mang theo hấp dẫn thật lớn, cười nói:

- Ngươi mới vừa rồi có thể nhìn ra được, ta tinh thông Thần Thông bách gia, ở Bách Dục Thí Thần Cốc ta, có công pháp đếm không xuể, nếu ngươi có thể trở thành Thất đệ, bảo khố của Thí Thần Cốc ta sẽ hướng ngươi mở ra.

Cái hấp dẫn này không thể bảo là không lớn, hắn từ trong tay Giang Tuyết được đến Ma Ngục Huyền Thai Kinh chỉ có thể tu luyện tới Thần Thông bát trọng, cũng không có tâm pháp đến tiếp sau.

Mà đặc tính của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, là dung nạp vạn pháp, sau đó tâm pháp có thể hoàn thiện, thôi diễn đến cảnh giới cao hơn.

Hoàn thiện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cần rộng lượng công pháp tới bổ túc Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nếu có thể có được đủ loại công pháp cất dấu trong Thí Thần Cốc, là có thể để cho hắn bớt đi quá trình đau khổ sưu tầm!

- Cốc chủ vẫn là chạy trối chết thì tốt hơn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu như ta là ngươi, nói không chừng ta sẽ cẩn thận mấy cái huynh đệ, vạn nhất bọn họ cũng mơ ước bảo tọa cốc chủ thì sao?

Hắn vừa dứt lời, Thiên Cơ Tú Sĩ đột nhiên khẽ cười một tiếng nói:

- Vị tiểu huynh đệ này, ngươi nghĩ khích bác tình cảm giữa Lục huynh đệ chúng ta? Loại thủ đoạn này, không khỏi có chút quá thấp đi?

- Nếu thật sự là tình huynh đệ, vì sao các hạ cũng muốn tranh đoạt Tiên Đỉnh, mà không phải cùng cốc chủ cùng nhau diệt trừ Thái Hoàng lão tổ?

Giang Nam cười nói:

- Cốc chủ, ta lời dừng tại đây, kính xin cốc chủ nghĩ lại.

Mặt quỷ nam tử làm ra bộ dạng cau mày, hiển nhiên cũng biết mấy vị huynh đệ của mình cùng mình cũng không phải là một lòng, đột nhiên cười nói:

- Hậu sanh khả úy, thật là hậu sanh khả úy...

Thân hình hắn càng ngày càng nhạt, biến mất ở trong không khí.

Cùng lúc đó, Thái Hoàng lão tổ cũng nhìn Giang Nam một cái thật sâu, đột nhiên một đóa tuyết liên từ trong hư không tráng phóng, nuốt hết hắn, nhưng ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhỏm, hướng Lạc Hoa Âm cười nói:

- Sư tôn, hiện tại ngươi đã không có đối thủ, có thể thu Tạo Hóa Tiên Đỉnh hay không, liền nhìn bản lãnh của sư tôn ngươi!

Lạc Hoa Âm giống như nhìn quái vật nhìn hắn, không chỉ là nàng, đám

người Phong Mãn Lâu cùng nhiều Thái Thượng Trưởng Lão, trưởng lão cũng giống như là đang nhìn một quái vật nhìn Giang Nam, Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma cùng Thái Huyền Thánh Tông Thái Hoàng lão tổ, là nhân vật nào?

Hai người này bễ nghễ thiên hạ, không người nào có thể địch, coi như là nữ ma đầu Lạc Hoa Âm ở trước mặt hai người bọn họ chỉ sợ cũng không đủ nhìn, nhưng chính là hai vị cao nhân tài tình kinh thiên như vậy, lại bị Giang Nam trọng thương, sau bị hắn dọa sợ chạy mất!

- Trò giỏi hơn thầy...

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão thấp giọng nói.

- Hẳn là một cái so sánh với một cái hư!

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão khác nhỏ giọng sữa lời hắn nói.

Bất kể nói thế nào, Giang Nam cũng là đại công thần của Huyền Thiên Thánh Tông, nếu Lạc Hoa Âm có thể thu Tiên Đỉnh, thế tất sẽ làm Huyền Thiên Thánh Tông trở thành đại phái có thể cùng Thái Huyền Thánh Tông địa vị ngang nhau, thậm chí theo thời gian càng lâu, thực lực cùng nội tình của Huyền Thiên Thánh Tông sẽ càng mạnh, vượt xa Thái Huyền Thánh Tông cũng không nói chơi!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh này, ta vô lực lấy đi.

Lạc Hoa Âm lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Nếu ta có nội tình như Thái Hoàng cùng Đại Ma, còn có thể miễn cưỡng thử một lần, bất quá lấy thành tựu trước mắt của ta, còn không cách nào thu. Hơn nữa, Đại Ma cùng Thái Hoàng, cùng với cường giả khác cũng sẽ cho ta thong dong thu cái pháp bảo này. Tử Xuyên, ngươi có thể xử dụng loại thủ đoạn này ám toán Đại Ma cùng Thái Hoàng, bọn họ cũng có thể ám toán ta.

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, Lạc Hoa Âm luôn luôn cực kỳ tự đại,

lớn lối thành tánh, khó được khiêm nhường một lần, lần này nàng nói không cách nào thu Tiên Đỉnh, như vậy nhất định là không cách nào làm được.

- Bất quá, mặc dù thu không đi Tạo Hóa Tiên Đỉnh, nhưng Huyền Thiên Thánh Tông ta cũng có thể đạt được chỗ tốt rất lớn.

Lạc Hoa Âm mặt giản ra cười nói:

- Trong Tiên đỉnh đủ loại đạo văn tích chứa công pháp cao thâm, nếu suy nghĩ thấu triệt, là có thể lĩnh ngộ ra công pháp trong đó, mặc dù những công pháp này không phải là cấp bậc tuyệt học như Tạo Hóa Tiên Kinh, nhưng cấp thấp nhất cũng là pháp môn Thần Phủ cấp, trong đó tích chứa Thiên Cung cấp kinh điển cũng không ít.

Nàng quét nhiều đệ tử cùng trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của Huyền Thiên Thánh Tông một cái nói:

- Tam Thánh Kinh cùng Thiên Long Sất Trá Chân Kinh của ta, chính là được từ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cũng là pháp môn tích chứa trong Tạo Hóa Tiên Kinh.

Mọi người Huyền Thiên Thánh Tông liếc mắt nhìn nhau, một vị Thái Thượng Trưởng Lão trầm giọng nói:

- Nếu như người khác cố gắng kích phát uy năng Tiên Đỉnh, ám toán bọn ta thì sao? Nói như vậy, Huyền Thiên Thánh Tông ta liền muốn toàn quân bị diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 247: Tìm Hiểu Tiên Đỉnh. (1)

- Kia cũng phải nhìn, người nào có thể ngăn chặn được kiếm khí của ta.

Lạc Hoa Âm bấm tay gảy nhẹ, một đạo kiếm khí như ẩn như hiện, lạnh nhạt nói:

- Trừ Thái Hoàng cùng Đại Ma ra, những người khác tới một người chết một người!

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão bùi ngùi thở dài, thần thái tiêu điều nói:

- Lần này hành trình Thất Bảo Lâm, toàn bộ dựa vào thầy trò các ngươi... Lạc sư điệt, chuyện tình ngươi đánh lão phu một trận, từ đó liền xóa bỏ, lão phu tuyệt sẽ không đối với ngươi trong lòng còn có oán hận.

- Không xóa bỏ ngươi có thể làm gì được ta?

Nữ ma đầu cười khúc khích, tức chết người không đền mạng:

- Dù sao ngươi tu luyện trăm ngàn năm nữa cũng đánh không lại ta.

Vị Thái Thượng Trưởng Lão kia giận tím mặt, giận đến hai tay run run, mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão cùng trưởng lão khác vốn là cũng tính toán cùng nàng hóa giải ân oán, giờ phút này liền hồn nhiên bỏ đi ý nghĩ này.

Ầm ầm!

Trên Thất Bảo đạo đài, một đạo kiếm khí như núi lăn qua, đem một cường giả lén lén lút lút ý đồ phát động thần thông dẫn phát Tạo Hóa tiên đỉnh tiêu diệt tại chỗ, Giang Nam chỉ kịp chứng kiến một đóa huyết hoa, người này cũng đã đột tử.

- Kiếm khí của sư tôn càng ngày càng hồn hậu rồi.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Ra tay đánh chết người này, tự nhiên là Lạc Hoa Âm, mấy ngày nay nàng đã chém giết rất nhiều cường giả mưu đồ làm loạn, cũng không có thiếu ý đồ tới quan sát đạo vân trong tiên đỉnh, còn chưa kịp nói ra miệng, đã bị nữ ma đầu này có chút khẩn trương hề hề không khỏi phân trần đánh chết.

Lúc này Huyền Thiên Thánh tông chỉ còn lại có 16 người, có một vị trưởng lão ở trong đại chiến bị chết, đệ tử cũng chết ba vị, nhưng mà chưởng giáo đệ tử lại không có thương vong, có thể nói ở trong rất nhiều giáo phái tổn thất nhỏ nhất.

Cái này toàn bộ là công của Phong Mãn Lâu, Phong Mãn Lâu tuy không phải tồn tại mạnh nhất trong trẻ tuổi, nhưng năng lực tổ chức rất mạnh, đem bảo áp ở trên người Lạc Hoa Âm, lúc đại chiến bắt đầu cũng không có nóng lòng tham dự, về sau một hồi đại chiến cũng là cùng Phó Duyên Tông động thủ, thủy chung bảo vệ mọi người, không cầu công lao chỉ cầu không thất bại.

16 người này, hôm nay đều ngồi ở phía trên Tạo Hóa tiên đỉnh, bao quát thế giới ánh sáng trong đỉnh tiên, ý đồ từ đó lĩnh ngộ ra đủ loại công pháp xây dựng Tạo Hóa Tiên Kinh.

Trong đỉnh đạo vân lưu động, thần bí tĩnh mịch, Thiên Địa nhất thể, vạn vật cũng sinh, tùy tiện truy đuổi một bông hoa một cọng cỏ, một cây một lá, liền có thể lĩnh ngộ ra công pháp chất chứa trong đó.

Cái này cũng phải nhìn tư chất cùng ngộ tính của mọi người cao thấp, ngộ tính cao, tốn hao không được vài ngày liền có thể có chỗ lĩnh ngộ, ngộ tính thấp, cho dù ở chỗ này ngồi trên mười năm, chỉ sợ cũng nhìn không ra cái gì.

Bọn người Phong Mãn Lâu, Vân Bằng là nhân vật thiên tài khó gặp, các vị trưởng lão thái thượng trưởng lão cũng không phải hạng tài trí bình thường, đạo vân trong Tạo Hóa tiên đỉnh dẫn dắt cho bọn hắn rất lớn.

Tuy rất nhiều người bởi vì Huyền Đô Thất Bảo lâm áp chế, tu vi bị cố định ở Thất Bảo đài cảnh, nhưng mà lần này quan sát đạo vân của Tạo Hóa tiên đỉnh, vẫn để cho bọn hắn tích lũy càng ngày càng hùng hậu, đợi ra Thất Bảo lâm, chỉ sợ sẽ có một đám cường giả đột phá cảnh giới nguyên lai, bước vào tầng thứ càng cao!

Bọn người Lệnh Hồ Dung, Âu Dương Vũ cũng ở trong đó, Lệnh Hồ Dung tư chất cao nhất, lúc Tử Phủ mở ra tử khí tám trăm dặm, Tịch Ứng Tình đối với hắn cực kỳ mong đợi, người này hoàn toàn chính xác rất cao minh, một bên thể ngộ một bên tu luyện, ở trong quá trình ngộ đạo vân, một lần hành động bước vào Thần thông tứ trọng!

Hắn từ Thần luân cảnh một lần hành động bước vào Thần thông tam trọng cũng là sự tình trước đó không lâu, lúc này rõ ràng tu thành Thần thông tứ trọng, tốc độ làm cho người kính sợ.

Hơn nữa, xem hắn ở bên cạnh đỉnh tĩnh tọa, khí tức càng ngày càng hùng hậu, tựa hồ là lĩnh ngộ một môn tuyệt học cực kỳ lợi hại, nếu bị hắn ngộ ra, ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm tu thành Thần thông ngũ trọng cũng không nói chơi!

Lần này chuyến đi Huyền Đô Thất Bảo lâm, cường giả quá nhiều, Lệnh Hồ Dung cũng không có cơ hội ra mặt, bởi vậy chứng kiến Giang Nam sặc sỡ lóa mắt như thế, để cho trong lòng của hắn rất là khó chịu, lần này tĩnh hạ tâm lai tu luyện, chính là muốn ở trên tu vi cùng thực lực, một lần hành động siêu việt Giang Nam!

Hắn cũng là nhân vật thiên tài, vốn chưa từng đem Giang Nam để ở trong mắt, lúc này đây liền đối với Giang Nam coi trọng, coi hắn là đối thủ.

Giang Nam ám toán Thái Hoàng lão tổ cùng đại ma, bức đi hai vị tuyệt đại cường giả kia, dựa vào không phải là tu vi thực lực, mà là mưu trí, xuất kỳ bất ý, bởi vậy cũng không để cho Lệnh Hồ Dung triệt để đánh mất tin tưởng, ngược lại ý chí chiến đấu càng cao.

Âu Dương Vũ tư chất gần so với hắn, thua kém một bậc nửa trù, vốn là lúc ở Huyền Thiên Thánh tông, cũng đã tu thành Thần thông ngũ trọng, giờ phút này cũng đạt tới thần thông ngũ trọng đỉnh phong, trùng kích đệ lục trọng cảnh giới.

Vân Bằng xem Âu Dương Vũ là đối thủ của mình, nên ở thời điểm lĩnh ngộ gấp rút tu luyện, muốn cùng Âu Dương Vũ ở tu vi phân cao thấp, nhìn xem ai đột phá trước, tu thành Thần thông lục trọng.

Hơn nữa, hắn là xuất thân Yêu tộc, có một nửa huyết thống Yêu tộc, mà ở bên trong Tạo Hóa thế giới, thì có đạo vân hóa thành Yêu tộc tính bằng đơn vị hàng nghìn, thiên kỳ bách quái, trong đó còn có Kim Sí Đại Bằng, xây dựng vô cùng phức tạp, để cho hắn thu hoạch tương đối khá.

Bản thân hắn liền có một nửa huyết thống Kim Bằng, nếu có thể đạt được Áo Nghĩa trong đó, tu vi thực lực tất nhiên sẽ có một phen bay vọt tăng trưởng!

- Một môn tiên cấp công pháp, bao hàm hệ thống thật sự là khổng lồ.

Giang Nam im lặng ngồi ở trên đỉnh, tinh tế quan sát đạo vân trong đỉnh, trong nội tâm không khỏi sợ hãi thán phục:

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta hôm nay hỗn hợp công pháp tuy nhiều, nhưng so với Tạo Hóa Tiên Kinh này mà nói, vẫn là gặp dân chơi thứ thiệt rồi. Ta được đến đủ loại công pháp, hệ thống phức tạp, rất khó dung làm một thể, mà Tạo Hóa Tiên Kinh lại là các loại công pháp không hợp, xây dựng thành một hệ thống, hoàn toàn chính xác viễn siêu Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta!

Hắn mấy ngày nay thu hoạch càng là phong hậu, xa xa siêu việt người khác tưởng tượng.

Tạo Hóa Tiên Kinh bởi vì cấp bậc rất cao, Ma Ngục Huyền Thai Kinh không cách nào suy diễn môn công pháp này, nhưng mà suy diễn đủ loại

công pháp đối với hắn mà nói lại không khó khăn như thế nào.

Giang Nam đầu tiên sưu tầm, là đủ loại dị thú chim bay trong đỉnh, phỏng đoán trong đó chất chứa đại đạo, suy diễn tâm pháp, hoàn thiện loại thần thông thứ ba của mình, Thiên Dực Ma Thần đại thần thông.

Cái pháp bảo Đại Thiên lâu thuyền này mặc dù tốt, nhưng dù sao cũng là ngoại vật, hắn vẫn là muốn chính mình đạt được tốc độ không gì so sánh nổi, tung hoành ngang dọc, không người có thể chế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 248: Tìm Hiểu Tiên Đỉnh. (2)

Thiên Dực Ma Thần đại thần thông đang không ngừng hoàn thiện, Giang Nam mỗi lĩnh ngộ một loài đại đạo chất chứa trong chim bay, Thiên Dực Ma Thần đại thần thông liền nhiều ra một cánh chim, tốc độ liền ẩn ẩn tăng lên một chút.

Khổng Tước Dực, Đại Bằng Kim Đực, Phượng Dực Hỏa Vũ, Huyền Điểu Thanh Dực, Ma Thần Nhục Dực, Vũ Xà Chi Đực, Đằng Xà Chi Dực, Kim Ô Hỏa Dực, vân...vân, cánh chim nhiều vô số kể xuất hiện ở bên trong Thiên Dực Ma Thần đại thần thông, dần dần đem môn thần thông này hoàn thiện.

Hắn ý đồ đem ngàn chủng công pháp dung tại một lò, luyện một loại đại thần thông trước nay chưa có!

Năm sáu ngày thời gian trôi qua, Giang Nam rốt cục đem ngàn chủng thần thông thông hiểu đạo lý, luyện làm một thể. Cái môn thần thông này dùng Thiên Dực Ma Thần chi thân làm căn cơ, phụ dùng đủ loại phi hành thần thông, phức tạp đã đến cực hạn, thậm chí so với hắn trước kia khai sáng Ma Chung Bá Thể thần thông cùng Thiên Phủ Trọng Lâu đại thần thông đều muốn phức tạp, đều muốn tinh diệu!

- Thiên Dực Ma Thần đại thần thông tích lũy vậy là đủ rồi, hiện tại liền bắt đầu tìm kiếm công pháp khác, tiếp tục hoàn thiện Thiên Phủ Trọng Lâu cùng Ma Chung Bá Thể, nói không chừng ta có thể mượn cơ hội này, đem tám chủng thần thông cần thiết của Thần thông cảnh toàn bộ suy diễn đi ra!

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Lạc Hoa Âm lại nhất chỉ điểm ra, hóa thành một tòa kiếm sơn đánh xuống, đạo kiếm khí này rầm rộ, lúc gặp địch phát ra một tiếng bạo nổ, lại không thể đem đối thủ chém giết.

- Lạc Hoa Âm, ngươi đơn giản tầm đó giết không được ta.

Một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thần Tiềm thân hóa Tinh Nguyệt cự nhân bước đi ra, từng vị Tinh Nguyệt Thần Tông trưởng lão, thái thượng trưởng lão đứng ở trên đầu vai của hắn, thanh âm ầm ầm, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Thánh tông độc chiếm Tạo Hóa tiên đỉnh đã rất lâu rồi, là thời điểm để người khác cũng kiếm một chén canh.

Giờ phút này thương thế của hắn khỏi hẳn, khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, thực lực kinh người.

Lạc Hoa Âm không khỏi khẽ nhíu mày, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy các đại môn phái giờ phút này khoảng cách không xa, đều đang trông xem thế nào. Hiển nhiên những người này đả thương định tốt, cũng không có ý định để cho Huyền Thiên Thánh tông độc chiếm Tạo Hóa tiên đỉnh, cũng muốn đến đây quan sát đạo vân trong đỉnh.

Phong Mãn Lâu thấp giọng nói:

- Sư thúc, Huyền Thiên Thánh tông ta hoàn toàn chính xác vô lực độc chiếm Tạo Hóa tiên đỉnh, Thần Tiềm đến đây, cường giả khác cũng sẽ đến, nếu vây công chúng ta, chỉ sợ chúng ta không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt. Vạn nhất trong đại chiến xúc động tiên đỉnh, chỉ sợ lại là một hồi tai hoạ ngập đầu, không bằng thả bọn họ tiến đến, cũng tốt giảm bớt cường địch.

Giang Nam gật đầu nói:

- Phong sư huynh nói có lý, Tạo Hóa tiên đỉnh thật sự nguy hiểm, nếu chiến đấu cùng một chỗ, tùy thời có thể sẽ xúc động tiên đỉnh. Chẳng qua hiện nay chúng ta chiếm cứ thượng phong, hết thảy liền do chúng ta làm chủ, sư tôn, ngươi nói cho bọn hắn biết, các đại môn phái tiến đến có thể, nhưng mỗi môn phái chỉ có thể có ba danh ngạch.

Lạc Hoa Âm tự nghĩ mình quả thật không có thực lực ngăn cản cường giả

các đại môn phái, lúc này gật đầu, chỉ có nói như vậy rồi.

Thần Tiềm do dự thoáng một phát, lúc này bảo người khác lui ra, cộng thêm mình chỉ để lại ba người bước đi ra, rơi vào phía trên đỉnh. Môn phái khác cũng từng người thương nghị một phen, phái ra ba người.

Yêu cầu này của Giang Nam tuy cực không hợp lý, nhưng Huyền Thiên Thánh tông chiếm được đầu to, môn phái khác cũng chỉ có thể tuân theo.

Chúng cường giả đi vào phía trên đỉnh, từng người khoanh chân ngồi xuống, tế lên từng kiện từng kiện pháp bảo, phòng bị người khác.

Đột nhiên có người trẻ tuổi cười nói:

- Lúc này nếu có người đột nhiên thi triển một đạo thần thông, nhập vào trong đỉnh, chúng ta những tinh anh đệ tử đại phái, chẳng phải là muốn bị một mẻ hốt gọn?

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ cảm thấy mấy chục cổ ánh mắt tràn ngập sát ý hung hăng quét tới, không khỏi rùng mình một cái, vội vàng im miệng.

Mọi người tán đi sát ý, tiếp tục ngưng mắt hướng trong

đỉnh nhìn lại.

- Lạc sư thúc, chuyến đi Thất Bảo lâm lần này, làm cho Cận mỗ lấy được ích lợi rất nhiều.

Cận Đông Lưu cùng Quy Thiên Sầu cùng với một vị đệ tử Thái Huyền Thánh tông khác đi tới, Cận Đông Lưu giờ phút này đã không có uể oải cùng thô bạo nguyên lai, thần thái khôi phục như thường, nhìn không ra hắn từng ở trong tay mặt quỷ nam tử cùng Lạc Hoa Âm, Giang Nam liên tục bị nhục chút nào.

- Cận mỗ thu hoạch lớn nhất, không phải được tâm pháp thần diệu gì,

cũng không phải đạt được pháp bảo uy lực cường đại, mà là chịu đựng ba tràng ngăn trở.

Cận Đông Lưu đột nhiên hướng Lạc Hoa Âm vái dài, vạn phần chân thành nói:

- Nếu không có lần ngăn trở này, Cận mỗ như trước tự đại, như trước cuồng vọng không ai bì nổi. Nhưng mà ba tràng ngăn trở này lại làm cho Cận mỗ minh bạch, ta cùng với sư thúc chênh lệch, để cho Cận mỗ thấy được hi vọng càng tiến một bước.

Hắn trên mặt Bảo Quang, cho người một loại cảm giác tinh xảo đặc sắc, không hề giống như trước bộc lộ tài năng như vậy, mà là nội liễm xuống, hiển nhiên trải qua lần tẩy lễ này, tâm cảnh tu vi rất là tăng lên.

Trong mắt Lạc Hoa Âm hiện lên một vòng sát cơ, Cận Đông Lưu ba lượt bị nhục, chẳng những không có phá hủy lòng tin của hắn, ngược lại bắt đầu đụng chạm đến tông sư tâm cảnh, loại thiên phú này thật sự là khủng bố, có thể tưởng tượng tiếp qua không lâu, dùng tài trí của Cận Đông Lưu, thế tất có thể bước vào hàng ngũ tông sư!

Cái này làm cho nàng cũng nhịn không được động sát cơ, muốn hiện tại liền đem người này trảm ở dưới thân kiếm!

Cận Đông Lưu mỉm cười, khoanh chân ngồi xuống, phảng phất không đề phòng chút nào.

- Tiểu tử này gặp áp chế càng hăng, Tử Xuyên, năm mươi năm sau ngươi thật sự có nắm chắc còn hơn tuyệt thế thiên tài bực này sao?

Lạc Hoa Âm kiềm chế sát cơ hỏi.

Giang Nam cười nhạt một tiếng, nói khẽ:

- Sư tôn yên tâm, ta hiện tại có thể cho hắn bị nhục, năm mươi năm sau, liền không chỉ là để cho hắn bị nhục đơn giản như vậy.

- Ngươi có lòng tin này là tốt rồi.

Lạc Hoa Âm triệt để tán đi sát khí, đối với Cận Đông Lưu không hề để ở trong lòng, cười nói.

Đột nhiên, ma khí cuồn cuộn mà đến, mặt quỷ nam tử xuất hiện lần nữa, rơi vào phía trên Tạo Hóa tiên đỉnh, trường âm cười nói:

- Mỗi môn phái đã có ba cái danh ngạch, chư vị sẽ không không chào đón ta chứ?

Cùng lúc đó, một đóa Tuyết Liên từ trong hư không sâu kín tách ra, Thái Hoàng lão tổ cũng hạ xuống, hai vị tuyệt thế cường giả này xuất hiện, cho người áp lực lớn lao.

Nhất là Giang Nam, ở hai người bọn họ nhìn soi mói, phía sau lưng từng hạt mồ hôi chui ra.

Thương thế của Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử, hiển nhiên đã không có trở ngại, hai người cũng không có lập tức đi quan sát đạo vân trong Tạo Hóa tiên đỉnh, mà là ánh mắt sáng ngời, rơi vào trên người Giang Nam, tựa hồ muốn nhìn thấu triệt tất cả bí mật của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 249: Vạn Bảo Đều Xuất Hiện. (1)

Thái Hoàng lão tổ ngưng mắt nhìn Giang Nam, đột nhiên mở miệng nói:

- Mấy trăm năm sau, nếu ngươi có thể sống đến lúc đó, ngươi sẽ là nhân vật nguy hiểm nhất.

Phía trên Tạo Hóa tiên đỉnh, rất nhiều ánh mắt nhao nhao hướng Giang Nam xem ra, có người hâm mộ, có người đố kỵ, cũng có người dấu diếm sát cơ.

Thái Hoàng lão tổ là tồn tại cường đại nhất đương thời, miệng vàng lời ngọc, cũng rất ít bình luận người khác, bất quá có thể được hắn bình, này đã là thành tựu phi phàm.

Ví dụ như Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo Tịch Ứng Tình, từ lúc vẫn là Đạo đài cảnh, Thái Hoàng lão tổ thấy hắn đã nói hắn có hi vọng trở thành thần nhất.

Mà lần này, Thái Hoàng lão tổ rõ ràng chính miệng bình Giang Nam, có thể thấy hắn đối với Giang Nam cực kỳ trọng thị.

- Bất quá điều kiện tiên quyết là, ngươi có thể sống đến ngày đó.

Thái Hoàng lão tổ mỉm cười nói:

- Ngươi yên tâm, trước khi ngươi không có thực lực cùng ta chiến một trận, ta sẽ không hướng ngươi ra tay. Năm đó, ta cũng đã từng nói qua lời này với Tịch Ứng Tình.

Hắn buồn vô cớ thở dài, lộ ra có chút cô đơn, lẩm bẩm:

- Đối thủ khó tìm a, không có áp lực cường đại, ta sao có thể thành tựu

thần minh...

- Đầu nhập vào Bách Dục Thí Thần Cốc ta, ta có thể cho ngươi nhanh hơn đứng ở trước mặt Thái Hoàng.

Mặt quỷ nam tử nói, trên mặt nạ lộ ra mỉm cười giống như Ác Ma.

Giang Nam thở dài, bất đắc dĩ nói:

- Tiền bối, ta tạm thời còn không có cách nghĩ phản bội sư môn.

- Không sao, ngươi ở trong Huyền Thiên Thánh tông làm nội gian là được rồi.

Mặt quỷ nam tử kia ha ha cười nói.

Lạc Hoa Âm ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Cốc chủ, ta còn chưa có chết.

Mặt quỷ mặt nạ biến thành dáng tươi cười xấu hổ, dưới mặt nạ truyền đến thanh âm, cười nói:

- Lạc Hoa Âm, ta đã từng mời ngươi gia nhập Bách Dục Thí Thần Cốc ta, ngươi làm Nhị đương gia, đệ tử ngươi trở thành Thí Thần Cốc lão yêu, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên sao? Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi đáp ứng, ta liền đem người nơi này hết thảy giết sạch, sau đó đem Thái Hoàng vây ở chỗ này trăm năm, trước khi Huyền Đô Thất Bảo Lâm trọng hiện tiếp theo, tuyệt sẽ không để lộ nửa điểm phong thanh!

Mọi người một đầu mồ hôi lạnh, Đại Ma Đầu này rõ ràng ở trước mặt bọn hắn, trước mặt Thái Hoàng lão tổ, nói ra loại lời này, không hổ là lão ma đầu thống lĩnh Bách Dục

Thí Thần Cốc.

Nhưng lại không ai dám chỉ trích hắn nói khoác không biết ngượng, thực

lực của người này đã chứng minh hết thảy.

Có hai vị tuyệt đỉnh cường giả ở đây, những người khác giữ im lặng, cúi đầu nhìn trong đỉnh Tạo Hóa thế giới, Giang Nam cũng tĩnh hạ tâm lai, tiếp tục lĩnh ngộ những đạo vân kia.

Bên trong những đạo vân này kết thành dị tượng, có rất nhiều dị tượng, ngay cả Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng không cách nào lĩnh ngộ đến tinh túy, suy diễn không ra ảo diệu bên trong, hiển nhiên vài loại dị tượng này chất chứa tâm pháp cực kỳ cao thâm.

Trong đó có Thái Âm Thái Dương cùng Chư Thiên Tinh Thần Tam đại dị tượng, vô cùng kinh người nhất, để cho hắn không cách nào phỏng đoán đại đạo chất chứa trong đó.

Bất quá dị tượng khác với hắn mà nói cũng không phải là thập phần khó khăn, hắn tích lũy càng ngày càng là hùng hậu, đủ loại tinh túy công pháp bị Huyền Thai nắm chắc, không ngừng suy diễn.

Rất nhanh, Giang Nam liền đem dị tượng xây dựng Thiên Phủ Trọng Lâu tăng lên tới ngàn chủng loại, cơ hồ như một Tạo Hóa thế giới cỡ nhỏ, chỉ là thiếu khuyết mặt trời mặt trăng và ngôi sao.

Thiên Phủ Trọng Lâu vốn chỉ có hơn sáu trăm chủng công pháp xây dựng mà thành, phần lớn là được từ Huyền Thiên Thánh tông, hôm nay tầm mắt của Giang Nam sâu sắc tăng lên, lập tức phát hiện đại bộ phận công pháp trong đó cũng không thích hợp gia nhập vào trong Thiên Phủ Trọng Lâu, cưỡng ép gia nhập trong đó chỉ sẽ ảnh hưởng uy lực môn thần thông này, lúc này bị hắn phế bỏ hơn bốn trăm chủng.

Nhưng mà công pháp bổ sung vào, vẫn để cho Thiên Phủ Trọng Lâu của hắn đạt tới hơn một ngàn chủng, có thể thấy hắn đạt được chỗ tốt là kinh người bực nào!

Những người khác phế bỏ thần thông mình tu luyện, thường thường sẽ tu

vi hạ thấp, chỉ có thể trùng tu thần thông khác mới có thể khôi phục tu vi, nhưng mà Giang Nam hủy bỏ hơn bốn trăm chủng, thực lực không giảm trái lại còn tăng, uy lực của Thiên Phủ Trọng Lâu càng mạnh hơn nữa.

- Đáng tiếc không có mặt trời mặt trăng và ngôi sao, nếu trong trọng lâu của ta có được mặt trời mặt trăng và ngôi sao, cái môn thần thông này mới có thể tính toán là chân chính viên mãn, tự thành thế giới. Tích lũy của ta vẫn là không đủ, nếu có thể chính thức bước vào tông sư cảnh, liền có thể thấy được ảo diệu của mặt trời mặt trăng và ngôi sao chất chứa trong đỉnh.

Giang Nam thở dài, mặt trời mặt trăng và ngôi sao trong tiên đỉnh chất chứa công pháp vô cùng cao thâm, siêu việt phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, không thể nào suy diễn. Hắn lườm lườm Thần Tiềm cách đó không xa, thầm nghĩ:

- Nếu có thể đạt được Tinh Nguyệt thần thể ma điển, liền có thể đem Tinh Nguyệt diễn biến ra, hơn nữa Tinh Nguyệt thần thể ma điển cũng là một môn pháp môn rèn luyện thân thể cực kỳ cường đại...

Trong Tạo Hóa tiên đỉnh, chỉ có một chút pháp môn rèn luyện thân thể của Yêu tộc, với hắn mà nói cũng không trọng dụng. Bất quá đối với bọn người Thiên Yêu Thánh nữ, Vân Bằng mà nói thì cực kỳ trọng yếu.

Lại là hơn tháng thời gian trôi qua, Thất Bảo đạo đài đột nhiên nhẹ nhàng chấn động, chậm rãi hướng lòng đất chìm xuống.

Cái tòa đạo đài này, rốt cục muốn yên lặng xuống mồ, thẳng đến hơn hai nghìn năm sau mới có thể xuất hiện lần nữa.

Bọn người Giang Nam nhao nhao phi thân lên, mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ lẫn nhau phòng bị, cũng không dám đi tế luyện khẩu tiên đỉnh trên đạo đài kia, để tránh ở thời điểm tế luyện bị đối phương đánh lén.

Bọn họ là nhân vật có hi vọng đạt được tiên đỉnh nhất, nhưng đều không muốn tiên đỉnh rơi vào tay đối phương, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thất Bảo đạo

đài mang theo tiên đỉnh chìm vào trong đất, biến mất không thấy gì nữa.

Có người kêu lên:

- Còn một tháng nữa, môn hộ của Huyền Đô Thất Bảo lâm sẽ mở ra, hôm nay vẫn là nhân cơ hội đi vơ vét một ít pháp bảo thì tốt hơn, miễn cho tay không mà về!

Lần này Thất Bảo đạo đài khai quật, sáng tạo ra không biết bao nhiêu pháp bảo uy năng cường đại, mọi người ở lúc tranh đoạt tiên đỉnh không rảnh thu, bất quá lúc này Tạo Hóa tiên đỉnh đã theo Thất Bảo đạo đài mà đi, mặc dù là có Thông Thiên chi năng, cũng không cách nào lưu lại Thất Bảo đạo đài.

Việc đã đến nước này, mặc dù là mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ liên thủ, cũng không cách nào đem tòa đạo đài này lưu lại, muốn lần nữa nhìn thấy khẩu tiên đỉnh này, chỉ có chờ đến 2000 năm sau rồi.

2000 năm, đến tột cùng sẽ phát sinh chuyện gì, dù ai cũng không cách nào nói rõ, hôm nay chư cường giả tranh đoạt tiên đỉnh, không biết có thể có mấy người sống đến lúc đó?

- Cốc chủ, ta rất chờ mong cùng ngươi chiến một trận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 250: Vạn Bảo Đều Xuất Hiện. (2)

Thái Hoàng lão tổ ngưng mắt nhìn mặt quỷ nam tử, thản nhiên nói:

- Lúc nào ngươi cảm thấy đã có nắm chắc, tùy thời hoan nghênh ngươi đến tìm ta.

Hắn có được tín niệm Vô Địch, trong lời nói biểu lộ không thể nghi ngờ.

- Ta sẽ tìm tới ngươi, ngày đó chắc có lẽ không quá lâu.

Mặt quỷ nam tử ha ha cười cười, vung tay mà lên, Thạch Cảm Đương cầm búa bay theo, phiêu nhiên mà đi.

Các cường giả Thái Huyền Thánh tông như Quy Thiên Sầu liền bước lên phía trước, vờn quanh ở tả hữu Thái Hoàng, Quy Thiên Sầu chần chờ thoáng một phát, thấp giọng nói:

- Lão tổ, mặc dù người này không có sử xuất sở học chính thức, nhưng ta hoài nghi, người này có thể là Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo Tịch Ứng Tình...

- Hoàn toàn chính xác có thể là hắn.

Thái Hoàng lão tổ đưa mắt nhìn mặt quỷ nam tử ly khai, thản nhiên nói:

- Tịch Ứng Tình chính là kỳ tài ngút trời, trăm năm trước cũng đã tiến vào Thiên Cung cảnh, trăm năm đã qua, thực lực của hắn càng cường đại rồi, không biết hắn hôm nay tiến vào Thiên Cung mấy trọng? Nếu như không phải Tịch Ứng Tình, như vậy sự tình liền thú vị nhiều hơn...

- Tịch Ứng Tình ở bên trong Huyền Thiên Thánh tông, thúc dục trấn giáo chi bảo định trụ Huyền Đô Thất Bảo lâm, một người không có khả năng có

được hai cỗ chân thân, ở trong Thất Bảo lâm chính là chân thân, như vậy trong Huyền Thiên Thánh tông chính là hóa thân của Tịch Ứng Tình!

Trong mắt Quy Thiên Sầu hàn quang lóe lên, lạnh lùng nói:

- Ra nơi đây, ta liền đi thử xem hắn!

Thái Hoàng lão tổ nhẹ nhàng gật đầu:

- Con đường tu hành nhấp nhô, muốn trở thành thần minh càng là không chỉ có cần tư chất ngộ tính cùng tâm pháp, còn cần đối thủ. Ta cần một đối thủ cường đại đến giúp ta một tay, nhưng đối thủ này lại không thể vượt qua ta khống chế, nếu thật là Tịch Ứng Tình, chỉ có thể nói hắn thật sự rất cao minh, sắp thoát ly khống chế của ta rồi.

Một đóa Tuyết Liên Hoa khai mở, đưa hắn nuốt hết, thanh âm của Thái Hoàng lão tổ từ trong nụ hoa truyền đến:

- Huyền Thiên Thánh tông lần này thu hoạch tương đối khá, thậm chí còn muốn áp qua Thái Huyền Thánh tông ta, tương lai những đệ tử Huyền Thiên Thánh tông đứng nơi đây ngộ đạo, cũng có thể trưởng thành là đại địch của Thái Huyền Thánh tông. Ta chỉ cần Tịch Ứng Tình, không cần một Huyền Thiên Thánh tông cường thịnh.

Trong lòng mấy người Quy Thiên Sầu rùng mình, vội vàng khom người nói:

- Cung kính lão tổ!

Tuyết Liên biến mất, sắc mặt Quy Thiên Sầu nghiêm nghị, mắt lộ ra sát cơ, trầm giọng nói:

- Hử Sơn sư đệ, ngươi đem tên họ các đệ tử Huyền Thiên Thánh tông tiến vào Huyền Đô Thất Bảo lâm lần này tìm hiểu tinh tường, lưu ý động tĩnh của bọn họ, sự tình đằng sau, liền giao cho ta đến xử lý, ta không tin bọn hắn sẽ một mực ở lại bên trong Huyền Thiên Thánh tông, vĩnh viễn không ra khỏi

cửa!

Một trung niên nam tử đằng đằng sát khí, gật đầu đồng ý.

Mấy người Huyền Thiên Thánh tông như Phong Mãn Lâu, giờ phút này cũng gia nhập vào trong hàng ngũ tranh đoạt bảo vật Huyền Đô Thất Bảo lâm, lần này Huyền Thiên Thánh tông vô luận trưởng lão, thái thượng trưởng lão, hay là đệ tử, đều thu hoạch tương đối khá, quan sát đạo vân trong tiên đỉnh đối với bọn họ mà nói là một lần tẩy lễ lớn lao, không chỉ có tăng trưởng kiến thức, học được công pháp cao thâm, thậm chí để cho đạo tâm của bọn hắn đều trở nên càng thêm vững chắc.

Trưởng lão, thái thượng trưởng lão sau khi ra ngoài, có thể sẽ đột phá cửa khẩu, tiến quân cảnh giới rất cao, mà đệ tử thì căn cơ vững chắc, sau này tu luyện làm chơi ăn thật, tất nhiên sẽ trở thành một ngôi sao mới quật khởi.

Bên trong rất nhiều bảo vật của Huyền Đô Thất Bảo lâm, có không ít bảo vật cấp bậc cực cao, mọi nơi đều có thể xuất hiện kỳ bảo, uy năng kinh người, thường thường sẽ khiến cho tranh đoạt, bất quá hai người mặt quỷ nam tử cùng Thái Hoàng lão tổ lại không có xuất hiện lần nữa.

Hai người bọn họ tự cho mình rất cao, những bảo vật này đã không thể khiến cho bọn hắn hứng thú.

Hơn nữa, hai người bọn họ thiên phú cao đến dọa người, lúc quan sát đạo vân tiên đỉnh, chỉ sợ cũng từ bên trong đạo vân lấy được công pháp cực kỳ cao thâm, cần phải có thời gian đến tinh tế thể ngộ.

- Nghe nói có người chứng kiến bên trong mặt trời có một chiếc chiến xa bay qua, Lạc sư bá ở trong mặt trời truy đuổi chiến xa!

Một vị đệ tử Huyền Thiên Thánh tông mang đến tin tức kinh người nói.

- Còn có người chứng kiến bên trong ánh trăng của Thất Bảo lâm, có một cây thần thụ, che khuất bầu trời!

- Còn có một tòa núi lớn không bị đạo vân lúc bạo động phá hủy, chắc chắn vô cùng, sơn thể trải rộng đạo vân lạc ấn, như là một tòa đại ấn, khiến cho huyết tinh tranh đoạt.

- Thần Tiềm suất lĩnh rất nhiều đệ tử trưởng lão đi ở chỗ sâu trong tinh không, ý định nghiên cứu ngôi sao vận hành chi đạo nơi đây, suy diễn ra pháp môn cao thâm!

- Nghe nói bên trong đại uyên có hai đầu thần thú qua lại, cắn nuốt không biết bao nhiêu kiện pháp bảo, có người phỏng đoán hai đầu thần thú này có thể là đạo vân trên tiên đỉnh hình thành pháp bảo!

Giang Nam nghe được rất nhiều đệ tử Huyền Thiên Thánh tông nghị luận, cũng có chút tâm động, hôm nay trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm bảo vật thật sự quá nhiều, quá kinh người, tùy tiện xuất ra một kiện đều là pháp bảo cấp bậc như Thiên Long Bát Âm chung, mà trong đó càng là có bảo vật cực kỳ cường đại, ví dụ như bảo vật bên trong mặt trời cùng ánh trăng.

Chỉ là, tu vi thực lực của hắn vẫn là tương đối yếu, thu phục chiếm được loại bảo vật Thiên Long Bát Âm chung này đã có chút miễn cưỡng, ý đồ thu pháp bảo trong Thái Dương Thái Âm, vậy thì tuyệt đối là tìm chết.

- Không có tu vi thực lực, cho dù có bảo vật ở trước mắt, cũng chỉ có thể tay không mà về! Nếu ta có tu vi Thất Bảo đài cảnh, quét ngang Huyền Đô Thất Bảo lâm cũng không nói chơi!

Hắn thu hoạch đã rất nhiều, nhưng chủ yếu vẫn là công pháp, mấy ngày nay, hắn một mực quan sát đạo vân tiên đỉnh, chỉ là lấy được thân thể thần thông không nhiều lắm, không cách nào làm cho Ma Chung Bá Thể thần thông đạt được tiến bộ nhảy vọt.

Công pháp của hắn, hoặc nhiều hoặc ít có hơn hai ngàn chủng, thiên kì bách quái, có pháp môn tăng cường thần thức, cũng có chuông lớn đại lữ giống như đạo âm hát xướng, còn có thần thông chuyên môn phòng ngự, thần thông loại trận pháp, kỳ lạ nhất là thần thông công kích thần hồn, sưu

hồn tác phách, bắt thần hồn, để cho hắn mở rộng tầm mắt.

Giang Nam đã xác lập phương hướng tám đại thần thông của mình, môn thứ nhất tự nhiên là thân thể thần thông, thứ hai là pháp lực thần thông, thứ ba tốc độ thần thông, thứ tư thần thức thần thông, thứ năm đạo âm hát xướng, thứ sáu phòng ngự thần thông, thứ bảy trận pháp thần thông, thứ tám là thần thông công kích thần hồn.

Tám đại thần thông, chính là bộ phận trọng yếu nhất để hắn xây dựng linh đài.

Mà hết thảy này, đều là dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh làm căn cơ, Ma Ngục Huyền Thai Kinh mới là trụ cột của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 251: Thái Dương Chiến Xa. (1)

Một môn công pháp chứng đạo đài, hôm nay Giang Nam cuối cùng bước ra đạo của bản thân, mặc dù cách thành tựu đạo đài còn có một đoạn không nhỏ, nhưng con đường đã mở, chỉ chờ hắn đi tới!

Ầm ầm!

Trên không trung truyền đến một cổ chấn động như hủy diệt, kinh người đến cực điểm, lập tức giữa không trung huyết vũ rơi vãi, có cường giả táng thân trên không trung.

Cũng không lâu lắm, Lạc Hoa Âm gào thét mà đến, một cỗ hoàng kim xa theo sát phía sau, từng vị cường giả đạt trình độ cao nhất ở sau xe điên cuồng đuổi giết mà đến, nữ ma đầu cười nói:

- Thái Dương chiến xa đến tay, mọi người tránh mau!

Thượng diện chiếc Thái Dương chiến xa này quấn xiềng xích đầy kim chói, một chỗ khác của xiềng xích khóa hai đầu Tam Túc Kim Ô, vỗ cánh bay vút lên, rồi đột nhiên Kim Ô há miệng, phát ra rít gào, Thái Dương Chân Hỏa mãnh liệt mà đến, đem nữ ma đầu bao phủ.

Lạc Hoa Âm lao ra Thái Dương Chân Hỏa, khuôn mặt bị cháy hắc một khối bạch một khối, đại hỏa phô thiên cái địa, mọi nơi hừng hực thiêu đốt, muốn đem bọn người Phong Mãn Lâu Giang Nam bao phủ.

- Lạc sư thúc, ngươi không phải nói đã tới tay sao?

Phong Mãn Lâu kinh hồn táng đảm, vội vàng đem người ngạnh kháng Thái Dương Chân Hỏa, chỉ cảm thấy tu vi tao ngộ chân hỏa, lập tức như tuyết tan rã, bị chân hỏa không ngừng luyện hóa, cao giọng nói:

- Như thế nào cái chiếc chiến xa này còn có thể đuổi giết ngươi?

Lạc Hoa Âm lúng ta lúng túng nói:

- Ta chỉ đã luyện hóa được chiến xa, nhưng hai đầu điểu này lại không nghe ta sai sử...

Sắc mặt bọn người Phong Mãn Lâu tối sầm, đã biết nguyên do, nguyên lai là Lạc Hoa Âm cùng quần hùng tranh đoạt Thái Dương chiến xa, tuy vất vất vả vả đem chiến xa luyện hóa, nhưng không cách nào luyện hóa hai đầu Tam Túc Kim Ô, hai đầu Kim Ô bạo khởi sát nhân, hơn nữa quần hùng đuổi giết, ngay cả nàng cũng ngăn cản không nổi, chỉ có thể đào tẩu.

Lạc Hoa Âm tuy ngày bình thường tùy tiện, nhưng ngộ tính cũng là cực cao, lúc ở bên cạnh Tạo Hóa tiên đỉnh, lĩnh ngộ chính là đạo vân đại nhật trong Tạo Hóa tiên đỉnh.

Đại nhật đạo vân chất chứa chính là một trong những tâm pháp cường đại nhất trong Tạo Hóa Tiên Kinh, Thái Dương Chân Kinh, thần minh cấp kinh điển, thẳng đến tiên đỉnh nương theo Thất Bảo đạo đài cùng một chỗ biến mất, nàng cũng chưa từng hoàn toàn ngộ ra môn tâm pháp này.

Sau khi Tạo Hóa tiên đỉnh biến mất, nàng liền lập tức đi Liệt Nhật bên trong Huyền Đô Thất Bảo lâm, tìm kiếm pháp bảo, rốt cục tìm được chiếc Thái Dương chiến xa này. Lạc Hoa Âm luyện hóa chiến xa, nhưng tâm pháp không được đầy đủ, không cách nào luyện hóa hai đầu Kim Ô, ngược lại bị Kim Ô cùng quần hùng đuổi giết.

Phía sau quần hùng đánh tới, một người kêu lớn:

- Giết nữ ma đầu, đoạt lại Thái Dương chiến xa!

Nếu là thời kì tầm thường, những người này liền không dám đuổi giết nữ ma đầu, nhưng mà hôm nay nữ ma đầu bị hai đầu Tam Túc Kim Ô đuổi giết, liền cho bọn hắn thừa dịp chi cơ.

Chiếc Thái Dương chiến xa này có thể nói là một trong vài món bảo vật tốt nhất ngoài Tạo Hóa tiên đỉnh, nếu có thể có được nó, nghiên cứu ra công pháp luyện chế cái pháp bảo này, tuyệt đối sẽ là thần minh cấp kinh điển!

Phong Mãn Lâu âm thầm kêu khổ, đem người ra sức ngăn cản, cao giọng nói:

- Sư thúc, ngươi trước đem Thái Dương chiến xa lấy đi...

Lạc Hoa Âm tức giận nói:

- Nếu là lấy đi chiến xa, hai đầu Kim Ô này còn không ở trong Tử Phủ ta trở mặt, trực tiếp đem ta nướng chín?

Hai đầu Kim Ô này chính là pháp bảo trong mặt trời sinh ra, trong lửa chi tinh, Thái Dương chiến xa chủ phòng ngự, mà Kim Ô thì chủ công kích, uy lực vô cùng.

Đột nhiên, một đầu Kim Ô trong đó dừng lại, đứng thẳng bất động, chỉ còn lại có Kim Ô bên kia như trước hung hăng càn quấy đánh giết mọi người, cũng không lâu lắm, đầu Kim Ô kia cũng thần thái ngốc trệ.

Hô …

Hai đầu Tam Túc Kim Ô đột nhiên quay đầu, đánh tới chút ít cường giả đuổi giết Lạc Hoa Âm kia, những cường giả kia thấy thế, không khỏi ngẩn ngơ, một người kêu lớn:

- Nữ ma đầu đã luyện hóa được hai đầu Kim Ô, mọi người mau chạy!

Mọi người vội vàng quay người liền trốn, trong chớp mắt liền tứ tán mà đi, trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lạc Hoa Âm trong nội tâm buồn bực, nếu nàng có thể luyện hóa hai đầu Kim Ô, ở đâu còn sẽ chật vật như thế, đã sớm nghịch tập phản giết mọi người, bất quá hai đầu Kim Ô kia xác thực như là bị người luyện hóa.

- Người nào dám can đảm đoạt thức ăn trước miệng cọp, từ trong tay của ta cướp đoạt Thái Dương chiến xa?

Nàng vừa mới nghĩ tới đây, chỉ thấy hình thể hai đầu Kim Ô kia càng ngày càng nhỏ, rơi vào phía trên càng xe, thỉnh thoảng từ trong miệng chim phun ra từng chuỗi Hỏa Tinh.

- Chúc mừng Lạc sư bá thu dị bảo này!

Bọn người Phong Mãn Lâu không khỏi đại hỉ, vội vàng bước lên phía trước chúc mừng.

Lạc Hoa Âm nhíu mày không thôi, thuận miệng qua loa vài câu, lẩm bẩm nói:

- Hai đầu Kim Ô này đỗ ở càng xe, rõ ràng là bộ dạng bị ta thu phục chiếm được, bất quá ta rõ ràng cái gì cũng không có làm... Chẳng lẽ là ta thiên sinh lệ chất, chim sa cá lặn, cho nên hai đầu chim chóc này mới có thể vui lòng phục tùng quy thuận ta? Nhất định là như vậy!

Đột nhiên một thanh âm rõ ràng truyền vào trong tai của nàng:

- Sư tôn, chớ suy nghĩ lung tung, hai đầu Kim Ô kia chính là đệ tử luyện hóa.

Lạc Hoa Âm mắt lộ ra kinh hãi, ánh mắt nhìn hướng Giang Nam, trong nội tâm thụ đả kích:

- Ta thiên tân vạn khổ mới lĩnh ngộ được một bộ phận Thái Dương Chân Kinh, không nghĩ tới Tử Xuyên lĩnh ngộ rõ ràng so với ta không chút thua kém, chẳng lẽ nói tư chất của ta thực không bằng đại đệ tử của mình? Bất quá người trẻ tuổi không thể quá kiêu ngạo, ta vẫn là không muốn nói cho hắn biết tin tức này...

Sắc mặt Giang Nam tái nhợt, nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi đúng là hắn âm thầm thúc dục thần thức, đem hai đầu Kim Ô này luyện hóa.

Lạc Hoa Âm đã nhận được Thái Dương Chân Kinh tàn cuốn, hắn cũng đã nhận được tàn cuốn, hắn vì hoàn thiện Thiên Dực Ma Thần đại thần thông, cô đọng Kim Ô Hỏa cánh, mà cố ý diễn hóa ra môn công pháp này.

Thái Dương Chân Kinh cấp bậc cực cao, vượt qua phạm trù của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Giang Nam cũng là bằng vào năng lực suy diễn cường đại của Huyền Thai, tăng thêm ngộ tính của mình, mới suy diễn ra chỉ lân phiến trảo.

Đây là hắn bằng vào tích lũy cùng thông minh tài trí của mình suy diễn tâm pháp, cực kỳ hao phí tâm lực, nhưng cuối cùng là có chút thành tựu.

Hắn chỉ là sơ sơ tế luyện hai Kim Ô, tu vi liền bị tiêu hao không còn một mảnh, vì miễn cho kinh động mọi người, lúc này mới bảo Kim Ô rơi vào phía trên càng xe, cũng không gọi đến.

Nếu như người khác biết rõ Giang Nam rõ ràng thu hai đầu Kim Ô bên trong mặt trời, thế tất sẽ gọi đến thị phi cho hắn, hai đầu Kim Ô này hắn còn ý định ám ẩn núp đi, tạm gác lại cho bất cứ tình huống nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 252: Thái Dương Chiến Xa. (2)

Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm còn có rất nhiều bảo vật, rất nhiều đệ tử, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Huyền Thiên Thánh tông cũng có thu hoạch, không ít người được không chỉ một kiện pháp bảo, uy lực cũng cực kỳ cường đại, cho dù không bằng Thái Dương chiến xa cùng hai đầu Kim Ô, nhưng so với Giang Nam Thiên Long Bát Âm chung cũng không kém cỏi.

Lại có tin tức truyền đến, đại ma Bách Dục Thí Thần Cốc suất lĩnh quần ma đánh vào trên mặt trăng, đã nhận được Nguyệt Quế thần thụ, mà Cận Đông Lưu thì ở dưới nhiều cường giả Thái Huyền Thánh tông trợ giúp, đem ngọn núi hình đại ấn kia thu hồi, lại thu rất nhiều pháp bảo, thậm chí nhảy vào bên trong đại uyên, đem hai đầu thần thú hàng phục.

Thần Tiềm nhảy vào trong tinh không, đi thể ngộ Tinh Nguyệt chi pháp tầng thứ càng cao, hơn tháng thời gian qua đi, hắn mình đầy thương tích, chật vật mà về, bất quá trên người đã có Bảo Quang trùng thiên, hẳn là cũng có đại thu hoạch.

Đây là sự tình 2000 năm nhất ngộ đại thịnh, rất nhiều người đều kiếm được đầy túi, kém nhất cũng có thể thu một hai đạo linh tuyền. Có thể nghĩ, những người bọn hắn này ly khai Huyền Đô Thất Bảo Lâm Chi, tất cả đại giáo phái thế tất sẽ nghênh đón một thời kỳ phát triển cao tốc, tạo nên rất nhiều nhân vật tiền đồ xán lạn!

Cạch …

Bầu trời đột nhiên vỡ ra, phảng phất là một tòa môn hộ từ trong hư không mở ra, lộ ra thế giới bên ngoài.

- Ba tháng chi kỳ đã đến?

Có người cả kinh kêu lên.

- Nhanh như vậy liền đã qua ba tháng, chẳng lẽ hiện tại liền phải ly khai Huyền Đô Thất Bảo lâm?

Cũng có người không bỏ được ly khai nơi đây, do dự nói.

Cũng có người động tâm nói:

- Nơi này bảo vật nhiều không kể xiết, bảo vật bị bắt đi bất quá là chín trâu mất một sợi lông, không bằng lưu ở nơi đây tầm bảo, đợi trăm năm sau Thất Bảo lâm lần nữa mở ra, chúng ta lại từ nơi đây đi ra ngoài!

Trong mắt Cận Đông Lưu tinh quang hiện lên, triệu tập mọi người Thái Huyền Thánh tông, trầm giọng nói:

- Lựa chọn lưu ở nơi đây đều là tài trí bình thường, vì vài món pháp bảo cùng tâm pháp mà trì hoãn trăm năm, tu vi không thể có nửa điểm tiến bộ, ngược lại sẽ bỏ qua rất nhiều gặp gỡ. Chúng ta đi!

Giang Nam cùng mọi người Huyền Thiên Thánh tông cũng hướng môn hộ giữa không trung bay đi, để tránh môn hộ đóng cửa, bị nhốt ở chỗ này.

Ma khí cuồn cuộn, sáu Đại Ma Đầu vọt tới, gào thét lao ra cửa hộ, bên trong môn hộ chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến:

- Các vị chưởng giáo, lúc chúng ta tiến đến các ngươi ngăn không được chúng ta, chúng ta muốn đi, các ngươi cũng mơ tưởng lưu lại chúng ta!

Bên ngoài môn hộ, đột nhiên truyền đến một cổ chấn động kịch liệt, vô cùng mênh mông, thậm chí so với lúc Thái Hoàng cùng mặt quỷ nam tử động thủ còn muốn kịch liệt, còn muốn khủng bố, một cổ dư âm nhảy vào bên trong môn hộ, có mấy người mới vừa tới đến bên cạnh môn hộ, thân hình lập tức bành bành nổ tung, huyết nhục vẩy ra!

Đây không phải Thất Bảo đài cảnh cường giả động thủ, mà là chưởng giáo cấp cường giả đang liều sát!

Hiển nhiên chưởng giáo các đại môn phái sớm có chuẩn bị, muốn ở lúc sáu ma Bách Dục Thí Thần Cốc từ trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm đi ra, đem những Đại Ma Đầu này một lần hành động tiêu diệt!

Cổ ba động này tiếp tục thời gian không dài, lập tức tiêu tán không thấy, mọi người vội vàng bay vọt mà ra, đi ra ngoài Huyền Đô Thất Bảo.

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy chiến đấu vẫn còn tiếp tục, bất quá mặt quỷ nam tử cùng với năm Đại Ma Đầu khác đã vọt tới xa xa, một cây thần thụ hào quang vạn trượng, hào quang vạn đạo, hướng mọi nơi xoát đi, đem từng tòa đỉnh núi xoát ầm ầm nổ tung, thế không thể đỡ!

Bọn người Cận Đông Lưu cũng nhao nhao lao ra Thất Bảo lâm, ánh mắt Quy Thiên Sầu hướng Huyền Thiên Thánh tông quét tới, chỉ thấy Tịch Ứng Tình đang thúc dục Huyền Thiên Thánh tông trấn giáo chi bảo xa xa hướng mấy ma đầu oanh khứ.

Trong mắt Quy Thiên Sầu hàn quang lóe lên, một bảo ấn hình ngọn núi bay ra, sau một khắc liền tới đến đỉnh đầu Tịch Ứng Tình, ầm ầm trấn áp!

Một chiêu này của Quy Thiên Sầu là chân thật đánh lén, thừa dịp Tịch Ứng Tình định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, lại muốn phân thần đi đối phó mấy đại ma đầu Bách Dục Thí Thần Cốc, liền tế lên Đại Hoang Sơn Ấn được từ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, toàn lực thi triển!

Uy lực mặt đại ấn này, gần so với loại bảo vật như Thái Dương Chiến Xa, Nguyệt Quế Thụ, cũng là một pháp bảo dị thường cường đại, hơn nữa sau khi Quy Thiên Sầu ra khỏi Thất Bảo Lâm, tu vi liền khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, đạt tới Thiên Cung cảnh, có thể cùng nhân vật chưởng giáo Chí Tôn cấp tranh phong, dưới một kích tựa hồ cũng không phải là muốn thử dò kia có phải chân thân của Tịch Ứng Tình hay không, mà là muốn đem hắn một kích trấn giết!

Tịch Ứng Tình thúc dục trấn giáo chi bảo, định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm đã có ba tháng lâu, tu vi bản thân cũng đã tiêu hao được thất thất bát

bát, hơn nữa còn muốn nhất tâm nhị dụng, đối phó đám người mặt quỷ nam tử, dưới sự ứng phó không kịp, lại bị mặt đại ấn này đi tới đỉnh đầu.

Lúc này Giang Nam cũng mới vừa đi ra Huyền Đô Thất Bảo Lâm, thấy thế trong lòng rùng mình:

- Quy Thiên Sầu làm sao đột nhiên hướng chưởng giáo thánh tông ta xuất thủ, chẳng lẻ, hắn hoài nghi Tịch chưởng giáo là Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ? Đúng là có khả năng này!

Hắn cực kỳ thông minh, trong chớp mắt liền nghĩ đến nơi mấu chốt, thực lực Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma mạnh mẽ đáng sợ, ngang hàng cảnh giới có thể cùng Thái Hoàng lão tổ đánh một trận, không thể nào là hạng người không có tiếng tăm gì.

Hắn mang theo mặt quỷ, tất nhiên là lo lắng bị người nhận thức ra diện mục thật của mình.

Mà hiện thế, nhân vật thành danh đã lâu, có thể ở cùng cảnh giới chiến bình Thái Hoàng lão tổ, sợ rằng chỉ có Tịch Ứng Tình, vị được xưng là có hy vọng trở thành thần nhân nhất này!

Vì vậy mục tiêu hoài nghi thứ nhất của Thái Huyền Thánh Tông, chính là Tịch Ứng Tình.

Lạc Hoa Âm cũng thấy một màn như vậy, trong mắt hàn quang chợt lóe, đang muốn xuất thủ đem Quy Thiên Sầu chém giết, đột nhiên dừng bước lại, khanh khách cười nhẹ nói:

- Sư huynh, ta có trăm năm chưa từng gặp qua ngươi xuất thủ, cũng tốt, cho ta nhìn xem Đại Ma đến cùng có phải ngươi hay không. . .

Nàng hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, không có ý định ngăn trở Quy Thiên Sầu, mà là muốn xem Tịch Ứng Tình ứng đối như thế nào.

- Vị bằng hữu kia cùng Tịch mỗ nói giỡn?

Sắc mặt Tịch Ứng Tình không thay đổi, ngẩng đầu lên, con mắt Quang Minh phát sáng, tựa hồ có thể khám phá hư không, đột nhiên một chưởng phiêu phiêu đón nhận.

Oanh!

Một chưởng này của hắn cùng Đại Hoang Sơn Ấn gặp gỡ, phía trên Huyền Thiên Thánh Tông là bầu trời bao la, phảng phất như một khối vẫn thạch nhập vào mặt hồ kết băng, hư không rầm rầm nghiền nát.

Tóc mai của Tịch Ứng Tình bị gió thổi phật đến nhẹ nhàng vung lên, như cũ thúc dục trấn giáo chi bảo định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, để cho những người tiến vào Thất Bảo Lâm kia có thể thong dong rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 253: Chưởng Giáo Phát Uy

- Ba tháng kịch liệt tiêu hao, hắn lại còn mạnh như vậy?

Quy Thiên Sầu sắc mặt biến hóa, Tịch Ứng Tình cường đại có chút ngoài dự liệu của hắn, hắn toàn lực thúc dục Đại Hoang Sơn Ấn, lấy trạng thái đỉnh phong đánh lén Tịch Ứng Tình, lại còn có thể bị Tịch Ứng Tình đở.

Hơn nữa, Tịch Ứng Tình chỉ dùng một tay, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không vận dụng!

Thân thể Quy Thiên Sầu đột nhiên khom xuống, sau một khắc rơi vào trên Đại Hoang Sơn Ấn, một tiếng trống vang lên, hai chân hai tay hết thảy đè xuống, giống như một đầu thiềm cáp nằm sấp, pháp lực bản thân cộng thêm lúc rơi xuống mang theo lực lượng cuồng bạo, hết thảy rót vào trong Đại Hoang Sơn Ấn!

Đại Hoang Sơn Ấn uy năng tăng vọt, lấy tốc độ nhanh hơn hướng Tịch Ứng Tình trấn áp xuống!

- Nguyên lai là Quy sư huynh, Quy sư huynh, ngươi có chút được voi đòi tiên rồi.

Tịch Ứng Tình trên mặt không vui, đỉnh đầu có thanh quang xông ra, hóa thành một ngụm thanh chung, miệng chuông hướng về phía trước, Quy Thiên Sầu tính cả Đại Hoang Sơn Ấn cùng nhau rơi vào bên trong thanh chung.

Quy Thiên Sầu quá sợ hãi, đang muốn bay lên, ngẩng đầu chỉ thấy thiên tượng đột nhiên thay đổi, đỉnh đầu là tinh thần lóe lên, nhật nguyệt Luân Hồi, không còn là khoảng không mà hắn vừa thấy, nhất thời biết rõ mình rơi vào trong Thần Thông của Tịch Ứng Tình.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm khẽ biến, thấp giọng nói:

- Tịch Ứng Tình hàng này, từ trước tuyệt đối che giấu thực lực, không biết hắn hôm nay tu luyện tới Thiên Cung mấy trọng rồi?

- Tịch Ứng Tình hàng này?

Giang Nam đứng ở bên người nàng, nghe được nàng gọi chưởng giáo nhà mình, không khỏi có chút không biết nên khóc hay cười.

- Tịch Ứng Tình quả nhiên danh bất hư truyền, bất quá ta cũng không phải là hư danh nói chơi!

Trong thanh chung truyền đến Quy Thiên Sầu rống giận, điên cuồng thúc dục Đại Hoang Sơn Ấn oanh tới, thanh chung đương đương rung động, mặc dù là Thần Thông hóa thành thanh chung, nhưng sinh sôi đở hắn oanh kích, cũng không tổn hại.

Ngoài chuông, Tịch Ứng Tình khuất lên ngón trỏ, nhẹ nhàng bắn ra, đầu ngón tay vọt tới thanh chuông, một kích kia không mang theo chút hơi thở lửa khói nào, nhưng mà là sát chiêu chân thật.

Tu vi của hắn thật sự vô cùng kinh khủng, cho dù ở dưới tình huống tu vi tổn hao nhiều, cũng vượt qua xa Quy Thiên Sầu có thể địch nổi, một ngón tay này nếu đụng vào trên thanh chung, thế tất có thể đem Quy Thiên Sầu luyện hóa thành tro, cặn cũng sẽ không còn dư lại!

Trong lòng Quy Thiên Sầu tuyệt vọng:

- Nếu là ta Kim Đao còn tại...

Nhưng vào lúc này, đột nhiên lại có một đầu ngón tay trắng noãn như ngọc dò xuống, cùng đầu ngón tay của Tịch Ứng Tình nhẹ nhàng va chạm, phát ra một tiếng vang nhỏ, nhưng ngay sau đó hai hai tách ra.

Tịch Ứng Tình khẽ cau mày, đưa mắt nhìn ngón trỏ của mình, chỉ thấy

đầu ngón tay một giọt huyết châu chậm rãi chảy ra.

Lạc Hoa Âm nhìn đến đây, có chút thất vọng, lại cảm thấy có chút dễ dàng, lẩm bẩm nói:

- Ngươi không phải là hắn, bởi vì ngươi không thể nào có hai cái chân thân...

Giang Nam gật đầu, Lạc Hoa Âm nói không sai, mặt quỷ nam tử trong Thất Bảo Lâm cùng Thái Hoàng giao thủ là thật thân, nếu là hóa thân, nhất định sẽ bị Thái Hoàng khám phá, mà đầu ngón tay của Tịch Ứng Tình chảy máu, tự nhiên cũng không thể nào là hóa thân.

Cho nên, Đại Ma cùng Tịch Ứng Tình hẳn không phải là cùng một người.

Đầu ngón tay kia thu hồi, một ngón tay điểm hướng miệng thanh chung kia, thanh chung nhất thời nghiền nát, Quy Thiên Sầu mới thoát khốn mà ra, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, môn hộ của Huyền Đô Thất Bảo Lâm ầm ầm bế hợp, chưởng giáo Chí Tôn của các đại môn phái rối rít thu hồi trấn giáo chi bảo.

- Không tốt, Huyền Thiên Thánh Tông Thuần Dương Vô Cực Chung...

Quy Thiên Sầu mới vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy miệng hồng chung treo cao ở trên bầu trời Huyền Thiên Thánh Tông kia khấu trừ lại, chuông lớn còn chưa rơi xuống, liền khóa chặt hắn, để cho hắn không đường có thể trốn!

Quy Thiên Sầu nổi giận gầm lên một tiếng, ra sức thúc dục Đại Hoang Sơn Ấn, hướng Thuần Dương Vô Cực Chung nghênh khứ, mặt bảo ấn này đón gió liền dài, hóa thành một ngọn cự sơn cao hơn thập vạn trượng, nguy nga tráng lệ, mặt ngoài sơn thể hiện đầy đủ loại Đạo văn kỳ lạ, một đạo tiếp theo một đạo sáng lên, để cho hùng sơn này Quang Mang Vạn Trượng, uy phong lẫm lẫm.

Đông!

Đại Hoang Sơn đánh vào bên trong Thuần Dương Vô Cực Chung, nhưng ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa.

- Tịch chưởng giáo kính xin hạ thủ lưu tình.

Quy Thiên Sầu vạn niệm câu hôi, đột nhiên thanh âm của Thái Hoàng lão tổ truyền đến, để cho hắn thở phào nhẹ nhỏm.

Thuần Dương Vô Cực Chung treo ở đỉnh đầu của hắn, khẽ xoay tròn, mặc dù không đánh xuống, lại làm cho hắn lo lắng đề phòng, tâm thần không yên.

Tịch Ứng Tình ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy một vị thanh niên tóc trắng đi tới, không khỏi sắc mặt khẽ biến, nhưng ngay sau đó khôi phục như thường, cao giọng cười nói:

- Nguyên lai là Thái Hoàng lão tổ. Lão tổ, vị Quy sư huynh này vì sao vô duyên vô cớ hướng Tịch mỗ xuất thủ, nếu không phải Tịch mỗ còn có chút bản lãnh, chẳng phải là bị chết oan uổng sao? Quý tông là Chính Đạo khôi thủ ta, kính xin Thái Hoàng chủ trì công đạo.

Lạc Hoa Âm bước đi ra, đằng đằng sát khí nói:

- Xuất thủ đánh lén chưởng giáo thánh tông ta, Thái Huyền Thánh Tông không khỏi có chút ỷ thế hiếp người đi? Quy Thiên Sầu không chết, kẻ dưới làm sao phục tùng?

- Đúng vậy!

Nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của Huyền Thiên Thánh Tông bay tới, đứng thành một hàng, một vị lão giả tóc trắng xoá bi phẫn nói:

- Thái Huyền Thánh Tông mặc dù thế lớn, nhưng Huyền Thiên Thánh Tông ta cũng không phải có thể mặc người khi nhục, Quy Thiên Sầu có thể đánh lén chưởng giáo chúng ta, rõ ràng là chà đạp tôn nghiêm thánh tông chúng ta!

- Hôm nay Thiên Huyền thánh tông có thể đánh lén Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo ta, ngày mai là có thể đánh lén chưởng giáo môn phái khác!

- Quy Thiên Sầu không chết, thiên lý ở đâu?

- Đủ rồi!

Tịch Ứng Tình đột nhiên hét lớn một tiếng, thanh âm truyền khắp tứ phương, chấn triệt tận trời, áp qua thanh âm mọi người, lạnh nhạt nói:

- Quy sư huynh nói không chừng chỉ là muốn thử ta, có lẽ cũng không có ác ý, Thái Hoàng lão tổ, ngươi nói có đúng hay không?

Thái Hoàng lão tổ thật sâu liếc hắn một cái, nhẹ giọng nói:

- Tịch chưởng giáo nói không sai, bất quá tự tiện hướng đứng đầu một phái xuất thủ, cuối cùng là phạm vào lỗi nặng. Ta thân là đứng đầu Thái Huyền Thánh Tông, tự nhiên phải chủ trì công đạo, cho Tịch chưởng giáo một cái công đạo.

Hắn sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Quy Thiên Sầu, ngươi tuy là sư đệ ta, nhưng hôm nay phạm vào lỗi nặng, ta cũng không thể che chở ngươi, hôm nay ta liền phạt ngươi diện bích ngàn năm, trấn giữ ở Bách Ma Quật, ngàn năm sau lại rời đi. Ta hỏi ngươi, ngươi có phục hay không?

Quy Thiên Sầu khom người hạ bái, cúi đầu nói:

- Phục.

Thái Hoàng lão tổ nhẹ nhàng gật đầu, hướng Tịch Ứng Tình nói:

- Tịch chưởng giáo, cái xử trí này ngươi hài lòng chưa.

- Xử phạt quá nặng, chỉ là chuyện nhỏ, cần gì phải như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 254: Bỏ Này Ra Không Có Vật Khác. (1)

Tịch Ứng Tình thở dài, mặt giản ra cười nói:

- Ta nguyên vốn định hướng lão Tổ cầu hôn, khẩn cầu lão tổ gả lệnh ái cho vãn sinh, hôm nay xảy ra chuyện này, cũng làm cho vãn sinh có chút không dám đi Thái Huyền Thánh Tông.

Thái Hoàng lão tổ động dung, ha hả cười nói:

- Ứng Tình, ngươi và nữ nhi ta sớm có tình cảm, ta là biết đến, chỉ tiếc tạo hóa trêu ngươi để ngươi hai nhà có chút ân oán, nếu ngươi chịu để xuống ân oán, lão phu có cái gì không được? Ngươi chuẩn bị khi nào đến cầu hôn?

Tịch Ứng Tình mừng rỡ, khom người nói:

- Tự nhiên là càng nhanh càng tốt!

- Gấp không được, ta và ngươi hai nhà là đại phái danh chấn nhất phương, loại chuyện đám hỏi hai phái này, tự nhiên không thể nóng vội.

Thái Hoàng lão tổ cười nói:

- Ứng Tình an tâm một chút chớ nóng, ta cũng mới vừa xuất quan, cho ta cùng với tiểu nữ tâm tình mấy ngày, sau đó lại bàn chuyện đính hôn.

Tịch Ứng Tình cười khổ nói:

- Bá phụ, tiểu chất đã đợi trăm năm, không muốn chờ đợi thêm nữa.

Thái Hoàng lão tổ cười nói:

- Ta và ngươi là người tu luyện, thọ nguyên dằng dặc, đợi thêm mấy ngày nữa cũng không sao, cũng tốt để cho lão phu hưởng thụ mấy ngày thiên luân

chi nhạc. Bất quá ngươi đã yêu cầu, kia liền trước tiên đem hôn sự định ra, qua một thời gian ngắn nữa thành thân cũng không muộn.

- Nghe theo bá phụ an bài.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, rất có ý tứ thân gia.

Lạc Hoa Âm sắc mặt xanh mét, nghiến răng nghiến lợi, nói nhỏ không ngừng:

- Phản đồ! Nội gian! Bạch nhãn lang! Phản cốt...

Huyền Thiên Thánh Tông trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão cũng hồn nhiên không ngờ rằng có biến hóa này, từng cái từng cái kinh ngạc đứng tại chỗ.

Tịch Ứng Tình đứng dậy đưa Thái Hoàng lão tổ rời đi, sau một lúc lâu lúc này mới trở về, không nói một lời, ánh mắt phức tạp nhìn mọi người, lộ ra vẻ có chút tịch mịch.

Mọi người cũng là không nói một lời, trầm mặc chống đở.

- Trong lòng Chưởng giáo Chí Tôn thật giống như có nhiều chuyện, đáng tiếc nói không nên lời...

Giang Nam đột nhiên có chút đồng tình vị chưởng giáo Chí Tôn phong quang vô hạn này, thầm nghĩ trong lòng.

- Lão tổ, ngài thật muốn đem tiểu thư gả cho Tịch Ứng Tình?

Mọi người Thái Huyền Thánh Tông rời Huyền Thiên Thánh Tông, Quy Thiên Sầu lập tức không nhịn được nói:

- Tịch Ứng Tình lòng dạ sâu đậm, thiên tư cực cao, cưới tiểu thư chỉ sợ mưu đồ bất chính!

- Ta tự nhiên biết.

Thái Hoàng lão tổ thản nhiên nói:

- Thiên tư của hắn thật sự quá cao, cho nên ta mới đáp ứng đem Vãn Tinh gả cho hắn. Các ngươi có biết dụng ý của ta không?

Bọn người Quy Thiên Sầu, Cận Đông Lưu liếc nhau, yên lặng lắc đầu.

Thái Hoàng lão tổ ngưng mắt nhìn ngón trỏ của mình, đã qua thật lâu, đột nhiên cười nói:

- Vừa rồi ta cùng với Tịch Ứng Tình đấu qua nhất chỉ, dùng năm thành lực đạo. Năm thành lực đạo, chỉ có thể miễn cưỡng phá vỡ nhục thể phòng ngự của hắn, để cho hắn chảy xuống một giọt huyết.

Bọn người Quy Thiên Sầu sắc mặt kịch biến, Thái Hoàng lão tổ hùng cứ bảo tọa đệ nhất thiên hạ ngàn năm, ngoại trừ trận chiến trăm năm trước ấy, đã có rất ít người có thể làm cho hắn sử xuất toàn lực, thậm chí đối với chút nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn, hắn ngay cả ba thành tu vi cũng chưa từng vận dụng!

Mà cùng Tịch Ứng Tình đấu qua nhất chỉ, vậy mà dùng năm thành, hơn nữa còn là dưới tình huống tu vi của Tịch Ứng Tình tiêu hao cực lớn!

- Thiên phú của hắn quá cao, nếu như ta đoán không sai, hắn ở Thiên Cung thất trọng, Ngọc Hoàng cung cảnh, gần so với ta thấp một cảnh giới, nếu hắn khôi phục đến tu vi toàn thịnh, chỉ sợ ta phải dùng bảy thành thậm chí tám phần lực lượng mới có thể áp chế được hắn. Hơn nữa...

Thái Hoàng lão tổ khẽ nhíu mày, thấp giọng nói:

- Gần kề đã qua trăm năm, hắn đã có loại thành tựu này, nếu tiếp qua trăm năm, hắn có khả năng sẽ cùng ta sánh vai, tiếp qua hai ba trăm năm, liền có khả năng siêu việt ta. Hắc hắc, không hổ là người ta mong đợi, cực kỳ có thể thành thần!

Hắn sắc mặt âm tình bất định, lẩm bẩm nói:

- Ta là muốn cho hắn lớn mạnh, tương lai có thể cùng ta chiến một trận, cuối cùng nhất giúp ta thành tựu thần vị, cũng không phải muốn bồi dưỡng một kiêu hùng có thể tiêu diệt ta. Vãn Tình cùng hắn tình đầu ý hợp, ta đem Vãn Tình gả cho hắn, bọn hắn tình chàng ý thiếp, ân ái tơ quấn, Tịch Ứng Tình ở trên việc tu luyện tốn hao thời gian sẽ gặp rút ngắn, kể từ đó sẽ trì hoãn tu vi tiến cảnh của hắn, đưa hắn khống chế trong tay ta.

Thái Hoàng thanh âm cao viễn, phảng phất từ trên chín tầng trời truyền đến:

- Cuối cùng nhất, hắn sẽ trở thành đá đặt chân giúp ta leo lên thần vị.

Bọn người Quy Thiên Sầu cùng Cận Đông Lưu nghe đến đó cũng không khỏi rùng mình một cái, Quy Thiên Sầu thấp giọng nói:

- Lão tổ, ngài làm như vậy, tiểu thư nàng chẳng phải là muốn thủ tiết...

- Tu luyện chi đạo, chỉ có tu vi, bỏ cái này ra, không có vật khác.

Thái Hoàng lão tổ thản nhiên nói:

- Thiên Sầu, cái này là nguyên nhân ngươi không bằng ta. Ta vì tiến quân cảnh giới rất cao, hết thảy cũng có thể vứt bỏ, hết thảy cũng có thể dứt bỏ, trong lòng của ta, chỉ có ta! Các ngươi minh bạch chưa?

Quy Thiên Sầu cái hiểu cái không, Cận Đông Lưu lại là con mắt sáng ngời, hô hấp dồn dập, phảng phất đạt được lĩnh ngộ lớn lao.

- Vừa rồi Tịch Ứng Tình cùng lão tổ đấu qua nhất chỉ, bị phá thân thể, chảy xuống một giọt máu tươi, xem ra Tịch Ứng Tình hoàn toàn chính xác không phải Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma Đầu.

Quy Thiên Sầu cau mày nói:

- Người này rốt cuộc là ai, như thế nào lại đột nhiên xuất hiện một vị cường giả như vậy?

Thời điểm mặt quỷ nam tử ly khai, tất cả đại giáo phái đều thúc dục trấn giáo chi bảo ý đồ lưu sáu người hắn lại, nhưng không thể lưu lại bọn chúng, loại thực lực này mặc dù không bằng Tịch Ứng Tình cũng không khác nhau lắm.

Nếu thật sự có nhân vật như vậy, khẳng định đã sớm danh chấn thiên hạ, ngoại trừ Tịch Ứng Tình ra, Quy Thiên Sầu rất khó nghĩ đến những người khác.

- Trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm đại ma là chân thân, Tịch Ứng Tình cũng là chân thân, theo lý mà nói hoàn toàn chính xác không thể nào là Tịch Ứng Tình.

Thái Hoàng lão tổ lẳng lặng nói:

- Bất quá ta thủy chung cảm thấy trong đó có cổ quái. Nếu như đại ma thật là Tịch Ứng Tình, như vậy ta liền không thể không một lần nữa xem kỹ người này. Đương nhiên, cũng có khả năng là kỳ tài ngút trời khác, nhân vật không kém hơn Tịch Ứng Tình...

Bọn người Quy Thiên Sầu nghe được hắn vẫn còn có chút cho rằng đại ma là Tịch Ứng Tình, trong nội tâm không khỏi có chút hoảng sợ, nếu thật sự là như thế, tu vi cùng nội tình của Tịch Ứng Tình, chỉ sợ đạt tới một loại tình trạng khủng bố đến cực điểm, cùng cảnh giới, chỉ sợ còn muốn vượt qua Thái Hoàng lão tổ!

- Tịch Ứng Tình chắc có lẽ không yêu nghiệt đến loại trình độ này.

Thái Hoàng lão tổ khẽ nhíu mày, thấp giọng nói:

- Đại Ma Đầu kia, cho ta một cảm giác rất quen thuộc, chẳng lẽ sẽ là hắn? Bất quá hắn nên bị chết thật lâu mới đúng...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 255: Bỏ Này Ra Không Có Vật Khác. (2)

Thế hệ trước của Thái Huyền Thánh tông nghe đến đó, cũng có một loại cảm giác không rét mà run, mấy người liếc nhau, câm như hến, không dám mở miệng.

Cận Đông Lưu lại không biết qua lại trong đó, nghi ngờ nói:

- Sư tôn, ngươi nói người nọ là ai?

- Hắn là đại đệ tử của ta, cũng có tư chất như Tịch Ứng Tình, nhưng tiếc dã tâm quá lớn, đối với chưởng giáo vị cũng động tâm, phụ ta đối với hắn một mảnh kỳ vọng.

Thái Hoàng lão tổ thản nhiên nói:

- Năm đó hắn bất hạnh bỏ mình, bây giờ nghĩ lại có lẽ là phát giác ta đã đối với hắn có tâm phòng bị, giả chết thoát thân.

Bí mật ở trong đó, chỉ có cao tầng của Thái Huyền Thánh tông biết rõ, Cận Đông Lưu là hoàn toàn không biết gì cả.

- Nếu như người này thật là hắn, ta sẽ cho hắn chết lại một lần.

Thái Hoàng lão tổ nói khẽ:

- Còn có Quy sư đệ, lần này mấy tiểu quỷ của Huyền Thiên Thánh tông tiến vào Huyền Đô Thất Bảo lâm, nếu như tiếp tục sống sót, tương lai sẽ có khả năng trở thành họa lớn trong lòng, xử lý chuyện của bọn hắn, ngươi phải làm thỏa đáng. Nhất là tiểu quỷ kia, ta không hy vọng hắn trở thành Tịch Ứng Tình kế tiếp, minh bạch chưa?

Quy Thiên Sầu khom người đồng ý, Thái Hoàng đã từng ở trước mặt mọi

người nói muốn hắn diện bích suy nghĩ ngàn năm, tự nhiên sẽ không thật sự để cho hắn đi diện bích, Quy Thiên Sầu ngoài sáng diện bích suy nghĩ, chính thích hợp âm thầm đi xử lý một ít hoạt động không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Ở bên trong danh môn đại phái, thường xuyên sẽ có tồn tại như vậy, vì tông môn mà mai danh ẩn tích, thậm chí hai tay dính đầy máu tươi.

Bên trong Huyền Thiên Thánh tông, Tịch Ứng Tình ngồi ở trên bảo tọa tông chủ, ngón tay nhẹ nhàng nắm lan can, lẳng lặng nghe Phong Mãn Lâu kể rõ tao ngộ trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, đột nhiên nhẹ giọng cười nói:

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngược lại là một nhân vật, lúc trước là ta khinh thường hắn. Bất quá hắn bái nhập Lạc sư thúc ngươi làm môn hạ, ngược lại là bái đúng sư tôn rồi, nếu hắn bái ta làm thầy mà nói, ngược lại là làm trễ nãi tiền đồ của hắn.

Phong Mãn Lâu cười nói:

- Giang sư đệ xác thực có phong thái của Lạc sư thúc, hơn nữa tâm tư càng thêm kín đáo, làm cho người bội phục.

Tịch Ứng Tình nói khẽ:

- Hắn bộc lộ tài năng, chưa hẳn là một chuyện tốt, lần này có thể nói là cừu địch khắp thiên hạ, tu vi lại thấp, đi ra ngoài chỉ sợ sẽ gặp nguy hiểm.

- Giang sư đệ là đệ tử của Lạc sư thúc, còn có người dám động đến hắn hay sao?

Phong Mãn Lâu nghi ngờ nói.

Tịch Ứng Tình trong mắt hiện lên một đạo hàn mang:

- Không sợ Lạc Hoa Âm, không sợ Huyền Thiên Thánh tông, người như vậy số lượng cũng không ít. Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, còn ngươi nữa Mãn Lâu, gần đây rời núi mà nói phải cẩn thận một ít. Thái

Hoàng xuất quan, nếu như không có nhấc lên một ít gió tanh mưa máu, như thế nào cũng không thể nào nói nổi. . .

- Hi vọng ta cùng với Vãn Tình kết hôn, có thể kéo dài một thời gian ngắn.

Những lời này hắn cũng không nói ra miệng.

Hắn ở lúc Huyền Đô Thất Bảo lâm sắp hàng lâm thế giới này, cũng đã dự liệu được Thái Hoàng sắp xuất quan, mà Thái Hoàng xuất quan, dùng thiên tư của người này, nhất định là thương thế tận phục, hơn nữa tu vi tiến nhanh.

Mà Thái Hoàng dã tâm bừng bừng, có Vấn Đỉnh thiên hạ chi tâm, nhất định sẽ nghĩ đến chiếm đoạt tất cả đại giáo phái, để cho Thái Huyền Thánh tông biến thành một quái vật khổng lồ.

Tu vi thực lực của hắn, không người có thể địch, vừa động thủ sẽ là thế sét đánh lôi đình, hôm nay tất cả đại giáo một mảnh vụn cát, chỉ có tiêu diệt mấy đại phái chỉ sợ những người tài giỏi này sẽ đoàn kết lại, cộng đồng đối kháng Thái Hoàng.

Nhưng mà Tịch Ứng Tình cũng không hy vọng cái thứ nhất bị tiêu diệt chính là Huyền Thiên Thánh tông, bởi vậy hắn mưu định ngày sau, ở lúc Thái Hoàng lộ diện liền đề cập đám hỏi hai phái, mình cưới Thái Huyền Thánh nữ, ngoại trừ là cho tình cảm của mình có một bàn giao, cũng có vì chính mình tranh thủ thời gian, lùi lại một trận chiến cùng Thái Hoàng.

Chỉ là thù hận ở giữa Huyền Thiên Thánh tông cùng Thái Huyền Thánh tông, lại để cho sư thúc, sư đệ cùng rất nhiều đệ tử của hắn đều không thể lý giải, hắn cũng không cách nào nói ra miệng, chỉ có thể một người đem đau khổ vùi dưới đáy lòng.

- Thái Hoàng, lúc này đây rốt cục bị ta thăm dò ra thiên tư của ngươi rồi, cùng cảnh giới chiến một trận, ta so ngươi càng mạnh hơn nữa!

Tịch Ứng Tình ngưng mắt nhìn ngón tay của mình, chỉ thấy đầu ngón tay

của hắn tinh khiết, hoa văn làn da đã biến thành đạo vân, bên trong đạo vân có một loại quy tắc kỳ lạ lưu chuyển vận động, để cho thân thể của hắn đã không thể tính toán chân chính trên ý nghĩa là huyết nhục chi thân.

- Bất quá ngươi cho ta thời gian quá ngắn, nếu như có thể một lần nữa cho ta trăm năm. . .

Ngữ khí của hắn có một cổ tự tin vô cùng cường đại, đồng thời lại có chút đắng chát cùng bất đắc dĩ, lẳng lặng nói:

- Hi vọng Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ, có thể cho ngươi đau đầu một thời gian ngắn, trì hoãn cước bộ của ngươi. . .

Phong Mãn Lâu nghe đến đó, trong lòng có chút buồn bực:

- Chưởng giáo cùng Thái Hoàng đấu qua nhất chỉ, vẫn là bị thua, vì sao hắn ngược lại nói mình so với Thái Hoàng càng mạnh hơn nữa?

Hắn biết rõ, Tịch Ứng Tình từ trước đến nay sẽ không bắn tên không đích, đã nói như vậy, cái kia liền nhất định sẽ là như thế.

Chỉ là hắn cũng không rõ, Tịch Ứng Tình đến cùng từ nơi nào lấy được cái kết luận này.

Trên Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam không có lập tức bế quan tiềm tu, thần thứu Yêu Vương chở Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi cái thứ nhất tìm đến thăm ra, sau đó là bọn người La Thanh, Uông Phong, chúc mừng hắn từ trong Huyền Đô Thất Bảo lâm trở về, Vân Bằng cũng đến Lĩnh Tụ Phong, nghiễm nhiên là một tiểu đoàn thể.

- Giang sư đệ, Lâm sư muội đã tu thành thần thông, mở ra Tử Phủ liền nhảy lên trở thành thần thông nhị trọng, so với ngươi cũng không kém cỏi đây này.

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Ta tuy không có thể đi vào Thất Bảo lâm, nhưng mấy ngày nay đau khổ tu hành, cũng tăng lên tới thần thông thất trọng.

Giang Nam tinh tế xem kỹ Giang Lâm, chỉ thấy Giang Lâm căn cơ cực kỳ hùng hậu, mặc dù không có đạt tới trình độ tử khí tám trăm dặm, Hồng Mông không tích, nhưng mà không phải chuyện đùa.

Tử Phủ không gian của nàng tung hoành hơn bảy trăm dặm, ở bên trong thiên hạ đông đảo chư phái, tư chất đã là tuyệt đỉnh, tuy so với Giang Nam cùng Lệnh Hồ Dung hơi không bằng, nhưng cũng không kém hơn nhân vật thiên tài như Âu Dương Vũ.

Hiển nhiên, Giang Lâm trong ba tháng này hung ác hạ khổ công, tu vi tiến nhanh.

Nàng căn cơ đã rất sâu, có ca ca Giang Nam ở đây, thành tựu tương lai cũng sẽ không thua kém Âu Dương Vũ.

Mà thần thứu Yêu Vương tiến bộ cũng là nổi bật, tu luyện tới thần thông lục trọng, ẩn ẩn có xu thế xông lên thần thông thất trọng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 256: Chân Thành Chi Đạo. (1)

- Vân sư huynh, ta và ngươi ở trong Thất Bảo lâm đều được đến rất nhiều tuyệt học, không bằng nhân cơ hội này học tiền bối cao nhân mở đàn giảng đạo, hướng chư vị sư tỷ sư muội giảng một chút tâm đắc của chúng ta?

Giang Nam đột nhiên đề nghị nói.

Vân Bằng con mắt sáng ngời, lộ ra thần sắc kích động.

Hắn trời sinh tính hiếu chiến, tuy Giang Nam nói là học tiền bối cao nhân, kỳ thật hắn lại muốn cùng Giang Nam một lần nữa từ trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm ngộ đến thêm nữa....

Giang Nam đưa tay nói:

- Sư huynh, xin mời.

Vân Bằng cười ha ha, thân hình bất động, sau lưng đột nhiên có pháp lực cuồng bạo tuôn ra, hóa thành một đầu cá lớn, dài đến hơn trăm trượng, hung mãnh tàn bạo, có xu thế Thôn Thiên, cá lớn miệng phun tiếng người, thanh âm ầm ầm:

- Bắc Minh có cá, kỳ danh là Côn. . .

Cái thanh âm này mang theo vận luật kỳ lạ, phảng phất xen lẫn đạo âm, có thể làm cho người ngộ đạo, lập tức đem lực chú ý của bọn người La Thanh, Mộ Yên Nhi hấp dẫn đi qua, càng ngày càng yên lặng trong đó.

Hắn không chỉ là cách nói, hơn nữa còn là truyền pháp, trình bày kinh pháp Áo Nghĩa, Vân Bằng có được một nửa Kim Bằng huyết thống, trước Tạo Hóa tiên đỉnh hắn không chỉ có tìm được Kim Bằng đạo vân, còn tìm được Côn minh đạo vân, lần này nói chính là Côn Minh vũ hóa chân kinh,

một môn Thiên Cung cấp kinh điển!

Tâm tính bực này, làm cho người bội phục.

- Vân Bằng sư huynh lòng ôm ấp rộng lớn, ngay cả Thiên Cung cấp kinh điển cũng có thể nói cho người biết, ta tự nhiên cũng không có thể rơi ở phía sau.

Giang Nam thần sắc hơi động, ngồi xuống đột nhiên có Thanh Liên xông ra, bày ở giữa không trung, phía sau hiện ra một pho tượng Đại Phật, cao tới hơn trăm trượng, Đại Phật một thân ba mặt, tám tay cửu nhãn, mở miệng hát pháp, thanh âm đinh tai nhức óc, trong lúc nhất thời phật âm đại phát, cùng thanh âm của Vân Bằng địa vị ngang nhau.

- Như ta nghe thấy…

- … ta có Ma Ha Ma Du Lợi Phật Mẫu Minh Vương Đại Đà La Ni, có đại uy lực, có thể diệt hết thảy tai họa chư độc đáng sợ, che hết thảy hữu tình. . .

Phật âm chấn động, nói cũng là Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, Khổng Tước Minh Vương Kinh là một đại Phật Môn kinh điển, sau khi tu thành thần thông quảng đại, tới Bồ Tát Đạo Quả, mà Bồ Tát Đạo Quả là Phật Môn gọi, cùng thần minh trong môn phái khác là một đẳng cấp.

Khổng Tước Minh Vương Kinh của Giang Nam, cùng Khổng Tước Minh Vương Kinh trong Huyền Thiên Thánh Tông Khổ Châu Các có bất đồng rất lớn, Khổng Tước Minh Vương Kinh trong Khổ Châu Các chỉ có trước mười trọng tâm pháp, chẳng qua là có thể tu luyện tới Thần Luân cảnh.

Mà hắn trình bày Khổng Tước Minh Vương Kinh, nội dung càng thêm phong phú, đầy đặn, so sánh với thánh tông tâm pháp còn muốn đủ rất nhiều, hơn nữa không chỉ có tâm pháp trước mười trọng, ngay cả Thần Thông bát trọng tâm pháp, Đạo Đài bát trọng tâm pháp hết thảy cũng tích chứa trong đó.

Hai người truyền pháp lần này, một nửa là truyền đạo thụ nghiệp, một nửa là so đấu lĩnh ngộ của mình, chỉ thấy Đại Phật cùng Côn Minh đối lập, riêng phần mình trình bày pháp của mình, tùy pháp nhập đạo, tùy mỏng kịp sâu, là đám người Giang Lâm nghe như si như say.

Nói đến diệu dụng, Giang Nam cùng Vân Bằng liền bắt đầu đem một môn Thần Thông diễn biến đi ra ngoài, biểu diễn cho bọn hắn nhìn, giúp bọn họ lĩnh ngộ.

Đại Phật cùng Côn Minh đối lập, loại dị tượng này tự nhiên khiến cho những người khác chú ý, đầu tiên tuôn đi qua chính là chư thiếu nữ Linh Tú Phong, những nữ nhân này phần lớn là Thần Thông cường giả, tu thành một hai môn Thần Thông, tư chất của các nàng không tốt, Lạc Hoa Âm cũng không có cố ý truyền thụ pháp môn cao thâm cho các nàng.

Nhưng mà Giang Nam cùng Vân Bằng nói, là kinh điển cấp tuyệt học, lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, làm người ta say mê.

Cũng không lâu lắm, lại có mấy vị thiếu nữ nhanh nhẹn bay tới, rơi vào trước động phủ Giang Nam, lẳng lặng lắng nghe, là đệ tử Linh Càn Phong Càn Nguyên cung, mấy vị sư tỷ của Giang Lâm.

Mặc dù Hàn Phương cùng Lạc Hoa Âm có cừu oán, nhưng Linh Càn Phong quan hệ cùng Giang Nam lại rất tốt, có sinh tử chi giao, cho nên mấy vị này cũng không có khách khí, rối rít đến đây nghe giảng.

Sau một lúc lâu, trong những linh sơn khác, cũng có vô số đệ tử bay tới, là đệ tử hộ tống Giang Nam cùng nhau tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, ở trong Thất Bảo Lâm đối với Giang Nam cực kỳ bội phục, nghe được Giang Nam cùng Vân Bằng mở đàn giảng pháp, lúc này liền bay tới.

Cũng không lâu lắm, trước động phủ của Giang Nam liền có hơn hai trăm người, không có một người nói chuyện, đều lẳng lặng nghe giảng.

Trên nhiều đỉnh núi, không ít thánh tông đệ tử còn đang ngắm nhìn, Lĩnh

Tụ Phong danh tiếng quá kém, bọn họ cũng không dám tự tiện đến đây.

Không chỉ có bọn họ, thậm chí ngay cả thế hệ trước thánh tông cũng riêng phần mình bay lên giữa không trung, nhìn Lĩnh Tụ Phong xa xa, không muốn bay tới, nhưng Giang Nam cùng Vân Bằng nói đến diệu dụng, đủ loại dị tượng bay lên, Thần Thông đạo diệu, tinh diệu dị thường, để cho đáy lòng bọn họ giống như có mười mấy con mèo nhỏ cong tới cong đi, tâm ngứa khó nhịn.

Vân Bằng nói đến nơi đặc sắc, lại có một đầu Kim Sí Đại Bằng vỗ cánh bay lên, Đại Bằng mở miệng, cùng Côn Minh cùng nhau truyền đạo, thanh âm phát vang.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, phía sau Đại Phật, hai khuôn mặt khác cũng đồng thời mở miệng, trình bày kinh điển, lại có dị tượng xông ra, chỉ thấy tám bàn tay của Đại Phật mở ra, từng đoàn từng đoàn pháp lực ở trong tay nổi lên, đột nhiên trong một tay đứng lên một pho tượng Ma Thần, cũng tự khai miệng nói pháp, nói là Ma Đạo Đô Thiên Thần Chiếu Kinh, còn có trong một ngón tay chiếm cứ một Thiên Long, long khẩu ngâm nga, nói là Thiên Long Bát Âm, một tay dâng lên một pho tượng Thiên Dực Ma Thần, nói Thiên Dực Thần Độn Đại Pháp, còn có một tay xuất hiện Tam Túc Ô Kim, Kim Ô mở miệng giảng thuật Thái Dương Chân Kinh tàn thiên.

Đại Phật tám tay có một loại dị tượng, ba mặt riêng phần mình bắt đầu bài giảng một môn công pháp, từng loại từng loại công pháp hết sức tinh diệu, ở dưới thần thức cường đại của hắn, những dị tượng này lấy phương thức đạo âm trình bày đi ra ngoài, tuyệt không thể tả.

Đến một khắc này, nhiều đệ tử những Linh sơn khác kia cũng rối rít nhịn không được, gạt sư tôn của mình len lén bay tới, lẫn vào trong đám người, tỉ mỉ nghe giảng.

Chỉ là những cường giả thế hệ trước kia, vẫn còn ngại mặt mũi, không tốt trực tiếp tiền lai, bất quá thân hình cách Lĩnh Tụ Phong càng ngày càng gần, vừa vặn có thể nghe rõ thanh âm của hai người Giang Nam cùng Vân Bằng.

- Đồ sư huynh, ngươi không đi nghe một chút hai tiểu bối này nói pháp sao?

Lam Sơn Đạo Nhân xa xa liếc thấy Vọng Giang Phong Đồ Đạo Nhân, ha hả cười nói:

- Đệ tử của ta cùng Giang Nam Giang Tử Xuyên ở Huyền Đô Thất Bảo Lâm làm ra không ít công pháp cao thâm, chúng ta vô duyên tiến vào Thất Bảo Lâm, nếu có thể nghe một chút cũng là tốt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 257: Chân Thành Chi Đạo. (2)

Sắc mặt Đồ Đạo Nhân run lên, lạnh lùng nói:

- Chỉ là tiểu bối nói pháp, có cái gì đáng nghe? Nhất là tên khốn Giang Tử Xuyên kia, đụng hư Linh sơn của ta còn tưởng rằng ta không có nhìn thấy! Bất quá, nếu Lam sư huynh mở miệng, tiểu đệ không thể không cho sư huynh một cái mặt mũi, ta muốn nghe nhìn một chút, xem có thể nói ra căn nguyên gì!

Lam Sơn Đạo Nhân cười thầm, biết hắn chỉ là nói mạnh miệng mà thôi, đối với nghe giảng công pháp cao thâm cực kỳ động tâm, chẳng qua là ngoài miệng không buông tha người.

Cũng không lâu lắm, đám người oanh động, chỉ thấy mấy vị lão giả tóc trắng xoá trong Tông Chủ Phong dắt tay nhau mà đến, cho dù là Lam Sơn Đạo Nhân cùng Đồ Đạo Nhân cũng vội vàng khom người thi lễ, đây là Thái Thượng Trưởng Lão của thánh tông, cũng bị kinh động.

- Chư vị không cần đa lễ, tránh cho quấy nhiễu bọn họ.

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão ha hả cười nói:

- Chúng ta yên lặng nghe là được.

Đột nhiên, lại có một người gia nhập vào trong hàng ngũ nói pháp, cũng là một vị đệ tử tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, nghe được hai người truyền đạo, tâm hữu sở xúc, đem tâm pháp mình được từ Thất Bảo Lâm nói ra.

Trên Lĩnh Tụ Phong, từng cái từng cái dị tượng bay lên, những đệ tử tiến vào Thất Bảo Lâm khác cũng rối rít ngồi không yên, mở đàn thuyết pháp, truyền thụ mình đạt được mấy ngày nay.

- Đệ tử còn như thế, ta tại sao có thể cam chịu rơi ở phía sau?

Một vị trưởng lão khẽ mỉm cười, túc hạ một mảnh tường vân dâng lên, cũng có đạo âm truyền đến.

Hắn cũng tiến vào Thất Bảo Lâm, đem mình đạt được không có chút nào giữ lại cống hiến đi ra ngoài.

Ba tiếng cười to truyền đến, lại có ba tòa pháp đàn dâng lên, một người cười nói:

- Hoắc sư huynh, ngươi cống hiến đạo pháp của bản thân, ba người chúng ta nếu không có cái gì tỏ vẻ chẳng phải là hẹp hòi rồi?

- Thánh tông tài bồi chúng ta nhiều năm, nên là thời điểm kính dâng.

Đột nhiên, lại có năm vị Thái Thượng Trưởng Lão đi ra, rơi vào trên Lĩnh Tụ Phong, riêng phần mình thăng đàn, thanh âm trầm thấp, dị tượng ảo diệu. Lạc Hoa Âm cũng hiện ra tam đại hóa thân, riêng phần mình bắt đầu bài giảng, cùng mấy vị trưởng lão địa vị ngang nhau.

Ngay cả ba người Lệnh Hồ Dung, Âu Dương Vũ cùng Phong Mãn Lâu, giờ phút này cũng không tiếc rẻ sở học của mình, riêng phần mình diễn giải.

Lúc này, trên bầu trời Lĩnh Tụ Phong, dị tượng sôi trào, có thể nói là vạn pháp đều hiện, đếm không xuể, đủ loại đạo âm dị tượng, nhưng không quấy nhiễu, riêng phần mình đều có địa giới của mình.

Loại tràng diện này cực kỳ to lớn, dị tượng ngất trời, hợp với đám mây, đạo âm vang tận mây xanh, thậm chí ngay cả đầu long quy dưới đất Huyền Thiên Thánh Tông kia giờ phút này cũng nhịn không được từ trong linh hồ giơ lên đỉnh đầu, nghiêng tai lắng nghe.

Nhiều công pháp tinh diệu như thế cùng nhau hiện lên, để cho mấy ngàn đệ tử thánh tông mừng rỡ như điên, có chút công pháp cũng không thích hợp bọn họ, nhưng nơi đây công pháp rất nhiều, đổi một môn là được, luôn luôn

có công pháp thích hợp mình.

Giang Nam cũng là vô tâm trồng liễu, không nghĩ tới hắn chỉ là Thần Thông cảnh, lại có thể kéo lên tràng diện như vậy!

Hắn chân thành lây nhiễm mọi người, có thể nghĩ đến, cho dù là lần nói pháp này kết thúc, Huyền Thiên Thánh Tông sẽ không yên lặng như trước nay, thỉnh thoảng có người kéo dài phong tục này, truyền đạo thụ nghiệp, không hề tiếc rẻ đạt được của mình nữa!

Trong Huyền Thiên Thánh Tông, vốn là có thật nhiều thanh âm, có thật nhiều ý nghĩ bất đồng, nhưng bây giờ thân như một nhà, biến thành chỉ có một thanh âm, chỉ có một loại ý nghĩ.

Đó chính là, để cho Huyền Thiên Thánh Tông trở nên càng cường đại hơn, cường thịnh!

- Thịnh thế, ta thấy được Huyền Thiên Thánh Tông sắp đến thịnh thế!

Tịch Ứng Tình đứng ở Thuần Dương Vô Cực Chung, khuôn mặt bất giác hai hàng nước mắt chảy xuống, tâm thần nhộn nhạo, nhìn tràng diện to lớn hiện ở trước mặt hắn, loại trên dưới một lòng này, loại vô cùng chân thành, ý chí tinh khiết này, lẩm bẩm nói:

- Thịnh thế thuộc về thánh tông ta, rốt cuộc đã tới. . .

Hắn tùy ý nước mắt từ trên mặt mình chảy xuống, thấp giọng nói:

- Sư tôn, ngươi thấy được sao? Tình cảnh ngươi mơ ước đã lâu rốt cục xuất hiện, ngươi yên tâm, chỉ cần ta còn có một hơi thở, liền quyết không cho phép bất luận kẻ nào phá hủy thánh tông chúng ta thịnh thế!

- Thái Hoàng. . .

Loại biến hóa này của Huyền Thiên Thánh Tông, thậm chí kinh động môn phái khác ở phía xa mấy vạn dặm cũng có thể cảm ứng được đến, những

môn phái này có Chính Đạo có Ma Đạo, cũng có thế lực Yêu Tộc thần bí, có chút cường giả giờ phút này hướng phương hướng Huyền Thiên Thánh Tông xem ra, bọn họ cảm nhận được một loại lực lượng chân thành, tinh thần thuần túy như một, tín niệm làm cho người ta cảm động.

- Huyền Thiên Thánh Tông sao?

Lúc này Thái Hoàng lão tổ đang hướng phương hướng Huyền Thiên Thánh Tông nhìn lại, sắc mặt dần dần có chút ngưng trọng, thanh âm trầm giọng nói:

- Chuyện ta không hy vọng nhìn qua nhất, rốt cục xảy ra. . .

Mà ở trong biển rộng đông phương, vùng đất cực kỳ xa xôi, cách bờ biển không biết có bao nhiêu vạn dặm, một cái hải đảo lơ lửng ở trên mặt nước, trong đảo dãy núi xanh biếc, nhưng thỉnh thoảng có ma khí từ trong đảo bay lên, lộ ra vẻ âm trầm kinh khủng.

Nơi đó là Bách Dục Thí Thần Cốc, giờ phút này mặt quỷ nam tử đứng ở trên đỉnh núi, xa xa hướng Tây Phương nhìn lại, ánh mắt có chút phức tạp.

Thạch Cảm Đương cầm búa lớn trong tay, nương theo ánh mắt hắn, nghi ngờ nói:

- Đại ca, ngươi đang nhìn cái gì?

- Ta thấy được ở trên đại lục Tây Phương, xuất hiện một cổ tinh thần làm người ta cảm động, đó là tinh thần làm người ta cuồng nhiệt, hung hãn không sợ chết.

Mặt quỷ nam tử thản nhiên nói:

- Mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, có môn phái sắp sửa quật khởi . . .

Thạch Cảm Đương hướng Tây Phương nhìn lại, trừ biển rộng mịt mờ vô

tận, khác cái gì cũng không có thấy, cười nói:

- Đại ca, Thí Thần Cốc chúng ta cách đại lục không biết bao nhiêu vạn dặm, trừ thần minh, ai có thể nhìn xa như vậy? Ngươi nhất định là đang nói đùa.

Mặt quỷ nam tử cười cười, không có lên tiếng.

Huyền Thiên Thánh Tông Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam không hề chỉ nói kinh điển nữa, mà bắt đầu đem công pháp mình ở Tạo Hóa Tiên Đỉnh lĩnh ngộ nhất nhất bày ra, tuyên dương đi ra ngoài.

Hắn từ Tạo Hóa Tiên Đỉnh lĩnh ngộ ra đạt hơn mấy ngàn loại, muốn đem những công pháp này nhất nhất tu luyện tới cảnh giới cao thâm, là một chuyện tình lề mề, cần tốn hao không biết bao nhiêu thời gian.

Nhưng mà Giang Nam nói pháp thời gian càng dài, liền càng cảm thấy đủ loại tâm pháp tích chứa đạo lý không nói cũng hiểu, Thần Thông biến hóa tùy tâm sở dục, đối với tâm pháp nửa đường hiểu càng thêm thấu triệt, rất có khuynh hướng nhắm thẳng vào đạo tâm!

Đạo tâm, là trụ cột trở thành tông sư!

Đạo tâm, chính là có thể nhìn thấu bản chất Thần Thông, bất kỳ Thần Thông một mắt nhìn đi, liền có thể thấy được cấu tạo trong đó, tốc hành bản chất Thần Thông.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 258: Đạo Tâm Thông Thấu. (1)

Này là trụ cột trở thành tông sư.

Giang Nam khai đàn giảng pháp, đem mấy ngàn loại công pháp nhất nhất hướng đệ tử, trưởng lão Thánh Tông trình bày, đồng thời nội tâm của hắn tinh khiết không rảnh, không có một tia ý niệm dư thừa trong đầu, chỉ có đạo tâm chậm rãi trưởng thành.

Đạo tâm mặc dù có chữ tâm, nhưng cũng không phải là trái tim, mà là một loại lĩnh ngộ cảnh giới, các loại công pháp của Giang Nam hạ bút thành văn, nói ra ảo diệu bên trong, kiến thức của mình cũng nhanh chóng gia tăng, đạo tâm vì vậy cũng trở nên càng ngày càng tinh khiết.

Đây cũng không phải là mượn tác dụng của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, mà là đột phá trên tâm cảnh, để cho hắn có thể không cần mượn Huyền Thai là có thể lĩnh ngộ công pháp, thể ngộ đến ảo diệu cùng tinh túy bên trong.

Hắn trên mặt bảo quang, có một loại cảm xúc đại triệt đại ngộ.

Khí tức của hắn cũng đang không ngừng trở nên càng thêm nồng nặc, thậm chí tâm phân đa dụng, ở đồng thời nói pháp, bắt đầu thôi diễn loại Thần Thông thứ tư, Ngũ Kiếp Ấn thuộc về mình!

Ngũ Kiếp Ấn là một loại thần thức Thần Thông, mặc dù là một loại Thần Thông, nhưng có ngũ đại chiêu thức.

Thứ nhất kiếp Khổng Tước Minh Vương ấn, là Giang Nam đem thần niệm Thần Thông cùng pháp tướng trong Khổng Tước Minh Vương Kinh, Minh Vương tám ấn chỉnh hợp quy nhất, hóa thành một pho tượng đại Phật, tám cánh tay kết xuất Liên Hoa Ấn, Bảo Bình Ấn, Linh Châu Ấn, Sư Tử Ấn, Quang Minh Ấn, Xá Lợi Ấn, Đại Kim Cương Luân Ấn, do đó đem tám ấn này biến thành một chiêu, uy lực nếu so với Minh Vương Thần Ấn đơn

thuần thì mạnh mẻ hơn rất nhiều!

Thứ hai kiếp Phiên Thiên Ấn, chủ công, thứ ba kiếp Bổ Thiên Ấn, chủ phòng ngự, thứ tư kiếp Thái Dương Ấn, chủ luyện hóa, thứ năm kiếp Huyền Thai ấn, chủ tu luyện thần thức.

Hắn lĩnh ngộ đạo tâm, nhìn thấu bản chất Thần Thông, tâm tình rất là tăng lên, không hề câu nệ từ trong thần niệm Thần Thông thu hoạch dinh dưỡng tới hoàn thiện ấn pháp của mình nữa, mà là đem Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Thái Dương Chân Kinh tuyệt học cực kỳ cao thâm bực này, hóa thành thần thức Thần Thông, giống như trước cũng có thể có uy lực cực kỳ cường đại!

Đây chính là chỗ tốt của ngộ đạo tâm, trong Thất Bảo Lâm, Đại Ma cùng Thái Hoàng đánh một trận, các loại Thần Thông rơi xuống, thiên biến vạn hóa, tâm niệm vừa động Thần Thông bộc phát. Hắn đạo tâm tinh xảo đặc sắc, nhìn thấu các loại Thần Thông, không bám vào một khuôn mẫu, vì vậy mới có thể tùy ý, khí độ phi phàm.

Mà nay, Giang Nam cũng rốt cục cảm nhận được chỗ tốt của ngộ đạo tâm, có tông sư chi cơ, vì vậy mới có thể lĩnh ngộ ra loại Thần Thông thứ tư, Ngũ Kiếp Ấn.

Chỉ là tu vi của hắn chưa tích lũy đến Thần Thông tứ trọng, mặc dù ngộ ra loại Thần Thông thứ tư, nhưng còn chưa luyện thành.

Cũng không lâu lắm, hắn liền lĩnh ngộ ra loại Thần Thông thứ năm, Đạo Âm Hát Xướng, môn Thần Thông này dung hội đủ loại đạo âm, vừa xen lẫn long ngâm phượng minh, thậm chí còn có Phật Môn phạn xướng!

Loại Thần Thông thứ sáu cũng ngay sau đó sinh ra, đây là loại Thần Thông phòng ngự, tên là Sơn Hải Đỉnh, là Giang Nam phỏng theo Tạo Hóa Tiên Đỉnh khai sáng Thần Thông. Trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh có bảy tám chủng Thần minh cấp công pháp hắn chưa từng thôi diễn ra. Bất quá giang sơn sông ngòi hồ đại dương trong tiên đỉnh, hắn lại thôi diễn ra hơn phân

nửa, đem những công pháp này tổ hợp, hóa thành một môn Thần Thông.

Loại Thần Thông thứ bảy hắn không có thôi diễn đi ra ngoài, Giang Nam nguyên vốn định loại Thần Thông thứ bảy là trận pháp Thần thông. Bất quá hắn đối với trận pháp cũng không am hiểu, ở Thất Bảo Lâm, trong tâm pháp lấy được, trận pháp cũng không nhiều. Cũng không đủ tích lũy đi mở Thần Thông thứ bảy.

Loại Thần Thông thứ tám là là công kích thần hồn Thần Thông, loại Thần Thông này số lượng ít nhất. Cực kỳ hiếm thấy, hắn tích lũy cũng có chút chưa đầy.

Bất quá, một hơi thôi diễn ra ba đại Thần Thông, hắn vẫn là cực kỳ hài lòng.

Giang Nam tròng mắt mở ra, đột nhiên cảm giác được khí cơ vỡ bờ, trong lòng không khỏi vui mừng, trong mi tâm ông một tiếng, lại có một đạo Thần Luân hiện ra.

Đạo Thần Luân này là đạo Thần Luân thứ tư của hắn, hắn ở lúc khai đàn giảng pháp, cũng không có quên tu luyện, rốt cục tu thành Thần Luân tứ trọng!

Đạo Thần Luân thứ tư chính là Ngũ Kiếp Ấn, trong Thần Luân ngồi thẳng một pho tượng đại Phật tám cánh tay, tám cánh tay của đại Phật mở ra, chế trụ Thần Luân, trừ lần đó ra, còn có một mặt trời chói chan treo cao ở đỉnh đầu đại Phật.

Đỉnh đầu Đại Phật có thiên, dưới chân có địa, trong lồng ngực có Huyền Thai.

- Chỉ cần tu vi của ta đến, là có thể thuận lợi xông lên Thần Thông lục trọng, tuyệt sẽ không có nửa phần trắc trở!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Lần này khai đàn giảng pháp, để cho ta đạt được chỗ tốt, so sánh với bế quan còn muốn khổng lồ, coi như là tốc độ tu luyện, cũng không so sánh với bế quan tiềm tu chậm bao nhiêu. Hơn nữa càng làm cho tâm cảnh bản thân tăng lên, tu thành đạo tâm, đây mới là thu hoạch lớn nhất!

Đạo tâm vô cùng khó được, không chỉ có cần tư chất cùng ngộ tính, cũng cần gặp gỡ mang đến nội tâm xúc động, có ít người cho dù thiên phú cực cao, tài trí kinh người, cũng chưa chắc có thể tu thành đạo tâm.

Giang Nam cũng là mượn khai đàn giảng pháp lần này, mọi người Huyền Thiên Thánh Tông đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, cho nội tâm của hắn xúc động vô cùng lớn, dung nhập vào trong loại không khí cuồng nhiệt này, hơn nữa ở trong Thất Bảo Lâm tích lũy cùng mình ngộ, lúc này mới nước chảy thành sông tu thành đạo tâm, tìm được chân thành chi đạo của mình.

Lần này khai đàn giảng pháp, kéo dài một tháng thời gian, thậm chí ngay cả đệ tử đi ra ngoài làm nhiệm vụ của Huyền Thiên Thánh Tông cũng biết tin tức, rối rít chạy về nghe giảng, có thể nói là một đại thịnh hội trước nay chưa có.

Thậm chí Tịch Ứng Tình sai người đem phương pháp mọi người sở giảng lần này làm bản sao, sửa sang lại một lần, phân loại, đưa vào trong Khổ Chu Các, thành hàng ngũ công pháp chính thức của Huyền Thiên Thánh Tông.

Khúc chung nhân tán, Lãnh Tụ Phong khôi phục lại bình tĩnh, đại hội giảng đạo lần này ở Lãnh Tụ Phong triệu khai, để cho nhân khí của Lãnh Tụ Phong thoáng cái đầy tới cực điểm, mặc dù thế hệ trước cùng Lạc Hoa Âm có cừu oán, lúc nhìn thấy nữ ma đầu cũng không còn là đằng đằng sát khí, mà là nở nụ cười, khiến cho nữ ma đầu rất là khó chịu.

- Sư tôn, ta được đến Tam Túc Kim Ô, ngươi đến Thái Dương Chiến Xa, nếu không chúng ta cùng nhau nghiên cứu?

Giang Nam đợi mọi người rời đi, đề nghị nói.

Ánh mắt Lạc Hoa Âm sáng lên, hì hì cười nói:

- Đang muốn nghiên cứu một chút.

Thầy trò hai người phảng phất giống như hai con hồ ly tinh cười trộm lên, Lạc Hoa Âm lấy ra Thái Dương Chiến Xa, đem chiến xa tế lên, hai người riêng phần mình trèo lên xe, tinh tế thể ngộ đạo văn tích chứa trong đó, hợp lực thôi diễn Thái Dương Chân Kinh.

Hai người bọn họ cũng là hạng người tài hoa hơn người, ngộ đạo tâm, dần dần đem môn Thần minh cấp công pháp Thái Dương Chân Kinh này thôi diễn đi ra ngoài.

Chương 259: Đạo Tâm Thông Thấu. (2)

Thần minh cấp công pháp, chỉ có Thái Huyền Thánh Tông mới có tuyệt học bực này, mà Thái Huyền Thánh Tông chính là dựa vào thần minh cấp công pháp ngày càng lớn, rốt cục thành một quái vật lớn!

- Lệnh hồ sư đệ, ngươi này là muốn đi đâu ?

Lệnh Hồ Dung đang muốn bay ra sơn môn Huyền Thiên Thánh Tông, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến, theo tiếng nhìn lại, là Âu Dương Vũ đuổi theo, lúc này cười nói:

- Sư huynh, ta chuẩn bị đi Ma Hồn Bảo lịch lãm một phen, hôm nay Giang sư đệ cũng tu thành Thần Thông tứ trọng, nếu ta hơi có chậm trễ, sẽ bị hắn vượt xa. Chưởng giáo sư tôn cùng Lạc sư thúc định ra mười năm ước hẹn. Ta quả quyết không thể thua hắn!

Hắn chiến ý hừng hực, trong giọng nói có một loại ý chí chiến đấu không chịu thua, thần thái toả sáng.

- Sư đệ, ngươi quên sư tôn phân phó sao?

Âu Dương Vũ giận tái mặt:

- Sư tôn phân phó, gần đây không yên ổn. Tận lực sống ở bên trong Thánh Tông, không nên ra cửa. Ngươi tốt nhất ở lại bên trong Thánh Tông, tránh cho gặp chuyện không may.

- Sư huynh yên tâm, ta tự có chừng mực. Cho dù có người muốn giết ta, đoán chừng cũng lưu không nổi ta!

Lệnh Hồ Dung ha ha cười một tiếng nói:

- Nếu ta sống ở trong thánh tông, sẽ gặp bảo thủ, chỉ có đi chiến đấu, tới kiến thức thế giới bên ngoài, mới có thể để cho ta không ngừng trưởng thành, không ngừng lớn mạnh, mười năm sau mới có thể thắng được Giang sư đệ! Sư huynh, ngươi không cần cản ta, cáo từ!

Thân hình hắn vừa động hóa thành một đạo hỏa quang, ở giữa không trung xẹt qua một đạo cầu vồng, biến mất không thấy gì nữa.

Ba ngày sau, trên Tông Chủ Phong, thân thể Tịch Ứng Tình chấn động, trong lúc bất chợt phảng phất già đi mười mấy tuổi. Hốc mắt có vài giọt nước mắt xẹt qua, thấp giọng nói:

- Dung nhi đã chết...

- Lệnh hồ sư đệ đã chết? Người nào hạ thủ?

Phong Mãn Lâu vẫn ở bên cạnh hắn, nghe vậy trong lòng vừa sợ vừa giận, Lệnh Hồ Dung là đệ tử mà Tịch Ứng Tình đắc ý cùng coi trọng nhất, thậm chí mong đợi hắn tương lai thừa kế y bát của mình, trở thành chưởng giáo kế nhiệm!

Có thể nghĩ, Lệnh Hồ Dung chết, cho Tịch Ứng Tình đả kích có bao nhiêu!

Tịch Ứng Tình sắc mặt đờ đẫn, nhẹ giọng nói:

- Mãn Lâu, ngươi truyền lệnh xuống, phong bế Thánh Tông, cấm chế bất kỳ đệ tử đi ra ngoài, đợi đến ta cùng với Thái Huyền Thánh nữ đính hôn, mới có thể giải khai phong cấm!

Trong lòng Phong Mãn Lâu chấn động, cúi đầu đồng ý, phong cấm Thánh Tông chính là một đại sự, Thánh Tông sáng lập hơn mười vạn năm, chỉ có ở lúc Ma Đạo xâm lấn mới phong cấm qua một lần.

Cũng không lâu lắm, các Linh sơn từng ngọn đại trận kích hoạt, đem Thánh Tông bao phủ.

Phong Mãn Lâu vội vã chạy về Tông Chủ Phong, sắc mặt bối rối, cái trán mồ hôi hột cuồn cuộn, hướng Tịch Ứng Tình nói:

- Sư tôn, hai vị sư đệ Giang Nam cùng Vân Bằng không có ở trong Thánh Tông, ta đi Lãnh Tụ Phong hỏi thăm, một thị nữ nói cho ta biết, trước đó không lâu Lạc sư bá rời núi du lịch, cũng không lâu lắm Vân Bằng sư đệ liền cùng Giang Nam cũng đi, nói là ở Thất Bảo Lâm chiếm được rất nhiều bảo vật, muốn đi Nam Hải hủ bại một lần. Hai người này, đã đi một ngày rồi!

Sắc mặt Tịch Ứng Tình kịch biến, đi một ngày thời gian, chỉ sợ Giang Nam cùng Vân Bằng đã cách Nam Hải không xa, tùy thời có thể sẽ gặp bất hạnh!

- Thái Huyền Thánh Tông khinh người quá đáng, giết đệ tử ta, chẳng lẽ ngươi muốn đánh gãy hương hỏa Huyền Thiên Thánh Tông?

Sắc mặt hắn đột nhiên âm lãnh xuống, tóc đen vũ động, giống như một pho tượng Ma thần, nhưng trong lòng có một loại cảm giác vô lực thật sâu, hiện tại cùng Thái Hoàng và Thái Huyền Thánh Tông khai chiến, Huyền Thiên Thánh Tông tất nhiên sẽ diệt môn!

Hơn nữa, mặc dù hắn biết rõ là Thái Huyền Thánh Tông thầm hạ độc thủ, giết Lệnh Hồ Dung, nhưng không có chứng cớ, danh bất chánh tất ngôn bất thuận, hắn cũng không nắm chặc động thủ cùng lý do!

Hắn phảng phất thấy Thái Hoàng mang theo châm biếm nhìn mình dưới chân hắn, lưu hết máu tươi:

- Tịch Ứng Tình, theo ta đấu, ngươi còn non chút ít...

Sắc mặt Tịch Ứng Tình dần dần khôi phục lại bình tĩnh, trầm giọng nói:

- Mãn Lâu, ngươi đi mời mấy vị Thái thượng trưởng lão chuẩn bị một chút, theo ta cùng đi Thái Huyền Thánh Tông cầu hôn.

Phong Mãn Lâu ngạc nhiên, vội vàng nói:

- Chẳng lẽ sư tôn không có ý định đi cứu Giang sư đệ cùng Vân sư đệ ?

- Đã có người đi cứu, về phần có thể cứu được bọn họ hay không, chỉ có thể nhìn mạng bọn hắn.

Tịch Ứng Tình nhẹ giọng nói:

- Mãn Lâu, ngươi hôm nay là đệ tử mà vi sư tin cậy duy nhất, có một số việc ngươi cần phải biết, ở trong thánh tông ta, Lạc sư thúc ngươi cũng không phải là đệ nhị cường, còn có một người tu vi thực lực thắng được nàng. Có chút chuyện vi sư không có tiện ra mặt, sẽ là hắn xuất mã.

Phong Mãn Lâu trong lòng rùng mình, Lạc Hoa Âm cho tới nay là Huyền Thiên Thánh Tông công nhận nhị cường giả, đột nhiên nghe được tin tức kia để cho hắn thật sự có chút kinh ngạc.

Bất quá danh môn đại phái, cho dù là trong Chính Đạo môn phái, cũng quả thật có chút ác tha, cần phải có người ẩn núp trong bóng tối, xử lý một chút chuyện tình bên ngoài không thể xử lý.

Tịch Ứng Tình nói cho hắn biết chuyện này, để cho hắn vừa mừng rỡ lại có chút sợ hãi, đây rõ ràng là tính toán đem hắn làm chưởng môn kế nhiệm !

- Sư tôn, đệ tử trời sanh tính nô độn, tư chất cũng không phải tuyệt hảo, Âu Dương sư đệ tài tình thắng ta rất nhiều...

- Hắn là nội gian, Thái Huyền Thánh Tông phái tới nằm vùng ở bên cạnh ta làm gian tế.

Tịch Ứng Tình bình tĩnh nói:

- Dung nhi chết, cùng hắn thoát không khỏi liên quan. Ta đã sớm đoán được thân phận của hắn, sở dĩ vẫn không nhúc nhích hắn, chỉ là muốn để cho Thái Hoàng an tâm, không ngờ lại làm liên lụy tới Dung nhi.

Thân thể Phong Mãn Lâu chấn động, cơ hồ không thể nào tin nổi chuyện

này.

- Ngươi yên tâm, vi sư sẽ làm hắn vô thanh vô tức biến mất, tựa như chưa từng có xuất hiện qua.

Trên Đại Thiên lâu thuyền, Giang Nam cùng Vân Bằng thản nhiên đàm kinh luận đạo, hướng Nam Hải bay đi, Thần Thứu Yêu Vương thì hóa thành một đạo nhân đầu trọc, cười hắc hắc nói:

- Chủ công, nghe nói Nam Hải thịnh yến có thật nhiều Tiểu nương tử xinh đẹp, lần này Lão Tử nhất định phải kỵ các nàng!

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Yêu Vương, lần này chúng ta đi Nam Hải, cũng không phải là vì Tiểu nương tử, mà là ta cùng Vân sư huynh muốn đổi lấy một chút tài liệu thượng đẳng, luyện chế bảo khí thuộc về mình.

Vân Bằng ha ha cười nói:

- Những cô gái kia cũng là động không đáy, cho dù ngươi có núi vàng núi bạc cũng điền không đầy, không bằng tìm đạo lữ đàng hoàng, Bỉ Dực Song Phi.

Ở phía xa ngoài ngàn dặm, Quy Thiên Sầu đứng ở trên đám mây, lạnh lùng nhìn Đại Thiên lâu thuyền, đột nhiên bốn đạo thân ảnh áo đen bay tới, quanh thân tràn ngập hơi thở vô cùng âm lãnh, nhất tề khom người nói:

- Sư tôn, đám người Mộ Thanh may mắn không làm nhục mệnh, Lệnh Hồ Dung kia đã bị chém đầu, đầu người ở chỗ này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 260: Quỷ Phật Thành Phật Quang. (1)

Quy Thiên Sầu quét đầu người nọ một cái, nhẹ nhàng cong ngón búng ra, đầu người của Lệnh Hồ Dung nhất thời hóa thành bụi bay, thản nhiên nói:

- Tốt, hiện tại liền đến phiên Giang Nam Giang Tử Xuyên cùng Vân Bằng kia!

Hắn đang muốn hạ lệnh động thủ, đột nhiên chỉ nghe một tiếng kêu to cao vút truyền đến, trong lòng khẽ nhúc nhích, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đầu ngũ thải Khổng Tước vỗ cánh bay tới, hướng Đại Thiên lâu thuyền bay đi.

- Yêu Thần Cung Thiên Yêu Thánh nữ?

Hắn khẽ cau mày, thấp giọng nói:

- Thiên Yêu Thánh nữ làm sao lại đến gần hai tên tiểu tử kia? Chẳng lẻ nàng cũng muốn giết chết Giang tiểu quỷ?

Trong Thất Bảo Lâm, Giang Nam ám toán Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma cùng Thái Hoàng lão tổ, khi đó Thiên Yêu Thánh nữ đang vây công Lạc Hoa Âm, cũng gặp phải dính líu, chết mấy vị Thiên Yêu cung cường giả, thậm chí ngay cả Thánh nữ cũng bị thương nặng, suýt nữa hồn phi phách tán.

Này tự nhiên là một khoản huyết hải thâm cừu, vì vậy Quy Thiên Sầu nhận định lần này Thiên Yêu Thánh nữ tất nhiên là hướng Giang Nam trả thù!

- Nếu hai tên tiểu tử kia chết ở trong tay Thiên Yêu Thánh nữ, cũng có thể bớt đi ta một phen tay chân, còn có thể để cho Lạc Hoa Âm cùng Yêu Thần Cung khai chiến, tước nhược thực lực của Yêu Thần Cung!

Hắn kiềm chế vọng động xuất thủ xuống, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Trong Đại Thiên lâu thuyền, vẻ mặt Giang Nam đột nhiên khẽ nhúc nhích, đứng lên nói:

- Có khách tới.

Vân Bằng cùng Thần Thứu Yêu Vương cũng cảm giác được một cổ khí tức mạnh mẻ nhanh chóng đến gần, lúc này đứng dậy đi ra khoang thuyền, ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thấy một đầu ngũ thải Khổng Tước bay tới, một cô gái dung mạo xinh đẹp chân không đứng ở trên Khổng Tước Linh vũ, đi tới phụ cận Đại Thiên lâu thuyền.

Thần Thứu Yêu Vương thấy đầu Khổng Tước này khổng lồ vô cùng, so sánh với Đại Thiên lâu thuyền còn muốn lớn hơn mấy chục lần, không khỏi bị đả kích lớn, nhỏ giọng thầm nói:

- Mỹ nữ quả nhiên cũng thích kỵ Đại Điểu, đáng tiếc ta không có đầu điểu lớn này...

Trong lòng Vân Bằng rùng mình, thầm nghĩ:

- Nguyên lai là Thiên Yêu Thánh nữ, nữ nhân này không phải là đến tìm Giang sư đệ trả thù a? Nghe nói nàng là nhân vật thiên tài của Thiên Yêu cung, tu vi cực kỳ cao thâm. Có thể cùng thủ tịch đại đệ tử các đại môn phái chạy song song. Ở lúc trước tiến vào Thất Bảo Lâm, cũng đã là Thất Bảo Đài cảnh điên phong cường giả, không biết hôm nay đã tu thành Thần Phủ chưa. Nếu như muốn động thủ mà nói, chỉ sợ ta cùng Giang sư đệ sẽ bị nàng hạ độc thủ!

Sắc mặt Giang Nam có chút ngưng trọng, Thiên Yêu Thánh nữ thật sự là cùng hắn có chút ân oán, cơ hồ bị hắn dính líu tới chết, có mấy vị Yêu Tộc cường giả cũng chết ở trong tiên quang của Tạo Hóa Tiên Đỉnh.

- Lấy tốc độ của ta, muốn đi mà nói, Thiên Yêu Thánh nữ chưa chắc có thể đuổi kịp ta. Nhưng Vân Bằng sư huynh có thể sẽ gặp tai ương. Bất quá

nếu Thiên Yêu Thánh nữ là thật sự muốn giết ta, sớm có thể động thủ, nàng không có động thủ, nói không chừng có ý khác.

- Hai vị đạo huynh, không mời tiểu muội đi vào ngồi một chút sao?

Thiếu nữ chân không kia cười dài nói.

Giang Nam khẽ mỉm cười, đưa tay ra mời, cười nói:

- Thánh nữ xin mời.

Trên mặt Thiên Yêu Thánh nữ tràn đầy nụ cười, chân thành đi xuống Khổng Tước, rơi vào trên Đại Thiên lâu thuyền. Khổng Tước phía sau nàng kia hai cánh thu lại, hóa thành một thiếu nữ bộ dáng như thị nữ, nhắm mắt theo đuôi đi theo phía sau của nàng.

- Mẫu điểu?

Thần Thứu Yêu Vương mặt mày hớn hở, liên tục hướng Khổng Tước thiếu nữ kia ghé mắt, đại đưa thu ba.

Cô gái kia hung hăng trừng hắn một cái, nhưng ngay sau đó ngẩng đầu lên không để ý tới hắn, giống như Khổng Tước rất là kiêu ngạo.

Giang Nam mời Thiên Yêu Thánh nữ ngồi xuống, cười nói:

- Thánh nữ lần này hẳn là không phải đi ngang qua, không phải là vì giết Giang mỗ mà đến sao?

- Ta họ Hoa, tên Thương Hương, vị này là sư muội ta Sắc Dực, Giang đạo huynh xưng ta là Thánh nữ có chút khách khí rồi.

Thiên Yêu Thánh nữ cười nói:

- Tiểu muội đúng là đi ngang qua. Ta thấy chiếc thuyền lớn này trên không trung chạy nhanh, nhớ tới Giang đạo huynh cũng có một chiếc thuyền lớn như vậy, cho nên mới trước đi xem một chút, quả nhiên là Giang đạo

huynh cùng Vân đạo huynh. Hai vị yên tâm, tiểu muội cũng không có ác ý.

Nàng cười dài nói:

- Tông chủ nhà ta mấy ngày trước nhìn xa Huyền Thiên Thánh Tông, chỉ thấy quý tông chân khí ngất trời, như núi như nhạc, lồng lộng mà không có thể di động, từng nói với ta Huyền Thiên Thánh Tông sắp quật khởi, có thể cùng quý tông liên thủ, cùng chung đối kháng Thái Hoàng. Cho nên tiểu muội vô tình gặp được Giang đạo huynh, liền động tâm tư, một là muốn cùng đạo huynh hóa giải ân oán, thứ hai cũng có ý tứ hai nhà thân cận.

Nàng có một loại mị lực kỳ lạ, mặc dù nói cực kỳ trắng ra, cũng không uyển chuyển chút nào, nói thẳng ra mình cùng đám người Giang Nam kết giao là ôm lấy mục đích, nhưng làm cho người ta đối với nàng sinh ra hảo cảm.

Giang Nam cười nói:

- Thương Hương công chúa bậc cân quắc không thua đấng mày râu, là nữ trung hào kiệt. Ta và ngươi hai nhà đích xác hẳn là nên thân cận, bất quá ta cùng Vân sư huynh người nhỏ, lời nhẹ, công chúa hẳn là đi tìm cao tầng Thánh Tông chúng ta mới đúng.

- Hai vị cũng là nhân trung long phượng, tương lai tất nhiên sẽ trở thành nhân vật đứng đầu quý tông, hiện tại kết thiện duyên với các ngươi là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, tương lai đợi đến các ngươi công thành danh toại chính là ngàn dặm đưa lông ngỗng rồi.

Thiên Yêu Thánh nữ mau nói mau ngữ, cười nói:

- Hơn nữa, ta lần này là tính toán đi Nam Hải, cũng là vô tình gặp được các ngươi, vừa lúc cùng hai vị gần hơn một chút tình cảm.

Vân Bằng cũng không khỏi cảm khái nàng thật sự là kỳ nữ, nói chuyện trực lai trực khứ, lại làm cho người rất khó ôm lấy ác cảm, cười nói:

- Vừa lúc chúng ta cũng muốn đi Nam Hải, mọi người thuận đường.

- Thương Hương ở trong Thất Bảo Lâm phát chút ít tài, lần này đi Nam Hải dự tiệc, cũng là nghĩ đổi lấy một chút bảo bối.

Thiên Yêu Thánh nữ hé miệng cười nói:

- Hai vị đạo huynh đi Nam Hải, không phải là đi hủ bại a? Các ngươi Nhân Tộc có câu nói, yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu, cũng là hợp với nhân tình.

- Đúng là quân tử hảo cầu.

Giang Nam dở khóc dở cười nói:

- Ta cùng với Vân sư huynh lần này cũng là tính toán tìm chút ít bảo vật, luyện chế bảo khí, vì tương lai tăng lên tới Đạo Đài Cảnh làm chuẩn bị.

Đang nói, đột nhiên chỉ thấy phía trước quỷ khí um tùm trầm trầm, một cổ lạnh lẻo đập vào mặt, thậm chí truyền vào trong khoang thuyền, ngay cả cái pháp bảo Đại Thiên lâu thuyền này cũng không ngăn được cổ lạnh lẻo kia.

Thiên Yêu Thánh nữ sắc mặt ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Đến Quỷ Phật thành...

Sắc mặt của Vân Bằng cũng có chút ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Qua Quỷ Phật thành, chính là Nam Hải, Quỷ Phật thành này nghe nói ở ngàn năm trước là một Thánh Địa Phật giáo, sau lại gặp nạn, trong một đêm hàng tỉ lôi đình rơi xuống, đem toàn bộ hòa thượng trên núi hết thảy chém giết, ngay cả một con ruồi cũng không còn dư lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 261: Quỷ Phật Thành Phật Quang. (2)

Giang Nam đi ra khoang thuyền, hướng tiền phương nhìn lại. Chỉ thấy nơi đó là một dãy núi rách nát không chịu nổi, trên núi có một chút di tích miếu thờ, mơ hồ có thể thấy bộ dạng phồn thịnh năm đó, bất quá những miếu thờ này đã sớm rách nát không chịu nổi, chỉ còn lại có đổ nát thê lương, vô cùng hoang vu.

Trong núi, tùy ý có thể thấy được Quỷ Hỏa dằng dặc bay tới bay đi.

Kinh khủng nhất chính là, trong núi hiện đầy một hố sâu thật lớn, sâu không thấy đáy. Phảng phất là vô số lợi kiếm từ trên rơi xuống, thật sâu đâm vào dãy núi, đem tất cả sinh linh trong dãy núi chém giết không còn một mống!

Vân Bằng cùng Thiên Yêu Thánh nữ cũng đi ra khoang thuyền, Khổng Tước thiếu nữ kia theo kịp, thúy sinh sinh nói:

- Ngàn năm trước khi ta còn bé, nghe nói qua chuyện này, hình như là Phật Môn Thánh Địa này đắc tội một vị thần minh, thần minh kia tức giận, giáng xuống Thiên Phạt. Những vết kiếm kia, thật ra là lúc Thiên Lôi đánh xuống lưu lại dấu vết. Những quỷ hỏa kia là người bị chết không cam lòng, lúc chết tràn đầy lệ khí cùng cừu hận nhìn trời thần, vì vậy liền hóa thành lệ quỷ, ở chỗ này du đãng, lưu luyến không đi.

- Nghe nói nơi đây xuất hiện qua Quỷ Phật, thực lực cực kỳ cường đại.

Vân Bằng trầm giọng nói:

- Quỷ Phật suất lĩnh mấy ngàn quỷ tăng, chiếm cứ nơi đây, nơi này biến thành Quỷ Phật thành. Chúng ta phải cẩn thận một chút, miễn cho bị những Quỷ Phật quỷ tăng kia cuốn lấy.

Đại Thiên lâu thuyền từ từ đi qua Quỷ Phật thành, đột nhiên, trong Quỷ Phật thành rủ xuống dâng lên Phật quang vô cùng, tường hòa yên lặng, chánh khí nghiêm nghị, rất có cảm giác bình định hết thảy tà nịnh, độ hóa thế nhân chúng sanh!

Trong Phật quang, một pho tượng kim Phật ngồi ở trong hư không, vô số Phi Thiên dung mạo thanh tú bay múa đầy trời, cao tụng Phật hiệu, đại Phật ầm ầm niệm chú, Phật âm đại tác, kim quang phát ra mọi nơi, phạm vi tràn ngập càng lúc càng rộng.

- Thế gian chúng sanh, không được giải thoát, tại sao cố níu kéo? Hết thảy chúng sanh, đều là mê muội, không một ai có quang minh, ấy là bởi vì duyên, Địa Ngục người nhiều, giải thoát người thiếu.

Phật âm kia làm cho người ta có một loại cảm giác từ bi, phảng phất là một vị cao tăng đắc đạo siêu độ chúng sinh, đưa oan hồn vãng sinh.

Chỉ thấy nhiều Quỷ Hỏa sâu kín bay tới, trong quỷ lửa, quỷ tăng nhân sắc mặt tái nhợt như ẩn như hiện, những quỷ tăng này nghe Phật âm, thỉnh thoảng diện mục dử tợn, thỉnh thoảng sắc mặt tường hòa.

Quỷ tăng lấy ngàn mà tính đi vào trong Phật quang, quỷ khí càng ngày càng nhạt, cũng không lâu lắm liền tẩy đi một thân lệ khí, mặt mỉm cười, tiêu tán ở trong Phật quang.

- Là Phật Môn Thiên Cung cấp kinh điển, Phổ Độ Vãng Sinh kinh!

Thiên Yêu Thánh nữ lộ ra vẻ kinh sợ, thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ nói, có cao nhân Phật Môn tới, chuẩn bị độ hóa quỷ tăng Quỷ Phật uổng mạng nơi này, đưa bọn họ vãng sinh?

Vân Bằng gật đầu nói:

- Có thể luyện ra Phật quang bực này, đại Phật bực này, một lần độ hóa mấy ngàn quỷ tăng, nhất định là cao tăng Phật Môn!

Đột nhiên, quỷ khí thoáng cái nồng nặc gấp mấy trăm lần, một pho tượng Quỷ Phật khổng lồ rống giận, từ thâm sơn lao ra, hướng pho tượng kim Phật kia phóng đi.

- Sư tôn, ngàn năm rồi, ngươi còn không bỏ xuống được sao?

Một âm thanh trong trẻo vang lên, sâu xa nói:

- Đệ tử tu thành Thiên Cung, hôm nay tiền lai, là vì độ hóa sư tôn cùng chư vị sư huynh sư đệ. Kính xin sư tôn trở về vị trí vãng sinh!

Giang Nam hướng nơi thanh âm kia truyền đến nhìn lại, chỉ thấy một bạch y tăng nhân quỳ sát ở dưới chân kim Phật, thật sâu dập đầu, vô cùng thành kính.

Quỷ Phật vọt tới, lấy tay hướng đầu của bạch y tăng nhân kia chộp tới, bất quá còn không có bắt, thân thể Quỷ Phật kia run rẩy, lệ khí dần dần bị Phật quang hóa đi, sắc mặt khôi phục như thường, cất bước đi vào trong Phật quang:

- Si Minh, hôm nay vi sư buông xuống chấp niệm, ngươi cũng để xuống thôi.

Bạch y tăng nhân đờ đẫn nói:

- Đệ tử không bỏ xuống được! Ân sư chết, mấy ngàn sư huynh sư đệ chết, họa diệt môn, đệ tử há có thể để xuống?

Quỷ Phật thở dài, biến mất ở trong Phật quang.

- Cung tiễn sư tôn!

Bạch y tăng nhân kia đột nhiên gào khóc, liên tục dập đầu.

Phật quang kim Phật hết thảy tản đi, bạch y tăng nhân đứng dậy, quay đầu lại hướng Đại Thiên lâu thuyền xem ra, đám người Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, chỉ thấy tăng nhân này không có tai mắt mũi miệng, mặt

của hắn phảng phất bị áp đặt, khuôn mặt giống như một tờ giấy trắng.

- Người nầy là làm sao ăn cơm?

Thần Thứu Yêu Vương hiếu kỳ nói.

Cách đó không xa, đám người Quy Thiên Sầu vẫn theo sát đám người Giang Nam, đợi chờ Thiên Yêu Thánh Nữ tru diệt Giang Nam cùng Vân Bằng, nhưng không ngờ rằng Thiên Yêu Thánh Nữ chậm chạp không có động thủ.

- Không cần chờ , trực tiếp giết đi qua!

Sắc mặt Quy Thiên Sầu trầm xuống, hừ lạnh nói:

- Đem Thiên Yêu Thánh Nữ cùng đám người Giang Tử Xuyên đều giết sạch, sau đó gài tang vật giá họa, để cho Yêu Thần Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông khai chiến!

Mọi người Thái Huyền Thánh Tông đang muốn động thủ, đột nhiên thấy kim phật phía dưới, sắc mặt Quy Thiên Sầu khẽ biến, vội vàng giơ tay lên, ngăn mọi người lại, nghi ngờ nói:

- Phật Môn cao thủ? Không đúng, hình như là Vô Tướng dâm tăng. . .

Trên Đại Thiên Lâu Thuyền, Thần Thứu Yêu Vương còn đang quấn quýt vấn đề tăng nhân không có mặt mũi kia là ăn cơm như thế nào, nhưng Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Vân Bằng lại nhất tề kinh hô lên, như lâm đại địch, trăm miệng một lời nói:

- Bách Dục Thí Thần Cốc Tứ Ma, Vô Tướng Thiền Sư!

- Đi mau!

Thiên Yêu Thánh Nữ Hoa Vinh biến sắc, Vô Tướng Thiền Sư cũng không phải là ma đầu mạnh nhất Bách Dục Thí Thần Cốc, nhưng là một cái khiến người thống hận nhất, mặc dù tự xưng là Vô Tướng thần tăng, nhưng cơ hồ

tất cả mọi người biết hắn cùng với thần tăng đáp không tới chút quan hệ nào, mà là Hoa hòa thượng tiếng xấu lan xa, đệ nhất dâm tăng.

Trên bảng ác nhân của các đại giáo phái, người này cơ hồ chiếm cứ Địa Bảng thủ của các đại phái, thật sự là tiếng xấu rõ ràng, thiên lý không tha!

Tứ Ma Vô Tướng.

Giang Nam lập tức lay động pháp lực thúc dục Đại Thiên Lâu Thuyền, lâu thuyền oanh một tiếng phá không mà đi, Vân Bằng, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực, Thần Thứu Yêu Vương cũng hết thảy đem pháp lực của mình toàn bộ rót vào trong lâu thuyền, nhất thời để cho chiếc lâu thuyền này tốc độ đạt đến cực hạn!

Đại Thiên Lâu Thuyền mới vừa khởi bước, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười truyền đến, cất cao giọng nói:

- Lại có hai nữ thí chủ, nếu thấy mà không hái, chẳng phải là rơi xuống danh tiếng của Vô Tướng thần tăng ta?

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bạch y tăng nhân kia phóng lên cao, nhanh chóng hướng Đại Thiên Lâu Thuyền đến gần. Mặc dù tốc độ của Đại Thiên Lâu Thuyền kinh người, nhưng dù sao chỉ là một Thất Bảo Đài Cảnh pháp bảo, mà Vô Tướng Đại Thiện sư là tiến vào Thiên Cung cảnh cường giả, căn bản không cách nào bỏ rơi người này, ngược lại khoảng cách không ngừng bị gần hơn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 262: Nữ Thí Chủ Đi Thong Thả

Giang Nam xa xa đánh giá, vị Vô Tướng Đại Thiện sư này không giống như là ma đầu, trên người có một loại khí chất thanh tú phiêu dật, chẳng qua là hắn không có mặt mũi, làm cho người ta có một loại cảm giác quỷ dị nói không ra lời!

Hắn không có khuôn mặt, ngay cả lỗ tai cũng không có, hơn nữa đỉnh đầu trụi lủi, làm cho người ta phân không rõ phương hướng nào mới là chính diện của hắn, không cẩn thận quan sát, sẽ chỉ làm người cảm thấy hắn trước sau trái phải đều là cái ót.

Ở trong Thất Bảo Lâm, hắn gặp qua Lục Ma Cáp Lan Sinh, Tam Ma Thiên Cơ Tú Sĩ, Nhị Ma Thạch Cảm Đương, còn có nam tử mặt quỷ đại ma, duy chỉ có Tứ Ma Ngũ Ma là không có xuất hiện, không nghĩ tới ở chỗ này nhìn thấy Vô Tướng Đại Thiện sư nổi danh lừng lẫy!

- Mấy ma đầu Bách Dục Thí Thần Cốc cũng là cường giả thiên hạ hiếm có, lai lịch phi phàm, không nghĩ tới Vô Tướng lại là đệ tử của Quỷ Phật Thành!

Vô Tướng Đại Thiện sư nhanh chóng đến gần, mấy hơi thở liền cách lâu thuyền hơn mười dặm, khoảng cách ngắn như vậy, Thần Thông cơ hồ có thể trong nháy mắt bộc phát, trực tiếp đem Đại Thiên Lâu Thuyền nổ nát!

- Hai vị nữ thí chủ, thế nhân đối với phật ta có nhiều hiểu lầm, nói một vị Phật gia là dâm tăng, thật không biết Phật gia từ bi, chẳng qua là cấp cho nữ thí chủ phát ra ánh sáng, tẩy đi vận rủi mà thôi.

Vô Tướng Đại Thiện sư ở phía sau dâng lên một pho tượng Đại Phật, Đại Phật cười dâm, lộ ra bàn tay to hướng Đại Thiên Lâu Thuyền chộp tới, cười ha ha nói:

- Chớ đi, Phật gia chỉ phát ra ánh sáng, không giết người.

Bạch y tăng nhân này ở lúc độ hóa mấy ngàn quỷ tăng quỷ phật trong Quỷ Phật Thành, phật quang phổ chiếu, giống như cao tăng đắc đạo, mà giờ khắc này khí chất đại đổi, biến thành một dâm côn.

Đám người Giang Nam như lâm đại địch, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực lại càng vạn phần khẩn trương, nhất tề sất trá một tiếng, hợp lực tế lên một pháp bảo, chỉ thấy cái pháp bảo này là một mặt đại kỳ, một khi triển khai, liền rộng chừng hơn mười dặm, uy năng mênh mông, che kín thanh thiên.

Mặt đại kỳ này có vô số Đại Yêu bắt đầu khởi động, mở miệng rống giận, đinh tai nhức óc, là một bảo vật đến gần Thiên Cung chi bảo.

- Yêu Thần Tông Vạn Yêu Kỳ? Thì ra các ngươi là nữ thí chủ của Yêu Thần Tông, rất tốt, rất tốt! Yêu Thần Tông nữ thí chủ, ngã phật tâm trì đã lâu!

Vô Tướng Đại Thiện sư cười ha ha, bàn tay to kim phật hóa thành quả đấm, nặng nề một kích, một quyền oanh ở trên Vạn Yêu Kỳ, Vạn Yêu Kỳ nhất thời uy năng giảm đi, đem Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực chấn đến hộc máu.

Hai người các nàng ở trong Thất Bảo Lâm có thể cùng cường giả thế hệ trước đánh một trận, nhưng này dù sao cũng là tất cả mọi người ở vào cùng cảnh giới, mà hôm nay không phải là ở trong Thất Bảo Lâm, mặc dù các nàng thúc dục pháp bảo uy năng cường hãn như Vạn Yêu Kỳ, cũng xa không phải là đối thủ của Vô Tướng Thiền Sư.

Ngay cả Thất Bảo Đài Cảnh viên mãn cường giả như Thiên Yêu Thánh Nữ cũng không phải là đối thủ của hắn, Giang Nam cùng Vân Bằng chỉ là Thần Thông cảnh, tự nhiên càng không khả năng địch nổi tăng nhân này.

Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực toàn lực thúc dục Đại Thiên Lâu

Thuyền, nói:

- Đi mau, chạy trốn tới Nam Hải, dâm tăng này liền không dám làm xằng làm bậy!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, hai đầu Kim Ô trong mi tâm Tử Phủ vỗ cánh mà bay, Tử Phủ đại môn mở ra, tùy thời chuẩn bị đem hai đầu Kim Ô này tế lên, truyền âm Vân Bằng cùng Thiên Yêu Thánh Nữ nói:

- Ta có một kiện bảo vật, uy lực có thể suy giảm người này, đợi ta tế lên pháp bảo, các ngươi phải tất yếu giúp ta một tay, ám toán ác tặc này!

Trong lòng Thiên Yêu Thánh Nữ khẽ nhúc nhích, còn chưa trả lời, chỉ thấy Vô Tướng Đại Thiện sư bị Vạn Yêu Kỳ ngăn cản xuống, tốc độ hơi thả chậm, nhưng ngay sau đó nhanh bước đuổi tới, cười to nói:

- Có thể có tư cách nhận được Vạn Yêu Kỳ, chỉ có Yêu Thần Tông chưởng giáo nhất mạch, chẳng lẻ ngươi chính là Thiên Yêu Thánh Nữ? Thiện tai thiện tai, nếu có thể cho Thiên Yêu Thánh Nữ phát ra ánh sáng, Phật gia tất nhiên danh tiếng lan truyền lớn!

- Vô Tướng huynh đệ, mặt của ngươi thật kỳ?

Thần Thứu Yêu Vương đứng ở đuôi thuyền, tò mò nhìn Vô Tướng Thiền Sư đuổi theo mà đến hỏi:

- Còn có, ngươi là làm sao ăn cơm?

Sau đó, Giang Nam liền thấy trên mặt Vô Tướng Đại Thiện sư xem ra giống như tời giấy trắng lại đen thành than cốc, hòa thượng này vẫn là lần đầu bị ngay mặt hỏi thăm vấn đề như vậy, trước kia người khác gặp phải hắn, không phải là la đánh kêu giết, chính là chạy trối chết, nào có người sẽ hỏi hắn loại vấn đề này.

- Vị sư huynh này, ngươi đặt chân ở bảo tự nào?

Vô Tướng Đại Thiện sư chú ý tới đầu Đại Điểu này hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, không đi trả lời vấn đề của hắn, ngược lại nho nhã lễ độ hỏi.

- Ta không phải là hòa thượng, ta là Đạo Nhân.

Thần Thứu Yêu Vương sờ sờ đầu trụi lủi của mình, ha hả cười nói:

- Ngươi nhìn đầu của ta, còn có một cọng lông. Huynh đệ, ngươi không có lỗ tai, tại sao có thể nghe được lời của ta? Đúng rồi, ngươi làm sao nói chuyện? Thời điểm ngươi hái hoa, nhìn không thấy đối phương, vạn nhất hái đến một cô gái xấu vô cùng, chẳng phải là muốn ác tâm muốn ói sao?

Hắn hỏi liên tiếp, hỏi mà đầu của Vô Tướng Đại Thiện sư cũng thành màu đen, trên áo tăng tuyết trắng mang một cái đầu đen, rất là cổ quái, chỉ thấy bạch y tăng nhân kia phẫn nộ quát:

- Tặc ngốc, câm miệng!

Thần Thứu Yêu Vương heo chết không sợ nước nóng, cười hắc hắc nói:

- Trên đầu ta thật dài ra một cọng lông, không phải là tặc ngốc. Cũng là ngươi, đỉnh đầu một cọng lông cũng không có, mới là tặc ngốc chân chân chính chính.

Vô Tướng Đại Thiện sư giận tím mặt, da thịt bộ mặt đột nhiên ngọa nguậy, dài ra tai mắt mũi miệng, ngay cả lông mày cũng dài ra, hóa thành một tăng nhân tú khí, cả giận nói:

- Ngươi có hiểu cảnh giới Phật Môn ta hay không? Ta mặc dù gọi Vô Tướng, nhưng cũng không phải là thật không có khuôn mặt, mà là Phật Môn tâm pháp của ta tu luyện tới cảnh giới cao thâm, Vô Tướng vô hình, nếu ta muốn sinh ra mặt, nghĩ muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu.

Giang Nam, Thiên Yêu Thánh Nữ ánh mắt sáng lên, thầm nghĩ:

- Dâm tăng này cũng là nhân vật tuấn tú, lấy khuôn mặt của hắn cũng có

thể lừa gạt tới không ít thiếu nữ đàng hoàng, vì sao hết lần này tới lần khác muốn hoang dâm thành cái bộ dáng này? Bất quá hắn nói cao thâm cảnh giới của Phật Môn chính là đem mặt luyện đến không có, đoán chừng là hắn quá thiên kích, hiểu lầm Phật Môn tâm pháp, đi cực đoan.

- Di? Vô Tướng cái bại hoại kia, cùng đám người Thiên Yêu Thánh Nữ chiến thành một đoàn!

Bên cạnh Quy Thiên Sầu, nam tử tên là Mộ Thanh kia ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Sư tôn, Vô Tướng dâm tăng không có điều ác nào không làm, tất nhiên sẽ không bỏ qua mấy người này, có hắn xuất thủ, liền giảm đi chúng ta một phen khí lực!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 263: Quy Thiên Sầu, Chết. (1)

Quy Thiên Sầu trên mặt nở nụ cười, ha hả cười nói:

- Người đắc đạo giúp đỡ nhiều, quả là thế. Họ Giang tiểu tặc làm nhiều việc ác, ngay cả Thái Hoàng lão tổ cũng dám ám toán, tự gây nghiệt không thể sống, ta không tin hắn có thể chạy ra tìm đường sống! Bất quá, Thái Hoàng lão tổ đã phân phó, không thể lưu lại tiểu tử này, chi bằng vi sư nhìn tận mắt hắn chết mới có thể yên tâm, chúng ta theo sau!

Quy Thiên Sầu suất lĩnh mọi người xa xa theo phía sau đám người Vô Tướng Thiền Sư cùng Giang Nam, ẩn núp hành tích.

- Ân? Các ngươi còn có hộ vệ?

Vô Tướng Thiền Sư đột nhiên vẻ mặt khẽ nhúc nhích, cảm ứng được phía sau truyền đến một cổ hơi thở như có như không, sắc mặt khẽ biến, đột nhiên tung người nhảy lên, bão táp mà đi, cười nói:

- Muốn mai phục Vô Tướng thần tăng ta, cũng không có dễ dàng như vậy, Phật gia đi đây!

- Hộ vệ?

Giang Nam thấy bạch y tăng nhân này bỏ chạy, thở phào nhẹ nhỏm, hướng Thiên Yêu Thánh Nữ hỏi:

- Liên Hương công chúa, quý tông phái cao thủ theo bảo vệ ngươi sao?

Thiên Yêu Thánh Nữ mờ mịt, chậm rãi lắc đầu nói:

- Tông chủ luôn luôn cho là nếu phái người bảo vệ, không thành được Đại Khí, vì vậy ta ra cửa hắn chẳng bao giờ phái người đi theo.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Sư tôn ta cũng có ý nghĩ đồng dạng, không thể nào đi theo ta tới đây.

Vân Bằng lắc đầu nói:

- Sư phó của ta còn muốn trấn thủ Nguyên Khí Đại Điện, tự nhiên cũng không có thể theo bảo vệ ta, hơn nữa sư phó của ta cũng không phải là đối thủ của Vô Tướng Thiền Sư, không thể nào đem ma đầu kia dọa sợ chạy mất.

Phía sau, đám người Quy Thiên Sầu nhìn thấy Vô Tướng Thiền Sư bỏ chạy, không khỏi khẽ cau mày, Mộ Thanh cười lạnh nói:

- Vô Tướng Thiền Sư có tên ma đầu, nhưng lá gan rất nhỏ, nhận thấy được khí tức của chúng ta liền chạy trối chết, quả nhiên vẫn không thể trông cậy vào những người trong ma đạo này! Sư tôn, Vô Tướng ma đầu kia đi, xem ra chỉ có chúng ta tự thân động thủ...

- Cẩn thận!

Quy Thiên Sầu sắc mặt kịch biến, vội vàng hét lớn, đám người Mộ Thanh còn chưa phục hồi tinh thần lại, đột nhiên chỉ thấy mội cái đại thủ hung hăng đánh tới, đang một tiếng vang nhỏ, che ở trên thân người bọn họ, mấy vị Thái Huyền Thánh Tông cao thủ này ngay cả khí lực hoàn thủ cũng không có, liền bị bàn tay này đè ép thân thể từ trên cao phách lạc xuống.

Oanh!

Đại địa kịch liệt chấn động, một tòa núi lớn cơ hồ cũng bị san bằng!

Bàn tay to này giơ lên, đám người Mộ Thanh sớm đã bị phách thành thịt nát, bị chết không thể chết lại!

Vô Tướng Thiền Sư xuất hiện, một quyền hướng Quy Thiên Sầu oanh tới, cười hắc hắc nói:

- Thịt đến miệng ta, Phật gia làm sao sẽ bỏ được phun ra? Đã có hộ vệ, vậy thì hết thảy giết, sau đó lại cho nữ thí chủ kia phát ra ánh sáng!

- Vô Tướng, ngươi thật to gan, rõ ràng dám giết đồ nhi của ta!

Khóe mắt Quy Thiên Sầu đỏ bừng, nộ quát một tiếng, một đạo kim quang phóng lên trời, hóa thành một thanh đao khí kim sắc, gào thét như luân, một đao hướng về Vô Tướng thiền sư chém tới!

Tuy Kim Đao của hắn bị đại ma phá vỡ, hóa thành tro tàn, nhưng thần thông vẫn còn, đao khí như trước vô cùng lăng lệ ác liệt, mặc dù không có uy lực như pháp bảo, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Loong coong!

Nắm đấm cùng ánh đao tao ngộ, hư không ầm ầm chấn động, kịch liệt phập phồng, cơ hồ bị hai người nổ nát.

Ánh đao văng tung tóe, mà trên nắm tay kia cũng xuất hiện một vết máu, kim huyết vẩy ra.

- Lão ô quy, nguyên lai là ngươi! Không nghĩ tới đường đường Quy Thiên Sầu, cũng làm hộ hoa sứ giả cho Yêu Thần Tông!

Vô Tướng thiền sư nhe răng cười, Phật âm đại tác, công kích lập tức lăng lệ ác liệt, sau lưng một hư ảnh Kim Phật hiển hiện, Phật Quang bao phủ toàn thân tăng nhân áo trắng, chỉ thấy quanh thân tăng nhân này kim chói, như là vàng ròng tạo thành, một quyền đón lấy một quyền oanh ra, mà tôn đại Phật phía sau hắn kia oanh một tiếng, triển khai rậm rạp chằng chịt không biết bao nhiêu cánh tay, hằng hà thần thông oanh tạc mà xuống, hướng Quy Thiên Sầu oanh khứ!

Loại thủ đoạn này như là sóng to gió lớn, phá hủy hết thảy!

Quy Thiên Sầu gào thét, đao khí đột nhiên 'Rầm Ào Ào' một tiếng vỡ vụn, hóa thành Kim Đao lấy ngàn mà tính, mỗi một thanh Kim Đao đều dài ngắn

mấy trăm trượng, thiên biến vạn hóa, sắc bén vô cùng, không chỉ có ngăn trở thần thông oanh đến, còn có dư lực phản kích.

Đao khí của hắn thậm chí có thể phá vỡ Phật môn Kim Thân của Vô Tướng thiền sư, lưu lại đạo đạo huyết ngấn, chỉ là Phật môn Kim Thân của Vô Tướng thiền sư khôi phục rất mạnh, miệng vết thương có thể thấy được huyết nhục màu vàng nhúc nhích, rất nhanh miệng vết thương liền nhao nhao khép lại.

Hắn Phật môn Kim Thân đã tu luyện tới cảnh giới cực cao, cơ hồ là Bất Tử Chi Thân!

Hai đại cao thủ tranh đấu, tràng diện kinh thiên động địa, trên Đại Thiên lâu thuyền, bọn người Giang Nam từ xa nhìn lại, sắc mặt Vân Bằng đột biến, thất thanh nói:

- Kim Đao Quy Thiên Sầu! Lão quỷ này không phải ở trong Ma Quật của Thái Huyền Thánh tông trấn áp chư ma trăm năm, diện bích suy nghĩ sao?

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Sư huynh, ngươi quá thành thật rồi, lời nói của Thái Hoàng lão tổ ngươi cũng tin? Dùng cách nhìn của ta, phàm là nhân vật như chưởng giáo Chí Tôn nói ra lời nói, nói thật ít, nói dối nhiều. Thái Hoàng lão tổ chỉ là trong lời nói cho Huyền Thiên Thánh tông ta một cái mặt mũi, há có thể thật sự để cho Quy Thiên Sầu diện bích suy nghĩ?

Hắn hé mắt, hướng phiến chiến trường kia quét tới, chỉ thấy Quy Thiên Sầu cùng Vô Tướng thiền sư tương xứng, chiến đấu dị thường kích liệt, máu tươi văng khắp nơi.

- Quy Thiên Sầu như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ là chuyên môn vì giết ta cùng Vân sư huynh mà đến?

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, lập tức nghĩ đến chỗ mấu chốt, hắn ở trong Thất Bảo lâm ám toán Thái Hoàng lão tổ cùng mặt quỷ nam tử, hai

vị tuyệt đại cường giả kia đều đã từng đối với hắn động lôi kéo chi ý, bất quá đều bị hắn cự tuyệt.

Lúc ấy Thái Hoàng nói nếu Giang Nam bái ông ta làm thầy, sẽ bất kể hiềm khích lúc trước, nhưng sau khi bị cự tuyệt, liền động sát ý.

Quy Thiên Sầu xuất hiện ở chỗ này, nhất định là vì giết hắn mà đến!

- Chúng ta đi!

Giang Nam lập tức thúc dục Đại Thiên lâu thuyền, hướng Nam Hải chạy như bay mà đi, trầm giọng nói:

- Vô luận là Quy Thiên Sầu thắng, hay là Vô Tướng thiền sư thắng, đối với chúng ta mà nói đều là một hồi tai họa ngập đầu, mau rời khỏi nơi đây!

Thiên Yêu Thánh nữ cùng Thải Dực đối với Vô Tướng thiền sư sợ hãi vẫn còn ở phía trên Quy Thiên Sầu, nghe vậy không dám lãnh đạm, lúc này toàn lực thúc dục Đại Thiên lâu thuyền, như gió bay điện chớp bão táp mà đi.

- Giang đạo huynh, ngươi mới vừa nói ngươi có một kiện bảo vật có thể suy giảm tới Vô Tướng thiền sư, phải chăng là đúng?

Thiên Yêu Thánh nữ liền vội vàng hỏi.

- Ta xác thực đạt được một kiện bảo vật, là bảo vật mà sư tôn ta từ trong mặt trời của Thất Bảo lâm thu ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 264: Quy Thiên Sầu, Chết. (2)

Giang Nam mục quang thiểm thước, cũng không có nói là mình thu hai đầu Kim Ô kia, mà là đẩy tới trên người Lạc Hoa Âm, nói:

- Cái bảo vật này có thể làm bị thương Vô Tướng thiền sư, bất quá muốn mạng của hắn chỉ sợ có chút khó khăn, dù sao hắn là Thiên Cung cường giả, mà kiện bảo vật kia chỉ là Thất Bảo đài cảnh pháp bảo.

Thiên Yêu Thánh nữ hiếu kỳ nói:

- Có thể lấy ra, để cho tiểu muội nhìn xem một chút hay không?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, giữa mi tâm Liệt Diễm hừng hực, ánh lửa khắp nơi, bay ra hai đầu Tam Túc Kim Ô, quay chung quanh Thiên Yêu Thánh nữ nhẹ nhàng bay múa, mang theo từng chuỗi Hỏa Tinh.

- Nguyên lai là hai đầu Kim Ô này!

Thiên Yêu Thánh nữ sắc mặt cả kinh, liên tục hướng hai đầu Kim Ô này dò xét, ánh mắt lộ ra mê ly chi sắc, đột nhiên cười khanh khách nói:

- Giang đạo huynh, bên trong hai đầu Kim Ô này ẩn chứa Vô Thượng công pháp của Yêu tộc ta, ngươi cứ như vậy lấy ra, chẳng lẽ không sợ Liên Hương giết ngươi, cướp đi hai đầu Kim Ô này?

Nữ hài Thải Dực nghe vậy, không khỏi cực kỳ động tâm, nhìn về phía Giang Nam cùng Vân Bằng kích động.

Sắc mặt Vân Bằng biến hóa, Giang Nam mặt không đổi sắc, dị thường trấn định cười nói:

- Liên Hương công chúa, nói thật ta có nắm chắc cho ngươi đoạt không đi

hai đầu Tam Túc Kim Ô này, cần gì vì chỉ là việc nhỏ mà hư mất cảm tình của ta và ngươi cùng hai phái?

Thải Dực thấp giọng nói:

- Sư tỷ, bên trong hai đầu Kim Ô này chất chứa công pháp cũng không phải chuyện nhỏ, ta xem Giang đạo huynh là phô trương thanh thế, không bằng...

Thiên Yêu Thánh nữ chần chờ thoáng một phát, nhìn không ra Giang Nam hư thật, lắc đầu cười nói:

- Vì một bộ công pháp mà đắc tội Giang đạo huynh, không đáng, Quy Thiên Sầu cùng Vô Tướng, một cái là vì đối phó Giang đạo huynh cùng Vân đạo huynh, cái khác lại là vì đối phó chúng ta, chúng ta hôm nay thực lực không đủ, nếu lại nội chiến, bị chết sẽ nhanh hơn. Huống chi Giang đạo huynh có thể ám toán Thái Hoàng cùng đại ma, vạn nhất hắn có hậu thủ, ám toán ta và ngươi thì làm sao bây giờ?

Thải Dực nhẹ nhàng gật đầu:

- Sư tỷ nói rất đúng, Giang đạo huynh ý đồ xấu quá nhiều, hoàn toàn chính xác khó đối phó.

Hai nữ hài các nàng ở chỗ này thương nghị, hồn nhiên không có bận tâm cảm thụ của Giang Nam cùng Vân Bằng, để cho hai người cảm thấy im lặng.

- Đạo huynh, hai đầu Kim Ô này của ngươi, có thể để cho Liên Hương quan sát mấy ngày hay không, phỏng đoán công pháp chất chứa trong đó?

Thiên Yêu Thánh nữ ánh mắt chớp động, cười nói.

- Có gì không thể?

Giang Nam cười nói:

- Đợi ngươi ta an toàn, Liên Hương công chúa có thể thỏa thích quan sát.

Thiên Yêu Thánh nữ vui vô cùng, mục như thu thủy liếc hắn một cái, cười nói:

- Giang đạo huynh khí độ lớn như thế, để cho Liên Hương thụ sủng nhược kinh, tiểu tâm can nhảy loạn đây này. Đạo huynh yên tâm, người ta sẽ không bạc đãi ngươi, Liên Hương lúc này thề, sau này đạo huynh nhờ vả, Liên Hương nhất định xông pha khói lửa không chối từ!

- Mấy cẩu nam nữ trò chuyện thật vui vẻ, bất quá các ngươi khoái hoạt không đứng dậy nổi nữa rồi!

Lâu thuyền ầm ầm rung mạnh, đột nhiên dừng lại, chỉ thấy một bàn tay đầm đìa huyết bắt lấy Đại Thiên lâu thuyền, đem chiếc thuyền lớn này sinh sinh định trụ.

- Quy Thiên Sầu!

Thiên Yêu Thánh nữ vội vàng quát tháo một tiếng, Vạn Yêu Kỳ bay lên trời, gào thét hướng bàn tay lớn đầm đìa huyết kia bay tới, cùng lúc đó, Giang Nam, Vân Bằng, Thải Dực cùng Thần Thứu Yêu Vương ngay ngắn huy động pháp lực, dũng mãnh tràn vào bên trong Vạn Yêu Kỳ, để cho mặt đại kỳ này uy năng tăng vọt, ép tới thanh thiên tựa hồ cũng muốn sụp đổ!

Đột nhiên một ánh đao kim sắc bổ tới, hung hăng trảm ở phía trên Vạn Yêu Kỳ, lực lượng cuồng bạo lập tức đem pháp lực năm người hết thảy làm cho ngược lại cuốn mà quay về, chấn đến năm người thân hình đùng đùng rung động, bay ngược mà ra.

- Ngay cả Vô Tướng lão ma cũng bị ta bức lui, mấy tiểu bối các ngươi còn muốn cùng ta đấu?

Quy Thiên Sầu cười ha ha, một tiếng nổ mạnh rơi vào phía trên Đại Thiên lâu thuyền, đằng đằng sát khí, mọi nơi nhìn thoáng qua, ánh mắt đột nhiên rơi vào phía trên hai đầu Kim Ô kia, con mắt lập tức bừng sáng, đại hỉ nói:

- Tốt, tốt! Đạp phá thiết hài vô mịch xử (*tìm hoài thì không thấy, tự nhiên chui tới cửa), được đến toàn bộ không uổng phí công phu, không nghĩ tới hai đầu Kim Ô này rơi vào trong tay của ngươi, sau khi giết ngươi, hai đầu Kim Ô này quy ta, ta cũng có thể từ đó ngộ ra Thái Dương Chân Kinh, đạt được một môn Thần cấp công pháp!

Hắn toàn thân máu tươi đầm đìa, hiển nhiên cùng Vô Tướng thiền sư chiến một trận thụ thương rất nặng, Vô Tướng thiền sư dù sao cũng là Thiên Cung cảnh cường nhân, Quy Thiên Sầu cũng là trải qua thiên tân vạn khổ mới trọng thương người này, buộc hắn bỏ chạy, mình cũng thân chịu trọng thương.

Bất quá, mặc dù hắn là thân chịu trọng thương, cũng xa so với bọn người Giang Nam, Thiên Yêu Thánh nữ lợi hại trăm ngàn lần, hắn chính là Thiên Cung cảnh cường giả, dù chỉ còn lại có một thành tu vi, cũng có thể để cho bọn người Giang Nam chết trăm ngàn lần rồi!

- Liên thủ! Tế!

Giang Nam gầm lên, pháp lực toàn thân nhảy vào bên trong hai đầu Kim Ô, bọn người Vân Bằng, Thiên Yêu Thánh nữ đồng thời động thủ, từng người pháp lực không muốn sống dũng mãnh tràn vào trong cơ thể Kim Ô, lập tức hình thể hai Kim Ô vô hạn bành trướng, một cổ khí tức cuồng bạo, thô bạo từ trong cơ thể Kim Ô phóng lên trời, hung uy của Yêu tộc Viễn Cổ thần thú tràn ngập, phảng phất hai kiện pháp bảo kia đã nhận được sinh mệnh, phục sinh sống lại, trấn áp Chư Thiên, đốt hủy vạn vật!

Tam Túc Kim Ô chính là Thần Điểu, sinh ra là thần minh, hai đầu Tam Túc Kim Ô này tuy là pháp bảo, nhưng lại có được đạo vân Kim Ô, cấu tạo thân thể cùng Tam Túc Kim Ô chính thức giống như đúc, bởi vậy lúc bọn người Giang Nam toàn lực thúc dục, mới có vẻ khủng bố như thế!

Đây là pháp bảo Thất Bảo đài cảnh, nếu hai đầu Kim Ô này tăng lên tới cảnh giới Thiên Cung chi bảo, uy năng chỉ sợ đạt tới tình trạng mà trấn giáo chi bảo cũng không cách nào với tới!

Quy Thiên Sầu cười ha ha, một chưởng đè xuống, diện mục dữ tợn:

- Các ngươi vừa rồi nói tới ám toán, ta há có thể không đề phòng? Ta nếu như đã biết rõ kế hoạch của các ngươi, liền có thể đơn giản phá vỡ! Tán cho ta!

Oanh!

Hắn chưởng lực đè xuống, bọn người Thiên Yêu Thánh nữ, Vân Bằng lập tức kêu rên một tiếng, pháp lực dũng mãnh vào trong cơ thể Kim Ô bị bức về lần nữa, căn bản không cách nào đem uy năng hai đầu Kim Ô này kích phát!

- Bảo bối a, các ngươi rốt cục là của ta!

Quy Thiên Sầu cười to, dễ như trở bàn tay đem pháp lực bọn người Giang Nam hết thảy bức về, pháp lực bản thân cưỡng ép khống chế hai đầu Tam Túc Kim Ô bay về phía mình.

Tử Phủ của hắn mở ra, chỉ thấy hai đầu Kim Ô ở dưới pháp lực của hắn điều khiển, bay vào bên trong mi tâm của hắn, hướng Tử Phủ bay đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 265: Sát Khí Ngập Trời. (1)

- Không xong!

Thiên Yêu Thánh nữ sắc mặt kịch biến, vội vàng kéo bàn tay nhỏ bé của Thải Dực lại, quát khẽ:

- Giang đạo huynh, Vân đạo huynh, Kim Ô rơi vào trong tay của hắn, chúng ta tuyệt đối không phải địch thủ, đi mau!

- Liên Hương công chúa không cần kinh hoảng, dám lấy đi Kim Ô của ta, hắn chính là một người chết.

Giang Nam như trước đứng ở đầu thuyền, động cũng chưa từng động thoáng một phát, nói khẽ:

- Đâu Suất thần hỏa, để cho ta nhìn uy lực đệ lục trọng thần hỏa của ngươi, mạnh như thế nào a.

Bên trong Tử Phủ của Quy Thiên Sầu, một đầu Tam Túc Kim Ô đột nhiên há mồm phun ra một ngọn lửa nho nhỏ, có tất cả thất trọng hỏa diễm, lập tức trong cơ thể Kim Ô lao ra một cổ thần thức, hung hăng đâm vào trong ngọn lửa này, liên tục phá tan lục trọng thần hỏa!

Thiên Yêu Thánh nữ chỉ thấy trên gương mặt của Quy Thiên Sầu đột nhiên lộ ra vẻ kinh hãi muốn chết, liền thấy trong đầu vị Thiên Cung cường giả này quắt xuống dưới, sau đó thân hình không ngừng héo rút, dốc sức liều mạng hướng chính giữa sụp đổ!

Trong cơ thể của hắn phảng phất có một lỗ đen vô hình, đem nhục thể của hắn hướng một cái điểm chính giữa áp súc lôi kéo, trong chớp mắt, vị nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn này liền bị áp súc thành một viên thịt cỡ ngón cái, lập tức viên thịt cũng phát ra ba một tiếng vang nhỏ, biến mất không

thấy gì nữa, tại chỗ chỉ còn lại có một ngọn lửa nho nhỏ cùng hai đầu Tam Túc Kim Ô.

Giang Nam vẫy tay, chỉ thấy đoàn thần hỏa kia du du bay lên, biến mất ở bên trong mi tâm của hắn.

- Quy tiền bối, nếu như ta muốn ám toán ngươi, há có thể để cho ngươi biết tình hình thực tế?

Giang Nam nói khẽ, đem Đâu Suất thần hỏa cùng hai đầu Tam Túc Kim Ô đều thu nhập mi tâm của mình, xoay người lại, hướng Thiên Yêu Thánh nữ cùng Thải Dực áy náy nói:

- Liên Hương công chúa, Thải Dực cô nương, thật sự là có lỗi, vừa rồi Giang mỗ cũng không nói thật, để cho mấy vị lo lắng rồi. Ngươi cũng biết, Giang mỗ là người đọc sách, gần đây không biết nói dối, vừa rồi tiểu tâm can của ta cũng là thình thịch đập loạn, suýt nữa nhảy ra ngoài đây này.

Thiên Yêu Thánh nữ nhìn xem hắn như là nhìn xem một đầu Ác Ma hất lên da người, cả đánh rùng mình mấy cái.

Thiếu niên thư sinh vừa rồi một mực tao nhã, nho nhã lễ độ, giờ phút này ở trong mắt nàng trở nên có chút khủng bố, thầm nghĩ:

- Trí tuệ nắm trong tay, bất động thanh sắc, loại nhân vật này quả thực là một phương kiêu hùng, tâm trí thâm trầm như là những chưởng giáo Chí Tôn kia!

Giang Nam ở ngay từ đầu đã bố cục, hướng các nàng đề nghị liên thủ tế lên Tam Túc Kim Ô ám toán Vô Tướng thiền sư, hắn hẳn là biết rõ Tam Túc Kim Ô không cách nào giết được Thiên Cung cường giả như Vô Tướng thiền sư, Quy Thiên Sầu kia, nhưng vẫn là đề nghị như vậy, chỉ sợ là trong nội tâm có chút không yên lòng hai người Thiên Yêu Thánh nữ cùng Thải Dực!

- Ta dám đánh cuộc, nếu vừa rồi ta cùng Thải Dực thật sự động thủ tranh

đoạt hai đầu Kim Ô này, tuyệt đối sẽ bị chết vô cùng thê thảm!

Thiên Yêu Thánh nữ thầm nghĩ trong lòng.

Dụng ý chính thức của Giang Nam, là giấu thần hỏa trong cơ thể Tam Túc Kim Ô, nếu Thiên Yêu Thánh nữ động lòng tham, lúc này đã cùng Quy Thiên Sầu là kết cục đồng dạng!

Thiên Yêu Thánh nữ có chút kiêng kỵ nhìn thiếu niên thư sinh này, thầm nghĩ:

- Nhìn như cả người lẫn vật vô hại, nhưng trong ngực tràn đầy mưu kế, bày mưu nghĩ kế, hắn luyện thành đạo tâm rồi, thật sự là một tồn tại như yêu nghiệt.

- Giang đạo huynh, đóa thần hỏa vừa rồi kia của ngươi là cái hỏa diễm gì?

Thải Dực hiếu kỳ nói.

Vân Bằng cũng là cực kỳ hiếu kỳ, hắn cùng với Giang Nam rất là quen thuộc, nhưng mà không biết Giang Nam còn có loại bảo vật này, có thể thoáng cái chết cháy một vị Thiên Cung cường giả, loại hỏa diễm này quả thực quá kinh khủng!

- Đây là ta trong lúc vô tình có được thần hỏa, không có trọng dụng gì, lại để cho chư vị chê cười.

Giang Nam cười nói, trước mắt lại hiện ra thân ảnh nữ tử giống như Tiên Tử kia, trong nội tâm đắng chát:

- Ta vốn cho là sẽ ở trong Thất Bảo lâm nhìn thấy tỷ tỷ, không nghĩ tới còn không có thân ảnh của tỷ tỷ, chẳng lẽ nàng đã không tại thế gian sao...

Tín niệm chèo chống hắn tiến vào Thất Bảo lâm lịch lãm rèn luyện, một nửa là quyết tâm trở nên mạnh mẽ bảo hộ muội muội, một nửa là muốn mượn cơ hội tìm kiếm Giang Tuyết, nhưng mà Giang Tuyết lại không có

xuất hiện ở trong Thất Bảo lâm.

- Cái thần hỏa này có thể dễ dàng chết cháy một vị Thiên Cung cường giả, còn nói không có gì dùng?

Đột nhiên một âm thanh trong trẻo truyền đến, chỉ thấy bạch quang lóe lên, một vị áo trắng tăng nhân chân mang giày nhẹ nhàng rơi vào trên Đại Thiên lâu thuyền, bọn người Thiên Yêu Thánh nữ chứng kiến vị áo trắng tăng nhân này, sắc mặt lập tức thay đổi.

Vô Tướng thiền sư!

Người này cùng Quy Thiên Sầu đại chiến, bị thương mà đi, không nghĩ tới cũng chưa đi xa, lại giấu kín hành tích phản hồi.

Cử động lần này của Vô Tướng thiền sư tất nhiên là vì đánh lén Quy Thiên Sầu, một màn Giang Nam chết cháy Quy Thiên Sầu kia, tất nhiên không thể gạt được ánh mắt của hắn, mọi người nói chuyện, cũng tất nhiên trốn không thoát lỗ tai của hắn!

Trên người hắn không hề giống Quy Thiên Sầu vết thương chồng chất như vậy, ngược lại như lúc ban đầu, phảng phất không có bị chút tổn thương nào, nguyên nhân đây là Phật môn Kim Thân của hắn vô cùng cường hãn.

Nhưng Phật Quang quanh thân Vô Tướng thiền sư lại không nồng đậm bằng lúc trước, hẳn là tu vi bị thương, cường giả như hắn tu vi bị thương, liền rất khó nhanh chóng khôi phục.

Quy Thiên Sầu là cường giả bực nào, Vô Tướng thiền sư có thể cùng hắn liều cái lưỡng bại câu thương, đã là thành tựu cực kỳ giỏi!

Thần Thứu Yêu Vương sờ lên đầu trọc của mình, ha ha cười nói:

- Vô Tướng huynh đệ...

- Ngươi câm miệng cho Phật gia!

Vô Tướng thiền sư sắc mặt tái nhợt, vội vàng cao giọng quát.

Đầu điểu này ở trong miệng nhả không ra ngà voi, cho tới bây giờ cũng không nói qua lời hữu ích gì, để cho Vô Tướng thiền sư đối với hắn rất là đau đầu.

Giang Nam thần sắc không thay đổi, như trước thong dong bình tĩnh, phảng phất mọi chuyện đều đã tính trước, nói khẽ:

- Vô Tướng thiền sư, ngươi còn dám trở về, chẳng lẽ không sợ thần hỏa của ta?

- Đúng, cẩn thận Giang đạo huynh phóng hỏa chết cháy ngươi!

Thải Dực vội vàng nói:

- Thực lực Quy Thiên Sầu ở trên ngươi, còn không phải bị Giang đạo huynh một mồi lửa chết cháy sao?

Vô Tướng thiền sư nhịn không được cười lên, lắc đầu nói:

- Thần hỏa thật có chút uy lực, cực kỳ khủng bố, chỉ sợ là thần minh tu luyện lưu lạc đến thế gian. Bất quá, đóa thần hỏa này đã có thể bị ngươi thu nhập mi tâm, mà không có đem ngươi hỏa táng, liền biết tầng ngoài của thần hỏa độ ấm cũng không cao.

Hắn nhìn chằm chằm vào biểu lộ trên mặt Giang Nam, không buông tha bất kỳ một biểu lộ rất nhỏ nào, chậm rãi mà nói, cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 266: Sát Khí Ngập Trời. (2)

- Ngươi chết cháy Quy Thiên Sầu hoàn toàn chính xác để cho Phật gia cảm giác được ngoài ý muốn, nhưng mà lại để cho Phật gia nhìn ra khuyết điểm cái thần hỏa này của ngươi, đó chính là ngươi không cách nào khống chế, bởi vậy mới cố ý để cho Quy Thiên Sầu lấy đi Tam Túc Kim Ô, đợi cho vào bên trong Tử Phủ của Quy Thiên Sầu, lúc này mới phóng thích thần hỏa. Bởi vì ngươi không dám ở trong cơ thể mình kích phát thần hỏa, biết được đem chính ngươi cũng luyện hóa thành tro!

- Hòa thượng thật là lợi hại!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, bên trong sáu ma, Cáp Lan Sinh đơn thuần chấp nhất, đại ma thâm bất khả trắc, tam ma mưu trí bách biến, mà tứ ma Vô Tướng thiền sư này lại tâm tế như phát, lại có năng lực phân tích cường đại.

Hắn nói không sai, Giang Nam hoàn toàn chính xác không cách nào khống chế Đâu Suất thần hỏa, trước hai trọng thần hỏa còn có thể kích hoạt, nhưng tầng thứ ba thần hỏa hắn liền chống đỡ không nổi, vô cùng có khả năng sẽ bị luyện hóa thành tro, mà chỉ kích phát trước hai trọng thần hỏa đối với Vô Tướng thiền sư làThiên Cung cường giả mà nói, căn bản không có tác dụng.

Sắc mặt Giang Nam không thay đổi, mỉm cười nói:

- Đại Thiện sư nói được đạo lý rõ ràng, vậy sao không ra tay thử một lần?

- Giang Tử Xuyên, ngươi mơ tưởng hù sợ ta. Ta biết rõ ngươi là ai, ngươi là đệ tử của Lạc Hoa Âm, đại ca của ta đối với ngươi rất thưởng thức, ý định cho ngươi gia nhập Bách Dục Thí Thần Cốc chúng ta, trở thành lão yêu. Ban đầu ở trong Thất Bảo lâm, ta và ngươi tuy chưa gặp mặt, nhưng ta nghe qua

thanh danh của ngươi, biết rõ sự lợi hại của ngươi, ngay cả đại ca ta cùng Thái Hoàng cũng dám ám toán.

Vô Tướng thiền sư cười lạnh nói:

- Bất quá hiện tại, ngươi là phô trương thanh thế!

Giang Nam thản nhiên nói:

- Nói miệng không bằng chứng, nếu như Đại Thiện sư cho rằng ta là phô trương thanh thế, sao không động thủ?

Vô Tướng thiền sư chần chờ thoáng một phát, muốn trực tiếp đem tiểu tử này nghiền áp chí tử, lại lo lắng Giang Nam thật sự liều chết đánh cược một lần, kích phát thần hỏa, lúc này lắc đầu, thay đổi một bộ mặt từ bi, hát vang Phật hiệu:

- Thiện tai thiện tai, thời điểm Phật gia vì nữ thí chủ khai quang, không thích người khác vây xem, nguyên vốn định đem người không liên qua hết thảy giết sạch, hủy thi diệt tích. Bất quá nếu như Giang thí chủ chủ động dâng ra đóa thần hỏa kia, Phật gia ngược lại có thể tha các ngươi một con đường sống, nhưng mà hai vị nữ thí chủ này phải lưu lại, ngã phật từ bi, Phật gia không vì bọn nàng khai quang tẩy trần, là phụ ngã phật từ bi.

Mọi người thầm mắng một tiếng vô sỉ, ác tăng này tội ác chồng chất, ngoài miệng lại nói được đường hoàng, da mặt hoàn toàn chính xác đã đến cảnh giới Vô Tướng vô hình.

- Hoặc là, ngươi cũng có thể đem thần hỏa cùng hai đầu Tam Túc Kim Ô giao ra đây, Phật gia liền đem các ngươi cùng một chỗ thả, ý của ngươi như nào?

Vô Tướng thiền sư cười nói.

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, Vô Tướng thiền sư chứng kiến biểu lộ của hắn, đột nhiên cười ha ha, một bả hướng Giang Nam chộp tới:

- Giang Tử Xuyên, ngươi vừa rồi động tâm, xem ra ngươi quả nhiên là không cách nào kích phát thần hỏa, uy hiếp được tánh mạng Phật gia! Hôm nay Phật gia chẳng những lấy được Kim Ô cùng thần hỏa, còn muốn vì nữ thí chủ khai quang, độ các nàng tiến vào phật môn ta!

Sắc mặt Giang Nam kịch biến:

- Hòa thượng này so với Quy Thiên Sầu muốn âm hiểm gấp trăm lần! Hắn vừa rồi khai ra điều kiện liên tiếp, chỉ là vì để cho ta buông lỏng cảnh giác, nhìn ra sơ hở của ta!

Bàn tay lớn của Vô Tướng thiền sư gần trong gang tấc, đột nhiên dừng lại, trên ót trụi lủi hiện đầy mồ hôi lạnh, vẫn không nhúc nhích, chỉ có bộ mặt biểu lộ đột nhiên vặn vẹo, con mắt cái mũi lỗ tai miệng đột nhiên phảng phất bị thương, miệng vết thương giống như phi tốc khép lại, trong chớp mắt đã không có gương mặt.

Đây là trạng thái phòng ngự tốt nhất của Phật môn Kim Thân, mặc dù là cùng Quy Thiên Sầu chiến một trận, hắn cũng chưa từng sử xuất loại phòng ngự mạnh nhất này!

Hắn bởi vì tông môn bị diệt, không có người chỉ đạo tu hành, bởi vậy tu luyện Phật môn Kim Thân đi lên đường tà đạo, bất quá Vô Tướng thiền sư đích thật là tài tình kinh người, tuy đi đến đường tà đạo, nhưng cứ thế mà theo đường tà đạo mở một con đường thuộc về mình, đem Phật môn Kim Thân hoàn toàn thay đổi, mình cũng tu thành cảnh giới Vô Tướng vô hình.

Một cổ sát khí làm lòng người vì sợ mà tâm rung động từ trên không trung, hạo hạo đãng đãng truyền đến, đưa hắn tập trung.

Cổ sát khí này truyền ra, bầu trời lập tức u ám, che khuất mặt trời, toàn bộ thế giới phảng phất thoáng cái từ ban ngày chuyển tới đêm tối, sát khí đậm đặc, thậm chí cải biến thiên địa!

Đúng là cổ sát khí này, làm cho hắn động cũng không dám động thoáng

một phát, thậm chí đem Phật môn Kim Thân tăng lên tới trạng thái mạnh nhất!

Cổ sát khí này mạnh như thế, cho áp lực của hắn thậm chí vượt qua Quy Thiên Sầu rất nhiều lần!

- Vô Tướng, ngươi dám động đệ tử Huyền Thiên Thánh tông ta, ta liền cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong.

Trên không trung truyền đến một thanh âm vô cùng già nua, tràn đầy khí phách:

- Ngươi động đến bọn hắn thoáng một phát, ta chém mất một đôi chân của ngươi, lại động thoáng một phát, ta chém mất hai tay ngươi, nếu ngươi dám giết bọn hắn, ta liền đem ngươi gọt thành côn, luyện thành bình ướp gia vị, cho ngươi muốn chết cũng không chết được!

Vô Tướng rùng mình, không nói một lời, quay người liền đi.

Cổ sát khí này biến mất, mây đen cũng lập tức biến mất không thấy gì nữa, ánh mặt trời phóng ra, để cho người chỉ cảm thấy vừa rồi một màn kia như là trong mộng.

- Cường, quá mạnh mẽ...

Vân Bằng chỉ cảm thấy mình phảng phất vừa mới trong nước vớt ra, toàn thân mồ hôi đầm đìa, lẩm bẩm nói.

Thiên Yêu Thánh nữ cùng Thải Dực cũng một thân đổ mồ hôi, quần áo dán chặt thân thể, xuân quang như ẩn như hiện, có chút thất hồn lạc phách.

- Người nọ rốt cuộc là ai? Vừa rồi hắn nói Huyền Thiên Thánh tông ta, nhất định là tiền bối cao nhân bên trong Thánh tông ta, bất quá khí thế của hắn mạnh như thế, ngay cả Vô Tướng thiền sư cũng có thể sợ quá chạy mất, thực lực chỉ sợ vẫn còn phía trên sư tôn ta, hẳn không phải là hạng người vô danh, như thế nào ta chưa từng có nghe nói qua bên trong Thánh tông còn có

nhân vật số má như vậy?

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng, càng cảm thấy Huyền Thiên Thánh tông thâm bất khả trắc, nội tình thâm trầm.

Giờ phút này, bên trong Huyền Thiên Thánh tông, Tịch Ứng Tình đã chuẩn bị hoàn tất, chuẩn bị tốt lễ hỏi sắp lên đường tiến về Thái Huyền Thánh tông, đột nhiên trong đại điện nhiều ra một thân ảnh vô cùng cao lớn, âm trầm nói:

- Quy Thiên Sầu bị tiểu tử Giang Nam kia ám toán chí tử, không cần đến ta ra tay, bất quá ta gặp được lão Tứ Vô Tướng, hù hắn đi mất.

- Hắn không có nhận ra ngươi tới?

Tịch Ứng Tình lẳng lặng nói.

- Không có.

Cái thanh âm kia tiếp tục nói:

- Ta nếu không muốn cho ngươi nhận ra, cho dù đứng ở trước mặt ngươi, ngươi cũng mơ tưởng nhận ra ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 267: Bổ Thiên Chi Vật. (1)

Tịch Ứng Tình nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói:

- Vất vả ngươi rồi.

- Ngươi vì Thánh tông lo lắng hết lòng, đây là ta phải làm đấy.

Cái thân ảnh kia biến mất, ẩn nấp không thấy.

...

- Cuối cùng đã tới Nam Hải, đoạn đường này thật đúng là vất vả!

Bọn người Giang Nam, Vân Bằng cùng Thiên Yêu Thánh nữ nhẹ nhàng thở ra, nhìn nhau cười cười, lần này tiến về Nam Hải tham gia thịnh yến, trên đường đi thật sự là kinh tâm động phách, mạo hiểm trùng trùng, có thể nói là cửu tử nhất sinh, nhưng mà đặc sắc không ngừng.

Vô luận là Vô Tướng tập kích, hay là Quy Thiên Sầu ám toán, hay là thần bí cường giả ra tay, đều là bọn hắn trọn đời khó quên.

Mà tới được Nam Hải, liền có thể nhẹ nhàng thở ra, Nam Hải không chiến sự, đây là từ Thượng Cổ đến nay liền định ra quy củ.

- Nghe nói Nam Hải lúc còn Thượng Cổ xuất hiện qua thần minh, vị thần minh kia như trước còn trên đời, bảo hộ Nam Hải, bất luận kẻ nào ở chỗ này cũng không dám tùy ý làm bậy, nếu không sẽ lọt vào Thiên Khiển. Vị thần minh kia chỉ cần còn sống, coi như là Thái Hoàng cũng không dám ở chỗ này giương oai.

Thiên Yêu Thánh nữ cười nói:

- Tất cả mọi người nói nơi này là cái động tiêu tiền, kỳ thật cũng không

phải là nói nữ sắc, mà là nói tại đây buôn bán thật sự quá phát đạt, cái gì cần có đều có, cho dù ngươi có gia tài bạc triệu, tới đây cũng chỉ là nước dội lá môn, nghe không được tiếng vang.

Lâu thuyền chạy nhanh nhập biển sâu, đột nhiên chỉ thấy hòn đảo phía trước liền nhau, rất nhiều hòn đảo như một cánh hoa mai, có tất cả tám tòa đảo, những hòn đảo này đều có phạm vi trăm dặm, từ trong trung tâm hòn đảo kéo dài ra một mảnh xiềng xích dài hẹp cực lớn, khóa lại một ngọc đài bát giác giữa không trung.

Tòa ngọc đài này cực kỳ to lớn, so với tám tòa đảo thêm cùng một chỗ còn muốn lớn hơn rất nhiều, ngọc đài ngang trời, phảng phất không bị xiềng xích khóa lại, sẽ phá không mà đi!

Mà ở trên ngọc đài, là một thế giới hữu sơn hữu thủy vô cùng hoa lệ, có thành có quách, tùy ý có thể thấy được từng tòa kiến trúc cổ kính, đình đài lâu tạ, mái cong điêu lương, có nóc nhà nằm sấp lấy Ly Long quyên hôn, có nóc nhà đứng đấy Thải Phượng, còn có nóc nhà có sư tử mạnh mẽ cứ phục, thiên mã, thần ngưu, Toan Nghê, không phải trường hợp cá biệt.

Kỳ lạ nhất là, những dị thú này cũng không phải là điêu khắc mà là vật sống, tồn tại sống sờ sờ, bị người đặt ở phía trên nóc nhà trở thành thần thú trấn gia!

Loại đại thủ bút này, so với Huyền Thiên Thánh tông còn muốn khí phái, chỉ sợ coi như là đại phái đệ nhất Thái Huyền Thánh tông, so với Nam Hải cũng phải kém sắc rất nhiều!

Giang Nam cùng bọn người Vân Bằng rời thuyền, đem lâu thuyền thu hồi, vào bên trong đi đến, Thiên Yêu Thánh nữ cười nói:

- Cái tòa ngọc đài này bản thân là một kiện pháp bảo, chính là vị thần minh kia ở lúc còn Thiên Cung bát trọng Tử Tiêu Cung Đại viên mãn cảnh rèn luyện. Cũng không lâu lắm, hắn liền tu thành thần minh. Cái pháp bảo này uy năng vô hạn, nhưng lại có linh tính, muốn đuổi theo theo chủ nhân

mà đi, vị thần minh kia liền dùng tám đạo xiềng xích đem ngọc đài khóa ở chỗ này, đối với đệ tử của mình nói, ngọc đài lơ lửng một ngày, hắn liền còn trên đời một ngày, nếu có một ngày ngọc đài rơi vào trong biển, liền ý nghĩa hắn đã không còn nhân thế. Hôm nay, tòa ngọc đài này đã lơ lửng hơn hai mươi vạn năm.

Vân Bằng không khỏi líu lưỡi:

- Hơn hai mươi vạn năm? Thần minh thọ nguyên thật sự là dài dằng dặc!

- Thần minh thọ nguyên dài dằng dặc, nhưng cuối cùng có ngày cuối cùng, cũng là sẽ chết đấy.

Thiên Yêu Thánh nữ nói:

- Chỉ có tiên nhân, mới có thể vĩnh cửu, vô sinh vô tử. Chủ nhân Nam Hải đều là truyền nhân của vị thần minh kia, đã thay đổi không biết bao nhiêu đời, hôm nay chủ nhân nơi đây là một đôi vợ chồng, cũng là nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn, thủ đoạn rất là lợi hại, cùng chưởng giáo các đại môn phái đều có giao tình, có thể nói là một tay che trời.

Trên đài tòa ngọc này, người đến người đi hối hả, rất là phồn hoa náo nhiệt, đến chỗ này, phi phú tức quý, địa vị đều là rất lớn.

Giang Nam hướng mọi nơi quét tới, trong nội tâm thất kinh, những người này vậy mà không có một cái nào là kẻ yếu, tu vi đều cực kỳ cường hoành, kém cỏi nhất cũng là thần thông cường giả!

Tại đây trong thời gian thật ngắn, hắn liền gặp được hơn mười vị Đạo đài cảnh cường giả, Thần phủ cảnh cường giả cũng có mấy vị!

Nơi đây cũng có Thiên Cung cường giả, chỉ là Thiên Cung cường giả phần lớn là đại nhân vật có uy tín, sẽ không ở trên đường phố đi dạo loạn, mà sẽ trở thành khách quý nghênh tiến.

- Nam Hải thịnh yến mỗi năm một lần, chỉ sợ mấy năm nay là náo nhiệt

nhất.

Thiên Yêu Thánh nữ không phải là lần đầu tiên tới đây, cười nói:

- Năm nay Huyền Đô Thất Bảo Lâm xuất thế, hơn nữa vừa gặp 2000 năm một lần đạo vân bạo động, sáng tạo ra vô số pháp bảo, phẩm giai đều là cực cao, có chút pháp bảo đối với chủ nhân mà nói không thích hợp, thường thường sẽ thừa dịp Nam Hải thịnh yến đem pháp bảo xử lý sạch, đổi lấy một ít bảo vật thích hợp chính mình. Còn có, các loại công pháp cũng có thể mua bán.

Nàng chỉ hướng xa xa một tòa núi lớn, chỉ thấy tòa núi lớn kia có sương mù màu hồng phấn quấn quanh, từng đạo quấn ở giữa sườn núi, như là dây lưng lụa, du nỉ động lòng người, hé miệng cười nói:

- Chỗ đó là Thần Tiên ổ, nếu Giang đạo huynh Vân đạo huynh muốn tìm thú vui, liền có thể đi vào trong đó, bên trong có giai lệ các tộc. Còn có Nam Thành Vạn Hoa lầu, cũng là danh viện xuất hiện lớp lớp, chỉ là bán nghệ không bán thân, nhưng nếu giá tiền đầy đủ, thân thể cũng bán đi. Những cô gái này tu luyện đều là song tu chi pháp, một đêm giao hoan, làm cho tu vi ngươi đột phi, bỗng nhiên tăng mạnh, bởi vậy có không ít tu sĩ vui đến quên cả trời đất, lưu luyến quên về.

Thần Thứu Yêu Vương hai mắt tỏa sáng, lườm lườm Thần Tiên ổ cùng Vạn Hoa lầu, rất có tư thế chạy đi qua thể nghiệm một chút.

Vân Bằng cũng có chút động tâm, là nam nhân đều có chút động tâm, chủ yếu là xem có thể khắc chế được không.

- Nếu muốn mua bán pháp bảo, đạo huynh liền đi tây thành Ngự Bảo Trai, tòa lầu cao nhất kia là được, Ngự Bảo Trai mua bán pháp bảo, dùng linh dịch giao hàng, giá cả vừa phải, thậm chí trực tiếp mua bán Thiên Phủ chi bảo cũng không nói chơi.

- Nếu mua bán tài liệu, đạo huynh liền đi đông thành Khanh Vương Các,

trong Khanh Vương Các các loại tài liệu cái gì cần có đều có, chỉ cần đủ tiền, thiên tài địa bảo Thần cấp cũng có.

- Trừ lần đó ra, còn có Thiên Thủy lâu, giao dịch tâm pháp. Trung thành có chỗ giao dịch linh đan diệu dược cùng đan phương, linh đan loại vật này cực kỳ kỳ diệu, ở lúc tu vi cảnh giới thấp, cũng không trọng yếu, nhưng đến cảnh giới cao thâm, linh đan diệu dụng liền càng trọng yếu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 268: Bổ Thiên Chi Vật. (2)

Thiên Yêu Thánh nữ giải thích nói:

- Bởi vì tu luyện tới Thần phủ Thiên cung cảnh linh khí, chất chứa trong linh dịch thường thường theo không kịp tốc độ tu luyện của tu sĩ, mà linh đan cao đẳng lại có thể áp súc rộng lượng linh lực, cho nên trung thành giao dịch cũng cực kỳ nóng nảy, ra tay đều là đại lão. Hai vị đạo huynh, các ngươi ý định đầu tiên đi đến chỗ nào?

- Tự nhiên là đi Thần Tiên ổ khoái hoạt!

Thần Thứu Yêu Vương kêu lên:

- Để cho đám tiểu nương tử chỗ đó, kiến thức chim to của chủ công nhà ta!

- Tiểu đệ đệ, ngươi rất lớn sao?

Thải Dực cô nương cười lạnh, rất là xem thường quét Thần thứu một cái.

Thần Thứu Yêu Vương lập tức yên lặng, hắn tuy không nhỏ, nhưng mà so với Thải Dực là Khổng Tước vẫn là nhỏ đi rất nhiều lần:

- Ta vẫn lấy dáng người làm ngạo, bị một đầu mẫu điểu khinh bỉ....

- Lưu manh này, cuối cùng có khắc tinh.

Giang Nam thấy đầu yêu này kinh ngạc, thể xác và tinh thần sung sướng, cười nói:

- Chúng ta đi ra, là vì mua sắm tài liệu, luyện chế Bảo Khí, nhưng chất lượng tài liệu tuyệt đối không thể thấp, bởi vậy ta chuẩn bị đi đông thành Khanh Vương Các trước.

Thiên Yêu Thánh nữ trên mặt áy náy nói:

- Ta cùng với Thải Dực trước đi xử lý một ít chuyện, liền không thể cùng hai vị đạo huynh rồi. Đợi hai tỷ muội chúng ta làm xong việc, lại đến tìm hai vị đạo huynh, Liên Hương còn muốn mượn Kim Ô của Giang đạo huynh đánh giá đây này.

Giang Nam đưa mắt nhìn hai nữ rời đi, Vân Bằng đột nhiên cười nói:

- Sư đệ, Hoa Liên Hương phảng phất đối với ngươi có ý tứ, nếu như ngươi cùng nàng giao hảo, tương lai nói không chừng Thánh tông chúng ta có thể cùng Yêu Thần Tông quan hệ thông gia, hai phái cộng đồng tiến thối.

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Liên Hương công chúa bề ngoài ngây thơ hào sảng, nội tâm lại cực kỳ tinh tế tỉ mỉ, tràn ngập mưu kế. Sư huynh ngươi nếu thật cho rằng bèo nước gặp nhau, nàng liền đối với ta ngưỡng mộ trong lòng, vậy thì sai rồi. Nàng có dã tâm có khát vọng, mới sẽ không tìm một cái đạo lữ đến ràng buộc chính mình.

Hai người tới đông thành Khanh Vương Các, Khanh Vương Các đất đai cực kỳ rộng lớn, xa xỉ hoa lệ, bên trong các loại tài liệu cái gì cần có đều có, thấy mà hai người hoa mắt.

- Xích Hỏa lưu hợp!

- Thiên tiêu tinh đồng!

- Thần Long mộc!

- Huyền thiết tinh anh!

Giang Nam cùng Vân Bằng một đường xem xuống dưới, chứng kiến không ít thiên tài địa bảo làm cho người tim đập thình thịch, giá cả cũng cao làm cho người líu lưỡi, thường thường dùng trăm cân linh dịch mới có thể

đổi lấy một cân, khó trách nơi đây bị gọi cái động tiêu tiền, nếu chứng kiến bảo vật ngưỡng mộ trong lòng liền mua xuống, cho dù có đại gia sản cũng sẽ tiêu xài sạch sẽ.

Vân Bằng ở trong Thất Bảo lâm cũng thu hoạch không ít linh dịch linh tuyền, lúc này ra tay mua sắm một ít khoáng vật mình cần.

Hắn cũng là thế hệ thiên tài hơn người, ở trong Thất Bảo lâm gặp gỡ phi phàm, có đại thu hoạch, sớm đã ý thức được người khác luyện chế pháp bảo uy lực cường thịnh trở lại, cũng là đồ vật của người khác, bởi vậy lần này cũng chuẩn bị luyện chế Bảo Khí của mình, nương theo mình phát triển lớn mạnh.

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, thủy chung không có ra tay, hắn chuẩn bị luyện chế hai kiện Bảo Khí, Thiên Phủ Trọng Lâu, Sơn Hải Đỉnh, cùng thần thông của mình phù hợp, chỉ là hắn khai sáng hai môn thần thông này thật sự quá phức tạp, có thể nói phức tạp đến cực hạn, sau khi luyện chế thành Bảo Khí, uy lực so với pháp bảo Đạo đài cảnh cũng không kém cỏi, pháp bảo bình thường chỉ sợ còn so ra kém hai kiện Bảo Khí này.

Bởi vậy, luyện chế hai kiện Bảo Khí này cần tài liệu rất nhiều, tài liệu bình thường chất lượng không cao mà nói, liền không cách nào thừa nhận uy lực lớn như vậy, sẽ bị lưỡng đại thần thông của hắn làm no bể bụng.

Mà Bảo Khí tăng lên tới pháp bảo, uy lực tất nhiên trở mình tăng trưởng gấp bội, đối với tài liệu yêu cầu rất cao, bởi vậy Giang Nam muốn tìm được tài liệu cực kỳ thượng thừa, tốt nhất là tài liệu có thể nuôi dưỡng đến Thiên Cung chi bảo.

- Trong Khanh Vương Các có rất nhiều cao nhân, đối với giá trị các loại tài liệu lý giải nhất thanh nhị sở, muốn sửa mái nhà dột cũng không có khả năng.

Giang Nam đi vào tầng thứ hai Khanh Vương Các, nơi này là tài liệu luyện chế Thiên Cung chi bảo, chỉ thấy những tài liệu này đã dùng ngàn cân

linh dịch đến tính toán, linh dịch của hắn tuy không ít, nhưng còn không có giàu đến loại trình độ này.

Luyện chế một kiện bảo vật, cần tài liệu động ngàn cân ngàn cân, nếu như mua sắm tài liệu tại đây, chỉ sợ cần vận dụng ngàn vạn cân linh dịch trở lên!

Đây cơ hồ là tồn kho của một vị Thiên Cung cường giả, có thể làm cho Thiên Cung cường giả táng gia bại sản!

- Ân, những tài liệu này như thế nào tiện nghi như thế?

Giang Nam đang muốn lui về tầng thứ nhất, đột nhiên chứng kiến có chút tài liệu giá cả cũng không phải khiến hắn không cách nào tiếp nhận, năm ba trăm cân linh dịch liền có thể đổi lấy một cân, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, hướng bồi bàn hỏi.

- Những này là Ngũ sắc kim, tuy là một loại tài liệu không tệ, nhưng mà sản lượng cao, tác dụng không lớn, giá cả tự nhiên tiện nghi.

Cái bồi bàn kia cười nói:

- Ngũ sắc kim rất khó lạc ấn đạo vân, luyện chế hao tâm tổn trí, coi như là Thiên Cung cường giả, ở phía trên lạc ấn đạo vân cũng cực kỳ cố hết sức.

Giang Nam để cho bồi bàn kia lấy ra một khối Ngũ sắc kim, cầm trong tay, pháp lực bản thân tuôn ra trong đó, trong nội tâm đột nhiên cuồng hỷ!

- Bổ Thiên chi vật!

Giang Nam từng nghe nói về Ngũ Sắc Kim truyền thuyết, tin đồn loại kim khí này có thể Bổ Thiên, dĩ nhiên, cũng không phải là thật sự là Thương Thiên hé ra một cái lỗ thủng to, dùng Ngũ Sắc Kim bổ sung.

Đây chẳng qua là một lời đồn đãi, chân chính Ngũ Sắc Kim Bổ Thiên, bổ phải là Thiên Đạo, nghe nói Thiên Đạo bại hoại, có thần nhân đem mảnh nhỏ Thiên Đạo thu thập, luyện vào trong Ngũ Sắc Kim, đem Thiên Đạo tổn hại

bổ toàn bộ!

Ngũ Sắc Kim đối với pháp lực của hắn cũng không kháng cự, trong tay nắm loại kim khí này, phảng phất có một loại cảm giác thân cận tự nhiên, lĩnh ngộ đại đạo, cực kỳ kỳ lạ, vừa nhìn liền biết có chút bất phàm.

Ngũ Sắc Kim này chỉ có bằng đầu quyền, nhưng có trên dưới một trăm cân nặng, bất quá so với những bảo mỏ khác vẫn còn nhẹ rất nhiều.

Một khối Ngũ Sắc Kim, liền cần ba vạn cân Linh Dịch mới có thể mua!

- Khách quan thật là hảo nhãn lực, về Bổ Thiên vật có rất nhiều truyền thuyết.

Đột nhiên, một thanh niên mặc áo xanh đi tới, hất tay ý bảo bồi bàn kia đi, cười nói:

- Tin đồn thời xa xưa có Ma tộc xâm lấn, một cuộc đại chiến diễn ra, Thiên Đạo lật úp, thiên địa không còn, vạn vật sắp chết, vì vậy có thần nhân Bổ Thiên, sở dụng chính là Ngũ Sắc Kim. Ngũ Sắc Kim dung nạp Thiên Đạo, vốn là tài liệu cực cao, luyện chế thành thần cấp bảo vật cũng không nói chơi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 269: Thổ Hào. (1)

- Đáng tiếc chính là, loại tài liệu này không cách nào nóng chảy, thái đi ra ngoài là cái dạng gì, liền là cái dạng đó, không cách nào nóng chảy liền không cách nào cải tạo hình thái, tự nhiên không thể nào luyện thành pháp bảo, cho nên giá trị không cao.

Giang Nam hướng người trẻ tuổi áo xanh này nhìn lại, chỉ thấy hắn mi thanh mục tú, tư thế oai hùng, đột nhiên nổi da gà, vóc người thon dài, có chút gầy yếu, trước ngực "cơ ngực" rất là phát đạt, trong lòng biết đây là vị nữ giả nam trang, cười nói:

- Xin hỏi cô nương là?

- Tiểu muội Thác Bạt Lan Vân.

Nàng kia đang mặc nam áo, đầu mang mũ vải, giống như một thư sinh, tự nhiên hào phóng, cười nói:

- Hai vị là Giang sư huynh, Vân sư huynh a? Tiểu muội đối với danh tiếng của hai vị sớm có nghe thấy, chưa từng nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải hai vị thiếu niên tài tuấn.

Nàng cười dài nói:

- Giang sư huynh cũng là lớn mật, ngươi ở trong Thất Bảo Lâm giết không biết bao nhiêu người, đắc tội danh môn đại phái khắp thiên hạ, không biết có bao nhiêu người muốn mạng của ngươi, ngươi lại còn dám rời Huyền Thiên Thánh Tông, vân du tứ xứ. Còn có Vân Bằng sư huynh trợ Trụ vi ngược, cùng Giang sư huynh kích phát Tạo Hóa Tiên Đỉnh, gan dạ sáng suốt hơn người, hôm nay hai vị cũng là hung danh bên ngoài, còn dám đi ra thánh tông, làm tiểu muội bội phục không dứt.

Vân Bằng ha ha cười nói:

- Trong Thất Bảo Lâm, là chủ ý của Giang sư đệ, ta chỉ là giúp đỡ mà thôi, không nghĩ tới ngay cả ta cũng dính quang, danh dương thiên hạ.

Thác Bạt Lan Vân cười nói:

- Vân sư huynh thật là hào kiệt, nhưng mà phải cẩn thận một chút thì tốt hơn, hôm nay Nam Hải thịnh yến mở ra, thiên hạ quần hào tụ tập, nói không chừng liền có người muốn tìm ngươi phiền toái.

Giang Nam tạ ơn hảo ý của nàng, Thác Bạt Lan Vân bốc lên một khối Ngũ Sắc Kim nói:

- Hai vị sư huynh, Ngũ Sắc Kim ngoài khó có thể luyện chế pháp bảo, chính là vô cùng cứng rắn, không cách nào khắc đạo văn. Hai vị mời nhìn!

Nàng mở tú tay ra, chỉ thấy một khối Ngũ Sắc Kim trôi ở trên tay nàng, trong tay Thác Bạt Lan Vân hiện ra đạo văn chi chít, làm cho người ta có một loại hơi thở vô cùng trầm trọng, vị thiếu nữ nam trang này tu vi rất là cường đại, chỉ sợ đã đột phá Sinh tử thai, tiến vào Thất Bảo Đài cảnh, so sánh với thủ tịch đệ tử của các đại môn phái không kém bao nhiêu!

Đạo văn trong tay nàng cùng Ngũ Sắc Kim kịch liệt va chạm, nhưng thủy chung không cách nào dung nhập vào trong Ngũ Sắc Kim, loại Thần kim này tựa hồ đối với đạo văn có một loại thiên nhiên bài xích.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Thác Bạt sư tỷ, nếu Ngũ Sắc Kim không có biện pháp cùng Đạo văn tương dung, như vậy vị viễn cổ thần nhân kia, là dùng Ngũ Sắc Kim Bổ Thiên như thế nào?

- Cái này ta làm sao biết.

Thác Bạt Lan Vân cười nói:

- Ta từng nghe mẫu thân của ta nói, Thái Hoàng cũng từng động tâm tư dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế pháp bảo, thậm chí không tiếc vận dụng Thần đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông tới luyện hóa Ngũ Sắc Kim, đáng tiếc chưa từng thành công. Hắn còn đi Thái Dương một chuyến, tính toán mượn Thái Dương hỏa lực, hòa tan Ngũ Sắc Kim, nhưng cũng không có làm được.

- Bất quá hắn cho là, Ngũ Sắc Kim có thể ở tu luyện tới Thần minh cảnh là có thể dùng để luyện chế thành thần cấp pháp bảo, vì vậy sưu tập rất nhiều Ngũ Sắc Kim, tạm gác lại tương lai sẽ dùng. Chẳng qua là chút ít năm gần đây, hắn chậm chạp chưa từng đột phá Tử Tiêu Cung cảnh, tiến vào Thần minh cảnh, cho nên đối với Ngũ Sắc Kim cũng cũng không nóng bỏng như vậy.

- Dùng Thái Dương tới luyện hóa Ngũ Sắc Kim?

Vân Bằng không khỏi hoảng sợ:

- Thái Hoàng thủ bút đúng là rất lớn! Thái Dương nhiệt lượng cũng không có thể hòa tan loại kim khí này, chẳng lẽ Ngũ Sắc Kim thật không cách nào luyện chế thành bảo?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích:

- Đậu Suất Thần Hỏa của ta, không biết có thể đem Ngũ Sắc Kim này luyện hóa hay không? Đậu Suất Thần Hỏa đệ lục trọng hỏa diễm, ngay cả Quy Thiên Sầu cũng có thể dễ dàng luyện chết, Giang Tuyết tỷ tỷ nói, loại thần hỏa này là thần minh sở luyện, hẳn là có thể dùng thần hỏa đem Ngũ Sắc Kim luyện hóa.

- Thác Bạt sư tỷ, xin hỏi trong Khanh Vương Các có bao nhiêu Ngũ Sắc Kim?

Giang Nam hỏi.

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, đó chính là nếu mình cũng không cách nào ở trên Ngũ Sắc Kim khắc đạo văn, luyện thành pháp bảo, vậy thì đem Ngũ Sắc

Kim hòa tan, chế tạo thành vũ khí cận chiến.

Hắn bây giờ còn thiếu hụt vũ khí cận chiến tiện tay, Bát Trận Kim Phượng Thiên Vương Chùy cùng Long Huyết Cốt Trượng tuy nói cũng là pháp bảo, nhưng cấp bậc không cao, uy lực cũng không coi là cường đại như thế nào.

- Trong Khanh Vương Các, ước chừng có ba mươi vạn cân.

Thác Bạt Lan Vân ánh mắt chớp động, cười nói:

- Nếu sư huynh muốn nhiều hơn, tiểu muội có thể điều động tài lực vật lực, ở trong vòng mấy tháng là có thể thay sư huynh làm ra trăm vạn cân, hơn nữa còn có thể chiết khấu cho sư huynh ba mươi phần trăm.

Trăm vạn cân Ngũ Sắc Kim, chính là ba ức cân Linh Dịch, chiết khấu ba mươi phần trăm cũng có hơn hai ức cân!

Giang Nam tự nghĩ đem linh hồ của Huyền Thiên Thánh Tông lấy ra, mới có thể thấu đủ mấy chữ này.

Nhưng mà bởi vậy có thể thấy được, Ngũ Sắc Kim đúng là không bị người chào đón, nếu không sẽ không có nhiều Ngũ Sắc Kim tồn tại như thế.

Vân Bằng cũng chắc lưỡi hít hà không dứt, động mấy ức cân Linh Dịch giao dịch ở trong miệng cô gái này, quả thực chính là mưa bụi, thuận miệng nói đến.

- Ta cũng không đủ tài lực có thể mua nhiều Ngũ Sắc Kim như vậy, bất quá ta nơi này cũng có mấy đạo Linh tuyền, xin hỏi Khanh Vương Các có thu Linh Tuyền không?

Giang Nam chần chờ hỏi.

Thác Bạt Lan Vân ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Linh Tuyền cũng chia cấp bậc, giá trị một cái Linh Tuyền nếu so với

Linh Dịch quý hơn rất nhiều, Linh Tuyền bình thường, giá trị nghìn cân Linh Dịch, càng tốt, giá trị liền càng cao. Nếu có to bằng ngón tay, cũng đã coi như là thượng thừa Linh Tuyền, giá trị lật ra gấp mười lần. Nếu có hơn một xích, giá trị liền hơn ức cân Linh Dịch.

Linh Tuyền trồng xuống tới, sẽ hấp thu linh khí tự do trong thiên địa, liên tục không ngừng hóa thành Linh Dịch, cơ hồ vô cùng vô tận, giá trị tự nhiên vượt xa Linh Dịch.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, tâm niệm hơi động, Tử Phủ mở ra, chỉ thấy một mảnh Linh Tuyền dài hẹp dài đến mười hơn dặm giống như một gốc cây, từ trong Tử Phủ hắn bay ra, cười nói:

- Ta ở trong Thất Bảo Lâm cũng thu hoạch mấy Linh Tuyền, Thác Bạt sư tỷ mời nhìn giá trị như thế nào?

Thác Bạt Lan Vân tinh tế đánh giá, chỉ thấy những Linh Tuyền này phần lớn là chỉ lớn bằng chiếc đũa, cũng không thể coi như là thượng phẩm, bất quá trong đó có một đạo, có khoảng lớn bằng cổ tay, căn tu phát đạt, rất là kinh người, cười nói:

- Những đạo Linh tuyền khác, mỗi một đạo giá trị không cao hơn ba vạn cân Linh Dịch, duy chỉ có một cái này, là tốt nhất, giá trị hai trăm vạn cân Linh Dịch. Giang sư huynh quả nhiên ở Thất Bảo Lâm phát một khoản tiểu tài, tiểu muội cũng đánh chiết khấu cho ngươi ba mươi phần trăm, cùng hai vị kết thiện duyên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 270: Thổ Hào. (2)

Hiện tại Giang Nam mới biết được cái gì gọi là thổ hào, hơn hai trăm nghìn cân Linh Dịch giao dịch, ở trong miệng Thác Bạt Lan Vân cũng chỉ là một khoản tiểu tài, có thể thấy được Nam Hải là tài đại khí thô bực nào!

Thác Bạt Lan Vân sai người mang tới nghìn cân Ngũ Sắc Kim, hướng hai người cáo từ, cười nói:

- Hai vị sư huynh, sau này nếu có giao dịch, đại khái có thể tới chiếu cố tệ điếm, khỏi cần nói cái tài liệu gì, cho dù là thần minh cấp, tiểu muội cũng có thể làm ra cho các ngươi.

- Thẳng đến hiện tại mới biết được, thì ra chúng ta là người nghèo.

Giang Nam cảm khái nói.

Vân Bằng gật đầu lia lịa, cảm khái hàng vạn hàng nghìn, cười nói:

- Sư đệ, ngươi vẫn còn so với ta giàu hơn, ta thu hoạch Linh Tuyền Linh Dịch tăng lên tối đa cũng chỉ là giá trị trăm vạn Linh Dịch.

- Hiện tại ta liền nghèo đến đáng thương.

Giang Nam phát sầu, Linh Dịch trong Tử Phủ của hắn còn có hơn bốn mươi nghìn cân, bất quá những Linh Dịch này hắn muốn lưu lại cho mình tu luyện, hơn nữa nếu như gặp đến bảo vật ngưỡng mộ trong lòng, chỉ sợ mười vạn cân Linh Dịch cũng mua không được bao nhiêu đồ.

- Đáng tiếc hỏa lực của Đậu Suất Thần Hỏa thật sự quá mạnh mẻ, đem Quy Thiên Sầu cháy sạch không còn một mống, ngay cả bảo vật trong Tử Phủ của hắn cũng cháy sạch tinh quang, nếu không ta nhận được bảo vật trong Tử Phủ của hắn, là có thể mua tới càng nhiều Ngũ Sắc Kim!

Quy Thiên Sầu chính là trưởng lão Thái Huyền Thánh Tông, lại là Thiên Cung cấp cường giả, tài đại khí thô, tài phú là hùng hậu bực nào, đem cất dấu trong Tử Phủ hắn cháy sạch không còn một mống, để cho Giang Nam tiếc hận không dứt.

- Sư đệ, ta còn cần sưu tầm một chút bảo vật tới chế tạo bảo khí thuộc về mình, ngươi không cần theo ta.

Vân Bằng cười nói.

Giang Nam gật đầu, hắn cũng khẩn cấp muốn biết Đậu Suất Thần Hỏa có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim hay không, vạn nhất ngay cả Đậu Suất Thần Hỏa cũng không có thể luyện hóa, khoản giao dịch này chẳng phải là đại giảm?

Người khác luyện bảo, cần một tĩnh thất, tỉ mỉ an thần, sau đó điều động chân hỏa luyện chế, hoặc là dẫn dắt địa hỏa, Thiên Hỏa, mới có thể luyện bảo, mà Giang Nam lại lựa chọn ở trong Tử Phủ của mình thúc dục Đậu Suất Thần Hỏa, luyện chế bảo vật.

Đậu Suất Thần Hỏa bộc phát, ngay cả Quy Thiên Sầu cũng có thể trực tiếp luyện chết, hơi không cẩn thận, Giang Nam chính là đùa lửa tự mình hại mình. Bất quá, h lúc ắn ám toán Quy Thiên Sầu là nổ tung Đậu Suất Thần Hỏa, mà bây giờ là cẩn thận từng li từng tí, khống chế hỏa lực.

Hắn vẫn có chút không yên lòng, mi tâm hoa quang chợt lóe, đem Thần Thứu Yêu Vương thu vào trong Tử Phủ, quát lên:

- Yêu Vương, ngươi tới giúp ta khống chế hỏa lực!

Thần Thứu Yêu Vương bị làm cho sợ đến tè ra quần, không ngừng kêu khổ, thần hỏa này uy lực hắn cũng nhìn ở trong mắt, dễ dàng luyện chết Thiên Cung cường giả, nếu hơi không cẩn thận dính vào một tia, mình chẳng phải là cũng hồn phi phách tán?

Bất quá, Giang Nam là chủ nhân của hắn, chịu không được hắn phản kháng, Thần Thứu Yêu Vương chỉ có thể nơm nớp lo sợ cẩn thận giúp hắn

khống chế hỏa hầu.

Ông!

Một tia thần thức của Giang Nam bọc pháp lực xông vào trong Đậu Suất Thần Hỏa, liên tục phá vỡ tam trọng thần hỏa, đem hỏa lực đệ tam trọng thần hỏa dẫn dắt đi ra ngoài.

Đậu Suất Thần Hỏa đệ tam trọng hoả diễm xông ra, hóa thành một hỏa cầu chu vi chừng mười trượng, hỏa lực mạnh mẽ, tuyệt đối không thua Tam Muội Chân Hỏa, thái dương chân hỏa!

Một khối Ngũ Sắc Kim ở trong hỏa cầu phập phồng phập phồng, không một chút dấu hiệu hòa tan.

Ở chỗ sâu trong Khanh Vương Các, Thác Bạt Lan Vân lách mình đi vào trong một gian nhã phòng, cong ngón búng ra, chỉ phong rơi vào lục lạc treo ở cạnh cửa, cũng không lâu lắm, một thiếu nữ áo vàng xuất hiện, khom người nói:

- Thiếu chủ, có gì phân phó?

Thác Bạt Lan Vân cười nói:

- Giang Tử Xuyên cùng Vân Bằng xuất hiện ở trên Nam Hải ngọc đài, ngươi đem tin tức này đưa đến bên trong Bách Hiểu Lâu, ra giá cực cao, liền bán cho bọn hắn trăm vạn linh dịch.

Thiếu nữ áo vàng kia khom người đồng ý, lách mình không thấy.

Thác Bạt Lan Vân mỉm cười, thấp giọng nói:

- Giang sư huynh, Vân sư huynh, các ngươi đừng trách tiểu muội, ai bảo tin tức của các ngươi đáng giá như vậy? Các ngươi ở trong Thất Bảo lâm giết rất nhiều môn phái cường giả, những môn phái này nguyện ý vì hành tung của các ngươi tốn hao giá tiền rất lớn. Tiểu muội là người làm ăn, gia phụ

dạy bảo, có tiền không lợi nhuận là vương bát đản...

Giang Nam đem hỏa lực tầng thứ tư dẫn xuất, hỏa nguyên lực cuồng bạo trở nên trắng rừng rực một mảnh, so với mặt trời còn muốn chói mắt, độ ấm thoáng cái tăng lên gấp trăm lần, thậm chí ngay cả tám trăm dặm Tử Phủ của hắn cũng bắt đầu trở nên vô cùng nóng rực, như là mặt trời rơi vào bên trong Tử Phủ!

Chỉ là, khối Ngũ Sắc kim kia như trước ở trong lửa lên xuống chìm nổi, vẫn đang bất vi sở động.

Thần Thứu Yêu Vương kinh hồn táng đảm, uy lực thần hỏa bực này, dù là mảy may dính vào trên người bọn họ, đều đưa bọn chúng đốt hóa thành tro, thần hồn câu diệt!

- Tầng thứ năm thần hỏa!

Giang Nam cắn răng, dẫn xuất đệ ngũ trọng hỏa diễm của Đâu Suất thần hỏa, loại thần hỏa màu xanh này tuôn ra, trong không gian Tử Phủ của hắn truyền đến bạo tiếng nổ đùng đùng không dứt, hư không phảng phất như lưu ly gặp được liệt hỏa, che kín vết rách, loại hỏa lực thần hỏa này, cơ hồ có thể hòa tan Tử Phủ không gian!

- Không có thể động dụng tầng thần hỏa tiếp theo rồi, nếu vận dụng tầng thần hỏa tiếp theo, Tử Phủ không gian của ta tất nhiên sẽ bị cháy sạch sụp xuống, tử trạng cùng Quy Thiên Sầu giống như đúc!

Giờ phút này, Thần Thứu Yêu Vương đã không phải là kinh hồn táng đảm, mà là chết lặng, điên cuồng thúc dục pháp lực, đem hỏa cầu cự đại màu xanh kia bao vây lại, miễn cho hỏa nguyên lực tiết ra ngoài!

Rốt cục, Giang Nam chứng kiến Ngũ Sắc kim bắt đầu chậm rãi hòa tan, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Quy Thiên Sầu chết có ý nghĩa, nếu như muốn giết hắn, ở đâu cần vận dụng lục trọng thần hỏa, ngũ trọng cũng là đủ rồi.

Ngũ trọng thần hỏa ngay cả Ngũ Sắc kim cũng có thể hòa tan, mà Thái Hoàng vận dụng thần đỉnh cùng mặt trời chi lực, cũng không có thể hòa tan Ngũ Sắc kim, có thể nghĩ uy lực của Đâu Suất thần hỏa đệ ngũ trọng hỏa diễm, so với Thái Hoàng thúc dục thần đỉnh còn muốn mãnh liệt, luyện chết Quy Thiên Sầu là Thiên Cung cường giả còn không phải chuyện dễ dàng?

- Mới đệ ngũ trọng thần hỏa liền có thể luyện hóa Ngũ Sắc kim, như vậy hỏa diễm hạch tâm của Đâu Suất thần hỏa, sẽ mạnh như thế nào?

Giang Nam đem từng khối Ngũ Sắc kim đầu nhập vào bên trong hỏa cầu màu xanh, thầm nghĩ:

- Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng nói, Đâu Suất thần hỏa đối với nàng mà nói là hàng thông thường, không đáng giá nhắc tới, như vậy nàng khôi phục trạng thái toàn thịnh rốt cuộc là cảnh giới gì? Ta khi nào mới có thể đạt tới loại cảnh giới này?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 271: Ngũ Kiếp Thần Chung

Ngũ Sắc kim phi tốc hòa tan, hắn vội vàng thu thập tâm tình, hết sức chăm chú, bắt đầu đem Ngũ Sắc kim hòa tan chế tạo thành hình.

- Chúa công rốt cuộc muốn luyện chế Bảo Khí gì?

Thần Thứu Yêu Vương thầm nghĩ trong lòng:

- Có thể làm cho chúa công hao phí tâm lực lớn như vậy, cái Bảo Khí này nhất định cực kỳ kinh người, tất nhiên sẽ là pháp bảo chi phôi so với Thiên Long Bát Âm Chung còn cường đại hơn!

Bảo Khí là pháp bảo chi phôi, tương lai sau khi luyện thành thần thông nguyên vẹn, liền có thể ở trên đạo đài ân cần săn sóc, đem thần thông nguyên vẹn đánh vào bên trong Bảo Khí, đem Bảo Khí tăng lên tới cấp độ pháp bảo.

Thần Thứu Yêu Vương vẻ mặt chờ mong, nhìn xem bảo vật trong hỏa cầu dần dần hình thành, trong nội tâm không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy Giang Nam chế tạo đệ nhất kiện bảo vật lại là một cây búa dài gần một trượng, búa có hai mặt, hàn quang lóng lánh.

- Đệ nhất kiện phảng phất là vũ khí cận chiến, không phải Bảo Khí cũng không phải pháp bảo. Như vậy đệ nhị kiện nhất định là Bảo Khí rồi!

Sau đó đầu yêu này chứng kiến đệ nhị kiện bảo vật cũng lần lượt thành hình, thình lình cũng là một thanh giống như búa!

Đệ tam kiện, hay là búa!

Kiện thứ tư, lại là búa!

Liên tục tám kiện, vậy mà tất cả đều là búa!

Thần Thứu Yêu Vương triệt để im lặng, lẩm bẩm nói:

- Chúa công chế tạo tám cái trọng phủ, đây là muốn náo cái gì? Chẳng lẽ ý định cầm búa chém người sao?

Ngũ Sắc kim còn có thừa, chỉ là đã không nhiều lắm, xa không đủ luyện chế Bảo Khí phức tạp như Thiên Phủ Trọng Lâu cùng Sơn Hải Đỉnh, hai đại bảo khí này dung hội quá nhiều công pháp, thế cho nên muốn luyện chế ra Bảo Khí, cần rộng lượng Ngũ Sắc kim, thậm chí ngàn cân cũng không đủ luyện chế một kiện.

Hơn nữa Ngũ Sắc kim khó có thể lạc ấn đạo vân, muốn luyện thành Bảo Khí, dùng tu vi thực lực của Giang Nam, tự nhiên là rất không có khả năng.

- Ân? Hòa tan Ngũ Sắc kim, dùng đánh vào thần thông!

Đột nhiên trong nội tâm Giang Nam cuồng hỷ, hắn vừa rồi thí nghiệm còn thừa tài liệu không nhiều lắm, tiện tay đem một môn thần thông đánh vào trong đó, rõ ràng có thể khắc ở bên trong Ngũ Sắc kim!

Cái này ý nghĩa, vấn đề khó khăn mà bất luận kẻ nào cũng không thể dùng Ngũ Sắc kim luyện trở thành pháp bảo này, rốt cục ở trong tay hắn đạt được giải quyết!

- Nguyên lai Ngũ Sắc kim chỉ có ở sau khi hòa tan mới có thể luyện thành pháp bảo, lạc ấn đạo vân, chắc hẳn vị tồn tại Bổ Thiên kia liền đem Ngũ Sắc kim hòa tan, đem mảnh vỡ Thiên Đạo đánh vào trong đó! Còn lại một ít Ngũ Sắc kim, ta có thể luyện chế cái gì?

Giang Nam lẳng lặng suy tư, Ma Chung Bá Thể là thân thể thần thông, vũ khí là tám thanh đại búa, không cần lại luyện bảo vật khác, Thiên Phủ Trọng Lâu quá phức tạp, tài liệu chưa đủ, Thiên Dực Ma Thần là loại thần thông phi hành, tạm thời không cần bảo vật, Đạo Âm Hát Xướng cùng Sơn Hà Đỉnh là Âm Công thần thông, hắn còn chưa tu luyện tới cảnh giới này.

Hôm nay, chỉ còn lại có loại thần thông thứ tư, thần thức thần thông, Ngũ Kiếp Ấn!

Bất quá loại pháp bảo thần thức thần thông, Bảo Khí ít đến thương cảm, Giang Nam chỉ thấy qua một kiện, vẫn là Linh Lung Hộ Thần Kim Lũ Y bên trong Thánh tông, là một loại bảo vật tẩm bổ thần niệm, thủ hộ thần thức, bảo vật khác về thần thức hắn liền chưa từng thấy qua.

Bất quá, Ngũ Kiếp Ấn có tất cả năm chủng ấn pháp, Khổng Tước Minh Vương Ấn, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Thái Dương Ấn cùng Huyền Thai Ấn, nếu muốn luyện chế thần thức bảo vật, chi bằng đem năm chủng ấn pháp này khắc ở phía trên một kiện bảo vật.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, chỉ thấy một đoàn Ngũ Sắc kim còn lại kia chậm rãi nhúc nhích, hóa thành một ngụm ngũ sắc chung, có tất cả xanh vàng xích hắc bạch ngũ sắc, cao chỉ có một xích (0,33m).

Thần thức hắn tuôn ra, hóa thành từng đạo ấn pháp, ấn hướng ngũ sắc chung, chỉ thấy phía trên ngũ sắc chung nho nhỏ, dần dần hiện ra hoa văn kỳ lạ, xây dựng thành Khổng Tước đại Phật, đỉnh đầu thiên, chân đạp địa, sau đầu là mặt trời mọc, trong lồng ngực có Huyền Thai dị tượng!

Các loại ấn pháp không ngừng ở trong tay hắn bày ra, càng nhiều thần thức nữa dũng mãnh lao tới, để cho trên ngũ sắc chung dị tượng càng ngày càng rõ ràng.

Thần trí của hắn đang kịch liệt tiêu hao, Giang Nam còn là lần đầu tiên luyện chế Bảo Khí, nhất là loại thiên tài địa bảo như Ngũ Sắc kim này rất khó lạc ấn thần thông, cũng may thần trí của hắn cực kỳ cường đại, sắp tu thành thần thức đạo đài, chống lại tiêu hao.

Dù vậy, sau khi hắn đem khẩu ngũ sắc chung này luyện thành, vẫn là toàn thân mồ hôi đầm đìa, thần thức cơ hồ tiêu hao bảy thành!

Huyền Thai ngồi ngay ngắn ở bên trong Tử Phủ, tám đạo thần thức chi

luân ông ông chuyển động, thúc dục Ngũ Kiếp Ấn, không ngừng khôi phục thần thức tiêu hao, có Huyền Thai, Giang Nam liền có thể ở bất cứ lúc nào cũng đều tu luyện thần thức. Mấy ngày nay tới giờ, theo tu vi của hắn từ từ tinh thâm, tu thành thần thông tứ trọng, cường độ thân thể cũng sâu sắc tăng cường, dần dần để cho hắn có thể thừa nhận được tám đạo thần thức chi luân.

Mà đệ bát đạo thần thức chi luân, cũng bắt đầu dần dần trở nên viên mãn.

Đợi đệ bát đạo thần thức chi luân viên mãn, hắn liền có thể luyện tựu thần thức đạo đài, thần thức trước thân thể cùng pháp lực bước vào Đạo đài cảnh!

- Đệ nhất kiện Bảo Khí cuối cùng đã luyện thành, mặc dù nhỏ một chút. Tám cái đại phủ kia cũng có thể tăng thêm thần thông, bất quá nếu là vũ khí cận chiến, tăng thêm hiệu quả thần thông không lớn, ngược lại dễ dàng tổn thương bản thân. Ân, tăng thêm Địa Cực Nguyên Từ thần thông!

Trong mắt Giang Nam tinh quang thiểm thước, lúc này thúc dục Địa Cực Nguyên Từ thần thông gia trì đến bên trong tám cái phủ này, Địa Cực Nguyên Từ thần thông là thần thông điều khiển Địa Từ nguyên lực, tùy tâm sở dục cải biến Địa Từ nguyên lực.

Mà Địa Từ nguyên lực càng cường, búa liền càng nặng, mấy cái phủ này bản thân là vũ khí cận chiến, càng trầm trọng, uy lực liền càng lớn. Mà Địa Từ nguyên lực càng yếu, tốc độ vung lên liền càng nhanh.

Nếu đem Địa Cực Nguyên Từ thần thông gia trì đến bên trong tám cái phủ này, lúc vung lên nhất định nhanh như thiểm điện, tay nghề thành thạo, nhưng lại có thể tùy ý cải biến sức nặng đại búa, suy nghĩ một chút cũng làm Giang Nam hưng phấn phát run, hận không thể lập tức cầm búa đi ra ngoài, đi chém vài người làm thí nghiệm.

Địa Cực Nguyên Từ thần thông hắn tuy cũng không có bao nhiêu thành tựu, nhưng dựa vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, vẫn là đem môn công pháp này như ý thi triển ra, đã qua thật lâu, rốt cục đem tám cái phủ hết thảy luyện

thành thần thông tứ trọng Bảo Khí.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, thu Đâu Suất thần hỏa, đem Thần Thứu Yêu Vương phóng xuất, mi tâm lóe lên, một ngụm ngũ sắc chung theo giữa mi tâm hiển hiện, Linh Lung xinh xắn.

- Cái khẩu chung này dùng Ngũ Sắc kim cùng Ngũ Kiếp Ấn luyện chế mà thành, lại là một loại thần thức Bảo Khí, sau này liền gọi là Ngũ Kiếp thần chung, mà tám cái phủ này là Địa Cực Nguyên Từ thần thông luyện chế mà thành, liền gọi là Địa Từ Nguyên Phủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 272: Mặt Hiền Lành Tâm Đen Tối. (1)

Giang Nam cười nói:

- Hai bộ Bảo Khí này, là dựa vào sau này của ta!

- Chúa công, pháp bảo có thể lớn có thể nhỏ, khẩu tiểu chung này của ngươi phải chăng cũng có thể lớn nhỏ tùy tâm?

Thần Thứu Yêu Vương cao thấp dò xét Ngũ Kiếp thần chung hỏi.

- Không thể.

Giang Nam lắc đầu.

- Vậy thì sao dùng? Pháp bảo chính là muốn lớn nhỏ tùy tâm, lớn đến phạm vi hơn mười dặm, thôn nạp vạn vật, nhỏ đến hạt vừng giới tử, giấu kín vô hình, có thể đánh lén. Chúa công, Ngũ Kiếp thần chung của ngươi không thể lớn cũng không thể nhỏ, đoán chừng uy lực rất là có hạn, lãng phí tài liệu tốt nhất một cách vô ích!

Thần Thứu Yêu Vương mắt choáng váng, thay Giang Nam thịt đau, kêu lên:

- Tám cái phủ kia có thể lớn có thể nhỏ không?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, lần nữa lắc đầu:

- Cũng không thể.

Thần Thứu Yêu Vương triệt để im lặng, lẩm bẩm nói:

- Mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng luyện chín cái mộc phiền phức khó chịu, chúa công, ngươi còn có thể lại không hợp thói thường một chút sao...

Trong nội tâm Giang Nam cũng có chút tâm thần bất định, không biết uy lực của Ngũ Kiếp thần chung cùng Địa Từ Nguyên Phủ, thầm nghĩ:

- Trên Nam Hải ngọc đài khắp nơi đều là tu sĩ, nếu lúc này ta tế lên Ngũ Kiếp thần chung, sẽ xuất hiện cái cảnh tượng gì... Nhưng tiếc, ở trên ngọc đài cấm động thủ...

Lúc này Vân Bằng vẫn còn chọn lựa tài liệu, Giang Nam không có việc gì, đi ra Khanh Vương Các, trước mặt mấy người đi tới, chứng kiến Giang Nam, thân hình quét ngang, ngăn trở đường đi của hắn.

Một cổ sát khí từ trên thân hình bốn người này phát ra.

- Giang Tử Xuyên, ngươi quả nhiên ở chỗ này!

Đạo nhân cầm đầu sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:

- Ta đang bốn phía tìm ngươi không đến, nghĩ đến ngươi ở Huyền Thiên Thánh tông làm rùa đen rút đầu, không nghĩ tới ngươi rõ ràng còn dám xuất hiện!

- Mấy vị huynh đài, chúng ta nhận thức sao?

Giang Nam khẽ nhíu mày, dò hỏi.

Cái kia bốn vị đạo nhân giận dữ, một người rít gào nói:

- Ngươi giết sư tôn chúng ta, còn dám giả bộ, nói không biết chúng ta!

- Sư phó của các ngươi là vị nào?

Giang Nam áy náy nói:

- Bốn vị, thật có lỗi, gần đây người chết trong tay ta quá nhiều, quên hỏi thăm danh tự nguyên một đám.

Bốn vị đạo nhân kia giận dữ, bất quá Giang Nam xác thực là không biết

bốn vị đạo nhân trước mặt này, cũng không nhận biết sư tôn của bọn hắn.

Trong Thất Bảo lâm, lúc hắn ám toán đại ma cùng Thái Hoàng, chư cường giả đang vây công Lạc Hoa Âm, mà bên người những cường giả này thường thường vờn quanh lấy cao thủ từng môn phái, gia trì pháp lực, cổ vũ thần thông, ví dụ như Thần Tiềm liền có hơn mười vị trưởng lão, Thái thượng trưởng lão rơi vào trên Tinh Nguyệt thần thể, ủng hộ pháp lực cùng thần thông cho hắn.

Bởi vậy tuy ngoài sáng vây công Lạc Hoa Âm chỉ có mười mấy người, nhưng tăng thêm những người khác liền có một hai trăm người.

Lúc tiên quang trong Tạo Hóa tiên đỉnh bộc phát, bọn người Cận Đông Lưu, Thần Tiềm tuy chạy ra tìm đường sống, nhưng mà những người khác liền không có vận khí tốt như vậy, chết tổn thương vô số kể, đại đa số thần phủ cường giả đều bị tiên quang tan rã, thậm chí vẫn lạc mấy vị Thiên Cung cường giả!

Người chết ở bên trong tiên quang thật sự quá nhiều, ngoại trừ Huyền Thiên Thánh tông ra, cơ hồ mỗi môn phái đều có, còn có mấy vị đại cao thủ là người thế giới khác, không chỉ là cừu địch khắp thiên hạ, hơn nữa đã kéo dài đến thế giới khác.

Giang Nam tự nhiên không có khả năng biết rõ mình rốt cuộc đắc tội bao nhiêu người, bất quá đã có người tìm tới tận cửa, vậy thì nhất định có cừu oán rồi.

Hơn nữa, đại thịnh hội như Nam Hải thịnh yến này, khẳng định có không biết bao nhiêu tu sĩ đến đây, tham dự thịnh yến, trong lúc này cùng hắn có cừu oán tất nhiên số lượng cũng không ít.

Chỉ là, hắn không ngờ rằng, mình mới vừa tới Nam Hải thịnh yến, liền sẽ bị người tìm tới tận cửa rồi.

- Giang Tử Xuyên, ngươi tội ác chồng chất, biết điều thì khoanh tay chịu

chết!

Lại có vài cổ sát khí truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai nam một nữ dắt tay nhau đi tới, ma khí nặng nề, lần này là cường giả bên trong Ma Đạo, không khỏi khẽ nhíu mày nói:

- Mấy vị sư huynh, chúng ta lại có ân oán gì?

- Ngươi giết tám vị cao thủ Cổ Thần Các ta, còn dám giả bộ?

Nàng kia cười lạnh nói.

Một vị lão giả diện mục âm trầm chậm rãi đi tới, khí tức trùng thiên, rõ ràng là một vị Thần phủ cảnh cao thủ, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, điềm nhiên nói:

- Giang Tử Xuyên? Lạc Hoa Âm đệ tử?

Giang Nam nho nhã lễ độ, không mất phong độ:

- Vị tiền bối này, chúng ta tầm đó cũng có ân oán?

- Có, tự nhiên là có!

Lão giả âm lãnh kia cười ha ha, trong thanh âm lại không hề có vui thích chi ý:

- Chỉ cần ngươi là đệ tử của Lạc Hoa Âm, chúng ta liền có ân oán! Lão tử đánh không lại Lạc Hoa Âm, nhưng có thể giết ngươi, để cho Lạc Hoa Âm cũng nếm thử tang đồ chi thống!

Lại có người gào thét chạy đến, lạnh lùng nói:

- Giang Tử Xuyên, ta muốn vì sư nương báo thù!

- Còn có tính mệnh sư huynh của ta!

- Đồ chó hoang, lão tử dùng ngàn cân linh dịch ở Bách Hiểu Lâu mua xuống tin tức Giang Tử Xuyên, không nghĩ tới Bách Hiểu Lâu lừa bịp, rõ ràng bán cho nhiều người như vậy!

- Thiện tai thiện tai, Giang thí chủ giết đệ tử Pháp Thiện Tông ta, tiểu tăng cũng là muốn hướng Giang thí chủ lấy cái công đạo.

- Bần ni chi nữ có phải là chết ở trong tay Giang thí chủ hay không?

...

Giang Nam không khỏi nhức đầu, hắn mới vừa đi ra Khanh Vương Các, giờ phút này bên người đã có trên dưới một trăm vị cao thủ đem mình vây khốn, đằng đằng sát khí, một bộ hận không thể đưa hắn bầm thây vạn đoạn, hơn nữa nhân số vẫn còn liên tục không ngừng gia tăng.

- Ngàn cân linh dịch mua tin tức của ta, những người này thật đúng là có tiền, bất quá Bách Hiểu Lâu xác thực lừa bịp, một phần tin tức bán cho nhiều người như vậy, kiếm lợi nhuận lớn.

Trong nội tâm Giang Nam hậm hực nói:

- Sớm biết ta đáng giá như vậy, ta liền chính mình đi bán tin tức, kiếm lớn một khoản.

- Chúa công, đánh chết bọn hắn!

Thần Thứu Yêu Vương biến thành đạo nhân đầu trọc hưng phấn vạn phần, lộ ra rất là bạo lực, kêu lên:

- Đang sống đánh chết bọn hắn!

Mấy trăm ánh mắt bá bá hướng đạo nhân đầu trọc này xem ra, ánh mắt bất thiện, Thần Thứu Yêu Vương đầu đều là mồ hôi lạnh, vội vàng co đầu lại, lúng ta lúng túng nói:

- Đợi tí nữa thời điểm các ngươi đánh chủ công nhà ta tê người, ta có thể

thay đám các ngươi phất cờ tung bay trầm trồ khen ngợi...

- Giang sư đệ, ngươi còn ở nơi này?

Vân Bằng đã mua xong tài liệu mình cần, nhìn thấy bóng lưng của Giang Nam, đang muốn đi ra Khanh Vương Các, đột nhiên chứng kiến tràng diện phía trước, không khỏi rùng mình một cái, quay người đi trở về, vò đầu nói:

- Ta còn giống như có một tài liệu không có mua, sư đệ ngươi đợi ta một lát nữa, ta đi trở về... bồi bàn kia, Khanh Vương Các các ngươi có lối sau không vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 273: Mặt Hiền Lành Tâm Đen Tối. (2)

Hoa Âm, người đệ tử này của ngươi so với ngươi còn có thể gây tai họa.

Trên đỉnh Ngự Bảo Trai, một vị tú sĩ tuổi trẻ cùng một vị nữ tử sóng vai mà đứng, xa xa hướng bên này xem ra, nữ tử kia hé miệng cười nói:

- Thời điểm ngươi như hắn, cũng không có nhiều cừu gia như vậy. Bất quá, nhiều cừu gia như vậy tìm đến thăm, ngươi phải chăng muốn ra tay thay hắn giải vây?

- Người đệ tử này của ta so với ta tiền đồ nhiều hơn, cừu gia nhiều, chính dễ dàng tôi luyện hắn.

Tú sĩ trẻ tuổi là Lạc Hoa Âm nữ giả nam trang, thay đổi nam trang, quét qua lười biếng ngày bình thường, ngược lại lộ ra ngọc thụ lâm phong, phiêu dật cười nói:

- Tư Tư, ngọc bất trác bất thành khí, ta cũng là từ trên con đường này đi tới, huống chi ở Nam Hải của các ngươi cũng không có người dám can đảm động thủ, không cần ta đi giải vây cho hắn.

- Như thế, Nam Hải ta có thần minh che chở, coi như là Thái Hoàng đến, cũng chỉ có thể an phận thủ thường. Ai nếu là động thủ, sẽ trái với quy củ Nam Hải ta.

Nữ tử tên là Tư Tư kia ánh mắt rơi vào trên mặt Lạc Hoa Âm, ánh mắt lộ ra mê ly chi sắc, đột nhiên cười nói:

- Hoa Âm, ngươi vẫn là anh tuấn tiêu sái như vậy, mê người giống như lúc trước.

Lạc Hoa Âm nhíu mày, cảnh giác nói:

- Tư Tư, ta không thích nữ nhân, ta thích nam nhân, ngươi cũng biết đấy!

Trong đôi mắt nữ tử kia hiện lên một tia xảo trá, rất là quyến rũ động lòng người, cười nói:

- Nguyên lai thời điểm ta gả cho Phó Duyên Tông, cũng cho là mình thích nam nhân, về sau gặp ngươi mới biết được, kỳ thật ta thích chính là nữ nhân. Hoa Âm, nói không chừng ngươi cũng ưa thích nữ nhân thì sao? Lần này ngươi đã đến, cái kia cũng đừng có đi, chúng ta cùng một chỗ a...

...

Giang Nam thở dài, nhìn mọi người chung quanh, chỉ thấy mọi người tình cảm quần chúng phấn kích, bất đắc dĩ nói:

- Giang mỗ chỉ có một cái mạng, các ngươi nhiều người như vậy muốn mạng của ta, làm sao chia? Không bằng các ngươi trước thương nghị, ai tới lấy tánh mạng của ta, như thế nào? Ta còn có việc, đi trước một bước.

- Họ Giang, ngươi bằng vào một chút thủ đoạn này liền muốn rời đi?

Một người cười lạnh nói:

- Hôm nay quần hùng hội tụ, mỗi người đều tốn không ít linh dịch mua tin tức của ngươi, nếu không có thể lưu lại tánh mạng của ngươi, chẳng phải là cổ vũ uy phong của ngươi?

- Tại Nam Hải, ai dám động thủ?

Đột nhiên từng tiếng uống thanh truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một nam tử tuổi còn trẻ cưỡi một đầu Thủy Kỳ Lân, tay cầm một cây trường thương, suất lĩnh hơn mười vị Thần phủ cường giả chạy đến, khí tức tràn ngập, trấn áp tại chỗ.

- Chư vị, Nam Hải ta có quy định, cấm ở trên ngọc đài động thủ, kính xin chư vị cho Thác Bạt Lưu Chiếu ta một cái mặt mũi nho nhỏ.

Nam tử trẻ tuổi kia ngồi ở trên Thủy Kỳ Lân, tay vịn trường thương hướng mọi người chắp tay.

- Nguyên lai là Nam Hải Thiếu chủ.

Một vị lão giả chắp tay hoàn lễ nói:

- Nếu là Thiếu chủ ra mặt, chúng ta tự nhiên không thể không theo. Thiếu chủ, Nam Hải tuy nói không thể động thủ, nhưng trên ngọc đài có Đấu Chiến đạo trường, nếu có ân oán, liền dùng chỗ đó đánh bạc chiến. Xin hỏi có thể mượn Đấu Chiến đạo trường dùng một lát, chúng ta cùng với họ Giang này giải quyết ân oán thoáng một phát!

Thác Bạt Lưu Chiếu khẽ nhíu mày, trầm giọng nói:

- Quy củ của Đấu Chiến đạo trường, là song phương đáp ứng, mới có thể đánh bạc chiến, giải quyết ân oán, hơn nữa cấm vây đánh. Các ngươi nhiều người như vậy, chẳng lẻ muốn ở trên Đấu Chiến đạo trường quần ẩu?

- Đối phó một tiểu bối, nếu là quần ẩu chẳng phải là xem trọng hắn?

Mọi người ồn ào cười to.

Thác Bạt Lưu Chiếu nhìn về phía Giang Nam, có chút chắp tay:

- Giang đạo hữu, lần này là muội muội ta tham tài, đem tin tức của ngươi bán cho Bách Hiểu Lâu, mới dẫn xuất sự tình bực này. Đấu Chiến đạo trường ta quy củ, chỉ có trải qua song phương đáp ứng, nếu ngươi cự tuyệt, Nam Hải ta sẽ che chở an nguy của ngươi, bọn hắn ở trong phạm vi Nam Hải, tất nhiên không dám động ngươi.

Giang Nam hoàn lễ, cười nói:

- Đa tạ đề điểm, xin hỏi Lưu Chiếu thiếu chủ, Đấu Chiến đạo trường có quy củ gì?

Thác Bạt Lưu Chiếu còn chưa kịp trả lời, chỉ thấy Thác Bạt Lan Vân từ

trong Khanh Vương Các đi ra, trong tay một cây quạt xếp có chút lắc lư, cười mỉm nói:

- Đấu Chiến đạo trường quy củ không nhiều lắm, cho sử dụng thần thông, cũng có thể tế lên Bảo Khí, pháp bảo, độc vật, cổ, trận, phân thân, hóa thân, chỉ cần ngươi có thủ đoạn, liền có thể dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào. Bên ngoài Đấu Chiến đạo trường, còn có thể đặt cửa, đánh bạc linh dịch, cũng có thể đánh bạc pháp bảo, Nam Hải ta chỉ lấy một thành tiền thuê.

Giang Nam liếc nàng một cái, thản nhiên nói:

- Quý phái thật biết hắc a.

Thác Bạt Lan Vân bật cười nói:

- Giang sư huynh yên tâm, nếu ngươi là phòng thủ mà không chiến, tại Nam Hải ta, Thác Bạt gia liền có thể bảo hộ an nguy của ngươi, một xu không thu. Dù ngươi sát nhân không đếm được, tội ác tày trời, dù ngươi đem lông mi của Thái Hoàng đốt đi, Thái Hoàng ở sau lưng ngươi đuổi giết, chỉ cần chân của ngươi còn đạp ở trên Nam Hải ngọc đài, liền không có ai dám động ngươi! Huống chi quý tông cao thủ phần đông, Giang sư huynh ở chỗ này an tâm mấy ngày, quý tông nhất định sẽ phái cao thủ đến đây nghênh đón ngươi trở về, tiểu muội kiếm tiền, ngươi cũng lông tóc ít bị tổn thương, chẳng phải là tất cả đều vui vẻ?

Giang Nam liếc nhìn nàng một cái thật sâu, nữ nhân này quả thực rớt xuống tiền trong mắt, tính toán nhỏ nhặt, khôn khéo vô cùng, liền nói ngay:

- Vân sư huynh, hảo huynh đệ gặp nạn vẫn cùng một chỗ, chúng ta đi Đấu Chiến đạo trường!

Vân Bằng lúng ta lúng túng từ trong Khanh Vương Các đi tới, cười hắc hắc nói:

- Sư đệ, làm sao ngươi biết ta vẫn còn?

- Là gian tặc Vân Bằng này, cùng họ Giang mưu hại sư tôn ta!

Có người chứng kiến Vân Bằng, tròng mắt lập tức đỏ lên.

- Hai tiểu gian tặc cấu kết với nhau làm việc xấu, lần này tiễn đưa bọn hắn lên đường!

Tình cảm quần chúng phấn kích, trong nội tâm Vân Bằng tức giận, cười ha ha nói:

- Ta đã lớn như vậy, còn chưa sợ qua ai! Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến, ta liều mình tương bồi!

Giang Nam cười nói:

- Kính xin Lưu Chiếu thiếu chủ dẫn đường, đi Đấu Chiến đạo trường.

Thác Bạt Lan Vân con mắt sáng ngời, trong nội tâm vui mừng, lại có chút ảo não:

- Đáng tiếc ta không thể áp đánh bạc, nếu không liền có thể kiếm lớn một khoản.

Lỗ tai nàng nhạy cảm, lập tức nghe được Giang Nam hướng đầu trọc đạo nhân bên người thấp giọng nói:

- Yêu Vương, ta cho ngươi bốn mươi vạn cân linh dịch, đợi tí nữa chỉ để ý áp ta cùng Vân sư huynh thắng, chờ lấy tiền là được.

Thần Thứu Yêu Vương kinh hồn táng đảm, thấp giọng nói:

- Chúa công, đối phương người đông thế mạnh, hơn nữa cũng không có thiếu Thần phủ cảnh cường giả, ngươi khẳng định ngươi có thể thắng như vậy?

- Tỷ lệ ta chiến thắng, tự nhiên là mười thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 274: Một Môn Công Pháp Chứng Đạo Đài

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu như là đụng phải đối thủ thực lực quá mạnh mẽ hướng ta khiêu chiến, ta tự nhiên là phòng thủ mà không chiến, chẳng phải là ổn thắng không thua sao? Ngươi chỉ để ý lấy tiền là tốt rồi, chủ tớ chúng ta kiếm lớn một số!

Thác Bạt Lan Vân nháy mắt mấy cái, không khỏi đối với hắn ghé mắt, thầm nghĩ trong lòng:

- Hắn không làm buôn bán, thật sự là đáng tiếc. Giang Nam Giang Tử Xuyên quả nhiên là nhân vật đáng sợ...

Đấu chiến pháp trường ở giữa trung thành cùng Đông Thành, Thiên Yêu Thánh Nữ từng hướng Giang Nam giới thiệu qua bố trí Nam Hải đại khái, bất quá giới thiệu chỉ là thương mậu, đối với đấu chiến pháp trường cùng Bách Hiểu Lâu dò thăm tin tức lại không có giới thiệu.

Giang Nam hướng tòa đấu chiến pháp trường này nhìn lại, chỉ thấy cái gọi là đấu chiến pháp trường thật ra là một pháp bảo, cái pháp bảo này cực kỳ khổng lồ, như một cái bồn địa trôi lơ lửng ở giữa không trung, chu vi mười dặm, ở giữa lõm sâu, mỗi cách mấy trăm trượng liền có một cây cột đá, đỉnh cột đá cực kỳ bằng phẳng, cũng có chu vi lớn nhỏ gần mẫu.

Mà ở bốn phía, thì có một chút ngọc thai, không ít người ngồi ở trên ngọc đài xem cuộc chiến.

Trong sân còn có hai người đánh cuộc đấu, là hai vị Đạo Đài cảnh cường giả, Thần Thông oanh kích, pháp bảo oanh tạc, chém giết thảm thiết.

Chẳng qua là, thân ảnh hai người này ở đám người Giang Nam xem ra, lại

nhỏ đến thương cảm, hẳn là đấu chiến pháp trường có không gian trói buộc.

Nội bộ không gian của cái pháp bảo này so sánh với phía ngoài thoạt nhìn lớn hơn rất nhiều lần, tự thành một giới, hơn nữa những cột đá kia cũng không phải là không có tác dụng, mà là dùng để hấp thu dư âm của Thần Thông cùng pháp bảo tản mát ra, không cần lo lắng uy lực tràn ra bên ngoài chút nào.

- Đấu chiến pháp trường vốn là Nam Hải tổ sư ta luyện chế, là địa phương dùng để cho đệ tử so sánh thực lực, sau Nam Hải ta biến thành đất thương mậu, cấm chế tư đấu, nơi này liền trở thành một địa phương đánh cuộc chiến.

Thác Bạt Lan Vân chiết phiến huy động, cười dài nói:

- Đây cũng là không thể làm gì, người tới chỗ này đến từ môn phái thế lực bất đồng, lẫn nhau trong lúc đó có cừu oán cũng không ít, không để cho bọn họ phát tiết đi ra ngoài, Nam Hải ta sẽ thừa nhận áp lực rất lớn.

- Quý phái mở đấu chiến pháp trường, mục đích chủ yếu nhất vẫn là vì kiếm tiền sao?

Vân Bằng cười lạnh nói.

Thác Bạt Lan Vân khiêm tốn nói:

- Dĩ nhiên, có thể kiếm tiền, một điểm nhỏ tiền cũng là tốt. Nam Hải chúng ta là không tán thành mọi người lấy cái chết tương bác, dù sao cũng là khách nhân, đã chết một cái liền thiếu một cái, bất quá chuyện tình đánh chết người cũng thường có phát sinh. Giang sư huynh, Vân sư huynh, các ngươi vẫn là phải cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên trong sân chiến đấu kết thúc, một Đạo Đài cảnh cường giả thực lực hơi thấp kêu thảm một tiếng, bị đối thủ cận thân, sinh sôi xé thành hai nửa, máu sái trên đất.

- Ha ha ha, lần này quả nhiên vẫn là Bộ sư huynh thắng, để cho ta buôn bán lời một khoản Linh Dịch thật to!

Trên khán đài có người vui mừng cười to, cũng có người ảm nhiên lắc đầu.

Đấu chiến pháp trường có địa phương đặc biệt đặt cược, lấy Linh Dịch, pháp bảo... làm tiền đánh bạc. Cũng có thể đổi tài sản thành Linh Dịch tới đánh cuộc, Nam Hải nhất phái chỉ từ trong đó lấy ra tiền thuê, thì không tham dự trong đó.

- Giang Tử Xuyên, tử kỳ của ngươi đã đến!

Một vị nam tử tóc đen quanh thân ma khí quay cuồng, đột nhiên bay lên trời, rơi vào trên một cây cột đá, cười lạnh nói:

- Ta chờ ngươi đi lên, chúng ta liền ở trên cột đá này nhất quyết sinh tử!

- Người này ta biết, là Ma Đạo Cổ Thần Các cường giả, tên là Tần Xuyên, tu thành tám loại Thần Thông, Ma Đạo cao thủ mới vừa luyện thành Đạo Đài, tiến vào Linh Đài Cảnh.

Vân Bằng nhìn thoáng qua, cười nói:

- Sư đệ, Tần Xuyên so với ta chênh lệch ba cảnh giới, ta cũng ngứa trong lòng, muốn đi đại chiến một cuộc. Ngươi áp ta thắng, ta đi liền trở về!

Hắn chính là Thần Thông ngũ trọng viên mãn, chỉ thiếu chút nữa mới có thể tu luyện tới Thần Thông lục trọng, khoảng cách Linh Đài Cảnh còn có ba cảnh giới chênh lệch. Bất quá Giang Nam lại biết, Vân Bằng nhân tài tuyệt diễm, người mang Côn Bằng huyết thống, hơn nữa trong tâm pháp tu luyện cũng có hai môn kinh điển là Côn Bằng nhất tộc tâm pháp, Đại Bằng Minh Vương Chân Thân cùng Côn Minh Vũ Hóa Chân Kinh, hơn nữa còn có Thập Nhị Trọng Lâu Trảm Thần Kinh, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, ngang hàng cảnh giới, thực lực của hắn cực mạnh, so với đệ tử chưởng giáo cũng không thua gì, tuyệt đối có thực lực vượt cấp khiêu chiến!

- Thần thứu, ngươi đem bốn mươi vạn cân Linh Dịch hết thảy áp Vân sư huynh thắng.

Giang Nam cười nói.

Vân Bằng đang muốn đánh một trận, nghe vậy sợ hết hồn, quay đầu lại nói:

- Sư đệ, bốn mươi vạn cân Linh Dịch cũng không phải là một số lượng nhỏ, ngươi không sợ ta thua sao?

Giang Nam chân mày giương nhẹ, cười nói:

- Ta chém người này dễ dàng, sư huynh, ngươi sẽ không thua hắn chứ?

- Ngươi cũng không thua, ta sao lại thua?

Vân Bằng ý chí chiến đấu ngang nhiên, cười ha ha, phi thân rơi vào trên cột đá kia.

Giang Nam đợi kết quả, Thần Thứu Yêu Vương nhìn chung quanh một tuần, cất cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu, tiền bối, ta ra bốn mươi vạn cân Linh Dịch, mua Vân sư huynh chiến thắng, có người nào dám đánh cuộc hay không?

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, cùng lộ ra vẻ chần chờ, bốn mươi vạn cân Linh Dịch tuyệt sẽ không là một số lượng nhỏ, cơ hồ tương đương với một ngọn Linh sơn tích lũy, không có nắm chắc mà nói, chính là táng gia bại sản!

- Không người nào dám đánh cược sao?

Thần Thứu Yêu Vương cười lạnh nói:

- Mới vừa rồi khẩu hiệu một cái so sánh với một cái hung ác, hiện tại làm sao héo rồi, là không có tiền sao?

Đầu Đại Yêu này lời vừa nói ra, nhất thời tình cảm quần chúng phấn kích, tàn bạo hướng hắn xem ra. Trong sân, Vân Bằng cùng Tần Xuyên đã giao thủ, cột đá nho nhỏ trở thành chiến trường của hai người, chiến đấu kịch liệt, Tần Xuyên tế lên một pháp bảo, hóa thành một đầu đại mãng dài đến hơn trăm trượng trôi lơ lửng ở giữa không trung, cái đuôi quét ngang, mở cái miệng rộng hung hăng cắn xuống, làm cho Vân Bằng không ngừng ngăn chặn.

- Ta đánh cuộc!

Một vị lão giả diện mục lành lạnh, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, lần này lão phu liền trước tiên đem Linh Dịch của ngươi hết thảy thắng sạch, để ngươi biến thành nghèo rớt mồng tơi, sau đó lại đem ngươi đánh chết, để cho nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia nếm thử tang đồ chi thống!

Giang Nam vứt cái ánh mắt, Thần Thứu Yêu Vương cùng lão giả này đi địa phương đặt cược, đem tiền đánh bạc giao cho củ sự. Giang Nam trường thanh cười nói:

- Vân sư huynh, có thể hạ sát thủ!

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên Vân Bằng cười to, phía sau một đầu Kim Sí Đại Bằng hiện ra, lơ lửng ở giữa không trung, cánh giương mấy chục mẫu, cúi đầu một mổ, đem đầu đại xà trăm trượng kia mổ ở trong miệng, ngửa đầu nuốt đi xuống!

Tần Xuyên kinh hãi, còn chưa kịp phản ứng, liền thấy đầu Kim Sí Đại Bằng kia biến hóa nhanh chóng, hóa thành một đầu Côn Minh, mở ra thôn thiên ngụm lớn, một ngụm đem cả người hắn cắn nuốt!

- Thần Thông ngũ trọng cao thủ, chỉ là một môn Thần Thông liền muốn giết chết ta? Nằm mơ!

Trong bụng Côn Minh truyền đến Tần Xuyên rống giận, người này đúng

là cường hãn, mặc dù bị nuốt vào trong bụng Côn Minh, nhưng như cũ dũng mãnh chí cực, thậm chí liên tục trào ra không biết bao nhiêu Thần Thông, ý đồ đánh xuyên qua thân thể Côn Minh thoát khốn!

Rầm!

Côn Minh đột nhiên toái rụng, Tần Xuyên mới vừa thở phào nhẹ nhỏm, liền thấy một bàn tay đột nhiên rơi xuống, một tiếng ầm vang như thiên địa sụp đổ, che ở trên ót hắn, đánh hắn thành một bãi thịt nát!

- May mắn không làm nhục mệnh.

Vân Bằng cười ha ha, phi thân quay về, rơi vào bên cạnh Giang Nam, cười nói:

- Sư đệ, buôn bán lời bao nhiêu Linh Dịch?

Giang Nam cười nói:

- Mới bốn mươi vạn cân, đợi khấu trừ tiền thuê, ta và ngươi chia đều.

Vân Bằng mừng rỡ, vị lão giả mới vừa rồi cùng Giang Nam đánh cuộc kia sắc mặt xanh mét, giận đến thân thể run rẩy, hận không thể lập tức đem hai người này đánh gục, tiêu mối hận trong lòng.

Mọi người sắc mặt ngưng trọng, rối rít hướng Vân Bằng xem ra, lấy Thần Thông ngũ trọng viên mãn dễ dàng liền đánh chết một vị Linh Đài cường giả, có thể có thực lực như vậy, trừ nói rõ hắn tâm pháp tu luyện cực kỳ cao minh ra, còn chứng minh người này tài trí kinh người, tư chất xuất chúng!

Trên khán đài, truyền đến không ít tiếng nhẹ kêu, cũng có người chú ý tới một kích kia của Vân Bằng, bén nhọn bá đạo, lợi hại vô cùng.

- Nhìn chưa ra, Vân Bằng này cũng lợi hại như thế, là một nhân vật đáng giá chú ý.

- Người này được thiên tư hơn người, nửa người nửa yêu, tu luyện Yêu

Tộc công pháp, không thua những chưởng giáo đệ tử kia. Huyền Thiên Thánh Tông thật là khiến người hâm mộ, nhân tài xuất hiện lớp lớp. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Giang Nam lại biết chỗ lợi hại của Vân Bằng, không chỉ ở hắn tu luyện Yêu Tộc mấy đại kinh điển, mà là ngộ tính của hắn kinh người, cùng Giang Nam đánh xong một trận liền ngộ ra cách phá giải Đại Ngũ Hành Kiếm Khí.

Hắn tài tình, làm Giang Nam cũng cực kỳ bội phục.

Ở Lĩnh Tụ Phong mở đàn nói pháp, Vân Bằng cũng tâm tình xúc động, mặc dù chưa luyện thành đạo tâm, nhưng đem Côn Minh Vũ Hóa Chân Kinh cùng Đại Bằng Minh Vương Chân Thân tương dung, đem hai đại kinh điển dung hợp, thực lực bạo tăng, giết chết một vị Linh Đài Cảnh cường giả chính là dễ dàng.

Thác Bạt Lan Vân đôi mắt đẹp rơi vào trên người Vân Bằng, mắt lộ ra tia sáng kỳ dị, thầm nghĩ:

- Vân sư huynh danh tiếng không có vang dội như Giang sư huynh, nhưng tu vi thực lực lại sâu đến dọa người, cũng là nhân tài hiếm có.

- Vân sư huynh, ngươi trợ Trụ vi ngược, cùng Giang Tử Xuyên chôn giết không biết bao nhiêu người, trong đó liền có ân sư nhà ta, ngươi đã muốn thay Giang Tử Xuyên ra mặt, như vậy ta liền trước giết ngươi!

Một đạo nhân ảnh hiện lên, sau một khắc cũng rơi vào trên cột đá vết máu loang lổ kia, người này là một đại hán khôi ngô, giống như tháp sắt đứng ở nơi đó, ánh mắt thâm trầm hướng Giang Nam cùng Vân Bằng quét tới, trầm giọng nói:

- Thanh Vân Tông Hướng Thiên Nam, hướng Vân sư huynh khiêu chiến! Thanh Vân Chiến Thể, Pháp Thiên Tượng Địa!

Ầm!

Trong gân thịt hắn truyền đến tiếng sấm nổ tung, thân thể liên tiếp tăng vọt, trong chớp mắt liền hóa thành Cự Nhân thân cao trăm trượng, đầu ngón tay khổng lồ chống đỡ, đóa đóa Thanh Vân từ trong thân thể dử tợn của hắn nặn đi ra, trôi lơ lửng ở chung quanh hắn!

Thanh Vân Tông Thanh Vân Chiến Thể!

- Trong Chính Đạo pháp môn rèn luyện thân thể không nhiều bằng Ma Đạo, nhưng trong mỗi Chính Đạo đại phái đều có một hai môn thân thể tuyệt học, Thanh Vân Tông chính là Thanh Vân Chiến Thể!

Trong mắt Thác Bạt Lưu Chiếu tinh quang chợt lóe, trầm giọng nói:

- Hướng Thiên Nam là nhân vật thiên tài của Thanh Vân Tông, mặc dù không phải là chưởng giáo đệ tử nhất mạch, cũng chưa từng tu luyện tới Đạo Đài cảnh, chỉ luyện thành Thần Thông bát trọng, nhưng Linh Đài cường giả chết ở trong tay hắn cũng không ít, thậm chí, hắn từng cùng Tinh Nguyệt Thần Tông Lý Nguyên Không đánh một trận, mặc dù không địch lại, lại từ trong tay Lý Nguyên Không chạy trốn, cũng không chết ở trong tay Lý Nguyên Không.

Sắc mặt Vân Bằng ngưng trọng, hiển nhiên đã từng nghe nói qua danh tiếng của Hướng Thiên Nam, là một nhân vật cực kỳ cường đại. Thác Bạt Lan Vân gật đầu nói:

- Người này đi chính lộ số là một môn công pháp chứng Đạo Đài, chỉ tu luyện Thanh Vân Chiến Thể, tu vi vô cùng tinh thuần, tuyệt đối là kình địch của Vân sư huynh ngươi!

- Một môn công pháp chứng Đạo Đài? Thú vị...

Giang Nam ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Vân sư huynh, trận chiến này để cho ta tới a. Thần thứu, đem tất cả Linh Dịch để lên, đánh cuộc ta thắng. Chư vị, các ngươi hiện tại có thể đánh cuộc, ta đưa các ngươi một cái tài lộ, đánh cuộc ta thắng, bao các ngươi hung vốn!

- Bốc phét không biết ngượng, đánh cuộc ngươi thắng? Ta xem vẫn là đánh cuộc ngươi chết mới đúng?

- Con lừa ngốc kia, lão tử cùng ngươi đánh cuộc !

- Ta cũng muốn đánh cuộc, đánh cuộc Giang Tử Xuyên bị chết thê thảm không nỡ nhìn!

- Tính cả ta một phần!

...

Mọi người nhảy lên địa phương đặt cược, rối rít giao tiền đánh cuộc, Giang Nam nhìn lướt qua, đột nhiên hít vào một hơi thật dài, một tia ý thức vọt tới, bởi vì không khí lưu động tốc độ quá nhanh, không gian phía trước phảng phất đột nhiên sụp đổ một mảng lớn, không khí ma sát, Lôi Quang lóe lên!

- Nhục thể của hắn thật là mạnh, lục phủ ngũ tạng cũng mạnh đến nổi kỳ cục!

Trong lòng hai huynh muội Thác Bạt gia cả kinh, mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam vừa sải bước ra, từ chỗ hắn cách cột đá hơn mười dặm đường, hắn vừa sải bước ra, liền vượt qua hơn mười dặm, thân thể đụng phải không khí, phảng phất đem không gian cũng rung chuyển run rẩy, một tay giơ lên rơi xuống, vân tay như thiên, sụp đổ loạn Thương Thiên!

Phiên Thiên Ấn!

Tay chưởng khổng lồ kia giống như che trời chi vân, ầm ầm rơi xuống, một thân ảnh cự đại giống như sao băng bay ra, một đường quay cuồng, thình thịch một tiếng đụng vào trên một cây cột đá, máu tươi vẩy ra, nhưng ngay sau đó lạch cạch một tiếng rớt xuống, sinh tử không biết!

- Một môn công pháp chứng Đạo Đài, lại có thể đón lấy một chưởng của ta mà không chết, quả nhiên lợi hại.

Giang Nam đứng ở trên cột đá, áo bay phất phới, từ từ bình phục lại, thanh âm truyền khắp đấu chiến pháp trường.

Đấu Chiến đạo trường ở trong lặng ngắt như tờ, không biết bao nhiêu ánh mắt nhìn thân ảnh thanh tú đứng ở trên cột đá kia, trong nội tâm ngoại trừ khiếp sợ vẫn là khiếp sợ!

Thanh Vân tông Hướng Thiên Nam không thể bảo là không được, chiến tích của hắn hiển hách, tự tay chém giết mấy vị Linh Đài cảnh cường giả, thậm chí từ trong tay Lý Nguyên Không đào thoát.

Người đi một môn công pháp chứng đạo đài này không nhiều lắm, nhưng mà có can đảm đi đường này, đều đối với mình có tự tin cực kỳ cường đại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 275: Kiếm Lợi Nhuận Lớn 1

Hơn nữa, tu vi loại người này có lẽ cũng không phải thâm hậu như thế nào, nhưng pháp lực vô cùng tinh thuần thuần túy, thực lực còn muốn ở phía trên cao thủ ngang nhau cảnh giới!

Mấu chốt nhất chính là, Hướng Thiên Nam tu luyện chính là Thanh Vân Chiến Thể, đây là thân thể thần thông mạnh nhất Thanh Vân tông, thân thể vô cùng cường đại, nhục thể của hắn sớm đến được Đạo đài cảnh, thậm chí có thể nói coi như là thân thể của Ngọc Đài cảnh cường giả so với hắn cũng thua kém một bậc!

Nhưng nhân vật bực này, thậm chí ngay cả một kích của Giang Nam cũng tiếp không được, trực tiếp bị đánh bay lên, ngất đi!

Từ đầu đến cuối, tất cả mọi người chỉ coi Giang Nam là mao đầu tiểu tử cả gan làm loạn, ỷ có chút tiểu thông minh liền dám đánh lén Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ cùng Thái Hoàng lão tổ, lại có chút ít vận khí, đắc thủ mà thôi.

Nhưng không có người đưa hắn để vào mắt, dù sao Giang Nam chỉ là tiểu nhân vật, lúc trước tên không nổi danh, tu vi lại thấp, chỉ có sau khi ám toán Thí Thần Cốc cốc chủ cùng Thái Hoàng lão tổ, mới danh dương thiên hạ, tiến vào tầm mắt mọi người, biết rõ hắn là Huyền Thiên Thánh tông đệ tử, đồ đệ của Lạc Hoa Âm.

Tu vi của hắn mới là Thần thông tứ trọng, khoảng cách Đạo Đài cảnh không biết xa bao nhiêu, cái này chính là một quả hồng mềm, quả hồng mềm mà mỗi người có thể niết, hơn nữa người chết ở bên trong tiên đỉnh tiên quang quá nhiều, Giang Nam cừu gia khắp thiên hạ, cho nên những người này hoài thù mà đến, muốn giết hắn, nhưng không có đem hắn để vào mắt.

Nhưng mà, Giang Nam chỉ một kích, liền đem cái nhìn của bọn hắn hết thảy đánh nát, để cho bọn hắn bắt đầu một lần nữa nhìn thẳng vào Giang Nam!

- Một kích thật mạnh. . .

Trên khán đài có người thấp giọng nói:

- Một đạo ấn pháp đánh xỉu Hướng Thiên Nam? Xem ra nữ ma đầu Lạc Hoa Âm này, thu một đệ tử giỏi. . .

- Tu vi vẫn là yếu đi một chút, bất quá thiên phú cực cao.

- Huyền Thiên Thánh tông gần đây nhân tài đông đúc, nói không chừng sẽ trở thành quái vật khổng lồ có thể khiêu chiến Thái Huyền Thánh tông!

Thác Bạt Lan Vân cũng không khỏi biến sắc, nhìn nhìn Vân Bằng, thấp giọng nói:

- Sư đệ ngươi so với ngươi thật giống như còn lợi hại hơn một chút.

- Ta chưa bao giờ so lợi hại với hắn.

Vân Bằng nhún vai đầu, cười nói:

- Hắn ở lúc Thần Luân cảnh, ta cùng với hắn cùng cảnh giới chiến một trận liền không phải là đối thủ của hắn. Hôm nay hắn đã tu thành bốn đạo Thần Luân, tu thành Thần thông tứ trọng, tự nhiên sẽ càng cường đại hơn.

Thác Bạt Lưu Chiếu trầm giọng nói:

- Trong Bách Hiểu Lâu có ghi lại chuyện này, ta đã từng xem qua tin tức này, nhưng thực lực của Giang đạo hữu vẫn là vượt quá dự liệu của ta. Hắn đã có vốn liếng cùng cảnh giới Vô Địch, bất quá một kích này hiển lộ ra thực lực của hắn, để cho cừu gia coi trọng hắn rồi, chỉ sợ người phía sau liền không có dễ dàng đối phó như vậy.

Thần Thứu Yêu Vương mặt mày hớn hở, lần đánh bạc này Giang Nam chiến thắng, hắn có thể nói là kiếm được đầy bồn đầy bát, đầu yêu này đem linh dịch hết thảy thu nhập trong Tử Phủ của mình, trong nội tâm thình thịch đập loạn, thầm nghĩ:

- Cho dù chúa công bị người đánh chết, ta mang tất cả những linh dịch này, cũng đầy đủ ta tu luyện tới Thần Phủ thậm chí Thiên Cung rồi!

Lúc này đây đối với đánh bạc, trọn vẹn buôn bán lời hơn 100 ngàn cân linh dịch, tăng thêm linh dịch của Giang Nam cùng vừa rồi thắng đến, đã trên 200 ngàn cân, quả thực là giống như cướp bóc!

Đột nhiên, đầu điểu này rùng mình một cái, vội vàng nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy không biết bao nhiêu người đằng đằng sát khí nhìn xem hắn, không có hảo ý, hiển nhiên là mọi người thấy hắn tài phú kinh người, động tham niệm.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng rụt rụt đầu, thầm nghĩ:

- Chúa công vẫn là không nên bị người đánh chết mới tốt, thiên đại họa có hắn đi kháng, lão tử vẫn là an phận làm tọa kỵ của hắn là tốt rồi, nếu không ta vừa ra Nam Hải, liền sẽ bị người giết điểu đoạt bảo rồi. . .

- Không biết có bao nhiêu người táng gia bại sản. . .

Thác Bạt Lan Vân thương cảm nhìn về phía những người vừa rồi cùng Giang Nam đánh bạc kia, trong nội tâm có chút đồng tình, lại có chút cảm thấy may mắn:

- Ta vừa rồi thiếu chút nữa cũng động tham niệm, để cho người đi đánh bạc Hướng Thiên Nam chiến thắng, may mắn Nam Hải ta cấm người một nhà đánh bạc, nếu không lần này ta cũng bị lừa rồi.

Những người đánh bạc thua kia giờ phút này sắc mặt cực kỳ đặc sắc, phảng phất như ăn hết một con ruồi, lại trơ mắt ếch ra nhìn mình ăn con thứ hai.

Vị lão giả tuyên bố thay đồ đệ báo thù kia diện mục âm trầm, đột nhiên đứng dậy hướng cột đá của Giang Nam đi đến, lạnh lùng nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi đã đi ra, cái kia liền không cần đi trở về, lão phu đến chiếu cố ngươi!

Mọi người thấy thế, nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Ba Sở đạo nhân chính là Thần Phủ cảnh cường giả, tu luyện tới Thần Phủ nhị trọng, Côn Luân cảnh, có hắn ra tay, dù trăm ngàn cái Giang Tử Xuyên, cũng chết không toàn thây rồi.

- Tặc ngốc kia, hiện tại còn muốn đánh cá không?

Có người hướng Thần Thứu Yêu Vương cười nói.

Một vị nữ tử cười khanh khách nói:

- Lần này cần ngươi táng gia bại sản, thua ngay cả đồ lót cũng không dư thừa rồi!

Thần Thứu Yêu Vương hậm hực nói:

- Ta chưa bao giờ mặc đồ lót.

Ba Sở đạo nhân vừa mới rơi vào phía trên cột đá, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam đứng dậy phiêu nhiên mà đi, tiếng cười truyền đến:

- Ba đạo nhân, ngươi là tiền bối cao nhân, bối phận ở phía trên ta, ta không dám cùng tiền bối động thủ? Xin thứ cho vãn bối không phụng bồi rồi.

- Muốn đi?

Ba Sở đạo nhân trong mắt hiện lên một đạo sát cơ, diện mục dữ tợn, đột nhiên sau đầu một mảnh sóng xanh nhộn nhạo, giống như biển cả thâm bất khả trắc, trên biển tiếng sóng bành trướng, một tòa cung khuyết to lớn từ

phía dưới nước biển hiện ra, hào quang vạn trượng.

Đó là kiến trúc thuần túy do đạo vân xây dựng mà thành, phong cách cổ xưa mà trang trọng, giống như cung điện của thần minh!

Minh Đường thần phủ!

Ầm ầm!

Lại có một tòa Thần Phủ hiển hiện, so với Minh Đường thần phủ còn muốn đồ sộ, rõ ràng là Côn Luân Thần Phủ!

Thần Phủ cảnh cũng có bát trọng, phân Minh Đường, Côn Luân, Thiên Tiểu, Huyền Đô, Ngọc Kinh, Ngọc Cung, Thần Phủ, Động Thiên, mỗi luyện ra một tòa Thần Phủ, đại biểu cho tăng lên một trọng cảnh giới, Ba Sở đạo nhân luyện thành Minh Đường thần phủ, Côn Luân Thần Phủ, đại biểu cho hắn là Thần Phủ nhị trọng cảnh!

Hô…

Sóng xanh biển cả, bên trong hai tòa Thần Phủ, đột nhiên từng người thò ra một cái đại thủ, hai bàn tay vô cùng khổng lồ, phạm vi hơn mười dặm, oanh một tiếng hướng chính giữa đập đi!

Giang Nam làm như không thấy, tiếp tục đi thẳng về phía trước, cất cao giọng nói:

- Thác Bạt huynh, quy củ của Nam Hải Đấu Chiến đạo trường ở đâu?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 276: Kiếm Lợi Nhuận Lớn. (2)

Thác Bạt Lưu Chiếu trong mắt tinh quang lóe lên, đột nhiên hai chân dùng sức kẹp lấy, Thủy Kỳ Lân dưới háng giống như mũi tên xông về trước, Thác Bạt Lưu Chiếu hét lớn, xách thương liền đâm, chỉ thấy một phát này rầm rộ, Thiên Địa linh khí chen chúc mà đến, hội tụ ở phía trên mũi thương, Phong Vân cuồn cuộn, nghênh tiếp một cái đại thủ của Ba Sở đạo nhân!

Cùng lúc đó, Thác Bạt Lan Vân bên người Vân Bằng thanh quát một tiếng, mi tâm một đạo ánh sáng hiện lên, bầu trời lập tức tuyết trắng một mảnh, như là giữa không trung đột nhiên nhiều ra một vòng trăng sáng, nhô lên cao chiếu rọi, rõ ràng là một mặt gương sáng phạm vi hơn trăm mẫu, nghênh tiếp một chưởng của Ba Sở đạo nhân!

Vòi rồng bành trướng, trầm đục không dứt!

Bên trong hai đại Thần Phủ của Ba Sở đạo nhân thò ra hai cái bàn tay lớn bành bành toái mất, Thác Bạt huynh muội hai người từng người thân hình run lên, lui về phía sau một bước.

- Ba đạo nhân, nơi này là Nam Hải Đấu Chiến đạo trường, nơi này có quy củ của Nam Hải ta, kính xin đạo nhân thu liễm một ít!

Thác Bạt Lưu Chiếu thu thương mà đứng, lạnh lùng nói.

Ba Sở đạo nhân sắc mặt lúc trắng lúc xanh, nhưng cũng không dám tiếp tục làm càn, tức giận hừ một tiếng, từ trên cột đá bay đi, cười lạnh nói:

- Giang Nam, lão phu ngược lại muốn nhìn ngươi có thể ở Nam Hải ngốc bao lâu, chỉ cần ngươi dám ra Nam Hải một bước, liền là tử kỳ của ngươi!

Giang Nam kinh ngạc nhìn Thác Bạt Lưu Chiếu cùng Thác Bạt Lan Vân, huynh muội này vậy mà có thể liên thủ tiếp được một kích toàn lực của Ba

Sở đạo nhân, thật sự là mạnh đến nổi đáng sợ, tuyệt đối là nhân vật có thể cùng Phong Mãn Lâu, Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh nữ so sánh.

- Người bậc này, một lần liền xuất hiện hai vị, nội tình Nam Hải cũng là thâm bất khả trắc, không hổ là thần minh lưu lại đại phái!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Nam Hải địa vị cao cả, chưa bao giờ tham dự đến môn phái phân tranh, chỉ an phận buôn bán, thậm chí thời điểm Huyền Đô Thất Bảo lâm xuất thế, tất cả danh môn đại phái đều phái người tham gia đến bên trong tranh đoạt, duy chỉ có môn phái này không có bất kỳ người tiến về Thất Bảo lâm, nghiễm nhiên một bộ người làm ăn không tham gia giang hồ tranh đấu.

Nhưng mà, từ thực lực Thác Bạt huynh muội liền có thể thấy được, Nam Hải ngoại trừ vị tổ sư đã trở thành thần minh kia, chỉ sợ thực lực bản thân cũng không phải chuyện đùa, thực lực thậm chí còn muốn vượt qua một ít đại phái.

Người đến đây hướng Giang Nam trả thù sắc mặt hôi bại, cho tới bây giờ bọn hắn mới hiểu được Giang Nam vì sao một mực chắc chắc như thế, cùng bọn họ đàm tiếu đánh bạc, không thấy bất luận vẻ khẩn trương gì.

- Tiểu tử này là có thể đánh thắng liền đánh, đánh không lại liền không ứng chiến, nói rõ là muốn liều mạng chiếm tiện nghi của chúng ta! Tại Đấu Chiến pháp tràng, người khác cũng không thể buộc hắn xuất hiện ứng chiến, nếu không là trái với quy củ của Nam Hải!

Bọn hắn hiện tại mới nghĩ tới một điểm này, bất quá đã chậm, Giang Nam Vân Bằng tất cả thắng một hồi, liền cơ hồ đem linh dịch trên người bọn họ cướp sạch!

Bên trong những người đến đây trả thù, Thần Phủ cảnh cũng có không ít, Đạo Đài cảnh càng là nhiều vô số kể, nhưng nếu phái ra tu vi cảnh giới hơi thấp, chỉ sợ còn không phải đối thủ của Giang Nam cùng Vân Bằng, mà phái

ra tu vi cảnh giới cao, hai tiểu tặc gian xảo kia nhất định sẽ phòng thủ mà không chiến.

- Giang đạo hữu một chiêu đánh bất tỉnh Hướng Thiên Nam, thực lực làm cho người bội phục. Ta ngược lại muốn cùng Giang đạo hữu giao thủ, xác minh cao thấp.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy trên khán đài một thiếu niên đứng dậy, ánh mắt hướng Giang Nam xem ra. Thiếu niên kia một thân quần áo màu đen, đỉnh đầu có năm đạo Thần Luân, mục như sao nguyệt, cất cao giọng nói:

- Kính xin đạo hữu vui lòng chỉ giáo!

Giang Nam trong mắt tinh mang lóe lên, lập tức nhận ra thiếu niên này, thấp giọng nói:

- Tinh Nguyệt Thần Tông Quân Mộng Ưu!

Thiếu niên mặc áo đen kia đúng là Tinh Nguyệt Thần Tông Quân Mộng Ưu, năm đó Giang Nam vừa mới bái nhập Huyền Thiên Thánh tông không bao lâu, liền gặp Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ đại chiến, để cho Giang Nam kinh diễm không thôi, thật lâu khó quên.

Cho tới nay, hắn đều dùng Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ làm mục tiêu, đau khổ tu luyện.

Lại để cho hắn thật không ngờ chính là, Quân Mộng Ưu rõ ràng hướng hắn khiêu chiến!

- Hướng Thiên Nam đã từng bị sư huynh của ta Lý Nguyên Không đánh bại, nhưng lại từ trong tay Thất sư huynh ta đào thoát. Giang đạo hữu một chưởng liền suýt nữa đem Hướng Thiên Nam đánh chết, thực lực cùng Lý sư huynh không sai biệt lắm.

Quân Mộng Ưu đứng dậy rơi vào phía trên một căn cột đá, thản nhiên

nói:

- Ta rất muốn biết, ta cùng với Lý sư huynh ai cường đại hơn, kính xin Giang đạo hữu thành toàn.

- Quân sư huynh, ta đã sớm muốn cùng ngươi chiến một trận, nhưng tiếc một mực vô duyên chiếu cố ngươi.

Giang Nam ánh mắt chớp động, hướng căn cột đá của Quân Mộng Ưu đi đến, cười nói:

- Ngươi muốn mượn ta nhìn xem thực lực của Lý Nguyên Không, ta cũng muốn mượn ngươi, nhìn xem ta so với chưởng giáo đệ tử là nhược hay cường. Quân sư huynh, xin mời!

Thật ra thì, Giang Nam cùng Quân Mộng Ưu đã có qua một lần giao thủ, lần đó là ở trong Thất Bảo Lâm, chẳng qua là hai người cũng không chính diện, mà là thần niệm cùng thần thức ở bên trong sơn thể giao phong, cũng chỉ có một cái chớp mắt thời gian, thần niệm của Quân Mộng Ưu biến thành Tinh Nguyệt Cự Nhân bể tan tành.

Lúc ấy Quân Mộng Ưu cho đối phương là Kim Cương Pháp Thiền Tông Thích Nhược Long, tự nghĩ không là đối thủ Phật Môn Kim Thân của đối phương, vì vậy viễn độn mà đi.

Lúc ấy Giang Nam vì thế thương tiếc một lúc lâu, lần này hành trình Nam Hải, Quân Mộng Ưu cũng hiện ra ở chỗ này, chủ động hướng hắn khiêu chiến, thực để cho hắn mừng rỡ.

Quân Mộng Ưu cùng Âu Dương Vũ đánh một trận, đã ở trong lòng hắn tạo thành hình tượng cường giả, không cách nào đánh vỡ, nếu như không thể đích thân đánh bại người này, trong lòng hắn tất nhiên vẫn tồn tại bóng ma của Quân Mộng Ưu.

Hiện tại hắn tu vi còn thấp, bóng ma của Quân Mộng Ưu còn không cách nào ảnh hưởng đến hắn, nhưng đến thời điểm tu vi cảnh giới hắn cao, có thể

sẽ hóa thành tâm ma, trở ngại hắn tu hành!

Đây cũng không phải là nói chuyện giật gân, mà là xác thực có thể có!

Từng có người bởi vì sư tôn của mình ở trong đáy lòng hắn tạo lên ấn tượng vô địch, vì vậy không cách nào đánh vỡ ân sư trong nội tâm, vì đột phá cảnh giới, ngang nhiên thí sư.

Loại chuyện này từ cổ chí kim cũng không ít, hơn nữa lấy Ma Đạo chiếm đa số, nhưng trong chánh đạo cũng không phải là không có.

Giang Nam muốn hoàn toàn loại trừ cái tai hoạ ngầm này, kia liền chỉ có đường đường chánh chánh đánh bại Quân Mộng Ưu, chiến thắng hắn, mới có thể không có buồn phiền ở nhà!

Hai vị thiếu niên đứng ở trên cột đá, sắc mặt Giang Nam bình tĩnh, Quân Mộng Ưu ý chí chiến đấu sục sôi, hai người tạo thành khí thế hoàn toàn bất đồng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 277: Thiên Tài Chiến. (1)

- Còn có ai muốn đánh cuộc?

Nhìn trên đài, Thần Thứu Yêu Vương cao giọng hỏi.

Bốn phía một mảnh trầm mặc, không người nào lên tiếng.

Mới vừa rồi Giang Nam một chiêu đánh xỉu Hướng Thiên Nam, ra ngoài bọn họ dự liệu, để cho không ít người thua táng gia bại sản, lần này mặc dù có người nhận định Quân Mộng Ưu tất thắng không thể nghi ngờ, nhưng không ai dám cùng hắn đánh cuộc nữa.

- Vân sư huynh, ngươi nói Giang sư huynh có mấy thành phần thắng?

Thác Bạt Lan Vân cười hỏi.

Vân Bằng lắc đầu, đàng hoàng nói:

- Phần thắng không lớn, Quân Mộng Ưu dù sao cũng là Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo đệ tử. Vượt cấp khiêu chiến đối với hắn mà nói là chuyện thường như cơm bữa, nhất là hắn tu luyện Tinh Nguyệt Thần Thể ma điển, thân thể mạnh đến nổi kỳ cục, chỉ bằng vào thân thể là có thể đối kháng Linh Đài cảnh cường giả, thậm chí đem Linh Đài cảnh cường giả một chưởng đánh gục cũng không nói chơi.

Hắn thở dài nói:

- Giống chúng ta những thứ không phải là chưởng giáo đệ tử nhất mạch này. Muốn tài nguyên không có tài nguyên, tranh công pháp không có công pháp, có thể cùng cường giả bình thường tranh hùng, nhưng gặp phải chưởng giáo đệ tử nhất mạch, liền có chút ít thua kém.

Thác Bạt Lan Vân trát trát nhãn tình, cười nói:

- Theo ý ta ngươi nói không phải không có lý, bất quá còn có một chút ngươi không ngờ rằng, đó chính là pháp bảo. Ta từ trong Bách Hiểu Lâu nhận được tin tức, trên người Giang sư huynh có một pháp bảo, tên là Thiên Long Bát Âm Chung. Rất là lợi hại, khẩu chung này nếu là uy năng toàn bộ phát huy, đánh chết ta là Thất Bảo Đài cảnh cường giả cũng không nói chơi!

- Giang sư đệ pháp lực quá yếu.

Vân Bằng lại lắc đầu, thở dài nói:

- Thiên Long Bát Âm Chung có thể phát huy ra mấy thành uy lực? Huống chi tu vi cảnh giới của hắn so sánh với Quân Mộng Ưu thấp một cảnh giới, cho dù là đồng dạng tư chất, đồng dạng tâm pháp. Thấp một cảnh giới cũng xê xích cách xa vạn dặm. Huống chi chúng ta cũng không phải là chưởng giáo nhất mạch? Đúng rồi sư tỷ, ngươi tin tức linh thông, có biết Quân Mộng Ưu ở trong Thất Bảo Lâm được đến bảo vật gì không?

Thác Bạt Vân Lan suy tư chốc lát, cười nói:

- Ta nghe nói hắn cũng không có được bảo vật gì, bất quá Thần Tiềm ở trong tinh không Thất Bảo Lâm chiếm được năm ba bảo bối, trong đó có Tinh Quang Giáp, Đằng Xà Tiên. Còn có một vật tên là Thiên Ý Câu.

Vân Bằng thở dài:

- Có công có phòng, chỉ sợ tình cảnh của Giang sư đệ không ổn...

Đột nhiên, một vị nam tử trẻ tuổi bước đi, đứng ở trước mặt Thần Thứu Yêu Vương, cười nói:

- Hòa thượng, ngươi còn muốn đánh cá không? Ta cùng với ngươi đánh cuộc hai mươi vạn cân linh dịch!

- Ta là đạo nhân, không phải là hòa thượng, trên đầu ta còn có một cọng

lông không thấy sao!

Thần Thứu Yêu Vương cả giận nói:

- Còn có ai muốn đánh cuộc, đều lên đi, Lão Tử đem bọn ngươi giết đến tấm giáp không lưu!

- Con vịt chết mạnh miệng, ta và ngươi đánh cuộc!

Lại có một vị lão giả tiến lên, cười lạnh nói:

- Ta không có nhiều linh dịch như vậy, liền cùng ngươi đánh cuộc linh tuyền!

Thần Thứu Yêu Vương giận dữ:

- Lão Tử không phải là con vịt...

Một vị nữ tử nói:

- Ta không có linh dịch cũng không có linh tuyền, nơi này có không ít bảo quáng, là vừa từ Khanh Vương Các sắm đến, nguyên vốn chuẩn bị luyện chế pháp bảo, liền dùng những bảo quáng này áp Quân Mộng Ưu chiến thắng. Con lừa ngốc, dám ứng chiến sao?

...

- Nếu là Giang sư huynh thắng, ngươi chi bằng phân cho ta một thành chỗ tốt.

Thác Bạt Lan Vân chà chà đầu vai Vân Bằng, ha ha cười nói.

Vân Bằng kinh ngạc nói:

- Sư tỷ đây là ý gì? Giang sư đệ phải thua không thể nghi ngờ, nếu thắng, đó cũng là bản lãnh của hắn, vì sao phải phân cho ngươi một thành chỗ tốt?

- Thiếu gia!

Thác Bạt Lan Vân mắt hạnh trợn tròn, thấp giọng uy hiếp nói:

- Nếu không có tiểu muội một xướng một họa, có thể có nhiều người cùng các ngươi đánh cuộc như vậy sao? Bây giờ số tiền đánh cuộc, chỉ sợ giá trị đã vượt qua bốn trăm vạn cân linh dịch! Các ngươi phát tài, cũng không chia lãi cho tiểu muội một ngụm thấm giọng sao?

Vân Bằng cười nói:

- Nếu Giang sư đệ thua, ngươi có bằng lòn bỏ ra một thành linh dịch hay không?

Thác Bạt Lan Vân hung hăng trừng hắn một cái, trong lòng do dự, nàng cũng không có nắm chắc Giang Nam nhất định sẽ chiến thắng, dù sao đối thủ là Quân Mộng Ưu, Tinh Nguyệt Thần Tông thiếu niên thiên tài, bảo vật so sánh với Giang Nam còn nhiều hơn!

Vân Bằng cười lạnh nói:

- Sư tỷ, ngươi phân ăn lại không nguyện bồi, chỉ muốn tay không lấy lợi ích, nơi nào có chuyện tình tốt như vậy? Ngươi nếu nguyện ý bỏ ra một thành, Giang sư đệ chiến thắng mà nói, chúng ta liền phân cho ngươi một thành.

Thác Bạt Lan Vân lắc đầu, Vân Bằng thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ:

- Xem ra nữ nhân này cũng không phải là không chỗ nào không biết, nếu nàng biết Giang sư đệ còn có hai con Tam Túc Kim Ô, chỉ sợ liền khóc cầu xin ta cho góp một thành.

- Tinh Nguyệt Thần Thể!

Quân Mộng Ưu hét lớn, thanh âm giống như sấm sét, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy nhục thể của hắn bắt đầu phồng lên, trong cơ thể hắn phảng phất có

vô số viên tinh thần bắt đầu khởi động phập phồng, vô số viên tinh thần bổ túc đến nhục thể của hắn, lực lượng của ngôi sao tràn ngập mỗi một ngóc ngách, thậm chí luyện vào bên trong hạt nhỏ nhất trong cơ thể hắn!

Ông!

Vô số lực lượng của ngôi sao xông ra, hóa thành vài chi tinh thần không rõ, ở sau ót hắn tạo thành một vòng trăng tròn!

Quân Mộng Ưu hóa thành một Tinh Nguyệt Cự Nhân, thân cao năm ba trượng, so sánh với Hướng Thiên Nam biến thành trăm trượng Cự Nhân thì nhỏ hơn rất nhiều, nhưng mà lại làm cho người ta có một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm!

Hắn phảng phất là tinh lực thuần túy chế tạo thành Cự Nhân!

Lúc hắn thúc dục môn công pháp này, thậm chí ngay cả trong Thiên Không cũng có từng ánh tinh quang nhè nhẹ gột rửa xuống, tràn vào trong thân thể, hóa thành pháp lực của hắn, chống đở nhục thể của hắn!

Đây cũng là Tinh Nguyệt Thần Thể ma điển!

Môn công pháp này mạnh mẻ có thể thấy được đốm, đem Chư Thiên tinh thần lực luyện thành vô số viên tinh thần bổ túc thân thể, mà trăng tròn tích chứa pháp lực. Thậm chí còn có pháp môn trui luyện thần niệm thần thức!

Giang Nam thấy một màn như vậy, trong lòng không khỏi có một loại cảm giác đạt được ước muốn. Hắn đối với Tinh Nguyệt Thần Thể ma điển hướng tới đã lâu, môn kinh điển này cơ hồ có thể nói là thân thể kinh điển mạnh nhất, vượt qua Thái Huyền Thánh Tông Huyền Môn Kim Thân thánh điển, Thanh Vân Tông Thanh Vân chiến thể, Kim Cương Pháp Thiền Tông Phật Môn Kim Thân!

Không chỉ có như thế, trong môn kinh điển này còn bao hàm đủ loại Thần Thông, trong đó Thần Tiềm từng dùng một tay áo toái Càn Khôn chính là một người trong đó!

Trong mi tâm Giang Nam, Huyền Thai đã sớm bắt đến thần vận của Tinh Nguyệt Thần Thể ma điển, bắt đầu thôi diễn môn tâm pháp này.

Chẳng bao lâu trước, Giang Nam thậm chí ngay cả thân pháp của Quân Mộng Ưu cũng thấy không rõ, mà giờ khắc này tâm pháp của Quân Mộng Ưu vừa động, liền bị hắn thấy rõ ràng, cơ hồ không có chút bí mật nào có thể nói!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 278: Thiên Tài Chiến. (2)

Lúc này, đạo tâm của hắn tựa như một viên minh châu sáng loáng, quang trong trong vắt, không chút tỳ vết nào, bất nhiễm bụi bậm!

- Ta có một viên minh châu, lâu nay bị bụi lu mờ. Hôm nay bụi tẫn quang sinh, phá núi sông thành vạn đóa! Ha ha ha, chính là như vậy, chính là như vậy!

Giang Nam cười to, lúc trước còn đi học đọc được một câu kệ ngữ trong lúc bất chợt xông lên đầu, đạo tâm của hắn phảng phất như trong kệ ngữ nói, đạo tâm là châu, quét tới bụi phiền, tia sáng trán phóng!

Quân Mộng Ưu một quyền oan ra, trong thoáng chốc làm cho người ta một loại càm giác tinh không mịt mờ đập vào mặt, một quyền này của hắn là một quyền bình thường, nhưng mà một quyền trào ra, liền có dị tượng bay vút lên, giống như một loại Thần Thông!

Đây chính là chỗ lợi hại của thân thể cường đại, thân thể cường đại, giống như trước cũng có thể chế tạo ra hiệu quả như Thần Thông.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, trong mi tâm Giang Nam, một vòng mặt trời chói chan bay lên trời, trong mặt trời một Long như trụ, miệng ngậm Ma Chung, bay múa quanh thân!

Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Môn Thần Thông này một khi thi triển, khí lực của Giang Nam cũng bắt đầu liên tiếp tăng vọt, cơ đội lên, xương sống lưng của hắn như rồng, đã luyện ra năm mươi sáu khối khớp xương, như là một Chân Long trở thành lưng của hắn!

Khí lực của hắn cũng không phải là khổng lồ như thế nào, xa xa không

bằng Hướng Thiên Nam, cùng Quân Mộng Ưu so sánh với, cũng muốn thua kém một chút, nhưng lực lượng trong cơ thể mênh mông, không thể so với Quân Mộng Ưu kém!

Oanh!

Quả đấm của hai người va chạm, chi chít cột đá trong đấu chiến pháp tràng thậm chí không cách nào hoàn toàn hấp thu tiếng nổ truyền đến, thanh âm truyền vào trong tai mọi người, chấn đắc màng nhĩ bọn họ ông ông tác hưởng!

Ông!

Trong sát na quả đấm hai người gặp gỡ, trong mi tâm của Giang Nam lại có một đạo Thần Luân hiện ra, một ngọn Thiên Phủ trọng lâu từ đó bay ra, hô một tiếng liền đem Quân Mộng Ưu nhét vào trong lầu.

Sau một khắc Thiên Phủ trọng lâu ầm ầm bể tan, một thân thể Cự Xà ngàn cánh bành bạch giãy dụa, khắp cả người lôi đình, từ trong Thiên phủ bể tan tành lao ra, cũng là Quân Mộng Ưu cảm giác được một chiêu Thần Thông này của Giang Nam tuyệt đối có thể phá vỡ Tinh Nguyệt Thần Thể của mình, lúc này không chút nghĩ ngợi liền đem Đằng Xà Tiên tế lên, phá vỡ trọng lâu, tránh cho bị thua bỏ mình!

Quân Mộng Ưu một tay cầm đuôi đằng xà, đằng xà bổ nhào phách động, mở cái miệng rộng, trong miệng là hàm răng vô cùng sắc bén, hung hăng hướng Giang Nam cắn tới!

Đầu đại xà này phảng phất chỉ còn lại có cái miệng, tìm không thấy ánh mắt, tìm không được óc, thoạt nhìn từ miệng đến dạ dày đều hiện đầy hàm răng quái vật, kinh khủng vô cùng.

Cạch…

Thiên Long Bát Âm Chung hiện ra, hồng chung đại lữ, long ngâm không dứt, ngăn cản Đằng Xà Tiên!

Hai kiện pháp bảo ở giữa không trung xung phong, phía dưới, Giang Nam bước nhanh đến phía trước, pháp lực phún dũng ra, hóa thành sáu tay, đạo Thần Luân thứ ba hiện lên, Khổng Tước đại Phật trấn giữ trong Thần Luân, Khổng Tước Minh Vương ấn, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Thái Dương Ấn thay nhau nện xuống, rung chuyển thần niệm của Quân Mộng Ưu, đánh sâu vào đầu óc của hắn!

Quân Mộng Ưu ứng phó không kịp, bị thần thức Thần Thông của hắn đánh cho đầu óc phát mộng, nhưng ngay sau đó chỉ thấy Giang Nam giống như một tòa núi lớn đánh tới, tám tay dùng Thần Thông lần nữa biến đổi, bốn đạo Bổ Thiên Ấn, bốn đạo Phiên Thiên Ấn, nhất tề đánh rớt, phong tỏa trên dưới bốn phương tám hướng, ngăn hắn ở chính giữa!

- Tinh Quang Giáp!

Quân Mộng Ưu gầm lên, đột nhiên ánh sao vô cùng từ trong mi tâm hắn xông ra, hóa thành một bộ khôi giáp bảo vệ quanh thân!

Thình thịch!

Tám đạo ấn pháp rơi xuống, ánh sao nhộn nhạo, Quân Mộng Ưu vững như Thái Sơn, lù lù bất động, Tinh Quang Giáp chính là pháp bảo ra đời trong tinh không Thất Bảo Lâm, lực phòng ngự cực mạnh, cho dù là Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn của Giang Nam cũng không có thể công phá phòng ngự của hắn!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam đưa tay một thu, một thanh đại chùy ra hiện ở trong tay, đầu chuy ong ong xoay tròn va chạm, giống như núi nhỏ, oanh một tiếng nện ở trên người của hắn, cự lực đánh tới, đem Quân Mộng Ưu nện đến cao cao bay lên, rơi ra hơn mười dặm, cơ hồ bay ra đấu chiến pháp trường!

Trong tay Giang Nam, Bát Trận Kim Phượng Thiên Vương Chùy rầm một tiếng toái rụng, cái pháp bảo này chất lượng rất tốt, nhưng không cách nào cùng Tinh Quang Giáp là pháp bảo Thất Bảo Đài Cảnh sánh ngang, mặc

dù một búa đánh bay Quân Mộng Ưu, nhưng không cách nào thừa nhận lực phản chấn của Tinh Quang Giáp, trực tiếp bị chấn nát.

- Thiên Ý Câu!

Lúc Quân Mộng Ưu bị đánh bay, trong cơ thể đột nhiên có một đạo cầu vồng bay tới, như móc như giao, xê dịch biến hóa, chỉ trong nháy mắt liền tới đến bên cổ Giang Nam, thường thường cắt tới, vô thanh vô tức!

Thiên Long Bát Âm Chuông móc ngược xuống, bảo vệ quanh thân Giang Nam, chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, Thiên Ý Câu cắt ở trên bát âm chung, bát âm bộc phát, "nhìn " " ngang " " úm " " sao " " đây " " bá " " minh " "thanh" bát âm vang lên, các loại đạo văn hình rồng bắn ra, ngăn cản Thiên Ý Câu chém tới!

Cùng lúc đó, Mục Xà Tiên ba… một tiếng quét tới, Giang Nam lập tức chống lại không được, bị từ trên cột đá quét phi!

Nhìn trên đài, sắc mặt mọi người biến hóa, Giang Nam cùng Quân Mộng Ưu hai cái hậu bối thiếu niên này giao thủ một sát na liền nhanh chóng gay cấn, không có thử dò xét, không có nương tay trực tiếp bộc phát toàn lực, các loại Thần Thông ùn ùn, pháp bảo cũng vận dụng đến xuất thần nhập hóa, không có một ti trệ sáp!

Hai người bọn họ thủ đoạn cơ hồ có thể nói không phân cao thấp, Thần Thông của Giang Nam biến hóa mạnh hơn, các loại Thần Thông hạ bút thành văn, mà Quân Mộng Ưu pháp bảo nhiều hơn, pháp bảo chém liên tục, hơi bất lưu thần sẽ thất thủ ở trong tay của hắn.

Nhất là pháp bảo Thiên Ý Câu này làm cho người ta sợ hãi than, chính là lực lượng của ngôi sao ngưng tụ thành pháp bảo, một đạo cầu vồng hiện lên, đầu người vô thanh vô tức rơi xuống đất, làm người ta khó lòng phòng bị, dù là Giang Nam cũng suýt nữa bị cắt rơi đầu!

Phen công thủ tỷ thí này, mặc dù là hai Thần Thông cảnh tiểu bối giao

thủ, nhưng cũng có thể nói là sách giáo khoa hoàn mỹ, mỗi một chiêu mỗi một động tác, nhanh như điện quang hỏa thạch, mới vừa để cho bọn họ sợ hãi than, sát chiêu tiếp theo của người kia đã phát ra, làm người ta kinh diễm!

- Giang đạo hữu ngươi so sánh với Âu Dương Vũ còn muốn lợi hại hơn, có thể cùng ngươi quyết chiến, là kỳ ngộ của Quân mỗ!

Quân Mộng Ưu đụng vào trên một cây cột đá, nhưng ngay sau đó đứng dậy, tựa hồ không có chút thương tổn nào, xà tiên ở trên đỉnh đầu của hắn hóa thành đại xà quay quanh, lực lượng Tinh Quang Giáp nhộn nhạo, sặc sỡ loá mắt, Thiên Ý Câu ở trong tay hắn, biến thành một đạo cầu vồng co duỗi không chừng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 279: Va Chạm Mãnh Liệt

Hắn bước đi, chỉ nghe ong ong mấy tiếng, bên trong mi tâm lại có bốn đạo Thần Luân bay ra, chuyển động không nghỉ, trầm giọng nói:

- Bất quá ta và ngươi đánh một trận, thắng bại dựa vào là thực lực tổng hợp, vô luận pháp bảo hay Thần Thông, thần thức, thân thể, pháp lực, nhãn lực, kinh nghiệm, trận pháp, vận khí, linh đan, Linh Dịch, thiên thời, địa lợi, tâm tình,… đủ loại nhân tố, cũng là một loại tổng hợp thực lực! Những yếu tố này thêm cùng một chỗ, mới là thực lực chân chánh của một người!

Giang Nam cũng ngừng xu hướng suy tàn, tan mất lực đạo cường đại của Thiên Ý Câu cùng xà tiên mang đến, gật đầu tán thán nói:

- Quân sư huynh nói rất có lý. Có người cho là mình học được một môn công pháp thượng thừa, mấy môn Thần Thông kinh thiên động địa là có thể thiên hạ vô địch, thật ra lại không chịu nổi một kích.

- Cũng có người tự cho là tu vi cao thâm, có thể lấy tu vi cảnh giới áp người, thật ra thì cũng là cậy già lên mặt. Có thể giao thủ cùng Quân huynh, để cho Giang mỗ được ích, thắng được mười năm khổ tu!

Hắn cũng bước đi, trong mi tâm hiện ra một đạo Thần Luân, lần này là Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông Thần Luân, trong Thần Luân có một pho tượng Đại Ma Thần hiện lên.

Khẩu khí hai người vô cùng cuồng vọng, rất có xu thế trong mắt không người, nhưng trên khán đài mọi người nghe vậy, lại không tự chủ được âm thầm gật đầu, thừa nhận bọn họ nói không sai.

Tu vi cảnh giới, cũng không phải là tiêu chuẩn cân nhắc thực lực một cá nhân, một người phát huy thực lực, có quá nhiều nhân tố.

- Bất quá Giang đạo hữu, ta đi cũng là lộ số một môn công pháp chứng Đạo Đài, chỉ tu Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển. Tu luyện một môn công pháp mặc dù không mạnh mẻ bằng tám môn cùng tu, nhưng chỉ cần tâm pháp đủ mạnh, cũng có thể luyện thành tám môn Thần Thông, hơn nữa tốc độ phản ứng của Thần Thông nhanh hơn, uy lực mạnh hơn!

Tốc độ của Quân Mộng Ưu nhanh hơn, từng bước đến gần, chiến ý hừng hực:

- Hôm nay ngươi nhất định bị thua, ta từ trước cùng người tỷ thí, trừ thân thể Thần Thông ra, chẳng bao giờ đánh ra mấy môn Thần Thông khác. Bởi vì ta chỉ bằng thân thể Thần Thông, liền đủ để đánh bại đối thủ.

- Yên tâm, Quân sư huynh, ngươi trừ thân thể Thần Thông ra, những Thần Thông khác hết thảy không cách nào sử dụng đi ra, như cũ có thể làm thành bí mật.

Giang Nam lời còn chưa dứt, thân thể vừa động, phía sau thiên dực mở ra, vô số cánh chim chi chít hiện lên, sau một khắc liền hiện ra ở trước mặt Quân Mộng Ưu, nhưng thanh âm vẫn còn tại nguyên chỗ vang lên.

Tốc độ của hắn quá nhanh, người đã đi, nhưng thanh âm còn lưu tại nguyên chỗ, tựa như Giang Nam như cũ tại nguyên chỗ nói chuyện!

- Nhanh như vậy?

Quân Mộng Ưu trong lòng cả kinh, chỉ thấy tám cánh tay của Giang Nam lật lên rơi xuống, một môn Thần Thông giống như cuồng phong công tới, hắn ba mặt, tám tay, cửu nhãn, tốc độ công kích cực nhanh làm cho không người nào có thể tưởng tượng! Đạo đạo thần thông trong mi tâm hắn thay đổi liên tục động, Thiên Phủ Trọng Lâu, Ngũ Kiếp Ấn, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, đổ ập nện xuống, rung chuyển tinh thần của Quân Mộng Ưu, đả kích nhục thể của hắn, để cho hắn mệt mỏi ứng phó.

Thiên Long Bát Âm Chuông dâng lên, rồng ngâm vang dội, công kích

không dứt, cùng lúc đó Giang Nam một thân ba mặt, mở miệng hét lớn, rõ ràng cũng là Thiên Long Bát Âm, sất trá quát tháo, âm thanh chấn người!

Hắn thủ đoạn đều xuất hiện, đồng thời công kích thân thể, tinh thần của Quân Mộng Ưu, Tinh Quang Giáp phòng được công kích của hắn, nhưng phòng không được Ngũ Kiếp Ấn, để cho thần niệm của Quân Mộng Ưu không ngừng chấn động, Thần Luân rung chuyển không nghỉ, Thần Thông cũng không thể thích phóng đi ra!

Quân Mộng Ưu vừa sợ vừa giận, Giang Nam mới vừa nói để cho hắn không cách nào thi triển Thần Thông, giờ phút này là thật làm được điểm này!

Thiên Ý Câu chém ngang, nhưng ngay sau đó bị Thiên Long Bát Âm Chung đở, xà tiên hóa thành Đằng Xà, vẫy đuôi quét ngang bát âm chung, đem miệng chuông lớn này đẩy ra.

Thiên Ý Câu nhân cơ hội chém tới, cầu vồng đảo qua, từ trên cổ Giang Nam cắt qua!

- Đã chết?

Quân Mộng Ưu khẽ cau mày, hắn không có cảm giác chém đến thật thể, phảng phất chỉ là một tàn ảnh, trong lòng cả kinh:

- Trảm không, tốc độ của hắn quá nhanh, đã lừa gạt đôi mắt của ta, sau khi người đi hình ảnh còn lưu tại nguyên chỗ!

Giang Nam rốt cục thể hiện ra một môn Thần Thông khác của hắn, điểm mạnh của Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông chính là qua như điện, cho dù là Quân Mộng Ưu nắm Thiên Ý Câu trong tay cũng không cách nào lưu lại hắn!

Sau một khắc, Giang Nam lần nữa xuất hiện, thân thể biến thánh Cự Nhân mười hai trượng, giơ lên tám cánh tay, nâng một ngụm hồng chung, móc ngược xuống, đem Quân Mộng Ưu gắn vào bát âm chung, tám tay liền

phách, một chưởng tiếp theo một chưởng hung hăng vỗ vào trên miệng chuông lớn này!

Cạch cạch cạch!

Kim Chung chấn động, phía ngoài truyền ra tiếng chuông, mà bên trong chuông truyền ra cũng là Thiên Long Bát Âm, rồng ngâm không ngừng, đánh sâu vào luyện hóa, ý đồ đem Quân Mộng Ưu luyện thành bụi bay!

Tốc độ của hắn quá nhanh, Đằng Xà Tiên quét tới bát âm chung, hắn cũng đã phi thân đi ra ngoài, đem Kim Chung khiêng trở lại.

Kim Chung rung mạnh, đột nhiên bị một cổ đại lực tung bay, dưới chuông Đằng Xà rống giận, không ngừng bành trướng, dùng sức hướng về phía trước lao đi, rốt cục để cho Quân Mộng Ưu thoát khỏi khốn cảnh!

Quân Mộng Ưu mới vừa thoát khốn, trong lòng thầm than may mắn, nếu không phải hắn có Tinh Quang Giáp, lần này ắt gặp độc thủ của Giang Nam, bị bát âm chung sinh sôi luyện chết!

Đột nhiên, hắn liếc thấy đỉnh đầu bát âm chung biến mất, trong lòng thầm than hỏng bét, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy một ngụm chuông lớn hiện ra ở trong lòng bàn chân mình, hướng về phía trước nuốt sạch.

- Người này tốc độ quá nhanh, để cho ta phản ứng không kịp!

Quân Mộng Ưu mở miệng gầm lên, thân hình đột nhiên hạ xuống, một cước đá xuống phía dưới, đồng thời Thiên Ý Câu rời tay bay ra, quay chung quanh bát âm chung nhanh chóng chuyển động, cắt hết thảy, bức Giang Nam rút đi.

Bát âm chung không có Giang Nam thao túng, một tiếng vang thật lớn đập trên mặt đất, cùng lúc đó Quân Mộng Ưu trong lòng cả kinh, chỉ thấy Giang Nam đã hiện ra ở trước mặt hắn, tốc độ có thể nói quỷ mị, tám cánh tay vung lên rơi xuống, đủ loại Thần Thông đập vào mặt, oanh hắn liên tiếp lui về phía sau, dừng chân không được!

Trận chiến này, được xưng tụng tia sáng kỳ dị lộ ra, để cho mọi người trên khán đài hoa cả mắt, bội phục không dứt.

Vân Bằng trong lòng nghi ngờ, thầm nghĩ:

- Giang sư đệ chậm chạp không có sử dụng hai đầu Kim Ô kia, chẳng lẽ là tính toán chỉ dùng bát âm chung liền đánh bại Quân Mộng Ưu?

- Muội muội, nếu Giang Tử Xuyên lại tới Khanh Vương Các mua đồ, liền chiết khấu cho hắn 60%, coi như nhận lầm chuyện ngươi bán đứng tin tức của hắn.

Thác Bạt Lưu Chiếu sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói.

- 60%?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 280: Chém Cái Thống Khoái! (1)

Thác Bạt Lan Vân mở to mắt, chỉ cảm thấy trái tim nhỏ máu, bĩu môi nói:

- Ca, ta biết ngươi xem trọng tiềm lực của hắn, cho là hắn tương lai tất thành Đại Khí, nhưng 60%, lợi nhuận của Khanh Vương Các chúng ta liền đại giảm, thuộc hạ của tiểu muội còn có thật nhiều người há mồm chờ ăn cơm. 65%, không thể ít hơn nữa !

Trong Đấu chiến pháp trường, Quân Mộng Ưu cùng Giang Nam hai người đột nhiên tách ra, một đạo máu tươi sái trường không, Quân Mộng Ưu dừng thân hình lại, tung người bay ra đấu chiến pháp trường, nghênh ngang rời đi.

- Vậy là ai chảy máu?

Có người không có thấy rõ tình hình hai người giao thủ cuối cùng, nghi ngờ nói.

- Giang đạo hữu, ta nhớ kỷ ngươi, ngươi đã trở thành đối thủ tiếp theo mà ta sẽ đánh bại!

Thanh âm của Quân Mộng Ưu truyền đến.

- Quân Mộng Ưu thua. . .

Mọi người sắc mặt phức tạp, Quân Mộng Ưu là Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo đệ tử, mặc dù trong hàng đệ tử chưởng giáo xếp hạng chót nhất, nhưng mà thiếu niên thiên tài, ngang hàng cảnh giới chiến tích của hắn kinh người, lại có nhiều pháp bảo, không nghĩ rằng vẫn còn thua ở trong tay Giang Nam.

Giang Nam cùng Quân Mộng Ưu xuất thủ quá nhanh, người thấy rõ tình

hình cuối cùng đúng là không nhiều lắm, những người này cũng là hạng người tu vi cực kỳ thâm hậu, Thần Phủ, Thiên Cung cảnh thế hệ trước cường giả.

Lúc ấy Giang Nam cùng Quân Mộng Ưu dây dưa không dứt, mặc dù Giang Nam chiếm cứ thượng phong, nhưng không cách nào phá vỡ Tinh Quang Giáp phòng ngự, cuối cùng bọn họ chỉ thấy trong tay Giang Nam đột nhiên bắn ra ra một đạo hồ quang năm màu, hồ quang đảo qua, Quân Mộng Ưu liền máu sái trường không, xoay người liền đi.

Tinh Quang Giáp của hắn bị đạo hồ quang kia chém phá, phải nhận thua rút đi, nếu lưu lại mà nói, nhất định sẽ khó giữ được tánh mạng.

- Xem ra Giang Tử Xuyên từ Thất Bảo Lâm được đến một bảo vật không biết, không biết đạo hồ quang năm màu kia đến tột cùng là bảo bối gì?

Có người thấp giọng nói:

- Hắn xuất thủ quá nhanh, ta chỉ kịp thấy loáng thoáng là một thanh cự phủ. . .

Một kích cuối cùng của Giang Nam, sử dụng vũ khí trảm phá Tinh Quang giáp, đúng là Địa Từ Nguyên Phủ mà hắn vừa mới luyện chế thành, thanh Địa Từ Nguyên Phủ này mặc dù chỉ là Bảo Khí, nhưng mà dùng Ngũ Sắc kim luyện chế thành, một kích liền phá vỡ Tinh Quang giáp phòng ngự, để cho Quân Mộng Ưu biết khó mà lui.

- Địa Từ Nguyên Phủ uy lực kinh người, tuy không thể lớn nhỏ biến hóa tùy tâm, nhưng vô cùng sắc bén, nếu ta tám búa đều xuất hiện, chỉ sợ một kích liền có thể cắt toái Quân Mộng Ưu.

Giang Nam đứng ở phía trên cột đá, tâm tình dần dần khôi phục lại bình tĩnh, hắn cùng với Quân Mộng Ưu chiến một trận, trong nội tâm cũng không có sát cơ, mà là muốn đem ấn tượng vô địch của Quân Mộng Ưu trong lòng hắn đánh nát.

Hắn đối với tinh thần bất khuất, phấn đấu không thôi này của Quân Mộng Ưu cũng là cực kỳ thưởng thức.

Một trận chiến này chiến thắng, đạo tâm của hắn càng thêm thấu triệt, trong lòng đủ loại ý niệm vô cùng rõ ràng phản ứng đi ra, để cho hắn đối với nội tâm của mình càng thêm lý giải.

Tại Kiến Vũ Quốc, Giang Tuyết liền bắt đầu bồi dưỡng võ đạo tín niệm của hắn, để cho hắn biết rõ tu luyện chi đồ, đến hôm nay, Giang Nam rốt cục đã có thành tựu, đạo tâm viên mãn.

- Quân Mộng Ưu không thể khinh thường, bảo vật rất nhiều, mềm dai lực cường, ý thức chiến đấu cũng không kém, nếu không có luyện ra Địa Từ Nguyên Phủ, ta muốn thắng hắn liền chỉ có thể vận dụng Tam Túc Kim Ô.

Giang Nam đang muốn bay ra Đấu Chiến đạo trường, đột nhiên chỉ nghe một cổ khí tức thâm thúy vô biên truyền đến, một thanh âm cất cao giọng nói:

- Cận mỗ chứng kiến Giang sư đệ cùng Quân Mộng Ưu chiến một trận, cũng không khỏi thấy mà ngứa ngáy, Giang sư đệ, không bằng ta và ngươi luận bàn một chút?

- Cận mỗ? Chẳng lẽ là Thái Huyền Thánh tông Cận Đông Lưu?

Trong Đấu Chiến pháp tràng một mảnh xôn xao, mọi người nhao nhao đứng dậy, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Cận Đông Lưu một thân áo trắng từ từ đi tới, rất nhiều đệ tử Thái Huyền Thánh tông nương theo tả hữu, hàng lâm đến trong Đấu Chiến pháp tràng.

Thủ tịch đệ tử của đệ nhất thiên hạ đại phái, khí tràng kinh người, tuy bối phận khá thấp, nhưng lại làm cho người ngưỡng mộ.

Trong mắt Giang Nam hiện lên một đạo tinh mang, hướng Cận Đông Lưu nhìn lại, chỉ thấy Cận Đông Lưu mặt mỉm cười, nhưng trong mắt lại đối với hắn toát ra một tia kiêng kị chi sắc, hiển nhiên là chứng kiến hắn cùng với

Quân Mộng Ưu chiến một trận, đối với tiềm lực của hắn đã có nhận thức rõ ràng, không còn không đưa hắn để vào mắt, mà là bắt đầu coi hắn là đối thủ tiềm ẩn.

Tương lai có khả năng uy hiếp được địa vị của Cận Đông Lưu, như vậy Cận Đông Lưu liền tuyệt đối không có thể hạ thủ lưu tình, gạt bỏ đối thủ tiềm ẩn này ở trong trứng nước!

Giang Nam giờ phút này đạo tâm viên mãn, đem tâm tư của Cận Đông Lưu nắm chắc thấu triệt, để cho hắn có một loại cảm giác nắm trí châu trong tay.

Cái này là tâm tình cường đại mang tới chỗ tốt, bất quá tâm tình cường đại, cũng không có nghĩa là thực lực cường đại, hắn cùng với Cận Đông Lưu tầm đó còn có một đoạn chênh lệch không cách nào vượt qua, chỉ có thể dùng thời gian để đền bù.

Hiển nhiên Cận Đông Lưu không có ý định cho hắn lúc này lớn lên, hiện tại liền muốn đem hắn diệt trừ!

- Cận sư huynh chẳng lẽ đợi không được năm mươi năm sao?

Giang Nam mỉm cười, nói khẽ.

Cận Đông Lưu lông mày gảy nhẹ, nhẹ giọng cười nói:

- Sư đệ, ngươi đã hiểu lầm, vi huynh đối với ngươi cũng không ác ý, mà là muốn khảo thí so sánh tu vi của sư đệ thoáng một phát. Ta sẽ không khi dễ ngươi, ngươi xem.

Hắn nhẹ nhàng từ trên mu bàn tay giật xuống một cọng tóc gáy, cười nói:

- Ta nếu là tự tay đối phó ngươi, chẳng phải là để cho người chế nhạo phong độ của Cận mỗ? Sư đệ, ta lợi dụng sợi tóc gáy này hóa thành phân thân để đối phó ngươi, một cọng tóc gáy có thể chất chứa bao nhiêu pháp lực? Chỉ là ta chín trâu mất sợi lông mà thôi, cho nên sư đệ, ta đây cũng

không phải là muốn mượn tu vi tới dọa ngươi.

Cận Đông Lưu thổi nhẹ một hơi, chỉ thấy căn tóc gáy này bay lên, hóa thành Cận Đông Lưu khác, áo trắng như tuyết, khí tức cực kỳ cường đại, thậm chí so với Quân Mộng Ưu còn cường đại hơn rất nhiều, mỉm cười nói:

- Sư đệ, ngươi sẽ không sợ một cọng lông của ta chứ?

Giang Nam sắc mặt trầm xuống, trong nội tâm tức giận, Cận Đông Lưu là áp bức hắn, là ép buộc hắn, buộc hắn ra tay, sau đó chém giết hắn!

Coi như là chém giết hắn, người khác cũng không có bất kỳ lý do gì nói, dù sao hắn không có tự mình ra tay, mà là tiện tay nhổ xuống một cọng tóc gáy hóa thành phân thân mà thôi.

Nếu Giang Nam không ứng chiến, cái kia chính là ý nghĩa mình sợ hắn, hắn sẽ ở trong nội tâm Giang Nam lưu lại bóng ma Vô Địch, hư mất đạo tâm của hắn.

Đợi đến lúc tương lai chính thức chiến một trận, Giang Nam không tự chủ được liền sẽ đem mình làm kẻ yếu, trên tâm cảnh trước thua một bậc!

Chương 281: Chém Cái Thống Khoái! (2)

Bởi vậy hắn rútb ra một cọng tóc gáy hướng Giang Nam khiêu chiến, tuyệt đối là trăm lợi mà không có một hại!

- Cận Đông Lưu luyện thành đạo tâm rồi, nếu không sẽ không lợi hại như vậy!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

- Sư đệ, không cần đáp ứng!

Vân Bằng lo lắng nói:

- Tu vi cảnh giới của ngươi cùng hắn kém quá xa, hắn rõ ràng muốn hại tánh mạng ngươi!

Huynh muội Thác Bạt Lưu Chiếu hai người mặt sắc ngưng trọng, trong nội tâm đối với thủ đoạn của Cận Đông Lưu cũng vạn phần bội phục, huynh muội bọn họ đều là nhân vật thiên tài khó gặp, tinh tế suy nghĩ một chút liền minh bạch dụng ý của Cận Đông Lưu.

Ở đây nhiều người như vậy, chính thức có thể minh bạch dụng ý của Cận Đông Lưu, có thể đếm được trên đầu ngón tay, gần kề mấy người như vậy mà thôi.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, nói khẽ:

- Cận sư huynh, xin mời.

- Tình nguyện chết cũng không muốn chịu nhục sao?

Ánh mắt Cận Đông Lưu lộ ra vẻ hân thưởng, hắn cũng tu thành đạo tâm, nắm chắc đến tâm lý của Giang Nam, mặc dù đối với Giang Nam cực kỳ

kiêng kị, nhưng đạo tâm của hắn vừa thành, chủng loại cuồng quyến cao ngạo lúc trước kia liền không cánh mà bay, mà chuyển biến thành thâm trầm giống như nắm trí châu.

Trong Thất Bảo lâm, hắn ở trong tay Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam nhiều lần bị nhục, vốn tâm tình liền rất có tăng lên, ở vào biên giới ngộ đạo tâm, về sau lại được Thái Hoàng đề điểm, lĩnh ngộ ra đạo tâm bỏ ta bên ngoài không có vật khác của Thái Hoàng.

Thưởng thức là thưởng thức, sát cơ quy sát cơ, thời điểm nên động thủ, hắn tuyệt sẽ không nương tay!

- Cái kia tốt, ta liền tiễn đưa ngươi đi chết!

Tóc gáy phân thân của Cận Đông Lưu lập tức bắt đầu chuyển động, một cổ gào thét như gió hướng Giang Nam trên cột đá phóng đi, người ở nửa đường, liền thấy phân thân này gầm lên, từng tòa núi lớn đột nhiên xuất hiện, hóa thành một tòa đại trận, ầm ầm chuyển động, giống như phô thiên cái địa!

Đây là Cận Đông Lưu ở trong Thất Bảo lâm gặp dị vực cường giả thi triển qua thần thông, giờ phút này bị hắn dùng Đấu Pháp Thần Điển mô phỏng ra, tuy chỉ là một đạo tóc gáy biến thành phân thân, nhưng uy lực cực kỳ cường đại, thậm chí so với Quân Mộng Ưu càng mạnh hơn nữa!

Xùy~~!

Năm đạo kiếm khí bay lên không, hóa thành năm đại kiếm sơn, rõ ràng là đại Ngũ Hành Kiếm khí của Lạc Hoa Âm, giờ phút này cũng bị hắn mô phỏng đi ra!

Lại có biển cả bành trướng, cự sóng cao tới hơn trăm trượng hướng Giang Nam đánh tới, bên trong cự sóng vô số yêu binh yêu tướng hiện lên, giẫm phải đỉnh sóng đánh tới!

Chủng chủng thần thông nhao nhao hiện lên, không chỉ có công pháp chính đạo, thậm chí Ma Đạo, Yêu tộc công pháp cũng bị cụ phân thân này

của Cận Đông Lưu thi triển ra, có tất cả hơn trăm chủng thần thông!

Trong lúc nhất thời, đủ loại thần thông chồng chất thành hàng rào ngàn trượng, tựa như trời sập, ầm ầm hướng Giang Nam đánh tới, mà Giang Nam đứng ở trước thần thông đập vào mặt này, quả thực là nhỏ bé giống như con sâu cái kiến!

Cái này phảng phất là người cùng thiên đối kháng, chỉ có thể thể hiện nhân lực không có ý nghĩa!

Một cọng tóc gáy phân thân của Cận Đông Lưu, cũng đã cường đại đến loại trình độ này, để cho mọi người trên khán đài nghiêm nghị mà kinh, một vị lão giả trầm giọng nói:

- Đây không phải khảo hiệu tu vi, mà là đang sát nhân! Cận Đông Lưu tuyệt đối muốn giết Giang Tử Xuyên kia!

Bất luận người có ánh mắt độc đáo nào đều có thể nhìn ra được, Cận Đông Lưu hoàn toàn chính xác là muốn sát nhân, hắn một cụ phân thân, có được pháp lực có thể so với Ngọc đài cảnh, thậm chí Liên Đài cảnh, tăng thêm Đấu Pháp Thần Điển của hắn diễn dịch, liền để cho cụ phân thân này thực lực kinh người!

Một cụ phân thân cường đại như thế, chỉ là vì đối phó một Thần thông tứ trọng cường giả, đây không phải sát nhân còn có thể là cái gì?

- Lưu Chiếu sư huynh, Lan Vân sư tỷ, chẳng lẽ các ngươi trơ mắt xem sư đệ ta chịu chết?

Vân Bằng trong nội tâm lo lắng vạn phần nói.

Thác Bạt Lưu Chiếu lắc đầu nói:

- Đây là Giang đạo hữu chủ động đáp ứng, ta cũng không thể tránh được, nếu nhúng tay là trái với quy củ của Nam Hải, kính xin Vân đạo hữu thứ lỗi.

Vân Bằng cắn răng, đứng dậy xông lên phía trước cứu viện, hắn biết rõ cho dù tăng thêm chính mình, chỉ sợ cũng không cải biến được chiến cuộc, nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không thể nhìn xem Giang Nam chịu chết!

- An tâm một chút chớ vội, chủ công nhà ta vừa rồi luyện chín cái Mộc Đầu rất khó chịu.

Thần Thứu Yêu Vương đột nhiên ngăn hắn lại, ha ha cười nói:

- Cho dù chín cái Mộc Đầu kia khó chịu vô dụng, chúa công còn có hai đầu Tam Túc Kim Ô.

Vân Bằng đang muốn nói chuyện, đột nhiên, Giang Nam thét dài, bước dài khai mở, đón thần thông phô thiên cái địa bay thẳng mà đến, tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa!

Rầm rầm rầm!

Thần thông bộc phát, đưa hắn bao phủ!

- Ngang nhiên chịu chết, đệ tử Huyền Thiên Thánh tông này cũng có chút nhiệt huyết dâng trào!

Một người trung niên nam tử lắc đầu thở dài nói:

- Đáng tiếc Cận Đông Lưu ra tay quá nhanh, không thể kịp cùng con lừa trọc kia đánh bạc, nếu không ngược lại có thể thắng được một đám linh dịch. . .

Mặt khác không ít người trong lòng cũng ôm lấy cách nghĩ đồng dạng, cho rằng Giang Nam phải thua không thể nghi ngờ, dù là huynh muội Thác Bạt Lưu Chiếu cũng không coi trọng hắn.

Xùy~~!

Một tòa núi lớn vừa mới đụng vào trước mặt Giang Nam, liền ầm ầm

nghiền nát, chỉ thấy bị chôn vùi ở bên trong đủ loại thần thông, thiếu niên kia bát tí triển khai, trong tay từng người nắm lấy một đại búa, vung đại búa hướng mọi nơi điên cuồng chém tới, dùng búa phá núi, trong nháy mắt liền đem từng tòa núi lớn bổ cái thông thấu, thậm chí dưới chân vẫn còn cuồng xông về phía trước, dừng lại một chút cũng không có!

Hắn ở trên dưới một trăm loại thần thông vây quanh đi về phía trước, như thuyền trong nước, mũi tên trong không trung, đem từng môn thần thông bổ phá, không thể gia thân!

Oanh!

Giang Nam thế như chẻ tre, phá trên dưới một trăm đạo thần thông, sau một khắc đứng ở trước mặt đạo phân thân kia của Cận Đông Lưu, bát tí cầm búa, trên cao bao quát nhìn xuống, như là một Sát Thần.

Cái loại ánh mắt này, kiêu ngạo, bễ nghễ, không coi ai ra gì, coi trời bằng vung!

Cận Đông Lưu trong nội tâm cả kinh, phân thân mở miệng nói:

- Vậy mà có thể phá vỡ thần thông của ta, bất quá chiến đấu giờ mới bắt đầu. . .

"Bắt đầu" còn chưa nói ra, ngũ sắc quang hiện lên, tám búa rơi xuống, phân thân này của Cận Đông Lưu liền bị không biết bao nhiêu búa băm thành nát bấy!

Toàn trường lặng ngắt như tờ, tĩnh đến đáng sợ.

Bức tràng diện này ngoài mọi người dự đoán, vượt quá dự liệu của mọi người, dù là Thần Thứu Yêu Vương đối với Giang Nam cực có lòng tin, cũng há to mồm, lẩm bẩm nói:

- Mấy cái mộc phiền phức khó chịu này uy lực mạnh như vậy. . .

Sắc mặt của Cận Đông Lưu cũng trong nháy mắt trở nên vô cùng âm trầm, ánh mắt híp lại, hắn đoán chừng Giang Nam, bởi vậy mới có thể nhổ xuống một cọng tóc gáy, chuẩn bị đem nhân tài mới xuất hiện này đánh chết trong trứng nước, lại không nghĩ rằng Giang Nam cư nhiên dữ dằn như thế, giống như chém dưa thái rau đem phân thân của hắn băm nát!

Chương 282: Vừa Thấy Hoa Âm Ngộ Chung Thân

- Cận sư huynh, ta còn không có giết nghiện, ngươi chín trâu mất sợi lông, nhất định sẽ không keo kiệt tiếc mấy cọng tóc a?

Giang Nam cầm búa mà đứng, ánh mắt hướng Cận Đông Lưu nhìn lại, mỉm cười nói:

- Sao không lại nhổ xuống mấy cây, để cho tiểu đệ chém thống khoái?

Trong nội tâm Cận Đông Lưu tức giận, mặt lại không biểu tình, đột nhiên chỉ nghe một người đầu trọc ha ha cười, dương dương đắc ý nói:

- Chúa công, ngươi nếu đem cọng lông của người ta hết thảy chém sạch, Thái Huyền Thánh tông Đại sư huynh, chẳng phải là muốn cùng ta làm sư huynh đệ rồi sao?

Cận Đông Lưu thật sâu liếc nhìn Giang Nam, tâm tình phảng phất trong lúc đó khôi phục lại bình tĩnh, như là không hề bận tâm, nhìn không ra hỉ nộ ái ố, quay người rời đi, thản nhiên nói:

- Giang sư đệ tiến bộ nổi bật, ta rất chờ mong năm mươi năm sau cùng ngươi chiến một trận, hi vọng đến lúc đó ngươi có tư cách đứng ở trước mặt của ta.

Phần đông đệ tử của Thái Huyền Thánh tông cũng quay người ly khai.

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, hắn tiến bộ, Cận Đông Lưu cũng sẽ tiến bộ, hắn ngộ ra đạo tâm, Cận Đông Lưu cũng ngộ ra đạo tâm, hắn cùng với Cận Đông Lưu ở giữa chênh lệch cũng không có thu nhỏ lại.

Đây là một đối thủ vô cùng cường đại và khủng bố, hơi có lười biếng mà nói, chỉ biết bị hắn vứt xuống càng ngày càng xa!

Đối thủ như vậy, đổi lại những người khác sẽ cảm giác được tuyệt vọng, cùng hắn là địch, thậm chí sẽ cảm giác được hít thở không thông, nhưng mà Giang Nam như cũ chiến ý hừng hực, tin tưởng gấp trăm lần.

Giờ phút này, đã không có bao nhiêu người có can đảm hướng Giang Nam khiêu chiến, thế hệ trước thực lực quá mạnh mẽ, hắn lựa chọn phòng thủ không chiến, thực lực yếu một ít lại không phải là đối thủ của hắn.

Hơn nữa, linh dịch trên thân mọi người cũng bị tiểu tử này lừa bịp không sai biệt lắm, thật sự vô lực lại tiến hành đánh bạc loại này.

- Giang sư huynh lần này lợi nhuận rất nhiều tiền, không bằng đi Khanh Vương Các ta tiêu sài một chút?

Thác Bạt Lan Vân mặt mày hớn hở nói:

- Tiểu muội chiết khấu cho ngươi 65%!

Giang Nam trong nội tâm khẽ nhúc nhích, lúc này gật đầu, thầm nghĩ:

- Lần này nhân họa đắc phúc, nói không chừng tài liệu ta luyện chế Thiên Phủ Trọng Lâu liền có thể tập hợp đủ rồi!

Hắn mục đích của chuyến này là luyện chế Thiên Phủ Trọng Lâu cùng Sơn Hải Đỉnh, sau khi kiến thức đến uy lực của Ngũ Sắc kim, liền để cho hắn càng thêm chắc chắc dùng Ngũ Sắc kim đến luyện chế Bảo Khí thuộc về mình.

Ngũ Sắc kim giá trị rất cao, nhưng lần này hắn gặt hái được trọn vẹn 600 ngàn cân linh dịch, bỏ khấu trừ mất tiền thuê, hơn nữa phân cho Vân Bằng một ít, linh dịch còn lại cũng đủ mua hơn hai vạn cân Ngũ Sắc kim.

Thiên Phủ Trọng Lâu thật sự quá phức tạp, so với Địa Từ Nguyên Phủ cùng Ngũ kiếp chung phức tạp rất nhiều lần, mặc dù là hơn hai vạn cân Ngũ Sắc kim cũng chưa chắc có thể luyện thành.

Sau khi Giang Nam cùng Thác Bạt Lan Vân giao dịch, cũng không có nóng lòng ly khai, giờ phút này đã không biết có bao nhiêu người đưa ánh mắt tập trung ở trên người hắn, nếu hắn dám ly khai Nam Hải nửa bước, nhất định sẽ bị không biết bao nhiêu cao thủ cướp giết.

Những cao thủ này là không cho phép hắn đến chọn lựa đối thủ, hắn dám khẳng định, trong đó tất nhiên sẽ có cường giả trên Đạo Đài cảnh, thậm chí Thần Phủ cảnh thế hệ trước, cũng sẽ hướng hắn ra tay!

Ở bên trong Vạn Hoa lầu, Thác Bạt Lưu Chiếu thiết yến, mở tiệc chiêu đãi Giang Nam, Thác Bạt Lan Vân tiếp khách, Lưu Chiếu nâng chén cười nói:

- Giang đạo hữu, ngày hôm trước là tiểu muội lỗ mãng, đem tin tức của ngươi bán cho Bách Hiểu Lâu, lúc này mới rước lấy mọi người khó xử đạo hữu. Ta ở chỗ này cùng đạo hữu nói tiếng xin lỗi.

Giang Nam nâng chén, cười nói:

- Cho dù Lan Vân sư tỷ không bán tin tức của ta, sự tình ta xuất hiện ở Nam Hải cũng dấu diếm không được bao lâu, khẳng định còn sẽ có người tìm đến thăm ra, Lưu Chiếu huynh không cần canh cánh trong lòng.

Vạn Hoa lầu ở vào Nam Thành của Nam Hải, tuy nói có danh xưng là lâu, nhưng kỳ thật lại là một khu kiến trúc cực lớn, đình đài lâu tạ, ngọc trì hương viên, có linh hạc du lịch, Du Long chơi đùa, lại có mỹ nữ như mây, nhảy múa đánh đàn, tiếng nhạc du du mà không ầm ỹ, hồn nhiên không giống như một nơi phong hoa tuyết nguyệt.

- Vân Bằng sư huynh ở đâu?

Thác Bạt Lan Vân như cũ là cách ăn mặc như công tử, không có phát hiện Vân Bằng, hiếu kỳ nói.

- Vân sư huynh mua rất nhiều tài liệu, hôm nay đang luyện chế Bảo Khí thuộc về mình, chỉ sợ qua mấy ngày nữa mới xuất quan.

Giang Nam tinh tế dò xét Vạn Hoa lầu, Vạn Hoa lầu tuy là một nơi gió trăng, nhưng ngoài sáng lại không làm sinh ý da thịt, trong lầu đều là danh viện sắc nước hương trời, khí chất cao quý, ấn tượng cực mạnh.

Bất quá tuy nói Vạn Hoa lầu ngoài sáng không làm sinh ý da thịt, nhưng không tránh khỏi chuyện tiếp khách, cũng có chút danh viện ở dưới tình huống hào khách vung tiền như rác, liền đem thân thể bán đi.

Thác Bạt huynh muội ở chỗ này mở tiệc chiêu đãi hắn thực sự thanh tịnh, tổng so với Thần Tiên ổ là nơi Âm mị còn muốn thanh tịnh hơn rất nhiều.

Nếu Giang Nam chỉ là đệ tử bình thường, Thác Bạt huynh muội căn bản sẽ không phản ứng đến hắn, dù sao hai người thân phận địa vị phi phàm, nhưng Giang Nam thanh danh ở bên ngoài, ngày nay lại triển lộ thực lực cùng tiềm lực của mình, lúc này mới dẫn tới huynh muội bọn họ coi trọng.

- Kỳ thật ta càng ưa thích Thần Tiên ổ. . .

Thần Thứu Yêu Vương nói thầm một tiếng, nâng cốc uống một hơi cạn sạch.

Thác Bạt Lan Vân bậc cân quắc không thua đấng mày râu, cười nói:

- Yêu Vương có chỗ không biết, Thần Tiên ổ tuy mỹ nhân như mây, nhưng nếu luận thú vị, vẫn là thua Vạn Hoa lầu. Chính thức muốn đùa đều là tới nơi này, chỉ có háo sắc mới có thể đi Thần Tiên ổ. Danh viện của Vạn Hoa lầu khí chất cao quý, lại tinh thông cầm kỳ thư họa, lịch sự tao nhã dị thường, muốn thượng thủ lại rất khó, rất có khoái cảm chinh phục.

- Nhưng lại có chút nữ tử là thật sự bán nghệ không bán thân, danh chấn nhất thời, lại không người có thể bẻ mấy đóa kiều hoa này. Nói đến đây, Giang sư huynh còn phải hướng tiểu muội thỉnh giáo nhiều hơn, tiểu muội là người trong nghề ở đây, cùng mấy vị hoa khôi rất quen thuộc. . .

Thác Bạt Lưu Chiếu ho khan một tiếng, nghiêm mặt nói:

- Tiểu muội, ngươi một cái nữ hài, chú ý hình tượng một chút!

Thác Bạt Lan Vân thè lưỡi, cười nói:

- Ca ca, ngươi lúc đó chẳng phải không làm gì liền hướng nơi đây trú ngụ hay sao? Còn không phải ý định thông đồng một người trong hoa khôi, tên là Ngọc Sinh Hương hay sao? Chỉ tiếc ngươi xum xoe, người ta lại không thèm nhìn ngươi.

Sắc mặt Thác Bạt Lưu Chiếu có chút xấu hổ, lúng ta lúng túng nói:

- Nào có việc này? Nơi này là địa phương nam nhân mới có thể tới, ngươi trở về, không nên quấy rầy chúng ta!

Thác Bạt Lan Vân nhếch miệng, quay người rời đi.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Thác Bạt Lan Vân vậy mà cũng thường xuyên đi dạo nơi gió trăng loại này, cô gái này tâm chơi đùa thật nặng.

- Giang huynh đệ, Vạn Hoa lầu này mỹ nhân tuy nhiều, bất quá chính thức được xưng tụng vạn hoa khôi thủ chỉ có ba người, một vị là Ngọc Sinh Hương, thể nhu âm mỹ, là nữ tử như băng sơn, thiện vũ, khẽ múa Khuynh Thành, bất quá cho dù ném vạn kim cũng chưa chắc có thể đổi lấy nàng múa một khúc.

Muội muội không ở bên người, Thác Bạt Lưu Chiếu thả lỏng rất nhiều, thay Giang Nam rót rượu, rượu này là linh dịch ủ thành, hương thơm thuần hậu, đã có can trường, lại để cho người dư vị, cười nói:

- Một vị khác tên là Mị Nguyệt, là nhân vật kẻ gây tai hoạ cấp, ưa thích câu dẫn người lại khó đắc thủ nhất. Mị Nguyệt thiện về tiêu khúc, điều khiển thành thạo, môi pháp mê người, từng có thiếu niên nhìn thấy nàng, vậy mà không tự chủ được tiết Nguyên Dương.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, buồn bực nói:

- Nghe tiêu còn có thể làm cho người tiết Nguyên Dương?

- Huynh đệ, ngươi không trải qua gió trăng, cho nên mới không biết chỗ lợi hại, nhưng nếu biết rõ một ít đều cầm giữ không được. Còn có một vị tên là Khương Nhu, vô cùng thần bí, thiện Cầm, lại không thường xuyên đến đây, rất khó gặp mặt. Nàng lai lịch thần bí, nghe nói đến Vạn Hoa lầu chỉ là vì tìm một đạo lữ. Tam nữ này đều là tuyệt sắc giai nhân giống như Tiên Tử, thường nhân gặp mặt đều cực kỳ khó được, càng đừng đề cập làm cho các nàng trình diễn tài nghệ.

Thác Bạt Lưu Chiếu cảm giác ngà say, không giống lúc trước khô khan như vậy, nhắc tới sự tình gió trăng liền chuyện trò vui vẻ, miệng lưỡi lưu loát:

- Không biết bao nhiêu người muốn nhìn ba người các nàng hợp tấu một khúc, Khương Nhu đánh đàn, Mị Nguyệt nhạc đệm, Ngọc Sinh Hương nhảy múa, chỉ là đều uổng phí tâm cơ. Bất quá lại có một lần, tam nữ này đều đối với một người động tâm, vậy mà hợp tấu một khúc, trở thành giai thoại. Chỉ tiếc hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình, người nọ đối với ba vị nữ tử này một cái cũng không động tâm, đem mỹ nhân vứt bỏ nghênh ngang rời đi.

Giang Nam nghe đến đó, hiếu kỳ nói: "

- Người nào thậm chí có mặt mũi lớn như vậy?

Thần Thứu Yêu Vương cũng không khỏi hiếu kỳ hỏi:

- Chẳng lẽ là Cận Đông Lưu? Hay là Thần Tiềm? Hoặc là tuổi trẻ tài tuấn môn phái khác?

- Cũng không phải. Cận Đông Lưu, Thần Tiềm tuy đều là nhân vật nổi tiếng, nhưng so với người nọ, lại còn kém một chút. Các ngươi chỉ đoán nam nhân, lại không nghĩ tới đối phương là nữ tử!

Thác Bạt Lưu Chiếu cười ha ha nói:

- Giang huynh đệ, sư tôn ngươi sau khi nữ giả nam trang, phong lưu phóng khoáng, không biết mê đảo bao nhiêu giai nhân. Lần trước nàng đi vào Nam Hải ta, liền dẫn xuất đại sự bực này, kết quả cuối cùng lại để cho ba vị giai nhân này khóc không ra nước mắt, nữ ma đầu ngược lại nghênh ngang rời đi, để cho không biết bao nhiêu người đối với nàng hận thấu xương. Muội muội ta thường xuyên nữ giả nam trang, là hướng nàng học đấy.

- Sư tôn ta lại có mị lực bực này.

Giang Nam dở khóc dở cười, đây không phải nữ ma đầu, mà là nữ lưu manh rồi.

Đột nhiên, một tiếng đàn vang lên, đánh gãy tâm tư của bọn hắn, tiếng đàn này như ẩn như hiện, giống như tiên khúc, không cốc thanh minh, sâu kín nhất thiết, đây là đạo âm.

Tiếng đàn vang lên, lại để cho người nghe thấy dây cung mà tựa hồ có loại cảm xúc ngộ đạo.

- Ân? Cầm Tiên tử Khương Nhu vậy mà đã đến?

Thác Bạt Lưu Chiếu đứng dậy, cười nói:

- Giang huynh đệ, ngươi ngược lại là hữu duyên, có người ở Vạn Hoa lầu hai ba năm, cũng chưa chắc có thể gặp Cầm Tiên tử một lần, dù gặp cũng chưa hẳn có thể nghe được tiếng đàn! Đi, chúng ta đi theo âm đến tận nơi xem xét!

Tiếng đàn kia bắn nửa khuyết, đột nhiên một thanh âm thanh lệ nói:

- Hôm nay có cố nhân đến, Khương tỷ tỷ vì hắn hiến Cầm, tiểu muội liền vì hắn nhảy múa.

Không trung đột nhiên có một cổ chấn động không hiểu, cái kia là có người nhẹ nhàng nhảy múa, đạo vân cùng đại đạo trong thiên địa tương ứng tương hợp, tuy còn chưa thấy đến kỹ thuật nhảy, Giang Nam cũng đã có thể tưởng tượng, nhảy múa chi nhân kia là tuyệt đại tao nhã bực nào!

- Nhảy múa tất nhiên là Vũ Tiên Tử Ngọc Sinh Hương!

Thác Bạt Lưu Chiếu con mắt sáng ngời, vội vàng nhanh hơn bước chân, cười nói:

- Cầm vũ hợp tấu, khó gặp như thế, chúng ta phải đi qua nhanh lên!

Hắn lời còn chưa dứt, lại có một tiếng tiêu vui sướng vang lên, gia nhập vào trong, sóng âm luật động, lay nhân tâm hồn, cùng tiếng đàn phù hợp, cao thấp uyển chuyển, lúc thấp như dòng suối nhỏ nhập cốc, lúc cao như cất bước trèo núi từng bước trèo lên, lúc bình tĩnh như gió xuân ấm áp quất vào mặt, lúc cao trào như sóng dữ biển cả.

Hơn nữa cái kia khẽ múa Khuynh Thành, tuy Giang Nam còn chưa tận mắt thấy bức tràng cảnh kia, cũng đã say mê trong đó.

- Ba vị Tiên Tử đồng thời lên đài trình diễn tài nghệ, loại chuyện này lúc trước Vạn Hoa lầu chỉ xuất hiện qua một lần. . .

Sắc mặt Thác Bạt Lưu Chiếu phức tạp, thở dài, hướng Giang Nam nói:

- Giang huynh đệ, sư phụ của ngươi đã đến, nàng là tình địch lớn nhất của ta. . .

Giang Nam nháy mắt mấy cái, an ủi:

-Ta sư tôn là nữ tử, tâm chơi là nặng chút ít, nhưng nói thành tình địch lại có chút nói quá lời. Lưu Chiếu huynh yên tâm, Vũ Tiên Tử sớm muộn gì cũng sẽ hồi tâm chuyển ý, ưa thích nam nhân.

Thác Bạt Lưu Chiếu vẻ mặt đau khổ, chỉ nghe nữ tử trong có hát:

- . . . Gặp lại chỉ ở lúc quang hoa rực rỡ, chỉ hận quân là thân nữ nhi. . . hai vị tỷ tỷ, ta nghĩ tới ta cuộc đời này là không bao giờ ... sẽ yêu nữa rồi. . .

- Vừa thấy Hoa Âm ngộ chung thân. . .

Một khúc chậm rãi trầm thấp xuống, đột nhiên một nữ tử thanh âm tức giận, cất cao giọng nói:

- Nữ ma đầu đùa bỡn cảm tình tỷ muội chúng ta, nếu ai có thể giết nàng, Mị Nguyệt ta liền bất cứ giá nào cùng hắn ngủ! Thiên hạ anh hùng, có người nào dám tiếp cuộc mua bán này với tiểu nữ tử hay không?

- Cô gái này thật là hào khí, hẳn là một trong ba vị đương gia hoa khôi của Vạn Hoa Lâu Mị Nguyệt?

Giang Nam cùng Thác Bạt Lưu Chiếu theo tiếng đi ra phía trước, chỉ thấy trong Vạn Hoa Lâu, giờ phút này tuấn kiệt khắp nơi, cường giả tụ tập, Nam Hải thịnh yến vốn chính là một cuộc đại thịnh chuyện, hấp dẫn cường giả đến từ các phái tham gia.

- Ba vị hoa khôi, liền ở bên trong lâu thuyền kia!

Hai người tới trước một mảnh hồ nước, chỉ thấy trong hồ sóng xanh nhộn nhạo, lá sen phập phồng, một chiếc lâu thuyền phiêu đãng trong hồ, rất nhiều người đứng ở bên bờ quan sát, mới vừa rồi thanh âm ca múa bắt đầu từ nơi đó truyền đến.

- Mị Nguyệt đừng làm rộn.

Trong lâu thuyền truyền đến thanh âm của Lạc Hoa Âm, cười nói:

- Ta đã tu thành Thiên Cung, trong thiên hạ có thể thắng ta thực không nhiều lắm, những người này không phải là chưởng giáo các phái, chính là lão đầu tử một chân bước vào quan tài, nếu ngươi thật sự theo ngủ, đến lúc đó đối mặt một lão đầu tử, ngươi hơn phân nửa sẽ muốn khóc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 283: Bách Hiểu Lâu Chủ. (1)

- Nữ ma đầu đã tu thành Thiên Cung rồi?

Bên bờ mọi người sắc mặt thảm đạm, một người trung niên đại hán thấp giọng nói:

- Nàng tu thành Thiên Cung, ai còn đánh bại được nàng? Chỉ sợ càng muốn vô pháp vô thiên . . .

- Tôn sư thật là khí phách mười phần.

Thác Bạt Lưu Chiếu hướng Giang Nam cười khổ nói.

Giang Nam không biết nên khóc hay cười, Lạc Hoa Âm một nữ tử thế nhưng đoạt được trái tim mỹ nhân, để quần hùng ở tràng đều có chút bất đắc dĩ.

Đột nhiên, một bóng người từ trong lâu thuyền phóng lên cao, biến mất không thấy gì nữa.

- Nàng lại đi. . .

Trong lâu thuyền truyền tới một thanh âm u oán.

Hô…

Trong đám người đột nhiên có năm ba nhân ảnh phóng lên cao, thẳng đuổi theo Lạc Hoa Âm, hẳn là có người nghe được lời của Mị Nguyệt rất là động tâm, tính toán đuổi theo giết Lạc Hoa Âm.

Mấy người này cũng là cường giả rất giỏi, chẳng qua là Giang Nam đối với mấy người bọn họ nhìn rất không tốt, Lạc Hoa Âm chưa từng tu luyện tới Thiên Cung, cũng đã quét ngang chút ít Thái Thượng Trưởng Lão của

Huyền Thiên Thánh Tông, giờ phút này tu thành Thiên Cung, chỉ biết càng thêm lợi hại, sợ rằng chỉ có chưởng giáo các đại thánh địa, mới có thể áp nàng một đầu.

Chiếc lâu thuyền kia có chút dừng lại, chạy nhanh vào hồ, biến mất không thấy gì nữa.

Thác Bạt Lưu Chiếu có chút tiếc hận, đột nhiên cười nói:

- Giang huynh đệ, Ngọc Sinh Hương, Mị Nguyệt cùng Khương Nhu ba vị cô nương dĩ vãng cũng không xuất đầu lộ diện, lần này tôn sư xuất hiện liền làm cho các nàng hiện thân ở Vạn Hoa Lâu, cho chúng ta cơ hội nhất thân phương trạch.

Giang Nam đối với có thể nhìn thấy ba vị nữ tử kia hay không không có bao nhiêu hứng thú, cười nói:

- Lưu Chiếu huynh muốn đi mà nói, vậy thì đi không việc gì, ta đi dạo chung quanh, đợi đến Vân sư huynh luyện xong pháp bảo ta liền rời Nam Hải.

Thác Bạt Lưu Chiếu tâm ngứa khó nhịn, liền nói cáo tội, hưng phấn rời đi.

Giang Nam mang theo Thần Thứu Yêu Vương đi dạo chung quanh, chỉ thấy chung quanh Vạn Hoa Lâu cũng cực kỳ nhã trí, cảnh sắc hợp lòng người, là khó gặp chỗ tốt nhất. Hắn đi tới một mảnh giả sơn, chỉ thấy thế núi kia hùng vĩ mỹ lệ, có suối chảy thác nước phi xuống, xa hoa, không khỏi để cho Giang Nam nghỉ chân quan sát.

- Này thật giống như không phải là giả sơn, mà là dãy núi thật, bị luyện hóa để ở chỗ này!

Giang Nam nhìn chỉ chốc lát, lập tức nhìn ra diệu dụng trong đó, xuất thủ đem hùng sơn luyện thành bộ dáng này, tất nhiên là một vị tuyệt đỉnh cao thủ, chỉ sợ so sánh với Thạch Long Đạo Nhân là Thần Phủ cường giả cũng

muốn lợi hại hơn rất nhiều lần!

- Giang đạo hữu đi tới Vạn Hoa Lâu không đi tầm hoa vấn liễu, vì sao ngược lại hướng về phía một ngọn giả sơn ngẩn người?

Giang Nam đang xuất thần, đột nhiên phía sau truyền tới một thanh âm quen thuộc, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Yêu Thánh Nữ Hoa Liên Hương cùng Thải Dực chẳng biết lúc nào đi tới phía sau hắn, ở bên cạnh các nàng còn có một vị nữ tử, vóc người mạn diệu, phía sau đeo một cây ngọc tiêu thật dài.

Ánh mắt Giang Nam không tự chủ được rơi vào trên người nàng kia, chỉ thấy mái tóc dài của nàng chưa từng vén lên, mà là ghim đuôi ngựa, buông xuống tới mông.

Nàng có dung nhan làm cho người ta kinh tâm động phách, ngũ quan tinh sảo đến hoàn mỹ, môi đỏ mọng như lửa, làm cho người ta cảm giác phảng phất là một bó hoa tươi.

Cô gái này phảng phất có một loại quyến rũ phong lưu, làm cho người ta liếc mắt nhìn trái tim liền kịch liệt nhảy lên, tựa hồ dây cung căn cứng, khiến cho nam nhân đối với nàng tham muốn giữ lấy!

Đạo tâm của Giang Nam thông thấu như ngọc, trong lòng đối với nàng mới vừa dâng lên một tia dục hỏa liền dập tắt.

Mặc dù Thần Thứu Yêu Vương thường xuyên đối với nữ nhân không đứng đắn, nhưng dù sao cũng là ngốc ưng tu luyện thành yêu, thẩm mỹ quan cùng người khác bất đồng, cho dù là tựa thiên tiên phóng ở trước mặt hắn cũng không khả ái bằng một con mẫu điểu trụi lủi, vì vậy cũng không có cảm thấy như thế nào.

- Nguyên lai là Liên Hương công chúa, Thải Dực sư tỷ.

Giang Nam làm lễ ra mắt, cười nói:

- Vị cô nương này là?

- Thiếp thân Mị Nguyệt.

Nàng kia chân thành khẽ chào, thấy Giang Nam lại rất nhanh phục hồi tinh thần lại, cười nói:

- Giang công tử luyện thành đạo tâm, thật là đáng sợ.

Nàng cử chỉ phong lưu, mọi cử động có chứa vô cùng quyến rũ, nhưng lại có vẻ cực kỳ đoan trang, có một loại thánh khiết không thể xâm phạm, ngược lại tăng thêm dục vọng chinh phục của nam nhân.

Giang Nam trong lòng vừa động, Mị Nguyệt hằn là nữ tử hô lên giết Lạc Hoa Âm liền theo ngủ, bất quá chân chính nhìn thấy nàng này, vẫn còn cùng Mị Nguyệt trong hắn tưởng tượng, có loại tương phản thật lớn.

Nữ tử này cay cú, có thể ở trước mặt mọi người hô lên theo ngủ, nhưng mà văn tĩnh, tĩnh như xử nữ.

Thiên Yêu Thánh Nữ cười nói:

- Mị Nguyệt là sư tỷ của ta, cũng là Bách Hiểu Lâu lâu chủ.

- Mị Nguyệt lâu chủ là đệ tử Yêu Thần Tông?

Giang Nam động dung, hồn nhiên không nghĩ tới Mị Nguyệt lại là hội chủ Bách Hiểu Lâu đại danh đỉnh đỉnh, lại càng là đệ tử Yêu Thần Tông, không khỏi lần nữa hướng nàng kia trên dưới đánh giá, kinh ngạc nói:

- Lâu chủ, quý lâu đem ta hại thật thảm, đưa tới không biết bao nhiêu người muốn cái mạng nhỏ của ta, lần này tiểu đệ có thể sống trở lại Huyền Thiên Thánh Tông hay không, còn là một cái không biết bao nhiêu. Lâu chủ, làm sao ngươi bồi bổ lại ta?

Mị Nguyệt bật cười nói:

- Đạo hữu, mặc dù ngươi bị vây công, nhưng chỗ tốt cũng nhận được không ít, cũng không tính là lỗ. Thủ đoạn của ngươi, ngay cả ta cũng rất bội phục. Bất quá ngươi đã mở miệng, như vậy Bách Hiểu Lâu ta liền miễn phí đưa ngươi một tin tức, ý của ngươi như thế nào?

Giang Nam ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Cúng kính không bằng tuân mệnh, ta cũng xác thực có một chút nghi vấn muốn hướng lâu chủ thỉnh giáo.

- Đạo hữu cứ nói đừng ngại.

Giang Nam thần sắc nghiêm chỉnh, trầm giọng nói:

- Xin hỏi lâu chủ, năm đó Thiên Thần đại chiến, Trung Châu tiêu diệt, hai vị Thiên Thần kia là ai?

Mị Nguyệt sắc mặt biến hóa, nàng vốn là cho Giang Nam muốn hỏi một chút chuyện nhỏ đơn giản, tỷ như nơi nào có di tích, động phủ một vị tiền nhân,… lại không nghĩ rằng hắn hỏi lại là cái vấn đề này!

Sắc mặt Thiên Yêu Thánh Nữ cũng có chút thay đổi, lắc đầu nói:

- Giang đạo hữu, cái vấn đề này của ngươi có chút quá... đối phương là Thiên Thần, tồn tại vô địch, không gì làm không được, chuyện như vậy, Bách Hiểu Lâu cũng không biết.

Mị Nguyệt lắc đầu, thấp giọng nói:

- Liên Hương sư muội, Bách Hiểu Lâu đúng là biết hai vị Thiên Thần kia, nhưng mà không thể nói.

Thiên Yêu Thánh Nữ trong lòng cả kinh, nghi ngờ nhìn Mị Nguyệt một chút, thấp giọng nói:

- Sư tỷ, ngươi biết chuyện này? Vì sao không báo cho Yêu Thần Tông ta?

Mị Nguyệt gật đầu:

- Nam Hải tổ sư cũng là một vị Thiên Thần, từng hạ chỉ truyền dụ, hướng đứng đầu Nam Hải nói, ta mua tin tức kia, bây giờ còn vô cùng hối hận, hận không thể mình không biết gì cả. Nếu báo cho Thần Tông, Thần Tông ta chỉ sợ cách tiêu diệt cũng không xa.

Chương 284: Bách Hiểu Lâu Chủ. (2)

Nàng nghiêm mặt nói:

- Giang đạo hữu, hai vị Thiên Thần kia rốt cuộc là người nào, xin thứ cho Mị Nguyệt không thể nói rõ, nếu không vô luận đối với ngươi hay là đối với Bách Hiểu Lâu ta, đều là tai hoạ ngập đầu. Thậm chí, Huyền Thiên Thánh Tông cũng khó giữ được! Đạo hữu vẫn là đổi lại một vấn đề thôi!

Giang Nam có chút thất vọng, tìm được hai vị Thiên Thần hủy diệt Trung Châu kia, hướng Thiên Thần báo thù, là động lực chống đở hắn không ngừng tu luyện không ngừng đi tới, nhưng nếu không biết hai vị thần minh này đến tột cùng là người nào, báo thù là báo như thế nào?

Mị Nguyệt lâu chủ cố ý không nói, hắn cũng không thể tránh được.

- Đã như vậy, ta cũng không miễn cưỡng lâu chủ.

Giang Nam tinh thần rung lên, cười hỏi:

- Xin hỏi lâu chủ, có biết Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ, thân phận chân thật của hắn là gì?

Sắc mặt Mị Nguyệt cứng đờ, có chút lúng túng cùng giận dỗi nói:

- Đạo hữu, ngươi đây là muốn làm khó Mị Nguyệt, hỏi vấn đề không phải là Thiên Thần, chính là vấn đề không người nào có thể giải!

Giang Nam cười nói:

- Chẳng lẽ ngay cả lâu chủ cũng không biết?

Mị Nguyệt lắc đầu nói:

- Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma, thân phận cụ thể ta cũng không biết, bất quá Bách Hiểu Lâu ta sưu tập qua rất nhiều tin tức của hắn, đem thân phận khóa ở thân người hai trên. Đại Ma ở trăm mười năm trước quật khởi, xây dựng Thí Thần Cốc, thứ nhất đáng giá hoài nghi chính là quý tông tông chủ Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình tài hoa tuyệt thế, cùng Thái Hoàng có cừu oán. Mà Thái Hoàng lão tổ được xưng người gần với thần nhất, Thí Thần Cốc thí thần, liền có thể là ý muốn thí hắn, người gần với thần nhất này. Bất quá, trừ Tịch Ứng Tình ra, còn có một người cũng có thể là chân diện mục của Đại Ma.

Nàng nhẹ giọng nói:

- Người nọ là Thái Hoàng đại đệ tử, tên là Tuyên Vô Tà, tư chất tài tình không thể thua kém Tịch Ứng Tình, người này bỏ mạng ở Ma Vương Lĩnh, đệ tử Thái Huyền Thánh Tông cùng đi với hắn lịch lãm có tất cả bảy mươi ba người, không ai sống sót. Thái Hoàng lão tổ tự mình đi Ma Vương Lĩnh xem xét, tuyên bố Tuyên Vô Tà đã chết, sau mới thu Cận Đông Lưu làm quan môn đệ tử. Bất quá ta hoài nghi, Tuyên Vô Tà chẳng qua là giả chết. Thái Hoàng lão tổ Vô Địch khắp thiên hạ, hắn ở dưới một vị cường giả áp bách cuộc sống không tốt, muốn trò giỏi hơn thầy mà thắng vu lam, muốn đánh bại sư tôn hắn, cho nên giả chết thoát thân, cùng Thái Hoàng đối nghịch.

- Nói như vậy, lâu chủ cũng không biết người này đến tột cùng là người nào, chẳng qua là hoài nghi mà thôi?

Giang Nam cau mày nói.

Mị Nguyệt lâu chủ bất đắc dĩ, gật đầu nói:

- Đúng là như thế, Giang đạo hữu, ngươi có thể hỏi một vấn đề khác.

Giang Nam đột nhiên một đạo pháp lực xông ra, hóa thành hình ảnh một vị nữ tử, thần sắc có chút khẩn trương nói:

- Xin hỏi lâu chủ có có tin tức nữ tử này hay không?

Pháp lực biến ảo ra, là hình ảnh của Giang Tuyết tỷ tỷ, trông rất sống động, tựa như tiên tử từ hư vô đi tới, để cho Thiên Yêu Thánh Nữ, Thải Dực cùng Mị Nguyệt một trận thất thần.

- Thế gian lại có nữ tử như vậy. . .

Thiên Yêu Thánh Nữ lẩm bẩm nói.

Nàng cũng là tuyệt sắc giai nhân, nhưng so sánh với nữ tử mà pháp lực của Giang Nam biến ảo kia, vẫn là muốn thua kém một bậc, cũng không phải là dung mạo không bằng, mà là thiếu khí chất nào đó.

Mị Nguyệt giận dữ, hướng Thiên Yêu Thánh Nữ nói:

- Muội muội, tiểu tử này là cố ý muốn tới đập chiêu bài của Bách Hiểu Lâu a?

Giang Nam có chút thất vọng nói:

- Lâu chủ nếu là không biết, vậy coi như xong. . .

- Chậm!

Mị Nguyệt cười lạnh một tiếng nói:

- Chiêu bài của Bách Hiểu Lâu, cũng không phải là dễ dàng đập như vậy, nữ tử này trong Bách Hiểu Lâu ta có tin tức của nàng! Yêu Thần Tông ta có một vị tiền bối từng đi qua Trung Thiên thế giới, gặp qua vị nữ tử mà ngươi nói này, để lại một bức họa giống như vậy.

Giang Nam tinh thần rung lên, vội vàng nói:

- Vị tiền bối kia của quý tông ở đâu ? Là chuyện tình khi nào?

- Vị tiền bối kia đã tọa hóa bốn năm vạn năm .

Mị Nguyệt lắc đầu nói:

- Hơn nữa hắn chứng kiến cũng không phải là người thật, mà là một pho tượng trong Trung Thiên thế giới. Giang đạo hữu, lần này chiêu bài của Bách Hiểu Lâu ta sẽ không đập phá a?

- Trung Thiên thế giới? Pho tượng của tỷ tỷ?

Giang Nam cau mày, theo lời của Mị Nguyệt, chuyện đã phát sinh ở bốn năm vạn năm trước, tương đối xa xưa, cũng không phải là tin tức hắn muốn lấy được.

Ở bốn năm vạn năm trước, Trung Thiên thế giới đã có pho tượng của Giang Tuyết, hẳn là khi đó Giang Tuyết là thần minh, có thể nàng xuất thân từ Trung Thiên thế giới, để lại đạo thống của bản thân.

- Tỷ tỷ từng không chỉ một lần nói, Kiến Vũ quốc cùng vị trí cái thế giới hiện tại này của ta quá nhỏ, ao nhỏ nuôi không ra đại long, vì vậy nàng mới rời đi.

Giang Nam trong lòng lẳng lặng nói:

- Chẳng lẽ nói, tỷ tỷ rời cái thế giới này, chính là đi Trung Thiên thế giới kia?

Trái tim của hắn kịch liệt nhảy lên mấy cái, liền khôi phục lại bình tĩnh, mặc dù thời gian chung đụng không lâu, nhưng nữ tử kia để lại cho hắn ấn tượng từ lúc sanh ra cũng khó ma diệt, tư niệm của hắn đối với Giang Tuyết tỷ tỷ giống như là một viên mầm móng, đã nẩy mầm, sinh trưởng, càng ngày càng tăng.

- Xin hỏi lâu chủ, Trung Thiên thế giới là địa phương nào?

Giang Nam cung kính nói.

Mị Nguyệt cười ha ha nói:

- Giang đạo hữu, đây là một vấn đề khác, mới vừa rồi vấn đề kia ta có thể miễn phí, nhưng cái vấn đề này Bách Hiểu Lâu ta liền muốn lấy tiền .

Thiên Yêu Thánh Nữ cười nói:

- Sư tỷ, Giang đạo hữu cùng ta có ân tình, cứu hộ ta cùng sư muội, thoát khỏi Vô Tướng Thiền Sư kia, hơn nữa còn đáp ứng cho ta mượn Kim Ô tới thôi diễn Yêu Tộc thánh pháp. Ta từng đáp ứng hắn, nếu hắn có nhờ vả, Liên Hương nhất định không chối từ, nếu hắn muốn biết Trung Thiên thế giới ở nơi nào, ngươi liền nói cho hắn biết đi.

Mị Nguyệt thật sâu liếc nhìn nàng một cái, truyền âm nói:

- Muội muội, Huyền Thiên Thánh Tông cũng là hạng người không tình không nghĩa, ngươi nhìn tỷ tỷ liền biết, khó được gặp phải người ngưỡng mộ trong lòng, nào biết cũng là nữ, bị Lạc Hoa Âm kia lừa tài gạt sắc, chỉ kém không có lên giường. Tiểu tử này là đệ tử của Lạc Hoa Âm, ngươi cũng không nên tâm tư giắt lên người hắn, tránh cho thân thể cũng mất.

Thiên Yêu Thánh Nữ đỏ ửng cả khuôn mặt, vội vàng truyền âm giải thích:

- Sư tỷ yên tâm, ta chỉ là báo ân mà thôi.

- Chỉ hy vọng như thế.

Mị Nguyệt vỗ tay nhè nhẹ, đột nhiên một huyền y lão giả xuất hiện, khom người đứng hầu ở sau lưng nàng, Mị Nguyệt thấp giọng phân phó mấy câu, lão giả kia lắc mình rời đi, cũng không lâu lắm tay cầm một cuốn lụa xuất hiện.

- Giang đạo hữu, đây cũng sau khi vị tiền bối Thần Tông kia từ Trung Thiên thế giới trở về, ghi lại chuyện cũ, nghĩ đến có thể giải khai một chút nghi ngờ của ngươi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 285: Trung Thiên Thế Giới

Mị Nguyệt đem cuốn lụa giao cho Giang Nam, cười nói:

- Những cuốn lụa này chính là bản đơn lẻ, đạo hữu chỉ có thể ở nơi này quan sát, sau khi xem xong liền trả lại cho ta, rời khỏi Bách Hiểu Lâu. Còn có, nếu đạo hữu đáp ứng cho sư muội ta mượn Kim Ô, không bằng hiện tại liền đem Kim Ô lấy ra, để cho sư muội ta nghiên cứu, tránh cho ngươi lật lọng.

- Giang mỗ há lại là loại người này?

Giang Nam ha ha cười một tiếng, lấy ra hai đầu Tam Túc Ô Kim, giao cho Thiên Yêu Thánh Nữ nói:

- Trong hai đầu Kim Ô này, đúng là tích chứa tâm pháp Yêu Tộc, nếu Liên Hương công chúa không ngại, chúng ta có thể cùng nhau nghiên cứu.

Cùng nhau nghiên cứu chỉ là lý do của hắn, hai đầu Tam Túc Ô Kim này tích chứa tâm pháp hắn đã sớm nghiên cứu thấu triệt, thật ra thì Giang Nam đối với Thiên Yêu Thánh Nữ ấn tượng rất tốt, giờ phút này lại có nàng lên tiếng giúp đỡ, lúc này mới động tâm tư chỉ điểm nàng.

Thiên Yêu Thánh Nữ đang muốn đáp ứng, Mị Nguyệt nghe vậy, vội vàng truyền âm nói:

- Không nên đáp ứng! Tránh cho các ngươi cô nam quả nữ nghiên cứu một chút, liền nghiên cứu ra cái tình yêu nam nữ, ngươi nhìn sư tỷ đã ăn nhiều thiệt thòi a!

Thiên Yêu Thánh Nữ dở khóc dở cười, thầm nghĩ:

- Mị Nguyệt sư tỷ đề phòng Giang đạo hữu giống như là đề phòng cướp,

bất quá nàng cũng là khinh thường ta, ta một lòng theo đuổi Yêu Tộc vô thượng đại đạo, sao lại dễ dàng động tình?

Mị Nguyệt phất tay đem đình viện này phong tỏa nói:

- Các ngươi có thể ở chỗ này từ từ nghiên cứu, ta còn cần trở về chủ trì Bách Hiểu Lâu, liền không cùng các ngươi .

Dứt lời, nàng lại truyền âm cho Thiên Yêu Thánh Nữ:

- Không cho cùng nhau nghiên cứu!

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, tinh tế lật xem cuốn lụa, không khỏi nhẹ kêu một tiếng.

Trong cuốn lụa này ghi lại chuyện tình thật sự là huyền diệu khó giải thích, làm người ta sách sách xưng kỳ. Vị Yêu Thần Tông tiền bối này vận khí tốt kinh người, người này trong lúc vô tình xông vào Thần Khư cấm địa, phát hiện một con đường đi thông thế giới khác... thế giới cầu.

Danh như ý nghĩa, thế giới cầu chính là cầu nối liên tiếp thế giới khác, ở trong cái vũ trụ này, có rất nhiều thế giới, những thế giới này lấy thế giới cầu làm liên tiếp, có thể thông qua thế giới cầu tiến vào thế giới khác.

Bất quá, ở thời đại viễn cổ cùng thượng cổ kia, Chính Ma đại chiến, thế giới cầu liên thông nhiều thế giới bị đánh sụp đổ, chỉ còn lại có le que vài toà mà thôi, hơn nữa trên cầu hiện đầy nguy hiểm.

Vị Yêu Thần Tông tiền bối này bước lên thế giới cầu đi vào một thế giới khác, nơi đó chính là Trung Thiên thế giới.

Đến nơi đó hắn mới biết được, cái thế giới mình ra đời đến trưởng thành kia chẳng qua là một tồn tại nho nhỏ trong Chư Thiên thế giới, bị gọi là Huyền Minh Nguyên Giới, mà Trung Thiên thế giới nếu so với Huyền Minh Nguyên Giới thì lớn hơn vô số lần.

Thậm chí Trung Thiên thế giới có thể thông thấu trời cao, tiến vào chỗ ở Thiên Thần, thường xuyên có Thiên Thần hạ phàm, chủ đạo Trung Thiên thế giới, Tuần Sát tứ phương.

Trong thế giới kia, còn có tình huống người Thần hỗn hợp xuất hiện, một chút thần minh không muốn đi Thiên Đình, mà lựa chọn ở lại phàm trần, riêng phần mình chủ trì đạo thống, thành lập đại phái, trở thành chúa tể một phương, Cổ Thần hạ hạt không biết bao nhiêu quốc độ, cương vực vô cùng vô tận.

Vị Yêu Thần Tông tiền bối này tự nhiên cũng là Yêu Tộc, vì vậy lúc du lịch thường thường lựa chọn quốc độ của Yêu Tộc đại phái, hắn ở trong một thành thị to lớn, thấy được pho tượng một vị Thiên Thần, liền đem bộ dáng vị Yêu Tộc Thiên Thần này miêu tả xuống.

Giang Nam thấy bức họa trong cuốn lụa kia, không khỏi một trận thất thần, đó là bức họa của Giang Tuyết, để cho hắn hồn khiên mộng nhiễu.

- Tỷ tỷ nhất định là đi Trung thiên, nơi đó có môn phái nàng từng sáng lập, là đại bản doanh của nàng, hơn nữa Trung Thiên thế giới vô cùng rộng rãi, có thể nuôi ra đại Long. Tu vi của nàng hẳn là còn không có hoàn toàn khôi phục, thần minh ám toán nàng hẳn là cũng sẽ đi Trung thiên tìm kiếm tung tích của nàng. . .

Vị Yêu Thần Tông tiền bối kia không có ở trung thiên dừng lại thời gian bao lâu, liền rời đi nơi đó, trở lại cố hương, bởi vì Trung Thiên thế giới mặc dù gặp gỡ nhiều hơn, nhưng mà so sánh với Huyền Minh Nguyên Giới thì nguy hiểm hơn rất nhiều lần, hắn cô đơn một người, tùy thời có thể bỏ mình đạo tiêu.

Ở trong cuốn lụa ghi lại, thế giới cầu rất là nguy hiểm, thường xuyên có Ma Thần du đãng ở thế giới cầu, hơn nữa thế giới cầu đứt đoạn thường xuyên sẽ xuất hiện hư không loạn lưu, thực lực quá thấp mà nói, sẽ bị quấy đến nát bấy, hài cốt không còn.

Những Ma Thần kia, là Thiên Thần lưu vong, cổ lão và nguy hiểm, có thể sánh ngang thần minh.

Vị Yêu Thần Tông tiền bối kia đề nghị, không có tu vi thực lực Thần Phủ cảnh trở lên, tốt nhất không nên đặt chân thế giới cầu. Mặc dù thực lực cường đại, cũng cần cẩn thận từng li từng tí, tránh cho kinh động những Cổ lão Ma Thần kia.

- Tu vi thực lực Thần Phủ cảnh trở lên. . .

Giang Nam khép lại cuốn lụa, hai mắt nhắm lại:

- Thần Phủ cảnh. . . Cận Đông Lưu trăm năm tu thành Thần Phủ, đã là kỳ tài ngút trời, như vậy ta nhất định phải vượt qua tốc độ của hắn, mau sớm có thực lực đặt chân thế giới cầu!

Tu thành Thần Phủ đặt chân thế giới cầu, cũng chỉ là bảo đảm mình không bị hư không loạn lưu mạt sát, chân chính nguy hiểm đặt chân thế giới cầu, là những Ma Thần du đãng ở khe hở giữa thế giới kia, nếu gặp phải loại tồn tại kinh khủng này, chỉ sợ coi như là Thái Hoàng, cũng muốn nuốt hận thu tràng!

Hắn thu thập tâm tư, ngưng mắt hướng Thiên Yêu Thánh Nữ nhìn lại, chỉ thấy vị Yêu Thần Tông Thánh Nữ này ngồi ở bên cạnh ngọc trì, cởi bỏ chân rần, hai tay chống mặt, tà tà ngồi đó, hai chân có chút đánh mặt nước.

Mà ở trước mặt nàng, hai đầu Tam Túc Ô Kim bay tới bay lui, đạo văn trong Kim Ô bị nàng kích phát, từng đạo đạo văn tràn ngập ra đạo lý thâm ảo.

Nàng như là ở một bên chơi đùa, vừa lĩnh ngộ Yêu Tộc tâm pháp tích chứa trong Kim Ô, rất là thích ý, bất quá Giang Nam lại biết, nàng giờ phút này là toàn tâm vùi đầu vào trong Ngộ Đạo, chẳng qua là tính cách của nàng không câu chấp, tuy là ở Ngộ Đạo, nhưng thân thể lại ở vào trong trạng thái cực độ buông lỏng.

Mà ở cách đó không xa, Thần Thứu Yêu Vương thì lấy lòng Khổng Tước thiếu nữ Thải Dực kia, nhưng Thải Dực lại không để ý tới hắn, câu có câu không lấy lệ.

- Thần Thứu này, tiểu xuân tâm đang nhộn nhạo.

Giang Nam tức cười, truyền âm nói:

- Yêu Vương, Yêu Tộc người mạnh là vua, Thải Dực cô nương chính là vượt qua Sinh Tử Đài, đặt chân Thất Bảo Đài cường giả, ngươi nếu có ý niệm ôm mỹ nhân trong đầu, tốt nhất vẫn là hung ác hạ khổ công, liều mạng tu hành mới phải.

Thần Thứu Yêu Vương nghiêm nghị, lúc này mới không đi dây dưa Thải Dực, mà là thật tình tu luyện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 286: Địch Nhân Hơn Trăm

Giang Nam cũng tĩnh hạ tâm lai tu luyện, hắn đã hoàn thiện sáu đại Thần Thông của mình, chỉ cần làm từng bước tu luyện, là có thể đột phá, chẳng qua là hắn hôm nay bước vào Thần Thông tứ trọng không có bao lâu, tu vi còn không sâu nhiều, không cách nào đột phá đến đệ ngũ trọng.

Hắn cũng không có đem toàn bộ Linh Dịch hết thảy tiêu hết, mà là lưu lại một ít.

- Trong Tử Phủ của ta có tám trăm dặm mây tía, đã hoàn toàn hóa thành tu vi, nhưng còn có Hỗn Độn Hồng Mông không tích, không biết có thể mở Hồng Mông hay không?

Giang Nam nghĩ tới đây, trong lòng khẽ nhúc nhích, Huyền Thai trong Tử Phủ đứng dậy, vẫy tay, Thiên Long Bát Âm Chung bay tới, đỉnh đầu Huyền Thai có Kim Chung, thân hiện ba mặt tám tay, riêng phần mình bắt một thanh Địa Từ Nguyên Phủ, bay về phía Hồng Mông!

Hỗn Độn Hồng Mông khí vô cùng chắc chắn, còn chưa đến gần, Giang Nam đã bị áp lực không cách nào tưởng tượng đập vào mặt.

Đây là vạn vật mẫu nguyên khí, lúc vũ trụ chưa tạo thành chính là loại vật chất này, trong đó không có bất kỳ sinh mệnh, nhưng chỉ cần mở ra, sẽ hoá sinh vạn vật!

Trong Tử Phủ của hắn Hỗn Độn Hồng Mông so sánh với Hỗn Độn Hồng Mông lúc khai thiên mà nói, thì nhạt nhẽo vô số lần, cho dù là như vậy, muốn mở Hồng Mông cũng không phải là chuyện dễ.

Đang…

Huyền Thai chấn vang bát âm chung , bát âm lưu chuyển, các loại rồng

ngâm không dứt, chấn động Hồng Mông không gian.

Hỗn Độn Hồng Mông nhẹ nhàng chấn động, cũng không bị bát âm chung oanh phá, Hồng Mông khí khẽ lưu chuyển, liền đem Thiên Long Bát Âm triệt tiêu.

Giang Nam vung Địa Từ Nguyên Phủ lên, đem Hồng Mông triển khai một luồng, bát âm chung lần nữa chấn động, rốt cục đem một tia Hồng Mông khí này chấn vỡ, một đám Hồng Mông khí hóa thành mây tía giống như cầu vồng, giắt trong Tử Phủ của hắn!

- Mây tía thật tinh thuần!

Mây tía từ trong Tử Phủ phún dũng ra, lập tức bị Giang Nam hấp thu, chỉ cảm thấy tu vi trong lúc bất chợt tăng trưởng một mảng lớn, trong lòng vừa mừng vừa sợ.

Hắn ở Thần Luân cảnh tích lũy vô cùng nhiều, thậm chí muốn vượt xa đám người Cận Đông Lưu, Thái Hoàng, trong Tử Phủ tích chứa mây tía thật sự nồng nặc, thậm chí hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, mà lần này chém ra Hồng Mông, trở lại như cũ thành mây tía, liền để cho tu vi của hắn lần nữa đột nhiên tăng mạnh!

- Ta nếu có thể đem tất cả Hỗn Độn Hồng Mông hết thảy luyện hóa, tu vi sẽ bạo tăng đến loại cảnh giới nào?

Giang Nam chém ra Hỗn Độn, mở Hồng Mông, đem Hồng Mông luyện hóa, tu vi liên tục không ngừng tăng vọt, đây là hắn ở Thần Luân cảnh tích lũy thâm hậu mang đến hiệu quả.

Theo từng mảnh Hồng Mông không gian được mở mang ra ngoài, tu vi của hắn rất nhanh liền kéo lên đến Thần Thông tứ trọng đỉnh cao, qua không lâu nữa, sẽ bước qua Thần Thông tứ trọng, đạt tới Thần Thông ngũ trọng!

Nhưng Giang Nam không có tiếp tục nữa, tu vi tăng trưởng quá nhanh, chỉ biết đưa đến căn cơ của mình không yên, hắn chi bằng thích ứng tu vi

tăng vọt một chút, tinh tế mài dũa, làm cho tu vi mới tăng của mình chân chính biến thành đồ đạc của mình, lại tiếp tục nữa.

- Đạo hữu, hai đầu Kim Ô này trả lại ngươi.

Đột nhiên, thanh âm của Thiên Yêu Thánh Nữ truyền đến, chỉ thấy vị Yêu Tộc thiếu nữ này chân không đi tới, hai đầu Kim Ô quay chung quanh nàng, đem nàng phác họa như một Tinh Linh.

- Trong hai đầu Kim Ô này đúng là tích chứa thánh pháp của Yêu Tộc ta, chẳng qua là Liên Hương trời sanh tính nô độn, mặc dù dốc lòng nghiên cứu một đoạn thời gian, nhưng thu hoạch không nhiều lắm.

Thiên Yêu Thánh Nữ tiếc hận nói:

- Tiếp tục nghiên cứu đi xuống, chỉ sợ cũng thu hoạch có hạn, kính xin đạo hữu thu hồi hai đầu Kim Ô.

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, hai đầu Kim Ô bay trở về, tiến vào mi tâm của hắn, rơi vào trong Tử Phủ, cười nói:

- Liên Hương công chúa, ta cũng từng nghiên cứu qua hai đầu Kim Ô này, hơi có tâm đắc, không bằng ta và ngươi giao lưu trao đổi?

Thiên Yêu Thánh Nữ ánh mắt sáng lên, đang muốn đáp ứng, đột nhiên nhớ tới Mị Nguyệt lâu chủ phân phó, gương mặt hơi đỏ lên, hiện lên vẻ thẹn thùng, rất là làm cho người ta tim đập thình thịch, cười nói:

- Đạo hữu, Liên Hương đã được đến không ít, vẫn còn không nhọc phiền ngươi. Đợi ta đem tâm pháp lĩnh ngộ sửa sang lại thông suốt, nếu còn không cách nào thông hiểu đạo lí, lại đến quấy rầy ngươi.

Giang Nam cũng không miễn cưỡng, đem cuốn lụa kia giao cho huyền y lão giả của Bách Hiểu Lâu vẫn bảo vệ ở chỗ này, cười nói:

- Ta ở Huyền Thiên Thánh Tông Lĩnh Tụ Phong, Liên Hương công chúa

nếu có nghi vấn, có thể đi Lĩnh Tụ Phong tìm ta.

- Đạo hữu đây là muốn rời Nam Hải sao?

Thiên Yêu Thánh Nữ hỏi.

Giang Nam gật đầu:

- Ta rời thánh tông đã có một đoạn thời gian, hơn nữa sư phó của ta bị người đuổi giết, không biết tình huống cụ thể như thế nào, vì vậy còn cần trở về một chuyến.

Thiên Yêu Thánh Nữ cười nói:

- Tin tức của Quý tông, ta từ Mị Nguyệt sư tỷ biết một chút. Quý tông gần đây đại sự không ngừng, đầu tiên là Lệnh Hồ Dung bị giết chết, sau lại nghe nói Âu Dương Vũ cũng chết thảm, thoáng cái liền chết hai vị chưởng giáo đệ tử.

- Lệnh Hồ Dung cùng Âu Dương Vũ đã chết?

Giang Nam ngẩn ngơ, hắn cùng với Lệnh Hồ Dung, Âu Dương Vũ cũng không quen thuộc, bất quá đối với hai người này quan cảm cũng không xấu, trong đó Lệnh Hồ Dung đối với hắn vẫn còn một bộ khó chịu, vốn muốn cùng hắn giao thủ. Mà Âu Dương Vũ cùng Quân Mộng Ưu đánh một trận, thì để cho hắn thấy được uy lực Thần Thông.

Hai người này ở trên đại hội nói pháp, cũng không có keo kiệt sở học của mình. Đem tâm pháp mà mình ở Thất Bảo Lâm ngộ đến nói ra, để cho Giang Nam đối với hai người bọn hắn cũng không có ác cảm.

Hai người bọn họ là đệ tửmà Tịch Ứng Tình gần chút ít năm nay thu nhận. Đệ tử của Tịch Ứng Tình không nhiều lắm, có thể trở thành đệ tử của hắn, là nhân vật thiên tài xông qua cửu trọng Vũ Thánh Các, trong đó Lệnh Hồ Dung càng được Tịch Ứng Tình coi trọng, bồi dưỡng hắn làm chưởng giáo kế nhiệm!

Đột nhiên thoáng cái chết hai vị, đây thật là một đại sự!

- Thái Huyền Thánh Tông Quy Thiên Sầu truy sát ta, chẳng lẽ là Thái Huyền Thánh Tông làm?

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, đột nhiên nhớ tới mình ở trên đường tới Nam Hải, gặp phải Quy Thiên Sầu đuổi giết, nếu không phải vô tình gặp được Thiên Yêu Thánh Nữ, lại có Tứ Ma Vô Tướng Thiền Sư xuất hiện giảo cục. Chỉ sợ mình cũng muốn chết ở trong tay Quy Thiên Sầu.

- Thanh âm già nua kia đem Vô Tướng Thiền Sư sợ quá chạy mất, hẳn là Tịch chưởng giáo nhận được tin tức Lệnh Hồ Dung cùng Âu Dương Vũ chết, biết Thái Huyền Thánh Tông muốn diệt trừ những đệ tử thánh tông tiến vào Thất Bảo Lâm kia, vì vậy phái người đến đây bảo vệ ta.

Hắn trong lòng có chút cảm động, bất quá vì vậy cũng có thể thấy được, danh môn đại phái đấu tranh thảm thiết. Bên ngoài hòa hòa khí khí, nhưng sau lưng lại động đao giết người!

Chẳng qua là hắn cũng không nghĩ tới, Âu Dương Vũ cũng không phải là chết ở trong tay Thái Huyền Thánh Tông, mà là bị Tịch Ứng Tình vô thanh vô tức diệt trừ.

Danh môn đại phái ở giữa đấu tranh, so với hắn tưởng tượng còn muốn tàn khốc, còn muốn tàn nhẫn, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào!

- Còn có một đại sự, chính là quý tông chưởng giáo, đã đi Thái Huyền Thánh Tông hướng Thái Hoàng lão tổ cầu hôn, Thái Hoàng đã đáp ứng hôn sự này.

Thiên Yêu Thánh Nữ ngữ không sợ người chết không nghỉ, lại ném ra một tin tức nặng cân, nói:

- Hắn cùng với Thái Hoàng chi nữ, Thái Huyền Thánh Nữ, vốn là thanh mai trúc mã, trăm hơn năm trước chính là một đôi Tiên Đồng Ngọc Nữ, cầm sắt hòa minh, uyên ương cùng múa, rất là làm người ta hâm mộ. Chỉ tiếc hai

nhà các ngươi ân oán dây dưa, hai người bọn họ chỉ có thể tách ra, lần này Thái Hoàng đáp ứng Tịch chưởng giáo cầu hôn, nơi này nếu như nói không có vấn đề, đánh chết ta cũng không tin!

- Thái Huyền Thánh Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông ta rõ ràng đã thế như nước lửa, chưởng giáo vẫn là muốn hướng Thái Hoàng cầu hôn, trong này đúng là có vấn đề.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng, nhưng ngay sau đó hướng Thiên Yêu Thánh Nữ cáo từ, mang theo Thần Thứu Yêu Vương đi ra Vạn Hoa Lâu, đi tìm Vân Bằng.

Vân Bằng đã luyện xong bảo khí thuộc về mình, nghe được hắn lại cùng Vạn Hoa Lâu Mị Nguyệt từng có gặp mặt một lần, không khỏi vô cùng hâm mộ cười nói:

- Sư đệ, ngươi thật là vận khí, Mị Nguyệt kia không biết có bao nhiêu người muốn nhất thân phương trạch mà không thể được, không nghĩ tới ngươi lại có thể nhìn thấy người thật, làm sao không hảo hảo quý trọng, nói không chừng còn có thể ôm mỹ nhân vào lòng!

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Mị Nguyệt kia chính là Bách Hiểu Lâu lâu chủ, sao dễ dàng coi trọng người khác?

- Điều này cũng đúng. Ta nghe nói ba vị đương gia hoa khôi Bách Hoa Lâu, cũng là có lai lịch lớn, không phải nữ tử thân phận bình thường.

Vân Bằng gật đầu nói:

- Trong đó Ngọc Sinh Hương lai lịch cũng cực kỳ không nhỏ, nghe nói nữ nhân này là Ma Đạo đại phái Thiên Ma Bảo Thánh Nữ, sau lưng có Thiên Ma Bảo ủng hộ. Sau lưng Mị Nguyệt là Yêu Thần Tông, trông coi Bách Hiểu Lâu. Một vị nữ tử Khương Nhu khác thì thần bí nhất, không người biết lai lịch, nhưng từng có tin tức nói, nàng hình như là người trong Phật Môn.

- Người trong Phật Môn?

Thần Thứu Yêu Vương nghi ngờ nói:

- Phật Môn không phải là cấm chế hôn nhân gả cưới sao? Làm sao cô gái này còn xuất đầu lộ diện, lựa chọn đạo lữ?

- Cái này ta không biết .

Vân Bằng lắc đầu nói.

- Này nguyên do trong đó, ta nghĩ ta biết một ít.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Thiên hạ tuấn kiệt nhiều không kể xiết? Mỗi môn phái cũng muốn lớn mạnh mình, nếu có thể được một vị trẻ tuổi tuấn kiệt làm con rể, vô hình trung sẽ để cho thực lực tông môn tăng nhiều, hơn nữa còn có thể đám hỏi cùng trẻ tuổi tuấn kiệt trong tông môn. Nói thí dụ như, nếu Mị Nguyệt cô nương gả cho Phong Mãn Lâu sư huynh, vậy khi Yêu Thần Tông gặp nạn, Phong sư huynh há có thể không giúp? Cứ như vậy, Phong sư huynh liền tương đương với nửa người của Yêu Thần Tông. Nếu hắn trở thành chưởng giáo thánh tông ta, chỗ tốt đối với Yêu Thần Tông không cách nào tưởng tượng!

Vân Bằng nghe vậy không khỏi gật đầu, thở dài nói:

- Xem ra chúng ta là không có cơ hội .

- Cũng không phải là không có cơ hội, tỷ như sư phó của ta, không phải là để cho ba vị nữ tử cũng khuynh tâm cho nàng sao?

Giang Nam ha ha cười nói:

- Không nghĩ tới ba vị hoa khôi này cũng có thời điểm nhìn nhầm!

Vân Bằng dở khóc dở cười, gật đầu nói:

- So sánh với Lạc sư thúc, những nam tử chúng ta thật là so không bằng. Khó trách nàng làm người thống hận như vậy. Sư đệ, chúng ta liền rời Nam Hải sao? Hôm nay không biết có bao nhiêu người muốn mạng của chúng ta, lúc này rời Nam Hải, chỉ sợ sẽ cực kỳ hung hiểm, thậm chí nói không chừng Cận Đông Lưu cũng sẽ hướng chúng ta xuất thủ!

- Họ Giang, ngươi muốn rời đi?

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nam tử cất bước đi tới. Cười lạnh nói:

- Họ Vân, ngươi nghĩ lầm rồi, đại sư huynh nhà ta mới không có hăng hái đích thân đối phó các ngươi, chẳng qua là tới để cho ta đưa sư huynh đệ các ngươi lên đường.

- Thái Huyền Thánh Tông Thần Sơn!

Sắc mặt Vân Bằng trầm xuống, thấp giọng nói:

- Sư đệ, người này khó đối phó, chính là đệ tử đắc ý của Thái Huyền Thánh Tông, hắn đã tu luyện tới Thần Đài Cảnh, thực lực cực kỳ cường đại, nghe nói hắn ở lúc mạnh mẽ đánh sâu vào Sinh Tử Đài Cảnh thất bại, nhưng còn sống. Nếu hắn xông qua Sinh Tử Đài Cảnh, tu vi thành tựu của hắn, chỉ sợ so với thiên chi kiêu tử trong đại phái cũng không thua gì!

Giang Nam trong lòng trầm xuống, trên Sinh Tử Đài Cảnh không phải là sinh thì chết ngay lập tức, tỉ lệ tử vong cực cao, Thần Sơn này mặc dù đánh sâu vào Sinh Tử Đài thất bại, thế nhưng có thể sống sót, đây đã là thành tựu rất giỏi!

Vân Bằng nói:

- Thần Sơn sư huynh, chúng ta từng có gặp mặt một lần, ngươi thật muốn động thủ?

Thần Sơn cười ha ha, lắc đầu nói:

- Gặp mặt một lần? Ngươi là ai, cũng xứng cùng ta có duyên gặp mặt một lần? Các ngươi nếu sống ở Nam Hải, ta tự nhiên không cách nào làm gì ngươi, bất quá nếu rời Nam Hải, vậy thì ngượng ngùng, ta sẽ đưa các ngươi quy thiên.

Lại có mấy vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông đi tới, mơ hồ tạo thành một vòng vây, đem đám người Giang Nam bao vây vào giữa.

- Huyền Thiên Thánh Tông cùng Thái Huyền Thánh Tông đều là Chính Đạo, chẳng lẽ các ngươi muốn làm chuyện Ma Đạo, tru diệt người trong đồng đạo?

Vân Bằng đại nghĩa lẫm nhiên, quát lên.

- Họ Vân, ngươi yên tâm đi.

Đám người Thần Sơn cười to, lấy ra một cái khăn che ở trên mặt, cười hắc hắc nói:

- Chỉ cần che mặt, cho dù người khác biết chúng ta là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, chỉ cần chúng ta không thừa nhận, Huyền Thiên Thánh Tông có thể làm gì được chúng ta?

Vân Bằng chán nản, đám người Thần Sơn ngang ngược càn rỡ, là bởi vì Thái Huyền Thánh Tông chính là Cự Vô Bá trong các đại môn phái, có thể đổi trắng thay đen, lật tay làm mây úp tay làm mưa.

Hắn đang muốn nói, Giang Nam giơ tay lên, thản nhiên nói:

- Sư huynh không cần phải nói , muốn chết điểu thượng triều, bất luận kẻ nào muốn lưu lại tánh mạng ngươi ta, cũng phải có giác ngộ bị chúng ta chém giết! Chúng ta đi!

- Muốn chết điểu thượng triều?

Thần Thứu Yêu Vương đầu một phát mộng, người này bất học vô thuật,

thầm nói:

- Chủ công ý này, chẳng lẽ là muốn ta làm pháo hôi, dễ dàng cho bọn họ chạy trốn? Chủ công quá không có nghĩa khí . . .

Vân Bằng bất đắc dĩ, thấp giọng nói:

- Sư đệ, nếu không chúng ta ở chỗ này lưu lại mấy ngày? Ta lập tức phi hạc truyền thư báo cho thánh tông, mời cao thủ thánh tông đến giúp!

Đám người Thần Sơn cười to nói:

- Họ Vân, ngươi cho chúng ta là người chết sao? Nói thật, phi hạc truyền thư của ngươi là mơ tưởng truyền đi, không tin ngươi có thể thử một chút!

Vân Bằng giận dữ, thấp giọng nói:

- Bọn người kia thật cho là đoán chừng chúng ta, sư đệ, đợi ta thi triển Đại Bằng Minh Vương Chân Thân, ngươi nhảy đến trên lưng ta, ta dẫn ngươi lao ra. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 287: Mở Sát Giới. (1)

- Ha hả, thật náo nhiệt, nhiều người như vậy muốn tánh mạng hai tên tiểu tử này, hẳn là không cần cộng thêm chúng ta?

Lại có mấy người đi tới, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy những khuôn mặt này cũng là ở đấu chiến pháp trường gặp qua, không xa lạ gì.

Dần dần, nhân số càng ngày càng nhiều, trên dưới một trăm cao thủ các môn các phái vững vàng theo ở phía sau bọn họ, đằng đằng sát khí, chỉ chờ bọn hắn đi ra Nam Hải, liền hạ sát thủ!

Những người này có rất nhiều khuôn mặt quen thuộc, từng ở trên đấu chiến pháp trường, bị Giang Nam cướp sạch không biết bao nhiêu Linh Dịch, hơn nữa vốn là cùng hắn có ân oán, ôm hận mà đến.

Trừ lần đó ra, Giang Nam còn phát hiện có thật nhiều người cũng không phải là cùng hắn có cừu oán, mà là thấy hắn ở đấu chiến pháp trường buôn bán lời mấy trăm nghìn cân Linh Dịch, bị những tài phú này đả động, động sát cơ.

Mấy trăm nghìn cân Linh Dịch cũng không phải là một số lượng nhỏ, khoản tài phú này đủ có thể làm cho Thần Phủ cường giả kìm nén không được sát cơ!

Trên thực tế, Giang Nam cùng Vân Bằng đúng là phát hiện trong những người này có Thần Phủ cảnh cường giả, số lượng không ít, có khoảng sáu bảy người!

Mặc dù trong Nam Hải không thể động thủ, nhưng mà đã ra Nam Hải liền không có cái quy củ này!

Này thế tất phải có một cuộc huyết chiến, huyết chiến không có phần

thắng!

- Yêu Thần Cung đệ tử, hết thảy trở lại!

Đột nhiên một thanh âm dễ nghe vang lên, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai người Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực xa xa đứng ở trên một ban công, có mấy người nghe vậy, chần chờ một chút liền lui ra.

Thiên Yêu Thánh Nữ thấy Giang Nam hướng nàng xem ra, gật đầu ý bảo.

Giang Nam mỉm cười đáp lễ, hai người riêng phần mình thu hồi ánh mắt. Lúc này, lại có thanh âm của một nữ tử xinh đẹp truyền đến, có chút sợ hãi nói:

- Triều Thánh Tông đệ tử nghe lệnh, mẹ ta phân phó, không được đi tìm Giang sư huynh phiền toái...

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử nhu nhược hiện ra ở trên Ngự Bảo Trai tây thành, là Phó Vân Nhi cùng mình từng có gặp mặt, Triều Thánh Tông Phó Duyên Tông chi nữ.

Phó Vân Nhi thấy Giang Nam nhìn sang, ánh mắt có chút tránh né, cắn môi lúng ta lúng túng nói:

- Sư huynh, đây là mẹ ta phân phó, không phải là chủ ý của ta. Mẹ ta nói nếu đệ tử Triều Thánh Tông đánh chết ngươi, nàng liền không tốt lại cùng Lạc sư thúc gặp gỡ...

Giang Nam dở khóc dở cười, hướng nàng hoàn lễ, trong lòng phẫn nộ nói:

- Sư phó của ta là nữ tử, làm sao cũng học những nam tử kia phong lưu trêu hoa ghẹo nguyệt, khắp nơi lưu tình, mấu chốt là đối phương vẫn là nữ nhân...

- Sư tỷ, cô gái kia là tình địch của ngươi sao?

Thải Dực thấy Phó Vân Nhi, trên người đột nhiên toát ra một cổ sát khí,

thấp giọng nói:

- Có muốn hay không tiểu muội bắt lấy nàng?

Thiên Yêu Thánh Nữ bật cười, bất đắc dĩ nói:

- Thải Dực, làm sao ngươi cũng giống như Mị Nguyệt sư tỷ? Ta đã nói, ta có một lòng vấn Đạo, không có tình yêu nam nữ, ta đối với Giang đạo hữu đúng là có hảo cảm, nhưng chỉ là thưởng thức mà thôi. Coi như là ta thích hắn, cũng không thể ngăn cản ta cầu đạo. Về phần người nào thích hắn, hắn thích người nào, cùng ta có quan hệ gì?

- Tinh Nguyệt Thần Tông đệ tử nghe lệnh, không được làm khó Giang đạo hữu!

Sau khi mọi người Triều Thánh Tông rời đi, lại có một thanh âm truyền đến, chỉ thấy Quân Mộng Ưu đứng ở đàng xa, hướng hắn xem ra, thản nhiên nói:

- Ta bại ở trên tay hắn, không cần mượn tay người khác. Giang đạo hữu, nếu ngươi không chết, đợi tu vi có thành tựu, ta sẽ cùng ngươi đánh một trận!

Giang Nam cười nói:

- Đa tạ Quân sư huynh, bất quá Quân sư huynh, ngươi bây giờ không phải là đối thủ của ta, tương lai sẽ càng không là đối thủ của ta, xem ra ngươi còn cần thêm chút sức mới được.

Quân Mộng Ưu chiến ý hừng hực, ha ha cười nói:

- Đạo hữu, ta rất thích ngươi không ai bì nổi, bất quá ngươi có thể qua cửa ải trước mắt này hay không, vẫn còn không biết! Hy vọng ngươi có thể sống sót, ngươi tự giải quyết cho tốt!

Dứt lời, hắn liền suất lĩnh mọi người Tinh Nguyệt Thần Tông rời đi.

Đệ tử mấy phái Tinh Nguyệt Thần Tông, Yêu Thần Tông cùng Triều Thánh Tông rời đi, nhưng còn dư lại cũng có gần trăm người, không thể lạc quan.

Đừng nói trăm người, cho dù là tùy tiện một vị Thần Phủ cấp cường giả xuất thủ, bọn người Giang Nam kiên trì không được, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Lại có một vị bạch y nam tử đi tới, chính là Cận Đông Lưu, nhìn về phía mọi người, cất cao giọng nói:

- Nơi này có đệ tử Thái Huyền Thánh Tông ta hay không? Giang sư đệ chính là người trong chính đạo ta, há có thể đồng đạo tương tàn? Nếu có đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, kính xin đứng ra, theo ta trở về.

Đám người Thần Sơn đã sớm bịt kín khăn, úng thanh úng khí nói:

- Cận sư huynh nói đùa, Huyền Thiên Thánh Tông cùng Thái Huyền Thánh Tông đều là Chính Đạo đại phái, đồng khí liên chi, nơi này tại sao có thể có đệ tử Thái Huyền Thánh Tông?

Cận Đông Lưu cau mày:

- Thật không có?

- Không có!

Đám người Thần Sơn trăm miệng một lời nói.

Cận Đông Lưu trên mặt nở nụ cười, hướng Giang Nam xem ra, cười nói:

- Giang sư đệ, Vân sư đệ, ta và ngươi hai nhà đồng khí liên chi, tại chỗ chư vị cũng nhìn thấy, ta quả quyết sẽ không dung túng đệ tử nhà mình làm khó. Hai vị sư đệ, có cần Cận mỗ hỗ trợ hay không?

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người hắn một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Không dám làm phiền Cận sư huynh, ta sợ Cận sư huynh hỗ trợ, có càng giúp càng bận rộn. Nói không chừng sư huynh một cái thất thủ, chúng ta không có chết ở trong tay người khác, ngược lại chết ở trong tay Cận sư huynh.

- Vậy thì thật là đáng tiếc.

Cận Đông Lưu lắc đầu, nghiêm mặt nói:

- Hai vị sư đệ nếu chống đở không nổi, có thể hướng Cận mỗ cầu cứu, lấy tình cảm hai nhà chúng ta, ta nhất định sẽ tận hết sức lực cứu hộ nhị vị!

Vân Bằng nghiến răng nghiến lợi, cười nói:

- Đa tạ sư huynh quan tâm, chúng ta nhất định hảo hảo sống. Sư đệ, chúng ta đi!

Đi hai bước, hắn cũng không khỏi thấp thỏm, thấp giọng nói:

- Sư đệ, ngươi có thoát thân chi đạo hay không?

Thần Thứu Yêu Vương cũng bận rộn lóng tay lắng nghe, Giang Nam lắc đầu nói:

- Không có, cao thủ quá nhiều, đừng nói Thần Phủ cường giả, coi như là Thần Sơn xuất thủ chúng ta cũng ngăn cản không nổi. Dưới tình huống này, chỉ có tách ra chạy trốn. Sư huynh, chúng ta lúc đó mỗi người đi một ngả, ngươi đi mặt đông Nam Hải, ta đi phía tây, riêng phần mình dẫn dắt một nhóm người rời đi, miễn cho bị người tận diệt.

Vân Bằng gật đầu, thở dài nói:

- Cũng chỉ có thể như thế, hai người tách ra, truy binh phân tán, tỷ lệ chạy trốn cũng tương đối lớn hơn một chút.

Thần Thứu Yêu Vương cũng sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Như vậy ta liền đi phía bắc...

Giang Nam nói:

- Yêu Vương, ngươi đi theo ta.

Thần Thứu Yêu Vương sắc mặt nhất thời khổ lên, thầm nói:

- Ngươi mới vừa nói muốn chết điểu thượng triều, đi theo ngươi khẳng định là chết...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 288: Mở Sát Giới. (2)

Vân Bằng cùng Giang Nam tách ra, riêng phần mình chạy thẳng tới mục đích, cũng không lâu lắm, Vân Bằng liền đến mặt đông Nam Hải, gió biển thổi phật mà đến, hắn mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy bốn phía không có một bóng người, không khỏi im lặng.

- Con mẹ nó, quá không nể tình đi? Nghĩ tới Vân Bằng ta cũng là nhân vật nổi tiếng, mặc dù không bằng Giang sư đệ, nhưng chỉ có chỗ thua kém một bậc mà thôi, chẳng lẽ không có một người muốn giết ta...

Đột nhiên, hơn mười cổ khí tức đuổi theo, một thanh âm âm trầm cười hắc hắc nói:

- Vân Bằng, ngươi trợ Trụ vi ngược, cùng Giang Tử Xuyên hại Cổ Thần Các ta chết không biết bao nhiêu tiền bối cao nhân, còn muốn đi sao?

- Cổ Thần Các?

Vân Bằng sắc mặt biến hóa, thở phào nhẹ nhỏm, mặt giản ra cười nói:

- Hoàn hảo, cuối cùng có người đến, không phải là đặc biệt làm mất mặt. Chư vị, Vân mỗ đi đây!

Trong cơ thể hắn đột nhiên truyền đến bùm bùm phát vang, huyết nhục ngọa nguậy, thân thể càng lúc càng lớn. Thình thịch, một cánh tay nổ tung, huyết nhục xương cốt hết thảy gây dựng lại, hóa thành một cái cánh kim chói, sau khi triển khai chu vi ước chừng vài mẫu.

Thình thịch!

Một cánh tay khác cùng hai chân, thậm chí ngay cả đầu cũng cùng nhau nổ tung, biến thành một đầu kim bằng to lớn, cao kêu một tiếng, gió lốc

dựng lên, hai cánh rung lên phá không mà đi, mau như Lôi Đình!

- Muốn đi?

Một vị lão giả của Cổ Thần Các sắc mặt biến hóa, gầm nhẹ một tiếng, thân thể lao nhanh, hai tay hai chân loạn vũ, trong cổ họng truyền đến dã thú gào thét, chỉ nghe ối chao ô hay muộn hưởng không dứt, thân thể hắn không ngừng bành trướng, một cây gai xương vô cùng thô to từ trong cơ thể nhanh chóng sinh trưởng ra, hóa thành một đầu quái vật khắp cả người khớp xương lởm chởm, quanh thân tràn ngập ma khí nồng nặc chí cực, khí lực so sánh với Vân Bằng sau khi yêu hóa còn muốn khổng lồ!

Này hiển nhiên là một môn ma công cực kỳ cao thâm, cực kỳ lợi hại.

Đệ tử khác của Cổ Thần Các rối rít bay lên, rơi vào trên người đầu quái vật này.

Vị lão giả này đã tu luyện tới Thần Phủ cảnh, giờ phút này hóa thành yêu ma quỷ quái, tung người nhảy ra, chân sinh lửa ma, chạy chồm hướng Vân Bằng đuổi giết đi, tốc độ cũng không so với hắn chậm.

Phía đông Nam Hải, Giang Nam đứng ở bên duyên ngọc đài, về phía trước nhìn lại, mây trắng dằng dặc, bích hải trời xanh, đã có bảy tám chục người đứng ở không trung đối diện, sát khí tràn ngập.

Cổ sát khí này nồng nặc như thế, thậm chí bắt đầu thay đổi thiên tượng, chỉ thấy mây trắng trên không trung dần dần tiêu tán, biến thành trời u ám, Lôi Đình bộc phát, tia chớp ở trong tầng mây giống như Kim Xà chạy tới chạy lui!

Rầm!

Mặt biển bình tĩnh sóng dữ nảy sinh, sóng lớn dâng lên, hung hăng đánh vào đá ngầm, tóe lên bọt sóng có hơn mười trượng!

- Thiên la địa võng!

Đột nhiên, Thần Sơn cùng hơn ba mươi vị cường giả bay lên, pháp lực câu liên, hóa thành một tấm lưới phong tỏa chu vi mấy trăm dặm không gian, ba mươi người này mỗi người đứng ở trên một cái tiết điểm, pháp lực cung ứng, hợp lực tạo thành một Thần Thông tựa như trận mà không phải là trận, đem trên trời dưới đất bốn phương tám hướng hết thảy gắn vào trong lưới.

Đây chính là thiên la địa võng!

Đây là một môn Thần Thông tương đối thường gặp, nhưng mà cực kỳ thực dụng, vì vậy các đại giáo phái cơ hồ đều có một môn Thần Thông này.

Môn Thần Thông này cần hơn mười người thậm chí cả mấy trăm người mới có thể thi triển ra, hơn nữa nhân số càng nhiều, không gian trong trận liền càng lớn, thiên la địa võng liền càng vững chắc.

Chúng đệ tử Thái Huyền Thánh Tông đều là cường giả bước vào Đạo Đài cảnh, hơn ba mươi người bày trận, đừng nói Giang Nam chỉ tu luyện đến Thần Thông tứ trọng, coi như là những thiên chi kiêu tử của các phái đến, cũng muốn nghĩ kỹ mình có thể phá trận hay không!

Thần Sơn khăn trắng che mặt, cười to nói:

- Giang Tử Xuyên, dám vào trận hay không?

- Có gì không dám?

Giang Nam cất bước đi ra phạm vi Nam Hải, đi vào trong đại trận thiên la địa võng, hai tròng mắt giống như tinh thần chói mắt, trầm giọng nói:

- Xem ra các ngươi vẫn là không có nhận được dạy dỗ, vô luận trận pháp gì đều có sơ hở, ban đầu ở Thất Bảo Lâm, Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma chính là lấy Thiên Long Bát Âm, vừa quát phá vỡ Thái Huyền đại trận. Mà nay, ta có Thiên Long Bát Âm Chung nơi tay, vừa tu luyện môn Thần Thông này, phá vỡ thiên la địa võng của các ngươi dễ dàng!

Cận Đông Lưu một bộ bạch y, đứng ở trên ngọc đài Nam Hải, mỉm cười

nói:

- Âm ba Thần Thông có đủ loại diệu dụng, thích hợp quần công, hơn nữa công kích chẳng phân biệt được trước sau trái phải, giỏi về phá trận. Bất quá kia cũng phải nhìn tu vi thực lực như thế nào, Giang sư đệ, ngươi phải cẩn thận, miễn cho bị người thu lưới, biến thành cá ở trong lưới.

- Thu lưới!

Thần Sơn hét lớn, thiên la địa võng đại trận vận hành, mấy trăm dặm không gian nhanh chóng thu nhỏ lại, trong chớp mắt liền chỉ có chu vi vài mẫu. Hơn ba mươi vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử Thần Sơn giờ phút này đứng ở ngoài trận, nhanh chóng giáp công mà đến.

- Họ Giang, còn không tế lên Bát Âm Chung? Bản thân ta muốn nhìn, ngươi rốt cuộc có thủ đoạn gì có thể phá thiên la địa võng đại trận của ta!

Thần Sơn cười to.

- Như ngươi mong muốn!

Giang Nam mi tâm chợt lóe, chỉ thấy một ngụm chuông nhỏ cở một thước gào thét bay ra, ông một tiếng rơi vào trong một đạo Thần Luân phía trước mi tâm, miệng chuông này cũng không phải Thiên Long Bát Âm Chung, cái chuông nhỏ này có tất cả năm màu, bị Ngũ Kiếp Ấn Thần Luân gia trì thúc dục, đột nhiên phát ra đinh một tiếng giòn vang, thanh âm tuy nhẹ, nhưng rơi vào trong tai đám người Thần Sơn lại như hồng chung đại lữ.

Ngũ Kiếp Chung!

- Thượng thiên, Giang mỗ vạn bất đắc dĩ, hôm nay muốn mở sát giới...

Giang Nam thấp giọng nói.

Thình thịch!

Một vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông đột nhiên đầu nổ tung, biến thành

một cổ thi thể không đầu, nhưng không có từ không trung rơi xuống, mà là bị thiên la địa võng kèm hai bên giắt lưới!

Tiếng chuông của Ngũ Kiếp Chung không ngừng, chỉ nghe thình thịch thình thịch tiếng vang không dứt, từng vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông đầu rối rít nổ tung, không cách nào thừa nhận thần thức Thần Thông của Ngũ Kiếp Chung công kích, trực tiếp đem đầu óc của bọn hắn chấn thành hồ dán, sọ não cũng bị sôi trào nổ tung!

Thời gian nháy mắt, Ngũ Kiếp Chung vang lên hơn ba mươi lượt, trên thiên la địa võng treo hơn ba mươi cỗ thi thể, lẳng lặng trôi lơ lửng ở giữa không trung, vô cùng quỷ dị, chỉ còn lại có Thần Sơn tu vi cao nhất, không có bị Ngũ Kiếp Chung đánh chết.

Thi thể hơn ba mươi vị đệ tử Thái Huyền Thánh tông không đầu đọng ở phía trên Thiên La Địa Võng, bức tràng diện này không khỏi làm lòng người nổi lên rùng cả mình, hơn ba mươi tiếng nổ âm chung, mỗi một tiếng chung liền chết một người, hơn nữa chết đều là Đạo Đài cảnh cao thủ, thật là khiến người sởn hết cả gai ốc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 289: Nhất Chỉ Chi Lực. (1)

Giang Nam bất quá là Thần thông tứ trọng đỉnh phong, mà hơn ba mươi người này lại là Đạo Đài cảnh cường giả, một tiếng chung kích giết một người, hơn nữa là nổ đầu, há có thể không làm cho người sợ hãi?

Thiên La Địa Võng đại trận đã không có pháp lực mọi người chèo chống, đột nhiên 'Rầm Ào Ào' nghiền nát, vô số cỗ thi thể từ không trung trụy lạc, phù phù phù phù rơi vào trong biển rộng phía dưới.

Trên Nam Hải ngọc đài, Tinh Nguyệt Thần Tông đại đệ tử Thần Tiềm cùng sáu bảy vị trẻ tuổi cũng đứng tại chỗ cao đang trông xem thế nào, đột nhiên một vị nữ tử thấp giọng nói:

- Loại pháp bảo công kích Thần thức... Không đúng, là Bảo Khí!

Những người này là mấy vị chưởng giáo đệ tử của Tinh Nguyệt Thần Tông, Thần, Tông, Không, Địch, Hương, Mộng, Vô, Ưu, vị nữ tử mở miệng kia, là xếp hạng thứ sáu Mộng Phi Yên.

- Thần thông công kích loại Thần thức cũng đã cực kỳ khó được, pháp bảo Bảo Khí loại thần thức càng là thiên hạ hiếm có, mặc dù có, cũng phần lớn là loại pháp bảo hoặc Bảo Khí phòng ngự, loại công kích cơ hồ không có!

Mộng Phi Yên sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta vẫn là lần đầu chứng kiến Bảo Khí loại công kích thần thức, thật không ngờ lợi hại, sát nhân như cắt cỏ, đinh một tiếng đầu liền nổ bung!

Lại có một vị nữ tử cười nói:

- Lợi hại a, chỉ là Bảo Khí, liền có thể tàn sát hơn ba mươi vị bước vào

Đạo Đài cảnh cường giả, Huyền Thiên Thánh tông tuy chết hai vị chưởng giáo đệ tử, nhưng lại nhiều ra một Giang Tử Xuyên, số mệnh vẫn còn.

Bên cạnh Lý Nguyên Không hé mắt nói:

- Giang Nam kia hoàn toàn chính xác lợi hại, là gia hỏa có tiền đồ, không thể khinh thường, trong mắt của ta, chỉ sợ hắn đã luyện thành thần thức, hơn nữa tu vi thần thức cực cao, nếu không sẽ không luyện thành một kiện Bảo Khí thần thức, đem những người này hết thảy đánh chết. Thần trí của hắn, so với Thần Sơn có chút thua kém, nhưng cộng thêm khẩu chung kia, thần trí của hắn cùng Thần Sơn đã có thể chiến một trận. Quân sư đệ, ngươi muốn cùng hắn chiến một trận, chỉ sợ có chút nguy hiểm.

Quân Mộng Ưu sắc mặt biến hóa, đột nhiên cười nói:

- Hắn càng cường, ta liền càng hưng phấn, chỉ có đánh bại đối thủ như vậy mới có cảm giác thành tựu! Chẳng những Giang Tử Xuyên, mấy vị sư huynh sư tỷ các ngươi, cũng chính là đối tượng ta khiêu chiến!

Nụ cười trên mặt Cận Đông Lưu cứng đờ, đau lòng như đao cắt, hắn hồn nhiên không ngờ rằng, những sư huynh đệ này của hắn bị chết nhanh như thế, lưu loát như thế.

Bất quá hắn giờ phút này vẫn không thể hướng Giang Nam động thủ, bởi vì Thái Huyền Thánh tông cùng Huyền Thiên Thánh tông đã quan hệ thông gia, nếu giờ phút này động thủ, sẽ hư mất đại kế của Thái Hoàng.

Huống chi hắn cũng không có lý do gì hướng Giang Nam ra tay, vừa rồi hắn đã ở trước mặt mọi người hỏi rõ trong mọi người vây giết Giang Nam, cũng không có đệ tử Thái Huyền Thánh tông.

Cái này có thể nói bê đá tự đập vào chân mình, nện đến đau nhức!

Giang Nam cũng không khỏi lại càng hoảng sợ, đối với uy lực của Ngũ Kiếp Chung vừa mừng vừa sợ, Ngũ Kiếp Chung là Bảo Khí đầu tiên mà hắn luyện chế, cái Bảo Khí này chính là dùng Ngũ Sắc kim chế tạo thành, lại là

thần thức công kích chi bảo, uy lực vô hình lại càng kinh người.

Thiên La Địa Võng vừa mới toái mất, hắn liền xông ra ngoài, thẳng đến trước mặt Thần Sơn, hiện tại mọi người Thái Huyền Thánh tông chỉ còn lại có Thần Sơn một người, chính là thời cơ tốt nhất để hắn thoát khốn mà ra, chỉ cần bước qua cửa ải Thần Sơn này, hắn liền có thể nghênh ngang rời đi!

Đinh!

Ngũ Kiếp Chung lần nữa chấn nổ, trong đầu Thần Sơn ầm ầm, thần thức chấn động, thoáng nhìn Giang Nam gần trong gang tấc, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình cấp tốc lui về phía sau, giữa mi tâm đột nhiên bay ra một thanh lợi kiếm ngân quang lóng lánh, hướng Giang Nam chém tới!

Thanh lợi kiếm kia đột nhiên truyền đến một tiếng thú rống, hiện ra một đạo vân hình rồng, kiếm thể phi tốc bành trướng, như là một đầu Cự Kình, quét ngang hết thảy!

Giang Nam cảm giác như là khí tức hủy diệt truyền đến, trong nội tâm cả kinh, lúc này đem Thiên Long Bát Âm chung tế lên, tráo lên đỉnh đầu, bát âm chấn động, hóa thành vô số đạo vân hình rồng bay múa, bảo vệ quanh thân.

- Ta nghĩ đến vô cùng đơn giản, dùng thực lực của ta còn xa không phải đối thủ của Thần Đài cảnh cường giả như Thần Sơn, chính diện chống lại, là không căng được mấy chiêu! Ma Chung Bá Thể!

Thân hình hắn tăng vọt, lực phòng ngự không tiền khoáng hậu, cầm trong tay tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ bổ tới phía trước, hắn vốn là ý đồ nhân cơ hội loạn búa chém giết Thần Sơn, bất quá một kích này của Thần Sơn liền để cho hắn ý thức được giữa hai người chênh lệch lớn lao!

Đang...

Long Kình Kiếm quét tới, Thiên Long Bát Âm chung kịch liệt chấn động,

vô số đạo vân hình rồng nát bấy, Long Kình Kiếm vừa mới chạm đến Bát Âm chung, liền thấy khẩu chuông lớn này bay ngược mà ra, bị đập bay mấy trăm dặm!

Cự Kiếm nghiền áp mà đến, không thể địch nổi, phá hủy hết thảy!

- Địa Cực Nguyên Từ thần thông!

Giang Nam bát tí liên phách, giống như điên nghênh tiếp Long Kình Kiếm, búa quang như mưa, Địa Từ Nguyên Phủ cũng không nặng, chỉ có hơn ngàn cân, nhưng ở Địa Từ nguyên lực gia trì xuống, mỗi một phủ đầu đều có vài chục ngàn cân, lực có thể phá núi!

Đột nhiên, một cổ sức lực lớn đánh úp lại, Giang Nam kêu rên, cốt cách toàn thân cơ hồ bị từng khúc đánh rách tả tơi, mặc dù hắn đem Ngũ Hành nguyên lực luyện nhập nội tạng cũng chống không lại, lục phủ ngũ tạng cơ hồ đều bị chấn nát!

Xuy xuy Xùy~~!

Hắn trong chớp mắt liền bổ ra không biết bao nhiêu búa, chỉ thấy thanh Cự Kiếm bộ dáng Long kình kia từ trên người hắn đè nát chướng ngại vật, quét ngang mà đi, trên thân cự kiếm, thình lình nhiều ra một cửa động, lại bị hắn sinh sinh bổ ra một cái động lớn!

Oa...

Giang Nam thổ huyết, tất cả cốt cách giờ phút này đều bị va chạm chấn đến che kín vết rạn, lục phủ ngũ tạng như là có vô số thanh đao cắm vào, thanh đao quấy đến quấy đi!

- Thần Đài cảnh cường giả thật sự cường hãn, ta không là đối thủ!

Giang Nam cưỡng ép đè xuống thương thế, sau lưng đột nhiên thiên dực nổ tung, vô số cánh chim che lấp mặt trời, oanh một tiếng đập toái không khí trong phạm vi cho phép, bão táp mà đi, trong chớp mắt liền bay ra ngoài

trăm dặm, chỉ thấy nơi hắn bay khỏi, đột nhiên lôi đình bộc phát!

Đây là tốc độ hắn quá nhanh, thân hình cùng không khí ma sát, bộc phát ra Lôi Điện!

Loại tốc độ này, có thể được xưng tụng hai chữ "Phong Lôi"!

- Giang sư đệ, Thiên Long Bát Âm chung của ngươi chẳng lẻ không muốn sao?

Cận Đông Lưu ánh mắt lóe lên, đột nhiên cong ngón búng ra, Thiên Long Bát Âm chung đương đương rung động, càng lúc càng lớn, hóa thành một cái chuông đồng cao tới bốn năm tầng lầu, ầm ầm đánh vỡ bầu trời, quay tròn chuyển động, phi tốc hướng Giang Nam đuổi theo!

Hắn cái nhất chỉ này tích chứa lực lượng toàn thân, không phải là vì trả Bát Âm chung lại cho Giang Nam, mà là muốn mượn Bát Âm chung, trực tiếp đem Giang Nam đâm chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 290: Nhất Chỉ Chi Lực. (2)

Thần Sơn lưu không được Giang Nam, đệ tử Thái Huyền Thánh tông khác cũng chết vô cùng thê thảm, đành phải để cho hắn không tiếc ra tay.

Bát Âm Chung phi tốc đánh tới, vậy mà so với Thiên Dực Ma Thần đại thần thông còn muốn mau lẹ, giữa mi tâm của Giang Nam đột nhiên có bốn đạo Thần Luân ngay ngắn chuyển động, từng đạo thần thông bắn ra, giống như mưa to gió lớn hướng Bát Âm Chung phía sau oanh tới!

Đương đương đương...

Bát Âm Chung kịch liệt chấn động, đem từng loại thần thông đâm cho nát bấy, Giang Nam ở thời khắc này vậy mà nhất cổ tác khí, liên tục thi triển mấy trăm chủng thần thông, đầy trời đều là thần thông bay múa, bức tràng diện này sáng lạn, tuy ít hơn Bách Dục Thí Thần Cốc đại ma cùng Thái Hoàng lão tổ chiến một trận, nhưng vẫn làm cho người hoa mắt!

- Người này học được không biết bao nhiêu thần thông, chẳng lẽ nói hắn cũng có được Thần cấp kinh điển cùng loại Đấu Pháp Thần Điển của ta?

Trong mắt Cận Đông Lưu hiện lên một đạo hàn quang, Đấu Pháp Thần Điển có thể mô phỏng đại đa số thần thông, mà Giang Nam trong nháy mắt này bộc phát ra thần thông tính ra hàng trăm, hoàn toàn chính xác cùng Đấu Pháp Thần Điển của hắn có chỗ tương tự.

Mấy trăm chủng thần thông này bộc phát, rốt cục đem nhất chỉ chi lực kia của Cận Đông Lưu tan mất một ít, bất quá tốc độ của Bát Âm Chung vẫn cực nhanh, trong thời gian ngắn liền tới đến sau lưng Giang Nam.

Cạch...

Bát Âm Chung đâm vào trên lưng Giang Nam, thiên dực nổ tung, huyết

hoa vẩy ra!

Giang Nam thổ huyết, lục phủ ngũ tạng cùng tứ chi bách hài cơ hồ bị chấn nát, miễn cưỡng bay lên trời, đứng ở tên Bát Âm Chung, khống chế khẩu chuông lớn này viễn độn mà đi:

- Đa tạ Cận sư huynh viện thủ chi ân, ngày khác Giang mỗ tự nhiên gấp trăm lần báo đáp!

- Rõ ràng còn không chết, coi như ngươi mạng lớn.

Cận Đông Lưu hé mắt, hừ lạnh một tiếng:

- Bất quá ngươi bị thương rất nặng, không biết ngươi có thể tránh thoát cường giả khác đuổi giết hay không?

Vù vù vù...

Trên không Nam Hải, từng đạo thân hình phóng lên trời, hướng phương hướng Giang Nam bay đi truy kích mà đi, rõ ràng là chư cường giả ý định hướng Giang Nam báo thù rửa hận, tu vi những người này phần lớn ở Đạo Đài cảnh, nhưng trong đó có bốn năm vị chính là Thần Phủ cường giả, tốc độ cực nhanh!

Thần Sơn thu hồi Long Kình Kiếm, cúi đầu nhìn lại, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy thanh pháp bảo này tóe ra không biết bao nhiêu lỗ thủng, lúc hắn một kiếm bổ về phía Giang Nam, bị Địa Từ Nguyên Phủ đem thanh bảo kiếm này bổ đến thương nặng!

- Long Kình Kiếm của ta sử dụng tài liệu, đủ có thể luyện chế Thần Phủ chi bảo, chất lượng tốt kinh người, không thể phá vỡ. Đó là cái búa gì, thậm chí ngay cả Long Kình Kiếm cũng không cách nào chống cự?

Vừa rồi một lần quyết đấu kia, hắn cũng cảm giác được nguy hiểm, nếu bị Giang Nam cận thân, tám búa bổ xuống, chỉ sợ ngay cả thần thông cũng không kịp bộc phát, vô cùng có khả năng sẽ bị loạn búa chém chết!

- Họ Giang bị ta trọng thương, lại nhận lấy Cận sư huynh nhất chỉ chi lực, nếu còn có thể sống trở lại Huyền Thiên Thánh tông, cái kia quả thực là thiên lý không để cho!

Thần Sơn phá không, cùng rất nhiều cường giả các phái khác chung một chỗ hướng phương hướng Giang Nam rời đi đuổi giết tới.

Ánh mắt Cận Đông Lưu lóe lên, không có tiến đến, mặc dù Giang Nam tuyệt diễm, nhưng hắn còn không cho rằng Giang Nam có thể chạy ra một đám cường giả đuổi giết như vậy. Hơn nữa, Thái Huyền Thánh tông cùng Huyền Thiên Thánh tông đã ở bên ngoài quan hệ thông gia, hắn thân là Thái Huyền Thánh tông đại đệ tử, thật sự không tốt trực tiếp hướng Giang Nam động thủ.

- Cận Đông Lưu, ta và ngươi tầm đó sớm muộn gì thù mới hận cũ cùng tính một lượt!

Trên Thiên Long Bát Âm Chung, thân hình Giang Nam rách tung toé, huyết nhục cơ hồ đều bị đánh thành bùn nhão, cốt cách huyết quản kinh mạch của hắn cơ hồ toàn bộ toái mất, một đạo Long Kình Kiếm của Thần Sơn cũng không suy giảm tới căn bản của hắn, nhưng Cận Đông Lưu bấm tay gảy nhẹ, nhất chỉ chi lực gia trì Thiên Long Bát Âm Chung, lại suýt nữa muốn mạng của hắn, Ma Chung Bá Thể cơ hồ bị đánh nát!

Tuy nói là nhất chỉ chi lực, nhưng cũng là nhất chỉ chi lực của Thần Phủ cường giả, lực đạo bá đạo tuyệt luân, cong ngón búng ra, liền có thể để cho tốc độ của Thiên Long Bát Âm Chung so với Thiên Dực Ma Thần đại thần thông còn nhanh hơn!

Cũng chính là nhất chỉ chi lực này của Cận Đông Lưu, để cho hắn rốt cục đã có thời gian thở dốc, Thiên Long Bát Âm Chung tiếp tục phi tốc về phía trước đánh tới, mà hắn lại ngồi ở trên chung, thừa cơ hội khó được này trị liệu tổn thương thân thể.

Bắt lấy cùng lợi dụng mỗi một thời cơ, cái này là khác nhau của cường

giả cùng cao thủ.

Mi tâm của Giang Nam lóe lên, đem Thần Thứu Yêu Vương từ trong Tử Phủ phóng xuất, lập tức lấy ra trên dưới một trăm cân linh dịch, há miệng khẽ hấp, giống như nuốt trôi cầu vồng đem linh dịch nuốt vào bụng, hóa thành tu vi vô cùng tinh thuần thoải mái thân thể tổn hại, cùng lúc đó, trong cơ thể Giang Nam truyền đến một lực hút vô hình, Tinh Quang hóa thành tinh mang nối liền không dứt từ giữa không trung vọt tới, dung nhập bên trong thân thể của hắn.

Tinh Nguyệt thần thể ma điển!

Hắn lúc trước cùng Quân Mộng Ưu chiến một trận, rốt cục đem môn Tinh Nguyệt Ma tông kinh điển này thăm dò, đem Tinh Nguyệt thần thể luyện ra, dung nhập đến bên trong Ma Chung Bá Thể.

Tinh Nguyệt Thần Thể cùng người khác bất đồng, dựa vào là tinh lực của Chu Thiên Tinh Thần tới rèn luyện thân thể, tinh lực luyện thành tinh thần, nhét vào trăm khiếu trăm huyệt của thân thể, cung cấp cho thân thể phòng ngự cùng lực lượng không gì so sánh nổi.

Đồng thời, lực lượng của ngôi sao hóa thành một vòng trăng tròn, chứa đựng tu vi, cộng thêm bản tu vi thân, để cho người tu luyện môn công pháp này tu vi so sánh với người cùng cảnh giới cao hơn rất nhiều!

Giang Nam cũng không phải là hoàn toàn rập khuôn Tinh Nguyệt Thần Thể, mà là chỉ mượn phương pháp luyện thể kia, lấy lực lượng của ngôi sao tới rèn luyện tứ chi bách hài, bổ túc trăm khiếu trăm huyệt, tu vi của hắn vốn đã vượt xa người cùng cảnh giới, pháp lực vô cùng nhiều, đem Tinh Nguyệt Thần Thể dung nhập vào trong Ma Chung Bá Thể, pháp lực thật không có nhảy vọt tiến bộ, nhưng thân thể lại muốn xa so sánh với trước cường hãn.

Giang Nam đem xương cốt nghiền nát nặn ra bên ngoài cơ thể, xương cốt nhanh chóng sống lại, lục phủ ngũ tạng cũng đang nhanh chóng gây dựng, Ngũ Hành nguyên lực lần nữa bảo vệ tâm can tỳ phổi thận, ân cần săn sóc

ngũ tạng của hắn.

Tu vi của hắn kịch liệt tiêu hao, thân thể thương thế quá nặng, không chỉ là xương cốt, huyết quản cũng gãy thất thất bát bát, huyết nhục cơ hồ toái rụng, tinh thần cùng pháp lực tất cả cũng gặp phải bị thương nặng, nhất thời trong chốc lát không cách nào hoàn toàn khôi phục.

Trong cơ thể hắn, pháp lực biến thành một cổ loạn lưu, mọi nơi vỡ bờ, Linh Dịch còn đang liên tục không ngừng hóa thành tu vi, chữa trị thân thể tổn thương, chỉ là thương thế của hắn mới vừa phục hồi như cũ một chút, pháp lực cuồng bạo liền để cho hắn phục hồi thương thế bị hao tổn như cũ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 291: Thiền Sư, Ngươi Nhất Định Phải Chết! (1)

Cũng may Tử Phủ trong mi tâm của Giang Nam như cũ chưa từng bị hao tổn, Tử Phủ mở rộng, Huyền Thai bay ra, giống như một pho tượng Thiên Thần kim chói, trấn áp pháp lực cuồng bạo tán loạn trong cơ thể hắn.

Oanh!

Thân thể của hắn hóa thành Ma Vực, lửa ma hừng hực, nước lửa dung hòa, đem từng đạo pháp lực tán loạn dung nhập vào trong Ma Vực, thương thế không có tiếp tục chuyển biến xấu, sắc mặt Giang Nam dần dần khôi phục hồng nhuận, thở phào nhẹ nhỏm.

Tốc độ của Thiên Long Bát Âm Chung càng ngày càng chậm, Giang Nam tâm niệm hơi động, thu hồi miệng hồng chung này, Thần Thứu Yêu Vương ngay tại chỗ lăn một vòng, hóa thành nguyên hình, hóa thành một đầu cự kiêu cánh giương mấy chục mẫu, lưng cõng hắn về phía trước bão táp mà đi.

Phía sau, đột nhiên ba đào lan tràn, trên mặt biển hiện ra sóng lớn, hai mảnh đại dương cơ hồ trọng điệp ở chung một chỗ, phía trên biển đột nhiên hiện ra một ngọn Thần Phủ, một cổ hơi thở mịt mờ và trầm trọng phát ra!

Lại có Thần Phủ thứ hai từ trong biển bay lên trời, hơi thở càng cường đại hơn, trong lòng Giang Nam trầm xuống, lập tức nhận ra loại dị tượng này!

Đây là dị tượng của Thần Phủ cường giả trong đấu chiến pháp trường hướng hắn xuất thủ!

Vị lão giả kia tên là Ba Sở Đạo Nhân, đồ đệ bị Lạc Hoa Âm giết, cũng không phải là đối thủ của Lạc Hoa Âm, vì vậy nhận định Giang Nam, chuẩn bị chém giết!

Người này tu vi mạnh mẻ tuyệt luân, so sánh với Thần Sơn mạnh hơn

không biết gấp bao nhiêu lần, luyện tựu hai tòa Thần Phủ, tu thành Thần Phủ nhị trọng, Côn Luân Thần Phủ cảnh, cho dù là Thác Bạt huynh muội liên thủ, cũng sẽ không là đối thủ của hắn!

Hô...

Bên trong hai tòa Thần Phủ đột nhiên lộ ra hai bàn tay to, một trước một sau hung hăng hướng Thần Thứu Yêu Vương chộp tới, mỗi một bàn tay đều có chu vi hơn mười dặm, che khuất bầu trời, khí lực của Thần Thứu Yêu Vương mặc dù khổng lồ, nhưng ở trước mặt hai bàn tay này, vẫn là nhỏ giống như con ruồi đáng thương!

- Thần Thứu, đem thân thể của ngươi cho ta mượn!

Thần thức của Giang Nam bắt đầu khởi động, chiếm cứ Tử Phủ của Thần Thứu Yêu Vương, khống chế thân thể, pháp lực, thần niệm của hắn, ngay sau đó mi tâm có một đầu Kim Ô bay ra.

- Thái Dương Chân Kinh!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, chiếm cứ thân thể của Thần Thứu Yêu Vương, đem pháp lực của hắn lấy phương thức vận chuyển của Thái Dương Chân Kinh vận hành, nhất thời yêu khí tràn ngập, quanh thân Thần Thứu Yêu Vương xông ra đại hỏa, giống như một Hỏa Điểu!

Thiên Yêu Thánh Nữ vẫn muốn từ trong Tam Túc Ô Kim ngộ ra Thái Dương Chân Kinh đầy đủ, nhưng thủy chung không thể được, chẳng qua là ngộ ra đoạn ngắn, mà Giang Nam mượn thân thể của Thần Thứu Yêu Vương, thi triển là Thái Dương Chân Kinh hoàn hoàn chỉnh chỉnh!

Thần Thứu Yêu Vương đã tu luyện tới Thần Thông lục trọng đỉnh, pháp lực cực kỳ hùng hồn, mặc dù không bằng Giang Nam, nhưng có thể so với Thần Thông bát trọng cường giả bình thường.

Giờ phút này Giang Nam mượn thân thể của hắn tới thi triển Thái Dương Chân Kinh, đầu Đại Yêu này cơ hồ hóa thành một con Tam Túc Ô Kim, tốc

độ nhất thời tăng lên không dưới gấp mười lần, một đạo cầu vồng phá không, hiểm lại càng hiểm từ trong hai ngón tay khổng lồ bay qua!

- Muốn đi?

Ba Sở Đạo Nhân đuổi giết mà đến, Giang Nam chỉ cảm thấy thiên địa đột nhiên một mảnh mờ mờ, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bốn phương tám hướng đều là nước biển, phân không rõ trên dưới nam bắc.

Pháp lực của Ba Sở Đạo Nhân thật sự hùng hậu, biển rộng này cũng sinh sôi lên mấy trăm dặm, vây khốn Giang Nam.

- Lần trước ở đấu chiến pháp trường, có người Thác Bạt gia ngăn trở ta, lần này nếu như ngươi vẫn có thể chạy ra lòng bàn tay của ta, ta liền không phải họ Ba!

Thanh âm của Ba Sở Đạo Nhân truyền đến.

- Tam Túc Ô Kim, tế!

Bên trong mi tâm của Giang Nam, đột nhiên một đầu Tam Túc Ô Kim lao ra, lập tức mượn pháp lực của Thần Thứu Yêu Vương đem đầu Kim Ô này tế lên, nhất thời phô thiên cái địa cũng là liệt hỏa hừng hực.

Lửa này không phải là phàm hỏa, mà là thái dương chân hỏa, vừa xuất hiện, liền đem không biết bao nhiêu nước biển bốc hơi lên, trên mặt biển đều là sương mù dày đặc, trắng xoá một mảnh, tựa như đại vụ phong hải.

Ba Sở Đạo Nhân giận dữ, mở cái miệng rộng, hít vào một hơi thật dài, giống như nuốt trôi cầu vồng, chỉ thấy vô số sương mù dày đặc lộn xộn tuôn ra mà đến, bị hắn một hơi hút sạch!

- Chạy?

Sắc mặt Ba Sở Đạo Nhân đỏ lên, nhưng ngay sau đó nhìn bốn phía một chút, chỉ thấy không có bóng dáng Giang Nam, nhưng những người khác

cũng ở phía xa hướng bên này bão táp mà đến, thầm nghĩ:

- Ta lời nói mới rồi, hẳn là không có ai nghe thấy, chỉ bị tên tiểu tử họ Giang kia nghe vào tai, chỉ cần giết họ Giang, ta liền không tính là bêu xấu...

Mọi người đuổi giết tới, một người cao giọng nói:

- Ba Đạo Nhân, tiểu tử kia đã bị ngươi giết?

Ba Sở Đạo Nhân lắc đầu:

- Chưa, bị hắn chạy đi, thần thức người này khống chế một con Đại Điểu, tốc độ cực nhanh, bất quá đầu Đại Điểu kia tu vi không cao, phi không được bao xa.

Một vị nam tử trẻ tuổi cười hắc hắc nói:

- Ba tiền bối, ta tu vi mặc dù yếu, nhưng tốc độ lại mau, mới vừa rồi nghe ngươi nói nếu ngươi có thể chạy ra lòng bàn tay của ta, ta liền không họ Ba...

- Tìm đường chết!

Ba Sở Đạo Nhân bị hắn vạch trần vết sẹo, không khỏi giận tím mặt, diện mục dữ tợn, một chưởng đắp đi, đem nam tử trẻ tuổi kia phách thành thịt nát, phẩy tay áo bỏ đi, cười lạnh nói:

- Cùng nhau đuổi theo, hắn trốn không được bao lâu!

Nam tử trẻ tuổi kia cũng là một vị anh tài tuấn kiệt, tu vi cũng không so sánh với đám người Thần Sơn nhỏ yếu bao nhiêu, nhưng bởi vì nói sai một câu, liền rơi vào kết quả đạo tiêu bỏ mình.

Đám người Thần Sơn cũng đuổi tới, mọi người mọi nơi tách ra, riêng phần mình tuần sát phạm vi trăm dặm, về phía trước bay đi. Thần niệm thần thức của bọn họ phát ra, từ dưới không trung tới đáy biển, đem đầy đủ mọi thứ thu vào đáy mắt.

- Yêu Vương, Thái Dương Chân Kinh truyền thụ cho ngươi, ngươi cõng ta rời đi nơi đây!

Giang Nam chạy ra Ba Sở Đạo Nhân ám sát, lập tức thần thức chấn động, trong chớp mắt liền đem Thái Dương Chân Kinh truyền thụ cho Thần Thứu Yêu Vương, ngay sau đó thu hồi thần trí của mình, không hề khống chế thân thể của Thần Thứu Yêu Vương nữa.

Thần Thứu Yêu Vương vừa mừng vừa sợ, Thái Dương Chân Kinh chính là Thần Minh cấp công pháp, Thiên Yêu Thánh Nữ muốn từ trong Tam Túc Ô Kim ngộ ra chính là môn công pháp này, có thể thấy được kỳ trân.

Thiên Yêu Thánh Nữ là nhân vật nào, Yêu Thần Tông hạ nhiệm tông chủ, cái tâm pháp gì không có?

Nàng đối với môn công pháp này nhớ mãi không quên, có thể nghĩ Thái Dương Chân Kinh so sánh với tâm pháp của Yêu Thần Tông còn muốn xuất sắc không biết bao nhiêu lần!

Mấu chốt nhất chính là, Thái Dương Chân Kinh là Yêu Tộc thánh pháp của Tam Túc Ô Kim nhất tộc, Thần Minh cấp, nếu Thần Thứu Yêu Vương tu luyện môn công pháp này, khẳng định so sánh với tu luyện những công pháp khác tốc độ tiến bộ nhanh hơn, pháp lực càng thêm hùng hồn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 292: Thiền Sư, Ngươi Nhất Định Phải Chết! (2)

- Lão tử muốn phát đạt, đừng nói đuổi theo Thải Dực cô nàng kia, coi như là trở thành Yêu Thần cũng không nói chơi, tiền đồ quang minh. . .

Thần Thứu Yêu Vương mới vừa thúc dục Thái Dương Chân Kinh, đột nhiên thấy tu vi của mình còn thừa không có mấy, nhất thời chỉ cảm thấy tiền trình quang minh tối xuống, cả giận nói:

- Chủ công, ngươi đem pháp lực của ta dùng hơn phân nửa, phi không lâu, chỉ sợ tu vi của ta liền muốn hết sạch, để cho ta làm sao cõng ngươi chạy trối chết?

- Cố gắng lên.

Giang Nam trả lời một câu, ngay sau đó hết sức chuyên chú chữa trị thân thể tổn thương, Thần Thứu Yêu Vương bất đắc dĩ, gió lốc dựng lên, há mồm khẽ hấp, chỉ thấy Thái Dương nguyên khí chu vi bốn mươi năm mươi dặm cuồn cuộn mà đến, tràn vào trong cơ thể hắn.

Thái Dương Chân Kinh tu luyện chính là Thái Dương nguyên khí, nguyên khí càng nồng đậm, tu vi tiến cảnh càng nhanh. Đầu Đại Yêu này chở Giang Nam xông lên trời cao, nguyên khí trên bầu trời nồng đậm hơn mười lần, Thái Dương nguyên khí biến thành tu vi vừa vặn đủ để đền bù tu vi tiêu hao, này mới khiến hắn thở phào nhẹ nhỏm.

Ánh mặt trời rơi vào trên mây trắng, Kim Xà vạn đạo, sáng lạng vô cùng.

Đột nhiên, một đạo bạch quang từ trong tầng mây hiện lên, Thần Thứu Yêu Vương chỉ cảm thấy thân thể trầm xuống, trên lưng đột nhiên thêm một người.

- Thiện tai thiện tai, đạp phá thiết hài vô mịch xử, chính các ngươi lại đưa

tới cửa. Giang thí chủ, hai vị nữ thí chủ Yêu Thần Tông kia ở đâu ?

Giang Nam trong lòng trầm xuống, chỉ thấy trước mặt xuất hiện một vị bạch y tăng nhân, giống như một pho tượng ngọc phật đứng ở tiền phương của hắn, chẳng qua là hắn không có mặt mũi, nhìn không thấy tai mắt mũi miệng, hơn nữa đỉnh đầu cũng trụi lủi một mảnh, phân không ra nơi nào mới là chính diện, nơi nào mới là phía sau của hắn.

- Vô Tướng Thiền Sư. . .

Giang Nam không khỏi lộ ra cười khổ, mắt thấy hắn liền muốn chạy ra phạm vi mọi người đuổi giết, không nghĩ tới giữa đường gặp ma, Vô Tướng Thiền Sư lại hiện ra ở chỗ này.

- Đại hòa thượng đã lâu không gặp. . .

Thần Thứu Yêu Vương ngay tại chỗ lăn một vòng, hóa thành một Đạo Nhân đầu trọc, ha hả cười nói:

- Hòa thượng, nhận được Đạo Nhân hay không?

- Mũi trâu, thì ra ngươi là một đầu Đại Điểu!

Vô Tướng Thiền Sư nhìn thấy Đạo Nhân đầu trọc này, sắc mặt đen hơn phân nửa, tức giận hừ một tiếng.

- Con lừa ngốc!

Thần Thứu Yêu Vương sờ sờ đầu trụi lủi của mình, đáp lễ hắn một câu.

Vô Tướng Thiền Sư giận dữ, tâm niệm vừa động, tản mát ra một luồng khí tức, liền đem đầu Đại Yêu này trấn áp, ha hả cười nói:

- Hai vị, đem nữ thí chủ của Yêu Thần Tông giao ra đây, Phật gia có thể tha các ngươi không chết!

Giang Nam cười lạnh, nhẹ giọng nói:

- Thiền sư, ngươi còn dám đụng đến ta? Chẳng lẽ liền không sợ vị tiền bối kia của thánh tông ta đem ngươi gọt thành nhân côn?

Vô Tướng Thiền Sư sắc mặt biến hóa, đột nhiên cười ha ha nói:

- Giang thí chủ, ngươi đừng hù dọa Phật gia, Phật gia đã sớm dò thăm rõ ràng, Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi có đại sự phát sinh, Tịch chưởng giáo của các ngươi đã suất lĩnh đông đảo cao thủ đi Thái Huyền Thánh Tông cầu hôn, thánh tông trống không, không thể không có người trấn thủ, vì vậy phải lưu lại một vị tuyệt đỉnh cao thủ ở thánh tông các ngươi, miễn cho bị người xâm nhập. Cho nên lão gia hỏa kia nhất định là ở lại giữ thánh tông các ngươi, sẽ không theo ngươi!

- Cái tặc ngốc này, gian xảo muốn chết, khó trách Quỷ Phật Thành bị diệt chỉ có hắn chạy ra tìm đường sống.

Giang Nam bất đắc dĩ, đột nhiên cười nói:

- Vô Tướng, ngươi cho rằng ta thật là chủ tớ hai người xuất hành? Ngươi trúng kế của ta rồi!

Hắn cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Thực không dám đấu diếm, ta ở Nam Hải cùng chư vị giang hồ đồng đạo thương nghị một phen, quyết định muốn diệt trừ dâm tặc ngươi, vì vậy ta đại nghĩa lẫm nhiên, phấn đấu quên mình, quyết định lấy thân thử hiểm, dẫn ngươi xuất hiện. Giang hồ đồng đạo của ta liền muốn tới, ngươi nhất định phải chết!

Vô Tướng Thiền Sư đột nhiên nhiều ra một đôi mắt, nhiều hứng thú nhìn hắn, úng thanh úng khí nói:

- Giang thí chủ, bộ dạng của ngươi lúc nói láo thật đáng yêu, Phật gia nhìn rõ mọi việc, tâm như tuệ châu, ngươi hù dọa không ngã ta. . .

Hắn còn chưa có nói xong, đột nhiên chỉ nghe một người kêu lớn:

- Ở chỗ này !

- Giết!

- Trăm triệu lần không để cho hắn chạy nữa!

Một cổ sát khí phóng lên cao, Ba Sở Đạo Nhân cùng hơn mười vị cường giả xông phá tầng mây, gào thét mà đến.

- Tiểu tử này, quả nhiên dẫn người mai phục ta! Hắn là như thế nào biết đạo gia ở phụ cận đây?

Vô Tướng Thiền Sư sắc mặt kịch biến, đang muốn chạy trốn, đột nhiên thấy tu vi đám người Ba Sở Đạo Nhân, lúc này ngừng lại, thất thanh cười nói:

- Một đám gà đất chó cảnh! Giang thí chủ, ngươi dùng những thứ gà đất chó cảnh này tới mai phục ta, quá xem thường Phật gia đi? Phật gia một tay liền có thể bóp chết hết thảy bọn họ!

Giang Nam cười lạnh nói:

- Vô Tướng Thiền Sư, ít hướng trên mặt mình dát vàng, mấy vị giang hồ đồng đạo này của ta tu vi cao thâm, thực lực cao minh, ngươi ban đầu đối phó một mình ta liền mặt mũi đầy đất, lần này chút ít đồng đạo kia liền muốn hàng Ma, đem ngươi nghiền xương thành tro!

Da thịt trên mặt Vô Tướng Thiền Sư ngọa nguậy, sinh trưởng ra mũi miệng, chỉ là không có lỗ tai, cười lạnh nói:

- Ngươi không tin, hiện tại Phật gia liền hết thảy bóp chết bọn họ cho ngươi xem, để cho ngươi chết tâm này!

Đám người Ba Sở Đạo Nhân gào thét vọt tới, Giang Nam đại nghĩa lẫm nhiên, cao giọng quát lên:

- Chư vị đồng đạo không cần quan tâm an nguy của ta, mau mau xuất thủ

hàng yêu trừ ma!

Ba Sở Đạo Nhân cùng mấy vị Thần Phủ cấp cường giả trước hết đi tới, trong đó một vị lão giả tóc trắng xoá một tay giơ lên trời, chỉ thấy trong tay nhiều ra một ngọn Thần Phủ, bên trong Thần Phủ đột nhiên có vô cùng tia sáng xông ra, như thủy triều hướng Giang Nam cùng Vô Tướng Thiền Sư dũng mãnh lao tới!

- Đông Cực Thần Giáo Hóa Tiên Thần Quang?

Vô Tướng Thiền Sư cười lạnh nói:

- Tin đồn Hóa Tiên Thần Quang tu luyện tới cảnh giới tuyệt đỉnh, ngay cả tiên nhân cũng có thể tan rã ở trong Tiên quang, bất quá Đông Cực Thần Giáo ngay cả Thiên Thần cũng không có, nói ra lời như thế chẳng qua là đang khoác lác mà thôi. Chỉ là một chút Hóa Tiên Thần Quang còn không làm gì được được Phật gia, Giang thí chủ, Phật gia nói dùng một tay bóp chết bọn họ, tuyệt sẽ không dùng ngón tay thứ hai, ta muốn để ngươi tận mắt nhìn đồng đạo của ngươi chết ở trước mặt Phật gia, để ngươi tuyệt vọng, để ngươi đau như đao cắt!

Hắn giơ lên một bàn tay, đón Hóa Tiên Thần Quang liền về phía trước phách đi, bàn tay này trắng noãn như ngọc, giống như phật thủ, nhưng trong đó tích chứa lực lượng lại lớn đến kinh khủng!

Ầm!

Không gian chấn động, vô số mây trắng đột nhiên mai một, Vô Tướng Thiền Sư một tay rơi xuống, Hóa Tiên Thần Quang thổi phù một tiếng hóa thành khói xanh biến mất không thấy gì nữa.

Chương 293: Gà Đất Chó Cảnh

Vị Bạch Phát Lão Giả kia trong lòng cả kinh, đang muốn tránh né, chỉ thấy ngọc thủ nhấn xuống, nhẹ nhàng một cái, Thần Phủ trên đỉnh đầu của vị Thần Phủ cường giả này phát toái, người cũng phát toái, hóa thành một mảnh huyết vụ.

Cùng lúc đó, Ba Sở Đạo Nhân cũng nhất tề công tới, riêng phần mình thúc dục Thần Phủ, các loại Thần Thông pháp bảo oanh tới, muốn lấy tánh mạng của Giang Nam!

Bọn họ cố nhiên thấy bên cạnh Giang Nam nhiều ra một vị bạch y tăng nhân, nhưng không có suy nghĩ nhiều, căn bản chưa từng liên tưởng đến trên người của Vô Tướng Đại Thiện sư xú danh rõ ràng, cho rằng chẳng qua là hảo hữu của Giang Nam, cho nên không để ý, tính toán tiến lên đem Giang Nam tính cả Vô Tướng Thiền Sư cùng nhau mạt sát.

Bất quá vị Bạch Phát Lão Giả kia bị chết nhanh như vậy, lại làm cho bọn họ trong lòng cả kinh.

- Các ngươi bất quá là Thần Phủ cảnh, sao lại là đối thủ của Phật gia, dựa vào công phu mèo quào này, cũng muốn vây giết ta?

Vô Tướng Thiền Sư cười ha ha, như cũ là một bàn tay, hóa quyền tràn ra, nhất thời Thần Thông, pháp bảo mà đám người Ba Sở Đạo Nhân oanh tới rối rít nghiền nát, cho dù là Thần Phủ chi bảo, cũng không có thể cùng một quyền này của hắn chống lại!

- Chết thôi!

Vô Tướng Thiền Sư cong ngón búng ra, không mang theo chút khí tức lửa khói nào, mi tâm của một vị Thần Phủ cường giả nhất thời hé ra, xuất hiện một cái động bằng ngón tay, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Bạch y tăng nhân này xông vào trong đám người, dựng thẳng tay, lại có một vị Thần Phủ cường giả từ đầu đến chân bị cắt thành hai nửa!

Ba Sở Đạo Nhân vội vàng lắc mình lui về phía sau, lại thấy tăng nhân kia sải bước, thân thể đụng vào trên người của hắn, Ba Sở Đạo Nhân bịch một tiếng nổ tung, hóa thành một đoàn huyết vụ, chết yểu tại chỗ!

Vô Tướng Thiền Sư một tay kết ấn, hư hư vừa bổ, lại có một người trực tiếp bị hắn kết dính ở trên hư không, không gian phảng phất biến thành Thiết Bích, vị cường giả kia bị sinh sôi áp thành hình chữ đại, nằm dang tay chân, huyết nhục cũng bị nặn ra, chỉ còn lại có một tấm da người!

- Ngươi là Vô Tướng...

Lại có một người mới vừa rống ra lời này, liền bị Vô Tướng Thiền Sư há mồm rống to, một rống chấn vỡ!

Trong chớp mắt, sáu vị Thần Phủ cường giả liền hết thảy chết thảm, mà bạch y tăng nhân từ đầu đến cuối chỉ là vận dụng một tay mà thôi!

- Nói nhảm, Phật gia đương nhiên là Vô Tướng, các ngươi bọn gà đất chó cảnh này, ta chỉ là vận dụng ngọc thân, ngay cả Kim Thân cũng không đánh ra, các ngươi liền hết thảy hồn đăng cực lạc vui vẻ.

Vô Tướng Thiền Sư đột nhiên nhớ tới một chuyện, lộ ra vẻ hồ nghi:

- Các ngươi trước tới giết ta, chẳng lẽ còn không biết ta là ai? Vì sao còn kinh ngạc tới một câu ngươi là Vô Tướng? Hỏng bét, ta trúng kế !

Hắn vội vàng quay đầu lại nhìn Giang Nam một chút, chỉ thấy thiếu niên kia cưỡi ở trên người Đại Điểu bão táp mà đi, sắc mặt nhất thời lại tối sầm, đang muốn đuổi giết đi, đột nhiên lại có vài chục người đánh tới, là đám người Thần Sơn, bởi vì tu vi kém hơn, tốc độ chậm chạp, cho nên mới tới muộn chỉ chốc lát.

Bọn họ chẳng qua là chậm chút ít thời gian, chúng Thần Phủ cường giả

như Ba Sở Đạo Nhân liền hết thảy chết ở trong tay Vô Tướng.

- Phật gia không phát uy, ngươi cho ta là ni cô sao?

Vô Tướng Thiền Sư giận dữ, phía sau hiện ra hư ảnh một pho tượng Đại Phật vạn trượng, tôn kim phật kia quát lên, đám người Thần Sơn còn ở ngoài trăm dặm, đột nhiên thân thể thình thịch nổ tung, chết oan chết uổng.

- Giang thí chủ, chuyện này ngươi chẳng lẽ không muốn hướng Phật gia giải thích một chút sao?

Vô Tướng Thiền Sư sải bước về phía trước đuổi theo, mấy bước liền đuổi theo Thần Thứu Yêu Vương, một cước dẫm ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, làm đầu Yêu Vương này vô pháp nhúc nhích.

Vị bạch y tăng nhân này sắc mặt âm trầm, cười lạnh nói:

- Nếu không liền đừng trách Phật gia lòng dạ độc ác, đem ngươi sưu hồn tác phách!

Giang Nam thần sắc không thay đổi, mỉm cười nói:

- Đa tạ thiền sư xuất thủ, giúp ta diệt trừ cường địch.

Vô Tướng Thiền Sư giận tím mặt, đột nhiên giận dữ biến mất, vỗ tay cười nói:

- Giang thí chủ quả nhiên trí mưu chồng chất, lòng dạ độc ác, khó trách đại ca đối với ngươi cực kỳ mong đợi, muốn cho ngươi trở thành lão yêu. Bất quá, Phật gia không có nhìn thấy nữ thí chủ, ngươi đừng nghỉ muốn rời đi, theo ta đi thôi.

Hắn tay áo một quyển, Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương thân bất do kỷ, bị hắn thu vào trong tay áo.

Vô Tướng Thiền Sư cất bước mà đi, bạch y như nước, rơi vào trên biển, chỉ thấy bạch y tăng nhân này từ từ lướt sóng mà đi, đi trên dưới một trăm

dặm, nhìn thấy không người nào truy tung, lúc này mới đưa tay nhẹ nhàng vẽ một cái, mặt biển phía trước không có vật gì lập tức hiện ra một hòn đảo.

Tòa đảo này bị bao phủ ở trong trận pháp, từ bên ngoài nhìn lại, căn bản là không tồn tại, hơn nữa loại trận pháp này vặn vẹo không gian, mặc dù đâm vào trong đó, cũng sẽ không trở ngại, chỉ có thúc dục trận pháp tương ứng mới có thể tìm được cửa vào chính xác.

Mà từ bên trong hướng ra phía ngoài nhìn lại, cũng không cách nào nhìn đến thế giới bên ngoài, chỉ có thể nhìn đến hư không vô tận.

Nơi này là nơi ở của hắn, Vô Tướng Thiền Sư lòng dạ thâm trầm, trí mưu cực cao, hắn ở chỗ này thành lập hang ổ trừ mấy ma đầu của Bách Dục Thí Thần Cốc biết được, coi như là các đại môn phái cũng không biết trong hải dương còn có một chỗ như vậy.

Từng có chưởng giáo Chí Tôn cấp cường giả đuổi giết tăng nhân này, cũng không có thể làm gì được, là bởi vì tăng nhân này ở trong biển bày đại trận, bị bức phải nóng nảy, liền hướng nơi này trốn chạy, coi như là chưởng giáo Chí Tôn cũng không cách nào phát hiện.

Giang Nam tránh né đám người Ba Sở Đạo Nhân đuổi giết, vừa vặn chạy trốn tới trên bầu trời tòa đảo này, bị hắn phát hiện, vì vậy mới hiện ra ở bên cạnh Giang Nam.

Vô Tướng Thiền Sư vung tay áo, đem Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương phủi xuống đi ra ngoài, trên mặt bảo quang, vẻ mặt thánh khiết, sải bước đi thẳng về phía trước.

- Nơi này là địa phương nào?

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, trong lòng ngẩn ra, chỉ thấy địa vực này cũng không rộng lớn, chu vi sáu bảy trăm dặm, sơn thủy cây cối hoa cỏ đầy đủ mọi thứ, càng làm cho hắn sợ hãi than chính là, nơi này có đường nhỏ, có trâu ngựa gà áp, còn có ngàn khoảnh ruộng tốt, đủ loại hạt thóc cùng

rau dưa.

Mà ở vị trí trung tâm tòa đảo này, còn có một tòa thành thị.

Một đầu heo mập đang từ xa đi tới, Giang Nam nhìn lại, một thôn nữ cầm lấy nhánh cây đem heo mập đuổi ra ngoài.

Thôn nữ kia nhìn thấy bạch y tăng nhân đi tới, vội vàng bỏ lại nhánh cây, hai tay hợp thành chữ thập, cung kính nói:

- Thần tăng ra cửa trở lại?

Vô Tướng Thiền Sư hợp thành chữ thập hoàn lễ nói:

- Phải. Nguyệt Cô, heo nhà ngươi lại mập một vòng, hoa mầu trong đất cũng vô cùng tốt, thời điểm thu hoạch vụ thu, ta để cho mấy đồ nhi tới giúp ngươi thu hoạch.

Chương 294: Cùng Đi Khai Quang

Thôn nữ kia vội vàng tạ ơn, cười nói:

- Thần tăng, ta vừa săn được một con hoẵng, làm một bữa ăn ngon còn chưa hạ đũa, mời người tới dùng bữa cho vui.

Vô Tướng Thiền Sư trên mặt bảo quang thánh khiết, lắc đầu nói:

- Đa tạ ý tốt của Nguyệt Cô. Thân thể của ta là người xuất gia, không ăn thức ăn mặn, tránh cho hư đạo đức.

Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đều cảm thấy buồn bực:

- Hòa thượng này cùng hung cực ác, giết người không coi là gì, hơn nữa còn thích sắc đẹp, hại không biết nhiều thiếu nữ tử, làm sao hôm nay ngược lại đổi một bộ khuôn mặt?

- Chủ công, ta cảm thấy được hòa thượng này đầu có chút không bình thường, hơn phân nửa là nhân cách phân liệt, làm sao đến trên đảo liền giống như đổi một người?

Thần Thứu Yêu Vương thấp giọng nói.

Giang Nam đi theo phía sau Vô Tướng Thiền Sư nói:

- Không nên lên tiếng, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Hắn cùng nhau đi tới, chỉ thấy dọc đường có thật nhiều thôn xóm, rất nhiều người nhìn thấy Vô Tướng Thiền Sư, rối rít bỏ việc trong tay, đứng dậy hợp thành chữ thập vấn an, Vô Tướng Thiền Sư nhất nhất hoàn lễ, làm sao cũng nhìn không ra là một lão ma đầu làm nhiều việc ác.

Đợi đến trong thành, nhiều người hơn nữa rối rít hướng Vô Tướng Thiền Sư chào hỏi, Giang Nam nhìn lại, những người này dân phong thuần phác, đối với Vô Tướng Thiền Sư ủng hộ là phát ra từ nội tâm, cũng không có một chút giả dối, mà bảo quang trên mặt Vô Tướng Thiền Sư, dũ phát lộ ra vẻ thánh khiết, giống như một pho tượng Lạt Ma trên đời, đối với mọi người cũng không sợ người khác làm phiền, rất có phong phạm của cao tăng đắc đạo.

Trung ương tòa thành thị này còn xây một chùa miểu, phía trên treo một tấm biển cũ rách, viết ba chữ "Thiện Tâm Tự".

- Thiện Tâm Tự?

Giang Nam trong lòng ngẩn ra:

- Thật giống như Quỷ Phật Thành ở lúc không có bị diệt, chính là gọi Thiện Tâm Tự!

Vô Tướng Thiền Sư đi tới trước chùa miểu, lập tức có mấy tên tăng nhân trẻ tuổi nghênh ra, khom người nói:

- Sư tôn.

- Vô Tâm, vị Giang thí chủ cùng Đạo Nhân này là khách nhân vì sư mời, các ngươi không thể chậm trễ.

Vô Tướng Thiền Sư khẽ gật đầu, sắc mặt ôn hòa, đi vào trong chùa miểu, đột nhiên chân lảo đảo một cái, khuôn mặt có chút vặn vẹo, cái trán cũng hiện đầy mồ hôi cuồn cuộn, thanh âm khàn khàn nói:

- Nhanh đi mang xiềng xích tới, đem ta trói lại, vi sư sắp khống chế không được ma tính!

Mấy vị tăng nhân Vô Tâm nghe nói như thế, cũng không khỏi sắc mặt kịch biến, mấy tăng nhân này lập tức tiến lên, nâng Vô Tướng thiền sư vào trong đại điện của Thiện Tâm Tự.

Giang Nam hướng trong đại điện nhìn lại, chỉ thấy trong tòa đại điện này có một mảnh xiềng xích dài hẹp, xâm nhập lòng đất, mấy vị tăng nhân Vô Tâm nhao nhao đem một mặt xiềng xích tế lên, khóa Vô Tướng thiền sư lại.

Vị tăng nhân áo trắng này bị nhốt được rắn rắn chắc chắc, ngồi xếp bằng trong điện.

Bọn người Vô Tâm khom người rời khỏi đại điện, khóa đại môn lại, lập tức nguyên một đám khoanh chân ngồi xuống, cao tụng Phật hiệu.

- Mấy vị tăng nhân này pháp lực không phải chuyện đùa, chỉ sợ cũng là Thần Phủ cảnh cường giả, không thể thua kém bọn người Ba Sở đạo nhân!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, chứng kiến đỉnh đầu các tăng nhân Vô Tâm hiện ra từng tòa Thần Phủ, giống như từng ngôi chùa khí thế to lớn, vô số đạo vân từ trong phật tự tuôn ra, theo Phật âm dần dần cao vút, những đạo vân này cấu kết tổ hợp, hóa thành một Kim Thân đại Phật, cao tới vạn trượng, tọa lạc ở trên đại điện, tựa hồ trấn áp tà ma.

Tôn đại Phật kia cũng khẩu tụng Phật hiệu, thanh âm ầm ầm, vang vọng mấy trăm dặm.

Trong đại điện, đột nhiên truyền đến một tiếng gào rú, như là có một đầu dã thú xuất hiện ở trong đại điện, khóa sắt bị chấn đến rầm rầm rung động, đại điện chấn động không ngừng.

Tòa đại điện này cùng mấy cái xiềng xích kia hiển nhiên đều là bảo vật không dậy nổi, Vô Tướng thiền sư chính là đặt chân Thiên Cung cường giả, vậy mà cũng không thể đem xiềng xích đánh gảy, phá hủy đại điện!

Một cổ tà khí từ trong đại điện tràn ngập đi ra, âm trầm khủng bố, ăn mòn tâm chí linh hồn con người, thậm chí ngay cả tôn Kim Thân đại Phật trên không đại điện kia, cũng bị cổ tà khí này xâm nhập, trên mặt đại Phật lộ ra một dáng tươi cười quỷ dị Âm tà!

Các tăng nhân Vô Tâm thấy thế, Phật hiệu trong miệng dần dần cao vút,

kích dương chấn động, như là mấy trăm vạn người cùng một chỗ tụng kinh, dần dần đem tà khí trên người đại Phật trấn áp xuống.

Oanh!

Trong điện, khóa sắt boong boong rung động, chấn động càng tăng lên, thậm chí chấn đến đại địa phập phồng bất định, hòn đảo cũng đang run động, các tăng nhân Vô Tâm trên trán toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, Phật hiệu trong miệng càng gấp.

Trong điện chấn động không dứt, giằng co năm ngày năm đêm mới dần dần bình thường lại, khôi phục lại bình tĩnh. Các tăng nhân Vô Tâm giống như là hư thoát, toàn thân là nước, vù vù thở hổn hển, trong đó một vị tăng nhân tuổi trẻ thậm chí mệt mỏi ngất đi.

- Ma tính trên người Sư tôn một lần so với một lần kịch liệt, không biết lúc phát tác tiếp theo, chúng ta còn có thể trấn được ma tính trong cơ thể hắn hay không?

Một vị tăng nhân thở dài nói.

- Nếu trấn áp không được, chỉ sợ tòa đảo này của chúng ta liền muốn sanh linh đồ thán.

Vô Tâm hòa thượng thở dài nói:

- Sư tôn từng nói qua, nếu hắn trấn áp không được ma tính, liền sẽ không trở về, thà rằng chết ở bên ngoài cũng sẽ không nguy hại chúng ta.

Mấy vị tăng nhân thở dài, thấp tụng Phật hiệu một tiếng.

Giang Nam nghe vậy, cùng Thần Thứu Yêu Vương liếc nhau, thấp giọng nói:

- Không nghĩ tới lão ma đầu Vô Tướng này, còn có một mặt nhân tính.

Thần Thứu Yêu Vương gật đầu nói:

- Cái thằng này trong chốc lát là Âm côn, trong chốc lát là Sát Thần, đến trên đảo lại là một vạn gia sinh Phật, mà bây giờ lại là tăng nhân vất vất vả vả trấn áp ma tính, ta cũng không hiểu nổi thằng này rốt cuộc là người gì rồi.

Giang Nam cũng rất là buồn bực, nghi ngờ nói:

- Hẳn là Vô Tướng thiền sư, tu hành đi lạc lối, cho nên mới phân liệt như thế?

Vô Tâm hòa thượng mở đại điện ra, mấy vị tăng nhân đi vào, đem xiềng xích cởi bỏ.

Vô Tướng thiền sư đứng dậy, trên mặt Bảo Quang, như là một Phật Đà, như thế nào cũng nhìn không ra là lão ma đầu làm nhiều việc ác kia.

Giang Nam cười nói:

- Thiền sư vì sao trong ngoài không đồng nhất?

Vô Tướng thiền sư đứng dậy đi ra ngoài, ha ha cười nói:

- Giang thí chủ, ngươi có chỗ không biết, ta tu luyện Vô Tướng Kiếp Kinh, nếu như muốn đi vào Vô Tướng cảnh, liền phải có vạn tướng.

Hòa thượng này lời nói dí dỏm, rất có phong phạm cao tăng nói:

- Cái gọi là vạn tướng chính là thiện tướng, ác tướng, Phật tướng, Ma Tướng, mỗi người một vẻ, cuối cùng nhất đạt tới cảnh giới Vô Tướng. Ngươi đã thấy ta, hết thảy không phải ta, chỉ là một loại tương phản của ta mà thôi.

Hắn nói ý cảnh sâu xa, không khỏi làm Giang Nam lâm vào trầm tư.

Vô Tướng thiền sư cười nói:

- Chỉ là ma tính của ta sâu nặng, lúc này mới khó có thể áp chế, ma tính

mỗi tháng đều muốn bộc phát một lần. Thế nhân nghĩ lầm ta là Âm tăng, thật tình không biết trong nội tâm của ta khổ sở? Nếu ma tính của ta bạo phát ra, không biết có bao nhiêu sanh linh đồ thán, chết tổn thương vô số kể. Bởi vậy ta trấn áp bản thân, miễn cho làm hại người khác, lúc nhịn không được mới đi khai quang cho nữ thí chủ.

- Thiện thay, thiện thay, sư tôn đạo đức tốt, ý chí bực này cùng Phật ta cắt thịt nuôi hổ không khác, bởi vì cái gọi là ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục?

Các tăng nhân Vô Tâm đủ tụng Phật hiệu, cất cao giọng nói.

- Vô Tâm, Thiện Tâm Tự ta không thể có xuống địa ngục chi tâm, ta không vào Địa Ngục, ai thích vào liền để cho hắn vào.

Vô Tướng thiền sư ha ha cười nói:

- Ta lại hỏi các ngươi, thế nhân báng ta, lấn ta, nhục ta, cười ta, khinh ta, tiện ta, ác ta, lừa ta, xử phạt như thế nào?

Các tăng nhân nao nao, liếc nhau, không biết nên trả lời như thế nào.

Vô Tướng thiền sư cười lạnh nói:

- Vậy thì đánh hắn, đánh hắn, đánh hắn, đánh chết hắn, đánh chết hắn liền không có người nói ngươi rồi.

Giang Nam nghe đến đó, trong nội tâm càng cổ quái, Vô Tướng thiền sư mới vừa nói còn rất có đạo lý, nhưng mà hiện tại biểu hiện của hắn, hiển nhiên là ác ôn rồi, hơn nữa nhìn ý của hắn, còn ý định đem tất cả môn nhân của Thiện Tâm Tự đều dạy bảo thành ác ôn.

- Vô Tướng Vô Tướng Kiếp Kinh cùng phật lý không hợp, chỉ sợ tu luyện có lạc lối, hắn xuyên tạc Phật hiệu, có một bụng ngụy biện tà thuyết, tu luyện được mới thật sự là kỳ tích.

Giang Nam nghĩ tới đây, cười nói:

- Thiền sư đạo đức tốt, ta là cực kỳ bội phục, không biết thiền sư khi nào thả ta đi ra ngoài?

- Ngươi đi không được.

Vô Tướng thiền sư lắc đầu nói:

- Giang thí chủ, ngươi có chỗ không biết, dân chúng trên Thiện Tâm đảo này của ta, chính là thân bằng hảo hữu của sư huynh, sư đệ, sư thúc, sư bá của ta ở bên trong tục gia lúc Thiện Tâm Tự ta chưa bị diệt. Thiện Tâm Tự trong vòng một đêm hóa thành tro tàn, chỉ có ta chạy trốn, Thiên thần diệt đi Thiện Tâm Tự hạ lệnh, muốn tiêu diệt đạo thống của Thiện Tâm Tự ta, bởi vậy ta liền tiếp bọn chúng đến, chế tạo Thiện Tâm đảo.

- Thiện Tâm đảo tồn tại đã ngàn năm, trải qua không biết bao nhiêu thế hệ, thủy chung an ổn như núi. Ngươi nếu là ly khai, vạn nhất cáo tri người khác vị trí Thiện Tâm đảo ta, chẳng phải là muốn hại chết hơn mười vạn nhân khẩu ở trên đảo?

Giang Nam nhíu mày, Vô Tướng thiền sư cười nói:

- Ta với ngươi hữu duyên, ngươi là lão yêu mà cốc chủ nhận định, lại là nữ thí chủ kia ưa thích, ngươi không cần đi nữa, ngày khác chờ ngươi thương thế tốt rồi, ta liền cho ngươi quy y, cho ngươi xuất gia, ta và ngươi thầy trò liền có thể bốn phía khoái hoạt, khai quang cho nữ thí chủ! Ngươi cũng đừng muốn chạy, đảo này của ta có đại phong cấm, đừng nói ngươi, coi như là Thiên Cung cường giả đã đến, đơn giản cũng không cách nào thoát thân!

Thần Thứu Yêu Vương nghi ngờ nói:

- Hòa thượng, ngươi bốn phía khai quang cho nữ thí chủ, cái này là vì cái gì?

- Đây là lục dục.

Vô Tướng thiền sư trách trời thương dân nói:

- Lục dục chưa trừ diệt, lục căn khó sạch, ta còn chưa khám phá lục dục này, thiện thay, thiện thay, còn cần càng nhiều thân thể nữ thí chủ nữa bố thí, giúp ta một tay, sớm ngày thành Phật.

- Thiện tai thiện tai!

Bầy tăng hợp thành chữ thập nói:

- Nữ thí chủ bố thí thân thể cho sư tôn, trợ giúp sư tôn thành Phật, đối với nữ thí chủ mà nói, cũng là một hồi đại công đức!

- Bọn hòa thượng này, da mặt đều dày đến đáng sợ!

Giang Nam dở khóc dở cười, cười lạnh nói:

- Thiền sư muốn khai quang cho nữ thí chủ, vì sao không khai quang cho phụ nữ và trẻ em ở trên đảo?

Vô Tướng thiền sư sắc mặt trầm xuống nói:

- Ta đã nói, ở trên đảo là người nhà của đệ tử Thiện Tâm Tự, Phật gia suốt đời bảo hộ bọn hắn an nguy, há có thể hướng bọn hắn ra tay?

Giang Nam giận dữ:

- Phật nói chúng sinh ngang hàng, nữ thí chủ ở trên đảo là người, nữ thí chủ bên ngoài liền không phải người sao?

Vô Tướng thiền sư giật mình, nghi ngờ nói:

- Phật có nói qua những lời này? Vô Tâm, đi đến Thiện Tâm Tự lấy kinh điển điều tra thêm, nếu quả có lời ấy, hơn phân nửa vi sư tu luyện là đi lối rẽ, hiện tại hối cải còn kịp.

Các tăng nhân đưa đến một đống kinh thư, mấy tên hòa thượng vùi đầu đọc qua, sau một lúc lâu, lắc đầu nói:

- Sư tôn, kinh thư không có những lời này, Giang thí chủ tất nhiên là ăn nói lung tung, lừa bịp chúng ta.

Giang Nam hướng Thiện Tâm Tự kinh điển nhìn lại, chỉ thấy những kinh điển này không nhiều lắm, trong đó một môn kinh điển viết mấy chữ "Đại Hoan Hỉ Thiện Kinh", mấy môn kinh điển khác là các loại "Phổ Độ Vãng Sinh Kinh" "Phật môn Kim Thân". Về phần kinh điển Phật môn truyền giáo, thì một môn cũng không có.

Kinh điển truyền giáo truyền chính là giáo lý, mà bọn người Vô Tâm hòa thượng lấy ra lại là các loại kinh điển tâm pháp, cả hai hoàn toàn khác nhau.

Vô Tướng thiền sư cũng tế lên một cuốn kinh thư tàn phá, rầm rầm lật qua lật lại, sau một lúc lâu mới đột nhiên hợp lại nói:

- Vô Tướng Kiếp Kinh của ta, cũng không có những lời này. Ta còn tưởng rằng ta tu luyện sai rồi, hiện tại xem ra ta vẫn là đúng. Giang thí chủ, ngươi trước chữa thương, ngày khác thương thế tốt rồi, Phật gia liền độ ngươi nhập Thiện Tâm Tự ta, truyền thụ Vô Thượng diệu pháp cho ngươi, cùng đi khai quang cho nữ thí chủ!

Dứt lời, vị thiền sư này suất lĩnh một đám tăng nhân quay người mà đi.

Giang Nam giận tím mặt, hung ác nói:

- Con lừa trọc, nếu ta tu luyện Vô Tướng Kiếp Kinh của ngươi, cái thứ nhất làm là khai quang cho tất cả nữ nhân của Thiện Tâm đảo các ngươi!

Bọn người Vô Tâm hòa thượng đi sạch, Giang Nam bất đắc dĩ, khoanh chân ngồi xuống, đau khổ suy tư thoát thân chi đạo, thầm nghĩ:

- Muốn rời khỏi, chỉ có hai biện biện pháp, một cái là cưỡng ép đánh đi ra ngoài, biện pháp này tự nhiên không thành, tu vi thực lực của ta còn xa

không đạt tới loại trình độ này. Một biện pháp khác là trước hiểu rõ trận pháp bao phủ Thiện Tâm đảo, đem môn đại trận này học hội, thông hiểu đạo lý, không cần phá trận cũng có thể từ trong Thiện Tâm đảo đi ra ngoài. Chỉ là, ác ôn Vô Tướng kia tất nhiên sẽ không để cho ta học môn đại trận này.

Hắn suy tư thật lâu, còn không có biện pháp ly khai, thầm nghĩ:

- Ta vẫn là trước trị liệu thương thế, đợi sau khi thương thế lành lại làm tiếp ý định!

Lần này Giang Nam trước cùng Thần Sơn liều mạng một kích, cũng đã lọt vào trọng thương, về sau Cận Đông Lưu nhất chỉ chi lực, để cho thương thế của hắn càng thêm tổn thương, nếu không phải nhục thể của hắn tu luyện tới cảnh giới cực cao, khẳng định là tại chỗ chết bất đắc kỳ tử.

Chương 295: Vô Tướng Kiếp Kinh

Trên đường trốn chết, hắn cũng chỉ là đè xuống thương thế, không cho thương thế tăng thêm, giờ phút này tuy bị Vô Tướng thiền sư bắt đến Thiện Tâm đảo, nhưng vị tăng nhân này cũng không có ý tứ giết hắn, hơn nữa cũng không có người đuổi giết ở đây, có thể cho hắn an tâm chữa thương.

Giang Nam tĩnh tọa, thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Huyền Thai làm thần, thân hóa Ma ngục, há miệng khẽ hấp, Thiên Địa linh khí, Thái dương nguyên khí cùng Tinh Quang đầy trời cuồn cuộn mà đến, dung nhập bên trong thân hình, không ngừng đem pháp lực hỗn loạn hàng phục.

Ít ngày sau, thương thế của hắn liền khôi phục, ngũ tạng vững chắc, thân thể so với lúc trước càng tốt hơn, thậm chí ngay cả tu vi cũng có tiến bộ không ít, đạt tới thần thông tứ trọng viên mãn!

- Nếu đã đến, không bằng nhất cổ tác khí, tu thành Thần thông ngũ trọng, lại nghĩ phương pháp thoát thân!

Trong mắt của hắn tinh quang thiểm thước, hít vào một hơi thật dài, lấy ra trên dưới một trăm cân linh dịch, một tia ý thức nuốt vào bụng, hướng Thần thông ngũ trọng trùng kích!

Giang Nam ngồi xuống là hơn mười ngày, pháp lực trong cơ thể càng ngày càng dồi dào, rốt cục công tác chuẩn bị đến cực hạn, bốn đạo Thần Luân thay đổi liên tục không ngớt, từ trong mi tâm bay đến sau đầu.

Đột nhiên lại có một đạo Thần Luân từ mi tâm hắn hiển hiện mà ra, Thần Quang phún dũng, hóa thành đủ loại đạo âm!

Đạo Thần Luân này hiển hiện, liền ý nghĩa Đạo Âm Hát Xướng thần thông luyện thành!

Thần thông cảnh giới, mỗi một đạo thần thông luyện thành, đều nương theo tu vi trên phạm vi lớn tăng lên, Giang Nam chỉ cảm thấy theo đạo Thần Luân này xuất hiện, tu vi của mình cũng thoáng cái tăng vọt, cơ hồ tăng lên gấp đôi!

- Ma ngục Huyền Thai, mở Tử Phủ Hồng Mông!

Bên trong Tử Phủ, Huyền Thai khống chế Địa Từ Nguyên Phủ tiến lên, bổ ra Hỗn Độn Hồng Mông, rống to một tiếng, đạo âm đại tác, vậy mà không sử dụng Thiên Long Bát Âm chung, mà là trực tiếp dùng Đạo Âm Hát Xướng thần thông mà hắn vừa mới tu thành thi triển ra, ý định bổ ra Hồng Mông chi khí luyện hóa!

Một tiếng Đạo Âm Hát Xướng này, có Long ngâm Phượng minh, Kỳ Lân gào rú, chư Phật Phạm Âm, Huyền Môn đạo âm, Ma Đạo Ma Âm, có âm thanh của tự nhiên, có tà âm, có thúc người tiến tới, truy cầu Tiên Phật chi đạo, có dụ nhân đọa lạc, rơi nhập ma đạo, có khiến người tỉnh ngộ, có sẽ bị loạn nhân tâm trí!

Đủ loại sóng âm xen lẫn cùng một chỗ, liền thành tựu loại thần thông thứ năm của Giang Nam, Đạo Âm Hát Xướng!

Oanh!

Sợi Hồng Mông chi khí mà Huyền Thai vừa bổ ra kia bị chấn vỡ, hóa thành một đạo tử khí dài đến mấy trăm dặm, lao ra Tử Phủ, dũng mãnh vào toàn thân, hóa thành tu vi của hắn!

Tu vi của Giang Nam lần nữa tăng lên, đệ ngũ đạo Thần Luân trở nên càng thêm ngưng thực, như là thực chất.

Huyền Thai lại bổ ra vài Hồng Mông chi khí, một phát luyện hóa, đệ ngũ đạo Thần Luân càng lúc càng lớn, vận chuyển như ý, cũng rơi vào sau đầu hắn.

Năm đạo Thần Luân có chút lắc lư, bày ra đủ loại dị tượng, Đại Nhật

Long Trụ Ma Chung, Thiên Phủ Trọng Lâu, Thiên Dực Ma Thần, Đại Phật Huyền Thai, lại có chủng chủng âm luật chấn động, phát ra tiếng vang kỳ diệu.

Hắn nhất cổ tác khí đem tu vi tăng lên tới Thần thông ngũ trọng đỉnh phong, cái này mới dừng lại, không có ý đồ nhảy vào Thần thông đệ lục trọng.

- Pháp lực của ta so với lúc trước tăng lên gần gấp hai, nếu lại đề thăng mà nói, lực lượng bạo tăng liền sẽ ảnh hưởng đến ta phát huy thần thông, tâm chí cũng sẽ gặp ảnh hưởng.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, đột nhiên tâm niệm vừa động, lại có tám đạo thần thức chi luân hiện ra, ông ông chuyển động, hắn lúc này đây hung ác hạ khổ công, ngay cả đệ bát đạo thần thức chi luân cũng tu luyện được viên mãn như ý, hoàn mỹ vô khuyết.

Vốn là thân thể của Giang Nam không cách nào thừa nhận áp lực của đệ bát đạo thần thức chi luân lúc vận chuyển, mà bây giờ tu vi hắn tiến nhanh, thân thể cũng cường đại gần gấp hai, cho dù không vận hành Ma Chung Bá Thể thần thông, đơn thuần lực lượng thân thể cũng đạt tới 300 Long lực!

Nếu vận hành Ma Chung Bá Thể thần thông, lực lượng nhục thể của hắn liền thoáng cái tăng lên gấp năm sáu lần, coi như là tu luyện tới Liên Hoa, Ngọc đài của Đạo Đài cảnh cường giả, thân thể cũng sẽ không so với hắn càng mạnh hơn nữa!

Ông!

Đột nhiên tám đạo thần thức chi luân bay lên, một đạo phủ lấy một đạo, hóa thành một luân đài cự đại!

Thần thức đạo đài!

Tòa thần thức đạo đài này như gần như xa, tựa hồ tùy thời có khả năng tách ra, Giang Nam khẽ quát một tiếng, thúc dục Ngũ Kiếp Ấn thần thông,

chỉ thấy Đại Phật Huyền Thai bay lên, Thiên Địa trấn áp, mặt trời chiếu rọi, rơi vào trên tòa thần thức đạo đài này, để cho nó không cách nào phân giải làm thần thức chi luân!

Một loại giống như ngộ đạo, giống như hiểu ra xuất hiện ở trong lòng hắn, bên trong tám đạo thần thức chi luân, thần thức thậm chí bắt đầu có bộ dáng đạo vân, để cho cảnh giới thần trí của hắn bắt đầu liên tiếp kéo lên, uy lực của thần thức càng mạnh hơn nữa.

Đã qua thật lâu, tòa thần thức đạo đài này rốt cục vững chắc xuống, thần thức hóa thành hoa văn đạo vân.

Thần thức đạo đài chính là trụ cột tiến vào Đạo Đài cảnh giới, cũng tức là đạo cơ, cho đến ngày nay, Giang Nam tiến vào Huyền Thiên Thánh tông đã hai năm, rốt cục đánh xuống đạo cơ!

Bất quá, khoảng cách Đạo Đài cảnh càng gần, hắn càng có một loại cảm giác bức thiết.

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh là trụ cột hết thảy tu vi của ta, trở thành quy tắc chung của đạo ta, bất quá môn tâm pháp này chỉ có thể tu luyện tới Thần thông bát trọng, tu luyện tới Đạo Đài cảnh, ta liền không có tâm pháp tiếp tục đi tới. Cái này sẽ trở thành chướng ngại lớn nhất của ta, chẳng lẽ chỉ có sửa tu công pháp khác mới có thể đi hay sao?

Giang Nam sắc mặt ngưng trọng, Ma Ngục Huyền Thai Kinh quá mạnh mẽ, hắn tu luyện tới hiện tại, được chứng kiến không biết bao nhiêu công pháp, có thể bao trùm ở phía trên Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chỉ vẹn vẹn có vài loại trong Tạo Hóa Tiên Kinh mà thôi.

Sửa tu công pháp khác, tương đương với bắt đầu từ số không, một là tốn thời gian, hai là công pháp mới chưa hẳn có thể vượt qua Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hắn tự nhiên không muốn xuất hiện loại tình huống này.

- Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, người khác đã có thể khai

sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh, như vậy ta liền có thể đem môn công pháp này hoàn thiện, phía trước không có đường, liền sinh sinh mở ra một con đường!

Giang Nam yên lặng tâm thần, bắt đầu sửa sang lại đủ loại đạt được của mình lúc trước, đem từng môn công pháp suy diễn đến Đạo Đài cảnh, hắn đạt được công pháp có tất cả năm ba ngàn loại.

Hắn ý định đem những công pháp này mỗi một chủng đều suy diễn đến Thất Bảo đài cảnh, theo các loại công pháp lĩnh ngộ ra đại đạo của những công pháp này, sau đó cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh tương dung, hấp thu sở trường những công pháp này, suy diễn ra Đạo Đài bát cảnh tâm pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Đây là một công trình to lớn, trong thời gian ngắn tuyệt đối không cách nào hoàn thành, bất quá nếu có thể suy diễn đi ra, đạo tâm của hắn tất nhiên sẽ đạt tới độ cao trước nay chưa có, nhảy lên trở thành tông sư có thể so với Lạc Hoa Âm, thậm chí là Thí Thần Cốc cốc chủ cùng Thái Hoàng lão tổ!

Những ngày này Thần Thứu Yêu Vương cũng hung ác hạ khổ công, tu luyện Thái Dương Chân Kinh, rốt cục luyện thành Thần thông thất trọng, so với Giang Nam tiến cảnh cũng không chậm, khoảng cách Đạo Đài cảnh cũng chỉ kém một cảnh giới.

- Giang thí chủ, thương thế của ngươi đã khỏi hẳn, hôm nay liền quy y cho ngươi.

Tiếng cười của Vô Tướng thiền sư đột nhiên truyền đến, Giang Nam đứng dậy, chỉ thấy Vô Tướng thiền sư cùng các hòa thượng Vô Tâm từ bên ngoài chùa đi đến, ha ha cười nói:

- Ngươi không cần ảo não, hôm nay Phật gia cạo đi 3000 trần ti cho ngươi, một đầu phiền não không còn, sau khi bái ta làm thầy, ngươi liền lục căn thanh tịnh, theo vi sư khai quang cho các nữ thí chủ, làm vinh dự Phật hiệu của Thiện Tâm Tự ta. Sau này trên giang hồ, lại nhiều ra một đoạn giai

thoại!

Trong đầu Giang Nam trăm ngàn cái ý niệm hiện lên, khổ tư ứng đối chi pháp, lại phát hiện tất cả thủ đoạn của mình hết thảy sử xuất, chỉ sợ cũng không cách nào làm gì được Vô Tướng thiền sư cùng đệ tử của hắn, trong nội tâm ảo não nói:

- Chẳng lẽ ta cũng muốn biến thành bộ dáng như Vô Tướng này? Khai quang cho nữ thí chủ cũng là thôi, ta vẫn là cam tâm tình nguyện, bất quá đem mặt mình tu luyện không có, cái này sâu sắc khó chịu rồi. . .

Bọn người Vô Tâm hòa thượng ngay ngắn hợp thành chữ thập, cười nói:

- Sau khi Giang thí chủ cắt tóc, liền là sư đệ của chúng ta rồi, mọi người là người một nhà.

- Còn có đầu điểu này, cũng phải quy y xuất gia.

Ánh mắt của Vô Tướng thiền sư rơi vào trên người Thần Thứu Yêu Vương, đối với đầu đại yêu này đủ loại khó chịu lập tức bạo phát đi ra, cười lạnh nói:

- Dù là trên đầu chỉ có một cọng lông, cũng phải cạo!

Hắn bấm tay gảy nhẹ, một đám khí tức bộc phát, đem Thần Thứu Yêu Vương cùng Giang Nam hết thảy trấn áp, bọn người Vô Tâm hòa thượng lúc này tiến lên, lấy ra giới đao chuẩn bị đi cắt tóc của bọn hắn.

Vô Tướng thiền sư ha ha cười nói:

- Sau khi xuống tóc, vi sư liền đem đạo vân của mình khắc ở đỉnh đầu các ngươi, đã có đạo vân của vi sư áp chế, trần ti của các ngươi liền không bao giờ mọc ra nữa. . .

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Thiền sư, ta đối với Phật hiệu cũng có nghiên cứu, đã từng học qua Vô

Tướng Kiếp Kinh. Dùng cách nhìn của ta, Vô Tướng Kiếp Kinh của ngươi chỉ sợ là bản thiếu, hơn nữa chỉ tốt ở bề ngoài, tu luyện sai rồi. Phật hiệu của ngươi không bằng ta, ngộ tính không bằng ta, đối với Phật hiệu lĩnh ngộ cũng không bằng ta, ngươi muốn làm sư phụ ta, chỉ sợ còn không có tư cách này!

Vô Tướng thiền sư cười ha ha, đưa tay ngăn lại bọn người Vô Tâm, dưới chân nhẹ nhàng dừng lại, lập tức bên trong thổ địa của Thiện Tâm Tự có thanh tuyền tuôn ra, trong chớp mắt liền hóa thành một cái ao nước, bên trong ao lá sen sinh trưởng mà ra, đáy ao tuôn ra đóa đóa kim liên, cười nói:

- Ngươi nói ngươi cũng hiểu được Vô Tướng Kiếp Kinh, Phật hiệu tạo nghệ so với ta cao hơn, cũng tốt, hôm nay Phật gia liền cho ngươi tâm phục khẩu phục!

Một đóa hoa sen màu vàng cực lớn từ trong ao bay lên, hóa thành bảo tọa hoa sen, tăng nhân áo trắng này ngồi ở trên bảo tọa hoa sen, cất cao giọng nói:

- Hôm nay ta liền cùng ngươi đấu pháp một trận, nhìn xem ai mới là Phật môn chính tông!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, bay lên một bảo tọa hoa sen màu xanh, sau lưng hiển hiện hư ảnh có sức ảnh hưởng cực lớn, Khổng Tước tung bay, ngũ sắc Thần Quang bay vút lên, cười nói:

- Thiền sư, ta thuở nhỏ liền đọc thuộc lòng Vô Tướng Kiếp Kinh, sớm đã đọc làu làu, Phật Quang chiếu rọi trong nội tâm, tự nhiên sẽ cho ngươi tâm phục khẩu phục.

- Chúa công thổi da trâu thật lớn, đợi lát nữa sẽ xong việc như thế nào?

Trong nội tâm Thần Thứu Yêu Vương thấp thỏm nói.

Giang Nam vẫy tay, Thần Thứu Yêu Vương không tự chủ được bay lên, hóa thành đạo nhân đầu trọc ngồi ở trước chân của hắn, cười nói:

- Vô Tướng, nếu tạo nghệ Phật hiệu của ngươi không bằng ta, ngươi chi bằng thả ta ly khai, ta cũng sẽ thề, tuyệt sẽ không hướng ra phía ngoài lộ ra tin tức của Thiện Tâm đảo. Ý của ngươi như thế nào?

Vô Tướng thiền sư nhịn không được cười lên, nói:

- Liền theo ngươi, nếu tạo nghệ của ngươi đối với Vô Tướng Kiếp Kinh vẫn còn ở phía trên Phật gia, đừng nói ly khai, liền để cho Phật gia bảo ngươi một tiếng sư tôn cũng có thể.

- Ta cũng không có loại đệ tử xuyên tạc Phật hiệu như ngươi.

Giang Nam ngồi nghiêm chỉnh, mở ra bàn tay cười nói:

- Thiền sư, trưởng lão vi tôn, ngươi trước bắt đầu bài giảng.

Vô Tướng thiền sư một lòng muốn cho hắn tâm phục khẩu phục, bái mình làm sư, lúc này ha ha cười cười, cất cao giọng nói:

- Một ngày kia Ưu Bà Cách hỏi Phật, viết: Bạch đức Thế Tôn, Vô Tướng kia giải thích như thế nào? Phật Đà trả lời: Vô Tướng, trước có thiện, ác, tôn, Bồ Tát, La Hán, Phật, Ma, Tu La, mỗi người một vẻ, trải qua vạn tướng mới có thể Vô Tướng. . .

Hắn êm tai nói tới, nói thiên hoa loạn trụy, mà kim liên tuôn ra, kim liên trong ao càng mở càng nhiều, tầng tầng lớp lớp, thậm chí có kim quang từ trong ao sen bay lên, hóa thành đủ loại dị tượng, giống như Phật quốc Tịnh thổ.

Bọn người Vô Tâm hòa thượng nghe được diệu dụng, không khỏi âm thầm gật đầu, lộ ra vui vẻ, rất có cảm ngộ đắc đạo.

Giữa mi tâm của Giang Nam, Huyền Thai lập tức bắt lấy tinh nghĩa của Vô Tướng Kiếp Kinh, bắt đầu điên cuồng suy diễn môn tâm pháp này, mưu cầu đem môn tâm pháp này hoàn thiện.

Vô Tướng thiền sư nói gần nửa canh giờ, đem quyển một nói xong, cười nói:

- Giang thí chủ, tới phiên ngươi. Nếu như ngươi dám lừa gạt Phật gia, Phật gia chẳng những muốn cho ngươi quy y, còn muốn ngươi lập tức đi bắt mấy nữ thí chủ khai quang!

Giang Nam mỉm cười, cất cao giọng nói:

- Cái gì gọi là kiếp? Viết: có tương sinh kiếp, một tương một kiếp, trải qua vạn tướng thì có vạn kiếp. . .

Vô Tướng thiền sư nhẹ kêu một tiếng, Giang Nam nói chính là Vô Tướng Kiếp Kinh Quyển 2, đem Áo Nghĩa của Vô Tướng Kiếp Kinh triển lộ ra, đạo tận huyền diệu, càng làm cho hắn kinh dị chính là, Vô Tướng Kiếp Kinh trong miệng Giang Nam so với Vô Tướng Kiếp Kinh trên tay hắn còn muốn toàn diện, còn muốn phức tạp, Áo Nghĩa trong đó ở dưới Giang Nam tự thuật dần dần rõ ràng.

- Sư phụ ta chết sớm, những người khác của Thiện Tâm Tự cũng hết thảy chết ở trong tay thiên thần, ta cũng không thể đạt được cả bộ Vô Tướng Kiếp Kinh. . .

Vô Tướng thiền sư giật mình, nghe được kinh nghĩa trong miệng Giang Nam êm tai nói tới, tâm thần lắc lư, tâm tư giành thắng lợi lập tức không có:

- Vô Tướng Kiếp Kinh là kinh điển độc môn của Thiện Tâm Tự, ngoại nhân tuyệt đối không có thể có được! Vô Tướng Kiếp Kinh trong miệng hắn so với ta còn muốn toàn diện, chẳng lẽ hắn là tiên hiền của Thiện Tâm Tự chuyển thế, hay là lịch đại liệt tổ liệt tông muốn mượn miệng của hắn, đem Vô Tướng Kiếp Kinh truyền thụ cho ta. . .

Chương 296: Thánh Tăng Chuyển Thế

Giang Nam chưa tu luyện tới Đạo Đài cảnh, cũng chưa từng tu luyện qua Vô Tướng Kiếp Kinh, vì vậy lúc giảng giải áo nghĩa môn công pháp này sinh ra dị tượng xa xa không đẹp mắt bằng Vô Tướng Thiền Sư.

Bất quá hắn nói Vô Tướng Kiếp Kinh so với Vô Tướng Thiền Sư còn muốn phức tạp cùng hoàn thiện, hắn tự nhiên không thể nào là tiên hiền của Thiện Tâm Tự chuyển thế, cũng không thể nào là liệt tổ liệt tông của Thiện Tâm Tự mượn miệng của hắn đem Vô Tướng Kiếp Kinh đầy đủ truyền thụ cho Vô Tướng Thiền Sư, chẳng qua là môn kinh điển Vô Tướng Kiếp Kinh này, cũng không có nhảy ra phạm vi Ma Ngục Huyền Thai Kinh, bị hắn thôi diễn đi ra ngoài mà thôi.

Nhưng mà Vô Tướng Thiền Sư lại không cho là như vậy, hắn mặc dù thông tuệ hơn người, nếu không cũng không có thể dựa vào kinh điển không trọn vẹn liền tu luyện tới Thiên Cung cảnh, bất quá Phật Môn từ trước đến giờ rất tin người có kiếp sau, dạy duyên phận, không thể trách hắn có quá nhiều liên tưởng.

- Giang thí chủ đúng là cùng ta cực kỳ hữu duyên, ta lần đầu tiên gặp hắn chính là lúc ở Quỷ Phật Thành độ hóa vong hồn của ân sư cùng chư vị sư huynh đệ, sau nhiều lần hướng hắn xuất thủ, cũng không có thể giết. Lần thứ hai hắn bị người đuổi giết, ta vốn muốn bắt hắn, nhận được tin tức hai vị nữ thí chủ Yêu Thần Tông kia, nhưng không ngờ cứu hắn một mạng.

Vô Tướng Thiền Sư trong lòng giật mình:

- Này nhất định là trong tối tăm có liệt tổ liệt tông Thiện Tâm Tự ta che chở, hoặc là hắn chính là thánh tăng của Thiện Tâm Tự chuyển thế, nếu không làm sao có trùng hợp như vậy? Mà ta dẫn hắn vào Thiện Tâm Đảo, hắn còn nói ra độc môn kinh điển của Thiện Tâm Tự ta. . .

Hắn càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng này, đột nhiên, thanh âm của Giang Nam dừng lại, Vô Tướng Thiền Sư cùng đám người Vô Tâm hòa thượng nghe được như si như say, gặp dừng lại, rối rít ngẩng đầu hướng hắn xem ra.

- Giang thí chủ tại sao dừng lại?

Một tăng nhân đang nghe được chỗ mấu chốt, tâm ngứa khó nhịn hỏi.

- Cao thấp lập phán, cần gì phải nhiều lời?

Giang Nam trên mặt mỉm cười, lộ ra vẻ bí hiểm nói:

- Thiền sư, ngươi còn cho rằng thành tựu Phật hiệu của ngươi vượt qua ta hay không?

Trong lòng hắn cũng có chút thấp thỏm bất an, thời gian ngắn ngủi như vậy, hắn chỉ đem Vô Tướng Kiếp Kinh thôi diễn đến Thần Thông tam trọng cảnh giới, nếu nói tiếp xuống, khẳng định sẽ lộ.

Sắc mặt Vô Tướng Thiền Sư khẽ biến, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, khuôn mặt dử tợn, điềm nhiên nói:

- Giang thí chủ, Vô Tướng Kiếp Kinh của ngươi rốt cuộc được từ nơi nào?

Trong mắt của hắn sát ý đại tác, Vô Tướng Kiếp Kinh là bí mật không truyền của Thiện Tâm Tự, trừ người Thiện Tâm Tự ra, còn có người có thể nhận được môn công pháp này, đó chính là thần minh tiêu diệt Thiện Tâm Tự!

Vì vậy Vô Tướng Kiếp Kinh của Giang Nam, cũng có thể là được từ vị Thiên Thần kia!

Thần Thứu Yêu Vương không khỏi thấp thỏm, thầm than hỏng bét:

- Chủ công thổi da trâu qua đầu, lần này chỉ sợ ngay cả hòa thượng cũng

không làm được, ngược lại còn có thể bị các hòa thượng nấu ăn hết, những hòa thượng này đã rất nhiều năm không có ăn thịt, xanh xao vàng vọt. . .

Sắc mặt Giang Nam không thay đổi, nhẹ giọng nói:

- Thiền sư bớt giận, ta thuở nhỏ liền có tuệ căn, thường xuyên đi chùa miểu lễ Phật, một ngày kia tham bái phật tượng, đột nhiên chỉ cảm thấy trước mắt Phật quang xông ra, trong lòng tỉnh tỉnh mê mê liền nhiều ra một môn kinh văn, đây cũng là Vô Tướng Kiếp Kinh .

Hắn thở dài, dằng dặc nói:

- Môn kinh văn này cực kỳ thâm ảo, cũng chẳng biết tại sao, ta phảng phất như đã sớm nghiên cứu trăm ngàn năm, kinh văn áo nghĩa thuộc nằm lòng.

Thần Thứu Yêu Vương không ngừng kêu khổ:

- Chủ công này da trâu càng thổi càng lớn, càng không tốt thu tràng. . .

- Giang thí chủ vì sao không nói Vô Tướng Kiếp Kinh tiếp?

Ánh mắt của Vô Tướng Thiền Sư nhìn thẳng, rơi vào trên mặt của hắn, không bỏ qua bất kỳ một dấu vết nào.

Giang Nam bình tĩnh như thường, mỉm cười nói:

- Cao thấp đã phân, cần gì phải nói? Khoan hãy nói, ta sao biết ngươi không phải là muốn gạt Vô Tướng Kiếp Kinh của ta?

- Xem ra hắn cũng không có khôi phục trí nhớ kiếp trước, còn không biết thân thế của mình. . .

Sắc mặt Vô Tướng Thiền Sư âm tình bất định, thấp giọng nói:

- Chuyển thế sống lại, trí nhớ hồi phục, chẳng lẽ trời cao có mắt, Thiện Tâm Tự ta bất diệt?

Hắn đột nhiên mặt lộ nụ cười, hợp thành chữ thập nói:

- Tiểu tăng thua, nếu như thí chủ muốn rời khỏi, tiểu tăng không dám miễn cưỡng.

Hắn giờ phút này không hề nữa tự xưng "Phật gia", mà là tự xưng "Tiểu tăng", nhưng mà bởi vì hoài nghi thân phận của Giang Nam chính là thánh tăng của Thiện Tâm Tự chuyển thế, vì vậy trở nên cung kính, không dám càn rỡ.

Giang Nam đứng dậy, cười nói:

- Vậy thì kính xin thiền sư đưa ta đi ra ngoài.

Vô Tướng Thiền Sư cũng đứng dậy nói:

- Mời đi theo ta.

Hắn đem Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương đưa ra Thiện Tâm Đảo, cười nói:

- Giang thí chủ, sau này có rãnh rỗi thì thương xuyên tới đây, tiểu tăng cũng muốn thường xuyên lắng nghe lời dạy dỗ.

- Thiền sư khách khí.

Giang Nam rời Thiện Tâm Đảo, âm thầm thở dài, lúc này tế lên Đại Thiên Lâu Thuyền chạy nhanh, tránh cho hắn đổi ý.

Vô Tướng Thiền Sư đưa mắt nhìn hắn rời đi, trở lại Thiện Tâm Tự, đám người Vô Tâm hòa thượng vây lên nói:

- Sư tôn, hắn có Vô Tướng Kiếp Kinh đầy đủ, đang mang sư tôn tu hành, tại sao có thể phóng hắn rời đi?

- Câm mồm !

Vô Tướng Thiền Sư sắc mặt trầm xuống, quát lớn:

- Không được vô lễ! Vị Giang thí chủ kia, vô cùng có khả năng là thánh tăng Thiện Tâm Tự chuyển thế, bối phận của hắn so sánh với vi sư còn cao hơn, thậm chí nói không chừng chính là tổ sư của Thiện Tâm Tự ta!

Đám người Vô Tâm hòa thượng hai mặt nhìn nhau, chẳng biết tại sao hắn đột nhiên nói ra loại lời làm cho người ta sờ không được đầu óc này.

Vô Tướng Thiền Sư ngẩng đầu nhìn trời, hai hàng thanh lệ rơi xuống, tự nhủ:

- Sư tôn, hôm đó ta đem ngươi độ hóa, chẳng lẽ ngươi đã tiên đoán được có tiền bối chuyển thế, đến đây chỉ điểm đệ tử sao. . .

Trên lâu thuyền, Thần Thứu Yêu Vương còn đang buồn bực hỏi:

- Chủ công, tặc ngốc Vô Tướng kia làm sao trước ngạo mạn sau cung kính, sẽ đem chúng ta phóng ra như vậy?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết. Bất quá Vô Tướng Thiền Sư tu luyện Vô Tướng Kiếp Kinh đã đi vào Ma Đạo, đoán chừng là hắn đang phát tác, tâm điên mất rồi. Cũng có thể là hắn tự giác thua, hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Nơi này còn đang ở trên biển, khoảng cách Huyền Thiên Thánh Tông còn cực kỳ xa xôi, Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, tinh tế tính toán Vô Tướng Kiếp Kinh, môn Phật Môn kinh điển này đích xác là bí hiểm, rất lợi hại, nhất là đối với tâm tình tôi luyện thắng được đủ loại tâm pháp mà Giang Nam chứng kiến từ trước.

Tu luyện môn kinh điển này, cần để cho Tu Luyện Giả thể nghiệm chúng sanh vạn cảnh, ở trong Hồng Trần giãy dụa, một cùng một kiếp, trải qua vạn kiếp cuối cùng siêu thoát, đạt tới cảnh giới Vô Tướng.

Nơi này, cũng không phải là Vô Tướng Thiền Sư thể diện, mà là tâm thái, là tâm thái của chúng sinh.

Nếu có thể đạt tới Vô Tướng, tâm tình tựa như Phật, phảng phất như đại dương mênh mông, sâu không lường được, bao dung vạn vật, hết thảy Thần Thông, đủ loại công pháp, hết thảy cũng là một giọt Thủy trong biển, đó chính là Đại Tông Sư, chính là thần minh!

- Phật môn công pháp, quả thật có chỗ độc đáo của nó, không thể khinh thường.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Huyền Môn Chính Đạo ta, chú trọng Thần Thông, chú trọng tu vi, Huyền Môn Ma Đạo, chú trọng thân thể, Yêu Tộc thì hai cái đều tốt, mà Phật Môn chú trọng tâm tình. Tứ gia này tương đối mà nói, Chính Đạo, Ma Đạo cùng Yêu Tộc, tiền kỳ mạnh nhất, mà Phật Môn thì cái sau vượt cái trước, tu luyện tới cảnh giới cao thâm lĩnh ngộ đến tâm cảnh tông sư, sẽ đột nhiên trở nên dị thường cường đại! Bất quá, người tu luyện đến Thần minh cảnh giới, khẳng định cũng là Đại Tông Sư, khi đó Tứ gia này cụ thể ai mạnh ai yếu, còn rất khó nói.

Hắn hôm nay đã tu Thành Đạo tâm, mặc dù còn chưa tấn chức tới tông sư cảnh, nhưng mà không khác nhau lắm, đối với Vô Tướng Kiếp Kinh hắn cố nhiên cực kỳ thưởng thức, nhưng không có ý định tu luyện tâm pháp này, chẳng qua là tham khảo.

Mấy ngày sau, Giang Nam rốt cục trở lại Huyền Thiên Thánh Tông, lại thấy thánh tông giờ phút này giăng đèn kết hoa, một cảnh vui mừng.

- Giang sư đệ, ngươi cuối cùng trở lại!

Giang Nam mới vừa nhập thánh tông, liền thấy một đạo kim quang bay tới, rơi vào trên lâu thuyền, chính là Vân Bằng, cười nói:

- Vân sư huynh, ngươi cũng thoát thân rồi?

- Ta bị một vị Thần Phủ cường giả của Cổ Thần Các đuổi giết, cùng hắn so đấu cước lực, trằn trọc trăm vạn dặm mới bỏ rơi người nọ, không ngờ người này mai phục ở trước cửa thánh tông chờ ta, làm hại ta trải qua thiên tân vạn khổ mới trở lại thánh tông.

Vân Bằng nhìn thấy hắn bình an vô sự, thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Sư đệ, ngươi có điều không biết, ngươi không có tin tức kinh động trên dưới thánh tông, thậm chí ngay cả chưởng giáo Chí Tôn cũng phái người mọi nơi sưu tầm tung tích của ngươi. Lạc sư thúc cũng đằng đằng sát khí đi Nam Hải, sưu tầm những người đuổi theo giết ngươi kia, bất quá những người đó phảng phất như hư không tiêu thất, thủy chung tìm tìm không được. Cuối cùng vẫn là chưởng giáo Chí Tôn đem nàng tìm trở lại, nói Yêu Bài của ngươi vẫn còn, không có lo lắng tính mạng. Sư đệ, ngươi mấy ngày nay đến tột cùng đi nơi nào?

- Một lời khó nói hết, ta gặp phải Vô Tướng Thiền Sư, thật vất vả mới thoát thân.

Giang Nam không có nhiều lời, chỉ chỉ đèn màu đầy trời, thấp giọng nói:

- Chưởng giáo đính hôn rồi?

Vân Bằng gật đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng, hạ giọng, nói:

- Chưởng giáo mang theo chư vị Thái Thượng Trưởng Lão đi Thái Huyền Thánh Tông, cùng Thái Hoàng chi nữ lập thành hôn sự, sau khi trở về, mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão sắc mặt cũng không thế nào đẹp mắt. Ta nghe sư tôn nói, chưởng giáo cùng mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão ở nơi đó bị làm nhục, mấy vị cao tầng của Thái Huyền Thánh Tông nói chuyện âm dương quái khí, nói là nếu đám hỏi, hai phái không bằng thống nhất làm một phái, còn xưng chưởng giáo chúng ta là sư chất. Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão kiềm nén không được nổi lôi đình, lại bị chưởng giáo áp xuống.

Giang Nam khẽ cau mày, hắn không có tận mắt thấy Tịch Ứng Tình đi

cầu hôn, cũng có thể tưởng tượng được cảnh tượng kia, tất nhiên là hai phái lục đục với nhau, thậm chí nói không chừng có âm thầm đấu mấy trận!

- Chưởng giáo Chí Tôn không cho phép mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão động thủ, Huyền Hạ sư thúc tổ giận đến tại chỗ hộc máu, sau khi trở về liền ôm bệnh không dậy nổi, đoán chừng ngày giờ không nhiều .

Vân Bằng cảm khái nói:

- Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão Thánh tông đối với chưởng giáo cũng rất có phê bình kín đáo, đám hỏi lần này, để cho thánh tông ta vô hình trung so sánh với Thái Huyền Thánh Tông thấp một đầu, ngay cả bối phận cũng thấp đồng lứa.

- Huyền Hạ sư thúc tổ?

Giang Nam nhớ được người này, Huyền Hạ chính là ngày đó ở trong Thất Bảo Lâm, chủ động nói lên cùng Lạc Hoa Âm hóa giải ân oán, bất kể hiềm khích lúc trước, người này mạnh mẽ vang dội mau nói mau ngữ, để cho Giang Nam đối với hắn rất có hảo cảm.

Không nghĩ tới đi Thái Huyền Thánh Tông cầu hôn, liền cơ hồ tức chết một vị Thái Thượng Trưởng Lão.

Huyền Thiên Thánh Tông Thái Thượng Trưởng Lão không nhiều lắm, có thể nói là rường cột, thiếu một người đối với thánh tông mà nói chính là đả kích vô cùng khổng lồ!

- Hy vọng Huyền Hạ sư thúc tổ có thể sớm tốt. . .

Giang Nam trong lòng trầm trọng .

Trong một bí cảnh của Tông Chủ Phong, Huyền Hạ nằm ở trên bệnh giường, sắc mặt hôi bại, hiển thị rõ lão thái, không ngừng ho ra máu, mấy vị đệ tử ở một bên phụng dưỡng.

- Ta không được, đi gọi chưởng giáo tới đây, ta có lời cùng hắn nói. . .

Sắc mặt Huyền Hạ hiện lên đỏ ửng, phân phó một vị đệ tử nói.

Sau một lúc lâu, Tịch Ứng Tình đi vào chỗ bí cảnh này, hiện ra ở trước giường bệnh.

Huyền Hạ giãy dụa đứng dậy, phất tay để cho mấy vị đệ tử lui ra, sắc mặt uy nghiêm, trầm giọng nói:

- Tịch Ứng Tình, ta ngày ấy ở trong đại điện quát hỏi ngươi, hỏi ngươi phải chăng quên ngươi năm đó ở trước mặt ân sư ngươi lập lời thề, hôm nay nếu ta hỏi một câu, ngươi đã quên sao?

- Ta không có quên.

Ánh mắt của Tịch Ứng Tình lộ ra một tia thần sắc không muốn, nói khẽ:

- Sư thúc, ngươi ráng sống, đợi trăm năm nữa, ngươi sẽ tận mắt thấy một màn kia, nhìn tận mắt ta hoàn thành tâm nguyện của ân sư.

- Ta chống không nổi nữa, sống không đến ngày đó rồi.

Huyền Hạ cười ha ha, khí huyết khô bại, trong miệng có máu tươi không ngừng chảy ra, từ chòm râu trắng bóng chảy tới trên người nói:

- Ta cùng với sư đệ của Thái Hoàng Hàn Chử đạo nhân đối bính một chưởng, ta sợ hư mất chuyện chung thân của ngươi, thu thêm vài phần lực lượng, kết quả hắn không có thu, đem sinh cơ của ta vỡ nát. Ta vốn muốn chống đến ngày đó, hiện tại là không thể nào, ngươi chi bằng cho ta một tin chính xác, trăm năm sau thật có thể chiến thắng Thái Hoàng sao? Sau khi ta chết đi gặp sư huynh, mới tốt nói cho hắn biết, máu của hắn không có chảy uổng phí. . .

Tịch Ứng Tình im lặng, lấy ra một vật nhẹ nhẹ đặt ở trên giường bệnh.

Huyền Hạ chứng kiến vật này, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc, đột nhiên

kinh ngạc hóa thành cuồng hỉ, cười ha ha nói:

- Tốt, tốt! Sư huynh không có nhìn lầm ngươi, ta hôm nay rốt cục có thể chết cũng không tiếc rồi!

Tiếng cười của hắn im bặt mà dừng, vĩnh biệt cõi đời.

Tịch Ứng Tình mặt không biểu tình, không nói một lời, đứng im thật lâu, nhẹ nhàng nâng tay nhặt lên vật ở bên cạnh thi thể hắn kia.

Đang …

Thuần Dương Vô Cực Chung bao lại Tông chủ phong vang lên, một âm thanh cao nhất, Giang Nam cùng Vân Bằng ngẩng đầu nhìn lại, lộ ra vẻ mặt, đó là âm luật khi trưởng bối trong Thánh tông đi về cõi tiên mới có thể vang lên.

Huyền Hạ đi về cõi tiên rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 297: Anh Hùng Cùng Kiêu Hùng. (1)

Giang Nam đi vào Lĩnh Tụ Phong, chỉ thấy Lạc Hoa Âm ngồi ở đỉnh Thúy Vân cung, hai tay ôm đầu gối đối mặt trời chiều.

- Cái lão quỷ này, đến chết cũng không có tới tìm ta báo thù. . .

Giang Nam đi đến bên cạnh nàng, nghe được nàng thấp giọng nói.

Đây là thời buổi rối loạn, Huyền Thiên Thánh tông đã trước trước sau sau chết ba nhân vật trọng yếu, Lệnh Hồ Dung cùng Âu Dương Vũ là chưởng giáo Chí Tôn đệ tử. Mà Huyền Hạ đạo nhân là Thái thượng trưởng lão.

Mấy ngày sau, khí lành ngang trời cao, một đạo cầu vồng lót đường, Thái Huyền Thánh nữ độc thân mà đến, đáp xuống đến Tông chủ phong, Tịch Ứng Tình ra mặt nghênh đón, hai người nhìn nhau im lặng.

- Sự tình Huyền Hạ sư thúc ta đã biết.

Thái Huyền Thánh nữ nghiêm nghị nói:

- Chuyện này là Thái Huyền Thánh tông ta làm qua. Ta thay Hàn Chử sư thúc đến đây bồi tội. . .

Tịch Ứng Tình lắc đầu, khoác tay của nàng, nói khẽ:

- Cái này không trách ngươi, Vãn Tình, theo ta đi một chút.

Hai người sóng vai mà đi, rong chơi ở bên trong Huyền Thiên Thánh tông, một cái ngọc thụ lâm phong, một cái như Tiên Tử hạ phàm, giống như một đôi bích nhân.

- Ứng Tình, ngươi ta đã đính hôn. Ta là người của Huyền Thiên Thánh tông ngươi, cuộc đời này tất không phụ quân ân.

Thái Huyền Thánh nữ nói khẽ:

- Quân cũng không nên phụ ta.

Tịch Ứng Tình trầm mặc một lát, mặt giản ra cười nói:

- Ta không phụ nàng.

Thái Huyền Thánh nữ lộ ra dáng tươi cười, ôn nhu nói:

- Ta biết rõ ta và ngươi hai nhà có chút ân oán, sau khi ta gả cho ngươi, sẽ cùng Thái Huyền Thánh tông không tiếp tục liên quan. . .

Nàng dừng một chút, nhẹ giọng cười nói:

- Cha ta tâm tư rất lớn, muốn nhất thống Đạo môn thiên hạ, để cho Thái Huyền Thánh tông trở thành đại phái duy nhất thế gian, mà hắn thì trở thành thiên thần. Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ khích lệ hắn, nếu hắn cưỡng ép hướng Huyền Thiên Thánh tông ra tay, ta cũng sẽ không lưu tình. Thế tất sẽ cùng ngươi chung một chỗ chống cự, ta và ngươi vợ chồng đồng sinh cộng tử!

Tịch Ứng Tình gật đầu, cảm thấy thanh âm của mình càng ngày càng lạ lẫm, càng ngày càng cao xa:

- Đồng sinh cộng tử. . .

- Nơi này là Lĩnh Tụ Phong của Lạc sư tỷ a?

Hai người đi đến dưới Lĩnh Tụ Phong, chỉ thấy rất nhiều thiếu nữ nhanh nhẹn bay tới bay lui, Thái Huyền Thánh nữ cười nói:

- Cha ta đã từng nói lên Lạc sư tỷ, nói thiên hạ cường giả tuy nhiều, nhưng có thể được xưng tụng anh hùng, lại rải rác không có mấy, nhưng Lạc Hoa Âm lại là một cái trong số đó. Nàng tuy là nữ tử, nhưng là anh hùng duy nhất của Huyền Thiên Thánh tông, bậc cân quắc không thua đấng mày râu, làm cho nhiều nam tử xấu hổ.

Nàng liếc Tịch Ứng Tình bên người, hé miệng cười nói:

- Cha ta nói, ngoại trừ Lạc Hoa Âm, Huyền Thiên Thánh tông cũng tìm không được anh hùng thứ hai. Hắn còn nói, Tịch Ứng Tình lúc trước có lẽ xem như nửa cái, nhưng hiện tại cũng không phải rồi.

Tịch Ứng Tình đã đến hào hứng, cười nói:

- Hắn đánh giá ta như thế nào?

Thái Huyền Thánh nữ cười nói:

- Cha ta nói, ngươi là từ trước oai hùng, nhuệ khí bừng bừng phấn chấn, là nửa anh hùng, nhưng mà sau khi làm chưởng giáo, lòng dạ một ngày so một ngày thâm trầm, hôm nay anh hùng chi khí che dấu xuống, là kiêu hùng rồi. Anh hùng ỷ vào một thân dũng lực, gặp chuyện bất bình liền có can đảm một kiếm nơi tay khiêu chiến trời xanh, thí Thần giết Phật, phấn không để ý chết. Mà kiêu hùng thì bày mưu nghĩ kế, trí châu nơi tay, dùng thiên hạ làm quân cờ, tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu, tùy thời phát triển lớn mạnh, chuyển bại thành thắng.

Nàng du du nói:

- Anh hùng có dũng lực mà không có quyền mưu, còn không đáng sợ, nhưng kiêu hùng thì như rồng ẩn núp, đáng sợ nhất. Hắn nói, bên trong đương thời có thể cùng hắn ganh đua, trừ ngươi ra, chỉ sợ không người rồi. Trăm năm sau, ngươi cùng hắn sẽ sánh vai, tiếp qua hai ba trăm năm, hắn cũng sẽ không là đối thủ của ngươi.

Tịch Ứng Tình mỉm cười, trong nội tâm yên lặng nói:

- Người hiểu ta, Thái Hoàng. . .

Thái Hoàng đánh giá để cho trong lòng của hắn cảnh giác, Thái Hoàng so với bất luận kẻ nào đều phải hiểu hắn, thậm chí so với Thái Huyền Thánh nữ

còn muốn hiểu hắn, đối thủ như vậy mới đáng sợ nhất.

- Bất quá Thái Hoàng đối với ta hiểu rõ vẫn là không đủ, không cần hai ba trăm năm, vẻn vẹn cần trăm năm, ngươi liền không phải là đối thủ của ta rồi.

Thái Huyền Thánh nữ thấp giọng nói:

- Ứng Tình, sau này ta và ngươi là vợ chồng, hắn dù sao cũng là nhạc phụ của ngươi, các ngươi hai người tầm đó nên ít xung đột. . .

Tịch Ứng Tình khẽ nhíu mày nói:

- Hai đệ tử của ta chết rồi, Huyền Hạ sư thúc chết rồi, sư muội, ngươi xem là ta gây chuyện sinh sự sao?

Thái Huyền Thánh nữ thở dài, nói khẽ:

- Ngươi yên tâm, sau khi ta gả cho ngươi, vợ chồng chúng ta nhất thể, ai dám động đến người Huyền Thiên Thánh tông ta, ta liền giết hắn, tuyệt sẽ không nương tay, dù đối phương là đệ tử của Thái Huyền Thánh tông.

Tịch Ứng Tình nắm tay của nàng, cảm giác được một hồi ôn hòa, cười nói:

- Ta sẽ không để cho ngươi hai bên khó xử, có việc ta một người khiêng.

Hai người đưa tình đối mặt, đột nhiên một cổ yêu khí truyền đến, chỉ nghe một thanh âm thanh thúy nói:

- Hai người các ngươi, xin hỏi Giang Nam Giang Tử Xuyên ở chỗ này sao?

Sắc mặt Tịch Ứng Tình cùng Thái Huyền Thánh nữ trở nên hồng, vội vàng tách ra, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đầu Khổng Tước năm màu to lớn không gì so sánh được vỗ cánh bay vào Thánh tông, dừng lại ở trên không Lĩnh Tụ Phong, trên đầu Khổng Tước năm màu này còn đứng một vị thiếu nữ giống như Minh Châu.

- Thải Dực sư muội, không thể lãnh đạm, hai người phía dưới là Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo cùng Thái Huyền Thánh nữ!

Cô gái kia vội vàng khẽ quát một tiếng nói.

- Tịch chưởng giáo cùng Mộ Vãn Tình?

Khổng Tước kia kinh kêu một tiếng, vội vàng hai cánh thu lại, hóa thành một thiếu nữ, trốn ở sau lưng thiếu nữ chân trần kia.

Thiên Yêu Thánh nữ tự nhiên hào phóng, khom người thi lễ, cười nói:

- Liên Hương bái kiến Tịch chưởng giáo, bái kiến Mộ sư thúc.

- Không cần đa lễ.

Tịch Ứng Tình gật đầu, ánh mắt chớp động cười nói:

- Sư điệt ngược lại là khách quý ít gặp của Thánh tông ta, hôm nay đến là có chuyện gì?

Thiên Yêu Thánh nữ trù trừ thoáng một phát, không dám giấu diếm nói:

- Ta từng ở Nam Hải hướng Giang đạo hữu mượn Kim Ô, muốn từ đó phỏng đoán ra Yêu tộc thánh pháp, chỉ là Liên Hương thiên tư tối dạ, không thể ngộ ra ảo diệu bên trong, lần này đến là muốn lần nữa quấy rầy Giang đạo hữu.

- Thì ra là thế.

Tịch Ứng Tình mỉm cười, chỉ hướng một tòa núi nhỏ trên Lĩnh Tụ Phong, cười nói:

- Chỗ đó là động phủ của hắn, có rất nhiều sư huynh đệ ở đó nghiên cứu thần thông công pháp, ngươi đi vào trong đó liền có thể tìm được hắn.

Thiên Yêu Thánh nữ tạ ơn, cùng Thải Dực phi thân hướng toà núi nhỏ kia bay đi.

- Ứng Tình, đồ đệ này của Lạc sư tỷ, ngược lại là cái hạt giống đa tình, rõ ràng ngay cả Yêu Thần Tông công chúa cũng bị hắn câu dẫn tới.

Chương 298: Anh Hùng Cùng Kiêu Hùng. (2)

Thái Huyền Thánh nữ hé miệng cười nói:

- So ngươi năm đó còn đa tình hơn!

- Ta dùng yêu sâu sắc một lòng, nếu không như thế nào sẽ gọi là tình?

Tịch Ứng Tình cười ha ha nói:

- Mặc dù Giang Nam không phải là đệ tử của ta, nhưng tư chất ngộ tính lại cực tốt, hắn thường xuyên cùng một ít sư huynh đệ nghiên cứu thần thông đạo pháp, chúng ta cũng qua đi xem.

Hai người nhàn nhã dạo chơi đi đến động phủ của Giang Nam, chỉ thấy bên trong có hai ba mươi vị Thánh tông đệ tử, còn có chút thực sự không phải là người Huyền Thiên Thánh tông, đã ở trong cung điện, đang đàm luận thần thông cùng công pháp, thỉnh thoảng có một loại thần thông ở trong cung điện bay tới bay lui. Diễn biến chỗ ảo diệu trong đó, cho người khác quan sát, rất là náo nhiệt.

- Như thế nào còn có đệ tử của Tinh Nguyệt Ma tông?

Tịch Ứng Tình nao nao, thoáng nhìn một thiếu niên quanh thân Tinh Quang bức người, bưng chén rượu lên, đem linh dịch trong chén uống một hơi cạn sạch.

- Quân Mộng Ưu, ngươi uống ít một ít!

Một đạo nhân đầu trọc cả giận nói:

- Xú tiểu tử, ngươi tới nhà chủ công ta ăn nhờ ở đậu đã có một đoạn thời gian rồi, ngươi coi linh dịch của chủ công nhà ta không cần tiền sao?

Vân Bằng cười nói:

- Yêu Vương, không cần như thế? Đầu của Quân huynh ở trong trên bảng Thánh tông truy nã giá trị một ngàn điểm công lao, đợi tí nữa đem đầu của hắn cắt đi lĩnh thưởng.

Quân Mộng Ưu đặt chén rượu xuống, cười lạnh nói:

- Vân đạo hữu, hẳn là ngươi muốn đọ sức?

- Chả lẽ lại sợ ngươi?

Vân Bằng vốn chính là cái chiến đấu cuồng, nghe vậy đại hỉ, bỗng nhiên đứng dậy:

- Âu Dương sư huynh chết rồi, ta đang muốn tìm một đối thủ lực lượng ngang nhau, ra đây, để cho Vân lão gia dãn gân cốt cho ngươi!

Thái Huyền Thánh nữ hướng những người khác nhìn lại, chỉ thấy bọn người Thiên Yêu Thánh nữ giờ phút này cũng dung nhập đến trong tiểu đoàn này, cùng mấy nữ hài cười cười nói nói, trong nội tâm không khỏi tấc tắc kêu kỳ lạ.

- Chưởng giáo đến rồi!

Không biết ai phát hiện ra bọn hắn trước, kinh kêu một tiếng, trong cung điện lập tức lặng ngắt như tờ, tĩnh đến đáng sợ.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Các ngươi tiếp tục, ta cùng phu nhân chỉ là đến xem một chút.

Thái Huyền Thánh nữ nghe vậy, dung nhan xinh đẹp hiển hiện một vòng đỏ ửng, mục như Thu Thủy liếc mắt nhìn hắn, xấu hổ mang e sợ, rất là động lòng người.

Giang Nam thấy Tịch Ứng Tình cũng không vì hắn kết giao lung tung mà

tức giận, trong nội tâm cũng nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Chưởng giáo tu vi thâm bất khả trắc, nếu đã đến, không bằng cũng hướng chúng ta biểu thị thần thông thoáng một phát, để cho chúng ta những vãn bối này mở mang tầm mắt.

Con mắt mọi người không khỏi sáng ngời, bọn người Giang Lâm, Mộ Yên Nhi cùng Vân Bằng liên tục trầm trồ khen ngợi, Tịch Ứng Tình từ chối không tốt, cười nói:

- Cái kia tốt, ta liền tới biểu thị bản nhất thần thông của Lãm Nguyệt Thủ thoáng một phát là tốt rồi.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ thấy trời chiều chưa hoàn toàn rơi xuống, nhưng ánh trăng đã bay lên, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, bọn người Giang Nam đột nhiên chứng kiến một bàn tay khiết bạch như ngọc phóng lên trời, hướng vòng trăng sáng kia ôm đi!

Bức tràng diện này vô cùng đồ sộ, chỉ thấy bàn tay kia vậy mà kéo dài không biết bao nhiêu vạn dặm, thẳng rơi vào trăng sáng kia, nhẹ nhàng bao quát, phảng phất muốn khai tỏ ánh sáng, ôm nguyệt nhập ý chí.

- Mặc dù Lãm Nguyệt Thủ chỉ là một môn thần thông thô thiển, nhưng thần thông không có cao thấp chi phân, thần thông thô thiển cũng có thể phát huy ra uy lực cực lớn.

Tịch Ứng Tình chứng kiến biểu lộ khiếp sợ của mọi người, thu hồi bàn tay lớn kia, mỉm cười nói:

- Tu vi của ta vẫn chưa từng đạt tới cảnh giới Lãm Nguyệt nhập ý chí, ở trước mặt những vãn bối các ngươi bêu xấu. Vãn Tình, chúng ta không nên quấy rầy bọn hắn, đi thôi.

Hai người nhìn nhau cười cười, ly khai động phủ của Giang Nam.

Ầm ầm!

Trên không trung xa xôi, một tòa núi lớn phạm vi hơn mười dặm đột nhiên từ trên mặt trăng tróc ra, gào thét hướng đại địa rơi đi, mục tiêu đương nhiên là Thái Huyền Thánh tông!

- Huyền Hạ sư thúc, ta tiễn đưa Hàn Chử cùng ngươi gặp gỡ, ngươi chắc có lẽ không lại tịch mịch rồi...

Tịch Ứng Tình ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong nội tâm yên lặng nói.

Sơn mạch của Thái Huyền Thánh Tông chu vi mười vạn dặm, một mảnh tường hòa yên lặng, chung quanh núi sâu có các loại Linh Thú thường lui tới, thản nhiên tự đắc, ở trong bầy núi, thậm chí còn có một đại dương mênh mông, trong đó nuôi trên dưới một trăm đầu Chân Long.

Các Linh sơn thậm chí có linh khí hội tụ thành vân, trải qua hồi lâu không tiêu tan, mà ở trong rừng rậm, còn có linh điền vô số, trồng các loại linh dược, từng đạo thần quang ở giữa không trung bay qua, xuyên qua như dệt.

Mà ở trên Thái Hoàng đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông, một đại đỉnh phập phồng, cắn nuốt tinh hoa của thiên địa linh khí cùng Nhật Nguyệt Tinh Thần, trong đỉnh nổi lên uy năng mênh mông chí cực, ẩn mà không phát.

Miệng đại đỉnh giống như một pho tượng Thiên Thần ở trong lúc ngủ say, làm cho người ta một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, đây là một bảo vật do thần minh luyện chế. Thái Huyền Thánh Tông từng xuất hiện qua thần minh, cực kỳ Cổ lão, vị thần minh kia sau khi thượng giới, liền đem pháp bảo của mình lưu lại, trấn thủ Thái Huyền, che chở an nguy nơi đây.

Đây cũng là nguyên nhân Thái Huyền Thánh Tông trải qua năm tháng lâu như thế, như cũ trường thịnh không suy.

Nơi này so sánh với Huyền Thiên Thánh Tông càng thêm thịnh vượng, cũng muốn vượt qua những môn phái khác, khí phách thật lớn, coi như là đệ tử, so sánh với những môn phái khác cũng nhiều ra rất nhiều lần.

Mà cao thủ của Thái Huyền Thánh Tông lại càng đếm không xuể, chỉ tu

luyện tới Thiên Cung cảnh cường giả liền có hai ba mươi vị, trong đó thậm chí không thiếu có thể so với chưởng giáo Chí Tôn cường giả của những môn phái khác!

Hàn Chử cùng Thái Hoàng ngang hàng, cũng là cường giả đứng đầu trong thế hệ trước, hắn địa vị cực cao, có Linh sơn, đạo tràng của bản thân, thậm chí nhiều đệ tử của hắn cũng đều đã mở Linh sơn, trở thành nhân vật đứng đầu trong Thái Huyền Thánh Tông!

- Chúc mừng sư tôn, một chưởng đánh chết lão nhi Huyền Hạ kia!

Trong đại điện, nhiều đệ tử của Hàn Chử rối rít hướng hắn chúc mừng, cười nói:

- Huyền Hạ Đạo Nhân kia chính là sư thúc của Tịch Ứng Tình, tu thành Thiên Cung nhị trọng, sư tôn có thể đem người này một chưởng đánh chết, xem ra tu vi thực lực của sư tôn càng tiến một bước!

Lại có một vị đệ tử cười nói:

- Huyền Hạ Đạo Nhân nguyên vốn cũng là đệ tử tông chủ nhất mạch của Huyền Thiên Thánh Tông, là nhân vật nắm giữ thực quyền trong Huyền Thiên Thánh Tông, uy danh hiển hách, còn không phải là bị sư tôn một chưởng chấn vỡ sinh cơ, muốn cái mạng già của hắn sao?

Trên mặt Hàn Chử không che dấu được vẻ đắc ý, ha hả cười nói:

- Vi sư tuy có thủ đoạn, nhưng so sánh với lão nhi Huyền Hạ kia cao minh không được bao nhiêu, sở dĩ Huyền Hạ bị ta giết chết, là bởi vì hắn ở thời khắc mấu chốt lưu vài phần lực.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 299: Chết Ở Trong Hang Ổ. (1)

Hắn cười lạnh một tiếng nói:

- Cao thủ so chiêu đã là như thế, lưu nhất phân lực, chính là đưa mạng của mình! Huyền Hạ còn muốn hai nhà Thái Huyền, Huyền Thiên không đả thương hòa khí, nào có chuyện tình tiện nghi như vậy? Hắn người đã già, mềm lòng, nghĩ tới cho tên tiểu bối Tịch Ứng Tình kia cầu hôn để Huyền Thiên Thánh Tông kéo dài hơi tàn, liền chỉ có một con đường chết!

Một vị nữ đệ tử cười nói:

- Sư tôn, lão tổ luôn khen Tịch Ứng Tình rất cao, chính là nhân vật cực kỳ có khả năng trở thành thần nhất, lần này cầu hôn ta cũng tận mắt nhìn đến người này, thấy thế nào cũng là một kẻ bất lực, không có nửa điểm chưởng giáo Chí Tôn. Thánh Nữ gả cho hắn, thật là bôi nhọ Thánh Nữ! Lấy ý kiến của ta, không cần lão tổ xuất lực, chỉ bằng nhất mạch chúng ta là có thể san bằng Huyền Thiên Thánh Tông!

- Tịch Ứng Tình đúng là có chỗ lợi hại, không thể khinh thường.

Hàn Chử mỉm cười nói:

- Quy sư huynh cùng hắn từng đánh một trận, còn không phải là thua sao? Bất quá Quy sư huynh là pháp bảo bị hủy, nếu như Kim Đao hắn còn, Tịch Ứng Tình cũng khó có thể làm gì được hắn. Lão tổ sớm đã có tâm tư tóm thâu Huyền Thiên Thánh Tông, đến lúc đó ta cũng muốn cùng Tịch Ứng Tình đấu một trận, nhìn hắn sâu cạn!

- Quy sư thúc lần trước ra cửa, đến bây giờ còn không về, có thể gặp chuyện không may hay không?

Có đệ tử hỏi.

- Lấy thực lực của Quy sư thúc, giết mấy tiểu bối của Huyền Thiên Thánh Tông sẽ xảy ra chuyện? Trừ khi những chưởng giáo Chí Tôn kia xuất thủ, bất quá người nào dám đắc tội Thái Huyền Thánh Tông chúng ta. . . Di? Đây là cái gì?

Nhiều đệ tử rối rít ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung một quả cầu lửa thật lớn gào thét bay tới, tà tà xẹt qua trời cao, chạy thẳng tới Thái Huyền Thánh Tông.

Cái hỏa cầu này xông vào bầu trời Thái Huyền Thánh Tông, càng ngày càng gần, chu vi hơn mười dặm, trong lửa còn có một đồng tảng đá to đến kỳ cục, phảng phất là một ngọn núi!

- Chẳng lẽ là thiên ngoại rơi xuống tinh thần?

Nhiều đệ tử trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông rối rít bị kinh động, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hỏa cầu cự đại kia thẳng tắp hướng chỗ Linh sơn của Hàn Chử Đạo Nhân oanh khứ!

Thiên ngoại có tinh thần vẫn lạc nhân gian cũng không hiếm thấy, loại chuyện này thường có, bất quá đại đa số thường thường hóa thành Lưu Tinh, còn chưa rơi xuống mặt đất liền đốt thành tro tàn, cũng có không thể thiêu đốt sạch sẻ, nhưng thể tích cũng phi thường nhỏ.

Mọi người còn là lần đầu tiên nhìn thấy thiên ngoại khổng lồ như thế!

Ánh mắt Hàn Chử Đạo sáng lên, đứng dậy phân phó nói:

- Trong thiên ngoại tinh thần thường thường tích chứa bảo mỏ hiếm thấy, viên tinh thần này to lớn như thế, cũng là một khoản tài phú ngoài ý muốn. Chư vị đệ tử tản ra, để ta chặn viên thiên ngoại tinh thần này!

Rất nhiều đệ tử vội vàng phi thân lên, tránh ra phạm vi thiên ngoại tinh thần oanh kích, cùng kêu lên nói:

- Mời sư tôn xuất thủ!

Những Linh sơn khác truyền tới tiếng cười nói:

- Hàn Chử sư huynh thật là vận khí tốt, ở trong nhà ngồi bất động, liền tự động có bảo tàng đưa tới cửa, bọn ta làm sao không có vận khí tốt như vậy?

Hàn Chử cười to nói:

- Ta gần đây đúng là số phận tốt kinh người, chư vị sư huynh, đợi thu viên tinh thần này, sẽ cùng các ngươi rỗi rãnh uống rượu!

Viên thiên ngoại tinh thần này càng ngày càng gần, Hàn Chử lệ quát một tiếng, lấy tay liền chộp tới, bàn tay của hắn chưa đến gần, vô cùng hàn khí phún dũng ra, đem Đại Hỏa trên hỏa cầu dập tắt, lộ ra sơn thể đen nhánh bên trong.

Oanh!

Thiên ngoại tinh thần chạm đến chưởng lực của hắn, thế nhưng không có bị ngừng, đè ép bàn tay của hắn tiếp tục rơi xuống, tốc độ như cũ cực nhanh!

Bàn tay của hắn không chịu nổi áp lực to lớn như thế, từng khúc băng liệt.

Hàn Chử nhẹ kêu một tiếng, thấp giọng nói:

- Ngọn núi này đúng là không nhỏ, vốn dĩ lấy tu vi thực lực Thiên Cung nhị trọng của ta, còn không đến mức đón không nổi, chẳng lẽ nói bên trong ngọn núi này quả nhiên tích chứa bảo mỏ rất cao gì?

Một mặt kính khổng lồ từ trong cơ thể hắn gào thét bay ra, càng lúc càng lớn, có trên trăm ngàn con Ly Long phi vũ, đón nhận ngọn núi lớn này.

Cạch!

Tòa núi lớn kia đè ép, như cũ rơi xuống phía dưới, sắc mặt Hàn Chử biến hóa, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, điên cuồng hét lên một tiếng, toàn lực thúc dục, như cũ để kháng không nổi!

Ầm!

Ngọn núi lớn này chưa đến gần, áp lực vô hình liền ép tới hắn đính tại chỗ, chỉ thấy ngọn núi của hắn kịch liệt lay động, nhanh chóng hướng dưới đất chìm xuống, trong nháy mắt hùng núi cao vạn trượng liền hoàn toàn chìm vào dưới đất, ngay cả đỉnh núi cũng không lộ ra!

Núi lớn thế như chẻ tre, mang theo Hàn Li lao xuống đỉnh đầu của Hàn Chử Đạo Nhân, chỉ thấy trên mặt vị lão giả này lộ ra kinh ngạc cùng vẻ khiếp sợ, còn chưa kịp phản ứng, bang… một tiếng vang nhỏ, liền bị ngọn núi lớn này đập vụn đỉnh đầu, tiếp theo là hai vai, lồng ngực, xương hông, hai chân, một đường áp đến bàn chân!

Một trận gió nhẹ xuy phất mà đến, ngọn núi lớn này đột nhiên nứt vỡ tan rã, hóa thành thạch phấn đầy trời, chồng chất ở trên thi thể Hàn Chử Đạo Nhân, giống như một mộ phần mới tạo.

Rất nhiều đệ tử của Hàn Chử ngơ ngác nhìn một màn này, chợt hiểu ra như mộng, sư tôn của bọn hắn mới vừa rồi còn cùng bọn họ vừa nói vừa cười, nhưng bây giờ đã biến thành một bãi bùn lầy, bị chôn ở trong mộ phần!

Đột nhiên, trên người một vị đệ tử truyền đến một cổ tao khí, là bị một màn trước mắt này làm cho sợ đến không khống chế, đái ra quần.

- Chuyện gì xảy ra? Hàn sư huynh làm sao sẽ bị một viên thiên ngoại tinh thần đè chết?

Trong Thái Huyền Thánh Tông trầm mặc chốc lát, đột nhiên từng cái từng cái thanh âm khổng lồ bộc phát ra, đạo đạo nhân ảnh phóng lên cao, rối rít hướng nơi này chạy tới, một vị lão giả vừa sợ vừa giận nói:

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Viên thiên ngoại tinh thần này rõ ràng chỉ là một tảng đá bình thường, há có thể đè chết Thiên Cung cường giả?

- Hàn sư huynh tế lên Hàn Li, coi như là chưởng giáo Chí Tôn cấp cường giả xuất thủ cũng có thể đối chiến mấy hiệp, làm sao thoáng cái liền bị một ngọn núi đè chết rồi?

- Nhanh đi bẩm báo Thái Hoàng lão tổ!

Thái Huyền Thánh Tông, Hàn Chử bị chết thật sự ly kỳ, thật sự kỳ hoặc, tòa núi lớn này rơi xuống đất liền toái rụng, hiển nhiên không thể nào tích chứa bảo mỏ gì, sức nặng cũng sẽ không quá kinh người, nhưng hết lần này tới lần khác Hàn Chử, vị Thiên Cung nhị trọng cường giả này lại bị ngọn núi kia đè chết, quả thực là chuyện không thể nào!

- Không nên kinh hoảng, chuyện này ta đã biết.

Bên trong Thần Đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông, đột nhiên truyền đến thanh âm của Thái Hoàng lão tổ, để cho mọi người bối rối tỉnh táo lại. Chỉ thấy trong Thần đỉnh, một thiếu niên tóc trắng đi ra, một bước liền tới đến nơi Hàn Chử vẫn lạc, trên dưới đánh giá nấm mồ cự đại kia, vừa ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu, nhẹ giọng nói:

Chương 300: Chết Ở Trong Hang Ổ. (2)

- Hàn sư đệ là bị người đánh chết, trong ngọn núi này có tích chứa pháp lực cường giả, nhưng phía ngoài nhìn không ra, khi pháp lực bộc phát, liền vô cùng mạnh mẻ, thậm chí ngay cả núi lớn chu vi hơn mười dặm cũng chống lại không được, bị cổ pháp lực này chấn thành phấn vụn. Hắc hắc, quả nhiên hảo thủ đoạn, trước mặt ta giết người của ta, còn để cho ta bắt không được bất kỳ chân ngựa . . .

- Lão tổ, rốt cuộc là ai lớn mật như thế, dám can đảm giết người Thái Huyền Thánh Tông ta?

Thái Hoàng lão tổ lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Cho dù biết lại có thể thế nào, ngươi có chứng cớ sao? Thái Huyền Thánh Tông ăn một cái thiệt thòi lớn như vậy, nhưng chỉ có thể liền tính như vậy. Giỏi tính toán, giỏi tính toán a. . .

Ánh mắt của hắn hướng phương hướng Huyền Thiên Thánh Tông nhìn lại, thấp giọng nói:

- Ngươi quả nhiên đã trưởng thành, thật mong đợi ngày ta và ngươi đánh một trận, hy vọng ngươi không để cho ta chờ quá lâu. . .

Huyền Thiên Thánh Tông Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam cùng đám người Vân Bằng tương đối Thần Thông, đàm luận công pháp, rất là hòa hợp, mặc dù có Quân Mộng Ưu là Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử, mọi người cũng là chuyện trò vui vẻ.

Quân Mộng Ưu cũng không có cùng bọn họ khách khí, hắn nghênh ngang tiến vào Huyền Thiên Thánh Tông, chính là nghe nói Giang Nam từ trong chư cường giả đuổi giết còn sống trở về, vì vậy đến đây cùng Giang Nam đấu lần nữa, lại không nghĩ rằng Giang Nam cùng mọi người thuyết pháp,

thảo luận kịch liệt, nhất thời nhịn không được, cũng ngồi xuống tham dự đến trong thảo luận.

Trong lúc này, hắn còn cùng Vân Bằng đấu hai trường, lẫn nhau có thắng bại, lẫn nhau cũng có tỉnh táo tương tích.

Giang Lâm mắt to nháy động, nhìn mấy nữ nhân bên cạnh, ánh mắt một mực trên thân bọn người Mộ Yên Nhi, La Thanh, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực đổi tới đổi lui, đột nhiên kéo tay Thiên Yêu Thánh Nữ, ngọt ngào cười nói:

- Xinh đẹp tỷ tỷ, ngươi làm chị dâu ta được không?

Thiên Yêu Thánh Nữ nghe vậy, suýt nữa một ngụm Linh Dịch phun ra, nụ cười ửng đỏ, nàng đối với thiếu nữ phấn điêu ngọc mài này vốn cũng cực kỳ yêu thích, đột nhiên nghe được câu này, lại làm cho trái tim nhỏ của nàng thình thịch đập loạn, ôn nhu nói:

- Ân. . . Muội tử, ta biết ca ca ngươi mới mấy ngày, cùng hắn còn không quen thuộc, bây giờ nói cái này quá sớm. . .

- Vị tỷ tỷ xinh đẹp này, còn ngươi?

Giang Lâm nhìn về phía Thải Dực, ngọt ngào cười nói:

- Ngươi làm chị dâu ta có được hay không?

Mộ Yên Nhi ở một bên có chút chua xót, trong lòng u oán nói:

- Tiểu nha đầu này, nhìn thấy tỷ tỷ xinh đẹp liền cầu hôn cho ca ca hắn, như e sợ cho ca ca của nàng không ai thèm lấy. . .

- Chưởng giáo mới vừa rồi thi triển một thức Lãm Nguyệt Thủ đúng là kinh người, giơ tay vào không gian, vuốt phẳng trăng sáng, đem trăng sáng bày ở lòng bàn tay, đây quả thực là một loại thủ đoạn của Thần!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Chẳng qua là hắn cũng không biết, Tịch Ứng Tình thi triển Lãm Nguyệt Thủ một mặt có hướng bọn họ biểu diễn áo nghĩa Thần Thông, mặt khác là lặng lẽ đánh chết Hàn Chử.

Tiểu đoàn thể Giang Nam này nhân số không nhiều, trừ Quân Mộng Ưu, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực là người những môn phái khác, những người còn lại chính là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông.

Bất quá những người này thiên phú cực cao, rất nhiều người là trải qua Thất Bảo Lâm lịch lãm, lại trải qua Lĩnh Tụ Phong mở đàn nói pháp hun đúc, tu vi thực lực cũng rất có bổ ích, trong đó có chút còn tiến vào Đạo Đài bát cảnh.

Có thể tưởng tượng ra, những người này nếu như tiếp tục trưởng thành xuống, tương lai thế tất sẽ trở thành trụ cột của Huyền Thiên Thánh Tông, đại cao thủ danh chấn nhất thời!

Không khí nơi này thật tốt, Quân Mộng Ưu cùng Thiên Yêu Thánh Nữ cũng thỉnh thoảng cùng Giang Nam nghiên cứu và thảo luận Thần Thông, nghị luận công pháp, sư muội Thải Dực của Thiên Yêu Thánh Nữ đối với lần này rất có phê bình kín đáo, thầm nghĩ trong lòng:

- Mị Nguyệt sư tỷ từng dặn dò qua Liên Hương sư tỷ, không thể cùng Giang đạo hữu nghiên cứu tâm pháp, nếu không khó tránh khỏi nghiên cứu ra cái tình yêu nam nữ gì. Sư tỷ cũng đáp ứng, bất quá bây giờ cùng Giang đạo hữu thảo luận đến nhiệt liệt, ta đoán chừng sớm muộn gì cũng xảy ra vấn đề.

Giang Nam cùng Thiên Yêu Thánh Nữ tham thảo Thái Dương Chân Kinh, nàng cũng nghe vào tai, chỉ cảm thấy vô cùng diệu pháp, mỗi một câu nói của Giang Nam khiến cho nàng hứng thú, vì vậy Thải Dực cũng không nguyện rời đi.

Không chỉ có nàng, Quân Mộng Ưu cùng Thiên Yêu Thánh Nữ cũng cảm

giác như vậy.

Để cho bọn họ kinh hãi cùng bội phục nhất chính là, Quân Mộng Ưu cùng Giang Nam đàm luận Ma Đạo tâm pháp, Giang Nam nói đạo lý rõ ràng, có chút giải thích thậm chí còn ở trên Quân Mộng Ưu, làm hắn được thu hoạch vô cùng.

Mà Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Giang Nam đàm luận Yêu Tộc tâm pháp, hắn cũng là lời nói dí dỏm, giải thích thấu triệt, phảng phất không phải là loài người, mà là một lão yêu quái tiềm tu ngàn năm.

Không chỉ có như thế, nhiều đệ tử của Huyền Thiên Thánh Tông thỉnh thoảng cũng hướng Giang Nam thỉnh giáo, Giang Nam chẳng qua là lược lược suy tư một chút, liền đem nghi ngờ của bọn hắn giải đáp, nghe đến những đệ tử này gật đầu lia lịa, bừng tỉnh đại ngộ, trên mặt nở nụ cười, trong đó thậm chí không thiếu Đạo Đài bát cảnh cường giả.

Tinh thông Chính Đạo công pháp đã là rất cao, không chỉ cần thiên tư cùng ngộ tính tuyệt đỉnh, hơn nữa cần tốn hao đại lượng thời gian, không có một hai trăm năm khổ công cơ hồ không cách nào làm được.

Đồng thời tinh thông Chính Đạo, Ma Đạo cùng Yêu Tộc công pháp, thể ngộ thấu triệt, cái này là hết sức kinh khủng!

Nhân vật yêu nghiệt giống như Giang Nam, đám người Quân Mộng Ưu chỉ thấy qua một người, đó chính là Bách Dục Thí Thần Cốc Đại Ma!

- Yêu nghiệt bực này, tương lai ta thật có thể đuổi theo kịp hắn sao?

Quân Mộng Ưu có chút mờ mịt, nhưng ngay sau đó tâm khôi phục kiên cường hiếu thắng:

- Hắn tinh thông bách gia, tu luyện quá rộng, nhất định cực kỳ hao phí tâm lực, mà ta chỉ đi một môn công pháp chứng Đạo Đài, chuyên tâm tu luyện Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, thắng ở tinh thuần, thành tựu tương lai cũng chưa chắc so ra kém hắn!

Hắn cực kỳ tự tin, nếu không ở Nam Hải cũng sẽ không hướng Giang Nam khiêu chiến, muốn biết mình cùng Thất sư huynh Lý Nguyên Không chênh lệch. Mặc dù Giang Nam Hải Nạp Bách Xuyên, nhưng chưa từng bỏ đi sự phấn đấu của hắn, ngược lại để cho hắn càng thêm chiến ý hừng hực!

- Thật náo nhiệt!

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị bạch y tăng nhân đi vào động phủ của Giang Nam, tăng nhân kia mi thanh mục tú, nhất biểu nhân tài, nhìn như chỉ có mười bảy mười tám tuổi, hai tay hợp thành chữ thập, cười nói:

- Giang thí chủ giảng kinh, tiểu tăng lắng nghe lời dạy dỗ, không biết các vị thí chủ có thể dung nạp hay không?

Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực trong lòng cả kinh, thấy tăng nhân này không phải là người mình suy đoán kia, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 301: Kết Giao Hồ Bằng Cẩu Hữu

- Ta nguyên tưởng rằng là Vô Tướng kia, làm mình sợ hết hồn. Vô Tướng mặc dù to gan lớn mật, nhưng cũng không dám lẫn vào Huyền Thiên Thánh Tông?

Vân Bằng cũng hướng tăng nhân kia đánh giá, thầm nghĩ:

- Giang sư đệ giao du rộng lớn, trong bằng hữu, ngay cả hòa thượng cũng có.

Trong lòng Giang Nam nghi ngờ, hắn trừ Vô Tướng Thiền Sư cùng mấy hòa thượng ở Thiện Tâm Tự ra, cũng không có cùng Phật Môn từng có tiếp xúc, làm sao đệ tử cửa Phật sẽ vô duyên vô cớ chạy đến Lĩnh Tụ Phong?

Hắn càng xem càng khả nghi, hướng Thần Thứu Yêu Vương thấp giọng nói:

- Yêu Vương, hòa thượng này có phải tên kia hay không?

Thần Thứu Yêu Vương trên dưới đánh giá tăng nhân này, cũng thấp giọng nói:

- Chủ công, tuyệt đối không sai, chính là tên khốn kia. Hắn mặc dù đổi khuôn mặt, nhưng dù hóa thành trot a cũng nhìn ra!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, thầm nghĩ:

- Nơi này là Huyền Thiên Thánh Tông, không chỉ có sư tôn ta ở đây, chưởng giáo Chí Tôn cũng cách không xa, nếu Vô Tướng dám càn rỡ, tuyệt đối sẽ bị chết thê thảm không nỡ nhìn! Bất quá hòa thượng này cũng lớn mật, lại dám tới đây, gan dạ đến khiến người khâm phục.

Hắn bất động thanh sắc, mỉm cười nói:

- Tiểu hòa thượng mời ngồi.

Hòa thượng mi thanh mục tú kia chính là Vô Tướng Thiền Sư, nghe vậy mắt xem mũi mũi nhìn tâm, đối với những nữ thí chủ khác làm như không thấy, rất có bộ dáng tăng nhân giữ gìn thanh quy giới luật, lấy một cái bồ đoàn khoanh chân mà ngồi.

Giang Nam thật sâu liếc hắn một cái, trong lòng có chút bồn chồn, không biết tăng nhân này ý làm gì. Bất quá sống ở đâu thì yên ở đấy, hòa thượng này mặc dù là Thiên Cung cường giả, làm xằng làm bậy, là đại ác nhân lừng lẫy nổi danh, nhưng ở Lĩnh Tụ Phong cũng không dám tùy ý làm bậy.

- Nếu giờ phút này ta gọi sư tôn hoặc là chưởng giáo tới, cố nhiên có thể đem dâm tăng này chém giết, nhưng chỉ sợ tất cả mọi người trong động phủ ta sẽ bị hắn hạ độc thủ.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Đang ngồi ở nơi này, lẫn vào tam giáo cửu lưu, có yêu có Ma, còn có dâm tăng ác ôn, không biết này có tính là kết giao hồ bằng cẩu hữu hay không. . .

- Tiểu hòa thượng, ngươi tới từ thiền tự nào?

Vân Bằng cười hỏi:

- Nên gọi như thế nào?

- Tiểu tăng Tuệ Không, đến từ Vô Định Tự.

Vô Tướng Thiền Sư hai tay hợp thành chữ thập, cười nói.

- Vô Định Tự?

Vân Bằng cùng Quân Mộng Ưu liếc mắt nhìn nhau, cả hai lắc đầu nói:

- Không có nghe nói. Bất quá Phật Môn từ trước đến giờ thích không có tiếng tăm gì, ẩn núp thâm sơn cùng cốc, Vô Định Tự hơn phân nửa là một môn phái nhỏ.

Thiên Yêu Thánh Nữ nghe đến đó, trong lòng run lên:

- Không chính là không có, Tuệ Không chính là tuệ không có, ngược lại chính là Vô Tướng. Phật Môn có một câu nói nói thiền tâm vô định, Vô Định Tự tất nhiên chính là Thiện Tâm Tự. Vô Tướng chính là dư nghiệt của Thiện Tâm Tự, tiểu hòa thượng này chính là dâm tăng Vô Tướng kia!

Trong nội tâm nàng thấp thỏm bất an, cùng Giang Lâm, Mộ Yên Nhi miễn cưỡng cười vui, âm thầm suy tư thoát thân chi đạo:

- Người này đi tới Huyền Thiên Thánh Tông, chỉ cần thân phận bại lộ, lập tức sẽ chết, bất quá trước khi hắn chết cũng có thể lôi kéo chúng ta cùng lên đường, hắn hiện tại ngăn ở cửa, nhất định là không muốn chúng ta rời đi. . .

Thần Thứu Yêu Vương hừ lạnh một tiếng, ánh mắt bất thiện nhìn Vô Tướng Thiền Sư một chút, thầm nghĩ:

- Con lừa ngốc này cũng có giả bộ non. . .

Đầu Yêu Vương này hóa thành Đạo Nhân đầu trọc tiến lên, vươn bàn tay ra che ở trên đầu trụi lủi của Vô Tướng Thiền Sư, vuốt ve mấy cái, cười hắc hắc nói:

- Tiểu hòa thượng, tóc của ngươi là vị đại sư phụ nào cạo, thật là phát sáng, một cọng lông cũng không có, ta cũng có chút muốn cạo thành như vậy.

Giang Nam cùng Thiên Yêu Thánh Nữ không khỏi đổ mồ hôi lạnh, Vô Tướng Thiền Sư khóe miệng lay động, mạnh mẽ kiềm chế sát khí, miễn cưỡng cười nói:

- Vị sư huynh này chớ nói giỡn. . . Giang thí chủ, tiểu tăng lần này tới,

chủ yếu là muốn cùng thí chủ tham thảo Phật kinh, kính xin thí chủ chỉ giáo.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Đã như vậy, như vậy Giang mỗ liền cùng hòa thượng đàm luận.

Quân Mộng Ưu trong lòng cả kinh:

- Giang đạo hữu ngay cả Phật kinh cũng hiểu? Còn có cái gì là hắn không hiểu?

Giang Nam trên đường trở về đã nghiên cứu Vô Tướng Kiếp Kinh, đem Phật Môn kinh điển này thôi diễn đến Linh Đài Cảnh, lúc này mở miệng giảng thuật môn kinh điển này, mấy người Quân Mộng Ưu trong lòng lẫm nhiên, thầm nghĩ:

- Quả nhiên là Phật Môn kinh điển!

Rất nhanh, bọn họ liền phát hiện chỗ cường đại của Vô Tướng Kiếp Kinh, môn kinh điển này có thể nói là vô thượng diệu pháp tôi luyện tâm tình, lấy vạn không hóa Vô Tướng, cuối cùng đạt tới cảnh giới Phật Đà.

Nếu có thể tu luyện môn tâm pháp này, tất nhiên đối với bọn họ tâm tình tăng lên vô cùng hữu ích!

Cho dù không tu luyện Vô Tướng Kiếp Kinh, nghiên cứu tinh diệu trong đó, sau đó cùng tâm pháp bổn phái và tâm cảnh của mình xác minh, đối với tâm cảnh tu vi của bọn hắn cũng rất có ích lợi, có thể làm cho bọn họ nhanh hơn tu thành Đạo tâm!

Bất quá, Giang Nam nói Vô Tướng Kiếp Kinh cực kỳ thâm ảo nan giải, cho dù là bọn họ cũng có nhiều địa phương hiểu không thấu triệt.

Giang Nam nói chỉ chốc lát, đột nhiên dừng lại, cười nói:

- Tướng Không hòa thượng, nếu là trao đổi, như vậy kính xin ngươi giảng giải đoạn kinh văn này một phen.

Vô Tướng Thiền Sư phật thủ nhặt hoa, khẽ mỉm cười, lúc này đem kinh văn mà Giang Nam vừa mới nói xong giải thích một phen, hắn vốn là có tuệ căn, đối với Phật kinh lực lĩnh ngộ cực cao, nếu không cũng không có thể tu luyện tới Thiên Cung cảnh, chỉ là bởi vì Vô Tướng Kiếp Kinh không hoàn thiện, đi lên lạc lối.

Giờ phút này Giang Nam đem Vô Tướng Kiếp Kinh bổ sung toàn bộ, Vô Tướng Thiền Sư giải thích, tất nhiên lời nói rõ ràng, miệng nở kim liên, nói đến Thiên Hoa Loạn Trụy, đem kinh văn mà Giang Nam vừa mới nói hoàn mỹ giải đáp một lần, bài trừ nghi hoặc trong lòng mọi người, để cho mọi người lĩnh ngộ thấu triệt, đều có thu hoạch.

Hắn hai người một cái nói, một cái giải, trong lúc vô tình liền đem Vô Tướng Kiếp Kinh nói đến Thần Thông bát trọng, thực để cho mọi người mở rộng tầm mắt, nghe được mà lòng say mê.

Giang Nam dừng truyền đạt kinh điển lại, sắc mặt hơi trầm xuống:

- Hôm nay liền nói tới đây, Tướng Không hòa thượng, còn nhiều thời gian, ngươi đã được đến đủ nhiều, còn không đi đi?

Vô Tướng Thiền Sư cười ha ha, hai tay hợp thành chữ thập, hướng hắn thi lễ thật sâu, xoay người phiêu nhiên bay đi.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, hướng Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực truyền âm nói:

- Người này hiện tại nho nhã lễ độ, khó tránh khỏi có chứng nào tật nấy, chung quanh làm ác, hai vị sư tỷ trước không nên vội vã rời đi, ở chỗ này của ta đợi mấy ngày rồi hãy nói.

Thiên Yêu Thánh Nữ cũng lo lắng Vô Tướng Thiền Sư ở nửa đường chặn các nàng lại, lúc này gật đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 302: Rơi Xuống Làm Ma. (1)

Quân Mộng Ưu cũng đứng dậy cáo từ, cười nói:

- Giang đạo hữu, Vân đạo hữu, ta chuyến này thu hoạch cực lớn, đa tạ thịnh tình của hai vị. Ngày khác chúng ta sẽ ganh đua cao thấp nữa!

Giang Nam đối với đảm lượng của hắn cũng là cực kỳ bội phục, Quân Mộng Ưu là Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo đệ tử, Tinh Nguyệt Ma Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông thế như nước lửa, hắn có can đảm tiến vào Huyền Thiên Thánh Tông lãnh giáo Thần Thông công pháp, đúng là gan lớn đến dọa người, cười nói:

- Tùy thời phụng bồi.

- Có rãnh rỗi lại đánh mấy trận!

Vân Bằng nóng lòng muốn thử, cười nói.

Mấy vị sư huynh đệ khác của Thánh tông cũng lần lượt cáo từ, rời Lĩnh Tụ Phong, Vân Bằng cũng cáo từ rời đi, Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi thì muốn mời Thiên Yêu Thánh Nữ đi Linh Càn Phong, trong động phủ nghỉ lại.

Giang Nam đưa tiễn mọi người, hơi điều tức chốc lát, trong lòng cũng có chút vui mừng:

- Lần này trao đổi giảng kinh đúng là có đại thu hoạch, ta vốn là tu vi tiến cảnh quá nhanh, hôm nay vừa cùng mọi người trao đổi, vừa củng cố tu vi, để cho căn cơ của ta vững chắc, càng hơn lúc trước.

Giảng kinh truyền đạo biểu diễn Thần Thông, đối với hắn mà nói chính là thủ đoạn củng cố Thần Thông ngũ trọng, vốn là Giang Nam chỉ có thể đem thực lực Thần Thông ngũ trọng phát huy ra tám chín thành, mà hiện tại đã có

thể phát huy ra mười thành!

Đây chính là một loại đại thu hoạch!

Huyền Thiên Thánh Tông Vũ Thánh Các, đột nhiên một đạo cột sáng từ trong Vũ Thánh Các phóng lên cao, tia sáng chiếu rọi dãy núi, cột sáng lồng lộng đứng vững, để cho tất cả mọi người thánh tông bị kinh động.

- Có người đả thông Vũ Thánh Các !

Một vị trưởng lão lộ ra vẻ kinh sợ, vội vàng phi thân ra Linh sơn.

Hắn mới vừa bay lên, lại thấy bên trong những linh sơn khác cũng có không ít thân hình phóng lên cao, thậm chí Tông Chủ Phong cũng có mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão bị cột sáng này kinh động, từ trong bế quan tỉnh lại.

- Gần chút ít năm nay thánh tông ta nhân tài điêu linh, có thể đả thông Vũ Thánh Các le que không có mấy, chỉ có hai người Lệnh Hồ Dung cùng Âu Dương Vũ, bất quá hai người lại chết thảm, tông chủ nhất mạch nhân tài thưa thớt, chỉ còn lại có hai người Phong Mãn Lâu cùng Đinh Trác, Đinh Trác đang bế Sinh Tử Quan, cố gắng đột phá Sinh Tử Đài Cảnh, đến nay chưa xuất quan, sinh tử không biết.

Lam Sơn Đạo Nhân cùng nhiều trưởng lão bay về phía Vũ Thánh Các của sơn môn, cảm khái nói:

- Hôm nay, rốt cục có người có thể đả thông Vũ Thánh Các, tông chủ nhất mạch sẽ dần dần nhiều hơn.

Nhiều trưởng lão rối rít gật đầu, nhưng vào lúc này, lại có một đạo cột sáng bá… một tiếng từ trong Vũ Thánh Các lao ra, hai đạo cột sáng hoà lẫn!

Ông!

Đạo cột sáng thứ ba phóng lên cao, tiếp theo chính là đạo thứ tư, đệ ngũ

đạo. . .

Trong mấy hơi thở, liền có chín đạo cột sáng từ trong Vũ Thánh Các kích bắn ra, chín đạo cột sáng tia sáng lấp lánh, chiếu rọi thánh tông!

Lần này, cho dù là Tịch Ứng Tình cũng bị kinh động, đứng ở trên Tông Chủ Phong hướng bên này xem ra, kinh nghi bất định.

Liên tục chín người đả thông chín quan của Vũ Thánh Các, loại tràng diện này cho dù là hắn cũng trước đây chưa từng gặp, văn sở vị văn!

Thánh tông sáng lập đến nay, còn chưa từng có loại cảnh tượng này, từ trước có thể liên tục đả thông chín quan Vũ Thánh Các le que không có mấy, tối đa là hai ba người, hơn nữa còn là trong vòng một năm qua cửa, cũng không có tình hình một lần có chín người cùng nhau qua cửa!

Chín đạo cột sáng, ý nghĩa chín tuyệt đỉnh thiên tài!

Ở thánh tông hôm nay nhân tài điêu linh, chỉ sợ xuất hiện một tuyệt đỉnh thiên tài cũng làm cho người mừng rỡ như điên, huống chi là thoáng cái nhiều ra chín người?

- Lâm nhi, Yên nhi, tại sao các ngươi lại ở chỗ này?

Hàn Phương đi tới Vũ Thánh Các, đột nhiên thấy Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi còn có một chút thánh tông nhập thất đệ tử cũng đứng ở trước Vũ Thánh Các, không khỏi nghi ngờ nói.

Giang Lâm cười nói:

- Sư tôn, chúng ta từ chỗ của ca ca ta nghe giảng trở lại, tự giác có chút tiến bộ, liền muốn thí nghiệm, vì vậy đi tới Vũ Thánh Các, không nghĩ tới quả nhiên qua cửa, rất dễ dàng!

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Ta cũng qua cửa, tư chất cùng nội tình của ta so sánh với sư muội kém

chút ít, từ cửa thứ nhất đánh tới cửa thứ chín, tốn hao thời gian so sánh với sư muội hơi dài chốc lát. Mấy vị sư huynh sư tỷ này, cũng là ở chỗ Giang sư đệ nghiên cứu Thần Thông, công pháp, cùng chúng ta tiến vào Vũ Thánh Các, tất cả cũng thông quan. Còn có mấy vị sư huynh sư tỷ còn ở trong Vũ Thánh Các, đoán chừng cho dù đánh không qua, cũng có thể chống đở đến thứ chín quan.

Hàn Phương cùng chư vị trưởng lão lộ ra vẻ không thể tin được, thất thanh nói:

- Các ngươi lấy Thần Thông cảnh đả thông Vũ Thánh Các? Các ngươi không có sử dụng pháp bảo hoặc là bảo khí?

Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi rối rít lắc đầu, Thần Thứu Yêu Vương sờ sờ đầu trọc của mình, cười nói:

- Vận dụng bảo khí pháp bảo, coi là cái gì anh hùng, ta xông đi vào, há mồm khẽ hấp liền đem những yêu thú kia ăn hết thảy, ăn vào thứ chín quan, so với tiểu chủ công chậm một đường. Nếu ta vận dụng Thần Thông, so sánh với tiểu chủ công không những không chậm, thậm chí nói không chừng còn có thể mau hơn một chút!

- Đầu Đại Yêu này cũng đi vào thí luyện rồi?

Mấy vị trưởng lão thấy người này, thất thanh nói.

Mấy vị đệ tử thánh tông khác cười nói:

- Yêu Vương bản lĩnh hơn người, so với chúng ta căn cơ còn muốn thâm hậu, đã tu thành Thần Thông thất trọng, làm người ta kính nể.

Đám người Hàn Phương cũng hít một hơi lãnh khí, Vũ Thánh Các chính là pháp bảo của một vị tiền bối thánh tông luyện chế, người đi vào thí luyện tu vi càng cao, bên trong xuất hiện yêu thú tu vi cũng càng cao, hơn nữa một cửa ải so sánh với một cửa ải càng khó!

Nếu như là người võ đạo thập trọng cảnh giới đi vào, đến thứ chín quan, liền sẽ xuất hiện gần trăm đầu yêu thú tinh thông võ đạo, chi chít, kinh khủng chí cực.

Này coi như bỏ qua, nếu tu thành Thần Thông đi vào, vậy thì càng kinh khủng, gần trăm đầu Đại Yêu tinh thông Thần Thông vây công, đầy trời cũng là Thần Thông oanh kích mà đến, khó lòng phòng bị, hơi chút vô ý sẽ bị oanh vỡ thành phấn!

Cho nên, tiến vào Vũ Thánh Các đa số là môn sinh võ đạo cảnh giới, môn sinh tu thành Thần Thông sẽ thành đệ tử ký danh, không cần tham gia Vũ Thánh Các khảo nghiệm, là bởi vì Thần Thông cảnh tiến vào Vũ Thánh Các thật sự nguy hiểm.

Không nghĩ tới, mấy vị Thần Thông cảnh nhập thất đệ tử Giang Lâm, Mộ Yên Nhi này cũng tiến vào Vũ Thánh Các, còn có thể nhất cổ tác khí đả thông chín quan!

Làm cho không người nào có thể tin nhất chính là, Đại Điểu đầu trọc kia cũng đại đại liệt liệt qua cửa, phải biết rằng đầu Đại Yêu này hơn hai năm trước đi theo Giang Nam tiến vào thánh tông, kém đến quả thực một trận gió là có thể thổi bay !

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 303: Rơi Xuống Làm Ma. (2)

Mà nay, đầu Đại Yêu này lại có thể có thực lực như vậy, thật sự là rất cao!

Qua không lâu, lại có mấy người từ trong Vũ Thánh Các đi ra, bọn họ không có đem thứ chín quan đả thông, nhưng mà ở thứ chín quan kiên trì hồi lâu, ngang hàng cảnh giới thực lực mặc dù không bằng đám người Giang Lâm, nhưng mà không phải chuyện đùa.

- Ta nguyên tưởng rằng thánh tông ta nhiều ra mấy vị kỳ tài ngút trời, lại không nghĩ rằng là bọn hắn, vui không một cuộc...

Một trung niên trưởng lão lắc đầu thở dài nói.

Lam Sơn Đạo Nhân nghiêm mặt nói:

- Tưởng sư huynh lời ấy sai rồi, bọn họ lấy Thần Thông cảnh đả thông Vũ Thánh Các, so với thánh tông ta nhận được chín vị thiên tài còn muốn đáng giá mừng rỡ, đáng giá coi trọng!

Vị Tưởng sư huynh kia trong lòng rùng mình, gật đầu nói:

- Quả thật như thế, tu vi thực lực của bọn họ hôm nay, chỉ sợ cũng đủ có thể cùng những chưởng giáo đệ tử kia sánh ngang, mặc dù không bằng cũng không khác nhau lắm. Đây thật là một chuyện đại hỉ sự!

Nhiều trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, trong lòng sâu sắc chấp nhận, tu vi thực lực đám người Giang Lâm, Mộ Yên Nhi vốn là không bằng chưởng giáo đệ tử, nhưng bây giờ có thể làm được tới trình độ chạy song song, này nói rõ tiến bộ của bọn hắn thật là kinh người.

Mà chút ít người này, cũng cùng Giang Nam có liên quan!

- Giang sư điệt chẳng lẻ đã ở trong Vũ Thánh Các?

Hàn Phương hỏi.

Thần Thứu Yêu Vương cười ha hả nói:

- Chủ công nhà ta mới sẽ không lần nữa tiến vào Vũ Thánh Các, nói là không có tính khiêu chiến. Tiểu tử Vân Bằng kia cũng nói, khiêu chiến Vũ Thánh Các ý nghĩa không lớn.

- Vân Bằng là đệ tử của ta.

Lam Sơn Đạo Nhân dương dương đắc ý hướng mọi người cười nói.

- Lần trước có Cổ Thần Các Thần Phủ cường giả đuổi giết hắn, cũng không thể làm gì hắn!

Lam Sơn Đạo Nhân càng thêm dương dương đắc ý, hướng mọi người tiếp tục vênh váo.

Chư vị trưởng lão mắt trợn trắng, nhất tề khinh bỉ không thôi. Mọi người trong lòng cảm khái không dứt, Giang Nam mới vừa bái nhập thánh tông, người nào cũng không coi trọng hắn, cũng không có người muốn nhận hắn làm đệ tử, cuối cùng đá cho nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia điều giáo, ai có thể nghĩ đến hai năm sau, hắn lại có thể liên tục khai sáng kỳ tích, thậm chí chuyện mà chưởng giáo Chí Tôn Tịch Ứng Tình cũng không có thể làm được, lại ở trong tay hắn thực hiện?

Có thể nói, tương lai nếu như thánh tông có thể lớn mạnh, có nửa công lao là của hắn!

- Có đồ đệ như thế, còn đòi hỏi gì?

Mọi người trong lòng cảm khái nói.

Trên Tông Chủ Phong, ánh mắt Tịch Ứng Tình phức tạp, nhìn đây hết thảy, tâm thần đung đưa, bất luận kẻ nào cũng nhìn không ra ý nghĩ của hắn.

Khuôn mặt của hắn như giếng cổ không sóng, phảng phất trên mặt của hắn bao phủ một cái mặt nạ, đem nội tâm cùng thân thể của hắn tách ra, đem hắn cùng mọi người tách ra.

...

Trên biển Đông, một chiếc lâu thuyền phá không hướng chỗ sâu của biển rộng đi tới, trong lâu thuyền, Giang Nam cùng một vị đại hán râu quai nón ngồi ở trong khoang thuyền, chuyện trò vui vẻ, rất là hòa hợp.

- Cáp tiền bối, Bách Dục Thí Thần Cốc thật như lời ngươi nói, có vô số công pháp thần thông?

Giang Nam đứng ở bên cạnh cửa sổ mạn tàu, nhìn phong cảnh phía ngoài, đột nhiên hỏi.

Đại hán râu quai nón kia dị thường khôi ngô, thân thể cứng như sắt thép, cả người tràn đầy lực lượng, chính là cùng Giang Nam từng có gặp mặt một lần, ma đầu xếp hạng thứ sáu của Thí Thần Cốc, Cáp Lan Sinh.

- Giang lão đệ, công pháp trong Thí Thần Cốc ta, phần lớn là đại ca sưu tập đến, thật có thể được xưng tụng toàn sách là sách, đếm không xuể!

Cáp Lan Sinh úng thanh úng khí nói:

- Phàm là Thần Thông thành danh thế gian, đều có thể tìm được ở trong Thí Thần Cốc ta, chuyến này tuyệt sẽ không để ngươi thất vọng.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, cười nói:

- Cốc chủ mời ta tới đây, đồng ý nếu ta gia nhập Thí Thần Cốc, liền tùy ý ta nhìn tâm pháp trong cốc, hy vọng quả thật như lời ngươi nói, công pháp của Thí Thần Cốc có thể làm cho ta hài lòng.

Cáp Lan Sinh cười ha ha, lộ ra vẻ hào khí vạn trượng nói:

- Ngươi cứ an tâm, chỉ cần ngươi chịu trở thành lão Thất, liền là huynh đệ của chúng ta, sau này nếu ngươi có phiền toái, chỉ cần nói một tiếng, mấy người chúng ta làm ca ca cũng có thể giúp ngươi giải quyết! Cho dù là đạp bằng một cái danh môn đại phái!

Giang Nam phun ra một ngụm trọc khí thật dài, nhìn về phía biển rộng mịt mờ vô tận, thầm nghĩ:

- Ta đọa lạc...

Hắn đáp ứng gia nhập Thí Thần Cốc, trở thành ma đầu xếp hạng thứ bảy cũng là hành động bất đắc dĩ, hôm nay Giang Nam tu luyện tới Thần Thông ngũ trọng đại viên mãn, chỉ thiếu chút nữa là có thể tu thành Thần Thông lục trọng, tu thành Sơn Hải Đỉnh, chủ chưởng phòng ngự.

Mà hai môn Thần Thông sau thực là quá khó, hắn tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Ma Ngục Huyền Thai Kinh chỉ có thể tu luyện tới Thần Thông bát trọng, không có tâm pháp sau Đạo Đài bát cảnh, hơn nữa còn cần chính hắn mở ra Thần Thông.

Hắn tính toán mở môn Thần Thông thứ bảy, là trận pháp thần thông, Thần Thông thứ tám là công kích thần hồn Thần Thông.

Đối với tâm pháp trận pháp, hắn biết không nhiều lắm, mà loại Thần Thông công kích thần hồn này trong các đại môn phái cũng ít lại càng ít, địa phương hắn có khả năng nghĩ đến tụ tập công pháp thiên hạ, chính là Bách Dục Thí Thần Cốc.

Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ, tinh thông thiên hạ Thần Thông, vô số loại công pháp, Giang Nam muốn hoàn thiện hai môn Thần Thông phía sau, hoàn thiện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, thậm chí thôi diễn ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, liền chỉ có gia nhập Thí Thần Cốc!

Thí Thần Cốc cốc chủ phái Cáp Lan Sinh lẻn vào thánh tông, muốn mời

hắn vào cốc, Giang Nam không có suy nghĩ nhiều liền đáp ứng.

- Lão đệ, ngươi yên tâm, sau khi ngươi trở thành lão Thất như cũ là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, đồ đệ của nữ ma đầu, không có ai sẽ biết thân phận của ngươi, chúng ta cũng sẽ không đối ngoại tuyên dương.

Cáp Lan Sinh trầm giọng nói:

- Thí Thần Cốc Lục Ma ta mặc dù không một lòng, nhưng chú trọng nhất là huynh đệ nghĩa khí, bất quá có chút chuyện ngươi cần cẩn thận, đó chính là cẩn thận Ngũ Ca. Ngũ Ca sát khí nặng nhất, hơn nữa thần bí khó lường, trừ đại ca ra, người nào cũng chưa từng thấy qua diện mục thật của hắn, cũng không có biết tâm tư của hắn. Hắn hàng năm không ở trong cốc, đoán chừng lần này ngươi không gặp được hắn...

Mấy đại ma đầu Thí Thần Cốc Giang Nam cũng từng thấy quá, đại ma quỷ mặt nam tử, Nhị Ma là đại hán cầm phủ Thạch Cảm Đương, Tam Ma Thiên Cơ Tú Sĩ, Tứ Ma Vô Tướng Thiền Sư, Lục Ma chính là Cáp Lan Sinh.

Duy chỉ có Ngũ Ma là Giang Nam chưa gặp qua.

Cáp Lan Sinh khống chế Đại Thiên Lâu Thuyền ở trên biển rộng mênh mông xuyên qua, qua không biết bao lâu, đột nhiên, Giang Nam chỉ cảm thấy Đại Thiên Lâu Thuyền nhẹ nhàng chấn động hạ xuống, phảng phất xuyên qua bình chướng khác, vội vàng hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy chẳng biết lúc nào, trên mặt biển đột nhiên nhiều ra một hòn đảo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 304: Thí Thần Cốc Lão Thất. (1)

Hắn vẫn chú ý động tĩnh phía ngoài, trên mặt biển ba đào quay cuồng, trừ nước ra không có vật khác, toà đảo này phảng phất từ trong hư không đột nhiên xuất hiện.

- Chẳng lẽ là trận pháp tương tự Thiện Tâm Đảo? Ân? Phương vị Thái Dương không đúng!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, mới vừa rồi trước lúc Đại Thiên Lâu Thuyền chạy vào hòn đảo này, Thái Dương còn ở chính giữa, mà đến bầu trời nơi này, Thái Dương đã đi tới phương tây, mặt trời chiều ngã về tây!

- Giang lão đệ, ngươi đã nhìn ra?

Cáp Lan Sinh cười nói:

- Mới vừa rồi lâu thuyền chấn động một ít, đã mượn đại trận hướng Đông Phương xuyên qua đếm trăm vạn dặm, đây là trận pháp mà Tam ca ta tự mình bày ra, tên là Loạn Không Đại Trận, đảo loạn không gian, đem trăm vạn dặm khoảng cách, rút ngắn đến trong gang tấc, là trận pháp cao nhất của Loạn Không Ma Giáo! Bách Dục Thí Thần Cốc ta không chỉ có Loạn Không Đại Trận, còn có những loại mê trận khác, cho dù có thể xông vào Loạn Không Đại Trận, cũng không cách nào tìm được phương vị Thí Thần Cốc, ngược lại sẽ bị truyền tống đến một chút địa phương nguy hiểm, tỷ như Vạn Long Sào, Ma Vương Mộ.

Giang Nam bội phục không dứt, Bách Dục Thí Thần Cốc bố trí quả thực chính là thùng sắt, khó trách có thể đứng vững vàng đến nay, không có bị người công phá.

Lâu thuyền chạy nhanh vào đảo, Giang Nam đem lâu thuyền thu hồi, chỉ thấy bốn phía núi cao vây quanh, giống như lợi kiếm thẳng đứng tận trời, khí

tượng sâm nghiêm, bên trong quần sơn là sơn cốc, trong sơn cốc là một mảnh hồ màu đen.

Sùng sục, sùng sục...

Bên trong quần sơn hắc khí cả ngày, hướng ra phía ngoài lật lên từng bọt khí khổng lồ màu đen, bọt khí đột nhiên nổ tung, thanh thế kinh người. Mà ở trên mặt hồ, thì nổi lơ lửng chín đóa mây trắng, trong mây là từng ngọn Tử Phủ khí thế rộng rãi.

Nơi này cùng Huyền Thiên Thánh Tông bất đồng, Huyền Thiên Thánh Tông rầm rộ, tường vân bốc hơi, khí lành hàng vạn hàng nghìn, mà Bách Dục Thí Thần Cốc lại là ma khí quay cuồng, kinh khủng âm trầm, rất có khí phái Ma Đạo bá chủ.

Địa phương Thí Thần Cốc không lớn, nhưng có loại khí thế này, không thua đại phái, làm Giang Nam cũng bội phục thủ đoạn của những đại ma đầu này.

Cáp Lan Sinh đối với cái hồ này lộ ra vẻ kiêng kỵ, thấp giọng nói:

- Lão đệ, cẩn thận những hồ nước này, đây là nhị ca vì tu luyện Diêm Phù ma kinh, từ chỗ sâu của Cửu U đoạt tới Hoàng Tuyền Thánh Thủy, Thần Phủ cấp cường giả rơi vào cũng bị hóa sạch không còn một mống.

- Thất đệ đến sao?

Đột nhiên, trong hồ một cái không gian lặng lẽ mở ra, lộ ra không gian bên trong rộng lớn mấy ngàn dặm, linh khí dày đặc, không giống bên ngoài âm trầm như vậy, đây là một bí cảnh.

Giang Nam từng nghe nói về bí cảnh, nghe nói bí cảnh chính là hạng người thần thông quảng đại, sau khi chết Tử Phủ không gian của bọn họ biến thành, những cường giả này khi còn sống càng mạnh, sau khi chết lưu lại bí cảnh liền càng lớn.

Truyền thuyết thần minh sau khi chết lưu lại bí cảnh, thậm chí có thể dung nạp tinh cầu!

Trong Huyền Thiên Thánh Tông cũng có một ít bí cảnh, là chút tuyệt đại cường giả của thánh tông đã đi về cõi tiên lưu lại, những cường giả kia, không có chỗ nào mà không phải là tồn tại gần Thần!

Thiên Cơ Tú Sĩ đứng ở cửa vào bí cảnh nghênh đón hai người, cười nói:

- Thất đệ, bọn ta chờ ngươi đã lâu!

Giang Nam thi lễ, cười nói:

- Làm phiền Tam ca chờ lâu, tiểu đệ thật là băn khoăn.

- Tứ ca Ngũ ca tới chưa?

Cáp Lan Sinh hỏi.

Thiên Cơ Tú Sĩ lắc đầu nói:

- Lão Ngũ thần long thấy đầu không thấy đuôi, hành tung bất định, ngay cả ta cũng tìm không được hắn, vì vậy liền không có báo cho hắn. Người này, một năm cũng không thấy được hắn một lần. Còn có lão Tứ, người này chung quanh tìm nữ thí chủ khai quang, đoán chừng lúc này, không phải là khai quang, chính là bị một đám Chính Đạo nhân sĩ đuổi theo truy sát, chỉ sợ cũng không tới được.

Cáp Lan Sinh thở phào nhẹ nhỏm, hiển nhiên đối với Ngũ Ma rất là sợ hãi, hướng Giang Nam cười nói:

- Lão Thất, Tam ca tinh thông trận pháp, nếu ngươi muốn tu hành Thần Thông trận pháp, còn cần hướng hắn thỉnh giáo. Nếu ngươi muốn nghiên cứu thân thể Thần Thông, vậy thì tìm ta, muốn thực chiến giết người, liền đi tìm Ngũ ca, muốn khai quang, liền đi tìm lão Tứ. Nhị ca pháp lực thâm sâu, đối với Ma Đạo tâm pháp nhất tinh thâm, hắn cùng với đại ca như hình với

bóng, ngươi có thể hướng hắn lãnh giáo Ma Đạo tâm pháp.

Thiên Cơ Tú Sĩ phía trước dẫn đường nói:

- Mấy người huynh đệ chúng ta, rất khó tề tựu một lần, lần trước là Thất Bảo Lâm xuất thế, mới đem chúng ta tụ ở chung một chỗ. Lão Thất, trong Thí Thần Cốc ta không có bao nhiêu quy củ, sau này ngươi muốn đến liền tới, muốn đi liền đi, cũng không có bao nhiêu ước thúc, bất quá gặp phải đại sự, liền cần tới một chuyến, huynh đệ chúng ta cùng chung tiến thối.

Giang Nam gật đầu đồng ý, cùng Cáp Lan Sinh đi theo ở phía sau, đi vào trong bí cảnh này, chỉ thấy trong bí cảnh này cũng có một hồ nước, bất quá bên trong chứa đựng là Linh Dịch!

Linh hồ này cực kỳ rộng lớn, so sánh với linh hồ của Huyền Thiên Thánh Tông nhỏ hơn không được bao nhiêu, làm người ta chắc lưỡi hít hà. Linh hồ của Huyền Thiên Thánh Tông chính là mười vạn năm tích lũy, mới tạo thành kích thước hôm nay, mà Bách Dục Thí Thần Cốc kể từ khi sáng lập đến nay, cũng bất quá là trên dưới một trăm năm thời gian.

- Trong Bách Dục Thí Thần Cốc, có tất cả chín đại bí cảnh, chia ra tồn phóng Linh Dịch, công pháp, pháp bảo, linh tài, linh đan, còn có bí cảnh riêng phần mình tu luyện. Bởi vì Tứ đệ Ngũ đệ hàng năm bên ngoài du đãng, vì vậy không có bí cảnh cho hai người hắn tu luyện, những người khác đều có.

Thiên Cơ Tú Sĩ vừa đi vừa giới thiệu, cười nói:

- Ngươi tới thật không khéo, đại ca nhị ca mới vừa rồi ra ngoài một chuyến, không nói lúc nào trở lại...

- Ta đã trở về!

Một tiếng cười to đột nhiên truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị đại hán cầm phủ khiêng một đầu Xích Long dài đến hơn nghìn trượng bước đi, đợi đi tới trước mặt bọn họ, đại hán đem Xích Long

bỏ xuống, cười nói:

- Ta nghe nói Thất đệ muốn nhập Thí Thần Cốc bọn chúng ta, vì vậy đi ra ngoài săn thú, tới đón gió tẩy trần cho Thất đệ!

- Thạch nhị ca, đây là Vạn Long Sào Long Sơn Chân Nhân sao?

Cáp Lan Sinh nhìn Xích Long này, lấy làm kinh hãi, thất thanh nói:

- Lão tiểu tử đó là nhân vật hung ác Thiên Cung nhị trọng!

Giang Nam nhìn về phía Xích Long kia, trong lòng cũng lấy làm kinh hãi, đầu Xích Long này mặc dù chết, nhưng dư uy vẫn còn, cường đại vô cùng, cho dù chết cũng cho hắn áp lực thật lớn!

- Không phải hắn thì ai?

Thạch Cảm Đương cười ha ha nói:

- Người này hàng năm cùng ta đối nghịch, từng suất lĩnh không biết bao nhiêu Chân Long truy sát ta, mới vừa rồi ta đi Vạn Long Sào một chuyến, điểm danh chỉ họ muốn khiêu chiến hắn, hắn nhịn không được đi ra ngoài ứng chiến, kết quả bị ta ba phủ chém giết.

Cáp Lan Sinh cười ha ha nói:

- Ta cũng đã sớm muốn ăn hắn, đáng tiếc không phải là đối thủ của hắn.

Chương 305: Thí Thần Cốc Lão Thất. (2)

Thạch Cảm Đương lắc đầu nói:

- Đây cũng không phải là cho ngươi ăn, mà là Thất đệ tới, ta muốn dùng để đón gió tẩy trần cho Thất đệ, hắn là lão thất, ta đây làm ca ca há có thể không để cho hắn một chút chỗ tốt?

Cáp Lan Sinh gãi gãi đầu, cười hắc hắc nói:

- Lão Thất không ăn Long, lão Thất thích ăn người, vị muối tiêu, Xích Long này vẫn còn tiện nghi ta.

- Thất đệ, khẩu vị của ngươi nặng như vậy?

Thạch Cảm Đương sợ hết hồn, nhìn về phía Giang Nam, trù trừ nói:

- Ăn thịt người sao... Ta thật không có chuẩn bị những người này, nếu không hiện tại ta liền đi bắt cho ngươi mấy tới?

Giang Nam vội vàng lắc đầu, cười nói:

- Đa tạ ý tốt của nhị ca, lần trước ta chỉ là cùng Lục ca đùa một chút, không phải thật.

Thạch Cảm Đương thở phào nhẹ nhỏm, giơ búa lên liền đem Xích Long rút gân lột da, khiến cho máu tươi đầm đìa, cũng không ngẩng đầu lên nói:

- Thất đệ, ngươi ăn sống hay chín?

- Chín.

Giang Nam nhìn hắn tay nâng phủ, nơi lưỡi dao đi qua, Long bì tách ra, không khỏi bội phục thủ pháp của hắn kinh người, cười nói:

- Nhị ca, ta tới giúp ngươi.

Thạch Cảm Đương lắc đầu nói:

- Long Sơn Chân Nhân là một trong mấy lãnh tụ của Vạn Long Sào, tu thành Thiên Cung, da cốt cứng rắn chí cực, ngươi còn cắt không ra...

Hắn còn chưa nói xong, chỉ thấy Giang Nam lấy ra một thanh búa, một búa cắt tới, Long bì mở ra, không khỏi nhẹ kêu một tiếng, nhìn cái búa trong tay Giang Nam một chút, như có điều suy nghĩ.

- Ta thích ăn chưa chín kỹ.

Cáp Lan Sinh ở một bên chảy nước miếng, cười hắc hắc nói:

- Đợi thời điểm thịt nướng, cho ta một phần chín một thành là được.

Hai người cũng không lâu lắm liền đem Long Sơn Chân Nhân tháo thành tám khối, Thạch Cảm Đương đem long cốt dài ngắn ngàn trượng vứt vào trong linh hồ, tẩy đi vết máu, ném cho Giang Nam, cười nói:

- Lần đầu gặp mặt, không có bảo bối gì, long cốt nầy liền đưa cho Thất đệ ngươi.

Giang Nam cũng không có từ chối, đem long cốt thu vào trong Tử Phủ, tạ ơn hảo ý của hắn.

Thạch Cảm Đương thúc dục chân hỏa, đem thịt Long thiêu nướng, chốc lát liền có mùi thơm truyền đến, Chân Long tu thành Thiên Cung cấp bên trong huyết nhục tích chứa linh lực vô cùng nồng nặc, Long Huyết cũng là tài liệu thượng đẳng luyện chế linh đan, lần này có thể nói là xa xỉ chí cực.

- Lục đệ, thịt chín một thành của ngươi.

Thạch Cảm Đương đem một khối thịt Long trên dưới một trăm cân ở trên lửa lướt ra, ngay cả thời gian một cái hô hấp cũng không có trực tiếp từ ném cho Cáp Lan Sinh, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy trên thịt Long còn tí tách

nhỏ Long Huyết xuống phía dưới.

Cáp Lan Sinh mừng rỡ, nhận lấy há mồm liền cắn, mặt đầy máu tươi, ăn đến dễ sợ.

Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, Thiên Cơ Tú Sĩ cũng âm thầm lắc đầu nói:

- Nhị ca, tướng ăn kia của lão Lục chính là ăn tươi nuốt sống, ngươi chi bằng cho ta chín một chút.

Đột nhiên, một thanh âm truyền tới:

- Thất đệ, ngươi cuối cùng cũng đến, ngươi có thể tới, ta rất vui vẻ.

Trong lòng Giang Nam cả kinh, vội vàng đứng dậy, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy mặt quỷ nam tử chắp tay đi tới, cất cao giọng nói:

- Lần trước ở Thất Bảo Lâm, ngay cả ta cũng ở trong tay ngươi ăn thiệt thòi. Ta lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, liền biết ngươi là nhân trung long phượng, tương lai tất thành châu báu, bất quá vẫn là không ngờ rằng tu vi tiến cảnh của ngươi nhanh như vậy, trong khoảng thời gian ngắn liền tu luyện tới Thần Thông ngũ trọng viên mãn.

- Đại ca nói đùa, tu vi của ta vẫn còn quá thấp, chẳng biết lúc nào mới có thể đuổi theo các ngươi.

Giang Nam thật sâu liếc hắn một cái, thầm nghĩ:

- Mị Nguyệt lâu chủ từng nói, hắn không phải là Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn ta, chính là Thái Hoàng đại đệ tử Tuyên Vô Tà, không biết dưới mặt nạ của hắn, đến tột cùng là người nào? Nếu là Tịch chưởng giáo, vậy thì nhiều thú vị, ta so sánh với Tịch chưởng giáo thấp một cái bối phận, còn cùng hắn xưng huynh gọi đệ...

Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cùng Cáp Lan Sinh cũng rối rít đứng

dậy, cười nói:

- Đại ca đây là đi nơi nào?

Mặt quỷ nam tử trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, mở bàn tay ra, cười nói:

- Thí Thần Cốc ta có người mới gia nhập, ta thân là cốc chủ, há có thể không chuẩn bị một chút lễ ra mắt? Thất đệ, đây là ta vì ngươi chuẩn bị lễ ra mắt, Tử Phủ bí cảnh của một vị cường giả gần Thần trong Táng Thần Cốc.

Trong lòng bàn tay của hắn, nổi lơ lửng một đoàn vân khí, trong vân khí có thể nhìn ra không gian nặng nề, vô cùng rộng lớn, bên trong linh khí nồng nặc, là Thánh Địa tu luyện tuyệt hảo!

- Táng Thần Cốc?

Trong lòng mấy người Thạch Cảm Đương cả kinh, thất thanh nói:

- Thời gian ngắn ngủi như vậy, đại ca liền từ Táng Thần Cốc trở lại, còn chuẩn bị tới một bí cảnh?

Mặt quỷ nam tử mỉm cười nói:

- Ta còn cùng Táng Thần Cốc Thần Thi đại chiến một cuộc, đáng tiếc lần này ta còn không phải là đối thủ của hắn, chỉ đành phải rút đi, bất quá hắn cũng không có thể làm gì được ta.

Sắc mặt Giang Nam cũng thay đổi, Táng Thần Cốc hắn đã từng nghe nói qua, nghe nói nơi đó chôn cất một thần minh, tôn thần minh này lúc chết lôi kéo không biết bao nhiêu cường giả chôn cùng cho hắn, thậm chí nghe nói thi thể thần minh kia cửu nhi cửu chi sinh ra linh trí, biến thành Thần Thi, vì vậy nơi đó cũng trở thành một trong những cấm địa nguy hiểm nhất Huyền Minh Nguyên Giới!

Cũng không lâu lắm, thịt Long cũng đã nướng chín, đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ rối rít hạ thủ, đại khoái cắn ăn, Giang Nam

cũng nếm vài miếng, chỉ cảm thấy thịt Long vừa tiếp xúc miệng liền hóa, bất quá bên trong tích chứa một cổ năng lượng cực mạnh, ở trong bụng bắt đầu bộc phát!

Cổ năng lượng này cũng không phải là hóa thành tu vi, mà là bổ túc đến trong thân thể, Giang Nam chỉ ăn hai ba miếng, đột nhiên da ngứa, chỉ nghe khúc khích không ngừng, Long Lân xích hồng sắc thành từng mảnh từ dưới làn da nhanh chóng sinh trưởng ra!

- Thất đệ, ngươi tu vi quá kém, chỉ sợ là không có lộc ăn!

Cáp Lan Sinh cười ha ha nói:

- Nếu ăn nhiều, ngay cả ngươi cũng sẽ bị đồng hóa, biến thành Long tộc. Long Tộc cường giả Thiên Cung cấp, cũng không phải là dễ dàng ăn như vậy, có cần ta xuất thủ, giúp ngươi luyện hóa năng lượng trong thịt Long hay không?

Giang Nam cũng khiếp sợ trong thịt Long tích chứa năng lượng kinh khủng, mỉm cười nói:

- Chính là một chút thịt Long, còn không cần Lục ca hỗ trợ!

Đương...

Bên trong mi tâm của hắn, một đạo Thần Luân hiện lên, Ma chung du dương chấn vang, chỉ thấy chút ít Long Lân ngoài da của hắn bắt đầu lùi về trong cơ thể, Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, vận chuyển Ma Chung Bá Thể, đem năng lượng tích chứa trong thịt Long luyện hóa, bổ sung đến trong thân thể, chỉ cảm thấy lực lượng thân thể cũng có một đoạn tăng lên biên độ nhỏ, trong lòng lấy làm kỳ.

- Long Tộc cường giả Thiên Cung cấp, huyết nhục thậm chí có kỳ hiệu cải tạo thân thể, ta chỉ ăn vài miếng, liền chống đỡ được ta khổ tu nửa tháng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 306: Lượng Kiếp Trận Đồ

Đám người Cáp Lan Sinh thấy hắn dễ dàng liền đem lực lượng kinh khủng tích chứa trong thịt Long luyện hóa, cũng nhẹ kêu một tiếng.

Long Sơn Chân Nhân dù sao cũng là Thiên Cung nhị trọng cường giả, nhục thể của hắn vô cùng kinh khủng, trong một khối huyết nhục tích chứa năng lượng, chỉ sợ là có thể dễ dàng đem thân thể Dao Đài, Liên Đài Cảnh cường giả đồng hóa thành Long!

Giang Nam dễ dàng liền đem năng lượng trong thịt Long luyện hóa, nói rõ nhục thể của hắn thậm chí so sánh với Dao Đài Liên Đài Cảnh cường giả còn mạnh hơn!

Thiên Cơ Tú Sĩ thầm nghĩ:

- Đại ca dốc hết sức muốn mời hắn, xem ra thật có chút đạo lý, đoán chừng là nhìn trúng tiềm lực của Thất đệ.

Mặt quỷ nam tử cũng ngồi xuống, kéo xuống một khối thịt Long đưa vào trong miệng, hắn đã tháo mặt nạ xuống, nhưng trên diện mục bao phủ một tầng hắc quang, cho dù là Thiên Cơ Tú Sĩ cùng Thạch Cảm Đương, hai nhân vật gần với hắn nhất, cũng nhìn không thấu tầng hắc quang này.

Hơi thở của hắn lúc chính lúc tà, trong lúc bất chợt làm cho người ta cảm giác phảng phất là Chính Đạo lãnh tụ tạo phúc cho hàng tỉ thương sinh, trong lúc bất chợt hơi thở biến đổi, phảng phất là Đại Ma Thần từ trong địa ngục chạy ra làm nhiều việc ác, làm cho người ta đoán không ra.

Giang Nam ăn mười mấy cân thịt Long, đột nhiên chỉ cảm thấy thân thể mơ hồ có chút áp chế năng lượng tích chứa trong thịt Long không nổi, nếu ăn nữa, chỉ sợ sẽ gặp đồng hóa thành long, lúc này không hề dùng, thầm nghĩ:

- Những thịt Long này cải tạo thân thể, cơ hồ tương đương với Ma Chung Bá Thể của ta tăng lên một cảnh giới, thật sự linh dược là hiếm có!

Thân thể đám người Cáp Lan Sinh so với hắn mạnh mẻ hơn nhiều, vừa ăn vừa luyện hóa, như cũ bụng bằng phẳng, nhất là Cáp Lan Sinh, ăn mấy ngàn cân, quen thuộc không kỵ, khiến cho cả người vết máu loang lổ, Giang Nam cùng bọn người Thiên Cơ Tú Sĩ lẫn mất rất xa, tránh cho thời điểm hắn ăn Long Huyết bay đến mình.

Cuối cùng, Cáp Lan Sinh cũng ngừng miệng, thịt Long còn dư lại mấy vạn cân.

- Thất đệ, những thịt Long này ngươi thu đi, có thể dùng tẩm bổ thân thể.

Thạch Cảm Đương cười ha hả nói:

- Chúng ta cũng chỉ là ăn nghiện miệng, nếu muốn ăn, lại đi giết là được.

- Đa tạ nhị ca.

Giang Nam gật đầu, đem thịt Long thu vào trong bí cảnh, trong lòng có chút vui mừng:

- Đọa lạc Ma Đạo cũng không có cái gì, ta vốn còn có chút do dự, nhưng mấy vị huynh trưởng này hào sảng đại khí, thủ đoạn lại cao minh, cùng bọn họ ở chung một chỗ, so sánh với ở Huyền Thiên Thánh Tông càng thêm tự do, càng thêm tự tại.

Hắn vốn hướng tới tự do tự tại, trước lúc tới Thí Thần Cốc, trong lòng cũng do dự thật lâu, lo lắng mình bị khuôn sáo trói buộc, đi theo mấy đại ma đầu làm xằng làm bậy.

Dù sao, đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ tiếng xấu bên ngoài, xú danh rõ ràng, ở trong lòng mọi người là đại ma đầu làm nhiều việc ác, có thể nói giết người không chớp mắt, chuyện xấu làm tẫn làm tuyệt.

Nhưng mà trong khoảng thời gian Giang Nam cùng bọn họ tiếp xúc này, cũng không có phát hiện bọn họ giống như trong truyền thuyết khủng bố như vậy, ngược lại cũng là tính tình hòa hợp, chẳng qua là không thích bị khuôn sáo của thế tục ước thúc, lúc này mới tụ tập ở chung một chỗ.

- Thất đệ, Thí Thần Cốc chỉ là một nơi chúng ta tụ tập, ngày thường chúng ta rất ít hiện ra ở chỗ này.

Thiên Cơ Tú Sĩ đứng dậy, đưa tới một khối ngọc bội, cười nói:

- Huynh đệ chúng ta đều có một khối ngọc bội trong người, nếu gặp phải nguy hiểm, chỉ cần pháp lực tràn vào trong ngọc bội, là có thể cho chúng ta biết, huynh đệ ở phụ cận sẽ mau chạy tới. Ta còn có việc, đi trước một bước!

Hắn phiêu nhiên bay đi, Cáp Lan Sinh cũng đứng dậy cười nói:

- Ta cũng đi, gặp phải chuyện tình đánh nhau, liền gọi ta một tiếng!

Mặt quỷ nam tử đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, đeo lên mặt nạ quỷ, lẳng lặng nói:

- Thất đệ, ta đáp ứng ngươi chỉ cần ngươi gia nhập Thí Thần Cốc, công pháp Thí Thần Cốc ta sẽ hướng ngươi mở ra, tùy ý ngươi tu hành. Đi theo ta!

Giang Nam tâm thần kích động, vội vàng đứng dậy, theo hắn đi ra ngoài.

- Thí Thần Cốc ta có chín đại bí cảnh, đều có cấm chế riêng phần mình, muốn mở bí cảnh ra, liền cần tâm pháp tương ứng.

Mặt quỷ nam tử thần thức ba động, đem công pháp mở ra bí cảnh truyền thụ cho hắn, chỉ hướng một ngọn Tử Phủ tiền phương, nhẹ giọng nói:

- Nơi này chính là công pháp bí cảnh, sau khi mở ra, ngươi có thể tiến vào trong đó, đạt được tâm pháp.

Hắn cũng không có động thủ, mà để cho Giang Nam tự mình mở bí cảnh, cũng thể hiện ý tứ của hắn.

Giang Nam đứng ở trước bí cảnh, sau một lúc lâu, đột nhiên pháp lực vận chuyển, hóa thành vô số đóa liên hoa, nhất nhất bay ra, khắc ở trên đóa mây trắng kia, nhất thời Tử Phủ không gian trong đám mây trắng ầm ầm mở ra, lộ ra không gian rộng lớn bên trong.

Mặt quỷ nam tử mắt lộ ra vẻ tán thành, cất bước đi vào trong bí cảnh, Giang Nam cũng nhấc chân đi vào, chỉ thấy xung quanh bí cảnh này cũng là vách núi, từng mặt vách núi bằng phẳng như gương, trên vách đá dựng đứng khắc đầy vô số tâm pháp.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng không khỏi chấn động, chỉ thấy trên một vách núi viết mấy chữ to.

- Tinh Nguyệt Ma Tông Quyển!

Trên vách núi này ghi lại chính là Tinh Nguyệt Ma Tông công pháp, trước trước sau sau ước chừng tám chín trăm loại Thần Thông, bình thường như Cầu Long Ma Thể, Ma Viên Đại Lực Thần Thông, mà cao thâm thì như Tinh Nguyệt Thần Thể bí mật bất truyền, rõ ràng cũng hiện ra ở trên vách đá dựng đứng!

Bất quá Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển cũng không toàn diện, còn có không trọn vẹn, hẳn là Thí Thần Cốc cũng không nhận được công pháp đầy đủ.

- Thiên Ma Bảo Quyển!

- Cổ Thần Các Quyển!

- Thái Huyền Thánh Tông Quyển!

...

Hắn ở từng mặt vách núi xem qua, càng xem càng kinh hãi, Thần Thông cùng công pháp của tuyệt đại đa số môn phái cơ hồ toàn bộ hiện ra ở chỗ

này, trong đó thậm chí còn có Thần Thông cùng tuyệt học của Huyền Thiên Thánh Tông, thậm chí cả Thánh tông tông chủ nhất mạch là bí mật không truyền!

Phật đạo, Chính Đạo, Ma Đạo, Yêu Tộc công pháp, hết thảy tụ tập ở chỗ này, chủng loại phồn đa, đếm tra không xuể, nơi này, quả thực chính là một đại bảo kho công pháp cùng Thần Thông của thiên hạ môn phái!

- Ta tốn hao năm mươi năm, lẻn vào những môn phái này, thành đệ tử của bọn họ, nhận được những công pháp này, lại tốn hao năm mươi năm đem những công pháp này thông hiểu đạo lý, mở ra tâm pháp của mình.

Mặt quỷ nam tử lẳng lặng nói:

- Thất đệ, ta đáp ứng ngươi đã làm được, ta không có yêu cầu gì, bất quá tương lai ngươi phải đáp ứng ta một chuyện.

Giang Nam hơi ngẩn ra nói:

- Chuyện gì?

- Bây giờ còn không vội, đợi đến cách thời điểm ngươi có tư, ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết.

Mặt quỷ nam tử thân hình biến mất, thanh âm truyền đến:

- Ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không làm khó ngươi...

- Cốc chủ là cường đại cở nào, còn có chuyện gì làm không được, cần để cho ta tới thay hắn hoàn thành?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 307: Thái Hoàng Tập Kích. (1)

Giang Nam khẽ cau mày, lấy lại bình tĩnh, cất bước đi hướng một mặt vách núi tiền phương, chăm chú nhìn thật kỹ.

Thí Thần Cốc cất dấu công pháp phong phú, những công pháp này cũng là mặt quỷ nam tử hao tốn vô số tâm huyết, lẻn vào các môn các phái sưu tập mà đến, bao hàm toàn diện, công pháp trong đó cao có thấp có, chủng loại phồn đa, muốn toàn bộ học một lần, không biết phải phí bao nhiêu thời gian mới có thể làm được, thậm chí có thể nói cả đời cũng chưa chắc có thể học xong toàn bộ!

Bất quá, trong này có chứa nhiều công pháp cũng là Giang Nam lúc trước đã gặp, học qua, hơn nữa có Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hắn tu hành nhiều công pháp như vậy cũng không coi là phiền toái.

- Ta cũng không phải là phải học được những công pháp thần thông này, mà là hấp thu ý cảnh trong những công pháp này, hấp thu dinh dưỡng trong đó, hoàn thiện tám đại Thần Thông của ta, mở ra Đạo Đài bát cảnh công pháp!

Giang Nam ở từng mặt vách núi xem đi xuống, đem ý cảnh của từng môn công pháp thần thông nắm chắt, ngay sau đó đi về phía mặt vách núi tiếp theo, mặc dù tốc độ hắn xem cực nhanh, nhưng mà mấy ngàn loại công pháp vẫn là hao phí hắn hơn bốn tháng thời gian mới khó khăn lắm xem một lần.

Mấy ngàn loại công pháp, bao hàm vô số tin tức, kiến thức cùng giải thích không cách nào tưởng tượng, có chút kiến thức giải thích, thậm chí ngay cả Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng không thể suy diễn ra.

Giang Nam đem những kiến thức giải thích này dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chính là nội dung phát triển Ma Ngục Huyền Thai

Kinh, để cho môn công pháp này cũng đang không ngừng trưởng thành.

Những thứ trên vách núi này, không chỉ có bao gồm loại Thần Thông trận pháp, giống như trước cũng bao gồm Thần Thông công kích thần hồn, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng mà cực kỳ khả quan.

Bốn tháng này, là thời gian mấu chốt nhất từ lúc hắn sanh ra, cho cả đời huy hoàng đánh xuống trụ cột vô cùng nặng.

Tu vi của hắn mặc dù còn dừng lại ở Thần Thông ngũ trọng viên mãn, không có chút tiến bộ nào, nhưng mà Giang Nam dần dần có một loại khí độ, khí độ làm lòng người kính trọng.

Hắn trải qua lần này, xem hết Thần Thông, vô luận nhãn lực kiến thức hay là tâm tình đều được đến tăng lên thật lớn, rất có cảm giác thiên hạ Thần Thông một mắt nhìn đi liền thấy rõ.

Đây chính là tông sư!

Rốt cục, Giang Nam đi tới vách núi cuối cùng, đột nhiên, hắn xếp bằng mà ngồi, lâm vào trong suy nghĩ.

Bên trong Tử Phủ, Huyền Thai giống như trước cũng ngồi xếp bằng, Thần Quang bên trong hai mắt súc tích, đủ loại công pháp hóa thành từng loại từng loại đồ án khắc ở trong đôi mắt, không ngừng chảy qua, bắt đầu không ngừng thôi diễn, đem ý cảnh những công pháp này lấy ra chiết xuất, chỉnh hợp dung nạp.

Rốt cục, loại Thần Thông thứ bảy bị hắn thôi diễn ra, cũng không lâu lắm loại Thần Thông thứ tám cũng đúng thời cơ mà sinh.

Loại Thần Thông thứ bảy tên là Lượng Kiếp Trận Đồ, Thần Thông thi triển, hóa thành trận đồ tịch quyển, sau khi triển khai muôn sông nghìn núi, nhật nguyệt Luân Hồi, trận đồ run lên, trong đồ hết thảy hôi phi yên diệt!

Loại Thần Thông thứ tám tên là Thiên Ma Táng Thần Khúc, hóa thành

Thiên Ma Cầm năm mươi dây cung, một khúc vang lên, âm luật chấn động, diệt sát thần hồn ở vô hình!

Hắn rốt cục hoàn thành Thần Thông bát cảnh tám đại Thần Thông!

Giang Nam lĩnh ngộ hai môn thần thông này, cũng hao tốn thời gian gần hai tháng, trước trước sau sau, chung tốn hao nửa năm, ngày nay, hắn đã mười tám tuổi rồi.

Mười tám tuổi, đã tính là thiếu niên, nhưng đối với tu sĩ tuế nguyệt dài dòng buồn chán mà nói, mười tám tuổi còn là bắt đầu.

- Ta cùng với Cận Đông Lưu ước chiến đã qua một năm rưỡi thời gian, mà ta bây giờ còn là Thần thông ngũ trọng đỉnh phong, sau này mỗi tăng lên một cảnh giới, tốn hao thời gian cùng kinh nghiệm đều xa so lúc trước dài dằng dặc, năm mươi năm đuổi theo hắn, thật có chút khó khăn. Nhất là thiên tài như Cận Đông Lưu, hắn cũng đang không ngừng tiến bộ!

Giang Nam cất bước đi ra tòa công pháp Bí Cảnh này, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong Bách Dục Thí Thần Cốc trống trơn, không có bất kỳ người ở, chắc hẳn ở bên trong nửa năm thời gian này, mấy ma đầu khác của Thí Thần Cốc đều ở bên ngoài. Cho dù có người ở trong Bí Cảnh tu luyện, hắn cũng không cách nào biết được.

Hắn cũng không đi đụng vào mấy Bí Cảnh khác, mà là hướng bên ngoài Thí Thần Cốc bay đi, thầm nghĩ:

- Ta nửa năm không về, vẫn là trước về Thánh tông nhìn xem. Hôn kỳ của Chưởng giáo Chí Tôn tới gần, chi bằng mau chóng chạy trở về!

Hôn kỳ của Tịch Ứng Tình cùng Thái Huyền Thánh nữ định ở một năm sau, Giang Nam vốn là ở Nam Hải cùng Thánh tông chậm trễ bốn mươi năm mươi ngày, đi vào Thí Thần Cốc lại qua nửa năm, cách ngày kết hôn chỉ còn lại có hơn bốn tháng.

Bao phủ Thí Thần Cốc đủ loại trận pháp, bất quá hôm nay Giang Nam

lượt lãm tất cả thần thông công pháp trong Bí Cảnh, đối với mấy trận pháp này cũng đã rõ như lòng bàn tay. Trận pháp cũng là thần thông, có rất nhiều chủng loại, có một người liền có thể thi triển trận pháp, cũng có nhiều người bày trận, càng có mượn nhờ pháp bảo cùng với lực lượng thiên địa bố trí xuống trận thế.

Đại trận vây quanh Thí Thần Cốc là một loại cuối cùng, cũng là một loại uy lực mạnh nhất.

Lúc trước là Cáp Lan Sinh dẫn hắn cùng một chỗ nhảy vào Thí Thần Cốc, nhưng mà hôm nay sáu ma đều không có mặt, hắn chỉ có thể tự mình xông qua những trận pháp này.

Từng tòa đại trận trong mắt hắn đã không có bao nhiêu bí mật đáng nói, Giang Nam đơn giản liền xuyên qua từng đạo trận pháp, đợi lúc đi vào tầng ngoài cùng của Loạn không đại trận, đột nhiên biển cả kịch liệt chấn động, chỉ thấy bên ngoài Loạn không đại trận một mảnh Thiên Long dài hẹp rầm rầm từ đáy biển bay lên trời, nhấc lên vô số cự sóng, hướng mọi nơi đánh ra mà đi!

- Tìm! Nhất định phải đem Thí Thần Cốc tìm ra cho ta!

Một thanh âm già nua phẫn nộ quát:

- Thạch Cảm Đương giết Long Sơn sư huynh, Vạn Long sào ta tốn hao nửa năm thật vất vả mới tìm được tung tích Thí Thần Cốc, tận mắt thấy tam ma từ nơi này đi vào, hôm nay nhất định phải đem bọn họ tìm kiếm đi ra cho ta, vì Long Sơn báo thù!

Những Thiên Long này khí tức ngập trời, thực lực cường hoành đến cực điểm, đem biển cả phạm vi mấy vạn dặm đều bắt đầu phong tỏa, phiên giang đảo hải (*dời sông lấp biển), ý đồ tìm được phương vị của Thí Thần Cốc.

Thậm chí có vài đầu lão Long thực lực cực kỳ cường đại, Thiên Cung cường giả có thể so với chưởng giáo cấp, một trảo cầm ra, xé rách hư không,

cho dù là Thí Thần Cốc giấu kín ở trong hư không, cũng bị bọn hắn sưu tầm đi ra.

Loạn không đại trận vặn vẹo không gian, tuy bọn hắn đến đúng địa phương rồi, nhưng ở Giang Nam xem ra, những Cự Long này gần trong gang tấc, nhưng trên thực tế chính thức Thí Thần Cốc ở bên ngoài xa mấy trăm vạn dặm!

- Nguy rồi, là chút ít Chân Long của Vạn Long sào kia!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 308: Thái Hoàng Tập Kích. (2)

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, nhìn Cự Long trước mắt, thầm nghĩ:

- Thí Thần Cốc cách bọn họ mặc dù xa, nhưng nếu như ta bước ra Loạn không đại trận, liền sẽ lập tức xuất hiện ở trước mắt chút ít Cự Long này, tuyệt đối sẽ bị những Cự Long này đuổi giết!

Hắn vừa mới nghe được những Chân Long kia đàm luận, biết rõ ngọn nguồn sự tình, là sau khi Long Sơn chân nhân bị giết, Cự Long Vạn Long sào dốc toàn bộ lực lượng, mọi nơi sưu tầm hạ lạc của Thạch Cảm Đương.

Bọn hắn không có tìm được nhị ma Thạch Cảm Đương, không nghĩ tới gặp tam ma Thiên Cơ tú sĩ, Vạn Long sào bố trí xuống đại trận vây quét, lại bị Thiên Cơ tú sĩ đào thoát, trốn vào bên trong Thí Thần Cốc, bởi vậy những Cự Long này phát hiện cửa vào Thí Thần Cốc, đem nơi đây vây khốn.

Đột nhiên, một thanh âm từ sau lưng Giang Nam truyền đến nói:

- Thất đệ không cần lo lắng, bọn hắn phá không mở Loạn không đại trận, mặc dù công kích, cũng sẽ bị Loạn không đại trận đem lực công kích của bọn hắn chuyển qua địa phương khác.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tòa Bí Cảnh mở ra, Thiên Cơ tú sĩ từ đó đi ra, cười nói:

- Thất đệ, ngươi bế quan nửa năm, những công pháp kia chẳng lẽ đã hết thảy đọc thuộc lòng một lần rồi?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Tam ca, những Cự Long kia chắn ở chỗ này, chúng ta đi ra ngoài như thế nào?

- Đi ra ngoài đơn giản.

Thiên Cơ tú sĩ cười nói:

- Chỉ cần xúc động Loạn không đại trận, sẽ bị truyền ra ngoài, bất quá ta ở trong trận động tay chân, xúc động đại trận mà nói, sẽ bị rơi vào mấy địa phương nguy hiểm, ví dụ như Vạn Long sào, Ma Vương mộ,... đều là hiểm cảnh. Ta chẳng muốn cải biến trận pháp, mấy ngày nay trốn ở chỗ này tu luyện, không làm kinh động ngươi...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên ngoài trận truyền đến một tiếng cười:

- Long Hoàng, bằng thực lực Vạn Long sào các ngươi, còn không cách nào tìm được phương vị chuẩn xác của Thí Thần Cốc. Ta cũng muốn tìm Thí Thần Cốc, diệt trừ mấy cái ma đầu này, không bằng Vạn Long sào cùng Thái Huyền Thánh tông ta liên minh, cộng đồng tiến thối, nếu Long Hoàng đáp ứng, ta hiện tại liền có thể phá vỡ trận pháp Thí Thần Cốc!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, sắc mặt kịch biến, chỉ thấy một thiếu niên tóc trắng không biết từ chỗ nào đi tới, đứng ở trên mặt biển, ngẩng đầu nhìn Cự Long trước mặt.

Đầu Thiên Long kia khí lực vô cùng khổng lồ, dài đến gần mười dặm, chiếm giữ tại đó, cúi đầu nhìn xem thiếu niên tóc trắng này, cho dù cúi đầu, đầu lâu của hắn như trước thẳng nhập mây xanh, hai mắt như là hai Liệt Nhật.

Cự Long khí lực quá lớn, tùy tiện một cái lân phiến đều so với thiếu niên tóc trắng kia lớn hơn mười lần, thiếu niên tóc trắng kia ở trước mặt hắn, chính là một nhỏ bé không có ý nghĩa!

Dù là Cự Long khổng lồ như thế, cũng không có thể che dấu thiếu niên tóc trắng này sáng rọi chút nào, ngược lại ở khí phách phải kém sắc rất nhiều.

- Thái Hoàng lão tổ...

Thiên Cơ tú sĩ cũng thay đổi sắc mặt, thấp giọng nói:

- Thái Hoàng rốt cục nhịn không được, chỉ điểm Thí Thần Cốc ta động thủ! Thất đệ, ta bố trí xuống trận pháp có thể chống đở được Long Hoàng, nhưng tuyệt đối ngăn không được Thái Hoàng, người này học cứu Thiên Nhân, đến gần thần minh vô hạn, chỉ kém một bước cuối cùng liền có thể thành thần, mặc dù là đại ca ở đây, cũng ngăn không được hắn!

Thân hình hắn bay lên, phi tốc chạy xa, đem từng tòa Bí Cảnh hết thảy thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, thậm chí ngay cả hồ nước trong cốc cũng bị hắn xoáy lên, trầm giọng nói:

- Thí Thần Cốc ngăn không được hắn, chỉ có thể vứt bỏ chỗ này! Thất đệ, ta trước tiên đem ngươi cất bước, sau đó kéo Thái Hoàng một thời gian ngắn!

Giang Nam trong nội tâm cả kinh:

- Tam ca, ngươi có thể đở nổi Thái Hoàng sao?

- Ta tự nhiên ngăn không được hắn, bất quá có thể cải biến Loạn không đại trận, đem người tiến vào hết thảy truyền tống đến địa phương nguy hiểm nhất!

Thiên Cơ tú sĩ vẻ mặt hưng phấn, trong mắt lộ tinh quang, cười hắc hắc nói:

- Trận pháp nhất đạo, học không chừng mực, ta thoáng cải biến trận pháp, liền có thể đưa hết thảy bọn chúng đến hạch tâm mặt trời, đem những thứ này kể cả Thái Hoàng, hết thảy đốt hóa thành tro!

Hắn hưng phấn không hiểu, cười to nói:

- Có thể cùng cường giả như Thái Hoàng so chiêu, là tâm nguyện suốt đời của ta!

Giang Nam đang muốn khuyên bảo, Thiên Cơ tú sĩ đột nhiên bay ra vô số đạo vân, hóa thành trận vân, xúc động Loạn không đại trận, đem trận pháp kích hoạt, Giang Nam lập tức trời đất quay cuồng, từ trong Loạn không đại trận biến mất, bên tai vẫn truyền đến thanh âm của Thiên Cơ tú sĩ:

- Thất đệ, ngươi phải cẩn thận, Loạn không đại trận truyền tống mấy cái địa điểm đều cực kỳ nguy hiểm! Ngươi tự cầu nhiều phúc...

Trên không Thí Thần Cốc, đôi mắt của Thiên Cơ tú sĩ đột nhiên phát sáng lên, như là ngôi sao sáng chói lập loè, nhìn về phía Thái Hoàng lão tổ, Long Hoàng cùng với hàng trăm Thiên Long ở bên ngoài đại trận, thấp giọng cười nói:

- Thái Hoàng, Long Hoàng, liền để cho chúng ta đến đấu một hồi a!

Ngoài trận, Long Hoàng cùng Thái Hoàng lão tổ đã đạt thành hiệp nghị, chỉ thấy thiếu niên tóc trắng kia cất bước đi ra, một bước liền bước vào trong Loạn không đại trận, Thiên Cơ tú sĩ thiết trí đủ loại mê trận hết thảy vô dụng, thậm chí ngay cả Loạn không đại trận cũng không cách nào đảo loạn không gian!

Khí tức của hắn tách ra, vô số trận pháp của Thí Thần Cốc cách xa mấy trăm vạn dặm chấn động, đùng đùng nghiền nát, mặc dù có Loạn không đại trận đem không gian hỗn loạn, có thể đem công kích đưa đến địa phương khác, nhưng mà không cách nào ngăn cản được khí tức của hắn!

Thái Hoàng chưa động thủ, nhưng khí thế rầm rộ, ngưng mà không tiêu tan, vậy mà để cho Loạn không đại trận mất đi hiệu lực!

Bành!

Đại trận bao phủ Thí Thần Cốc phá đến sạch sẽ, không còn sót lại chút gì, chỉ còn lại có một tòa Loạn không đại trận, Thái Hoàng lão tổ cười nói:

- Thí Thần Cốc liền ở phía trước bốn trăm vạn dặm, trận pháp trong đó đã không có thể ngăn cản ta rồi. Long Hoàng, ta và ngươi cùng một chỗ xông

vào đầm rồng hang hổ này một lần, như thế nào?

Hai mắt Long Hoàng rơi vào trên người của hắn, đối với một kích vừa rồi kia của hắn thật sâu kiêng kỵ, nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Các con, đi!

Lúc này Long Hoàng xâm nhập trong Loạn không đại trận, sau lưng mấy trăm Thiên Long bay lên, tràng diện dị thường hùng vĩ.

Bọn hắn mới vừa tiến vào đại trận, đột nhiên chỉ thấy bốn mươi chín cây thăm bằng trúc từ trong trận bay ra, điên cuồng sinh trưởng, như là bốn mươi chín cây cột cực lớn, lồng lộng đứng thẳng, thẳng vào mây xanh, đem Thí Thần Cốc tính cả bọn người Thái Hoàng cùng một chỗ tráo nhập trong đó!

- Thiên Cơ tú sĩ?

Thái Hoàng mỉm cười, nói khẽ:

- Ngươi nhìn thấy ta đã đến, rõ ràng không trốn, chẳng lẽ là muốn tìm chết?

- Ta tự nhiên không phải đối thủ của Thái Hoàng tiền bối, bất quá muốn giết các ngươi lại không khó!

Thiên Cơ tú sĩ cười to, đột nhiên tu vi điên cuồng nhảy vào bên trong bốn mươi chín cây thăm bằng trúc, tòa đại trận bị Thái Hoàng định trụ này vậy mà lại tự khai vận chuyển, rất nhiều Thiên Long gào thét, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, không gian chuyển dời, bị từ nơi này chuyển dời đi ra ngoài!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 309: Thái Huyền Thánh Tông Bách Ma Quật. (1)

Không chỉ có bọn hắn, ngay cả tòa đảo Thí Thần Cốc kia cũng bị Loạn không đại trận nhấc lên, truyền tống chuyển dời!

- Thiên Cơ tú sĩ, quả nhiên có chút môn đạo, ngay cả ta cũng có thể chuyển dời! Định cho ta!

Thái Hoàng đồng dạng cũng cảm thấy Loạn không đại trận đem mình chuyển dời đi ra ngoài, nhấc chân dừng lại, lập tức đem Loạn không đại trận định trụ, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bọn họ đã bị truyền ra không biết bao nhiêu vạn dặm, đi vào trong tinh không mịt mờ, khoảng cách mặt trời chỉ có mấy mươi vạn dặm!

- Muốn đem ta đầy vào trong mặt trời luyện chết sao?

Thái Hoàng lộ ra thần sắc thú vị:

- Ta không chỉ một lần xâm nhập mặt trời, ở bên ngoài mặt trời hành tẩu, thậm chí xâm nhập hạch tâm mặt trời, cũng đều là lông tóc ít bị tổn thương. Thiên địa này ngoại trừ thần minh, ai còn có thể gây tổn thương đến ta?

Hắn tuy không sợ mặt trời, nhưng Long Hoàng cùng mấy trăm đầu Thiên Long lại sợ hãi không hiểu, tu vi thực lực của bọn hắn không bằng Thái Hoàng, nếu bị truyền vào trong trung tâm mặt trời, chỉ sợ chỉ có Long Hoàng một người mới có thể sống đi ra, Thiên Long khác hết thảy đều bị mặt trời luyện chết!

Thời điểm chân của Thái Hoàng rơi xuống giẫm toái Loạn không đại trận, thân hình của Thiên Cơ tú sĩ rung mạnh, tai mắt mũi miệng máu chảy không ngừng, bốn mươi chín cây thăm bằng trúc cũng BA~ BA~ nổ tung, lập tức trở nên héo đốn không chịu nổi.

- Thật là lợi hại, Thái Hoàng không hổ là đệ nhất thiên hạ, một cước đập toái trận pháp của ta, hủy pháp bảo ta, ngay cả ta cũng thiếu chút nữa bị hắn đánh chết. Nhưng tiếc, không có thể diệt trừ những Thiên Long kia.

Thiên Cơ tú sĩ ánh mắt chớp động, chạy như bay mà đi:

- Dùng tốc độ bọn người Thái Hoàng, rất nhanh sẽ gấp trở về, ta vẫn là đi trước thì tốt hơn. Không biết Thất đệ bây giờ có an toàn hay không. . .

- Tại đây, hình như là lao ngục. . .

Giang Nam đứng ở trong thông đạo u ám, nhìn về bốn phía, gió lạnh gào thét thổi tới, lẩm bẩm nói:

- Tam ca, ngươi đến cùng đem ta đẩy vào địa phương nào?

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy dưới chân là mặt đất do đồng đỏ chế tạo, lối đi hai bên vách tường cũng làm bằng đồng đỏ, lối đi bốn phương thông suốt, một cổ ma khí từ trong thông đạo đi thông dưới đất phún dũng ra, sôi trào không nghỉ.

Ở chỗ sâu, truyền đến trận trận âm phong, trong âm phong quỷ khốc thần hào, thảm không đành lòng nghe.

Mà ở hai bên lối đi, còn có từng gian đồng thất, trong đồng thất giắt khóa sắt, Giang Nam đi qua mấy gian đồng thất, chỉ thấy có chút khóa sắt buộc vô số cỗ xương khô, sớm tử vong không biết bao lâu.

Những xương khô này tới chết cũng bị ngủ ở chỗ này, mặc dù sau khi chết không biết bao nhiêu năm, nhưng có thi thể như cũ tràn ngập hơi thở cường đại, có khi là yêu khí tràn ngập, có khi là ma khí cuồn cuộn, có xương cốt để lộ ra phật quang, cũng có chánh khí nghiêm nghị!

- Chết ở chỗ này có Chính Ma Yêu ba đạo cường giả, cũng có Phật Môn cao nhân, nơi này đến tột cùng là địa phương nào?

Giang Nam cau mày thật sâu.

Trên tường đồng vách sắt nơi đây trải rộng một loại trận văn đặc biệt, có thể áp chế tu vi của tu sĩ.

Cho dù là hắn, cũng cảm giác được pháp lực của mình gặp phải áp chế vô hình, có thể điều động pháp lực không nhiều lắm. Không chỉ có như thế, thần hồn của hắn cũng gặp phải trấn áp, thần hồn cảm giác được sợ hãi, phảng phất có một pho tượng thần minh vô hình cư ngụ ở nơi này.

Đây là trận pháp tạo thành áp lực vô hình, trấn áp pháp lực cùng thần hồn.

- Khốn Ma Trận, Trấn Hồn Trận?

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, lập tức nhận ra nơi đây có hai loại trận pháp, Khốn Ma, Trấn Hồn hai trận, Khốn Ma trấn áp pháp lực, Trấn Hồn khóa lại thần hồn, hai loại trận pháp này là trận pháp của Thái Huyền Thánh Tông, hắn ở trong Thí Thần Cốc đã gặp qua hai loại đại trận này!

- Nơi này là Thái Huyền Thánh Tông!

Hắn trong lòng lẫm nhiên, Thí Thần Cốc Loạn Không Đại Trận, truyền tống đến một chỗ lao ngục trong Thái Huyền Thánh Tông!

Thiên Cơ Tú Sĩ bày Loạn Không Đại Trận, nếu xúc động đại trận, ngay sau đó truyền tới mấy địa phương nguy hiểm, trong thiên hạ địa phương nguy hiểm rất nhiều, Thái Huyền Thánh Tông hiển nhiên cũng là một người trong đó, hơn nữa còn là chỗ nguy hiểm nhất!

- Tam ca, ngươi quá không có nghĩa khí đi?

Giang Nam dở khóc dở cười, lẩm bẩm nói:

- Đệ tử Thái Huyền Thánh Tông chết ở trong tay ta, có khoảng năm ba mươi người, thậm chí trong đó còn có Quy Thiên Sầu là Thiên Cung cường giả, cũng bị ta một mồi lửa chết cháy. Những người này hận không thể đem

ta ăn sống, nếu Cận Đông Lưu thấy ta hiện ra ở trong lao ngục của Thái Huyền Thánh Tông hắn, việc kia vui lớn. . .

Hắn lấy ra ngọc bội mà Thiên Cơ Tú Sĩ đưa cho hắn, pháp lực rót vào trong đó, ngọc bội sáng lên, nhưng không cách nào cùng ngoại giới câu thông. Khối ngọc bội này có thể cùng với mấy đại ma đầu khác liên lạc, bất quá trong lao ngục của Thái Huyền Thánh Tông hiển nhiên có trận pháp giam cầm hư không, đem nơi đây phong tỏa, bất kỳ tin tức gì cũng truyền không đi ra.

- May mắn hai tòa trận pháp Khốn Ma đại trận cùng Trấn Hồn đại trận này ta cũng thuộc nằm lòng, hai tòa trận pháp này còn áp chế không nổi ta! Thần Thông nghịch chuyển!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển, pháp lực thi triển Khốn Ma, Trấn Hồn hai trận, nghịch chuyển trận pháp, nhất thời cảm giác được thần hồn cùng pháp lực áp chế giảm đi, lúc này sưu tầm về chung quanh phía trước, tính toán tìm cách rời đi nơi đây.

Hắn đi hơn 10m, nhìn thấy từng gian lao ngục, phát hiện hàng trăm xương khô, nhưng phát hiện không có chỗ nào có thể rời đi, không khỏi cau mày.

Không chỉ có như thế, những cường giả bị vây ở chỗ này, sau khi chết hài cốt cũng bị người lục xem qua, bảo vật trên người hết thảy vơ vét không còn gì, cái gì cũng không có dư lại.

- Thịt. . .

Trong lao ngục bên cạnh đột nhiên truyền tới một thanh âm yếu ớt, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy ở giữa lao ngục kia một lão giả gầy đến xương bọc da bị trói ở trên khóa sắt, treo ở giữa không trung, hấp hối.

Lão giả này nghe được thanh âm cước bộ của hắn, hai mắt mở ra, u u lục quang, giống như thấy một khối lớn mỹ vị đi lại, trong miệng ôi ôi có tiếng:

- Thịt!

- Mỹ mỹ thịt a!

Hắn giãy dụa, một tiếng ầm vang, khóa sắt bị hắn kéo tới thẳng tắp, đồng thất nhất thời kịch liệt đung đưa, khóa sắt bắn ra từng tia lửa!

Trong đan điền lão giả kia hào quang tỏa sáng, hiện ra biển lửa vô cùng mênh mông, trong biển lửa từng ngọn Đạo Đài chồng chất, giống như bậc thang, mà ở cuối bậc thang còn là một ngọn Thần Phủ, trên Thần Phủ lại có một ngọn Thần Phủ, rõ ràng là Thần Phủ nhị trọng cường giả!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, cường giả bực này, cũng bị trấn áp, đói bụng đến chỉ còn lại có da cùng xương!

Đột nhiên, trên vách đồng vô số trận văn sáng lên, chen chúc mà đến, càng rơi vào trên người lão giả kia, chỉ thấy biển lửa trong đan điền lão giả kia bá một tiếng dập tắt, từng ngọn Đạo Đài bị ép tới boong boong rung động, lùi về trong đan điền, ngay sau đó hai tòa Thần Phủ cũng bị trấn áp, rơi vào đan điền!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 310: Thái Huyền Thánh Tông Bách Ma Quật. (2)

Lao ngục đại trận khu động, ngay cả Thần Phủ nhị trọng cường giả cũng không cách nào chống lại!

- Lăn tăn ầm ĩ cái gì?

Một thanh âm truyền đến, nhưng ngay sau đó lại có tiếng bước chân ở lối đi vang lên, chỉ nghe cái thanh âm kia nói:

- Lại là Thiên Ma Bảo Hỏa Thánh, lão quỷ này bị trấn áp ở chỗ này, đã có năm trăm năm, đến bây giờ còn không có chết, cả ngày ầm ĩ tới ầm ĩ lui, làm hại ta không cách nào lấy tới bảo bối trên người hắn!

- Mục sư huynh nói rất đúng, ta vốn cho là trấn áp Bách Ma Quật là một chuyện tốt, có thể được bảo vật của những ma đầu này, lại không nghĩ rằng lão quái vật nơi này đã sớm chết, sống còn lại không chết... Ngươi là ai? Tại sao lại hiện ra ở Bách Ma Quật của Thái Huyền Thánh Tông ta?

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai gã đệ tử Thái Huyền Thánh Tông xuất hiện trong thông đạo, sải bước hướng nơi này đi tới, đằng đằng sát khí nhìn thẳng hắn, ánh mắt bất thiện.

Hai người này tuổi cũng không lớn, ước chừng ba mươi tuổi, một cái diện mục trắng nõn,phảng phất hàng năm không thấy ánh mặt trời, tên còn lại thì da ngăm đen, khôn khéo giỏi giang. Hai người bọn họ hiển nhiên có phương pháp khắc chế hai tòa đại trận, không có bị trận pháp nơi này áp chế tu vi thực lực.

Giang Nam lộ ra nụ cười sáng lạn, cười nói:

- Hai vị sư huynh, nếu như tiểu đệ nói ta là tới quý tông làm khách, không cẩn thận lạc đường đi tới đây, không biết các ngươi có tin hay không?

- Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử?

Hai vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông kia liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên gầm lên, nhất tề hướng Giang Nam đánh tới, cười lạnh nói:

- Không cần biết ngươi là ai, dám xông vào cấm địa thánh tông ta, liền chỉ có một con đường chết!

Ông!

Trong cơ thể hai người đột nhiên lao ra từng ngọn Đạo Đài, một người có hai tòa, là Dao Đài Cảnh cường giả, tên còn lại ba tòa, là Liên Đài Cảnh cường giả, bên trên Đạo Đài, riêng phần mình hiện ra một pháp bảo, Đạo Đài khe khẽ rung lên, pháp bảo bay lên trời, uy năng trán phóng, phô thiên cái địa hướng Giang Nam đè xuống!

Trong đó một pháp bảo là ngọc ấn hình dạng ngọn núi, trấn áp vào đầu, hung hăng đánh tới đầu Giang Nam, có một kiện pháp bảo là một vòng vàng, ong ong chuyển động, bọc hướng Giang Nam, trong vòng tròn truyền đến một cổ dẫn lực tuyệt cường, mà ở trong hoàn, lại là lưỡi dao như răng cưa, điên cuồng xoay tròn, đem bất kỳ vật gì hút vào vòng tròn cắt toái!

Trừ lần đó ra, hai vị Dao Đài Cảnh Liên Đài Cảnh cường giả kia riêng phần mình nắm lên một pháp bảo, một người cầm một cây Bạch Cốt đại thương, có mấy trăm khớp xương, một người cầm trong tay song kiếm, thân kiếm hiện đầy lân phiến, đại thương quét ngang, song kiếm đánh xuống.

Hai người bọn họ luyện chế pháp bảo công thủ nhiều mặt, có pháp bảo đánh xa, cũng có lợi khí cận chiến, thậm chí một người trong đó còn tế lên một mặt gương sáng, treo cao trên đỉnh đầu, gương sáng chiếu xạ, kính quang bảo vệ quanh thân.

Đang...

Trong mi tâm Giang Nam có một đạo Đạo Thần luân di động hiện ra, đạo Thần Luân thứ nhất chính là Ma Chung Bá Thể, đại nhật treo cao, miệng

Long ngâm chung, Ma chuông chấn động, ngọc ấn hình dạng núi kia rơi xuống, hung hăng nện ở trên Ma chung, chấn đắc Thần Luân rung chuyển không nghỉ, cơ hồ đem Thần Luân đập phá.

- Hai người này, thực lực rất mạnh, không hổ là cao thủ trấn thủ Bách Ma Quật!

Thân thể Giang Nam tăng vọt, sáu mươi bốn khớp xương sống lưng bùm bùm rung động, trong chớp mắt liền hóa thành tiểu Cự Nhân thân cao sáu trượng, giơ tay lên một chưởng hướng ngọc ấn phách đi, đem ngọc ấn đánh bay, ngay sau đó há mồm rống to, đạo âm đại tác, xông về vòng vàng, triệt tiêu dẫn lực của vòng vàng.

Đại thương đột nhiên chấn động, hóa thành một đầu đại xà dài đến chừng mười trượng, nhất thương đâm xuống, lực đạo nhấc lên cuồng phong, cơ hồ đem lối đi rút thành chân không!

Giang Nam nâng quyền, quả đấm cùng đại thương va chạm, tia lửa văng khắp nơi, trong thông đạo nhất thời truyền đến một tiếng phát vang, chấn đắc vách tường lay động không dứt!

Giang Nam chỉ cảm thấy quả đấm đau rát, rõ ràng bị lưỡi lê này phá một vết thương, có máu chảy ra!

Khúc khích...

Kiếm quang lần lượt thay đổi, giống như thủy lưu, tuyết bạch một mảnh, trong hoảng hốt hắn phảng phất thấy hai đầu Giao Long rung đùi đắc ý, cùng đánh cắt xuống.

Giang Nam phi thân lui về phía sau, tiếc rằng chiều dài lối đi có hạn, vẫn bị hai đạo kiếm quang gần người, từ bụng cùng nơi cổ của hắn xẹt qua, cắt ra hai vết máu!

Hắn chưa đứng vững thân hình, ngọc ấn lần nữa rơi xuống, hung hăng vỗ vào trên ót hắn, nặng nề đánh bay, đánh cho bể đầu chảy máu!

Vòng vàng bọc rơi, đem Giang Nam thu vào trong hoàn, chỉ nghe thanh âm chói tai truyền đến, quần áo của hắn nhất thời giống như vải rách tung bay, nơi lưng áo xuất hiện từng đạo vết máu!

Phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, gào thét bay ra phạm vi vòng vàng bao phủ.

- Thân thể thật là mạnh, ngay cả vòng vàng của ta cũng cắt không chết hắn!

Gương sáng của nam tử trắng nõn kia đột nhiên hất lên, một cột sáng kích bắn ra, ông một tiếng rơi vào trên người Giang Nam, nặng nề đánh bay hắn, ầm ầm đụng vào cuối lối đi!

- Giết!

Hai người sải bước xông lên, pháp bảo nặng nề ở trong thông đạo bay múa, lần nữa hướng Giang Nam công tới!

- Hai người này đều là cao thủ, không phải là đệ tử bình thường có thể sánh ngang, tu vi cảnh giới của ta so ra kém bọn họ, hơi không cẩn thận sẽ bị bọn họ đè đánh! Đã như vậy, vậy thì chăm chú đánh một cuộc!

Giang Nam đứng dậy, vết thương trên người nhanh chóng khép lại, một bước bước ra, hai tay đẩy về phía trước, Thiên Phủ Trọng Lâu gào thét bay ra, dọc theo lối đi quét ngang. Chỉ nghe rầm rầm rầm không dứt, hai người kia riêng phần mình thúc dục pháp bảo, chặn lại trọng lâu này, sắc mặt hai người biến hóa, thế nhưng không cách nào kháng cự cổ Cự Lực này, bị bức không ngừng lui về phía sau!

- Hắn đây là Thần Thông, không phải pháp bảo, liên thủ phá vỡ đạo Thần Thông này!

Pháp bảo hai người không ngừng oanh kích, đạo đạo Thần thông hướng trọng lâu phóng đi, rốt cục đem Thiên Phủ Trọng Lâu nổ nát, đột nhiên Giang Nam một bước từ trong trọng lầu nghiền nát bước ra, ba mặt tám cánh

tay, há mồm rống giận, đạo âm chấn động không dứt, ở trong thông đạo qua lại vỡ bờ, đạo âm chấn động thời gian càng dài, thanh âm càng lớn, lực công kích càng mạnh!

Trong tai mắt mũi miệng của hai người kia máu chảy không ngừng, bị chấn đến ngũ tạng bị hao tổn, mạnh mẽ thúc dục pháp bảo lần nữa oanh ra, Giang Nam thân hiện tám cánh tay, bàn tay chấn động, từng loại từng loại Thần Thông bộc phát ra, không ngừng oanh kích, đem những pháp bảo này hết thảy oanh rơi xuống.

Thình thịch!

Đột nhiên vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông da ngăm đen kia đầu nổ tung, máu tươi cùng óc vẩy ra, bị hắn một rống làm vỡ nát đại não.

Một vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông khác có gương sáng bảo vệ quanh thân, còn có thể chống đở, nhưng mà sắc mặt kịch biến, vội vàng phi thân lui về phía sau, phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, khẽ chấn động liền đến trước người của hắn, tám cánh tay lật lên rơi xuống, công kích giống như cuồng phong.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 311: Thái Âm Tru Ma Thương. (1)

Thái Huyền Thánh Tông đệ tử kia ra sức vung đại thương lên, tả hữu ngăn chặn, đột nhiên mội cái đại thủ đột phá phong tỏa nặng nề, thăm dò vào trong kính quang, bắt được đầu của hắn đập tới trên vách tường, đầu lâu của hắn cùng vách tường va chạm, giống như trứng gà nổ tung!

- Ôi ôi, tiểu huynh đệ, đem thi thể của bọn hắn cho ta, ta đã thật lâu không có ăn thịt.

Trong lao ngục, hai mắt Hỏa Thánh kia sáng lên, nước miếng chảy xuống....

Hai vị đệ tử Thái Huyền Thánh tông kia vừa chết, Tử Phủ của bọn hắn liền lập tức tan rã, sụp đổ, đột nhiên có hơn mười kiện pháp bảo từ trong Tử Phủ sụp đổ kích bắn ra, dọc theo thông đạo hướng hai bên bay đi.

- Bảo vật trên người hai người này vẫn còn không ít, đoán chừng là từ trên thi thể những tù phạm bị giam giữ ở chỗ này lấy tới, tài liệu luyện chế những bảo vật này cũng không kém!

Giang Nam lấy tay một trảo, đem những pháp bảo này hết thảy thu hồi, hắn đã luyện chế ra Bảo Khí của mình, đối với hắn pháp bảo không có bao nhiêu hứng thú, bất quá hắn vừa rồi cùng hai người này giao thủ, biết rõ uy lực pháp bảo của hai người này đều rất mạnh, chất lượng cũng cực cao, thậm chí có thể phá vỡ nhục thể của hắn.

Phải biết rằng, Giang Nam phục dụng thịt rồng, luyện hóa năng lượng trong đó, cường độ nhục thể của hắn đã tương đương với Đạo đài tứ trọng Đạo Đài cảnh, pháp bảo bình thường oanh kích, ở trên người hắn ngay cả một tia bạch ấn cũng sẽ không lưu lại!

Pháp bảo của hai người này có thể làm hắn bị thương, nói rõ tài liệu luyện

chế pháp bảo cực kỳ thượng thừa.

- Mười mấy món bảo vật này, sau này có thể dùng luyện chế Bảo Khí khác.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trong lao ngục, Thiên Ma Bảo Hỏa Thánh hất khóa sắt rầm rầm rung động quát:

- Xú tiểu tử, mau đưa thịt cho ta, nếu không ta đem ngươi rút gân lột da, cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!

Giang Nam liếc hắn một cái, mỉm cười nói:

- Vị tiền bối này, ngươi biết như thế nào ly khai nơi đây không?

- Ngươi muốn rời đi? Nằm mơ! Đây là Bách Ma Quật của Thái Huyền Thánh tông, chính là một kiện pháp bảo, ngoại trừ có người tiếp ứng, bất luận kẻ nào sau khi đi vào đều đừng nghĩ rời đi!

Hỏa Thánh ùng ục ục nuốt nước miếng, kêu lên:

- Nhanh, đem thi thể của bọn hắn đưa tới, thừa dịp còn nóng hổi, miễn cho nguội lạnh liền không thể ăn rồi.

Giang Nam lắc đầu, thẳng hướng ở chỗ sâu trong thông đạo đi đến, Hỏa Thánh vội vàng kêu lên:

- Chớ đi, chỉ cần ngươi cho ta ăn, ta sẽ đem một thân pháp bảo của ta hết thảy cho ngươi, còn có thể truyền thụ cho ngươi huyền công Vô Thượng!

- Hỏa Thánh, ngươi bị trấn áp tất cả pháp lực, ngay cả thần hồn cũng bị trấn áp, pháp bảo cũng bị trấn áp trong người, nếu có thể tế lên pháp bảo ngươi sớm có thể đuổi giết ta cùng hai người kia, thoát khốn mà ra, không cần chờ tới bây giờ?

Giang Nam không quay đầu lại, cười nói:

- Hơn nữa công pháp Thiên Ma bảo các ngươi đối với ta cũng không có bao nhiêu lực hấp dẫn, dùng những vật này đến hấp dẫn ta không có bất kỳ tác dụng.

- Trong tòa Bách Ma Quật này không biết khốn chết biết bao anh hùng hào kiệt, không có người có thể từ nơi này đào thoát, Xú tiểu tử, ngươi nhất định sẽ chết ở chỗ này, bị chết vô cùng thê thảm!

Hỏa Thánh gào thét.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, tiếp tục đi về phía trước.

Trên mặt Hỏa Thánh đột nhiên lộ ra nụ cười quỷ dị, thấp giọng nói:

- Lại đi về phía trước, ngươi sẽ đi vào tầng thứ hai, Thái Huyền Thánh tông đệ tử trấn thủ tầng thứ hai Bách Ma Quật, nhất định sẽ muốn cái mạng nhỏ của ngươi. Hắc hắc hắc...

Giang Nam cùng nhau đi tới, chỉ thấy hai bên thông đạo trong lao ngục thỉnh thoảng còn có thể chứng kiến người sống, nhưng phần lớn đều hấp hối, hữu khí vô lực.

- Thái Huyền Thánh tông bắt đến nhiều cao thủ như vậy, không chỉ là người trong ma đạo, ngay cả chính đạo cũng bị bắt tới trấn áp, quả nhiên là bá đạo, ai dám phản đối bọn hắn liền bắt ai, không hổ là đại phái đệ nhất thiên hạ! Chẳng lẽ đúng như Hỏa Thánh kia nói, Bách Ma Quật là một kiện pháp bảo? Nếu như nói như vậy, cái pháp bảo này khẳng định vô cùng lớn, phong tỏa thời không, chỉ sợ ta xác thực không thể đơn giản rời đi...

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Hắn đi đến cuối cùng lao ngục, chỉ thấy một cầu thang u ám đi thông sâu trong lòng đất, do dự thoáng một phát, lách mình tiến vào trong đó, chỉ thấy Bách Ma Quật đệ nhị trọng không gian so với tầng thứ nhất càng lớn, lao

ngục trấn áp phạm nhân cũng trở nên lớn hơn rất nhiều, trận vân trên xiềng xích trong nhà giam càng thêm nồng đậm cùng huyền bí, so với tầng thứ nhất còn muốn phức tạp, hiển nhiên tại đây trấn áp lấy tồn tại càng mạnh hơn nữa!

- Thái Huyền Thánh tông đệ tử trấn thủ tại đây, thực lực càng mạnh hơn nữa!

Giang Nam quét về phía trước, trong nội tâm cả kinh, chỉ thấy mười hai tên đệ tử Thái Huyền Thánh tông khoanh chân mà ngồi, quay chung quanh thành một đóa hoa mai, nhập định suy nghĩ, mặc dù lúc trấn thủ lao ngục cũng không quên tu luyện.

Trong Đan Điền mười hai đệ tử này phát sinh dị tượng, từng tòa đạo đài lên xuống chìm nổi, có người tu thành ba tòa đạo đài, có người tu thành bốn tòa, từng người tản mát ra khí tức cường đại, tu vi mỗi người đều so với hai người tầng thứ nhất kia mạnh hơn không ít!

Một người trong đó cảm giác được khí tức người khác, đột nhiên mở mắt, ánh mắt cực kỳ sắc bén hướng Giang Nam quét tới, sắc mặt không khỏi kịch biến, quát lên:

- Có ma đầu trốn tới, mọi người cẩn thận...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy sau lưng Giang Nam hiển hiện thiên dực, khẽ chấn động, trong thông đạo khắp nơi đều là lôi đình, sau một khắc liền hiện ra ở trước mặt hắn, một ngụm ngũ sắc chung hiển hiện, phát ra một tiếng vang nhỏ.

Sau một khắc, một cái trọng phủ rơi xuống, hắn chỉ cảm thấy đầu người bay lên, liền cái gì cũng không biết!

- Người nào xông vào Bách Ma Quật ta?

Thái Huyền Thánh tông đệ tử khác ở lúc người kia phát ra gầm lên giận dữ cũng đã tỉnh lại, pháp bảo trên từng tòa đạo đài bắt đầu khởi động, chỉ

trong nháy mắt liền có không biết bao nhiêu kiện pháp bảo chen chúc phun ra, một phát hướng Giang Nam oanh tới!

Ầm ầm!

Những người này nháy mắt bộc phát, uy lực rất nhiều pháp bảo nhét đầy không trung, vô cùng cường hoành, lại có hằng hà thần thông một phát oanh đến, tràng diện hùng vĩ, trong thời gian ngắn liền đem Giang Nam bao phủ!

- Sát!

Quanh thân Giang Nam ma khí rung chuyển không ngớt, Ma Ngục Huyền Thai Kinh thôi phát đến cực hạn, điên cuồng vận chuyển.

Ngũ Kiếp Chung đinh đinh đinh kịch liệt chấn động, hắn đỉnh đầu có Ngũ Kiếp Chung, một thân ba mặt bát tí, cầm trong tay tám búa, cao thấp tung hoành, một hồi như gió lốc chém giết đi qua, mười một người kia thần thức kịch liệt chấn động, đầu cơ hồ nổ tung, pháp bảo cùng thần thông lập tức lọt vào quấy nhiễu, uy lực giảm đi.

Giang Nam lấn thân phụ cận, búa rơi như mưa, lúc này có bất luận lòng dạ đàn bà gì, chờ đợi hắn chính là kết cục tử vong, ở tầng thứ nhất hai đệ tử Thái Huyền Thánh tông liên thủ liền có thể đánh hắn trở tay không kịp, mà ở trong này có hơn mười người, nếu bị những người này vọt lên tay ra, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 312: Thái Âm Tru Ma Thương. (2)

Bởi vậy hắn không có nửa phần thương cảm, đề búa một đường chém giết đi qua, phần còn lại của chân tay đã bị cụt bay tán loạn, kêu thảm thiết không dứt, Địa Từ Nguyên Phủ hiện lên từng đạo ngũ sắc quang mang, mang theo từng đạo huyết quang, trong chớp mắt mười một người liền chết chín người, chỉ còn lại có hai vị Đạo Đài cảnh cường giả phi tốc lui về phía sau, nơi này khắp nơi đều là chân cụt tay đứt, còn có từng kiện từng kiện pháp bảo bị chặt toái!

Ô hay!

Một cây trường thương bay tới, đâm thủng búa quang, phù một tiếng đâm vào lồng ngực Giang Nam, đính hắn ở trên vách đá!

Cái pháp bảo này dị thường sắc bén, đừng nói thân thể của Giang Nam chống lại bất trụ, mặc dù là vách tường của Bách Ma Quật cũng bị đâm thủng, hẳn là dùng tài liệu cực kỳ cao đẳng luyện chế!

Cũng may cán đại thương này uy lực không lớn, chỉ là sắc bén, đâm thủng thân thể Giang Nam, uy năng cũng không bạo phát đi ra, tài liệu càng là cao đẳng, càng khó có thể đánh vào đạo vân luyện thành pháp bảo, ví dụ như Ngũ Sắc kim, ngay cả Thái Hoàng cũng không thể luyện thành pháp bảo.

Tu vi người luyện chế cán trường thương này ở Đạo Đài cảnh, đạo vân khắc ở bên trong trường thương không nhiều lắm, không có thể hình thành một đạo thần thông nguyên vẹn.

Tài liệu hắn luyện thành trường thương tên là Thái Âm Huyền kim, chính là tài liệu luyện chế Thiên Cung chi bảo, được từ trên người một tên ma đầu bị trấn áp ở chỗ này. Nhưng tiếc tài liệu cấp bậc quá cao, ngày bình thường chỉ phải đem trường thương thu nhập trong đạo đài ân cần săn sóc, chờ đợi

vài thập niên sau đem trường thương này dưỡng thành pháp bảo nguyên vẹn.

- Thái Âm Tru Ma thương của ta định trụ hắn rồi, giết hắn đi, mau giết hắn!

Hai gã Đạo Đài cảnh cường giả chạy ra kia đại hỷ, lập tức quay người đánh tới, Giang Nam quất một tiếng, bàn tay bắt lấy thân thương, từ trong cơ thể rút ra, ném thương rời tay, chủ nhân của Thái Âm Tru Ma thương tâm niệm vừa động, đang muốn thu hồi pháp bảo của mình, chỉ thấy hàn quang lóe lên, cán trường thương kia phù một tiếng xuyên thủng hắn, sinh sinh đóng đinh trên mặt đất.

Tên còn lại can đảm đều nứt, ở đâu còn dám tiến lên, vội vàng quay người bỏ chạy, nhanh như chớp nhảy vào tầng thứ ba Bách Ma Quật.

Giang Nam vù vù thở hổn hển, ngắn ngủn một lát giao phong, tràng diện lại cực kỳ nguy hiểm, có thể nói là cửu tử nhất sinh, mặc dù lúc Nam Hải bị nhốt ở trong Thiên La Địa Võng đại trận cũng không có nguy hiểm như vậy!

Thiên La Địa Võng đại trận do hơn ba mươi vị đệ tử Thái Huyền Thánh tông chèo chống, bất quá những đệ tử kia tu vi thực lực đều so với mười mấy người vừa rồi kia thấp hơn không ít, hơn nữa bởi vì bố thành đại trận, hành động bất tiện, bởi vậy mới có thể bị hắn dùng Ngũ Kiếp Chung hết thảy chấn nổ đầu.

Mà ở chỗ này, bất luận pháp bảo gì đều lọt vào Bách Ma Quật trấn áp, ngay cả Ngũ Kiếp Chung cũng không ngoại lệ, để cho những người vừa rồi kia có thể chống cự được Ngũ Kiếp Chung công kích thần thức, để cho Giang Nam chỉ có thể cận thân chiến một trận, hết thảy chém giết bọn chúng, ngay cả mình cũng lọt vào trọng thương.

Cũng không lâu lắm, thương thế của Giang Nam khỏi hẳn, đứng dậy nhìn lại, chỉ thấy Tử Phủ của những đệ tử này nổ bung, các loại tài liệu, linh đan, pháp bảo, linh dịch, linh tuyền khắp nơi đều có, chồng chất như núi, trong nội tâm không khỏi cảm khái nói:

- Những đệ tử Thái Huyền Thánh tông này trông coi Bách Ma Quật, ngược lại thật sự là giàu đến chảy mỡ, mỗi người như một cái bảo khố! Nếu có thể còn sống ly khai nơi đây, ta liền có thể đi Nam Hải hủ bại rồi...

Chỉ là linh dịch, nơi đây liền có trăm vạn cân, cộng thêm linh tuyền, giá trị rất cao!

- Thần Phủ chi bảo!

Ánh mắt của Giang Nam rơi vào phía trên một kiện pháp bảo, trong nội tâm cả kinh, đó là một thanh lợi kiếm, thượng diện có khắc hai chữ Thần cung.

Thanh bảo kiếm này vô cùng trầm trọng, chưa đến gần, hắn liền cảm giác được lợi hại chi khí đánh úp lại, đâm kích đến làn da hở ra.

Giang Nam cầm chặt chuôi kiếm, thần thức dò xét, chỉ cảm thấy trận pháp thần thông cấu tạo thanh kiếm này càng là nhiều vô số kể, ẩn ẩn ở trong thân kiếm xây dựng thành một tòa Thần Phủ, cung ứng cho bảo kiếm uy năng không gì so sánh nổi!

- May mắn ta ra tay quá nhanh, không có cho những người kia cơ hội tế lên bảo vật này, nếu không chỉ sợ ta tuyệt đối sẽ bị thanh kiếm nầy một kiếm chém vỡ!

Hắn thầm nghĩ một tiếng may mắn, hắn ra tay nhanh, những người này vì ứng đối hắn tập sát, tế lên đều là pháp bảo mình luyện chế, pháp bảo tự luyện chế tốc độ phản ứng nhanh, mà tế lên pháp bảo người khác, ở lúc chưa hoàn toàn tế luyện thành công, tốc độ phản ứng sẽ chậm hơn một đường, chỉ sợ pháp bảo còn chưa tế lên đã bỏ mạng.

- Thần Cung Kiếm dùng tài liệu không tệ, cùng Thái Âm Tru Ma thương chung một chỗ đúc luyện lần nữa, luyện thành Bảo Khí thuộc về ta!

Giang Nam đem tất cả bảo vật hết thảy thu, đứng ở trước môn hộ tầng thứ ba Bách Ma Quật, chậm chạp không có đi vào.

- Vừa rồi có một vị Thái Huyền Thánh tông đệ tử trốn vào tầng thứ ba, đệ tử trấn thủ tầng thứ hai thực lực đã cao minh như thế, để cho ta hiểm tử, đến tầng thứ ba chỉ sợ thực lực càng mạnh hơn nữa...

Hắn khẽ nhíu mày, cất bước đi vào, thầm nghĩ:

- Thái Huyền Thánh tông một lần chết nhiều đệ tử như vậy, khẳng định có chỗ phát giác, sẽ phái ra cao nhân đến đây xem xét nếu, ta ở lại tầng thứ hai, nhất định sẽ bị bọn hắn tru sát. Dù tầng thứ ba là đầm rồng hang hổ, cũng phải xông vào một lần!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, đem Thiên Long Bát Âm chung tế lên, Ma Chung Bá Thể thần thông cũng thôi phát đến trạng thái mạnh nhất, cẩn thận phòng bị, thẳng đi vào tầng thứ ba, đột nhiên mùi máu tanh đậm đặc truyền đến, một cỗ thi thể đổ ở trước mặt hắn.

- Là đệ tử Thái Huyền Thánh tông vừa rồi kia!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, nhìn lại về phía trước, chỉ thấy càng nhiều thi thể đệ tử Thái Huyền Thánh tông nữa hiện ra ở bên trong tầm mắt của hắn, mà tầng thứ ba nguyên một đám lao ngục chi môn mở rộng ra, bên trong không có một bóng người!

- Có phạm nhân vượt ngục!

Trong đầu Giang Nam đột nhiên toát ra một cái ý niệm, mọi nơi nhìn lại, lại thấy tầng thứ ba Bách Ma Quật không có một bóng người, chỉ có thi thể của đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, không gian nơi này lớn hơn nữa, số lượng lao ngục lại không nhiều, bất quá từng cái từng cái lao ngục cũng cao đạt trăm trượng, một mảnh xiềng xích dài hẹp vô cùng thô to, không biết bên trong trấn áp là ma đầu gì!

Bất quá từ dư uy ma khí ở nơi này đến xem, nhốt ở chỗ này hẳn là người trong ma đạo, là hạng người cùng hung cực ác!

Những phạm nhân này tu vi cực cao, nhãn giới cũng cực cao, đối với đệ

tử Thái Huyền Thánh Tông sau khi chết Tử Phủ rơi xuống pháp bảo động cũng không động, chỉ lấy đi Linh Dịch cùng linh mạch, dùng để khôi phục tu vi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 313: Quần Ma Loạn Vũ. (1)

Giang Nam đem những tài liệu cùng pháp bảo kia hết thảy cuồn cuộn nổi lên, thu vào trong Tử Phủ của mình, trong mắt tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Mặc dù Thái Huyền Thánh Tông nhốt không ít hạng người dị kỷ, nhưng trong đó nhốt đại đa số vẫn là ác nhân làm nhiều việc ác, vậy cũng là làm một chuyện tốt. Nếu những người này chạy ra Bách Ma Quật, chỉ sợ thiên hạ đại loạn. Bất quá đã chết nhiều đệ tử như vậy, Thái Huyền Thánh Tông nhất định sẽ nhận thấy được Bách Ma Quật dị trạng, phái người đến đây trấn áp, tầng thứ ba không nên ở lâu!

Hắn không có đoán sai, giờ phút này trong Thái Huyền Thánh Tông đã hỏng, trên người đệ tử Thái Huyền Thánh Tông đều có Yêu Bài, bất kỳ đệ tử tử vong đều có thể dễ dàng bị cao tầng tông môn phát hiện.

Đệ tử Thái Huyền Thánh Tông chết ở trong tay Giang Nam liền có hơn mười người, hơn nữa những đệ tử tầng thứ ba lao ngục này, cũng chết hơn hai mươi người!

Ở thái bình thịnh thế, sau khi Thái Hoàng lão tổ xuất quan, đây là lần thứ hai xuất hiện đệ tử thương vong lớn như thế!

Lần đầu tiên chính là ở ngoài Nam Hải, Giang Nam tế lên Ngũ Kiếp Chung, đem hơn ba mươi vị đệ tử Thái Huyền Thánh Tông hết thảy đánh chết, bất quá Cận Đông Lưu đã nói qua mọi người vây công Giang Nam không có đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, vì vậy lần đó Thái Huyền Thánh Tông chỉ có thể ngậm bồ hòn.

Nhưng mà lần này, đệ tử Thái Huyền Thánh Tông chết là ở trong tông môn mình, há có thể để cho cao tầng tông môn không giận, không sợ hãi?

Cũng chính là Thái Huyền Thánh Tông nội tình sâu nhiều, nếu đổi lại những môn phái nhỏ khác, đã sớm tuyên cáo diệt môn!

Bất quá cho dù là Thái Huyền Thánh Tông đệ tử đông đảo, cũng chịu không được tiêu hao như vậy.

- Là Bách Ma Quật!

Đông đảo trưởng lão Thái Huyền Thánh Tông tụ ở chung một chỗ, Hổ Bí Sơn Lạc Không Minh trưởng lão trầm giọng nói:

- Những đệ tử kia là ở trong Bách Ma Quật bỏ mạng, hơn phân nửa trong Bách Ma Quật có đại cạm bẫy, thậm chí nói không chừng có ma đầu vượt ngục!

Một vị trưởng lão tóc trắng xoá khác lắc đầu nói:

- Không thể nào, Bách Ma Quật chính là chỗ lịch đại tông chủ Thái Huyền Thánh Tông ta trấn áp ma đầu, chế tạo vững như Thái Sơn, mười mấy vạn năm qua cũng chưa từng có người chạy ra nơi đó, căn bản không thể nào có người có thể chạy trốn! Nhất định là trong Thái Huyền Thánh Tông ta xuất hiện nội gian, trong ứng ngoài hợp, thả những ma đầu kia ra!

Sắc mặt Lạc Không Minh trầm xuống:

- Nhanh đi tra! Xem một chút gần đây có người nào tiến vào Bách Ma Quật!

...

Cũng không lâu lắm, liền có đệ tử báo lại, trầm giọng nói:

- Hôm qua tiến vào Bách Ma Quật có tất cả ba vị đệ tử, còn có một trưởng lão, hồn đăng của ba vị đệ tử đã dập tắt, chỉ còn lại có hồn đăng của Phạm sư thúc là không diệt.

- Phạm sư đệ?

Soái Thương Nhân khẽ cau mày, đột nhiên lại có người đến đây hồi báo, thất kinh nói:

- Hồi bẩm sư tôn, Phạm sư thúc bị phát hiện chết ở trong Khuyết Dương Cung, không biết bị người phương nào giết chết!

Lạc Không Minh cùng Soái Thương Nhân cũng rút ra một ngụm lãnh khí, liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt ngưng trọng, lại có người lẻn vào Thái Huyền Thánh Tông, ở Khuyết Dương Cung đem Truyền Công trưởng lão vô thanh vô tức chém giết, sau đó hóa thân thành bộ dạng hắn, nghênh ngang tiến vào Bách Ma Quật!

- Rốt cuộc là ai sở tác sở vi?

Mấy vị trưởng lão trong lòng nổi hàn khí, Truyền Công trưởng lão cũng không phải người yếu, chính là Thần Phủ thất trọng cao thủ, người phương nào có thể ở trong Thái Huyền Thánh Tông chém giết, còn không kinh động bất luận kẻ nào?

- Trong Thái Huyền Thánh Tông ta tuyệt đối có nội gian!

Trên mặt Soái Thương Nhân tràn đầy lệ khí, khuôn mặt dử tợn:

- Hôm qua lão tổ rời núi đi tìm tung tích Thí Thần Cốc, người này lập tức liền lẻn vào Thái Huyền Thánh Tông đánh chết Phạm sư đệ, nào có chuyện tình trùng hợp như thế? Có thể vô thanh vô tức giết chết Phạm sư đệ, không phải chuyện đùa, hơn phân nửa là cao thủ cấp bậc chưởng giáo Chí Tôn!

Lại có một vị trưởng lão trầm giọng nói:

- Trong Bách Ma Quật trấn áp rất nhiều đại ma đầu, thậm chí còn có nhân vật kinh khủng năm đó cùng lão tổ phân cao thấp, nếu đem lão quái vật kia thích phóng đi ra, Thái Huyền Thánh Tông ta liền nguy hiểm! Tra nội gian quan trọng, trấn áp Bách Ma Quật càng thêm quan trọng, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức tiến vào Bách Ma Quật bình loạn!

Các vị trưởng lão rối rít bay lên, hướng một cái động quật cự đại bên trong quần sơn bay đi.

- Tầng thứ năm Bách Ma Quật có Yến sư huynh trấn áp, Yến sư huynh chính là Thiên Cung cấp cường giả, không thua Quy Thiên Sầu Quy sư huynh, cũng là nhân vật cấp bậc chưởng giáo, có hắn ở đó, tất nhiên không lo! Chỉ cần chống được đến lúc lão tổ trở lại, liền đại cục đã định!

...

- Thái Hoàng, ngươi vội vàng như vậy, là muốn đi đâu?

Trên biển, Thái Hoàng lão tổ tay áo bồng bềnh, ngự phong mà đi, đột nhiên dừng bước, lẳng lặng nhìn về phía trước, chỉ thấy hư không đung đưa, một vị lão giả tóc trắng xoá hiện ra ở cách đó không xa, không khỏi hơi ngẩn ra, thất thanh cười nói:

- Xích Long lão quỷ, ngươi còn chưa chết?

- Thái Hoàng, ngươi không có chết, ta như thế nào chết?

Bạch Phát Lão Giả kia ha hả cười nói:

- Ngươi tung hoành hoang vũ nhiều năm như vậy, đem ta ép tới không dám xuất đầu, chỉ có thể núp ở trong góc tường nguyền rủa ngươi, không nghĩ tới ngươi càng sống càng tinh thần. Ta hiện tại muốn chết, phải đi ra ngoài kết toán ân oán từ trước một chút.

Thái Hoàng lão tổ khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Xích Long lão quỷ, năm đó tông môn ngươi bị ta tiêu diệt hết, chỉ có ngươi chạy trốn, những năm này ngươi ẩn nhẫn, đau khổ tu luyện đợi chờ thời cơ tìm ta báo thù. Bất quá ngươi một đống tuổi cũng sống ở trên cẩu thân, lúc trước còn có thể cùng ta chống lại mấy chiêu, hiện tại liền ngay cả một chiêu của ta cũng đón không được. Còn có người nào, đều đến đây đi.

- Không hổ là Thái Hoàng, khí độ ung dung trầm ổn, thiên hạ đệ nhất nhân danh phù kỳ thực.

Lại có hai người từ trong hư không đi ra, một người già vẫn tráng kiện, cũng là già nua đến đáng sợ, còn có một người là lão nương, tay cầm quải trượng, nhếch miệng cười không ngừng, chẳng qua là trong miệng không có một cái răng.

- Nguyên lai là Vô Cực Thần Tông Tiêu Vô Cực cùng Hoa Nghiêm Thánh Tông Mục Tiên Tử.

Thái Hoàng lão tổ nhìn về phía hai người, mỉm cười nói:

- Mục Tiên Tử năm đó diễm tuyệt thiên hạ, mỹ nhân làm cho người khác tim đập nhanh, ngay cả ta cũng từng nhịn không được động phàm tâm, bất quá mỹ nhân tuổi xế chiều, ngươi đúng là già rồi, thật có thể nói là hồng nhan khô lâu. Ngươi nếu là ở thời điểm đẹp nhất chết trong tay ta, kia cũng là một đoạn giai thoại?

Hoa Nghiêm Thánh Tông cùng Vô Cực Thần Tông cũng là đại phái mà Thái Hoàng năm đó dốc hết sức tiêu diệt, Thái Huyền Thánh Tông đem những môn phái này thâu tóm, chiếm lĩnh tài nguyên cùng nhân lực của những môn phái này, mới có huy hoàng hôm nay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 314: Quần Ma Loạn Vũ. (2)

Mục Tiên Tử sắc mặt không thay đổi, cười khanh khách nói:

- Thái Hoàng, ngàn năm trước, ngươi đã là thiên hạ đệ nhất cao thủ, không nghĩ tới ngàn năm sau, ngươi vẫn không có thành thần. Chỉ cần ngươi không tới Thần liền còn có sơ hở, vẫn còn có khả năng giết chết ngươi!

- Ta thật sự còn có sơ hở.

Thái Hoàng lão tổ nhẹ giọng cười nói:

- Bất quá lại không phải ba lão già khọm các ngươi có thể khám phá, ba người các ngươi ẩn nhẫn đến hiện tại, nói vậy đạt tới Thiên Cung thất trọng đỉnh sao? Đáng thương, ba vị tuyệt đỉnh Đại Tông Sư năm đó, một người chỉ có thể đón ta một chiêu, là có thể đưa các ngươi lên đường.

- Cộng thêm ta nữa?

Hư không đung đưa, một người chắp tay đi tới, trên mặt có mặt quỷ nạ, hiện ra ở phía sau Thái Hoàng, gió biển thổi phật, áo bay phất phới. Bách Dục Thí Thần Cốc cốc chủ xuất hiện, cùng Tiêu Vô Cực, Xích Long Đạo Nhân, Mục Tiên Tử riêng phần mình chiếm cứ Tứ Cực, đem Thái Hoàng lão tổ vây quanh ở chính giữa.

Bốn người hơi thở tương liên, không gian cũng bị trấn áp giống như thùng sắt, biển rộng không có sóng, tĩnh bất động.

- Ngươi rốt cục xuất hiện.

Thái Hoàng trên mặt có nụ cười, mỉm cười nói:

- Cộng thêm ngươi, hai mươi chiêu đủ để đưa các ngươi quy thiên... Ân,

còn có một người? Vì sao còn không xuất hiện?

Hắn sắc mặt ngưng trọng, tên còn lại cho hắn áp lực thực lớn, để cho hắn hai hàng lông mày nhíu lại, hít vào một hơi thật dài, ý thức được tình huống có cái gì không đúng.

Tông môn đám người Xích Long Đạo Nhân, Tiêu Vô Cực cùng Mục Tiên Tử bị diệt, ngàn năm cũng chưa từng xuất hiện, giờ phút này đột nhiên hiện thân, hơn nữa cùng mặt quỷ nam tử ở chung một chỗ, bố trí thành Tứ Tượng sát Thần đại trận, lại có một vị tuyệt đại cường giả ẩn núp trong bóng tối, có thể nghĩ trong chuyện này tất có bí mật không thể cho ai biết!

Bất quá, những người này mặc dù danh chấn nhất thời, cũng là Đại Tông Sư khó gặp, nhưng muốn đánh chết hắn ngay cả nửa điểm có thể cũng không có, Thái Hoàng như cũ bình tĩnh.

- Các ngươi đã muốn chết, ta liền đưa các ngươi lên đường.

...

Tầng thứ tư Bách Ma Quật, Giang Nam mới vừa tiến vào trong đó, liền ngửi được huyết tinh khí nồng đậm, chỉ thấy nơi đây cũng là cửa lao mở rộng, ở trên đất nằm đầy thi thể, nơi đây nhốt ma đầu cơ hồ đều là Thiên Cung cường giả, bị thích phóng đi ra, đại khai sát giới, đem đệ tử Thái Huyền Thánh Tông trấn thủ tầng thứ tư tru diệt không còn một mống!

- Thái Huyền Thánh Tông lần này thương vong thảm trọng, tử thương vô số, rốt cuộc là ai có thể từ trong lao ngục thoát thân, đem những ma đầu khác thích phóng đi ra?

Giang Nam cau mày thật sâu, đem pháp bảo cùng tài liệu của đệ tử Thái Huyền Thánh Tông rơi lả tả hết thảy cuồn cuộn nổi lên, ngay sau đó chạy tới tầng thứ năm, thầm nghĩ:

- Bách Ma Quật không gì phá nổi, chỉ có thể là nội gian gây nên, trong ứng ngoài hợp phá vỡ lao lung. Bất quá, vì sao những đại ma đầu này không

thử thoát thân, ngược lại hướng tầng càng sâu của Bách Ma Quật chạy đi?

Bị giam áp ở chỗ này đại đa số là Thị Huyết cuồng đồ, tỷ như Hỏa Thánh, liền kêu la ăn thịt thi thể người, hắn không có cứu Hỏa Thánh thoát thân, cũng là không ưa tính cách này.

Chính Đạo chi sĩ bị giam áp ở chỗ này dù sao cũng là số ít, nhưng mà những đại ma đầu chạy ra lao lung này lại liên hiệp ở chung một chỗ, không thử thoát thân, ngược lại xông vào tầng sâu, này liền cực kỳ khả nghi.

Ầm!

Bách Ma Quật đột nhiên kịch liệt chấn động, hiển nhiên là có cường giả ở chỗ này giao thủ, chấn đắc không gian Bách Ma Quật kịch liệt run rẩy, tựa hồ tùy thời có khả năng bị người đánh vỡ!

- Thiên Cung cấp cường giả!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, lấy thực lực của hắn nếu như xông vào trong phạm vi Thiên Cung cấp cường giả chiến đấu, chỉ dư ba cũng sẽ nghiền nát hắn!

Đột nhiên, hắn chỉ cảm thấy phía sau lại có vài cổ hơi thở dị thường cường đại truyền đến, trong lòng vừa động, cắn răng xông vào tầng thứ năm Bách Ma Quật:

- Thế hệ trước Thái Huyền Thánh Tông đi vào, nếu bị bọn họ phát hiện được tung tích ta, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, xông vào tầng thứ năm cùng những đại ma đầu kia xen lẫn ở chung một chỗ, nói không chừng còn có sinh lộ!

Giang Nam mới vừa tiến vào tầng thứ năm, thân thể bùm bùm rung động, một cổ áp lực cuồng bạo đánh tới, ép tới thân thể không ngừng thu nhỏ lại, đúng vào lúc này, đột nhiên một cổ lực lượng nhu hòa truyền đến, bao phủ thân thể của hắn, đem áp lực tan mất.

- Ngươi là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông?

Một thanh âm già nua truyền đến, cười ha ha nói:

- Không nghĩ tới ta sinh thời, còn có thể nhìn thấy đệ tử Thánh tông, ông trời đối đãi ta không tệ!

- Nơi này còn nhốt cường giả thế hệ trước của Huyền Thiên Thánh Tông? Không biết là vị sư thúc hoặc là sư tổ nào?

Giang Nam trong lòng vừa động, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị lão giả vừa đen vừa thấp đứng ở cách đó không xa hướng mình xem ra, lão giả kia người mặc áo choàng hắc sắc, cốt sấu như sài, thần sắc kích động, áo choàng kia là y phục của Huyền Thiên Thánh Tông cấp bậc sư tổ mới có tư cách mặc.

Mới vừa rồi chính là người này thi triển pháp lực bảo vệ thân thể của hắn, không đến nổi bị công kích của Thiên Cung cường giả liên lụy.

Mà ở tầng thứ năm Bách Ma Quật, cùng mấy tầng phía trước bất đồng, nơi đây không có đồng đỏ chế tạo lối đi, mà là thâm uyên sâu không lường được.

Không gian nơi này vô cùng rộng lớn, giơ lên từng cây cột thô to gần dặm, trên cây cột tọa lạc từng cái từng cái lao ngục khổng lồ, giống như lồng tre, chỉ có sáu bảy lao ngục, mỗi một tòa lao ngục cũng không có khổng lồ, phía trên lao ngục giống như Thiên Khung, bất quá trong ngục không có người sống, chỉ có mấy cổ xương khô, hiển nhiên cường giả trấn áp nơi này đã sớm chết từ lâu!

Những xương khô này tràn ngập ma khí ngập trời, trải qua hồi lâu không tiêu tan, hẳn cũng là Thiên Cung cấp cường giả, tới chết cũng bị trấn áp ở chỗ này, không cách nào thoát thân!

Trừ lần đó ra, còn có hơn mười vị cường giả, trôi lơ lửng ở giữa không trung, quay chung quanh một vị Thái Huyền Thánh Tông cường giả chém

giết, đủ loại pháp bảo oanh kích, các quang mang trán phóng, Thần Thông va chạm, tràng diện cực kỳ lớn, uy áp cuộn trào có thể nhét đầy cả không gian tầng thứ năm Bách Ma Quật!

Lúc những người này công kích tản mát ra uy năng, cho dù là một tia một luồng, cũng có thể đem Giang Nam đánh chết trăm ngàn lần!

Những thứ này hằn là cường giả ở mấy tầng khác bị trấn áp, lúc xông vào tầng thứ năm gặp được cao thủ thế hệ trước của Thái Huyền Thánh Tông trấn thủ nơi đây.

Còn có mấy người đang trong vây xem, không động thủ.

- Giang Tử Xuyên bái kiến sư thúc tổ.

Giang Nam tiến lên, hướng Huyền bào lão giả kia thi lễ nói.

Huyền bào lão giả kia thanh âm khàn khàn khô khốc, áp chế tâm tình kích động, trầm giọng nói:

- Không cần đa lễ, ta là Huyền Ẩn Đạo Nhân, ngươi là môn hạ đệ tử của ai? Hôm nay chưởng giáo thánh tông là ai?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 315: Huyền Ẩn Đạo Nhân

- Huyền Ẩn Đạo Nhân?

Giang Nam tinh tế suy tư, đột nhiên nhớ tới Lạc Hoa Âm từng hướng hắn nói qua cái tên này, nghe nói Huyền Ẩn Đạo Nhân ở hơn một trăm năm trước tiến vào Táng Thần Cốc, bị vây ở nơi đó, không có đi ra ngoài.

Ngay lúc đó chưởng giáo Chí Tôn đem người xâm nhập trong cốc, gặp phải Thần Thi, chết thảm trọng, vẫn không có tìm được Huyền Ẩn Đạo Nhân, không nghĩ tới hắn lại ở trong Bách Ma Quật của Thái Huyền Thánh Tông!

- Gia sư Lạc Hoa Âm, chưởng giáo Chí Tôn họ Tịch tên Ứng Tình.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Sư thúc tổ, ngươi không phải là bị nhốt ở Táng Thần Cốc sao? Làm sao xuất hiện ở chỗ này?

Huyền bào lão giả kia sắc mặt khẩn trương nói:

- Chưởng giáo Chí Tôn là Tịch Ứng Tình? Ta nhớ được ta rời đi, Tịch Ứng Tình mới bất quá là Thần Phủ bát trọng cảnh giới, Lạc Hoa Âm là một tiểu nha đầu người gặp người yêu, sư huynh ta Huyền U Đạo Nhân mới là chưởng giáo. Không nghĩ tới bọn họ một cái đã làm chưởng giáo, người còn lại cũng thu đệ tử. Đúng rồi, sư huynh ta đâu?

- Sư tôn ta sớm đã không phải là tiểu nha đầu người gặp người thích kia, nàng bây giờ là nữ ma đầu người gặp người sợ...

Giang Nam trong lòng oán thầm một câu, đàng hoàng nói:

- Bẩm sư thúc tổ, tiền nhậm chưởng giáo đã chết ở trong tay Thái Hoàng lão tổ, trước khi lâm chung đem thánh tông giao cho Tịch chưởng giáo.

- Đã chết...

Huyền Ẩn Đạo Nhân sắc mặt thảm đạm, nước mắt giàn giụa, lẩm bẩm nói:

- Sư huynh, là ta hại ngươi... Thái Hoàng ở trong Táng Thần Cốc bắt được ta, nhốt ở chỗ này, từ trên người của ta chiếm được vô thượng tuyệt học của thánh tông, nếu không phải như thế, ngươi mặc dù không địch lại Thái Hoàng, cũng có thể giữ được tánh mạng...

Hắn nói đến chỗ đau, khóc lớn không dứt.

Hắn bị giam quá lâu, nói chuyện bừa bãi, đứt quãng, bất quá Giang Nam cũng rất mau từ trong lời nói của hắn sửa sang lại đại khái mạch lạc.

Năm đó Huyền Ẩn Đạo Nhân đi Táng Thần Cốc, ở chỗ sâu trong Đại Mộ bị Thái Hoàng lão tổ bắt sống, trấn áp ở Bách Ma Quật, Thái Hoàng phái cao thủ tới mỗi ngày cùng hắn tỷ thí, mà Thái Hoàng thì ở một bên xem cuộc chiến, do đó tính toán tông chủ nhất mạch tâm pháp của Huyền Thiên Thánh Tông.

Khi đó, Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn Huyền U Đạo Nhân thực lực sâu không lường được, tu vi cũng đạt tới Thiên Cung bát trọng cảnh, là một trong những người có thể đối kháng cùng Thái Hoàng lão tổ còn thừa không nhiều lắm.

Thái Hoàng lão tổ ở lúc này đã có tâm tư thâu tóm Huyền Thiên Thánh Tông, phái người mỗi ngày cùng hắn tỷ thí, chính là muốn từ trên người hắn tính toán ra sơ hở tâm pháp của Huyền Thiên Thánh Tông, lúc cùng Huyền U Đạo Nhân tỷ thí, đem tổn thương xuống đến thấp nhất.

Mặc dù Huyền U Đạo Nhân không bằng Thái Hoàng lão tổ, nhưng thực lực sai biệt có hạn, mặc dù không địch lại, nhưng muốn tự vệ cũng không

phải là không thể nào. Mà Thái Hoàng nếu biết hắn tu luyện công pháp, thậm chí tìm ra sơ hở, liền đoạn tuyệt sinh lộ của hắn.

Vì vậy, Huyền Ẩn Đạo Nhân mới có thể nói là mình hại chết Huyền U Đạo Nhân.

Đây là cấp bậc chưởng giáo cường giả giao phong, trong đó tích chứa trí khôn làm cho người ta chỉ cảm thấy sâu như vực, kinh khủng khó lường, Thái Hoàng chiến cùng Huyền U cố nhiên là thắng, diệt trừ đối thủ cường đại nhất, nhưng bị Huyền U trọng thương.

Mặc dù Huyền U thua, nhưng lại thay Tịch Ứng Tình tranh thủ trăm năm thời gian, để lại cơ hội chuyển bại thành thắng.

Tu vi cùng tâm tình đến cấp độ bọn hắn, mọi cử động ý tứ hàm xúc sâu xa, làm cho người ta tính toán không ra, chỉ có lúc cách sau trăm năm, mới có thể hiểu cử động của bọn họ khi đó.

- Đệ tử Lạc Hoa Âm, Giang Nam Giang Tử Xuyên? Ngươi là tiến vào nơi này như thế nào?

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy một ánh mắt có tính xâm lược rơi ở trên người mình, bên tai phảng phất vang lên hàng tỉ thanh âm, giống như hàng tỉ ma đầu ở trong đầu hắn gầm thét kêu to, muốn hắn đọa lạc, muốn hắn thần phục!

- Người này là Đại Tông Sư trong Ma Đạo!

Giang Nam trong lòng cả kinh, Huyền Thai trong Tử Phủ kết xuất Ngũ Kiếp Ấn, đem đủ loại ma âm xua tan, lúc này mới tâm thần bình tĩnh, thầm nghĩ:

- Chỉ là ánh mắt, liền để cho tâm thần ta rung động, đạo tâm cơ hồ nghiền nát, không cách nào tự giữ, hắn rốt cuộc là ai?

Hắn hướng nơi phát ra thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nam tử

đứng ở trong ma khí cuồn cuộn, làm Giang Nam kinh ngạc chính là, người này cũng mang theo một mặt nạ, cùng mặt nạ của Thí Thần Cốc cốc chủ bất đồng, mặt nạ người này bằng đồng xanh, khuôn mặt khô khan, hiển nhiên là vì che dấu thân phận chân thật của mình.

Ánh mắt của hắn từ sau mặt nạ bắn tới, rơi vào trên người Giang Nam.

- Di? Còn nhỏ tuổi, tâm tình viên mãn, đạo tâm thông thấu, thành tựu tông sư, thật là khó được.

Trung niên nam tử kia thấp giọng nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông không thể khinh thường, đầu tiên là có một Tịch Ứng Tình, hiện tại lại có Giang Tử Xuyên, rất cao, rất cao.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, cất giọng nói:

- Tiền bối một cái liền nhận ra ta, hẳn không phải là ma đầu bị nhốt ở chỗ này, chẳng lẻ tiền bối chính là người xông vào Bách Ma Quật kia?

- Đúng vậy, ngươi rất thông minh.

Trung niên nam tử kia khẽ mỉm cười, thẳng đi tới, trầm giọng nói:

- Thái Hoàng tính toán thâu tóm thiên hạ đại phái, có hai cái đinh trong mắt gai trong thịt, một là Huyền Thiên Thánh Tông Tịch Ứng Tình, hai là Thí Thần Cốc Chủ, về phần những môn phái khác, chỉ có thể đặt ở sau đó. Ta nghe nói Vạn Long Sào tìm được phương vị Thí Thần Cốc, liền biết Thái Hoàng nhịn không được, nhất định sẽ đi đến đó. Ta một mực đợi chờ cơ hội này, Thái Hoàng chân trước mới vừa đi, ta liền chân sau đi vào, cho hắn thêm chút loạn tử.

Hắn đi tới bên cạnh Giang Nam cùng Huyền Ẩn Đạo Nhân, sắc mặt Huyền Ẩn Đạo Nhân khẩn trương, âm thầm nâng tinh thần, đối với người này dị thường phòng bị, khô cằn nói:

- Huyền Ẩn còn chưa tạ ơn các hạ xuất thủ cứu giúp, xin hỏi các hạ đến tột cùng là người phương nào?

- Huyền Ẩn, ngươi là tiền bối, người từng trải, nên biết bản thân đeo mặt nạ là vì không muốn cho người biết thân phận chân thật của ta.

Trung niên nam tử kia ha hả cười nói:

- Ta cứu các ngươi cũng không có hảo tâm gì, mà là muốn nhờ thực lực của các ngươi, giúp ta đả thông mấy tầng cuối cùng của Bách Ma Quật, ngăn cản cao thủ của Thái Huyền Thánh Tông, ở tầng dưới chót nhất giúp ta giải cứu một người!

Giang Nam hé mắt, trên dưới đánh giá trung niên nam tử này, nhưng thủy chung nhìn không ra thân phận của hắn, bất quá lường trước lai lịch người này thật lớn, tất nhiên là nhân vật danh chấn nhất thời.

Lá gan của hắn to đến dọa người, lại mạnh mẽ xông tới Thái Huyền Thánh Tông, xâm nhập Bách Ma Quật, hồn nhiên không lo lắng mình bị vây ở chỗ này, không cách nào thoát thân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 316: Cáo Mượn Oai Hùm. (1)

- Người này hơn phân nửa là một vị giáo chủ, nếu thật sự là như thế, hắn cũng quá lớn gan, quá vọng động, vạn nhất Thái Hoàng trở lại, hắn chẳng phải là muốn đình trệ ở chỗ này, làm cho giáo phái của mình có nguy hiểm bị tiêu diệt? Trừ khi, hắn có mười phần nắm chặc có thể rời Bách Ma Quật, để cho ma đầu trấn áp nơi đây hết thảy mang đi ra ngoài, hơn nữa còn để cho Thái Hoàng trong nhất thời chốc lát không cách nào trở lại!

Giang Nam nghĩ tới đây, cười nói:

- Tiền bối, chẳng lẽ ngươi có kế sách rời đi?

- Cái này tự nhiên.

Trung niên nam tử kia mỉm cười nói:

- Ta chẳng những có kế sách rời đi, còn có thủ đoạn kiềm chế Thái Hoàng, mặc dù Thái Hoàng lợi hại, nhưng mà thế gian này còn có bao nhiêu người có thể cùng hắn tranh giành hơn thua, cho dù không kịp cũng không khác nhau lắm. Mà người này, đang ở tầng dưới chót nhất của Bách Ma Quật. Ta mục đích của chuyến này, là vì cứu người kia, cho Thái Hoàng lão tổ một chút ngăn cản, để cho hắn tạm thời không rảnh đối phó chúng ta!

Hắn nhẹ giọng cười nói:

- Thái Huyền Thánh Tông Yến Trác Nhiên, hiện tại hẳn là đã chết?

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên một tiếng hét thảm truyền đến, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy vị Thái Huyền Thánh Tông Thiên Cung cấp cường giả kia bị hơn mười ma đầu đánh chết tại chỗ, xé thành mảnh nhỏ!

- Chúng ta gây ra động tĩnh lớn như vậy, trưởng lão của Thái Huyền

Thánh Tông hẳn đã đến.

Trung niên nam tử cười nói:

- Lần này người tới, đoán chừng không có cường giả đáng giá đập vào mắt gì, nhưng mà bọn hắn chết mấy người, chút ít lão quái vật Thái Huyền Thánh Tông kia sẽ ngồi không yên. Những lão quái vật này, là nhân vật có thể cùng chưởng giáo Chí Tôn cứng đối cứng, mỗi người đều có thể để cho ta nhức đầu một phen...

Hắn mới vừa nói xong, đột nhiên chỉ thấy cửa vào tầng thứ năm, mấy vị Thái Huyền Thánh Tông trưởng lão vọt vào, thực lực cực kỳ cường đại, rõ ràng đều là Thần Phủ hậu kỳ cường giả.

Bất quá ở trước mặt chút ít lão ma đầu bị giam áp đã lâu, đám người Soái Trọng Nhân chính là đưa đồ ăn, sau khi bỏ lại hai ba cỗ thi thể liền vội vàng thối lui khỏi tầng thứ năm.

Giang Nam nhìn trung niên nam tử này một cái, thầm nghĩ:

- Người này tài trí lộ rõ, quả thực chính là tính toán không bỏ sót, là một nhân vật lợi hại, đáng tiếc, hắn vẫn không có xuất thủ, không thể nào nhìn ra hắn đến tột cùng là cường giả phái nào.

Trung niên nam tử kia ha ha cười một tiếng, cất cao giọng nói:

- Chư vị, nhân vật Thái Huyền Thánh Tông chưởng giáo cấp rất nhanh sẽ đi tới, muốn đường sống, chỉ có theo ta cùng nhau giết tới tầng dưới chót nhất! Ta tự nhiên sẽ có thủ đoạn, cứu các ngươi chạy ra nơi đây!

- Thanh Đồng mặt, ngươi cũng không nên lừa gạt ta, nếu không cho dù ngươi là ân nhân của Công Dương Cổ ta, ta cũng muốn tiêu diệt ngươi!

Chỉ thấy trong một đoàn huyết vụ, lộ ra một cái đầu lâu cự đại, là một đầu đại yêu tu luyện thành Thiên Cung, lão ma đầu sát nhân không đếm được, ánh mắt phạm vi tầm hơn mười trượng hung hăng nhìn thẳng nam tử kia, âm

trầm nói:

- Ngươi đã nghe nói qua tên tuổi của ta, năm đó thời điểm ta tung hoành thiên hạ, ngươi còn không có sinh ra!

Trung niên nam tử kia hồ đồ không thèm để ý, cười nói:

- Chư vị hoàn toàn chính xác cũng có thể được cho là tiền bối của tại hạ, tại hạ há dám lừa gạt chư vị? Ở bên trong tầng dưới chót nhất, hoàn toàn chính xác có cách ly khai Bách Ma Quật, bất quá trước đó, còn cần giải cứu một vị sư môn trưởng bối của ta.

Hắn cất bước hướng tầng thứ sáu Bách Ma Quật đi đến, rất nhiều ma đầu gào thét đuổi kịp, đột nhiên ánh mắt của Công Dương Cổ rơi vào trên người Giang Nam, âm hiểm cười nói:

- Tiểu quỷ này là từ đâu đến? Da mịn thịt mềm, thoạt nhìn rất ngon miệng be be.

Giang Nam khóe mắt run rẩy, làm ra vẻ nói:

- Tiểu quỷ? Tiểu sơn dương, ngươi ở trước mặt ta đích thật là tiểu quỷ, lão phu năm đó tung hoành thiên hạ, ngươi vẫn là be be be be bú sữa mẹ. Có tin ta một bả liền bóp chết ngươi hay không?

Huyền Ẩn đạo nhân không khỏi thầm nghĩ một tiếng không xong, âm thầm giữ vững tinh thần, phòng bị Công Dương Cổ hướng hắn ra tay, thầm nghĩ:

- Lạc sư điệt là tiểu nữ hài nhu thuận bực nào, như thế nào sẽ thu một đệ tử không biết trời cao như vậy?

Công Dương Cổ lại càng hoảng sợ, cao thấp dò xét Giang Nam, trong nội tâm thật sự đắn đo bất trụ Giang Nam đến cùng chỉ là Thần thông cảnh tiểu bối, hay là lão quái vật bị giam giữ trong này.

Dù sao, tu vi đạt tới cảnh giới cực cao, sẽ gặp phản lão hoàn đồng, ví dụ như Thái Hoàng cũng là một lão quái vật, thọ nguyên đã lâu, nhưng lại như là thiếu niên.

- Nguyên lai là tiền bối, tiểu đệ lỗ mãng rồi, tiền bối đừng trách tội.

Công Dương Cổ chần chờ thoáng một phát, cười hắc hắc nói:

- Tiền bối là cao nhân môn phái nào? Thứ cho mắt của ta kém cỏi, không nhận biết tiền bối.

- Huyền Thiên Thánh tông.

Giang Nam tay áo bồng bềnh, đi thẳng về phía trước, cười lạnh nói:

- Đây là đệ tử Huyền Ẩn của lão phu. Huyền Ẩn, chúng ta đi a.

Huyền Ẩn đạo nhân dở khóc dở cười, đi theo phía sau của hắn, bảo hộ Giang Nam an nguy, thầm nghĩ:

- Ta cái sư thúc tổ này liền biến thành đệ tử, tiểu nha đầu Lạc Hoa Âm này thu nhận đệ tử thật sự kỳ quái một tí, có chút tà khí, bất quá hắn có thể hù Công Dương Cổ thật có chút bổn sự...

Công Dương Cổ nhìn nhìn Huyền Ẩn đạo nhân, trong lòng nghiêm nghị, hắn có thể nhìn ra được tu vi của Huyền Ẩn, cực kỳ cao thâm, chỉ sợ so với mình còn muốn cường hoành hơn rất nhiều. Tồn tại cường đại như vậy cũng thành thành thật thật đi theo sau lưng Giang Nam, chẳng phải là nói Giang Nam càng rất cao minh?

- Thiếu niên này hơn phân nửa là lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm, thanh xuân vĩnh cố, ta vẫn là cẩn thận một ít thì tốt hơn, miễn cho lật thuyền trong mương.

Rất nhiều ma đầu nối đuôi nhau mà vào, dũng mãnh vào tầng thứ sáu, Giang Nam hướng mọi nơi quét tới, chỉ thấy nơi đây một mảnh hoang vu,

chỉ có bốn căn cột đá vô cùng thô to, như là dùng núi lớn cắt thành, trên cột đá là bốn gian lao ngục, mỗi một tòa lao ngục đều lớn đến vô pháp tưởng tượng, rộng lớn hơn mười dặm, vô số xiềng xích khóa lại vô số cỗ xương khô cực lớn.

Những xương khô này có Kim Thân cự nhân, da thịt hư thối chỉ còn lại có cốt cách màu vàng, có Cự Thú, cũng hư thối chỉ còn lại có khung xương, còn có một cỗ chưa hoàn toàn hư thối, có thể thấy được người này là một người trong ma đạo, ma khí quấn quanh thân.

- Chết ở chỗ này không người nào là không cường đại!

Trên mặt Huyền Ẩn đạo nhân lộ ra vẻ ngưng trọng, trầm giọng nói:

- So ta còn muốn cường đại hơn, chỉ sợ đều là nhân vật cấp chưởng giáo Chí Tôn, tu thành năm sáu trọng Thiên cung cường giả!

- Những thi cốt này, dùng luyện thành Thiên Cung chi bảo, không thể lãng phí!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 317: Cáo Mượn Oai Hùm. (2)

Đột nhiên, một vị Ma Đạo cường giả bay lên đỉnh cột đá, tế lên một kiện pháp bảo hướng lao ngục oanh kích mà đi, chỉ nghe một tiếng trống vang nổ mạnh, cái lao ngục kia có chút rung động lắc lư, đem uy năng bên trong pháp bảo của hắn hấp thu, không chút nào tổn hại.

- Xem Diêm Phù đề ma hỏa của ta dung luyện!

Lại có một Đại Ma Đầu cười quái dị, há mồm phun ra ma hỏa hừng hực, không ngừng nung khô lao ngục, cũng không có thể nấu dung đồng đỏ chế tạo môn hộ lao ngục. Những đồng đỏ này thực sự không phải là thần kim gì, chất lượng cũng không cao, nhưng mà xâm nhập tới đây, uy lực của Khốn Ma trận cùng Trấn Hồn đại trận đã cường đến đáng sợ, áp chế tu vi thực lực của bọn hắn, thậm chí ngay cả uy năng của pháp bảo cùng thần thông cũng lọt vào áp chế thật lớn!

Nếu không có hai trận pháp này, bọn hắn phá vỡ lao lung đồng đỏ dễ dàng, nhưng trận pháp nơi đây dù sao cũng bị lịch đại tông chủ của Thái Huyền Thánh tông gia trì qua, ngay cả những Đại Ma Đầu này cũng chỉ có thể phát huy ra ba bốn thành thực lực, nếu không lúc vây công Yến Trác Nhiên cũng không có khả năng tốn hao nhiều thời gian như vậy.

Hơn nữa, trận vân trong những lồng giam đồng đỏ này càng là dày đặc, bất luận pháp bảo cùng thần thông gì rơi ở phía trên, uy lực đều hạ xuống, đã không có bao nhiêu lực sát thương.

Ánh mắt Công Dương Cổ rơi vào trên người Giang Nam, đột nhiên cười hắc hắc nói:

- Tiền bối, chúng ta mở không ra những lao ngục này, tiền bối ngươi tu vi thâm hậu, sao không ra tay để cho chúng ta kiến thức?

Ánh mắt Giang Nam chớp động, đĩnh đạc phân phó nói:

- Huyền Ẩn, đi đem những lao lung này mở ra, sưu tập một ít xương cốt đi ra luyện chế pháp bảo.

Huyền Ẩn đạo nhân là người thành thật, lắc đầu nói:

- Dùng thực lực của ta, chỉ sợ còn làm không được.

Giang Nam mỉm cười, lấy ra một thanh Địa Từ Nguyên Phủ, đưa cho Huyền Ẩn đạo nhân, cười nói:

- Ta biết rõ thực lực ngươi không đủ, bất quá có ta ở đây, còn không cần ngươi cho ra bao nhiêu lực lượng. Ngươi cầm pháp bảo của ta đi qua, đem lao lung này bổ là được.

Huyền Ẩn đạo nhân tiếp nhận Địa Từ Nguyên Phủ, trong nội tâm nói thầm:

- Cái ranh con này thực đem ta trở thành đệ tử của hắn rồi... cái phủ này của hắn bất quá là kiện Bảo Khí, ngay cả pháp bảo cũng không phải, chỉ sợ ở trên lao lung đồng đỏ thoáng đụng một phát sẽ bị chấn nát rồi, đến lúc đó lại là ta mất mặt...

Các lão ma đầu của Công Dương Cổ cũng chứng kiến cây búa trong tay Huyền Ẩn, những lão quái vật này nguyên một đám nhãn lực cao minh đến cực điểm, lập tức nhìn ra cái phủ này bất quá là kiện Bảo Khí, nguyên một đám cười lạnh không thôi.

Sắc mặt Công Dương Cổ âm tình bất định, thầm nghĩ:

- Tiểu tử thúi này lừa gạt ta, để cho ta mở miệng một tiếng tiền bối, dùng khuôn mặt tươi cười dán hắn bờ mông lạnh, làm hại lão tử mất hết thể diện, xem lão tử sẽ bào chế ngươi như thế nào!

Xùy...

Huyền Ẩn đạo nhân một búa bổ đi, lao lung đồng đỏ bị bổ bay ra, chẳng những Huyền Ẩn hoảng sợ, dù là mấy lão ma đầu Công Dương Cổ cũng thay đổi sắc mặt, nguyên một đám nhìn về phía Giang Nam, trong nội tâm lại kính sợ, thầm nghĩ:

- Quả nhiên là lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm, thằng này thoạt nhìn tuổi trẻ, nhưng tu vi thực lực thật sự là thâm bất khả trắc, tiện tay xuất ra một kiện pháp bảo, cắt lao lung đồng đỏ như là cắt đậu hủ!

Công Dương Cổ càng là sắc mặt xám ngoét, kính sợ nhìn về phía Giang Nam, thầm nghĩ:

- Cái lão quái vật này giả heo ăn thịt hổ, giả bộ hư nhược đến thương cảm, khá tốt mới vừa rồi lão tử không có ra tay đối với hắn, nếu không hiện tại chỉ sợ đã biến thành dê nướng nguyên con rồi...

Huyền Ẩn đạo nhân vừa mừng vừa sợ, bổ ra lao lung, đem Kim Thân thi cốt bên trong thu vào, lập tức đi về hướng lao lung khác, hết thảy bổ ra, đem thi cốt Cự Thú cùng mặt thi cốt khác cũng thu nhập bên trong Tử Phủ, đợi lúc đi vào một tòa lao lung cuối cùng, đột nhiên trong lao ngục truyền đến một thanh âm già nua.

- Không nên đi một tầng cuối cùng...

Giang Nam cùng mọi người nhìn lại, chỉ thấy ở trong lao ngục, xiềng xích rậm rạp chằng chịt khóa lại một tăng nhân, tăng nhân "thây khô" kia nhìn như chết không biết bao lâu, lại đột nhiên mở mắt, thanh âm khàn khàn, gương mặt lộ ra vẻ sợ hãi:

- Ngàn vạn lần không nên đi một tầng cuối cùng, có đại khủng bố...

- Vị tiền bối này, ngươi cái này là ý gì?

Nam tử mang mặt nạ bằng đồng kia tiến lên, mỉm cười nói:

- Tiền bối, ngươi bị vây ở chỗ này quá lâu, chỉ sợ có chút già nên hồ đồ

rồi, chúng ta cứu ngươi thoát khốn, ngươi liền có thể lại lần nữa thu hoạch tự do, tiêu diêu tự tại. Huyền Ẩn sư thúc, kính xin ngươi mở lao lung ra, mời vị tiền bối này đi ra.

Tăng nhân gầy như que củi kia sắc mặt càng thêm sợ hãi, khàn cả giọng nói:

- Ta không đi ra ngoài, chết cũng không đi ra ngoài, lăn, đều cút cho ta!

Mọi người còn là lần đầu tiên gặp được người không muốn chạy ra lao lung, Công Dương Cổ nghẹn ngào cười nói:

- Cái tặc ngốc này đoán chừng là bị giam quá lâu, điên mất rồi.

Mấy lão ma đầu khác liếc nhau, lộ ra vẻ cảnh giác, bọn hắn có thể thấy được vị lão tăng này tu vi cực cao, chỉ sợ là nhân vật trọng yếu bên trong Phật môn, nếu không cũng sẽ không bị giam giữ ở tầng thứ sáu.

Bách Ma Quật càng đi về mấy tầng phía sau, giam giữ người tu vi thực lực liền càng cường, đã đến tầng thứ sáu, chỉ sợ là cường giả bên trong cường giả, nhân vật có thể so với chưởng giáo!

Những người khác đã tọa hóa, chết ở chỗ này, duy chỉ có lão tăng này lại còn sống, điều này nói rõ lão tăng này tu vi thực lực những người khác còn phải mạnh hơn một ít.

Ngay cả nhân vật như vậy đều đối với người giam giữ tầng dưới chót cực kỳ sợ hãi, có thể nghĩ bên trong trấn áp ma đầu thế tất là nhân vật không tầm thường!

- Nghe nam tử mang mặt nạ nói, tầng dưới chót nhất giam giữ chính là sư môn trưởng bối của hắn, chỉ có người nọ cứu ra, tiến vào tầng dưới chót nhất mới có thể phá vỡ Bách Ma Quật, thoát khốn mà ra. Xem ra tầng dưới chót nhất coi như là đầm rồng hang hổ, cũng phải xông vào một lần rồi!

Mấy vị Đại Ma Đầu liếc nhau, thầm nghĩ trong lòng.

Huyền Ẩn đạo nhân đem phủ trả lại cho Giang Nam, lặng lẽ truyền âm nói:

- Sư tôn... Phi! Tử Xuyên, một tầng cuối cùng chỉ sợ sẽ có hung hiểm, đợi tí nữa ngươi ở bên cạnh ta, một tấc cũng không rời, minh bạch chưa?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, gật đầu đồng ý.

Trung niên nam tử kia đi ra trước một bước, hướng một tầng cuối cùng đi đến, đột nhiên trong lồng giam sau lưng truyền đến thanh âm hữu khí vô lực của lão tăng kia:

- Các ngươi đi một tầng cuối cùng, ngàn vạn lần phải cẩn thận, không nên đem lão ma đầu kia phóng xuất, nếu không sanh linh đồ thán, các ngươi đều sẽ vĩnh viễn rơi vào A Tỳ địa ngục...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 318: Ma Thần Chi Khu. (1)

Trung niên nam tử kia thân hình có chút dừng lại, dừng bước lại, cũng hướng Giang Nam truyền âm nói:

- Giang Nam tiểu hữu, đợi tí nữa có thể cho ta mượn búa của ngươi dùng một lá không?

Giang Nam ngẩng đầu liếc hắn một cái, truyền âm cười nói:

- Tự nhiên có thể, bất quá tiền bối ngươi phải bảo vệ tánh mạng hai người ta cùng Huyền Ẩn sư thúc tổ.

- Huyền Ẩn lão đạo này có ngươi ở bên người, thật sự là may mắn.

Trung niên nam tử kia mỉm cười nói:

- Ta vốn là không biết ngươi đã ở bên trong Bách Ma Quật, người nọ cũng không có nói cho ta biết việc này, bất quá nếu ngươi chết, chỉ sợ người nọ sẽ tìm ta dốc sức liều mạng... Tốt, ta đáp ứng bảo vệ tánh mạng hai người các ngươi không lo!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, trong nội tâm nghi hoặc:

- Người nọ? Trong miệng hắn người kia, rốt cuộc là ai?

Đột nhiên, thanh âm của trung niên nam tử kia có chút khẩn trương, cao giọng nói:

- Chư vị, lão quái vật của Thái Huyền Thánh tông đã xuất động, đã đến Bách Ma Quật, nếu không đi chúng ta liền muốn hết thảy chết ở chỗ này!

Dứt lời, hắn dẫn đầu nhảy vào tầng dưới chót nhất của Bách Ma Quật, Đại Ma Đầu khác cũng chen chúc mà vào.

Giang Nam cũng xông về trước đi, truyền âm nói:

- Sư thúc tổ, đợi tí nữa ngươi ở bên cạnh ta, một tấc cũng không rời, ngàn vạn lần không nên đi ra!

Huyền Ẩn đạo nhân nao nao, trong nội tâm cười khổ:

- Tiểu tử thúi này, ta vừa mới phân phó hắn như vậy, hắn ngược lại giáo huấn ta rồi...

Sau lưng mọi người, một cổ khí tức vô cùng bá đạo truyền đến, rung chuyển Bách Ma Quật, cường hoành vô cùng, so với những lão ma đầu này còn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần!

Đó là lão quái vật Thái Huyền Thánh tông xuất mã, xâm nhập Bách Ma Quật, bọn hắn sẽ không bị Bách Ma Quật trấn áp, tự nhiên so với những Đại Ma Đầu giam giữ không biết bao lâu này còn muốn cường hoành hơn rất nhiều!

Thái Huyền Thánh Tông đã chết rất nhiều người, thậm chí ngay cả trưởng lão cũng bỏ mạng ba vị, còn có Yến Trác Nhiên là Thiên Cung cường giả, há có thể không để cho Thái Huyền Thánh Tông tức giận?

Huống chi, Bách Ma Quật lại là địa phương Thái Huyền Thánh Tông trấn áp ma đầu, đệ tử cùng trưởng lão bị giết, nếu lan truyền đi ra ngoài, thế tất trở thành trò cười cho thiên hạ, vì vậy Thái Huyền Thánh Tông phải mau sớm đem trận bạo loạn này bình phục lại, nếu không sẽ chẳng còn mặt mũi!

Lần này tiến vào Bách Ma Quật, hết thảy là Thiên Cung cấp cường giả, hơn nữa còn là lão quái vật tu thành Thiên Cung ngũ trọng Thiên Cung lục trọng, đằng đằng sát khí, chưa đi tới liền cho chúng lão ma đầu Công Dương Cổ thấy áp lực thực lớn!

Giang Nam cùng đám người Huyền Ẩn đạo nhân xông vào tầng thứ bảy Bách Ma Quật, nhất thời cảm giác được một cổ khí tức cường đại đập vào mặt, cổ khí tức này cơ hồ giống như thần uy, cuồng bạo, bá đạo, tràn đầy ma

tính, phảng phất có một pho tượng Ma thần hiện ra ở chỗ này, làm cho người ta sợ hãi, kính sợ, thần phục!

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, đầu tiên đập vào mi mắt chính là một bộ xương khô vô cùng khổng lồ ngồi ở trên bảo tọa, đỉnh đầu buông xuống, trên người xương khô này quấn đầy xiềng xích, chi chít, có đâm vào trong đại địa, có đâm vào bên trong vách tường, còn có cao cao treo lên, phần đuôi mỗi một cái xiềng xích đều có một vòng khóa, khóa lại tất cả xương cốt toàn thân hắn!

Hắn vô cùng cao lớn, nguyên hình của Công Dương Cổ chính là một đầu Công Dương cao ngàn trượng, mà những ma đầu khác cũng có Yêu Tộc, khí lực cực kỳ khổng lồ, nhưng ở trước mặt xương khô này, lại vô cùng nhỏ bé, chỉ cao bằng bắp chân của hắn.

Về phần Giang Nam, Huyền Ẩn đạo nhân cùng trung niên nam tử kia, thì càng thêm nhỏ đến thương cảm, còn không cao bằng ngón chân của xương khô!

Xương cốt của hắn so sánh với thường nhân nhiều ra rất nhiều lần, người bình thường chỉ có hai mươi bốn cái xương sườn, mà hắn có khoảng 108 cái!

Tay của hắn là do mười hai căn cốt quấn quanh ở chung một chỗ, phảng phất như bánh quai chèo, xương đùi cũng là như thế, có thể nghĩ, trong thân thể của hắn có thể dung nạp lực lượng là khổng lồ bực nào!

Từng đoàn từng đoàn lửa ma như vân, trôi lơ lửng ở bên cạnh xương cốt của hắn, quay chung quanh thân thể của hắn. Không ngừng nung khô, ngọn lửa đen nhánh làm cho người ta thấy cảm giác vô cùng nguy hiểm!

- Loại thân thể này, so sánh với Đô Thiên Thần Chiếu Kinh xương sống 108 khớp xương còn mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Trong lòng Giang Nam rung động, từ trên bộ xương khô này hắn thấy được một môn thân thể công pháp vô cùng cường đại khác.

- U Đô Ma Hỏa! Lão Thiên, người này là ai?

Một vị Ma Đạo cường giả bị vây ở chỗ này lẩm bẩm nói:

- U Đô Ma Hỏa là Thần Hỏa mà Ma thần mới có thể luyện chế, chẳng lẽ nói hắn là một Ma thần?

Những người khác cũng rung động thật sâu, xương khô Cự Nhân này quả thực ra ngoài hiểu biết của bọn họ, bọn họ còn là lần đầu tiên nhìn thấy tồn tại mạnh mẻ như thế!

Huyền Ẩn đạo nhân sắc mặt biến hóa, lẩm bẩm nói:

- Cấu tạo khớp xương cùng nhân loại một trời một vực, chẳng lẻ hắn là Ma Tộc?

Nam tử mang mặt nạ bằng đồng kia lộ ra vẻ tán thành, cười nói:

- Không sai, vị sư môn tiền bối của ta đúng là có huyết thống Ma Tộc, hơn nữa còn là Ma thần huyết thống, vì vậy thiên tư của hắn cực cao, tu luyện Ma Đạo tâm pháp có thể nói thuận buồm xuôi gió, người khác tu thành một môn công pháp cần tốn hao rất nhiều năm, mà hắn chỉ cần mấy ngày.

- Đáng tiếc, vị sư môn tiền bối này của ngươi đã chết.

Công Dương Cổ cười hắc hắc nói:

- Huyết nhục toàn thân của hắn đã hư không còn một mống, chỉ còn lại có xương, ngay cả óc cũng rửa nát sạch sẽ, bị chết không thể chết lại. Thanh Diện Nhân, ngươi mới vừa nói đến tầng dưới chót nhất, cứu sư môn trưởng bối của ngươi, là có thể cứu chúng ta đi ra ngoài, hiện tại sư môn trưởng bối của ngươi đã chết, nên đến phiên ngươi thực hiện lời hứa!

Mấy vị ma đầu khác rối rít gật đầu, mặc dù nói tu sĩ sinh mệnh lực cực kỳ cường đại. Nhưng mà rơi đầu hoặc là trái tim vẫn là sẽ chết, tu luyện tới Thiên Cung cảnh, thân thể vô cùng cường đại. Có lẽ có thể làm được không

có trái tim cũng có thể còn sống, nhưng mà không có đại não, nhất định sẽ chết.

Óc của bộ xương khô này đã rửa nát, khẳng định tử vong đã lâu.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Xương khô này hơn phân nửa là tồn tại như Thái Hoàng, tu thành Thiên Cung bát trọng đỉnh, chỉ thiếu chút nữa là thành thần minh, đợi đem bộ xương này thu vào tay, có thể luyện chế ra pháp bảo thật tốt, cũng có thể từ cụ xương khô này lĩnh hội ra tâm pháp của hắn!

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, không nhịn được đối với xương khô này động tâm tư.

- Sư môn trưởng bối ta học cứu Thiên Nhân, mặc dù còn không phải là thần minh, nhưng cũng sẽ không dễ chết dàng như.

Nam tử mang mặt nạ bằng đồng mỉm cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 319: Ma Thần Chi Khu. (2)

- Ngày xưa Thái Hoàng đánh lén vị sư môn trưởng bối của ta, lấy thần đỉnh trọng thương, nhưng cũng không thể hoàn toàn giết chết hắn, chỉ đành phải trấn áp ở Bách Ma Quật. Nhưng thân thể vị sư môn trưởng bối của ta, đã mạnh mẻ đến trình độ có thể sánh ngang thần minh, luyện thành Ma Thần Chi Khu, đem trí nhớ thần thức của mình luyện tận trong xương cách, cho dù thân thể nát bấy, cũng có thể sống lại.

Thanh âm của hắn tràn đầy tôn kính, trầm giọng nói:

- Lão nhân gia ông ta từng là một trong mấy đối thủ mà Thái Hoàng kiêng kỵ nhất, nếu Thái Hoàng không có thần đỉnh, cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

- Hiện tại, chính là thời khắc chứng kiến kỳ tích!

Nam tử mang mặt nạ bằng đồng đột nhiên lấy ra bình ngọc cao một thước, đem bình ngọc tế lên đi tới cụ xương khô kia, đi tới trên đỉnh đầu, chỉ thấy bình ngọc nghiêng xuống, linh dịch giống như thác nước từ trong bình trút xuống, tưới vào cụ xương khô kia.

Trong khoảnh khắc, liền có mấy vạn cân linh dịch từ trong bình ngọc đổ ra, nhưng linh dịch trong bình không thấy giảm bớt chút nào.

Linh dịch rơi vào trên cụ xương khô kia, cũng không có từ xương cốt chảy xuống, mà là bị xương khô này nhanh chóng hấp thu, phảng phất là một chậu nước tưới vào sa mạc.

Linh dịch trong bình càng chảy càng nhiều, chốc lát thời gian liền có trăm vạn cân linh dịch chảy ra, chỉ thấy cụ xương khô kia hấp thu nhiều linh dịch, dần dần mặt ngoài xương cốt hiện ra đủ loại đạo văn huyễn lệ, đạo văn đan vào, tạo thành một mảnh mạch máu dài hẹp vô cùng thô to, giăng đầy ở mặt

ngoài xương cốt.

Theo hấp thu càng nhiều linh dịch, mạch máu hiện ra chi chít, ngay sau đó có máu ở trong mạch máu bắt đầu khởi động, ở trong lồng ngực xương khô dần dần sinh trưởng ra nội tạng.

Mà ở trong đỉnh đầu xương khô này, cũng có đạo văn đang không ngừng đan vào, đại não, tiểu não, thần kinh, kinh mạch, huyết quản, không ngừng từ hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp.

Sau một lúc, hai ánh mắt khổng lồ từ trong hốc mắt trống rỗng sinh ra, càu nhàu cổn động xuống.

Mọi người thấy như vậy, không thể nào tin nổi một màn trước mắt, rõ ràng này là xương khô đã chết không biết bao nhiêu năm, nhưng lại có thể chết mà sống lại, từ trong xương cốt sinh ra trái tim đại não, từ trong tử vong tỉnh lại!

Này nói rõ hắn đem trí nhớ của mình luyện nhập đạo văn, lúc đạo văn xây dựng, đại não trí nhớ khôi phục, loại thủ đoạn này vượt ra khỏi bọn họ hiểu biết!

Đây chính là Ma Thần Chi Khu, có sinh mệnh lực vô cùng cường đại!

Giang Nam khiếp sợ không khỏi, nhục thể của hắn mặc dù cũng có sự khôi phục cực mạnh, nhưng so với xương khô trước mắt này vẫn là gặp sư phụ. Dù sao, hắn bị nổ nát đỉnh đầu, cũng sẽ bỏ mạng tại chỗ, nhưng mà xương khô trước mắt này chỉ còn lại có xương cũng có thể phục sống lại!

- Nhục thể của hắn mạnh mẻ đến cảnh giới thần minh, Bất Tử Bất Diệt! Người này tu luyện công pháp, tuyệt đối so với Ma Chung Bá Thể Thần Thông của ta mạnh hơn, thậm chí nói không chừng là thần minh cấp công pháp!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trong bình ngọc còn có linh dịch đang không ngừng xông ra, chỉ thấy trên cụ xương khô kia bắt đầu có Huyết Nhục diễn sinh. Từng cục cơ nhục hiện lên, để cho thân thể khô quắt của hắn bắt đầu dần dần phồng lên.

Hai mắt xương khô chuyển động, từ trên thân mọi người quét qua, áp chế đến những đại ma đầu này trái tim đột nhiên ngừng, cơ hồ không cách nào hô hấp.

Cuối cùng, ánh mắt xương khô này rơi vào trên người nam tử mang mặt nạ bằng đồng, chỉ nghe răng rắc một tiếng, mặt nạ bằng đồng xanh hé ra, lộ ra một khuôn mặt phong thần tuấn lãng.

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy tướng mạo trung niên nam tử này xuất chúng, chòm râu hai phiết, là một mỹ nam tử khó gặp. Hai mắt hắn giống như hai Minh Nguyệt, tinh khiết không thôi.

- Đại sư bá, cần gì đem mặt nạ của ta chấn vỡ?

Trung niên nam tử kia cười khổ một tiếng nói:

- Ta không giống Thí Thần Cốc cốc chủ, tùy thân mang theo trăm ngàn mặt nạ, vạn nhất ta từ nơi này đi ra ngoài, bị nhận ra, chẳng phải là sẽ mang đến họa diệt môn cho Thần Tông ta?

- Thần Tông?

Trong lòng Giang Nam rùng mình:

- Hắn là Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo chí tôn, Phụ Văn Cung!

Đối với Tinh Nguyệt Ma Tông Phụ Văn Cung, Giang Nam có nghe thấy. Phụ Văn Cung trông coi Tinh Nguyệt Ma Tông đã có hơn một trăm năm, vẫn chưa từng hiển sơn lộ thủy, tu vi thực lực của hắn không người biết được, bất quá hắn dạy ra bát đại đệ tử, Thần, Tông, Vô, Địch, Hương, Mộng, Không, Ưu, cũng là nhân tài khó được!

Giang Nam đã từng thấy qua Quân Mộng Ưu, Lý Nguyên Không cùng Thần Tiềm, ở trong trẻ tuổi siêu quần bạt tụy, tư chất tiềm lực thuộc về nhân vật đứng đầu!

- Phụ Văn Cung?

Huyền Ẩn đạo nhân cũng lập tức nhận ra trung niên nam tử kia, trước khi hắn bị Thái Hoàng nhốt vào Bách Ma Quật, Phụ Văn Cung cũng đã danh dương thiên hạ, kế thừa chưởng giáo vị của Tinh Nguyệt Ma Tông!

- Hắn là Phụ Văn Cung, Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo, như vậy xương khô này là ai? Có thể bị Phụ Văn Cung gọi là Đại sư bá chỉ có một, hơn nữa người nọ có Ma thần huyết mạch...

Huyền Ẩn đạo nhân trong mắt không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi, đột nhiên nhớ tới một tồn tại cực kỳ khủng bố, thân thể lập tức rùng mình.

So sánh với Thái Hoàng, hắn e ngại tồn tại kinh khủng kia hơn, dù sao Thái Hoàng là đại tông sư trong chánh đạo, làm chuyện xấu sẽ không minh mục trương đảm, nhưng mà người nọ là làm việc không chút kiêng kỵ, từng tạo ra không biết bao nhiêu sát nghiệt, có thể nói là từ cổ chí kim đệ nhất sát thần!

- Ma La Thập!

Huyền Ẩn phun ra một ngụm trọc khí:

- Nếu quả thật chính là hắn, như vậy thiên hạ thật sẽ đại loạn...

Trên người cụ xương khô kia huyết nhục đã khôi phục bốn năm thành, đột nhiên mở miệng, thanh âm ùng ùng giống như lôi đình từ trên Thiên Vũ vang lên:

- Ở trước mặt ta, ngươi không cần tiểu tâm cẩn thận. Chỉ cần ta từ nơi này thoát khốn, cho dù ngươi bị Thái Huyền Thánh Tông phát hiện chân diện mục lại có thể thế nào? Chỉ cần Thái Hoàng còn chưa thành thần, là ta có thể

bảo vệ Thần Tông bất diệt!

Giọng nói của hắn cực kỳ bá đạo, mặc dù còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng trong lời nói một đời bá chủ hùng phong triển lộ không thể nghi ngờ!

- Văn Cung, sư phó của ngươi đã chết?

Trên mặt Ma La Thập lộ ra nụ cười, bởi vì da chưa sinh ra, lộ ra vẻ cực kỳ dử tợn, cười nói:

- Ta mặc dù là sư huynh của hắn, nhưng hắn đối với ta luôn đề phòng, e sợ cho ta cướp lấy chưởng giáo vị của hắn. Hắn không chết mà nói, ngươi sẽ không đến cứu ta thoát khốn.

Phụ Văn Cung cười nói:

- Đại sư bá, sư phó của ta đúng là đã chết, bất quá cho dù là ta cũng không muốn tới cứu ngươi. Ngươi sát tâm quá nặng, khó có thể khống chế, ngươi từ Bách Ma Quật đi ra ngoài, nhất định sẽ làm loạn chung quanh, còn không bằng bị trấn áp ở chỗ này. Hôm nay Thái Hoàng xuất quan, không người nào có thể ngăn, chỉ có mời sư bá rời núi.

- Thái Hoàng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 320: Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân. (1)

Khuôn mặt Ma La Thập dử tợn gấp đôi, xiềng xích rầm nữa rung động, sau một lúc lâu mới bình phục lại, lắc đầu nói:

- Tu hành chi đạo, một bước chậm, từng bước chậm, ta bị trấn áp hơn ba trăm năm, ba trăm năm không có tu luyện, tu vi không tiến phản lui, hôm nay đã không phải là đối thủ của hắn rồi.

Phụ Văn Cung liếc chúng đại ma đầu Công Dương Cổ một cái, mỉm cười nói:

- Sư bá, những thức ăn này, có thể làm cho ngươi khôi phục mấy phần tu vi? Có thể đánh xuyên qua Bách Ma Quật rời đi hay không?

Hắn lời này vừa ra, đám người Công Dương Cổ vừa sợ vừa giận, rối rít phẫn nộ quát:

- Thanh Diện Nhân, ngươi đây là ý gì?

- Cái gì gọi là thức ăn?

- Ngươi cho rằng bằng vào hai người các ngươi, liền có thể đem chúng ta cũng ăn? Ngươi thật đem chúng ta làm thành thức ăn?

- Thời điểm lão tử tung hoành giang hồ. . .

Phụ Văn Cung khuôn mặt tươi cười, vội vàng nói:

- Chư vị đừng nóng vội, các ngươi nghe ta giải thích.

Mọi người dần dần an tĩnh lại, bất quá như cũ đằng đằng sát khí, vây khốn hắn ở chính giữa, cười lạnh liên tục.

Phụ Văn Cung cười tủm tỉm nói:

- Chư vị, lần này ta lẻn vào Bách Ma Quật, mục đích chủ yếu là vì cứu sư bá ta, cứu các ngươi tự nhiên là có mục đích của ta. Có người nói cho ta biết, hôm nay Thái Hoàng đã mạnh đến trình độ không cách nào chống lại, chỉ có sư bá ta mới có thể cùng hắn chống lại, nếu Thái Hoàng hùng bá thiên hạ, chúng ta những thứ làm ma đầu này nơi nào còn có đường sống? Cho nên, chúng ta là người trong ma đạo, mọi người liền phải đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, trên dưới một lòng, hợp lực đối kháng Thái Hoàng, các ngươi nói đúng hay không?

Công Dương Cổ cười lạnh nói:

- Nếu là mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, ngươi mới vừa rồi vì sao còn muốn nói chúng ta là thức ăn?

Phụ Văn Cung cười đến càng thêm vui vẻ, mạn điều tư lý nói:

- Nếu là trên dưới một lòng đối kháng Thái Hoàng, như vậy mọi người cũng phải có kính dâng mới đúng. Chư vị, các ngươi muốn kính dâng, là tánh mạng của các ngươi, để cho Đại sư bá ta có thể khôi phục tu vi, đánh xuyên qua Bách Ma Quật, lúc này rời đi.

Đám người Công Dương Cổ giận tím mặt, gào thét giận dữ hét:

- Chỉ bằng các ngươi, một cái tiểu bạch kiểm, một bộ xương khô bị khóa ở chỗ này chờ chết, ngay cả động cũng không thể động, cũng muốn ăn chúng ta?

- Trước giết bọn họ, lại cùng lão quái vật của Thái Huyền Thánh Tông quyết tử chiến!

Huyền Ẩn Đạo Nhân cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, vội vàng đem Giang Nam che ở phía sau, cả giận nói:

- Tử Xuyên, người này quả nhiên lộ ra chân diện mục, đáng thương, lão

phu mới vừa chạy ra lao ngục, liền rơi vào ma chưởng, bất quá ngươi yên tâm, lão phu liều chết cũng sẽ bảo vệ ngươi an nguy!

- Sư thúc tổ, không nên kinh hoảng, cũng không nên động thủ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Còn nhớ rõ trước kia ta nói qua cho ngươi không? Ngươi ở bên cạnh ta, một tấc cũng không rời, ta tự nhiên có thể bảo vệ tính mạng ngươi không lo.

Huyền Ẩn Đạo Nhân cả giận nói:

- Tiểu tử, ngươi thật đem mình làm thành sư tôn ta rồi hả? Ngươi không biết lão ma đầu Ma La Thập kia. . .

Hắn lời còn chưa dứt, công kích của đám người Công Dương Cổ kia đã đi tới trước người Phụ Văn Cung, Phụ Văn Cung cười ha ha, bả vai lay động, hóa thành một pho tượng Cự Nhân vạn trượng, quanh thân ánh sao lấp lánh, sau ót giơ lên một vòng Minh Nguyệt ngân bạch sắc, giơ tay lên liền đở công kích của đám đông.

Phía sau lưng hắn chính là cửa vào tầng dưới chót nhất của Bách Ma Quật, để cho mọi người không đường có thể trốn, không đường thối lui!

Trên bảo tọa, Ma La Thập đột nhiên mở miệng, thanh âm trầm thấp:

- Văn Cung, hấp thu bọn họ, tu vi của ta có thể khôi phục hai ba thành, đánh xuyên qua Bách Ma Quật, có chút khó khăn.

Phụ Văn Cung ra sức ngăn cản đám người Công Dương Cổ công kích, bọn người Công Dương Cổ là Thiên Cung cấp cường giả, năm đó hoành hành nhất thời, mặc dù bị giam cầm rất nhiều năm, nhưng thực lực như cũ không thể khinh thường, để cho hắn rất là cố hết sức.

Hơn nữa, cường giả Thái Huyền Thánh Tông sắp đuổi tới đây, đến lúc đó, hắn chính là hai mặt thụ địch!

- Đại sư bá, không chỉ hai ba thành tu vi, ta còn vì ngươi đưa tới mấy lão quái vật của Thái Huyền Thánh Tông, đầy đủ cho tu vi của ngươi khôi phục đến sáu bảy thành!

Phụ Văn Cung cười to nói.

Linh Dịch trong bình ngọc kia còn đang không ngừng chảy xuống, tắm rửa quanh thân Ma La Thập, để cho nhục thể của hắn như cũ nhanh chóng phục hồi như cũ, thanh âm ù ù nói:

- Văn Cung, thủ đoạn của ngươi, so sánh với sư phó của ngươi tăng thêm một bậc!

Ầm!

Đột nhiên trên bảo tọa, thân thể của Ma La Thập chấn động, hư không tựa hồ cũng bị chấn đến sắp nghiền nát!

Không gian Bách Ma Quật, trải qua không biết bao nhiêu đạo trận pháp trận văn gia cố, trở nên không gì phá nổi, cho dù mấy đại ma đầu Công Dương Cổ là Thiên Cung cấp cũng không cách nào rung chuyển, nhưng mà thân thể Ma La Thập chấn động, liền cơ hồ đem không gian chấn vỡ, nhục thể của hắn đã khôi phục thất thất bát bát, Ma Thần chi thân bắt đầu bày ra uy lực cường đại!

- Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh!

Ma La Thập quát khẽ, vô số đạo văn từ trong cơ thể xông ra, hóa thành một mặt cự luân, cao cao dựng thẳng ở sau ót, ong ong chuyển động, truyền đến một cổ dẫn lực không gì phá nổi, đám người Công Dương Cổ nhất thời chỉ cảm thấy tinh khí cùng máu huyết trong cơ thể xuẩn xuẩn dục động, tinh khí, khí huyết không ngừng lưu thất, tu vi điên cuồng suy kiệt!

Hắn tu luyện chính là một môn Ma Đạo kinh điển cực kỳ cao thâm, có thể trong vô hình đoạt tinh khí khí huyết của người, cướp đoạt tu vi người khác, Giang Nam cũng cảm giác được tinh khí bản thân xuẩn xuẩn dục động, khí

huyết không yên, vội vàng cao giọng nói:

- Phụ chưởng giáo, đừng quên hiệp nghị giữa chúng ta!

- Tự nhiên chưa quên!

Phụ Văn Cung cười to nói:

- Đại sư bá, vị tiểu huynh đệ này cùng lão gia hỏa bên cạnh hắn cùng ta có hiệp nghị, còn cần mượn bảo vật của hắn giúp ngươi chặt đứt gông xiềng, chi bằng bỏ qua cho bọn họ.

Ánh mắt Ma La Thập rơi vào trên người Giang Nam, hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Tiểu quỷ, để cho ta không có thể ăn thống khoái. . .

Giang Nam cùng Huyền Ẩn Đạo Nhân nhất thời chỉ cảm thấy áp lực chợt nhẹ, khí huyết cùng tinh khí bản thân không hề lưu thất nữa, cũng thở phào nhẹ nhỏm.

- Phụ Văn Cung thật là một nhân vật lợi hại, thận trọng, vì cứu Ma La Thập có thể nói tính toán nặng nề !

Ánh mắt Giang Nam chớp động, thực lực của Ma La Thập cố nhiên làm hắn khiếp sợ, nhưng Phụ Văn Cung quyền mưu trí mưu, mới thật sự là tài trí.

- Hắn cứu đám người Công Dương Cổ, vốn là không có cái hảo tâm gì, hơn nữa ở trên đường trì hoãn thời gian, đợi chờ cao thủ Thái Huyền Thánh Tông tới, sau khi giết mấy trưởng lão Thái Huyền Thánh Tông, lợi dụng Thái Huyền thánh tông tức giận, hấp dẫn càng nhiều cường giả tiến vào Bách Ma Quật đưa đồ ăn cho Ma La Thập, giúp hắn khôi phục tu vi.

Chương 321: Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân. (2)

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu Thái Huyền Thánh Tông biết Ma La Thập thoát khốn, căn bản không sẽ phái người tới, mà là chờ Thái Hoàng lão tổ trở lại làm tiếp quyết định. Chưởng giáo Chí Tôn, phải là hạng người tài trí vô song như Phụ Văn Cung, nếu chỉ là tu vi cường đại, nhiều nhất chỉ có thể làm nhất phương bá chủ, mà không thành được chưởng giáo.

Tinh Nguyệt Thần Tông tiền chưởng giáo lựa chọn Phụ Văn Cung làm người thừa kế, ánh mắt đúng là lão luyện độc đáo.

Tinh khí khí huyết cùng tu vi của đám người Công Dương Cổ cũng đang không ngừng lưu thất, trong lòng kinh hãi, đối với thế công của Phụ Văn Cung càng thêm mãnh liệt, cố gắng đem Phụ Văn Cung ép mở, cướp đường mà chạy!

Bất quá, ở loại địa phương như Bách Ma Quật này, tu vi thực lực của bọn họ cũng gặp phải áp chế thật lớn, nhất thời trong chốc lát không cách nào ép mở nhân vật chưởng giáo Chí Tôn như Phụ Văn Cung này.

- Trước hết giết lão khô lâu này!

Rốt cục, có mấy vị đại ma đầu lệ tiếu không dứt, tung mình hướng Ma La Thập giết tới, Ma La Thập bị trói ở trên bảo tọa, không cách nào nhúc nhích, thậm chí ngay cả đầu ngón chân cũng bị xiềng xích trói lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ công tới.

Oanh!

Công kích của mọi người rơi vào trên người Ma La Thập, các loại chấn động không dứt, cuồng phong cuồn cuộn quét ngang không gian tầng dưới

chót Bách Ma Quật, nếu không phải bên cạnh Giang Nam có Huyền Ẩn Đạo Nhân che chở, chỉ sợ hắn mới vừa tiếp xúc đến dư ba công kích của mọi người, sẽ bị chấn nát bấy!

Đây là Thiên Cung cường giả tranh phong, mạnh mẻ vô cùng, không chỉ có Thần Thông công phạt, còn có Thiên Cung chi bảo uy năng vô hạn, chỉ có không gian vững chắc như Bách Ma Quật mới có thể chịu đựng được công kích của bọn hắn, đổi lại những địa phương khác, hư không cũng sẽ bị đánh nát bấy!

Thân thể của Ma La Thập lại khe khẽ rung lên, chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, Thần Thông cùng Thiên Cung chi bảo rơi vào trên người hắn rối rít nổ tung, tài liệu có thể luyện thành Thiên Cung chi bảo đều cực kỳ thượng thừa, lại bị người tế luyện không biết bao nhiêu năm, phóng ở trong người lấy Đạo văn ân cần săn sóc, tính chất mạnh tiếp cận thần kim, nhưng dù vậy cũng không cách nào cùng thân thể của Ma La Thập sánh ngang!

Nhục thể của hắn đã thành thần, thành Ma!

- Chết!

Ma La Thập rống to, những người kia đột nhiên thình thịch nổ tung, hóa thành huyết vụ, xương cốt vỡ vụn, nhưng ngay sau đó bị đầu Ma Thần này há mồm khẽ hấp, huyết vụ cùng tinh khí, khí huyết, tu vi của bọn hắn rối rít bay vào trong miệng của hắn!

Ma La Thập cắn nuốt mấy người này, tu vi đột nhiên tăng vọt, hơi thở càng ngày càng mạnh, cự luân phía sau truyền đến dẫn lực mạnh hơn, công kích của đám người Công Dương Cổ càng chặt, chờ đợi có thể lao ra nơi này. Chỉ là tu vi cùng thân thể của bọn họ cũng đang không ngừng suy sụp, thậm chí thân thể vốn là cực kỳ khổng lồ, giờ phút này cũng trở nên càng ngày càng khô quắt, khí huyết trong thân thể càng ngày càng khô kiệt.

Cho dù là Công Dương Cổ cao tới hơn nghìn trượng, khí lực cũng dần dần thu nhỏ lại, biến thành không tới trăm trượng, mà mấy người khác cũng

là đồng dạng không chịu nổi, càng phát ra cảm giác vô lực.

Huyền Ẩn Đạo Nhân thở dài, lẩm bẩm nói:

- Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, rốt cục tái hiện thế gian, năm đó nơi đại ma đầu kia đi qua, hài cốt đầy đồng, làm hại thiên hạ. . .

Hắn đã từng thấy qua bức tình hình này, Ma La Thập là nhân vật cùng thời đại với Huyền Ẩn Đạo Nhân, thời đại kia, quần tinh lấp lánh, cao thủ cường giả vô số, môn phái cũng nhiều hơn hiện nay, mỗi môn phái đều có nhân tài đứng đầu. Tinh Nguyệt Thần Tông Ma La Thập, Huyền Thiên Thánh Tông Huyền U Đạo Nhân, Thái Huyền Thánh Tông Thái Hoàng lão tổ, chính là ba vị nhân vật đứng ở đỉnh.

Trong đó Ma La Thập danh tiếng không tốt nhất, người này thích giết chóc thành tánh, năm xưa vì tu luyện Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, liền đã bắt đầu làm hại thiên hạ, không biết có bao nhiêu người chết ở trong tay của hắn, người bị giết quá nhiều, cho dù là Tinh Nguyệt Thần Tông đối với hắn cũng không chào đón.

Cuối cùng, người này nghe nói chết ở trong tay Thái Hoàng, để cho tất cả mọi người thở phào nhẹ nhỏm, Tinh Nguyệt Thần Tông cũng không có đi chứng thật sống chết của hắn, trừ Tinh Nguyệt Thần Tông tiền chưởng giáo đối với Ma La Thập kiêng kỵ, cũng có Ma La Thập làm ác quá nhiều, coi như là Ma Đạo cũng nhìn không được.

- Tử Xuyên, ngươi muốn cho Phụ Văn Cung mượn cự phủ của ngươi, giúp Ma La Thập thoát khốn sao?

Huyền Ẩn Đạo Nhân lắc đầu nói:

- Chỉ sợ tương lai ngươi sẽ hối hận hôm nay sở tác sở vi, ngươi không biết người này sau khi ra ngoài, sẽ tạo thành bao nhiêu sát kiếp. . .

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Mặc dù ta không cho mượn, Phụ Văn Cung cũng có thể giết ta đoạt bảo, sư thúc tổ, ngươi có thể đở nổi Phụ Văn Cung sao?

Huyền Ẩn Đạo Nhân hơi ngẩn ra, lắc đầu, mặc dù hắn là trưởng bối của Phụ Văn Cung, nhưng mà tu vi thực lực lại chưa từng đạt tới cấp bậc chưởng giáo, tự nhiên không phải là đối thủ của Phụ Văn Cung.

- Nếu Phụ Văn Cung dám đến cứu Ma La Thập, như vậy hắn nhất định cũng có bảo vật có thể chặt đứt những gông xiềng này, cứu Ma La Thập ra, nhưng tốc độ có thể chậm một chút.

Giang Nam hé mắt, nhẹ giọng nói:

- Ta cho hắn, chẳng qua là dệt hoa trên gấm, không cải biến được bất kỳ kết quả. Huống chi có Ma La Thập ở đây, Thái Hoàng ta cho Huyền Thiên Thánh Tông ta áp lực, sẽ ít rất nhiều, để cho Huyền Thiên Thánh Tông ta, tạm thời không đến nổi có nguy cơ diệt môn.

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên chỉ nghe bịch một tiếng, thân thể một vị đại ma đầu Thiên Cung cảnh đột nhiên toái rụng, hắn bị Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân rút đi một thân tu vi tinh khí, thân thể hóa thành phấn vụn.

Thình thịch thình thịch, thân thể mấy vị cường giả khác cũng rối rít nát bấy, chỉ còn lại có một người Công Dương Cổ.

- Ta và ngươi liều mạng!

Công Dương Cổ rống giận, phi thân hướng Ma La Thập đánh tới. Ma La Thập nhếch miệng cười to, há mồm khẽ hấp, chỉ thấy đầu sơn dương này vô lực giãy dụa, phi một tiếng nhảy vào trong miệng của hắn, truyền đến một tiếng hét thảm, liền không một tiếng động.

Ma La Thập một ngụm liền đem Công Dương Cổ nuốt luôn, chép miệng chậc lưỡi, ồm ồm nói:

- Văn Cung, ta thực đã khôi phục hơn hai thành tu vi, bất quá xiềng xích

khóa ta lại, dùng chính là Hằng Vũ Thần Kim, tài liệu mà thần minh dùng để luyện chế pháp bảo, ngươi chém không đứt, ta cũng không cách nào đi ra ngoài. Ta cảm ứng được những cao thủ Thái Huyền Thánh tông kia đã tới gần, nếu chém không đứt xiềng xích, bọn họ luyện Bất Tử ta, nhưng các ngươi lại chạy trời không khỏi nắng!

Phụ Văn Cung cười ha ha, nói:

- Sư bá, ta sớm có chuẩn bị, đã mang đến Thần Tông trấn giáo chi bảo, luyện hóa xiềng xích giúp ngươi thoát khốn, bất quá tốn hao thời gian có chút dài, may mắn chính là, trên người vị Giang Nam tiểu huynh đệ này cũng có một kiện bảo vật, có thể chặt đứt Hằng Vũ Thần Kim!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 322: Cướp Sạch Bách Ma Quật. (1)

Ma La Thập ah xong một tiếng, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, có nhiều thú vị nói:

- Tiểu quỷ đầu, dùng ngươi bảo vật chặt đứt xiềng xích, để cho ta thoát khốn a!

Giang Nam lấy ra một thanh Địa Từ Nguyên Phủ giao cho Huyền Ẩn đạo nhân, cười nói:

- Sư thúc tổ, tu vi của ta quá yếu, chỉ sợ còn chưa tiếp cận bên cạnh của hắn sẽ bị hắn đánh chết, vẫn là ngươi tới đi.

Huyền Ẩn đạo nhân tiếp nhận Địa Từ Nguyên Phủ, sắc mặt do dự, đột nhiên chỉ nghe một tiếng thét dài truyền đến, thanh âm cuồn cuộn, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai bọn hắn:

- Người nào dám can đảm tự tiện xông vào Thái Huyền Thánh tông? Thật to gan!

Cái âm thanh này thét dài, cho người cảm giác như là Phượng Minh thâm sơn, Thiên Nhạc khai tấu, Phạm Cầm gẩy nổ, rầm rộ, phảng phất muốn đem lồng ngực tách ra!

Cao thủ đứng đầu Thái Huyền Thánh tông rốt cục chạy đến, chỉ là một tiếng thét dài, liền để cho Huyền Ẩn đạo nhân ý thức được mình cùng người chênh lệch, người tới là có thể so sánh với chưởng giáo Chí Tôn cường giả, vượt xa hắn có thể đối phó.

Tuy trong lòng của hắn một vạn cái không muốn giải cứu Ma La Thập, nhưng giờ phút này cũng chỉ có thể tùy theo thiên mệnh!

Huyền Ẩn đạo nhân tiến lên, một búa bổ đi, chém vào phía trên xiềng xích, boong boong rung động, ánh lửa văng khắp nơi, cái xiềng xích kia chính là thần kim tạo thành, cứng rắn vô cùng, mặc dù là Ma La Thập cũng không cách nào bức đứt, nhưng ở dưới Địa Từ Nguyên Phủ, lại bị chém ra một cái lỗ thủng!

- Tốt một cái cự phủ, ngay cả xiềng xích do Thần Kim luyện chế cũng có thể chém đứt, cái phủ này, đủ có thể gây tổn thương đến nhục thân của ta rồi!

Ma La Thập tán thưởng liên tục, ánh mắt rơi vào phía trên Địa Từ Nguyên Phủ, đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, thất thanh nói:

- Ngũ Sắc kim luyện chế? Bên trong rõ ràng còn tích chứa thần thông, đây là một Bảo Khí?

Giờ phút này linh dịch trong bình ngọc đã tiêu hao không còn, gần ngàn vạn cân linh dịch đem thân thể của hắn phục hồi như cũ, bộ lông cũng dài ra, sắc mặt Ma La Thập cổ quái, cao thấp dò xét thanh Địa Từ Nguyên Phủ này, tức cười nói:

- Con mẹ nó, cái vô liêm sỉ nào lãng phí như vậy, dùng Ngũ Sắc kim đến luyện chế Bảo Khí? Nếu để cho lão ★ tử biết rõ hắn là ai. . .

Huyền Ẩn đạo nhân liên tục ba búa, chém đứt một đầu xiềng xích, tiếp tục hướng xiềng xích khác chém tới, lại vào lúc này, tuyệt đỉnh cao thủ của Thái Huyền Thánh tông rốt cục đi vào, Phụ Văn Cung ngăn ở cửa khẩu, tế lên Tinh Nguyệt Thần Tông trấn giáo chi bảo, hai cổ lực lượng tuyệt cường ầm ầm trùng kích, chấn động không ngớt, đem Thiên Địa tầng dưới chót nhất chấn đến bấp bênh!

Giang Nam kêu rên một tiếng, ngực nặng nề, khổ sở đến cơ hồ thổ huyết, vội vàng tế lên Thiên Long Bát Âm chung, bảo vệ quanh thân, phi tốc lui về phía sau.

Tuy Phụ Văn Cung cùng Thái Huyền Thánh tông cường giả giao thủ là ở chỗ giao hội của tầng thứ sáu cùng tầng dưới chót nhất, dư âm cũng không xâm nhập tới đây, nhưng như trước có một tia khí tức tiết lộ ra ngoài, cơ hồ trấn sát hắn!

Chênh lệch quá xa, Giang Nam ở trong trẻ tuổi có thể xem như bộc lộ tài năng, nhưng mà ở trước mặt thế hệ trước, vẫn có một đoạn rãnh trời không cách nào vượt qua!

- Nguyên lai là Phụ Văn Cung!

Một thanh âm già nua truyền đến:

- Phụ Văn Cung, ngươi tiềm vào Thái Huyền Thánh tông ta, chẳng lẽ là ý định nghĩ cách cứu viện lão ma đầu Ma La Thập kia? Ngươi quá cuồng vọng rồi! Cũng tốt, đường đường Tinh Nguyệt Ma tông Chi Chủ, hôm nay liền muốn ở lại bên trong Bách Ma Quật, chôn cùng những đệ tử tử vong kia của chúng ta!

Công kích của Thái Huyền Thánh tông càng thêm mãnh liệt, làm cho Phụ Văn Cung không ngừng lui về phía sau, mà Huyền Ẩn đạo nhân cũng tăng thêm tốc độ, không ngừng chặt đứt một mảnh xiềng xích dài hẹp, lúc này phải tranh thủ thời gian, nếu lão quái vật của Thái Huyền Thánh tông công đến, bọn họ hết thảy sẽ chết, chỉ có Ma La Thập có thể còn sống!

Nếu Ma La Thập thoát khốn, vậy thì đại cục đã định!

- Ta sắp chống đỡ không nổi rồi!

Phụ Văn Cung tuy có trấn giáo chi bảo nơi tay, nhưng mà không cách nào ngăn cản xu hướng suy tàn, nơi đây có lịch đại chưởng giáo của Thái Huyền Thánh tông bố trí xuống trận vân, áp chế tu vi thực lực của hắn, không cách nào cùng những lão quái vật Thái Huyền Thánh tông này chống lại.

Rầm Ào Ào!

Một đầu cánh tay của Ma La Thập khóa lại ở trong xiềng xích rốt cục bị Huyền Ẩn đạo nhân chém hơn phân nửa, đầu Ma Thần này đột nhiên một tay đoạt lấy Địa Từ Nguyên Phủ qua, vung búa bổ một phát, boong boong loong coong hơn mười đạo xiềng xích hết thảy đoạn đi!

Nhục thân của hắn thật sự quá mạnh mẽ, vận búa thành phong, mỗi một búa rơi xuống, liền có vài chục đạo xiềng xích chặt đứt, hai mắt tỏa ánh sáng, cười nói:

- Hảo bảo bối, hảo bảo bối a, ngay cả Hằng Vũ Thần Kim cũng có thể đơn giản chặt đứt! Cũng không biết là cái khốn nạn nào luyện, rõ ràng đem bảo bối bực này luyện thành phá búa, hơn nữa là Bảo Khí Thần thông ngũ trọng, thật sự là phung phí của trời!

Huyền Ẩn đạo nhân thấy hắn không cần mình hỗ trợ, vội vàng thả người bay đến bên người Giang Nam, chỉ thấy Giang Nam sắc mặt tức giận, vội vàng nói:

- Tử Xuyên, làm sao vậy?

- Lão hỗn đản kia, lại muốn lau đi thần thông của ta, đem Địa Từ Nguyên Phủ của ta làm của riêng!

Giang Nam cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Mặc dù là Thái Hoàng, cũng không cách nào ở trên Ngũ Sắc kim lạc ấn đạo vân, hắn muốn lau đi thần thông của ta, cái kia chính là nằm mơ!

Trong khoảng khắc, Ma La Thập liền đem đại bộ phận xiềng xích hết thảy chặt đứt, vẫn không thể nào đem thanh Địa Từ Nguyên Phủ này luyện hóa, tức giận đến nổi trận lôi đình, nổi giận đùng đùng đem tất cả xiềng xích hết thảy chém gãy, lập tức đem Địa Từ Nguyên Phủ thu vào bên trong Tử Phủ, từ trên bảo tọa đứng dậy.

Đệ nhất Sát Thần từ xưa đến nay, rốt cục thoát khốn!

- Ma La Thập, trả búa lại cho ta!

Giang Nam xòe bàn tay ra, ngửa đầu nhìn về phía cự nhân vạn trượng kia, cười lạnh nói:

- Ngay cả đồ vật của tiểu bối ngươi cũng muốn đoạt, ngươi tiết tháo ở đâu?

Ma La Thập hai mắt trợn tròn, ánh mắt rơi vào trên người của hắn, nhe răng cười nói:

- Tiểu quỷ đầu, ngươi không sợ ta sao? Ngươi có biết, ta muốn giết ngươi mà nói, không cần động thủ, chỉ cần xì hơi liền có thể đem ngươi thổi chết hay không!

- Sợ.

Giang Nam thành thành thật thật nói:

- Ta dầu gì cũng là ân nhân cứu mạng của ngươi, ngươi trở tay liền đoạt đồ vật của ân nhân cứu mạng, là đạo lý gì? Trả cự phủ lại cho ta!

Ma La Thập nhe răng cười, hung hăng mà nhìn thẳng hắn, Huyền Ẩn đạo nhân một đầu mồ hôi lạnh, vội vàng hướng Giang Nam liên tục ném ánh mắt, thấp giọng nói:

- Tử Xuyên, búa bị hắn cướp đi liền cướp đi, tánh mạng quan trọng hơn. . .

Giang Nam mặt không đổi sắc, nhìn thẳng hắn.

- Một thanh phá búa mà thôi, sao lại thu làm của mình. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 323: Cướp Sạch Bách Ma Quật. (2)

Sắc mặt Ma La Thập trở nên hồng, lấy Địa Từ Nguyên Phủ ra ném cho Giang Nam, thấp giọng nói:

- Chuyện ta đoạt búa của ngươi này, hai người các ngươi ai dám nói ra, ta liền giết cả nhà các ngươi! Có biết không?

Dứt lời, vị Ma Thần này đi nhanh hướng Phụ Văn Cung đi đến, trên người còn có xiềng xích của Hằng Vũ Thần Kim dài chừng mười trượng, nhẹ nhàng khẽ động liền rầm rầm rung động, ha ha cười nói:

- Văn Cung, ngươi tránh ra, không nên quấy rầy ta ăn uống!

Huyền Ẩn đạo nhân như là từ trong nước đi ra, mồ hôi đầm đìa, âm thầm may mắn tìm được đường sống trong chỗ chết.

Giang Nam đem Địa Từ Nguyên Phủ đưa cho Huyền Ẩn, thấp giọng nói:

- Sư thúc tổ, cơ duyên của chúng ta đến rồi!

Trái tim Huyền Ẩn đạo nhân bang bang nhảy loạn, cả giận nói:

- Cái gì cơ duyên? Không chết coi như là tổ tiên tích đức!

- Ta nói là những Hằng Vũ Thần Kim luyện chế thành xiềng xích kia!

Giang Nam mục quang thiểm thước, cười nói:

- Những xiềng xích này chỉ dùng Thần Kim luyện thành, ngay cả Ma La Thập cũng giãy giựa mà không thoát, chỉ có thể chờ người tới cứu, nếu có thể hết thảy chém xuống, chẳng phải là đại phát một số tiền của phi nghĩa sao?

Huyền Ẩn đạo nhân cũng không khỏi tim đập thình thịch, nhìn về phía những xiềng xích kia, những xiềng xích này một bộ phận còn ở lại trên người Ma La Thập, nhưng còn lại càng dài, ngắn thì có trăm trượng, dài khoảng chừng ngàn trượng!

Phải biết rằng, đây là thần kim, Thái Huyền Thánh tông vơ vét bao nhiêu vạn năm mới có thể tích lũy ra tài phú như vậy!

Huyền Ẩn đạo nhân giờ phút này cũng nhịn không được nữa hưng phấn nói:

- Ta nhớ được Hằng Vũ Thần Kim một cân có thể đổi lấy ngàn cân linh dịch, Hằng Vũ Thần Kim tại đây chỉ sợ có mấy trăm ngàn cân, cái này nếu bán đi có thể mua một môn phái rồi. . .

Một già một trẻ giờ phút này đều biến thành kẻ tham tiền, lúc này tiến lên, Huyền Ẩn đạo nhân giơ búa, hướng những xiềng xích kia gốc bổ tới, cũng không ngẩng đầu lên nói:

- Tử Xuyên, ta đến bổ, ngươi tới thu, tốc chiến tốc thắng!

- Không cần, cùng một chỗ chém!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, thi triển Ma Chung Bá Thể thần thông, hiện ra bát tí, Huyền Ẩn đạo nhân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy bảy cánh tay trong đó từng người cầm lấy một thanh Địa Từ Nguyên Phủ, đinh đinh đinh hướng những xiềng xích kia bổ tới, không khỏi để cho vị lão giả này thấy nghẹn họng nhìn trân trối.

- Nhiều Địa Từ Nguyên Phủ như vậy, đệ tử này của Lạc sư điệt ở lúc tục gia, là xuất thân tiều phu sao?

Một già một trẻ chém đến vui sướng, không ngừng đem một mảnh xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim dài hẹp thu vào bên trong Tử Phủ, đột nhiên một đạo nhân ảnh bay tới, đúng là Phụ Văn Cung, nhìn thấy hai người này búa khởi búa rơi, không khỏi im lặng.

- Huyền Ẩn là một người thành thật như vậy, rõ ràng cũng liều mạng đoạt bảo, ngay cả da mặt cũng không muốn!

Phụ Văn Cung hừ lạnh một tiếng, vội vàng tế lên Tinh Nguyệt Thần Tông trấn giáo chi bảo, là một pháp luân hình dáng trăng tròn, tên là Nguyệt Kim Luân, hướng những xiềng xích kia cắt tới. Bên trong Tinh Nguyệt Thần Tông có tất cả hai kiện trấn giáo chi bảo, một là Thần Tông tổ sư lưu lại nhục thân, một kiện khác là tụ tập Chư Thiên tinh lực luyện chế mà thành Nguyệt Kim Luân.

Lần này Phụ Văn Cung mang Nguyệt Kim Luân đến, là ý định mượn nhờ cái trấn giáo chi bảo này luyện hóa chút ít xiềng xích vây khốn Ma La Thập kia, bất quá sau khi nhìn thấy Địa Từ Nguyên Phủ của Giang Nam, lúc này mới cải biến chủ ý.

Tốc độ Nguyệt Kim Luân cắt xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim nếu so với Địa Từ Nguyên Phủ thì chậm rất nhiều, để cho trong nội tâm Phụ Văn Cung một hồi biệt khuất, thầm nghĩ:

- Ta xuất lực tối đa, ngược lại rơi xuống ít nhất, hai tên này cái lực gì cũng không có ra, nhất là tiểu quỷ kia một mực xem náo nhiệt, nhưng thời điểm thu chỗ tốt, ai đều không bằng hắn

Giờ phút này, Ma La Thập đã giết ra tầng dưới chót nhất của Bách Ma Quật, xông vào không gian tầng thứ năm, cùng mấy lão quái vật của Thái Huyền Thánh tông đánh đập tàn nhẫn, bởi vậy cũng không có ai đến quấy rầy bọn họ.

Cũng không lâu lắm, xiềng xích tầng dưới chót nhất của Bách Ma Quật liền bị ba người quét sạch không còn, giặt rửa thành đất trống.

Sắc mặt Phụ Văn Cung âm tình bất định, lườm lườm già trẻ hai người hưng phấn không thôi ở bên cạnh, thầm nghĩ:

- Ta vất vất vả vả cũng không có bằng bọn họ, chỉ có hai mươi sợi xiềng

xích, mười thành cũng không có chiếm được một thành, còn lại toàn bộ bị hai người bọn họ cướp đi, nhất là Giang Nam tiểu quỷ kia, ỷ vào tay so với ta nhiều, búa so Nguyệt Kim Luân nhanh, trọn vẹn cướp đi bảy thành!

- Nên tiêu diệt hai người bọn họ hay không. . .

Hắn nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ:

- Được rồi, lần này Thần Tông ta cùng Huyền Thiên Thánh tông liên thủ, nếu như không có Tịch Ứng Tình tương trợ, mời đến một ít lão quái vật ngăn trở Thái Hoàng, ta cũng không thể cứu Đại sư bá ra. . .

Giang Nam cùng Huyền Ẩn đạo nhân cảm thấy mỹ mãn, hai người cùng Phụ Văn Cung cùng một chỗ trở lại tầng thứ năm Bách Ma Quật, chỉ thấy nơi đây đã trống trơn, ngoại trừ Ma La Thập ra thì không có người sống khác, thậm chí ngay cả lão tăng trong lồng giam kia giờ phút này cũng đã bị mất mạng, bị Ma La Thập dùng Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh hóa thành một đống xương khô.

Ma La Thập đem lão tăng này cùng cường giả Thái Huyền Thánh tông hết thảy thôn phệ, đem tinh khí khí huyết cùng tu vi của bọn họ luyện hóa, giờ phút này đã khôi phục sáu bảy thành tu vi, cho người cảm giác là một Ma Thần từ trong Cửu U hàng lâm đến nhân gian, quanh thân tràn ngập ma hỏa, trên người hắn còn có xiềng xích rậm rạp chằng chịt không có bị cắt triệt để, hơi động một chút, dây xích liền rầm rầm rung động.

Lão ma đầu này thật sự quá cường đại, lần này Thái Huyền Thánh tông tiến đến mấy nhân vật như chưởng giáo Chí Tôn cấp, giờ phút này ngay cả cặn bã cũng không còn lại, không ai có thể đào thoát.

- Ma La Thập tiền bối, có muốn ta giúp ngươi một tay, đem xiềng xích trên người của ngươi, triệt để diệt trừ hay không?

Giang Nam chứng kiến xiềng xích trên người hắn, trong nội tâm một hồi nóng bỏng, vô cùng nhiệt tình nói.

Phụ Văn Cung thấy hắn ngay cả những xiềng xích này cũng không buông tha, vội vàng nói:

- Cái này cũng không nhọc đến tiểu huynh đệ phí tâm, dùng tu vi thực lực của Đại sư bá ta, đem những xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim này luyện hóa, là chuyện dễ dàng.

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng đáng tiếc, Ma La Thập ồm ồm nói:

- Các ngươi đến trên người của ta, ta mang bọn ngươi đi ra ngoài!

Huyền Ẩn đạo nhân nghe vậy, lúc này mang theo Giang Nam phi thân lên, rơi vào đầu vai của hắn, Phụ Văn Cung cũng bay đi lên, Ma La Thập một bước về phía trước bước ra, một quyền oanh khứ, ầm ầm, không gian Bách Ma Quật rầm rầm nghiền nát, cả tòa Bách Ma Quật bắt đầu sụp đổ, không ngừng hướng tầng thứ năm sụp xuống.

Ma La Thập một bước phóng ra, sau một khắc đi ra ngoại giới, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bách Ma Quật boong boong rung động, trong chớp mắt sụp đổ thành một đại cầu đồng đỏ, phạm vi vạn trượng, rơi vào bên trong vực sâu không đáy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 324: Kết Thúc. (1)

- Thái Huyền Thánh tông. . .

Ma La Thập đứng ở giữa không trung, bao quát dãy núi lồng lộng phía dưới, lập tức nhìn nhìn khẩu thần đỉnh trấn áp nơi đây kia, ánh mắt lộ ra kiêng kị chi sắc, năm đó hắn là bị thần đỉnh này trọng thương, hư mất thân thể, bị Thái Hoàng trấn áp.

Một cổ khí tức cường đại từ trong Tông chủ phong của Thái Huyền Thánh tông bay lên, làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, nội tình Thái Huyền Thánh tông thâm hậu vô pháp tưởng tượng, cho dù bị Ma La Thập giết mấy vị nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn, nhưng như trước có tồn tại rất mạnh thủ hộ tại đây.

Phụ Văn Cung trầm giọng nói:

- Đại sư bá, nơi đây không nên ở lâu, Thái Hoàng tùy thời có khả năng trở về, nếu bị bọn hắn cuốn lấy mà nói, vậy thì kiếm củi ba năm thiêu một giờ rồi!

- Ngày khác, ta đến san bằng nơi đây! Chúng ta đi!

Ma La Thập thả người nhảy lên, như gió bay điện chớp rời đi. Tốc độ của hắn cực nhanh, tuy là chạy vội, nhưng tốc độ cũng đạt tới tình trạng mà thường người không thể với tới.

Cũng không lâu lắm, hắn liền dẫn bọn người Giang Nam rời xa Thái Huyền Thánh tông, cách Huyền Thiên Thánh tông không xa, thân hình run lên, Giang Nam cùng Huyền Ẩn đạo nhân thân bất do kỷ từ đầu vai hắn rơi xuống.

Thân hình Ma La Thập càng ngày càng nhỏ, dần dần hóa thành nam tử

tóc đen cao một trượng sáu, nhìn như chỉ có 30 tuổi, giương mắt nhìn Huyền Thiên Thánh tông, thấp giọng nói:

- Huyền U lão quỷ kia chết rồi sao? Thật sự là đáng tiếc, thế gian mất đi một đối thủ. . .

Trên không Huyền Thiên Thánh tông, Thuần Dương Vô Cực Chung không người tự minh, tiếng chuông đương đương chấn động, rõ ràng truyền vào trong tai bọn hắn.

- Ồ, bên trong Huyền Thiên Thánh tông cũng có cao thủ, chấn động Vô Cực chung uy hiếp ta, chẳng lẽ là chưởng giáo đương đại?

Ma La Thập liếm liếm bờ môi, cười hắc hắc nói:

- Thật muốn ăn hắn. . .

Phụ Văn Cung cười nói:

- Đại sư bá, Tịch Ứng Tình giờ phút này đang đối phó Thái Hoàng, đoán chừng chấn động Vô Cực chung là một người hoàn toàn khác, Huyền Thiên Thánh tông hôm nay cùng Thần Tông ta liên thủ đối kháng Thái Hoàng, không nên gây chuyện thị phi, miễn cho kinh động Tịch Ứng Tình, nếu chọc giận hắn, hắn cùng với Thái Hoàng liên thủ, liền khó đối phó rồi.

Ma La Thập gật đầu, trầm giọng nói:

- Ta chi bằng mau chóng khôi phục tu vi, ứng đối Thái Hoàng lão quỷ kia, tiểu huynh đệ, chúng ta như vậy từ biệt!

Giang Nam cười nói:

- Tiền bối đi thong thả, có rảnh thường đến Huyền Thiên Thánh tông ta chơi.

Hắn chỉ là một câu khách sáo, nào biết lão ma đầu Ma La Thập này vậy mà nhếch miệng cười cười, cùng Phụ Văn Cung nghênh ngang rời đi, thanh

âm truyền đến nói:

- Tốt, đợi ta khôi phục tu vi, liền đi Huyền Thiên Thánh tông tìm ngươi.

Sắc mặt Huyền Ẩn đạo nhân thảm đạm, hung hăng trừng mắt liếc nhìn Giang Nam, Giang Nam phiền muộn vạn phần:

- Sư thúc tổ chớ trách, ta cũng là thuận miệng nói, khách sáo một câu, dù sao hắn cứu chúng ta thoát khốn, chỉ là không nghĩ tới lão quỷ này rõ ràng mặt da dày đáp ứng.

Huyền Ẩn đạo nhân cười lạnh nói:

- Lão ma đầu kia chuyện xấu gì không có làm qua? Ngay cả người cũng ăn, da dày tâm hắc, da mặt của hắn đã dàu đến chưa từng có ai rồi! Ngươi mời hắn làm khách, vạn nhất hắn cùng ngươi trò chuyện đến cao hứng, lúc ngươi nói chớ đi ta mời ngươi ăn cơm, hắn không khách khí ăn hết đệ tử Thánh tông ta, ai có thể ngăn hắn?

- Ma La Thập không đến mức vô sỉ như vậy a?

Giang Nam cười nói.

- Cái này khó nói, hắn hung danh ở bên ngoài, còn có sự tình làm không được sao?

Huyền Ẩn đạo nhân hướng Huyền Thiên Thánh tông đi đến, có chút gần hương lo sợ, chán nản thở dài nói:

- Người cùng ta chung thế hệ, càng ngày càng ít, không biết bên trong Thánh tông ta còn có mấy vị sư huynh trên đời...

Trên biển rộng phương đông, Thái Hoàng lão tổ cùng Xích Long đạo nhân, Tiêu Vô Cực, Mục tiên tử cùng mặt quỷ nam tử giao chiến say sưa, năm người này thực lực đều vô cùng cường hoành, Tứ Tượng Tru Thần đại trận ầm ầm vận chuyển, đem ngàn dặm nơi đây đều hóa thành một chiến

trường cự đại, sát cơ tứ phía.

Thái Hoàng như là Thái Sơn trong núi lớn, lù lù bất động, tiện tay ứng đối bọn người Xích Long công phạt, hời hợt, lại nhiều lần đem bọn người Xích Long chấn đến thổ huyết.

Trận đại chiến này, so với Ma La Thập cùng nhân vật chưởng giáo cấp của Thái Huyền Thánh tông chiến một trận, còn muốn kinh tâm động phách, kinh thiên động địa, người xuất thủ đều là nhân vật Thiên Cung thất trọng, lão quái vật còn không có mấy trên đời, thực lực cường hoành đến cực hạn, thần thông Tạo Hóa, pháp bảo kinh thiên.

Đáng tiếc, không có người lúc này xem cuộc chiến, nếu không tất nhiên sợ hãi thán phục bọn hắn cường đại.

- Các ngươi thật sự đã già.

Thái Hoàng thở dài, thương cảm nhìn về phía bọn người Xích Long đạo nhân, nói khẽ:

- Còn chưa chết tâm sao? Các ngươi còn có bao nhiêu huyết có thể phun?

Bọn người Xích Long đạo nhân, Tiêu Vô Cực sắc mặt tái nhợt, thở hồng hộc, tuy không muốn thừa nhận, nhưng Thái Hoàng nói không sai, thật sự bọn hắn đã già, khí huyết không tràn đầy bằng năm đó, nhân sinh sắp đi đến tới hạn. Lần này cùng Thái Hoàng chiến một trận, bọn hắn có thể chèo chống đến bây giờ, đã là dầu hết đèn tắt, cách cái chết không xa.

Thái Hoàng không có sử xuất toàn lực, cũng đã đem thọ nguyên bọn chúng ép khô, Tứ Tượng Tru Thần đại trận cũng không cách nào ép hắn mảy may!

Đây là Thái Hoàng lưu lại một bộ phận pháp lực, đề phòng người ẩn núp trong bóng tối kia sẽ đánh lén hắn, nếu hắn sử xuất toàn lực, thật có khả năng ở trong hai mươi chiêu liền chém giết hết thảy bọn chúng!

Thậm chí, bọn hắn bi ai phát hiện, nếu như một chọi một đối mặt Thái Hoàng, chỉ sợ bọn họ ngay cả một chiêu cũng không tiếp nổi.

- Thái Hoàng, pháp lực của ngươi đã Thông Thần rồi!

Quải trượng trong tay Mục tiên tử đã đứt, mỉa mai nói:

- Bất quá ngươi vì sao còn chưa trở thành thần minh?

Tiêu Vô Cực thổ huyết, huyết nhuộm vạt áo, cười hắc hắc nói:

- Đó là bởi vì hắn cũng già rồi, không có pháp lực giống như thần minh, lại vô lực phóng ra một bước cuối cùng, cuối cùng lúc thọ nguyên hao hết, cũng sẽ rơi vào kết cục cùng chúng ta đồng dạng!

- Thái Hoàng, chúng ta bất quá là so ngươi đi trước một bước mà thôi!

Xích Long đạo nhân cười to nói.

Sắc mặt Thái Hoàng lão tổ trầm xuống, đột nhiên cười nói:

- Ta có thể thành thần hay không, há là các ngươi có khả năng đo lường được? Các ngươi tuy tu thành Thiên Cung thất trọng, nhưng khoảng cách Thần minh cảnh giới còn có một đoạn xa, vĩnh viễn cũng không cách nào nhìn thấu mê chướng ngăn ở trước Thần minh cảnh giới kia. Mà ta đã thấy rõ, thấy rõ rõ ràng ràng, ta cần có, chỉ là một cái động lực.

Hắn mỉm cười nói:

- Nếu các ngươi có thể trẻ lại mấy trăm năm, ta còn có ý thu phục chiếm được các ngươi, lớn mạnh Thái Huyền Thánh tông ta, cho các ngươi tận mắt thấy ta thành tựu Thần minh. Bất quá các ngươi lão thành cái dạng này, như vậy ta chỉ có thể tiễn đưa các ngươi lên đường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 325: Kết Thúc. (2)

Tứ Tượng Tru Thần đại trận hôm nay không phải đang chủ động vận chuyển, mà là bị Thái Hoàng bức hiếp, ở dưới thần thông của Thái Hoàng điên cuồng chuyển động, cưỡng ép bọn người Xích Long đạo nhân, Mục tiên tử, thậm chí ngay cả mặt quỷ nam tử cũng bị cưỡng ép, bị ép đi theo Tứ Tượng Tru Thần đại trận chuyển động mà chuyển động.

Tòa đại trận này vận chuyển, tốc độ càng ngày càng điên cuồng, cuồng bạo bá đạo, để cho bọn hắn mồ hôi đầm đìa, máu chảy không ngừng, muốn triệt để ép khô một giọt mồ hôi, một giọt huyết cuối cùng của bọn chúng!

Đây là thực lực của đệ nhất thiên hạ cường giả, gần với thần nhất!

Nếu đổi lại là Ma La Thập ở trạng thái toàn thịnh, hắn tất nhiên dùng lực phá trận, dùng lực lượng thuần túy đánh bại Tứ Tượng, phá trận mà ra, nhưng mà Thái Hoàng lão tổ, lại dùng pháp lực vô biên đến khống chế đại trận, đem bọn người Xích Long đạo nhân, mặt quỷ nam tử hết thảy biến thành cá trong chậu!

Đơn thuần từ trên pháp lực mà nói, hắn đã là Thần minh!

- Hai lão quỷ, ta đã tận lực. . .

Mục tiên tử cười thảm, đầu đầy tóc trắng đột nhiên tăng vọt, như là một đạo Ngân Hà vắt ngang đại trận, hướng Thái Hoàng đâm tới, lạnh lùng nói:

- Ta thay các ngươi ngăn cản hắn, các ngươi chạy a!

Xích Long đạo nhân đột nhiên rống ngâm một tiếng, hóa thành một đầu Nộ Long, lao thẳng tới Thái Hoàng, cười to nói:

- Ta mặc dù đào tẩu, cũng sống không được rồi, còn không bằng thống

thống khoái khoái trong một trận chiến vẫn lạc, đi Hoàng Tuyền cùng những đồng môn của ta tương kiến!

- Ta cũng có ý đó! Ta tưởng niệm bọn hắn đã lâu rồi, càng lão liền càng nghĩ. . .

Tiêu Vô Cực lão lệ giàn giụa, phấn đấu quên mình đánh tới, hướng mặt quỷ nam tử phẫn nộ quát:

- Ba người chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ngươi còn không đi sao?

Ba vị lão giả ở bên trong bộc phát cuối cùng, triệt để thiêu đốt khí huyết thọ nguyên cuối cùng của mình, liều chết đánh cược một lần.

Mặt quỷ nam tử thật sâu liếc nhìn bọn hắn, quay người liền đi, Thái Hoàng cười ha ha, bỏ qua bọn người Tiêu Vô Cực công kích, lấy tay hướng hắn chộp tới:

- Lưu lại a!

Chính vào lúc này, bầu trời đột nhiên tối xuống, lập tức trở nên vô cùng sáng ngời, chỉ thấy một bàn tay thò ra hư không, đem vòm trời vạch phá, hung hăng hướng Thái Hoàng đập rơi, bàn tay này rơi xuống tốc độ quá nhanh, cùng không khí ma sát, sinh ra Liệt Hỏa hừng hực, đem bầu trời nhen nhóm, bên trong Liệt Hỏa, lại có lôi hải sinh sôi!

Một chưởng chi uy, so với bọn người Tiêu Vô Cực liên thủ còn muốn khủng bố!

Cùng lúc đó, mặt quỷ nam tử không lùi mà tiến tới, một chưởng đánh ra, mấy vạn dặm vùng biển bên người hóa thành một tòa Thái Huyền đại trận, Thiên Địa linh khí chen chúc mà đến, gia trì đại trận, đại trận lại gia trì bàn tay này, uy thế so với bàn tay trên không chụp đến không kém chút nào, cười to nói:

- Thái Hoàng, để cho ta nhìn xem thực lực chân chính của ngươi!

Sau một khắc, hư không văng tung tóe, nơi bọn hắn giao chiến, biển cả bốc hơi, hài cốt bọn người Tiêu Vô Cực, Xích Long đạo nhân không còn, mặt quỷ nam tử cũng không thấy bóng dáng, chỉ còn lại có Thái Hoàng một người đứng ở giữa không trung, hắn lông tóc ít bị tổn thương, lộ ra vẻ suy tư.

- Tuyên Vô Tà, đệ tử ta thưởng thức nhất, thật là ngươi sao?

Huyền Thiên Thánh Tông, Tịch Ứng Tình hiện ra ở trong đại điện, lau đi vết máu ở khóe miệng, sắc mặt có chút ngưng trọng:

- Pháp lực cùng thân thể cũng đã thông Thần, Thái Hoàng, ngươi so sánh với ta tưởng tượng còn muốn kinh khủng mấy phần. Bất quá, vì sao ngươi còn không có thành tựu thần minh. . .

Pháp lực cùng thân thể đạt tới Thần minh cảnh giới, nhưng còn không có trở thành Thần minh, này ở người không có tiếp xúc đến cảnh giới kia mà nói, là hết sức bất khả tư nghị.

Chỉ có đến cảnh giới này, mới sẽ minh bạch đến tột cùng thiếu sót cái gì, đưa đến không cách nào thành tựu Thần minh.

Thái Hoàng lão tổ hiển nhiên đã hiểu rõ đến điểm này, có mười phần nắm chặc có thể đột phá quan ải cuối cùng.

Cùng lúc đó, Thái Hoàng trở lại Thái Huyền Thánh Tông, rất nhanh liền lý giải biến cố trong Bách Ma Quật, Thái Huyền Thánh Tông trên dưới nghĩa phẫn điền ưng, rối rít muốn khai chiến, đạp bằng Tinh Nguyệt Thần Tông.

- Ma La Thập chạy đi rồi?

Thái Hoàng hơi ngẩn ra, lập tức nghĩ tới tiền căn hậu quả của chuyện này, đem tất cả sự kiện xâu chuỗi, sắc mặt ngưng trọng, hắn tài trí tuyệt đỉnh, há có thể nghĩ không ra chuyện này là có người từ đó cản trở, tìm đến đúng lúc hắn đi ra, để cho Phụ Văn Cung đến đây cứu Ma La Thập!

Người bày thiết cục này, tâm trí cực kỳ cao minh, thậm chí nhận định hắn sẽ đi Bách Dục Thí Thần Cốc, vì vậy ở trên biển bố cục, đợi chờ hắn tự chui đầu vào lưới, có thể nói là đưa hết thảy tính toán ở trong đó.

Hơn nữa, người này năng lượng thật lớn, thậm chí ngay cả Xích Long Đạo Nhân, Tiêu Vô Cực, Mục Tiên Tử là lão quái vật lánh đời đã lâu cũng mời đi ra ngoài, nói động bọn hắn liều chết đánh cược một lần!

Không chỉ như thế, người nọ động được Thí Thần Cốc Chủ, Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo, trong Thái Huyền Thánh Tông cũng có hắn nằm vùng, bố trí người nhằm vào đại cục, cuối cùng đem Ma La Thập cứu đi ra ngoài, cho hắn tăng thêm một cái cường địch, dùng Ma La Thập tới ngăn trở cước bộ của hắn!

Hết lần này tới lần khác hắn còn bắt không được bất kỳ nhược điểm, chỉ có Thí Thần Cốc chủ cùng Phụ Văn Cung bại lộ, mà người âm thầm núp kia từ đầu đến cuối không có lộ diện, không có cho hắn lý do động thủ.

- Một người là con rể của ta, một cái là đệ tử của ta. . .

Thái Hoàng cười mà như không cười, trước mắt hiện ra thân hình Tịch Ứng Tình, ở một kích cuối cùng, mặc dù Tịch Ứng Tình không có thi triển tâm pháp Thuần Dương Vô Cực Kinh của mình, nhưng đương thời có thực lực như vậy thật sự không nhiều lắm, dùng ngón chân nghĩ cũng biết là ai.

- Ngươi mặc dù tiến cảnh không chậm, nhưng mà tu vi tiến cảnh vẫn là ta nắm trong bàn tay, cũng không có ngoài dự liệu của ta. Hơn nữa một cái Ma La Thập cùng Tuyên Vô Tà, kết quả cũng giống như vậy, chỉ có thể giúp ta càng thêm nắm chắc đột phá Thần minh cảnh giới!

Huyền Thiên Thánh Tông giờ phút này một mảnh sôi trào, Huyền Ẩn Đạo Nhân đã biến mất hơn một trăm năm, rốt cục trở về.

Hơn một trăm năm không tính là quá lâu, nhưng mà một trăm năm, rất nhiều thế hệ trước thọ nguyên ở trong trăm năm này cũng chạy tới cuối, mà

trẻ tuổi thì trở thành thế hệ trước mới, đời sau còn đang trong trưởng thành.

Thế hệ trước của Huyền Thiên Thánh Tông còn thừa không có mấy, trước đó không lâu lại có Huyền Hạ Đạo Nhân chết đi, hôm nay Huyền Ẩn Đạo Nhân sớm bị nhận định đã chết trở về, để cho thánh tông trên dưới hoan hỉ dị thường, nhất là mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão kia, lại càng cuồng hỉ.

Huyền Ẩn Đạo Nhân làm người rất tốt, ở bên trong Thánh Tông nhân duyên không tệ, nhiều trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão rối rít mở tiệc chiêu đãi, đón gió tẩy trần, rất là bận rộn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 326: Nghiền Áp

Mà Giang Nam thì trở lại Lĩnh Tụ Phong, lần này hắn ra cửa bảy tháng mới trở về, cũng có không ít người tới bái phóng, bảy tháng thời gian không thấy, tốc độ tiến bộ của Giang Lâm cực nhanh, đã tu luyện tới Thần Thông ngũ trọng, trên cảnh giới đã cùng Giang Nam ngang bằng, tu vi thực lực cũng không yếu.

Giang Nam đối với muội muội của hắn không có keo kiệt chút nào, mình đạt được kinh điển hết thảy truyền thụ cho nàng, các loại bảo vật cũng tùy ý Giang Lâm lựa chọn, thậm chí đem Thần Thông mình khai sáng cũng truyền thụ cho nàng.

Mà Thần Thứu Yêu Vương mặc dù không có xông vào Thần Thông bát trọng, nhưng cũng tu luyện tới Thần Thông thất trọng đỉnh, tu vi tốc độ tiến bộ cũng không chậm.

Vân Bằng cùng Mộ Yên Nhi giờ phút này tu vi cũng đạt tới Thần Thông thất trọng đỉnh, về phần đệ tử thánh tông khác, tu vi thực lực cũng có tiến bộ nhảy vọt.

Trong lúc này, đám người Thiên Yêu Thánh Nữ, Quân Mộng Ưu cũng đến thánh tông tìm hắn, chỉ vì Giang Nam không có ở đây, bọn họ cũng không có ở thánh tông chờ lâu.

- Muội muội, Thiên Long Bát Âm Chuông này cho ngươi.

Giang Nam đem Bát Âm Chung giao cho Giang Lâm, cười nói:

- Vân sư huynh, Mộ sư tỷ, ta lần này đi ra ngoài, cũng được một chút pháp bảo, những bảo vật này uy lực mặc dù không kém, nhưng đối với ta mà nói không có bao nhiêu chỗ dùng, các ngươi xem một chút, thích vật nào liền cầm đi, dung luyện một lần nữa, luyện chế thành pháp bảo của mình cũng có

thể.

Hắn đem pháp bảo mà mình chém giết Thái Huyền Thánh Tông đệ tử lấy được lấy ra, có khoảng gần ba mươi pháp bảo, ngọc ấn, vòng vàng, trường thương, gương sáng, uy lực cũng cực kỳ cường đại, đệ tử Thái Huyền Thánh Tông vốn so sánh với đệ tử những môn phái khác giàu có, hơn nữa trải qua chiến dịch Thất Bảo Lâm, lại càng phú đến chảy mỡ.

Hơn nữa chút ít đệ tử trấn thủ Bách Ma Quật chết ở trong tay Giang Nam kia, thỉnh thoảng nhận được chút bảo vật trên người lão quái vật chết đi, chất lượng pháp bảo của bọn hắn lại càng cực cao, thậm chí luyện hóa Thần Phủ chi bảo tới luyện chế pháp bảo!

Đám người Mộ Yên Nhi cùng Vân Bằng mừng rỡ, cũng không có cùng hắn khách khí, tiến lên riêng phần mình tuyển vài món bảo vật, Thần Thứu Yêu Vương cũng tuyển hai kiện, cười hắc hắc nói:

- Chủ công, mấy tháng này ngươi là phát tài, bất quá tốc độ tu vi tăng lên chậm, ngay cả tiểu chủ công cũng đuổi theo ngươi.

Giang Nam khẽ mỉm cười, không thèm để ý, mặc dù tu vi của hắn tiến cảnh rơi xuống, nhưng thực lực vẫn còn tăng trưởng không ít, hơn nữa tu vi cũng đạp ở Thần Thông ngũ trọng viên mãn.

Mấu chốt nhất chính là, hắn đã lĩnh ngộ ra tám đại Thần Thông, đột phá đến Thần Thông lục trọng.

Đột nhiên, Huyền Ẩn Đạo Nhân tìm tới đây, đám người Vân Bằng rối rít làm lễ ra mắt, Huyền Ẩn Đạo Nhân cũng không có làm ra vẻ gì, cười nói:

- Không cần đa lễ, ta tới là tính toán tìm tiểu nha đầu Lạc Hoa Âm kia, hơn một trăm năm không thấy, ta rất nhớ nữ hài hoạt bát khả ái, cực kì thông minh kia. Tử Xuyên, sư tôn ngươi đâu?

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Sư thúc tổ, ta gần đây cũng không có nhìn thấy sư tôn, đoán chừng nàng lại đi chỗ nào làm ác .

Sắc mặt Huyền Ẩn Đạo Nhân trầm xuống, dạy dỗ hắn nói:

- Tiểu tử thúi, ngươi làm sao có thể nói sư tôn mình như vậy? Cái gì gọi là làm ác? Lạc Hoa Âm là chuyện xấu gì cũng chưa làm qua, là một người thiện lương, ngược lại là ngươi, ta cảm giác, cảm thấy tiểu tử ngươi có chút tà khí. Ngươi hẳn nên hướng Hoa Âm học tập nhiều. . .

Đám người Vân Bằng, Mộ Yên Nhi không khỏi nháy mắt mấy cái, Giang Lâm buồn bực nói:

- Mộ sư tỷ, sư thúc tổ nói người kia, thật sự là Lạc sư bá sao?

Mộ Yên Nhi nói nhỏ:

- Ngươi cũng biết, chia ra càng lâu trí nhớ càng mơ hồ, đoán chừng sư thúc tổ đem một người khác làm thành Lạc sư bá .

Huyền Ẩn Đạo Nhân còn chưa có nói xong, ánh mắt Giang Nam đột nhiên sáng lên, cười nói:

- Sư thúc tổ, sư tôn ta trở lại!

Huyền Ẩn Đạo Nhân vội vàng theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy nơi xa một chiếc chiến xa bay theo mà đến, chiếc chiến xa kia dài đến mấy trăm trượng, cao hơn trăm trượng, khắp cả người tràn ngập Thái Dương Chân Hỏa, ánh lửa rực rỡ, giống như một vòng mặt trời chói chan bao lại chiếc chiến xa này, tràn ngập uy năng ngập trời!

Mà ở phía trước chiến xa, còn lại là hai đầu Tam Túc Ô Kim phi hành, lệ thanh cao gọi, nhiều tiếng kích ngang cao vút, uy thế kinh người.

Thái Dương Chiến Xa này khí phái thật lớn, đã bị Lạc Hoa Âm luyện đến Thần Phủ chi bảo đỉnh, sắp trở thành Thiên Cung chi bảo, hướng Lĩnh Tụ

Phong bay tới.

- Lạc sư điệt trở lại!

Huyền Ẩn Đạo Nhân mừng rỡ, tâm thần kích động, hướng Thái Dương Chiến Xa nghênh khứ, Giang Nam vội vàng nói:

- Sư thúc tổ, coi chừng. . .

Kẽo kẹt…

Nữ ma đầu trong Thái Dương Chiến Xa đối với Huyền Ẩn Đạo Nhân làm như không thấy, chỉ thấy Đạo Nhân này chạy đến trước chiến xa, còn chưa nói chuyện, chiếc chiến xa này căn bản chưa từng dừng lại, Huyền Ẩn Đạo Nhân kêu thảm một tiếng, bị chiến xa hất ngã xuống đất, bánh xe từ trên người hắn chạy qua.

Chiến xa dừng lại, nữ ma đầu từ trong xe đứng dậy, ý chí chiến đấu ngẩng cao, bễ nghễ bốn phía, cười nói:

- Tử Xuyên, ta nghe nói Huyền Ẩn lão nhân kia bị nhốt hơn một trăm năm, hôm nay còn sống trở về . Lão đầu này đâu rồi? Ta đánh khắp Thái Thượng Trưởng Lão của Thánh Tông, chỉ có hắn không có đánh qua, nghe tin tức lão đầu này trở lại liền lập tức chạy về!

Đám người Giang Nam, Giang Lâm, Vân Bằng vô cùng kinh ngạc, Mộ Yên Nhi nhỏ giọng nói:

- Lạc sư bá, Huyền Ẩn sư thúc tổ bị ngươi ép ở dưới bánh xe. . .

Lạc Hoa Âm nửa tin nửa ngờ, vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy một lão giả tướng ngũ đoản chỏng vó nằm ở phía dưới bánh xe, vội vàng thu Thái Dương Chiến Xa, lúng ta lúng túng nói:

- Huyền Ẩn sư thúc, ta không nhìn thấy ngươi, ai bảo ngươi lớn lên thấp như vậy, người lại đen, ta còn tưởng rằng là tảng đá chặn đường. Hơn nữa,

ngươi ngàn lần không nên vạn lần không nên, không nên chạy đến trước xe của ta. . .

Huyền Ẩn Đạo Nhân im lặng một hồi lâu, nữ ma đầu hưng phấn nói:

- Sư thúc, khó được ngươi còn sống, không bằng chúng ta tới khoa tay múa chân, đấu một cuộc.

Huyền Ẩn Đạo Nhân làm người rất tốt, cũng không có trách vãn bối, cười nói:

- Hoa Âm, ngươi vẫn hoạt bát cơ trí giống như trước, mới vừa gặp lại liền muốn để cho ta nhìn ngươi trong khoảng thời gian này tu vi tiến cảnh. Tốt, để cho ta tới xem ngươi những năm này có tiến bộ hay không một chút!

Giang Nam chần chờ, không đành lòng nói:

- Sư thúc tổ. . .

Lạc Hoa Âm hung hăng trừng hắn một cái, mặt mày hớn hở nói:

- Huyền Ẩn sư thúc, nơi này không tốt động thủ, chúng ta đi phía ngoài thánh tông!

Dứt lời hướng ra phía ngoài bay đi.

Huyền Ẩn Đạo Nhân thấy được cố nhân, trong lòng vui mừng, cũng vội vàng đi theo.

Giang Nam cùng đám người Giang Lâm liếc mắt nhìn nhau, âm thầm lắc đầu, thay Đạo Nhân này đổ mồ hôi lạnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 327: Ma Thần Tới Chơi. (1)

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Ngoài Huyền Thiên Thánh Tông, đột nhiên dâng lên năm tòa kiếm sơn, cao tới hơn trăm dặm, ầm ầm chuyển động.

- Huyền Ẩn sư thúc tổ thật thảm, bị trấn áp hơn một trăm năm, sau khi đi ra còn bị Lạc sư thúc ngược đãi. . .

Vân Bằng tràn đầy đồng tình nói.

Giang Lâm gật đầu:

- Đúng vậy a, thật thảm.

Mấy tiểu bối liếc mắt nhìn nhau, cũng có chút ít nhìn có chút hả hê.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm Huyền Ẩn Đạo Nhân rốt cục ý thức được Lạc Hoa Âm lúc này đã không phải là nữ hài băng tuyết khả ái năm đó, sưng mặt sưng mũi trở lại, phía sau, nữ ma đầu dương dương đắc ý.

- Huyền Ẩn sư thúc tổ, có rãnh rỗi thường tới chơi a.

Giang Nam phất tay nói.

Huyền Ẩn Đạo Nhân trong miệng nói thầm một câu, lắc đầu, không biết có nghe thấy hay không.

Trong lúc vô tình, lại là mấy ngày trôi qua, Giang Nam dốc lòng tu luyện, khí cơ tác động, lại có một đạo Thần Luân di động hiện ra, rốt cục nước chảy thành sông tu thành đạo Thần Luân thứ sáu, trong Thần Luân có một ngụm đại đỉnh.

Thần Thông lục trọng, Sơn Hải Đỉnh.

Mà hôn kỳ của Tịch Ứng Tình cùng Thái Huyền Thánh Nữ cũng càng ngày càng gần, thánh tông trên dưới bận rộn, vì hôn sự của chưởng giáo Chí Tôn làm chuẩn bị.

Giang Nam giao pháp bảo cho bọn người Giang Lâm, với hắn mà nói đều là đồ vật không có bao nhiêu tác dụng, chân chính có dùng, vẫn là xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim.

Ở bên trong Bách Ma Quật, Phụ Văn Cung đã nhận được hơn năm mươi ngàn cân Hằng Vũ Thần Kim, Huyền Ẩn đạo nhân nhận được tám mươi vạn cân, mà Giang Nam trọn vẹn nhận được hơn ba trăm ngàn cân thần kim.

Hơn ba trăm ngàn cân nhìn như rất nhiều, nhưng đối với pháp bảo cấp bậc Thần Phủ thậm chí Thiên Cung mà nói, kỳ thật cũng không tính nhiều, bất luận một kiện Thiên Cung chi bảo gì cần thiết tài liệu đều muốn viễn siêu số này.

Đây là bởi vì các loại bảo vật thần kim, sức nặng kinh người, mà Thần Phủ chi bảo, Thiên Cung chi bảo thì cần rộng lượng tài liệu mới có thể luyện chế thành công, lúc trước Lạc Hoa Âm tắm rửa, vứt xuống một đai lưng, Giang Nam liền nhặt không nổi.

Cái đai lưng kia chỉ là một kiện Thần Phủ chi bảo cấp bậc tầm thường, sức nặng liền đạt tới tình trạng nghe rợn cả người, mà Thiên Cung chi bảo thì càng thêm trầm trọng!

- Hơn ba trăm ngàn cân Hằng Vũ Thần Kim, nhưng dùng đổi lấy ngàn vạn cân Ngũ Sắc kim, luyện chế Thiên Cung chi bảo cũng dư xài rồi. Ta đã có Ngũ Kiếp Chung, Địa Từ Nguyên Phủ, hôm nay tu thành Thần thông lục trọng, còn cần luyện chế Sơn Hải Đỉnh.

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, Sơn Hải Đỉnh thần thông là phòng ngự thần thông hắn khai sáng, một đỉnh tế lên, đỉnh ở trên người, chỉ

cần Sơn Hải Đỉnh còn trên đỉnh đầu, hắn liền ở thế bất bại, không người có thể công phá phòng ngự của hắn!

- Chi bằng đi Nam Hải, đem Hằng Vũ Thần Kim đổi thành Ngũ Sắc kim, chỉ là không biết Nam Hải có đủ Ngũ Sắc kim hay không. . .

Giang Nam đang muốn khởi hành, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến, cười nói:

- Tiểu huynh đệ, ta đến làm khách rồi!

Trong lòng của hắn máy động, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một nam tử tóc đen dáng người khôi ngô bước đi lên Lĩnh Tụ Phong, khí thế trương dương, đúng là lão ma đầu Ma La Thập kia, thầm nghĩ:

- Lĩnh Tụ Phong ta hôm nay biến thành địa phương nào, như thế nào tới bái phỏng đều là chút ít yêu ma quỷ quái?

Xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim trên người Ma La Thập đã triệt để bỏ xuống, cười ha ha, thanh âm vang vọng toàn bộ núi nói:

- Ta lần trước cùng ngươi từ biệt, trong nội tâm thật là quải niệm, hôm nay lão ca ca đã đến, tiểu huynh đệ ngươi không chào đón ta sao?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiền bối đến hàn xá làm khách, làm cho hàn xá bồng tụy sinh huy (*chiếu sáng), ta tự nhiên là hoan nghênh.

Ma La Thập cả giận nói:

- Ta gọi ngươi một tiếng huynh đệ, ngươi như thế nào còn khách khí, xưng hô ta là tiền bối? Hẳn là, ngươi cho rằng ta khôngxứng cùng ngươi xưng huynh gọi đệ hay sao? Nếu như ngươi không khách khí, bảo ta một tiếng lão ca ca là được. Ta và ngươi hợp ý, ta nguyện cùng ngươi tám bái kết giao, kết làm huynh đệ khác họ!

Hắn không khỏi phân trần, lúc này liền muốn cùng Giang Nam kết bái.

Giang Nam buồn bực không thôi:

- Lão ma đầu này ở trong Bách Ma Quật xem ta mọi cách khó chịu, như thế nào hôm nay ân cần như vậy, còn muốn cùng ta kết bái?

- Tiểu huynh đệ, ngươi không muốn cùng ta kết bái, chẳng lẽ là xem thường lão ca ca hay sao?

Ma La Thập thấy hắn do dự, cười lạnh nói:

- Thân phận ngươi lớn hơn ta, hay là bổn sự đánh nhau so với ta mạnh hơn? Nếu không, chúng ta đến khoa tay múa chân một chút?

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ phải cùng Ma Thần này kết bái, kết làm huynh đệ khác họ, thầm nghĩ:

- Ta đã là lão Thất của Thí Thần Cốc, đã có sáu huynh trưởng làm nhiều việc ác, lại nhiều cũng không quan trọng...

Ma La Thập rất là vui mừng, đi vào động phủ của Giang Nam, cao thấp dò xét, lắc đầu nói:

- Huynh đệ, ngươi ở đây hoàn toàn chính xác được xưng tụng hàn xá, thân là Luyện khí đại tông sư, ngươi rõ ràng không đem động phủ của ngươi chế tạo thành pháp bảo, mà là một phòng ở Thạch Đầu, thật sự hạ giá, có mất thân phận luyện khí đại tông sư của ngươi.

- Luyện khí đại tông sư?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ giật mình, lập tức biết rõ ý đồ lão ma đầu này đến, thầm nghĩ:

- Vô sự ân cần, phi gian tức đạo, Ma La Thập đối với Địa Từ Nguyên Phủ của ta muốn đạt được vạn phần, lần trước ở trong Bách Ma Quật liền muốn mặt dày lấy búa của ta, lần này tới xum xoe, đoán chừng cũng là có sở cầu,

muốn ta giúp hắn luyện chế bảo vật gì.

Ma La Thập xoay đầu lại, cố gắng làm ra một bộ hòa thiện, cười tủm tỉm nói:

- Lão đệ, ta lần trước thấy ngươi dùng Ngũ Sắc kim luyện một cự phủ, đó là vô cùng tốt, ngay cả ta cũng bội phục không thôi. Lão ca ca ta cũng góp nhặt một ít Ngũ Sắc kim, nguyên vốn định luyện bảo, tiếc rằng ta đánh nhau lành nghề, nhưng luyện bảo có chút lơ lỏng, cho nên muốn thỉnh lão đệ ngươi giúp, luyện chế một kiện bảo vật. Ta và ngươi là anh em kết nghĩa, cái bề bộn này ngươi sẽ không không giúp ta chứ?

Hắn vốn là chứng kiến Địa Từ Nguyên Phủ của Giang Nam, một mực dựng râu trừng mắt, mắng to phá của trời, đem Thần Kim luyện thành Bảo Khí, hôm nay lại thay đổi một bộ gương mặt, lại là kết bái lại là ca ca đệ đệ, ăn nói khép nép đến cầu Giang Nam vì hắn luyện chế bảo vật.

Nguyên nhân chủ yếu vẫn là ở chỗ Ngũ Sắc kim thật sự khó có thể dung luyện, tuy Ma La Thập biết rõ Ngũ Sắc kim cực kỳ quý hiếm, so với thần kim bình thường còn muốn cao hơn một bậc, nhưng mà hắn cũng không cách nào đem loại thần tài này luyện chế thành bảo, cũng không cách nào đánh đạo vân vào.

Loại thần kim này thậm chí ngay cả nhiệt độ mặt trời cũng không cách nào nóng chảy, Thái Hoàng cũng không thể tránh được, làm khó không biết biết bao nhiêu anh hùng hào kiệt từ xưa đến nay!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 328: Ma Thần Tới Chơi. (2)

Giang Nam nháy mắt mấy cái, khó xử nói:

- Đại ca, ngươi đây là khó xử ta rồi, tiểu đệ hôm nay mới tu luyện tới Thần thông lục trọng, làm sao có thể luyện hóa Ngũ Sắc kim?

Ma La Thập cười nói:

- Lão đệ, ta cũng biết ngươi khó xử, ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi có hại chịu thiệt, không công thay ta luyện bảo, ta tự nhiên sẽ cho ngươi một ít chỗ tốt.

Giang Nam con mắt sáng ngời, cười nói:

- Lão ca, ngươi ý định đem Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh của ngươi truyền thụ cho tiểu đệ sao?

Ma La Thập lắc đầu:

- Cái này không thể được, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh chính là căn bản của ta, thậm chí ngay cả Tinh Nguyệt Thần Tông ta cũng không có truyền thụ, há có thể truyền thụ cho ngươi? Bất quá, ta có thể cho ngươi những chỗ tốt khác, chỗ tốt to lớn, tuyệt đối sẽ vượt qua dự liệu của ngươi!

Giang Nam hào hứng thiếu thiếu, buồn bã ỉu xìu nói:

- Lão ca ca, ngươi cũng biết đấy, ta tu vi thấp, luyện chế loại thần vật Ngũ Sắc kim này chỉ sợ có chút lực bất tòng tâm, rất hao tổn thọ nguyên đấy. . .

Trong mắt Ma La Thập hiện lên một đạo hung quang, rất muốn đem tiểu tử này một bả bóp chết, bất quá bóp chết hắn, liền không có người luyện chế pháp bảo, đầu Ma Thần này chỉ phải dằn xuống, cười hắc hắc nói:

- Nếu không, ngươi gia nhập Thần Tông ta, ta tiêu diệt tiểu tử Phụ Văn Cung kia, đến đỡ ngươi làm tông chủ, ngươi xem coi thế nào? Ngươi yên tâm, Phụ Văn Cung rất rõ đại nghĩa, đạo đức tốt, nếu biết rõ tuấn kiệt như ngươi trở thành Thần Tông Chi Chủ ta, nhất định sẽ vui đến phát khóc.

- Phụ chưởng giáo khóc là nhất định sẽ khóc, nhưng mà hỉ thì chưa hẳn rồi. Ta vẫn là đánh giá thấp Ma La Thập vô sỉ...

Giang Nam thở dài, lắc đầu nói:

- Cưỡng ép luyện chế thần kim, thần minh chi bảo là sẽ giảm thọ, huống chi ta đối với Tinh Nguyệt Thần Tông tông chủ cũng không có bao nhiêu hứng thú.

Ma La Thập trợn tròn con mắt, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Xú tiểu tử, ngươi là nhất định phải đạt được Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh có phải hay không? Nói thiệt cho ngươi biết, môn công pháp này chính là Ma Thần pháp môn, mặc dù ngươi nghiên cứu thấu triệt, không có Ma Thần huyết mạch, thì đừng nghĩ tu luyện đến đại thành!

Giang Nam cười nói:

- Lão ca ca, tiểu đệ chỉ là nghĩ đến môn công pháp này, về phần có thể tu luyện hay không liền không có để ở trong lòng.

Ma La Thập gắt gao nhìn thẳng hắn, sau một lúc lâu, chán nản nói:

- Tốt, ta truyền thụ cho ngươi môn công pháp này, bất quá ngươi nhớ không được truyền ra bên ngoài!

Giang Nam sắc mặt nghiêm lại, trịnh trọng nói:

- Lão ca yên tâm, ta tuyệt sẽ không truyền ra bên ngoài!

Ma La Thập nhẹ nhàng gật đầu, nhất chỉ điểm tới, đem Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh dốc túi tương thụ, trầm giọng nói:

- Lão đệ, ngươi tốt nhất không nên tu luyện, miễn cho tẩu hỏa nhập ma.

Giang Nam gật đầu, hai mắt nhắm lại tinh tế cảm ngộ Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, không khỏi hoảng sợ phát hiện, cái môn kinh điển này quả thực có thể nói bao hàm toàn diện, không hề chỉ là một môn công pháp đơn giản như vậy.

Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh tạo thành một hệ thống nguyên vẹn, nhỏ đến võ đạo, lớn tới Thần minh cảnh giới, nhục thân thần thông, pháp lực thần thông, thần niệm thần thông, cái gì cần có đều có, đạo đài của môn công pháp này cũng không giống người thường, đạo đài là ma luân, đến Thần Phủ cảnh, luyện thành Ma Cung, mà tới Thiên Cung, thì là luyện thành Địa phủ!

Tu thành thần minh, là Ma Thần!

Địa phương kinh khủng nhất của môn công pháp này, là không chỉ có thể thôn phệ tinh khí khí huyết của đối thủ đến rất nhanh tăng tu vi lên, đồng dạng có thể thôn phệ tinh khí vạn vật đến tăng cường nhục thân, lúc chiến đấu đối thủ càng ngày càng yếu, mà người tu luyện môn công pháp này thì càng ngày càng mạnh, cuối cùng nhất đối thủ biến thành chất dinh dưỡng của mình!

Thôn phệ tinh khí vạn vật bỏ thêm vào bên trong bản thân đã cực kì khủng bố rồi, không chỉ có thể tăng lên tu vi, thậm chí có thể làm được đem Ngũ Hành nguyên dung nhập bên trong bản thân, tăng lên nhục thân cường đại, hơn nữa sinh mệnh lực sẽ đạt tới hoàn cảnh vô cùng khủng bố.

Mà Giang Nam chú ý nhất, là nhục thân thần thông của môn công pháp này, hắn đối với cấu tạo cốt cách của Ma La Thập cực kỳ hâm mộ, Ma La Thập cường đại thành lập ở phía trên cốt cách của mình, cốt cách hắn cấu tạo so với Đô Thiên Thần Chiếu Kinh còn muốn phức tạp, chế tạo một Ma Thần chi thân.

Ở trong đó tuy có nguyên nhân Ma Thần huyết mạch của hắn, nhưng hơn

nữa là tác dụng của Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh nhục thân thần thông!

Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh nhục thân thần thông có thể chế tạo Bất Tử Chi Thân, đem mình hết thảy đều luyện thành đạo vân, cơ bắp, da, gân mạch, kinh mạch, huyết dịch, trái tim, đại não, thậm chí thần thức cùng trí nhớ, cũng hết thảy có thể hóa thành đạo vân, sau đó ký thác vào bên trong cốt cách!

Cho dù hủy diệt nhục thân, chỉ cần cốt cách còn, liền có thể trọng sinh!

Nếu làm được một bước này, là Thần Ma nhục thân, Bất Tử Bất Diệt!

- Huynh đệ, luyện thành Thần Ma chi thân chỉ là một cái khởi điểm, còn không cách nào làm được chính thức Bất Tử Bất Diệt, cốt cách diệt đi, ngươi đã chết rồi.

Ma La Thập thản nhiên nói:

- Muốn làm được Bất Tử Bất Diệt chính thức, liền cần ký thác hư không, đem bản thân hóa thành pháp tắc, dung nhập đến trong hư không, hư không bất diệt, thì ta không chết. Cái này là Tiên nhân cảnh giới, không biết cuộc đời này của ta có cơ hội đạt tới cảnh giới này hay không.

- Ký thác hư không, Bất Tử Bất Diệt, Tiên nhân cảnh giới?

Trong nội tâm Giang Nam thình thịch đập loạn, lời nói của Ma La Thập hướng hắn mở ra một cảnh giới to lớn, để cho nhãn giới của hắn không còn cực hạn ở trước mắt.

- Ta vốn là sưu tập một ít Ngũ Sắc kim, chuẩn bị luyện bảo cho mình, chỉ là ta không có bổn sự đem nó luyện hóa, những Ngũ Sắc kim này hết thảy đều ở bên trong.

Ma La Thập phất tay, chỉ thấy Ngũ Sắc kim như núi từ trên trời giáng xuống, xếp thành một tòa núi nhỏ, cười nói:

- Ta đương nhiên sẽ không luyện thành búa như vậy, ta muốn luyện thành một thanh đại chùy, Ân, còn có một mặt Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân! Hắc hắc, sau khi luyện thành, ta liền đi chiếu cố Thái Hoàng, nhìn xem hắn những năm này có tiến bộ hay không!

- Tốt.

Giang Nam tâm niệm vừa động, Đâu Suất thần hỏa bay ra, cười nói:

- Ta luyện hóa Ngũ sắc kim, ngươi tới đánh vào đạo vân luyện thành pháp bảo! Ngươi là anh ta, chúng ta từng có lời thề đồng sinh cộng tử, ngươi sẽ không cướp đoạt thần hỏa của ta a?

Ma La Thập chứng kiến đóa thần hỏa này, mí mắt trực nhảy, nháy mắt mấy cái, ảo não nói:

- Ta còn không có bỉ ổi như vậy, bất quá đóa thần hỏa này, quả thật làm cho ta rất muốn giết chết ngươi. Muốn hay không bỉ ổi một lần? Chỉ bỉ ổi một lần không tính mất mặt a. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 329: Bị Thiên Khiển. (1)

Ma La Thập cuối cùng an phận xuống, không nghĩ giết chết Giang Nam, mà là đàng hoàng nhìn Giang Nam luyện hóa Ngũ Sắc Kim như thế nào.

Giang Nam nhất cổ tác khí kích phát đệ ngũ trọng thần hỏa, hỏa nguyên lực tràn ngập, hóa thành một cầu lửa thật lớn, nhưng ngay sau đó thần niệm một quyển, đem vô số Ngũ Sắc Kim cuồn cuộn nổi lên, đưa vào trong hỏa cầu.

Ma La Thập thấy một màn như vậy, lại là mí mắt trực nhảy, uy lực thần hỏa tầng thứ năm, thậm chí có thể đem Thần Ma Chi Khu của hắn luyện hóa, đốt thành tro bụi!

- Thần hỏa mạnh như vậy, là Thần minh thiên giới luyện thành hoả diễm sao?

Hắn tâm tư không khỏi lung lay, liếc liếc về Giang Nam:

- Có nên giết chết hắn, cướp đi đóa thần hỏa này hay không? Nếu có thể cướp thần hỏa, Thái Hoàng đối với ta mà nói cũng là không chịu nổi một kích, xuyên, bất quá ta cùng hắn dù sao mới vừa kết bái, ngay cả một canh giờ cũng không có qua, hiện tại liền giết chết hắn có phải có chút quá nói nổi hay không.

Trong lòng hắn giãy dụa không thôi, Giang Nam liếc thấy sắc mặt hắn âm tình bất định, cười nói.

- Lão ca ca, nếu ngươi có thể tế luyện đóa thần hỏa này, ta liền đem nó đưa cho ngươi.

Ma La Thập mừng rỡ trong lòng, cười nói:

- Huynh đệ, đây cũng là ngươi nói, không nên hối hận!

Giang Nam cười nói:

- Quân tử nhứt ngôn, tứ mã nan truy, nếu ta cùng huynh trưởng kết nghĩa làm huynh đệ, đem đóa thần hỏa này đưa cho huynh trưởng lại có thể thế nào?

Sắc mặt Ma La Thập đỏ lên, thầm xấu hổ, thầm nghĩ:

- Ta lúc trước cùng hắn kết nghĩa, chỉ là vì để cho hắn không tốt từ chối luyện chế pháp bảo cho ta, không nghĩ tới hắn cũng tưởng thật, thật đem ta trở thành huynh trưởng kết bái của hắn. Nếu như ta có lòng hại hắn nữa, chẳng phải là heo chó cũng không bằng rồi sao?

Nghĩ tới đây, Ma La Thập hổ thẹn nói:

- Huynh đệ, ngươi đang luyện bảo, không cần để ý tới ta, về phần để cho ta tế luyện đóa thần hỏa này, chớ có nhắc lại.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, hắn cũng sợ lão ma đầu da mặt dày này đột nhiên cao hứng, đem mình làm thịt cướp đi Đậu Suất Thần Hỏa, hắn mới vừa rồi sở dĩ đề nghị để cho Ma La Thập tế luyện Đậu Suất Thần Hỏa, trừ ra vẻ hào phóng còn có nguyên nhân tầng sâu, đó chính là Đậu Suất Thần Hỏa không cách nào tế luyện.

Nội bộ đóa thần hỏa này nhiệt độ thật sự quá cao, bất luận pháp lực kẻ nào tiến vào trong đó cũng sẽ bị luyện hóa thành tro, trừ khi có thủ đoạn của Thần, nếu không liền mơ tưởng đem đóa thần hỏa này luyện hóa, làm của riêng!

Cũng không lâu lắm, tất cả Ngũ Sắc Kim tan rã, lúc này Giang Nam để cho Ma La Thập đem đạo văn bản thân đánh vào trong đó, đắp nặn hình thái pháp bảo.

Thủ đoạn luyện bảo của Ma La Thập nếu so với Giang Nam cao hơn

không biết gấp bao nhiêu lần, tâm niệm vừa động, liền có vô số đạo văn chen chúc ra, rối rít nhốn nháo tràn vào trong Ngũ Sắc Kim, đem đạo văn bản thân khắc trên đó.

Hai kiện bảo vật dần dần thành hình, một là đại chùy, vũ khí cận chiến, một kiện khác là Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, chẳng qua là Ma La Thập cướp đoạt Ngũ Sắc Kim không nhiều, đại chùy cùng Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân cũng không phải là Thiên Cung chi bảo, chẳng qua là miễn cưỡng luyện đến Thần Phủ chi bảo.

Tuy nói là Thần Phủ chi bảo, nhưng hai kiện bảo vật này uy lực so sánh với Thiên Cung chi bảo bình thường mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, hơn nữa không thể phá vở, nhất là thanh đại chùy kia, quả thực là một hung binh, bất kỳ lực lượng phàm trần nào cũng không thể tổn thương, rơi vào trong tay cường giả luyện thành Thần Ma Chi Khu như Ma La Thập, có thể vô hạn phát huy uy lực của nó!

Nhìn cường giả bực này luyện bảo đối với Giang Nam mà nói cũng là một lần gặp gỡ khó được, thủ pháp luyện bảo của Ma La Thập, để cho hắn được chỗ ích không nhỏ, từ trong đó học đến không ít kiến thức.

- Đáng tiếc, Ngũ Sắc Kim vẫn còn quá ít. . .

Ma La Thập trong lòng khẽ nhúc nhích, lấy ra một mảnh xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim dài hẹp, vùi vào bên trong thần hỏa, Giang Nam thúc dục thần hỏa, đem Hằng Vũ Thần Kim luyện hóa, dung nhập đến trong hai kiện bảo vật, rốt cục miễn cưỡng đem hai kiện bảo vật này tăng lên tới Thần Phủ chi bảo đỉnh.

- Vẫn còn chưa đủ!

Ma La Thập lại lấy ra một chút bảo mỏ, rõ ràng cũng là bảo vật cấp bậc Thần kim, cười nói:

- May là ta chuẩn bị đầy đủ, năm xưa giết không biết bao nhiêu người,

đoạt tới không ít bảo bối, nếu không ngay cả Thiên Cung chi bảo cũng luyện không được !

Giang Nam âm thầm chắc lưỡi hít hà, trên người Ma La Thập bảo mỏ ùn ùn, đếm không xuể, một lát công phu này, liền lấy ra ngàn vạn cân Thần kim, tài phú thật là kinh người!

Hơn mấu chốt chính là, những thứ này là Thần kim, cấp bậc cực cao, tuy nói không bằng Ngũ Sắc Kim, nhưng tất cả đều là tài liệu thần minh luyện bảo!

Rốt cục, Ma La Thập đem chuôi đại chùy này tăng lên tới Thiên Cung chi bảo, còn đang không ngừng lấy ra tài liệu mới, tiếp tục nâng lên uy năng pháp bảo này.

Chuôi đại chùy này cao tới hơn hai trăm trượng, phía trên hiện đầy Đạo văn cùng dấu vết U Đô Ma Hỏa, đại chùy bị lửa ma nung khô, càng ngày càng nhỏ, tiểu đến cực hạn, chỉ dài hai trượng.

Ma La Thập đem đại chùy thu ở trong tay, tiếc hận nói:

- Đáng tiếc, còn không cách nào tăng lên tới trấn giáo chi bảo, trấn giáo chi bảo phải cần tài liệu thật sự quá nhiều, trừ khi ta đi đem Nam Hải cướp sạch, nếu không chuẩn bị không đến nhiều tài liệu như vậy.

Giang Nam sâu sắc chấp nhận, muốn luyện thành trấn giáo chi bảo thật sự là quá khó khăn, không chỉ có cần cường giả gần Thần như Thái Hoàng, Ma La Thập, còn cần rộng lượng tài liệu, là lấy nghiêng phái chi lực, tích lũy mấy vạn cho tới mười vạn năm, mới có thể luyện thành một hai kiện.

Tỷ như Huyền Thiên Thánh Tông, chỉ có một kiện trấn giáo chi bảo, Tinh Nguyệt Thần Tông có hai kiện, trong đó một vẫn còn là thân thể của khai phái chưởng giáo, trong đại phái, trấn giáo chi bảo nhiều nhất chính là Thái Huyền Thánh Tông, có hơn mười kiện.

Thái Huyền Thánh Tông từng thâu tóm hơn mười môn phái, chẳng những

đem bảo khố đối phương cướp sạch không còn, trấn giáo chi bảo cũng rơi vào tay Thái Huyền thánh tông.

Ma La Thập hưng phấn không khỏi, đột nhiên thu hai kiện pháp bảo, bay lên trời, nghênh ngang rời đi, thanh âm xa xa truyền đến:

- Huynh đệ, ta đi tìm Thái Hoàng đánh một đoàn, xem uy lực pháp bảo một chút!

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, gọi Thần Thứu Yêu Vương nói:

- Thần Thứu, theo ta đi Nam Hải hủ bại!

Thần Thứu Yêu Vương nghe vậy, không khỏi mặt mày hớn hở:

- Chủ công, ta tu thành Thần Thông thất trọng, đơn thuần bàn về tốc độ, so sánh với Đại Thiên Lâu Thuyền của ngươi cũng không thua gì, ngươi không cần tế lên lâu thuyền, ta lưng cõng ngươi đi Nam Hải!

Giang Nam tung người rơi vào trên lưng của hắn, đầu Đại Yêu này vỗ cánh phi hành, gào thét lao ra Huyền Thiên Thánh Tông, tốc độ cực nhanh, so sánh với Đại Thiên Lâu Thuyền cũng không thua bao nhiêu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 330: Bị Thiên Khiển. (2)

- Không biết Ma La Thập cùng Thái Hoàng đánh một trận, ai thắng ai cha? Bất quá mặc dù Ma La Thập luyện thành pháp bảo, cũng sẽ so sánh với Thái Hoàng thua kém một bậc. . .

Giang Nam ngồi ở trên lưng Đại Yêu, tinh tế tính toán Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, từ đó lấy ra pháp môn thân thể thành Ma, dung nhập vào trong Ma Chung Bá Thể Thần Thông của mình.

Không thể không nói, thân thể thành Ma trong Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, so sánh với Ma Chung Bá Thể Thần Thông của Giang Nam mạnh hơn, còn muốn kinh khủng, vượt ra khỏi phạm vi Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem môn công pháp này cùng Ma Chung Bá Thể Thần Thông tương dung, để cho Giang Nam rất phí sức.

- Nếu có thể đem Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tương lai ta thôi diễn cảnh giới cao hơn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, thế tất thuận buồm xuôi gió!

Hai mắt Giang Nam nửa khép nửa mở, trong con ngươi có Thần Quang lưu chuyển, đem Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh tương dung, môn công pháp này tuy mạnh, nhưng tính dung nhập của Ma Ngục Huyền Thai Kinh mạnh hơn, kể từ khi ở Thí Thần Cốc đọc qua quần kinh, nội dung Ma Ngục Huyền Thai Kinh phong phú, so sánh với lúc Giang Tuyết tỷ tỷ truyền thụ cho hắn phong phú hơn mười lần!

Theo nhãn lực kiến thức của hắn tăng cường, Ma Ngục Huyền Thai Kinh đang ở trong trưởng thành, bao quát phạm vi càng lúc càng rộng, tốc độ hỗn hợp tâm pháp, thôi diễn tâm pháp cũng càng lúc càng nhanh.

Mấy ngày sau, Giang Nam liền đem pháp môn thân thể thành Ma dung

nhập đến Ma Chung Bá Thể Thần Thông, giờ phút này mặc dù Ma Chung Bá Thể Thần Thông còn bảo lưu lấy tâm pháp, nhưng hơn nữa là pháp môn thân thể thành Ma của Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, vì vậy hắn phải từ đầu tu luyện Thần thông, ngưng tụ Thần Luân, đem môn Thần Thông này tăng lên tới Thần Thông lục trọng cảnh giới.

Giang Nam tĩnh hạ tâm thần, Thần Luân của Ma Chung Bá Thể Thần Thông kia từ từ giải tán, ngay sau đó thúc dục Ma Chung Bá Thể Thần Thông mới, nhất thời tứ chi bách hài không khỏi chấn kêu, hấp thu linh khí tự do trong thiên địa, dung nhập vào đến trong xương cốt.

Ma La Thập tu luyện môn công pháp này, dựa vào là cắn nuốt khí huyết tinh khí cùng tu vi của những tu sĩ khác, tốc độ tu luyện cực nhanh, nhưng mà Giang Nam không có ý định dựa vào cắn nuốt tu sĩ đề cao tu vi của mình, mà là mượn thiên địa tự nhiên lực.

Như vậy mặc dù tốc độ chậm chạp, nhưng không phạm bản tâm.

Nếu Giang Nam cũng làm như vậy, đạo tâm thế tất bị hao tổn, từ tâm cảnh tông sư rớt xuống, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Rất nhanh, nơi mi tâm của hắn, Thần Luân mới dần dần tạo thành, một đạo Thần Thông này rốt cục bị tu luyện ra, mà trong cơ thể Giang Nam, lại sinh ra một mảnh xương cốt dài hẹp mới, cánh tay, xương sườn, xương đùi, cổ, xương cốt tăng nhiều, xương cánh tay cũng giống như Ma La Thập, biến thành mười hai căn cốt cách quấn quanh, xương sườn từ hai mươi bốn cái biến thành 108 cái, mà xương cột sống cũng sinh trưởng ra số lượng 108 cái!

Khí lực của hắn trở nên vô cùng cường đại, so sánh với trước mạnh hơn mấy lần, giơ tay nhấc chân cơ hồ có Thiên Long lực!

Đột nhiên trên bầu trời u ám, từ trong thiên địa sinh ra một cổ hơi thở cuồng bạo, trong lòng Giang Nam cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại, nhưng thấy vô số Lôi Đình tụ tập thành vân, hóa thành một mảnh Lôi Trì, đặt ở phía trên hắn!

Thần Thứu Yêu Vương phi hành, đóa kiếp vân này cũng đi theo di động, tốc độ cực nhanh, thủy chung vững vàng đặt ở đỉnh đầu của hắn!

- Đây là. . . Kiếp vân?

Giang Nam trong lòng vừa động, kiếp vân hắn từng có nghe thấy, có ít người làm nhiều việc ác, tu luyện công pháp tà môn thường thường sẽ bị thiên địa bất dung, giáng xuống kiếp vân, tiêu diệt tồn tại này!

Còn có chút tình huống là luyện ra bảo vật thế gian không nên xuất hiện, cũng sẽ xuất hiện kiếp vân!

Đóa kiếp vân này chưa bắn ra uy lực, nhưng hơi thở cực mạnh, làm người ta không lạnh mà run!

- Chủ công, đây là kiếp vân của ngươi sao?

Thần Thứu Yêu Vương cũng chú ý tới đóa kiếp vân này, kinh hồn táng đảm, kêu lên:

- Ngươi vừa làm chuyện thương thiên hại lý gì rồi?

- Cái gì gọi là vừa? Ta từ trước đã làm chuyện thương thiên hại lý sao?

Giang Nam nặng nề gõ đầu Yêu Vương này, đứng dậy, áo không gió mà bay, ngửa đầu nói:

- Kiếp vân có thể làm khó dễ được ta sao? Ta không phải là bị Thiên Khiển, mà là bị trời ghét, thiên đã đố kỵ ta, muốn đem ta mạt sát!

- Đã như vậy, kia thì tới đi!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông của ta, đang muốn hấp thu kiếp vân, đề cao nhục thể của ta!

Ầm!

Thiên Lôi như kiếm, từ trong kiếp vân hướng đỉnh đầu Giang Nam đánh rớt, hung hăng bổ vào Thần Luân trong mi tâm hắn, Ma chung trong Thần Luân chấn động, phát ra một tiếng vang thật lớn!

Một đạo Thiên Lôi này rơi xuống, thân thể Giang Nam rung mạnh, Thần Luân đung đưa, chỉ một thoáng Thần Luân giăng đầy tiếng vỡ ra, cơ hồ bị một đạo Thiên Lôi này chém nát!

Xuy…

Mi tâm của hắn đột nhiên xuất hiện một vết máu, giống như bị lợi kiếm đâm thủng, cắt ra xương sọ!

Uy lực Yểu lôi cũng không có liên lụy đến Thần Thứu Yêu Vương, Lôi Đình lực oanh kích ở trên người Giang Nam, để cho một mình hắn thừa nhận!

Đây chính là Thương Thiên tức giận, Thiên Đạo chí công, người nào làm ác, liền chỉ trừng phạt người đó, sẽ không giận chó đánh mèo.

Lôi Đình lực cuồn cuộn xuyên thủng mi tâm của hắn, tia chớp Lôi Đình như kiếm chạy chồm, một tiếng ầm vang bổ về phía Tử Phủ, muốn đem hắn hình thần câu diệt, hủy ở dưới Thiên Khiển!

Tòa Tử Phủ này đột nhiên mở rộng ra, lộ ra không gian rộng lớn bên trong, đạo Lôi Đình này xuy một tiếng cắt vào, rung chuyển không gian Tử Phủ!

- Ma Chung Bá Thể, đem Lôi Đình lực hấp thu!

Thân thể Giang Nam lay động, hiện ra tư thái chiến đấu một thân ba mặt tám cánh tay, thúc dục Ma Chung Bá Thể Thần Thông, môn Thần Thông này vận chuyển, nhất thời đạo Lôi Đình rơi vào trong Tử Phủ kia không ngừng bị nhục thể của hắn hấp thu, năng lượng dần dần suy kiệt.

Ma Chung Bá Thể Thần Thông của hắn hấp thu tinh túy trong Sinh Tử

Vạn Hóa Ma Luân Kinh, trở nên càng thêm bá đạo cường hãn, ngay cả Thiên Lôi tích chứa năng lượng cũng có thể hấp thu.

Răng rắc!

Lại có một đạo Lôi Đình đánh rớt, ngay giữa huyệt bách hợp của hắn, huyệt bách hợp là nơi mấu chốt nhất, là nơi hội tụ khí huyết tinh thần toàn thân, tỷ như Lạc Hoa Âm ở trong Thất Bảo Lâm nghênh địch, đỉnh đầu lao ra một đạo thanh khí hóa thành thanh tuyền phấn liên, tam đại hóa thân, bắt đầu từ bách hợp thi triển ra Đại Thần Thông bực này.

Nếu Bách hợp bị phách toái, sẽ gặp bỏ mình đạo tiêu!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, da tróc thịt bong, da trên huyệt Bách hợp bị phách mở, lộ ra đầu lâu trắng bệch, đầu cốt của hắn trắng noãn như ngọc, Lôi Đình bổ vào trên đầu lâu, chỉ thấy từng sợi Lôi Đình lực nhè nhẹ ở mặt ngoài xương cốt lăn tăn, bị xương cốt hắn hấp thu, Lôi Đình lực dư thừa thì bị hắn dẫn dắt, tồn trữ trong Tử Phủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 331: Độ Liên Tiếp Sáu Kiếp. (1)

Một đạo lại một đạo Lôi Đình đánh rớt, rối rít rơi vào trên người của hắn, điện quang như kiếm, bổ ra da tay của hắn, nhưng thủy chung không thể thương tổn được căn bản của hắn.

Giang Nam đắm chìm trong Lôi Quang, Lôi Đình lực không ngừng bị Ma Chung Bá Thể Thần Thông hấp thu, cùng xương cốt thân thể tương dung, Lôi Đình hủy diệt da thịt hắn, nhưng huyết nhục cùng da thịt mới đang không ngừng sinh trưởng, hơn nữa lực phòng ngự một lần so sánh với một lần càng cường đại hơn!

Đợi đến uy lực kiếp vân dần dần tiêu hao hầu như không còn, thậm chí Lôi Đình rơi xuống thực đã không thể làm hắn bị thương nữa!

Thân thể cường đại bực này, Linh Đài Cảnh, Liên Đài Cảnh tu sĩ luyện chế pháp bảo cũng xa xa không kịp!

Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh cực kỳ bá đạo, Giang Nam đem phương pháp thân thể thành Ma dung nhập vào Ma Chung Bá Thể Thần Thông, Ma Chung Bá Thể Thần Thông đã ở trong Lôi Đình không ngừng hấp thu năng lượng, đợi đến kiếp vân tản đi, môn Thần Thông này của hắn đã tu luyện tới Thần Thông nhị trọng!

Đạo kiếp vân này mới vừa tản đi, cũng không lâu lắm, liền có một đóa kiếp vân tạo thành, cơ hồ không có cho hắn thời gian thở dốc!

- Chủ công, ngươi bị Thiên Khiển rồi?

Thần Thứu Yêu Vương nhìn có chút hả hê nói.

Giang Nam đột nhiên thân hình vừa động, bay lên trời, nhanh như tia chớp bay về phía đóa kiếp vân kia, một đầu xông vào trong lôi trì biến thành

kiếp vân.

Thần Thứu Yêu Vương sợ hết hồn, chỉ thấy trong kiếp vân Lôi Đình không ngừng, điện thiểm Lôi Minh, thanh thế cực kỳ kinh người, trong kiếp vân, một thân ảnh đứng ở trong Lôi Quang vô cùng vô tận, bị phách đến huyết nhục mơ hồ.

Giang Nam ở trong kiếp vân, sẽ gặp lôi kiếp càng cường đại hơn, càng thêm dày đặc, Ma Chung Bá Thể Thần Thông đệ nhị trọng dẫn phát uy lực kiếp vân so sánh với đệ nhất trọng kiếp vân, uy lực mạnh hơn, có thể suy giảm tới nhục thể của hắn, tiếng sấm ầm ầm, rung chuyển thần thức của hắn!

Bất quá, đóa kiếp vân này cũng không cách nào hoàn toàn phá huỷ nhục thể của hắn, hơn nữa thần thức của hắn cực mạnh, thực đã hóa thành một ngọn Đạo Đài, tùy ý Lôi Đình đánh rớt, cũng không cách nào đánh nát thần thức, ngược lại để cho thần thức của hắn càng thêm cô đọng vững chắc.

Kể từ khi Giang Nam tâm tình viên mãn, đạt tới tông sư cảnh giới, thần thức Đạo Đài thứ hai của hắn đã ở trong cô đọng, chẳng qua là ban đầu hắn lo lắng thần thức quá mạnh mẻ, sẽ làm thân thể hắn tan rã hỏng mất.

Nhưng hôm nay hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông, nhục thể của hắn nhanh chóng trở nên mạnh mẻ, vì vậy hắn không hề áp chế thần thức cảnh giới nữa, tùy ý thần thức phi tăng!

Trải qua Lôi Đình tẩy lễ, sẽ chỉ làm thần thức Đạo Đài thứ hai của hắn thành hình nhanh hơn!

Thần Thứu Yêu Vương thấy vậy sợ hết hồn hết vía, bất quá theo thời gian chuyển dời, đóa kiếp vân thứ hai cũng đang dần dần suy bại, cũng là Giang Nam xông vào trong kiếp vân, đem năng lượng trong kiếp vân hấp thu, luyện hóa bổ túc đến trong thân thể!

Cũng không lâu lắm, đóa kiếp vân thứ hai liền tan thành mây khói, nhưng ngay sau đó đóa kiếp vân thứ ba liền xuất hiện!

Giang Nam đem đóa kiếp vân thứ hai hấp thu, Ma Chung Bá Thể Thần Thông thuận lý thành chương tu thành Thần Thông tam trọng, kiếp vân ứng kiếp mà sinh.

- Chủ công nhà ta trong khoảng thời gian này trải qua bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý, ngay cả lão thiên cũng cảm thấy hắn tội không thể tha, một đóa kiếp vân phách không chết hắn liền ra lại một đóa. . .

Thần Thứu Yêu Vương nhìn thẳng mắt, lẩm bẩm nói:

- Hắn đi làm chuyện xấu lại không có kêu ta, quá không nói nghĩa khí . . .

Một lần lại một lần kiếp vân tạo thành, sau đó bị Giang Nam hấp thu tiêu tán vô hình, một ngày thời gian, hắn liền độ liên tiếp sáu kiếp, đem Ma Chung Bá Thể Thần Thông tu luyện tới Thần Thông lục trọng viên mãn!

Nếu không phải bởi vì tu vi hắn hạn chế, thậm chí có thể tiếp tục tăng lên!

Nhục thể của hắn, trải qua tăng lên tới Huyền thai, cường độ thần thức, đạt tới trước nay chưa từng có!

Ma Chung Bá Thể chính là hắn khai sáng, thân thể pháp môn so sánh với Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh càng cường đại hơn!

Mà ở trong Tử Phủ hắn, Lôi Đình lực dư thừa hóa thành một ngọn Lôi trì chu vi lớn gần mẫu, Lôi Đình như nước, lộ ra vẻ rất là thuần phục, nhưng nếu hơi xúc động, sẽ gặp Lôi Đình bắn ra!

Không chỉ có như thế, Giang Nam còn cảm giác được thần trí của mình sắp đột phá, ngưng tụ thành thần thức Đạo Đài thứ hai!

Mấy ngày sau, Thần Thứu Yêu Vương bay tới Nam hải, đáp xuống trên ngọc đài, Nam Hải đại hội kết thúc đã lâu, bất quá làm Thánh Địa buôn bán, nơi này vẫn còn người đến người đi, rất là phồn hoa.

Bất quá, Giang Nam chú ý tới không khí Nam Hải có chút đè nén, nhìn

thấy Thác Bạt Lan Vân, cái gian thương luôn luôn sáng sủa này cũng có chút buồn bực không vui.

- Nam Hải ngọc thai của ta gần đây chìm xuống bốn năm trượng.

Thác Bạt Lan Vân thấp giọng nói:

- Phụ thân ta hoài nghi, vị lão tổ khai sáng Nam Hải kia, đoán chừng thọ nguyên không nhiều lắm. Hiện tại có thật nhiều thế lực nhắm vào chúng ta, nếu thấy ngọc thai rơi xuống, chỉ sợ sẽ hướng Nam Hải ta động thủ!

Giang Nam trong lòng chấn động, vị lão tổ khai sáng Nam Hải kia là một Thiên Thần, Nam Hải ngọc thai chính là một bảo vật mà lúc hắn thành tựu Thần vị luyện chế, bị khóa ở nơi này, chỉ cần hắn còn một ngày, ngọc thai này sẽ bay lên trời, cố gắng bay trở về bên cạnh hắn, vì vậy ngọc thai này mới có thể vẫn trôi ở giữa không trung.

Hôm nay Ngọc đài chìm xuống bốn năm trượng, này nói rõ sợ rằng vị lão tổ kia thân thể có vấn đề, thậm chí có thể thọ nguyên hao hết, sắp vẫn lạc!

Nam Hải chính là Thánh Địa buôn bán giàu có nhất Huyền Minh Nguyên Giới, trải qua mấy chục vạn năm phát triển, nơi này tích lũy tài phú kinh người chí cực, bởi vì có vị lão tổ kia tồn tại, cho nên mới không người dám động. Nhưng nếu vị lão tổ kia vẫn lạc, chỉ sợ Nam Hải lập tức sẽ gặp tai ương, không biết bao nhiêu người sẽ xuất thủ, cướp sạch nơi này!

- Thần minh thọ nguyên dài lâu, mặc dù thọ nguyên không nhiều lắm, cũng có thể sống thêm một đoạn thời gian rất dài.

Thác Bạt Lan Vân cười lạnh nói:

- Huống chi Nam Hải chúng ta cũng không phải là ngồi không, muốn đụng đến Nam Hải ta, không giao ra giá cao thì mơ tưởng được như ý!

- Sư tỷ, ta gần đây phát một khoản tiểu tài, vì vậy muốn cùng sư tỷ đổi lấy một chút Ngũ Sắc Kim.

Giang Nam nói rõ lai ý, cười nói.

Thác Bạt Lan Vân tinh thần rung lên, đem lo lắng vứt ra sau ót, cười nói:

- Sư huynh, muốn mua bao nhiêu Ngũ Sắc Kim?

- Mua 1000 vạn cân.

- Một nghìn vạn cân?

Thác Bạt Lan Vân sợ hết hồn, không khỏi nghi ngờ nói:

- Sư huynh, ta nghe nói có người nhìn thấy ngươi từ trong Thái Huyền Thánh Tông Bách Ma Quật đi ra ngoài, cùng đại ma đầu Ma La Thập kia xen lẫn ở chung một chỗ, cấu kết với nhau làm việc xấu, ngươi một đêm phất nhanh, chẳng lẻ chính là cướp sạch Thái Huyền Thánh Tông?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 332: Độ Liên Tiếp Sáu Kiếp. (2)

- Cái gì gọi là cấu kết với nhau làm việc xấu? Bất quá ta đúng là ở Thái Huyền Thánh Tông chiếm được chút tài phú.

Giang Nam lấy ra một đoạn xiềng xích Hằng Vũ Thần Kim, cười nói:

- Sư tỷ mời nhìn, này có phải là Hằng Vũ Thần Kim hay không?

Thác Bạt Lan Vân cẩn thận đánh giá đoạn xiềng xích này, gật đầu nói:

- Đích xác là Hằng Vũ Thần Kim, mỗi cân Hằng Vũ Thần Kim giá trị ngàn cân Linh Dịch, có thể đổi lấy ba cân bảy lượng Ngũ Sắc Kim. Bất quá bên trong Nam Hải ta chỉ có mấy chục vạn cân Ngũ Sắc Kim, trong khoảng thời gian ngắn cũng chỉ có thể điều động chừng trăm vạn cân, khẩu vị của ngươi quá lớn, ngàn vạn cân Nam Hải ta tạm thời không có nhiều trữ hàng như vậy, chi bằng bẩm báo cha ta, từ các nơi điều tới.

Nàng cắn răng, cười nói:

- Giang sư huynh, nếu ngươi có thể đợi hai năm, ngàn vạn cân Ngũ Sắc Kim cũng không nói chơi!

Giang Nam gật đầu nói:

- Kia làm phiền sư tỷ.

Thác Bạt Lan Vân cùng hắn giao hàng 30 vạn cân Ngũ Sắc Kim nói:

- Sư huynh, qua mấy tháng nữa, chính là đám cưới của chưởng giáo quý phái, Nam Hải ta cũng sẽ đi chúc mừng, đến lúc đó sẽ cùng ngươi giao trăm vạn cân. Hai năm sau, Ngũ Sắc Kim ngươi cần thiết sẽ giao hàng hoàn thành.

Giang Nam cùng nàng từ biệt, thầm nghĩ:

- 30 vạn cân luyện thành pháp bảo cũng dư dả, hiện tại liền trước luyện chế Sơn Hải Đỉnh!

Hắn đem Thần Thứu Yêu Vương thu vào trong Tử Phủ, Huyền Thai lập tức thúc đẩy, dẫn phát Đậu Suất Thần Hỏa, để cho Thần Thứu Yêu Vương hỗ trợ khống chế hỏa lực, nóng chảy Ngũ Sắc Kim, luyện chế Sơn Hải Đỉnh.

Tham quan hoc tập quá trình Ma La Thập luyện bảo, luyện chế Sơn Hải Đỉnh đối với hắn mà nói lại càng thuận buồm xuôi gió, rất nhanh Sơn Hải Đỉnh liền bị hắn luyện chế hoàn thành, thậm chí ngay cả Địa Từ Nguyên Phủ cùng Ngũ Kiếp Ấn cũng bị hắn luyện chế lại một lần, uy lực tăng lên tới Thần Thông lục trọng đỉnh.

Ông!

Mi tâm của hắn có Lục Đạo Thần Luân hiện lên, ngay sau đó ở sau ót, Sơn Hải Đỉnh cùng Ngũ Kiếp Chung riêng phần mình ra hiện ở trong một đạo Thần Luân, trong đỉnh thần quang ấp a ấp úng, dễ chịu miệng đại đỉnh cùng chuông lớn này.

Lúc trước hắn không đủ tài lực, hôm nay nhận được nhiều Ngũ Sắc Kim, đem Sơn Hải Đỉnh rèn thành một ngụm đại đỉnh chu vi hơn trượng, Ngũ Kiếp Chung cũng bị hắn luyện chế lại một lần, biến thành chuông lớn chu vi hơn trượng, tài đại khí thô rất giống nhà giàu mới nổi, nhổ xuống một sợi lông chân, so sánh với thắt lưng người khác còn muốn thô hơn.

- Giang đạo hữu, quả nhiên là ngươi.

Một thanh âm dễ nghe truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị hồng y thiếu nữ đứng ở trước cửa sổ Vạn Hoa Lâu cách đó không xa, hướng mình xem ra.

Cô gái kia có hai mắt thật to, hai sợi mái tóc từ bên tai lướt qua gương mặt phấn hồng trứng ngỗng trượt đến trước ngực, Giang Nam cũng không nhận biết thiếu nữ này, trong lòng kinh ngạc, cười nói:

- Xin hỏi sư tỷ là?

Cô gái kia cười nói:

- Ta tên là Hương Hương, Sở Hương Hương. Giang đạo hữu, hôm nay nhiều đạo hữu ở Vạn Hoa Lâu tiểu tụ, sao đạo hữu không tới họp mặt?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, đi về phía Vạn Hoa Lâu, Sở Hương Hương là chưởng giáo đệ tử xếp hạng thứ năm của Tinh Nguyệt Thần Tông, cười nói:

- Nguyên lai là Thần Tông Sở sư tỷ, sư tỷ mời, Tử Xuyên tự nhiên cung kính không bằng tuân mệnh.

- Chủ công khi nào cấu kết lại một vị Tiểu nương tử khả ái như vậy?

Thần Thứu Yêu Vương cũng nhìn thiếu nữ trên lầu, thầm nghĩ trong lòng.

Giang Nam mang theo Thần Thứu Yêu Vương đi vào Vạn Hoa Lâu, chỉ thấy địa phương Sở Hương Hương đứng cũng là một gian nhã phòng, có chút tinh sảo, bên cạnh còn có nhiều gian, làm hắn sách sách xưng kỳ chính là, trong những gian nhã phòng này đều đã có người, là đệ tử đến từ các đại môn phái, đều là Đạo Đài cảnh giới cường giả.

Hắn thậm chí thấy đệ tử Phật môn cũng hiện ra ở chỗ này, trừ lần đó ra, còn có đệ tử Thái Huyền Thánh Tông.

Trong Vạn Hoa Lâu không khí có chút đè nén, các loại khí tức lay động, đụng lẫn nhau, lẫn nhau tràn đầy địch ý.

Hắn mới vừa đi vào, liền có thật nhiều ánh mắt đồng loạt quét tới, một cổ khí tức ầm ầm hướng hắn đè xuống!

Những người này cực kỳ cường đại, hơi thở hội tụ ở chung một chỗ, dễ dàng có thể đem bất kỳ một tu sĩ Thần Thông cảnh giới nào trấn áp, để cho hắn ở trước mặt mọi người bêu xấu.

Đỉnh đầu Giang Nam có Sơn Hải Đỉnh phập phồng, vô thanh vô tức đem những hơi thở này tan rã, thẳng hướng gian nhã phòng của Sở Hương Hương đi tới.

- Nguyên lai là đệ tử của Lạc Hoa Âm.

Có người hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Thân là Chính Đạo đệ tử, nhưng cùng Ma Đạo Ma Nữ pha trộn ở chung một chỗ, rõ ràng chính là bại hoại Chính Đạo!

Giang Nam lơ đễnh, hắn sớm biết người sư phụ này của mình làm hại thiên hạ, cừu địch rất nhiều, vô luận đi đến nơi nào cũng gặp được mấy cừu gia.

- Giang đạo hữu ngồi bên này.

Sở Hương Hương hướng hắn ngoắc.

Giang Nam đi tới ngồi xuống, chỉ cảm thấy một mùi thơm ngát như có như không từ bên cạnh truyền đến, rất là dễ chịu, cười nói:

- Sư tỷ dùng là mùi hoa gì?

- Rất thơm sao?

Sở Hương Hương rất là vui vẻ, nghiêng thân tới cười nói:

- Đây là mùi thơm trên người ta, ta vừa ra đời liền có mùi thơm, vì vậy mới gọi Hương Hương, ngươi tinh tế nghe, xem một chút ngươi có thể phân biệt ra được vài loại mùi hoa hay không.

Nàng cơ hồ cùng Giang Nam dựa vào chung một chỗ, để cho thiếu niên có thể cảm nhận được nhiệt lượng của thân thể bên cạnh, thân thể thiếu nữ này thướt tha, lúc cúi đầu có thể thấy da thịt trắng nõn trước ngực, để cho Giang Nam tâm thần rung động, thầm than Ma Nữ lợi hại.

Hắn cùng với Sở Hương Hương là lần đầu tiên gặp mặt, Tiểu Ma Nữ nóng bỏng như thế, có một loại lực hấp dẫn khác thường, để cho hắn có chút khó có thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

- Sư tỷ, đệ tử những môn phái này làm sao hiện ra ở chỗ này?

Giang Nam vội vàng chuyển đổi đề tài hỏi.

- Tự nhiên là đánh nhau.

Sở Hương Hương trời sanh mị thái, cử chỉ phong lưu, cười nói:

- Kim Cương Pháp Thiện Tông Pháp Tướng hòa thượng ước chiến đại sư huynh của ta, những người này liền chạy tới đây xem náo nhiệt. Pháp Tướng cùng sư huynh ta có cừu oán, thường xuyên đánh tới đánh lui, chẳng qua là người nào cũng không thể giết chết người nào.

- Kim Cương Pháp Thiện Tông đại sư huynh, Pháp Tướng hòa thượng?

Giang Nam trong lòng vừa động, đệ tử cửa Phật luôn luôn không hiển lộ sơn thủy, nhưng thực lực cũng cực kỳ cao minh, Pháp Tướng hòa thượng thân là Kim Cương Pháp Thiện Tông đại sư huynh, nhất định có chỗ độc đáo của nó.

Sở Hương Hương bĩu môi, cười nói:

- Tuổi trẻ hòa thượng bên sương phòng kia, chính là Pháp Tướng. Pháp Tướng đã tu thành Thần Phủ, thực lực đại tiến, lòng tin bạo tăng, đoán chừng là tính toán hàng yêu trừ ma, đem đại sư huynh của ta diệt trừ.

Nàng ha ha cười nói:

- Nếu Pháp Tướng giết chết đại sư huynh, ta chính là Thần Tông Tứ sư tỷ, thật là mong đợi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 333: Cừu Địch Khắp Thiên Hạ

Giang Nam hướng sương phòng đối diện nhìn lại, chỉ thấy một tăng nhân tuổi còn trẻ áo xám ngồi ở trong sương phòng, có nhiều đệ tử môn phái Chính Đạo vờn quanh, ăn uống linh đình, rối rít hướng tăng nhân kia mời rượu.

Thần Thứu Yêu Vương hiếu kỳ nói:

- Chủ công, hòa thượng không phải là không thể uống rượu ăn thịt sao, hòa thượng này làm sao ngược lại ăn uống thả cửa?

Giang Nam còn chưa trả lời, đột nhiên chỉ thấy Pháp Tướng hòa thượng ngẩng đầu, trên mặt nụ cười, cất cao giọng nói:

- Rượu thịt qua dạ dày, Phật tổ trong lòng lưu, vị sư huynh này, chẳng lẽ ngươi không hiểu?

Hắn nhìn thấy đỉnh đầu Thần Thứu Yêu Vương trụi lủi một mảnh, cho là đầu Yêu Vương này cũng là người trong Phật Môn, vì vậy gọi Thần Thứu Yêu Vương là sư huynh.

Mắt của hắn sáng ngời, cử chỉ thong dong, rất có một loại khí độ làm lòng người kính trọng, giống như cao tăng đắc đạo, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, lại cười nói:

- Giang thí chủ, ngươi thân là Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử, vì sao cùng yêu nữ Ma Đạo pha trộn ở chung một chỗ? Huyền Thiên Thánh Tông có mười vạn năm thanh danh, chớ để bởi vì Giang thí chủ nhất thời tham luyến sắc đẹp mà hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Hắn nhẹ giọng cười nói:

- Hiện tại thí chủ tỉnh ngộ, quay đầu lại là bờ vẫn còn kịp.

- Pháp Tướng sư huynh, nghe ý của ngươi là chỉ có hòa thượng phóng hỏa, không cho Giang mỗ đốt đèn sao?

Giang Nam cười nói:

- Phật tổ lưu ở trong lòng là có thể uống rượu ăn thịt, chỉ là một cái cớ, nhưng nếu Phật tổ lưu ở trong lòng, vậy có phải là có thể gian dâm bắt người cướp của hay không? Nói như vậy, Vô Tướng Thiền Sư cũng là một vị cao tăng đắc đạo. Pháp Tướng sư huynh, nếu ngươi giữ giới không được, kia liền không cần giới, sớm ngày hoàn tục thật là tốt.

Sắc mặt Pháp Tướng hòa thượng trầm xuống, cười nhẹ nói:

- Ngươi không hiểu Phật pháp, còn muốn loạn thiền tâm của ta, ta không cùng ngươi nhiều lời.

- Giang Tử Xuyên, ngươi đây là ở trước khi Pháp Tướng sư huynh cùng ma đầu Thần Tiềm kia quyết chiến, cố gắng nhiễu loạn thiền tâm của Pháp Tướng sư huynh, ý muốn như thế nào?

Bên cạnh Pháp Tướng, một nam tử trẻ tuổi đột nhiên đứng dậy, điềm nhiên nói:

- Ngươi thân là Chính Đạo đệ tử, nhưng cùng Ma Nữ Sở Hương Hương kia pha trộn ở chung một chỗ, thông đồng thành gian, mi lai nhãn khứ, rõ ràng là đã sớm rơi vào Ma Đạo! Nếu không phải là ở Nam Hải, ta tất đem ngươi chém ở dưới kiếm!

- Phi!

Sở Hương Hương nụ cười đỏ bừng, cơ hồ dán ở trên người Giang Nam, ngượng ngùng nói:

- Người ta là trong sạch, mới không có cùng Giang đạo hữu thông đồng

thành gian. . .

Thần Thứu Yêu Vương mắt trợn trắng, nhỏ giọng nói:

- Chủ công, động phòng đi. . .

Giang Nam trừng hắn một cái, hướng nam tử trẻ tuổi kia xem ra, chỉ thấy y phục người này là đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, cười hỏi:

- Xin hỏi các hạ là ai?

- Thái Huyền Thánh Tông môn hạ, Tạ Thiên Hữu!

Nam tử trẻ tuổi kia cười lạnh nói:

- Tiểu quỷ nhát gan Thần Tiềm kia rất sợ chết, chậm chạp chưa tới, Giang Tử Xuyên ngươi dám cùng ta đến hải ngoại đánh một trận, không màn sinh tử không?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Hôm nay là Thần Tiềm sư huynh cùng Pháp Tướng sư huynh đánh một trận, ta thả ngươi một con đường sống, không muốn giọng khách át giọng chủ.

Tạ Thiên Hữu chán nản, lại có một Đạo Nhân mập lùn đứng dậy, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi không dám liền nói rõ, cần gì ra sức khước từ, sính miệng lưỡi?

Giang Nam nho nhã lễ độ:

- Các hạ là ai?

- Thái Huyền Thánh Tông Dụ Đào.

Đạo Nhân mập lùn kia cười lạnh nói:

- Ngươi không dám cùng Tạ sư huynh đánh một trận, vậy dám cùng ta đánh một trận không?

Giang Nam cau mày nói:

- Dụ sư huynh, ta và ngươi cũng là người trong chính đạo, cần gì tự giết lẫn nhau?

- Người trong chính đạo? Họ Giang, ngươi cũng xứng là người trong chính đạo?

Lại có một thiếu nữ dung mạo xinh đẹp đứng dậy, cười lạnh nói:

- Ngươi cùng Tinh Nguyệt Ma Tông giao tình không giống bình thường, làm loạn Thái Huyền Thánh Tông ta, mở Bách Ma Quật thả lão ma đầu Ma La Thập, thật cho rằng trong thiên hạ không người nào có thể giết sao ngươi?

- Xin hỏi sư tỷ xưng hô như thế nào?

Giang Nam cau mày hỏi.

Nàng kia lạnh lùng nói:

- Hoa Tú Phương, họ Giang, Nam Hải không cho phép động thủ, bất quá hải ngoại không sao cả, ngươi có dám ra biển, ta đích thân hái đầu lâu của ngươi, vì thiên hạ Chính Đạo trừ hại!

- Hoa sư tỷ nói rất đúng, ta nguyên không biết vị Giang sư đệ này làm nhiều việc ác, hiện tại mới biết được hắn mặt người lòng thú, heo chó không bằng, quả thực là cầm thú!

Lại có một vị công tử trẻ tuổi từ trong gian phòng bên cạnh đứng ra, thở dài nói:

- Họ Giang sở tác sở vi, thật là khiến người phỉ nhổ, này cũng khó trách, đệ tử của nữ ma đầu Lạc Hoa Âm, có thể là người tốt lành gì?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Vị sư huynh này, ngươi là ai?

Công tử trẻ tuổi xôn xao một tiếng triển khai chiết phiến, ngạo nghễ nói:

- Thanh Vân Tông Tào Thanh Sơn!

Đột nhiên lại có một vị thiếu niên áo vàng đứng dậy, ánh mắt gắt gao nhìn thẳng Giang Nam, cau mày nói:

- Ngươi là Giang Tử Xuyên? Trên người của ngươi có mùi Long Tộc ta, nhất định là có đệ tử Vạn Long Sào ta chết ở trong tay của ngươi. Vạn Long Sào uy nghiêm không thể khinh nhờn, ta cũng muốn diệt ngươi!

Trong Vạn Hoa Lâu, mọi người ầm ầm một mảnh, rối rít giao đầu tiếp nhĩ, nhìn về phía nam tử áo vàng này. Vạn Long Sào cực kỳ thần bí, là Yêu Tộc Thánh Địa, Thánh địa Long Tộc, bên trong có vô số Thiên Long, thực lực thậm chí so sánh với danh môn đại phái bình thường còn mạnh hơn!

Đệ tử môn phái này đi ra, cũng là nhân vật rất giỏi!

Không nghĩ tới Thần Tiềm cùng Pháp Tướng đánh một trận, lại hấp dẫn đệ tử Vạn Long Sào tới đây.

- Ta cũng không giết qua đệ tử Vạn Long Sào, bất quá lại ăn thịt Long, ngươi cảm thấy trên người của ta có mùi Long Tộc, nhất định là nguyên nhân này.

Giang Nam không có phủ nhận, cười nói.

Sắc mặt thiếu niên áo vàng kia run lên, lạnh lùng nói:

- Ăn Long Tộc ta, so sánh với giết Long Tộc ta thù càng sâu! Ngươi đi ra

ngoài, ta cũng muốn ăn rụng ngươi!

- Không vội.

Giang Nam khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Lần này là Thần Tiềm sư huynh cùng Pháp Tướng sư huynh đánh một trận, đợi đến bọn họ chiến xong rồi hãy nói. Đúng rồi, các hạ xưng hô như thế nào?

- Dài dòng!

Thiếu niên áo vàng kia cười lạnh nói:

- Ngươi mỗi người cũng muốn hỏi một câu, chẳng lẽ là muốn lôi kéo làm quen sao? Nói thật cho ngươi biết, cho dù ngươi biết đạo hiệu của ta, ta cũng sẽ không nương tay chút nào. Nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Sở Hương Hương cùng Thần Thứu Yêu Vương cũng buồn bực, vì sao mỗi khi xuất hiện một người hướng Giang Nam khiêu chiến, Giang Nam sẽ hỏi một tiếng đối phương tên họ.

Giang Nam lắc đầu, nhẹ giọng giải thích:

- Vị Long Tộc sư huynh này, ngươi có điều không biết, lúc trước ta giết người quá nhiều, quên mất hỏi người chết tên họ là gì, cừu gia tới tìm ta báo thù, khiến cho rất là phiền toái. Hiện tại hỏi tên của các ngươi, liền biết chết ở trong tay ta là ai, các ngươi cũng không trở thành bị chết oan uổng, ngay cả tên họ cũng không có.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 334: Bụng Có Thi Thư. (1)

- Cuồng vọng!

Thiếu niên áo vàng kia giận tím mặt, đột nhiên một cổ hơi thở cuồng bạo xông vào trong Vạn Hoa Lâu, chỉ nghe một cái thanh âm cười ha ha nói:

- Giang sư đệ nói thật hay, nói thật khí phách, hôm nay đáng lẽ ta cùng Pháp Tướng mới là nhân vật chính, không nghĩ tới danh tiếng đều bị ngươi đoạt đi!

- Thần Tiềm đến!

Giang Nam thấy hoa mắt, chỉ thấy Thần Tiềm hiện ra ở trong gian nhã phòng, chánh khí nghiêm nghị, thấy thế nào cũng không giống là người trong ma đạo, ngược lại lộ ra vẻ cực kỳ chính phái.

- Thần Tiềm, ngươi cuối cùng đã tới!

Phía sau Pháp Tướng hòa thượng phật quang đại phóng, chiếu rọi Vạn Hoa Lâu, phật âm từ trong phật quang phát ra, đinh tai nhức óc, ùng ùng nói:

- Tiểu tăng chờ ngươi đã lâu!

Thần Tiềm không có nhìn về phía hắn, quơ lấy chén rượu, hướng Giang Nam cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi không có bởi vì ta là người trong ma đạo mà la đánh kêu giết, ta mời ngươi một chén, sau đó sẽ đi đánh giết con lừa ngốc kia.

Giang Nam nâng chén, hai người uống một hơi cạn sạch. Thần Tiềm nâng cốc chén một ném, hướng ra phía ngoài bay đi, cười ha ha nói:

- Pháp Tướng, ngươi cho rằng ngươi tu thành Thần Phủ ta liền không phải

là đối thủ của ngươi sao? Đi, ta và ngươi ra hải ngoại đánh một trận!

Sở Hương Hương vạn phần kích động, nắm chặt quả đấm nhỏ nói:

- Sư huynh cố gắng lên, cố gắng bị hắn đánh chết, như vậy ta chính là Tứ sư tỷ !

Thần Tiềm nghe nói như thế, chân lảo đảo một cái, cơ hồ từ trên không trung ngã quỵ xuống.

Pháp Tướng hòa thượng bay lên không trung, phật quang khắp cả người, đại phóng quang minh, cùng Thần Tiềm một trước một sau hướng hải ngoại bay đi, tăng nhân này thực lực cao minh chí cực, thân là trẻ tuổi, lại có thể tu luyện tới Thần Phủ cảnh, tu vi cảnh giới đã cùng thế hệ trước không có bao nhiêu chênh lệch!

Thậm chí có chút ít thế hệ trước cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

- Kim Cương Pháp Thiện Tông luôn luôn không hiển lộ sơn thủy, không nghĩ tới nhiều ra một Pháp Tướng, nghe nói Cận Đông Lưu cũng tu thành Thần Phủ, xem ra tư chất của Pháp Tướng, so sánh với Cận Đông Lưu cũng không thua gì.

Một vị lão giả cảm khái nói:

- Hai người này một cái Phật Môn một cái Huyền Môn, tựa như hai viên minh châu, hoà lẫn, đem đại sư huynh của những môn phái khác, hết thảy đè ép xuống.

Tạ Thiên Hữu cười nói:

- Pháp Tướng sư huynh mặc dù cao minh, nhưng so với đại sư huynh của Thái Huyền Thánh Tông ta, còn muốn thua kém mấy trù. Đại sư huynh Cận Đông Lưu của ta, đã tu thành Thần Phủ nhị trọng, luyện thành hai tòa Thần Phủ.

- Cận Đông Lưu tu thành Thần Phủ nhị trọng rồi?

Có người thất thanh nói:

- Chưa tới hai năm thời gian, hắn liền đi tới một đại cảnh giới, tốc độ tu luyện của hắn làm sao lại nhanh như vậy?

- Đại sư huynh ngộ ra đạo tâm, hôm nay đạo tâm viên mãn, tu vi tiến cảnh tự nhiên là kinh người. Thái Hoàng lão tổ tự mình oanh mở không gian, để cho hắn đi Cửu U Minh Giới, cùng Ma Tộc chém giết, đợi đến hắn trở về, thực lực chắc chắn kinh người chí cực, đạt tới trình độ để cho những môn phái khác ngưỡng mộ!

Hoa Tú Phương liếc Giang Nam một cái, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên kia cũng muốn khiêu chiến đại sư huynh nhà ta, từ đầu tới đuôi thủy chung chính là một chê cười! Đừng nói năm mươi năm khiêu chiến Cận sư huynh, ta xem hắn cả cuộc đời này cũng không được!

Mọi người trong lòng kinh hãi, cho dù là Pháp Tướng hòa thượng nghe nói như thế cũng nhịn không được thiền tâm đung đưa, phật quang khắp cả người hơi chút rung chuyển.

Cửu U Minh Giới cùng Huyền Minh Nguyên Giới cũng không phải là ở cùng một thế giới, nơi đó cao đẳng hơn, tàn khốc hơn, là địa bàn của Ma Tộc. Ma Tộc cùng Nhân Tộc bất đồng, sinh ra liền hung ác, ở nơi đó lịch lãm, lại là Nhân Tộc, nhất định sẽ nguy hiểm ngàn vạn lần!

Nếu Cận Đông Lưu có thể kinh nghiệm sát kiếp mà không chết, sau khi trở về tu vi thực lực nhất định sẽ đạt tới trình độ làm cho mấy thiên tài trẻ tuổi Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu, Pháp Tướng không cách nào ngắm bóng lưng!

- Giang đạo hữu, chúng ta cũng đi xem một chút!

Sở Hương Hương phóng lên cao, hướng hải ngoại bay đi, ánh mắt Giang

Nam chớp động, liếc thấy cũng không có ít người đang ở trong Vạn Hoa Lâu nhìn chằm chằm mình, hiển nhiên đợi mình rời Nam Hải.

Tào Thanh Sơn cười lạnh nói:

- Họ Giang, hai đại cường giả trẻ tuổi đánh một trận, chẳng lẻ ngươi không dám đi ra Nam Hải nửa bước?

Dụ Đào cười hắc hắc nói:

- Ngươi mới vừa rồi là lớn lối như thế nào, hiện tại làm sao kinh sợ rồi?

Giang Nam lơ đễnh, đứng lên nói:

- Thần Thứu, chúng ta đi.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng đứng dậy, thân thể lăn một vòng, hóa thành một đầu cự kiêu, chở Giang Nam phóng lên cao, hướng ngoài Nam Hải ngọc thai bay đi.

Giang Nam đứng ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, mới vừa đi tới hải ngoại, đột nhiên một đạo hồ quang boong boong rung động, phiên như mềm mại, hướng hắn chém tới.

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, đạo hồ quang kia kịch liệt lay động, cao cao bắn lên, ngay sau đó hồ quang phân hai, hai phân bốn, bốn phân tám, trong chớp mắt đầy trời là hồ quang hoa mỹ, sắc bén như kiếm, bốn phương tám hướng chém tới!

Giang Nam há mồm vừa quát, đạo âm đại tác, hồ quang đầy trời rối rít nghiền nát, tiêu tán vô hình.

- Giang Tử Xuyên, ngươi thật sự có chút thủ đoạn, có thể đón lấy một chiêu của ta.

Tạ Thiên Hữu một kích không trúng, lộ ra vẻ kinh sợ, cười ha ha nói:

- Bất quá ngươi có thể đón lấy mấy chiêu của ta?

Hắn là Đạo Đài bát cảnh đệ tam trọng cảnh giới, Liên Đài Cảnh cường giả, pháp lực vô cùng hung hậu, mới vừa rồi chẳng qua là tiểu thử bướng đao, lấy một đạo Thần Thông công kích Giang Nam, cũng không sử xuất toàn lực.

Xuy …

Hoa Tú Phương đột nhiên chiếc miệng vừa phun, một ngọn Đạo Đài lơ lửng, năm cái trụ đồng bên trên Đạo Đài cao cao đứng vững, trên đồng trụ có Hỏa Long quay quanh, cười khanh khách nói:

- Cần gì phải Tạ sư đệ xuất thủ? Tiểu muội muốn dùng hắn tới tế Ngũ Long Trụ của ta!

- Hoa sư tỷ luyện thành Ngũ Long Trụ rồi?

Tạ Thiên Hữu vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Sư tỷ, Ngũ Long Trụ của ngươi uy lực vô cùng lớn, bất luận cái gì cũng có thể luyện hóa thành tro, dùng để giết chỉ là một Thần Thông cảnh tiểu tử, thật sự có chút giết gà dùng đao mổ trâu .

Hoa Tú Phương cười khúc khích, thúc dục Ngũ Long Trụ, chỉ thấy năm con Hỏa Long từ trên cây cột ngẩng đầu, mở cái miệng rộng, năm đạo Liệt Hỏa hừng hực ngập trời, hướng Giang Nam cười nói:

- Họ Giang, nhận được pháp bảo của cô nãi nãi không?

Loại hoả diễm này không phải là phàm hỏa, mà là Nam Minh Ly Hỏa, thiêu vạn vật, là thần hỏa nổi danh cùng Tam Muội Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa!

Uy lực của Ngũ Long Trụ, đúng là không giống bình thường!

Giang Nam khẽ cười một tiếng, hướng phương hướng Pháp Tướng cùng

Thần Tiềm bay đi, Sở Hương Hương nháy mắt mấy cái, hiếu kỳ nói:

- Giang đạo hữu, bọn họ khiêu khích ngươi như vậy, ngươi còn có thể bảo trì bình thản?

- Sư tỷ có điều không biết, tại hạ là người đọc sách.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 335: Bụng Có Thi Thư. (2)

Giang Nam nho nhã lễ độ, cười nói:

- Ta xuất thân thư hương môn đệ, thuở nhỏ khổ đọc sách thánh hiền, biết bạo lực không phải có thể giải quyết tất cả vấn đề, cho nên ta luôn luôn giúp mọi người làm điều tốt. Thánh Nhân nói, người lấy lực phục người, không phải là tâm phục. Lấy đức phục người, tâm vui mừng mà thần phục. Ta là người đọc sách, muốn tranh thủ làm được lấy đức thu phục người, không phụ Thánh Nhân dạy bảo.

Sở Hương Hương ha ha cười nói:

- Này cùng ta nghe được tin đồn bất đồng, ta nghe nói ngươi có thù tất báo, người khác tích thủy chi dạ, ngươi suối tuôn tương báo, người khác đánh ngươi một quyền, ngươi đem người khác đánh nhát. Có chuyện này không?

- Đây là nói xấu.

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Sư tỷ, ngươi không nên nghe người nói lung tung, đây tuyệt đối là nói xấu, thật ra thì con người của ta từ xưa đến nay không thích đánh, ta thích chính là lấy đức phục người.

Oanh!

Mội cái đại thủ hung hăng hướng Giang Nam đánh tới, trong lòng bàn tay bắn ra lôi đình, tản mát ra một cổ hơi thở hủy diệt, sắc mặt Giang Nam trầm xuống, đỉnh đầu Sơn Hải Đỉnh ong ong chuyển động, đem tất cả lôi đình hết thảy thu vào trong đỉnh, tính cả bàn tay to kia cũng cùng nhau thu vào.

- Hảo tiểu tử, ngươi lại có thể tiếp được chiêu thứ hai của ta!

Sắc mặt Tạ Thiên Hữu có chút không nhịn được, giận tái mặt, gắt gao nhìn thẳng bóng lưng Giang Nam, đang định tế lên pháp bảo của mình, đột nhiên chỉ thấy phía sau Giang Nam có một đạo Thần Luân chuyển động, từng loại từng loại Thần Thông tán phát ra, phô thiên cái địa hướng hắn dũng mãnh lao tới.

Trong đạo Thần Luân này, ở trong nháy mắt bộc phát ra hơn một ngàn loại Thần Thông, uy năng mênh mông cuồn cuộn, đem Tạ Thiên Hữu vùi ở trong đó.

Tạ Thiên Hữu vừa giận vừa sợ, trong đan điền hiện ra ba tòa Đạo Đài, mỗi Đạo Đài riêng phần mình hiện ra một pháp bảo, trường thanh cười nói:

- Tiểu tử thúi, ngươi rốt cục kiềm nén không được muốn xuất thủ sao? Ta còn tưởng rằng ngươi tính toán vẫn làm con rùa đen. . .

Boong boong!

Hơn ngàn loại Thần Thông đột nhiên lần lượt thay đổi tổ hợp, hóa thành một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu, đem Tạ Thiên Hữu bao ở trong đó.

Thiên Phủ Trọng Lâu chuyển động, đủ loại uy năng bộc phát, chỉ thấy trong Thiên phủ này truyền đến ùng ùng, chốc lát thời gian không tới, bên trong truyền đến một tiếng hét thảm, ngay sau đó Thiên Phủ Trọng Lâu tản đi, hóa thành một cổ pháp lực tuôn ra trở về trong Thần Luân.

- Dám ép người đọc sách, đánh. . .

Khóe mắt Giang Nam da thịt nhảy lên, sắc mặt trầm xuống khôi phục như thường, hướng Sở Hương Hương cười nói:

- Sư tỷ, ngươi nhìn khí chất của ta liền biết, ta đọc sách rất nhiều, không phải là người làm nhiều việc ác. Bởi vì cái gọi là bụng có thi thư khí từ hoa, nếu như ta đi tham gia khoa cử, không dám nói nhất định bắt được Trạng

nguyên, nhưng mà Bảng nhãn Thám hoa, đó là không có chạy.

Sở Hương Hương gật đầu lia lịa, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông biến mất, tàn phiến pháp bảo nghiền nát rối rít rơi xuống, Tạ Thiên Hữu sớm bị cắn nát thành tro, hài cốt không còn, để cho thiếu nữ này không khỏi rùng mình một cái.

- Chủ công thật là đạo đức tốt!

Thần Thứu Yêu Vương nịnh nọt, tán thán nói.

- Người nầy, so với ta còn giống như người trong ma đạo...

Sở Hương Hương liếc liếc Giang Nam, thầm nghĩ trong lòng:

- Khó trách ngay cả sư tôn ta cũng đối với hắn cực kỳ mong đợi, nói hắn lạy sai lầm môn phái rồi, nếu bái nhập Tinh Nguyệt Thần Tông ta, tương lai chưởng giáo Chí Tôn vị này nhất định sẽ truyền cho hắn!

Phụ Văn Cung từ Bách Ma Quật đi ra ngoài, trở lại Tinh Nguyệt Ma Tông, từng hướng đám người Sở Hương Hương nói tới Giang Nam, vạn phần tán thành, cho hắn đánh giá cực cao, vì vậy Sở Hương Hương mới có thể ở Nam Hải nhìn thấy Giang Nam, chủ động lên tiếng mời gọi.

Đám người Thái Huyền Thánh Tông Dụ Đào Hoa Tú Phương thấy vậy sợ hết hồn hết vía, Tạ Thiên Hữu ở trong bọn họ cũng không phải là người thực lực tu vi cao nhất, nhưng thậm chí ngay cả một chiêu của Giang Nam cũng không thể tiếp được, pháp bảo lẫn người bị luyện hóa thành tro, thực lực bực này thật sự mạnh mẻ đến đáng sợ!

Hơn nữa, Tạ Thiên Hữu liên tục hai lần dùng Thần Thông công kích Giang Nam, nhưng thủy chung bị miệng đại đỉnh của hắn đở được, ngay cả y phục của hắn cũng không có dính vào nửa điểm!

Một Thần Thông lục trọng, giết Liên Đài Cảnh cường giả giống như giết gà, coi như là chưởng giáo đệ tử của các môn các phái, chỉ sợ cũng phải thua

kém rất nhiều!

Phải biết rằng, đệ tử Thái Huyền Thánh Tông có rất nhiều ưu thế, tu vi thực lực nếu so với đệ tử những môn phái khác phổ biến cao hơn một bậc hai trù, nhưng người như vậy, cũng gánh không được Giang Nam, một chiêu bị oanh giết, không thể không làm cho người ta kính sợ.

Thiếu niên áo vàng Vạn Long Sào kia sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, gắt gao nhìn thẳng đại đỉnh cùng mấy đạo Thần Luân chuyển động không nghỉ của Giang Nam, thấp giọng nói:

- Không phá đỉnh liền không cách nào công kích được hắn, xác thực có chút ý tứ, bất quá đối với ta mà nói, phá vỡ đại đỉnh của hắn cũng không tính khó khăn. . .

Mặc dù hắn đối với thực lực của Giang Nam có chút xem trọng, nhưng như cũ chưa từng đem Giang Nam để vào trong mắt, Long Tộc trời sinh cường đại, vô luận thân thể hay là pháp lực, hay là thần niệm thần thức, cũng muốn vượt xa loài người.

Lực lượng của Long, làm người ta kính sợ, từ xưa tới nay liền bị người phàm coi là Thần minh, mà hắn là Thiên Long trong Long tộc, so sánh với loại Giao tu thành Chân Long mạnh hơn rất nhiều lần!

Tu vi thực lực của hắn, đủ để cùng chưởng giáo nhất mạch sánh ngang, thậm chí mạnh hơn!

- Thần Tiềm thí chủ, nơi đây đã rời xa Nam Hải, không cần đi!

Pháp Tướng hòa thượng đột nhiên mở miệng nói.

Thần Tiềm dừng bước, xoay người lại, cười ha ha nói:

- Pháp Tướng, ta nguyên vốn định tìm một chỗ thanh sơn lục thủy thật tốt, sau khi giết ngươi sẽ đem ngươi chôn ở nơi đó, bất quá nếu sư huynh ngươi lựa chọn chỗ này, ta đây cũng chỉ có cố mà làm, ở chỗ này đưa ngươi đi cực

lạc thế giới!

Hai đại cao thủ trẻ tuổi xa xa tương đối, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía, Pháp Tướng cao tụng một tiếng phật hiệu, đột nhiên phía sau hiện ra không gian nặng nề, từng ngọn Đạo Đài san sát, phía trên Đạo Đài, là một ngọn chùa chiền, kia là Thần Phủ của hắn, đắm chìm trong phật quang vô cùng, giống như Cực Lạc Niết Bàn!

Mặc dù Thần Phủ cùng Thất Bảo Đài Cảnh chỉ kém một cảnh giới, nhưng chênh lệch thật lớn, ban đầu Thần Tiềm cùng Phong Mãn Lâu liên thủ đối kháng Cận Đông Lưu tu thành Thần Phủ, trong mấy chiêu đã bại trận, thậm chí cánh tay của Thần Tiềm cũng bị nổ nát bấy!

Pháp Tướng hòa thượng cùng Thần Tiềm ân oán sâu đậm, vì vậy hắn tu thành Thần Phủ chuyện thứ nhất chính là hướng Thần Tiềm khiêu chiến, lấy Thần Phủ cảnh giới đem Thần Tiềm tru diệt.

- Pháp Tướng, ngươi thật sự là kỳ tài ngút trời, bất quá ta cũng không kém.

Thần Tiềm khẽ mỉm cười, phía sau giống như trước có không gian nặng nề mở ra, trong ánh sao vô cùng, một ngọn Ma cung hiện ra trên ánh sao!

Chương 336: Vị Đúng Vậy. (1)

- Thần Tiềm cũng tu thành Thần Phủ rồi?

Mọi người trong lòng cả kinh, nhưng ngay sau đó thoải mái, Thần Tiềm cũng là kỳ tài ngút trời, thân là Tinh Nguyệt Ma Tông đại sư huynh, Phụ Văn Cung thủ tịch đại đệ tử, há có thể không có chút ít thực lực?

Hắn ở Thất Bảo Đài Cảnh tích lũy đã đầy đủ hùng hồn, hai năm thời gian đột phá đến Thần Phủ cảnh là chuyện đương nhiên.

Hắn sở dĩ biết rõ Pháp Tướng hòa thượng tu thành Thần Phủ, cũng dám đối mặt khiêu chiến, chỉ sợ là bởi vì hắn cũng tu thành Thần Phủ!

Sắc mặt Pháp Tướng ngưng trọng, hắn vốn còn muốn bằng vào pháp lực áp chế Thần Tiềm, giờ phút này nhìn thấy Thần Tiềm cũng tu thành Thần Phủ, liền biết mình nguyên lai là tính thất bại.

Giống như trước ở vào Thần Phủ cảnh, trận chiến này thế tất vô cùng gian khổ!

- Quân Đồ Lợi Minh Vương Kinh!

Pháp Tướng rống giận, thân thể đột nhiên nhanh chóng bành trướng, trong chớp mắt liền hóa thành một pho tượng Cự Nhân mấy trăm trượng, thân thể quấn quanh một mảnh đại xà màu xanh dài hẹp, một mặt tám cánh tay, đưa tay một trảo, chỉ thấy từng ngọn Đạo Đài từ trong cơ thể hắn bay ra, có tất cả tám tòa, trên Đạo Đài nổi lơ lửng từng kiện pháp bảo, tam xoa kích, bảo luân, Kim Cương xử, phật châu, xá lợi, bình ngọc,… rối rít từ trên Đạo Đài bay lên, rơi vào trong tám tay của hắn!

Đây cũng là hình thái đầy đủ của Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân, Kim Cương Pháp Thiện Tông thân là Phật Môn Thánh Địa, trong đó có bát

đại Minh Vương kinh điển Phật môn, Quân Đồ Lợi Minh Vương chính là một người trong đó.

Mà Pháp Tướng hòa thượng luyện tám pháp bảo, lại càng nhằm vào chỗ cường đại của Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân, những pháp bảo này có công có phòng, có cận chiến, có đánh xa, có thu người thu vật, có trấn áp tà ma, các hữu đặc sắc.

Thần Tiềm cũng là hét lớn một tiếng, hiện ra Tinh Nguyệt Thần Thể, quanh thân lần nhiễu ánh sao, sau ót dâng lên Minh Nguyệt, trong Minh Nguyệt hiện ra một tòa cung điện, uy năng mênh mông, trấn thủ quanh thân, hẳn là hắn từ chỗ sâu trong Tinh Không của Thất Bảo Lâm lấy được một pháp bảo.

Phía sau hắn thì cắm ba mặt đại kỳ, đón gió lay động, bay phất phới, hai tay một tay cầm thương, một tay cầm thương, thuần túy là thủ đoạn cận chiến.

Những bảo vật này, hẳn là hắn từ trong Thất Bảo Lâm tìm được bảo vật, uy lực cực kỳ cường đại.

Ngoài dự liệu của mọi người, hai người bọn họ là tu luyện pháp môn thân thể chiến đấu, trận chiến này, tất nhiên sẽ dị thường kịch liệt!

- Đại sư huynh của ta vẫn còn quá quang minh lỗi lạc .

Sở Hương Hương thở dài, ống tay áo mở ra, quay tròn quay một vòng, đem xiêm y phía ngoài rút đi, xiêm y kia bị nàng tế lên, hóa thành một đóa mây đỏ.

Thiếu nữ này ngồi xuống, lấy ra một bồ đoàn, vỗ vỗ bên cạnh, ý bảo Giang Nam ngồi xuống, cười hì hì nói:

- Nếu như đổi lại là ta, liền giấu diếm mình đã tu thành Thần Phủ, sau đó tùy thời cho Pháp Tướng kia một kích trí mạng!

Giang Nam ngồi xuống, cười nói:

- Tu luyện tới loại cảnh giới như Thần Tiềm cùng Pháp Tướng, muốn giấu diếm cảnh giới là dấu diếm không được, chỉ cần vừa động thủ sẽ lộ rõ, không bằng hào phóng một chút, ở trước lúc động thủ liền triển lộ ra tu vi cảnh giới của mình, cho đối thủ áp lực.

Sở Hương Hương tinh tế suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý, cười nói:

- Ta thấy được Pháp Tướng kia có chút khẩn trương, xem ra tâm tư của đại sư huynh ta hơn phân nửa cũng là như thế. Giang đạo hữu, chẳng trách sư phó của ta đối với ngươi rất là sùng bái, không bằng ngươi tới Thần Tông ta, bên trong Thần Tông ta cũng có cố nhân của ngươi, tỷ như Tô Hoảng, còn có một người tên là Thiết Trụ.

- Thiết Trụ đi Tinh Nguyệt Thần Tông?

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, đột nhiên nghĩ tới, mình từng nói cho Thiết Trụ nếu như hắn tu luyện thành công, không muốn hưởng thụ nhân gian giàu sang liền đi Tinh Nguyệt Thần Tông tìm hắn, nghĩ đến tráng hán này nhất định là tu thành Thần Luân liền đi Tinh Nguyệt Thần Tông.

Bất quá mình cơ duyên xảo hợp nhận được tin tức muội muội Giang Lâm, lúc này mới thay đổi chú ý, bái nhập Huyền Thiên Thánh Tông.

- Đại hán Thiết Trụ kia điên điên khùng khùng chạy đến Thần Tông ta, sau khi bái sư liền hỏi thăm bên trong Thần Tông có phải có vị sư huynh tên là Giang Nam hay không, trùng hợp Giang đạo hữu từ Thất Bảo Lâm trở lại, thanh danh lên cao, giết không ít người Tinh Nguyệt Thần Tông ta. Người nầy hỏi ai không tốt, hết lần này tới lần khác hỏi ngươi, thiếu chút nữa bị sư phụ hắn coi thành nội gian giết chết.

Sở Hương Hương cười nói:

- Hoàn hảo sư phó của ta nói, người này giữ lại hữu dụng, sau này nếu như Giang Tử Xuyên trở thành nhất phương bá chủ, có Thiết Trụ ở đây, hắn

sẽ cho Thần Tông chúng ta một chút mặt mũi, sẽ không theo Thần Tông chúng ta làm khó, thậm chí nói không chừng đầu nhập vào chúng ta, làm nội gian cho chúng ta.

Giang Nam nhớ tới Thiết Trụ, mình ban đầu nhận được không ít chiếu cố của hắn, trong lòng ấm áp cười nói:

- Đa tạ quý tông ân không giết.

Trong lúc nói chuyện, hai người Thần Tiềm cùng Pháp Tướng rốt cục động thủ, hai người này bất động thì thôi, vừa động thì thạch phá thiên kinh.

Hai người bọn họ đều thi triển Pháp môn Pháp Thiên Tượng Địa, thân thể vô cùng mạnh mẽ, vừa mới va chạm, pháp bảo đối oanh phát ra nổ vang, liền đem một chút tu sĩ tu vi thực lực hơi thấp chấn đến khí huyết rối loạn, khống chế không được thân hình, bổ nhào từ không trung rơi xuống!

Mà ở phía dưới, dư ba hai người công kích xông về biển rộng, chỉ thấy mặt biển đột nhiên nhấc lên ba đào, cự sóng cao tới trăm trượng hung hăng đánh ra, thanh thế kinh người.

Trong Minh Nguyệt sau ót của Thần Tiềm, cung điện chìm nổi, lực phòng ngự vô cùng mạnh mẻ, cho dù là Pháp Tướng công kích rơi vào trên thân, cũng không cách nào công phá phòng ngự của hắn.

Công kích của hắn cực kỳ cương mãnh bá đạo, giở tay nhấc chân liền có loại lực lượng di sơn đảo hải, một thương trong tay thế công mãnh liệt, gần người đánh giết, hung hãn không sợ chết.

Tinh Nguyệt Thần Thể của hắn lực lượng thật lớn, tích chứa Chư Thiên Tinh Thần Lực vào trong huyệt khiếu, cung cấp cho thân thể lực chiến đấu không gì so sánh nổi, lực lớn mãnh liệt, cho dù là Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân của Pháp Tướng hòa thượng cũng thua kém một bậc!

Mà Pháp Tướng thì một thân tám tay, tay nâng tay rơi giống như cuồng phong, hồn nhiên không giống người trong Phật Môn, mà giống như là một

đầu cơ khí chiến đấu, trước tế lên bảo luân bảo vệ quanh thân, tam xoa kích, Kim Cương xử, mõ,… điên cuồng nện xuống, mà phật châu thì đột nhiên tế lên, tản ra, hóa thành 108 viên hỏa cầu như dãy núi lớn, điên cuồng hướng Thần Tiềm đánh tới!

Hắn lại có một tay giơ bình ngọc lên cao, trong bình truyền đến hấp lực cuồng bạo, cố gắng đem Thần Tiềm thu vào trong bình luyện hóa!

Trừ lần đó ra, hắn lại có một tay giật áo cà sa xuống, đón gió run lên, hóa thành Già Thiên hướng xuống phía dưới bao bọc, đồng thời trong miệng hát vang phật âm, giống như vô số tăng phật hét lớn kinh Phật, luyện hóa ma khí của Thần Tiềm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 337: Vị Đúng Vậy. (2)

Cùng lúc đó, trong Phật Quốc phía sau hắn, một pho tượng Đại Phật chân không hiện ra trong tòa Thần Phủ này, giơ lên một cái chân to hung hăng hướng Thần Tiềm đạp xuống!

Phật Môn ở tiền kỳ bất thiện chiến đấu, thực lực so sánh với những môn phái khác kém hơn, này là thường thức được công nhận, mà Pháp Tướng hòa thượng lại đánh vỡ cách nhìn của mọi người, lực chiến đấu của hắn so sánh với Thần Tiềm không yếu, thậm chí tăng thêm một bậc!

Hai người giao thủ lần này, thủ đoạn chồng chất, thấy mà mọi người hoa mắt thần diêu!

Hai người này cũng là nhân vật thiên tài khó gặp, có thể nhìn thấy hai người này đánh một trận, đối với bọn hắn mà nói cũng là một lần thu hoạch lớn lao.

Giang Nam cũng thấy mà mi phi sắc vũ, lúc trước hắn không cách nào khám phá động tác cùng tâm pháp vận hành của Thần Phủ cường giả, mà hiện tại hắn tu thành Thần Thông lục trọng, đạt tới trạng thái đỉnh, nhất cử nhất động của hai người Thần Tiềm cùng Pháp Tướng, liền vô cùng rõ ràng.

Chẳng qua là tốc độ của hai người quá nhanh, mặc dù hắn có thể bắt đến động tác của hai người, nhưng thực lực bản thân xa xa không kịp hai người, tự nghĩ nếu như đổi lại mình, chỉ sợ thấy được chiêu thức, nhưng không cách nào tránh thoát đi.

Đây là tu vi cảnh giới của hắn quá thấp, nhãn lực đến, nhưng thân thể không cách nào làm ra phản ứng tương ứng.

- Quân Đồ Lợi Minh Vương Kinh của Pháp Tướng hòa thượng, cùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh của ta có cách làm khác

nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, hai môn tâm pháp có chỗ chung, có thể dung hợp, dùng đề cao Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta.

Giang Nam mắt lộ ra thần quang, bắt đến quỹ tích tâm pháp vận hành của Pháp Tướng hòa thượng, thể ngộ đến thần vận, Huyền Thai lập tức thúc dục, bắt đầu thôi diễn môn Phật Môn kinh điển này, đem ảo diệu dung nhập vào đến trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

- Chủ công, những người này thật là lợi hại!

Thần Thứu Yêu Vương thấy vậy kinh hồn táng đảm, thấp giọng nói:

- Ta khi nào mới có thể đạt tới loại cảnh giới này?

Giang Nam cười nói:

- Yêu Vương, tốc độ tu luyện của ngươi đã không chậm, tâm pháp tu luyện lại càng là ta chính miệng truyền thụ, so sánh với tâm pháp của hai người bọn họ còn muốn cao hơn một bậc, chẳng lẽ còn sợ tương lai thắng không qua bọn hắn?

Thần Thứu Yêu Vương lắc đầu nói:

- Ta là cầm thú tu luyện thành yêu, không phải là Yêu Tộc trời sinh, căn cốt quá kém, ở Thần Luân cảnh cũng không có đánh xuống căn cơ, cho dù có công pháp cao thâm, chỉ sợ cũng sẽ phí công.

Đầu Yêu Vươngnày hôm nay nhãn giới mở rộng ra, đã ý thức được đủ loại yếu kém của mình, không hề giống như tự đại như vậy nữa.

- Căn cốt kém cũng không phải là không thể đền bù.

Giang Nam khẽ mỉm cười, từ Tử Phủ lấy ra một khối thịt Long nặng mấy trăm cân, ném cho Thần Thứu Yêu Vương, ngay sau đó lại lấy ra một khối, hướng Sở Hương Hương cười nói:

- Sư tỷ, vẫn nhờ ngươi chiêu đãi, tiểu đệ không có gì hồi báo. Ta từng

nhận được một chút thịt Long, thịt Long có thể cải thiện thân thể cùng căn cốt, mời sư tỷ thưởng thức.

Hắn tâm niệm vừa động, Đậu Suất Thần Hỏa bắn ra, thiêu đốt thịt Long, không quá chốc lát liền có mùi thịt truyền đến.

Sở Hương Hương vui vô cùng, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi quả nhiên hào phóng, ta xem trong thịt Long này linh lực mười phần, chỉ sợ là một đầu lão Long khổ tu nhiều năm, tu vi thực lực mạnh, ngay cả đại sư huynh của ta cũng khó ngắm bóng lưng! Bất quá đạo hữu, tiểu tử Vạn Long Sào kia đối với ngươi mắt nhìn chằm chằm, ngươi lấy ra thịt Long liền không sợ đắc tội hắn sao?

Giang Nam cười nói:

- Đã đắc tội, hắn mới vừa rồi còn nói muốn ăn ta, ta có lấy thịt Long ra hay không cũng không quan trọng. Dù sao hắn thủy chung cũng muốn giết ta, không bằng trước ăn thống khoái.

Thần Thứu Yêu Vương nuốt thịt Long vào, đột nhiên gào thét một tiếng, ngay tại chỗ lăn một vòng hóa thành nguyên hình, ngay sau đó chỉ thấy thanh vũ chi chít bắt đầu bóc ra, vô số Long Lân xích hồng sắc điên cuồng từ dưới làn da chui ra, phía dưới Long Lân, từng cục da thịt cao cao nổi lên, hình thể trong chốc lát liền lớn gấp mấy lần!

Thân thể đầu Đại Yêu này bắt đầu bị năng lượng trong thịt Long cải tạo, bắt đầu hóa Long, tiếng gầm giận dữ trong miệng vang lên không dứt, quanh thân yêu khí tràn ngập, thành từng mảnh Long Lân phát sáng, trong như gương, nhưng ngay sau đó trên đầu phốc xuy phốc xuy hai tiếng, chui ra Long Giác, miệng sinh ra vô số Long Nha dử tợn!

Khúc khích xuy!

Lại có vảy từ dưới làn da hắn chui ra, hỏa hồng sắc một mảnh, vảy tân sinh tựa như vảy mà không phải vảy, tựa như vũ không phải vũ, để cho đầu

Đại Yêu này cũng tựa như điểu mà không phải điểu, tựa như Long mà không phải long, dị thường cổ quái!

Nhưng hơi thở của Thần Thứu Yêu Vương là càng cường đại hơn, thực lực so sánh với ban đầu lật ra một phen, thấy thế nào cũng là một đầu ác điểu hung thần ác sát!

Sở Hương Hương sợ hết hồn, có chút khiếp đảm nhìn thịt Long mà Giang Nam nướng chín một chút, Giang Nam cười nói:

- Sư tỷ yên tâm, năng lượng trong thịt Long này tuy mạnh, nhưng sau khi luyện hóa liền không có gì đáng ngại, vị cũng cực kỳ ngon.

- Nhân loại, không biết miệng của ngươi cảm thấy như thế nào?

Thiếu niên áo vàng Vạn Long Sào thấy một màn như vậy, sắc mặt đột nhiên vô cùng âm trầm, bước đi, đằng đằng sát khí:

- Ta cũng từng ăn không ít người, da thịt nữ nhân mềm non, nam nhân da thô thịt tháo, nhưng mà tu vi thực lực càng mạnh, liền càng ngon. Thời điểm ta ăn ngươi, nhất định phải từ từ chậm nuốt, từ từ thưởng thức, nhưng không cho ngươi lập tức chết, mà là vừa ăn vừa nghe ngươi bi thảm la hét!

- Tổ Dương công tử, cần giúp đỡ không?

Thiếu niên áo vàng kia đang muốn ra tay, đột nhiên chỉ nghe thanh âm của Hoa Tú Phương truyền đến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy đệ tử Thái Huyền Thánh tông Hoa Tú Phương, Dụ Đào bước nhanh tới, Dụ Đào trầm giọng nói:

- Tổ Dương công tử, ngươi là khách nhân của Thái Huyền Thánh tông ta, Thái Huyền Thánh tông ta cùng Vạn Long sào liên minh, chỉ là việc nhỏ, tự nhiên là chúng ta thay ngươi cống hiến sức lực!

Tổ Dương kia lạnh lùng cười cười, lắc đầu nói:

- Không cần, đối phó một tiểu bối Thần thông lục trọng, còn không làm khó được ta. Hơn nữa thời điểm ta ăn uống, không thích người khác quấy rầy!

Trong nội tâm Giang Nam cùng Sở Hương Hương cả kinh, liếc nhau, sắc mặt ngưng trọng:

- Vạn Long sào cùng Thái Huyền Thánh tông liên minh rồi? Kia là một đại sự.

Thực lực Vạn Long sào còn muốn vượt qua một ít môn phái, lão quái vật bên trong rất nhiều, Thiên Cung cấp Thiên Long nhiều vô số kể, Thái Huyền Thánh tông càng là một quái vật khổng lồ, nếu như hai nhà này liên minh, môn phái khác càng không sống khá giả.

Giang Nam đối với hai phái liên minh cũng nhìn không tốt, thầm nghĩ:

- Thái Hoàng từ lâu có tâm chiếm đoạt thiên hạ đại phái, Vạn Long sào cùng hắn liên minh, không khác bảo hổ lột da, sớm muộn gì cũng sẽ bị Thái Huyền Thánh tông ngay cả da lẫn xương cùng một chỗ nuốt mất!

Chương 338: Đánh Chết Kim Long. (1)

- Đạo hữu, Tổ Dương này tu vi ngược lại không cao minh thế nào, chỉ là Thần thông bát trọng sắp luyện thành Linh Đài cảnh, bất quá Long tộc trời sinh cường hoành, huyết mạch càng cường, ngang nhau cảnh giới, tu vi thực lực càng cường, chỉ sợ hắn là trong Long tộc có được huyết mạch cực kỳ cao đẳng, nếu không sẽ không bị Thái Huyền Thánh tông coi thành khách quý.

Con ngươi Sở Hương Hương đảo một vòng, cười hì hì nói:

- Hắn chỉ sợ là đối thủ của ngươi, thân thể pháp lực cùng thần thông so ngươi không kém, có thể càng mạnh hơn nữa. Muốn ta ra tay không?

Thực chất bên trong Giang Nam cũng có một loại kiêu ngạo, từ phía trên quần áo biến thành Hồng Vân của Sở Hương Hương đứng dậy, mỉm cười nói:

- Không nhọc sư tỷ hỗ trợ, ta muốn trước thử xem xem.

- Người đọc sách đều ưa thích đánh nhau sao?

Sở Hương Hương bật cười hỏi.

Giang Nam còn chưa trả lời, đột nhiên chỉ nghe một tiếng rồng ngâm vang lên, một cổ sóng âm thô bạo ầm ầm vọt tới, chấn động không ngừng, để cho hắn cảm giác được thân thể rung động lắc lư, lục phủ ngũ tạng cùng cơ bắp cốt cách toàn thân tựa hồ muốn ở dưới cổ sóng âm này bị chấn nát thành nhỏ hạt nhất!

Thần Thứu Yêu Vương cùng Sở Hương Hương cũng lọt vào cổ rồng ngâm này trùng kích, Thần Thứu Yêu Vương dẫn đầu thổ huyết, khí tức héo đốn, mà Sở Hương Hương lại tùy ý cho âm thanh xông qua, không chút sứt mẻ.

Nữ tử này không hề giống mặt ngoài thoạt nhìn nhu nhược như vậy, nàng thân là Ngũ đệ tử của Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo Phụ Văn Cung, tu vi thực lực đều cực kỳ cường đại.

- Âm Ba công kích? So với đạo âm của ta thì như thế nào?

Giang Nam mở miệng hét lớn, Đạo Âm Hát Xướng vang lên, muôn vàn âm luật đồng thời công phạt mà đi, Long Phượng tề minh, Đạo Ma hợp xướng, Phật âm đại tác, vừa mới mở miệng liền đem rồng ngâm của Tổ Dương đè xuống!

Oanh!

Biển cả đột nhiên ầm ầm bay lên, bay lên một đạo cột nước phạm vi vài dặm, Tổ Dương dùng nước làm vũ khí, giống như phô thiên cái địa hướng Giang Nam áp đi. Long tộc vốn quen gây sóng gió, nhất là ở trên biển, thực lực của hắn càng có thể thi triển, hoàn toàn phát huy!

Sở Hương Hương Hồng Vân một cuốn, chở Thần Thứu Yêu Vương dời đi hơn mười dặm, tránh đi địa phương hai người giao chiến, hưng phấn nói:

- Sư tôn đối với Giang đạo hữu khen không dứt miệng, ta ngược lại muốn nhìn thực lực chân thật của hắn đến cùng như thế nào, phải chăng có thể xứng với lời khen hay không!

Đạo cột nước kia rơi đập, đợi lúc rơi xuống đỉnh đầu Giang Nam, cột nước phạm vi vài dặm đã biến thành chỉ có một trượng, sức nặng không giảm chút nào, lực uy hiếp ngược lại càng mạnh hơn nữa!

Tổ Dương dùng nước làm vũ khí, đem cột nước to như vậy luyện thành một trượng, loại thần thông này so với pháp lực đơn thuần càng cường đại hơn, không hổ là đệ tử Vạn Long sào, thực lực cường hoành đến đáng sợ!

Một kích này của hắn, so với pháp bảo bình thường uy lực càng mạnh hơn nữa, vừa rồi Sở Hương Hương đối với hắn đánh giá cực cao, không phải là không có đạo lý.

Giang Nam đứng thẳng bất động, quần áo bay phất phới, Sơn Hải Đỉnh trên đỉnh đầu chuyển động, một đỉnh trên đầu, vạn pháp bất xâm, không có gì có thể phá...!

Ánh mắt Tổ Dương lộ ra vẻ vui mừng, trường thanh cười nói:

- Tiểu tử, ta hôm nay dạy ngươi một đạo lý, cái kia chính là vĩnh viễn cũng không nên ở trước mặt Long tộc ta khoe khoang lực phòng ngự của ngươi, cái kia căn bản vô dụng! Bất quá đạo lý này, ngươi chỉ có thể đi Địa ngục chậm rãi nhận thức rồi!

- Bát Long thần thức!

Giữa mi tâm của hắn đột nhiên hiện ra một tòa thần thức đạo đài, thần thức hóa rồng, xây dựng thành tám đầu Kim Long gào thét lao xuống, dùng thần thức trùng kích Giang Nam, cùng lúc đó hắn thân như Kinh Long bay lên trời, tay kia thò ra, chụp vào Sơn Hải Đỉnh!

Hắn tự nghĩ chỉ bằng vào công kích không cách nào phá vỡ Sơn Hải Đỉnh phòng ngự, bởi vậy dùng thần thức trùng kích, để cho thần thức của Giang Nam thác loạn, không cách nào thúc dục Sơn Hải Đỉnh, sau đó liền có thể thừa cơ tháo Sơn Hải Đỉnh xuống, đã không có Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam sẽ trực tiếp thừa nhận cột nước này của hắn oanh kích!

Hắn là huyết mạch cao đẳng trong Long tộc, bên trong Thiên Long có Kim Long chi thân, tu luyện tới Thần thông bát trọng viên mãn, khí lực cường hoành đến khủng bố, sau khi biến hóa trưởng thành, trọn vẹn có được 2000 Long lực, một Long chi lực là mười vạn cân, 2000 Long chi lực liền đủ có thể giơ lên 200 triệu cân vật nặng, di sơn đảo hải, không gì không phá!

Mà thần thông có được sức mạnh to lớn di sơn đảo hải, chỉ có tu sĩ tu thành Thần Phủ mới có thể làm được, nhưng đối với Long tộc mà nói lại không phải khó khăn như vậy.

Thử nghĩ thoáng một phát, 200 triệu cân sức lực chộp tới, hơn nữa Bát

Long thần thức của hắn trùng kích, còn bắt không được Sơn Hải Đỉnh trên đỉnh đầu Giang Nam sao?

Giang Nam phòng ngự, chủ yếu là ở phía trên khẩu đại đỉnh, đỉnh đi thì phòng ngự bị phá, phòng ngự phá thì người vong!

Tổ Dương cười ha ha, lạnh lùng quát:

- Chết!

Đinh!

Bên trong một đạo Thần Luân khác của Giang Nam đột nhiên hiện ra một ngũ sắc chung, đồng dạng cũng là phạm vi hơn trượng, nhẹ nhàng chấn động, đem Bát Long thần thức của Tổ Dương xông đến nát bấy, tám đầu thần thức Kim Long hết thảy nghiền nát tan rã, thậm chí đem hắn chấn đến thần thức thác loạn!

Cùng lúc đó, một tay của Giang Nam hướng lên trời, nghênh tiếp bàn tay lớn chộp tới của Tổ Dương, hai bàn tay đụng nhau, sức lực lớn khó có thể tưởng tượng bộc phát, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, chỗ hai bàn tay đụng nhau, ánh lửa tràn ngập, lôi đình cũng sinh, từng đạo Lôi Điện đùng đùng hướng mọi nơi đánh phá!

Lực lượng hai người bọn họ quá mạnh mẽ, cường đến bàn tay đụng nhau một cái chớp mắt, dư âm pháp lực cùng khí lưu ma sát, sinh ra Lôi Điện chi lực, cổ Lôi Điện chi lực này vượt qua không khí có khả năng dung nạp, bởi vậy mới sẽ xuất hiện bức dị tượng này!

Tổ Dương kêu rên một tiếng, bàn tay cao cao bắn lên.

- Tổ Dương, ngươi muốn dạy ta cái đạo lý gì?

Giang Nam cười ha ha, trong cơ thể đùng đùng một hồi bạo nổ, hóa thành cự nhân thân cao bảy trượng, ba mặt bát tí, một bước liền đến trước người Tổ Dương, bàn tay lật lên rơi xuống, nhanh như mưa to gió lớn, đè nặng Tổ

Dương đánh, đánh hắn liên tiếp bại lui!

Giang Nam dung hợp pháp môn thân thể thành Ma bên trong Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh của Ma La Thập, mặc dù không có Ma Thần huyết mạch, nhưng ở ngang hàng cảnh giới, thân thể mạnh so với Ma La Thập còn muốn cường hoành hơn!

Trò giỏi hơn thầy mà thắng vu lam, ở trên người hắn diễn dịch phát huy vô cùng tinh tế!

Ma Thần chi thể của hắn, có được 108 khỏa xương sống lưng, như một đại Long ghé vào phía trên cột sống, tay có mười hai căn, vô cùng cứng rắn, bộc phát ra sức lực to lớn khó có thể tưởng tượng, xương đùi hai chân cũng có mười hai căn, chân đạp hư không, đem không khí giẫm thành thực chất, giống như tường đồng vách sắt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 339: Đánh Chết Kim Long. (2)

Xương sườn 108 căn, nội tạng có thể dung nạp càng nhiều không khí, khi hấp thì không khí sụp đổ, bật hơi thì sương mù mấy ngày liền, như một yêu thú cực lớn!

Oanh!

Tổ Dương chỉ chống cự hơn mười chiêu, phòng ngự liền bị phá, bị vô số Phiên Thiên Ấn Bổ Thiên Ấn của Giang Nam trong nháy mắt che ở trên người, trong cơ thể truyền đến tiếng nổ răng rắc răng rắc, trong miệng thổ huyết, bị cao cao đánh bay!

- Có thể thừa nhận được nhiều đạo công kích của ta như vậy mà bất tử, thân thể Long tộc hoàn toàn chính xác cường hoành, nhưng còn làm không được cảnh giới bất diệt!

Thân hình Giang Nam lóe lên, xuất hiện ở đỉnh đầu Tổ Dương, một cước hung hăng dẫm nát đầu của hắn, đưa hắn giẫm đến thất điên bát đảo, giống như thiên thạch từ trên cao trụy lạc, nhập vào trong biển rộng phía dưới!

Đông!

Biển cả nổ tung, vọt lên một đạo cột nước cao lớn vài dặm, 'Rầm Ào Ào' mọi nơi tản ra, sóng cuộn mãnh liệt hướng mọi nơi đánh ra mà đi!

Tổ Dương cùng Giang Nam giao thủ chỉ trong nháy mắt, giống như tốc độ ánh sáng, nhưng Tổ Dương vị Long tộc cao thủ này vậy mà ở một cái đối mặt không đến liền bị thương nặng, xu thế mạnh yếu nghịch chuyển, bị Giang Nam đè nặng đánh, quả thực vượt qua mọi người đoán trước!

Mặc dù là Sở Hương Hương cũng mở tròn cái miệng nhỏ nhắn, ngơ ngác nhìn xem một màn này, nàng vừa rồi từng nói Tổ Dương có thể sẽ so với

Giang Nam càng mạnh hơn nữa, là căn cứ vào lúc trước Giang Nam ra tay mà suy tính ra, ví dụ như Giang Nam cùng Quân Mộng Ưu chiến một trận, ở Nam Hải cùng Thái Huyền Thánh tông đệ tử chiến một trận, lại không nghĩ rằng Giang Nam so với nàng tưởng tượng còn muốn cường hoành hơn, ra tay còn muốn bá đạo!

- Cái này là người đọc sách bão nổi sao. . .

Sở Hương Hương nói thầm một câu, nhỏ giọng nói:

- Quân sư đệ vẫn còn đau khổ tu luyện, chuẩn bị tu thành đạo đài, tiến vào Linh Đài cảnh liền tìm hắn lấy lại danh dự, ta xem chỉ sợ Quân sư đệ phải thất vọng rồi. . .

- Phiên Thiên Ấn!

Tổ Dương vừa mới rơi vào trong biển rộng, tám cái tay của Giang Nam đồng thời lật lên rơi xuống, tám đạo Phiên Thiên Ấn trọng điệp, chỉ nghe oanh một tiếng, mặt biển lập tức xuất hiện một cái chưởng ấn cự đại, đem nước biển ép tới mọi nơi, thừa thắng xông lên, muốn đem Tổ Dương đè chết ở dưới đáy biển!

Ngang…

Đáy biển truyền đến một tiếng rồng ngâm nặng nề, đột nhiên chỉ thấy mặt biển vỡ ra, một đầu rồng cực lớn mở cái miệng rộng, đón Phiên Thiên Ấn phóng lên trời!

Đầu rồng này miệng rộng mở ra, vậy mà đem tám đạo Phiên Thiên Ấn hết thảy nuốt vào, tốc độ không giảm, một ngụm hướng Giang Nam cắn tới, răng rắc một tiếng, đem Giang Nam cả người lẫn đỉnh cùng một chỗ nuốt xuống!

- Vậy mà có thể làm cho ta sử xuất chân thân, ngươi mặc dù chết vẫn còn quang vinh!

Đây là một đầu Ngũ trảo kim long, khắp cả người Long Lân màu vàng, móng vuốt ở trong hư không, kim chói, sáng lạn chói mắt, bất quá trên người đầu Kim Long này lại tràn ngập khí tức vô cùng thô bạo, như là Vạn Thú Chi Chủ, vạn linh đứng đầu, để cho trong lòng người nhịn không được sinh ra sợ hãi, kính sợ, phát ra thần phục!

Đây chính là chân thân của Tổ Dương, hắn bị Giang Nam đè nặng đánh, đánh cho trọng thương, đánh cho không hề có lực hoàn thủ, thậm chí bị dẫm vào trong biển, lúc này mới thật sự nổi giận, một ngụm đem Giang Nam ăn tươi!

Chân thân của hắn so sánh với lúc hóa thành nhân loại càng cường đại hơn, vô luận lực lượng hay là pháp lực, thần thức, đều muốn càng tốt hơn!

- Tổ Dương công tử, thật bản lãnh!

Bọn người Hoa Tú Phương, Dụ Đào thấy mà mắt thần dao động, không khỏi tán thán nói:

- Lúc trước công tử cố ý bày ra yếu thế, để cho tiểu tử họ Giang vui vẻ một bả, sau đó ở lúc hắn vui vẻ nhất ăn tươi hắn, loại thủ đoạn này, quả thực làm chúng ta bội phục!

Tổ Dương cười ha ha, đang muốn nói chuyện, đột nhiên sắc mặt kịch biến, chỉ nghe Xùy… một tiếng, cái ót của đầu Kim Long này rồi đột nhiên vỡ ra, Giang Nam đỉnh đầu có Sơn Hải Đỉnh, mỗi cánh tay từng cái bắt lấy một thanh Địa Từ Nguyên Phủ, mở ra đầu lâu của hắn, tắm rửa long huyết từ từ bay lên.

Tổ Dương gào thét, Long mục trợn tròn, duỗi ra móng vuốt liền hướng hắn chộp tới.

Giang Nam đứng thẳng bất động, hiếu kỳ nói:

- Thân thể Long tộc thật sự mạnh như vậy, ngay cả đại não toái mất cũng có thể còn sống sao?

Cái móng vuốt này của Tổ Dương còn chưa rơi vào trên người của hắn, liền vô lực rủ xuống, thân hình từ trên cao rơi xuống.

Trong nháy mắt Tổ Dương nuốt Giang Nam vào, cũng đã định kết cục của hắn. Thân thể Yêu tộc cường đại, một ngụm nuốt đối thủ vào liền có thể mượn nhờ lục tạng ngũ tạng đến luyện hóa địch thủ, cho dù thực lực không bằng đối phương, cũng có thể đem đối phương luyện chết, hóa thành chất dinh dưỡng bản thân.

Nhưng lúc Tổ Dương nuốt Giang Nam vào, Giang Nam cũng đã bạo lên, căn bản không có rơi vào lục tạng ngũ tạng hắn, mà là ở yết hầu liền đi ngược chiều hướng lên đánh tới, đem đầu óc của hắn cắt toái, sọ não mở ra!

Nếu Tổ Dương không đi thôn phệ Giang Nam, mà là đứng đứng đắn đắn cùng hắn chiến một trận, cho dù không địch lại, cũng có thể mượn nhờ biển cả vô biên bỏ chạy, không đến mức chết.

Dù sao hắn là Long tộc, trời sinh tinh thông nước lửa, thủy độn hỏa độn đều là Thiên Hạ Vô Song, nếu hắn độn biển mà đi, Giang Nam chỉ có thể lực bất tòng tâm, không thể làm gì.

Nhưng mà hắn nuốt Giang Nam vào, liền tương đương với đoạn đi đường lui của mình.

- Tổ Dương bị đánh chết!

Tuy nói hai người Thần Tiềm cùng Pháp Tướng chiến một trận mới là nhân vật chính hôm nay, nhưng vẫn có không ít người chú ý một trận chiến của Giang Nam cùng Tổ Dương.

Một trận chiến này tuy không chói mắt bằng một trận chiến của Thần Tiềm cùng Pháp Tướng, nhưng hơn ở chỗ dứt khoát, Pháp Tướng cùng Thần Tiềm vẫn còn giao thủ, mà bên này vừa thấy mặt liền sinh tử lập phán, chỉ là kết quả có chút ngoài dự đoán của mọi người.

Dù sao Tổ Dương là một tân tinh của Vạn Long sào, Vạn Long sào phái

hắn đi ra lịch lãm rèn luyện, cũng là nhìn trúng tiềm lực của hắn, cho là hắn có thể cùng các chưởng giáo đệ tử tranh phong!

Không nghĩ tới một nhân vật như vậy, đi ra ngoài không có vài ngày, liền xuất sư bất lợi, gặp Giang Nam, bị đánh chết triệt để!

- Xuất sư bất lợi, Tổ Dương này đi khiêu chiến ai không tốt, hết lần này tới lần khác đi chọn đệ tử của nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia.

Có người nhìn có chút hả hê, cười nói:

- Lần trước ở Nam Hải, hắn liền thoáng cái tiêu diệt hơn ba mươi vị Thái Huyền Thánh tông đệ tử, lại để cho Thái Huyền Thánh tông ngậm bồ hòn.

- Nghe nói lần kia người đuổi giết hắn, hết thảy chết không toàn thây.

Có người hiểu đến một chút nội tình, thấp giọng nói:

- Nghe nói ngày đó có người nhìn thấy trên biển lao ra một đầu yêu thú hung ác đến cực điểm, một ngụm liền đem những người kia hết thảy ăn hết, bởi vậy có người hoài nghi họ Giang này vô cùng có khả năng là một lão Yêu nhiều năm, hóa thành tuổi trẻ thư sinh đi ra ăn người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 340: Ma Nữ Sắc Dụ. (1)

- Mặc kệ tiểu tử họ Giang là người hay yêu, địa vị có bao nhiêu, đắc tội Vạn Long sào, giết đệ tử đắc ý của Vạn Long sào, chờ đợi hắn chỉ có một con đường chết. Thực lực của Vạn Long sào, so với Huyền Thiên Thánh tông còn cường đại hơn nhiều lắm, Huyền Thiên Thánh tông bảo hộ không được hắn!

- Điều này cũng đúng, Vạn Long sào lại cùng Thái Huyền Thánh tông liên minh, Thái Huyền Thánh tông cũng có không thiếu đệ tử chết ở trong tay của hắn, hai phái liên thủ tạo áp lực, tiểu tử này khẳng định chạy trời không khỏi nắng, sẽ bị Huyền Thiên Thánh tông giao đi ra!

Giang Nam một tay kéo lấy đuôi rồng, dùng sức run lên, đem đầu Kim Long này run đến thẳng tắp, ném cho Thần Thứu Yêu Vương, lập tức lấy tay một trảo, nước biển bay lên trời, tẩy đi vết máu trên người, cất bước đi đến phía trên Hồng Vân, cười nói:

- Yêu Vương, đầu Kim Long này liền tặng cho ngươi, vô luận ăn tươi hay là luyện bảo đều tùy ngươi.

Thần Thứu Yêu Vương mừng rỡ, thực lực của Tổ Dương so với hắn cường đại nhiều lắm, một rống liền chấn hắn thổ huyết, nếu có thể đem Tổ Dương luyện trở thành pháp bảo, uy lực nhất định sẽ cực kỳ cường đại!

Nhưng nếu ăn tươi một thân huyết nhục của Tổ Dương, luyện hóa linh lực bên trong huyết nhục, cải thiện thân thể, chỗ tốt cũng cực kỳ kinh người, để cho hắn có thể trở nên càng mạnh hơn nữa, càng thêm hung mãnh.

Đầu đại yêu này có chút khó khăn, không biết nên xử trí như thế nào, chốc lát sau mới làm ra quyết định:

- Ăn tươi thằng này, một là có thể tăng lên thân thể, hai cũng có thể ăn

sướng miệng, luyện thành pháp bảo lại cần tiêu hao pháp lực, mệt mỏi bị giày vò, tính toán như thế nào đều là ăn tươi hắn so sánh có lợi nhất!

Giang Nam trở lại phía trên Hồng Vân, cùng Sở Hương Hương ăn lấy thịt rồng chuyện trò vui vẻ, quan sát Thần Tiềm cùng Pháp Tướng chiến một trận, Giang Nam ăn hết mấy khối thịt rồng, trong nội tâm khẽ giật mình, chỉ cảm thấy trong thịt rồng chất chứa linh lực đối với nhục thể của hắn tăng lên có hạn, không hề giống như trước có tăng lên trên phạm vi cực lớn như vậy.

Lúc trước ở Thí Thần Cốc, hắn phục dụng thịt rồng còn có thể tăng cường thân thể, ăn nhiều hơn liền như Thần Thứu Yêu Vương có nguy hiểm Long Hóa. Mà lúc này ăn, lại không có bao nhiêu tác dụng, hẳn là hắn đem Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh dung nhập đến bên trong Ma Chung Bá Thể thần thông, đem nhục thể cơ năng của hắn tăng lên tới cực hạn, đã không có bao nhiêu không gian tăng lên, chỉ có tu vi cảnh giới tăng lên, nhục thần mới sẽ tiếp tục tăng cường trên phạm vi lớn.

Tuy nói thịt rồng này là Thiên Cung Cự Long chi nhục, nhưng mà không cách nào làm cho nhục thể của hắn đạt được tiến bộ nhảy vọt.

Sở Hương Hương lại cảm giác hoàn toàn bất đồng, thịt rồng rơi vào trong bụng liền có một cổ năng lượng bộc phát, hơi không cẩn thận sẽ đem nàng đồng hóa thành Long, vội vàng không ngừng luyện hóa, nàng chỉ cảm thấy thân thể kịch liệt tăng cường, trong nội tâm vui mừng vạn phần.

- Sư tỷ nếu như ưa thích, ta tiễn đưa ngươi một ít.

Giang Nam thấy trên dưới một trăm cân thịt rồng bị nàng này tiêu diệt hơn phân nửa, cười nói.

Sở Hương Hương vui vô cùng, mút mút mỡ Long trên ngón tay ngọc thon dài, mị thái tận sinh, xấu hổ mang e sợ nói:

- Giang đạo hữu hậu ái như thế, người ta thậm chí muốn lấy thân báo đáp đây này. Đạo hữu, muốn Hương Hương giúp ngươi liếm sạch mỡ Long trên

đầu ngón tay hay không?

Sắc mặt Giang Nam trở nên hồng, nghĩ đến tay mình để vào đôi môi của nàng liền cảm thấy có chút không chịu nổi, thầm nghĩ một tiếng "lợi hại", thầm nghĩ:

- Tiểu ma nữ này Câu Hồn Đoạt Phách, may mắn sư tôn ta thường xuyên câu dẫn ta, để cho ta đối với sắc đẹp sức đề kháng mười phần, nếu không sẽ rơi vào tay giặc rồi.

- Chúa công, động phòng đi thôi. . .

Thần Thứu Yêu Vương nhỏ giọng nói.

- Một đôi gian phu dâm phụ!

Đột nhiên, thanh âm không hài hòa truyền đến, sắc mặt Giang Nam trầm xuống, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy mấy Thái Huyền Thánh tông đệ tử Hoa Tú Phương, Dụ Đào sắc mặt bất thiện, Hoa Tú Phương thanh sắc đều lệ, cao giọng nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi giết Tạ sư đệ cùng Vạn Long sào Tổ Dương công tử, khó thoát khỏi cái chết, sau khi trở về ta tất nhiên chi tiết hồi bẩm cao tầng Thái Huyền Thánh tông ta, mời bọn hắn quyết đoán!

- Ngươi cùng tiểu ma nữ Tinh Nguyệt Ma tông cấu kết với nhau làm việc xấu, hiện tại cho các ngươi trước khoái hoạt một hồi, quay đầu lại chờ chết a!

Trong mắt Giang Nam nảy sonh sát cơ, Sở Hương Hương đột nhiên bật cười, giống như tinh linh đứng dậy, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, sau một khắc đi vào đỉnh đầu Dụ Đào, Dụ Đào còn chưa kịp phản ứng, mủi chân của nàng đá nhẹ cái ót của Dụ Đào một chút, chỉ thấy đầu lâu của Dụ Đào bành một tiếng nổ tung, thi thể không đầu quơ quơ ta, rơi vào trên biển.

Hoa Tú Phương thét lên, vội vàng thúc dục đạo đài, ngũ long trụ ầm ầm

bay lên, một đồng trụ trở nên xích đỏ như lửa, Hỏa Long đổi chiều, bảo vệ quanh thân, đắm chìm trong Nam Minh Ly hỏa hừng hực.

Sở Hương Hương khẽ cười một tiếng, cất bước đi vào ngũ long trụ, xuất hiện ở trước mặt Hoa Tú Phương, duỗi ra tay ngọc thon thon, nâng lên đôi má nàng kia, cười nói:

- Tiểu tỷ tỷ thật xinh đẹp, nếu người ta là nam nhân, nói không chừng còn có thể thương hương tiếc ngọc, nhưng tiếc người ta là nữ nhân, so với ngươi còn muốn đẹp hơn đây này!

Hoa Tú Phương hoảng sợ không hiểu, hai gã Thái Huyền Thánh tông đệ tử khác gào thét, từ hai bên đánh tới, đột nhiên chỉ thấy trong ngũ long trụ có hai tay áo tung bay, hóa thành hai đầu thuồng luồng hung ác gào thét cuốn động, đem hai người cuốn lấy rắn rắn chắc chắc, sinh sinh cắn nát!

Sở Hương Hương đi ra ngũ long trụ, chỉ thấy Hoa Tú Phương trong ngũ long trụ đã hóa thành tro tàn, hương tiêu ngọc vẫn.

Nữ tử kia vung tay áo một cuốn, đem bảo vật bên trong Tử Phủ của bọn người Hoa Tú Phương tuôn ra kia hết thảy thu vào, tâm niệm vừa động, Giang Nam chỉ cảm thấy Hồng Vân dưới chân chấn động, gào thét xoáy lên, hóa thành một bộ áo đỏ bay xuống trên người nữ tử kia.

Sở Hương Hương phủ thêm Hồng Tụ, phiêu nhiên mà đi, cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi khoản đãi ta một lần, người ta giúp ngươi tiêu diệt mấy đối thủ, ngươi không cần cám ơn Hương Hương. Hương Hương đi trước, người ta lại cùng ngươi chung một chỗ mà nói, không thể nói trước thật sự sẽ thích ngươi thật đó!

Nàng tốc độ cực nhanh, phiêu nhiên mà đi, chỉ để lại một làn gió thơm.

Giang Nam đưa mắt nhìn nàng đi xa, thầm nghĩ:

- Sở Hương Hương bài danh còn ở trên Lý Nguyên Không và Quân Mộng

Ưu, quả nhiên lợi hại, không hổ là môn sinh đắc ý của Phụ Văn Cung chưởng giáo!

Vừa rồi một màn kia hắn xem ở trong mắt, mấy Thái Huyền Thánh tông đệ tử Hoa Tú Phương, Dụ Đào cũng không phải kẻ yếu, nếu liên thủ, thực lực càng tăng lên gấp bội, Giang Nam từng ở Bách Ma Quật gặp được hai gã đệ tử Thái Huyền Thánh tông liên thủ, liền bị đánh cho trở tay không kịp.

Chương 341: Ma Nữ Sắc Dụ. (2)

Mà nàng động thủ lại không hề có sát khí, cùng Thần Tiềm, Quân Mộng Ưu đi đường cương mãnh bất đồng, nàng là âm nhu quỷ bí, hơi không lưu ý sẽ chết ở trong tay nàng, đồ sát bốn gã đệ tử Thái Huyền Thánh tông như là uống nước đơn giản, tu vi thực lực so với Giang Nam còn phải mạnh hơn không ít!

- Phụ chưởng giáo có thể dạy dỗ tám vị đệ tử kiệt xuất, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, mỗi vị đệ tử đều là ai cũng có sở trường riêng, thật sự là nhân kiệt!

Giang Nam thầm nghĩ.

Sở Hương Hương liên sát bốn vị Thái Huyền Thánh tông đệ tử, cường giả thế hệ trước của Thái Huyền Thánh tông nhất định sẽ đến đây xem xét, Giang Nam cũng không có ý định ở đây lâu, tính toán đợi Thần Tiềm cùng Pháp Tướng chiến một trận chấm dứt liền rời đi nơi đây, miễn cho bị thế hệ trước của Thái Huyền Thánh tông quấn lên.

Lúc trước Giang Nam chém giết Chu Dục không bao lâu, thần thông của Thạch Long đạo nhân liền đến nơi Chu Dục tử vong, đó là bởi vì Loạn Không Ma vực cách Thái Huyền Thánh tông không xa.

Mà nơi đây cách Thái Huyền Thánh tông quá xa, mặc dù là khống chế pháp bảo như Đại Thiên lâu thuyền cũng phải bay đi mấy ngày, trong thời gian ngắn còn không cách nào đến chỗ này.

Lúc này, Thần Tiềm cùng Pháp Tướng hòa thượng chiến đấu đã đến khâu cuối cùng.

Hai vị tuyệt đỉnh cường giả trẻ tuổi này Thần Phủ phập phồng, bên trong Thần Phủ ẩn chứa pháp lực bàng bạc của bọn hắn, gia trì các loại pháp bảo,

ba mặt đại kỳ sau lưng Thần Tiềm nguyên bản không có động tĩnh, giờ phút này lại đột nhiên bay lên, dẫn dắt Chư Thiên tinh lực hạo hạo đãng đãng từ trong vũ trụ rơi xuống!

Giờ khắc này, trên bầu trời quần tinh sáng lên, từng khỏa ngôi sao chói mắt, tinh lực không dứt, thậm chí che lấp ánh sáng chói lọi của mặt trời, ba mặt đại kỳ này tựa hồ có thể rút ngắn không gian, tụ tập tinh lực vô cùng, cũng là Thần Tiềm từ trong tinh không của Thất Bảo lâm lấy được dị bảo!

Thực lực Thần Tiềm tăng vọt, Pháp Tướng hòa thượng lập tức lâm vào xu hướng suy tàn, trái phải ngăn cản, chống cự gian nan.

- Thí chủ, ngươi từ trong Thất Bảo lâm đạt được bảo vật, chẳng lẽ liền cho rằng tiểu tăng không có bất kỳ thu hoạch sao?

Pháp Tướng quát lớn, tự miếu trong Thần Phủ đột nhiên bay lên một ngọc Phật, đủ loại Phạn văn mạn thiên phi vũ, hai người nội tình ra hết, đột nhiên va chạm, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, hai đạo Huyết Quang thoáng hiện, lập tức cuồng phong gào thét, chỉ thấy hai bóng người lần nữa va chạm kịch liệt, một lần lại một lần, đánh cho những đám mây trên trời hết thảy bị quét sạch không còn, nước biển phía dưới cũng bị hất lên, lộ ra đáy biển tối như mực!

Đột nhiên, hai đạo cầu vồng xẹt qua, từng người một phương, phi độn mà đi!

Trên đại dương bao la, chỉ để lại Thiên Địa linh khí rung chuyển không ngớt, mà Pháp Tướng cùng Thần Tiềm đã không thấy bóng dáng.

Hai người này từng người thân phụ trọng thương, tiếp tục liều giết xuống dưới sẽ bị người khác chui phễu, thậm chí nói không chừng sẽ bị cường địch của từng người thừa cơ chém giết tại chỗ, bởi vậy lựa chọn từng người bỏ chạy.

Hai người bọn họ vừa rời đi, đột nhiên hư không lắc lư, lại có một cổ khí

tức phóng lên trời, từng người men theo phương hướng hai người rời đi đuổi giết mà đi.

- Thần Tiềm cùng Pháp Tướng tuy như trước so với ta mạnh hơn, nhưng mà cho ta rung động lại không có lớn như vậy rồi.

Giang Nam đứng ở giữa không trung, trong nội tâm lẳng lặng nói.

Hắn đã phát triển, không còn là Giang Nam vừa mới bái nhập Huyền Thiên Thánh tông kia, tâm cảnh của hắn sớm đã đạt tới trình độ tông sư.

Cũng không lâu lắm, đại đa số người phụ cận chiến trường cũng đã rời đi, Giang Nam cũng đứng dậy rời đi.

- Thái Huyền Thánh Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông ta ân oán nặng nề, hôn sự của chưởng giáo cùng Thái Huyền Thánh Nữ, chỉ sợ cũng sẽ không thuận buồm xuôi gió.

Hắn đứng ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, Đại Yêu vỗ cánh phi hành, so sánh với lúc trước nhanh hơn, thầm nghĩ:

- Chưởng giáo cùng Thái Huyền Thánh Nữ tình yêu cay đắng nhiều năm, tuy nói người có tình sẽ thành thân thuộc, nhưng mà hai người một người là thánh tông chưởng giáo Chí Tôn, một người là Thái Hoàng chi nữ, ân oán hai nhà đặt ở nơi đó, còn có Thái Hoàng mưu đồ thiên hạ đại vị, hai người bọn họ có thể thuận lợi kết làm liền cành hay không, vẫn còn không biết bao nhiêu, sợ rằng trong hôn lễ sẽ có biến số thật lớn.

Giang Nam lẳng lặng suy tư, vô luận Tịch Ứng Tình hay là Thái Hoàng, cũng cho hắn cảm giác sâu không lường được, không phải hai người bọn họ tu vi sâu không lường được, mà là tâm tư của bọn hắn quá sâu, vượt ra khỏi nhãn giới kiến thức của hắn, không cách nào nhìn thấu nội tâm của bọn hắn.

Thái Hoàng như thế cũng thôi, Tịch Ứng Tình thân là Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn, cũng làm cho hắn không cách nào nhìn thấu, vị chưởng giáo trẻ tuổi này lòng dạ vô cùng thâm trầm. Đổi lại những người

khác cùng Thái Huyền Thánh Tông, Thái Hoàng lão tổ có ân oán lớn như thế, mặc dù yêu Thái Huyền Thánh Nữ, cũng sẽ tuệ kiếm chém tơ ngọc, sẽ không chọn đám hỏi, mà hắn lại làm hôn lễ, gióng trống khua chiêng cưới Thái Huyền Thánh Nữ, tâm tư làm cho người ta khó có thể nắm lấy.

- Ma La Thập nói muốn cùng Thái Hoàng đánh một trận, hiện tại cũng không biết chiến quả như thế nào?

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Đột nhiên, phía trước một cổ hơi thở phóng lên cao, từ chỗ sâu trong biển rộng hướng bên này vọt tới, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ly Long cả trời, Thải Phượng bay múa, trong nhiều long phượng, một đạo cầu vồng hóa thành liễn đạo từ nơi xa bay tới.

Một chiếc hương xa theo thải hồng hóa thành liễn đạo lái tới, nhìn như chậm, nhưng tốc độ cực nhanh, ở cạnh xe bảo liễn hương xa, còn có nhiều thiếu nữ đứng hầu, lại có Thiên Long khổng lồ nương theo hương xa bay múa, một đường hộ tống.

Phô trương bực này, kinh thế hãi tục!

- Đây là. . . hương xa của Thái Huyền Thánh Nữ! Chẳng lẽ là Thái Huyền Thánh Nữ lái xe xuất du? Hôn kỳ của nàng gần tới, làm sao còn có thể ra cửa đi dạo?

Giang Nam trong lòng vừa động, lập tức nhận ra xe lai lịch cỗ xe này, lần trước Thái Huyền Thánh Nữ giá lâm Huyền Thiên Thánh Tông chính là phô trương như vậy, mỹ lệ vô cùng, tráng quan vô cùng, lần nàng xuất du thánh tông, để cho Giang Nam thấy được khí phách của đệ nhất thiên hạ đại phái thật sâu!

- Tuy nói chỗ sâu trong biển rộng cũng có tu sĩ xây dựng môn phái, nhưng phần lớn là vùng đất hoang vu, ma đầu pha trộn, có rất ít môn phái lớn, chỉ có Vạn Long Sào là nơi Long Tộc tụ tập. Chẳng lẽ nói, Thái Huyền Thánh

Nữ là từ Vạn Long Sào trở về?

Hắn lập tức nhớ tới Hoa Tú Phương từng nói qua, Vạn Long Sào cùng Thái Huyền Thánh Tông liên minh, chỉ sợ lần này Thái Huyền Thánh Nữ xuất du, chính là đi Vạn Long Sào cùng Long Tộc ký kết liên minh.

Mà những Thiên Long nương theo hương xa kia, so sánh với chút ít Ly Long kéo xe, khí thế càng cường đại hơn, khí huyết ngất trời, mặc dù cùng là Long Tộc, nhưng huyết thống càng thêm cao quý, không thể so sánh nổi, hằn là cao tầng của Vạn Long Sào.

Chương 342: Thánh Nữ Đi Tuần

- Người nào? Thái Huyền Thánh Nữ đi tuần, còn không lui ra?

Giang Nam đang muốn đường vòng mà đi, đột nhiên chỉ nghe một tiếng quát thanh thúy truyền đến, chỉ thấy trong hương xa mấy vị thiếu nữ đẹp đẽ bay ra, cất cao giọng nói:

- Vị đạo huynh này, Thánh Nữ đi tuần, kính xin tránh lui, tránh cho đụng vào Thánh Nữ!

Giang Nam đang muốn để cho Thần Thứu Yêu Vương đường vòng, đột nhiên một thiếu nữ liếc thấy khuôn mặt của hắn, nhẹ kêu một tiếng nói:

- Ngươi là Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử? Xin hỏi là sư huynh Huyền Thiên Thánh Tông nào đi ngang qua.

Giang Nam khom người, trầm giọng nói:

- Lĩnh Tụ Phong môn hạ Giang Nam Giang Tử Xuyên, vô tình đi ngang qua nơi đây, quấy nhiễu thánh giá của cung chủ.

- Giang Nam?

Đột nhiên, trong hương xa truyện tới một thanh âm già nua bén nhọn, chỉ thấy bức rèm che mở ra, một vị lão ẩu lao ra hương xa, tóc trắng bay múa, ánh mắt như điện hướng Giang Nam quét tới:

- Ngươi là đệ tử của nữ ma đầu Lạc Hoa Âm Giang Nam? Cùng Phụ Văn Cung, đại náo Bách Ma Quật, giết vô số đệ tử, trưởng lão Thái Huyền Thánh Tông ta, đem Ma La Thập thích phóng đi ra chính là ngươi?

Nàng đằng đằng sát khí, sắc mặt bén nhọn, cười nói:

- Khá lắm Giang Nam Giang Tử Xuyên, không hổ là hảo đồ đệ của nữ ma đầu dạy dỗ, ở Nam Hải giết hơn ba mươi vị đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông, thậm chí ngay cả Tôn nhi Thần Sơn của ta cũng bỏ mạng! Lão thân hỏi ngươi, Thần Sơn có phải bị ngươi giết chết hay không?

Giang Nam trong lòng máy động, ban đầu ở ngoài Nam Hải đánh một trận, Thần Sơn đuổi giết hắn ở phụ cận Thiện Tâm Đảo, chết ở trong tay Vô Tướng Thiền Sư, không nghĩ tới Thần Sơn này có lai lịch lớn, là cháu của lão ẩu này.

- Chủ công, cái này nguy rồi, tốc độ phi hành của ta mặc dù mau, nhưng mà những người này thực lực cực kỳ cường đại, nhất là những Thiên Long kia, lại càng kinh người chí cực!

Thần Thứu Yêu Vương thấp giọng nói:

- Chỉ sợ chúng ta muốn chạy trời cũng không khỏi nắng . . .

Giang Nam cũng cau mày thật sâu, hắn có thể nhìn ra được, Thái Huyền Thánh Nữ đi tuần mang theo thiếu nữ cũng là nhân vật Đạo Đài bát cảnh, nhất là lão ẩu kia, là một vị Thần Phủ bát trọng đỉnh!

Mà những Thiên Long kia xuất thân từ Vạn Long Sào, càng không dễ chọc, hơn nữa những Thiên Long này quen đằng vân giá vũ, chỉ sợ ngay cả Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông của mình cũng không thể chạy ra khỏi bọn họ đuổi giết!

Nhiều hơi thở của Thiên Long mơ hồ khóa chặt hắn, những Thiên Long này thực lực mạnh vô cùng, chỉ là áp lực hơi thở, liền đông cứng Không Gian chung quanh, cơ hồ đọng lại thành thực chất, để cho hắn không cách nào thi triển Thần Thông bỏ chạy!

- Tôn bà bà, chẳng lẻ ngươi cùng tiểu tử này có cừu oán?

Đột nhiên, một đầu Thiên Long ùng ùng nói:

- Hai nhà chúng ta liên minh, tiểu đệ không có vật gì, nguyện ý thay bà bà chém giết người này!

- Tổ Thiên, không cần ngươi tới động thủ, lão thân chỉ có một Tôn nhi, huyết hải thâm cừu, lão thân tự mình báo lại!

Trong mắt lão ẩu kia sát cơ tràn ngập, hướng Giang Nam điềm nhiên nói:

- Ngươi không đáp lời, đó chính là chấp nhận, hôm nay lão thân liền muốn bắt ngươi lại, để ngươi muốn sống không được, đem ngươi hành hạ vạn năm, làm ngươi trọn đời không được siêu sinh!

- Tôn bà bà, đủ rồi.

Trong Hương xe đột nhiên truyền tới một thanh âm thanh lệ, thản nhiên nói:

- Đám cưới của Bổn cung cùng Tịch chưởng giáo sắp tới, ngươi giết đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, muốn đẩy Bổn cung tới chỗ nào? Sau khi Bổn cung đến Huyền Thiên Thánh Tông, ngươi muốn Bổn cung cùng Huyền Thiên Thánh Tông chung đụng như thế nào?

Tôn bà bà ngẩn ra, cao giọng nói:

- Cung chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên này nhiều lần giết đệ tử Thái Huyền Thánh Tông ta, lại thả lão ma đầu Ma La Thập kia, tội đáng chết vạn lần, trăm triệu lần không thể bỏ qua cho hắn! Huống chi, lão thân chỉ có Thần Sơn một cái Tôn nhi, khoản huyết hải thâm cừu này không thể không báo!

- Đối với chuyện Nam Hải, Bổn cung hơi có nghe thấy, đám người Thần Sơn khiêu khích trước, che mặt cướp giết đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, hơn nữa công bố cũng không phải người Thái Huyền Thánh Tông ta, phá hư tình cảm hai nhà, chết chưa hết tội.

Thanh âm của Thái Huyền Thánh Nữ trong Hương xa tiếp tục truyền đến,

nhẹ giọng nói:

- Về phần Ma La Thập thoát khốn, là Phụ Văn Cung gây nên, Giang Nam chỉ là Thần Thông cảnh, há có thể đem trọng địa như Bách Ma Quật quậy long trời lỡ đất? Thái Huyền Thánh Tông ta trong lúc vô tình bắt hắn, nhốt ở trong Bách Ma Quật, vốn đã là đuối lý, nếu như ngươi giết hắn, Bổn cung sẽ không có mặt mũi nào đi gặp Ứng Tình .

Tôn bà bà trong mắt hận ý không dứt, đột nhiên cười khanh khách nói:

- Cung chủ, ngươi mở miệng một tiếng Huyền Thiên Thánh Tông, muốn đẩy Thái Huyền Thánh Tông ta vào chỗ nào? Tiểu bạch kiếm Tịch Ứng Tình kia có cái gì tốt? Lần trước Hàn Chử sư huynh bị giết, hắn liền chạy không thoát liên quan. . .

Ba !

Một ngọc thủ từ trong hương xa bay ra, nặng nề phiến ở trên mặt nàng, đem Tôn bà bà tát đến trong miệng hộc máu.

Ngọc thủ kia thu hồi, thiếu nữ trong xe thản nhiên nói:

- Tôn bà bà, ngươi thật quá phận, nên mau chóng tĩnh tâm, không nên lầm đường.

Tôn bà bà phun một bún máu, đột nhiên vươn người mà đi, cười lạnh nói:

- Mộ Vãn Tinh, nghĩ lão thân đi theo ngươi nhiều năm như vậy, nhìn ngươi trưởng thành, không nghĩ tới ngươi lại đánh ta, ăn cây táo, rào cây sung, quay đầu lại ta nhất định chi tiết bẩm báo Thái Hoàng. . .

Nàng lắc mình biến mất không thấy gì nữa, những Thiên Long kia liếc mắt nhìn nhau, lần lượt thu hồi khí tức.

Giang Nam chỉ cảm thấy quanh thân áp lực chợt nhẹ, thở phào nhẹ nhỏm, khom người nói:

- Đa tạ cung chủ bênh vực lẽ phải, vãn bối cảm kích vô tận.

Trong xe truyền đến thanh âm của Thái Huyền Thánh Nữ, cười nói:

- Bổn cung sắp trở thành thê tử của Ứng Tình, chính là phu nhân của Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo, há có thể không vì thánh tông suy nghĩ? Mặc dù Tôn bà bà đi, nhưng chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, khẳng định núp trong bóng tối tùy thời giết ngươi.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, nếu bị lão ẩu kia chận đường, đúng là không phải một chuyện tốt!

- Ngươi đến trên xe ta.

Thiếu nữ trong xe cười nói:

- Ta cũng đang về Trung Nguyên, liền dẫn ngươi một đoạn đường. Có ta ở đây, Tôn bà bà không dám càn rỡ.

Giang Nam cảm ơn, tâm niệm vừa động, Thần Thứu Yêu Vương hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, ngay sau đó bị hắn thu vào trong Tử Phủ, cất bước hướng hương xe đi tới.

Trước xe, hai thiếu nữ cuốn mành, Giang Nam đi vào, chỉ thấy không gian trong xe rộng lớn, chu vi vài mẫu, tráng lệ, phía trên thêu lấy nhật nguyệt lệ thiên, bảo thạch làm đẹp hóa thành quần tinh rực rỡ, phía dưới là thảm thêu núi non sông ngòi, đồng trụ là một Bạch Hạc cao hơn người, trong miệng ngậm lấy lư hương, hương khói lượn lờ dâng lên, xông vào trong mũi.

Thái Huyền Thánh Nữ nằm nghiêng ở trên giường, hai bên hơn mười vị thiếu nữ, như nghê thường đẹp không sao tả xiết. Bất quá những thiếu nữ này tuy đẹp, nhưng ở trước mặt Thái Huyền Thánh Nữ, phảng phất biến thành vì làm nền cho nàng mỹ lệ mà tồn tại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 343: Chính Đạo Bại Hoại. (1)

Mỗi một lần nhìn thấy vị Thánh Nữ này, Giang Nam luôn bị tươi đẹp, mỹ lệ của nàng đến không cách nào dùng bút mực để hình dung, nàng phảng phất là sủng nhi của hai vị Tiên Tôn mở thiên địa kia, ở trên người nàng dùng càng nhiều tâm tư đi tạo hình.

Giang Nam khom người cảm ơn nói:

- Đa tạ cung chủ viện thủ.

- Tử Xuyên không cần câu nệ.

Thái Huyền Thánh Nữ đứng dậy, nhẹ giọng cười nói:

- Ta và ngươi đã từng thấy qua một lần, trong động phủ kia truyền đạo giảng kinh, ngay cả ta cũng nghe ngươi giảng pháp. Huống chi, mấy ngày nữa chính là lúc ta đến thánh tông các ngươi, ngươi không nên xưng ta là cung chủ nữa, mà phải đổi lời gọi là chưởng giáo phu nhân!

Nàng con mắt như thu thủy, dung nhan ửng đỏ, làm người ta tim đập thình thịch, nghĩ đến mình sắp gả cho Tịch Ứng Tình liền không khỏi thẹn thùng.

- Chưởng giáo Chí Tôn thật là có phúc khí.

Giang Nam thầm nghĩ.

- Tình cảm của ta cùng với sư tôn ngươi, cũng là vô cùng tốt, như khuê mật thường xuyên lui tới.

Thái Huyền Thánh Nữ có chút ảm nhiên nói:

- Chẳng qua là xảy ra một cuộc biến cố, nàng liền nhìn ta không vừa mắt,

lần trước ta theo Ứng Tình đi Lĩnh Tụ Phong, nàng liền tránh không gặp. Tử Xuyên, sau khi ta đến thánh tông các ngươi, ngươi chi bằng thay ta nói vài lời lời hữu ích.

Giang Nam đồng ý, cười nói:

- Sư tôn ta cũng là một người thiện lương, có tri thức hiểu lễ nghĩa, sẽ không làm khó phu nhân.

Nhiều thiếu nữ bên cạnh Thái Huyền Thánh Nữ nghe được hắn nói Lạc Hoa Âm có tri thức hiểu lễ nghĩa, không khỏi không nhịn được bật cười, Thái Huyền Thánh Nữ cũng nhịn không được, đột nhiên ý vị thâm trường liếc hắn một cái nói:

- Tử Xuyên, lúc đám cưới không cần xuất hiện, ta sẽ bảo Ứng Tình đưa ngươi rời đi. Lúc Ma La Thập thoát khốn có nhiều người gặp qua ngươi, mặc dù ta có thể đè Tôn bà bà, nhưng những người khác ta liền ép không được, bọn họ ở ngày đại hôn tất nhiên sẽ ép Ứng Tình giao ra ngươi. Đợi chuyện này bình thường trở lại, ngươi hãy trở về .

Giang Nam hơi ngẩn ra, trong lòng đối với Thái Huyền Thánh Nữ có mấy phần cảm kích, cười nói:

- Phu nhân làm như vậy, chỉ sợ đối với Thái Huyền Thánh Tông bất lợi, chẳng lẽ không lo lắng người khác nói nhàn thoại sao?

Thái Huyền Thánh Nữ hé miệng cười một tiếng, bất đắc dĩ nói:

- Gả cho gà thì theo gà, gả cho chó thì theo chó, ai bảo ta đến Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi? Nếu làm chưởng giáo phu nhân của các ngươi, như vậy ta phải vì thánh tông suy nghĩ, tận tâm tận lực. Về phần nhà mẹ đẻ, nữ nhi gả đi ra ngoài như bát nước hất đi, thu cũng thu không trở lại. Nếu ta làm chưởng giáo phu nhân các ngươi, còn thiên vị nhà mẹ đẻ, kia mới thật sự là khuỷu tay hướng ra phía ngoài.

Giang Nam buồn cười, hảo cảm đối với nàng lại tăng thêm mấy phần.

Hắn hiện tại mới biết được, tại sao Tịch Ứng Tình lại thích thiếu nữ này, nàng là một thiếu nữ tinh xảo đặc sắc, trong lòng chỉ có một người Tịch Ứng Tình.

Bất quá càng như vậy, Tịch Ứng Tình càng khó có thể tự xử, Thái Hoàng là nhạc phụ của hắn, cũng là địch nhân lớn nhất của hắn, mà Thái Huyền Thánh Nữ lại là nữ nhân hắn thích nhất.

Đợi bảo liễn đi tới lục địa, Giang Nam xuống xe, cùng Thái Huyền Thánh Nữ từ biệt, hướng Huyền Thiên Thánh Tông bay đi.

- Giang Tử Xuyên, ngươi rốt cục đi ra !

Sau khi bảo liễn của Thái Huyền Thánh Nữ rời đi không lâu, đột nhiên Giang Nam chỉ cảm thấy một cổ khí tức kinh khủng phủ xuống, chỉ thấy Tôn bà bà đột nhiên xuất hiện, cười khanh khách nói:

- Lão thân còn tưởng rằng Mộ Vãn Tình đem ngươi đến Huyền Thiên Thánh Tông, không nghĩ nàng chỉ đem ngươi đưa tới đây. Đây là thiên ý, muốn ngươi rơi vào trong tay của ta, chôn cùng Tôn nhi đáng thương của ta!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, Tôn bà bà cười quái dị, vươn người đứng dậy, lao thẳng tới mà đến, khí tức mang động thiên địa linh khí, thiên địa linh khí chu vi trên dưới một trăm dặm nhất thời cuồng bạo, giống như trong lúc bất chợt biến thiên, hóa thành cuồng phong!

Nhưng vào lúc này, giữa không trung đột nhiên xuất hiện một ngọc thủ, trắng nõn giống như bạch ngọc, bàn tay này mới vừa xuất hiện, thiên địa linh khí cuồng bạo đột nhiên thuần phục xuống, gợn sóng không dậy nổi.

Sắc mặt Tôn bà bà kịch biến, lớn tiếng kêu lên:

- Mộ Vãn Tình, ngươi cái tiểu tiện nhân này, ăn cây táo, rào cây sung, còn chưa gả ra cửa liền muốn hạ thủ đối với đồng môn sao? Nghĩ ta nhìn ngươi lớn lên. . .

- Ta không muốn bất luận kẻ nào phá hư hạnh phúc của ta, cho dù là phụ thân ta cũng không được. Bà bà, ngươi không giữ bổn phận, xin thứ cho Vãn Tinh.

Ngọc chưởng kia nhẹ nhàng bổ nhào về phía trước, Tôn bà bà kêu to, phía sau đột nhiên hiện ra từng ngọn Thần Phủ, có tất cả bảy ngọn, bên trong mỗi một tòa Thần Phủ đều có Thần Quang rung chuyển không nghỉ, cực kỳ kinh người, từng kiện Thần Phủ chi bảo từ trong Thần Phủ bay lên trời, rối rít hướng ngọc thủ kia nghênh khứ!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Những Thần Phủ chi bảo này đụng với thủ chưởng kia, bị nhẹ nhàng chúi xuống liền rối rít nổ tung, Tôn bà bà hộc máu, diện mục dử tợn, tóc tai bù xù, lệ tiếu không dứt, pháp lực bên trong Thần Phủ bắt đầu khởi động, giống như nộ trào hướng về phía trước phóng đi, diễn biến đủ loại Thần Thông.

Bàn tay bạch ngọc kia tiếp tục nhấn xuống, đè ép nhiều Thần Thông, rơi vào trên đỉnh Thần Phủ cao nhất, tòa Thần Phủ này ùng ùng sụp đổ, ngay sau đó là Thần Phủ thứ hai, thứ ba, thứ tư!

Tay của Thái Huyền Thánh Nữ một đường đè xuống, dễ như trở bàn tay, đem tất cả Thần Phủ của Tôn bà bà hết thảy đánh nát, hướng phía dưới đập đi, bình nguyên phía dưới nhất thời nhiều ra một cái Chưởng Ấn cự đại, sâu đạt bốn mươi năm mươi trượng!

Đợi đến khi bàn tay này giơ lên, chỉ thấy đất cát từ hai bên trào vào trong đó, khôi phục như thường, phảng phất mới vừa rồi một chưởng tràn đầy lực phá hoạ kia i chưa từng có xuất hiện qua!

Mà vị Thần Phủ thất trọng cường giả Tôn bà bà này, thì hư không tiêu thất.

Bàn tay bạch ngọc rầm một tiếng tản đi, hóa thành pháp lực cuồn cuộn hướng nơi xa phát tán, Giang Nam hướng về nơi pháp lực này rời đi thi lễ,

sau đó bay về phía Huyền Thiên Thánh Tông.

- Thái Huyền Thánh Nữ quyết đoán quyết tuyệt, xuất thủ không chút do dự, hơn nữa tâm tư lại vô cùng kín đáo, nếu như nàng trở thành chưởng giáo phu nhân của thánh tông ta, cũng là một chuyện rất may. Đáng tiếc, nàng là nữ nhi của Thái Hoàng lão tổ, nhất định lưỡng nan. . .

Phía trên Huyền Thiên Thánh Tông, Thải Vân trôi nổi, các loại mây tạo thành đủ loại dị tượng, Long Phi Phượng Vũ, tiên nhạc trận trận, truyền khắp dãy núi.

Các tòa cung điện trên dãy núi giăng đèn kết hoa, một ngày này, chưởng giáo Tịch Ứng Tình rốt cục muốn cưới Thái Huyền Thánh Nữ, hai nhà làm đám hỏi.

Trong sơn môn, thỉnh thoảng có chưởng giáo đại phái hoặc là cao tầng đến đây chúc mừng, khống chế bảo liễn hương xa, hoặc là lâu thuyền mà đến, nối liền không dứt, Thương Lạc Đạo Nhân ở trước sơn môn nghênh tiếp, phi thường náo nhiệt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 344: Chính Đạo Bại Hoại. (2)

Mặc dù Huyền Thiên Thánh Tông không phải là khôi thủ Chính Đạo, nhưng địa vị cũng là bất phàm, Tịch Ứng Tình lại càng là chưởng giáo trẻ tuổi nhất trong các phái, được Thái Hoàng vinh dự nói có hy vọng trở thành thần nhân nhất. Hắn thành thân đại điển, vô luận Chính Đạo hay là Ma Đạo, Yêu Tộc, Phật Môn, đều phải cho mặt mũi.

Huống chi hắn muốn cưới chính là Thái Huyền Thánh Tông Thánh Nữ, nữ nhi Thái Hoàng, hai đại phái đám hỏi, nếu không phái người tới, ngày sau nếu hai đại môn phái này truy cứu, nói vậy bất kỳ một môn phái nào cũng chịu không nổi.

- Triều Thánh Tông Phó Duyên Tông phụng chưởng giáo chi mệnh, đến đây chúc mừng!

- Thanh Vân Tông Thanh Sơn Đạo Nhân phụng chưởng giáo chi mệnh, đến đây chúc mừng!

- Tinh Nguyệt Thần Tông Phụ Văn Cung hướng Tịch đạo hữu chúc mừng tân hôn!

- Cổ Thần Các Hướng Vân Thiên phụng chưởng giáo chi mệnh, chúc mừng Tịch chưởng giáo!

. . .

Tân khách liên tục không ngừng mà đến, để cho Thương Lạc Đạo Nhân cũng bận không thôi, lại có nhiều trưởng lão rối rít đến đây nghênh tiếp, thậm chí ngay cả mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão cũng riêng phần mình ra mặt, tiếp đãi khách quý đến từ các phái.

- Vạn Long Sào Long Tam thái tử phụng Long Hoàng chi mệnh, đặc biệt

tới chúc mừng!

Đột nhiên, một cổ Long uy mênh mông tịch quyển thiên địa, dâng lên mà đến, chỉ thấy một chiếc cự thuyền dài đến mấy ngàn trượng ầm ầm chạy nhanh vào Huyền Thiên Thánh Tông, bóng ma khổng lồ từ trên cao quăng xuống, che kín hai ba núi lớn phía dưới.

Chiếc thuyền rồng này không có từ sơn môn tiến vào, mà là trực tiếp xông vào bên trong Thánh Tông, những người khác, cho dù là đứng đầu một giáo, cũng từ sơn môn bái phỏng, đường đường chánh chánh, theo đủ lễ số, Vạn Long Sào ngang ngược càn rỡ như thế, để cho rất nhiều người cũng xem không vừa mắt, bất quá có khó chịu cũng không có ra mặt, mà là yên lặng theo dõi kỳ biến.

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão như Huyền Ẩn rối rít cau mày, bất quá ở xa tới là khách, bọn họ cũng không nên phát giận, chỉ đành phải phi thân lên, chỉ thấy trên thuyền rồng, hàng trăm Thiên Long hóa thành hình người, đứng ở trên boong thuyền, quay chung quanh một ngọn lều lớn.

Trong đại trướng, chỉ thấy một vị nam tử trẻ tuổi ngồi ở trong đại trướng, khí độ ung dung, quần áo hoa lệ.

Tu vi của hắn cực kỳ cường đại, cũng là trẻ tuổi, dĩ nhiên đã tu thành Thần Phủ, pháp lực so sánh với thường nhân càng hùng hồn, ánh mắt như điện.

Chúng Thái Thượng Trưởng Lão Huyền Ẩn Đạo Nhân lên thuyền, hướng mọi nơi nhìn lại, trong lòng thất kinh, chỉ thấy Thiên Long trên thuyền này tu vi cực kỳ mạnh mẻ, thậm chí không kém gì bọn họ, liền có năm sáu người, này năm sáu Thiên Long tu thành Thiên Cung, huyết thống tôn quý!

Mà những người khác, thì tất cả đều là Long Tộc tu thành Thần Phủ, hơi thở xông lên tận trời, chỉ thấy những Long Tộc này hơi thở tương liên, giữa không trung xuất hiện một dị tượng chu vi mấy trăm mẫu, dử tợn hung ác, rồi lại tràn đầy khí tức thần thánh.

Cổ thế lực này, cơ hồ có thể cùng một danh môn đại phái so sánh !

Cho dù một đại phái hùng bá nhất phương, có thể lấy ra chiến lực cao đoan, cũng không gì hơn cái này!

- Long Tam thái tử tới, tệ phái hết sức vinh hạnh, kính xin Thái Tử dời bước xuống thuyền, để cho tệ phái lấy tận tình địa chủ.

Huyền Ẩn Đạo Nhân cười nói.

- Tam thái tử chúng ta tới, một là hướng Tịch chưởng giáo chúc mừng tân hôn chi hỉ.

Một Thiên Long tu thành Thiên Cung đột nhiên mở miệng, thanh âm ùng ùng nói:

- Hai là muốn mời Huyền Thiên Thánh Tông giao ra một người, kính xin Huyền Ẩn Đạo Nhân thành toàn!

Huyền Ẩn Đạo Nhân khẽ cau mày, trong lòng biết lai giả bất thiện nói:

- Xin hỏi Long Tam thái tử muốn cho thánh tông ta giao ra người nào?

- Giang Nam Giang Tử Xuyên!

Đầu Thiên Long kia cười lạnh một tiếng nói:

- Giang Tử Xuyên ở Nam Hải giết Tổ Dương Thái Tử tôn quý nhất của Vạn Long Sào ta, mắt thấy chuyện này không dưới trăm người, Tổ Dương Thái Tử huyết mạch tôn quý, chính là ấu tử của Long Hoàng Vạn Long Sào ta, lần đầu tiên rời núi, liền chịu khổ độc thủ của hắn, hình thần câu diệt, ngay cả thi thể cũng bị hắn ăn. Huyền Ẩn, ngươi chẳng lẻ muốn che chở người này sao ?

- Tổ Dương Thái Tử?

Huyền Ẩn Đạo Nhân một đầu mơ hồ, có chút không biết làm sao, trong

lòng thầm than hỏng bét:

- Ta sớm biết tên tiểu tử Giang Nam này hay gây họa, không nghĩ tới xông tai họa lớn như thế, ngay cả Long Hoàng Thái Tử của Vạn Long Sào cũng thịt ăn. Cái tên này còn có chuyện gì không dám làm?

Long Tam thái tử thấy chậm chạp không đáp lời, sắc mặt trầm xuống, từ trong đại trướng đứng dậy đi tới, lạnh giọng nói:

- Giang Nam giết ấu đệ của ta, tội không thể tha, chẳng lẻ Huyền Thiên Thánh Tông muốn bao che người này, cùng ta Vạn Long Sào khai chiến sao ?

- Khai chiến liền khai chiến, Lĩnh Tụ Phong ta sợ qua người nào?

Đột nhiên, một giọng nữ truyền đến, Long Tam thái tử theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai đầu Tam Túc Ô Kim lôi kéo một chiếc Thái Dương Chiến Xa bay tới, trên chiến xa một vị thiếu nữ xinh đẹp đứng trong xe, đằng đằng sát khí.

- Ai dám khi dễ đệ tử của ta, ta liền làm thịt người đó!

Sắc mặt Lạc Hoa Âm bất thiện, cười lạnh nói.

Long Tam thái tử cùng nhiều Vạn Long Sào cường giả sắc mặt vô cùng âm trầm, một đầu Thiên Long cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Lạc Hoa Âm? Ta nghe qua tên của ngươi, cũng biết ngươi có chút thủ đoạn, bất quá lần này chuyện mang thể diện Vạn Long Sào ta, nếu Huyền Thiên Thánh Tông không giao Giang Nam Giang Tử Xuyên, hôm nay chính là ngày quý phái xoá tên!

Huyền Ẩn Đạo Nhân âm thầm kêu khổ, vội vàng nói:

- Chư vị, hôm nay là ngày đại hỉ của chưởng giáo ta, không để cho chưởng giáo ta một chút mặt mũi, cũng phải nhìn ở mặt mũi Thái Hoàng lão

tổ, kính xin chư vị an tâm một chút chớ nóng.

Long Tam thái tử lạnh lùng nói:

- Huyền Ẩn, ngươi không có tư cách nói, Tịch Ứng Tình ở đâu? Để cho Tịch Ứng Tình đi ra ngoài gặp ta!

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, cười nói:

- Tam thái tử cần gì tức giận? Hôm nay là ngày vui của Tịch chưởng giáo cùng Thái Huyền Thánh Tông Thánh Nữ ta, cho dù có thiên đại thù hận, cũng phải qua ngày hôm nay.

Long Tam thái tử giận dữ, theo tiếng nhìn lại, không khỏi hơi ngẩn ra, tức giận biến mất, chắp tay nói:

- Nguyên lai là Thái Huyền Thánh Tông Lê Phóng sư thúc cùng chư vị tiền bối.

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân nhìn lại, chỉ thấy nhiều cường giả thế hệ trước của Thái Huyền Thánh Tông phủ xuống, giống như trước cũng không có đi sơn môn, mà là trực tiếp xông vào Huyền Thiên Thánh Tông, những cường giả Thái Huyền Thánh Tông này cũng cực kỳ cường đại, so sánh với những cường giả Vạn Long Sào kia không thể yếu, nhất là Lê Phóng, một vị chưởng giáo Chí Tôn cấp cường giả, tu thành Thiên Cung ngũ trọng, tu vi sâu không lường được!

- Dễ nói dễ nói.

Lê Phóng cười tủm tỉm nói:

- Bất quá sau khi đám cưới, ta cũng muốn hướng Huyền Thiên Thánh Tông muốn một người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 345: Lưu Vong Minh Giới. (1)

Sắc mặt hắn đột nhiên trầm xuống, cười lạnh nói:

- Giang Nam Giang Tử Xuyên giết hơn năm mươi đệ tử Thái Huyền Thánh Tông, hơn nữa cùng Phụ Văn Cung lẻn vào Thái Huyền Thánh Tông Bách Ma Quật, thả lão ma đầu Ma La Thập, tội đáng chết vạn lần, giữ lại người này thật sự là sỉ nhục của Chính Đạo ta, Chính Đạo bại hoại bực này, người người đều có thể giết! Huyền Thiên Thánh Tông thân là Chính Đạo đại phái, chớ bởi vì một con sâu mà rầu nồi canh!

Trên Lĩnh Tụ Phong, Giang Lâm nháy mắt mấy cái, tò mò nhìn Giang Nam:

- Ca, ngươi mấy ngày nay làm chuyện gì vậy, khổ chủ cũng tìm tới cửa rồi!

Vân Bằng cười nói:

- Không nghĩ nhiều ngày không thấy, sư đệ đã nổi danh khắp thiên hạ .

- Hư danh.

Giang Nam có chút chột dạ, ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Những này là hư danh mà thôi, không đáng nhắc đến.

- Mấu chốt là, những người này đều muốn mạng của ngươi, ngay cả thánh tông ta cũng che không được ngươi, Lạc sư bá cũng không cách nào ngăn trở bọn họ.

Mộ Yên Nhi cau mày nói:

- Hiện tại nên làm thế nào cho phải?

- Chưởng giáo tới!

Đột nhiên, Tịch Ứng Tình hiện ra ở trên Lĩnh Tụ Phong, mọi người trong lòng cả kinh, vội vàng rối rít làm lễ ra mắt.

Lúc này, trong động phủ của Giang Nam trên Lĩnh Tụ Phong, đã tụ tập không ít đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, đệ tử những môn phái khác, cũng không có thiếu là người quen của Giang Nam.

Yêu Thần Tông Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực, còn có Tinh Nguyệt Ma Tông Quân Mộng Ưu cùng Sở Hương Hương, cùng với Nam Hải Thác Bạt Lan Vân cùng Thác Bạt Lưu Chiếu, những người này lai lịch to lớn, cùng một giuộc, rất có khuynh hướng thông đồng làm bậy.

Nhất là Tịch Ứng Tình thấy trong mọi người còn có một bạch y hòa thượng trẻ tuổi, sắc mặt không khỏi hơi tối sầm, hiển nhiên nhận ra lai lịch của Vô Tướng Thiền Sư.

Giang Nam từ Nam Hải trở lại thánh tông, cũng không lâu lắm ngày đại hôn gần tới, các phái đến đây chúc mừng, đám người Thiên Yêu Thánh Nữ, Sở Hương Hương cũng tìm tới. Mọi người ở trong động phủ của hắn đàm kinh luận đạo, Vô Tướng Thiền Sư tự nhiên không chịu bỏ qua cho cơ hội này, cũng gia nhập trong đó, nói có sách, mách có chứng, cùng mọi người đàm luận Phật học.

Giang Nam lấy Long thịt ra, mở tiệc chiêu đãi mọi người, mọi người cũng riêng phần mình mang tới kỳ trân dị quả, cùng nhau chia sẽ, nhất là Vô Tướng Thiền Sư, đại ma đầu này giả bộ non, nhưng lấy ra kỳ trân dị quả cấp bậc cực cao, có chút cho dù là Thiên Cung cường giả cũng chưa chắc gặp qua, làm người ta sách sách xưng kỳ.

- Tử Xuyên, tu vi của ngươi chưa ra hình dáng gì, nhưng bản lãnh gây họa cũng không nhỏ, so sánh với sư phó của ngươi còn muốn lớn hơn một chút.

Tịch Ứng Tình phất tay, ý bảo mọi người không cần đa lễ, ánh mắt rơi

vào trên người Giang Nam, cười mà như không cười nói:

- Hôm nay những người này giết tới cửa, ngươi để cho ta nên làm cái gì bây giờ?

Giang Nam khom người, một mực cung kính nói:

- Theo chưởng giáo xử trí.

- Theo ta xử trí? Ngươi đây là làm khó ta.

Tịch Ứng Tình trầm ngâm chốc lát, từ từ nói:

- Ngươi làm nhiều việc ác. . .

Đám người Thiên Yêu Thánh Nữ, Vân Bằng nghe được từ trong miệng hắn tóe ra cái từ này, liền bật cười, Giang Lâm nhỏ giọng thầm nói:

- Anh ta là người đọc sách, mới không có làm nhiều việc ác. . .

Tịch Ứng Tình trừng bọn hắn một cái, đột nhiên cũng nhịn không được cười lên một tiếng, tiếp tục nói:

- Ngươi làm nhiều việc ác, theo lý mà nói ta hẳn là đem ngươi giao ra, thứ nhất có thể tránh khỏi cùng Vạn Long Sào và Thái Huyền Thánh Tông trở mặt, thứ hai có thể vãn hồi danh tiếng thánh tông ta.

Đám người Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi không khỏi khẩn trương lên, Tịch Ứng Tình đem vẻ mặt này thu ở đáy mắt, cười nói:

- Bất quá, nếu ta đem ngươi giao đi ra mà nói, cố nhiên có thể đổi lấy bình an nhất thời, nhưng uy nghiêm của thánh tông ở trong tay ta bị hao tổn, giao ngươi ra chính là đánh thể diện thánh tông ta, người khác sẽ nói Huyền Thiên Thánh Tông ngay cả một cái đệ tử cũng che không được.

Đám người Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi vừa thở phào nhẹ nhỏm, chỉ nghe Tịch Ứng Tình cười nói:

- Danh tiếng thánh tông ta, không phải là một mình ngươi có thể bại hoại. Sư tôn ngươi làm chuyện xấu không thể kém ngươi, xông họa cũng không ít hơn ngươi, làm hại trăm năm, nhưng thánh tông ta như cũ là danh môn chính phái, ta như cũ có thể che chở nàng gần trăm năm, không người dám đến thánh tông ta ép ta giao nàng ra. Ta nếu muốn bảo vệ an toàn, tự nhiên không thành vấn đề.

Giang Nam nghe đến đó, trong lòng khẽ nhúc nhích, Lạc Hoa Âm xông ra họa, chỉ biết so với hắn nhiều, tuyệt sẽ không so với hắn ít, hơn nữa trêu chọc người cũng là đếm không xuể, mà bản lãnh của Lạc Hoa Âm, ở trong nhiều đại phái, cũng không thể được cho là mạnh nhất, chỉ có thể miễn cưỡng được xưng tụng nhân vật cấp chưởng giáo Chí Tôn.

Nàng sở dĩ có thể Tiêu Dao đến hiện tại, chỉ sợ Tịch Ứng Tình ở sau lưng làm ra cố gắng rất lớn!

Đương đại chưởng giáo Chí Tôn của Huyền Thiên Thánh Tông, mặc dù trong ngày thường không xuất hiện, nhưng thực lực chân thật cực kì khủng bố, là một trong những tuyệt đỉnh cường giả đương đại!

Còn chân chính có thể được xưng tụng tuyệt đỉnh cường giả, ở Giang Nam đã biết, chỉ có Thái Hoàng lão tổ, Ma La Thập cùng Thí Thần Cốc Chủ ba người mà thôi!

Mà đám người Thiên Yêu Thánh Nữ thì trong lòng càng đối với Giang Nam bội phục không dứt, Lạc Hoa Âm có thể xông ra tai họa liên tiếp, tự nhiên là thực lực của nàng, mà Giang Nam lấy Thần Thông cảnh liền xông ra tai họa thật lớn, đắc tội hai đại giáo phái Vạn Long Sào cùng Thái Huyền Thánh Tông, gây họa so sánh với Lạc Hoa Âm không thể nhỏ, đây chính là bổn sự của hắn.

- Hôm nay còn không phải là lúc thánh tông ta cùng Vạn Long Sào, Thái Huyền Thánh Tông trở mặt, phu nhân ta đã hướng ta nói rõ chuyện của ngươi, muốn ta ở lúc đám cưới trước đem ngươi đưa đi, chỉ là ta gần đây tục sự rất nhiều, mới trì hoãn xuống.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Qua chốc lát nữa, ta phải đi Thái Huyền Thánh Tông rước dâu, vẫn là trước đem ngươi đưa cách thánh tông, tránh cho ngươi tiếp tục gây họa. Vạn Long Sào cùng Thái Huyền Thánh Tông tìm không được ngươi, có ta vì ngươi làm chỗ dựa, chuyện này cũng không giải quyết được gì .

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, những người khác cũng yên lòng.

- Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.

Tịch Ứng Tình đột nhiên mở bàn tay ra, trong lòng bàn tay nhiều ra một quyển tranh cuộn, chỉ thấy bức họa này mở ra, tất cả sơn thủy di động, đột nhiên nhảy ra mặt giấy, sắc mặt chìm xuống:

- Đây là Thiên Sơn Vạn Thủy mà ta luyện hóa, luyện thành một tờ trận đồ, Tử Xuyên, ngươi gặp phải tai họa không nhỏ, phải có phạt, ngươi nhảy vào trong trận đồ, hôm nay ta muốn đem ngươi lưu vong, để ngươi an phận hơn chút ít!

Trong lòng Giang Nam cảnh giác hỏi:

- Chưởng giáo, ngươi muốn đem ta lưu vong nơi nào?

Tịch Ứng Tình lắc đầu nói:

- Ngươi đi lên rồi hãy nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 346: Lưu Vong Minh Giới. (2)

Giang Nam bất đắc dĩ, tung người dựng lên rơi vào trong trận đồ, đột nhiên chỉ thấy dãy núi dưới chân càng lúc càng lớn, địa vực càng lúc càng rộng, một cái sông lớn gào thét bôn lưu, từ vùng đất xa xôi chạy chồm mà đến, chạy nhanh hướng nơi xa, chảy vào trong một mảnh đại dương mênh mông.

Chỉ một sông lớn này, liền dài đến vạn dặm!

Mà núi non trùng điệp cộng thêm biển lớn mênh mông, không gian trong trận đồ này vô cùng to lớn!

- Thực lực Chưởng giáo, thật sự là sâu không lường được!

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên.

Bàn tay của Tịch Ứng Tình khe khẽ rung lên, chỉ thấy bức họa này bá một tiếng triển khai, càng lúc càng lớn, chiếm diện tích càng lúc càng rộng, một chỗ khác của bức họa ầm ầm đụng vào trong hư không, biến mất ở chỗ sâu trong hư không!

Đám người Mộ Yên Nhi nhìn lại, chỉ thấy một chỗ khác của bức họa này không có vào hư không, như cũ chấn động không nghỉ, không ngừng hướng chỗ sâu bành trướng, hiển nhiên ở trong hư không còn đang không ngừng chấn động đi về phía trước, không biết sưu tầm cái phương vị gì!

Đây là nhảy qua không gian!

Bọn người Mộ Yên Nhi từng nghe nói bản lãnh của chưởng giáo Chí Tôn cấp cường giả, có thể đánh vỡ hư không, rút ngắn không gian, đem vạn dặm, trăm vạn dặm lộ trình hóa thành một bước, chẳng qua là không biết Tịch Ứng Tình muốn đem Giang Nam đưa ra đâu.

- Phía dưới chính là Cửu U Minh Giới, thế giới của Ma Tộc, đến nơi đó, ngươi phải cẩn thận làm việc, không nên bị Ma Tộc giết.

Thanh âm của Tịch Ứng Tình từ trên cao truyền vào trong tai Giang Nam, trong lòng Giang Nam cả kinh:

- Cửu U Minh Giới?

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tịch Ứng Tình hai mắt giống như hai Minh Nguyệt treo trên cao, ngay sau đó bức họa kịch liệt chấn động, hư không một cái thế giới khác bị phá vỡ, bắn trận đồ lên, hướng ra phía ngoài rơi xuống!

Một trận đồ của Tịch Ứng Tình, quán thông hai thế giới của Huyền Minh Nguyên Giới cùng Cửu U Minh Giới, tạo thành một thế giới cầu ngắn ngủi, đưa vào trong Cửu U Minh Giới!

- Ở trong Cửu U Minh Giới, có một vị đệ tử khác của ta là Đinh Trác ở đó lịch lãm, nếu ngươi có thể tìm được hắn, liền cùng hắn kết bạn, nếu tìm không được, kia cũng không sao.

Thanh âm của Tịch Ứng Tình xa xa truyền đến, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai Giang Nam:

- Ngươi phải cẩn thận, trong Cửu U Minh Giới vô cùng nguy hiểm, còn có Ma Thần tồn tại. . .

- Nhị sư huynh Đinh Trác?

Trong lòng Giang Nam vừa động, Đinh Trác hắn chỉ nghe kỳ danh, không thấy kỳ nhân, nghe nói là ở Sinh Tử Quan, cố gắng đột phá Sinh Tử Đài Cảnh, lại không nghĩ rằng Tịch Ứng Tình lại đem Đinh Trác đưa vào Cửu U Minh Giới, để cho hắn ở nơi này lịch lãm!

Mà ở trên Lĩnh Tụ Phong, sau khi Tịch Ứng Tình đưa Giang Nam vào Cửu U Minh Giới liền rời đi, chuẩn bị đi cưới Thái Huyền Thánh Nữ.

Đám người Mộ Yên Nhi, Thiên Yêu Thánh Nữ thì hai mặt nhìn nhau, Giang Lâm thấy mặt sắc mọi người ngưng trọng, vội vàng nói:

- Mấy vị sư huynh sư tỷ, Cửu U Minh Giới nguy hiểm không?

- Nguy hiểm, dĩ nhiên là cực kỳ nguy hiểm!

Thiên Yêu Thánh Nữ gật đầu nói:

-Ma Tộc trời sanh tính thô bạo, bất kỳ lúc nào cũng có thể chém giết chiến đấu, Cửu U Minh Giới thậm chí đối với Ma Tộc sống ở trong đó mà nói, cũng hết sức nguy hiểm, giết người là chuyện thường như cơm bữa. Đối với Nhân Tộc tiến vào nơi đó mà nói, vậy thì càng thêm nguy hiểm. Bất quá anh của ngươi cơ trí như vậy, sẽ không xuất hiện bao nhiêu vấn đề. . .

Nàng cũng có chút không quá coi trọng Giang Nam, thầm nghĩ:

- Cử động lần này của Tịch chưởng giáo có chút lỗ mãng rồi, nếu Giang đạo hữu tu thành Thần Phủ, để cho hắn tiến vào Cửu U Minh Giới lịch lãm cũng không muộn, hiện tại, còn sớm chút ít.

- Cửu U Minh Giới cùng người khác bất đồng.

Vô Tướng Thiền Sư đột nhiên trầm giọng nói:

- Nhị ca của ta từng đi qua một lần, cái thế giới này giống như là một trái táo đã lột da, không có mặt ngoài, sau đó con kiến đục thủng lỗ chỗ, những Ma Tộc kia liền sống ở trong những lỗ thủng kia. Những lỗ thủng kia vô cùng không ổn định, nghe nói là Minh Hà chảy qua cọ rửa không gian Minh giới tạo thành lối đi.

Sở Hương Hương nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười nói:

- Ta nghe nói thường xuyên có Ma nhân đi chung quanh xem xét không gian, sưu tầm người xông vào Cửu U Minh Giới, tìm được liền giết chết. Lúc Sư tôn ta tuổi còn trẻ từng đi qua một lần, bị những Ma vật kia đuổi giết rất

là thê thảm, suýt nữa không có thể còn sống trở về.

Sư tôn của nàng chính là Phụ Văn Cung, nhân vật đứng đầu đương thời, đứng đầu Tinh Nguyệt Thần Tông, lúc tuổi còn trẻ là thiên tài hơn người, so sánh với đám người Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu, Cận Đông Lưu hôm nay cũng không thua kém.

Nhân vật như thế cũng bị đuổi giết vô cùng thê thảm, có thể nghĩ cuộc sống của Giang Nam ở trong Cửu U Minh Giới chỉ sợ cũng sẽ không khá giả.

- Chư vị, các ngươi tới không khéo, đệ tử Giang Nam của ta, hôm nay không ở bên trong Thánh Tông.

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân còn đang cùng đám người Long tam thái tử cùng Lê Phóng giằng co, Lạc Hoa Âm đột nhiên nhận được Tịch Ứng Tình truyền âm, cao giọng nói:

- Đệ tử của ta làm nhiều việc ác, trước đó không lâu chưởng giáo biết hắn sở tác sở vi rất là tức giận, đã lưu vong đến Cửu U Minh Giới. Nếu các ngươi muốn tìm hắn, thì đi Cửu U Minh Giới là được!

- Cửu U Minh Giới?

Đám người Long tam thái tử cùng Lê Phóng sắc mặt cũng không khỏi thay đổi, Cửu U Minh Giới cực kỳ hung hiểm, cho dù là các đại phái như Vạn Long Sào cùng Thái Huyền Thánh Tông cũng không dám phô trương tiến vào nơi đó!

Nếu phô trương tiến vào Minh giới, tất sẽ gặp đến cường giả Minh giới tiễu trừ, nói không chừng xúc động Cổ lão Ma Thần, toàn quân bị diệt.

- Huyền Thiên Thánh Tông đem tiểu tử kia đưa vào Minh giới, nhất định là để cho hắn tạm tránh đầu sóng ngọn gió, chờ đợi gió êm sẽ cho hắn trở lại!

Sắc mặt Long tam thái tử trầm xuống, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông đáng bàn tính! Đã như vậy, Tam thúc, đợi trở lại Vạn Long Sào, ta mượn Ngục Thần Châu của phụ Hoàng, ngươi mang theo Ngục Thần Châu đi Minh giới đem tiểu tử kia bắt trở lại!

Một trung niên nam tử vuốt cằm đồng ý, hắn cũng là một đầu Thiên Long, tu luyện tới Thiên Cung cảnh cường giả.

Trên đường đi Thái Huyền Thánh Tông, Tịch Ứng Tình đột nhiên phảng phất nhớ lại cái gì, tinh tế suy nghĩ một chút, khẽ lắc đầu, thầm nghĩ:

- Cảm giác đã quên chút chuyện gì, ta gần đây quá mệt mỏi. . . Nguy rồi!

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ, rốt cục nhớ tới mình đến tột cùng quên mất cái gì, cái trán không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, thầm nghĩ:

- Loại đại sự này cũng quên, bất quá chuyện này vẫn là không nên nói cho Lạc sư muội, nếu nàng biết ta làm mất đệ tử duy nhất của nàng, nhất định phải tìm ta liều mạng. . .

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Giang Nam mới vừa tiến vào Cửu U Minh Giới, đột nhiên giận quát một tiếng, một thân ba mặt tám cánh tay, cầm trong tay tám búa, đỉnh đầu Sơn Hải Đỉnh, Ngũ Kiếp Chung, chân mang Hồng Liên, phòng thủ bốn phương tám hướng, thầm nghĩ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 347: Ma Sứ Đột Kích. (1)

- Tên khốn Chưởng giáo này, hắn còn không có nói cho ta biết, đợi chờ sau khi phong ba bình thường trở lại ta như thế nào mới có thể trở lại Huyền Minh Nguyên Giới. . .

Hắn rốt cục đáp xuống, không có gặp phải nguy hiểm, lúc này mới hơi buông lỏng, thầm nghĩ:

- Bất quá hắn thần thông quảng đại, có thể quên mất chuyện này sao? Nói không chừng chờ phong ba bình thường, hắn sẽ mở lối đi đón ta trở về. Chỉ hy vọng như thế. . . .

Giang Nam sải bước đi thẳng về phía trước, vừa đi liền nhìn bốn phía, chỉ thấy vị trí mà mình đứng cực kỳ u ám, ánh sáng không rõ, nhưng cũng có thể thấy được nơi đây phảng phất là một lối đi ở dưới đất do nước cọ rửa mà thành.

Bất quá cái thông đạo này thật sự quá lớn, quá rộng lớn, cao tới mấy ngàn dặm, dài không biết bao nhiêu vạn dặm, dưới đáy lối đi thậm chí có sông núi liên miên phập phồng, con sông chạy chồm!

Nơi này rừng rậm nguyên thủy mênh mông vô bờ, cây cối cùng cây cối của Huyền Minh Nguyên Giới cũng rất là bất đồng, cực kỳ cao lớn, rất nhiều cũng là Giang Nam từ trước chưa từng gặp qua.

Mà ở hai bên lối đi, là vách đá dựng đứng, quái thạch lân tuân, cực kỳ hiểm trở.

Ở trong Minh giới, không những sẽ không cảm thấy hẹp hòi, ngược lại cảm thấy không gian vô cùng rộng lớn.

- Ma khí thật nồng nặc!

Hắn hít vào một hơi thật dài, không khí phía trước nhất thời sụp đổ, phát ra một tiếng ầm vang, chỉ một thoáng tràn vào trong lồng ngực hắn, đem ngực của hắn nhồi đầy.

Không khí của Cửu U Minh Giới thậm chí cũng bao hàm ma khí, vô cùng tinh thuần, đối với bất kỳ một người tu luyện Ma đạo công pháp nào mà nói cũng là một Thánh Địa tu luyện khó được!

Giang Nam hút ma khí vào trong phổi, Ma Ngục Huyền Thai Kinh bắt đầu hoạt bát vận chuyển, Huyền Thai trong Tử Phủ cũng cực kỳ hưng phấn, nhanh chóng đem ma khí luyện hóa!

Hắn vốn chính là xuất thân tu luyện Ma Đạo tâm pháp, từ đầu đến cuối, Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng là tâm pháp hắn tu luyện duy nhất, thật sự mà nói, hắn chính là một người trong ma đạo khoác áo Chính Đạo, vì vậy đến Cửu U Minh Giới, để cho hắn có loại cảm giác như cá gặp nước!

- Thư sướng, thật là thư sướng!

Giang Nam vừa cắn nuốt ma khí, vừa nhanh chóng rời nơi đây, hướng địa phương càng sâu của Cửu U Minh Giới mau chóng đuổi theo.

Hắn mới vừa rời đi không có bao lâu, đột nhiên tiếng gió vang lên, Lôi Điện từ đàng xa nổ vang, bay nhanh tới, chỉ thấy trong điện quang, mấy ma nhân hiện ra ở chỗ này, đằng đằng sát khí.

- Mới vừa rồi hư không chấn động bắt đầu từ nơi này truyền đến!

Một ma nhân thân hình cao lớn quét nhìn mọi nơi, đột nhiên mi tâm chợt lóe, hiện ra một mặt gương sáng:

- Không minh kính tế!

Mặt gương sáng này càng lúc càng lớn, di động ở trên bầu trời, một đạo kính quang kích bắn ra, chiếu rọi hư không, đột nhiên rơi vào một chỗ, chỉ thấy kính quang bắn hư không, hiện ra một vết rách dài đến hơn mười dặm,

đó là dấu vết mà bức họa của Tịch Ứng Tình xuyên thủng hư không đưa Giang Nam tới đây lưu lại.

- Quả nhiên có dị loại tiến vào Ma giới ta!

Những ma nhân này chính là Cửu U Minh Giới ma sứ, Tuần Sát không gian dị động, săn giết những ngoại tộc xông vào Minh giới kia. Ở ma sứ tổng bộ có dụng cụ Hồn Thiên Không Động tra xét ba động, chỉ cần xuất hiện tình huống không gian tan vỡ, Hồn Thiên Không Động chấn động, ma sứ sẽ ở trước tiên chạy tới đem ngoại tộc tiến vào Minh giới tru diệt.

Có thể trở thành ma sứ, đều là Ma Tộc cường giả dũng mãnh thiện chiến nhất, thân thể, pháp lực, thần thức thấp nhất cũng đạt tới Đạo Đài bát trọng, ma sứ cầm đầu thì phải vượt qua Thất Bảo Đài Cảnh, tu thành Thần Phủ cường giả.

Nếu nhóm ma sứ đầu tiên không thể chém giết đối thủ, ma tướng sẽ xuất động, ma tướng phải là Thần Phủ cảnh, mà thủ lĩnh ma tướng là Thiên Cung cường giả.

Nếu không phải như thế, ban đầu Phụ Văn Cung tiến vào Minh giới lịch lãm, cũng sẽ không chật vật như vậy.

- Người này đã rời nửa canh giờ, hẳn là khoảng cách không xa.

Ma sứ thủ lĩnh là một vị Thần Phủ cường giả, đỉnh đầu có Không minh kính, đầu mũi hít hà, đột nhiên đứng dậy hướng phương hướng Giang Nam rời đi bay theo, cười lạnh nói:

- Theo ta, giết hắn rồi trở về báo cáo kết quả nhiệm vụ!

Mấy vị ma sứ thân hình bay lên, Ma phong gào thét, khiếp tâm hồn người, Không minh kính trên đỉnh đầu thủ lĩnh ma sứ chiếu rọi không chừng, mọi nơi sưu tầm tung tích ngoại tộc.

Giang Nam không nhanh không chậm bay về phía trước, cũng không lâu

lắm, trong lòng hắn cảnh giác, đột nhiên cảm giác được phía sau có vài luồng hơi thở dị thường cường đại truyền đến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía sau ma khí cuồn cuộn, một đạo kính quang dài đến hơn mười dặm, qua lại chiếu rọi bốn phía.

- Hỏng bét, là Ma Tộc cường giả! Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông!

Hắn tâm niệm vừa động, phía sau hiện ra vô số cánh chim, thiên dực chấn động, nhất thời phá không mà đi, chỉ ở giữa không trung lưu lại từng chuỗi Lôi Quang, tiếng sấm điện thiểm!

Tốc độ của hắn quá nhanh, Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông một khi thi triển, liền phát động phong lôi chi lực, khó tránh khỏi có lưu lại dấu vết.

- Ở nơi đây !

Mấy vị ma sứ lập tức chú ý tới chuỗi Lôi Quang này, phía sau đột nhiên thình thịch rung động, hiện ra từng cái nhục sí, bão táp mà đến, tốc độ so sánh với Giang Nam không kém!

Kính quang trên đỉnh đầu của thủ lĩnh Ma sứ tăng vọt, một đạo cầu vồng chiếu rọi đi qua, lạnh lùng nói:

- Là Nhân Tộc thế giới khác, người này tốc độ cực nhanh, trăm triệu lần không thể để cho hắn chạy thoát. . . Chờ một chút!

Không minh kính kính chỉ từ trên người Giang Nam thoáng một cái đã qua, ma sứ thủ lĩnh kia nhẹ kêu một tiếng, quan sát Không minh kính, chỉ thấy trong Không minh kính, hình ảnh Giang Nam xuất hiện, mặt gương sáng này đem lục tạng ngũ tạng, cho tới xương cốt của Giang Nam cũng chiếu rọi được thông thấu.

Ma sứ thủ lĩnh kia nhìn lướt qua, chỉ thấy xương cốt toàn thân Giang Nam cực khác thường nhân, không những cùng Ma Tộc bình thường bất đồng, dù là cùng nhân loại, Yêu Tộc cũng rất bất đồng, sắc mặt biến hóa, vội vàng để cho những người khác dừng lại, trầm giọng nói:

- Hắn không phải ngoại tộc, mà là Thần Tộc công tử, khó trách tốc độ nhanh như vậy, tu vi không cao, là có thể cùng chúng ta không phân cao thấp!

- Thần Tộc?

Những ma sứ khác không khỏi rùng mình một cái, vội vàng dừng lại, Ma Tộc có nhiều chủng tộc, giới hạn chủng tộc sâm nghiêm, địa vị cũng có cao thấp, nhưng tôn quý nhất là Thần Tộc, Thần Tộc là Ma Thần huyết mạch, địa vị cao nhất!

Cho dù là bọn họ những ma sứ này, địa vị cũng không bằng một Thần Tộc tu vi thấp kém, nếu bị người biết bọn họ đuổi theo giết Thần Tộc, nhất định sẽ chết không toàn thây.

Chẳng qua là bọn họ không biết, Giang Nam cũng không phải là có Ma Thần huyết mạch, mà là đem Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh của Ma La Thập dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, dựa theo Ma Thần thân thể tới cải tạo mình, vì vậy thoạt nhìn mới có hơi giống như là Thần Tộc trong Ma Tộc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 348: Ma Sứ Đột Kích. (2)

- Người nọ là công tử Thần Tộc, làm sao nhìn thấy chúng ta không nói một lời liền xoay người liền trốn?

Vị ma sứ kia hiếu kỳ nói:

- Hơn nữa ta xem cơ thể hắn, rõ ràng là loài người!

Ma sứ thủ lĩnh lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết, đoán chừng hắn là nhân thần hỗn huyết, có chút Ma Thần từng đi qua nhân gian cùng người phàm kết hôn, hơn phân nửa hắn chính là Ma Thần chi tử. Hắn nhìn thấy chúng ta liền đi, hơn phân nửa là bởi vì hắn tu vi thấp, sợ ta cướp lấy huyết mạch của hắn. . . .

Hắn nói tới đây, ánh mắt sáng ngời, ánh mắt mấy vị ma sứ khác cũng không khỏi sáng lên.

- Giết hắn luyện ra huyết mạch của hắn, ta cũng có thể trở thành Thần Tộc, tư chất ngộ tính đều muốn kích tăng!

Một vị cười quái dị, đột nhiên nhục sí phía sau chấn động, hướng Giang Nam nhanh chóng đuổi theo:

- Ta đi giết hắn!

Ma sứ thủ lĩnh kia cũng rất động tâm, do dự một chút, âm thầm lắc đầu, trầm giọng nói:

- Nếu chuyện tình giết Thần Tộc công tử bại lộ, liền muốn liên luỵ cửu tộc, không đáng mạo hiểm. Ta vẫn là tiếp tục sưu tầm ngoại tộc khác, mặc dù phần thưởng ít, nhưng thắng ở ổn thỏa.

Mấy vị ma sứ khác gật đầu đồng ý, trong lòng cũng có chút lo lắng, dù sao đạt được Thần Tộc huyết mạch nếu so với bắt ngoại tộc đổi phần thưởng thì tốt hơn.

Nhưng mà đi săn giết Thần Tộc công tử tính nguy hiểm quá cao, Thần Tộc chính là cao tầng thống trị thế giới, vạn nhất Thần Tộc tức giận, tộc quần của mình sẽ bị chôn cùng!

Giang Nam vỗ cánh phi hành mười vạn dặm, quay đầu nhìn lại, nhưng thấy chỉ có một vị ma sứ vỗ cánh bay tới, cũng không thấy bóng dáng những ma sứ khác, trong lòng kinh ngạc:

- Ma sứ này cũng rất lợi hại, ở trong khoảng thời gian ngắn còn không cách nào bỏ rơi, giống Huyền Minh Nguyên Giới của ta, Đạo Đài bát cảnh tu sĩ, có rất ít người có thể so được tốc độ của ta. Bất quá chỉ có hắn một người mà nói, kia liền không có bất kỳ phải sợ .

Hắn đột nhiên dừng lại, cánh chim phía sau biến mất, trong lòng chiến ý hừng hực:

- Đều nói Ma Tộc chính là chủng tộc vì chiến đấu mà sinh, trời sanh liền so sánh với Yêu Tộc mạnh hơn, Nhân Tộc lại càng là vỗ ngựa không kịp, cho ta xem nhìn, thực lực Ma Tộc đến tột cùng như thế nào!

- Vị Thần Tộc công tử này, làm sao ngươi không trốn?

Ma sứ kia vốn thấy đuổi không kịp Giang Nam, trong lòng có chút thất vọng, đang định không hề đuổi theo nữa, nhưng không ngờ Giang Nam đột nhiên dừng lại, trong lòng không khỏi mừng rỡ, vội vàng gia tốc chạy lên, cười hắc hắc nói:

- Thần Tộc các ngươi cao cao tại thượng, không nghĩ tới hôm nay ta cũng có cơ duyên này, săn giết một vị Thần Tộc công tử, đạt được Thần Tộc huyết mạch!

- Thần Tộc?

Giang Nam hơi ngẩn ra, có chút kinh ngạc, không biết hắn vì sao nói ra lời như thế.

Ma sứ kia quát lên, thân thể đột nhiên bành trướng, máu đen nhánh dưới làn da bôn lưu, giống như sông lớn gào thét, xương cốt chấn động, phát ra trận trận lôi âm, trong chớp mắt hình thể liền lớn hơn mười lần, hóa thành Cự Nhân màu đen cao tới hơn mười trượng, nhe răng cười nói:

- Đáng thương, ngươi mới là Thần Thông cảnh giới, liền bị trưởng bối thả ra lịch lãm, ngươi nhỏ yếu như vậy, ở trong Minh giới ta sẽ chết rất mau. Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không lãng phí máu tươi của ngươi, bởi vì ta sẽ đem máu của ngươi uống sạch, một giọt cũng sẽ không còn dư lại!

- Chết đi!

Hắn oanh một quyền, không khí nhất thời bị đánh nát, phát ra tiếng sấm, lực lượng mạnh mẽ, thậm chí có thể cùng Long Tộc cường giả như Tổ Dương sánh ngang, một quyền là có thể trào ra hai ngàn Long lực!

Oanh!

Giang Nam giống như trước một quyền đón nhận, chỉ nghe răng rắc một tiếng phát vang, quả đấm của ma sứ kia nổ tung, huyết nhục vẩy ra!

- Đều nói thân thể Ma Tộc rất mạnh, nhưng bây giờ nhìn lại, cũng không mạnh thế nào?

Giang Nam lắc đầu nói.

Nhục thể của hắn so sánh với Tổ Dương mạnh hơn rất nhiều, mặc dù không thúc dục Ma Chung Bá Thể Thần Thông, đơn thuần lực lượng thân thể cũng đã vượt qua hai thiên Long lực, nếu thúc dục, thân thể sẽ vượt qua năm ba lần, có thể di sơn đảo hải!

Ma sứ kia vừa sợ vừa giận, huyết nhục ngọa nguậy, trong chớp mắt liền có một cánh tay sinh ra, đột nhiên trong đan điền hắn hiện ra ba tòa Đạo Đài,

trên Đạo Đài Ma văn đan vào, ma khí cuồn cuộn hỗn hợp Ma văn xông ra, ở phía sau hắn hóa thành một đầu Ma Thần cao tới ngàn trượng, há mồm rống to, ma âm chấn động, nát bấy hết thảy!

Đỉnh núi phía dưới Giang Nam nhất thời bắt đầu di động, bụi mù tràn ngập, vô số cây cối rối rít đổ ngả, ngay sau đó bị ma âm chấn thành phấn vụn!

- Thần Thông cũng không phải là mạnh mẻ như thế nào, pháp lực cũng rất miễn cưỡng.

Giang Nam cũng há mồm quát lên, thi triển Đạo Âm Hát Xướng, âm ba cuồn cuộn càn quét mà đến, san bằng hết thảy, mặc dù là Thần Thông, nhưng âm ba Ma văn của ma sứ này lại đang không ngừng tan rã hỏng mất!

- Ma Tộc quá yếu, toàn là chém gió, quả thực chính là không chịu nổi một kích! Không biết cái gọi là Thần Tộc, có thể cho ta kinh ngạc hay không?

Đạo âm của Giang Nam vừa quát, tên ma sứ kia bị chấn đến tai mắt mũi miệng không ngừng chảy ra máu đen, trên Đạo Đài từng kiện pháp bảo hiện ra, chỉ thấy ma sứ kia đưa tay tịch thu, đem hai kiện pháp bảo nắm trong tay, một tế lên đỉnh đầu, rũ xuống từng đạo hoa văn, bảo vệ quanh thân.

Ma Tộc tinh thông chém giết, cũng hiểu được phòng ngự, pháp bảo trên ba tòa Đạo Đài này có hai kiện là vũ khí cận chiến, một là phòng ngự chi bảo.

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy pháp bảo của tên ma sứ này so với pháp bảo hắn đã thấy hiện tại thô ráp hơn rất nhiều, pháp bảo ngang cấp, uy lực nhỏ hơn không ít, xa xa không bằng Nhân Tộc Yêu Tộc luyện pháp bảo tinh sảo phức tạp.

- Ma Tộc, Nhân Tộc cùng Yêu Tộc có sở trường riêng, thân thể cùng pháp lực của những Ma Tộc này mạnh hơn, nhưng ở Thần Thông cùng trình độ pháp bảo tinh diệu, lại không kịp Nhân Tộc.

Hắn thầm nghĩ trong lòng, đối với tình huống của Ma Tộc hơi có chút hiểu rõ, không còn là không biết gì cả.

Tên ma sứ này mới vừa thúc dục ba pháp bảo, đột nhiên chỉ thấy Thần Luân sau ót Giang Nam chuyển động, một ngụm chuông lớn từ mi tâm bay ra, phát ra đinh một tiếng giòn vang, Ngũ Kiếp Chung bộc phát uy năng, thần thức quét ngang!

Trong đầu ma sứ kia nổ vang, thần thức bị xung kích đến hỏng mất, đại não đần độn, phòng ngự chi bảo trên đỉnh đầu không yên, Giang Nam vung quyền oanh ra, để cho hắn không cách nào tế pháp bảo lên ngăn cản, một quyền này oanh lên phòng ngự của hắn, hung hăng rơi vào trên đầu của hắn, đem đầu của hắn oanh sụp đổ xuống, cơ hồ đem đại não oanh nát!

- Không chết?

Giang Nam ngạc nhiên nhìn lại, ma sứ này bị hắn một quyền đem đầu đánh bẹt, lại vẫn không chết, mà là xoay người giương cánh bay đi, tốc độ của ma sứ này không chậm, trong chớp mắt liền bay ra trên dưới một trăm dặm .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 349: Các Ngươi Muốn Diệt Tộc Sao? (1)

Hắn lại không biết, tên ma sứ này là Giác tộc trong Ma Tộc, đại não sinh trưởng ở trong giác, mới vừa rồi hắn một quyền oanh dẹp đỉnh đầu tên Giác tộc này, nhưng đại não người này không bị hao tổn, tự biết không phải là đối thủ của Giang Nam, lúc này liền xoay người chạy trốn.

- Ta tiễn ngươi một đoạn đường!

Giang Nam tâm niệm hơi động, thần thức dọc theo mấy trăm dặm, vỡ bờ đến phía sau tên ma sứ kia, đột nhiên hóa thành mội cái đại thủ, lật lên đập xuống, oanh một tiếng, đem ma sứ kia từ cao bóp xuống, trong nháy mắt nghiền nát không biết bao nhiêu xương cốt!

- Sinh mệnh lực của Ma Tộc thật là cường đại, làm người ta sợ hãi than!

Giang Nam thấy ma sứ kia như cũ chưa chết, mà là giãy dụa giương cánh bay về nơi xa, liền không có tiếp tục đuổi giết, thầm nghĩ:

- Mới vừa rồi Ma Tộc kia nói ta là Thần Tộc, thân phận này cũng có thể lợi dụng, nói không chừng ta có thể ở trong Ma Tộc hòa đồng phong sinh thủy khởi. . .

- Có Thần Tộc lạc đàn hiện ra ở Ma Vực đầm lầy?

Hai ngày sau, trong một thành trì dưới lòng đất Ma Tộc đột nhiên một mảnh xôn xao, vô số Ma Tộc đều biết, chính là ma sứ kia âm thầm tản tin tức, đem hình ảnh Giang Nam dán ở trên tường thành thị Ma Tộc, khiến cho oanh động lớn lao.

Thần Tộc cao cao tại thượng, địa vị cực cao, nhưng mà trong Ma Tộc có nhiều kẻ vô pháp vô thiên, săn giết Thần Tộc lạc đàn đối với mấy cuồng đồ này mà nói chỉ là việc nhỏ.

- Cái Thần Tộc này chỉ tu luyện đến Thần Thông cảnh, liền dám đi loạn chung quanh, thật là to gan lớn mật!

- Giết tiểu quỷ Thần Tộc, cướp lấy huyết mạch của hắn!

. . .

- Thần Tộc?

Một đại hán bước vào trong đám người, nhiều Ma Tộc rối rít thối lui, mắt lộ ra vẻ sợ hãi, đại hán kia đi tới trước tường, hướng bức họa trên tường nhìn lại, chỉ thấy bức họa kia chính là Giang Nam, bị Thần Thông đem hình ảnh của hắn in ra, ở trong bức họa rất sống động, giống như người thật, thậm chí ngay cả xương cốt của hắn cũng hiện ra ngoài, xương cốt dày đặc phức tạp rất là chói mắt.

- Nguyên lai là Ma La Thần Tộc!

Ánh mắt đại hán sáng lên, cười hắc hắc nói:

- Thân thể Ma La Thần Tộc trời sanh cường đại, là một trong Chí Cao Thần tộc, huyết mạch cực kỳ thưa thớt, thiếu niên này hẳn là có huyết thống của Ma La Thần Tộc cùng Nhân Tộc, hơn phân nửa là con rơi của Ma Thần. Ở trong Minh giới ta, Ma La Thần Tộc số lượng không nhiều lắm, cũng là lão quái vật. Nếu có thể có được huyết mạch của hắn, hắc hắc. . .

Lại có một thiếu niên sắc mặt tái nhợt đi vào đám người, phía sau đi theo hơn mười nô bộc Ma Tộc, hướng bức họa nhìn lướt qua, trên mặt mười phần thú vị, thấp giọng cười nói:

- Trời cũng giúp ta! Ma La thần tộc trong Minh giới, cũng không có người này, hơn phân nửa là Thần Tộc thế giới khác chạy đến Minh giới ta, cũng tức là nói giết hắn rồi luyện hóa huyết mạch của hắn, cũng không có Thần Tộc truy cứu chúng ta! Ma Vực đầm lầy sao? Chúng ta đi!

- Một Ma La Thần Tộc không có hậu đài, chính là một Ma La Thần Tộc

chết!

Một tiếng cười to truyền đến, thiếu niên sắc mặt tái nhợt này theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy lại có năm ba Ma Tộc cường giả chạy tới, một người cầm đầu cười to nói:

- Thần Tộc huyết mạch, cái sức hấp dẫn này thật sự quá mạnh mẻ. Hắc Thủy, Bạch Long, các ngươi cũng muốn lấy được huyết mạch tên Thần Tộc này? Xem ra lần này, chúng ta phải đấu một cuộc !

Đại hán cùng thiếu niên sắc mặt tái nhợt kia thấy mấy người này, sắc mặt cũng trầm xuống, trong lòng ám run sợ:

- Thiếu Thương, Phong Dương,… thực lực bọn người kia so với ta không kém chút nào, cũng tu thành Đạo Đài tứ trọng, nếu bọn người kia cũng đi săn giết Ma La Thần Tộc, chỉ sợ lần này ai chết vào tay ai cũng còn chưa biết!

Trong Ma Tộc Đại Thành này, hàng trăm Ma Tộc cường giả rối rít xuất động, hướng Ma Vực đầm lầy mà Giang Nam đang ở bay đi.

Tên ma sứ bị Giang Nam đánh thương nặng kia nhìn thấy chúng cường giả chen chúc bay ra, lúc này mới hiển lộ thân hình, theo đuôi mọi người đi, cười lạnh nói:

- Có nhiều cao thủ như thế, ta không tin Thần Tộc ngươi có thể mạnh bao nhiêu, có thể tránh được một kiếp này!

Những người này sau khi rời đi không bao lâu, một chiếc bảo liễn hương xa chạy nhanh vào trong thành, gần trăm tên thiếu nữ Ma Tộc vòng quanh cỗ xe này chậm rãi chạy qua, đột nhiên trong xe truyền tới một giọng nữ cực kỳ động thính nói:

- Dừng lại!

Hương xa vội vàng dừng lại, một thị nữ Ma Nữ tiến lên, thấp giọng nói:

- Công chúa, có gì phân phó?

Cô gái trong xe không đáp, chỉ thấy bức rèm che mở ra, một bàn tay trắng nõn như ngọc nhẹ nhàng lộ ra, đem bức họa trên tường hái xuống, lùi về trong xe, chỉ nghe trong xe truyền tới một thanh âm nghi ngờ, dễ nghe thanh thúy:

- Đây là. . . đệ tử người phụ lòng kia! Hắn thật giống như tên là Giang Nam Giang Tử Xuyên, làm sao hiện tại lại chạy tới Minh giới, còn là Thần Tộc trong Ma Tộc?

Bọn thị nữ Ma Tộc không dám nói nhiều, cô gái trong xe khẽ cười nói:

- Hoa Âm, ngươi nữ giả nam trang, hủy tiền trình của ta, làm hại người ta một mảnh tâm tình toàn bộ đặt ở trên người của ngươi, nếu như ngươi chịu cưới ta, đệ tử của ngươi ta liền cứu, tiếc rằng ngươi hết lần này tới lần khác thích nam nhân, không chịu cùng ta kết thiên duyên. Cũng tốt, ta liền cho đệ tử của ngươi lên lửa nướng chín. . .

Cô gái trong xe kia cười nói:

- Đi thôi, đi Diêm Vương thành.

Một thị nữ bước lên phía trước nói:

- Nhu cung chủ, Diêm Vương thành cách nơi này còn có trăm vạn dặm, chúng ta mới từ Huyền Minh Nguyên Giới trở lại, không ở chỗ này nghỉ ngơi và hồi phục sao?

Cửa sổ xe mở ra, lộ ra một gương mặt như tiên tử động lòng người, cười nói:

- Không cần nghỉ ngơi, trực tiếp đi Diêm Vương thành, ta muốn để cho chuyện trở nên càng thú vị một chút.

N thị nữ vội vàng đồng ý, hương xe bay lên không, hướng nơi xa mau

chóng đuổi theo.

Trong Hương xa vang lên tiếng đàn thanh thanh đạm đạm, cô gái trong xe thấp giọng cười nói:

- Nơi đó cường giả đông đảo, nếu ta đem bức họa này dán ở trên tường thành, chuyện liền càng thêm thú vị .

Mà vào lúc này, Giang Nam còn không biết thân phận Thần Tộc của hắn cũng không an toàn, ngược lại sẽ trở thành đối tượng cho vô số Ma Tộc cường giả săn giết, một cuộc phong bạo nhằm vào hắn đã nổi lên.

Rống …

Một đầu Chiến Minh cự thú phát ra một tiếng kêu cao vút, ầm ầm té xuống, Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, tản đi Thần Thông. Ở trong ao đầm Minh giới, thường xuyên có Chiến Minh cự thú lui tới, loại cự thú này lớn lên dử tợn kinh khủng, khắp cả người có gai xương vô cùng thô to, thân thể mạnh mẻ, so sánh với Ma Tộc còn muốn bền bỉ, một cái lớn miệng mở ra, phương viên gần mẫu, cắn nuốt hết thảy.

Chẳng qua là loại Chiến Minh cự thú này cũng không có bao nhiêu trí khôn, không cách nào tu luyện, chỉ có thể không ngừng ăn mới trưởng thành, Chiến Minh cự thú trưởng thành mạnh đến nổi có thể sánh ngang Thần minh, yếu một ít cũng có Thần Phủ đỉnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 350: Các Ngươi Muốn Diệt Tộc Sao? (2)

Nghe nói loại dị thú này là Ma Thần vì chiến tranh mới chế tạo ra cỗ máy chiến tranh, từng có một vị Đại Ma tôn suất lĩnh hàng ức Chiến Minh cự thú đánh sâu vào Thiên giới, cơ hồ đem Thiên giới huyết tẩy!

Giang Nam chém giết đầu Chiến Minh cự thú này chỉ là một đầu ấu thể, nhưng mà ít cũng cao lớn trăm trượng, dù là như thế, cũng làm cho hắn Thần Thông ra hết, lúc này mới đem đầu cự thú này đánh gục.

- Nếu có thể bắt một đầu cự thú, làm thành sủng vật, khẳng định rất uy phong!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, thần thức lập tức khuếch trương mọi nơi, chung quanh sưu tầm tung tích Chiến Minh cự thú, đột nhiên, vẻ mặt hắn khẽ nhúc nhích, thu hồi thần thức, chỉ thấy nơi xa ma khí cuồn cuộn mà đến, không biết bao nhiêu Ma Tộc chen chúc hướng hắn chạy tới, ma khí như mây đen mấy trăm dặm, đông nghịt một mảnh!

- Nhiều Ma Tộc như vậy, thực lực cũng không kém, đây là đại Bộ Lạc chuẩn bị đi chiến đấu sao?

Giang Nam trong lòng vừa động, đột nhiên chỉ thấy ma quang đầy trời gào thét phún dũng mà đến, hướng mình đè xuống!

- Ở đây !

- Tiểu tử Thần Tộc vẫn chưa đi, giết hắn cướp lấy thần huyết!

- Máu của Thần Tộc tiểu tử thuộc về ta, ai dám cùng Lão Tử đoạt, Lão Tử liền vắt chết người đó!

. . .

- Hỏng bét!

- Sơn Hải Đỉnh!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, vội vàng thúc dục Sơn Hải Đỉnh, chỉ thấy đại đỉnh lơ lửng, sơn thủy biển rộng tất cả di động hiện ở vách đỉnh, vô số yêu thú cũng lần lượt xuất hiện, một bức đồ án đại biểu từng loại từng loại Thần Thông, công pháp, đem phòng ngự của hắn trong nháy mắt tăng lên tới trạng thái mạnh nhất!

Hắn vẫn còn cảm giác được phòng ngự của Sơn Hải Đỉnh chưa đủ, vạn nhất Sơn Hải Đỉnh bị mấy trăm Ma Tộc cường giả oanh bay, như vậy đợi chờ hắn chính là một tử lộ!

- Ma Chung Bá Thể Thần Thông!

Hắn ngưỡng thiên nộ hống, bùm bùm phát vang từ trong cơ thể truyền đến, pháp lực điên cuồng tăng lên, một đạo khí huyết phóng lên cao, hóa thành một khí trụ xích hồng sắc, cao hơn 10m, ba mặt tám cánh tay, tám tay mở ra, đồng thời giương mở Sơn Hải Đỉnh Đại Thần Thông, gia trì đại đỉnh trên đỉnh đầu!

Oanh! Oanh! Oanh!

Vô số đạo Thần thông trong nháy mắt bao phủ, nhất thời đầm lầy thành tấm thành tấm bốc hơi lên, đại địa chấn động, hé ra từng đạo khe rãnh dài đến hơn mười dặm, thậm chí cả thi thể đầu Chiến Minh cự thú kia cũng bị oanh tạc thành tro, cả gốc xương cũng không có còn dư lại!

- Vô liêm sỉ, các ngươi oanh giết như vậy, làm sao lấy thần huyết?

Một đám mây hình nấm đen nhánh dâng lên, chúng Ma Tộc cường giả Hắc Thủy, Bạch Long, Thiếu Thương sắc mặt dử tợn, lớn tiếng quát lên.

Nhiều Ma Tộc rối rít nhìn lại, chỉ thấy đám mây hình nấm màu đen tản đi, Giang Nam tế lên Sơn Hải Đỉnh vẫn đứng tại chỗ, sắc mặt có chút khó coi.

- Còn chưa có chết?

Nhiều Ma Tộc mừng rỡ, chen chúc đánh tới, cười quái dị nói:

- Không hổ là Thần Tộc, ngay cả chúng ta hợp lực một kích cũng có thể đón lấy! Giết hắn đoạt máu!

Một Ma Tộc cường giả Ngưu đầu Nhân thân dẫn đầu vọt tới trước mặt Giang Nam, bàn tay to hung hăng chộp tới, nhe răng cười nói:

- Ta đoạt được thứ nhất !

Một cái chân to hung hăng đạp xuống, bóp ở trên đầu Ma Tộc cường giả này, chỉ nghe nhé một tiếng vang nhỏ, vị Ma Tộc cường giả tu thành Liên đài cảnh này nổ tung!

- Ngay cả ta cũng dám đụng, các ngươi bọn tộc loại cấp thấp này. . .

Giang Nam một cước thải toái tên Ma Tộc cường giả này, ánh mắt quét về phía những Ma Tộc chen chúc vọt tới kia, cười lạnh nói:

- Các ngươi muốn diệt tộc sao?

- Diệt tộc?

Nhiều Ma Tộc chen chúc mà đến, một vị Ma Tộc cường giả cười ha ha nói:

- Chỉ bằng một mình ngươi, còn muốn diệt Ma Tộc của ta? Nói cho ngươi biết, lai lịch của ngươi bị người biết được, là Ma La Thần Tộc từ thế giới khác lưu đến Minh giới ta, không có bất kỳ bối cảnh cùng hậu đài, cho dù giết ngươi, luyện hóa thần huyết của ngươi, Minh giới Ma La Thần Tộc cũng sẽ không vì ngươi ra mặt!

Thân thể Giang Nam khẽ động, sau một khắc hiện ra ở trước mặt người này, một tay lộ ra, tên Ma Tộc cường giả kia tránh né không kịp, bị hắn bắt được đỉnh đầu, chỉ thấy xương đầu của hắn thình thịch một tiếng nổ tung, thi

thể không đầu từ giữa không trung rơi xuống!

- Giết!

Nhiều Ma Tộc cường giả nhìn thấy máu tươi, chẳng những không có sợ hãi, ngược lại càng thêm hưng phấn, đằng đằng sát khí, Thần thông khắp trời, pháp bảo nhất tề hướng Giang Nam oanh qua.

- Giết hắn!

Trong miệng mọi người bộc phát ra hống khiếu to rõ, trăm miệng một lời, thanh âm như Lôi chấn thiên:

- Cướp lấy thần huyết!

Phía sau Giang Nam đột nhiên hiện ra thiên dực, không lùi mà tiến tới, đón nhiều pháp bảo cùng Thần Thông oanh tới, xông vào trong đám người Ma Tộc.

Ông!

Hắn giống như hổ vào bầy sói, xông vào trong nhiều Ma tộc, Thiên Phủ Trọng Lâu Thần Luân chuyển động, không biết bao nhiêu loại Thần Thông bộc phát ra, Long Phi Phượng Vũ, dị tượng sôi trào, triệt tiêu nhiều Thần Thông oanh tới, chỉ có số ít Thần Thông đột phá hắn phong tỏa, oanh kích tới đây.

Oanh! Oanh! Oanh!

Sơn Hải Đỉnh kịch liệt chấn động, bị từng loại từng loại Thần Thông pháp bảo oanh đến lung lay, nhưng thủy chung không có bị oanh bay, đem không biết bao nhiêu đạo công kích hết thảy ngăn chặn xuống.

Dụng ý mà Giang Nam luyện Sơn Hải Đỉnh, chính là một đỉnh đứng thủ, vạn pháp bất xâm, vạn bảo không thương, một vũ không thể gia thân. Hôm nay cái bảo khí này xác xác thật thật làm được điểm này, không có gì có thể

công phá đỉnh này phòng ngự, nguy hại đến thân thể Giang Nam!

Miệng đại đỉnh này, chính là Thần kim Ngũ Sắc Kim mà Thiên Thần dùng để luyện bảo, cho dù là Thái Hoàng cũng không có thể phá huỷ miệng đại đỉnh này!

Muốn phá vỡ phòng ngự của hắn, chỉ có một loại biện pháp mạnh mẽ lấy đi Sơn Hải Đỉnh này.

Xuy!

Giang Nam mở ra năm ngón tay, năm tòa kiếm sơn phóng lên cao, hóa thành Đại Ngũ Hành Kiếm Trận bao lại một gã Ma Tộc, ầm khuấy, tên Ma Tộc cường giả kia nhất thời bị kiếm khí cắt toái, bị chết không thể chết lại!

Một gã Ma Tộc xung phong liều chết tiến lên, còn chưa đến gần Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam mở mắt rống giận, Đạo âm chinh phạt, cả người Ma Tộc cường giả kia bị hắn rống chấn vỡ, hóa thành huyết vũ!

Bá!

Ngũ sắc quang mang phía sau hắn bay về phía trước, nhất thời năm ba vị Ma Tộc vọt tới biến mất không thấy gì nữa, bị bao vào trong ngũ sắc thần quang!

Đồng thời, hắn lại có một tay lật lên rơi xuống, Phiên Thiên Ấn chấn động trời cao, đem không khí đánh phát, áp sập chu vi hơn mười mẫu, đại chưởng ấn đem mấy vị Ma Tộc cường giả che ở dưới tay.

Mấy vị Ma Tộc cường giả kia quả thật vô cùng mạnh mẻ, rối rít quát lên, thân thể tăng vọt, hóa thành Cự Nhân trăm trượng, rống to một tiếng nhất tề nâng bàn tay của hắn, không để cho Phiên Thiên Ấn rơi xuống!

Nhé!

Lại có một bàn tay từ đuôi đến đầu nghênh đón, giống như trước cũng là

Bổ Thiên Ấn chu vi hơn mười mẫu, cùng Phiên Thiên Ấn hung hăng ở chung một chỗ, nặng nề vỗ xuống, mấy vị Ma Tộc cường giả kia tại chỗ bị áp nát, biến thành bánh thịt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 351: Võ Lực Phát Rạp

Hơn mười vị Ma Tộc cường giả đồng thời đánh tới, bốn phương tám hướng giáp công tới, rối rít hướng Sơn Hải Đỉnh trên đỉnh đầu Giang Nam chộp tới, những người này cũng không phải là người ngu, ở trong giao phong ngắn ngủn chốc lát, liền lập tức ý thức được nơi mấu chốt của miệng Sơn Hải Đỉnh này, chỉ cần đỉnh này còn ở trên đầu Giang Nam, liền không cách nào công phá phòng ngự của hắn!

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy trong một đạo Thần Luân khác của Giang Nam, Ngũ Kiếp Chung không gõ tự kêu, phát ra cũng không phải tiếng chuông, mà là thanh âm leng keng, minh hưởng không dứt.

Hơn mười vị Ma Tộc cường giả này nhất tề muộn hanh nhất thanh, thần thức tu vi hơi thấp một chút thì đỉnh đầu trực tiếp nổ bung, thần thức nát bấy, đại não cũng bị chấn thành một bãi tương hồ!

Mấy người khác thần thức cường đại, chống cự Ngũ Kiếp Chung công phạt, không ngờ trong Thần Luân của Giang Nam đột nhiên có Tam Túc Ô Kim bay ra, gào thét đánh tới, miệng phun Thái Dương Chân Hỏa, đem người khác xé thành mảnh nhỏ!

Hắn giống như một pho tượng Sát Thần, những Ma tộc cường giả này xông vào, nơi đi qua, huyết quang nổi lên bốn phía, không trung vô số cỗ thi thể rơi xuống, giết đến những Ma Tộc trời sanh tính tàn bạo này cũng không khỏi phát sợ!

Trong mấy hơi thở, liền có hơn năm mươi vị Ma Tộc cường giả chết ở trong tay của hắn!

- Tốt! Không hổ là Ma La Thần Tộc, võ lực cực mạnh, Thần Thông cảnh giới liền tru diệt Đạo Đài cảnh giống như tàn sát cẩu!

Đột nhiên, một tiếng cười to truyền đến, trong lòng Giang Nam đột nhiên cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt, chỉ thấy một cây kim trụ quét ngang mà đến, cạch một tiếng vang thật lớn, đem Sơn Hải Đỉnh quét bay mấy trượng!

- Rốt cục có nhân vật lợi hại xuất thủ!

Hắn tâm niệm vừa động, Sơn Hải Đỉnh gào thét bay trở về, như cũ bao lại quanh thân, lật tay hướng về phía trước phách đi, cùng kim trụ rơi xuống kia đụng nhau, thân thể Giang Nam rung mạnh, kim trụ kia cũng cao cao bắn lên, không cách nào rơi xuống.

Hắn đưa mắt nhìn đi, chỉ thấy một đại hán giống như một ngọn tháp sắt đen nhánh, trong tay cầm một cây kim trụ, kim trụ khẽ múa, liền đem những Ma Tộc khác phụ cận hết thảy quét bay!

Đột nhiên, lại có một thiếu niên Ma Tộc sắc mặt tái nhợt hiện ra ở phía sau Giang Nam, thủ chưởng lặng lẽ chộp tới, cái bàn tay này đột nhiên tăng vọt, huyết nhục rối rít hủ bại, lộ ra xương trắng um tùm, xương trắng càng lúc càng lớn, bắt được Sơn Hải Đỉnh, hướng ra phía ngoài kéo đi, đồng thời lại có một thanh Ma Đao tối như mực vô thanh vô tức hướng cổ Giang Nam cắt tới!

Hai đại Ma Đạo cường giả một trước một sau xuất thủ, muốn hái Sơn Hải Đỉnh, giết chết Giang Nam lấy được máu huyết Ma La Thần Tộc!

- Có chút ý tứ, cao thủ như thế, mới đáng giá ta phát ra toàn bộ chiến lực!

Giang Nam cười ha ha, thân thể bất động, thét dài một tiếng, một thân ba mặt, ba mặt đồng thời mở miệng kêu, Đạo âm cuồn cuộn, tiếng huýt gió không dứt, hướng bốn phương tám hướng phóng đi. Tiếng huýt gió kia chính là Thần Thông, tiếu âm phát ra, chỉ thấy âm luật hóa thành dãy núi lồng lộng, sông lớn mênh mông cuồn cuộn, đại dương mênh mông vô tận, viễn cổ Đại Phật, vô số yêu thú, Thần Ma bay múa, ma khí, Thần Quang, yêu khí, cung điện, chùa miểu, tường lâu,… đập vào mặt, giống như triển khai một

bức họa rộng lớn mạnh mẽ!

Bạch Long kia đứng mũi chịu sào, bị Đạo Âm Hát Xướng trùng kích, thân thể không yên, quanh thân vô số đạo văn mới vừa hiện lên, liền ở trong Đạo âm rối rít nghiền nát, không cách nào đắn đo Sơn Hải Đỉnh, đem đỉnh này lấy ra.

Thình thịch!

Nhục thể của hắn đột nhiên nổ tung, lộ ra xương trắng um tùm, nhưng không có tổn thương nửa phần, mà là hóa thành một pho tượng Cự Nhân xương trắng, ngạnh kháng Đạo âm đánh sâu vào, ha hả cười nói:

- Ma La Thần Tộc quả nhiên cường hãn, Thần Thông lục trọng liền có chiến lực của Đạo Đài tứ trọng cảnh giới, bất quá nơi này nhiều cường giả như vậy, chỉ một Đạo Đài tứ trọng cường giả liền có bảy người, còn có vài chục cao thủ tu thành Đạo Đài, còn bắt không được một mình ngươi sao?

Chúng Ma Đạo cường giả Đạo Đài tứ trọng như Thiếu Thương, Phong Dương, Đa Trạch vừa xuất hiện, ngăn trở bốn phương tám hướng, đề phòng Giang Nam chạy trốn, tu vi bọn họ cực kỳ mạnh mẻ, thân thể cũng muốn vượt xa người khác, trực diện Đạo âm của Giang Nam đánh sâu vào, lù lù bất động.

Thiếu Thương cười lạnh một tiếng nói:

- Vô dụng, Đạo âm của ngươi không cách nào động được bọn ta, Thần Tộc thiếu gia, hôm nay ngươi chạy trời không khỏi nắng!

- Chính xác, Thần Thông lục trọng chính là Thần Thông lục trọng, không có luyện thành Thần Thông đầy đủ, liền mơ tưởng làm gì được chúng ta!

Phong Dương cười ha ha nói:

- Ngươi vẫn là tiết kiệm thêm chút sức khí, đợi chúng ta đem ngươi bắt giữ, ngươi có thể kêu thảm thiết .

Giang Nam quát dần dần dừng lại, nhìn về phía bảy người này, mặt mỉm cười, ba mặt đồng thời mở miệng, thanh âm ùng ùng, vang tận mây xanh:

- Khó được gặp phải bảy đối thủ thế lực ngang nhau, làm ta tâm ngứa khó nhịn, người hạ đẳng quá nhiều, vì vậy ta mới kêu một tiếng tẩy trừ. Hôm nay, cuối cùng không có ai quấy rầy chúng ta đánh một trận! Chư vị, xin mời!

Đám người Hắc Thủy sắc mặt biến hóa, vội vàng nhìn lại mọi nơi, trong lòng không khỏi toát ra lạnh lẻo um tùm, chỉ thấy Ma Tộc cường giả cùng bọn hắn đến đây, giờ phút này hết thảy thân thể nổ tung mà chết, là bị Giang Nam quát một tiếng đem thân thể chấn nát bấy!

- Thật là khủng khiếp!

Đám người Hắc Thủy không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí, Ma Tộc cao thủ cùng bọn hắn đến đây săn giết Giang Nam, có khoảng mấy trăm người, Giang Nam vừa kêu đã vỡ nát mấy trăm vị Ma Tộc cường giả, quả thực chính là một Ma Thần!

Mà ở phía xa, vị ma sứ tản tin tức Giang Nam ra kia cũng thấy một màn như vậy, Giang Nam vừa kêu chấn vỡ mấy trăm Ma Tộc cường giả, tràng diện kia to lớn vô cùng, từng cái từng cái Ma Tộc cường đại ở trong tiếng huýt gió thình thịch nổ tung, huyết vụ vẩy ra, bị làm cho sợ đến ngay cả đầu cũng không dám lộ, chỉ có thể xa xa ngắm nhìn.

- Hoàn hảo hắn còn chưa trưởng thành, nếu không nào có cơ hội của chúng ta?

Đám người Hắc Thủy liếc mắt nhìn nhau, cơ hồ đồng thời xuất thủ, hướng Giang Nam giáp công tới!

Giang Nam như cũ là xích thủ không quyền, không có sử dụng Địa Từ Nguyên Phủ, tám cánh tay triển khai, ngang nhiên đón nhận.

Đông!

Không khí bạo nổ, quả đấm của hắn cùng Hắc Thủy kim trụ gặp gỡ, lại có một cánh tay đón nhận chộp tới bàn tay xương trắng, sáu bàn tay khác tung bay, đạo đạo Thần thông bắn ra, tinh diệu tuyệt luân, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, Thập Nhị Trọng Lâu, hóa thành dị tượng bay múa đầy trời, ngạnh kháng bảy vị Đạo Đài tứ trọng cường giả công phạt!

Đồng thời, Ngũ Kiếp Chung của hắn chấn động, hóa thành Ngũ Kiếp Ấn, không ngừng đánh sâu vào thần thức bảy người này!

Trận chiến này còn muốn kịch liệt hơn hồi nãy, vừa rồi ra tay phần lớn là Đạo Đài cường giả mới vừa tu thành một hai trọng, cùng Giang Nam căn bản không có ở một cấp bậc, ở trước mặt hắn chỉ có phần bị tàn sát, mà lần này vây công hắn là Đạo Đài tứ trọng cường giả, thân thể pháp lực cũng không thua hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 352: Máu Chảy Thành Sông. (1)

Đám người Bạch Long, Thiếu Thương lần lượt dời đi Sơn Hải Đỉnh của hắn, bắt hắn lấy thân thể đối kháng, Giang Nam nhất thời phải chính diện đối kháng mọi người công kích, đây là thời khắc nguy hiểm nhất, nhưng mỗi khi nguy hiểm, hắn liền mở Sơn Hải Đỉnh Thần Thông, lấy Thần thông phòng ngự mạnh nhất chống lại.

Dù vậy, hắn vẫn còn bị thương!

- Thần Tộc, ngươi còn có thể chống bao lâu?

Đa Trạch cười lạnh, thân hình phiêu hốt không chừng, giống như U Linh quay chung quanh Giang Nam, nhanh chóng du tẩu, thỉnh thoảng đánh lén, làm người ta khó lòng phòng bị, cho Giang Nam uy hiếp lớn nhất, những người khác công kích đại khai đại hợp, ngược lại dễ dàng ngăn cản nhất.

Sắc mặt Giang Nam không thay đổi, Ma Ngục Huyền Thai Kinh mênh mông cuồn cuộn chạy chồm, một đạo kim trụ của Hắc Thủy quét mở Sơn Hải Đỉnh, đám người Bạch Long, Phong Dương, Thiếu Thương đồng thời công tới, chỉ nghe thình thịch thình thịch mấy tiếng phát vang, Giang Nam cố nhiên kháng trụ được đợt tấn công này, nhưng pháp lực hắn biến thành cánh tay lại chống không được, một phát nổ tung.

Ánh mắt Đa Trạch sáng lên, nhìn ra tiện nghi, nhanh như tia chớp gần người, năm ngón tay mở ra, móng tay tăng vọt, hướng ngực của Giang Nam cắt tới. Hắn tu luyện Ma Tộc tâm pháp cùng người khác bất đồng, là đem bản thân làm thành pháp bảo tới tế luyện, năm ngón tay như đao, có thể phá thân thể của Giang Nam, đem trái tim của hắn sinh sôi đào ra!

- Chết đi!

Đa Trạch cười to.

- Chết chính là ngươi.

Giang Nam mặt không chút thay đổi, đỉnh đầu đột nhiên lại có một đạo Thần Luân hiện lên, một quyển trận đồ hiện ra trong Thần Luân, xuống phía dưới một chà, đem Đa Trạch thu vào trong trận đồ!

Hắn tự tay bắt được trận đồ, nhẹ nhàng run lên, trong trận đồ, Đa Trạch phát ra một tiếng hét thảm, thân thể đột nhiên hóa thành bụi bay, thần hồn câu diệt!

Giang Nam một mực áp chế tu vi cảnh giới của mình, miễn cho tu vi tiến cảnh quá nhanh, làm cho cảnh giới bất ổn, cho nên hắn một mực đều khắc chế, cần tu khổ luyện, đem đủ loại thần thông mài hợp.

Chiến đấu cho tới bây giờ, hắn đem các loại thần thông hết thảy tôi luyện mấy trăm lượt, sớm đã thuộc nằm lòng, uy lực các loại thần thông cũng có thể phát huy đến mức tận cùng, bởi vậy không cần lại áp chế cảnh giới.

Đệ thất đạo thần thông của hắn, là Lượng Kiếp trận đồ, cái môn thần thông này là hắn nhìn hơn ngàn loại trận pháp trong Thí Thần Cốc mà tự nghĩ ra trận pháp thần thông, cái gọi là lượng kiếp, là đại kiếp nạn hủy diệt Thiên Địa, một thế giới từ tạo ra đến hủy diệt, là một lượng kiếp.

Mà Lượng Kiếp trận đồ, là một loại trận pháp hủy diệt mà Giang Nam khai sáng, bên trong trận đồ có thiên có địa, có mặt trời mặt trăng và ngôi sao, núi non sông ngòi biển cả, cũng có vạn vật sinh linh.

Chỉ cần trận đồ vận chuyển, hết thảy bên trong Lượng Kiếp trận đồ sẽ hóa thành hư vô, tu sĩ bị khốn trụ bên trong trận đồ, đồng dạng cũng tan thành mây khói!

Muốn phá môn thần thông này của hắn, chỉ có hai biện pháp, một loại là tu vi thực lực vượt qua hắn rất nhiều, để cho Lượng Kiếp trận đồ cũng không cách nào đem hắn hủy diệt, một loại khác là hiểu rõ đủ loại ảo diệu xây dựng Lượng Kiếp trận đồ.

Bất quá Lượng Kiếp trận đồ của Giang Nam, sáp nhập vào hơn ngàn chủng trận pháp, mở ra con đường bản thân, muốn xem ra huyền diệu của Lượng Kiếp trận đồ, cơ hồ không cách nào làm được!

Mà tu vi thực lực của Đa Trạch, so với Giang Nam còn có vẻ không bằng, cảnh giới của hắn tuy so với Giang Nam cao hơn, nhưng tu vi của Giang Nam so với hắn không chút nào yếu, nhục thân càng là so với hắn còn mạnh hơn một bậc, thần thức càng là vô cùng cứng cỏi, bởi vậy Đa Trạch bị chết cũng không oan uổng.

Vừa mới đột phá đến Thần thông thất trọng, bên trong Tử Phủ của Giang Nam, Huyền Thai lập tức đứng dậy, vung lên Địa Từ Nguyên Phủ liền hướng Hỗn Độn Hồng Mông bổ tới, Hồng Mông mở ra, tử khí mênh mông cuồn cuộn chen chúc rót vào toàn thân của hắn, hóa thành tu vi cuồn cuộn!

Giang Nam trong nháy mắt vượt qua suy yếu kỳ đột phá cảnh giới, tu vi chẳng những khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, hơn nữa bắt đầu điên cuồng tăng vọt.

Chỉ là hắn hôm nay tu vi từ từ thâm hậu, một đạo tử khí biến thành pháp lực còn lâu mới có thể để cho tu vi của hắn thoáng cái tăng lên tới Thần thông thất trọng đỉnh phong, lúc này Huyền Thai vung búa bổ, không ngừng đem Hỗn Độn Hồng Mông luyện hóa, thẳng đến mở ra trăm trượng không gian, tu vi của Giang Nam mới đạt tới Thần thông thất trọng đỉnh phong!

Pháp lực của hắn so với lúc trước cơ hồ bạo tăng gấp đôi, giơ tay nhấc chân, uy lực vô cùng.

Loại tăng lên này không chỉ là pháp lực tăng lên, đồng dạng là thần thông tăng lên, lúc trước đủ loại thần thông hắn chỉ có thể phát huy ra uy lực Thần thông lục trọng, mà bây giờ lại là Thần thông thất trọng!

- Cho ta chết!

Hắc Thủy thân hóa cự nhân, vung kim trụ lên như là Thái Sơn đè xuống,

lại vào lúc này, đỉnh đầu của Giang Nam đột nhiên trời u ám, một đóa kiếp vân ứng kiếp mà sinh.

Lúc này đây kiếp vân nếu so với lôi kiếp lúc trước hắn vượt qua còn khủng bố hơn rất nhiều, lôi kiếp chưa rơi xuống, liền cho hắn áp lực thực lớn!

Hắn dung hợp Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, mỗi một lần cảnh giới đột phá, đều phải đối mặt một hồi lôi kiếp, uy lực của lôi kiếp một lần so một lần cường, lần này đã là lần thứ bảy hắn độ kiếp!

- Muốn độ kiếp rồi?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, đột nhiên thu Sơn Hải Đỉnh:

- Có Sơn Hải Đỉnh, Thiên Lôi căn bản không cách nào rơi xuống trên người của ta, xem ra chỉ có thu đỉnh này, mới có thể tắm rửa lôi quang, hấp thu lôi kiếp chi lực, giúp nhục thân tăng lên!

Bọn người Hắc Thủy, Bạch Long thấy thế, không khỏi vui mừng quá đỗi:

- Trời cũng giúp ta! Ma La Thần Tộc này ngàn không nên vạn không nên vào lúc này đột phá cảnh giới, hắn một mặt phải đối mặt lôi kiếp, một mặt còn phải thừa nhận công kích của chúng ta, lại thu cái đại đỉnh kia, chắc chắn chết thảm, chúng ta sẽ lấy được thần huyết!

Tại Huyền Minh Nguyên Giới có rất ít lôi kiếp, mặc dù là tu sĩ tu luyện Ma Đạo tâm pháp, lúc đột phá cảnh giới tình huống trời xanh hàng phạt cũng vô cùng hiếm thấy, chỉ có Ma La Thập có được Ma Thần huyết mạch này mới sẽ mỗi lần đột phá một cảnh giới liền cần độ kiếp một lần.

Nhưng ở bên trong Cửu U Minh Giới, lôi kiếp lại không tính toán kỳ lạ quý hiếm, tu luyện Ma tộc công pháp, nhất là Thần cấp Ma tộc kinh điển, thường thường sẽ xúc động thiên nộ, đánh xuống lôi kiếp.

Bởi vậy bọn người Bạch Long cũng không cảm giác được kỳ quái.

Ầm ầm!

Lôi kiếp cùng kim trụ của Hắc Thủy chung một chỗ đánh xuống, chấn động trời cao, cùng lúc đó, bọn người Bạch Long, Phong Dương, Thiếu Thương nhao nhao công hướng Giang Nam, phải tất yếu thừa dịp lôi kiếp chi uy, đem Giang Nam tru sát.

Giang Nam đối với Thiên Lôi đánh rớt làm như không thấy, đỉnh đầu Ma Chung chấn động, dài ra sáu đầu cánh tay, lật tay một ấn nghênh tiếp kim trụ, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, kim trụ cao cao bắn lên, hai tay của Hắc Thủy run lên, hổ khẩu bạo liệt, lộ ra cốt cách sâm bạch!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 353: Máu Chảy Thành Sông. (2)

Giang Nam há miệng rống to, đạo âm vỡ bờ, đem vị Ma tộc Đại Hán này chấn đến lập tức thổ huyết, giống như người rơm bị đạo âm xông bay!

- Đáng tiếc, tu vi tăng trưởng quá nhanh, thần thông chưa cùng pháp lực bản thân ta triệt để mài hợp, thế cho nên uy lực thần thông không có được phát huy triệt để, nếu không ta vừa rồi một rống, liền có thể chấn vỡ hắn!

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng đáng tiếc.

Bạch Long hóa thành bạch cốt cự nhân trăm trượng, một bàn tay bạch cốt chụp vào Sơn Hải Đỉnh, sinh sinh dời khẩu đại đỉnh này, cầm Ma Đao trong tay, như thiểm điện gọt tới cổ Giang Nam.

Đinh.

Giang Nam nâng lên một tay, nhẹ nhàng sờ, thanh Ma Đao này lập tức bị hắn nắm ở trong tay, Bạch Long gào thét, ra sức rút đao, thanh Ma Đao kia ở trong tay Giang Nam không chút sứt mẻ.

Bọn người Thiếu Thương, Phong Dương thừa cơ công tới, một cái đại thủ hung hăng khắc ở phía sau lưng Giang Nam, ma hỏa um tùm, xì xì hướng hậu tâm hắn chui vào. Lại có một cây ngân thương thẳng tắp đâm trúng mi tâm của Giang Nam, còn có một quyền oanh ở trên ngực Giang Nam!

Răng rắc!

Thiên Lôi như là một thanh Thiên Thần chi kiếm, đánh ở giữa cái ót của Giang Nam, bọn người Thiếu Thương nhao nhao đại hỉ:

- Tiểu tử này cuối cùng cũng bị mất mạng rồi! Chúng ta nhiều Đạo Đài tứ trọng cường giả như vậy, cộng thêm Thiên Lôi chi uy, nếu còn không cách

nào giết một Thần Tộc Thần thông thất trọng, cái kia thật muốn một đầu đâm chết rồi!

Giang Nam không chút sứt mẻ, phảng phất Thiên Lôi cùng mọi người công kích đều không quan hệ tới hắn, đột nhiên thân hình chấn động, hai vai lay động, chỉ thấy bên trong Thần Luân thần thông bộc phát, một tòa Thiên Phủ Trọng Lâu chụp xuống, đem một người bao ở trong đó.

Sau một khắc, uy năng của Thiên Phủ Trọng Lâu bộc phát, đem người nọ cắn nát thành vô số khối!

Thiên Phủ Trọng Lâu là pháp lực thần thông của hắn, nương theo tu vi tăng trưởng, cảnh giới tăng lên, uy lực cũng tăng lên nhanh nhất, dễ dàng liền diệt sát một Đạo Đài tứ trọng cường giả!

Ngũ Kiếp Chung gào thét bay lên, đem tên còn lại gắn vào dưới chung, không ngừng minh hưởng, leng keng không dứt, tên Ma tộc cường giả kia gào thét, ra sức chống cự, ba tiếng chuông rơi xuống, thần trí của hắn liền bị xung kích đến thất linh bát lạc, lúc âm thanh thứ tư chấn ra, thần trí của hắn đã sụp đổ, âm thanh thứ năm để cho hắn đần độn, không phân biệt phương hướng, địch ta!

Thất âm chung vang lên, Ma tộc cường giả này đầu bành một tiếng nổ tung, thây ngã tại chỗ!

Ngũ Kiếp Chung vẫn là Thần thông lục trọng chi bảo, không có nương theo tu vi của hắn tăng lên tới Thần thông thất trọng chi bảo, bởi vậy uy lực không lộ ra, nhưng ở pháp lực Thần thông thất trọng của Giang Nam quán thâu, uy lực cũng nhận được tăng lên không nhỏ!

Khẩu chung này bởi vì là Ngũ Sắc kim tạo thành, ở dưới trạng thái bình thường không cách nào lạc ấn thần thông hoặc là đạo vân, chỉ có một lần nữa đúc luyện, mới có thể tăng lên uy năng của nó.

Thiên Lôi không ngừng đánh xuống, Giang Nam đắm chìm bên trong lôi

quang, hành động lại không có bị ngăn trở chút nào, thực lực cũng không có bao nhiêu hao tổn, để cho bọn người Thiếu Thương, Phong Dương thấy mật hàn muốn nứt.

Thiếu niên này đối kháng kiếp vân, vậy mà vẫn còn có thể liên sát mấy người bọn hắn, bảy đại cao thủ chỉ còn lại có bốn người!

Hắn không có suy yếu kỳ lúc đột phá cảnh giới, như một quái vật không biết mệt mỏi, không biết đau xót!

Trên đỉnh đầu Giang Nam, bảy đạo Thần Luân chuyển động, lại có một đạo Lượng Kiếp trận đồ bay ra, bọn người Bạch Long nhao nhao tránh né, đạo trận đồ này uy lực rất mạnh, ngay cả cường giả như Đa Trạch cũng không cách nào chống lại, bọn hắn tự nhiên cũng không dám bị trận đồ này dính vào mảy may.

Hoa!

Thiên dực sau lưng Giang Nam chấn động, trong nháy mắt liền vọt tới trước người Thiếu Thương, trận đồ rơi xuống, đem Thiếu Thương tráo nhập ở bên trong trận đồ, mà ở đỉnh đầu của hắn, Thiên Lôi như mưa rơi xuống, hung hăng bổ vào trên người của hắn, những nơi lôi quang đi qua, toát ra từng sợi khói xanh.

Thiếu Thương gào thét, pháp lực không hề giữ lại tách ra, ma khí nồng đậm bốn phương tám hướng xâm nhập mà đi, ô nhiễm Lượng Kiếp trận đồ, rất nhiều trận pháp của cái trận đồ này lập tức bị xâm nhập, vận chuyển mất linh.

Thiếu Thương đại hỉ:

- Pháp lực của tiểu tử này còn không cùng cảnh giới triệt để tương dung, còn có sơ hở, đã có sơ hở, ta đây liền có thể chạy trốn!

Thân hình hắn bắn lên, khí lực càng lúc càng lớn, đầu lâu nứt vỡ trận đồ, nửa người trên lộ ra ở bên ngoài trận đồ, sắp thoát trận mà ra!

Giang Nam thò tay run lên, trong trận đồ hết thảy hủy diệt, Thiếu Thương kêu thảm một tiếng, nửa người dưới bị tiễu diệt thành tro, chỉ còn lại có nửa người trên, vẫn bay lên trời, hướng xa xa bay đi.

Oanh!

Phiên Thiên Ấn che rơi, vân tay như là Thiên Đạo thác loạn, Thiếu Thương kinh hãi gần chết, ngẩng đầu nhìn lên trời, sau một khắc liền bị Phiên Thiên Ấn đánh nát thành bùn!

Cùng lúc đó, kim trụ của Hắc Thủy quét ngang mà đến, đã không có Sơn Hải Đỉnh, phòng ngự mạnh nhất của Giang Nam bị phá, chặn ngang quét ở trên người hắn.

Lồng ngực của Giang Nam chấn động, đem một kích này sinh sinh tiếp được, bị chấn đến khí huyết sôi trào, Hắc Thủy ở trong mấy người, lực lượng mạnh nhất, có thể cùng Giang Nam cứng rắn chống lại, một kích này của hắn, mặc dù là Giang Nam đột phá cảnh giới, tu vi thực lực tăng nhiều, cũng không khỏi bị thương không nhẹ!

Bạch Long vung Ma Đao lên chém tới, bổ về phía mi tâm của Giang Nam, cũng là muốn nhân cơ hội này, một lần hành động chém giết hắn!

Chỉ nghe Xùy… một tiếng, Ma Đao ở giữa mi tâm của Giang Nam, mở ra một miệng vết thương nho nhỏ, lại không có thể tiếp tục cắt xuống, Bạch Long đại hỉ, sắc mặt dữ tợn, quát lên:

- Ma khí quan não!

Trong ma đao tuôn ra ma khí cuồn cuộn, điên cuồng hướng trong não của Giang Nam dũng mãnh lao tới, lại vào lúc này, Tử Phủ của Giang Nam mở rộng, Huyền Thai há miệng thật dài khẽ hấp, ma khí cuồn cuộn lập tức nhao nhao tuôn vào trong miệng của hắn, biến mất không thấy gì nữa.

Trong nội tâm Bạch Long cả kinh, vội vàng rút đao quay người liền đi:

- Ma La Thần Tộc nhục thân thật sự quá mạnh mẽ, không hổ là một trong mấy đại Thần Tộc chí cao!

Trong tích tắc hắn quay người, đột nhiên chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, tám thủ chưởng sinh sinh bắt lấy đầu lâu của hắn, đem đầu của hắn nhéo không biết bao nhiêu vòng, sinh sinh từ trên cổ hái xuống.

Mà vào lúc này, Phong Dương khống chế Trường Phong gào thét rời đi, trong tràng chỉ tới lại một người Hắc Thủy.

- Đều chết hết?

Hắc Thủy vung vẩy kim trụ, điên cuồng hướng Giang Nam phóng đi, cười ha ha nói:

- Cũng tốt, cho ngươi và ta công bình nhất quyết!

Giang Nam mở ra năm ngón tay, trận đồ bá một tiếng xuất hiện, vị Đại Hán giống như Hắc Tháp này một đầu vào vào bên trong trận đồ, lập tức trận đồ bị diệt, trong tràng chỉ còn lại có một cây kim trụ.

Giang Nam thu hồi kim trụ hạ xuống, hành tẩu ở bên trong đầm lầy, thu những bảo vật trên người mấy Ma tộc kia rơi xuống, chỉ thấy bốn phía khắp nơi đều là ma khí cuồn cuộn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 354: Ma Thần Bị Trấn Áp. (1)

Hắn quanh thân đẫm máu, như là một Sát Thần, trên đỉnh đầu kiếp vân như trước rung chuyển không ngớt, Thiên Lôi không ngừng đánh xuống, lôi quang phá vỡ ma khí, lộ ra vô số cỗ tàn thi bên trong ma khí, máu chảy thành sông.

Một đầu Chiến Minh Cự Thú núp ở phía xa, tham lam nhìn xem tàn thi bên trong ma khí, duỗi ra đầu lưỡi che kín móc câu liếm liếm miệng, nhưng không dám tiến lên, mà là khiếp đảm nhìn chằm chằm vào thiếu niên trong sương mù kia.

Trong Ma Vực đầm lầy, một đầu Chiến Minh cự thú nhanh chân chạy như điên, sức bật cực mạnh, tốc độ nhanh chóng tuyệt luân, nhảy một cái, là có thể vượt qua một tòa núi lớn, bốn chân trên mặt nước, như giẫm trên đất bằng.

Trên đầu con cự thú này dài khắp gai xương, dử tợn kinh khủng, Giang Nam đứng ở trên một cây gai xương, như một cái đinh cắm vững vàng ở nơi đó, thân hình theo cự thú phóng lên chìm nổi.

- Chiến Minh cự thú không hổ là cỗ máy chiến tranh mà Ma Tôn chế tạo nên, có thể đồ Thần.

Giang Nam cũng là mất một phen tay chân, lúc này mới đem đầu Chiến Minh cự thú này thu phục, ở trong não cự thú đánh xuống tinh thần lạc ấn của mình, có thể tùy ý khống chế.

Sau khi hắn bắt sống đầu cự thú này, tinh tế nghiên cứu qua cấu tạo thân thể, dạ dày của cự thú phảng phất như là một loại công pháp cực kỳ kỳ lạ biến thành năng lượng chuyển hóa, có thể đem hết thảy đồ ăn vào bụng, hết thảy hóa thành năng lượng bổ túc đến trong thân thể.

Cũng tức là nói, loại quái vật này ăn càng nhiều, sẽ càng mạnh!

Chỉ cần số lượng đủ lớn, loại quái vật này sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn trưởng thành đến tình cảnh cực kỳ đáng sợ!

Loại cự thú này giống như là một loại pháp bảo có sinh mạng, pháp bảo có thể tự mình trưởng thành, kết cấu tứ chi kỳ lạ, để cho Giang Nam không khỏi sách sách xưng kỳ, đối với vị Ma Tôn chế tạo cự thú kia bội phục vạn phần.

Hắn còn phát hiện đại não của loại cự thú này nhỏ đến thương cảm, chỉ có như nắm tay, trong ngày thường đần độn, không có bất kỳ trí khôn, chỉ biết ăn cùng giết chóc, có một chút ý thức cực kỳ đơn giản.

Hiển nhiên, Ma Tôn chế tạo Chiến Minh cự thú, căn bản không có ý định để cho loại cự thú này tiến hóa ra linh trí.

Trong não loại quái vật này, còn có trận pháp kết cấu cực kỳ kỳ lạ, nếu không hiểu những trận pháp này, mơ tưởng ở trong não cự thú đánh xuống bất kỳ dấu vết, cũng là không cách nào trở thành chủ nhân của Chiến Minh cự thú.

Hơn nữa, mặc dù gieo xuống lạc ấn, cũng không có thể nói là chủ nhân của Chiến Minh cự thú, bởi vì ở chỗ sâu trong trận pháp nặng nề, còn có một thứ trọng yếu giống như kim cầu.

Nơi đó là Ma Tôn chế tạo Chiến Minh cự thú lưu lại bố trí, mặc dù cự thú bị người khác luyện hóa thuần phục, chỉ cần hắn tâm niệm vừa động, như cũ có thể xóa đi dấu vết của ngươi.

Vị Ma Tôn kia mới là chủ nhân của Chiến Minh cự thú, cự thú hàng năm sinh sản đầy đàn, sau khi ra đời, trong đại não bất kỳ một đầu Chiến Minh cự thú nào cũng sẽ một cách tự nhiên sinh ra bố trí của hắn, nghe theo hắn điều khiển.

- Không biết vị Ma Tôn này đã chết hay chưa?

Giang Nam chẳng qua là ở trong đầu Chiến Minh cự thú gieo xuống dấu vết của mình, cũng không cách nào xử trí kim cầu trong đầu cự thú, thầm nghĩ trong lòng:

- Người này chế tạo Chiến Minh cự thú đánh sâu vào Thiên giới, hơn phân nửa là khó có thể may mắn sống sót, nếu hắn đã chết, Chiến Minh cự thú chính là vật vô chủ. Nhưng nếu như hắn còn sống, như vậy đem Chiến Minh cự thú giữ ở bên người liền có chút ít nguy hiểm, không xử lý sạch kim cầu, liền không kém đem Sinh Tử giao cho người khác.

Thần thức của hắn cẩn thận từng li từng tí thăm dò vào trong não của Chiến Minh cự thú, xuyên qua trận pháp nặng nề, nhẹ nhàng tiếp xúc đến kim cầu kia.

Viên kim cầu này giống như chất lỏng, ở thần thức của hắn đụng vào nhẹ nhàng biến hình, đột nhiên, thân thể Giang Nam rung mạnh, Ma Vực đầm lầy vô tận rộng lớn trước mắt phảng phất đột nhiên biến mất, không gian kịch liệt rung động, dường như muốn kéo hắn vào một nơi khác!

Cảnh sắc trước mắt của hắn biến ảo, tựa hồ thoáng cái xuyên qua thời không nặng nề, phủ xuống đến một thế giới u ám rộng rãi, chỉ thấy cái thế giới kia có khôn cùng bóng tối, chỉ có sáu cây cột đứng vững trong bóng đêm.

Sáu cây cột này to lớn, như hóa thành từng mảnh đại lục, có Nhật Nguyệt Tinh Thần quay chung quanh những đại lục này, to lớn tráng quan, nhưng là một thế giới kỳ diệu!

Trên mỗi cây cột có một thế giới, trời mới biết những cây cột này đến tột cùng rộng bao nhiêu, cao bao nhiêu!

Nhất trụ nhất thiên, trụ Thiên thế giới!

Phía trên những cột đá kia hiện đầy hoa văn mỹ lệ, vô số hoa văn kỳ lạ hóa thành một mảnh xiềng xích dài hẹp thô to vô cùng, ở chính giữa hội tụ,

xâm nhập đến trong bóng tối.

Xiềng xích rầm rầm chấn động, tựa hồ ở trong bóng tối khóa một đầu quái vật lớn.

Giang Nam ngưng mắt hướng trong bóng tối kia nhìn lại, đột nhiên trong bóng tối vô cùng, có ánh sáng truyền đến.

Đó là một con mắt, ánh mắt to đến kỳ cục, không biết có bao nhiêu Ma Nhãn, hung hãn thô bạo, tràn đầy dục vọng hủy diệt hết thảy trật tự cũ.

Ma Nhãn này tựa hồ ở nơi đó nhìn hắn, cho Giang Nam cảm giác phảng phất đối mặt một pho tượng Thần Ma cao nhất, áp lực vô cùng cơ hồ muốn đánh tan hắn!

- Ma Tôn chế tạo Chiến Minh cự thú còn sống?

Trong lòng Giang Nam cả kinh, đột nhiên xiềng xích dọc theo cột đá lay động, uy năng vô cùng bộc phát, chỉ Ma Nhãn kia bế hợp, trong bóng tối truyền đến gào thét thống khổ, cảnh tượng trước mắt Giang Nam nhất thời toái rụng, phía trước như cũ là Ma Vực đầm lầy vô tận, phảng phất mới vừa rồi hắn thấy được, chỉ là một loại huyễn tượng.

Bất quá hắn lại biết, mình mới vừa nhìn đến, chỉ sợ là tồn tại chân thật, là mình xúc động kim cầu trong đầu cự thú, bị Ma Tôn kia đem thần thức của hắn kéo đến thời không xa xôi!

Nơi đó là địa phương trấn áp Ma Tôn kia, vị Ma Tôn công kích thiên giới kia như cũ còn sống trên đời, bất quá lại bị trấn áp, dùng lực lượng của sáu trụ Thiên thế giới trấn áp trong bóng đêm!

- Tôn Ma Thần này quá mạnh mẻ?

Giang Nam xóa đi mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi:

- Suất lĩnh ức vạn Chiến Minh cự thú công kích thiên giới hẳn là chuyện

tình cực kỳ xa xôi, hắn lại có thể sống đến hiện tại như cũ chưa chết, thật sự kinh khủng!

Mới vừa rồi thoáng nhìn kia, cơ hồ đem Đạo tâm của hắn đánh nát, Ma Nhãn kinh khủng suýt nữa ở đáy lòng hắn lưu lại bóng ma, thiếu chút nữa liền để cho hắn từ tâm cảnh tông sư rớt xuống!

- Nếu Ma Tôn sáng tạo Chiến Minh cự thú này còn sống, không hủy diệt kim cầu mà nói, như vậy Chiến Minh cự thú liền không cách nào hoàn toàn luyện hóa .

Giang Nam trầm tư:

- Có lẽ có thể như vậy, cải biến một chút trận pháp tạo thành đại não của Chiến Minh cự thú, đem ấn ký mà vị Ma Tôn kia lưu lại từng chút mạt sát, từng chút diệt trừ bố trí của hắn. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 355: Ma Thần Bị Trấn Áp. (2)

Hắn hăng hái bừng bừng, bắt đầu bắt tay vào sửa lại trận pháp trong đầu Chiến Minh cự thú, vị Ma Tôn kia thiết trí trận pháp cực kỳ kỳ lạ tinh diệu, nhưng Giang Nam cũng có thể được xưng tụng trận pháp tông sư.

Mặc dù tu vi cùng vị Ma Tôn kia có khác biệt trời vực, nhưng mà Giang Nam chỉ cần hơi cải biến những trận pháp này, là có thể để cho lực lượng trong kim cầu không ngừng trôi qua, cuối cùng tan thành mây khói.

- Tiểu quỷ có ý tứ. . .

Ở giữa Lục Đại trụ Thiên, đột nhiên có một ánh mắt khổng lồ mở ra, trong con ngươi xuất hiện tình hình Giang Nam đứng ở trên đầu Chiến Minh cự thú, không ngừng thi triển pháp lực cải tạo đại não cự thú.

- Rất có ý tứ, lại dám sửa thiết kế của ta, nói không chừng tương lai ngươi và ta còn có thể chạm mặt, ta muốn đem ngươi cải tạo thành Vô Địch cự thú, để ngươi kiến thức thủ đoạn chân chính của ta. Bất quá trước đó, ta còn cần nghỉ ngơi lấy lại sức, súc tích lực lượng, để đột phá trấn áp. . .

Giang Nam rời đi chiến trường kia không bao lâu, đột nhiên chỉ thấy một cổ hơi thở mạnh mẻ phủ xuống, so sánh với đám người Hắc Thủy còn muốn kinh khủng.

- Nơi này đã chết thật nhiều người!

Một chiếc thuyền lớn dừng lại, trên thuyền truyền tới thanh âm một thiếu nữ:

- Nhất cổ tác khí giết mấy trăm Đạo Đài cảnh giới cao thủ? Giang Tử Xuyên này thân có Thần huyết, cũng có chút ít bản lãnh.

Lại có một đầu Huyết Hoàng nhanh nhẹn bay tới, huyết khí ngập trời, một người ngồi ở trên lưng Huyết Hoàng, cười lạnh nói:

- Thân là Thần Ma hậu duệ, tru diệt chút ít Ma Tộc cấp thấp không coi là lợi hại như thế nào, những Ma Tộc cấp thấp này nếu gặp phải ta, cũng là kết quả đồng dạng!

Trong ma khí cuồn cuộn, mơ hồ hiện ra một đầu quái vật lớn, không biết là chủng tộc gì, úng thanh úng khí nói:

- Nghe Khương Nhu công chúa nói, Giang Nam này vẫn là Thần Thông cảnh giới, lấy Thần Thông cảnh liền đánh giết mấy trăm Đạo Đài cảnh cao thủ, loại chiến tích này, cho dù là trong Thần tộc cũng không nhiều?

-Tiểu tử này là thiên tài trong Thần tộc, không thể khinh thường.

Ma Tộc cao thủ trên lưng Huyết Hoàng kia ngưng mắt hướng phương hướng Chiến Minh cự thú rời đi nhìn lại, cười hắc hắc nói:

- So sánh với thần huyết, ta càng muốn lấy được tâm pháp của hắn hơn, nếu có thể có được Ma Thần tâm pháp, đây mới là thu hoạch lớn nhất, nhưng nếu nhận được thần huyết, cũng là chi hỉ ngoài ý muốn.

- Hỏng bét, địa phương tiểu tử kia đi chính là Diêm Vương thành!

Quái vật lớn trong Ma khí thanh âm thay đổi, hấp tấp nói:

- Trong Diêm Vương thành cũng có không ít người muốn tánh mạng của hắn, vạn nhất bị người khác chiếm tiên cơ, liền không có phần của chúng ta !

- Chúng ta đi!

. . .

Cùng lúc đó, một chỗ hư không của Minh giới đột nhiên hé ra, một chiếc kim thuyền khổng lồ từ một chỗ khác của hư không ầm ầm chạy nhanh vào Minh giới, trên chiếc kim thuyền này trải rộng xiềng xích màu vàng, uy năng

vô cùng mạnh mẻ, đè ép đến hư không từng đợt lay động.

Xây dựng thuyền thể là một bộ xương cốt khổng lồ, tràn ngập thần uy, mà những xiềng xích kia chính là vật trói lại xương cốt màu vàng này, chiếc kim thuyền này rõ ràng là lấy Thần cốt chế tạo mà thành!

Vạn Long Sào Ngục Thần Châu!

Trên Ngục Thần Châu, một trung niên nam tử trên mặt uy nghiêm, quanh thân phát ra long uy, hé mắt, thấp giọng nói:

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi giết Long Hoàng ấu tử của Đại huynh ta, đừng nói ngươi chạy trốn tới Minh giới, cho dù ngươi chạy tới trước mặt Ma Thần, cũng khó thoát khỏi cái chết!

Hư không chấn động, một cổ khí tức vô cùng mạnh mẻ bay theo mà đến, rõ ràng là Tuần Sát ma sứ cảm ứng được hư không chấn động, cho nên nhanh chóng phủ xuống nơi đây.

- Long Tộc?

Mấy vị ma sứ kia thất kinh, thất thanh nói.

Long Tộc cũng là một đại chủng tộc, so sánh với Ma Tộc thực lực không kém, hơn nữa thân thể cùng pháp lực của Long Tộc, cũng có thể cùng Thần Tộc trong Ma Tộc sánh ngang, bọn họ đầu tiên nhìn thấy trung niên nam tử trên Ngục Thần Châu, liền biết mình tuyệt sẽ không là đối thủ của người này!

- Nguyên lai là Tuần Sát ma sứ, ta là Vạn Long Sào Tổ Thánh.

Trên Ngục Thần Châu, ánh mắt trung niên nam tử kia từ trên người mấy tên ma sứ này quét qua, trầm giọng nói:

- Các ngươi đi mời một cái có thể nói chuyện tới đây, ta có việc thương lượng.

Mấy tên ma sứ này mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, vội vàng xoay người bay đi.

Tổ Thánh cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Nơi này dù sao cũng là địa bàn của Ma Tộc, cường Long khó áp địa đầu xà, muốn sưu tầm tung tích tiểu tử Giang Nam kia, còn cần mượn lực lượng Ma Tộc. Giang Nam, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

Qua hồi lâu, Chiến Minh cự thú rốt cục chở Giang Nam đi ra Ma Vực đầm lầy, đi tới trước một tòa Đại Thành.

Giang Nam trong lòng vừa động, ngẩng đầu về phía trước nhìn lại, chỉ thấy đất đai của tòa thành thị này cực kỳ rộng lớn, tung hoành đếm hơn nghìn dặm, trong thành thậm chí còn có núi lớn liên miên phập phồng, sống không biết bao nhiêu Ma Tộc.

Trong Đại thành, từ bên trên rũ xuống một cây cột đá thô to đạt trên trăm dặm, nhô lên phía trên nham thạch.

- Diêm Vương thành, thành trì thật to! Loại cảnh tượng này ở Huyền Minh Nguyên Giới ta căn bản nhìn không thấy, chỉ có loại thế giới dưới lòng đất như Minh giới này, mới có thể chế tạo ra thành thị khổng lồ như thế!

Giang Nam khống chế cự thú đi vào trong thành, mọi nơi nhìn lại, kiến trúc hình dáng của Ma Tộc cùng nhân loại rất là bất đồng, tràn đầy phong tình nước khác, mà trên đường phố có nam nữ các loại Ma Tộc, hình thái cũng thiên kỳ bách quái, trong đó cũng có Ma Tộc bộ dáng nhân loại.

Đường phố nơi này rất rộng, cho dù là Chiến Minh cự thú đi ở trong đó cũng không thấy chật chội chút nào.

Hơn nữa, hắn còn thấy có người khống chế những cự thú khác ở trong thành đi lại, mặc dù không phải là quái vật lớn như Chiến Minh cự thú, nhưng hình thể cũng cực kỳ khổng lồ.

Chiến Minh cự thú cực kỳ khó thu phục, Giang Nam khống chế Chiến Minh cự thú vào thành, lập tức khiến cho oanh động lớn lao, những Ma Tộc kia rối rít đánh giá.

- Thiếu niên này, phảng phất có chút quen mắt, đã gặp ở nơi nào nhỉ.

Có người thấp giọng nói.

- Bức họa trong tay Nhu công chúa, phảng phất chính là người này, thật giống như tên gọi Giang Nam, là một Thần Tộc không có bối cảnh!

- Nghe nói người này là Thần Tộc thế giới khác, nhân thần hỗn huyết, đi tới trong Minh giới ta lịch lãm. Đám người Ngâm Phong, Khiếu Mang đã đi đầm lầy tìm kiếm tung tích của hắn, cố gắng giết hắn cướp lấy thần huyết, không nghĩ tới hắn lại hiện ra ở chỗ này.

- Hắn xuất hiện cũng là đúng dịp, người cạnh tranh trong thành đã bốn phương tám hướng xuất kích, tìm kiếm hắn khắp nơi, hiện tại ngược lại tiện nghi chúng ta!

. . .

- Đại Thiên Thế Giới, không có gì không có, chủng loại Ma Tộc ở Minh giới, so với chủng tộc trên Huyền Minh Nguyên Giới còn muốn phức tạp, lớn lên cũng thiên kỳ bách quái, đẹp có thể đẹp chết người, xấu cũng có thể làm ngươi đang mơ sợ chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 356: Vừa Kêu Muôn Đời Rửa Trường Không. (1)

Giang Nam vừa đi vừa nhìn, làm hắn sách sách xưng kỳ chính là thiếu nữ Ma Tộc rất là không bị phong tục phiền nhiễu, quần áo mặc cực ít, vóc người nhiệt lạt, phong nhũ kiều đồn nửa kín nửa hở, làm ánh mắt người ta không khỏi rơi vào trên người những thiếu nữ này.

Ma Tộc phát triển văn minh, mặc dù không tinh sảo như Nhân Tộc, nhưng mà cũng có vẻ đẹp riêng của nó.

Một gã Ma Tộc thân cao mấy trượng đột nhiên bay lên trời, nhe răng cười liên tục hướng hắn đánh tới, Chiến Minh cự thú mở ra ngụm lớn phương viên vài mẫu, hiện đầy đầu lưỡi móc câu vung ra, đem người này giắt trên đầu lưỡi, nuốt vào trong bụng, đầu cự thú này chép chép miệng, cái đuôi thật dài sau mông lướt qua, mặt đất bị lê ra hơn mười đạo mương máng, lộ ra rất là vui vẻ.

Có người động thủ, những người khác nhất thời khó có thể kháng cự loại hấp dẫn này, rối rít dữ dội lên, các loại Thần Thông pháp bảo bay múa đầy trời.

Chiến Minh cự thú há mồm nuốt, cũng không cách nào ngăn trở nhiều người công kích như vậy, định người đứng thẳng, hai cái chân sau tráng kiện đứng lên, chân trước mở ra, mỗi chỉ đều có mười hai cái móng nhọn, sắc bén vô cùng, cái đuôi cũng hiện đầy gai nhọn, giống như Lang Nha bổng dài đến hơn mười trượng, huy vũ không ngừng.

Cho dù là đầu cự thú này, cũng không cách nào đem tất cả công kích đở, vẫn còn có không ít người đột phá phòng thủ của nó, đánh tới trước mặt Giang Nam.

- Thiếu nữ Ma Tộc này thật là xinh đẹp làm cho người khác tim đập

nhanh, ta thấy yêu tiếc.

Giang Nam nhìn một thiếu nữ Ma Tộc đánh tới, chỉ thấy thiếu nữ này mạnh vì gạo, bạo vì tiền, thân thủ mạn diệu, cho dù là hướng hắn ám sát, cũng không thiếu mỹ cảm.

Hắn cong ngón búng ra, đỉnh đầu thiếu nữ này bị xuyên thủng, thi thể rơi xuống, bị Chiến Minh cự thú một ngụm nuốt mất.

Cường giả trong Diêm Vương thành, hướng Giang Nam xuất thủ đa số là Ma Tộc tu sĩ Thần Thông cảnh, thỉnh thoảng có cao thủ tiến vào Đạo Đài bát cảnh, nhưng ở trước mặt Giang Nam cùng Chiến Minh cự thú, vẫn còn không chịu nổi một kích.

Cũng không lâu lắm, Ma Tộc vây công bọn họ đột nhiên phần phật một tiếng tản ra, không dám tiếp tục vây công.

Ngắn ngủn chốc lát, liền có trên dưới một trăm người bỏ mạng ở trong tay Giang Nam, trong miệng cự thú, mặc dù Ma Tộc trời sanh tính dũng mãnh, cũng không dám tiếp tục vây công hắn.

Ma Tộc kính trọng cường giả, nhưng nếu tu vi thực lực vượt xa bọn họ, liền không có tâm tư cùng đối phương đối nghịch, mà là cúi đầu thần phục. Giang Nam lại là Thần Tộc, những Ma Tộc này bị hắn giết đến sợ, tự nhiên nhận được bọn họ kính trọng.

- Tu luyện tới Thần Thông thất trọng, ta liền có thể luyện một bảo khí nữa, Lượng Kiếp Trận Đồ, bất quá Lượng Kiếp Trận Đồ không cách nào dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế.

Giang Nam cũng không có tiếp tục tru diệt xuống, mà là lâm vào trầm tư, Lượng Kiếp Trận Đồ bởi vì là trận đồ, cần thiên biến vạn hóa, thậm chí còn cần mai một gây dựng lại, chẳng những kim khí như Ngũ Sắc Kim không cách nào luyện chế, thậm chí ngay cả Bảo vật như Thiên Tàm Ti... cũng không cách nào luyện thành cuốn trận đồ này.

- Lượng Kiếp Trận Đồ cần biến hóa như ý, chi bằng dùng Bảo vật như nguyên khí, thần thủy... mới có thể luyện thành. Khí cùng Thủy, thay đổi liên tục, không có hình thái cụ thể, trong đó khí cao hơn một bậc. Nếu có thể tìm được âm dương nhị khí tới luyện chế Lượng Kiếp Trận Đồ, là có thể đem uy lực môn Thần Thông này diễn biến ra mười thành!

Đạo Đài cường giả tu luyện tới Sinh Tử Đài Cảnh, đạo văn trên Đạo Đài sẽ diễn biến làm âm dương nhị khí, bất quá Giang Nam cách Sinh Tử Đài Cảnh còn có một đoạn khoảng cách cực xa.

- Không biết Ma Tộc có thị trường giao dịch tương tự như Nam Hải hay không, chỗ này của ta có một hai trăm pháp bảo Ma Tộc, có thể đổi lấy một chút âm dương nhị khí.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Trừ lần đó ra, ta còn cần luyện chế một bảo y, lúc chiến đấu áo bị hủy, thân thể lỏa lồ là chuyện thường xảy ra, không có bảo y bảo vệ quanh thân khó tránh khỏi mất mặt.

Hắn kinh nghiệm chiến đấu không ít, phòng ngự bản thân cố nhiên rất mạnh, nhưng mà áo ngoài lại không có phòng ngự mạnh như vậy, luyện chế bảo y một là có thể gia tăng lực lượng phòng ngự chút ít, hai là không cần phải lo lắng quần áo tổn hại.

Đột nhiên, tiếng đàn loáng thoáng truyền đến, uyển chuyển như suối, nước suối chảy tới cuối, rồi lại phong hồi lộ chuyển, trầm bổng du dương.

- Di, trong Vạn Hoa Lâu ta từng nghe qua tiếng đàn này, phảng phất là một trong tam đại hoa khôi Khương Nhu sở tấu, hôm đó Khương Nhu tế lên năm mươi huyền cầm, vì sư phó của ta dâng lên một khúc, sau đó liền tự hành rời đi. Chẳng lẽ đang đánh đàn trong Diêm Vương thành chính là nàng?

Giang Nam trong lòng ngẩn ra, nghi ngờ nói:

- Khương Nhu làm sao có thể hiện ra ở trong thành thị Ma Tộc, chẳng lẻ nàng không phải là người, mà là Ma Tộc?

Thác Bạt Lưu Chiếu từng nói qua, trong tam đại hoa khôi Khương Nhu thần bí nhất, không người nào biết lai lịch, nếu như Khương Nhu quả nhiên là Ma Tộc, kia đúng là phải cẩn thận từng li từng tí bảo vệ thân phận của mình, tránh cho bại lộ.

Dù sao, Ma Tộc ở trong Huyền Minh Nguyên Giới có tiếng xấu, nếu thân phận bại lộ, chỉ sợ không có bao nhiêu người thương hoa tiếc ngọc, nhất định sẽ đem nàng tru diệt.

- Tam đại hoa khôi của Vạn Hoa Lâu lai lịch cũng không nhỏ, Mị Nguyệt là Bách Hiểu Lâu Chủ, xuất thân Yêu Thần Tông, Khương Nhu là Ma Tộc, đoán chừng địa vị cũng là phi phàm, chỉ còn lại có một Ngọc Sinh Hương không biết là lai lịch gì. Ba nữ nhân này, không thể khinh thường!

Tiếng đàn ở bên tai hắn vang lên, lưỡng lự uyển chuyển, toát ra ý mời, cũng không có ác ý.

Giang Nam xuất thân thư hương thế gia, đọc đủ thi thư, cầm kỳ thư họa không có không tinh thông, lại nghiên cứu hơn ngàn loại Đạo âm, phật âm, ma âm, cũng là người sành âm luật, hỏi dây cung biết nhã ý, nghe ra ý tứ trong này.

Hắn tìm tiếng đàn mà đi, cũng không lâu lắm, liền tới một chỗ phong cảnh u tĩnh trong thành, nơi đó sơn thanh thủy tú, có thác nước chảy, cầu nhỏ hoa trôi, cùng phong cách tục tằng dũng cảm của Ma Tộc rất là bất đồng.

- Nhu công chúa, âm đàn của ngươi lại động thính vài phần, rất được ảo diệu của Cầm Đạo.

Trên đài, một lão giả nhắm mắt lắng nghe, vỗ tay tán thán nói:

- Một khúc cầm gió khuynh thành động, công chúa đại tài, lão hủ bội phục. Vì sao Công chúa lại lấy tiếng đàn dẫn đạo, muốn mời tiểu bối Thần

Tộc kia đến đây? Mặc dù Lão hủ không có thành tựu Cầm Đạo như Nhu công chúa, nhưng đối với âm luật vẫn là có mấy phần nghiên cứu, có thể nghe ra trong đàn của ngươi có ý dẫn đường.

Lão giả này họ Diêm tên Chiến, lời nói cử chỉ rất là văn nhã, hồn nhiên không giống Ma Tộc, phản phất giống như là nho sĩ đọc đủ thi thư. Hắn chính là Diêm Vương thành thành chủ, Vương tộc trong Ma Tộc, thực lực cực kỳ cường đại, là tu thành Thiên Cung cường giả.

Mà ở dưới tay Diêm Chiến, còn có mấy vị tuổi trẻ cường giả trong Ma Tộc, lẳng lặng lắng nghe tiếng đàn, không có xen mồm.

Chương 357: Vừa Kêu Muôn Đời Rửa Trường Không. (2)

Đ diện hắn, là một vị lục y nữ tử, dung mạo xinh đẹp vô song, cùng Mị Nguyệt lâu chủ yêu dị bất đồng, dung mạo của nàng có phong tình nước khác, hai tròng mắt giống như ngọc bích nháy động, khảy đàn cười nói:

- Dù sao Giang Nam cũng là người trong Thần tộc ta, mặc dù ta muốn làm khó hắn, nhưng đối với hắn cũng có mấy phần thưởng thức.

Diêm Chiến lắc đầu nói:

- Nhu công chúa, ngươi ở trên tay Lạc Hoa Âm còn không có ăn đủ đau khổ sao?

Khương Nhu thần thái cứng đờ, nhớ tới chuyện cũ. Năm đó Lạc Hoa Âm kinh thái tuyệt diễm, nữ giả nam trang xâm nhập Minh giới, học trộm tâm pháp Thần Tộc, Khương Nhu chính là ở lúc này bị nữ nhân kia mê đến thần hồn điên đảo, kết quả Lạc Hoa Âm bị Thần Tộc cường giả bắt, vẫn là nàng lẻn vào lao ngục, đem Lạc Hoa Âm giải cứu ra.

Ai ngờ người này lại là nữ nhân!

Nàng nhớ tới chuyện này, trong lòng vừa thẹn vừa giận, đột nhiên tiếng đàn chấn động, hiện lên sát phạt, boong boong rung động, giống như đi tới chiến trường có trăm vạn Ma Tộc chém giết, kỵ binh lưỡi mác, Huyết Hải phiêu mái chèo, sát khí xông lên trời.

Giang Nam mới vừa đi tới trên cầu, đang hướng nơi đây đi tới, đột nhiên cảm giác được tiếng đàn của Khương Nhu biến đổi, tràn đầy sát cơ bén nhọn, lúc này trường thanh cười nói:

- Khương cô nương đây là muốn kiểm tra Giang mỗ sao?

Hắn trường thanh vừa kêu, Đạo âm cuồn cuộn, thiên hoa rực rỡ từ trên trời giáng xuống, đem sát khí chung quanh hễ quét là sạch, làm cho người ta cảm giác phảng phất là sau khi mưa to, tinh không vạn lí, hàng tỉ đóa hoa nở rộ, khắp nơi ánh mặt trời rực rỡ.

Sát khí của Khương Nhu chẳng qua là không lòng dạ nào phát ra, nhưng mà cùng Đạo Âm Hát Xướng của Giang Nam gặp gỡ, liền đánh nhau chết sống.

- Di? Tên phụ lòng người kia bất học vô thuật, nhưng dạy ra đệ tử tinh thông âm luật.

Khương Nhu nhẹ kêu một tiếng, áp chế cảnh giới, lấy tu vi Thần Thông thất trọng thi triển tiếng đàn, nhất thời tiếng đàn hất tất, hóa thành đủ loại dị tượng công phạt mà đến, cũng nổi lên lòng hiếu thắng, muốn cùng hắn phân thắng bại!

Tiếng đàn của nàng giống như Lôi Hỏa, quét dọn khắp thiên kiêu, trời u ám, Lôi Điện bắn ra.

Đạo âm của Giang Nam bị phá, nhưng ngay sau đó tiếng huýt gió xoay chuyển, càng thêm cao vút có lực, chỉ nghe tiếng Long ngâm vang lên, âm ba hóa thành Thiên Long, bay vọt biến hóa, thôn vân thổ vụ, ở trong Lôi Hỏa Lôi Điện chạy vội, rầm rộ.

Mười ngón tay của Khương Nhu nhảy động, tiếng đàn hóa thành đao kiếm, một kiếm chém Thiên Long.

Giang Nam bước đi, tiếng huýt gió biến nữa, kích ngang chấn động, đem vô số đao kiếm chấn vỡ, âm luật hóa thành một pho tượng Đại Phật, mở miệng Phật âm đại tác, Phạm âm đầy trời phảng phất là vô số tăng phật cùng nhau tụng kinh.

Hai người mặc dù là Đạo âm tranh phong, nhưng là một cuộc giao thủ hoàn toàn mới, tiếng đàn của Khương Nhu thiên biến vạn hóa, tiếng huýt gió

của Giang Nam cũng như quỷ phủ thần công, Đạo âm, ma âm, yêu âm, nhiều lần phá vỡ tiếng đàn công phạt!

Trận chiến này, Diêm Chiến cùng mấy tên Ma Tộc cường giả trẻ tuổi kia nghe đến không khỏi chìm đắm trong đủ loại âm luật, ánh mắt Diêm Chiến chớp động, rơi vào trên người Giang Nam, thanh âm trầm trọng nói:

- Vừa kêu mênh mông cuồn cuộn, muôn đời rửa trường không, không hổ là Thần Tộc, hậu sanh khả úy. Nhu công chúa, người này là một nhân tài khó được .

Trận âm luật đối công này của Giang Nam cùng Khinh Nhu, có công có thủ, công phạt có độ, nhưng không có xung đột chính diện, tựa như hai vị Nguyên soái chỉ huy thiên quân vạn mã trên chiến trường tranh hùng, thể hiện ra âm ba Thần Thông cùng người khác bất đồng.

Âm ba Thần Thông cực kỳ kỳ diệu, cũng thâm ảo nhất, rất khó tinh thông, cần ở trên thanh luật có thành tựu cực cao, nhưng nếu như tinh thông âm ba Thần Thông, chỗ dùng liền thật lớn, phạm vi âm ba công kích rộng, làm người ta khó lòng phòng bị, nhất là giỏi về phá trận.

Giang Nam cùng Khương Nhu đều là người thiện âm luật, trận chiến này thật là làm người ta thấy hoàn toàn mới mẻ, xem thế là đủ rồi.

Giang Nam vừa kêu dũ phát kích ngang, giống như cuồng phong bạo vũ, nhưng đánh lâu tiếng đàn không kém, trong lòng đối với Khương Nhu cũng vạn phần bội phục.

Khương Nhu đổi vài loại âm luật, thủy chung không cách nào hoàn toàn đem Giang Nam đánh tan, thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu ta muốn thắng hắn cũng dễ dàng, chỉ cần thi triển ra Thần Thông bát trọng, là có thể đem đạo âm của hắn áp chế xuống. Bất quá hắn là Thần Thông thất trọng, mà ta đánh ra pháp lực Thần Thông bát trọng mà nói, đó chính là ta thua...

Tiếng huýt gió của Giang Nam dần dần dừng lại, cước bộ rơi vào trên đài.

Phen Âm Ba công thủ này, để cho hắn được ích lợi rất nhiều, tu vi của Giang Nam tăng lên quá nhanh, Thần Thông vận chuyển còn không như ý, nhưng cùng Khương Nhu cầm tiếu ứng đối, để cho hắn đối với Đạo Âm Hát Xướng lĩnh ngộ càng thêm thuận buồm xuôi gió, đối với hắn chỗ tốt thật lớn.

Hắn mới vừa đi tới đài, nhất thời cảm giác được một cổ địch ý, ánh mắt mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy phía sau một vị Ma Tộc lão giả, mấy người trẻ tuổi hướng hắn xem ra, chiến ý hừng hực.

Mấy người này thực lực cường đại, ma tính thâm trầm, hẳn là tuổi trẻ tài tuấn trong Diêm Vương thành.

Huyết thống của bọn hắn hẳn là so sánh với những Ma Tộc khác cao hơn rất nhiều, thực lực so sánh với chút ít Ma Tộc mà lúc trước Giang Nam gặp được kia mạnh hơn rất nhiều lần, nhưng tu vi cảnh giới xê xích không nhiều.

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Ma Tộc lão giả kia, trong lòng cả kinh, chỉ cảm thấy mình phảng phất đang nhìn một cái vực sâu, sâu không lường được.

- Thiên Cung cường giả trong Ma Tộc...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Ma Tộc lão giả kia thấy Chiến Minh cự thú phía sau hắn, trong mắt không khỏi tuôn ra một chuỗi tinh quang, lộ ra vẻ kinh sợ:

- Chiến Minh cự thú...

- Tử Xuyên mời ngồi.

Khương Nhu mười ngón tay nhẹ áp, tiếng đàn biến mất, thật sâu liếc hắn một cái, ánh mắt phức tạp, nhẹ giọng nói:

- Ta rất ít cùng người âm luật tranh nhau, có thể cùng ngươi trao đổi âm

luật cũng là một chuyện may mắn.

Giang Nam ngồi xuống, cười nói:

- Ta kể từ khi bái sư tới nay, gặp phải vô số cường giả, chiến đấu không dưới trăm tràng, cùng cảnh giới, có thể cùng ta đánh một trận le que không có mấy, Khương cô nương có thể tính một người trong đó. Cô nương tiếng đàn vô song, khiến người khâm phục.

Bên cạnh Diêm Chiến, một Ma Tộc tuổi còn trẻ không nhịn được nói:

- Giang Tử Xuyên ngươi mới vừa rồi là nói mình cùng cảnh giới vô địch sao? Khẩu khí của ngươi, không khỏi quá cuồng vọng, thiên hạ to lớn, thiên tài gì không có? Nói không chừng có người ở cùng cảnh giới so sánh với ngươi còn mạnh hơn!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, cười nói:

- Ta lần này tiến vào Minh giới, chính là muốn gặp người có thể cùng ta ở cùng cảnh giới đánh một trận, đáng tiếc đến nay, chỉ có một chút tiểu lâu la hướng ta xuất thủ, vây công ta. Về phần nhân vật có thể cùng cảnh giới đánh một trận, đến nay chỉ đụng phải Khương cô nương mà thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 358: Khoa Trương Ương Ngạnh

- Có thể cùng cảnh giới vô địch hay không, không phải là ngoài miệng nói một chút là được, chi bằng lấy ra bản lãnh chân chính!

Phía sau Diêm Chiến, một gã đại hán Ma Tộc đứng dậy, trầm giọng nói:

- Họ Giang, ta tự phong tu vi, đồng dạng là Thần Thông thất trọng, ngươi dám cùng ta đánh một trận không?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hắn, lắc đầu nói:

- Ngươi không đượ, cùng cảnh giới mà nói, mấy người các ngươi cùng tiến lên mới có tư cách này.

Mấy vị cường giả trẻ tuổi Ma Tộc không khỏi giận dữ, đột nhiên Diêm Chiến cười nói:

- Nếu người ta nói như vậy, sao các ngươi không liên thủ thử một lần, xem vị đạo hữu này có thể đem bọn ngươi đánh tan hay không một chút?

Hắn là Diêm Vương thành thành chủ, kim khẩu vừa mở, mấy cường giả trẻ tuổi Ma Tộc kia cũng không dám phản đối, rối rít đứng dậy, một vị nữ tử cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, chẳng lẽ ngươi chuẩn bị ngồi ở chỗ này cùng chúng ta đánh một trận sao ?

Giang Nam ngồi thẳng bất động, đột nhiên răng rắc răng rắc mấy tiếng phát vang, một cổ pháp lực xông ra, hóa thành ba đầu tám cánh tay, bàn tay lật lên rơi xuống, bát Phiên Thiên Ấn đắp rơi, không khí trên đài nhất thời bị trừu không, tạo thành Chân Không lực trường kỳ dị!

Mấy vị cường giả trẻ tuổi Ma Tộc kia khống chế không được thân hình, bị Chân Không lực trường dẫn dắt, thân bất do kỷ hướng bàn tay của hắn bay đi!

Oanh!

Chưởng lực của Giang Nam bộc phát, vài bóng người muộn hanh nhất thanh, bốn phương tám hướng bay ra, không biết rơi xuống đi nơi nào .

- Không chịu nổi một kích.

Giang Nam như cũ ngồi thẳng bất động, tản đi ba đầu tám cánh tay, nhẹ giọng cười nói.

Hắn tính cách khoa trương, hoàn toàn có thể nói ngang ngược, ở trước mặt Diêm Vương thành thành chủ cùng Khương Nhu công chúa cũng dám động thủ, hoành hành vô kỵ.

Tính tình Ma Tộc là như vậy, ngươi càng mạnh, người khác đối với ngươi càng kính trọng, nếu ngươi khúm núm, ngược lại chỉ sẽ làm Ma Tộc xem thường ngươi, khi dễ gấp đôi.

Sở dĩ Giang Nam lớn lối như vậy, không che dấu chút nào, chính là đoán chắc điểm này của Ma Tộc, hắn ở Minh giới không có bất kỳ bối cảnh, cũng không có bất kỳ chỗ dựa, duy nhất đáng nhắc tới chính là Ma Tộc cho hắn là một thành viên của Thần Tộc, cũng không có đem hắn làm thành ngoại tộc, nhất quyết phải giết.

Đã như vậy, như vậy hắn liền đánh ra tính tình cùng cá tính của mình, huyên càng lớn, cao tầng trong Ma Tộc sẽ đối với hắn càng coi trọng, mình ngược lại càng an toàn.

- Cùng cảnh giới vô địch có ích lợi gì?

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, cả giận nói:

- Một người có bản lãnh hay không, nhìn là tu vi, là cảnh giới, tu vi của ta so sánh với ngươi cao, bản lãnh so với ngươi còn mạnh hơn, cho dù ngươi có thể cùng cảnh giới vô địch, ta cũng có thể bằng vào cảnh giới cùng pháp lực cao hơn đè chết ngươi!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy ma khí cuồn cuộn từ đàng xa bay đến, là một chiếc thuyền lớn, một con Huyết Hoàng, còn có một đoàn ma khí, trong ma khí mơ hồ hiện ra một ma thân cự đại, không biết là chủng tộc gì.

- Mấy vị này là Long Ngâm Phong, Khiếu Mang, còn có ấu tử bất hảo của ta, Diêm Phù.

Diêm Chiến hướng Giang Nam cười nói:

- Giang đạo hữu, mới vừa rồi tiểu nhi Diêm Phù nói không sai, ngươi có cùng cảnh giới vô địch, người khác vẫn có thể mượn tu vi tới áp chế ngươi. Hơn nữa, ngươi bất quá là có tiền vốn tranh hùng, có thể làm được vô địch hay không, còn cần cùng những Thần Tộc trẻ tuổi khác giao thủ mới biết được.

- Đa tạ tiền bối dạy bảo.

Giang Nam khom người cười nói:

- Cao thủ trẻ tuổi Thần Tộc, ta cũng rất muốn gặp.

Thuyền lớn dừng lại, đi xuống một vị nữ tử, hướng Diêm Chiến cùng Khương Nhu làm lễ ra mắt, khom người nói:

- Khiếu Mang gặp qua Diêm Chiến bá phụ, Nhu công chúa. Xin hỏi bá phụ, công chúa, ta có thể hướng vị Giang đạo hữu này xuất thủ không? Bởi vì người ta rất muốn cướp lấy thần huyết của hắn!

Diêm Chiến ha hả cười nói:

- Hôm nay Giang đạo hữu là khách, không thể động thủ.

Long Ngâm Phong thu đi Huyết Hoàng, bước đi, cất cao giọng nói:

- Viễn cổ tới nay, những cường giả thành tựu Ma Thần kia cũng không phải là vừa ra đời chính là Ma Thần, có huyết mạch cao nhất, mà là bởi vì hắn tu thành Ma Thần, huyết mạch của mình mới thành thần huyết. Tương lai của ta là nhất định trở thành Ma thần nhân, nếu Giang đạo hữu giao ra tâm pháp của ngươi, ta làm chủ, tha cho ngươi một mạng, ta đối với thần huyết cũng không hứng thú.

Hắn tự cho mình khá cao, hăng hái, Giang Nam không khỏi nhìn nhiều người này hai mắt.

- Long Ngâm Phong này cũng không tầm thường, kiến thức so sánh với Khiếu Mang còn muốn cao hơn một bậc.

Giang Nam đối với cái nhìn của hắn sâu sắc chấp nhận, cho dù là một người phàm huyết mạch bình thường, nếu như ở sinh thời tu thành Thần minh, huyết mạch của hắn cũng sẽ trở nên cực kỳ cao đẳng, con nối dòng của hắn cũng sẽ biến thành người có thần huyết, huyết mạch cao quý.

Ma khí bắt đầu khởi động, dần dần tiêu tán, chỉ thấy một pho tượng Cự Nhân cao mấy trăm trượng, khắp cả người đen nhánh Long Lân, úng thanh úng khí:

- Giang đạo hữu là khách nhân của cha ta, hôm nay không nên động thủ, ngày khác chờ hắn ra khỏi thành rồi hãy nói.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, nhìn về phía đại hán này, chỉ cảm thấy một cổ lệ khí đập vào mặt, cười nói:

- Xin hỏi thành chủ là chủng tộc gì?

- Ta là Diêm La Vương tộc.

Diêm Chiến không có giấu diếm, cười nói:

- Bất quá Diêm Phù ta, là hỗn huyết của Diêm La Vương tộc cùng Ma Long Thần Tộc.

- Thì ra là như vậy.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thực lực Diêm Phù này so sánh với Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang còn cao hơn rất nhiều, kinh khủng vô cùng, nguyên lai là đồng thời có huyết mạch của Thần Tộc cùng Vương tộc. Nhưng Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang cũng không thể khinh thường, đoán chừng cũng là Vương tộc, Long Ngâm Phong có một đầu Huyết Hoàng, thực lực so với Chiến Minh cự thú của hắn mạnh hơn, mà Khiếu Mang tuy là nữ, kiến thức không bằng Long Ngâm Phong, nhưng Vương tộc trong Ma Tộc thực lực mạnh, cũng sẽ không là người yếu!

- Đạo hữu mới vừa rồi vì sao không để ra Ma Thần Chân Thân ba mặt tám cánh tay?

Diêm Chiến cười nói:

- Ngươi nếu đánh ra Ma Thần Chân Thân, chiến lực sẽ bạo tăng rất nhiều.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta đối với Ma Thần Chân Thân lĩnh ngộ không nhiều lắm, tạm thời chỉ có thể đánh ra pháp thân.

Pháp thân chính là pháp lực biến thành thân thể, mà chân thân là thật thật có huyết nhục, tỷ như ba mặt tám cánh tay của Giang Nam, chính là pháp thân, dùng lực biến ảo ra, là một loại pháp lực Thần Thông.

Mà chân thân là có huyết nhục, vô luận phòng ngự hay lực lượng, so sánh với pháp thân thắng được rất nhiều, là pháp lực Thần Thông cùng thân thể Thần Thông kết hợp, cực kỳ cao minh.

Ánh mắt Diêm Chiến chớp động, cười nói:

- Ma Thần Chân Thân, lão hủ cũng có đọc lướt qua, nếu đạo hữu không chê, không bằng nghiên cứu một chút.

Giang Nam gật đầu đồng ý, hướng Khương Nhu thành khẩn vạn phần nói:

- Nhu công chúa, loại Thần Thông thứ tám của ta chính là Thiên Ma Cầm, chẳng qua là hôm nay ta đối với Cầm Đạo biết vẫn còn không nhiều lắm, nếu như Nhu công chúa không chê, tiểu đệ cũng muốn hướng ngươi lãnh giáo một chút.

Chương 359: Ma Thần Chân Thân.

Khương Nhu nghiêng đầu suy tư chốc lát, cười nói:

- Ta cũng muốn hiểu biết cầm âm của ngươi, đến tột cùng là Thần Thông gì.

Nguyên bản nàng là muốn chế tạo cho Giang Nam chút ít cường địch, trả thù Lạc Hoa Âm, không nghĩ tới cùng Giang Nam tiếp xúc, làm cho nàng có một loại cảm giác tìm được tri âm, vì vậy rất muốn nhìn loại Thần Thông thứ tám của Giang Nam đến tột cùng là cái gì một chút.

Giang Nam ở Diêm Vương thành ngẩn ngơ chính là hơn tháng, cùng Diêm Chiến nghiên cứu và thảo luận Ma Thần Chân Thân, cùng Khương Nhu lãnh giáo Cầm Đạo, Diêm Chiến chính là Thiên Cung cường giả, đối với Ma Thần Chân Thân đọc đã lâu, mà Khương Nhu lại càng là người trong Cầm Đạo, một tháng thời gian này, để cho hắn thu hoạch phong phú.

Mà Diêm Chiến cùng Khương Nhu đối với tư chất chất và ngộ tính của Giang Nam cũng cực kỳ khiếp sợ, lúc trước Giang Nam đối với Ma Thần Chân Thân cùng Cầm Đạo biết cũng không sâu nhiều như bọn họ, nhưng mà qua hơn mười ngày, hắn liền đem lĩnh ngộ của hai người hóa thành kiến thức của mình, hơn nữa có giải thích của mình, thậm chí trong đó không thiếu kỳ tư diệu tưởng, làm bọn hắn cũng sách sách xưng kỳ, có chút được lợi.

- Giang đạo hữu, nếu ngươi muốn kiến thức những Thần Tộc khác, không ngại đi Minh Vương thành.

Giang Nam rời Diêm Vương thành, Diêm Chiến đứng dậy đưa tiễn, cười nói:

- Nơi đó Thần Tộc rất nhiều, là Thánh Địa của Minh giới ta.

Giang Nam tạ ơn, khống chế Chiến Minh cự thú rời đi, Diêm Phù không nhịn được thấp giọng nói:

- Phụ thân, vì sao ưu đãi Thần Tộc tiểu bối kia như thế?

- Bởi vì hắn thu phục Chiến Minh cự thú.

Sắc mặt Diêm Chiến ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Cổ Thần của Minh giới ta khi còn sống cũng từng cố gắng thu phục Chiến Minh cự thú, bất quá không cách nào trừ đi Ma Tôn ấn ký trong đó, mà ta từng âm thầm dò xét đầu Chiến Minh cự thú kia, phát hiện Ma Tôn ấn ký trong đó đã biến mất không thấy gì nữa. Ngươi biết này ý vị như thế nào không?

Diêm Phù lắc đầu.

- Này ý nghĩa, hắn có thể là người mà vị Cổ lão Ma Tôn kia nhìn trúng.

Diêm Chiến nói:

- Người Ma Tôn nhìn trúng, há có thể chậm trễ? Ta mấy ngày nay ưu đãi hắn, chính là kết thiện duyên, thiện duyên này chính là cơ duyên lớn lao của Diêm La Vương tộc ta.

- Chẳng biết tại sao, ta cảm giác, cảm thấy hắn là một tiểu lừa đảo...

Diêm Phù nhỏ giọng thầm nói.

- Tiểu lừa đảo?

Diêm Chiến lắc đầu bật cười, có chút tự phụ nói:

- Thế gian này, còn không có người có thể gạt được cha. Cha đi qua cầu, so sánh với ngươi đi qua đường còn muốn nhiều, Giang Nam kia ánh mắt chân thành, trong suốt có thể thấy được nội tâm, nếu hắn nói dối, tất nhiên không thể gạt được đôi mắt của ta. Còn có một việc.

- Diêm Phù huynh, muốn cùng đi Diêm Vương thành sao?

Đột nhiên, hai người Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang đi tới, cao giọng nói.

Diêm Phù trong lòng vừa động, liếc liếc về phía Diêm Chiến, Diêm Chiến thở dài, xoay người nói:

- Hai vị hiền chất, Giang Nam không phải là không có chỗ dựa, Nhu công chúa có thể là chỗ dựa của hắn, các ngươi tự giải quyết cho tốt.

Long Ngâm Phong cười nói:

- Chúng ta cũng không phải là muốn đuổi theo giết chết hắn, chẳng qua là đi Minh Vương thành mà thôi, bá phụ yên tâm.

Diêm Chiến nhẹ nhàng gật đầu, trầm giọng nói:

- Qua không lâu nữa chính là Chân Ma đại hội của Minh giới ta, từ tám trăm tộc bộ tuyển ra nhân tài siêu quần bạt tụy. Vô luận Thần Tộc Vương tộc hay chủng tộc bình thường, chỉ cần là Đạo Đài bát cảnh, tu vi không có đột phá đến Thần Phủ cảnh, liền có thể tham gia. Chân Ma đại hội lần này không phải chuyện đùa, nghe nói Minh Vương thọ nguyên sắp hết, muốn lựa chọn một đệ tử xuất sắc thừa kế đạo thống của hắn, cơ hội khó được. Nếu có thể ở trên Chân Ma đại hội tiến vào trước mười, là có thể đạt được một môn Thiên Cung cấp kinh điển của Minh Vương.

- Thần của Minh giới sắp chết?

Diêm Phù thất thanh nói.

Diêm Chiến chậm rãi gật đầu nói:

- Lần này Nhu công chúa từ Huyền Minh Nguyên Giới gấp trở về, là vì từ cha của nàng nhận được tin tức kia, trước đó không lâu nói cho ta biết. Chân Ma đại hội lần này không giống bình thường, ba người các ngươi là nhân tài

siêu quần bạt tụy trong Diêm Vương thành, Chân Ma đại hội lần này, các ngươi cũng đi thử thời vận! Cho dù không thành được đệ tử Minh Vương, tiến vào trước mười cũng tốt.

Diêm Phù ánh mắt sáng lên, cười hắc hắc nói:

- Chân Ma đại hội trăm năm một lần, hội tụ tuổi trẻ cường giả đứng đầu thiên hạ, việc trọng đại bực này, ta nhất định phải đi xem một chút!

- Chân Ma đại hội, làm sao có thể thiếu được chúng ta?

Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang mừng rỡ, cười nói.

Diêm Phù nháy mắt mấy cái nói:

- Phụ thân là tính toán để cho Giang Nam cũng tham gia Chân Ma đại hội sao? Hắn mới là Thần Thông thất trọng, cho dù tu thành Đạo Đài, đoán chừng cũng sẽ không là đối thủ của những Đạo Đài thất trọng bát trọng cảnh giới kia.

- Ta chỉ là cho hắn một cơ duyên, về phần có thể bắt được hay không, thì phải xem chính hắn .

Diêm Chiến cười nói.

- Nhu công chúa cũng đi Minh Vương thành?

Địa phương cách Diêm Vương thành mấy ngàn dặm, Giang Nam ngồi ở trong hương xe, bên cạnh Khương Nhu tương bồi, trên dưới một trăm thiếu nữ Ma Tộc phụng dưỡng trái phải, rất là thư thích.

Hắn mới vừa rời Diêm Vương thành không lâu, liền gặp phải đoàn xe của Khương Nhu, cô gái này mời mọc, Giang Nam cũng không có khách khí, đi lên hương xe của Khương Nhu.

Bên cạnh một vị thiếu nữ Ma Tộc cười nói:

- Công chúa nhà ta vốn là ở tại Minh Vương thành, Giang công tử có điều không biết, chủ công nhà ta là một trong những cự đầu Minh Vương thành, địa vị so sánh với Diêm Chiến lão gia cao hơn rất nhiều, là nhân vật có thể bái kiến Minh Vương.

Giang Nam còn không biết Khương Nhu lại có lai lịch bực này, không khỏi động dung, đột nhiên nhớ tới một chuyện, hỏi:

- Xin hỏi Nhu công chúa, Ngọc Sinh Hương là người như thế nào?

- Ngọc tỷ tỷ là Ngọc Lưu Ly Giới Phi Thiên, vì vậy thiện vũ.

Khương Nhu cười nói.

Giang Nam trong lòng cả kinh, Phi Thiên ở trong Phật Môn địa vị cực cao, tương đương với nhân vật hộ pháp, thầm nghĩ:

- Sư tôn trêu chọc nữ tử cũng không phải là người phàm, Mị Nguyệt trông coi Bách Hiểu Lâu, hơn nữa còn là Yêu Thần Tông thủ tọa đệ tử, phụ thân Khương Nhu là mấy đại cự đầu của Minh Vương thành, có Ma Thần huyết thống. Mà Ngọc Sinh Hương là Phật Môn Phi Thiên, sư tôn thật đúng là bác ái, chung quanh lưu tình. . .

Tiếng đàn vang lên, trên đỉnh đầu Khương Nhu, dây cầm không người nào tự bắn, cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi có điều không biết, Phật Môn cùng thế tục có bất đồng, Ngọc Lưu Ly Giới Phi Thiên là người lễ Phật, không kị hôn nhân gả cưới. Ngọc Lưu Ly Giới Phật Đà đã già, cần chuyển thế, liền tuyển định Ngọc tỷ tỷ làm Phật mẫu, chuẩn bị chuyển thế đến trong bụng nàng, tái thế trọng tu. Ngọc tỷ tỷ vì vậy cần phải tìm một Phật phụ, nhưng lại không thể tùy tiện tìm một người kết hôn, phải tìm kiếm nhân vật xuất chúng, tránh cho sinh hạ Phật Đà là kẻ ngu, vừa lúc Lạc Hoa Âm chạy đến Lưu Ly Phật Giới. .

Nàng cười lạnh một tiếng, tiếng đàn tràn đầy sát phạt khí:

- Sư tôn ngươi ở Ngọc Lưu Ly Giới học trộm Phật pháp, không biết làm sao liền bị Ngọc tỷ tỷ coi trọng, lại làm trễ nãi đại sự cả đời của một nữ tử!

Chuyện về sau Giang Nam đã biết, vị Phật Môn Phi Thiên Ngọc Sinh Hương này coi trọng Lạc Hoa Âm nữ giả nam trang, tình chàng ý thiếp sau, Lạc Hoa Âm chiếm được Phật Môn tâm pháp, sau đó liền vứt bỏ Ngọc Sinh Hương.

Ngọc Sinh Hương đuổi theo tới Huyền Minh Nguyên Giới, trở thành Nam Hải Vạn Hoa Lâu tam đại hoa khôi, thế mới biết người lừa gạt tài lừa gạt sắc mình lại là nữ nhân, thật là vui buồn lẫn lộn.

Giang Nam dở khóc dở cười:

- Sư tôn không chuyện ác nào không làm, chẳng những lừa gạt đến Yêu Tộc, Ma Tộc, ngay cả Phật Môn Phi Thiên cũng lừa, trì hoãn Phật Đà chuyển thế. . .

Minh Vương thành cách nơi đây cực kỳ xa xôi, còn cần hơn mười ngày mới có thể chạy tới, Giang Nam cùng Khương Nhu đàm luận Cầm Đạo, càng nói càng đầu cơ, hai người rất có hận ý gặp nhau muộn.

- Công chúa, Nhân Tộc có câu nói, mất cái này được cái kia.

Một Ma Tộc thiếu nữ thấp giọng cười nói:

- Công chúa bị Lạc Hoa Âm kia lừa tình cảm, nhưng hôm nay cùng đệ tử của Lạc Hoa Âm quen biết, lẫn nhau cũng rất hợp khẩu vị, không bằng. . .

Khương Nhu công chúa lắc đầu, liếc Giang Nam một cái nói:

- Từng Thương Hải làm khó Thủy, không có gì ngoài Vu Sơn không phải là vân, Giang Nam là Giang Nam, dù sao cũng không phải là Lạc Hoa Âm.

- Công chúa chẳng lẻ muốn đem trái tim buộc ở trên người một nữ tử sao ?

Khương Nhu đột nhiên cười khúc khích nói:

- Cha ta nói, nếu ta có thể đem Hoa Âm lừa gạt đến Minh giới, cha ta liền có thể bắt giữ nàng, đem nàng cải tạo thành thân nam nhi, đến lúc đó. . .

Sắc mặt nàng đỏ bừng, thấp giọng cười nói:

- Chẳng qua là, Hoa Âm nói nàng thích nam nhân, nếu cha ta đem nàng cải tạo thành nam nhi, nàng còn thích nam nhân, kia cũng có chút hỏng bét . . .

Mấy thiếu nữ Ma Tộc nghe vậy, không khỏi rùng mình một cái, gật đầu lia lịa.

- Ma Thần Chân Thân quả thật nếu so với pháp thân lợi hại hơn rất nhiều, có thể trợ giúp ta hoàn thiện Ma Chung Bá Thể Thần Thông.

Giang Nam tinh tế thể ngộ mình đạt được mấy ngày nay, thầm nghĩ trong lòng.

Diêm Chiến chính là thủ lĩnh của Diêm La Vương tộc, hắn nghiên cứu ở Ma Thần Chân Thân, còn muốn thắng nhiều Thiên Cung cường giả ở Huyền Minh Nguyên Giới, thậm chí nhân vật chưởng giáo Chí Tôn cấp cũng xa xa không kịp hắn.

Dù sao, Ma Thần Chân Thân là sở trường của Ma Tộc, trong nhân tộc mặc dù cũng có Pháp môn chân thân, nhưng phần lớn là Yêu Tộc hoặc là Phật Môn công pháp, hơn nữa cũng không tinh thâm như Ma Tộc.

Ma Thần Chân Thân rất là phức tạp, liên lụy đến xây dựng phục chế thân thể, gây dựng lại, sinh mệnh lực vận chuyển, xương cốt sinh trưởng, khí huyết vận hành,… nếu như không có cùng Diêm Chiến nói chuyện một phen, hắn muốn ngộ ra ảo diệu bên trong, chỉ sợ phải chờ tới Đạo Đài cảnh.

- Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, vận chuyển Thần Thông, chỉ thấy sau vai cùng dưới nách của hắn huyết nhục ngọa nguậy, xương cốt bắt đầu sinh trưởng, dần dần dài ra một mảnh cánh tay dài hẹp, ngay sau đó năm ngón tay dài ra!

Những cánh tay tân sinh ra này cấu tạo cực kỳ tinh sảo, thậm chí còn có màng xương, là huyết nhục chi thân chân thật, hơn nữa cấu tạo xương cốt của những cánh tay này cũng cùng Ma Thần chi cốt của hắn giống nhau như đúc, có thể phát huy ra thực lực cùng cánh tay chân chính của hắn giống nhau!

Giang Nam nhẹ nhàng chuyển động những cánh tay này, chỉ cảm thấy giống như pháp thân điều khiển như ý, rất là thuận buồm xuôi gió.

- Không biết Ma Thần Chân Thân uy lực như thế nào?

Hắn đi ra hương xe, ánh mắt quét tới, chỉ thấy phía dưới có một ngọn núi cao mấy trăm trượng, lồng lộng đứng thẳng, trong lòng khẽ nhúc nhích, chỉ thấy Ma Thần Chân Thân tám cánh tay, đột nhiên có pháp lực xông ra, hóa thành từng bàn tay to, hướng một tòa núi lớn ở tiền phương chộp tới .

Tòa núi lớn kia cao tới sáu bảy trăm trượng, bị tám bàn tay to của hắn ôm lấy, ra sức nâng lên, đem ngọn núi tính cả chân núi, sinh sôi từ dưới đất rút ra.

Tòa núi lớn tính cả chân núi, cao tới ngàn trượng, sức nặng không cách nào tưởng tượng, lại bị Giang Nam giơ lên!

- Ma Thần Chân Thân cùng pháp thân tương dung, uy lực đúng là nếu so với pháp thân đơn thuần mạnh mẻ hơn rất nhiều!

Giang Nam đem ngọn núi lớn này thả lại tại chỗ, trong lòng vui mừng vạn phần, ngay sau đó tản đi pháp thân, thu Ma Thần Chân Thân, chỉ thấy sáu cánh tay tân sinh huyết nhục dần dần ngọa nguậy, huyết nhục cùng xương cốt hướng trong cơ thể rút đi, bất quá chốc lát, hết thảy liền biến mất không

thấy gì nữa.

- Thiên Ma Cầm Thần Thông!

Pháp lực vận chuyển, chỉ thấy một cái cầm sắt hiện lên đỉnh đầu, một dây cung một trụ, có tất cả năm mươi dây cung trụ, cầm sắt không người nào tự kêu, dây cung khảy động.

Cùng tiếng đàn của Khương Nhu bất đồng, đàn âm của hắn chính là sát phạt Thần Thông, công kích thần hồn, đem thần hồn của địch nhân chém giết ở vô hình.

Hắn cùng với Khương Nhu trao đổi, cũng là thu hoạch thật lớn, mặc dù Cầm Đạo của Khương Nhu là Đạo âm, nhưng cùng Thiên Ma Cầm có chỗ hòa hợp, trợ giúp hắn hoàn thiện Thiên Ma Cầm Thần Thông.

- Chỉ cần tăng lên tới Thần Thông bát trọng, Thiên Ma cầm Thần Thông của ta là có thể hoàn toàn tu thành, hiện tại, còn không có bao nhiêu uy lực. Mà muốn nhanh chóng tăng lên tới Thần Thông bát trọng, thì cần chiến đấu, chiến đấu liên miên, đem mấy môn Thần Thông khác của ta mài hợp, thích ứng tu vi thực lực của ta hôm nay.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Hắn nhìn quần kinh, tự nghĩ ra tám loại Thần Thông, tu thành Thần Thông bát trọng không có chút trở ngại nào, nếu hắn muốn đột phá đến Thần Thông bát trọng, dễ dàng liền có thể làm được.

Nhưng Giang Nam biết rõ tầm quan trọng của căn cơ, tu vi cố nhiên có thể phi tăng, nhưng thực lực mới là căn bản, hắn phải một bước một cái dấu chân, mới có thể đánh rớt xuống căn cơ.

Đột nhiên, Giang Nam lòng có nhận thấy, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ma khí cuồn cuộn từ phía sau bay tới, rất nhanh liền đến gần bảo liễn hương xe của Khương Nhu, trong đó có một chiếc thuyền lớn, một đầu Huyết Hoàng, còn có một đoàn ma khí, chính là đám người Diêm Phù, Long Ngâm Phong

cùng Khiếu Mang.

- Công chúa, chúng ta cũng tính toán đi Minh Vương thành, mời công chúa đến trên thuyền tiểu muội, mọi người cùng nhau lên đường!

Khiếu Mang cao giọng cười nói.

- Cũng tốt.

Lúc này Khương Nhu thu bảo liễn hương xe, cùng nhiều thiếu nữ Ma Tộc khác đi lên thuyền lớn của Khiếu Mang, Giang Nam cũng theo đi lên chiếc thuyền lớn này, chỉ thấy ba người Khiếu Mang, Diêm Phù rối rít hướng mình xem ra, chiến ý hừng hực, không khỏi khẽ mỉm cười.

- Giang đạo hữu, đều nói tư chất của ngươi cao tuyệt, ngay cả phụ thân ta cũng đối với ngươi tán thành vạn phần, cùng mời không bằng vô tình gặp được, không bằng ở trên thuyền ta và ngươi đấu một cuộc. Ý của ngươi như thế nào?

Long Ngâm Phong đấu ý dạt dào, đề nghị nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 360: Nhất Cử Chứng Đạo Đài. (1)

Giang Nam đang muốn trả lời, đột nhiên hé mắt, nhìn về phía nơi xa, cười nói:

- Chư vị đạo huynh, bản lãnh chạy trối chết của các ngươi như thế nào?

- Cùng ngươi giao thủ, nơi nào cần chạy trốn lấy mạng?

Diêm Phù cười lạnh nói:

- Ta không tin ngươi sẽ mạnh như vậy! Ta cũng là Thần Tộc hỗn huyết, cùng cảnh giới đánh một trận ngươi chưa hẳn có thể thắng được ta! Nếu không chúng ta khoa tay múa chân một hồi?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Chuyện tình khoa tay múa chân sau này hãy nói, bây giờ còn là vội vàng chạy trối chết, địch nhân của ta tới!

- Địch nhân?

Ba người Long Ngâm Phong cười to, Khiếu Mang nói:

- Địch nhân có thể đem ngươi đuổi đến chạy đầy đất, khẳng định ở trên ngươi, cũng tốt, nếu ta đánh bại địch nhân của ngươi, liền tương đương với đánh bại ngươi.

Ba người quay đầu nhìn lại, sắc mặt không khỏi kịch biến, chỉ thấy phía sau cách bọn họ mấy ngàn dặm, một đầu Kim Long khổng lồ khống chế một chiếc kim thuyền ầm ầm lái tới, đầu Kim Long kia khí diễm ngập trời, đem nửa bầu trời nhuộm thành màu vàng.

Ba người Long Ngâm Phong ngẩn ngơ, đột nhiên Khiếu Mang Suất trước

phục hồi tinh thần lại, thét to:

- Chạy mau!

Đám người Diêm Phù thấy khí diễm Kim Long kia, liền biết đám người mình tuyệt sẽ không là đối thủ!

Uy thế của Kim Long kia, quả thực chính là Thiên Cung cường giả tương tự như Diêm Chiến, đặt ở trong Minh giới, cũng là Vương giả bá chủ hùng cứ nhất phương!

Cho dù là Khương Nhu, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, thất thanh nói:

- Thiên Cung cấp Long Tộc. . .

Lúc này toàn bộ pháp lực của mọi người hết thảy rót vào trong chiếc thuyền lớn này, tốc độ của thuyền lớn lập tức đạt đến cực hạn, nhưng tốc độ như cũ không bằng Ngục Thần Châu của Long Tộc.

Tổ Thánh Ngục Thần Châu chính là bảo vật của Long Tộc, là dùng Thần cốt luyện chế Thiên Cung chi bảo, đến gần trấn giáo chi bảo. Mà chiếc thuyền lớn bất quá là Khiếu Mang sở luyện, có khác biệt trời vực.

Ngục Thần Châu nhanh chóng đến gần, đột nhiên chỉ thấy từng ngọn núi lớn trống rỗng đột ngột từ mặt đất mọc lên, rối rít hướng thuyền lớn ném tới, là Tổ Thánh đứng ở trên Ngục Thần Châu vận chuyển pháp lực, đem từng ngọn núi lớn rút lên!

- Khiếu Mang, thuyền của ngươi quá chậm, căn bản né tránh không được Long Tộc cường giả đuổi giết, đến trên xe của ta!

Khương Nhu thanh quát một tiếng, tế lên bảo liễn, mọi người một loạt mà vào, vọt vào trong hương xe, Khương Nhu toàn lực thúc dục, hương xe lập tức gào thét lao ra thuyền lớn, về phía trước bão táp bay đi.

Oanh!

Bọn họ mới vừa rời đi, liền thấy từng tòa núi lớn đập trúng chiếc thuyền lớn kia, lúc này thuyền lớn chia năm xẻ bảy, các loại linh kiện phá toái loạn xạ mọi nơi, thấy vậy Khiếu Mang thịt thương yêu không dứt, dậm chân nói:

- Truy Phong Châu của ta. . .

Răng rắc!

Một đầu rồng khổng lồ đột nhiên dò tới, mở cái miệng rộng, bao lại phương viên mấy trăm mẫu, một ngụm cắn xuống, đem mấy tòa núi lớn tính cả mảnh nhỏ của thuyền một ngụm cắn nuốt.

Khiếu Mang rùng mình một cái, không hề kêu la nữa, mà là điên cuồng thúc dục pháp lực tràn vào trong hương xe của Khương Nhu, liều mạng chạy trốn.

Đám người Giang Nam, Diêm Phù cũng rối rít lay động pháp lực, thúc dục hương xe, thậm chí ngay cả trên dưới một trăm tên Ma Tộc thị nữ của Khương Nhu cũng toàn lực ứng phó, đem tốc độ hương xe thôi phát đến lớn nhất, bao gồm Long Ngâm Phong Huyết Hoàng, cũng liều mạng đem pháp lực mình rót vào hương xe.

- Để Giang Tử Xuyên xuống, ta tha các ngươi không chết!

Thực lực của Tổ Thánh thật sự kinh khủng, thanh âm vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai bọn họ, chỉ thấy lại có từng ngọn núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên, ở giữa không trung tạo thành một hàng rào dãy núi, ngăn trở đường đi của hương xe.

Khương Nhu thanh quát một tiếng, hương xe ầm ầm vọt tới hàng rào núi này, oanh một tiếng vang thật lớn, hương xe chấn động, rốt cục đem tòa núi lớn xuyên thủng, nghênh ngang rời đi.

- Muốn đi?

Hàng rào dãy núi sụp đổ, vô số núi lớn tổ hợp, hóa thành một Long trảo

khổng lồ, hung hăng hướng hương xe chộp tới .

Đỉnh đầu của Khương Nhu có một dây cung hiện lên, càng lúc càng lớn, năm mươi dây cung năm mươi trụ, boong boong rung động, dây cung chấn động, chỉ thấy dãy núi tạo thành Long trảo kia rối rít di động, núi rừng thành tấm thành tấm hóa thành phấn vụn.

- Giang Nam, ngươi rốt cuộc đắc tội người nào?

Diêm Phù thấy vậy mắt mũi trợn tròn, lẩm bẩm nói.

- Tự nhiên là Long Tộc.

Giang Nam cười nói:

- Ta giết Long Hoàng ấu tử, vạn bất đắc dĩ lúc này mới tiến vào Minh giới tị nạn, không nghĩ tới đối đầu lại đuổi tới Minh giới.

Đám người Diêm Phù cùng Long Ngâm Phong liếc mắt nhìn nhau, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, Long Hoàng là đứng đầu Long Tộc, Giang Nam giết ấu tử của hắn, liền tương đương với giết con tộc trưởng của Thần Tộc!

- Chúng ta lúc trước cho hắn là một người chỉ lấn mềm tránh cứng, không nghĩ tới hắn không những không mềm, ngược lại thực cứng, ngay cả Long Hoàng ấu tử cũng dám giết!

Dãy núi hóa thành Long trảo không có hoàn toàn toái rụng, như cũ hung hăng chộp tới, Khương Nhu lệ quát một tiếng, chỉ thấy đại cầm càng lúc càng lớn, dài đến hơn nghìn trượng, xoay tròn hướng về phía trước nghênh khứ, năm mươi dây cung boong boong kích thích, tiếng đàn không dứt.

Tiếng đàn đầy trời, Đạo văn tung hoành, Khương Nhu vị Thần Tộc công chúa này rốt cục đánh ra thực lực của nàng, chỉ thấy sau lưng nàng từng ngọn Thần Phủ hiện lên, những Thần Phủ này chính là Ma cung chồng chất, có tất cả sáu tòa, trong Ma cung có vô số Ma văn bay múa, phảng phất trong đó có một pho tượng Ma Thần!

Đạo văn cùng đại cầm tương liên, pháp lực quán chú, tiếng đàn dũ phát kịch liệt, chấn đắc từng ngọn núi lớn xây dựng Long trảo rối rít sụp đổ!

Long trảo tiếp tục rơi xuống, chỉ nghe khúc khích không ngừng, những núi lớn kia điên cuồng dài ra Long Lân, giống như móng vuốt chân chính của Thiên Long, pháp lực cuồng bạo trấn áp, một dây cung đứt đoạn!

Khương Nhu muộn hanh nhất thanh, khóe miệng tràn đầy máu, nhưng cũng đem Long trảo này đở, chỉ thấy đại cầm rơi trở về đỉnh đầu của nàng, dây cung đã đứt sạch sẽ.

- Nguyên lai là người trong Thần tộc, bất quá ngươi không tu thành Thiên Cung, mơ tưởng ngăn trở ta!

Tổ Thánh há mồm vừa phun, liệt hỏa hừng hực từ giữa không trung lăn qua, che khuất bầu trời, chỉ một thoáng liền đến bên cạnh hương xe, đem hương xe bao phủ!

Khương Nhu hoa dung biến sắc:

- Hỏng bét, là Thiên Long Nghiệp Hỏa, loại nghiệp hỏa này hương xe của ta ngăn cản không nổi, rất nhanh sẽ bị hắn luyện hóa, đem quyền nắm hương xe trong tay đoạt đi, đến lúc đó chúng ta liền cùng đường !

- Các ngươi lái xe đi về phía trước, để ta đối phó nghiệp hỏa.

Giang Nam tung người ra xe, đứng ở trên hương xe, mi tâm một đóa thần hỏa bay ra, điên cuồng tịch quyển, chỉ thấy Thiên Long Nghiệp Hỏa khôn cùng chen chúc mà đến, bị hút vào đóa Đậu Suất Thần Hỏa này, biến mất không thấy gì nữa.

Đám người Long Ngâm Phong thấy vậy mắt mũi trợn tròn, Thiên Long Nghiệp Hỏa của Tổ Thánh là lợi hại bực nào, ngay cả Khương Nhu vị Thần Phủ lục trọng Thần Tộc cường giả này cũng nói ngăn cản không nổi, mà Giang Nam lại nhẹ nhàng liền đem Thiên Long Nghiệp Hỏa đầy trời thu không còn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 361: Nhất Cử Chứng Đạo Đài. (2)

- Diêm Phù, ngươi là Ma Long Thần Tộc, có thể ngăn chặn Thiên Long Nghiệp Hỏa hay không?

Long Ngâm Phong đột nhiên nói.

Diêm Phù lắc đầu, thấp giọng nói:

- Nếu ta tu luyện tới Thần Phủ cảnh, hơn phân nửa có thể vào Thiên Long Nghiệp Hỏa mà không chết, nhưng mà lấy đi Thiên Long nghiệp hỏa của một vị Thiên Cung cấp, liền có chút khó khăn .

Hắn cách Thần Phủ cảnh còn có một đoạn khoảng cách cực kỳ xa, tự nhiên là không cách nào đón lấy Thiên Long Nghiệp Hỏa, nhất định sẽ bị luyện hóa thành tro.

Rống …

Tổ Thánh há mồm vừa kêu, Long ngâm không dứt, âm ba nặng nề chấn động mà đến, vô số dãy núi di động, rối rít tan vỡ, Giang Nam mặt liền biến sắc, loại âm ba này hắn tuyệt đối ngăn cản không nổi, vội vàng lắc mình tiến vào trong hương xe.

Rồng ngâm vọt tới, hương xe giống như lục bình trong nước xoáy, bị xông đến quay cuồng không nghỉ. Cũng may cỗ hương xe này là cha của Khương Nhu luyện chế, chất lượng cực cao, cũng không bị Tổ Thánh một rống chấn vỡ!

Sắc mặt Khương Nhu thảm đạm, cắn răng, đột nhiên đem cầm tế lên lần nữa, chỉ thấy cầm sắt lơ lửng, phân giải, năm mươi dây cung hóa thành năm mươi đồng trụ, ùng ùng chấn động, đem hương xe vây quanh ở chính giữa, chống cự một rống của Tổ Thánh.

Năm mươi dây cung trụ này chỉ ngăn cản chốc lát, liền rối rít phá toái, hương xe cũng nhân cơ hội này nhất cử lao ra phạm vi tiếng hô của Tổ Thánh, viễn độn bay đi.

Sắc mặt Khương Nhu phức tạp, thu hồi cầm, chỉ thấy phía trên trụi lủi một mảnh, cái gì cũng không có còn dư lại.

- Nhu công chúa yên tâm, tương lai ta tất sẽ vì ngươi trọng luyện cầm này, bảo đảm chất lượng hơn xa lúc trước.

Giang Nam vạn phần thành khẩn nói.

Khương Nhu há miệng, nhưng không có lên tiếng, thầm nghĩ:

- Đây là Hoa Âm luyện chế cầm cho ta, nàng bất học vô thuật, không thông âm luật, vẫn là ta cùng nàng ở chung một chỗ điều chỉnh cung thương, lúc này mới luyện thành bảo vật kia. Hôm nay cầm này bị huỷ, ý nghĩa ta cùng với nàng tình duyên đã đoạn, đệ tử Hoa Âm lại vì ta luyện cầm, là muốn nối tục tình duyên, chẳng lẻ đây là thiên ý?

Giang Nam cũng không biết cây cầm này đối với nàng có ý nghĩa sâu đậm, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tổ Thánh khống chế Ngục Thần Châu dong ruỗi mà đến, mặc dù bị kéo ra một khoảng cách, nhưng giờ phút này tốc độ của Ngục Thần Châu buông ra, so sánh với hương xe của Khương Nhu nhanh hơn một chút.

Dù sao, đó là dùng Thần cốt luyện chế thần chu, mặc dù nói tốc độ không phải Thiên Hạ Vô Song, nhưng sẽ vượt qua tuyệt đại đa số pháp bảo của thế gian. Mà tốc độ của hương xe mặc dù giống như trước nhanh chóng tuyệt luân, là bảo vật mà phụ thân của Khương Nhu luyện chế, nhưng bọn hắn dù sao cũng không có cách nào đem tốc độ cỗ xe này phát huy đến cực hạn, vì vậy sớm muộn gì cũng sẽ bị Ngục Thần Châu đuổi theo.

Đám người Long Ngâm Phong, Khiếu Mang cùng Diêm Phù âm thầm hối hận mình không có chuyện gì gây chuyện, hết lần này tới lần khác chạy tới

chỗ Giang Nam tìm xui, ước gì mình chưa từng có gặp qua ôn thần này.

- Họ Giang tiểu tử ngay cả Thiên Cung cấp Cự Long cũng dám trêu chọc, mặc dù chúng ta là thiên tài trong vương tộc, nhưng cũng không có to gan lớn mật đến loại trình độ này.

- Đi theo tiểu tử này, chính là tự đoạn sinh lộ, xui chặn đường đở không nổi!

- Vị Long Tộc cường giả này, cơ hồ cùng cha ta lực lượng ngang nhau, đoán chừng chúng ta là chạy trời không khỏi nắng !

Đột nhiên, mấy người rối rít nhìn về phía Giang Nam, chỉ cảm thấy hơi thở của hắn trong lúc bất chợt sâu đậm rất nhiều, cùng lúc đó, một đóa kiếp vân ở giữa không trung nổi lên, để cho trong lòng bọn họ giật mình:

- Tiểu tử kia ở thời khắc này đột phá, bước vào Thần Thông bát trọng. Bất quá, mặc dù hắn bước vào Thần Thông bát trọng, cũng là như muối bỏ biển, không cách nào đem tốc độ hương xe phát huy đến mức tận cùng!

Đóa kiếp vân này còn ở trong nổi lên, còn chưa có lôi kiếp rơi xuống, nhưng để cho mấy người kinh hãi chính là, hơi thở của Giang Nam càng ngày càng nồng nặc, tu vi càng ngày càng sâu đậm, chỉ thấy quanh thân hắn mơ hồ có Đạo văn hiện ra, tám đạo Thần luân xuất hiện, Thần Luân đặc sắc, đủ loại dị tượng, mơ hồ có khuynh hướng hóa thành Đạo văn, xây dựng thành Đạo Đài!

Trừ lần đó ra, còn có hai tòa thần thức Đạo Đài lơ lửng, ong ong chuyển động, thần thức cường đại tràn ngập, để cho tốc độ Thần Luân hóa thành Đạo văn nhanh hơn!

Trong đó một ngọn thần thức Đạo Đài thậm chí bắt đầu cùng Đạo văn dung hợp, đem đủ loại Đạo văn dị tượng thống nhất, hóa thành một cái hoàn chỉnh!

- Làm sao có thể?

Khiếu Mang thất thanh nói:

- Hắn muốn bước vào Đạo Đài cảnh giới !

Long Ngâm Phong cùng Diêm Phù cũng khiếp sợ không dứt, đột phá một cảnh giới coi như cũng được, liên tục đột phá hai cảnh giới, này liền hết sức kinh khủng !

Sắc mặt Diêm Phù ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Hắn tích súc quá khổng lồ, lúc trước áp chế cảnh giới của mình, thẳng đến hiện tại mới đột nhiên bộc phát ra, chuẩn bị nhất cử đột phá, tu thành Đạo Đài!

Đột nhiên, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, tám đạo Thần luân của Giang Nam hoàn toàn hóa thành Đạo văn, dị tượng bay lên, cùng thần thức Đạo Đài tương dung, hóa thành một ngọn Đạo Đài.

Đạo Đài này không ngừng rơi xuống, phía trên tám loại dị tượng đồ án yên lặng, rơi vào trong đan điền của hắn.

Mà ở trong dị tượng đồ án, Ngũ Kiếp Chung, Sơn Hải Đỉnh phập phồng, bị Đạo văn hóa thành dị tượng dễ chịu.

Đây cũng là Đạo Đài bát cảnh đệ nhất Đạo Đài, Linh Đài!

Trong Tử Phủ Giang Nam, Huyền Thai vẫn không ngừng mở Hỗn Độn Hồng Mông, mây tía phá vỡ trường không, liên tục không ngừng hóa thành tu vi, để cho tu vi của hắn tiếp tục đột phi mãnh liệt.

Hỗn Độn Hồng Mông trong Tử Phủ càng ngày càng mỏng, nội tình đã tiêu hao được thất thất bát bát, mà lúc này Tử Phủ đã rộng lớn hơn ba nghìn dặm!

Giang Nam vốn cũng không có ý định vận dụng Hồng Mông khí trong Tử Phủ tới mạnh mẽ tăng lên tu vi, tránh cho cảnh giới không yên, nhưng mà

hôm nay tánh mạng nguy cấp, để cho hắn cũng không kịp nghĩ nhiều, nhất cổ tác khí đem Hồng Mông trong Tử Phủ hết thảy mở ra!

Hắn liên tục đột phá hai đại cảnh giới, tu vi thoáng cái tiêu thăng gấp năm sáu lần, pháp lực bạo tăng, thậm chí ra ngoài phạm vi nhục thể của hắn có thể thừa nhận, pháp lực hóa thành đạo văn đang không ngừng tràn ra, tiêu tán ở trong không khí!

Giang Nam đột phá hai đại cảnh giới dẫn dắt kiếp vân, trực tiếp hiện ra ở bên trong hương xa của Khương Nhu, cũng may bên trong cỗ hương xe này của Khương Nhu không gian thật lớn, đủ có thể chứa kiếp vân.

Lôi kiếp bắt đầu điên cuồng trút xuống, từng tia chớp không ngừng đánh rớt, vô cùng chính xác rơi vào trên người Giang Nam, về phần những người khác thì không có chút liên lụy nào.

Nếu lôi kiếp liên lụy những người khác, như vậy đám người Khương Nhu, Diêm Phù trong xe cố nhiên có thể ngăn cản, nhưng mà trên dưới một trăm Ma Tộc thị nữ khác liền không cách nào chống lại, nhất định sẽ bỏ mạng ở trong lôi kiếp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 362: Ma Vương Phủ Tả Kỳ Sứ

Giang Nam đối với lôi kiếp làm như không thấy, pháp lực bắt đầu khởi động, điên cuồng rót vào hương xe, để cho chiếc bảo liễn này tốc độ nhất thời lại nhanh một phần.

Răng rắc! Răng rắc!

Lôi rơi không ngừng, hắn trong chớp mắt liền bị Thiên Lôi phách đến da tróc thịt bong, từng đạo Lôi Đình rơi xuống, giống như lợi kiếm, cắt ra da thịt, lộ ra xương cốt!

Xương cốt của hắn chi chít, cho dù là Ma Tộc cũng không có xương cốt phức tạp như thế.

Mà ở bên trong xương cốt cùng huyết nhục, thì có vô số hoả diễm cùng thủy nguyên lay động, phảng phất như Ma ngục, không ngừng rèn luyện thân thể!

Nhục thể của hắn chính là một Địa Ngục, ngục thủ tự thân, đau khổ mình chịu.

Cũng không lâu lắm, nhục thể của hắn liền đầy đủ cường đại, đủ để dung nạp pháp lực bạo tăng, để cho những pháp lực kia không hề trôi qua nữa.

Đám người Diêm Phù thấy mà da đầu tê dại, trong Ma tộc cũng có người độ kiếp, thậm chí là Diêm Phù cũng từng vượt qua mấy lần lôi kiếp, nhưng cũng không có kinh khủng như lôi kiếp của Giang Nam, cường độ lôi kiếp của Giang Nam ở Linh Đài Cảnh, cơ hồ có thể cùng Thần Đài Cảnh cường giả sánh ngang!

Khiếu Mang lộ ra vẻ không đành lòng nói:

- Ngươi lại tiếp tục đem pháp lực rót vào trong bảo liễn, mà không đi chống cự lôi kiếp mà nói, nhất định sẽ bị phách chết. Vẫn là thu hồi pháp lực, đi đối kháng lôi kiếp đi!

Khương Nhu gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Tử Xuyên, ngươi đối kháng lôi kiếp quan trọng hơn, hay là trước thu hồi pháp lực.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Các ngươi yên tâm, ta chỉ là liên tục tăng lên hai cảnh giới, thân thể chưa đi tới cùng mà thôi, hiện tại đang muốn mượn lôi kiếp rèn luyện thân thể.

Sự thật cũng là như thế, mọi người hướng hắn nhìn lại, chỉ thấy Thiên Lôi đánh xuống, huyết nhục của Giang Nam tung bay, Lôi Đình lực rót vào trong xương cốt của hắn, không ngừng rèn luyện, cùng lúc đó lại có huyết nhục mới không ngừng sinh trưởng, đền bù thân thể tổn thương, thay thế da thịt bị phách đến đen nhánh lở loét.

Cùng lúc đó, lại có Đậu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy bị Giang Nam thôi phát, nước lửa rèn luyện thân thể, để cho thân thể của hắn không ngừng lớn mạnh.

Hắn đột phá đến Đạo Đài bát cảnh Linh Đài Cảnh, Đậu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy đã bị hắn thôi phát đến tầng thứ ba thần thủy cùng thần hỏa, luyện tôi lấy thân thể, tạp chất trong tinh thần cùng pháp lực.

Lôi rơi không ngừng, huyết nhục mới vừa sinh ra ngay sau đó lại bị Thiên Lôi chém nát, huyết nhục bay ngang, thê thảm không nỡ nhìn, nhưng Giang Nam thủy chung giữ vững sinh mệnh lực vô cùng tràn đầy, không có thương tổn đến căn bản của hắn.

Sinh mệnh lực của hắn mạng, cho dù là Thần Tộc như Khương Nhu cùng Diêm Phù cũng không cách nào sánh ngang.

Hắn lấy thân thể phòng ngự thuần túy tới đối kháng lôi kiếp, chẳng những không có dùng pháp lực gì, thậm chí ngay cả bảo khí cũng không có tế lên.

Này cùng thường thức của đám người Diêm Phù là một trời một vực, theo bọn họ biết, phần lớn độ kiếp, đều phải cần thi triển Thần Thông cùng pháp bảo tới đối kháng lôi kiếp, cẩn thận từng li từng tí, e sợ cho bị Thiên Lôi oanh giết.

Mà Giang Nam lại vứt bỏ hết thảy, không sử dụng bất kỳ Thần Thông cùng pháp bảo hoặc là bảo khí, chỉ bằng thân thể liền đem lôi kiếp khiêng xuống.

Ông!

Trong đan điền hắn, tòa Đạo Đài này bay ra, giống như trước cũng đắm chìm trong lôi kiếp, mượn Lôi Đình lực tới tẩy lễ pháp lực của hắn.

Còn có thần thức Đạo Đài, cũng bị hắn thích phóng đi ra.

Cùng lúc đó, mi tâm của hắn mở ra, Tử Phủ mở rộng, huyền thai kim nhân từ trong Tử Phủ đi ra, nghênh đón Lôi Đình.

Hắn lo lắng cho tu vi cảnh giới của mình tăng lên quá nhanh, căn cơ không yên, vì vậy trực tiếp đem Đạo Đài cùng Huyền Thai của bản thân thích phóng đi ra, dùng lôi kiếp tới tẩy lễ, rèn luyện pháp lực, thần thức cùng Huyền Thai tinh khiết.

- Đây là. . .

Đám người Diêm Phù nhìn về phía Huyền thai kim nhân, sắc mặt nghi ngờ, bọn họ chưa từng thấy qua, một người lại ở trong Tử Phủ luyện ra đồ kỳ quái như thế, cho dù là Khương Nhu cũng một mảnh mờ mịt nhìn huyền thai kim nhân, không biết đây tột cùng là cái gì.

Mặc dù bọn họ cũng tu luyện Ma Tộc tâm pháp, nhưng cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam so sánh với, vẫn là có khác nhau thật lớn,

chưa từng thấy qua tình hình như thế.

Huyền Thai cùng Giang Nam giống nhau như đúc, nhưng khí chất lại hoàn toàn bất đồng, Giang Nam là tu sĩ, mà Huyền Thai lại phảng phất như là một pho tượng của Thần, một pho tượng cư ngụ ở trong Tử Phủ của Giang Nam.

Mấy người liên tục đánh giá Huyền Thai, trong lòng nghi ngờ nói:

- Thật giống như có pháp lực, là thần thức xây dựng mà thành, đây rốt cuộc là phân thân hay hóa thân?

Đối với Huyền Thai, Giang Nam cũng nói căn nguyên không ra lời, huyền thai kim nhân khi hắn tu thành Thần Thông đã xuất hiện, cái này phảng phất như là một thân thể khác của hắn, là một phần thần thức, pháp lực cùng với khí huyết tạo thành, cực kỳ huyền diệu, cũng có thể khống chế Thần Thông cùng tâm pháp của hắn tu luyện.

Huyền thai kim nhân này cũng bị lôi kiếp phách đến nám đen, mình đầy thương tích, bất quá sự khôi phục sức khỏe của nó so với thân thể của Giang Nam còn mạnh hơn, vừa phá liền tụ.

Mà Đạo Đài của hắn là nơi pháp lực hội tụ, đạo văn tạo thành dị tượng, đại nhật ma chung, Thiên Phủ Trọng Lâu, Thiên Dực Ma Thần, Ngũ Kiếp Ấn, đạo âm đồ, Sơn Hải Đỉnh, Lượng Kiếp trận, Thiên Ma Cầm bát đại dị tượng tắm rửa lôi kiếp, đạo văn cũng bị chém nát, nhưng mà sau khi ngưng tụ, uy lực liền càng hơn trước!

Dần dần, đám người Khương Nhu thấy những Lôi Đình đánh rớt kia tạo thành tổn thương cho thân thể của Giang Nam càng ngày càng nhỏ, từng vết thương nhanh chóng khép lại, này cho thấy thân thể của Giang Nam đang không ngừng trở nên mạnh mẻ, pháp lực cùng thần thức của hắn, giống như trước trở nên tinh thuần hơn.

Mà có pháp lực của Giang Nam, tốc độ bảo liễn hương xe của Khương

Nhu tăng nhanh, mặc dù không đến nổi đem Tổ Thánh bỏ rơi, nhưng Tổ Thánh nhất thời trong chốc lát là không cách nào đuổi theo bọn họ.

Thật ra thì, điều khiển bảo liễn chủ yếu nhất vẫn là Khương Nhu, tu vi của thiếu nữ Thần Tộc này sâu đậm, thậm chí có thể mượn uy lực pháp bảo cùng Tổ Thánh chống lại một hai chiêu, pháp lực của đám người Giang Nam chẳng qua là dệt hoa trên gấm mà thôi.

Nếu không có nàng, đám người Giang Nam khẳng định ở vừa thấy mặt sẽ bị hắn chém giết hết thảy, ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có.

- Tổ Thánh quá mạnh mẽ, pháp lực so với chúng ta hùng hậu hơn xa, sớm muộn gì chúng ta sẽ hao hết sạch pháp lực, đến lúc đó sẽ rơi vào trong tay của hắn!

Sắc mặt Long Ngâm Phong ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Nhất định phải tìm cơ hội bỏ rơi hắn, nếu không chúng ta đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đám người Diêm Phù rối rít đồng ý, Tổ Thánh chính là Thiên Long tu thành Thiên Cung, pháp lực của hắn cơ hồ vô cùng vô tận, so tiêu hao tuyệt đối là so bất quá hắn.

Hơn nữa mấu chốt nhất là bọn hắn không cách nào bỏ rơi Ngục Thần Châu, chiếc thuyền lớn này là Thần minh chi cốt luyện chế mà thành, có thể lui tới các thế giới, tốc độ của nó còn chưa đạt đến cực hạn, chẳng qua là Tổ Thánh không cách nào đem tốc độ của nó phát huy mà thôi.

Boong boong!

Thiên Lôi trút xuống, rơi vào trên người Giang Nam, toát ra từng chuỗi tia lửa cùng điện quang, ngay cả da tay của hắn cũng không có bổ ra, thấy vậy mí mắt của đám người Diêm Phù nhảy loạn, thầm nghĩ:

- Thân thể của tiểu tử này trong thời gian ngắn liền tăng lên một mảng lớn

như vậy, biến thái!

Lôi kiếp dần dần đến kết thúc, mà Giang Nam hấp thu Lôi Đình lực, thân thể tự nhiên đột nhiên tăng mạnh, pháp lực cũng dũ phát tinh thuần, chẳng qua là Thần Thông vận chuyển không cách nào tự nhiên như ý, hạn chế phát huy thực lực của hắn.

Pháp lực của hắn như cũ đang không ngừng tăng lên, thẳng ép Đạo Đài đệ nhị trọng, Liên Đài cảnh giới, đám người Diêm Phù thấy vậy sợ hết hồn hết vía, e sợ cho hắn trong lúc bất chợt tăng lên tới Liên Đài Cảnh!

- Nếu hắn có thể nhất cổ tác khí tăng lên tới Liên Đài Cảnh, như vậy hắn cũng không phải là Thần Tộc, mà là Thần minh chuyển thế. . .

Cũng may Giang Nam không đột phá, mà là bị vây ở Linh Đài Cảnh đỉnh phong, Hỗn Độn Hồng Mông khí trong Tử Phủ của hắn đã mở sạch sẽ, giọt nước không dư thừa, không có tiền vốn tiếp tục đột nhiên tăng mạnh.

Huống chi hắn cũng không có tâm pháp đến tiếp sau của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cho dù Hỗn Độn Hồng Mông khí đủ nhiều, cũng không cách nào đột phá đến Liên Đài Cảnh, nếu hắn không cách nào bổ toàn bộ Đạo Đài bát cảnh tâm pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, sau này có thể bị vĩnh viễn vây ở Linh Đài Cảnh, không có khả năng tiếp tục đột phá.

- Ta đột nhiên bạo tăng sáu bảy lần pháp lực, cảnh giới khẳng định không yên, thậm chí nói không chừng sinh ra Tâm Ma. Chỉ có thể từ từ mài hợp, thích ứng pháp lực bạo tăng.

Giang Nam yên lặng tâm thần, thầm nghĩ:

- Hơn nữa, Đạo Đài bát cảnh tâm pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cũng phải mau sớm thôi diễn đi ra, nếu không chỉ có thể phế bỏ Ma Ngục Huyền Thai Kinh đổi tu những tâm pháp khác.

- Nhu công chúa, các ngươi đây là muốn đi đâu?

Đột nhiên, phía trước có một tiếng cười to truyền đến, đám người Giang Nam rối rít nhìn lại, chỉ thấy phía trước mấy trăm dặm, một mặt đại kỳ triển khai, che khuất bầu trời, đón gió lay động, vô số Ma Tộc đứng ở trên đại kỳ, theo mặt cờ trên dưới phập phồng.

Trong đó một Ma Tộc cường giả uy phong lẫm lẫm, phía sau hiện ra Ma cung nặng nề, trên Ma cung, chính là một mảnh Địa Phủ lồng lộng, vô số cung điện, rõ ràng là một vị Ma Tộc Thiên Cung cường giả, cao giọng nói:

- Nhu công chúa thứ lỗi, Ma Vương phủ ta phụng mệnh ở chỗ này Tuần Sát gian tế, nghe nói có một cái tên là Giang Nam hỗn huyết Thần tộc lẻn vào Minh giới ta, người này đắc tội Long Tộc, kính xin cung chủ dừng bảo liễn lại, cho chúng ta lục soát một phen!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, sắc mặt Khương Nhu cũng có chút khó coi, lạnh lùng nói:

- Ta nói Long Tộc cường giả kia làm sao sẽ biết chuyện tình Giang đạo hữu cùng ta đồng hành, nguyên lai là Ma Vương phủ ở trong đó giở trò! Ma Vương phủ Kim Ngưu Ma Vương cùng cha ta có ân oán, minh tranh ám đấu rất nhiều năm, nhất định là hắn bày mưu đặt kế, để cho cao thủ Ma Vương phủ chặn đường đi của chúng ta!

- Cái kia chính là Kim Ngưu Ma Vương sao?

Giang Nam hé mắt, nhìn về phía ma tướng cầm đầu kia hỏi.

- Kim Ngưu Ma Vương là cường giả một tầng cùng cha ta, tương đương với chưởng giáo Chí Tôn các đại phái của Huyền Minh Nguyên Giới, há có thể tự mình ra mặt?

Khương Nhu lắc đầu nói:

- Người này chẳng qua là người hầu của Kim Ngưu, Tả kỳ sứ Đồ Vũ Điền, là người rất khó giải quyết. Nếu ta rơi vào trong tay của hắn, nhất định sẽ chết không có chỗ chôn! Chúng ta đường vòng đi qua!

Lúc này, Ngục Thần Châu đã đuổi theo gần không ít, Khương Nhu khống chế bảo liễn chuyển hướng, hiểm hiểm quét qua chỗ Tả kỳ sứ suất lĩnh Ma Tộc trăm dặm, xông về phía trước.

- Nhu công chúa, ngươi cho rằng ngươi có thể mang theo người kia từ trong tay của ta chạy trốn?

Đồ Vũ Điền cười ha ha, đại kỳ một quyển, vô số Ma Tộc rối rít bay lên, giữa không trung chi chít là Ma Tộc, đông nghịt một mảnh, vô số cánh chim chấn động, nâng mặt đại kỳ này lên gào thét đuổi theo!

- Đồ Vũ Điền, bà nội ngươi!

Diêm Phù quát lên như sấm, giận dữ hét.

- Nguyên lai là Diêm Chiến công tử!

Đồ Vũ Điền cực kỳ vô sỉ, cười hắc hắc nói:

- Diêm công tử, bà nội ta đã sớm chết, ta đây liền đưa ngươi đi gặp nàng!

Khương Nhu khống chế bảo liễn gào thét xông về lối kia đi, mới vừa đi tới trước thông đạo, đột nhiên chỉ thấy hàng ngàn Ma Tộc từ trong lối đi kia bay ra, chi chít, vô số Ma Tộc giương cánh mà bay, giữa không trung là đủ loại Thần Thông cùng pháp bảo, như mưa đập tới, là người xem mà da đầu tê dại!

Những pháp bảo Thần Thông này ở giữa không trung câu liên kết hợp, hóa thành một mặt trận đồ rộng lớn ngàn dặm, hạo hạo đãng đãng, đập vào mặt đè xuống!

- Nhu công chúa, ngươi trúng kế của ta!

Đồ Vũ Điền cười ha ha, dương dương đắc ý nói:

- Nếu ta muốn ngăn cản ngươi, tại sao có thể chỉ suất lĩnh một nhóm nhân mã? Đây cũng là Trận kỳ bộ dưới trướng Tả kỳ ta, các ngươi vẫn là biết điều

một chút lưu lại thôi!

Đám người Khương Nhu, Long Ngâm Phong sắc mặt thảm đạm, nhiều Ma Tộc cường giả ngăn cản đường đi như vậy, chỉ cần hơi ngăn cản chốc lát, Đồ Vũ Điền cùng Tổ Thánh hai đại Thiên Cung cường giả này sẽ đuổi tới, để cho bọn họ không khỏi trong lòng tuyệt vọng.

Giang Nam đột nhiên trầm giọng nói:

- Nhu công chúa, mấy vị đạo huynh, đối kháng trận pháp chi bằng lấy âm ba Thần Thông phá chi!

Ánh mắt Khương Nhu sáng lên, vui vẻ nói:

- Chính xác, đối phó thế công dày đặc bực này, chỉ có âm ba Thần Thông!

Lúc này ba người Diêm Phù, Khiếu Mang, Long Ngâm Phong nhảy ra bảo liễn, nhất tề quát lên, ma âm cuồn cuộn vỡ bờ mà đi, đón mặt trận kỳ này đánh sâu vào.

Ba người bọn họ là Đạo Đài bát cảnh hậu kỳ cường giả, cũng tu luyện qua âm ba Thần Thông, ma âm mênh mông cuồn cuộn, hóa thành vô số đạo văn, cùng đại trận của Trận kỳ bộ xung đột chính diện, nhất thời chấn đắc vô số Thần Thông mai một, mặt trận đồ khổng lồ này uy năng bị hao tổn.

Phía sau Khương Nhu sáu tòa Thần Phủ hiện lên, vô số đạo văn xông ra, hóa thành một đại cầm dài đến ngàn trượng, ở giữa không trung trôi nổi, năm mươi dây cung chấn động, boong boong rung động, lần nữa đánh sâu vào, nhất thời hằng hà pháp bảo bị xung kích đến cao cao bay lên, trận kỳ bộ xây dựng đại trận bị phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Giang Nam há mồm thét dài, tiếng huýt gió trận trận, chỉ thấy từng cái từng cái Ma Tộc cường giả bị đạo âm của hắn chấn vỡ, từ giữa không trung rơi xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 363: Dưới Đất Một Nghìn Dặm

Bảo liễn theo đại động phá vỡ của trận đồ gào thét xông qua, cuối cùng tránh được một kiếp này.

Giang Nam liếc thấy giữa không trung rơi xuống vô số pháp bảo, trong lòng vừa động, đột nhiên ống tay áo chấn động, tay phải vẽ một vòng tròn, chỉ thấy ống tay áo của hắn càng lúc càng lớn, trong phạm vi cho phép, trong tay áo truyền đến dẫn lực cực mạnh, những pháp bảo bị âm ba của Khương Nhu chấn bay kia nhất thời rối rít bị dẫn dắt mà đến, rơi vào trong tay áo hắn, có khoảng mấy trăm vật.

Loại Thần Thông này, chính là Nhất Tụ Toái Càn Khôn mà Tinh Nguyệt Thần Tông Thần Tiềm từng dùng qua, là một môn Thần Thông cực kỳ cao thâm trong Tinh Nguyệt Thần Thể Ma Điển, hôm nay bị Giang Nam dễ dàng liền dùng đi ra ngoài.

Nhất Tụ Toái Càn Khôn là đem đối thủ thu vào trong tay áo, dưới chấn động đem đối thủ cắn nát, mà Giang Nam chỉ đem những pháp bảo này hết thảy lấy đi, nhưng không cắn nát.

- Chạy liền chạy, còn dám đoạt pháp bảo của Trận kỳ bộ ta!

Đồ Vũ Điền giận dữ, vào lúc này Ngục Thần Châu truy kích mà đến, Đồ Vũ Điền vung kỳ một quyển, vô số Ma binh ma tướng rối rít rơi vào trong đó, sau một khắc vị Ma Vương phủ Tả kỳ sứ này liền rơi vào trên Ngục Thần Châu.

- Đồ đạo huynh, ngay cả ngươi cũng lưu không được nữ nhi của Khương Pháp Vương sao?

Tổ Thánh đứng ở mũi thuyền Ngục Thần Châu, cười lạnh nói:

- Ta nghe nói ngươi là thủ hạ đắc lực nhất của Kim Ngưu Ma Vương, không nghĩ tới ngươi cũng thất thủ, không những bị bọn họ cướp đường mà chạy, còn bị cướp đi rất nhiều pháp bảo, xem ra Tả kỳ sứ cũng chỉ là hư danh nói chơi!

Đồ Vũ Điền cả giận nói:

- Tổ Thánh, ngươi đường đường là Thiên Cung cường giả, đuổi theo giết một tiểu bối, còn không phải là cũng không thể đắc thủ sao? Hôm nay cũng có mặt mũi nói ta, nếu như không phải là ta thám thính tin tức, ngươi có thể biết họ Giang tiểu bối núp ở bên trong hương xa của Nhu công chúa? Nếu không phải chủ thượng nhà ta muốn mượn lực lượng của Long Tộc các ngươi tới đối kháng Khương Pháp Vương cùng mấy vị Ma vương khác, lão tử mới mặc kệ ngươi!

Tổ Thánh hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Không nói trước cái này, pháp lực của ta không cách nào đem tốc độ của Ngục Thần Châu phát huy đến cực hạn, bất quá cộng thêm ngươi, là có thể đem tốc độ của Ngục Thần Châu tăng lên gấp đôi, đuổi theo bọn họ dễ dàng!

- Tốt!

Đồ Vũ Điền cũng không nói nhảm, quả quyết nói:

- Ta ở trên đường phía trước, còn lưu lại mấy lộ phục binh, mặc dù không ngăn bọn họ lại nổi, nhưng ngăn cản chốc lát vẫn là có thể.

Trong Bảo liễn, trên dưới một trăm tên Ma Tộc thị nữ của Khương Nhu pháp lực rốt cục bắt đầu khô kiệt, để cho tốc độ của bảo liễn dần dần chậm lại, mà pháp lực của đám người Diêm Phù cũng tiêu hao hơn phân nửa, bị Tổ Thánh đuổi theo, chẳng qua là chuyện sớm hay muộn.

Chỉ có Giang Nam như cũ tinh lực dư thừa, vung tay áo chứa nhiều pháp bảo chấn ra, chỉ thấy từng ngọn pháp bảo bị đạo văn của hắn câu liên, đem thần thức ấn ký chủ nhân của những pháp bảo này xóa đi.

- Người nầy, tinh lực dư thừa như vậy sao!

Khiếu Mang vô cùng hâm mộ nói:

- Dưới loại tình huống khẩn yếu này, lại còn có lòng thanh thản đi luyện hóa bảo vật người khác.

Đám người Long Ngâm Phong cùng hắn dọc theo đường đi đồng sanh cộng tử, thành kiến đối với Giang Nam đã sớm không cánh mà bay, ngược lại rất có tình cảm huynh đệ cùng chung mối thù, Diêm Phù nghi ngờ nói:

- Giang lão đệ, những pháp bảo này uy lực không cao, chẳng qua là pháp bảo Trận kỳ bộ của Ma Vương phủ, ngươi luyện hóa có ích lợi gì?

Trong Đạo Đài của Giang Nam vô số đạo văn dẫn dắt pháp bảo bay lên, ối chao ô hay bắn về bốn phương tám hướng, trong mắt tinh quang chớp động, cười nói:

- Bằng tốc độ của chúng ta, khẳng định không cách nào chạy trốn, đối với trận pháp, ta cũng có chút nghiên cứu, định dùng những pháp bảo này tới bày trận, xem một chút có thể tạm hoãn một thời gian ngắn hay không!

Những pháp bảo này bay ra, rơi xuống đất tổ hợp thành một ngọn đại trận, trong đại trận có câu văn tương liên, đạo văn hóa thành trận văn, chỉ thấy không gian dần dần trở nên mơ hồ, lần nữa khôi phục rõ ràng, trận văn đã biến mất không thấy gì nữa.

- Đây là trận pháp gì?

Khương Nhu nghi ngờ nói:

- Hình như là một loại không gian pháp môn.

Giang Nam không có giấu diếm nói:

- Đây là Loạn Không Đại Trận, một loại trận pháp thác loạn thời không, lấy thực lực của ta chỉ có thể đưa bọn họ ra không xa, sẽ bị bọn họ phát giác.

Lấy tu vi của bọn họ, dễ dàng là có thể phá vỡ đại trận.

- Có thể đưa ra bao xa?

Long Ngâm Phong vội vàng hỏi.

Giang Nam suy nghĩ một chút nói:

- Đại khái hơn nghìn dặm.

- Chỉ hơn nghìn dặm sao?

Bọn người Khương Nhu cùng Diêm Phù có chút thất vọng, hơn nghìn dặm khoảng cách, đối với Tổ Thánh, Đồ Vũ Điền là Thiên Cung cường giả mà nói, ngay lập tức là tới.

- Huống chi, lấy tu vi của Tổ Thánh, Đồ Vũ Điền, phát hiện trận pháp của ngươi cũng không khó khăn, dễ dàng là có thể tránh thoát.

Mấy người đối với hắn bày Loạn Không Đại Trận đều không coi trọng thế nào, rối rít lắc đầu nói.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Bọn họ tốc độ quá nhanh, mặc dù phát giác trận pháp của ta, cũng không tránh né, chỉ có thể xông tới.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy phía sau ma khí ngập trời, long uy trận trận, Tổ Thánh cùng Đồ Vũ Điền khống chế Ngục Thần Châu điên cuồng vọt tới, tốc độ so sánh với lúc trước nhanh gấp đôi, chỉ cần mấy hơi thở là có thể đuổi theo bọn họ.

Đám người Khương Nhu cùng Diêm Phù sắc mặt kịch biến, đột nhiên chỉ nghe ông một tiếng, Ngục Thần Châu xông vào trong Loạn Không Đại Trận mà Giang Nam bày, nhất thời đem đạo trận pháp này kích hoạt, chỉ thấy Ngục Thần Châu hư không tiêu thất không thấy, trong sân chỉ còn lại có vô số đạo văn tung bay, tiếp theo từng kiện pháp bảo phát ra tiếng vang bùm

bùm, một tiếp theo một toái rụng!

Những pháp bảo này mặc dù phẩm cấp không cao, nhưng số lượng đông đảo, túc túc mấy trăm vật, nhưng mà bị Giang Nam phát động Loạn Không Đại Trận, năng lượng trong pháp bảo hao hết, bị trận văn của Loạn Không Đại Trận chấn thành phấn vụn, hủy được sạch sẽ!

Diêm Phù hết nhìn đông tới nhìn tây, vẫn là không có phát hiện tung tích của Ngục Thần Châu, không khỏi nghi ngờ nói:

- Giang huynh đệ, ngươi đem chiếc Ngục Thần Châu kia đưa đến nơi nào?

Đám người Khương Nhu cũng tò mò vạn phần, lấy tốc độ của Ngục Thần Châu, ngàn dặm ngay lập tức là tới, mà bọn họ chờ giây lát, vẫn là không có phát hiện Ngục Thần Châu vọt tới lần nữa, không thể không làm cho người ta buồn bực.

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, thân thể rung mạnh, Loạn Không Đại Trận bị Tổ Thánh cùng Đồ Vũ Điền phá vỡ, hai người này phá trận, lực phản chấn cường đại đánh sâu vào thần hồn của hắn, làm hắn trọng thương.

- Ta đưa bọn họ đến dưới đất một nghìn dặm sâu.

Giang Nam xóa đi vết máu ở khóe miệng, thản nhiên nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 364: Đi Ma Vương Phủ Ngăn Cửa. (1)

Đám người Diêm Phù không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí, đôi mắt đẹp của Khương Nhu cũng rơi vào trên người của hắn, kinh dị vạn phần.

Dưới đất một nghìn dặm, nhìn như không xa, nhưng muốn từ dưới đất đi ra ngoài, vậy cũng là khó càng thêm khó .

Ầm!

Ngục Thần Châu dừng lại, hành động khó khăn, trên thuyền Tổ Thánh cùng Đồ Vũ Điền chỉ cảm thấy trên Ngục Thần Châu phảng phất bị đè ép vô số tòa núi lớn, mặc dù lấy tu vi thực lực của bọn họ thúc dục chiếc thần chu này, tốc độ cũng chậm đến đáng sợ.

Nhất là trên người bọn họ cũng nhận lấy trọng lực khó có thể tưởng tượng trọng áp, ép tới chân hỏa của hai người từ trong tai mắt mũi miệng đi ra ngoài!

Cổ trọng áp này cho dù là Thần Phủ đỉnh cường giả đi vào, cũng sẽ bị trong nháy mắt đè ép!

- Không nên bị ta bắt được tiểu tử kia, nếu không ta nhất định bầm thây vạn đoạn!

Tổ Thánh hận đến nghiến răng nghiến lợi, giận dữ hét.

Trong mắt Đồ Vũ Điền hiện lên một đạo hung quang, hung ác nói:

- Bầm thây vạn đoạn cũng là tiện nghi hắn, ta muốn đem hắn trói lại, để cho Ma Linh mà ta chăn nuôi không ngừng ăn máu thịt của hắn, nhưng không cho hắn chết, mà là muốn hắn sống sót, chịu khổ!

Hai đại tuyệt đính cao thủ cố gắng thúc dục Ngục Thần Châu, vô cùng khó khăn hướng về phía trước một chút xíu bò đi, chậm giống như ốc sên, để cho trong lòng hai cao thủ biệt khuất vạn phần.

- Nhu công chúa đi thong thả!

Đám người Giang Nam khống chế bảo liễn đi tới một lối rẽ, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy lại có hàng ngàn mà Ma Tộc xông ra, một ma tướng cầm đầu cười ha ha nói:

- Chiến Hồn ta phụng Tả kỳ sứ chi mệnh, ở chỗ này chờ công chúa đã lâu, hôm nay chính là ngày công chúa và mấy tên kia bị chém đầu!

Khương Nhu nụ cười run lên, đằng đằng sát khí nói:

- Mấy ngày nay ta bị phiền đủ rồi, phải giết thống khoái! Tử Xuyên, các ngươi nghĩ sao?

Giang Nam cười ha ha, đi ra bảo liễn hương xe:

- Vậy thì giết long trời lỡ đất!

- Còn có chúng ta!

Ba người Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang cũng ra khỏi bảo liễn, chiến ý hừng hực:

- Bị người đuổi giết không biết bao nhiêu vạn dặm, hôm nay nên là lúc chúng ta ra ngụm ác khí?

Chiến Hồn bộ ma tướng cười to nói:

- Nhu công chúa, các ngươi không biết thiên cao địa nghĩa, chúng ta chỉ cần ngăn các ngươi lại một thời gian ngắn, Tả kỳ sứ sẽ đánh tới, khi đó các ngươi cầu xin tha thứ cũng không kịp!

Đám người Giang Nam mắt điếc tai ngơ, gào thét xung phong liều chết

tiến lên, mấy canh giờ sau, Chiến hồn bộ tử thương vô số, ma tướng cầm đầu kia tới chết cũng không có đợi đến đám người Đồ Vũ Điền đến đây trợ giúp.

- Con mẹ nó, Đồ tả kỳ ngươi gạt ta. . .

Hắn phun ra một hơi cuối cùng, chết không nhắm mắt.

Bốn ngày sau, Ngục Thần Châu ầm ầm xông phá mặt đất, Đồ Vũ Điền cùng Tổ Thánh đằng đằng sát khí, mà vào lúc này, đám người Giang Nam đã khống chế Khương Nhu bảo liễn đi tới Minh Vương thành.

Minh Vương thành, chỗ cư trụ của Cổ lão Ma Thần, nơi này có thể nói là thành thị hùng vĩ nhất Cửu U Minh Giới, còn chưa vào trong thành, Giang Nam liền cảm giác được Thần uy như có như không.

- Minh Vương thành có Thần minh ở lại chỗ này, Bất Tử Minh Vương như cũ chưa chết, Thần uy vẫn còn.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, Thần minh cư ngụ ở phàm trần, để cho hắn có loại cảm giác hành hương. Bất Tử Minh Vương chính là Ma Thần còn tại nhân thế ở Cửu U Minh Giới, bất quá hắn mặc dù được xưng không chết, nhưng thọ nguyên vẫn đi tới cuối, sắp vẫn lạc.

Chân Ma đại hội lần này, chính là Ma Thần này chọn lựa một vị quan môn đệ tử, truyền thừa sở học của mình.

Minh Vương thành chiếm diện tích vô cùng rộng lớn, thậm chí còn có biển, núi trong thành, Giang Nam ngẩng đầu về phía trước nhìn lại, chỉ thấy phía trước mấy trăm dặm có một ngọn núi cực kỳ nổi trội, cao tới trên dưới một trăm dặm, phía trên hiện đầy đủ loại kiến trúc cung điện.

Giang Nam vốn cho kia thật sự là một ngọn núi, đi tới phụ cận nhìn lên, trong lòng đột nhiên chấn động, ngọn núi này căn bản không phải núi, mà là cung điện thuần túy xây dựng lên kiến trúc cao tới trên dưới một trăm dặm!

Cung điện chi chít, tầng tầng lớp lớp, tạo thành một tòa cung điện chi sơn!

Hơn nữa, càng làm cho hắn kinh dị chính là, những cung điện này rõ ràng là pháp bảo, động phủ, trong đó linh khí cực kỳ nồng nặc, nhiều cung điện hợp ở chung một chỗ, tạo thành một pháp bảo khí thế rộng rãi!

Kiến trúc bực này, vô cùng sâm nghiêm, dễ thủ khó công, bất luận kẻ nào muốn tiến vào cũng không có khả năng.

- Nơi đó chính là Ma Vương phủ, chủ yếu là Kim Ngưu tộc, mà Kim Ngưu Ma Vương sống ở chỗ sâu nhất trong Ma Vương phủ.

Khương Nhu thấy ánh mắt của hắn rơi vào trên tòa cung điện chi sơn kia, cười nói:

- Ma Vương phủ quyền thế thật lớn, Kim Ngưu tộc cai quản hàng tỉ dặm cương vực, trong tộc người có thần huyết tinh khiết mặc dù không nhiều lắm, nhưng nhân tài xuất hiện lớp lớp, là một trong mấy Thần Tộc lớn trong Cửu U Minh Giới ta. Trong Ma Vương phủ cũng không phải chỉ có Kim Ngưu Thần Tộc, còn có nhiều Vương tộc dựa vào Thần Tộc. Trừ lần đó ra, còn có bảy đại Thần Tộc khác, cùng với Bất Tử Minh Vương Hoàng Kim Thần Tộc.

Nàng khẽ mỉm cười, có chút tự phụ nói:

- Đến Minh Vương thành, coi như là Tổ Thánh cùng Tả kỳ sứ Đồ Vũ Điền đuổi giết tới cũng phải cụp đuôi, Khương thị nhất tộc ta, thế lực to lớn, so sánh với Ma Vương phủ chỉ mạnh không yếu. Tử Xuyên ngươi nhìn, bên kia chính là Thái Công phủ ta, Khương thị nhất tộc ta chính là cư ngụ ở nơi đó!

Giang Nam theo ngón tay ngọc của nàng chỉ nhìn lại, chỉ thấy nơi xa ngoài ngàn dặm, cũng có một tòa cung điện chi sơn, cực kỳ hùng vĩ mỹ lệ, là Thái Công phủ của Khương Pháp Vương gia.

Khương Nhu cười nói:

- Trừ Kim Ngưu cùng Khương thị ta, mấy đại Thần Tộc khác còn có

Đông Vương, Vũ, Đan, Hùng, Cổn, Di chúng tộc, cũng có bảo sơn tộc, tám đại Thần Tộc thống trị cương vực cũng to đến không thể tưởng tượng. Trong Minh Vương thành, tám đại Thần Tộc kiềm chế lẫn nhau, mặc dù đều có chút mâu thuẫn, nhưng cũng giữ vững khắc chế. Trừ lần đó ra, còn có rất nhiều Thần Tộc khác, tỷ như Diêm Phù Ma Long Thần Tộc, Tử Xuyên ngươi Ma La Thần Tộc, chẳng qua là những Thần Tộc này nhân khẩu thưa thớt, không có tạo thành thế lực lớn.

- Tuy nói những Thần Tộc khác người thưa thớt, nhưng cũng không thiếu người có Thần huyết thức tỉnh, tu thành Thiên Cung cường giả, thậm chí còn có ltồn tại gần Thần, không thể khinh thường.

. . .

Khương Nhu vừa đi vừa hướng Giang Nam giới thiệu, để cho hắn đối với tình huống Minh Vương thành có chút hiểu rõ, Cửu U Minh Giới huyết thống chí thượng, có huyết thống càng cao, địa vị càng bất phàm, thành tựu cũng càng lớn, vì vậy mới có thể tạo thành tình huống tám đại Thần Tộc cùng tồn tại.

Mà Huyền Minh Nguyên Giới lấy nhân loại thành chủ đạo, vì vậy không có xuất hiện tình hình chủng tộc huyết thống chiếm cứ ưu thế, mà là môn phái tồn tại, môn phái chiếm cứ địa vị chủ đạo.

Chương 365: Đi Ma Vương Phủ Ngăn Cửa. (2)

Nhưng mà ở Minh giới, đại chủng tộc cũng không có nghĩa là nhất định sẽ hùng bá thiên hạ, Bất Tử Minh Vương xuất thân từ Hoàng Kim Thần Tộc, chủng tộc này nhân khẩu thưa thớt, nhưng sau khi huyết thống giác tỉnh tu vi thực lực sẽ cực kỳ bất phàm, so sánh với huyết mạch của những Thần Tộc khác còn muốn mạnh hơn một bậc.

Chẳng qua là Bất Tử Minh Vương cũng không cách nào làm được không chết, thọ nguyên của hắn hao hết, sắp vẫn lạc, mà trong Hoàng Kim Thần Tộc thức tỉnh Hoàng Kim huyết mạch le que không có mấy, hơn nữa những người đã thức tỉnh Hoàng Kim huyết mạch này, độ tinh khiết huyết mạch không cao, vì vậy Bất Tử Minh Vương muốn tìm một nhân vật có thể truyền thừa đạo thống của mình.

Trong Minh Vương thành, trừ Thần Tộc ra chính là Vương tộc, tỷ như Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang chính là Vương tộc, Diêm Phù chi phụ Diêm Chiến, cũng là Vương tộc, mặc dù huyết mạch Vương tộc không bằng Thần Tộc, nhưng số lượng rất nhiều, thành tựu cũng cực cao, không thiếu có tuyệt đại thiên tài xuất thế, cùng đệ tử Thần Tộc tranh hùng.

Mà chủng tộc khác thì thuộc về Ma Tộc cấp thấp, bởi vì huyết mạch hạn chế, tỷ lệ xuất hiện tuyệt đại thiên tài liền nhỏ đi rất nhiều.

- Lần này Chân Ma đại hội, Minh Vương lựa chọn đệ tử, bất luận chủng tộc gì cũng có thể tham gia, pháp bảo thần thông đều có thể lấy vận dụng.

Khương Nhu đi tới trước Thái Công phủ, cười nói:

- Chân Ma đại hội lần này không phải chuyện đùa, thiên tài các đại chủng tộc thế tất sẽ nhất nhất hiện lên, Diêm Phù cùng Khiếu Mang Ngâm Phong cũng có thể tham gia, dù sao bọn họ là Đạo Đài bát cảnh hậu kỳ, phần thắng

khá lớn, về phần Tử Xuyên ngươi, hiện tại tham gia Chân Ma đại hội còn sớm chút ít.

Giang Nam gật đầu, hơi chấp nhận. Tu vi của hắn chẳng qua là Đạo Đài bát cảnh Linh Đài Cảnh, hơn nữa bởi vì tu vi tăng trưởng quá nhanh, đưa đến tâm tình không yên, tông sư cảnh giới cũng có chút chân đứng không vững, chi bằng từ từ nắm giữ lực lượng bản thân.

Về phần trở thành Minh Thần đệ tử, hắn không có bao nhiêu ý nghĩ, hắn cũng không phải là huyết mạch Ma La Thần Tộc, có thể dấu diếm được người khác, tuyệt đối không thể gạt được Ma Thần, nếu Minh Vương phát hiện hắn không phải là Thần Tộc cũng không phải Ma Tộc, hơn phân nửa cái mạng nhỏ của mình sẽ phải khai báo ở chỗ này .

- Nhu công chúa, ta có thể hướng quý phủ mượn một vị Thiên Cung cường giả hay không?

Giang Nam đột nhiên cười nói.

- Mượn một vị Thiên Cung cường giả?

Khương Nhu hơi ngẩn ra, nghi ngờ nói:

- Tử Xuyên, ngươi muốn làm gì?

Đám người Diêm Phù cùng Long Ngâm Phong cũng cực kỳ tò mò, Giang Nam vừa mở miệng liền hướng Thái Công phủ mượn một vị Thiên Cung cường giả, chuyện như vậy tự nhiên khiến cho bọn hắn chú ý.

Cùng nhau đi tới, trải qua cường giả đuổi giết, hai người Tổ Thánh cùng Đồ Vũ Điền cố nhiên là Giang Nam dẫn ra tới, nhưng nếu như không có Giang Nam phản ứng kịp thời, bọn họ cũng hết thảy sẽ chết ở trong tay Tổ Thánh cùng Đồ Vũ Điền, vì vậy đám người Diêm Phù cũng không có đem hắn làm thành ngoại nhân, ngược lại đối với trí mưu của hắn rất là bội phục.

- Muốn nhanh chóng tăng lên tu vi thực lực, chỉ có lấy chiến nuôi chiến,

không ngừng chiến đấu, khiến cho mình tiến bộ.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Bất quá ta ở Minh Vương thành không có bất kỳ căn cơ, vạn nhất đắc tội đại tộc khác, đối phương tùy tiện phái ra một cao thủ là có thể đem ta diệt, cho nên ta muốn hướng Nhu công chúa mượn một vị Thiên Cung cường giả. Không cần hắn xuất thủ, chỉ cần Thái Công phủ cho thấy thái độ, làm chỗ dựa của ta.

- Thì ra là như vậy. Tử Xuyên không hổ là Hoa Âm đệ tử, làm việc cơ trí cổ quái.

Khương Nhu hé miệng cười một tiếng, quyến rũ động lòng người, cười nói:

- Mượn Thiên Cung cường giả đang mang trọng đại, ta còn cần hướng cha ta nói một tiếng. Tử Xuyên, Diêm Phù, các ngươi đợi chờ chốc lát.

Đoàn xe đi tới trước Thái Công phủ, lập tức có thị nữ của Thái Công phủ đến đây nghênh đón, lại có thị vệ bẩm báo cao tầng Khương thị, tầng tầng thông báo, làm Giang Nam khiếp sợ không dứt:

- Thái Công phủ giống như thùng sắt giang sơn, thực lực nội tình một vương phủ, so với Huyền Thiên Thánh Tông ta chỉ mạnh không yếu!

Khương Nhu sai người dẫn bọn họ làm sơ nghỉ ngơi, mình thì lập tức đi tới chỗ sâu nhất trong Thái Công phủ tìm phụ thân Khương Pháp Vương, có người hầu hồi bẩm nói:

- Pháp Vương đi bái kiến Thần Vương, đến nay không về.

Khương Nhu có chút thất vọng, nhưng vào lúc này, nhiều thiếu nữ Ma Tộc xinh đẹp vờn quanh một trung niên mỹ phụ đi lên đây, Khương Nhu trong lòng vui mừng, vội vàng bước lên phía trước, trung niên mỹ phụ kia cười nói:

- Nhu Nhi lần này đi Nguyên giới, có trói Lạc Hoa Âm kia tới hay không? Cha ngươi nóng lòng muốn thử, rất muốn thử xem mình có thể giống như Ma Thần, cải tạo thân thể người hay không.

Khương Nhu lắc đầu, khổ sở nói:

- Hoa Âm nói nàng thích nam nhân, nơi nào nguyện ý theo ta trở lại?

Trung niên mỹ phụ kia không vui nói:

- Ngươi đi nói với nàng, sau khi Pháp Vương đem nàng cải tạo thành nam nhi, cưới ngươi, nàng sau này chính là đứng đầu Thái Công phủ, quyền cao chức trọng.

Khương Nhu sợ rằng nàng còn nói ra lời ngưu bức gì, vội vàng nói:

- Mẹ, lần này ta từ Nguyên giới trở về, cũng gặp được Hoa Âm đệ tử.

Nàng đem chuyện tình cùng Giang Nam gặp nhau nói một lần, sắc mặt trung niên mỹ phụ kia trầm xuống, hừ lạnh nói:

- Ma Vương phủ thật to gan, cấu kết Long Tộc mưu hại con ta, may là không có đắc thủ, khoản sổ sách này sớm muộn gì muốn cùng lão khốn kia tính toán!

Đột nhiên, nàng mặt mày hớn hở nói:

- Nữ nhi ngoan, đệ tử của Lạc Hoa Âm như thế nào? Ngươi có dời tình yêu qua nơi khác hay không? Cái này thật tốt, Lạc Hoa Âm dù sao cũng là nữ nhân, cha ngươi cũng không có mười phần nắm chặc có thể đem một vị cường giả như vậy cải tạo thành thân nam nhi, nếu ngươi dời tình yêu khác, cũng có thể bớt đi cha ngươi một phen tay chân.

Khương Nhu cực kỳ e lệ, mặt hồng hào, cáu giận nói:

- Mẹ, nói chuyện đứng đắn!

Trung niên mỹ phụ kia lúc này mới câm mồm, cười nói:

- Mượn một vị Thiên Cung cường giả mà thôi, loại chuyện này một mình ngươi là có thể làm chủ. Nếu không, ngươi để tiểu thúc thần thông ngươi đi giúp hắn trấn bãi.

Khương Nhu thở phào nhẹ nhỏm, vội vàng nói:

- Ta đây đi mời tiểu thúc.

- Ta cho người khác đi là được.

Trung niên mỹ phụ kia cười tủm tỉm nói:

- Mẹ con chúng ta đã lâu không gặp, ngươi hảo hảo theo ta hàn huyên một chút. Ngươi ở Nguyên giới có gặp phải nam tử ngưỡng mộ trong lòng hay không. . .

Khương Nhu đầu lớn như cái đấu, chỉ đành phải đi theo nàng, chỉ cảm thấy lời của nàng so sánh với ma âm còn muốn lợi hại hơn, cuồng oanh loạn tạc.

Trong một cung điện của Thái Công phủ, Long Ngâm Phong hiếu kỳ nói:

- Tử Xuyên, ngươi tính toán làm sao gây chuyện thị phi? Vạn nhất chúng ta đi khiêu chiến, người ta không ứng chiến, chúng ta chẳng phải là khổ ép?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 366: Tung Thú Ăn Thịt Người

Diêm Phù cùng Khiếu Mang cũng rối rít gật đầu nói:

- Nếu người ta khinh thường ứng chiến, chúng ta sỏa hồ hồ đứng ở nơi đó khiêu chiến, đúng là đủ khổ ép.

Giang Nam cười nói:

- Ba vị yên tâm, nếu ta ra cửa khiêu chiến, người khiêu chiến tuyệt đối sẽ nối liền không dứt, đánh đến các ngươi mỏi tay.

Đang nói, đột nhiên một cổ khí tức dị thường mạnh mẻ phủ xuống, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nam tử bước đi, ánh mắt bén nhọn như kiếm rơi vào trên thân bốn người, trầm giọng nói:

- Ta là Khương Thần Thông, phụng mệnh đến đây làm chỗ dựa cho các ngươi.

Giang Nam mừng rỡ, cười nói:

- Đa tạ tiền bối. Mấy vị đạo hữu, muốn chọc ra đại sự không, chúng ta đi, đi Ma Vương phủ chặn cửa!

- Đi Ma Vương phủ chặn cửa?

Đám người Diêm Phù vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Những con thỏ nhỏ Ma Vương phủ kia, một đường truy sát ta, hôm nay cũng nên là lúc chúng ta đánh trở về! Đúng rồi, ngươi tính toán làm sao ngăn cửa? Bằng thực lực chúng ta, còn không cách nào ngăn đại môn của Ma Vương phủ?

Sắc mặt Khương Thần Thông khổ xuống, thầm nghĩ:

- Ma Vương phủ là mạnh mẻ bực nào, đừng nói ta, coi như là Pháp Vương tự mình đi lấp, cũng ngăn không được đại môn của Ma Vương phủ. Dù sao, đầu Kim Ngưu kia mạnh đến nổi không hợp thói thường. . .

Đám người Giang Nam đi tới trước Ma Vương phủ, Giang Nam vận chuyển pháp lực, chỉ thấy trước Ma Vương phủ đại địa ầm ầm chấn động, một tấm bia đá ùng ùng từ dưới đất rút lên, đây là hắn vận chuyển Địa Cực Nguyên Từ thần thông, từ dưới đất nhiếp tới Địa Từ Nguyên Lực tạo thành tấm bia đá.

Hắn vung tay áo lên, pháp bảo khi hắn giết chết Ma Vương phủ Chiến hồn bộ đoạt được kia rối rít giắt ở trên tấm bia đá, ngay sau đó pháp lực xông ra, ở trên tấm bia đá viết một nhóm chữ to, lên lớp giảng bài:

- Cùng cảnh giới vô địch, đánh khắp Ma Vương phủ vô địch thủ!

Mười mấy chữ.

Khương Thần Thông thấy vậy mí mắt nhảy loạn, trong lòng nói thầm:

- Tiểu tử này, khẩu khí quá cuồng vọng, rất biết gây chuyện thị phi, nếu Ma Vương phủ không ra phủ ứng chiến, lần này thể diện liền muốn mất hết, vĩnh viễn cũng không ngóc đầu lên làm người được. . . Ta thật đáng thương, lại phải gánh nhiệm vụ như vậy. . .

Khương Thần Thông ai oán không phải là không có đạo lý, hắn vốn cho đây chỉ là một nhiệm vụ đơn giản, đơn giản chính là đứng ở phía sau mấy tên tiểu quỷ đầu Giang Nam cùng Diêm Phù này sung voi, để cho bọn họ có thể đi an tâm khiêu chiến một chút đệ tử trẻ tuổi Thần Tộc trong Minh Vương thành, không bị những cường giả thế hệ trước của Thần Tộc khác quấy rầy mà thôi.

Đổi lại trong chốn giang hồ mà nói, đây chính là áp trận, cho thấy sau lưng đám người Giang Nam cùng Diêm Phù có Thái Công phủ ủng hộ, ý bảo những thế hệ trước kia không nên làm loạn, mọi người công bình đánh một

trận.

Bọn tiểu bối đánh nhau, thế hệ trước hòa hòa khí khí, hòa hòa mỹ mỹ, một bên nhìn đánh nhau một bên nói chuyện phiếm, phê bình thần thông của bọn tiểu bối một chút, chẳng phải là một chuyện vui vẻ sao?

Không chỉ có hắn, cho dù là mẫu thân Khương Nhu, nương nương Thái Công phủ, cũng không ngờ rằng Giang Nam cư nhiên cả gan làm loạn như vậy, đi Ma Vương phủ ngăn cửa.

Đây cũng không phải là chuyện nhỏ, mà là trực tiếp đánh mặt Ma Vương phủ, đem thế hệ trước của Ma Vương phủ cũng đạp đến sưng mặt sưng mũi, ngồi cũng không yên nữa. Dù sao, tấm bia đá để ở chỗ này, nếu như Ma Vương phủ không cách nào ở cùng cảnh giới chiến thắng Giang Nam, sẽ gặp thể diện mất hết, nhất định sẽ cường giả ra hết, phải tất yếu chiến thắng Giang Nam!

Có thể nghĩ, cái núi dựa Khương Thần Thông này, đến tột cùng phải thừa nhận bao nhiêu áp lực tâm lý!

- Cái núi dựa này, không tốt làm a. . .

Trong lòng Khương Thần Thông tiếp tục ai oán:

- Hơi không cẩn thận sẽ bị đám trâu trong Ma Vương phủ chà đạp thành tro. . .

Giang Nam cười nói:

- Diêm Phù huynh, các ngươi định dùng thủ đoạn gì hướng Ma Vương phủ khiêu khích?

Diêm Phù trù trừ một chút, lúng ta lúng túng nói:

- Cùng cảnh giới vô địch sao? Ta cảm thấy được khẩu khí hơi chút lớn, cha ta vẫn giáo dục ta phải khiêm nhường cẩn thận, ta liền lui mà cầu tiếp

theo thôi.

Hắn cũng dựng lên một tấm bia đá, trên đó viết mấy chữ "Cùng cảnh giới không sai biệt lắm vô địch", cũng đem pháp bảo mà mình thu hoạch từ Ma Vương phủ Chiến Hồn Bộ đeo ở phía trên.

Long Ngâm Phong tán thán nói:

- Vẫn là tấm bia đá của Diêm Phù huynh tốt, Giang đạo hữu mặc dù khí phách, nhưng dù sao quá ngang ngược càn rỡ . Khiếu Mang, chúng ta cũng lập một tấm bia đá.

Lúc này hai người bào chế đúng cách, trên tấm bia viết văn tự cùng Diêm Phù giống nhau như đúc, cũng đem pháp bảo mình thu hoạch giắt trên tấm bia.

Ma Vương phủ Chiến Hồn Bộ mai phục bọn họ, cơ hồ bị đám người Giang Nam toàn diệt, nhiều pháp bảo cũng bị đám người Giang Nam chia cắt, thêm ở chung một chỗ có khoảng bảy tám trăm vật, cực kỳ đồ sộ.

- Còn chưa đủ lớn lối?

Vị Thiên Cung cường giả Khương Thần Thông này trong lòng xem thường, thầm nghĩ:

- Các ngươi bốn cái du côn cắc ké này, đây là từ từ muốn chết! Lão tử làm chỗ dựa cho các ngươi, cũng là tiết tấu từ từ muốn chết. . .

Thật ra thì mục đích của Giang Nam rất đơn giản, một là Ma Vương phủ đuổi giết nhóm người mình, làm hại bọn họ thật sự chật vật, cơ hồ chết ở trong tay Đồ Vũ Điền cùng Tổ Thánh, ngăn đại môn của Ma Vương phủ chính là vì trả thù, vừa ra ác khí trong lòng.

Nguyên nhân thứ hai, chính là tu vi của Giang Nam tăng trưởng quá nhanh, cần chiến đấu liên miên tới củng cố tu vi, để cho tu vi kích tăng hoàn toàn biến thành thực lực của mình, tránh cho căn cơ không yên.

Đám người Giang Nam dựng bốn tấm bia đá lên, pháp bảo của Chiến Hồn Bộ treo lên, đã sớm kinh động Ma Vương phủ, vô số thần niệm thần thức rối rít từ trong phủ xông ra, hướng bên này dò xét, lại có thị vệ của Ma vương phủ rối rít chạy về phía nội phủ, tầng tầng bẩm báo, cả tòa Ma Vương phủ cũng bị kinh động.

Sát khí!

Ngập trời sát khí, từ chỗ sâu trong Ma Vương phủ phún dũng ra!

Kim Ngưu Thần Tộc đệ tử vốn là tánh khí táo bạo, giờ phút này nhìn thấy đám người Giang Nam dựng lên bốn tấm bia đá, trước mặt mọi người ngăn đại môn Ma Vương phủ, lại càng ở bên cạnh đốt điểm, tiếng nổ vang trời, y hệt như là ngày tết.

- Khương Thần Thông, ngươi thật to gan, lại dám đến trước Ma Vương phủ ta gây chuyện thị phi!

Một tiếng gầm lên truyền đến, chỉ thấy trong cung điện chi sơn nặng nề, một Ngưu Đầu to lớn lộ ra, đứng sửng ở giữa không trung, ánh mắt rơi vào trên người Khương Thần Thông, điềm nhiên nói:

- Cùng cảnh giới vô địch? Cùng cảnh giới không sai biệt lắm vô địch? Khương Thần Thông, loại mạnh miệng này ngươi cũng dám nói ra khỏi miệng? Có tin lão tử đem bốn tấm bia đá này nhét vào trong miệng ngươi, để ngươi nuốt vào hay không?

- Kim Ngưu Tôn Giả

Khóe mắt Khương Thần Thông da thịt nhảy lên, cười lạnh nói:

- Lão Ngưu, ta sợ ngươi sao? Từ trước chúng ta từng có mấy lần tranh phong, ngươi lần nào thắng qua ta? Ma Vương phủ các ngươi truy sát công chúa Thái Công phủ ta, khoản sổ sách này sớm muộn gì cũng phải thanh toán, bất quá lần này ta tới không phải là tới khiêu khích, mà là xem náo nhiệt.

Hắn không có lo lắng như mới vừa rồi, lời nói mềm yếu rất nhiều, dù sao phía trước chính là Ma Vương phủ, vạn nhất ngôn ngữ vô ý đắc tội Kim Ngưu Đại Ma Vương cùng một đám trâu đực trâu cái bên trong, vậy thì chịu không nổi .

- Lần này cũng không phải là ta muốn khiêu chiến Ma Vương phủ các ngươi, vị Giang lão đệ cùng Diêm Chiến công tử, còn có hai vị tiểu bằng hữu này, bọn họ là khách quý của Thái Công phủ ta, nghe nói Ma Vương phủ các ngươi cao thủ đông đảo, nên đến đây hướng quý phủ lãnh giáo.

Khương Thần Thông cười hắc hắc nói:

- Chút nguyện vọng nho nhỏ này, quý phủ không thỏa mãn được sao?

Kim Ngưu Tôn Giả kia hừ lạnh một tiếng, ánh mắt khổng lồ chuyển động, rơi vào trên người Giang Nam, hơi ngẩn ra, nhe răng cười nói:

- Một tiểu bối mới vừa tu thành Linh Đài, cũng dám tới Ma Vương phủ ta tìm xui! Tiểu tử, ngươi muốn chết như thế nào?

Giang Nam đàng hoàng nói:

- Bị đang sống đánh chết là tốt nhất. Bất quá ta vẫn còn hy vọng, bị người cùng cảnh giới trong Ma Vương phủ đang sống đánh chết. Quý phủ có thể làm được điểm này không?

Kim Ngưu Tôn Giả nhe răng cười:

- Ngươi muốn chết, ta thành toàn ngươi, cái gì cùng cảnh giới đánh một trận, lão tử muốn lộng chết ngươi, còn ai dám nói nhảm?

Khương Thần Thông đang muốn đứng ra làm chỗ dựa cho Giang Nam, đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm nhìn có chút hả hê nói:

- Kim Ngưu Tôn Giả, một tiểu bối tu thành Linh Đài đến đây hướng quý phủ lãnh giáo, quý phủ sẽ không sợ ngay cả ứng chiến cũng không dám ứng

chiến chứ?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ mặc Đại y đen nhánh đi tới, thiếu nữ Ma Tộc khác đều hận không thể để mình có thể mặc ít một ít, ít một ít nữa, mà cô gái này lại mặc rất nhiều, mặc dù y phục nhiều, nhưng thân hình của nàng như cũ cực kỳ mạn diệu động lòng người, để cho ánh mắt của người không tự chủ được rơi vào trên người của nàng.

Giang Nam hướng Khương Thần Thông thấp giọng nói:

- Tiền bối, vị này là ai?

Sắc mặt Khương Thần Thông ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Đó là Cửu Di Thần Tộc Miêu Tố Tố, đừng xem tiểu tiện nhân này mặc quần áo nhiều, tốc độ nàng cỡi áo so sánh với những thiếu nữ khác đều muốn mau, chi hưu một tiếng sẽ cỡi sạch tinh quang, sau đó hưu một tiếng liền mặc vào, để ngươi còn chưa kịp nhìn đã mắt, hi lý hồ đồ liền ăn thiệt thòi của nàng.

Giang Nam nhịn cười, thầm nghĩ:

- Nhìn dáng dấp Khương Thần Thông cũng ăn thiệt thòi của Miêu Tố Tố.

Ánh mắt của Miêu Tố Tố rơi vào trên tấm bia đá phía sau Giang Nam, cũng không khỏi thật sâu nhìn hắn một cái, thấp giọng cười nói:

- Cùng cảnh giới vô địch? Khẩu khí thật lớn, cho dù là Cửu Di Thần Tộc tộc trưởng ta, cũng không dám nói như vậy. Mới vừa rồi Khương Thần Thông kia nói hắn họ Khương, xưng hô hắn là lão đệ, tiểu tử này là Khương thị Thần Tộc sao? Bối phận cũng là rất cao, nhưng rất lạ mắt, chẳng lẽ là Khương thị bí mật bồi dưỡng được đệ tử, tìm đến đám Kim Ngưu kia gây phiền toái?

Lại có một thanh âm truyền đến, không có hảo ý nói:

- Vị tiểu lão đệ này tính toán cùng cảnh giới một mình đấu Ma Vương phủ các ngươi, được xưng tụng quang minh lỗi lạc. Kim Ngưu Tôn Giả tính toán lấy lớn hiếp nhỏ, ỷ vào Thiên Cung cảnh đi áp một Linh Đài Cảnh tiểu bối, Kim huynh, da mặt này của ngươi đã dày đến ngay cả Bất Tử Minh Vương cũng đánh không thủng, có thể nói là pháp bảo phòng ngự đệ nhất thiên hạ, ngu đệ bội phục, bội phục!

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy một đại hán thân cao sáu bảy trượng đi tới, trên người khoác da thú, bên hông quấn một cái Độc Long, Độc Long kia còn là vật sống, miệng cắn cái đuôi của mình, đáng thương nháy mắt mấy cái.

- Vị này là Hùng thị Hùng Thiên Lý, cũng là một Thiên Cung cường giả.

Khương Thần Thông hướng Giang Nam thấp giọng nói.

Kim Ngưu Tôn Giả sắc mặt đỏ lên, đang muốn nói chuyện, đột nhiên lại có một thanh âm cười nói:

- Tôn giả, chúng ta đều chờ đợi xem Ma Vương phủ ngươi chê cười, nhanh lấy tu vi Thiên Cung cảnh của ngươi đánh chết tiểu tử này một chút!

Mấy đại Thần Tộc khác trong Minh Vương thành cũng là hạng người e sợ cho thiên hạ bất loạn, phát hiện Giang Nam ở trước Ma Vương phủ lập bi, ngăn môn hộ Ma Vương phủ, từng cái từng cái nhìn có chút hả hê, liên tục khích bác.

Kim Ngưu Tôn Giả sắc mặt đỏ lên, cười lạnh nói:

- Đối phó chỉ là một Linh Đài Cảnh tiểu bối, còn cần lão tử thân tự động thủ sao? Các huynh đệ Ma Vương phủ ở đâu ?

Hắn đột nhiên quát lên, vang dội cung điện chi sơn, trầm giọng nói:

- Người nào thay ta nhổ tấm bia đá đi ra, làm thịt tiểu tử này?

- Chỉ là một Linh Đài Cảnh tiểu quỷ, cần gì phải để cho Thần Tộc xuất thủ, tướng sĩ dưới trướng Hữu kỳ sứ ta nguyện chém người này, lấy đầu của hắn tới gặp tôn giả!

Trong Ma Vương phủ, đột nhiên dâng lên một mặt đại kỳ, bay phất phới, trên mặt kỳ đứng hàng nghìn Ma Tộc, có sĩ binh cũng có Ma Tộc tướng lãnh, cầm đầu chính là Hữu kỳ sứ, mặt cờ có một bảo tọa, Hữu kỳ sứ Liêu Kim Đấu đại mã kim đao, ngồi ở trên bảo tọa, điềm nhiên nói:

- Tướng sĩ dưới trướng của ta, ai muốn ra tay chém giết người này?

- Ta tới!

Một ma tướng hét lớn, hai chân kẹp lấy, Ma Long câu tê minh một tiếng, bay ra đại doanh, lao ra Ma Vương phủ, hướng Giang Nam đi tới, cước bộ của Ma Long câu rơi xuống đất, thải đến mặt đất thùng thùng rung động. Ma tướng kia đằng đằng sát khí, giơ đại thương trong tay lên thẳng ép Giang Nam, cất cao giọng nói:

- Nhờ Hữu kỳ sứ coi trọng, để cho ta thẹn thay Thiên Hộ Chiến kỵ bộ, hôm nay ta liền chém giết người này, hái đầu của hắn vì Hữu kỳ sứ đại nhân trợ hứng!

Kim Ngưu Tôn Giả ha hả cười nói:

- Thiên Hộ, ngươi phải nhớ kỹ đây là cùng cảnh giới đánh một trận, ngàn vạn không nên đánh ra tu vi Linh Đài Cảnh trở lên, miễn cho bị người chê cười Ma Vương phủ ta.

Ma tướng kia khom người đồng ý, trong đan điền hiện ra một ngọn Đạo Đài, cười nói:

- Tôn giả yên tâm, mạt tướng thân kinh bách chiến, trăm trận trăm thắng, chém giết chỉ là một tiểu bối, còn không cần đánh ra tu vi cảnh giới cao hơn. Giá!

Tu vi của hắn chính là Đạo Đài tứ trọng cảnh giới, sau khi áp chế tu vi, vẫn còn cực kì khủng bố, Ma Long câu một đạo hắc sắc nhanh như tia chớp hướng Giang Nam phóng đi, ma tướng kia quát lên, trường thương trong tay đâm tới, nhất thời không khí chu vi hơn mười dặm bị hắn nhất thương trừu không!

Thực lực như vậy, không phải chuyện đùa!

Đại lưỡi lê như Long vọt, xê dịch biến hóa, làm cho không người nào có thể ngăn cản!

- Chết đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 367: Kim Ngưu Khâu Sơn. (1)

Ma tướng kia cười to, đột nhiên chỉ thấy mi tâm của Giang Nam tia sáng chợt lóe, một đầu Chiến Minh cự thú cao tới một trăm năm mươi sáu mươi trượng từ trong Tử Phủ hắn lao ra, mở ra miệng to như chậu máu, ma tướng kia cả người đeo thương, tính cả Ma Long câu cùng nhau bị Chiến Minh cự thú một ngụm nuốt vào trong bụng.

- Khao!

Chiến Minh cự thú rất là vui vẻ, kêu lên.

- Chiến Minh cự thú?

Liêu Kim Đấu giận dữ, sắc mặt âm trầm xuống, hừ lạnh nói:

- Khương Thần Thông, không phải nói cùng cảnh giới đánh một trận sao? Vì sao hắn làm trái quy định?

Khương Thần Thông bất đắc dĩ, còn chưa kịp nói chuyện, Giang Nam cười nói:

- Bộ hạ của ngươi cỡi Ma Long Câu xung phong liều chết, vì sao ta không thể phóng ra tọa kỵ của mình?

Khương Thần Thông gật đầu lia lịa, trầm giọng nói:

- Nếu là cùng cảnh giới đánh một trận, như vậy chư vị còn cần tuân thủ bổn phận, không nên tế lên tọa kỵ của mình thì tốt hơn.

Hữu kỳ sứ Liêu Kim Đấu hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ bộ hạ mình bị chết oan uổng, cười lạnh nói:

- Người nào cùng hắn tái chiến?

- Để ta đánh đi!

Lại có một vị ma tướng đứng dậy, phi thân rời chiến kỳ, hơi thở so sánh với ma tướng mới vừa rồi kia càng thêm mạnh mẻ, lạnh lùng nói:

- Không cần tọa kỵ, ta dễ dàng là giết được hắn!

Liêu Kim Đấu mừng rỡ, cười nói:

- Đồ Vân Sơn là Tả thiên hộ Chiến đấu bộ ta, thực lực càng thêm mạnh mẻ, mặc dù cũng là Đạo Đài tứ trọng, nhưng lực chiến đấu cực mạnh, có hắn xuất thủ, chém giết tiểu quỷ này dễ dàng!

Đồ Vân Sơn rống giận, không có tế lên bất kỳ pháp bảo, mà là một quyền oanh ra, Ma văn bay múa đầy trời, gào thét chạy chồm, giống như thiên quân vạn mã cùng nhau mà đến.

Đây là một quyền chi lực, vô cùng hùng vĩ, không hổ là cường giả Ma Tộc kinh nghiệm chiến đấu.

Giang Nam há mồm vừa quát, Đạo Âm Hát Xướng hóa thành vô số đạo văn bay đầy trời, âm ba đạo văn giống như Thiên Lôi cuồn cuộn ầm ầm đụng vào trên người Đồ Vân Sơn, chỉ thấy vị Ma Tộc cường giả này một quyền trào ra, Ma văn rối rít nghiền nát, ngay sau đó khôi giáp toàn thân hắn tan rã, giống như bị một ngọn núi lớn đụng ở trên người, bay ra ngoài, ba một tiếng nện ở trên tường Ma Vương phủ, biến thành một bãi thịt vụn!

- Vừa quát liền toái?

Khương Thần Thông trong lòng cả kinh, không khỏi liên tục đánh giá Giang Nam, thầm nghĩ:

- Nhu công chúa mang đến thiếu niên này, thật không thể khinh thường, vừa quát chấn toái thân thể Đạo Đài cảnh cường giả, này nói rõ chiến lực của hắn ở Linh Đài Cảnh, liền muốn vượt qua Đạo Đài cảnh!

Những người khác ví dụ như đám người Miêu Tố Tố, cũng ngay ngắn đánh giá Giang Nam, mắt lộ ra mấy phần kinh dị.

Đánh bại Đồ Vân Sơn không khó, vốn dùng tu vi Linh Đài Cảnh đánh chết Đồ Vân Sơn là có chút khó khăn, bởi vì Đồ Vân Sơn mặc dù tự phong tu vi, nhưng dù sao nhục thể của hắn vẫn là thân thể Đạo Đài cảnh, nếu so với thân thể của Linh Đài Cảnh tu sĩ thì mạnh mẻ hơn rất nhiều.

Đạo Đài bát cảnh chia làm Linh Đài, Liên Đài, Dao Đài, Đạo Đài, Huyền Đài, Thần Đài, Sinh Tử Đài, Thất Bảo Đài tám đại cảnh giới, tu sĩ mỗi tăng lên một trọng cảnh giới, tu vi thực lực sẽ bạo tăng, thân thể cũng sẽ so sánh với trước càng thêm mạnh mẻ.

Mà Giang Nam lấy tu vi Linh Đài Cảnh một rống chấn vỡ Đồ Vân Sơn, này nói rõ hắn thật sự có chỗ hơn người.

- Tiểu quỷ này rốt cuộc là ai? Mới vừa rồi hắn dùng không phải là tâm pháp cùng thần thông của Khương thị, hẳn không phải là người Khương thị Thần Tộc, chẳng lẽ thật sự là khách nhân của Thái Công phủ?

Hùng Thiên Lý hé mắt, lặng lẽ gọi tới một người, phân phó hắn lập tức đi Thái Công phủ tra lai lịch Giang Nam một chút.

Mà đám người Miêu Tố Tố cũng rối rít sai người đi Thái Công phủ dò xét tin tức.

Giang Nam tản đi đạo âm, thản nhiên nói:

- Ta cũng là Thần Tộc, tiểu chút chit như vậy vẫn là không cần tái xuất hiện đi? Kính xin Ma Vương phủ Thần Tộc đi ra ngoài, cùng ta đánh một trận. Hoặc là, Hữu kỳ sứ ngươi cũng có thể tự phong tu vi, cùng ta luận bàn cao thấp!

Liêu Kim Đấu sắc mặt trầm xuống, hắn chính là nhân vật thành danh đã lâu, Thiên Cung cường giả, nhân vật cùng Đồ Vũ Điền nổi danh, bị một Linh Đài Cảnh tiểu bối ở trước mặt mọi người khiêu chiến, thể diện có chút không

nhịn được.

- Ngươi đã yêu cầu, như vậy bổn tọa liền chịu mất mặt, cùng ngươi. . .

Hắn ầm ầm đứng dậy, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm quát to:

- Chậm!

Liêu Kim Đấu hơi ngẩn ra, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy chỗ sâu trong Ma Vương phủ, một thiếu niên Kim Ngưu Thần Tộc sải bước đi ra, Ngưu đầu Nhân thân, tức giận ngập trời, phía sau còn có vài chục người.

Những thiếu niên nam nữ này, là nhân vật thiên tài nổi danh trong Kim Ngưu thần tộc, thật sớm thức tỉnh Thần Tộc huyết mạch, giờ phút này nghe nói có người ngăn đại môn Ma Vương phủ, liền dắt tay nhau chạy tới.

- Liêu hữu sứ, chuyện nhỏ, bực này còn không cần ngươi ra tay, nếu đối phương là ngăn đại môn Ma Vương phủ ta, chính là tới khiêu chiến Kim Ngưu Thần Tộc ta, tự nhiên là Thần Tộc ta ra mặt!

Trong đó một thanh niên Kim Ngưu Thần Tộc trầm giọng nói:

- Bản thân ta muốn nhìn, đến tột cùng là thần thánh phương nào cả gan làm loạn như thế, ăn tim gấu gan báo, ngay cả cửa Ma Vương phủ ta cũng dám ngăn!

Sắc mặt Khương Thần Thông hơi ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Tiểu ngưu độc tử trong Kim Ngưu thần tộc đến!

Đám người Diêm Phù cùng Long Ngâm Phong cũng sắc mặt ngưng trọng, khẩn trương vạn phần, Khiếu Mang thấp giọng nói:

- Không biết Tiểu Thánh Tôn trong Kim Ngưu thần tộc có hay không. . .

- Tiểu Thánh Tôn là ai?

Giang Nam thấy bọn họ như lâm đại địch, hiếu kỳ nói.

- Chúa Tể Ma Vương phủ chính là Kim Ngưu Ma Vương, Kim Ngưu Ma Vương họ kép Kim Ngưu, tên Thánh Tôn, là hạng người kinh thái tuyệt diễm, chiến lực kinh người, sau lại suất lĩnh Kim Ngưu Thần Tộc nhất cử trở thành một trong tám đại Thần Tộc, bởi vì thành lập Ma Vương phủ cho nên người không kêu tên của hắn nữa, chỉ gọi hắn Kim Ngưu Ma Vương.

Diêm Phù trầm giọng nói:

- Con trai lớn của hắn cũng là thật sớm thức tỉnh Thần Tộc huyết mạch, nghiễm nhiên trở thành một Kim Ngưu Ma Vương khác, vì vậy được xưng Tiểu Thánh Tôn. Người này đã tu thành Thần Phủ, là tuổi trẻ cường giả nổi danh trong Minh giới ta.

Long Ngâm Phong gật đầu nói:

- Nghe nói hắn trước đó không lâu cùng với vài Thần Phủ tuổi trẻ cường giả khác, đuổi theo giết một vị cường giả trẻ tuổi của Huyền Minh Nguyên Giới, không biết có trở về chưa.

- Tuổi trẻ cường giả Huyền Minh Nguyên Giới?

Giang Nam trong lòng ngẩn ra:

- Chẳng lẽ là Cận Đông Lưu?

Trẻ tuổi cường giả trong Ma Vương phủ rốt cục xuất hiện, Giang Nam về phía trước nhìn lại, chỉ thấy những Kim Ngưu Thần Tộc này vóc người khôi ngô cao lớn, khoác bộ lông nồng đậm, không có vận chuyển bất kỳ các loại thần thông Pháp Thiên Tượng Địa, bọn họ liền cao sáu bảy trượng, trong thân thể tràn đầy lực lượng, từng cục da thịt cao cao nổi lên.

Chương 368: Kim Ngưu Khâu Sơn. (2)

Khí huyết của bọn họ vô cùng tràn đầy, cho dù là thân thể cũng che không hết, áp chế không nổi, khí huyết từ Thiên Linh Cái phóng lên cao, hóa thành từng đạo khí trụ, xông thẳng không trung!

Thần Tộc không hổ là Thần Tộc, mỗi đệ tử Kim Ngưu Thần Tộc ở ngang hàng cảnh giới, tu vi so sánh với những Ma Tộc khác nhiều gấp sáu bảy lần, thậm chí có người gấp mười lần người khác!

Kim Ngưu Thần Tộc sở trường chính là pháp lực vô cùng nhiều, thân thể vô cùng mạnh mẻ, trời sanh thần lực, chỉ bằng vào vài điểm này, bọn họ liền đủ để đưa thân vào tám đại Thần Tộc!

- Tiểu Thánh Tôn không có ở đây, hẳn là còn đang đuổi giết cường giả Huyền Minh Nguyên Giới, chưa có trở về.

Sắc mặt Diêm Phù như cũ vô cùng ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Bất quá Kim Ngưu Khâu Sơn gần với Tiểu Thánh Tôn ở trong đó, thực lực người này gần so với Tiểu Thánh Tôn, thần huyết cũng thức tỉnh rất sớm, độ tinh khiết thần huyết cực cao, đã tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh đỉnh.

- Kim Ngưu Ma Vương từng nói, nếu không phải thời gian Khâu Sơn ra đời muộn hơn Tiểu Thánh Tôn, thực lực của hắn chắc chắn sẽ không thua kém Tiểu Thánh Tôn. Lần này Chân Ma đại hội, người này tất nhiên đại phóng tia sáng, nói không chừng sẽ trở thành quan môn đệ tử của Bất Tử Minh Vương!

Giang Nam hé mắt, ánh mắt đột nhiên rơi vào trên thân một Ngưu Đầu cự nhân, trong lòng lẫm nhiên:

-Đầu ngưu kia chính là Kim Ngưu Khâu Sơn !

Kim Ngưu Khâu Sơn so sánh với những đồng tộc khác còn muốn hùng tráng mấy phần, bộ lông trên người hiện lên màu hoàng kim, mỗi một cọng lông tóc như làm bằng vàng ròng.

Hắn người mặc long bì, là dùng da Ma Long luyện thành áo giáp, trên mũi mang theo một cái khoen mũi kim chói, mũi còn đính lên một quả chuông, tiếng chuông thanh thúy, phía sau lưng đeo một cây cốt chuy khổng lồ.

Cốt chuy tuyết trắng, trong hoa văn còn có thể thấy vết máu hắc sắc, tràn ngập sát khí mơ hồ, hiển nhiên có không ít cao thủ từng bỏ mạng ở dưới cốt chuy này.

Bất quá Giang Nam nhìn ra vô luận khoen mũi hay cái chuông kia của hắn, chỉ sợ cũng là dùng tài liệu cực kỳ cao đẳng luyện chế thành pháp bảo, mà thanh cốt chuy kia, chỉ sợ là xương đùi của Thiên Cung cường giả, trải qua Ma văn của hắn rèn luyện, sức nặng kinh người!

Vị Kim Ngưu Thần Tộc cường giả này, bất động thì thôi, vừa động liền thiên băng địa liệt, lực phá hoại cực mạnh!

- Cùng cảnh giới đánh một trận mà nói, người này cũng là kình địch của ta, thích hợp dùng để tôi luyện chiến lực của ta.

Ánh mắt Giang Nam hướng những Kim Ngưu Thần Tộc đệ tử khác quét tới, chỉ thấy những Kim Ngưu Thần Tộc đệ tử khác tu vi thực lực cũng là cực kỳ mạnh mẻ, có thể cùng chưởng giáo đệ tử của Huyền Minh Nguyên Giới sánh ngang, cũng là nhân vật rất giỏi!

- Minh giới nhân tài xuất hiện lớp lớp, một Kim Ngưu Thần Tộc chiến lực liền kinh khủng như thế, không thể khinh thường!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trong lỗ mũi Kim Ngưu Khâu Sơn kia phả ra khói xanh, thanh âm đinh tai nhức óc, quát lên:

- Tử Nguyệt, Trục Lưu, Trường Cung, các ngươi đối phó ba người kia, phá hủy tấm bia đá, đem pháp bảo của Chiến Hồn Bộ, hết thảy thu hồi lại! Vũ nhục Ma Vương phủ ta, phải để cho hắn trả giá thật nhiều!

Ba vị trẻ tuổi cường giả của Kim Ngưu Thần Tộc đứng dậy, sải bước hướng đám người Diêm Phù đi tới, Kim Ngưu Khâu Sơn nhãn lực cực kỳ cao minh, chọn lựa người vừa vặn cùng đám người Diêm Phù tu vi đối ứng, cũng bị vây cùng cảnh giới, hiển nhiên người này cũng không phải là một vị dựa vào cậy mạnh, ngược lại hết sức khôn khéo.

Đám người Diêm Phù thấy Kim Ngưu Khâu Sơn không chọn lựa mình, liền thở phào nhẹ nhỏm, phấn chấn tinh thần, đón nhận đám người Kim Ngưu Tử Nguyệt, Diêm Phù nhìn về phía thiếu nữ Kim Ngưu Thần Tộc trước mặt, ha hả cười nói:

- Ngươi gọi là Tử Nguyệt? Lớn lên cũng hết sức duyên dáng, tên cũng rất dễ nghe, ta chính là thích nữ nhân nũng nịu như ngươi!

Kim Ngưu Tử Nguyệt nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể lay động, hóa thành Cự Nhân trăm trượng, con mắt như chuông đồng, hơn nữa còn là chuông đồng cực lớn, úng thanh úng cả giận:

- Đến, cùng lão nương đại chiến ba trăm hiệp!

Long Ngâm Phong cùng mọi người ở đây cũng là một trận xấu hổ, Kim Ngưu Tử Nguyệt rõ ràng vô cùng hùng tráng, lực lớn vô cùng, đặt ở trong đống nam nhân cũng là loại nỗi bậc, đến trong miệng Diêm Phù này, liền biến thành nữ nhân nũng nịu.

Kim Ngưu Khâu Sơn sải bước hướng Giang Nam đi tới, trong ngưu nhãn tinh mang lóe lên, trầm giọng nói:

- Ngươi họ Khương, là người Khương thị Thần Tộc? Ngươi cũng đã biết, vì sao ta không cho người khác đối phó ngươi? Đó là bởi vì, ta có thể nhìn ra được ngươi cực kỳ lợi hại, là một nhân vật hung ác, những người khác đều

không phải là đối thủ của ngươi.

Đông!

Hắn một cước đạp xuống, đại địa run rẩy, vô số núi đá rối rít băng liệt, thân thể cũng càng ngày càng cao lớn, hắn tự phong tu vi, chỉ là Linh Đài Cảnh, nhưng mà khí thế càng ngày càng mạnh, vô cùng cuồng bạo, quát lên:

- Chỉ có ta, mới có thể đem ngươi đánh bại!

Kim Ngưu Khâu Sơn hút khí thật dài, không khí phía trước nhất thời sụp đổ, không khí bốn phía điên cuồng vọt tới, nhấc lên một cổ cuồng phong!

Trong thân thể hắn truyền đến bùm bùm phát vang, khung xương điên cuồng sinh dài, thân hóa Cự Nhân trăm trượng, giống như một ngọn núi để ngang trước mặt Giang Nam.

Da thịt hắn ngọa nguậy, dưới nách cùng phía sau lưng một mảnh cánh tay dài hẹp sinh ra, xương cốt diễn sinh, pháp lực chạy chồm, giống như sông lớn thao thao mênh mông rung động, rắc...rắc..., một lớp sóng tiếp theo một lớp sóng.

Cổ của hắn cũng có huyết nhục ngọa nguậy, sinh trưởng ra hai cái Ngưu Đầu, khuôn mặt dử tợn!

Ba đầu sáu tay, Ma Thần Chi Thể!

Sắc mặt Giang Nam rốt cục ngưng trọng, Kim Ngưu Khâu Sơn này, tuyệt đối là kình địch của hắn trước nay chưa có!

Kim Ngưu Khâu Sơn một quyền hướng Giang Nam oanh tới, quả đấm ma sát không khí, không khí cũng bắt đầu nổ đùng, vô số Lôi Đình bắn ra, tiếng sấm cuồn cuộn, giống như Thiên Phạt, Thiên Khiển kinh khủng!

Hắn so sánh với Đồ Vân Sơn mới vừa rồi kia mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Một quyền này của Kim Ngưu Khâu Sơn, có thể nói lực áp hết thảy, không có dùng ra thần thông gì, cũng không có tế lên bất kỳ pháp bảo, đơn thuần lực lượng thân thể, liền thi triển ra uy lực mà thần thông pháp bảo cũng không có, làm cho người ta không khỏi biến sắc, không khỏi sợ!

Hắn không hổ là thiên tài của Ma Vương phủ, Kim Ngưu Thần Tộc sủng nhi, đem lực lượng phát huy đến mức tận cùng!

- Thật lâu không có gặp đối thủ có thể cùng ta lực lượng ngang nhau!

Giang Nam mắt sáng rực lên, trải qua thời gian dài, hắn từ trước đến nay là lực áp mọi người cùng cảnh giới, đừng nói cường giả cùng cảnh giới khó có thể cùng hắn đánh một trận, mặc dù tu vi cảnh giới vượt qua hắn mấy cảnh giới, cũng giống như trước bị hắn áp chế.

Hôm nay gặp phải Kim Ngưu Khâu Sơn vị thiên tài Thần Tộc này, tu vi áp chế ở Linh Đài Cảnh, còn mạnh mẻ kinh khủng như thế, rốt cục để cho hắn hưng phấn lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 369: Va Chạm Mạnh Mẽ. (1)

Giang Nam cười ha ha, một bước bước ra, trong nháy mắt một cước này giơ lên còn chưa rơi xuống, Ma Chung Bá Thể thần thông liền bắt đầu điên cuồng vận hành, trong cơ thể hắn có năm ngàn Long lực nương theo khí huyết mà động, vận chuyển đến toàn thân, giở tay nhấc chân, không khí cũng bùm bùm bạo liệt!

Cùng lúc đó, hắn đã hút khí, vóc người hắn chỉ cao lớn như người bình thường, nhưng trong lúc hô hấp tựa như lão yêu vạn năm, thôn vân thổ vụ, tịch quyển không khí chu vi trong vòng hơn mười dặm!

Hắn vung quả đấm lên, đón nhận quả đấm khổng lồ của Kim Ngưu Khâu Sơn oanh tới kia, so sánh với quả đấm như núi nhỏ của Kim Ngưu Khâu Sơn, quả đấm của hắn liền lộ ra vẻ nhỏ đến thương cảm, bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng ở một cước này của Giang Nam rơi xuống, thân thể của hắn cũng bắt đầu bùm bùm tăng vọt, Ma Chung Bá Thể thần thông hoàn toàn vận chuyển, Pháp Thiên Tượng Địa, quả đấm kịch liệt bành trướng trở nên to lớn, xương cốt ở dưới làn da điên cuồng sinh dài, da thịt điên cuồng diễn sinh, khí huyết chạy chồm, vô cùng tràn đầy, ông một tiếng liền từ trong Thiên Linh Cái phóng lên cao, hóa thành một đạo khí trụ lồng lộng!

Sau một khắc, thân thể của hắn tăng vọt mấy chục lần, hóa thành một pho tượng Cự Nhân sáu bảy mươi trượng, mặc dù so sánh với Kim Ngưu Khâu Sơn như cũ nhỏ thấp, nhưng khí thế lại không kém chút nào!

Đông!

Không khí bạo kêu, chấn đắc màng nhĩ mọi người ông ông tác hưởng, để cho mọi người không khỏi biến sắc.

Trong thân thể hai người này tích chứa lực lượng thật sự mạnh mẻ đến kỳ cục, thẳng ép Sinh Tử Đài Cảnh cường giả, Linh Đài Cảnh liền có cường độ thân thể kinh khủng bực này, thật là khiến người kính sợ!

Kim Ngưu Khâu Sơn rống to, ma âm mênh mông cuồn cuộn chạy chồm mà đến, cùng lúc đó một quyền khác oanh ra, ngay sau đó sáu cánh tay của hắn tề động, từng quả đấm như núi nhỏ giơ lên rơi xuống, như mưa điên cuồng hướng Giang Nam ném tới.

Thân thể huyết nhục của Giang Nam ngọa nguậy lần nữa, dưới nách có từng cánh tay sinh ra, số lượng cánh tay so sánh với Kim Ngưu Khâu Sơn còn nhiều hơn hai cái, cùng lúc đó đầu lâu của hắn cũng có huyết nhục diễn sinh, biến thành một thân ba mặt, nhất tề quát lên, Đạo Âm Hát Xướng vừa ra, tách ra ma âm của Kim Ngưu Khâu Sơn!

Thế công của hai người vô cùng dày đặc, quả đấm giống như cuồng phong rơi xuống, phảng phất như hai yêu ma quỷ quái kinh khủng, quả đấm của bọn họ tương giao phát ra tiếng nổ, phảng phất như trong chiến trường Ma Thần, Ma Thần khổng lồ đánh lên đại cổ, thùng thùng rung động, đinh tai nhức óc!

Hai người bọn họ công phạt, vừa động sẽ nghiền áp không khí, âm ba cuồn cuộn, vô số Lôi Điện quay chung quanh hai Cự Nhân bay vút lên, bùm bùm bổ tới bổ lui!

- Lực lượng thật kinh người, mạnh đến loại trình độ này, hai người này cũng có tiền vốn trở thành Ma Thần!

Hùng Thiên Lý không khỏi biến sắc, trầm giọng nói:

- Con nghé Khâu Sơn kia mạnh như vậy cũng thôi, thiếu niên kia cũng mạnh mẻ đến không hợp thói thường, ở trên lực lượng đủ để cùng Khâu Sơn chống lại, xem ra trên Chân Ma đại hội, Hùng thị binh sĩ ta liền thêm ra một cường địch, cường địch đáng sợ!

Đột nhiên, một người hầu của Hùng thị tiến lên, thấp giọng hồi báo tin tức mình dò xét.

Sắc mặt Hùng Thiên Lý biến đổi, thấp giọng nói:

- Tiểu quỷ này lại không phải là Thần Tộc đệ tử của Khương thị, mà là nhân thần hỗn huyết, là Ma La Thần Tộc. Xem ra hắn không gọi là Giang Nam, mà gọi là Ma La Nam mới đúng. . . .

Cùng lúc đó, mấy đại Thần Tộc khác cũng nhận được tin tức, đem lai lịch Giang Nam tra xét rõ ràng.

Thái Công phủ cũng không có giấu diếm tin tức của Giang Nam, nhưng cho dù là Thái Công phủ, cũng không biết Giang Nam đến tột cùng là cái huyết thống gì, chẳng qua là bảo sao hay vậy mà thôi.

- Ma La tộc sao?

Miêu Tố Tố ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Ma La Thần Tộc người không nhiều lắm, không có bao nhiêu thế lực, chỉ có mấy lão quái vật còn chưa chết, mặc dù không thể khinh thường, nhưng ở trước mặt tám đại Thần Tộc còn chân đứng không vững. Ma La Nam này cũng là nhân tài, nói không chừng có thể kéo vào Cửu Di Thần Tộc chúng ta. Cửu Di Thần Tộc vốn chính là chỗ có rất nhiều Thần Tộc tụ tập, chẳng qua là tiểu tử này thoạt nhìn cùng Khương thị đi rất gần, chỉ sợ không dễ kéo. . .

Cửu Di Thần Tộc có tất cả chín Thần Tộc, bất quá thực lực cũng không mạnh mẻ thế nào, nhưng mà liên hiệp ở chung một chỗ, thực lực liền vô cùng kinh khủng, có thể đối kháng bảy đại Thần Tộc khác.

Mà vào lúc này, Diêm Phù, Long Ngâm Phong, Khiếu Mang cùng với ba vị Kim Ngưu Thần Tộc khác đối kháng cũng là cực kỳ mãnh liệt, mặc dù đối thủ là Thần Tộc, thức tỉnh thần huyết, nhưng ba người cũng không phải là nhân vật ăn cơm mềm lớn lên, ba người bọn họ cũng có huyết thống Vương

tộc, thực lực cực kỳ cường đại, được xưng Diêm Vương thành tam kiệt.

Nhất là Diêm Phù, có huyết thống Ma Long Thần Tộc cùng Diêm La Vương tộc, thực lực cực kỳ cường đại, chẳng những thân thể mạnh mẻ, pháp lực cùng pháp bảo lại càng kinh người, thần thông rơi xuống, đem Kim Ngưu Tử Nguyệt đè ép đánh.

Diêm Sơn để cho hắn đi Minh Vương thành tham gia Chân Ma đại hội, không phải là không có đạo lý.

Mà Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang cũng có sở trường riêng, Long Ngâm Phong không tin huyết mạch lực, đi lộ số cùng Giang Nam không sai biệt lắm, đồng dạng là dung hợp nhiều loại công pháp.

Ma Tộc bất thiện thần thông biến hóa, mà các loại thần thông của hắn lại thiên biến vạn hóa, hiển nhiên tu luyện nhiều công pháp cực kỳ tinh diệu, hơn nữa tan ra làm một thể, đi ra Đạo của mình.

Mà Khiếu Mang còn là tương đối cực đoan, cô gái Ma Tộc này từng giết chết rất nhiều Vương tộc, đem huyết mạch những Vương tộc kia dung nhập vào thân, thực lực cũng tương đối mạnh mẻ.

Ba người bọn họ thực lực tương đối cao, ở trong trẻ tuổi có thể được xưng tụng siêu quần bạt tụy, nhưng chân chính hấp dẫn lực chú ý của mọi người, vẫn là Giang Nam cùng Kim Ngưu Khâu Sơn.

Hai người này một cái ba đầu sáu tay, một cái ba mặt tám cánh tay, hai loại Ma Thần Chi Thể chống lại, giết đến kinh thiên động địa, từ mặt đất giết lên trời cao, vô số Lôi Đình quấn quanh ở chung quanh bọn họ, hóa thành một mảnh Lôi Trì!

Khâu Sơn đánh lâu Giang Nam không được, chỉ cảm thấy lực lượng trên tay Giang Nam càng ngày càng mạnh, thực lực lại vẫn đang không ngừng trong tiến bộ, trong lòng không khỏi nôn nóng, đột nhiên giận quát một tiếng, đột nhiên khoen mũi trên đầu mũi bóc ra, chiếc chuông trên khoen mũi

bay lên, quay tròn chuyển động, càng lúc càng lớn, biến thành một ngụm chuông lớn cao tới chừng mười trượng.

Miệng chuông lớn này khắp cả người lưu kim, trên vách chung hiện ra một Ngưu Đầu khổng lồ, hai sừng cao vút, Khâu Sơn đưa ra hai bàn tay, ôm lấy chuông lớn, hướng Giang Nam chụp xuống, chỉ nghe tiếng chuông cạch một tiếng minh hưởng, ma âm vỡ bờ, đem Giang Nam chấn phi!

Kim Ngưu Khâu Sơn không khỏi mừng rỡ, đem miệng chuông lớn này vứt lên, chỉ thấy chuông lớn ầm ầm hướng Giang Nam đánh tới, Ngưu Đầu Cự Nhân này theo sát phía sau, sáu quả đấm trực lai trực khứ, một quyền tiếp theo một quyền oanh ở trên chuông lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 370: Va Chạm Mạnh Mẽ. (2)

Đường âm cuồn cuộn mà đến, vô số đạo văn hóa thành ma âm, tạo thành một Ngưu Đầu khổng lồ chu vi mấy chục mẫu, mở cái miệng rộng hô không ngừng, liên tục hướng Giang Nam phóng đi!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, bị chấn đến khí huyết không yên, khí huyết tạo thành khí trụ cũng bị xông đến nát bấy, lục phủ ngũ tạng cũng gặp phải trùng kích kịch liệt, nếu không phải hắn tu luyện chính là Ma Thần Chi Thể, thân thể mạnh mẻ vô cùng, chỉ sợ một cái chính diện sẽ bị miệng chuông lớn này chấn vỡ ngũ tạng!

Chuông lớn hung hăng hướng hắn đập tới, đây là một pháp bảo Đạo Đài bát trọng, uy lực cực kỳ cường đại, Kim Ngưu Khâu Sơn không chỉ muốn chấn vỡ ngũ tạng của hắn, đồng dạng là muốn đem nhục thể của hắn đụng nát bấy!

Nhưng vào lúc này, đỉnh đầu của Giang Nam cũng có một ngụm chuông lớn hiện ra, chỉ có chu vi hơn trượng, hiện ra ngũ sắc quang mang, chuông lớn chấn động, phát ra một tiếng giòn vang.

Kim Ngưu Khâu Sơn muộn hanh nhất thanh, chỉ cảm thấy thần trí của mình bị xung kích đến thất linh bát lạc, đần độn, tiếng chuông nhất thời ảm đạm xuống.

Ngũ Kiếp Chung đinh đinh chấn động, làm Khâu Sơn bị chấn đến thất điên bát đảo, trong đầu nổ vang, cơ hồ ngay cả đại não cũng bị chấn nát, nhất thời khó khăn khống chế được chuông lớn, chỉ thấy miệng chuông lớn kia rốt cục đụng vào trên người Giang Nam, đem Giang Nam đánh bay, nhưng không thể làm bị thương nặng.

- Kim Cương Quyển!

Kim Ngưu Khâu Sơn gầm lên, chỉ thấy khoen mũi kia bay lên không, càng lúc càng lớn, hóa thành một vòng sáng loáng, Ngũ Kiếp Chung chấn động lần nữa, nhưng khó có thể thương tổn được thần thức của hắn.

- Cái Kim Cương Quyển này là một thần thức chi bảo!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, Kim Cương Quyển của Khâu Sơn như một cái hắc động, uy năng của Ngũ Kiếp Chung đánh sâu vào, bị Kim Cương Quyển hấp thu, không cách nào rung chuyển thần thức của hắn.

Thần thức chi bảo cực kỳ hiếm thấy, đây là thần thức chi bảo thứ ba mà Giang Nam nhìn thấy.

Nếu không phải Giang Nam đọc rộng quần kinh, cũng khó mà sáng chế ra thần thức thần thông Ngũ Kiếp Ấn, tự nhiên cũng không cách nào luyện ra Ngũ Kiếp Chung, có thể thấy được thần thức chi bảo khó được như thế nào.

Thế nhưng Kim Ngưu Khâu Sơn cũng có một kiện thần thức chi bảo, thật sự ngoài dự liệu của hắn. Dù sao Ma Tộc mạnh hơn ở pháp lực cùng thân thể, đối với thần thông cũng không lành nghề, Kim Ngưu Khâu Sơn lại có thần thức chi bảo, có thể nói đáng quý.

Hắn lại không biết, Kim Cương Quyển cũng không phải là pháp bảo mà Kim Ngưu Khâu Sơn luyện chế, mà là hắn tự có kỳ ngộ, từ một cái di tích trong Minh giới đạt được bảo vật này, làm thành khoen mũi giắt trên mũi.

Kim Cương Quyển không có uy lực, nhưng chống cự thần thức lại cực kỳ mạnh mẻ, cho dù là thần thức của Thiên Cung cường giả cũng mơ tưởng xông phá Kim Cương Quyển phòng ngự!

- Nếu thân thể không thể thắng hắn, vậy thì mượn tay hắn tới tôi luyện thần thông của ta!

Đột nhiên Giang Nam tách ra, không hề gần người vật lộn nữa, vung tay lên, không trung nhất thời có hàng ngàn Thần thông bay múa, gào thét chạy chồm, hướng Kim Ngưu Khâu Sơn phóng đi, đem Kim Ngưu Khâu Sơn

đoàn đoàn bao vây.

- Thần thông? Nhục thể của ta, có sợ bất kỳ thần thông nào?

Kim Ngưu Khâu Sơn cười to, đang muốn lao ra những thần thông này vây quanh, đột nhiên chỉ thấy hơn ngàn loại thần thông tổ hợp, hóa thành một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu, vây hắn ở trong lầu.

Kim Ngưu Khâu Sơn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đỉnh đầu là quần tinh rực rỡ, cúi đầu nhìn lên, dưới chân là dãy núi Đại Hà lồng lộng, còn có đại dương lục địa, long phượng bay múa, vạn thú chạy chồm, bốn phía mịt mờ vô tận, nơi xa còn có năm dãy núi khổng lồ, dãy núi như trụ, lồng lộng thanh thiên.

Ở trong Thiên Phủ Trọng Lâu, căn bản nhìn không ra đây là một tòa lâu, ngược lại giống như là đi tới một cái thế giới đầy đủ!

Thần thông cảnh giới, Thiên Phủ Trọng Lâu của Giang Nam tuy mạnh, nhưng dù sao cũng không phải là thần thông đầy đủ, mà tu luyện tới Đạo Đài cảnh giới, thần thông viên mãn, thần thông đầy đủ có thể bộc phát ra uy lực mạnh hơn.

Uy lực đạo Thiên Phủ Trọng Lâu Đại Thần Thông này của Giang Nam, rốt cục được bày ra, tự thành thiên địa, tự thành nhất thể!

Ầm!

Bên ngoài Thiên Phủ Trọng Lâu không có bất kỳ dị trạng, mà ở bên trong trọng lâu, lực lượng thiên địa đấu đá, ép tới thân thể của Kim Ngưu Khâu Sơn khanh khách xèo xèo rung động, đây là pháp lực thần thông của Giang Nam, đại biểu thành tựu chí cao của tu vi hắn!

- Chỉ là một môn Thần Thông, đã muốn vây khốn ta?

Kim Ngưu Khâu Sơn phun ra một ngụm ma khí, xông về chuông lớn, tiếng chuông đại chấn, thiên địa trong Thiên Phủ Trọng Lâu mơ hồ có dấu

hiệu nghiền nát. Bảy bàn tay khác của Giang Nam nhất tề vung lên, lại là bảy ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu chụp xuống, tám tòa Thiên Phủ Trọng Lâu trọng điệp, uy lực thoáng cái bạo tăng bảy tám lần, chuông lớn nhất thời im bặt, thanh âm không cách nào phát ra, Kim Ngưu Khâu Sơn nhất thời gặp phải trấn áp, thân thể trăm trượng kịch liệt thu nhỏ lại!

Phốc...

Trong miệng hắn hộc máu, cổ áp lực này muốn đem tất cả máu toàn thân hắn hết thảy từ trong cơ thể nặn đi ra, lục phủ ngũ tạng của hắn tựa hồ cũng bị ép tới từ trong miệng thốt ra, xương cốt cũng muốn bị ép vỡ vụn!

- Ma Vương Chùy, đi ra ngoài!

Kim Ngưu Khâu Sơn rống giận, cái xương đùi khổng lồ sau lưng kia đột nhiên bay lên trời, rơi ở trong tay hóa thành một thanh cốt chuy khổng lồ, sáu ngón tay của hắn nắm giữ thanh cự chùy này, nặng nề nện xuống!

Oanh!

Nơi cốt chùy rơi xuống, đại địa trong Thiên Phủ Trọng Lâu rạn nứt, dãy núi đổ nát, vạn thú chết thảm, sông lớn khô cạn, nước biển đổi chiều, tinh thần trong cả thiên không cũng bổ nhào rơi xuống!

Kim Ngưu Khâu Sơn điên cuồng hét lên, tái khởi một búa, lục địa cơ hồ bị hắn đập nát đến không còn một mống, năm tòa kiếm sơn như trụ sụp đổ, hắn một búa đánh tới trời cao, chỉ thấy bầu trời giống như lưu ly vỡ vụn, mặt trời chói chan kia bị hắn một búa xuyên thủng, mọi nơi tràn ngập Đại Hỏa!

- Chỉ là Thần Thông, quả nhiên trói không được ta!

Kim Ngưu Khâu Sơn tung người nhảy ra, ầm ầm đánh vỡ Thiên Phủ Trọng Lâu, nhảy ra khỏi môn Thần Thông này trấn áp, hắn mới vừa thoát khốn, đột nhiên thấy hoa mắt, chỉ thấy mình rơi vào trong một trận đồ chu vi trên dưới một trăm mẫu, không khỏi vừa sợ vừa giận, lần nữa rống giận liên tục.

Giang Nam khoanh chân ngồi ở giữa không trung, như lão tăng nhập định, thầm nghĩ:

- Tu vi của ta tăng lên quá nhanh, quả nhiên căn cơ có chút không ổn, uy lực của Thiên Phủ Trọng Lâu không có phát huy đến lớn nhất.

Mà ở trước mặt hắn, là Lượng Kiếp Trận Đồ lớn nhỏ trên dưới một trăm mẫu, Kim Ngưu Khâu Sơn mới vừa ra khỏi Thiên Phủ Trọng Lâu liền rơi vào trong Lượng Kiếp Trận Đồ.

Giang Nam đưa tay bắt được trận đồ, nhẹ nhàng run lên, Thiên Sơn Vạn Thủy, dị thú, Du Long, Nhật Nguyệt Tinh Thần trong trận đồ, nhất tề mai một, hóa thành hư vô!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 371: Biết Hổ Thẹn Sau Gan Dạ

Trong hư vô, quanh thân Kim Ngưu Khâu Sơn rách tung tóe, chật vật không chịu nổi, nhưng không bị Lượng Kiếp Trận Đồ mạt sát, tu vi thực lực của hắn cao tuyệt, thân thể vô cùng mạnh mẻ, sinh sôi chống được uy năng của Lượng Kiếp Trận Đồ.

- Thần Thông của ngươi không thể gây thương tổn được ta!

Kim Ngưu Khâu Sơn rống to, tung người nhảy ra, cầm Ma Vương Chùy trong tay, hung hăng hướng cái ót của Giang Nam nện xuống.

Giang Nam như cũ khoanh chân bất động, ngồi ở giữa không trung, bàn tay hướng về phía trước một phen, đỉnh đầu hiện ra tám miệng Sơn Hải Đỉnh, là loại Thần Thông thứ sáu của hắn, Sơn Hải Đỉnh Đại Thần Thông, lực phòng ngự mạnh nhất.

Kim Ngưu Khâu Sơn một búa thình thịch liên tục đập nát năm miệng đại đỉnh, rốt cục bị ngăn chặn xuống, ngay sau đó trong mắt hung quang lóe lên, tái khởi một búa, nhưng một búa này còn chưa rơi xuống, đỉnh đầu của Giang Nam đột nhiên hiện ra một thanh huyền cầm, tiếng đàn đại tác, chính là Thần Thông Thiên Ma Cầm!

Môn Thần Thông này công kích thần hồn, thần hồn ở trong vô hình sẽ bị ma âm chém giết, Kim Ngưu Khâu Sơn chỉ cảm thấy thần hồn giống như thiên đao vạn quả, kêu thảm một tiếng từ trên cao rơi xuống.

Hắn như cũ chưa chết, Thiên Ma cầm của Giang Nam chưa tu luyện tới cảnh giới viên mãn, không có thể hoàn toàn cùng tu vi tan ra làm một thể, cũng không cách nào chém giết thần hồn của hắn.

Ông!

Một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu từ phía dưới dâng lên, Kim Ngưu Khâu Sơn còn chưa kịp phản ứng, liền bị nuốt vào trong lầu.

- Tiểu tử thúi, có giỏi ngươi không dùng Thần Thông, chúng ta thống thống khoái khoái đại chiến một cuộc!

Trong lâu truyền đến tiếng rống giận dữ.

Đám người Khương Thần Thông, Hùng Thiên Lý cùng Miêu Tố Tố nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam như cũ ngồi ở chỗ đó, trong tay xuất hiện một quyển trận đồ, thường thường trải rộng ra, đem Thiên Phủ Trọng Lâu gắn vào trong trận đồ, trong lòng không khỏi thầm than một tiếng, thay Kim Ngưu Khâu Sơn cảm giác bi ai:

- Con nghé con của Ma Vương phủ nhất định phải thua...

Lấy kiến thức của bọn hắn, tự nhiên có thể nhìn ra được, Giang Nam chẳng qua là muốn mượn Kim Ngưu Khâu Sơn tới tôi luyện Thần Thông của mình, sau khi Kim Ngưu Khâu Sơn đánh nát Thiên Phủ Trọng Lâu, tất nhiên sẽ rơi vào trong Lượng Kiếp Trận Đồ, nhảy ra trận đồ cũng không cách nào phá vỡ phòng ngự của Giang Nam, sau khi bị công kích thần hồn, đầu Kim Ngưu này sẽ xuất hiện kỳ thất thần ngắn ngủi, ngay sau đó sẽ lần nữa bị thu vào Thiên Phủ Trọng Lâu, tuần hoàn qua lại!

Cao thủ trẻ tuổi cường đại như thế, bởi vì không quá tinh thông Thần Thông, không có thể Thần thông cùng Thần Thông đối kháng, sớm muộn sẽ bị Giang Nam chơi điên mất!

- Trong Ma Tộc ta tinh thông Thần Thông cường giả không nhiều lắm, Ma La Nam này cũng là khác loại, Thần Thông thiên biến vạn hóa, không thể tưởng tượng nổi.

Hùng Thiên Lý thầm nghĩ trong lòng:

- May hắn là Linh Đài Cảnh, còn không cách nào ở Chân Ma đại hội uy hiếp thiên tài Hùng thị ta!

Ánh mắt Miêu Tố Tố lóe lên, thầm nghĩ:

- Thiên tài Ma La tộc, sắp bỗng nhiên nổi tiếng. Khương thị Thần Tộc lại có thể mời đến một ngoại viện như vậy, thật sự rất cao, xem ra Thái Công phủ dã tâm quá nhiều, chuẩn bị ở trên Chân Ma đại hội quét ngang cao thủ trẻ tuổi bảy đại Thần Tộc khác, trở thành quan môn đệ tử của Bất Tử Minh Thần!

Kim Ngưu Khâu Sơn một lần lại một lần nhảy ra vòng vây của Giang Nam, nhưng một lần lại một lần rơi vào trong tay hắn, trong lòng càng phát ra nôn nóng, gào thét không ngừng.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, Thần Thông của Giang Nam một lần so sánh với một lần mạnh mẻ, một lần so sánh với một lần càng thêm khó có thể đề phòng, khó có thể phá vỡ, để cho hắn thoát khốn càng ngày càng cố hết sức.

Thật ra thì, nếu hắn chân chính lấy pháp lực Linh Đài Cảnh tới đối kháng Giang Nam, lúc này sớm đã bị hao hết sạch tu vi, hắn vì đối kháng đủ loại Thần Thông của Giang Nam, đã đánh ra pháp lực vượt qua Linh Đài Cảnh.

Hơn nữa, hắn còn chiếm cứ một ưu thế, đó chính là cường độ thân thể của hắn là Thất Bảo Đài Cảnh, mặc dù chỉ đánh ra lực lượng Linh Đài Cảnh, nhưng thân thể của Thất Bảo Đài Cảnh lại không cách nào bị Thiên Phủ Trọng Lâu cùng Lượng Kiếp Trận Đồ ma diệt.

Giang Nam cũng biết điểm này, nhưng không có điểm phá, mà là không ngừng tôi luyện Thần Thông của mình, đem lần giao thủ này làm thành một lần tu luyện, làm cho tu vi bạo tăng của mình có thể hoàn toàn hóa thành thực lực của mình.

Kim Ngưu Khâu Sơn có một thân võ lực nhưng không chỗ thi triển, cơ hồ bị hắn hành hạ đến nổi điên, hận không thể đem Giang Nam nắm tới đánh một trận.

- Đừng đánh, ta thua!

Rốt cục, hắn cũng kiềm nén không được nữa, nổi giận gầm lên một tiếng, đem thực lực phong ấn của mình trán phóng, ầm ầm một tiếng đánh vỡ Thiên Phủ Trọng Lâu, kéo Ma Vương Chùy xoay người liền đi, sắc mặt xanh mét, cũng không quay đầu lại xông vào trong Ma Vương phủ!

- Thiên tài Ma La tộc không thể khinh thường a, có thể làm cho Kim Ngưu Khâu Sơn phải cúi đầu nhận thua.

Khương Thần Thông thầm nghĩ:

- Nhu công chúa là từ đâu đem người này tìm đến? Không có danh tiếng gì, nhưng thực lực rất kinh người, hơn nữa tư chất ngộ tính lại càng kinh khủng, thời điểm đang cùng Kim Ngưu Khâu Sơn giao thủ, lại vẫn đang không ngừng tiến bộ!

Sắc mặt đám người Miêu Tố Tố, Hùng Thiên Lý cũng ngưng trọng, Giang Nam đánh bại Kim Ngưu Khâu Sơn cũng không kinh khủng, trong tám đại thần tộc, cũng có chút kỳ tài ngút trời có thể ở cùng cảnh giới đánh bại hắn, chân chính kinh khủng chính là Giang Nam ở trong chiến đấu không ngừng tiến bộ, nhưng tu vi lại không tăng trưởng!

Đây mới là địa phương để cho bọn họ, những Thiên Cung cường giả này cảm thấy kinh tâm nhất, trong chiến đấu không ngừng tiến bộ mà tu vi không gia tăng, như vậy ý nghĩa Giang Nam đang không ngừng khai quật tiềm lực của mình.

Mà tiềm lực khai quật được càng nhiều, liền ý nghĩa thành tựu sau này của hắn liền càng lớn!

Có thể tưởng tượng, tương lai của người này chỉ sợ sẽ trấn áp đương đại, cùng trong thế hệ, không có đối thủ!

Nếu người này tu luyện tới Thiên Cung cảnh, bọn họ những Thiên Cung cường giả thế hệ trước này, chỉ sợ ngay cả tư cách đứng ở trước mặt hắn

cũng không có!

- Thiên tài thiếu niên, thường thường chết non, còn chưa lớn liền bị người giết chết, ở Minh giới ta càng là như thế. Lúc này còn chưa thể động thủ, đợi Chân Ma đại hội kết thúc, Ma La Nam này chính là nhân vật mà tộc ta đầu tiên phải diệt trừ!

Có người thầm nghĩ trong lòng.

Cũng không lâu lắm, đám người Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang chiến đấu cũng lần lượt kết thúc, Ma Vương phủ hai bại một bình, chỉ có Khiếu Mang cùng Kim Ngưu Trường Cung chiến bình, Kim Ngưu Tử Nguyệt thua ở trong tay Diêm Phù, Long Ngâm Phong thắng hiểm Kim Ngưu Trục Lưu, lần này Ma Vương phủ có thể nói là mặt mũi mất hết.

Khí thế của Ma Vương phủ mới vừa rồi bắn ra tận trời nhất thời thấp xuống, đám người Giang Nam đánh bại không chỉ là đám người Kim Ngưu Khâu Sơn, giống như trước đánh bại chính là lòng tin, tín niệm của Ma Vương phủ, Kim Ngưu Khâu Sơn đã bại, trừ Tiểu Thánh Tôn còn chưa trở về kia, còn có ai có thể ở cùng cảnh giới chiến thắng Giang Nam?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 372: Quét Ngang Ma Vương Phủ. (1)

Không diệt cái nhục nhã này, Ma Vương phủ Kim Ngưu Thần Tộc có thể diện gì đi gặp người?

Trong mắt Kim Ngưu Tôn Giả sát cơ đại tác, hận không được lập tức từ trong Ma Vương phủ giết ra, đem đám người Giang Nam hết thảy giết sạch. Bất quá Giang Nam lập bia ở phía trước, nói cùng cảnh giới vô địch, nếu hắn không tuân thủ quy củ, lấy Thiên Cung cảnh giới đánh chết đám người Giang Nam, chính là thừa nhận tất cả mọi người trong Ma Vương phủ bọn họ không bằng Giang Nam, từ đó về sau, chẳng những Ma Vương phủ ở trong Minh giới không ngốc đầu lên được, hơn nữa chỉ sợ tất cả đệ tử cũng sẽ rơi xuống Tâm Ma, từ trong tám đại thần tộc rơi xuống cũng không phải là không thể nào!

- Khâu Sơn, các ngươi có phải cảm giác được rất biệt khuất hay không?

Chỗ sâu nhất trong Ma Vương phủ, đột nhiên vang lên một thanh âm vô cùng trầm trọng, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai đám người Kim Ngưu Tôn Giả cùng Kim Ngưu Khâu Sơn, làm trong lòng bọn họ luống cuống.

Đám người Khương Thần Thông cũng nghe vào tai, trong lòng cả kinh, thấp giọng nói:

- Kim Ngưu Ma Vương...

Giang Nam cũng không khỏi lên tinh thần, đứng đầu Ma Vương phủ, rốt cục xuất hiện.

Đám người Kim Ngưu Khâu Sơn nghe được thanh âm này, xấu hổ vạn phần nói:

- Hồi Phủ chủ, chúng ta thua, đúng là cảm giác được biệt khuất.

- Các ngươi rất muốn thắng phải không?

Kim Ngưu Ma Vương tiếp tục truyền đến, thanh âm trầm thấp vô cùng.

- Muốn thắng!

Trong mắt đám người Khâu Sơn tinh quang bạo phát, lớn tiếng nói.

- Mỗi người đều muốn thắng, không ai nguyện thua.

Kim Ngưu Ma Vương ha hả cười nói:

- Ta kể từ khi xuất đạo đến hiện tại, tổng cộng bị bại 138 lần, mỗi một lần đều thua vô cùng thảm, nhưng mà ta bại mà không nhục, lần lượt chiến đấu, lần lượt hăng hái, lấy thất bại làm kích lệ, kiên quyết tiến thủ. Từ trước những người đánh bại ta kia, hôm nay ở đâu?

Thanh âm của hắn đinh tai nhức óc, quát lên:

- Bọn họ đã chết!

- Ta bị bại 138 lần, cũng thắng được 138 lần!

- Bọn họ chính là hết thảy chết ở trong tay của ta!

- Thất bại không đáng sợ, đáng sợ chính là tiêu mất ý chí chiến đấu!

- Lần này đối với các ngươi mà nói là tràng thất bại, mà thất bại đối với ta mà nói, là tràng tôi luyện, thúc đẩy ta càng thêm anh dũng!

- Nhân Tộc có câu, biết sỉ rồi sau đó dũng, lần thất bại này chính là sỉ hiện tại của các ngươi, ta cần muốn nhìn thấy dũng tương lai của các ngươi!

Cái thanh âm này tuyên truyền giác ngộ, dao động nhân tâm, để cho khí thế xuống thấp của mọi người Kim Ngưu Thần Tộc cùng Ma Vương phủ lần nữa phấn chấn, hóa thành một cổ nước lũ, nước lũ không thể địch nổi, ý chí chiến đấu kích ngang!

- Con nối dòng Kim Ngưu Thần Tộc ta, các ngươi sợ thất bại sao?

Thanh âm của Kim Ngưu Ma Vương ùng ùng kích động hỏi.

Trong Ma Vương phủ truyền đến một tiếng reo hò, trên dưới một lòng, giống như đám trâu rống:

- Không sợ!

Kim Ngưu Ma Vương cười ha ha:

- Vậy thì tốt! Hiện tại liền đánh ra Ma Vương phủ, hướng đối thủ ngăn cửa khiêu chiến, để cho ta nhìn dũng của ngươi!

- Kim Ngưu Ma Vương rất lợi hại, không hổ là Ma vương, kiến thức của hắn thật sự bất phàm, vừa nói chuyện liền kích lên tinh thần, dục vọng chiến đấu của Ma Vương phủ, cũng không vì vậy mà bị đả kích, ngược lại đoàn kết chưa từng có, cường thịnh chưa từng có!

Giang Nam đối với Kim Ngưu Ma Vương không lộ diện này bội phục không dứt, tâm cảnh bực này, tuyệt đối là Đại Tông Sư, Kim Ngưu Ma Vương có thể đem Kim Ngưu Thần Tộc bồi dưỡng thành một trong tám đại Thần Tộc, đích xác là nhân vật cực kỳ lợi hại, cũng không phải là đầu to ngốc nghếch.

Đột nhiên, hắn cảm giác được chỗ sâu trong Ma Vương phủ tựa hồ có một ánh mắt khổng lồ đang nhìn mình, cảm giác như vậy phảng phất là bị một đầu cự thú vô cùng kinh khủng nhìn chằm chằm, làm cho người ta không rét mà run!

Thanh âm của Kim Ngưu Ma Vương rõ ràng truyền vào trong tai của hắn, cười nói:

- Thanh niên Ma La Tộc, ngươi rất xuất sắc, cho dù ngươi gọt thể diện của Ma Vương phủ ta, ta cũng rất thưởng thức ngươi. Lần này ta liền cho ngươi mượn đệ tử Kim Ngưu Thần Tộc ta luyện tay, để cho Thần Tộc ta bộc

phát ra chiến lực trước nay chưa có, vì Chân Ma đại hội thêm náo nhiệt! Nếu ngươi có thể ở sau Chân Ma đại hội như cũ sống, trong thần tộc ta tất nhiên sẽ có người ở cùng cảnh giới đem ngươi đánh bại, tẩy sạch cái nhục này.

- Ma vương đừng quên, là Kim Ngưu Thần Tộc ngươi nhục ta trước, truy sát ta không biết bao nhiêu vạn dặm, ta lần này chẳng qua là báo đáp mà thôi. Huống chi...

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta cũng muốn mượn tay quý phủ, tới tôi luyện chính mình. Đệ tử quý phủ, từ nay về sau đừng nghĩ rửa sạch nỗi nhục này, nếu không bọn họ chỉ biết lặp đi lặp lại nhiều lần chịu nhục.

Hắn thản nhiên nói:

- Chỉ cần bọn họ thua một lần, ở trước mặt ta liền vĩnh viễn đừng mơ tưởng ngẩng đầu, chỉ biết vĩnh viễn thua xuống!

Đám người Khương Thần Thông không khỏi chảy một thân mồ hôi lạnh, ở trước mặt Kim Ngưu Ma Vương nói ra lời như thế, chính là bốc phét không biết ngượng.

Kim Ngưu Ma Vương năm xưa tung hoành, giết người vô số, nếu đột nhiên dữ dội lên, đừng nói Khương Thần Thông không ngăn được hắn, cho dù là Thái Công phủ Khương Pháp Vương tới, chỉ sợ cũng không giữ được Giang Nam!

Thanh âm của Kim Ngưu Ma Vương lúc đó yên lặng, lại không có đi tìm Giang Nam gây phiền phức, tu vi đến loại độ cao như hắn này, ánh mắt đã cực kỳ cao xa, rất ít tranh giành khí thế nhất thời.

Trong Ma Vương phủ, thỉnh thoảng có cao thủ trẻ tuổi Kim Ngưu Thần Tộc đi ra, hướng đám người Giang Nam, Diêm Phù khiêu chiến, Kim Ngưu Ma Vương đúng là nói là làm, mượn tay mấy người Giang Nam, tới tôi luyện đệ tử tuổi trẻ của Ma Vương phủ.

Mặc dù đệ tử tuổi trẻ này suy tàn, nhưng bại mà không khuất, Kim Ngưu Thần Tộc có một vị lãnh tụ như vậy, làm người ta sinh ra kính ngưỡng.

Giang Nam cũng không có hạ sát thủ, diệt trừ trẻ tuổi của Kim Ngưu Thần Tộc, mà là đồng dạng mượn tay những đệ tử tuổi trẻ này tới tôi luyện Thần Thông của mình.

Thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, trình độ pháp lực, thân thể, thần hồn, thần thức phù hợp càng ngày càng cao, mặc dù Kim Ngưu Thần Tộc không thiếu nhân vật thiên tài kinh thái tuyệt diễm, nhưng có rất ít người có thể ở trên tay hắn đi mãn mười hiệp, làm cho thế hệ trước của các đại Thần Tộc mí mắt nhảy loạn.

Giang Nam càng ngày càng mạnh, rất có khuynh hướng quét ngang tất cả đệ tử Kim Ngưu Thần Tộc, thậm chí hắn đã không tái sử dụng Thần Thông hắn tự nghĩ ra, mà là dùng một chút Thần Thông bình thường tới đối kháng đệ tử Thần Tộc!

Những thế hệ trước Ma Vương phủ kia mặc dù rất muốn ra giáo huấn tiểu tử lớn lối này một chút, nhưng tự nghĩ cũng không có nắm chắc ở cùng cảnh giới thắng được hắn, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn tiếp tục lớn lối.

Mà ba người Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang cũng chịu đủ rèn luyện, đệ tử của Kim Ngưu Thần Tộc ý chí chiến đấu hừng hực, liên tiếp khiêu chiến, cùng Thần Tộc tỷ thí, đối với bọn hắn mà nói chính là một lần kỳ ngộ khó được, để cho thực lực của bọn họ cũng ở trong mấy ngày ngắn ngủn đột nhiên tăng mạnh, được chỗ ích không nhỏ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 373: Quét Ngang Ma Vương Phủ. (2)

Cuối cùng, hai người Long Ngâm Phong, Khiếu Mang dẫn đầu kiệt lực, bị cường giả trong Kim Ngưu thần tộc đánh bại, phá hủy tấm bia đá, lấy đi tất cả pháp bảo trên tấm bia.

Cũng không lâu lắm, mặc dù Diêm Phù có thân thể Ma Long Thần Tộc mạnh mẻ, cũng chống lại không được chiến đấu xa luân chiến, kiệt lực suy tàn.

Mấy ngày nay bọn họ đã nghênh đón ba bốn mươi tràng khiêu chiến, đánh cho tất cả tiềm năng phát huy ra, mặc dù bị thua, cũng là tuy bại nhưng vinh.

- Mấy người trẻ tuổi này cũng cực kỳ giỏi, là thiên tài, mỗi người đều có thành tựu bất phàm.

Mấy Thần Tộc cường giả Khương Thần Thông, Miêu Tố Tố cùng Hùng Thiên Lý đem những chiến đấu này nhìn ở trong mắt, âm thầm gật đầu, đối với đám người Diêm Phù có chút mong đợi.

- Khiếu Mang có nhiều loại huyết mạch Vương tộc, mặc dù không phải là Thần Tộc, nhưng chiến lực kinh người, Long Ngâm Phong thu thập bách gia rộng rãi, sưu tập rất nhiều loại công pháp, tự mình mở một con đường, tương lai tất thành tông sư. Mà Diêm Phù là có huyết mạch Ma Long Thần Tộc cùng Diêm La Vương tộc, thực lực ở trong ba người mạnh nhất, mặc dù ở trong tám đại thần tộc ta, hắn cũng là siêu quần bạt tụy, thuộc về nhân vật đứng đầu! Trên Chân Ma đại hội, tất có một chỗ ngồi!

Nhưng để cho bọn họ im lặng nhất chính là, Giang Nam như cũ đối mặt nhiều Kim Ngưu Thần Tộc khiêu chiến, chiến đấu hơn hai trăm tràng, không có một bại, thậm chí ngay cả Kim Ngưu Khâu Sơn cũng lần nữa xuất chiến

mấy lần, kết quả ở trong tay hắn bị bại nhanh hơn.

Tinh anh trẻ tuổi trong Ma Vương phủ, không một có thể thắng qua hắn, mà để cho mọi người im lặng chính là, Giang Nam như cũ tinh lực dư thừa, tựa hồ hắn là chiến đấu cơ khí mà Ma Thần chế tạo ra, vĩnh viễn cũng sẽ không cảm giác được mệt mỏi.

- So sánh với Kim Ngưu Thần Tộc, bản thân ta cảm thấy Giang lão đệ mới là một đầu Ngưu có thần huyết.

Diêm Phù thấy Giang Nam gần người đánh giết, mấy chiêu đánh bại một vị cao thủ Ma Vương phủ, không khỏi phẫn nộ nói.

Long Ngâm Phong gật đầu nói:

- Ta nghe nói Ma La Thần Tộc xương cốt cực khác, số lượng rất nhiều, hơn phân nửa đây là chỗ ảo diệu ở chiến lực kinh người của bọn họ.

- May là Ma La Thần Tộc năng lực sinh sản không cao, nếu không cái chủng tộc này sớm muộn gì sẽ trở thành một đại Thần Tộc!

Khiếu Mang ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ta hiện tại rất muốn Tiểu Thánh Tôn từ bên ngoài trở về, xem hắn cùng Giang đạo hữu đánh một trận, đến tột cùng ai thắng ai thua.

Diêm Phù cùng Long Ngâm Phong liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Kim Ngưu Thần Tộc Tiểu Thánh Tôn là người trẻ tuổi mạnh nhất Ma Vương phủ, nếu ngang hàng cảnh giới cùng Giang lão đệ đánh một trận, thắng bại thật khó nói.

Giang Nam quét ngang tất cả trẻ tuổi cường giả của Kim Ngưu Thần Tộc, cường giả thế hệ trước thủy chung không hiện thân cùng hắn đánh một trận, làm hắn có chút tiếc hận.

- Tái chiến đi xuống, cũng không có bao nhiêu thu hoạch, nên dừng tay thôi.

Hắn vung tay áo cuồn cuộn nổi lên pháp bảo trên tấm bia đá, tấm bia đá toái đi, thế hệ trước của Ma Vương phủ cũng thở phào nhẹ nhỏm, nếu Giang Nam vẫn ngăn cửa, sĩ khí của Ma Vương phủ tất nhiên sẽ dần dần xuống thấp, thời gian ngăn cửa càng dài, bọn họ liền càng biến thành trò cười cho những Thần Tộc khác trong Minh Vương thành.

- Giang lão đệ, chúng ta tiếp theo ngăn cửa nhà ai?

Diêm Phù hưng phấn vạn phần, cười nói.

Ánh mắt Khương Thần Thông sáng lên, đi lên đây, vẻ mặt cười híp mắt, đầu độc nói:

- Ta cảm thấy nên đi ngăn cửa nhà Hùng thị là tốt nhất, trong Hùng thị nhất tộc cao thủ lớp lớp, đếm không xuể, trong đó thấp nhất có ba vị cao thủ trẻ tuổi có thể đánh một trận!

Đám người Hùng Thiên Lý đang chuẩn bị rời đi, nghe nói như thế, trong lòng nhất thời nhảy dựng, bốn tên tiểu quỷ này chiến lực mạnh mẻ như thế, nếu quả thật đánh tới Hùng thị mà nói, trong Hùng thị có bao nhiêu người có thể đủ cùng Giang Nam chống lại, nhưng cũng không dám nói tất thắng không thể nghi ngờ, hơn phân nửa cũng sẽ như Ma Vương phủ mặt mũi đầy đất.

Giang Nam đi Hùng thị ngăn cửa mà nói, mấy đại Thần Tộc khác khẳng định bỏ đá xuống giếng, ước gì Hùng thị bị bêu xấu.

- Họ Khương, tại sao không đi Thái Công phủ ngươi ngăn cửa?

Hùng Thiên Lý vội vàng dừng bước lại, cả giận nói.

Khương Thần Thông cười hắc hắc nói:

- Ngăn cửa Cửu Di Thần Tộc cũng được.

Hùng Thiên Lý thở phào nhẹ nhỏm, ánh mắt sáng lên, vỗ tay khen ngợi, cười nói:

- Trong Cửu Di Thần Tộc cường giả xuất hiện lớp lớp, nếu Ma La lão đệ có hứng thú mà nói, ta gọi mấy Hùng tiểu tử nhà ta đi lên, cùng với ngươi đi ngăn môn hộ Cửu Di Thần Tộc.

Miêu Tố Tố nhất thời không thuận theo, cười lạnh nói:

- Khương xấu xa, Hắc Hùng, các ngươi ít ra chú ý ác độc đi, chọc giận ta, lão nương cùng các ngươi đại chiến ba trăm hiệp, đánh đến các ngươi tè ra quần!

Nàng đột nhiên lại quyến rũ cười một tiếng, hướng Giang Nam cười nói:

- Ta cảm thấy đại môn nhà Đông Vương Thần Tộc rất là tráng quan, không bằng tỷ tỷ dẫn ngươi đi qua?

Cường giả mấy đại Thần Tộc khác cũng nhất thời ngồi không yên, vội vàng đi tới, cùng Miêu Tố Tố tranh cãi.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười nói:

- Chư vị tiền bối nói đùa, hôm nay ta chiến đấu mấy ngày mấy đêm, thật sự mệt mỏi, vẫn là trước nghỉ ngơi hai ngày mới quyết định.

- Đi nhà Hùng thị ta không.

Hùng Thiên Lý vẻ mặt hiền hòa, cười tủm tỉm nói:

- Hùng thị ta có giường rất lớn, lại thoải mái, trên giường còn có thật nhiều mỹ nhân chờ hầu hạ ngươi.

- Da gấu đen, nhưng mà đen bất quá Hắc Hùng tâm, đi vào hang gấu liền rất khó sống đi ra.

Đông Vương Thần Tộc Thiên Cung cường giả ý vị thâm trường nói:

- Huống chi nữ nhân Hùng gia so sánh với nữ nhân Kim Ngưu gia không kém bao nhiêu, nếu bàn về mỹ nhân, trong tám đại thần tộc, ai có thể qua được nữ nhi của Đông Vương nhất tộc?

Miêu Tố Tố đột nhiên cắn răng:

- Lão nương bất cứ giá nào, lão nương tự mình nằm ở trên giường là được chứ gì?

Giang Nam không khỏi cực kỳ động tâm, nhưng ngay sau đó lắc đầu, Thiên Cung cường giả cũng không phải là dễ dàng ngủ như vậy, cho dù là nữ nhân, thân thể cũng mạnh đến nổi đáng sợ, nhẹ nhàng vừa động sẽ để ngươi cốt đoạn gân gãy, khó giữ được cái mạng nhỏ, tử trạng cực kỳ bi thảm.

- Các vị tiền bối, vãn bối thật mệt chết đi được, đi trước một bước.

Giang Nam hướng đám người Diêm Phù ý bảo, hướng Thái Công phủ đi tới, Khương Thần Thông vội vàng đuổi theo, chỉ nghe Giang Nam như vô ý nói:

- Gần đây ta luyện chế vài món pháp bảo, một hộ thể bảo y, một Thiên lâu, một chiếc thuyền lớn, một ngụm kim chung, đáng tiếc không có tài liệu. Khương thúc, xin hỏi trong Minh Vương thành, có địa phương mua tài liệu hay không? Ta luyện xong pháp bảo, lại đi tới những Thần Tộc khác lãnh giáo.

Khương Thần Thông hơi ngẩn ra, cười nói:

- Cần gì hiền chất phải mua tài liệu? Ngươi cần tài liệu gì, cứ mở miệng, Thái Công phủ ta cái tài liệu gì cũng có!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 374: Luyện Thất Bảo. (1)

- Ta cần tài liệu rất nhiều, hơn nữa chất lượng cũng cực kỳ cao đẳng, giá trị không rẻ, không dám làm phiền Khương thúc.

Giang Nam cười nói:

- Ở quý phủ là khách, há có thể lại muốn đồ của quý phủ. Khương thúc không cần phải nói, tài liệu luyện bảo, tự ta nghĩ biện pháp là được.

Khương Thần Thông trong lòng khẽ nhúc nhích, không hề nói chuyện này nữa, mang theo đám người Giang Nam, Diêm Phù trở lại Thái Công phủ, sai người an bài mọi người ở cung điện chiêu đãi thượng tân. Đám người Diêm Phù đi tới cung điện của Giang Nam, cười nói:

- Lão đệ, nếu ngươi muốn mua tài liệu mà nói, bản thân ta biết Minh Vương thành có một chỗ, là một hiệp hội buôn bán danh nghĩa của Bất Tử Minh Vương, giá cả vừa phải.

- Không cần.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tài liệu của ta lập tức sẽ có người đưa tới.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm nói:

- Giang công tử ở đây sao? Tiểu nhân phụng mệnh, đặc biệt tới thay Giang công tử đưa lên một phần tiểu lễ.

Giang Nam đi ra cung điện, đám người Diêm Phù cùng Long Ngâm Phong liếc mắt nhìn nhau, trong lòng có chút tò mò, thầm nghĩ:

- Hắn vẫn cùng chúng ta ở chung một chỗ, khi nào ở Minh Vương thành

làm quen bạn tốt, mới vừa thiếu hụt tài liệu liền có người tự động đưa tới cửa.

Mấy người đi ra phía ngoài, chỉ thấy một gã sai vặt Ma Tộc đứng ở ngoài cung, bên trong mi tâm tài liệu như một ngọn núi nhỏ bay ra, cung kính nói:

- Công tử, chủ nhân nhà ta họ Miêu, đây cũng là tiểu lễ vật mà chủ nhân của tiểu nhân vì công tử chuẩn bị, kính xin công tử vui lòng nhận cho.

Giang Nam gật đầu, trầm giọng nói:

- Ta nhận, ngươi trở về nói cho chủ công nhà ngươi, Giang mỗ cảm kích vô tận.

Gã sai vặt Ma Tộc kia vội vàng cáo lui.

Đám người Diêm Phù từng loại từng loại tài liệu nhìn lại, không khỏi hoa cả mắt, kinh hãi không dứt, thất thanh nói:

- Thiên Kim Ti, Ngũ Nguyên Châu, Hỏa Linh Huyền Kim... nơi này còn có một đoàn Huyền Hoàng nhị khí! Những tài liệu này, là luyện chế Thiên Cung chi bảo a?

Khiếu Mang nháy mắt mấy cái nói:

- Mới vừa rồi nô bộc kia nói, chủ nhân của hắn họ Miêu, chẳng lẽ là Miêu Tố Tố?

- Thủ bút thật to!

Long Ngâm Phong tán thán nói:

- Miêu Tố Tố đưa đến nhiều tài liệu như vậy, đoán chừng là muốn cùng Giang lão đệ kết thiện duyên, ngươi nhận lấy những tài liệu này, liền không thể đi Cửu Di Thần Tộc ngăn cửa.

Đang nói chuyện, đột nhiên lại có một gã Ma Tộc bộ dáng người hầu đi

lên đây, khom người nói:

- Xin hỏi là Giang công tử sao? Tiểu nhân phụng lão gia nhà ta chi mệnh, chuẩn bị một chút tiểu lễ vật, hiến tặng cho công tử, kính xin công tử vui lòng nhận cho.

Giang Nam cũng không có từ chối, đem phần "tiểu lễ vật" này nhận lấy, hỏi lão gia của hắn là nhà ai nói:

- Trở về nói cho lão gia nhà ngươi, Giang mỗ cảm kích vô tận.

Cũng không lâu lắm, lại có người tới bái phóng, cũng là đến đây tặng lễ, Giang Nam nhất nhất nhận sạch, nói một câu nói giống như trước, sau đó đuổi đi.

Minh Vương thành tám đại Thần Tộc, trừ Kim Ngưu cùng Khương thị ra, lục đại Thần Tộc khác đều phái người đến đây tặng lễ, bọn họ lo lắng Giang Nam ngăn cửa, để cho tinh thần nhất tộc bọn họ đại ngã, mặt mũi mất sạch, lúc này mới xuất huyết đưa tới tài liệu cho Giang Nam luyện bảo.

Đám người Diêm Phù ngơ ngác nhìn nhiều tài liệu trân quý trước mắt, vẫn còn chút khó có thể tin, tài phú này tới quá nhanh, để cho hắn cũng thay Giang Nam sợ hết hồn hết vía.

Những tài liệu này vô cùng trân quý, rõ ràng là bảo vật luyện chế Thiên Cung chi bảo mới có thể dùng tới, giờ phút này lại chất đống như sáu tòa núi nhỏ!

Lục đại Thần Tộc xuất thủ, thật sự là tài đại khí thô!

- Ta còn là khinh thường mấy Thần Tộc này, bọn họ đưa tới tài liệu Thiên Cung chi bảo, cố nhiên là muốn ta không nên đi tới chỗ bọn họ ngăn cửa, chỉ sợ còn có tầng ý tứ càng sâu.

Giang Nam khẽ cau mày nói:

- Đó chính là tu sĩ lấy tu vi Linh Đài Cảnh, tuyệt đối không cách nào luyện hóa những tài liệu này, luyện không được pháp bảo. Ta thu chỗ tốt của bọn hắn, liền không cách nào cùng bọn họ đối nghịch, nếu luyện không được pháp bảo, thực lực liền không có bao nhiêu tăng lên, ở trên Chân Ma đại hội cũng không cách nào uy hiếp được tinh anh đệ tử các tộc bọn họ. Thu mua ta, rồi lại không tư địch, những Thần Tộc này cũng là tinh quái tựa như hồ ly tinh.

Đám người Diêm Phù nghe hắn nói như thế, cũng riêng phần mình bừng tỉnh đại ngộ, Thiên Cung cấp tài liệu luyện hóa cực kỳ khó khăn, cần pháp lực cường đại chống đở, chân hỏa rèn luyện, Đạo văn cũng đầy đủ mạnh mẻ, mới có thể nóng chảy tài liệu, khắc Đạo văn, luyện thành pháp bảo.

Giang Nam mới vừa bước vào Đạo Đài bát cảnh đệ nhất trọng, Linh Đài cảnh giới, dùng tài liệu bình thường luyện chế pháp bảo tự nhiên không phiền toái, nhưng mà dùng Thiên Cung cấp tài liệu luyện bảo mà nói, hắn sợ rằng ngay cả tài liệu cũng không thể luyện hóa!

Lúc trước bọn họ còn đang khiếp sợ lục đại Thần Tộc xuất thủ bạo tay, hiện tại mới hiểu được dụng ý của lục đại Thần Tộc này, quả nhiên là có môn đạo khác.

- Bất quá, những Thần Tộc này đánh bàn tính sai, ta ngay cả tài liệu Thần minh luyện bảo cũng có thể luyện hóa, luyện chế thành bảo, huống chi chỉ là Thiên Cung cấp tài liệu?

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, đem những tài liệu này phân loại, lục đại Thần Tộc đưa cho tài liệu chủng loại rất nhiều, mỗi chủng tộc đưa tới tài liệu cũng đủ để luyện thành năm ba Thần Phủ chi bảo.

Tu sĩ khác tiến vào Linh Đài Cảnh, muốn luyện chế pháp bảo, liền cần tân tân khổ khổ sưu tập chung quanh, thậm chí ăn mặc tiết kiệm, đem Linh Dịch tiết kiệm xuống dùng để đổi lấy tài liệu.

Mà hắn không có cái phiền não này, lục đại Thần Tộc đưa tài liệu nhiều

đến dùng không hết, cái gì cần có đều có, hơn nữa cấp bậc lại cao, bớt đi thời gian hắn sưu tầm tài liệu.

Ma Chung Bá Thể Thần Thông của hắn là thân thể Thần Thông, không cách nào luyện chế thành bảo, vì vậy hắn lần chuẩn bị đem bảy Đại Thần Thông còn dư lại của mình, hết thảy luyện thành pháp bảo.

Một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu, một chiếc Thiên Dực Thần Chu, một Đạo Âm Cổ, một quyển Lượng Kiếp Trận Đồ, một Thiên Ma Cầm, hơn nữa mình đã luyện thành Ngũ Kiếp Chung, Sơn Hải Đỉnh, vừa vặn bảy vật, đối ứng Thất Bảo Đài Cảnh Thất Bảo.

Tương lai Thất Bảo này, chính là căn bản hắn vượt qua Thất Bảo Đài Cảnh.

Mặc dù hắn còn ở vào Linh Đài Cảnh, khoảng cách Thất Bảo Đài Cảnh còn có một đoạn khoảng cách cực kỳ xa, nhưng đã bắt đầu vì Thất Bảo Đài Cảnh làm chuẩn bị.

Mặc dù Ngũ Sắc Kim cấp bậc cực cao, nhưng cũng không phải là vạn năng, có chút pháp bảo phải dùng đến tài liệu khác, tỷ như xây dựng Thiên Phủ Trọng Lâu vô cùng phức tạp, cần luyện chế hơn một ngàn pháp bảo mới có thể tổ hợp thành trọng lâu này, trong đó chủ thể Thiên phủ có thể dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế, nhưng Ngũ Hành Kiếm Sơn liền chỉ có thể dùng ngũ đại nguyên lực tới luyện chế.

Mà Thương Thiên Chư Thiên Tinh Thần, thì cần lực lượng Chư Thiên cùng tinh thạch tới luyện chế, Ngũ Sắc Kim cũng không thể phát huy công dụng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 375: Luyện Thất Bảo. (2)

Về phần Lượng Kiếp Trận Đồ, Ngũ Sắc Kim căn bản không dùng được, chỉ có thể dùng Ngũ Hành nguyên lực hoặc là Âm Dương nhị khí, hay là Huyền Hoàng nhị khí tới luyện chế.

Có Đậu Suất Thần Hỏa cùng U Minh Thần Thủy, luyện hóa những Thiên Cung cấp tài liệu này đối với hắn mà nói cũng không khó khăn, tôi đi tạp chất trong tài liệu cũng cực kỳ dễ dàng, Giang Nam chọn xong tài liệu, liền trực tiếp bế quan.

Hắn dẫn đầu luyện chế Thiên Phủ Trọng Lâu, lấy Ngũ Sắc Kim luyện chế chủ thể trọng lâu, sau đó lựa chọn sử dụng các loại tài liệu luyện chế dãy núi Sơn Mạch, cỏ cây Sâm Lâm, sông lớn, phi cầm tẩu thú, luyện chế biển rộng, thậm chí còn lấy ra một phần thần hỏa luyện chế một Thái Dương.

Đây là một công trình lớn, Giang Nam tốn hao gần tháng thời gian, túc túc luyện chế hơn một ngàn loại pháp bảo, lúc này mới đem linh kiện của Thiên Phủ Trọng Lâu luyện chế xong, ngay sau đó đem đủ loại pháp bảo tổ hợp làm một thể, tế Thiên Phủ Trọng Lâu này lên, thu vào trên linh đài trong đan điền mình.

Chỉ thấy trên Linh Đài, Thiên phủ này huyền phù ở trong đủ loại Đạo văn, Đạo văn không ngừng đan vào, một lần lại một lần phản phục dấu vết, tăng cường uy năng của bảo vật này.

- Ta nguyên vốn định dùng Âm Dương nhị khí tới luyện chế Lượng Kiếp Trận Đồ, nhưng lục đại Thần Tộc đưa tới không ít Huyền Hoàng nhị khí, chất lượng muốn thắng Âm Dương nhị khí rất nhiều lần, vừa lúc dùng Huyền Hoàng nhị khí tới luyện chế trận đồ.

Âm Dương nhị khí một đen một trắng, Huyền Hoàng nhị khí thì một vàng

một xanh, nhưng là vạn vật chi mẫu, có thể dùng diễn biến thiên địa vạn vật, chất lượng so sánh với Âm Dương nhị khí cao hơn rất nhiều lần.

Lúc này Giang Nam bắt tay vào làm, lấy Thiên Kim Ti cùng Thiên Tàm Ti vạn năm làm bề ngoài, Ngũ Sắc Kim làm trục, dùng Huyền Hoàng nhị khí tới luyện chế nội dung trận đồ, diễn biến trận pháp.

Trương trận đồ này luyện chế lên so sánh với Thiên Phủ Trọng Lâu còn muốn phức tạp hơn rất nhiều, liên lụy đến vận dụng đủ loại đại trận linh hoạt, lấy đại trận đem Huyền Hoàng nhị khí hóa thành thiên địa vạn vật, sau đó lại muốn Lượng Kiếp tan biến, trở về Huyền Hoàng.

Lại muốn tế lên lần nữa, liền hóa thành một trận đồ đầy đủ, xem như luyện chế thành công.

Cuốn trận đồ này, Giang Nam hao tốn một tháng thời gian, mới khó khăn lắm luyện thành, cũng để trên Linh Đài trong đan điền mình, lấy Đạo văn ân cần săn sóc.

Vài món bảo vật sau liền dễ dàng rất nhiều, hắn lần nữa tốn hao hơn một tháng thời gian, đem Thiên Dực Thần Chu, Đạo Âm Cổ cùng Thiên Ma Cầm luyện thành, thậm chí ngay cả Ngũ Kiếp Chung cùng Sơn Hải Đỉnh cũng luyện chế lại một lần, tăng lên tới tầng thứ pháp bảo, trong đó Ngũ Kiếp Chung từ bảo khí đề thăng làm pháp bảo, không hề phát ra tiếng giòn vang nữa, mà là tiếng chuông vang.

Bảy pháp bảo trôi lơ lửng ở trên linh đài, lộ ra vẻ rất là sặc sỡ lóa mắt.

Bảy pháp bảo này thành hình, đối với hắn ý nghĩa trọng đại, đối với hắn mà nói, căn cơ của Thất Bảo Đài Cảnh là vào lúc này đánh xuống!

- Tuy nói Thất Bảo luyện thành, nhưng mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, ta vẫn là không có ngộ ra.

Giang Nam kiềm chế vui mừng trong lòng xuống, trong lòng lẳng lặng nói:

- Pháp bảo Thần Thông vì dùng, mà tâm pháp mới là chăn lót bên trong áo, là căn bản, Giang Tuyết tỷ tỷ truyền thụ Ma Ngục Huyền Thai Kinh vẻn vẹn dừng ở đây, tâm pháp môn công pháp này đến tiếp sau, một là mình tiếp tục tìm kiếm, một là dựa vào mình lĩnh ngộ. Mà loại thứ hai mới thật sự là Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh liền chỉ ra tinh nghĩa, môn công pháp này chính là muốn thu thập rộng rãi Bách gia, nhân định thắng thiên, nay định thắng cổ, người thời nay khai sáng công pháp, nếu so với cổ nhân càng thêm mạnh mẻ cường thịnh!

Mà Giang Nam cho là, Ma Ngục Huyền Thai Kinh có thể từ đầu đến cuối chỉ có võ đạo cùng Thần Thông tâm pháp, võ đạo cùng Thần Thông là trụ cột của tu sĩ, sau khi tu thành, Đạo Đài bát cảnh tâm pháp liền cần tự ngộ, mình đi mở chế.

Lúc này mới phù hợp tinh túy tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đầy sợ!

Hắn đã được chứng kiến hàng ngàn công pháp, đủ loại công pháp Đạo Đài bát cảnh cũng bị hắn hiểu rõ, vì vậy hắn quyết định, không đi tìm tâm pháp tiếp sau của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, mà là tự mình bổ toàn bộ Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Đây là công trình so sánh với luyện chế vài món pháp bảo còn muốn to lớn, cần hắn đem hết mình có thể, đem hết tài trí, đi mở, đi sang tân, tốn hao thời gian cũng muốn vượt xa thời gian luyện bảo. Nhưng nếu như có thể sáng chế ra, Giang Nam đạt được chỗ tốt liền không chỉ có Tâm pháp tu luyện đơn giản như vậy, mà là có đem nhãn giới kiến thức của hắn tăng lên tới độ cao trước nay chưa có, thậm chí sẽ làm hắn bước vào hàng ngũ Đại Tông Sư!

Tông sư như Lạc Hoa Âm, Phụ Văn Cung, kinh thái tuyệt diễm, mà Đại Tông Sư là như Thí Thần Cốc Chủ, Thái Hoàng lão tổ!

Tâm cảnh của Giang Nam đã là tông sư, tĩnh tọa lĩnh ngộ, từ mấy ngàn loại tâm pháp sưu tầm ảo diệu bên trong, Huyền Thai cũng vào lúc này mở mắt, trong mắt Thần Quang súc tích, hai tròng mắt của hắn giống như hai vũ trụ Hư Không cỡ nhỏ, đủ loại pháp môn ở trong mắt của hắn giống như tinh thần phập phồng, đêm ngày biến ảo.

Hắn ngồi hơn nửa tháng thời gian, đem những công pháp này diễn biến, từ đó lấy ra đạo lý Đạo Đài bát cảnh, nhưng mà muốn mở ra công pháp Đạo Đài bát cảnh của bản thân, thì còn cần tốn hao nhiều thời gian hơn.

Đột nhiên, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cảm ứng được mấy người đang hướng bên này đi tới, là đám người Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khương Nhu, còn có một vị nam tử trẻ tuổi, hắn lúc này đứng dậy hướng ngoài điện nghênh khứ, không hề cố gắng thôi diễn nữa, thầm nghĩ:

- Thôi diễn ra Đạo Đài bát cảnh không phải là một ngày hai ngày, không cần nóng lòng nhất thời.

- Tử Xuyên, pháp bảo của ngươi luyện tốt chưa?

Khương Nhu xuất cung, hướng Giang Nam cười nói:

- Đây là Tam đệ Khương Duy của ta, cũng là một vị đại thiên tài của Thái Công phủ.

Giang Nam hướng nam tử trẻ tuổi kia nhìn lại, chỉ thấy Khương Duy người mặc trường bào ti gấm, khảm tuyến đen, chân mang guốc gỗ, ôn nhu im lặng đứng ở nơi đó.

Hắn có một khuôn mặt tinh sảo đến mức để cho nữ nhân cũng phải ghen tỵ, phảng phất không phải là Ma Tộc, mà là một loại Tu La tuấn mỹ nhất.

Khương Duy nho nhã lễ độ, lộ ra vẻ cực kỳ nho nhã, làm người ta ôm lòng hảo cảm, ôn hòa cười nói:

- Ta ngày hôm trước trở về thành, liền nghe chuyện của Giang đạo hữu, Ma Vương phủ không người nào có thể địch, thật sự là đại thủ bút, làm người ta bội phục. Hôm nay vừa thấy, đạo hữu quả nhiên diện mạo bất phàm.

Giang Nam khiêm tốn nói:

- Tam điện hạ quá khen, ta cũng chỉ là cùng cảnh giới đánh một trận thôi, nếu thật sự là sinh tử giao phong, chỉ sợ ngay cả tư cách ở trước cửa Ma Vương phủ cũng không có.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 376: Bụng Dạ Khó Lường. (1)

Khương Nhu cười nói:

- Hai người các ngươi không nên khiêm nhường. Đúng rồi Tam đệ, ngươi đuổi theo giết Cận Đông Lưu, tình huống như thế nào?

- Cận Đông Lưu không hổ là đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, thực lực cao tuyệt, ta cùng với cao thủ trẻ tuổi của các đại Thần Tộc hợp lực vây khốn hắn, cùng hắn chiến đấu không dưới ba mươi tràng, vẫn bị người này chạy trốn.

Khương Duy khẽ mỉm cười nói:

- Nếu tỷ tỷ ở đó, nhất định có thể đem người này chém giết, đáng tiếc Cận Đông Lưu thật sự khó dây dưa, gặp mạnh thì mạnh, ta không cản được hắn.

Giang Nam không khỏi động dung, cường giả bực này ở trong ba mươi cuộc chiến đấu, hơn nữa còn là sinh tử đánh giết, khẳng định lẫn nhau cũng có đại thu hoạch, tu vi thực lực của Cận Đông Lưu, chỉ sợ sẽ cao hơn, khó đối phó hơn!

- Tam điện hạ tu luyện tới Thần Phủ cảnh? Không biết Cận Đông Lưu tu luyện Thần Phủ mấy trọng?

Giang Nam hỏi.

Khương Duy ống tay áo vung lên, cười nói:

- Ta chỉ là Thần Phủ nhị trọng mà thôi, tu vi của Cận Đông Lưu tiến bộ thần tốc, đã đạt tới Thần Phủ nhị trọng đỉnh, luyện thành Côn Luân Thần Phủ, lĩnh ngộ Đạo Tâm, có tông sư chi tư, đoán chừng dùng không được bao lâu, hắn sẽ tu thành Thần Phủ tam trọng, Thiên Môn Thần Phủ.

Giang Nam cùng đám người Diêm Phù không khỏi động dung, Cận Đông Lưu chính là đệ tử đắc ý của Thái Hoàng, tu luyện tới Côn Luân Thần Phủ cảnh giới cũng không ly kỳ, thế nhưng Khương Duy này cũng tu luyện tới cảnh giới kia, này đã là rất giỏi.

Này chỉ có thể nói rõ, Khương Duy này chỉ sợ cùng Cận Đông Lưu không phân cao thấp, cũng là một thiên tài hơn người, thậm chí nói không chừng người này cũng đã tu thành Đạo Tâm!

- Ta ở Bái Nguyệt lâu hạ xuống tửu yến, mấy vị đạo hữu, sao không dời bước tới đó chung vui?

Khương Duy cười nói.

- Cung kính không bằng tuân mệnh.

Giang Nam cùng đám người Diêm Phù đi ra Thái Công phủ, Khương Nhu không thích nhiều người nên không có theo tới.

Cũng không lâu lắm bọn họ liền đến Bái Nguyệt lâu trong Minh Vương thành, Bái Nguyệt lâu ở trong một tòa núi nhỏ, tòa núi nhỏ kia nhìn như tuy nhỏ, nhưng đi vào trong núi, không gian lại đột nhiên lớn lên, hóa thành một ngọn hùng sơn lồng lộng, cao tới ngàn trượng, có thác nước, thanh hồ, Bái Nguyệt lâu chính là gác ở bên hồ, dựa lưng vào vách núi, bên cạnh còn có thác nước ngàn trượng.

Nơi này cực kỳ náo nhiệt, là một tửu lâu trong Minh Vương thành, Ma Tộc thích rượu mừng thịt ngon, mà ở chỗ này liền có các loại kỳ trân của Minh giới, thậm chí ngay cả Ma Long Ma Phượng cũng bị người làm thịt, lấy Long can Phượng đảm làm thành mỹ vị, chẳng qua là giá tiền cực cao, không phải người bình thường có thể ăn được.

- Di? Thái Công phủ Tam điện hạ trở lại? Còn cùng Giang Nam kia ở chung một chỗ!

Trong Bái Nguyệt lâu tân khách rất nhiều, lập tức có người phát hiện đám

người Khương Duy, Giang Nam, nhận ra bọn họ, thấp giọng nghị luận nói:

- Cái kia chính là tiểu quỷ Ma La Tộc? Nhất cử ngăn đại môn Ma Vương phủ, đánh khắp đám trâu không có đối thủ Giang Nam?

- Hắn bế quan mấy tháng, hôm nay còn dám ra cửa?

- Người này vô pháp vô thiên, ngay cả Kim Ngưu Thần Tộc cũng dám trêu chọc, Chân Ma đại hội lần này, hắn nhất định sẽ rất thảm!

...

Ánh mắt Khương Duy chớp động, cười nói:

- Giang đạo hữu, danh tiếng của ngươi hôm nay ở trong Minh Vương thành ta nhất thời vô lượng, tất cả trẻ tuổi, cho dù là thế hệ trước, thanh danh cũng không vang dội bằng ngươi!

- Chỉ là hư danh mà thôi.

Giang Nam cười nói:

- Ta danh tiếng bên ngoài, ngược lại sẽ trở thành cái đinh trong mắt rất nhiều người, cuộc sống phía sau có chút không tốt qua lắm.

Khương Duy ở phía trước dẫn đường, dẫn dắt bọn họ đi tới một lầu các, bối núi gặp hồ, cực kỳ nhã trí, cười nói:

- Nơi này là Bái Nguyệt lâu chủ vận chuyển một tòa núi lớn luyện chế thành bảo vật, cực kỳ khác biệt, phong cảnh thật tốt, ta cũng là thường ở đây ăn uống.

Mấy người Giang Nam ngồi xuống, Khương Duy tự mình vì bọn họ rót rượu, cười nói:

- Giang đạo hữu còn cần cẩn thận Kim Ngưu Thần Tộc, Tiểu Thánh Tôn cũng từ bên ngoài trở về, nghe được chuyện ngươi ngăn cửa, chắc chắn sẽ

không từ bỏ ý đồ. Hơn nữa mấy ngày nữa chính là Chân Ma đại hội, trên đại hội chỉ sợ Kim Ngưu Thần Tộc sẽ đối với ngươi bất lợi. Còn có, ta nghe nói có cường giả Vạn Long Sào tới tìm làm phiền ngươi, cùng Ma Vương phủ Tả kỳ sứ liên thủ, hai người này hôm nay cũng đến trong thành.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn ở trong Minh Vương thành cũng không phải là không có địch nhân, Kim Ngưu Thần Tộc Tiểu Thánh Tôn cùng Tổ Thánh, Đồ Vũ Điền đều là cường giả rất giỏi, những người khác sẽ không tới tìm hắn phiền phức, nhưng Kim Ngưu Thần Tộc cùng Tổ Thánh nhất định sẽ tìm hắn.

Diêm Phù cười nói:

- Tam điện hạ, không biết ngươi có biết trên Chân Ma đại hội có những cường giả nào hay không?

Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang cũng không khỏi dựng lỗ tai lên, tinh tế lắng nghe.

Khương Duy cười nói:

- Chân Ma đại hội chẳng qua là chiến trường cho Đạo Đài bát cảnh tu sĩ tranh đoạt, chúng ta những Thần Tộc tu thành Thần Phủ này, liền không có cơ hội kia. Bất quá ta đã từng hỏi thăm qua, trong các tộc, cũng có không ít người tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, những người này, mới là đối thủ đáng giá các ngươi chú ý nhất. Tỷ như Hùng thị nhất tộc, liền có hai vị đạo hữu tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, mà Cửu Di Thần Tộc có ba người, Đông Vương Thần Tộc có hai người, Vũ Thần Tộc, Đan Thần Tộc cùng Cổn thị có hai ba người. Trừ lần đó ra, còn có nhiều Thần Tộc khác, lường trước cũng có cao thủ xuất hiện. Về phần ai có thể ra được thứ nhất, vậy thì không cách nào tiên đoán.

Hắn nhẹ giọng nói:

- Huyết mạch mặc dù cực kỳ mấu chốt, nhưng mà cũng không phải là có

huyết mạch Thần Tộc, tu vi nhất định sẽ cực cao, huyết mạch cấp thấp cũng có thể xuất hiện tuyệt đại cường giả. Tựa như Thạch Tộc cư ngụ ở Cửu U, liền xuất hiện một vị tuyệt đại cường giả, chủng tộc này huyết mạch thấp kém, là Ma Tộc cấp thấp, nhưng vị Thạch Tộc tuyệt đại cường giả này lại tu luyện tới độ cao gần Thần, chỉ tiếc bị Minh Vương đố kỵ, cuối cùng bỏ mình.

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Giang Nam nói:

- Nếu Giang đạo hữu có thể tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, đoán chừng có thể lực áp tất cả người cạnh tranh, nhất cử đoạt được thứ nhất!

Giang Nam khiêm tốn nói:

- Ta mới vừa tiến vào Linh Đài Cảnh, khoảng cách Thất Bảo Đài Cảnh còn có một đoạn khoảng cách cực kỳ xa, loại chuyện đoạt được thứ nhất này căn bản chưa từng nghĩ qua.

Ánh mắt Khương Duy chớp động, cười nói:

- Ta nghe tỷ tỷ ta nói, Giang đạo hữu bái nhập Huyền Thiên Thánh Tông đến nay, sợ rằng chỉ tu luyện bốn năm thời gian, đạo hữu bây giờ còn không tới hai mươi tuổi?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Hết năm nay, ta vừa vặn hai mươi.

Bọn người Diêm Phù, Long Ngâm Phong trong lòng cả kinh, mắt mũi trợn tròn nhìn Giang Nam, bọn họ không biết niên kỷ của Giang Nam, vốn còn tưởng rằng mặc dù Giang Nam so với bọn hắn nhỏ hơn, nhưng cũng nhỏ không được bao nhiêu, lại không nghĩ rằng Giang Nam đến nay còn chưa đầy hai mươi tuổi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 377: Bụng Dạ Khó Lường. (2)

Phải biết rằng, ba người bọn họ, tuổi thọ mỗi người cũng đã hơn trăm, khổ tu trên dưới một trăm năm mới có thành tựu hôm nay!

Mà bọn họ tu luyện tới Linh Đài Cảnh, là hao tốn hai mươi ba mươi năm!

Tuy nói tu sĩ thọ nguyên dài, số tuổi cũng không là vấn đề, trăm năm thời gian chỉ là thoáng một cái đã qua, thậm chí tu luyện tới cảnh giới hậu kỳ, bế quan chính là trăm năm, nhưng Giang Nam trẻ tuổi như vậy, chỉ phí bốn năm thời gian liền tu luyện tới Linh Đài Cảnh, vẫn là làm bọn họ khiếp sợ tột đỉnh!

- Bốn năm tu luyện tới Linh Đài Cảnh, tồn tại có thể như thế, nhất định không phải là thường nhân.

Khương Duy khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Giang đạo hữu, ngươi có phải là đến từ nơi đó hay không?

Hắn đưa tay chỉ chỉ đỉnh đầu, Giang Nam nghi ngờ không giải thích được, cười nói:

- Tam điện hạ muốn nói là nơi nào? Là Huyền Minh Nguyên Giới sao? Thực không dám đấu diếm, ta thật sự đến từ nơi đó.

Khương Duy cười không đáp, ý vị thâm trường nói:

- Đạo hữu, người sáng mắt không nói tiếng lóng, ngươi cần gì từ chối? Nghe nói phía trên hôm nay loạn tượng tiệm sinh, đạo hữu nói vậy cũng là tị nạn mà đến sao?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Điện hạ chỉ sợ đã đoán sai, ta xác xác thật thật là đến từ Huyền Minh Nguyên Giới, cũng không có xuất thân khác. Bất quá, ta đúng là tị nạn đến chỗ này.

Khương Duy tròng mắt chớp động, không hề nói chuyện này nữa, liên tục mời rượu, đám người Diêm Phù đại khoái cắn ăn, ăn đến sung sướng, chẳng qua là trong lòng Giang Nam mơ hồ cảm thấy vị Thái Công phủ Tam điện hạ trước mắt này, chỉ sợ có chút quỷ dị.

- Vì sao hắn chắc chắc cho là ta tới từ phía trên như thế?

Giang Nam đặt chén rượu ở bên mép, liếc Khương Duy một cái, thầm nghĩ trong lòng:

- Phía trên theo lời của hắn, đến tột cùng là nơi nào?

Đột nhiên, một cổ sát khí cuồng bạo giống như Huyết Hải vực sâu phủ xuống Bái Nguyệt lâu, bốn phía tràn ngập huyết khí, mơ hồ có thể thấy trong huyết khí, có vô số cỗ thi thể lên xuống chìm nổi, tựa như Địa Ngục đột nhiên phủ xuống!

Thi thể trong Huyết khí là oan hồn chết ở trong tay người buông thả sát khí kia, trải qua hồi lâu không tiêu tan, bị sát khí của hắn lôi cuốn, do đó tạo thành dị tượng!

Người này sát khí thật nặng, gần với Vô Tướng Thiền Sư mà Giang Nam lần đầu tiên gặp phải!

- Giang Nam ở đâu ?

Một thanh âm trầm thấp nói.

Sau đó, dãy núi chấn động, tiếp theo một tiếng bước chân trầm trọng truyền đến, cước bộ người này rơi xuống, có thể đem núi lớn của Bái Nguyệt lâu chấn đắc nhảy động không nghỉ!

Con ngươi Giang Nam kịch liệt thu nhỏ, men theo tiếng bước chân nhìn lại, chỉ thấy một Ma Tộc cao tới mấy trăm trượng bước tới, hơi thở vô cùng cuồng bạo, hắn Ngưu đầu Nhân thân, hai mắt đỏ ngầu như máu, khắp cả người kim quang trán phóng, giống như một pho tượng Ma Thần kim chói!

- Tiểu Thánh Tôn Kim Ngưu Tỳ!

Diêm Phù thất thanh nói.

- Kim Ngưu Thần Tộc Tiểu Thánh Tôn?

Giang Nam hé mắt, quét Khương Duy một cái, Khương Duy biết rõ Kim Ngưu tộc Tiểu Thánh Tôn sẽ đến tìm hắn, hết lần này tới lần khác còn ở Bái Nguyệt lâu mở tiệc chiêu đãi hắn, người này bụng dạ khó lường, lòng dạ cực kỳ thâm trầm, ngay cả Giang Nam cũng nắm không tới ý nghĩ của hắn.

- Tiểu Thánh Tôn, ta chính là Giang Nam.

Giang Nam bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, thản nhiên nói.

Ánh mắt Kim Ngưu Tỳ rơi vào trên người của hắn, lạnh lùng nói:

- Nghe nói chính là người ngăn đại môn Ma Vương phủ ta, hơn nữa ngăn mấy ngày?

Giang Nam gật đầu, mỉm cười nói:

- Chính xác, nghe nói Tiểu Thánh Tôn chính là đệ nhất cường giả trẻ tuổi trong quý phủ, ta cũng bội phục đã lâu, đáng tiếc không thể đợi đến Tiểu Thánh Tôn trở về.

- Hiện tại ta tới, ngươi dám cùng ta đánh một trận không?

Kim Ngưu Tỳ trầm giọng nói:

- Ngươi yên tâm, ta cũng dựa theo quy củ, tự phong tu vi, công bình đánh một trận!

Trong Bái Nguyệt lâu một mảnh xôn xao, tân khách trong lầu vô cùng hưng phấn, nghị luận rối rít, ma quyền sát chưởng đợi chờ trận chiến này đến.

Này sẽ là hai đại tuyệt đỉnh thiên tài va chạm!

Giang Nam đứng dậy, đang muốn đáp ứng, đột nhiên lòng có nhận thấy, tâm niệm vừa động, một khối ngọc bội hiện ra ở trong tay, ngọc bội kia chính là công cụ của Bách Dục Thí Thần Cốc liên lạc, hắn thân là Thí Thần Cốc Thất Ma, tự nhiên mang ở trên người.

- Ân? Nhị ca làm sao hiện ra ở chỗ này? Hắn đang cầu cứu, chẳng lẽ là gặp phải nguy hiểm?

Thí Thần Cốc Nhị Ma Thạch Cảm Đương là một mãnh nhân, người này hào tình vạn trượng, từng một thân một mình xông vào Vạn Long Sào kịch chiến, ở Vạn Long Sào trước chém giết Thiên Cung cường giả Long Sơn Chân Nhân, mà mục đích của hắn, chỉ là vì đánh chết Long Sơn Chân Nhân, mở tiệc cho tiểu huynh đệ Giang Nam mới vừa kết bái.

Đến nay, trong Tử Phủ của Giang Nam, còn cất dấu nghìn cân thịt Long của Long Sơn Chân Nhân, còn có một bộ Long cốt dài đến ngàn trượng, đó là xương cốt của Thiên Cung cường giả Long Sơn Chân Nhân, bị Thạch Cảm Đương luyện đến dài ngắn chỉ có ngàn trượng.

Lấy thực lực hôm nay của Giang Nam, còn không cách nào luyện hóa Long cốt nầy.

Thạch Cảm Đương thường ngày thường xuyên đi theo ở bên cạnh Thí Thần Cốc Chủ, nhưng cũng có lúc tự mình ra cửa, hắn còn từng xâm nhập Cửu U Minh Giới, cướp đoạt Hoàng Tuyền Thánh Thủy, cướp đi một đại hồ Thánh Thủy, dùng để tu luyện Diêm Phù Đề Ma Kinh.

Một vị cường giả như vậy, làm sao hiện ra ở Cửu U Minh Giới, lại gặp được cường địch gì đến phải cầu cứu?

- Nhị ca cũng không là đối thủ, ta chạy tới khẳng định cũng không giải quyết được gì.

Bất quá nếu ta cùng Lục Ma Thí Thần Cốc kết nghĩa, huynh trưởng gặp nạn, cho dù là núi đao biển lửa cũng không có thể không cứu!

Ánh mắt Giang Nam chợt lóe, hướng Kim Ngưu Tỳ áy náy nói:

- Tiểu Thánh Tôn, ta hôm nay có chuyện quan trọng trong người, ta và ngươi đánh một trận có thể dời mấy ngày hay không?

- Ngươi sợ?

Kim Ngưu Tỳ cười lạnh nói:

- Nói thiệt cho ngươi biết, muốn chiến cũng phải chiến, bất chiến cũng phải chiến, cũng không phải ngươi có thể định đoạt!

Giang Nam trong lòng tức giận, thản nhiên nói:

- Kim Ngưu Tỳ, ta cũng không phải là sợ ngươi, mà là quả thật có chuyện quan trọng trong người, không phụng bồi. Tam điện hạ, xin thứ cho tại hạ vô lễ, muốn đi trước một bước.

Khương Duy nhẹ nhàng gật đầu, ân cần nói:

- Đạo hữu cẩn thận, có muốn ta phái người hộ tống đạo hữu hay không?

- Không cần, đa tạ điện hạ.

Giang Nam đối với hắn cũng không phải là hết sức yên tâm, Khương Duy này tuy là Tam đệ của Khương Nhu, nhưng không giống Khương Nhu cho hắn cảm giác rất thoải mái như vậy, đối mặt Khương Duy, hắn cảm giác mình giống như là đối mặt một rắn độc, rắn độc tùy thời ăn thịt người!

Hắn vươn người đứng dậy, đi ra Bái Nguyệt lâu, phía sau đột nhiên hiện ra cánh chim, cánh chim chấn động, hướng ngoài Minh Vương thành bay đi,

tốc độ nhanh như thiểm điện.

- Muốn đi?

Kim Ngưu Tỳ quát lên, thân hình dừng lại, nhưng ngay sau đó phóng lên cao, ở giữa không trung xẹt qua một đạo huyết quang đẹp đẽ, trong huyết quang Kim Ngưu Tỳ giống như một pho tượng Ma Thần màu vàng, giận quát một tiếng, bàn tay to thăm dò, hướng Giang Nam chộp tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 378: Quần Ma Tụ Nghĩa. (1)

- Lưu lại cho ta!

Hắn thật sự quang minh lỗi lạc, nói muốn cùng cảnh giới cùng Giang Nam nhất quyết cao thấp, liền chỉ vận dụng tu vi Linh Đài Cảnh, tuyệt đối không có đánh ra nhiều một phần pháp lực!

Dù vậy, hắn lấy tu vi Linh Đài Cảnh cũng phát huy ra thực lực làm người ta sợ hãi than, một tay Già Thiên, bàn tay kim chói, làm những người tu luyện đến Huyền thai, Thần Đài Cảnh cường giả kia cũng muốn tự thẹn!

Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông của Giang Nam tốc độ mặc dù mau, nhưng mà tốc độ của Kim Ngưu Tỳ cũng không chậm, tốc độ Thần Thông của hắn nhanh hơn, bàn tay to vừa ra, liền đến phía sau Giang Nam!

Giang Nam phất tay, một chưởng nghênh về phía sau, chỉ thấy ma khí trong thiên địa bắt đầu khởi động, ma khí cuồng bạo điên cuồng vọt tới, hóa thành một bàn tay to đen nhánh, cùng bàn tay màu vàng của Kim Ngưu Tỳ đụng nhau.

Giữa không trung nhất thời tiếng sấm oanh động, vạn lôi đủ phát, tựa như nhấc lên một trận sấm chớp mưa bão!

- Lưu lại!

Kim Ngưu Tỳ lấy tay một trảo, chỉ thấy vô số lôi đình hội tụ, Lôi Quang ở trong tay hắn hóa thành một cây Phương Thiên Họa Kích, Ngưu Đầu Cự Nhân mấy trăm trượng này rống giận, hai tay cầm kích, vót ngang chẻ dọc, hướng Giang Nam công tới!

Hắn không chỉ có vũ dũng Vô Song, hơn nữa kỷ xảo chiến đấu cũng làm cho người hai mắt tỏa sáng, lúc hai người giao thủ sinh ra Lôi Điện hóa

thành vũ khí của hắn, dùng để đả thương địch thủ, đơn thuần loại thủ đoạn này, so sánh với Kim Ngưu Khâu Sơn liền mạnh hơn rất nhiều!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, không khỏi lộ ra hỷ sắc:

- Kim Ngưu Tỳ không hổ là Ma Vương phủ Tiểu Thánh Tôn, là một đối thủ làm người ta hưng phấn, nếu là lúc trước, ta nhất định phải cùng hắn quyết thắng bại, bất quá giờ phút này ta còn có việc, không dễ cùng hắn dây dưa quá nhiều.

Lôi Quang hóa thành Phương Thiên Họa Kích đánh rớt, Giang Nam một quyền huơ ra, oanh một tiếng, Phương Thiên Họa Kích phá toái sạch sẽ, hóa thành Lôi quang khắp trời, bắt đầu khởi động như nước thủy triều.

Kim Ngưu Tỳ đuổi theo tới gần, đang muốn lần nữa ngưng tụ Lôi Quang, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Lôi quang khắp trời điên cuồng vọt tới, một ngụm liền đem tất cả Lôi Quang hút vào trong bụng.

Người thấy một màn như vậy đều giật nảy mình, Giang Nam quả thực giống như là một yêu ma quỷ quái cự đại, có thể một ngụm Thôn Thiên!

- Trò hay rốt cục ra sân, thiên tài thiếu niên Ma La Thần Tộc, cùng đệ nhất cường giả trẻ tuổi trong Kim Ngưu Thần Tộc, trận chiến này thật là khiến người mong đợi!

- Giang Nam kia ở trước Ma Vương phủ ngăn cửa nhiều ngày, hôm nay còn không phải là không dám cùng Tiểu Thánh Tôn đánh một trận sao? Lấy ý kiến của ta, hắn phòng thủ mà không chiến, là bởi vì hắn biết mình không bằng Tiểu Thánh Tôn!

- Tiểu Thánh Tôn thật sự quá mạnh mẻ, nổi danh từ lâu, Giang Nam chẳng qua là thừa dịp hắn ra ngoài, lúc này mới dám đi Ma Vương phủ ngăn cửa, trận chiến này Tiểu Thánh Tôn tất thắng không thể nghi ngờ!

...

Kim Ngưu Tỳ thân thể lay động, hiện ra ba đầu sáu tay, Ma Thần Chi Thể, cơ nhục dử tợn, hình thể càng thêm khổng lồ, sải bước tiến sát, mỗi bước ra một bước liền trào ra một quyền, thế công giống như cuồng phong, để cho Giang Nam không rảnh xoay người, chỉ cần hắn quay người lại, sẽ bị oanh toái thiên dực, chỉ có thể cùng Kim Ngưu Tỳ không ngừng chống lại.

- Giang Nam, ngươi quả nhiên có thực lực ngăn cửa, cùng cảnh giới có thể cùng ta đánh một trận. Bất quá, ngươi so sánh với ta còn yếu một bậc, phòng thủ mà không chiến, là bởi vì ngươi biết ngươi không bằng ta!

Bàn tay của hắn thỉnh thoảng như chuy, đâm động Thương Thiên, thỉnh thoảng như búa, khai thiên tích địa, hắn không có sử dụng bất kỳ pháp bảo, nhưng lực công kích so sánh với người khác tế lên pháp bảo còn cường hãn hơn, không hổ là đệ nhất nhân trẻ tuổi trong Kim Ngưu Thần Tộc!

Hắn bị gọi là Tiểu Thánh Tôn, là Kim Ngưu Ma Vương thứ hai, không phải là không có đạo lý.

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, Kim Ngưu Tỳ đích xác là kình địch của hắn, muốn bắt lại người này, chỉ sợ cần triền đấu một lúc lâu, mà Thạch Cảm Đương hôm nay đang cầu cứu, trì hoãn nhất phân, vị nhị ca này liền nguy hiểm nhất phân!

- Kim Ngưu Tỳ, xin lỗi, ta thật sự có việc, không rảnh cùng ngươi dây dưa. Đạo Âm Cổ, đi ra ngoài!

Giang Nam quát lên, đột nhiên một ngụm đại cổ bay ra, càng lúc càng lớn, giống như một tòa núi nhỏ trôi lơ lửng ở giữa không trung, thân thể Giang Nam tăng vọt, Ma Thần Chi Thể một thân ba mặt tám cánh tay cũng triển lộ ra, một quyền oanh ở trên đại cổ, nhất thời Đạo âm đại tác, sát phạt chi âm nhét đầy thiên địa, tựa như trong lúc bất chợt đi tới chiến trường Chư Thần giao chiến, vạn dặm phục thi, máu chảy thành hải!

Đại cổ chấn động, liền có âm luật vang lên, hóa thành vô số đạo văn, long phượng bay múa, vạn thú hiện lên, Đại Phật, Ma Thần, Phi Thiên, Thiên

Thần,... rối rít hiển hiện!

Đông!

Tiếng trống vừa vang lên, thân thể Kim Ngưu Tỳ rung mạnh, xu thế tiến sát từng bước bị sinh sôi ngăn đở, nhưng ngay sau đó tiếng cổ thứ hai vang lên, hắn muộn hanh nhất thanh, thân bất do kỷ rút lui một bước!

Tám cánh tay của Giang Nam tề động, một quyền tiếp theo một quyền oanh hướng Đạo Âm Cổ, tiếng trống rung trời, đông đông đông đông, Kim Ngưu Tỳ vừa lui lui nữa, buồn bực rống không dứt, đột nhiên làm đến nơi đến chốn, bị tiếng trống chấn đến rơi trên mặt đất, mà ở bên cạnh hắn, chính là Bái Nguyệt lâu!

Giang Nam nổi trống phen này, bức lui hắn mấy trăm dặm, đem hắn sinh sôi bức về tại chỗ!

Tiếng trống tiếp tục truyền đến, phảng phất như một thanh đại chùy vô hình, giữ ở trong tay Thiên Thần, đem Kim Ngưu Tỳ làm thành một cái đinh, hung hăng đóng xuống!

Mọi người trong Bái Nguyệt lâu chỉ thấy mỗi một tiếng cổ vang lên, thân thể Kim Ngưu Tỳ liền rung mạnh, hướng dưới đất chìm xuống chừng mười trượng, sau mười tiếng trống, tôn Cự Nhân này chỉ còn lại có một cái đầu lâu lộ ra, không khỏi nhìn nhau hoảng sợ!

Kim Ngưu Tỳ rống giận, đột nhiên trong tay xuất hiện một cây mộc trượng, tay cầm mộc trượng, thân thể đội lên, đón tiếng trống, chân mang đại địa, từng bước từ dưới đất đi ra.

Giang Nam thu hồi Đạo Âm Cổ, dưới chân hiện ra một chiếc thuyền, chung quanh thuyền hiện ra từng cánh chim, giống như mái chèo, cấp tốc huy động, chở hắn phiêu nhiên bay đi, thanh âm xa xa truyền đến:

- Tiểu Thánh Tôn, ngươi không có sử xuất toàn lực, ta cũng không có, có thể cùng cao thủ như ngươi đối trận, thật sự là một chuyện may mắn, chỉ là

ta đúng là có chuyện quan trọng trong người, ngày khác sẽ cùng ngươi đấu!

Sát khí quanh thân Kim Ngưu Tỳ thu liễm, mặt mũi khôi phục lại bình tĩnh, cao giọng nói:

- Tốt! Ta chờ ngươi!

Thiên Dực Thần Chu tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền phá vỡ Thương Khung, biến mất không thấy gì nữa.

- Người này đúng là kình địch của ta, cùng cảnh giới ta cũng không đủ nắm chặc có thể thắng hắn, Ma Vương phủ ta bị hắn ngăn cửa mấy ngày, đúng là bị bại không oan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 379: Quần Ma Tụ Nghĩa. (2)

Kim Ngưu Tỳ tâm tình trầm trọng, nhưng có chiến ý hừng hực, gọi một vị tộc nhân, phân phó nói:

- Truyền mệnh lệnh của ta, Ma Vương phủ ta ở trước lúc Chân Ma đại hội, không được làm khó Giang Nam. Đánh bại hắn, liền ở trên Chân Ma đại hội, đường đường chánh chánh đánh bại hắn!

Cũng không lâu lắm, vị tộc nhân kia báo lại:

- Hồi Tiểu Thánh Tôn, Ma Vương phủ ta không người nào đuổi theo giết hắn, bất quá vị khách nhân Long Tộc kia đã ra khỏi thành, đi săn giết Giang Nam.

- Tổ Thánh sao?

Trong mắt Kim Ngưu Tỳ tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Tổ Thánh lai lịch thật lớn, thực lực của Vạn Long Sào cũng không phải chuyện đùa, ta không cách nào đoán chừng người này. Đáng tiếc, đối thủ như vậy, chỉ sợ sẽ phải vẫn lạc.

Tốc độ Thiên Dực Thần Chu cực nhanh, một cái chớp mắt trăm dặm, Giang Nam như gió bay điện chớp hướng nơi Thạch Cảm Đương phát ra cầu cứu chạy tới, nhưng vào lúc này, đột nhiên một cổ khí tức vô cùng cuồng bạo hiện ra ở phía sau hắn, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một chiếc kim thuyền khổng lồ ầm ầm lái tới, tốc độ cực nhanh, thậm chí ngay cả Thiên Dực Thần Chu cũng xa xa không kịp!

- Lại là Tổ Thánh, âm hồn bất tán!

Tổ Thánh đứng ở đầu thuyền, diện mục âm trầm, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, không nghĩ tới mấy ngày này cũng sống phong sinh thủy khởi, nếu ngươi ở Thái Công phủ, ta còn không dám động tới ngươi, bất quá đáng tiếc, ngươi hết lần này tới lần khác ra khỏi thành tự tìm đường chết! Ngươi tự chịu diệt vong, chẳng trách người khác!

Lần trước hắn bị Giang Nam lấy Loạn Không Đại Trận đưa vào dưới đất một nghìn dặm, cùng Đồ Vũ Điền lao lực thiên tân vạn khổ, mới từ dưới đất chui đi ra, chật vật không chịu nổi, đối với Giang Nam đã sớm hận không thể gặm cốt, lần này Giang Nam chủ động rời Minh Vương thành, rốt cục cho hắn cơ hội!

Lần trước có đại cao thủ Khương Nhu, mặc dù Giang Nam chật vật không chịu nổi, nhưng cuối cùng tránh được một kiếp, nhưng mà lần này chỉ có một mình hắn, tình thế nguy cấp!

- Nhị ca, ngươi nói lão Thất có thể chạy tới hay không?

Trong một cái sơn cốc cách Minh Vương thành trăm vạn dặm, một nam tử trẻ tuổi bộ dáng Tú Sĩ đứng ở trên một cái ống trúc cự đại, hướng tráng hán cách đó không xa cười hỏi:

- Không nghĩ tới Thất đệ ở Minh giới cũng danh tiếng vang dội, thậm chí thành Ma La Thần Tộc, rất là phong tao. Bất quá, ngươi hướng hắn cầu cứu, hắn hơn phân nửa sẽ có chút ít cố kỵ địch nhân của ngươi quá mạnh mẻ, chỉ sợ không dám tới đây.

- Nếu Thất đệ không dám tới đây cũng không đáng trách.

Khuôn mặt của Thạch Cảm Đương giống như đá bản, không có bao nhiêu vẻ mặt biến hóa, thanh âm trầm thấp:

- Bất quá nếu hắn biết rõ nguy hiểm còn dám tới đây, đây mới thực sự là hảo huynh đệ!

- Lão Thất nhất định sẽ tới!

Cách đó không xa, Cáp Lan Sinh hùng tráng như núi, ngẩng đầu nhìn về phía xa.

- Thiện tai thiện tai.

Một bạch y tăng nhân không có khuôn mặt hai tay hợp thành chữ thập, cười nói:

- Nhị ca tự mình cầu cứu, Giang thí chủ há có thể không tới?

- Không đến cũng không sao, nói không chừng hắn bị chuyện gì ngăn trở. Bất quá hắn tới, mới là huynh đệ chân chính của chúng ta!

Một cái thanh âm phiêu hốt không chừng nói.

Trong tòa sơn cốc này, Thí Thần Cốc sáu đại ma đầu đã có năm vị!

Sáu đại ma đầu Bách Dục Thí Thần Cốc, trừ Mặt quỷ nam tử ra, liền tề tụ đầy đủ, những lão ma đầu này, cũng là Thiên Cung cấp bậc cường giả, tồn tại gần với Lạc Hoa Âm, thậm chí ngay cả Ngũ Ma chẳng bao giờ lộ diện, giờ phút này cũng hiện ra ở trong sơn cốc!

Năm người này, đều lấy đôi mắt trông mong chờ đợi Giang Nam đến.

Đột nhiên, tròng mắt của Cáp Lan Sinh sáng ngời, cười nói:

- Lão Thất tới!

Bốn người khác tinh thần rung lên, rối rít ngẩng đầu nhìn lại, cho dù là Vô Tướng Đại Thiền Sư không có mặt mũi cũng ngẩn đầu, đột nhiên sinh ra hai con mắt, lấp lánh hữu thần, hướng nơi xa nhìn lại.

Chỉ thấy nơi xa, một chiếc thuyền kỳ quái bay theo mà đến, bên hông thuyền kia có thiên dực như mái chèo, nhanh chóng huy động, cánh chim phất trời, cực kỳ chói mắt, một thiếu niên đứng ở trên thuyền, chính là Giang Nam.

Mà ở phía sau chiếc thuyền này, Long uy ngập trời, một chiếc cự hình kim thuyền so sánh với Thiên Dực Thần Chu lớn hơn mấy ngàn lần ầm ầm đuổi theo, chiếc kim thuyền này cực kỳ khổng lồ, chính là xây dựng ở trên Thần minh chi cốt, vô số xiềng xích khóa Thần cốt lại, dư uy của Thần minh vẫn còn.

Mà ở trên kim thuyền, thì có Long khí quay quanh, hiển nhiên trên chiếc kim thuyền này có Long Tộc cường giả!

- Thất đệ đây là tới cứu viện, hay là tới tiêu tai họa?

Thiên Cơ Tú Sĩ ngạc nhiên.

Thạch Cảm Đương ha hả cười nói:

- Tới cũng đã tới rồi, còn mang theo thức ăn làm gì không biết? Thất đệ cũng đủ nghĩa khí, hôm nay lại có thể ăn ngon một bữa!

Trên Ngục Thần Châu, Tổ Thánh cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Họ Giang tiểu bối, lần này ngươi còn có trợ thủ gì? Chết đi!

Oanh!

Một Long trảo chu vi hơn mười dặm hướng Giang Nam chộp tới, Tổ Thánh đuổi theo đã lâu, vẫn bị Giang Nam chạy ra đếm trăm vạn dặm, trong lòng tức giận, lúc này thi triển Thần Thông, quyết định một tay đem Giang Nam bóp nát!

Xuy....

Một đạo kiếm quang đẹp đẽ hiện lên, sau một khắc Long Huyết nhuộm đỏ trường không, Tổ Thánh thét dài, rồng ngâm không dứt, một cánh tay khác che tay cụt, hai mắt hướng trong cốc ngọn núi kia nhìn lại, vừa sợ vừa giận, lạnh lùng nói:

- Người nào dám can đảm mai phục ta? Còn không ra?

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, cũng hướng trong sơn cốc nhìn lại, chỉ thấy trong sơn cốc đi ra mấy thân hình, một người trong đó cực kỳ cao lớn, chính là Lục Ma Cáp Lan Sinh, lại có một người vóc người khôi ngô cao lớn, so sánh với Cáp Lan Sinh cũng không thua gì, lưng đeo búa lớn, là Nhị Ma Thạch Cảm Đương.

Còn có một người đứng ở trên ống trúc, phiêu nhiên xuất trần, là Tam Ma Thiên Cơ Tú Sĩ.

Trừ lần đó ra, còn có một bạch y tăng nhân, bạch y xuất trần, khắp cả người phật quang, giống như Phật Đà phủ xuống, chính là Tứ Ma Vô Tướng Đại Thiền Sư.

Để cho Giang Nam cảm giác được tò mò chính là, trừ bọn họ ra, còn có một bóng người, bồng bềnh thấm thoát, rõ ràng đứng ở nơi đó, nhưng làm cho người ta cảm giác khoảng cách cực kỳ cao xa.

- Chẳng lẽ là Ngũ ca?

Trong lòng Giang Nam hoàn toàn thở phào nhẹ nhỏm, hướng Ngũ Ma tinh tế đánh giá, chỉ thấy người này tướng mạo bình thường, quần áo cũng rất mộc mạc, như một lão nông ở trên đồng ruộng tùy ý có thể thấy được, cùng thường nhân không khác.

Giang Nam mới vừa chuyển mắt xem qua, đột nhiên trong lòng cả kinh, ở hắn đảo mắt một cái, bộ dạng của Ngũ Ma hắn đã quên được không còn một mống!

Này thật bất khả tư nghị, Giang Nam trí nhớ kinh người, bất luận cái gì cũng có thể đã gặp qua là không quên được, cho dù là một môn kinh quyển vô cùng phiền phức phóng ở trước mặt của hắn, hắn chỉ cần xem một lần, là có thể rõ ràng nhớ trong đáy lòng.

Chương 380: Mục Tiêu Kinh Khủng

Nhưng mà, hắn mới vừa xem khuôn mặt Ngũ Ma, lại trong chớp mắt liền quên mất bộ dạng của Ngũ Ma, thật sự có chút quỷ dị.

Giang Nam lại đi nhìn Ngũ Ma, trong lòng lại cả kinh, lần này hắn cảm giác Ngũ Ma giống như là một người đi đường ở phố xá sầm uất trong lúc vô tình nhìn qua, bình thường, không có bất kỳ đặc thù đáng giá nhớ kỹ. Nhưng mà hắn chỉ chớp mắt một cái, liền không có biện pháp nhớ lại Ngũ Ma đến tột cùng lớn lên là cái dạng gì!

Hắn mỗi một lần thấy Ngũ Ma, cảm thấy bộ dáng hắn cùng với lần trước bất đồng, nhưng đến tột cùng bất đồng ở nơi nào, mình cũng nói không rõ ràng.

- Quỷ dị, thật sự quỷ dị!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Ánh mắt của Tổ Thánh cũng rơi vào trên người năm người này, trong mắt không khỏi lộ ra một tia sợ hãi, rung giọng nói:

- Năm đại ma đầu Bách Dục Thí Thần Cốc!

Mới vừa rồi một kiếm chặt đứt cánh tay hắn, chính là Ngũ Ma, một kiếm kia đột nhiên xuất hiện, không có chút dấu hiệu nào, cho dù là hắn cũng không có phát hiện, sau đó cánh tay liền bị chém đứt.

- Âm mưu! Âm mưu trắng trợn xích lõa!

Trong lòng hắn nhất thời toát ra một ý niệm:

- Đây tuyệt đối là âm mưu nhằm vào ta!

Tổ Thánh nhanh chóng triệt thoái phía sau, khống chế Ngục Thần Chu điên cuồng hướng Minh Vương thành bỏ chạy, thầm nghĩ:

- Có Ngục Thần Chu ở đây, ai cũng mơ tưởng đuổi theo ta, cho dù năm đại ma đầu này liên thủ, cũng không có thể lưu ta lại!

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy thiên tượng dị biến, một cây thăm bằng trúc ở chung quanh Ngục Thần Chu, hóa thành một cây cột gỗ, cột gỗ chống thiên, đem chu vi mấy trăm dặm hóa thành không gian trận pháp, cùng ngoại giới ngăn cách!

Đây là Thiên Cơ Tú Sĩ bày đại trận, cùng Giang Nam bố trí trận pháp không thể so sánh nổi, Thiên Cơ Tú Sĩ ban đầu ngay cả Thái Hoàng lão tổ, Long Hoàng cùng với cao tầng Vạn Long Sào cũng có thể ám toán, suýt nữa đưa bọn họ vào trong Thái Dương luyện hóa, trận pháp của hắn, lấy tu vi Tổ Thánh tuyệt đối không cách nào phá vỡ, nhiều nhất chỉ có thể tự vệ!

Trong lòng Tổ Thánh tuyệt vọng, cười ha ha nói:

- Cáp Lan Sinh, Thạch Cảm Đương, các ngươi những ma đầu này chẳng lẽ chỉ biết nhiều người khi dễ ít người sao? Trong Thí Thần Cốc có anh hùng, cùng ta một đối một đánh một trận hay không?

- Tổ Thánh, ngươi muốn một mình đấu?

Thiên Cơ Tú Sĩ khẽ cau mày.

Tổ Thánh cười ngạo nghễ, đứng vững vàng trên mũi thuyền:

- Tổ Thánh ta kể từ khi xuất đạo tới nay, tung hoành thiên hạ, khó một bại, hôm nay nếu một đối một, ta tất nhiên đem bọn ngươi nhất nhất chém giết!

Năm ma đầu liếc mắt nhìn nhau, Thạch Cảm Đương tiến lên, từ trên lưng gở xuống búa lớn đi vào trong trận, trầm giọng nói:

- Ta tới!

Sau một lúc lâu, đám người Giang Nam ngồi ở trong sơn cốc, đốt đống lửa, đem thịt của Tổ Thánh rửa sạch sẻ cắm ở phía trên, chân hỏa bắt đầu khởi động, không quá chốc lát liền có mùi thịt truyền đến.

Cáp Lan Sinh mang rượu ngon tới, ở trước mặt mình đặt một thùng lớn, mỗi người một bát lớn, hắn thích ăn thịt Long chín một thành, đã sớm thúc đẩy, một ngụm cắn xuống, huyết quang văng khắp nơi, ha hả cười nói:

- Thất đệ, ngươi đủ nghĩa khí, sau khi nhận được nhị ca cầu cứu chẳng những liều mình tới, còn mang theo thức ăn ngon.

Giang Nam phiên động thịt Long, cười nói:

- Ta bị Tổ Thánh đuổi giết đã lâu, cũng là bất đắc dĩ, nếu không quả quyết sẽ không dẫn ở đây. Chư vị huynh trưởng, làm sao các ngươi đều ở đây?

Hắn liếc Ngũ Ma một cái, chỉ thấy giờ phút này Ngũ Ma sụp mi thuận mắt, nhìn chăm chú vào thịt Long trên lửa, hắn giờ phút này phảng phất biến thành một hòa thượng, hơn nữa còn là hòa thượng tầm thường nhất trong đại tự có ngàn vạn tăng chúng.

- Chẳng những chúng ta tới rồi, đại ca cũng tới.

Thiên Cơ Tú Sĩ phiên động một khối thịt Long, tránh cho nướng cháy, lẳng lặng nói:

- Gần vài năm nay, số lần Lục huynh đệ Thí Thần Cốc chúng ta tề tụ không nhiều, lần trước Thất Bảo Lâm là một lần, chuyện lần này lớn hơn nữa, phải tụ ở chung một chỗ, đồng mưu đại sự.

- Lần trước chúng ta chỉ có sáu người, nhưng bây giờ có bảy người.

Khuôn mặt như giấy trắng của Vô Tướng Thiền Sư đột nhiên sinh ra miệng, nhìn thịt Long một chút, nhưng không có hạ miệng, cười nói.

Hắn tuy có danh hiệu dâm tăng, nhưng trừ khai quang cho nữ thí chủ ra, những Phật Môn giới luật khác cũng tuân thủ nghiêm ngặt như một, thủy chung chưa từng phá giới.

Trong lòng Giang Nam tò mò, mỗi người Thí Thần Cốc đều có tập tính của mình, trong ngày thường không ở chung một chỗ, mặc dù Giang Nam nhập bọn, Vô Tướng Thiền Sư cùng Ngũ Ma cũng chưa tới tràng.

Long Hoàng cùng Thái Hoàng lão tổ đột kích, chỉ có Thiên Cơ Tú Sĩ chống cự, những người khác không lộ diện.

Chân chính có thể để cho bọn họ tụ ở chung một chỗ, chỉ có đại sự kinh thiên động địa!

Lần trước Lục Ma tụ tập chính là mưu đồ bảo tàng trong Thất Bảo Lâm, Lục Ma tung hoành đương thời, thậm chí ngay cả chưởng giáo các đại môn phái cũng không thể ngăn cản, trơ mắt nhìn bọn họ xông vào Thất Bảo Lâm, lại trơ mắt nhìn bọn họ rời đi.

Mà lần này Lục Ma tái tụ, khẳng định cũng sẽ có một đại sự phát sinh!

- Lần này mục tiêu của chúng ta là gì?

Giang Nam hỏi.

Thiên Cơ Tú Sĩ nhìn về phía Thạch Cảm Đương, Thạch Cảm Đương trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói:

- Lần này đại ca dẫn đầu, muốn mời chư vị huynh đệ tới, chủ yếu là vì chuyện của ta, ta ở chỗ này, trước kính chư vị huynh đệ một chén!

Hắn bưng bát to lên, uống một hơi cạn sạch.

Giang Nam cùng đám người Thiên Cơ Tú Sĩ rối rít bưng bát lớn, uống hết tới đáy, Vô Tướng Thiền Sư cũng bưng bát to lên, nghiêm mặt nói:

- Tiểu tăng uống không được rượu, bất quá vì kính nhị ca, hôm nay phá

giới!

Dứt lời, cũng uống một hơi cạn sạch.

- Thực không dám đấu diếm, ta cũng không phải là Nhân Tộc, mà là Ma Tộc, vốn là Thạch Tộc Thái Tử trong Cửu U Minh Giới.

Thạch Cảm Đương xóa đi rượu giọt trên chòm râu, nhẹ giọng nói:

- Gia phụ Thạch Quân Thuật, đứng đầu Thạch Tộc, là một vị cường giả gần Thần, so sánh với Thái Hoàng quyết không thua kém, có hi vọng trở thành Thần minh, để cho Thạch Tộc ta cũng có thể liệt vào hàng ngũ Thần Tộc. Chỉ tiếc, cha ta rốt cục làm Bất Tử Minh Vương kiêng kỵ, cuối cùng chết thảm.

Hắn lẳng lặng nói:

- Ta lưu lạc bên ngoài, trốn vào Huyền Minh Nguyên Giới, sau lại cùng đại ca vô tình gặp được, nói chuyện thế sự có lý niệm giống nhau, lúc này mới thành lập Thí Thần Cốc. Mục đích của ta, chính là thí thần, giết tôn Thần Bất Tử Minh Vương này!

Vô Tướng Thiền Sư hai tay hợp thành chữ thập:

- Mục đích của tiểu tăng cũng là thí thần, Thiện Tâm Tự ta bị Thiên Thần tiêu diệt, kiếp nầy tiểu tăng chắc chắn thành Phật, phi thăng thượng giới, tìm Thần báo thù.

- Ta cũng cùng thần minh thượng giới có ân oán.

Cáp Lan Sinh trầm mặc chốc lát nói.

Trong lòng Giang Nam đối với mấy lão ma đầu làm nhiều việc ác này không khỏi sinh ra nhận đồng mãnh liệt, lẳng lặng nhìn đống lửa, thanh âm trầm giọng nói:

- Ta xuất thân trung thổ, cửa nát nhà tan, chỉ có ta cùng muội muội còn

sống, nghe nói là hai vị Thiên Thần giao thủ, dư ba hủy diệt nơi đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 381: Đồ Thần Đại Kế. (1)

Thạch Cảm Đương phun ra một ngụm trọc khí, cười nói:

- Ta nghe nói Bất Tử Minh Vương sắp chết, tính toán mượn cơ hội Chân Ma đại hội lựa chọn đệ tử, trong lòng biết đây là cơ hội báo thù cuối cùng của ta. Nếu Bất Tử Minh Vương đã chết, như vậy ta liền vĩnh viễn không có cơ hội báo thù, vì vậy mới cố ý đến đây. Đại ca biết tâm tư của ta, nói lấy thực lực của ta khiêu chiến Bất Tử Minh Vương, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, vì vậy mới có thể triệu tập chư vị huynh đệ. Cho nên lần này Thất Ma chúng ta tề tụ mục đích là...

Lúc này một thanh âm đột nhiên từ trên cao truyền đến, cười vang nói:

- Mục đích của chúng ta, chính là thí thần!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Mặt quỷ nam tử chắp hai tay sau lưng đi tới, phía sau phong quyển vân động, phong vân lay động, tựa như triển khai một bức hình ảnh rộng lớn mạnh mẽ, mỉm cười nói:

- Tàn sát Bất Tử Minh Vương!

Giang Nam không khỏi nhiệt huyết sôi trào, thấp giọng nói:

- Tàn sát Bất Tử Minh Vương!

Bất Tử Minh Vương là Thần của Cửu U Minh Giới, đương kim bá chủ, còn có ai dám nói ra loại lời nói khí phách nghiêm nghị này?

Sáu đại ma đầu Thí Thần Cốc cộng thêm tiểu ma đầu Giang Nam này tĩnh tọa, Tổ Thánh bị nướng chín thỉnh thoảng chảy xuống vài giọt mỡ, rơi vào chân hỏa ầm ầm rung động, ánh lửa ánh đến diện mục âm tình bất định của bảy người.

Đồ thần!

Đây tuyệt đối không phải nói chơi, mà thật sự muốn đi làm, mặc dù kia là một vị Thần già yếu, nhưng Thần dù sao cũng là Thần, tồn tại vượt xa lực lượng cao nhất của phàm trần, Vô Địch cường giả!

Giết chết một vị cường giả như vậy, cho dù là ở trong lòng suy nghĩ một chút, cũng cảm giác được áp lực khôn cùng!

- Bất Tử Minh Vương già rồi, ta có thể cảm ứng được lực lượng của hắn đang không ngừng trôi đi, hắn đã già yếu tới cực điểm, ngay cả lực lượng trong cơ thể cũng khống chế không được.

Mặt quỷ nam tử lẳng lặng nói:

- Vì vậy tàn sát hắn cũng không phải là không thể được. Hơn nữa, muốn tàn sát hắn, còn phải thừa dịp cơ hội, đó chính là hắn muốn ở lúc tuổi già lựa chọn một đệ tử, Chân Ma đại hội lần này, là vì chọn lựa cho hắn một đệ tử mạnh nhất.

Giang Nam cùng bọn người Thạch Cảm Đương lắng nghe, không có xen mồm. Tất cả mọi người bọn họ biết, Thiên Cơ Tú Sĩ bày trận thiên hạ vô song, nhưng nếu bàn về trí mưu mưu lược, vẫn là Mặt quỷ nam tử mạnh nhất. Dĩ vãng mỗi một lần bọn họ hành động, cũng là theo mặt quỷ nam tử an bài, chưa từng có xảy ra cạm bẫy.

- Bất Tử Minh Vương trên danh nghĩa là chọn đồ, nhưng mà trong chuyện này có huyền cơ khác. Hắn là muốn tìm một thân thể thích hợp, tiếp tục tồn tại sống sót.

Mặt quỷ nam tử ngữ không sợ người chết không nghỉ, nhẹ giọng nói:

- Thần minh cũng sẽ già, cũng sẽ chết, muốn không chết có hai loại biện pháp, một loại là chuyển thế sống lại. Chuyển thế có nguy hiểm, sống lại cần cẩn thận, vạn nhất sau chuyển thế tư chất kém, thành tựu tu vi cũng là có hạn. Hơn nữa tu sĩ ở giữa cạnh tranh thảm thiết, sau chuyển thế chết ở trong

tay tu sĩ cấp thấp, kia cũng có chút bị chết oan uổng. Loại thứ hai chính là đoạt xá, cướp lấy thân thể người khác, vứt bỏ thần thể đã già của mình, cũng có thể sống sót. Chẳng qua là sau đoạt xá, mặc dù tu thành Thần minh, thọ nguyên cũng không có lâu như trước, đoạt xá một lần thọ nguyên sẽ rút ngắn hơn.

- Bất Tử Minh Vương không muốn chết, chọn đồ chỉ là một loại lý do, mà trên thực tế là chọn lựa tất cả trẻ tuổi trong Minh giới, xem ai có tiềm lực mạnh nhất, đoạt xá thân thể này, sau đó bắt đầu tu luyện lại từ đầu, sống ra thế thứ hai.

- Bất quá đoạt xá mà nói, cần người bị đoạt tu vi lực lượng không mạnh mẻ như thế nào, nếu quá mạnh, ngược lại sẽ uy hiếp được thần hồn của hắn. Nếu tu vi quá thấp mà nói, sẽ ảnh hưởng tiến độ tu vi của mình, cho nên Bất Tử Minh Vương lựa chọn chính là Đạo Đài bát cảnh tu sĩ.

Mặt quỷ nam tử mỉm cười nói:

- Vị Thần già nua này, so sánh với Thái Hoàng lão tổ không mạnh hơn bao nhiêu, hơn nữa hắn thời thời khắc khắc đều ở trong suy yếu, lúc hắn đoạt xá chính là thời cơ giết hắn tốt nhất. Đồ thần, cũng không phải có bao nhiêu khó khăn. Hiện tại khó khăn duy nhất chính là, chúng ta không biết Bất Tử Minh Vương ở lúc nào, địa phương nào đoạt xá, đối tượng đoạt xá đến tột cùng là người nào.

Ánh mắt của hắn đột nhiên rơi vào trên người Giang Nam, mỉm cười.

Giang Nam lập tức hiểu ý tứ của hắn, lắc đầu nói:

- Ta mới vừa tiến vào cảnh giới thứ nhất của Đạo Đài bát cảnh, so với tuổi trẻ cường giả trong các đại Thần Tộc phải kém sắc rất nhiều, trên Chân Ma đại hội, ta không thể nào đoạt được thứ nhất, Bất Tử Minh Vương sẽ không lựa chọn ta.

- Sai rồi.

Mặt quỷ nam tử cười nói:

- Nếu ta là Bất Tử Minh Vương, ta nhất định sẽ lựa chọn ngươi làm đối tượng đoạt xá! Thất đệ, chiến lực của ngươi ở cùng cảnh giới, đã gần đến Vô Địch, vô luận pháp lực, thân thể hay thần thức, ngươi cơ hồ cũng đạt tới trạng thái mạnh nhất, coi như là Thần Minh trọng sinh, ở ngang hàng cảnh giới cũng chưa chắc có thể có thành tựu như ngươi! Đương kim trên đời bao gồm Cửu U Minh Giới, có thể ở cùng cảnh giới thắng được ngươi, le que không có mấy. Tiềm lực của ngươi thật lớn, hơn nữa tu vi không cao, là đối tượng để Bất Tử Minh Vương đoạt xá tốt nhất.

Giang Nam phẫn nộ nói:

- Ta có lợi hại như thế sao?

- Lão Thất, ngươi không cần xem nhẹ mình.

Cáp Lan Sinh nặng nề vỗ vỗ đầu vai hắn, cười hắc hắc nói:

- Ngươi tư chất tốt như vậy, Bất Tử Minh Vương đoạt xá là chuyện tình chắc chắn. Hơn nữa...

Hắn không khỏi ghen tỵ nói:

- Hơn nữa ngươi còn là một tiểu bạch kiểm, nữ nhân đều thích loại tiểu bạch kiểm này nếu, ta là Bất Tử Minh Vương kia, khẳng định cũng sẽ đoạt xá ngươi.

- Lục ca, dung mạo chính là trời sanh, cũng không phải là mấu chốt, bởi vì cái gọi là trông mặt mà bắt hình dong, chủ yếu nhất vẫn là khí chất.

Giang Nam khiêm tốn nói:

- Ngươi cũng biết, ta là người đọc sách, ở khí chất tăng thêm một bậc.

- Tiểu bạch kiểm cũng nói như vậy...

Cáp Lan Sinh phẫn nộ nói.

Thạch Cảm Đương trầm mặc chốc lát, đột nhiên mở miệng nói:

- Muốn Thất đệ lấy thân phạm hiểm, trong lòng ta thật bất an...

- Không tính là phạm hiểm.

Giang Nam cười nói:

- Nhị ca, có các ngươi ở đây, Bất Tử Minh Vương dám đoạt xá ta, chẳng phải là muốn chết sao?

- Vạn nhất nếu Bất Tử Minh Vương đoạt xá ngươi, ngươi chẳng phải là chết sao?

Thạch Cảm Đương lắc đầu nói:

- Ta cho là, chuyện này cần thương nghị. Lấy ý kiến của ta, không bằng đợi Bất Tử Minh Vương đoạt xá những người khác, chúng ta chém giết đoạt xá thân, như vậy sẽ dễ dàng rất nhiều, giết chết một Đạo Đài bát cảnh Bất Tử Minh Vương, dễ dàng.

Mặt quỷ nam tử lắc đầu nói:

- Bất Tử Minh Vương không chỉ có một đệ tử, đệ tử của hắn cũng là tuyệt đại cường giả, không thua ta và ngươi. Hơn nữa hắn là Hoàng Kim Thần Tộc, nếu muốn đoạt bỏ trọng tu, tất nhiên sẽ lưu lại hậu thủ bảo vệ mình. Nếu đợi đến hắn đoạt xá thành công, muốn giết hắn liền khó càng thêm khó, không chết mấy huynh đệ, chỉ sợ không cách nào diệt trừ hắn. Chúng ta chỉ có thừa dịp một khắc hắn đoạt xá kia động thủ, dữ dội đồ thần, mạt sát hắn, phải tất yếu rời đi ở trước khi chút ít cường giả kia đuổi đến!

Chương 382: Đồ Thần Đại Kế. (2)

Thiên Cơ Tú Sĩ đột nhiên nói:

- Ta ở trong Tử Phủ của Thất đệ, bày hộ thần đại trận, bảo vệ thần hồn của hắn không đến nổi bị Bất Tử Minh Vương cắn nuốt.

Vô Tướng Thiền Sư mi tâm mở ra, một áo cà sa bay ra nói:

- Tiểu tăng có một kiện hộ thần bảo y, tên là Già Lam Cà Sa, là cao tăng Thiện Tâm Tự ta lưu lại, chính là Thiên Cung thất trọng chi bảo, cho Giang thí chủ mượn thủ hộ thần hồn.

Ngũ Ma thanh âm khàn khàn nói:

- Ta ở trong mi tâm Thất đệ, gieo xuống ba đạo kiếm chủng, nếu Bất Tử Minh Vương xâm nhập mi tâm ngươi, kiếm của ta sẽ bắn ra, tiêu diệt địch nhân.

Cáp Lan Sinh trầm giọng nói:

- Ta từng trong lúc vô tình nhận được một bảo vật tên là La Thiên Thần Tượng, đem tượng thần này cung phụng ở bên trong mi tâm của Thất đệ, có thể bảo vệ thần hồn của ngươi.

- Ta lưu lại ba đạo búa khí.

Thạch Cảm Đương thở dài nói:

- Chỉ mong không đến nổi dùng đến ba đạo búa khí này, là có thể đem Bất Tử Minh Vương chém giết.

Mặt quỷ nam tử cười nói:

- Đã như vậy, ta cũng không có thể hẹp hòi, ta tự nghĩ ra một môn Thần Thông, là thần hồn Thần Thông, tên là Bàn Thạch Đại Ma, thiện về bóp toái thần hồn, hôm nay cũng đem Thần Thông này đánh vào mi tâm ngươi.

Sáu đại ma đầu Thí Thần Cốc hoặc là lấy ra bảo vật, hoặc là thi triển trận pháp, hoặc là lưu lại Thần Thông, rối rít đánh vào bên trong mi tâm của Giang Nam, đủ loại hậu thủ chỉ vì bảo vệ thần hồn của hắn an nguy.

- Bất Tử Minh Vương khả năng lớn nhất là đoạt xá Thất đệ, nhưng mà không loại bỏ hắn đoạt xá những người khác.

Mặt quỷ nam tử trầm giọng nói:

- Dù sao trong Minh giới, cường giả rất nhiều, Thần Tộc, Vương tộc cùng chủng tộc khác không thiếu có siêu quần bạt tụy. Nếu hắn lựa chọn những người khác, chỉ sợ chúng ta bố trí liền không có bất kỳ chỗ dùng. Vì vậy trừ Thất đệ ở trên Chân Ma đại hội cố gắng ra, chúng ta cũng cần lẫn vào trong Chân Ma đại hội, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Thiên Cơ Tú Sĩ cau mày nói:

- Trên Chân Ma đại hội, khẳng định cường giả san sát, các đại Thần Tộc tộc trưởng, Phủ chủ, Ma vương chỉ sợ cũng sẽ hiện thân, mấy lão gia hỏa này đều là nhân vật chưởng giáo Chí Tôn cấp, ánh mắt sắc bén, hơn nữa Bất Tử Minh Vương khẳng định cũng sẽ chú ý, muốn lẫn vào trong đó, chỉ sợ khó càng thêm khó.

Mặt quỷ nam tử khẽ mỉm cười nói:

- Có Ngục Thần Chu ở đây, Đại Thiên Thế Giới nơi nào cũng có thể đi được. Ngục Thần Chu giống như tinh cầu, vừa giống như giới tử, Tổ Thánh không cách nào phát huy thần diệu, nhưng đối với chúng ta mà nói, còn không nói chơi. Lẻn vào Chân Ma đại hội, cũng không tính khó khăn như thế nào.

Hắn nghiêm mặt nói:

- Lão Thất, trên Chân Ma đại hội mấy người chúng ta không thể hiện thân, chỉ có thể dựa vào một mình ngươi đối phó đối thủ, ngươi phải cẩn thận.

Giang Nam trịnh trọng gật đầu:

- Thực không dám đấu diếm, các tộc cường giả Ma Tộc tuy nhiều, nhưng có thể muốn mạng của ta, còn không có mấy người.

- Ngươi có lòng tin này, mấy người chúng ta làm huynh trưởng liền yên tâm. Chúng ta đi!

Mặt quỷ nam tử vươn người đứng dậy, cùng đám người Thạch Cảm Đương gào thét rời đi:

- Làm tốt bố trí, đợi chờ đồ thần!

Trong chớp mắt, trong sơn cốc liền trống rỗng, chỉ còn lại có Giang Nam cùng thịt Long như núi nhỏ, long bì cùng long cốt, Giang Nam ngồi ở trước đống lửa, lẳng lặng nhìn hoả diễm, thấp giọng nói:

- Đồ thần...

Hắn kích động đến xương cũng run rẩy, đồ thần, hắn đã sớm hướng tới loại chuyện này, hôm nay rốt cục muốn đích thân kinh nghiệm, tận mắt nhìn chiến lực thần minh!

Cũng không lâu lắm, Giang Nam trở lại Minh Vương thành, phát giác tuổi trẻ cường giả trong thành càng ngày càng nhiều, Bất Tử Minh Vương mượn Chân Ma đại hội chiêu thu quan môn đệ tử, đã truyền khắp Minh giới, truyền khắp Cửu U, quan môn đệ tử của vị Cổ lão Ma Thần này khiến cho không biết bao nhiêu người hứng thú. Có thể trở thành đệ tử của hắn, đại biểu thực lực tu vi đều muốn bay vọt tăng lên, từ đó thăng chức rất nhanh, há có thể không để cho người động tâm?

Ma Tộc dũng mãnh háo chiến, trong thành tụ tập tinh anh trẻ tuổi trong

các tộc, thỉnh thoảng có người giận dữ dữ dội lên, ở đầu đường quyết chiến, bất quá có Giang Nam ngăn cửa phía trước, những tinh anh các tộc này chiến đấu cũng không khiến cho bao nhiêu oanh động, nhưng mà cực kỳ náo nhiệt.

- Cổ Hoặc Thần Tộc cường giả đến, cường giả trẻ tuổi Cổ Hoặc tộc đã tu luyện tới Thần Đài Cảnh giới, chiến lực kinh người, ở đầu đường một chiêu giết hết ba vị Vương tộc cường giả Sinh Tử Đài Cảnh!

- Thần Đà Vương tộc cường giả lại càng kinh người, gặp phải có người khiêu khích, một ngụm nuốt mấy trăm người!

- Có một Ma Tộc cường giả cấp thấp chiến Vũ Thần Tộc cường giả, đã liên tiếp đánh bại năm người, huyết thống của hắn thấp kém, nhưng thực lực cực kỳ kinh người!

- Nghe nói Giang Nam từ ngoài thành trở lại, bất quá Long Tộc Thiên Cung cường giả đuổi giết hắn kia lại đến nay không về, không biết xảy ra chuyện gì?

...

Giang Nam đột nhiên nghe được một tin tức, Ma La Thần Tộc cũng có người trẻ tuổi đến, thực lực cực kỳ cường đại, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến tinh anh các tộc, hơn nữa người này tuyên bố, hỗn huyết Ma La Thần Tộc không có tư cách đứng ở trước mặt Ma La Thần Tộc chính thức, hướng hắn phát ra khiêu chiến.

- Ma La Côn Ngô hướng ta khiêu chiến?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, Ma La Thần Tộc hướng hắn khiêu chiến kia khẩu khí cuồng vọng, rất xem thường con lai Ma La Thần Tộc, người này không đi khiêu chiến người khác, ngược lại tới khiêu chiến "Đồng tộc" Giang Nam này.

Hiện tại hắn rốt cục hiểu, vì sao Ma La Thập không đi Cửu U Minh Giới thích hợp Ma Tộc phát triển. Ma La Thập cũng là nhân thần hỗn huyết, đoán

chừng cũng là bị đồng tộc xem thường, cho nên mới phải ở lại Huyền Minh Nguyên Giới.

- Giang huynh đệ, Ma La Côn Ngô kia vẫn la lối, muốn ngươi đi ra ngoài, cho ngươi một chút dạy dỗ, nói cực kỳ khó nghe, có muốn đi ra ngoài cho hắn một bài học hay không?

Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang tìm tới Giang Nam, tức giận nói:

- Tiểu tử này rõ ràng là biết thanh danh của ngươi cực kỳ vang dội, cho nên mới muốn đá ngươi, nếu có thể đem ngươi đánh bại, hắn tất nhiên thanh danh lan truyền, danh chấn nhất thời!

Trong mắt Giang Nam sát cơ nảy mầm, lắc đầu nói:

- Bây giờ còn không vội, ta còn có một pháp bảo chưa luyện chế, chi bằng đợi thêm mấy ngày nữa.

Long Ngâm Phong hiếu kỳ nói:

- Vài ngày nữa chính là Chân Ma đại hội khai mạc, ngươi còn chuẩn bị luyện chế pháp bảo gì?

- Một hộ thể bảo y.

Giang Nam vốn là có ý nghĩ luyện chế hộ thể bảo y, để thi triển các chủng thân thể Thần Thông Pháp Thiên Tượng Địa, còn không có luyện chế, chủ yếu là vì hắn luyện chế các loại bảo vật như Lượng Kiếp Trận Đồ, đem tài liệu đám người Hùng Thiên Lý, Miêu Tố Tố đưa tới dùng thất thất bát bát, không đủ bảo vật tới luyện chế hộ thể bảo y.

Chương 383: Tài Nghệ Trấn Áp Tại Chỗ. (1)

Bất quá sau khi Tổ Thánh chết, hắn chiếm được Long gân có khoảng mấy trăm dặm, hơn nữa trong Tử Phủ của Tổ Thánh, cũng có tài liệu chồng chất như núi, đều là bảo vật khó lường, đầy đủ luyện chế hộ thể bảo y.

- Luyện chế bảo y, chức năng chủ yếu chính là hộ thể, ta còn là lấy đạo văn của Sơn Hải Đỉnh tới luyện chế, hóa đỉnh thành quần áo.

Hắn tự nghĩ ra Sơn Hải Đỉnh Thần Thông, chủ yếu là một phòng ngự chi bảo, bất quá Sơn Hải Đỉnh nặng ở cứng rắn, cần dùng khoáng vật như Ngũ Sắc Kim tới luyện chế, mà hộ thể bảo y hết sức mềm mại, cần các bảo vật như tơ dệt mới có thể luyện thành.

Hắn lúc này động thủ, đem đủ loại tài liệu bện lại, phụ lấy Long gân, qua hai ba ngày thời gian, mới ra Long Văn Sơn Hải Y này.

Giang Nam tâm niệm hơi động, Long Văn Sơn Hải Y tự động hiện ra ở trên người, trên cái bảo y này, đạo văn đan vào, thêu ra sông núi xinh đẹp, đại dương mênh mông, nhật nguyệt lệ thiên, hai bên phụ lấy đồ văn hình rồng, mặc ở trên người của hắn, lộ ra vẻ phiêu dật xuất trần.

Lực phòng ngự của Long Văn Sơn Hải Y, mặc dù không bằng Sơn Hải Đỉnh, nhưng mà không phải chuyện đùa, hơn nữa cái bảo y này là dùng Thiên Cung cấp tài liệu luyện chế mà thành, muốn hoàn toàn phá hư nó, trừ khi có chiến lực Thần Phủ hậu kỳ!

Bất quá tuy bảo y có tác dụng phòng hộ, nhưng tu vi của Giang Nam chỉ là Linh Đài Cảnh, nếu như tu vi đối thủ vượt qua hắn, vẫn là có có thể phá đi bảo y này của Giang Nam, làm hắn bị thương.

Tu vi, thủy chung là xương mềm của hắn!

Lại qua hai ba ngày, Chân Ma đại hội mong đợi đã lâu, rốt cục mở ra. Mà ở trong mấy ngày thời gian nay, cao thủ trẻ tuổi trong Minh Vương thành càng nhiều hơn, đếm không xuể, chiến đấu ở giữa trẻ tuổi cũng liên tiếp, bọn họ đều là thiên chi kiêu tử trong các tộc Ma Tộc, tụ tập ở chung một chỗ nhất định phải tranh giành thắng bại, phân sống mái!

Minh giới tám trăm Ma Tộc, tương đương với tám trăm chư hầu, mà Bất Tử Minh Vương phảng phất là Đại Đế thống trị cái thế giới này, Chân Ma đại hội liền tương đương với tám trăm chư hầu đến đây bái kiến Đại Đế!

Trong Minh Vương thành, một cổ khí tức mạnh mẻ xông lên trời, khí huyết như trụ, lồng lộng đung đưa, đó là trẻ tuổi triển lộ thực lực của mình, hàng nghìn đạo khí huyết chi trụ hiện ra ở trong Minh Vương thành, loại cảnh tượng này cực kỳ tráng quan, thấy vậy trong lòng Giang Nam cũng sinh ra một loại hưng phấn không hiểu!

- Nhiều đối thủ như vậy, nếu hết thảy đánh chết...

Hắn thấp giọng nói.

Bên cạnh đám người Diêm Phù nghe nói như thế, liền rùng mình mấy cái, vội vàng cách hắn xa một chút.

Chân Ma đại hội lần này, các đại Thần Tộc trong Minh Vương thành cũng có trẻ tuổi cường giả tham gia, tuổi trẻ cường giả tám đại Thần Tộc, là tinh anh trong tinh anh, từng cái từng cái thực lực cường đại, trên thực tế, bọn họ bị coi trọng nhất, không biết bao nhiêu người nhận định đệ tử của Bất Tử Minh Vương, nhất định sẽ từ trong bọn họ chọn lựa ra. Mà những cao thủ trẻ tuổi khác tới tham gia đại hội, chẳng qua là làm lá xanh cho đệ tử tám đại Thần Tộc, là xương khô thành tựu huy hoàng cho mấy tuổi trẻ cao thủ này.

Nhất tướng công thành vạn cốt khô, đệ tử của Bất Tử Minh Vương, dưới chân nhất định phủ kín xương khô!

- Đáng tiếc, cho dù vì danh ngạch một đệ tử kiếm phá đầu, kết quả còn

không phải là bị Bất Tử Minh Vương đoạt xá sao?

Giang Nam thương hại nhìn mọi người, trong lòng thầm nghĩ.

Trên Bất Tử Sơn, nhiều Ma Tộc tuấn kiệt san sát, chia làm các thế lực lớn, đám người Giang Nam cùng cường giả Thái Công phủ cùng nhau. Bất Tử Sơn nguyên danh là Viên Khâu Sơn, sau lại bởi vì Bất Tử Minh Vương vào nơi đây, vì vậy đổi tên là Bất Tử Sơn.

Bất Tử Sơn bị chặn ngang chặc đứt, Thần cung của Bất Tử Minh Vương liền tọa lạc ở phía trước, to lớn bao la hùng vĩ, thần uy mênh mông cuồn cuộn, khí tức Đại Đạo tràn ngập, mà ở chung quanh tòa Thần cung này, thì có Đại Đạo Hóa Hình, tạo thành đủ loại hoa văn kỳ lạ.

Đây không phải là đạo văn, mà là thần minh đạo tắc, là Đại Đạo tạo thành quy tắc, lực lượng chỉ có thần minh mới có thể nắm trong tay!

Bất Tử Minh Vương đối với lần chọn đồ này cực kỳ coi trọng, tự mình phủ xuống đến chỗ này, biểu diễn đạo tắc thần uy, mặc dù hắn đã già, nhưng thực lực cùng địa vị của hắn, như cũ không người nào có thể rung chuyển, vẫn là Minh giới đệ nhất cường giả, trấn áp tồn tại đương thời!

Mà quay chung quanh Thần cung này, thì có rất nhiều Hoàng Kim Thần Tộc cường giả, giống như một pho tượng thần đứng sửng ở nơi đó, đó là Thiên Cung cường giả, trong đó thậm chí không thiếu tồn tại như chưởng giáo Chí Tôn cấp, những người này là đệ tử của Bất Tử Minh Vương, cùng với Cổ lão cường giả trong Hoàng Kim Thần Tộc!

Mặc dù không có tôn Ma Thần Bất Tử Minh Vương này, Hoàng Kim Thần Tộc như cũ là Minh giới đệ nhất đại tộc, cao thủ đông đảo, vượt xa những Thần Tộc khác!

Giang Nam hé mắt, quét về phía đạo tắc chung quanh tòa cung điện kia, những đạo tắc này ẩn chứa đạo lý cực kỳ thâm ảo, cho dù là hắn cũng không cách nào nhìn thấu, không cách nào hiểu rõ đến ảo diệu cùng huyền cơ bên

trong.

Bất quá, rất nhiều đạo tắc đang không ngừng biến hóa, thỉnh thoảng diễn biến thành đạo văn, cho dù là hắn cũng có thể thấy được trạng huống lúc này của Bất Tử Minh Vương chỉ sợ có chút không ổn.

- Đạo tắc là tu vi của thần minh, đạo tắc của Bất Tử Minh Vương diễn biến thành đạo văn, nói rõ lực lượng của hắn đúng là đang không ngừng lưu thất, tôn Ma Thần này quả thật mạng không còn lâu.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu như hắn chết, Hoàng Kim Thần Tộc tất nhiên trấn áp không được tám đại Thần Tộc khác, trong những thần tộc này cũng có tuyệt thế cường giả, chưa chắc cam tâm bị Hoàng Kim Thần Tộc thống trị. Thậm chí nói không chừng có ít người ước gì Bất Tử Minh Vương mau sớm vẫn lạc!

- Giang đạo hữu, ngươi đổi quần áo mới.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy người Kim Ngưu Thần Tộc bước tới, từng cái từng cái ngưu khí ngất trời, ánh mắt nhìn về phía hắn bất thiện. Mới mở miệng nói chuyện là Kim Ngưu Tử Nguyệt, một nữ nhân vô cùng hùng tráng khôi ngô, ánh mắt ngoắc ngoắc nhìn quần áo của Giang Nam, úng thanh úng khí nói:

- Ta thích quần áo mới của ngươi!

- Mỹ nhân, ta cũng mặc một bộ đồ mới.

Tráng hán Diêm Phù kia cười hắc hắc nói, hướng Kim Ngưu Tử Nguyệt biểu diễn quần cộc da thú của hắn.

Kim Ngưu Tử Nguyệt hừ một tiếng, đưa cho hắn hai cái liếc mắt, cười lạnh nói:

- Ngươi nói lung tung, lần trước ngươi cùng cô nãi nãi đại chiến, chính là

mặc quần cộc nầy!

Diêm Phù vô sỉ cười nói:

- Ta nói là quần lót nhỏ bên trong quần cộc, ta đã đổi quần lót nhỏ mới, không tin ta cỡi cho ngươi xem!

Giang Nam cùng đám người Long Ngâm Phong, Khiếu Mang không khỏi im lặng, Kim Ngưu Tử Nguyệt hùng tráng như núi, là một nữ nhân da thịt, cũng chỉ có đại hán như Diêm Phù mới có thể cùng nàng chống lại, cho nàng là tuyệt thế mỹ nhân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 384: Tài Nghệ Trấn Áp Tại Chỗ. (2)

Kim Ngưu Tỳ bước đi, liếc hắn một cái, ý vị thâm trường nói:

- Giang đạo hữu, Chân Ma đại hội lần này, ta không cách nào tham dự, hy vọng ngươi không nên chết ở trong tay đồng tộc ta, bởi vì ta còn hy vọng ta và ngươi chính thức đánh một trận, tẩy đi sỉ nhục của Kim Ngưu Thần Tộc ta!

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Tiểu Thánh Tôn yên tâm, vì có thể cùng ngươi thống thống khoái khoái đánh một trận, ta tất nhiên sẽ liều mạng sống sót.

- Đạo hữu, ngươi trước sống sót, sau đó mới có cơ hội cùng ta chính thức đánh một trận.

Kim Ngưu Tỳ lộ ra nụ cười, đột nhiên xoay người hướng tộc nhân quát lên:

- Tất cả đồng tộc nghe lệnh, trên Chân Ma đại hội, phải tất yếu đánh ra tất cả vốn liếng, đưa Giang đạo hữu quy thiên!

Đám trâu rống giận, ầm ầm đồng ý, thanh âm kinh thiên động địa.

Đám người Diêm Phù sắc mặt kịch biến, sát ý của Kim Ngưu Thần Tộc đối với Giang Nam từ trong tiếng hô này là thấy được lốm đốm, ở trên Chân Ma đại hội, không phải là cùng cảnh giới so sánh đơn giản như vậy, mà chỉ cần là ở vào Đạo Đài bát cảnh, là có thể tham chiến!

Trong Kim Ngưu thần tộc, không thiếu cường giả vượt qua Sinh Tử Đài Cảnh, tu thành Thất Bảo Đài, tỷ như Kim Ngưu Khâu Sơn chính là một người trong đó, Linh Đài Cảnh cùng Thất Bảo Đài Cảnh xê xích bảy cảnh

giới, nếu Thất Bảo Đài Cảnh cường giả cùng Giang Nam giao phong, chỉ sợ hắn phải thua không thể nghi ngờ!

Kim Ngưu Thần Tộc tiếng hô kinh thiên động địa, lúc này Giang Nam đột nhiên mở miệng, cất cao giọng nói:

- Ta rất mong đợi, có thể cùng chư vị đánh một trận, đem tinh thần bất khuất của Kim Ngưu Thần Tộc bọn ngươi, hết thảy hủy diệt!

Thanh âm của hắn vừa mới vang lên, liền đem tiếng hô của đám trâu áp chế xuống, trong thanh âm kia xen lẫn đạo âm, rõ ràng là đem Đạo Âm Hát Xướng Thần Thông vận dụng đến trong nói chuyện, tài nghệ trấn áp tại chỗ, Thần Thông biến hóa vận dụng đến loại cảnh giới như hắn, đã là trình độ tông sư!

Chẳng những là tuổi trẻ cường giả của Kim Ngưu Thần Tộc bị hắn áp chế, thậm chí tất cả mọi người trên Bất Tử Sơn rõ ràng có thể nghe, toàn trường yên tĩnh không tiếng động, không biết bao nhiêu đạo mục quang hướng bên này xem ra, làm cho người ta có áp lực tâm lý cực lớn!

Giang Nam lại tựa hồ như không có cảm giác, ánh mắt của nhiều cường giả giống như xuân phong quất vào mặt, làm người ta phải bội phục định lực của hắn.

- Một vị tông sư trẻ tuổi, thật là thiếu niên đáng sợ a...

Lão tộc trưởng Đông Vương Thần Tộc lông mi trắng khẽ lay động, nhẹ giọng thở dài nói:

- Tông sư cũng không ít, nhưng trẻ tuổi như vậy đã ít lại càng ít, người này nếu lớn lên, chỉ sợ sẽ là Bất Tử Minh Vương thứ hai!

Những Thần Tộc Phủ chủ, tộc trưởng, Ma vương khác rối rít hướng Giang Nam xem ra, sắc mặt ngưng trọng, bọn họ cũng nhìn ra tiềm lực vô cùng của Giang Nam, lần này Bất Tử Minh Vương chọn đồ, cũng không nói nhất định sẽ chọn đoạt được thứ nhất, rất có thể Bất Tử Minh Vương coi

trọng Giang Nam!

Vì vậy vị tông sư trẻ tuổi này, tuyệt đối sẽ là đối thủ cường đại nhất của tộc nhân mình!

Từng đạo mệnh lệnh nhanh chóng truyền đi xuống, ở trong đệ tử tuổi trẻ các tộc truyền bá:

- Truyền lệnh xuống, trên Chân Ma đại hội, nếu gặp phải người này không cần lưu tình, trước hết giết rồi hãy nói!

Cùng lúc đó, tròng mắt Giang Nam chớp động, thầm nghĩ trong lòng:

- Không biết ta ngang ngược càn rỡ như thế, có thể khiến cho Bất Tử Minh Vương chú ý hay không? Nếu có thể khiến cho hắn chú ý, liền thành công một nửa!

Trong Thần cung, trên bảo tọa khổng lồ, một pho tượng Ma Thần hoàng kim khổng lồ chậm rãi mở mắt, trong con ngươi Thần Quang lưu động, hắn da thịt nhăn nheo, nhưng như cũ thần uy tràn ngập, vô cùng uy nghiêm.

- Ta thấy được, thân thể mới của ta...

Ma Thần này trầm giọng nói, âm ba ở trong Thần cung kích động, nhưng nửa phần cũng không có truyền lại đi ra bên ngoài.

Thân thể hắn thật sự quá mạnh mẻ, thân thể ngồi ở chỗ đó, liền tạo thành một tiểu thế giới kỳ lạ, mình là đứng đầu thế gian!

- Hủy diệt tinh thần Kim Ngưu Thần Tộc ta?

Kim Ngưu Tỳ hơi ngẩn ra, trong ngưu nhãn tinh quang bạo phát, cười lạnh nói:

- Kim Ngưu Thần Tộc ta từng xuất hiện qua Thần minh, Cổ lão kiêu ngạo truyền thừa, Giang Nam Giang Tử Xuyên, tinh thần tộc ta đừng nói ngươi hủy diệt không xong, coi như là Thần minh, cũng mơ tưởng phá hủy tinh

thần Thần Tộc ta!

- Phá hủy không được tinh thần của các ngươi, như vậy ta liền không thể làm gì khác hơn là ở trên Chân Ma đại hội, phá hủy thân thể của các ngươi!

Giang Nam giờ phút này làm cho người ta cảm giác như một Đại Ma Vương tà ác kinh khủng, trầm giọng nói:

- Thân thể không còn, tinh thần cũng tan thành mây khói!

Những lời này càng thêm cuồng vọng, càng để cho cường giả của Kim Ngưu Thần Tộc khó có thể chịu được, để cho mấy tuổi trẻ cường giả này cơ hồ bạo tẩu, rống giận gầm thét, hận không thể lập tức nhảy lên đem tiểu tử cuồng vọng này giết chết.

Kim Ngưu Tỳ giơ bàn tay lên, cười lạnh nói:

- An tâm một chút chớ nóng, đợi trên Chân Ma đại hội, sẽ cùng hắn bàn cao thấp!

- Giang Nam, ngươi có bản lãnh gì, dám nói mình phá hủy tinh thần cùng thân thể người khác?

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, chỉ thấy một nam tử trẻ tuổi vóc người cao lớn bước đi ra, quần áo người này hoa mỹ, khí phái phi phàm, phía sau đi theo sáu bảy người, là cao thủ trẻ tuổi trong các tộc Ma Tộc.

- Ta mấy ngày này hướng ngươi khiêu chiến, ngươi không phải là không dám ra cùng ta đánh một trận sao?

Nam tử trẻ tuổi kia khí lực cực kỳ mạnh mẻ, thân cao sáu bảy trượng, trên cao nhìn xuống Giang Nam, cười lạnh nói:

- Hỗn huyết chính là hỗn huyết, vĩnh viễn cũng trèo không lên mặt bàn. Ngươi nói ngươi cùng cảnh giới Vô Địch, đó là bởi vì ngươi không có gặp phải Ma La Thần Tộc chân chính, mà ta, trong cơ thể chảy xuôi là chân thần

huyết, chân chính đệ tử Ma La Hoàng Tộc, đơn thuần huyết thống, liền muốn so sánh với ngươi cao hơn không biết bao nhiêu lần!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, nhẹ giọng nói:

- Ngươi là Ma La Côn Ngô?

- Chính xác, ta chính là Ma La Côn Ngô.

Nam tử trẻ tuổi kia cười ngạo nghễ nói:

- Ngươi một vật nhỏ huyết mạch không tinh khiết, cũng dám mượn uy danh Ma La Thần Tộc ta tiêu dao tự tại, bại hoại danh tiếng Thần Tộc ta, ta thân là một thành viên Thần Tộc, phải thay tộc ta diệt trừ con sâu làm rầu nồi canh này!

Phía sau Ma La Côn Ngô, một nam tử gầy lùn cười lạnh nói:

- Giang Nam, công phu ngoài miệng của ngươi rất cao, da mặt phòng ngự, lại càng mạnh đến nổi kinh người, chúng ta mỗi ngày la mắng trăm ngàn lần, ngươi còn có thể bảo trì bình thản.

- Đây chính là người có bản lãnh, cùng người không có bản lãnh khác nhau.

Lại có một người cười nói:

- Khi người không có bản lãnh gặp phải người có bản lãnh, liền chỉ có thể làm con rùa đen, co đầu rút cổ không ra!

- Mạnh miệng ai cũng sẽ nói, nhưng mà miệng nói không có bằng chứng, chỉ có thực lực mới là chính thức, Giang Nam, ngươi có dám cùng Côn Ngô công tử đánh một trận không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 385: Hưng Phấn Phát Run

- Cần gì phải Côn Ngô công tử xuất thủ? Chỉ một chúng ta, hắn liền vỗ ngựa không kịp!

...

Thực lực của Ma La Côn Ngô đúng là không phải chuyện đùa, hắn chính là tu thành Đạo Thần cường giả, mấy ngày nay khiêu chiến Giang Nam chưa toại, cho nên trong thành vung tay, Ma Tộc tuổi trẻ này, chính là những đệ tử Ma Tộc hắn hàng phục khác, để cho bọn họ thành người hầu của mình.

Không có ai có thể xem nhẹ thực lực của hắn, bởi vì Giang Nam đã dùng chiến lực chân thật để chứng minh lực chiến đấu kinh khủng kia của Ma La Thần Tộc!

Giang Nam là Ma La Thần Tộc huyết mạch không tinh khiết đã có thể quét ngang cùng cảnh giới Vô Địch, như vậy Ma La Côn Ngô là Thần Tộc đệ tử huyết mạch tinh khiết, nhất định sẽ mạnh hơn!

Mặc dù tu vi của hắn còn chưa tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, nhưng trong lòng ở rất nhiều người, hắn đã vững vàng tiến vào cường giả trước mười!

Ánh mắt Giang Nam quét những người này một cái, thản nhiên nói:

- Các ngươi, coi là vật gì?

Đám người nam tử gầy lùn kia giận dữ, đang muốn tiến lên, Ma La Côn Ngô giơ tay lên ngăn mọi người lại, con mắt chăm chú nhìn thẳng Giang Nam, cả giận nói:

- Giang Nam, ngươi dám cùng ta đánh một trận không?

- Ngươi là vật gì?

Giang Nam nhẹ giọng nói.

Sắc mặt Ma La Côn Ngô trầm xuống, trong mắt sát cơ đại tác, đột nhiên Khương Duy tiến lên, ha ha nói:

- Chư vị, Chân Ma đại hội sắp tới, cần gì tranh giành nhất thời? Có ân oán gì, lên trên đại hội giải quyết.

Ma La Côn Ngô hung hăng trợn mắt nhìn Giang Nam một cái, xoay người rời đi, điềm nhiên nói:

- Hôm nay có Khương tam điện hạ vì ngươi cầu tình, liền bỏ qua ngươi một lần, bất quá đến trên Chân Ma đại hội, ngươi chỉ có một con đường chết, ta sẽ không cho ngươi bôi đen trên mặt Ma La Thần Tộc ta!

Trong mắt Giang Nam sát cơ đại tác, nhưng ngay sau đó kiềm chế xuống.

Khương Duy ân cần nói:

- Đạo hữu, lần này ngươi đắc tội quá nhiều người, chỉ sợ trên Chân Ma đại hội gặp được nguy hiểm. Thái Công phủ ta cũng có thật nhiều người tham gia đại hội lần này, không bằng ta phân phó một tiếng, để cho bọn họ chiếu cố ngươi, ý của ngươi như thế nào?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Đa tạ ý tốt của điện hạ, Chân Ma đại hội lần này ta còn là muốn tự mình thử một chút.

Khương Duy vỗ vỗ đầu vai hắn, xoay người rời đi nói:

- Ngươi đã cố ý như thế, ta cũng không miễn cưỡng, ngươi cẩn thận một chút.

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, trong lòng yên lặng nói:

- Sáu vị huynh trưởng, hôm nay ta đã đem người có thể đắc tội hết thảy đắc tội cạn sạch, không biết các ngươi có thể lẫn vào Chân Ma đại hội hay không? Nếu các ngươi xen lẫn không vào mà nói, ta đây có thể thảm...

- Sư tôn, ngài đã tìm được thân thể mới rồi?

Đột nhiên, một thanh âm ở trong Thần cung vang lên, chỉ thấy một gã cường giả Hoàng Kim Thần Tộc quỳ rạp trên đất hỏi.

Ma Thần ngồi ở trên bảo tọa gật đầu:

- Ta xem trúng trong đó có bốn người, chẳng qua là còn không có làm ra quyết định...

Hoàng Kim Thần Tộc cường giả kia trong lòng vui mừng nói:

- Không biết sư tôn nhìn trúng người nào?

- Cái kia tên là Giang Nam là một người trong đó.

Ánh mắt Bất Tử Minh Vương sâu thẳm nói:

- Hắn có thể nói siêu quần bạt tụy, là thân thể tốt nhất của ta, đáng tiếc người này là Nhân Tộc, trong cơ thể không có nửa phần huyết mạch Thần Tộc, cùng huyết mạch của ta không hợp, lựa chọn hắn làm thân thể mới, chỉ sợ sẽ có bài xích.

Tên Hoàng Kim Thần Tộc cường giả kia trong lòng cả kinh, thất thanh nói:

- Hắn không phải là Ma La Thần Tộc hỗn huyết sao? Tuần tra ma sứ đã từng lấy Không minh kính nhìn hắn, đích xác là Ma La Thần Tộc, làm sao trong cơ thể không có nửa phần huyết mạch Ma La Thần Tộc?

- Ngụy trang mà thôi, bất quá ta có thể thay đổi huyết mạch của hắn, biến thành nhục thể thích hợp của ta.

Bất Tử Minh Vương lơ đễnh, nhẹ giọng nói:

- Còn có ba người, một người là Đông Vương Thần Tộc Đông Vương Thư, một người là Cổn Tộc Cổn Diêu, còn một người chính là Đan Thần Tộc Đan Thanh Thụ. Ba người này mặc dù không bằng tiểu đau đầu kia, nhưng tu vi muốn hơn xa hắn, hơn nữa thần huyết trong cơ thể cực kỳ nồng nặc, đoạt xá bọn họ, ta có thể có hai loại thần huyết, ngày sau thành tựu lớn hơn nữa. Chẳng qua là tiểu tử kia thật sự quá tốt, để cho ta khó có thể lựa chọn...

Chuyện tình Giang Nam không phải là Ma La Thần Tộc, có thể dấu diếm được tuyệt đại đa số người, nhưng không cách nào dấu diếm được vị Ma Thần già nua này.

- Bốn người này, cũng có thể làm thân thể mới của ta, bất quá trên đại hội, có thể còn sẽ xuất hiện biến số, nhiều ra mấy hạt giống. Ta hao tốn giá cao thật lớn, thậm chí không tiếc lấy ra thần huyết bản thân, chính là vì tạo nên một thân thể trước nay chưa có, đột phá Thần đạo, thành tựu Tiên Đạo!

Bất Tử Minh Vương ánh mắt chớp động, hắn nói mấy câu nói liền thở hồng hộc, già nua đáng sợ, phất tay nói:

- Kim Sát, ngươi đi xuống chủ trì đại hội đi.

Tên Hoàng Kim Thần Tộc cường giả kia cúi đầu đồng ý, đứng dậy đi ra Thần cung, mắt nhìn xuống quần hùng các tộc phía dưới, trầm giọng nói:

- Yên lặng!

Toàn trường nhất thời yên lặng như tờ, tất cả mọi người ngẩng đầu lên, nhìn về phía cường giả này, Giang Nam cũng ngừng thở, lẳng lặng nghe.

- Chân Ma đại hội lần này, nhờ Minh Vương coi trọng, lấy ra tâm huyết bản thân, luyện hóa thành Thần huyết tinh anh, tung ở phụ cận Minh Hà trong chỗ sâu của Cửu U, có tất cả 380 phần!

- Mà địa điểm Chân Ma đại hội, liền ở chỗ sâu nhất của Cửu U, nơi đó có

Thần Ma kết giới, cho dù là Thiên Cung cường giả cũng mơ tưởng xuyên qua kết giới. Bọn ta sẽ thi triển đại pháp lực, Đại Thần Thông, đem bọn ngươi đưa vào phụ cận Minh Hà! Minh Vương cũng sẽ đích thân giám sát Minh Hà, để ngừa cao thủ đảo loạn đại hội. Mà các ngươi phải làm, chính là cướp lấy thần huyết của Bất Tử Minh Vương, đem thần huyết luyện hóa nhập vào cơ thể!

- Luyện hóa thần huyết, các ngươi sẽ có huyết mạch Hoàng Kim Thần Tộc, người nào dung hợp thần huyết nhiều nhất, người đó chính là quan môn đệ tử của Bất Tử Minh Vương!

Lời vừa nói ra, toàn trường ồ lên, nhiều trẻ tuổi cường giả Ma Tộc trong lòng thình thịch đập loạn, thần huyết vốn là vô cùng khó được, nhất là thần huyết của Hoàng Kim Thần Tộc, đại biểu huyết thống cao nhất Cửu U Minh Giới, hơn nữa khó được chính là, 380 phần thần huyết trên Chân Ma đại hội là thần huyết của Bất Tử Minh Vương, hơn nữa còn là thần huyết trong tim!

Loại thần huyết này, chỉ sợ chỉ luyện hóa một phần, cũng đủ cho người lập tức có huyết thống Hoàng Kim Thần Tộc, tư chất, ngộ tính cùng với thực lực, đều sẽ thật to tăng lên!

Hơn nữa, loại thần huyết này không chỉ một phần, mà là có 380 phần, nhận được nhiều thần huyết, liền ý nghĩa huyết thống Hoàng Kim Thần Tộc của mình càng phát ra nồng nặc!

Mấu chốt nhất chính là, Chân Ma đại hội lần này tụ tập tám trăm Ma Tộc, trong đó có huyết thống Vương tộc, Thần Tộc cũng có bảy tám chục loại, giết chết những người khác, luyện hóa huyết mạch của bọn hắn, thế tất có thể làm cho tu vi thực lực cùng tư chất của mình đạt tới một độ cao trước nay chưa có!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 386: Huyền Bí Trong Thần Huyết. (1)

Giết chết đối thủ, sưu tập thần huyết, loại chuyện này, suy nghĩ một chút cũng làm cho người hưng phấn!

- Diêm Phù huynh, kết giới Cửu U Thần Ma là chuyện gì xảy ra?

Giang Nam thấp giọng hỏi.

Diêm Phù trầm giọng nói:

- Thần Ma kết giới là Minh Hà tạo thành kết giới, Minh giới chúng ta chính là Minh Hà cọ rửa mà thành, tự thành một giới. Nghe nói thời xa xưa, Minh Hà còn cực kỳ khổng lồ, dài đến không biết bao nhiêu ức dặm, chảy qua không biết bao nhiêu thế giới, Cửu U Minh Giới ta ở vào trong kết giới Minh Hà, là Thánh Địa thích hợp tu luyện nhất của Ma Tộc ta, cực kỳ thịnh vượng phồn vinh, xuất hiện tám trăm Ma Thần, vì vậy đại kết giới này liền tên là Ma Thần kết giới.

Khiếu Mang tiếp lời nói:

- Sau lại Minh Hà khô cạn, ngày càng héo rút, chỉ còn lại có một đoạn cuối cùng, ở vào chỗ sâu nhất của Cửu U, bảo vật rất nhiều, người bình thường căn bản không cách nào tiến vào nơi đó, chỉ có Hoàng Kim Thần Tộc mới có thể ở nơi đây tu luyện. Lần này Bất Tử Minh Vương lựa chọn quan môn đệ tử, chẳng những luyện ra tâm huyết của mình, hơn nữa mở ra Thần Ma kết giới cho chúng ta đi vào, có thể nói là hạ đại thủ bút!

Long Ngâm Phong gật đầu nói:

- Cho dù không thể trở thành đệ tử Minh Thần, chỉ ở phụ cận Minh Hà tìm được bảo vật, liền đủ để cho chúng ta nổi một khoản tiền của phi nghĩa! Diêm Phù huynh, Khiếu Mang, Giang huynh đệ, lần này tiến vào Thần Ma

kết giới, rất nhiều người cũng đã liên thủ, chúng ta tốt nhất không nên tách ra, chỉ có liên thủ, mới có thể bảo đảm mình sống đến cuối cùng!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, mọi nơi nhìn lại, quả nhiên thấy rất nhiều Ma Tộc tạo thành từng cái từng cái tiểu đoàn thể, hiển nhiên tính toán ôm đoàn ở trong Thần Ma kết giới sưu tầm thần huyết.

- Mấy huynh trưởng của ta nhất định sẽ lẫn vào trong đó, hơn phân nửa sẽ ở trên Chân Ma đại hội cùng ta liên lạc, nếu cùng những người khác ở chung một chỗ mà nói, sẽ có khả năng bại lộ.

Hắn nghĩ tới đây, lời nói dịu dàng cự tuyệt đám người Long Ngâm Phong mời, thầm nghĩ:

- Lần này, chỉ có thể ta một người đối mặt nhiều thiên tài Thần Tộc!

Giang Nam thật sâu cảm giác được dục vọng bạo lực trong cơ thể mình đang không ngừng bành trướng, ma tính càng ngày càng đậm, lẩm bẩm nói:

- Có thể cùng những thiên tài này giao thủ, tươi sống đánh chết bọn họ, suy nghĩ một chút cũng làm cho ta hưng phấn phát run...

Trên Bất Tử Sơn, nhiều tuyệt đỉnh cường giả đột nhiên xuất thủ, khí huyết như cầu vồng, liền cùng một chỗ, đụng nhau hư không, khí huyết của Hoàng Kim Thần Tộc chính là khí huyết màu vàng, chỉ thấy khí huyết của bọn họ hóa thành một đạo kim cầu, xuyên thủng hư không, một chỗ khác của kim cầu rơi trong lòng đất, oanh tạc không gian, đả thông Cửu U, hiển lộ ra một kết giới Cổ lão mà to lớn!

Khí Huyết Kim cầu đụng vào trên kết giới, chỉ thấy kết giới khẽ run, nhưng không có bị bọn họ oanh phá.

Đột nhiên, trong Thần cung có một bàn tay hoàng kim khô gầy thăm dò, một ngón tay điểm ở trên kết giới, Thần Ma kết giới xuyên thủng, khí Huyết Kim cầu tràn vào, xâm nhập trong kết giới.

Một cường giả Hoàng Kim Thần Tộc hét lớn:

- Thừa dịp hiện tại, nhanh tiến vào kết giới!

Nhiều Ma Tộc trẻ tuổi cường giả rối rít tung người bay lên, rơi vào trên khí Huyết Kim cầu, nhanh chóng hướng trong Thần Ma kết giới phóng đi.

Tham gia Chân Ma đại hội lần này có tất cả 3600 tinh anh các tộc, trên kim cầu chi chít là Ma Tộc cường giả, không biết bao nhiêu người vào thời khắc này dữ dội lên, tế lên pháp bảo, thi triển Thần Thông, mọi nơi quét ngang, còn có Ma Tộc thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, thân hóa Cự Nhân, mở ra miệng to như chậu máu ăn thịt người!

Còn chưa tiến vào Minh Hà Thần Ma kết giới, bọn họ cũng đã nhịn không được, trước diệt trừ đối thủ cạnh tranh, mạnh nhất là Thần Tộc, Vương tộc, lực lượng cương mãnh, thân thể mạnh mẻ, pháp lực cũng muốn vượt xa thường nhân, quét ngang một mảng lớn!

Giờ khắc này, không biết có bao nhiêu người dâng mạng, thi thể giống như cây đậu bổ nhào từ trên kim cầu xuống.

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền chết sáu bảy trăm người!

Ngay từ lúc Giang Nam bước lên kim cầu, cũng đã đem Sơn Hải Đỉnh tế lên, đầu tiên bảo vệ quanh thân, không cầu công lao, sau một khắc, hắn liền gặp không biết bao nhiêu đạo công kích, có khi là Thần Thông, có khi là pháp bảo, còn có quả đấm, đem Sơn Hải Đỉnh oanh đến liên tục rung chuyển, từ đỉnh đầu hắn dời đi!

Mấy đạo thần thông thuận thế nện ở trên người của hắn, may là Giang Nam luyện Long Văn Sơn Hải Y, có bảo y hộ thể, cũng không bị thương.

Dù vậy, hắn cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào, cơ hồ từ trên đạo khí Huyết Kim cầu này rơi xuống, so sánh với những người đã tu luyện tới Đạo Đài bát cảnh hậu kỳ cường giả, tu vi của hắn vẫn còn thấp rất nhiều.

Những Thần Thông, pháp bảo này công tới, cũng là Đạo Đài hậu kỳ cường giả phát ra, cùng hắn từ trước gặp gỡ công kích không thể so sánh nổi!

- Ngũ Kiếp Chung!

Trong mắt Giang Nam hung quang chợt lóe, Ngũ Kiếp Chung hiện lên đỉnh đầu, miệng chung lớn này hôm nay bị hắn luyện thành pháp bảo, không hề phát ra tiếng chuông thanh thúy, mà là đương đương rung động, công kích thần thức.

Miệng chuông lớn này vừa phù hiện đi ra ngoài, tiếng chuông chấn động, lập tức đem không biết bao nhiêu người chấn đến thần thức rối loạn, không cách nào điều khiển pháp bảo bộc phát Thần Thông.

Giang Nam nhanh chóng chạy về phía trước, Ngũ Kiếp Chung chấn động không nghỉ, xông vào Thần Ma kết giới.

Lúc này đã có không ít người xông vào trong kết giới, mới vừa tới đó, liền lập tức mọi nơi tản ra, bốn phương tám hướng bay đi, tránh cho lưu ở nơi đây, gặp phải mọi người vây công.

Cạnh tranh trên Khí Huyết Kim cầu đã kịch liệt như thế, đến trong Thần Ma kết giới khẳng định càng phải như vậy, cho dù là Thất Bảo Đài Cảnh cường giả, không cẩn thận cũng tùy thời có thể có mạng táng Hoàng Tuyền!

Thiên dực phía sau Giang Nam rung lên, ngay lập tức bay mấy trăm dặm, bão táp rời đi, chỉ thấy phía dưới là Vô Ngân Minh Hà mênh mông, không biết rộng bao nhiêu, không biết dài bao nhiêu, mà hắn chỉ có thể nhìn đến một bờ của Minh Hà, hướng bờ bên kia nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến nước mênh mông vô tận.

Mà ở bên bờ này, là dãy núi lồng lộng, liên miên phập phồng.

Đột nhiên, Giang Nam nghe được rầm một tiếng, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy mặt nước Minh Hà hé ra, từ đó thoát ra một Cự Mãng dài đến trăm

dặm, mở ra miệng to như chậu máu, răng rắc một tiếng đem mấy Ma Tộc từ trên bầu trời Minh Hà một ngụm nuốt ăn!

Cách nơi này mấy trăm dặm, còn có năm sáu Ma tộc cường giả lăng không bay tới, thấy dị trạng như vậy, không khỏi lấy làm kinh hãi, vội vàng xoay người bay qua hướng khác.

Sau ót minh xà kia dài ra hai cánh nhỏ đến kỳ cục, cùng thân hình khổng lồ của nó kém xa nghiêm trọng, bổ nhào phách động cánh, đột nhiên há mồm khẽ hấp, chỉ thấy mấy Ma Tộc kia hưu một tiếng, bị nó một hơi hút trở về, rơi vào trong miệng!

Chương 387: Huyền Bí Trong Thần Huyết. (2)

- Bên trong Minh Hà có sinh vật, trên mặt sông phi hành tuyệt đối vô cùng nguy hiểm!

Giang Nam trong lòng kinh hãi, đột nhiên chỉ nghe dưới chân mình cũng truyền đến tiếng mặt nước hé ra, chỉ thấy lại có một đầu minh xà từ dưới nước phóng lên cao, mở ra miệng to như chậu máu, hướng mình cắn tới!

- Thiên Dực Thần Chu, đi!

Dưới chân hắn đột nhiên hiện ra một chiếc thuyền lá nhỏ, thiên dực di động hiện ở chung quanh thuyền, giống như mái chèo chấn động, phá không mà đi, hướng bờ sông liền bay đi!

Đầu Minh Xà kia khẽ cắn không trúng, ngay sau đó há mồm khẽ hấp, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy tốc độ của Thiên Dực Thần Chu kịch liệt biến chậm, thậm chí dừng lại, chậm rãi hướng phía sau trôi đi!

- Muốn ăn ta? Không dễ dàng như vậy!

Thân thể Giang Nam lay động, đột nhiên vô số loại Thần Thông bộc phát ra, nhắm về phía sau oanh khứ, tốc độ của đạo đạo Thần thông nhanh chóng tuyệt luân, trong chớp mắt liền đánh vào trong miệng Minh Xà.

- Phá cho ta!

Giang Nam tâm niệm hơi động, vô số Thần Thông bộc phát uy năng, rầm rầm không dứt bên tai, đầu Minh Xà kia bị đau, tê một tiếng, hấp lực cường đại rốt cục hơi giảm bớt mấy phần, hắn lúc này lay động tất cả pháp lực, rót vào trong Thiên Dực Thần Chu, gào thét xông về trước đi, cuối cùng chạy ra phạm vi hấp lực của Minh Xà!

Tâm cảnh của hắn đã đạt tới tông sư cảnh giới, nếu những người khác gặp gỡ loại hiểm cảnh này, hơn phân nửa đã bỏ mạng, mà hắn lại có thể ở trong nguy cơ sáng tạo ra sinh lộ, tránh thoát một kiếp.

Ở bên trong Minh Hà, sống ngàn vạn Minh Xà, loại sinh vật kinh khủng này vô cùng lợi hại, cơ hồ có thể sánh ngang Thần Phủ cảnh tu sĩ, để cho Ma Tộc đệ tử tiến vào Thần Ma kết giới lại chết mấy trăm người.

3800 đệ tử Ma Tộc tuổi trẻ mới vừa tiến vào nơi đây, còn chưa tới một canh giờ, liền có gần ngàn người bỏ mạng, trình độ thảm thiết của trận Chân Ma đại hội này, có thể thấy được lốm đốm!

Bất quá Giang Nam vẫn còn nhìn thấy có thật nhiều nhân tài, lại có thể cùng Minh Hà Minh Xà cứng rắn chống đở được, không phân cao thấp, thực lực cực kỳ khủng bố, làm lòng người kinh hãi.

Đột nhiên, hắn cảm giác được Thần uy như có như không từ nơi xa truyền đến, trong lòng vừa động, vội vàng gia tốc hướng nơi đó bay đi:

- Có thần uy, tất nhiên có thần huyết!

Hưu...

Bên trong quần sơn lồng lộng phía dưới, một tòa núi nhỏ ầm ầm hướng về phía trước thổi đi, đón nhận Giang Nam, dãy núi hé ra, lại là một đầu Lục Sinh cự thú, mở ra miệng rộng trải đầy răng nhọn, hung hăng cắn tới!

Cự thú này quá khổng lồ, thế cho nên nó bò lổm ngổm ở bên trong quần sơn, thoạt nhìn giống như một ngọn núi!

- Trong Thần Ma kết giới thật có thể nói là nguy hiểm nặng nề, bất quá thực lực đầu Lục Sinh cự thú này, nếu so với Minh Xà thì kém rất nhiều lần, có thể đánh một trận!

Năm ngón tay của Giang Nam chụp xuống, năm tòa kiếm sơn ầm ầm rơi xuống, hóa thành Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, quay chung quanh đầu cự thú

kia, làm cự thú rống giận, thân thể chấn động, đem Đại Ngũ Hành Kiếm Trận chấn vỡ, móng vuốt thăm dò, chỉ thấy một tòa núi lớn bị nó sinh sôi rút ra, hô một tiếng hướng Giang Nam đập tới!

Thân thể Giang Nam lay động, hóa thành sáu bảy mươi trượng cao, ba mặt tám tay, đưa tay liền đem núi lớn ném tới nâng lên, tám tay nặng nề nâng núi lớn, hung hăng nện ở trên ót cự thú kia, chỉ thấy núi lớn chia năm xẻ bảy, đầu cự thú kia chẳng qua là quơ quơ đầu, không có bao nhiêu thương tổn.

- Thân thể thật là mạnh! Không biết thần hồn của ngươi có mạnh hay không?

Trong mắt Giang Nam sát cơ chớp động, đột nhiên trong Đạo Đài, một huyền cầm bay ra, hắn khoanh chân ngồi trên không trung, mười ngón tay gảy cầm, ngón tay nhảy động, một khúc Thiên Ma Cầm boong boong rung động.

Cự thú kia tung người nhảy lên hướng hắn đánh tới, thân hình mới vừa nhào tới giữa không trung, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, từ giữa không trung té rớt xuống, đập sập dãy núi bên cạnh, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Mặc dù khí lực của nó cường đại, thân thể chắc chắn, so sánh với Giang Nam còn muốn cao hơn một bậc, nhưng mà thần hồn của nó lại không kịp Giang Nam, bị Thiên Ma Cầm sinh sôi diệt sát Thần hồn.

Thiên Ma Cầm là âm sát chi bảo mà Giang Nam luyện chế, đặc biệt nhằm vào thần hồn, giết người ở vô hình, đây là sau khi hắn luyện thành bảo vật này, lần đầu tiên dùng tới nghênh địch, vừa mới vận dụng liền thấy kỳ công!

- Đầu cự thú này cực kỳ mạnh mẻ, nếu không phải ta luyện thành Thiên Ma Cầm, muốn bắt nó lại chỉ sợ sẽ phí không biết bao nhiêu khổ công, không thể lãng phí, không bằng dùng để nuôi Chiến Minh cự thú.

Mi tâm của Giang Nam chợt lóe, đem Chiến Minh cự thú thích phóng đi ra, Chiến Minh cự thú lập tức hướng thi thể cự thú kia đánh tới, từng ngụm từng ngụm cắn xé nuốt ăn.

- Bất Tử Minh Vương luyện hóa máu thần huyết, hẳn là ở phụ cận.

Giang Nam tinh tế cảm ứng phương vị của thần uy, cũng không lâu lắm liền sưu tầm đến vị trí chính xác của thần huyết, qua một lúc chỉ thấy một ngọn ngọc thai nho nhỏ hiện ra ở chỗ sâu trong đáy cốc, giữa ngọc đài, nổi lơ lửng một cái bình ngọc khéo léo, trong bình chỉ có hai ba giọt máu màu vàng.

Loại máu màu vàng này tích chứa năng lượng cực kỳ cường đại, trôi lơ lửng ở trong bình ngọc, thậm chí có vô số đạo văn từ trong máu hiện ra, quay chung quanh huyết châu chuyển động.

Trong Thần huyết tràn ngập lực lượng, làm cho người ta hồi hộp, hắn vẫn là lần đầu thấy trong máu tươi lại còn có thể tích chứa uy năng cường đại như thế!

- Thần huyết của Bất Tử Minh Vương....

Giang Nam lấy tay tịch thu, đem bình thần huyết này nắm trong tay, tinh tế đánh giá, thầm nghĩ:

- Bất Tử Minh Vương muốn đoạt xá người khác, sống ra thế thứ hai, đoán chừng cũng là lo lắng người khác cùng huyết mạch của mình không hợp, mục đích lưu lại thần huyết, chính là cải tạo thân thể người bị đoạt xá. Người đạt được thần huyết càng nhiều, thân thể cùng hắn càng phù hợp. Bất quá, thần huyết của Bất Tử Minh Vương, đúng là rất có trợ giúp tăng lên tu vi thực lực, thậm chí tư chất, này dù sao cũng là Ma Thần luyện thần tâm huyết!

Hắn đối với công hiệu của thần huyết cũng cực kỳ động tâm, nhưng sợ Bất Tử Minh Vương ở trong người mình lưu lại bố trí, dù sao Bất Tử Minh

Vương cũng là Ma Thần, nếu hắn ở trong thần huyết lưu lại chút thủ đoạn, chỉ sợ dễ dàng là có thể khống chế người luyện hóa thần huyết.

Đến lúc đó, phàm là người luyện hóa thần huyết của hắn, muốn định đoạt làm sao, là có thể định đoạt như thế, có thể nói là sinh tử giao trong tay người khác!

- Thay vì luyện hóa thần huyết, không bằng nhận được ảo diệu của thần huyết, cho ta nhìn xem thần huyết của Bất Tử Minh Vương cùng máu của ta có cái gì bất đồng!

Giang Nam thích phóng thần thức ra, tinh tế dò xét, sưu tầm ảo diệu trong thần huyết, cũng không lâu lắm, hắn cũng phát hiện chút ảo diệu, chỉ thấy thần huyết của Bất Tử Minh Vương là do vô số hạt thật nhỏ tạo thành, từng hạt giống như có một tiểu thế giới, trong đó có không gian khác, dung nạp lực lượng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 388: Khai Sáng Ma Thần Huyết Mạch. (1)

Đạo văn của hắn ở vào trong những tiểu thế giới này, xây dựng ra từng cái từng cái trận pháp kỳ lạ, từng hạt thật nhỏ, cũng có thể cung cấp cho hắn lực lượng không gì so sánh nổi!

- Bất Tử Minh Vương quả nhiên có bố trí khác!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, đột nhiên thấy trong thế giới những hạt tạo thành thần huyết này, mỗi thế giới có vô số đạo văn xây dựng thành một Hoàng kim Thần nhân khoanh chân ngồi ở trong đạo văn!

Đây là lạc ấn của Bất Tử Minh Vương, nếu luyện hóa thần huyết của hắn, thần huyết nhập vào cơ thể, những lạc ấn này sẽ tồn tại ở trong cơ thể người luyện hóa, sinh tử đều ở nhất niệm của Bất Tử Minh Vương!

- Nga!

Chiến Minh cự thú ăn hết thi thể đầu cự thú kia, hấp tấp chạy tới, như lấy lòng hướng Giang Nam lắc lắc cái đuôi.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đem bình ngọc nắm phá, cong ngón búng ra, chỉ thấy thần huyết nhảy vào trong miệng Chiến Minh cự thú, thấp giọng cười nói:

- Thần huyết của Bất Tử Minh Vương, tiện nghi cho ngươi. Về phần ta, cho dù không luyện hóa thần huyết, cũng có thể cải tạo huyết mạch của mình!

Giang Nam rất muốn thử xem, sau khi Chiến Minh cự thú luyện hóa thần huyết của Bất Tử Minh Vương, đến tột cùng sẽ biến thành hình dáng ra sao.

Chiến Minh cự thú vốn là cực kỳ kỳ lạ, là sinh vật do một vị Ma Tôn sáng

tạo, dựa vào cắn nuốt tới không ngừng trưởng thành, thậm chí có thể trở thành Thần minh!

Mới vừa rồi cự thú này cũng đã tiêu hóa thi thể một đầu Minh Hà cự thú, hình thể tăng vọt, biến thành quái vật cao lớn khoảng hơn hai trăm trượng, giờ phút này Giang Nam đem vài giọt thần huyết kia đánh vào trong miệng của nó, đầu cự thú này nhận được thần huyết dễ chịu, ngược lại bắt đầu thu nhỏ lại.

Hình thể của nó càng ngày càng nhỏ, gai xương khắp cả người mơ hồ hiện ra kim quang, thế nhưng không cần Giang Nam vì nó luyện hóa thần huyết, chính nó tiêu hoá liền bắt đầu đem thần huyết của Bất Tử Minh Vương luyện hóa hấp thu!

Huyết mạch của nó đã bắt đầu có huyết mạch Hoàng Kim Thần Tộc, bên ngoài thân cũng sinh ra lông vàng.

- Nga...

Chiến Minh cự thú gào thét, tạp chất đen nhánh trong cơ thể nó không ngừng từ trong lỗ chân lông chảy ra, cũng không lâu lắm liền ở bên ngoài thân kết xuất một tầng vảy dơ bẩn, tràn ra một mùi hôi thối. Tạp chất trong cơ thể đầu cự thú này cũng bị thần huyết bài xuất, thân thể trở nên càng thêm tinh khiết!

Nó thu nhỏ lại đến trăm trượng, rốt cục dần dần ổn định lại.

Giang Nam có thể cảm giác được, thực lực Chiến Minh cự thú muốn tăng vọt rất nhiều lần, trước mắt còn không bằng mình, nhưng nếu đầu cự thú này cắn nuốt luyện hóa càng nhiều thần huyết, chỉ sợ thực lực của nó tăng lên tới trình độ ngay cả hắn cũng muốn nhìn lên!

Ấn ký của vị Ma Tôn thần bí trong Chiến tranh cự thú đã bị hắn diệt trừ, mà Giang Nam cũng học theo, đem dấu vết của mình đánh vào trong đầu Chiến Minh cự thú, để cho đầu cự thú này chỉ phục tùng chỉ huy của mình,

vì vậy Chiến Minh cự thú càng mạnh, thực lực của hắn cũng sẽ càng mạnh!

Chiến Minh cự thú tương đương với một pháp bảo của hắn, thân ngoại hóa thân, nhưng bình thời đầu cự thú này như cũ có thể tự chủ hành động, lúc cần mới có thể bị hắn tế lên.

- Nếu đầu cự thú này của ta ăn hết 380 phần Bất Tử Minh Vương thần huyết, đến tột cùng sẽ biến thành hình dáng ra sao? Đầu cự thú này lá bài tẩy của ta, Kim Ngưu Tỳ cho là tộc nhân của hắn có thể đoán chừng ta, không biết ta đoán chừng bọn hắn!

Giang Nam tâm niệm hơi động, lấy ra thịt của Long Sơn Chân Nhân, từng cục nuôi nấng cho Chiến Minh cự thú. Hắn sở dĩ có can đảm lớn lối bá đạo khiêu chiến nhiều Thần Tộc như vậy, là bởi vì đặc tính của Chiến Minh cự thú, đầu cự thú này ăn được càng nhiều, thực lực càng mạnh, có thể nhanh chóng tăng thực lực lên, mà trong Tử Phủ của Giang Nam, có khoảng mấy vạn cân thịt rồng, huyết nhục hai đầu Thiên Cung cấp Cự Long của Long Sơn Chân Nhân cùng Tổ Thánh này, phần lớn đều ở nơi này!

Long Sơn Chân Nhân chính là tu thành Thiên Cung nhị trọng, Hậu Thổ Thiên Cung cường giả, pháp lực vô cùng hùng hồn, gần với nhân vật chưởng giáo Chí Tôn cấp, trong máu thịt của hắn ẩn chứa năng lượng vô cùng khổng lồ, Chiến Minh cự thú ăn huyết nhục của cường giả như vậy, khí lực lại bắt đầu điên cuồng sinh trường lên!

Thể tích đầu cự thú này càng lúc càng lớn, cũng bắt đầu không ngừng Long Hóa, mặt ngoài thân thể hiện đầy Long Lân chi chít, ăn đi hơn ngàn cân thịt Long, nhục thể của nó mạnh mẽ, thậm chí cùng Giang Nam ngang bằng, đạt tới trình độ thân thể của Sinh Tử Đài Cảnh cường giả.

Đợi đến Giang Nam đem nghìn cân thịt của Long Sơn Chân Nhân, thân thể đầu cự thú này so sánh với Giang Nam vượt qua rất nhiều lần, đạt tới cường độ của Thần Phủ nhị trọng cường giả!

- Ở trong Thần Ma kết giới, cự thú bình thường bao gồm Minh Xà, cũng

sẽ không là đối thủ của Chiến Minh cự thú, đơn thuần đầu cự thú này của ta, liền đủ để quét ngang đại đa số người!

Hắn ngồi ở trên đầu Chiến Minh cự thú, chung quanh sưu tầm những thần huyết khác, lúc này cao thủ trẻ tuổi của tám trăm bộ tộc Ma Tộc cũng đã tiến vào Thần Ma kết giới, nếu lăng không phi hành sưu tầm thần huyết, rất dễ dàng sẽ thành mục tiêu cho người khác, bị chết cực kỳ thê thảm, vì vậy chỉ có thể đi bộ.

Giang Nam buông thả thần thức, mọi nơi sưu tầm, đồng thời cố gắng cải tạo huyết mạch của mình, dựa theo phương thức cấu tạo của Minh Vương thần huyết, ở trong hạt máu của mình cố gắng mở ra từng cái từng cái tiểu thế giới, dung nạp đạo văn cùng pháp lực.

Mặc dù hắn rõ ràng cấu tạo của Minh Vương thần huyết, nhưng ứng dụng vào trong bản thân, vẫn là có khó khăn thật lớn.

Thần huyết sở dĩ là thần huyết, là bởi vì trong huyết mạch tích chứa tin tức vô cùng khổng lồ, pháp lực không cách nào tưởng tượng, lại có đạo văn xây dựng, mỗi một giọt thần huyết cơ hồ cũng tương đương với một pháp bảo!

Mặc dù Giang Nam biết cấu tạo của Thần Huyết, nhưng hắn vẫn còn là tu vi Linh Đài Cảnh, cách Thất Bảo Đài Cảnh xê xích bảy cảnh giới, huống chi ở trên Thất Bảo Đài Cảnh, còn có Thần Phủ bát cảnh, Thiên Cung bát cảnh, vượt qua Thiên Cung bát cảnh, mới là Thần minh.

Bất quá, hắn vẫn còn siêng năng, không ngừng cố gắng cải tạo huyết mạch.

Đầu tiên, hắn ở trong hạt tạo thành huyết mạch, lấy đạo văn cùng thần thức bản thân xây dựng trận pháp không gian, khởi động từng cái từng cái không gian nho nhỏ, hắn xây dựng không gian không lớn, nhưng cực kỳ vững chắc, không dễ mất đi.

Tiếp theo, pháp lực của hắn bổ túc đến trong hạt huyết mạch.

Đây là một công trình lớn, so sánh với chế tạo pháp bảo, lĩnh ngộ tâm pháp còn muốn khó khăn, còn muốn phức tạp, để cho hắn cẩn thận từng li từng tí, như lý bó băng, không dám có chút lười biếng.

Qua mấy ngày, lúc này Giang Nam mới cải tạo ra một giọt máu tươi.

Đây là máu trong tim hắn, tinh hoa trong huyết mạch, có chừng một giọt, nhưng ẩn chứa năng lượng khó có thể tưởng tượng, cơ hồ dung nạp một phần trăm pháp lực của bản thân hắn!

Chương 389: Khai Sáng Ma Thần Huyết Mạch. (2)

Một phần trăm nhìn như không nhiều lắm, nhưng nếu Giang Nam kéo dài đi xuống, không ngừng cải tạo, đem máu tươi toàn thân cũng chuyển hóa thành công, pháp lực của hắn thế tất có thể bạo tăng gấp mười lần!

Đây cũng là huyền bí mà pháp lực của Ma Tộc mạnh mẻ!

Huyết mạch của Ma Tộc so sánh với Nhân Tộc muốn cường hoành hơn rất nhiều, là bởi vì trong huyết mạch của bọn hắn tích chứa cấu tạo kỳ lạ này, để cho thân thể của bọn hắn có thể dung nạp càng nhiều pháp lực, sau khi huyết mạch giác tỉnh, pháp lực bạo tăng.

Đơn thuần từ huyết mạch mà nói, Giang Nam cải tạo huyết mạch bản thân, đã đến gần Vương tộc trong Ma Tộc, nhưng mà Vương tộc trong Ma Tộc chủ yếu là thừa kế huyết mạch tổ tiên, mà hắn là tự mình mở ra huyết mạch của mình, không ngừng tiến hóa, thậm chí tương lai có thể vượt xa Vương tộc, sánh ngang Thần Tộc!

Có thể nói, sau này hắn có con nối dòng, con cháu của hắn đời sau cũng sẽ có huyết mạch của hắn, trời sanh liền cao hơn người một bậc, tư chất tốt hơn, tu luyện làm ít công to!

Chẳng qua là, hiện tại huyết mạch lực trong cơ thể hắn còn cực kỳ nhỏ yếu, cần kiên trì bền bỉ tu luyện, chẳng những so ra kém Vương tộc, cũng so ra kém Thần Tộc, càng không cách nào cùng thần huyết của Bất Tử Minh Vương so sánh.

Sở trường của hắn chính là, hắn là người khai thác huyết mạch, khởi điểm so sánh với thần huyết của Thần Tộc đời thứ nhất cao hơn, có thể từ từ tăng lên độ dày cùng cường độ của huyết mạch, cuối cùng đạt tới toàn thân chính là thần huyết!

- Chính mình cải tạo huyết mạch, vẫn còn xa xa không bằng luyện hóa Minh Vương thần huyết thu hoạch được chỗ tốt, nhưng dù sao đây là đồ đạc của mình, không gian tăng lên sau này khổng lồ. Ân... thần thức Đạo Đài thứ ba cuối cùng cũng tu thành!

Giang Nam đột nhiên tâm niệm hơi động, lại có một ngọn thần thức Đạo Đài hiện ra, so sánh với hai tòa thần thức Đạo Đài phía trước còn muốn hùng vĩ bao la hơn rất nhiều, phương viên chừng mười trượng, thần thức kết tinh, xây dựng thành thai.

Thần thức của hắn đi trước, so sánh với pháp lực còn muốn mau lẹ, hơn nữa thần thức tu vi của hắn cực kỳ mạnh mẻ, so sánh với Huyền thai, Thần Đài Cảnh tu sĩ bình thường còn muốn mạnh hơn rất nhiều, hôm nay thần thức Đạo Đài thứ ba tu thành, đơn thuần thần thức tu vi, hắn đã đạt tới trình độ Sinh Tử Đài Cảnh!

Nhục thể của hắn cũng mạnh mẽ so sánh với Sinh Tử Đài Cảnh cường giả, pháp lực cũng như Sinh Tử Đài Cảnh cường giả, nếu như không nhìn cảnh giới, hắn chính là Sinh Tử Đài Cảnh cường giả!

Bất quá, giống như trước bởi vì cảnh giới hạn chế, hắn tương lai đột phá đến Sinh Tử Đài Cảnh, thành tựu cũng sẽ cao hơn!

Mấy ngày nay trong Thần Ma kết giới, chiến đấu thay nhau nổi lên, không biết bao nhiêu người sát phạt chinh chiến cướp đoạt thần huyết, Ma Tộc chết đi càng ngày càng nhiều, người còn sống sót chỉ có năm ba trăm người, nhưng sống sót, chính là tinh anh trong tinh anh.

Những người này dung hợp Minh Vương thần huyết, hoặc là sau khi giết chết những người khác, đem huyết mạch Thần Tộc Vương tộc khác luyện hóa, dung nhập vào trong bản thân, thực lực cũng là đột nhiên tăng mạnh, mạnh mẻ vô cùng!

Giang Nam tiến bộ, bọn họ cũng tiến bộ, hơn nữa sau khi bọn họ dung hợp thần huyết, tăng lên lớn hơn nữa!

Chiến đấu đến lúc này, đại đa số thần huyết đã bị người tìm được, mà Chân Ma đại hội vẫn còn tiếp tục, mục đích của Bất Tử Minh Vương không phải là để cho bọn họ tìm được tất cả thần huyết, mà là muốn bọn họ đồng loại tương tàn, chém giết đến cuối cùng, cuối cùng đem tuyệt đại đa số thần huyết, tập trung ở trên thân một người.

Mà người này, liền là thân thể thế thứ hai của hắn!

Giang Nam cũng gặp phải mấy lần chiến đấu, mình không có động thủ, Chiến Minh cự thú trực tiếp đem đối phương cắn nuốt, ăn no bụng, thực lực của đầu cự thú này lại có tăng lên nho nhỏ.

Thu hoạch của hắn không lớn, chỉ tìm được một lọ Minh Vương thần huyết khác, cũng giao cho Chiến Minh cự thú cắn nuốt, trừ lần đó ra, hắn còn sưu tầm đến nhiều tài liệu luyện chế pháp bảo, trong Thần Ma kết giới cấp bậc tài liệu cực cao, phần lớn là tài liệu luyện chế Thần Phủ chi bảo, tài liệu Thiên Cung chi bảo cũng không ít thấy!

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được thần trí của mình chấn động, cùng hai cổ thần thức mạnh mẻ đụng nhau, này hai cổ thần thức này so với hắn không yếu, trong lòng không khỏi vừa động, chỉ thấy hai cổ khí huyết phóng lên cao, thẳng tắp hướng mình đánh tới!

- Ma La Thần Tộc Giang Tử Xuyên!

Hai thanh niên phong thần tuấn lãng đột nhiên xuất hiện, trong mắt tinh quang bạo phát, gắt gao nhìn thẳng Giang Nam trên Chiến Minh cự thú, ngay sau đó ánh mắt rơi ở trên người Chiến Minh cự thú.

- Các ngươi là người Đông Vương Thần Tộc?

Giang Nam thấy y phục hai người này hỏi.

- Chính xác.

Thanh niên lớn tuổi hơn kia gật đầu, lại nhìn Chiến Minh cự thú trải rộng

Long Lân kim chói một chút, thân hình lui về phía sau, cất cao giọng nói:

- Giang đạo hữu, Đông Vương Thần Tộc ta cùng ngươi cũng không đụng chạm, mặc dù ta cũng rất muốn đoạt thần huyết của ngươi, nhưng bởi vì cái gọi là oan gia nên giải không nên kết, cáo từ!

Một người trẻ tuổi khác cũng lập tức rút đi, thấp giọng nói:

- Nhị ca, sao không ra tay giết chết hắn, cướp lấy thần huyết?

- Ngu đần! Bản thân tiểu tử kia ta không sợ hắn, chẳng qua là đầu cự thú hắn ngồi kia thật sự quá kinh khủng, cho ta một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, so sánh với Minh xà còn muốn kinh khủng, nếu như chúng ta công kích hắn, chỉ sợ sẽ lập tức bị đầu cự thú kia ăn! Mau mau báo cho tộc nhân khác, trăm triệu lần không nên cùng Giang Tử Xuyên động thủ...

Hai người kia nhanh chóng rời đi, Giang Nam thở dài, thấp giọng nói:

- Hai người Đông Vương Thần Tộc này cũng thông minh, nhìn ra Chiến Minh cự thú lợi hại, xem ra ta tiếp tục cỡi Chiến Minh cự thú, chỉ sợ không có bao nhiêu người dám hướng ta xuất thủ.

Hắn tung người từ trên lưng Chiến Minh cự thú nhảy xuống, ngay sau đó mi tâm chợt lóe, đem đầu cự thú này thu vào.

Hai vị Đông Vương Thần Tộc kia chưa đi xa, thấy một màn như vậy, không khỏi rùng mình:

- Người này vô cùng âm hiểm, chỉ sợ coi như là Đông Vương Thư của tộc ta, tùy tiện động tới hắn cũng sẽ ăn thiệt thòi! Người nào trêu chọc hắn, chỉ sợ sẽ gặp tai ương...

- Nhân sinh nơi nào không gặp lại?

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Ma La Côn Ngô cùng năm sáu tên Ma Tộc cường giả cười lạnh liên

tục, hiện ra ở cách đó không xa, khí huyết của Ma La Côn Ngô vô cùng mạnh mẻ, hiển nhiên chiếm được rất nhiều thần huyết!

Quanh thân Ma La Côn Ngô toàn bộ kim chói, Minh Vương thần huyết cải tạo nhục thể của hắn, để cho hắn giống như một pho tượng kim nhân, hoàng kim chế tạo mà thành, so sánh với lúc tiến vào Thần Ma kết giới càng thêm mạnh mẽ!

Hắn vốn chính là người được rất nhiều đại lão coi trọng, cho hắn là nhân vật có thể vững vàng tiến vào Top 10, sau khi dung hợp Minh Vương thần huyết, tu vi thực lực cũng tăng vọt gấp hai ba lần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 390: Bạo Lực Chém Giết. (1)

- Hỗn huyết chính là hỗn huyết, vĩnh viễn so ra kém Thần tộc chân chính tinh khiết!

Ma La Côn Ngô trên dưới quét nhìn Giang Nam, lập tức liền nhìn ra hắn không có dung hợp nửa điểm Minh Vương thần huyết, người dung hợp Minh Vương thần huyết trong lúc đó có cảm ứng kỳ lạ, thường thường một cái liền có thể nhận ra đối phương, muốn giết chết đối phương cắn nuốt thần huyết.

- Ngươi một phần thần huyết cũng không có thu vào tay, thật là đáng thương.

Ma La Côn Ngô mắt nhìn xuống Giang Nam, lộ ra vẻ thuong hại, nhẹ giọng cười nói:

- Bất quá chuyện tình đáng thương hơn còn ở phía sau, bởi vì ngươi rất nhanh liền phải chết. Trước Chân Ma đại hội, ngươi không phải là ở trước mặt rất nhiều người nói ta là vật gì sao? Xin lỗi, con người của ta rất thù dai...

- Giết hắn đi!

Hắn hướng mấy tên Ma Tộc trẻ tuổi cường giả bên cạnh nói.

Mấy tên Ma Tộc cường giả cũng kia là Đạo Đài tứ trọng ngũ trọng cao thủ, thực lực cũng cực kỳ mạnh mẻ, mặc dù không có dung hợp thần huyết, nhưng đám người bọn hắn sau khi tiến vào Thần Ma kết giới, cùng Ma La Côn Ngô chém giết hai ba mươi vị Ma Tộc cao thủ, trong đó không thiếu Vương tộc cùng Thần Tộc cường giả.

Ma La Côn Ngô không có dung hợp những Vương tộc Thần Tộc huyết mạch này, những người bọn họ luyện hóa Vương tộc Thần Tộc huyết mạch

kia, thực lực cùng tu vi cũng có tiến bộ không nhỏ!

- Giang Nam, ta chỉ có thể nói số phận ngươi không tốt, đắc tội người nào không tốt, hết lần này tới lần khác đắc tội Côn Ngô công tử!

Một Ma Tộc nam tử gầy lùn cười lạnh, sải bước ép lên đây, điềm nhiên nói:

- Nếu ngươi ở bên ngoài cùng Côn Ngô công tử đường đường chánh chánh đánh một trận, đó cũng là mặc dù chết vẫn còn quang vinh, mà hiện tại sao, ngươi chỉ xứng chết ở trong tay của chúng ta!

Hắn tung người đánh tới, quanh thân ma khí sôi trào, trong cơ thể truyền đến một cổ hơi thở vô cùng thô bạo, giống như một đầu mãnh thú muốn ăn thịt người, kinh khủng chí cực.

Rống.

Hắn tức giận gào thét, vô số đạo văn ở dưới làn da ngọa nguậy, chỉ thấy thân thể nho nhỏ của nam tử Ma Tộc này bắt đầu nhanh chóng bành trướng, cơ bắp dử tợn, hóa thành một cự nhân trăm trượng, làn da khắp cả người có trăm loại màu sắc, là một vị Bách Sắc Vương Tộc cao thủ, há mồm rống to!

- Chết!

Năm người kia đồng thời dữ dội đánh tới, bốn phương tám hướng, đem Giang Nam vây khốn ở chính giữa, có ma khí hóa thành một đầu Huyền Vũ dài đến mấy trăm trượng, có thân hóa Cự Nhân hắc thiết, cầm Cự Phủ trong tay chặt xuống, có thì xích thủ không quyền, một quyền oanh ra!

Những người này là Đạo Đài cảnh, Huyền Đài Cảnh cường giả, ở dưới liên thủ, đạo văn phong tỏa phạm vi năm trăm trượng, đem phạm vi năm trăm trượng không gian này, chế tạo thành thùng sắt giang sơn, bất luận kẻ nào muốn chạy trốn đi ra ngoài, cũng sẽ đụng đến bể đầu chảy máu!

Giang Nam đứng tại nguyên chỗ bất động, đợi công kích của mọi người

đi tới trước mắt, lúc này mới trong lúc bất chợt xuất thủ, chỉ thấy một quyển trận đồ hiện lên, bá một tiếng triển khai, trực tiếp đem Bách Sắc Vương Tộc kia thu vào trong trận đồ.

Tên Bách Sắc Vương Tộc cường giả kia rống giận, ra sức ở trong trận đồ giãy dụa, nghĩ muốn phá trận, Giang Nam mặt không chút thay đổi, đưa tay run lên, một Lượng Kiếp hủy diệt nhất thế giới, không gian trong Lượng Kiếp Trận Đồ nhất thời hóa thành Hỗn Độn hư vô, tên Bách Sắc Vương Tộc kia ở trong trận đồ hôi phi yên diệt, không còn tồn tại!

Tên còn lại công kích tới, quả đấm ầm ầm một tiếng nện ở trên mặt Giang Nam, một quyền này của hắn trào ra, ngay cả núi cũng có thể ném ra một lỗ thủng, đổi lại những người khác, đầu sẽ bị đánh nổ tung, nhưng một quyền uy mãnh như thế rơi vào trên mặt Giang Nam, ngay cả chóp mũi của hắn cũng không có đập sập, ngược lại xương ngón tay của mình truyền đến răng rắc một tiếng vang nhỏ, bị chóp mũi mềm mại của hắn sinh sôi chấn gảy!

Đỉnh đầu của Giang Nam hiện ra một cây huyền cầm, không người nào tự kêu, boong boong rung động, tên Vương tộc cường giả này còn chưa kịp thu hồi quả đấm, thần hồn liền trực tiếp bị Thiên Ma Cầm chém giết, chết oan chết uổng!

Cùng lúc đó, công kích của những người khác cơ hồ là ở cùng một thời gian tới gần Giang Nam, chỉ thấy bên cạnh Giang Nam hiện lên một mặt đại cổ, tiếng trống chấn động, thân thể vị Thiên Hạc Vương tộc cường giả kia đột nhiên nổ tung, huyết quang vẩy ra, xương cốt nghiền nát, nội tạng giống như mủi tên loạn xạ!

Ngũ Kiếp Chung rơi vào đỉnh đầu một vị Vương tộc cường giả khác, đang... một tiếng vang thật lớn, đầu Vương tộc cường giả kia thình thịch nổ tung, óc tuyết trắng mọi nơi nước bắn, bị Ngũ Kiếp Chung sinh sôi phá hủy thần thức, đem đầu lâu của hắn chấn nổ bung!

Thiên Phủ Trọng Lâu đón đi về phía trước, đón nhận Huyền Vũ cự thú, đem Huyền Vũ cự thú đụng nát, tuổi trẻ cường giả của Huyền Vũ Vương tộc

kêu thảm thiết, bị ép thành một tờ màng thịt dán ở trên Thiên Phủ Trọng Lâu, ngay sau đó hóa thành tro bụi!

- Không chịu nổi một kích.

Giang Nam nhẹ giọng nói.

Thời gian nháy mắt, sáu vị Đạo Đài bát cảnh trung hậu kỳ Vương tộc liền chết hết thảy, không có người có thể tiếp được một chiêu của hắn!

Trong đan điền hắn, một ngọn Đạo Đài hiện ra, đủ loại pháp bảo bay trở về, trôi lơ lửng ở trong Đạo Đài, đạo văn đan vào, không ngừng tẩm bổ những bảo vật này.

Trong mắt Ma La Côn Ngô tinh quang bạo xạ, cũng rút ra một ngụm lãnh khí, đột nhiên cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, xem ra ta còn là khinh thường ngươi. Bất quá, ta cũng muốn cám ơn ngươi, giúp ta diệt trừ mấy người này, những người huyết mạch cấp thấp này, thực lực quá yếu, đi theo ta chỉ liên lụy ta, ngược lại sẽ hạn chế thành tựu của ta...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên phía sau Giang Nam thiên dực hiện lên, thân hình chợt lóe, sau một khắc liền đến trước mặt của hắn, một quyền hung hăng nện ở trên mặt!

Cả khuôn mặt của Ma La Côn Ngô cơ hồ theo quả đấm của hắn rơi xuống, lâm vào trong đầu, thân thể cao sáu bảy trượng bị Giang Nam đánh cho giống như sao băng bay ra, oanh một tiếng, đem một ngọn núi lớn ngàn trượng chặn ngang, lưu lại một đường hầm dài đến năm sáu dặm!

- Con lai cấp thấp, dám đánh lén ta...

Ma La Côn Ngô rống giận, một nhảy dựng lên, gương mặt phồng lên, khí huyết của hắn tràn đầy, kim quang quanh thân chói mắt, giống như thần nhân đắm chìm trong kim quang.

Giang Nam sải bước đi ra, sau một khắc đứng ở trên đỉnh núi, trên cao nhìn xuống Ma La Côn Ngô, trầm giọng nói:

- Côn Ngô, ta và ngươi trong lúc đó mặc dù không có bao nhiêu ân oán, nhưng ngươi nhiều lần nhục ta mắng ta, vẫn là ít nói lời vô ích, động thủ đi.

- Chiến Thần Thể! Phá Quân Kích!

Ma La Côn Ngô rống to, thân thể tăng vọt, hóa thành kim nhân trăm trượng, một cây Phương Thiên Họa Kích đột nhiên từ trong đan điền bay ra, bị hắn nắm ở hai tay, một kích đánh xuống, Giang Nam nhất thời cảm giác được áp lực lạ thường đè xuống, đỉnh đầu tia sáng chợt lóe, Sơn Hải Đỉnh hiện ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 391: Bạo Lực Chém Giết. (2)

Đang!

Phá Quân Kích rơi vào trên Sơn Hải Đỉnh, nổ kinh thiên động địa, áp lực lạ thường để cho dưới chân của Giang Nam trầm xuống, núi lớn ùng ùng chìm xuống hơn mười trượng, loạn thạch bay tứ tung, thanh thế kinh người!

Cường giả giống như bọn họ, đã có thể làm được di sơn đảo hải, Thần Thông vô lượng, một kích kia của Ma La Côn Ngô nếu đổi lại cường giả chủng tộc khác, chỉ sợ trực tiếp sẽ bị phách toái!

- Đở được?

Ma La Côn Ngô trong lòng cả kinh, ngay sau đó song tay vừa lộn, Phá Quân Kích cao cao vung lên, lần nữa hung hăng đánh xuống, lạnh lùng nói:

- Ta xem ngươi có thể ngăn ta mấy kích!

Phá Quân Kích của hắn chính là dùng tài liệu luyện chế Thiên Cung chi bảo luyện chế thành, mỗi ngày lấy đạo văn trên Đạo Đài ân cần săn sóc, tích chứa tâm huyết của hắn từ lúc sanh ra, không nghĩ tới còn không cách nào phá vỡ Sơn Hải Đỉnh của Giang Nam!

Đương đương đương!

Tiếng nổ không dứt, hắn ở trong thời gian nháy con mắt liền phách mấy chục kích, núi lớn dưới chân Giang Nam không ngừng run rẩy, ùng ùng chìm xuống, lực lượng to lớn theo hai chân của hắn truyền vào sơn thể, đem ngọn núi lớn này sinh sôi áp trầm mấy trăm trượng, thấp một mảng lớn!

- Ma La Thần Tộc chính là chủng tộc chiến đấu, lực chiến đấu ở trong nhiều Thần tộc, cho dù không phải là thứ nhất, cũng có thể đứng hàng Top 3.

Giang Nam lù lù mà đứng, tùy ý Ma La Côn Ngô phách chém, mắt lộ ra vẻ hưng phấn, sát khí trong lòng xuẩn xuẩn dục động, đột nhiên phía sau thiên dực hiện lên, nhanh như tia chớp hướng Ma La Côn Ngô bay đi, trường thanh cười nói:

- Để cho ta tới xem một chút, chiến lực của ngươi như thế nào!

Đạo Đài của hắn đột nhiên lơ lửng, trôi ở trên đỉnh đầu, đạo văn trong Đạo Đài rung chuyển không nghỉ, Thiên Ma Cầm không người nào tự bắn ra, dây cung bị đạo văn kích thích, boong boong kêu to, một khúc Thiên Ma Táng Thần Khúc vang lên, âm luật truyền khắp tứ phương, âm ba đánh sâu vào, công phạt thần hồn của Ma La Côn Ngô!

Cùng lúc đó, Ngũ Kiếp Chung cũng đương đương rung động, thần thức vỡ bờ, rung chuyển thần thức của Ma La Côn Ngô!

- Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam quát lên, thân hiện ba mặt tám cánh tay, thân cao sáu bảy mươi trượng, dưới chân giẫm tường vân, giống như một pho tượng Ma Thần, Đạo Âm Cổ từ Đạo Đài bay lên, rơi ở trước mặt của hắn, càng lúc càng lớn, chu vi có khoảng năm mươi sáu mươi trượng.

Đông!

Giang Nam một quyền lại một quyền oanh về phía trước, quả đấm rơi vào trên Đạo Âm Cổ, tiếng trống chấn động không dứt, đạo âm hóa thành đạo văn hướng phạt mọi nơi, chỉ thấy đại địa di động, hóa thành phấn vụn, vô số cây cối ở trong đạo văn rối rít nghiền nát, một tòa núi lớn phía sau Ma La Côn Ngô như làm bằng vôi, bị đạo âm vừa xông, chỉ thấy núi đá hóa thành thạch phấn, hướng phía sau phiêu đãng bay đi, hóa thành một đạo sương mù màu xám tro dài đến mấy trăm dặm, hôi mông mông một mảnh!

Cũng không lâu lắm, tòa núi lớn kia liền bị Đạo Âm Cổ chấn nát bấy, không còn sót lại chút gì!

Giang Nam tiến sát từng bước, tiếng trống, tiếng chuông, tiếng đàn hướng phạt không ngừng, Ma La Côn Ngô buồn bực rống không dứt, liên tiếp lui về phía sau, tai mắt mũi miệng không ngừng có máu tươi chảy ra, đột nhiên vung Phá Quân Kích lên hung hăng hướng Đạo Âm Cổ, Thiên Ma Cầm cùng Ngũ Kiếp Chung chém xuống!

- Ngũ Kiếp Chung của ta không sợ Phá Quân Kích của hắn, nhưng Đạo Âm Cổ cùng Thiên Ma Cầm nếu bị bổ trúng, chỉ sợ uy năng sẽ bị hao tổn!

Giang Nam trong lòng cả kinh, thu hồi Đạo Âm Cổ cùng Thiên Ma Cầm, chỉ còn lại có Ngũ Kiếp Chung còn đang đương đương rung động.

Ma La Côn Ngô bị chấn đến thần hồn điên đảo, nện bước thác loạn, sau một khắc Giang Nam đã đến gần trước người, tám cánh tay tề động, như mưa to hướng hắn công tới!

Phá Quân Kích trong tay Ma La Côn Ngô trên dưới tung bay, liều mạng ngăn cản, Giang Nam đã gần đến bên cạnh, pháp bảo Phá Quân Kích này ngược lại chuyển động mất linh, rất là chật vật.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên đem Phá Quân Kích cao cao vứt lên, tế lên trên đỉnh đầu, mình xích thủ không quyền đón nhận Giang Nam, chiến kích trên đỉnh đầu không ngừng đánh xuống, để cho Giang Nam khó lòng phòng bị!

Thình thịch thình thịch!

Cước bộ của hai người rơi xuống, đại địa nổ tung, xuất hiện từng cái từng cái rãnh to chu vi trên dưới một trăm trượng!

Thân thể của Giang Nam so với hắn không kém chút nào, còn có ba mặt tám cánh tay, chiếm cứ thượng phong, đỉnh đầu lại có Sơn Hải Đỉnh ngăn trở Phá Quân Kích, làm cho Ma La Côn Ngô liên tiếp bại lui, tùy ý hắn gào thét như thế nào, thủy chung không cách nào cùng Giang Nam chống lại, trong lòng vạn phần biệt khuất.

Hắn có huyết mạch Ma La Thần Tộc thuần khiết, nhưng còn không phải là đối thủ của "Hỗn huyết" Giang Nam này, hắn vẫn lấy huyết mạch tinh khiết làm ngạo, giờ phút này bị nhục, trong nội tâm gặp phải đả kích có thể nghĩ.

Đột nhiên, một bàn tay trắng như ngọc bay tới, một đầu ngón tay như ngọc, đi thẳng tới đỉnh đầu của Giang Nam, cái bàn tay này bấm tay liên đạn, đương đương đương, ngón tay liên tiếp bắn tới Sơn Hải Đỉnh, trong lòng Giang Nam cả kinh, chỉ thấy Sơn Hải Đỉnh nhất thời bị bàn tay này bắn bay!

Ma La Côn Ngô mừng rỡ:

- Chết cho ta!

Phá Quân Kích xuy một tiếng đánh xuống, sau một khắc đi tới đỉnh đầu của Giang Nam!

Giang Nam rốt cục tức giận, nổi giận gầm lên một tiếng, tám tay đột nhiên riêng phần mình nhiều ra một thanh cự phủ năm màu, tám búa liên phách, Phá Quân Kích từng khúc gảy lìa, búa quang tươi đẹp, cắt ngang đi qua, thủ chưởng tuyết trắng như ngọc kia đang chuẩn bị lấy đi Sơn Hải Đỉnh của hắn, liền bị trấn áp mạnh mẽ, búa quang của Giang Nam cắt qua, cái bàn tay này nhất thời bị đánh nát bấy!

Thủ chưởng bạch ngọc không tỳ vết kia không phải là Thần Thông, mà là huyết nhục chi thể chân thật, bị Giang Nam tám búa băm nát, máu tươi văng khắp nơi, ngay sau đó một tiếng kêu đau truyền đến, nghe giống như là thanh âm của cô gái.

Sau khi thanh âm phát ra, chỉ thấy huyết nhục bị Giang Nam cắt toái lại hết thảy bay lên, nhanh chóng tổ hợp, lần nữa hóa thành một ngọc thủ, nhưng không có lần nữa hướng Sơn Hải Đỉnh chộp tới, mà là nhanh chóng lùi về.

- Ngươi là ai?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, hướng phương hướng bàn tay bạch ngọc đánh tới kia nhìn lại, chỉ thấy chủ nhân của bàn tay là một thiếu nữ áo lam, da trắng nõn hơn tuyết, tay áo tung bay, đứng ở trên đỉnh núi cách đó không xa, cùng mình giằng co.

- Bắc Hành Thần Tộc, Bắc Hành Tuyết!

Thanh âm nàng kia thanh thúy, rất là dễ nghe, cười nói:

- Gặp qua Giang đạo hữu, tiểu muội thấy đạo hữu cùng Côn Ngô đạo hữu tranh nhau, đại đỉnh trên đỉnh đầu thật sự lợi hại, không nhịn được động tâm, muốn mượn tới vui đùa một chút.

- Bắc Hành Tuyết?

Giang Nam vẫy tay, Sơn Hải Đỉnh lần nữa rơi vào đỉnh đầu của hắn, mỉm cười nói:

- Bắc Hành Tuyết, đỉnh của ta ở chỗ này, ngươi tới cầm, lấy đi được đỉnh liền là của ngươi.

Đôi mắt đẹp của Bắc Hành Tuyết chớp động, có chút kiêng kỵ nhìn cự phủ trong tay hắn, chậm chạp không dám tiến lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 392: Tiểu Nương Tử Đừng Đi. (1)

Sở dĩ lúc trước Giang Nam chiến đấu không sử dụng tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ này, chủ yếu là bởi vì hắn muốn dựa vào chiến đấu tới tôi luyện mình, mà Ma Tộc lại là chủng tộc gần người đánh giết, thân thể cường đại, pháp lực cũng vô cùng hùng hậu, dùng tới Địa Từ Nguyên Phủ cùng Ma Tộc gần người vật lộn, đó chính là khi dễ Ma Tộc.

Bất quá Bắc Hành Tuyết cho hắn áp lực thật lớn, để cho hắn phải vận dụng Địa Từ Nguyên Phủ.

- Một Ma La Côn Ngô đã hết sức lợi hại, cộng thêm một Bắc Hành Tuyết, ta cũng có chút gánh không được.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Bắc Hành Tuyết bấm tay bắn ra, đem Sơn Hải Đỉnh đánh bay, nói rõ tu vi thực lực của nữ tử này cũng muốn vượt qua Giang Nam, mà Giang Nam thắng chính là có nhiều pháp bảo uy lực cực kỳ cường hãn, để cho thiếu nữ này không dám dễ dàng tiến lên.

Hơn nữa Bắc Hành Tuyết cũng không dung nhập Minh Vương thần huyết, trong huyết mạch không có xuất hiện dị tượng Kim quang, vốn dùng tu vi thực lực của thiếu nữ này, khẳng định cũng thu hoạch không ít thần huyết, nhưng không có luyện hóa vào cơ thể.

Ma La Côn Ngô nhân cơ hội này nhanh chóng triệt thoái về phía sau, một tung ba nhảy, rốt cục chạy ra khỏi phạm vi công kích của Giang Nam, đứng ở đàng xa âm tình bất định nhìn Giang Nam.

Phá Quân Kích của hắn chính là dùng tài liệu Thiên Cung cấp luyện thành pháp bảo, trầm trọng vô cùng, chắc chắn vô cùng, coi như là Thần Phủ cảnh cường giả, cũng chưa chắc có thể bẻ gảy bảo vật này của hắn, nhưng mà

Giang Nam thi triển Địa Từ Nguyên Phủ, như cắt dưa cắt toái Phá Quân Kích!

Này chỉ có thể nói rõ, cự phủ trong tay Giang Nam thật sự sắc bén, vượt xa bất kỳ pháp bảo mà hắn đã thấy từ trước!

Trên thực tế tám thanh cự phủ của Giang Nam ngay cả Hằng Vũ Thần Kim luyện chế thành xiềng xích cũng có thể chém đứt, mà xiềng xích kia là dùng để khóa lại tồn tại gần Thần như Ma La Thập!

Tu vi của Giang Nam ở trong mắt Ma La Côn Ngô, cũng không mạnh hơn hắn, thậm chí so với hắn còn có chỗ thua kém không ít.

Dù sao Ma La Côn Ngô cũng là cường giả trong thần tộc, lại dung hợp Minh Vương thần huyết, hơn nữa cảnh giới của hắn đã đạt tới Thần Đài Cảnh, pháp lực so sánh với Giang Nam cơ hồ nhiều ra năm thành!

Nhưng dù vậy hắn ở trước mặt Giang Nam cũng là liên tục kinh ngạc, nguyên nhân chủ yếu là hắn ở Thần Thông không tinh diệu bằng Giang Nam.

Ma Tộc mạnh hơn thân thể cùng pháp lực, nhưng đối với Thần Thông lại không tinh thông, so sánh với Huyền Minh Nguyên Giới mà nói, Thần Thông Minh giới cực kỳ thô ráp, thậm chí có thể nói thô không chịu nổi, không tinh diệu bằng Thần Thông Nhân Tộc.

Thần Thông đối với tu sĩ tác dụng thật lớn, hơn nữa Thần Thông trừ chiến đấu ra còn có một tác dụng, đó chính là luyện chế pháp bảo, sở dĩ pháp bảo có uy năng, là bởi vì trong pháp bảo tích chứa một đạo Thần Thông đầy đủ.

Uy lực Thần Thông càng mạnh, uy lực pháp bảo càng mạnh.

Thân thể cùng pháp lực Ma Tộc cường đại, nếu như Thần Thông cũng vô cùng mạnh mẻ, như vậy Ma Tộc sẽ không có sơ hở chút nào, chắc chắn thống trị Tam Giới, không người nào có thể ngăn chặn!

Mà bởi vì hắn không tinh thông Thần Thông, vì vậy Nhân Tộc mới có thể cùng Ma Tộc chạy song song, Ma Tộc cũng chưa từng nhất thống Chư Thiên.

Sở dĩ Giang Nam có thể phá vỡ trận pháp trong đầu Chiến Minh cự thú, nhìn thấu cấu tạo thần huyết, cũng chính là bởi vì cái nguyên nhân này. Cho dù là Ma Tộc Ma Tôn, Ma Thần, Thần Thông chính là chỗ yếu của bọn hắn, Thiên Thần có thể trấn áp lưu vong Ma Thần cũng là nhằm vào chỗ yếu này mới có thể chế phục Ma Thần Ma Tôn.

Giang Nam luyện chế pháp bảo, bao gồm pháp lực Thần Thông, phi hành Thần Thông, thần thức Thần Thông, âm ba Thần Thông, phòng Ngự Thần thông, trận pháp Thần thông cùng thần hồn Thần Thông, hơn nữa nhục thể của hắn so sánh với Thần Tộc trong Ma Tộc cũng yếu, đã tạo thành một hệ to lớn, dùng một hệ đầy đủ này đối kháng Ma Tộc, tự nhiên có thể lấy yếu thắng mạnh, thuận buồm xuôi gió.

Coi như là ở trong Huyền Minh Nguyên Giới, Giang Nam cũng có thể được xưng tụng Thần Thông tông sư, thiên hạ ít có, dù sao ở Huyền Minh Nguyên Giới người tu thành một hệ Thần Thông đầy đủ, ít lại càng ít!

Ba người giằng co chốc lát, đột nhiên phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, hướng Ma La Côn Ngô xông tới, Ma La Côn Ngô rống giận, đột nhiên trong Đạo Đài có một kiện pháp bảo bay ra, là một Đại La lụa mỏng, rơi vào trên người của hắn.

Đại La lụa mỏng này cũng không phải Đạo Đài chi bảo, mà là Thần Phủ chi bảo, là cao nhân trong tộc của hắn giao cho hắn hộ thân.

Giang Nam búa quang tung hoành, liên tục đánh xuống, rơi vào trên Đại La lụa mỏng, giống như chém vào trong đám mây, Đại La lụa mỏng theo phá theo tụ, căn bản không cách nào cắt đi, thương tổn được Ma La Côn Ngô.

Cùng lúc đó, Bắc Hành Tuyết thanh quát một tiếng, thân thủ mạn diệu

bồng bềnh đung đưa, hướng Giang Nam bay nhanh tới, thân hình nàng vừa động, thân thể lập tức bắt đầu biến hóa, chỉ thấy thân thể của nàng liên tiếp tăng vọt, giống như Thiên Nữ cao lớn, nhưng thân thủ như cũ làm lung động lòng người, chẳng qua là khí lực lớn hơn trăm ngàn lần!

- Giang đạo hữu, người ta tới bắt đỉnh của ngươi, ngươi cần phải hùng lên a, không nên làm cho người ta thất vọng!

Nàng giống như một pho tượng Thần nữ dưới phàm, dưới nách một mảnh cánh tay dài hẹp sinh ra, chi chít, có khoảng hơn hai mươi cánh tay, mỗi một bàn tay nắm một loại Chưởng Ấn, phủ ở Thiên Khung, để cho bầu trời cũng trong nháy mắt tối xuống, cánh tay trắng nõn như tuyết huy vũ, phô thiên cái địa hướng Giang Nam đánh tới!

Tu vi của nàng so sánh với Ma La Côn Ngô mạnh hơn vượt qua mấy phần, mỗi một bàn tay tích chứa lực lượng cũng có thể đánh nát một ngọn núi lớn hai ba trăm trượng!

Ma La Côn Ngô vui mừng quá đỗi, trong Thần phủ có một kiện pháp bảo bay ra, là một thanh đại chùy, gào thét vung vẩy, hướng Giang Nam hung hăng nện xuống, lạnh lùng nói:

- Bắc Hành cô nương, ngươi tới dời đi đại đỉnh của hắn, ta đưa chuy giết hắn!

Năm sáu cánh tay của Bắc Hành Tuyết nhất tề bắt được Sơn Hải Đỉnh, hát xích một tiếng, đem miệng đại đỉnh này từ đỉnh đầu của Giang Nam dời lên, mạnh mẽ lấy đi, Ma La Côn Ngô mừng rỡ, Phá Sơn Chùy hung hăng nện xuống, nhưng không ngờ đập vào không.

Hắn vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam như bóng với hình, treo ngược ở đỉnh, năm sáu cánh tay của Bắc Hành Tuyết lấy đi miệng đại đỉnh kia, tựa như cũng cùng nhau lấy đi hắn!

Ma La Côn Ngô cấp tốc bay tới, vội vàng quát lên:

- Bắc Hành cô nương cẩn thận!

Giang Nam quay đầu lại hướng hắn xem ra, mi tâm đột nhiên hé ra, một đầu cự thú rống giận, từ trong mi tâm của hắn thăm dò, đỉnh đầu như dãy núi lớn, ngay sau đó nặn ra thân thể khổng lồ, đương nhiên đó là một đầu Chiến Minh cự thú, mở ra miệng to như chậu máu hướng Ma La Côn Ngô hung hăng cắn xuống, răng rắc một ngụm liền đem Đại La lụa mỏng nuốt xuống!

Chương 393: Tiểu Nương Tử Đừng Đi. (2)

- Côn Ngô đạo hữu, ngươi phải cẩn thận a.

Giang Nam ý vị thâm trường nói.

Ma La Côn Ngô trong lòng kinh hãi, vội vàng vung chùy lên, chỉ nghe răng rắc một tiếng, thanh đại chùy này rõ ràng không thấy, là bị đầu Chiến Minh cự thú này một ngụm đem chuy gặm sạch!

Cùng lúc đó, Bắc Hành Tuyết rốt cục phát hiện dưới đỉnh còn treo móc một Giang Nam, lúc này sất trá một tiếng, mười mấy bàn tay khác nhất tề chụp được, cạch cạch cạch nện ở trên Sơn Hải Đỉnh, đem Giang Nam đánh xuống, đồng thời pháp lực cuồng bạo cùng Đạo văn chi chít, điên cuồng hướng vào trong Sơn Hải Đỉnh phóng đi, cố gắng xóa đi lạc ấn của Giang Nam, đem miệng đại đỉnh này làm của riêng.

Tu vi của nàng xa so sánh với Giang Nam cao thâm, tự nghĩ pháp lực rót vào, tất nhiên có thể lau đi lạc ấn của Giang Nam, thuận lợi lấy đi Sơn Hải Đỉnh, vậy mà pháp lực của nàng tràn vào trong đó, lại chỉ cảm giác lạc ấn của Giang Nam giống như đại thụ cắm rễ, căn bản không cách nào rung chuyển, trong lòng không khỏi cả kinh.

Nàng lại không biết, Sơn Hải Đỉnh chính là Giang Nam lấy Ngũ Sắc Kim luyện chế thành, Ngũ Sắc Kim chính là Thần kim, dù là Thái Hoàng mượn Thái Dương hỏa lực cũng không cách nào nóng chảy, không cách nào đánh vào Đạo của mình văn, bằng nàng căn bản không thể trừ đi lạc ấn của Giang Nam!

Giang Nam thiên dực chấn động, sau một khắc xuất hiện ở trước người Bắc Hành Tuyết, búa quang tung hoành, ngũ sắc tuẫn lệ vô cùng, Bắc Hành Tuyết hai tay chế trụ Sơn Hải Đỉnh, những cánh tay khác nện xuống, ngạnh

kháng Địa Từ Nguyên Phủ.

Mỗi một chưởng của nàng ẩn chứa lực lượng di sơn đảo hải, cực kỳ cương mãnh bá đạo, lực lượng so sánh với Giang Nam mạnh hơn, bàn tay cùng Địa Từ Nguyên Phủ va chạm, đem Giang Nam chấn đến cánh tay nhức mỏi.

Khúc khích xuy!

Từng bàn tay cụt cùng huyết nhục tung bay, hơn hai mươi cánh tay của Bắc Hành Tuyết trong chớp mắt liền đoạn đi hơn phân nửa, cô gái này cắn chặc hàm răng, tùy ý huyết nhục bay ngang, chỉ thấy tay cụt cùng huyết nhục bay tới, lần nữa nhanh chóng tổ hợp, lại là một mảnh cánh tay dài hẹp đầy đủ, tiếp tục cùng Giang Nam ngạnh kháng!

Nàng bay lên một cước, hướng chỗ kín của Giang Nam đá vào, chỉ nghe xuy một tiếng, sau một khắc bắp đùi của cô gái này bị Giang Nam bổ xuống, nụ cười của Bắc Hành Tuyết xanh mét, cáu giận nói:

- Ngươi có hiểu được thương hương tiếc ngọc hay không?

Khúc khích xuy!

Giang Nam vung búa, đem bắp đùi thon dài trắng nõn của nàng cắt thành trăm ngàn đoạn, băm đến nát bấy, ngay sau đó há mồm vừa phun, Đậu Suất Thần Hỏa lập tức bị hắn kích phát ra uy năng tầng thứ ba, liệt hỏa từ trong miệng hắn phun ra, đem bắp đùi bị cắt toái của Bắc Hành Tuyết cháy sạch không còn một mống.

Bắc Hành Tuyết kinh kêu một tiếng, vội vàng ôm lấy Sơn Hải Đỉnh, một chân chạy như điên.

- Tiểu nương tử đừng đi, còn đỉnh của ta!

Giang Nam đằng đằng sát khí, huy vũ tám búa đấu đá lung tung, điên cuồng hướng Bắc Hành Tuyết chém tới, đại cổ trên đỉnh đầu chấn động, Đạo

âm hướng phạt, tiếng đàn boong boong, sát phạt thần hồn, lại có một quyển Lượng Kiếp Trận Đồ trải rộng ra, hướng Bắc Hành Tuyết bay tới.

Mà vào lúc này, Ma La Côn Ngô rống giận, đứng ở trong miệng Chiến Minh cự thú, hai tay nâng hàm răng của đầu cự thú này, cố gắng chống đở, không để cho đầu cự thú này khép miệng lại.

Chiến Minh cự thú ngụm lớn cắn xuống, sinh sôi đè bẹp, ngay sau đó ngụm lớn dùng sức nhai hai cái, Ma La Côn Ngô rống giận, lần nữa nâng hàm răng của nó lên, sinh sôi đứng lên, nhưng ngay sau đó lại bị đầu cự thú này đè bẹp, lại dùng lực nhai hai cái.

Ma La Côn Ngô thực lợi hại, Chiến Minh cự thú hung hăng nhai nhưng như cũ chưa từng cắn nát, thậm chí bị cắn đến máu tươi lâm ly, còn có thể không ngừng phục hồi thân thể như cũ.

Nhục thể của hắn mạnh đến nổi kinh người, năng lực khôi phục cũng cực kỳ mạnh mẻ, đổi lại những người khác mà nói, sớm đã bị ăn đến không còn một mống, bất quá dù vậy, hắn cũng rất mau liền kiệt sức.

Chiến tranh cự thú bẹp bẹp nhai không ngừng, cũng không lâu lắm, Ma La Côn Ngô liền không có khí lực giãy dụa.

- Nga!

Chiến tranh cự thú ăn hết Ma La Côn Ngô, rất là vui vẻ lung lay cái đuôi, mở ra cước bộ hướng phương hướng Giang Nam rời đi đuổi theo.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã đuổi giết Bắc Hành Tuyết hơn vạn dặm, nữ nhân Bắc Hành Tuyết này đúng là cường hãn, đem Sơn Hải Đỉnh của Giang Nam thu vào trong Tử Phủ của mình, trong lúc nàng chạy, một bắp đùi tuyết trắng béo mập sinh ra, năng lực khôi phục của thân thể nàng kinh người, cho dù là Giang Nam cũng không khỏi không bội phục.

- Đều nói nữ nhân là nước, quả thế, cắt toái cũng có thể gây dựng lại.

Giang Nam đem Lượng Kiếp Trận Đồ triển khai, bá một tiếng thường thường phô đi, hiểm hiểm đem Bắc Hành Tuyết thu vào trong trận đồ, nhưng vào lúc này, chỉ thấy một mảnh cánh tay dài hẹp của nữ nhân này huy động, đầu ngón tay liên đạn, đem Lượng Kiếp Trận Đồ bắn ra, nhanh chóng cuốn lên, biến thành một tranh cuộn bay trở về bên cạnh Giang Nam.

Đạo Âm Cổ chấn động, Đạo âm hướng phạt, Giang Nam sải bước về phía trước, một quyền tiếp theo một quyền oanh ở trên đại cổ, tiếng trống oanh kích, Bắc Hành Tuyết đột nhiên tế lên một chuỗi Linh Đang trên cổ tay, hóa thành mười hai miệng chuông lớn, treo cao lên đỉnh đầu, đương đương vang không dứt, đem uy năng của Đạo Âm Cổ triệt tiêu.

Thiên Ma Cầm cùng Thiên Phủ Trọng Lâu cũng không có thể làm gì được nàng, nữ nhân này vô cùng điêu toản, loạn trốn chung quanh, thủy chung không để cho hắn cơ hội chính diện giao phong.

Bất quá Bắc Hành Tuyết cũng mơ tưởng đem Giang Nam bỏ rơi, dù sao Sơn Hải Đỉnh là pháp bảo của Giang Nam, lạc ấn của hắn chưa trừ diệt, Giang Nam liền thủy chung sẽ biết phương vị của Bắc Hành Tuyết.

Đột nhiên, một đạo cầu vồng giống như dải lụa quét ngang mà đến, cầu vồng chia ra làm hai, chia ra hướng Bắc Hành Tuyết cùng Giang Nam chém tới!

Giang Nam lập tức vung lên tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ, trên dưới tung bay, hướng đạo cầu vồng kia bổ tới, đạo cầu vồng kia mặc dù không sắc bén bằng Địa Từ Nguyên Phủ, nhưng cực kỳ cổ quái, bị cắt mở liền lập tức ngưng tụ ở chung một chỗ, như cũ quay chung quanh hắn chém tới chém đi, vô cùng sắc bén.

Một đạo cầu vồng khác giống như Giao Long xê dịch biến hóa, quay chung quanh đỉnh đầu Bắc Hành Tuyết như điện, bàn tay trắng nõn của Bắc Hành Tuyết liên tục đánh ra, cùng đạo cầu vồng kia đối chiến.

Hai đạo cầu vồng này vây khốn hai người bọn họ, để cho bọn họ nửa

bước khó đi, không biết là pháp bảo gì.

- Kỳ quái, Ma Tộc không tinh Thần Thông, pháp bảo cũng cực kỳ thô ráp, nhưng đạo cầu vồng này hết sức biến hóa, chẳng lẽ Ma Tộc cũng tinh thông Thần Thông rồi?

Giang Nam trong lòng buồn bực, đạo cầu vồng này mặc dù chia ra làm hai, nhưng trên thực tế chỉ là một pháp bảo, hẳn là dùng bảo vật âm dương nhị khí hay Huyền Hoàng nhị khí luyện chế thành, hết sức tinh diệu, không phải là bảo vật mà Ma Tộc có thể luyện ra.

Đại địa ùng ùng rung động, lại có một lò luyện khổng lồ từ dưới đất hiện ra, trong lò luyện ma diễm sôi trào không nghỉ, đem Bắc Hành Tuyết cùng Giang Nam kéo vào trong lò luyện!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 394: Hãm Hại Lừa Gạt Trộm

- Có mai phục?

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, thiên dực phía sau chấn động, phóng lên cao cướp đường mà chạy, cùng lúc đó Bắc Hành Tuyết cũng nhanh nhẹn bay lên, mạnh mẽ bay ra lò luyện, nhưng vào lúc này, hai thủ chưởng kim chói ầm ầm chụp được.

Hai bàn tay to đến đáng sợ, Giang Nam gầm lên, một chưởng đón nhận, chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, thủ chưởng phách về phía hắn kia bị sinh sôi đánh lui, mà Bắc Hành Tuyết cũng đem một cái tay khác đánh lui, chẳng qua là lực phản chấn cũng làm cho hai người bị ép xuống trong lò.

Cạch!

Nắp lò giống như Thương Thiên, ầm ầm, đem hai người phong ở trong lò!

Giang Nam rơi vào bên trong lò luyện, chung quanh ma diễm sôi trào, liệt hỏa hừng hực, thiêu vạn vật, bất quá ma diễm bực này đối với hắn mà nói, cũng không lo ngại.

Mi tâm hắn có Đậu Suất Thần Hỏa, liên tục không ngừng đem hỏa lực vọt tới hấp thu, không sợ ma diễm luyện hóa chút nào.

Đột nhiên, trong Liệt diễm hừng hực, một bộ áo lam bay tới, quanh thân tràn ngập um tùm lạnh lẻo, chính là cô gái Bắc Hành Tuyết kia, nàng cũng không sợ Đại Hỏa, đỉnh đầu có một quả minh châu như tuyết, mủi chân nhẹ nhẹ một chút, lắc mình đi tới trước người Giang Nam.

- Giang đạo hữu, chúng ta rơi vào trong bẫy rập của địch nhân, chi bằng tạm thời để xuống ân oán, liên thủ ứng đối kiếp nạn lần này.

Bắc Hành Tuyết không có xuất thủ, cười dài nói:

- Đây là Địa Ngục Dung Lô của Cửu Di Thần Tộc, là một Thần Phủ trọng bảo đỉnh, nắm giữ ở trong tay Quyến thị Thần Tộc, xuất thủ ám toán chúng ta, tất nhiên là Quyến thị Thần Tộc Quyến Nhung, còn có mấy Cửu Di Thần Tộc cường giả khác! Đạo hữu, ngươi có thoát thân chi đạo không?

- Ta thử xem một chút!

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy bốn phía là một thế giới ma hỏa, ước chừng trăm dặm, ở ngoài lửa ma, chính là vách tường màu vàng chanh, lúc này cự phủ liền hướng vách tường bổ tới.

Xuy!

Vách tường ứng với búa mà rách, bị hắn bổ ra hơn một trượng, vẫn là không có thấy cuối, Giang Nam đang chuẩn bị nâng búa phách nữa, đột nhiên chỉ thấy vách tường ngọa nguậy không nghỉ, mới vừa rồi hắn bổ ra ấn ký nhanh chóng khép lại, bằng phẳng như lúc ban đầu!

Giang Nam trong lòng cả kinh, không khỏi cau mày, lắc đầu nói:

- Ta phá không ra miệng Địa Ngục Dung Lô này. Tiểu nương tử, ngươi có nắm chắc phá vỡ Địa Ngục Dung Lô hay không?

Bắc Hành Tuyết lắc đầu nói:

- Viên Nại Hà Châu của ta, chính là tổ tông ta lấy Minh Hà thủy luyện chế pháp bảo, cũng là một trọng khí Thần Phủ đỉnh, chỉ là ta không cách nào phát huy ra uy lực Thần Châu này. Nếu không, liều mạng hủy diệt Nại Hà Châu, đem uy năng Nại Hà Châu hoàn toàn kích phát, hai kiện pháp bảo đồng quy vu tận, chúng ta có thể thoát khốn.

- Bắc Hành cô nương, ngươi còn có bảo vật gì?

Ánh mắt Giang Nam chớp động, cười hỏi.

- Cho ta xem một chút.

Bắc Hành Tuyết ở trước mặt Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, mi tâm chợt lóe, không biết bao nhiêu bảo vật từ trong Tử Phủ nàng rầm nữa đổ ra không biết bao nhiêu pháp bảo, chồng chất như núi, thấy vậy ánh mắt của Giang Nam cũng thẳng.

- Nữ nhân này là một bảo khố sao. . . Sơn Hải Đỉnh của ta!

Giang Nam tâm niệm hơi động, Sơn Hải Đỉnh tự động từ trong đống pháp bảo bay lên, rơi vào đỉnh đầu của hắn, để cho hắn không khỏi thở phào nhẹ nhỏm.

- Đây là ta từ trong tay Hồ Tộc cao thủ đoạt tới, một pháp bảo Sinh Tử Đài Cảnh, không có bao nhiêu chỗ dùng. Cái pháp bảo này là ta thấy người Cốt Long Ma Tộc sử dụng, thật sự tâm ngứa khó nhịn, cho nên trộm tới. Còn có cái này, là ta từ Khương thị lấy tới. . .

Bắc Hành Tuyết từng kiện pháp bảo phiên động, thuộc như lòng bàn tay, nói ra lai lịch mỗi pháp bảo, để cho Giang Nam im lặng chính là, nữ nhân này quả thực có yêu thích thu thập pháp bảo, tất cả pháp bảo cũng là nàng hoặc đoạt hoặc trộm hoặc lừa gạt lấy được.

- Những pháp bảo này không có chỗ hữu dụng, phá không ra Địa Ngục Dung Lô.

Bắc Hành Tuyết ảm nhiên, đem những pháp bảo này thu hồi, thở dài nói:

- Sớm biết ta liền đi Bắc Hành Thần Phủ, đem bảo bối của cha ta trộm tới. . . Ừ, còn có miệng Địa Ngục Dung Lô này cũng không tồi, nếu có thể chạy đi, nhất định cũng phải lấy tới tay, thu giấu đi.

Cô gái này cơ trí cổ quái, thấy bảo vật liền nhất định phải thu vào tay, trong nháy mắt nhìn tới Sơn Hải Đỉnh, Đạo Âm Cổ cùng Thiên Phủ Trọng Lâu của Giang Nam, ánh mắt lóe sáng.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Bắc Hành cô nương, ngươi không nên sinh tâm tư không tốt, phải biết hiện tại chúng ta thân ở trong lao, chỉ có thể cùng chung đối phó, mới có hi vọng chạy trốn.

Bắc Hành Tuyết trọng trọng gật đầu, cười hì hì nói:

- Yên tâm, ta có nặng nhẹ chi phân, ở trong Địa Ngục Dung Lô tuyệt sẽ không đoạt bảo bối của ngươi. Đợi đến ra khỏi Địa Ngục Dung Lô, ta lại đi đoạt. Đúng rồi, mới vừa rồi pháp bảo như đạo Kinh Hồng kia, có thể chính là cao thủ trong Dương Di Thần Tộc của Cửu Di Thần Tộc, tên là Dương La, Thuần Dương Vô Cực kiếm của hắn, cũng là một bảo vật khó lường, cũng phải lấy tới tay. Một người khác, sợ rằng chính là Phong Di Thần Tộc Phong Thần Tú, luyện Thần Ma Kim Thân, thân thể của hắn có thể so với pháp bảo, tốt nhất có thể đánh chết thu giấu đi. . .

Giang Nam đối với nàng yêu thích có chút im lặng, không hề để ý tới nàng nữa, lập tức cảm ứng phương vị của Chiến Minh cự thú, khu sử Chiến Minh cự thú nhanh chóng chạy tới, thầm nghĩ:

- Dương La, Quyến Nhung cùng Phong Thần Tú ba người, chỉ sợ là cường giả đứng đầu Cửu Di Thần Tộc, nhất là Dương La kia, Thần Thông kinh người, chỉ sợ là nhân vật cao nhất tiến vào trong Thần Ma kết giới lần này, chỉ bằng vào Chiến Minh cự thú, sợ rằng còn bắt không được bọn họ, chỉ có thể đánh lén. . .

Hắn toàn bộ tâm thần tiềm vào trong đầu Chiến Minh cự thú, đem Chiến Minh cự thú làm thành thân ngoại hóa thân, mượn hai mắt của Chiến Minh cự thú đi quan sát chung quanh.

Cũng không lâu lắm, Chiến Minh cự thú liền tới chỗ nầy, Giang Nam để cho đầu cự thú này ẩn núp xuống, len lén nhìn lại, chỉ thấy ba Thần Tộc cường giả đứng ở cách Địa Ngục Dung Lô không xa, riêng phần mình thúc dục pháp lực, rót vào trong lò, cố gắng luyện hóa bọn họ.

Ba vị Cửu Di Thần Tộc cường giả này khí huyết ngất trời, mạnh mẻ chí cực, trong cơ thể hiện ra tám tòa Đạo Đài, riêng phần mình có pháp bảo trấn áp trên đỉnh đầu, tuy là thúc dục Địa Ngục Dung Lô, vẫn như cũ phòng thủ nghiêm mật, không có cơ hội có thể đánh lén.

- Dương La lão đệ, lần này chúng ta phát tài, lại tới hai người mạnh mẻ này.

Trong đó một vị Thần Tộc cường giả tướng mạo quái dị, cẩu đầu nhân thân, hẳn là Quyến Nhung cười nói:

- Hai người này, một người là Bắc Hành Thần Tộc Bắc Hành Tuyết, người còn lại là Ma La Thần Tộc Giang Nam, cũng là nhân vật vô cùng được, trên người hai người bọn họ, nhất định là có không ít Minh Vương thần huyết, nhận được phần trên người bọn họ, chúng ta liền có đầy đủ thần huyết, tiến vào Top 10 cũng không sai biệt lắm đủ rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 395: Chín Mươi Bình Thần Huyết. (1)

Tên còn lại khắp cả người kim quang, giống như vàng ròng đúc thành Ma Thần Chi Thể, hắn là Phong Thần Tú, cười nói:

- Chính xác, Cửu Di Thần Tộc tam kiệt ta liên thủ, đúng là thu hoạch không cạn. Luyện hóa hai người này, nhận được thần huyết mà bọn họ bắt được, ba người chúng ta liền không sai biệt lắm có nắm chắc tiến vào Top 10.

Người cuối cùng là một nam tử thanh tú, tuổi nhìn như không lớn, bộ dáng chỉ có hơn hai mươi tuổi, chính là Dương La, gật đầu nói:

- Tiến vào Top 10, chúng ta liền nhận được Bất Tử Minh Vương tự mình truyền thụ một môn công pháp... Người nào?

Sắc mặt hắn kịch biến, đột nhiên quát chói tai, hướng phương hướng Chiến Minh cự thú nhìn lại, Quyến Nhung cùng Phong Thần Tú trong lòng cả kinh, nhất tề gầm lên, riêng phần mình thúc dục pháp bảo hướng Chiến Minh cự thú oanh khứ, uy năng lớn!

Nhưng vào lúc này, Thuần Dương Vô Cực kiếm của Dương La nhẹ nhàng thoáng một cái, chia ra làm hai, vô thanh vô tức hướng Quyến Nhung cùng Phong Thần Tú chém tới!

- Dương La, ngươi đây là ý gì?

Hai người ứng phó không kịp, bị hai đạo cầu vồng quấy phá, đem thân thể quấy đến nát bấy, máu tươi trường sái, Dương La vung tay áo một quyển, đem máu tươi của hai người này hết thảy thu hồi.

Giang Nam nhìn ở trong "Mắt", trong lòng vui mừng:

- Xảy ra nội chiến rồi? Như vậy là cơ hội chúng ta thoát khốn!

Hắn đang muốn thúc dục phát động Chiến Minh cự thú đánh về phía Dương La, bên tai đột nhiên vang lên thanh âm của Dương La:

- Giang sư đệ, đừng động thủ, chúng ta là người mình.

- Người mình?

Giang Nam trong lòng vừa động, đột nhiên chỉ thấy Dương La vung tay áo, nắp lò của Địa Ngục Dung Lô bay lên, lúc này phi thân lên, từ trong Địa Ngục Dung Lô thoát khốn ra.

Bắc Hành Tuyết cũng lao ra lò luyện, nhìn về phía Dương La, cắn cắn đôi môi, thấp giọng nói:

- Giang đạo hữu, hắn thật sự là người mình sao? Ngươi cùng Dương Di Thần Tộc cũng có giao tình?

Giang Nam trong lòng buồn bực, chậm rãi lắc đầu nói:

- Ta chỉ cùng Miêu Di Thần Tộc Miêu Tố Tố từng có gặp mặt một lần, nhưng cũng chưa nói có giao tình, ngược lại uy hiếp nàng, từ nàng nhận được không ít tài liệu Thiên Cung cấp.

- Ta nghe nói qua chuyện này.

Bắc Hành Tuyết trọng trọng gật đầu, mặt mày hớn hở nói:

- Cho nên ta mới cảm thấy ngươi rất đúng khẩu vị của ta, nhất cử vơ vét tài sản của Lục Đại Thần Tộc, là nhân vật ta ngưỡng mộ.

Hai người còn đang nói nhỏ, Dương La thản nhiên nói:

- Giang sư đệ, Dương La là tên của ta ở Cửu U Minh Giới, gia phụ là Dương Di Thần Tộc, gia mẫu là Nhân Tộc, gia mẫu họ Đinh, lúc ta ở Huyền Minh Nguyên Giới mang họ mẹ, họ Đinh tên Trác, ở trong Huyền Thiên

Thánh Tông chưởng giáo nhất mạch đứng hàng thứ hai.

- Nguyên lai là Đinh Trác sư huynh!

Giang Nam trong lòng cả kinh, Tịch Ứng Tình ở lúc đưa hắn tiến vào Cửu U Minh Giới, từng nói với hắn, nhị đồ đệ Đinh Trác của hắn ở Minh giới lịch lãm, cố gắng đột phá Sinh Tử Đài Cảnh, tiến vào Thất Bảo Đài Cảnh.

Tiến vào Minh giới, Giang Nam đã từng hướng Khương Nhu hỏi thăm qua chuyện tình vị Nhị sư huynh này, nhưng cho dù là Thái Công phủ thần thông quảng đại, cũng hoàn toàn không có tin tức của Đinh Trác. Không nghĩ tới Đinh Trác lại là Dương Di Thần Tộc đệ tử, hơn nữa còn là nhân vật vô cùng nổi danh của Cửu Di Thần Tộc!

Dương La chính là Đinh Trác, như vậy loại chuyện hắn tinh thông Thần Thông, luyện thành Thuần Dương Vô Cực Phần Thần Kiếm này liền có thể giải thích.

Một người là nhị đệ tử của lãnh tụ Huyền Môn, một cái là Thần Tộc công tử trong Ma Tộc, hai thân phận này của Dương La người biết cực ít, ngay cả trong Cửu Di Thần Tộc biết chuyện này, cũng chỉ có le que mấy người.

Bất quá Giang Nam lập tức ý thức được, Tịch Ứng Tình hơn phân nửa biết Dương La là đệ tử Dương Di Thần Tộc, trong cơ thể có huyết thống Dương Di Thần Tộc!

Này cho hắn cảm giác cực kỳ kỳ quái, ở trong ấn tượng của hắn, Tịch Ứng Tình là một bất cẩu ngôn tiếu, làm người thậm chí có chút khô khan, Vân Bằng có huyết thống Yêu Tộc, hắn liền không thu Vân Bằng làm đệ tử, vì sao biết rõ Dương La có huyết thống Thần Tộc, còn muốn thu hắn bái nhập môn hạ của mình?

- Nếu Ma Tộc tinh thông Thần Thông, như vậy uy lực pháp bảo của bọn hắn cũng sẽ trở nên càng cường đại hơn, chỉ sợ thực lực Ma Tộc sẽ áp qua Nhân Tộc, chưởng giáo thu một Ma Tộc làm đệ tử, truyền thụ Thần Thông

thánh tông ta, đến tột cùng là ý gì?

Hắn không biết nếu Ma Tộc tinh thông Thần Thông, sẽ trở nên cực kỳ cường đại, cực kỳ khủng bố sao?

Tịch Ứng Tình ở trong mắt của hắn, càng ngày càng thần bí khó lường.

- Các ngươi là sư huynh đệ?

Bắc Hành Tuyết tò mò đánh giá hai người, hai thiếu niên này cũng cực kỳ xuất chúng, có thể nói là nhân trung chi Long, rất khó tưởng tượng bọn họ lại từ một môn, người nào có thể thu nhân vật như vậy làm môn hạ?

- Một Giang Tử Xuyên đã cực kỳ khó dây dưa, cơ hồ đem ta tháo thành tám khối, hơn một cái Dương La nữa, chỉ sợ sư huynh đệ bọn họ liên thủ, liền không có đường sống của ta.

Bắc Hành Tuyết lặng lẽ chuyển về phía sau, ngọt ngào cười nói:

- Sư huynh đệ các ngươi từ từ hàn huyên, ta đi trước!

- Chậm!

Dương La xoay người lại, ánh mắt rơi vào trên người của nàng, chỉ thấy một đạo cầu vồng như cầu, dừng lại ở đỉnh đầu của Bắc Hành Tuyết, tùy thời có thể đánh xuống, thản nhiên nói:

- Bắc Hành cô nương, muốn đi có thể, bất quá đem Minh Vương thần huyết trên người của ngươi lưu lại.

Bắc Hành Tuyết hàm răng khẽ cắn môi đỏ mọng, đáng thương nhìn hắn, Dương La bất vi sở động, Bắc Hành Tuyết đáng thương nhìn Giang Nam, lã chã chực khóc nói:

- Giang đạo hữu, chúng ta dù sao cũng đồng sanh cộng tử, ngươi còn chém rớt bắp đùi người ta, chân người ta cũng bị ngươi nhìn sạch...

Giang Nam khẽ mỉm cười, Chiến Minh cự thú đi tới, đứng ở phía sau Bắc Hành Tuyết, mắt nhìn chằm chằm vào.

Đầu cự thú này diện mục dử tợn kinh khủng, mở ra miệng rộng, hiện đầy đầu lưỡi móc câu dài đến hơn mười trượng, giống như trường tiên quét tới quét lui, không có hảo ý ngó chừng Bắc Hành Tuyết, kêu lên:

- Nga...

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Bắc Hành cô nương chớ trách, nếu sư huynh ta lên tiếng, như vậy ngươi làm theo là tốt. Đừng quên, sau khi cô nương ngươi chết, bảo vật trong Tử Phủ sẽ bạo phát không còn một mống.

Bắc Hành Tuyết cắn răng, đột nhiên mi tâm chợt lóe, hơn mười bình ngọc bay ra, tức giận nói:

- Coi như các ngươi hung ác, khi dễ người ta một nữ tử nhu nhược! Thực không dám đấu diếm, thần huyết của Bất Tử Minh Vương nhất định có nguy hiểm, các ngươi dung hợp thần huyết liền sẽ hối hận!

Dương La vung tay áo đem những Minh Vương thần huyết này thu hồi, rất là hài lòng, gật đầu nói:

- Hiện tại ngươi có thể đi.

- Chậm.

Dương La hơi ngẩn ra, buồn bực nhìn Giang Nam, Giang Nam cười nói:

- Bắc Hành cô nương, ngươi luôn luôn cướp bóc người khác, thu hoạch thần huyết hẳn là không chỉ chừng này?

Bắc Hành Tuyết cắn răng lần nữa, hàm răng mài đến khanh khách rung động, đột nhiên nhoẻn miệng cười nói:

- Giang đạo hữu, ngày khác ta tới cửa bái phỏng, ngươi cũng phải cẩn thận bảo bối của ngươi...

Chương 396: Chín Mươi Bình Thần Huyết. (2)

Mi tâm của nàng lại có hơn mười bình ngọc bay ra, lắc mình rời đi, ở một sát na nàng xoay người, đột nhiên ống tay áo một quyển, hơn mười ống tay áo bồng bềnh, hướng hơn mười bình ngọc kia bay tới.

Sắc mặt Dương La nhất thời trầm xuống, Thuần Dương Vô Cực Phần Thần Kiếm xuy một tiếng chém xuống, đem những ống tay áo này chặt đứt, nhưng vào lúc này, lại có một ống tay áo lặng lẽ xoắn tới, khỏa lên Địa Ngục Dung Lô gào thét bay đi.

Tiếng cười của Bắc Hành Tuyết truyền đến:

- Giang đạo hữu, tiểu muội trước thu một điểm lợi tức, ngày khác sẽ đem ngươi trộm đến quần lót cũng không còn dư lại cho ngươi nửa cái!

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, cô gái này xuất quỷ nhập thần, đối với bảo vật nhìn vào mắt có yêu thích chấp nhất, nếu bị cô gái này nhìn chằm chằm, kia thật đúng là ngày sau khó sống.

- Bắc Hành Tuyết cũng thật lợi hại, ta chỉ lấy được hai bình thần huyết, tiểu nữ nhân này lại chiếm được hai mươi lăm hai mươi sáu bình!

Giang Nam đối với nàng cũng có mấy phần bội phục, phải biết rằng chính hắn cũng chỉ có lấy được hai bình thần huyết mà thôi, thầm nghĩ trong lòng:

- Quả nhiên, hãm hại lừa gạt mới là nghề có tiền đồ nhất...

- Nhị sư huynh, nếu ngươi là Thần Tộc, vì sao có thể bái nhập thánh tông ta?

Giang Nam đợi Bắc Hành Tuyết đi xa, đột nhiên hỏi.

Cái nghi ngờ này vẫn đặt ở đáy lòng hắn, để cho hắn không nói không yên.

- Ta là cô nhi, khi còn nhỏ một người lưu lạc bên ngoài, sau lại nhờ ân sư coi trọng, thu ta bái nhập thánh tông. Ta cũng là sau này mới biết ta là Thần Tộc, vì vậy muốn đến Minh giới xem một chút.

Dương La mặt không chút thay đổi, không biết ý nghĩ chân thực trong lòng hắn, nhẹ giọng nói:

- Sư tôn biết chỉ cần ta tới Minh giới, liền sẽ không trở về, vì vậy ở lúc ta rời đi liền nói, muốn ta đáp ứng hắn một việc. Trước khi tiến vào Thần Ma kết giới, sư tôn cho ta biết, muốn ta ở trong Thần Ma kết giới giúp ngươi một tay, đem tất cả Minh Vương thần huyết giao cho ngươi, muốn cho Minh Vương chọn ngươi làm đệ tử. Đây là chuyện duy nhất hắn muốn ta làm. Sau khi hoàn thành chuyện này, nếu ta còn muốn trở lại thánh tông, liền như cũ là đệ tử của hắn, nếu ta muốn tự lập, liền từ nay thành người xa lạ.

Hắn đem hơn hai mươi bình thần huyết của Bắc Hành Tuyết giao cho Giang Nam, lại đem huyết mạch hai người Phong Thần Tú cùng Quyến Nhung luyện hóa, luyện ra Minh Vương thần huyết trong đó, ngay sau đó đầu ngón tay giọt giọt thần huyết bị hắn bức ra bên ngoài cơ thể, hết thảy giao cho Giang Nam nói:

- Sư đệ, chỗ này của ta có hơn sáu mươi phần thần huyết, cộng thêm Bắc Hành Tuyết hai mươi lăm bình, đã vượt qua chín mươi, đủ có thể ở trong quần hùng đứng hàng thứ nhất, hôm nay liền toàn bộ giao cho ngươi. Còn có một giọt máu này, là sư tôn bảo cho ta đưa cho ngươi, muốn ngươi luyện hóa!

Dương La lấy ra một ngọc châu, trong ngọc châu có một giọt máu đỏ tươi, giao cho Giang Nam, ngay sau đó xoay người phiêu nhiên bay đi.

- Sư đệ, ta hôm nay được Dương Di Thần Tộc coi trọng, tương lai ta tất đứng đầu Dương Di Thần Tộc, ngươi trở về nói cho ân sư, đệ tử Đinh Trác

của hắn đã không còn trên thế gian, thế gian chỉ có Dương La, ta cùng với hắn không còn liên quan!

Giang Nam đưa mắt nhìn Dương La đi xa, trong lòng yên lặng nói:

- Chưởng giáo Chí Tôn tổng cộng chỉ có bốn đệ tử, Âu Dương Vũ cùng Lệnh Hồ Dung đã chết, hôm nay Dương La cũng đi, chưởng giáo nhất mạch đệ tử chỉ còn lại có đại sư huynh Phong Mãn Lâu... ân? Đúng rồi, làm sao chưởng giáo biết ta sẽ tham gia Chân Ma đại hội, tiến vào trong Thần Ma kết giới, thậm chí báo cho Dương La sư huynh đến đây giúp ta?

Hắn càng nghĩ càng cảm thấy có cái gì không đúng, biết hắn tham gia Chân Ma đại hội, chỉ có Thí Thần Cốc sáu đại ma đầu, hơn nữa mục đích của bọn họ, là vì giết chết Bất Tử Minh Vương, vì Thạch Cảm Đương chi phụ báo thù rửa hận.

Giang Nam lẫn vào Chân Ma đại hội, chính là nguyên nhân này.

Mà Tịch Ứng Tình là Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn, Chính Đạo một vị lãnh tụ tuổi trẻ thanh danh đang thịnh, quả quyết không thể nào biết mục đích của Giang Nam lẫn vào Chân Ma đại hội.

Hơn nữa mặc dù Tịch Ứng Tình biết, hắn cùng với Thạch Cảm Đương cũng không có bất kỳ giao tình, Chính Ma bất lưỡng lập, hắn quả quyết sẽ không phái Dương La đến đây giúp hắn một tay!

Dựa theo tính cách của Tịch Ứng Tình, hắn chỉ biết lời lẽ nghiêm khắc khiển trách, để cho Giang Nam vội vàng rời đi, không nên giao du với kẻ xấu, nếu không nhất định sẽ trục xuất sư môn.

Nhưng mà, Tịch Ứng Tình hết lần này tới lần khác để cho Dương La đến đây tương trợ, phải tất yếu để hắn trở thành đệ tử của Bất Tử Minh Vương, này liền hết sức quỷ dị.

- Chỉ có một giải thích.

Giang Nam trong lòng yên lặng nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn ta, là một trong sáu đại ma đầu Thí Thần Cốc. Chẳng qua là, hắn rốt cuộc là Ngũ ca, hay là cốc chủ, này liền có chút ít khó đoán...

Mặt quỷ nam tử hàng năm mang theo mặt nạ, nhìn không tới hình dáng, mà Ngũ Ma thì dị thường quỷ dị, không người nào có thể nhớ kỹ diện mục thật của hắn, hai người này cũng vô cùng khả nghi.

- Cốc chủ cùng mấy vị huynh trưởng khác từng nói muốn lẫn vào Chân Ma đại hội, hành sự tùy theo hoàn cảnh, bọn họ hẳn là đã ở trong Thần Ma kết giới.

Giang Nam mở bàn tay ra, trước khi đi Dương La giao cho hắn ngọc châu ở trong lòng bàn tay hắn chuyển động, trong ngọc châu có một giọt máu tươi, giống như hồng ngọc trong suốt.

Hắn thần thức quét qua, đột nhiên "thấy" trong máu có một chiếc thuyền lớn xanh vàng rực rỡ ở trong máu du tẩu, trong lúc bất chợt thuyền lớn bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa, tùy ý Giang Nam thúc dục thần thức như thế nào, cũng thủy chung không có thể tìm tới chiếc thuyền lớn này.

- Ngục Thần Chu, sáu vị huynh trưởng quả nhiên đều ở đây!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, nắm phá ngọc châu, giọt máu tươi kia theo vân tay hắn rót vào da tay, dung nhập vào trong huyết mạch của hắn, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn nhìn về phía những bình ngọc khác, trong những bình ngọc này là Minh Vương thần huyết tràn ngập đạo văn, mỹ lệ lấp lánh, thần uy mơ hồ truyền đến.

Giang Nam cắn răng, bóp nát một cái bình ngọc, Minh Vương thần huyết lập tức rót vào da tay của hắn!

- Muốn lấy được Minh Vương tín nhiệm, liền phải dung nhập vào thần huyết của hắn, đã như vậy, ta đây liền bất cứ giá nào!

Dương La vị thánh tông Nhị sư huynh này không phải chuyện đùa, là nhân trung chi kiệt, hơn nữa hắn cùng với trung hậu đàng hoàng hoàn toàn không có liên quan, nếu không cũng sẽ không trong thời gian ngắn ngủi như thế liền tới nhiều thần huyết như vậy.

- Nếu Dương La sư huynh ở lại thánh tông, hắn tất nhiên là một đời kiêu hùng, tuyệt đối là so sánh với Phong sư huynh thích hợp làm chưởng giáo Chí Tôn hơn!

Trong lòng Giang Nam thầm than đáng tiếc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 397: Các Ngươi Cùng Tiến Lên. (1)

Chưởng giáo Chí Tôn nhất mạch chỉ còn lại có Phong Mãn Lâu, nhưng so sánh với Phong Mãn Lâu, Dương La mới là hạ nhiệm chưởng giáo tốt nhất, chẳng qua người này là Dương Di Thần Tộc, không muốn trở lại thánh tông nữa.

Giang Nam vốn cũng không có ý định dung hợp Bất Tử Minh Vương thần huyết, ở trong máu của Bất Tử Minh Vương để lại dấu vết của mình, nếu dung hợp luyện hóa những thần huyết này, sẽ lưu lại tai họa ngầm, đem sinh tử của mình giao vào trong tay người khác.

Bất quá giờ phút này, hắn cũng đã thay đổi chú ý, Thí Thần Cốc Lục Ma không xấu, nếu mấy đại ma đầu khác có thể vì Nhị Ma Thạch Cảm Đương lấy thân phạm hiểm, như vậy hắn cái Thí Thần Cốc lão Thất này, còn có gì phải sợ?

Một lọ thần huyết này rất nhanh dung nhập vào trong huyết mạch Giang Nam, trong thần huyết tích chứa năng lượng lập tức bắt đầu kích phát, thay đổi cấu tạo huyết mạch của hắn, tăng lên tư chất, ngộ tính, tu vi, thân thể cùng thực lực của hắn!

Đầu tiên, Giang Nam cảm giác được pháp lực của mình liên tiếp kéo lên, trong Minh Vương thần huyết có không gian, tích chứa đạo văn số lượng to lớn, những đạo văn này chính là pháp lực, sau khi huyết mạch dung hợp, pháp lực trong Minh Vương thần huyết cũng trở thành pháp lực của hắn, vì vậy một giọt thần huyết, để cho tu vi của hắn túc túc tăng lên một phần mười!

Này là chính bản thân hắn dựa theo cấu tạo thần huyết tăng huyết mạch lên gấp mười lần!

Mà trong một bình ngọc tích chứa hai ba giọt thần huyết, túc túc đem tu vi của hắn tăng lên hai ba thành!

- Bốn bình thần huyết tăng lên gấp đôi pháp lực, chín mươi bình thần huyết, là có thể để cho pháp lực của ta tăng lên hai mươi hai lần!

Giang Nam suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kinh khủng, hai mươi hai lần pháp lực, vẫn chỉ là Linh Đài Cảnh, không có nói thăng cảnh giới, trình độ loại pháp lực này, đủ để cùng Thần Phủ cảnh thế hệ trước tranh giành cao thấp!

Hơn nữa, theo thần huyết dung hợp đến trong huyết mạch của hắn, trong thần huyết tích chứa đạo văn cũng tựa hồ biến thành lĩnh ngộ của chính hắn, cổ tin tức khổng lồ này biến thành đồ đạc của mình, tương đương tích lũy của hắn đối với đạo cũng trở nên vô cùng hùng hậu, đúng là có công hiệu tăng lên tư chất!

Giang Nam không khỏi thở dài, thần huyết cường đại đúng là không thể tưởng tượng nổi, nếu như không phải là hắn biết trong Thần Huyết tích chứa Minh Vương ấn ký, ngay cả hắn cũng nhịn không được muốn hoàn toàn chiếm cứ thần huyết!

- Hai mươi hai lần pháp lực, cộng thêm tin tức khó có thể tưởng tượng, bao gồm Thần minh hiểu đối với đạo cùng lĩnh ngộ, nếu thần huyết không có Minh Vương ấn ký, ta thậm chí muốn giết chết mọi người, đem tất cả thần huyết thu vào tay!

Chỗ tốt của dung hợp thần huyết quá lớn, to đến không thể không làm cho người ta động tâm.

Hơn nữa, dung hợp thần huyết đối với Giang Nam mà nói còn có một chỗ tốt lớn hơn nữa, đó chính là mượn tích lũy vô cùng khổng lồ nhất cử lĩnh ngộ ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp!

Đây mới là để cho hắn động tâm, hắn vốn là tích lũy đã cực kỳ hùng

nhiều, lĩnh ngộ Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp đã có có thể, nhưng là cần tốn hao thật dài thời gian đi từ từ thôi diễn.

Mà chín mươi bình thần huyết, là có thể để cho quá trình thôi diễn của hắn rút ngắn rất nhiều lần!

- Mặc dù ta trước sau chỉ lấy được hai bình thần huyết, nhưng Ma La Côn Ngô cũng nhận được không ít thần huyết, bị Chiến Minh cự thú cắn nuốt, nếu đem Minh Vương thần huyết trong cơ thể Chiến Minh cự thú luyện ra, chỉ sợ thần huyết trong tay ta có khoảng trăm phần, thôi diễn Đạo Đài bát cảnh tốc độ nhanh hơn!

Giang Nam nghĩ tới đây, trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Chiến Minh cự thú nhìn lại.

Hắn đã đem Chiến Minh cự thú luyện thành sủng vật của mình, tương tự pháp bảo cùng thân ngoại hóa thân, mới vừa rồi đối với đầu cự thú này động tâm tư, Chiến Minh cự thú lập tức phát hiện, mắt nhỏ nháy nháy, đáng thương nhìn hắn, bò lổm ngổm trên mặt đất, cái đuôi nhẹ nhàng lướt qua mặt đất, trong miệng truyền đến thanh âm ô ô.

- Bắt đầu có chút linh trí rồi.

Giang Nam tức cười, không đi đánh chú ý đầu cự thú này, đem Minh Vương thần huyết khác không ngừng dung nhập vào bản thân.

Theo càng ngày càng nhiều thần huyết dung nhập vào, da tay của hắn dần dần biến thành màu vàng, giống như làm bằng vàng ròng, thần huyết trong cơ thể hắn càng ngày càng đậm, thậm chí mơ hồ có thần uy tràn ngập đi ra ngoài, pháp lực cũng càng ngày càng hùng hồn!

Đợi đến tất cả thần huyết toàn bộ dung vào thể nội, Giang Nam kim chói, giống như Hoàng Kim Thần Tộc thuần túy nhất, thân thể pháp lực đều được tăng lên đến nghiêng trời lệch đất!

Hắn nhẹ nhàng vừa động, liền phát ra vang lên leng keng giống như kim

thiết, tựa hồ cong ngón búng ra, là có thể đánh nát một tòa núi lớn!

Lực lượng của hắn, vượt xa Chiến Minh cự thú, nếu cùng Chiến Minh cự thú động thủ, hắn chỉ sợ mấy quyền là có thể đem đầu cự thú này đánh nát!

Phải biết rằng Chiến Minh cự thú cắn nuốt nghìn cân thịt rồng, thực lực đã mạnh đến nỗi có thể so với Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả, thân thể vô cùng chắc chắn, ngay cả Thần Tộc như Ma La Côn Ngô, tu thành Đạo Thần cường giả cũng có thể nuốt sống, sau khi dung hợp thần huyết trong cơ thể Ma La Côn Ngô, thực lực của nó lại càng tăng vọt rất nhiều.

- Thần uy thật nồng nặc, phụ cận tất nhiên có người dung hợp không ít thần huyết!

Đột nhiên, Giang Nam nghe được một thanh âm truyền đến, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy từng đạo khí huyết phóng lên cao, nhanh chóng hướng mình đến gần, đại địa chấn động, tiếng chân như sấm.

Cũng không lâu lắm, liền thấy chúng cao thủ trẻ tuổi Ma Vương phủ Kim Ngưu Khâu Sơn, Kim Ngưu Tử Nguyệt xuất hiện, Kim Ngưu tộc nhân sóng vai đứng chung một chỗ, giống như từng dãy núi nhỏ!

- Giang Nam!

Kim Ngưu Khâu Sơn thấy Giang Nam, không khỏi lấy làm kinh hãi, giờ phút này Giang Nam so sánh với Hoàng Kim Thần Tộc thuần khiết còn giống như Hoàng Kim Thần Tộc, khí huyết của hắn vô cùng nồng nặc, vượt xa người khác, không biết dung hợp bao nhiêu Minh Vương thần huyết!

Càng làm cho hắn giật mình chính là, bên cạnh Giang Nam còn có một đầu quái vật lớn, rõ ràng là Chiến Minh cự thú, đầu Chiến Minh cự thú này quanh thân cũng tràn ngập kim quang, giống như làm bằng vàng ròng, hiển nhiên cũng dung hợp không ít thần huyết!

- Tiểu tử này, xa xỉ đến mức đem Minh Vương thần huyết nuôi nấng Chiến Minh cự thú!

Kim Ngưu Khâu Sơn trong lòng co quắp, âm thầm thịt đau, hắn chỉ bất quá dung hợp mười sáu bình thần huyết, nhưng nhìn này màu da cùng gai xương của đầu cự thú này, hẳn là cùng hắn được đến thần huyết số lượng không sai biệt lắm!

Giang Nam cũng hướng đám người Kim Ngưu Khâu Sơn xem ra, thực lực của Kim Ngưu Khâu Sơn không phải chuyện đùa, ở trong cao thủ Ma Tộc tiến vào Thần Ma kết giới, có thể đứng hàng Top 10.

Bất quá thần huyết trong cơ thể Kim Ngưu Khâu Sơn lại không nhiều, hơn nữa trong cơ thể những Kim Ngưu Thần Tộc khác không có bất kỳ thần huyết, hiển nhiên là đem thần huyết mình tìm được hết thảy giao cho Khâu Sơn.

Chương 398: Các Ngươi Cùng Tiến Lên. (2)

- Những Thần Tộc khác cũng hẳn là như thế, toàn lực sưu tầm thần huyết, giao cho một người, như vậy mới có thể có phần thắng trở thành đệ tử của Bất Tử Minh Vương lớn nhất.

Giang Nam thầm nghĩ.

- Giang Tử Xuyên, khó được gặp phải ngươi, hôm nay liền là thời điểm chúng ta báo đáp ngươi ngăn cửa chi dạ!

Kim Ngưu Trường Cung thoả thuê mãn nguyện, cười lạnh nói:

- Lúc ngươi ngăn cửa, lớn lối bá đạo bực nào, bất quá ngươi trăm triệu lần cũng không nghĩ tới ngươi cũng có hôm nay? Ở chỗ này, không có ai có cùng ngươi cùng cảnh giới đánh một trận, đem ngươi đánh chết đến thê thảm không nỡ nhìn!

Kim Ngưu Khâu Sơn đã dung hợp không ít thần huyết, biết rõ uy lực thần huyết, vội vàng quát lên:

- Trường Cung, đừng nói mạnh miệng, tiểu tử này xưa đâu bằng nay, không phải chuyện đùa, chỉ sợ đã cực kỳ lợi hại!

- Sợ hắn làm chi?

Kim Ngưu Trường Cung cười nói:

- Nhị ca, hắn nhận được không ít thần huyết, nếu chúng ta nhận được phần của hắn, chẳng phải là nhất định đệ nhất?

Kim Ngưu Khâu Sơn trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi động lòng tham:

- Tiểu tử Giang Nam này dung hợp không biết bao nhiêu Minh Vương thần huyết, nhận được phần kia, cộng thêm phần trong cơ thể Chiến Minh cự thú kia, ta thật sự ổn thỏa thứ nhất, trở thành Minh Vương đệ tử là chuyện tình ván đã đóng thuyền!

- Ha hả, thật náo nhiệt a!

Đột nhiên, lại có một thanh âm truyền đến, chỉ thấy khí lành cả ngày, điềm lành lượn lờ, năm ba vị Đông Vương Thần Tộc đệ tử vây lấy một người phiêu nhiên bay tới, vóc người người nọ cao gầy, mi thanh mục tú, rất là tuấn lãng, ánh mắt từ trên thân bọn người Kim Ngưu Khâu Sơn quét qua, nhưng ngay sau đó rơi vào trên người Giang Nam, ánh mắt không khỏi sáng ngời.

- Đông Vương Thư?

Trong lỗ mũi của Kim Ngưu Khâu Sơn không khỏi thở hổn hển, khoen mũi đung đưa, Linh Đang leng keng rung động, gắt gao ngó chừng Đông Vương Thư.

Đông Vương Thư là một trong những thanh niên xuất sắc nhất Đông Vương Thần Phủ, tu vi cực kỳ thâm hậu, cũng là Thất Bảo Đài Cảnh cường giả, dung hợp hơn hai mươi bình thần huyết.

Ở trong Thần Ma kết giới, Khâu Sơn đã cùng Đông Vương Thư từng có đánh một trận, trăm chiêu bị thua, nếu không phải đám người Tử Nguyệt, Trường Cung liều chết đánh cược một lần, hắn sẽ bỏ mạng ở trong tay Đông Vương Thư.

- Rất nhiều thần huyết...

Đông Vương Thư nhìn thẳng Giang Nam, khóe môi nhếch lên một nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Nhận được những thần huyết này, ta chính là đệ nhất!

- Vậy cũng chưa chắc!

Lại có một thanh âm thanh thúy truyền đến, cười khanh khách nói:

- Đông Vương Thư, thần huyết này đến tột cùng là rơi vào trong tay của ngươi, hay là rơi vào trong tay của ta, còn là một cái không biết.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị Thanh y nữ tử phiêu nhiên bay tới, còn có mấy vị nữ tử nương theo, dung mạo xinh đẹp thoát tục, chẳng qua là dưới cổ mơ hồ lộ ra vài miếng vẩy cá, trong lòng khẽ nhúc nhích:

- Chẳng lẽ là Cổn thị Thần Tộc cao thủ?

Cổn thị Thần Tộc được xưng pháp lực thứ nhất, cho dù là Bất Tử Minh Vương Hoàng Kim Thần Tộc, ở trên pháp lực cũng muốn thua kém Cổn thị một bậc, mà Thanh y nữ tử này chính là Cổn thị Thần Tộc Cổn Diêu, nhân vật nổi danh nhất trong tiến vào Thần Ma kết giới lần này, pháp lực vô cùng mạnh mẻ!

Đột nhiên, lại có mấy người đi tới, một người cầm đầu cười vang nói:

- Thật là nhiều người, xem ra cũng là bị thần huyết hấp dẫn mà đến, bất quá ai chết vào tay ai, cũng còn chưa biết, nói không chừng Đan Thanh Thụ ta nhổ ra được thứ nhất, mà chư vị đều là đá lót đường của ta!

Ngắn ngủn chốc lát công phu, liền có trên dưới một trăm người đuổi ở đây, cũng là cường giả tiến vào trong Thần Ma kết giới lần này, nhân vật có thể sinh tồn đến hiện tại, không có một người nào, không có một cái nào là tầm thường!

Giống như trước người luyện hóa thần huyết lẫn nhau trong lúc đó đều có được cảm ứng cực kỳ mãnh liệt, Giang Nam dung hợp chín mươi bình thần huyết, thần uy nồng nặc chí cực, lập tức đem những người này hết thảy hấp dẫn đến!

Đông Vương Thư thần thái phi dương, cao giọng cười nói:

- Thần huyết chỉ có một phần, vô luận người nào nhận được tới tay, đều sẽ thành thứ nhất, tất nhiên sẽ trở thành đệ tử của Bất Tử Minh Vương. Chư vị, các ngươi nói phần thần huyết này hẳn là rơi vào tay người nào?

Kim Ngưu Khâu Sơn nặng nề khẽ hừ, gở xuống đại cốt chùy sau lưng, cười lạnh nói:

- Đương nhiên là đánh một đoàn, người nào đánh thắng, thần huyết liền thuộc về người đó!

Cổn Diêu cười khúc khích nói:

- Ta cũng đang có ý đó, đánh một trận định thắng bại, người nào thắng thần huyết liền thuộc về người đó, những người khác không được có dị nghị.

- Cái chủ ý này chính xác.

Đan Thanh Thụ vỗ tay khen ngợi, cười nói.

Đột nhiên, Giang Nam cười nói:

- Chư vị, chủ ý của các ngươi không tệ, bất quá ta còn có chú ý tốt hơn.

Ánh mắt của mọi người đồng loạt hướng hắn xem ra, rơi vào trên người của hắn, Đông Vương Thư cau mày nói:

- Giang đạo hữu, ngươi còn có ý kiến hay gì?

Khí huyết của Giang Nam đột nhiên giận phóng, oanh một tiếng nổ tung, khí huyết chi trụ màu vàng oanh động trời cao, đụng vào trên Thần Ma kết giới, mỉm cười nói:

- Chủ ý của ta chính là, các ngươi cùng tiến lên, sau đó ta đem bọn ngươi hết thảy đánh chết!

Giang Nam lời vừa nói ra, sắc mặt đám người Cổn Diêu, Đan Thanh Thụ cùng Đông Vương Thư cũng trở nên cực kỳ quái dị, phảng phất là mạnh mẽ

nhịn cười, cố gắng không để cho mình cười ra tiếng.

- Giang đạo hữu thật là không phải cuồng vọng bình thường, khó trách dám ngăn đại môn của Ma Vương phủ.

Dưới trướng Đông Vương Thư, một thiếu nữ tuổi còn trẻ bật cười nói:

- Bất quá Đông Vương Thần Phủ ta cũng không phải là đám củi mục Ma Vương phủ kia, cần gì phải cùng tiến lên, người Đông Vương Thần Phủ ta liền đủ để đem ngươi mạt sát!

- Khí huyết thật tràn đầy! Xem ra nhận được máu của ngươi, tất nhiên có thể thành thứ nhất, nhất cử trở thành Minh Vương đệ tử.

Đan Thanh Thụ thấy khí huyết của hắn, lắc đầu cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi đã là thịt cá trên thớt, mà chúng ta là đao kiếm, chỉ có thể tùy ý chúng ta thịt cá. Ngươi vẫn là biết điều một chút đứng ở nơi đó, chờ đợi chúng ta thương lượng xong, lại giết ngươi sau.

Mặc dù khí huyết của Giang Nam vô cùng tràn đầy, tạo thành dị tượng kinh người, nhưng như cũ không bị đám người Đông Vương Thư, Đan Thanh Thụ để vào trong mắt, dù sao, cảnh giới của hắn vẫn là Đạo Đài nhất trọng, Linh Đài Cảnh, cùng bọn họ những cường giả vượt qua Sinh Tử Đài tẩy lễ, tu thành Thất Bảo Đài này so sánh với, đơn thuần cảnh giới liền có chênh lệch bảy đại cảnh giới!

Nơi xa, ba người Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang nhô đầu ra, thấy trên dưới một trăm vị cường giả vây khốn Giang Nam, không khỏi sắc mặt kịch biến, thấp giọng hô nói:

- Giang lão đệ lần này sợ rằng muốn hỏng bét!

Ba người bọn họ kể từ khi tiến vào nơi đây, vẫn ở chung một chỗ, cả ba dè dặt, mọi nơi sưu tầm, trải qua ác chiến cũng tìm được mấy bình Minh Vương thần huyết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 399: Giết Đỏ Cả Mắt Rồi. (1)

Mấy người bọn họ từng gặp gỡ đám người Cổn Diêu đuổi giết, mấy lần tìm được đường sống trong chỗ chết, thực lực tất nhiên cũng có tiến bộ không ít, nhưng nhìn đến bức tràng diện này, vẫn còn sợ hết hồn hết vía.

Long Ngâm Phong cau mày nói:

- Cao thủ đứng đầu trong Chân Ma đại hội, tề tụ rất nhiều, trừ nhân vật đứng đầu tám đại Thần Tộc, còn có nhiều Thần Tộc, Vương tộc cường giả khác, những người này, tùy tiện kéo ra một người, liền làm chúng ta nhức đầu.

- Đám người Cổn Diêu, Đan Thanh Thụ, Đông Vương Thư cùng Kim Ngưu Khâu Sơn mạnh nhất, cường giả sau lưng cũng không ở số ít!

Khiếu Mang cau mày, chỉ hướng một thiếu niên Ma Tộc áo xám, thấp giọng nói:

- Bên kia là Hán Phong, một Ma Tộc cấp thấp, nhưng mà thực lực cực kỳ cường đại, chiếm được hơn mười bình Minh Vương thần huyết, lần trước tiểu tử này săn giết chúng ta, chúng ta suýt nữa chết ở trong tay của hắn! Còn có Cú Sơn Thần Tộc cao thủ kia, lấy được thần huyết so sánh với Hán Phong không thể ít, cũng là một vị mãnh nhân Thất Bảo Đài Cảnh!

Nàng thuộc như lòng bàn tay, bấm tay đếm ra hơn mười vị Thất Bảo Đài Cảnh cường giả, cũng là cường nhân gần với đám người Cổn Diêu, nhưng ngay sau đó ánh mắt mọi nơi quét tới, nghi ngờ nói:

- Ma La Côn Ngô cũng là một mãnh nhân, kỳ quái, tại sao hắn không có hiện ra ở chỗ này?

Từng cái từng cái tên, nói ra làm đám người Diêm Phù cùng Long Ngâm

Phong sợ hết hồn hết vía, mặc dù bọn họ cũng không phải là người yếu, tự cho mình rất cao, nhưng tu vi cũng không đạt tới Thất Bảo Đài Cảnh, cùng những người này so sánh, vẫn là có một đoạn chênh lệch không nhỏ.

- Giang lão đệ bị vây, chúng ta nhảy ra ngoài cũng chỉ bị người đánh chết, bây giờ nên làm gì?

Diêm Phù cau mày nói.

Long Ngâm Phong trí mưu khá nhiều, trầm ngâm nói:

- Giang huynh đệ cùng chúng ta đồng sanh cộng tử, Tổ Thánh cùng Tả kỳ sứ Đồ Vũ Điền truy sát chúng ta, dựa vào hắn chúng ta mới thoát ra tìm đường sống, cứu là nhất định phải cứu. Hiện tại, chỉ có thể dựa vào Khương thị Thần Tộc, dù sao, chúng ta cũng coi như là khách nhân của Thái Công phủ. Có Khương thị cao thủ ở đây, Giang lão đệ cũng không phải là kết quả hẳn phải chết...

Diêm Phù cười lạnh nói:

- Ngâm Phong, ngươi nhìn người vây khốn Giang lão đệ bên kia, không phải là người Thái Công phủ sao?

Long Ngâm Phong nhìn lại, quả nhiên thấy mấy vị trẻ tuổi tuấn kiệt của Khương thị Thần Tộc cũng ở trong đó, không khỏi hơi ngẩn ra, trong lòng có chút tức giận, đứng lên nói:

- Ta đi cùng bọn họ nói một chút, cho dù bọn họ không nể mặt chúng ta, cũng có thể nhìn ở trên mặt mũi Nhu công chúa, giúp Giang lão đệ một tay!

Diêm Phù cùng Khiếu Mang đưa mắt nhìn hắn rời đi, sau một lúc lâu, sắc mặt Long Ngâm Phong xanh mét, trở về lạnh lùng nói:

- Khương thị vô tình, trong đó cái kia gọi là Khương Thiếu Thư rất kiêu ngạo, dùng lỗ mũi hướng về phía ta, nói cho ta biết trong Khương thị thần tộc có người phân phó, ở trên Chân Ma đại hội không có tình ai, chỉ có thắng

bại sinh tử! Cho nên, bọn họ tuyệt sẽ không xuất thủ cứu Giang lão đệ, thậm chí còn muốn cướp đoạt thần huyết trong cơ thể Giang lão đệ!

Diêm Phù cùng Khiếu Mang không khỏi giận dữ, Long Ngâm Phong cười lạnh nói:

- Tiểu tử kia còn nói, nếu Giang lão đệ chịu đem một thân thần huyết đưa cho bọn họ, Khương thị liền vì hắn ra mặt, bảo toàn tánh mạng của Giang lão đệ, sẽ không giết hắn, chỉ là sẽ không giết hắn mà thôi.

- Vong ân phụ nghĩa!

Khiếu Mang chửi ầm lên:

- Giang lão đệ đã từng cứu công chúa của bọn hắn, bọn họ làm sao bất cận nhân tình như vậy, ngay cả tâm báo ân cũng không có nửa điểm, lương tâm bị chó ăn rồi sao?

Long Ngâm Phong lắc đầu nói:

- Đây không phải là chủ ý của Nhu công chúa, Nhu công chúa yêu một nữ nhân cũng có thể khăng khăng một mực, nàng không phải là người bạc tình quả nghĩa, phân phó bọn họ hẳn là do người khác, hơn phân nửa chính là tiểu tử Khương Duy kia. Hiện tại Khương thị không muốn xuất thủ, xem ra chỉ có chúng ta! Chẳng qua là chúng ta thực lực không đủ, lần này hơn phân nửa dữ nhiều lành ít...

Ba người sắc mặt ngưng trọng, Khiếu Mang đột nhiên cười nói:

- Nếu không phải Giang lão đệ, còn chưa tiến vào Minh Vương thành, ta đã chết. Cho dù vì cứu hắn mất đi tánh mạng, cũng là trả lại cho hắn mà thôi.

- Vậy thì trả lại cho hắn.

Diêm Phù trọng trọng gật đầu, ha ha cười nói:

- Dù sao cha ta không phải có một đứa con trai như ta.

Long Ngâm Phong cười khổ nói:

- Cha ta chỉ có ta là một đứa con trai, bất quá các ngươi đã nói như vậy, như vậy ta cũng chỉ có thể liều mình tương bồi!

Ba người liếc mắt nhìn nhau, tâm ý tương thông, nhưng vào lúc này, đột nhiên trong sân truyền đến thanh âm của Giang Nam, cười vang nói:

- Chư vị, các ngươi đã không động thủ trước, như vậy chỉ có ta tới làm!

Diêm Phù nghe vậy, cười nói:

- Giang lão đệ thân trong trùng vây, nhưng còn khí phách như thế, thật là khiến lòng người...

Hắn một câu còn chưa có nói xong, đột nhiên chỉ nghe gầm lên giận dữ từ trong sân truyền đến, dao động nhân tâm!

- Ma Chung Bá Thể!

Cạch...

Một tiếng chuông du dương truyền đến, thân thể Giang Nam liên tiếp tăng vọt, trong chớp mắt liền hóa thành một Cự Nhân ba mặt tám tay, kim chói, giống như kim đúc thân.

Rống...

Ba khuôn mặt của Giang Nam đột nhiên mở miệng rống to, Đạo Âm Hát Xướng, âm luật nặng nề trùng kích bốn phương tám hướng, trong phạm vi công kích âm ba của hắn, dãy núi nặng nề run rẩy, núi đá di động, tro bụi tràn ngập cả trời, trong sương mù tro bụi, Giang Nam đứng yên bất động, giống như một pho tượng Thiên Thần uy phong lẫm lẫm!

Thình thịch thình thịch!

Từng cái từng cái Ma Tộc cường giả tu vi hơi thấp một chút nhất thời không cách nào chống lại đạo âm của hắn, thân thể rối rít nổ tung, ở trong tro bụi sương mù nhuộm ra đóa đóa hoa máu bắn tung tóe, ngay sau đó máu bắn tung tóe điêu linh, tiêu tán không thấy!

Người khác là lớn tiếng dọa người, mà hắn là lớn tiếng dọa tánh mạng người!

Sắc mặt đám người Đông Vương Thư kịch biến, Giang Nam một rống này biểu diễn ra pháp lực, so với bọn họ còn muốn mạnh hơn, rống to một tiếng liền chấn vỡ hơn mười vị cường giả kinh nghiệm sinh tử tôi luyện!

Những người bị hắn chấn chết này, cũng là ở trong cạnh tranh kịch liệt tồn tại sống đến hiện tại, mỗi người cũng không phải là người tầm thường, ngược lại thực lực của bọn họ cực kỳ mạnh mẻ, mỗi người đều là tồn tại không thua Diêm Phù, Long Ngâm Phong.

Bụi mù tràn ngập, Giang Nam đứng ở trong bụi mù ngang nhiên xuất thủ, tám tay lật lên, bốn phương tám hướng đánh tới. Bàn tay của hắn như thiên, thác loạn Thương Thiên, một tiếng ầm vang đem Thương Thiên đánh cho run rẩy, vô số Lôi Đình trút xuống mọi nơi, tựa như thiên địa thật muốn tiêu diệt!

Phiên Thiên Ấn!

Bát Phiên Thiên Ấn, đem mọi người hết thảy gắn vào dưới công kích của môn ấn pháp này, chỉ nghe bá một tiếng, bụi mù hết thảy rơi xuống, áp trên mặt đất, chưởng lực của hắn đem phương viên trăm dặm hết thảy ép tới dán trên mặt đất, bụi đất không dậy nổi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 400: Giết Đỏ Cả Mắt Rồi. (2)

Mới vừa rồi hắn rống to một tiếng, đem dãy núi cơ hồ chấn vỡ hơn phân nửa, hóa thành bụi mù, giờ phút này những bụi mù kia rơi xuống, rơi trên mặt đất có khoảng hơn mười trượng, trực tiếp bị vùi sâu vào trong đất!

Đám người Đông Vương Thư, Cổn Diêu rối rít trở tay đón nhận, Đan Thanh Thụ cười nói:

- Khí phách kinh người, dám khiêu chiến tám đại Thần Tộc cùng chư cường giả, Giang Tử Xuyên, ngươi mặc dù chết vẫn quang vinh!

Rầm rầm rầm!

Từng tiếng nổ truyền đến, thân thể Giang Nam khẽ rung động, bát Phiên Thiên Ấn rõ ràng bị ngăn chặn xuống.

- Giang Nam, ngươi cho rằng ngươi là Thần sao?

Kim Ngưu Khâu Sơn quát lên, cầm đại cốt chùy do xương đùi Thiên Cung cường giả luyện thành trong tay, hung hăng nện xuống, đem bầu trời nện đến lay động không nghỉ, so sánh với Phiên Thiên Ấn của Giang Nam uy lực không kém chút nào.

Cùng lúc đó, đám người Đông Vương Thư, Cổn Diêu, Đan Thanh Thụ, Khương Thiếu Thư rối rít đánh tới, tám đại Thần Tộc tinh anh ra hết, nhiều có vài chục người, cộng thêm cường giả chủng tộc khác như Hán Phong, Câu Sơn, nhân số đạt hơn tám mươi người!

Có thể thừa nhận được một rống của Giang Nam mà không chết, bản thân chính là tồn tại tu vi cực cao, cơ hồ đều đã tu thành Đạo Thần, Sinh Tử Đài thậm chí cả Thất Bảo Đài cường giả!

- Pháp lực của ta tăng vọt hai mươi hai lần, uy lực pháp bảo đã không cường hãn bằng Thần Thông của ta, vậy không sử dụng pháp bảo, mà bằng vào Thần Thông cùng tinh anh các tộc này đại chiến một cuộc!

Trên đỉnh đầu Giang Nam đạo văn bay ra, hóa thành một ngụm Sơn Hải Đỉnh, ngạnh kháng công kích của mọi người, xông vào trong đám người, giống như hổ vào bầy sói, đại khai sát giới.

Miệng Sơn Hải Đỉnh này cũng không phải là pháp bảo, mà là Thần Thông của hắn ngưng tụ thành, ở dưới mọi người oanh kích đung đưa không nghỉ, không có chống đở chốc lát đã nổ tung toái.

Bất quá đại đỉnh theo phá theo tụ, tâm niệm hắn vừa động, liền có một ngụm Sơn Hải Đỉnh hiện ra.

Quanh thân hắn vô số đạo văn xông ra, hóa thành một quyển trận đồ, vừa thủ liền đem ba người thu vào trong trận đồ, ngay sau đó run lên, trận đồ mai một, người bị vây hóa thành bụi bay!

Thiên Phủ Trọng Lâu rơi xuống, ầm ầm về phía trước đánh tới, đem từng cái từng cái Ma Tộc cường giả đụng đến cốt gãy gân đứt, ngay sau đó ngũ sắc quang trong lầu nhấp nhoáng, bá một tiếng đem những Ma Tộc trọng thương này thu vào trong lầu, luyện hóa thành tro!

Năm sáu Ma tộc cường giả gần người, mới vừa đánh vỡ Sơn Hải Đỉnh, liền thấy ba miệng của Giang Nam đồng thời mở miệng rống to, Đạo Âm Hát Xướng, đem mấy người này chấn đến hộc máu, bay ngược ra sau.

Đạo văn của hắn tràn ra bên ngoài cơ thể, hóa thành Ngũ Kiếp Chung, tiếng chuông chấn động không nghỉ, Ngũ Kiếp Ấn bốn phương tám hướng phóng đi, chấn động thần thức mọi người.

Lại có đạo văn hóa thành Đạo Âm Cổ, tiếng trống rung trời, giống như Thần Ma chiến trường, có Thiên Thần, Ma Thần, Yêu Thần cùng Phật Đà hai tay cầm chùy, đâm động đại cổ, tiếng trống kinh thiên động địa.

Lại có một thanh huyền cầm, không người nào tự bắn, ma âm trận trận, sát phạt thần hồn!

Quả đấm của hắn tựa hồ là pháp bảo cường đại nhất, một quyền trào ra, cho dù là cốt chùy của Kim Ngưu Khâu Sơn nện xuống cũng bị đánh đến cao cao bắn lên, chỉ có cường giả như Đông Vương Thư mới có thể chống lại được.

Hắn giống như một pho tượng Sát Thần, nơi đi qua, huyết quang văng khắp nơi, phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt bay múa đầy trời!

- Ngươi là người Khương thị Thần Tộc?

Đột nhiên Giang Nam nắm cổ một người, sinh sôi cầm lên, cau mày nói:

- Ta cùng với Nhu công chúa tình bạn cố tri, từng được nàng cùng Khương Thần Thông chiếu cố, liền thả ngươi một con đường sống.

Hắn mới vừa đem Khương thị tộc nhân kia bỏ ra, chỉ thấy tên Khương thị tộc nhân kia cao giọng quát lên:

- Tiểu tử này không dám giết người Thái Công phủ ta, mọi người cùng nhau tiến lên, giết hắn đoạt máu...

Thình thịch!

Giang Nam một quyền đem đầu của hắn nổ nát, xương cốt nghiền nát như mủi tên loạn xạ, thản nhiên nói:

- Không tán thưởng, ta được Nhu công chúa cùng Khương Thần Thông chiếu cố, cũng không được qua ân huệ của ngươi!

Hắn giết đỏ cả mắt, ngay cả người Khương thị Thần Tộc cũng giết không tha!

Đám người Diêm Phù ngơ ngác nhìn một màn này, trong chiến trường Giang Nam thủ đoạn chồng chất, hiện ra Ma Thần Chân Thân, Kim Thân ba

mặt tám cánh tay, đại khai đại hợp, quả thực chính là một cối xay thịt, đem Ma Tộc vọt tới rối rít cắn nát, chỉ có số ít mấy người, tồn tại mạnh như Kim Ngưu Khâu Sơn cùng Đan Thanh Thụ, mới có thể uy hiếp được hắn!

Ngắn ngủn chốc lát công phu, liền có hơn bốn mươi người táng thân ở trong tay của hắn, hơn nữa còn có nhiều người không ngừng chết ở trong tay của hắn.

Những cường giả này khí huyết tràn đầy kinh khủng, khí huyết mỗi người là gấp mười vạn lần người bình thường, máu chảy thành sông, cùng tro bụi trên mặt đất xen lẫn ở chung một chỗ, giống như huyết trì.

Người bị giết quá nhiều, cho dù là Khương thị Thần Tộc hướng hắn xuất thủ, cũng giết không tha!

Phốc xuy!

Mọi người chân dẫm trên mặt đất, máu tươi hòa với tro bụi đạt hơn mười trượng, hóa thành ao đầm huyết sắc, một cước đạp xuống, liền vùi lấp đi vào thật sâu.

Bắc Hành Tuyết từ đàng xa ló đầu ra, thấy Giang Nam đại khai sát giới, cũng không khỏi rùng mình một cái, nhỏ giọng thầm nói:

- Tiểu tử này làm sao mạnh như vậy rồi? Hắn khắp cả người kim quang, nhất định là dung hợp Minh Vương thần huyết, nhìn dáng dấp hắn chỉ sợ ngay cả sư huynh Dương La của hắn cũng giết chết, đem thần huyết của Dương La làm của riêng, nếu không Minh Vương thần huyết trong cơ thể sẽ không nồng nặc như thế. Người này, ngay cả sư huynh cũng giết, cũng là nhân vật hung ác....

Đột nhiên, nàng liếc nhìn đỉnh núi nơi xa, thấy có một nam tử thanh tú đứng ở nơi đó, xa xa hướng chiến trường xem ra, chính là Dương La, không khỏi ngẩn ra:

- Dương La lại không có bị Giang Nam giết chết, chẳng lẽ là hắn chủ

động đem Minh Vương thần huyết mà mình thu hoạch giao cho Giang Nam? Dương La này cũng là nhân vật hung ác, hắn bắt được thần huyết có khoảng hơn sáu mươi bình, lại có thể dễ dàng liền bỏ qua.

Bắc Hành Tuyết không khỏi đối với Dương La có mấy phần bội phục, hơn sáu mươi bình thần huyết, đủ có thể làm cho Dương La nhất cử trở thành đệ nhất cường giả trong Thần Ma kết giới, quét ngang hết thảy, nhưng người này lại còn nói bỏ qua liền bỏ qua, khí phách to đến kinh người.

- Chẳng lẽ Dương La cũng phát giác trong Minh Vương thần huyết có cổ quái, cho nên mới đem thần huyết giao cho Giang Nam?

Bắc Hành Tuyết nháy mắt mấy cái, nàng cũng là người âm mưu quỷ kế, thầm nghĩ:

- Dương La cũng là nhân vật hung ác, biết trong Thần Huyết có cổ quái, cho nên để cho sư đệ hắn độc chiếm thần huyết, muốn xui xẻo cũng là Giang Nam xui xẻo....

Các cường giả tám đại Thần Tộc, cường giả đứng đầu ví dụ như Khương Thiếu Thư, mặc dù không bằng Đan Thanh Thụ cùng Đông Vương Thư, nhưng mà thua kém không nhiều lắm, cộng thêm cường giả tộc khác như Hán Phong, Câu Sơn, cho dù là những người này liên thủ vây công, cũng ngăn cản không được Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 401: Diệt Sạch

Giang Nam bộc phát mỗi một chủng Thần Thông, mỗi một quyền trào ra, liền làm cho bọn họ phải toàn lực ứng phó.

- Ma Hỏa Phần Thế!

Hán Phong rống giận, quanh thân vô số đạo văn hiện ra, đạo văn ngưng kết thành lửa ma, bao phủ phương viên trăm dặm, đem nơi đây hóa thành một biển lửa, ngay cả đại địa cũng bị đốt trọi, huyết tương trên mặt đất cháy sạch khô khốc, chỉ thấy trong Ma hỏa, giọt giọt máu từ trong thổ nhưỡng khô héo dâng lên, gào thét hướng trong miệng hắn dũng mãnh lao tới.

Những máu này là huyết mạch tinh hoa trong cơ thể những người vừa mới tử vong, trong bọn họ có Vương tộc, Thần Tộc, trong cơ thể cũng có tích chứa Vương huyết cùng Thần huyết, Hán Phong là Ma Tộc cấp thấp, huyết mạch bình thường, sau khi dung hợp hơn mười bình Bất Tử Minh Vương thần huyết thực lực bạo tăng, có thể nói là nhân vật có thể tiến vào Top 10.

Bất quá hắn so sánh với Giang Nam dung hợp chín mươi bình thần huyết, vẫn còn có chỗ thua kém rất nhiều, giờ phút này Giang Nam thật sự hung mãnh, ngay cả hắn cũng không phải là đối thủ, lúc này đem máu huyết những cường giả này cắn nuốt luyện hóa, tăng lên tu vi thực lực của mình.

- Giang Tử Xuyên, hiện tại ta đã có thể cùng ngươi đánh một trận!

Hắn luyện hóa nhiều máu tươi cường giả như vậy, hơi thở tăng vọt, đột nhiên hóa chỉ thành kiếm, lửa ma hóa thành một thanh cự kiếm, dài đến mấy dặm, xuy một tiếng hướng Giang Nam đâm tới!

Một kiếm này cương mãnh bá đạo, uy thế Vô Song, một kiếm có thể phách khai sơn mạch, cắt đứt sông lưu!

Giang Nam một quyền đón nhận, chỉ nghe băng băng băng tiếng bạo liệt không ngừng truyền đến, lửa ma chi kiếm trong chớp mắt gãy sạch sẽ!

Hán Phong hổ khẩu kịch chấn, cơ hồ hé ra, chỉ thấy thiên dực phía sau Giang Nam phách động, sau một khắc đi tới trước người của hắn, tám cánh tay huy động, quả đấm giống như cuồng phong hướng hắn hung hăng đập tới!

Hán Phong đồng dạng là ba đầu tám cánh tay, Ma Thần Chi Thể, chỉ bất quá ba đầu tám cánh tay của hắn cũng không phải Khổng Tước Minh Vương chân thân, mà là Ma Thần chân thân, quanh thân trải rộng đạo văn, kết xuất hoa văn màu đen, cực kỳ hùng tráng.

Hắn có thể lấy Ma Tộc bình thường tu luyện tới cảnh giới hôm nay, trở thành cao thủ đứng đầu trong trẻ tuổi, tự nhiên kỳ ngộ liên tục, Ma Thần chân thân chính là một người trong đó.

Hai người lấy mau đánh mau, tốc độ công kích mau kinh người, ngay cả một thời gian hô hấp cũng chưa tới, liền công phạt mấy ngàn chiêu!

Thình thịch thình thịch!

Tám cánh tay của Hán Phong đột nhiên nổ tung, thân thể bạo liệt, máu tươi bay ngang, bị Giang Nam sinh sôi đánh nát!

Vị cao thủ trẻ tuổi tiền đồ vô lượng này, rốt cục chết ở trong tay Giang Nam.

Giang Nam lấy tay một trảo, chỉ thấy hơn ba mươi giọt thần huyết màu vàng bay ra, khúc khích rơi vào trong cơ thể hắn, trong nháy mắt liền bị hắn luyện hóa, dung nhập vào trong huyết mạch bản thân!

Khí tức của hắn tăng vọt lần nữa, thực lực càng cường đại hơn, giết người như cắt cỏ.

Thiên Ma Cầm boong boong rung động, một khúc Thiên Ma Táng Thần

chẳng bao giờ gián đoạn, đem thần hồn từng cái từng cái Ma Tộc cường giả thắt cổ, phục thi rơi trên mặt đất, trên người không có bất kỳ vết thương!

Ngũ Kiếp Ấn ở trong tay hắn tùy ý rơi đập, chưa tiếp xúc, là có thể chấn vỡ thần thức người khác, phá hủy đại não đối thủ.

Lượng Kiếp Trận Đồ triển khai, tịch quyển hơn mười dặm, Đạo Âm Cổ nổ lớn, dãy núi bốn phía đổ ngả, Thiên Phủ Trọng Lâu trấn áp, cho dù là cường giả như Kim Ngưu Khâu Sơn cũng muốn hộc máu bại lui!

Bá!

Lượng Kiếp Trận Đồ triển khai, đem Câu Sơn thu vào trong trận đồ, Câu Sơn rống giận, trận đồ mai một, hắn cũng bị luyện đến chỉ còn lại có Bạch Cốt um tùm, huyết nhục hết thảy đều bị luyện hóa.

Xương cốt người này cao tới hơn 130 trượng, một mảnh mạch máu dài hẹp thô to thông suốt bốn phương, bám vào trên xương cốt, trái tim trong lồng ngực thùng thùng nhảy động, thần huyết dừng lại ở trong trái tim, dọc theo mạch máu chạy vội đến lớn não, bảo vệ trái tim cùng đại não của hắn.

Câu Sơn tung người nhảy ra trận đồ, chật vật không chịu nổi, nơi máu bôn lưu, cơ nhục hắn bắt đầu nhanh chóng diễn sinh, nhưng vào lúc này, Giang Nam một chưởng đập tới, Ngũ Kiếp Ấn hóa thành một ngụm hồng chung, móc ngược hắn ở dưới chung!

Cạch cạch cạch, Ngũ Kiếp Chung chấn động không dứt, trong chớp mắt liền chấn động bảy tám trăm lần, bên trong chuông truyền đến một tiếng hét thảm, Câu Sơn bị sinh sôi đánh chết, một ít Minh Vương thần huyết cũng ngay sau đó bay ra, rơi vào trong cơ thể Giang Nam!

- Kim Ngưu Tử Nguyệt, Diêm Phù huynh đối với ngươi rất có ý tứ, cho rằng ngươi là tuyệt sắc giai nhân, đã như vậy, ta liền tha ngươi một lần!

Giang Nam cong ngón búng ra, thân thể cao lớn của Kim Ngưu Tử Nguyệt bay lên, thoát khỏi chiến trường.

Chuyện cho tới bây giờ, tại chỗ trên dưới một trăm vị Ma Tộc, Vương tộc, Thần Tộc cường giả đã chết được thất thất bát bát, những người này là tinh anh Minh giới, nhân vật thiên tài mấy trăm năm mới bồi dưỡng được, tương lai trong những người này, đại đa số đều sẽ tu thành Thiên Cung, thậm chí có người có hi vọng vấn đỉnh Thần minh!

Giang Nam lần này đại khai sát giới, ảnh hưởng khổng lồ, tuyệt đối sẽ làm cho cao thủ trẻ tuổi của Minh giới xuất hiện một đứt gãy mấy trăm năm!

Trong khoảng thời gian này, Minh giới đều không thể cùng Nguyên giới chống đở được!

Kim Ngưu, Khương thị, Đông Vương, Kình thị, Cửu Di, Vũ Tộc, Đan tộc, Hùng thị, tám đại Thần Tộc tuổi trẻ cường giả, hôm nay ở chung một chỗ cũng chỉ còn lại mười một mười hai người, về phần những người khác thì chết sạch sẻ!

Đám người Đông Vương Thư, Kình Diêu, Đan Thanh Thụ, Kim Ngưu Khâu Sơn quay chung quanh Giang Nam chém giết, những người này thi triển ra Pháp Thiên Tượng Địa, khí lực cao tới một hai trăm trượng, giống như từng ngọn núi di động, giở tay nhấc chân có thể hủy diệt núi lớn, giết đến kinh thiên động địa.

Bất quá phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, tốc độ tuyệt luân, cho dù là bọn họ cũng không cách nào đuổi theo tốc độ của Giang Nam, thường thường mới vừa động thủ, liền lập tức mất đi tung tích của Giang Nam.

Ngay cả cường giả xuất sắc nhất bực này cũng không cách nào lưu lại Giang Nam, có thể thấy được thần huyết trong cơ thể hắn nồng nặc đến trình độ nào!

Trong Thần Ma kết giới, có tất cả 380 phần thần huyết, Thụ ba người Đông Vương Thư, Kình Diêu cùng Đan Thanh chiếm chín mươi phân, những người khác bao gồm như đám người Kim Ngưu Khâu Sơn, Khương Thiếu Thư, chiếm hơn bảy mươi phân, còn có hơn mười phân rơi vào trong

tay ba người Diêm Phù, hơn mười phân rơi ở trong cơ thể Chiến Minh cự thú.

Giờ phút này Giang Nam đã độc chiếm hơn một trăm tám mươi phần thần huyết, đơn thuần tu vi, hắn so sánh với lúc còn chưa động thủ nhiều gấp đôi!

Khương Thiếu Thư hộc máu liên tục, Khương thị Thần Tộc cường giả hộ tống hắn đến đây đã bị chết sạch sẽ, chỉ còn lại có hắn thực lực mạnh nhất, nhưng ở trong tay Giang Nam cũng chống lại không bao nhiêu thời gian liền bị thương nặng.

Hắn chỉ cảm thấy quả đấm cùng Thần Thông của Giang Nam uy lực càng ngày càng mạnh, nếu chống lại đi xuống, mình thế tất khó thoát khỏi cái chết, vội vàng cao giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 402: Đoạt Giải Nhất. (1)

- Giang huynh, Khương thị ta đối đãi ngươi không tệ, đừng quên Nhu công chúa đối với ngươi có ân cứu mạng, mà Tam thúc Khương Thần Thông ở lúc ngươi đại náo Ma Vương phủ làm chỗ dựa cho ngươi!

Giang Nam cười nói:

- Ta làm sao dám quên?

Khương Thiếu Thư thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu rơi xuống, thu hắn vào trong lầu, Giang Nam thản nhiên nói:

- Bất quá, Nhu công chúa là Nhu công chúa, Khương Thần Thông là Khương Thần Thông, bọn họ đối với ta có ân, cũng không có nghĩa là Khương thị đối với ta có ân. Ngươi hướng ta xuất thủ, ý đồ cùng mọi người giết ta đoạt máu, ta há có thể tha cho ngươi?

Khương Thiếu Thư vừa chết, thần huyết lần nữa bị Giang Nam đoạt, để cho trong lòng mấy người Kim Ngưu Khâu Sơn, Đông Vương Thư không khỏi tuyệt vọng, Giang Nam luyện hóa thần huyết càng nhiều, thực lực của hắn liền càng mạnh, càng khó có thể đối phó, tiếp tục nữa, bọn họ những thiên chi kiêu tử này, thế tất từng cái từng cái bị Giang Nam giết chết, cướp đi thần huyết, không người nào có thể còn sống!

Đột nhiên, trên vòm trời truyền đến một tiếng nổ vang, chỉ thấy Thần Ma kết giới đột nhiên mở rộng, một đạo kim kiều từ ngoại giới rủ xuống, xỏ xuyên qua kết giới cùng Minh giới.

- Chân Ma đại hội rốt cục muốn kết thúc!

Đám người Đông Vương Thư thở phào nhẹ nhỏm, vội vàng bay lên trời rơi vào trên kim kiều, Giang Nam cất bước đánh tới, ở trên kim kiều như cũ

chiến đấu không nghỉ, tính toán ở trên kim kiều đánh chết hết thảy, một tên cũng không để lại.

Mà ở trên Bất Tử Sơn, đại lão đến từ các nơi Minh giới, thậm chí tám đại Thần Tộc tộc trưởng, Phủ chủ, Ma vương đều nhìn thẳng đạo kim kiều này, đợi chờ kết quả cuối cùng.

Lần này Chân Ma đại hội ý nghĩa trọng đại, Bất Tử Minh Vương lựa chọn quan môn đệ tử, nếu chọn trúng đệ tử nhất tộc bọn họ, nhất tộc bọn họ tất nhiên sẽ thăng chức rất nhanh, hùng bá Minh giới!

- Đông Vương, Đông Vương Thư của quý phủ chính là kỳ tài ngút trời, thực lực cực mạnh, nhất thời vô lượng, xem ra quý phủ mới là người thắng lớn nhất!

Đột nhiên Thái Công phủ Khương Pháp Vương trường thanh cười nói.

- Không dám.

Đông Vương Thần Tộc tộc trưởng ha ha cười cười, khiêm tốn nói:

- Khương Duy quý phủ mới là nhân kiệt vô song, nhưng tiếc tu vi của hắn cao chút ít, không thể tham gia Chân Ma đại hội, nếu không những người khác há có nơi sống yên ổn. Hơn nữa lần này Cửu di, Kim Ngưu, Hùng tộc, Cổn Thị,... đều có cao thủ tham gia, không thể so với con ta thua kém, lần này ai có thể bắt được thứ nhất, vẫn là số lượng không biết.

- Xem ra cái thứ nhất này, chỉ có thể ở Cổn Thị, Đông Vương cùng Đan Thần tộc tam tộc này sinh ra, dù sao ba vị tuổi trẻ cường giả bên trong tam tộc này, đều là tuấn kiệt hiếm có.

Có người cười nói.

- Cái kia cũng chưa chắc.

Kim Ngưu Ma Vương hiện thân, cười ha ha nói:

- Loại chuyện lật thuyền trong mương này cũng không phải là không có phát sinh qua, nói không chừng Ma Vương phủ ta binh sĩ tài nghệ trấn áp quần hùng, một lần hành động đoạt giải nhất!

- Nghe Ma Vương nói như vậy, giống như Cú Sơn Thần tộc ta cũng có cơ hội đoạt được đệ nhất.

Ánh mắt Cú Sơn Thần tộc tộc trưởng chớp động, ha ha cười nói.

Tới tham gia Chân Ma đại hội có rất nhiều bộ tộc, tự nhiên đều muốn bắt được thứ nhất, để cho tộc nhân của mình trở thành đệ tử của Bất Tử Minh Vương, nhất tộc bọn hắn liền có thể trèo lên khỏa đại thụ Bất Tử Minh Vương này.

Tuy rất nhiều đại lão tầm đó cười cười nói nói, hòa hòa khí khí, nhưng trong mắt đều có một đoàn hỏa thiêu đốt.

Mặc dù là Khương Pháp Vương, cũng không khỏi tưởng tượng tộc nhân của mình có thể trở thành Minh Vương đệ tử.

- Có người muốn đi ra!

Kim Ngưu Ma Vương con mắt sáng ngời, chứng kiến đạo kim kiều quán thông Thần Ma kết giới kia run rẩy không ngớt, không khỏi lắc đầu bật cười nói:

- Chút ít tiểu quỷ đầu này rõ ràng còn đánh đập tàn nhẫn, tinh lực thật sự là tràn đầy a...

Hắn còn chưa nói xong, chỉ thấy một khỏa đầu bò cực lớn từ trong Thần Ma kết giới bên kia bay ra, rõ ràng là Kim Ngưu Khâu Sơn, bị người chém mất đầu lâu, nhưng như cũ chưa chết, bị Minh Vương thần huyết bảo vệ đầu lâu, sinh mệnh lực như trước tràn đầy.

Kim Ngưu Khâu Sơn ngưu nhãn trợn tròn, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nhìn về phía chỗ sâu trong đạo kim kiều kia.

Một ngụm chuông lớn ở chỗ sâu trong kim kiều bay tới, cạch cạch rung động, phi tốc đuổi theo khỏa đầu lâu này, hướng phía dưới một tráo, tiếng chung vang lên trăm ngàn lần, đem đầu lâu của Kim Ngưu Khâu Sơn sinh sinh chấn bạo, thần huyết bay ngược mà về!

Kim Ngưu Khâu Sơn đang ở trước mặt Kim Ngưu Ma Vương, bị sống sờ sờ đánh chết, chết thảm tại chỗ!

Kim Ngưu Ma Vương giận tím mặt, rốt cuộc kìm nén không được, bỗng nhiên đứng dậy, bầu trời lập tức tối xuống, ma khí quay cuồng, hung dữ nhìn chằm chằm vào kim kiều, nhe răng cười nói:

- Cái nào dám to gan lớn mật như thế, tùy ý làm bậy? Cũng dám ở trước mặt ta đánh chết tộc nhân Kim Ngưu thần tộc ta?

Thế hệ trước các tộc khác không khỏi nhìn có chút hả hê, Hùng thị Phủ chủ cười ha ha, ý vị thâm trường nói:

- Đại Ma Vương an tâm một chút chớ vội, những tiểu tử này còn không có ly khai kim kiều, Chân Ma đại hội liền như trước không có chấm dứt, quý phủ tử vong cũng không trái quy củ đại hội. Đại Ma Vương hẳn là muốn ngỗ nghịch phạm thượng, xúc phạm Minh Vương định ra quy củ hay sao?

Trong nội tâm Kim Ngưu Ma Vương rùng mình, sắc mặt âm tình bất định, lúc này thu liễm sát khí ngồi xuống. Hắn đối với Bất Tử Minh Vương vạn phần kiêng kỵ, cho dù Bất Tử Minh Vương đã già nua, ngay cả pháp lực của mình cũng đang không ngừng trôi qua, nhưng mà muốn giết hắn vẫn là dễ như trở bàn tay.

- Dám giết tộc nhân của ta, cho dù hắn là đệ tử Bất Tử Minh Vương lại có cái gì quá không được hay sao?

Trong lòng của hắn nộ khí không tiêu, thầm nghĩ:

- Bất Tử Minh Vương sớm muộn gì phải chết, sau khi hắn chết, ta liền bắt quan môn đệ tử của hắn bầm thây vạn đoạn, dùng tiêu mối hận trong lòng

của ta!

Chiến đấu trên đạo kim kiều kia vẫn còn tiếp tục, trận chiến đấu này không khỏi tác động trái tim rất nhiều các đại lão, để cho bọn hắn những Thiên Cung cấp bá chủ này, trái tim cũng không khỏi thình thịch đập loạn, khẩn trương chú ý một trận chiến cuối cùng của Chân Ma đại hội!

Bất Tử Minh Vương vì để tránh cho có người âm thầm làm chuyện xấu, bởi vậy chọn địa phương Chân Ma đại hội ở trong Thần Ma kết giới, để cho Khương Pháp Vương, Kim Ngưu Ma Vương... không thể nhúng tay chiến đấu trong đó, thậm chí cũng không cách nào xem cuộc chiến, cho nên ngay cả những nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn này, cũng nhìn không tới chiến đấu trên kim kiều đến tột cùng là ai.

- A...

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong kim kiều truyền đến một tiếng kêu thảm thiết thê lương, sắc mặt Hùng thị tộc trưởng kịch biến, lập tức nghe ra cái thanh âm này đúng là tiếng kêu của đệ tử mạnh nhất mà Hùng thị phái ra lần này!

Kim Ngưu Ma Vương nhìn có chút hả hê nói:

- Hùng đạo hữu đừng vội, đệ tử quý phủ chết ở đó, cũng là hợp quy củ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 403: Đoạt Giải Nhất. (2)

Hùng thị tộc trưởng tức giận hừ một tiếng, sắc mặt hắc đến đáng sợ, ngồi ở trên bảo tọa không có động, bảo tọa lại bị hắn ép tới khanh khách rung động, ánh mắt bất thiện nhìn về phía mấy vị đứng đầu Thần Tộc khác, thầm nghĩ trong lòng:

- Người giết tộc của ta, tất là đệ tử dưới trướng những hỗn đãn này. Khoản sổ sách này, ngày sau thanh toán. Sau khi lão gia hỏa Minh Vương chết, Minh Vương đệ tử sẽ chôn cùng Minh Vương!

Về phần đứng đầu mấy đại Thần Tộc khác, trong nội tâm đã đắc ý, lại có chút bận tâm, chỉ thấy kim kiều không ngừng run run, liền biết một chỗ khác của kim kiều chém giết kinh người, cực kỳ hung hiểm.

Đột nhiên, một cự nhân ba đầu sáu tay, sau lưng có cánh bằng thịt trăm trượng, toàn thân đẫm máu, từ một chỗ khác trong kim kiều bay ngược ra, sau lưng đã đoạn năm sáu cánh bằng thịt, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Hắn còn chưa rơi xuống kim kiều, liền có một nắm đấm kim chói từ một chỗ khác của kim kiều oanh ra, bành một tiếng vang thật lớn, nện ở trên người vị Vũ Thần tộc cường giả này, thân hình vị Vũ Thần tộc cường giả này nổ tung, hóa thành huyết vụ.

Nắm đấm kia mở ra năm ngón tay, hô một tiếng, huyết vụ ở trong lòng bàn tay ngưng tụ, chỉ để lại một ít Minh Vương thần huyết màu vàng!

Đứng đầu Vũ Thần tộc khóe mắt nhảy lên không ngớt, cưỡng ép dằn sát khí xuống, mấy đứng đầu đại Thần Tộc khác đều nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ:

- May mắn không phải đệ tử của tộc ta... Nói trở lại, rốt cuộc là ai hung mãnh như vậy, vậy mà ở phía trên kim kiều cũng có thể liên sát mấy người?

- Rốt cuộc là Đông Vương Thư, hay là Cổn Diêu, hay là Đan Thanh Thụ? Hoặc là cao thủ mà mấy đại Thần Tộc khác bí mật bồi dưỡng được?

- Dương Di Thần tộc bên trong Cửu Di thần tộc có một người, không kém hơn bọn người Đông Vương Thư, cũng có khả năng là hắn!

Kim kiều cũng không rộng lớn, độ rộng chỉ có thể dung hạ một người thông hành, trên kim cầu chiến một trận, tất nhiên là không thể buông tha, binh khí giao kích, chỉ có dũng giả Vô Địch mới có thể sống sót!

- Phụ thân cứu ta!

Một bàn tay ở chỗ sâu trong kim kiều dò xét đi ra, hướng ra phía ngoài chộp tới, lại cái gì cũng không có bắt được, trong lúc đó lại rụt trở về, phảng phất bị quái vật gì kéo vào trong vực sâu Hắc Ám.

Một vị tộc trưởng của Cửu Di thần tộc sắc mặt biến đổi, không nói gì.

Oanh!

Ở chỗ sâu trong Kim kiều, bốn thân ảnh giống như Thần Ma từ trong kết giới đánh đi ra, chiến đấu dị thường thảm thiết, đánh cho máu tươi cùng chi gãy bay tứ tung, rất nhiều đại lão vội vàng nhìn lại, chỉ thấy bốn người kia theo thứ tự là Đông Vương Thư, Cổn Diêu cùng Đan Thanh Thụ, còn có một người khắp cả người kim chói, giống như một hoàng kim Thần Tộc, hơn nữa là hoàng kim Thần Tộc huyết mạch cực kỳ nồng đậm!

Chỉ cần một mình hắn, liền đem ba người Đông Vương Thư đè nặng đánh, một mực từ trong Thần Ma kết giới giết đến bên ngoài kết giới, làm cho ba người Đông Vương Thư chỉ có chống cự chi lực, không có sức phản kháng!

Những máu tươi cùng chi gãy tung bay kia, đúng là ba người Đông Vương Thư bị hắn trọng thương, thậm chí ngay cả chân tay cũng cắt xuống dưới!

Cũng may cảnh giới bọn người Đông Vương Thư cao thâm, thân thể cùng tu vi đều vô cùng cường hoành, coi như là tay chân bị chặt cũng có thể một lần nữa sinh ra, bởi vậy không có bị đánh chết tại chỗ.

Đây cũng là chỗ tốt của Ma tộc, nhân tộc nếu tứ chi không trọn vẹn, liền chỉ có thể lấy lại chi gãy, hoặc là tìm kiếm tứ chi của những người khác đổi đến trên người mình. Ví dụ như Huyền Thiên Thánh tông Thương Lạc đạo nhân, bị Lạc Hoa Âm chém mất một chân, là Tịch Ứng Tình giúp hắn nối đùi.

Nhưng mà Ma tộc, nhất là Thần Tộc, thân thể vô cùng cường đại, sinh mệnh lực mạnh đến nổi đáng sợ, thân thể cường tới trình độ nhất định, liền có thể gãy chi tái sinh!

Đám người Đông Vương Thư đã sử xuất toàn lực, thậm chí nữ tử Cổn Diêu này cũng lộ ra ra một loại hình thái khác của bản thân, là một con dơi như cá lớn, phạm vi hơn mười dặm, cao thấp phiên phi, đại đuôi là một cây độc châm dài đến hơn mười dặm, sắc bén vô cùng, như là trường tiên BA~ BA~ rút đến rút đi!

Căn độc châm này, coi như là Thần Phủ cường giả bị đâm vào trên người, cũng sẽ trực tiếp bị độc chết, nhưng mà độc châm đâm vào trên người thiếu niên cường giả kia, lại chỉ toát ra từng chuỗi hỏa hoa, ngay cả da cũng không có đâm rách!

- Là tiểu tử kia!

Lập tức có người nhận ra Giang Nam, thấp giọng kinh hô.

Sắc mặt tất cả người đứng đầu Ma tộc lập tức trở nên cực kỳ khó coi, bọn hắn suy đoán thật lâu, cho rằng cướp lấy đệ nhất là tộc nhân của mình, lại hồn nhiên không ngờ, đem những thiên chi kiêu tử này giết đến thây ngã không cầm quyền, tử thương vô số, lại có thể là một con lai của Ma La Thần Tộc không có bao nhiêu người để ý!

Giang Nam chắn đại môn Ma Vương phủ, tuy thanh danh lên cao, nhưng dù sao cũng là mượn quy củ cùng cảnh giới chiến một trận này, mà ở trong Thần Ma kết giới, lại không có cái quy củ này chút nào, bằng hắn tu vi Linh Đài cảnh, tự nhiên không bị người chú ý.

Chính thức khiến cho chú ý, vẫn là những cao thủ trẻ tuổi nổi danh kia.

Nhưng mà sự tình hết lần này tới lần khác cùng những đại lão này đoán trước có độ lệch thật lớn, Giang Nam, người không bị coi trọng nhất, ngược lại trở thành hắc mã lớn nhất, cơ hồ đem cao thủ trẻ tuổi các tộc đồ sát hầu như không còn!

Hô...

Giang Nam đột nhiên phất tay, một cuốn trận đồ đem Đông Vương Thư, Cổn Diêu cùng Đan Thanh Thụ hết thảy thu nhập ở bên trong đồ, ba người này biết rõ loại thần thông này của Giang Nam lợi hại, lúc này liên thủ mọi nơi oanh khứ, trận đồ lập tức nghiền nát.

Bất quá lúc này, lại có bảy cuốn trận đồ rơi xuống, để cho bọn hắn không thể nào đào thoát, Giang Nam phất tay run lên, bảy cuốn trận đồ chôn vùi, uy năng bộc phát ra!

Đơn thuần từ trên pháp lực mà nói, Giang Nam đã siêu việt Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả bình thường, bảy cuốn Lượng Kiếp trận đồ chôn vùi, đến tột cùng có bao nhiêu uy lực, có thể nghĩ!

Bảy cuốn trận đồ này cơ hồ đem ba người Đông Vương Thư cắn nát, mấy người kia chỉ còn lại có đầu lâu đạt được bảo toàn, thê thảm vô cùng!

Trong mắt Giang Nam sát cơ lóe lên, Ngũ Kiếp Chung, Thiên Ma Cầm, Thiên Phủ Trọng Lâu phù hiện, chuẩn bị đem ba người Đông Vương Thư triệt để chém giết.

- Dừng tay!

Bọn người Đông Vương Thần Tộc tộc trưởng rốt cuộc ngồi không yên, nhao nhao bạo lên, lấy tay liền hướng Giang Nam chộp tới, lạnh lùng nói:

- Đã ra Thần Ma kết giới, Chân Ma đại hội đã chấm dứt, tiểu tử, ngươi còn dám giết tộc nhân của ta, rõ ràng là tìm đường chết!

- Đang ở trước mặt chúng ta, giết người của tộc ta, ngươi nghĩ rằng chúng ta là tượng gỗ cung phụng ở trong nội đường sao?

Ba vị chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả đồng thời ra tay, cổ uy năng này là mênh mông bực nào, chưa đến gần, Giang Nam liền cảm thấy mình bị lập tức giam cầm tại chỗ, mặc dù là có được thần huyết bạo tăng thực lực gần năm mươi lần, nhưng ở trước mặt cường giả bực này, hắn vẫn là cảm giác được mình yếu như là con sâu cái kiến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 404: Đông Cung Tắm Rửa. (1)

- Đông Vương Phương, Dao Ngọc, Đan Khâu, ba người các ngươi muốn đánh chết đệ tử của ta sao?

Một thanh âm già nua đột nhiên từ trong Thần cung vang lên, đám Đông Vương Thần Tộc tộc trưởng trong lòng cả kinh, vội vàng dừng tay. Một cổ Thần uy từ trong Thần cung truyền đến, Bất Tử Minh Vương thản nhiên nói:

- Chân Ma đại hội chấm dứt, không cần tái khởi phân tranh. Những người còn lại, đều xuất hiện đi.

Giang Nam thấy Bất Tử Minh Vương ra mặt, thở phào nhẹ nhỏm, đồng thời thầm thở dài đáng tiếc, Bất Tử Minh Vương cùng mấy đại Thần Tộc tộc trưởng khác ra mặt, hắn tự nhiên không có cơ hội đem đám người Đông Vương Thư hết thảy chém giết.

- Còn có người sống sót?

Chúng tộc trưởng trong lòng vui mừng, vội vàng hướng kim kiều nhìn lại, thầm nghĩ:

- Không biết sống sót là ai? Nói không chừng có đệ tử tộc ta...

Bất quá để cho bọn họ thất vọng chính là, đám người Diêm Phù, Long Ngâm Phong, Khiếu Mang, Bắc Hành Tuyết cùng Dương La từ trên kim kiều đi ra, còn có một đầu Chiến Minh cự thú khổng lồ, khắp cả người kim quang, hiển nhiên cũng nhận được rất nhiều Minh Vương thần huyết.

Hai người Bắc Hành Tuyết cùng Dương La cũng thôi, dù sao cũng là tồn tại tư chất hơn người, nhưng ba người Diêm Phù, Long Ngâm Phong cùng Khiếu Mang, ở trong mắt nhiều đại lão đó chính là chó mèo hai ba con, để cho người biệt khuất chính là, Chiến Minh cự thú thật sự là chó mèo.

Loại cự thú này chẳng qua là Thần minh chế tạo nên cơ khí giết chóc, không có trí khôn, ngay cả Ma Tộc đê đẳng nhất cũng không tính!

- Khương thị ta cũng toàn quân bị diệt?

Khương Pháp Vương không có thấy đệ tử Khương thị Thần Tộc, trong lòng lạnh xuống.

- Pháp Vương, Khương Thiếu Thư cùng mấy vị đạo hữu của Thái Công phủ, hết thảy là chết ở trong tay Giang đạo hữu.

Đan Thanh Thụ cố gắng khôi phục thân thể, cao giọng nói.

Sắc mặt Khương Pháp Vương trầm xuống, nhìn về phía Giang Nam, thản nhiên nói:

- Giang đạo hữu, ta tự hỏi Thái Công phủ đối đãi ngươi không tệ, đạo hữu không cứu người tộc ta cũng thôi, vì sao còn muốn hướng người tộc ta hạ sát thủ?

Hôm nay Giang Nam chiếm cứ tuyệt đại đa số Minh Vương thần huyết, tự nhiên nhất định trở thành truyền nhân của Bất Tử Minh Vương, Bất Tử Minh Vương đệ tử, bàn về địa vị đủ để cùng đám người Khương Pháp Vương, Kim Ngưu Đại Ma Vương ngang hàng, vì vậy mặc dù trong lòng Khương Pháp Vương giận, nhưng vẫn như cũ gọi hắn một tiếng đạo hữu.

- Pháp Vương, cái này phải hỏi Thái Công phủ các ngươi.

Giang Nam tản đi Ma Chung Bá Thể Thần Thông, thân thể khôi phục như thường, đi thẳng xuống kim kiều:

- Ta biết cảm ơn, Nhu công chúa cùng Khương Thần Thông đối với ta có ân, lòng không dám quên, chẳng qua là đệ tử quý phủ hướng ta xuất thủ, cố gắng giết ta đoạt máu, mặc dù ta tính tình tốt, nhưng cũng sẽ không bó tay chờ chết.

- Thái Công phủ đệ tử ta ở trong Thần Ma kết giới hướng ngươi xuất thủ?

Khương Pháp Vương khẽ cau mày, trước lúc Chân Ma đại hội, mặc dù Giang Nam không từng bị hắn coi vào đâu, nhưng mà hắn cũng biết Giang Nam, trong lòng biết Giang Nam là một thanh niên tiềm lực thật lớn, hơn nữa con gái của mình Khương Nhu tựa hồ đối với hắn cũng rất có hảo cảm.

- Nếu người Tộc ta biết chuyện tình của Giang Nam cùng Nhu Nhi, liền tuyệt sẽ không ở trong Thần Ma kết giới hướng hắn xuất thủ, nhưng nếu là xuất thủ, khẳng định là có người âm thầm sai sử.

Hắn tâm như gương sáng, liếc Khương Duy cách đó không xa một cái, Khương Duy cũng vào lúc này hướng hắn xem ra, hai ánh mắt phụ tử lần lượt thay đổi, nhưng ngay sau đó tách ra.

Khương Pháp Vương trầm mặc không nói, không hề nói chuyện này nữa. Bất quá ở trong lòng hắn, Khương Nhu cùng Giang Nam liền không còn có thể có dây dưa.

Không nói đến Giang Nam là đệ tử nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia, chỉ là một kiện sự Giang Nam giết chết Khương Thiếu Thư này, liền để cho hắn rất khó nhận đồng Giang Nam.

Mấy vị đại lão khác liếc mắt nhìn nhau, trong lòng lẫm nhiên:

- Thật ra thì, lấy nhãn lực của Minh Vương, tự nhiên đối với chuyện đã xảy ra trong Thần Ma kết giới rõ như lòng bàn tay, nếu hắn muốn ngăn cản Giang Nam tru diệt những Thần Tộc khác tự nhiên là dễ dàng.

- Sở dĩ hắn không có ngăn cản, đoán chừng là muốn mượn cơ hội này, tước nhược lực lượng tân sinh tám đại Thần Tộc ta!

- Chỉ có chín người còn sống sót?

Kim Sát Hoàng Kim Thần Tộc cường giả kia đi ra Thần cung, mắt nhìn xuống đám người Giang Nam phía dưới, trực tiếp đem Chiến Minh cự thú

loại bỏ bên ngoài, trầm giọng nói:

- Trừ đệ tử Minh Vương chỉ định, những người khác có thể nhận được một môn công pháp của Minh Vương, Đông Vương Thư, Kình Diêu, Đan Thanh Thụ, Diêm Phù...

Hắn nói ra từng cái tên, đám người Diêm Phù nghe được mình cũng ở trong đó, trong lòng không khỏi vui mừng vạn phần:

- Nếu không phải Giang lão đệ giết chết những người khác, công pháp của Bất Tử Minh Vương liền không có phần của chúng ta, giết được tốt, giết được tốt!

Kim Sát đem tên mọi người nói một lần, chỉ còn lại có Giang Nam không nói, Chiến Minh cự thú mắt nhỏ sáng lên, dường như lấy lòng hướng hắn lung lay cái đuôi.

Kim Sát như cũ đối với nó làm như không thấy, đầu cự thú này nổi giận, nhe răng nhếch miệng, miệng phát ra thanh âm uy hiếp:

- Nga...

- Di? Đầu cự thú này thật giống như có chút linh trí, cùng với Chiến Minh cự thú khác lộ ra bất đồng!

Trong lòng Kim Sát kinh ngạc, đối với Chiến Minh cự thú cũng có mấy phần tò mò, bất quá Chiến Minh cự thú không phải là Ma Tộc, loại chuyện truyền thụ cho Chiến Minh cự thú tâm pháp tu luyện này, có thể nói là chuyện cười lớn nhất thiên hạ.

Loại cự thú này là một loại sinh vật cấp thấp do Thần tạo, không có trí khôn, đại não nhỏ đến thương cảm, ngay cả hạt đậu cũng không bằng, căn bản không cách nào tu luyện công pháp, chỉ có thể dựa vào không ngừng ăn trưởng thành.

Nhưng hắn không biết, Giang Nam sửa lại trận pháp của Ma Thần chế tạo

Chiến Minh cự thú kia, để cho đại não của đầu Chiến Minh cự thú này từ từ phát sinh biến dị, đại não dần dần sinh trưởng, mặc dù như cũ linh trí không mở, nhưng so sánh với trước thông minh rất nhiều, chẳng qua là dung lượng não vẫn còn nhỏ đến thương cảm.

Giang Nam đem đầu cự thú này thu hồi, tránh cho nó thật nổi giận hướng Kim Sát xuất thủ.

Lấy thực lực Kim Sát, muốn tiêu diệt Chiến Minh cự thú quả thực không cần tốn nhiều sức. Kim Sát trầm giọng nói:

- Trừ Giang Nam, những người khác đi Thần cung Tàng Kinh Lâu, riêng phần mình chọn lựa một môn công pháp.

Lập tức có Tiếp Dẫn Sứ của Hoàng Kim Thần Tộc tiến lên, đem đám người Diêm Phù, Đông Vương Thư tiếp dẫn đến trong Thần cung. Kim Sát sải bước hướng Giang Nam đi tới, trên khuôn mặt miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười nói:

- Giang sư đệ, bái Minh Vương làm sư là một đại sự, sư đệ ngươi chi bằng đi Dưỡng Tâm Cung tắm rửa tẩy lễ, dâng hương tỉ mỉ, ba ngày sau, cả người tinh khiết như một, lại bái Bất Tử Minh Vương. Sư đệ, ngươi đi theo ta.

Giang Nam gật đầu:

- Làm phiền sư huynh.

Kim Sát xoay người hướng lãnh tụ các đại bộ tộc trầm giọng nói:

- Chư vị kính xin lui tán, ba ngày sau, đợi Minh Vương thu đồ đệ, tự nhiên sẽ bái phỏng chư vị, liên lạc tình nghĩa.

Chương 405: Đông Cung Tắm Rửa. (2)

Đám người Kim Ngưu Đại Ma Vương, Khương Pháp Vương liếc mắt nhìn nhau, tâm tình trầm trọng, tự mình rời đi.

Giang Nam đi theo Kim Sát vào Thần cung, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy Thần cung của Bất Tử Minh Vương giống như Thiên Cung, bên trong cơ hồ là một tiểu thế giới, sơn thủy xanh tươi, hồ hải rộng lớn, từng ngọn cung điện dung nạp ở trong tiểu thế giới này.

Nơi này còn có nhiều cô gái xinh đẹp, cũng là chủng tộc tuấn mỹ nhất trong Ma Tộc, áo mặc không nhiều còn nhanh nhẹn bay tới bay lui, tư thái thướt tha động lòng người, ngẩng đầu nhìn lên, là có thể thấy cảnh sắc dưới váy.

Quần áo của các nàng rất thấu, không thể che hết thân thể mềm mại.

- Minh Vương lựa chọn cô gái xinh đẹp nhất thiên hạ bổ túc đến trong hậu cung của mình, thật là làm cho người hâm mộ!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước là một tòa núi hùng vĩ nhất, một ngọn cung điện xanh vàng rực rỡ lồng lộng đứng vững, thần uy tràn ngập, đạo tắc chi chít, đan vào thành lưới, nơi đó hẳn là Minh Vương Cung, chỗ ở của Bất Tử Minh Vương!

Trái tim của hắn không khỏi kịch liệt nhảy lên mấy cái, Bất Tử Minh Vương gần ngay trước mắt, giết chết Thần minh cư ngụ ở phàm trần này, không chỉ là tâm nguyện của những đại ma đầu Thí Thần Cốc khác, thậm chí Giang Nam cũng rất muốn tự mình tham dự đến trong trận chiến này, tận mắt nhìn thấy quá trình đồ thần!

- Tương lai ta cũng muốn đồ thần, hướng Thần minh diệt quê nhà ta kia lấy lại công đạo, mà lần này tàn sát Bất Tử Minh Vương, chính là vì trận

chiến tương lai của ta thêm nhiệt!

Đột nhiên, Kim Sát như có biết nhìn hắn một cái, cau mày nói:

- Sư đệ, nhịp tim của ngươi rất mau.

Giang Nam như không có chuyện gì xảy ra, cười nói:

- Tiểu đệ sắp thấy Thần, lạy Thần làm sư, có chút không nhịn được kích động.

Kim Sát gật đầu, không nghi ngờ gì nói:

- Ta năm đó bái Minh Vương vi sư, cũng vạn phần kích động. Sư đệ, nơi này chính là Dưỡng Tâm Cung, bên trong chính là Hoán Thanh Trì, sư đệ đi vào tắm rửa, đợi ba ngày sau, Minh Vương tự nhiên sẽ đích thân diện kiến.

Hắn dừng lại ở trước một tòa cung điện, cũng không có đi vào.

Chỉ thấy hai thiếu nữ xinh đẹp cười vui tiến lên đây, vịn Giang Nam vào bên trong, cười duyên nói:

- Tiểu lão gia bên trong, chúng tỷ muội chúng ta đợi đã lâu!

Giang Nam chỉ cảm thấy thân thể ôn hương mềm mại, tâm thần không khỏi có chút hoảng hốt, trong lúc vô tình đi tới ngọc trì ở chỗ sâu trong cung điện, chỉ thấy hơn mười cô gái tuyệt sắc đứng hầu ở bên cạnh Hoán Thanh Trì, chờ hầu hạ hắn.

Những cô gái xinh đẹp này mục như tranh vẽ, có mỹ nhân cho hắn cảm giác phảng phất là núi lửa sắp phun trào, hai vú rất ngạo nhân, cổ áo nửa lộ, có lại là như băng sơn, lãnh diễm ngạo nghễ, còn có là thơ ngây chân thành, có linh lung khéo léo, có văn tĩnh nhàn thục giống như đại gia khuê tú.

Hắn tựa như tiến vào đông cung, các thiếu nữ để cho hắn không kịp nhìn.

Mỹ nhân tiến lên, không khỏi phân trần liền thay Giang Nam cởi áo nới

dây lưng, quần lót cũng không có còn dư lại cho hắn, cười duyên nói:

- Tiểu lão gia mệt nhọc thật lâu, nói vậy đã mệt mỏi, thiếp thân cẩn thận hầu hạ, lão gia cần phục vụ đặc thù sao? Không cần lão gia vận động, thiếp thân có thể thay ngài làm tất cả.

Sắc mặt Giang Nam trở nên hồng, hắn vẫn còn là lần đầu gặp phải loại chuyện này, còn chưa kịp trả lời, chỉ thấy những cô gái này cũng cỡi trần truồng, ôn hương nhuyễn ngọc, ôm lấy hắn tiến vào Hoán Thanh Trì.

Một thiếu nữ nóng bỏng cười hì hì nói:

- Tiểu lão gia, thiếu nữ phàm trần kia là không thú vị nhất, xương cốt cứng ngắc, nơi nào có thể vượt qua chúng ta? Lão gia muốn chơi như thế nào là có thể chơi như thế đó, buộc chặc, gấp, giắt, ngựa gỗ, đĩa quay,... chỉ cần lão gia tận hứng, chúng ta liền thỏa mãn.

Giang Nam rất là động tâm, ho khan một tiếng, chần chờ nói:

- Ba ngày sau ta liền muốn đi bái kiến Minh Vương, há có thể làm loạn?

- Vui đùa một chút có cái gì không được?

Lại có một thiếu nữ hé miệng cười nói:

- Lão gia đem đồ vật bên trong thân thể bài xuất, cũng tương đương với trong cơ thể tắm rửa một lần, thần thanh khí sảng, thích hợp đi gặp minh Vương Đại lão gia!

- Điều này cũng đúng...

Giang Nam gật đầu, đột nhiên thức tỉnh, lắc đầu nói:

- Ta mấy ngày nay chiến đấu, trong lòng có cảm ngộ, tự nhiên thừa dịp trong khoảng thời gian này tỉ mỉ ngộ đạo. Đợi tắm rửa xong, các ngươi tất cả lui ra, ta cần bế quan ba ngày.

Một thiếu nữ ngây thơ cong miệng lên, từ sau lưng của hắn dán lên, dùng hai vú giúp hắn thanh tẩy, tràn đầy co dãn, rất là mê người, để cho tâm viên ý mãn, khó có thể tự giữ. Những thiếu nữ khác cũng xông tới, tinh tế chà lau, thân thể trước mắt lúc ẩn lúc hiện, thỉnh thoảng ngực cùng ngực thân mật dán sờ, để cho Giang Nam cảm thấy chịu không nổi.

Còn có hai thiếu nữ Ma Tộc trần truồng ôm nhau, da thịt ma sát, cảnh xuân kiều diễm, thỉnh thoảng phát ra rên rỉ không rõ ý nghĩa, để cho hắn cơ hồ ý chí hỏng mất.

- Nếu ta thật sự làm, lão quỷ Bất Tử Minh Vương biến thái kia, nhất định sẽ rình coi ta, hơn nữa bọn người đại ca, nhị ca đoán chừng cũng sẽ nhìn trộm, trước mắt bao người, nửa niềm vui thú cũng không có...

Cũng may những thiếu nữ này thanh tẩy xong, riêng phần mình đứng dậy rời ngọc trì, mặc quần áo, lẳng lặng thối lui khỏi nơi đây, để cho Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm.

- Nhân cơ hội này, đem Đạo Đài bát cảnh tâm pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh thôi diễn đi ra ngoài!

Thân thể Giang Nam xích lõa, nhấc chân đi ra Hoán Thanh Trì, trải qua tắm rửa cùng các thiếu nữ kia thanh tẩy, hắn khắp cả người vô cấu, giống như tân sinh.

Thân hình của hắn cân xứng thon dài, mặc dù trải qua sát phạt chiến đấu, lần lượt bị thương, nhưng chiến đấu cũng không có ở trên thân thể của hắn lưu lại vết thương, da thịt của hắn từ dưới làn da hơi đội lên, không có nửa phần cảm giác dử tợn, mỗi một phần da thịt đều vừa đúng.

Mặc dù luyện hóa nhiều Minh Vương thần huyết, để cho hắn thoạt nhìn giống như làm bằng vàng ròng, biến thành một vị thiếu niên Kim Thân, nhưng tóc của hắn như cũ đen nhánh, thuận trơn phi trên vai, bọt nước từ sau trợt xuống.

Mặc dù Minh Vương thần huyết bị hắn luyện hóa, nhưng mà Giang Nam thủy chung khống chế những thần huyết này, không để cho thần huyết xâm nhập trong trái tim của mình.

Giang Nam mặc quần áo, giống như thiếu niên thư sinh, tĩnh hạ tâm lai tinh tế thôi diễn Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Chỉ thấy những thiếu nữ Ma Tộc kia rời đi, đã đốt hương trầm, mùi thơm xông vào mũi, hun hương quần áo của hắn.

Hắn tích lũy thật sự quá hùng hậu, thần huyết của Bất Tử Minh Vương vừa mở rộng tư chất của hắn, khai thác tầm nhìn của hắn, lấy kiến thức nhãn giới của hắn hôm nay, diễn hóa Đạo Đài bát cảnh tâm pháp liền dễ dàng rất nhiều.

Giang Tuyết tỷ tỷ truyền thụ cho hắn Ma Ngục Huyền Thai Kinh không có Đạo Đài bát cảnh cùng với tâm pháp phía sau, hôm nay Giang Nam đã hiểu, mục đích khai sáng môn công pháp này, chính là muốn Tu Luyện Giả tự mình đi hoàn thiện pháp môn tiếp sau, chân chính làm được cảnh giới tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Chương 406: Cho Ngươi Thiên Lý. (1)

Mà khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, mới có thể coi là thật bắt đầu tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Hắn lâm vào trong suy nghĩ, trong đầu vô số kiến thức tin tức phức tạp bắt đầu không ngừng phân giải tổ hợp, Huyền Thai trong Tử Phủ hai mắt sâu thẳm, giống như bao hàm hai vũ trụ, đem vô số đạo văn sắp hàng, xây dựng đạo văn phát triển mới, thôi diễn ra có thể đem tuyệt đại đa số đạo văn dung hợp quy nhất đi ra ngoài.

Ba ngày thời gian bất tri bất giác đi qua, Giang Nam mở ra hai tròng mắt, đứng dậy đi ra Dưỡng Tâm Cung.

- Bất Tử Minh Vương hẳn là muốn triệu kiến ta.

Ba ngày thời gian mặc dù ngắn, nhưng hắn vẫn thu hoạch rất nhiều, công pháp Linh Đài Cảnh đã bị hắn thôi diễn ra thất thất bát bát, trải bằng con đường tu luyện Đạo Đài bát cảnh.

Mặc dù Giang Nam nguyên vốn đã là Linh Đài Cảnh tu sĩ, nhưng chỉ là cảnh giới của hắn đến Linh Đài Cảnh, đối với Linh Đài Cảnh tu luyện như thế nào còn không biết gì cả.

Giờ phút này, tâm pháp Linh Đài Cảnh bị hắn thôi diễn ra thất thất bát bát, liền ý nghĩa hắn có thể ở Linh Đài Cảnh tu luyện, tăng lên, tiến bộ, thậm chí đối với Liên Đài Cảnh, hắn cũng có nhận thức càng sâu.

Cấu tạo tâm pháp Linh Đài Cảnh, Liên Đài Cảnh chủ yếu nhất, là ở trên hai chữ "Linh" "Liên", Linh là hồn, Liên là phách, hợp chung một chỗ chính là Hồn Phách.

Hồn Phách theo lời người phàm thật ra thì có rất nhiều hiểu lầm, cho rằng

Hồn Phách chính là chỉ linh hồn, lại hồn là linh hồn, mà phách là khí lực.

Hai chữ Hồn Phách, là thân thể người cùng linh hồn chỉnh hợp, chính là một người đầy đủ.

Mà hai đại cảnh giới Linh Đài Cảnh cùng Liên Đài Cảnh này, pháp lực Đạo văn giống như trước cũng sẽ tăng lên, hơn nữa tiến bộ không nhỏ, nhưng trọng điểm vẫn là tu luyện Thần hồn, tu luyện thân thể.

Đột nhiên, Giang Nam lòng có nhận thấy, chỉ thấy một Đại Đạo kim quang từ chỗ sâu trong tòa cung điện của Bất Tử Minh Vương đánh tới, bá một tiếng liền phô đến dưới chân của hắn.

- Đến đây đi...

Đáy lòng của Giang Nam đột nhiên vang lên một thanh âm già nua, kêu gọi hắn bước lên kim kiều.

Hắn đi lên kim kiều, cất bước hướng tòa cung điện kia đi tới, trong lòng kích động vạn phần, hưng phấn vạn phần.

Rốt cục có thể nhìn thấy vị Thần minh Cửu U Minh Giới này, Bất Tử Minh Vương!

Theo hắn cách tòa cung điện này càng ngày càng gần, Giang Nam dần dần cảm giác được, thần huyết trong cơ thể mình bắt đầu mơ hồ xao động, phảng phất hưng phấn, hưng phấn vì phía trước có một tồn tại cùng mình đồng nguyên.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, hắn có thể cảm giác được, thần huyết trong cơ thể mình hoan hô tước dược, dường như muốn cùng tồn tại trong cung điện kia hợp làm một thể!

- Cốc chủ nói không sai, Bất Tử Minh Vương đích xác là tính toán tìm kiếm một thân thể mới, có thể cùng hắn tương khế hợp thân, sống ra thế thứ hai!

Đợi đến trước cung điện, trong thần điện này Thần uy tràn ngập, cho dù là đám người Kim Ngưu Đại Ma Vương đi tới nơi này, cũng muốn tâm sinh kính sợ, nhưng Giang Nam lại không có bao nhiêu cảm giác như vậy, ngược lại cảm thấy thần uy cùng mình mơ hồ cộng minh, cũng không bài xích trấn áp mình.

Đây là bởi vì thần huyết trong cơ thể hắn cùng Bất Tử Minh Vương đồng căn đồng nguyên, Bất Tử Minh Vương không thể mượn thần uy tới áp chế hắn.

Đồng thời, hắn còn cảm giác được một cổ mộ khí vô cùng già nua, không khí trầm lặng, thân thể của Bất Tử Minh Vương hiển nhiên đã suy bại tới cực điểm, vị Cổ lão Ma Thần này sinh mệnh đi tới cuối, không có bao nhiêu thời gian có thể sống.

Trong cung điện không có những người khác, chỉ có Giang Nam đi ở trong hành lang trống rỗng, cước bộ rầu rĩ rung động.

Bất Tử Minh Vương đối với bất kỳ người nào cũng vạn phần phòng bị, Cổ lão Ma Thần sắp chết, vì vậy ngay cả đệ tử của mình cũng không tin, e sợ cho hắn ở lúc đoạt xá Giang Nam, đệ tử của hắn thừa dịp hắn suy yếu, chém giết hắn.

Bọn người Kim Sát bị hắn đuổi đi, bảo vệ ở ngoài Thần cung, tùy thời đợi lệnh, không có hắn phân phó, tuyệt không dám xông vào nơi đây.

Giang Nam rốt cục đi tới chỗ sâu nhất của cung điện, nơi này thần uy nồng nặc nhất, đạo tắc hóa thành từng đạo hoa văn huyền bí, phức tạp và thần bí.

Mà ở trung tâm những đạo tắc mỹ lệ này, là tòa thần tọa khổng lồ, dùng hài cốt Cổ lão Thần minh chế tạo thành bảo tọa, ngồi trên thần tọa là một Ma Thần khô gầy như củi, quanh thân kim chói, trong cơ thể thần huyết chạy chồm, tràn đầy chí cực.

- Bất Tử Minh Vương...

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên Ma Thần này, chỉ cảm thấy tôn Ma Thần này hai mắt thâm thúy, uy nghiêm túc mục, Bất Tử Minh Vương ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, khí thế vô hình tạo thành một tiểu thế giới độc lập, mặc dù cách Giang Nam rất gần, nhưng cho Giang Nam cảm giác, hắn căn bản không ở chỗ này, mà là đang ở ngoài nghìn vạn dặm!

Loại khí tràng này không phải chuyện đùa, cũng tức là nói, nếu Giang Nam muốn hướng Bất Tử Minh Vương phát động công kích, thì Thần Thông cần vượt qua nghìn vạn dặm mới có thể công kích được Bất Tử Minh Vương, mà Bất Tử Minh Vương muốn công kích Giang Nam, thì có thể đụng tay là đến!

- Ngươi công kích không tới ta, mà ta có thể tùy thời công kích ngươi, đây cũng là nơi kinh khủng của Ma Thần!

Giang Nam không khỏi có chút bận tâm, thầm nghĩ:

- Thí Thần Cốc ta, thật có thể chém giết tồn tại khủng bố như vậy sao?

Ánh mắt của Bất Tử Minh Vương rơi vào trên người của hắn, đây là một tôn Cự Nhân, phảng phất hắn chính là Chúa Tể mở thế giới, làm cho người ta có một loại cảm giác đứng lên liền nhét đầy cả thiên địa.

Giang Nam đứng ở nơi đó, chỉ cảm thấy ánh mắt của Bất Tử Minh Vương rơi ở trên người mình, phảng phất có thể nhìn thấu hết thảy bí mật của hắn, thậm chí thấy rõ hạt thật nhỏ trong máu, vô luận cái gì cũng không cách nào dấu diếm được hắn.

Bất quá, đây cũng chỉ là một loại cảm giác mà thôi, coi như là Thần minh như Bất Tử Minh Vương này, cũng không có thể không chỗ nào không biết, mặc dù hắn có thể nhìn thấu hạt thật nhỏ trong cơ thể Giang Nam, nhưng mà nhìn không thấu Tử Phủ của hắn, nhìn không thấu Ngục Thần Chu mà đám người mặt quỷ nam tử đang trốn.

- Ha hả, rất tốt, rất tốt...

- Thân thể rất hoàn mỹ, ngươi không có trầm mê nữ sắc, cũng rất tốt...

Bất Tử Minh Vương mở miệng, thanh âm già nua rung động, giống như lôi đình trên chín tầng trời chấn động:

- Trầm mê nữ sắc thì thần hồn điên đảo, thần hồn suy yếu thì dễ dàng bị thừa dịp. Nhục thể của ngươi, hơn nữa thần huyết của ta, có thể nói không thua tinh anh Thần Giới, nếu dùng thân thể này tu luyện, tương lai thành tựu Thiên Thần Ma Thần cũng không nói chơi, thậm chí nói không chừng có hi vọng đi đánh sâu vào cảnh giới cao hơn!

- Đa tạ khích lệ.

Giang Nam bất ti bất kháng nói:

- Bất quá có một chút Minh Vương nói sai rồi, sở dĩ ta có thực lực bực này, nguyên nhân chủ yếu là có Minh Vương thần huyết chống đở, để cho pháp lực của ta cùng thân thể bạo tăng năm mươi lần. Nếu không có thần huyết, thực lực của ta cũng chỉ là tạm được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 407: Cho Ngươi Thiên Lý. (2)

Bất Tử Minh Vương trầm giọng nói:

- Ngươi không cần khiêm tốn, ngươi là Nhân Tộc, nhưng căn cơ của ngươi đã đạt đến đỉnh mà Thần Tộc có thể đạt tới, từ cổ chí kim, năng nhân bối xuất, có thể ở cùng cảnh giới chiến thắng ngươi, bất quá hai ba người mà thôi.

- Còn có hai ba người có thể thắng qua ta?

Giang Nam cũng không có bởi vì Bất Tử Minh Vương biết chủng tộc hắn mà giật mình, ngược lại bởi vì có người có thể ở cùng cảnh giới thắng được hắn mà để cho hắn có chút kinh ngạc nho nhỏ, nghi ngờ nói:

- Ta tự hỏi khổ tu không ngừng, vô luận thần thức, pháp lực hay thân thể, cũng đạt tới đỉnh của loài người, vì sao còn có người có thể thắng qua ta?

Bất Tử Minh Vương lộ ra mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Có thể thắng qua ngươi, cũng là Thần minh chuyển thế thân, nội tình bọn họ so sánh với ngươi nhiều không biết gấp bao nhiêu lần, những người này đi lên bài vị, trở thành một trong những tồn tại mạnh nhất Thần giới, thậm chí sắp vấn đỉnh Tiên Đạo, bọn họ có thể ở cùng cảnh giới thắng được ngươi cũng chẳng có gì lạ.

Hai người chậm rãi nói chuyện, hồn nhiên không giống loại sinh tử đại địch một người mưu đồ ám toán tên còn lại, mà tên còn lại chuẩn bị chiếm cứ thân thể đối phương, ngược lại giống như là một sư một đồ nói chuyện phiếm.

Bất Tử Minh Vương từ ngữ chuyển hướng, cười nói:

- Bất quá, ngươi cũng có hi vọng có thể đạt tới thành tựu như bọn họ, tương lai cũng có thể trở thành Thần minh, thậm chí đánh sâu vào Tiên Đạo, Trường Sinh Bất Tử, cùng thiên địa cùng thọ!

Ánh mắt Giang Nam không khỏi nóng bỏng, thành khẩn vạn phần nói:

- Kính xin Minh Vương chỉ điểm một con đường sáng.

Trên thần tọa, Bất Tử Minh Vương chậm rãi giơ tay lên, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy quanh thân bị giam cầm, thân bất do kỷ hướng vị Ma Thần già nua này thổi đi.

- Đường sáng này chính là, ta trở thành ngươi.

Ánh mắt của Bất Tử Minh Vương quỷ dị, ha hả cười nói:

- Ta chiếm cứ nhục thể của ngươi, đạt được tân sinh, lấy kinh nghiệm tu luyện của ta, hơn nữa nhục thể của ngươi, trở thành Thần minh là dễ dàng, tương lai trở thành tồn tại mạnh nhất Thần Giới, vấn đỉnh Tiên Đạo, cũng không phải là không thể nào!

- Bất Tử Minh Vương, ngươi muốn đoạt xá nhục thể của ta?

Giang Nam vừa sợ vừa giận, ra sức giãy dụa, nhưng không cách nào nhúc nhích, khàn cả giọng nói:

- Ngươi rõ ràng nói muốn thu ta làm đồ đệ, truyền thụ đạo thống của ngươi, chẳng lẽ ngươi muốn nuốt lời? Đường đường Ma Thần, nói một đằng làm một nẻo, thiên lý không tha!

- Thiên lý không tha?

Bất Tử Minh Vương cười ha ha, đột nhiên ho khan liên tục, thở hồng hộc nói:

- Thần chính là thiên lý, ta chính là Thần, sao lại thiên lý không tha? Ngươi cũng phải nhận được chỗ tốt, ta đoạt xá nhục thể của ngươi, sau khi

đạt được tân sinh, như cũ dùng tên của ngươi, tương lai tên của ngươi chắc chắn khiếp sợ Tam Giới, đạt được thành tựu cùng uy vọng mà ngươi cuộc đời này cũng không dám hy vọng xa vời!

Giang Nam cách hắn càng ngày càng gần, gần có thể thấy nếp nhăn khô bại trên khuôn mặt hắn, đó là chết ban, tràn ngập tử khí trầm trầm.

- Ta hôm nay liền đoạt thân thể ngươi, cũng muốn nhìn, nhìn thiên lý có thể làm khó dễ được ta không?

Sắc mặt Bất Tử Minh Vương hiện lên vẻ đỏ bừng bệnh hoạn, tự phụ nói.

- Bất Tử Minh Vương, ngươi đã muốn thiên lý, như vậy ta liền cho ngươi thiên lý!

Trong cơ thể Giang Nam, đột nhiên một chiếc thuyền lớn kim chói hiện ra, ùng ùng trở nên to lớn, hóa thành một cự thuyền dài đến hai ba mươi dặm, dưới đò buộc chặc thần minh chi cốt, xu thế thiên địa lui tránh, vượt qua không gian, khoảng cách nghìn vạn dặm thoáng một cái biến mất, hung hăng đụng vào trên người Bất Tử Minh Vương!

Bất Tử Minh Thần hồn nhiên không ngờ trận biến cố này, còn chưa kịp phản ứng, Ngục Thần Chu đã áp đến trước mặt, thân thuyền khổng lồ đè ép nửa người trên của tôn Ma Thần này, hung hăng hướng phía sau đánh tới!

Thần uy đạo tắc của hắn tạo thành tiểu thế giới trực tiếp bị Ngục Thần Chu xuyên thủng, ngay cả thần tọa khổng lồ mà Bất Tử Minh Vương ngồi xuống kia cũng bị đụng nát bấy!

Tôn Cổ lão Ma Thần này hình chữ đại nằm dang tay bay lên, Thần Điện lập tức chia năm xẻ bảy, toái đầy đất!

Ngục Thần Chu, trọng bảo của Vạn Long Sào, mặc dù cái bảo vật này không phải là trấn giáo cấp pháp bảo, nhưng mà không phải chuyện đùa, có thể xuyên qua Đại Thiên Thế Giới, nhưng trong nháy mắt đụng vào Bất Tử Minh Vương đó, cái trọng bảo này cũng ầm ầm nghiền nát, dù là Thần cốt

luyện chế chủ thể thuyền lớn cũng toái đầy đất!

Một kích kia, tập hợp pháp lực cao nhất của sáu đại ma đầu Thí Thần Cốc, cho dù là Bất Tử Minh Vương ở dưới sự ứng phó không kịp, cũng ăn thiệt thòi, bị đụng phải cốt đoạn gân gãy, chỉ nghe băng băng băng mấy tiếng, xương sườn của hắn bị đụng gảy bốn năm cái, lồng ngực sụp đổ đi xuống!

Nơi Ngục Thần Chu nghiền nát, sáu thân hình đứng ở nơi đó, Thiên Cơ Tú Sĩ vung tay lên, bốn mươi chín cây thăm bằng trúc ối chao ô hay bắn về phía bốn phương tám hướng, hóa thành một cây cột gỗ khổng lồ, đem trọn Thần cung bao phủ ở bên trong, diễn biến làm một đại trận, trong trận tự thành một giới, cùng ngoại giới ngăn cách.

Thành tựu trận pháp của hắn còn ở trên Giang Nam, một ngọn đại trận này phong tỏa Thần cung, cho dù là mấy đại đệ tử của Bất Tử Minh Vương cũng không thể tiến vào trong trận, trì hoãn thời gian cho bọn hắn.

Giang Nam thấy sáu thân ảnh này, không khỏi nắm chặt quả đấm.

Cuộc chiến đồ thần của Thí Thần Cốc, rốt cục bắt đầu!

Một đạo búa quang dâng lên rơi xuống, xuy một tiếng cắt ra hư không, hung hăng chém vào trên người Bất Tử Minh Vương, làm thần thể cũng bị cắt hé ra, lộ ra xương cốt kim chói bên trong!

Lại có một người tóc đen loạn vũ, thân cao vạn trượng, giống như Ma Thần phủ xuống, một quyền tiếp theo một quyền hướng Bất Tử Minh Vương oanh kích!

Còn có một tôn Đại Phật, Phật quang Kim Thân chiếu rọi vạn trượng, đem Bất Tử Minh Vương gắn vào trong Phật quang, Phật quang cùng ma khí vỡ bờ, không ngừng luyện hóa, để cho Đạo tắc của hắn không ngừng phân giải!

Một đạo kiếm quang bay tới, giống như linh dương đeo giác, vô tích có

thể tìm ra, sau một khắc liền hung hăng đâm vào mi tâm của Bất Tử Minh Vương!

Cùng lúc đó, Thái Huyền đại trận đột nhiên xuất hiện, thần thể của Bất Tử Minh Vương cũng gặp phải đại trận vặn vẹo, cơ hồ bị vắt thành bánh quai chèo!

- Bảy con kiến hôi lại muốn ám toán ta, ám toán một Thần minh? Người nào cho các ngươi lá gan lớn như vậy?

Bất Tử Minh Vương hít vào một hơi thật dài, lồng ngực lần nữa phồng lên, thân thể vặn vẹo khôi phục nguyên trạng, trong miệng ho ra khối lớn khối lớn huyết nhục, nhìn thấy mà giật mình.

Hơi thở của hắn trán phóng, cự phủ của Thạch Cảm Đương liền không cách nào rơi xuống, quả đấm của Cáp Lan Sinh băng liệt lảo đảo lui về phía sau, kiếm quang của Ngũ Ma mới vừa đâm vào mi tâm của hắn, liền bắt đầu từng khúc tan rã. Phật quang của Vô Tướng Thiền Sư lập tức hành quân lặng lẽ, thậm chí ma khí của hắn bắt đầu xâm nhập vào trong Phật quang của Vô Tướng Thiền Sư, đem Đại Phật đồng hóa thành Ma!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 408: Kiếp Trước Thân

Hắn đứng dậy, Ma Thần Chi Thể vô cùng cao lớn, cho dù là Cáp Lan Sinh thân cao vạn trượng ở trước mặt hắn cũng giống như là còn vị thành niên, hắn chân to nặng nề một bước, Thái Huyền đại trận của mặt quỷ nam tử cũng lập tức dừng vận chuyển.

Trên mặt Bất Tử Minh Vương hiện lên một mạt triều hồng, đột nhiên lần nữa khôi phục như lúc ban đầu, kim chói, thần uy ngập trời, tiểu thế giới nghiền nát lần nữa khôi phục.

Hắn mới vừa rồi không phòng bị chút nào, vì vậy ăn thiệt thòi, thân là Ma Thần, cư nhiên bị mấy con kiến hôi đánh lén, há có thể không giận?

- Nguyên lai là dư nghiệt của Thạch Tộc, con của Thạch Quân Thuật, còn có mấy tiểu bối Nhân Tộc, Thiên Tộc, Phật Môn!

Bất Tử Minh Vương liếc thấy Thạch Cảm Đương, hơi ngẩn ra, nhất thời biết ngọn nguồn mọi chuyện.

Thạch Cảm Đương chi phụ Thạch Quân Thuật năm đó cũng là hạng người kinh thái tuyệt diễm, bởi vì tu luyện tới cảnh giới gần Thần, hắn lo lắng nếu Thạch Quân Thuật tu thành Thần minh, mình đã lâm vào già yếu sẽ chết ở trong tay của hắn, vì vậy trước thời hạn xuất thủ, đem Thạch Quân Thuật diệt trừ.

Thạch Cảm Đương cùng những người này, lẻn vào trong huyết mạch của Giang Nam, tất nhiên là báo thù thay phụ thân hắn!

- Tu vi tư chất của ngươi, so sánh với phụ thân ngươi không kém, bằng vào huyết mạch Thạch Tộc cấp thấp, lại sắp tu luyện tới cấp bậc chưởng giáo Chí Tôn, bất quá con kiến hôi chính là con kiến hôi.

Ánh mắt của Bất Tử Minh Vương từ trên người những người khác quét qua, nhất thời yên lòng, Cáp Lan Sinh, Thiên Cơ Tú Sĩ cùng Vô Tướng Thiền Sư, một người là Nhân Tộc, một người là Thiên Tộc, một người là đệ tử cửa Phật, tu vi cũng không cao thế nào, chẳng qua là tu luyện tới Thiên Cung nhất trọng nhị trọng cảnh giới.

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Ngũ Ma, trong lòng cả kinh:

- Là một nhân vật chưởng giáo Chí Tôn cấp, so sánh với những người khác mạnh hơn rất nhiều!

Đợi ánh mắt của hắn rơi vào trên người mặt quỷ nam tử, sắc mặt rốt cục có chút ngưng trọng, thanh âm trầm giọng nói:

- Một cường giả gần Thần, cảnh giới của ngươi đã đạt tới Thiên Cung thất trọng đỉnh, tu thành Ngọc Hoàng, da thịt như ngọc, xương cốt như ngọc, thần hồn như ngọc, thần thức như ngọc, pháp lực gần như Thần minh, tiến về phía trước một bước nữa, nhục thể của ngươi sẽ đạt tới trình độ Thần minh.

- Ta xem ngươi tuổi không lớn lắm, tiền đồ vô lượng, so sánh với Thạch Quân Thuật năm đó cũng không thua gì, vì sao cũng muốn tự tìm đường chết?

Bọn người Cáp Lan Sinh, Thạch Cảm Đương không biết tu vi cảnh giới của Mặt quỷ nam tử, nghe vậy không khỏi ngẩn ra, bọn họ cũng không ngờ rằng Thí Thần Cốc Chủ tu vi lại cao đến loại trình độ này!

Ngọc Hoàng, Thiên Cung thất trọng cảnh giới, da thịt như ngọc, xương cốt như ngọc, thần hồn như ngọc, thần thức như ngọc, trong thiên hạ có thể làm được một bước này, chỉ có hai ba người mà thôi.

Huyền Minh Nguyên Giới có hai ba người, Cửu U Minh Giới cũng có chừng hai ba người.

Cho dù là một Ma Thần gần chết, đó cũng là một Thần minh, bọn họ không thể không cẩn thận làm việc. Đòi công đạo, ở trước khi ngươi chết,

phải giết được đối thủ đã.

Những người khác cũng như lâm đại địch, con mắt trước mặt Vô Tướng Thiền Sư biến mất, nhìn không thấy diện mục, Ngũ Ma lau nhè nhẹ bảo kiếm, sát khí càng lúc càng nồng nặc, Cáp Lan Sinh thân hóa Cự Nhân vạn trượng, đỉnh thiên lập địa, Thiên Cơ Tú Sĩ thì vung tay áo, từng kiện Thiên Cung chi bảo bay ra, liên tục ở chung quanh bày trận, trận pháp chồng chất.

Có khoảng hơn hai trăm Thiên Cung chi bảo, hết thảy bị Thiên Cơ Tú Sĩ làm thành trận pháp, xa xỉ chí cực.

Mặc dù tu vi của Thiên Cơ Tú Sĩ không bằng Thạch Cảm Đương, nhưng mà thành tựu trận pháp của hắn Thiên Hạ Vô Song, nếu để cho hắn đầy đủ tài liệu, thong dong bố trí, thực lực của hắn thậm chí có thể vượt xa chưởng giáo Chí Tôn!

Ma Thần già yếu, đó cũng là một Thần minh, bọn họ không thể không cẩn thận làm việc.

- Các ngươi phải đối mặt chính là Thần, mặc dù già rồi, ta cũng là Thần!

Bất Tử Minh Vương mặt không chút thay đổi, một quyền oanh qua, quả đấm nhét đầy thiên địa, Đạo tắc của hắn biến thành thế giới theo quả đấm của hắn di động, phảng phất có lực lượng của một thế giới gia trì!

Thình thịch thình thịch!

Thiên Cơ Tú Sĩ bày trận pháp ùng ùng vận chuyển, nhưng mới vừa chạm đến quả đấm của hắn, liền rối rít nghiền nát, thậm chí ngay cả từng kiện Thiên Cung chi bảo cũng bị chấn nát bấy!

Những Thiên Cung chi bảo này là tài phú của Thí Thần Cốc tích lũy, giờ phút này dốc túi lấy ra là vì đối phó Thần minh, bất quá ở trước mặt Ma Thần, Thiên Cung chi bảo chỉ là tiêu hao phẩm!

Quyền lực của Bất Tử Minh Vương vượt qua cực hạn mà thế gian có thể

dung nạp, nhưng quyền lực tụ mà không tán, thí dụ như nhân vật chưởng giáo Chí Tôn cấp, có thể oanh toái hư không, Lạc Hoa Âm, Thạch Cảm Đương đều có thể làm đến điểm này.

Song một quyền này của Bất Tử Minh Vương lại không có rung chuyển hư không, quyền lực của hắn ngưng kết ở trên nắm tay, hàm mà không lộ, cũng không có tiết ra ngoài chút nào, chỉ có đánh trúng ngươi, lực lượng trong quả đấm mới có thể bộc phát ra, đem ngươi nát bấy!

Cáp Lan Sinh rống giận vung quyền, mới vừa chạm vào quả đấm của hắn, cơ nhục trên cánh tay lập tức bắt đầu băng băng nổ tung, tiếp theo nổ tung dọc theo cánh tay đến các nơi toàn thân, Cự Nhân vạn trượng này trong khoảnh khắc huyết nhục toàn thân liền nổ sạch sẽ, chỉ còn lại có một bộ xương cốt đen nhánh.

Xương cốt của hắn cũng bắt đầu nổ bung, sắp bỏ mình đạo tiêu.

Mấy người khác lập tức xuất thủ cứu giúp, một kiếm của Ngũ Ma chém tới, kiếm quang va chạm vào quả đấm của hắn lập tức nát bấy, tiếp theo cổ lực lượng cuồng bạo này truyền lại đến trên người của hắn, thân thể của hắn cũng bắt đầu giống như trước nổ tung.

Cự phủ của Thạch Cảm Đương nghiền nát, Kim Thân của Vô Tướng Thiền Sư bị hao tổn, đại trận của Thiên Cơ Tú Sĩ mai một, sáu đại ma đầu Thí Thần Cốc, trong nháy mắt liền thương nặng năm vị!

Bất Tử Minh Vương mạnh mẻ, quả thực không thể tưởng tượng nổi, một quyền là có thể hết thảy đánh chết những cường giả như bọn họ!

Đúng vào lúc này, một thủ chưởng trắng noãn phiêu phiêu đánh tới, trong bàn tay này có tích chứa một thế giới, sơn thủy xinh đẹp, nhé một tiếng đánh vào trên nắm tay của Bất Tử Minh Vương, quyền lực của Bất Tử Minh Vương bộc phát, cái thủ chưởng kia khẽ run lên, thế giới trong lòng bàn tay mai một không thấy, hổ khẩu chảy máu, nhưng quyền lực đã được thừa nhận xuống.

Cái thủ chưởng kia chảy ra máu, hóa thành đạo văn chi chít, ngay sau đó lại từ trong vết thương lưu trở về trong cơ thể, vết thương cũng từ từ bình phục.

- Ân?

Bất Tử Minh Vương trong lòng cả kinh, nhìn về phía mặt quỷ nam tử kia, tuy nói một quyền mới vừa rồi kia của hắn lực lượng trải qua nặng nề ngăn cản, uy lực hao tổn non nửa, nhưng có thể đón lấy hơn phân nửa quyền lực của hắn, cũng là không như bình thường!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 409: Còn Không Ra Tay. (1)

- Bất Tử Minh Vương, ngươi thật đã già, lực lượng của ngươi đã suy kiệt đến cùng Thái Hoàng lão tổ không sai biệt lắm, thân thể cũng cùng Thái Hoàng không sai biệt lắm, mấu chốt nhất chính là, ngươi không có sinh mệnh lực cường đại như Thái Hoàng kia, đưa ngươi lên đường cũng không tính quá khó khăn.

Mặt quỷ nam tử thân hình vừa động, đầy trời là chưởng ảnh, trong mỗi một chưởng ảnh đều tích chứa một thế giới, lực lượng lớn bất khả tư nghị, hắn đem tất cả Thần Thông dung làm một thể, hóa thành một loại Thần Thông, cho dù là Giang Nam nhìn, cũng không khỏi hoa mắt thần diêu!

Thần Thông tu luyện tới loại tình trạng này, đúng là được xưng tụng xuất thần nhập hóa.

Đám người Cáp Lan Sinh, Thạch Cảm Đương lập tức bắt đầu khôi phục thân thể, giáp công mà lên, quay chung quanh Bất Tử Minh Vương chém giết. Tu vi của bọn họ mặc dù kém sắc rất nhiều, nhưng mà công kích vô cùng bén nhọn, như cũ có thể ở trên thân hình của Bất Tử Minh Vương tạo ra vết thương, tích thiểu thành đa, cũng là cực kỳ khả quan.

Trận chiến này không còn là thử dò xét, mà là thật liều mạng, Bất Tử Minh Vương rống giận, quyền cước thi triển ra, trên đời Vô Địch, nhưng mà có Mặt quỷ nam tử chính diện chống lại, ngăn trở phần lớn công kích của hắn, đám người Cáp Lan Sinh, Thạch Cảm Đương liền không có lo lắng tính mạng!

Giữa không trung, kim huyết cùng máu tươi vẩy ra, chi gãy loạn xạ chung quanh, trình độ thảm thiết của trận chiến này, còn ở trên Giang Nam tưởng tượng, đám người Cáp Lan Sinh, Thạch Cảm Đương không chỉ một lần thân thể bị nổ, thậm chí ngay cả Mặt quỷ nam tử cũng liên tục bị thương nặng,

thân thể thậm chí cũng bị Bất Tử Minh Vương đánh cho bét nhè!

May mà khí huyết của bọn họ tràn đầy, một lần lại một lần khôi phục thân thể, cùng Bất Tử Minh Vương lấy cứng chọi cứng, hung hãn không sợ chết.

Mà vết thương trên người Bất Tử Minh Vương cũng càng ngày càng nhiều, hắn cũng đang không ngừng khôi phục thân thể, chỉ là khí huyết của hắn khô kiệt, tốc độ thân thể khôi phục càng ngày càng chậm, cứ thế mãi, hắn tất nhiên sẽ bị những người này chém giết!

- Kiếp trước thân của ta, đi ra ngoài thôi!

Bất Tử Minh Vương thở hồng hộc, thân thể già yếu, suy nhược không chịu nổi, lúc này gào thét một tiếng, chỉ thấy mi tâm hắn hé ra, một Thần thể kim chói cất bước từ mi tâm của hắn đi ra!

Đây là một Thần thể khác, cũng là Hoàng Kim Thần tộc, thần minh thân thể, tuy khí huyết cũng ở vào trạng thái khô kiệt, nhưng nếu so với Minh Vương trước mắt này thì thân thể cường hơn rất nhiều, hoàn mỹ rất nhiều!

- Đám con sâu cái kiến, các ngươi tuyệt đối không ngờ a, ta không phải muốn sống ra thứ hai thế, mà là muốn sống ra thế thứ ba!

Bất Tử Minh Vương lập tức vứt bỏ nhục thể của mình, thần hồn nhập vào bên trong thân thể kiếp trước của mình, khí tức tăng vọt, một chưởng liền đem bàn tay của mặt quỷ nam tử chấn đến nổ tung, huyết nhục vẩy ra, đằng đằng sát khí nói:

- Ta tự xưng Bất Tử, là vì ta thật có thủ đoạn Bất Tử, có được kiếp trước kiếp này, đều là nhân trung chi thần! Mà kiếp sau của ta, cũng là Thần minh, thậm chí là Tiên!

- Hiện tại, các ngươi hết thảy đi chết đi!

Bất Tử Minh Vương nhập thân thể kiếp trước của mình, thần uy Vô Song, thế cục nguy hiểm vô cùng!

Lai lịch vị Ma Thần này, so với mọi người tưởng tượng còn muốn cổ xưa, còn muốn đã lâu!

Hắn từ lúc mấy mươi vạn năm trước, cũng đã trọng sinh một lần, chiếm cứ thân thể một vị Hoàng Kim Thần tộc cao thủ trẻ tuổi, sống ra thế thứ hai.

Hắn đệ nhất thế cũng là Hoàng Kim Thần tộc, thế thứ hai vẫn là Hoàng Kim Thần tộc, mà tới đời thứ ba, hắn muốn tìm kiếm một thân thể có được tư chất tuyệt đại, bởi vậy mới có thể làm ra Chân Ma đại hội tuyển bạt đệ tử, muốn đem nhục thể tiếp theo của mình, cũng cải tạo thành Hoàng Kim Thần tộc.

Thực lực của hắn hôm nay, so với lúc trước còn muốn cường hoành hơn, hơn nữa khí huyết tuy không phải trạng thái đỉnh phong, nhưng mà so với lúc trước nồng đậm hơn mấy lần, sinh mệnh lực cường đại, một quyền oanh ra, Mặt quỷ nam tử cùng bọn người Thạch Cảm Đương nhao nhao thổ huyết, mọi nơi ngã lăn!

Đây là Mặt quỷ nam tử chống lại đại bộ phận công kích, nếu chia đều lực công kích của một quyền này, bọn người Thạch Cảm Đương, Cáp Lan Sinh chỉ sợ hết thảy đều muốn chết không có chỗ chôn!

- Bất Tử Minh Vương, ngươi rõ ràng đã sống hai đời, thật có chút vượt quá dự liệu của ta, bất quá may mắn ta cũng sớm có chuẩn bị!

Mặt quỷ nam tử trầm giọng quát:

- Tam đệ, động thủ!

Thiên Cơ tú sĩ bứt ra lui lại, lúc này thúc dục một tòa đại trận, chỉ thấy đây là một tòa nghịch chuyển Loạn không đại trận, đại trận vận chuyển, quán thông không gian, một chỗ khác của không gian là một tòa đại mộ, trong mộ truyền đến Thần uy mơ hồ cùng thi khí nồng đậm, quay chung quanh một quan tài.

Sau một khắc, khẩu quan tài này bị Loạn không đại trận nghịch chuyển từ

trong đại mộ kéo đi qua, đột ngột xuất hiện ở trong Thần cung!

Trong nội tâm Bất Tử Minh Vương cả kinh, cảm giác được bên trong quan tài truyền đến một cổ khí tức cường đại dị thường nguy hiểm, vội vàng một chưởng hướng khẩu quan tài kia đập đi!

Ầm ầm!

Quan tài mở ra, một bàn tay lớn lông xù từ trong quan tài đen kịt thò ra, nghênh tiếp bàn tay của Bất Tử Minh Vương, khẩu quan tài này ở hai cổ lực lượng tuyệt đối cường hoành chấn chia năm xẻ bảy, chỉ thấy quan tài vỡ ra một nhân vật giống như Thần minh đứng ở nơi đó, bộ ngực hắn phá vỡ một cái động lớn, đã tử vong không biết bao lâu, quanh thân trải rộng lông xanh, như là cương thi.

Cụ thần thi này, đương nhiên là cụ Thần thi bên trong Táng Thần Cốc của Huyền Minh Nguyên Giới kia, đã sinh ra linh trí!

Thiên Cơ tú sĩ vậy mà đem Thần Thi từ Táng Thần Cốc của Huyền Minh Nguyên Giới kéo đi qua!

- Một lão Thần sắp chết...

Thần Thi kia hai mắt mở ra, ánh mắt trắng hếu rơi vào trên người Bất Tử Minh Vương, âm khí cùng thi khí tràn ngập, cười nói:

- Ăn tươi ngươi, ta sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, đẹp trai hơn, thông minh hơn...

Bất Tử Minh Vương tóc gáy dựng đứng, trong lòng biết vị thần minh này khi còn sống chỉ sợ so với mình còn cường đại hơn, bởi vì bị người giết chết, không có cam lòng, oán khí trùng thiên, cho nên sau khi chết hóa thành Thần Thi, trong Thần Thi sinh ra linh trí, nhưng linh trí lại không cao, đần độn, so với Chiến Minh Cự Thú chỉ thông minh hơn một ít.

Loại Thần Thi này chỉ biết thôn phệ giết chóc, để cho mình trở nên càng

mạnh hơn nữa, mà mọi người ở trong tràng, chỉ có Bất Tử Minh Vương hợp khẩu vị của hắn nhất!

Đã có Thần Thi gia nhập, trận đại chiến này, còn muốn thảm thiết hơn hồi nãy nữa, còn muốn kinh người.

Thần Thi không có bất kỳ cảm nhận sâu sắc, ra chiêu bá đạo tuyệt luân, hung hãn không sợ chết, Bất Tử Minh Vương một quyền oanh ra, hắn vậy mà không né không tránh, nhào thẳng tới, ôm lấy Bất Tử Minh Vương há miệng liền cắn, hung hăng từ trên người Bất Tử Minh Vương kéo xuống một khối lớn huyết nhục, từng ngụm từng ngụm nuốt xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 410: Còn Không Ra Tay. (2)

Cùng lúc đó, công kích của bọn người Mặt quỷ nam tử rơi xuống, ở trên người Bất Tử Minh Vương lưu lại đạo đạo vết thương.

Trận chiến đấu này, Mặt quỷ nam tử đã sớm đoán trước, lưu lại chuẩn bị ở sau, kéo Thần Thi từ Táng Thần Cốc tới trợ trận, Bất Tử Minh Vương bại cục đã định.

Dù vậy, Thần Thi cũng cơ hồ bị Bất Tử Minh Vương nổ nát, thực lực đầu Thần Thi này, cơ hồ tương đương với Thái Hoàng cường giả, nhưng dù sao không phải Thần minh chân chánh, tuy gặm được rất nhiều huyết nhục của Bất Tử Minh Vương, đem Bất Tử Minh Vương đánh thành trọng thương, nhưng còn không phải đối thủ của Bất Tử Minh Vương.

Nhưng mà, cũng may mắn có đầu Thần Thi này khiêng tuyệt đại đa số công kích của Bất Tử Minh Vương, để cho bọn người Mặt quỷ nam tử đồng dạng cũng đem Bất Tử Minh Vương trọng thương.

Cuối cùng nhất, Thần Thi té trên mặt đất, phá thành mảnh nhỏ, Bất Tử Minh Vương quỳ một chân trên đất, trên người thần huyết chảy dài, không còn có khí lực chiến một trận.

Thọ nguyên của hắn ở trong một trận chiến này tiêu hao hầu như không còn, đã dầu hết đèn tắt, cũng vô lực chiến một trận, mà bọn người Mặt quỷ nam tử cũng đồng dạng vô lực chiến một trận, ngã chỏng vó nằm trên mặt đất.

- Nếu như ta lại trẻ vài thập niên...

Bất Tử Minh Vương chán nản nói.

Một đạo búa quang đánh xuống, rơi vào trên cổ Bất Tử Minh Vương, lại

chỉ chém ra một vết máu, Thạch Cảm Đương liên tục chém tới, nhưng thủy chung không có thể đem đầu lâu của hắn chặt xuống.

- Ha ha, tiểu quỷ họ Thạch, ngươi cũng không có khí lực đến giết ta sao?

Trong ánh mắt của Bất Tử Minh Vương lộ ra vẻ châm chọc:

- Phế vật!

Búa trong tay Thạch Cảm Đương leng keng rơi xuống đất, cũng không còn có một tia khí lực, ngồi chồm hỗm trên mặt đất, hai mắt vô thần. Những người khác kể cả mặt quỷ nam tử, giờ phút này cũng không có bao nhiêu khí lực, nằm trên mặt đất vù vù thở hổn hển.

Một trận chiến này, bọn hắn tiêu hao quá lớn, cơ hồ là thiêu đốt thọ nguyên cùng Bất Tử Minh Vương chiến một trận, nếu không có Thần thi gia nhập chiến cuộc, bọn hắn nhất định sẽ hết thảy bỏ mạng.

Nhưng mà dù vậy, bọn hắn cũng không có khí lực tái chiến.

- Ta cuối cùng còn không phải thần a, so ra kém Thái Hoàng...

Mặt quỷ nam tử đôi mắt ảm đạm, thấp giọng nói.

Thiên Cơ tú sĩ nằm rạp trên mặt đất, hắn bị Bất Tử Minh Vương cắt nát tất cả cốt cách, trên mặt lộ ra dáng tươi cười bất đắc dĩ:

- Đại ca, không nghĩ tới chúng ta muốn cùng tiến lên đường rồi, đệ tử của Bất Tử Minh Vương đã phá vỡ trận pháp trụ cột của ta, rất nhanh sẽ đi vào...

Ầm ầm!

Một cây thăm bằng trúc biến thành cột gỗ chặn ngang bẻ gẫy, lập tức lại có một cây cột gỗ đỉnh thiên lập địa đón lấy ngăn ra, Thiên Cơ tú sĩ bố trí Thiên Cơ trận rốt cục cáo phá, Minh Vương đệ tử sắp sát nhập nơi đây!

Một trận chiến này là kinh thiên động địa bực nào, không chỉ có Thiên

Cung cường giả, nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn, còn có tồn tại gần thần, cùng với Thần Thi, Ma Thần đánh đập tàn nhẫn, căn bản không cách nào dấu diếm được người ở phía ngoài, thậm chí ngay cả Minh Vương thành bát đại Thần Tộc đều bị kinh động, nhao nhao chạy đến.

Kim Sát các loại Minh Vương đệ tử vào đầu phá trận, ý đồ nhảy vào trong Thần cung cứu viện, bất quá lại bị vây ở trong Thiên Cơ trận, trì hoãn một thời gian ngắn.

Nếu là lúc trước, đám đại ma đầu Thí Thần Cốc căn bản không sợ Hoàng Kim Thần tộc như Kim Sát, mà giờ khắc này bọn hắn ngay cả khí lực động đầu ngón tay cũng không có, nếu đám người Kim Sát đi tới nơi này, bọn hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đột nhiên, Bất Tử Minh Vương lung la lung lay đứng dậy, thân hình thẳng tắp, thở dốc nói:

- Thần minh không cần mượn tay người khác đến tiêu diệt địch nhân, nếu như thế, uy nghiêm Thần minh ở đâu?

Hắn đi lại lảo đảo, hướng bọn người Thạch Cảm Đương đi đến, cười lạnh nói:

- Tùy ý các ngươi tính toán như thế nào, thực lực cuối cùng là thực lực, các ngươi cuối cùng nhất vẫn là chết ở trong tay của ta!

Mặt quỷ nam tử ánh mắt chớp động, đột nhiên cười nói:

- Bất Tử Minh Vương, ngươi chớ quên, chúng ta còn có một quân đầy đủ sức lực, đó là ta lưu lại một cái chuẩn bị ở sau!

Bất Tử Minh Vương nao nao, gian nan quay đầu nhìn về phía Giang Nam, nghẹn ngào cười nói:

- Như lời ngươi nói quân đầy đủ sức lực, là thân thể này của ta? Hắn vẫn là tiểu thí hài, vừa mới tu luyện tới Linh Đài cảnh! Cái này chính là chuẩn bị

ở sau mà các ngươi đối phó ta?

- Không sai.

Mặt quỷ nam tử ánh mắt nóng bỏng, cười nói:

- Thất đệ, ngươi còn không ra tay?

Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ nhao nhao hướng Giang Nam nhìn lại, Cáp Lan Sinh ho khan liên tục, oa một tiếng đem nội tạng nghiền nát phun ra, cười thảm nói:

- Lão Thất, ra tay a!

Thiên Cơ tú sĩ con mắt sáng ngời:

- Thất đệ, kính xin ra tay chém giết Thần này!

Trên gương mặt của Vô Tướng thiền sư sinh ra miệng, tán thán nói:

- Thiện tai thiện tai, Giang thí chủ ra tay Đồ Ma, công đức vô lượng!

Ngũ Ma lời ít mà ý nhiều:

- Ra tay!

...

- Đã như vầy...

Giang Nam một tiếng trống vang lên, rơi xuống bước chân, đi nhanh hướng Bất Tử Minh Vương, đằng đằng sát khí nói:

- Vậy thì do ta tới giết hắn!

Thân thể Bất Tử Minh Vương lung la lung lay, nhìn xem Giang Nam tiếp cận, một bên ho ra máu một bên cười to:

- Ngươi muốn giết ta? Bằng ngươi cũng có thể giết ta?

- Không sai.

Giang Nam đi đến trước mặt Bất Tử Minh Vương, ngẩng đầu nhìn lên vị Ma Thần này, không có ý tứ nói giỡn chút nào, chăm chú nói:

- Mấy vị huynh trưởng của ta không có khí lực, cho nên ta tới giết ngươi!

- Ngươi giết được ta sao?

Bất Tử Minh Thần lộ ra vẻ châm chọc.

Giang Nam giãn ra thân hình, thân hình đùng đùng tăng vọt, bay lên trời, quát lớn nói:

- Ta thử xem xem!

Từng đạo ngũ sắc phủ quang sáng lên, xuy xuy xùy... giăng khắp nơi, như một đầu ngũ sắc Cự Long, quay chung quanh Bất Tử Minh Vương cao thấp tung bay, trong nháy mắt Giang Nam liền bổ ra mấy vạn búa, nhắm ngay đầu của hắn, sau đó trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất, đem tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ thu nhập giữa mi tâm của mình, ngẩng đầu nhìn lên vị Ma Thần cổ xưa này.

Xùy...

Mi tâm của Bất Tử Minh Vương hiển hiện một đạo tơ máu kim sắc, sau đó càng nhiều tơ máu nữa hiện ra, rậm rạp chằng chịt, đan vào thành lưới, trải rộng các nơi toàn thân hắn.

Đầu của hắn dẫn đầu vỡ ra, một khối sọ não như núi lớn chảy xuống, sau đó vị Ma Thần như là núi lớn này đổ xuống, toái đầy đất!

- Không hổ là Ngũ Sắc kim, Thiên Đạo thần vật...

Mặt quỷ nam tử thật dài thở phào một cái, giãy dụa thoáng một phát, lại

không có khí lực đứng dậy.

Bọn hắn đã là tình trạng kiệt sức, phải bế quan chữa thương mấy tháng, mới có thể đem thương thế trấn áp, ở trong mấy năm, mới có thể triệt để phục hồi như cũ.

Đột nhiên, bên trong huyết nhục chồng chất như núi của Bất Tử Minh Vương, một đạo kim quang bay ra, bỗng nhiên chui vào giữa mi tâm của Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 411: Thần Tính. (1)

Đạo kim quang này tốc độ cực nhanh, căn bản để cho người phản ứng không kịp, không trung chỉ lưu lại một âm thanh chói tai:

- Chém giết nhục thể của ta, ta liền đoạt đi nhục thể của ngươi! Minh Vương ta không chết, cuối cùng sống đến ba đời, người nào đều giết không được ta!

Bọn người mặt quỷ nam tử ánh mắt lợi hại, lập tức nhìn ra giữa đạo kim quang kia là một Ma Thần nho nhỏ, tướng mạo cùng Bất Tử Minh Vương giống như đúc!

- Thần tính của Bất Tử Minh Vương muốn xâm chiếm thân thể Thất đệ?

Bọn người Thạch Cảm Đương nở nụ cười, dù là mặt quỷ nam tử, trong mắt cũng không khỏi lộ ra vui vẻ, ho ra máu nói:

- Đây là tự động đi chịu chết a!

- Các ngươi ở trong đầu tiểu tử này, đã lưu lại chuẩn bị ở sau?

Giữa mi tâm của Giang Nam, lập tức truyền đến Bất Tử Minh Vương kinh hô, lập tức một tiếng hừ lạnh truyền đến:

- Các ngươi cũng quá coi thường Thần minh rồi!

Trong thức hải của Giang Nam, trong thi thể của Bất Tử Minh Vương bay ra kim nhân kia đứng ở bầu trời thức hải, thân cao mấy vạn trượng, uy phong lẫm lẫm, giống như thần minh.

Chỉ thấy dưới chân hắn là Địa Thủy Phong Hỏa, phía trên phong quyển tàn vân, viêm dương cao theo, liệt hỏa lưu kim, lại có lũ lụt thao thao, tựa

như Địa Ngục.

Nơi này chính là Ma ngục trong thức hải của Giang Nam, thức hải biến thành Ma ngục, Tử Phủ đang tọa lạc ở phía trên Ma ngục.

Tôn kim nhân này của Bất Tử Minh Vương mới vừa xuất hiện, đột nhiên liền thấy một ngọn đại trận bảo vệ Tử Phủ của Giang Nam, ngăn trở đường đi của hắn, chính là Thiên Cơ Tú Sĩ bày Hộ Thần đại trận!

Mà ở trước đại trận này, treo ba đạo kiếm khí, dài đến mấy trăm dặm, cực kỳ kinh người, trong đó một đạo kiếm khí nhô lên cao chấn động, ngân hà đổi chiều, xuy một tiếng đánh xuống, đem kim nhân chém ngang eo!

Xuy …

Lại có một đạo kiếm khí cắt ngang, càn quét hết thảy, đem hai khúc kim nhân chém thành bốn đoạn, ngay sau đó đạo kiếm khí thứ ba bay tới, vạn kiếm bắn ra, sát khí um tùm, đem kim nhân nghiền nát cắt thành mảnh nhỏ!

- Ba đạo kiếm khí, giết không được ta!

Kim quang nhộn nhạo, nhanh chóng ngưng tụ, tôn kim nhân kia lần nữa xuất hiện, chẳng qua là hình thể nhỏ đi rất nhiều.

Bất Tử Minh Vương giận dữ, nhất thời biết đây là bọn người mặt quỷ nam tử ở bên trong mi tâm của Giang Nam lưu lại hậu thủ, vì chính là hoàn toàn chém giết, không để cho hắn xâm chiếm thân thể Giang Nam.

Đột nhiên lại có ba đạo búa khí phách tới, liên tục phách chém, đem tôn kim nhân này nát bấy lần nữa!

Bất Tử Minh Vương khôi phục hình thái lần nữa, nhưng vào lúc này, chỉ thấy trong Hộ Thần đại trận, một pho tượng La Thiên Thần Tượng rủ xuống dâng lên, càng lúc càng lớn, giống như một pho tượng Thần minh bảo vệ Tử Phủ của Giang Nam, lấy tay một chưởng đem Bất Tử Minh Vương đè ép, ngay sau đó lại là một quyền oanh ra, đem tôn kim nhân này nổ nát!

- La Thiên thượng thần, nếu là ngươi tự mình trấn giữ Tử Phủ của tiểu tử này, ta tự nhiên nhượng bộ lui binh, nhưng đây bất quá là một cái tượng thần của ngươi, cũng muốn đem ta hủy diệt?

Bất Tử Minh Vương rống giận, lần nữa khôi phục hình thể, lại gặp tôn La Thiên Thần Tượng kia lần nữa quyền một oanh, chỉ thấy trong mắt kim nhân này hung quang chợt lóe, một quyền đón nhận, một tiếng ầm vang nổ tung, Ma ngục của Giang Nam lập tức trở nên vô cùng cuồng bạo, sóng lửa ngập trời, lũ lụt vỡ bờ, Địa Thủy Phong Hỏa bôn lưu, tựa như sắp diệt thế!

Kim nhân của Bất Tử Minh Vương một quyền lại một quyền trào ra, trong chớp mắt liền trào ra mấy trăm quyền, tôn La Thiên Thần Tượng kia đột nhiên phát ra răng rắc một tiếng, một vết nứt hiện ra ở trên tượng thần.

Bất Tử Minh Vương lại là một quyền oanh tới, La Thiên Thần Tượng rầm toái đầy đất.

Kim nhân của Bất Tử Minh Vương nổ nát La Thiên Thần Tượng, kim quang lại ảm đạm mấy phần, khí lực cũng rút nhỏ vài vòng, hiển nhiên tiêu hao thật lớn, sải bước hướng Hộ Thần đại trận đi tới, đằng đằng sát khí nói:

- Cái gì Hộ Thần đại trận? Ở trước mặt ta, Thần cũng che không được hắn! Phá cho ta!

Hắn quyền cước đủ bay, luân phiên oanh kích, Thiên Cơ Tú Sĩ bày Hộ Thần đại trận không có thể chèo chống bao lâu, liền ầm ầm nghiền nát, Tử Phủ của Giang Nam hiện ra ở trước mặt của hắn.

Tôn kim nhân này lại ảm đạm nhất phân, nhưng như cũ có lớn nhỏ vạn trượng, Kim Thân của Bất Tử Minh Vương lên ống tay áo vung, đại môn Tử Phủ ầm ầm mở rộng, sải bước đi vào.

Oanh!

Hai cối xay đột nhiên đem kim nhân này áp ở chính giữa, ùng ùng chuyển động, mỗi chuyển động một vòng, hình thể kim nhân này liền thu nhỏ lại

một vòng.

Này rõ ràng là một môn Thần Thông cực kỳ lợi hại, chuyên môn dùng để diệt sát thần hồn!

Vô luận là kiếm chủng của Ngũ Ma, búa khí của Thạch Cảm Đương, hay là Bàn Thạch Đại Ma của mặt quỷ nam tử, đều là Thần Thông nhằm vào thần hồn, Thí Thần Cốc Lục Ma lưu lại những Thần Thông này, là vì phòng bị thần hồn của Bất Tử Minh Vương xông vào mi tâm của Giang Nam.

- Người phàm, vĩnh viễn cũng không cách nào hiểu rõ năng lực Thần minh!

Thanh âm của Bất Tử Minh Vương vang lên, mặt quỷ nam tử lưu lại Bàn Thạch Đại Ma Thần Thông cũng đột nhiên chia năm xẻ bảy, không hiện ra uy lực.

Bên trong Thần cung, sắc mặt đám người mặt quỷ nam tử, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cũng thay đổi, Bất Tử Minh Vương liên tục phá vỡ hậu thủ nặng nề mà bọn họ ở trong Tử Phủ của Giang Nam lưu lại, tiến vào Tử Phủ của Giang Nam, chắc chắn nguy hiểm tánh mạng của Giang Nam!

Mỗi một đạo hậu thủ bị Bất Tử Minh Vương phá vỡ, bọn họ đều có thể rõ ràng cảm ứng được. Mà hiện tại, bọn họ cũng bị thương nặng, hữu tâm vô lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn một màn này phát sinh.

Giang Nam sắp bị Bất Tử Minh Vương đoạt xá!

- Còn có Già Lam Cà Sa của tiểu tăng, Thiên Cung thất trọng chi bảo, hẳn là có thể bảo vệ thần hồn của Giang thí chủ. . .

Vô Tướng Thiền Sư cũng có chút không dám khẳng định, chần chờ nói.

Già Lam Cà Sa là trọng bảo của cao tăng Thiện Tâm Tự lưu lại, chủ yếu dùng để thủ hộ thần hồn, nhưng mà đối phương là Bất Tử Minh Vương, cái áo cà sa này có thể chống đở được Bất Tử Minh Vương xâm nhập hay

không, còn là một cái không biết số lượng!

Bảy quan, chỉ còn lại có cửa ải cuối cùng Già Lam Cà Sa này!

Chợt, sắc mặt Vô Tướng Thiền Sư cũng thay đổi, cảm ứng được Già Lam Cà Sa bị một cổ lực lượng mạnh mẻ tước đoạt!

Trong Tử Phủ Giang Nam, Bất Tử Minh Vương nhận lấy Già Lam Cà Sa, ánh mắt lấp lánh hữu thần, mọi nơi quét tới, sưu tầm thần hồn của Giang Nam.

Liên xông bảy quan, cho dù là hắn, cũng có chút chịu không nổi, kim nhân mấy vạn trượng chỉ còn lại có năm sáu ngàn trượng, nếu không thể làm rụng thần hồn của Giang Nam, cướp lấy thân thể Giang Nam, hắn cũng kiên trì không được bao lâu sẽ hồn phi phách tán!

Thần hồn là mộc, thân thể là rễ, mộc không có rễ, chắc chắn khô héo.

Vì vậy thần hồn không thể rời thân thể quá lâu, nếu không chắc chắn hồn phi phách tán, cho dù là thần minh cũng không cách nào thay đổi quy tắc này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 412: Thần Tính. (2)

Sau đó, Bất Tử Minh Vương liền thấy được một kim nhân khác, huyền thai kim nhân trong Tử Phủ của Giang Nam.

- Thần tính?

Bất Tử Minh Vương thất thanh kêu lên:

- Ngươi làm sao cũng có thể có thần tính?

- Thần tính?

Giang Nam hơi ngẩn ra, huyền thai kim nhân mở miệng, thanh âm oanh ùng ùng, ở trong Tử Phủ lay động:

- Ngươi nói Huyền Thai của ta là thần tính?

Tôn kim nhân kia của Bất Tử Minh Vương là thần tính của hắn, thần tính là thần hồn của Thần Ma, tu luyện tới Thần Ma cảnh giới, thần hồn hóa thành thần tính, đoạt xá người khác chỉ cần thần tính bay vào trong cơ thể đối phương, đem thần hồn của đối phương mạt sát là được.

Thần tính, là một cửa ải mà tất cả tu sĩ khó vượt qua nhất, Thái Hoàng lão tổ thân thể thành thần, pháp lực thành thần, nhưng mà như cũ không có trở thành thần minh chân chính, là bởi vì hắn còn chưa đem thần hồn ngưng tụ thành thần tính.

Vì vậy Thái Hoàng cần một cuộc đại chiến ma luyện, để cho thần hồn của mình lột xác, tu thành thần tính, thành tựu thần minh.

Mà Bất Tử Minh Vương đoạt xá sống lại, cũng là thần tính vào thân thể người khác, cướp lấy quyền nắm thân thể trong tay, vì vậy sau khi đoạt xá

thành công, thân thể mới của hắn liền có thần tính, tự nhiên tu luyện làm ít công to, thật sớm tu thành thần minh!

Chẳng qua để cho hắn không ngờ chính là, hắn ở trong Tử Phủ của Giang Nam, lại thấy được thần tính của Giang Nam!

- Ngươi rốt cuộc là ai chuyển thế?

Sắc mặt Bất Tử Minh Vương kịch biến:

- Hoặc là, ngươi rốt cuộc là vị Thần Ma nào, dẫn đầu đoạt xá thân thể này?

Một con kiến hôi, mới vừa tu luyện tới Linh Đài Cảnh, lại có thần tính, hắn căn bản không tin tưởng loại chuyện này, xuất hiện tình huống như thế, chỉ có hai khả năng, thứ nhất Giang Nam là một vị Thần Ma chuyển thế, thứ hai chính là đã có một vị Thần Ma đoạt xá thân thể Giang Nam!

Mặc dù hắn là Ma Thần, cũng hồn nhiên không nghĩ tới thế gian lại còn có một môn công pháp có thể làm cho người vừa tu thành Thần Thông, liền tu luyện ra thần tính!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đã vượt ra khỏi hắn nhận thức. Cho dù là Ma Thần như Bất Tử Minh Vương, cũng chưa từng nghe qua loại công pháp lợi hại này!

- Bất Tử Minh Vương, ngươi nhìn sai rồi.

Thân thể Huyền Thai đội lên, giống như Chúa Tể duy nhất trong Tử Phủ, cao lớn, vĩ ngạn, kim chói, phảng phất hắn mới thật sự là Thần minh, mà Bất Tử Minh Vương mới là con kiến hôi mạo phạm Thần minh!

Giang Nam đứng ở trước mặt Bất Tử Minh Vương, nhỏ thấp giống như một con kiến hôi, nhưng ở trong Tử Phủ, thần tính của Bất Tử Minh Vương ở trước mặt hắn, tình huống liền hoàn toàn đảo ngược!

- Bất quá, ngươi chỉ có thể ở sau khi chết lại đi đoán!

Huyền thai kim nhân một tay bắt tới, đem thần tính kim nhân của Bất Tử Minh Vương nắm trong tay, thình thịch một tiếng bóp vỡ!

- Ta tên Bất Tử, ngươi giết không được ta!

Thần tính của Bất Tử Minh Vương ngưng tụ lần nữa, quy nhất toàn thân, hướng ở ngoài Tử Phủ điên cuồng bỏ chạy, hắn mới vừa chạy ra Tử Phủ, đi tới bầu trời Ma ngục, đột nhiên chỉ thấy huyền thai kim nhân của Giang Nam sải bước đi ra, chân to hung hăng đạp xuống, lần nữa đạp hắn nổ tung!

Kim quang đầy trời, thần tính của Bất Tử Minh Vương nghiền nát, ngay sau đó rơi vào bên trong Ma Ngục cuồn cuộn, lửa ma đốt cháy, thần thủy luyện hóa, huyền thai kim nhân khoanh chân ngồi ở bầu trời Ma ngục, trấn áp thần tính của Bất Tử Minh Vương.

Hắn đem thần tính của Bất Tử Minh Vương luyện hóa chiết xuất đi ra ngoài, không ngừng dung nhập vào trong bản thân, dần dần sinh trưởng lớn mạnh.

Giang Nam mở mắt, lộ ra vẻ vui mừng, thầm nghĩ:

- Nếu có thể luyện hóa thần tính của Bất Tử Minh Vương, cũng là một đại thu hoạch!

- Sư tôn!

Chúng Hoàng Kim Thần Tộc Kim Sát rốt cục hoàn toàn phá vỡ Thiên Cơ trận mà Thiên Cơ Tú Sĩ bày ra, vọt đi vào, những Hoàng Kim Thần Tộc này xa xa liền thấy Bất Tử Minh Vương bị cắt toái vô số khối, không khỏi giận dữ, còn ở phía xa, liền riêng phần mình thi triển thủ đoạn mạnh nhất, xa xa oanh tới!

Trong những người này, không thiếu có cường giả chưởng giáo Chí Tôn cấp, từng cái từng cái chiến lực vô cùng cường đại, mặc dù xa xa so ra kém

Bất Tử Minh Vương, nhưng bọn người mặt quỷ nam tử đã bị thương nặng, căn bản vô lực ngăn cản!

Bầu trời cũng bị bọn họ một quyền oanh sập, uy thế bực này, tuyệt đối có thể tiêu diệt hết thảy bọn họ!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên hư không đung đưa, một quyển trận đồ đánh vỡ hư không, thường thường mở ra, sơn mạch trùng điệp, sông lớn đầm lầy, từ trên bức tranh hiện ra, lồng lộng núi xanh thoáng một cái trăm vạn dặm, sông lớn bôn lưu mênh mông, rơi vào dưới chân đám người Giang Nam.

- Sơn Thủy Đồ của Chưởng giáo Chí Tôn? Hắn quả nhiên cùng Thí Thần Cốc cấu kết với nhau làm việc xấu !

Trong lòng Giang Nam vui mừng, vội vàng đem đám người mặt quỷ nam tử hết thảy cuồn cuộn nổi lên, đưa vào trong Sơn Thủy Đồ.

- Thất đệ, còn có nhục thân của Bất Tử Minh Vương, cũng phải khiêng tới đây, về nhà lại nghiên cứu!

Thiên Cơ Tú Sĩ vội vàng cao giọng nói.

Giang Nam xoay người đem Kim Thân khô gầy của Bất Tử Minh Vương khiêng lên, tung người nhảy vào Sơn Thủy Đồ.

Cuốn trận đồ kia bá một tiếng khép lại, nhanh chóng hướng trong hư không bay đi, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Đông đảo công kích của Hoàng Kim Thần Tộc ầm ầm mà đến, hung hăng nhập vào trong hư không, dọc theo quỹ tích của Sơn Thủy Đồ biến mất oanh tới, những cường giả này phần lớn là Thiên Cung cấp, thậm chí cường giả chưởng giáo Chí Tôn cấp cũng không ở số ít, quyền lực oanh phá hư không, theo sát Sơn Thủy Đồ, muốn nhất cử đánh vào Huyền Minh Nguyên Giới!

Nếu cổ công kích này đánh vào Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ sợ lngay

cả một Huyền Môn đại phái cũng có thể nhất cử san thành bình địa!

Đương …

Một đầu khác của hư không, đột nhiên vang lên một tiếng chuông đinh tai nhức óc, Thuần Dương khí hạo hạo đãng đãng, đem cổ công kích này từ trong hư không lau đi không còn một mống.

- Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo Chí Tôn thật là kinh khủng, sâu không lường được, không hổ là Thái Hoàng nói có hy vọng trở thành Thần nhân nhất!

Giang Nam thấy Thuần Dương Vô Cực Chung phá hủy công kích của Hoàng Kim Thần Tộc, trong lòng không khỏi đối với Tịch Ứng Tình âm thầm xuất thủ bội phục vạn phần, Tịch Ứng Tình xuất thủ tiếp ứng bọn họ, có thể nói là vừa đúng, hơn nữa lúc động thủ, hồn nhiên không có nửa điểm nhân gian khí tượng, không mang theo khí tức, khiến người khâm phục không dứt.

- Ta lúc trước suy đoán sai lầm, ta từ trước hoài nghi Tịch chưởng giáo không phải là Ngũ ca chính là cốc chủ, nhưng giờ phút này Ngũ ca cùng cốc chủ cũng ở bên cạnh ta, mà Tịch chưởng giáo đang ở Huyền Minh Nguyên Giới động thủ tiếp ứng, nói như vậy, Tịch chưởng giáo hẳn không phải là một trong bọn họ. Mà cốc chủ, hẳn là Thái Hoàng đệ tử, Tuyên Vô Tà . . .

Giang Nam khẽ cau mày, nếu như Tịch chưởng giáo không phải là Đại Ma cùng Ngũ Ma, như vậy hắn làm sao có thể cùng ma đầu Thí Thần Cốc cấu kết ở chung một chỗ?

Chương 413: Bức Ra Thần Huyết. (1)

Hắn thân là lãnh tụ Huyền Môn, nhân vật danh chấn thiên hạ, mà Thí Thần Cốc lại là nơi ma đầu hội tụ, nếu tin tức hắn cùng với ma đầu Thí Thần Cốc cấu kết lan truyền đi ra ngoài, chẳng lẽ hắn không sợ mình thân bại danh liệt?

- Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo, rốt cuộc là người như thế nào? Phi, dù sao ta chỉ cần biết, Tịch chưởng giáo đối với ta, đối với Huyền Thiên Thánh Tông tuyệt không có ác ý, điểm này vậy là đủ rồi.

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được mình thân ở không gian nhẹ nhàng rung động, Sơn Thủy Đồ đã xuyên qua hàng rào Huyền Minh Nguyên Giới, tiến vào trong đại điện Huyền Thiên Thánh Tông.

- Mấy vị đạo hữu, mời đi ra thôi.

Phía ngoài, thanh âm của Tịch Ứng Tình truyền đến, trận đồ nhẹ nhàng lay động, đem đám người Mặt quỷ nam tử cùng Giang Nam vứt xuống, Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi này là Tông Chủ Phong Thuần Dương Điện, là chỗ Tịch Ứng Tình bế quan.

- Chưởng giáo.

Giang Nam khom người làm lễ ra mắt.

Tịch Ứng Tình cười mà như không cười, trên dưới đánh giá hắn mấy lần:

- Ngươi vừa mới đi ra ngoài, đi Cửu U Minh Giới lại lấy một thân thần huyết trở lại, còn cùng ma đầu Thí Thần Cốc pha trộn ở chung một chỗ, nếu sư phụ ngươi biết, nàng sẽ cắt đứt chân của ngươi.

Giang Nam phẫn nộ nói:

- Chưởng giáo cùng ma đầu Thí Thần Cốc hợp tác, ai tới cắt đứt chân của ngươi?

Tịch Ứng Tình tức cười, lắc đầu nói:

- Cho dù có người biết ta làm ác, thế gian này có thể cắt đứt chân của ta, cũng le que không có mấy, huống chi ta cũng không có làm ác.

Hắn quay đầu nhìn về phía đám người Mặt quỷ nam tử, mỉm cười nói:

- Mấy vị đạo hữu thương thế rất nặng, hay là ở Thuần Dương Điện nghỉ ngơi một thời gian ngắn, dưỡng tốt thương thế mới quyết định. Thuần Dương Điện là này chỗ bế quan của ta, chỉ có ta mới có thể tiến nhập.

Đám người Thạch Cảm Đương hiển nhiên cũng không biết xuất thủ cứu bọn họ là Tịch Ứng Tình có uy danh hiển hách trong Huyền Môn Chính Đạo, ánh mắt không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc, rối rít nhìn về phía Mặt quỷ nam tử.

Bọn họ cũng từng hoài nghi Mặt quỷ nam tử chính là Tịch Ứng Tình, nhưng bây giờ nhìn lại, chỉ sợ không có khả năng này, bởi vì Tịch Ứng Tình đang đứng ở trước người bọn họ.

- Đa tạ Tịch chưởng giáo.

Mặt quỷ nam tử không có nhiều lời, khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng chữa thương, đám người Cáp Lan Sinh Thạch Cảm Đương thấy thế, cũng yên lòng, riêng phần mình chữa thương. Bọn họ vốn là đối với thân phận của Mặt quỷ nam tử còn có chút kiêng kỵ, nhưng mà trải qua chiến dịch này, ngăn cách tiêu hết, ngược lại để cho bọn họ đối với Mặt quỷ nam tử cực kỳ tín nhiệm.

Chiến dịch này, Mặt quỷ nam tử là mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi trợ giúp Thạch Cảm Đương giết Bất Tử Minh Vương, nếu không phải như thế, lấy tu vi thực lực của Thạch Cảm Đương, còn không biết muốn bao lâu mới có thể báo thù rửa hận.

- Tử Xuyên, để cho ta nhìn Tử Phủ của ngươi, có để lại hậu hoạn gì hay không.

Tịch Ứng Tình đột nhiên nói.

Giang Nam biết hắn là lo lắng cho mình bị Bất Tử Minh Vương chiếm cứ thân thể, vì vậy mới có đề nghị này, lúc này gật đầu, không chút đề phòng, tùy ý thần thức của Tịch Ứng Tình tiến vào trong mi tâm của mình.

Thần thức của Tịch Ứng Tình tiến vào trong mi tâm của hắn, thấy Ma Vực cuồn cuộn, không khỏi lấy làm kinh hãi, đợi thấy Huyền thai kim nhân trên bầu trời Ma ngục kia, càng làm cho hắn không khỏi động dung, tinh tế xem kỹ Ma Ngục Huyền Thai, lại lộ ra thần sắc đăm chiêu.

Mà ở bên trong Ma Ngục, thần tính của Bất Tử Minh Vương đã bị trấn áp ở dưới đáy Ma ngục, gặp phải Ma ngục đau khổ, bức tràng diện này cho dù là Tịch Ứng Tình cũng rung động một chút.

- Đem thần tính của Bất Tử Minh Vương trấn áp, tính toán từ từ luyện hóa sao?

Thần thức của hắn thối lui khỏi mi tâm của Giang Nam, nhìn Giang Nam một cái, hiển nhiên cũng đang hoài nghi Giang Nam có phải là một vị Thiên Thần hoặc là Ma Thần chuyển thế, hay là Giang Nam sớm đã bị người đoạt xá hay không.

- Tử Xuyên, sư phó của ngươi đã hành hạ ta lâu rồi, muốn ta mau đem ngươi đón trở lại, ngươi sớm một chút đi qua, ta cũng coi là có một khai báo.

Giang Nam gật đầu, thối lui khỏi Thuần Dương Điện, trở lại Lĩnh Tụ Phong.

Ánh mắt Tịch Ứng Tình nhìn hắn rời đi, yên lặng đứng yên chốc lát, không biết nghĩ cái gì, nhưng ngay sau đó nhìn thần thể của Bất Tử Minh Vương trong Sơn Thủy Đồ một chút, thấp giọng nói:

- Cuối cùng thu vào tay, Bất Tử Minh Vương, cho ta xem Thần Ma huyền bí của ngươi...

- Thần huyết?

Trên Lĩnh Tụ Phong, Lạc Hoa Âm vẻ mặt hưng phấn, quay chung quanh hắn mấy vòng, tới tới lui lui quét nhìn Giang Nam, con mắt lóe sáng, cho hắn một loại cảm giác rất không ổn.

- Hảo đồ nhi, ngươi đem thần huyết chia cho vi sư một chút, vi sư muốn nghiên cứu cấu tạo thần huyết một chút.

Nữ ma đầu hưng phấn vạn phần nói.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Có thể, bất quá ta lấy được Minh Vương thần huyết cũng không nhiều...

- Tới trước một thùng!

Nữ ma đầu hăng hái bừng bừng, lấy ra một cái thùng gỗ cao hơn người đặt ở bên mồm của hắn.

Giang Nam trắng mắt nhìn nàng, tâm niệm hơi động, đầu ngón tay chảy ra một giọt kim huyết, nhỏ vào trong thùng gỗ.

Lạc Hoa Âm nháy mắt mấy cái, còn đang đợi, Giang Nam cả giận nói:

- Không có, chỉ có nhiêu đó!

- Tiểu quỷ, ngươi chỉ có chút đó sao?

Lạc Hoa Âm không vui nói:

- Dù sao ta cũng là sư tôn của ngươi, đệ tử đối với sư tôn tại sao có thể keo kiệt như vậy? Thấp nhất ngươi cũng phải dâng ra nửa thùng kim huyết, lúc này mới có thể đủ cho thấy thành ý! Lần trước Thái Huyền Thánh Tông

Mạnh Lạc Xuyên Mạnh sư huynh, cùng ta không có giao tình, từ trước còn bị ta đánh qua, nhưng mà người ta liền cho ta một thùng lớn!

- Sư tôn, Mạnh Lạc Xuyên là bị ngươi đánh cho hộc máu đó?

Giang Nam cắn răng, lại nặn ra một giọt Minh Vương thần huyết nói:

- Lần này thật không có, muốn nghiên cứu cấu tạo thần huyết, hai giọt thần huyết cũng đủ rồi.

Ánh mắt của Lạc Hoa Âm bất thiện, liếc liếc thân thể kim chói của hắn, hận không thể ở trên người hắn chọc ra mấy lỗ thủng lấy máu.

- Thì ra là như vậy, đây chính là cấu tạo thần huyết, đúng là so sánh với mình dựa theo những Thần Tộc khác cải tạo huyết mạch cao minh hơn rất nhiều.

Nàng xem kỹ Minh Vương thần huyết, lộ ra thần sắc vui mừng, nàng cũng từng đi qua Cửu U Minh Giới, nghiên cứu qua huyết mạch Thần Tộc, cải tạo qua bản thân, bất quá Thần Tộc huyết mạch mỏng, xa xa không bằng Minh Vương thần huyết bao hàm tin tức phong phú, làm cho nàng vừa thấy, tu vi thực lực đã tăng lên một chút!

Giang Nam nhớ tới một chuyện, cười nói:

- Sư tôn, thân thể của Bất Tử Minh Vương ta cũng lấy tới, hôm nay ở trong Sơn Thủy Đồ của chưởng giáo Chí Tôn.

- Còn có thứ tốt này? Ta từng muốn giết vào Táng Thần Cốc đi nghiên cứu Thần Thi, bất quá đầu Thần Thi kia rất không vui để cho ta nghiên cứu, mấy lần suýt nữa đem ta chộp tới ăn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 414: Bức Ra Thần Huyết. (2)

Lạc Hoa Âm ánh mắt sáng lên, hưng phấn chạy về phía Tông Chủ Phong, cười nói:

- Ta đi xem một chút, nói không chừng có thể vì vậy mà lĩnh ngộ ra đạo lý thành Thần!

Nữ ma đầu vừa đi chính là mấy tháng không quay lại, Giang Nam cũng tĩnh hạ tâm lai, bế quan không ra, mượn Minh Vương thần huyết tinh tế thôi diễn cảnh giới tâm pháp cao hơn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Nửa năm sau, hắn liền đem Đạo Đài tám cảnh tâm pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh hết thảy thôi diễn ra.

Giang Nam nhìn da của mình, khẽ cau mày, Minh Vương thần huyết mặc dù vô cùng cường đại, nhưng mà đối với hắn mà nói, này dù sao cũng là huyết mạch của Bất Tử Minh Vương.

Mặc dù rất nhiều người vì theo đuổi lực lượng cường đại, mà hấp thu huyết mạch người khác, Ma Tộc là như thế, Khiếu Mang thậm chí dung hợp không biết bao nhiêu loại huyết mạch đề cao thực lực của mình.

Nhưng Giang Nam không có ý định như thế, trong cơ thể mình có huyết mạch người khác, bao nhiêu cũng để cho hắn có chút khó chịu.

Hắn nếu như đã ngộ ra Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, như vậy những Minh Vương thần huyết này liền không có bao nhiêu chỗ dùng.

Giọt giọt thần huyết bị hắn bức ra bên ngoài cơ thể, máu màu vàng tràn ngập thần uy mơ hồ, Bất Tử Minh Vương ở trong thần huyết để lại lạc ấn của hắn, bất quá Bất Tử Minh Vương đã chết, lạc ấn của hắn liền hoàn toàn không có chỗ dùng.

Những thần huyết này ly thể, lực lượng như nước thủy triều thối lui, Giang Nam nhất thời cảm giác được suy yếu mãnh liệt cùng cảm giác mất mác, năm mươi lần pháp lực cùng cường độ thân thể, liền như vậy từ trong cơ thể hắn hút ra.

Hắn rất là hoài niệm loại cảm giác nắm giữ lực lượng này.

- Này dù sao cũng là lực lượng của người khác, mặc dù có thể vì ta sở dụng, nhưng tương lai ta đem một thân huyết mạch tăng lên, còn có thể trở nên mạnh hơn, tuyệt sẽ không so sánh với dung hợp thần huyết thua kém!

Giang Nam đem không bỏ trong lòng áp chế xuống, nửa năm qua hắn vừa thôi diễn Ma Ngục Huyền Thai Kinh vừa cần tu không ngừng, chẳng những tu vi tăng lên tới Linh Đài Cảnh viên mãn, hơn nữa mình cải tạo huyết mạch cũng đạt tới trăm giọt!

Trăm giọt máu tươi cải tạo, đủ để cho tu vi của hắn tăng lên gấp hai lúc trước!

Mặc dù so sánh với năm mươi lần lực lượng còn có chênh lệch cực lớn, nhưng Giang Nam đã thấy một Đại Đạo để cho thực lực mình gần như vô hạn tăng lên!

- Thần Thứu, ngươi theo ta nhiều năm, vẫn bất ly bất khí, những thần huyết này liền giao cho ngươi.

Giang Nam gọi Thần Thứu Yêu Vương, đem Bất Tử Minh Vương thần huyết phân ra tám phần giao cho hắn, đầu Yêu Vương này không khỏi vừa mừng vừa sợ.

Thần Thứu Yêu Vương cũng tu luyện tới Linh Đài Cảnh, trước kia Giang Nam để lại cho hắn cùng đám người Giang Lâm không ít thịt rồng, đầu Yêu Vương này ăn rất nhiều thịt rồng, thân thể đã mạnh mẻ đến trình độ có thể so với Thiên Long cùng cảnh giới, có thể cùng Vân Bằng đánh một trận.

Nhưng mà kể từ khi Giang Nam trở lại Lĩnh Tụ Phong, hắn nửa năm gần

đây liền có thể nói là ngăn trở không ngừng.

Giang Nam từ Minh giới mang đến một đầu Chiến Minh cự thú, trong ngày thường liền nuôi nấng ở trên Lĩnh Tụ Phong, Thần Thứu Yêu Vương tự nhiên trong lòng khó chịu, lo lắng địa vị của mình bị đoạt, không hề bị cưng chìu, vì vậy hướng Chiến Minh cự thú khiêu chiến.

Nhưng mà đầu Yêu Vương này còn chưa kịp động thủ, liền bị Chiến Minh cự thú dẫm ở dưới chân, như thế liên tục, mất hết thể diện, bị đánh đến một điểm tính tình cũng không có.

- Nếu không thể hùng lên, danh tiếng đệ nhất tọa kỵ này của Lão Tử, liền phải chắp tay tặng cho đầu hung thú kia rồi!

Thần Thứu Yêu Vương có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Bất quá, Giang Nam đem tám phần thần huyết giao cho hắn, này liền ý nghĩa Thần Thứu Yêu Vương rốt cục có tiền vốn cùng Chiến Minh cự thú chống lại, một mình đấu, tuyệt không sợ nó!

Hai thành thần huyết khác, Giang Nam ném cho Chiến Minh cự thú, để cho hai đầu tọa kỵ này thực lực cũng tăng lên thật to.

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú luyện hóa thần huyết, tu vi thực lực cũng tăng lên, hai đầu cự thú khắp cả người lưu kim, nhất là Thần Thứu Yêu Vương, hóa thành một đầu cự điểu trải rộng Long Lân màu vàng, hung khí tràn ngập, thậm chí so sánh với Giang Nam mạnh hơn rất nhiều lần!

Giang Nam lần này xuất quan, bạn cũ ngày xưa rối rít tới chơi, Lĩnh Tụ Phong lại cực kỳ náo nhiệt, đám người Vân Bằng, Giang Lâm, Mộ Yên Nhi, còn có đám người Thác Bạt Lưu Chiếu, Thác Bạt Lan Vân, Quân Mộng Ưu, Thiên Yêu Thánh Nữ, Thải Dực cùng Sở Hương Hương, tề tụ trong động phủ của hắn, mỗi ngày trao đổi đạt được của mình, cuộc sống trôi qua rất là thích ý.

Cũng không lâu lắm, Vô Tướng Thiền Sư cũng đến động phủ của hắn, quấn Giang Nam muốn hắn truyền thụ Vô Tướng Kiếp Kinh. Thương thế của hắn như cũ không có khỏi hẳn, nhưng lại không chịu bỏ qua cho cơ hội trao đổi này.

Ánh mắt của nha đầu Giang Lâm ở trên mấy thiếu nữ qua lại quét nhìn, thỉnh thoảng tới gần một thiếu nữ lặng lẽ nói, đơn giản là hỏi thăm đối phương có đạo lữ hay không, có nguyện ý làm chị dâu ta hay không.

- Thanh Vân Tông Chưởng Giáo Chí Tôn, Thanh Vân Đạo Nhân đã chết!

Vân Bằng mang tới một tin tức kinh người, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Nghe nói Long Hoàng cho mời, muốn mời Thanh Vân Đạo Nhân đi Vạn Long Sào tham gia trăm năm một lần Long Lan đại hội, Thanh Vân Đạo Nhân đi gặp, trên đường trở về bị lục đại ma đầu Thí Thần Cốc đánh lén. Trận chiến ấy đánh cho thiên băng địa liệt, mặc dù Thanh Vân Đạo Nhân đẫm máu chiến đấu hăng hái, cuối cùng vẫn bị ma đầu của Thí Thần Cốc giết chết.

Giang Nam trong lòng cả kinh, quét Vô Tướng Thiền Sư một cái, sắc mặt ngưng trọng, hướng Vân Bằng nói:

- Vân sư huynh, lời ấy thật không?

Thanh Vân Đạo Nhân chính là chưởng giáo Thanh Vân Tông, địa vị cao thượng, tu vi của hắn mặc dù không phải là mạnh nhất trong Chưởng Giáo Chí Tôn các phái, nhưng hắn chính là một cái đức cao vọng trọng nhất trong Chính Đạo!

Hơn nữa Thanh Vân Tông cùng Thái Huyền Thánh Tông quan hệ thật tốt, hai phái trong lúc đó thường xuyên đi lại, vị chưởng giáo này chết, tất nhiên sẽ khiến oanh động lớn lao!

- Tuyệt không nửa phần giả dối!

Đột nhiên, thanh âm một nữ tử từ bên ngoài truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Bách Hiểu Lâu Chủ Mị Nguyệt chẳng biết lúc nào đi tới Lĩnh Tụ Phong, cô gái này mị hoặc thiên hạ, mới vừa đi vào liền đem mấy vị nam tử mê đến thần hồn điên đảo, nhất là Vô Tướng Thiền Sư, lại càng sắc tâm đại phóng, cơ hồ lộ bản tính đi ra ngoài!

- Mị Nguyệt lâu chủ làm sao đến nơi này của ta rồi?

Giang Nam nhìn Vô Tướng Thiền Sư một cái lần nữa, trong lòng lẫm nhiên:

- Mị Nguyệt lâu chủ chính là một trong Vạn Hoa Lâu tam đại hoa khôi, mặc dù tu vi nàng thâm hậu, nhưng nếu là Vô Tướng sắc đảm ngập trời này động thủ, chỉ sợ nàng cũng chịu khổ dâm tăng độc thủ. Ta chi bằng âm thầm nhắc nhở nàng một chút, tránh khỏi dâm tăng khai quang cho mình....

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 415: Loạn Tượng Tùng Sinh

- Giang đạo hữu, sư phó của ngươi có ở đây không?

Mị Nguyệt lâu chủ không có nói thẳng ra tin tức nàng biết được, hỏi trước lên tung tích của Lạc Hoa Âm.

- Sư tôn ta đã bế quan hơn nửa năm, nhất thời đoán chừng không thể xuất quan.

Giang Nam hỏi:

- Mị Nguyệt cô nương, mới vừa rồi tin tức Vân sư huynh nói là thật hay không?

- Tự nhiên là thật.

Mị Nguyệt thấy Lạc Hoa Âm không có ở đây thì thở dài, có chút mất mác nói:

- Vạn Long Sào Long Lan đại hội mời không ít người, lai lịch thật lớn, không ít là chưởng giáo các môn các phái, những người khác tất cả đều là nhân vật có uy tín danh dự. Lúc ấy Thí Thần Cốc Lục Ma ở trên biển cướp giết Thanh Vân Tông chưởng giáo, trận đại chiến kia có không ít người thấy. Bách Hiểu Lâu ta cũng nhận được tin tức, lúc ấy xuất thủ là đại ma mang theo Mặt nạ quỷ, còn có một đại hán cầm búa, Tú Sĩ trẻ tuổi đeo ống trúc, hòa thượng không có khuôn mặt, một ma đầu dùng kiếm, còn có một tráng hán Ma thân vạn trượng, chính là Lục Ma Thí Thần Cốc.

- Cốc chủ cùng bọn người nhị ca, không phải là ở Tông Chủ Phong chữa thương sao?

Giang Nam trong lòng nghi ngờ, thầm nghĩ:

- Hơn nữa Vô Tướng Thiền Sư cũng một mực nơi này, quấn ta truyền thụ cho hắn Vô Tướng Kiếp Kinh, tại sao có thể có thời gian đi giết Thanh Vân Đạo Nhân?

Vô Tướng Thiền Sư nghe vậy, cũng lộ ra thần sắc đăm chiêu, không biết suy nghĩ cái gì.

Giang Nam không khỏi có chút hoài nghi hỏi:

- Lâu chủ, Thí Thần Cốc Lục Ma phục giết Thanh Vân Đạo Nhân là chuyện tình khi nào?

- Năm ngày trước.

Mị Nguyệt nói.

Giang Nam nghe đến đó, khẽ cau mày, thầm nghĩ:

- Năm ngày trước, Vô Tướng Thiền Sư ở trong động phủ ta, tất nhiên không thể nào cùng bọn người cốc chủ đi phục giết Thanh Vân Đạo Nhân. Xem ra ra tay giết Thanh Vân Tông chưởng giáo, là người khác!

Mị Nguyệt lại nói:

- Vào ngày trước, vừa có một tin tức kinh người, bọn họ phục kích Kim Cương Pháp Thiện Tông chưởng giáo Hành Vân Đại Thiện Sư, Hành Vân Thiện Sư bị thương nặng, cũng may hơn mười vị hộ pháp Kim Cương của Pháp Thiện Tông kịp thời chạy tới, để cho Lục Ma biết khó mà lui, không có chết. Lục đại ma đầu này yên lặng nhiều năm, hôm nay rốt cục gây họa thiên hạ.

Nàng dằng dặc nói:

- Ta còn nghe nói trên giang hồ có tin tức truyền đến, Thái Hoàng lão tổ cùng Long Hoàng đồng thời ban bố lệnh chiêu hiền, triệu tập thiên hạ anh hào, chuẩn bị cùng chung thương thảo đối phó Lục Ma Thí Thần Cốc. Đoán

chừng mấy ngày nữa, Huyền Thiên Thánh Tông, Yêu Thần Tông, Tinh Nguyệt Thần Tông cũng nhận được lời mời, cùng bàn đại sự.

- Vị tỷ tỷ này, Thí Thần Cốc lợi hại như vậy, liên tục đối với Chưởng Giáo Chí Tôn hạ thủ?

Giang Lâm buồn bực, đột nhiên khoác tay Mị Nguyệt lâu chủ, lặng lẽ hỏi:

- Đúng rồi tỷ tỷ xinh đẹp, ngươi có ý trung nhân chưa? Anh ta ngọc thụ lâm phong...

Mị Nguyệt đầu đại, vội vàng từ chối mình đã có ý trung nhân, cười nói:

- Thí Thần Cốc dĩ nhiên lợi hại, lục đại ma đầu đều là nhân vật đứng đầu thế gian, người khác không nói, chỉ nói Lục Ma Cáp Lan Sinh, tu vi thực lực kia là có thể đối chiến một hai Thiên Cung cường giả cùng cảnh giới, thậm chí đem đối phương đánh chết. Mà Đại Ma Thí Thần Cốc, là nhân vật có thể cùng Thái Hoàng lão tổ tranh phong, có thể nghĩ bọn họ lợi hại đến cỡ nào.

Thiên Yêu Thánh Nữ cau mày nói:

- Những ma đầu này vốn là mặc dù làm ác, nhưng còn không coi là hư đến không hợp thói thường, lần này lại chung quanh gây cừu địch, đều khiến người cảm thấy có chút quỷ dị.

- Những ma đầu này, luôn luôn không thể theo lẽ thường tới đoán.

Sở Hương Hương vuốt vuốt chân mày, thật tình nói:

- Ta thường xuyên làm chuyện xấu, nhưng có đôi khi ngay cả ta cũng không thể đoán được ý nghĩ của bọn hắn, nói không chừng người thật sự là bọn họ giết.

- Tiểu tăng mặc dù nghe tiếng xấu của Thí Thần Cốc Thất Ma đã lâu, nhưng không có nghe nói qua bọn họ làm bao nhiêu việc ác.

Vô Tướng Thiền Sư đột nhiên đọc một câu phật hiệu, ánh mắt chớp động,

cười hỏi:

- Xin hỏi các vị thí chủ, các ngươi có từng nghe qua bọn họ làm chuyện ác gì chưa?

Thiên Yêu Thánh Nữ đối với Hoa hòa thượng này vẫn bất mãn, cười lạnh một tiếng nói:

- Người khác không dám nói, Thí Thần Cốc Tứ Ma Vô Tướng dâm tăng liền nhất định đã làm ác! Lần trước ta cùng với Giang đạo hữu đi Nam Hải, suýt nữa rơi vào tay tên ác ôn kia!

Vô Tướng Thiền Sư sắc mặt cứng đờ, Mị Nguyệt lâu chủ cười nói:

- Vị tiểu hòa thượng này, ngươi có điều không biết, sáu ma đầu này làm ác cực kỳ nhiều, không nói những người khác, chỉ nói Phật Môn bại hoại các ngươi, tặc ngốc Vô Tướng kia, liền hư danh tiếng không biết bao nhiêu hoàng hoa khuê nữ. Tiếng xấu của Thí Thần Cốc, có một nửa là công lao của hắn. Đúng rồi hòa thượng, ngươi xưng hô như thế nào?

Vô Tướng Thiền Sư mặt đều đen, lúng ta lúng túng nói:

- Tiểu tăng Tướng Không, đến từ Vô Định Tự, gặp qua Mị Nguyệt lâu chủ.

- Tướng Không? Đến từ Vô Định Tự?

Mị Nguyệt lâu chủ hơi ngẩn ra, tinh tế suy tư chốc lát, sắc mặt kịch biến, Tướng Không chính là Vô Tướng, Vô Định Tự chính là Thiện Tâm Tự, này chẳng phải là nói, hòa thượng trước mắt này chính là Thí Thần Cốc Tứ Ma Vô Tướng Đại Thiền Sư?

- Khụ khụ, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có việc.

Nàng vội vàng cáo từ, cười nói:

- Đi trước một bước!

Giang Nam đứng lên nói:

- Ta đưa ngươi.

Mị Nguyệt lâu chủ thấy hắn đứng dậy đưa tiễn, trong lòng thở phào nhẹ nhỏm, hướng Thiên Yêu Thánh Nữ ám ném một cái ánh mắt nói:

- Sư muội, bây giờ là thời buổi rối loạn, Yêu Thần Tông ta chỉ sợ cũng khó mà chỉ lo thân mình, sư muội vẫn là cùng ta trở lại Yêu Thần Tông mới quyết định.

Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực đứng dậy, cáo từ rời đi. Giang Nam đem các nàng đưa cách thánh tông trăm vạn dặm, lúc này mới cáo lỗi một tiếng, trở về thánh tông.

- Sư muội, mới vừa rồi thật nguy hiểm, cái hòa thượng tên là Tướng Không kia, khẳng định chính là Vô Tướng dâm tăng!

Mị Nguyệt lâu chủ thở phào nhẹ nhỏm, vội vàng nói.

Thiên Yêu Thánh Nữ cười nói:

- Sư tỷ, ta sớm đã biết chuyện này, bất quá Vô Tướng kia cùng Giang đạo hữu quan hệ không tệ, vẫn bình an vô sự...

- Không thể như thế.

Mị Nguyệt lâu chủ nghiêm mặt nói:

- Ai biết hòa thượng kia lúc nào dâm tính nổi lên, hơn nữa chúng ta mới vừa rồi ở trước mặt hắn hung ác nói bậy hắn, hòa thượng này chưa chắc có thể kiềm chế được...

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe đến đầy trời phật quang chiếu rọi giữa không trung, phật âm đại hát, một cái thanh âm cười hắc hắc nói:

- Mấy vị nữ thí chủ đi thong thả, muốn khai quang hay không?

Mị Nguyệt lâu chủ sắc mặt kịch biến, như lâm đại địch, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, Mị Nguyệt chỉ cảm thấy bắp chân mình phát run, cười khanh khách nói:

- Vô Tướng hòa thượng, lão nương duyệt vô số người, có loại ngươi đi ra ngoài, người nào khai quang cho ai còn chưa biết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 416: Cơn Giận Của Chưởng Giáo. (1)

Nàng mặc dù nói như thế, nhưng trong lòng lại thật sự không nắm chắc, không biết trước, thực lực của nàng cùng Vô Tướng Thiền Sư xê xích quá nhiều, hơn nữa duyệt vô số người cũng chỉ là ăn nói lung tung, vì mình thêm can đảm mà thôi.

Nhưng vào lúc này, lại có một thanh âm vang lên, bất đắc dĩ nói:

- Tứ ca, ngươi thật làm như vậy sao? Mị Nguyệt lâu chủ, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực cô nương là bằng hữu của ta, cần gì tôn thương hòa khí của huynh đệ ta?

- Tiểu tăng chẳng qua là cùng các nàng Mị Nguyệt lâu chủ đùa một chút, hù dọa các nàng một chút mà thôi, ha hả a...

Phật quang thối lui, giữa không trung trống trơn vắng vẻ, không thấy bất kỳ dị tượng.

Mị Nguyệt lâu chủ cùng đám người Thiên Yêu Thánh Nữ thở phào nhẹ nhỏm, thầm thở dài hung hiểm, Vô Tướng Thiền Sư theo lời khai quang đương nhiên không phải chỉ đùa một chút đơn giản như vậy, thiếu nữ bị hòa thượng này khai quang, kết quả cũng vô cùng thê thảm!

- Mới vừa rồi cái thanh âm kia hình như là Giang Nam!

Mị Nguyệt lâu chủ ánh mắt sáng lên, vỗ tay cười nói:

- Hắn lại là một trong các ma đầu của Thí Thần Cốc, hơn phân nửa là lão Thất mà Thí Thần Cốc mới thu, tin tức kia không phải chuyện đùa, bán đi nhất định có thể đổi lấy bó lớn Linh Dịch!

Thiên Yêu Thánh Nữ kinh hồn vừa định, nghe vậy vội vàng nói:

- Sư tỷ, Giang đạo hữu vừa cứu chúng ta một mạng, chúng ta đảo mắt liền đem hắn bán, đạo nghĩa ở đâu?

- Điều này cũng đúng.

Mị Nguyệt lâu chủ thở dài, hiển nhiên vì không thể bán ra tin tức của Giang Nam mà ảo não, đột nhiên lời nói xoay chuyển, cười lạnh nói:

- Sư muội, ta ba phen mấy bận báo cho ngươi, Huyền Thiên Thánh Tông là hạng người vô tình vô nghĩa, Tịch Ứng Tình như thế, Lạc Hoa Âm như thế, mà Giang Nam kia cũng là như thế. Ngươi lại cứ nghiêng về Huyền Thiên Thánh Tông chạy, thường xuyên cùng Giang Nam kia pha trộn, sớm muộn gì cũng sẽ ăn thiệt thòi!

Thiên Yêu Thánh Nữ sắc mặt đỏ bừng, dậm chân nói:

- Mới không có, ta chỉ là cùng hắn trao đổi phương pháp tu luyện...

Mị Nguyệt lâu chủ cười lạnh nói:

- Mặt của ngươi đã hồng thành mông khỉ, còn nói không có?

Huyền Thiên Thánh Tông Thuần Dương Điện, Giang Nam cùng Vô Tướng Thiền Sư cất bước đi vào đại điện này, chỉ thấy sắc mặt Mặt quỷ nam tử cùng đám người Thạch Cảm Đương ngưng trọng, khoanh chân ngồi ở chỗ đó.

- Mấy vị huynh trưởng, Thanh Vân Đạo Nhân thật sự là các ngươi giết chết sao?

Giang Nam hỏi.

- Thanh Vân Đạo Nhân đức cao vọng trọng, chúng ta cũng rất kính nể, sao lại đi giết hắn?

Thiên Cơ Tú Sĩ lắc đầu nói:

- Huống chi lần này chúng ta bị thương trong người, còn muốn nghiên cứu cấu tạo của Bất Tử Minh Vương Ma Thần Chi Thể, nửa năm qua chưa từng rời Thuần Dương cung nửa bước, cũng không có phương pháp phân thân. Nếu như ta đoán không sai, hẳn là cao thủ Thái Huyền Thánh Tông giả trang chúng ta, âm thầm diệt trừ chướng ngại vật để Thái Hoàng thống nhất thiên hạ!

- Kể từ khi bảy người chúng ta chém giết Bất Tử Minh Vương, đã yên lặng quá lâu, trên giang hồ không có động tĩnh của chúng ta, nói vậy rất tịch mịch.

Mặt quỷ nam tử đứng dậy, thản nhiên nói:

- Nên là thời điểm chúng ta ra ngoài đi lại, đi xem một chút giả trang chúng ta đến tột cùng là người nào.

Đám người Thạch Cảm Đương đứng dậy, cười nói:

- Nếu như là Thái Hoàng, vậy thì rất thú vị.

Cáp Lan Sinh cười hắc hắc nói:

- Lần này Thái Hoàng lão tổ cùng Long Hoàng triệu khai Đồ Ma Đại Hội, nhất định cực kỳ náo nhiệt. Lão Thất, ngươi có đi hay không?

Giang Nam lắc đầu:

- Đồ Ma Đại Hội, ta nhất định phải đi xem một chút, bất quá ta chỉ là tiểu nhân vật, không thể cùng các ngươi ở cùng một chỗ.

Mặt quỷ nam tử gật đầu, cùng đám người Thạch Cảm Đương liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên hóa thành từng đạo lưu quang từ Thuần Dương Điện bay ra, giống như lục đạo cầu vồng phá không bay đi.

Trong Tông chủ đại điện, Tịch Ứng Tình liếc thấy sáu đạo cầu vồng này, trong mắt tinh quang chớp động, Thái Huyền Thánh Nữ Mộ Vãn Tình đứng

ở bên cạnh hắn, hôm nay vị thiếu nữ đẹp tuyệt thiên hạ này bụng khẽ đội lên, hiển nhiên đã mang thai, thấp giọng nói:

- Phu quân, vô luận ngươi làm cái gì, ta cũng sẽ ủng hộ ngươi. Cho dù là cùng cha ta đối nghịch...

Tịch Ứng Tình khoác tay nàng, đem nàng ôm vào lòng, thanh âm trầm thấp:

- Nàng yên tâm, ta từng phát qua lời thề, cuộc đời này không phụ nàng, liền quả quyết sẽ không nuốt lời, thà phụ cả ta, cũng không phụ ngươi! Chẳng qua hiện nay loạn tượng đã lên, cha ngươi sẽ không để cho ta sống khá giả, hài tử của chúng ta vẫn là tạm thời không cho nó ra đời...

- Ngươi không muốn đứa bé này?

Mộ Vãn Tình trong lòng run lên, gắt gao siết chặc tay của hắn.

- Không phải.

Tịch Ứng Tình khẽ mỉm cười, trong lòng có chút đau không cách nào nói ra, an ủi:

- Ta là muốn cho nó ra đời muộn hai ba năm, tránh lâm vào trong loạn thế, đợi ta có thể cùng cha ngươi chạy song song, sẽ để cho nó xuất thế. Đến lúc đó an nguy của nó ta có thể bảo đảm, sẽ không để cho mẹ con các ngươi ủy khuất. Ngươi yên tâm, mặc dù ta không phải là Thần, nhưng mà có Thần Thông, có thể kéo dài thời gian nó xuất thế, sẽ không đả thương đến nó chút nào, ngược lại còn có thể dẫn dắt thiên địa linh khí không ngừng dễ chịu, để cho nó vừa xuất thế chính là Thần Thai!

Mộ Vãn Tình biết hắn thần thông quảng đại nên yên lòng, cười nói:

- Vậy chi bằng ngươi nhanh chóng tu thành cao thủ có thể cùng cha ta sánh ngang, ta cũng không hy vọng hài tử của chúng ta chờ thêm trăm ngàn năm mới có thể xuất thế.

Tịch Ứng Tình mỉm cười, nhưng vào lúc này, bầu trời đột nhiên trở nên vô cùng sáng ngời, hư không lay động, từng đạo thần quang từ chỗ sâu trong hư không bay ra, uy năng mênh mông, tràn ngập thần uy.

Những Thần Quang này có tất cả ba đạo, từ trong hư không rơi vào Huyền Minh Nguyên Giới, riêng phần mình hướng phương hướng bất đồng bay đi.

- Từ thượng giới rơi xuống Thần Quang?

Tịch Ứng Tình trong lòng khẽ nhúc nhích, đột nhiên từ trên Tông Chủ Phong biến mất, thanh âm xa xa truyền đến:

- Ta đi xem một chút xảy ra chuyện gì, không lâu sẽ trở về.

Lúc này Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm sóng vai đi ra Thuần Dương Điện, cũng thấy ba đạo thần quang này, chỉ thấy Thần Quang mỹ lệ, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa, không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

- Lạc sư muội, đợi khuyển tử ra đời, để cho nó bái ngươi làm thầy có được hay không?

Thanh âm của Mộ Vãn Tình đột nhiên truyền đến, cười nói.

Lạc Hoa Âm vốn là đối với nàng không quá chào đón, nghe vậy không khỏi sờ động dây cung trong tâm, đi tới, khó được đối với Mộ Vãn Tình ôn nhu một lần, lắc đầu nói:

- Bản lãnh của ta không bằng chưởng giáo sư huynh, nếu như đổi lại ta tới dạy, chỉ sợ sẽ trì hoãn tiền trình của nó.

Mộ Vãn Tình cười nói:

- Đều nói con của mình không dễ dạy, đánh không được chửi không được, nếu như Ứng Tình dạy nó, nói không chừng sẽ để cho nó đi lên bàng

môn Tà Đạo, nếu như sư muội không chê, ta muốn để cho nó bái ngươi làm thầy.

Chương 417: Cơn Giận Của Chưởng Giáo. (2)

Lạc Hoa Âm suy nghĩ một chút, gật đầu nói:

- Điều này cũng đúng, ta dạy đồ đệ so sánh với chưởng giáo sư huynh còn lành nghề, ngươi nhìn thủ tịch đại đệ tử của ta, chính là nhất biểu nhân tài mà ta dạy ra, cầm kỳ thư họa không có không tinh thông, hơn nữa uy danh lan xa, hiện tại đã là Linh Đài Cảnh tiểu cao thủ!

Nàng gọi Giang Nam, ở trước mặt Mộ Vãn Tình hung hăng vì Giang Nam nói khoác một phen, cười nói:

- Sư tỷ, sau khi con của ngươi sinh ra bái môn hạ của ta, tương lai tuyệt đối anh minh Thần Vũ, so sánh với chưởng giáo sư huynh còn muốn xuất sắc!

Mộ Vãn Tình cười dài nói:

- Ta cũng cảm thấy Giang Nam là một đệ tử xuất sắc, lúc này mới quyết định để cho khuyển tử tương lai nhất định phải bái ngươi làm thầy, nếu đổi lại những người khác trong thánh tông, ta liền chẳng yên tâm... Giang Nam, ngươi làm sao vậy?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn bầu trời, trầm giọng nói:

- Chưởng giáo phu nhân, sư tôn, đệ tử không cẩn thận luyện thành Dao Đài kiếp.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy một đóa kiếp vân hiện ra ở đỉnh đầu của Giang Nam, Lôi Vân áp thành, vô số điện quang ầm nữa ở trong mây tán loạn, giống như Kim Xà Loạn Vũ.

Hắn tích lũy đã hùng hậu tới cực điểm, một cách tự nhiên đột phá đến

Dao Đài Cảnh, dẫn phát lôi kiếp.

Răng rắc!

Một đạo sấm sét từ trên cao đánh xuống, giống như lợi kiếm, thẳng tắp rơi vào đỉnh đầu Giang Nam, một đạo sấm sét này, cơ hồ tương đương với một kích toàn lực của Thần Đài Cảnh cường giả!

Giang Nam vẫn không nhúc nhích, tùy ý Lôi Quang rèn luyện, chỉ thấy càng nhiều Lôi Đình rơi xuống, chi chít, tựa như bị Thiên Khiển, vô số Lôi Đình bện thành lưới, uy lực thậm chí tăng lên tới Sinh Tử Đài Cảnh, liên tục oanh, bao phủ hắn vào trong đó.

Sắc mặt Mộ Vãn Tình không khỏi thay đổi, trong lòng nói thầm:

- Phàm là tu sĩ đột phá cảnh giới, nếu bị Thiên Khiển, đều là làm nhiều việc ác, tu luyện tâm pháp Ma Môn tội ác tày trời, vì vậy Thiên Lý không tha. Coi như là Ma Tộc, có tư cách bị Thiên Khiển cũng không nhiều, có thể bị Thiên Khiển là Ma trung chi Ma, nghe nói đại ma đầu Ma La Thập huyết tẩy mấy ngàn dặm kia, chính là hàng năm gặp sét đánh...

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Sư tỷ, ngươi nhìn đệ tử của ta nói đột phá liền đột phá, ngay cả lúc độ kiếp cũng tiêu sái như vậy, không có nửa điểm cố hết sức, ngay cả Thiên Khiển cũng không làm gì được hắn. Hắn bây giờ là Dao Đài Cảnh, đặt ở trong hàng đệ tử các môn các phái, cái tu vi này đã coi như là không thấp.

Mộ Vãn Tình hàm hàm hồ hồ đáp lại một tiếng, trong lòng âm thầm hối hận:

- Lạc sư muội đem đệ tử của mình dạy thành đại ma đầu, nhìn Thiên Khiển thế kia, Giang Nam xuất sắc là xuất sắc, nhưng chuyện xấu khẳng định làm không biết bao nhiêu! Đem con ta giao cho Lạc sư muội điều giáo, rõ ràng chính là đưa dê vào miệng cọp, tương lai sẽ là một đại ma đầu...

Giang Nam ở trong lôi kiếp mạnh mẻ đến không hợp thói thường, nhìn Thiên Khiển như không vật, tùy ý sét đánh.

Cũng không lâu lắm, lôi kiếp đi qua, kiếp vân tiêu tán, bốn phía gió êm sóng lặng.

Trận lôi kiếp này kinh động thánh tông, trên dưới thánh tông, bao gồm trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão cũng rối rít buông thả thần thức dò xét, dù sao tăng lên cảnh giới cần độ kiếp thường thường là đại ma đầu làm nhiều việc ác, thánh tông chính là Huyền Môn chính tông, xuất hiện kiếp vân chỉ có thể nói rõ trong thánh tông cất dấu một đại ma đầu.

Bất quá những thế hệ trước này thấy độ kiếp chính là Giang Nam, liền bừng tỉnh đại ngộ, lộ ra thần sắc đương nhiên.

- Đệ tử của Nữ ma đầu, tự nhiên cũng là ma đầu, độ kiếp chính là tiểu tử Giang Nam này, liền chẳng có gì lạ.

Huyền Ẩn Đạo Nhân phất tay nói:

- Tản mát, tất cả giải tán đi!

Cũng không lâu lắm, Tịch Ứng Tình từ bên ngoài trở lại, đáp xuống Tông Chủ Phong, đi tới bên cạnh đám người Mộ Vãn Tình, trầm giọng nói:

- Mới vừa rồi ba đạo thần quang, kia là ba vị thần minh từ Thiên giới hạ giới chuyển thế đầu thai, lúc ta đuổi theo, vừa vặn thấy có một thần tính Thần minh ở trong Thần Quang, chẳng qua là tốc độ phi hành của Thần Quang quá nhanh, ngay cả ta cũng không có thấy Thần minh kia chuyển thế đi đâu.

- Thần minh chuyển thế?

Lạc Hoa Âm nghi ngờ nói:

- Làm sao một lần liền xuất hiện ba Thần minh chuyển thế? Từ xưa đến

nay, loại chuyện này cũng không thấy nhiều!

- Chuyện tình Thần minh hạ giới chuyển thế, mặc dù có, nhưng mà cực ít.

Mộ Vãn Tình cũng có điều hiểu rõ nói:

- Thần minh cũng không nguyện mình lúc đó chết già, vì vậy ở lúc cảm giác được thọ nguyên của mình đến đại nạn, sẽ tìm kiếm thai nhi tư chất xuất sắc, làm thế thân tiếp theo, chuyển thế đầu thai. Nghe nói vị Nam Hải tổ sư kia, chính là một Thiên Thần chuyển thế, sau lại tu thành Thần minh mới rời Huyền Minh Nguyên Giới.

- Thần minh chuyển thế không phải chuyện đùa, những Thần minh này có trí nhớ cùng thần tính của kiếp trước, tu luyện làm ít công to, ở thời buổi rối loạn này, chỉ sợ qua hơn mười năm nữa, liền có ba vị nhân tài xuất thế, tranh hùng thiên hạ!

Tịch Ứng Tình sắc mặt ngưng trọng, từ từ nói:

- Nếu có thể tìm được chuyển thế thân của bọn họ, thu làm môn hạ, môn phái này chắc chắn rầm rộ! Mãn Lâu, ngươi truyền lệnh xuống, chung quanh sưu tầm Thần minh chuyển thế thân, phải tất yếu đem ba người này tìm được, thu vào thánh tông ta!

Phong Mãn Lâu xuất hiện, khom người đồng ý, hướng những linh sơn khác bay đi.

Đột nhiên, hư không lần nữa hé ra, lại có một đạo thần quang xuất hiện, chạy thẳng tới Huyền Thiên Thánh Tông mà đến, Thần Quang kia ở trên không giống như Thái Dương tráng lệ, đợi bay đến bầu trời Huyền Thiên Thánh Tông, liền chỉ có lớn nhỏ như quả bóng.

Đợi Thần Quang bay đến bầu trời Tông Chủ Phong, liền chỉ có lớn nhỏ như quyền đầu, một cổ Thần uy mênh mông cuồn cuộn từ trong Thần Quang truyền đến, chạy thẳng tới trong bụng Mộ Vãn Tình!

- Nghĩ chuyển thế đến trên người con ta, đoạt xá thân thể con ta?

Trên người Tịch Ứng Tình đột nhiên có một cổ khí tức vô cùng kinh khủng thô bạo phóng lên cao, Huyền Thiên Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn chẳng bao giờ trước mặt người khác tức giận, giờ phút này tức giận ngập trời, thiên tượng đột nhiên thay đổi, chỉ thấy chu vi mấy ngàn dặm là bầu trời bao la đột nhiên âm tối xuống, Thái Dương mất tích, Lôi Vân cuồn cuộn gào thét hội tụ, vô số Lôi Đình ở trong mây du tẩu!

Ầm, ầm, từng tiếng sấm rền vang, điện quang như rồng như mãng, mới vừa rồi Giang Nam độ lôi kiếp so sánh với thiên tượng trước mắt này, quả thực không thể so sánh nổi!

Tịch Ứng Tình lần đầu tiên tức giận, thật không ngờ kinh khủng!

- Cho dù ngươi là Thần lại có thể thế nào? Thần dám mưu đồ thân thể con ta, cũng phải chết!

Hắn một tay thăm dò, năm ngón tay mở ra, lòng bàn tay xuất hiện một ngụm Thuần Dương chung lớn, ong ong liền dài, nuốt dâng thiên địa, đem đạo thần quang kia thu vào bên trong chuông, chỉ thấy miệng Thuần Dương chung này càng ngày càng nhỏ, cuối cùng chỉ bằng nắm tay, giấu ở trong tay của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 418: Chư Thần Phủ Xuống. (1)

- Phàm phu tục tử, ngươi dám chống đối bản thần?

Trong chung, một thanh âm già nua vang lên, uy nghiêm vô cùng, giống như Thần minh:

- Người phàm, ta chuyển thế đến trên người con ngươi, kia là vinh quang của ngươi, sẽ mang cho môn phái của ngươi vinh quang vô thượng, không biết tán thưởng!

Tịch Ứng Tình đằng đằng sát khí:

- Ngươi không chọc đến ta, ta quản ngươi chuyển thế ở trên thân người nào? Nhưng mà xâm chiếm trên người hài nhi chưa xuất thế của ta, ta liền không cho!

- Người phàm, ngươi giết không được ta, miệng chuông này cũng giam ta không được bao lâu!

Thần tính trong chuông cười lạnh nói.

Tịch Ứng Tình cong ngón búng ra, chỉ thấy tiểu chuông này quay tròn bay vào mi tâm của Giang Nam, Giang Nam bất đắc dĩ nói:

- Chưởng giáo, ngươi như vậy là có chút không tốt?

- Tử Xuyên, ngươi được chỗ tốt, không nên làm ra vẻ thông minh.

Tịch Ứng Tình cười nói.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, sắc mặt ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Huyền Minh Nguyên Giới đại loạn, nhìn đến Thiên giới cũng hiện ra

loạn tượng, nếu không sẽ không liên tiếp có bốn Thần minh chuyển thế đến Huyền Minh Nguyên Giới ta...

Cùng lúc đó, hư không của Cửu U Minh Giới, Hàn Sương Thế Giới, Nhược Thủy Địa Ngục, Cổ Đàm Nguyên Giới, Ngọc Lưu Ly Giới,... từng cái từng cái lần lượt hé ra, từng đạo thần quang từ trên trời giáng xuống, phá vỡ trường không, tràng diện tráng quan vô cùng!

Hằng hà sa số thần minh, ở ngày này từ bỏ nhục thể của mình, hạ giới trọng tu, loại tràng diện này đừng nói Giang Nam chưa từng thấy qua, cho dù là tồn tại Cổ lão như Thái Hoàng lão tổ, cũng trước đây chưa từng gặp, chưa bao giờ nghe thấy!

Nhiều thần minh chuyển thế như vậy, có thể đoán được trong trăm năm tất nhiên mang đến thịnh vượng phồn vinh trước nay chưa có cho các thế giới, hóa thành một thời đại quần hùng tranh giành, chinh phạt chinh chiến cũng tuyệt không ở số ít!

Chẳng qua là, một lần duy nhất có nhiều thần minh chuyển thế như vậy, lịch đại hiếm thấy, bao nhiêu cũng có một loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Trung Thiên thế giới bởi vì là trung tâm của Chư Thiên thế giới, người Thần ở đây hỗn hợp, có không ít thần minh cùng Ma Thần không lên thượng giới, mà là lựa chọn ở lại.

Ở cái thế giới này, có Thông Thiên Thần Sơn, tên viết Hoang Cổ Thánh Sơn, chân núi ở Trung Thiên thế giới, mà đỉnh núi là Thiên giới do thần minh ở lại, là lối đi thiên giới duy nhất, cho dù là người phàm cũng có thể thông qua Thần Sơn này tiến vào thiên giới.

Bất quá, Thần Sơn này quá cao, người phàm đi lên một trăm năm cũng chỉ có thể đi ra không tới một phần vạn khoảng cách, thậm chí có chút ít Đạo Đài bát cảnh, Thần Phủ bát cảnh tu sĩ bay đến chết già, cũng chưa chắc có thể bay đến cuối Thần Sơn tiến vào thiên giới.

Đột nhiên, bầu trời bao la của Trung Thiên thế giới cũng đột nhiên hé ra, túc túc hơn một trăm đạo thần quang từ vết rách không gian bay ra, bốn phương tám hướng bắn đi.

Lần này thần minh chuyển thế rơi vào Trung Thiên thế giới nhiều hơn, kinh động nhiều Cổ lão Thần Ma sống ở Trung Thiên thế giới, khiến cho oanh động lớn lao!

- Lão tổ tông, thiên giới làm sao đột nhiên có nhiều thần minh chuyển thế như vậy? Chẳng lẽ thiên giới có đại biến cố phát sinh, khiến thần minh phải chạy ra thiên giới?

Thần Tiêu tông Chưởng Giáo Chí Tôn quỳ gối trước cửa một động phủ, cung kính hỏi.

- Nhiều thần minh lựa chọn vào lúc này cùng nhau chuyển thế như vậy, thiên giới đích xác là xảy ra chuyện gì khó lường.

Trong động phủ này, một vị Thần minh Cổ lão mở mắt, trong mắt Thần Quang súc tích, chỉ thấy hai cột sáng đột nhiên từ trong động phủ kích bắn ra, hướng thiên giới nhìn lại, tựa hồ muốn xem thấu thời không mê chướng nặng nề, xem một chút thiên giới đến tột cùng xảy ra chuyện gì, có thể đem những thần minh này vì sao bị hù dọa trốn ra thiên giới chuyển thế trọng tu hay không.

- Mới vừa rồi chút ít Thần Quang kia ta cũng chú ý tới, trong đó thậm chí có tồn tại ta quen thuộc, bọn họ thọ nguyên chưa hao hết, liền chuyển thế trọng tu, đúng là rất cổ quái... Di?

Vị lão tổ tông trong động phủ kia đột nhiên truyền đến một tiếng kêu nhẹ, kinh ngạc nói:

- Hàng rào của Thiên giới thời không trở nên trầm trọng rất nhiều, cho dù là ta cũng không cách nào nhìn thấu, xem ra muốn biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, chỉ có tự mình đi thiên giới một chuyến mới có thể biết được.

Động phủ này thật lâu chưa từng mở ra rốt cục ầm ầm mở rộng, vị lão tổ tông kia phi thân ra, cấp tốc hướng Hoang Cổ Thánh Sơn bay đi.

Mà vào lúc này, trong nhiều môn phái khác, cũng có một Thần minh bay ra, chạy tới thiên giới, không trung hiện đầy các loại sắc thái hoa mỹ.

Qua một lúc lâu, vị lão tổ tông Thần Tiêu tông này bay đến nơi giao hội của Hoang Cổ Thánh Sơn cùng thiên giới, chỉ thấy phía trước tinh kỳ đầy trời, bày Hồn Thiên đại trận, có Thần Tướng đóng ở chỗ này, phòng thủ sâm nghiêm, nghiêm cấm bất luận kẻ nào tiến vào thiên giới.

- Thiên giới cấm nghiêm, bất luận kẻ nào cũng không được đi!

Trong Hồn Thiên đại trận, dâng lên một Thần minh kim chói, cao giọng quát lên:

- Nếu không chém không tha!

Vị lão tổ tông này chỉ đành phải đường cũ trở về, trong lòng càng thêm tò mò:

- Thiên giới rốt cuộc xảy ra chuyện gì, xem ra chỉ cần tìm được những Thần minh chuyển thế kia, mới có thể biết được nguyên do trong đó.

Huyền Minh Nguyên Giới.

Các đại môn phái cũng phái ra hảo thủ, chung quanh sưu tầm ba Thần minh chuyển thế thân kia, đồng thời lệnh cưỡng chế quốc gia quản hạt dưới trướng các môn phái, cũng tìm kiếm khắp nơi.

Tìm được Thần minh chuyển thế thân ý nghĩa trọng đại, không chỉ ý nghĩa môn phái lớn mạnh, hơn nữa giống như trước ý nghĩa sau này Thần minh tiến vào thiên giới, như cũ có thể che chở môn phái đến mười vạn năm trường thịnh không suy!

Từ Nam Hải là có thể thấy điểm này, Nam Hải lão tổ đã phi thăng thượng

giới hai mươi vạn năm, trong lúc này, Huyền Minh Nguyên Giới không biết có bao nhiêu đại phái thịnh vượng nhất thời bị diệt, chỉ có Nam Hải không người dám động!

- Ba thần minh chuyển thế thân kia còn chưa ra đời, hơn nữa cho dù đã ra đời, sợ rằng cũng phải đến năm sáu tuổi mới có thể hiển lộ ra nơi bất đồng cùng người khác.

Giang Nam trở lại Lĩnh Tụ Phong, thầm nghĩ:

- Hiện tại liền mọi nơi sưu tầm, chỉ sợ sưu tầm không ra kết quả gì.

Tịch Ứng Tình tự biết mình không làm gì được thần minh thần tính này, vì vậy đưa vào trong mi tâm của hắn, hắn đã từng thấy qua Huyền thai kim nhân trong Tử Phủ của Giang Nam, lập tức nhận ra Huyền thai kim nhân chính là thần tính của Giang Nam, vì vậy biết được Giang Nam có năng lực đem thần minh thần tính kia trấn áp luyện hóa.

Nhưng nếu đổi lại những người khác, cho dù là Tịch Ứng Tình, chỉ sẽ bị thần minh thần tính kia đem thần hồn bản thân chém giết, nhưng mà đối với Giang Nam mà nói lại không khó khăn.

Giang Nam từng trấn áp qua Bất Tử Minh Vương, tốn hao nửa năm thời gian mới luyện hóa thần tính của Bất Tử Minh Vương, đạt được chỗ tốt thật lớn, để cho Huyền Thai cũng đang không ngừng trưởng thành, hôm nay Huyền Thai của hắn cũng mơ hồ tràn ngập thần uy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 419: Chư Thần Phủ Xuống. (2)

Hơn nữa mi tâm của Giang Nam là chủ chiến trường của Huyền Thai, tự nhiên dễ dàng liền đem thần minh thần tính kia trấn áp, từ từ luyện hóa.

Huyền Thai của hắn vì vậy trở nên càng ngày càng mạnh, mặc dù không có thể hiện ở trên thực lực của Giang Nam, nhưng mà khi hắn tu luyện tới Thiên Cung bát trọng, hắn đạt được chỗ tốt sẽ lớn hơn nữa!

Dần dần, tu sĩ trong Huyền Minh Nguyên Giới, cảm giác được thiên địa nguyên khí biến thành hùng hậu, đây là Thiên Thần chuyển thế bỏ qua thân thể cùng tu vi nguyên lai của mình, bọn họ từng luyện hóa thiên địa nguyên khí trái ngược đến trong tự nhiên.

Kiếp trước tu vi của bọn họ là mạnh mẻ bực nào, giờ phút này trái ngược, tu vi trở lại như cũ thành thiên địa linh khí, là khổng lồ bực nào, cho dù là Huyền Minh Nguyên Giới cũng nhận được rất nhiều chỗ tốt!

Huyền Thiên Thánh Tông trải qua mấy ngày nay, tất cả đệ tử, bao gồm đệ tử ký danh đều có được tiến bộ thật lớn, rất nhiều người bước vào Đạo Đài bát cảnh, đám người Vân Bằng, Mộ Yên Nhi, Giang Lâm là người nổi bật trong đó, nhiều đệ tử ký danh đã trở thành nhập thất đệ tử, Phong Mãn Lâu cũng ngay từ lúc hơn một năm trước tu thành Thần Phủ.

Còn có nhiều cường giả thế hệ trước, cũng có không ít người đột phá cảnh giới vốn có, tu vi tái tiến một bước, cả thánh tông một mảnh vui sướng hướng quang vinh.

Mà Lạc Hoa Âm cũng mượn thần thể của Bất Tử Minh Vương, lĩnh ngộ ra pháp môn cao hơn, thuận lợi đột phá đến Thiên Cung nhị trọng, tu thành Hậu Thổ Thiên Cung cảnh giới.

Lạc Hoa Âm tu luyện rất nhiều tâm pháp, cũng có phức tạp như Giang

Nam, chỉ là không có Ma Ngục Huyền Thai Kinh như Giang Nam, có tới đem nhiều tâm pháp chỉnh hợp quy nhất.

Tư chất của nàng không phải chuyện đùa, dung hợp tâm pháp đứng đầu của Chính Đạo, Ma Đạo, Ma Tộc, Phật Môn cùng Yêu Tộc, tự nghĩ ra công pháp của mình, đã đi ra con đường tông sư của chính nàng.

Nữ ma đầu này ở lúc đột phá Hậu Thổ Thiên Cung cũng gặp sét đánh, xúc động thiên kiếp, giáng xuống kiếp vân, bởi vì trong Hậu Thổ Thiên Cung tâm pháp của nàng tích chứa ma tính thâm trầm.

Đại kiếp của nàng so sánh với lôi kiếp của Giang Nam còn muốn cường hoành không biết gấp bao nhiêu lần, uy lực lôi kiếp tương đương với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả công kích, cho nên Tịch Ứng Tình phải đưa nàng đến Trung Thổ phế khư, tránh cho chẻ hỏng hoa hoa thảo thảo của thánh tông.

Đợi càng về sau, lôi kiếp của Lạc Hoa Âm hóa thành lôi hải, trong vòng ngàn dặm như đại dương mênh mông, suýt nữa đem nữ nhân này đánh chết.

Cuối cùng, lôi kiếp tán đi, Giang Nam xâm nhập thổ địa bị Thiên Lôi phách tiêu kia, chỉ thấy chung quanh là vết kiếm sâu đạt ngàn trượng, đem thân thể tàn phá không chịu nổi của Lạc Hoa Âm cõng đi ra ngoài.

- Lạc sư muội so với ngươi còn mạnh hơn.

Tịch Ứng Tình thấy Giang Nam cõng Lạc Hoa Âm trở về thánh tông, đột nhiên mở miệng nói:

- Nàng hiện tại đã có thể được xưng tụng đệ nhị cao thủ của thánh tông ta.

Phía sau hắn hiện ra một thân ảnh đen nhánh, gật đầu nói:

- Tư chất của Lạc sư muội vốn ở trên ta, được trời cao chiếu cố, gặp gỡ phi phàm, không thua ngươi. Nàng sở dĩ không bằng ta, là bởi vì nàng học tạp, Chính Ma Yêu Phật thậm chí Ma Tộc Thiên Tộc công pháp cũng học,

học mà không tinh, không bằng ta chuyên nhất. Nhưng hiện tại nàng thông hiểu đạo lý, sẽ mạnh hơn so với ta. Hơn nữa sau khi sư tôn chết, nàng so với ta còn hung ác, đối với những người khác hung ác, đối với mình ác hơn, nàng có thể có thành tựu như thế, là hợp tình lý.

Tịch Ứng Tình trầm giọng nói:

- Thái Hoàng cùng Long Hoàng triệu khai Đồ Ma Đại Hội, ta phải đích thân tới, gần đây ngươi không nên đi ra ngoài sưu tầm người giả mạo, lưu lại trấn thủ thánh tông, tránh cho thánh tông trống không bị người công phá.

Thân ảnh kia gật đầu, lặng lẽ biến mất.

- Tử Xuyên, chúng ta cũng đi tham gia Đồ Ma Đại Hội!

Lĩnh Tụ Phong, Lạc Hoa Âm cũng không lâu lắm liền thần thái sáng láng, khôi phục như lúc ban đầu, nữ nhân này tinh lực tràn đầy, mới vừa rồi còn bị phách đến gần chết, giờ phút này thương thế đã tẫn phục, cười nói:

- Thái Hoàng cùng Long Hoàng triệu tập thiên hạ anh hào, há có thể ít đi Lĩnh Tụ Phong chúng ta?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Sư tôn, thanh danh của ta ở bên ngoài có chút hỏng bét. Chúng ta đi Thái Huyền Thánh Tông, có thể bị hàng yêu trừ ma hay không?

- Thanh danh của ngươi không tốt, còn có thể so sánh với vi sư bết bát hơn sao?

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Ngay cả ta cũng không sợ, ngươi sợ cái gì?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng nói:

- Nói về chuyện này, đệ tử bây giờ là tội phạm truy nã quan trọng nhất của

Minh giới, mặc dù sư tôn chuyện xấu so với ta làm được nhiều, nhưng so sánh với ta còn là kém hơn một chút?

Lạc Hoa Âm trên dưới đánh giá hắn, qua một hồi lâu lúc này mới gật đầu nói:

- Tội phạm truy nã quan trọng đệ nhất Minh giới? Đúng là so sánh với vi sư mạnh hơn một chút, dĩ nhiên giới hạn ở Minh giới. Vi sư ở Ngọc Lưu Ly Giới bị Ngọc Lưu Ly Giới Phật, điểm danh muốn tánh mạng của ta, bởi vì vi sư bắt cóc Phi Thiên phật mẫu nhận định của hắn.

Nàng dương dương đắc ý, cười nói:

- Còn có Man Hoang Nguyên Giới, tương lai nếu ngươi có cơ hội đi tới đó mà nói, cũng không nên nói là đệ tử của ta, bởi vì vi sư ở đây đã lưu lại một cục diện rối rắm, đắc tội một nhóm lão quái vật.

Giang Nam tự thẹn không bằng, vuốt đuôi dâng lên, thổi phồng nói:

- Sư tôn quả nhiên di họa ngàn năm, uy năng quét ngang Chư Thiên thế giới, đệ tử vỗ ngựa không kịp.

- Đây là tự nhiên.

Nữ ma đầu này không biết liêm sỉ, pháp lực cấu kết đạo văn, ở phía sau hóa thành một đuôi chó sói thô to, thật giống như một đầu sói già, cái đuôi nhô lên cao, cười nói:

- Vi sư ở Táng Thần Cốc nhận được qua một bảo vật, tên là Đại Thiên La Thiên Nghi, có bảo vật này là có thể sưu tầm phương vị thế giới cầu đi thông các thế giới, thông qua thế giới cầu là có thể xuyên qua thế giới khác. Chờ ngươi tu thành Thần Phủ, vi sư liền dẫn ngươi đi thế giới khác, trừng ác dương thiện, làm vinh dự uy danh thánh tông ta.

- Sư tôn đại năng!

- Ngươi cũng không kém, tuổi còn trẻ liền thẳng đuổi theo phong thái của ta năm đó, đợi ngươi đến cảnh giới của vi sư, ngay cả ta cũng phải ngưỡng mộ ngươi rồi!

Thầy trò hai người thổi phồng lẫn nhau một phen, lòng hư vinh lẫn nhau đều được thỏa mãn thật lớn, hai người liếc mắt nhìn nhau, hiểu ý cười một tiếng.

Trên bầu trời Huyền Minh Nguyên Giới, một vòng Thái Dương mỹ lệ bay qua, không biết bao nhiêu người ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lại, chỉ thấy hai vòng đại nhật hòa lẫn, một vòng Thái Dương trong đó tốc độ cực nhanh, trong Thái Dương là một chiếc xe ngựa, có bốn bánh xe, Phong Hỏa cổn động tiến về phía trước.

Mà kéo xe cũng không phải mã, cũng không phải Long, mà là hai đầu Tam Túc Ô Kim, cánh chim cực kỳ rộng lớn, có người phi gần nhìn lên, chỉ thấy hai đầu Kim Ô này cánh chim triển khai, dài đến trên dưới một trăm dặm!

Chương 420: Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển. (1)

Đây là một pháp bảo, Thái Dương Chiến Xa, Kim Ô cũng là bảo vật do Thái Dương Huyền Kim luyện chế, đã bị Lạc Hoa Âm luyện thành Thiên Cung chi bảo, như gió bay điện chớp hướng Thái Huyền Thánh Tông chạy tới.

Ban đầu ở trong Thất Bảo Lâm, Mặt quỷ nam tử nhận được Nguyệt Quế Thần Thụ trong Minh Nguyệt, Cận Đông Lưu nhận được Sơn hình đại ấn cùng hai đầu Thần Thú, sau Sơn hình đại ấn lại rơi vào tay Tịch Ứng Tình, mà Thần Tiềm thì thu hoạch nhiều bảo vật trong tinh thần, phân cho sư đệ sư muội trong môn phái.

Những bảo vật này tăng lên tiềm lực thật lớn, bất quá sau khi ra khỏi Thất Bảo Lâm, liền rất ít gặp lại tung tích của bọn họ, hiện ra ở trên giang hồ thường thường chỉ là pháp bảo uy lực khá thấp, thí dụ các chủng bảo vật như Thiên Long Bát Âm Chung.

Nghĩ đến là bởi vì những bảo vật này thật sự trân quý hi hữu, là phôi của trấn giáo chi bảo, vì vậy các đại môn phái đều bí mật luyện hóa tăng lên, chuẩn bị đem những bảo vật này tăng lên tới trấn giáo chi bảo mới bằng lòng lấy ra.

Duy nhất thường xuyên xuất hiện chính là cỗ xe Thái Dương Chiến Xa này, Lạc Hoa Âm khoa trương ương ngạnh, hơn nữa Giang Nam đem hai đầu Tam Túc Ô Kim giao cho nàng, tự nhiên giúp nữ ma đầu tăng khí diễm, lớn lối vô cùng.

Không gian trong xe rộng lớn, giống như đại điện, lang trụ san sát, hai đầu cự thú một tả một hữu chồm hỗm ở hai bên lang trụ, một đầu là Chiến Minh cự thú kim chói, quanh thân trải rộng gai xương, một đầu là Thần Thứu Yêu Vương đồng dạng đỉnh đầu kim chói.

Mặc dù phía ngoài của Thái Dương Chiến Xa nóng bức vô cùng, nhưng bên trong lại có chút mát mẻ.

Trên Chủ vị, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm ngồi xếp bằng ngồi ở trên ngọc trước, Lạc Hoa Âm lấy ra rượu ngon trân quý của bản thân, cùng Giang Nam uống rượu, thảo luận chút ít Thần Thông.

Ở trong mọi người Giang Nam gặp được, nữ tử Lạc Hoa Âm này là người hiểu được hưởng thụ nhất, cuộc sống rất tinh sảo, cuộc sống hàng ngày trong cung điện tất nhiên có hầu gái, lúc xuất hành nhất định phải có xe ngựa, trong bảo khố nhất định phải chất đầy tài phú, ngay cả mỹ tửu của nàng, cũng là vô cùng hương thuần, là từ thế giới khác đoạt tới.

- Tử Xuyên, ta và ngươi mặc dù là thầy trò, nhưng thời gian ta dạy ngươi cực ít, từ đầu đến cuối, chỉ truyền thụ qua Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cho ngươi. Hôm nay thần công của ta có chút thành tựu, có thể đem công pháp nhất mạch chúng ta truyền thụ cho ngươi.

Lạc Hoa Âm tâm niệm hơi động, đỉnh đầu một vũng thanh tuyền nhỏ giọt chảy ra, hóa thành một Thanh Trì nho nhỏ, trong ao từng đóa từng đóa liên hoa nở rộ, xuất hiện từng vị thiếu nữ, sáu đóa liên hoa, sáu vị nữ tử, riêng phần mình đại biểu Đạo pháp bất đồng của Lạc Hoa Âm, trừ Huyền Tiên, Ma Đạo, Yêu Đạo tam đại hóa thân mà Giang Nam đã thấy ra, còn có đại sĩ thân Phật Môn Bồ Tát, Thần Tộc Bất Diệt Thần Khu, cùng với Thiên Tộc Vũ Hóa thân để cho Giang Nam nhìn không thấu.

Lạc Hoa Âm mạnh mẻ như thế, không phải là không có nguyên do!

Nàng năm xưa mặc dù tu vi thực lực rất cao, nhưng cũng không thể được cho là kinh thái tuyệt diễm, so sánh với Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng lão tổ kia, vẫn là muốn thua kém một bậc.

Thậm chí, nàng ở Thần Phủ cảnh liền trì hoãn hơn một trăm năm thời gian, hơn một trăm năm này tu vi của nàng tiến bộ chậm chạp, bởi vì nàng mọi nơi sưu tầm công pháp các tộc, tu luyện quá nhiều pháp môn không

đồng hệ, thế cho nên trì hoãn tu vi tiến cảnh của mình.

Theo tuổi tăng trưởng, nàng đọc lướt qua càng lúc càng rộng, ngược lại hạn chế sự thành tựu của nàng.

Bất quá, sau khi đem Huyền Phật Yêu Ma Thần Thiên Lục Đạo dung hợp, nàng nhiều tích súc rốt cục chiếm được hồi báo, tu vi tăng trưởng bắt đầu bộc phát!

Nàng dùng hai năm rưỡi thời gian liền từ Thiên Cung nhất trọng Câu Trần cảnh tu luyện tới nhị trọng Hậu Thổ cảnh, liền là một chứng minh rõ ràng!

Lạc Hoa Âm nhẹ giọng nói:

- Nhất mạch công pháp của Lĩnh Tụ Phong chúng ta, là tự mình dựng lên, đi chính là Huyền, Phật, Yêu, Ma, Thần, Thiên Lục Đạo lộ số, vốn là ta không cách nào dung hợp những công pháp này, chỉ có thể miễn cưỡng hỗn hợp Huyền, Ma, Yêu ba loại, Thần Tộc chẳng qua là có chút liên quan đến, căn cứ Thần Tộc tới cải tạo huyết mạch bản thân. Bất quá lần này từ trong thần thể của Bất Tử Minh Vương, để cho vi sư hiểu được rất nhiều, rốt cuộc tìm được pháp môn có thể dung hợp Lục Đạo.

Giang Nam tinh tế đánh giá lục đại hóa thân của Lạc Hoa Âm, từ trong đó được đến không ít dẫn dắt cùng giải thích, thầm nghĩ:

- Tam ca Thiên Cơ Tú Sĩ chính là Thiên Tộc, thân thế của hắn đau khổ, lang bạc kỳ hồ đi tới Huyền Minh Nguyên Giới, hắn đối với trận pháp cực kỳ tinh thông, còn ở trên ta. Bất quá đối với Thiên Tộc, ta lại không có bao nhiêu hiểu rõ.

Đối với tu vi của Lạc Hoa Âm, hắn cũng có hiểu rõ đại khái, lục đại hóa thân của nàng, dung nạp sáu loại pháp lực bất đồng, tương đương với sáu mình, chỉ một loại này ở ngang hàng cảnh giới là nhiều gấp sáu lần!

Hơn nữa chính nàng mở tâm pháp, trong hạt thật nhỏ mở không gian, pháp lực của nàng chỉ sợ so sánh với nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp còn

muốn hùng hồn!

- Ta tính toán đem Lục Đạo này chỉnh hợp quy nhất, nhưng gặp quá nhiều khó khăn, lục đại hóa thân không cách nào quy nhất, bởi vì pháp lực của các nàng tương trùng, tương khắc, ngược lại sẽ hạn chế ta phát huy thực lực.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Lần này tham quan học tập thần thể Bất Tử Minh Vương, thể ngộ thần minh cảnh giới, để cho ta đứng ở độ cao Thần minh nhìn xuống tâm pháp mà ta đã đọc lướt qua, ta cuối cùng coi là tìm được pháp môn như thế nào đem lục đại hóa thân dung làm một thể. Tử Xuyên, ngươi nhìn!

Thanh tuyền trong đỉnh đầu nàng, đột nhiên có Thần Quang xông ra, hóa thành một bàn quay kim sắc, Kim Luân chia làm Lục Đạo, mỗi cái hóa thân riêng phần mình chiếm cứ một đạo, đem sáu loại pháp lực bất đồng hòa hợp làm một, thay đổi liên tục!

Mặt Kim Luân này cho Giang Nam vô cùng rung động, Kim Luân đem lục đại hóa thân của Lạc Hoa Âm chỉnh hợp quy nhất, Huyền Diệu vô cùng, thâm ảo dị thường, so sánh với lục đại hóa thân đơn thuần còn mạnh hơn!

Trên thực tế, sở dĩ Tịch Ứng Tình nói Lạc Hoa Âm giờ phút này đã là cao thủ thứ hai của Huyền Thiên Thánh Tông, chính là căn cứ vào nguyên nhân này!

Tịch Ứng Tình có thể thấy được Lạc Hoa Âm mạnh như thế nào, nhưng mà Giang Nam lại nhìn chưa ra.

Mà sở dĩ lúc Lạc Hoa Âm đột phá cảnh giới gặp phải sét đánh, chính là cái nguyên nhân này, nàng khai sáng tâm pháp quá mạnh mẻ, trong đó còn tích chứa công pháp của Ma Đạo cùng Ma Tộc, vì vậy gặp Thiên Khiển.

- Tử Xuyên, ta biết ngươi có tâm pháp của mình, sau này cũng đi ra Đạo lộ bản thân, bất quá ngươi dù sao cũng là đại đệ tử của ta, môn tâm pháp này ngươi chi bằng cũng học, tương lai lưu lại truyền thừa cho ta.

Lạc Hoa Âm đem môn công pháp này truyền thụ cho Giang Nam, không có nửa phần giữ lại.

Chương 421: Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển. (2)

Giang Nam trong lòng nghiêm túc, cảm nhận được tâm ý của nữ ma đầu đối với mình, mặc dù hắn đã lĩnh ngộ ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, nhưng sau này đột phá đến Thần Phủ, còn cần tham khảo dung hợp càng nhiều công pháp tới thôi diễn ra Thần Phủ bát cảnh tâm pháp.

Lạc Hoa Âm tự nghĩ ra công pháp, trong đó không thiếu có kết tinh trí tuệ của nàng, tác dụng đối với hắn thật lớn.

- Sư tôn, môn công pháp này của ngươi tên gọi là gì?

Giang Nam hỏi.

- Đây là công pháp ta tự nghĩ ra, tự nhiên phải có tên vang dội!

Nữ ma đầu suy nghĩ một chút, thử dò xét nói:

- Không bằng gọi Phích Lịch Vô Địch Lôi Quang Điện Thiểm Mỹ Nữ...

- Ngừng!

Giang Nam càng nghe càng cảm thấy có cái gì không đúng, cái tên này nếu như lưu truyền xuống, môn kinh điển mà Lĩnh Tụ Phong truyền lại đời sau này liền coi như hoàn toàn nát bét, đừng nói truyền lưu muôn đời, cho dù là tìm được truyền nhân cũng rất khó khăn, cười nói:

- Không bằng đơn giản một chút, gọi Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển là được.

Nữ ma đầu có chút bất mãn:

- Ta vẫn thích cái tên trước hơn, bất quá ngươi nói quá dài, không bằng gọi Lục Đạo Thiên Luân Mỹ Nữ Thánh Điển, ý của ngươi như thế nào?

- Sư tôn, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi rồi?

Giang Nam hung hăng đả kích nàng hỏi.

- Tiểu tử thúi, hiện tại liền ghét bỏ vi sư tàn hoa bại liễu có phải hay không?

Lạc Hoa Âm giận dữ, hung ác nói:

- Lão nương qua một ngàn năm nữa cũng vẫn là mỹ nữ, ngươi bịa chuyện bậy bạ, nếu không ai thèm lấy ta, liền sẽ níu lấy ngươi, ngươi phải chịu trách nhiệm đối với ta!

- Sư tôn, đừng nói mập mờ như vậy, ta từ đầu đến cuối không có chiếm qua nửa điểm tiện nghi của ngươi, cũng là ngươi chiếm tiện nghi đệ tử, giở trò đối với ta. Phải chịu trách nhiệm cũng là ngươi chịu trách nhiệm đối với ta!

Giang Nam kêu oan nói.

Đột nhiên, nơi xa truyền đến linh khí ba động kịch liệt, nổ ùng ùng kinh thiên động địa, trong lòng Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm khẽ nhúc nhích, đi ra Thái Dương Chiến Xa nhìn lại, chỉ thấy một tòa lầu cao đột nhiên từ mặt đất mọc lên, ầm ầm rơi xuống, Hư Không chấn động, nhưng vào lúc này, vừa có một đạo búa quang đẹp đẽ xuất hiện, cắt ngang mà qua, đem tòa lầu cao kia chặn ngang chặt đứt.

Búa quang vừa chuyển, thẳng tắp đánh xuống!

- Phó Duyên Tông, tu vi của ngươi cũng không gì hơn cái này, còn muốn tham gia Đồ Ma Đại Hội, tàn sát Thí Thần Cốc ta, thật là chê cười!

Một tiếng cười to truyền đến, dũng cảm vạn phần:

- Hôm nay Thạch Cảm Đương ta liền đưa các ngươi hết thảy trở về vị trí cũ, đi thấy tổ sư của Triều Thánh Tông các ngươi!

- Triều Thánh Tông Phó Duyên Tông? Mới vừa rồi chủ nhân đạo búa quang kia, tự xưng là nhị ca, bất quá búa quang của hắn tạp mà không tinh khiết, mặc dù cùng công pháp Diêm Phù Đề Ma Kinh của nhị ca thoạt nhìn tương tự, nhưng trong đó có chỗ bất đồng.

Giang Nam liếc Lạc Hoa Âm một cái, thầm nghĩ:

- Sư tôn đoạt vợ của Phó Duyên Tông, Phó Duyên Tông nhiều lần muốn giết chết sư tôn, không biết lần này nàng có xuất thủ cứu giúp hay không?

- Phó Duyên Tông bị đánh?

Lạc Hoa Âm hăng hái bừng bừng, lập tức chạy tới nơi chiến đấu, cười nói:

- Lão tiểu tử đó nhiều lần cùng ta gây sự, hôm nay hắn bị ngược đãi, không thể không nhìn.

Tốc độ của Thái Dương Chiến Xa cực nhanh, trong chớp mắt liền đến chiến trường, chỉ thấy tràng diện cực kỳ thảm thiết, nơi nơi là phần còn lại của chân tay đã bị cụt!

Chưởng giáo của Triều Thánh Tông đã già nua, vì vậy nhiều chuyện cũng cần Phó Duyên Tông ra mặt, mà Phó Duyên Tông cũng là một vị cường giả đứng đầu, lần này Thái Hoàng cùng Long Hoàng mời quần hùng tới Đồ Ma Đại Hội, hắn suất lĩnh nhiều thế hệ trước cùng trẻ tuổi tinh anh của Triều Thánh Tông đến đây, không nghĩ tới gặp phải phục kích, hơn mười người bị chết chỉ còn lại có mấy đệ tử trẻ tuổi, mà hắn cũng bị thương, nhưng thủy chung không thể trốn.

Đại hán cùng hắn động thủ tướng mạo cùng Thạch Cảm Đương độc nhất vô nhị, dùng cũng là một thanh búa lớn, trên búa ánh sáng tung bay, quay chung quanh Phó Duyên Tông bổ tới chém tới, làm cho hắn liên tiếp bại lui, bị búa quang cắt đến toàn thân cơ hồ toàn là vết máu.

"Thạch Cảm Đương" này làm việc tàn nhẫn, vừa lên liền trước giết chết

thế hệ trước Triều Thánh Tông, tránh cho những cao thủ này cùng Phó Duyên Tông liên thủ, về phần trẻ tuổi bởi vì đối với hắn không có bao nhiêu lực uy hiếp, cho nên không có hạ sát thủ.

Mà sở dĩ Phó Duyên Tông không trốn, là bởi vì trong hàng đệ tử này có nữ nhi của hắn Phó Vân Nhi, hắn há có thể bỏ lại nữ nhi một mình bỏ chạy?

- Nguyên lai là đồ giả mạo.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo, thân hình chợt lóe, sau một khắc cắt vào trong búa quang, một chưởng ấn trước ngực "Thạch Cảm Đương", răng rắc răng rắc, xương sườn của "Thạch Cảm Đương" kia đứt đoạn, trong miệng hộc máu, một cây xương cốt bị chưởng lực của nàng sinh sôi từ bên trong thân thể nặn ra, ối chao loạn xạ!

"Thạch Cảm Đương" trong lòng kinh hãi, búa quang vừa chuyển, liền hướng phần gáy của Lạc Hoa Âm chém tới, tốc độ nhanh như Bôn Lôi!

Lạc Hoa Âm bổ một chưởng về phía sau, tay ngọc thon thon cùng cái búa đánh xuống va chạm, phát ra tiếng nổ như hồng chung đại lữ, cái búa lớn kia nhất thời cao cao bắn lên, cười lạnh nói:

- Ngươi rốt cuộc là người nào? Không để ra chân chính sở học của ngươi, bằng vào Diêm Phù Đề Ma Kinh chỉ tốt ở bề ngoài, ngươi căn bản không phải đối thủ của ta!

"Thạch Cảm Đương" hoảng hốt, tự biết không phải là đối thủ của Lạc Hoa Âm, vội vàng nhanh chóng lui về phía sau, hóa thành một đạo lưu quang hướng nơi xa bão táp bay đi, Lạc Hoa Âm như bóng với hình, đuổi theo đi lên, cười lạnh nói:

- Giả mạo ai không tốt, hết lần này tới lần khác giả mạo ngu đần họ Thạch kia, lão nương cùng hắn giao thủ ba lần, đối với công pháp của hắn rõ như lòng bàn tay. Ngươi vẫn còn biết điều một chút lưu lại, để cho ta nhìn ngươi rốt cuộc là người nào!

Hai người trong chớp mắt liền bay ra vạn dặm, Lạc Hoa Âm từng bước đuổi theo, một chưởng tiếp theo một chưởng hướng "Thạch Cảm Đương" kia bổ tới, thủy chung không để cho hắn có thể thuận lợi chạy trốn.

- Phó tiền bối, Vân nhi sư tỷ, đã lâu không gặp.

Giang Nam liếc thấy Lạc Hoa Âm cùng "Thạch Cảm Đương" đã biến mất mất tích, hướng Phó Duyên Tông cùng Phó Vân Nhi cười nói:

- Ta còn không tạ ơn Vân nhi cô nương ở Nam Hải thay ta giải vây.

Phó Vân Nhi sắc mặt đỏ bừng, lặng lẽ ngẩng đầu liếc hắn một cái, sắc mặt càng thêm đỏ, nhát gan nói:

- Là mẹ ta để cho ta làm như vậy, không là chủ ý của ta...

Phó Duyên Tông hừ lạnh một tiếng, ho ra một búng máu, che ở trước người Phó Vân Nhi, cười lạnh nói:

- Ai muốn thầy trò các ngươi giúp đỡ?

- Phó tiền bối, sư tôn ta nợ ngươi, ta cũng không có nợ ngươi cái gì.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ngươi cần gì phải đối với ta ác thanh ác khí?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 422: Đồ Giả Mạo. (1)

Phó Duyên Tông từng ngụm từng ngụm ho ra máu, thở hồng hộc nói:

- Ngươi cũng không phải là người tốt gì, ở Thất Bảo Lâm hại ta một lần, suýt nữa để cho ta chết ở trong tay Thái Hoàng cùng Đại Ma Thí Thần Cốc, còn nói không có thiếu ta cái gì?

- Ngươi cùng những người khác vây công sư tôn ta, ta hại ngươi là đương nhiên, thiên kinh địa nghĩa.

Giang Nam không hề giải thích nữa, lấy tay một trảo, chỉ thấy một khối toái cốt bị hắn nắm trong tay, cúi đầu nhìn lại, lại thấy xương cốt này cực kỳ kỹ càng, giống như Huyền kim chắc chắn, chính là xương cốt của "Thạch Cảm Đương" mới vừa rồi bị Lạc Hoa Âm đánh nát kia.

Đạo văn tích chứa trong xương cốt, hiển nhiên người này đã đem thân thể tu luyện tới cảnh giới cực cao, Đạo văn thậm chí bắt đầu luyện vào xương cách!

Có thể tu luyện tới một bước này, thân thể đều cực kỳ cường đại!

- Phó tiền bối nhận được đây là đạo văn của người nào không?

Giang Nam đem khúc xương cốt này vứt cho Phó Duyên Tông nói:

- Người này tu luyện không phải là Thạch Cảm Đương Diêm Phù Đề Ma Kinh, mà là một môn tên là Đạo Kim Luyện Cốt Trấn Ma Kinh công pháp. Phó tiền bối kiến thức rộng rãi, có biết môn công pháp này là xuất từ môn phái nào?

Đạo Kim Luyện Cốt Trấn Ma Kinh cũng không có thể nhảy ra phạm vi của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, vì vậy hắn chỉ nhìn thoáng qua đạo văn trên

xương cốt của "Thạch Cảm Đương", liền lập tức đem môn công pháp này thôi diễn ra ngoài.

- Đạo Kim Luyện Cốt Trấn Ma Kinh?

Vẻ mặt của Phó Duyên Tông khẽ nhúc nhích, đột nhiên thương thế áp chế không nổi, thân thể lung la lung lay, suýt nữa từ không trung rơi xuống, hắn cùng với "Thạch Cảm Đương" chém giết một lúc lâu, bị thương rất nặng, Phó Vân Nhi vội vàng bước lên phía trước đở vịn.

Phó Duyên Tông xóa đi vết máu ở khóe miệng, ý bảo không cần đở vịn, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Môn kinh điển này là trấn giáo tâm pháp của Thiên Thu Các, ta biết tập kích chúng ta đến tột cùng là người nào rồi! Hắc hắc, giả trang Thí Thần Cốc tới giết chết trụ cột các đại môn phái sao...

- Thiên Thu Các?

Giang Nam hơi ngẩn ra, nghi ngờ nói:

- Tại sao ta không có nghe nói qua môn phái này?

- Thiên Thu Các từ lúc ngàn năm lúc trước đã bị Thái Huyền Thánh Tông thâu tóm, Thái Hoàng đem Thiên Thu Các nhập vào Thái Huyền Thánh Tông, nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của Thiên Thu Các cũng gia nhập vào Thái Huyền Thánh Tông.

Phó Duyên Tông trầm giọng nói:

- Có thể giết mấy vị trưởng lão Triều Thánh Tông ta, ngay cả ta cũng bị thương nặng, thậm chí còn không có dùng ra công pháp chân chính bản thân, người này tất nhiên là hãn tướng của Thiên Thu Các năm đó, họ Tô tên Mạch Xuyên. Những người khác của Thiên Thu Các đều không là đối thủ của ta, chỉ có Tô Mạch Xuyên này được nhận định là hạ nhiệm Các chủ của Thiên Thu Các năm đó, ngàn năm trôi qua, thực lực của hắn vượt xa ta. Hắc

hắc, nếu thật là hắn, xem ra muốn giết ta không phải là ma đầu Thí Thần Cốc, mà là Chính Đạo khôi thủ ta, Thái Huyền Thánh Tông...

Phó Vân Nhi không khỏi khẩn trương lên:

- Cha, Thái Hoàng lão tổ muốn giết ngươi, chúng ta đừng đi Thái Huyền Thánh Tông...

- Nhất định phải đi!

Phó Duyên Tông hừ lạnh nói:

- Thái Hoàng ban bố chiêu hiền lệnh, nói không đi tham gia Đồ Ma Đại Hội, chính là cùng Thí Thần Cốc cấu kết, nếu Triều Thánh Tông ta không đi, sẽ để người mượn cớ, nhìn Triều Thánh Tông ta không vừa mắt, sẽ nhân cơ hội gài tang vật. Thái Hoàng cũng sẽ có cớ hướng Triều Thánh Tông ta động thủ, tiêu diệt Triều Thánh Tông ta, đi ngược lại sẽ không có gặp nguy hiểm.

- Phó tiền bối, ta cũng đi Thái Huyền Thánh Tông, không bằng ta và ngươi đồng hành?

Giang Nam thấy hắn bị thương rất nặng, đề nghị nói:

- Ngươi hôm nay thương thế không nhẹ, cần tĩnh hạ tâm lai chữa thương, Giang mỗ bất tài, nhưng bảo vệ tiền bối một thời gian ngắn vẫn có thể làm được.

Phó Duyên Tông đang định cự tuyệt, Phó Vân Nhi vội vàng nói:

- Cha, thương thế của ngươi quá nặng, không bằng đáp ứng đề nghị của Giang sư huynh, trước vào trong xe chữa thương.

Thương thế của Phó Duyên Tông đúng là rất nặng, gật đầu nói:

- Tốt. Bất quá ta cận kề cái chết cũng không muốn cùng thầy trò bọn họ ở chung một phòng!

Hắn ngồi ở trên càng xe, nhắm mắt chữa thương.

Phó Vân Nhi bất đắc dĩ, cùng với Triều Thánh Tông đệ tử khác đi lên Thái Dương Chiến Xa, hướng Giang Nam áy náy nói:

- Cha ta tính tình không tốt, sư huynh chớ trách.

- Không có gì.

Giang Nam rót rượu cho bọn họ, cười nói:

- Đây là Tiên tửu mà sư tôn ta từ thế giới khác lấy được, rất là hương thuần, Vân nhi sư tỷ nếm thử.

Đám người Phó Vân Nhi đang muốn nâng chén, phía ngoài truyền đến thanh âm của Phó Duyên Tông, khẩn trương nói:

- Vân nhi, không nên uống! Hiện tại cha trọng thương, vạn nhất ngươi uống say, tiểu tặc này đối với ngươi không đứng đắn, cha bắt không được hắn!

Phó Vân Nhi vội vàng đè chén rượu xuống, nhìn Giang Nam rất thật tình nói:

- Sư huynh, nếu ta uống rượu say, ngươi có đối với ta không đứng đắn hay không?

Giang Nam tức cười, lắc đầu nói:

- Sư tỷ, Giang mỗ há là loại người này? Ngươi nhìn Giang mỗ hành tẩu giang hồ, mặc dù có chút tiếng xấu, nhưng tiếng xấu vô lễ với nữ hài chỉ sợ chưa bao giờ có?

Phó Vân Nhi suy nghĩ một chút, hướng Phó Duyên Tông nói:

- Cha, Giang sư huynh nói hắn sẽ không đối với ta không đứng đắn, ta uống đây.

Phó Duyên Tông không khỏi im lặng, vội vàng đi vào trong xe, tránh cho nữ nhi của mình uống rượu say bị "tiểu tặc" chiếm tiện nghi.

Giang Nam cũng có chút buồn cười, cô bé này đơn thuần như trang giấy trắng, nói cái gì nàng liền cho rằng là cái đó, tuyệt không nghi ngờ.

Giả Thạch Cảm Đương cũng là một đại cao thủ, hắn muốn chạy trốn mà nói, Lạc Hoa Âm muốn lưu lại cũng không phải là một chuyện dễ, vì vậy Lạc Hoa Âm chỉ sợ là nhất thời trong chốc lát sẽ không thể trở về.

Giang Nam chạy tới Thái Huyền Thánh Tông, cùng nhau đi tới, chỉ thấy người dần dần nhiều hơn, không trung thỉnh thoảng có thể thấy lâu thuyền, bảo liễn, đám mây mỹ lệ bay qua, đó là cường giả các phái đáp ứng lời mời đến đây gặp mặt.

- Vạn Kiếm sơn trang gặp tập kích, ở trên đường chạy tới bị Thiên Cơ Tú Sĩ bày đại trận, đem đệ tử, trưởng lão trong môn giết không biết bao nhiêu! Thiên Cơ Tú Sĩ kia mạnh mẻ đến không hợp thói thường, Vạn lão đầu vị Chưởng Giáo Chí Tôn này cơ hồ cũng suýt nữa đình trệ trong trận!

- Vợ chồng Nam Hải Thác Bạt cũng gặp phải mai phục, xuất thủ nghe nói là hòa thượng, sợ rằng chính là Vô Tướng dâm tăng kia.

- Còn có Ngũ Ma xuất quỷ nhập thần, không có ai gặp qua diện mục thật của hắn, mai phục Thiên phủ cường giả, một kích giết mấy Thiên phủ cường giả, sau đó nghênh ngang rời đi!

- Thanh Vân Tông Thanh Vân Đạo Nhân lần trước bị Thí Thần Cốc Lục Ma giết chết, lần này Thanh Vân Tông nóng lòng nhất, nén giận mà đến, phái Thái Thượng Trưởng Lão chạy tới, kết quả bị Lục Ma Cáp Lan Sinh mai phục, toàn quân bị diệt, bị chết không còn một mống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 423: Đồ Giả Mạo. (2)

- Thí Thần Cốc lục đại ma đầu làm quá mức, Thái Hoàng lão tổ cùng Long Hoàng triệu tập thiên hạ anh hào, bọn họ lại dám vào lúc này giết người mọi nơi, quả thực vô pháp vô thiên! Bọn họ đây là muốn cùng người trong thiên hạ đối nghịch sao?

- Thái Hoàng lão tổ cùng Long Hoàng đã phái ra cường giả Thái Huyền Thánh Tông cùng Vạn Long Sào đi tiếp ứng, sưu tầm tung tích lục đại ma đầu này, bảo vệ tân khách đến đây, nếu như ngay cả hai đại phái này cũng áp không được khí diễm của Thí Thần Cốc, như vậy chúng ta những môn phái này liền tràn ngập nguy cơ!

...

Giang Nam một đường đi tới, nghe được không ít tiếng nghị luận, giả mạo mấy đại ma đầu Thí Thần Cốc lại dám tùy ý làm bậy như thế, tru diệt người tới đây, có chút ngoài dự liệu của hắn.

- Thái Hoàng cùng Long Hoàng thật là có thủ đoạn!

Phó Duyên Tông cười lạnh một tiếng nói:

- Mượn danh tiếng ma đầu của Thí Thần Cốc giết người, làm cho người những môn phái khác cảm thấy bất an, phải bám vào Thái Huyền Thánh Tông làm môn hạ, ta tất nhiên sẽ không để cho bọn họ được như ý! Ở Đồ Ma Đại Hội, ta sẽ ở tại chỗ tố giác âm mưu của bọn họ!

- Cha ngươi tố cáo không được đâu.

Giang Nam hướng Phó Vân Nhi cười nói:

- Dám ở Đồ Ma Đại Hội tố giác Thái Hoàng lão tổ, nhất định sẽ bị Thái

Hoàng lão tổ ấn lên tội tư thông Thí Thần Cốc, một chưởng đánh chết cha ngươi, người khác cũng không dám nói gì.

Phó Duyên Tông giận tím mặt, lại biết Giang Nam nói rất đúng, hắn mặc dù là cao thủ đứng đầu trên đời, nhưng ở trước mặt Thái Hoàng, Long Hoàng tuyệt đại cường giả bực này còn không có bao nhiêu quyền nói chuyện, cho dù Thái Hoàng giết hắn rồi, người khác cũng sẽ không hoài nghi Thái Hoàng.

Oanh!

Đột nhiên bầu trời kịch liệt run rẩy, vô số Lôi Đình bắn ra, chỉ thấy Hư Không phía trước đột nhiên thành tấm thành tấm sụp đổ, một pho tượng Ma Thần khổng lồ cầm trong tay một thanh đại chùy năm màu, rống giận liên tục, cùng một nam tử mang Mặt nạ quỷ đại chiến!

Cuộc chiến đấu này, so sánh với Phó Duyên Tông cùng giả Thạch Cảm Đương đánh một trận càng thêm kinh thiên động địa, giở tay nhấc chân xé liệt Thiên không, ngay cả không gian cũng không chịu nổi chiến lực của bọn họ!

Dư ba của bọn họ chiến đấu rất rộng, thậm chí dính líu đến nhiều cường giả đến đây, có người bị dư ba đảo qua liền hôi phi yên diệt!

- Lão Tử bị Thái Hoàng trấn áp nhiều năm như vậy, khi nào trong thiên địa lại ra một vị cao thủ như ngươi vậy? Bất quá ngươi muốn giết ta, còn xa xa không đủ nhìn!

Ma La Thập đại khai đại hợp, đại chùy năm màu đem Mặt quỷ nam tử kia làm cho liên tiếp lui về phía sau, huyết nhục quanh thân cũng bị chấn đến không ngừng hé ra.

- Mặt quỷ nam tử này cũng không phải là cốc chủ, người này rốt cuộc là người nào?

Giang Nam không khỏi lộ ra vẻ kinh nghi bất định, thầm nghĩ:

- Lại có thể cùng Ma La Thập chính diện chống lại, nội tình của Thái Huyền Thánh Tông thật sự quá mạnh mẻ, lại còn có cao thủ như thế!

Ma La Thập đã là một trong những tồn tại mạnh nhất thiên hạ hôm nay, nhục thể của hắn đã tu thành Thần minh, lực lượng mạnh tuyệt đối đạt tới độ cao của Bất Tử Minh Vương, ngay cả hắn cũng nhất thời trong chốc lát bắt không được Mặt quỷ nam tử giả này, có thể thấy được thực lực người này mạnh đến trình độ bực nào!

Bất quá, "Mặt quỷ nam tử" này đã hiện ra dấu hiệu thất bại, bị Ma La Thập giết là chuyện sớm muộn.

- Ma La đạo hữu, ta tới giúp ngươi một tay, cùng chung diệt trừ kẻ này!

Đột nhiên một tiếng rồng ngâm vang lên, chỉ thấy trăm đầu Cự Long lôi kéo một chiếc lâu thuyền khổng lồ lái tới, vô số Long khí quấn quanh, quay chung quanh lâu thuyền tạo thành dị tượng Thiên Long Loạn Vũ, lay động nhân tâm.

Trong Lâu thuyền Long Hoàng ngồi thẳng, hơi thở ngất trời.

Ma La Thập trong lòng lẫm nhiên, chỉ cảm thấy hơi thở của Long Hoàng đánh tới, hai mặt thụ địch, vội vàng thu đại chùy, "Mặt quỷ nam tử" kia thở phào nhẹ nhỏm, nhân cơ hội viễn độn đi.

- Ma La đạo hữu, ngươi để cho Thí Thần Cốc Chủ chạy đi là ý gì?

Long Hoàng điềm nhiên nói:

- Chẳng lẻ ngươi cùng Thí Thần Cốc là cá mè một lứa?

Ma La Thập hừ lạnh một tiếng, sát cơ đại động, đang muốn tiến lên đem đầu Lão Long này giết chết, đột nhiên chỉ nghe thanh âm của Giang Nam truyền đến, cười nói:

- Ma La đại ca không cần tức khí, trong xe tiểu đệ có rượu ngon, sao

không đến đây uống hai chén?

- Thái Dương Chiến Xa? Giang Tử Xuyên?

Nhiều Thiên Long của Vạn Long Sào rối rít hướng Thái Dương Chiến Xa nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam đứng ở trước màn xe, nhất thời từng cái từng cái giận tím mặt.

Sắc mặt Long Hoàng cũng âm trầm xuống:

- Tiểu bối, ngươi giết ấu tử ta, lại còn dám ở trước mặt ta lộ diện, người nào cho ngươi lá gan lớn như vậy?

Giang Nam đã từng đánh chết Tổ Dương, mà Tổ Dương đúng là con út của Vạn Long sào Long Hoàng, hắn bị bức phải trốn vào Minh Giới là vì Vạn Long sào cùng Thái Huyền Thánh tông liên thủ bức Tịch Ứng Tình giao ra hắn.

Hôm nay, trường phong ba kia đã tạm cáo một giai đoạn, nhưng Long Hoàng có tang tử chi thống há có thể đơn giản quên mất?

Giờ phút này, đầu lão Long này nhìn thấy Giang Nam, tự nhiên là cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, hận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể lập tức đem Giang Nam nắm đến ăn sống nuốt tươi!

- Lão ca ca, đã hơn một năm thời gian không thấy, phong thái của lão ca ca càng hơn trước kia.

Giang Nam đối với Long Hoàng làm như không thấy, hướng Ma La Thập cười nói.

Ma La Thập bước đi hướng Thái Dương chiến xa, cười nói:

- Tiểu lão đệ, thực lực của ngươi ngược lại là tiến triển không chậm, rõ ràng đã tu thành Đạo Đài nhị trọng rồi. Ồ, trong xe của ngươi rõ ràng còn có người chính đạo, lão đệ, ngươi là ý định cầm mấy cái Triêu Thánh Tông này

khai đao tế cờ sao?

Phó Duyên Tông giận dữ, bất quá Ma La Thập chính là một trong những tồn tại mạnh nhất đương thời, sát nhân không đếm được, ngay cả hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Giang Nam nhắc nhở:

- Lão ca ca, ta là người trong chính đạo, đệ tử Huyền Thiên Thánh tông, kết giao chính đạo cũng là chuyện đương nhiên.

Ma La Thập bừng tỉnh đại ngộ, ha ha cười nói:

- Ngươi sở tác sở vi, luôn để cho ta đem ngươi trở thành thành người trong ma đạo ta, ngược lại quên ngươi là chính đạo đệ tử.

Hai người xa cách từ lâu gặp lại, bộ dạng ôn chuyện phiếm, đem Long Hoàng cùng rất nhiều cao thủ của Vạn Long sào đá qua một bên, ngay cả nhìn cũng lười liếc mắt nhìn.

Ma La Thập thì thôi, dù sao cũng có tiền vốn này, nhưng Giang Nam bất quá là Huyền Thiên Thánh tông đệ tử, rõ ràng cũng xem Vạn Long sào như không khí, liền để cho chúng cường giả Vạn Long sào có chút khó có thể tiếp nhận.

- Giang Tử Xuyên, ngươi đừng hung hăng càn quấy quá mức!

Một vị Long tộc cường giả ngân giáp đứng ở đầu thuyền, lạnh lùng quát:

- Long Hoàng nói chuyện, mặc dù là Thánh tông chưởng giáo Tịch Ứng Tình của các ngươi cũng phải cúi đầu nghe theo, cung kính lắng nghe, ngươi là ai, dám can đảm đem câu hỏi của Long Hoàng trở thành gió bên tai?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 424: Đồ Ma Đại Hội. (1)

Giang Nam mỉm cười nói:

- Lão ca ca, ta và ngươi gặp lại, tiểu đệ không cho rằng là kính, nhưng là khách vẫn phải mời vào đấy.

Ma La Thập con mắt sáng ngời, nhìn nhìn bọn người Phó Duyên Tông trong xe, cười hắc hắc nói:

- Ta nói tiểu huynh đệ ngươi như thế nào ở trong xe dấu mấy người trong chính đạo, nguyên lai là muốn mời khách. Đã như vầy, ta liền không khách khí!

Vị lão ma đầu này lấy tay đem Phó Duyên Tông một phát bắt được, cười nói:

- Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh của ta đã sớm khát khao khó nhịn rồi!

Phó Duyên Tông bị hù đến hồn phi phách tán, thầm nghĩ một tiếng mệnh ta xong rồi. Giang Nam thầm nghĩ một tiếng không xong, Ma La Thập tu luyện Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, dựa vào thôn phệ tinh khí của Thiên Địa vạn vật đến đề thăng tu vi, hắn theo như lời mời khách là tiêu diệt những người khác, thôn phệ tinh khí cùng khí huyết của những người kia!

- Chậm đã! Lão ca, ta theo như lời mời khách, là chân chính trên ý nghĩa mời khách, ngươi trước tiên buông Phó tiền bối ra.

Giang Nam lấy ra hơn vạn cân thịt rồng, cười nói:

- Tiểu đệ tuy không giống lão ca ngươi có bản lĩnh như vậy, nhưng cũng nhận được một ít vật hi hãn, hôm nay hai huynh đệ ta không bằng thừa dịp Thái Dương chiến xa này có Liệt Hỏa, nướng thịt rồng ăn, chậm rãi tiến về

Thái Huyền Thánh tông, để tình cảm huynh đệ càng sâu.

Ma La Thập lưu luyến liếc nhìn Phó Duyên Tông, lúng ta lúng túng nói:

- Huynh đệ, ta còn tưởng rằng ngươi là đem tiểu tử này mời khách nữa chứ, nguyên lai là thật mời khách... Ồ? Đây là Thiên Cung nhị trọng cảnh giới Thiên Long chi nhục, xem ra ngươi hoàn toàn chính xác đạt được không ít thứ tốt... Cái hương vị này, phảng phất là Tổ Thánh kia. Ta đã từng cùng hắn có gặp mặt một lần, biết rõ hương vị của hắn, chỉ là chưa kịp hạ khẩu...

- Ma La lão ca quả thật rất sành ăn!

Giang Nam giơ ngón tay cái lên, tự đáy lòng tán thán nói.

Những thịt rồng này của hắn đích thật là huyết nhục của Tổ Thánh, Tổ Thánh bị bọn người Thạch Cảm Đương giết chết, cuối cùng nhất những huyết nhục này rơi vào trong tay Giang Nam, lúc nuôi nấng Chiến Minh Cự Thú, Giang Nam cũng chỉ dùng xong huyết nhục của Long Sơn chân nhân, phần của Tổ Thánh thì không có sử dụng.

- Phó tiền bối, dám ăn thịt rồng không?

Giang Nam cười hướng Phó Duyên Tông ngoắc, kích tướng nói.

Phó Duyên Tông chần chờ thoáng một phát, đang ở trước mặt rất nhiều cao thủ của Vạn Long sào cùng Long Hoàng ăn thịt rồng, đây tuyệt đối là đắc tội tất cả Long tộc, bất quá nếu không ăn, thể diện của mình coi như là triệt để mất hết rồi, lúc này cắn răng, tiến lên phía trước nói:

- Có gì không dám?

Hắn một ngụm thịt rồng nuốt vào trong bụng, liền cảm giác được vô số đạo ánh mắt Long tộc cao thủ hung dữ rơi vào trên người của mình, hận không thể lột da hắn gặm cốt hắn.

Phó Duyên Tông tràn đầy uất ức thầm nói:

- Ta một người trung hậu thành thực như vậy, làm sao lại hết lần này tới lần khác xui như vậy, vốn là bị Thái Huyền Thánh tông Tô Mạch Giang giả trang Thạch Cảm Đương, giết mấy người Triêu Thánh Tông ta, về sau lại gặp được Ma La Thập này, hiện tại ngay cả Vạn Long sào cũng đắc tội, chẳng lẽ là đi ra ngoài không xem lịch...

Ai đúng ai sai, trong nội tâm Phó Duyên Tông tự nhiên chia được tinh tường, Thái Huyền Thánh tông phái người giả mạo ma đầu ám sát hắn, Vạn Long sào cùng Thái Huyền Thánh tông liên minh, hơn phân nửa cũng là đồng mưu.

Mà Ma La Thập tuy suýt nữa đem hắn "nuốt" rồi, nhưng cũng không có động thủ, thầy trò Giang Nam thì đã cứu hắn một mạng, hắn tự nhiên đứng bên Giang Nam.

- Tam đệ...

Long Hoàng chứng kiến thịt rồng trong tay những người này, khóe mắt chảy ra một giọt Long lệ, đột nhiên lời nói xoay chuyển, trầm giọng nói:

- Giang Nam, Tam đệ ta đã chết rồi, chắc hẳn Ngục Thần Chu cũng rơi vào trong tay của ngươi, đem ngục Thần Chu giao ra đây, ta có thể cho ngươi chết hơi chút thống khoái một ít!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, cùng Ma La Thập chuyện trò vui vẻ, Thần Thứu Yêu Vương sôi nổi đi tới, cười hắc hắc nói:

- Chúa công, ta có thể mượn thần hỏa của Chiến xa luyện bảo không?

Giang Nam gật đầu, Thần Thứu Yêu Vương lập tức mi tâm lóe lên, lấy ra một cây Long cốt, đặt ở bên trong chân hỏa mà Thái Dương chiến xa tản mát ra, nhiều lần nung khô, đem đạo vân của mình đánh vào trong đó.

- Thi cốt của Thái tử!

Rất nhiều Thiên Long nộ khí ngập trời, lập tức nhận ra căn long cốt này

đúng là thi cốt của con út Long Hoàng Tổ Dương, nguyên một đám nghiến răng nghiến lợi, sát khí ngập trời, bầu trời đều bị nhuộm thành màu đỏ như máu!

Long Hoàng hai tay run rẩy, hung dữ nhìn chằm chằm vào căn long cốt này, hít vào một hơi thật dài, đang muốn nói chuyện, Giang Nam cười nói:

- Tại đây cũng có hai cây long cốt, chỉ là dùng thực lực của ta không cách nào luyện hóa, không bằng dứt khoát mượn nhờ chiến xa của sư tôn trước rèn luyện một chút.

Hô...

Hai cây long cốt dài đến ngàn trượng bị Giang Nam tế lên, cũng rơi vào bên trong chân hỏa, mượn nhờ chân hỏa của Thái Dương chiến xa không ngừng rèn luyện.

Sắc mặt Long Hoàng âm trầm đến có thể nhỏ nước ra, lành lạnh nhìn xem Giang Nam, Long tộc cường giả khác tùy thời chờ lệnh, chỉ đợi hắn ra lệnh một tiếng, liền lập tức tiến lên đem Giang Nam bầm thây vạn đoạn!

- Chúng ta đi!

Long Hoàng nộ quát một tiếng, Vạn Long sào cường giả phẫn nộ vạn phần, bất quá Long Hoàng đã lên tiếng, bọn hắn cũng không dám có dị nghị, lúc này lâu thuyền ầm ầm hướng phương hướng Thái Huyền Thánh tông chạy tới.

Có vị này tuyệt đỉnh cao thủ Ma La Thập này ở đây, Long Hoàng không dám động tay, lão ma đầu này cơ hồ là nhân vật có thể so sánh Thái Hoàng lão tổ, sau khi thoát khốn thậm chí có can đảm trực tiếp giết đến Thái Huyền Thánh tông, cầm đại chùy trong tay đi tìm Thái Hoàng, tu vi thực lực vượt xa Long Hoàng, chỉ sợ coi như là cao thủ của Vạn Long sào cùng lên, cũng sẽ bị hắn hết thảy tiêu diệt!

- Long Hoàng rõ ràng không dám ra tay, cũng tính là ẩn nhẫn.

Giang Nam thấy Long Hoàng ly khai, trong lòng cũng có vài phần kinh ngạc.

Hắn cũng không thiếu ý mượn đao giết người, nếu trực tiếp để cho Ma La Thập đấu võ sát nhân, sẽ làm cho Thái Hoàng lão tổ mượn cớ nhúng tay, tiêu diệt Ma La Thập, chỉ có Long Hoàng xuất thủ trước, để cho Thái Hoàng không có lý do ra tay.

Chỉ là Long Hoàng không ra tay, hắn cũng không thể tránh được.

- Lão ca, ngươi phải chăng biết rõ Mặt quỷ nam tử vừa rồi cùng ngươi giao thủ kia là ai?

Giang Nam hỏi.

- Không phải Thí Thần Cốc chủ sao?

Ma La Thập buồn bực nói.

Giang Nam lắc đầu, Mặt quỷ nam tử chính thức đã từng tham dự đến hành động nghĩ cách cứu viện Ma La Thập, cứu hắn ra để đối phó Thái Hoàng, tự nhiên sẽ không hướng Ma La Thập ra tay, ra tay là người hoàn toàn khác.

Mà người này, nhất định là cường giả trong Thái Huyền Thánh tông!

Có thể cùng Ma La Thập động thủ nhiều hiệp như vậy mà không có bị Ma La Thập giết chết, thực lực người này chỉ sợ so với Thí Thần Cốc chủ sẽ không thua kém!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 425: Đồ Ma Đại Hội. (2)

- Người này chỉ sợ là đồng dạng tu luyện tới Thiên Cung thất trọng, Ngọc Hoàng cung cường giả, không phải hạng người vô danh!

Cũng không lâu lắm, Thái Dương chiến xa chạy nhanh nhập Thái Huyền Thánh tông, chỉ thấy tòa thánh địa chính đạo kia giờ phút này đã tới không biết bao nhiêu nhân vật đứng đầu các môn các phái, tụ tập ở trên Tông chủ phong của Thái Huyền Thánh tông, hô bằng hữu gọi bằng hữu, rất là náo nhiệt.

Thái Dương chiến xa rơi xuống, Ma La Thập bước ra chiến xa, bốn phía lập tức lặng ngắt như tờ, không một mảng lớn, như là tránh né ôn thần.

- Ma La đạo hữu cũng tới, ngược lại là khách quý ít gặp.

Đột nhiên, thanh âm của Thái Hoàng từ chỗ cao xa truyền đến, nói khẽ:

- Đạo hữu đã đến, sao không đến cùng cố nhân tâm sự? Tịch đạo hữu cũng ở chỗ này, cùng ta ngồi đàm luận.

Ma La Thập trong mắt hung quang lóe lên, đem đại chùy kẹp ở dưới nách, thả người nhảy lên biến mất không thấy gì nữa, hẳn là đi tìm Thái Hoàng.

Phó Duyên Tông cũng đi xuống chiến xa, thoáng nhìn mấy bạn cũ, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, thấp giọng nói:

- Ta đi tìm mấy bằng hữu, thương nghị chuyện cộng đồng đối kháng Thái Hoàng.

Giang Nam nhíu mày:

- Phó tiền bối, không thể trắng trợn lộ ra, nếu không tính mệnh của ngươi khó bảo toàn.

Phó Duyên Tông thản nhiên nói:

- Ta tự nhiên hiểu được, không cần ngươi phải phân phó, cho dù Thái Hoàng một tay che trời, còn có thể ở trước mắt bao người giết ta hay sao?

Giang Nam thầm than một tiếng, đưa mắt nhìn hắn rời đi, đột nhiên chỉ cảm thấy vô số ánh mắt tràn ngập sát khí hướng mình xem ra, lúc này mới phát hiện chỉ có mình một người đứng cô đơn ở bên cạnh Thái Dương chiến xa, bên người không có một bóng người.

Đã không có Ma La Thập trấn tràng, thế hệ trước môn phái khác tự nhiên đối với Giang Nam khó chịu gấp đôi.

Giang Nam lơ đễnh, hắn bị người khó chịu đã lâu rồi, đến bây giờ còn không phải tiêu diêu tự tại sao?

- Giang đạo hữu, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Đột nhiên, thanh âm của Sở Hương Hương truyền đến, chỉ thấy Hồng y thiếu nữ kia nhanh nhẹn bay tới, khuôn mặt ngọt ngào, chân thành hướng rất nhiều cường giả thế hệ trước đối với Giang Nam nhìn chằm chằm kia khẽ chào, một bộ rất đáng yêu:

- Hương Hương bái kiến chư vị trưởng bối. Giang đạo hữu, chúng ta những vãn bối này là không thể tham dự vào đại sự. Ngươi có chỗ không biết, Bách Hiểu Lâu chủ cùng mấy vị trưởng bối đức cao vọng trọng ở đâu đó chế định Long Hổ Phong Vân bảng, bài danh cho thiên hạ trẻ tuổi cao thủ, rất là náo nhiệt đây này!

- Long Hổ Phong Vân bảng?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, thu hồi Thái Dương chiến xa, đi theo nàng hướng Tụ Hiền Phong bay đi, cười nói:

- Sư tỷ có ở trên bảng hay không?

- Người ta chỉ là vừa nghe nói, còn không biết trên Long Hổ Phong Vân bảng có ai.

Sở Hương Hương giòn giòn giã giã nói.

- Là tiểu nữ hài hiểu chuyện.

Cường giả thế hệ trước của các môn các phái đưa mắt nhìn Sở Hương Hương cùng Giang Nam rời đi, một vị lão giả vuốt vuốt chòm râu cười nói:

- Đáng tiếc cô bé này tuy hiểu chuyện, nhưng nhãn lực lại không cao minh thế nào, rõ ràng cùng Giang Nam có tiếng xấu kia lăn lộn chung một chỗ. Chư vị có biết sư phó cô bé này là ai, lão phu đi cùng hắn nói chuyện, miễn cho bị tiểu ma đầu kia dẫn vào lạc lối!

Có người cười khúc khích nói:

- Hồng y thiếu nữ vừa rồi kia là Ngũ đệ tử của Đại Ma Đầu Phụ Văn Cung, tên là Tiểu yêu nữ Sở Hương Hương, làm nhiều việc ác, cũng không biết là nhãn lực của ai bất lực.

Lão giả kia sắc mặt đỏ lên, xấu hổ vô cùng, tức giận nói:

- Hiện tại tiểu ma đầu đều ngụy trang thuần lương!

Tụ Hiền Phong là một ngọn Linh sơn của Thái Huyền Thánh Tông, chủ yếu dùng để chiêu đãi thiên hạ tân khách, bất quá lại không phải dùng để chiêu đãi trưởng lão tông chủ các phái, dù sao trưởng lão tông chủ các phái thân phận cực cao, ở Tông Chủ Phong chiêu đãi mới có thể lộ ra vẻ long trọng, mà Tụ Hiền Phong là địa phương dùng để chiêu đãi trẻ tuổi.

Đối với một điểm này, Thái Huyền Thánh Tông làm so sánh với Huyền Thiên Thánh Tông còn tốt hơn, chút ít năm gần đây Huyền Thiên Thánh Tông tiếp đãi tân khách, thường thường là ở Lĩnh Tụ Phong, gần động phủ

của Giang Nam, một hang ổ tà ma ngoại đạo ở nơi đây pha trộn, chướng khí ngập trời.

Thậm chí Giang Nam không có ở đây, những tà ma ngoại đạo này cũng thỉnh thoảng tụ hội, Lĩnh Tụ Phong vốn là cực kỳ khác loại, giờ phút này liền trở nên càng thêm khác loại, yêu khí ma khí phật quang, thỉnh thoảng xông lên trời.

Giang Nam cùng Sở Hương Hương đi tới Tụ Hiền Phong, chỉ thấy Tụ Hiền Phong giờ phút này đã hội tụ cao thủ trẻ tuổi đến từ các đại môn phái, số lượng đông đảo, không dưới hơn ba ngàn người!

Thái Huyền Thánh Tông cùng Vạn Long Sào triệu khai Đồ Ma Đại Hội chính là một cuộc đại thịnh hội, tụ tập thiên hạ anh hào cùng chung đối kháng Thí Thần Cốc, vì vậy rất nhiều đệ tử trẻ tuổi trong các phái cũng đi theo sư môn trưởng bối tới, gia tăng nhãn giới kiến thức.

Đỉnh Tụ Hiền Phong, một mặt BẢNG bồng bềnh đung đưa, giắt trên giữa không trung, BẢNG cao chừng ngàn trượng, chiều rộng cũng có tám mươi trượng, chi chít tên người hiện ra ở trên bảng, phía sau tên là tu vi cùng chiến tích mỗi người.

- Ngũ muội, chúng ta ở chỗ này.

Thần Tiềm, Quân Mộng Ưu cùng mấy vị Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo đệ tử khác đứng chung một chỗ, hướng Sở Hương Hương ngoắc:

- Giang đạo hữu, nhiều ngày không thấy.

Giang Nam đi tới, cười nói:

- Tử Xuyên gặp qua chư vị đạo hữu.

- Giang sư đệ, ngươi cũng ở đây?

Đột nhiên, lại có một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn

lại, chỉ thấy Phong Mãn Lâu, Vân Bằng cùng mấy thánh tông sư huynh sư tỷ đi tới, lúc này cười nói:

- Ta theo sư tôn đến, nghe nói nơi này có Bách Hiểu Lâu Chủ cùng các vị tiền bối chế định Long Hổ Phong Vân Bảng, vì vậy đến đây nhìn một chút.

Đột nhiên, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thải Dực cô nương đi tới, cười nói:

- Long Hổ Phong Vân Bảng là Bách Hiểu Lâu cùng mấy đại thánh địa sưu tập tin tức đệ tử trẻ tuổi của các đại môn phái, chế định ra bảng, hỗn hợp tu vi cảnh giới, tu luyện công pháp, cùng với riêng chiến tích phần mình của mỗi người, nói tóm lại tương đối công chính.

- Trong đó cũng khó tránh khỏi có chút không đúng.

Thác Bạt Lưu Chiếu bước đi, cười nói:

- Lấy ý kiến của ta, các đại môn phái đều bí mật bồi dưỡng đệ tử, tỷ như Phật Môn, Thiên Phủ, những người này không hiển lộ sơn thủy, nên không có bao nhiêu người đứng hàng trong đó, không khỏi không công bằng.

- Có thể sao.

Thiên Yêu Thánh Nữ mỉm cười nói:

- Lấy ý kiến của ta, chủ yếu là những người này không có chiến tích, không có chiến đấu, không có biện pháp cân nhắc thực lực của bọn họ, không liệt ra ở trên bảng là hợp tình lý. Long Hổ Phong Vân Bảng này phân làm chính ma hai mặt, phân biệt là Long Bảng, Hổ Bảng, Long Bảng thu nhận chính là thủ tịch đại đệ tử chưởng giáo của các đại phái, mà Hổ Bảng là những nhân vật khác cực kỳ xuất sắc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 426: Long Hổ Phong Vân Bảng

Giang Nam hướng Long Hổ Phong Vân Bảng này nhìn lại, cầm đầu đệ nhất nhân, đương nhiên là Cận Đông Lưu!

Cận Đông Lưu là trong trẻ tuổi, công nhận đệ nhất cường giả, tài nghệ trấn áp đại sư huynh các đại môn phái, chiến tích huy hoàng, thậm chí xâm nhập Cửu U Minh Giới, cùng tuổi trẻ cường giả các đại Thần Tộc của Cửu U Minh Giới tỷ thí, chém giết không biết bao nhiêu cao thủ trẻ tuổi Ma Tộc, ở Minh giới ngây người một năm rưỡi thời gian, tu thành Thần Phủ nhị trọng viên mãn, lúc này mới trở lại Thái Huyền Thánh Tông.

Hắn đứng đệ nhất nhân trên bảng, không có bất kỳ dị nghị.

Người thứ hai tranh cãi liền rất lớn, người thứ hai trên bảng chính là Vạn Long Sào Long Tam thái tử, chiến tích của hắn không nhiều lắm, cũng không xuất sắc hơn Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu, nhưng lực áp người khác, xếp hạng thứ hai.

Người thứ ba cũng có tranh cãi thật lớn, vị thứ ba chính là Thiên Phủ đệ tử, tên là Tần Phi Ngư, không có danh tiếng gì, lại có thể xếp ở trước đám người Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh Nữ, cũng làm cho người có chút kỳ quái.

Về phần Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu cùng Thiên Yêu Thánh Nữ, thì một cái xếp hạng thứ tư, một cái xếp hạng thứ mười một, một cái xếp hạng thứ sáu.

Sở dĩ Thần Tiềm có thể xếp hạng thứ tư, là bởi vì hắn đã từng cùng Pháp Tướng hòa thượng đánh một trận, so sánh với Pháp Tướng hòa thượng hơn một chút. Mà Phong Mãn Lâu mặc dù tư chất cũng là thật tốt, nhưng chiến tích không nhiều, cũng không có chiến quả xuất sắc gì.

- Mị Nguyệt lâu chủ chế tạo Long Hổ Phong Vân Bảng này, có chút dụng tâm bất lương a, người nào cam tâm mình đứng phía sau người khác? Những người không có tên trên bảng, cũng sẽ kìm nén không được, khiêu chiến cao thủ trên bảng, nhất định sẽ rước lấy rất nhiều thị phi.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Cử động lần này của Mị Nguyệt lâu chủ hơn phân nửa là vì phá hư Đồ Ma Đại Hội, khích bác quan hệ các đại phái, không để cho Thái Huyền Thánh Tông đem các đại phái chỉnh hợp.

Hắn đã thấy có thật nhiều người chiến ý hừng hực, tính toán hướng người trên bảng khiêu chiến, có người vì tranh đoạt xếp hạng, có người là lên bảng.

- Trên Hổ Bảng có người nào?

Giang Nam cùng mọi người đi tới mặt BẢNG này, chỉ thấy đứng đầu Hổ Bảng để cho hắn hơi ngẩn ra:

- Đinh Trác sư huynh... Bách Hiểu Lâu làm sao nhận được tin tức của Đinh Trác sư huynh, cho là hắn có thể đi lên Hổ Bảng đệ nhất nhân?

Huyền Thiên Thánh Tông Nhị sư huynh Đinh Trác, tên thật là Dương La, là Dương Di Thần Tộc hỗn huyết, thực lực của hắn cực kỳ cường đại, không thua Phong Mãn Lâu, đã tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh.

Dương La trí mưu thâm trầm, ngực có lòng dạ, có thân thể Thần Tộc cường đại, pháp lực hùng hồn, lại tinh thông Nhân Tộc Thần Thông, cùng cảnh giới thực lực của hắn còn ở trên Thần Tộc cường giả khác!

Mà chiến tích của hắn cũng cực cao, ở trong Minh giới cùng những Thần Tộc cao thủ trẻ tuổi khác đuổi giết Cận Đông Lưu, có thể cùng Cận Đông Lưu đánh một trận, Mị Nguyệt lâu chủ liệt ở vị thứ nhất, đúng là rất có đạo lý.

Phía dưới Dương La, cũng có hạng người cực kỳ xuất sắc, đứng ở trước

mười cơ hồ tất cả đều là Thất Bảo Đài Cảnh, phần lớn là chưởng giáo đệ tử, bởi vì không phải là thủ tịch đệ tử, cho nên chỉ có thể xếp hạng trên Hổ Bảng.

Làm người ta bi ai chính là, nơi này đã không có Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử.

Xếp hạng dưới Thất Bảo Đài Cảnh, chính là cao thủ trẻ tuổi Sinh Tử Đài Cảnh, cũng nhiều là chưởng giáo đệ tử các phái.

Bất quá cực kỳ chói mắt chính là, tên của Giang Nam rõ ràng xếp hạng ở phía trước rất nhiều Sinh Tử Đài Cảnh cao thủ, đem người khác hết thảy đặt ở dưới chân!

Về phần phía sau tên Giang Nam thì bày ra chiến tích của hắn, từng dãy tục danh đệ tử các phái chết ở trong tay hắn, có khoảng một hai trăm người, nhìn thấy mà giật mình!

Nơi này không chỉ có tu sĩ Thần Thông cảnh giới, cũng có Đạo Đài bát cảnh cao thủ, làm cho người ta cảm giác là Giang Nam sống nguội không kỵ, gặp người liền giết.

Bất quá người sáng suốt là có thể nhìn ra được, sở dĩ người chết ở trong tay Giang Nam cảnh giới chênh lệch thật lớn, nguyên nhân chủ yếu là vì tu vi cảnh giới của hắn tăng lên cực nhanh, thực lực tiến bộ thần tốc, lúc đầu là Thần Thông cường giả có thể cùng hắn đánh một trận, nhưng càng về sau, Đạo Đài bát cảnh cường giả cũng chết ở trong tay của hắn.

Mặc dù chiến tích của Giang Nam huy hoàng, nhưng còn chưa đủ để xếp hạng phía trên Sinh Tử Đài Cảnh, bất quá một đạo chiến tích cuối cùng của hắn lại đem những người khác đều đè ép xuống.

Cửu U Minh Giới tám trăm bộ tộc, truy nã tội phạm quan trọng đệ nhất!

Tám trăm Ma Tộc, bao gồm Vương tộc, Thần Tộc, đồng thời truy nã một Dao Đài Cảnh tu sĩ, chỉ một phần vinh quang này liền đủ để cho hắn trèo lên

Hổ Bảng!

Chỉ là do tu vi của Giang Nam ở nơi đó, thực lực sẽ không quá mạnh, vì vậy mới đành phải ở thứ mười ba, xếp hạng sau đám người Dương La.

Mà ở phía dưới hắn, còn lại là chi chít tinh anh các phái, nhóm người trong Long Bảng là thủ tịch đại đệ tử của chưởng giáo các đại môn phái, nhân số không nhiều, mà trên Hổ Bảng thì có trên ngàn người!

Giang Nam không khỏi đầu đại, nhiều tinh anh các phái bị đặt ở dưới hắn như vậy, có thể nghĩ nhất định sẽ có người không cam lòng:

- Lần này Mị Nguyệt lâu chủ đào cho ta cái hố lớn, đoán chừng nguyên nhân là bởi vì sư tôn ta, để cho nữ nhân này trả thù ở trên người ta.

Hắn tiếp tục hướng xuống nhìn lại, chỉ thấy trong cao thủ Sinh Tử Đài Cảnh, đã bắt đầu xuất hiện Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử, chẳng qua chỉ có một vị, nhưng đến Thần Đài Cảnh, liền dần dần nhiều hơn.

Thần Đài Cảnh Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử liền có chín người, đến Huyền Đài, Đạo Đài hai cái cảnh giới này, nhân số lại càng nhiều đến đáng sợ, có khoảng hơn sáu mươi người!

Tình huống như thế, cho thấy lực lượng tân sinh của Huyền Thiên Thánh Tông đang nhanh chóng trưởng thành lớn mạnh, thế tất vượt xa những môn phái khác, thậm chí có thể sánh ngang Thái Huyền Thánh Tông!

Này nói rõ, Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử trải qua chiến dịch Thất Bảo Lâm, hơn nữa Giang Nam trong lúc vô tình xây dựng ra không khí truyền đạo trao đổi, đem tiềm lực của Huyền Thiên Thánh Tông đào móc đi ra ngoài, để cho môn phái này bộc phát ra sinh mệnh lực trước nay chưa có, thốt nhiên hăng hái, biến chuyển trở thành quái vật lớn như Thái Huyền Thánh Tông!

Những đệ tử này, thành tựu tương lai đều sẽ bất phàm, thậm chí có người có thể trở thành tân tinh chói mắt, tương lai đột phá Thiên Cung cảnh giới

thậm chí cũng có thể!

Mà chúng đệ tử Vân Bằng, Mộ Yên Nhi, Giang Lâm tiềm lực lớn hơn nữa, nhưng bởi vì tu vi mới vừa tiến vào Linh Đài Cảnh không bao lâu, không có hiện trên Hổ Bảng, nhưng thực lực cùng tiềm lực của bọn họ là không thua kém Đạo Đài cảnh cao thủ!

- Tử Xuyên, đệ tử trẻ tuổi của Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi, thật là quá kinh khủng, nếu như Tịch chưởng giáo thấy thông báo này, nhất định sẽ mừng rỡ không khép miệng được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 427: Tà Khí Lẫm Nhiên. (1)

Thiên Yêu Thánh Nữ vốn là chưa từng chú ý Hổ Bảng, giờ phút này nhìn thấy bảng, không khỏi kinh ngạc nói.

Sắc mặt đám người Thần Tiềm cũng ngưng trọng, từ số lượng đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông trên Hổ Bảng đến xem, bọn họ cũng nhìn thấy một đại phái quật khởi, có khuynh hướng đem những môn phái khác đè một bậc, vấn đỉnh bảo tọa của Thái Huyền Thánh Tông.

- Huyền Thiên Thánh Tông sau trăm tuổi chắc chắn quật khởi, sau năm ba trăm năm, là có thể cùng Thái Huyền Thánh Tông tranh giành cao thấp!

Thần Tiềm thầm nghĩ trong lòng.

Tinh Nguyệt Thần Tông cũng có thật nhiều đệ tử ở trên bảng, Phụ Văn Cung bát đại đệ tử, trừ Quân Mộng Ưu, những người khác đều ở trên bảng, còn có mấy vị xuất sắc không phải là chưởng giáo đệ tử, cũng đứng hàng trong đó, nhưng chỉ có hơn hai mươi người, cùng Huyền Thiên Thánh Tông so sánh, liền thua kém rất nhiều.

Đột nhiên, một thanh âm làm người ta khó chịu truyền đến:

- Huyền Thiên Thánh Tông có nhiều người lên bảng như vậy, đáng tiếc chỉ là gà đất chó cảnh, trèo không lên mặt bàn.

Vân Bằng giận dữ, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy sáu bảy vị cao thủ trẻ tuổi đi tới, nhìn Long Hổ Phong Vân Bảng cười lạnh không dứt.

- Xin hỏi vị sư huynh này, ngươi ở trên bảng đứng hàng thứ mấy?

Sở Hương Hương nháy mắt mấy cái, cười hỏi.

Sắc mặt mấy vị cao thủ trẻ tuổi này cứng đờ, một người ha hả cười nói:

- Cái bài danh này cũng không thể nói ra cái gì, tỷ như vị Giang Tử Xuyên này, bằng vào tu vi Dao Đài Cảnh, là có thể đứng hàng mười ba trên bảng, đem Sinh Tử Đài Cảnh cao thủ khác hết thảy đè ép, chỉ một điểm này, liền không thể để cho người tâm phục.

Hắn nhìn về phía Giang Nam, cười lạnh nói:

- Ngươi chính là Giang Tử Xuyên? Có can đảm cùng ta đấu một cuộc hay không?

Giang Nam liếc liếc hắn, chỉ thấy vị nam tử trẻ tuổi này cũng là nhân vật nhất biểu nhân tài, người mặc đạo bào của Đại Hoang Thánh Tông, hắn là đệ tử Đại Hoang Thánh Tông, cười nói:

- Xin hỏi sư huynh là cảnh giới gì?

Vị cao thủ trẻ tuổi Đại Hoang Thánh Tông kia ngạo nghễ nói:

- Chẳng qua là so sánh với ngươi nhiều ra ba cảnh giới, hôm nay tu thành Huyền Đài mà thôi.

- Huyền Đài Cảnh sao?

Giang Nam khó được tính tình tốt một lần, rất khách khí nói:

- Vị sư huynh này, khiêu chiến ta có ích lợi gì, những thứ này là hư danh, cần gì nói đến? Không đáng giá vì thế hư mất tình hữu nghị của Đại Hoang Thánh Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông.

- Ngươi không dám cùng ta giao thủ?

Vị thanh niên Đại Hoang Thánh Tông kia ánh mắt sáng lên, cười nhẹ nói:

- Đường đường Giang Nam Giang Tử Xuyên, nhân vật đứng hàng thứ mười ba trên Hổ Bảng, lại cũng sẽ sợ, không dám cùng ta đứng hàng bảy

mươi tám này động thủ?

Một vị đệ tử Đại Hoang Thánh Tông khác cười nói:

- Đã sớm nói Huyền Thiên Thánh Tông toàn là chém gió, Chu sư huynh ta hướng ngươi cường giả bài danh thứ mười ba khiêu chiến, ngươi cũng không dám, thật sự mất mặt chí cực! Bách Hiểu Lâu chủ liệt ngươi ở trên bảng, chỉ sợ có chút thẩn thờ!

Trên Tụ Hiền Phong người ta tấp nập, không ít người đi tới, có người thấp giọng cười nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông hiện ra ở trên bảng nhiều người như vậy, trừ Phong Mãn Lâu, ta xem những người khác đúng là gà đất chó cảnh, Đồ Ma Đại Hội lần này lại chỉ cho ra hai ba đệ tử, những người khác ở trên bảng, thì không có một người nào, không có một cái nào lộ diện, đại khái là biết tu vi thực lực của mình không đủ, tránh cho lúc lộ diện bị khiêu chiến, bị thua mất thể diện.

- Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử, ở trên bảng nhiều lắm, nhưng mà danh tiếng vang dội lại có mấy người? Tỷ như Đinh Trác này, tuy nói là chưởng giáo nhất mạch nhị đệ tử, nhưng mà người nào nghe nói qua tên của hắn?

- Trong hàng đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, danh tiếng vang nhất chính là Giang Nam Giang Tử Xuyên, xếp hạng cũng cực cao, tiếc rằng là người mềm chân tôm, ngân thương bút sáp mầu đầu, ngay cả xếp hạng bảy mươi tám Chu Thuần Hiếu khiêu chiến cũng không dám đón!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, nhưng đám người Vân Bằng kìm nén không được, đang muốn tiến lên cùng mọi người lý luận, Giang Nam cười nói:

- Vân sư huynh cần gì phải tức giận? Sư tôn ta thường xuyên dạy ta nói, là người trong chính đạo, liền phải có một thân chánh khí, cùng giang hồ đồng đạo tương thân tương ái, đoàn kết, thân mật, hỗ trợ, hăm hở tiến lên!

Vân Bằng xấu hổ, lúng ta lúng túng nói:

- Lạc sư thúc thật đã nói như vậy? Xấu hổ, ta vốn còn đối với Lạc sư thúc từng có hiểu lầm, không nghĩ tới tấm lòng nàng rộng lớn như vậy, làm người ta bội phục.

- Sư tôn ta có tâm địa Bồ Tát, từ bi hỷ xả, thế nhân hiểu lầm nàng, nàng cũng chẳng bao giờ phản bác qua, chẳng qua là yên lặng làm chuyện tốt, không để cho người biết được.

Giang Nam cảm khái một phen, hướng đám người Thần Tiềm cười nói:

- Long Hổ Phong Vân Bảng đã nhìn rồi, mấy vị sư huynh, chúng ta khó được đi tới Thái Huyền Thánh Tông một lần, không bằng chung quanh dạo một chút, xem cảnh trí của Huyền Môn đệ nhất đại phái một chút.

Đám người Thần Tiềm, Sở Hương Hương thấy hắn lại có thể nhịn được mọi người khiêu khích, trong lòng không khỏi kinh ngạc, bọn họ biết Giang Nam mặc dù thoạt nhìn hòa hòa khí khí, rất dễ nói chuyện, nhưng kỳ thật tính tình cương liệt, đệ tử các phái chết ở trong tay hắn, đủ có thể tạo thành một môn phái trung đẳng!

Không nghĩ tới lần này đối mặt nhiều người khiêu khích như vậy, hắn lại có thể bất động thanh sắc, khí lượng to lớn, thực làm cho người ta bội phục.

- Chẳng lẻ bởi vì nơi này là Thái Huyền Thánh Tông, đại phái đệ nhất thiên hạ, để cho Giang đạo hữu không sợ trời không sợ đất này cũng không dám càn rỡ?

Quân Mộng Ưu thầm nghĩ trong lòng:

- Chỉ sợ không thể nào? Sư tôn ta chính là Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo, sau khi cứu Ma La lão tổ ra liền từng cảm khái nói, ở trong Bách Ma Quật biết một thiếu niên anh hùng. Giang đạo hữu nếu dám đại náo Bách Ma Quật, tự nhiên là không sợ ở Thái Huyền Thánh Tông gây chuyện thị phi.

Đám người Sở Hương Hương cũng có chút kinh ngạc, thầm nghĩ:

- Giang đạo hữu đắc tội cả Cửu U Minh Giới, trở thành tội phạm truy nã quan trọng đệ nhất Minh giới, cuồng đồ vô pháp vô thiên như vậy, há sẽ không dám ở Thái Huyền Thánh Tông gây chuyện? Chẳng lẽ hắn thật nghe theo sư tôn hắn dạy bảo, cải tà quy chánh, cùng giang hồ đồng đạo đoàn kết thân mật rồi?

Bọn họ mỗi lần nhớ tới nữ ma đầu Lạc Hoa Âm mà ngay cả Tinh Nguyệt Ma Tông cũng phải tự thẹn không bằng, nói ra lời đoàn kết thân mật như thế, cảm giác có loại thời không thác loạn.

- Muốn đi?

Chu Thuần Hiếu lấy tay liền hướng Giang Nam chộp tới, lòng bàn tay mở ra, năm ngón tay giống như thanh thiên, hướng Giang Nam giữ lại, quát lên:

- Không đem đầu của ngươi lưu lại, ngươi còn muốn đi?

Ông!

Đỉnh đầu của Giang Nam có một đạo khí huyết phóng lên cao, chấn vỡ bàn tay này, nụ cười trên mặt Chu Thuần Hiếu cứng đờ, thể diện có chút không nhịn được, một kích mới vừa rồi kia của hắn mặc dù nói không có sử xuất toàn lực, nhưng mà gần như đánh lén, lại không nghĩ rằng ngay cả khí huyết tạo thành khí trụ của Giang Nam cũng không có phá vỡ.

Chương 428: Tà Khí Lẫm Nhiên. (2)

Hắn đường đường chính là Huyền Đài Cảnh cao thủ, mà Giang Nam chỉ là Dao Đài Cảnh tu sĩ, khoảng cách Huyền Đài Cảnh còn có Liên Đài, Đạo Đài hai đại cảnh giới, đơn thuần từ cảnh giới mà nói, Chu Thuần Hiếu có thể dễ dàng tiêu diệt Giang Nam, nhưng tình huống thực tế hoàn toàn ngược lại, thậm chí ngay cả khí huyết chi trụ cũng không có thể rung chuyển.

Chu Thuần Hiếu mới vừa rồi khoe khoang khoác lác, giờ phút này một kích không cách nào bắt lại Giang Nam, sắc mặt không khỏi trầm xuống, trong đan điền đột nhiên hiện ra từng ngọn Đạo Đài, trên Đạo Đài có một kiện pháp bảo bay ra, là một ngọn Đại Hoang Sơn, ầm ầm hướng đỉnh đầu của Giang Nam trấn áp xuống!

Hắn toàn lực xuất thủ, Đại Hoang Ấn hóa thành chu vi trăm mẫu, sức nặng có thể so với núi lớn, ầm ầm đè xuống, hung hăng rơi vào đỉnh đầu Giang Nam!

- Chu sư huynh có pháp bảo tốt!

Mọi người Đại Hoang Thánh Tông thấy thế, nhất tề vỗ tay tán thán nói.

Đang!

Đại Hoang Ấn rơi vào trên đầu Giang Nam, bị chấn đến cao cao bắn lên, sắc mặt Chu Thuần Hiếu đỏ lên, cắn răng, hai tay chà xát, quát lên:

- Âm Dương Nhị Tiên Trảm!

Trên Huyền Đài của hắn, đột nhiên có Âm Dương nhị khí giống như hai đạo Kinh Hồng, nhanh nhẹn bay ra, hướng Giang Nam lần lượt chém qua!

Âm Dương nhị khí xoắn diệt hết thảy, tu vi càng mạnh, Âm Dương nhị

khí càng mạnh, là thủ đoạn mạnh nhất của hắn, không có gì không chém!

Hai đạo Âm Dương nhị khí này là Chu Thuần Hiếu trong lúc vô tình từ trong một di tích thượng cổ đoạt được, có thượng cổ tu sĩ sau khi tử vong, Sinh Tử Đài kia để lại Âm Dương nhị khí mà lúc trước hắn tu luyện, Chu Thuần Hiếu nhận được hai đạo Âm Dương nhị khí này, lao lực thiên tân vạn khổ, cuối cùng luyện thành pháp bảo, cũng chính là Âm Dương Nhị Tiên Trảm!

Tranh! Tranh!

Âm Dương Nhị Tiên Trảm cắt ở trên người Giang Nam, ngay cả Long Văn Sơn Hải Y trên người hắn cũng không có cắt phá.

- Giang đạo hữu thật là tính tình tốt, liên tục bị khích bác râu hổ, lại còn có thể không động thần sắc.

Thần Tiềm thấy thần sắc Giang Nam như thường, không khỏi tán thán nói.

Thiên Yêu Thánh Nữ gật đầu, cười nói:

- Đạo hữu định lực kinh người, xem ra gần đây tâm tình tu dưỡng lại tăng lên thật nhiều.

Vân Bằng tự đáy lòng bội phục, khâm phục nói:

- Sư đệ đúng là làm được bất động như núi, không quan tâm hơn thua, là mẫu mực cho huynh.

Da thịt khóe mắt Giang Nam nhảy lên, cười nói:

- Chư vị đạo hữu tán dương, để cho Giang mỗ xấu hổ không dứt. Thật ra thì ta là người đọc sách, từ trước ta đọc sách thánh hiền, nhớ kỹ Thánh Nhân dạy bảo. Ân sư ta cũng thường dạy ta nói, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ, có thể giúp mọi người làm điều tốt, liền không nên đả đả sát sát...

Chu Thuần Hiếu ba phen mấy bận hướng hắn xuất thủ, thủy chung không thể bức Giang Nam sử xuất toàn lực, không khỏi đỏ mặt như máu, đạo văn trên năm tòa Đạo Đài đột nhiên hóa thành liệt hỏa hừng hực, đốt cháy hết thảy, hướng Giang Nam tịch quyển đi, cũng là vận dụng chân hỏa, tính toán đem Giang Nam luyện hóa.

Hô...

Hỏa thế khắp trời, đem Giang Nam bao phủ.

- Ngươi náo đủ chưa?

Trong lửa đột nhiên truyền đến khí tức vô cùng thô bạo, giống như bên trong chân hỏa của Chu Thuần Hiếu có một đầu Ma Thần thức tỉnh, khí tức kinh khủng phảng phất như Ma ngục cuồn cuộn phủ xuống, sau một khắc mội cái đại thủ nhảy ra, ầm ầm đắp xuống, Đại Hoang Ấn, Âm Dương Nhị Tiên Trảm cùng năm tòa Đạo Đài mới vừa va chạm vào thủ chưởng khổng lồ này, liền thình thịch bạo liệt!

Thình thịch!

Chu Thuần Hiếu bị một chưởng đập dẹp, dán trên mặt đất.

Giang Nam lấy tay đè ép xuống phía dưới, chỉ thấy đạo văn đầy trời biến thành thực hỏa hết thảy dập tắt, trên mặt thiếu niên hiện lên một đạo thanh khí, điềm nhiên nói:

- Ta đối với ngươi rất khách khí, là bởi vì tu vi của ngươi quá yếu, không đáng giá ta xuất thủ, nhưng ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, chẳng lẻ thật coi Giang mỗ là quả hồng mềm tùy ý ngươi đắn đo sao?

Hắn một chưởng này, trực tiếp đem Chu Thuần Hiếu bài danh thứ bảy mươi tám ở Long Hổ Phong Vân Bảng đánh chết, rung động cả Tụ Hiền Phong, nhất thời bốn phía yên lặng như tờ, còn đang khiếp sợ vì mới vừa rồi Giang Nam bộc phát ra khí thế.

Lúc trước Giang Nam đối mặt đám người Chu Thuần Hiếu khiêu khích, thủy chung nhẹ lời tương đối, không có phát giận, cũng không có ứng chiến, đúng là làm cho người ta có chút xem thường hắn, nhưng mà Giang Nam nổi giận, một chưởng liền đánh chết Chu Thuần Hiếu, cao thủ của Đại Hoang Thánh Tông, hoàn toàn làm cho người ta thay đổi cái nhìn đối với hắn, đối với hắn coi trọng.

- Ta muốn cùng người nói chuyện phiếm, ngươi lại cứ tới trêu ta, chết chưa hết tội!

Giang Nam xoay người, hướng đám người Thần Tiềm, Thác Bạt Lưu Chiếu cùng Phong Mãn Lâu cười nói:

- Đúng rồi, chúng ta mới vừa nói đến nơi nào rồi?

Vân Bằng ngơ ngác nhìn một màn này, lẩm bẩm nói:

- Ngươi mới vừa nói Lạc sư thúc thường dạy ngươi, không nên đả đả sát sát...

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Sư tôn ta chính là cao nhân chánh đạo, ý chí rộng lớn, trời quang trăng sáng, ta lấy sư làm kính, thường thường học nàng mà làm, hướng sư tôn làm chuẩn. Mấy vị đạo hữu, các ngươi nhìn khí chất của ta hôm nay, liền biết ta nói không uổng.

Đám người Thần Tiềm liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đối với khí chất của Giang Nam đúng là có nhận thức tương đối sâu.

Lạc Hoa Âm bị gọi là nữ ma đầu, mà Giang Nam quả quyết không thể bị gọi là ma đầu, hắn cùng với Ma bất đồng, mà là Tà khí!

Tà Khí Lẫm Nhiên!

Nói hắn là chánh đạo, hắn còn tu luyện Ma Đạo công pháp, nói hắn là Ma

Đạo, hắn hết lần này tới lần khác là chánh đạo đệ tử, hơn nữa làm việc không theo như lẽ thường, hắn không thuộc về Ma Đạo, cũng không phải chánh đạo, tự nhiên là Tà Đạo.

Để cho bọn họ kinh hãi hơn chính là thực lực của Giang Nam hôm nay, ngay cả Chu Thuần Hiếu xếp hạng thứ bảy mươi tám trên Long Hổ Phong Vân Bảng cũng bị một chưởng chụp chết, loại tu vi thực lực này, đạt đến trình độ làm cao thủ như Thần Tiềm cũng không thể coi thường!

- Giang đạo hữu, Chư Thiên thế giới có Huyền môn, Ma môn, Phật môn, Yêu tộc, Thần Tộc, Thiên Tộc, duy chỉ có không có Tà môn.

Sở Hương Hương nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Ngươi hiện tại có thể gọi là Tà môn tông sư, ta cho ngươi tước hiệu, liền tên là Tiểu Tà Vương Giang Tử Xuyên, các ngươi thấy thế nào?

- Đây là vô cùng tốt, rất là hợp Giang đạo hữu.

Chúng nhân ánh mắt sáng lên, rối rít cười nói.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta là người đọc sách, hơn nữa còn là đệ tử Huyền Môn chánh đạo, có một ân sư đức cao vọng trọng, cái gì Tiểu Tà Vương, truyền đi chẳng phải là làm cho người ta nhạo báng?

Đột nhiên, một tiếng gầm lên truyền đến, một cổ rung động ngập trời hướng Giang Nam hung hăng đụng đến, một bàn tay trải rộng thạch văn đắp rơi, trong thoáng chốc làm cho người ta cảm giác phảng phất là một ngọn Hoang Cổ Thánh Sơn ầm ầm đánh tới!

- Tiểu ma đầu, giết đồ nhi ta, ngươi tìm đường chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 429: Máu Tươi Hóa Thân. (1)

- Sư phó của Chu Thuần Hiếu xuất thủ! Hắn là Thần Phủ cảnh cường giả, mặc dù thực lực của Giang sư đệ đại tiến, nhưng quả quyết ngăn cản không nổi!

Phong Mãn Lâu trong lòng cả kinh, phía sau lập tức hiện ra một ngọn Thần Phủ, giống như Thuần Dương Đạo Cung, đang muốn xuất thủ, đột nhiên chỉ thấy mi tâm của Giang Nam chợt lóe, một đầu cự kiêu kim chói cùng một đầu cự thú trải rộng gai xương một tả một hữu lao ra mi tâm của hắn, cùng bàn tay thạch văn kia va chạm, bàn tay kia nhất thời chia năm xẻ bảy!

- Nhận được Thần Thứu đại gia nhà ngươi sao?

Thần Thứu Yêu Vương trách trách cười quái dị, hai cánh về phía trước một vòng vung xuống, giống như ngàn vạn đạo cự kiếm màu vàng hóa thành Kim Luân, gào thét chém tới, ối chao ô hay cùng một vị lão giả kịch liệt đối kháng!

Lão giả kia muộn hanh nhất thanh, trong chớp mắt trên người liền bị chém đến máu tươi lâm ly, nhưng vào lúc này Chiến Minh cự thú đánh tới, đấu đá lung tung, hung hăng đụng vào trên người lão giả kia.

Trong miệng lão giả kia phun ra một ngụm máu tươi thật dài, hai tòa Thần Phủ cũng bị đụng đến hiện đầy vết rách, giống như sao băng bay lên, đụng vào trên đỉnh một ngọn linh sơn ngoài mười dặm, đem tòa linh sơn này đụng đến trước sau xuyên thủng!

Vị cường giả thế hệ trước của Đại Hoang Thánh Tông này, tu thành hai tòa Thần Phủ, một cái chiếu diện liền bị đánh trọng thương.

- Đây là cái gì? Chiến Minh cự thú có huyết thống Thần Tộc?

Thiên Yêu Thánh Nữ cùng đám người Thần Tiềm thất thanh nói.

- Thần Thứu Yêu Vương khi nào cũng trở nên lợi hại như thế, lại có thể cùng một vị cường giả thế hệ trước Thần Phủ nhị trọng chính diện chống lại?

Vân Bằng cùng Phong Mãn Lâu cũng kinh nghi bất định.

Bọn họ lại không biết, Chiến Minh cự thú ăn hơn vạn cân huyết nhục Thiên Cung cấp Cự Long, lại phục dụng luyện hóa Minh Vương thần huyết, đã sớm mạnh mẻ đến có thể sánh ngang Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả, mà Thần Thứu Yêu Vương là bởi vì cũng luyện hóa Giang Nam cho hắn tám phần Minh Vương thần huyết, không thua Chiến Minh cự thú, sư tôn của Chu Thuần Hiếu ở dưới tùy tiện hướng Giang Nam xuất thủ, gặp phải hai đầu cự thú này phản kích, tự nhiên sẽ ăn thiệt thòi!

Thần Thứu Yêu Vương hô to gọi nhỏ, cùng Chiến Minh cự thú hướng phương hướng lão giả kia rơi xuống phi đi, kêu lên:

- Có bằng hữu từ phương xa tới, không ăn là thất kính, tiểu hôi hôi, chúng ta cùng tiến lên, ăn hết người này, ta mời khách!

- Nga!

Chiến Minh cự thú mắt nhỏ ứa ra hung quang, vui vẻ kêu lên.

Đột nhiên, không gian phía trước kịch liệt gia cố, cơ hồ hóa thành thực chất, diễn biến thành hàng rào không gian, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú giống như đụng vào trên Đồng Tường Thiết Bích, nhất thời đụng đến bể đầu chảy máu, ngã xuống đi ra ngoài.

- Ở Huyền Thiên Thánh Tông ta cũng dám tung thú đả thương người, Giang sư đệ, lá gan của ngươi không khỏi quá lớn chút ít đi?

Bạch y phiêu nhiên, Cận Đông Lưu từ từ đi tới, tay áo tung bay, thoáng qua trong lúc đó liền tới đến Tụ Hiền Phong, khí độ của hắn so sánh với trước càng thêm kinh người, có một loại cảm giác để cho thiên địa vạn vật

thần phục, sâu không lường được!

Tụ Hiền Phong, trên trăm vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử nhìn thấy Cận Đông Lưu đi tới, nhất tề khom người, trăm miệng một lời nói:

- Đại sư huynh!

Thanh âm này chấn triệt tận trời, đem Thương Vân rống đến lui tán, đều nhịp, giống như tập luyện qua trăm ngàn lần!

Đám tuổi trẻ cường giả như Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu cùng Thiên Yêu Thánh Nữ,... thấy Cận Đông Lưu đến, con ngươi không khỏi co rút nhanh, rơi vào trên người của hắn.

Chỉ thấy Cận Đông Lưu giở tay nhấc chân, phảng phất có một loại phong vận nói không ra lời, hợp đại đạo, hợp tự nhiên, làm cho người ta có một loại cảm giác Huyền Diệu dị thường.

Tông sư!

Giờ phút này Cận Đông Lưu, không khỏi làm những thiên chi kiêu tử như Thần Tiềm trong lòng có chút tuyệt vọng, tư chất của bọn hắn cũng có thể được xưng tụng thiên hạ hãn hữu, thậm chí luyện thành Đạo tâm, tự giác thành tựu phi phàm.

Nhưng mà lần nữa nhìn thấy Cận Đông Lưu, bọn họ phát hiện mình cùng Cận Đông Lưu chênh lệch càng lúc càng lớn.

Tu hành chi đạo, một bước chậm, từng bước chậm, ở trên người Cận Đông Lưu thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn, cho dù bọn họ liều mạng đuổi theo, cũng không cách nào với tới.

- Giang sư đệ, ta ở trong Cửu U Minh Giới từng nghe thấy, ngươi là người mang huyết thống Ma La Thần Tộc, không phải là Nhân Tộc ta, rất khó làm cho người ta không nghi ngờ ngươi có phải là Ma Tộc đánh vào Nhân Tộc ta làm gian tế hay không.

Ánh mắt của Cận Đông Lưu rơi vào trên người Giang Nam, mỉm cười nói.

Giang Nam thu hồi Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú, thản nhiên nói:

- Nghe sai đồn bậy mà thôi, Cận sư huynh, ta ở trong Minh giới, nghe nói ngươi bị đuổi giết rất là chật vật, không biết có chuyện này hay không?

Cận Đông Lưu mắt lộ ra tinh quang, Giang Nam nói tới chuyện này, hiển nhiên là vì đả kích tự tin của hắn, để cho tông sư tâm cảnh của hắn lưu lại vết bẩn, tâm tình không hề viên mãn nữa.

Trên thực tế, hắn ở Minh giới nghe thấy tin tức của Giang Nam, đúng là bị đại chấn động, tâm tình có chút không yên.

Hắn vốn cho rằng mình chính là trẻ tuổi cao thủ xuất sắc nhất Huyền Minh Nguyên Giới, ở Cửu U Minh Giới thanh danh lên cao, nhưng hồn nhiên không ngờ rằng, Giang Nam ở Cửu U Minh Giới danh tiếng so với hắn còn muốn lớn hơn, còn muốn vang dội!

Thậm chí, có tin đồn nói Giang Nam giết chết Bất Tử Minh Vương!

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Giang Nam mới có thể trở thành tội phạm truy nã quan trọng đệ nhất của Minh giới tám trăm bộ Ma Tộc, so sánh với hắn, Cận Đông Lưu đạt được thành tựu mặc dù bất phàm, danh tiếng lan xa, nhưng so sánh với Giang Nam, vẫn còn thua kém cách xa vạn dặm!

- Giang sư đệ tu vi tiến cảnh thần tốc, lại đã tu thành Dao Đài, không biết thực lực của ngươi tiến cảnh như thế nào?

Cận Đông Lưu đem kiêng kỵ trong lòng dằn xuống, giống như cùng Giang Nam là tri giao nhiều năm, cười nói:

- Ta từng cùng sư đệ ở Nam Hải có một lần giao phong nho nhỏ, một cây lông hóa thân của ta thua ở trong tay sư đệ. Mấy năm không thấy, ta rất

muốn biết sư đệ ngươi tiến cảnh, không bằng ta và ngươi so sánh một lần.

Hắn từ trên cánh tay nhổ xuống một cây lông tơ, một ngụm pháp lực phun ra, lông tơ kia đón gió liền dài, vô số đạo văn xông ra, từ từ hóa thành một hóa thân.

- Sư đệ, trao đổi một chút chứ?

Cận Đông Lưu cười nói.

- Cung kính không bằng tuân mệnh.

Giang Nam khẽ mỉm cười, đột nhiên đầu ngón tay có một giọt máu tươi chảy ra, đinh một tiếng từ đầu ngón tay hắn tích lạc, nhưng không có rơi trên mặt đất, mà là trôi lơ lửng ở không trung.

Một giọt tiên huyết này tinh oánh trong sáng, hồng minh tiên diễm, so sánh với bất kỳ bảo thạch nào trên thế gian đều muốn tinh khiết, đều muốn huyến lệ, thậm chí ngay cả ánh mắt của rất nhiều nữ tu sĩ cũng không khỏi lộ ra vẻ mê ly.

Chương 430: Máu Tươi Hóa Thân. (2)

Nữ tu sĩ yêu thích bảo thạch, một giọt máu này của Giang Nam ở trong mắt các nàng so sánh với bảo thạch còn muốn huyến lệ, còn muốn chói mắt!

- Nếu như Giang đạo hữu đem máu tươi của mình làm thành pháp bảo loại trang sức, tuyệt đối có thể bán lên Thiên giới!

Tên gian thương Thác Bạt Lan Vân này tròng mắt phát sáng, nhìn về phía Giang Nam giống như đang nhìn một bảo khố biết đi, hưng phấn nói.

- Sư huynh dùng lông tơ hóa thành hóa thân, ta làm sao không biết xấu hổ tự thân động thủ?

Giang Nam nhẹ nhàng thổi ra một hơi, chỉ thấy trong giọt máu tươi này vô số đạo văn xông ra, cũng hóa thành một hóa thân, đứng yên ở giữa không trung, mỉm cười nói:

- Tu vi của ta tự nhiên so ra kém sư huynh, không thể làm gì khác hơn là lấy một giọt máu hóa thành hóa thân, cùng lông tơ hóa thân của sư huynh đấu một chút.

Trong mắt Cận Đông Lưu sát cơ nảy mầm, nhẹ giọng nói:

- Sư đệ, trên người của ngươi có bao nhiêu máu có thể lưu? Coi chừng máu tẫn người mất.

- Lông tơ của sư huynh chỉ sợ cũng không nhiều a?

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động.

Ánh mắt hai người lần lượt thay đổi, nhưng ngay sau đó tách ra, cũng từ trong mắt lẫn nhau nhìn thấy ghét cay ghét đắng cùng kiêng kỵ đối với đối

phương thật sâu.

Khi ánh mắt hai người bọn hắn vừa tách ra một sát na, Cận Đông Lưu hóa thân cùng Giang Nam hóa thân cơ hồ đồng thời động, bầu trời nhất thời trở nên ngũ sắc huyến lệ, chỉ trong nháy mắt liền có không biết bao nhiêu Thần Thông bộc phát ra, vô số Thần Thông ầm ầm va chạm, bao quát pháp lực Thần Thông, tốc độ Thần Thông, Đạo âm Thần Thông, thần thức Thần Thông, phòng Ngự Thần thông, trận Pháp Thần thông...

Nhưng ngay sau đó, hai hóa thân ầm ầm đụng vào nhau, quyền cước thi triển, đại khai đại hợp, gần người vật lộn, riêng phần mình thi triển ra thân thể Thần Thông!

Mặc dù hai hóa thân này một người là lông tơ sở luyện, một người là máu tươi biến thành, không có thân thể cụ thể, ở dưới sự khống chế của hai vị tông sư trẻ tuổi, lại đem lông măng cùng máu tươi làm thành thân thể, thi triển ra thân thể Thần Thông, gần người tỷ thí!

Chỉ một điểm này, bọn họ liền thắng được tất cả thiên chi kiêu tử ở chỗ này, làm người ta kinh diễm, ngưỡng mộ!

Chẳng qua là có một chút, trong hóa thân không có thần hồn chủ đạo, vì vậy không cách nào thi triển thần hồn Thần Thông, đối với Giang Nam mà nói có chút lỗ lả.

Đám người Thần Tiềm thấy hai hóa thân này đánh một trận, không khỏi nhìn nhau biến sắc, hóa thân của Giang Nam cùng lực lượng của Cận Đông Lưu ngang nhau, lực chiến đấu không phân cao thấp, các loại Thần Thông thiên biến vạn hóa, tùy tâm sở dục, đánh cho thiên hôn địa ám, thật lâu không thể phân ra cao thấp thắng bại.

Một cây lông măng của Cận Đông Lưu có chiến lực như thế, là hợp tình lý, nhưng Giang Nam mới vừa tu thành Dao Đài, cùng Cận Đông Lưu có tám cảnh giới chênh lệch, một giọt máu tươi hóa thân của hắn có thể cùng Cận Đông Lưu hóa thân chẳng phân biệt được cao thấp, này liền có chút ít

không thể tưởng tượng nổi.

Loại chiến lực này, cho dù là đám người Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu, Thiên Yêu Thánh Nữ tự hỏi cũng không cách nào làm được!

Mặc dù thực lực của Giang Nam cao minh, vượt xa tu vi Dao Đài Cảnh, nhưng mà hắn cùng với đám người Thần Tiềm còn có chênh lệch cực lớn, cùng Cận Đông Lưu chênh lệch tự nhiên lớn hơn nữa.

Nhưng mà một màn trước mắt này lại hết lần này tới lần khác chứng minh, mặc dù thực lực của Giang Nam không bằng Cận Đông Lưu, chỉ sợ đã ở trên đám người Thần Tiềm.

Điều này sao có thể?

Đột nhiên, hai hóa thân trong sân lần lượt thay đổi mà qua, máu tươi hóa thân của Giang Nam thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ nho nhỏ, nhưng ngay sau đó ngưng kết thành một giọt máu tươi, bay trở về trên người của hắn, theo lỗ chân lông trở về trong cơ thể.

Mà hóa thân của Cận Đông Lưu cũng bị đánh về nguyên hình, hóa thành một cây lông măng, nhẹ nhàng run lên rơi vào trên cánh tay của hắn, đâm vào trong lỗ chân lông.

Trận đối quyết hoàn toàn mới này, dĩ nhiên là lấy bất phân thắng bại thu tràng!

Giang Nam phun ra một ngụm trọc khí, tự đáy lòng nói:

- Cận sư huynh, ta và ngươi nếu có thể trao đổi sở học, tất nhiên có khai thác ra một thế, tất cả Thần Thông sẽ bị chúng ta khai sáng, truyền lưu muôn đời.

Cận Đông Lưu ánh mắt phức tạp, thở dài nói:

- Đáng tiếc, một núi không thể có hai hổ...

Giang Nam mặc nhiên chốc lát, gật đầu nói:

- Đúng là đáng tiếc.

Trên mặt Cận Đông Lưu khôi phục nụ cười, thẳng hướng những người khác đi tới, tựa hồ không một chút quan tâm kết quả trận chiến này, nhưng Giang Nam biết mình tuyệt đối đã ở trên danh sách phải giết của hắn.

- Thực lực của ta so sánh với Cận Đông Lưu, vẫn còn không bằng rất xa, còn cần trăm ngàn lần cố gắng.

Trong lòng hắn yên lặng nói.

Máu tươi của hắn hóa thân nhìn như cùng Cận Đông Lưu không phân cao thấp, thật ra thì Giang Nam là mưu lợi mới có thể làm được một bước này, mới vừa rồi giọt máu tươi kia là máu trong tim của hắn, tổng cộng chỉ luyện ra hơn một trăm giọt, mỗi giọt máu tươi ẩn chứa gần hai phần trăm pháp lực của hắn, vô hình trung chiếm tiện nghi rất lớn.

Mà Cận Đông Lưu chỉ là tiện tay nhổ xuống một cọng tóc gáy, luyện thành hóa thân, hóa thân này dung nạp pháp lực của hắn có thể nói là không đáng kể.

Bất quá Giang Nam tiến bộ cũng rất rõ ràng, ở Nam Hải, hắn phải toàn lực ứng phó, vận dụng Địa Từ Nguyên Phủ mới có khả năng cùng lông măng hóa thân của Cận Đông Lưu đánh một trận, mà hiện tại, hắn chỉ cần một giọt máu là có thể cùng Cận Đông Lưu bất phân thắng bại!

Khoảng cách của hắn cùng với Cận Đông Lưu, đang không ngừng gần hơn!

Cận Đông Lưu đã không phải là cao không thể chạm nữa.

Lần này Cận Đông Lưu lộ diện, lập tức hô bằng hữu gọi bằng hữu, đem những người trên Long Bảng trừ Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu, Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Thác Bạt Lưu Chiếu ra tụ chung một chỗ, chuyện trò vui vẻ.

Đám người Kim Cương Pháp Thiện Tông Pháp Tướng hòa thượng, Long Hổ Tông Thần Tú Đạo Nhân tụ ở bên cạnh hắn, những cao thủ này tu vi xê xích không nhiều, thấp nhất cũng là Thất Bảo Đài Cảnh cao thủ, đại đa số là Thần Phủ nhất trọng cảnh giới, tụ tập dưới một mái nhà, rất là náo nhiệt.

Bất quá Long tam thái tử cùng Tần Phi Ngư không có lộ diện, hiển nhiên không muốn ở dưới người, làm nền cho Cận Đông Lưu.

Hai người bọn họ một cái đứng hàng thứ hai Long Bảng, một cái đứng hàng thứ ba, cùng Cận Đông Lưu chỉ có một chút chênh lệch, cũng là tâm cao khí ngạo, nếu như cùng Cận Đông Lưu ở chung một chỗ, tia sáng của mình sẽ bị Cận Đông Lưu che dấu.

Mà bên Giang Nam này cũng có khuynh hướng hình thành một tiểu đoàn thể, cùng đám người Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu tạo thành tiểu thế lực chống lại Cận Đông Lưu.

Cận Đông Lưu tài nghệ trấn áp quần hùng, để cho đệ tử các đại môn phái cúi đầu, hắn đứng hàng thứ nhất của Long Hổ Phong Vân Bảng, thế nhưng không người nào khiêu chiến, có tiềm chất trở thành Thái Hoàng thứ hai.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 431: Chân Chính Đệ Nhất Nhân. (1)

Cho dù là Thần Tiềm từ trước đến giờ không chịu thua, giờ phút này cũng hiếm thấy trầm mặc xuống, cũng không có chủ động đứng ra.

Lúc trước hắn còn có thể cùng Cận Đông Lưu đánh cược một lần, mặc dù không địch lại, nhưng Cận Đông Lưu còn không đến mức uy hiếp được tánh mạng của hắn, nếu như hắn là muốn đi mà nói, Cận Đông Lưu lưu không được hắn.

Mà hiện tại, Thần Tiềm cảm giác nếu như mình lần nữa hướng Cận Đông Lưu khiêu chiến mà nói, chỉ sợ kết quả cực kỳ thê thảm.

- Lần này khó được thiên hạ các phái tụ hội, sư môn trưởng bối chúng ta đang thảo luận liên thủ đối kháng ma đầu Thí Thần Cốc, không bằng chúng ta cũng mở một tụ hiền đại hội nho nhỏ, chọn lựa một vị lãnh tụ đi ra ngoài. Chư vị ý nghĩ như thế nào?

Long Hổ Tông Thần Tú Đạo Nhân đột nhiên cười nói:

- Hôm nay Chính Ma Yêu Phật bốn đạo chúng ta, mặc dù tâm pháp tu luyện bất đồng, nhưng đều có lòng đối với thiên hạ thương sinh, chẳng qua là các đại môn phái khi rãnh rỗi xuất hiện một hai bại hoại. Lần này chúng ta đề cử lãnh tụ tụ hiền đại hội, chính là có quyền giám sát sinh sát, nếu gặp phải giang hồ bại hoại, liền có lãnh tụ ra mặt chỉ huy, nếu như biết sai không đổi, gian ngoan mất linh, lãnh tụ có thể đánh chết!

- Thiện tai, đề nghị này của Thần Tú đạo hữu thật tốt, tiểu tăng đồng ý.

Pháp Tướng hòa thượng ha hả cười nói:

- Lãnh tụ trận tụ hiền đại hội này của chúng ta, tự nhiên phải chọn lựa một vị thực lực cao cường, lại là người có danh vọng mới được, tránh cho lạm

dụng quyền lực.

- Quả thật như thế, mặc dù Tả Khâu ta thân là đệ tử Thiên Ma Bảo, nhưng ta muốn lực nâng một người.

Thiên Ma Bảo đại sư huynh Tả Khâu trầm giọng nói:

- Cận sư huynh vô luận thực lực hay danh vọng, tại chỗ người nào sánh bằng? Cận sư huynh lại càng là thứ nhất trên Long Hổ Phong Vân Bảng, ở Minh giới lại càng giết đến quần ma kính sợ, ta tiến cử Cận sư huynh, thành lãnh tụ tụ hiền đại hội lần này của chúng ta, sau này bọn ta sẽ duy Cận sư huynh như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông đều theo nhịp, nhất tề quát lên:

- Đại sư huynh vô địch!

Pháp Tướng hòa thượng cười nói:

- Ta cũng tiến cử Cận sư huynh.

Thần Tú Đạo Nhân cảm khái nói:

- Mặc dù tiểu đệ cũng có lòng trở thành lãnh tụ, nhưng mà cùng Cận sư huynh so sánh, tiểu đệ có tự biết rõ, biết rõ so ra kém Cận sư huynh. Cận sư huynh có sư tôn gương mẫu, Thái Hoàng lão tổ chính là thiên hạ đệ nhất cao thủ, tu vi thực lực Thông Thần, là lãnh tụ Huyền Môn ta, Cận sư huynh thành lãnh tụ của tụ hiền đại hội, chính là đương nhiên.

Mọi người rối rít cảm khái không dứt, lại có thật nhiều người đi tới nói, đối với Cận Đông Lưu tán dương vạn phần, các loại a dua nịnh hót không dứt bên tai, Cận Đông Lưu mỉm cười, liên tục từ chối.

- Tâng bốc Cận sư huynh sảng khoái a!

Quân Mộng Ưu đột nhiên cười ha ha nói.

Lý Nguyên Không mỉm cười nói:

- Sư đệ, ngươi nói sai rồi, ngươi phải nói là liếm đến Cận sư huynh sảng khoái mới đúng.

- Sư huynh dạy dỗ chính phải, chư vị đạo hữu liếm đến Cận sư huynh sảng khoái a.

Hai người một xướng một họa, đem đám người Tả Khâu, Thần Tú Đạo Nhân tức đến sắc mặt xanh mét, Pháp Tướng hòa thượng đọc một tiếng phật hiệu, thản nhiên nói:

- Hai vị đạo hữu này là cao đồ của Tinh Nguyệt Ma Tông? Hai vị nói chuyện âm dương quái khí, chẳng lẻ có người tốt hơn, không ngại đề cử đi ra ngoài, để cho hắn có thể cùng Cận sư huynh khoa tay múa chân một chút. Quý tông Thần Tiềm cũng là rồng phượng trong đám người, chẳng lẻ Thần Tiềm đạo hữu cũng muốn vấn đỉnh lãnh tụ này, sao không đứng ra cùng Cận sư huynh khoa tay múa chân?

Sắc mặt Thần Tiềm trầm xuống, hắn cùng với Pháp Tướng trong lúc đó ân oán nặng nề, nhiều lần tranh nhau, Pháp Tướng hòa thượng ngôn ngữ khích tướng hắn, chính là muốn cho hắn cùng với Cận Đông Lưu đánh một trận, thân bại danh liệt, chỉ biết thành toàn uy danh của Cận Đông Lưu.

Bất quá Pháp Tướng trước mặt mọi người vẽ mặt như thế, chịu không được hắn không ra mặt đánh một trận!

Hắn đang muốn động thân đi ra, đột nhiên Sở Hương Hương cười khanh khách nói:

- Ta tiến cử Pháp Tướng sư huynh, trở thành lãnh tụ của tụ hiền đại hội!

Pháp Tướng hòa thượng cười tủm tỉm nói:

- Đa tạ vị sư muội này yêu mến, bất quá tiểu tăng tự nhận không bằng Cận sư huynh, không thể làm gì khác hơn là chắp tay nhượng hiền, tiến cử

Cận sư huynh làm lãnh tụ.

Sở Hương Hương thấy hắn không mắc bẫy, hận đến nghiến răng nghiến lợi:

- Hòa thượng này da mặt dày đáng sợ! Giang đạo hữu, ngươi có ý kiến gì hay không?

Giang Nam cau mày thật sâu, lần này đám người Pháp Tướng hòa thượng đề nghị từ trong hàng đệ tử các phái lựa chọn lãnh tụ, có quyền giám sát sinh sát, đích xác là chủ ý tàn nhẫn.

Đám người Pháp Tướng, Thần Tú, Tả Khâu hiển nhiên đã được Cận Đông Lưu bày mưu đặt kế, cùng Cận Đông Lưu kết phường, chính là muốn đem Cận Đông Lưu đẩy lên vị trí lãnh tụ, sau này hắn có thể diệt trừ dị kỷ, đem người không phục mình, hết thảy xem thành tà ma ngoại đạo mà diệt trừ!

Cho dù chỉ lo thân mình, không tham dự đến tụ hiền đại hội này cũng không thành, Cận Đông Lưu có đại đa số đệ tử chưởng giáo đề môn phái nghị, chiếm cứ đại nghĩa, cho dù những người khác không ủng hộ lãnh tụ như hắn cũng không có quan hệ, bởi vì hắn đã chiếm cứ đại nghĩa, một lời là có thể quyết Sinh Tử một người, cho dù giết ngươi, ngươi cũng chỉ có lưng đeo danh nhơ!

Cận Đông Lưu muốn mượn cơ hội trở thành lãnh tụ đệ tử các môn các phái, đại sư huynh của tất cả môn phái, cùng Thái Hoàng muốn nhất thống thiên hạ môn phái, đem Thái Huyền Thánh Tông biến thành một quái vật lớn trước nay chưa có, cơ hồ là cùng một cái tiết tấu, đoán chừng cũng là một khâu trong kế hoạch hợp thiên hạ đại phái của Thái Hoàng.

Chẳng qua là, hắn biết rõ mưu kế trong chuyện này, cũng không thể tránh được, bởi vì mọi người ở đây đúng là không phải đối thủ của Cận Đông Lưu.

Đám người Mị Nguyệt lâu chủ chế định Long Hổ Phong Vân Bảng là vì

vén lên tranh đấu giữa các đại môn phái, để cho Thái Huyền Thánh Tông không cách nào đem năm bè bảy mảng này chỉnh hợp quy nhất, mà Cận Đông Lưu tương kế tựu kế, liên hiệp đám người Pháp Tướng hòa thượng, Thần Tú Đạo Nhân, ở bất động thanh sắc liền đem kế hoạch của Mị Nguyệt lâu chủ phá hư, thông minh của hắn đúng là so sánh với lúc trước còn muốn thâm trầm rất nhiều, được xưng tụng là tâm tình tông sư.

Một đối thủ như vậy, khiến người khâm phục, làm người ta sợ hãi.

- Thật náo nhiệt, đều xem Long Hổ Phong Vân Bảng sao?

Mị Nguyệt nhanh nhẹn mà đến, cười dài nói:

- Chư vị đối với Bách Hiểu Lâu ta xếp hạng, có hài lòng không?

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, cười nói:

- Mị Nguyệt lâu chủ xếp hạng, tự nhiên là cực kỳ công đạo, bất quá trong mắt của ta, trong đó cũng không ít nơi có mất công bằng hợp lý.

Thần Tú Đạo Nhân cười lạnh nói:

- Giang đạo hữu, chẳng lẻ ngươi đối với Long Hổ Phong Vân Bảng có dị nghị, tính toán tái tiến một bước?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 432: Chân Chính Đệ Nhất Nhân. (2)

Hổ Bảng xếp hạng thứ mười hai chính là Long Hổ Tông Chung Nhạc, nghe vậy cười lạnh nói:

- Giang đạo hữu muốn tái tiến một bước, trước phải hỏi một câu ta có đáp ứng hay không!

Hắn chính là Sinh Tử Đài Cảnh cường giả, tam đệ tử của Long Hổ Tông Chưởng Giáo Chí Tôn, ở Hổ Bảng xếp hạng so sánh với Giang Nam cao hơn một bậc, bất quá chiến tích của hắn cực kỳ rõ rệt, hắn từng xâm nhập cấm địa nổi danh Huyền Minh Nguyên Giới là Vạn Thi đường mà không chết, sau khi trở về thực lực đại tiến, từng gặp phải Đại Yêu hải ngoại tu thành Thần Phủ đuổi giết, ngay cả vị Thần Phủ Đại Yêu kia cũng không thể làm gì hắn.

Mà ở trong Long Hổ Tông môn phái đại bỉ, biểu hiện của hắn cũng dị thường chói mắt, đoạt được thứ ba, rất được Long Hổ Tông chưởng giáo cùng nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão tán thành.

Giang Nam đối với Long Hổ phong vân bảng nói lên dị nghị, ở hắn xem ra tất nhiên là không muốn đứng sau mình, muốn tái tiến một bước.

- Chung Nhạc sư đệ, nếu họ Giang dám đề nghị đưa xếp hạng hướng về phía trước, ngươi liền hướng hắn khiêu chiến, trực tiếp đánh chết!

Thần Tú Đạo Nhân thấp giọng nói.

Chung Nhạc gật đầu, trong mắt sát cơ đại động.

- Chung Nhạc sư huynh phải không?

Giang Nam liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói:

- Ta và ngươi có khi sẽ có cơ hội giao thủ, đặt lại xếp hạng, bất quá ta muốn nói là chuyện khác, Mị Nguyệt lâu chủ, xếp hạng trên Long Bảng của ngươi, trong mắt của ta có mất công bằng hợp lý, tên của mọi người cũng hạ thấp xuống, vì người nọ đứng đầu bảng dọn ra không gian. Hơn nữa, tên của Cận Đông Lưu sư huynh, chi bằng từ trên Long Bảng bỏ đi ra ngoài.

Mị Nguyệt thần thái khẽ nhúc nhích, thật sâu liếc hắn một cái, Cận Đông Lưu tròng mắt chợt lóe, mỉm cười nói:

- Giang sư đệ, chẳng lẻ ngươi muốn đem tên của mình liệt ra ở Long Bảng đệ nhất? Thật giống như ngươi còn không phải là chưởng giáo thủ tịch đại đệ tử a?

- Giang thí chủ, đừng quá làm càn.

Pháp Tướng hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, sụp mi thuận mắt nói:

- Mặt Long Bảng này ghi chép chính là thủ tịch đại đệ tử các phái, Thái Huyền Thánh Tông thủ tịch đại đệ tử chính là Cận sư huynh, đứng hàng đệ nhất đương nhiên.

Ngươi muốn đi lên thứ nhất Long Bảng, cả đời này chỉ sợ là không có khả năng.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta cũng không phải là muốn mình chiếm cứ Long Bảng thứ nhất, bất quá ta lại biết có một người có tư cách đi lên Long Bảng đệ nhất.

Mị Nguyệt hiếu kỳ nói:

- Không biết như lời ngươi nói người này là ai? Ta chế định Long Hổ Phong Vân Bảng, tự hỏi cực kỳ công bằng hợp lý, cũng không bỏ sót bất kỳ một vị cao thủ trẻ tuổi nào.

- Người này, mới thật sự là Thái Huyền Thánh Tông thủ tịch đại đệ tử, mà Cận sư huynh chỉ có thể xếp vị thứ hai, cho nên chỉ có thể ủy khuất Cận sư huynh chuyển tên qua Hổ Bảng.

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Người này, chính là Tuyên Vô Tà.

Tuyên Vô Tà.

Cái tên này từ trong miệng hắn nói ra, toàn bộ núi một mảnh yên lặng như tờ, rất nhiều người lộ ra vẻ mờ mịt, hiển nhiên cũng không nghe nói qua cái tên Tuyên Vô Tà này.

Mà đám người Pháp Tướng, Thần Tú thì sắc mặt ngưng trọng, hiển nhiên đối với cái tên Tuyên Vô Tà này cũng không xa lạ gì.

Tuyên Vô Tà đích xác là đại đệ tử của Thái Hoàng lão tổ, nhân vật cùng Tịch Ứng Tình nổi danh, cũng là hạng người tư chất thiên tuyệt, tài tình hơn người. Hai người bọn họ giống như là Thái Dương của thời đại kia, đem nhân vật khác troNg thời đại kia hết thảy đè xuống.

Có người nói Tuyên Vô Tà đã chết, có người nói Thái Hoàng lão tổ đối với Tuyên Vô Tà sinh lòng kiêng kỵ, Tuyên Vô Tà giả chết thoát thân, lời đồn đãi rất nhiều, nhưng mà lại không người nào có thể nói ra hắn đến tột cùng sống hay chết.

- Tuyên Vô Tà sao?

Cận Đông Lưu cười lạnh một tiếng:

- Tuyên Vô Tà đích xác là sư huynh ta, bất quá hắn hôm nay đã qua đời, Giang sư đệ đem một người chết đã lâu mang ra dọa ta, rốt cuộc là có ý gì?

- Ai nói ta chết?

Đột nhiên, một âm thanh trong trẻo sâu kín vang lên, truyền khắp dãy núi

Thái Huyền Thánh Tông, mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hư không đung đưa, phong quyển vân dũng, một nam tử áo bào xanh đi ra hư không, nhẹ nhàng cất bước hướng Tông Chủ Phong đi tới.

Hắn vừa xuất hiện, liền đem ánh mắt của mọi người hết thảy hấp dẫn đi qua, ngay cả cao thủ thế hệ trước của các đại môn phái trên Tông Chủ Phong, Chưởng Giáo Chí Tôn cũng không tự chủ được hướng hắn xem ra.

- Sư tôn, đệ tử Tuyên Vô Tà, trước đến thăm ngài.

Nam tử áo bào xanh cười mà như không cười, nhìn về phía Thần đỉnh treo cao ở trên Tông Chủ Phong kia, cất cao giọng nói.

Nam tử áo bào xanh này phong thái chói mắt, hắn phảng phất là tinh quang trong thiên địa, chủ nhân chân chính của Thái Huyền Thánh Tông, khí tràng vô địch, mặc dù Cận Đông Lưu khí độ văn hoa, nhưng ở trước mặt hắn phảng phất vĩnh viễn chỉ là một hài tử chưa trưởng thành.

- Vô Tà sư điệt...

Một người của Thái Huyền Thánh Tông rung giọng nói.

Tuyên Vô Tà ở hơn một trăm năm trước giả chết, nhưng mà phong thái tuyệt thế của hắn như cũ tồn tại ở trong lòng đệ tử lớn tuổi.

Tuyên Vô Tà tới, nhân vật thiên tài biến mất hơn một trăm năm, sau khi vô duyên vô cớ biến mất, lần nữa trở lại Thái Huyền Thánh Tông.

- Cốc chủ quả nhiên chính là Tuyên Vô Tà...

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Hắn mới vừa rồi cũng chỉ là thuận miệng nói, chèn ép khí diễm của Cận Đông Lưu một chút, không nghĩ tới Tuyên Vô Tà thật tới, từ trong ngọc bội của Thí Thần Cốc, Giang Nam liền biết Tuyên Vô Tà trước mắt này chính là Thí Thần Cốc Chủ!

Hắn lần này không có mang theo mặt nạ quỷ, mà là hiển lộ hình dáng, đám người Thạch Cảm Đương cùng theo ở bên cạnh hắn không có xuất hiện, hắn lẻ loi một mình đi tới Thái Huyền Thánh Tông, quang minh chánh đại, dùng diện mục thật sự của mình tới gặp Thái Hoàng lão tổ!

Trên giang hồ sớm đã có lời đồn đãi, Thí Thần Cốc Chủ chính là Tuyên Vô Tà, mà lần này Thái Hoàng Long Hoàng triệu khai Đồ Ma Đại Hội, vì chính là diệt trừ Thí Thần Cốc.

Bất luận kẻ nào cũng không nghĩ tới, hắn lại có can đảm một mình đến đây!

Loại khí phách này, làm cho người ta ghé mắt, làm người ta bội phục!

Bất quá, cho dù suy đoán hắn chính là Thí Thần Cốc Chủ, nhưng bất luận kẻ nào cũng không có chứng cớ có thể chứng minh điểm này, Thí Thần Cốc Chủ hàng năm mang theo mặt nạ quỷ, người nào cũng không biết khuôn mặt dưới mặt nạ kia đến tột cùng lớn lên là cái dạng gì.

Thái Hoàng lão tổ cũng không biết, đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cũng không biết.

Tuyên Vô Tà trở về, vừa mới lộ diện liền đem quang thải của mọi người hết thảy đoạt đi, cho dù là Cận Đông Lưu, giờ phút này cũng giống như đom đóm gặp được nắng gắt, tự thân không có một chút tia sáng, tất cả quang huy hết thảy bị Tuyên Vô Tà che dấu.

Cả Thái Huyền Thánh Tông trầm mặc một lúc lâu, đột nhiên bên trong Thần Đỉnh vang lên thanh âm của Thái Hoàng lão tổ:

- Vô Tà, ngươi cuối cùng trở lại, trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi....

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 433: Hóa Giải & Công Kích. (1)

Bên trong Thần Đỉnh, Thần Quang vô tận xông ra, Thái Hoàng lão tổ giống như thiếu niên, một bước từ trong Thần Đỉnh đi ra, sau một khắc đi tới Tông Chủ Phong, đối mặt Tuyên Vô Tà, ôn hòa nói:

- Vô Tà, ngươi những năm này đi nơi nào?

Tuyên Vô Tà khom người, cung kính nói:

- Đệ tử những năm này lang bạc kỳ hồ, mọi nơi du tẩu, cố gắng tìm kiếm Đạo lộ bản thân, chỉ vì kẻ vô tích sự thẹn gặp ân sư, lúc này mới chậm chạp không về. Trong lúc vô tình nghe nói hôm nay có Lục Đại ma đầu Thí Thần Cốc làm hại mọi nơi, sư tôn cùng Long Hoàng triệu tập thiên hạ anh hào thương nghị đối sách, sư phụ chi lo chính là đệ tử chi lo, vì vậy lúc này đệ tử mới chạy trở lại, nguyện thay sư tôn hiệu khuyển mã chi lao.

Thái Hoàng lão tổ nhìn không ra ý nghĩ nội tâm, tiến lên đở vịn hắn đứng dậy, ha hả cười nói:

- Vô Tà ngươi có thể trở về là tốt rồi, về phần chút vụn vặt, không cần ngươi tới quan tâm.

Tuyên Vô Tà thuận thế đứng dậy, cười nói:

- Đệ tử hàng năm bên ngoài, không có thể thay ân sư phân ưu giải nạn, hôm nay đệ tử trở về, há có thể để cho ân sư vất vả lần nữa. Chuyện diệt trừ Lục Đại ma đầu Thí Thần Cốc, liền giao cho đệ tử, đệ tử tất nhiên sẽ đem chuyện này làm đến xinh đẹp phát sáng!

Bên trong Thần Đỉnh, lại có hai người phóng lên cao, một người là Tịch Ứng Tình, tên còn lại là Ma La Thập, hai người giờ phút này đều có chút chật vật, hai người bọn họ ở bên trong Thần Đỉnh cùng Thái Hoàng ngồi nói

suông, Thần đỉnh là một thần minh chi bảo, vô hình trung áp chế tu vi thực lực của bọn họ.

Mọi người phía ngoài cho là bọn họ thật sự là ngồi ở chỗ đó chuyện phiếm, không biết ba người ở bên trong đỉnh cũng có một cuộc tranh đấu, mạch nước ngầm kích tuôn, hung hiểm vạn phần.

Nếu không phải Tuyên Vô Tà kịp thời xuất hiện, hai người này sẽ bị Thái Hoàng dốc hết sức trấn áp!

- Tuyên sư huynh thật là người trung hiếu lưỡng toàn, vì nhạc phụ phân ưu giải nạn, nhạc phụ cần gì từ chối?

Tịch Ứng Tình mặt mỉm cười nói.

Sắc mặt Thái Hoàng lão tổ trầm xuống, Ma La Thập ha hả cười nói:

- Thái Hoàng, chỉ là sáu ma đầu Thí Thần Cốc liền đem ngươi quấy đến bể đầu sứt trán, thậm chí không tiếc hưng sư động chúng, đem quần hùng thiên hạ mời đến chỗ này, đại đệ tử của ngươi đã xuất hiện, nói có biện pháp đối phó sáu ma đầu kia, sao không để cho hắn thử một lần?

Ánh mắt của Giang Nam chớp động, qua lại ở trên người Tuyên Vô Tà, Tịch Ứng Tình cùng Ma La Thập quét nhìn, thầm nghĩ:

- Tịch chưởng giáo, cốc chủ cùng Ma La Thập ngươi hát ta xướng, phảng phất là sớm có thương định. Thái Hoàng sai người giả mạo Lục Ma Thí Thần Cốc, vì cái gì liền đem thiên hạ môn phái hết thảy kéo đến dưới trướng của mình, diệt trừ dị kỷ, tóm thâu những môn phái khác. Cốc chủ đột nhiên xuất hiện, hẳn là kế hoạch định tốt của bọn họ, mượn cơ hội đoạt quyền, thay hắn tới thống lĩnh thiên hạ môn phái, để cho Thái Hoàng lão tổ không có chỗ tốt gì.

Đầu sỏ ở giữa đấu trí, mỗi một bước đều có ý nghĩa rất sâu, đáng giá suy nghĩ.

Thái Hoàng lão tổ lông mi trắng khẽ lay động, liếc Long Hoàng một cái, Long Hoàng đứng dậy, cười lạnh nói:

- Tuyên Vô Tà, ngươi là vãn bối, nhiều thế hệ trước còn không cách nào làm gì được Thí Thần Cốc Lục Đại ma đầu, ngươi có bản lãnh gì, dám bốc phét không biết ngượng có thể diệt trừ sáu người bọn họ?

- Long Hoàng, đây chính là bản lãnh của ta!

Tuyên Vô Tà một chưởng phiêu phiêu hướng Long Hoàng đánh ra, phảng phất không có tích chứa bất kỳ lực lượng, nhưng Long Hoàng như lâm đại địch, lật tay một chưởng đón nhận, bàn tay hai người gặp gỡ, chỉ nghe oanh một tiếng, Long Hoàng kêu rên, hư không phía sau đột nhiên nổ tung!

Thình thịch!

Hư không xa ngoài vạn dặm đột nhiên bạo liệt, phong vân cuồn cuộn, phá hủy một mảnh núi lớn!

Mới vừa rồi Long Hoàng cùng Tuyên Vô Tà chạm nhau một chưởng, chỉ cảm thấy chưởng lực của hắn vô cùng thâm hậu, nếu mình mạnh mẽ đón lấy chỉ sợ sẽ ăn thiệt nhỏ, vì vậy âm thầm đưa chưởng lực tan mất, na di đến trong hư không phía sau, cổ chưởng lực này quán thông hư không vạn dặm, lúc này mới bộc phát ra uy năng to lớn!

Nhiều cường giả thế hệ trước không khỏi động dung, thực lực của Tuyên Vô Tà thật sự mạnh đến nổi không hợp thói thường, mạnh đến nổi đáng sợ, Long Hoàng chính là đầu sỏ Vạn Long Sào, là cường đại cở nào, không nghĩ tới mới một cái chiếu diện liền lộ ra chống đỡ hết nổi.

Long Hoàng thực lực cường đại, cũng là một vị tu luyện tới Thiên Cung lục trọng, Huyền Thanh Thiên Cung viên mãn đại cao thủ, hắn lại là Long Tộc, tu vi so sánh với thường nhân càng nhiều, thực lực so với Thiên Cung thất trọng Ngọc Hoàng Thiên Cung cường giả cũng không thua gì!

Vậy mà vị tồn tại tuyệt cường này, thực lực lại không bằng Tuyên Vô Tà!

- Vô Tà, ngươi không hỗ là đệ tử của ta, thực lực tiến triển thần tốc. Ngươi đã vì vi sư phân ưu giải nạn, như vậy chuyện săn giết Lục Đại ma đầu Thí Thần Cốc, liền giao cho ngươi!

Thái Hoàng lão tổ cười ha ha nói:

- Bất quá ta muốn khảo thí ngươi, ngươi đối phó Thí Thần Cốc Lục Đại ma đầu như thế nào?

- Đơn giản.

Tuyên Vô Tà khẽ mỉm cười, tay lấy ra mặt nạ quỷ mang lên mặt, trên mặt nạ quỷ lộ ra thần thái tựa như khóc không phải là khóc, cười mà như không cười, giống như in, nam tử dưới mặt nạ cười nói:

- Sư tôn, ta tính toán giả dạng thành Thí Thần Cốc Chủ, cùng bọn họ đánh một trận, phân ra sinh tử thắng bại. Không cần những người khác xuất thủ, chỉ cần một mình ta liền đầy đủ, về phần Đồ Ma Đại Hội, đợi giết đám người Thí Thần Cốc Chủ xong, liền không cần thiết tồn tại!

Thái Huyền Thánh Tông Tông Chủ Phong, tất cả mọi người nhìn mặt nạ quỷ trên mặt hắn, không khí trở nên vô cùng bị đè nén.

Trong lòng Giang Nam thầm than một tiếng, Thí Thần Cốc Chủ Tuyên Vô Tà ngón này có thể nói là rút củi dưới đáy nồi, Thái Hoàng lão tổ ra lệnh Lục Đại cao thủ giả trang Thí Thần Cốc Lục Ma chung quanh đại khai sát giới, trừ có dã tâm nhất thống thiên hạ ra, còn có ý tứ đem Tuyên Vô Tà bức đi ra nhân tiện diệt trừ.

Nhưng mà hiện tại Tuyên Vô Tà chơi ra ngón này, hóa giải và công kích, liền đem tất cả bố trí cùng kế hoạch của Thái Hoàng lão tổ hết thảy phá vỡ, ngược lại cho mình chính danh, để cho hắn từ Thí Thần Cốc Chủ tiếng xấu rõ ràng không dám lấy chân diện mục gặp người, nhảy trở thành hóa thân Chính Đạo diệt trừ Thí Thần Cốc!

Tuyên Vô Tà đại biểu chính là chánh nghĩa, là thương sinh, bất kỳ ai cùng

hắn là địch, hết thảy là tà ma ngoại đạo!

Những đại lão các phái khác cũng nhìn ra điểm này, vì vậy từng cái từng cái không có mở miệng. Có ít người đã đầu phục Thái Huyền Thánh Tông, nhìn thấy tràng diện này cũng không khỏi do dự, dù sao Tuyên Vô Tà là Thái Hoàng đệ tử, nếu vuốt mông ngựa không cẩn thận vỗ vào đùi ngựa, liền rất có thể sẽ bị ngựa đá lên một cước.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 434: Hóa Giải & Công Kích. (2)

Thái Hoàng lão tổ ánh mắt rơi vào trên mặt Tuyên Vô Tà, tựa hồ muốn thấy rõ vẻ mặt chân thật của nam tử dưới mặt nạ kia, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Tốt, tốt, không hổ là đệ tử đắc ý nhất của ta, tốt, tốt...

Hắn liên tục nói ra bốn chữ "Tốt", làm cho không người nào có thể suy đoán ý tứ trong những chữ "Tốt" này của hắn.

- Nếu sư tôn nói như vậy...

Mặt quỷ lộ ra nụ cười, nam tử dưới mặt nạ cười nói:

- Như vậy đệ tử liền lập tức bắt đầu hành động, đem ma đầu của Thí Thần Cốc hết thảy diệt trừ.

- Nếu Tuyên sư huynh đi giết Thí Thần Cốc Nhị Ma mà nói, sợ rằng sẽ uổng phí tâm tư, đầu của Thí Thần Cốc Nhị Ma ở chỗ này.

Lạc Hoa Âm từ bên ngoài bay tới, rơi vào Thái Huyền Thánh Tông Tông Chủ Phong, ném đầu người còn đầy máu lâm ly, cười nói:

- Người này tự xưng là Nhị Ma Thạch Cảm Đương, phục giết Triều Thánh Tông Phó Duyên Tông, giết rất nhiều người, đã bị ta làm thịt.

- Đa tạ Lạc nữ hiệp trượng nghĩa tương trợ.

Tuyên Vô Tà ánh mắt chớp động, chắp tay cười nói.

Lạc Hoa Âm nhìn Tuyên Vô Tà một chút, lại nhìn Tịch Ứng Tình cách đó không xa một chút, khẽ nhíu mày.

Nàng cũng từng hoài nghi Đại Ma chính là Tịch Ứng Tình, hôm nay Tịch Ứng Tình cùng Mặt quỷ nam tử đều hiện ở trước mặt nàng, làm cho nàng không khỏi đối với suy đoán từ trước sinh ra dao động.

Nàng đã từng cùng Mặt quỷ nam tử có tiếp xúc, Mặt quỷ nam tử muốn mời nàng gia nhập Thí Thần Cốc, trở thành Nhị đương gia, bị Lạc Hoa Âm từ chối, vì vậy nàng đối với Mặt quỷ nam tử cũng không xa lạ gì, một cái liền nhìn ra Tuyên Vô Tà trước mắt này chính là Thí Thần Cốc Chủ. nguồn tunghoanh.com

- Lão tổ, cái đầu này hình như là đầu của Tô Mạch Xuyên sư huynh...

Một vị Thái Huyền Thánh Tông trưởng lão sắc mặt kịch biến, thấp giọng nói.

Thái Hoàng khẽ lắc đầu, ý bảo hắn không thể nhiều lời, thật sâu nhìn Lạc Hoa Âm một cái.

- Nếu như Tuyên sư huynh muốn tìm năm đại ma đầu Thí Thần Cốc khác mà nói, bản thân ta biết tung tích của bọn họ.

Tịch Ứng Tình đột nhiên mở miệng, âm thanh trong trẻo truyền khắp Thái Huyền Thánh Tông, khắp nơi có thể nghe:

- Thí Thần Cốc năm đại ma đầu giờ phút này đang vây công Huyền Thiên Thánh Tông ta, thánh tông ta nguy cơ, kính xin sư huynh xuất thủ tương trợ.

Giang Nam nghe vậy, trong lòng chấn động, hướng Thái Hoàng lão tổ nhìn lại, đám người Thái Hoàng lão tổ cùng Tịch Ứng Tình, Ma La Thập một mực ở bên trong Thần đỉnh, hiển nhiên là Thái Hoàng lão tổ ngăn trở Tịch Ứng Tình, để cho hắn mặc dù biết Thí Thần Cốc Ngũ Ma đầu giả mạo vây công Huyền Thiên Thánh Tông, vẫn như cũ không cách nào dọn tay ra tới cứu viện!

- Thái Hoàng lão tổ này là chuẩn bị tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông ta!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, thầm nghĩ:

- Thủ đoạn thật độc ác! Thái Huyền Thánh Nữ giờ phút này là chưởng giáo phu nhân của thánh tông ta, hơn nữa mang thai trong người, thế nhưng hắn cũng có thể hạ thủ được!

Thái Hoàng trước diệt Huyền Thiên Thánh Tông, chủ yếu là thấy được tiềm lực của Huyền Thiên Thánh Tông, chuẩn bị đem môn phái có thể uy hiếp được địa vị Thái Huyền Thánh Tông này nhổ tận gốc, thậm chí không tiếc ngay cả con gái của mình Mộ Vãn Tình cũng đều tiêu diệt!

- Mà chưởng giáo bị Thái Hoàng ngăn trở, những người khác trong thánh tông ta sao có thể là đối thủ của mấy đồ giả mạo này? Sau khi Chưởng giáo từ trong Thần Đỉnh đi ra, như cũ khí định thần nhàn, kia tất nhiên cũng đã có tính toán!

Tịch Ứng Tình hiển nhiên có chỗ dựa khác, vì vậy mặc dù biết rõ mấy cái giả mạo ma đầu Thí Thần Cốc vây công thánh tông, như cũ bất động thanh sắc, nói vậy chính là hắn âm thầm báo cho Đại Ma Tuyên Vô Tà đến đây giảo cục, phá hư Thái Hoàng Long Hoàng tỉ mỉ bày ra Đồ Ma Đại Hội, lúc sau Đại Ma Tuyên Vô Tà xuất thủ, đem những người giả vây công thánh tông kia một lưới bắt hết!

Loại tâm cơ thủ đoạn này, hóa giải và công kích, hoàn hoàn đan xen, đánh cho Thái Hoàng cùng Long Hoàng không có tính tình chút nào, để cho Giang Nam cũng bội phục sát đất.

Bất quá, nếu mưu kế của Tịch Ứng Tình có chút sai lầm, Huyền Thiên Thánh Tông giờ phút này trống không, chưởng giáo cùng Lạc Hoa Âm hai vị tồn tại mạnh nhất này không có mặt, tuyệt đối sẽ bị mấy ma đầu giả mạo kia huyết tẩy không còn, biến thành một cuộc thảm hoạ diệt môn!

Đây mới là nơi hung hiểm chân chính của Đồ Ma Đại Hội lần này, đại lão ở giữa đấu tranh, hơi không cẩn thận sẽ gặp vạn kiếp bất phục!

- Ta đi trước!

Tuyên Vô Tà tung người nhảy đi, biến mất không thấy gì nữa.

Tịch Ứng Tình nhìn về phía Thái Hoàng, ánh mắt ôn nhuận như ngọc, mỉm cười nói:

- Nhạc phụ, nếu đã biết tung tích mấy ma đầu của Thí Thần Cốc, sao không cùng tiểu tế đi thánh tông ta xem một chút?

Thái Hoàng lão tổ mặt như giếng cổ không sóng, nhìn không ra bất kỳ tâm tình trong lòng, lại cười nói:

- Đúng là phải đến coi qua.

Giang Nam tinh thần rung lên, đi tới bên cạnh Lạc Hoa Âm, thấp giọng nói:

- Sư tôn, chưởng giáo cùng Tuyên Vô Tà chỉ sợ là muốn cùng Thái Hoàng chống lại, lần này có trò hay để nhìn!

- Ta nhìn không tốt bọn họ.

Lần này Lạc Hoa Âm khó được không có lung tung nói giỡn, sắc mặt hiếm thấy ngưng trọng xuống, thấp giọng nói:

- Nhân kiệt giống như bọn họ, cũng tự phụ cao ngạo vô cùng, mặc dù cùng Thái Hoàng quyết sinh tử cũng là một đối một đánh một trận, thực lực của chưởng giáo sư huynh còn xa không kịp Thái Hoàng lão tổ.

Giang Nam trầm tư chốc lát, gật đầu đồng ý.

Lấy thực lực của Tịch Ứng Tình, Tuyên Vô Tà, hơn nữa Ma La Thập, kia có thể cùng Thái Hoàng lão tổ đánh một trận, nhưng mà bọn hắn mỗi người một đối một chống lại Thái Hoàng lão tổ, nhất định đều sẽ thua!

Bất quá, thiên tài hơn người bực này, nếu như là sinh tử tỷ thí, khẳng định

không muốn cùng người liên thủ, mà là muốn đơn thân đánh một trận, nói như vậy, mỗi người sẽ không phải là đối thủ của Thái Hoàng.

Đây là kiêu ngạo của hạng người thiên tài, là Đạo Tâm tự phụ của bọn hắn, nếu hắn cùng người liên thủ, đạo tâm của bọn họ sẽ lưu lại sơ hở, cho dù giết Thái Hoàng cả đời cũng sẽ ở trong nội tâm lưu lại bóng ma mình không bằng Thái Hoàng.

- Ba người bọn họ liên thủ có thể địch nổi Thái Hoàng, ở vào một loại trạng thái thăng bằng vi diệu, nếu là bất kỳ một người bỏ mình, Thái Hoàng sẽ đại chiếm thượng phong, không hề kiêng kỵ, bắt đầu nhất thống thiên hạ!

Giang Nam tế lên Thái Dương Chiến Xa, lúc này hai người trèo lên xe, hướng Huyền Thiên Thánh Tông bay đi, Lạc Hoa Âm toàn lực ứng phó, đem tốc độ của Thái Dương Chiến Xa kích phát đến cực hạn, thiên sơn vạn thủy thoáng một cái đã qua, Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Mấy đồ giả mạo vây công thánh tông ta, chỉ sợ sẽ chết không biết bao nhiêu người, hy vọng chưởng giáo có bố trí khác, nếu không bọn người tiểu muội liền nguy hiểm...

Huyền Thiên Thánh Tông, ở ngoài sơn môn, đột nhiên tới năm thân ảnh, người cầm đầu kia rõ ràng mang một mặt nạ quỷ, ánh mắt sâu kín nhìn về phía dãy núi lồng lộng của Huyền Thiên Thánh Tông.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 435: Nhổ Núi Phá Trận

- Tô Mạch Xuyên sư huynh bị nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia đuổi giết, hướng chúng ta cầu cứu, chúng ta dù sao cũng là đồng môn, có muốn đi cứu hắn hay không?

Một người lưng đeo ống trúc, dung mạo cùng Thiên Cơ Tú Sĩ độc nhất vô nhị, nhẹ giọng nói.

Thanh âm "Mặt quỷ nam tử" trầm thấp:

- Lão tổ phân phó, tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông mới là trọng yếu nhất, Tô Mạch Xuyên có thực lực Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, Lạc Hoa Âm tuy mạnh, chỉ sợ cũng không có thể làm gì hắn, để cho hắn trước trốn một thời gian ngắn, đợi diệt Huyền Thiên Thánh Tông xong, lại đi cứu hắn cũng không muộn.

- Lão Lục!

Đại hán dung mạo cùng Cáp Lan Sinh giống nhau như đúc lên tiếng bước ra khỏi hàng, trầm giọng nói:

- Sư huynh xin phân phó!

"Mặt quỷ nam tử" kia nhẹ giọng nói:

- Nhổ núi.

- Dạ!

"Cáp Lan Sinh" cười to, thân cao vạn trượng, thân thể dử tợn, đột nhiên rơi xuống, rơi vào trước sơn môn của Huyền Thiên Thánh Tông. Sơn môn của Huyền Thiên Thánh Tông thành lập ở trên một sơn mạch mỹ lệ, sơn môn

cao tới mấy vạn trượng, trên mây còn có cao mấy ngàn trượng, núi lớn bực này không phải là đỉnh núi tầm thường, đơn thuần sức nặng liền đạt tới hàng tỉ nghìn cân, đại biểu mặt tiền cửa hàng, thể diện của một môn phái, có chủng chủng trận pháp bảo vệ, Thần Thông gia trì, để cho ngọn núi này nặng vô cùng!

Núi lớn như vậy, đừng nói Giang Nam chỉ là Đạo Đài cảnh giới không cách nào rung chuyển, coi như là Thần Phủ bát trọng cường giả, cũng mơ tưởng rút lên.

- Hmm!

"Cáp Lan Sinh" hai tay vây quanh sơn môn của Huyền Thiên Thánh Tông, thổ khí mở thanh âm, hai cánh tay đột nhiên gia lực, chỉ nghe rầm rập nổ mạnh không dứt bên tai, hùng núi mỹ lệ này lại bị hắn rút từ dưới đất lên!

Bên trên sơn môn, nhiều trưởng lão, môn sinh của Huyền Thiên Thánh Tông cư ngụ ở trong núi, giờ phút này rối rít nhìn lại, không khỏi kinh hãi, chỉ thấy một đại hán khôi ngô vô cùng cường đại, phương viên gần trăm trượng, cánh tay giống như Cự Mãng màu đen vô cùng thô to, đem sơn môn trói lại thật chặc, không khỏi cao giọng quát lên:

- Địch tập kích!

- Địch tập kích!

- Thí Thần Cốc ma đầu đột kích, mau mau phát động hộ phái đại trận!

Từng tiếng báo động nhanh chóng truyền đi ra, các Linh sơn rối rít có cao thủ phóng lên cao, ngay sau đó một tiếng chuông du dương truyền đến, đương một tiếng, cảnh cáo tất cả Linh sơn của Huyền Thiên Thánh Tông.

Trên các Linh sơn, từng kiện pháp bảo thể tích khổng lồ phá không bay ra, trôi lơ lửng ở trên Linh sơn của mình, chỉ thấy vô số đạo văn từ trong chút ít pháp bảo này tràn ra, chi chít, cùng với pháp bảo trên bầu trời Linh sơn khác tản mát ra đạo văn tương liên, trong khoảnh khắc liền hóa thành

một mặt lưới lớn bao phủ vạn dặm, đem Huyền Thiên Thánh Tông bao lại.

"Thiên Cơ Tú Sĩ" kia nhìn về phía tấm lưới này, gật đầu nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông hộ phái đại trận, đúng là có chỗ độc đáo, đáng tiếc, ở trước mặt chúng ta chính là vỏ trứng gà.

Hắn nhẹ nhàng phất tay, ống trúc phía sau có một cây thăm bằng trúc bay lên, ối chao ô hay bắn ra, hóa thành một cây kim trụ rơi vào trong lưới, vừa vặn chiếm cứ từng cái từng cái tiết điểm, ngăn cản lưới lớn hoàn toàn bao trùm thánh Tông.

- Lão Lục, phá trận.

Hắn nhẹ giọng nói.

"Cáp Lan Sinh" rống giận, ra sức đem sơn môn thánh tông giơ lên, hướng trời cao bay đi, càng ngày càng cao, dần dần đi tới ngoài tầng khí quyển, ngay sau đó nổi giận gầm lên một tiếng, đem ngọn núi lớn này hung hăng ném xuống phía dưới!

Đông!

Hắn một cước dẫm ở trên sơn môn, tăng nhanh tốc độ ngọn núi này rơi xuống, chỉ thấy sơn môn phá không, cùng không khí kịch liệt ma sát, thậm chí dấy lên Đại Hỏa hừng hực, mấy vị trưởng lão trấn thủ sơn môn thánh tông, tính cả mấy vạn môn sinh trong núi nơi nào có thể thừa nhận được nhiệt độ bực này, từng cái từng cái bị đốt thành tro bụi, bị chết không còn một mống!

Ngọn núi lớn này, giống như tinh thần trên chín tầng trời rơi xuống, lao vào hộ phái đại trận!

Oanh!

Sơn môn cùng đại trận chạm vào nhau, tiếng nổ không dứt, không ngừng

chấn động, trong chớp mắt sơn môn cao tới mấy vạn trượng này liền hóa thành phấn vụn, đạo văn xây dựng hộ phái đại trận cũng không cách nào chịu đựng được đụng nhau bực này, bắt đầu bùm bùm phá toái, từng kiện pháp bảo trên các Linh sơn cũng phát ra tiếng vang gánh nặng không chịu nổi, xuất hiện tiếng vỡ ra chi chít!

Từng kiện pháp bảo phá toái, hộ phái đại trận rốt cục cáo phá!

- Các đệ tử, hết thảy đi Tông Chủ Phong!

Thương Lạc Đạo Nhân kêu lớn, thanh âm truyền khắp dãy núi:

- Những người khác đi theo ta, tử thủ trận địa, giết diệt cường địch! Đệ tử phái ta, là hy vọng thánh tông ta quật khởi, bọn họ không chết, thánh tông ta truyền thừa bất diệt, trăm triệu lần không thể có bất kỳ sơ xuất!

Huyền Thiên Thánh Tông Tông Chủ Phong, Thuần Dương Vô Cực Chung móc ngược xuống, tiếng chuông chấn động không ngừng, tạo thành vô số đạo gợn sóng, bảo vệ đệ tử thánh tông, mà nhiều trưởng lão thì rối rít bay ra, ở trước Tông Chủ Phong kết thành một ngọn đại trận, khẩn trương vạn phần ngó chừng phía trước.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả Thái Thượng Trưởng Lão cũng bị kinh động, chúng Thiên Cung cường giả như Huyền Ẩn Đạo Nhân, Huyền Hồ Đạo Nhân trấn thủ trong đại trận, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Đại trận này tên là Huyền Thiên Đại Trận, cùng Thái Huyền Thánh Tông Thái Huyền đại trận cùng loại, nhân số càng nhiều, uy lực trận pháp càng cao, hộ phái trận pháp cảu Huyền Thiên Thánh Tông bị một kích phá vỡ, để cho cao tầng của Huyền Thiên Thánh Tông lập tức ý thức được người tới tuyệt đối không phải chuyện đùa, vì vậy cũng không có lựa chọn đơn đả độc đấu, mà là kết thành trận pháp cùng chung đối kháng.

Năm đại ma đầu Thí Thần Cốc giả bước đi, Mặt quỷ nam tử cầm đầu kia vung tay lên, liền thấy từng ngọn Linh sơn nhổ tận gốc, gào thét hướng

Huyền Thiên Đại Trận ném tới!

Đại trận vận hành, đem từng ngọn Linh sơn đứt đoạn chấn vỡ, chấn đến trận pháp vận chuyển mất linh.

Năm người này chưa đi tới trận tiền, cũng đã để cho bọn họ luống cuống tay chân!

Nhiều trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão của Huyền Thiên Thánh Tông sắc mặt ngưng trọng, đều nhìn ra lần này chỉ sợ Huyền Thiên Thánh Tông tình trạng không ổn, rất có thể sẽ bị tiêu diệt!

Thương Lạc Đạo Nhân đột nhiên phát hiện trong đám người, chẳng biết lúc nào nhiều ra mấy người xa lạ mặc đạo bào Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử, trong lòng không khỏi rùng mình:

- Chẳng lẽ là gian tế?

- Thương Lạc sư đệ, để cho người này tới chủ đạo trận pháp.

Huyền Ẩn Đạo Nhân đột nhiên đem một thanh niên cười híp mắt bên trong đẩy tới trước mặt Thương Lạc Đạo Nhân, bất đắc dĩ nói:

- Lúc Chưởng Giáo Chí Tôn gần đi, đem đại quyền giao cho một người thấy không rõ diện mục, tùy hắn nắm quyền chưởng giáo chi chức, bất cứ chuyện gì cũng phải nghe theo hắn phân phó, mới vừa rồi chính là đại lý chưởng giáo truyền lệnh, để cho người trẻ tuổi này tới chủ đạo Huyền Thiên Đại Trận.

Thanh niên cười híp mắt kia tới đây, nắm quyền vận hành Huyền Thiên Đại Trận trong tay, lập tức để cho trận pháp nhiều ra rất nhiều biến hóa, so sánh với Thương Lạc Đạo Nhân càng thêm thiên biến vạn hóa, thần diệu khó lường, tùy ý từng ngọn Linh sơn đập tới, thủy chung không thể dao động đại trận chút nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 436: Đường Cùng. (1)

- Huyền Thiên Đại Trận, lại có thể diễn biến như vậy, xem ra trong Huyền Thiên Thánh Tông cũng có cao nhân trận pháp!

Thiên Cơ Tú Sĩ giả kia hé mắt, hướng trận pháp quét tới, sưu tầm người chủ trận, ánh mắt đột nhiên rơi vào trên người một thanh niên cười híp mắt, trầm giọng nói:

- Trước hết giết người này, đại trận có thể phá!

- Các ngươi toàn lực công kích Huyền Thiên Đại Trận, ta tới giết người này!

Giả Vô Tướng Thiền Sư trong mắt tinh quang bạo phát, lạnh lùng nói.

Thanh niên cười híp mắt kia là Thiên Cơ Tú Sĩ thật, cảm giác trận pháp đột nhiên vận chuyển sáp trệ, hiển nhiên mấy người giả này điên cuồng công kích đại trận, áp bách trận pháp vận chuyển, hướng mấy người bên cạnh thấp giọng cười nói:

- Mấy vị huynh đệ, mấy người này tất nhiên sẽ tới giết ta, các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, giết chết con lừa ngốc Vô Tướng kia!

Bên cạnh hắn, Vô Tướng Thiền Sư ra vẻ đệ tử thánh tông, thậm chí ngay cả đầu trụi lủi cũng mọc đầy tóc, tu luyện tới cảnh giới như bọn họ, đã sớm đối với thân thể rõ như lòng bàn tay, cho dù gãy chi cũng có thể sống lại, huống chi chỉ là tóc?

- Thiện tai thiện tai, muốn làm rụng là không là Vô Tướng, mà là tặc ngốc.

Hòa thượng này hai tay hợp thành chữ thập, rất chân thành sửa sai nói.

Đột nhiên, Huyền Thiên Đại Trận có chút dừng lại, Vô Tướng Thiền Sư kia quát giả chói tai, thân thể vừa động, hóa thành một pho tượng Đại Phật kim chói, một cước đạp vào trong trận, vung tay lên, chỉ thấy một cây đại côn thép ròng như núi, ầm ầm hướng Thiên Cơ Tú Sĩ nện xuống!

Mấy người khác định trụ trận pháp, là để cho hắn trước diệt trừ người chủ trì Huyền Thiên Đại Trận, nếu không Huyền Thiên Đại Trận này sẽ không dễ dàng phá vỡ nữa. Nếu diệt trừ người chủ trì trận pháp, Huyền Thiên Thánh Tông chỉ còn lại có Thuần Dương Vô Cực Chung làm chỗ dựa cuối cùng!

Thuần Dương Vô Cực Chung chính là trấn giáo chi bảo, không cách nào dễ dàng thúc dục, nếu đám người Huyền Ẩn, Thương Lạc bị bọn họ giết chết, bằng vào đệ tử thánh tông căn bản vô lực thúc dục bảo vật này, diệt môn đang ở trước mắt!

- Hình như là Kim Cương Pháp Thiện Tông Ngọc Phật Kim Thân. . .

Vô Tướng Thiền Sư chân chính nhìn đồ giả mạo giết vào trong trận, nghi ngờ nói:

- Xem ra những đồ giả mạo này không phải đều xuất từ Thái Huyền Thánh Tông. Bất quá nghe nói bọn họ đánh lén chưởng giáo Kim Cương Pháp Thiện Tông, Hành Vân Đại Thiện Sư, làm sao trong bọn họ còn có cao thủ xuất từ Kim Cương Pháp Thiện Tông?

- Tứ đệ hồ đồ, cử động lần này của bọn họ tự nhiên là bỏ hiềm nghi cho Kim Cương Pháp Thiện Tông. Tập kích Hành Vân Đại Thiện Sư, người khác tự nhiên hoài nghi không tới trên người Kim Cương Pháp Thiện Tông.

Thạch Cảm Đương cười lạnh nói:

- Huống chi, Hành Vân Đại Thiện Sư không phải là chưa chết sao? Xem ra Kim Cương Pháp Thiện Tông cũng cùng Thái Huyền Thánh Tông liên minh .

Cáp Lan Sinh vóc người khôi phục thành thường nhân, hé mắt nói:

- Thực lực bọn người kia, so sánh với chúng ta cũng không thể kém, khó trách có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy. Thái Hoàng triệu tập tinh anh các phái, bọn họ nhân cơ hội diệt môn, quả nhiên đánh bàn tính tốt.

Đại côn thép ròng của Vô Tướng Thiền Sư giả mới vừa đi tới đỉnh đầu Thiên Cơ Tú Sĩ, đột nhiên một bộ cà sa tuyết trắng phần phật bay lên, trong chớp mắt liền bao phủ giả Vô Tướng này, một đạo búa quang sáng lên, giống như ngân hà đổi chiều, lại có một quả đấm lớn oanh tới, nhét đầy thiên địa, kiếm quang bay lên, chiếu rọi trong vòng ngàn dặm, nhất tề bổ vào trên người Vô Tướng giả bị cuốn lấy kết kết thật thật kia, loạn kiếm chém chết, loạn quyền nổ nát, loạn búa băm thành thịt vụn.

- Các vị thí chủ, đứng chém xiêm y của tiểu tăng!

Vô Tướng Thiền Sư thịt đau vạn phần, vội vàng kêu lên:

- Xiêm y này là Ma vật do tiểu tăng luyện, mấy người các ngươi tài đại khí thô, chỉ có tiểu tăng tu hành khổ hạnh, xiêm y phá sẽ mua không nổi cái mới!

Vô Tướng giả này vừa chết, Huyền Thiên Đại Trận lập tức khôi phục vận chuyển, mới vừa rồi Thiên Cơ Tú Sĩ cố ý nhường, là vì lừa hắn vào trận, diệt trừ hắn.

Ngoài trận, mấy người giả khác trong lòng rùng mình, Vô Tướng giả mới vừa rồi bị chặt chết kia chính là Hộ Pháp Tôn Giả lừng lẫy nổi danh Kim Cương Pháp Thiện Tông, là Thiên Cung cao thủ, không nghĩ tới mới vừa vào trận liền trực tiếp bị băm!

Bọn họ giả mạo Lục Đại ma đầu Thí Thần Cốc, từng liên thủ vây công Kim Cương Pháp Thiện Tông, là vì tẩy hiềm nghi cho Kim Cương Pháp Thiện Tông.

- Ân? Ha hả. . .

Ngoài trận, mặt quỷ nam tử giả kia thủy chung chưa từng động thủ, thấy Vô Tướng giả bị băm, trên mặt nạ quỷ lộ ra một nụ cười, thấp giọng nói:

- Xem ra là gặp phải chánh chủ, Huyền Thiên Thánh Tông, quả nhiên cùng Thí Thần Cốc cấu kết! Đáng tiếc Tịch Ứng Tình không có ở đây, vô duyên gặp lại nhân vật thiên tài ngay cả sư huynh cũng khen không dứt miệng này. . .

Hắn ngang nhiên xuất thủ, thực lực mạnh vượt qua khôn cùng, thậm chí thay đổi thiên tượng, vô số Thiên Lôi ùng ùng hướng Huyền Thiên Đại Trận đánh rớt, Thiên Lôi như lê, đem Huyền Thiên Đại Trận làm thành thổ địa, hung hăng lê một lần lại một lần!

Đám người Thiên Cơ Tú Sĩ nhất thời cảm giác áp lực tăng lên gấp bội, thực lực mặt quỷ nam tử giả này vô cùng cường đại, so sánh với Thí Thần Cốc Chủ Tuyên Vô Tà chân chính không kém chút nào.

Thí Thần Cốc Chủ là cường hãn bực nào, trong Minh giới, hắn có thể chính diện cùng Bất Tử Minh Vương già yếu chống đở được, mặc dù như cũ không địch lại, nhưng chiến lực quả thật kinh người.

Mặc dù Bất Tử Minh Vương đã già, nhưng thần minh dù sao cũng là thần minh!

Thực lực người giả này có thể sánh ngang Thí Thần Cốc Chủ, có thể thấy được thực lực của hắn đúng là mạnh mẻ đến không hợp thói thường!

Có cường giả như vậy gia nhập chiến cuộc, đám người Thiên Cơ Tú Sĩ lập tức cảm giác được vô cùng áp lực, chúng cao thủ thế hệ trước của thánh tông như Thương Lạc Đạo Nhân cũng bị chấn hộc máu, khó khăn duy trì đại trận không phá, thậm chí ngay cả Huyền Ẩn Đạo Nhân, Huyền Hồ Đạo Nhân những Thiên Cung cường giả này, cũng cảm giác được pháp lực bản thân không cách nào cùng "Mặt quỷ nam tử" này chống lại!

Mấy người Thạch Cảm Đương, Vô Tướng Thiền Sư cũng vạn phần cố hết

sức, thực lực của bọn họ cường đại, Thạch Cảm Đương còn có thể sánh ngang chưởng giáo chi lưu, hợp lực năm ma, hơn nữa Huyền Thiên Thánh Tông tinh anh ra hết, thế nhưng cũng không có thể ngăn cản!

Đây chính là chiến lực của tuyệt đỉnh cường giả, một người có thể thay đổi chiến cuộc!

Cạch!

Thuần Dương Vô Cực Chung lơ lửng ở trên Tông Chủ Phong đột nhiên bay lên, chuông lớn chụp xuống, hướng "Mặt quỷ nam tử" đánh tới, âm ba nặng nề, hủy diệt hết thảy, nơi thanh âm đi qua, thậm chí ngay cả Hư Không cũng bị chấn nát bấy, hóa thành hắc động cắn nuốt hết thảy!

"Mặt quỷ nam tử" hừ lạnh một tiếng, đột nhiên tế lên một cây mộc trượng, chỉ thấy mộc trượng ngang trời, càng lúc càng lớn, hình dáng kỳ lạ, Long Thủ điểu trảo, thân trượng trải rộng vảy vũ, hướng Thuần Dương Vô Cực Chung quét ngang đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 437: Đường Cùng. (2)

- Ô Long Lân Vũ Trượng!

Huyền Ẩn Đạo Nhân kinh hô một tiếng, thấp giọng nói:

- Đây là Vạn Yêu Cung trấn giáo chi bảo từng bị Thái Hoàng lão tổ tiêu diệt, nghe nói đã sớm thất truyền, không người nào gặp qua bóng dáng của trấn giáo chi bảo này, làm sao lại rơi vào trong tay người này?

Ô Long Lân Vũ Trượng cùng Thuần Dương Vô Cực Chung va chạm, đại địa chìm xuống, Thiên Sơn đổ ngã, tựa như ngày tận thế phủ xuống.

Đột nhiên, phía sau Thuần Dương Vô Cực Chung, một đạo kiếm quang lóe lên, sau một khắc đi tới mi tâm của "Mặt quỷ nam tử", kiếm quang như luyện, quả thực là thần trí chi bút, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

"Mặt quỷ nam tử" nhẹ nhàng nâng tay kẹp lấy, đem đạo kiếm quang này gắp ở trong tay, đưa chỉ cắt xuống, đạo kiếm quang này nhất thời bị hắn cắt bỏ đến từng khúc gảy lìa.

- Đã sớm nghe nói Tịch Ứng Tình có một sư đệ, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chuyện xấu mà Tịch Ứng Tình không có tiện tự mình ra mặt, thì người này sẽ đến làm.

"Mặt quỷ nam tử" cắt toái kiếm quang, khe khẽ rung lên, Ngũ Ma hiện thân, cười nhẹ nói:

- Không người nào biết tên họ của ngươi, nhưng ta biết. Lâm Tá Minh, ngươi thân là nhân vật chưởng giáo cấp, giả chết đã lâu, ẩn tên chôn họ giấu ở bên cạnh Tịch Ứng Tình, chỉ lãng phí một thân tu vi kinh thiên động địa của mình.

Bọn người Thạch Cảm Đương trong lòng cả kinh, nhìn về phía Ngũ Ma, bọn họ cũng chưa bao giờ biết lai lịch Ngũ Ma, thậm chí ngay cả tên của hắn cũng không biết, không nghĩ tới Ngũ Ma lại là người bên cạnh Tịch Ứng Tình, tên là Lâm Tá Minh.

Lâm Tá Minh bọn họ từng nghe nói qua, người này là đại đệ tử của tiền nhậm chưởng giáo Huyền U Đạo Nhân, sư huynh của Tịch Ứng Tình, sau nghe nói hắn bất hạnh bỏ mình. Không nghĩ tới hắn lại còn sống, chẳng qua là từ chỗ sáng chuyển đến chỗ tối, trở thành đao trong tay Tịch Ứng Tình, thậm chí còn trở thành Thí Thần Cốc Ngũ Ma!

- Một đạo kiếm quang mới vừa rồi kia của Ngũ đệ, dù là ta cũng không có thực lực bực này, xem ra trước kia hắn ẩn tàng tu vi của mình!

Thạch Cảm Đương thầm nghĩ trong lòng.

Vô Tướng Thiền Sư tâm thần đung đưa, cũng đột nhiên nhớ tới ban đầu mình tính toán giết chết Giang Nam, thanh âm già nua kia đem mình sợ quá chạy mất, nói vậy chính là Ngũ Ma Lâm Tá Minh gây nên!

Thực lực của Lâm Tá Minh, tuyệt đối có thể trở thành Thí Thần Cốc Nhị đương gia, chẳng qua là hắn không muốn khiến cho quá nhiều chú ý, ngay cả đám người Thạch Cảm Đương cũng không biết thực lực chân thật của hắn.

Hắn giống như là người sống ở trong bóng ma, chỉ có ở thời điểm cần hắn, hắn mới xuất hiện, một kiếm đoạt tánh mạng người.

Ngũ Ma như cũ vóc người câu lũ, rơi vào trong Huyền Thiên Đại Trận, ánh mắt khàn khàn hướng "Mặt quỷ nam tử" nhìn lại, thản nhiên nói:

- Ta là đao trong tay chưởng giáo, ngươi là đao trong tay ai?

"Mặt quỷ nam tử" kia thân thể cứng đờ, cười lạnh nói:

- Ta chính là nhân vật tuyệt đỉnh trong thiên hạ, đụng chạm đến Thần Ma chi cảnh, trong thiên hạ có thực lực như ta, bất quá hai ba người mà thôi, ai

có thể cầm ta làm đao?

Lực lượng công kích của hắn mạnh hơn, Huyền Thiên Đại Trận dần dần tán loạn, qua chốc lát nữa, sẽ gặp đại trận bị phá, Huyền Thiên Thánh Tông sẽ gặp phải một cuộc huyết tẩy thảm thiết, không người nào có thể còn sống!

- Đúng hạn đã tới, đại ca sắp tới rồi!

Thiên Cơ Tú Sĩ trán đổ mồ hôi hột cuồn cuộn, ra sức thúc dục đại trận, liều mạng chống cự, vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm trong suốt truyền đến, cao giọng cười nói:

- Thí Thần Cốc Chủ, ngươi quả nhiên ở chỗ này! Hôm nay cuối cùng có thể đem quần ma Thí Thần Cốc bọn ngươi một lưới bắt hết!

"Mặt quỷ nam tử" cảm giác được một cổ khí tức vô cùng hung mãnh phô thiên cái địa đè xuống, trong lòng cả kinh, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị nam tử áo bào xanh đi tới, giống như trước cũng là trên mặt đeo mặt nạ quỷ, mặt nạ này rất là sinh động, lộ ra nụ cười chế nhạo.

- Thí Thần Cốc Chủ chân chính!

"Mặt quỷ nam tử" hít vào một hơi thật dài, trong mắt tinh quang bạo xạ, trong cơ thể một cổ hùng hùng chiến ý phóng lên cao, cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Ngươi quả nhiên lộ diện !

- Chính xác, Thí Thần Cốc Chủ, ngươi quả nhiên lộ diện, thật có thể nói là lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt.

Lại có một âm thanh trong trẻo truyền đến, "Mặt quỷ nam tử" trong lòng vừa động, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tịch Ứng Tình đột nhiên hiện ra ở trên Tông Chủ Phong, nhẹ nhàng một chiêu, Thuần Dương Vô Cực Chung thoát khỏi Ô Long Lân Vũ Trượng, trở lại Tông Chủ Phong, móc ngược xuống.

Trong lòng hắn nhất thời trầm xuống, có chút bối rối, thầm nghĩ:

- Thái Hoàng sư huynh không phải nói, có thể ngăn Tịch Ứng Tình lại sao? Tịch Ứng Tình làm sao hiện ra ở nơi này?

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Thái Hoàng lão tổ cũng hiện ra ở Huyền Thiên Thánh Tông Tông Chủ Phong, cùng hắn đến đây là chưởng giáo cùng với cường giả đứng đầu những môn phái khác, cũng rơi vào trên Tông Chủ Phong, rối rít hướng hắn xem ra.

- Thí Thần Cốc Chủ, ngươi hôm nay chạy tới đường cùng, còn có lời gì có thể nói?

Phụ Văn Cung đằng đằng sát khí, cười lạnh nói.

"Mặt quỷ nam tử" tâm thần đại loạn, không còn có bình tĩnh thong dong như lúc trước, nhiều chưởng giáo diện mục âm trầm, sát khí tràn ngập, hắn có thể tưởng tượng đến kết quả của mình!

- Ta không phải là Thí Thần Cốc Chủ, hắn mới là!

Hắn đột nhiên cười ha ha nói:

- Chư vị, ta tới là vì bức bách người này hiện thân, hôm nay chánh chủ rốt cục xuất hiện! Chẳng những Thí Thần Cốc Chủ chân chính hiện thân, hơn nữa mấy ma đầu khác cũng núp trong Huyền Thiên Thánh Tông!

Hắn hướng Huyền Thiên Đại Trận nhìn lại, không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ chẳng biết lúc nào vô ảnh vô tung, trong lòng lại là trầm xuống.

- Ta là Thí Thần Cốc Chủ?

Tuyên Vô Tà buồn cười, chậm rãi hái mặt nạ xuống, châm chọc nói:

- Giết mấy vạn môn sinh cùng thủ môn trưởng lão của Huyền Thiên Thánh Tông là người nào? Vây giết Thanh Vân Tông Chưởng Giáo Chí Tôn

Thanh Vân Đạo Nhân chính là người nào? Mai phục Thanh Vân Tông, cơ hồ đem Thanh Vân Tông diệt môn chính là người nào? Cố gắng phá hư Đồ Ma Đại Hội, nửa đường kiếp sát chư vị đồng đạo là ai?

Hắn tiến lên trước một bước, điềm nhiên nói:

- Ta đã tháo mặt nạ xuống, ngươi dám sao?

"Mặt quỷ nam tử" nhìn về phía Thái Hoàng, Thái Hoàng mặt không chút thay đổi, phảng phất một pho tượng Thần minh cao cao tại thượng, lạnh lùng mà xa không thể chạm.

"Mặt quỷ nam tử" tâm hoàn toàn nguội, bàn tay run rẩy, giơ tay lên vuốt mặt nạ, rồi lại chậm rãi để xuống, điên cuồng cười to, hai hàng nước mắt từ dưới mặt nạ chảy xuống:

- Thất bại thảm hại, hắc hắc, thất bại thảm hại. . .

Tịch Ứng Tình lạnh nhạt nói:

- Thí Thần Cốc Chủ, ngươi chỉ trích trong Huyền Thiên Thánh Tông ta ẩn tàng ma đầu Thí Thần Cốc, kính xin chỉ ra. Ta không thấy được trong thánh tông ta có ma đầu, ngược lại lại thấy mấy ma đầu bên cạnh ngươi, cùng ma đầu Thí Thần Cốc độc nhất vô nhị.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 438: Cùng Đồ Mạt Lộ. (1)

"Mặt quỷ nam tử" hai tay run rẩy, rồi lại rất nhanh khôi phục bình tĩnh, chiến ý dũ phát ngẩng cao, cười to nói:

- Ta cũng là cao thủ thiên hạ ít có, cả đời tung hoành, khó gặp địch thủ, ai dám cùng ta đánh một trận, để cho ta đường đường chánh chánh chết trận?

Hắn manh sinh tử chí, cho dù chết, cũng không nguyện bán đứng Thái Hoàng lão tổ, quyết tâm đường đường chánh chánh đánh một trận, bộc phát ra quang huy rực rỡ nhất cuộc đời này mà hao hết tánh mạng của mình!

Thái Dương Chiến Xa ngừng ở cách đó không xa, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm đi ra chiến xa, đem một màn này thu hết vào mắt, mắt thấy sinh lộ của một vị tuyệt đại cường giả đi tới cuối.

- Tá lực đả lực, nặng nề tính toán, trận này Tịch chưởng giáo cùng Tuyên Vô Tà đánh thật xinh đẹp, chẳng những hóa giải Đồ Ma Đại Hội chi nguy, hơn nữa quang minh chánh đại diệt trừ một cánh tay đắc lực của Thái Hoàng.

Giang Nam tâm thần lay động, tự đáy lòng tán thán nói:

- Hai người này tài tình kinh diễm đương thời, có thể nói là quần anh tụ hội. Thái Hoàng lão tổ nguy rồi.

Lạc Hoa Âm lắc đầu:

- Tử Xuyên, ngươi không biết nơi kinh khủng của Thái Hoàng, ở trước mặt võ lực tuyệt đối, tất cả trí mưu tính toán, hết thảy không có chỗ dùng, chỉ sợ Thái Huyền Thánh Tông chết chỉ còn lại có một mình Thái Hoàng, Thái Huyền Thánh Tông vẫn là thiên hạ đệ nhất đại phái!

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thực lực của Thái Hoàng đến tột cùng cao bao nhiêu, hắn cũng không cách nào phỏng đoán, bất quá Lạc Hoa Âm chính là nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, ngay cả nàng cũng đối với Thái Hoàng sùng bái như thế, chỉ sợ thực lực của Thái Hoàng đạt đến tình cảnh cực kì khủng bố.

- Thái Hoàng rất mạnh, chẳng lẽ còn có thể so với Bất Tử Minh Vương mạnh hơn sao?

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Thái Huyền Thánh Tông, có nhiều hạng người trung liệt.

Lạc Hoa Âm cảm khái nói:

- Người này đi tới đường cùng, vẫn không muốn bán đứng Thái Hoàng, thà rằng tìm chết, chính là người trung nghĩa. Đáng tiếc, Thái Hoàng quân cờ sai một chiêu, thế cho nên thua tánh mạng của hắn.

Bên cạnh "Mặt quỷ nam tử", đám người Cáp Lan Sinh, Thiên Cơ Tú Sĩ giả sắc mặt xám ngoét, cũng nhìn ra tình huống đối với bọn họ rất là không ổn, rung giọng nói:

- Sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ?

- Chỉ chết mà thôi.

"Mặt quỷ nam tử" đột nhiên lật tay một chưởng, rơi vào đỉnh đầu "Cáp Lan Sinh", đem vị Thiên Cung cường giả này đánh cho bét nhè, đồng thời một ngọn Thiên Cung trấn áp xuống, đem "Thiên Cơ Tú Sĩ" ép tới nát bấy, tái khởi một chưởng, đánh chết "Ngũ Ma", chỉ còn lại có mình một người đứng tại nguyên chỗ.

Hắn giết chết ba vị đồng bạn của mình, là lo lắng đám người "Cáp Lan Sinh" vì mạng sống bán đứng Thái Hoàng, bán đứng Thái Huyền Thánh Tông!

- Không người nào dám cùng ta đánh một trận sao?

Hắn cười ha ha, thanh âm bi thương.

Tuyên Vô Tà đứng dậy, lần nữa đeo lên mặt nạ quỷ, trầm giọng nói:

- Ta tới tiễn ngươi một đoạn đường.

- Đa tạ!

" Mặt quỷ nam tử" hướng hắn chắp tay.

Hai người sóng vai đi về nơi xa, trận chiến này không có những người khác tham dự, là hai "Mặt quỷ nam tử" đánh một trận, một người là Thí Thần Cốc Chủ, hàng năm mang theo mặt nạ quỷ, một người là trước đó không lâu mới đeo lên mặt nạ, mà từ lúc sanh ra cũng là nhân vật núp dưới mặt nạ.

Oanh!

Nơi xa xôi, đột nhiên thoáng hiện ánh sáng vô cùng, các loại Thần Thông bay múa đầy trời, uy lực mỗi một chủng Thần Thông đều bị diễn biến đến mức tận cùng, tia sáng lấp lánh, giống như hai mặt trời chói chan va chạm, giao phong.

Đây là một trận đánh rực rỡ, sặc sỡ loá mắt, từ cổ chí kim, rất ít có thể nhìn thấy tuyệt đại cường giả tu luyện tới cảnh giới này liều chết đánh cược một lần!

Hai người bọn họ đều là Đại Tông Sư kiếp này khó gặp, Thần Thông cùng pháp lực ở trong tay bọn họ, hoàn mỹ vô khuyết, giống như nghệ thuật không có bất kỳ tỳ vết nào.

Đồng dạng Thần Thông, ở trong tay bọn họ xa hoa, tìm không được bất kỳ chỗ sơ hở, làm cho người ta thấy, chỉ biết tự thẹn không bằng.

Trận chiến này chắc chắn vào trong sử sách, trở thành Truyền Kỳ, trở

thành truyền thuyết, cho đến ngàn năm, vạn năm sau, còn sẽ có hậu bối nói tới trận chiến này!

Cuối cùng, trận chiến này từ từ kết thúc.

Mặt trời chiều ngã về tây, đỏ ngầu như máu, phảng phất tượng trưng cho một vị tuyệt đại cường giả sinh mệnh đi tới cuối.

Trong đó một vị mặt quỷ nam tử ngã xuống, một vị mặt quỷ nam tử khác đi tới, không có vạch trần mặt nạ trên mặt hắn, không có đi tra cứu thân phận của hắn.

Tuyên Vô Tà kính trọng đối thủ của hắn, để lại cho hắn tôn nghiêm cuối cùng.

- Từ nay về sau, Thí Thần Cốc không còn tồn tại!

Tuyên Vô Tà trước mặt mọi người hướng chư vị Chưởng Giáo Chí Tôn tuyên bố, ánh mắt toát ra một tia thần sắc phức tạp.

Thí Thần Cốc là hắn một tay sáng chế, giờ phút này dưới tình thế bức bách, Thí Thần Cốc đúng là không thích hợp xuất đầu lộ diện nữa, bởi vì Thí Thần Cốc "Lục Đại ma đầu" đã chết, bọn người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cần mai danh ẩn tích, tạm thời không cách nào hiện ra ở trên giang hồ nữa.

Hắn tuyên bố Thí Thần Cốc không còn tồn tại, không chỉ là nói với các đại chưởng giáo, hơn nữa là muốn nói với đám người Thạch Cảm Đương, Thí Thần Cốc đã không thích hợp hiện ra ở Huyền Minh Nguyên Giới nữa.

Đồ Ma Đại Hội thanh thế cực lớn, lúc này hành quân lặng lẽ, giang hồ rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, duy chỉ có mấy môn phái bị đả kích trầm trọng, có chút khuynh hướng chưa gượng dậy nổi.

Tỷ như Thanh Vân Tông, chưởng giáo bị giết, cao tầng bị tập kích, cơ hồ toàn quân bị diệt, thoáng cái từ nhất lưu đại phái xuống làm môn phái nhỏ

tam lưu.

Còn có những môn phái khác, cũng gặp phải "Thí Thần Cốc" tập kích, chết mấy vị Thiên Cung cấp cường giả, đệ tử trong môn cũng có nhiều tổn thương.

Cũng không lâu lắm, liền có tin tức truyền đến, Hộ Pháp Tôn Giả của Kim Cương Pháp Thiện Tông là Hành Si hòa thượng cũng chết ở trong tay Thí Thần Cốc, Vạn Long Sào Long Tiêu Chân Nhân vẫn lạc, còn có Thái Huyền Thánh Tông, cũng tuyên bố đám người Tô Mạch Xuyên chết, tin đồn những người này là bị Thí Thần Cốc Lục Đại ma đầu ám sát.

Huyền Thiên Thánh Tông cũng gặp phải thương nặng, mấy vị trưởng lão bảo vệ sơn môn cùng mấy vạn môn sinh hết thảy chết thảm, thánh tông trên dưới tràn ngập một cổ không khí bi thương.

Mặc dù Tịch Ứng Tình trí mưu hơn người, nhưng cũng không phải là toàn trí toàn năng, hắn mặc dù đem hết toàn lực bảo vệ thánh tông, nhưng thương vong không thể tránh được.

Giang Nam cũng nhận được tin tức, một vị cố nhân của mình là Ngụy Hạo cũng chết ở trong chiến đấu vây công thánh tông, Ngụy Hạo là người dẫn đường lúc hắn bái nhập thánh tông, cố nhân chết, để cho ý chí của hắn sa sút một thời gian ngắn.

Đang …

Một tiếng chuông vang lên, chưởng giáo phu nhân Mộ Vãn Tình hiện thân ở Tông Chủ Phong, thanh âm thanh thúy, truyền khắp thánh tông:

- Chư vị đồng môn, thánh tông nguy cơ, người chết rất nhiều, kính xin chư vị đệ tử, trưởng lão mọi nơi du lịch, đi các quốc độ phàm trần sưu tầm thiếu niên thiếu nữ tư chất siêu quần bạt tụy, thu vào sơn môn, để cho bọn họ trở thành môn sinh thánh tông. Thuận tiện sưu tầm thần minh chuyển thế thân, dẫn vào thánh tông ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 439: Cùng Đồ Mạt Lộ. (2)

Chúng đệ tử, trưởng lão rối rít lĩnh mệnh, riêng phần mình xuống núi du lịch.

Trận chiến này, mặc dù thánh tông chết thảm trọng, nhưng căn cơ không tổn, trong hàng đệ tử chết cực ít, bất quá nếu không có môn sinh, thì có không người kế tục, vì vậy khẩn cấp cần phải tìm người trong võ đạo phàm trần tới bổ sung tổn thất.

Vô số Linh sơn của Thánh tông cũng hủy ở trong trận chiến này, Tịch Ứng Tình cùng mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão đo đạc thổ địa, từ ngoài biển vận chuyển tới từng ngọn hùng sơn, gieo chân núi xuống, Sơn Mạch cùng khí hậu khác nhau ở từng khu vực tương liên, một lần nữa bố trí trận pháp, dẫn dắt Linh Tuyền, dần dần khôi phục rầm rộ ngày thường.

Cũng may thánh tông trải qua mấy chục vạn năm tích lũy, tài lực hùng hậu, nếu không chỉ là tu bổ các đại Linh sơn, sẽ để cho thánh tông táng gia bại sản.

Lần này các đại Linh sơn tổn thất thảm trọng, Lạc Hoa Âm luôn luôn vắt chày ra nước cũng mở ra tiểu kim khố của mình, đem các loại Thần Phủ chi bảo mà mình sưu tập phân tán đi ra ngoài, phân cho các đại Linh sơn.

Lần này, trưởng lão đệ tử của Huyền Thiên Thánh Tông rốt cục thấy được cái gì gọi là tài đại khí thô, tiểu kim khố của Lạc Hoa Âm so sánh với bảo khố của thánh tông không kém chút nào, Thần Phủ chi bảo gần như ngàn kiện, như nước chảy phân phát đi ra ngoài, Linh Tuyền to to nho nhỏ đếm không xuể.

Nữ nhân này quả thực chính là một Đại Ma Vương thích cướp đoạt bảo vật, tài lực to lớn, để cho chưởng giáo phu nhân Mộ Vãn Tình lúc kiểm tra

bảo khố thánh tông cũng âm thầm kinh hãi, trong bảo khố thánh tông không có tài liệu gì, vị chưởng giáo phu nhân này liền đến Lĩnh Tụ Phong hướng Lạc Hoa Âm hỏi, thường thường liền có thể tìm được.

- Lạc sư muội, ngươi rốt cuộc cướp bao nhiêu thế giới, mới có thể mò đến một khoản tài phú lớn như vậy?

Mộ Vãn Tình không nhịn được đánh giá tiểu kim khố của nữ ma đầu hỏi.

Lạc Hoa Âm vạn phần cảnh giác, vội vàng che ở trước tiểu kim khố, cười nói:

- Đừng xem, đừng xem! Bảo bối này của ta cũng không nhiều.

Giang Nam từng thắng nhiều pháp bảo của trưởng lão thánh tông, Lạc Hoa Âm vốn là lưu lại tính toán cho hắn sử dụng ở Thần Phủ cảnh, bất quá lần này Giang Nam cũng đem những bảo vật này lấy ra, vật quy nguyên chủ.

Hai thầy trò Lĩnh Tụ Phong biểu hiện, đúng là làm cho người ta vừa cảm kích, vừa cảm thấy hai thầy trò này sửa lại tính tình.

Giang Nam cũng thôi, Lạc Hoa Âm nổi danh là thiết gà trống, nàng không nhổ ra lông của người khác đã là lương tâm bạo phát, huống chi nhổ ra lông của mình?

Nhưng mà lần này, Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam vô cùng khẳng khái, để cho cái nhìn của người khác đối với bọn hắn có nhận thức càng sâu, hai thầy trò này sở tác sở vi mặc dù luôn luôn ngang ngược càn rỡ, thậm chí có lúc ngay cả đồng môn cũng khi dễ, nhưng mà chân tâm thật ý rất tốt với thánh tông, tình nguyện kính dâng.

- Lần này thánh tông gặp nạn, ta không có thể tham dự trong đó, cùng chư vị trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão đồng sanh cộng tử bảo vệ thánh tông, chủ yếu là tu vi của cảnh giới ta vẫn còn quá thấp, không cách nào tham dự đến trong chiến đấu loại cường độ này.

Giang Nam ngồi ở trên Lĩnh Tụ Phong, trong lòng yên lặng nói:

- Ta còn cần tu luyện, càng thêm khắc khổ tu luyện, tăng lên tu vi thực lực của mình, đưa thân vào thiên hạ cường giả, mới có thể ở tương lai trong đại chiến đấu có một chỗ ngồi của ta!

Trong Thái Huyền Thánh Tông, Thái Hoàng cùng Long Hoàng đối diện mà ngồi, hai vị tồn tại Cổ lão đều im lặng.

- Thái Hoàng sư huynh, lần này ta và ngươi hai nhà đều có tổn thương thật lớn, nhất là ngươi, sư đệ của ngươi bị đệ tử của ngươi giết chết, tương đương với đoạn ngươi một cánh tay!

Ánh mắt Long Hoàng chớp động, trầm giọng nói:

- Ngươi Vô Địch đã không còn tồn tại, Tịch Ứng Tình, Tuyên Vô Tà, hơn nữa Ma La Thập, ba người này đủ để kiềm chế ngươi, hơn nữa Tịch Ứng Tình lại là hạng người tài trí cao tuyệt, bất động thanh sắc liền đem mưu kế của chúng ta phá hư, không biết Thái Hoàng sư huynh có tính toán gì không?

- Bất kỳ âm mưu quỷ kế, đối mặt thực lực tuyệt đối, đều không có tác dụng.

Thái Hoàng lão tổ chậm rãi đứng dậy, thản nhiên nói:

- Quang thải của bọn tiểu bối quá chói mắt, bất lợi đối với con đường thành Thần của ta, là thời điểm ta nên đi ra ngoài rồi.

Long Hoàng trong lòng lẫm nhiên, biết Thái Hoàng lão tổ động sát cơ, vị cường giả gần với Thần minh nhất này rốt cục muốn lộ ra nanh vuốt sắc bén, hướng thế nhân biểu diễn chiến lực Vô Địch!

- Tịch Ứng Tình, Tuyên Vô Tà cùng Ma La Thập, ba người liên thủ có thể chiến ta, nhưng mà bọn hắn chết bất kỳ một người nào, hai người khác đều không phải là đối thủ của ta!

Hắn phiêu nhiên rời đi, thanh âm xa xa truyền đến:

- Hiện tại, là thời điểm một vị trong ba người bọn họ vẫn lạc rồi!

Long Hoàng đưa mắt nhìn hắn đi xa, trong lòng biết chuyến đi này của Thái Hoàng, nhất định lại là một cuộc gió tanh mưa máu.

Thân là cường giả thế hệ trước của Huyền Minh Nguyên Giới, nhân vật đứng đầu Vạn Long Sào, hùng bá nhất phương, hắn thật sâu biết Thái Hoàng lão tổ kinh khủng.

Năm đó Thái Hoàng lão tổ nổi danh, chiến đấu sát phạt, là ở trong đống thi thể đoạt được danh hiệu thiên hạ đệ nhất nhân, cùng hắn cùng thời đại, cường giả có thể chạy song song với hắn, giờ phút này chỉ còn lại Ma La Thập.

Mà Ma La Thập cũng không phải là đối thủ của Thái Hoàng, mặc dù Ma La Thập có đại chùy do Ngũ Sắc Kim luyện cùng Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, so với Thái Hoàng vẫn là có một đoạn chênh lệch cực lớn!

Nếu như hắn muốn giết người, như vậy kết cục người này đã nhất định, kết quả tất nhiên là tử vong, tuyệt đối không có con đường thứ hai!

Đây chính là phong thái của đệ nhất nhân đương thời!

Trong Bắc Cực băng dương, hàn tuyết cả ngày, Huyền Băng khắp nơi.

Nơi này hàng năm không thấy ánh nắng, lãnh đến cực điểm, bất quá trong băng thiên tuyết địa cũng có sinh vật, Bạch hùng hình thể khổng lồ, Tuyết hộc bay tới bay lui cánh giương trăm trượng, trong đại dương còn có cự thú sinh tồn, thậm chí lúc thượng cổ nơi đây còn có một đại phái, tên là Cực Nhạc Thần Cung.

Bất quá, Cực Nhạc Thần Cung sớm đã xuống dốc, biến mất ở trong lịch sử, chỉ còn lại có một mảnh di tích, người sống ít tới.

Giờ phút này, trên di chỉ Cực Nhạc Thần Cung, chẳng biết lúc nào đứng sừng sững một ngọn Băng Cung, trong Băng cung, Tuyên Vô Tà đã đeo lên mặt nạ quỷ, ngồi trên bồ đoàn, dẫn dắt thiên địa linh khí, mà những ma đầu Thí Thần Cốc khác như Thạch Cảm Đương thì khoanh chân ngồi ở bên cạnh hắn, tạo thành một vòng tròn lớn, vây hắn ở chính giữa, nhiều đạo văn xông ra, rối rít nhốn nháo rơi vào trong cơ thể Tuyên Vô Tà.

Trong cơ thể Tuyên Vô Tà cũng có đạo văn xông ra, không ngừng câu liên bích hợp, tiến tiến xuất xuất, tu bổ thân thể tổn thương cùng đạo văn tổn hại.

Hắn cùng với Mặt quỷ nam tử giả đánh một trận, mặc dù chiến thắng, nhưng cũng là thắng thảm, dù sao người giả kia cũng là cường giả tuyệt đỉnh trên đời, thực lực vô cùng cường đại, lại ôm quyết tâm hẳn phải chết đánh một trận, làm Tuyên Vô Tà cũng gặp phải bị thương nặng.

Chương 440: Cái Chết Của Tuyên Vô Tà

Hắn chém giết người giả kia, lại chưa có trở lại Thái Huyền Thánh Tông, mà là tới đây, mời đám người Thạch Cảm Đương cùng Thiên Cơ Tú Sĩ giúp hắn chữa thương, cho đến ngày nay, thương thế cuối cùng khôi phục được thất thất bát bát.

Thiên Cơ Tú Sĩ ở chỗ này bày đại trận, đánh loạn không gian, để ngừa bị người tìm được.

Ở chỗ này, không có ai quấy rầy, trợ giúp Tuyên Vô Tà mau sớm khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

Đột nhiên, Tuyên Vô Tà lòng có nhận thấy, mở mắt thở dài, trầm giọng nói:

- Chư vị huynh đệ, không cần hao phí tu vi nữa, chúng ta chia ra thôi. Thái Hoàng lão tổ đã tới rồi.

- Thái Hoàng tới?

Trong lòng mấy người Thạch Cảm Đương cả kinh, Cáp Lan Sinh thất thanh nói:

- Tam ca đã bày đại trận, Thái Hoàng làm sao còn có thể tìm được? Tam ca, chẳng lẻ ngươi là nội gian?

Thiên Cơ Tú Sĩ giận dữ, Tuyên Vô Tà lạnh nhạt nói:

- Tam đệ không phải nội gian, Thái Hoàng thần thông quảng đại, ở Thái Huyền Thánh Tông gặp mặt ta, hơn phân nửa đã ở trên người ta lưu lại ấn ký, vô luận ta đi tới chỗ nào đều không thể chạy ra hắn cảm ứng.

Thiên Cơ Tú Sĩ tròng mắt chớp động, trầm giọng nói:

- Đại ca, Thái Hoàng tới vừa lúc, chúng ta có thể giết chết Bất Tử Minh Vương, tất nhiên cũng có thể đem Thái Hoàng giết chết!

- Bất Tử Minh Vương chẳng qua là một vị Thần già nua, hơn nữa chúng ta đã biết, đánh lén giết chết hắn cũng không khó khăn.

Tuyên Vô Tà lắc đầu nói:

- Bất quá Thái Hoàng lão tổ, thân thể cùng pháp lực đã tu thành Thần minh, lần này tới đây là vì giết ta, chúng ta tính toán không tới hắn. Cho dù chúng ta cùng tiến lên, cũng chỉ có một cái kết quả vẫn lạc này. Hắn muốn là mạng của ta, hiện tại các ngươi liền đi, hắn sẽ không ngăn trở.

- Huynh đệ chúng ta kết nghĩa kim lan, phát lời qua thề đồng sanh cộng tử!

Thạch Cảm Đương dứt khoát nói:

- Đại ca giúp ta diệt trừ Bất Tử Minh Vương, ta há có thể bỏ qua ngươi mà rời đi?

Tuyên Vô Tà cười nói:

- Các ngươi lưu lại, ngược lại sẽ chết ở trong tay của hắn, Thái Hoàng giết không được ta, các ngươi yên tâm, ta có bảo toàn chi đạo.

Thiên Cơ Tú Sĩ trầm giọng nói:

- Chúng ta đi mời Ma La Thập cùng Tịch chưởng giáo, mời hai người bọn hắn đến đây trợ chiến!

- Nước xa không cứu được lửa gần, đợi các ngươi mời tới hai người bọn họ, chiến đấu đã kết thúc.

Tuyên Vô Tà đột nhiên đứng dậy, phất tay áo nói:

- Thái Hoàng đã tới, ta đưa các ngươi rời đi, huynh đệ chúng ta còn có ngày gặp nhau!

Phía sau hắn đột nhiên hiện ra bảy ngọn Thiên Cung, đưa tay tịch thu, chỉ thấy trong Ngọc Hoàng Thiên Cung, một bụi Thần thụ bay ra, rơi vào trong tay của hắn.

Nguyệt Quế Thần Thụ!

Gốc Thần thụ này là hắn từ trong Minh Nguyệt của Thất Bảo Lâm được đến bảo vật, đã luyện đến Ngọc Hoàng cấp bậc, Thần thụ lấp lánh như ngọc, trong suốt trong sáng, vô số sáng mờ lượn lờ.

Tuyên Vô Tà khe khẽ rung lên, chỉ thấy vô số sáng mờ về phía sau kích bắn ra, hóa thành một ánh sáng chi cầu, thông hướng một thế giới khác.

Đám người Thạch Cảm Đương biết hắn từ trước đến giờ trí mưu chồng chất, tính toán không bỏ sót, nói có pháp môn bảo toàn bản thân liền nhất định sẽ có, lúc này rối rít vươn người đứng dậy, hướng đạo ánh sáng chi cầu này đi tới.

- Đại ca, không bằng chúng ta cùng nhau rời đi!

Cáp Lan Sinh nói.

- Thái Hoàng nhận định muốn giết ta, phá giải kết quả ta cùng với Tịch Ứng Tình, Ma La Thập liên thủ, vô luận ta trốn nơi nào, hắn cũng sẽ đuổi giết tới. Các ngươi đi trước, ta cũng muốn hiểu biết tuyệt học của Thái Hoàng, tột cùng đến tình cảnh bực nào!

Nguyệt Quế Thần Thụ trong tay Tuyên Vô Tà nhẹ nhàng lay động, chỉ thấy vô số đạo sáng mờ thu hồi, quấn quanh ở trên Thần thụ, đem lối đi phong bế.

Đúng vào lúc này, đại trận mà Thiên Cơ Tú Sĩ bố trí nhẹ nhàng chấn động, kể hết tan rã, ngay sau đó vô số Huyền Băng tan rã, Băng Cung mà

Tuyên Vô Tà đang ngồi kia trong chớp mắt liền hòa tan thành nước.

- Vô Tà, vi sư tới thăm ngươi.

Thái Hoàng giống như thiếu niên, từ từ đi tới, cùng Tuyên Vô Tà chính diện tương đối, nhẹ giọng nói:

- Lần trước vi sư nhận được tin ngươi chết, rất là thương tâm một thời gian ngắn, hiện tại ngươi lại muốn chết, vi sư cũng vì ngươi thương tâm.

Tuyên Vô Tà nắm Thần thụ, khẽ mỉm cười nói:

- Ta đã chết hai lần, cho dù chết một lần nữa cũng không sao. Sư tôn, ngươi có thể chết mấy lần?

- Đã chết hai lần?

Thái Hoàng hơi ngẩn ra, không giải thích được ý nghĩa, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Theo vi sư đi một chút thôi.

Tuyên Vô Tà gật đầu, hai người một trước một sau hướng chỗ sâu của Bắc Cực băng dương đi tới, cuồng phong tàn sát bừa bãi, bông tuyết bay xuống như đao, cắt ở trên thân người thậm chí sâu thấy xương, gió lớn cuồn cuộn nổi lên băng sơn sông băng, ùng ùng từ trên cao lăn qua.

Chỉ có mấy cự thú như Băng Hùng mới có thể sinh tồn ở trong hoàn cảnh hiểm ác này, nhưng ở bên cạnh hai người bọn họ, hết thảy phảng phất như tĩnh xuống, gió dừng tuyết ngừng.

- Ta vô cùng hâm mộ Huyền U lão đạo, bởi vì hắn có đệ tử như Tịch Ứng Tình, tư chất của hắn có một không hai thiên hạ, không người nào có thể địch, tương lai nhất định sẽ trở thành Thần minh. Cho đến khi ta gặp ngươi, ta mới biết được Thương Thiên đối đãi ta không bỏ.

Thái Hoàng lão tổ nhẹ giọng nói:

- Ngươi cùng Tịch Ứng Tình là tuyệt đại Song Kiêu, hai đóa Thần hoa đẹp đẽ nhất, thành tựu tương lai bất khả hạn lượng, vì vậy ta toàn tâm toàn ý dạy ngươi, kỳ vọng tương lai ngươi có thể thừa kế chưởng giáo, đem Thái Huyền Thánh Tông ta phát dương quang đại.

Tuyên Vô Tà gật đầu, mỉm cười nói:

- Đệ tử trong lòng tương đối âm u, cảm giác trên người đè một tòa núi lớn, ép tới ta không thở nổi, mà đệ tử muốn tự do tự tại, chỉ có diệt trừ ngọn núi lớn này, mới có thể Long Đằng Cửu Thiên, kéo dài qua tứ hải. Sư tôn ngươi chính là tòa núi lớn kia, cho nên đệ tử lựa chọn giả chết thoát thân.

Thái Hoàng lão tổ thở dài, chân thành nói:

- Thật ra thì ta và ngươi thầy trò liên thủ, thiên hạ liền không người nào có thể ngăn, không người nào có thể địch, cái gì Tịch Ứng Tình, Ma La Thập, hết thảy chỉ là gà đất chó cảnh. Cho dù tương lai đi Thiên giới, cũng có một chỗ ngồi của ta và ngươi.

Tuyên Vô Tà gật đầu, thở dài nói:

- Đáng tiếc một núi cho không được hai hổ, tính cách của ta cùng ngươi quá tương tự, ta không thể tha cho ngươi, ngươi cũng không có thể cho ta.

Thái Hoàng trầm mặc chốc lát, thở dài nói:

- Đúng là đáng tiếc.

Hai người đột nhiên động thủ, trong hoàn cảnh băng thiên tuyết địa san sát này, hai cổ khí thế tuyệt cường bộc phát, một bụi Thần thụ phóng lên cao, cao mấy vạn trượng, sáng mờ hàng tỉ đạo, chiếu rọi hư không thông thấu.

Từ cổ chí kim, phát sinh qua rất nhiều đại chiến, có chiến đấu danh chấn muôn đời, có chiến đấu thì không một tiếng động.

Mà đây chính là một cuộc chiến đấu không có tiếng tăm gì, ở địa phương

ít ai lui tới này, không có ai biết được hai đại tuyệt đỉnh cường giả trên đời ở chỗ này đánh một trận!

Chương 441: Tịch Ứng Tình. (1)

Bọn họ chiến đấu khí tức kích bắn nghìn vạn dặm, dư ba chiến đấu trùng kích, đem vô số băng sơn nhấc lên, hết thảy hóa thành phấn vụn.

Thái Hoàng lão tổ rốt cục triển lộ ra chiến lực chấn thước cổ kim của hắn, hắn pháp lực thông thần, thân thể thành thần, giơ tay nhấc chân, khai thiên tích địa, che dưới lòng bàn tay, biển rộng cũng bị bốc hơi lên!

Lực lượng của hắn hàm mà không lộ, một quyền lại một quyền đánh, phảng phất một thanh cự chùy, đem vạn dặm hư không chung quanh chuy mài đến vô cùng bền chắc, hóa thành một cái lao lung cự đại, đem Tuyên Vô Tà bao phủ ở trong đó, để cho hắn không cách nào thoát khốn ra.

Kết cục trận chiến này, từ vừa bắt đầu cũng đã nhất định, cường giả gần với Thần nhất, cùng thiên tài tu thành Ngọc Hoàng Thiên Cung, cách xa thật lớn!

Cuối cùng, Tuyên Vô Tà đẫm máu, thân thể sáng sủa, lòe lòe phát sáng, hắn quỳ một chân trên đất, nhục thể của hắn bắt đầu phân giải, hóa thành một viên cầu thật nhỏ, chậm rãi tiêu tán ở trong không khí.

- Đây là tuyệt học gì?

Tuyên Vô Tà thanh âm khàn khàn hỏi.

Thái Hoàng chắp hai tay sau lưng, lẳng lặng nói:

- Đây là vi sư khai sáng Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, đã là Thần Minh cấp kinh điển. Loại vật tình cảm này, là trói buộc một người đi tới, muốn đạt tới cảnh giới cao hơn, liền cần trước vong tình thành vô tình, sau vô tình mới có thể thoát khỏi hết thảy trói buộc, đạt tới cảnh giới cao nhất, vấn đỉnh Thần minh.

Hắn mỉm cười nói:

- Vô Tà, bởi vì ngươi là đệ tử ta yêu mến nhất, cho nên ngươi là người thứ nhất chết ở dưới môn công pháp này của ta.

- Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, thì ra là như vậy...

Tuyên Vô Tà lẩm bẩm nói, nhục thể của hắn gia tốc phân giải, hóa thành vô số quang điểm phiêu tán mọi nơi, đột nhiên cười nói:

- Đây là lần thứ ba ta tử vong, Thái Hoàng, đáng tiếc ngươi vẫn không thể phá giải cục diện bế tắc...

Thân thể của hắn toái đầy đất, hóa thành vô số đạo quang cầu phiêu tán, nhưng có vô số tinh khí cùng khí huyết đột nhiên xông ra, bao bọc Nguyệt Quế Thần Thụ gào thét rời xa dương thế, chạy thẳng tới phương hướng trung thổ, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng!

Cổ tinh khí cùng khí huyết này tích chứa chính là một thân tu vi của Tuyên Vô Tà, cực kỳ khổng lồ, không cách nào tưởng tượng, giống như biển rộng nộ trào!

Leng keng!

Mặt nạ quỷ rơi vào dưới chân Thái Hoàng lão tổ, trên mặt Thái Hoàng cứng ngắc, ngơ ngác nhìn mặt nạ quỷ này, trong lòng trong lúc bất chợt dâng lên lạnh lẻo um tùm.

- Thân ngoại hóa thân...

- Vô Tà, ngươi đã luyện thành thân ngoại hóa thân...

Bức cảnh tượng này, chính là thân ngoại hóa thân nghiền nát, chủ nhân thu hồi pháp lực trong hóa thân!

Hắn giờ phút này rốt cục tỉnh ngộ, vì sao Tuyên Vô Tà nói mình đã chết ba lần, năm đó Tuyên Vô Tà giả chết thoát thân, này là lần đầu tiên, lần này

chết ở trong tay mình là lần thứ ba, như vậy lần thứ hai hắn tử vong, là chân chân chính chính chết đi, có người giết chết Tuyên Vô Tà, đem hắn luyện thành thân ngoại hóa thân, khoác thể xác của Tuyên Vô Tà xây dựng Thí Thần Cốc!

- Tịch Ứng Tình!

Trong thoáng chốc, Thái Hoàng tựa hồ thấy ở hơn một trăm năm trước, hai người trẻ tuổi gặp nhau.

Bọn họ là tuyệt đại song kiêu của thời đại kia, giống như một mặt trăng một mặt trời, hai thiên tài hiếm thấy va chạm, phảng phất sao chổi đụng vào nhau, bất quá trận chiến ấy cũng như trận chiến mới vừa rồi, không người biết được.

Cuối cùng, một người trẻ tuổi lạc bại thân vong, một người trẻ tuổi khác đem hắn luyện thành thân ngoại hóa thân!

Nghĩ tới đây, cho dù là mạnh như Thái Hoàng lão tổ, cũng có chút cảm giác không rét mà run, tâm cơ bực này, lòng dạ bực này, để cho hắn thấy được một bóng ma cự đại, hướng mình bao phủ mà đến!

Thái Hoàng lão tổ thân thể khẽ nhúc nhích, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, bước đạp cương đấu truy đuổi cổ tinh khí khí huyết mênh mông cuồn cuộn này, chỉ thấy tốc độ đạo khí huyết kia bôn lưu cực nhanh, đem giữa không trung nhuộm đến một mảnh Huyết Hồng, qua một lúc lâu, đột nhiên hướng Huyền Thiên Thánh Tông lao tới, lao vào một ngụm Thuần Dương Vô Cực Chung đối chiều ở trên Tông Chủ Phong.

Cổ khí huyết mênh mông như nước thủy triều này tràn vào trong cơ thể một vị Chưởng Giáo Chí Tôn trẻ tuổi ở dưới Thuần Dương Vô Cực Chung, để cho hơi thở của hắn bắt đầu kịch liệt sôi trào, tu vi không ngừng kéo lên, đột nhiên một Thiên Cung hiện lên, liên tục bảy ngọn Thiên Cung lồng lộng di động hiện ở phía sau người này, cung điện nặng nề, che khuất bầu trời, tựa như mở bảy đại thời không!

Nhưng ngay sau đó tòa Thiên Cung thứ tám bắt đầu tạo thành, nguy nga mênh mông cuồn cuộn, bao la hùng vĩ vô cùng, mây tía tung hoành, như Thương Vân phập phồng!

Thiên Cung bát trọng, Tử Tiêu Thiên Cung!

Vị chưởng giáo trẻ tuổi ở dưới Thuần Dương Vô Cực Chung kia xòe bàn tay ra, Nguyệt Quế Thần Thụ rơi ở trong tay, bị hắn bày ở lòng bàn tay.

Hắn xoay người lại, ánh mắt ôn nhuận như ngọc, xa xa hướng Thái Hoàng xem ra, hai người hai mắt nhìn nhau, lẫn nhau mặt không chút thay đổi.

- Nhạc phụ, ngươi còn không có phá cục đâu.

Tịch Ứng Tình một tay nâng Nguyệt Quế Thần Thụ lên, trong một tay khác nắm một mặt nạ quỷ, nhẹ giọng nói.

Thái Hoàng mặc nhiên, Tịch Ứng Tình thu hồi tu vi trong cơ thể Tuyên Vô Tà, tu thành Thiên Cung bát trọng, đã là cường giả như Ma La Thập, cùng Ma La Thập liên thủ, như cũ cùng hắn thế lực ngang nhau.

Hắn cũng không có phá cục, Tịch Ứng Tình đang không ngừng tiến bộ, mà hắn lại khốn thủ ở trước cửa thành tựu Thần minh, chậm chạp không thể bước ra một bước cuối cùng.

Hắn vẫn cho là, mình đối phó chính là Tịch Ứng Tình cùng Tuyên Vô Tà liên thủ, hai thiên tài liên thủ ám toán mình, nhưng không nghĩ tới, từ đầu đến cuối là Tịch Ứng Tình một người đang cùng hắn đánh cờ, lấy thiên hạ làm quân, trận trận đánh với hắn!

Hơn nữa, hắn vẫn còn thua, bại bởi Tịch Ứng Tình.

- Nuôi hổ thành hoạn...

Thái Hoàng lão tổ thấp giọng nói:

- Xem ra không tới ba trăm năm, bên trong trăm năm, ngươi có thể đem ta đè một bậc. Bất quá hiện tại mất bò mới lo làm chuồng, nhưng thời gian không muộn, bởi vì, ta sẽ không để cho ngươi sống đến sau trăm tuổi.

- Tịch Ứng Tình, là ta khinh thường ngươi, nhưng mà sau này ta sẽ không! Ta đã đối với ngươi biết gốc biết rễ, nắm chặc đến tu vi tiến cảnh của ngươi.

Nhân vật khủng bố như vậy, để cho hắn có một loại cảm giác có kiếm trên đầu, đồng thời lại để cho hắn vô cùng hưng phấn:

- Chỉ có thiên tài như vậy, mới có thể làm cho ta cảm giác đến áp lực, mới có thể cô đọng Thần tính, nhất cử tu thành Thần minh!

Trên Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam từ trong động phủ phiêu nhiên bay ra, sắc mặt ngưng trọng:

- Cốc chủ đã xảy ra chuyện!

Hắn cũng có một mặt ngọc bội nơi tay, ngọc còn người còn, ngọc toái người mất, trên ngọc bội ghi rõ phương vị những ngọc bội khác, mới vừa rồi hắn thấy ngọc bội thuộc về Tuyên Vô Tà đột nhiên toái rụng, trong lòng không khỏi trầm xuống, lập tức biết Tuyên Vô Tà chỉ sợ có đại sự xảy ra!

Chương 442: Tịch Ứng Tình. (2)

- Ân?

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, đột nhiên lại thấy ngọc bội của Tuyên Vô Tà sáng lên, trong lòng kinh ngạc:

- Cốc chủ còn sống?

Mấy đại ma đầu khác của Thí Thần Cốc cũng cơ hồ đồng thời thấy một màn như vậy, vừa thấy ngọc bội củaTuyên Vô Tà sáng lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm.

Gần hơn tháng thời gian tiềm tu, để cho khí tức của Giang Nam so sánh với trước nồng nặc hơn rất nhiều, tu vi thực lực đều có tăng lên không nhỏ, thậm chí còn trọng luyện Thất Bảo một lần, tăng lên tới Dao Đài chi bảo.

Dao Đài danh như ý nghĩa, ý tứ là mỹ ngọc chi thai, tu sĩ tu luyện tới một bước này, đối với đạo tích lũy đã rất nhiều, đạo văn hóa thành ngọc thai, thần thức Thần Thông pháp lực hợp nhất.

Hôm nay Giang Nam liền đạp ở Dao Đài cảnh, theo tu vi ngày càng tinh thần, thần thức Thần Thông pháp lực hòa hợp một lò, vừa ra tay Thần Thông như hóa thành ngọc chất, uy lực lại càng kinh người!

Đạo Đài bát trọng cảnh giới, Linh Đài tu hồn, Dao Đài như ngọc, Liên Đài tu phách, Đạo Đài nhập đạo, Huyền Đài thông huyền, Thần Đài tu thần, Sinh Tử Đài phân sinh tử, Thất Bảo Đài đúc Thất Bảo, mỗi cảnh giới đều có chỗ huyền diệu.

Giang Nam lĩnh ngộ ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, đối với mỗi cảnh giới đều có lĩnh ngộ thật lớn, mà mỗi khi mình tu luyện tới cảnh giới tương ứng, loại lĩnh ngộ này lại càng thâm sâu.

- Sư tôn không có ở đây? Nữ thổ phỉ này lại đi chỗ nào cướp đoạt tài phú rồi?

Hắn đi tới Thúy Vân Cung, không có tìm được Lạc Hoa Âm, trong lòng biết nữ ma đầu là một con thỏ không ngồi trong hang ổ, lần này thánh tông gặp nạn, nàng xuất huyết nhiều đem tiểu kim khố của mình mở ra, các loại bảo vật giống như nước chảy đưa ra ngoài, nói vậy cũng là thịt đau không dứt, lần này nàng ra cửa tất nhiên là mang theo Đại Thiên La Thiên Nghi đến thế giới khác tầm bảo.

- Đáng tiếc, đối với Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển của sư tôn, ta còn có chút nghi ngờ còn muốn hỏi nàng.

Đối với Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, Giang Nam đã nghiên cứu một đoạn thời gian rất dài, môn công pháp này là Lạc Hoa Âm tự nghĩ ra, bên trong bao hàm kiến thức cùng giải thích cực kỳ phức tạp, phong phú nhãn giới kiến thức của Giang Nam thật lớn.

Bất quá, Giang Nam đến nay cũng không có thể hiểu rõ Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển.

Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển của Lạc Hoa Âm diễn biến lục đại hóa thân, để cho pháp lực cùng chiến lực của mình tiêu thăng sáu lần, khiến nàng ở Thiên Cung nhị trọng cảnh liền có thực lực thắt cổ Chưởng Giáo Chí Tôn cường giả như Tô Mạch Xuyên.

Vì vậy môn công pháp này có thể nói là bác đại tinh thâm, đáng giá nghiên cứu học tập.

Giang Nam cũng cố gắng đem Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình, nhưng gặp phải rất nhiều khó khăn, trong môn công pháp này có thật nhiều giải thích vượt ra khỏi phạm vi của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, quá trình dung hợp cũng không thuận lợi, vì vậy hắn cần tới hỏi thăm Lạc Hoa Âm.

- Lục Đạo Thiên Luân luyện thành lục đại hóa thân, hóa thân dung nạp pháp lực bất đồng, thay đổi liên tục như ý, dung làm một thể, nếu có thể dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, thế tất đem tu vi thực lực của ta thoáng cái tăng lên sáu lần!

Giang Nam tinh tế suy tư, thôi diễn các loại khả năng, Lạc Hoa Âm sáng chế công pháp đến từ các cái thế giới, trong đó để cho hắn cảm thấy khó giải nhất chính là Thiên Tộc công pháp.

Đinh!

Đầu ngón taycủa Giang Nam có giọt giọt máu tươi chảy ra, rơi xuống đất hóa thành từng hóa thân, có khoảng hơn hai trăm hóa thân, riêng phần mình ở bên cạnh hắn, từng cái từng cái hành động, thi triển ra từng loại từng loại tuyệt học, đương nhiên đó là Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển của Lạc Hoa Âm.

Hắn mấy ngày nay bế quan khổ tu, trong cơ thể luyện ra tâm huyết đã đạt hơn hai trăm giọt, tu vi tăng thêm gần một lần.

Giờ phút này Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển bị hắn phân giải làm sáu phần, mỗi một phân một loại hóa thân, mà những hóa thân này của Giang Nam là đang thi triển Lục Đạo hóa thân, riêng phần mình thôi diễn một phương diện, cố gắng đem Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển thông hiểu đạo lý, hấp thu vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Nhiều hóa thân cùng nhau diễn luyện như thế, so sánh với một mình hắn trầm tư suy nghĩ còn muốn nhanh chóng rất nhiều, đó là một biện pháp đần, nhưng mà hành chi hữu hiệu.

Hắn đã luyện ra năm tòa thần thức Đạo Đài, thần thức cường đại điều khiển những hóa thân này dễ dàng.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam liền cảm giác có đại thu hoạch.

Ma Ngục bên trong mi tâm của hắn, đột nhiên chỉ nghe ong ong truyền

đến tiếng ầm ỹ, dần dần một ngọn Kim Luân chậm rãi dâng lên, ong ong chuyển động, mang theo Địa Thủy Phong Hỏa, thanh thế to lớn.

Đạo Kim Luân này chia ra làm sáu, chẳng qua là trong đó cũng không có hóa thân.

Thân thể Giang Nam run lên, chỉ thấy từng hóa thân rối rít nghiền nát, trở lại như cũ thành máu tươi trở về trên người của hắn, chui vào trong mạch máu, trong lòng có chút vui mừng:

- Sư tôn đúng là lợi hại, nàng khai sáng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển để cho ta túc túc hao tốn hơn một tháng thời gian, lúc này mới dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Môn công pháp này, không phải là Thần Minh cấp công pháp, cũng không khác nhau lắm.

Hắn mở mắt, đột nhiên thấy Tịch Ứng Tình đứng ở cách đó không xa, lẳng lặng chờ hắn, trong lòng không khỏi khẽ nhúc nhích, tiến lên khom người nói:

- Chưởng giáo tìm ta có việc?

Tịch Ứng Tình hướng hắn trên dưới đánh giá, lộ ra một tia vui mừng, cười nói:

- Tử Xuyên, ta hiện tại có chút hối hận ban đầu không có thu ngươi làm đồ đệ.

Hắn cười nói:

- Ta cũng có thời điểm nhìn nhầm, nếu biết ngươi có thể có thành tựu hôm nay, ta chắc chắn sẽ không đem ngươi giao cho Lạc sư muội.

- Chưởng giáo khen trật rồi.

Giang Nam cười nói:

- Ta theo sư tôn tu hành, câu thúc rất ít, ngược lại dễ dàng phát huy hơn,

nếu đi theo chưởng giáo, sợ rằng thành tựu cũng không bằng hiện tại.

Hắn lời này nói có chút vô lễ, lộ ra vẻ đối với Tịch Ứng Tình bất kính, nhưng Tịch Ứng Tình không có tức giận, ngược lại cười nói:

- Điều này cũng đúng, Lạc sư muội làm việc không theo như lẽ thường, ngươi cũng như nàng, nếu như theo chân ta, thật có thể trở nên đàng hoàng khô khan. Lần này ta tới tìm ngươi, đúng là có việc.

Ánh mắt của hắn nhìn thẳng Giang Nam, nghiêm nghị nói:

- Tử Xuyên, ngươi cho rằng chưởng giáo kế nhiệm thánh tông ta, phải chọn người nào?

Giang Nam giật mình, nghi ngờ nói:

- Chưởng giáo, ngươi vẫn đang còn trẻ, còn có thọ nguyên dài dòng buồn chán, sống trên mấy ngàn năm cũng không nói chơi, vì sao có ý nghĩ lập chưởng giáo kế nhiệm? Nếu muốn chọn lựa chưởng giáo kế nhiệm, ta đề nghị chưởng giáo vẫn là từ từ tìm kiếm mỹ ngọc lương tài, thu nhiều môn đồ, có càng nhiều đệ tử, mới có thể từ đó chọn lựa ra nhân tài ưu tú.

- Ngươi nói có lý, chẳng qua hiện nay cũng không phải dĩ vãng, không có thể nhàn nhã chọn đồ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 443: Trên Bảng Xóa Tên. (1)

Tịch Ứng Tình thở dài, nghiêm mặt nói:

- Tông Chủ Phong ta, chỉ còn lại có Phong Mãn Lâu một người, Nhị sư huynh Đinh Trác người giờ phút này đã trở về Thần Tộc, Lệnh Hồ Dung cùng Âu Dương Vũ bỏ mình, vì vậy ta muốn đánh vỡ thường quy một lần, từ các Linh sơn của Thánh Tông, chọn lựa kế nhiệm chưởng giáo. Thánh tông ta đệ tử ký danh có hơn 1800 người, nhập thất đệ tử có hơn bảy trăm người, Tử Xuyên, ngươi cảm thấy ta nên chọn người nào?

- Chọn ta!

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Chỉ có ta mới thích hợp làm chưởng giáo kế nhiệm, ta là tông sư, lại là người có nhân duyên nhất thánh tông, giao du rộng lớn, hơn nữa thành tựu tương lai của ta, sẽ không thua kém bất luận kẻ nào, chỉ biết so với bọn hắn mạnh hơn. Còn có một chút, đó chính là ta có thể nhìn thấu quá trình chưởng giáo cùng Thái Hoàng lão tổ đấu trí, tương lai cùng với Chưởng Giáo Chí Tôn khác tranh đấu sẽ không lỗ lả!

Tịch Ứng Tình nhìn chằm chằm vào hắn, bất đắc dĩ nói:

- Tử Xuyên, da mặt của ngươi, không khỏi quá dày một chút? Nào có đạo lý mình khích lệ mình này?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Da mặt dày cũng là ưu điểm của ta.

Tịch Ứng Tình giơ tay lên vuốt ve trán của mình, thực có chút nhức đầu, sau một lúc lâu mới cười nói:

- Tốt, vậy ngươi chính là chưởng giáo kế nhiệm thánh tông ta. Thân là chưởng giáo, trong tay không thể không có đao.

Hắn lạnh nhạt nói:

- Ta sẽ để Đại sư huynh Mãn Lâu của ngươi, dần dần từ trong tầm mắt thế nhân biến mất, qua mấy năm nữa liền tuyên bố hắn chết, để cho hắn trở thành đao trong tay ngươi. Ngươi yên tâm, Mãn Lâu đối với thánh tông ta trung thành cảnh cảnh, ngươi có thể tín nhiệm hắn, đợi đến lúc ngươi trở thành chưởng giáo, chuyện tình không tiện ngươi xử lý, liền giao hắn đi làm!

Giang Nam trong lòng chấn động, thất thanh nói:

- Chưởng giáo, ta chỉ là đùa một chút...

- Nhưng ta không có nói giỡn.

Tịch Ứng Tình xoay người rời đi, thanh âm truyền đến:

- Ta cùng với Thái Hoàng tất phải đánh một trận, nếu ta chết, ngươi chính là chưởng giáo, áp lực của ngươi vô cùng khổng lồ, nhưng mà chỉ có ngươi mới có thể dẫn dắt thánh tông ta tiếp tục đi tới!

Giang Nam ngạc nhiên, Tịch Ứng Tình hồn nhiên không có ý tứ nói giỡn, hắn thậm chí ngay cả để cho Phong Mãn Lâu dần dần từ trong mắt thế nhân biến mất, làm đao cho hắn cũng nói ra!

Sau lưng rất nhiều chưởng giáo Chí Tôn môn phái, đều có một nhân vật cực kỳ xuất sắc không có tiếng tăm gì, phảng phất là bóng dáng của bọn hắn, thay bọn hắn xử lý một ít chuyện mà chưởng giáo Chí Tôn không thích hợp làm.

Ví dụ như Thí Thần Cốc Ngũ Ma Lâm Tá Minh, là đao trong tay Tịch Ứng Tình, Lâm Tá Minh là Đại sư huynh của Tịch Ứng Tình, tu vi của hắn thâm bất khả trắc, tuyệt đối là nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn đích, nhưng mà hắn lại tình nguyện không có tiếng tăm gì, thậm chí suốt đời đều

không có để cho người thấy rõ diện mục thật của hắn, như là bóng dáng của Tịch Ứng Tình, tùy thời có thể vì Tịch Ứng Tình đi giết người.

Sau lưng Thái Hoàng lão tổ cũng có một người, cái kia chính là Mặt quỷ nam tử giả, thực lực của hắn càng mạnh hơn nữa, thậm chí là tu thành Thiên Cung thất trọng Ngọc Hoàng cung cường giả.

Người này vì Thái Huyền Thánh tông, đến chết ngay cả mặt nạ trên mặt mình cũng không bóc.

Trở thành đao trong tay chưởng giáo Chí Tôn, là một loại bi ai, cần phải có tinh thần kính dâng đối với môn phái, trung thành và tận tâm đối với môn phái, sau này tất cả vinh quang, tất cả khen ngợi, tất cả thành tựu, hết thảy không liên quan đến mình.

- Lại để cho Phong sư huynh làm đao trong tay ta...

Giang Nam cảm giác áp lực lớn lao đặt ở trên người, trong nội tâm buồn bực vạn phần:

- Vì sao Chưởng giáo đột nhiên nói ra loại lời này? Chẳng lẽ hắn cũng không có nắm chắc hơn Thái Hoàng lão tổ?

Cổ áp lực này thật sự quá lớn, để cho hắn cơ hồ không cách nào thở dốc.

Mà ở trên Tông chủ phong, Tịch Ứng Tình cũng đang trầm tư:

- Thái Hoàng giết hóa thân Tuyên Vô Tà của ta, đã biết diện mục thật của ta, để cho cảnh giới của ta không cách nào áp chế, không thể không vọt tới Tử Tiêu Thiên Cung cảnh. Từ đó về sau, hắn sẽ nhìn thẳng vào ta, đem ta với tư cách địch thủ lớn nhất. Cái cục diện này, tới hơi sớm...

Với hắn mà nói, Thái Hoàng coi hắn là đối thủ chân chính, hoàn toàn chính xác hơi sớm, hắn cùng với Thái Huyền Thánh tông quan hệ thông gia, chính mình cam nguyện ăn nói khép nép làm con rể Thái Hoàng, khắp nơi nhường nhịn, hơn nữa để Tuyên Vô Tà gây phiền toái cho Thái Hoàng, cứu

ra Ma La Thập, hết thảy tất cả chính là vì kéo dài trăm năm thời gian.

Trăm năm sau, hắn đem tu vi trong thân ngoại hóa thân Tuyên Vô Tà này hấp thu, liền có thể một lần hành động đè Thái Hoàng lão tổ xuống, vì ân sư Huyền U đạo nhân của hắn báo thù!

Nhưng mà hôm nay Thái Hoàng giết chết Tuyên Vô Tà, tu vi của Tuyên Vô Tà trở về trong cơ thể Tịch Ứng Tình, để cho cảnh giới của hắn không cách nào áp chế, không thể không tu thành Tử Tiêu Thiên Cung, cái này liền đem tu vi của hắn bạo lộ, khiến cho Thái Hoàng coi trọng.

Bởi vậy Thái Hoàng lão tổ tuyệt đối không có thể cho hắn trăm năm thời gian, để cho tu vi của hắn vượt qua mình!

Sở dĩ Thái Hoàng lão tổ để cho hắn sống đến bây giờ, là vì Tịch Ứng Tình trước mắt đối với hắn không có bao nhiêu uy hiếp, chờ đợi hắn phát triển đến thời điểm có thể cùng mình chiến một trận, mượn tay hắn tôi luyện thần tính của mình, trợ giúp mình đột phá Thần minh.

Mà bây giờ hắn phát hiện Tịch Ứng Tình uy hiếp đối với mình đã đầy đủ lớn, lúc này hắn liền không có tất yếu để lại Tịch Ứng Tình rồi.

Bởi vậy Tịch Ứng Tình phải thay Huyền Thiên Thánh tông mưu tính đường lui, nếu hắn bất hạnh chết trận ở trong tay Thái Hoàng, Huyền Thiên Thánh tông nhất định sẽ gặp phải tai ương diệt môn, hắn cần phải chọn ra một hạ nhiệm chưởng giáo có năng lực xuất chúng đến xuất lĩnh Thánh tông đi ra thời kỳ âm u này.

Phong Mãn Lâu vốn là hạ nhiệm chưởng giáo mà hắn nhận định, bất quá Phong Mãn Lâu gìn giữ cái đã có thì có thể, nhưng khai thác thì chưa đủ, nếu như Tịch Ứng Tình chết, Phong Mãn Lâu liền không có năng lực lãnh đạo Thánh tông.

Bởi vậy hắn lựa chọn Giang Nam.

Giang Nam khích lệ mình, cũng là lời hắn muốn khích lệ Giang Nam.

- Thái Hoàng như trước tạm thời không thể đụng đến ta, bởi vì Ma La Thập vẫn còn ở nhân thế, chỉ có diệt trừ Ma La Thập, hắn mới có thể phá giải ta cùng với Ma La Thập liên thủ, cho nên thắng bại còn chưa biết.

Tịch Ứng Tình chứng kiến Mộ Vãn Tình, cười đi ra phía trước, nắm ở vòng eo kiều thê, nhưng trong nội tâm lại nghĩ một chuyện khác:

- Hi vọng ta cùng với Ma La Thập liên thủ, có thể tranh thủ trăm năm...

Trên Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam thở dài, gọi Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú, thầm nghĩ:

- Thân là chưởng giáo Chí Tôn tương lai, áp lực quá lớn. Xem ra ta chi bằng mau chóng tăng lên tu vi mới được, nếu không ta kế thừa chưởng giáo vị Thánh tông, tu vi vẫn là Đạo đài bát cảnh, cái kia liền để cho người cười đến rụng răng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 444: Trên Bảng Xóa Tên. (2)

Hắn thả người nhảy đến trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, hướng bên ngoài Thánh tông bay đi, thầm nghĩ:

- Lục Đạo thiên luân tuy luyện thành, nhưng muốn luyện ra Lục Đại hóa thân, dùng tu vi trước mắt của ta, chỉ sợ không cách nào làm được.

Tu thành Lục Đại hóa thân, cần cảnh giới cực cao, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, cần đem thần hồn của mình chia ra làm bảy, chủ hồn chủ đạo bản thân, sáu phần phụ hồn khác chủ đạo Lục Đại hóa thân, cái này vượt qua cực hạn của Giang Nam.

Thần hồn chia ra làm bảy, mới có thể tu thành Lục Đại hóa thân, sáu cái hóa thân đều là mình, nghe rất là uy phong, nhưng thần hồn há có thể dễ dàng liền cắt thành bảy phần như vậy?

Ngay cả nhân vật như Giang Tuyết tỷ tỷ, sau khi thần hồn bị hao tổn cũng bị đánh xuống nhân gian, huống chi những người khác?

Đừng nói đơn giản không thể phân thần hồn, hơi không cẩn thận mà nói, chỉ sợ ngay cả thần hồn của mình cũng tan thành mây khói, bị chết vô cùng thê thảm!

Địa phương biến thái môn công pháp này của Lạc Hoa Âm, liền ở điểm này, mấu chốt là, nữ ma đầu rất biến thái tu thành môn công pháp này, nàng cũng không cho rằng phân cách thần hồn sẽ có bất kỳ nguy hiểm nào.

Nhưng mà đổi lại những người khác, Giang Nam dám khẳng định, tùy tiện tu luyện Lục Đạo thiên luân thánh điển mà nữ ma đầu khai sáng, khẳng định luyện một cái chết một cái!

Thử nghĩ thoáng một phát, Lĩnh Tụ Phong quảng chiêu môn đồ, nguyên

một đám môn đồ hoan thiên hỷ địa (cực kỳ vui mừng) đạt được Lục Đạo thiên luân thánh điển, ngày hôm sau đồng loạt chết bất đắc kỳ tử, cái này sẽ kinh khủng cở nào?

- Thần hồn của Sư tôn khẳng định cùng thần kinh của nàng giống nhau, cực kỳ thô, cho nên mới có thể chia ra làm bảy. Thần hồn của ta đã cùng Huyền Thai dung làm một thể, nếu phân liệt mà nói, là Lục Đại Huyền Thai, chỗ tốt vô cùng lớn!

- Vốn lấy thực lực trước mắt của ta, phân liệt Huyền Thai đoán chừng chỉ có thể phân ra một phần, tu thành một hóa thân. Luyện hóa thần tính của thần minh bị trấn áp trong Ma ngục kia, ta liền có thể phân ra hai phần, luyện thành hai hóa thân. Bất quá muốn luyện thành Lục Đạo hóa thân, thì xa xa không đủ.

Thần Thứu Yêu Vương chở Giang Nam, bay về phía Long Hổ tông, tầm nửa ngày sau, Long Hổ tông đã ở trước mắt, đầu đại yêu này ở trước sơn môn của Long Hổ tông hạ xuống.

- Chúa công, chúng ta đến Long Hổ tông làm gì?

Thần Thứu Yêu Vương không khỏi hiếu kỳ nói.

- Tự nhiên là tìm người khiêu chiến. Mị Nguyệt lâu chủ chế định Long Hổ Phong Vân bảng, ta xếp hạng thứ mười ba, ngược lại làm cho ta tìm được không ít đối thủ.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, trầm giọng nói:

- Muốn vững bước tăng lên tu vi thực lực của mình, chỉ có chiến đấu, mà chiến đấu khó khăn nhất là tìm kiếm được đối thủ thế lực ngang nhau, đã có Long Hổ Phong Vân bảng, liền có thể để cho ta khiêu chiến những tồn tại xếp hạng phía trên ta kia!

Sau khi Đồ Ma đại hội không tật mà chết, Mị Nguyệt lâu chủ chế định Long Hổ Phong Vân bảng rốt cục dẫn xuất sự cố, cái thông báo này dán ở

Nam Hải, khiến cho không biết bao nhiêu tu sĩ hướng danh sách trên bảng khiêu chiến, ý đồ tranh đoạt bài danh trên bảng.

Mà Mị Nguyệt chưởng quản Bách Hiểu Lâu, hội tụ thiên hạ tình báo, Long Hổ Phong Vân bảng bài danh cũng đang không ngừng biến hóa, có người mới xuất hiện, có người thì bài danh rơi xuống, thậm chí còn có người thân tử đạo tiêu, từ trên bảng xóa tên.

Tịch Ứng Tình có ý định lập hắn làm hạ nhiệm chưởng giáo, cho hắn áp lực quá lớn, để cho Giang Nam cũng muốn mượn nhờ không ngừng chiến đấu, đến nhanh chóng tăng lên tu vi thực lực!

Long Hổ tông sơn môn, có người chạy ra đón chào, dò hỏi:

- Vị đạo huynh này, đến Long Hổ tông ta cần làm chuyện gì... Ngươi là Giang Nam Giang Tử Xuyên!

- Đúng là Giang mỗ.

Giang Nam nho nhã lễ độ, cười nói:

- Xin hỏi Chung Nhạc sư huynh có ở đây không?

Đạo nhân kia sắc mặt kịch biến, khẩn trương vạn phần nói:

- Ngươi tìm Chung Nhạc sư huynh ta có chuyện gì?

Giang Nam nghiêng đầu nghĩ nghĩ, cười nói:

- Ngươi nói, Giang mỗ đến đây hướng hắn khiêu chiến.

Đạo nhân kia nghe vậy, vội vàng dựng lên Thương Vân, hướng ở chỗ sâu trong Long Hổ tông bay đi, kêu lớn:

- Giang Nam đến đá cửa, muốn huyết tẩy Long Hổ tông ta!

- Ta là tới khiêu chiến Chung Nhạc, không phải đến huyết tẩy Long Hổ

tông! Vị đạo huynh này, tốc độ phi hành của ngươi quá chậm, ta tiễn ngươi một đoạn đường!

Giang Nam há miệng phun ra một hơi, Phong Lôi đại tác, đem đạo nhân kia thổi bay, thẳng đến ngoài mười dặm, Phong Lôi mới dần dần bình thường lại. Đạo nhân kia té xuống đất, nhảy vào trong động phủ của Chung Nhạc.

- Giang Nam giết đến sơn môn Long Hổ tông ta, hướng ta khiêu chiến?

Trong động phủ, Chung Nhạc lông mày giương lên, vỗ án cười lạnh nói:

- Tiểu tử này thật lớn mật, lần trước ở bên trong Thái Huyền Thánh tông, ta đã buông tha hắn một lần, không nghĩ tới hắn rõ ràng còn dám đến Long Hổ tông ta tìm xui!

- Chung Nhạc sư đệ, lần này Giang Nam quang minh chính đại tới khiêu chiến ngươi, ta không thể giúp ngươi.

Thần Tú đạo nhân từ từ đi vào tòa động phủ này, cười nói:

- Giang Nam đắc tội Cận Đông Lưu, Long Hổ tông ta cùng Thái Huyền Thánh tông đã đạt thành hiệp nghị liên minh, sự tình của Cận sư huynh liền là sự tình của chúng ta. Cho nên sư đệ, hi vọng lúc ngươi ra tay không nên lưu tình, nếu ngươi giết tiểu tử Giang Nam kia, Cận sư huynh chắc hẳn cũng vô cùng vui vẻ.

Chung Nhạc cười ha ha, chấn tay áo đi ra động phủ, hướng sơn môn đi đến, cười nói:

- Thần Tú sư huynh yên tâm, ta sẽ cho hắn có đến mà không có về!

Bên ngoài sơn môn Long Hổ tông, Giang Nam cùng Chung Nhạc mặt đối mặt, Chung Nhạc cười lạnh nói:

- Thái Huyền Thánh tông chắc chắn nhất thống thiên hạ, Long Hổ tông ta

cũng nhập vào Thái Huyền Thánh tông, trở thành công thần. Giang Nam, ngươi nghịch thiên mà đi, cùng Cận sư huynh đối nghịch, không thức thời vụ, hôm nay ta liền đem ngươi đánh giết, hướng Cận sư huynh thỉnh công!

Giang Nam tức cười, lắc đầu cười nói:

- Long Hổ tông sừng sững thế gian đã có hơn mười vạn năm, không nghĩ tới đã suy thoái đến loại tình trạng này, đệ tử không có tranh hùng chi tâm, ngược lại ước gì bị Thái Huyền Thánh tông chiếm đoạt, môn phái như vậy, thật không có tất yếu tồn tại rồi! Nhưng tiếc ta thực lực không đủ, nếu thực lực đã đến, ngược lại thật muốn diệt tắt một đại phái!

- Ngươi biết cái gì!

Chung Nhạc đánh tới, cười lạnh nói:

- Thái Huyền Thánh tông đã từng thâu tóm rất nhiều đại phái, môn phái phản kháng Thái Huyền Thánh tông, là nghịch thiên mà đi, cũng đã không còn tồn tại, chỉ có loại không thức thời vụ như Huyền Thiên Thánh tông các ngươi mới có thể cùng Thái Huyền Thánh tông đối nghịch!

Long Hổ tông chính là Huyền Môn đại phái, Chung Nhạc càng là chưởng giáo nhất mạch đệ tử, thực lực ở trong Long Hổ tông bài danh thứ ba, tu thành Thất Bảo đài cảnh, tu vi của hắn vô cùng thâm hậu, thực lực càng là cao minh, đã từng xâm nhập Vạn Thi Lộ mà toàn thân trở ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 445: Phục Giết Thần Phủ Cường Giả. (1)

Bất quá một trận chiến này, hắn lại gặp kình địch, Giang Nam không có sử dụng bất luận pháp bảo gì, chỉ bằng vào thần thông, liền giết hắn đến mình đầy thương tích.

- Long Hổ Phong Vân bảng bài danh thứ 12 Chung Nhạc, không gì hơn cái này!

Giang Nam duỗi tay vung lên, pháp lực hóa thành một Thiên Ma Cầm, năm ngón tay kích thích dây đàn, boong boong loong coong, tiếng đàn quét ngang, lập tức ống tay áo mở ra, Thiên Ma Cầm tán đi, đứng dậy đi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương:

- Chung Nhạc không phải đối thủ của ta, hi vọng Nhạn Môn tông Tả Bá Nhân có thể chống lại ta mấy chiêu!

Thân hình Chung Nhạc lay động, phù phù một tiếng từ trên cao rơi xuống dưới.

Cao thủ trẻ tuổi thứ ba bên trong Long Hổ tông, thần hồn bị trảm, từ trên Long Hổ Phong Vân bảng xóa tên!

Long Hổ tông đệ tử ở một bên đang xem cuộc chiến, hồn nhiên không ngờ rằng Long Hổ tông thực lực bài danh thứ ba, Long Hổ Phong Vân bảng bài danh thứ mười hai Chung Nhạc, mấy chiêu tầm đó liền thần hồn bị trảm, đột tử tại chỗ!

- Thần Tú sư huynh, làm sao bây giờ?

Một gã đệ tử Long Hổ tông bi phẫn nói:

- Tiểu tử Giang Nam này ở trước sơn môn Long Hổ tông ta giết Chung

Nhạc sư huynh, chúng ta cứ như vậy bỏ mặc hắn ly khai sao?

Sắc mặt Thần Tú đạo nhân ngưng trọng, hắn có thể nhìn ra được, lúc Giang Nam cùng Chung Nhạc tranh chấp, chưa từng sử xuất toàn lực, chỉ là chứng kiến Chung Nhạc thật sự không phải là đối thủ của hắn, lúc này mới không muốn dây dưa, một chiêu Thiên Ma Cầm đại thần thông diệt đi thần hồn của Chung Nhạc.

Thực lực chân thật của hắn, mặc dù là Thần Tú đạo nhân cũng không biết sâu cạn!

- Tự nhiên không thể bỏ mặc hắn ly khai, nếu không Long Hổ tông ta còn mặt mũi nào tồn tại?

Thần Tú đạo nhân sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Bất quá trong vòng ngàn dặm lãnh thổ quốc gia của Long Hổ tông ta, chúng ta lại không thể động đến hắn, hắn là quang minh chính đại tới khiêu chiến, nếu chúng ta ở trong phạm vi Long Hổ tông giết hắn đi, Huyền Thiên Thánh tông tất nhiên sẽ trách tội đến trên đầu chúng ta. Hôm nay Huyền Thiên Thánh tông thế lực quá lớn, nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia càng là ngang ngược càn rỡ, ngay cả chưởng giáo cũng không muốn trêu chọc nàng. Bất quá ra phạm vi khu vực Long Hổ tông ta, sống chết của hắn liền cùng Long Hổ tông ta không quan hệ!

- Thần Tú sư điệt nói đúng!

Đột nhiên, một trung niên đạo nhân râu dài áo bào tím đi tới, sau lưng có hai vị trung niên đạo nhân một nam một nữ đi theo, trầm giọng nói:

- Chung Nhạc sư điệt chính là chưởng giáo đệ tử, thù này tự nhiên không thể không báo, nhưng mà không thể ở trong khu vực Long Hổ tông báo thù. Việc này đã cùng các ngươi không quan hệ, do mấy vị Chấp pháp trưởng lão chúng ta ra mặt, đem Giang Nam kia chém giết, bình ổn chưởng giáo chi nộ!

Bọn người Thần Tú đạo nhân không khỏi đại hỷ, khom người nói:

- Cung chúc Hàn trưởng lão, Tề trưởng lão, Đào trưởng lão mã đáo thành công, đem Giang Nam trảm dưới kiếm!

Trung niên đạo nhân áo bào tím khẽ gật đầu, cùng với hai vị Chấp pháp trưởng lão khác thân hình một tung, hóa thành ba đạo cầu vồng biến mất không thấy gì nữa.

Thần Tú đạo nhân đưa mắt nhìn ba vị Chấp pháp trưởng lão này đi xa, cười nói:

- Cảnh giới của ba vị Chấp pháp trưởng lão đã tu luyện tới Thần Phủ nhị trọng tam trọng, diệt trừ Giang Nam không nói chơi! Chúng ta đi chờ tin lành!

- Tại đây non xanh nước biếc, là nơi tốt sát nhân chôn xương!

Giang Nam khống chế Thần Thứu Yêu Vương, bay ra vạn dặm xa, ly khai phạm vi khu vực Long Hổ tông, đột nhiên chứng kiến dãy núi phía dưới không ngớt phập phồng, chằng chịt hấp dẫn, có hồ có sông, thanh sơn lục thủy, lúc này để cho Thần Thứu Yêu Vương hạ xuống.

- Ta ở Long Hổ tông giết đi chưởng giáo đệ tử Chung Nhạc của bọn chúng, Long Hổ tông chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, phái người truy sát ta là sự tình chắc chắn. Không bằng ở chỗ này, đem truy binh một mẻ hốt gọn! Bất quá, ta cần trước đo đạc địa hình một chút.

Hắn thả người nhảy xuống lưng của Thần Thứu Yêu Vương, ở trong núi đi bộ, bước chân cực nhanh, rất nhanh đem trăm dặm phụ cận đi một lần.

Thần Thứu Yêu Vương nhìn xem chúa công nhà mình đi tới đi lui, không khỏi buồn bực, hướng Chiến Minh Cự Thú bên người nói:

- Tiểu Hôi, ngươi biết chúa công đang làm cái gì không?

Chiến Minh Cự Thú trong mắt nhỏ hung quang thiểm thước, yết hầu phát ra thanh âm trầm thấp:

- Khôi khôi!

- Ta cảm thấy được cũng thế, chúa công nhất định là chuẩn bị đem truy binh đốt thành tro bụi.

Thần Thứu Yêu Vương gật đầu nói:

- Bất quá hắn đo đạc thổ địa có làm được cái gì? Chẳng lẽ từ chút ít sơn thủy này đi một lần, liền có thể đem người đốt thành tro bụi hay sao?

- Nga!

Chiến Minh Cự Thú dùng ngữ khí khẳng định nói.

Thần Thứu Yêu Vương gật đầu:

- Ta biết rõ chủ công là chuẩn bị đem bọn hắn đốt thành tro bụi rồi, chỉ là không biết thủ đoạn mà thôi.

Chiến Minh Cự Thú nghi ngờ nói:

- Khôi khôi?

Hai đầu Cự Thú chồm hỗm tại đó, ngươi một lời ta một câu trò chuyện được rất tốt, Giang Nam đã đem địa hình phụ cận nhìn một lần, lập tức bay lên trời, khoanh chân ngồi ở giữa không trung, một tòa ngọc đài bay ra, trên ngọc đài có vô số đạo vân đan vào, đạo vân trong một cuốn Lượng Kiếp trận đồ bay ra.

Giang Nam khẽ quát một tiếng, một mảnh cánh tay dài hẹp từ dưới nách sinh ra, tám cánh tay vung vẩy, các loại ấn pháp không ngừng đánh ra, chỉ thấy Lượng Kiếp trận đồ càng lúc càng lớn, dần dần hóa thành phương viên trăm dặm, tòa tòa núi lớn, nhánh sông, từng mảnh hồ nước từ trong trận đồ hiện ra.

Trán của hắn toát ra mồ hôi rậm rạp, hiển nhiên đem Lượng Kiếp trận đồ thôi phát đến trình độ khổng lồ như thế để cho hắn cũng cảm giác cực kỳ cố

hết sức.

Lượng Kiếp trận đồ đã bị hắn thôi phát đến cực hạn, sơn thủy hồ nước bên trong trận đồ cùng cảnh trí phía dưới độc nhất vô nhị, thậm chí ngay cả cây cối hoa cỏ trong núi, cũng đầy đủ mọi thứ, không có nửa phần khác nhau!

- Lạc!

Tám cánh tay của Giang Nam hướng phía dưới nhẹ nhàng nhấn một cái, chỉ thấy giữa không trung Lượng Kiếp trận đồ đáp xuống dưới, cùng sơn thủy phía dưới trọng điệp chung một chỗ, hoàn hoàn đan xen, từ bên ngoài đến xem, nhìn không ra bất luận dị trạng gì.

Hắn hạ xuống, quay chung quanh biên giới trận đồ đi một vòng, thỉnh thoảng đánh ra từng đạo ấn pháp, cải biến địa phương không phù hợp.

Sau một lúc lâu, Giang Nam tâm niệm vừa động, bay lên trời, gọi đến Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú, lệnh hai đầu Cự Thú phân biệt đứng ở hai bên trận đồ, mình lại dù bận vẫn ung dung, chờ truy binh đến.

Vào lúc này, đột nhiên ba cổ khí tức cường hoành truyền đến, Giang Nam híp mắt nhìn lại, chỉ thấy ba vị đạo nhân đằng đằng sát khí chạy đến, trong nháy mắt liền đến chỗ này.

- Giang Nam, ngươi cho rằng giết chưởng giáo đệ tử Long Hổ tông ta, còn có thể sống được ly khai sao?

Hàn trưởng lão cầm đầu kia diện mục lành lạnh, đằng đằng sát khí nói:

- Tề trưởng lão, Đào trưởng lão, chúng ta cùng tiến lên, tốc chiến tốc thắng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 446: Phục Giết Thần Phủ Cường Giả. (2)

Ba người gào thét vọt tới, căn bản không để cho Giang Nam có cơ hội nói chuyện, thần thông vận chuyển, pháp bảo bay lên không, ngay ngắn hướng Giang Nam oanh ra, uy thế to lớn!

- Chôn vùi.

Giang Nam nhẹ nhàng nhổ ra hai chữ, chỉ thấy phạm vi lãnh thổ quốc gia trăm dặm phía dưới, đột nhiên dãy núi, dòng sông, cây cối, hoa cỏ, thác nước,… hết thảy ở trong nháy mắt sụp đổ, Huyền Hoàng nhị khí cuồn cuộn sụp đổ, tiêu diệt hết thảy, tựa hồ sắp sửa hóa thành Hỗn Độn!

Bá …

Một cuốn trận đồ bay lên không, phiêu phù ở giữa không trung, phương viên trăm dặm, trong trận đồ có không gian, giờ phút này ngay cả không gian cũng sụp đổ, ba vị Chấp pháp trưởng lão bên trong Huyền Hoàng nhị khí kia rú thảm, bọn hắn phát ra thần thông trực tiếp bị trận đồ cắn nát, pháp bảo cũng bị quấy đến khanh khách xèo...xèo rung động, thân thể của bọn hắn trong chốc lát phòng ngự cáo phá, làn da bị quấy đến nát bấy, huyết nhục mơ hồ!

- A!

Ba người kêu thảm thiết, cơ hồ bị cuốn trận đồ này quấy thành ba bộ bạch cốt, Giang Nam tu thành Dao Đài cảnh, Lượng Kiếp trận đồ cũng bị hắn trọng luyện, tăng lên tới trình độ Ngọc đài chi bảo, uy lực cuốn trận đồ này đại tăng, vừa mới tế lên liền gặp uy năng!

- Họ Giang, ngươi dám mai phục chúng ta?

Hàn trưởng lão kia tu vi cao nhất, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng,

một bàn tay máu tươi đầm đìa từ trong Lượng Kiếp trận đồ thò ra, sau đó thả người nhảy lên, cuối cùng thoát khỏi Lượng Kiếp trận đồ tập sát, giờ phút này toàn thân hắn đều bị xé nát, huyết nhục cũng bị tiêu diệt hơn phân nửa, lộ ra cốt cách sâm bạch, một thân tu vi bị gọt sạch sáu bảy thành!

Hắn gào rú liên tục, thanh âm rung trời, trên người quấn quanh xiềng xích màu hồng đỏ thẫm, có tất cả chín trăm tám mươi tiết, máu tươi theo xiềng xích tí tách rơi xuống, rơi xuống không trung huyết hoa nước bắn, hóa thành từng đoàn từng đoàn hỏa diễm hừng hực thiêu đốt.

Đạo xiềng xích chín trăm tám mươi tiết này là pháp bảo của hắn, bảo vệ bản thể.

Lập tức Tề trưởng lão cùng Đào trưởng lão cũng chạy ra Lượng Kiếp trận đồ tập sát, nhảy ra trận đồ, hai người này so với Hàn trưởng lão thảm hại hơn, toàn thân cao thấp không có một điểm huyết nhục, biến thành hai cỗ cốt cách, cũng may không có ở trong Lượng Kiếp trận đồ ngốc thời gian quá dài, lục phủ ngũ tạng cùng đại não vẫn còn.

Nếu không bọn hắn bị cắn nát đại não cùng trái tim, vậy thì triệt để thân tử đạo tiêu!

Dù là như thế, tu vi của bọn hắn vẫn lọt vào trọng thương, Lượng Kiếp trận đồ cơ hồ đem một thân tu vi của bọn chúng gọt sạch tám phần!

- Họ Giang, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa?

Ba người phốc tiến lên đây, thân hình của Giang Nam triệt thoái phía sau, cười nói:

- Sai rồi, hẳn là các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa?

Hắn tâm niệm vừa động, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú gào thét đánh tới, một trái một phải giáp công, hai đầu Cự Thú này thực lực còn ở trên Giang Nam, Tề trưởng lão cùng Đào trưởng lão rất nhanh liền bị đánh giết, hai Cự Thú mở miệng một tiếng, nuốt vào trong bụng.

Mà Hàn trưởng lão thì phốc đến trước mặt Giang Nam, Giang Nam không hề tránh né, nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình liên tiếp tăng vọt, hóa thành một cự nhân trăm trượng, ba mặt tám tay, đỉnh đầu phiêu khởi Sơn Hải Đỉnh, nghênh tiếp Hàn trưởng lão, duỗi tay vừa lộn, pháp bảo Thiên Phủ Trọng Lâu ầm ầm vọt tới Hàn trưởng lão, đối chiến vị Thần Phủ tam trọng cường giả này!

Trên đỉnh đầu hắn, Thiên Ma Cầm, Đạo Âm Cổ, Ngũ Kiếp Chung ba kiện pháp bảo bay lên không, liên tiếp oanh tạc, hắn cận thân vật lộn, cùng Hàn trưởng lão lấy cứng chọi cứng.

Thiên Ma Cầm trảm thần hồn, Đạo Âm Cổ Âm Ba công phạt, Ngũ Kiếp Chung công kích thần thức, hơn nữa Thiên Phủ Trọng Lâu chủ công kích, Sơn Hải Đỉnh chủ phòng ngự, Giang Nam hôm nay có thể nói là vũ trang đến tận răng!

Hàn trưởng lão tế lên xiềng xích trên người, như là Giao Long bay vút, chấn phi Thiên Phủ Trọng Lâu, diện mục dữ tợn nói:

- Tiểu quỷ, cho dù lão phu bị chém tới sáu bảy thành tu vi, nhưng như trước hơn xa ngươi, chết cho ta!

Xiềng xích rầm rầm run run, quét ngang hết thảy, đem Đạo Âm Cổ rút phi, lạch cạch một tiếng nện ở trên Thiên Ma Cầm, đem cây Cầm này nện đến trầm luân rơi xuống đất.

Đ-A-N-G...G!

Xiềng xích quất vào Sơn Hải Đỉnh, đem khẩu Sơn Hải Đỉnh này rút đến quay tròn, lăng không bay đi.

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, vị Hàn trưởng lão này nói không sai, cho dù hắn bị Lượng Kiếp trận đồ lột bỏ sáu bảy thành tu vi, thực lực như trước cường hoành đến khủng bố, thật sự là mình khó có thể ngăn cản!

- Đồ đến!

Lượng Kiếp trận đồ bá một tiếng bay tới, vừa mới triển khai, chỉ thấy đạo xiềng xích kia nhẹ nhàng run lên, như là đại Long nằm sấp ở phía trên trận đồ, để cho trận đồ không cách nào triệt để triển khai, trận đồ không khai mở, tự nhiên không cách nào đem Hàn trưởng lão thu nhập vào bên trong trận đồ.

Sau lưng Hàn trưởng lão có một tòa Thần Phủ hiện ra, phía dưới là từng tòa đạo đài, pháp lực mờ mịt, bay nhào mà đến, bàn tay khẽ động, tiếng sấm kinh thiên, vô số lôi đình đùng đùng đánh rớt, hung hăng nện ở đỉnh đầu của Giang Nam, lập tức thò tay một trảo, Thiên Địa nguyên khí chen chúc mà đến, ở bên cạnh hắn hóa thành Thanh Long, Bạch Hổ, quay chung quanh Giang Nam cao thấp chém giết, trong chớp mắt liền vây khốn Giang Nam!

- Hảo cường!

- Bất quá chiến đấu như vậy mới thú vị, mới có thể bức bách ta không ngừng tiến bộ!

Thân hình Giang Nam lay động, cánh tay bay múa, lúc bát tí động, phảng phất như ngàn cánh tay đồng thời thi triển thần thông, vô số thần thông bốn phương tám hướng oanh khứ, đem tất cả Thanh Long Bạch Hổ nhao nhao nổ nát, bước nhanh đến phía trước, đánh tới Hàn trưởng lão.

Hắn thậm chí không để cho Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú tiến lên, mà là quyết tâm dùng thực lực của mình, cùng Hàn trưởng lão khổ chiến, mượn tay hắn tôi luyện chính mình!

- Thiên Phủ Trọng Lâu, tế!

Thiên Phủ Trọng Lâu cao cao bay lên, càng lúc càng lớn, lơ lửng trên đỉnh đầu Hàn trưởng lão, vô số đạo vân ầm ầm đè xuống.

Hàn trưởng lão lập tức cảm giác áp lực vô cùng khủng bố đánh úp lại, lúc này thân hình lay động, lại có hai tòa Thần Phủ từ phía sau hiện ra, hai tòa Thần Phủ này rách tung toé, lúc Lượng Kiếp trận đồ chôn vùi cơ hồ đem hai tòa Thần Phủ này phá hủy!

Đã có hai tòa Thần Phủ này tương trợ, vị Long Hổ tông Chấp pháp trưởng lão này tu vi phóng đại, vậy mà kháng trụ Thiên Phủ Trọng Lâu trọng áp, nhưng mà cực kỳ gian khổ!

- Đi chết đi!

Hàn trưởng lão quát lên, bên trong đệ nhị Thần Phủ, một Thần Phủ chi bảo bay ra, là một cây Thanh Long Thung, chỉ dài có hai trượng, lúc rơi xuống đất đột nhiên điên cuồng sinh trưởng, càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn, trên cọc nằm một Thanh Long, đột nhiên thân thể khẽ quấn, đem Giang Nam trói lại, gắt gao quấn ở trên cọc!

Giang Nam ra sức giãy dụa, tám cánh tay nâng thân thể Thanh Long, đem thân thể đầu Thanh Long này dần dần nâng lên, qua chốc lát nữa là có thể thoát thân lao ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 447: Đánh Gục Hàn Trưởng Lão. (1)

Hàn trưởng lão trong lòng cả kinh, cây Thanh Long Thung này của hắn chính là Thần Phủ nhị trọng chi bảo, Thanh Long trên cọc là tọa kỵ của mình, đi theo hắn cùng nhau trưởng thành, cũng tu luyện tới Thần Phủ nhị trọng, sức mạnh vô cùng to lớn, vậy mà không cách nào trói buộc được Giang Nam, có thể thấy được lực lượng thân thể của Giang Nam này cường hãn đến cỡ nào!

- Nhân cơ hội này, chém giết hắn!

Bên trong Thần Phủ thứ ba của hắn, lại có một kiện pháp bảo bay ra, là một thanh phi kiếm, đinh linh rung động, trên phi kiếm, một đầu Bạch Hổ tinh hồn hiện ra, rõ ràng là dùng Bạch Hổ Kim Tinh luyện chế thành pháp bảo.

Bạch Hổ chúc kim, sắc bén nhất, Bạch Hổ kim tinh lại càng kim trung chi tinh, tài liệu luyện chế Thiên Cung chi bảo, một kiếm chém tới, còn chưa đi tới bên cạnh Giang Nam, hắn liền cảm giác được kiếm khí vô cùng đánh tới, ngoài da mặt khúc khích rung động, từng vết thương hé ra, thậm chí ngay cả Long Văn Sơn Hải Y cũng ngăn cản không nổi!

- Sơn Hải Đỉnh!

Giang Nam quát lên, Sơn Hải Đỉnh gào thét bay trở về, rơi lên đỉnh đầu, đại đỉnh móc ngược xuống, Thiên Sơn Vạn Thủy từ trong đỉnh trút xuống, Thanh Sơn lồng lộng đập vào mặt, ngay sau đó là biển rộng mênh mông, tách ra thời không!

Bạch Hổ Kim Kiếm của Hàn trưởng lão xuy một tiếng chém tới, cắt vào trong núi lớn nặng nề, đem từng ngọn đạo văn biến thành núi lớn bổ ra, phá tan ngăn trở, cuối cùng cắt ra dãy núi, đi tới trên biển lớn mênh mông, nước

biển dựng lên ngập trời, rốt cục ngăn đở uy năng một kiếm này.

- Lại là miệng đỉnh này!

Hàn trưởng lão một chưởng đánh tới, hung hăng vỗ vào Sơn Hải Đỉnh, đại đỉnh nhất thời bị đánh bay, Bạch Hổ Kim Kiếm lần nữa chém xuống. Nhưng vào lúc này, Ngũ Sắc Chung móc ngược xuống, đem vị Chấp Pháp trưởng lão này khấu trừ ở bên trong chuông, hồng chung đại lữ, chấn vang không dứt, đem thần thức của hắn chấn đến rối loạn, trong lúc nhất thời không cách nào điều khiển Bạch Hổ Kim Kiếm.

Bạch Hổ Kim Kiếm kia từ bên cạnh Giang Nam kích bắn qua, cũng không tiếp xúc đến thân thể Giang Nam, nhưng kiếm phong lướt qua thân hình vẫn mang theo một đạo huyết quang.

- Thần Phủ cường giả bị thương, cũng không thể khinh thường!

Giang Nam đột nhiên phát lực, tám cánh tay mở ra, đem thân thể Thanh Long quấn quanh ở trên người mình nâng lên, tung người nhảy ra Thanh Long Thung trói buộc, đầu Thanh Long trên Thanh Long Thung phía sau kia vẫy đuôi, cái đuôi hung hăng quét tới, ầm ầm vỗ vào trên người của hắn!

Giang Nam kêu rên, nửa người cơ hồ bị phách lạn, nếu không phải có Long Văn Sơn Hải Y ngăn cản, chỉ sợ một kích kia có thể đem hắn phách thành thịt vụn!

- Đầu Thanh Long này thực lực cũng không phải chuyện đùa, nếu bị nó cuốn lấy, dọn tay cho Long Hổ Tông trưởng lão, ta thế tất không địch lại!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Sơn Hải Đỉnh bay tới, nhưng vào lúc này, đỉnh đầu của Thanh Long thăm dò, mở cái miệng rộng hung hăng đánh tới, lại thấy vô số Thanh Sơn từ trong đỉnh xông ra, đầu Thanh Long này một ngụm cắn lấy vô số Thanh Sơn, lại không có thể cắn Giang Nam.

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú một tả một hữu giáp công tới, một cái bắt được đầu rồng, một cái cắn đuôi rồng, đột nhiên phát

lực, đem đầu Thanh Long tu thành Thần Phủ nhị trọng này kéo thẳng tắp.

Thanh Long rống giận, móng vuốt trên dưới tung bay, bắt được Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú cắn xé, kim huyết bay ngang.

Xuy…

Đầu Thanh Long này rốt cục không cách nào kháng trụ hai đầu cự thú cắn xé, bị sinh sôi xé thành hai đoạn, vẫn như cũ chưa chết, cố gắng giãy dụa, thân thể quay quanh, đem hai đầu cự thú gắt gao cuốn lấy.

- Tiểu hôi hôi, ngươi một nửa, ta một nửa, một người một nửa ăn vui vẻ!

Thần Thứu Yêu Vương kêu lên.

Giang Nam có cơ hội thở gấp, vẫy tay, Đạo Âm Cổ hiện ra trong tay, nâng lên mặt đại cổ này chặn ngang Ngũ Sắc Chung, thình thịch thình thịch một quyền tiếp theo một quyền hướng Đạo Âm Cổ oanh tới.

Một chuông một Cổ, châu liên chỉnh hợp, phát ra đều là âm ba, nhưng mục tiêu công kích lại không giống nhau, Ngũ Kiếp Chung công kích thần thức, oanh kích đại não, mà Đạo Âm Cổ là đạo âm chấn động, nát bấy hết thảy!

Bất quá, Đạo Âm Cổ Ngũ Kiếp Chung cũng không phải là tổ hợp hoàn mỹ, tổ hợp chân chính hoàn mỹ là Ngũ Kiếp Chung cùng Lượng Kiếp Trận Đồ, Lượng Kiếp Trận Đồ ngăn ở miệng chuông, Ngũ Kiếp Chung oanh kích thần thức, để cho thần thức của vị Hàn trưởng lão kia chấn động, cảnh giới không yên, rơi vào trong trận đồ là có thể thắt cổ!

Chẳng qua là, Lượng Kiếp Trận Đồ của hắn uy lực cực mạnh, nhưng mà giờ phút này cuốn trận đồ bị xiềng xích của vị Hàn trưởng lão kia trấn áp, không cách nào thu hồi, chỉ có thể để cho hắn vận dụng pháp bảo khác.

Vị Hàn trưởng lão kia bị ngăn ở bên trong Ngũ Kiếp Chung, đạo âm cùng Ngũ Kiếp Ấn ở trong chuông kích động, không ngừng oanh kích, để cho hắn

tai mắt mũi miệng máu chảy không ngừng, hắn một lần lại một lần oanh kích, nhưng thủy chung không cách nào oanh phá Ngũ Kiếp Chung.

Miệng Ngũ Kiếp Chung này tuy là Dao Đài chi bảo, nhưng mà dùng Ngũ Sắc Kim luyện thành, đừng nói hắn, cho dù Thái Hoàng tới, cũng không cách nào nổ nát.

- Oanh không toái miệng phá chuông này, ta liền phá đại cổ của ngươi!

Bên trong ba tòa Thần Phủ của Hàn trưởng lão, từng quả đấm trào ra, liên tiếp oanh kích ở trên Đạo Âm Cổ, tiếng trống rung trời, cổ lực lượng kia truyền ra lại, Giang Nam cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào, khóe miệng tràn đầy máu.

Đạo Âm Cổ rốt cục bị Hàn trưởng lão oanh mở, vị Chấp Pháp trưởng lão này nhân cơ hội thoát khốn bay ra, chỉ thấy mi tâm hắn hé ra một vết thương thật sâu, là bị Ngũ Kiếp Chung chấn đến thần thức bị hao tổn, cơ hồ đem đầu óc của hắn nổ tung.

Huyết nhục toàn thân hắn cũng bị Đạo Âm Cổ chấn nát bấy, cũng may tu vi còn dư lại ba bốn thành, có thể bảo vệ ngũ tạng của mình, không có bị chấn vỡ trái tim, nhưng tu vi lại bị đánh rớt một thành.

Hắn vừa sợ vừa giận, một bước thua từng bước thua, nếu không phải hắn không đề phòng, ngộ nhập trong Lượng Kiếp Trận Đồ của Giang Nam, trúng mai phục, bị gọt rơi sáu bảy thành tu vi, há có thể rơi vào tình cảnh bây giờ?

Hàn trưởng lão hướng Thanh Long Thung nhìn lại, không khỏi khóe mắt nhảy dựng, chỉ thấy Thanh Long trên Thanh Long Thung đã sớm không thấy bóng dáng, chỉ còn lại có một cây đồng xanh trụi lủi dựng thẳng ở nơi đó.

Mà ở cách đó không xa, một đầu Đại Điểu kim chói cùng cự thú khắp cả người gai xương thì khoái trá ăn Thanh Long của mình, mà đầu Thanh Long kia như cũ chưa chết, thảm kêu ngút trời.

- Thanh Long Thung!

Hàn trưởng lão giận dữ, Thanh Long Thung kia ầm ầm giơ lên, hướng Giang Nam đập xuống, cùng lúc đó Bạch Hổ Kim Kiếm khúc khích chém liên tục, đợi phòng ngự của Giang Nam vừa vỡ, liền toàn lực chém ở dưới kiếm!

Hai người thủ đoạn ra hết, ác chiến không dứt, thật ra thì từ thủ đoạn công kích của hai người liền có thể thấy được chiến lực hai người cao thấp, Giang Nam nhiều lần đem Hàn trưởng lão vây khốn, mọi cách công kích, nhưng thủy chung không thể chém giết, mà Hàn trưởng lão Bạch Hổ Kim Kiếm đánh xuống, Thanh Long Thung đập tới, Giang Nam liền phải tránh né.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 448: Đánh Gục Hàn Trưởng Lão. (2)

Này nói rõ, chiến lực của Hàn trưởng lão như cũ ở phía xa Giang Nam, bất quá thực lực một người lại không thể đơn thuần dùng chiến lực tới cân nhắc, Giang Nam chính là tông sư tâm cảnh, tâm thấu triệt như minh châu, cho dù lực công kích của Hàn trưởng lão cường thịnh trở lại, cũng không cách nào làm gì hắn.

Hơn nữa Giang Nam ứng dụng các loại pháp bảo xuất thần nhập hóa, mặc dù lực công kích không bằng Hàn trưởng lão, nhưng có thể đem công kích của hắn triệt tiêu.

Mặc dù Giang Nam không cách nào một kích giết chết, nhưng công kích nhiều mấy lần, như cũ có thể đem Hàn trưởng lão chém giết.

Đây chính là chỗ cường đại của tâm tình tông sư!

Cùng hắn đánh một trận, Hàn trưởng lão chỉ biết càng ngày càng yếu, mà hắn sẽ càng ngày càng mạnh!

Trận ác chiến này của hai người gần ngàn hiệp, Giang Nam các loại pháp bảo ra hết, lấy Thiên Phủ Trọng Lâu trấn áp Hàn trưởng lão, Sơn Hải Đỉnh bảo vệ bản thân, Ngũ Kiếp Chung, Đạo Âm Cổ, Thiên Ma Cầm công kích thần thức, thân thể cùng thần hồn, đồng thời thi triển Ma Chung Bá Thể Thần Thông, ba mặt tám cánh tay, cùng Hàn trưởng lão gần người vật lộn, so sánh xuống dưới, hắn càng ngày càng chiếm thượng phong.

Lực công kích của Hàn trưởng lão đang không ngừng suy yếu, nhất định bại vong của hắn.

- Chết đi!

Thiên Phủ Trọng Lâu đột nhiên rơi xuống trấn áp ở đỉnh đầu của Hàn

trưởng lão, đỉnh đầu của vị Long Hổ Tông Chấp Pháp trưởng lão này bạo liệt, ngay sau đó thân thể bị trấn áp tới nát bấy.

- Không nghĩ tới Thần Phủ cảnh giới cường giả khó ứng phó như vậy, bất quá trận chiến này đối với ta thật sự vô cùng hữu ích!

Giang Nam vung tay áo lên, đem mấy pháp bảo Lượng Kiếp Trận Đồ, Đạo Âm Cổ thu vào trong Đạo Đài ân cần săn sóc, hắn cùng với Hàn trưởng lão đánh một trận, thu hoạch phong phú, để cho khí huyết của hắn bốc hơi, càng phát ra tràn đầy, một thân tu vi bồng bột vận chuyển, pháp lực tăng lên tới cảnh giới đỉnh, so sánh với ngày thường còn có tinh tiến!

- Đạo xiềng xích này là thứ tốt, Bạch Hổ Kim Kiếm cũng là thứ tốt, còn có gốc Thanh Long Thung này, cũng là bảo bối hiếm thấy!

Giang Nam đem ba vật bảo vật của Hàn trưởng lão thu hồi, có chút hài lòng, cười nói:

- Không hổ là Long Hổ Tông Chấp Pháp trưởng lão, luyện chế pháp bảo sử dụng tài liệu đều là Thiên Cung cấp tài liệu, phú đến chảy mỡ.

Hắn đã luyện thành Thất Bảo của mình, hơn nữa có Long Văn Sơn Hải Y hộ thể, đối với pháp bảo hắn nhu cầu không lớn, lúc này đem Thanh Long Thung cùng xiềng xích của Hàn trưởng lão một lần nữa dung luyện, đánh vào đạo văn luyện thành hai cây cự chùy, giao cho Chiến Minh cự thú, về phần Bạch Hổ Kim Kiếm hắn cũng luyện chế lại một lần, giao cho Thần Thứu Yêu Vương.

Chiến Minh cự thú lực lớn vô cùng, gai xương khắp cả người cực kỳ sắc bén, hơn nữa lúc chiến đấu có thể đứng người lên, giống người chiến đấu, nếu trong tay nó nắm hai cây đại chùy to lớn không gì sánh được, chiến lực sẽ lần nữa tăng lên một mảng lớn!

Mà tốc độ của Thần Thứu Yêu Vương cực nhanh, nếu khống chế pháp bảo sắc bén như Bạch Hổ Kim Kiếm, qua lại như gió, kiếm như tia chớp,

thực lực cũng sẽ tăng nhiều.

Về phần Long Hổ Tông Tề trưởng lão cùng Đào trưởng lão, cũng có pháp bảo cực kỳ cường đại, bất quá bị Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú cả người và pháp bảo cùng nhau ăn, để cho Giang Nam rất là tiếc hận một phen.

- Đi! Đi Nhạn Môn Tông, gặp lại Tả Bá Nhân!

Giang Nam tung người rơi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, cười nói.

Cũng không lâu lắm, đám người Thần Tú Đạo Nhân đi tới chiến trường tàn phá không chịu nổi này, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi đây xốc xếch không chịu nổi, thậm chí còn xuất hiện một mảnh trống không trên dưới một trăm dặm, ở phương viên trăm dặm này, dãy núi con sông, hết thảy không cánh mà bay!

- Ba vị Chấp Pháp trưởng lão đã chết, làm sao có thể. . . .

Thần Tú Đạo Nhân không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí, mắt lộ ra vẻ sợ hãi:

- Chẳng lẽ là nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia đang âm thầm bảo vệ Giang Tử Xuyên? Nhất định là như vậy. . . .

Nam Hải, trên ngọc đài, một quyển Long Hổ Phong Vân Bảng cao cao treo ở giữa không trung, bất luận kẻ nào cũng có thể tới đây quan sát xếp hạng trên bảng, giờ phút này Nam Hải cực kỳ náo nhiệt, hội tụ không ít cao thủ trẻ tuổi đến từ các thế giới.

- Xếp hạng trên bảng lại có biến hóa.

Sắc mặt mọi người ngưng trọng, trầm giọng nói.

- Huyền Thiên Thánh Tông Giang Nam, vừa hướng về phía trước một

bậc!

- Hắn hôm nay đã là bài danh thứ bảy Hổ Bảng, hơn một tháng thời gian này, hắn lại có thể từ thứ mười ba liên tục khiêu chiến lục đại cao thủ phía trên, bò đến đệ thất danh, thực lực tiến bộ thật có thể nói là thần tốc!

- Tiểu tử này có thể nói là sát thủ Hổ Bảng, trong sáu người bị hắn khiêu chiến, có bốn người chết ở trong tay của hắn, từ trên bảng xoá tên, tiểu tử này thật sự quá độc ác!

- Thiên Phủ Thái Phi Ngư, chuẩn bị cùng Long tam thái tử đánh một trận, trọng định xếp hạng thứ hai thứ ba trên Long Bảng, vốn là nhấc lên một trận oanh động, nhưng hôm nay danh tiếng toàn bộ bị Giang Nam này đoạt đi!

Rất nhiều người đều ở chú ý Long Hổ Phong Vân Bảng, muốn nhìn xem Giang Nam đến tột cùng có thể đi tới mức nào, trên Hổ Bảng những người xếp hạng trước kia, tất cả đều là Thất Bảo Đài Cảnh cường giả, một cái so sánh với một cái mạnh mẻ, nhưng hắn vẫn còn liên tiếp đánh bại sáu người, giết tới thứ bảy trên Hổ Bảng.

Loại tốc độ tăng xếp hạng lên này, thật sự làm cho người ta ghé mắt, không thể không khiến cho người khác chú ý.

Mà ở sơn môn của Long Hổ Tông nói một câu "Giang mỗ mỗ", cũng vì vậy ở trên giang hồ truyền lưu, biến thành tên gọi của Giang Nam.

"Giang mỗ mỗ tới" những lời này đại biểu tuyệt không phải là một chuyện tốt, mà là có người muốn tới bới móc .

Khẩn trương nhất chính là những người xếp hạng ở trên Giang Nam kia, không chỉ lo lắng Giang Nam giết qua hướng bọn họ khiêu chiến, làm cho mình cả đời anh danh khó giữ được, hơn nữa còn lo lắng Giang Nam hạ sát thủ.

Thật ra thì người sáng suốt vừa nhìn liền biết, người Giang Nam giết, toàn bộ đều là cao thủ đầu nhập vào Thái Huyền Thánh Tông, đầu nhập vào Cận

Đông Lưu, về phần môn phái trung lập, hắn chẳng qua là vừa tới liền ngừng, sau khi đánh bại đối phương liền phiêu nhiên rời đi, cũng không có đuổi tận giết tuyệt.

Trừ Giang Nam xếp hạng tiêu thăng ra, cũng không có ít người xếp hạng ở trên Long Hổ Phong Vân Bảng đang hướng về phía trước tăng lên, chiến đấu cực kỳ kịch liệt, thường có tin tức chết mất truyền đến. Bất quá những chiến đấu này, cũng không bằng tốc độ xếp hạng của Giang Nam tăng lên kinh khủng như vậy.

Nhưng trong đó cũng có phá lệ làm cho người chú ý, tỷ như một người tên là Thủy Yên Sinh, liền từ bảy mươi vị, liên tục tăng lên mười hạng, bay lên đến sáu mươi, chẳng qua là biên độ nàng tăng lên tuy lớn, nhưng càng về phía trước rảo bước tiến lên, liền càng phát ra khó khăn, vì vậy chỉ có thể dừng bước ở thứ sáu mươi. Mặc dù sặc sỡ loá mắt, nhưng tia sáng lại bị Giang Nam che dấu xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 449: Phân Liệt Huyền Thai. (1)

Còn có một người là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, tên là Vân Bằng, vốn không có ở trên bảng, sau lại giết vào bảng, Tinh Nguyệt Thần Tông Quân Mộng Ưu cũng nhảy vào bảng, xếp hạng cùng Vân Bằng không phân cao thấp.

Hai người phảng phất là trời sanh đối đầu, so sánh sức lực đi lên, xem một chút người nào đến tột cùng có thể áp qua người nào một đầu.

Một Long Hổ Phong Vân Bảng, kích lệ vô số người.

- Giang mỗ mỗ kia, vừa về phía trước bò lên một vị!

Có người chú ý Long Hổ Phong Vân Bảng, nhìn có chút hả hê nói:

- Lần này xếp hạng phía trước hắn, chính là sư muội Thải Dực của Thiên Yêu Thánh Nữ Hoa Liên Hương, nghe nói Liên Hương Thánh Nữ cùng Giang mỗ mỗ quan hệ rất tốt, cấu kết với nhau làm việc xấu, cùng chung một phe, mà Thải Dực lại là theo đuôi của Liên Hương Thánh Nữ, lần này có trò hay để nhìn!

Lại có một người cười nói:

- Các ngươi nói, Giang mỗ mỗ có thể tìm tới Thải Dực, cùng nàng một phân cao thấp hay không? Liên Hương Thánh Nữ cùng Giang mỗ mỗ có thể vì vậy mà trở mặt hay không?

Bất quá để cho bọn họ không ngờ chính là, Giang Nam không có tìm Yêu Thần Tông Thải Dực, Thải Dực ngược lại trước tìm tới hắn, ngăn cản đường đi đến của Giang Nam.

Thiếu nữ Yêu Tộc này rất mạnh mẽ, nhìn thấy xếp hạng của Giang Nam

tăng lên tới thứ sáu trên Long Hổ Phong Vân Bảng, người tiếp theo muốn khiêu chiến chính là mình, vì vậy kiềm nén không được, dẫn đầu tới tìm Giang Nam.

- Thải Dực Tiểu nương tử, chủ công nhà ta sẽ không cùng ngươi đánh một trận!

Thân thể Thần Thứu Yêu Vương lăn một vòng, hóa thành Đạo Nhân đầu trọc vẻ mặt dữ tợn, cười hắc hắc nói:

- Sư tỷ của ngươi Thiên Yêu Thánh Nữ cùng chủ công nhà ta là hảo hữu sinh tử chi giao, ngươi cũng thường xuyên đi động phủ của chủ công ta nghiên cứu Thần Thông đạo pháp, chúng ta là người mình, ai cao ai thấp, có cái gì khác nhau chứ? Tiểu nương tử, ngươi trở về đi thôi!

- Loạn nói láo đầu!

Thải Dực tức giận nói:

- Thần Thông có cao thấp, thực lực có xê xích, Giang đạo hữu, nếu ta đã tới, ngươi cần gì cự tuyệt đánh một trận? Hôm nay không phân biệt thắng bại, sau khi ta trở về ngủ không được!

- Đã như vậy.

Giang Nam mỉm cười, hòa nhã nói:

- Thần Thứu, ngươi liền cùng Thải Dực cô nương đánh hai chiêu. Thải Dực cô nương, ta không cùng ngươi động thủ, để cho Thần Thứu Yêu Vương thay thế ta, nếu hắn thua, liền coi như ta thua, như thế nào?

Thải Dực nghiêng đầu suy nghĩ một chút nói:

- Tốt! Không cho phép ngươi đổi ý!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy, Giang mỗ chính người đọc sách là có tri thức hiểu lễ nghĩa, làm sao có thể đổi ý?

Thải Dực ánh mắt sáng lên, đột nhiên lệ tiếu một tiếng, vô số lông vũ tung bay, hóa thành một đầu Khổng Tước, cánh giương mấy dặm, phía sau thành từng mảnh đuôi linh giống như Hà quang năm sắc, lồng lộng đứng vững, giống như một loạt kiếm sơn năm màu.

Chiếc miệng của nàng vừa phun, chỉ thấy một vòng mặt trời chói chan bay lên không, trong Liệt Nhật có Tam Túc Ô Kim bay múa, yêu khí tràn ngập.

Yêu khí vốn là cực kỳ âm tà, nhưng ở trên người Yêu Tộc thiếu nữ này, lại trở nên có chút thần thánh.

- Thải Dực Tiểu nương tử, ngươi đây là Thái Dương Chân Kinh?

Thần Thứu Yêu Vương cạc cạc cười to, thân thể lăn một vòng, đột nhiên hóa thành nguyên hình, khắp cả người kim chói, Long Lân gia thân, quanh thân có Thái Dương Chân Hỏa xông ra, đầu Đại Yêu này giống như hóa thành Tam Túc Ô Kim trong Thái Dương, cười quái dị nói:

- Bất quá, Thái Dương Chân Kinh của ngươi là Thiên Yêu Thánh Nữ lĩnh ngộ, mà Thái Dương Chân Kinh của ta là chủ công tương truyền, ta tu luyện mới là chính tông!

Thải Dực thanh quát, giết tiến đi lên, cười lạnh nói:

- Ai là chính tông, đánh qua mới biết được!

Hai đầu Đại Yêu động thủ đánh giết, nhất thời đất rung núi chuyển, mọi nơi liệt hỏa cuồn cuộn, đem núi lớn đốt nấu, Đại Hà bốc hơi, lại có đuôi vũ của Thải Dực hóa ngũ sắc chà tới chà đi, nhưng thủy chung không cách nào đem Thần Thứu Yêu Vương trấn áp.

- Tiểu nương tử, ta muốn đánh bại ngươi, sau đó cướp ngươi làm thành

phụ nữ có chồng, sinh một đống lớn chim con!

Thần Thứu Yêu Vương trách trách cười quái dị, khí diễm lớn lối.

Chiến Minh cự thú mừng rỡ mặt mày hớn hở, ánh mắt cũng loan thành vầng trăng khuyết, bộ dạng ngưu bức kêu lên:

- Nga...

Cuối cùng, Thải Dực bị Thần Thứu Yêu Vương đánh một bữa, Thần Thứu Yêu Vương cũng không thể cướp nàng làm thành phụ nữ có chồng, bị Thải Dực bỏ chạy, sưng mặt sưng mũi trở lại Yêu Thần Tông gặp sư tỷ.

- Liên Hương sư tỷ, Thải Dực vô năng, bại bởi con chim lưu manh của Giang Nam kia.

Yêu Tộc thiếu nữ mang theo khóc nức nở hướng Thiên Yêu Thánh Nữ tố cáo nói:

- Hắn hôm nay thật là lợi hại, ta đánh không lại hắn...

Thiên Yêu Thánh Nữ lấy làm kinh hãi, thất thanh cười nói:

- Ngươi làm sao đi chọn chiến với thần thứu Yêu Vương? Đầu Yêu Vương kia luyện hóa thần huyết, hôm nay so sánh với Giang đạo hữu còn muốn lợi hại hơn ba phần, coi như là ta, cũng chỉ có thể cùng hắn ngang tay, muốn thắng hắn, phải hơn ngàn chiêu. Ngươi bại ở trong tay hắn, cũng là chuyện đương nhiên.

Thải Dực sợ hết hồn, nhưng ngay sau đó căm tức nói:

- Giang đạo hữu này thật xảo trá, còn nói mình là người đọc sách có tri thức hiểu lễ nghĩa, nguyên lai là biến đổi biện pháp làm chuyện xấu! Ta đi tìm hắn tính sổ!

Thiên Yêu Thánh Nữ ngăn nàng lại cười nói:

- Thua là thua, cho dù ngươi cùng Giang đạo hữu giao thủ, cũng chưa chắc có thể thắng, hôm nay thực lực của hắn tiến triển thần tốc, nếu như ta đoán không sai, hắn đã sắp tu thành Liên Đài Cảnh. Nếu hắn tu thành Liên Đài, thân thể tăng lên gấp đôi, pháp lực cũng đạt được tiến bộ nhảy vọt, ngươi không thể nào là đối thủ của hắn.

Thải Dực có chút không phục, tức giận nói:

- Ta không tin, không cùng hắn đấu thắng bại, ta liền không chịu thua!

Thiên Yêu Thánh Nữ lắc đầu cười nói:

- Hôm nay thiên hạ trẻ tuổi đồng lứa, có thể vững vàng thắng được Giang đạo hữu, không cao hơn năm mươi người, trong Long Hổ Phong Vân Bảng, Long Bảng chiếm ba mươi bảy người, trong Hổ Bảng có ba bốn người. Còn có cao thủ trẻ tuổi mà các môn phái bí mật bồi dưỡng, cũng có mấy người, sư muội, ngươi cảm thấy ngươi có thể ở trong đồng lứa thiên hạ trẻ tuổi, đứng vào Top 50 sao?

Thải Dực cẩn thận suy nghĩ một chút, chậm rãi lắc đầu, vẫn còn có chút không cam lòng.

- Không vội, qua một đoạn thời gian nữa, chúng ta nhìn xem Giang đạo hữu có thể xếp hạng thứ mấy. Mà hiện tại, ta muốn tĩnh tâm mấy ngày, chuẩn bị đi khiêu chiến Phượng Minh Hiên xếp hạng trên ta.

Thiên Yêu Thánh Nữ thản nhiên nói:

- Hắn là Phượng Hoàng Kim Phượng Các, Minh Hiên Thánh Tử, ta là Chu Tước Yêu Thần Tông, Liên Hương Thánh Nữ, tại sao nói Chu Tước không bằng Phượng Hoàng? Bản thân ta muốn nhìn, Liên Hương Thánh Nữ ta cùng hắn Minh Hiên Thánh Tử này, ai mạnh ai yếu!

Nàng vốn là cực kỳ kiêu ngạo, từng ở trong Thất Bảo Lâm có can đảm cùng quần hùng tranh phong, cướp lấy Tạo Hóa Tiên Đỉnh, hôm nay thấy lão đối đầu của Yêu Thần Tông, Kim Phượng Các Phượng Minh Hiên đứng trên

mình, tự nhiên cực kỳ không cam lòng, quyết tâm muốn tranh giành cao thấp, vì Yêu Thần Tông chính danh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 450: Phân Liệt Huyền Thai. (2)

Xếp hạng của Giang Nam ở trên Long Hổ Phong Vân Bảng tái tiến một bước, đem Thải Dực chen đi xuống, đứng hàng thứ năm Hổ Bảng, tự nhiên khiến cho nhiều người chú ý, nghị luận xôn xao.

- Quả nhiên, tiểu tử Giang mỗ mỗ này lòng dạ độc ác, ngay cả sư muội của Liên Hương Thánh Nữ cũng đánh không tha, được xưng tụng lòng dạ độc ác, mất hết tính người!

- Đáng tiếc, Giang mỗ mỗ đúng là vẫn còn thương hương tiếc ngọc, không có giết Thải Dực, nếu không Liên Hương Thánh Nữ cùng hắn trở mặt, nhất định sẽ rất đặc sắc.

- Sau khi Thải Dực bại, liền đến phiên Kim Cương Pháp Thiện Tông Nhị sư huynh, Pháp Thiên hòa thượng. Pháp Thiên, Pháp Tướng hai người, là nhân tài kiệt xuất của Kim Cương Pháp Thiện Tông, lần này Giang mỗ mỗ sẽ dừng bước không tiến, thậm chí có thể mất mạng!

Mà Giang Nam giờ phút này quả thật như Thiên Yêu Thánh Nữ suy đoán, tu vi đã đạt tới Dao Đài Cảnh đỉnh, cảnh giới viên mãn, tùy thời có thể bước vào Liên Đài Cảnh.

Bất quá hắn không có nóng lòng bước ra một bước này, mà là ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, không nhanh không chậm hướng Kim Cương Pháp Thiện Tông đi tới, đồng thời bắt đầu nếm thử, đem Huyền Thai của mình chia ra làm hai, một phần làm chủ, một phần làm phụ.

Thần hồn của hắn chính là Huyền Thai, cũng là thần tính của hắn, chia ra làm hai so sánh với Lạc Hoa Âm nguy hiểm càng lớn hơn nữa, hắn không thể không tiểu tâm cẩn thận.

Huyền Thai từ từ phân liệt, Giang Nam vạn phần cẩn thận, cẩn thận từng

li từng tí khống chế lực đạo, e sợ cho không cẩn thận đem mình đùa chết, lực lượng này nhiều một phần thiếu một phân, cũng sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Phân cách thần hồn, cần chịu được đau đớn khó có thể tưởng tượng, thậm chí so sánh với xé rách thân thể, đem thân thể của mình xé thành hai nửa còn muốn đau, còn muốn cho người khó có thể chịu được!

Cổ đau đớn này, trực tiếp truyền lại đến trong đầu óc của hắn, phản ứng ở trên thân thể của hắn, phảng phất ý thức của hắn cũng dần dần bị xé mở, xé thành hai nửa!

Trong khoảnh khắc, hắn tựa như từ trong nước mò ra, cả người mồ hôi đầm đìa, da thịt kinh luyện, đại gân co quắp, chấn đến không khí thình thịch nổ vang.

Lực lượng thân thể của hắn quá mạnh mẻ, cho dù là da thịt co rụt lại, cũng sẽ đem không khí chấn đến giống như đại cổ nổ vang.

Đau đớn, xâm nhập mỗi một cái góc nhỏ toàn thân hắn, đổi lại những người khác, chỉ sợ sớm đã đau đến ngất đi, kiếm củi ba năm thiêu một giờ, mà Giang Nam vẫn như cũ thao túng pháp lực, tiếp tục phân cách Huyền Thai.

Qua một lúc lâu, Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, da thịt của hắn sớm đã bủn rủn, hàm răng bị cắn nát, cảm giác được suy yếu trước nay chưa có, bất quá trong Tử Phủ hắn, có hai huyền thai kim nhân một lớn một nhỏ, sóng vai mà đứng.

Hắn rốt cục phân liệt ra thần hồn của mình, bước ra bước đầu tiên tu thành Lục Đạo hóa thân!

Hắn giờ phút này thậm chí có một loại cảm giác sợ hãi đau đớn, không bao giờ nguyện tiếp tục tu luyện Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển nữa, có thể nghĩ, ban đầu Lạc Hoa Âm khai sáng ra môn công pháp này, đã chịu đau đớn lớn bực nào.

- Hiện tại chỉ kém một môn tuyệt học đầy đủ, để cho hóa thân của ta chủ tu một loại tuyệt học, là có thể để cho pháp lực của ta lần nữa tiêu thăng!

Giang Nam đối với đệ nhất hóa thân của mình tu luyện công pháp rất nhanh liền có mục tiêu, đó chính là Thái Dương Chân Kinh!

Môn công pháp Thái Dương Chân Kinh này cấp bậc cực cao, chính là Thần Minh cấp kinh điển, so sánh với Thái Huyền Thánh Tông Thái Huyền Tâm Kinh, Cận Đông Lưu Đấu Pháp Thần Điển mạnh hơn rất nhiều, thậm chí ra ngoài phạm vi của Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Cho đến kiến thức của Giang Nam càng sâu hơn, mới hoàn toàn thôi diễn môn công pháp này đi ra ngoài.

Đây tuyệt đối là một môn kinh điển cực mạnh, thích hợp dùng để làm công pháp cho hóa thân tu luyện, trợ giúp hắn đem thực lực hóa thân tăng lên tới mạnh nhất!

Sở dĩ Thiên Yêu Thánh Nữ luôn hướng Lĩnh Tụ Phong tới lui, trừ bởi vì cùng mình là tình bạn cố tri ra, còn có một nguyên nhân chủ yếu, kia chính là vì nhận được Thái Dương Chân Kinh đầy đủ.

Đệ nhất hóa thân của hắn bắt đầu tu luyện Thái Dương Chân Kinh, rất nhanh hóa thân này liền phát sinh biến hóa kỳ diệu, một Kim Ô chi vũ từ dưới làn da của hắn chui ra, kim chói, ngay sau đó hắn lại dài ra một chân, biến thành quái nhân ba chân, mà sống mũi của hắn thì đội lên, giống như mỏ điểu, lông mày bóc ra, trong ánh mắt sinh trưởng ra củng mạc, cùng nhân loại có khác nhau hoàn toàn bất đồng, chẳng qua là miễn cưỡng có thể nhìn ra tướng mạo của Giang Nam!

Kỳ lạ nhất là, sau lưng hóa thân này của Giang Nam đột nhiên rầm một tiếng mở ra hai cánh, kim chói, cánh giương mấy chục mẫu!

Hóa thân này này của hắn, giống như một pho tượng Thái Dương Thần, Tam Túc Ô Kim tu luyện mà thành thần minh, tựa như người phi nhân, tựa như yêu nhưng không phải là yêu!

Đây bởi vì hóa thân của hắn chủ yếu là thần hồn dung nạp pháp lực xây dựng thành, trong đó xen lẫn thần trí của mình, nhưng không có thân thể, có thể tùy ý đắp nặn thân thể, mà sau khi hóa thân tu luyện Thái Dương Chân Kinh, thân thể của hắn liền bắt đầu hướng Tam Túc Ô Kim biến chuyển, nhưng bởi vì khởi điểm cực cao, là thần tính luyện thành hóa thân, vì vậy hình tượng chính là của bộ dạng Thái Dương Thần!

Giang Nam đã tu luyện tới Dao Đài Cảnh, có kinh nghiệm tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tu luyện Thái Dương Chân Kinh tự nhiên là thuận buồm xuôi gió. Rất nhanh, đệ nhất hóa thân liền đem Thái Dương Chân Kinh tu luyện tới Thần Thông cảnh, ngay sau đó Thần Thông bị tu luyện hoàn thành, cũng không lâu lắm liền bắt đầu đánh sâu vào Đạo Đài bát cảnh!

Loại tốc độ này, mau làm cho người khác mắt mũi trợn tròn.

Rốt cục, cảnh giới của Thái Dương Thần hóa thân đuổi theo cảnh giới của Giang Nam, dừng lại ở Dao Đài Cảnh, Giang Nam tâm niệm hơi động, pháp lực khổng lồ trong bản thể phóng mạnh về Thái Dương Thần hóa thân này, pháp lực chạy chồm, cảnh giới của Thái Dương Thần hóa thân lập tức gào thét bành trướng, cũng không lâu lắm liền xông phá Dao Đài Cảnh, tu thành Liên Đài, đúc thành Liên Hoa Chi Thể!

Giang Nam tinh tế thể ngộ nơi ảo diệu của Liên Đài Cảnh, đoạt được rất nhiều, bản thể của hắn còn không có tiến vào Liên Đài Cảnh, Thái Dương Thần hóa thân đi trước một bước tu thành Liên Đài, đối với bản thể hắn sau này tu thành Liên Đài Cảnh có công hiệu làm ít công to!

Hắn để cho Thần Thứu Yêu Vương dừng lại, không có nóng lòng chạy tới Kim Cương Pháp Thiện Tông, mà là tĩnh tọa dốc lòng lĩnh ngộ.

Bảy ngày sau, pháp lực của bản thể Giang Nam khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, lần nữa lay động pháp lực, mạnh mẽ tăng lên cảnh giới của Thái Dương Thần hóa thân, xông về Đạo Đài cảnh.

Đạo Đài cảnh là cảnh giới thứ tư trong Đạo Đài bát cảnh, đánh sâu vào

cảnh giới này, để cho hắn tốn hao nhiều thời gian hơn, túc túc ba ngày sau, Thái Dương Thần hóa thân mới tu thành Đạo Đài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 451: Thái Dương Thần Hóa Thân

Đạo Đài nhập đạo, là Đại Đạo chi thai, tu luyện tới cảnh giới này, trong lòng Giang Nam nhất thời nhiều ra đủ loại cảm ngộ, đối với Thần Thông tu luyện từ trước càng thêm rõ như lòng bàn tay, nhất thanh nhị sở!

Cảnh giới này cực kỳ cường đại, có thể làm cho người đối với Đại Đạo lĩnh ngộ càng thêm thấu triệt, đối ứng, uy lực của Thần Thông cũng tăng cường thật lớn, là một cảnh giới mà biên độ thực lực tăng lên lớn nhất!

Hắn túc túc ở chỗ này tĩnh tọa một tháng, tinh tế lĩnh ngộ, lúc này mới cố gắng đánh sâu vào cảnh giới tiếp theo, Huyền Đài Cảnh.

Bất quá cảnh giới này đối với Giang Nam mà nói, liền vô cùng khó khăn, Huyền Đài Cảnh phải cần pháp lực cực kỳ hùng hồn, lấy trình độ pháp lực bản thể của Giang Nam, chẳng qua là miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, nhưng mà xông phá Huyền Đài Cảnh cần đối với Đạo Đài càng nhiều là lĩnh ngộ, điểm này hắn tích lũy còn chưa đủ.

Cuối cùng, tu vi cảnh giới của Thái Dương Thần hóa thân dừng lại ở Đạo Đài cảnh viên mãn, không có thể tái tiến một bước.

Giang Nam vươn người đứng dậy, chỉ thấy hai cánh Kim Ô phía sau Thái Dương Thần hóa thân rung lên, bay vào trong Lục Đạo Thiên Luân, chiếm cứ một chỗ ngồi.

Pháp lực của hắn so sánh với trước hùng hậu thêm sáu bảy thành, vô cùng kinh khủng, uy lực khổng lồ của Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển rốt cục nhận được thể hiện.

Môn công pháp này luyện thành hóa thân, cảnh giới cùng tu vi có thể cao hơn bản thể, để cho hóa thân trước bước vào cảnh giới cao thâm, có trợ giúp bản thể lĩnh ngộ cảnh giới tiếp theo, đợi đến lúc tu vi tới chỗ, sẽ gặp nước

chảy thành sông tu thành cảnh giới tiếp theo.

Hơn nữa, môn công pháp này không chỉ có một loại hóa thân, tất cả hóa thân ở chung một chỗ, cùng cảnh giới, trình độ pháp lực hùng hậu liền cực kỳ khủng bố!

- Lục đại hóa thân của sư tôn, khẳng định không phải là cảnh giới Thiên Cung nhị trọng!

Giang Nam nghĩ đến nơi mấu chốt, lúc này mới cảm thấy Lạc Hoa Âm là tài giỏi bực nào, tu vi bản thể của nữ nhân này là Thiên Cung nhị trọng, Hậu Thổ Thiên Cung cảnh giới, nhưng lục đại hóa thân của nàng, hơn phân nửa là đã tu thành Trường Sinh Thiên Cung, thậm chí Thanh Hoa Thiên Cung, thậm chí nói không chừng đã tu luyện tới Tử Vi Thiên Cung cảnh giới, có thể so với Chưởng Giáo Chí Tôn!

Lạc Hoa Âm có thể cùng nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp đánh một trận, thậm chí có thể đem nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp chém giết, dựa vào là ở chỗ này!

Lạc Hoa Âm mạnh mẻ có thể thấy được lốm đốm!

- Không điên Ma, không được Phật, sư tôn bởi vì ân sư của nàng chết, đã điên, đạt được thành tựu như thế là đương nhiên. Không điên Ma mà nói, sao có thể sáng chế ra công pháp thần diệu huyền bí bực này?

Giang Nam không khỏi đối với nữ ma đầu sinh ra cảm giác bội phục thật sâu, hắn có thể lĩnh ngộ vạn pháp, mở Đạo lộ bản thân, chủ yếu là nhờ Giang Tuyết tỷ tỷ để lại cho hắn Ma Ngục Huyền Thai Kinh, không coi là tay trắng dựng nghiệp.

Mà Lạc Hoa Âm là thật thật lấy tay trắng dựng nghiệp!

Nàng chẳng qua là đệ tử ký danh của Huyền Thiên Thánh Tông tiền nhậm Chưởng Giáo Chí Tôn Huyền U Đạo Nhân, Huyền U Đạo Nhân chưa kịp đem nàng thu làm nhập thất đệ tử, liền cùng Thái Hoàng quyết chiến bỏ

mình đạo tiêu. Mà khi đó, Lạc Hoa Âm được đến truyền thụ, chỉ là mấy môn tuyệt học bình thường của thánh tông, ngay cả Thiên Cung cấp kinh điển cũng không có được truyền thụ.

Nàng yên lặng ở trong bi thống khi ân sư chết, sau lại dứt khoát chém rụng ký ức của mình, lâm vào một loại trạng thái điên, điên cuồng sưu tầm bảo vật cùng các loại công pháp, thậm chí sau khi nàng tu thành, vì tái tiến một bước, không tiếc lẻn vào Minh giới ngụy trang thành Thần Tộc, nghiên cứu huyết mạch Thần Tộc, trộm Thần Tộc công pháp cùng bảo vật!

Nàng ỷ vào La Thiên Nghi còn xông vào thế giới khác, tai họa thế giới khác, mọi nơi cướp đoạt, không chỉ có trở thành nữ ma đầu Huyền Minh Nguyên Giới, nàng ở rất nhiều thế giới cũng có xú danh rõ ràng, gặp gỡ không biết bao nhiêu đuổi giết.

Nàng giống như là một thần giữ của kinh doanh tiểu kim khố của mình, ánh mắt lóe sáng, sưu tầm bảo vật cùng công pháp mà mình có thể nhìn vào mắt.

Chính là như vậy, nàng đi ra Đạo lộ bản thân, trở thành một đại tông sư, cuối cùng mở ra Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển!

Nàng hết thảy sở tác sở vi, đều ở bước về phía cùng một mục tiêu, đó chính là báo thù cho vi sư, giết chết Thái Hoàng lão tổ!

Từ phương diện này mà nói, Giang Nam tự nhận không bằng nàng.

- Sư tôn, sớm muộn gì cũng có một ngày, ta sẽ đuổi theo ngươi, cùng ngươi chạy song song!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, ánh mắt kiên định, không hề đi thử để cho Thái Dương Thần hóa thân đánh sâu vào Huyền Đài Cảnh nữa, đứng lên nói:

- Thần Thứu, chúng ta đi Kim Cương Pháp Thiện Tông!

...

Kim Cương Pháp Thiện Tông, phật âm trận trận, từ trong núi cao tự miếu truyền đến, Pháp Tướng hòa thượng, Pháp Thiên hòa thượng ngồi trên bồ đoàn, đỉnh đầu giới tử lòe lòe phát sáng, so sánh với Pháp Tướng, Pháp Thiên hòa thượng lộ ra vẻ khôi ngô rất nhiều, mày rậm mắt to, phảng phất như là Kim Cương hộ pháp trong chùa miểu.

Bất quá hắn là một người có phật tính, mặc dù lớn lên hung ác, nhưng đối với phật đạo lĩnh ngộ là không thua Pháp Tướng hòa thượng, hắn chẳng qua là nhập môn muộn mấy năm, thành cũng không bằng Pháp Tướng mà thôi.

- Pháp Thiên sư đệ, ngươi ở Hổ Bảng đứng hàng thứ tư, Giang Tử Xuyên nhất định sẽ tới khiêu chiến ngươi.

Cận Đông Lưu bạch y thắng tuyết, ngồi ở đối diện hai vị hòa thượng, cười nói:

- Ta biết tu vi của ngươi đã vượt qua Sinh Tử Đài, đạt tới Thất Bảo Đài viên mãn cảnh giới, một viên phật tâm luyện thành Xá Lợi Tử, thông thấu chiếu khắp nội tâm bản ngã, trong lòng thấy phật, tu vi tâm cảnh cực kỳ cao minh. Bất quá, tu vi tâm cảnh của Giang Tử Xuyên còn ở trên ngươi, hắn đã luyện thành Đạo Tâm, thành tựu tông sư, ngay cả ta cũng đối với hắn có chút kiêng kỵ.

- Thiện tai.

Pháp Thiên hòa thượng sụp mi thuận mắt, trầm giọng nói:

- Chẳng lẻ Cận thí chủ cho là Giang thí chủ có thể thắng được tiểu tăng?

- Lấy chiến tích của hắn từ trước đến xem, hắn không có thể thắng được ngươi.

Cận Đông Lưu chậm rãi nói, thản nhiên nói:

- Bất quá, Giang Tử Xuyên đã có gần hai tháng không có tin tức, hắn hẳn là đang bế quan khổ tu, cố gắng đột phá Dao Đài Cảnh, tu thành Liên Đài. Nếu hắn hiện thân hướng ngươi khiêu chiến, nhất định là tu vi tiến nhanh, thực lực tiêu thăng, ngươi cùng hắn đánh một trận, thắng bại cũng còn chưa biết.

Pháp Thiên hòa thượng trong mắt tinh quang chợt lóe, giống như Kim Cương hở con mắt, không giận tự uy, thanh âm như sấm nói:

- Tiểu tăng chờ hắn đã lâu rồi, là thắng là thua, còn phải đấu một phen mới có thể biết!

Pháp Tướng hòa thượng cười nói:

- Sư đệ an tâm một chút chớ nóng, vẫn là nghe Cận sư huynh nói như thế nào, sau lại làm tiếp quyết định.

Cận Đông Lưu cười nói:

- Pháp Thiên sư đệ chiến lực tuy mạnh, nhưng Giang Tử Xuyên cũng không thể khinh thường, người này khắp nơi cùng ta đối nghịch, ta đã sớm nghĩ diệt trừ hắn, chẳng qua là hôm nay Thái Huyền Thánh Tông ta cùng Huyền Thiên Thánh Tông đám hỏi, không có nguyên do hạ thủ. Bất quá lần này, ta muốn mượn tay Pháp Thiên sư đệ, cùng hắn đấu một trận, để ngươi có năng lực chém giết tại chỗ, để cho hắn không còn ở trước mặt ta nhảy nhót.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 452: Ỷ Thế Hiếp Người. (1)

Vẻ mặt của Pháp Tướng hòa thượng khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Cận sư huynh có diệu kế gì, có thể diệt trừ Giang mỗ mỗ?

Cận Đông Lưu khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Đơn giản, đó chính là để cho cảnh giới của Pháp Thiên sư đệ đột phá, tu thành Thần Phủ, chém giết Giang Tử Xuyên tự nhiên dễ dàng.

Pháp Thiên, Pháp Tướng không khỏi cau mày, đối mắt nhìn nhau một cái, Pháp Tướng song chưởng hợp thành chữ thập, cung kính nói:

- Cận sư huynh có điều không biết, Phật Môn ta tu luyện cùng Huyền Môn bất đồng, Huyền Môn là thận trọng, hung ác đánh căn cơ, tích lũy đủ là có thể trùng kích cảnh giới cao hơn. Mà Phật Môn ta, dựa vào lại là đốn ngộ, ngộ đến sẽ đột phá. Pháp Thiên sư đệ đã bị vây ở Thất Bảo Đài Cảnh nhiều năm, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn không cách nào tu thành Thần Phủ.

- Đây chính là nguyên nhân ta tới nơi này.

Cận Đông Lưu lấy ra một quyển thẻ tre, cười nói:

- Huyền Môn Phật Môn mặc dù phương thức tu luyện rất là bất đồng, nhưng tu luyện tới cảnh giới cao thâm, sẽ có chỗ tương thông. Đây là một quyển tranh họa của ân sư ta, ta cũng thường xuyên tìm hiểu, Pháp Thiên sư đệ nhìn qua tranh họa của ân sư ta, tu thành Thần Phủ liền dễ dàng!

- Thái Hoàng lão tổ đích thân vẽ tranh họa?

Pháp Tướng hòa thượng, Pháp Thiên hòa thượng không khỏi động dung, đương thời đệ nhất nhân tự tay vẽ tranh, trong đó tất nhiên ẩn chứa lĩnh ngộ

của hắn!

Một bức tranh, là một bảo vật giá trị không thể lường được!

- Bức tranh họa này, ta liền trước cho Pháp Thiên sư đệ mượn, đợi đến lúc sư đệ chém giết Giang Tử Xuyên, lại trả lại cho ta.

Cận Đông Lưu phiêu nhiên rời đi, cười nói:

- Ta đợi tin lành của Pháp Thiên sư đệ!

Thái Hoàng lão tổ vẽ tranh không tự chủ đưa đạo ngộ của mình dung nhập vào trong đó, nhìn tranh họa này, là có thể từ đó theo dõi cảnh giới của Thái Hoàng, hiểu rõ đến cảnh giới của tồn tại này, tuy là ếch ngồi đáy giếng, nhưng đối với Pháp Thiên hòa thượng mà nói, như cũ có thể được chỗ tốt không nhỏ.

Pháp Thiên Pháp Tướng hai tăng triển khai thẻ tre, ngưng mắt nhìn lại, nhất thời văn tự di động trước mắt đột nhiên nhảy ra, chữ "Thiên" phảng phất thật hóa thành thanh thiên lồng lộng, chữ "Địa" phảng phất hóa thành Hoàng Thổ, thấy chữ "Thủy", bọn họ phảng phất thấy sông lớn bôn lưu, trong chữ "Hải" tựa hồ như thoáng chốc đi tới biển rộng mịt mờ vô tận.

Thái Hoàng lão tổ viết chữ, thật sự là ảo diệu vô cùng, giữa những hàng chữ ẩn chứa giải thích của hắn, mặc dù là văn tự tùy bút viết xuống, nhưng đạo văn tích chứa trong đó, thậm chí có thể nói tiếp cận Thần minh đạo tắc!

Hắn từng chữ từng chữ, phảng phất là một loại Thần Thông huyền diệu!

Vị gần với thần nhất này, đã đến gần vô hạn cái độ cao kia, tùy thời có thể lột xác, nhảy ra thành Thần!

- Phật!

Pháp Thiên Pháp Tướng hai tăng thấy chữ "Phật" kia, nhất thời tâm thần chấn động, trong thoáng chốc tựa hồ thấy một pho tượng Đại Phật kim chói

từ trong thẻ tre bay lên không, trấn giữ hư không, đọc diễn cảm phật hiệu áo nghĩa, trình bày Thiên Đạo, lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, độ hóa chúng sanh!

Thái Hoàng viết văn tự khác kia cho bọn hắn rung động tuy lớn, nhưng đối với bọn họ chẳng qua là có tác dụng dẫn dắt, không thể nào để cho bọn họ đốn ngộ, nhưng mà chữ "Phật" này, lại đem tâm thần của hai tăng rung chuyển.

Mặc dù Thái Hoàng lão tổ là lãnh tụ Huyền Môn, nhưng mà cảnh giới của hắn lại đạt tới tình cảnh sâu không lường được, thậm chí đối với Phật Môn kinh điển cũng có giải thích sâu đậm, hôm nay tu vi cảnh giới của hắn, tương đương với nửa Lạt Ma!

- Giang mỗ mỗ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Pháp Tướng hòa thượng thấy chữ "Phật" này, liền biết đại cục đã định, Pháp Thiên hòa thượng tất nhiên có thể mượn chữ phật này, đốn ngộ đột phá, tu thành Thần Phủ!

Phật Môn cao đồ Thần Phủ cảnh giới, cùng Dao Đài Cảnh Giang Tử Xuyên, ai thắng ai thua, tự nhiên nhìn một cái liền rõ ràng!

- Thái Hoàng lão tổ thật là pháp lực vô biên, chỉ một chữ 'Phật' này, hắn liền có thể xưng là nửa tôn Lạt Ma, Lạt Ma lãnh tụ Kim Cương Pháp Thiện Tông ta cũng chưa chắc bằng hắn?

Pháp Tướng hòa thượng mặt mỉm cười, thấp giọng nói:

- Đáng tiếc, hạng người gian ngoan mất linh giống như Huyền Thiên Thánh Tông, Tinh Nguyệt Thần Tông bực này, vĩnh viễn cũng không cách nào thấy phật tâm của Thái Hoàng, chỉ biết dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, không chịu nổi giáo hóa, cuối cùng sẽ thân bại danh liệt.

Hai gã tăng nhân ngồi ở chỗ đó, lẳng lặng lĩnh ngộ, qua ba bốn ngày sau, Pháp Thiên hòa thượng đột nhiên thét dài một tiếng, bên trong đan điền xông

ra tám tòa Đạo Đài, Đạo Đài của đệ tử cửa Phật cùng người khác bất đồng, trên Đạo Đài của hắn hiện lên đạo văn giống như phật quang, trong phật quang, từng kiện pháp bảo chìm nổi.

Nhất là ở trên Thất Bảo Đài, tia sáng bảy bảo vật kia trán phóng, lấp lánh chí cực, là bảy viên Xá Lợi Tử, giống như là ngọc châu!

Pháp Thiên hòa thượng song chưởng hợp thành chữ thập, chỉ thấy phật quang trên tám tòa Đạo Đài xông ra, giống như đại dương mênh mông, trong phật quang truyền đến phật âm mênh mông cuồn cuộn, phảng phất vạn tăng nhất tề đọc tụng phật hiệu, một ngọn chùa miểu từ trong phật quang dâng lên, phật âm nhất thời to rõ mấy lần!

Thần Phủ!

Cận Đông Lưu tặng sách, rốt cục để cho hắn bừng tỉnh đại ngộ, giống như thể hồ quán đính, rốt cục tu thành Thần Phủ!

Pháp lực của hắn tiêu thăng, thân thể so sánh với trước càng thêm mạnh mẻ, thực lực tăng, so sánh với trước còn gấp mấy lần!

Nhưng Pháp Tướng hòa thượng không có từ trong chữ "Phật" này lĩnh ngộ ra càng nhiều giải thích, Pháp Thiên hòa thượng tích lũy đã đầy, thiếu sót chỉ là một chỉ điểm, vì vậy có thể đột phá, mà Pháp Tướng tích lũy chưa tới, trong lòng lĩnh ngộ đối với Minh Đường Thần Phủ chưa đạt tới cảnh giới viên mãn, vì vậy không cách nào mượn chữ "Phật" của Thái Hoàng lão tổ chỉ điểm, tu thành Côn Luân Thần Phủ.

- Sư đệ, ngươi tu thành Minh Đường Thần Phủ, hôm nay thực lực tăng vọt, cho dù Giang mỗ mỗ kia tu vi đạt tới Liên Đài Cảnh lại có thể thế nào?

Pháp Tướng hòa thượng mỉm cười nói:

- Thực lực của ngươi bây giờ, lấy Hổ Bảng đệ nhất cũng không phải là không có khả năng, thậm chí ở trong 37 người trên Long Bảng, ngươi cũng có thể đứng hàng thượng đẳng, nếu hắn tới khiêu chiến ngươi, còn không

phải là chịu chết sao?

Pháp Thiên hòa thượng gật đầu, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Thái Hoàng viết chữ, đúng là không phải chuyện đùa. Giang Tử Xuyên kia luôn luôn kỳ quái bá đạo, tà khí bức người, là lúc hắn nên kết thúc. Phật Môn ta từ bi hỷ xả, nhưng mà có thủ đoạn hàng yêu trừ ma, nếu hắn dám tới, chính là chịu chết!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe dưới chân núi truyền tới một âm thanh trong trẻo, làm cho người ta cảm giác giống như khắp thiên khung đột nhiên có ánh mặt trời phóng xuống, lộ ra vẻ rất là thần thánh, tinh thần phấn chấn, tràn đầy ý chí chiến đấu:

- Huyền Thiên Thánh Tông Lĩnh Tụ Phong môn hạ, Giang Nam Giang Tử Xuyên, đến đây bái hội Pháp Thiên sư huynh!

Pháp Thiên Pháp Tướng hai người liếc mắt nhìn nhau, nhìn nhau cười một tiếng nói:

- Nên tới, rốt cuộc đã tới!

Chương 453: Ỷ Thế Hiếp Người. (2)

Pháp Thiên hòa thượng vung tay áo một quyển, thu hồi tranh họa của Thái Hoàng tự viết, đằng đằng sát khí nói:

- Hôm nay chính là ngày Giang mỗ mỗ mạng táng Hoàng Tuyền, hồn thuộc về cực lạc!

Pháp Tướng hòa thượng thấy hắn thu tranh họa của Thái Hoàng tự viết vào trong Tử Phủ của mình, khóe mắt không khỏi nhảy lên, trong lòng rất là khó chịu, Pháp Thiên lấy đi tranh họa của Thái Hoàng tự viết, hiển nhiên là không có ý định để cho hắn tiếp tục tham quan hoc tập cuốn tự viết này, tránh cho hắn cũng đột nhiên đốn ngộ, vọt tới Côn Luân Thần Phủ cảnh giới!

Mặc dù nói hai người bọn họ là sư huynh đệ, sư ra một môn, lại là đệ tử Phật Môn Thánh Địa Kim Cương Pháp Thiện Tông, nhưng lẫn nhau trong lúc đó cũng có cạnh tranh.

Pháp Tướng là đại sư huynh, Pháp Thiên là Nhị sư huynh, Kim Cương Pháp Thiện Tông kế nhiệm chưởng giáo nhất định là từ hai người bọn họ chọn lựa.

Cho tới nay tu vi cảnh giới của Pháp Tướng đều ở phía xa Pháp Thiên, nhưng nay Pháp Thiên cũng tu luyện tới Minh Đường Thần Phủ cảnh giới, hai người bọn họ liền ở vào cùng một tầng thứ, tu vi thực lực không kém nhiều.

Mặc dù Pháp Thiên không bằng Pháp Tướng, cũng không khác nhau lắm, nhưng nếu như Pháp Tướng đột phá, tu thành Côn Luân Thần Phủ, vậy thì sẽ lần nữa đem thực lực kéo ra, Kim Cương Pháp Thiện Tông kế nhiệm chưởng giáo sẽ cùng Pháp Thiên vô duyên!

- Con lừa ngốc này, nhìn như trung hậu, nhưng nội tâm gian trá giảo hoạt,

bất quá ta cuối cùng là đại sư huynh, tu thực lực so sánh với ngươi vẫn còn cao hơn một bậc!

Pháp Tướng hòa thượng thầm nghĩ trong lòng:

- Ta không chiếm được Thái Hoàng tự viết, ngươi cũng đừng nghĩ chiếm lấy! Đợi sau khi Giang mỗ mỗ chết, ta liền mời Cận sư huynh thu hồi Thái Hoàng tự viết đi, để ngươi cũng không cách nào tìm hiểu nghiên cứu!

Sư huynh đệ hai người đều có tâm tư, đi ra sơn môn, đợi đi ra bên ngoài, chỉ thấy rất nhiều vị trưởng lão của Kim Cương Pháp Thiện Tông cũng riêng phần mình từ trên linh sơn đi ra. Kim Cương Pháp Thiện Tông là Phật Môn Thánh Địa, cùng môn phái Huyền Môn Ma Môn bất đồng, Huyền Môn Ma Môn thường thường chế tạo cung điện là động phủ, mà động phủ Phật Môn thường thường là chùa miểu.

Những trưởng lão này từng cái từng cái tu vi thâm hậu, phật hiệu tinh thâm, rối rít đứng ở trước chùa miểu riêng phần mình hướng sơn môn của Kim Cương Pháp Thiện Tông nhìn lại, chỉ thấy nơi đó kim quang nhộn nhạo, giữa kim quang, hai đầu cự thú như dãy núi lớn đứng ở trước sơn môn, giống như trên sơn môn dinh ra hai tòa núi lớn.

Hai đầu cự thú này dử tợn kinh khủng, một đầu là ngốc ưng, khắp cả người Long Lân màu vàng, đỉnh đầu trụi lủi không có một cây vũ mao, một đầu là cự thú khắp cả người gai xương, đứng người lên, trong tay nắm hai cây cự chùy, mắt nhỏ lóe lên hung quang.

Hai đầu cự thú này hung khí ngất trời, vừa nhìn liền biết thực lực cực kỳ cường đại, không so với bọn hắn những trưởng lão này thua kém!

Mà ở trước hai đầu cự thú, một thiếu niên mặc đạo phục đứng ở nơi đó, hai đầu cự thú hung khí bức người phảng phất chỉ là người hầu của hắn.

- Pháp Thiên, hôm nay thế đạo không thái bình, ma đầu hoành hành, làm hại nhất phương, hiện có tà ma ngoại đạo tới cửa khiêu chiến, ngươi đi chém

giết tà ma, cũng là một đại công đức!

Chỗ sâu trong Kim Cương Pháp Thiện Tông, một thanh

âm già nua nói.

Pháp Thiên hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, khom người thi lễ nói:

- Vâng, sư tôn.

Chúng tăng rối rít nói:

- Pháp Thiên sư điệt yên tâm, chư tăng bọn ta ở chỗ này, vì ngươi đại tụng chân kinh, cổ vũ khí thế của ngươi!

Pháp Thiên hòa thượng khom người, cất cao giọng nói:

- Đa tạ chư vị sư thúc!

Chúng tăng rối rít khoanh chân mà ngồi, miệng tụng Hàng Ma kinh, phật âm đại phát, chỉ thấy phật quang nặng nề từ trên người chúng tăng lan tràn đi ra ngoài, phật quang lấp lánh, bao phủ phạm vi càng lúc càng rộng, cuối cùng phật quang cùng phật quang tương dung, hóa thành một cái lao lung!

Cả Kim Cương Pháp Thiện Tông phật quang nhộn nhạo, đem tất cả Linh sơn che dấu, hóa thành phật quang đại hải, đại dương mênh mông vô tận, chỉ thấy trong phật quang nặng nề, một pho tượng Đại Phật chậm rãi tạo thành, đây là phật quang đạo văn của chúng tăng ngưng tụ tạo thành Đại Phật, một tay nắm Hàng Ma ấn, một tay nắm Liên Hoa Ấn, phía sau có quang huy, nhất trọng tiếp theo nhất trọng, lại có Phi Thiên bị đạo văn hóa sinh đi ra ngoài, quay chung quanh Đại Phật bay múa.

Tôn Đại Phật này đột nhiên mở miệng, phật âm chấn động, nhắn nhủ Thiên Sơn vạn dặm, thanh âm rõ ràng nhưng không điếc tai, càn quét hết thảy Ma khí!

- Kim Cương Pháp Thiện Tông khinh người quá đáng, lại muốn mượn khí

thế của cả môn phái tới dọa ta, khiến cho nội tâm ta không tinh khiết, sinh ra tâm mang sợ hãi!

Giang Nam thấy bức đại tràng diện này, không khỏi cười lạnh, hắn một thân một mình tới khiêu chiến, được xưng tụng quang minh chánh đại, lại không nghĩ rằng Kim Cương Pháp Thiện Tông lại vô sỉ tới cực điểm, khí tức chúng tăng tương liên, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, hóa thành một pho tượng Đại Phật trấn áp ở nơi đó!

Mặc dù thế hệ trước của Kim Cương Pháp Thiện Tông không có hướng hắn xuất thủ, nhưng mà khí tức của bọn hắn lại trấn áp ở nơi đó, vô hình trung áp chế tâm cảnh của Giang Nam, để cho tông sư cảnh giới của hắn không yên!

- Phật Môn vô sỉ, Ma Môn mới là ôn nhu động lòng người, thuận mắt vô cùng!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, Pháp Thiên hòa thượng bước đi, mấy bước trong lúc đó liền tới đến trước sơn môn của Kim Cương Pháp Thiện Tông, cùng Giang Nam mặt đối mặt, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Giang thí chủ đường xa mà đến, có muốn nghỉ ngơi chốc lát, tiểu tăng vì ngươi tiến cử Phật Môn chư vị sư trưởng của ta hay không?

- Không cần, nếu ta bước vào quý tông, chỉ sợ sẽ bị áp chế đến lợi hại hơn.

Giang Nam cười mà như không cười nói:

- Pháp Thiên sư huynh, tâm cơ của quý tông không khỏi có chút lợi hại? Ta bất quá là Dao Đài Cảnh viên mãn, quý tông lại dùng trận thế lớn như vậy tới đón ta, có chút ỷ thế hiếp người đi?

Pháp Thiên hòa thượng thở dài, nhìn trời nói:

- Hàng yêu trừ ma chính là bổn phận Phật Môn, Tiểu Tà Vương Giang

Nam danh tiếng vang dội, ngay cả Phật cũng nhìn không được, vì vậy thật sự nổi giận. Giang sư đệ, Kim Cương Pháp Thiện Tông ta làm sao có ỷ thế hiếp người, mà là ngươi sở tác sở vi chọc giận tới ngã phật, tôn Đại Phật phía sau tiểu tăng này, chính là ngã phật giáng xuống Kim Thân, muốn nhìn tận mắt ngươi bị tiểu tăng đánh chết, thành toàn một đoạn công đức của tiểu tăng.

Chuyện vô sỉ như vậy, đến trong miệng hòa thượng này liền trở nên tràn đầy chánh nghĩa cùng thần thánh, cho dù là Giang Nam cũng không khỏi bội phục miệng lưỡi của hắn.

- Đã như vậy, như vậy ta cũng muốn mời một pho tượng Ma Thần đi ra ngoài, cùng phật của quý tông gặp mặt một lần.

Giang Nam cười lạnh một tiếng, trong Tử Phủ đột nhiên có một pho tượng Ma Thần kim chói, ầm ầm rơi vào phía sau hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 454: Hòa Thượng Nham Hiểm. (1)

Tôn Ma Thần này chính là thân thể của Bất Tử Minh Vương, lúc rơi xuống ma khí cuồng bạo quét ngang, trấn áp hết thảy, thậm chí ngay cả phật quang đầy trời cũng gặp phải ma khí xâm nhập, phật quang đại hải giống như mặt kính, rầm nữa nghiền nát.

Rầm!

Đạo văn của chúng tăng cấu kết biến thành tôn kim phật kia cũng không cách nào ở trước mặt Bất Tử Minh Vương duy trì, ầm ầm sụp đổ, toái đến sạch sẽ!

Phật âm trong miệng toàn bộ chúng tăng của Kim Cương Pháp Thiện Tông nhất thời ám ách xuống, há mồm nhưng phát không được bất kỳ thanh âm gì, từng cái từng cái nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng!

Giang Nam mỉm cười cười một tiếng, cất cao giọng nói:

- Ngụy Phật ở trước mặt chân thần, cuối cùng là không chịu nổi một kích!

Kim Cương Pháp Thiện Tông toàn bộ trên dưới, tất cả tăng nhân, sắc mặt nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

Giang Nam lấy thân thể Bất Tử Minh Vương phá vỡ hơi thở tương liên của Kim Cương Pháp Thiện Tông, liền không cảm giác được bất kỳ áp lực, chỉ cảm thấy tâm thần sướng khoái, phất tay thu hồi thân thể Bất Tử Minh Vương.

Sở dĩ thu hồi Bất Tử Minh Vương, hắn cũng có lo lắng của mình, những Đại hòa thượng của Kim Cương Pháp Thiện Tông này miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, nhưng chỉ là chuyện ác tha, vạn nhất ra tay cướp đoạt thân thể Bất Tử Minh Vương, mỹ danh là trấn áp Ma Thần, hắn liền ngăn cản không nổi.

Lấy những Đại hòa thượng này sở tác sở vi đến xem, bọn họ tuyệt đối có thể làm ra loại chuyện tình không biết liêm sỉ này!

Thân thể của Bất Tử Minh Vương vốn là rơi vào trong tay Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình cùng mấy vị ma đầu Thí Thần Cốc vẫn nghiên cứu vị thân thể Ma Thần này, ý đồ từ đó tìm kiếm được huyền bí trở thành Thần minh, Lạc Hoa Âm cũng nhiều lần tiến vào trong cơ thể Bất Tử Minh Vương.

Sau khi bọn họ nghiên cứu thấu triệt, thân thể Ma Thần này lại bị Tịch Ứng Tình trả lại cho Giang Nam, cũng không có đem bảo vật này nuốt xuống.

Giang Nam cũng có tâm đi nghiên cứu cấu tạo Ma Thần thân thể, chẳng qua là gần đây chỉ một mực chiến đấu, không có thời gian áp dụng.

Kim Cương Pháp Thiện Tông trên dưới lâm vào một mảnh trầm mặc, mới vừa rồi tôn thi thể Ma Thần kia vừa xuất hiện, liền làm khí thế của mọi người bọn hắn đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng hết thảy chèn ép, tan rã, kim phật nát bấy, phật quang không còn.

Giang Nam hôm nay thu thi thể Ma Thần, bọn họ tự nhiên có thể lần nữa ngưng tụ phật quang, hóa thành kim phật, nhưng mà cho dù là Kim Cương Pháp Thiện Tông da mặt dày, cũng không có dày đến loại trình độ này.

Nếu như bọn hắn thật làm ra, kia cũng không phải là da mặt dày, mà là không biết xấu hổ, truyền đi Kim Cương Pháp Thiện Tông liền không có mặt mũi gặp người, không biện pháp ở trên giang hồ đặt chân!

- Ngay cả thi thể Ma Thần cũng có, chẳng lẽ nói Long Hổ Phong Vân Bảng miêu tả về hắn, kia đều là thật?

Chúng tăng Kim Cương Pháp Thiện Tông nhớ tới Long Hổ Phong Vân Bảng miêu tả về Giang Nam, trong đó nói đến Giang Nam chính là tội phạm truy nã quan trọng đệ nhất của Cửu U Minh Giới tám trăm bộ Ma Tộc.

Trừ lần đó ra, còn có lời đồn đãi nói, Giang Nam bái nhập Minh giới Ma Thần, Bất Tử Minh Vương môn hạ, nhưng nhân cơ hội đem Minh Vương chém giết, vì vậy mới có thể thành tội phạm truy nã quan trọng thứ nhất.

Bất quá lời đồn đãi này cơ hồ không có ai tin tưởng, Bất Tử Minh Vương là Ma Thần, Ma Thần đồng đẳng với Thiên Thần, một tiểu bối Đạo Đài bát cảnh có thể chém giết Thiên Thần?

Có thể thấy được lời đồn đãi này không có bất kỳ có độ tin cậy, nhưng mà Giang Nam bị Minh giới tám trăm bộ Ma Tộc truy nã lại là thật sự.

- Pháp Thiên sư huynh, xin mời!

Giang Nam đối với chúng tăng Kim Cương Pháp Thiện Tông phản ứng làm như không thấy, thản nhiên nói.

Pháp Thiên hòa thượng thật sâu nhìn Giang Nam một cái, trong mắt tinh quang bạo xạ, đột nhiên quát lên, giống như lôi đình bắn ra, sau một khắc hòa thượng này liền một bước đến trước người Giang Nam, năm ngón tay mở ra, hướng Giang Nam chộp tới.

Lúc hắn bước ra, thân thể liền bắt đầu liên tiếp tăng vọt, đợi bàn tay này bắt đến trước mặt Giang Nam, bàn tay đã có chu vi lớn gần mẫu, năm ngón tay như trụ, một tay giữ lại, có thể đem cả người Giang Nam giống như con sâu bẻ vụn!

- Pháp Thiên Tượng Địa sao? So với Ma Chung Bá Thể của ta thì như thế nào?

Thân thể Giang Nam lay động, thân thể liên tiếp tăng vọt, ba mặt tám cánh tay, bàn tay của Pháp Thiên còn chưa rơi xuống, bàn tay của hắn cũng đã đón nhận.

Xương cốt trong cơ thể hắn nổ đùng, trong Ma Chung Bá Thể Thần Thông tích chứa Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh của Ma La Thập, xương cốt cực khác thường nhân, một cánh tay liền có mười hai xương cánh tay,

hóa thành hình dáng bánh quai chèo, có thể phát huy ra lực lượng càng mạnh, là Ma Thần Chi Thể mạnh mẽ!

Hắn thân hóa Cự Nhân, mỗi chân đều có mười hai cái xương đùi, lồng ngực có 108 cái xương sườn, cột sống 108 đốt cột sống, mỗi căn cốt cách cũng vững chắc đến giống như làm bằng Thần kim!

Lực lượng khổng lồ từ trong xương cốt truyền đến trong cơ thể, đại gân vừa động, băng băng rung động, đem lực lượng trong cơ thể truyền tới trong cánh tay, một chưởng đánh ra, không khí ầm ầm bạo động, cuồng phong tịch quyển!

Thình thịch!

Bàn tay hai người gặp nhau, Pháp Thiên hòa thượng chỉ cảm thấy cánh tay của mình nhức mỏi, rút lui một bước, đột nhiên thân thể run lên, chỉ thấy một đại xà quấn ở bên hông đột nhiên ngẩng đầu, thân thể nhanh chóng du tẩu, hô một tiếng hướng Giang Nam triền đi!

Giờ phút này hắn hoàn toàn thi triển ra Pháp Thiên Tượng Địa, khắp cả người bày biện ra màu nâu xanh, một mặt tám cánh tay, sau ót phật quang hóa thành hình dáng hỏa diễm, uy phong lẫm lẫm, bên hông quấn một đại mãng màu vàng nâu, một ngọn Đạo Đài bay ra, trong đó hiện ra tám kiện pháp bảo, hết thảy bị hắn nắm trong tay, theo thứ tự là Kim Chuyên, kim búa, kim kiếm, kim xử, Kim Luân, tam xoa kích, kim cung,… vũ trang đến tận răng.

Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân!

Pháp Tướng hòa thượng cùng Thần Tiềm đánh một trận, cũng từng thi triển qua môn kinh điển này, bất quá sư huynh đệ bọn hắn hiển nhiên đối với phật hiệu lĩnh ngộ không giống, tu thành Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân cũng có chút khác nhau, pháp bảo có chút giống nhau, có chút bất đồng.

Bên hông Pháp Thiên hòa thượng quấn quanh đại xà mới vừa bay ra, ngay

sau đó lật tay đem Kim Chuyên cầm trong tay cũng đánh ra, quát lên:

- Ăn trước nghiêm gạch của ta!

Đại xà kia đem Giang Nam cuốn lấy kết kết thật thật, sau một khắc Kim Chuyên liền tới đến đỉnh đầu Giang Nam, hung hăng chụp được, cười nói:

- Kim Chuyên này của Tiểu tăng, từ trước đến giờ chỉ phách ở sau lưng người, bất quá ngươi chỉ là một tiểu quỷ Dao Đài Cảnh, còn không đến mức để cho tiểu tăng ở sau lưng đánh lén ngươi!

Ba !

Kim Chuyên nện ở đỉnh đầu Giang Nam, vậy mà phát ra một tiếng giòn vang, Kim Chuyên rách thành bốn năm mảnh.

Chương 455: Hòa Thượng Nham Hiểm. (2)

Pháp Thiên hòa thượng lấy làm kinh hãi, kim phủ, kim kiếm, kim xử, Kim Luân cùng tam xoa kích thay nhau đánh rớt, nện xuống, chặt xuống,… đều không ngoại lệ cũng rơi vào trên người Giang Nam, nhưng giống như đánh vào pháp bảo cứng rắn nhất, chấn đến những pháp bảo này hết thảy bạo liệt, toái đầy đất.

- Thân thể mạnh như vậy?

Pháp Thiên hòa thượng tung người về phía sau, giương cung liền bắn, đinh, kim tiến sau một khắc bắn trúng mi tâm của Giang Nam, đụng phải nát bấy.

- Pháp Thiên sư huynh, ngươi dùng chỉ là vài món pháp bảo mới vừa luyện đến Thần Đài Cảnh, liền muốn đem ta hàng yêu trừ ma, không khỏi có chút quá xem thường người đi?

Giang Nam thân thể vừa động, đại mãng xà màu vàng nâu kia không cách nào chịu đựng được lực lượng của hắn, băng băng ngăn ra, chia năm xẻ bảy!

- Giang Nam, ngươi tu luyện bất quá là Khổng Tước Minh Vương Kinh, cũng là một loại Phật Môn Minh Vương ta, có gì có thể khoe? Hàng Tam Thế Minh Vương chân thân!

Pháp Thiên hòa thượng gầm lên, thân thể đột nhiên nổi lên biến hóa, hai cánh tay lùi về trong cơ thể, nhưng nơi cổ dài ra hai đỉnh đầu, thân thể cũng trở nên đen nhánh, lại có một ngọn Đạo Đài hiện ra.

Pháp Thiên hòa thượng đưa tay tịch thu, từ trên Đạo Đài này quơ lấy sáu kiện pháp bảo, sáu bảo vật này cùng tám vật lúc trước kia có chút giống nhau, cũng có chút bất đồng, theo thứ tự là chiến kích, bẫy rập, kim giản, kim ấn, kim linh, kim tiến.

Pháp bảo của hắn nhiều đến làm cho người ta chắc lưỡi hít hà, bất quá pháp bảo tuy nhiều, nhưng Giang Nam cũng đã nhìn ra, những pháp bảo này uy lực cũng không phải là mạnh mẻ như thế nào.

Pháp Thiên hòa thượng luyện nhiều pháp bảo như vậy, khẳng định hao tốn thời gian cùng rất lớn tinh lực rất lớn, nếu chỉ luyện chế mấy kiện pháp bảo, như vậy Giang Nam sẽ không dễ dàng giống như bây giờ.

Giang Nam sải bước tiến công, từng quyền oanh tới, một quyền nổ nát chiến kích, một chưởng chém nát kim ấn, năm ngón tay mở ra bắt được kim linh, tạo thành mảnh nhỏ, kim tiễn bắn tới, năm ngón tay hắn búng ra, toái ở trên không trung, ngay sau đó rống to một tiếng, đem bẫy rập rơi xuống rống đến từng khúc gảy lìa.

Pháp Thiên hòa thượng vung kim giản lên đánh tới, rơi vào trán của hắn, ngược lại bị chấn nát bấy!

Nhục thể của hắn mạnh mẻ, hôm nay thậm chí so sánh với Pháp Thiên hòa thượng còn cao hơn một bậc, tâm huyết cũng luyện ra hơn bốn trăm giọt, tăng thêm lực lượng lúc xuất thủ, quả thực là một Thần Phủ chi bảo, chiến đấu cơ khí!

Trong tay Pháp Thiên hòa thượng không có pháp bảo, lại thấy Giang Nam đã đánh tới, tám cánh tay tung bay, một quyền tiếp theo một quyền oanh ra, giống như cuồng phong, vội vàng giận quát một tiếng, thân thể lần nữa biến đổi, sau ót phật quang hóa thành một vòng đại nhật bay lên không.

Thân thể của hắn hiện lên màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây, bốn cánh tay lùi về trong cơ thể, chỉ còn lại có hai cánh tay, hai tay hợp thành chữ thập, nhất thời thanh quang xông ra, cùng Thương Khung tương liên, tựa hồ muốn cùng tấm thanh thiên này dung làm một thể.

Bất Động Minh Vương chân thân!

Bất Động Minh Vương chân thân chính là phòng ngự pháp môn mạnh

nhất trong Phật Môn Bát Đại Minh Vương kinh điển, Pháp Thiên hòa thượng tu luyện ba loại Minh Vương kinh điển, so sánh với Pháp Tướng còn nhiều hơn một loại, thực lực cường đại.

Tôn Bất Động Minh Vương chân thân này thi triển ra, trong nháy mắt Giang Nam liền có vô số quả đấm rơi xuống, hung hăng nện ở trên người của hắn, chỉ nghe đương đương đương nổ không dứt, giống như gõ động hồng chung.

- Di, môn kinh điển này phòng ngự cũng là không thể khinh thường, đáng tiếc chỉ có thể đứng bị đánh, không thể hoàn thủ!

Giang Nam ánh mắt sáng lên, vung tay lên, một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu bay ra, không ngừng xoay tròn, càng lúc càng lớn, hung hăng đụng vào trên người Pháp Thiên hòa thượng, cười nói:

- Nếu không thể hoàn thủ, kia chính là một mục tiêu tốt!

Thân thể của Pháp Thiên hòa thượng vốn là bị hắn oanh đến chấn động không dứt, Thiên Phủ Trọng Lâu đánh tới, đặt ở trên người này hòa thượng này, Pháp Thiên hòa thượng trong miệng hộc máu, bay ra ngoài.

Phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, chấn động một cái, sau một khắc liền đuổi theo Pháp Thiên, nhưng vào lúc này đột nhiên chỉ cảm thấy một cổ nguy hiểm vô cùng mãnh liệt xông lên đầu, thân thể vội vàng khựng lại, tính toán bay về phía sau, nhưng còn kịp sao?

Phía sau Pháp Thiên hòa thượng có vô số phật quang bắt đầu khởi động, hóa thành một mảnh phật quang đại hải, trong biển một ngọn chùa miểu dâng lên, phảng phất có Phật trấn giữ ở trong chùa miểu, một phật thủ từ trong chùa miểu thăm dò, một chưởng ấn xuống, hung hăng đặt ở đỉnh đầu của hắn!

- Thần Phủ cảnh giới?

Giang Nam kinh hãi, Sơn Hải Đỉnh hiện ra, mới vừa dâng lên, phật thủ

kia tựa như cùng trời sập đè tới, đưa cả người mang đỉnh cùng nhau ép rơi xuống, thình thịch một tiếng đập vào trong núi đá trước sơn môn.

Bàn tay kia phách lạc, oanh, sơn môn nhất thời nhiều ra một Chưởng Ấn chu vi mấy chục mẫu.

Oanh! Oanh! Oanh!

Sơn môn chấn động, thủ chưởng kia nâng lên, không ngừng chụp xuống, dãy núi run rẩy không nghỉ, trong chớp mắt liền phách lạc trên dưới một trăm lần, sơn môn của Kim Cương Pháp Thiện Tông thậm chí bị đánh đến lâm vào mặt đất bốn năm trăm trượng, tự nhiên thấp một mảng lớn!

- Ha hả a, Giang thí chủ, cũng không phải là tiểu tăng muốn cố ý ám toán ngươi, mà là muốn thử một chút, lúc mình ở Thất Bảo Đài Cảnh có phải là đối thủ của ngươi hay không, hôm nay xem ra, tiểu tăng ở Thất Bảo Đài Cảnh quả thật không phải là đối thủ của ngươi, không thể làm gì khác hơn là vận dụng tu vi Thần Phủ cảnh!

Pháp Thiên hòa thượng cười ha ha, một ngón tay bún ra, chỉ thấy lại có một ngọn Thất Bảo Đài bay ra, bảy Xá Lợi Tử đằng không bay lên, lăng không vừa chuyển, hóa thành bảy viên cầu ngọc cũng không phải ngọc, viên cầu càng lúc càng lớn, ùng ùng cổn động, trong khoảnh khắc liền có chu vi mấy trăm trượng, gào thét rơi xuống, thay nhau ném xuống phía dưới, vô cùng vô tận đánh tới Giang Nam ở dưới Chưởng Ấn!

Hắn mặc dù trong miệng nói không có cố ý muốn ám toán Giang Nam, nhưng trên thực tế xác xác thật thật ở trong tối ám toán Giang Nam, trước bày ra thế yếu, thậm chí không tiếc bị Giang Nam trọng thương, sau đó lại đột nhiên bộc phát, nhất cử đem Giang Nam đè xuống, lâm vào hạ phong!

Hòa thượng này bề ngoài trung hậu, nhưng kỳ thực gian xảo vô cùng, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Pháp Thiên hòa thượng nguyên bản bị đè đánh, để cho nhiều tăng nhân

của Kim Cương Pháp Thiện Tông nhìn thấy cũng cau mày không dứt, cảm thấy hắn làm Pháp Thiện Tông mất thể diện. Bất quá hòa thượng này đột nhiên triển lộ ra tu vi thực lực Minh Đường Thần Phủ cảnh giới, không khỏi khiến mấy tăng nhân này gật đầu không dứt, tán thành liên tục.

- Pháp Thiên sư điệt chẳng những tu vi thâm hậu, hơn nữa còn có mưu lược, là một nhân tài!

Một vị lão tăng cười nói.

Chúng tăng rối rít cười nói:

- Chưởng giáo thu đệ tử giỏi, không nghĩ tới Pháp Thiên sư điệt cũng đã tu luyện tới Thần Phủ cảnh giới, hắn trước bày ra thế yếu, dụ địch xâm nhập, mặc dù Giang Tử Xuyên được xưng Tiểu Tà Vương, cũng phải tao ương rút lui!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 456: Đập Phá Sơn Môn. (1)

- Pháp Thiên hòa thượng khá lắm, lại đâm ta một đạo!

Bên trong lòng núi, đỉnh đầu Giang Nam có Sơn Hải Đỉnh, chỉ thấy vô số viên Xá Lợi Tử hóa thành quái vật lớn oanh rơi, rối rít nện vào Sơn Hải Đỉnh, trong Sơn Hải Đỉnh bảo khí dày đặc, không ngừng có trường giang đại hải hiện lên, ngăn trở Xá Lợi Tử oanh kích, dù là như thế, hắn cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào.

Mới vừa rồi Pháp Thiên hòa thượng chẳng qua là vận dụng tu vi Thất Bảo Đài Cảnh, giờ phút này thi triển ra tu vi Minh Đường Thần Phủ, uy lực pháp bảo nhất thời gấp năm nhiều sáu lần, mặc dù Giang Nam có thể chống cự được Xá lợi tử công kích, nhưng Pháp Thiên hòa thượng có bảy miếng Xá Lợi Tử, một cái rơi xuống, người còn lại dâng lên, công kích không gián đoạn, vĩnh viễn không dừng lại, nện đến hắn không ngừng chìm vào chân núi, vô lực vãn hồi xu hướng suy tàn!

- Đã như vậy, như vậy cũng đừng trách ta! Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Trong mắt Giang Nam hung quang chợt lóe, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí kích bắn ra, hôm nay tu vi của hắn ngày càng sâu nhiều, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí đã bị luyện dài đến mấy dặm, thân thể quay tít một vòng, ở trong nội bộ sơn thể của Kim Cương Pháp Thiện Tông cắt một vòng tròn lớn.

- Lên cho ta!

Tám cánh tay của hắn mở ra, nâng sơn thể lên, sinh sôi đem ngọn núi lớn này nâng lên!

Sơn môn của Kim Cương Pháp Thiện Tông cao mấy ngàn trượng, lấy thực lực của Giang Nam, còn không cách nào đem núi lớn như vậy nhổ tận gốc, nhưng hắn là từ giữa sườn núi đem ngọn núi này chặn ngang chặc đứt,

sức nặng không bằng một phần năm cả tòa núi lớn!

Hô…

Nửa tòa núi lớn này bị Giang Nam ném một cái, gào thét hướng Pháp Thiên hòa thượng ném tới.

- Chỉ là đỉnh núi, há có thể thương tổn được Thần Phủ cảnh cường giả?

Pháp Thiên hòa thượng cười lạnh, chỉ một ngón tay, chỉ thấy bảy miếng Xá Lợi Tử như dãy núi lớn thay nhau nện xuống, đem đỉnh núi cự đại này nện đến nát bấy.

Cho đến đỉnh núi này bị hắn tạp nát, hắn mới phục hồi tinh thần lại, trong đầu phát mộng:

- Hỏng bét, đây là đỉnh núi của Kim Cương Pháp Thiện Tông ta, trên mặt còn có sơn môn Pháp Thiện Tông, hôm nay bị ta đập nát, chỉ sợ chịu trách nhiệm không nổi. . .

Sơn môn đại biểu thể diện một môn phái, sơn môn bị hủy, liền tương đương với gõ mặt môn phái, ý nghĩa muốn tiêu diệt, tuyệt đối là cục diện không chết không thôi!

Ban đầu quần ma Thí Thần Cốc giả đánh vào Huyền Thiên Thánh Tông, đầu tiên chính là đem sơn môn thánh tông nhổ tận gốc, đại biểu đến đây diệt môn Huyền Thiên Thánh Tông, vì vậy khiến cho mọi người Huyền Thiên Thánh Tông đối kháng, giết đến long trời lỡ đất.

Hôm nay Giang Nam đem sơn môn của Pháp Thiện Tông chặn ngang cắt ra, ném tới Pháp Thiên hòa thượng, Pháp Thiên ở dưới không bắt bẻ, hi lý hồ đồ liền đem đỉnh núi đánh nát, tính sơn môn trên đỉnh núi cũng nện đến bét nhè, phần tội nghiệt này có thể to lắm!

Nhiều tăng nhân của Kim Cương Pháp Thiện Tông thấy một màn như vậy, chỉ thấy hùng núi hoàn hảo chỉ còn lại có nửa đoạn, mà nửa khúc trên bị

Pháp Tướng tạp nát, từng cái từng cái sắc mặt xanh mét, có chút chân tay luống cuống, chỉ cảm thấy phảng phất mặt của mình bị hung hăng quạt mười mấy cái tát, rồi lại không thể làm gì.

Dù sao đem sơn môn đánh nát chính là chưởng giáo nhị đệ tử Pháp Thiên hòa thượng, xuất thủ giết chết Pháp Thiên, bọn họ tự nhiên là không chịu, mà không nghiêm gia trừng phạt, thể diện của Kim Cương Pháp Thiện Tông liền muốn ném lớn!

- Chuyện này toàn bộ là bởi vì tên tiểu tử kia dựng lên, không bằng gài tang vật ở trên đầu của hắn, xuất thủ hàng yêu trừ ma, người chết sẽ không biết nói chuyện.

Một vị lão hòa thượng lông mi trắng lay động, thấp giọng nói.

- Lời ấy đại thiện.

Chúng tăng gật đầu cười nói.

- Không ổn a, các ngươi nhìn, có người ở nơi xa qua chiến, xem chừng hẳn là người của Bách Hiểu Lâu đang chú ý trận chiến này, chuẩn bị đặt lại xếp hạng trên Long Hổ Phong Vân Bảng.

Có tăng nhân mắt sáng chỉ hướng nơi xa nói.

Chúng tăng rối rít nhìn lại, chỉ thấy nơi xa quả nhiên có một chiếc lâu thuyền trôi ở giữa không trung, có mấy người tế lên một mặt gương sáng, chiếu xạ chiến trường quan sát Giang Nam cùng Pháp Thiên hòa thượng chiến đấu.

Chiếc lâu thuyền kia còn có một mặt đại kỳ, phía trên thêu một chữ "Hiểu", hẳn là cao thủ trong Bách Hiểu Lâu đến đây dò hỏi tin tức.

Thấy một màn như vậy, cho dù là chưởng giáo của Kim Cương Pháp Thiện Tông, sắc mặt cũng không khỏi đen, Bách Hiểu Lâu sưu tập thiên hạ tình báo, mua bán tin tức, chúng tăng có thể nghĩ chuyện Pháp Thiên đập nát

sơn môn nhà mình nhất định sẽ truyền khắp thiên hạ, đến lúc đó danh tiếng của Pháp Thiện Tông đoán chừng cũng bị người cười không thôi!

Pháp Tướng hòa thượng không khỏi nhìn có chút hả hê, thầm nghĩ:

- Mặc dù Pháp Thiên sư đệ thắng, nhưng xông đại họa này hắn sẽ bị cấm bế, năm ba mươi năm cũng không cho ra cửa! Hắn muốn cùng ta tranh giành kế nhiệm chưởng giáo, cũng là không còn có khả năng !

Pháp Thiên hòa thượng cũng biết đạo lý này, mình đập vỡ sơn môn, liền không còn hy vọng có thể trở thành kế nhiệm chưởng giáo, trong lòng vừa sợ vừa giận.

- Pháp Thiên sư huynh quả nhiên rất cao.

Thân hình Giang Nam dâng lên, cùng Pháp Thiên ngang bằng, tán thán nói:

- Ngươi giấu diếm tu vi, đột nhiên dữ dội lên, đúng là rất cường hãn. Thật lâu tới nay, ta cũng không có bị đánh tới không có sức hoàn thủ, hôm nay ngươi lại cho ta cảm nhận được chỗ tốt của cảnh giới cao, bảy miếng Xá Lợi Tử này, chính là Thất Bảo ngươi luyện chế sao?

- Ngươi còn nói nhẹ nhàng như vậy!

Pháp Thiên giận không kiềm được, tâm niệm hơi động, bảy miếng Xá Lợi Tử hào quang tỏa sáng, gào thét thay đổi liên tục hướng Giang Nam ném tới, đồng thời thân hình vừa động, hướng Giang Nam đánh tới.

Hắn tiền đồ bị hủy, không khỏi thật sự nổi giận, giận đến sát khí tràn ngập.

Giang Nam khẽ cười một tiếng, một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu dâng lên, ầm ầm rơi xuống, hướng Pháp Thiên hòa thượng áp đi, đồng thời tám tay cùng vung, một môn Thần Thông bộc phát ra, oanh ở trên bảy miếng Xá Lợi Tử, khiến cho Xá lợi tử không thể gần người.

Pháp Thiên chỉ thấy một bóng ma cực lớn bọc rơi, trong lòng cả kinh, hắn đã sớm nghe nói Thiên Phủ trọng lâu của Giang Nam là dị bảo, nếu bị thu vào trong lầu, hơn phân nửa liền cửu tử nhất sanh, vội vàng vỗ ót, chỉ thấy phật quang từ trên đỉnh đầu xông ra, hóa thành một pho tượng Đại Phật, hướng về phía trước nâng lên, để cho Thiên Phủ Trọng Lâu không cách nào rơi xuống.

Mặc dù Thiên Phủ Trọng Lâu không thể rơi xuống, nhưng Đạo văn trong lầu không dứt, Đạo văn gột rửa, tiếp tục trấn áp, để cho hắn hành động khó khăn.

- Pháp Thiên sư huynh, ta tới tiễn ngươi một đoạn đường.

Giang Nam đưa tay run lên, một quyển trận đồ triển khai, thường thường trải ở dưới chân Pháp Thiên hòa thượng.

Pháp Thiên hòa thượng trong lòng kinh hãi, sắc mặt kịch biến, hắn biết Giang Nam tới khiêu chiến hắn, vì vậy đối với nền tảng của Giang Nam hỏi thăm nhất thanh nhị sở, nghiên cứu qua đủ loại chiến đấu của Giang Nam từ trước, đem tình huống các loại bảo vật của Giang Nam nắm giữ ở tâm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 457: Đập Phá Sơn Môn. (2)

Lượng Kiếp Trận Đồ hắn cũng biết, cuốn trận đồ này uy lực làm cho lòng người kinh hãi, thậm chí ngay cả Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả rơi vào trong trận đồ, không chết cũng phải cởi xuống một lớp da!

- Nếu ta rơi vào trong trận đồ, tất nhiên bại vong!

Sắc mặt Pháp Thiên ngưng trọng, Thần Phủ phía sau dũ phát rõ ràng, trấn áp xuống phía dưới, ngăn trở Lượng Kiếp Trận Đồ, cùng lúc đó chân to đột nhiên nặng nề đập mạnh, dưới chân phật quang xông ra, hóa thành một mảnh hồ màu vàng, nước trong hồ từng đóa từng đóa liên hoa dâng lên, nâng thân thể của hắn, không để cho mình rơi vào trong trận đồ.

- Sư huynh quả nhiên lợi hại, không hổ là Phật Môn cao đồ, tiểu đệ chỉ có dùng một kiện pháp bảo nữa, mới có thể hàng phục sư huynh .

Giang Nam sắc mặt nghiêm chỉnh, sửa sang lại áo, khoanh chân ngồi xuống, sắc mặt ngưng trọng, chỉ thấy một Thiên Ma Cầm hiện ra ở trên gối hắn. Hắn tĩnh tọa chốc lát, lúc này mới vươn ra hai tay, nhẹ bôi chọn phím, búng ra dây cung, Thiên Ma Táng Thần Khúc leng keng rung động, ở trong tay hắn hóa thành âm luật bắn ra.

Mỗi một tiếng đàn vang lên, thần hồn của Pháp Thiên chấn động, như gặp phải đao cắt búa phách, trong lòng biết đây là kình địch của mình, hơi không cẩn thận sẽ bị hắn chém giết, lúc này đem lửa giận trong lòng tản đi, tĩnh hạ tâm thần, miệng tụng Kim Cương Bàn Nhược Đa Tâm Kinh, một lòng tĩnh tâm, quan tưởng Đại Nhật Phật Tổ, lớn mạnh thần hồn, chống cự Thiên Ma Cầm chém giết.

- Sư huynh lại có thể chống đở được Thiên Ma Cầm của ta, cường độ thần hồn cũng rất kinh người, làm người ta bội phục.

Giang Nam lộ ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Thiên Ma Cầm lại không cách nào chém giết thần hồn của Pháp Thiên, thực có chút ngoài dự liệu của hắn, cười nói:

- Xem ra ta cần đánh ra càng nhiều lực lượng, mới có thể chém giết sư huynh.

Sáu cánh tay khác của hắn nhất tề thăm dò, rơi vào Thiên Ma Cầm, cộng thêm hai cánh tay cũ là có khoảng bốn mươi ngón tay, nhất tề đánh trên Thiên Ma Cầm.

Âm luật của Thiên Ma Táng Thần Khúc nhất thời cuồng bạo, tiếng chói tai nhất thiết, giống như cuồng phong thổi qua rừng trúc, mưa gió diễn tấu, càn quét hết thảy!

Ma âm chồng chất, điên cuồng tràn vào mi tâm của Pháp Thiên hòa thượng, Pháp Thiên kêu to, quan tưởng Đại Nhật Phật Tổ nhất thời nghiền nát, một đôi tay che lỗ tai, lại có một đôi tay che mi tâm, nhưng vẫn không cách nào ngăn cản Ma Âm công phạt, rốt cục để cho thần hồn của hắn rung chuyển, cảnh giới không yên, hồ sen dưới chân cũng không cách nào ngăn cản được Lượng Kiếp Trận Đồ, nửa người lâm vào trong trận đồ.

Hắn còn đang giãy dụa, Thần Phủ đại phóng tia sáng, một đôi phật thủ từ trong chùa miểu này thăm dò, kéo thân thể của hắn hướng ra phía ngoài bay đi.

Đột nhiên, Đại Phật trên đỉnh đầu hắn bị Thiên Phủ Trọng Lâu ép tới nát bấy, trọng lâu trấn áp xuống, hung hăng nện ở trên ót hắn, đem đầu của hắn nện đến nát bấy.

Cùng lúc đó, uy năng của Lượng Kiếp Trận Đồ bộc phát, đem nửa người dưới của hắn hóa thành hư vô!

Pháp Thiên bỏ mình, hài cốt không còn!

- Hòa thượng này là một nhân vật lợi hại, đều là trẻ tuổi, trên Hổ Bảng

thực lực của hắn chỉ sợ vẻn vẹn ở dưới Dương La! Di, đây là cái gì?

Pháp Thiên vừa chết, Tử Phủ hắn tan rã, từ đó bay ra nhiều bảo vật cất dấu trong Tử Phủ, Giang Nam đột nhiên thấy một quyển thẻ tre bay ra, trong lòng khẽ nhúc nhích, vung tay áo một quyển, đem tất cả bảo vật hết thảy thu vào trong Tử Phủ của mình.

- Nơi đây không nên ở lâu, ta giết Pháp Thiên, lão hòa thượng tiểu hòa thượng của Kim Cương Pháp Thiện Tông chưa chắc có thể kiềm chế được, vẫn là trước đi thì tốt hơn!

Hắn tâm niệm vừa động, lúc này Thần Thứu Yêu Vương phóng lên cao, hai móng nắm lên Chiến Minh cự thú, bay tới dưới chân Giang Nam, lệ tiếu một tiếng, vỗ cánh bão táp bay đi, tốc độ nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt liền bay ra trăm dặm!

- Giang Tử Xuyên, ngươi giết chưởng giáo đệ tử ta, còn muốn đi?

Chúng tăng của Kim Cương Pháp Thiện Tông không khỏi giận dữ, rối rít gầm lên, Giang Nam đứng ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía sau từng bàn tay to thăm dò, hướng hắn chộp tới, có khoảng bốn mươi năm mươi bàn tay to, mỗi ngón tay đều có chu vi trên dưới một trăm mẫu, tạo thành một mảnh lưới màu vàng, rõ ràng là thế hệ trước của Kim Cương Pháp Thiện Tông nhất tề xuất thủ!

- Các vị tiền bối, không cần đưa tiễn!

Giang Nam cười ha ha, đột nhiên thân hình bay lên không, mi tâm hé ra, đem Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú hết thảy thu vào mi tâm Tử Phủ, cùng lúc đó một chiếc thuyền nhỏ từ trong đan điền hắn bay ra.

Giang Nam rơi vào trên chiếc thuyền này, chỉ thấy thuyền nhỏ sinh ra thiên dực, đồng loạt chấn động, chiếc thuyền nhỏ này có chút dừng lại, sau một khắc phá không bay đi, lưu lại từng chuỗi lôi âm, đem nhiều bàn tay của tăng nhân Kim Cương Pháp Thiện Tông vứt ở sau ót, nghênh ngang rời đi!

Chúng tăng Kim Cương Pháp Thiện Tông vừa sợ vừa giận, rối rít đứng dậy, chuẩn bị đuổi giết Giang Nam, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe chỗ sâu trong Pháp Thiện Tông truyền tới một thanh âm già nua, quát lên:

- Không cần đuổi theo!

- Chưởng giáo!

Chúng tăng vội vàng dừng lại, rối rít xoay người lại hợp thành chữ thập.

Hành Vân Đại Thiện Sư xuất hiện, tay cầm thiền trượng, người mặc áo cà sa, sắc mặt uy nghiêm nói:

- Hắn cùng với đồ nhi ta công bình đánh một trận, Pháp Thiên chết chính là mệnh trung chú định, chẳng trách người khác, các ngươi làm trò ở trước mặt người Bách Hiểu Lâu đuổi theo giết hắn, đem thể diện Pháp Thiện Tông ta phóng ở nơi nào? Còn ngại không đủ mất mặt sao?

Chúng tăng lộ ra vẻ xấu hổ.

Pháp Tướng hòa thượng bước lên phía trước, vội vàng nói:

- Sư tôn, không thể không đuổi theo! Trên người Pháp Thiên sư đệ có một cuốn thẻ tre, là Thái Hoàng thủ thư, Cận Đông Lưu sư huynh cho Pháp Thiên sư đệ, giúp hắn đột phá tu thành Thần Phủ. Hôm nay thẻ tre này rơi vào trong tay Giang Nam, nếu cầm không trở lại, Pháp Thiện Tông ta hướng Cận sư huynh khai báo như thế nào?

Hành Vân Đại Thiện Sư sắc mặt cứng đờ, thiền trượng nặng nề nhấn xuống, quát lên:

- Suy nghĩ làm gì? Còn không mau đuổi theo!

Chúng tăng lĩnh mệnh, gào thét bay lên, phật quang xông lên trời, chiếu rọi chu vi hơn ngàn dặm, hướng phương hướng Giang Nam rời đi đuổi giết theo.

Chỉ bất quá đám bọn hắn hơi dừng lại chốc lát, muốn đuổi theo Giang Na nữa m, cơ hồ là chuyện tình không thể nào. Thiên Dực Thần Châu của Giang Nam mặc dù không thể nói là pháp bảo nhanh nhất đương thời, nhưng ở trong Đạo Đài chi bảo Thần Phủ chi bảo, có thể được xưng tụng siêu quần bạt tụy, tốc độ cực nhanh, thậm chí ngay cả Vạn Long Sào Ngục Thần Châu muốn đuổi kịp nó cũng cần tốn hao một thời gian ngắn.

Kim Cương Pháp Thiện Tông Tông Chủ Phong, Từ Hàng Đại Điện, sắc mặt Hành Vân Đại Thiện Sư như giếng cổ không có sóng, thiền trượng lay động, tích hoàn rầm rầm rung động, thấp giọng nói:

- Thái Hoàng sắp sửa thành Thần, không người nào có thể ngăn, sau khi hắn thành Thần, Cận Đông Lưu chính là Thái Huyền hạ nhiệm Chưởng Giáo Chí Tôn, nếu Pháp Thiện Tông ta mượn Thái Hoàng tự viết của hắn bị cướp đi, tương lai Cận Đông Lưu trở thành chưởng giáo chắc chắn sẽ không cho Pháp Thiện Tông ta sắc mặt tốt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 458: Liên Thủ Sống, Tách Ra Chết. (1)

Thiền trượng trong tay của hắn đột nhiên bay lên, một tiếng trống vang lên, một chỗ khác của thiền trượng cắm vào trong hư không.

Giờ phút này Giang Nam đã đi ra ngoài mấy vạn dặm, đột nhiên chỉ cảm thấy một cổ nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu, trong lòng cảnh giác, đang muốn gia tốc thúc dục Thiên Dực Thần Chu, lại thấy một cổ uy áp mênh mông đánh tới, đem Thiên Dực Thần Chu định trụ tại chỗ!

Cổ uy áp này hạo hạo đãng đãng, không thể địch nổi, cho dù tu vi của hắn vô cùng nhiều, cũng không cách nào ngăn cản, tất cả pháp lực bị đóng đinh ở trong người!

Không chỉ có hắn, còn có Thần Thứu Yêu Vương, Chiến Minh cự thú trong mi tâm hắn cũng bị định trụ, cổ uy áp này nhắn nhủ đến Tử Phủ trong mi tâm của hắn, định trụ hết thảy, máu của hắn cũng không thể vận hành, đọng lại ở trong mạch máu!

- Nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp xuất thủ?

Giang Nam khó khăn vạn phần, cố gắng ngẩng đầu lên, vậy mà cổ của hắn phảng phất bị cố định ở nơi đó, đừng nói ngẩng đầu, cho dù nhúc nhích cũng không có thể!

- Thái Dương Thần hóa thân!

Giang Nam ra sức thúc dục đệ nhất hóa thân của mình, chỉ thấy trên bầu trời Ma ngục, Thái Dương Thần hóa thân trong Lục Đạo Thiên Luân giương cánh bay ra mi tâm, ngay sau đó cũng bị đính tại chỗ, không cách nào nhúc nhích!

Trên bầu trời Thiên Dực Thần Chu, hư không đột nhiên hé ra, chỉ thấy nơi

hư không hé ra, một cái thiền trượng cự đại từ đó thăm dò, chín đạo tích hoàn rầm rầm rung động, mỗi một đạo tích hoàn đều có chu vi hơn mười dặm, bọc ở trên hư không, thường thường trải rộng ra, tạo thành một vòng tròn lớn, chiếm diện tích mấy trăm dặm!

Chính là những tích khâu này, tản mát ra uy áp áp chế, để cho hắn không có lực phản kháng chút nào!

Trong lòng Giang Nam không khỏi tuyệt vọng, hắn cùng với Pháp Thiên động thủ, là ngang hàng giao phong, tranh đấu phân ra Sinh Tử thắng bại là chuyện bình thường, các trưởng bối rất ít nhúng tay, cho dù là Long Hổ Tông chưởng giáo tam đệ tử Chung Nhạc bị hắn giết chết, Long Hổ Tông cũng là theo đuôi hắn rời đi, cho đến ra khỏi phạm vi địa giới Long Hổ Tông, lúc này mới phái tới Chấp Pháp trưởng lão đuổi giết, hơn nữa còn không dám bại lộ thân phận Long Hổ Tông.

Điểm thể diện này, Long Hổ Tông vẫn là muốn.

Nhưng để cho Giang Nam không nghĩ tới chính là, Kim Cương Pháp Thiện Tông thậm chí ngay cả điểm thể diện này cũng không muốn!

Mấy trăm Đại hòa thượng lão hòa thượng của Pháp Thiện Tông đuổi giết Giang Nam thì cũng thôi, không nghĩ tới ngay cả Hành Vân Đại Thiện Sư vị Chưởng Giáo Chí Tôn này, cũng vạch mặt hướng hắn xuất thủ!

Một trượng này rơi xuống, thế tất sẽ đánh hắn cặn cũng không thừa!

- Hì hì, khi dễ đồ đệ của ta, Hành Vân, ngươi thật không biết xấu hổ...

Hư không vắng vẻ, đột nhiên truyền đến một tiếng cười khẽ, tiếp theo khắp trời Hỏa quang phóng lên cao, một vòng mặt trời chói chan bay tới, trong liệt nhật là một đầu Tam Túc Ô Kim cánh giương trăm dặm, ba móng vuốt tìm kiếm xuống phía dưới, nắm lên thiền trượng liền vỗ cánh bay đi.

Một tiếng gầm lên truyền đến, chỉ nghe đầy trời là phật âm, phảng phất có vô số Đại Phật cùng kêu lên giận dữ, tiếp theo mội cái đại thủ trải rộng màu

vàng, giống như tay của Phật Đà, thăm dò hư không, hướng Tam Túc Ô Kim chộp tới, tính toán cả người lẫn điểu cùng nhau bắt đi.

Nhưng vào lúc này, lại có một cánh tay ngọc thon thon thăm dò, cùng Phật Đà kim thủ này chạm nhau một chưởng, ngay sau đó năm ngón tay búng ra, chỉ thấy từng đạo kiếm khí phá không, kiếm khí huy hoàng trăm dặm, khích xuy đánh tới Phật Đà kim thủ, đem Phật Đà kim thủ kia cắt đến cơ hồ năm ngón tay cũng bị chặt đứt.

Phía dưới Phật Đà kim thủ, đột nhiên xuất hiện năm thùng gỗ lớn, mỗi một thùng gỗ đều có chu vi trăm trượng, đi đón kim huyết từ phật thủ chảy ra.

Năm đạo vết thương trên phật thủ kia nhanh chóng khép lại, hiển lộ ra thành tựu thân thể cực mạnh, năm ngón tay tụ lại hóa thành quả đấm oanh kích mà đến, cùng tay ngọc thon thon kia va chạm, ngay sau đó ba chỉ giang rộng ra, hóa thành một ấn bọc rơi, đem ngọc thủ kia đánh lui.

Không ngờ ngọc thủ này mới vừa thối lui, ngay sau đó hư không chấn động, thoáng cái bay ra mười hai cánh tay, nhất tề bắt được Phật Đà kim thủ kia, dùng sức một xé, đem Phật Đà kim thủ này sinh sôi từ trên cánh tay xé xuống.

Giữa không trung truyền đến một tiếng kêu đau, Phật Đà cụt tay rụt trở về.

Mười hai cánh tay kia nắm lên thùng gỗ màu vàng, nâng thùng nước lùi về hư không, nơi xa truyền đến một tiếng huýt gió của Tam Túc Ô Kim, đầu Kim Ô kia cướp đi thiền trượng, trong chớp mắt liền bay vô ảnh vô tung!

- Lạc Hoa Âm!

Từ Hàng Đại Điện, sắc mặt của Hành Vân Đại Thiện Sư có chút khó coi, cánh tay từ trong hư không rụt trở về, chỉ thấy cổ tay của hắn đã đứt rời, kim huyết lâm ly, hừ lạnh một tiếng:

- Không hổ là nữ ma đầu, không nói quy củ!

Hắn cùng với Lạc Hoa Âm đấu pháp, ỷ vào thân phận của mình, vẫn vận dụng một cánh tay cùng Lạc Hoa Âm so chiêu, vốn cho là cường giả giống như Lạc Hoa Âm tự nhiên cũng sẽ một tay cùng hắn đấu cao thấp, không ngờ nữ ma đầu này thoáng cái thăm dò mười hai cánh tay, đem cánh tay hắn xé xuống.

- Nữ ma đầu trong nửa năm gần đây chưa từng lộ diện, nghe nói là đi tai họa thế giới khác, chẳng lẽ vừa trở lại?

Huyết nhục chỗ cụt tay của Hành Vân Đại Thiện Sư ngọa nguậy, rất nhanh liền có một cánh tay sinh ra, thầm nghĩ:

- Nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia đúng là mạnh mẻ, nếu chính diện chống lại, ta còn không phải là đối thủ của nàng, bất quá nếu vận dụng trấn giáo chi bảo của Pháp Thiện Tông ta, nữ ma đầu này sẽ đền tội tại chỗ!

- Nữ ma đầu kia chưa chết, là một đại họa tâm phúc, đối với đại kế nhất thống thiên hạ của Thái Hoàng chỉ sợ có điều trở ngại!

Lão tăng này ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Giang Nam còn nhỏ, không đáng để lo, nhưng Lạc Hoa Âm tiến bộ thần tốc, tương lai tất thành đại họa tâm phúc. Không bằng đi tìm Thái Hoàng, mượn tới mấy cao thủ đem nữ ma đầu diệt trừ!

Hắn nghĩ tới đây, cao tụng một tiếng phật hiệu, đứng dậy rời Kim Cương Pháp Thiện Tông, hướng Thái Huyền Thánh Tông bay đi.

Mà vào lúc này, trong Huyền Thiên Thánh Tông, Lạc Hoa Âm thu hồi Tam Túc Ô Kim, lại mang tới năm thùng gỗ lớn, quét kim huyết trong thùng một cái, có chút hài lòng.

- Sau khi trở về còn có lợi nhuận, thu hoạch cũng hơi phong phú, còn có một cánh tay của Hành Vân Đại Thiện Sư, có thể dùng nghiên cứu công

pháp của hắn. Ông trời thật là đối đãi không bỏ... Sư huynh, ngươi nói Tử Xuyên đi Kim Cương Pháp Thiện Tông nhất định sẽ gặp phải nguy hiểm, xem ra đúng là không có nói sai, trình độ không biết xấu hổ của lão hòa thượng Pháp Thiện Tông, đã nhiều đến ngay cả ta cũng bội phục!

Tịch Ứng Tình đứng ở bên người nàng cách đó không xa, ánh mắt chớp động, nhẹ giọng nói:

- Hành Vân nhận được cái giáo huấn này, sẽ không dễ dàng hướng vãn bối xuất thủ, nhưng hắn ăn không được thiệt thòi này, hơn phân nửa còn có thể hướng ngươi hạ thủ, ngươi phải cẩn thận làm việc.

Chương 459: Liên Thủ Sống, Tách Ra Chết. (2)

Lạc Hoa Âm lơ đễnh, cười nói:

- Như vậy tốt hơn, ta còn đang lo không có ai đánh.

Tịch Ứng Tình bất đắc dĩ, biết tính tình nàng chính là như vậy, mình khuyên nàng sao cũng nghe không lọt, đột nhiên cười nói:

- Sư muội, ta còn có một việc muốn nhờ cậy ngươi.

Vẻ mặt Lạc Hoa Âm khẽ nhúc nhích, Tịch Ứng Tình lấy ra một phong thơ, giao cho nàng cười nói:

- Ta viết một phong thơ cho Tinh Nguyệt Thần Tông Ma La Thập, khổ nổi không có người thích hợp đi đưa tin, hoàn hảo sư muội trở lại, vi huynh nhờ sư muội đại lao một lần, đem phong thư này đưa đến trên tay của hắn. Ma La Thập kia hỷ nộ vô thường, người khác đi đưa tin mà nói, hắn hơn phân nửa sẽ đem người ăn, bất quá hắn cùng Tử Xuyên tám bái kết giao, lẫn nhau xưng huynh đệ, ngươi là ân sư của Tử Xuyên, hắn sẽ không ăn ngươi.

- Chuyện này đơn giản.

Lạc Hoa Âm nhận lấy phong thư này, khống chế Thái Dương Chiến Xa mau chóng bay đi, cũng không lâu lắm đến Tinh Nguyệt Ma Tông, Lạc Hoa Âm không đợi người trông sơn môn thông báo, trực tiếp xông đi vào, đi tới Tông Chủ Phong của Tinh Nguyệt Thần Tông.

Phụ Văn Cung nhận được tin tức, tự mình nghênh đón, Lạc Hoa Âm nói rõ lai ý, Phụ Văn Cung vội vàng sai người đi mời Ma La Thập, ngay sau đó mời Lạc Hoa Âm ngồi xuống, cười nói:

- Sư tỷ, gần đây trên giang hồ náo nhiệt xôn xao, chỉ là không có nghe

qua tin tức của ngươi, xin hỏi sư tỷ mấy ngày nay đi nơi nào?

Lạc Hoa Âm cùng Phụ Văn Cung cũng không xa lạ gì, cười nói:

- Trước đó không lâu đi Huỳnh Hoặc Nguyên Giới một chuyến, cũng không lâu lắm liền bị người đuổi đi ra ngoài, vẫn còn là sư huynh ta cắt đứt đường lui cho ta, không để cho cao thủ Huỳnh Hoặc Nguyên Giới đuổi giết đến Huyền Minh Nguyên Giới.

- Cuộc sống của Sư tỷ thật là nhiều màu nhiều sắc, ngu đệ bội phục.

Phụ Văn Cung cảm khái vạn phần nói.

- Tịch Ứng Tình có thư cho ta?

Ma La Thập từ bên ngoài đi tới, từ trong tay Lạc Hoa Âm nhận lấy thư, nhìn lướt qua, nghi ngờ nói:

- Đây là ý gì? Tịch Ứng Tình là uy hiếp ta sao?

Phụ Văn Cung cùng Lạc Hoa Âm hướng bức thư kia nhìn lại, cũng không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy trên thư chỉ viết sáu chữ: "Liên thủ sống, tách ra chết."

Phụ Văn Cung ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ta hiểu được, ý tứ của Tịch chưởng giáo rất đơn giản, là muốn sư thúc cùng hắn liên thủ, sống ở Huyền Minh Nguyên Giới, ngàn vạn lần không nên ra cửa đi xa, nếu không tất gặp nguy hiểm!

- Thì ra là như vậy!

Ma La Thập cũng không phải là người ngu, bừng tỉnh đại ngộ, trầm ngâm nói:

- Nghĩ muốn giết ta, là Thái Hoàng lão tổ sao? Lão quỷ này nếu như phục kích ta mà nói, đúng là không dễ đối phó, nhưng cùng Tịch Ứng Tình liên

thủ, hắn liền không thể làm gì. Tiểu nữ tử, ngươi trở về nói cho hắn, ta gần đây không ra khỏi cửa.

- Ma La, ngươi là anh em kết nghĩa của đệ tử ta, hắn gọi ta là sư thúc mới đúng.

Lạc Hoa Âm cười dài nói.

Phụ Văn Cung không khỏi thay nàng đổ mồ hôi lạnh, Ma La Thập giận dữ, da thịt khóe mắt nhảy loạn, đem quả đấm duỗi ở trước mặt Lạc Hoa Âm, quát lên:

- Gặp qua quả đấm lớn như vậy chưa? Lúc nào quả đấm của ngươi so với ta lớn hơn, lão tử mới gọi ngươi sư thúc! Khốn kiếp, lão tử làm sao hi lý hồ đồ, cùng tiểu tử kia kết bái, làm hại ta không duyên cớ rớt bốn năm bối phận...

- Sư thúc, là ba bối phận.

Phụ Văn Cung hảo tâm nhắc nhở:

- Ngươi hiện tại cùng đệ tử ta là một bối phận...

- Ngươi nói nữa, lão tử liền giết chết ngươi!

Ánh mắt Ma La Thập bất thiện, hung hăng trừng hắn một cái.

- Sư tôn thật là lợi hại, cách không đấu pháp, chỉ có cường giả bực này mới có thể làm được.

Giang Nam mắt thấy Hành Vân Đại Thiện Sư cùng Lạc Hoa Âm ở giữa đấu pháp, than thở không dứt, Hành Vân cùng Lạc Hoa Âm cách mấy vạn dặm, làm hỏng hư không giao thủ, hoàn toàn mới lạ, dưới đánh một trận, cánh tay của Hành Vân Đại Thiện Sư bị xé đứt, thiền trượng bị đoạt, chỉ đành phải rút đi.

Loại tu vi cảnh giới này, Giang Nam vẫn còn xa xa không kịp, chỉ có thể

quan chiến, không thể tham dự.

- Sau lưng có một núi dựa, chính là không giống nhau!

Người muốn giết Giang Nam rất nhiều, tỷ như Chung Nhạc, tỷ như Pháp Thiên hòa thượng, là bởi vì sau lưng hắn có chỗ dựa, có Thái Huyền Thánh Tông ủng hộ, vì vậy có thể không hề kiêng kỵ.

Nhưng rất nhiều người cũng đã quên, phía sau Giang Nam cũng có chỗ dựa.

Lạc Hoa Âm hướng Hành Vân Đại Thiện Sư xuất thủ, chính là cho những người muốn động Giang Nam kia đi theo quy củ, người ngang hàng cùng Giang Nam tranh đấu mà nói, sinh tử thắng bại cùng nàng không liên quan, cho dù là Giang Nam chết nàng cũng sẽ không can thiệp, nhưng mà nếu như thế hệ trước không biết xấu hổ mà nói, nàng cũng không phải là ngồi không!

Giang Nam mi tâm chợt lóe, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú bị hắn thích phóng đi ra, hắn khoanh chân ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, bắt đầu dọn dẹp bảo vật của Pháp Thiên hòa thượng.

Lần này Pháp Thiên hòa thượng cùng hắn động thủ, thi triển không ít Phật Môn tuyệt học, tỷ như Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân, Hàng Tam Thế Minh Vương chân thân, cùng với Bất Động Minh Vương chân thân, cũng là Phật Môn Thiên Cung cấp kinh điển, rất là tinh diệu.

Những công pháp này sớm đã bị Huyền Thai của hắn bắt được, thôi diễn ảo diệu trong tâm pháp, mặc dù Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam hôm nay đã tự thành nhất thể, mở ra Đạo Đài bát cảnh công pháp, chất lượng vượt xa mấy công pháp như Quân Đồ Lợi Minh Vương chân thân,... nhưng hấp thu sở trường những công pháp khác đối với hắn mà nói như cũ cực kỳ trọng yếu.

Đây chính là tích lũy, không có tích lũy sâu nhiều, sau khi hắn tu thành Thất Bảo Đài Cảnh, liền không thể nào diễn biến ra tâm pháp Thần Phủ cảnh

giới.

Trong Tử Phủ của Pháp Thiên hòa thượng cất dấu, đối với Giang Nam có giá trị không nhiều lắm, đơn giản là một chút tài liệu cùng pháp bảo, uy lực cũng không cao thế nào. Duy nhất khiến cho hắn coi trọng, là cuốn thẻ tre mềm mại kia.

Lúc ấy cuốn thẻ tre này từ trong Tử Phủ của Pháp Thiên hòa thượng bay ra, mơ hồ tản mát ra một cổ năng lượng kỳ lạ, hấp dẫn Giang Nam chú ý.

- Thái Hoàng lão tổ tự tay viết sách? Kỳ quái, Thái Hoàng tự viết làm sao rơi vào trong tay Pháp Thiên hòa thượng?

Giang Nam trong lòng buồn bực, hắn tự nhiên chưa từng ngờ tới, cuốn thẻ tre này là Cận Đông Lưu giao cho Pháp Thiên, giúp Pháp Thiên đột phá cảnh giới tới chém giết hắn.

Chẳng qua là, Cận Đông Lưu cũng không ngờ rằng mặc dù Pháp Thiên đột phá cảnh giới, nhưng còn không phải là đối thủ của Giang Nam, ngược lại chết ở trong tay Giang Nam, cuốn Thái Hoàng tự viết này cũng rơi vào tay Giang Nam.

Hắn triển khai thẻ tre, thấy văn tự phía trên, trong lòng không khỏi bị rung động thật sâu, văn tự trong thẻ tre kia có thể nói là nhất pháp, nhất Thần Thông, thiên địa Phong Vân Thủy Hỏa, từng chữ ẩn chứa giải thích Đại Đạo cực kỳ khắc sâu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 460: Thái Hoàng Tự Viết

Tâm thần của hắn không khỏi bị hấp dẫn đi vào, nhìn thấy một chữ, liền cảm giác mình đối với đạo lĩnh ngộ càng thêm thấu triệt một chút, thấy thời gian càng dài, lĩnh ngộ càng nhiều!

Thái Hoàng lão tổ sâu không lường được, thư tay của hắn quả thực chính là một bảo khố công pháp khổng lồ, loại cảnh giới này, chính là Đại Tông Sư, chính là tuyệt thế cường giả!

Đột nhiên, khí tức của Giang Nam tăng vọt, pháp lực phún dũng, vô số đạo văn từ trong cơ thể xông ra, hóa thành một đóa liên hoa khổng lồ màu đen vây quanh hắn ở trong đó.

Liên hoa còn là nụ hoa, nhưng sau một khắc liền bắt đầu trán phóng, vô số đạo văn chi chít dung nhập vào nhục thể của hắn, cải tạo thân thể của hắn!

Cùng lúc đó, trong đan điền của hắn, lại có một ngọn Đạo Đài thành hình, bộ dáng cũng là một đóa liên hoa nở rộ!

Liên Đài Cảnh!

Đỉnh đầu của Giang Nam, kiếp vân bay nhanh, từng đạo Thiên Lôi răng rắc răng rắc lóng lánh bầu trời đêm.

Lúc này đêm đã khuya, lúc Lôi Điện rơi xuống bộc phát ra ánh sáng chiếu rọi mấy trăm dặm, lôi đình dày đặc không ngừng oanh rơi, Giang Nam đắm chìm trong Lôi Quang, như cũ ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, tay cầm thẻ tre tinh tế đọc.

Mới vừa rồi hắn tham quan hoc tập thẻ tre do Thái Hoàng tự tay viết, lĩnh ngộ đến ý cảnh trong đó, vốn là còn áp chế cảnh giới nhất thời không cách nào áp chế, rốt cục xông phá trạm kiểm soát, tu thành Liên Đài!

Hắn vốn là áp chế cảnh giới, muốn đạt được đủ tích lũy, tránh cho bởi vì nóng lòng tăng cảnh giới lên, làm cho căn cơ của mình không ổn, nhưng nhìn đến một hàng chữ ngắn ngủn trong Thái Hoàng tự viết, hắn tích lũy liền đạt tới tình cảnh cực kỳ sâu, một cách tự nhiên đột phá cảnh giới!

Có thể thấy được, trong Thái Hoàng tự viết tích chứa giải thích là phong phú bực nào!

- Lôi!

Giang Nam thấy chữ "Lôi" trên thẻ trúc, trong lòng khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn lên trên, chỉ thấy trong kiếp vân của mình, vạn lôi bắn ra, đồng loạt rơi xuống, cùng chữ "Lôi" trên thẻ trúc tương đối so sánh, trong lòng nhất thời có điều lĩnh ngộ, đột nhiên há mồm khẽ hấp thật dài!

Thân thể hắn vô cùng mạnh mẻ, giống như Thần Phủ chi bảo, một hơi hút này, phảng phất là lão yêu quái vạn năm thôn vân thổ vụ, chỉ thấy đóa kiếp vân kia phiêu diêu không chừng, lại bị hắn một hơi hút đến bên cạnh, vô số lôi đình tạo thành kiếp vân lại bị hắn hút đến không ngừng ngâm nước, hướng trong miệng hắn dũng mãnh lao tới!

Trong khoảnh khắc, lôi kiếp chi vân thanh thế to lớn, liền bị hắn nuốt trọn, kiếp vân ở trong cơ thể hắn như cũ răng rắc răng rắc bổ tới bổ đi, nhưng lại không thể thương tổn được hắn chút nào.

Nhục thể của hắn phảng phất là lôi nguyên tố biến thành, vô luận Thiên Lôi gì cũng sẽ bị hấp thu, biến thành năng lượng trong cơ thể!

Giang Nam ợ một cái, khóe miệng phun ra một đạo Lôi Quang, tiếp tục cúi đầu nhìn lại, càng xem liền càng bội phục đối với Thái Hoàng lão tổ, Thái Hoàng thành tựu thâm sâu, đã đạt đến độ cao Thần minh.

Cũng không lâu lắm, lôi kiếp đi qua, tiếng sấm trong bụng Giang Nam dần dần bình thường, tiếp tục nghiên cứu những văn tự này.

Thái Hoàng tự viết đối với hắn ý nghĩa thật lớn, không chỉ có tăng lên

lĩnh ngộ đối với đạo, đồng thời là một loại tích lũy thật lớn, những hàng chữ này, ẩn chứa đạo lý thật lớn, từng văn tự có thể mở ra rất nhiều loại Thần Thông, mà vừa vặn là Giang Nam cần nhất!

Sớm muộn gì có một ngày, hắn sẽ tu thành Đạo Đài tám trọng cảnh giới, tiến quân Thần Phủ, mà Thần Phủ cảnh thì cần càng nhiều tích lũy, trong Thái Hoàng tự viết tích chứa đạo lý, có thể làm cho hắn rút ngắn tốn hao thời gian thật lớn!

Cuốn Thái Hoàng tự viết này có hơn ngàn chữ, Giang Nam theo chữ học đi, qua ba bốn ngày thời gian, rốt cục thấy phần cuối tự viết.

Đột nhiên, một văn tự rơi vào mắt của hắn, là một chữ "Giết".

Giết!

Thấy chữ này, đột nhiên Giang Nam phảng phất cảm giác được nhiều văn tự phía trước tựa hồ hết thảy sống lại, hóa thành hàng vạn hàng nghìn Thần Thông phô thiên cái địa hướng mình đánh tới!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, đột nhiên da trên cánh tay hé ra, phảng phất bị vô hình cắt tới, da thịt mở ra, nhìn thấy mà giật mình!

Xuy!

Mi tâm của hắn hé ra một lỗ thủng to, phảng phất có lợi kiếm đâm thủng đầu của hắn, ngay sau đó trên cổ của hắn đột nhiên nhiều ra một vết máu, đỉnh đầu cơ hồ bị cắt đứt.

Lục phủ ngũ tạng của Giang Nam chấn động, nhổ ra một ngụm máu tươi, vội vàng đem cuốn thẻ tre này khép lại, không hề đi xem giết chữ kia nữa.

Răng rắc!

Cánh tay hắn đột nhiên bị bẻ gảy, tựa hồ có Cự Nhân vô hình đem tay của hắn bẻ gãy!

- Ta mặc dù không có tiếp tục quan sát giết chữ kia, nhưng mới vừa rồi liếc mắt một cái, ý cảnh của chữ kia khắc ở đáy lòng ta, nếu như không thể thoát khỏi ý cảnh chữ giết, chỉ sợ ngay cả ta cũng phải chết!

Giang Nam không kịp thu tay, điên cuồng thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Huyền Thai đi ra, trấn áp tâm thần, mưu cầu tiêu trừ ảnh hưởng của chữ giết này mang đến cho mình.

Khúc khích xuy!

Cả người Giang Nam huyết nhục tung bay, da bị cắt toái, một mảnh đại gân dài hẹp bị sát ý vô hình từ trong cơ thể bay ra, xé đứt, da thịt bị phách toái, trong huyết nhục nghiền nát có thể thấy xương cốt!

Xương cốt toàn thân cao thấp cũng gảy lìa không biết bao nhiêu nơi, một chữ giết của Thái Hoàng, đối với hắn ảnh hưởng quá lớn, lúc trước hắn thấy nhiều văn tự từ đó lĩnh ngộ ra đạo lý, được ích lợi nhiều, vốn cho là không gặp được nguy hiểm, lại không nghĩ rằng một giết chữ này, liền cơ hồ khiến hắn bỏ mình đạo tiêu!

Thái Hoàng lão tổ đã tiếp xúc đến Thần minh đạo tắc, văn tự của hắn kinh khủng vô cùng, có thể làm cho ngươi lĩnh ngộ ra tất cả đạo lý, cũng có thể đem ngươi giết ở vô hình!

Oanh!

Ý cảnh chữ "Giết" xâm nhập mi tâm của hắn, muốn tiêu diệt thần hồn của hắn, chỉ thấy bên trong Ma Ngục nhất thời long trời lỡ đất, kỵ binh lưỡi mác, đao thương kiếm kích, long hổ phượng ô, phô thiên cái địa hướng Huyền Thai đánh tới, muốn phá hủy hết thảy trong Ma ngục, hủy diệt căn cơ của hắn!

Một thanh cự kiếm kim chói đánh rớt, một kiếm quang hàn, tựa hồ muốn xé rách thời không, lướt qua một đạo quang mang đẹp đẽ, thẳng tắp bổ về phía đỉnh đầu Huyền Thai!

- Chữ là chết, người là sống, coi như là chữ viết của Thái Hoàng, cũng muốn giết chết ta?

Giang Nam gầm lên, Huyền Thai mở ra bàn tay, xuống phía dưới nặng nề nhấn một cái, vô số Thần Thông nhất thời rơi xuống, bá một tiếng liền đem bạo động trên bầu trời Ma ngục bình thường trở lại!

Hai mắt Huyền Thai thần quang bắn ra, đứng ở trong mi tâm của Giang Nam, trong hai mắt thần quang như trụ, hướng toàn thân cao thấp của Giang Nam quét nhìn, chỗ mi tâm còn gọi là Thiên Đình, Thiên Cung, là chỗ ở của thần minh, tu sĩ tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, Thiên Cung liền tọa lạc ở bên trong mi tâm, nhất trọng đắp Thiên Cung, cô đọng thần tính trấn giữ Thiên Cung, mới có thể tu thành Thần minh.

Chương 461: Bán Máu. (1)

Mà Huyền Thai của Giang Nam chính là Thiên Cung trung thần, Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng người khác bất đồng, môn công pháp này trước luyện ra Thần tính, thần tính chính là Huyền Thai, ánh mắt Huyền Thai chiếu xạ, pháp lực bạo động trong người Giang Nam rối rít hành quân lặng lẽ, bình thường xuống, gợn sóng không sợ hãi.

Chữ giết của Thái Hoàng tích chứa sát ý vô cùng bén nhọn, kích phát pháp lực của Giang Nam, dùng sát ý của hắn khu động, vì vậy mới có thể đối với nhục thể của hắn tạo thành phá hư thật lớn.

Giang Nam thấy chữ giết này, đem ý cảnh bên trong in dấu trong đáy lòng, bởi vì tu vi tâm cảnh của Thái Hoàng vượt xa hắn, cho nên mới khống chế không được pháp lực bản thân.

Mà Huyền Thai vừa ra, liền đem ý cảnh tích chứa trong chữ giết trấn áp xuống, toàn thân các nơi hết thảy bình thường trở lại.

- Nguy hiểm thật, may là ta luyện tựu Huyền Thai, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, lập tức chữa trị thân thể, đợi thương thế phục hồi như cũ, lại triển khai Thái Hoàng tự viết, tiếp tục hướng chữ giết kia nhìn lại, tinh tế tính toán.

Lần này có Huyền Thai trấn áp, ý cảnh tích chứa trong chữ giết không thể thương tổn được hắn chút nào.

Thái Hoàng tự viết một hàng chữ cuối cùng theo thứ tự là sáu chữ "Giết" "quấy" "trấn" "phong" "cấm" "toái", từng chữ ẩn chứa nguy hiểm thật lớn, cho dù là Cận Đông Lưu nhận được bảo vật này, cũng không dám nhìn tới sáu chữ cuối cùng này, miễn cho bị diệt.

Mà Giang Nam đem sáu chữ này từng cái nghiên cứu một lần, mới thu hồi Thái Hoàng tự viết, thầm nghĩ:

- Cuốn Thái Hoàng tự viết này là đồ tốt, nhất là sáu chữ cuối cùng kia, từng chữ có thể diễn biến ra một loại Đại Thần Thông cực kỳ lợi hại, sẽ không kém sắc so với thần thông ta khai sáng!

- Thái Hoàng, không hổ là đương thời đệ nhất cường giả!

Tu thành Liên Đài, thân thể của Giang Nam so sánh với trước mạnh hơn mấy lần, hơn nữa lĩnh ngộ Thái Hoàng lôi tự, để cho hắn đem kiếp vân một ngụm cắn nuốt, lực lượng trong kiếp vân hết thảy bị thân thể hắn hấp thu không có nửa phần lãng phí, hiện tại cường độ thân thể hắn so với Thần Phủ chi bảo bình thường còn muốn cứng rắn!

- Không biết trình độ nhục thể của ta hôm nay mạnh mẻ đến bực nào?

Giang Nam tâm niệm hơi động, Lượng Kiếp Trận Đồ đột nhiên xuất hiện, hô một tiếng trải rộng ra, đem chính hắn nhét vào trong trận đồ.

Không gian trong Lượng Kiếp Trận Đồ nhất thời mai một, hết thảy mọi thứ hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, điên cuồng khuấy phá, Giang Nam muộn hanh nhất thanh, chỉ cảm thấy áp lực khó có thể tưởng tượng từ bốn phương tám hướng đánh tới, muốn đem thân thể của hắn đồng hóa!

Hắn luyện chế Lượng Kiếp Trận Đồ, trong đó dùng đến nhiều trận pháp của Ma Môn, một cái chức năng trong đó chính là đồng hóa, đem vạn vật khác trở lại thành Huyền Hoàng nhị khí như cũ, cường giả chôn vùi ở trong cuốn trận đồ này càng nhiều, uy lực trận đồ càng mạnh.

Giờ phút này, uy lực của cuốn trận đồ kia so với lúc giết Pháp Thiên còn mạnh hơn nhất phân, Giang Nam một mình đứng ở trong không gian mai một, mặc dù thừa nhận áp lực thật lớn, nhưng trận đồ mai một mang đến uy năng thủy chung không có thể thắt cổ hắn!

Máu thịt của hắn theo phá theo sinh, Sinh Sinh Bất Tức, thủy chung có

thể ngăn cản được trận đồ thắt cổ.

- Nếu lần nữa cùng Pháp Thiên giao thủ, ta đứng ở nơi đó, cho dù không tế lên Sơn Hải Đỉnh, Pháp Thiên hòa thượng cũng chưa hẳn có thể phá vỡ nhục thể phòng ngự của ta!

Giang Nam đứng dậy ra khỏi trận đồ, đem Lượng Kiếp Trận Đồ thu hồi, trở lại như cũ thành một quyển thư họa bị hắn đưa vào trên Liên Đài, thầm nghĩ:

- Cường độ nhục thể của ta, so sánh với Pháp Thiên hòa thượng muốn mạnh hơn rất nhiều, đại khái trình độ tương đương với Long Hổ Tông Hàn trưởng lão chết ở trong tay ta kia, cho dù so với hắn mạnh hơn, cũng là mạnh có hạn. Như vậy xem ra, Lượng Kiếp Trận Đồ cũng cần tăng lên tới trình độ Liên Đài chi bảo, nếu không gặp phải người thân thể cùng ta không sai biệt lắm, cuốn trận đồ này liền không cách nào làm gì hắn.

Cảnh giới tăng lên, hắn có thật nhiều việc phải bận rộn, Lượng Kiếp Trận Đồ có thể đưa vào Liên Đài ân cần săn sóc, mượn đạo văn không ngừng đề thăng uy năng, Thiên Dực Thần Chu, Đạo Âm Cổ, Thiên Ma Cầm cùng Long Văn Sơn Hải Y cũng có thể đưa vào Liên Đài ân cần săn sóc tăng lên.

Nhưng mà các loại bảo vật như Thiên Phủ Trọng Lâu, Ngũ Kiếp Chung, Sơn Hải Đỉnh, Địa Từ Nguyên Phủ, bởi vì là Ngũ Sắc Kim luyện chế thành, đạo văn không cách nào khắc ở trên, chỉ có thể một lần nữa đúc luyện đánh vào đạo văn mới có thể tăng lên phẩm cấp.

Giang Nam để cho Huyền Thai ở trong Tử Phủ luyện chế vài món bảo vật này một lần nữa, tu vi của hắn tăng lên, uy năng của Huyền Thai cũng càng ngày càng mạnh, sau khi trấn áp thần tính của Bất Tử Minh Vương, đem thần tính hấp thu, giờ phút này Huyền Thai đã có thể thong dong khống chế Đậu Suất Thần Hỏa đệ ngũ trọng hỏa diễm, không để cho hỏa diễm thương tổn được bản thể Giang Nam.

Có Huyền Thai luyện bảo, hắn cũng dễ dàng rất nhiều, bớt đi quá trình tự

luyện chế.

- Thác Bạt Lan Vân trong hai năm qua đã đưa tới tám trăm vạn cân Ngũ Sắc Kim, còn kém hai trăm vạn cân mới coi là hoàn thành giao dịch, nói vậy mấy ngày nay, nàng đã lấy đủ Ngũ Sắc Kim rồi, nhưng không có đưa tới, chi bằng đi Nam Hải một lần!

Lúc này Giang Nam khống chế Thần Thứu Yêu Vương, không nhanh không chậm hướng Nam Hải bay đi. Sau khi chém giết Pháp Thiên hòa thượng, trên Hổ Bảng còn có ba người xếp hạng trên hắn, trong đó có Nhị sư huynh Dương La.

Trừ Dương La ra, hai người khác đã không bị hắn coi vào đâu, lười đi khiêu chiến, tranh thủ xếp hạng cao hơn.

Pháp Thiên hòa thượng tu thành Thần Phủ, tu vi thực lực ở trên hai người khác, gần với Dương La, vì vậy hai người trên bảng kia đối với Giang Nam thật sự mà nói không có tính khiêu chiến.

Dương La là thánh tông Nhị sư huynh, tu vi thực lực sâu không lường được, có huyết mạch Thần Tộc cùng Nhân Tộc, lúc hắn cùng Giang Nam gặp nhau, cũng đã tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, gần hai năm thời gian trôi qua, thực lực của hắn nhất định càng thêm mạnh mẻ, hoàn toàn xứng đáng Hổ Bảng thứ nhất, Giang Nam cũng tự nhận không bằng hắn.

Thậm chí ở trong lòng Giang Nam, thực lực của Dương La chỉ sợ còn muốn vượt qua Phong Mãn Lâu!

Nếu như Dương La còn ở thánh tông, lấy thực lực cùng tâm tính của hắn, tự nhiên là người lựa chọn kế nhiệm chưởng giáo tốt nhất, nếu hắn khiêu chiến, chỉ sợ nhiều chưởng giáo thủ tịch đệ tử trên Long Bảng đều sẽ địa vị không yên!

- Đáng tiếc Dương La sư huynh là đệ tử Dương Di Thần Tộc, tâm hướng Thần Tộc, nếu không có thể để cho thánh tông ta đại phóng dị sắc!

Giang Nam âm thầm vì Tịch Ứng Tình tiếc hận, tứ đại đệ tử của Tịch Ứng Tình, hai vị bỏ mình, Dương La đi Minh giới không về, Phong Mãn Lâu tương lai còn phải mai danh ẩn tích, làm đao trong tay Giang Nam, trở thành bóng dáng của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 462: Bán Máu. (2)

Để cho Giang Nam cảm giác trong nội tâm chua xót cùng xin lỗi chính là Phong Mãn Lâu, vị thánh tông đại sư huynh này mặc dù không phải là nhân vật chói mắt như Cận Đông Lưu, nhưng tư chất cũng thiên hạ ít có, có thể cùng đám người Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh Nữ chạy song song.

Bất quá vì tương lai thánh tông, hắn chỉ có thể làm ra hy sinh lớn lao!

- Long Hổ Phong Vân Bảng giắt trên Nam Hải, nhiều thủ tịch đệ tử trên Long Bảng nhất định sẽ vì xếp hạng tranh giành thắng bại cao thấp, khẳng định rất náo nhiệt. Hổ Bảng đã không có tính khiêu chiến, không biết ta có thể ở trên Long Bảng đứng hàng thứ mấy?

Tới Nam Hải, Giang Nam nhẹ nhàng bay xuống trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, liếc liếc về hai đầu cự thú, mang theo hai đầu cự thú này thật sự quá rêu rao, cau mày nói:

- Thần Thứu, đem hình thể thu nhỏ một chút.

Thần Thứu Yêu Vương lĩnh mệnh, ngay tại chỗ lăn một vòng hóa thành Đạo Nhân đầu trọc.

Giang Nam nhìn về phía Chiến Minh cự thú, đầu cự thú này hôm nay dần dần thông minh, lập tức hội ý, trong cổ họng phát ra trận trận gào thét, cố gắng thu nhỏ hình thể lại, qua một hồi lâu, hình thể của nó vẫn không có bất kỳ thu nhỏ lại, mắt nhỏ nháy nháy, đáng thương nhìn Giang Nam.

Giang Nam bất đắc dĩ, để cho Thần Thứu Yêu Vương nắm đầu cự thú này, đi vào Nam Hải ngọc thai.

Hơn hai năm thời gian trôi qua, Nam Hải ngọc thai lại trầm xuống bốn mươi năm mươi trượng, xiềng xích khóa lại ngọc thai phía dưới trở nên lỏng,

hiển nhiên vị Nam Hải tổ sư đã tu thành thần minh kia thân thể ngày càng lụn bại, thọ nguyên hao tổn thật lớn, ngày giờ không nhiều.

- Nam Hải tổ sư vừa chết, Nam Hải nhất định sẽ diệt vong, tuyệt đối không có con đường thứ hai!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nam Hải chiếm cứ tài phú lớn như vậy, so sánh với Thái Huyền Thánh Tông còn muốn giàu có, há có thể không bị người thương nhớ? Đoán chừng hiện tại không biết có bao nhiêu người đang ngó chừng ngọc thai này, đợi chờ Nam Hải tổ sư vừa chết, liền tới cướp sạch nơi này!

Giờ phút này Nam Hải so với hắn tưởng tượng còn muốn náo nhiệt một chút, nhiều đệ tử môn phái tụ tập ở chỗ này, thỉnh thoảng có khiêu chiến phát sinh, tranh đoạt xếp hạng trên Long Hổ Phong Vân Bảng.

Giang Nam ra hiện tại Nam Hải, khiến cho oanh động không nhỏ, đệ tử các phái rối rít hướng hắn xem ra, hâm mộ, ghen ghét đều có.

Chẳng bao lâu trước, Giang Nam hai lần đi tới Nam Hải, kinh nghiệm cũng không coi là thái bình, hai lần đều bị người vây công, hiểm hiểm xém chết ở chỗ này.

Bất quá khi đó tu vi thực lực hắn rất thấp, người nào cũng dám hướng hắn khiêu khích, người nào cũng dám nói ra lời vũ nhục, mà hiện tại mặc dù như cũ có người đối với hắn mắt nhìn chằm chằm vào, nhưng chân chính có can đảm hướng hắn khiêu chiến lại không nhiều.

Bởi vì đại danh của Giang Nam, đã vinh dự trở thành vị thứ hai trên Hổ Bảng, chỉ có xếp hạng dưới Dương La (Đinh Trác)!

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn từ thứ mười ba trên Hổ Bảng liên tục đánh bại mười đối thủ, quang vinh trèo lên thứ hai trên bảng, đây cũng không phải là đơn thuần danh khí tăng lên xếp hạng của mình. Mà là quả đấm, chiến tích, sinh sôi đánh ra uy phong, đánh ra xếp hạng!

Khi Bách Hiểu Lâu mang đến tin tức Giang Nam chém giết Pháp Thiên hòa thượng, rất nhiều người đã đem hắn làm thành nhân vật có thể cùng chưởng giáo thủ tịch đệ tử đánh đồng, so sánh với cường giả Long Bảng cũng không thua gì!

Dù sao, Bách Hiểu Lâu truyền ra tin tức, Pháp Thiên hòa thượng cùng Giang Nam đánh một trận, đã tu thành Thần Phủ, Thần Phủ cảnh là một cánh cửa, sau khi tu thành Thần Phủ, là có thể cùng cường giả thế hệ trước chạy song song, mà có thể đạt tới cảnh giới này, phần lớn là đại sư huynh các môn các phái, chưởng giáo thủ tịch đại đệ tử!

- Hôm nay danh tiếng của Giang đạo hữu thẳng ép những chưởng giáo đại đệ tử kia, thật đáng mừng.

Khanh Vương Các, Thác Bạt Lan Vân vẫn mặc trang phục nam tử, anh tư sảng ngời cười nói:

- Ngươi lần này tới, nhất định là vì Ngũ Sắc Kim a? Tiểu muội đã sớm chuẩn bị xong Ngũ Sắc Kim, đang định đưa đến quý phủ, chẳng qua hiện nay có Nam Hải mấy trận đại chiến sắp tới, tiểu muội tham luyến chiến đấu, vì vậy không thể phân thân.

Nàng đem Ngũ Sắc Kim cùng Giang Nam giao dịch xong, thở phào nhẹ nhỏm nói:

- Mặc dù sản lượng Ngũ Sắc Kim cực cao, nhưng mà bị ngươi mua nhiều như vậy, chỉ sợ sau này giá tiền sẽ tăng lên.

Giang Nam trong lòng cũng có chút vui mừng, giao dịch đến nay, trong tay của hắn đã có ngàn vạn cân Ngũ Sắc Kim, tuy nói luyện không được trấn giáo chi bảo, nhưng luyện chế thành Thiên Cung chi bảo cũng dư dả!

Thử nghĩ một chút, Sơn Hải Đỉnh, Ngũ Kiếp Chung hoặc là Thiên Phủ Trọng Lâu luyện thành Thiên Cung chi bảo, uy lực sẽ mạnh mẻ bực nào, coi như là trấn giáo chi bảo, chỉ sợ cũng có thể một kích nát bấy!

Đây mới là tiền vốn lớn nhất sau khi hắn tu thành Thiên Cung!

- Đáng tiếc, ngàn vạn cân Ngũ Sắc Kim, chỉ có thể luyện thành một Thiên Cung chi bảo mà thôi, ta có Thất Bảo trong tay, chi bằng đem tài liệu cần thiết luyện chế những bảo vật khác cũng hết thảy chuẩn bị xuống.

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Sư tỷ, quý các có mua Ma Thần Chi Thân đầy đủ hay không?

Thác Bạt Lan Vân sợ hết hồn, thất thanh nói:

- Ma Thần Chi Thân? Là thần thể của Bất Tử Minh Vương sao? Đạo hữu, loại bảo vật này ngươi cũng bỏ được bán đi sao?

Nàng hô hấp dồn dập, mặc dù có đai lưng bao bọc, nhưng như cũ kịch liệt phập phồng, cơ hồ muốn nứt vỡ đai lưng, Giang Nam nhìn thoáng qua nói:

- Sư tỷ, ngươi đem bộ ngực trói chặc như vậy, đối với thân thể trổ mã không tốt, ảnh hưởng bộ ngực trổ mã.

- Tiểu sắc quỷ.

Thác Bạt Lan Vân liếc mắt hắn hai cái, nghiêm mặt nói:

- Ngươi thật muốn bán? Phải biết Thần Thể khó được, một cụ Thần Thi ở Táng Thần Cốc, liền khiến cho không biết bao nhiêu người mơ ước, người trước ngã xuống, người sau tiến lên đi chịu chết! Nhận được một cụ thần thể, nếu luyện thành thân ngoại hóa thân, thực lực sẽ đột phi mãnh liệt, tuy nói không đến nổi khiêu chiến Thái Hoàng cường giả, nhưng quét ngang một nhóm lớn Chưởng Giáo Chí Tôn vẫn còn dễ dàng!

Giang Nam xem thường nói:

- Muốn đem thần thể luyện thành thân ngoại hóa thân, nói ít cũng là nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp mới có thể làm được, chờ ta tu luyện tới Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, đã là không biết bao nhiêu năm đi qua, còn

không bằng trước đổi lấy một chút bảo vật, tăng cường thực lực của mình.

- Ngươi mặc dù muốn bán, ta cũng muốn mua, nhưng mua không nổi.

Thác Bạt Lan Vân thở dài, lắc đầu nói:

- Nam Hải tổ sư thọ nguyên sắp hết, phụ thân ta phòng ngừa chu đáo, đã đem tài phú Nam Hải ta dời đi ra ngoài, trước mắt thật sự không đủ tài lực đến mua thần thể Bất Tử Minh Vương.

Nàng con ngươi đột nhiên vừa chuyển, cười nói:

- Mua không được thần thể, nhưng có thể mua chút ít thần huyết cũng là vô cùng tốt. Đạo hữu có hứng thú bán một chút thần huyết hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 463: Thánh Tông Đại Sư Huynh. (1)

Giang Nam ánh mắt sáng lên, tuy nói Bất Tử Minh Vương trước khi chết khí huyết khô kiệt, bọn người Tịch Ứng Tình Lạc Hoa Âm lấy đi một phần thần huyết nghiên cứu, nhưng thần huyết còn dư lại cũng không ít, cười nói:

- Như vậy chúng ta nhất định phải hảo hảo nói chuyện giá tiền một chút!

Thần huyết trong cơ thể Bất Tử Minh Vương không tinh khiết bằng tâm huyết mà hắn luyện ra, nhưng như cũ không phải chuyện đùa, cách dùng rất nhiều, không những được dùng để luyện bảo, giống như trước có thể dùng đề cao lực lượng huyết mạch, cũng có thể dùng để nghiên cứu ảo diệu của Ma Thần huyết mạch, Thác Bạt Lan Vân cho ra giá tiền cực cao, để cho Giang Nam rất là hài lòng.

Nam Hải đã không có Ngũ Sắc Kim tồn kho, nhưng bảo vật lại rất nhiều, hơn nữa thần vật ở đây cũng không ít, Giang Nam đổi lấy tài liệu Thiên Cung cấp, đủ để đem Thiên Dực Thần Chu, Lượng Kiếp Trận Đồ, Thiên Ma Cầm cùng Long Văn Sơn Hải Y tăng lên tới trình độ Thần Phủ bát trọng, Động Thiên chi bảo!

Động Thiên chi bảo, danh như ý nghĩa, trong pháp bảo đã có thể dung nạp một Động Thiên, giống như một tiểu thế giới, không gian bên trong pháp bảo cực kỳ rộng lớn, trong không gian dung nạp năng lượng bất khả tư nghị, uy lực cực kỳ cường đại!

Trừ lần đó ra, hắn còn chuẩn bị một chút tài liệu dự bị, đưa vào trong Dao Đài, Linh Đài của mình, không ngừng lấy đạo văn dễ chịu, luyện chế thành pháp bảo.

Điểm này cực kỳ trọng yếu, nếu lúc chiến đấu, gặp phải đối thủ quá mạnh mẻ, làm hỏng pháp bảo của mình, liền có thể vận dụng pháp bảo dự bị,

không đến nổi thực lực chợt giảm xuống, bị chém giết tại chỗ.

- Sư tỷ mới vừa nói, gần đây Nam Hải sẽ có mấy trận đại chiến, xin hỏi là người nào cùng người nào chiến đấu?

Giang Nam nhận lấy nhiều bảo vật, hiếu kỳ nói.

- Ngày mai chính là Vạn Long Sào Long tam thái tử cùng Thiên Phủ Tần Phi Ngư đánh một trận, hai người này tranh đoạt xếp hạng thứ hai, thứ ba Long Bảng.

Thác Bạt Lan Vân nói:

- Ba ngày sau, chính là Tinh Nguyệt Thần Tông Thần Tiềm cùng Pháp Tướng đánh một trận, chấm dứt ân oán ở giữa bọn họ. Mấy ngày nữa, Thiên Yêu Thánh Nữ cũng muốn cùng Kim Phượng Các Minh Hiên Thánh Tử nhất quyết cao thấp. Mỗi một cuộc chiến đấu, đều làm người cực kỳ mong đợi!

- Tần Phi Ngư, Phượng Minh Hiên?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, hai người này một cái đến từ Thiên Phủ, một cái đến từ Kim Phượng Các, đều là truyền nhân của đại phái cổ lão mà thần bí, không có danh tiếng gì, nhưng mà hai người này ở trên Long Bảng xếp hạng cực cao, Tần Phi Ngư xếp hạng thứ ba, mà Phượng Minh Hiên xếp hạng thứ năm, nói vậy hai người này cũng có chỗ hơn người, nếu không Bách Hiểu Lâu không có thể xếp hạng như vậy!

- Sư tỷ, tại sao huynh muội các ngươi không tranh đoạt xếp hạng trên bảng?

Giang Nam cười hỏi.

Thác Bạt Lan Vân thở dài, mặt ủ mày chau nói:

- Huynh muội chúng ta thực lực thấp kém, không bị người khiêu chiến chính là cám ơn trời đất, nơi nào còn dám đi khiêu chiến người khác?

Giang Nam lòng dạ biết rõ, hai huynh muội Thác Bạt Lưu Chiếu cùng Thác Bạt Lan Vân tuyệt không phải là thực lực thấp kém gì, ngược lại, hai người này còn cực kỳ cường đại, ngay từ lúc mấy năm trước, lần đầu tiên Giang Nam đặt chân Nam Hải, sư muội bọn họ từng liên thủ chống lại Thần Phủ nhị trọng, tu thành Côn Luân Thần Phủ Ba Sở Đạo Nhân, cực kỳ cường thế!

Khi đó, Giang Nam vẫn còn là Thần Thông tứ trọng cảnh giới, mà hiện tại hắn đã tăng lên bảy đại cảnh giới, tu thành Liên Đài!

Trong khoảng thời gian này, Thác Bạt huynh muội không thể nào không có tiến bộ, nếu như huynh muội bọn họ muốn mà nói, khẳng định có thể làm cho xếp hạng của mình tái tiến một bước!

- Tử Xuyên, hồi lâu không thấy, không nghĩ tới đạo hữu đã tu luyện tới loại tình cảnh này, ngay cả Thần Phủ cảnh giới Pháp Thiên hòa thượng cũng có thể chém giết!

Đại chiến sắp tới, trong Vạn Hoa Lâu, Thần Tiềm cùng mấy vị sư đệ sư muội khác của Tinh Nguyệt Thần Tông tụ tập dưới một mái nhà, còn có đám người Thải Dực, Vân Bằng cũng tới đây, nghe nói Giang Nam cũng đến Nam Hải, liền mời hắn đến đây dự tiệc, Quân Mộng Ưu hướng Giang Nam cảm khái vạn phần nói:

- Thực lực của Đạo hữu một ngày so với một ngày mạnh mẻ, ta tự hỏi chuyên cần khổ luyện, tốn hao tinh lực tuyệt không kém đạo hữu, nhưng hôm nay đã xa xa không phải là đối thủ của đạo hữu.

Những người khác cũng cảm khái vạn phần, ban đầu Giang Nam chính là ở chỗ này cùng Quân Mộng Ưu đánh một trận, mặc dù Quân Mộng Ưu bị thua, nhưng dù sao cùng Giang Nam triền đấu một lúc lâu, thực lực không kém nhiều.

Nhưng mà bốn năm năm thời gian trôi qua, Giang Nam đã đem Quân Mộng Ưu xa xa vứt ở phía sau, nếu như hai người tái chiến mà nói, chỉ sợ

Quân Mộng Ưu ngay cả một chiêu của Giang Nam cũng gánh không được!

Quân Mộng Ưu cũng là nhân vật thiên tài khó gặp, hơn nửa năm, hắn cùng với Vân Bằng hai người một trước một sau tiến vào Long Hổ Phong Vân Bảng, tranh đoạt xếp hạng, rất làm người khác chú ý.

Nhưng hai vị thiên tài này, cùng những thiên tài dị quân quật khởi khác giống nhau, tia sáng giống như trước bị Giang Nam che dấu sạch sẽ!

- Quân sư huynh khen trật rồi.

Giang Nam khiêm tốn, cười nói:

- Thần Tiềm sư huynh cùng Pháp Tướng hòa thượng đánh một trận, có thể có nắm chắc đem hòa thượng kia chém giết không?

Thần Tiềm lắc đầu:

- Thắng hắn không dễ, giết hắn khó hơn. Pháp Tướng vốn cùng ta không phân cao thấp, ta tiến bộ, hắn cũng tiến bộ, không cách nào đem thực lực kéo ra. Thải Dực cô nương, hôm nay sư tỷ của ngươi còn đang bế quan?

Thải Dực gật đầu, tàn bạo nhìn Đạo Nhân đầu trọc bên cạnh Giang Nam hướng mình nháy mắt ra hiệu một cái, nói:

- Thực lực Phượng Minh Hiên cực mạnh, sư tỷ của ta cũng không nắm chặc thắng hắn.

- Vân sư huynh, Phong sư huynh không cùng ngươi ở chung một chỗ sao?

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, thấy rất nhiều khuôn mặt quen thuộc, duy chỉ có không thấy Phong Mãn Lâu, lúc này hỏi.

Sắc mặt Vân Bằng tối sầm lại, đám người Thần Tiềm cũng sắc mặt quái dị, trong lòng Giang Nam buồn bực, lần nữa hỏi thăm, Vân Bằng thở dài nói:

- Đại sư huynh ở Nam Hải cũng gặp phải người khác khiêu chiến, kết quả

liên chiến liên bại, một đường thua đi xuống, liên tiếp đánh bại hơn hai mươi tràng, hôm nay xếp hạng đã thua đến cuối cùng Long Bảng. Hắn ý chí sa sút, không có đến đây...

- Làm sao có thể?

Giang Nam thất thanh nói:

- Đại sư huynh ở Long Bảng xếp hạng thứ mười một, làm sao thoáng cái thua đến cuối cùng...

Hắn đột nhiên dừng miệng, trong lòng chợt hiểu ra, Phong Mãn Lâu nhất định là nhận được Tịch Ứng Tình bày mưu đặt kế, muốn trở thành đao trong tay hắn, vì vậy lựa chọn liên tiếp đánh bại hơn hai mươi tràng, chủ động trở thành trò cười cho mọi người, đem quang mang của mình ma diệt sạch sẽ!

Phong Mãn Lâu là Huyền Thiên Thánh Tông đại sư huynh, mặc dù tia sáng không bằng đám người Cận Đông Lưu, Long tam thái tử chói mắt như vậy, nhưng dù sao cũng là cường giả xếp hạng thứ mười một trên Long Bảng.

Chương 464: Thánh Tông Đại Sư Huynh. (2)

Tu vi của hắn sâu nhiều, thực lực so sánh với đám người Thần Tiềm thua kém không được bao nhiêu, nếu như hắn tùy tiện từ trong mắt mọi người biến mất, nhất định sẽ khiến cho người khác hoài nghi, bất quá nếu hắn liên chiến liên bại, trong khiêu chiến thua rối tinh rối mù, ánh mắt của mọi người sẽ không rơi vào trên người của hắn, sau đó qua mấy năm, mọi người sẽ đem hắn quên mất.

Khi đó, Tịch Ứng Tình có thể tuyên bố Phong Mãn Lâu uất ức mà chết, đoán chừng cũng không có bao nhiêu người nhớ lại hắn, nhớ lại Phong Mãn Lâu từng phong thái chói mắt.

- Đại sư huynh ở đâu?

Giang Nam trong lòng khổ sở hỏi.

Vân Bằng chỉ đường, Giang Nam ở trong một hoa viên của Vạn Hoa Lâu tìm được Phong Mãn Lâu đang một mình uống rượu, hôm nay thánh tông đại sư huynh ý chí sa sút, đạo bào lộ ra vẻ có chút xám trắng, thần thái cô đơn.

Thua liền hơn hai mươi tràng, để cho hắn từ thường ngày ôn văn nho sĩ, biến thành thư sinh nghèo túng, lộ ra vẻ rất là cùng đinh.

Mà Giang Nam lại biết, Phong Mãn Lâu không phải là thực lực không đủ, mà là vì thánh tông mới cam tâm có hơn hai mươi tràng liên tiếp bị bại, cam chịu thành trò cười cho người khác!

Giang Nam đi tới, cùng Phong Mãn Lâu sóng vai mà ngồi, hai người mặc nhiên.

- Giang sư đệ, trong lòng ta từng có qua không phục.

Phong Mãn Lâu trầm mặc chốc lát, ngửa đầu uống một hớp rượu, tự giễu loại cười khổ nói:

- Ta không phục, vì sao sư tôn để cho ta làm cái bóng của ngươi, trở thành đao trong tay ngươi! Phong mỗ thuở nhỏ thiên tài, mặc dù không có kinh người như sư đệ ngươi, nhưng trong thiên hạ có thể vượt qua ta, có thể có mấy người?

Hắn cười ha ha, cười đến nước mắt cũng chảy xuống:

- Ta cũng từng ảo tưởng qua tương lai ta trở thành thánh tông chưởng giáo, đã từng ảo tưởng qua mình oai phong một cỏi, tiếc rằng ảo tưởng cuối cùng là ảo tưởng. Thực tế so sánh với ảo tưởng muốn tàn khốc rất nhiều...

Giang Nam không nhịn được nói:

- Đại sư huynh, ta sẽ hướng chưởng giáo nói...

Phong Mãn Lâu lắc đầu nói:

- Sư tôn đối đãi ta giống như con ruột, hắn muốn ta làm cái gì, ta liền làm cái đó. Huống chi hắn nói cũng đúng, ta thật sự không bằng sư đệ, sư tôn có dã tâm, muốn cho thánh tông ta thành thiên hạ đệ nhất đại phái, ta làm không được, có thể làm được điểm này, chỉ có sư đệ ngươi.

Thần thái của hắn đối với Tịch Ứng Tình lộ ra sùng kính vô hạn, thanh âm trầm giọng nói:

- Chỉ có ta mới biết được, chưởng giáo vì thánh tông đến tột cùng giao ra bao nhiêu hy sinh, hắn từng không chỉ một lần quỳ gối ở trước bức họa tổ sư yên lặng rơi lệ, hận thực lực của mình không đủ, sau khi đi ra đại điện mới khôi phục thành Tịch Ứng Tình mà mọi người chứng kiến kia. Chỉ có sư đệ ngươi tới thánh tông, ta mới phát hiện nụ cười của hắn dần dần nhiều hơn, áp lực cũng giảm bớt thật lớn.

Phong Mãn Lâu điều chỉnh sắc mặt, nghiêm mặt nói:

- Sư đệ, chưởng giáo nói ngươi có thể lãnh đạo thánh tông ta đi qua thời điểm hắc ám nhất, vậy thì nhất định có thể! Hắn tính toán không bỏ sót, trong lòng biết tiền đồ của mình không ổn, quyết tâm liều chết đối kháng Thái Hoàng, sau này ngươi phải thừa nhận áp lực khổng lồ trước nay chưa có, bỏ ra nhiều hơn, ta vì thánh tông giao ra điểm này, lại bị cho là cái gì? Sư đệ, ta mời ngươi!

Giang Nam cầm lấy bầu rượu còn lại nói:

- Ta mời sư huynh, vì thánh tông!

- Vì thánh tông!

Hai người nâng ly, Phong Mãn Lâu đứng dậy, tinh thần suy sụp trên mặt hễ quét là sạch, cười ha ha nói:

- Ta lúc trước còn có chút khó chịu, nhưng mà sau khi cùng ngươi nói qua, khó chịu trong lòng liền không cánh mà bay! Sư đệ, chúng ta đi tìm bọn người Thần Tiềm uống rượu!

Giang Nam thấy hắn khôi phục phong thái thường ngày, nhoẻn miệng cười nói:

- Tốt!

Hai người đi ra ngoài, chưa đi tới chỗ tửu lâu của Thần Tiềm, đột nhiên chỉ thấy bốn năm người đâm đầu đi tới, nam tử cầm đầu tuổi còn trẻ ánh mắt rơi vào trên người Phong Mãn Lâu, cười nói:

- Đây không phải là Huyền Thiên Thánh Tông Phong sư huynh sao? Phong sư huynh lần trước thua ở trong tay của ta, chẳng lẻ thương thế đã khỏi hẳn rồi?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, hướng mấy người này nhìn lại, chỉ thấy mới vừa rồi lên tiếng là Thiên Ma Bảo thủ tịch đại đệ tử Vũ Lạc Đạo Nhân, mà mấy người khác tất cả đều là đệ tử danh môn đại phái, Thần Tú Đạo

Nhân cũng ở trong đó!

Một người cười ha ha nói:

- Phong sư huynh, lần trước tiểu đệ thất thủ, đem ngươi đánh cho trọng thương không dậy nổi, may mắn chạy ra tìm đường sống, xem ra ngươi hiện tại khôi phục không tệ.

- Phong sư huynh bản lãnh chưa ra hình dáng gì, nhưng mạng lại rất dai, liên tiếp đánh bại hơn hai mươi tràng lại không có chết, mạng này so sánh với con gián, con rùa đen còn cứng rắn, tiểu đệ bội phục!

...

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, Phong Mãn Lâu lôi kéo ống tay áo của hắn đi ra ngoài, tiếng cười của đám người Thần Tú Đạo Nhân Vũ Lạc Đạo Nhân truyền đến, cười to không dứt.

- Sư đệ, khác cần để ý.

Phong Mãn Lâu xem thường, cười nói:

- Bọn họ cười nhạo liền để cho bọn họ cười nhạo, nếu ta thật sự động thủ, bóp chết bọn họ giống như bóp chết một đám gà con!

Hắn mặc dù cam chịu ẩn lui, nhưng hào khí vẫn còn, làm Giang Nam bội phục không dứt.

- Đại sư huynh, tu vi thực lực của ta không bằng ngươi, nếu như bọn hắn thua ở trong tay của ta, cũng chính là ngươi thắng. Thần Thứu, thay ta hạ chiến thiếp!

Giang Nam đưa tay ở giữa không trung hư hoa, chỉ thấy đạo văn xông ra, trên không trung tạo thành từng cái từng cái văn tự, đưa tay vỗ nhẹ, những văn tự này hóa thành một tờ chiến thiếp, giao cho Thần Thứu Yêu Vương, trầm giọng nói:

- Ngươi đi đưa cho Vũ Lạc Đạo Nhân, ngày mai ta cùng với hắn ở đấu chiến pháp trường quyết thắng thua!

- Giang Nam Giang Tử Xuyên muốn hướng ta khiêu chiến?

Đám người Vũ Lạc Đạo Nhân cùng Thần Tú Đạo Nhân trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống Thần Thứu Yêu Vương, nhận lấy chiến thiếp, tiện tay giao cho một vị Đạo Nhân bên cạnh, cười nhẹ nói:

- Hắn thật cho rằng hắn là Tà Vương rồi sao? Hổ Bảng cuối cùng là Hổ Bảng, vĩnh viễn cũng không phải là Chân Long!

Bá...

Người nọ bên cạnh hắn đem chiến thiếp mở ra, hướng văn tự trong thiếp nhìn lại, từng chữ từng câu đọc cho đám người Vũ Lạc Đạo Nhân nghe, trong khoảnh khắc liền đem chiến thiếp đọc xong, cười nói:

- Giang Tử Xuyên này khẩu khí thật lớn, lại ở trong chiến thiếp nói, muốn cho Vũ Lạc đại sư huynh tan xương nát thịt...

Chữ toái hắn còn chưa nói ra khỏi miệng, đột nhiên hai mắt nhô ra, đứng bất động nguyên tại chỗ, sắc mặt trở nên đỏ lên.

- Khẩu khí đúng là rất lớn...

Vũ Lạc Đạo Nhân thấy vẻ mặt của vị Thiên Ma Bảo đệ tử này, cau mày nói:

- Phương sư đệ, ngươi làm sao vậy?

Thình thịch!

Thân thể vị đệ tử Thiên Ma Bảo kia đột nhiên nổ tung, chia năm xẻ bảy, huyết nhục toái đầy đất!

Đám người Vũ Lạc, Thần Tú thất kinh, vị Thiên Ma Bảo đệ tử này mặc

dù không phải là cao thủ hiếm thấy gì, nhưng dầu gì cũng là tu thành Dao Đài cường giả, thế nhưng ở trong lúc vô tình lại bị chấn vỡ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 465: Khu Cước Đại Hán. (1)

Hơn nữa để cho bọn họ kinh hãi chính là, bọn họ mấy vị tu thành Thần Phủ cường giả này lại không có cảm ứng được bất luận kẻ nào xuất thủ!

- Không đúng! Đích xác là không có ai xuất thủ, mới vừa rồi Phương sư đệ hẳn là nhìn chiến thiếp của Giang Tử Xuyên, trúng tà thuật!

Vũ Lạc Đạo Nhân dẫn đầu tỉnh ngộ lại, tâm niệm hơi động, chiến thiếp của Giang Nam đích thân viết lập tức bay lên, rơi vào trong tay của hắn, cười lạnh nói:

- Nếu bàn về tà thuật, không người nào có thể vượt xa Thiên Ma Bảo ta! Bản thân ta muốn nhìn ngươi ở trên chiến thiếp làm cái tà pháp gì!

Hắn ngưng mắt hướng chiến thiếp nhìn lại, sắc mặt không khỏi dần dần ngưng trọng:

- Tà Vương Giang Tử Xuyên, xem ra thật có chút môn đạo.

Giang Nam viết ra chữ, lĩnh ngộ của hắn đối với đạo, hóa thành sát ý vô cùng bén nhọn, nhất là chữ "Toái" kia, thấy cái chữ này, cho dù là Vũ Lạc Đạo Nhân cũng cảm giác được pháp lực của mình xuẩn xuẩn dục động, muốn đem mình cắn nát!

- Thật là thủ đoạn, đây là muốn cho ta một hạ mã uy sao?

Vũ Lạc Đạo Nhân cảm giác pháp lực trong cơ thể dữ dội, bất quá tu vi của hắn thâm hậu, lúc này đem pháp lực bành trướng trấn áp xuống, đưa tay nặng nề vỗ, đem chiến thiếp này chấn nát bấy, sắc mặt âm trầm nói:

- Một tờ chiến thiếp liền giết một vị sư đệ của ta, hết lần này tới lần khác còn để cho ta bắt không được bất kỳ chân ngựa. Cái khiêu chiến này, ta tiếp

nhận!

Nam Hải nghiêm cấm bất luận kẻ nào động thủ, vị Phương sư đệ kia nhìn chiến thiếp bỏ mình, Giang Nam cũng không tính động thủ giết người, vì vậy mặc dù Nam Hải biết chuyện này, cũng không thể truy cứu.

Trong Vạn Hoa Lâu, Giang Nam cùng mọi người chuyện trò vui vẻ, đối với chuyện mình hạ chiến thiếp không thèm để ý.

- Giang đạo hữu, Vũ Lạc Đạo Nhân không phải là hạng người dễ dàng, hắn tu thành Thần Phủ đã hơn hai năm thời gian, tu vi sâu nhiều, thực lực người này nếu so với Pháp Thiên mới vừa tu thành Thần Phủ còn mạnh rất nhiều lần.

Thần Tiềm liếc hắn một cái nói:

- Hơn nữa Thần Thông của người này cùng người khác bất đồng, đi chính là tà môn ma đạo, mặc dù là Ma Môn, tu luyện lại không phải là pháp môn chiến đấu, nếu ngươi khinh địch mà nói, chỉ sợ sẽ ăn thiệt thòi.

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Xin hỏi Thần huynh, Vũ Lạc Đạo Nhân có Thần Thông gì?

Thần Tiềm cười nói:

- Phong sư huynh đã cùng hắn giao thủ, hiểu so với ta rõ ràng.

Phong Mãn Lâu gật đầu nói:

- Người này đi lộ số, là loại pháp môn công kích thần hồn cực kỳ hiếm thấy, pháp bảo của hắn, cũng là pháp bảo công kích thần hồn, thân thể người này cũng cực kỳ mạnh mẻ, là Thiên ma chi thân, rất là cao.

- Thân thể mạnh mẻ, công kích thần hồn?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thất thanh cười nói:

- Vũ Lạc Đạo Nhân hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đám người Thần Tiềm gặp khẩu khí to lớn như thế, rối rít lắc đầu nói:

- Giang đạo hữu, không thể khinh thường, Vũ Lạc Đạo Nhân kia chiến tích kinh người, lại là Thiên Ma Bảo đại sư huynh, cùng hắn đánh một trận, chỉ sợ ngươi phần thắng không lớn.

- Chư vị đừng lo, ta xem Vũ Lạc Đạo Nhân như con kiến hôi, giết rất đơn giản.

Mọi người thấy khẩu khí hắn càng lúc càng lớn, liếc mắt nhìn nhau, thầm nghĩ:

- Giang đạo hữu mười chiến mười thắng, tâm tình chỉ sợ có chút cuồng vọng tự đại, ngày mai đánh một trận chỉ sợ sẽ ăn thiệt thòi.

Ngày thứ hai, trên Nam Hải đấu chiến pháp trường người ta tấp nập, Long tam thái tử cùng Tần Phi Ngư hai đại cao thủ trẻ tuổi tranh phong, có thể nói là Long Hổ Phong Vân Bảng chế định tới nay, một cuộc chiến đấu bài danh lớn nhất, hai người này một cái thứ hai trên bảng, một cái thứ ba trên bảng, cũng là nhân vật rất giỏi.

- Long tam thái tử đến!

Nơi xa Long khí xông lên trời, ly long bay múa đầy trời, chỉ thấy một chiếc thuyền lớn lái tới, ngừng ở bên cạnh ngọc thai, nhiều Vạn Long Sào cường giả vây quanh Long tam thái tử từ trên thuyền lớn đi xuống, mấy bước trong lúc đó liền tới đấu chiến pháp trường, một cổ hơi thở cuồng bạo phát ra, đem tu sĩ bên cạnh làm cho mọi nơi lui tán.

- Thiên Phủ Tần Phi Ngư còn chưa tới sao?

Long tam thái tử hai mắt như điện, từ trên mặt mọi người quét nhìn một tuần, đột nhiên thấy đám người Giang Nam, trong mắt sát ý tràn ngập, điềm nhiên nói:

- Giang Tử Xuyên, nghe nói ngươi gần đây danh tiếng lên cao, đã đứng đến hàng thứ hai trên Hổ Bảng, có dám cùng ta đánh một trận không?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tam thái tử muốn chết cũng không cần nóng lòng nhất thời, đợi ta cũng tu luyện tới Thần Phủ cảnh giới, ta liền đưa Thái Tử đi gặp lệnh đệ.

Long tam thái tử hừ lạnh một tiếng, bước nhanh đến phía trước, khí tức như núi, Giang Nam lơ đễnh, đám người Thần Tiềm đã sớm riêng phần mình buông thả khí tức, khí tức của Long tam thái tử căn bản không cách nào đặt ở trên người hắn chút nào.

- Tần Phi Ngư đến!

Đột nhiên có người kinh hô.

Long tam thái tử thu lại khí thế, hướng nơi xa nhìn lại, chỉ thấy sáng mờ từ mặt biển đàng xa bay lên, nghê hồng từng đạo, khí lành bay lên, xa xa là có thể nghe được tiên nhạc trận trận, dễ nghe vô cùng.

Có hai vị thiếu nữ như Thiên Nữ bay tới, ống tay áo giống như sợi tơ hướng phía sau lan tràn, dọc theo người kéo dài trăm dặm, thường thường phô ở giữa không trung, tiếp theo cự thú hí hô truyền đến, trầm muộn kinh người.

Hai đầu cự thú lôi kéo một chiếc bảo liễn bay theo mà đến, trong chốc lát liền đến trên Nam Hải ngọc đài, hai đầu cự thú này thực lực kinh người, tản mát ra yêu khí ngập trời, cho dù không có tu thành Thiên Cung, chỉ sợ cũng là tu thành Thần Phủ thất trọng bát trọng!

Mà hai cô gái tuyệt sắc kia hiển nhiên cũng không phải là người yếu, chỉ sợ so sánh với nhiều trẻ tuổi tại đây tu vi thực lực cao hơn minh, ống tay áo của các nàng có thể dọc theo người trăm ngàn dặm, hẳn là pháp bảo cực kỳ thượng đẳng, thực lực chỉ sợ sẽ không kém cự thú kéo xe bao nhiêu!

Hai cô gái xinh đẹp riêng phần mình cánh tay ngọc giương nhẹ, thu hồi ống tay áo, thân thể nhẹ nhàng phiêu khởi, rơi vào trên bảo liễn, đưa tay tách màn xe, cung kính nói:

- Công tử, đã đến Nam Hải.

- Biết rồi.

Trong xe truyền tới một thanh âm rõ ràng.

Long tam thái tử hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Thật phô trương!

Mọi người tại đây đối với những lời này của hắn cũng sâu sắc đồng ý, Tần Phi Ngư chưa lộ diện, liền lớn tiếng doạ người, âm, quang, sắc đều xuất hiện, đem thuyền lớn của Long tam thái tử mang đến rung động triệt tiêu.

Giang Nam hướng bảo liễn trông đi, không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy nơi màn xe cuồn cuộn nổi lên, lộ ra cảnh trí bên trong, trong xe hiện đầy màu sắc bạch phấn, giống như hương khuê thiếu nữ, có hơn mười thiếu nữ tấu vang ti trúc dây cung, lại có mấy vị thiếu nữ tuyệt sắc ở trong xe nhảy múa, đẹp không sao tả xiết.

Mà địa phương đối diện cửa xe bảo liễn, để một cái bảo tọa thật to, phía sau bảo tọa giắt một bức tranh họa, Thanh Trúc, Tuyết Mai, Hàn Tùng, cô sơn băng hà, ý cảnh xa xưa.

Phía trước bức họa, thì giắt một thanh bảo kiếm, vỏ kiếm điêu Long vẽ Phượng, xa hoa mà phong cách cổ xưa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 466: Khu Cước Đại Hán. (2)

Trên tòa bảo tọa này, còn ngồi một nam tử, ngũ đại tam thô, vẻ mặt râu quai nón, cánh tay cởi trần, chỉ mặc một cái quần cộc da thú, chân trần, một cái chân dẫm ở trên nệm bảo tọa, trừng to mắt như hạt châu quan sát các thiếu nữ múa hát, một cánh tay còn đang gãi chân.

Giang Nam nhìn lên, chỉ thấy đại hán này gãi ra một nắm đất, sau đó thu tay lại, đặt ở dưới mũi dùng sức hít hà, ngay sau đó đem đất bẩn trét lên bảo tọa, chà lau sạch sẻ.

- Đại hán này chính là Thiên Phủ thiếu chủ Tần Phi Ngư?

Giang Nam ngạc nhiên, cảm giác có chút thác loạn, cái tên Tần Phi Ngư này, nghe tình thơ ý hoạ, hơn nữa nhìn Tần Phi Ngư ra sân, làm cho người ta cảm giác hắn tất nhiên là một thiếu gia phong độ, đầy bụng kinh luân, nhưng làm cho người ta không ngờ được chính là, Tần Phi Ngư lại là cái bộ dáng này!

- Hắn chính là Tần Phi Ngư?

Không chỉ có Giang Nam khiếp sợ, những đệ tử các môn các phái khác tới Nam Hải cũng không khỏi hoàn toàn im lặng, Thiên Phủ từ trước thần bí, truyền nhân không nhiều, hiện ra trên giang hồ cũng không nhiều, vì vậy không có bao nhiêu người gặp qua chân diện mục củaTần Phi Ngư.

- Long tam thái tử, làm phiền ngươi đợi lâu!

Tần Phi Ngư đứng dậy, phất phất tay để cho những thiếu nữ kia lui ra, bước đi ra bảo liễn, hướng Long tam thái tử đi tới, vừa đi vừa ngoáy lỗ mũi, ngoáy ra một cục roáy thật to, sau đó vê thành viên cầu bấm tay bắn bay, ha hả cười nói:

- Tam thái tử, vậy khai chiến thôi? Ngươi muốn bị lão tử đánh ngay cả mẹ của ngươi cũng nhận không ra ngươi, hay muốn bị lão tử đánh cho mẹ của ngươi cũng không nhận biết ngươi?

- Thô bỉ!

Long tam thái tử hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên từ trước cũng chưa từng thấy qua tác phong lưu manh như Tần Phi Ngư, cười lạnh nói:

- Tần Phi Ngư, ai cao ai thấp, còn phải chiến qua một cuộc mới biết được. Mời!

Hắn cước bộ vừa động, sau một khắc rơi vào trên cây cột của đấu chiến pháp trường, Tần Phi Ngư bước đi ra, cũng đến đấu chiến pháp trường, mọi nơi nhìn lại, đột nhiên hai tay ôm lấy một cây cột đá, răng rắc một tiếng đem cột đá vặn gảy, sinh sôi rút lên!

Lần này ngay cả cao thủ như Thần Tiềm cũng lấy làm kinh hãi, đấu chiến pháp trường là một pháp bảo cực lớn, Động Thiên chi bảo, trên cột đá hiện đầy trận pháp, đủ để ngăn cản cùng hấp thu Thần Thông pháp bảo tản mát ra công kích ba động.

Nơi này trải qua nhiều lần chiến đấu, trong đó không thiếu có Thần Phủ thất trọng bát trọng cường giả, thủy chung không thể đem cột đá trong đấu chiến pháp trường hư hao, không có nghĩ đến Tần Phi Ngư này có thể đem cột đá vặn gảy, có thể thấy được thân thể người này mạnh đến nổi có chút không hợp thói thường!

- So với Tinh Nguyệt Thần Thể của ta mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, trong Thiên Phủ công pháp thật sự có thần diệu như vậy?

Thần Tiềm hé mắt, có chút kiêng kỵ nói.

Giang Nam cũng sắc mặt ngưng trọng, Tần Phi Ngư thân thể cực mạnh, là một nhân vật lợi hại!

- Nếu ta tu luyện tới Thần Phủ cảnh giới, máu tươi trong cơ thể đổi đi hơn phân nửa, đoán chừng thân thể cũng chỉ đạt tới loại trình độ này của hắn. Cái Thiên Phú thiếu chủ này, rốt cuộc tu luyện là công pháp gì? Làm sao có thể đem thân thể trui luyện đến loại trình độ này?

- Hmm!

Tần Phi Ngư mở miệng, tung người nhảy đi tới giữa không trung, vung cột đá liền hướng Long tam thái tử nện xuống!

Một kích kia, cho dù là Long tam thái tử cũng không dám đón đở, vội vàng lắc mình tránh thoát, chỉ nghe ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cột đá hắn vốn là đặt chân nhất thời bị Tần Phi Ngư sinh sôi đập nát!

Tần Phi Ngư cùng Long tam thái tử chiến đấu thoáng cái liền kịch liệt tới cực điểm, danh tiếng của Long tam thái tử nguyên bản nhất thời vô lượng, cao ở thứ hai trên Long Hổ Phong Vân Bảng, nhưng ở dưới thế công bạo lực của vị Thiên Phủ thiếu chủ Tần Phi Ngư này, hắn vừa chính diện liền rơi vào xu hướng suy tàn, sau mấy lần ra sức chém giết, nhưng xu hướng suy tàn như cũ không thay đổi!

Thân thể vị Thiên Phủ thiếu chủ này mạnh mẻ kinh khủng, chỉ dựa vào lực công kích của thân thể liền đem Long tam thái tử toàn diện áp chế, đánh cho hắn không ngốc đầu lên được, không cách nào thở dốc!

Bức tràng diện này, không chỉ làm chúng cường giả trẻ tuổi như Giang Nam biến sắc, cho dù là thế hệ trước, cũng nhìn nhau thất sắc, chiến lực của Tần Phi Ngư, cơ hồ đồng đẳng với Động Thiên chi bảo, đại đa số thế hệ trước từ lúc sanh ra đều không thể đạt tới loại độ cao này!

- Các ngươi đã nhìn ra chưa?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, trầm giọng nói.

- Nhìn ra cái gì?

Đám người Quân Mộng Ưu cùng Sở Hương Hương vẻ mặt mờ mịt, nghi ngờ nói.

Thần Tiềm gật đầu nói:

- Ta đã nhìn ra, Tần Phi Ngư mạnh chính là thân thể, hắn vẫn không dùng tới pháp lực, hơn nữa cùng Long tam thái tử đánh một trận, từ đầu đến cuối không có sử dụng loại Thần Thông phi hành, chẳng qua là cậy mạnh va chạm. Này nói rõ...

Hắn nói ra một phán đoán kinh người, trầm giọng nói:

- Vị Thiên Phủ thiếu chủ này vô cùng có khả năng trong cơ thể nửa điểm pháp lực cũng không có, vì vậy không cách nào phi hành, không cách nào thi triển Thần Thông, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không thể tế lên!

Phong Mãn Lâu nghi ngờ nói:

- Không có nửa điểm pháp lực? Này chẳng phải là nói, lúc hắn tu luyện sinh ra pháp lực, Đạo văn, hết thảy dung nhập vào trong thân thể, biến thành một phần thân thể, hắn là như thế nào làm được?

- Đoán chừng là trong Thiên Phủ có một môn thân thể kinh điển cực kỳ mạnh mẻ.

Giang Nam ánh mắt chớp động nói:

- Môn kinh điển này để cho nhục thể của hắn đạt tới độ cao trước nay chưa có, thậm chí có thể đánh nát Động Thiên chi bảo như đấu chiến pháp trường này, cùng hắn cậy mạnh đối kháng mà nói, tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn! Bất quá chỉ tu thân thể tệ đoan cũng thật lớn, bởi vì không có bất kỳ pháp lực cho nên không cách nào thi triển ra Thần Thông.

- Thần Thông thiên biến vạn hóa, bao hàm thần hồn, trận pháp, âm ba, thần thức, pháp lực, phi hành các chủng loại, trong đó lại có Địa Thủy Phong Hỏa Lôi, Âm Dương Ngũ Hành, Cửu Cung Bát Quái.

- Muốn vây khốn hắn cũng không khó khăn, tỷ như vận chuyển nước biển tới nhồi đấu chiến pháp trường, lực lượng của hắn ở trong nước sẽ suy yếu thật lớn, lực uy hiếp liền không có lớn như vậy. Hoặc là dùng các chủng Thần Thông như Địa Từ Nguyên Lực, để cho thân thể của hắn nặng nghìn lần vạn lần, Tần Phi Ngư cũng không cách nào nhúc nhích.

Phong Mãn Lâu gật đầu, đối với Giang Nam phân tích rất là đồng ý nói:

- Đơn thuần lực lượng thân thể, trong nước lực lượng có thể phát huy ra ba bốn thành liền coi như không sai, đáng tiếc, Long tam thái tử còn không có nhìn ra điểm này, tiếp tục chiến đấu đi xuống, hắn phải thua không thể nghi ngờ.

Trải qua bọn họ chỉ điểm, đám người Quân Mộng Ưu, Thần Thứu Yêu Vương cũng nhìn ra điểm này, rối rít gật đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 467: Thủ Đoạn Lôi Đình

Thân thể vô cùng mạnh mẻ đúng là có thể có lực công kích cường đại, nhưng không thể phi hành là một tệ đoan, nếu như không có nơi mượn lực, lực lượng sẽ không cách nào phát huy, kia lại là một tệ đoan, nếu thừa nhận trọng lực vượt qua phạm vi thân thể có thể thừa nhận, lại là một tệ đoan.

Nếu thi triển các chủng Thần Thông như không gian trận pháp, là có thể na di, ném tới dưới đất hoặc là trong Thái Dương, là có thể đè chết hoặc là luyện chết.

Dĩ nhiên, đám người Giang Nam chỉ nói ra vài loại khả năng đánh bại hắn mà thôi, thân thể chiến lực của Tần Phi Ngư cơ hồ có thể sánh ngang Động Thiên chi bảo, người điên bực này chiến đấu, tốc độ công kích cực mau, chỉ sợ Thần Thông còn không có thi triển, nước biển còn chưa chở tới đây, hắn đã cận thân đem ngươi đánh chết!

Lực công kích của hắn cực kỳ cường đại, loại trận pháp không gian mới vừa đem hắn trói buộc, hắn liền có thể đem trận pháp đánh nát, thoát thân bay ra.

Cho dù biết nên đánh bại hắn như thế nào, không có thực lực cường đại là không cách nào làm được!

Bất quá, cao thủ giống như Long tam thái tử này, nếu như biết nên đánh bại Tần Phi Ngư như thế nào, liền có khả năng đánh bại hắn. Đáng tiếc chính là Long tam thái tử vừa bắt đầu liền bị Tần Phi Ngư đặt ở hạ phong, gần người đánh giết, mất tiên cơ, chỉ có thể mệt mỏi ứng phó.

Hắn từng kiện pháp bảo tế lên, còn chưa kịp thúc dục uy năng pháp bảo, liền bị Tần Phi Ngư hoặc là một quyền, hoặc là vung cột đá lên quét tới, đem pháp bảo hết thảy đánh nát!

Pháp bảo của Long tam thái tử cũng là Long Tộc chi bảo, uy lực mạnh đến nổi kinh người, hắn là Vạn Long Sào Thái Tử, đoạt được pháp bảo cũng là lấy tài liệu Thiên Cung cấp luyện chế thành, phú đến chảy mỡ, chỉ là tu vi của hắn còn ở Thần Phủ nhị trọng cảnh giới, tu thành Côn Luân Thần Phủ, chưa từng đem uy lực những tài liệu này phát huy lớn nhất.

Cho dù là loại bảo vật này, cũng ngăn chặn không nổi một kích của Tần Phi Ngư!

- Ngươi không có bất kỳ pháp lực!

Long tam thái tử đột nhiên hiểu ra, hai tròng mắt sáng ngời, cười ha ha nói:

- Tần Phi Ngư, ta nói ngươi vì sao luôn gần người vật lộn, thì ra là không có bất kỳ pháp lực. Đáng thương, xem ra lần này ngươi nhất định sẽ thua.

Rống…

Một tiếng rồng ngâm vang lên, thân thể của Long tam thái tử lay động, hóa thành một Thiên Long màu vàng, thân dài mấy dặm, cái đuôi một quấy, nhất thời hải ngoại của Nam Hải ngọc thai sóng biển ngập trời gào thét, hướng đấu chiến pháp trường đúc xuống!

- Hmm!

Tần Phi Ngư há mồm rống giận, tiếng gầm hướng về phía trước phóng đi, nâng nước biển lên không để cho nước biển rơi xuống.

Nước biển càng tuôn càng nhiều, trong khoảnh khắc tựa như đại dương phương viên hơn mười dặm, đổi chiều ở trên bầu trời đấu chiến pháp trường, thoạt nhìn phảng phất là một khối ngọc bích khổng lồ!

- Bản thân ta muốn nhìn, ngươi khí dài bao nhiêu!

Long tam thái tử cười lạnh, càng nhiều nước biển vọt tới, bị tiếng hô của

Tần Phi Ngư nâng lên, thủy chung không cách nào rơi xuống, nhưng nước biển càng ngày càng nhiều, cho dù là Tần Phi Ngư cũng có chút không chịu nổi.

Nước biển treo ở trên bầu trời đấu chiến pháp trường, sức nặng đã vượt qua một ngọn núi lớn vạn trượng, sớm muộn gì sẽ vượt qua cực hạn của Tần Phi Ngư, trấn áp xuống!

Đột nhiên, Tần Phi Ngư nhảy lên, một quyền tiếp theo một quyền oanh tới, thình thịch thình thịch, quả đấm rơi vào trên người Long tam thái tử, đánh cho máu bắn tung tóe văng khắp nơi, từ cái đuôi của Thiên Long oanh đến cổ!

Trong cơ thể Long tam thái tử truyền đến bùm bùm nổ tung, đại gân trong cơ thể bị hắn oanh đoạn, một mảnh đại gân dài hẹp giống như thép đâm thủng da, lỏa lồ ra bên ngoài!

- Chết đi!

Quả đấm của hắn oanh tới đỉnh đầu của Long tam thái tử, thế muốn đem Long tam thái tử đánh nát, nhưng vào lúc này, mi tâm của Long tam thái tử đột nhiên hé ra, lộ ra không gian rộng lớn bên trong, chỉ thấy bên trong mi tâm của hắn, một con ngươi to lớn hiển lộ ra, giống như Thần hỏa lóe lên.

Tần Phi Ngư cảm giác được vô cùng nguy hiểm mãnh liệt đánh tới, không kịp oanh giết Long tam thái tử, tung người nhảy ra, nhảy ra hơn trăm dặm, nhanh nhẹn rời khỏi đấu chiến pháp trường.

Chỉ thấy trong mi tâm của Long tam thái tử giấu diếm con ngươi kia đảo ánh mắt qua, không gian thành tấm thành tấm sụp đổ, tựa như bị Thiên Cung cường giả nổ nát!

- Đại gia Long Hoàng, ngươi ở trong mi tâm con của ngươi cất giấu một đạo Thần Thông của mình, coi là anh hùng hảo hán gì?

Tần Phi Ngư vị Thiên Phủ thiếu chủ này chạy trốn nguy hiểm, chân

không đứng ở ngoài đấu chiến pháp trường, la mắng nói:

- Lão tử tu luyện tới cảnh giới như ngươi, liền có thể đánh đến ngay cả mẹ của ngươi cũng không nhận biết ngươi!

Rầm…

Nước biển treo ở ngoài đấu chiến pháp trường không có pháp lực của Long tam thái tử chống đở, nhất thời trút xuống, đem đấu chiến pháp trường nhồi đầy!

Long tam thái tử phù phù một tiếng ngã vào trong nước, như con rắn chết nằm ở trong nước biển. Mấy vị cao thủ Vạn Long Sào vội vàng bước lên phía trước, đem hắn cứu ra.

Long tam thái tử cũng mạnh mẻ, thân thể rất nhanh phục hồi như cũ, tự cường đứng dậy, lạnh lùng nhìn Tần Phi Ngư một cái, thản nhiên nói:

- Tần Phi Ngư, ta có một bại này, chủ yếu là bởi vì không biết tình huống của ngươi, bất quá lần sau giao thủ, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Long Tam, ngươi lớn lối cái gì? Còn không phải là bị ta đánh cho gần chết sao?

Tần Phi Ngư dương dương đắc ý, lập tức có thiếu nữ xông tới, đem tới bảo tọa, đại hán này ngồi xuống, tiếp tục gãi chân, đưa đến dưới mũi nghe một chút, cười hắc hắc nói:

- Nếu như không phải là cha ngươi, lão tử có thể đem ngươi đánh cho lùi về trong bụng ngươi!

Sắc mặt Long tam thái tử đỏ lên, đột nhiên phun ra một ngụm kim huyết, phất tay áo nói:

- Chúng ta đi!

Cao thủ Vạn Long Sào vội vàng ôm lấy hắn đi lên thuyền lớn, bay theo

đi.

Trong Đấu chiến pháp trường sóng xanh nhộn nhạo, trung ương còn có một đoàn máu màu vàng tràn ngập ra, đó là máu của Long tam thái tử chảy ra.

Giờ phút này đấu chiến pháp trường đã hoàn toàn thay đổi, tất cả cột đá đều ở trong trận đấu mới vừa rồi phá hủy sạch sẻ, Động Thiên chi bảo này suýt nữa bị Tần Phi Ngư làm hỏng hoàn toàn, không thể không khiến người bội phục chiến lực của hắn.

Đột nhiên, nước biển nhộn nhạo dần dần đọng lại, um tùm lạnh lẻo tràn ngập ra, trong khoảnh khắc, nước biển bên trong đấu chiến pháp trường liền bị đống kết thành băng!

Vũ Lạc Đạo Nhân từ từ cất bước đi ở trên mặt băng, ngẩng đầu nhìn Giang Nam, điềm nhiên nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi hôm qua hướng ta khiêu chiến, hiện tại ta tới !

Mới vừa rồi mọi người vây xem nguyên vốn đã tính toán rời đi, nghe vậy không khỏi tinh thần rung lên, trong lòng vui mừng vạn phần:

- Còn có chiến đấu?

Chiến đấu mới vừa rồi đã để cho bọn họ mở rộng tầm mắt, không nghĩ tới hôm nay còn có một tràng đại chiến, hơn nữa hai bên đại chiến một người là Thiên Ma Bảo Vũ Lạc Đạo Nhân, một người là gần đây danh tiếng vang lừng Giang Nam!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 468: Tà Vương Giang Tử Xuyên. (1)

- Giang Nam gần đây danh tiếng mặc dù vang, nhưng cùng chưởng giáo thủ tịch đại đệ tử chỉ sợ còn có một đoạn chênh lệch không nhỏ? Làm sao lại đột nhiên hướng Vũ Lạc Đạo Nhân khiêu chiến?

- Hắn quá nóng lòng, thủ tịch đại đệ tử các môn các phái cũng không phải là hạng người dễ trêu, phần lớn đã tu thành Thần Phủ, tu vi thực lực vô cùng sâu nhiều, hắn có thể ở Hổ Bảng tranh hùng, nhưng cùng Long Bảng so sánh, chỉ sợ còn có chỗ thua kém một bậc?

- Ta nghe nói là Vũ Lạc Đạo Nhân đánh bại Phong Mãn Lâu, lần này Giang Nam khiêu chiến Vũ Lạc Đạo Nhân, chính là vì Phong Mãn Lâu báo thù, rửa sỉ nhục của Huyền Thiên Thánh Tông!

- Nếu ngay cả Tà Vương hắn cũng thua ở trong tay Vũ Lạc Đạo Nhân mà nói, danh tiếng của Huyền Thiên Thánh Tông liền coi như mất hết, không người kế tục!

. . .

- Giang đạo hữu cẩn thận.

Đám người Thần Tiềm rối rít nói.

Phong Mãn Lâu thở dài, nhìn Giang Nam một chút nhưng không nói gì, Giang Nam khẽ mỉm cười, cất bước đi vào đấu chiến pháp trường, cười nói:

- Chư vị đạo hữu yên tâm, ta đi liền trở về.

Hắn một cước bước vào đấu chiến pháp trường, khí thế nhất thời biến đổi, trở nên vô cùng cuồng bạo, Ma Chung Bá Thể, thân hóa Cự Nhân, ba mặt tám cánh tay, sau một khắc đại băng dưới chân hết thảy vỡ vụn, vụn băng

đầy trời băng băng bay múa mọi nơi, phảng phất như nổ tung!

- Chết!

Phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, thiên dực rung lên, liền đến trước mặt Vũ Lạc Đạo Nhân, mau đến vô pháp tưởng tượng!

- Người chết là ngươi!

Vũ Lạc Đạo Nhân quát lên, quanh thân đột nhiên phát ra khí tức khát máu như điên, giống như trước cũng là thân thể tăng vọt, đỉnh đầu đột nhiên hiện lên một mặt đại phiên, lại có một ngụm thanh chung bay ra, chuông vang phiên động, cười lạnh nói:

- Nhìn ta diệt thần hồn của ngươi như thế nào!

Tiếng chuông không dứt, hướng Giang Nam móc ngược xuống, đại phiên cuồn cuộn, cờ trắng che khuất bầu trời, hai người ở trong nháy mắt liền đem khí thế tăng lên tới cực điểm, so sánh với mới vừa rồi Tần Phi Ngư cùng Long tam thái tử đánh một trận còn muốn bạo lực!

Đỉnh đầu của Giang Nam có Sơn Hải Đỉnh, không nhìn thanh chuông cùng đại phiên của hắn, giống như một mủi tên nhọn bắn ra, xuy một tiếng liền đến trước người Vũ Lạc Đạo Nhân, một quyền trào ra, Vũ Lạc Đạo Nhân giống như trước một quyền nghênh đón, nhưng vào lúc này một ngụm chuông lớn móc ngược xuống, trùm hắn ở bên trong chuông, cùng lúc đó lại có Lượng Kiếp Trận Đồ bay ra, bao lại đáy chuông.

Cạch…

Giang Nam một quyền oanh ở trên vách Ngũ Kiếp Chung, ngay sau đó tám cánh tay triển khai, cạch cạch cạch như cuồng phong oanh kích Ngũ Kiếp Chung, ở trong nháy mắt liền trào ra mấy ngàn quyền, ngay sau đó xoay người liền đi, ống tay áo tung bay, Ngũ Kiếp Chung cùng Lượng Kiếp Trận Đồ bay lên, lưu lại một nhúm tro bụi.

Vũ Lạc Đạo Nhân đã bị hắn luyện hóa thành tro!

- May mắn không làm nhục mệnh.

Giang Nam hướng đám người Thần Tiềm chắp tay cười nói.

Giang Nam cùng Vũ Lạc Đạo Nhân đánh một trận tới cũng nhanh, kết thúc càng nhanh hơn, Vũ Lạc Đạo Nhân kia tế lên Sưu Hồn Phiên cùng Lạc Hồn Chung của mình, công kích thần hồn của Giang Nam, lại thi triển Thiên ma chân thân, đổi lại bất kỳ một người, cũng sẽ nhức đầu gấp đôi.

Chẳng qua là hắn không nghĩ tới, Sưu Hồn Phiên cùng Lạc Hồn Chung của hắn đối với Giang Nam mà nói căn bản không có bất kỳ chỗ dùng, thế cho nên có một bại này!

Thần hồn của Giang Nam chính là Huyền Thai, là Ma Ngục Huyền Thai Kinh luyện thành thần tính, Lạc Hồn Chung cùng Sưu Hồn Phiên của Vũ Lạc Đạo Nhân mặc dù mạnh mẻ, ngay cả Thần Phủ cấp cường giả gặp phải hắn, hơi không cẩn thận cũng sẽ ăn thiệt thòi, nhưng Huyền Thai của Giang Nam lại làm cho hai đại pháp bảo mà hắn dựa vào thành danh không có bất kỳ chỗ dùng.

Thiên Ma chân thân của hắn mặc dù mạnh mẻ, nhưng cũng chưa chắc có thể mạnh hơn Giang Nam, Lượng Kiếp Trận Đồ cùng Ngũ Kiếp Chung bị Giang Nam luyện chế lại một lần hai bên giáp công dưới, Ngũ Kiếp Chung chấn động mấy ngàn lần, đem thần thức cùng đại não của hắn trực tiếp chấn vỡ, ngay sau đó thân thể bị Lượng Kiếp Trận Đồ luyện hóa thành tro, bị chết vô cùng thống khoái!

Thực lực của Vũ Lạc Đạo Nhân quyết không yếu, ngược lại thủ đoạn của hắn để cho rất nhiều người cảm giác rất khó giải quyết, vô cùng khó đối phó, cho dù thủ tịch đại đệ tử các phái khác xếp hạng trên hắn, cũng không dám nói có thể thắng hắn dễ dàng.

Thần Thông cùng pháp bảo công kích thần hồn, làm người ta khó lòng

phòng bị, bởi vì thần hồn khó tu luyện nhất, rất dễ dàng sẽ bị hao tổn, cho dù là Thiên Thần, thần hồn bị hao tổn cũng sẽ bị cách chức rơi vào trong phàm trần.

Vũ Lạc Đạo Nhân chính là dựa vào loại tuyệt học này đại sát tứ phương, từng có Thần Phủ cảnh giới thế hệ trước cùng hắn đánh một trận, kết quả mới vừa tế lên pháp bảo, liền trực tiếp bị hắn tế lên Lạc Hồn Chung, tiếng chuông rung động, vị cường giả thế hệ trước kia trực tiếp bỏ mình Đạo tiêu, từ thế gian xoá tên!

Chẳng qua là hắn gặp được Giang Nam, vô luận Thần Thông hay pháp bảo đều bị khắc chế.

Ở dưới tình huống thực lực không kém nhiều, khắc chế ý nghĩa chết.

Nếu đổi lại thời kỳ tầm thường, Giang Nam tất nhiên không dùng thủ đoạn bạo lực như thế, mà là mượn tay Vũ Lạc Đạo Nhân, tôi luyện Thần Thông cùng pháp lực của mình.

Nhưng mà Phong Mãn Lâu vì thành toàn hắn và thánh tông tương lai mà cam nguyện làm cái bóng của Giang Nam, vì vậy lựa chọn liên tiếp đánh bại hơn hai mươi tràng, để cho trong lòng hắn vì Phong Mãn Lâu không đáng, đám người Vũ Lạc Đạo Nhân đối với Phong Mãn Lâu mọi cách đùa cợt để cho trong lồng ngực hắn vẫn có một đoàn lửa giận, lửa giận vì Phong Mãn Lâu kêu bất bình, giấu diếm xuống chuẩn bị bộc phát.

Chém giết Vũ Lạc Đạo Nhân, liền đem lửa giận trong lòng hắn thích phóng đi ra, vì Phong Mãn Lâu chính danh!

- Tu vi thực lực của Phong sư huynh ngươi vượt qua ta, mà ta chém giết Vũ Lạc Đạo Nhân, này nói rõ Vũ Lạc Đạo Nhân ngay cả xách giày cho ngươi cũng không xứng!

Giang Nam nhìn Phong Mãn Lâu một cái, thầm nghĩ trong lòng.

Phong Mãn Lâu yên lặng, trong mắt bắn ra một đạo thần thái, tia sáng

chợt phóng, nhưng ngay sau đó biến mất.

Mọi người ở đây một mảnh yên lặng như tờ, cuộc chiến đấu này kết thúc thật sự quá nhanh một chút, ở trước lúc đánh hai người thậm chí ngay cả câu lời khách sáo cũng không nói, đi lên đánh một trận liền phân Sinh Tử!

Nếu như nói Tần Phi Ngư cùng Long tam thái tử đánh một trận, có thể làm cho mọi người thấy được thân thể Tần Phi Ngư mạnh mẻ vô cùng, mà Giang Nam cùng Vũ Lạc Đạo Nhân đánh một trận, liền để cho bọn họ thấy được Giang Nam dữ dằn, trực tiếp miểu sát!

- Tà Vương Giang Tử Xuyên, danh phù kỳ thực. . .

Có người thấp giọng nói.

- Hắn so sánh với lúc cùng Pháp Thiên hòa thượng đánh một trận đã mạnh hơn, hẳn là đột phá cảnh giới, hơn nữa có một phen gặp gỡ khác.

Giang Nam từ trước kinh nghiệm bách chiến, mặc dù có chút làm người khác chú ý, nhưng bởi vì tu vi cảnh giới của hắn thấp, nên không có người chân chính đem hắn để ở trong lòng.

Chương 469: Tà Vương Giang Tử Xuyên. (2)

Trận chiến này chém giết Thiên Ma Bảo đại sư huynh, cuối cùng xác định uy danh hiển hách của hắn, để cho hắn đưa thân vào hàng ngũ trẻ tuổi cường giả đương thời!

Có thể xâm nhập vòng tròn này, tính toán đâu ra đấy, cũng bất quá hơn ba mươi người mà thôi.

Mấy vị cao thủ của Bách Hiểu Lâu quan sát trận chiến này, trong bút ký lục tinh tế viết:

- Tin đồn Cận Đông Lưu cho Pháp Thiên mượn Thái Hoàng tự viết, hơn phân nửa cuốn sách này rơi vào tay Giang Nam.

Bách Hiểu Lâu chính là Mị Nguyệt lâu chủ sáng chế, Mị Nguyệt là Yêu Thần Tông thủ tịch đại đệ tử, bởi vì nàng thành danh rất sớm, là nhân vật cùng thời kỳ với Lạc Hoa Âm, có rất ít người đem nàng làm thành trẻ tuổi.

Trừ lần đó ra, thời đại Mị Nguyệt kia còn có thật nhiều cao thủ, tỷ như hai đại hoa khôi khác của Vạn Hoa Lâu là Khương Nhu cùng Ngọc Sinh Hương, tất cả đều là nhân vật xuất sắc cùng thời kỳ, tu vi của các nàng thâm hậu, không cách nào xếp loại đến trong trẻ tuổi quật khởi hậu kỳ.

Bách Hiểu Lâu trên thực tế khống chế ở trong tay Yêu Thần Tông, Yêu Thần Tông tông chủ Yêu Hoàng mặc dù không hiển lộ sơn thủy, nhưng xây dựng tổ chức tình báo như Bách Hiểu Lâu này sưu tập tình báo thiên hạ, cũng là có mục đích khác, có thể nói dã tâm bừng bừng.

Bất quá Yêu Thần Tông Yêu Hoàng mặc dù rất có dã tâm, nhưng bởi vì Thái Hoàng lão tổ gần với Thần minh nhất này trấn áp, lại có nhân tài như Tịch Ứng Tình có hy vọng trở thành thần minh nhất mới xuất hiện, dã tâm của người này liền bị áp chế xuống, không chỗ thi triển.

Yêu Hoàng dã tâm thật lớn, tâm cơ thâm trầm, lòng dạ sâu không lường được, thủ đoạn của hắn cũng cực kỳ kinh người, cùng đám người Thái Hoàng và Tịch Ứng Tình sinh cùng thời đại, là bi ai của hắn.

Nếu phóng tới thời đại khác, Yêu Hoàng có thể hùng tài bá lược, tương lai nhất định sẽ làm ra một phen thành tựu kinh thiên động địa, nhưng mà có Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng lão tổ ở phía trước, hùng tài của hắn liền không có chỗ dùng chút nào, chỉ có thể ẩn núp nanh vuốt, chờ kỳ biến.

- Giang lão đệ bản lãnh rất cao a!

Tần Phi Ngư bước nhanh đến phía trước, trên dưới đánh giá Giang Nam, cười nói:

- Có thời gian giao lưu trao đổi?

Giang Nam đối với hắn tu luyện công pháp cũng rất là động tâm, cười nói:

- Tốt!

Trong Vạn Hoa Lâu, mọi người tụ tập dưới một mái nhà, chuyện trò vui vẻ, Thần Thứu Yêu Vương cũng ngồi xuống, ngồi ở bên cạnh Tần Phi Ngư, tò mò đánh giá Thiên Phủ thiếu chủ này.

Chỉ thấy hai thiếu nữ vóc người mạn diệu đứng phía sau vị Thiên Phủ thiếu chủ này, lụa mỏng hồng tụ, thỉnh thoảng vì Tần Phi Ngư thêm rượu, đại hán này gãi chân, đợi rượu rót đầy liền bưng lên uống, Thần Thứu Yêu Vương nhạy cảm phát hiện đất bẩn trên ngón tay của hắn đâm vào trong rượu.

Cho dù là Thần Thứu Yêu Vương cũng không khỏi xấu hổ, đối với thần kinh của đại hán này rất là bội phục.

- Tần đạo hữu thực lực kinh người, khiến người khâm phục, nhục thể của ngươi hôm nay chỉ sợ có thể được xưng tụng thứ nhất trong trẻ tuổi?

Thần Tiềm ánh mắt chớp động, bưng chén rượu lên cười nói.

- Không tính a.

Tần Phi Ngư lắc đầu nói:

- Ta từng cùng Cận Đông Lưu giao thủ, lúc ấy hắn không có thi triển pháp lực, chỉ dựa vào thân thể cùng ta giao phong, cường độ nhục thể của hắn, cùng ta không phân cao thấp.

- Tu vi của Cận Đông Lưu lại mạnh đến loại trình độ này?

Đám người Giang Nam không khỏi động dung, Cận Đông Lưu là đệ nhất nhân trong trẻ tuổi, tu luyện chính là hai đại thần cấp kinh điển Thái Huyền Tâm Kinh cùng Đấu Pháp Thần Điển, tất cả mọi người biết hắn rất mạnh, chỉ là không có nghĩ đến hắn lại mạnh đến loại trình độ này!

Thân thể của Tần Phi Ngư mạnh đến nổi có thể so với Động Thiên chi bảo, này chẳng phải là nói rõ, thân thể của Cận Đông Lưu cũng đạt tới loại trình độ này?

- Cận Đông Lưu đã là tông sư tâm cảnh, là một nhân vật hết sức đáng sợ, cũng may ta cũng không kém, trận chiến ấy hắn không có thể giết ta.

Tần Phi Ngư lộ ra vẻ kính trọng, trầm giọng nói:

- Trong mắt của ta, người này tương lai nhất định là một Thái Hoàng lão tổ! Giang lão đệ, nghe nói ngươi cùng hắn có năm mươi năm ước chiến, ngươi cần nỗ lực.

Giang Nam trong lòng lãnh nhiên, đồng thời lại có chút ít hưng phấn:

- Có thể có đối thủ như vậy tới kích lệ ta không ngừng hăng hái đi về phía trước, Thượng Thiên đối đãi không bỏ.

Bọn người Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu cùng Tần Phi Ngư có thể cảm ứng được trên người hắn tản mát ra chiến ý bén nhọn, trong lòng là kinh

ngạc lại vừa bội phục, những người khác nếu như nghe được Cận Đông Lưu mạnh như thế, hơn phân nửa đã sớm mất đi lòng tiến thủ, sinh lòng sợ hãi, mà hắn giống như sắt luyện bị đại chùy gõ trăm ngàn lần, dũ phát sắc bén, hóa thành bảo kiếm bộc lộ tài năng!

- Tông sư tâm cảnh. . .

Thần Tiềm thở dài, có chút tiêu điều cô đơn, thở dài nói:

- Không biết ta khi nào mới có thể đạt tới một bước này. . .

Đám người Phong Mãn Lâu cũng là mặc nhiên, tông sư tâm cảnh đại biểu một loại độ cao, có thể đưa mắt nhìn xuống người khác, thấy rõ, hơn nữa lúc tu luyện lại càng tinh tiến dũng mãnh, tông sư tu luyện một ngày, tương đương với người khác tu luyện mười ngày, bọn họ tu hành Thần Thông lại càng mau lẹ, Thần Thông người khác không thể tu thành, bọn họ rất nhanh sẽ nắm giữ đến bản chất Thần Thông.

Không có đạt tới tông sư tâm cảnh, bọn họ cùng Cận Đông Lưu chênh lệch chỉ biết càng lúc càng lớn, cuối cùng biến thành đá đặt chân của Cận Đông Lưu.

Đây chính là thiên tài bi ai, tựa như Yêu Hoàng, Phụ Văn Cung chúng Chưởng Giáo Chí Tôn bi ai giống nhau, biến thành đá đặt chân của Thái Hoàng lão tổ cùng Tịch Ứng Tình.

- Chư vị đạo hữu cần gì phải như thế?

Giang Nam cười nói:

- Tông sư tâm tình đi cùng tích lũy, hậu tích bạc phát, tích lũy đến, ngộ ra bản chất công pháp cùng Thần Thông, luyện thành Đạo Tâm, một cách tự nhiên chính là tông sư. Ta trước đó không lâu trong lúc vô tình nhận được một quyển Thái Hoàng tự viết, nguyện ý cùng chư vị đạo hữu chia xẻ.

Hắn lấy ra Thái Hoàng tự viết, nhìn qua người, cũng không nửa phần giữ

lại nói:

- Thái Hoàng tự viết ý cảnh cao xa, là Đại Tông Sư tâm cảnh, trong đó tích chứa vạn pháp, không dám nói có thể làm cho chư vị lĩnh ngộ tâm tình tông sư, nhưng chỉ cần không phải quá ngu xuẩn, lĩnh ngộ ra Đạo Tâm là có thể.

Giang Nam đã dỡ xuống sáu chữ cuối cùng trong thẻ tre, sáu chữ "Giết " " quấy " " trấn " " phong " " cấm " " toái" thật sự nguy hiểm, đám người Thần Tiềm, Phong Mãn Lâu không có tu thành Huyền Thai, nếu thấy sáu chữ này chỉ sợ sẽ bị chết không còn một mống, vì vậy hắn cũng không có mạo hiểm.

- Giang đạo hữu lại đem bảo vật này lấy ra, lòng dạ rộng lớn làm người ta bội phục sát đất!

Đám người Thần Tiềm rối rít tham quan hoc tập Thái Hoàng tự viết, không khỏi động dung, lấy giới hạn kiến thức của bọn hắn, tự nhiên có thể thấy được Thái Hoàng tự viết trân quý, có thể làm giới hạn tâm cảnh, tu vi thực lực của bọn hắn tăng lên thật to, cảm khái nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 470: Thần Hồn Giao Hòa. (1)

- Sớm nghe nói đạo hữu ở Lĩnh Tụ Phong mở đạo tràng, vô luận Chính Đạo Ma Đạo Yêu Đạo, cũng có thể đi tới trao đổi công pháp, Thần Thông, lòng dạ đạo hữu thực khiến người khâm phục.

- Giang lão đệ có khí độ lớn như thế, ngày khác ta cũng muốn đích thân tới cửa bái phỏng, cùng lão đệ lãnh giáo một chút.

Tần Phi Ngư cười nói.

Mọi người tham quan hoc tập Thái Hoàng tự viết, rối rít gở xuống một cây thẻ tre, tinh tế xem thêm, có gắng đạt được, thỉnh thoảng thảo luận trao đổi lĩnh ngộ của mình, mỗi người đều được chỗ ích không nhỏ.

Những người ở chỗ này, đều là hạng người thiên tài hơn người, lĩnh ngộ rất nhiều thứ Giang Nam không nghĩ tới, làm Giang Nam cũng có đại thu hoạch.

Thần Tiềm lại càng lòng tin đại chấn, thần thái có một loại viên mãn như ý, cười nói:

- Pháp Tướng hòa thượng không còn bằng ta, từ nay trở đi đánh một trận, hắn nhất định bại!

Đám người Phong Mãn Lâu, Vân Bằng, Quân Mộng Ưu cũng có đạt được, tâm tình lắng đọng xuống, Đạo Tâm dần dần tạo thành.

Thái Hoàng tự viết tích chứa tin tức thật lớn, bao hàm toàn diện, cho dù là Cận Đông Lưu nhận được cuốn tự viết này cũng không chịu dễ dàng lấy ra, nhưng Giang Nam bỏ được.

- Thải Dực cô nương, sư tỷ của ngươi còn chưa xuất quan sao?

Giang Nam hỏi.

Thải Dực lắc đầu, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Sư tỷ còn đang bế quan tìm hiểu Thái Dương Chân Kinh, nhất thời trong chốc lát chỉ sợ sẽ không xuất quan.

Giang Nam trong lòng biết Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Phượng Minh Hiên đánh một trận, lần này tọa quan lâu như thế, chỉ sợ là bởi vì nàng cũng không có nắm chắc được bao nhiêu phần.

Thiên Yêu Thánh Nữ không có được Thái Dương Chân Kinh chân chính, nàng cũng không có hướng Giang Nam đòi hỏi tâm pháp này, mà là toàn bộ dựa vào chính mình tham tường Tam Túc Ô Kim cùng Thái Dương Chiến Xa, lĩnh ngộ ra Thái Dương Chân Kinh.

- Có thể mời Thải Dực cô nương dẫn đường, ta cùng với sư tỷ của ngươi giao lưu trao đổi hay không?

Giang Nam cười nói.

Thải Dực cảnh giác nói:

- Sư tỷ của ta bế quan, không thể quấy nhiễu, hơn nữa Mị Nguyệt sư tỷ đã nói, không thể cùng ngươi đi quá gần. Mị Nguyệt sư tỷ nói, Huyền Thiên Thánh Tông là đám phụ lòng, nam chính là đàn ông phụ lòng, nữ cũng là đàn ông phụ lòng, nếu như động tình, chính là công dã tràng giỏ trúc múc nước.

Giang Nam có chút lúng túng nói:

- Ngươi yên tâm, ta chỉ ở bên ngoài cùng nàng trao đổi, sẽ không đi vào.

Thải Dực suy nghĩ một chút, lúc này mới gật đầu, mang theo hắn đi tới nơi Thiên Yêu Thánh Nữ bế quan, Giang Nam đứng ở trước điện phủ mà Thiên Yêu Thánh Nữ bế quan, cảm ứng được trong điện phủ này mơ hồ truyền đến nguyên lực chí cực tràn đầy, chân hỏa phún dũng, vận sức chờ

phát động.

Thiên Yêu Thánh Nữ tu luyện tới thời kỳ mấu chốt, khí tức của nàng lúc cao lúc thấp, hiển nhiên là bởi vì Thái Dương Chân Kinh tàn phá, không cách nào đem tu vi của nàng về phía trước đẩy tiến thêm một bước nữa!

- Chân hỏa của Thiên Yêu Thánh Nữ quá tràn đầy, nàng nói vậy cũng phát giác đến nơi không ổn, không ngừng áp chế, nhưng có chút áp chế không nổi, vì vậy khí tức chợt cao chợt thấp, tiếp tục bành trướng đi xuống, chỉ sợ nàng sẽ tẩu hỏa nhập ma. . .

Giang Nam đứng ở nơi đó, mi tâm đột nhiên hé ra, một khí tức tràn đầy chí cương chí dương giương cánh bay ra, bỗng nhiên liền bay vào nơi Thiên Yêu Thánh Nữ bế quan.

Thải Dực chỉ kịp nhìn thấy một đạo lưu quang bắn vào tòa điện phủ này, mơ hồ thấy trong lưu quang có một quái nhân ba chân, cũng không có thấy rõ đến tột cùng là cái gì, trong lòng không khỏi kinh ngạc, nhìn Giang Nam một cái, chỉ thấy Giang Nam chắp tay đứng ở ngoài điện, vẫn không nhúc nhích, nàng cũng chỉ có thể kiềm chế xuống.

Quái nhân ba chân cánh chim kia chính là một trong sáu đạo hóa thân của Giang Nam, Thái Dương Thần hóa thân, là hắn tu luyện Thái Dương Chân Kinh cùng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển sáng tạo hóa thân, ẩn chứa Thái Dương Chân Hỏa mênh mông nhất.

Trong đại điện, liệt hỏa hừng hực, Giang Nam hóa thân tới chỗ nầy, giống như tiến vào T trong hái Dương, nơi nơi là chân hỏa chói chan, hơn nữa thỉnh thoảng truyền đến tiếng nổ tung.

Đây là Đạo văn đan vào biến thành Thái Dương Chân Hỏa, tu sĩ tu vi càng cao, uy lực chân hỏa càng mạnh, Thiên Yêu Thánh Nữ đã tu thành Minh Đường Thần Phủ, tu vi cảnh giới của nàng so sánh với Giang Nam cao hơn, uy lực của Thái Dương Chân Hỏa cũng là chí cương chí mãnh!

Ở bên trong chân hỏa cuồn cuộn, Thiên Yêu Thánh Nữ quần áo lam lũ, bị chân hỏa của mình đem áo cháy sạch rách tung toé, rách nát áo mơ hồ lộ ra mạn diệu thân thủ, da thịt tuyết trắng, đỉnh đầu nàng nổi lơ lửng một đầu Thần Điểu ngũ sắc hoa mỹ, tựa như Phượng không phải là Phượng, tựa như Tước không phải là Tước, vũ mao đẹp đẽ ngăn nắp, đó là thần hồn của nàng, ở trong chân hỏa giương cánh mà bay.

Chân hỏa luyện Thần hồn!

Đây là một bước trọng yếu trong Thái Dương Chân Kinh, sau khi chân hỏa luyện Thần hồn, mới có thể tu thành Thái Dương Chân Kinh, hóa thành trong lửa chi tinh, có loại chiến lực như Tam Túc Ô Kim!

- Chu Tước chi hồn?

Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam thấy Thần Điểu tinh hồn này, trong lòng vừa động, nhất thời biết Thiên Yêu Thánh Nữ vì sao nhiều lần nói Thái Dương Chân Kinh là thánh pháp tu luyện cao nhất của Yêu Thần Tông.

Nàng có huyết mạch Chu Tước, Chu Tước là phía nam chi thần, tinh điểu Tinh Túc, Chủ chưởng Hỏa Yêu Thần, tu luyện Thái Dương Chân Kinh làm ít công to, có thể phát huy chiến lực mạnh nhất của Chu Tước nhất tộc, vì vậy nhận được Thái Dương Chân Kinh đối với nàng mà nói trọng yếu phi thường!

Bất quá nàng cũng không từ trong Tam Túc Ô Kim cùng Thái Dương Chiến Xa thôi diễn ra Thái Dương Chân Kinh đầy đủ, hơn nữa ngại mặt mũi, mặc dù cùng Giang Nam gặp gỡ đã lâu, nhưng lại chưa bao giờ nói lên để Giang Nam truyền thụ cho nàng công pháp đầy đủ.

Thái Dương Chân Kinh của nàng không trọn vẹn không hoàn toàn, có Thần Thông mà không công pháp, Thải Dực cùng Thần Thứu đánh một trận, liền đủ để nói rõ điểm này.

Lúc ấy Thải Dực thi triển chính là Thần Thông, mà Thần Thứu Yêu

Vương thi triển là Thái Dương Chân Kinh đầy đủ, hai cái so sánh, vẫn là Thần Thứu Yêu Vương tăng thêm một bậc.

Thái Dương Chân Kinh chưa hoàn toàn, cửa ải chân hỏa luyện Thần hồn này liền không cách nào vượt qua, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì thần hồn đốt hủy, bỏ mình Đạo tiêu!

Mà hiện tại Thiên Yêu Thánh Nữ liền ở thời kỳ nguy hiểm này, thần hồn của nàng gặp đau khổ, không thể dễ dàng vượt qua cửa ải này, mà muốn vượt qua cửa ải này, thì cần Thái Dương Chân Kinh đầy đủ.

Cô gái này cực kỳ mạnh mẽ, cho dù là trước mắt sống chết, như cũ ở gắt gao chống đở!

Chu Tước thần hồn của nàng đã bị chân hỏa bản thân cháy sạch mình đầy thương tích, thần hồn ở trong chân hỏa thê lương khiếu minh, cánh rách tung toé, lảo đảo muốn ngã.

Xôn xao…

Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam hai cánh triển khai, thân hình lơ lửng, cánh chim dang ra, đắm chìm trong bên trong thần hỏa của Thiên Yêu Thánh Nữ, cánh chim kim chói đem đầu Chu Tước kia che kín.

Chương 471: Thần Hồn Giao Hòa. (2)

Thiên Yêu Thánh Nữ lòng có nhận thấy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy quanh thân quái nhân ba chân kia có vô số đạo văn chi chít xông ra, hóa thành đủ loại Đạo cùng Ý kỳ diệu, cùng Đạo văn của mình biến thành Thái Dương Chân Hỏa đan vào, bổ toàn bộ phiến diện thiếu hụt của nàng.

Hai loại thần thức va chạm, thần hồn đụng vào, cho nàng một loại cảm giác kỳ diệu, phảng phất bị tình nhân ôm ấp, tim đập nhanh và động tâm.

Thần thức, thần hồn dung hòa.

Thần hồn đụng vào, thần thức trao đổi, tư tưởng của hai người vào giờ khắc này phảng phất hoàn toàn dung làm một thể, chỉ thấy trong điện đường này hoả diễm phần thiên, Chu Tước cùng Giang Nam hóa thân ở trong lửa bay tới bay đi, vui vẻ chí cực, giống như Tinh Linh trong lửa, ở trong lửa chơi đùa.

Khí huyết của Giang Nam xông lên trời, dương khí liên tục không ngừng tràn vào trong Chu Tước thần hồn, tu bổ thần hồn tổn thương của nàng, làm cho thần hồn bị hao tổn của nàng nhanh chóng phục hồi như cũ.

Gương mặt bạch ngọc của Thiên Yêu Thánh Nữ hiện ra vẻ thẹn thùng, hướng ngoài điện nhìn lại, chẳng qua là nhìn không thấy Giang Nam, nhưng mà có thể cảm ứng được Giang Nam ở ngoài cửa.

Vô số tin tức tràn vào trong đầu của nàng, nhanh chóng đem Thái Dương Chân Kinh không trọn vẹn bổ toàn bộ, trong thần hồn của nàng tích chứa đủ loại ý thức hướng Giang Nam mở ra, để cho Giang Nam cảm nhận được từng ý niệm rất nhỏ trong nội tâm của nàng.

Tình hình như thế vi diệu mà kiều diễm, người thiếu nữ nào không có xuân tâm?

Đủ loại ý niệm trong đầu nàng ở một sát na thần hồn tương giao, liền không có chút nào giữ lại tặng cho đối phương, rất nhiều tâm tư ở lúc trao đổi bị Giang Nam trong lúc vô tình bắt được.

Cái này làm cho nàng có chút ngượng ngùng khó có thể tự giữ .

- Đây là tình yêu nam nữ sao?

Ngoài điện, Giang Nam nhắm mắt lại, trong lòng lặng yên hỏi.

Hắn có thể mượn Thái Dương Thần hóa thân cảm xúc đến đủ loại tâm tư của Thiên Yêu Thánh Nữ, bao gồm cả từng sợi cảm xúc nảy mầm, kỳ diệu, uyển chuyển, giống như thanh tuyền tế lưu, không tiếng động dần dần ngưng dày, phảng phất là tình ti vô hình, vây quanh dây dưa.

- Ta đối với tỷ tỷ cũng từng có qua loại ý nghĩ này. . .

Hắn mở hai tròng mắt ra, ánh mắt khôi phục sáng ngời, tự nhủ.

Giang Tuyết tỷ tỷ là mục tiêu mà hắn từ lúc sanh ra truy tìm, hắn lần lượt phấn đấu, lần lượt cố gắng, là vì đuổi theo cước bộ của nàng, cùng tỷ tỷ gặp lại .

Chẳng qua là lúc trước Giang Nam cũng không nghĩ tới, mình đối với tỷ tỷ tư niệm như thế, có một nguyên nhân là tình yêu nam nữ, khi Thiên Yêu Thánh Nữ đối với mình sinh ra tình cảm giống loại này, hắn mới hiểu rõ đến điểm đó.

Bị tình cảm ngọt ngào mà có chút khổ sở vây quanh, để cho hắn trở về chỗ cũ, lưu luyến, thần hồn hai người ôm nhau, tựa hồ muốn vĩnh viễn ở trong liệt hỏa bay xuống.

Thần hồn đụng vào mang đến tâm hồn rung động, cảm giác như vậy rất dễ dàng nghiện, giống như ăn tủy trong xương mới biết ngon, Thái Dương Chân Kinh Giang Nam đã sớm truyền thụ cho Thiên Yêu Thánh Nữ, thần hồn của Thiên Yêu Thánh Nữ cũng nhận được dương khí của hắn dễ chịu mà

khôi phục như lúc ban đầu, nhưng thần hồn của hai người vẫn như cũ ở trong lửa du lịch.

Thiên Yêu Thánh Nữ không có thu thần hồn của mình, Giang Nam cũng không có thu hồi hóa thân của mình, hai người tựa hồ đều quên điểm này.

- Giang đạo hữu, ngươi ở đây đã đứng hai ngày !

Tần Phi Ngư bước đi, cười ha ha nói:

- Ngươi có điều không biết, mới vừa rồi Thần Tiềm đạo hữu đã cùng Pháp Tướng hòa thượng đại chiến, Pháp Tướng bị đánh tơi bời, trọng thương gần chết, nếu không phải tăng nhân của Kim Cương Pháp Thiện Tông da mặt dày đoạt trở về, nhất định phải chết ở trong tay Thần Tiềm đạo hữu. Hôm nay Thần Tiềm bày xuống khánh công yến, hắn nói không có Thái Hoàng tự viết của ngươi, hắn khó có thể đại hoạch toàn thắng, vì vậy ngươi chi bằng đi qua!

Giang Nam từ trong loại tâm tình kỳ diệu này tỉnh táo lại, có chút không bỏ, trong lòng thầm than một tiếng, tâm niệm hơi động, Thái Dương Thần hóa thân từ trong điện đường bay ra, rơi vào mi tâm của mình, cười nói:

- Thần Tiềm đạo hữu cùng Pháp Tướng hòa thượng chiến đấu đã kết thúc? Đáng tiếc, ta không thể tận mắt nhìn thấy trận chiến này.

Hai người vừa nói vừa đi, hướng Vạn Hoa Lâu đi tới.

- Chúc mừng đạo hữu đại hoạch toàn thắng.

Giang Nam đi tới nơi đãi tiệc, đã đem tâm tư khác của mình vứt bỏ, hướng Thần Tiềm chắp tay cười nói.

Thần Tiềm vui vô cùng, cười nói:

- Nếu không phải đạo hữu cho ta mượn Thái Hoàng tự viết, ta mặc dù có thể thắng qua Pháp Tướng, đoán chừng cũng là thắng thảm. Pháp Tướng

hướng ta khiêu chiến, có một trận đánh này, đủ để cho hắn không còn có tâm tư cùng ta tranh hùng!

Mọi người đem Thái Hoàng tự viết trả lại cho Giang Nam, lại tạo thành một quyển thẻ tre, Thái Hoàng tự viết không phải là trong khoảng thời gian ngắn có thể lĩnh ngộ ra ảo diệu bên trong, cần tốn hao đại lượng thời gian nghiên cứu. Bất quá bọn hắn đã được đến đầy đủ kiến thức cùng tin tức, cũng phải cần một khoảng thời gian để tiêu hóa hấp thu, hoàn toàn biến thành kiến thức giải thích của mình.

- Thần Tiềm đạo huynh đại hoạch toàn thắng, tiểu muội Liên Hương đặc biệt tới chúc mừng!

Một tiếng cười thanh thúy truyền đến, Thiên Yêu Thánh Nữ tay áo tung bay, hiện ra ở trên yến tiệc, chân thành làm lễ ra mắt, cười nói:

- Tiểu muội mấy ngày nay đang bế quan, không thể nhìn thấy phong thái của đạo huynh đánh một trận, thật là làm Liên Hương tiếc hận.

Thần Tiềm cười ha ha nói:

- Thánh Nữ quá khen. Liên Hương Thánh Nữ, mấy ngày nữa chính là ngươi cùng Phượng Minh Hiên đánh một trận, ngươi trước thời hạn xuất quan, chắc là đã có nắm chặc tất thắng!

Thiên Yêu Thánh Nữ hé miệng cười một tiếng, phong tình vạn chủng nói:

- Lần này bế quan, tiểu muội đúng là được chỗ ích không nhỏ, thu hoạch rất nhiều, tự hỏi so sánh với Minh Hiên Thánh Tử sẽ không thua kém. Về phần ai mạnh ai yếu, còn phải chiến qua một cuộc mới biết được.

Nàng nói tới đây, ánh mắt lưu chuyển, không khỏi rơi vào trên người Giang Nam, nhớ tới trong điện đường gặp gỡ, trong lòng run lên, không biết dâng lên tâm tình gì.

Ánh mắt Giang Nam nhìn lại, ánh mắt hai người hơi đụng vào, như keo

như sơn dính ở chung một chỗ.

- Đại Đạo khó cầu, nếu có người kết bạn mà đi về phía trước, thế tất ít rất nhiều tịch mịch.

Thiên Yêu Thánh Nữ thầm nghĩ:

- Chẳng qua là nếu kết thành Đạo lữ, ân ái tình trường, khó tránh khỏi có trì hoãn tu vi tiến cảnh, hiện tại đàm đạo lữ vẫn còn hơi sớm. Nếu hắn có thể đợi, ở thời điểm ta bước lên nhân sinh huy hoàng nhất, bàn lại chuyện này thật là tốt.

Ham muốn trong nội tâm nàng tiêu hết, ánh mắt khôi phục thanh minh, đôi mắt xanh triệt, cùng ánh mắt Giang Nam tách ra.

Giang Nam thấy ánh mắt của nàng, đối với tâm tư của nàng biết đến nhất thanh nhị sở, thu hồi ánh mắt, khẽ mỉm cười, giơ chén rượu lên nói:

- Thần Tiềm đạo hữu đại hoạch toàn thắng, ta mời đạo hữu một chén!

Dứt lời, ngửa đầu uống cạn rượu trong chén.

- Rượu này có chút khổ sở. . . Thần Thứu, khởi giá, trở về núi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 472: Sao Không Đi Ăn Cướp? (1)

Thần Tiềm còn chưa kịp rót chén thứ hai, liền thấy Giang Nam khống chế Thần Thứu Yêu Vương, mang theo Chiến Minh cự thú bay khỏi Nam Hải, không khỏi ngạc nhiên, lắc đầu nói:

- Nói đi là đi, ngay cả Liên Hương Thánh Nữ cùng Minh Hiên Thánh Tử đánh một trận cũng không nhìn, Giang đạo hữu không hổ là có danh hiệu Tiểu Tà Vương, làm việc tà khí vô cùng. . .

Thiên Yêu Thánh Nữ ánh mắt phức tạp, thầm thở dài nói:

- Nếu hắn mở miệng mà nói, ta chưa chắc sẽ không đáp ứng, chỉ là tính tình của hắn quá cương liệt chút ít . . .

- Ta đối với Liên Hương Thánh Nữ hẳn là không có bao nhiêu tình cảm. . .

Trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, Giang Nam bị gió lạnh thổi qua, ánh mắt dần dần khôi phục thanh minh, tinh tế xem kỹ đủ loại ý niệm trong nội tâm mình, phân biệt đêm ngày quang ám, đem đủ loại ý niệm trong đầu mình dò xét thông thấu, thầm nghĩ:

- Chỉ là thần hồn của ta cùng nàng ôm nhau mà sinh ra một chút tâm tình kỳ diệu, ảnh hưởng tâm tư của ta. Đây là tâm linh và dục vọng, không phải là tình yêu nam nữ, suýt nữa liền đem ta lừa gạt. . .

Đem ý nghĩ của mình phân tích thấu triệt, hắn một lòng vấn Đạo càng thêm kiên định, Đạo Tâm so sánh với trước tăng thêm một bậc.

Hiểu rõ đối thủ không khó, hiểu rõ mình mới là khó khăn nhất.

Giang Nam tuổi còn rất trẻ, hắn mười bốn tuổi gặp phải Giang Tuyết tỷ

tỷ, bước vào tu luyện chi đồ, đến nay đã trải qua mười một năm năm tháng, mặc dù tiến bộ thần tốc, cũng luyện thành Đạo Tâm, trở thành tông sư trẻ tuổi nhất.

Nhưng kinh nghiệm của hắn vẫn còn quá ít, dễ dàng bị tình cảm lừa gạt Đạo Tâm, nhưng đã trải qua chuyện này, để cho hắn có một loại cảm giác tẩy đi bụi bậm.

- Tỷ tỷ, ngươi ở đâu? Ta nhớ ngươi . . .

Hắn ngửa mặt nằm ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, tùy ý đầu Đại Điểu này chở hắn ở trong trời xanh ngao du, đưa tay xé tới một quyển mây trắng đắp ở trên người, thầm nghĩ:

- Ngươi từng nói cái thế giới này quá nhỏ, mà ta bây giờ còn nhảy không ra cái thế giới này. . .

Long Hổ Phong Vân Bảng phong ba còn đang kéo dài, trẻ tuổi vì tranh đoạt xếp hạng trên bảng mà vung tay, cũng không lâu lắm tin tức Thiên Yêu Thánh Nữ thắng hiểm Kim Phượng Các Minh Hiên Thánh Tử truyền đến, lại có những chiến đấu khác cũng cực kỳ kịch liệt, qua hơn nửa năm lúc này mới dần dần bình thường xuống.

Giang Nam như cũ là thứ hai Hổ Bảng, cái bài danh này đến nay không người nào có thể rung chuyển, kể từ khi hắn gần như miểu sát giết chết Thiên Ma Bảo đại sư huynh Vũ Lạc Đạo Nhân, trên Hổ Bảng liền không người nào dám tiếp tục hướng hắn khiêu chiến.

Đây là giết ra uy phong!

Lĩnh Tụ Phong, trong động phủ Giang Nam lại là tân khách tụ tập dưới một mái nhà, Thiên Yêu Thánh Nữ cũng ở chỗ này, bất quá quan hệ giữa hai người theo Nam Hải từ biệt, liền dần dần phai nhạt, Giang Nam phân biệt ý nghĩ nội tâm mình, liền đối với nàng chỉ có hữu tình, không còn có những ý nghĩ khác.

Hai người đàm luận là Thần Thông công pháp, những tiếng nói chung khác không nhiều lắm, chẳng qua là đã trải qua chuyện trong điện đường thần hồn giao hòa lần trước, hai người cũng không cách nào trở lại trạng thái thân mật vô gian như trước.

- Tần huynh, Thiên Phủ rốt cuộc ở nơi nào?

Giang Nam hướng Tần Phi Ngư cười hỏi:

- Ta nghe tiếng đại danh Thiên Phủ đã lâu, lại chưa từng biết phương vị Thiên Phủ, thậm chí ngay cả sư môn ta cũng không người nào biết Thiên Phủ đến tột cùng ở nơi đâu, quý tông thật đúng là thần bí.

Những người khác cũng không khỏi vễnh tai, Thiên Phủ từ trước thần bí, truyền nhân không nhiều lắm, rất ít nhìn thấy có truyền nhân ở bên ngoài đi lại, không thể không khiến cho chú ý của bọn hắn.

- Thiên Phủ không có bí mật quá lớn gì, bất quá là lúc thượng cổ có một ngọn Thiên Cung nghiền nát nhập vào Nguyên giới, tạo thành một bí cảnh mà thôi. Thiên Phủ tổ sư ta phát hiện bí cảnh này, liền dở hơi lấy tên vang dội là Thiên Phủ.

Tần Phi Ngư gãi chân, hoàn toàn thất vọng:

- Sau này Thiên Phủ lịch đại chưởng giáo cũng dở hơi, cho là Thiên Phủ ta được từ Thiên giới truyền thừa, so sánh với những môn phái khác cao hơn một bậc hai trù, cho nên không cùng những môn phái khác lui tới. Về phần Thiên Phủ đến tột cùng ở nơi đâu, thì không thể nói cho các ngươi biết .

Đám người Giang Nam không khỏi động dung, Thiên Phủ lại là mảnh nhỏ Thiên Cung nghiền nát tạo thành bí cảnh, khó trách rất ít người biết phương vị Thiên Phủ, bí cảnh ẩn núp ở trong không gian, cho dù ngươi từ phiến không gian kia đi tới, cũng không có thể đi vào trong bí cảnh, chỉ có biết phương vị chính xác của bí cảnh, lấy đại pháp lực oanh mở không gian, lúc này mới có thể đi vào trong đó.

- Trong Huyền Minh Nguyên Giới ta bí mật còn không ít.

Vân Bằng cảm khái một câu hỏi:

- Công pháp của Tần huynh, chẳng lẻ chính là công pháp từ Thiên giới ghi lại sao?

- Ta tu luyện công pháp, tên là Huyền Hoàng Nhất Khí Tự Tại Kinh.

Tần Phi Ngư cũng không có giấu diếm, cười nói:

- Huyền giả vì khí, hoàng giả vì thân, lúc tu luyện, có thể đem pháp lực toàn bộ dung nhập vào trong thân thể, thân thể thành Thánh, đạt được lực lượng cùng phòng ngự Vô Địch. Ở lúc cần thi triển Thần Thông, có thể đem cổ pháp lực này toàn bộ thích phóng đi ra, hóa thành tu vi, pháp lực mạnh mẻ thông Thần! Môn công pháp này chính là một môn công pháp ghi lại trong tòa Thiên Cung nghiền nát kia, đáng tiếc là một tàn thiên, chỉ có pháp môn thân thể thành Thánh, không cách nào đem pháp lực thích phóng đi ra. Lịch đại chưởng giáo của Thiên Phủ luôn muốn bổ toàn bộ môn công pháp này, hao phí tinh lực vô cùng, nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng làm được ở Thiên Cung cảnh giới, chuyển hóa một phần pháp lực.

- Thân thể Vô Địch, hơn nữa còn có thể tùy thời chuyển thành pháp lực?

Cho dù là cường giả như Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh Nữ cũng không khỏi thất kinh, thật sâu cảm giác được công pháp này kinh khủng, cảm khái nói:

- Tần huynh, môn công pháp này của ngươi nếu là đầy đủ mà nói, chỉ sợ có thể nói là đệ nhất công pháp của Huyền Minh Nguyên Giới ta!

Giang Nam gật đầu, Huyền Hoàng Nhất Khí Tự Tại Kinh của Tần Phi Ngư, vượt qua phạm vi Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn, khi hắn cùng Long tam thái tử đánh một trận, ngay cả hắn cũng không có nắm đến tinh túy của môn công pháp này, không cách nào thôi diễn ra Huyền Hoàng Nhất Khí Tự Tại Kinh đầy đủ, môn công pháp này tinh diệu có thể thấy được lốm

đốm.

Huyền Hoàng Nhất Khí Tự Tại Kinh mặc dù rất mạnh, nhưng tệ đoan cũng rất lớn, có thân thể Vô Địch, không cách nào thi triển pháp lực, có pháp lực ngập trời, thân thể lại yếu, không cách nào hai cái đều tốt.

Môn công pháp này sở dĩ mang theo hai chữ "nhất khí", nói vậy chính là đạo lý này.

Cùng đám người Tần Phi Ngư, Thần Tiềm trao đổi, Giang Nam thu hoạch cũng rất lớn, nhưng mà khoảng cách đột phá đến Đạo Đài bát cảnh cảnh giới thứ tư, Đạo Đài cảnh, còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 473: Sao Không Đi Ăn Cướp? (2)

Theo tu vi hắn ngày càng tinh thâm, mỗi đột phá một cảnh giới, ssẽ muốn tốn hao thời gian cũng càng ngày càng dài.

Nếu ở Thần Thông bát cảnh, hắn mấy tháng là có thể đột phá một cảnh giới, mà hiện tại hắn đã bị vây ở Dao Đài Cảnh hơn nửa năm thời gian, cũng chỉ là miễn cưỡng tu luyện tới Dao Đài Cảnh trung kỳ.

- Ta hiện tại có hai cách tăng thực lực lên, một là tiếp tục chiến đấu, tiếp tục tu luyện, tăng lên tu vi bản thể, nhất cử vọt tới Đạo Đài cảnh. Cách thứ hai, chính là tu luyện Thái Dương Thần hóa thân, để cho tôn hóa thân này đột phá đến Huyền Đài Cảnh thậm chí Thần Đài Cảnh!

Giang Nam tâm thần lắng đọng xuống, thầm nghĩ:

- Bản thể đột phá cảnh giới cực kỳ khó khăn, nhưng mà hóa thân của ta lại không coi là hết sức khó khăn. Thái Dương Thần hóa thân tu luyện Thái Dương Chân Kinh, muốn nhanh chóng tu luyện môn công pháp này, chỉ có đến bên cạnh Thái Dương, cách Thái Dương càng gần, tăng lên càng nhanh chóng! Bất quá, trước đó, ta còn cần chuẩn bị một chút Linh Dịch.

Đại lục Huyền Minh Nguyên Giới cách Thái Dương thật sự xa xôi, ước chừng trên dưới một trăm ức dặm, hơn nữa hai người trong lúc đó là không gian trống vắng tĩnh mịch, không có không khí, không có địa phương có thể mượn lực, chỉ có thể bằng vào pháp lực bản thân phi hành, tiêu hao cực kỳ to lớn, nếu ở trong không gian hao hết tu vi, sẽ bị vây ở trong không gian, cho đến chết già!

Linh Dịch trên người Giang Nam cũng không giàu có, hắn ở trên Lĩnh Tụ Phong cũng có một đạo linh tuyền, tuy nói là có thể cung ứng Thần Phủ cấp cường giả tu luyện, nhưng hắn hôm nay tu luyện tới Dao Đài Cảnh, Linh

Tuyền sản xuất liền có chút ít chưa đủ, chẳng qua là đủ hắn tu luyện trong ngày thường.

Mà lúc trước hắn lấy được Linh Dịch, phần lớn là dùng để hướng tên gian thương Thác Bạt Lan Vân này đổi lấy Ngũ Sắc Kim, hôm nay nghèo đến cùng đinh.

- Trong tiểu kim khố của Sư tôn, Linh Dịch khẳng định nhiều đến đếm không xuể, bất quá mấy ngày nay nàng còn đang bế quan, cũng không tốt quấy nhiễu nàng. Dưới đất Huyền Thiên Thánh Tông ta còn có một linh hồ, không biết có thể cùng lão Long Quy trông chừng linh hồ thương lượng một chút hay không?

Giang Nam nghĩ tới đây, thân thể đột nhiên hướng dưới đất chìm xuống, cũng không lâu lắm liền tới bên linh hồ dưới đất của Huyền Thiên Thánh Tông, chỉ thấy linh hồ rộng chừng trên dưới một trăm dặm, thanh thủy dập dờn bồng bềnh, tràn đầy linh khí mênh mông như khói, làm người ta ngửi một cái cũng tâm thần sảng khoái.

Hắn mới vừa xuất hiện, đột nhiên chỉ nghe rầm một tiếng nước chảy, đầu lão Long Quy khổng lồ kia từ trong linh hồ ngẩng đầu, hai mắt giống như mặt trời chói chan, chòm râu như giao mãng dài đến mấy dặm, lúc thở phảng phất nhấc lên cuồng phong!

- Lại là tiểu tử ngươi!

Long Quy này thấy Giang Nam, dựng râu trợn mắt, khí hô hô nói:

- Lần trước ngươi tới vơ vét tài sản ta, để cho ta cho ngươi một đạo linh tuyền, làm cho ngươi yên tĩnh, ta mới ngủ một hồi, ngươi liền tới nữa !

- Tiền bối. . .

- Ít nói nhảm đi!

Lão Long Quy cả giận nói:

- Ngươi cho rằng ngươi là đối thủ của ta sao? Nếu không phải nhìn ở trên mặt mũi sư phó của ngươi, vì hòa bình thánh tông ta, ta mới mặc kệ không hỏi ngươi! Ta phụng mệnh trấn thủ linh hồ, tuyệt sẽ không làm việc thiên tư trái pháp luật, càng sẽ không bị ngươi uy hiếp!

Giang Nam vội vàng cười nói:

- Tiền bối, ta lần này tới là tính toán . . .

- Câm mồm !

Lão Long Quy giận tím mặt, quát lên:

- Ta cũng không phải là lấn thiện sợ ác, chỉ là vì thánh tông ta đoàn kết hữu ái, cho nên ta chỉ có thể đưa cho ngươi Linh Tuyền thêm thô tí xíu như vậy, đã được chưa!

- Ách, đa tạ tiền bối.

Giang Nam thấy Linh Tuyền thuộc về mình biến thô chút ít, cười nói:

- Tiền bối, lần này ta tới còn có một mục đích, muốn hướng tiền bối mượn một chút Linh Dịch. . .

Lão Long Quy hừ lạnh một tiếng, không vui nói:

- Câm miệng! Ta sẽ không vì ngươi tuẫn tư vũ tệ, càng sẽ không bị người hiếp bức, ta có một thân boong boong thiết cốt, đối với thánh tông trung thành có nhật nguyệt chứng giám. . . Nói đi, ngươi muốn mượn bao nhiêu?

Giang Nam suy nghĩ một chút, thử dò xét nói:

- Không nhiều lắm, một hai nghìn cân Linh Dịch mà thôi.

- Một hai nghìn cân Linh Dịch? Còn mà thôi?

Long Quy giận dữ, gầm hét lên:

- Ngươi sao không đi đoạt?

Giang Nam đàng hoàng nói:

- Đoạt không có mau bằng mượn, hơn nữa đoạt cũng không an toàn, vạn nhất bị đánh chết, vậy thì không đáng giá .

- Không có! Ngươi đánh chết ta ta cũng không cho mượn!

Lão Long Quy lần này rất có cốt khí, cả giận nói.

- Huyền Quy sư bá, nếu chưởng giáo kế nhiệm mở miệng, vậy ngươi liền cấp cho hắn đi.

Đột nhiên, thanh âm của Tịch Ứng Tình rõ ràng truyền vào dưới đất, bình bình đạm đạm nói:

- Giang sư điệt là kế nhiệm chưởng giáo ta, nên cho hắn một chút mặt mũi.

- Kế nhiệm chưởng giáo?

Lão Long Quy sợ hết hồn, trên dưới đánh giá Giang Nam, phẫn nộ nói:

- Tịch tiểu tử, học trò của ngươi không người nào sao? Làm sao lựa chọn một thổ phỉ làm kế nhiệm chưởng giáo? Bất quá nếu hắn là kế nhiệm chưởng giáo, như vậy ta cũng không cần phải sợ hắn, nếu không chưởng giáo xấu, truyền đi cũng là chính bản thân hắn mất thể diện.

Hắn nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Nếu là mượn, chi bằng viết giấy nợ, hơn nữa còn là gấp bội trả lại mới được. Ta hôm nay cho ngươi mượn 1000 vạn cân Linh Dịch, ngươi trả lại cho ta 2000 vạn cân, hơn nữa còn có lợi tức. Mười năm sau nếu ngươi trả không được, hai mươi năm sau liền cần 4000 vạn cân.

- Hai mươi năm không trả, sẽ trên 4000 vạn cân?

Giang Nam giận dữ:

- Ngươi sao không đi đoạt?

Long Quy dương dương đắc ý:

- Đoạt rất phiền toái? Hơn nữa vừa nguy hiểm, đánh không lại người khác còn có thể bị người khác làm thịt, há có an toàn và nhanh như cho vay cắt cổ?

Giang Nam nhất thời cảm giác được bả vai của mình trầm trọng rất nhiều, lẩm bẩm nói:

- 4000 vạn cân Linh Dịch, ta muốn đoạt bao nhiêu người mới có thể chuẩn bị đến một khoản tài phú lớn như vậy. . .

Giang Nam đem 1000 vạn cân Linh Dịch thu vào trong Tử Phủ, đi ra dưới đất, đi tới Tông Chủ Phong, hướng Tịch Ứng Tình nói cám ơn:

- Đa tạ chưởng giáo mới vừa rồi lên tiếng giúp đỡ.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Nếu ta không mở miệng, mặc dù Huyền Quy sư thúc sẽ không cho ngươi mượn 2000 vạn cân Linh Dịch, nhưng vì muốn đuổi ngươi, nhất định sẽ đưa năm ba trăm vạn cân, hơn nữa sẽ không đi đòi lại. Ta mở miệng giúp đỡ, tương lai ngươi còn phải trả nhiều hơn, nói cho cùng thánh tông ta vẫn còn buôn bán lời.

Giang Nam ngạc nhiên, cẩn thận thử nghĩ xem, đích xác là đạo lý này.

Tịch Ứng Tình ha ha cười một tiếng, đột nhiên lại nhíu mày, thở dài một tiếng, sâu xa nói:

- Tử Xuyên, mấy ngày nay ta một mực suy tư một việc, thủy chung không cách nào nhìn thấu nghĩ thấu, ngươi xưa nay có trí mưu, không bằng giúp ta suy nghĩ một chút.

- Chưởng giáo học cứu thiên nhân, cũng có chuyện không cách nào nghĩ thấu?

Giang Nam nghi ngờ nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 474: Bay Về Phía Thái Dương. (1)

Tịch Ứng Tình lắc đầu nói:

- Ta cũng không phải là Thần minh, há lại toàn trí toàn năng? Những ngày qua, ta một mực thôi diễn Thái Hoàng đến tột cùng tính toán đánh ra thủ đoạn gì, tới phá giải ta cùng với Ma La Thập liên thủ, giờ phút này Ma La Thập trấn giữ Tinh Nguyệt Thần Tông, mặc dù cũng ra cửa đi lại, nhưng thủy chung đều ở hoạt động trong Huyền Minh Nguyên Giới.

- Nếu hắn có chuyện, ta lập tức có thể đi tới trợ giúp, mà nếu ta có chuyện, hắn cũng sẽ liền tới, có ta cùng hắn liên thủ, Thái Hoàng liền không cách nào bắt lại chúng ta. Chỉ cần qua tám chín mươi năm nữa, chúng ta liền có thể đè Thái Hoàng một bậc, vì vậy Thái Hoàng phải ở trong tám chín mươi năm này, đem một trong hai người chúng ta diệt trừ, mới có thể ổn thắng. Chỉ là ta nghĩ tới nghĩ lui, thủy chung nghĩ không ra Thái Hoàng còn có thủ đoạn gì có thể diệt trừ một trong hai người chúng ta.

Giang Nam hiểu rõ, Tịch Ứng Tình cùng Ma La Thập liên thủ như một đại xà, đánh thủ thì đuôi tới, đánh đuôi thì thủ tới, đầu đuôi tương liên, đủ để khắc chế Thái Hoàng lão tổ.

Nhưng nếu gãy thủ, thì đuôi không phải là đối thủ Thái Hoàng, gãy đuôi thì thủ cũng không thể chống.

Thái Hoàng nhất định phải diệt một người, mới có thể ổn thắng.

Đây là giao phong giữa cường giả gần Thần, khảo nghiệm chính là trí khôn cùng mưu lược, hôm nay ba người bọn họ lâm vào cục diện bế tắc, nhưng thời gian càng dài, đối với Tịch Ứng Tình liền càng có lợi.

Thái Hoàng lão tổ đã đối với Tịch Ứng Tình biết gốc biết rễ, mà Tịch Ứng Tình lại biết Thái Hoàng lão tổ cũng không phải dễ dàng đối phó như

thế, thế tất sẽ có thủ đoạn phá giải cục diện bế tắc này, chẳng qua là hắn cũng không biết Thái Hoàng kế từ đâu ra.

Giang Nam trái lo phải nghĩ, thậm chí giả tưởng mình chính là Thái Hoàng lão tổ, nhưng cũng không cách nào phỏng đoán ý niệm trong đầu vị đệ nhất cường giả này, nói:

- Nếu như đổi lại là ta mà nói, ta sẽ đi mượn lực, từ Cửu U Minh Giới hoặc là thế giới khác mượn tới tuyệt đại cường giả cùng chưởng giáo không sai biệt lắm, kiềm chế một người trong các ngươi, sau đó ta chém giết một người khác, là có thể phá cục. Bất quá lấy Thái Hoàng lão tổ kiêu ngạo, hắn hơn phân nửa sẽ không làm chuyện tình như vậy, hắn đã là đương thời đệ nhất nhân, hùng cứ đệ nhất bảo tọa đã ngàn năm, các ngươi khiêu chiến hắn, hắn nhất định sẽ thích thú, nhất định phải đích thân đánh bại các ngươi, đem bọn ngươi nhất nhất diệt trừ hắn mới có cảm giác thành tựu.

- Ngươi nói không sai, Thái Hoàng lão tổ chính là loại tâm tư này, chỉ có đích thân đánh bại chúng ta, hắn mới có thể tâm tình viên mãn, bổ toàn bộ thần tính, tu thành thần minh. Hắn có hùng tâm tráng chí, muốn giết chết mục tiêu, liền nhất định sẽ không mượn tay người khác.

Tịch Ứng Tình thở dài, nhẹ giọng nói:

- Ngươi còn chưa trải qua Chưởng Giáo Chí Tôn đấu tranh, nhãn giới còn chưa đạt tới loại trình độ này, ta để ngươi hiện tại nghĩ loại chuyện này, có chút làm người khác khó chịu. Ngươi đi theo ta.

Giang Nam đi theo hắn vào một đại điện trong Tông Chủ Phong, trong tòa đại điện này rỗng tuếch, chỉ thấy Tịch Ứng Tình đột nhiên đưa tay vẽ một cái, Hư Không hé ra, lộ ra một tiểu bí cảnh, dẫn Giang Nam đi vào.

- Thái Huyền Thánh Tông Quyển!

Giang Nam thấy từng dãy vách núi phía trước, phía trên khắc đầy đủ loại công pháp, chi chít, chủng loại phồn đa, trong lòng không khỏi giật mình,

những vách núi này chính là bảo khố mà hắn ở Thí Thần Cốc đã từng thấy qua kia, Thái Hoàng phá hủy Thí Thần Cốc, mấy đại bí cảnh cũng bị Thiên Cơ Tú Sĩ lấy đi.

Thấy một màn như vậy, Giang Nam tâm thần đung đưa, lấy ra ngọc bội liên lạc Thất Ma Thí Thần Cốc, nhìn lướt qua, tâm thần chấn động, mảnh ngọc bội thuộc về Tuyên Vô Tà gần trong gang tấc, nói rõ Tuyên Vô Tà đang ở bên cạnh hắn, chuyện cho tới bây giờ hắn còn có thể không rõ sao?

- Thí Thần Cốc Chủ Tuyên Vô Tà, dĩ nhiên cũng là thánh tông Chưởng Giáo Chí Tôn ta, chuyện này nếu như truyền đi, chẳng những Tịch chưởng giáo muốn thân bại danh liệt, thánh tông ta cũng vì vậy tiêu diệt...

Hắn cười khổ một tiếng, thu hồi ngọc bội, hôm đó ở thánh tông, trước mặt nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn, Tuyên Vô Tà chém giết "Thí Thần Cốc Chủ." Đã bị người trong thiên hạ biết được nhất thanh nhị sở, vì vậy Tịch Ứng Tình chủ động nói ra bản thân là Thí Thần Cốc Chủ, cũng không có ai sẽ tin tưởng.

- Ta cùng Thí Thần Cốc Chủ kết bái, chẳng phải là nói ta phải gọi Tịch chưởng giáo là đại ca, cái bối phận này thật là loạn...

Chuyện cho tới bây giờ, Tịch Ứng Tình cũng không có giấu diếm thân phận của mình, hiển nhiên đối với Giang Nam cực kỳ tín nhiệm, vì vậy mới có thể dẫn hắn tới đây.

Tịch Ứng Tình đi tới trước mặt từng vách núi này, nhẹ giọng nói:

- Thái Huyền Thánh Tông công pháp, so sánh với lúc trước ngươi thấy càng thêm đầy đủ, Thái Huyền Tâm Kinh cũng bị ta bổ sung viên mãn. Thái Hoàng người này tài tình kinh thiên động địa, từ trong những công pháp này lĩnh ngộ ra một loại tuyệt học cực kỳ cường đại, tên là Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư. Ta muốn từ trong những công pháp này, tìm được ảo diệu của Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, biết người biết ta, bất quá đến nay thủy chung không thể ngộ ra.

- Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư?

Giang Nam trong lòng vừa động nói:

- Chẳng lẻ cùng Huyền Đô Thất Bảo Lâm có quan hệ?

Tịch Ứng Tình tán thưởng liếc hắn một cái, cười nói:

- Ngươi rất thông minh, ta cũng hoài nghi Thái Hoàng lão tổ từ Huyền Đô Thất Bảo Lâm được đến một môn công pháp cực kỳ lợi hại, sau đó ỷ vào tích lũy của hắn, lúc này mới mở ra Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Giang Nam cau mày, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn mặc dù có thể thôi diễn tuyệt đại đa số công pháp, nhưng mà hắn chưa từng thấy qua Thái Hoàng thi triển Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, nên không thể thôi diễn:

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm trăm năm mới xuất thế một lần, từ trong hư không bay đến Huyền Minh Nguyên Giới ta, phải biết Thái Hoàng đến tột cùng tu luyện là công pháp gì, sợ rằng còn phải chờ gần trăm năm thời gian...

Đột nhiên ánh mắt hắn sáng lên, cười nói:

- Bất quá nếu biết Huyền Đô Thất Bảo Lâm giờ phút này đến Chư Thiên thế giới nào, là có thể đi thế giới kia tiến vào Thất Bảo Lâm lần nữa, nói không chừng có thể tìm ra Thái Hoàng rốt cuộc tìm được là công pháp gì!

- Chính xác.

Tịch Ứng Tình vỗ tay cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi hôm đó khích lệ mình, đúng là không phải bốc phét! Giờ phút này Huyền Đô Thất Bảo Lâm đã vận hành đến Tiểu Xích Đô Nguyên Giới, Nhị đệ Tam đệ đã tiến vào Thất Bảo Lâm, đi sưu tầm công pháp, đoán chừng qua một thời gian ngắn nữa sẽ có tin tức truyền đến.

Giang Nam gần đây một thời gian ngắn cũng chưa từng thấy qua đám

người Thạch Cảm Đương, thậm chí ngay cả Vô Tướng Thiền Sư chuyển nhà cũng không thấy bóng dáng, trong lòng còn đang buồn bực, không nghĩ tới mấy đại ma đầu này đi thế giới khác.

Tịch Ứng Tình thản nhiên nói:

- Đợi sau khi bọn hắn trở về, ta còn cần tài trí của ngươi, trợ giúp ta cùng nhau thôi diễn Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư rốt cuộc là một môn công pháp như thế nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 475: Bay Về Phía Thái Dương. (2)

Giang Nam gật đầu, không nhịn được nói:

- Chưởng giáo, có câu ta không biết có nên hỏi hay không, nếu ngươi giết Thái Hoàng, nên đi đối mặt chưởng giáo phu nhân như thế nào...

Tịch Ứng Tình thân thể khẽ run, mặc nhiên một lúc lâu, trúc trắc nói:

- Ân sư đối đãi ta như con ruột, phụ dạ như núi, sư dạ như Thiên...

Giang Nam thở dài, khom người cáo lui.

Tịch Ứng Tình đưa mắt nhìn hắn đi xa, yên lặng đứng yên một lúc lâu, bên tai lại quanh quẩn lên thanh âm của Mộ Vãn Tình.

- Ta cuộc đời này tất không phụ lòng Quân, Quân cũng không nên phụ ta.

Trong lúc nhất thời, hắn tựa hồ ngây dại.

Xuy...

Tịch Ứng Tình trong mắt rưng rưng, run rẩy giơ tay lên chém rụng một luồng trí nhớ, lấy ra một mặt gương đồng niêm phong cất vào kho, ánh mắt lại khôi phục đến tĩnh táo như thường ngày, bày mưu nghĩ kế, sát phạt quyết định, lẩm bẩm nói:

- Thái Hoàng, ngươi mấy ngày nay quá an phận, an phận đến làm cho ta cũng bất an, ngươi rốt cuộc đánh cái bàn tính gì?

Lúc trước, sở dĩ hắn cùng Thái Hoàng tranh đấu đại chiếm thượng phong, chủ yếu là bởi vì Thái Hoàng lão tổ bế quan chữa thương hơn trăm năm, vẫn không có xuất quan, trong khoảng thời gian này đối với Thái Hoàng lão tổ mà nói là một kỳ trống không, hắn có thể nhân cơ hội thong dong bố trí thủ

đoạn nhằm vào Thái Hoàng, nhân cơ hội tăng trưởng thực lực.

Mà hiện tại, Thái Hoàng đã đem lá bài tẩy của hắn nhất nhất nhìn thấu, hai bên đối với lá bài tẩy lẫn nhau cũng hiểu rõ được nhất thanh nhị sở, lúc này chính là muốn xem thủ đoạn lẫn nhau!

Cao thủ như bực này so chiêu, một cái sơ sẩy liền có thể mất hết tất cả, Tịch Ứng Tình đến nay sờ không rõ trong hồ lô của Thái Hoàng bán thuốc gì, chỉ có thể án binh bất động.

Giang Nam ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, mang theo Chiến Minh cự thú, bay lên trời hướng Thái Dương bay đi, trong lòng tò mò:

- Thái Hoàng lão tổ muốn làm cái gì? Hắn rốt cuộc muốn từ chỗ nào hạ thủ, mới có thể phá giải cục diện bế tắc?

Hô...

Thần Thứu Yêu Vương vỗ cánh bay ra tầng khí quyển, đi tới ngoài không gian, nhất thời không cách nào mượn lực phản kích của không khí tới phi hành nữa, lúc này vận chuyển Thái Dương Chân Kinh, hóa thành một đạo cầu vồng tiếp tục hướng Thái Dương bay đi.

Cũng không lâu lắm, đầu Đại Yêu này từ phụ cận trăng sáng xẹt qua, Giang Nam hướng Minh Nguyệt kia nhìn lại, chỉ thấy dãy núi phập phồng, trống trơn vắng vẻ, trên mặt trăng không có chút sinh cơ nào, nơi này ngay cả không khí cũng không có.

- Di? Kia hình như là Lãm Nguyệt Thủ của chưởng giáo lưu lại Chưởng Ấn!

Giang Nam thấy một Chưởng Ấn cự đại ở mặt ngoài trăng sáng, trong lòng không khỏi than thở Tịch Ứng Tình tu vi cao tuyệt.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới bát ngát vô tận, là một tinh cầu khổng lồ, tung hoành trăm triệu dặm, biển rộng

sóng xanh, cực kỳ hùng vĩ.

Cho dù là trong không gian cao xa, cũng có thể thấy bầu trời nhiều môn phái, từng ngọn trấn giáo chi bảo trôi nổi, tản mát ra đủ loại sáng mờ, sặc sỡ loá mắt!

Khiến người chú mục nhất là miệng Thần đỉnh kia của Thái Huyền Thánh Tông, trong đỉnh Thần Quang dày đặc, nhìn không thấy đáy, thậm chí ngay cả Tinh Quang đầy trời cùng Thái Dương nguyên khí, Thái Âm nguyên khí, cũng bị miệng đại đỉnh này hút tới, đầu nhập trong đỉnh.

- Khó trách số mệnh Thái Huyền Thánh Tông hưng thịnh...

Giang Nam thầm than một tiếng, khống chế Thần Thứu Yêu Vương hướng Thái Dương bay đi, hơn mười ngày đi qua, Thần Thứu Yêu Vương ở trong không gian phi hành mấy ức dặm, Giang Nam đột nhiên thấy phía trước xuất hiện từng đại lục huyền phù quay chung quanh Thái Dương vận hành, lớn có trăm vạn dặm, nhỏ nhất cũng có mấy vạn dặm, trên đại lục còn có thể thấy dãy núi cây cối, còn có không khí, thậm chí còn có thể thấy biển rộng.

Những đại lục này, tổng cộng có trăm ngàn loại, mà ở nơi cực xa, còn có nhiều đại lục hơn quay chung quanh Thái Dương vận hành!

- Những đại lục này, phảng phất là một viên tinh cầu khổng lồ không bị đánh nát...

Giang Nam trong lòng không khỏi hoảng sợ, viên tinh cầu này so sánh với chủ tinh của Huyền Minh Nguyên Giới chỉ lớn không nhỏ, nói vậy ở thời xa xưa cũng là một đại thánh địa, vạn vật ở bên trong diễn sinh, nhưng không biết xảy ra biến cố gì, đưa đến viên chủ tinh này bị người đánh nát!

- Đánh nát chủ tinh, cho dù là tuyệt đại cường giả như chưởng giáo cùng Thái Hoàng cũng không cách nào làm được, thời xa xưa đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Ở trên chút ít mảnh nhỏ tinh cầu nghiền nát này, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy phi cầm tẩu thú ở trong đó phồn diễn sinh sống, Giang Nam đột nhiên thấy một tấm bia đá cao tới vạn trượng đứng vững, trong lòng khẽ nhúc nhích, khống chế Thần Thứu Yêu Vương hạ xuống trên phiến đại lục này.

Giang Nam vừa mới rơi vào mảnh vỡ tinh cầu rộng lớn trăm vạn dặn này, liền cảm giác được một cổ thần uy như có như không tràn ngập, thần uy không biết có bao lâu kéo dài không tiêu tan, để cho nơi đây có rất ít sinh vật có thể ở chỗ này sinh tồn.

Bất quá sinh vật có thể sinh tồn ở chỗ này, thường thường đều cực kỳ cường hoành, hắn trong lúc vô tình liền chứng kiến trên biển đột nhiên xuất hiện một đôi mắt cực lớn, hướng hắn xem ra, lập tức trầm nhập đáy biển, không biết là sinh vật gì, xem khí tức chỉ sợ là Cự Thú cấp bậc Thần Phủ.

- Tinh Quang kỷ kiếp, 500 Thiên thần táng thân, chủ tinh tan vỡ, người còn sống di chuyển, tái tạo chủ tinh, nghênh Quang Võ kỷ, lập bia kỷ niệm...

Giang Nam chứng kiến văn tự trên tấm bia, trong nội tâm không khỏi chấn động, chỉ thấy trên tấm bia đá này viết rậm rạp chằng chịt tục danh các thần minh, hết thảy là Thiên thần táng thân ở trong cái gọi là Tinh Quang kỷ kiếp kia, số lượng khoảng chừng 500!

- Thời xa xưa xảy ra kiếp số gì, như thế nào ngay cả thiên thần cũng chết nhiều như vậy? Tinh Quang kỷ kiếp, chẳng lẽ là một hồi đại kiếp nạn ngay cả thần minh cũng không cách nào tránh khỏi?

Tấm bia đá này niên đại thật sự đã lâu, Giang Nam cũng không biết là lập khi nào, bất quá Huyền Minh Nguyên Giới ở trong Chư Thiên thế giới là một tiểu thế giới, nhưng rõ ràng có nhiều thiên thần chết như thế, thấp nhất cũng là sự tình trăm vạn năm trước.

Ở bên trong Cố lão tương truyền, ở trăm vạn năm trước Huyền Minh Nguyên Giới còn có tình huống nhân thần hỗn hợp, bất quá khi đó thần minh

ở lại thế gian cũng không nhiều, xem ra niên đại Tinh Quang kỷ kiếp phát sinh, còn phải lâu hơn một ít.

- Quang Võ kỷ, hẳn là niên đại chúng ta bây giờ? Trên tấm bia đá này nói, Thần Minh may mắn còn sống sót trọng luyện chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới, hẳn là tinh cầu chúng ta sinh tồn, là được những thần minh kia luyện chế thành?

Giang Nam tâm thần chấn động, suy tư thật lâu cũng là trăm mối vẫn không có cách giải, dù sao niên đại Tinh Quang kỷ kiếp phát sinh quá xa xưa, cũng không có văn tự cùng truyền thuyết lưu truyền tới nay, không thể nào khảo chứng.

Hắn ở trên mảnh vỡ tinh cầu này mọi nơi du lịch, phát hiện rất nhiều di tích, bất quá di tích ở đây đã bị lịch đại cường giả, cao nhân Huyền Minh Nguyên Giới vơ vét không còn gì, để cho hắn không có bao nhiêu thu hoạch.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 476: Tinh Quang Kỷ Kiếp. (1)

Ngược lại là linh tuyền hắn phát hiện không ít, tại đây hoang tàn vắng vẻ, có rất ít tu sĩ sẽ qua mấy tỉ dặm vũ trụ đến chỗ này, ở dưới linh khí tưới nhuần, có linh tuyền dần dần sinh sôi, chỉ là số lượng cũng không nhiều.

Tại đây vốn là chủ tinh của Huyền Minh Nguyên Giới, chủ tinh cũng bị đánh cho nát bấy, địa khí đứt gãy, linh khí khan hiếm, mặc dù sinh ra linh Tuyền, số lượng cũng không có khả quan như Nguyên Giới chủ tinh hôm nay.

Hắn mọi nơi sưu tầm một phen, thật sự không có tìm được đồ vật đáng giá chú ý, lúc này khống chế Thần Thứu Yêu Vương lần nữa xông lên trời, tiếp tục hướng mặt trời bay đi.

Thần Thứu Yêu Vương lại bay mấy tỉ dặm, Giang Nam không khỏi nhíu mày, phía trước lại có đại lục tính bằng đơn vị hàng nghìn ngăn đường đi, này hiển nhiên cũng là một khỏa chủ tinh sau khi vỡ vụn lưu lại mảnh vỡ!

Hắn mọi nơi sưu tầm một phen, ở trên một mảnh vỡ tinh cầu cũng tìm được một tấm bia đá, trên đó viết này bia là vì kỷ niệm anh linh chết trận trong "Hàn Nguyệt kỷ kiếp", nghênh đón Tinh Quang kỷ.

Những người sống sót kia cũng trọng luyện chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới.

Giang Nam mày nhíu lại càng chặt, trước Quang Võ kỷ là Tinh Quang kỷ, trước Tinh Quang kỷ có Hàn Nguyệt kỷ, một kỷ một cái Luân Hồi, đang phát triển đến thời điểm hưng thịnh nhất, đột nhiên đại kiếp nạn tới triệt để hủy diệt!

Hắn tiếp tục đi thẳng về phía trước, quả nhiên qua không bao lâu, lại có một mảnh mảnh vỡ tinh cầu nghiền nát, là Quảng Hàn kỷ kiếp tạo thành phá

hư, mỗi cách mấy tỉ dặm, luôn luôn có chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới nghiền nát xuất hiện giữa không trung, đại biểu cho một Kỷ Nguyên kết thúc, Kỷ Nguyên khác hình thành.

Một kỷ một kiếp.

Kiếp số chung kết một kỷ, nghênh đón kỷ tiếp theo. Mỗi kết thúc một kỷ, luôn luôn có rất nhiều thần minh không có đi qua nỗi, chết ở bên trong kiếp số.

Những dấu vết lịch sử này, bị mặt trời tản mát ra Địa Từ nguyên lực hấp dẫn, thời gian dần trôi qua hướng bên trong mặt trời bay đi, sớm muộn gì có một ngày, những mảnh vỡ chủ tinh nghiền nát này sẽ rơi vào bên trong mặt trời, bị mặt trời luyện hóa, chôn vùi trong lịch sử.

Càng là tiếp cận mặt trời, xuất hiện mảnh vỡ chủ tinh liền càng phát ra cổ xưa, hiển nhiên niên đại phát sinh càng thêm lâu dài, Giang Nam một đường đếm qua, khoảng chừng 27 khỏa chủ tinh đã từng nghiền nát, mà bị nuốt vào bên trong mặt trời, thì không có biện pháp tính toán!

- Tiền sử tới nay, thấp nhất có 27 lần đại kiếp nạn đã từng phát sinh, một kỷ một kiếp, cái gọi là kiếp, đến tột cùng là cái gì?

Bốn năm tháng qua đi, bọn hắn đi vào biên giới mặt trời, Giang Nam cảm giác được lực hút cường đại của mặt trời, để cho Thần Thứu Yêu Vương dừng lại cách mấy trăm vạn dặm, nơi đây đã có thể cảm nhận được nhiệt lực không gì so sánh nổi của mặt trời kia, thầm nghĩ:

- Một kỷ này tên là Quang võ kỷ, Quang võ kỷ kiếp là khi nào sẽ đến? Có bao nhiêu người có thể trong kiếp còn sống?

Quang Võ kỷ còn không có phát triển đến thời kỳ hưng thịnh nhất, khoảng cách đại kiếp nạn phát sinh còn có thời gian rất lâu, cuối cùng có thể cho hắn thoáng yên tâm. Nếu không đại kiếp nạn hàng lâm, cả Thiên thần cũng chết, huống chi là bọn hắn những tu sĩ này, còn có những chúng sinh

tay trói gà không chặt kia?

Chủ tinh tan vỡ, oan hồn chết thảm dùng hàng tỉ mà tính, hơn nữa hiển nhiên cũng không phải là Huyền Minh Nguyên Giới sẽ phát sinh đại kiếp nạn, thế giới khác chỉ sợ cũng sẽ đồng dạng phát sinh đại kiếp nạn!

Cửu U Minh Giới, thời kỳ hưng thịnh nhất có 800 Ma Thần, mà hôm nay chỉ có Bất Tử Minh Vương một Ma Thần này, hơn nữa còn bị các ma đầu như Giang Nam giết chết.

800 Ma Thần kia như thế nào lại đột nhiên vô tung vô ảnh?

Giang Nam suy đoán, chỉ sợ những Ma Thần này cũng là vẫn lạc ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp!

- Cái vũ trụ này, mấy lần tan vỡ, mấy lần Luân Hồi?

Thần Thứu Yêu Vương phi hành khoảng cách xa như vậy, tiêu hao linh dịch khoảng chừng mấy trăm ngàn cân, không có tài lực hùng hậu mơ tưởng bay đến biên giới mặt trời.

Cũng may trên đường đi Giang Nam cũng tìm được không ít linh tuyền, sưu tập đến không ít linh dịch, trên cơ bản thu chi cân đối.

Lực hút phụ cận Mặt trời ước chừng so với Nguyên Giới chủ tinh cường đại gấp trăm lần, đối với phàm nhân mà nói, cổ dẫn lực cường đại này đủ sức để thoáng cái đem huyết dịch toàn thân hấp đến bàn chân, trực tiếp bạo chết, mà đối với tu sĩ như Giang Nam mà nói, khí huyết vô cùng tràn đầy, trái tim như là cự long hữu lực, không có nguy hiểm đến tánh mạng chút nào.

Thái Dương Chân Hỏa mặt ngoài mặt trời, cũng không phải nóng như thế nào cực, độ ấm tương đương với Linh Đài cảnh tu sĩ luyện ra chân hỏa.

Chính thức nguy hiểm là bạo tạc nổ tung!

Ngoài Mặt trời thỉnh thoảng hiện ra nguyên một đám bọt khí cực lớn,

từng bọt khí cơ hồ đều lớn nhỏ nghìn vạn dặm, bọt khí do chân hỏa thuần túy tạo thành, không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng, sau đó bành một tiếng nổ tung, uy năng cơ hồ tương đương với một kích của Thiên Cung cường giả!

Trừ lần đó ra, còn có dị lực Thiên Nhị uy lực cường đại từ bên trong mặt trời lao ra, hóa thành sóng lửa, bốc lên nghìn vạn dặm, như là đầu lưỡi mặt trời, hướng ra phía ngoài càn quét.

Rất nhiều mảnh vỡ tinh cầu bị Thiên Nhị nhẹ nhàng thè lưỡi ra liếm, liền trực tiếp tan rã, như là bị mặt trời ăn sạch!

Cái này thập phần khủng bố rồi!

Hơn nữa hình dạng Thiên Nhị cũng cực kỳ quỷ dị, mỗi một đóa Thiên Nhị bay lên không, hình dạng đều là một đầu Tam Túc Kim Ô vỗ cánh bay lượn, thôn phệ vạn vật.

Giang Nam ở khi còn nhỏ đã từng đọc qua rất nhiều sách cổ chí dị huyền bí, trong đó có sách cổ nói mặt trời là Tam Túc Kim Ô, biên soạn sách cổ tự nhiên là phàm nhân, đoán chừng là cổ nhân chứng kiến trong mặt trời phun trào Thiên Nhị, mới có loại liên tưởng này.

Kỳ thật số lượng mặt trời trong vũ trụ rất nhiều, dùng hàng tỉ mà tính, nhưng mặt trời có thể phun trào ra Thiên Nhị lại không nhiều.

Mặt trời có thể phun trào ra Thiên Nhị, thường thường nói rõ bên trong khỏa mặt trời này đã từng có Tam Túc Kim Ô chính thức ở trong đó định cư, tinh khí của bọn hắn ở lại bên trong mặt trời, thỉnh thoảng bắn ra, bởi vậy mới có thể hình thành Thiên Nhị hình dạng Kim Ô.

Kim Ô là Yêu Thần, mà khỏa mặt trời của Nguyên Giới chủ tinh, trong đó nhất định đã từng có Kim Ô tộc Yêu Thần ở chỗ này sinh hoạt qua, thậm chí ở trên Nguyên Giới chủ tinh còn để lại truyền thừa của hắn, cái kia chính là Yêu Thần Tông!

Hôm nay Kim Ô Yêu Thần khẳng định sớm đã tử vong, không phải chết già, là chết ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp.

Bọt khí, Thiên Nhị đều cực kỳ nguy hiểm, nhưng trừ đó ra, còn có từ bên trong mặt trời phun trào ra xạ tuyến cũng cực kỳ lợi hại, xạ tuyến là quang, ở bên trong đủ loại thần thông mà Giang Nam biết, liền có không ít thần thông cùng loại xạ tuyến này.

Ví dụ như Thần Thứu Yêu Vương đã từng tu luyện qua Thượng Thanh Thần Quang, Thiên Ma bảo Hóa Thi Thần Quang, còn có Cổ Thần các Ngũ Hành Diệt Tuyệt Thần Quang đều là thần thông tương tự.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 477: Tinh Quang Kỷ Kiếp. (2)

Nhưng mà từ trong mặt trời bắn ra xạ tuyến, uy lực nếu so với thần thông của những môn phái này thì lớn hơn vô số lần, tuy so sánh phân tán, đối với Giang Nam không có bao nhiêu lực uy hiếp, nhưng hơi không cẩn thận gặp được tình huống phun trào tập trung, Giang Nam cũng là dữ nhiều lành ít!

- Khoảng cách này Thái Dương Chân Hỏa đầy đủ nồng đậm, ở chỗ này tu luyện Thái Dương Chân Kinh sẽ làm chơi ăn thật!

Giang Nam tâm niệm vừa động, giữa mi tâm Thái Dương thần hóa thân lập tức bay ra, 'Rầm Ào Ào' một tiếng triển khai cánh chim, cánh giương hơn mười dặm, chân hỏa đầy trời, bao khỏa chung quanh Thái Dương thần hóa thân, hóa thành một đại hỏa cầu như là mặt trời!

Xa xa bên ngoài mấy trăm vạn dặm, Thái Dương Chân Hỏa bành trướng cùng tinh khí của Tam Túc Kim Ô ở trung tâm mặt trời bị Giang Nam hóa thân dẫn dắt đến, liên tục không ngừng nhảy vào bên trong hỏa cầu cự đại này, cùng tinh khí của hóa thân hắn tương dung!

Oanh!

Tinh khí quanh thân hóa thân của Giang Nam lập tức bị cung bạo, trở nên vô cùng rừng rực, nhiệt độ cao hừng hực, tựa hồ có thể thiêu hết thảy!

Tu vi hóa thân này lập tức không ngừng tăng vọt, hướng về Huyền Đài cảnh công kích, một lần lại một lần rung chuyển cửa khẩu!

Lúc trước Giang Nam tu luyện hóa thân này, dựa vào là pháp lực bản thân nhảy vào trong hóa thân, cưỡng ép trùng kích cảnh giới, mà bây giờ đã có vô cùng Thái Dương Chân Hỏa cùng Kim Ô tinh khí, hóa thân này rốt cuộc không cần mượn nhờ tu vi bản thân hắn!

Cũng không lâu lắm, Thái Dương thần hóa thân liền phát ra một tiếng lệ rít gào, hỏa cầu đột nhiên biến lớn, bành trướng đến 50~60 dặm, một tòa lại một tòa đạo đài hiện ra, có tất cả năm tòa, rõ ràng là tu thành Huyền đài!

Đủ loại lĩnh ngộ xông lên đầu, tâm thần của Giang Nam yên lặng, mượn cơ hội khó được này đến nhận thức đủ loại huyền diệu của Huyền Đài cảnh.

- Tốt! Ở chỗ này tu luyện Thái Dương Chân Kinh, tuyệt đối là Vô Thượng thánh địa!

Thân hình hắn bay lên, hóa thành một đạo cầu vồng bay xuống một tòa đại lục giống như nham thạch nóng chảy, cũng nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, bắt đầu tu luyện.

Tu vi cảnh giới của Thái Dương thần hóa thân đã vượt qua hắn hai đại cảnh giới, hắn lần này mang đến linh dịch sung túc, cũng cần mượn cơ hội này đến đề thăng tu vi của mình.

Mà Thần Thứu Yêu Vương cũng tu luyện Thái Dương Chân Kinh, mượn cơ hội này ở bên trong khổ tu, hắn có được thần huyết, tư chất ngộ tính đều là bất phàm, tốc độ tu luyện so với Thái Dương thần hóa thân của Giang Nam không chút nào chậm, rất nhanh cũng tăng lên một đại cảnh giới, tu thành Liên Đài, hướng cảnh giới rất cao chạy nước rút.

Chiến Minh Cự Thú không thể tu luyện bất luận công pháp gì, bất quá đầu Cự Thú này thôn phệ vạn vật, cái gì đó đều ăn, thậm chí ngay cả Thái Dương Chân Hỏa cũng từng ngụm từng ngụm nuốt luôn, đem năng lượng bên trong chân hỏa luyện hóa, thực lực cùng hình thể cũng đang không ngừng phát triển, phảng phất một đầu dung nham Cự Thú!

- Ân? Trung tâm tòa đại lục này có cái gì!

Lúc Giang Nam tu luyện, thần thức không tự giác phát ra, đột nhiên cảm giác được dưới đại lục mình ngồi tựa hồ cất dấu cái gì đó, bị nham thạch nóng chảy nồng đậm vây quanh.

- Nơi đây độ ấm cực cao, pháp bảo bình thường đều bị luyện hóa, kim loại luyện chế pháp bảo đều có chút gánh không được, đến cùng hạch tâm đại lục chôn dấu cái gì?

Giang Nam động lòng hiếu kỳ, lúc này càng nhiều thần thức tuôn hướng hạch tâm tòa đại lục nham thạch nóng chảy này, thần trí của hắn chui vào nham thạch nóng chảy, càng sâu gặp được lực cản càng lớn, độ ấm càng cao, lúc đã đến mấy trăm dặm sâu, độ ấm so với độ ấm mặt ngoài mặt trời còn muốn cao gấp mấy trăm lần, đem thần trí của hắn không ngừng nóng chảy!

Hắn hôm nay đã luyện thành bảy tòa thần thức đạo đài, thần thức cực kỳ cường đại, so với chưởng giáo đệ tử tu luyện tới Thần Phủ nhất trọng nhị trọng của môn phái khác đều không kém cỏi.

Dù vậy, hắn cũng cảm giác được thần thức không ngừng tiêu hao, có chút không chịu đựng nổi.

Rốt cục, thời điểm thần thức của hắn sắp đạt đến cực hạn, thần thức va chạm vào vật trong trung tâm đại lục kia, đó là một cái nồi sắt cự đại, tung hoành ước chừng hơn trăm dặm, móc ngược ở đó.

- Một cái chảo lớn như vậy, là lấy làm gì?

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Chẳng lẽ là nồi mà Thần Ma thời kỳ viễn cổ dùng nấu cơm?

Hô...

Thiên Nhị đột nhiên bộc phát, Thái Dương Chân Hỏa hóa thành hình thái Tam Túc Kim Ô hướng bên này vọt tới, cổ uy năng này, tương đương với một kích toàn lực của Thiên Cung cường giả!

Giang Nam không dám lãnh đạm, thiên dực chấn động, từ bên trên tòa đại lục lơ lửng này bay lên, bão táp mà đi.

Bá...

Thiên Nhị bay qua, chân hỏa hình thái Kim Ô liếm láp qua đi, đem nham thạch nóng chảy bên trên tòa đại lục này hết thảy quét không còn, lập tức lùi về bên trong mặt trời.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tòa đại lục này đã vô ảnh vô tung, chỉ còn lại có một cái chảo tối như mực móc ngược ở đó!

Cái chảo đen này bởi vì giấu ở chỗ sâu nhất trong đại lục, mặc dù có người tới đây đơn giản tầm đó cũng sẽ không phát hiện, hôm nay bị Thiên Nhị quét sạch nham thạch nóng chảy mặt ngoài của đại lục, rốt cục lộ ra toàn cảnh!

- Một miệng chảo đen, dùng tài liệu ngược lại là kinh người, rõ ràng Thiên Nhị cũng không thể đem nó luyện hóa...

Giang Nam dở khóc dở cười, bay tới phụ cận nhìn rõ, chỉ thấy miệng chảo đen này mặt ngoài loong coong sáng bóng, hiện đầy hoa văn kỳ quái, phong cách cổ xưa mà thần bí, để cho người quét mắt một vòng liền không khỏi đem tâm thần yên lặng trong đó, tựa hồ có thể từ đó lĩnh ngộ đến đủ loại đại đạo!

- Thần minh đạo tắc lạc ấn!

Giang Nam không khỏi lắp bắp kinh hãi, những hoa văn này đương nhiên là đạo tắc, chỉ có thần minh lúc luyện bảo, mới có thể đem đạo tắc khắc ở phía trên pháp bảo, mà miệng chảo đen này thấy thế nào đều không giống như là một kiện pháp bảo.

Hắn quay xung quanh nó phi hành một vòng, thấy cái miệng chảo đen này là thực, rất là quỷ dị:

- Chẳng lẽ là một cái đại thiết cầu toái mất một khối... Cái đồ vật này không phải pháp bảo, giống như là nội hạch của một tinh cầu!

Tinh hạch!

Hắn từ mảnh vỡ khối tinh hạch này trông được đến đủ loại thần vật, Hằng Vũ Thần Kim, Ngũ Sắc kim, Xích thần thiết, Ngũ Hoang đồng, Dương Thần Bích Tỳ, vân...vân, thần vật cực kỳ hiếm thấy dung hợp cùng một chỗ, đúc trở thành tinh hạch, sau đó bị Chư Thần lạc ấn đạo tắc của mình!

Đạo tắc của nhiều thần minh hỗn hợp cùng một chỗ, đem tinh hạch chế tạo vô cùng chắc chắn!

- Tinh hạch lớn như vậy, sẽ nặng bao nhiêu?

Giang Nam không cách nào đánh giá, một khối Ngũ Sắc kim lớn nhỏ cỡ nắm tay, liền nặng trên dưới một trăm cân, mà Ngũ Sắc kim là kim loại nhẹ nhất bên trong thần kim!

Mảnh vỡ khối tinh hạch này rộng lớn trăm dặm, so với núi lớn cao tới vạn trượng còn muốn lớn hơn mười lần, sức nặng chỉ sợ đạt tới trình độ trăm triệu cân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 478: Yêu Thần Chuyển Thế. (1)

- Tài liệu đã có...

Giang Nam hưng phấn đến gân xanh trên ót đều bạo xông ra, mạch máu bành trướng, bên tai truyền đến thanh âm ông ông, trong nội tâm thình thịch đập loạn:

- Đừng nói Thiên Cung chi bảo, coi như là trấn giáo chi bảo, ta cũng có thể luyện thành!

Nhiều tài liệu như vậy, trấn giáo chi bảo ta cũng có thể chế tạo ra bảy tám kiện!

Cái khối tinh hạch này cực kỳ to lớn, nhưng mà trôi nổi ở trong không gian thì không cách nào cân nhắc đến cùng nó nặng bao nhiêu, ở trong không gian muốn vận chuyển nó tuy cần hao phí lực lượng thật lớn, nhưng chậm rãi dẫn dắt, Giang Nam vẫn là đem khối đại đông tây này thu nhập Tử Phủ của mình.

Tinh hạch mới vừa tiến vào Tử Phủ hắn, Giang Nam lập tức cảm thấy Tử Phủ của mình trầm xuống, cũng may trong Tử Phủ khác không gian có, nếu hắn trực tiếp đem tinh hạch mang ở trên người, chỉ sợ một phần ngàn sức nặng cũng có thể đập vụn hắn!

- Tùy tiện đánh xuống một khối, đều giá trị mấy ngàn vạn cân linh dịch, hạ nhiệm chưởng giáo như ta không cần lưng đeo vay nặng lãi rồi...

Giang Nam vui sướng vô cùng, tinh hạch to lớn như thế, giá trị thậm chí có thể mua lại toàn bộ Nam Hải, tương đương với đào mười cái mộ địa Thần minh, cướp sạch bảo khố thần minh!

Cướp bóc cũng không có nhanh như lần này, đem Huyền Thiên Thánh

tông mua vài chục lần, đoán chừng còn không sai biệt lắm!

- Sự tình ta được đến tinh hạch truyền đi, đoán chừng ngay cả Thái Hoàng biết đến mà nói, cũng nhịn không được hướng ta ra tay, tiêu diệt ta đoạt bảo.

Giang Nam trong nội tâm có chút ít tự đắc nói.

Hắn mọi nơi sưu tầm, từng tòa đại lục tìm kiếm, nhưng không có thể tìm đến khối tinh hạch thứ hai. Từ xưa đến nay, đã không hề biết có bao nhiêu người ở chỗ này sưu tầm qua Viễn Cổ bảo tàng, cá lọt lưới thật sự không nhiều lắm.

Thời gian nhoáng một cái tức qua, lại là một năm thời gian trôi qua, Thái Dương thần hóa thân của Giang Nam liên tục đột phá cảnh giới, hôm nay đã vượt qua Sinh Tử đài, tu luyện tới Thất Bảo đài viên mãn cảnh, lại thủy chung không cách nào bước ra một bước cuối cùng, tu thành Thần Phủ.

Đây là bởi vì tu vi hóa thân cùng tu vi bản thể hắn cách xa quá lớn, Giang Nam đối với Thần Phủ lĩnh ngộ thật sự ít đến thương cảm, bởi vậy đã hạn chế cảnh giới hóa thân tăng lên.

Bất quá thoáng cái từ Huyền Đài cảnh tu thành Thất Bảo đài cảnh, tu vi thực lực Thái Dương thần hóa thân của hắn tăng vọt bảy tám lần, so với tu vi thực lực bản thân Giang Nam còn muốn cường hoành hơn rất nhiều lần!

Thái Dương thần hóa thân này, mạnh mẽ đã trở thành đòn sát thủ của hắn!

Mà tu vi bản thể của Giang Nam cũng không có rơi xuống, tu luyện tới Dao Đài cảnh viên mãn, đột phá đến Đạo Đài cảnh chỉ là chuyện sớm hay muộn.

- Dùng thực lực bây giờ của ta, tăng thêm hóa thân, có thể ở Long Hổ Phong Vân bảng sắp xếp đến thứ mấy?

Giang Nam tinh tế suy tư chút ít đệ tử danh môn đại phái xếp trên mình kia, tự nghĩ mình như trước so ra kém Nhị sư huynh Dương La, nhưng ở trên

Long bảng, chỉ sợ thứ tự có thể tăng lên hơn hai mươi tên, tuy lách vào không tiến Top 10, nhưng mà không khác nhau lắm!

Ở biên giới mặt trời tu luyện Thái Dương Chân Kinh, tiến bộ thật sự quá thần tốc, thậm chí ngay cả thực lực của Thần Thứu Yêu Vương cũng có tăng lên thật lớn, tu vi lần nữa vượt qua Giang Nam, đạt tới Huyền Đài cảnh.

Mà Chiến Minh Cự Thú càng là hung mãnh, đầu Cự Thú này không có gì không ăn, ngay cả Thái Dương Chân Hỏa cũng ăn, mặt trời xạ tuyến cũng không có buông tha, nó ở trong một năm này thực lực tăng lên còn ở phía trên Thần Thứu Yêu Vương.

Giang Nam nhìn Chiến Minh Cự Thú trước mặt, chỉ thấy đầu Cự Thú này kim chói, trong cơ thể hiện ra nhiệt lực đằng đằng, kinh người đến cực điểm, khí lực của nó càng là kinh người, hôm nay cao tới ngàn trượng, như là một tòa núi lớn, nếu đứng ở trên chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới, đầu của nó có thể tìm được trong áng mây!

- Bên trong Minh Giới có truyền thuyết, Chiến Minh Cự Thú có thể không ngừng sinh trưởng, ăn càng nhiều liền càng cường, sau khi trưởng thành có thể nuốt luôn thần minh, thậm chí ngay cả mặt trời cũng có thể ăn tươi, xem ra nói không sai! Vị Ma Tôn sáng tạo Chiến Minh Cự Thú kia, đích thật là Ngưu Nhân, ngay cả loại sinh vật khủng bố này cũng có thể sáng tạo ra, khó trách có thể vây công Thiên Giới. Bất quá người trấn áp hắn càng thêm lợi hại!

Giang Nam đã có ý rời đi, tu vi cảnh giới của hắn và hóa thân hôm nay đều đã đến bình cảnh, tiếp tục lưu lại biên giới mặt trời chỉ sợ cũng không có bao nhiêu tiến cảnh.

Đột nhiên, hắn chứng kiến mặt ngoài mặt trời, trong nội tâm khẽ nhúc nhích:

- Thái Hoàng đã từng xâm nhập hạch tâm mặt trời, ở bên trong mặt trời hành tẩu, ta tự nhiên là so ra kém Thái Hoàng, chẳng qua hiện nay thực lực

tăng nhiều, không biết có thể ở mặt ngoài mặt trời hành tẩu hay không?

Nghĩ tới đây, hắn cất bước hướng mặt ngoài mặt trời đi đến.

Chân hỏa bành trướng đánh úp lại, đem cả người hắn bao phủ, Giang Nam đắm chìm trong Thái Dương Chân Hỏa, phảng phất cảm giác không thấy nhiệt độ cao chút nào, cũng không lâu lắm liền đến mặt ngoài mặt trời.

Hắn lựa chọn địa phương thật tốt, không có bọt khí, là một cảng tránh gió. Nếu lựa chọn nơi bọt khí bộc phát, vậy thì cực kỳ nguy hiểm, bọt khí bạo tạc nổ tung tương đương với một kích toàn lực của Thiên Cung cường giả, mặc dù Giang Nam cùng hóa thân đều thực lực tăng nhiều, cũng không cách nào đào thoát, khẳng định đột tử tại chỗ!

Giang Nam di chuyển bước chân, chậm rãi mà đi, dưới chân là hỏa cầu khổng lồ vô biên vô hạn, so với Nguyên Giới chủ tinh còn muốn khổng lồ không biết gấp bao nhiêu lần.

Hai chân của hắn tiếp xúc đến hỏa cầu, có thể cảm nhận được dưới chân có bạo động dị thường cường đại, như là mạch nước ngầm, có thể nghĩ ở chỗ sâu trong mặt trời khẳng định có năng lượng bạo động càng thêm khủng bố!

Hắn thậm chí có thể cảm giác được, ở mặt ngoài mặt trời, thời gian cùng không gian thậm chí đều bị vặn vẹo, không gian bị mặt trời tản mát ra Địa Từ nguyên lực cường đại vô biên kia áp thành cái phễu!

Thời gian trở nên có chút chậm chạp, tuy không nhiều lắm, nhưng nếu tiến vào ở chỗ sâu trong mặt trời, thời gian liền sẽ trở nên càng chậm, ở trung tâm mặt trời sinh hoạt một ngày, ở Nguyên Giới thời gian liền qua hai ba ngày, tương đương với thọ nguyên kéo dài gấp hai ba lần, cực kỳ kỳ diệu!

- Ở mặt ngoài mặt trời hành tẩu đối với phàm nhân mà nói đã là thần thông giống như Thần minh, nhưng đối với tu sĩ mà nói, lại không phải khó khăn như vậy.

Giang Nam thể nghiệm đến loại cảm giác này, tâm thần khôi phục yên

lặng, đang muốn ly khai, đột nhiên trong thoáng chốc chứng kiến ở chỗ sâu trong mặt trời, một cái đại lục giống như tổ chim khoan thai thổi qua, trong nội tâm cả kinh.

Cái tổ chim kia là do rơm rạ màu vàng dựng thành, mỗi căn rơm rạ chiều dài kinh người, ước có vài chục dặm, làm cho cả tổ chim kim chói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 479: Yêu Thần Chuyển Thế. (2)

Ở trung tâm tổ chim, còn có một quả trứng chim màu vàng cực lớn im im lặng lặng nằm ở đó, đang không ngừng hấp thu Thái Dương Chân Hỏa cùng Kim Ô tinh khí, hóa thành một mảnh đạo vân dài hẹp rõ ràng có thể thấy được dung nhập bên trong trứng chim!

- Ở loại địa phương nguy hiểm này, mỗi lần năng lượng bộc phát, dù là Thiên Cung cung cấp cường giả cũng phải chết, như thế nào còn sẽ có tổ chim cùng trứng tồn tại? Hẳn là...

Hắn đột nhiên nghĩ đến một khả năng:

- Quả trứng kia, chẳng lẽ là Tam Túc Kim Ô đã từng cư ngụ ở nơi này sinh hạ? Hay là mặt trời tự mình sinh ra sinh linh? Bất kể là loại nào, sinh vật bên trong quả trứng này nếu như xuất thế, thế tất có thể so với Thần Ma!

Tổ chim cực lớn nhoáng một cái rồi biến mất, biến mất ở chỗ sâu trong mặt trời, Giang Nam chần chờ thoáng một phát, nhưng không có đuổi theo đi qua.

Ở chỗ sâu trong Mặt trời quá nguy hiểm, mặc dù là chưởng giáo Chí Tôn cũng không cách nào ở trong đó sinh tồn quá lâu, dùng thực lực của hắn đặt chân tới mặt ngoài mặt trời cũng phải cẩn thận từng li từng tí, tiến vào trung tâm mặt trời là tự mình muốn chết.

- Không biết đầu Kim Ô trong trứng khi nào sẽ xuất thế? Sẽ mang đến cho Huyền Minh Nguyên Giới thay đổi như thế nào? Chuyện này, nhất định phải cáo tri chưởng giáo...

Giang Nam phóng lên trời, rơi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương:

- Hồi nguyên giới!

Trên đường trở về, Giang Nam đột nhiên chứng kiến xa xa yêu khí trùng thiên, lại có một đội nhân mã hướng mặt trời bay đi, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, hé mắt nhìn lại:

- Yêu Thần Tông? Là bọn người Thiên Yêu Thánh nữ! Chẳng lẽ bọn hắn là đi tu luyện Thái Dương Chân Kinh?

Đội nhân mã này càng ngày càng gần, cùng Giang Nam giao thoa mà qua, Giang Nam chứng kiến bên trong đội nhân mã này có một vị trung niên nam tử phong thần sâu sắc, hận đời vô đối, hai mắt như là Tinh Nguyệt.

- Yêu Hoàng!

- Yêu Thần Tông chưởng giáo, Yêu Hoàng!

Ánh mắt của Giang Nam từ trên mặt vị nam tử kia đảo qua, lập tức biết rõ thân phận của hắn, Yêu Hoàng hắn cũng không bái kiến, nhưng mà người có được loại khí thế khí chất này lại không nhiều, bởi vậy hắn dám khẳng định, người này là Yêu Hoàng không thể nghi ngờ!

Yêu Hoàng có hùng tâm tráng chí, Bách Hiểu Lâu trên thực tế là được khống chế trong tay hắn, nắm giữ thiên hạ tình báo, thậm chí lần này Long Hổ Phong Vân bảng dẫn xuất phong ba rất lớn, đoán chừng cũng là người này âm thầm sai sử, mưu đồ dựa vào một tấm Long Hổ Phong Vân bảng phá hư quan hệ trong các đại phái, để cho trẻ tuổi tự giết lẫn nhau, do đó phá hư đại kế chiếm đoạt thiên hạ của Thái Hoàng lão tổ.

Yêu Hoàng người này làm cho người khó có thể nắm lấy, nhưng mà có Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng lão tổ ở phía trước, hùng tâm tráng chí của hắn cũng chỉ có thể che dấu xuống.

- Tử Xuyên...

Thiên Yêu Thánh nữ chứng kiến Giang Nam, trong đôi mắt toát ra một tia thần sắc phức tạp, cắn cắn bờ môi, đột nhiên bay lên rơi vào trước người Giang Nam.

- Giang đạo hữu, ngươi như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Nàng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, như lúc mới gặp, cười hỏi.

Giang Nam để cho Thần Thứu Yêu Vương dừng lại, nhìn về thiếu nữ phía trước, sau đó liếc nhìn Yêu Hoàng, lạnh nhạt nói:

- Thánh nữ đem Thái Dương Chân Kinh truyền thụ cho Yêu Hoàng rồi hả?

Trong ánh mắt Thiên Yêu Thánh nữ toát ra một vẻ bối rối cùng áy náy, lúng ta lúng túng nói:

- Ta...

- Thánh nữ không cần phải nói.

Giang Nam phất tay áo, thản nhiên nói:

- Ta đem Thái Dương Chân Kinh truyền thụ cho ngươi, liền nghĩ tới ngươi sẽ truyền đi ra ngoài, chỉ là không có nghĩ đến ngươi không có hỏi qua ý kiến của ta. Thánh nữ, ta và ngươi như vậy từ biệt, Thần Thứu, chúng ta đi!

Thần Thứu Yêu Vương vỗ cánh mà bay, Thiên Yêu Thánh nữ đưa mắt nhìn hắn đi xa, trong nội tâm thầm than một tiếng, trở lại đội ngũ.

- Liên Hương, vừa rồi thiếu niên kia là Giang Nam Giang Tử Xuyên a?

Thanh âm của Yêu Hoàng đột nhiên truyền đến, trên mặt ấm áp vui vẻ, nói khẽ:

- Ngược lại là thiếu niên tài tuấn, ta xem hắn cùng với ngươi quan hệ không tệ, hẳn là hai người các ngươi tầm đó có tư tình gì?

Thiên Yêu Thánh nữ thần sắc phức tạp, lắc đầu nói:

- Lúc trước có lẽ có, hiện tại đã không có. Hắn có con đường của hắn, ta cũng có truy cầu của ta, ta cùng hắn đã đi trên đường bất đồng, cùng xuất hiện càng ngày càng ít.

- Lúc tuổi trẻ tổng sẽ náo chút ít không được tự nhiên.

Yêu Hoàng nhịn không được cười lên, lắc đầu nói:

- Theo ta được biết, Lạc Hoa Âm đạt được Thái Dương chiến xa, lấy nàng thông minh tài trí còn không cách nào đem Thái Dương Chân Kinh suy diễn ra nguyên vẹn, sở dĩ nàng có thể có được Thái Dương Chân Kinh nguyên vẹn, Giang Tử Xuyên cư công chí vĩ, nhân tài như vậy nếu có thể cho ta sở dụng, ta cũng sẽ không tiếc rẻ, tự nhiên sẽ đem nữ nhi của ta gả cho hắn. Liên Hương, nếu như ngươi thích hắn, vi phụ liền làm chủ, ngày khác đến nhà cầu hôn cho ngươi, lường trước hắn cũng sẽ không cự tuyệt.

Thiên Yêu Thánh nữ tâm loạn như ma, lắc đầu nói:

- Cha, ta cùng hắn thật không có khả năng!

Yêu Hoàng mỉm cười, lơ đễnh, hiển nhiên trong nội tâm đã có ý định.

Thiên Yêu Thánh nữ thầm than một tiếng, nhớ tới mình cùng Giang Nam đủ loại tao ngộ, tâm tình càng loạn thành một bầy, hướng Thải Dực bên cạnh thấp giọng nói:

- Sư muội, ngươi nói vì cái gì đồ vật bỏ qua, mới cảm giác được đáng ngưỡng mộ?

- Đã đáng ngưỡng mộ, tại sao phải bỏ qua?

Thải Dực nháy mắt mấy cái, buồn bực nói.

Thiên Yêu Thánh nữ trong lòng chấn động, sắc mặt có chút tái nhợt, vừa rồi nàng cùng Giang Nam giao thoa mà qua, lần này bỏ qua, liền vĩnh viễn cũng không trở về được như lúc trước rồi.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn liền đến biên giới mặt trời, Yêu Hoàng thần thông quảng đại, trực tiếp suất lĩnh mọi người hàng lâm đến mặt ngoài mặt trời, rất nhiều cao thủ Yêu Thần Tông bố trí xuống đại trận, lập tức Thái Dương Chân Hỏa vô cùng nồng đậm cuồn cuộn mà đến, thậm chí ngay cả chân hỏa thuần túy ở chỗ sâu trong mặt trời cũng bị đại trận dẫn dắt đến.

- Đã nhận được Thái Dương Chân Kinh, lại ở chỗ bực này tu luyện, Yêu Thần Tông ta rất nhanh sẽ cường thịnh!

Yêu Hoàng cười ha ha, đột nhiên cảm giác được Kim Ô tinh khí vô cùng nồng đậm truyền đến, ánh mắt chớp động, lập tức chứng kiến một tổ chim kim chói ở chỗ sâu trong mặt trời hiện ra, không khỏi tâm thần chấn động, rung giọng nói:

- Kim Ô chi noãn, Tam Túc Kim Ô chính thức... Nhất định là lúc này chúng ta tu luyện Thái Dương Chân Kinh, đem khỏa Kim Ô chi noãn này hấp dẫn tới...

Kim Ô chi noãn là hiếm thấy bực nào, trong đó ẩn chứa thần thai, Kim Ô xuất thế, là Hỏa thần!

- Nếu có thể đem khỏa Kim Ô chi noãn này luyện hóa, hóa thành thân ngoại hóa thân của ta...

Trái tim Yêu Hoàng kịch liệt run rẩy thoáng một phát, tồn tại như bực này vừa xuất thế liền có được lực lượng vô cùng khủng bố, pháp lực Thông Thiên, để cho hắn không khỏi động tham niệm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 480: Yêu Thần Chuyển Thế. (3)

- Hậu bối của ta, ta từ trên người ngươi cảm ứng được huyết mạch Kim Ô nhất tộc, còn có khí tức Chu Tước...

Đột nhiên, một cổ ý niệm mênh mông hàng lâm đến trong óc Yêu Hoàng, Thiên Yêu Thánh nữ cùng với Yêu Thần Tông cường giả khác, cường đại mà thô bạo, để cho nhân tâm vì sợ mà tâm rung động, để cho người nhịn không được thần phục, bọn người Thiên Yêu Thánh nữ nhịn không được quỳ lạy xuống, mặc dù là rất nhiều cường giả thế hệ trước của Yêu Thần Tông, kể cả Thiên Cung cường giả, giờ phút này cũng hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp trên đất, hướng tổ chim Kim Ô kia dập đầu!

Mồ hôi lạnh trên trán Yêu Hoàng cuồn cuộn, vẫn còn gắt gao đối kháng cổ ý niệm cường đại này, rốt cục sau một lúc lâu, hắn cũng không cách nào chịu đựng được cổ áp bách này, quỳ sát xuống.

Loại áp bách này, là huyết mạch áp bách, là chủng tộc cao đẳng đối với chủng tộc cấp thấp áp bách, để cho bọn hắn hoàn toàn không có năng lực phản kháng, trong nội tâm chỉ có sợ hãi, chỉ có thần phục.

- Đáng thương, huyết mạch Kim Ô nhất tộc đã mỏng đến loại trình độ này...

Thanh âm già nua kia ở trong đầu bọn hắn ầm ầm vang lên, như là một thần minh đỉnh thiên lập địa bao quát thần dân của hắn.

- Tiền bối là ai?

Yêu Hoàng giờ phút này đã hoàn toàn không có bình tĩnh như lúc trước, thanh âm khàn khàn nói.

- Yêu Thần Tông cung phụng Yêu Thần là ta, ngươi nói ta là ai?

Cái thanh âm kia cười ha ha nói.

Trong lòng mấy người Yêu Hoàng chấn động, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được, mặc dù Yêu Thần Tông có hai chữ Yêu Thần, nhưng lai lịch cổ xưa, cách nay hai trăm vạn năm trước, Yêu Thần Tông là một tế tự thần miếu, Yêu Thần Tông chưởng giáo là Đại Tế Tự, là người hầu của Yêu Thần!

Về sau Yêu Thần vẫn lạc, biến mất không thấy gì nữa, Yêu Thần Tông vẫn lưu truyền xuống, nhiều đời lưu truyền tới nay.

- Không có khả năng!

Thanh âm Yêu Hoàng khàn khàn, khàn giọng nói:

- Mặc dù là thần minh, cũng không ai có thể sống hai trăm vạn năm!

- Ha ha sở dĩ, ta có thể từ Quang võ kỷ sơ kỳ sống đến hậu kỳ, là vì ta đoạt xá thân hình con của mình...

Cái thanh âm kia trở nên vạn phần quỷ dị, cười nói:

- Còn có thể có cái gì so với huyết mạch con nối dõi của mình, càng thêm thích hợp với mình? Con của ta tuy bị ta đoạt xá, nhưng ta có thể được thời gian sinh tồn càng dài, sống ra thế thứ hai,...

Bọn người Yêu Hoàng không khỏi rùng mình một cái, hổ dữ không ăn thịt con, mà vị Yêu Thần Tông cung phụng Yêu Thần này ngay cả nhi tử chưa xuất thế của mình cũng đoạt xá, chuyển thế thành Kim Ô chi noãn, chờ đợi lần nữa xuất thế!

Yêu Thần Tông cung phụng Yêu Thần, thật không ngờ tâm ngoan thủ lạt, vì mình có thể tiếp tục sống sót, ngay cả con của mình cũng không buông tha!

- Sở dĩ ta thật lâu chưa từng xuất thế, ngoại trừ là muốn nhờ năng lượng

bên trong mặt trời đến rèn luyện thân thể mới của ta, cũng là đang chờ đợi Quang võ kỷ kiếp đến. Ha ha, ta có thể cảm giác được ở kiếp này Chư Thần Thiên Đế, Quang Vũ đại đế, thọ nguyên của bọn hắn dần dần đi tới cuối cùng...

Yêu Thần bên trong trứng Kim Ô nói ra một tin tức kinh người, nhưng không có cho bọn người Yêu Hoàng quá nhiều tin tức, đột nhiên trầm giọng nói:

- Các ngươi quá yếu, nhược được đáng sợ, sau này như thế nào phụng dưỡng ta? Cũng thế, ta ban cho các ngươi một ít huyết mạch, giúp đỡ bọn ngươi tăng lên tu vi thực lực, tiếp qua trăm năm, ta sẽ sinh ra, vừa ra đời là thần minh, trên đời Vô Địch!

Trong Kim Ô chi noãn đột nhiên hiện ra từng chuỗi huyết dịch màu vàng, bỗng nhiên bay đến bên người bọn người Yêu Hoàng, chui vào trong cơ thể của bọn họ.

Bọn người Yêu Hoàng chỉ cảm thấy trong cơ thể phảng phất trong lúc đó nhiều ra một cổ lực lượng bành trướng, để cho tu vi mỗi người bọn hắn cơ hồ đều tăng lên nhiều gấp đôi, không khỏi vừa mừng vừa sợ!

- Có được lực lượng bực này, cộng thêm Thái Dương Chân Kinh, trong trăm năm ta cũng có hy vọng có thể đuổi theo Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng!

Yêu Hoàng cười to, thoả thuê mãn nguyện, thấp giọng nói:

- Thái Hoàng lão tổ, Tịch Ứng Tình, Ma La Thập, niên đại các ngươi hùng cứ thiên hạ, đã muốn xong...

- Bên trong máu tươi của ta tích chứa phong ấn của ta.

Thanh âm bên trong Kim Ô chi noãn lần nữa vang lên:

- Các ngươi không nên sinh ra nhị tâm, nếu không tâm niệm vừa động sẽ

bị ta biết được, mà các ngươi cũng sẽ chết vô cùng thê thảm! Bất quá nếu các ngươi đối với ta trung thành và tận tâm, ta tự nhiên sẽ cho các ngươi chỗ tốt vô tận, cho các ngươi hưởng dụng chỗ tốt vô cùng!

- Kim Ô chi noãn bên trong Mặt trời?

Ở bên trong Huyền Thiên Thánh tông, Giang Nam hướng Tịch Ứng Tình nói mình ở mặt ngoài mặt trời chứng kiến hết thảy, Tịch Ứng Tình không khỏi nao nao, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Khỏa Kim Ô chi noãn này rất sớm trước kia cũng đã tồn tại, 36 vạn năm trước khai phái tổ sư Thánh tông ta đã từng tiến về mặt trời luyện chế Thuần Dương Vô Cực Chung, ở đó bái kiến khỏa Kim Ô chi noãn này. Khỏa Kim Ô chi noãn kia thoáng qua tức thì, ngay cả vị tổ sư kia cũng không thể đuổi theo, sau khi hắn trở về, liền ở trong điển tịch phái ta ghi lại việc này.

- Hơn ba mươi vạn năm trước Kim Ô chi noãn liền tồn tại?

Giang Nam không khỏi nhíu mày, trầm tư nói:

- Hơn ba mươi vạn năm cũng không xuất thế sao?

- Không chỉ hơn ba mươi vạn năm, ở trong niên đại càng thêm lâu dài, cũng có người đã từng thấy qua khỏa Kim Ô chi noãn này, đã từng có người ý đồ bắt nó, kết quả mặt trời đột nhiên bạo động, đem những cường giả kia hết thảy luyện chết, không ai còn sống!

Tịch Ứng Tình suy tư nói:

- Khỏa Kim Ô chi noãn này đã có hơn ba mươi vạn năm không có xuất hiện, lần trước Thái Hoàng lão tổ tiến vào bên trong mặt trời, ngoại trừ muốn luyện chế Ngũ Sắc kim, cũng là muốn bắt được khỏa Kim Ô chi noãn này, đem nó luyện thành thân ngoại hóa thân, chỉ là hắn tìm khắp mặt trời cũng không có thể tìm được nó. Lần này khỏa Kim Ô chi noãn này xuất hiện, chẳng lẽ nó xuất thế đã đến giờ rồi... Kim Ô tộc Yêu Thần xuất thế, hùng bá thiên hạ, khó lường a...

Giang Nam ngẩng đầu hướng mặt trời nhìn lại, chỉ thấy mặt ngoài mặt trời chẳng biết lúc nào nhiều ra một hắc ban cự đại, đó là lỗ đen, để cho ánh sáng mặt trời chói lọi không bằng lúc trước.

- Khỏa trứng Yêu Thần này hấp thu năng lượng bên trong mặt trời, thật sự là kinh người, không biết đầu Kim Ô này xuất thế, là phúc hay họa?

Kim Ô chi noãn xuất hiện, để cho lòng hắn bao phủ một đóa mây đen, vừa xuất thế là thần minh, loại nhân vật nghịch thiên này nếu như xuất thế, nếu hắn làm ác mà nói, ai có thể ngăn?

- Chưởng giáo, ba vị thần minh chuyển thế kia đã có tin tức!

Huyền Ẩn đạo nhân đột nhiên xuất hiện, sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Ta vừa mới nhận được tin tức, chuyển thế thân của một vị thần minh trong đó xuất hiện ở Phúc Hải chi tân, bị Thái Huyền Thánh tông bắt đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 481: Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư. (1)

Sắc mặt của Tịch Ứng Tình trầm xuống:

- Hai vị thần minh khác thì sao?

- Còn không có có tìm được.

Huyền Ẩn đạo nhân cau mày nói:

- Thái Huyền Thánh tông đã đem vị thần minh chuyển thế thân này nhận vào trong môn phái, cho dù chúng ta muốn cướp cũng đoạt không tới tay.

Giang Nam đột nhiên nói:

- Chưởng giáo, thần minh chuyển thế thân khi nào sẽ tu luyện tới loại trình độ như ngươi?

- Đại khái trăm năm a...

Tịch Ứng Tình thở dài, thật sâu nhíu mày:

- Thái Huyền Thánh tông đạt được vị thần minh chuyển thế thân này, số mệnh càng hưng thịnh rồi, chẳng lẽ Thượng Thiên lại chiếu cố Thái Huyền Thánh tông?

Tịch Ứng Tình đã là kỳ tài ngút trời, bị Thái Hoàng lão tổ vinh dự nói có hi vọng trở thành thần nhất, thần minh chuyển thế thân trăm năm liền có thể đạt tới thành tựu của Tịch Ứng Tình, Giang Nam không khỏi cảm giác được áp lực cực lớn!

Tồn tại có thể tu thành thần minh, đều có thiên tư thật tốt, nhân vật hiếm có trên đời, những người này có được kinh nghiệm tu thành thần minh ở kiếp trước, lúc chuyển thế trùng tu nhất định làm chơi ăn thật, tất cả cảnh giới đối

với bọn hắn mà nói đều không còn tồn tại!

Thái Huyền Thánh tông đã có một Cận Đông Lưu, tài nghệ trấn áp tất cả trẻ tuổi đương thời, hôm nay lại nhiều ra một thần minh chuyển thế thân, Tịch Ứng Tình nói số mệnh của Thái Huyền Thánh tông hưng thịnh, hoàn toàn chính xác không có nói sai.

- Thần minh chuyển thế thân tu luyện không có chút gông cùm xiềng xích nào, tu vi đã đến sẽ đột phá cảnh giới, bất quá bọn hắn cũng cần rèn luyện thân thể, tinh thần, pháp lực, thần hồn, nếu không cũng sẽ căn cơ bất ổn, điểm này liền có thể ngăn chặn tu vi tiến cảnh của bọn hắn.

Giang Nam ánh mắt chớp động, thầm nghĩ trong lòng:

- Có được kinh nghiệm ở kiếp trước tuy có thể tiến bộ thần tốc, nhưng kinh nghiệm liền ý nghĩa thủ cựu (* duy trì cái cũ), theo khuôn phép cũ, chưa có đột phá, nếu như có thể đột phá kinh nghiệm trói buộc ngày xưa, đây mới thực sự là đáng sợ. Cho nên, thần minh chuyển thế thân cũng không phải Vô Địch, thậm chí ở lúc chưa khôi phục đến thành tựu lúc trước liền có thể vẫn lạc...

- Giết chết mấy thần minh, sẽ là chuyện thú vị cỡ nào a...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Tịch Ứng Tình cùng Huyền Ẩn đạo nhân cũng không biết trong lòng của hắn vậy mà toát ra cách nghĩ nguy hiểm như vậy, hai người tinh tế thương lượng, mệnh lệnh đám đệ tử mọi nơi du lịch, đi từng quốc gia, sưu tầm hai thần minh chuyển thế thân khác hạ lạc.

Thậm chí Giang Nam nghe hai vị nhân vật đứng đầu chính đạo xì xào bàn tán, nếu môn phái khác tìm được thần minh chuyển thế thân, vậy thì che mặt nửa đường cướp đoạt.

- Nếu đoạt không đến tay, vậy thì đánh chết.

Trên mặt Tịch Ứng Tình đầy sát khí, thản nhiên nói:

- Không thể có lòng dạ đàn bà, nếu không diệt, tương lai sẽ chôn cho Thánh tông ta tai họa diệt môn!

Huyền Ẩn đạo nhân là người hiền lành nghe vậy, không khỏi do dự thoáng một phát, lập tức hung dữ nhẹ gật đầu.

- Còn có một biện pháp.

Giang Nam đột nhiên nói:

- Nếu thần minh chuyển thế thân không theo chúng ta đi, vậy thì đoạt cha đẻ mẹ đẻ của hắn. Hắn xâm chiếm thân thể hài nhi của hai người kia, cha mẹ đẻ đối với hắn có công ơn nuôi dưỡng, có thể bức hắn đi vào khuôn khổ!

Tịch Ứng Tình cùng Huyền Ẩn đạo nhân đồng loạt nhìn qua, Giang Nam không khỏi xấu hổ, thăm dò nói:

- Cái chủ ý này, phải hay là quá vô sỉ hay không?

- Cứ làm như thế!

Hai người liếc nhau, ngay ngắn vỗ tay nói, làm cho Giang Nam không khỏi muốn té ngã.

Giang Nam vừa mới trở lại Lĩnh Tụ Phong, còn chưa kịp ngồi xuống, liền nghe được một tin tức truyền đến:

- Cổ Thần các tìm được một vị thần minh chuyển thế thân! Ba vị thần minh chuyển thế thân hôm nay chỉ còn lại có người cuối cùng không có tìm được!

- Đảo mắt công phu, liền mất đi một người, lần này chưởng giáo sẽ phiền muộn đến tròng mắt đều muốn đỏ lên.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ trong lòng:

- Không biết hắn có thể giết đến Cổ Thần các hay không.

Không có mấy ngày sau, Giang Nam đột nhiên lòng có nhận thấy, lấy ra ngọc bội Thí Thần Cốc, nhìn lướt qua, chỉ thấy ngọc bội hiển hiện điểm sáng, xuất hiện ở trên Tông chủ phong:

- Bọn người Nhị ca từ Tiểu Xích Đô Nguyên Giới quay trở lại rồi!

Bọn người Thạch Cảm Đương tiến về Tiểu Xích Đô Nguyên Giới, là vì lần nữa tiến vào Huyền Đô Thất Bảo lâm, sưu tầm tâm pháp mà Thái Hoàng từng ở chỗ đó ngộ đạo, hôm nay bọn hắn gấp trở về, nhất định là có chỗ thu hoạch!

Hắn lập tức khởi hành chạy tới Tông chủ phong, ở trong Thuần Dương điện rốt cục nhìn thấy bọn người Thạch Cảm Đương.

Giờ phút này Tịch Ứng Tình đã mang lên mặt nạ quỷ, phất tay mở ra Bí Cảnh, bảy Đại Ma Đầu của Thí Thần Cốc nối đuôi nhau mà vào.

- Đại ca, lần này chúng ta ở Tiểu Xích Đô Nguyên Giới tiến vào Thất Bảo lâm, cơ hồ đem tất cả công pháp bên trong cướp sạch một lần, pháp bảo cũng bị chúng ta thu mấy trăm kiện, hết thảy ở đây!

Bọn người Thạch Cảm Đương liếc nhau, đột nhiên từng người mở ra Tử Phủ của mình, chỉ nghe rầm rầm không ngừng, từng tấm bia đá cực lớn đột nhiên xuất hiện ở bên trong Bí Cảnh, trên mỗi một tấm bia đá đều lạc ấn đầy đạo vân.

Trừ lần đó ra, còn có từng kiện từng kiện pháp bảo bị bọn hắn phóng xuất ra, có tất cả năm ba trăm kiện, các loại pháp bảo cũng đã bị bọn hắn luyện hóa!

Năm Đại Ma Đầu xuất mã, cơ hồ đem Thất Bảo lâm quét ngang một lần!

- Tốt!

Hai con ngươi của Tịch Ứng Tình giấu ở dưới mặt nạ quỷ tinh quang chớp động, trầm giọng nói:

- Còn có một việc muốn nhờ chư vị huynh đệ hỗ trợ, lúc trước ba vị chuyển thế thần minh đã lục tục hiện thân, đã có hai vị bị Thái Huyền Thánh tông cùng Cổ Thần các tìm được, còn có một người không rõ. Kính xin mấy vị huynh đệ hỗ trợ sưu tầm một phen, nếu có thể tìm được, liền dẫn nhập Huyền Thiên Thánh tông!

- Thần minh chuyển thế thân hiện thân rồi hả? Chưa tới ba năm thời gian, bọn hắn ở lúc này xuất hiện, chẳng lẽ không sợ người khác giết bọn chúng đi sao?

Bọn người Thạch Cảm Đương liếc nhau, lộ ra vẻ mặt khó tin, lúc này vươn người đứng dậy, lách mình ly khai Bí Cảnh này.

Trong Bí Cảnh chỉ còn lại có Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình.

- Tử Xuyên, hiện tại ta và ngươi hai người đem công pháp bên trong những tấm bia đá cùng pháp bảo này từng cái sửa sang lại một phen, nhìn xem có thể tìm được ảo diệu Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư của Thái Hoàng hay không!

Hai người lúc này động thủ, đem công pháp chất chứa trong tấm bia đá cùng pháp bảo từng cái suy diễn đi ra, Giang Nam dựa vào là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, suy diễn những công pháp này cực kỳ đơn giản, mà Tịch Ứng Tình dựa vào là thông minh tài trí cùng tâm cảnh đại tông sư của hắn, tốc độ suy diễn vậy mà so với Giang Nam cũng không chút thua kém, làm hắn bội phục không thôi.

Thật tình không biết trong nội tâm Tịch Ứng Tình càng thêm khiếp sợ, hắn có thể nhìn ra được, Giang Nam đạo tâm vững chắc, đã tu thành tông sư tâm cảnh, bất quá tu vi của hắn mới tới Liên Đài cảnh viên mãn, cảnh giới chưa đủ, nhưng tốc độ hắn suy diễn vậy mà so với mình là đại tông sư còn muốn nhanh hơn một chút!

Chương 482: Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư. (2)

- Chẳng lẽ hắn thật là thần minh chuyển thế?

Tịch Ứng Tình nhíu mày, thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu như hắn là thần minh chuyển thế, tu vi tiến cảnh so với hiện tại phải nhanh hơn một ít mới đúng. Tu vi tiến cảnh của hắn tuy đã cực kỳ tấn mãnh, nhưng so thần minh chuyển thế thân vẫn là muốn chậm một chút.

Hai người suy diễn hoàn tất, chỉ thấy lại có từng vách núi đứng thẳng lên, thượng diện khắc đầy đủ loại công pháp, khoảng chừng gần hơn hai ngàn loại!

Tịch Ứng Tình tinh tế suy tư một lát, đem công pháp chất chứa trong Nguyệt Quế thần thụ cũng khắc vào trên thạch bích, môn công pháp này là công pháp nổi danh cùng Thái Dương Chân Kinh, tên là Thái Âm chân kinh, cũng là một loại Thần cấp kinh điển!

Giang Nam chứng kiến Thái Âm chân kinh, tâm thần chấn động, đủ loại lĩnh ngộ huyền diệu lập tức xông lên đầu!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn tự thành hệ thống, bao hàm toàn diện, có thiên sơn vạn thủy, chim bay cá nhảy, Long Phượng, không trung có Phong Vân, trên mặt đất có biển cả hung sơn, lòng đất có nham thạch nóng chảy, trên không trung còn có quần tinh sáng chói, cùng với một mặt trời, đủ loại công pháp dung trong một lò.

Nhưng duy nhất thiếu khuyết là một vòng trăng sáng!

Tuy Ma Ngục Huyền Thai Kinh đã luyện thành một tiểu thế giới, nhưng cô Âm không sinh, cô Dương không dài, lại để cho tâm pháp của hắn cũng không hoàn mỹ vô khuyết, hình thành tiểu thế giới cũng có được đủ loại sơ

hở.

Nhưng mà, Thái Âm chân kinh xuất hiện, rốt cục để cho sơ hở của hắn tiêu trừ, Ma Ngục Huyền Thai Kinh hình thành tiểu thế giới gần như hoàn mỹ!

Nhật Nguyệt Luân Hồi, thần túc liệt trương, ma ngục trong mi tâm của hắn, một vòng trăng sáng đột nhiên từ trong Ma ngục thâm trầm bay lên, cùng Liệt Nhật lẫn nhau chiếu rọi.

Hắn ẩn ẩn có một loại tâm tình Đại viên mãn, như là cao tăng đắc đạo tay cầm 108 khỏa trí châu, nhất niệm động thì kích thích một khỏa trí châu, tất cả ý niệm đều ở trong nắm giữ.

Loại cảm giác này, là chân chân chính chính nắm trí châu, trí tuệ hiểu rõ, rõ ràng hết thảy, bất luận thần thông gì, một mắt nhìn đi, tự nhiên rõ ràng nguyên lý trong đó.

Thậm chí, hắn có thể cảm giác được trí tuệ của mình, tựa như kiện Thiên Cung chi bảo cực lớn kia của Thánh tông, hồn thiên vạn vật la bàn, có thể đồng thời tính toán vô số mệnh, cân nhắc lợi hại, từ đó tìm kiếm ra đường nhỏ có lợi nhất!

Bất quá, Giang Nam cũng không phải có thể tùy thời tiến vào loại tâm cảnh Đại viên mãn này, ý nghĩa hắn cách đại tông sư vẫn có một đường chênh lệch.

Tuổi còn trẻ, liền có thể tiếp cận tâm cảnh đại tông sư, loại thành tựu này của hắn như trước có thể được xưng tụng nhất tuyệt cổ kim!

Càng thêm mấu chốt chính là, hắn vẫn là tu sĩ Đạo đài bát cảnh, như trước có không gian tăng lên cực lớn, có thể tưởng tượng, cho dù không có Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hắn sau này thành tựu như trước sẽ không kém Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng lão tổ, chỉ biết càng mạnh hơn nữa!

Giang Nam cũng đem Thái Dương Chân Kinh vẽ trước mắt ra, cùng Tịch

Ứng Tình đứng ở chỗ cao, nhìn toàn bộ kinh văn. Mấy ngàn loại công pháp trên vách núi mọc lên san sát như rừng, mỗi một loại công pháp, thần thông bị bọn hắn từng cái thi triển đi ra, có quang, có âm, có sắc, có hải lục sông núi, có Đại Giang lao nhanh, có Vạn Thú bay múa, có Già Thiên đại trận, có sát khí lăng lệ ác liệt, có Đại Thủ Ấn rung chuyển thần hồn, có cánh chim bay lượn, có sơn thủy tú lệ, Nhật Nguyệt lệ thiên!

Bọn hắn bắt đầu đem đủ loại tâm pháp chiết xuất ra tinh túy bên trong, đủ loại tâm pháp hỗn hợp, ý đồ từ đó tìm kiếm được ảo diệu của Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Theo những công pháp này tầm đó lẫn nhau hỗn hợp thôn phệ, một loại công pháp huyền diệu bị hai người suy diễn ra, đây là một môn Thiên Cung cấp kinh điển, mỗi một loại công pháp truyền đi, đều sẽ khiến tranh đoạt lớn lao!

Hai người thông minh tài trí được phát huy đến cực hạn, rốt cục làm ra chuyện kinh khủng, hai người bọn họ ở bên trong nửa năm thời gian, suy diễn ra trên dưới một trăm loại Thiên Cung cấp kinh điển, từng cái lạc ấn xuống, tạo thành trên dưới một trăm thạch bích mới!

Phải biết rằng, kinh điển bên trong đại đa số danh môn đại phái, tâm pháp Thiên Cung cấp cũng không quá là hơn mười chủng, mà hai người bọn họ vậy mà suy diễn ra trên dưới một trăm loại, mỗi một loại uy năng đều cực kỳ cường đại, có thể cho người tu thành Thiên Cung!

Hoàn toàn có thể nói, những công pháp này nếu như lan truyền đi ra ngoài, thế tất sẽ sáng chế một thời thịnh thế!

Giang Nam đã từng đề nghị cùng Cận Đông Lưu liên thủ, cộng đồng mở thần thông cùng công pháp, là vì Cận Đông Lưu thông minh tài trí thật tốt, nếu hai người có thể trao đổi sở trưởng lẫn nhau, bổ sung chỗ đoản, thiên tài ở giữa va chạm, tất sẽ tạo nên một loại thần thông cùng công pháp cực kỳ lợi hại.

Đáng tiếc, Cận Đông Lưu dùng lý do một núi không thể chứa hai cọp này cự tuyệt.

Trên mặt Tịch Ứng Tình tiều tụy, hiển nhiên những ngày này suy diễn công pháp để cho hắn rất là hao phí tinh thần cùng tâm huyết, trầm giọng nói:

- Hiện tại, là lúc nên đem những công pháp này tổ hợp, suy diễn xuất thần minh cấp công pháp!

Giang Nam cũng cảm giác được thể xác và tinh thần mỏi mệt, hận không thể lập tức nằm xuống ngáy o..o... một hai năm thời gian!

Lúc trước hắn là quan sát tinh túy tâm pháp của người khác, mượn nhờ Ma Ngục Huyền Thai Kinh đến suy diễn ra công pháp người khác, mà bây giờ hắn tương đương với sáng tạo, tạo ra Thiên Cung cấp kinh điển!

Bất quá, mặc dù là vô cùng mỏi mệt, nhưng trong lòng hai người vẫn là hưng phấn vạn phần, ở vào một loại trạng thái phấn khởi cao độ.

Bởi vì bọn hắn đã từ trên dưới một trăm chủng công pháp này tìm kiếm được dấu vết để lại của Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, chỉ cần đem trên dưới một trăm chủng kinh điển này lần nữa hỗn hợp, thông hiểu đạo lý, liền có thể đem Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư suy diễn đi ra!

Thái Hoàng lão tổ khai sáng Thần cấp kinh điển, gần ngay trước mắt.

Lại là nửa năm thời gian đi qua, rốt cục, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư đã bị hai người bọn họ suy diễn đi ra!

Tài trí của Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình cũng không thua Thái Hoàng lão tổ, mặc dù nói công pháp này không hoàn toàn, cũng không phải là toàn bộ công pháp mà Thái Hoàng từ trước chứng kiến, nhưng dựa vào thông minh tài trí của bọn họ, vẫn có thể đem Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư sơ lược thôi diễn đi ra ngoài.

Bọn họ phục chế quỹ tích nhân sinh của Thái Hoàng, phục chế từng loại công pháp mà hắn lúc trước từng học, đem đủ loại công pháp hỗn hợp ở chung một chỗ, sau đó căn cứ tính cách của Thái Hoàng, lúc này mới hoàn thành một chuyện nghịch thiên này!

Mặc dù Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư như cũ không hoàn chỉnh, nhưng cơ sở không sai, mặc dù hai người dị thường mỏi mệt, nhưng trong lòng như cũ cực kỳ vui mừng.

Một năm thời gian thôi diễn Thái Hoàng Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, đối với bất kỳ một người nào trong bọn họ mà nói, cũng là một ma luyện cực kỳ cực khổ, thu hoạch cũng cực kỳ kinh người, để cho bọn họ đối với Đạo lĩnh ngộ càng sâu, càng thêm thấu triệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 483: Không Có Chút Sơ Hở Nào. (1)

Giang Nam lấy được chỗ tốt lớn nhất, dù sao Tịch Ứng Tình đã là Đại Tông Sư hiếm có đương thời, tâm tình tăng lên không lớn, mà Giang Nam cảm giác được trận ma luyện này để cho hắn càng ngày càng có thể rõ ràng nắm chặc đến tâm cảnh Đại Tông Sư, khoảng cách Đại Tông Sư càng tiến một bước!

- Chưởng giáo, môn Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư này có tệ đoan thật lớn, tuyệt đối không thể tu luyện!

Giang Nam nhìn tác phẩm vĩ đại trên vách đá dựng đứng, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, trầm giọng nói.

Tịch Ứng Tình tham quan học tập Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư trên vách đá dựng đứng, sắc mặt cũng dần dần ngưng trọng.

Trong Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, Huyền Đô cũng không phải là chủ yếu nhất, chủ yếu nhất chính là vong tình.

Ở trong môn công pháp này, tình cảm là nhân tố mặt trái không có cần thiết tồn tại, muốn đạt tới thành tựu chí cao, cần đem tình cảm làm thành đồ bỏ đi bỏ qua!

Thân tình, hữu tình, tình yêu, thương hại, đồng tình, căm hận, tức giận, vui vẻ, hưởng thụ,... các loại tình cảm. Hết thảy cũng phải bỏ qua, lưu lại chỉ có lý trí, lý trí thuần túy!

Nhưng bỏ qua cũng không phải là từ trong nội tâm mình dứt bỏ đi ra ngoài, không phải là vô tình, chẳng qua là quên mất, đây chính là vong tình, tình cảm sẽ trở thành công cụ cho ý nghĩ tính toán những người khác, giống như trước bị lý trí sử dụng!

Luyện môn công pháp này, giống như là một công cụ tính toán cự đại, không có đồ vật gì có thể thoát tâm tình của hắn. Chỉ cần có một mục tiêu, hắn sẽ men theo cái mục tiêu này đi xuống!

Đây chính là tinh túy của Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư!

- Không bị bất kỳ tình cảm ảnh hưởng, chỉ có lý trí, đây là người sao?

Giang Nam thật sâu cau mày.

Thái Hoàng lão tổ từng ở trong tay Tịch Ứng Tình nhiều lần gặp gỡ ngăn trở, nhưng vị cường giả gần với thần nhất này từ đầu đến cuối cũng không có quá giận, coi như người mình bị Tịch Ứng Tình giết chết, hắn như cũ bất động thanh sắc.

Cho dù biết rõ Tuyên Vô Tà bị Tịch Ứng Tình đánh giết luyện thành thân ngoại hóa thân, hắn cũng không có nổi điên, không có rối loạn trận cước.

Bởi vì hắn đã không có bất luận tình cảm nào của nhân loại. Hắn đã vong tình, đứng ở trên một độ cao phi nhân loại nhưng không phải là Thần. Trừ mình ra, trong lòng hắn đã không có những người khác, bất luận kẻ nào ở trong mắt hắn cũng là con kiến hôi, là công cụ, là đối tượng có thể lợi dụng!

Đây là một loại công pháp cực kỳ đáng sợ, cường đại cũng không phải là địa phương kinh khủng nhất, kinh khủng nhất chính là bản thân hắn hoàn toàn không có nhược điểm.

Có lẽ người bên cạnh hắn có nhược điểm, có thể đối phó người bên cạnh hắn, nhưng mà thật đối phó Thái Hoàng lão tổ. Ngươi sẽ phát hiện người này không giống như là người, mà giống như là Thần, so sánh với Thần còn giống như Thần!

Bất quá, người sở dĩ là người, bởi vì bọn họ có hỷ nộ ai nhạc của mình, có bi hoan ly hợp của mình, có nhiều màu nhiều sắc nhân sinh của mình.

Nhưng nếu tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, sẽ đem đủ loại tâm

tình cùng tư vị từ trong cuộc sống của mình loại bỏ đi ra ngoài, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là thành thần, thành tiên, Trường Sinh Bất Tử!

- Chưởng giáo, nếu ngươi tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư này, ngươi liền không phải là mình, mà là Thái Hoàng lão tổ thứ hai!

Ánh mắt của Giang Nam rơi vào trên người Tịch Ứng Tình, trầm giọng nói.

Tịch Ứng Tình gật đầu nói:

- Ta làm sao vứt bỏ được vợ của ta, con của ta, làm sao vứt bỏ được hết thảy bên cạnh? Ngươi yên tâm, mục đích ta giữ lại Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, chỉ là vì tìm kiếm sơ hở của Thái Hoàng, biết người biết ta, sẽ không đi tu luyện môn công pháp này.

Thái Hoàng Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư không có sơ hở, điểm này Giang Nam đã nhìn ra, Tịch Ứng Tình tự nhiên cũng nhìn ra.

Tâm tình của hai người đều có chút trầm trọng, mặc dù thôi diễn ra công pháp mà Thái Hoàng khai sáng, nhưng Thái Hoàng như cũ là một vấn đề khó khăn khó giải.

Giang Nam rời Thuần Dương Điện trở lại động phủ của mình, nằm xuống liền vù vù ngủ say, ngủ mấy ngày mấy đêm lúc này mới tỉnh lại, mà Tịch Ứng Tình vẫn như cũ không có đi nghỉ ngơi, mà là đi ra Thuần Dương Điện, đi tới một bí cảnh của thánh tông.

Chỗ bí cảnh này không có chứa đựng bảo bối gì, chỉ có từng ngọn mộ phần, phần mộ của lịch đại chưởng giáo cùng Thái Thượng Trưởng Lão Huyền Thiên Thánh Tông, từng ngọn mộ phần mai táng tiền bối tiên hiền của thánh tông.

- Sư tôn, đệ tử tới thăm ngươi...

Tịch Ứng Tình ngồi chồm hỗm ở trước một mộ phần, đó là mộ chôn quần áo và di vật của sư tôn hắn Huyền U Đạo Nhân, Huyền U Đạo Nhân cùng Thái Hoàng lão tổ đánh một trận, chết không toàn thây, cuối cùng hắn cũng không có tìm được thi thể của Huyền U Đạo Nhân, chỉ đành phải ở trong mộ chôn cất y quan khi còn sống của Huyền U Đạo Nhân.

Bên cạnh mộ phần của Huyền U Đạo Nhân mai táng Huyền Hạ Đạo Nhân, thanh âm tuyên truyền giác ngộ của Đạo Nhân này vẫn ở bên tai Tịch Ứng Tình vang lên:

- Ngươi quên năm đó ngươi ở trước mặt ân sư ngươi hạ lời thề sao?

- Hắn lấy tánh mạng vì ngươi đổi lấy trăm năm khổ tu, ngươi đã quên sao?

- Ngươi năm đó thề sẽ quên tình, quên mất nữ nhân của ngươi, một lòng khôi phục Huyền Thiên Thánh Tông ta, lớn mạnh Huyền Thiên Thánh Tông ta, vì ân sư ngươi báo thù, nợ máu trả bằng máu, hy vọng ngươi sẽ không làm trái với lời thề của mình!

...

Cái thanh âm này ở trong đầu hắn quanh quẩn, càng ngày càng vang, Tịch Ứng Tình hai mắt đỏ ngầu, thật sâu quỳ rạp trên đất:

- Chưa...

- Ta chưa!

- Ta coi sư tôn như cha!

- Thánh tông dưỡng dục ta, ta làm sao dám quên?

- Cho dù hồn phi phách tán, cho dù thân này nát bấy, cốt này ma diệt, ta cũng phải vì sư báo thù!

- Tình của ngươi làm sao bây giờ?

Bên tai hắn truyền tới một thanh âm sâu kín, phảng phất là Huyền Hạ Đạo Nhân từ trong phần mộ ngồi dậy, hỏi thăm hắn nên làm cái gì bây giờ.

Huyền Hạ Đạo Nhân tự nhiên sớm đã tử vong, không thể nào sống lại, hết thảy là Tịch Ứng Tình tự hỏi mình.

- Tình của ta làm sao bây giờ?

- Nữ nhân ta yêu, ta còn có hài tử chưa xuất thế...

Thân thể Tịch Ứng Tình run rẩy, há mồm cắn bùn đất trên mặt đất, giống như dã thú gào thét.

- Sau khi tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, ngươi liền không còn là ngươi...

Cái thanh âm kia tiếp tục ghé vào lỗ tai hắn quanh quẩn:

- Ngươi cũng không cảm thụ tới bất kỳ yêu, bất kỳ tình, bất kỳ ấm áp, vợ của ngươi, con của ngươi, ở trong mắt của ngươi, sẽ trở nên cùng một con kiến hôi giống nhau không khác. Chỉ cần ngươi cần, ngươi tùy thời có thể đem các nàng xử tử...

- Câm mồm!

- Câm mồm a!

Tịch Ứng Tình che hai lỗ tai của mình, khàn cả giọng rống to.

- Vì thánh tông...

Hắn quỳ một chân trên đất, dùng một tia khí lực cuối cùng của bản thân chống đở mình không ngã xuống:

- Vì thánh tông, sư tôn biết rõ đi hẳn phải chết, nhưng cười đi tới, ta ngay cả thi thể của hắn cũng không có nhìn thấy...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 484: Không Có Chút Sơ Hở Nào. (2)

- Nơi này mai táng vô số hài cốt tiên hiền, bọn họ từ lúc sinh ra cũng là vì thánh tông hao hết tâm huyết cuối cùng...

- Vì thánh tông, ta buông tha tánh mạng của mình lại có ngại gì?

- Ngại gì?

...

Qua một lúc lâu, hắn từ trong bí cảnh này đi ra, mặt mũi tiều tụy, quỷ thần xui khiến đi đến nơi Mộ Vãn Tình tu dưỡng, Mộ Vãn Tình ngồi ở trong một tiểu đình, bên cạnh có một lò nhỏ, đang nấu nước pha trà.

Bụng của nàng dần dần đội lên, mặc dù Tịch Ứng Tình dùng thủ đoạn nghịch thiên trì hoãn thời gian đứa bé trong bụng của nàng xuất thế, nhưng thai nhi như cũ đang chậm chạp trưởng thành.

Tịch Ứng Tình đi tới, từ phía sau ôm lấy bờ eo của nàng, cảm nhận được thai nhi trong bụng nàng nhẹ nhàng luật động, im lặng thật lâu.

- Ứng Tình, ngươi có tâm sự?

Ngọc thủ của Mộ Vãn Tình khẽ vuốt bàn tay của hắn, hiền lành cười nói.

Thân thể Tịch Ứng Tình thanh tĩnh lại, ôn nhu cười một tiếng:

- Không có chuyện gì.

Hai người lâm vào trầm mặc, nhưng lẫn nhau trong lúc đó có một loại thân tình không tiếng động lưu chuyển, nhộn nhạo, tràn ngập lòng của bọn họ.

- Huyền Đô Vong Tình...

Ba vị thần minh chuyển thế thân đã xuất hiện hai vị, một vị rơi vào Thái Huyền Thánh Tông, một vị bị Cổ Thần Các đoạt đi, bất quá còn lại vị thần minh chuyển thế thân kia như cũ không hữu hiện thân.

Đủ loại tin tức truyền đến, bất quá sau bị tra ra là tin tức giả, có người cố ý bố trí sự nghi ngờ, chung quanh tản tin tức giả, hấp dẫn những thế lực khác chú ý, để mình có thể tìm được vị thần minh chuyển thế thân thứ ba.

Giang Nam từ trong lúc ngủ say tỉnh lại, Lạc Hoa Âm liền xông vào trong động phủ, cười nói:

- Tử Xuyên, theo vi sư đi ra ngoài hành tẩu.

Giang Nam giản ra thân thể, nghi ngờ nói:

- Sư tôn, lần trước ngươi cho Hành Vân Đại Thiện Sư một cái thiệt thòi, để cho hắn buồn bực, Hành Vân Đại Thiện Sư rất hẹp hòi, lúc này ra cửa sợ rằng Hành Vân Đại Thiện Sư sẽ không bỏ qua cơ hội này.

- Ta còn sợ hắn sao?

Lạc Hoa Âm bật cười nói:

- Trong hai năm qua luôn bế quan, làm lão nương sắp buồn chết, ta dẫn ngươi đi ra ngoài đi một chút, chúng ta đi thế giới khác vài vòng, ta và ngươi thầy trò liên thủ, nhất định Sở Hướng Vô Địch, quét ngang Chư Thiên thế giới! Tử Xuyên...

Nàng lời nói thấm thía nói:

- Cảnh giới của ngươi hôm nay mặc dù không có đến Thần Phủ, nhưng tu vi thực lực so với Thần Phủ nhất trọng cao thủ không kém chút nào, là lúc đi thế giới khác cướp bóc, tuyên dương uy danh Lĩnh Tụ Phong ta.

Giang Nam không khỏi rất là động tâm, Lạc Hoa Âm có Đại Thiên La

Thiên Nghi trong tay, có thể tìm được thế giới kiều liên tiếp thế giới khác, đi thế giới khác rất là dễ dàng.

Hắn ở gần một năm thời gian này chỉ giúp Tịch Ứng Tình thôi diễn Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, mặc dù tâm tình tăng lên thật lớn, đến gần Đại Tông Sư, nhưng tu vi không có tăng trưởng bao nhiêu, như cũ là Liên Đài Cảnh viên mãn, nếu có thể cùng Lạc Hoa Âm đi thế giới khác lịch lãm, đúng là có trợ giúp hắn tăng tu vi cảnh giới lên!

Hơn nữa hắn hiện tại cõng núi vàng, cũng cần bán một chút bảo bối trả nợ.

Lạc Hoa Âm tế lên Thái Dương Chiến Xa, Giang Nam đem Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú mang theo trên người, thầy trò hai người đi lên chiến xa bay khỏi Huyền Thiên Thánh Tông, Giang Nam không khỏi hiếu kỳ nói:

- Sư tôn, chúng ta đi tai họa... ân, đi du lịch thế giới nào, tuyên dương uy danh Lĩnh Tụ Phong ta?

- Rất nhiều thế giới ta đã đi qua, lần này tự nhiên là đi thế giới từ trước chưa từng đi.

Lạc Hoa Âm tế lên một viên cầu cự đại, chỉ thấy trên viên cầu hiện đầy tinh thần, như một vũ trụ hơi co lại, còn có Thái Dương, trăng sáng, ở trung tâm viên cầu chính là chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới.

Từng cái từng cái vòng tròn kim khí quay chung quanh viên cầu này cổn động, còn có đạo đạo cầu vồng từ trong viên cầu kéo dài vươn ra.

- Những cầu vồng này chính là thế giới kiều, là hai thế giới cách quá gần, Địa Từ Nguyên Lực khổng lồ dẫn dắt tạo thành lối đi.

Lạc Hoa Âm nhìn thoáng qua nói:

- Thế giới vi sư đi qua, tự nhiên là không thể đi lại, tránh cho chúng ta

vừa lộ mặt liền bị người đuổi giết. Lấy ý kiến của ta, chúng ta không bằng đi Tiểu Thiên Tinh Giới, nói không chừng có thể tìm được bảo bối!

Giang Nam theo phương hướng tay nàng chỉ nhìn lại, chỉ thấy nơi đó là một thế giới cầu ở vào trong Man Hoang cổ vực, khoảng cách nơi đây cực kỳ xa xôi, mặc dù lấy tốc độ Thái Dương Chiến Xa, cũng phải phi hành mấy ngày mới có thể đuổi tới đó.

Lạc Hoa Âm lập tức bắt đầu thúc dục Thái Dương Chiến Xa, Phong Phong Hỏa Hỏa, bay tới nơi mình muốn.

Giang Nam phân rõ phương hướng, nghi ngờ nói:

- Sư tôn, ngươi giống như đi lầm đường?

- Tuyệt đối không sai!

Lạc Hoa Âm lòng tin tràn đầy, cười nói:

- Vi sư là người từng trải, trong Đại Thiên Thế Giới, địa phương nào chưa từng đi, còn có thể đi sai đường sao?

Giang Nam nửa tin nửa ngờ, sau một lúc lâu, Thái Dương Chiến Xa bay đến Đông Hải, sắc mặt Giang Nam không khỏi đen:

- Sư tôn, Man Hoang cổ vực ở phía tây, ngươi đi về phía đông, quay chung quanh nguyên giới chủ tinh một vòng, sợ rằng mới có thể thấy Man Hoang cổ vực!

- Thật đi lầm đường sao?

- Lạc Hoa Âm nghi ngờ nói, ngay sau đó thay đổi đầu xe, như gió bay điện chớp bão táp đi.

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Sư tôn, ngươi đi chính là phương hướng Tây Nam, nơi đó là đi Táng

Thần Cốc.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm trở nên hồng, vội vàng chuyển hướng, Giang Nam lạnh lùng nói:

- Đó là bắc phương... sai rồi, ngươi muốn đi Thái Huyền Thánh Tông không... Sư tôn ngươi đi sai rồi, chúng ta lại tới trên biển!

Qua một hồi lâu, lúc này Lạc Hoa Âm mới tìm phương hướng minh xác, mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, thầm nghĩ:

- Sư tôn này trên dưới một trăm năm xông xáo chung quanh, chạy không biết bao nhiêu Chư Thiên thế giới, lại không có lạc đường không biết đường về, thật là một kỳ tích...

Lạc Hoa Âm cũng rất là nổi giận, lúc trước nàng một người xuất du là đi tới chỗ nào chính là chỗ đó, nơi nào giống như hôm nay phiền toái như vậy?

- Cái nữ nhân điên này, bốn phương tám hướng loạn chuyển cái gì?

Địa phương cách Thái Dương Chiến Xa ước chừng vạn dặm, Hành Vân Đại Thiện Sư cùng hai vị lão giả áo bào màu bạc ngồi ở trong một chiếc bảo liễn, trước bảo liễn là năm đầu Phượng Hoàng kéo xe, ba người tế lên một mặt gương sáng, trong kính hai đầu Kim Ô lôi kéo Thái Dương Chiến Xa, hóa thành một vòng liệt huy phi hành.

Ngay từ lúc Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm khống chế Thái Dương Chiến Xa chạy ra Huyền Thiên Thánh Tông, bọn họ liền được đến tin tức, lập tức đuổi theo, chẳng qua là không dám đuổi đến quá gần, sợ bị Lạc Hoa Âm phát hiện.

Bọn họ tế lên mặt gương sáng kia, tên là Đan Hà Kính, có thể truy tung định vị một vạn tám nghìn dặm, chỉ cần lấy Đan Hà Kính khóa Thái Dương Chiến Xa, liền sẽ không mất dấu.

Chương 485: Cút

Trong đó một vị lão giả áo bào màu bạc không khỏi nhíu mày, thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ chúng ta bị nàng phát hiện, cho nên nữ ma đầu này mang theo chúng ta quay vòng vòng? Nữ ma đầu này thoạt nhìn không giống dạng thần kinh không ổn định trong truyền thuyết, ngược lại rất là nham hiểm giảo hoạt!

Lạc Hoa Âm lạc đường, khống chế Thái Dương Chiến Xa đi loạn mọi nơi, bọn họ cũng đi theo phía sau điên cuồng đuổi theo, mặc dù tu vi bọn họ thâm hậu, không đến nổi mệt chết, nhưng bị đùa bỡn giống như con khỉ xoay quanh, để cho ba vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả này sắc mặt đều có chút khó coi.

Hai vị lão giả áo bào màu bạc này, chính là Hành Vân Đại Thiện Sư từ Thái Huyền Thánh Tông mời tới trợ thủ, Đinh Dương cùng Mục Sơn, cũng là nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp. Thái Huyền Thánh Tông đã từng thâu tóm nhiều đại phái, cao tầng trong những môn phái này sau khi quy thuận Thái Huyền Thánh Tông, liền che dấu, chỉ có thời điểm cần bọn họ, bọn họ mới có thể hiện thân.

Đinh Dương cùng Mục Sơn chính là loại trong đó, năm đó Đan Hà Thánh Tông cũng là một đại phái nổi tiếng, hai người bọn họ chính là Thái Thượng trưởng lão của Đan Hà Thánh Tông.

Mặc dù năm đó đánh một trận, Đan Hà Thánh Tông cũng có nhiều người hung hãn không sợ chết, chết trận ở trong trận đại chiến kia, nhưng cũng có người rất sợ chết, vì giữ được tánh mạng mà đầu nhập vào Thái Hoàng lão tổ.

Nội tình của Thái Huyền Thánh Tông vô cùng hùng hậu, đại đa số người đều đem ánh mắt đặt ở trên người Thái Hoàng lão tổ, mà quên mặc dù không có Thái Hoàng, Thái Huyền Thánh Tông như cũ là đệ nhất thiên hạ đại phái!

Đám người Hành Vân Đại Thiện Sư, Đinh Dương cũng có một kiện pháp bảo đi đường, tên là Ngũ Xa Phượng, tốc độ không thể so với Thái Dương Chiến Xa thua kém, thủy chung vững vàng theo sau Thái Dương Chiến Xa.

- Nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia đúng là nham hiểm, mang theo chúng ta vòng quanh, nói vậy chính là muốn nhìn rốt cuộc có người đang truy tung nàng hay không.

Đinh Dương cười lạnh nói:

- Khó trách nữ ma đầu này lớn lối đến muốn chết, vẫn như cũ có thể sống đến hiện tại! Bất quá ba người chúng ta cũng không phải là hư danh nói chơi, lường trước nàng không cách nào phát hiện chúng ta! Hai vị sư huynh, hiện tại đã rời xa Huyền Thiên Thánh Tông, muốn động thủ đem nữ ma đầu này diệt trừ sao?

- Hiện tại không vội động thủ, Tịch Ứng Tình mặc dù trẻ tuổi, nhưng ngay cả Thái Hoàng lão tổ đối với hắn cũng rất kiêng kỵ.

Mục Sơn trầm giọng nói:

- Ở Huyền Minh Nguyên Giới động thủ, vạn nhất kinh động Tịch Ứng Tình, đối với đại kế của chúng ta bất lợi. Phải đợi nữ nhân này rời Huyền Minh Nguyên Giới, lại đem nàng diệt trừ!

- Thiện tai thiện tai.

Hành Vân Đại Thiện Sư hai tay hợp thành chữ thập, trên mặt vô cùng từ bi, thở dài nói:

- Lão tăng cũng không muốn giết người, tiếc rằng ma đầu hoành hành, nữ ma đầu làm nhiều việc ác, nếu không trảm yêu trừ ma, há có thể duy trì

chánh khí?

Đinh Dương cười nói:

- Thái Hoàng lão tổ đã từng nói, anh hùng duy nhất của Huyền Thiên Thánh Tông chính là Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình chỉ là kiêu hùng, còn xưng không được anh hùng. Bất quá lần này, Huyền Thiên Thánh Tông ngay cả anh hùng cuối cùng cũng muốn vẫn lạc!

Mấy ngày sau, Thái Dương Chiến Xa bay đến Man Hoang cổ vực, Giang Nam đứng ở trên càng xe nhìn lại phía dưới, chỉ thấy nơi này cây cối cao lớn, mỗi một gốc cây hoa cỏ phóng ở những địa phương khác đều giống như một bụi cây nhỏ, mà những cự mộc chọc trời kia cũng thường thường cao tới trăm trượng.

Trong rừng rậm rậm rạp có nhiều yêu thú, Đại Yêu hoành hành, nơi đây cực kỳ nguy hiểm, không có bóng người, thường có thượng cổ dị chủng lui tới, thực lực kinh người, thậm chí không thiếu có dị thú tu thành Thần Phủ, chiếm núi làm vua.

Nghe nói nơi đây ở lúc thượng cổ có Yêu Thần ở chỗ này trấn giữ, thành lập Yêu quốc, tự thành một giới, không cùng Nhân Tộc lui tới. Những sau khi Yêu Thần chết, Yêu quốc dần dần xuống dốc, nhưng cũng rất ít cùng ngoại giới kết xuất, vì vậy được gọi là Man Hoang cổ vực.

Bởi vì vô cùng nguy hiểm, tu sĩ tầm thường có rất ít tới chỗ này lịch lãm, thậm chí có tin tức nói, đã từng có Thiên Cung cường giả xông vào nơi đây, bị Đại Yêu vây công, hài cốt không còn!

- Ân? Phía dưới có người lịch lãm!

Giang Nam đột nhiên thấy bên trong quần sơn phía dưới yêu khí tràn ngập, một đầu Đại Yêu như quy như rồng, từng loại từng loại Thần Thông bộc phát ra, quấy động thiên địa linh khí, rung chuyển dãy núi, rõ ràng là hai đại Thần Phủ cảnh giới đang giao thủ.

- Cận Đông Lưu!

Phía dưới đang cùng một đầu Thượng Cổ Yêu thú chiến đấu chính là Cận Đông Lưu, Cận Đông Lưu đã tu thành Thần Phủ tam trọng, luyện tựu Thiên Môn Thần Phủ, Thần Thông thi triển, uy lực to đến bất khả tư nghị!

Đối thủ của hắn là một đầu Đại Yêu, cũng là Thần Phủ cảnh giới cường giả, nhưng là Thần Phủ ngũ trọng, tu thành Ngọc Kinh Thần Phủ, nhúc nhích một cái đất rung núi chuyển, nhưng ở trước mặt Cận Đông Lưu vẫn còn không đủ nhìn.

Để cho Giang Nam kinh dị chính là, ở đầu vai của Cận Đông Lưu còn ngồi một đứa bé ba bốn tuổi, đứa bé kia quần áo hoa mỹ, trên cổ mang vòng vàng, băng tuyết khả ái.

Đứa bé này không giống như là ngoan đồng, ngược lại ra vẻ người lớn, trong miệng không ngừng lên tiếng, chỉ điểm Cận Đông Lưu nên chiến đấu như thế nào!

- Thực lực của Cận Đông Lưu, cho dù là ta cộng thêm Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú cũng xa không kịp hắn, đứa bé này làm sao có chỉ điểm hắn chiến đấu?

Giang Nam trong lòng buồn bực, ban đầu ở Đồ Ma Đại Hội, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú đã có thể sánh ngang Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả, nhưng Cận Đông Lưu một chưởng rơi xuống, cơ hồ đem không gian hóa thành thực chất, để cho Thần Thứu cùng Chiến Minh cự thú đụng phải bể đầu chảy máu. Khi đó Giang Nam liền đã biết, thực lực của Cận Đông Lưu không phải chuyện đùa, vượt xa cùng thế hệ.

Cường giả thế hệ trước cùng hắn giống nhau cảnh giới, chỉ sợ ngay cả một chiêu của hắn cũng đón không nổi!

Mà Cận Đông Lưu tài hoa kinh người như thế, lại bị một đứa bé ba bốn tuổi chỉ điểm, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Giang Nam căn bản sẽ

không tin tưởng loại chuyện tình hoang đường này.

- Đứa bé này, chỉ sợ chính là thần minh chuyển thế thân!

Trong lòng Giang Nam rùng mình, có thể chỉ điểm Cận Đông Lưu chiến đấu trừ Thiên Cung cấp cường giả chính là thần minh, như vậy đứa bé ba bốn tuổi kia chính là thần minh chuyển thế thân mà Thái Huyền Thánh Tông tìm được!

Cận Đông Lưu cũng cảm giác được có người đến, liếc thấy Thái Dương Chiến Xa, trong lòng lẫm nhiên, vội vàng tâm niệm vừa động, tế lên hai đầu Thần Thú, hai đầu Thần Thú này vừa xuất hiện, liền tản mát ra một cổ hơi thở hùng bá Man Hoang, khắp cả người làm bằng đồng xanh, uy lực mạnh mẻ chí cực, so sánh với bản thể của Cận Đông Lưu mạnh hơn rất nhiều!

Hai đầu Thần Thú đồng xanh này chính là hai đầu Thần Thú đạo văn trên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, khắc ở trong Thần mỏ của đại uyên Thất Bảo Lâm, hóa thành hai kiện dị bảo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 486: Tử Thành Ma Nhãn. (1)

Cận Đông Lưu nhận được hai đầu Thần Thú đồng xanh tạo thành pháp bảo này, tự nhiên ngày đêm tế luyện, giờ phút này đã luyện thành Thần Phủ tam trọng, Thiên Môn chi bảo, uy lực so sánh với lúc ở Thất Bảo Lâm tăng lên không chỉ gấp mười lần!

Hai con Thần Thú đồng xanh vừa xuất hiện, liền đem đầu yêu thú kia toàn diện áp chế, mấy chiêu liền bị oanh giết.

Cận Đông Lưu tế lên hai đầu Thần Thú đồng xanh, ngẩng đầu hướng Thái Dương Chiến Xa xem ra, bạch y như nước, nhẹ giọng cười nói:

- Nguyên lai là Lạc sư thúc.

Thái Dương Chiến Xa dừng lại, Giang Nam mắt nhìn xuống Cận Đông Lưu, mỉm cười nói:

- Cận sư huynh đã lâu không gặp?

Cận Đông Lưu tâm niệm hơi động, thân hình lơ lửng dựng lên, cùng Giang Nam mặt đối mặt, đứa bé kia ngồi ở đầu vai hắn, hai Thần Thú đồng xanh chồm hỗm xem chừng, trên dưới đánh giá Giang Nam, mỉm cười nói:

- Giang sư đệ, Lạc sư thúc chẳng lẻ cũng ở trong xe?

Giang Nam đánh cái ha ha, cười tủm tỉm nói:

- Ngươi đoán xem.

Cận Đông Lưu có lòng diệt trừ hắn, nhưng không biết Lạc Hoa Âm có ở trong chiến xa hay không, cũng không dám động thủ, cười nói:

- Giang sư đệ, ta và ngươi có năm mươi năm chi kỳ ước định, hôm nay đã

mười năm thời gian trôi qua, bất quá ngu huynh lại thay đổi chú ý.

Hắn nhẹ nhàng nâng đứa bé trên đầu vai, để xuống, dắt tay đứa bé, mỉm cười nói:

- Vị này là đồ đệ của ta Quý Phong, ân sư ta đã không hề thu đồ đệ nữa, ta sắp khai tông lập phái, liền thu hắn làm đệ tử. Bốn mươi năm sau ước chiến, liền để cho đệ tử của ta tới đại lao. Giang sư đệ, ngươi phải cố gắng gấp bội, không nên bị đệ tử của ta đem ngươi chém giết.

Ánh mắt đứa bé kia rơi vào trên người Giang Nam, ánh mắt híp híp, cười lạnh nói:

- Sư tôn, đây chính là đối thủ của ngươi sao? Cần gì phải bốn mươi năm? Hai mươi năm sau tu vi tiến cảnh của ta sẽ đuổi theo hắn, giết hắn giống như uống nước đơn giản!

- Đường đường thần minh, sau khi chuyển thế lại làm đồ tôn của Thái Hoàng?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Tiểu dd, kêu thúc thúc tới nghe một chút.

Đứa bé kia mắt lộ ra sát cơ, ra vẻ người lớn nói:

- Tiểu bối, ngươi thật to gan, ngươi biết ta là ai hay không?

- Không phải chỉ là một thần minh chuyển thế sao? Sau chuyển thế, còn không phải là làm cháu cho Thái Hoàng sao?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Lúc trước chuyển thế thần minh ta cũng giết qua một hai cái, để ngươi gọi ta một tiếng thúc thúc, là để mắt ngươi. Chọc giận thúc thúc, Giang thúc thúc đem ngươi làm thịt cho Đại Điểu ai.

Đứa bé vòng vàng kia giận dữ, khí cực mà cười:

- Tiểu bối. . .

Bên trong Thái Dương Chiến Xa, thanh âm của Lạc Hoa Âm truyền đến:

- Cút!

Sắc mặt Cận Đông Lưu kịch biến, không nói một lời nắm tay đứa bé này liền đi, trong chớp mắt liền đi vô ảnh vô tung.

- Thật muốn hiện tại liền giết chết Cận Đông Lưu cùng thần minh chuyển thế thân kia. . .

Giang Nam đưa mắt nhìn hai người rời đi, thầm nghĩ trong lòng.

Thần minh chuyển thế thân cực kỳ trọng yếu, Thái Hoàng lão tổ không thể nào để người khác giết chết bá chủ tương lai của Thái Huyền Thánh Tông hắn, nhất định sẽ mật thiết nhìn chăm chú, nếu để cho Lạc Hoa Âm xuất thủ giết chết tiểu quỷ Quý Phong này mà nói, Thái Hoàng lão tổ tất nhiên sẽ hướng Lạc Hoa Âm xuất thủ.

Lấy thực lực của hắn tiêu diệt hết Lạc Hoa Âm tự nhiên là rất dễ dàng, cho dù là Tịch Ứng Tình muốn ngăn trở cũng ngăn trở không được.

Để cho Lạc Hoa Âm giết Cận Đông Lưu cùng Quý Phong, chẳng qua là tìm phiền toái cho mình.

Hiện tại Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng mặc dù bên ngoài như cũ chưa từng trở mặt, nhưng giữa hai người đấu tranh lại hết sức căng thẳng.

- Tiểu bối lớn lối khá lắm!

Đứa bé vòng vàng Quý Phong kia như cũ thịnh nộ không tiêu, hung ác nói:

- Hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, không nghĩ tới sau khi ta chuyển thế

lại bị hai tiểu bối khiêu khích, còn dám nói muốn giết ta, hiện tại thanh niên thật là quá không biết điều!

Cận Đông Lưu thản nhiên nói:

- Không nên nóng lòng, hai người này cũng sống không lâu, là người nhất định phải chết. Ta dùng mười năm thời gian tu luyện tới Thần Phủ tam trọng, luyện thành Thiên Môn Thần Phủ, qua bốn mươi năm nữa, nhất định tiến vào Thiên Cung cảnh giới, Lạc Hoa Âm cũng sẽ chết ở trong tay của ta. Khi đó Giang Nam xa xa không là đối thủ của ta, liền giao cho ngươi đối phó.

Quý Phong cười nói:

- Ta bây giờ còn cần đánh căn cơ, hung hăng đánh căn cơ, chỉ sợ phải phí một đoạn thời gian không ngắn, như thế mới có thể bước vào cảnh giới cao hơn. Bất quá cho dù ta thả chậm tu vi tiến cảnh, hai mươi năm thời gian, ta không sai biệt lắm cũng tu luyện tới Thần Phủ bốn năm trọng cảnh giới. Giang Tử Xuyên kia, hai mươi năm có thể bước vào Thần Phủ bốn năm trọng cảnh giới sao? Ta xem rất không có khả năng?

Hắn khẽ mỉm cười nói:

- Bốn mươi năm thời gian, nói không chừng ta cũng có thể tu thành Thiên Cung! Cận Đông Lưu, mặc dù ngươi trên danh nghĩa là sư tôn của ta, nhưng đến lúc đó sự thành tựu của ngươi còn chưa hẳn có thể vượt qua ta!

Da thịt khóe mắt Cận Đông Lưu nhảy lên, nhưng không có nhiều lời.

Trên danh nghĩa mặc dù Quý Phong là đệ tử của hắn, nhưng trên thực tế Quý Phong đối với hắn cũng không có bao nhiêu tình thầy trò, mà Cận Đông Lưu cũng không có chỉ điểm Quý Phong tu hành. Ngược lại Quý Phong nhiều lần chỉ điểm hắn, dạy hắn chiến đấu như thế nào.

Đây hết thảy cũng là Thái Hoàng an bài, tuy Quý Phong là thần minh chuyển thế thân, nhưng ở trước mặt Thái Hoàng cũng không dám khẩu xuất cuồng ngôn. Có thể ở phàm thế tu luyện tới thần minh cảnh giới, tương lai

cũng không phải chuyện đùa, Thái Hoàng lão tổ chỉ kém nửa bước chính là thần minh, thành tựu Thần vị. Hắn cũng không dám càn rỡ, chỉ có thể nghe theo Thái Hoàng lão tổ an bài, phải bái Cận Đông Lưu vi sư.

- Cận sư điệt, tại sao các ngươi lại ở chỗ này?

Đột nhiên, Ngũ Xa Phượng lái tới, Hành Vân Đại Thiện Sư cùng Đinh Dương, Mục Sơn liếc thấy Cận Đông Lưu cùng Quý Phong, không dám chậm trễ, vội vàng dừng Ngũ Xa Phượng lại, cười nói:

- Cận sư điệt đột phá đến Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới? Thật là đáng mừng!

- Ba vị sư thúc này là muốn đi đâu ?

Cận Đông Lưu ánh mắt chớp động. Cười hỏi.

Hành Vân Đại Thiện Sư ha hả cười nói:

- Nữ ma đầu giết người không coi ai ra gì, ba người ta đặc biệt đi hàng yêu trừ ma, bởi vì lo lắng Tịch Ứng Tình ngăn trở, lúc này mới rất xa theo đuôi phía sau, đợi chờ nàng ra khỏi Huyền Minh Nguyên Giới mới tính toán động thủ.

- Thì ra là như vậy.

Cận Đông Lưu lộ ra nụ cười nói:

- Ta mới thấy qua bọn họ, Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam ở chung một chỗ, hướng chỗ sâu trong Man Hoang cổ vực đi tới.

Hành Vân Đại Thiện Sư mừng rỡ, cười nói:

- Giết lớn, còn thêm một cái nhỏ, khoản mua bán này lợi nhuận.

- Lạc Hoa Âm không phải là dễ dàng đối phó như thế, mấy vị có mười phần nắm chặc sao?

Cận Đông Lưu hỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 487: Tử Thành Ma Nhãn. (2)

Đinh Dương cười nói:

- Hành Vân sư huynh mang đến trấn giáo chi bảo của Kim Cương Pháp Thiện Tông. Nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia mặc dù có thực lực Chưởng Giáo Chí Tôn, nhưng ở trước mặt trấn giáo chi bảo, sẽ dễ dàng bị trấn áp, không có sức phản kháng!

Cận Đông Lưu gật đầu, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, cười nói:

- Có đám người Hành Vân xuất thủ, hơn nữa một trấn giáo chi bảo, Lạc Hoa Âm cùng Giang Tử Xuyên chạy trời không khỏi nắng. Hôm nay, ta cuối cùng coi là không có buồn phiền ở nhà !

Quý Phong đột nhiên cười lạnh nói:

- Mấy người này cũng là phế vật, nhất là Hành Vân kia, một người không dám đi đối phó người cảnh giới so với mình thấp, có trấn giáo chi bảo còn muốn kêu lên trợ thủ, có thể nói là vô năng!

Cận Đông Lưu liếc nhìn hắn một cái, lạnh nhạt nói:

- Cùng ngươi so sánh với, thật sự bọn hắn là vô năng, nhưng ở Huyền Minh Nguyên Giới, bọn họ đã là cường giả đứng đầu. Muốn thành tựu bá nghiệp, bình định thiên hạ, còn cần những hạng người vô năng này. Quý Phong, ngươi lúc trước là thần minh, nhưng bây giờ còn không phải, nếu như tiếp tục cao ngạo như vậy, đem mình làm Thần, tương lai nhất định sẽ ăn thiệt thòi!

Quý Phong hừ lạnh một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Thái Dương Chiến Xa chạy nhanh đến chỗ sâu nhất trong Man Hoang cổ

vực, rốt cục ngừng lại, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm đi ra chiến xa, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi đây hoang tàn vắng vẻ, dù là yêu thú cũng không có, bốn phía tràn ngập một cổ tử khí âm trầm.

- Những cây cối này đã chết.

Giang Nam khẽ cau mày, chỉ thấy địa phương bọn họ hạ xuống không có cỏ, cũng không có tẩu thú, thậm chí ngay cả đại thụ chọc trời cũng cành lá điêu linh, biến thành cây khô trụi lủi, không biết đã chết bao lâu.

Ở phía trước còn có một thành thị khổng lồ, hẳn là Yêu Tộc cổ vực kiến tạo thành thị, cực kỳ tráng quan, tường thành cao tới trăm trượng, kiến trúc bên trong cùng kiến trúc của nhân loại cũng một trời một vực, tràn đầy phong tình nước khác.

Bất quá giờ phút này thành thị Yêu Tộc kia im ắng, không có bất kỳ tiếng vang, cũng không cảm giác được bất kỳ sinh cơ, chỉ có tử khí âm u.

Lạc Hoa Âm cũng không khỏi cau mày, nơi này tử khí cực kỳ nồng nặc, so sánh với tử khí của Vạn Thi quật không kém chút nào.

Căn cứ Đại Thiên La Thiên Nghi biểu hiện, thế giới cầu đi thông Tiểu Thiên Tinh Giới là ở phụ cận yêu thành này, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm đi vào trong thành, chỉ thấy tất cả kiến trúc trong tòa thành thị này cũng giữ vững đầy đủ, đường phố rộng rãi, tượng đá khổng lồ, trong chùa miếu nguy nga thờ phụng từng tôn Yêu Thần, còn có tửu quán tửu lâu, cùng với động phủ của Yêu Tộc ở lại.

Đát, đát, đát. . .

Một trận âm phong thổi qua, mấy khô lâu từ đầu đường thổi tới cuối phố.

Trong tửu quán bên cạnh, vô số cỗ xương cốt khổng lồ ngồi ở trên bàn, có bưng chén rượu, trong chén trống không, có đem bát nước lớn đặt ở khóe miệng, trong chén đã không có rượu, còn có xương cốt nghiêng đầu, phảng phất đang cùng người bên cạnh nói đùa.

Hiển nhiên, lúc những Đại Yêu này đang đàm tiếu uống rượu, trong lúc bất chợt liền mạng tang Hoàng Tuyền, bọn họ chết quá nhanh, thế cho nên sau khi chết còn vẫn duy trì động tác khi còn sống.

Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm tiếp tục đi thẳng về phía trước, thấy càng nhiều là hài cốt Yêu Tộc, những Yêu Tộc này tử vong không biết bao lâu, huyết nhục đã rữa nát, bọn họ luyện chế pháp bảo cũng trở thành tro bụi, bị một cổ lực lượng vô hình ma diệt thành tro!

Trăm vạn Yêu tộc cả tòa thành thị ở trong nháy mắt gặp phải tai hoạ ngập đầu, cả thành bị chết sạch sẽ!

Giang Nam thấy vậy da đầu tê dại, cái thành phố này năm đó tất nhiên cực kỳ phồn vinh thịnh vượng. Là một đại thánh địa của Man Hoang cổ vực, nhưng mà không biết phát sinh một cuộc biến cố gì, để cho Yêu Tộc ở chỗ này hết thảy bỏ mạng, không người nào còn sống!

- Nơi này rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tại sao có thể có nhiều Đại Yêu ở cùng một thời gian chết thảm như vậy?

Lạc Hoa Âm cũng sắc mặt ngưng trọng, mọi nơi đánh giá:

- Nơi này thậm chí còn có hài cốt Đại Yêu tu thành Thiên Cung, cũng ở cùng một thời gian bị mất mạng!

Giang Nam cẩn thận đánh giá mấy hài cốt dị thường cao lớn trước mặt này, mấy bộ hài cốt này hẳn là tồn tại cường đại nhất trong yêu thành này. Bọn họ hiển nhiên cảm thấy được dị biến, lập tức hóa thành nguyên hình, biến thành cự yêu cao tới vạn trượng, muốn bay khỏi nơi đây, lại không nghĩ rằng vẫn không thể nào chạy trốn!

- Bọn họ trước khi chết ánh mắt chính là nhìn về phía bên kia!

Giang Nam tinh tế đánh giá vành mắt của bọn hắn, chỉ hướng chỗ sâu trong Cổ Thành, hai người đi ra phía trước, cũng không lâu lắm liền đến trước một động khẩu cự đại, chỗ sâu trong cửa động là vực sâu. Tối như mực

không thấy bất kỳ ánh sáng, tử khí âm u bắt đầu từ nơi đó truyền đến.

Giang Nam đưa tay ở giữa không trung vẽ một cái, pháp lực hóa thành Thượng Thanh Thần Quang, tạo thành một mặt gương sáng, chu vi lớn gần mẫu, hướng trong động bay đi.

Xuy…

Một đạo quang mang phá không, bắn về phía chỗ sâu trong đại động, đại động này không biết sâu đậm, Thượng Thanh Thần Quang chiếu rọi ngàn dặm, như cũ nhìn không thấy đáy.

- Ta tới thử một chút nhìn!

Lạc Hoa Âm tế lên một mặt gương đồng phong cách cổ xưa, cười nói:

- Cái gương này là vi sư từ Ngọc Lưu Ly Giới mượn gió bẻ măng lấy được bảo vật, nghe nói là bảo bối mà Bồ Tát dùng để trang điểm. Tên là Vấn Tâm Kính, có thể phá sạch ác khí, thấy bản chất.

Nàng thúc dục Vấn Tâm Kính, mặt gương đồng này lập tức trở nên to lớn, có khoảng ngàn mẫu, kính quang cùng phật quang phún dũng, hướng chỗ sâu trong đại động.

Tu vi thực lực của nàng nếu so với Giang Nam cao thâm đếm không hết, kính quang lập tức chiếu rọi đến trên trăm vạn dặm, đạt tới dưới đáy hắc động, khoảng cách này cho dù là lấy mục lực của Lạc Hoa Âm cũng không cách nào thấy rõ bên trong đến tột cùng có cái gì.

Bất quá Vấn Tâm Kính cực kỳ kỳ diệu, nơi kính chiếu sáng, liền lập tức đem đáy động phản ánh ở trong mặt gương, để cho hai người thấy nhất thanh nhị sở!

Chỉ thấy đáy động hiện ra một mảnh mạch máu dài hẹp, vô cùng thô to, trải rộng ở trên một viên cầu màu đen cự đại, trên viên cầu kia có nhiều đồ án kỳ dị, là thần minh đạo tắc, bị những mạch máu này cắm vào trong đạo

tắc, không ngừng hấp thu lực lượng tích chứa trong đạo tắc!

- Có đồ vật gì đó gục ở trên tinh hạch của nguyên giới chủ tinh ta, hấp thực năng lượng chủ tinh!

Giang Nam thất thanh nói.

Lạc Hoa Âm sắc mặt ngưng trọng, di động mặt kính, tiếp tục chiếu rọi, đột nhiên trong kính xuất hiện một bóng ma cự đại, phảng phất một trái tim đen nhánh, những mạch máu kia bắt đầu từ trái tim này kéo dài vươn ra, đem tinh hạch chủ tinh gói lại!

Hai người đang muốn thấy rõ ràng một chút, đột nhiên Vấn Tâm Kính thình thịch một tiếng nổ tung, toái đến không còn một mống!

- Đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 488: Tiên Thiên Thần Ma. (1)

Giang Nam trong lòng toát ra lạnh lẻo um tùm, phía sau thiên dực hiện lên, bắt được Lạc Hoa Âm tính toán nhảy đến đáy động tìm tòi đến tột cùng, đem nữ ma đầu này kẹp ở dưới nách, thiên dực chấn động, bão táp bay đi, trong nháy mắt liền bay ra trăm dặm!

Cánh chim hắn chấn động không dứt, tăng đến cực hạn của mình, một cái hô hấp liền bay ra hơn nghìn dặm, lúc này mới đem Lạc Hoa Âm để xuống.

Lạc Hoa Âm giận dữ, đang muốn tìm hắn tính sổ, đột nhiên chỉ nghe một tiếng chấn động từ dưới đất truyền đến, chỉ thấy trong thành tử khí cuồn cuộn xông ra, đông nghịt một mảnh, trong chớp mắt xâm nhập toàn thành, ở giữa không trung hóa thành một con ngươi đen nhánh, mọi nơi cổn động, không có phát hiện dị trạng, lúc này mới lùi về trong động.

- Kia là cái quái gì?

Lạc Hoa Âm không khỏi thất thanh nói.

- Không biết.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Dù sao hẳn không phải là vật gì tốt. Sư tôn, vật này rất là nguy hiểm, ngàn vạn không nên xúc động, nếu không ngay cả chúng ta cũng phải chết ở nơi đây.

Lạc Hoa Âm cũng nhìn ra hung hiểm, mới vừa rồi nếu không phải Giang Nam ngăn cản nàng, chỉ sợ nàng đã động tay đông chân nhảy vào trong động cùng quái vật trong động nói chuyện phiếm.

Thầy trò hai người đợi tử khí bình thường, lúc này mới lần nữa trở về Cổ

Thành, chung quanh sưu tầm, đôi mắt đẹp của Lạc Hoa Âm chớp động, cười nói:

- Ở chỗ này !

Dứt lời, một chưởng phách đi, chưởng lực ấn ở trong hư không, chỉ thấy hư không hé ra, một đạo cầu vồng hiện ra trong hư không, thế giới cầu liên tiếp Huyền Minh Nguyên Giới cùng Tiểu Thiên Tinh Giới rốt cục xuất hiện!

- Kia là vật gì?

Khoảng cách yêu thành này vạn dặm xa, đám người Hành Vân Đại Thiện Sư cũng thấy trên không yêu thành đột nhiên xuất hiện Ma Nhãn kia, không khỏi thất thần, cho dù là bọn họ cũng có thể cảm giác được một cổ hơi thở vô cùng tà ác từ trong Ma Nhãn truyền đến!

Sa khi Giang Nam và Lạc Hoa Âm đi vào thế giới cầu của Tiểu Thiên Tinh Giới, lúc này ba người thúc dục Ngũ Xa Phượng đi tới trong thành, đứng ở trước động khẩu cự đại đó, cuối xuống phía dưới nhìn lại.

- Nơi này đến tột cùng là vật gì? Làm sao sẽ tà ác như thế?

Cho dù là ba vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật như bọn họ, cũng cảm giác được vật trong động kia vô cùng tà ác, nếu xuất thế mà nói, chỉ sợ sẽ mang đến một tai hoạ ngập đầu!

- Trời sập, có Thiên Thần đẩy lấy, cùng chúng ta không liên quan.

Đinh Dương cười nói:

- Hiện tại, vẫn là đuổi giết nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia quan trọng hơn, nàng đã tiến vào thế giới cầu, rời đi Huyền Minh Nguyên Giới, coi như là Tịch Ứng Tình cũng không cách nào cứu nàng, chúng ta ở trên cầu đem nàng đánh chết!

- Lạc Hoa Âm xuất quỷ nhập thần, có Đại Thiên La Thiên Nghi trong tay,

rất khó đuổi giết, mỗi lần sắp giết chết nàng, nàng sẽ trốn vào thế giới khác. Bất quá lần này nàng bị chúng ta lấy Đan Hà Kính khóa, rốt cục bị chúng ta bắt được nền móng!

Mục Sơn tế lên Đan Hà Kính, chỉ thấy nơi kính chiếu sáng, thế giới cầu của Tiểu Thiên Tinh Giới bị kính chiếu từ trong hư không chiếu rọi đi ra ngoài, cười lạnh nói:

- Lần này vận may của nàng chấm dứt, không những mình muốn bỏ mạng, cho dù là đệ tử của nàng cũng muốn cùng nhau chôn cùng!

Trên thế giới cầu, Giang Nam đánh giá mọi nơi, lúc này mới phát hiện cái gọi là thế giới cầu cũng không phải thật sự là một cây cầu, mà là hai thế giới tản mát ra Địa Từ Nguyên Lực tạo thành một cái khổng lồ dẫn lực!

Địa Từ Nguyên Lực cùng kim mộc thủy hỏa tứ đại nguyên lực cùng nhau, bị gọi là ngũ đại lực căn bản tạo thành thế giới, mà Âm Dương nhị khí là trụ cột tạo thành thế giới, vật chất tạo thành trụ cột thế giới lại là Huyền Hoàng nhị khí.

Đi ở trên thế giới cầu đi thông Tiểu Thiên Tinh Giới, Giang Nam thấy hai bên là hư không, hoang vu mà trống vắng.

Ở trong không gian mặc dù cực kỳ hoang vu, nhưng mà còn có thể thấy Tinh Thần khắp trời, thậm chí còn có cự thú du đãng ở trong không gian, dựa vào cắn nuốt tiểu hành tinh mà sống, cũng không thể coi là hư không chân chính, ở trong hư không chân chính, cái gì cũng không có.

Những Ma Thần phạm tội kia chính là bị Thiên Thần trục xuất, lưu vong ở trong hư không không giới hạn này.

Ở địa phương xa xôi hơn, Giang Nam thậm chí thấy từng cái từng cái thế giới to to nho nhỏ, mỹ lệ tráng quan, quần tinh vờn quanh, Tinh Hà lấp lánh.

Đột nhiên, hắn thấy một rùa lớn không biết lớn bao nhiêu ở trong hư không hoang vu huy động tứ chi, chậm rãi mà bơi, mà ở trên lưng nó, thì có

một thế giới khổng lồ, thậm chí so sánh với Huyền Minh Nguyên Giới còn muốn lớn hơn mấy lần.

Thế giới trên lưng Quy, phồn vinh mà trường thịnh, có không chỉ một viên chủ tinh, những Chủ tinh đó cực kỳ chói mắt, mặc dù khoảng cách cực xa cũng có thể thấy chủ tinh tản mát ra quang mang!

- Nơi đó là Huyền Vũ Đại Thế Giới.

Lạc Hoa Âm theo ánh mắt của hắn nhìn lại, cười nói:

- Con rùa phía dưới kia chính là Huyền Vũ, là thần giữ nhà của Huyền Vũ thế giới, nghe nói là Tiên Thiên Thần Ma do hai vị tồn tại mở thế giới kia sáng tạo ra, đã tồn tại ở thế gian không biết bao nhiêu ức năm. Mà tồn tại sau khi Thiên Địa hình thành tu luyện thành Thần Ma, thì bị gọi là Hậu Thiên Thần Ma, thực lực cùng nó không thể so sánh nổi. Thực lực Tiên Thiên Thần Ma có thể sánh ngang Tiên Nhân, nó nhẹ nhàng run lên, đối với người trong thế giới trên lưng bọn hắn mà nói, cũng là một tai nạn vô cùng khổng lồ, quần tinh run rẩy, tinh tượng biến thiên.

- Hai đại Đế Tôn mở thế giới sáng tạo ra Thần Ma? Thật là kinh khủng a!

Trong lòng Giang Nam không khỏi bị rung động thật sâu, đột nhiên lại thấy một đầu Cự Tượng chân mang liên hoa màu trắng, ở trong hư không lửng thững đi lại, Cự Tượng này so sánh với Huyền Vũ không kém chút nào, giống như trước lưng đeo một thế giới.

Mà ở địa phương xa hơn, còn có một cửu đầu đại xà, thân thể vô cùng to và dài ở trong hư không du động, từng cái trên đầu đều nâng lên một thế giới!

Lạc Hoa Âm thản nhiên nói:

- Hai đại Đế Tôn mở thế giới, bộ dáng đế vương bị gọi là Đế, mà chân đạp liên hoa bị gọi là Tôn, hợp ở chung một chỗ chính là Đế Tôn, bọn họ là thần tiên chi Tổ, thần tiên đứng đầu, người sáng tạo Chư Thiên thế giới.

Những tràng diện này, Giang Nam lần đầu thấy qua, thấy những điều chưa hề thấy, lúc trước ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Hắn giống như là người sơn dã man rợ xông vào thành thị thần minh, thấy bất kỳ cái gì cũng cảm giác được vô cùng mới mẻ.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Thiên Thần đem Ma Thần lưu vong ở chỗ này, không lo lắng bọn họ làm hại thế giới khác, là bởi vì Chư Thiên thế giới đều có thần giữ nhà, những thần giữ nhà này, là những Hậu Thiên Ma Thần kia không cách nào trêu chọc.

- Huyền Minh Nguyên Giới ta có thần giữ nhà hay không?

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía dưới Huyền Minh Nguyên Giới có một đầu Bạch Hạc giương cánh, nâng Huyền Minh Nguyên Giới lên ngao du hư không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 489: Tiên Thiên Thần Ma. (2)

Bất quá, hắn rất nhanh phát hiện có chút thế giới không có thần giữ nhà, mà những thế giới kia giống như trước cũng cực kỳ phát đạt, không có bị Ma Thần lưu vong xâm nhập.

- Có chút thế giới nhân thần hỗn hợp, thực lực Thần cư ngụ ở phàm trần cực kỳ cường đại, đủ để kháng cự Ma Thần xâm lấn!

Sắc mặt Lạc Hoa Âm ngưng trọng, lời nói thấm thía nói:

- Chúng ta ra cửa tuyên dương uy danh của Lĩnh Tụ Phong, nhất định phải tránh loại thế giới này. Vi sư lần trước không cẩn thận đi Ngọc Lưu Ly Giới, đắc tội Phật nơi đó, liền suýt nữa không có thể trở lại!

- Ta luyện hóa Ma Tôn ấn ký trong đầu Chiến Minh cự thú, ý thức liền bị vị Ma Tôn kia kéo qua nhiều vũ trụ, bất quá nơi đó không có thần giữ nhà, mà là lục đại trụ thiên thế giới, mỗi cái thế giới cao vút ở trên cột. Vị Ma Tôn kia chính là bị vây ở nơi đó, không cách nào thoát thân.

Giang Nam ánh mắt chớp động, thầm nghĩ trong lòng:

- Xem ra trong Chư Thiên thế giới, cũng không có thiếu bí mật.

Hắn không khỏi cảm khái, không rời Huyền Minh Nguyên Giới đi tới thế giới kiểu này, nơi nào có thể thấy được Chư Thiên thế giới nhiều màu nhiều sắc như thế?

Nơi nào có thể thấy được thần giữ nhà của Chư Thiên thế giới?

- Nếu như gặp phải gãy cầu, vậy thì không làm sao được, gãy cầu khoảng cách không phải là quá xa mà nói, còn có thể bay qua, nếu quá xa, liền chỉ có thể đường cũ trở về. Chỉ cần xuất hiện đứt cầu, sẽ lấy ức ức dặm tính toán,

rất là hao phí tu vi.

Lạc Hoa Âm thật tình phân phó nói:

- Thường xuyên có một chút Ma Thần thích du đãng dọc theo thế giới kiều, sưu tầm người xuyên qua thế giới kiều, những Ma Thần này đã rất nhiều năm không ăn thịt, chỉ cần bị bọn họ bắt được, khẳng định sẽ bị ăn hết. Cho nên, chúng ta tận lực không nên phát ra động tĩnh, tiểu tâm cẩn thận, chỉ cần cơ trí một chút, liền không có nguy hiểm gì.

Giang Nam cũng nghe nói bên thế giới kiều thường có Ma Thần lui tới, trong lòng cũng không khỏi khẩn trương lên.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến:

- Lạc Hoa Âm, thầy trò hai người các ngươi còn muốn đi sao?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy trên thế giới kiều đột nhiên nhiều ra ba bóng người, một vị trong đó đương nhiên đó là Hành Vân Đại Thiện Sư, hai lão nhân khác hắn không nhận ra.

Sắc mặt Lạc Hoa Âm biến hóa, hừ lạnh nói:

- Ba lão ngu ngốc này không biết trên thế giới kiều có nguy hiểm, nếu kinh động Ma Thần du đãng ở giữa thế giới, tất cả mọi người sẽ chết không có chỗ chôn!

Hành Vân Đại Thiện Sư cùng Đinh Dương, Mục Sơn xa xa liền thi triển Thần Thông, oanh giết mà đến, tam đại cường giả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, cho dù là cách xa nhau vạn dặm, Thần Thông cũng có thể oanh ra, uy lực không thể giảm, huống chi bọn họ khoảng cách cũng không xa!

Mấy người này công kích chưa tới, Giang Nam liền cảm giác được áp lực khó có thể kháng cự đánh tới, cơ hồ định hắn tại nguyên chỗ!

- Mấy lão già kia, cho là lão nương thật sợ các ngươi sao ?

Lạc Hoa Âm ống tay áo một quyển, phía sau hiện ra một đạo Kim Luân cự đại, dựng thẳng ở trên thế giới kiều, ngay sau đó lục đại hóa thân từ trên cầu bay ra, chỉ trong nháy mắt liền phá vỡ xu thế liên thủ của ba người Hành Vân Đại Thiện Sư, đem Thần Thông mà ba người phát ra một chưởng hủy diệt, sáu đạo thân ảnh cộng thêm bản thể Lạc Hoa Âm, phiên nhiên hướng đám người Hành Vân Đại Thiện Sư giết tới!

Nàng biết rõ trên thế giới kiều nguy hiểm, vì vậy quyết định tốc chiến tốc thắng, tránh cho đưa tới Ma Thần lưu vong chú ý!

Một cái đối mặt, ba người Hành Vân Đại Thiện Sư liền gặp phải áp chế toàn diện, trong lòng không khỏi hoảng sợ, lúc trước bọn họ biết Lạc Hoa Âm rất mạnh, có thể cùng Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả ngang hàng, vì vậy Hành Vân mới có thể mời Đinh Dương, Mục Sơn xuất thủ tương trợ, hợp lực tam đại Chưởng Giáo Chí Tôn cường giả tới diệt trừ Lạc Hoa Âm.

Nhưng mà, cho dù là tam đại Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả liên thủ, vừa giáp mặt liền bị Lạc Hoa Âm ép tới không thở nổi!

Nữ nhân này mạnh đến nổi kinh khủng, tu vi từng cái hóa thân cũng đạt tới Thiên Cung tứ trọng, thậm chí ngũ trọng, tương đương với sáu vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, hơn nữa tu luyện công pháp cũng cực kỳ khủng bố, mỗi một chủng công pháp là Thiên Cung bát trọng kinh điển, thậm chí còn có Thái Dương Chân Kinh là Yêu Tộc Thần cấp công pháp!

Wow...

Mục Sơn hộc máu, máu tươi nhuộm đỏ chòm râu, lạnh lùng nói:

- Hành Vân sư huynh, nữ ma đầu lợi hại, còn không tế lên trấn giáo chi bảo của quý tông?

Hành Vân Đại Thiện Sư cũng bị chấn hộc máu, trong lòng vừa sợ vừa giận, lúc này giận quát một tiếng, một ngụm chuông vàng gào thét bay lên trời, đương đương nổ lớn.

Kim Cương Chuyển Luân Chung!

Miệng chuông vàng này cùng Thuần Dương Vô Cực Chung bất đồng, chuông thể của Thuần Dương Vô Cực Chung trải rộng nhật nguyệt sông núi, Tinh Đấu rực rỡ, mà Kim Cương Chuyển Luân Chung lại có mười tám vòng tròn xây dựng thành, hoàn hoàn đan xen, mỗi một vòng tròn chia làm 360 khắc độ, mỗi khắc độ chia ra vẽ khắc đồ án bất đồng, có Bồ Tát, tôn giả, La Hán, Phi Thiên, Minh Vương...

Từng vòng tròn của chuông vàng chia ra phương hướng bất đồng chuyển động, mỗi chuyển động một khắc độ, liền phát ra một tiếng chuông vang, tiếng chuông kèm theo Phạm âm, kinh thiên động địa, truyền lay ngàn vạn dặm!

Lạc Hoa Âm muộn hanh nhất thanh, lục đại hóa thân bao gồm bản thể của nàng hết thảy gặp phải áp chế, lảo đảo lui về phía sau.

- Vô liêm sỉ, ba tên này ở trên thế giới kiều tế lên Kim Cương Chuyển Luân Chung, còn ngại không đủ náo nhiệt sao? Tiếng chuông vang như vậy, nhất định sẽ kinh động Ma Thần, lưu ở nơi đây sẽ nguy hiểm gấp đôi!

Nàng tâm niệm hơi động, lập tức phi thân lui về phía sau.

Cạch...

Kim Cương Chuyển Luân Chung bọc rơi, Lạc Hoa Âm thanh quát một tiếng, lục đại hóa thân đứng lên đỉnh đầu, riêng phần mình tế lên pháp bảo, Kiếm Hoàn, Bát Âm Chung, Kim Ô, Bảo Liên,... nâng lên Kim Cương Chuyển Luân Chung, không để cho miệng chuông lớn này rơi xuống.

Bốn người riêng phần mình lâm vào trong giằng co, Kim Cương Chuyển Luân Chung không rơi xuống nổi, Lạc Hoa Âm cũng bị miệng chuông lớn này định trụ, không cách nào thoát thân.

Hô...

Ngoài thế giới kiều, đột nhiên cuồng phong gào thét cuồn cuộn, hư không ở giữa thế giới thổi qua, một đoàn ma vân lay động, phảng phất là vô số viên cầu tạo thành, nhanh chóng hướng bên này đến gần!

- Đây là cái gì?

Hành Vân Đại Thiện Sư ngạc nhiên, thất thanh nói.

Đoàn ma vân kia tốc độ cực nhanh, xa xa có thể thấy từng ánh mắt khổng lồ từ trong đám mây mở ra, ánh mắt trụi lủi cực kỳ khủng bố, mang theo một loại ma tính thật sâu!

Nơi những ánh mắt kia đi qua, mục lực hóa thành từng đạo xạ tuyến, cắt hư không, tạo thành một tấm lưới lớn tung hoành mấy vạn dặm, xa xa liền hướng thế giới kiều tát đi, muốn đám đông hóa thành cá ở trong lưới.

- Đó là Ma Thần du đãng ở trong khe hẹp thế giới!

Chương 490: Thiên Thủ Ma Thần. (1)

Lạc Hoa Âm tức giận nói:

- Các ngươi tế lên Chuyển Luân Chung, kinh động Ma Thần, nếu hắn chạy tới, tất cả mọi người sẽ chết! Còn không mau thu hồi Chuyển Luân Chung, cùng nhau chạy trối chết?

Hành Vân Đại Thiện Sư cùng đám người Đinh Dương liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên nói:

- Tốt! Lạc Hoa Âm, chúng ta liền trước tha cho ngươi một mạng, ta đếm một hai ba, mọi người cùng nhau thu hồi pháp bảo! Một, hai, ba!

Đám người Hành Vân Đại Thiện Sư cùng Lạc Hoa Âm hai mặt nhìn nhau, người nào cũng không có thu hồi pháp bảo của mình, nhất tề mắng một câu:

- Con mẹ ngươi!

- May mà lão tăng không có thu hồi pháp bảo, nếu không liền bị ngươi ám toán!

- Nữ ma đầu, ngươi không giữ lời hứa, cả nhà bị chết ba thiếu một, chỉ kém ngươi chưa lên bàn thờ!

- Hai lão hồ đồ cùng một con lừa ngốc, cũng muốn ám toán lão nương? Ba người các ngươi còn chưa có tư cách kia!

- Nữ ma đầu, mọi người cùng nhau thu pháp bảo, nếu không đều phải chết!

- Tốt, các ngươi thu trước đi!

...

Bốn người ầm ĩ tới ầm ĩ đi, vẫn liều mạng thúc dục pháp bảo của mình, mưu cầu ở trước khi Ma Thần đuổi đến đem đối thủ giết chết. Kim Cương Chuyển Luân Chung thắng ở trấn giáo chi bảo, uy lực vô cùng, bóp áp hết thảy, mà Lạc Hoa Âm thắng ở bảo vật đủ nhiều, nữ nhân này mọi nơi cướp bóc, từ các thế giới quét sạch không biết bao nhiêu bảo vật, chẳng những bản thể nàng trang bị đến tận răng, thậm chí ngay cả sáu hóa thân cũng là võ trang đầy đủ!

Hơn nữa, pháp bảo cấp bậc cực cao, hết thảy bị nữ nhân này luyện đến trình độ Thiên Cung chi bảo, thậm chí không thiếu có trọng bảo Thiên Cung tứ trọng ngũ trọng, Hành Vân Đại Thiện Sư Cửu Hoàn Tích Trượng cũng ở trong đó, bị Phật Môn Bồ Tát hóa thân của nàng nắm trong tay.

Nữ nhân này, thấy thế nào đều giống như đạo tặc tái sinh!

Bốn người trong lúc nhất thời nhai không nổi ai, chỉ thấy đoàn ma vân cùng ma võng kia càng ngày càng gần, mơ hồ có thể thấy được trong ma vân là một Ma Thần ngàn đầu, chỉ một tay liền lớn nhỏ như tinh cầu. Để cho bọn họ trong lòng tê dại, âm thầm kêu khổ.

Bất quá bọn hắn cũng nhìn ra được, Ma Thần kia cách thế giới kiều rất xa, chỉ sợ phải hơn ức dặm, còn có thời gian để cho bọn họ phân ra thắng bại.

- Sư tôn, ta tới giúp ngươi.

Giang Nam đem Sơn Hải Đỉnh tế lên đỉnh đầu, phi thân chạy tới, quát lên.

Lạc Hoa Âm nhất thời bạo phát, bảy thân thể, chín cái đầu đồng loạt ngắt tới đây, nổi giận nói:

- Tiểu tử thúi, ngươi chớ trêu, nhanh chạy ra khỏi đây!

Đám người Hành Vân Đại Thiện Sư thừa dịp nàng phân thần, lập tức tiếng chuông nổ lớn, đem pháp bảo của Lạc Hoa Âm hết thảy áp chế xuống,

để cho Lạc Hoa Âm mệt mỏi ứng phó.

Đinh Dương cười lạnh nói:

- Tới tốt! Trên thế giới kiều lại thêm một vong hồn, thầy trò các ngươi cùng lên đường, thật cũng không coi là tịch mịch!

Mục Sơn cảm giác được Lạc Hoa Âm ngăn cản khó khăn, không khỏi mừng rỡ, cười nói:

- Ngươi một Dao Đài Cảnh tiểu quỷ đi lên tham gia náo nhiệt, không phải là chịu chết vậy là cái gì? Tiểu quỷ, hôm nay giết ngươi, vừa lúc có Hành Vân sư huynh vì ngươi siêu độ vong hồn!

Mặc dù thực lực của Giang Nam ở trong trẻ tuổi có thể đứng hàng đến hơn mười người, nhưng ở trong mắt bọn hắn, như cũ là con kiến hôi, bé nhỏ không đáng kể, dù sao ba người bọn họ là nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, cường giả đứng đầu Huyền Minh Nguyên Giới, trừ giáo chủ, chưởng giáo các đại giáo phái, liền là bọn hắn lợi hại nhất.

Giang Nam hướng bọn họ đánh tới, đó chính là kiến càng lay cây, mệt mỏi gần chết cũng không có thể đem cây dao động chút nào.

- Định!

Hành Vân Đại Thiện Sư đợi Giang Nam bay đến đỉnh đầu bọn họ, khí thế đột nhiên trán phóng, hơi thở hùng hồn đem Giang Nam đính ở giữa không trung, không cách nào nhúc nhích, ha hả cười nói:

- Trước giết chết nữ ma đầu, đợi Ma Thần kia tới gần, liền đem nữ ma đầu cùng tiểu ma đầu ném đi qua, thay chúng ta tranh thủ thời gian thoát thân!

- Hành Vân sư huynh không hổ là xuất thân chưởng giáo, ngón này rất cao minh.

Đinh Dương cùng Mục Sơn tán thán nói:

- Nữ ma đầu cùng tiểu ma đầu hơn phân nửa có thể trì hoãn một chút thời gian!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một bóng ma cự đại rơi xuống, ba người thất kinh, bận rộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một ngụm hắc oa chu vi trên dưới một trăm dặm từ trên trời giáng xuống, ba người bọn họ đang đau khổ cùng Lạc Hoa Âm chống lại, bất luận kẻ nào chỉ cần hơi thối lui sẽ bị đối phương dùng lực lượng bài sơn đảo hải áp tới, không chết cũng sẽ trọng thương!

Ở loại địa phương này, Ma Thần tùy thời có thể xông lên thế giới kiều, trọng thương cũng là ý nghĩa chết!

- Muốn ám toán chúng ta, không dễ dàng như vậy!

Ba người rống giận, thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, hóa thành thân thể vạn trượng, Hành Vân Đại Thiện Sư thông minh, Pháp Thiên Tượng Địa thi triển ra, cao chỉ có chín ngàn trượng, chỉ thấy miệng hắc oa kia rơi xuống, trước nện ở đỉnh đầu Đinh Dương cao nhất.

Nhé.

Đầu Đinh Dương nổ tung, phảng phất như giấy, bị miệng hắc oa kia chúi xuống liền toái!

Mục Sơn không khỏi kinh hãi, hai tay ra sức hướng miệng hắc oa kia bày đi, răng rắc răng rắc hai tiếng, hai cánh tay của hắn bị ép tới sinh sôi bẻ gảy, xương đâm qua thịt mà ra, giận dữ hét:

- Thật nặng! Hành Vân sư huynh, mau giúp ta một tay...

Phốc xuy!

Hắc oa tiếp tục đè, đem Mục Sơn cùng thân thể không đầu của Đinh Dương hết thảy ép tới nát bấy, dù là Thiên Cung chi bảo của hai người này luyện, cũng bị hắc oa ép tới biến thành một đống sắt vụn!

Miệng hắc oa này móc ngược ở trên thế giới kiều, ép tới đạo Địa Từ Nguyên Lực tạo thành cầu vồng này run rẩy không nghỉ!

Về phần Hành Vân Đại Thiện Sư, xem thời cơ không ổn, đã sớm trước đó thoát thân, chạy ra phạm vi hắc oa bao phủ!

- Thứ gì, thậm chí ngay cả hai đại Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả cũng có thể ép tới chết?

Hành Vân Đại Thiện Sư mới vừa bay lên, đột nhiên muộn hanh nhất thanh, chỉ thấy Kim Cương Chuyển Luân Chung đánh tới, hung hăng đụng vào trên người của hắn, làm Phật Môn Kim Thân đụng đến bùm bùm bạo liệt!

Lạc Hoa Âm cuối cùng không có áp lực, nhất cử liền đánh Kim Cương Chuyển Luân Chung trở về, ngược lại làm hắn trọng thương.

Vù vù hô...

Từng kiện pháp bảo bay lên không, liên tiếp hướng Hành Vân Đại Thiện Sư giết tới.

Hành Vân Đại Thiện Sư trong lòng cả kinh, mạnh mẽ thúc dục pháp lực, khống chế Kim Cương Chuyển Luân Chung về phía trước bão táp đi, hướng phía cuối thế giới kiều phóng đi, trong lòng sợ hãi vạn phần:

- Tiểu ma đầu Giang Nam kia so sánh với nữ ma đầu Lạc Hoa Âm còn muốn hung ác, một ngụm hắc oa nện xuống liền đem hai vị sư huynh Đinh Dương, Mục Sơn trấn giết, hôm nay chỉ còn lại có một mình ta, như thế nào là đối thủ thầy trò hai người bọn họ...

Lạc Hoa Âm cũng là trong lòng chấn động, không ngờ Giang Nam lại ném một cái chảo đè chết hai cường giả đứng đầu Đinh Dương cùng Mục Sơn này, nàng vội vã hướng nơi xa nhìn lại, chỉ thấy Ma Thần ngàn đầu vạn mắt kia lại gần rất nhiều.

Chương 491: Thiên Thủ Ma Thần. (2)

Tùy thời có giết tới đây, mà lưới lớn đã đi tới bầu trời thế giới kiều, bọc rơi xuống phía dưới, vội vàng nói:

- Đi mau!

Giang Nam vội vàng nói:

- Sư tôn, hắc oa của ta...

Lạc Hoa Âm quả quyết nói:

- Không cần!

- Đó là mảnh nhỏ tinh hạch chủ tinh, trên mặt còn có dấu vết đạo tắc của Thượng Cổ Thần Ma...

- Sao ngươi không nói sớm?

Lạc Hoa Âm nghe vậy, lập tức xoay người, lục đại hóa thân đều xuất hiện. Cộng thêm bản thể của mình, nhất tề bắt được miệng hắc oa này, ra sức giơ lên, Giang Nam cũng đem Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú từ trong Tử Phủ phóng đi ra, mình cũng tiến lên, mọi người hợp lực, cuối cùng đem miệng hắc oa này giơ lên.

Giang Nam liền tranh thủ thu miệng hắc oa này vào trong Tử Phủ của mình, hai thầy trò vội vàng hợp lực thúc dục Thái Dương Chiến Xa, hai đầu Tam Túc Ô Kim vỗ cánh mà bay, điên cuồng phách động hai cánh, như lưu quang hướng thế giới kiều bay đi.

Chà...

Ma Nhãn chi võng rơi xuống, gắn bọn họ vào trong lưới, Thái Dương

Chiến Xa giống như côn trùng trong lưới, nhỏ đến đáng thương.

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí!

Lạc Hoa Âm sất trá, thân thể vừa động, năm đạo kiếm khí hóa thành núi cao trăm dặm, điên cuồng chuyển động, như một mũi khoan khổng lồ, khúc khích đâm vào Ma Nhãn chi võng. Chốc lát trong lúc liền đem ma võng này quấy ra một cái lổ hổng, Tam Túc Ô Kim lôi kéo Thái Dương Chiến Xa gào thét từ trong lổ hổng bay ra.

Một thủ chưởng phách lạc, Thái Dương Chiến Xa hiểm lại càng hiểm từ trong bàn tay này bay ra. Bị dư ba hất bay lật mấy chục lần, tiếp tục hướng Tiểu Thiên Tinh Giới bay đi.

- Ha hả, muốn chạy trốn ra lòng bàn tay của ta?

Đột nhiên một đỉnh đầu khổng lồ từ trên trời giáng xuống, khuôn mặt dử tợn, trên mặt có mười con ngươi, từng cái từng cái có chu vi trăm mẫu, miệng giống như cửa động đen nhánh, chờ đợi chính bọn hắn đưa vào trong miệng!

Đạo văn toàn thân Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm vội vàng xông ra, mạnh mẽ định trụ Thái Dương Chiến Xa, hướng phía khác bay đi.

- Muốn đi? Nếu ta cho các ngươi chạy, uy danh ở đâu ?

Viên đầu khổng lồ này ngụm lớn mở ra, dùng sức khẽ hấp, nhất thời đem Thái Dương Chiến Xa hút định, hướng trong miệng hắn trôi đi.

- Tiểu tử thúi, lần này chết chắc!

Lạc Hoa Âm hoa dung biến sắc, dậm chân nói.

Giang Nam cắn răng, đột nhiên mi tâm chợt lóe, một đạo bọt sóng bay ra, lập tức bị cơn lốc cuồn cuộn nổi lên, hướng trong miệng Ma Thần kia rơi đi. Đạo sóng nước này sắc thái đẹp đẽ, chia làm lục trọng, lục, lam, thanh, trắng,

xích, đen sáu loại màu sắc, chính là U Minh Thần Thủy.

- Nổ!

Thần thức của hắn điên cuồng xông ra, hung hăng đâm vào trong U Minh Thần Thủy, chỉ thấy đạo bọt sóng này đột nhiên dừng một cái, kịch liệt bành trướng, hóa thành lũ lụt đầy trời chen chúc, sóng biển có khoảng mấy vạn trượng, bị Ma Thần kia há mồm khẽ hấp, hung hăng hướng Ma Thần kia phách đi.

- U Minh Thần Thủy?

Ma Thần kia kêu thảm thiết, bị thần thủy xông vào cổ họng, chỉ thấy huyết nhục trên mặt hắn nhất thời bóc ra, đầu lưỡi bị hủ thực đến tan rã trong nước, hòa tan sạch sẻ, ngay sau đó vô số con ngươi từ trong hốc mắt bóc ra, rơi vào trong nước.

- Vô liêm sỉ, dám dùng U Minh Thần Thủy tới ám toán ta! Ta muốn cho các ngươi chết không có chỗ chôn!

Trăm ngàn tiếng rống vang lên, kêu đau liên tục, chỉ thấy ngoài thế giới kiều hiện ra vô số viên đầu khổng lồ, mỗi cái đầu đều có mười mắt, mở ra miệng rộng kêu thảm, kinh thiên động địa.

Cái đầu bị U Minh Thần Thủy cọ rửa kia trong chớp mắt chỉ còn lại có xương trắng, tiếp theo viên đầu lâu này cũng nghiền nát, thần thủy bôn lưu, dọc theo thế giới cầu trút xuống, giống như Thiên Hà đổi chiều.

- Đi!

Thái Dương Chiến Xa hoả tốc từ bầu trời thần thủy xông qua, gia tốc chạy nhanh hướng Tiểu Thiên Tinh Giới, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ma Thần ngàn thủ vạn mắt kia vươn ra thủ chưởng, có khoảng ngàn thủ chưởng, ma khí tuôn ra, đem U Minh Thần Thủy cuồn cuộn nổi lên, ra sức luyện hóa, lại biến thành một đạo bọt sóng, rơi vào trong tay Ma Thần này.

- Ám toán ta, ám toán một Thần minh? Không có dễ dàng như vậy, các ngươi ngược lại là đưa bảo cho ta!

Vô số đỉnh đầu của Ma Thần kia nhe răng cười, đột nhiên thúc dục U Minh Thần Thủy, sóng gió gào thét hướng Thái Dương Chiến Xa phóng đi, cười hắc hắc nói:

- Hiện tại các ngươi chết đi cho ta!

Lũ lụt ngập trời oanh một tiếng đụng vào trên hàng rào Tiểu Thiên Tinh Giới, Thái Dương Chiến Xa đã chui vào trong hàng rào, tiến vào Tiểu Thiên Tinh Giới.

- Đào tẩu? Mới vừa rồi U Minh Thần Thủy của ta chạm vào chiếc xe kia, người đàn bà kia xuất thủ ngăn chặn một chút, thế tất sẽ bị thương nặng, trốn không được xa!

Ma Thần ngàn thủ vạn mắt kia chần chờ một chút, không có tiến vào Tiểu Thiên Tinh Giới, mà là có chút kiêng kỵ lướt qua cái thế giới này, chỉ thấy Tiểu Thiên Tinh Giới không có thần giữ nhà bảo vệ thế giới, phía dưới thế giới trống rỗng, cô linh ở trong hư không vô tận ngao du.

- Cái Tiểu Thiên Tinh Giới này là cấm địa Thần Ma, bên trong phát sinh qua rất nhiều chuyện tình cổ quái, ngay cả Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ cái thế giới này cũng chết hết. Ta dù sao chiếm được U Minh Thần Thủy, đã có đại thu hoạch, không đáng vì ăn mấy người mà đi vào lấy thân thử hiểm...

Hắn tự nhiên nhận được U Minh Thần Thủy, loại thần thủy này luyện chế lên cực kỳ phiền toái, là bảo vật mà Thần Ma trong địa ngục mới có thể luyện thành, muốn luyện chế U Minh Thần Thủy, thì phải tìm được Minh Hà, dùng Minh Hà Chi Thủy tới luyện, mới có thể luyện thành.

Minh Hà ở Chư Thiên thế giới có nhiều lần xuất hiện, tỷ như Cửu U Minh Giới chính là Minh Hà cọ rửa tạo thành thế giới, bất quá Minh Hà ở nhân gian đã khô, hiện tại muốn lấy được Minh Hà Thủy luyện thành U Minh

Thần Thủy thì không có dễ dàng như vậy.

Vì vậy nhận được một đóa U Minh Thần Thủy tạo thành bọt sóng này, hắn vẫn còn cực kỳ hài lòng.

U Minh Thần Thủy chẳng qua là Minh Hà Chi Thủy luyện ra thứ phẩm, thứ tốt chân chính là Minh Hà Chi Thủy luyện ra Hoàng Tuyền thần thủy, loại thần thủy này chung phân chín tầng, có thể rửa sạch Chư Thiên, một đạo Hoàng Tuyền thần thủy đi qua, thậm chí ngay cả một cái thế giới đầy đủ cũng sẽ bị chà ra lỗ thủng, là bảo vật mà Thần Ma Vương giả mới có thể luyện ra!

- Mấy tiểu quỷ kia tiến vào Tiểu Thiên Tinh Giới là muốn chết, đáng tiếc một ít thịt ngon. Nói trở lại, ta đã có mấy ngàn năm không có ăn thịt, không bằng cùng mấy tên khác tìm một thế giới không có Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ, ăn một cái thống khoái...

Thiên địa quá lớn, hư vô trống vắng, Chư Thiên thế giới chẳng qua là một bộ phận bổ túc vùng trời này, những hư vô không gian khác vô cùng bát ngát, hắn muốn tìm đến những Ma Thần cùng chung chí hướng khác, còn cần phi mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm mới có thể gặp.

Mà ở trong Tiểu Thiên Tinh Giới, Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phần đuôi của Thái Dương Chiến Xa bị U Minh Thần Thủy chà trúng, Thiên Cung cấp trọng bảo này trống rỗng một khối lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 492: Cùng Sư Phụ ***. (1)

Đối với U Minh Thần Thủy rơi vào tay người khác, mặc dù Giang Nam cảm giác tiếc hận, nhưng chỉ là hơi tiếc hận chốc lát liền vứt ra sau ót.

U Minh Thần Thủy mặc dù tốt, nhưng tánh mạng càng thêm trọng yếu, nếu không có U Minh Thần Thủy ăn mòn một cái đầu lâu của Ma Thần kia, giờ phút này bọn họ đã bị Ma Thần kia nuốt vào trong bụng!

- Nếu không phải sư tôn mới vừa ra tay ngăn cản, chỉ sợ ngay cả ta cũng muốn mất mạng ở trong U Minh Thần Thủy! Sư tôn ngăn cản một kích của Ma Thần, không biết có bị thương không?

Giang Nam hướng Lạc Hoa Âm nhìn lại, trong lòng cả kinh, chỉ thấy sắc mặt nữ ma đầu lúc trắng lúc hồng, hai mắt vô thần, ánh mắt không hiểu lý lẽ, thậm chí ngay cả quanh thân nàng tản mát ra khí tức nồng đậm cũng kịch liệt suy yếu, da thịt cũng bắt đầu trở nên không hề giống như trước giàu có co dãn như vậy.

Giang Nam vội vàng rót vào trong cơ thể Lạc Hoa Âm một đạo pháp lực, nhanh chóng du tẩu, từ mi tâm Thiên Cung, cho tới đan điền Đạo Đài Thần Phủ, hết thảy quét nhìn một lần, sắc mặt không khỏi ngưng trọng.

Thương thế của Lạc Hoa Âm so với hắn tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng một chút, chống lại Ma Thần kia kích phát U Minh Thần Thủy, làm cho Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung vị mỹ nhân sư phụ này của mình rách tung toé, phảng phất đã trải qua năm tháng khá dài xâm nhập, tản mát ra hơi thở phong cách cổ xưa, đổ nát, tựa hồ tùy thời có thể tan rã!

Nếu là Đạo Đài, Thần Phủ cùng Thiên Cung tan rã, Lạc Hoa Âm sẽ bị đánh trở về nguyên hình, tu vi bị phế!

Đạo Đài, Thần Phủ cùng Thiên Cung của nàng là Đạo văn ngưng kết

thành, hôm nay Đạo văn bị đạo tắc của vị Thiên Thủ Ma Thần kia chấn động, cơ hồ gảy lìa từng khúc!

Trừ lần đó ra, còn có một cổ Thủy nguyên lực của U Minh Thần Thủy ở trong thân thể nàng mọi nơi đụng nhau, hủ thực thân thể của nàng, muốn cho nàng hoàn toàn bỏ mình!

Mà ở trong mi tâm của Lạc Hoa Âm, Giang Nam thấy một màn kinh khủng hơn, mi tâm của Lạc Hoa Âm cùng hắn bất đồng, mi tâm của Giang Nam là một mảnh Ma ngục, giống như Luyện Ngục kinh khủng, mà Lạc Hoa Âm là một mảnh Thanh Trì, đỉnh cao nhất của Thanh Trì tọa lạc hai tòa Thiên Cung, phía dưới là một Kim Luân vô cùng khổng lồ.

Trên Kim Luân, chính là Lục Đại hóa thân của nàng.

Giờ phút này Lục Đại hóa thân của nàng quần áo đổ nát, sinh cơ trôi qua, nhiều lần sắp tử vong, Kim Luân cũng xuất hiện không yên, có khuynh hướng hỏng mất sụp xuống!

Giang Nam trong lòng run lên:

- Sinh cơ của Sư tôn sắp đứt...

- Lạc Hoa Âm, xem ra ngươi bị thương không nhẹ a!

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, Hành Vân Đại Thiện Sư mặt đầy phật quang, tay bày Kim Cương Chuyển Luân Chung bước đi, dừng lại ở ngoài mười dặm, cười híp mắt nhìn Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm, niệm thanh phật hiệu:

- Thiện tai thiện tai, Lạc thí chủ cùng Giang thí chủ tội ác đầy đầu, hôm nay rốt cục thiên lý báo ứng, để cho lão tăng thay trời hành đạo, đưa hai vị thí chủ đại giá quy thiên. Hy vọng hai vị thí chủ kiếp sau làm người tốt!

Lạc Hoa Âm đột nhiên tinh thần rung lên, hơi thở tăng vọt, trên mặt tái nhợt hễ quét là sạch, thay đổi thần thái sáng láng, năm ngón tay mở ra, chỉ

thấy năm đạo kiếm sơn phóng lên cao, hướng Hành Vân Đại Thiện Sư thắt cổ đi, cười khanh khách nói:

- Lão hòa thượng, ngươi trúng kế của ta! Nếu ngươi chạy trốn ta còn không thể làm gì, nhưng ngươi hết lần này tới lần khác đưa tới cửa, trước hết giết ngươi đoạt bảo!

Hành Vân Đại Thiện Sư sợ hết hồn, vội vàng thúc dục Kim Cương Chuyển Luân Chung, ngạnh kháng ngũ đại kiếm khí, chỉ nghe đương đương đương năm tiếng nổ, Kim Cương Chuyển Luân Chung chấn động không dứt.

Hành Vân Đại Thiện Sư đem năm đạo kiếm khí của nàng đở, chấn đến cánh tay bủn rủn, trong lòng khiếp sợ, vội vàng xoay người tế lên Ngũ Xa Phượng, năm đầu Thải Phượng lôi kéo bảo liễn bão táp bay đi:

- Nữ ma đầu này quả nhiên giảo hoạt, làm bộ như bị thương lừa gạt lão tăng đi tìm cái chết!

Lạc Hoa Âm khống chế Thái Dương Chiến Xa gào thét đuổi theo, quát lên:

- Lão tặc ngốc đi thong thả, cô nãi nãi đưa ngươi đi gặp Phật tổ, đương nhiên là Phật tổ đã chết!

Hành Vân Đại Thiện Sư bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, pháp lực hết thảy rót vào Ngũ Xa Phượng, chạy trốn nhanh hơn.

Thái Dương Chiến Xa về phía trước đuổi theo, nhưng cách Ngũ Xa Phượng càng ngày càng xa, tốc độ chiếc chiến xa này càng ngày càng chậm, mà sắc mặt Lạc Hoa Âm cũng càng ngày càng tái nhợt.

Khóe miệng nàng chảy ra một vết máu, nhưng chính mình còn không có cảm giác được.

Rốt cục, nàng mềm nhũn ngã xuống, Giang Nam vội vàng bước lên đỡ nàng, chỉ thấy sinh cơ của Lạc Hoa Âm liên tục không ngừng lưu thất, cơ hồ

ở vào trạng thái hồn phi phách tán!

Con ngươi Nữ ma đầu tán loạn, mơ mơ hồ hồ, đột nhiên tròng mắt sáng ngời, rơi vào trên người Giang Nam, khó được lộ ra nữ nhi nhu mị, giơ tay lên sờ sờ gương mặt Giang Nam, nhẹ giọng cười nói:

- Tử Xuyên, vi sư sắp đi, một mình ngươi đừng sợ...

- Đừng cho Lĩnh Tụ Phong ta mất thể diện...

Nàng lầm bầm nói, thanh âm càng ngày càng thấp, thần chí có chút không tỉnh táo.

- Sư tôn...

Giang Nam trong lòng run lên, cảm thấy nữ ma đầu giờ phút này nhu nhược phảng phất như sơn dương mới ra đời, từ trước kiên cường hết thảy không cánh mà bay.

- Sư tôn, ngươi còn không có báo thù cho sư phó của ngươi, tâm nguyện chưa dứt, làm sao sẽ chết?

Đạo văn toàn thân Giang Nam xông ra, điên cuồng chui vào trong cơ thể Lạc Hoa Âm, xông vào đan điền của nàng, tu bổ Đạo Đài, Thần Phủ, quát lên:

- Tỉnh lại cho ta!

Lạc Hoa Âm mở mắt, mơ mơ màng màng nói:

- Sư phó của ta sao? Ta không nhớ rõ...

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, bên trong mi tâm, Huyền Thai đột nhiên đi ra, sải bước vào mi tâm của Lạc Hoa Âm, trấn áp pháp lực dữ dội trong cơ thể nàng.

Bất quá lúc này Lạc Hoa Âm thần chí không rõ, hai tòa Thiên Cung bắt

đầu hỏng mất tan rã, pháp lực dữ dội, bắt đầu đánh sâu vào thân thể của nàng, cùng U Minh Thần Thủy phá hư thân thể của nàng.

- Sư tôn thần chí không rõ, nhất định là thần hồn bị thương, nếu nàng thần chí thanh tĩnh mà nói, là có thể áp chế pháp lực, cùng ta chữa trị thương thế của nàng!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, Huyền Thai một bước liền vượt đến trước cửa Tử Phủ của Lạc Hoa Âm, hai tay đặt trên đại môn, thấp giọng nói:

- Mở cho ta!

Thần hồn Tu sĩ cực kỳ yếu ớt, cho dù là thần minh, thần hồn bị thương cũng sẽ cảnh giới rơi xuống, tu vi tổn hao nhiều.

Ban đầu Giang Tuyết chính là cơ hồ hồn phi phách tán, từ Thần vị rơi xuống, rơi vào Huyền Minh Nguyên Giới.

Thần hồn Tu sĩ thường thường giấu ở trong Tử Phủ, bị Tử Phủ bảo vệ, bất quá giờ phút này Lạc Hoa Âm thần chí không rõ, Tử Phủ đại môn đóng chặc, Huyền Thai đẩy bất động.

- Mở a!

Huyền Thai rống giận, đột nhiên một mảnh cánh tay dài hẹp sinh ra, có tất cả tám cánh tay, điên cuồng đẩy về phía trước!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 493: Cùng Sư Phụ ***. (2)

Kẽo kẹt, đại môn Tử Phủ rốt cục bị hắn rung chuyển, hai cánh cửa mở ra!

Huyền Thai của Giang Nam bước vào trong đó, chỉ thấy thần hồn của Lạc Hoa Âm bị một dòng nước đen như mực quấn quanh, không ngừng ma diệt, tràn ngập nguy cơ, tùy thời có thể hồn phi phách tán!

Không gian Tử Phủ của nàng thậm chí ở trong từng đạo uy năng này bắt đầu sụp đổ, đây mới là nguyên nhân đả thương nàng nặng nhất!

Chính là đạo đạo tắc này, đem thần hồn của nàng bị thương nặng, làm cho thần hồn của nàng càng ngày càng yếu, lúc thần hồn ma diệt, chính là lúc nàng hoàn toàn bỏ mình Đạo tiêu!

Đây chính là thủ đoạn Ma Thần, mặc dù bên ngoài là U Minh Thần Thủy công kích đến, nhưng mà trong một đạo công kích này bao hàm Thần Thông của Ma Thần kia, công kích các mặt của đối thủ, bao gồm thân thể, pháp lực, tinh thần, thần hồn, bốn loại trong một công kích, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

- Thì ra là như vậy! Ma Thần đạo tắc, lấy tới thôi!

Huyền Thai của Giang Nam kim chói, giống như một pho tượng Thiên Thần, tám cánh tay thăm dò, bắt được đạo Ma Thần đạo tắc này, sinh sôi từ trên thần hồn của Lạc Hoa Âm giật xuống.

Đạo đạo tắc này như cũ đang không ngừng làm loạn, nhẹ nhàng đảo qua, Tử Phủ của Lạc Hoa Âm như muốn sụp đổ!

Huyền Thai há mồm, sinh sôi đem đạo đạo tắc này nuốt xuống.

Đạo Ma Thần đạo tắc này ở trong bụng hắn bay vọt biến hóa, nhưng thủy

chung không thể rung chuyển thần hồn của hắn, Huyền Thai của Giang Nam đã luyện hóa thần tính hai đại thần minh, Huyền Thai vô cùng chắc chắn, đơn thuần từ thần tính mà nói, thần tính của hắn đã vượt xa rất nhiều Thần Ma!

Thần hồn của Lạc Hoa Âm còn đang không ngừng hỏng mất, hóa thành từng sợi khói xanh tiêu tán.

Oanh!

Bản thể Giang Nam, mi tâm đột nhiên hé ra, một đạo dương khí vô cùng thô to chen chúc lao ra, chui vào mi tâm của Lạc Hoa Âm, thẳng tắp bắn vào Tử Phủ, dương khí giống như nắng gắt, điên cuồng rót vào trong thần hồn của Lạc Hoa Âm.

Thần hồn bị hao tổn, chỉ có dương khí mới có thể tu bổ, điểm này ở lúc Giang Nam còn không phải là tu sĩ hắn liền biết.

Thương thế thần hồn của Lạc Hoa Âm rốt cục bắt đầu ổn định lại, bất quá hai tòa Thiên Cung của nàng còn đang không ngừng hỏng mất tan rã, tốc độ càng lúc càng nhanh, nếu Thiên Cung hoàn toàn tan rã, pháp lực cuồng bạo sẽ phá hủy thân thể của nàng, thân thể không còn, tự nhiên thần hồn tan biến!

Giang Nam do dự một chút, Huyền Thai tiến lên, đem thần hồn của Lạc Hoa Âm ôm vào trong ngực, thần hồn giao hòa, dùng thần tính đi tu bổ thần hồn của Lạc Hoa Âm.

Thần hồn tương giao, tâm linh dung hợp, mà dương khí của Giang Nam như cũ liên tục không ngừng vọt tới, gia tốc để cho thần hồn của Lạc Hoa Âm khôi phục.

Một cảm giác kỳ diệu từ đáy lòng của Giang Nam sinh ra, để cho hắn không khỏi nhớ tới một màn ôn tình kiều diễm cùng Thiên Yêu Thánh Nữ ở trong điện đường kia, thầm nghĩ:

- Ta đây là cùng sư tôn cùng nhau song tu sao... nếu sau khi Sư tôn tỉnh lại nhớ lại chuyện này, không biết vẻ mặt sẽ như thế nào...

- Nàng sẽ giết của ta!

Giang Nam hết sức khẳng định nói.

Thần hồn của Lạc Hoa Âm rốt cục bắt đầu sống lại, từ trong hôn mê tỉnh lại, nàng vừa tỉnh dậy, hai tòa Thiên Cung liền không tiếp tục sụp đổ, thương thế nhục thân cũng không có tiếp tục tăng thêm.

Giang Nam tu bổ thần hồn của nàng, đồng thời cũng bằng vào tu vi bản thân, đem đạo đài cùng Thần Phủ của nàng chữa trị, không hề sụp đổ.

Điểm này tuy không quan hệ đại cục, nhưng lại phát ra tác dụng rất trọng yếu, để cho Lạc Hoa Âm vừa tỉnh dậy liền có được một bộ phận pháp lực, có thể dùng đến chậm rãi trấn áp pháp lực bạo loạn cùng U Minh thần thủy trùng kích.

- Xú tiểu tử, ta sẽ giết ngươi!

Giang Nam ôm Lạc Hoa Âm, đặt ở trên giường bên trong Thái Dương chiến xa, giờ phút này nữ ma đầu đã không có lo lắng tính mạng, chỉ là thương thế quá nặng, không cách nào nhúc nhích, tức giận nói:

- Đợi thương thế của ta tốt rồi, ta muốn đem ngươi cắt ra mười tám khối, sau đó điệp cùng một chỗ, lại bổ mười tám khối!

- Sư tôn nghe lời, đừng làm rộn, lại náo sẽ không tốt cho thương thế.

Huyền Thai của Giang Nam cùng thần hồn Lạc Hoa Âm tách ra, dương khí bản thân như trước liên tục không ngừng tuôn nhập Tử Phủ nàng, chữa trị thần hồn của nàng, tâm có điều ngộ ra, thầm nghĩ:

- Cổ nhân tạo ra cái từ bạn tri kỷ này, nhất định cũng không phải cái tốt lành gì, dùng loại từ thần hồn song tu này, liền lộ ra cao nhã rất nhiều...

- ... Cắt xuống mấy năm lần...

Lạc Hoa Âm như trước lải nhải nói.

- Ngoan..., cũng sẽ không mang thai.

Giang Nam vuốt mái tóc có chút lộn xộn của nàng, không đếm xỉa tới nói:

- Bị thương nặng như vậy thì đừng sính cường.

Lạc Hoa Âm trầm mặc một lát, đáng thương nói:

- Tử Xuyên, hiện tại vi sư quá yếu ớt, ngươi phải bảo vệ ta...

Nàng thoáng cái trở nên y như là chim non nép vào người, làm cho Giang Nam có chút không quá quen, chỉ nghe Lạc Hoa Âm tiếp tục nói:

- Hiện tại Vi sư không nhúc nhích được, chỉ có thể trông cậy vào ngươi, không nên làm mất uy danh Lĩnh Tụ Phong ta, đi khai sáng cho chút ít thổ dân Tiểu Thiên Tinh Giới kia, đoạt được bảo bối phải phân cho vi sư năm thành...

Giang Nam một đầu mồ hôi lạnh nói:

- Sư tôn, ngươi vừa rồi thiếu chút nữa sẽ chết mất, vẫn còn nhớ thương bảo bối của ta sao?

- Cổ nhân nói, sống đến già, cướp đến già...

Giang Nam đi ra Thái Dương chiến xa, hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bọn họ ở vào trong tinh không của Tiểu Thiên Tinh Giới, bốn phía là một tinh cầu tối như mực, không có bất kỳ ánh sáng, mà ở phía xa, là một cái mặt trời sắp tắt.

Tại đây khắp nơi tràn ngập khí tức tử vong, không phải sinh mệnh tử vong, mà là tinh cầu tử vong, mặt trời tử vong!

Hắn hướng chỗ xa hơn nhìn lại, trong nội tâm không khỏi chấn động, chỉ thấy tinh không của Tiểu Thiên Tinh Giới tràn đầy hắc ám, từng khỏa Tử Tinh cực lớn mọi nơi trôi nổi.

Có tinh cầu không biết bị lực lượng gì đánh bại, chia năm xẻ bảên tĩnh từ trong vũ trụ xẹt qua, có tinh cầu thì vỡ ra một cái động lớn, phảng phất là bị pháp bảo gì xuyên thủng tinh cầu!

Tiểu Thiên Tinh Giới chết rồi.

Toàn bộ thế giới đều chết hết!

- Tiểu Thiên Tinh Giới khẳng định phát sinh qua một hồi đại chiến, kết quả không có thể gắng gượng đi qua, không biết bị địch nhân gì đem nơi đây diệt vong!

Giang Nam tâm thần chấn động, hắn chứng kiến một thế giới tử vong, còn có sự tình gì so với mắt thấy một thế giới tử vong càng thêm rung động?

- Đến cùng tại đây đã từng phát sinh qua chiến đấu gì? Là lực lượng gì để cho một thế giới tử vong?

Hắn lúc trước chưa từng có khái niệm thế giới tử vong, mà bây giờ đã có rồi, vô số tinh cầu chôn vùi, Hằng Tinh, mặt trời dập tắt, sinh linh trong thế giới hết thảy hóa thành tro tàn, không có bất kỳ sinh mệnh chấn động, cái này chính là một thế giới tử vong, tử khí vô biên đem toàn bộ thế giới bao phủ, nhìn không tới bất cứ hy vọng nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 494: Thế Giới Chết Đi

Tại đây không có bất kỳ thanh âm, không có sắc thái, âm quang Tịch Diệt, tựa như sau một giấc tỉnh lại phát hiện mình đi vào một không gian vô cùng hoang vu tịch mịch, toàn bộ thế giới chỉ còn lại có một người mình!

Một loại cảm xúc cô độc xông lên đầu, Giang Nam đem Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú phóng xuất ra, lúc này mới cảm giác cô tịch rời xa.

- Chẳng lẽ là Tinh Quang kỷ kiếp?

Lòng hắn đột nhiên linh quang lóe lên, thấp giọng nói:

- Tiểu Thiên Tinh Giới không có vượt qua trận Tinh Quang kỷ kiếp này, lúc này mới rơi vào kết quả như vậy? Hơn phân nửa như thế...

Ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp, đến cùng sẽ có chuyện gì phát sinh, hắn cũng không biết, về trận đại kiếp nạn này, điển tịch ghi lại thật sự không nhiều lắm, chỉ có Huyền Minh Nguyên Giới là có Thần Ma lập bia kỷ niệm tiên hiền, đối với Tinh Quang kỷ kiếp rải rác nói vài câu.

Giang Nam vốn cho rằng cái gọi là một kỷ một kiếp, còn không đến mức nguy hiểm quá, mặc dù sẽ tử vong vô số phàm nhân, nhưng không đến mức sẽ vong tộc diệt chủng, nhưng mà hiện tại xem ra, trận đại kiếp nạn này vô cùng to lớn, đừng nói diệt sạch chủng tộc, thậm chí ngay cả thế giới cũng có thể vì vậy mà hủy diệt!

Hắn hiện tại mới biết được kỷ kiếp hung hiểm, đại kiếp nạn hàng lâm, sinh linh trên toàn bộ thế giới đều khó tránh tai kiếp, nếu độ không qua, vô số sinh linh chết thảm, thế giới tan vỡ, một cái thế giới cứ như vậy đi đến cuối cùng, năng lượng mặt trời hao hết, Hằng Tinh dập tắt, không còn có sinh linh có thể ở trong thế giới này sinh tồn!

- Tinh Quang kỷ kiếp hủy diệt Tiểu Thiên Tinh Giới, một kỷ này là Quang võ kỷ, không biết đến lúc Quang võ kỷ kiếp đi tới cuối cùng, Huyền Minh Nguyên Giới ta có thể chống đỡ nỗi hay không?

Giang Nam không khỏi sởn hết cả gai ốc, ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp, Huyền Minh Nguyên Giới có 500 thiên thần vẫn lạc, Thần Ma còn lại trọng luyện chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới, bởi vậy kéo dài thịnh thế.

Mà ở trước mắt, Huyền Minh Nguyên Giới không có một vị thần minh tọa trấn, nếu Quang võ kỷ kiếp đến, chỉ sợ cũng sẽ cùng Tiểu Thiên Tinh Giới một cái kết cục!

- Quang võ kỷ kiếp, có lẽ còn rất xa xôi a?

Hắn khống chế Thái Dương chiến xa về phía trước chạy tới, sưu tầm hạ lạc chủ tinh của Tiểu Thiên Tinh Giới, muốn nhìn một chút đến cùng là nguyên nhân gì tạo thành diệt vong của thế giới này.

Thái Dương chiến xa cùng mặt trời sắp dập tắt kia, trở thành nguồn sáng không nhiều trong tinh không mênh mông, mặt trời kia đỏ sậm, chạy tới cuối cùng, phảng phất ánh nến trong gió, ngọn đèn chập chờn tùy thời có khả năng dập tắt.

Đột nhiên, Giang Nam chứng kiến giữa không trung nổi lơ lửng một tòa đại lục, từ trên tòa đại lục này tản mát ra hào quang sâu kín, tuy cực kỳ ảm đạm, nhưng cuối cùng có chút ánh sáng.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, bay nhanh đuổi tới, đợi đến chỗ đó, chỉ thấy hình dạng đại lục dần dần rõ ràng, trong nội tâm Giang Nam lộ ra vẻ sợ hãi, tại đây căn bản không phải một tòa đại lục, mà là một cỗ Thần Ma thi thể!

Nhục thể vị Thần Ma này vô cùng rộng lớn, từ xa nhìn lại như là đại lục, mà ánh sáng là hai con ngươi của vị Thần Ma này!

Vị Thần Ma này tuy chết trận, anh linh đi xa, nhưng chết mà bất khuất,

như trước mở ra cặp mắt của mình.

- Thần Ma lớn như vậy, khí lực so với Ma Thần trên thế giới kiều kia không nhỏ chút nào, hẳn là cường giả bên trong Thần Ma, đến cùng là chiến đấu dạng gì, lại để cho vị Thần Ma này chết ở giữa không trung?

Trong nội tâm Giang Nam vạn phần khiếp sợ, tinh tế dò xét, chỉ thấy nhục thân vị Thần Ma này đã hóa đá, nhục thân triệt để khô cạn, huyết mạch héo rũ, biến thành một đống Thạch Đầu.

Cái này cùng hắn biết bất đồng, nhục thân Thần Ma cực kỳ cường đại, cho dù chết cũng có thể trải qua trăm ngàn vạn năm mà Bất Hủ, thậm chí trong thi thể cũng có thể sinh ra sinh mệnh mới, biến thành Thần Thi!

Mà linh tính trong thi thể vị Thần Ma này cũng không có, nhục thân hóa đá, nói rõ có một cổ lực lượng thôn phệ hấp thu linh tính trong thi thể hắn!

- Nơi này còn có một cỗ Thần Ma thi thể!

Thần Thứu Yêu Vương mắt sắc, chỉ hướng xa xa kêu lên.

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy trong tinh không lại có một Thần Ma thi thể trôi nổi mà đến, đó là một đại Phật ba mặt bát tí, phía dưới là một đầu Khổng Tước, lông vũ tịnh lệ, dưới Khổng Tước còn có một đài sen, đương nhiên đó là Phật Đà Phật môn đem Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh tu luyện tới độ cao Thần minh!

Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, Ma Chung Bá Thể thần thông của hắn luyện thành Ma Thần chân thân, trong đó liền hấp thu pháp môn bên trong Khổng Tước Minh Vương Kinh. Mà vị đại Phật này so với hắn được đến Khổng Tước Minh Vương Kinh càng thêm nguyên vẹn cùng cao minh, thậm chí có Thần minh công pháp, tu luyện tới Phật Đà!

Khổng Tước Minh Vương Kinh vốn có sức chiến đấu rất mạnh, nếu tu luyện tới cảnh giới Phật, sức chiến đấu sẽ cường đại đến loại trình độ nào, để cho người không dám cảm tưởng!

Phật cũng là Thần.

Một vị Phật như vậy, ở biến hóa thành trạng thái mạnh nhất, Khổng Tước Minh Vương chân thân bị người giết chết!

Mi tâm của hắn phá vỡ một cái động lớn, như là nhất chỉ xuyên thủng, thi thể đồng dạng hóa đá, đã không có nửa phần linh tính.

Giang Nam chứng kiến trong tám tay của hắn từng người bắt lấy một kiện pháp bảo, đó là Phật bảo do Phật luyện chế, cùng thần minh chi bảo đồng cấp, đều là bảo vật có thể so sánh với khẩu thần đỉnh của Thái Huyền Thánh tông kia!

Bất quá tám kiện bảo vật này rách tung toé, cũng đã hóa đá, không có nửa phần tác dụng.

- Ngay cả linh tính bên trong pháp bảo cũng thôn phệ sạch sẽ, đến cùng Tinh Quang kỷ kiếp là chuyện gì xảy ra?

Giang Nam bay về phía trước, đi không bao xa liền phát hiện một cỗ Thần Ma thi thể, tính cả thần minh chi bảo cùng một chỗ bị hóa đá, vị Thần Ma này là Yêu tộc cường giả, đoán chừng là một đầu Tỳ Hưu Yêu Thần, nhưng cũng không thể đào thoát vận rủi.

Trong lòng của hắn càng ngày càng kinh hãi, từ trong phiến vũ trụ tĩnh mịch này bay qua, hắn gặp được rất nhiều thần ma thi thể.

Rất khó tưởng tượng, năm đó lúc Tinh Quang kỷ kiếp tới, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, ngay cả những tồn tại vô cùng cường đại này cũng chết oan chết uổng.

Trừ lần đó ra, còn có từng khỏa tinh cầu nghiền nát, có vỡ thành vô số khối, có bị đốt cháy sạch chỉ còn lại có nhất thời nữa khắc.

Trình độ thảm thiết của Tinh Quang kỷ kiếp, vượt ra khỏi bất luận kẻ nào tưởng tượng, Huyền Minh Nguyên Giới thắng được trận đại kiếp nạn kia,

Thần Ma may mắn còn sống sót quét sạch chiến trường, bởi vậy không có để lại bao nhiêu dấu vết.

Mà Tiểu Thiên Tinh Giới thua, toàn bộ thế giới thua trận. Đột nhiên, hắn chứng kiến chủ tinh Tiểu Thiên Tinh Giới, một tòa chủ tinh so với Huyền Minh Nguyên Giới còn muốn khổng lồ, nát ngàn vạn khối, cảnh hoàng tàn khắp nơi, dãy núi bị dẹp yên, nước biển bị bốc hơi, không có bất kỳ khí tức sinh mệnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 495: Cái Chết Của Tiên Thiên Thần Ma. (1)

- Tất cả Thần Ma, tất cả sinh linh đều chết hết, không ai còn sống...

Giang Nam đáp xuống phía trên một mảnh vỡ chủ tinh, tâm tình vô cùng trầm trọng, lúc Quang võ kỷ kiếp đến, đối mặt đại kiếp nạn khủng bố như thế, ai đến bảo hộ Huyền Minh Nguyên Giới, ai đến bảo hộ hàng tỉ vạn sinh linh bên trong Nguyên Giới?

Hô...

Một bóng đen cự đại xẹt qua vũ trụ, hướng xa xa chạy tới, trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, khống chế Thái Dương chiến xa đuổi theo, liền thấy đây là một Thần Ma thi thể khác.

- Vừa rồi phảng phất là có lực lượng gì, đem thi thể vị Thần Ma này ném đi ra!

Hắn không hề đuổi theo, mà là khống chế chiến xa hướng địa phương ném thi thể vị Thần Ma này ra ngoài bay đi.

Lúc này, hắn thấy được một cột đá cực lớn, những cột đá này cao tới trăm triệu dặm, phần dưới cột đá xâm nhập trong bóng tối vô cùng, không biết trong bóng tối đến cùng có cái gì!

Vừa rồi Thần Ma thi thể kia làc từ trong bóng tối ném ra ngoài.

- Đây là...

Giang Nam bay đến chỗ cực cao hướng phía dưới nhìn lại, thân hình chấn động, những cột đá cao lớn không cách nào tưởng tượng này, là hai hàng xương sườn!

Bức xương sườn này không phải cốt cách nhân loại, giống như là xương sườn ma quái gì, chỉ là quá lớn, lớn không cách nào tưởng tượng, mặc dù là tinh cầu, mặt trời, ở trước mặt bức xương sườn này, cũng nhỏ đến thương cảm, như là hạt châu không có ý nghĩa!

Mười hai cây xương sườn nghiêng nghiêng đâm rách phía chân trời, phần cuối cùng của xương sườn xâm nhập trong bóng tối, Giang Nam không cách nào phân biệt đây rốt cuộc là chủng tộc gì lưu lại thi cốt.

Mà ở trên xương sườn hóa thành cột đá, hiện đầy đủ loại vân lạc kỳ dị kỳ diệu, như là đạo vân, như là đạo tắc lưu lại dấu vết, nhưng càng cao sâu hơn, càng thêm thần bí, mặc dù là Giang Nam cũng không cách nào bắt đến tri thức giải thích chất chứa trong đó.

Chỉ là những vân lạc này chất chứa năng lượng cũng tiêu hao sạch sẽ, không có nửa phần linh tính, biến thành Thạch Đầu chính thức.

- Chẳng lẽ... Đây là Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ Tiểu Thiên Tinh Giới?

Giang Nam không khỏi bị cách nghĩ can đảm của mình hù sợ, Thần Ma thủ hộ Chư Thiên thế giới là hai vị tồn tại khai thiên tích địa kia sáng tạo ra, thọ nguyên vô cùng vô tận, thực lực có thể so sánh Chân Tiên, ngay cả Ma Thần bị lưu vong ở trong khe hở thế giới, ở trước mặt tồn tại này cũng không có lực phản kháng, tồn tại như vậy, làm sao có thể sẽ chết?

Nhưng mà, xương sườn trước mắt này lớn không cách nào tưởng tượng, chỉ có một lời giải thích như vậy, cái kia chính là Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ Tiểu Thiên Tinh Giới chết rồi, đã bị chết ở trong Tinh Quang kỷ kiếp!

Hắn chỉ cảm thấy có chút khó có thể thở dốc, ngay cả Tiên Thiên Thần Ma siêu việt Thần minh, có thể so với Tiên nhân, ở trong kỷ kiếp cũng vẫn lạc, thủ hộ thế giới cũng tử vong, đại kiếp nạn một kỷ một kiếp này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Thần Ma cái thế giới này, cùng với hàng tỉ vạn sinh linh đều chết sạch,

không ai có thể trả lời hắn vấn đề này.

Trên 24 cây xương sườn này điêu khắc vân lạc vô cùng thâm ảo, Tiên Thiên Thần Ma là sinh vật mà Đế Tôn mở thế giới luyện ra, những vân lạc này chất chứa đạo lý là giải thích của hai vị Đế Tôn kia, nếu có thể lĩnh ngộ ra tri thức bên trong, thế tất siêu phàm thoát tục, mặc dù là Thần minh cấp kinh điển cũng xa xa không kịp!

- Đáng tiếc, những vân lạc này ta cũng không cách nào tìm hiểu ra đạo lý trong đó, bất quá ta có thể sao thành bản sao, học theo, khắc ở phía trên cốt cách của mình!

Giang Nam dọc theo một cây cốt cách cực lớn, một đường hướng phía dưới bay đi, bên trong Tử Phủ, Huyền Thai thi triển ra Ma Chung Bá Thể, tám tay không ngừng biến ảo, chỉ thấy vô số đạo vân ở trong Tử Phủ đan vào, diễn biến ra đồ án cùng những vân lạc kia giống như đúc.

Những đồ án này lần lượt từng cái một khắc ở phía trên cốt cách của hắn, Giang Nam qua loa đại khái, chỉ đem những đồ án này lạc ấn xuống, lại không hỏi đạo lý trong đó, theo những đồ án này ngày càng nhiều, trên cốt cách hắn cũng xuất hiện đủ loại lạc vân, một vài bức đồ án mỹ lệ vạn phần, ẩn chứa vô cùng ảo diệu, thậm chí ngay cả phía trên đầu lâu cũng vẽ đầy lạc vân.

Những đồ án này chất chứa ảo diệu coi như là Thần Ma đến, cũng xem không hiểu, nhìn không thấu.

Lạc vân trên xương sườn này thật sự quá nhiều, cũng không lâu lắm, cốt cách toàn thân Giang Nam liền bị các loại đồ án này chất đầy, lúc này mới ngừng lại được.

Lập tức Giang Nam cảm giác được một cổ lực lượng kỳ dị tràn ngập bên trong cốt cách, để cho cốt cách của hắn càng thêm chắc chắn, càng thêm không dễ bị phá hủy, hơn nữa lực lượng chạy vội, không hề trở ngại, có thể thừa nhận được lực lượng càng thêm cường đại!

Hơn nữa, những vân lạc này đang không ngừng hấp thu Thiên Địa linh khí, bổ sung đến bên trong cốt cách, chỉ là Tiểu Thiên Tinh Giới đã tử vong, không có nửa phần linh khí.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, linh dịch trong Tử Phủ bay ra, linh dịch chảy về phía toàn thân, những linh dịch này lập tức bị vân lạc dẫn dắt, hướng trong cốt cách chui vào.

Cốt cách của hắn phảng phất là thổ địa khô cạn đã lâu, điên cuồng hấp thu lấy linh dịch, cũng không lâu lắm, hơn ngàn cân linh dịch liền bị hấp thu không còn!

Hắn lại lấy ra 2000 cân linh dịch, lại bị cốt cách hấp thu hết thảy!

Giang Nam không khỏi lại càng hoảng sợ, lúc hắn tu luyện tới Thần thông ngũ trọng, đột phá cảnh giới cần có linh dịch cũng không quá đáng trên dưới một trăm cân, lúc đột phá đến Linh Đài cảnh, tốn hao bất quá hơn ngàn cân linh dịch, Liên Đài cảnh cũng không quá đáng 3000 cân.

- Ta không tin cốt cách của ta sẽ một mực hấp thu xuống dưới!

Giang Nam cắn răng, lấy ra 5000 cân linh dịch, cốt cách của hắn giống như Phong Quyển Tàn Vân đem những linh dịch này hết thảy hấp thu, còn không có dấu hiệu "uống no bụng".

Bất quá những vân lạc khắc ở mặt ngoài cốt cách kia lại trở nên càng sâu, vốn những vân lạc này chỉ là khắc ở mặt ngoài cốt cách, mà bây giờ lại rót vào bên trong cốt cách, để cho cường độ sâu sắc bên trong cốt cách tăng lên.

Giang Nam duỗi tay vung lên, giữa không trung xuất hiện một mảnh linh trì phạm vi hơn mười trượng, bên trong đều là linh dịch, đứng vào trong linh trì, quanh thân tắm rửa linh dịch, cốt cách điên cuồng hấp thu linh khí.

Cũng không lâu lắm, mấy vạn cân linh dịch liền bị cốt cách của hắn hấp thu, những vân lạc này rốt cục rót vào trong xương tủy, còn đang không ngừng hấp thu linh dịch.

Cuối cùng nhất, hắn hao phí mười vạn cân linh dịch, lúc này cốt cách mới đình chỉ hấp thu.

- Không biết cốt cách của ta hôm nay mạnh như thế nào?

Giang Nam tâm niệm vừa động, Đâu Suất thần hỏa bay ra, một đạo thần thức đâm vào bên trong thần hỏa, kích phát đệ tam trọng thần hỏa, không trung lập tức xuất hiện một đại hỏa cầu, hừng hực thiêu đốt.

Đâu Suất thần hỏa đệ nhị trọng uy lực đã tương đương với Tam Muội Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, thậm chí còn muốn cường hoành hơn rất nhiều, hôm nay hắn sớm đã không sợ đệ nhị trọng thần hỏa rèn luyện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 496: Cái Chết Của Tiên Thiên Thần Ma. (2)

Bất quá đệ tam trọng thần hỏa liền muốn vượt xa cực hạn mà nhục thân của hắn có thể thừa nhận, vốn là Giang Nam đoán chừng mình tu luyện tới Thần Phủ cảnh, lúc đó mới có thể dùng đệ tam trọng thần hỏa đến rèn luyện nhục thân.

Hắn nhẹ nhàng duỗi ra một ngón tay, thăm dò vào bên trong hỏa cầu phía trước, lập tức đau đớn kịch liệt truyền đến, làn da huyết nhục trên ngón tay Giang Nam lập tức bắt đầu đốt nấu, trong khoảng khắc liền hóa thành tro tàn, lộ ra xương ngón tay bên trong!

Trên xương ngón tay này che kín vân lạc kỳ dị, bị thần hỏa không ngừng đốt cháy, nhưng như cũ không có dấu hiệu thiêu hủy chút nào!

- Đem loại vân lạc này khắc vào phía trên cốt cách, để cho cường độ cốt cách của ta, thẳng truy loại biến thái như Tần Phi Ngư!

Giang Nam không khỏi đại hỷ, thu tay lại, huyết nhục phi tốc diễn sinh, làn da sinh trưởng, rất nhanh liền khôi phục như lúc ban đầu, thầm nghĩ:

- Cường độ nhục thân của Tần Phi Ngư, có thể so sánh với Động Thiên chi bảo, tương đương với Thần Phủ bát trọng, trình độ của Động Thiên Cảnh cường giả! Mà cốt cách của ta, so với hắn mặc dù chỉ hơi không bằng, nhưng thua kém không xa, chỗ khiếm khuyết chỉ là huyết nhục cùng lục phủ ngũ tạng không bằng hắn!

- Bất quá, chỉ cần ta tăng lên mấy cái cảnh giới, cường độ cốt cách rất nhanh liền có thể đuổi theo hắn! Ta vốn là lo lắng cảnh giới tăng lên quá nhanh, sẽ làm cho cảnh giới bất ổn, căn cơ không vững chắc, bất quá hiện tại liền không cần phải lo lắng, coi như là Thần minh chuyển thế, ở cùng cảnh giới cũng chỉ có thể bị ta đánh chết!

Trong lòng của hắn đột nhiên sinh ra một cổ hào khí, trong thiên hạ, ai còn có thể cùng hắn ở đồng cảnh giới chiến một trận?

- Tích lũy của ta đã đầy đủ, hiện tại liền có thể đột phá, tu thành Đạo đài bát cảnh đệ tứ trọng cảnh giới, Đạo Đài cảnh!

Giang Nam đắm chìm trong trong linh trì, hít vào một hơi thật dài, hơn ngàn cân linh dịch bị hắn hút vào trong miệng, linh dịch bị Ma Ngục Huyền Thai Kinh thôi phát, lập tức hóa thành linh khí cuồn cuộn, trong chốc lát tràn ngập cả tòa Ma ngục, lại lập tức bị hắn luyện hóa, biến thành tu vi, biến thành pháp lực, pháp lực ngưng kết, hóa thành đạo vân!

Đạo vân đổ xuống, như là Thiên Hà đổi chiều, tuôn ra tràn vào trong Đan Điền, lập tức có một tòa thần thức đạo đài bay ra, đem những đạo vân này ngưng tụ ở chung quanh thần thức đạo đài.

Hắn mấy ngày nay tới giờ, một mực mượn nhờ Thái Dương thần hóa thân của mình ngộ Đạo đài cảnh, tu thành Đạo Đài cảnh không cái trở ngại gì.

Tòa đạo đài thứ tư phi tốc thành hình, hơn ngàn cân linh dịch rất nhanh liền bị luyện hóa không còn, lại có mấy ngàn cân linh dịch bị hắn hút vào trong bụng.

Hắn lần này bỏ hết cả tiền vốn, cũng may hắn từ chỗ lão Long quy của Thánh tông mượn tới ngàn vạn cân linh dịch, tuy lúc ở biên giới mặt trời tu luyện tiêu hao rất nhiều, nhưng mà còn lại hơn sáu trăm ngàn cân, tiêu hao điểm ấy linh dịch, với hắn mà nói chỉ là chín trâu mất một sợi lông.

Hắn chỉ phí ngàn cân linh dịch, liền đem tòa đạo đài thứ tư cô đọng hoàn thành, trên đỉnh đầu kiếp vân chen chúc, lôi đình thoáng hiện, mặc dù là tử vong thế giới như Tiểu Thiên Tinh Giới này, thiên kiếp cũng không có buông tha hắn, lúc hắn đột phá đến Đạo Đài cảnh vẫn là đúng hẹn tìm tới tận cửa rồi.

Lần này thiên kiếp càng thêm hung mãnh, chưa có lôi đình rơi xuống liền

có một cổ khí tức âm trầm trấn áp mà xuống, như là Thần Phủ chi bảo tản mát ra uy năng, áp lực cơ hồ tương đương với mấy tòa núi lớn che ở trên người!

Đây là lúc thiên kiếp không có kíp nổ, nếu thiên kiếp kíp nổ, lôi đình bắn ra, uy lực thế tất sẽ càng thêm kinh người!

- Ma Chung Bá Thể, pháp thiên tượng địa!

Thân hình Giang Nam điên cuồng tăng vọt, trong chớp mắt liền hóa thành cự nhân cao tới hơn ba trăm trượng, người mặc Long Văn Sơn Hải Y, trên người tựa hồ có Giao Long quấn quanh, núi biển tú lệ, đầu thăm dò vào bên trong kiếp vân, mở cái miệng rộng thật dài khẽ hấp, đem kiếp vân đầy trời hết thảy hút vào trong bụng.

Thân thể của hắn kịch liệt thu nhỏ lại, lại trở trong linh trì, thầm nghĩ:

- Ta cô đọng cốt cách, đột phá cảnh giới, liền tốn hao mười một ngàn cân linh dịch, cứ thế mãi xuống dưới, là miệng ăn núi lở, 600 ngàn cân linh dịch chỉ sợ chống không có bao nhiêu năm. Hơn nữa ta còn thiếu lão Long quy một khoản nợ, lãi mẹ đẻ lãi con, đến lúc đó ta cái hạ nhiệm chưởng giáo này lấy cái gì đi trả?

Ầm ầm!

Thiên kiếp rốt cục bắt đầu, ở trong bụng hắn sấm sét vang dội, không ngừng đánh rớt, phần bụng của Giang Nam thoáng hiện từng đạo ánh sáng, đem thân thể của hắn chiếu rọi thông thấu, mỗi một đạo ánh sáng xuất hiện, liền ngay cả cốt cách của hắn cũng thấy nhất thanh nhị sở.

Cái này là thiên lôi đánh xuống, tu luyện Ma Đạo cùng công pháp hung cực ác, xúc động thiên nộ, mới có thể hưởng thụ đãi ngộ này, trời xanh hàng kiếp, muốn đem người kia tiêu diệt!

Đáng tiếc, ngay cả thiên kiếp cũng bị Giang Nam nuốt luôn rồi, cuối cùng lật không nổi bao nhiêu sóng gió.

- Ở chỗ sâu trong Hắc Ám kia, là nơi phun ra Thần Ma thi thể, đoán chừng bên trong cực kỳ hung hiểm. Quân tử không vội ở nhất thời, vẫn là không muốn đi chỗ đó thì tốt hơn... Ân? Đây là tinh hạch của Tiểu Thiên Tinh Giới chủ tinh!

Hai mắt của Giang Nam tỏa ánh sáng, đột nhiên chứng kiến nơi chủ tinh của Tiểu Thiên Tinh Giới nghiền nát, vô số đại lục tầm đó, có rất nhiều tinh hạch nghiền nát phiêu phù, trong nội tâm không khỏi đại hỷ, vội vàng thúc dục Thái Dương chiến xa bay lên tiến đến.

- Đáng tiếc, đáng tiếc!

Giang Nam bay đến trước mặt, lúc này mới nhìn đến rất nhiều tinh hạch đã bị một loại năng lượng kỳ dị hóa đá, linh tính mất hết, đã không có tác dụng.

Tinh hạch chỉ dùng thần kim chế tạo mà thành bảo vật, thượng diện lạc ấn rất nhiều Thần Ma đạo tắc, vô cùng chắc chắn, chủ tinh của Tiểu Thiên Tinh Giới cũng là như thế.

Nhưng ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp, những thần kim này cũng bị hóa thành đất thạch, để cho hắn tiếc hận không thôi.

- Giang thí chủ, lúc trước tôn sư phải chăng là lừa gạt lão tăng?

Đột nhiên, năm đầu Thải Phượng kéo xe cấp tốc lái tới, một vị cao tăng đắc đạo đứng trên xe, xa xa liền để cho Ngũ Xa Phượng dừng lại, cũng không có quá phận tới gần, hiển nhiên lo lắng Lạc Hoa Âm đột nhiên bạo lên, đúng là Hành Vân Đại Thiện sư.

Vị Phật môn cao tăng này cao giọng niệm âm thanh Phật hiệu, vẻ mặt tươi cười, dung quang toả sáng, ha ha cười nói:

- Lão tăng thấy Lạc thí chủ không có đuổi theo, trong lòng đã có hoài nghi, Giang thí chủ, tôn sư có phải là đã trọng thương không dậy nổi hay không rồi hả?

- Người không biết xấu hổ thì không địch, hòa thượng này đủ vô sỉ, cùng sư tôn ta tương xứng, có thể nói là nhất thời vô lượng!

Trong lòng Giang Nam đột nhiên trầm xuống, Hành Vân Đại Thiện sư chính là cao nhân Phật môn, lại là chưởng giáo Chí Tôn của Kim Cương Pháp Thiện Tông, không nghĩ tới làm việc bỉ ổi như thế, vốn là mang đến hai vị cao thủ chưởng giáo cấp Chí Tôn cùng một chỗ phục kích Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm, về sau thấy tình thế không ổn nhanh chân bỏ chạy, hiện tại lại mặt dày mày dạn chạy ra, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, thật là khiến người sinh ghét.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 497: Trốn Chết. (1)

Mấu chốt nhất chính là, lão hòa thượng này rõ ràng đã từng hướng tên tiểu bối như Giang Nam ra tay!

Đường đường chưởng giáo Chí Tôn, hướng tiểu bối ra tay, Giang Nam vẫn là lần đầu nhìn thấy có đứng đầu một phái không biết xấu hổ như vậy, mặc dù là Ma Đạo cực ác, cũng làm không ra loại sự tình này!

Giang Nam vạn phần bi thống nói:

- Đại sư đoán không sai, sư tôn ta cùng Ma Thần kia đối kháng một chiêu, hôm nay sinh cơ đã đoạn tuyệt, chỉ sợ ngày giờ không nhiều. Vãn bối mấy ngày nay lấy nước mắt rửa mặt, nhưng hận mình vô lực xoay chuyển trời đất, chỉ có thể trơ mắt nhìn sư tôn ngày càng lụn bại. . .

Hành Vân Đại Thiện sư nghe hắn nói như vậy, trong nội tâm càng thêm kiêng kị, ngược lại không dám quá phận tới gần, ha ha cười nói:

- Lạc thí chủ thương thế rất nghiêm trọng phải không? Tuy nói lão tăng cùng Lạc thí chủ tầm đó có chút ân oán, nhưng dù sao trời xanh có đức hiếu sinh, Giang thí chủ không ngại đem tôn sư mời đi ra, lão tăng tự nhiên sẽ đem hết toàn lực, cứu hộ tôn sư. Có đạo là, cứu người một mạng, còn hơn xây bảy tháp Phù Đồ, lão tăng thân là chưởng giáo Kim Cương Pháp Thiện Tông, lại cùng thầy trò các ngươi cùng chung một mái nhà, há có thể lại gà nhà bôi mặt đá nhau?

- Đại sư tâm địa Bồ Tát!

Giang Nam tán thưởng một tiếng, lộ ra vẻ khâm phục, chân thành vạn phần nói:

- Bất quá sư tôn ta thương thế quá nặng, chỉ sợ chịu không được xóc nảy,

không bằng mời đại sư đi vào trong chiến xa, khám và chữa bệnh cho sư tôn ta, như thế nào?

Hành Vân Đại Thiện sư ha ha cười cười, Phật Quang đầy mặt, giống như Phật Đà trên đời:

- Cô nam quả nữ ở cùng một phòng, chẳng phải là hư mất danh dự Lạc thí chủ? Vẫn là Giang thí chủ đem tôn sư mời đi ra thì tốt hơn.

- Đại sư, nhân mạng quan thiên, nơi nào đến nhiều lễ nghi phiền phức như vậy?

Giang Nam thúc dục Thái Dương chiến xa, hướng Hành Vân Đại Thiện sư chạy tới, khoảng cách hắn càng ngày càng gần, cười tủm tỉm nói:

- Huống chi Phật môn tứ đại giai không, cái gọi là nam nữ bất quá là lời nói, đại sư ngươi trước giúp đã.

Hành Vân Đại Thiện sư bất động thanh sắc, Ngũ Phượng xa cũng lặng yên lui về phía sau, thủy chung cùng Thái Dương chiến xa kéo ra một khoảng cách, không xa không gần, ha ha cười nói:

- Giang thí chủ, Phật cũng có mẫu, Phật cũng có mẫu thân liền có phận chia nam nữ, tự nhiên nên tránh hiềm nghi.

Giang Nam thấy hắn cũng không đi, cũng không tiếp gần, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không xong:

- Kéo thời gian càng dài, hoài nghi trong lòng lão hòa thượng này liền càng nhiều, đến lúc đó khẳng định sẽ hướng ta ra tay!

Hành Vân Đại Thiện sư thấy Lạc Hoa Âm thủy chung chưa từng lên tiếng, cũng chưa từng lộ diện, trong nội tâm càng thêm sinh nghi, đột nhiên dừng Ngũ Phượng xa lại, cười nói:

- Những ngày này, lão tăng tìm được tàn phiến của một kiện thần minh

chi bảo, trong đó còn chất chứa vài phần uy năng, dám thỉnh Lạc thí chủ hỗ trợ nhìn xem, cái pháp bảo này uy lực như thế nào.

- Lão hòa thượng này kiềm nén không được, muốn động thủ giết người!

Giang Nam trong lòng biết không ổn, Thái Dương chiến xa dừng lại trên không, trong lúc bất chợt bị hắn thu nhập Tử Phủ mi tâm, chỉ còn lại có một đầu Tam Túc Kim Ô, Giang Nam lách mình liền rơi vào trên lưng Tam Túc Kim Ô, một tiếng lệ rít truyền đến, Tam Túc Kim Ô hai cánh chấn động, hóa thành một đạo cầu vồng, hướng Tiên Thiên Thần Ma Tử Vong Chi Địa, trong bóng tối vô biên kia bay đi!

Dùng thực lực của hắn, không cách nào đem tốc độ Thái Dương chiến xa phát huy đến cực hạn, nếu như khống chế chiến xa đào tẩu, tuyệt đối không có thể thoát qua Ngũ Phượng xa của Hành Vân, bởi vậy Giang Nam nghênh ngang tránh đoản, không đi khống chế chiến xa, mà chỉ tế lên một đầu Tam Túc Kim Ô, tranh thủ khinh trang thượng trận!

- Giang thí chủ, ngươi quả nhiên là đang dối gạt lão tăng!

Hành Vân Đại Thiện sư cười ha ha, năm đầu Thải Phượng triển khai cánh chim, như gió bay điện chớp đuổi theo mà đi, không khỏi đắc ý nói:

- Bất quá lão tăng lại không trách ngươi, ngươi đối với lão tăng thành kiến quá sâu, không biết tâm địa ngã Phật. Cần biết rượu thịt trôi qua ruột, Phật tổ lưu trong nội tâm. Giết người cá biệt đối với lão tăng mà nói, cũng là rượu thịt qua ruột, ngã phật tự nhiên còn ở trong lòng!

Ngũ Phượng xa tốc độ cực nhanh, trong mấy hơi thở liền đem khoảng cách gần hơn không ít, ống tay áo của Hành Vân Đại Thiện sư một cuốn, một bàn tay khô gầy răng rắc một tiếng xuyên thấu hư không, sau một khắc bàn tay này đi vào đỉnh đầu của Giang Nam.

Phật tay kim chói, đại phóng hào quang, tản mát ra khí tức liền đem Giang Nam đính ở giữa không trung!

- Giang thí chủ, lưu lại a!

Thân hình Giang Nam chấn động, đột nhiên không gian nổ vang, vậy mà phá vỡ không gian, thân hiện thiên dực, cánh chim rậm rạp chằng chịt hiện ra, vô số huyết nhục nhúc nhích, vậy mà từ cánh chim hư hóa hóa thành thực chất, thiên dực chấn động, hiểm lại càng hiểm từ dưới Phật thủ này đào thoát, hướng trong bóng tối vô tận bão táp mà đi!

Bất quá hắn tuy ở thời kì mấu chốt đào thoát, nhưng Tam Túc Kim Ô lại không rảnh thu hồi.

Hành Vân Đại Thiện sư thò tay đem Tam Túc Kim Ô nắm trong tay, nhẹ kêu một tiếng, trên mặt thoáng lộ ra vẻ kinh ngạc, Giang Nam có thể phá vỡ khí tức áp bách một chưởng này của hắn, bỏ chạy đi ra ngoài, thật sự có chút vượt quá dự liệu của hắn.

Phải biết rằng trước đó lần thứ nhất, hắn cách xa mấy vạn dặm, một chưởng liền đem Giang Nam cùng Thiên Dực Thần Châu định trụ, để cho Giang Nam không có nửa phần sức phản kháng.

Lúc này mới qua bao nhiêu thời gian, Giang Nam rõ ràng đã có thể phá vỡ khí tức áp bách của hắn?

- Chẳng trách có thể giết đệ tử Pháp Thiên của ta, tên tiểu bối này thực lực hôm nay có thể so với một ít cường giả thế hệ trước, nhục thân càng là cường đại không hợp thói thường!

Giang Nam ở thời kì mấu chốt đột nhiên thi triển ra Thiên Dực Ma Thần đại thần thông, so với bình thường có chút bất đồng, ngày thường môn thần thông này của hắn là pháp lực cùng đạo vân biến ảo thành, nhưng hiện tại là huyết nhục chân chính, mỗi một căn lông vũ đều là thực chất, tốc độ tự nhiên nâng cao một bước!

Thiên dực của hắn, bên trong mỗi một cánh đều có cốt cách, đều có mạch máu, một sợi cốt cách vừa thô vừa to, một mảnh gân mạch dài hẹp mạnh mẽ

hữu lực, cơ bắp co rụt lại bành trướng, kéo cốt cách chuyển động, như là máy móc vô cùng tinh vi, huyết mạch như là Đại Giang đổ dồn, phát ra ầm ầm nổ mạnh, đem tốc độ của hắn tăng lên tới cực hạn.

Thiên Dực Thần Châu cùng Tam Túc Kim Ô đều là pháp bảo, là ngoại vật, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng so với nhục thân của mình, tốc độ vẫn là muốn chậm một bậc.

Nhất là Tam Túc Kim Ô, đã bị Lạc Hoa Âm luyện thành trình độ Thiên Cung chi bảo, nhưng bằng vào tu vi của Giang Nam hôm nay, còn không cách nào đem uy lực pháp bảo này phát huy đến cực hạn. Dùng tu vi Đạo Đài cảnh của hắn phát huy tốc độ, so với nhục thân của hắn còn hơi không bằng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 498: Trốn Chết. (2)

Giang Nam mấy ngày nay tới giờ, cùng Tịch Ứng Tình nghiên cứu vô số công pháp, suy diễn Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư của Thái Hoàng lão tổ, bản thân tích lũy cơ hồ có thể so sánh tông sư, hơn nữa dùng vân lạc trên cốt cách của Tiên Thiên Thần Ma luyện cốt cách bản thân, rốt cục để cho Thiên Dực Ma Thần đại thần thông của hắn phát sinh dị biến, tăng lên tới hoàn mỹ!

- Giang thí chủ, ngươi cùng lão tăng tu vi cách nhau vẫn là quá lớn, mặc dù lĩnh ngộ ra Ma Thần chân thân ảo diệu, cũng không cách nào đào thoát Ngũ Chỉ sơn của Phật gia!

Ngũ Phượng xa gia tốc đuổi theo, không ngừng đem khoảng cách gần hơn, Hành Vân Đại Thiện sư hừ lạnh một tiếng, vẫy tay, chỉ thấy một ngụm Kim Chung cực lớn xuất hiện, đương nhiên đó là Kim Cương Pháp Thiện Tông trấn giáo chi bảo, Kim Cương Chuyển Luân Chung!

Cạch…

Kim Cương Chuyển Luân Chung chuyển động một cách, phát ra một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa, đem hư không của Tiểu Thiên Tinh Giới chấn thành phiến thành phiến sụp đổ, uy năng cực lớn hướng Giang Nam phóng đi!

Hắn đã không có tâm tư tiếp tục cùng Giang Nam dông dài, rốt cục đem trấn giáo chi bảo thanh toán đi ra, quyết tâm đem Giang Nam tính cả Lạc Hoa Âm giấu ở giữa mi tâm hắn cùng một chỗ đuổi giết!

Trấn giáo chi bảo uy năng là cường đại cở nào, dùng trấn thủ số mệnh một đại giáo phái mấy chục vạn năm, lúc trước Thí Thần Cốc giả vây công Huyền Thiên Thánh tông, trong đó Huyền Thiên Thánh tông trấn giáo chi bảo Thuần Dương Vô Cực Chung liền phát huy tác dụng rất trọng yếu.

Mà hôm nay vì đối phó vãn bối Giang Nam này, Hành Vân Đại Thiện sư thậm chí ngay cả Kim Cương Chuyển Luân Chung cũng tế lên!

Rầm rầm rầm!

Hư không nghiền nát ở trong một sát na liền đuổi theo Giang Nam, càn quét hết thảy, chưa đi vào bên người Giang Nam, vô số cánh chim của Giang Nam liền huyết nhục bay tứ tung, hóa thành bột mịn!

- Oa…

Giang Nam nhổ ra một ngụm máu tươi, cố gắng bay lên, thân hình hóa thành một đạo hồ quang xẹt qua một đường vòng cung, quay chung quanh một cây xương sườn cực lớn.

Uy năng của Kim Cương Chuyển Luân Chung trùng kích mà qua, đưa đánh nát không gian gần hắn, bản thể đại chung đâm vào phía trên xương sườn kia, chấn đến tiếng nổ không dứt, cao cao bắn lên.

- Kim Cương Chuyển Luân Chung bị hao tổn?

Trong nội tâm Hành Vân Đại Thiện sư cả kinh, vội vàng ngoắc, Kim Cương Chuyển Luân Chung bay tới trên tay hắn, Hành Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy trên Kim Cương Chuyển Luân Chung xuất hiện một lổ hổng cự đại, còn có một vết rạn nhìn thấy mà giật mình, lúc nện vào xương sườn này, bị xương sườn chấn đến rạn nứt!

Hành Vân Đại Thiện sư không khỏi rút một ngụm hơi lạnh, không dám lại tế lên Kim Cương Chuyển Luân Chung, thất thanh nói:

- Tất cả thân hình Ma Thần của Tiểu Thiên Tinh Giới đã hoá đá, đã không có nửa phần linh tính, cùng Thạch Đầu bình thường không khác, như thế nào căn xương sườn này lại vẫn cứng rắn như thế?

Hắn cũng chú ý tới đồ án trên xương sườn này, trong nội tâm giống như tốc độ ánh sáng hiện lên nguyên một đám ý niệm, nhưng Ngũ Phượng xa

như cũ chạy như bay, hướng Giang Nam đuổi giết mà đi.

- Những đồ án trên xương sườn này nhất định chất chứa ảo diệu thật lớn, thậm chí siêu việt thần minh cấp công pháp, nếu có thể được ảo diệu bên trong, lão tăng sẽ không cần e ngại Thái Hoàng lão tổ? Tương lai xưng làm Phật Tổ cũng không nói chơi!

Hành Vân Đại Thiện sư trên mặt vui vẻ, thấp giọng nói:

- Xem ra là ngã Phật rủ xuống lòng thương, muốn ta đến quảng đại Phật môn, đem Phật đạo phát dương Chư Thiên thế giới, bởi vậy mới cho lão tăng kỳ ngộ này. Bất quá trước mắt vẫn là trước diệt trừ nữ ma đầu Lạc Hoa Âm, ma đầu kia Bất Tử, ta tâm bất an, cũng không cách nào im lặng đến phỏng đoán ảo diệu những vân lạc này!

Giang Nam mặt như giấy vàng, lại nhổ ra một ngụm máu tươi, cưỡng ép tăng khí huyết lên, chữa trị thiên dực sau lưng, tốc độ lập tức khôi phục.

Cưỡng ép thúc dục khí huyết đối với bản thân mình nguy hại thật lớn, khí huyết khô bại mà nói, sẽ gặp hao tổn thọ nguyên, tuổi thọ suy giảm, bị chết sớm hơn, chẳng qua hiện nay Hành Vân Đại Thiện sư vạch mặt tới giết hắn, để cho hắn cũng bất chấp nhiều như vậy!

Hai người một truy một trốn, quay chung quanh căn xương sườn này phi hành, quấn một vòng lại một vòng, Hành Vân Đại Thiện sư thủy chung không cách nào đuổi theo Giang Nam, tức giận đến nổi trận lôi đình, mỗi lần hắn thi triển thần thông oanh xuống, Giang Nam quay chung quanh căn xương sườn này, để cho thần thông của hắn hoàn toàn không có tác dụng.

- Tiểu quỷ, ta ngược lại muốn nhìn bằng tu vi của ngươi có thể kiên trì bao lâu?

Hành Vân Đại Thiện sư quát.

Ba tháng sau.

- Tiểu quỷ, ta ngược lại muốn nhìn ngươi còn có bao nhiêu linh dịch!

Hành Vân Đại Thiện sư quát.

Nửa năm sau, Hành Vân Đại Thiện sư cũng không khỏi nôn nóng, thầm nghĩ:

- Cái tiểu hỗn đãn này, đến cùng tùy thân mang theo bao nhiêu linh dịch?

Đột nhiên, trước mắt dần dần có một tia ánh sáng, xuất hiện một phiến đại lục, bọn hắn phi hành nửa năm, rốt cục đi tới cuối cùng căn xương sườn này.

Hành Vân Đại Thiện sư nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Lần này nhìn ngươi còn có đường nào có thể đi?

Giang Nam cũng âm thầm phát sầu, đột nhiên thân hình chấn động, chứng kiến phía trước một Thần Ma cực lớn khoanh chân mà ngồi, quay chung quanh thành một vòng tròn lớn, mà phía trên vòng tròn lớn này, vô số đạo tắc cấu kết, tạo thành một chữ "Phong" cự đại.

Một tôn Thần Ma thân cao mấy vạn trượng, sừng sững thủ hộ trong cơ thể Tiểu Thiên Tinh Giới Tiên Thiên Thần Ma, tuy đã tử vong không biết bao lâu, nhưng như trước bảo trì cảm giác áp bách cực kỳ cường đại.

Giang Nam vội vàng đếm, những Thần Ma này có tất cả hơn chín trăm, hơn nữa bọn hắn tạo thành vòng tròn lớn cũng không có thiếu ghế trống, hiển nhiên có chút thi thể Thần Ma đã đánh mất linh tính, đồ vật bị bọn hắn phong cấm từ bên trong trận pháp chấn đi!

Giang Nam đã từng trong tinh không bái kiến Ma Thần thi thể từ trong bóng tối bay ra, đánh mất tất cả linh tính, biến thành một tòa đại lục, hơn phân nửa là xuất từ nơi đây!

Những Thần Ma này sớm đã tử vong, có thể nhìn ra được, bọn hắn một mực trấn áp ở chỗ này, phong cấm tướng địch, thậm chí sau khi nhóm người

mình dần dần già chết, thi thể như trước trấn áp ở chỗ này!

Thẳng đến linh tính trong thi thể bọn hắn hao hết, mới có thể giải thoát!

Cái bức tràng diện này làm cho người rung động, làm cho người cảm giác được run rẩy cùng áp bách thật sâu, làm cho không người nào có thể thở dốc!

Huyền Minh Nguyên Giới ngay cả một Thiên thần cũng không có, mà nơi đây lại xuất hiện hơn chín trăm Thần Ma, hơn chín trăm Thần Ma tình nguyện chết già ở đây, cũng muốn đem đối thủ trấn áp, loại chuyện này Giang Nam văn sở vị văn (*mới nghe lần đầu)!

Giang Nam cách những Thần Ma này càng ngày càng gần, đột nhiên cảm giác được một cổ khí tức vô cùng cường đại khó có thể chống cự áp chế mà đến, chữ "Phong" treo cao ở trên không do chín trăm Thần Ma tạo thành đại trận kia lóe ra hào quang sâu kín, ép tới tất cả đạo vân cùng pháp lực của hắn hết thảy lùi về thể nội, co đầu rút cổ không ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 499: Nhục Thân Chém Giết. (1)

Bành bành bành!

Phía sau hắn lần lượt từng cánh chim bị đánh nát pháp lực, để cho Giang Nam rốt cuộc không cách nào duy trì Thiên Dực Ma Thần đại thần thông!

- Nguy rồi!

Thân hình của hắn lập tức không khống chế được, một đầu ngã rơi xuống đất, đụng trên mặt đất, trở mình lăn hơn mười dặm, lúc này mới ngừng lại được, cánh chim sau lưng không có pháp lực chèo chống bị đâm cho gảy không biết bao nhiêu, máu chảy đầm đìa.

Phong Cấm Đại Trận này trấn áp chính là pháp lực, mà Thiên Dực Ma Thần đại thần thông của Giang Nam tuy đem thiên dực luyện thành huyết nhục chi thân, nhưng cái môn thần thông này cũng không phải là như Ma Chung Bá Thể thần thông là nhục thân thần thông, lực phòng ngự không được, đã không có pháp lực chèo chống, rất dễ dàng sẽ bị đụng gẫy.

Ngũ Phượng xa theo sát lấy trụy lạc, tốc độ của Giang Nam không chậm, tốc độ của Hành Vân Đại Thiện sư càng không chậm, rơi so với Giang Nam còn thảm.

Oanh!

Chiếc bảo liễn này ngã vào trong đất, sau đó lão hòa thượng kia từ trong xe bay ra, đầu cắm xuống đất, trượt ra khoảng cách gần dặm, lập tức lăn không biết bao nhiêu vòng!

Giang Nam đã là Đạo Đài cảnh cường giả, bị trấn áp tu vi là đương nhiên, mà Hành Vân Đại Thiện sư là Thiên Cung ngũ trọng, nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn, tu vi vậy mà cũng bị áp chế sạch sẽ!

Chín trăm Thần Ma tạo thành Phong Cấm Đại Trận, cường hoành đến khủng bố, tuy bọn hắn đã chết, nhưng tác dụng phong cấm vẫn còn.

Cốt cách toàn thân Giang Nam muốn nứt, lại gian nan đứng lên, cánh chim rách rưới sau lưng không ngừng lui vào trong thân thể, miệng vết thương phi tốc phục hồi như cũ.

Tuy Phong Cấm Đại Trận áp chế pháp lực, nhưng lại không áp chế nhục thân, nhục thân của hắn như trước có được lực lượng bành trướng, nếu không vừa rồi lần va chạm kia, liền có thể chấn hắn vỡ thành thịt vụn rồi.

- Hành Vân cũng không có thể động dụng pháp lực? Ngày tốt lành của Lão hòa thượng này rốt cục chấm dứt!

Giang Nam hoạt động gân cốt, cốt cách đùng đùng rung động, hướng Hành Vân Đại Thiện sư nhìn lại, mắt lộ ra hung quang, giả ý nói:

- Đại sư có ngã đau hay không? Muốn vãn bối giúp ngươi xoa gân cốt hay không?

Hành Vân Đại Thiện sư xoay người đứng lên, hừ lạnh một tiếng, cười nói:

- Giang thí chủ, Phong Cấm Đại Trận này tuy có thể trấn áp pháp lực, nhưng trấn áp không được nhục thân, nhục thân của lão tăng đã luyện thành kim cương bất hoại, cho ngươi đánh, ngươi cũng đánh bất động!

- Không thử làm sao biết? Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, thân hình tăng vọt, trong chớp mắt liền biến thành một cự nhân cao tới hơn ba trăm trượng, cái đầu giống như dãy núi cao lớn, ba mặt bát tí, đi nhanh hướng Hành Vân Đại Thiện sư đi đến, chiến ý hừng hực:

- Lão hòa thượng, ngươi truy sát ta nửa năm, hôm nay phong thủy luân chuyển, nên đến phiên ta rồi!

- Khổng Tước Minh Vương chân thân sao?

Hành Vân ha ha cười cười, thân hình đột nhiên cũng bành trướng, trong chớp mắt liền hóa thành một cự nhân cao tới vạn trượng, chín mặt ba mươi bốn cánh tay, bao quát Giang Nam, cười to nói:

- Giang thí chủ, ngươi chỉ biết Khổng Tước Minh Vương Kinh, lại không biết pháp môn chiến đấu đầu tiên của Kim Cương Pháp Thiện Tông ta, chính là đại Uy Đức Minh Vương Kinh, đây cũng là đại Uy Đức Minh Vương chân thân!

Hắn như là một Chiến Phật đang nổi giận, mỗi gương mặt đều là ngưu diện, mang theo khoen mũi, ba mươi bốn cánh tay hướng mi tâm của chín gương mặt chộp tới, từ giữa mi tâm rút ra từng kiện từng kiện pháp bảo, thình lình toàn bộ là vũ khí cận chiến!

- Phật gia đã tu luyện tới Thiên Cung ngũ trọng, đặt ở trong thần thoại, là thành Bồ Tát, pháp lực Thông Thiên, dùng tu vi Bồ Tát của ta, giết chết ngươi còn không giống giết chết một con kiến đơn giản?

Hiện tại Hành Vân Đại Thiện sư là một Bồ Tát, một Bồ Tát không gì làm không được, mà Giang Nam ở trước mặt hắn, là một con sâu cái kiến có can đảm hướng Bồ Tát khiêu chiến!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vị đại Uy Đức Minh Vương chân thân này cầm trong tay Thiết côn, Bán Nguyệt Phủ, Bát Biện chùy, Chày Kim Cương, Càn Khôn Quyển, Tỏa Hồn thằng, Tam xoa kích, Như Ý Bổng, Nguyệt luân, song kiếm, song giản, roi, kim câu, cung, mũi tên vân...vân, khoảng chừng ba mươi bốn kiện pháp bảo!

Ba mươi bốn kiện pháp bảo cận chiến giữ vững bốn phương tám hướng của Minh Vương, mà vị Minh Vương này còn có chín đầu lâu, phía dưới năm khỏa, chính giữa ba khỏa, trên đỉnh còn có một khỏa, như là một tòa Phật tháp.

Hắn có tất cả 16 chân, chắc hẳn lúc chạy vội, nhất định cực kỳ khủng khiếp, tốc độ cực nhanh!

Nhiều chân như vậy, hơn nữa nhiều tay như vậy, lại là chín khỏa đầu lâu, vị đại Uy Đức Minh Vương chân thân này chiến đấu lên, nhất định cực kì khủng bố!

- Đại sư, ta cảm thấy chúng ta tầm đó có chút hiểu lầm. . .

Giang Nam lau mồ hôi trán, cười nói:

- Bởi vì cái gọi là oan gia nên giải không nên kết, không bằng chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói chuyện?

- Hiểu lầm?

Chín gương mặt của Hành Vân Đại Thiện Sư đồng thời cười ha ha, thanh âm trọng điệp, như là sấm sét trên chín tầng trời nhấp nhô, đinh tai nhức óc, từ trên cao nhìn xuống bao quát Giang Nam, mỉa mai nói:

- Giang thí chủ, đây không phải hiểu lầm, mà là lão tăng động sát niệm. Lão tăng tức giận, là Phật nộ, liền muốn máu chảy thành sông!

- Con lừa trọc, chả lẽ ngươi cho ta sợ ngươi?

Trong tay Giang Nam lóe lên ngũ sắc quang mang, nhiều ra tám cái cự phủ, tám tay tất cả cầm một thanh, đằng đằng sát khí, cười lạnh nói:

- Hành Vân, không thể phủ nhận đại Uy Đức Minh Vương chân thân của ngươi hoàn toàn chính xác cường hoành, chỉ sợ là một loại cường đại nhất trong tất cả Minh Vương chân thân, bất quá giờ phút này ngươi không dùng được pháp lực, chỉ có thể nuốt hận dưới đầu búa của ta!

Hành Vân Đại Thiện sư nhìn xem búa trong tay hắn, nhịn không được cất tiếng cười to, con mắt lông mi đều cười híp lại:

- Giang thí chủ, ngươi thực trêu chọc. . . Ngươi chết a!

Oanh!

Hắn vung Như Ý Bổng một tiếng ầm vang hướng Giang Nam nện xuống, nhục thân của chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả chất chứa lực lượng, là gấp Giang Nam gần nghìn lần, một gậy liền có thể đem Giang Nam nện đến hài cốt không còn!

Căn Như Ý Bổng này rơi xuống, không gian tựa hồ cũng bị hắn nện thành thực chất, để cho Giang Nam không chỗ có thể trốn, chỉ có thể đón đỡ!

Từng đạo phủ quang tịnh lệ sáng lên, ngang trời cao, như là ngũ sắc Long đằng biến hóa, Hành Vân Đại Thiện sư đột nhiên chỉ cảm thấy trong tay chợt nhẹ, lập tức bàn tay truyền đến đau đớn kịch liệt, một đầu cánh tay bay lên, kim huyết bay ra!

Chín đầu lâu của hắn đồng thời kêu thảm, thanh âm kinh thiên động địa, vang dội vô cùng.

Cùng lúc đó, Giang Nam bị một kích vừa rồi kia chấn đến cao cao bay lên, hướng về sau ngã xuống, hung hăng đâm vào trên đùi một Thần Ma, lại bị bắn trở về, tám cánh tay của hắn phát ra bành bành bành nổ mạnh, nổ thành một mảnh huyết vụ, lộ ra bạch cốt um tùm.

Trên xương trắng của tám cánh tay này che kín một loại vân lạc kỳ lạ, bảo vệ cốt cách của hắn, không có bị chấn nát!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 500: Nhục Thân Chém Giết. (2)

Tuy hắn chặt đứt một đầu cánh tay của Hành Vân Đại Thiện sư, nhưng dù sao nhục thân giữa hai người chênh lệch quá lớn, lực lượng của Hành Vân viễn siêu hắn, vừa tiếp xúc, nhục thân lập tức chống lại không nổi!

Cũng may Địa Từ Nguyên Phủ chính là Ngũ Sắc kim luyện chế thành, vô cùng sắc bén, để cho hắn ở trong va chạm vừa rồi, thừa nhận lực lượng không tính vô cùng cường hoành, cái này mới không có bị Hành Vân chấn vỡ.

- Tu vi thực lực của Lão hòa thượng này, so với sư tôn ta thua kém không có bao nhiêu, nhưng vô cùng nhát gan, thủy chung không dám cùng sư tôn ta chính diện chống lại, không có tâm tính cường giả!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Vô số huyết nhục nhúc nhích, mạch máu diễn sinh, làn da sinh trưởng, tám cánh tay hắn khôi phục như lúc ban đầu, như trước nắm chặc Địa Từ Nguyên Phủ.

- Thật là sắc bén, bất quá lực lượng của ngươi quá yếu, cái búa kia lưu trong tay ngươi là phung phí của trời!

Cánh tay đứt rời của Hành Vân Đại Thiện sư cũng phi tốc sinh ra, trong mắt hung quang lóe lên, 16 chân mở ra, xoáy như gió đánh tới, các loại pháp bảo như bán nguyệt phủ, Bát Biện chùy, Kim Cương Chùy, Càn Khôn Quyển, Tỏa Hồn thằng, Tam xoa kích vung vẩy, cao thấp giao thoa, kín không kẽ hở, bài sơn đảo hải hướng Giang Nam đánh tới!

Giang Nam gầm lên, cầm đại búa trong tay, búa quang tung hoành như tấm lụa, búa quang cùng rất nhiều pháp bảo không ngừng giao thoa va chạm, thỉnh thoảng bay lên từng khối mảnh vỡ pháp bảo!

Hai cự nhân một lớn một nhỏ quay chung quanh rất nhiều Thần Ma thi thể tung hoành giao kích, qua như điện.

Bành bành bành!

Cánh tay của Giang Nam lần nữa nổ tung, sau đó huyết nhục toàn thân bị chấn đến xốp giòn, làn da rạn nứt, một trận chiến này đánh cho dị thường vất vả.

Trong nội tâm của Hành Vân Đại Thiện sư cũng càng ngày càng kinh, hắn kỳ vọng có thể dựa vào lực lượng nhục thân cường đại đánh chết Giang Nam, nhưng Giang Nam tuy bị chấn đến lọt vào trọng thương, nhưng thủy chung không ngã, tám cự phủ tiến thối có độ, vững vàng ngăn trở công kích của hắn.

- Chết a!

Hành Vân Đại Thiện sư gào thét, tất cả pháp bảo ngay ngắn nện xuống, liều mạng tất cả pháp bảo tổn hại, cũng muốn đánh chết hắn. Sắc mặt Giang Nam kịch biến, một kích này của Hành Vân tuyệt đối có thể bỏ qua Địa Từ Nguyên Phủ sắc bén, đập nát hắn!

Một Ma Thần kim chói đột nhiên từ trong mi tâm hắn bay ra, xuất hiện ở giữa hai người, đúng là thi thể của Bất Tử Minh Vương, hết thảy pháp bảo của Hành Vân nện ở trên khuôn mặt vị Ma Thần thi này!

Cùng lúc đó, Giang Nam từ một bên giết ra, búa quang hướng chân của Hành Vân cắt tới, xuy xuy Xùy~~ liên tục chặt đứt tám chân của Hành Vân, lúc này Hành Vân mới kịp phản ứng, gào thét chín thanh âm, vung lên đủ loại pháp bảo hướng phía dưới đập tới.

Oanh!

Giang Nam bị hắn nện bay, hướng xa xa rơi đi, Hành Vân đại hỉ, mở ra bước chân gấp tiến lên, đột nhiên phù phù một tiếng vấp ngã xuống đất, lăn lộn mấy vòng.

Hắn bị Giang Nam băm mất tám chân phía bên phải, thân hình bất ổn, chạy vội không bằng lúc trước linh mẫn như vậy.

Hai người từng người dừng tay, vù vù thở hổn hển, hung dữ nhìn chằm chằm vào đối phương, từng người chữa trị tổn thương thân thể.

- Giang thí chủ, nơi đây còn có rất nhiều bí mật, chúng ta chém chém giết giết, chỉ biết lưỡng bại câu thương.

Hành Vân Đại Thiện sư thay đổi một sắc mặt, dáng tươi cười chân thành nói:

- Không bằng chúng ta tạm thời buông ân oán, liên thủ thăm dò bí mật nơi đây, như thế nào?

- Đại sư ý chí rộng lượng, vãn bối bội phục.

Giang Nam tán thưởng một tiếng, thu liễm sát khí.

Hai người dần dần tiếp cận, như trước đề phòng lẫn nhau, không chịu tản chân thân chiến đấu của từng người.

- Tiểu ma đầu!

Hành Vân Đại Thiện sư vẻ mặt tươi cười, trong nội tâm thầm mắng.

- Tặc ngốc!

Giang Nam cười đến rạng ngời, trong nội tâm cũng oán thầm một câu.

Giang Nam cùng Hành Vân Đại Thiện sư cẩn thận từng li từng tí, lẫn nhau đều có một khoảng cách, không bao chịu tiếp cận mảy may. Nếu ở bên ngoài, thoát khỏi Phong Cấm Đại Trận áp chế, Hành Vân có thể đem Giang Nam hành hạ đến chết trăm ngàn lượt, cho dù Giang Nam có được pháp bảo như Địa Từ Nguyên Phủ cũng vô dụng.

Nhưng mà trên phiến đại lục này, Giang Nam đã có được năng lực uy

hiếp được tánh mạng của Hành Vân Đại Thiện sư, chiến đấu mới vừa rồi đã nói rõ điểm này.

Mà Giang Nam cũng không muốn cùng Hành Vân tiếp tục đánh tiếp, lực lượng nhục thân của Hành Vân viễn siêu hắn, hơi không cẩn thận mà nói, sẽ bị hắn một kích đánh chết!

Bất quá tuy hai người kiêng kị lẫn nhau, nhưng trong nội tâm đều có ý nghĩ tiêu diệt đối phương.

Giang Nam bị Hành Vân đuổi giết lâu như vậy, không có chút sức phản kháng nào, hôm nay cuối cùng có thể cùng hắn chống lại, há có thể không quý trọng cơ hội này?

Mà Hành Vân Đại Thiện sư thì biết rõ Lạc Hoa Âm bị Giang Nam giấu ở giữa mi tâm, nếu nữ ma đầu này thương thế khỏi hẳn mà nói, hắn cũng tuyệt không có cơ hội còn sống.

- Giang thí chủ, thương thế của tôn sư không có trở ngại chứ?

Hành Vân Đại Thiện sư vẻ mặt ân cần, dò hỏi:

- Ở loại địa phương này, tu vi của chúng ta đều lọt vào áp chế, cho dù tôn sư giấu ở bên trong Tử Phủ ngươi, chỉ sợ cũng lọt vào áp chế? Nàng không thể tự trị thương cho mình, lão tăng chỉ sợ nàng sẽ bị thương thêm nặng.

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, trong ánh mắt lộ ra một tia lo lắng, lập tức khôi phục nguyên trạng nói:

- Đa tạ đại sư quan tâm, sư tôn ta học cứu Thiên Nhân, nhất định người hiền sẽ có trời giúp!

Hành Vân thiền sư đem nét mặt của hắn thu ở đáy mắt, trong nội tâm hiểu rõ, âm thầm cười lạnh nói:

- Xem ra nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia bị thương cực kỳ nghiêm trọng, hơn

phân nửa là trọng thương không trị nỗi, đi đời nhà ma rồi! Tiểu tử này còn hết lần này tới lần khác mạnh miệng, cho rằng có thể dấu diếm được lão tăng?

Một kích của Ma Thần, không phải chuyện đùa, Lạc Hoa Âm có thể chống lại Thiên Thủ Ma Thần phát ra U Minh thần thủy kia mà không có lập tức tử vong, đã là thành tựu cực kỳ kinh người rồi.

Bất quá Ma Thần là cường đại cỡ nào, nhất là Ma Thần ở vào trạng thái toàn thịnh, Hành Vân dám khẳng định Lạc Hoa Âm đã ở vào biên giới cái chết, cách cái chết không xa!

Giang Nam đem thi thể Bất Tử Minh Vương giơ lên, thu nhập giữa mi tâm của mình, ánh mắt của Hành Vân Đại Thiện sư chớp động, hắn đối với Bất Tử Minh Vương Kim Thân cũng là thèm thuồng không thôi, chỉ là đã chậm một bước, ha ha cười nói:

- Xin hỏi Giang thí chủ, vị Ma Thần này ngươi là từ chỗ nào được đến?

- Đây là nhục thân một vị tri giao hảo hữu của ta.

Sắc mặt Giang Nam ảm đạm, thở dài, bi thống nói:

- Người bằng hữu này của ta đã tu thành Ma Thần, tiếc rằng hắn thọ nguyên hao hết, rốt cục đi đời nhà ma, ta thu thi thể hắn lại, là vì ký thác tưởng niệm chi tình. Mỗi khi nhớ tới hắn, liền lấy ra chiêm ngưỡng một phen.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 501: Không Phải Ta Vô Sỉ

Hành Vân Đại Thiện sư hừ lạnh một tiếng, tự nhiên 100 cái không tin, ha ha cười nói:

- Giang thí chủ thật sự là người trọng tình trọng nghĩa. Ngươi đối với mấy Thần Ma phong ấn này thấy thế nào?

- Trước đừng vội.

Giang Nam cúi người nhặt lên từng khối pháp bảo tàn phiến, thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, những pháp bảo tàn phiến này đúng là vừa rồi lúc Hành Vân Đại Thiện sư cùng hắn chém giết, bị Địa Từ Nguyên Phủ tổn hại, cười nói:

- Nơi này là nơi Thượng Cổ Thần Ma phong ấn ma đầu, phong thái tiên hiền của tiền bối làm cho người kính ngưỡng, không thể làm bẩn nơi đây. . . Ồ? Vừa rồi lúc chúng ta chiến đấu, chảy ra huyết đây này?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, mọi nơi quét nhìn, Hành Vân thiền sư thấy hắn lấy đi mảnh vỡ pháp bảo của mình, không khỏi tức giận, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe được hắn nói ra lời này, trong lòng cũng nghiêm nghị, vội vàng mọi nơi nhìn lại.

Vừa rồi bọn hắn đánh đập tàn nhẫn, huyết nhục trên người đều bị chấn nát, thậm chí ngay cả tay chân cũng chém mất rất nhiều, có thể nói là máu chảy thành sông.

Nhưng mà trên mặt đất lại ngay cả một vết máu cũng không có, sắc mặt Hành Vân biến hóa, nhặt lên một cái chân bị Giang Nam chém mất, chỉ thấy cái chân này đã hóa đá, biến thành Thạch Đầu!

- Tại đây hoàn toàn chính xác rất cổ quái, có đồ vật gì đó ăn hết năng

lượng bên trong chân ta, đem chân của ta hóa đá! Giang thí chủ. . .

Hành Vân Đại Thiện sư nói đến đây, đột nhiên thoáng nhìn Giang Nam đang đi đến trước Ngũ Phượng xa của hắn, giơ lên chiếc bảo liễn này hướng mi tâm của mình đưa đi, không khỏi giận dữ, 16 chân di chuyển, xoáy như gió nhào đầu về phía trước, phẫn nộ quát:

- Họ Giang, ngươi thật quá mức, còn không đem bảo liễn của ta lưu lại?

Ba mươi bốn đầu cánh tay của hắn ngay ngắn bắt lấy Ngũ Phượng xa, ra sức thoát đi, cả giận nói:

- Ngươi để cho lão tăng nhìn chút ít vết máu, chính mình lại lấy đi pháp bảo của ta, ở đâu có sự tình dễ dàng như vậy?

Chiếc Ngũ Phượng xa này với hắn mà nói rất trọng yếu, là tiền vốn để Hành Vân trốn chạy khỏi chết, nếu Lạc Hoa Âm chưa chết, hắn còn muốn dựa vào chiếc bảo liễn này trốn chạy để khỏi chết, há có thể vứt bỏ?

Giang Nam tranh giành không lại hắn, chỉ phải buông tay ra, lúng ta lúng túng nói:

- Đại sư, ta thấy ngươi đem chiếc bảo liễn kia ném ở chỗ này, còn tưởng rằng ngươi không cần. . .

Ba mươi bốn đầu cánh tay của Hành Vân Đại Thiện sư giơ lên Ngũ Phượng xa, liền hướng trong mi tâm của mình thu tới, sau một khắc một đạo phủ quang sáng lên, chỉ nghe phù một tiếng, trên một cái đầu của lão hòa thượng nhiều ra một cái búa.

Búa quang ngũ sắc, khảm ở trên đầu hòa thượng này, cơ hồ chém cái đầu của hắn thành hai nửa.

- Giang Tử Xuyên, ĐKM…

Hành Vân Đại Thiện sư kêu thảm, vứt bỏ Ngũ Phượng xa, vung lên rất

nhiều pháp bảo liền hướng Giang Nam nện xuống, giận dữ hét:

- Lần này Lão mão tử nhất định phải tiêu diệt ngươi!

Hắn nộ tới cực điểm, vậy mà không tự xưng lão tăng, mà là lão tử, có thể thấy trong lòng phẫn nộ cỡ nào.

- Hiểu lầm! Đại sư, đây quả thật là một hiểu lầm!

Giang Nam vội vàng ngăn cản, hai người lăn lăn lộn lộn, giết tới giết lui, đánh cho thiên hôn địa ám, Giang Nam cao giọng nói:

- Ta chỉ là nhìn thấy đại sư thu Ngũ Phượng xa, lộ ra sơ hở, khí cơ dưới sự cảm ứng, lúc này mới không cần nghĩ ngợi chém liền một búa! Không phải ta vô sỉ, mà là đại sư ngươi lộ ra sơ hở!

Hành Vân hận đến nghiến răng nghiến lợi, lại thủy chung không cách nào làm gì được hắn, lại lo lắng pháp bảo của mình tiếp tục cùng Địa Từ Nguyên Phủ va chạm sẽ triệt để hủy diệt, tay không có vũ khí mà nói, hắn cũng không có nắm chắc tiêu diệt Giang Nam, lúc này thu tay lại, thản nhiên nói:

- Giang thí chủ, hôm nay chúng ta cùng trên một cái thuyền, sau này loại chuyện tự giết lẫn nhau này, tuyệt đối không thể làm tiếp.

- Đại sư nói phải.

Giang Nam chân thành nói:

- Lúc trước ta đối với đại sư còn có hiểu lầm, hôm nay mới biết đại sư đạo đức tốt, trời quang trăng sáng, là mẫu mực đời ta, làm cho vãn bối hổ thẹn vạn phần.

Hành Vân Đại Thiện sư nghe vậy, tuy biết rõ tiểu tử này nói cũng không phải là bản tâm, nhưng cũng có chút dương dương tự đắc, cười nói:

- Chưa từng nghĩ Tiểu Tà Vương cũng có một đôi tuệ nhãn.

Hắn quay đầu lại hướng Ngũ Phượng xa nhìn lại, không khỏi khẽ giật mình, lập tức giận tím mặt.

Chỉ thấy Ngũ Phượng xa đã vô tung vô ảnh, chỉ còn lại có một đầu Cự Thú toàn thân dài khắp gai xương cùng một đầu chim to kim chói đứng ở nơi đó, hiển nhiên Ngũ Phượng xa đã bị hai đầu Cự Thú này lấy đi!

Cơ bắp khóe mắt của Hành Vân Đại Thiện sư nhảy loạn, hận đến ngứa răng, biết rõ tất nhiên là lúc hắn sắp lấy đi Ngũ Phượng xa, Giang Nam chém mình một búa, đồng thời phóng xuất ra hai đầu Cự Thú này!

Lúc ấy ánh mắt của hắn bị Ngũ Phượng xa ngăn cản, không có chứng kiến Thần Thứu Yêu Vương cùng chiến tranh Cự Thú, lúc này mới ăn thiệt thòi!

- Nếu ta hướng hắn đòi hỏi, hắn tất nhiên sẽ không trả lại cho ta, trình độ gian xảo của tiểu tử này, không thua nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia, không hổ là sư ra một môn!

Trong nội tâm Hành Vân Đại Thiện sư thầm hận, lại bất động thanh sắc, thầm nghĩ:

- Đợi tí nữa tìm được cơ hội, liền đem tiểu tử này đánh giết xong việc!

Giang Nam vinh quang đầy mặt, đem Chiến Minh Cự Thú cùng Thần Thứu Yêu Vương thu hồi mi tâm của mình, nghiêm mặt nói:

- Đại sư, ngươi đối với Phong Cấm Đại Trận này thấy thế nào?

Cơ bắp khóe mắt của Hành Vân Đại Thiện sư lần nữa nhảy lên, nhẫn nại nói:

- Dùng cách nhìn của ta, những Thần Ma này chỉ sợ không phải Thần Ma của Tiểu Thiên Tinh Giới, Tiểu Thiên Tinh Giới tuy cực kỳ rộng lớn, vốn lấy nội tình của thế giới này, chỉ sợ còn nuôi không nổi nhiều Thần Ma như vậy.

Giang Nam gật đầu, Thiên thần cùng Ma Thần ngày thường tu luyện, cần tiêu hao rất nhiều linh dịch, một hít một thở, linh khí trong vòng ngàn dặm đều cuồn cuộn mà đến, mà bọn hắn tu luyện tốn hao linh dịch liền càng thêm kinh người, hơn chín trăm Thần Ma hằng ngày tu luyện cần thiết linh dịch, đủ để đem Tiểu Thiên Tinh Giới lấy hết!

Huống chi, tạo thành Phong Cấm Đại Trận không chỉ có hơn chín trăm Thần Ma, dùng nội tình của Tiểu Thiên Tinh Giới, căn bản nuôi không nổi bọn hắn.

Cái này chỉ có thể nói rõ, những Thần Ma này hơn phân nửa đến từ thế giới khác!

- Những Thần Ma này đến cùng đến từ đâu? Bọn hắn như thế nào sẽ bởi vì Tiểu Thiên Tinh Giới Tinh Quang kỷ kiếp mà đi vào Tiểu Thiên Tinh Giới, như thế nào lại vì trận đại kiếp nạn này mà cam nguyện bỏ qua tánh mạng của mình, chí tử cũng muốn trấn áp ở chỗ này? Dưới Phong Cấm Đại Trận, trấn áp đến cùng là vật gì?

Trong lòng hai người đều có một chuỗi nghi vấn không cách nào giải đáp, lúc này cất bước hướng tòa Phong Cấm Đại Trận này đi đến.

Khuôn mặt những Thượng Cổ Ma Thần này nghiêm túc và trang trọng, ánh mắt thâm thúy, có chút Thần Ma nhục thân đã hóa đá, bọn hắn có khoanh chân mà ngồi, có đứng nghiêm, làm thành một cái vòng tròn lớn, vòng tròn này vô cùng rộng lớn, phạm vi hơn năm nghìn dặm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 502: Đại Tông Sư. (1)

Bàn tay của mỗi một vị Thần Ma đều thò ra về phía trước, dưới bàn tay của bọn hắn là từng kiện từng kiện pháp bảo do thần minh luyện chế, thần minh chi bảo!

Những Thần minh chi bảo này thiên kì bách quái, chủng loại phồn đa, nhao nhao cắm vào trong đất, cùng Thần Ma nhục thân tương liên, cộng đồng xây dựng một tòa Phong Cấm Đại Trận!

Giang Nam tinh tế xem xét mặt đất, thần sắc đột nhiên khẽ động, phiến thổ địa rộng lớn bao la bát ngát này bày biện ra hoa văn cơ bắp, rõ ràng là huyết nhục ngưng tụ thành đại lục!

- Trên phiến đại lục này, là nhục thân của Tiểu Thiên Tinh Giới Tiên Thiên Thần Ma biến thành, vị Tiên Thiên Thần Ma này nhất định là ở lúc chết trận đem đối thủ phong ấn bên trong huyết nhục của mình!

Giang Nam không khỏi hít một ngụm hơi lạnh, thực lực Tiên Thiên Thần Ma tương đương với Tiên nhân sau khi chết, mới có hơn chín trăm Thần Ma này hàng lâm, liều mạng một thân tu vi, hao tổn tánh mạng của mình, xây dựng ra Phong Cấm Đại Trận, đem ma đầu hủy diệt Tiểu Thiên Tinh Giới này trấn áp!

Dưới phiến đại địa này, đến cùng trấn áp là vật gì?

Suy nghĩ một chút cũng làm hắn cảm giác được không rét mà run!

- Ta đã biết, những Thượng Cổ Thần Ma này là đến từ Thiên Giới!

Hành Vân Đại Thiện sư đột nhiên thấp giọng nói.

- Thiên Giới?

Giang Nam nao nao.

Hành Vân Đại Thiện sư gật đầu, trầm giọng nói:

- Ngươi xem khôi giáp của bọn hắn, có phải đều có một chữ Đấu hay không?

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy áo giáp trên người những Thần Ma này đã hóa đá, thượng diện hoàn toàn chính xác có chữ viết, bất quá chữ viết đã bị tuế nguyệt ăn mòn, có chút mơ hồ không rõ, nhưng hoàn toàn chính xác có thể phân biệt ra được là một chữ "Đấu".

Đột nhiên ác phong đánh tới, Giang Nam vội vàng lách mình liền trốn, một thanh chùy khổng lồ ầm ầm rơi đập, nơi hắn vừa đứng liền bị đập ra một cái hố to!

Hành Vân Đại Thiện sư một kích không trúng, mặt không đổi sắc thu đại chùy lại, làm bộ như không có chuyện gì, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta nghe nói dưới trướng đương kim Thiên Đế, có một chi đại quân trấn thủ thiên hạ, tên là Đấu Chiến bộ. Những Thần Ma này, nhất định là Thần Ma Đấu Chiến bộ, bọn hắn trấn áp ở đây, tất nhiên là phụng mệnh lệnh của Thiên Đế!

- Như vậy nói cách khác, thời gian những Thần Ma này trấn áp ở chỗ này, có thể phát sinh ở sau khi đương kim Thiên Đế trèo lên đế vị.

Giang Nam suy tư nói.

Hắn phất phất tay, một đạo búa quang lặng lẽ không phát ra hơi thở hướng bắp đùi của Hành Vân Đại Thiện Sư cắt tới, Hành Vân Đại Thiện Sư tung người nhảy lên, nhảy đến một bên, ha hả cười nói:

- Giang thí chủ, ngươi nói phía dưới này, trấn áp là yêu ma quỷ quái gì?

Giang Nam khẽ cau mày, đột nhiên nhớ tới mình ở trong Man Hoang cổ

vực nhìn thấy cửa động cự đại sâu thẳm kia, trong động mạch máu trải rộng, đem tinh hạch của chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới gói lại, trong lòng không khỏi sinh ra một dự cảm bất tường, thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ giữa hai người này, có điều liên lạc?

Hành Vân Đại Thiện Sư âm thầm kéo ra cung tên, liếc thấy Giang Nam đã giơ cự phủ lên làm tốt phòng ngự, đã biết một mủi tên bắn ra chỉ sợ không có kết quả gì, chỉ đành phải kéo không phát, nghi ngờ nói:

- Cái gì hai người?

Tiến vũ trong tay của hắn chỉ có một cây, bắn đi ra liền không có lợi khí này, nếu có thể vận dụng pháp lực, hắn liền không có cố kỵ này, chỉ cần Đạo văn hóa thành tiến vũ, là có thể liên tục không ngừng bắn ra.

Giang Nam lắc đầu, trong lòng luôn cảm thấy trái tim trong động sâu của Huyền Minh Nguyên Giới kia, chỉ sợ cùng tồn tại bị trấn áp nơi đây trong lúc đó có chút liên lạc.

- Nếu tương lai Quang Vũ Kỷ Kiếp của Huyền Minh Nguyên Giới ta cũng mãnh liệt như Tiểu Thiên Tinh Giới mà nói, chỉ sợ Huyền Minh Nguyên Giới ta cũng sẽ như Tiểu Thiên Tinh Giới, thế giới mất đi. . .

Tâm tình của hắn có chút trầm trọng, trường kiếp nạn này ngay cả thần minh cũng phải chết, thậm chí Tiên Thiên Thần Ma cũng gánh không được, lấy thực lực trước mắt của Huyền Minh Nguyên Giới mà nói, chỉ sợ gặp nạn là không thể tránh được!

- Nếu Huyền Minh Nguyên Giới ta không có mấy nhân vật tuyệt thế trấn giữ, Tiểu Thiên Tinh Giới này chính là tương lai của nguyên giới ta!

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Có lẽ ta có chút ít buồn lo vô cớ . . .

Hành Vân Đại Thiện Sư ánh mắt chớp động, đột nhiên cười nói:

- Giang thí chủ, ngươi nói nếu chúng ta đem những thần minh chi bảo này rút đi, sẽ có một khoản tài phú bao nhiêu? Cái gì Thái Huyền Thánh Tông, cái gì Thái Hoàng lão tổ, ở trước mặt chúng ta căn bản không đủ nhìn!

Giang Nam chán ghét liếc hắn một cái, lạnh lùng nói:

- Gần ngàn thần minh của Thiên giới Đấu Chiến Bộ cùng Tiên Thiên Thần Ma của Tiểu Thiên Tinh Giới, liều chết mới phong ấn ma đầu kia, ngươi rút những thần minh chi bảo này, thế tất đem ma đầu bên trong trấn áp kia thả ra, đến lúc đó người chết thứ nhất chính là ngươi!

Hành Vân Đại Thiện Sư thấy trong mắt của hắn lộ ra vẻ chán ghét, trong lòng không khỏi giận dữ:

- Tiểu ma đầu, ngươi đây là cái ánh mắt gì? Ngươi cho rằng ngươi là ai, ngay cả Phật gia cũng dám khinh bỉ? Nếu không phải nơi đây không cách nào vận dụng pháp lực, Phật gia sớm đã đem ngươi một chưởng tru diệt!

Giang Nam không hề để ý tới người này nữa, ánh mắt chớp động, đánh giá dấu vết đạo tắc trên khải giáp của những Thần Ma này, mặc dù những khôi giáp này đã hóa đá, không có nửa phần linh tính, nhưng mà đạo tắc ở trên khải giáp vẫn để lại dấu vết.

Từ nơi này chút ít dấu vết trong, như cũ có thể thôi diễn ra chứa nhiều thần diệu.

Khôi giáp mỗi một tôn Thần Ma đều không giống nhau, do đạo tắc bất đồng luyện chế thành, đại biểu từng loại từng loại Thần Minh cấp công pháp bất đồng, bất quá chẳng qua là phiến diện trong đó.

Tỷ như Sơn Hải Đỉnh của Giang Nam, từ trong Sơn Hải Đỉnh có thể thôi diễn ra một phần Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nhưng lại không thể nào thôi diễn ra toàn bộ tâm pháp.

Dù vậy, nếu có thể đem những đạo tắc này tìm hiểu ra ngoài, thôi diễn ra công pháp của những thần minh này, Giang Nam đừng nói thôi diễn ra Thần Phủ bát cảnh pháp môn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cho dù là Thiên Cung bát cảnh, chỉ sợ cũng có thể dễ dàng thôi diễn đi ra ngoài!

Thần Minh cấp kinh điển bao hàm toàn diện, tỷ như Thái Huyền Tâm Kinh, tỷ như Thái Dương Chân Kinh, Thái Âm Chân Kinh, còn có Ma La Thập Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, cũng là một hệ khổng lồ, nếu có thể được công pháp của những Thần Ma này tu luyện, đối với Giang Nam mà nói đủ để cho hắn bình định hết thảy chướng ngại trước khi thành Thần!

Bất quá, thôi diễn Thần Minh cấp kinh điển cũng không phải là đơn giản như vậy, không nói trước đạo tắc là Giang Nam không cách nào hoàn toàn lĩnh ngộ, lại nói những đạo tắc này đã mất đi hiệu lực, chẳng qua là để lại dấu vết, muốn từ những dấu vết này thôi diễn Thần Minh cấp kinh điển, là khó càng thêm khó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 503: Đại Tông Sư. (2)

Bên trong mi tâm của hắn, hai mắt của Huyền Thai ngày đêm biến hóa, bắt đầu không ngừng thôi diễn ảo diệu trong những dấu vết này, mặc dù không cách nào hoàn toàn đem những kinh điển kia thôi diễn đi ra ngoài, nhưng ít nhiều gì để cho hắn lĩnh ngộ ra một chút tin tức cực kỳ tối tăm khó hiểu.

Hành Vân Đại Thiện Sư cũng làm chuyện đồng dạng, cố gắng thôi diễn những công pháp trên khải giáp này.

Chẳng qua là, Giang Nam có Ma Ngục Huyền Thai Kinh, luyện thành Huyền Thai mới có thể lĩnh ngộ ra một chút tin tức, Hành Vân Đại Thiện Sư tu vi mặc dù so sánh với Giang Nam cao hơn, nhưng ngộ tính so với Giang Nam thua kém cách xa vạn dặm, cơ hồ không có bất kỳ lĩnh ngộ.

Lúc này vị Phật Môn lãnh tụ kia bỏ ra những khôi giáp này, ngược lại nhìn về phía phong cấm đại trận.

Phong cấm đại trận là do vô số thần minh đạo tắc, tính những Thần minh chi bảo kia cùng nhau xây dựng thành, những đạo tắc này rõ ràng có thể thấy được, so sánh với từ trên khải giáp lĩnh ngộ đạo tắc muốn đơn giản hơn rất nhiều.

Hai người bọn họ mặc dù đồng thời riêng phần mình thôi diễn lĩnh ngộ, nhưng như cũ thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, riêng phần mình lưu lại một mặt đi chú ý đối phương, để tránh bị đối phương đánh lén.

Mấy chục ngày thời gian sau, Giang Nam rốt cục hoạt động cước bộ, đi tới trước người tôn Thần Ma tiếp theo, tiếp tục tính toán.

Hành Vân Đại Thiện Sư không khỏi hơi ngẩn ra, thầm nghĩ:

- Thời gian ngắn như vậy, tiểu tử này liền đem đạo tắc ghi lại trên khải giáp của một Thần Ma tính toán thấu triệt rồi? Không thể nào? Nhất định là hắn nhìn thấy không cách nào hiểu, lúc này mới đổi một Thần Ma. . .

Hơn một tháng thời gian này, hắn cũng không có bao nhiêu thu hoạch, mặc dù Hành Vân chính là Thiên Cung ngũ trọng cường giả, nhưng Thần minh đạo tắc vượt ra khỏi phạm vi giới hạn của hắn, lĩnh ngộ lên khó càng thêm khó.

Lại qua hơn hai mươi ngày, Giang Nam đi về trước mặt tôn Thần Ma thứ ba, theo hắn thôi diễn ra càng ngày càng nhiều tin tức, nhãn giới kiến thức đang nhanh chóng tăng trưởng, tốc độ thôi diễn càng lúc càng nhanh, ở trước mặt mỗi tôn Thần Ma tốn hao thời gian cũng càng lúc càng ngắn.

Hơn chín trăm tôn Thần Ma bày ở trước mặt, tùy ý hắn thôi diễn những Thần Ma công pháp này, để cho hắn tích lũy càng ngày càng hùng hậu, các loại kiến thức giải thích, các loại Thần Thông, nhất nhất bị hắn nắm giữ, loại tích lũy này, sớm muộn gì sẽ có hậu tích bạc phát, mang cho hắn thành tựu trước nay chưa có!

Đợi đến Giang Nam thôi diễn dấu vết đạo tắc trên khải giáp của vị Thần Ma thứ chín, tốc độ của hắn liền tăng lên tới trình độ làm người ta trố mắt, một ngày thời gian liền đem những dấu vết này hết thảy nắm giữ.

Tốc độ của hắn còn đang không ngừng tăng lên, đợi đến hắn thôi diễn ra dấu vết đạo tắc của một trăm tôn Thần Ma, những dấu vết đạo tắc khác cơ hồ là nhìn lướt qua, liền đem ảo diệu bên trong nắm giữ!

Đây đã là Đại Tông Sư cảnh giới!

Hơn nữa, hắn luyện thành thần tính, cô đọng Huyền Thai, thậm chí còn luyện hóa thần tính của hai tôn Thần Ma, tương đương với hắn đứng ở trên độ cao thần minh lĩnh ngộ ra tâm cảnh Đại Tông Sư!

Rất nhanh, hắn liền đem dấu vết đạo tắc trên khải giáp của tất cả Thần Ma

tính toán một lần, ngay sau đó đứng ở trên phong cấm đại trận dọc theo nhìn lại.

Phong cấm đại trận vô cùng tối tăm ở trong mắt của hắn nhất thời trở nên rõ ràng, các loại đạo tắc vận hành rõ ràng có thể thấy được, đạo lý kia không nói cũng hiểu.

Trong ánh mắt Giang Nam, vô số đạo văn bắt đầu khởi động, câu liên tổ hợp, sau khi hiểu ra một phần ảo diệu của Phong cấm đại trận, hắn mơ hồ có thể thúc dục một phần pháp lực!

Dần dần, Hành Vân Đại Thiện Sư cảm giác được khí tức trên người Giang Nam từ từ trở nên mạnh mẻ, mặc dù như cũ rất yếu ớt, nhưng đích xác là trở nên mạnh mẻ, này chỉ có thể nói rõ, Giang Nam đã có thể kháng cự phong cấm đại trận áp chế!

- Ngay cả ta cũng không thể kháng cự phong cấm đại trận áp chế, hắn làm sao có thể làm được?

Hành Vân Đại Thiện Sư sắc mặt âm tình bất định, trong lòng có một chút cảm giác không ổn.

- Trong Thái Hoàng tự viết, cũng có hai chữ phong ấn, rất gần đạo diệu, bất quá cùng phong cấm đại trận trước mắt so sánh, vẫn là muốn thua kém cách xa vạn dặm.

Giang Nam nhìn về phía phong cấm đại trận, theo thời gian chuyển dời, lĩnh ngộ càng ngày càng nhiều, trong lòng không khỏi tán thán nói:

- Không hổ là thần minh bày trận pháp. . .

Đối với phong cấm đại trận hiểu rõ được càng nhiều, hắn càng có thể thúc dục càng nhiều tu vi, phong cấm đại trận này chủ yếu là trấn áp tồn tại dưới đất kia, trấn áp pháp lực những người khác, bất quá là tản mát ra một tia dư ba mà thôi.

Nếu đại trận này là trấn áp Giang Nam, mặc dù hắn tinh thông đại trận, cũng không cách nào vận dụng bất kỳ pháp lực.

Qua một lúc lâu, Giang Nam rốt cục có thể thúc dục năm sáu thành tu vi, liếc Hành Vân Đại Thiện Sư một cái, trong lòng không có hảo ý nói:

- Đởi ta hoàn toàn khôi phục tu vi, có thể không hề kiêng kị thúc dục pháp lực, pháp bảo, lão hòa thượng này là có thể đi thế giới cực lạc thấy Phật tổ .

Hành Vân Đại Thiện Sư sắc mặt âm tình bất định, hiển nhiên cũng âm thầm lo lắng, muốn lập tức lắc mình rời đi, nhưng không cam lòng tay không mà về.

- Không thể trì hoãn nữa, nếu như tiểu tử này hoàn toàn khôi phục pháp lực, thúc dục pháp bảo, liền càng thêm khó có thể đối phó! Hơn nữa, tu vi của hắn khôi phục, Lạc Hoa Âm ở trong Tử Phủ của hắn cũng sẽ không gặp phải phong cấm đại trận áp chế!

Trong mắt Hành Vân Đại Thiện Sư sát cơ đại tác, đột nhiên giương cung dẫn tiến, một mủi tên hướng Giang Nam vọt tới!

Sau một khắc mủi tên nhọn này đi tới trước người Giang Nam, nhưng đụng vào một đại đỉnh năm màu đột nhiên xuất hiện, đem miệng đại đỉnh kia đánh bay mấy trăm dặm.

Sơn Hải Đỉnh gào thét xoay tròn, bay trở về đỉnh đầu Giang Nam, miệng đỉnh trút xuống phía dưới, rũ xuống Đạo văn vô cùng, xây dựng thành dãy núi biển rộng, phòng ngự quanh thân hắn.

- Đại sư muốn dãn gân cốt hay sao?

Giang Nam xoay người lại, mắt lộ ra hung quang, tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ nắm trong tay, phía sau hiện ra cánh chim chi chít, đằng đằng sát khí:

- Đúng dịp, ta cũng rất muốn đem đại sư diệt trừ !

Hành Vân Đại Thiện Sư trong lòng lẫm nhiên, cười ha ha, thanh âm trầm thấp:

- Giang thí chủ, ngươi cho rằng ngươi khôi phục năm sáu thành tu vi là có thể đoán chừng lão tăng sao? Tu vi của ngươi quá kém, cho dù ngươi khôi phục toàn bộ tu vi, cũng không cách nào làm gì được ta!

Hô…

Thiên dực của Giang Nam rung lên, đi tới đỉnh đầu của hắn, cười nói:

- Ta cần gì phải cùng ngươi chính diện đánh giết? Chỉ cần đem một ngụm hắc oa cho ngươi, ngươi liền chịu không nổi!

Trên chín cái đầu của Hành Vân Đại Thiện Sư toát ra mồ hôi hột to như hạt đậu, hắn đã từng thấy qua uy lực của miệng hắc oa kia, sinh sôi đem hai đại Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả Đinh Dương, Mục Sơn áp thành thịt nát, hôm nay hắn không có thể động dụng pháp lực, nếu Giang Nam đem hắc oa ném tới, hắn thật sự chống lại không được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 504: Tà Ma Phá Phong. (1)

Hành Vân đột nhiên bắt được một thần minh chi bảo tạo thành phong cấm đại trận, cười hắc hắc nói:

- Ngươi dám ném hắc oa, như vậy đừng trách lão tăng vô tình, phá phong cấm đại trận này, mọi người cùng nhau chết!

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Ngươi có biết ngươi phá Phong cấm đại trận sẽ gây ra hậu quả gì không?

- Nếu ta đã chết, đâu thèm nghĩ sau khi ta chết hồng thủy ngập trời!

Trên mặt Hành Vân hiện lên vẻ dữ tợn, âm tàn nói.

Giang Nam cùng Hành Vân Đại Thiện Sư liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ kiêng kỵ trong mắt lẫn nhau, Hành Vân tự biết không cách nào đối kháng miệng hắc oa kia của Giang Nam, Giang Nam cũng biết nếu Hành Vân Đại Thiện Sư rút ra một thần minh chi bảo, chỉ sợ Phong Cấm đại trận sẽ phá vỡ, đem ma đầu trấn áp bên trong thích phóng đi ra.

Trong Phong Cấm đại trận trấn áp ma đầu, là tồn tại có thể hủy diệt đi một thế giới, Thiên giới hao tổn ngàn Thần Ma của Đấu Chiến Bộ mới phong ấn hắn, nếu ma đầu kia xuất thế, tuyệt đối là một cuộc đại tai nạn vô cùng kinh khủng, không thua tai nạn diệt sạch Tiểu Thiên Tinh Giới!

Từng tôn Thần Ma đứng vững vàng, đại biểu một đoạn lịch sử Cổ lão, Thần Ma không tiếng động, bọn họ chỉ lấy đến một mệnh lệnh, liền buông tha cho bài vị đi tới Tiểu Thiên Tinh Giới bị hủy diệt, trấn áp ma đầu làm hại Thương Sinh, thậm chí không tiếc đem cuộc đời của mình cũng hao tổn ở chỗ này.

Những Thần Ma này cũng là kỳ tài ngút trời, nhưng mà vì tánh mạng của thiên hạ Thương Sinh, bọn họ tình nguyện kính dâng, tình nguyện bỏ qua hết thảy vinh quang cho tới tánh mạng của mình.

Cổ lão tiên hiền, lòng ôm ấp không phải là đương kim tu sĩ có thể sánh ngang.

Bọn họ không chỉ có tu vi là thần minh, nhân cách cũng là thần minh!

Mặc dù Giang Nam rất muốn giết chết lão hòa thượng Hành Vân này, nhưng nếu như muốn giao ra buông thả ma đầu trấn áp nơi đây mà nói, hắn liền có chút ít chần chờ.

Mặc dù hắn cũng không cho mình là quân tử, người chết ở trong tay hắn cũng đếm không xuể, nhưng kể từ khi hắn xuất đạo đến nay, sở tác sở vi tự hỏi không có làm trái với bản tâm, không có liên lụy người vô tội.

Mà phá Phong cấm đại trận, thả ma đầu trong đó ra, đây cũng không phải là liên lụy người vô tội đơn giản như vậy, đến lúc đó không biết có bao nhiêu người vì vậy mà chết thảm.

Hành Vân Đại Thiện Sư không có chỗ cố kỵ, vì bảo vệ tánh mạng có thể liều lĩnh, cho dù là ác danh trăm triệu năm, nhưng hắn làm không được điểm này.

- Đã như vậy, Hành Vân, như vậy ta liền thả ngươi một con đường sống.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, từ đỉnh đầu của Hành Vân Đại Thiện Sư bay khỏi. Hành Vân Đại Thiện Sư cũng không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, ý vị thâm trường nói:

- Giang thí chủ, ngươi theo đuổi lão tăng rời đi nơi đây, nói không chừng tương lai người chết là ngươi mới đúng.

- Đại sư đủ vô sỉ, ngay cả sư tôn ta cũng xa không kịp ngươi.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Mặc dù Sư tôn ta bị người khác gọi là nữ ma đầu, chuyện xấu cũng làm nhiều lần, nhưng làm việc rất có nguyên tắc, sở tác sở vi, không làm trái với lương tâm của mình. Mà đại sư ngươi, ngay cả nửa điểm lương tâm cũng không có, trong Phật Môn có bại hoại như ngươi, ta thay Phật tổ cảm thấy thẹn.

Hành Vân Đại Thiện Sư cười ha ha, áo cà sa lay động, liền muốn rời khỏi nơi đây.

Đông!

Đại địa đột nhiên chấn động, chấn đến trên phiến đại lục này tư tư run rẩy, từng tôn Thần Ma thi thể chân đứng không vững, lung la lung lay, thậm chí cả hai mươi bốn cái xương sườn khổng lồ kia cũng lay động không ngừng.

Oanh!

Bên cạnh một cây xương sườn có một hằng tinh viên chết, bị gốc xương sườn nhẹ nhàng đảo qua, quấy đến nát bấy!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, vội vàng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy đại địa vốn còn coi là bằng phẳng đột nhiên nhiều ra rất nhiều vết rách!

Hành Vân Đại Thiện Sư cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, chấn động này là từ dưới đất truyền đến, phảng phất dưới đất có yêu ma quỷ quái kinh khủng gì dần dần thức tỉnh, giản ra thân thể!

Đột nhiên, lại là một tiếng trống vang nổ lên, chỉ thấy đại địa phát ra thanh âm băng băng băng, một mảnh khe rãnh dài hẹp khổng lồ đột nhiên từ mặt đất hé ra, hai bên khe rãnh vách đá san sát, sâu không thấy đáy!

Tấm đại địa này là huyết nhục của Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ Tiểu Thiên Tinh Giới sau khi chết biến thành, nơi hé ra như cũ có thể thấy hoa văn da

thịt, thậm chí còn có một mảnh đường ống dài hẹp thô đạt đếm trăm dặm, hẳn là mạch máu của Tiên Thiên Thần Ma!

Hô…

Tử khí tối như mực từ dưới đất lao ra, hóa thành từng cái từng cái long quyển phong khổng lồ, cao vạn dặm, ở giữa không trung khuấy động

- Phong Cấm đại trận trấn áp không được tồn tại dưới đất!

Sắc mặt Giang Nam kịch biến, nhưng ngay sau đó chỉ thấy càng nhiều là khe rãnh xuất hiện, đại địa trong nháy mắt hóa thành hình dáng mạng nhện chi chít, hai mươi bốn cái xương sườn đung đưa không nghỉ, đột nhiên một cây xương sườn phát ra răng rắc một tiếng nổ kinh thiên động địa, từ chỗ giữa gảy ra!

Hành Vân Đại Thiện Sư sắc mặt tuyệt vọng, thất thanh nói:

- Ta cũng không có nhổ thần minh chi bảo, tại sao có thể như vậy?

Răng rắc!

Lại có một cây xương sườn đứt rời, xương cốt khổng lồ kéo dài qua vũ trụ Tinh Không, giống như một đạo xương trắng chi cầu, liên tục phách toái không biết bao nhiêu viên tinh thần thực đã tử vong, rốt cục ngừng lại, khoác lên thái dương đã dập tắt, đem Thái Dương này đè ép thành một khối nhỏ.

Từng tôn Thần Ma thi thể bị chấn bay ra, trong lúc mơ hồ, Giang Nam tựa hồ thấy một pho tượng Thần Ma đã bị hóa đá, trong ánh mắt chảy ra hai hàng huyết lệ.

- Nơi đây không nên ở lâu!

Giang Nam không chút nghĩ ngợi, phía sau thiên dực mở ra, giống như một đạo lưu quang hướng ra phía ngoài bay đi. Hành Vân Đại Thiện Sư quay đầu lại quét Phong Cấm đại trận một cái, tham lam nhìn những thần minh chi

bảo xây dựng đại trận kia, đột nhiên đại địa lay động, chỉ thấy từng tôn Thần Ma thi thể rầm nghiền nát!

Hành Vân Đại Thiện Sư sắc mặt kịch biến, cũng không kịp nghĩ nhiều, mười sáu chân mở ra, gào thét về phía trước bão táp bay đi.

- Lão hòa thượng đi tìm chết!

Phía sau Giang Nam thiên dực di động, cầm trong tay tám búa đánh tới, từng đạo búa quang quay chung quanh Hành Vân Đại Thiện Sư trên dưới bay múa, Hành Vân Đại Thiện Sư giận dữ, ra sức ngăn cản, phẫn nộ quát:

- Giang thí chủ, hôm nay ma đầu trấn áp nơi đây sắp xuất thế, ngươi dây dưa không rõ nữa, hai người chúng ta cũng phải chết ở nơi đây!

- Giết đúng là ngươi!

Giang Nam qua như gió như điện, mới vừa rồi bị hắn bức lui trong giây lát liền lần nữa vọt tới trước, búa rơi như mưa.

Hắn có thể vận dụng pháp lực, đỉnh đầu Sơn Hải Đỉnh treo cao, rủ xuống sông núi biển rộng, ngăn cản một phần lực công kích của Hành Vân, bị thương không bằng trước nặng như vậy.

Hắn mỗi một búa càng thêm trầm trọng, phát ra Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, lực lượng so sánh với trước mạnh hơn mấy lần, trong chớp mắt liền cùng các loại pháp bảo trong tay Hành Vân Đại Thiện Sư đụng nhau hơn tám nghìn lần!

Chương 505: Tà Ma Phá Phong. (2)

Leng keng leng keng!

Các loại pháp bảo trong tay Hành Vân Đại Thiện Sư trong chớp mắt liền chỉ còn lại có một khúc, không khỏi giận dữ, quát lên:

- Tiểu ma đầu, lão tăng nhẫn ngươi đã lâu, hôm nay liền đem ngươi chôn vùi ở chỗ này! Kim Cương Chuyển Luân Chung!

Lão hòa thượng này áo cà sa một quyển, Kim Cương Chuyển Luân Chung từ mi tâm hiện lên, tay bày chuông lớn, hô một tiếng hướng Giang Nam áp đi, cạch một tiếng vang thật lớn đem Giang Nam móc ngược ở dưới chuông!

- Ngươi đi chết đi! Lão tăng sẽ không cùng ngươi!

Hành Vân Đại Thiện Sư đúng là được xưng tụng quyết đoán quyết tuyệt, lấy Kim Cương Chuyển Luân Chung đem Giang Nam chế trụ, thậm chí ngay cả cái trấn giáo chi bảo này cũng không cần, xoay người liền về phía trước chạy như điên.

Kim Cương Chuyển Luân Chung vô cùng trầm trọng, cho dù không cách nào thúc dục uy năng miệng chuông lớn này, cũng không phải là Giang Nam có thể giơ lên.

Ầm!

Đại địa lần nữa chấn động một lần, từng kiện thần minh chi bảo xây dựng Phong Cấm đại trận kia bị chấn đến không ngừng hướng về phía trước chuyển đi.

Đương đương đương!

Kim Cương Chuyển Luân Chung chấn động không ngớt, trong chớp mắt miệng hồng chung khổng lồ này liền đột nhiên nhiều ra một lỗ thủng to, Giang Nam cầm trong tay tám thanh búa lớn cắt ra cái trấn giáo chi bảo này, đằng đằng sát khí vọt đi ra ngoài.

- Hành Vân đại sư, ngươi ngay cả trấn giáo chi bảo cũng không muốn? Ta trước thay ngươi thu!

Giang Nam mi tâm chợt lóe, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú bay ra, cùng hắn giơ lên miệng chuông lớn này đưa đến trong mi tâm của hắn, ngay sau đó vỗ cánh bay nhanh, tiếp tục hướng Hành Vân Đại Thiện Sư đuổi giết đi.

Hành Vân Đại Thiện Sư quay đầu nhìn lại, không khỏi bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, hắn vốn cho là Kim Cương Chuyển Luân Chung có thể trấn áp Giang Nam, làm hắn ngủ chết ở chỗ này, lại không nghĩ rằng Giang Nam cư nhiên nhanh như vậy liền chém phá Chuyển Luân Chung, thậm chí đem Kim Cương Pháp Thiện Tông trấn giáo chi bảo này cũng lấy đi!

- Nếu bị hắn đuổi theo, lão tăng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đoán chừng thật muốn sớm đi thế giới cực lạc !

Trên chín cái đầu của Hành Vân Đại Thiện Sư toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, gia tốc về phía trước chạy như điên, Đại Uy Đức Minh Vương chân thân của hắn sinh ra mười sáu chân chạy vội lên liền rất nhanh, tốc độ so với Giang Nam chỉ chậm chút ít, vừa nhảy chính là mấy trăm dặm, trong chớp mắt liền chạy ra phạm vi uy năng của Phong Cấm đại trận bao phủ!

Trong chớp mắt, Giang Nam cũng lao ra Phong Cấm đại trận bao phủ vung lên cái búa lớn liền hướng Hành Vân Đại Thiện Sư chém tới, búa quang hiện lên, giống như tám con dài đến sáu bảy trăm trượng năm màu Nộ Long!

- Ha ha ha ha! Tiểu ma đầu ngươi cho rằng bây giờ còn là ở trong Phong Cấm đại trận, lão tăng mặc ngươi đắn đo sao?

Hành Vân Đại Thiện Sư cất tiếng cười to, đột nhiên một cái tay năm ngón tay mở ra, pháp lực xông ra hóa thành Đạo văn, biến thành một bàn tay to chu vi mấy trăm mẫu, bấm tay búng ra, đem từng đạo búa quang đánh bay, cười lạnh nói:

- Ở trong Phong Cấm đại trận, ngươi là đầu long, nhưng ra khỏi Phong Cấm đại trận, ngươi chính là một côn trùng! Một đầu ngón tay của Lão tăng liền có thể bóp chết ngươi! Kim Cương Chuyển Luân Chung của ta, đi ra cho ta!

Đương…

Bên trong mi tâm của Giang Nam, đột nhiên vang lên tiếng chuông to rõ, Kim Cương Chuyển Luân Chung bị phá vỡ một cái lỗ thủng to ầm ầm chấn động, đánh văng ra mi tâm của Giang Nam, mang theo máu tươi từ trong mi tâm hắn quay tròn chuyển động bay ra!

Hành Vân Đại Thiện Sư tâm niệm hơi động, Kim Cương Chuyển Luân Chung liền hướng hắn bay tới, cười lạnh nói:

- Tiểu bối, để cho ta tới đưa ngươi quy thiên thôi!

Trong mi tâm của Giang Nam, đột nhiên có một cánh tay tuyết trắng thăm dò, bắt được mũi chuông của Kim Cương Chuyển Luân Chung, nhẹ nhàng đưa đến đỉnh đầu của Hành Vân Đại Thiện Sư, tiếng chuông đại chấn, cạch một tiếng vang thật lớn, chấn triệt hoàn vũ, tiếng chuông vỡ bờ, quét ngang hết thảy!

Dưới chuông lớn, Hành Vân Đại Thiện Sư kêu thảm một tiếng, cơ hồ bị một tiếng chuông này luyện đến hồn phi phách tán, chín đầu, mười sáu chân, ba mươi bốn cánh tay rối rít nghiền nát, hóa thành khói bụi phiêu tán!

- Lạc Hoa Âm?

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể nhanh chóng khôi phục, đầu sinh ra, nhưng ngay sau đó tiếng chuông lần nữa chấn động, hoàn toàn luyện

hóa thành tro, chỉ còn lại có một đầu Tam Túc Ô Kim từ trong Tử Phủ nghiền nát bay ra!

- Bảo bối tốt!

Lạc Hoa Âm từ trong mi tâm của Giang Nam bay ra, sắc mặt như cũ có chút tái nhợt, hiển nhiên thương thế chưa từng khỏi hẳn, một tay cầm Kim Cương Chuyển Luân Chung lên, vui vô cùng.

Ầm!

Phía dưới truyền đến tiếng nổ, từng kiện thần minh chi bảo phóng lên cao, bị ma đầu trấn áp dưới đất kia chấn đến lơ lửng ở giữa không trung, từng kiện thần minh chi bảo tản mát ra thần uy mênh mông, từng đạo sáng mờ xông thẳng trời cao thiên ngoại, kinh thiên động địa, hóa thành một bức hình ảnh rộng lớn mạnh mẽ!

Lạc Hoa Âm sợ hết hồn, thất thanh nói:

- Tử Xuyên, ta mấy ngày nay bất quá đang bế quan chữa thương, ngươi liền chọc cho ra chuyện kinh người gì?

Giang Nam tức giận nói:

- Sư tôn, không phải là ta gây ra, mà là ma đầu kia nhất định thoát khốn. Chúng ta đi mau!

- Thật nhiều thần minh chi bảo!

Lạc Hoa Âm lưu luyến nhìn nhiều bảo bối một chút, tham niệm đại tác, chần chờ nói:

- Tùy tiện lấy ra một cái cũng có thể cùng Thần đỉnh của Thái Hoàng chống lại, lấy ra hai kiện, liền có thể đem Thái Hoàng đánh cho cái rắm cũng không dám phóng. . .

- Không đi sẽ không còn kịp nữa!

Giang Nam không khỏi phân trần, đem nữ nhân này bắt được, tế lên Thái Dương Chiến Xa, tung người nhảy vào trong xe.

- Nói không chừng có thể lấy kịp một cái. . .

Lạc Hoa Âm từ trong xe thăm dò đầu nhỏ, lại thấy phía dưới Phong Cấm đại trận, đột nhiên thăm dò ra mội cái đại thủ, chu vi năm sáu nghìn dặm, răng rắc một tiếng đem chữ "Phong" cự đại kia bóp nát, ngay sau đó lấy tay một trảo, đem hơn ngàn kiện thần minh chi bảo hết thảy nắm trong tay, sinh sôi bóp nát!

Nữ ma đầu bị hù dọa đến sắc mặt tái nhợt, vội vàng rút đầu về, quát lên:

- Đi mau!

Giang Nam thở dài, lẩm bẩm nói:

- Lần này Chư Thiên sẽ đại loạn . . .

Thái Dương Chiến Xa bay đi nhanh, Lạc Hoa Âm cùng Giang Nam cũng đã đánh ra toàn bộ pháp lực, liều mạng rót vào trong chiến xa này, hai đầu Tam Túc Ô Kim lôi kéo chiến xa kiệt tẫn toàn lực phi hành, tràn đầy hỏa quang, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng.

Thậm chí, ngay cả Thần Thứu Yêu Vương cũng bị Giang Nam phóng ra, cùng nhau thúc dục chiếc chiến xa này.

Tốc độ chiếc chiến xa này càng lúc càng nhanh, mơ hồ có một loại khuynh hướng hóa thành quang!

Mà ở phía dưới, Phong Cấm đại trận phá vỡ, giống như là một chảo dầu sôi, ma khí sùng sục sùng sục từ dưới đất toát ra, tạo thành từng cái từng cái bọt khí khổng lồ, thình thịch nổ tung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 506: Một Tay Gãy. (1)

Trong Ma khí, lại có Tiên quang xông ra, giống như từng đóa từng đóa liên hoa trán phóng, bất quá liên hoa này lớn kinh người, mỗi một đóa đều lớn như một tinh cầu.

Mà ở phía dưới liên hoa, thì có thanh quang bắt đầu khởi động, hóa thành từng mảnh lá sen, diện tích lại càng khổng lồ!

Giang Nam vội vã quay đầu nhìn lại, thất thanh nói:

- Tiên Ma đồng tu? Chẳng lẽ nơi đây trấn áp chính là một Tiên Nhân?

Trong đầu hắn điện quang hỏa thạch thoáng hiện từng cái từng cái ý niệm, chỉ có Tiên Nhân mới có thể có thọ nguyên lâu như thế, có thể sống qua từng tràng đại kiếp, cùng thế tồn tại, trường sinh bất diệt!

Tiên Nhân đem Đại Đạo bản thân ký thác hư không, cùng vũ trụ tồn tại, Chư Thiên thế giới bất diệt, Tiên Nhân Bất Tử.

- Trong Tiểu Thiên Tinh Nguyên Giới, trấn áp một Tiên Nhân, khó trách có thể cùng Tiên Thiên Thần Ma liều mạng, thậm chí chém giết Tiên Thiên Thần Ma!

Tiên Nhân bị trấn áp ở trong Phong Cấm đại trận nhất định là cùng Tiên Thiên Thần Ma chiến đấu bị thương nặng, mà khi đó Thần Giới Thiên Đế vừa vặn lên ngôi, liền ra lệnh Đấu Chiến Bộ Thiên Thần hạ phàm, nhân cơ hội trấn áp!

- Đương kim Thần Giới Thiên Đế cũng không phải cùng Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới đồng loạt ra tay đối phó vị Tiên Nhân Tiên Ma đồng tu này, rõ ràng là đợi đến thời điểm bọn họ lưỡng bại câu thương mới ra tay, ngồi thu ngư ông đắc lợi!

Trong lòng Giang Nam không khỏi có một loại ý nghĩ đại nghịch bất đạo, thầm nghĩ:

- Thiên Đế ngồi nhìn Tiểu Thiên Tinh Giới hủy diệt, cũng phải chờ tới một khắc kia, nhìn tánh mạng hàng tỉ vạn thương sinh của Tiểu Thiên Tinh Giới như không có gì, tâm địa đúng là như Thiết Thạch!

Thái Dương Chiến Xa điên cuồng bỏ chạy, rất nhanh cách nơi này càng ngày càng xa, bất quá vẫn không có thể chạy ra phạm vi hai mươi bốn cái xương sườn bao phủ.

Một cây xương sườn đứt đoạn, vỡ thành không biết bao nhiêu mảnh, bốn phương tám hướng rơi xuống, mỗi một khúc đều đạt mấy ngàn dặm.

- Hảo bảo bối!

Lạc Hoa Âm hai mắt sáng lên, đột nhiên từ trong Thái Dương Chiến Xa bay ra, sáu bóng người từ trong cơ thể nàng bay ra, cùng nàng hợp lực định trụ xương cốt khổng lồ bay trở lại.

Nàng đoạt tới gốc cây xương cốt, dài ngắn có khoảng hơn bốn ngàn dặm, mặc dù chỉ là một đoạn ngắn của xương sườn, nhưng mà phía trên trải rộng các loại văn lạc, cực kỳ thâm ảo.

- Sư tôn, xương sườn này đã hóa đá, mặc dù như cũ so sánh với trấn giáo chi bảo còn muốn cứng rắn, bất quá chúng ta không có chỗ cất?

Giang Nam không khỏi đầu đại nói:

- Nếu ngươi mang đến trong thánh tông ta, có thể để ở nơi đâu?

- Tử Xuyên, ta nhìn thấy không gian Tử Phủ của ngươi rất lớn, so sánh với một chút bí cảnh còn muốn rộng lớn, ngươi mở Tử Phủ ra, ta đem gốc xương này nhét vào!

Lạc Hoa Âm cười nói.

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ đành phải mở rộng không gian Tử Phủ, nữ ma đầu này hưng phấn đem xương cốt khổng lồ đưa vào trong Tử Phủ hắn, ngay sau đó lần nữa bay ra, lại khiêng trở lại một cây xương cốt.

- Không lấy nữa !

Giang Nam cả giận nói.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Lằng nhằng cái gì, ta thấy được trong Tử Phủ ngươi, cũng không có thiếu núi lớn, những núi lớn kia bất quá là dãy núi phàm trần, ném ra chứ để làm gì.

Giang Nam ném ra từng dãy núi, dãy núi trong Tử Phủ của hắn, vốn là hắn lưu lại chuẩn bị đập người, hắn hôm nay thực lực một ngày cao hơn một ngày, hơn nữa lại có một ngụm hắc oa, liền không có tác dụng.

Lạc Hoa Âm vừa đút một cây xương cốt đi vào, lại hưng phấn đi khiêng tới một cây, đầu cũng là không nhỏ.

Giang Nam im lặng:

- Lần này thật sự là không bỏ xuống được. Sư tôn, cho dù ta đem miệng hắc oa kia ném, cũng không bỏ xuống được!

Lạc Hoa Âm lưu luyến nhìn đồng xương cốt này một cái, chỉ đành phải vứt bỏ, cười nói:

- Mảnh tinh hạch kia chính là làm bằng Thần kim, giá trị cao hơn, không nên ném đi.

Thái Dương Chiến Xa đi xa, dần dần không cách nào thấy rõ tình hình phía dưới, nhưng từ nơi kia truyền đến ba động như cũ kịch liệt, thậm chí ngay cả vô số hằng tinh tử vong trong vũ trụ tinh không cũng bị cổ ba động này chấn đến không ngừng run rẩy.

Liên hoa trong ma khí kia lái đến rực rỡ nhất, lại có một đóa Thanh Liên sinh ra, trung ương hoa nở, chỉ thấy nơi Thanh Liên mở ra, trung tâm cánh hoa không phải là Hoa Nhị, mà là một bàn tay, thủ chưởng trắng bệch.

Đây là một tay gãy, gãy tới cổ tay, không biết bị pháp bảo gì từ trên thân người cắt xuống, mà tất cả ma khí, Tiên quang là từ bàn tay này tán phát ra, liên hoa lá sen cũng là đạo lý trong bàn tay này tích chứa tạo thành đủ loại dị tượng!

Nếu Giang Nam vẫn còn ở nơi này, nhất định sẽ kinh hô, hắn vốn suy đoán Phong Cấm đại trận này trấn áp chính là một Tiên Nhân, mà sự thật hết lần này tới lần khác ngoài dự liệu của hắn.

Phong Cấm đại trận trấn áp, chỉ là một cánh tay gãy!

Một cánh tay gãy này, đánh chết tất cả Thần Ma của Tiểu Thiên Tinh Giới, thậm chí ngay cả Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới cũng táng thân ở trong công kích của tay gãy!

Cánh tay gãy này mặc dù gặp phải bị thương nặng, dưới tình huống nguyên khí tổn thương nặng nề, còn cần hơn ngàn vị Thần Ma của Đấu Chiến Bộ tới hợp lực trấn áp, thậm chí đem những Thần Ma này sinh sôi hao tổn chết!

Mà hiện tại, nó phá Phong cấm đại trận, rốt cục thoát khốn ra!

- Ha hả, một phần thân thể của ta, rốt cục đi ra. . . Đi ra a!

Trong lòng bàn tay kia truyền đến tiếng cười trầm thấp, ở trong vũ trụ tử vong điêu linh này quanh quẩn:

- Đã bao nhiêu năm, bao nhiêu kỷ rồi? Một phần của ta, rốt cục có thể lại thấy ánh mặt trời . . .

Cái bàn tay này trắng noãn như ngọc, dần dần vặn vẹo, cũng không lâu lắm, liền biến hóa thành một vị thiếu niên áo vàng, bộ dạng còn rất trẻ, cất

bước hướng Tiểu Thiên Tinh Giới đi tới.

- Những bộ phận khác của thân thể ta bị trấn áp ở trong Chư Thiên thế giới khác, ta có thể cảm ứng được sự tồn tại của chúng, chúng đang đợi ta đi tìm về. . .

- Ha hả, rốt cục muốn đến phiên các ngươi run rẩy. . .

Gãy tay biến thành thiếu niên áo vàng vừa đi vừa tự nhủ:

- Bất quá chuyện tình ta thoát khốn, nhất định không cách nào dấu diếm được đương kim Thần Đế, ta hôm nay nguyên khí tổn thương nặng nề, thực lực chưa khôi phục, nếu như cùng hắn chống lại mà nói, chỉ sợ sẽ lần nữa gặp phải trấn áp, chi bằng đi tìm mấy trợ thủ. Thần Đế một kỷ này tên gì nhỉ. . . Ta nhớ rồi, hình như là mao đầu tiểu tử tên Quang Vũ, bất quá nếu tính toán, thọ nguyên của hắn cũng sắp tiêu hao hết. . .

Hắn xuyên qua hàng rào thế giới, thẳng đi tới các thế giới ở ngoài không gian, cơ hồ không nhìn thế giới bình chướng.

Tốc độ của hắn cực nhanh, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm còn chưa rời Tiểu Thiên Tinh Giới, hắn đã đi tới phía ngoài. Thiếu niên áo vàng này ở trong không gian hư vô mịt mờ đi lại, cũng không lâu lắm liền đến thế giới có sáu cây cột đá, hướng trong bóng tối ở giữa cột đá nhìn lại, thấp giọng cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 507: Một Tay Gãy. (2)

- Tiểu quỷ đáng thương, cư nhiên bị lục đại thế giới trấn áp, xem ra thực lực của ngươi không kém gì Quang Vũ. . .

- Chiến Thiên Ma Tôn ta đại náo Thần Giới, chém giết vô số Thiên Thần, cơ hồ đem Quang Vũ đuổi xuống Đế tọa, ngươi dám xưng ta là tiểu quỷ? Nếu không phải Quang Vũ Đại Đế người đông thế mạnh, há có thể là đối thủ của ta?

Trong bóng tối xiềng xích rầm rầm rung động, hai ánh mắt khổng lồ hiện ra, giống như hai mặt trời chói chan thiêu đốt, nhìn thẳng thiếu niên áo vàng kia, thanh âm trầm giọng nói:

- Ngươi là ai?

- Ta là ai?

Thiếu niên áo vàng kia ha ha cười một tiếng nói:

- Ta từng thấy qua hai vị Đế Tôn khai thiên, từng thấy bọn họ sáng tạo trật tự thế giới, diễn biến chúng sanh vạn vật, mà sáng tạo Chư Thiên thế giới này, mở ra vạn pháp, cũng có một phần của ta. Tiểu quỷ, lai lịch của ta không phải là ngươi có thể đo lường được.

- Thổi da trâu!

Trong bóng tối thanh âm kia cười nhẹ nói:

- Thực lực của ngươi so sánh với ta còn muốn kém một hai phân, ngay cả ta cũng chưa từng gặp qua hai vị Đế Tôn, ngươi có cái gì có thể thấy, cũng dám thổi da trâu?

Thiếu niên áo vàng kia khẽ mỉm cười, thấp giọng nói:

- Ta nếu nói ra thân phận chân thật của ta, hù cũng hù chết ngươi. Bất quá ta hôm nay gặp rủi ro, không thích hợp nhắc lại danh tiếng lúc trước. Tiểu quỷ, ta đây cứu ngươi đi ra ngoài, ngươi chi bằng làm cho ta mấy chuyện, tương lai ta đến đỡ ngươi làm Thần Đế Chư Thiên thế giới, cũng là dễ dàng!

Hắn phi thân tiến lên, tiến vào trong bóng tối, vung tay áo phất một cái, một xiềng xích khóa lại vị Cổ Lão Ma tôn này rối rít đứt đoạn.

Một thân ảnh khổng lồ từ trong bóng tối đi ra, Ngưu đầu Nhân thân, đỉnh đầu sinh ra hai sừng, mỗi một sừng dài ngắn cũng có mấy vạn dặm, nhẹ nhàng đụng vào cột đá, trụ Thiên lay động không dứt!

Chiến Thiên Ma Tôn bị lục đại trụ Thiên thế giới trấn áp, rốt cục thoát khốn!

- Không nên gấp, trước mắt còn không thể cùng Quang Vũ xung đột chính diện.

Thiếu niên áo vàng thấy hắn tính toán phá hủy lục đại trụ Thiên thế giới, cười ngăn lại nói:

- Cùng hắn xung đột chính diện mà nói, thế tất sẽ kinh động mấy vị tồn tại trấn áp ta kia, khi đó liền có chút ít hỏng bét . Chúng ta chi bằng nhẫn nại một thời gian ngắn, đợi chờ tiểu quỷ Quang Vũ kia thọ nguyên hao hết, ha hả. . .

Hắn thấp giọng cười nói:

- Ta đoán chừng, ngày đó sẽ không xa, đến lúc đó ta liền có thể khôi phục toàn bộ tu vi thực lực. . .

Chiến Thiên Ma Tôn hừ lạnh một tiếng, điềm nhiên nói:

- Áo vàng tiểu tử, mặc dù ngươi đã cứu ta, nhưng thủy chung không nói

ra thân phận chân thật của mình, để cho ta rất khó tin tưởng ngươi!

Thiếu niên áo vàng khẽ mỉm cười, hướng nơi xa đi tới, thản nhiên nói:

- Thân phận của ta nếu lộ ra, Chư Thiên cũng sẽ khiếp sợ, đợi thoát khỏi phong ấn, khôi phục toàn bộ thực lực, ngươi liền biết ta là ai. Đến lúc đó, ngươi còn sẽ khiếp sợ đến nói không ra lời, bởi vì, ngươi đã từng nghe nói qua truyền thuyết của ta, cũng nhận được qua chỗ tốt của ta!

Chiến Thiên Ma Tôn nửa tin nửa ngờ, vội vàng bước nhanh đuổi theo hắn.

Sau khi hai người này đi cũng không lâu lắm, hư không đung đưa, một kim giáp Thần nhân từ trong hư không nhô đầu ra, hết nhìn đông tới nhìn tây, đợi nhìn thấy lục đại trụ Thiên thế giới rỗng tuếch, sắc mặt không khỏi kịch biến, vội vàng lùi đầu về, chạy tới Thần Giới.

- Chiến Thiên Ma Tôn đào thoát, nhanh đi bẩm báo Đốc Thiên Phủ, mời Đốc Thiên Phủ Thần Chủ định đoạt!

Tin tức kia truyền hướng Thần Giới Đốc Thiên Phủ, Thần Giới chấn động, đột nhiên một con mắt căng nứt hư không, hiện ra ở trong kẽ hở không gian thế giới, tiếp theo một mặt gương có thể so với tinh cầu phá vỡ hư không, trôi lơ lửng ở phía trước con mắt kia, trong gương sáng kim quang bắn ra, một cột sáng chiếu rọi mọi nơi, đem hết thảy giấu diếm trong hư không chiếu rọi thông thấu!

Con mắt kia nhìn chăm chú mặt kính, một thanh âm truyền đến:

- Tìm không được tung tích của Chiến Thiên Ma Tôn!

- Một mặt Đốc Thiên Kính không đủ, chi bằng tế lên Lăng Kính Đốc Thiên Nghi!

Từng mặt gương từ trong hư không bay ra, ở trong không gian trống vắng tạo thành một mặt lăng kính khổng lồ, có tất cả 999 lăng giác, cột sáng chiếu

rọi bốn phương tám hướng, trong phút chốc liền bắt đến thân ảnh của Chiến Thiên Ma Tôn, còn có thân ảnh của thiếu niên áo vàng kia cũng hiện ra ở trong kính, bất quá biểu hiện ra là một thủ chưởng trắng noãn, mà không phải là hình người.

- Lần này thật hỏng bét . . .

Cự nhãn kia thấy đến thủ chưởng như ngọc này, lấy làm kinh hãi, lặng lẽ không phát ra hơi thở từ trong hư không rụt trở về, Lăng Kính Đốc Thiên Nghi cũng biến mất không thấy gì nữa.

Thái Dương Chiến Xa chạy nhanh cách Tiểu Thiên Tinh Giới, tiến vào trên thế giới cầu, hướng Huyền Minh Nguyên Giới đi tới, Giang Nam quay đầu lại nhìn Tiểu Thiên Tinh Giới một cái, trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

- Lần này ta biết được, mới gọi là Thần Thoại, từ trước ta cho là Tịch chưởng giáo cùng Thái Hoàng lão tổ đã là nhân vật cực cao, không nghĩ tới bọn họ chẳng qua là nhân vật đứng đầu Huyền Minh Nguyên Giới, trong thế giới khác, còn cất dấu hằng hà Thần Ma, cùng với nhân vật vô cùng kinh khủng. . .

Tuy nói nhãn giới kiến thức của hắn so sánh với trước không thể so sánh nổi, nhưng mà Thái Hoàng lão tổ như cũ là một núi lớn không cách nào trèo qua vắt ở trước mặt của hắn, không chỉ có hắn, Thái Hoàng lão tổ đối với mọi người của Huyền Minh Nguyên Giới mà nói, cũng là một ngọn núi lớn không thể vượt qua!

Muốn đạt tới phàm trần đỉnh, liền nhất định phải trèo qua ngọn núi lớn này!

Bất quá, này cần phải có thời gian.

Không có đầy đủ thời gian, đừng nói đuổi theo Thái Hoàng lão tổ, cho dù là đuổi theo Cận Đông Lưu cũng không có khả năng!

Hơn nữa đường tu hành trải rộng bụi gai, nguy hiểm nặng nề, hơi không cẩn thận sẽ gặp bỏ mình Đạo tiêu, tỷ như lần này Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm đi Tiểu Thiên Tinh Giới, mấy lần kinh nghiệm Sinh Tử, đầu tiên là gặp phải trái tim trong Man Hoang tử thành, sau ở trên thế giới cầu gặp gỡ đám người Hành Vân Đại Thiện Sư vây công, lại gặp phải Thiên Thủ Ma Thần ám sát, thậm chí ngay cả Lạc Hoa Âm cũng suýt nữa dâng mạng!

Mà Giang Nam cùng Hành Vân Đại Thiện Sư thì dây dưa hơn nửa năm, còn rơi vào Phong Cấm đại trận kia, gặp gỡ ma đầu thoát khốn, nếu hơi có lơ là sơ suất, chính là kết cục bỏ mình Đạo tiêu!

- Giữ được tánh mạng bản thân, mới là chủ yếu nhất, không có tánh mạng, những cái khác hết thảy là nói không!

Thái Dương Chiến Xa sắp chạy vào Huyền Minh Nguyên Giới, đột nhiên trong xe truyền đến đương đương chuông vang, miệng Kim Cương Chuyển Luân Chung kia chấn động không dứt, không người nào tự kêu, cố gắng bay khỏi Lạc Hoa Âm thao túng, bay trở về Kim Cương Pháp Thiện Tông.

Mặc dù Kim Cương Chuyển Luân Chung bị hao tổn, nhưng dù sao cũng là trấn giáo chi bảo, linh tính không mất. Ở đến gần Huyền Minh Nguyên Giới cảm giác được hơi thở của Kim Cương Pháp Thiện Tông, liền cố gắng thoát thân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 508: Môn Phái Hạng Ba. (1)

Lạc Hoa Âm vội vàng trấn áp, miệng chuông vàng này chấn động càng ngày càng vang, trong mắt hiện lên một tia lệ khí:

- Miệng chuông này bị lịch đại chưởng giáo của Kim Cương Pháp Thiện Tông tế luyện không biết bao nhiêu lần, rất khó hàng phục, càng đến gần Kim Cương Pháp Thiện Tông, uy năng càng mạnh. Căn bản không cách nào thu phục, không bằng đem nó tách rời!

- Ý kiến hay!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, vỗ tay tán thán nói:

- Trấn giáo chi bảo hao phí tài liệu cực kỳ kinh người, các loại tài liệu cũng cực kỳ thượng thừa, luyện hóa miệng chuông này, trở lại như cũ thành các loại tài liệu, chúng ta một lần nữa luyện một trấn giáo chi bảo cũng không phải là không có khả năng!

Lạc Hoa Âm mặt mày hớn hở nói:

- Tử Xuyên, lời này của ngươi rất hợp ý ta. Đem cự phủ của ngươi tới, ta băm miệng phá chuông này!

- Này thì không cần.

Giang Nam khẽ mỉm cười, chỉ thấy chuông vàng chấn động kịch liệt, mi tâm hắn chợt lóe, một luồng Đậu Suất Thần Hỏa bay ra, thần niệm đâm vào trong lửa. Nhất thời đem thần hỏa đệ ngũ trọng kích phát, quay chung quanh Kim Cương Chuyển Luân Chung không ngừng thiêu đốt.

Bất quá chốc lát, Kim Cương Chuyển Luân Chung liền bắt đầu mềm hóa, tiếng chuông ám ách xuống. Dần dần hóa thành kim dịch giàn giụa, ngay sau

đó bị pháp lực của Lạc Hoa Âm cuồn cuộn nổi lên, hóa thành một kim cầu cự đại.

Đợi Thái Dương Chiến Xa chạy vào Huyền Minh Nguyên Giới, Kim Cương Chuyển Luân Chung vẫn không có hoàn toàn nóng chảy sạch sẻ, có thể thấy được rèn một trấn giáo chi bảo, cần nhiều tài liệu bực nào, cho dù là trăm ngàn Thiên Cung chi bảo, cũng chưa chắc có thể rèn ra một trấn giáo chi bảo!

Bất quá miệng chuông vàng này hôm nay uy năng đã bị Đậu Suất Thần Hỏa luyện hóa được thất thất bát bát, uy năng không còn như trước, tốc độ luyện hóa thành kim thủy càng nhanh hơn.

- Tử Xuyên, lúc trước chúng ta đã nói, lần này ngươi đoạt được bảo bối, phải phân cho ta năm thành!

Lạc Hoa Âm vui vô cùng, lại dùng kim thủy còn dư lại hóa thành một kim cầu, cười nói:

- Chúng ta tuy là thầy trò, nhưng thân huynh đệ cũng phải tính toán rõ ràng, không thể nói của ngươi là của ta, của ta chính là của ngươi.

Giang Nam biết nàng thích chiếm tiểu tiện nghi, đối với lần này lơ đễnh, cười nói:

- Sư tôn, ngươi đem những tài liệu này phân hai phần, liền luyện không được trấn giáo chi bảo.

Lạc Hoa Âm hưng phấn nói:

- Trong tiểu kim khố của ta cũng không có thiếu tài liệu, tụ cùng một chỗ, không sai biệt lắm đủ luyện chế một trấn giáo chi bảo.

Giang Nam không khỏi cực kỳ động tâm, không có hảo ý nói:

- Sư tôn, hôm nay đệ tử có thể coi như là xuất sư đi? Nếu đệ tử xuất sư, sư

tôn có phải nên mở tiểu kim khố, phân cho đệ tử mấy thành ngươi cất dấu hay không?

- Phân cho ngươi mấy thành?

Lạc Hoa Âm khóe mắt nhảy loạn, thịt đau vạn phần, đột nhiên đỉnh đầu xông ra thanh tuyền, liên hoa mở ra, lục đại hóa thân xông ra, tế lên mười mấy Thiên Cung chi bảo, đằng đằng sát khí, cười lạnh nói:

- Thiếu niên, lấy ra binh khí đi, để cho ta nhìn ngươi có tư cách xuất sư hay không!

Giang Nam thấy trận hình này, một ót đổ mồ hôi lạnh, lúng ta lúng túng nói:

- Sư tôn, đệ tử đột nhiên phát hiện đệ tử còn không có đạo đức tốt như sư tôn, tạm thời vẫn không thể xuất sư. Đệ tử theo sư tôn tu hành mấy năm nữa, đến lúc đó rồi hãy nói...

Lạc Hoa Âm có chút hài lòng, thu hóa thân cùng pháp bảo, cười dài nói:

- Tử Xuyên, ngươi đừng nản chí, chờ ngươi có thực lực xuất sư, ta còn có thể thiếu ngươi bảo bối sao?

- Nữ lưu manh!

Giang Nam trong lòng oán thầm một câu.

Thật ra thì hắn đối với tiểu kim khố của Lạc Hoa Âm không có bao nhiêu ý nghĩ, nhờ nhất vẫn là Đại Thiên La Thiên Nghi của Lạc Hoa Âm, nếu có kiện pháp bảo này, những Chư Thiên vạn giới khác cũng có thể đi được, đây mới là bảo bối hắn muốn đạt được từ Lạc Hoa Âm nhất!

Đợi Thái Dương Chiến Xa trải qua Kim Cương Pháp Thiện Tông, Kim Cương Chuyển Luân Chung đã bị Giang Nam luyện hóa không còn một mống, biến thành hai đại kim cầu, hai người một người một cái, chia cắt

xong việc.

- Môn phái hạng ba.

Giang Nam nhìn về phía Kim Cương Pháp Thiện Tông, thản nhiên nói.

Lạc Hoa Âm cũng nhìn về phía Kim Cương Pháp Thiện Tông, gật đầu nói:

- Chính xác, Chưởng Giáo Chí Tôn đã chết, trấn giáo chi bảo cũng không còn, đường đường Kim Cương Pháp Thiện Tông, hiện tại đích xác là môn phái hạng ba.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, lộ ra nụ cười hồ ly ăn hết tiểu gà mái.

Giết chết Hành Vân Đại Thiện Sư, hủy diệt Kim Cương Chuyển Luân Chung, Kim Cương Pháp Thiện Tông có thể nói là nguyên khí tổn thương nặng nề, không có trăm ngàn năm tích lũy mơ tưởng khôi phục nguyên khí, hơn nữa, cho dù tích lũy trăm ngàn năm, không có trấn giáo chi bảo trấn áp số mệnh mà nói, cũng không có khả năng khôi phục đến trạng thái đỉnh!

Thái Huyền Thánh Tông có thể nói là siêu cấp đại phái, vô luận nhân lực hay tài lực, cũng muốn vượt xa những môn phái khác. Huyền Thiên Thánh Tông, Tinh Nguyệt Thần Tông bởi vì có Tịch Ứng Tình cùng Ma La Thập trấn giữ, là môn phái nhất lưu, mà những môn phái khác chỉ là gần nhất lưu mà thôi.

Kim Cương Pháp Thiện Tông từ gần nhất lưu môn phái bị đánh thành môn phái hạng ba, đây cũng là tráng cử mà hai người bọn họ hoàn thành!

- Nếu ta là chưởng giáo, liền lập tức tiêu diệt Kim Cương Pháp Thiện Tông, đem môn phái này thâu tóm, nhận được tài phú cùng nhân lực của Pháp Thiện Tông. Bất quá Tịch chưởng giáo đoán chừng làm không ra loại chuyện này.

Giang Nam thầm than một tiếng, lấy ra Ngũ Phượng Xa, cười nói.

- Sư tôn, ta còn lấy đến một Ngũ Phượng Xa, cái bảo vật này, là Hành Vân Đại Thiện Sư từ hai vị cường giả của Thái Huyền Thánh Tông kia mượn tới. Cỗ Ngũ Phượng Xa này làm sao chia?

Lạc Hoa Âm chiếm được một kim cầu lớn, lại dựa vào hắn cứu hộ lúc này mới còn sống trở về, tự hiểu nếu chia cắt Ngũ Phượng Xa này, thể diện làm sư tôn liền muốn mất hết, liền nhịn đau lắc đầu nói:

- Ta đã có Thái Dương Chiến Xa, Ngũ Phượng Xa này lấy cũng là vô dụng.

Giang Nam đem năm đầu Thải Phượng từ trên xe gở xuống, buông thả thần thức tinh tế xem xét đạo văn trong cơ thể năm đầu Thải Phượng, sau một lúc lâu, pháp môn luyện chế Ngũ Phượng Xa liền bị hắn thăm dò.

- Tốc độ của Ngũ Phượng xa không thua Thái Dương Chiến Xa, bất quá Thái Dương Chiến Xa trừ tốc độ ra còn có một chức năng, là công kích, lực công kích cực kỳ cường đại, mà Ngũ Phượng Xa chỉ có tác dụng tốc độ. Hơn nữa so sánh với Thiên Dực Thần Chu của ta mà nói, tốc độ của Ngũ Phượng Xa không có bao nhiêu không gian tăng lên. Năm đầu Thải Phượng này cũng là pháp bảo luyện thành, hóa thành bộ dáng Thải Phượng, cũng không phải là Phượng Hoàng chân chính.

Lúc này Giang Nam đem sườn xe của Ngũ Phượng Xa nấu chảy, hóa thành đủ loại tài liệu đánh vào trong cơ thể năm đầu Thải Phượng, ngay sau đó đem đạo văn Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông của mình cũng đánh vào trong đó, thu vào Đạo Đài ân cần săn sóc, thầm nghĩ:

Chương 509: Môn Phái Hạng Ba. (2)

- Năm đầu Thải Phượng này buộc ở trên Thiên Dực Thần Chu, tốc độ nhất định sẽ so sánh với Thiên Dực Thần Chu đơn thuần nhanh hơn rất nhiều!

Lần này hắn tu thành Đạo Đài cảnh, bước vào Đạo Đài bát cảnh trung kỳ, tất cả pháp bảo cũng cần luyện chế lại một lần, tăng lên uy năng. Phải cần tài liệu nhiều hơn, bất quá Giang Nam đã sớm chuẩn bị xong đầy đủ Ngũ Sắc Kim, lại có một ngụm hắc oa, đừng nói luyện chế vài món Đạo Đài chi bảo, dù là luyện chế trấn giáo chi bảo cũng dễ dàng.

- Những pháp bảo này sau khi trọng luyện, thực lực của ta thế tất sẽ tiếp tục tăng lên trên phạm vi lớn một lần, không biết đến lúc đó ta cùng với Cận Đông Lưu chênh lệch có bao nhiêu?

Giang Nam suy nghĩ một chút, hắn tiến bộ, Cận Đông Lưu cũng tiến bộ, tốc độ hai người đi tới đều nhanh đến kinh người, bất quá tốc độ tu luyện của Giang Nam so sánh với Cận Đông Lưu vẫn nhanh hơn một đường.

Ban đầu hắn cùng với Cận Đông Lưu định ra năm mươi năm ước hẹn, Cận Đông Lưu cũng đã là Thần Phủ nhất trọng cường giả, khi đó Giang Nam bất quá là Thần Thông nhị trọng mà thôi.

Mà hiện tại, Giang Nam đi qua Thần Thông cảnh, tu thành Đạo Đài cảnh, Cận Đông Lưu chỉ là Thần Phủ tam trọng cường giả, tuy nói tu luyện càng đi về phía sau tốc độ liền càng chậm, nhưng Giang Nam cùng Cận Đông Lưu chênh lệch là đang không ngừng gần hơn.

- Ta bây giờ còn không phải là đối thủ của Cận Đông Lưu, bất quá hẳn là có thể cùng hắn chống lại một chút?

Trong mắt của hắn tinh quang chớp động, thầm nghĩ trong lòng:

- Có thể cùng vị trẻ tuổi đệ nhất cường giả này chống lại hay không, còn phải đánh qua một cuộc mới biết được!

Đột nhiên, Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm chú ý tới một tia dị trạng, cảm giác được Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh có một cổ hơi thở dị thường mạnh mẻ vỡ bờ, trong lòng hai người khẽ nhúc nhích, Thái Dương Chiến Xa tự động hướng phương hướng cổ hơi thở kia bay đi.

- Một cái, hai cái, ba... Không sai biệt lắm có năm mươi vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Lạc Hoa Âm đếm cổ hơi thở mạnh mẻ này, không khỏi hưng phấn lên, thấp giọng hô nói:

- Tử Xuyên, chúng ta gần một năm không về, những Chưởng Giáo Chí Tôn này chuẩn bị chặt chém sao?

- Sư tôn, cái gì gọi là chặt chém?

Giang Nam không khỏi buồn bực.

Nữ ma đầu cười nói:

- Ở sau ót người ném gạch, một mảnh gạch một mảnh gạch phách tới, liền gọi chặt chém. Những Chưởng Giáo Chí Tôn này đều là tinh tựa như quỷ, chuyện tình hướng sau ót người khác ném gạch, cũng đã làm không ít!

Cũng không lâu lắm, Thái Dương Chiến Xa bay đến giải đất trung tâm của Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ thấy giữa không trung người ta tấp nập, vô số tu sĩ riêng phần mình tế lên pháp bảo, dừng lại trên không trung, nhiều môn phái đệ tử rối rít kết thành từng ngọn đại trận, trong trận tinh kỳ bay múa, bồng bềnh đung đưa, riêng phần mình tản mát ra khí thế cường đại.

Tại chỗ này tu sĩ chỉ sợ có năm sáu vạn người, tràng diện lớn như vậy, Giang Nam vẫn còn là lần đầu nhìn thấy, tấp cho tới Thần Thông cảnh giới tu sĩ, cao tới Thiên Cung cấp cường giả, cũng hiện ra ở nơi đây!

Long Hổ Tông, Cổ Thần Các, Thiên Ma Bảo, Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông, Vạn Long Sào, Kim Phượng Các..., đều ở trong nhóm này!

- Rõ ràng có thể cảm giác được hơi thở của Chưởng Giáo Chí Tôn các đại giáo phái, làm sao không thấy bóng của bọn hắn?

Giang Nam nghi ngờ nói.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Những Lão Hồ Ly này tự nhiên là núp trong bóng tối, chờ xem ai ra mặt trước, liền hướng cái ót người đó chặt chém.

Giang Nam một ót hắc tuyến, những Chưởng Giáo Chí Tôn các môn các phái này hẳn là đều trình diện, nhưng lại không thấy tung tích của bọn họ, chỉ sợ quả thật như nữ ma đầu Lạc Hoa Âm này nói, những chưởng giáo này là núp trong bóng tối chú ý nơi đây, nếu người nào không tuân thủ quy củ ra mặt, liền nhắm sau lưng đối phương ném gạch.

- Những Chưởng Giáo Chí Tôn này, nếu như chặt chém, nhất định cực kỳ thú vị, nhưng người bị bọn họ chặt chém, liền sẽ không cảm thấy thú vị.

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy đệ tử nhiều môn phái tạo thành đại trận, vừa vặn quay chung quanh thành một cái vòng tròn lớn, rộng lớn ngàn dặm, mà ở giữa thì rỗng tuếch, trong lòng không khỏi buồn bực.

Hắn xuống phía dưới nhìn lại, trong lòng hiểu rõ, phía dưới là một thành thị do phàm nhân kiến tạo, nói vậy mục tiêu đệ tử các môn các phái này vây khốn không phải là trên không trung, mà là thành thị người phàm phía dưới kia.

- Xảy ra chuyện gì? Đáng giá các đại giáo phái cũng xuất động nhân mã, vây khốn nơi đây? Chẳng lẽ là thần minh chuyển thế thân cuối cùng bị phát hiện rồi?

Giang Nam trong lòng tò mò, chỉ thấy tòa thành thị phàm nhân kia rộng

lớn hơn trăm dặm, phía nam núi vây quanh, đông tây nam bắc có đại trận san sát đem tòa thành thị này vây quanh, giống như thùng sắt giang sơn, gió thổi không lọt!

- Hình như là Kiến Vũ quốc Dược Vương thành!

Giang Nam thấy một Đại Hà từ phía trước tòa thành thị này xuyên qua, rất là quen thuộc, đương nhiên đó là Dương Xuyên Hà!

Mà tòa thành kia, thì thành lập ở trên một ngọn núi bộ dáng dược đỉnh, hiển nhiên chính là Dược Vương thành, dưới Dược Vương thành tọa lạc một ngọn núi lửa lớn, đã từng bị Giang Tuyết tiến vào nội bộ núi lửa luyện chế linh đan, thế cho nên thay đổi địa hình, để cho ngọn núi lửa này biến thành bộ dáng lô đỉnh!

Lúc này Dược Vương thành cùng lúc Giang Nam rời đi đại hữu bất đồng, các loại cung điện chằng chịt san sát, thủ vệ sâm nghiêm, thậm chí còn có một kiến trúc bộ dáng như hoàng cung Hoàng Thành.

- Di? Chẳng lẽ giờ phút này Dược Vương thành biến thành thủ đô Kiến Vũ quốc rồi? Hay là, Kiến Vũ quốc bị diệt quốc, Dược Vương Nhạc Thế Đình đoạt được đại quyền, đi lên ngôi vị hoàng đế?

Trong lòng Giang Nam vạn phần buồn bực, hắn rời Dược Vương thành đã có gần mười sáu năm, kể từ khi rời đi liền chưa có trở về, cố nhân đã từng biết cũng không có gặp lại, chỉ biết là Tứ hoàng tử Tô Hoảng cùng Thiết Trụ đã bái nhập Tinh Nguyệt Thần Tông.

Tứ hoàng tử Tô Hoảng hiển nhiên cũng không có che chở Kiến Vũ quốc, thế cho nên Dược Vương Nhạc Thế Đình đoạt được đại vị!

- Vị đạo hữu này, phía dưới rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Giang Nam liếc thấy một vị tu sĩ cách đó không xa, lúc này nhẹ nhàng hỏi.

- Ngươi đây cũng không biết? Ngươi là mới tới?

Tu sĩ kia vạn phần khẩn trương, hai mắt nhìn Dược Vương thành phía dưới, cũng không quay đầu lại nói:

- Vị thần minh chuyển thế thân thứ ba xuất hiện, liền ở trong tiểu thành phía dưới, hiện tại các đại giáo phái đã vạch mặt, chuẩn bị tới đoạt, chẳng qua là ai dám mạnh bạo?

Hắn cười lạnh một tiếng, điềm nhiên nói:

- Lúc này, coi như là Thái Hoàng xuất thủ cướp đoạt thần minh chuyển thế thân, cũng sẽ bị đánh đến một giáp khó lưu!

Giang Nam thấy buồn cười, nhìn người tu sĩ kia một chút, chỉ thấy tu vi người này chỉ là Thần Thông lục trọng, đạo đạo Thần luân trôi lơ lửng ở phía sau, tu vi tuy thấp, khẩu khí lại không nhỏ, muốn đem Thái Hoàng lão tổ đánh cho một giáp khó lưu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 510: Đã Từng A Kiều

- Đạo huynh thật là khí phách.

Giang Nam tán thán nói:

- Xin hỏi thần minh chuyển thế thân này rốt cuộc là nam hay nữ, tên họ là gì?

- Ngươi thật là ngu không ai bằng... Ngươi là Tà Vương Giang Tử Xuyên?

Tu sĩ kia mới vừa quay đầu lại, thấy Giang Nam trước mặt, không khỏi sắc mặt xám ngoét, đợi thấy Lạc Hoa Âm bên cạnh Giang Nam, cơ hồ bị làm cho sợ đến sắp sửa ngất đi, lạnh run, nói không ra lời.

- Chính là Giang mỗ.

Giang Nam ôn hòa cười một tiếng nói:

- Vị đạo huynh này, ngươi vẫn không trả lời vấn đề của ta.

Tu sĩ kia thấy hắn không có giống như trong truyền thuyết, một lời không hợp liền ra tay giết người, trong lòng hơi thở phào nhẹ nhỏm, Giang Nam uy danh bên ngoài, bất quá tiếng tốt không nhiều lắm, nhưng chuyện xấu hắn làm không ít, danh tiếng thật sự có chút hỏng bét.

- Tiểu Tà Vương không có lập tức giết ta, thật là ngoài dự liệu của ta, quả nhiên là rất tà khí, nếu như ta mắng hắn một câu hắn liền giết ta, ở trong dự liệu của ta, kia cũng không phải là Tiểu Tà Vương!

Tu sĩ kia thầm nghĩ.

- Hai vị đạo huynh có điều không biết, vị thần minh chuyển thế thân thứ

ba này, là tiểu công chúa của hoàng đế phía dưới, tên là Nhạc Ấu Nương, mẫu thân của nàng là quốc chủ nước nhỏ này, một nữ hoàng đế.

Tu sĩ kia vội vàng cười nói:

- Nghe nói lão hoàng đế không có con nối dòng, lại ở trong chinh chiến gặp phải trọng thương, thành lập hoàng quốc không có bao lâu liền đem ngôi vị truyền cho nàng.

- Nữ hoàng đế? Chẳng lẽ là Nhạc Linh Nhi? Nàng thành nữ hoàng đế của Kiến Vũ quốc?

Giang Nam giật mình, trước mắt hiện ra tình hình một thiếu nữ người mặc Hồng Y, cầm trong tay nhuyễn kiếm cùng một đầu Kim Lân Hồng Tuyến Mãng chém giết, trong lòng ấm áp, thấp giọng cười nói:

- Thì ra là nàng làm hoàng đế Kiến Vũ quốc, ban đầu cô bé tính tình hay bồng bột kia, không nghĩ tới lại có thể Thống soái một quốc gia...

Tu sĩ kia nghe vậy, cười nói:

- Giang đạo huynh, quốc độ phía dưới cũng không gọi Kiến Vũ quốc, mà là Tư Xuyên quốc, đoán chừng là xây ở bờ sông Dương Xuyên, đoán chừng mới có thể lấy cái tên này.

- Tư Xuyên quốc?

Giang Nam lẩm bẩm nói, trên mặt hiện ra một tia thần sắc cổ quái, gật đầu nói:

- Ngươi nói có lý, để ý tới...

Nhạc Linh Nhi đối với hắn từng có một đoạn tình cảm nói không rõ, mặc dù Giang Nam biết, nhưng chưa bao giờ có bất kỳ đáp lại, bởi vì hắn cùng Nhạc Linh Nhi nhất định là người của hai thế giới, vĩnh viễn không có thể đi tới cùng nhau.

Tùy tiện nghe được Kiến Vũ quốc biến thành Tư Xuyên quốc, cũng làm cho hắn đã thành tâm cảnh Đại Tông Sư nổi lên chút gợn sóng.

- Nhạc Ấu Nương kia chính là Tiểu công chúa của Tư Xuyên quốc, vốn không người nào biết nàng là thần minh chuyển thế thân, sau lại có tu sĩ của Cổ Thần Các ở trong hoàng thành gây chuyện thị phi, kết quả kích nàng nổi giận, bị nàng một chưởng chụp chết.

Một tiểu nữ bốn năm tuổi, một chưởng đánh giết tu sĩ tu thành Thần Thông bốn năm trọng, lúc này mới kinh động các đại giáo phái.

Tu sĩ kia tiếp tục nói:

- Các đại giáo phái tới chỗ nầy, phát hiện người nào cũng không có cơ hội hạ thủ, chỉ có thể giằng co không dứt. Nhạc Ấu Nương kia nói, muốn chọn sư môn mà nói, cũng không phải là không thể được, bất quá cũng là nàng tới chọn lựa. Vị thần minh chuyển thế thân này còn lưu lại ba vấn đề khó khăn, nói nếu người nào phá giải ba vấn đề khó khăn này, mới có thể trở thành sư tôn của nàng.

- Ngô?

Giang Nam tới hăng hái, cười nói:

- Tiểu nha đầu này cũng có chút ý tứ, ba vấn đề khó khăn của nàng có người giải khai chưa?

Tu sĩ kia lắc đầu nói:

- Bây giờ còn không có, mới vừa rồi đã có mấy vị Chưởng Giáo Chí Tôn vào trong thành, nhìn ba vấn đề khó khăn kia một chút, khổ tư một lúc lâu cũng không có giải quyết chi đạo, chỉ đành phải lắc đầu rời đi. Các môn các phái cũng có tinh anh hảo thủ chạy tới nơi đó, xem xét ba vấn đề khó khăn này của nàng, đến nay còn chưa từng có người giải đáp đi ra ngoài.

- Sư tôn, chúng ta cũng vào xem một chút?

Giang Nam hướng Lạc Hoa Âm đề nghị nói.

Lạc Hoa Âm lắc đầu, ánh mắt lóe sáng, cười nói:

- Phá giải vấn đề khó khăn có cái gì thú vị? Vấn đề khó khăn nếu có thể bị phá giải, liền không gọi vấn đề khó khăn. Ngươi nếu muốn đi, thì tự mình đi, ta cũng muốn giấu mặt, chờ chặt chém ném gạch!

Thân hình nàng đung đưa, cùng Thái Dương Chiến Xa biến mất trong hư không, biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có tiếng cười truyền đến:

- Ném gạch vào đầu những Chưởng Giáo Chí Tôn kia, chuyện thú vị như vậy, tại sao có thể thiếu ta chứ?

Giang Nam cùng tu sĩ kia nghe vậy, không khỏi trên trán đều là mồ hôi lạnh, chặt chém Chưởng Giáo Chí Tôn, đoán chừng trong thiên hạ cũng chỉ có nữ ma đầu Lạc Hoa Âm này mới dám làm ra chuyện như vậy.

- Vị đạo hữu này, ngươi cũng rất tốt.

Giang Nam vỗ vỗ đầu vai tu sĩ kia, cũng không quay đầu lại đi tới Dược Vương thành phía dưới, cười nói:

- Dám nói ra đem Thái Hoàng lão tổ đánh cho manh giáp không lưu, ngươi là một cái đầu tiên. Nếu Thái Hoàng biết ngươi có hùng tài chí lớn như vậy, nhất định sẽ rất vui vẻ.

Tu sĩ kia sắc mặt xám ngoét, yếu ớt nói:

- Giang đạo huynh, ta là nói giỡn, Thái Hoàng lão tổ lão nhân gia ông ta là đại nhân vật, nơi nào có công phu để ý tới tiểu nhân vật như ta...

Lời tuy nói như thế, nhưng hắn khiếp đảm hết nhìn đông tới nhìn tây, e sợ cho Thái Hoàng lão tổ đột nhiên nhô ra đem mình phách toái.

Giang Nam phủ xuống trong vương thành, tâm niệm hơi động, Thần Thứu Yêu Vương bay ra, hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, cùng hắn cùng nhau

không nhanh không chậm hướng Hoàng Thành đi tới.

Hắn hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy lúc này Dược Vương thành đã cùng lúc hắn rời đi rất bất đồng, vô luận kiến trúc hay người trong thành, quen thuộc đã không có mấy.

Trải qua nhiều năm liên tục sát phạt chinh chiến, Dược Vương Phủ rốt cục nhất thống thiên hạ, chỉ bất quá năm đó người cùng Giang Nam quen thuộc rất nhiều đã chết trận, này không thể không làm cho người ta thổn thức không dứt.

- Tư Xuyên quốc sao?

Giang Nam giật mình nhìn ba chữ trên cửa Hoàng thành kia, ngay sau đó Đạo Tâm lưu chuyển, đem một luồng tạp niệm trong lòng mất đi, hướng trong hoàng thành đi tới.

Hắn Đạo Tâm vững chắc, bàn thạch cũng không cách nào hình dung, tâm cảnh Đại Tông Sư chỉ cần nhận định một việc, liền sẽ rất ít bị những tình cảm khác dao động.

Trong hoàng thành, phía trước hoàng cung thủ vệ sâm nghiêm, trong triều đình, văn võ bá quan xếp hai hàng, trên Kim Loan điện ngồi một vị nữ hoàng đế, đủ loại quan lại triều kiến, thương nghị quốc gia đại sự.

Giang Nam mang theo Thần Thứu Yêu Vương thẳng xông đi vào, lại cười nói:

- Linh quận chúa, đã lâu không gặp.

Trên triều đình nữ hoàng đế thấy thiếu niên trước mắt này, không khỏi giật mình, trong ánh mắt toát ra một vẻ bối rối cùng mờ mịt, lẩm bẩm đột nhiên nói:

- Tử Xuyên, ngươi trở lại...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 511: Quật Ngươi Một Cầu. (1)

Giờ phút này Giang Nam trước sau như một, bộ dáng vẫn giống như lúc hắn rời đi, như cũ là một thiếu niên, nàng còn nhớ rõ, tình hình lúc gần đi thiếu niên này đem Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết đầy giao cho mình.

Thiếu niên phất tay đi xa, từ biệt chính là hơn mười năm.

Quay đầu gặp lại, nàng đã là vua của một nước, ngồi cao trên triều đình, mà Giang Nam phảng phất sau khi rời đi quay người lại, chỉ qua một cái chớp mắt, thời gian không có ở trên người hắn lưu lại bất cứ dấu vết gì.

- Ngươi cùng hắn không phải là người một đường...

Bên tai Nhạc Linh Nhi vang lên lời của cha mình Nhạc Thế Đình, trong lòng hoảng loạn dần dần khôi phục lại bình tĩnh, phất tay nói:

- Bãi triều!

- Đây là nữ nhi của ngươi sao?

Giang Nam thấy Nhạc Linh Nhi nắm một cô bé bốn năm tuổi hướng hắn đi tới, tiểu cô nương kia băng tuyết khả ái, phảng phất như Long Nữ trong tranh vẽ, chọc người yêu thích, cười nói:

- Hơn mười năm không thấy, không nghĩ ngươi cũng thành hôn.

Nhạc Linh Nhi tâm tình phức tạp, đột nhiên cười nói:

- Trẫm... Ta cuối cùng không phải là người trong thần tiên, khó tránh khỏi thanh xuân già đi. Cha ta nói, nước không thể một ngày không có vua, ta chỉ đành phải lên ngôi, chọn một giai tế, dưỡng nhi dục nữ, chưa từng nghĩ gặp phải đại sự bực này, ngay cả ngươi cũng bị kinh động.

Thần Thứu Yêu Vương trên dưới đánh giá tiểu cô nương kia, thấp giọng nói:

- Chủ công, bộ dáng tiểu nha đầu này, cùng ngươi có chút giống nhau, không phải là ngươi năm xưa lưu lại tình yêu chứ?

Giang Nam trong lòng chấn động, nhìn về phía tiểu cô nương kia, quả nhiên giữa lông mày cùng mình có mấy phần rất giống, trong lòng buồn bực, hắn đã sớm đối với chuyện nam nữ biết được nhất thanh nhị sở, tự nhiên biết không phải là mình năm xưa phạm phải lỗi, chẳng qua là không giải thích được Nhạc Ấu Nương này vì sao lớn lên giống mình như vậy.

- Linh quận chúa, tôn phu ở đâu?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích hỏi.

Nhạc Linh Nhi ảm nhiên nói:

- Phu quân bất hạnh, mấy ngày trước đã bị người giết...

- Mẹ, hắn và cha lớn lên thật giống!

Nhạc Ấu Nương đánh giá Giang Nam, thúy sinh sinh nói.

Giang Nam nghe vậy, trong lòng chấn động, nhìn về phía Nhạc Linh Nhi, ánh mắt của Nhạc Linh Nhi có chút bối rối, trợn mắt nhìn Nhạc Ấu Nương một cái:

- Không nên nói bậy!

- Thật rất giống cha mà...

Nhạc Ấu Nương bỉu môi, ánh mắt sáng ngời, nhìn Giang Nam một chút, thúy sinh sinh nói:

- Ngày hôm trước đạo nhân kia thấy cha, đã nói cha rất giống một người, một người chọc cho hắn tức giận, sau đó liền đem cha giết. Người kia, nhất

định chính là ngươi?

Giang Nam trầm mặc chốc lát, đối với ngọn nguồn trong chuyện này hiểu rõ ràng, trong lòng không khỏi thầm than một tiếng, Nhạc Linh Nhi tìm phu quân, tất nhiên là cùng mình có mấy phần tương tự, vì vậy Nhạc Ấu Nương mới giống mình như vậy, mà phu quân nàng cũng là bởi vì cái này mà gặp phải đệ tử Cổ Thần Các sát hại.

Trong chuyện này ân oán gút mắt, thật sự khó có thể tinh tế tường thuật.

Trong lòng Nhạc Linh Nhi hỗn độn như tê dại, đột nhiên quỷ thần xui khiến, cười nói:

- Tử Xuyên, ta và ngươi năm xưa đã từng có chút tình nghĩa, ta có yêu cầu quá đáng, muốn cho Ấu Nương bái ngươi làm cha nuôi.

Nàng nhẹ giọng nói:

- Ấu Nương thông tuệ, đáng tiếc cha của nàng chết sớm, hôm nay lại có thật nhiều người hung thần ác sát đến Tư Xuyên quốc ta, tuy nói muốn thu Ấu Nương làm đồ đệ, nhưng nhìn không phải là người tốt gì. Trong Tu sĩ, ta chỉ nhận được ngươi cùng Tứ hoàng tử, Tứ hoàng tử chi phụ là chết ở trong tay cha ta, đem Ấu Nương phó thác cho hắn ta không yên lòng.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, Nhạc Linh Nhi hiển nhiên không biết lai lịch nữ nhi mình, cho nên mới có lời này, bất quá đem Nhạc Ấu Nương đặt ở bên người nàng, cũng sẽ mang đến cho nàng nguy hiểm, gật đầu cười nói:

- Tốt.

Nhạc Linh Nhi thấy hắn đáp ứng, trong lòng chỉ cảm thấy có chút ấm áp:

- Ấu Nương xưng hắn là cha, xưng ta vi nương, cũng coi như chấm dứt một cọc tâm nguyện của ta...

Trong nội tâm nàng đột nhiên có chút tỉnh ngủ, ý niệm trong đầu lại càng

lung tung, tự hỏi:

- Nhiều năm như vậy, ta còn không cách nào hoàn toàn quên mất hắn sao? Ta vốn cho là quên mất, vậy mà lúc gặp lại mới phát hiện thì ra là căn bản chưa từng quên, chẳng qua là in khắc ở càng sâu trong đáy lòng...

Giang Nam ôn hòa cười một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Linh quận chúa, nếu Ấu Nương lạy ta là cha, không bằng cho nàng theo ta cùng đi a?

Nhạc Linh Nhi tâm loạn như ma, đang muốn gật đầu, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi gặp cố nhân tất nhiên đáng mừng, bất quá thần minh chuyển thế thân định ra quy củ, nếu người nào có thể giải đáp ba vấn đề khó khăn của nàng, nàng liền đi với ai. Chẳng lẻ Giang đạo hữu muốn không tuân theo cái quy củ này?

- Chính xác, hôm nay tinh anh hảo thủ các môn các phái định ra quy củ, phàm là có người không tuân theo quy củ, lập tức tiêu diệt! Mặc dù ngươi là cố nhân Thần mẫu, chỉ sợ cũng không có thể ngoại lệ!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thần Tú Đạo Nhân cùng mấy vị cao thủ trẻ tuổi khác đi tới, không khỏi khẽ cau mày.

Nhạc Ấu Nương kéo tay Giang Nam, hung ba ba nói:

- Hắn là cha ta, ta lạy cha ta làm sư, có vấn đề gì sao?

- Cha ngươi?

Đám người Thần Tú Đạo Nhân đều ngẩn ra, nhìn Giang Nam một chút, lại nhìn Nhạc Ấu Nương một chút, trong lòng nhất thời dâng lên một loại cảm giác cổ quái:

- Lỗ mũi, ánh mắt này cùng Tà Vương giống như đúc a!

- Giang Nam ác ôn này, sinh nữ nhi cũng là thần minh chuyển thế thân, vận khí thật tốt! Ta làm sao không có số phận này?

Thần Tú Đạo Nhân liếc Nhạc Ấu Nương một cái, thản nhiên nói:

- Quy củ đã lập, kia liền không thể sửa đổi, nếu không sao gọi là quy củ? Ngươi kiếp trước tuy là thần minh, nhưng đời này không phải, hôm nay các đại môn phái ta hưng sư động chúng, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cũng tới đây, là vì phá giải ba vấn đề khó khăn của ngươi, không phải là ngươi nói cự tuyệt là có thể cự tuyệt!

Nhạc Ấu Nương giận dữ, chẳng qua là nàng thật sự khả ái, cho dù tức giận cũng làm cho người nhìn không thấy bất cứ uy hiếp gì:

- Ta muốn đi với ai, liền có thể đi với ai, các ngươi có thể làm khó dễ được ta sao?

- Chuyển thế thần minh, bị chết cũng không ít.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy bầu trời vang lên trận trận tiếng nhạc, Thiên Hoa Loạn Trụy, vô số Thiên Long nhanh nhẹn bay tới, kéo tới một chiếc lâu thuyền dài đến mấy dặm, Long tam thái tử đứng ở đầu thuyền, lạnh nhạt nói:

- Trước khi không có trở thành thần minh, ngươi coi như là con rồng, cũng phải nằm úp sấp!

Giang Nam ngẩng đầu, lại cười nói:

- Tam thái tử, ngươi cũng là con rồng, sao không nằm úp sấp?

Trong mắt Long tam thái tử sát cơ đại tác, bên cạnh đột nhiên một đầu Thiên Long biến thành nhân loại từ trong đám người đi ra, phía sau hiện lên một ngọn Thần Phủ, trong Thần Phủ rồng ngâm không ngừng, một móng vuốt khổng lồ thăm dò, che kín Thương Thiên, ngang nhiên hướng Giang

Nam bắt tới, hừ lạnh nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 512: Quật Ngươi Một Cầu. (2)

Giờ phút này Giang Nam trước sau như một, bộ dáng vẫn giống như lúc hắn rời đi, như cũ là một thiếu niên, nàng còn nhớ rõ, tình hình lúc gần đi thiếu niên này đem Giang Nguyệt Phá Lãng Quyết đầy giao cho mình.

Thiếu niên phất tay đi xa, từ biệt chính là hơn mười năm. Quay đầu gặp lại, nàng đã là vua của một nước, ngồi cao trên triều đình, mà Giang Nam phảng phất sau khi rời đi quay người lại, chỉ qua một cái chớp mắt, thời gian không có ở trên người hắn lưu lại bất cứ dấu vết gì.

- Ngươi cùng hắn không phải là người một đường...

Bên tai Nhạc Linh Nhi vang lên lời của cha mình Nhạc Thế Đình, trong lòng hoảng loạn dần dần khôi phục lại bình tĩnh, phất tay nói:

- Bãi triều!

- Đây là nữ nhi của ngươi sao?

Giang Nam thấy Nhạc Linh Nhi nắm một cô bé bốn năm tuổi hướng hắn đi tới, tiểu cô nương kia băng tuyết khả ái, phảng phất như Long Nữ trong tranh vẽ, chọc người yêu thích, cười nói:

- Hơn mười năm không thấy, không nghĩ ngươi cũng thành hôn.

Nhạc Linh Nhi tâm tình phức tạp, đột nhiên cười nói:

- Trẫm... Ta cuối cùng không phải là người trong thần tiên, khó tránh khỏi thanh xuân già đi. Cha ta nói, nước không thể một ngày không có vua, ta chỉ đành phải lên ngôi, chọn một giai tế, dưỡng nhi dục nữ, chưa từng nghĩ gặp phải đại sự bực này, ngay cả ngươi cũng bị kinh động.

Thần Thứu Yêu Vương trên dưới đánh giá tiểu cô nương kia, thấp giọng nói:

- Chủ công, bộ dáng tiểu nha đầu này, cùng ngươi có chút giống nhau, không phải là ngươi năm xưa lưu lại tình yêu chứ?

Giang Nam trong lòng chấn động, nhìn về phía tiểu cô nương kia, quả nhiên giữa lông mày cùng mình có mấy phần rất giống, trong lòng buồn bực, hắn đã sớm đối với chuyện nam nữ biết được nhất thanh nhị sở, tự nhiên biết không phải là mình năm xưa phạm phải lỗi, chẳng qua là không giải thích được Nhạc Ấu Nương này vì sao lớn lên giống mình như vậy.

- Linh quận chúa, tôn phu ở đâu?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích hỏi.

Nhạc Linh Nhi ảm nhiên nói:

- Phu quân bất hạnh, mấy ngày trước đã bị người giết...

- Mẹ, hắn và cha lớn lên thật giống!

Nhạc Ấu Nương đánh giá Giang Nam, thúy sinh sinh nói. Giang Nam nghe vậy, trong lòng chấn động, nhìn về phía Nhạc Linh Nhi, ánh mắt của Nhạc Linh Nhi có chút bối rối, trợn mắt nhìn Nhạc Ấu Nương một cái:

- Không nên nói bậy!

- Thật rất giống cha mà...

Nhạc Ấu Nương bỉu môi, ánh mắt sáng ngời, nhìn Giang Nam một chút, thúy sinh sinh nói:

- Ngày hôm trước đạo nhân kia thấy cha, đã nói cha rất giống một người, một người chọc cho hắn tức giận, sau đó liền đem cha giết. Người kia, nhất định chính là ngươi?

Giang Nam trầm mặc chốc lát, đối với ngọn nguồn trong chuyện này hiểu rõ ràng, trong lòng không khỏi thầm than một tiếng, Nhạc Linh Nhi tìm phu quân, tất nhiên là cùng mình có mấy phần tương tự, vì vậy Nhạc Ấu Nương mới giống mình như vậy, mà phu quân nàng cũng là bởi vì cái này mà gặp phải đệ tử Cổ Thần Các sát hại.

Trong chuyện này ân oán gút mắt, thật sự khó có thể tinh tế tường thuật.

Trong lòng Nhạc Linh Nhi hỗn độn như tê dại, đột nhiên quỷ thần xui khiến, cười nói:

- Tử Xuyên, ta và ngươi năm xưa đã từng có chút tình nghĩa, ta có yêu cầu quá đáng, muốn cho Ấu Nương bái ngươi làm cha nuôi.

Nàng nhẹ giọng nói:

- Ấu Nương thông tuệ, đáng tiếc cha của nàng chết sớm, hôm nay lại có thật nhiều người hung thần ác sát đến Tư Xuyên quốc ta, tuy nói muốn thu Ấu Nương làm đồ đệ, nhưng nhìn không phải là người tốt gì. Trong Tu sĩ, ta chỉ nhận được ngươi cùng Tứ hoàng tử, Tứ hoàng tử chi phụ là chết ở trong tay cha ta, đem Ấu Nương phó thác cho hắn ta không yên lòng.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, Nhạc Linh Nhi hiển nhiên không biết lai lịch nữ nhi mình, cho nên mới có lời này, bất quá đem Nhạc Ấu Nương đặt ở bên người nàng, cũng sẽ mang đến cho nàng nguy hiểm, gật đầu cười nói:

- Tốt.

Nhạc Linh Nhi thấy hắn đáp ứng, trong lòng chỉ cảm thấy có chút ấm áp:

- Ấu Nương xưng hắn là cha, xưng ta vi nương, cũng coi như chấm dứt một cọc tâm nguyện của ta...

Trong nội tâm nàng đột nhiên có chút tỉnh ngủ, ý niệm trong đầu lại càng lung tung, tự hỏi:

- Nhiều năm như vậy, ta còn không cách nào hoàn toàn quên mất hắn sao? Ta vốn cho là quên mất, vậy mà lúc gặp lại mới phát hiện thì ra là căn bản chưa từng quên, chẳng qua là in khắc ở càng sâu trong đáy lòng...

Giang Nam ôn hòa cười một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Linh quận chúa, nếu Ấu Nương lạy ta là cha, không bằng cho nàng theo ta cùng đi a?

Nhạc Linh Nhi tâm loạn như ma, đang muốn gật đầu, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi gặp cố nhân tất nhiên đáng mừng, bất quá thần minh chuyển thế thân định ra quy củ, nếu người nào có thể giải đáp ba vấn đề khó khăn của nàng, nàng liền đi với ai. Chẳng lẻ Giang đạo hữu muốn không tuân theo cái quy củ này?

- Chính xác, hôm nay tinh anh hảo thủ các môn các phái định ra quy củ, phàm là có người không tuân theo quy củ, lập tức tiêu diệt! Mặc dù ngươi là cố nhân Thần mẫu, chỉ sợ cũng không có thể ngoại lệ!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thần Tú Đạo Nhân cùng mấy vị cao thủ trẻ tuổi khác đi tới, không khỏi khẽ cau mày.

Nhạc Ấu Nương kéo tay Giang Nam, hung ba ba nói:

- Hắn là cha ta, ta lạy cha ta làm sư, có vấn đề gì sao?

- Cha ngươi?

Đám người Thần Tú Đạo Nhân đều ngẩn ra, nhìn Giang Nam một chút, lại nhìn Nhạc Ấu Nương một chút, trong lòng nhất thời dâng lên một loại cảm giác cổ quái:

- Lỗ mũi, ánh mắt này cùng Tà Vương giống như đúc a!

- Giang Nam ác ôn này, sinh nữ nhi cũng là thần minh chuyển thế thân,

vận khí thật tốt! Ta làm sao không có số phận này?

Thần Tú Đạo Nhân liếc Nhạc Ấu Nương một cái, thản nhiên nói:

- Quy củ đã lập, kia liền không thể sửa đổi, nếu không sao gọi là quy củ? Ngươi kiếp trước tuy là thần minh, nhưng đời này không phải, hôm nay các đại môn phái ta hưng sư động chúng, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cũng tới đây, là vì phá giải ba vấn đề khó khăn của ngươi, không phải là ngươi nói cự tuyệt là có thể cự tuyệt!

Nhạc Ấu Nương giận dữ, chẳng qua là nàng thật sự khả ái, cho dù tức giận cũng làm cho người nhìn không thấy bất cứ uy hiếp gì:

- Ta muốn đi với ai, liền có thể đi với ai, các ngươi có thể làm khó dễ được ta sao?

- Chuyển thế thần minh, bị chết cũng không ít.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy bầu trời vang lên trận trận tiếng nhạc, Thiên Hoa Loạn Trụy, vô số Thiên Long nhanh nhẹn bay tới, kéo tới một chiếc lâu thuyền dài đến mấy dặm, Long tam thái tử đứng ở đầu thuyền, lạnh nhạt nói:

- Trước khi không có trở thành thần minh, ngươi coi như là con rồng, cũng phải nằm úp sấp!

Giang Nam ngẩng đầu, lại cười nói:

- Tam thái tử, ngươi cũng là con rồng, sao không nằm úp sấp?

Trong mắt Long tam thái tử sát cơ đại tác, bên cạnh đột nhiên một đầu Thiên Long biến thành nhân loại từ trong đám người đi ra, phía sau hiện lên một ngọn Thần Phủ, trong Thần Phủ rồng ngâm không ngừng, một móng vuốt khổng lồ thăm dò, che kín Thương Thiên, ngang nhiên hướng Giang Nam bắt tới, hừ lạnh nói:

- Ở trước mặt Thái Tử, cũng có phần ngươi nói chuyện sao? Quỳ xuống cho ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 513: Tiểu Hài Tử Bốc Phét Xấu Xa. (1)

- Ngươi quỳ xuống cho ta mới đúng!

Trong mi tâm của Giang Nam đột nhiên bay ra một cái xiềng xích, tay phải bắt được một đoạn xiềng xích, rầm rầm trừu động, sau một khắc một viên kim cầu chu vi mấy chục mẫu bị hắn từ trong mi tâm rút ra, lăng không run lên, viên kim cầu này hô một tiếng bay lên, đón nhận long trảo kia!

Răng rắc!

Long trảo từng khúc gảy lìa, kim cầu một đường áp bức đi qua, trong nháy mắt liền tới trên không lâu thuyền, hướng đầu Thiên Long kia hung hăng đập xuống!

Viên kim cầu này rơi xuống, hư không cũng bị đập run rẩy không nghỉ, hiển nhiên trong một kích kia tích chứa lực lượng mạnh, làm người ta trố mắt!

Kim cầu nhấc lên cuồng phong gào thét bổ nhào rơi, đặt ở trên người vị Long Tộc cao thủ kia, ép tới Thần Phủ của hắn cũng đang không ngừng chìm xuống, thân thể chịu áp lực thực lớn.

Đây là kim cầu còn chưa rơi xuống, nếu kim cầu đập xuống, không chỉ là để cho hắn quỳ xuống, thậm chí ngay cả người hắn cũng sẽ nện đến tan xương nát thịt!

- Tiểu Tà Vương, ngươi muốn ở trước mặt Vạn Long Sào ta động thủ, còn chưa đủ tư cách!

Long tam thái tử hừ lạnh một tiếng, thân hình chợt lóe liền che ở trước người Long Tộc cao thủ kia, giơ tay lên liền hướng kim cầu bắn đi, hắn đã tu thành hai tòa Thần Phủ, lại là Long Hoàng Thái Tử, thực lực mạnh đến kinh

người, pháp lực cũng là vô cùng hung hậu, nếu không không thể ở trên Long Hổ Phong Vân Bảng xếp hạng Top 3.

Ngón tay thăm dò này, pháp lực tuôn ra, vô số đạo văn hóa thành thực chất, tạo thành mội cái đại thủ, uy thế cực mạnh, so sánh với kim cầu nện xuống không kém chút nào. Hiển nhiên kể từ khi bại trong tay Thiên Phủ Tần Phi Ngư, Long tam thái tử rút kinh nghiệm xương máu, hung ác hạ khổ công, tu vi thực lực đều có tinh tiến không nhỏ!

Đột nhiên, trên kim cầu vô số đạo văn sáng lên, bắt đầu khởi động không nghỉ, hóa thành một chữ "Phong"cự đại, chữ "Phong" này vừa xuất hiện, Long tam thái tử nhất thời muộn hanh nhất thanh, cảm giác được pháp lực của mình gặp phải áp chế thật lớn, cơ hồ Đạo văn toàn thân đều không thể vận dụng, trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Pháp lực của hắn hóa thành long trảo nhanh chóng ngâm nước, trong chớp mắt từ chu vi mấy chục mẫu thu nhỏ lại thành gần mẫu, lấy loại cường độ pháp lực này, căn bản không cách nào chống lại Giang Nam vung tới xiềng xích kim cầu!

- Phong Cấm đại trận?

Nhạc Ấu Nương lấy làm kinh hãi, nhìn Giang Nam bên cạnh một chút, thầm nghĩ:

- Phong Cấm đại trận là trận pháp không phải người nào cũng có thể tiếp xúc, thậm chí ngay cả trong thần giới, cũng chỉ có Thần Chủ cấp bậc cường giả mới có thể tiếp xúc đến. Ta bố trí ba vấn đề khó khăn, thứ nhất chính là Phong Cấm đại trận, chỉ sợ không làm khó được hắn. Xem ra cha nuôi này của ta, lai lịch không phải là đơn giản như vậy...

Trên Lâu thuyền có không ít vị Vạn Long Sào Thiên Cung cấp cường giả, nhưng những cường giả này căn bản chưa từng ngờ tới một màn này, cũng không có tính toán xuất thủ, giờ phút này muốn ra tay cứu viện, nơi nào tới kịp?

Răng rắc!

Kim cầu rơi đập, cánh tay của Long tam thái tử gảy lìa, xương từ trong thịt đâm ra, kim cầu tiếp tục đè xuống, rõ ràng là muốn đem vị Vạn Long Sào Tam thái tử này, tính cả Long Tộc cao thủ kia cùng nhau tạp nát!

- Hừ! Dám đả thương con ta? Ngươi thật to gan!

Giữa không trung đột nhiên truyền đến một tiếng hừ lạnh, một cổ long uy vô cùng kinh khủng mênh mông áp bách xuống, đem viên kim cầu này sinh sôi định trụ, tiếp theo một long trảo tráng kiện thăm dò hư không, hướng kim cầu bắn đi!

Oanh!

Hư không chấn động, đột nhiên truyền đến một tiếng kêu đau, Long Hoàng bị một kim cầu cực lớn sinh sôi nện ở trên ót, viên kim cầu này so với kim cầu của Giang Nam không thể nhỏ, uy lực lại càng kinh người, đè ép cái ót của Long Hoàng, đem vị Vạn Long Sào Chí Tôn này ném ra hư không!

Kim cầu kia nện đến trên mông Long Hoàng, ngay sau đó thu trở về, lùi về trong hư không.

- Người nào đập ta?

Long Hoàng giận dữ, quay đầu lại quát lên:

- Lạc Hoa Âm, nhất định là ngươi! Nữ ma đầu, ngươi đi ra cho ta, chúng ta đại chiến ba trăm hiệp!

Trong hư không truyền đến một tiếng cười khẽ, phiêu hốt không chừng:

- Long Hoàng, ngươi cậy già lên mặt, khi dễ đệ tử của ta, ta liền quật ngươi một cầu!

Long Hoàng nắm không tới phương vị của nàng, sắc mặt âm tình bất định, lúc này bứt ra dựng lên, trở về trong hư không.

Giang Nam nhìn thấy Long Hoàng xuất hiện, liền biết không có hy vọng đánh chết Long tam thái tử, xiềng xích run lên, cũng thu kim cầu.

Chỉ thấy kim cầu này rầm một tiếng bay lên, hướng chính hắn ném tới, đợi đi tới trước mặt, trong lúc bất chợt liền được thu vào trong Tử Phủ mi tâm, xiềng xích hưu một tiếng chui đi vào.

Kim cầu xiềng xích này là bảo vật hắn vừa luyện chế, trong kim cầu bị hắn đánh vào Phong Cấm đại trận, chẳng qua là Phong Cấm đại trận hắn cũng chưa kịp hoàn toàn lĩnh ngộ ra, chỉ hoàn thành một nửa trận pháp, nhiều nhất chỉ có thể trấn áp bốn năm thành tu vi của đối thủ.

Xiềng xích là dùng một chút tài liệu trên hắc oa luyện chế thành, tài liệu dùng là Thần kim, chất lượng so sánh với kim cầu còn tốt hơn một bậc.

Lạc Hoa Âm thấy hắn luyện chế như vậy, cũng mô phỏng luyện xiềng xích kim cầu đồng dạng, bất quá không có để cho Giang Nam khắc Phong Cấm đại trận, dù sao Giang Nam tu vi còn thấp, hắn bày Phong Cấm đại trận chỉ có thể trấn áp tu sĩ Thần Phủ nhất trọng hai trọng, đối với Thiên Cung, Chưởng Giáo Chí Tôn thì không có nửa phần dùng, đối với nàng mà nói có cũng được mà không có cũng không sao.

Long tam thái tử ăn thiệt thòi, nhưng không thương tổn được căn bản, cánh tay đứt rời rất nhanh phục hồi như cũ, tàn bạo nhìn Giang Nam một cái, âm trầm nói:

- Lần này bị ngươi ám toán một cái, lần sau ta tự nhiên sẽ lấy lại danh dự. Bất quá hôm nay ở trước mặt các môn các phái, ngươi không phá ba vấn đề khó khăn, liền mơ tưởng mang theo thần minh chuyển thế thân rời đi nơi đây!

Phía sau hắn Long Tộc cao thủ kia kinh hồn chưa định, không khỏi lau mồ hôi lạnh, điềm nhiên nói:

- Tiểu Tà Vương, cho dù ngươi có khả năng mở ra, cũng tuyệt đối không

cách nào sống trở lại Huyền Thiên Thánh Tông!

- Ta hai ba năm chưa từng ở Huyền Minh Nguyên Giới xuất thủ qua, xem ra ngay cả đám chút ít chó mèo cũng dám hướng ta là rầm rĩ, thật cho là ba năm này Giang mỗ ăn chay niệm phật sao?

Trong mắt Giang Nam hiện lên một đạo hung quang, ngay sau đó khôi phục như lúc ban đầu, thản nhiên nói:

- Không chết mấy người mà nói, xem ra các ngươi cũng quên mất ta.

Hắn khẩu khí lớn đến dọa người, làm trò trước mặt các đại giáo phái, Thánh Địa nói ra lời như thế, quả thực là xem thường anh hùng trong thiên hạ!

Nhạc Linh Nhi nhìn hắn, trong ánh mắt toát ra một tia thần sắc phức tạp, thở dài một tiếng.

Giang Nam cười nói:

- Linh quận chúa không cần lo lắng, Ấu Nương nhất định sẽ bái nhập môn hạ của ta, tuyệt không có loại khả năng thứ hai. Mẫu lấy nữ nhi quang vinh, ngươi cũng sẽ bởi vì Ấu Nương mà quang vinh, tương lai chưa chắc không có thành tựu, siêu phàm thoát tục.

Chương 514: Tiểu Hài Tử Bốc Phét Xấu Xa. (2)

Nhạc Linh Nhi cười gật đầu, trong lòng không biết nghĩ cái gì.

Bỏ lỡ, liền không thể nào lại được, Giang Nam chính là Giang Nam, nhưng nàng đã không phải là thiếu nữ không buồn không lo hơn mười năm trước kia.

Cao giữa không trung, đột nhiên lại có một thanh âm truyền đến, phật âm mênh mông cuồn cuộn, trầm giọng nói:

- Ba vấn đề khó khăn không giải được, bất luận kẻ nào cũng đừng muốn mang đi thần minh chuyển thế thân!

Vẻ mặt Thần Tú Đạo Nhân khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Pháp Tướng sư huynh đến!

Pháp Tướng hòa thượng phiêu nhiên bay tới, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, thản nhiên nói:

- Giờ phút này các môn các phái đã có không ít đạo hữu đi phá đề, thậm chí Chưởng Giáo Chí Tôn cũng tự mình đi, Giang đạo hữu, chẳng lẻ ngươi muốn cùng thiên hạ đồng đạo đối nghịch sao?

Giang Nam thật sâu liếc hắn một cái, đột nhiên nhoẻn miệng cười, nhẹ giọng nói:

- Nguyên lai là Pháp Tướng sư huynh. Sư huynh, có sự tình không biết có nên nói hay không, tiểu đệ ở phía ngoài nguyên giới lịch lãm, lại gặp thi thể của Chưởng Giáo Chí Tôn Hành Vân Đại Thiện Sư của quý tông, không biết bị người phương nào đánh chết ở trong vũ trụ tinh không, bị chết cực kỳ bi thảm.

Pháp Tướng hòa thượng trong lòng chấn động, thanh âm của Giang Nam không lớn, nhưng vận dụng Đạo Âm Hát Xướng Thần Thông, thanh âm truyền động ngàn dặm, vô cùng rõ ràng truyền đến trong tai chưởng giáo các môn các phái, thở dài nói:

- Ở bên cạnh thi thể của Hành Vân Đại Thiện Sư, tiểu đệ còn chứng kiến một ngụm chuông lớn vỡ thành không biết bao nhiêu mảnh, Hành Vân Đại Thiện Sư chính là lãnh tụ kiệt xuất của Chính Đạo ta, không nghĩ tới lại bị đại kiếp này, thật là làm người ta than tiếc không dứt.

Hắn lời vừa nói ra, nhất thời giống như là đốt thùng thuốc súng, không biết bao nhiêu người trong lòng đại chấn.

- Lão hòa thượng Hành Vân kia đã chết? Ngay cả Kim Cương Pháp Thiện Tông trấn giáo chi bảo, Kim Cương Chuyển Luân Chung cũng toái? Như vậy là một thiên đại tin tức!

- Hành Vân Đại Thiện Sư đã có hơn một năm thời gian chưa từng lộ diện, thậm chí ngay cả thần minh chuyển thế thân lần này hắn cũng chưa từng xuất hiện, nếu tin tức kia là thật, hiện tại Kim Cương Pháp Thiện Tông chỉ sợ liền biến thành môn phái hạng ba!

- Không có Hành Vân cùng Kim Cương Chuyển Luân Chung, hiện tại Kim Cương Pháp Thiện Tông chính là một trứng gà lột vỏ, ăn rất nhanh!

Pháp Tướng hòa thượng tâm thần đại loạn, Giang Nam đột nhiên ở trước mặt các môn các phái ném ra tin tức kia, rõ ràng là tính toán muốn mượn tay chư phái, đem Pháp Thiện Tông diệt môn!

Tuy nói trong các môn các phái có Chính có Ma, nhưng cho dù là Chính Đạo đại phái cũng sẽ không bỏ qua một cơ hội thật tốt như vậy, nếu có cơ hội có thể thâu tóm Kim Cương Pháp Thiện Tông, bọn họ nhất định sẽ không bỏ qua!

- Ha ha ha! Giang thí chủ, ngươi nói sư tôn ta đã chết, sư tôn ta thật đã

chết sao?

Pháp Tướng hòa thượng cười to, che dấu bối rối trong ánh mắt xuống, cất cao giọng nói:

- Sư tôn ta dạo chơi bên ngoài, chẳng qua là bị một chút việc vặt trì hoãn, trước đó không lâu còn cùng ta truyền thư, nói hắn mấy ngày nữa sẽ gấp trở về!

Lời tuy nói như thế, nhưng trong lòng hắn lại âm thầm tính toán:

- Giang Nam này thật hỗn đản, đem tin tức kia truyền đi, chính là muốn xem Kim Cương Pháp Thiện Tông ta diệt môn! Hiện tại những chưởng giáo này vẫn không thể khẳng định sư tôn ta có phải đã chết hay không, tạm thời còn có thể kiềm chế được, nhưng nếu sư tôn ta tiếp tục không xuất hiện mà nói, bọn họ sẽ nhịn không được. Xem ra, muốn bảo vệ Pháp Thiện Tông ta an nguy, liền chỉ có một con đường gia nhập Thái Huyền Thánh Tông này có thể đi!

Gia nhập Thái Huyền Thánh Tông, là chuyện tình Hành Vân Đại Thiện Sư đã sớm định ra, bất quá bên trong Pháp Thiện Tông cũng có thật nhiều thanh âm phản đối, nhưng mà giờ phút này môn phái lâm vào nguy cơ, trước mắt sinh tử tồn vong, Pháp Tướng hòa thượng dám khẳng định mình có thể thuyết phục những Thái Thượng Trưởng Lão cùng sơn môn hộ pháp khác.

- Có lẽ vậy.

Giang Nam cười nhạt, hướng Nhạc Ấu Nương nói:

- Ấu Nương, ngươi bố trí ba vấn đề khó khăn ở nơi đâu? Mang ta đi xem một chút.

Nhạc Ấu Nương bố trí ba vấn đề khó khăn ở trong một thao luyện tràng của Dược Vương thành, thao luyện tràng kia chính là đại quân của Tư Xuyên quốc dùng cho thao luyện, nam bắc dài rộng gần mười dặm, tinh anh các môn các phái hội tụ, đặc biệt vì phá giải vấn đề khó khăn nàng bố trí.

Ánh mắt Giang Nam quét tới, không khỏi hơi ngẩn ra:

- Phong Cấm đại trận?

Nhạc Ấu Nương thiết trí vấn đề khó khăn thứ nhất, đương nhiên là Phong Cấm đại trận, Phong Cấm đại trận này so sánh với Giang Nam ở Tiểu Thiên Tinh Giới nhìn thấy thì đơn sơ hơn rất nhiều, là một bức trận đồ, hẳn là nàng ở trước lúc chuyển thế luyện chế thành, xa xa không có uy lực của tòa Phong Cấm đại trận này.

Hơn nữa, so với Phong Cấm đại trận của Tiểu Thiên Tinh Giới, cuốn trận đồ này của Nhạc Ấu Nương ở trên chức năng thiếu hụt rất nhiều diệu dụng, hẳn là nàng cũng không có được Phong Cấm đại trận nguyên vẹn, nhiều nhất chỉ có bốn năm thành hiệu quả.

Bất quá dù vậy, cuốn trận đồ này triển khai, cũng làm khó vô số người!

Giang Nam thấy không biết bao nhiêu thiên tài trận pháp tụ tập, đứng ở trận tiền minh tư khổ tưởng, cố gắng tìm được cách phá giải.

Một vị trận pháp cao nhân của Thái Huyền Thánh Tông tế lên một mặt gương sáng do Huyền Hoàng nhị khí luyện thành, gương sáng kia rõ ràng là một Thiên Cung chi bảo, vận trù tính toán rất mạnh, trong kính xuất hiện vô số ký hiệu đạo văn phức tạp, cao thâm thâm ảo.

Tinh Nguyệt Thần Tông cũng xuất ra trận pháp cao thủ, tế lên một mặt la bàn giống như trăng sáng, trong la bàn bố trí tinh la mật, giống như con cờ, Tinh La như quân cờ, dọc theo quỹ tích riêng phần mình vận hành, cũng là vô cùng thâm ảo, thôi diễn Phong Cấm đại trận.

Thậm chí Giang Nam còn chứng kiến Huyền Thiên Thánh Tông cũng phái tới cao thủ đến đây phá trận, vị phá trận cao thủ này đương nhiên là Thiên Cơ Tú Sĩ, trải qua ngụy trang, biến thành một thanh niên bộ dáng thanh tú, tế lên Huyền Thiên Thánh Tông Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn, cùng với chính hắn luyện chế toán trù, tính toán ảo diệu của Phong Cấm đại

trận, thôi diễn cách phá giải.

Trừ lần đó ra, còn có Nam Hải tinh anh, tế lên trên trăm Thiên Cung chi bảo dùng để giải toán, thôi diễn không ngừng.

Giang Nam còn chứng kiến một đại hán chân trần, tay gãi chân, chỉ điểm nhiều thiếu nữ xinh đẹp thúc dục một viên cầu Lưu Ly, trên viên cầu Lưu Ly cho thấy đạo văn phức tạp, là đám người Thiên Phủ Tần Phi Ngư.

Vấn đề khó khăn thứ nhất, đem quần hùng các phái vây ở chỗ này, đến nay còn chưa từng có người có thể phá giải.

Thần Tú Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Giang Nam, cho dù thần minh chuyển thế thân đáp ứng bái ngươi làm thầy, ngươi cũng mơ tưởng không tuân theo quy củ, ba vấn đề khó khăn này không giải được, ngươi mơ tưởng dẫn người rời đi!

Pháp Tướng hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, cười nói:

- Giang đạo hữu mạnh mẽ dẫn người rời đi mà nói, nói không chừng sẽ bị người sau lưng ném gạch, không cẩn thận sẽ hồn về cực lạc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 515: Tiểu Hài Tử Bốc Phét Xấu Xa. (3)

Giang Nam khẽ mỉm cười, còn chưa kịp đánh giá hai vấn đề khó khăn khác, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm ha hả cười nói:

- Giang đạo hữu tới!

Hắn theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy đám người Phụ Văn Cung cùng Thần Tiềm đi tới, Phụ Văn Cung chính là Tinh Nguyệt Thần Tông chưởng giáo, lòng dạ độc ác, trí khôn hiểu rõ, đã từng cùng Giang Nam có một đoạn giao tình, đối với Giang Nam cũng cực kỳ coi trọng, mỉm cười nói:

- Giang đạo hữu, thần minh chuyển thế thân đáp ứng bái ngươi làm thầy rồi? Ha hả, không phải là Phụ mỗ muốn cướp con gái của cố nhân ngươi, mà là sự tình liên quan sư môn hưng suy, Phụ mỗ cũng không khỏi không động lòng.

Giang Nam hoàn lễ cười nói:

- Phụ chưởng giáo khách khí, nếu định ra quy củ, như vậy vãn bối cũng muốn theo như quy củ làm việc, phá giải ba vấn đề khó khăn này mới có thể dẫn người rời đi.

- Giang lão đệ, ngươi thật là may mắn!

Tần Phi Ngư bước đi, ha ha cười nói:

- Ta ở chỗ này phá trận, không nghĩ tới ngươi đã sớm rút củi dưới đáy nồi!

Giang Nam cười nói:

- Con gái của cố nhân, há có thể không phí chút ít tâm tư?

- Giang đạo hữu, đã lâu không gặp?

Thiên Yêu Thánh Nữ cùng đám người Thải Dực đi tới, nhìn Giang Nam cùng Nhạc Ấu Nương một chút, hé miệng cười nói:

- Mặc dù chúng ta tình bạn cố tri, Liên Hương cũng thiếu nhân tình của ngươi, bất quá sư môn đại kế Liên Hương cũng không khỏi cùng đạo hữu tranh một chuyến, trong lòng rất là áy náy.

- Dễ nói, dễ nói.

Giang Nam ha ha cười một tiếng, nói:

- Mọi người dùng bản lãnh, Thánh Nữ không cần tự trách.

Nhạc Ấu Nương nhìn hắn một chút, lại liếc về Thiên Yêu Thánh Nữ, cảm giác nơi này có gì đó ám muội, ngay sau đó nhìn Nhạc Linh Nhi một chút, đột nhiên ngẩng đầu lên hướng Giang Nam thúy sinh sinh nói:

- Cha, vị tỷ tỷ này là ai?

- Mẹ, ngươi biết vị tỷ tỷ này sao?

Cô bé này vẻ mặt hồn nhiên, hướng Nhạc Linh Nhi nói.

- Cha? Mẹ?

Trong lòng Thiên Yêu Thánh Nữ run lên, tinh tế xem kỹ gương mặt của Nhạc Ấu Nương, quả nhiên cùng Giang Nam có mấy phần rất giống, trong lòng chua xót nói:

- Thì ra là hắn ngay cả nữ nhi cũng có...

Giang Nam trợn mắt nhìn Nhạc Ấu Nương một cái, nhưng cũng không có giải thích cái gì, hắn vốn đối với Thiên Yêu Thánh Nữ không có tình cảm, chỉ có tâm linh và dục vọng, kể từ khi Thiên Yêu Thánh Nữ đem Thái Dương Chân Kinh truyền đi ra ngoài, hắn cùng với vị Thánh Nữ này ở chung

liền càng thêm cực kỳ bé nhỏ.

- Phá không được, phá không được...

Sắc mặt Thiên Cơ Tú Sĩ hôi bại, đứng ở trước Phong Cấm đại trận lẩm bẩm nói:

- Đại trận này không phải là người ở giữa trận pháp, mà chỉ là nói xây dựng thành, lấy pháp bảo tính toán của nhân gian, làm sao có thể phá giải được Thần Ma trận pháp? Ta nếu như mạnh mẽ phá trận, cũng không phải là không thể nào, chẳng qua là phí một hai trăm năm thời gian mới có thể làm được, nhưng thời gian không đợi ta, khó giải cũng...

Đột nhiên, trên bầu trời một đồng âm thanh thúy truyền xuống, cười nói:

- Không phải là khó giải, mà là vô năng! Muốn phá giải trận pháp này, người phàm các ngươi tự nhiên là không được, trận pháp của Thần, tự nhiên là thần tới phá!

Mọi người rối rít ngẩng đầu, chỉ thấy khí lành ngàn trượng, Cận Đông Lưu nắm một đồng tử phấn điêu ngọc mài từ trên trời giáng xuống, mới vừa rồi cái thanh âm kia chính là trong miệng trẻ nhỏ này truyền ra.

- Cận Đông Lưu đại sư huynh cùng Thái Huyền Thánh Tông thần minh chuyển thế thân đến!

- Cận Đông Lưu mang đến thần minh chuyển thế thân, phá giải đại trận này tất nhiên là chuyện tình dễ như trở bàn tay!

Đột nhiên, nơi xa có thần quang xông ra, thanh thế mênh mông cuồn cuộn, cường giả Cổ Thần Các mang theo một đứa bé cũng tới chỗ này, hạ xuống:

- Cổ Thần Các cũng mang đến thần minh chuyển thế thân của bọn họ, hẳn là tới phá giải ba vấn đề khó khăn này!

Có người kinh hô:

- Hôm nay ba vị thần minh chuyển thế thân tề tụ, xem ra những môn phái khác là không có bất kỳ hy vọng. Không biết Nhạc Ấu Nương này đến tột cùng rơi vào nhà nào?

- Thái Huyền Thánh Tông cùng Cổ Thần Các, vô luận nhà ai nhận được hai thần minh chuyển thế thân, đều sẽ tạo thành địa vị tuyệt thế bá chủ, thậm chí thành đại phái nhất thống thiên hạ cũng không phải là không thể nào!

- Quý Phong, xem ra lần này chỉ có ta và ngươi hai người mới có thể phá giải trận pháp này!

Đứa bé Cổ Thần Các kia chắp hai tay sau lưng, có chút tự phụ, cười nói:

- Thật ra thì ta cũng rất muốn biết, ngươi cùng ta trong lúc đó ai mạnh ai yếu!

Quý Phong tiến lên đây, trong mắt chiến ý hừng hực, mỉm cười nói:

- Thiên hạ hào kiệt tuy nhiều, nhưng trừ ngươi ta hai người ra, còn lại không đáng nói đến. Hôm nay xem ra chỉ có ta và ngươi hai người mới có thể phá vỡ trận đồ này, Bàng Phi, ngươi đã hướng ta khiêu chiến, như vậy ta liền để cho ngươi biết, ngươi và ta chênh lệch!

Hai người kia là hài đồng, khẩu khí một cái so sánh với một cái lớn, nhưng mà không ai cười ra tiếng, bởi vì hai người này là thần minh chuyển thế, có trí nhớ của kiếp trước. Mặc dù bọn họ còn bé, tu vi không cao, nhưng nếu bàn về nhãn giới kiến thức, cho dù là Ma La Thập cùng Thái Hoàng lão tổ, chỉ sợ cũng không bằng bọn họ!

- Hai tiểu hài tử xấu xa, khẩu khí cũng không nhỏ.

Giang Nam buồn cười nói.

Quý Phong cùng Bàng Phi không khỏi tức giận, rối rít quay đầu hướng

hắn xem ra, lạnh lùng nói:

- Ngươi nói gì?

- Cha ta nói các ngươi là tiểu hài tử xấu xa.

Nhạc Ấu Nương hướng bọn họ le lưỡi, e sợ cho thiên hạ bất loạn, cười nói.

Trong lòng Quý Phong cùng Bàng Phi giận dữ, bọn họ ở kiếp trước không tu thành thần minh, cũng đã là nhân vật thiên tài khắp thiên hạ, sau khi chuyển thế trọng tu, lại càng rước lấy thế lực khắp nơi Huyền Minh Nguyên Giới tranh đoạt, người nào không phải là đem bọn họ làm thành bảo bối trong tay, gấp đôi che chở?

Chưa từng có người dám nói xem thường bọn họ, chưa từng có người dám ngỗ nghịch bọn họ, cho dù là Thái Hoàng lão tổ, cũng nhận định Quý Phong tương lai sẽ trở thành Thái Huyền Thánh Tông chưởng giáo, mà Bàng Phi sớm bị nhận định làm Cổ Thần Các hạ nhiệm Các chủ!

Bọn họ là thần minh chuyển thế thân, có vinh quang cùng quang huy cả đời, cả đời này sẽ thăng chức rất nhanh, càng hơn dĩ vãng!

Nhưng mà thậm chí có người nói bọn họ là tiểu hài tử xấu xa, nhất là Quý Phong, lần trước gặp phải Giang Nam, cũng đã bị gọi là tiểu hài tử xấu xa, lần trước cũng thôi, dù sao chỉ có Cận Đông Lưu cùng Lạc Hoa Âm.

Còn lần này, là làm trò trước thiên hạ đại phái, trước mặt nhiều quần hùng, xưng hô bọ họ là tiểu hài tử xấu xa, cái này làm cho không người nào có thể dễ dàng tha thứ!

Thân là thần minh, bị một cái lúc trước bọn họ nhìn cũng lười liếc mắt nhìn đùa cợt, loại chuyện này đúng là rất khó làm cho người ta chịu được!

- Giang sư đệ, lời này của ngươi có chút cuồng vọng đi?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 516: Bêu Xấu. (1)

Cận Đông Lưu đột nhiên cười nói:

- Sư đệ ngươi tuy là kỳ tài ngút trời, nhưng cùng thần minh chuyển thế thân so sánh, chỉ sợ còn muốn thua kém không chỉ một bậc nửa trù.

Giang Nam khẽ mỉm cười, lơ đễnh.

Cận Đông Lưu hướng Quý Phong ôn nhu cười nói:

- Hảo đồ nhi, không cần để ý tới những người khác, ngươi cứ phá trận, trận pháp phá, tự nhiên chính là đánh mặt người nọ.

- Một tiểu nhân vật mà thôi, há có thể cho chúng ta để ở trong lòng?

Quý Phong cùng Bàng Phi ha ha cười một tiếng, không hề đi xem Giang Nam nữa, mà là nhất tề tiến lên, tham quan hoc tập Phong Cấm đại trận đồ của Nhạc Ấu Nương bày ra.

Chỉ thấy trận đồ này phập phồng, trong trận vô số đạo tắc gột rửa, xây dựng ra một bức đồ án, trong đồ án, một chữ "Phong" to lớn trôi lơ lửng ở trong trận pháp.

Chữ "Phong" này ước chừng chu vi bốn mươi năm mươi trượng, dưới chữ "Phong" tựa hồ còn trấn áp thứ gì, bất quá bị đại trận che dấu, xem không rõ ràng.

Bất quá bọn hắn cũng là hạng người tài trí hơn người, lường trước bị trấn áp ở dưới đại trận, chính là Nhạc Ấu Nương bố trí vấn đề khó khăn thứ hai!

Sắc mặt hai người dần dần ngưng trọng, hiển nhiên bức trận đồ này cực kỳ thâm ảo, mặc dù bọn họ có nhãn giới kiến thức của kiếp trước, thôi diễn

lên cũng cực kỳ cố hết sức.

- Cũng may là Phong Cấm đại trận không trọn vẹn, nếu là Phong Cấm đại trận đầy đủ, đó chính là Thần Chủ mới có thể luyện thành trận đồ, lấy bản lãnh của chúng ta, căn bản không cách nào phá trận! Bất quá nếu là không trọn vẹn, vậy thì có dấu vết mà lần theo, có thể phá!

Trong lòng hai người thất kinh, liếc Nhạc Ấu Nương một cái:

- Bất quá cho dù là Phong Cấm đại trận không trọn vẹn, cũng không phải là Thần Ma bình thường có thể tiếp xúc nhận được lai lịch, Nhạc Ấu Nương này, nhất định không phải chuyện đùa, hơn phân nửa là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy trong thần giới!

- Những thần minh khác chuyển thế, đều không thể mang theo pháp bảo của mình, duy chỉ có nàng lại mang theo Phong Cấm đại trận đồ, có thể thấy được lai lịch của nàng chỉ sợ có chút kinh người!

Hai người âm thầm suy tư, thầm nghĩ:

- Trong thần giới, cũng không có người nào tên là Ấu Nương, chẳng lẽ nàng dùng không phải là tên thật?

Hai người bọn họ hạ giới chuyển thế, mới ra đời dùng là tục danh trước kia, mặc dù đời này bọn họ có cha mẹ sinh thành, nhưng cùng cha mẹ sinh thành tình cảm không ra hình dáng gì, thậm chí có thể nói hoàn toàn không có tình cảm, chẳng qua là coi cha mẹ làm thành công cụ cho mình thuận lợi chuyển thế.

Nhưng mà Nhạc Ấu Nương hiển nhiên bất đồng, mặc dù kiếp trước nàng cũng là thần minh, nhưng mới ra đời cũng không có dùng tục danh của mình, mà là theo họ của Nhạc Linh Nhi, đem Nhạc Linh Nhi làm thành cha mẹ ruột của mình.

Chính là điểm này, để cho Quý Phong cùng Bàng Phi đều không thể đoán ra kiếp trước của nàng đến tột cùng là người nào.

- Bàng Phi, ngươi phí bao nhiêu thời gian mới có thể khám phá trận này?

Quý Phong đột nhiên cười nói.

Bàng Phi cười ngạo nghễ nói:

- Nếu là Phong Cấm đại trận đầy đủ, cho dù ta hao tổn cả đời cũng chưa hẳn có thể phá vỡ, bất quá nếu là đại trận không trọn vẹn, ba tháng ta liền đầy đủ phá trận! Còn ngươi?

Quý Phong khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Ta có nắm chắc, có thể so với ngươi sớm hơn một ngày phá trận!

Hai người ánh mắt lần lượt thay đổi, đều có một loại hưng phấn bị gặp cường địch.

Kỳ phùng địch thủ, lương tài gặp gỡ, nhân sinh trên đời, có thể tìm được một tri kỷ cố nhiên khó được, nhưng càng thêm khó được là tìm được một đối thủ!

Chỉ có đối thủ mới hiểu rõ mình nhất, mới biết sơ hở của mình, mới có thể đốc xúc mình không ngừng đi tới, không ngừng phấn đấu, không ngừng đột phá!

Bàng Phi cùng Quý Phong nhất thời có một loại cảm giác tỉnh táo tương tích, cùng kêu lên nói:

- Sau khi chuyển thế, có thể gặp được loại đối thủ như ngươi, thật là một chuyện rất may của nhân sinh! Có thể đánh bại ngươi, sẽ là thành tựu cùng vinh quang lớn nhất cả đời ta!

Hai người bọn họ riêng phần mình khoanh chân ngồi xuống, mắt sáng như đuốc, chăm chú nhìn Phong Cấm đại trận đồ phía trước, riêng phần mình toàn lực thúc dục thông minh tài trí của mình, thôi diễn cách phá giải trận đồ này.

- Đây mới là nhân vật tuyệt thế!

Pháp Tướng hòa thượng không khỏi thở dài nói:

- Bọn họ giống như là hai thanh kiếm sắc bén nhất, lẫn nhau thay đổi ma luyện, chung đồng tiến, trong đương thời, còn có người nào có thể cùng hai vị đạo hữu này ngang hàng?

- Pháp Tướng sư huynh nói không sai.

Thần Tú Đạo Nhân cũng không khỏi cảm khái nói:

- Bọn họ mặc dù kiếp trước là thần minh, nhưng đời này không có chút nào lười biếng, ngược lại làm đối thủ lẫn nhau, kích lệ mình hăng hái đi về phía trước. Giang sơn thay thế có người mới ra, một đời người mới thay người cũ, chúng ta cái tuổi trẻ đồng lứa này, chỉ sợ liền muốn không bằng bọn họ.

Tần Phi Ngư cười lạnh nói:

- Một đám ngu xuẩn, đề thăng chí khí người khác diệt uy phong mình! Hai tên tiểu quỷ đầu này tuy là thần minh chuyển thế, nhưng bây giờ còn yếu đến đáng thương, trị giá hai người các ngươi nịnh nọt như vậy sao?

Pháp Tướng hòa thượng khẽ mỉm cười nói:

- Nếu Tần đạo hữu có thể phá giải trận này, chúng ta vỗ mông ngựa của ngươi cũng không có việc gì.

- Tần đạo hữu, xin mời!

Thần Tú Đạo Nhân lộ ra vẻ châm chọc, cười nói.

Sắc mặt Tần Phi Ngư cứng đờ, lúng ta lúng túng nói:

- Lão tử phá không được. Phá trận có gì đặc biệt hơn người, có giỏi cùng lão tử làm một đoàn, lão tử có thể đem trứng của hai chuyển thế thần minh

này, nặn ra bốn đóa hoa!

Long tam thái tử cười lạnh nói:

- Tần đạo hữu, chỉ sợ không dùng được hai mươi năm, hai vị đạo hữu này liền có thể đem trứng của ngươi nặn ra hai đóa hoa.

Tần Phi Ngư nhìn về phía hắn, nhe răng cười nói:

- Long Tam, ngươi lại ngứa da có phải hay không? Có muốn lão tử giúp ngươi lỏng loẹt gân cốt hay không?

Long tam thái tử hừ lạnh một tiếng, không đi phản ứng đến hắn, Thiên Phủ thần bí khó lường, lúc trước mỗi một thời đại truyền nhân của Thiên Phủ xuất thế, đều là ôn văn nho nhã, hoặc là thu buồn hát vang, hoặc là tinh thông thư họa, trên thế gian lưu lại rất nhiều truyền thuyết tốt đẹp. Duy chỉ có Thiên Phủ truyền nhân thế hệ này, sinh mày rậm mắt to, miệng đầy thô tục, là một đại hán chân chân thật thật, thô bỉ đến làm cho Long tam thái tử thật sự không có tâm tư cùng hắn cãi nhau.

Hắn chớp mắt một cái, rơi vào trên người Giang Nam, cười lạnh nói:

- Họ Giang, ngươi mới vừa rồi khẩu khí thật lớn, làm sao hôm nay ngược lại kinh sợ rồi?

Pháp Tướng hòa thượng mỉm cười nói:

- Đoán chừng Giang đạo hữu là sợ bêu xấu? Bất quá này cũng khó trách, đối phương là thần minh chuyển thế thân, Giang đạo hữu có tài đức gì, há có thể cùng thần minh chuyển thế thân ngang hàng? Chẳng qua là mới vừa rồi Giang đạo hữu nói lời quá khó nghe, hiện tại Giang đạo hữu lại không có biện pháp đem lời nói ra ăn vào trong bụng, không thể làm gì khác hơn là làm bộ như không nhìn thấy .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 517: Bêu Xấu. (2)

Thần Tú Đạo Nhân cười ha ha nói:

- Giang đạo hữu nuốt lời, có phải sẽ biến thành một người mập mạp hay không?

Hai người mọi cách khích tướng, là vì nhìn Giang Nam bêu xấu.

Thiên Cơ Tú Sĩ lặng lẽ tiến lên, thấp giọng nói:

- Thất đệ, ta mới vừa rồi đã suy nghĩ ra một chút tâm đắc, hiện tại liền đem những tâm đắc này truyền thụ cho ngươi. Thành tựu trận pháp của ngươi không kém gì ta, hơn nữa Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn cùng ống trúc của ta tính toán, nói không chừng ngươi có thể tìm được đường tắt, phá giải trận này. . .

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Tam ca đừng lo, thành tựu trận pháp khác ta không bằng ngươi, bất quá Phong Cấm đại trận đối với ta mà nói, thì rất là bình thường, muốn phá vỡ trận này, dễ như trở bàn tay.

Thiên Cơ Tú Sĩ thấy khẩu khí hắn như cũ to đến dọa người, không khỏi âm thầm lắc đầu, truyền âm nói:

- Cho dù phá không được trận này cũng không việc gì, bọn người đại ca nhị ca đã tìm cách xong, đợi lát nữa sẽ trực tiếp xuất thủ, đem Nhạc Ấu Nương cướp đi! Ta đã sớm ở bên trong quần sơn chung quanh đây bày Loạn Không Đại Trận, đảo loạn thời không, bọn hắn khó lòng phòng bị!

- Không cần phải phiền toái như vậy.

Giang Nam khẽ mỉm cười, cất bước tiến lên, hướng Phong Cấm đại trận đi tới.

Pháp Tướng hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, cười nói:

- Giang đạo hữu chuẩn bị tính toán bêu xấu sao?

Quý Phong cùng Bàng Phi liếc Giang Nam đến gần một cái, cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Không biết tự lượng sức mình. . .

Bọn họ lời còn chưa dứt, chỉ thấy Giang Nam giơ tay lên hư hư nhấn một cái, chỉ thấy đạo tắc trong Phong Cấm đại trận đồ đột nhiên giống như rắn lay động, hướng bốn phía nhanh chóng lùi về, thậm chí cả chữ "Phong" kia cũng bắt đầu sụp đổ tan rã, không còn tồn tại.

Bá…

Đại trận này hóa thành một quyển trận đồ, ngay sau đó cuồn cuộn nổi lên biến thành một tranh cuộn.

Giang Nam cất bước đi tới, đem tranh cuộn thu hồi, mỉm cười nói:

- Hai tiểu hài tử xấu xa, các ngươi còn muốn phá trận sao? Nếu còn muốn mà nói, thúc thúc đem trận đồ này triển khai, cho các ngươi phá mấy tháng.

Sắc mặt của Quý Phong cùng Bàng Phi xanh mét, một câu cũng nói không nên lời, cũng không dám nói để cho Giang Nam lần nữa triển khai trận đồ.

Bởi vì cuốn Phong Cấm đại trận không trọn vẹn này thật sự phức tạp, nếu bọn họ muốn phá giải ảo diệu bên trong, không có hai ba tháng đúng là không cách nào làm được. Nếu vẫn sống ở bên trận đồ cố gắng phá trận, như vậy cái này mặt liền ném lớn!

Giang Nam cười ha ha, nhìn về phía vật bị trận đồ trấn áp, không khỏi hơi

ngẩn ra, cười nói:

- Ấu Nương, này là vấn đề khó khăn thứ hai của ngươi?

Mọi người rối rít nhìn lại, chỉ thấy trận đồ trấn áp một tảng đá cao hơn người, tảng đá năm màu, tản mát ra năm loại thần quang, tia sáng lấp lánh, diệu hoa mắt người!

Ngũ Sắc Kim!

Nhạc Ấu Nương tiến lên, thúy sinh sinh nói:

- Ngũ Sắc Kim chính là Bổ Thiên vật, nếu người nào có thể đem Kim loại này luyện hóa, cho dù là thay đổi hình dáng, liền xem như phá giải vấn đề khó khăn thứ hai!

Tất cả mọi người há hốc mồm vì kinh ngạc, Ngũ Sắc Kim là nổi danh khó luyện, không cách nào nóng chảy, lại không có biện pháp mạnh mẽ rèn, cho dù là Thái Hoàng lão tổ mượn Thái Dương oai tới luyện, cũng không có thể rung chuyển loại kim khí này chút nào, thậm chí ngay cả thần minh chi bảo của Thái Huyền Thánh Tông, miệng Thần đỉnh kia, cũng không cách nào luyện hóa vật này!

Nhạc Ấu Nương lại ném cho mọi người một vấn đề khó khăn!

- Nhạc Ấu Nương, ngươi đây rõ ràng là cố ý gây khó khăn!

Quý Phong phất tay áo, cả giận nói:

- Trong thần giới, cho dù là thần minh, cũng chưa có người có thể đem Ngũ Sắc Kim luyện hóa! Ngươi căn bản không có nửa phần thành ý!

Ngũ Sắc Kim ở trước mặt mọi người, lóe lên ngũ sắc thần quang, trong truyền thuyết thời xa xưa có một tràng đại kiếp, đánh cho Thiên Đạo tan vỡ, có Thần nhân chính là dùng loại kim khí này tu bổ toàn bộ Thiên Đạo.

Thiên Đạo cũng bị đánh cho nghiền nát, có thể thấy được trận chiến thời

xa xưa ấy là kịch liệt bực nào, bất quá Ngũ Sắc Kim có thể đem mảnh nhỏ Thiên Đạo luyện vào trong đó, loại Thần kim này kỳ lạ cũng có thể thấy lốm đốm.

Chỉ bất quá ở Huyền Minh Nguyên Giới, cho tới nay Ngũ Sắc Kim giá trị không cao, xa xa không bằng những Thần kim thấp kém khác, chỉ có số ít mấy tuyệt đại cường giả như Thái Hoàng đã từng mua qua Ngũ Sắc Kim, nhưng mua cũng không phải là rất nhiều.

Cho đến gần đây Ngũ Sắc Kim mới dần dần quý lên, này tự nhiên là bởi vì Giang Nam cổ động mua.

Cũng khó trách Quý Phong nhìn thấy đề thứ hai của Nhạc Ấu Nương là muốn bọn họ luyện hóa Ngũ Sắc Kim, không nhịn được sinh lòng tức giận. Ngũ Sắc Kim thật sự chắc chắn, coi như là hắn lúc chưa chuyển thế, thời kỳ toàn thịnh tế lên thần minh chi bảo đánh một kích toàn lực, cũng chưa chắc có thể ở trên Ngũ Sắc Kim lưu lại một ấn ký!

Mà hiện tại hắn chuyển thế, trở thành đứa bé, tự nhiên càng không thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim !

Đột nhiên Bàng Phi cười khanh khách nói:

- Ấu Nương đạo hữu, đề thứ hai của ngươi chỉ sợ thiên hạ không người nào có thể hoàn thành, không biết đề thứ ba của ngươi là cái gì?

Nhạc Ấu Nương buồn rầu nói:

- Đề thứ ba cùng đề thứ hai có liên quan, chính là giúp ta ở trong Ngũ Sắc Kim đánh vào một đoạn đạo tắc.

- Đạo hữu làm người khác khó chịu .

Bàng Phi lắc đầu nói:

- Ngươi căn bản không có ý bái nhập những sơn môn khác, vì vậy mới cố

ý ra ba vấn đề khó khăn này. Ba vấn đề khó khăn này, đề thứ nhất còn có giải, đề thứ hai cùng đề thứ ba, rõ ràng chính là làm khó người. Ta biết ngươi thân phận thật lớn, chỉ sợ địa vị ở Thần Giới còn trên chúng ta, chẳng qua hiện nay cuối cùng không phải là ở Thần Giới, nếu đạo hữu muốn mạng sống mà nói, chi bằng đổi lại mấy khảo đề đơn giản một chút.

Quý Phong gật đầu nói:

- Nếu là khó giải chi đề, như vậy xin mời Ấu Nương đạo hữu đổi lại một phương thức lựa chọn sư môn.

Cận Đông Lưu khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Quý Phong nói không sai, mấy đạo đề mục này của ngươi không người nào có thể giải, tự nhiên không người nào có thể thu ngươi làm đồ đệ. Nếu Ấu Nương đạo hữu không đổi đề mục mà nói, chỉ sợ đạo hữu khó giữ được tánh mạng. Mặc dù Thái Huyền Thánh Tông ta sẽ không động tới ngươi, nhưng tà ma ngoại đạo trên Huyền Minh Nguyên Giới vẫn là có không ít.

Trong lời nói của hắn ý uy hiếp rõ ràng, nếu Nhạc Ấu Nương không đáp ứng gia nhập Thái Huyền Thánh Tông, kia chỉ có một con đường chết!

Chuyển thế thần minh chính là long ngủ chỗ nước cạn, cho dù kiếp trước có thành tựu như thế nào, cũng cùng kiếp nầy không liên quan, thần minh chuyển thế thân mặc dù tiền đồ vô lượng, nhưng người lòng mang ác ý cũng không ở số ít.

Tỷ như Tịch Ứng Tình đã từng cùng Huyền Ẩn Đạo Nhân thương nghị, nếu như không cách nào nhận được thần minh chuyển thế thân, liền hạ sát thủ phá huỷ!

Chương 518: Sơn Hải Đỉnh Tú

Nếu Nhạc Ấu Nương không bái nhập bất kỳ môn phái nào, tính toán mình tự tu hành, như vậy nghênh đón nàng, chính là tử vong!

Các đại môn phái, Thánh Địa, tuyệt sẽ không nhìn một siêu cấp cường giả không bị bọn họ khống chế quật khởi!

Con ngươi của Nhạc Ấu Nương quay tròn loạn chuyển, trong lòng âm thầm tính toán, nàng thiết trí ba vấn đề khó khăn này cũng không phải cố ý gây khó khăn cho các đại môn phái, mà ba vấn đề khó khăn này cũng là vấn đề khó khăn khốn nhiễu nàng đã lâu.

Vấn đề khó khăn thứ nhất là phá giải Phong Cấm đại trận, bất quá nàng lấy ra Phong Cấm đại trận là tàn khuyết, là nàng tham quan hoc tập Phong Cấm đại trận lĩnh ngộ ra đoạn ngắn, mà nàng muốn phá giải Phong Cấm đại trận là đại trận đầy đủ, cứu ra một vị tồn tại.

Mà hai vấn đề khó khăn khác, Nhạc Ấu Nương cũng là có mục đích.

Nàng ở Thần Giới, cũng chưa từng đem ba vấn đề khó khăn này giải khai, vì vậy sau chuyển thế lựa chọn sơn môn, mới có thể đem vấn đề khó khăn này chuyển ra. Đừng nói giải ba vấn đề khó khăn, cho dù là chỉ giải khai một đạo, nàng cũng cam nguyện bái nhập môn phái này.

- Khó giải chi đề?

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Ai nói đây là khó giải chi đề?

Mọi người rối rít xem ra, Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, chỉ thấy Ngũ Sắc Kim cao bằng một người kia quay tròn bay lên, rơi vào trong mi tâm của

hắn.

Sau một lúc lâu, Giang Nam nhẹ nhàng mở tay ra, lấy ra một ngụm tiểu đỉnh chu vi bốn năm thước, trên đỉnh có sơn thủy, trong đỉnh là biển rộng mênh mông, trên đại dương mênh mông là một vòng trăng sáng, giữa trăng có cây tên viết Nguyệt Quế, còn có một mặt trời chói chan từ biển rộng dâng lên, chính giữa có chim tên viết Kim Ô.

Đây là một Sơn Hải Đỉnh thu nhỏ, cực kỳ tinh diệu, bên trong có đạo văn Sơn Hải Đỉnh của Giang Nam.

- Ấu Nương tới đây, thừa dịp còn nóng, đem tinh thần của ngươi khắc ở trong đỉnh.

Giang Nam phất tay gọi Nhạc Ấu Nương, cười tủm tỉm nói:

- Vi sư lần đầu tiên thu đồ đệ, cái đỉnh này liền là lễ ra mắt của ngươi, giữ lại dùng làm hộ thân.

Nhạc Ấu Nương ngơ ngác nhìn Sơn Hải Đỉnh này, trong lòng dị thường khiếp sợ, nàng thiết trí ba vấn đề khó khăn, thậm chí ngay cả hai vị thần minh chuyển thế thân khác cũng bị làm khó, ngay cả mình cũng không thể phá giải, không nghĩ tới cư nhiên bị Giang Nam dễ dàng như vậy liền hoàn thành !

Hơn nữa, Giang Nam luyện chế Sơn Hải Đỉnh, mặc dù uy lực cũng không cường đại thế nào, nhưng cho dù là Thần Minh cấp công pháp luyện chế Đạo Đài chi bảo, so sánh với miệng Sơn Hải Đỉnh này cũng muốn thua kém xa rồi!

Này nói rõ Giang Nam tu luyện công pháp, chỉ sợ cấp bậc cực cao!

- Bái hắn làm thầy, là mệnh trung chú định?

Thiếu nữ này đột nhiên cúi người, cung kính ba lạy chín bái, ở trước mặt quần hùng các đại môn phái hướng Giang Nam làm lễ bái sư, thúy sinh sinh

nói:

- Bái kiến sư tôn.

- Đứng lên đi.

Giang Nam mỉm cười, đem Sơn Hải Đỉnh luyện tốt đưa cho nàng, Nhạc Ấu Nương vội vàng thừa dịp đánh vào tinh thần lạc ấn của mình, vui vô cùng.

Cận Đông Lưu thấy thế, trong mắt hàn quang chợt lóe, trong lòng rất không là tư vị. Hắn thu Quý Phong là thần minh chuyển thế thân làm đồ đệ, là ở dưới sự chủ trì của Thái Hoàng lão tổ, Quý Phong căn bản không có hướng hắn làm bái sư đại lễ!

Thần minh chuyển thế thân cũng rất kiêu ngạo, mặc dù bái sư, cũng sẽ không quỳ hành đại lễ, Nhạc Ấu Nương quỳ lạy Giang Nam, nói rõ vị thần minh chuyển thế thân này bị hắn hoàn toàn thuyết phục!

- Ngay cả Ngũ Sắc Kim cũng bị luyện hóa a. . .

Pháp Tướng hòa thượng đột nhiên ha hả cười nói:

- Ngũ Sắc Kim chính là Thần kim, Bổ Thiên vật, là tài liệu vô thượng, luyện chế thần minh chi bảo cũng không nói chơi! Giang đạo hữu lại có thể luyện hóa loại Thần kim này, thật là Thần Thông Thông Thiên!

Thanh âm của hắn cực kỳ to rõ, truyền khắp ngàn dặm, cho dù là tinh anh các môn các phái giữa không trung cũng nghe vào tai, cười vang nói:

- Bất quá, Thái Hoàng lão tổ cũng chưa từng luyện hóa Ngũ Sắc Kim, lại càng không thể đánh vào đạo văn, xin hỏi Giang đạo hữu là luyện hóa Ngũ Sắc Kim như thế nào?

Giang Nam nhất thời cảm giác được vô số ánh mắt rơi ở trên người mình, để cho hắn cảm nhận được một loại áp lực vô hình, những người nhìn chăm

chú hắn này, thậm chí không thiếu Thiên Cung cường giả, không thiếu Chưởng Giáo Chí Tôn, thậm chí ngay cả Thái Hoàng lão tổ chỉ sợ vào giờ khắc này cũng đem ánh mắt rơi vào trên người của hắn!

Giang Nam có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, ở trong Ngũ Sắc Kim đánh vào đạo văn, này đủ để nói rõ một vấn đề, đó chính là trên người hắn có một kiện bảo vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim!

Nếu không, lấy tu vi Đạo Đài cảnh của hắn, quả quyết không cách nào làm được điểm này!

Từ trước, Giang Nam có Lạc Hoa Âm làm chỗ dựa, trừ da mặt dày như Hành Vân Đại Thiện Sư, rất ít sẽ có thế hệ trước hướng Giang Nam xuất thủ. Mà hiện tại tin tức kia truyền ra, chẳng những thế hệ trước hướng Giang Nam xuất thủ, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cũng sẽ kìm nén không được!

Giang Nam cười mà như không cười, nhìn Pháp Tướng hòa thượng một cái, trong lòng đã đem hòa thượng này làm thành người chết.

Pháp Tướng hòa thượng hướng hắn khẽ mỉm cười, có chút đắc ý, thầm nghĩ:

- Ngươi ở trước mặt mọi người tuyên bố sư tôn ta chết, ý đồ đem Kim Cương Pháp Thiện Tông ta diệt môn, bất quá báo ứng khó chịu, hôm nay tiểu tăng liền muốn ngươi chết không có chỗ chôn!

Thật ra thì, mặc dù hắn không nói, những người khác cũng có thể nghĩ tới một điểm này. Những Chưởng Giáo Chí Tôn này, người nào không phải là nhân vật tinh như quỷ? Ngay cả Hành Vân Đại Thiện Sư mà Giang Nam xem thường nhất, cũng là cực kỳ giảo hoạt xảo trá.

- Cận sư huynh, lệnh đồ đã từng khẩu xuất cuồng ngôn, nói hai mươi năm sau hướng ta khiêu chiến.

Giang Nam nắm bàn tay nhỏ bé của Nhạc Ấu Nương, nhìn về phía Cận

Đông Lưu, mỉm cười nói:

- Quý sư điệt có hùng tâm tráng chí này, thiếu niên đáng sợ, bất quá ta hôm nay cũng thu đệ tử, không bằng cho đệ tử của ta cùng đệ tử của ngươi hai mươi năm sau đấu một trận.

Cận Đông Lưu hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Cũng tốt, bất quá ta cùng sư đệ ước định còn đó, mong rằng sư đệ gia tăng tu luyện, không để cho ta thất vọng mới phải.

Nhạc Ấu Nương từ phía sau Giang Nam nhô đầu ra, hướng Quý Phong le lưỡi, vươn ra tay nhỏ bé ở trên cổ sờ một chút, cười khanh khách nói:

- Tiểu dd, ngươi nhất định phải chết!

Giang Nam hòa nhã nói:

- Ấu Nương, đừng như vậy, ngươi trông ngươi xem, đem người ta làm cho sợ đến chết rồi.

Đám người Tần Phi Ngư, Thần Tiềm rối rít tiến lên chúc mừng, Giang Nam nhất nhất hoàn lễ, náo nhiệt một phen.

- Ấu Nương ra ba vấn đề khó khăn này, chỉ sợ là có mục đích.

Giang Nam không có vội mang Nhạc Ấu Nương rời đi, thầm nghĩ trong lòng:

- Phong Cấm đại trận là dùng để trấn áp cường địch, trận pháp của nàng không trọn vẹn không hoàn toàn, hẳn là tham quan hoc tập Phong Cấm đại trận mới lấy được trận pháp, hơn nữa nàng ra đề mục là phá trận, cũng không phải là bổ toàn bộ đại trận. Chẳng lẻ nàng có nhân vật trọng yếu gì bị trấn áp ở trong Phong Cấm đại trận?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 519: Hồn Thiên Đại Trận. (1)

Trừ Phong Cấm đại trận ra, hai vấn đề khó khăn còn lại cũng có chút khả nghi, nếu không phải Giang Nam có Đậu Suất Thần Hỏa, hai vấn đề khó khăn này cũng là khó giải.

Hắn cũng nghĩ không thông mục đích chân thực của tiểu nha đầu này, xoay người hướng Nhạc Linh Nhi cười nói:

- Linh quận chúa, ngươi liền thu thập một chút, truyền xuống ngôi vị hoàng đế, theo ta cùng Ấu Nương đi thánh tông. Ta lo lắng có ít người sẽ vứt bỏ da mặt, bắt ngươi lại tới uy hiếp Ấu Nương.

Nhạc Linh Nhi vốn là không có ý định theo hắn cùng nhau đi Huyền Thiên Thánh Tông, nghe vậy không khỏi lo lắng an nguy của Nhạc Ấu Nương, vội vàng gật đầu đồng ý, lúc này trở lại trong triều đình, đem ngôi vị hoàng đế truyền cho tôn thất đệ tử của Dược Vương Phủ, lại an bài tốt triều chánh, hai ba ngày sau lúc này mới thỏa đáng.

Các môn các phái vây khốn Dược Vương thành nhìn thấy hết thảy đều kết thúc, Huyền Thiên Thánh Tông đã đem Nhạc Ấu Nương liệt vào môn tường, trở thành đệ tử của Giang Nam, cũng dần dần tản mát đại trận, nhiều thế hệ trước cường giả của Huyền Thiên Thánh Tông đã sớm nhận được tin tức, chen chúc mà đến, từng cái từng cái đằng đằng sát khí, tế lên hằng hà pháp bảo, thậm chí ngay cả mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão của thánh tông cũng rối rít xuất động, bầu trời Dược Vương thành nổi lơ lửng từng ngọn Thần Phủ, Thiên Cung, khí thế kinh người.

Mà ở thánh tông, Thuần Dương Vô Cực Chung uy năng trán phóng, thỉnh thoảng truyền ra từng tiếng chuông vang, chấn động không dứt, hiển nhiên cái trấn giáo chi bảo này bị vây ở trạng thái kích phát, tùy thời có thể phát ra một kích toàn lực!

Không chỉ có như thế, chúng Thí Thần Cốc ma đầu Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cũng thay hình đổi dạng, giấu ở trong mọi người, âm thầm bảo vệ, sợ bị những người khác đánh lén, hại thần minh chuyển thế thân của thánh tông.

Thật ra thì, trừ Nhạc Ấu Nương có thể sẽ trở thành mục tiêu công kích của những môn phái khác ra, Giang Nam cũng bị bọn họ kéo vào hàng ngũ bảo vệ, chuyện Giang Nam luyện hóa Ngũ Sắc Kim sau khi truyền ra, ai không muốn lấy được bảo vật mà hắn luyện hóa Ngũ Sắc Kim?

- Lên đường, trở về núi!

Giang Nam thấy Nhạc Linh Nhi thu thập thỏa đáng, tế lên Thiên Dực Thần Châu, cùng hai mẹ con Nhạc Linh Nhi Nhạc Ấu Nương hướng Huyền Thiên Thánh Tông bay đi. Thánh tông trên dưới một trăm vị cao thủ nương theo, hạo hạo đãng đãng, phô trương lớn đến hù chết người.

Đám người Giang Nam mới vừa rời Dược Vương thành, liền lập tức gặp phải ám sát, hư không chấn động, đột nhiên giữa không trung xuất hiện một cái miệng khổng lồ chu vi hơn mười dặm, không biết là yêu vật gì, ngụm lớn Thôn Thiên, răng rắc một tiếng hướng Giang Nam cùng nhiều cao thủ của Huyền Thiên Thánh Tông cắn xuống, muốn đám đông hết thảy một ngụm nuốt ăn!

- Muốn đánh lén đồ tôn của ta? Không dễ dàng như vậy!

Lạc Hoa Âm giận dữ mắng mỏ truyền đến, một kim cầu to lớn rơi vào trên đầu cự thú này, nện đến đầu cự thú cũng quắt xuống, cự thú bị đau, ngụm lớn bế hợp, kêu đau một tiếng lùi về trong hư không.

Một đạo kiếm quang bay ra, cắt vào hư không, chỉ thấy trong hư không lưu lại một vết kiếm, tiếp theo máu chảy như mưa, dọc theo vết kiếm này từ giữa không trung giội xuống!

Hiển nhiên đầu cự thú kia bị đạo kiếm quang này gây thương tích, liều

chết bỏ chạy!

Mà phát ra đạo kiếm quang này, chính là Ngũ Ma Lâm Tá Minh, giấu ở trong mọi người, mặc dù hắn bộc phát ra chiến lực kinh người như thế, cũng không có ai chú ý hắn một cái.

Huyền Ẩn Đạo Nhân trầm giọng nói:

- Mọi người cẩn thận, thần minh chuyển thế thân bái nhập thánh tông ta, nhất định sẽ không chỉ có một trận chặn giết, nhất định phải bảo vệ chu toàn, không thể có nửa điểm lười biếng!

- Ngừng!

Thiên Cơ Tú Sĩ đột nhiên giơ tay, ý bảo đại đội nhân mã dừng lại, híp mắt đánh giá phía trước, chỉ thấy phía trước là Trung Thổ phế khư, núi lửa liên miên, yêu khí tràn ngập.

Trong lòng mấy người Huyền Ẩn Đạo Nhân kinh ngạc, bức cảnh tượng này cùng thường ngày không một chút bất đồng, không biết Tú Sĩ trẻ tuổi này tại sao lại để cho bọn họ dừng lại.

- Hồn Thiên Đại Trận?

Thiên Cơ Tú Sĩ đánh giá mọi nơi, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, cười lạnh nói:

- Người tốt, ở trên đường chúng ta phải qua bày xuống Hồn Thiên Đại Trận, chờ chúng ta tự chui đầu vào lưới sao? Cả đại trận rộng lớn vạn dặm, thủ bút thật to!

- Hồn Thiên Đại Trận?

Trong lòng mấy người Huyền Ẩn Đạo Nhân lẫm nhiên nói:

- Hung hay không hung? Nếu là hung hiểm mà nói, đi vòng qua là được!

- Nhiễu không qua, chúng ta đã bước vào Hồn Thiên Đại Trận, bị tòa trận pháp này na di đi ra ngoài.

Thiên Cơ Tú Sĩ sắc mặt ngưng trọng nói:

- Hồn Thiên Đại Trận không phải là trận pháp của nhân loại,mà là Thần Minh cấp đại trận. Huyền Minh Nguyên Giới ta tinh thông loại trận pháp này căn bản không có, đoán chừng ở chỗ này bày trận, không phải là Cổ Thần Các chính là Thái Huyền Thánh Tông!

Mọi người mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi đây như cũ là Trung Thổ phế khư, nhìn không ra có bất cứ dị thường nào, trong lòng không khỏi buồn bực.

Đột nhiên Thiên Cơ Tú Sĩ tế lên thánh tông Hồn Thiên Vạn Tượng La Bàn, mặt la bàn khổng lồ này cũng là một Thiên Cung chi bảo, thể tích càng ngày càng khổng lồ, văn tự ký hiệu chi chít hiện ra trên la bàn, giống như một mặt gương đồng, từ trong kính có ánh sáng chiếu xạ, ánh sáng này cùng người khác bất đồng, trong quang ẩn núp từng cái từng cái văn tự, lúc văn tự rơi xuống tựa như có Thần Thông bộc phát, ùng ùng oanh tạc không ngừng.

Thiên Cơ Tú Sĩ thấy không cách nào phá vỡ huyễn tượng, ngay sau đó vung tay áo một quyển, lại có một cây thẻ tre phóng lên cao, hóa thành bốn mươi chín cột gỗ, ối chao ô hay bắn vào trong đại địa.

Bốn mươi chín cột gỗ rơi xuống, đại địa đột nhiên ầm ầm chấn động, cảnh tượng trước mắt nhanh chóng biến ảo, núi lửa hết thảy biến mất, đại địa cũng như Lưu Ly nghiền nát, bốn phía một mảnh hắc ám, mọi người hiện ra ở trong tinh không mịt mờ, bốn phía là từng dãy thạch trụ.

Mới vừa rồi còn là Trung Thổ phế khư yêu khí tràn ngập, trong chớp mắt liền biến thành tinh không, để cho mấy người Giang Nam cùng Huyền Ẩn Đạo Nhân trong lòng lẫm nhiên.

Có người ở trên đường bọn họ phải qua bày trận, là vì đưa bọn họ từ phụ

cận Huyền Thiên Thánh Tông na di đi ra ngoài, sau đó tiêu diệt toàn bộ bọn họ!

Những thạch trụ này có hơn chín trăm cái, mỗi cái thạch trụ vẽ khắc từng loại từng loại thú dữ không biết tên, dử tợn kinh khủng, trong đó cự thú trên một cây thạch trụ đầu phảng phất bị nện đến quắt xuống, nơi cổ cự thú còn có một vết kiếm, từ trên thạch trụ ồ ồ hướng ra phía ngoài lưu lại máu tươi!

Đầu cự thú mới vừa rồi bị Lạc Hoa Âm cùng Ngũ Ma Lâm Tá Minh đánh cho trọng thương kia, không ngờ là đồ án cự thú khắc trên thạch trụ!

Bọn họ đã sớm rơi vào trong trận!

- Rốt cuộc là Cổ Thần Các hay là Thái Huyền Thánh Tông xuất thủ, bày đại trận kinh khủng bực này?

Giang Nam nhìn về phía Hồn Thiên Đại Trận, không khỏi cau mày.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 520: Hồn Thiên Đại Trận. (2)

Trận pháp này thật sự kinh khủng, vượt ra khỏi phạm vi tâm pháp của Huyền Minh Nguyên Giới, tất nhiên là Thần cấp trận pháp!

- Hồn Thiên Đại Trận?

Nhạc Ấu Nương nhìn thoáng qua, lắc đầu nói:

- Đây không phải là trận pháp của Quý Phong cùng Bàng Phi, thi triển bộ đại trận này sợ rằng do người khác?

- Không phải hai người bọn họ?

Giang Nam hơi ngẩn ra, nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ còn có những môn phái khác hướng ta xuất thủ? Nếu không phải là Cổ Thần Các cùng Thái Huyền Thánh Tông, chẳng lẻ còn có những môn phái khác chiếm được vị thần minh chuyển thế thân thứ tư? Không thể nào, vị thần minh chuyển thế thân thứ tư bị chưởng giáo đưa đến bên trong mi tâm ta, sớm bị ta luyện hóa. Như vậy môn phái hướng chúng ta xuất thủ, rốt cuộc là người nào. . .

Hồn Thiên Đại Trận bị Thiên Cơ Tú Sĩ vẹt ra chân diện mục, lập tức bắt đầu vận chuyển, tất cả đồ án cự thú trên hơn chín trăm thạch trụ trong lúc bất chợt sống lại, ngập trời hung khí đánh tới, yêu vân cuồn cuộn, không biết bao nhiêu Thôn Thiên ngụm lớn nhất tề hướng đám người Giang Nam cắn xuống!

Trừ lần đó ra, còn có chỉ chỉ móng nhọn, xé nát hết thảy, uy năng đại trận này bị người âm thầm ẩn núp kia hoàn toàn kích phát, hung uy hùng đắp đương thời, có thể được xưng trận pháp hung ác nhất trong thiên hạ!

Mới vừa rồi Lạc Hoa Âm cùng Lâm Tá Minh riêng phần mình phát ra một kích, cũng chưa từng đem cự thú trên thạch trụ chém giết, mà lần này cự thú đánh tới có khoảng hơn chín trăm đầu, có thể nghĩ uy lực tòa trận pháp này đến tột cùng cường hãn đến cỡ nào!

Đây là ám toán, để cho bọn họ trước bước vào đại trận, sau đó na di ra chủ tinh nguyên giới, rời xa Huyền Thiên Thánh Tông, ở trong tinh không đánh chết bọn họ!

Thiên Cơ Tú Sĩ cao giọng quát lên:

- Những người khác kết Huyền Thiên Đại Trận, tu thành Thiên Cung tất cả đi theo ta!

Hắn dẫn đầu hướng những thạch trụ kia giết tới, mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão của Huyền Thiên Thánh Tông nghe vậy cũng lập tức bay ra, muốn đem thạch trụ nổ nát!

Những thạch trụ này chính là nền tảng xây dựng Hồn Thiên Đại Trận, nền tảng không hủy, đại trận không phá, phải phá hủy những nền tảng này, mới có thể phá vỡ Hồn Thiên Đại Trận.

Về phần những cao thủ khác, thì kết thành Huyền Thiên Đại Trận bảo vệ ở bên cạnh Thiên Dực Thần Châu của Giang Nam, bảo vệ Giang Nam cùng Nhạc Ấu Nương, chống lại đại trận oanh kích.

Đám người Thạch Cảm Đương, Vô Tướng Thiền Sư, Cáp Lan Sinh cũng rối rít giết ra, Lạc Hoa Âm lại càng lấy một làm bảy, thân thể lay động, lục đại hóa thân đều xuất hiện, thẳng hướng những thạch trụ kia.

Chúng Thái Thượng Trưởng Lão Huyền Ẩn Đạo Nhân thấy thế, không khỏi sợ hết hồn, lẩm bẩm nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông ta lúc nào mạnh như vậy rồi?

Tình hình trước mắt đúng là để cho bọn họ những thế hệ trước này xấu

hổ, vô luận Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ, Vô Tướng, Cáp Lan Sinh, hay Lâm Tá Minh, Lạc Hoa Âm, cũng là đại cao thủ rất giỏi, thậm chí so với bọn hắn những Thái Thượng Trưởng Lão này mạnh hơn rất nhiều!

Nhất là ba người Thạch Cảm Đương, Lâm Tá Minh cùng Lạc Hoa Âm, lại càng là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, những môn phái khác, trừ Thái Huyền Thánh Tông ra, có thể có năm ba Thiên Cung cường giả, một hai Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, cũng đã coi như là cực cao.

Mà Huyền Thiên Thánh Tông thoáng cái toát ra nhiều Thiên Cung cường giả như vậy, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả cũng có ba người, Thiên Cơ Tú Sĩ lại càng là trận pháp tông sư, tác dụng so sánh với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả còn muốn lớn hơn!

Hơn nữa Tịch Ứng Tình lại là tuyệt thế cường giả, hiện tại bọn họ mới biết được, nội tình của Huyền Thiên Thánh Tông đã ở trong lúc vô tình mạnh đến loại trình độ này!

Để cho bọn họ kinh hãi tâm hỉ hơn nữa là Lạc Hoa Âm, lục đại hóa thân cộng thêm bản thể của nàng, mạnh đến nổi không hợp thói thường.

- Không hổ là nhân vật năm đó quét ngang chúng ta. . .

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão phẫn nộ nói.

Giang Nam ở vào trong Huyền Thiên Đại Trận, ngưng mắt hướng mọi nơi nhìn lại, đánh giá Hồn Thiên Đại Trận này, giờ phút này Hồn Thiên Đại Trận đã hoàn toàn khởi động, trong trận ngoài trận là hai cái thế giới, thấy không rõ điều khiển đại trận rốt cuộc là người nào.

Hồn Thiên Đại Trận này triển khai, liền vô tích có thể tìm ra, nơi nơi là Thôn Thiên cự thú, công kích Huyền Thiên Đại Trận cùng đám người Lạc Hoa Âm, để cho hắn nhất thời trong chốc lát cũng tìm không được phá trận chi đạo.

- Không thể nào là Ma La Thập xuất thủ, mặc dù Ma La Thập cực kỳ bá

đạo, nhưng rất giảng nghĩa khí, cùng ta kết bái làm huynh đệ, hắn không thể nào đối với ta hạ sát thủ. Huống chi Ma La Thập cũng không có thể có trận pháp tinh diệu như vậy. . .

Giang Nam nghĩ tới đây, không khỏi cau mày, hướng Nhạc Ấu Nương nói:

- Ấu Nương, đây là Thần Giới đại trận, ngươi biết cách phá giải hay không?

- Tự nhiên có.

Nhạc Ấu Nương mút lấy đầu ngón tay, cười nói:

- Mới vừa rồi biện pháp của người trẻ tuổi kia, chính là phương pháp phá giải Hồn Thiên Đại Trận. Chỉ cần đánh nát những Thú Thần thạch trụ này, tự nhiên có thể phá vỡ đại trận . Người trẻ tuổi kia, là người Thiên Tộc sao? Đều nói Thiên Tộc cực kỳ thông tuệ, tinh thông trận pháp, hôm nay vừa nhìn thấy quả nhiên danh bất hư truyền!

Giang Nam thở dài, Nhạc Ấu Nương nói tương đương với nói vô ích, đối với phá trận không có nửa phần tác dụng.

- Pháp bảo của ta mặc dù rất mạnh, nhưng đối với phá trận vô dụng, bộ trận pháp này ra ngoài phạm vi ta có thể ứng phó. Trừ khi vận dụng Đậu Suất Thần Hỏa, có thể đem đại trận này đốt cháy không còn, nhưng Đậu Suất Thần Hỏa ta cũng không cách nào khống chế, xúc động thần hỏa phá trận mà nói, mọi người Huyền Thiên Thánh Tông ta có thể táng thân trong biển lửa! Huyền Minh Nguyên Giới ta khi nào xuất hiện nhân vật lợi hại như thế?

Đám người Thạch Cảm Đương kinh nghiệm thiên tân vạn khổ, rốt cục giết tới trước một thạch trụ Thú Thần, đang muốn vung búa chém đứt thạch trụ, đột nhiên một cổ hơi thở vô cùng thô bạo đánh tới, đầy trời là kim quang, giữa kim quang có một móng vuốt khổng lồ thăm dò, hung hăng nện

ở trên búa lớn của hắn.

Thạch Cảm Đương muộn hanh nhất thanh, bị chấn bay ra ngoài, ngã vào cự trong bầy thú, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Mà cùng lúc đó, đám người Lâm Tá Minh cũng gặp phải tập kích, bị một móng vuốt đột nhiên xuất hiện đẩy lui chấn đả thương!

- Thiên luân luân chuyển, lục thần Quy Nhất!

Lạc Hoa Âm đột nhiên thanh quát một tiếng, thân thể lay động, lục đại hóa thân bay tới, dung nhập vào trong thân thể nàng, giơ tay lên một chưởng phách đi, cùng cự trảo kia đối bính một kích, thân thể không khỏi khẽ dao động một chút.

Giang Nam thấy thế, con ngươi co rút nhanh, người xuất thủ đánh lén đám người Thạch Cảm Đương, tự nhiên chính là người chủ trì Hồn Thiên Đại Trận, người này mạnh mẻ có chút vượt qua dự tính của hắn, so sánh với Lạc Hoa Âm còn cao hơn một đường!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 521: Trang Bị Đầy Đủ Đa Tình Mầm Móng. (1)

Thực lực của Lạc Hoa Âm Giang Nam lòng dạ biết rõ, pháp bảo kỳ cục nhiều, có thể chống lại tam đại Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả công kích, nhưng mà so với người điều khiển Hồn Thiên Đại Trận kia mà nói, vẫn còn thua kém một bậc!

- Mặt quỷ nam tử giả đã chết, làm sao thế gian còn có cao thủ như thế?

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên hư không đung đưa, một bức họa xé rách hư không, thường thường trải ra trong Hồn Thiên Đại Trận, bức họa triển khai, Thiên Sơn Vạn Thủy hiện lên, một mặt trăng một mặt trời từ trong sông núi di động nhảy ra, đem mọi người Huyền Thiên Thánh Tông hết thảy nhét vào trong bức họa.

- Chưởng giáo xuất thủ!

Giang Nam trong lòng đại định, cuốn Sơn Thủy Đồ này hắn đã từng thấy qua một lần, là pháp bảo mà Tịch Ứng Tình luyện chế, lúc trước Tịch Ứng Tình chính là dùng bảo vật này đưa hắn đi Cửu U Minh Giới.

Cuốn tranh sơn thủy này thu bọn họ vào trong bức tranh, nhẹ nhàng một quyển, biến thành một tranh cuộn, bỗng nhiên ở giữa liền xuyên qua Hồn Thiên Đại Trận, hướng Huyền Thiên Thánh Tông bay đi!

- Muốn đi?

Hồn Thiên Đại Trận cổn động không nghỉ, đuổi theo tranh cuộn, một thanh âm phiêu hốt không chừng, truyền vào trong tai mọi người trong tranh cuộn, cười nói:

- Tịch Ứng Tình, đều nói ngươi là người có hy vọng trở thành thần minh nhất, ngươi đã xuất thủ, như vậy vẫn là lưu lại cho ta nhìn xem, ngươi có cái

tiền vốn gì!

Thanh âm của hắn leng keng rung động, phảng phất cổ họng của hắn là kim khí rèn thành, làm cho người ta nghe không ra hắn đến tột cùng là người nào.

Hồn Thiên Đại Trận vốn là một trận pháp cực kỳ cường đại, tốc độ cực nhanh, nếu không cũng không có thể ở trước lúc Thiên Cơ Tú Sĩ phát hiện liền đem đám người Giang Nam Lạc Hoa Âm na di đến trong tinh không.

Tòa trận pháp này rất nhanh liền truy cản tranh cuộn, một thạch trụ cao tới mấy chục vạn trượng, so sánh với hùng sơn của thế gian còn cao hơn lớn, tất cả cự thú từ trên thạch trụ bay ra, rối rít hướng cuốn tranh kia chộp tới!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một thủ chưởng trắng noãn như ngọc bay tới, nhẹ nhàng vỗ xuống, tất cả cự thú nhô lên cao nổ tung, thạch trụ lay động không dứt, thủ chưởng kia xuyên qua Hồn Thiên Đại Trận, chụp vào cuốn tranh cuộn này.

Ở trong chớp mắt bàn tay này bay ra, đột nhiên một thanh cự chùy đánh vỡ hư không, trong lúc nhất thời ma âm xâu não, bốn phương tám hướng đều có ma âm truyền đến, thiên tượng biến đổi, phảng phất thoáng cái từ Huyền Minh Nguyên Giới đi tới trong Sâm La địa ngục!

Cự chùy phát ra ngũ sắc quang mang, hung hăng nện ở trên bàn tay này, đem bàn tay này nện đến da hé ra, máu tươi bay ngang.

Những máu tươi này mới vừa bay lên, liền bị cự chùy hút tới, rơi vào trên đầu chuy, lại bắt đầu hướng trong chuy chui vào, đây rõ ràng là một loại Ma Tộc công pháp cực kỳ lợi hại, có thể đoạt tinh khí máu huyết của người, không ngừng lớn mạnh mình!

- Lão đối đầu, ngươi cũng có lợi dụng sơ hở, luôn cùng Tịch Ứng Tình cấu kết với nhau làm việc xấu! Bất quá muốn đoạt máu tươi của ta, đợi đến ngươi trở thành Ma Thần rồi nói sau!

Trong hư không một thanh âm cười khẽ, chỉ thấy những máu tươi này mới vừa bị chuy hút tới, liền lập tức biến hóa, mỗi một giọt máu tươi hóa thành một vị nam tử, là một vị thiếu niên tóc trắng, đứng ở trên chuôi đại chùy này, rối rít một chưởng hướng đại chùy phách đi.

Thình thịch thình thịch!

Đại chùy năm màu rung mạnh, chỉ thấy những máu tươi biến thành thiếu niên tóc trắng kia nhất thời thoát khỏi Ma Môn công pháp kia dẫn dắt, rối rít bay lên, thoát khỏi đại chùy khống chế, ở giữa không trung hóa thành giọt giọt máu tươi, trở lại trong lòng bàn tay trắng noãn kia.

Chỉ thấy vết thương trên bàn tay này nhanh chóng khép lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Đại chùy ngang trời lần nữa rơi xuống, cùng thủ chưởng bạch ngọc kia dây dưa không dứt.

Hồn Thiên Đại Trận lập tức nhân cơ hội này chạy lên, tập hợp lại, lần nữa hướng cuốn tranh cuộn kia bay tới, nhưng vào lúc này đột nhiên chỉ nghe tiếng trống truyền đến.

Đông! Đông! Đông!

Một mặt đại cổ chu vi hơn mười dặm xuất hiện, mặt đại cổ này gác ở trên một đôi sừng trâu, phía dưới là một Ngưu Đầu tiếng trống rung trời, sau trống nổi lơ lửng một đầu Cự Long chòm râu trắng tuyết, thân dài hơn mười dặm, cầm trong tay hai cây đại cốt chuy, một chút lại một chút hướng mặt đại cổ này đâm đi!

Tiếng trống vỡ bờ đem trận pháp của Hồn Thiên Đại Trận xông đến tan tác, tốc độ giảm đi, chỉ thấy đầu Cự Long râu bạc trắng kia nổi trống đi về phía trước, hướng cuốn tranh cuộn kia phóng đi.

Một tiếng rồng ngâm vang lên, Cự Long kia thăm dò một long trảo, hướng cuốn tranh cuộn kia cướp đi.

- Quỳ Ngưu Thần Cổ? Vạn Long Sào Long Hoàng, ngươi cũng tới tham gia náo nhiệt?

Trong Hồn Thiên Đại Trận, âm thanh kim khí chói tai kia lần nữa vang lên, giận dỗi nói:

- Ngươi là ai? Một cái vô năng được tổ tiên ban cho, ỷ vào thần minh chi bảo, cũng muốn cùng ta tranh phong?

Hồn Thiên Đại Trận cổn động, đem Long Hoàng cùng Quỳ Ngưu Thần Cổ bao phủ, để cho Long Hoàng không rảnh đi bắt cuốn tranh sơn thủy của Tịch Ứng Tình, đồng thời, trong Hồn Thiên Đại Trận lại có kim quang phún dũng ra, hóa thành một cự trảo, nhân cơ hội hướng cuốn tranh cuộn kia chộp tới!

- Mấy vị, các ngươi không khỏi khinh người quá đáng đi?

Một thanh âm thanh thanh đạm đạm vang lên, đột nhiên chỉ thấy hư không hé ra, một bàn tay thăm dò, thủ chưởng kia giơ lên một ngụm Thuần Dương chung, móc ngược xuống, bao phủ ở bầu trời Hồn Thiên Đại Trận, đem Hồn Thiên Đại Trận cùng Long Hoàng, Quỳ Ngưu Thần Phủ gắn vào dưới chuông!

Thủ chưởng kia đem Thuần Dương Vô Cực Chung làm thành cái lồng, nhẹ nhàng lay động, tiếng chuông giống như linh đang vang lên dồn dập, đương đương đương giống như mưa đánh lá chuối, vừa nhanh vừa vội!

Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, cự thú trong Hồn Thiên Đại Trận liền bị tiếng chuông chấn vỡ sạch sẽ, Long Hoàng muộn hanh nhất thanh, khóe miệng chảy máu, cõng lên Quỳ Ngưu Thần Cổ hướng nơi xa bão táp chạy đi.

Mà trong Hồn Thiên Đại Trận cũng truyền đến một tiếng kêu đau đớn, chỉ thấy hơn chín trăm thạch trụ ầm ầm chuyển động, trong chớp mắt thống nhất ở chung một chỗ, điên cuồng chuyển động, chui phá hư không, biến mất

không thấy gì nữa.

Nơi Hồn Thiên Đại Trận rời đi, chỉ để lại một luồng kim huyết, tản mát ra thần uy nồng đậm.

Cái tay kia nhẹ nhàng vỗ, Thuần Dương Vô Cực Chung ầm ầm bay lên, cùng chuôi cự chùy này nghênh chiến bàn tay bạch ngọc, ngay sau đó hướng sợi kim huyết kia chộp tới, còn chưa bắt tới trong tay, đột nhiên chỉ thấy kim huyết hừng hực bốc cháy lên, trong chớp mắt liền đốt thành tro bụi!

- Có ý tứ, không lưu chân ngựa...

Bàn tay này nắm lên tranh cuộn, nhanh chóng lùi về, cũng không lâu lắm liền đến Huyền Thiên Thánh Tông, tranh cuộn bá một tiếng triển khai, đem Giang Nam, Lạc Hoa Âm cùng Huyền Thiên Thánh Tông cường giả rối rít phủi xuống đi ra ngoài.

- Đa tạ chưởng giáo cứu trợ!

Đám người Giang Nam rối rít khom người nói.

- Không cần đa lễ.

Tịch Ứng Tình từ từ giơ tay lên, đột nhiên chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, một ngụm chuông lớn từ trên trời giáng xuống, móc ngược ở trên Tông Chủ Phong, chậm rãi chuyển động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 522: Trang Bị Đầy Đủ Đa Tình Mầm Móng. (2)

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tràng ác chiến trên bầu trời kia đã bình thường trở lại, đại chùy cùng bàn tay kia đã biến mất không thấy gì nữa, hẳn là thấy đám người Giang Nam đã đến Huyền Thiên Thánh Tông, tái chiến nữa cũng không có kết quả gì, vì vậy riêng phần mình tản đi.

- Tử Xuyên, ngươi rốt cục cũng thu đồ đệ.

Tịch Ứng Tình đi tới, trên dưới đánh giá Nhạc Ấu Nương, lại cười nói:

- Không tệ, không tệ. Ngươi so với ta còn có tiền đồ, đem thánh tông giao cho ngươi, ta cũng yên tâm, từ đó không có buồn phiền ở nhà.

- Chưởng giáo quá khen.

Giang Nam khom người hoàn lễ.

- Bất quá ngươi cũng vì vậy trở thành mục tiêu cho rất nhiều thế hệ trước muốn giết, bởi vì trên người ngươi có bảo vật để cho bọn họ động tâm.

Tịch Ứng Tình ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ngay cả Ngũ Sắc Kim cũng có thể luyện hóa, nói thật, trong thiên hạ người có thể không động tâm, chỉ sợ không có.

Hắn ngụ ý nói, ngay cả hắn cũng đối với Đậu Suất Thần Hỏa của Giang Nam động tâm.

- Chưởng giáo, ngươi sẽ không giết chết ta cướp đi bảo bối của ta chứ?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, cười nói.

Tịch Ứng Tình cười ha ha, lắc đầu nói:

- Bảo bối của ngươi mặc dù lợi hại, nhưng trong thiên hạ người có thể vận dụng bảo vật này không có mấy người?

Nhạc Ấu Nương ở một bên gật đầu nói:

- Muốn luyện hóa Ngũ Sắc Kim, phải vận dụng hỏa diễm cấp bậc như Bích Du Thần Hỏa, mà Bích Du Thần Hỏa lại là Thần Chủ mới có thể luyện thành, những người khác nếu nhận được loại thần hỏa này, không có tu thành Thần Chủ cảnh giới, là không cách nào tế luyện. Chưởng giáo, cảnh giới của ngươi cách luyện hóa Bích Du Thần Hỏa, còn có một khoảng cách cực lớn.

Nàng mở ra hai tay khoa tay múa chân, để cho Tịch Ứng Tình buồn cười.

Trên Lĩnh Tụ Phong rất là náo nhiệt ồn ào, các lộ tân khách đến đây chúc mừng, Lạc Hoa Âm cũng vui vô cùng, cùng Giang Nam xã giao, lại đem Nhạc Ấu Nương lặng lẽ kéo qua, mỹ danh là dạy đồ tôn, bất quá Giang Nam đoán chừng nữ ma đầu này là tính toán lấy tâm pháp của Nhạc Ấu Nương.

Kiếp trước Nhạc Ấu Nương chính là thần minh, tâm pháp tu luyện cực kỳ kinh người, thấp nhất cũng là Thần Minh cấp, nữ ma đầu sưu tập tâm pháp đến nghiện, tự nhiên không chịu bỏ qua cho cơ hội thật tốt này.

Chúng thánh tông đệ tử Vân Bằng, Giang Lâm, Mộ Yên Nhi dẫn đầu đến đây chúc mừng, sau đó Thần Tiềm, Sở Hương Hương, Thác Bạt Lan Vân cùng Giang Nam quen biết cũng đến đây chúc.

Cửu U Minh Giới Thái Công phủ Khương Nhu cũng đánh xe tới Huyền Minh Nguyên Giới, nghe nói chuyện này cũng chạy tới đây, hướng hắn chúc mừng.

Lạc Hoa Âm thấy Thái Công phủ Nhu công chúa đến, lập tức vứt bỏ Nhạc Ấu Nương, chạy không còn thấy bóng dáng.

- Phụ thân, vị tỷ tỷ xinh đẹp này là ai?

Nhạc Ấu Nương lộ ra vẻ rất là hồn nhiên, thỉnh thoảng ngửa đầu hỏi thăm Giang Nam, để cho trong lòng mấy người Mộ Yên Nhi, Sở Hương Hương cũng là một trận chua xót.

- Là cha nuôi!

Giang Lâm ở một bên vẻ mặt nghiêm túc sữa đúng sai lầm của nàng, đối với tiểu nha đầu này hết sức bất mãn, vội vàng thay Tứ ca mình hướng những thiếu nữ khác giải thích, lặng lẽ nói:

- Các ngươi không nên hiểu lầm, Tứ ca ta không phải loại người như vậy. Tiểu nha đầu này không phải là con ruột Tứ ca ta, mà là lạy anh ta làm cha nuôi.

Giang gia tan biến, chỉ còn lại có nàng cùng Giang Nam, để cho Giang Lâm tự nhiên thay Giang Nam lưu ý có thiếu nữ thích hợp làm đạo lữ của hắn hay không, cũng tốt vì Giang gia nối dõi tông đường, để cho Giang Nam thay Giang gia khai chi tán diệp, vì Giang gia lưu lại truyền nhân.

Nhạc Ấu Nương vô luận ở trước mặt người nào cũng ngọt ngào gọi Giang Nam một tiếng "Cha", tự nhiên làm cho nàng rất là nổi giận, liên tục không ngừng thay Giang Nam cứu vãn.

- Lâm Nhi sư muội, cha nuôi hay cha ruột chúng ta có thể nhìn ra được.

Khương Nhu vẻ mặt nụ cười, làm cho người ta nhìn không ra ý nghĩ chân thật của nàng, lạnh nhạt nói:

- Nhìn bộ dáng tiểu hài này, cùng Giang đạo hữu giống như đúc, còn cần giải thích cái gì? Không nghĩ tới Giang đạo hữu ngoài mặt đứng đắn, lại là bồ công anh chín cây, trang bị đầy đủ mầm móng đa tình, gió thổi qua liền mọi nơi lưu giống, đợi cách một năm nửa năm sau, sẽ mọc lên như nấm.

- Thật sự là cha nuôi, không phải là ruột thịt.

Giang Lâm vội la lên:

- Không tin các ngươi đi hỏi anh ta!

Đám người Sở Hương Hương, Mộ Yên Nhi tự nhiên không tin, cười lạnh nói:

- Nam nhân làm ra chuyện như vậy còn có thể nói thật sao? Hơn nữa, cùng chúng ta có quan hệ gì? Vì sao chúng ta phải đi hỏi? Hỏi chẳng phải là cỡi không rõ liên quan sao?

Giang Lâm đi theo phía sau Nhạc Ấu Nương, nhìn tiểu nha đầu này giội nước lã các nữ tu sĩ tới chúc mừng, bận rộn cứu hỏa mọi nơi, Giang Nam cũng nhàn nhã đi chơi, đem mấy kiện pháp bảo của mình luyện chế lại một lần, cũng tăng lên tới Đạo Đài cảnh, sau đó để trên Đạo Đài ân cần săn sóc.

Về phần Linh Đài, Dao Đài cùng Liên Đài, cũng riêng phần mình có một bộ pháp bảo, không ngừng bị đạo văn dễ chịu, tăng lên uy năng những bảo vật này.

Pháp bảo trên Linh Đài, Dao Đài cùng Liên Đài, là kho bị của hắn, để ngừa pháp bảo của mình nghiền nát, không có bảo vật có thể vận dụng.

Hai vợ chồng Tịch Ứng Tình cùng Mộ Vãn Tình cũng lộ mặt mấy lần, Nhạc Ấu Nương đối với hai người bọn họ cung kính, không có nửa phần không kính.

- Vợ chồng Chưởng giáo thật là bích nhân, làm người ta hâm mộ.

Tiểu nha đầu này một bộ đại nhân, hướng Giang Nam nói:

- Tịch chưởng giáo là một nhân vật lợi hại, lại có thể ngăn cản con của mình ra đời, thủ đoạn rất lợi hại. Sợ rằng hài tử của hắn sau khi xuất thế, vô luận tư chất hay ngộ tính, cũng cao đến đáng sợ! Ta xem Tịch chưởng giáo lòng dạ thâm sâu, rất là đáng sợ, người như thế nếu như có thể còn sống sót, ở Thần Giới cũng là kiêu hùng hùng bá nhất phương!

Giang Nam thấy buồn cười, sờ sờ đầu nhỏ của nàng, cười nói:

- Ít nói chuyện người lớn đi, Ấu Nương, ta hỏi ngươi, ngươi ở Dược Vương thành đưa ra ba vấn đề khó khăn làm khó quần hùng thiên hạ, không biết mục đích của ngươi là gì?

Nhạc Ấu Nương chắp hai tay sau lưng, ở trong động phủ của Giang Nam đi tới đi lui, rất là uy nghiêm dò xét một lần, xảo trá nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Sư tôn, động phủ của ngươi cũng quá keo kiệt, nhất định ngươi cũng là chuyển thế Thần, lai lịch so với ta còn lớn hơn, tại sao có thể ở loại địa phương này, ngay cả động phủ cũng không phải là pháp bảo!

Giang Nam thấy tiểu nha đầu này không trả lời vấn đề của hắn, ngược lại tới dò hỏi chuyện của hắn, hiển nhiên là hoài nghi mình cũng là thần minh chuyển thế, vì vậy mới có thể dễ dàng phá vỡ ba vấn đề của nàng.

- Ta chính là ta, không phải là bất luận kẻ nào khác.

Giang Nam cười nói:

- Ấu Nương, ta và ngươi hôm nay đã là thầy trò, hơn nữa vấn đề khó khăn của ngươi trong mắt ta căn bản không phải vấn đề khó khăn gì, dễ dàng liền có thể giúp ngươi giải quyết. Ngươi muốn giải quyết ba vấn đề khó khăn kia, liền chỉ có thể dựa vào ta, ngươi còn có cái gì cố kỵ? Hoặc là, ngươi có thủ đoạn phá giải ba vấn đề khó khăn này?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 523: Bí Mật Trường Sinh. (1)

Nhạc Ấu Nương nháy mắt mấy cái, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười nói:

- Người ta cũng biết không thể gạt được sư tôn. Thực không dám đấu diếm, đệ tử ở trong thần giới có một vị nhân vật đối với Ấu Nương rất trọng yếu bị trấn áp ở trong Phong Cấm đại trận, Ấu Nương đau khổ nghiên cứu Phong Cấm đại trận, cũng chỉ lĩnh ngộ ra mấy phần ảo diệu của đại trận này, nhưng cách phá trận còn có chênh lệch cực lớn.

Giang Nam gật đầu, Nhạc Ấu Nương nói cùng hắn suy đoán không kém bao nhiêu, phá giải Phong Cấm đại trận đích xác là một vấn đề khó khăn, cho dù là hắn hôm nay, đối với Phong Cấm đại trận hiểu rõ cũng không phải là rất toàn diện, chỉ có biết năm sáu phần ảo diệu của đại trận.

- Về phần Ngũ Sắc Kim cùng lạc ấn đạo tắc...

Nhạc Ấu Nương cắn răng, thấp giọng nói:

- Sư tôn, ngươi có biết tác dụng của Ngũ Sắc Kim không?

Giang Nam buồn bực nói:

- Ngũ Sắc Kim không phải là tài liệu luyện chế pháp bảo sao? Tuy nói chất lượng Ngũ Sắc Kim hơn xa những Thần kim khác, luyện cũng là thần minh chi bảo, nhưng loại Thần kim này cuối cùng là một loại tài liệu mà thôi.

Nhạc Ấu Nương bật cười, thanh thúy nói:

- Sư tôn, ngươi nghĩ rất đơn giản! Tác dụng của Ngũ Sắc Kim vượt xa tưởng tượng của ngươi, thậm chí quan hệ đến có thể trở thành Tiên Nhân

hay không, ảo diệu của Trường Sinh Bất Tử!

Vẻ mặt của Giang Nam khẽ nhúc nhích, Nhạc Ấu Nương nhảy đến trên bệ cửa sổ ngồi, dương dương đắc ý nói:

- Ta cũng là trong lúc vô tình nhận được bí mật này, sau khi ngươi biết, ngàn vạn lần không được truyền ra ngoài.

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Ta rửa tai lắng nghe.

- Ngươi biết thời xa xưa có một tràng đại chiến, phá hủy Thiên Đạo chứ? Thiên Đạo nghiền nát, quy tắc thế giới cũng bị thay đổi, khi đó đối với tu sĩ ta mà nói thế tất là một cuộc tai ương diệt thế!

Hai cái chân nhỏ của Nhạc Ấu Nương khoác lên trên bệ cửa lúc ẩn lúc hiện, thần bí hề hề nói:

- Thiên Đạo là cái gì? Thiên Đạo chính là hai vị Đế Tôn khai thiên tích địa, định Đạo cùng Lý cho Chư Thiên vạn giới, định ra quy tắc. Nếu quy tắc nghiền nát, căn cơ liền bị hư hao, không có căn cơ, Chư Thiên vạn giới mặc dù có thể tồn tại, nhưng bất luận kẻ nào cũng không thể tu luyện. Sau trận đại chiến này, có thần nhân tu Bổ Thiên Đạo, dùng là chính là Ngũ Sắc Kim, đem mảnh nhỏ Thiên Đạo nghiền nát luyện vào trong Ngũ Sắc Kim, lúc này Chư Thiên vạn giới mới ổn định lại, không có hỏng mất hóa thành Hỗn Độn.

Giang Nam gật đầu, truyền thuyết này hắn nghe nói qua, không chỉ có ở Huyền Minh Nguyên Giới có truyền thuyết này, thế giới khác cũng có, chẳng những tu sĩ nghe nhiều nên thuộc, cho dù là người phàm cũng có nhiều Thần Thoại lưu truyền tới nay.

- Sau này mấy vị thần nhân kia Trường Sinh vĩnh cố, vẫn sống tới ngày nay, thọ nguyên dài tới mấy ngàn vạn năm.

Nhạc Ấu Nương thản nhiên nói:

- Có người nói bọn họ từ trong Bổ Thiên được đến chỗ tốt, có người nói bọn họ ở trên đường Bổ Thiên Ngộ Đạo, lĩnh ngộ ra đạo lý thành Tiên, cũng có người nói bọn họ tựa như Tiên không phải là Tiên, tựa như Thần không phải là Thần.

- Từ viễn cổ sống đến hiện tại sao?

Giang Nam tựa như có điều ngộ ra, trầm ngâm nói:

- Bọn họ Trường Sinh Bất Tử, chẳng lẽ cùng bọn họ đem mảnh nhỏ Thiên Đạo đánh vào trong Ngũ Sắc Kim có quan hệ?

Nhạc Ấu Nương nặng nề vỗ bắp đùi, cười nói:

- Sư tôn, ngươi quả nhiên là người thông minh, ta bái ngươi làm thầy là lạy đúng rồi!

Nàng từ trên bệ cửa sổ nhảy xuống, hưng phấn vạn phần, trong động phủ đi tới đi lui, kích động nói:

- Ta cũng nghĩ đến cái mấu chốt này, bởi vì Thiên Đạo nghiền nát, mấy vị thần nhân kia tìm đến mảnh nhỏ Thiên Đạo, cũng không có tìm được tất cả mảnh nhỏ Thiên Đạo, vì vậy không cách nào đem Thiên Đạo hoàn toàn phục hồi như cũ. Cho nên bọn họ đem mảnh nhỏ Thiên Đạo luyện vào Ngũ Sắc Kim, gia nhập lĩnh ngộ của mình, để cho Đạo tắc của mình tới tu bổ Thiên Đạo nghiền nát, bổ khuyết bộ vị thiếu thốn! Loại Ngũ Sắc Kim này luyện thành pháp bảo, chính là Thiên Đạo chi bảo, cho nên tạo cho bọn họ Vĩnh Sinh!

Giang Nam linh quang chợt lóe, thất thanh nói:

- Thì ra là như vậy! Để cho Đạo tắc của mình biến thành một phần Thiên Đạo, đây chính là huyền bí mà bọn họ Trường Sinh, mặc dù không phải là Tiên Nhân, nhưng cũng có thể Vĩnh Sinh!

Nhạc Ấu Nương gật đầu, cười nói:

- Loại Trường Sinh Bất Tử này, nói thì thần bí, nhưng kỳ thật vô cùng đơn giản, chính là Đại Đạo của bọn hắn dung nhập vào trong Thiên Đạo, mình liền đại biểu Thiên Đạo, đại biểu Thiên Lý, đạo lý của bọn họ liền đại biểu đạo lý Thiên Đạo, Thiên Đạo bất diệt, bọn họ tự nhiên Trường Sinh, thọ cùng trời đất ! Mà nếu như Thiên Đạo diệt mà nói, Chư Thiên vạn giới tất cả cũng sẽ tùy theo mai một, không còn tồn tại.

Tâm thần Giang Nam lay động, nếu không phải mình thu người đệ tử này, chỉ sợ vĩnh viễn cũng không thể hiểu rõ đến điều bí mật này!

Những vị Bổ Thiên thần nhân kia chỉ sợ ngay cả mình cũng không có nghĩ qua vấn đề này, sau khi bổ toàn bộ Thiên Đạo, bọn họ mới phát hiện mình đã có thể giống như Tiên Nhân, vĩnh sinh bất diệt!

Đây là bọn hắn Bổ Thiên lấy được phúc phận, làm cho người ta hâm mộ không đến.

- Vì vậy, ta nghĩ ra một đường tắt Vĩnh Sinh, không phải là Tiên Nhân cũng có thể Bất Tử Bất Diệt.

Nhạc Ấu Nương xảo trá nháy mắt mấy cái, cười hì hì nói:

- Đó chính là tìm kiếm được những mảnh Thiên Đạo nhỏ mất đi kia, đem Đạo tắc của mình cùng mảnh nhỏ Thiên Đạo cùng nhau luyện vào trong Ngũ Sắc Kim, làm cho mình Đại Đạo trở thành Thiên Đạo một phần, cứ như vậy, mặc dù ta không là Tiên Nhân, nhưng cũng có thể vĩnh sinh bất diệt!

- Cho nên ngươi mới có thể bày ra ba vấn đề khó khăn, làm khó quần hùng thiên hạ này?

Giang Nam tâm thần chuyển động, cười nói:

- Lấy ý kiến của ta, sở dĩ ngươi bày ra ba vấn đề khó khăn này, chỉ sợ còn có một nguyên nhân khác, đó chính là ngươi đã tìm được một khối mảnh nhỏ Thiên Đạo! Ấu Nương, không biết ta nói có đúng hay không?

Sắc mặt Nhạc Ấu Nương nhất thời thay đổi, Giang Nam thông minh vượt quá tưởng tượng của nàng, thoáng cái liền đoán được lá bài tẩy của nàng, đáng thương nói:

- Sư tôn, ngươi sẽ không giết ta đoạt bảo chứ?

Giang Nam tức cười, lắc đầu cười nói:

- Ngươi nếu bái ta làm thầy, lại xưng ta là cha nuôi, ta há có thể làm ra loại chuyện tình vô liêm sỉ này? Ngươi yên tâm, vật của ngươi, như cũ là của ngươi, ta còn không có bỉ ổi đến trình độ đoạt đồ của đồ đệ.

Nhạc Ấu Nương thở phào nhẹ nhỏm, dương dương đắc ý nói:

- Sư tôn, cho dù ngươi giết ta, cũng không chiếm được Thiên Đạo mảnh nhỏ của ta. Ta ở trước lúc chuyển thế, đã đem mảnh nhỏ kia dấu đi, cũng không mang ở trên người. Đợi đến ta tu thành thần minh, mới có thể tiến vào Thần Giới đem mảnh nhỏ kia lấy ra.

- Tiểu nha đầu này cũng là giảo hoạt.

Nghi vấn trong lòng Giang Nam nhận được giải đáp, lại biết một cái đại bí mật như vậy, thầm nghĩ:

- Ấu Nương ở Thần Giới tất nhiên cũng là một nhân vật rất giỏi, lai lịch không nhỏ, không biết nàng có thấy qua tỷ tỷ hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 524: Bí Mật Trường Sinh. (2)

Hắn tâm niệm hơi động, đạo văn huyễn hóa thành hình tượng của Giang Tuyết, hỏi kỹ Nhạc Ấu Nương. Nhạc Ấu Nương trên dưới đánh giá hình ảnh Giang Tuyết, chân mày cau lại nói:

- Có ấn tượng, hình như đã gặp nhau ở Thần đàn nào đó của nàng, nhưng không biết nàng đến tột cùng là người nào. Sư tôn, ngươi có điều không biết, Thần Giới cực kỳ rộng lớn, thần minh cũng rất nhiều, chia làm nhiều thế lực lớn nhỏ, hơn nữa đều có các lãnh địa, lại chia làm nhiều giai tầng, tỷ như giai tầng này của ta, liền rất ít cùng Chư Thần phía dưới lui tới, mà nhiều Thần Chủ, Thần Tôn phía trên ta, cũng lười nhìn ta một cái. Muốn tìm đến một vị Thần, chỉ sợ rất không dễ dàng.

Giang Nam khẽ cau mày, Nhạc Ấu Nương cười nói:

- Sư tôn, này là người trong lòng của ngươi sao?

- Nàng là tỷ tỷ của ta.

Giang Nam thản nhiên nói.

- Nguyên lai là có một vị thần minh tỷ tỷ, khó trách sư tôn cũng lợi hại như thế.

Nhạc Ấu Nương nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ:

- Bất quá nhìn bộ dạng của sư tôn, thật giống như đối với tỷ tỷ của hắn có ý nghĩ bất lương gì, hắc hắc, chị em yêu nhau sao? Sư tôn thật là tà ác...

Giang Nam cũng không biết ý nghĩ trong đầu nàng, nếu không chắc chắn sẽ tức ói máu, đứng thẳng dậy, lẻn vào dưới đất tìm Long Quy, hướng hắn đòi hỏi một đạo linh tuyền.

Lão long quy kia chết sống không chịu, Giang Nam nói ra Nhạc Ấu Nương là chuyển thế thần minh, lúc này lão long quy mới gật đầu, cho một đạo Linh Tuyền lớn bằng ngón cái.

- Đầu lão Quy này, cho Ấu Nương Linh Tuyền so sánh với cấp cho ta còn thô hơn, đúng là nhìn mặt mà bắt hình dong!

Giang Nam rất là khó chịu, lại hướng lão long quy đòi hỏi Linh Tuyền thô hơn, lão long quy kia bễ nghễ hắn một cái, úng thanh úng khí nói:

- Ngươi còn thiếu ta 2000 vạn cân Linh Dịch.

- Ta là kế nhiệm chưởng giáo, ngươi phải cho mặt mũi!

- Ngươi còn thiếu ta 2000 vạn cân Linh Dịch.

- Lão gia hỏa nầy, chẳng lẻ ngươi không sợ ta trở thành chưởng giáo sẽ thu về tính sổ sao?

- Ngươi còn thiếu ta 2000 vạn cân Linh Dịch.

...

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ đành phải rời đi. Mặc dù Nhạc Ấu Nương bái hắn làm thầy, nhưng cũng không chủ động mở miệng yêu cầu tu hành tâm pháp của hắn, tiểu cô nương này có tâm pháp của mình, hơn nữa ở trong Thần Minh cấp kinh điển chất lượng còn cực cao.

Bất quá Giang Nam vẫn đem Lạc Hoa Âm khai sáng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển truyền thụ cho nàng, Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển là nhất mạch tâm pháp của Lĩnh Tụ Phong, thân là đệ tử Lĩnh Tụ Phong, môn công pháp này là phải tu luyện.

Nhạc Ấu Nương học xong môn tâm pháp này, không khỏi lấy làm kinh hãi, thấp giọng nói:

- Sư tôn, môn công pháp này là tổ sư khai sáng sao? Thật là khiến người

kính sợ.

Nàng kiến thức rộng rãi, Thần Minh cấp kinh điển gặp qua không ít, như cũ đối với Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển cũng tán thành liên tục, có thể thấy được Lạc Hoa Âm đúng là đi ra một con đường tiền đồ huy hoàng.

- Hôm đó thi triển Hồn Thiên Đại Trận, người mai phục chúng ta, rốt cuộc là người nào?

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, tinh tế nhớ lại tình hình hôm đó phát sinh, Thái Hoàng lão tổ xích thủ không quyền mà đến, tế lên đại chùy năm màu chính là Ma La Thập, Ma La Thập xuất thủ tương trợ, Long Hoàng thì xuất thủ giáp công.

Duy chỉ có người tế lên Hồn Thiên Đại Trận kia là không có lộ ra chân diện mục, không phải là núp ở ngoài trận, chính là núp ở trong trận, thậm chí ngay cả sau khi hắn bị đánh cho trọng thương, sợ người khác từ trong máu tươi của hắn nhận ra thân phận chân thật của hắn, cũng đem máu tươi mình chảy xuống thiêu đốt sạch sẻ, không có để lại nửa phần chân ngựa.

- Chẳng lẽ là cao thủ của Thái Huyền Thánh Tông? Không giống, Thái Hoàng lão tổ xuất thủ, thậm chí ngay cả hắn cũng công kích. Huyền Minh Nguyên Giới ta lại vẫn có loại nhân vật này...

Đột nhiên, tiếng chuông du dương từ Tông Chủ Phong vang lên, tiếng chuông vô cùng vang vọng, đây là có tôn khách tới chơi mới có thể phát ra.

- Tịch đạo hữu, tiểu đệ đường xa mà đến, là vì hướng quý tông cầu hôn!

Một tiếng cười to sảng lãng truyền đến, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đi ra động phủ, xa xa nhìn lại, chỉ thấy có yêu khí cuồn cuộn mà đến, trong yêu khí lại có hơi thở vô cùng thần thánh, Thải Phượng bay múa, thụy điểu minh tường, phủ xuống đến trên thánh tông Tông Chủ Phong.

- Hình như là thanh âm của Yêu Thần Tông Chưởng Giáo Chí Tôn Yêu Hoàng! Hắn đến đây cầu hôn, cầu hôn cho ai? Chẳng lẽ là coi trọng cô

nương nào trong thánh tông ta?

Hắn còn đang buồn bực, cũng không lâu lắm, đột nhiên Huyền Ẩn Đạo Nhân tới, ha hả cười nói:

- Tử Xuyên, đại hỷ sự, mau mau theo ta đi Thuần Dương đại điện một chuyến!

- Đại hỷ sự?

Giang Nam trong lòng buồn bực, đi theo Huyền Ẩn Đạo Nhân tới Tông Chủ Phong, đi tới Thuần Dương đại điện, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là Yêu Hoàng thấy ta thu đệ tử, tính toán lựa chọn trong lương đồ hắn, cùng Ấu Nương định ra hôn sự?

Trong Thuần Dương đại điện, vợ chồng Tịch Ứng Tình, Mộ Vãn Tình cùng Yêu Hoàng phân ra chủ khách ngồi xuống, còn có mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão tương bồi, mà dưới trướng Yêu Hoàng cũng có mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão, tu vi thực lực vô cùng thâm hậu, đều là Thiên Cung cường giả, quanh thân tràn ngập yêu khí nồng nặc.

Trừ lần đó ra, còn có đám người Thiên Yêu Thánh Nữ, Thải Dực cùng Bách Hiểu Lâu Chủ Mị Nguyệt, riêng phần mình ngồi ở dưới tay.

Thiên Yêu Thánh Nữ thấy Giang Nam phiêu nhiên bay tới, sắc mặt trở nên hồng, ánh mắt hai người khẽ tiếp xúc, thiếu nữ kia liền tranh thủ ánh mắt liếc về, không dám nhìn hắn.

- Tử Xuyên gặp qua chưởng giáo, phu nhân, gặp qua Yêu Hoàng cùng chư vị tiền bối.

Giang Nam khom người thi lễ, sau đó ngồi xuống.

Tịch Ứng Tình ôn hòa cười một tiếng nói:

- Tử Xuyên, lần này Yêu Hoàng tới là vì chuyện đám hỏi của thánh tông

ta cùng Yêu Thần Tông. Yêu Hoàng đạo hữu, chuyện này vẫn là do ngươi tới nói đi.

Yêu Hoàng tròng mắt như sao, phong thần tuấn lãng, làm người ta vừa thấy liền có ý thân cận, cười nói:

- Ta lần này tới, có thể nói là kéo da mặt thêm dày, theo lý mà nói, con gái lưỡng tình tương duyệt, cũng là nhà trai hướng đàn gái cầu hôn, há có đạo lý đàn gái hướng nhà trai cầu hôn? Bất quá, ta vì ái nữ sốt ruột, cũng không nghĩ quá nhiều. Tử Xuyên, ngươi cùng con gái của ta Liên Hương tình đầu ý hợp, sớm đã có tình cảm, vì vậy ta mặt dày mà đến, thay nữ nhi Liên Hương ta, kéo dài một đoạn nhân duyên. Ta chỉ có một nữ nhi như vậy, người lại già rồi, không thể để nữ nhi đi xa, cho nên còn muốn Tử Xuyên ở rể Yêu Thần Tông ta.

Tịch Ứng Tình khẽ cau mày, Mộ Vãn Tình hội ý, nhẹ giọng nói:

- Yêu Hoàng có điều không biết, Tử Xuyên là thánh tông kế nhiệm chưởng giáo, vạn lần không thể ở rể quý tông.

Yêu Hoàng nga một tiếng, ánh mắt chớp động, trên dưới đánh giá Giang Nam, lại cười nói:

- Ta cho là ta tuệ nhãn biết anh hùng, không nghĩ tới Tịch đạo hữu cũng không kém. Đã như vậy, ta cũng không có thể miễn cưỡng, vậy hãy để cho tiểu nữ đến quý tông thôi, bất quá chi bằng thường xuyên đi đi lại lại, liên lạc một chút tình nghĩa hai nhà.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 525: Ta Không Muốn!

Mộ Vãn Tình hé miệng cười nói:

- Con rể thăm nhạc phụ là đương nhiên, đây vốn chính là hiếu đạo.

Yêu Hoàng cười ha ha nói:

- Nếu là đính hôn, há có thể không có đồ cưới? Tịch đạo hữu, phu nhân, Yêu Thần Tông ta mặc dù không giàu có và đông đúc bằng quý tông, nhưng cũng có không ít bảo bối. Bất quá bảo bối bình thường sợ rằng còn không vào được pháp nhãn hai vị, tiểu đệ mang đến đồ cưới, chính là Bách Hiểu Lâu.

Hắn khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Nếu hôn sự này định ra, Tử Xuyên không chỉ là rể hiền Yêu Hoàng ta, hơn nữa còn là Bách Hiểu Lâu lâu chủ!

Hai vợ chồng Tịch Ứng Tình cùng Mộ Vãn Tình không khỏi động dung, Huyền Ẩn Đạo Nhân chúng Thái Thượng Trưởng Lão lại càng kinh hô một tiếng, liếc mắt nhìn nhau, cùng lộ ra sắc mặt vui mừng.

Bách Hiểu Lâu là nơi phát tình báo ra nổi danh nhất thiên hạ, không chỗ nào không biết, không chỗ nào không hiểu, chỉ một tình báo chính là một khoản tài phú khổng lồ khó có thể tưởng tượng!

Yêu Hoàng cười nói:

- Trong thiên hạ, đắt tiền nhất là cái gì? Không phải là pháp bảo, không phải là công pháp, cũng không phải là nhân tài, mà là tình báo. Có tình báo địch nhân, là có thể trước đó làm tốt phòng bị cùng đối sách, bày mưu nghĩ kế. Có tình báo bảo tàng, là có thể xu lợi tránh hại, nhận được vô cùng tài

phú. Bách Hiểu Lâu ta hội tụ thiên hạ tin tức, ở trên tình báo, không người nào có thể vượt qua. Hơn nữa, Bách Hiểu Lâu ta hàng năm bán tình báo mà lấy được tài phú cũng là kinh người, Mị Nguyệt, ngươi cùng chư vị nói một chút.

Mị Nguyệt lâu chủ gật đầu, đứng lên nói:

- Năm ngoái Bách Hiểu Lâu bán tin tức, lợi nhuận tám nghìn vạn cân Linh Dịch, năm trước 7500 nghìn cân, ba năm trước đây lợi nhuận hơn một ức cân...

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân không khỏi động dung, Bách Hiểu Lâu quả thực chính là một Linh Tuyền khổng lồ, hàng năm bán các loại tin tức, liền tài nguyên cuồn cuộn, nếu có thể có được Bách Hiểu Lâu, chính là nhận được một con gà đẻ trứng vàng!

- Năm ấy Thất Bảo Lâm xuất thế, Bách Hiểu Lâu ta lợi nhuận kinh người nhất, đạt tới hai ức cân Linh!

Mị Nguyệt lâu chủ mỉm cười, trong lời nói hơi có chút kiêu ngạo nói:

- Thiên hạ chư phái, phú nhất không ai qua Nam Hải, nhưng xếp hạng thứ hai là Thái Huyền Thánh Tông hay Yêu Thần Tông ta, cái này còn cần thương thảo. Tịch chưởng giáo, phu nhân, sư tôn ta nguyện ý đem Bách Hiểu Lâu giao ra làm đồ cưới, đủ thấy thành ý a?

Tịch Ứng Tình nhẹ nhàng gật đầu, Yêu Hoàng thấy thế, ha ha cười nói:

- Như vậy, hôn sự này liền như vậy định xuống, chọn lấy ngày tốt, để cho đôi tiểu uyên ương thành thân!

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Hôn sự trước trên đầu lưỡi định ra, bất quá trả lễ lại không thể hoang phế, há có đạo lý để cho đàn gái chủ động cầu hôn? Ta sẽ để Tử Xuyên mang theo sính lễ đi quý tông, làm trò trước mắt người trong thiên hạ định ra

hôn sự này.

Yêu Hoàng mừng rỡ, cười nói:

- Vẫn là Tịch đạo hữu hiểu chuyện, như vậy tiểu đệ liền trở về chuẩn bị...

- Chậm!

Mọi người nghe được thanh âm này, rối rít hướng Giang Nam xem ra, Yêu Hoàng lại cười nói:

- Hiền tế, ngươi có ý kiến gì?

- Tự nhiên là có.

Giang Nam bất ti bất kháng, trầm giọng nói:

- Chư vị tiền bối mấy câu nói liền đem hôn sự định ra, còn không có hỏi thăm qua ý kiến của vãn bối cùng Thánh Nữ.

Yêu Hoàng nga một tiếng, cười nói:

- Liên Hương, ngươi có nguyện ý đáp ứng hôn sự này hay không?

Thiên Yêu Thánh Nữ nhìn về phía Giang Nam, chần chờ chốc lát, cắn cắn đôi môi, gật đầu nói:

- Phụ thân làm chủ.

- Đó chính là nguyện ý.

Yêu Hoàng cười ha ha nói:

- Hiền tế, ta cũng không phải là hạng người không thông tình đạt lý, cũng biết dưa hái xanh không ngọt, bất quá nữ nhi ta đã đồng ý, này liền không có lo lắng gì.

- Ta không muốn.

Giang Nam thản nhiên nói.

Thanh âm của hắn tuy nhẹ, nhưng ở trong tai mọi người không khác gì một tiếng sấm sét, chấn đến màng nhĩ mọi người phồng lên, ông ông tác hưởng.

Sắc mặt Yêu Hoàng nhất thời chìm xuống, nhiều Thái Thượng Trưởng Lão của Yêu Thần Tông cũng không khỏi giận không kiềm được, sắc mặt Thiên Yêu Thánh Nữ lại càng trở nên trắng bệch, thân thể lung lay.

Ta không muốn.

Những lời này của Giang Nam rốt cục làm cho nàng cảm giác được tư vị bị người cự tuyệt, nàng đã từng cùng Giang Nam có thể, ở trong điện đường Vạn Hoa Lâu, Giang Nam lấy dương khí bản thân vì nàng chữa thương, truyền thụ cho nàng Thái Dương Chân Kinh, thần hồn hai người giao hòa, ở trên tinh thần đã kết hợp một lần, khi đó Giang Nam động tình, thậm chí có ý nghĩ cùng nàng kết làm đạo lữ, nhưng Thiên Yêu Thánh Nữ dùng danh nghĩa theo đuổi Đại Đạo cự tuyệt hắn.

Mà nay, Giang Nam cự tuyệt nàng, để cho trong nội tâm nàng chợt cảm thấy hết sức ủy khuất cùng chua xót.

Ta không muốn.

Những lời này cũng đem đám người Tịch Ứng Tình, Huyền Ẩn Đạo Nhân chấn đến màng nhĩ ông ông tác hưởng, bọn họ vốn cho là Giang Nam tất nhiên sẽ vui mừng khôn xiết tiếp nhận đoạn nhân duyên này, dù sao, Thiên Yêu Thánh Nữ là Yêu Hoàng chi nữ, thiên tư trác tuyệt, là một trong những nhân vật xuất sắc nhất đương thời!

Hơn nữa, Thiên Yêu Thánh Nữ có thể thừa kế Yêu Thần Tông chưởng giáo vị, cùng nàng kết làm đạo lữ, Huyền Thiên Thánh Tông sẽ nhiều hơn một giúp đỡ cực mạnh!

Mấu chốt nhất chính là, lần này Yêu Hoàng lấy ra Bách Hiểu Lâu làm đồ

cưới!

Giá trị Bách Hiểu Lâu không thể lường được, để cho đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân hận không thể lập tức thay Giang Nam đáp ứng hôn sự này!

Nhưng ở ngay trước mặt cự tuyệt Yêu Hoàng, có thể nghĩ Yêu Hoàng sẽ tức giận cỡ nào, đắc tội một vị cường giả cùng Yêu Thần Tông như vậy, liền đầy đủ làm cho người ta nhức đầu!

Thiên Yêu Thánh Nữ đột nhiên cười cười, ôn nhu nói:

- Tử Xuyên, ngươi là nói đùa với ta đúng không? Ta đã từng đối với ngươi nói, kết làm đạo lữ ân ái tình trường, có trì hoãn tu vi tiến cảnh lẫn nhau, ngươi như cũ vì những lời này tức giận đúng không?

- Liên Hương, không cần phải nói.

Yêu Hoàng diện mục âm trầm, hừ lạnh nói:

- Yêu Thần Tông ta còn không có ăn nói khép nép đến loại trình độ này, đi cầu người khác đáng thương!

- Yêu Hoàng không nên tức giận.

Huyền Hồ Đạo Nhân vội vàng cười nói:

- Tử Xuyên nhất định là bị tin tức tốt này làm váng đầu, mừng rỡ hồ ngôn loạn ngữ. Tử Xuyên ngươi nói có đúng hay không?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Huyền Hồ sư thúc tổ, ta biết hảo ý của ngươi, bất quá ta đối với Thiên Yêu Thánh Nữ không có nửa phần tình cảm. Ta đã từng xem kỹ đủ loại ý niệm trong đầu của mình, ngược dòng tinh thần bổn nguyên trong nội tâm ta, đem tất cả ý niệm trong đầu của mình dò xét được rõ ràng rành mạch, cũng không tìm ra nửa điểm ái mộ của mình đối với Thánh Nữ. Cửa hôn sự này, xin thứ cho vãn bối không cách nào đáp ứng.

Trên mặt Thiên Yêu Thánh Nữ không có nửa phần huyết sắc, cơ hồ ngất đi.

Mới vừa rồi nàng còn tưởng rằng Giang Nam là nói nhảm, mà hiện tại Giang Nam nói lời này, rõ ràng nói cho nàng biết, hắn cũng không có bởi vì bị nàng cự tuyệt mà tức giận, mà là thật đối với nàng không có nửa phần tình cảm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 526: Trí Tuệ Hiểu Rõ. (1)

Không có nửa phần tình cảm, đây là đả kích lớn bực nào, để cho trong nội tâm nàng hoàn toàn tuyệt vọng, biết mình cùng Giang Nam là không còn có thể!

- Ha ha ha!

Yêu Hoàng đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, trong thanh âm không che dấu lửa giận của mình, phất tay áo nói:

- Tịch đạo hữu, chư vị đạo hữu, ta lần này tới đã là ăn nói khép nép, không nghĩ tới là đưa mặt cho các ngươi phiến, đánh cho bành bạch thật vang! Rất tốt, rất tốt! Nữ nhi, không cần nói, chúng ta đi!

Mọi người Yêu Thần Cung nổi giận đùng đùng, xoay người rời Thuần Dương Điện, hướng ngoài Huyền Thiên Thánh Tông bay đi.

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân thầm than một tiếng, thấp giọng nói:

- Đây là chuyện gì a? Vô duyên vô cớ, ngược lại chọc giận Yêu Hoàng, chỉ sợ lần này trên dưới Yêu Thần Tông sẽ cực kỳ căm tức, quan hệ của thánh tông ta cùng Yêu Thần Tông, sẽ tệ đến cực điểm.

- Yêu Thần Tông hơn phân nửa ở sau chuyện này, sẽ cùng thánh tông ta là địch.

...

Huyền Ẩn Đạo Nhân từng cái từng cái lắc đầu rời đi, Giang Nam hướng Tịch Ứng Tình khom người nói:

- Chưởng giáo, Tử Xuyên lỗ mãng rồi.

- Thích người nào là quyền của ngươi, cái này cũng không trách ngươi.

Tịch Ứng Tình đứng dậy, ánh mắt chớp động, nhìn về phía phương hướng Yêu Hoàng rời đi, thấp giọng nói:

- Để cho ta buồn bực chính là, tu vi của Yêu Hoàng, thật giống như kém hơn trước rất nhiều...

Mộ Vãn Tình nghi ngờ nói:

- Sư huynh, ta xem tu vi thực lực của Yêu Hoàng cùng mọi người Yêu Thần Tông tựa hồ so sánh với trước rất có tinh tiến, làm sao ngươi ngược lại nói hắn không bằng trước?

Giang Nam cũng rất tò mò, tinh tế lắng nghe, Tịch Ứng Tình cười nói:

- Ta nói là tu vi tâm cảnh. Yêu Hoàng khai sáng Bách Hiểu Lâu, nắm trong tay thiên hạ tin tức, trong lòng xưa nay có chí lớn hùng bá thiên hạ! Người này đã là Đại Tông Sư, lấy tâm cảnh của hắn quả quyết sẽ không bởi vì bị Tử Xuyên cự tuyệt mà tức giận, nếu như tức giận mà nói, ngoài mặt thấp nhất vẫn sẽ hòa hòa khí khí, nhiều nhất là âm thầm ngáng chân. Bất quá, hắn làm trò trước mặt ta tức giận, hiển nhiên tâm cảnh tu vi từ trình độ Đại Tông Sư rớt xuống.

Giang Nam buồn bực nói:

- Chưởng giáo, tâm cảnh Đại Tông Sư cũng sẽ rơi xuống sao?

Tịch Ứng Tình gật đầu nói:

- Có, nếu như tu vi thực lực tăng trưởng quá nhanh, căn cơ không yên, sẽ bị lực lượng bạo tăng cường đại che mắt bản tâm. Bất quá muốn từ tâm cảnh Đại Tông Sư rớt xuống, tu vi thực lực thấp nhất cũng phải lật ra sáu bảy lần mới được.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, trầm giọng nói:

- Yêu Hoàng vốn đã là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật, thực lực lật ra sáu bảy lần, này chẳng phải là nói, tu vi thực lực của hắn hiện tại đã đến trình độ Thiên Cung thất trọng?

Tịch Ứng Tình ánh mắt sáng lên, cùng Giang Nam liếc mắt nhìn nhau, nhất tề nói:

- Nguyên lai là hắn!

Hai người bọn họ tài hoa hơn người, trí tuệ hiểu rõ, Yêu Hoàng từ đầu đến cuối đều không có lộ ra chân ngựa gì, nhưng Tịch Ứng Tình cùng Giang Nam chỉ dựa vào chuyện Yêu Hoàng lúc gần đi tức giận này, liền lập tức suy tính ra một đại bí mật như vậy!

Sự tình gặp hơi biết lấy, từ trong dấu vết để lại suy diễn ra chân tướng, loại tâm trí này, có thể nói khủng bố!

Tu luyện tới Thiên Cung thất trọng cường giả, phóng nhãn Huyền Minh Nguyên Giới, cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, đã từng có Thiên Cung thất trọng cường giả, nhưng phần lớn đã lão hủ không chịu nổi. Ví dụ như Ma La Thập nghĩ cách cứu viện Tịch Ứng Tình, liền mời ra ba lão quái vật Thiên Cung thất trọng.

Thực lực Yêu Hoàng hôm nay đạt tới Thiên Cung thất trọng, loại tốc độ này thật khiến người đáng sợ, hơn nữa người này xưa nay có dã tâm, lúc trước dã tâm của hắn không có thực lực chèo chống, bởi vậy tình nguyện không có tiếng tăm gì, mà bây giờ đã có thực lực sung túc, sẽ thấy hắn tất nhiên càng ngày càng sinh động!

- Yêu Hoàng là người bố trí xuống Hỗn Thiên đại trận, hắn bố trí xuống Hỗn Thiên đại trận, là vì lấy tánh mạng của ngươi cùng Nhạc Ấu Nương. Thứ nhất có thể cướp lấy bảo vật luyện hóa Ngũ Sắc kim trên người của ngươi, thứ hai trừ tận gốc ngươi cùng Nhạc Ấu Nương, Thánh tông ta liền không người kế tục, tương lai liền thiếu đi tồn tại có thể cùng Yêu Thần Tông chống lại.

Tịch Ứng Tình cười lạnh nói:

- Hắn dùng Hỗn Thiên đại trận phục giết các ngươi không có kết quả, liền tới quan hệ thông gia, gả ra con gái đến lung lạc ngươi, xem ra mưu đồ cũng là kiện bảo vật trên người của ngươi kia.

Giang Nam gật đầu, trầm giọng nói:

- Chưởng giáo, đợi ta cùng Thiên Yêu Thánh nữ kết hôn, tiếp qua không lâu chỉ sợ hắn sẽ hướng ngươi hạ thủ, ta đoán chừng hắn hơn phân nửa sẽ mượn tay Thái Hoàng hoặc là lực lượng khác đem ngươi diệt trừ! Chỉ cần ngươi chết rồi, ta là Thánh tông hạ nhiệm chưởng giáo, trốn không thoát hắn khống chế.

- Yêu Hoàng không hổ là Yêu Hoàng, quả nhiên tính toán rất hay, không hổ là Chưởng Khống Giả thực tế của Bách Hiểu Lâu!

Tịch Ứng Tình thản nhiên nói:

- Cho dù ngươi đạt được Bách Hiểu Lâu, chỉ sợ quyền điều khiển Bách Hiểu Lâu thực tế vẫn bị hắn một mực giữ ở trong lòng bàn taêu Hoàng này, là nhân vật lợi hại.

Giang Nam cau mày nói:

- Bất quá càng làm cho ta hiếu kỳ chính là, thực lực Yêu Hoàng như thế nào lại đột nhiên tăng mạnh, một lần hành động tu thành Thiên Cung thất trọng? Còn có nữa là, hắn là từ đâu lấy được Hỗn Thiên đại trận?

Tịch Ứng Tình trầm tư nói:

- Hỗn Thiên đại trận là trận pháp Thần giới, mà lúc ta kích thương hắn, đã từng cảm nhận được hắn chảy ra kim huyết chất chứa có thần uy nồng đậm. Xem ra Yêu Hoàng khẳng định có kỳ ngộ, bởi vậy thực lực đại tiến.

Hai người bọn họ mặc dù tài trí Thông Thiên, nhưng mà cũng không phải

là toàn trí toàn năng, khổ tư thật lâu cũng không biết Yêu Hoàng rốt cuộc là từ nơi nào đến tiền vốn lớn như vậy.

Mộ Vãn Tình thấy hai người bọn họ đều đang suy tư, không khỏi bật cười nói:

- Cần gì phải truy nguyên như vậy? Nếu như Yêu Hoàng đã bộc lộ ra, sau này hắn lộ ra dấu vết sẽ càng ngày càng nhiều, đến lúc đó tự nhiên sẽ biết tiền vốn của hắn.

- Phu nhân nói có lý.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Bất quá Tử Xuyên, bảo vật trên người của ngươi hôm nay không biết bị bao nhiêu người ngấp nghé, sau này đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện vẫn là cẩn thận một ít thì tốt hơn, miễn cho lật thuyền trong mương. Ta có thể phái người bảo hộ Ấu Nương, nhưng mà ngươi, ta vẫn là hi vọng ngươi có thể không cần bảo hộ của ta, tự mình trải qua sát phạt lịch lãm rèn luyện. Tắm rửa máu tươi đi tới, trở thành chưởng giáo, mới là một chưởng giáo tốt.

Giang Nam gật đầu đồng ý, Nhạc Ấu Nương có kinh nghiệm tu luyện kiếp trước, nội tình hùng hậu, tính toán nàng một mực bế quan khổ tu, cũng sẽ không xảy ra tình huống căn cơ bất ổn, tâm tình bất ổn.

Nhưng mà hắn không giống, nếu như Giang Nam bế quan chịu khổ mà nói, vô luận căn cơ hay là tâm tình, đều sẽ xuất hiện tình huống bất ổn, phải đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, chiến đấu, mới có thể vững bước đi về phía trước.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 527: Trí Tuệ Hiểu Rõ. (2)

- Tịch Ứng Tình cùng Giang Tử Xuyên rõ ràng dám cự tuyệt ta như vậy, cự tuyệt Yêu Thần Tông ta, thật sự là vô cùng nhục nhã!

Yêu Hoàng ly khai Huyền Thiên Thánh tông, như trước thịnh nộ không tiêu, Giang Nam cự tuyệt hắn đề nghị quan hệ thông gia, tựa như hung hăng quạt hắn một bạt tai, Yêu Hoàng vốn là cực kỳ tự phụ, há có thể chịu được sỉ nhục như vậy?

- Sư tôn, ngươi có chút phản ứng quá khích rồi.

Mị Nguyệt lâu chủ thấp giọng nói:

- Cho dù Giang Tử Xuyên cự tuyệt quan hệ thông gia, cũng không nên ở trước mặt trở mặt, lời nói mặt mũi cũng có thể nói vài lời a.

Trong nội tâm Yêu Hoàng rùng mình, đột nhiên lắc đầu cười lạnh nói:

- Nếu là lúc trước, ta còn cần cho Tịch Ứng Tình, Huyền Thiên Thánh tông một cái mặt mũi, nhưng mà hiện tại Yêu Thần Tông ta còn muốn e ngại người phương nào, còn muốn cho ai mặt mũi? Có Yêu Thần, đừng nói Tịch Ứng Tình, coi như là Thái Hoàng lão tổ, ta cũng không nể tình!

Mị Nguyệt lâu chủ khẽ nhíu mày, trong nội tâm thầm than một tiếng:

- Sư tôn đạt được Thái Dương Chân Kinh, lại được đến Yêu Thần chống lưng, tăng thêm thực lực của hắn bạo tăng, đã không giống như trước bình tĩnh thong dong như vậy rồi...

- Giang Nam dám đắc tội ta? Rất tốt!

Yêu Hoàng cười lạnh nói:

- Ta nguyên vốn định đem con gái gả cho hắn, Yêu Thần Tông cùng Huyền Thiên Thánh tông liên thủ, cộng đồng hùng cứ thiên hạ, hắn đã cự tuyệt, như vậy liền đừng trách ta vô tình.

Hắn chạy về Yêu Thần Tông, chỉ thấy Yêu Thần Tông từng tòa cung điện mọc lên san sát như rừng, mà ở trên Yêu Thần Tông Tông chủ phong, cung điện lồng lộng mọc lên san sát, như là Thiên Cung bao la hùng vĩ. Ở trước cửa tòa cung điện cao nhất kia, đứng sừng sững lấy một tượng đồng cực lớn, điêu khắc bộ dáng các loại Thượng Cổ yêu thú, dữ tợn hung ác, phủ phục thân hình, tựa như lễ kính tồn tại gì đó.

Yêu Hoàng đi vào, tòa cung điện này không giống động phủ như Huyền Thiên Thánh tông Thuần Dương điện, phản giống như là tế đàn, tế tự chi địa, địa phương dùng để tế bái Yêu Thần.

Ở chỗ sâu nhất đại điện, thờ phụng tượng thần một đầu Tam Túc Kim Ô, phía dưới Tam Túc Kim Ô, là một cái vực sâu không đáy, trong vực sâu yêu khí cuồn cuộn, nồng đậm đến cực điểm, một thạch trụ cực lớn đứng vững ở hai bên Thâm Uyên.

Trên thạch trụ có khắc đủ loại Thôn Thiên Cự Thú, mở cái miệng rộng không ngừng thôn phệ yêu khí trong vực sâu.

Chỉ thấy trong nháy mắt Thôn Thiên Cự Thú trên những cột đá này mở miệng rộng, ẩn ẩn có thể chứng kiến phía dưới thạch trụ là một loại kim loại hỏa hồng sắc, mà Thạch Đầu chỉ là biểu hiện ra che dấu.

- Yêu thần ban cho ta Thái Dương thần kim, truyền thụ ta Hỗn Thiên đại trận, Hỗn Thiên đại trận của ta còn chưa triệt để luyện thành, đợi luyện thành Hỗn Thiên đại trận, so bất luận trấn giáo chi bảo gì uy lực đều muốn cường hoành, sẽ sợ bất luận kẻ nào?

Yêu Hoàng đi đến trước tượng thần Tam Túc Kim Ô, thật sâu quỳ rạp trên đất, cầu chúc nói:

- Yêu Thần ở trên, xin lắng nghe người hầu của ngài kêu gọi, ban cho ta lực lượng càng thêm cường đại, người hầu của ngài, vì ngài mà bình định hết thảy trở ngại!

Oanh!

Trong vực sâu, yêu khí càng thêm nồng đậm phún dũng mà ra, hàng tỉ loại yêu thú rống giận dữ truyền đến, đinh tai nhức óc. Mà ở trung tâm mặt trời, cũng có một cây cột cực lớn đứng vững, yêu khí tràn ngập, trụ lớn hỏa hồng sắc biến thành màu hồng đỏ thẫm, yêu khí cuồng bạo nhấp nhô, rót vào trong hư không, hướng vực sâu trong Yêu Thần Tông liên tục không ngừng đưa năng lượng vào.

Mà ở trung ương những cây cột này, một đống rơm rạ màu vàng dựng tổ chim lên, Kim Ô chi noãn hưởng thụ lấy nhiệt độ cao của mặt trời, trên quả trứng màu vàng các loại hoa văn càng ngày càng sâu, điên cuồng mang tất cả nhiệt lượng mặt trời.

Yêu Thần bên trong trứng, cách thời gian xuất thế càng ngày càng gần rồi.

Trên Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam tinh tế xem kỹ hành trang của mình, Long Văn Sơn Hải Y đã tăng lên tới đạo đài chi bảo, mà các pháp bảo như Thiên Phủ Trọng Lâu cũng đã hết thảy luyện thành đạo đài chi bảo. Thiên Dực Thần Chu của hắn thì tăng thêm năm đầu Thải Phượng, dùng Thiên Dực Ma Thần đại thần thông luyện chế lại một lần, tốc độ nhanh hơn.

- Trên người của ta còn có 500 ngàn cân linh dịch, đầy đủ ta tu luyện một đoạn thời gian rất dài.

Giang Nam thu thập thỏa đáng, Nhạc Ấu Nương hấp tấp chạy tới, ngửa đầu nói:

- Sư tôn đây là muốn đi ra ngoài sao? Ngươi hôm nay đắc tội nhiều người như vậy, tin tức thân mang trọng bảo lại lan truyền đi ra ngoài, đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, chẳng phải là đi chịu chết sao? Người khác tiêu diệt

ngươi, 'Rầm Ào Ào' thoáng một phát rơi xuống một đống lớn bảo vật, người ta sẽ hạnh phúc chết rồi. Không bằng như vậy, sư tôn đem bảo bối của ngươi giao cho đồ nhi đảm bảo, nước phù sa không lưu ruộng người ngoài...

- Tại sao cùng vi sư nói chuyện như vậy? Cả buổi cũng không nói ra một câu may mắn!

Giang Nam giận dữ, đem tiểu nha đầu này nắm lại, ở trên mông đít hung hăng vỗ, sau đó đem tiểu nha đầu này vứt qua một bên, cười nói:

- Vi sư cũng là nhân vật có uy tín danh dự, những người khác muốn giết ta, còn không có dễ dàng như vậy!

Nhạc Ấu Nương vuốt vuốt bờ mông, nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Vậy cũng khó nói, ta nghe mấy vị sư thúc tổ nói, gần đây có không ít cường giả ở phụ cận Thánh tông du đãng, chỉ còn chờ ngươi rời núi, liền tới giết ngươi đoạt bảo! Sư tôn, ngươi không đem bảo bối của ngươi lưu lại, thì truyền thụ cho đồ nhi Phong Cấm Đại Trận nguyên vẹn cũng được, miễn cho ngươi chết, người ta khóc cũng không có chỗ để khóc.

Giang Nam lại đem tiểu nha đầu này chộp tới hung hăng đánh cho vài cái, khua tay nói:

- Thần Thứu, mang theo người hầu của ngươi, cùng lúc xuất phát!

Thần Thứu Yêu Vương cưỡi Chiến Minh Cự Thú xông lên, Chiến Minh Cự Thú mắt nhỏ nhìn chằm chằm Nhạc Ấu Nương, nước miếng giàn giụa, đầu lưỡi dài chừng mười trượng thò ra, không có hảo ý run đến vung đi:

- Nga...

Đầu Cự Thú này lại lặng lẽ lườm lườm Giang Nam, chỉ cần Giang Nam không để ý, nó sẽ như thiểm điện thò ra đầu lưỡi, đem tiểu nha đầu này một ngụm nuốt mất.

Nó thèm thuồng Nhạc Ấu Nương, cái vị thần minh chuyển thế thân này đã lâu rồi, cảm thấy ăn tươi tiểu nha đầu này đối với nó có lợi thật lớn.

Nhạc Ấu Nương vội vàng lẫn mất rất xa, hiển nhiên đối với Chiến Minh Cự Thú kiêng kỵ vạn phần, thầm nghĩ:

- Loại Cự Thú này là sinh linh do Chiến Thiên Ma Tôn luyện chế thành, đã là sinh linh, lại là một loại pháp bảo, năm đó Chiến Thiên Ma Tôn là dựa vào loại Cự Thú này quét ngang Thần giới, ngay cả thần minh cũng mở miệng than một tiếng. Sư tôn từ nơi nào thu phục chiếm được Chiến Minh Cự Thú? Chẳng lẽ hắn cùng với hung thần Chiến Thiên Ma Tôn kia có liên hệ?

Nàng đối với Giang Nam như thế nào ly khai Huyền Thiên Thánh tông càng hiếu kỳ, ngoài Huyền Thiên Thánh tông có rất nhiều cường giả môn phái du đãng, là đang đợi hắn đi ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 528: Đưa Ấm Áp Hiến Ái Tâm. (1)

Nếu Giang Nam trực tiếp bay ra Huyền Thiên Thánh tông, nhất định sẽ đưa tới vô số đuổi giết, thậm chí nói không chừng ngay cả chưởng giáo Chí Tôn cũng sẽ ra tay, tiêu diệt hắn đoạt bảo!

Giang Nam chấn tay áo vung lên, chỉ nghe ối chao ô hay không ngừng, từng mặt tin kỳ bay ra, bắn về phía bốn phương tám hướng, rơi trên mặt đất.

Những tinh kỳ này có tất cả 500 mặt, rơi xuống đất cắm rễ, đón gió liền trường, hóa thành từng mặt đại kỳ cao tới tầm hơn mười trượng, đem Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương, Chiến Minh Cự Thú hết thảy khóa lại ở trung ương.

Mặt cờ khắc đủ loại đạo vân kỳ dị, tựa hồ là một bộ phận của trận pháp!

- Loạn không đại trận, khởi!

Tinh kỳ bay múa, trận pháp điên cuồng vận chuyển, Giang Nam cùng hai đầu Cự Thú lập tức từ trong trận pháp biến mất, bị tòa đại trận này truyền đưa ra ngoài!

- Nguyên lai là Loạn không đại trận, khó trách sư tôn chắc chắc như thế.

Nhạc Ấu Nương con mắt sáng ngời, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ:

- Bất quá Loạn không đại trận trừ khi trước đó xác định phương vị mục tiêu, mới có thể xác định địa điểm truyền tống, nếu không ngay cả người khu động trận pháp cũng không biết mình bị truyền đi nơi nào. Sư tôn đã định phương vị truyền tống rồi sao?

500 mặt tinh kỳ này đem Giang Nam tống xuất mấy chục vạn dặm, rốt cục hao hết uy năng, 'Rầm Ào Ào' một tiếng toái đầy đất.

- Cái này là địa phương nào?

Hồ quang lóe lên, Giang Nam xuất hiện bên trong dãy núi sừng sững, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy những hùng sơn trùng điệp này bị người điêu khắc thành từng tòa tượng thần, mỗi một tượng thần đều có độ cao vạn trượng, mây trắng du du, phiêu phù ở bên hông tượng thần. Có tượng thần mở ra bàn tay, trên lòng bàn tay là từng tòa cung điện, mà Giang Nam giờ phút này đang đứng ở trên đầu ngón tay của một tượng thần.

- Hình như là Cổ Thần các...

Cái trán hắn không khỏi toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp:

- Lần này việc vui lớn hơn...

- Loạn Không Đại Trận, quá không dựa vào!

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, liền tranh thủ thu Chiến Minh cự thú cùng Thần Thứu Yêu Vương vào trong Tử Phủ, miễn cho bị Cổ Thần Các phát giác.

Cổ Thần Các là Ma Đạo đại phái, thần minh chuyển thế thân Bàng Phi chính là bị môn phái này thu vào môn tường, mặc dù gần đây Cổ Thần Các không có nhân vật xuất sắc gì xuất thế, nhưng ở thời kỳ thượng cổ là quần tinh lấp lánh, xuất hiện qua rất nhiều nhân tài mạnh mẻ nhất thời, nội tình không thể khinh thường.

Mấu chốt nhất chính là, Huyền Thiên Thánh Tông cùng Cổ Thần Các quan hệ không hòa thuận thế nào, hơn nữa tin tức Giang Nam người mang trọng bảo lan truyền đi ra ngoài, nếu bị Cổ Thần Các phát hiện mình không giải thích được hiện ra trong môn phái bọn hắn, mấy lão ma đầu của Cổ Thần Các khẳng định vui vẻ giết chết mình, cướp lấy Đậu Suất Thần Hỏa!

- Tinh kỳ bày Loạn Không Đại Trận, ta chỉ luyện chế một bộ, hiện tại không cách nào thi triển Loạn Không Đại Trận lần nữa. Nếu ta tu thành Thần Phủ, đạo văn bản thân đầy đủ cường đại, là có thể không tá trợ pháp bảo

cũng có thể thi triển Loạn Không Đại Trận rời đi nơi đây. Bất quá hiện tại, chỉ có kỳ vọng ở trước lúc cường giả Cổ Thần Các phát hiện ta, lặng lẽ rời đi.

Giang Nam nghĩ tới đây, đang muốn rời đi, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến:

- Ngươi là đệ tử linh sơn nào, vì sao không cho diện kiến liền tới Tông Chủ Phong?

- Nơi này là Tông Chủ Phong?

Giang Nam quay đầu lại, chỉ thấy người nói chuyện là một cô gái trẻ tuổi, hơn hai mươi lăm tuổi, người mặc váy dài hoa hồng, cầm trong tay một cây phất trần khoác lên đầu vai, hẳn là chưởng giáo đệ tử của Cổ Thần Các, chẳng qua là Giang Nam cũng không gặp qua, lúc này cười nói:

- Xem ra ta đi lộn chỗ, xin lỗi, vị sư tỷ này đừng lo lắng, tiểu đệ rời đi ngay.

- Ngươi là Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Nàng kia ánh mắt sáng lên, ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng bén nhọn, cười lạnh nói:

- Tiểu Tà Vương, làm sao ngươi hiện ra trên Tông Chủ Phong của Cổ Thần Các ta?

- Nếu như ta nói ta ngưỡng mộ đồng đạo Cổ Thần Các, cố ý từ Huyền Thiên Thánh Tông đến đây giao lưu, ngươi tin tưởng sao?

- Không tin!

Phất trần trong tay nàng kia đột nhiên run lên, hướng Giang Nam chụp xuống, vô số bụi ti tuyết trắng bay múa đầy trời, bụi ti càng ngày càng dài, càng ngày càng thô, đột nhiên hóa thành Cự Mãng đầy trời, một mảnh Cự

Mãng dài hẹp dài trăm trượng, đầu to chúi xuống phía dưới, đem Giang Nam bọc ở chính giữa, từ xa nhìn lại, phảng phất như một củ tỏi khổng lồ!

- Đưa ấm áp? Ta xem là chịu chết mới đúng!

Vô số Cự Mãng khuấy động, đầu rắn hướng vào phía trong, điên cuồng hướng Giang Nam táp tới, trong chớp mắt liền đem Giang Nam bao phủ.

Nàng kia cười lạnh nói:

- Bọn người Sư tôn mai phục ở chung quanh Huyền Thiên Thánh Tông, đợi chờ ngươi rời núi, không nghĩ tới ngươi lại tự mình đưa tới cửa! Tiểu Tà Vương, số phận của ngươi thật sự quá không tốt, hôm nay ngươi rơi vào trong Vạn Xà đại trận của ta, xem ra bảo tàng trên người của ngươi liền chỉ có thể tiện nghi ta!

- Cổ Thần Các Các chủ không có ở đây?

Trong Vạn Xà đại trận đột nhiên truyền đến thanh âm của Giang Nam, khẽ cười nói:

- Ta đây liền không cố kỵ rồi!

Thình thịch thình thịch!

Một mảnh Cự Mãng dài hẹp đột nhiên nổ tung, phất trần trong tay nàng kia trụi lủi chỉ còn lại có một cái tay cầm, thậm chí ngay cả hổ khẩu cũng bị chấn bạo liệt, trong lòng cả kinh, thân hình vội vàng lui lại, âm thanh kêu lên:

- Tà Vương Giang Tử Xuyên ở chỗ này, chư vị sư thúc sư thúc tổ mau tới!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, Cổ Thần Các cũng là một đại phái, mặc dù Cổ Thần Các Chủ không có mặt, nhưng mà trong tông môn khẳng định lưu lại cao thủ trấn thủ, không thể nào dốc toàn bộ lực lượng.

Quả nhiên, trong tượng thần dưới chân hắn này, một cổ hơi thở mênh mông phóng lên cao, chỉ thấy từng ngọn bí cảnh mở ra, từng vị Thiên Cung cường giả từ trong bí cảnh của mình lao ra, tóc trắng đầu bạc, chính là Thái Thượng Trưởng Lão của Cổ Thần Các!

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão này mới vừa bay lên trời, chỉ thấy một người trong đó giơ tay lên, chỉ thấy trong tay một mặt lưới lớn bay lên không, giống như lụa mỏng trải rộng ra, bao phủ phạm vi càng lúc càng lớn, càng lúc càng rộng, dần dần bao lại ngàn dặm, đem vài tượng thần phụ cận hết thảy gắn vào lưới, trước cắt đứt đường lui của Giang Nam.

- Giang Nam, ngươi mặc dù được xưng Tà Vương, nhưng đến Cổ Thần Các ta càn rỡ, không khỏi có chút quá đề cao mình a?

Một vị lão giả trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống Giang Nam, ha hả cười nói:

- Cổ Thần Các Các chủ ta đi bắt ngươi, không nghĩ tới ngươi tự tìm đường chết, chạy đến Cổ Thần Các ta.

- Nếu đã tới, như vậy ngươi liền không cần đi.

- Sư huynh, tiểu tử này luôn luôn không có lợi không ra tay, tại sao lại đột nhiên hiện ra trong Cổ Thần Các ta?

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão khác lộ ra vẻ cảnh giác, thấp giọng nói:

- Chẳng lẻ, Lạc Hoa Âm đã ở phụ cận?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 529: Đưa Ấm Áp Hiến Ái Tâm. (2)

Hai vị Thái Thượng Trưởng Lão khác trong lòng lẫm nhiên, vội vàng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy tinh không vắng vẻ, trừ bọn họ cùng một chút đệ tử Cổ Thần Các bị kinh động ra, cũng không có người nào khác xuất hiện.

- Lạc Hoa Âm xuất quỷ nhập thần, hôm nay Giang Nam hiện ra ở nơi này, khó bảo toàn nữ nhân này không có núp trong bóng tối. Nữ nhân này luôn luôn trộm đạo lừa gạt, không thể không phòng!

Vị Thái Thượng Trưởng Lão cầm đầu kia mắt sáng như đuốc, nhìn về phía Giang Nam, điềm nhiên nói:

- Tiểu Tà Vương, ngươi tới Cổ Thần Các ta rốt cuộc làm gì?

Ánh mắt Giang Nam quét nhìn mọi nơi, chỉ thấy mặt lưới lớn này đem trong vòng ngàn dặm bao phủ sạch sẽ, tìm không được bất kỳ đường nhỏ chạy trốn, trong lòng âm thầm gấp gáp nhưng trên miệng cười nói:

- Gần đây Thái Hoàng lão tổ cùng Tịch chưởng giáo của thánh tông ta thương nghị, quyết định mở rộng một hoạt động giao lưu của thiên hạ tu sĩ, thầy trò cùng nhau hiến ái tâm, đem ấm áp đưa đến ngàn nhà vạn hộ. Vãn bối bất tài, cùng sư tôn ta rút phải quý tông, không thể làm gì khác hơn là đến đây đưa ấm áp hiến ái tâm.

- Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình định hoạt động đưa ấm áp hiến ái tâm?

Mấy vị Cổ Thần Các Thái Thượng Trưởng Lão kia hai mặt nhìn nhau, một vị lão giả buồn bực nói:

- Thiệt hay giả? Thái Hoàng không đi diệt giáo cũng đã là đại cát đại lợi, còn có thể lòng tốt như vậy, đưa ấm áp cho những môn phái khác?

- Nói nhảm! Tự nhiên là giả!

Vị Thái Thượng Trưởng Lão cầm đầu kia sắc mặt âm trầm, hừ lạnh nói:

- Tiểu tử này miệng đầy ba xạo, không có mấy câu lời thật, bất quá hắn nói hắn cùng với Lạc Hoa Âm tới, này thật không thể không phòng! Lạc Hoa Âm chính là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, cực kỳ mãnh liệt, chúng ta ở chung một chỗ cũng ngăn không được nàng. Hai vị sư đệ, các ngươi một người nhanh tìm Các chủ, tên còn lại mọi nơi sưu tầm tung tích Lạc Hoa Âm, ta tới bắt giữ tiểu tử này.

Hai vị Thái Thượng Trưởng Lão khác gật đầu đồng ý, riêng phần mình phi thân rời đi, phía sau vị Thái Thượng Trưởng Lão cầm đầu kia hiện lên lưỡng trọng Thiên Cung, Thiên Cung nặng nề, bên trong truyền đến ba động pháp bảo mênh mông, âm thầm đề phòng, để tránh bị Lạc Hoa Âm đánh lén.

Cùng lúc đó, hắn tâm niệm hơi động, lưới lớn lập tức bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, chuẩn bị đem Giang Nam một lưới bắt đi!

- Không hiểu sao ta lại dùng Loạn Không Đại Trận rời thánh tông, đích xác là có chút thất sách, ngay cả chưởng giáo cũng không biết hướng đi của ta.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên lưới lớn, chỉ thấy lưới lớn bao phủ mà đến, rất nhanh sẽ đem mình bắt ở trong lưới, lúc này không lùi mà tiến tới, gào thét hướng chỗ cao nhất của Cổ Thần Các Tông Chủ Phong phóng đi, thầm nghĩ:

- Ta bị vây ở chỗ này, tuyệt sẽ không có người tới cứu, đã chết cũng là chết vô ích! Hôm nay chỉ có thể trì hoãn một thời gian ngắn, nhân cơ hội luyện chế một bộ tinh kỳ bày Loạn Không Đại Trận!

Một bên nữ đệ tử Cổ Thần Các kia lập tức thanh quát một tiếng, hướng Giang Nam phóng đi, quanh thân Đạo văn xông ra, hóa thành ngàn cánh tay, chi chít hướng Giang Nam chộp tới, cười khanh khách nói:

- Tiểu Tà Vương, chuyện cho tới bây giờ ngươi còn muốn chạy ra tìm đường sống sao? Lưu lại cho ta!

Bá...

Một mặt trận đồ đột nhiên thường thường trải rộng ra, nàng kia cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Sơn Vạn Thủy đập vào mặt, không khỏi kinh hô một tiếng:

- Lượng Kiếp Trận Đồ?

Lượng Kiếp Trận Đồ là thành danh chi bảo của Giang Nam, nương theo Giang Nam nam chinh bắc chiến, sau khi danh tiếng hắn lên cao, mấy kiện pháp bảo của Giang Nam cũng lan truyền đi ra ngoài, vì vậy rất nhiều người nhận được cuốn trận đồ này.

Lượng Kiếp Trận Đồ đột nhiên hỏng mất mai một, hóa thành Hỗn Độn hư vô, nàng kia hừ cũng không hừ một tiếng, liền trực tiếp bị trận đồ đồng hóa, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí.

Giang Nam thu trận đồ, lắc mình liền xông vào trong tòa đại điện này, chỉ nghe phía sau truyền đến vị Thái Thượng Trưởng Lão kia rống giận:

- Đồ hỗn trướng, đi tới Cổ Thần Các ta cũng dám càn rỡ! Ngươi giết nhị đệ tử Cổ Thần Các Chủ ta, coi như là Lạc Hoa Âm thật ở chỗ này, cũng không thể nào cứu được ngươi!

Trong đại điện, Giang Nam nhanh chóng du tẩu, trong đại điện này có không gian rộng lớn vô cùng, hẳn là một Thiên Cung chi bảo.

- Chỉ cần trì hoãn một thời gian ngắn, là có thể luyện thành một bộ trận kỳ khác, thuận lợi chạy trốn!

Giang Nam vỗ cánh mà bay, trong Tử Phủ có Huyền Thai cùng Thần Thứu Yêu Vương liên thủ, không ngừng luyện chế từng mặt trận kỳ, chỉ cần luyện thành trận kỳ, là có thể bố trí một bộ Loạn Không Đại Trận, rời đi nơi

đây!

Sau lưng một cổ hơi thở vô cùng cuồng bạo đuổi giết mà đến, để cho không gian cả tòa đại điện bấp bênh, lung la lung lay, tựa hồ ngay cả không gian cũng sẽ hỏng mất tan rã!

- Tiểu quỷ đầu ngươi trốn không thoát! Vô luận ngươi trốn đi nơi nào, đều không thể chạy ra lòng bàn tay của ta!

- Vạn Thần Triều Tông!

Từng tôn Thần Ma gào thét từ trong cơ thể vị Thái Thượng Trưởng Lão kia xông ra, bay múa đầy trời, gào thét hướng đại điện này đuổi giết đi. Những Thần Ma này tự nhiên không phải Thần Ma chân chánh, mà là một loại Thần Thông lợi hại.

Hô...

Những Thần Ma này bay lên, mang theo ma khí vô biên vô hạn, mọi nơi xâm nhập, trong ma khí, Thần Ma Loạn Vũ, kinh khủng âm trầm, hướng các nơi trong đại điện dũng mãnh lao tới, chỉ cần bị ma khí dính vào, chỉ sợ dù cho một tia, cũng không cách nào chạy ra cảm ứng của vị Thái Thượng Trưởng Lão kia.

Hơn nữa, nếu bị những Thần Ma này đuổi theo, chỉ sợ lấy thực lực của Giang Nam, cũng muốn nuốt hận tại chỗ!

- Chỗ đại điện này không gian có hạn, ma khí của vị Cổ Thần Các Thái Thượng Trưởng Lão kia rất nhanh sẽ đem không gian nơi đây hết thảy tràn ngập, khi đó ta liền không đường có thể trốn.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tất cả Thần Ma ở trong ma khí gào thét, cuồn cuộn mà đến, cách mình dần dần đến gần, trong lòng không khỏi âm thầm gấp gáp.

Đột nhiên, hắn thấy phía trước dựng thẳng một môn hộ đen nhánh, không

biết đi thông nơi nào, lúc này không chút nghĩ ngợi liền vọt đi vào.

- Quản hắn khỉ gió là địa phương nào, vốn so sánh với ở chỗ này chờ chết tốt hơn!

Giang Nam mới vừa xông vào trong môn hộ đen nhánh này, đột nhiên cảm giác được thần uy vô cùng nặng truyền đến, ép tới Đạo Tâm của mình cơ hồ hỏng mất tan rã, trong lòng chỉ có kính sợ đối với Thần Ma, không sinh ra nửa phần phản kháng!

Hắn hai chân mềm nhũn, cơ hồ quỳ rạp trên đất.

- Thần Ma có cái gì đáng sợ? Ta ngay cả Thiên Đạo cũng không sợ, đối với Thần Ma còn có gì phải sợ?

Giang Nam rống giận, bên trong mi tâm, Huyền Thai đi ra Tử Phủ, giống như một pho tượng Thiên Thần thống ngự Chư Thiên, trấn giữ Thiên Đình trong mi tâm của hắn, đại phóng tia sáng, Giang Nam đứng lên, thầm nghĩ:

- Trong đại điện Cổ Thần Các này làm sao cổ quái như vậy, thậm chí ngay cả thần uy cũng nồng nặc như này? Ta từng thấy qua Bất Tử Minh Vương, cho dù là Bất Tử Minh Vương cũng không thể tản mát ra thần uy nồng nặc như thế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 530: Nhân Phẩm Không Tốt. (1)

Hắn về phía trước nhìn lại, trong lòng không khỏi chấn động, chỉ thấy ở trước mặt hắn từng tôn Thần Ma đứng vững vàng, ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, hình dung túc mục, sớm đã tử vong không biết bao lâu.

Giang Nam chân trước nhảy vào trong tòa môn hộ này, vị Thái thượng trưởng lão Cổ Thần các kia chân sau liền đến.

- Nguy rồi, tiểu tử này vọt vào cấm địa Cổ Thần các ta, chỗ cấm địa này, ngay cả ta cũng không có tư cách tiến vào.

Vị Thái thượng trưởng lão kia đứng ở bên ngoài môn hộ, lộ ra kiêng kỵ chi sắc, do dự thoáng một phát, cất bước đi vào.

Ầm ầm!

Vô cùng vô tận thần uy trấn áp xuống, vị thái thượng trưởng lão này kêu rên một tiếng, ý chí cơ hồ bị thần uy ép tới sụp đổ, hai đầu gối mềm nhũn quỳ rạp trên đất, ánh mắt lộ ra sợ hãi cùng vẻ kính sợ.

Vị thái thượng trưởng lão này mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, cố gắng đứng lên, ngay cả thở dốc cũng cực kỳ gian nan, vội vàng chạy ra khỏi môn hộ này.

- Xem ra chỉ có chờ Các chủ đến đây, mới có thể đem tiểu tử này bắt giữ!

Ở bên trong môn hộ, Giang Nam đánh giá chung quanh, chỉ thấy nơi này là Thần Mộ, Thần Ma mộ địa!

Hắn đếm, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, trên Tông chủ phong của Cổ Thần các, vậy mà mai táng lấy trên dưới một trăm Thần Ma!

Trên dưới một trăm Thần Ma!

Từ xưa đến nay, Huyền Minh Nguyên Giới chỉ có Quang Võ kỷ vừa bắt đầu mới xuất hiện tình huống trên dưới một trăm Thần Ma, bất quá những Thần Ma đó đã sớm chết già, về sau cho dù là thịnh thế, cũng chưa từng xuất hiện tình huống hơn trăm vị Thần Ma cùng hiện, thậm chí Huyền Minh Nguyên Giới hiện tại ngay cả một Thần Ma cũng không có!

Thiên thần duy nhất vẫn là Nam Hải tổ sư, từ lâu phi thăng Thần giới, hơn nữa thọ nguyên chạy tới cuối cùng.

- Xem ra những Thần Ma này, hẳn là đám Thần Ma từ Tinh Quang kỷ kiếp sống sót, tái tạo Nguyên Giới chủ tinh rồi...

Giang Nam nhớ tới mình lúc trước trên đường đến mặt trời chứng kiến tấm bia đá kia, không khỏi đối với mấy Thần Ma này lòng mang kính ngưỡng.

Ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp, 500 Thần Ma vẫn lạc, Thần Ma còn lại tái tạo Nguyên Giới chủ tinh, trợ giúp nhân loại cùng với vạn vật sinh linh tái tạo gia viên, truyền thụ thần thông, công pháp.

Đó là một thịnh thế huy hoàng, nhân thần hỗn hợp, thần minh hướng phàm nhân truyền thụ đạo pháp thần thông, cho bọn hắn lực lượng cường đại, khai thác Man Hoang, thành lập nguyên một đám môn phái, Tinh Hỏa Liệu Nguyên, do đó mới có cảnh tượng hôm nay.

Những Thần Ma đó đã trở thành Thần Thoại, trở thành truyền thuyết, trở thành từng tấm bia to trong lịch sử Huyền Minh Nguyên Giới!

Thần Ma phi thăng Thần giới cao cao tại thượng tuy đáng sợ, nhưng Thần Ma ở lại thế gian vì phàm nhân mưu cầu phúc lợi, mới là khả kính nhất!

Giang Nam cất bước đi tới bên cạnh một tôn Thần Ma, thầm nghĩ:

- Những tồn tại cổ xưa này, như thế nào mộ địa sẽ chọn loại địa phương

Cổ Thần các này? Hẳn là, Cổ Thần các là người thủ mộ của bọn hắn? Hoàn toàn chính xác có loại khả năng này!

Khi đó là niên đại quần tinh sáng chói, bất quá nương theo thời gian trôi qua, Thần Ma già đi, bọn hắn đem mộ địa của mình tuyển ở Cổ Thần các này, dãy núi sừng sững của Cổ Thần các, tạo hình thành bộ dáng của bọn hắn khi còn sống, một đám đệ tử của bọn hắn lựa chọn lưu lại, vì bọn hắn trông coi mộ địa.

Cái này là lai lịch Cổ Thần các, bất quá theo thời gian chuyển dời, Cổ Thần các đã mất đi diện mục vốn có, dần dần từ một Thần Thánh Chi Địa, biến thành Ma Đạo đại phái.

Chuyện cho tới bây giờ, đã có rất ít người nhắc tới đoạn chuyện cũ này rồi, mà sự tích của những Thần Ma đó, cũng chôn vùi ở bên trong lịch sử, bọn hắn vì Huyền Minh Nguyên Giới làm hết thảy bị người dần dần quên lãng, rốt cuộc nghe không được thanh âm tán dương công tích của bọn hắn.

- Trên dưới một trăm tôn Thần Ma tản mát ra thần uy, coi như là chưởng giáo Chí Tôn đã đến, cũng bị trấn áp, ta có Huyền Thai bên người, có thể ngăn cản thần uy áp bách, bất quá những người khác lại không có, bởi vậy tại đây tuyệt đối xem như an toàn.

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, hắn sớm đã ý thức được Huyền Thai của mình là thần tính, có được thần tính, chỗ tốt rất nhiều, chỗ tốt rõ ràng nhất là hắn có thể đứng ở trước mặt thần minh, thần hồn của hắn đã là thần minh, tự nhiên không sợ tinh thần áp bách của thần minh.

- Hiện tại, ta có thể im lặng luyện chế trận kỳ, không bị người quấy rầy.

Hắn một bên luyện chế trận kỳ, một bên tinh tế dò xét đạo tắc tràn ra quanh thân những Thần Ma này, Thần Ma bên trong phiến Thần Mộ này không giống Tiểu Thiên Tinh Giới Phong Cấm Đại Trận như vậy, bị tồn tại trấn áp rút ra năng lượng trong Thần Ma thi thể, bởi vậy những Thần Ma thi thể này như trước bảo tồn trạng thái cường thịnh của bọn hắn trước khi chết.

Trên người bọn họ tràn ra đạo tắc xây dựng ra nguyên một đám tiểu thế giới, trong những thế giới này có Nhật Nguyệt vận hành, có Đại Giang sông lớn, cũng có đất liền dãy núi, rất là nguyên vẹn.

Bất quá những thế giới này đã theo chủ nhân tử vong mà tàn lụi, nước sông khô, dãy núi sụp đổ, biển cả biến thành nước đọng, mặt trời dập tắt, ánh trăng không sáng. Chỗ đó không khí trầm lặng, không có bất kỳ sinh cơ.

Giang Nam tinh tế xem kỹ, từng giọt từng giọt lĩnh ngộ ảo diệu chất chứa trong những đạo tắc này, cũng không lâu lắm, 500 trận kỳ liền bị hắn luyện chế hoàn thành. Nếu như hiện tại hắn muốn đi mà nói, lập tức liền có thể ly khai, bất quá đạo tắc trên người những Thần Ma này lại làm cho hắn lưu luyến quên về.

Thần ma đạo tắc bên trong Tiểu Thiên Tinh Giới phần lớn là đạo tắc lưu lại lạc ấn, chỉ là đoạn ngắn công pháp tu luyện của những Thần Ma đó khi còn sống, mà thần ma đạo tắc ở đây lại tương đối nguyên vẹn, với hắn mà nói không thua một bảo khố công pháp!

Giang Nam tham lam hấp thu tri thức chất chứa trong đạo tắc, không biết qua bao lâu, đột nhiên một thanh âm từ bên ngoài truyền đến, trầm giọng nói:

- Tiểu Tà Vương, ngươi còn sống sao?

- Chẳng lẽ là Cổ Thần Các chủ?

Giang Nam trong nội tâm khẽ nhúc nhích, cười hỏi.

Thanh âm kia trầm mặc một lát nói:

- Không tệ, Tiểu Tà Vương quả nhiên rất cao minh, ở trong cấm địa Cổ Thần các ta rõ ràng còn có thể còn sống đến bây giờ, làm cho người bội phục. Bất quá, phiến cấm địa này là mộ địa tiên hiền của Cổ Thần các ta, kính xin Tiểu Tà Vương ly khai nơi đây.

Bên ngoài môn hộ, rất nhiều cao thủ Cổ Thần các tụ tập dưới một mái nhà, quay chung quanh môn hộ, nhao nhao tế lên pháp bảo từng người, chuẩn bị thần thông, ánh mắt sáng ngời hữu thần, gắt gao nhìn thẳng môn hộ kia.

Mà ở trước mọi người, thì là một vị lão giả áo bào xanh, chắp hai tay sau lưng đứng ở bên ngoài môn hộ, trầm giọng nói:

- Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi đi ra, Cổ Thần các ta cao thấp tuyệt sẽ không làm khó ngươi, tùy ý ngươi ly khai.

Một vị trưởng lão nhịn không được nói:

- Các chủ, nếu tiểu tử này quả thật đi ra, chúng ta thật sự phóng hắn ly khai sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 531: Nhân Phẩm Không Tốt. (2)

Cổ Thần Các chủ không khỏi tức cười, bật cười nói:

- Ngu xuẩn! Chúng ta là Ma Đạo, Ma Đạo ngươi biết không? Cổ Thần các chúng ta, lúc nào nói lời giữ lời qua? Đợi tiểu tử này đi ra, các ngươi đừng tìm hắn nói nhảm, cùng tiến lên, trực tiếp đuổi giết!

Chư cường giả Cổ Thần các yên lòng, nhao nhao cười hắc hắc nói:

- Chúng ta vừa rồi cho rằng Các chủ thay đổi tính tình, thật sự muốn thả tiểu tử này chứ.

Bọn họ là dùng thần thức trao đổi, thần thức chấn động liền có thể làm cho đối phương cảm ứng được ý nghĩ của mình, bởi vậy cũng không cần lo lắng bị Giang Nam nghe được.

- Cổ Thần Các chủ quả nhiên nhanh nói nhanh ngữ!

Trong Môn hộ truyền đến thanh âm của Giang Nam nói:

- Vậy ta liền đi ra, hi vọng các ngươi hết lòng tuân thủ hứa hẹn, thả ta ly khai.

Cổ Thần Các chủ tinh thần chấn động, cười ha ha nói:

- Yên tâm, Cổ Thần các ta nói là làm, già trẻ không gạt!

- Đã như vầy, ta đây đi ra.

Giang Nam cười nói.

Cổ Thần Các chủ hướng mọi người nháy mắt, mọi người nhe răng cười liên tục, cười nói:

- Các chủ yên tâm, cho dù tiểu tử này biến thành con kiến đi ra, cũng sẽ bị chúng ta trực tiếp đuổi giết!

Sau một lúc lâu, trong môn hộ im ắng, không thấy có người đi ra.

Mọi người Cổ Thần các lại đợi thật lâu, Giang Nam còn không có từ trong môn hộ đi ra. Cổ Thần Các chủ trong nội tâm thầm giận, trầm giọng nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi đến cùng còn muốn lề mề tới khi nào?

- Nhanh, nhanh thôi.

Giang Nam cười nói.

Sắc mặt Cổ Thần Các chủ trầm xuống, thấp giọng nói:

- Tiểu tử này đoán chừng là phát hiện cái gì, trốn ở bên trong không dám ra. Dông dài như vậy cũng không phải biện pháp, xem ra chỉ có ta tự mình đi vào, đem tiểu tử này bắt đi!

- Các chủ xuất mã, liền dễ như trở bàn tay!

Cổ Thần Các chủ ống tay áo chấn động, bước vào bên trong tòa môn hộ này, hắn cũng là lần đầu tiên tiến vào đây, vừa mới đi vào bên trong môn hộ, liền lập tức cảm giác được thần uy vô biên đè xuống, không khỏi hai mắt trợn tròn, bị Thần Ma khí tức ép tới đạo tâm sụp đổ, khó có thể cùng thần uy chống lại, hai đầu gối mềm nhũn quỳ trên mặt đất.

- Các chủ làm gì đi đại lễ như vậy?

Thanh âm của Giang Nam truyền đến, Cổ Thần Các chủ gian nan ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một nắm đấm to như vậy oanh ra, nhét đầy tầm mắt của hắn, sau một khắc liền hung hăng nện ở trên mặt của hắn.

- Nhục thân mạnh như vậy?

Giang Nam liên tục mấy trăm quyền oanh xuống, thấy Cổ Thần Các chủ như trước bình yên vô sự, trong nội tâm không khỏi cả kinh, lập tức tế lên Lượng Kiếp trận đồ, bá một tiếng đem Cổ Thần Các chủ thu nhập bên trong trận đồ, nhẹ nhàng run lên, trận đồ chôn vùi, Cổ Thần Các chủ như trước bình yên vô sự.

- Như vậy cũng không có việc gì? Các chủ thật sự là mạnh đến nổi đáng sợ!

Giang Nam con mắt tỏa ánh sáng, tế lên Ngũ Kiếp Chung, đem Cổ Thần Các chủ bao lại, Ngũ Kiếp Chung đương đương đương minh hưởng không dứt, đồng dạng không cách nào làm gì được người này, lập tức lại đem Đạo Âm Cổ tế lên, luân phiên oanh tạc, như trước thủy chung không làm gì được.

Cổ Thần Các chủ chưa từng bị qua nhục nhã vô cùng như thế, giận không kiềm được, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Tiểu tử, ngươi dám đối đãi với ta như thế, ngươi nhất định phải chết ngươi biết không? Đừng nói Tịch Ứng Tình, coi như là Thiên Vương lão tử đến, cũng không thể nào cứu được ngươi!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, lại đem Thiên Phủ Trọng Lâu tế lên, cũng không cách nào đem Cổ Thần Các chủ phai mờ.

- Ngươi giết không được ta, Xú tiểu tử, ngươi giết không được ta, nhục thân của ta chính là Thiên Cung ngũ trọng, cho ngươi đánh cả đời cũng mơ tưởng làm bị thương ta mảy may!

Cổ Thần Các chủ cười ha ha, ngạo nghễ nói:

- Cho dù ta bị trấn áp, nhưng ngươi so với ta vẫn là kém cách xa vạn dặm...

Phốc phốc!

Trong tay Giang Nam nhiều ra một thanh Địa Từ Nguyên Phủ, ngũ sắc

quang mang lập loè, sau một khắc khảm nạm trên ót lão giả áo bào xanh này, máu tươi lập tức chảy đầy mặt Cổ Thần Các chủ, miệng vết thương vẫn còn xuy xuy hướng ra phía ngoài phún huyết.

Lão giả này không nói một lời, quay đầu bỏ chạy.

Mọi người Cổ Thần các bên ngoài Môn hộ đang đợi Các chủ bắt giữ Giang Nam, đột nhiên chứng kiến Các chủ nhà mình mặt mũi tràn đầy là huyết leo ra Thần Mộ, trong nội tâm không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Cổ Thần Các chủ vừa mới đào thoát ra tòa cổ mộ này, thương thế lập tức phục hồi như cũ, giận dữ hét:

- Vào bên trong oanh, đem tiểu tử này nổ nát cho ta!

Mọi người vội vàng tế lên từng kiện từng kiện pháp bảo, nhao nhao đánh vào bên trong môn hộ, cuồng oanh loạn tạc, hung hăng phát tiết một trận. Bất quá pháp bảo của bọn hắn vừa mới đánh vào Thần Mộ, liền bị thần uy trấn áp, nhao nhao rơi xuống trên mặt đất.

- Pháp bảo của ta!

- Ngọc Ly Câu của ta!

- Bát Tiên Lô của ta!

...

Cổ Thần Các chủ giận dữ, sắc mặt âm tình bất định, lạnh lùng nói:

- Phong ấn nơi đây, đem tiểu tử này vây chết ở chỗ này! Ta đi Vạn Long sào hướng Long Hoàng mượn tới Quỳ Ngưu thần cổ, đã có kiện thần bảo kia, liền có thể tiến vào nơi đây, đem tiểu tử này tiêu diệt!

Rất nhiều cao thủ Cổ Thần các nhao nhao thi triển thần thông, đem tòa môn hộ này phong ấn, lại phái người tử thủ tại đây, qua mấy ngày sau, Cổ Thần Các chủ rốt cục mượn tới Quỳ Ngưu thần cổ, mọi người vội vàng mở

phong ấn ra, cùng Cổ Thần Các chủ thúc dục Quỳ Ngưu thần cổ nhảy vào trong thần mộ.

Mọi người mới vừa tiến vào trong đó, lại cảm thấy nửa điểm thần uy cũng không có, trong nội tâm không khỏi vạn phần kinh ngạc, vội vàng nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy bốn phía trong Thần Mộ này đều trụi lủi một mảnh, đừng nói bóng dáng những Thần Ma kia, ngay cả pháp bảo của bọn hắn rơi vào cũng không có còn lại nửa kiện!

Trên mặt đất chỉ còn lại có mấy cột cờ trụi lủi, địa phương khác còn có trận kỳ đốt hủy lưu lại dấu vết.

Trung tâm trận kỳ còn có một hàng chữ, thượng diện viết:

- Cổ Thần các nhân phẩm không tốt, thi thể tiên hiền để ở chỗ này là vũ nhục, ta trước lấy đi, không cần cám ơn ta.

- Giang Tử Xuyên...

Cổ Thần Các chủ tay chân run rẩy, đột nhiên một ngụm máu tươi phun ra, khàn cả giọng rống to:

- Cổ Thần các ta cùng ngươi bất cộng đái thiên!

Hồ quang chợt lóe, Giang Nam hiện ra ở địa phương cách Cổ Thần Các hơn mười vạn dặm, trong Tử Phủ hắn, từng tôn Thần Ma thi thể khoanh chân mà ngồi, tản mát ra khí tức ngập trời, thậm chí làm Tử Phủ không gian chấn động đến có chút không ổn định, tựa hồ tùy thời có thể hỏng mất.

Thần uy thật sự quá mạnh mẻ, mạnh đến Tử Phủ của hắn cũng không chịu nổi, thậm chí ngay cả Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú cũng bị ép tới gục trên mặt đất, không cách nào nhúc nhích.

Cũng may Tử Phủ như cũ chưa từng hỏng mất, Giang Nam đem hai đầu cự thú thả ra, Huyền Thai khoanh chân ngồi ở trong Tử Phủ, tham quan học tập đạo tắc trên người những Thần Ma này tản mát ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 532: Đạo Hữu Dừng Bước. (1)

- Chư vị tiền bối, các ngươi trước sống ở trong Tử Phủ của ta, đợi lựa chọn một phong thủy bảo địa, lại an táng bọn ngươi.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu có thể biết vị trí bảo vật của những đại phái khác, ta liền có thể vận dụng Loạn Không Đại Trận trực tiếp truyền tống đến trong bảo khố của bọn họ, sau đó cướp sạch. Đáng tiếc, bảo khố của các đại môn phái đều có cường giả trấn thủ...

Pháp bảo của nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của Cổ Thần Các giờ phút này đều bị hắn hết thảy thu vào trong Tử Phủ, những pháp bảo này thường thường là Thần Phủ chi bảo, còn có vài món Thiên Cung chi bảo, Thiên Cung chi bảo Giang Nam không cách nào luyện hóa, nhưng mà Thần Phủ chi bảo liền không có bất kỳ khó khăn, hết thảy bị hắn trực tiếp xóa đi ấn ký.

Những pháp bảo này đối với hắn mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, bất quá lại là tài liệu cực kỳ hiếm có, dùng để đổi lấy Linh Dịch có thể để Giang Nam trả hết nợ cho lão long quy, còn có thể dư lại ngàn vạn cân Linh Dịch!

- Khó trách sư tôn ta thích cướp sạch người khác như vậy, Thái Hoàng cũng thích tóm thâu những đại phái khác, xem ra cướp sạch những môn phái khác đích xác là cách tích lũy tài phú nhanh nhất.

Hắn lấy ra vài món Thần Phủ chi bảo, đúc luyện một lần nữa, lại luyện chế hai bộ Loạn Không Đại Trận trận kỳ, nếu trực tiếp dùng những pháp bảo này tới bày trận cũng không phải là không được, nhưng mà thúc dục lên cần hao phí pháp lực thật lớn, không bằng dùng trận kỳ dễ dàng hơn.

- Ta ra cửa là chuẩn bị lịch lãm, tốt nhất là đi tìm một hiểm cảnh, kinh nghiệm sinh tử rèn luyện, mới có thể đột phá Đạo Đài, tu thành Huyền Đài!

Hắn hôm nay đã tu luyện tới Đạo Đài cảnh trung kỳ, cách Huyền Đài Cảnh còn có một đoạn khoảng cách xa, Giang Nam đoán chừng, nếu như mình làm từng bước tu luyện, muốn tu thành Huyền Đài, chỉ sợ còn cần hơn một năm thời gian!

Tu luyện tới Đạo Đài bát cảnh trung hậu kỳ, mỗi tiến thêm một bước cần tốn hao thời gian càng dài, đợi đến Thần Phủ cảnh tốn hao thời gian liền sẽ dài hơn.

Cận Đông Lưu từ Thần Phủ nhất trọng tu luyện tới Thần Phủ tam trọng, đi tới hai cảnh giới, túc túc hao tốn hơn mười năm thời gian, Cận Đông Lưu đã coi như là kỳ tài ngút trời, tu thành Đạo Tâm, nhưng tốc độ tu luyện như cũ chậm kinh người, có thể thấy được hậu kỳ cần bao nhiêu nội tình!

- Hôm nay lấy thực lực của ta, địa phương như Loạn Không Ma Vực đã không hề thích hợp lịch lãm, muốn tái tiến một bước, chỉ có đi một chút địa phương nguy hiểm, tỷ như Thần Khư hoặc là Vạn Thi Lộ. Vạn Thi Lộ nghe nói là con đường đi thông Địa Ngục, ở trên đường đều là âm hồn, khống chế thi thể cường giả chết ở trên Vạn Thi Lộ, vô cùng mạnh mẻ, thậm chí có thể gặp phải âm hồn mạnh như Chưởng Giáo Chí Tôn cấp. Chẳng qua nếu như đi tới cuối, là có thể vào Địa Ngục, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta nếu có thể ở trong Địa ngục tu luyện, hấp thu ma khí trong địa ngục, thế tất có thể tái tiến một bước!

Giang Nam nghĩ ngợi nói:

- Mà Thần Khư là Cổ Thần chiến trường, nơi đó không gian thác loạn, nguy hiểm vô cùng, thường xuyên có Thiên Ma tự do ở ngoài nguyên giới xuất hiện, thiên ma là thần trí của Cổ Thần Ma sau khi chết cộng thêm oán khí không chết tạo thành, có đoạt nhục thân người, thậm chí có Thiên Ma lấy huyết nhục thần linh rữa nát tạo thành thân thể, đi đến đó tu luyện, đối với tu luyện thần thức có lợi thật lớn.

Hắn tính toán chốc lát, quyết định đi Thần Khư lịch lãm, Thần Khư không có nguy hiểm như Vạn Thi Lộ, hơn nữa nếu như có thể tìm được thế giới kiều đi thông Trung Thiên thế giới, là có thể tiến vào Trung Thiên thế giới.

- Nói không chừng có thể ở nơi đây nhìn thấy Giang Tuyết tỷ tỷ...

Giang Nam tế lên Thiên Dực Thần Chu, mang theo Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú, hướng phương hướng Thần Khư mau chóng đuổi theo.

- Giang Tử Xuyên!

Đột nhiên, nơi xa một chiếc Phượng xa lái qua, vân làm mành, đồng làm hiên, hoàng kim làm mái ngói, Thải Phượng lái xe, hơn mười thiếu nữ quay chung quanh phượng giá này, giật mình nhìn chiếc Thiên Dực Thần Chu kia.

- Thánh Tử, chúng ta nhìn thấy cự thuyền của Giang Tử Xuyên kia!

Những thiếu nữ kia vội vàng hướng trong xe bẩm báo, màn xe mở ra, một công tử vóc người thon dài trẻ tuổi nhẹ nhàng đi ra, tròng mắt hướng phương hướng Thiên Dực Thần Chu đi tới nhìn lại. Vị công tử trẻ tuổi này có một đôi mắt xếch, gương mặt thanh tú tuấn mỹ, song tóc mai như tuyết, sợi tóc theo bên tai buông xuống đến trước ngực.

Tóc của hắn tuyết trắng, nhưng cũng không phải tuổi quá lão, mà là mới sinh chính là màu trắng.

Hắn có một loại phong lưu tự sinh, phảng phất là sủng nhi trời cao chiếu cố, đem tốt đẹp của thế gian tập trung vào một thân, đáng tiếc hắn là nam tử, nếu như hắn là nữ tử, tất nhiên là tuyệt sắc giai nhân nghiêng nước nghiêng thành họa quốc ương dân.

Kim Phượng Các Minh Hiên Thánh Tử!

- Giang Nam?

Trong mắt Minh Hiên Thánh Tử hiện lên một đạo hàn mang, lạnh lùng nói:

- Chính là người này truyền thụ Thái Dương Chân Kinh cho Hoa Liên Hương của Thiên Yêu Cung, thế cho nên Hoa Liên Hương đột phá Thần Phủ nhất trọng, tu thành Côn Luân Thần Phủ?

Trong mắt một thiếu nữ tia sáng nhảy động, cười nói:

- Hơn nữa người này người mang bảo vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, rất nhiều người hoài nghi kia là một loại thần hỏa, thậm chí không thua Niết Bàn thánh hỏa của Phượng Hoàng nhất tộc ta. Nếu Thánh Tử có thể nhận được thần hỏa của hắn, cái gì Hoa Liên Hương, cũng không phải là đối thủ của Thánh Tử!

Trong Phượng giá truyền tới một thanh âm, nhẹ giọng cười nói:

- Thánh Tử, bảo vật trên người Giang Tử Xuyên không chỉ như thế, tiểu tăng nghe nói đoạn thời gian trước, Bách Hiểu Lâu truyền ra tin tức, người này đã từng dùng nhiều tiền từ Nam Hải mua mấy ngàn vạn cân Ngũ Sắc Kim. Ngũ Sắc Kim chỉ có hắn có thể luyện hóa, hôm nay lại càng giá trị liên thành.

Màn xe mở ra, Pháp Tướng hòa thượng đi ra, hai tay hợp thành chữ thập, cười nói:

- Nếu có thể giết Giang thí chủ, là có thể nhận được những Ngũ Sắc Kim này, chính là ngay cả Thiên Cung chi bảo cũng có thể dễ dàng luyện thành.

Pháp Tướng tới Kim Phượng Các làm khách, Minh Hiên Thánh Tử tự mình đưa hắn trở về núi, trước đó không lâu phát sinh không ít đại sự, đầu tiên chính là vị thần minh chuyển thế thân thứ ba Nhạc Ấu Nương bái nhập Huyền Thiên Thánh Tông, chuyện thứ hai chính là Giang Nam người mang trọng bảo, chuyện thứ ba là Kim Cương Pháp Thiện Tông cùng Thái Huyền Thánh Tông thống nhất thành một phái.

Kim Cương Pháp Thiện Tông lịch sử đã lâu từ đó không còn tồn tại, lần này Pháp Tướng hòa thượng đi Kim Phượng Các, chính là báo cho Kim Phượng Các tin tức kia, vì Thái Hoàng lão tổ nhất thống thiên hạ mà bôn tẩu.

Trong lòng Minh Hiên Thánh Tử đối với Pháp Tướng hòa thượng cực kỳ xem thường, theo hắn biết, lúc Kim Cương Pháp Thiện Tông nhập vào Thái Huyền Thánh Tông gặp phải không ít lực cản trong thế hệ trước, chính là Pháp Tướng hòa thượng cùng mấy vị đại cao thủ của Thái Huyền Thánh Tông liên thủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 533: Đạo Hữu Dừng Bước. (2)

Ở bên trong Pháp Thiện Tông đại khai sát giới, đem thế hệ trước phản đối không phải là trấn áp, chính là đánh chết, trên dưới Pháp Thiện Tông không còn thanh âm phản đối, vì vậy mới có thể thuận lợi nhập vào Thái Huyền Thánh Tông.

Chuyện này ảnh hưởng thật lớn, bất quá gần đây Giang Nam danh tiếng cực thịnh, nên chuyện này không có quá nhiều người chú ý.

- Pháp Tướng sư huynh, nơi đây đã thoát khỏi phạm vi Kim Phượng Các ta, tiểu đệ liền không tiễn sư huynh.

Ánh mắt Minh Hiên Thánh Tử chợt lóe, mỉm cười nói.

Pháp Tướng hòa thượng ánh mắt chớp động, biết hắn muốn đi đánh chết Giang Nam, độc chiếm bảo vật trên người Giang Nam, bất động thanh sắc nói:

- Thánh Tử xin cứ tự nhiên.

Lúc này Minh Hiên Thánh Tử khẽ quát một tiếng:

- Đuổi theo!

Những thiếu nữ kia nghe vậy, lập tức nhất tề cao kêu một tiếng, tất cả hóa thành Thải Phượng, lôi kéo cỗ xe phượng giá này mau chóng đuổi theo, nhanh như tia chớp hướng Thiên Dực Thần Chu của Giang Nam!

- Muốn độc chiếm bảo vật trên người Giang Nam?

Pháp Tướng hòa thượng mắt thấy hắn đi xa, lúc này mới cười lạnh nói:

- Lấy thực lực của ngươi, chưa chắc có thể bắt giữ tiểu tử Giang Nam kia,

để cho tiểu tăng tới giúp ngươi một tay!

Hắn cất bước hướng phương hướng Huyền Thiên Thánh Tông đi tới, giờ phút này bên ngoài Huyền Thiên Thánh Tông như cũ có không ít cao thủ tiềm phục ở phụ cận, đợi chờ Giang Nam rời núi.

- Thần Tú đạo hữu dừng bước!

Pháp Tướng hòa thượng liếc thấy một đóa tường vân, Thần Tú Đạo Nhân cùng mấy vị thế hệ trước cường giả của Long Hổ Tông đứng ở trên mây, vội vàng bước lên phía trước, ha hả cười nói:

- Tiểu tăng gặp qua chư vị đạo hữu, sư thúc.

Thần Tú Đạo Nhân vội vàng hoàn lễ, cười nói:

- Chúng ta vốn là đợi Tiểu Tà Vương rời núi, bất quá đợi mấy tháng, cũng thủy chung không thấy động tĩnh, mới vừa nghe nói hắn từng xuất hiện ở Cổ Thần Các, vì vậy muốn đi Cổ Thần Các thử thời vận.

- Đạo hữu, tin tức của ngươi quá chậm.

Pháp Tướng hòa thượng ha ha cười một tiếng nói:

- Tiểu tăng mới vừa rồi vừa vặn gặp phải Giang thí chủ vội vã rời đi, nhìn dáng dấp, phảng phất là đi Thần Khư.

Thần Tú Đạo Nhân mừng rỡ, vội vàng tạ ơn cười nói:

- Nếu tiểu đệ có thể được đến tài phú của Tiểu Tà Vương, tất nhiên không thể thiếu chỗ tốt của sư huynh!

- Dễ nói, dễ nói.

Pháp Tướng hòa thượng đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, ngay sau đó đi về phía trước.

- Mấy vị sư thúc của Thiên Ma Bảo dừng bước!

Ngắn ngủn mấy ngày thời gian, Huyền Minh Nguyên Giới liền phảng phất nhấc lên một trận cuồng phong, vô số tu sĩ rối rít hướng Thần Khư dũng mãnh lao tới, Thần Khư vốn là cực kỳ nguy hiểm, là địa phương chủ yếu tu luyện thần thức, thần thức không mạnh, hơi không cẩn thận sẽ bị thiên ma xâm chiếm thân thể, thiên ma khoác thể xác người đi lại, làm hại thương sinh.

Đã từng liền có rất nhiều cường giả ở nơi đây ăn thiệt thòi, bỏ mình Đạo tiêu, bị thiên ma chiếm cứ thân thể của bọn họ đi tới nguyên giới đại khai sát giới, sau khi chết cũng lưng đeo danh nhơ.

Bất quá lúc này có Giang Nam cái hình người đại bảo khố này, mặc dù biết rõ Thần Khư vô cùng nguy hiểm, cũng có hằng hà tu sĩ chạy tới nơi đó.

Những tu sĩ này, thấp có Đạo Đài bát cảnh, cao tới Thiên Cung cường giả, thậm chí ngay cả mấy vị Chưởng Giáo Chí Tôn cũng xuất động.

Cổ Thần Các biết được tin tức kia, ngay cả Cổ Thần Các Chủ cũng tự thân xuất mã, mang theo trấn giáo chi bảo của Cổ Thần Các đi Thần Khư!

Trong Huyền Thiên Thánh Tông, Tịch Ứng Tình nhận được tin tức kia, không khỏi nhíu mày, thấp giọng nói:

- Tử Xuyên, ngươi gây họa không nhỏ a, bất quá lần này ta không thể tự mình đi Thần Khư giúp ngươi, chỉ có thể giúp ngươi kiềm chế Thái Hoàng lão tổ...

Hắn vỗ tay, Thuần Dương Vô Cực Chung nhất thời nổ lớn, đương một tiếng vang thật lớn, thanh âm truyền động mấy vạn dặm, du dương chấn động.

Dưới Thần đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông, Cận Đông Lưu khom người hỏi:

- Sư tôn, Giang Tử Xuyên xuất hiện ở Thần Khư, sư tôn muốn đích thân xuất mã sao?

Thái Hoàng lão tổ đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một tiếng chuông truyền đến, lông mi trắng khẽ nhúc nhích, lắc đầu nói:

- Vi sư không thể đi, Đông Lưu, ngươi có lòng tin đem bảo vật của Giang Nam mang về sao?

Cận Đông Lưu một mực cung kính nói:

- Đồ nhi đã tu thành Thiên Môn Thần Phủ, bắt lại Giang Tử Xuyên dễ như trở bàn tay.

Thái Hoàng lão tổ gật đầu:

- Vậy ngươi đi đi.

Cận Đông Lưu khom người thi lễ, dưới chân hiện lên một đóa tường vân, hướng Thần Khư bồng bềnh mà đi.

Thái Hoàng lão tổ đưa mắt nhìn Cận Đông Lưu đi xa, suy tư một lát, bấm tay nhẹ nhàng bắn ra, thần đỉnh cũng phát ra một tiếng du dương giòn vang, đứng thẳng dậy, hướng hải ngoại đi đến, cũng không lâu lắm liền tới phía trên đại dương bát ngát mênh mông.

Cũng không lâu lắm, Tịch Ứng Tình cũng tới phía trên đại dương mênh mông, cùng Thái Hoàng lão tổ sóng vai mà đứng.

Hai người phảng phất giống như ước định tốt rồi, rất có ăn ý.

- Nhạc phụ ý định ra tay với vãn bối, cướp lấy bảo vật của Giang Nam, không khỏi có chút giảm xuống nhân cách của mình đi à nha?

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói.

Thái Hoàng lão tổ ha ha cười cười, lạnh nhạt nói:

- Nếu ta đi Thần khư, tất nhiên sẽ không ra tay với Giang Nam, chỉ chờ đợi hắn bị người giết chết, đợi cho bảo vật của hắn rơi vào trong tay một vị chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả, ta mới sẽ ra tay cướp lấy. Thân là đương thời đệ nhất nhân, điểm ấy khí độ ta vẫn phải có.

Hắn lời nói xoay chuyển, cười nói:

- Ứng Tình, ngươi vì không cho ta đi tìm Giang Nam, gõ động Thuần Dương chung, hướng ta khiêu chiến, đúng là không khôn ngoan. Ngươi phải biết rằng với ta mà nói, giá trị của ngươi, so với kiện bảo vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc kim kia của Giang Nam còn muốn lớn hơn. Nếu không, ta cố ý muốn đi Thần khư, ngươi cho rằng ngươi có thể ngăn được ta sao?

Thái Hoàng lão tổ thản nhiên nói:

- Kỳ thật ngươi phải đợi thêm vài năm, mới có tư cách hướng ta khiêu chiến. Ngươi bây giờ hướng ta khiêu chiến, ngược lại có thể làm cho ta nắm chắc đến thực lực của ngươi, để cho ta phán định nên khi nào hướng ngươi ra tay.

Tịch Ứng Tình trầm mặc một lát, lời nói của Thái Hoàng lão tổ tuy tối nghĩa, nhưng hắn vẫn hiểu. Hắn đang đứng ở giai đoạn tinh dũng mãnh tiến, thích hợp giấu tài, lặng yên không phát ra hơi thở tăng lên tu vi thực lực của mình.

Hắn chủ động khiêu chiến mà nói, Thái Hoàng liền nắm đến tu vi thực lực của hắn đến tột cùng đã đến một bước nào.

Nếu như cùng Thái Hoàng động thủ, Thái Hoàng đã biết tu vi tiến cảnh của hắn, sẽ suy diễn ra hắn khi nào tu luyện tới trình độ có thể đánh với mình một trận.

Thái Hoàng truy cầu là trở thành Thần minh, sau khi biết rõ tu vi tiến cảnh của hắn, liền sẽ lựa chọn một thời cơ thỏa đáng cùng Tịch Ứng Tình sinh tử giao phong, mượn nhờ đánh với Tịch Ứng Tình một trận, tôi luyện

thần tính của mình, khiến cho thần tính của mình viên mãn, trở thành thần minh!

Cái này giống như là luyện đan, cần nắm giữ tốt hỏa hầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 534: Thần Khư Thiên Ma. (1)

Thái Hoàng chính là Luyện Đan Sư, mà Tịch Ứng Tình là tài liệu để hắn luyện thành Thần đan, hỏa hầu nhỏ hơn, dược lực phát huy không ra, ăn vào vô dụng, hỏa hầu quá lớn, dược lực quá mãnh liệt, bạo lô mà nói thậm chí sẽ đem mình hóa thành phấn thân toái cốt.

Mà hiện tại Tịch Ứng Tình hướng Thái Hoàng lão tổ khiêu chiến, sẽ để cho Thái Hoàng lão tổ nắm chắc đến hỏa hầu, kể từ đó liền có thể luyện thành một khỏa thần đan để cho mình thành Thần linh!

Những lời này của Thái Hoàng lão tổ, để cho Tịch Ứng Tình cảm giác được mình đánh mất quyền chủ động, trong lúc vô hình rơi vào hạ phong.

- Nhạc phụ, ngươi muốn biết ta tu luyện đến một bước nào, ta làm sao lại không muốn biết ngươi đã đến đâu?

Tịch Ứng Tình đối chọi gay gắt, cười nói:

- Biết mình biết người, bách chiến bách thắng, ngươi có thể làm được, ta cũng có thể làm được!

Thái Hoàng lão tổ đồng tử co rút nhanh, cười ha ha nói:

- Ứng Tình, ngươi ở khi còn nhỏ liền đại phóng dị sắc, ta thưởng thức nhất đúng là điểm này của ngươi, cho nên mới nói ngươi là người thế gian có hi vọng trở thành thần nhất. Rất tốt, rất tốt, Ma La Thập đã ở phụ cận a?

Hắn quan sát mọi nơi, cười nói:

- Ma La Thập cùng ngươi liên thủ, hoàn toàn chính xác để cho ta có chút đau đầu, ngươi kỳ vọng chính là có thể cùng Ma La Thập chung một chỗ ngăn cản ta trăm năm, bất quá Ma La Thập ta đã có mưu kế phế bỏ hắn, sẽ

không để cho hắn ở thời điểm ta và ngươi chính thức chiến một trận cho ta thêm phiền.

- Phế bỏ ta?

Trong hư không vang lên một thanh âm trầm trọng, cả giận nói:

- Thái Hoàng, ĐKM, nếu như không phải lão tử bị các ngươi nhốt hơn ba trăm năm, chậm trễ hơn ba trăm năm tiến cảnh, ngươi dám nói ra loại khoác lác này?

- Ma La Thập, tư chất của ngươi hoàn toàn chính xác không kém gì ta cùng Ứng Tình. Bất quá chỉ số thông minh của ngươi là cứng rắn như đá, năm đó ta có thể nhốt ngươi, sau này cũng có thể.

Thái Hoàng lão tổ mỉm cười, đem Ma La Thập tức chết đi được, chắp tay nói:

- Ứng Tình, ra tay đi, để cho ta nhìn xem thực lực chân chính của ngươi đến cùng đã đến một bước nào!

Tịch Ứng Tình nghiêm nghị, tiến lên trước một bước, đưa tay nói:

- Nhạc phụ, mời!

...

Thần khư, hoang mạc.

Cát vàng liên miên không dứt.

Giang Nam hướng xa xa nhìn lại, chỉ thấy một mảnh vòi rồng dài hẹp dài đến trăm dặm ở trên phiến hoang mạc quét ngang tất cả, dời lên từng cồn cát giống như núi lớn, chuyển dời địa hình, bên trong hoang mạc, thỉnh thoảng xuất hiện một cổ khí tức âm tà làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, mà phiến hoang mạc trước mắt này, chỉ là một góc không có ý nghĩa của Thần khư.

Địa phương khác còn có núi sông nghiền nát, núi lửa, Thâm Uyên, đầm lầy....

Tại đây ở thời thượng cổ đã từng phát sinh qua một hồi Thần Ma đại chiến, căn cứ một ít truyền thuyết, có thể suy diễn ra nguyên nhân năm đó đại chiến.

Khi đó còn là thời kỳ huy hoàng nhân thần hỗn hợp, Ma Thần rời rạc ở thế giới bên ngoài ý đồ tìm một căn cứ địa có thể nghỉ lại phát triển, cuối cùng nhất lựa chọn Huyền Minh Nguyên Giới. Trong bọn họ có một vị tồn tại dị thường cường hoành đi hấp dẫn Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ Huyền Minh Nguyên Giới, lực chú ý của đầu Bạch Hạc kia, những người khác thì thừa cơ sát nhập Huyền Minh Nguyên Giới.

Mà Chư Thần của Huyền Minh Nguyên Giới, là ở chỗ này chặn đánh những Ma Thần xâm lấn kia.

Một hồi huyết chiến, từng Thần Ma vẫn lạc, thế giới màng vờn quanh Huyền Minh Nguyên Giới cũng bị đánh cho nghiền nát. Thế giới màng có được năng lực chữa trị bản thân cường đại, nhưng mà những Thần Ma này đại chiến, lại lưu lại vết thương không cách nào bình phục.

Mà những Thần Ma bị lưu vong ở bên ngoài Chư Thiên vạn giới sau khi tử vong, thần thức cùng oán khí tạo thành Thiên Ma, thừa cơ chui vào bên trong thế giới màng nghiền nát, làm xằng làm bậy, ở trong Thần khư hoành hành không sợ, nghiễm nhiên đem nơi đây trở thành thiên đường của bọn hắn.

Tuy Thiên Ma đoạt nhục thân người, nhưng chỗ tốt cũng có rất nhiều, ngoại trừ có thể tu luyện thần thức ra, còn có thể đem Thiên Ma luyện thành Như Ý đan, cũng là một loại linh đan tăng cường thần thức, giá trị cực cao!

Giang Nam bước vào bên trong hoang mạc, thầm nghĩ:

- Thế giới kiều đi thông Trung Thiên thế giới, liền ở vị trí trung tâm Thần

Vực, năm đó vị Yêu Thần Tông tiền bối kia, là vì tránh né Thiên Ma đuổi giết, trong lúc vô tình xâm nhập chỗ đó, từ trên thế giới kiều tiến vào Trung Thiên thế giới.

Hắn lần này ngoại trừ lịch lãm rèn luyện ra, là có ý định muốn đi xem Trung Thiên thế giới, tìm kiếm tin tức của Giang Tuyết tỷ tỷ.

- Tiểu bối, dừng lại!

Đột nhiên, một thanh âm uy nghiêm vang lên, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy từng đạo hào quang bốc lên, khí lành thành vân, một Thiên Thần cao tới mấy vạn trượng chân đạp tường vân hiện ra ở trước mặt hắn, tay nắm một tòa bảo tháp, bảo tướng trang nghiêm, trầm giọng nói:

- Bổn tọa chính là Thác Tháp thiên thần, đã từng là ân sư của đương kim Thần Đế, lần này vân du Chư Thiên vạn giới, tìm kiếm thiếu niên căn cốt tuyệt hảo thu làm đồ đệ. Vừa rồi bổn tọa bay trên trời, đột nhiên chứng kiến phía dưới cầu vồng trùng thiên, chăm chú xem xét, thì thấy Thần Quang là từ trên người ngươi tản mát ra. Bổn tọa thấy ngươi ngũ quan đầy đặn, căn cốt thần kỳ, cùng ta có duyên phận thầy trò, còn không quỳ xuống bái ta làm thầy?

- Bái ngươi làm thầy?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, bật cười nói.

Thác Tháp thiên thần kia ha ha cười nói:

- Đúng vậy, ngay cả đương kim Thần Đế cũng là đệ tử của bổn tọa, không biết có bao nhiêu người muốn bái bổn tọa làm sư, bổn tọa ngay cả nhìn cũng lười liếc hắn một cái. Ngươi nếu bái ta làm thầy, tương lai ngươi tất sẽ là Thần Đế kế nhiệm!

Hắn hướng dẫn từng bước, đồng thời bên người các loại ảo giác xuất hiện, Thiên Cung mênh mông, chư thần lớn nhỏ, thần nữ xinh đẹp không gì sánh được, mà Giang Nam thì ngồi ở trên bảo tọa Thần Đế, tiếp nhận chư thần

thăm viếng.

- Động tâm chưa?

Thác Tháp thiên thần kia sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng quát:

- Động tâm vậy thì quỳ xuống, rộng mở tinh thần của ngươi, đã muốn trở thành đệ tử của ta, vậy thì phải đối với ta trung thành và tận tâm, không có nhị tâm! Rộng mở tinh thần của ngươi, để cho ta nhìn ngươi trung thành!

- Quỳ chi ngươi?

Giang Nam cười ha ha, bàn tay lật lên, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, bầu trời lập tức tối xuống, Thác Tháp thiên thần kia ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thanh thiên thác loạn, một mảnh vân tay dài hẹp dài đến trên dưới một trăm trượng như là Giao Long xê dịch, tựa hồ thiên đạo cũng bị vặn vẹo!

Phiên Thiên Ấn!

- Ngươi quỳ cho ta a!

Giang Nam quát lớn, một chưởng ấn xuống, bá đạo vô cùng, muốn đem vị Thác Tháp thiên thần này một chưởng chụp chết!

- Ngươi dám hướng ta ra tay?

Thác Tháp thiên thần kia nổi giận quát:

- Ngươi một con sâu cái kiến nho nhỏ, cũng dám hướng thiên thần như ta ra tay? Ngươi tội không thể tha, ta muốn cho ngươi chết một vạn lần, trọn đời không thể siêu thoát!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 535: Thần Khư Thiên Ma. (2)

Phiên Thiên Ấn đè xuống, Thác Tháp thiên thần kia bắt đầu từng khúc sụp đổ tan rã, thân thể cao lớn một đoạn đón lấy một đoạn đứt gãy, Giang Nam cười lạnh nói:

- Một Thiên Ma cũng dám giả mạo thần minh? Biến thành Như Ý đan cho ta a!

Phiên Thiên Ấn trấn áp mà xuống, Thác Tháp thiên thần kia bị đánh bạo toái, đột nhiên hóa thành vô số tia thần thức, muốn lần nữa ngưng tụ thân thể, thanh âm quỷ dị ở bốn phương tám hướng truyền đến:

- Tiểu quỷ, ta là thần, pháp lực của ngươi há có thể làm bị thương thần...

Bàn tay lớn của Giang Nam trùng trùng điệp điệp nắm chặt, tất cả thần thức hết thảy ở trong lòng bàn tay hội tụ, phi tốc ngưng kết, Thác Tháp thiên thần kia cả kinh kêu lên:

- Thần thức thần thông?

Hắn lời còn chưa dứt, liền bị Giang Nam trực tiếp ngưng tụ thành một khỏa linh đan màu hồng đỏ thẫm, ở trong lòng bàn tay quay tròn chuyển động.

Giang Nam sáng tạo thần thông, tu luyện Phiên Thiên Ấn thần thông không giống người thường, sớm đã đem thần thức thần thông luyện nhập bên trong Phiên Thiên Ấn, biến thành một loại Ngũ Kiếp Ấn, đã có pháp lực thần thông, lại là thần thức thần thông.

- Cái này là Như Ý đan, phục dụng có thể tăng cường thần thức?

Giang Nam ăn Như Ý đan này vào, linh đan này vừa mới vào bụng, lập

tức hóa thành vô số thần thức, cùng thần trí của hắn giao hòa, để cho tu vi thần trí của hắn lại có tăng trưởng một đoạn biên độ nhỏ.

Như Ý đan này vừa mới hóa đi, đột nhiên, một cổ oán khí từ trong nội đan bay lên, lại hóa thành một Thác Tháp thiên thần, nhảy vào bên trong mi tâm của hắn, cười khanh khách nói:

- Tiểu quỷ, ta đã cho rằng ta thật sự phải chết rồi, không nghĩ tới ngươi không biết luyện chế Như Ý đan, đem nhục thân của ngươi giao cho ta a!

Vị Thác Tháp thiên thần này cùng vừa rồi bất đồng, trở nên âm trầm khủng bố, là oán khí của Thần Ma sau khi chết, Thiên Ma là thần thức cùng oán khí ngưng tụ, tuy Giang Nam đánh tan thần trí của hắn, nhưng oán khí chưa bỏ, sau khi ăn Như Ý đan vào, oán khí lập tức bắt đầu quấy phá.

Cổ oán khí này là oán khí của Thần Ma chết mất, cường hoành vô cùng, đơn giản liền có thể thôn phệ thần hồn tu sĩ, chiếm cứ nhục thân của tu sĩ.

Bất quá, cổ oán khí này vừa mới nhảy vào giữa mi tâm của Giang Nam, liền thấy phía trước Tử Phủ thò ra một bàn tay ánh vàng rực rỡ, một bả liền đem Thác Tháp thiên thần trảo trong lòng bàn tay, dùng sức sờ, Thác Tháp thiên thần hóa thành một cổ khói xanh tiêu tán.

- Thì ra là thế, muốn đem Thiên Ma luyện thành Như Ý đan chính thức, còn cần luyện hóa oán khí oán niệm trong đó mới được. Loại trừ oán khí oán niệm, đối với những người khác mà nói chỉ sợ không dễ, hơi không cẩn thận sẽ bị xâm chiếm nhục thân, mà ta lại không cần lo lắng cái này.

Giang Nam cất bước hướng chỗ sâu trong đại sa mạc đi đến, thầm nghĩ:

- Ta hôm nay đã tu luyện ra tòa thần thức đạo thứ tám đài, lại phục dụng một ít Như Ý đan, liền có thể tu thành thần thức Thần Phủ, nếu thần thức có thể tu thành Thần Phủ, vô luận là uy lực thần thông, hay là tốc độ tu luyện đều sẽ phi tăng, thời gian bước vào Huyền Đài cảnh liền có thể sâu sắc rút ngắn!

Giang Nam không có đi ra rất xa, liền gặp được một loại Thiên Ma hình thái khác, một Thiên Ma đã xâm chiếm thân thể tu sĩ loài người, sau khi thiên ma xâm chiếm thân thể tu sĩ, cắn nuốt thần hồn cùng trí nhớ của tu sĩ, cũng có thể tu luyện, thậm chí có thể trở nên cực kỳ cường đại.

Thiên ma này đã tu luyện tới Đạo Đài thất trọng cảnh giới, Sinh Tử Đài cảnh, cực kỳ cường đại, bất quá ở trước mặt hắn vẫn là không có đất dụng võ, bị hắn một quyền đánh nát bấy thân thể.

Thiên ma kia mới vừa bay lên, tính toán xông vào mi tâm của Giang Nam, liền bị Giang Nam một tay bắt được, một đạo Thái Dương Ấn luyện đi oán niệm nguyên khí, sinh sôi luyện hóa thành Như Ý Đan.

Theo đi vào Thần Khư hoang mạc càng sâu, xuất hiện Thiên Ma liền càng mạnh mẻ, thậm chí ngay cả Thiên Ma có thể so với Thất Bảo Đài Cảnh tu sĩ cũng xuất hiện!

Bất quá, Giang Nam thủy chung không có gặp phải loại Thiên Ma hình thái thứ ba, Đại Thiên Ma.

Đại Thiên Ma cùng người khác bất đồng, là ma đầu bám vào trên máu thịt của Thần Ma ngưng tụ thành, thân thể là huyết nhục cùng khối vụn xương cốt của thần minh, thực lực so sánh với hai loại thiên ma khác còn muốn cường hoành, là bá chủ trong thiên ma!

Nếu có thể đem loại Thiên Ma luyện này thành Như Ý Đan, một quả liền hiệu quả bằng ngàn viên Như Ý Đan bình thường, thậm chí còn muốn tốt hơn!

Tin đồn trong Thần Khư có loại Thiên Ma Vương hình thái thứ tư, thực lực có thể so với Thiên Cung cường giả, nếu bắt được Thiên Ma Vương, luyện thành Như Ý Đan, thậm chí có thể làm cho thần thức của người nhất cử tăng lên tới Thiên Cung cảnh giới!

Nhưng mà, Thiên Ma Vương lại được xưng Hư Không Thiên Ma, qua

như gió như điện, tùy thời có thể ẩn nặc hư không, cho dù là Chưởng Giáo Chí Tôn cũng mơ tưởng bắt giữ loại ma đầu này, hơn nữa bọn họ là thần thức cùng oán niệm của Thần Ma độ cao tụ hợp, luyện hóa càng thêm khó khăn.

Trong truyền thuyết, đã từng có Chưởng Giáo Chí Tôn Thánh Hỏa giáo mang theo trấn giáo chi bảo, xâm nhập trong Thần Khư, tính toán săn giết Thiên Ma Vương, kết quả bị mười mấy đầu Thiên Ma Vương vây công, chết ở nơi đây, thậm chí ngay cả trấn giáo chi bảo cũng không có thể trở về.

Thánh Hỏa giáo cũng bởi vì Chưởng Giáo Chí Tôn tử vong, trấn giáo chi bảo mất, vì vậy bị những môn phái khác thâu tóm.

Theo Giang Nam biết, chỉ có Thái Hoàng lão tổ đã từng chém giết qua Thiên Ma Vương, nhưng mà rất là cực khổ, cho là dựa vào luyện hóa Thiên Ma Vương tăng lên tu vi thần thức cái được không bù đắp đủ cái mất, sau liền không có săn giết nữa.

Ban đầu Giang Nam chưa có tới Thần Khư lịch lãm, là bởi vì nơi đây thật sự nguy hiểm, bằng thực lực của hắn lúc trước, cũng không có nắm chắc có thể toàn thân trở lui.

Mà hôm nay, Giang Nam tự nhận là gặp phải Thiên Ma hình thái thứ nhất cùng thứ hai, tuyệt đối có thể chiến thắng, nếu như gặp phải Đại Thiên Ma, mặc dù không địch lại cũng có thể tự vệ, vì vậy mới sẽ chọn ở chỗ này lịch lãm.

Hắn giết hơn trăm đầu thiên ma, luyện trên trăm viên Như Ý Đan, hết thảy phục dụng, thần thức Đạo Đài thứ tám càng phát ra viên mãn.

Đột nhiên, bên tai Giang Nam truyền đến một tiếng ầm vang, phía dưới tám tòa thần thức Đạo Đài, dần dần hữu thần ngưng tụ, hóa thành từng dãy núi.

Chỉ nghe rầm rập không ngừng bên tai, từng ngọn núi lớn thần thức

nhanh chóng tạo thành, lại có thần thức hóa thành từng mảnh bình nguyên, bồn địa, thần thức hóa mưa, rơi xuống đất tạo thành suối, hồ, sông lớn.

Loại biến hóa này kéo dài đếm canh giờ, rốt cục dần dần ngừng nghỉ, một đại lục rộng lớn không giới hạn tạo thành.

- Còn không phải là Thần Phủ cảnh giới...

Giang Nam khẽ cau mày, hắn ăn vào trên dưới một trăm viên Như Ý Đan, đã đột phá đệ bát tọa thần thức Đạo Đài, nhưng mà cách ngưng tụ thần thức Thần Phủ còn cách một đoạn, chẳng qua là tương đương với đạp ở biên giới thần thức Thần Phủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 536: Thiên Ma Vương

Hắn cảm giác được, nếu như mình muốn ngưng tụ thần thức Thần Phủ, thần thức cần thiết chỉ sợ còn nhiều hơn gấp mười lần mới có thể làm được!

Giang Nam thử vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trong lòng không khỏi vui mừng, tốc độ thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh nhanh hơn, tốc độ luyện hóa Linh Dịch, chuyển thành pháp lực cũng tăng lên thật to:

- Gấp mười lần. . . ta thấp nhất còn cần chém giết ngàn đầu thiên ma, luyện thành Như Ý Đan, mới có thể tu thành thần thức Thần Phủ! Nếu tu thành thần thức Thần Phủ, thời gian tu luyện của ta có thể rút ngắn nhất thời nữa khắc!

Thần thức là trụ cột của tu vi cảnh giới tăng lên, không chỉ có thể làm cho pháp lực, Thần Thông, pháp bảo phát huy uy lực mạnh hơn, hơn nữa đối với tu luyện có tác dụng trọng yếu.

Thần thức càng mạnh, tốc độ tu luyện càng nhanh, nếu như hắn có thần thức Thiên Cung cảnh giới, tốc độ tu luyện tuyệt đối có thể giống như tu luyện ở Thần thông cảnh, cực kỳ nhanh!

Mấu chốt nhất chính là, Đạo Đài, Thần Phủ cho tới Thiên Cung, trụ cột xây dựng đều là thần thức, pháp lực hóa thành Đạo văn bám vào ở trên thần thức, vì vậy mới có thể hình thành Đạo Đài, Thần Phủ cùng Thiên Cung.

Bất quá Giang Nam còn không biết, lúc này cũng không phải chỉ có hắn ở trong Thần Khư, các môn các phái, không biết bao nhiêu cường giả tràn vào Thần Khư, những người này là tinh anh các đại môn phái, Thánh Địa, thực lực cực kỳ mạnh mẻ, thậm chí không thiếu Thần Phủ, Thiên Cung cho tới cường giả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, hết thảy vì sưu tầm hắn mà đến.

Một vị Yêu Thần Tông hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy đại mạc cát vàng,

không khỏi cau mày nói:

- Thần Khư quá rộng lớn, muốn tìm được một người, không khác mò kim đáy biển, như thế nào mới có thể tìm được tiểu tử Giang Nam kia?

Một người bên cạnh hắn cười lạnh nói:

- Nhiều cường giả tìm kiếm hắn như vậy, còn có thể chạy trốn được sao? Lần này nguyên giới ta hơn ba mươi đại phái, trừ Huyền Thiên Thánh Tông, Tinh Nguyệt Ma Tông,Thiên Phủ cùng với Nam Hải trung lập ra, thì tất cả đều phái cường giả tới sưu tầm tung tích của hắn, cho dù hắn xâm nhập chỗ sâu nhất của Thần Khư, cũng có thể bắt được! Hiện tại lo lắng duy nhất chính là, tiểu tử này bị thiên ma nào nuốt, nếu chết ở trong tay thiên ma, bảo vật của hắn liền không dễ tìm.

Đang nói, đột nhiên một cổ tà phong thổi tới, hô một tiếng liền đi tới trước người mấy vị Đạo Nhân Yêu Thần Tông này, là một Thiên Ma khí diễm ngập trời, quanh thân đỏ ngầu như máu, cái đuôi phía sau dài như móc câu, một đôi nhục sí xôn xao triển khai, đem tất cả mọi người Yêu Thần Tông gắn vào dưới cánh chim, kiệt kiệt cười quái dị nói:

- Bảo vật? Bảo vật gì?

- Đại Thiên Ma? Là Đại Thiên Ma!

Mấy vị Yêu Thần Tông đệ tử này trong lòng đại hỉ, vội vàng tế lên pháp bảo của mình, chỉ thấy từng kiện pháp bảo bay lên không, hướng thiên ma kia oanh khứ. Bọn họ mấy người này cũng không phải là tay mơ, mà là Đạo Đài cường giả tu thành tam trọng tứ trọng, uy lực pháp bảo cũng là cực kỳ cường đại.

Đại Thiên Ma kia há mồm khẽ hấp, chỉ thấy từng kiện pháp bảo nhất thời rối rít cách khống chế của bọn hắn, rơi thẳng vào trong miệng của hắn, bị hắn nhai băng băng rung động.

Mấy vị đệ tử Yêu Thần Tông liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên thân thể nhất

tề lay động, hóa thành tất cả cự thú, gào thét liên tục , hướng Đại Thiên Ma kia đánh tới.

Yêu Tộc thân thể mạnh hơn, ở trên Tiên Thiên liền mạnh hơn Nhân Tộc rất nhiều lần, thân thể Yêu Tộc tu luyện tới Đạo Đài cảnh lại càng muốn vượt xa Nhân Tộc, huống chi mấy vị Yêu Thần Tông đệ tử này cũng là yêu thú thượng cổ dị chủng tu luyện thành Đại Yêu, thực lực lại càng vượt xa cùng thế hệ!

- Yêu Tộc sao? Yêu Tộc và ngon nhất !

Đầu Đại Thiên Ma kia cạc cạc cười to, cái đuôi vung vẩy, phù một tiếng liền xuyên thủng đầu của một thượng cổ dị chủng, há mồm khẽ hấp, chỉ thấy thần hồn thần thức của dị thú này trực tiếp bị hắn từ trong Tử Phủ xé ra, một ngụm nuốt đi xuống!

Đầu Đại Thiên Ma này đại khai sát giới, trong chớp mắt liền đem mấy vị đệ tử Yêu Thần Tông giết sạch hết thảy, ngay cả thần hồn trí nhớ của mấy vị Yêu Thần Tông đệ tử này hết thảy cũng ăn hết luyện hóa, nhắm mắt tìm tòi trí nhớ mấy người này, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ mừng rỡ như điên:

- Trên người tiểu quỷ tên là Giang Nam kia có thần vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim? Như vậy là một thiên đại tin tức! Xem ra tiểu quỷ tên là Giang Nam này rất khó đối phó, nếu không bọn họ cũng sẽ không đến nhiều cao thủ như vậy, bất quá ta cũng không phải là loại phế vật nầy. Cạc cạc, nếu ta có thể được đến thần vật này, coi như là Thiên Ma Vương cũng phải sợ ta ba phần!

Hô…

Hắn hóa thành một cổ âm phong rời đi, cuồn cuộn nổi lên trận trận cát vàng, nhấc lên từng đạo long quyển phong!

- Giang Nam phải không? Ngươi trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

Một màn tương tự còn đang không ngừng trình diễn, tu sĩ của Huyền

Minh Nguyên Giới mặc dù là tinh anh các môn các phái, nhưng vẫn có chút người thời vận không tốt bị thiên ma đoạt xá thân thể, cắn nuốt trí nhớ, nhận được tin tức này, nhất thời để cho trong Thần Khư trở nên vô cùng náo nhiệt.

- Có một Nhân Tộc đi tới Thần Khư ta, lúc này mới chọc tới nhiều người xông vào Thần Khư ta đại khai sát giới như vậy?

Vị trí trung tâm nhất Thần Khư, núi minh thủy tú, vô số tòa cung điện san sát, trung ương nhất là một Thần Tọa khổng lồ, Thần Tọa này cao ngàn trượng, chiều rộng cũng có sáu bảy trăm trượng, đã rách tung toé, phía trên hiện đầy tú tích loang lổ, hiển nhiên cực kỳ Cổ lão.

Mà ở trong các kiến trúc của tòa cung điện, ở lại vô số thiên ma, Đại Thiên Ma, số lượng nhiều làm cho người khác giận sôi, giờ phút này Thiên Ma, Đại Thiên Ma rối rít quỳ rạp trên đất, không dám nhúc nhích chút nào.

Trên thần tọa, một Thiên Ma khổng lồ ngồi ở chỗ đó, giống như một Ma Thần, bắt được thần hồn của một tu sĩ, ngưng mắt nhìn chỉ chốc lát, cười lạnh nói:

- Những nguyên giới tu sĩ này thật to gan, lại dám ở Thần Khư tùy ý làm bậy, thần vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, nhất định phải rơi vào trong tay Bức Vương Thần ta, bất quá nhiều cường giả như vậy, ngay cả ta không cẩn thận cũng sẽ vẫn lạc. . . Các con, lục soát cho ta, nhất định phải lục soát ra tiểu tử tên là Giang Nam kia!

- Ta chỉ muốn Nhân Tộc tên là Giang Nam kia, về phần những tu sĩ khác, các ngươi có thể ăn!

Phần phật…

Trong các cung điện, chi chít Thiên Ma, Đại Thiên Ma rối rít bay ra, đông nghịt một mảnh, giống như mây đen vạn dặm, nhấc lên trận trận âm phong, quỷ khóc lang gào không ngừng bên tai, hướng bốn phương tám hướng bay đi!

Chỗ sâu trong đại mạc, Giang Nam kinh nghiệm chém giết, lại luyện ra trên dưới một trăm viên Như Ý Đan, sau khi phục dụng, dần dần thần thức của hắn hóa mưa, mưa to dầm dề vẩy vào trên đại lục do thần thức biến thành, nhất thời giang hà tăng vọt, nước khắp dãy núi, hướng Đông phương bôn lưu mà đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 537: Điên Cuồng Giết Chóc. (1)

Nước mưa hội tụ, càng ngày càng nhiều, dần dần hóa thành đại dương mênh mông, từng ngọn thần thức Đạo Đài trôi lơ lửng ở trên đại dương mênh mông cùng đất liền.

- Vẫn là không có luyện thành thần thức Thần Phủ, bất quá tốc độ tu luyện của ta lại tăng không nhỏ lên!

Giang Nam vừa luyện hóa Linh Dịch, vừa đi thẳng về phía trước, hắn mấy ngày nay tốc độ tu luyện một ngày so sánh với một ngày mau, thật sâu cảm nhận được chỗ tốt của thần thức cường đại.

Thần thức đi trước, để cho tốc độ tu luyện của hắn tuyệt đối có thể cái sau vượt cái trước, không chỉ có từ trên thực lực, giống như trước ở trên cảnh giới cũng muốn vượt xa những cao thủ trẻ tuổi nổi danh đã lâu kia!

-Ân? Nhiều thiên ma như vậy?

Giang Nam đột nhiên dừng bước lại, cẩn thận nhìn sa mạc hoang vu hướng tiền phương, chỉ thấy nơi đó là một thiên ma bộ lạc, có khoảng mấy trăm thiên ma, có không có thân thể, có xâm chiếm thân thể tu sĩ, có thể tu luyện!

- Đại Thiên Ma!

Con ngươi hắn co rút nhanh, đột nhiên thấy trong thiên ma bộ lạc này, một Thiên Ma dị thường cao lớn cùng người khác bất đồng, không chỉ có thân thể, hơn nữa trên người tản mát ra một cổ thần uy như có như không, hiển nhiên là Đại Thiên Ma bám vào trên huyết nhục Thần Ma!

Đại Thiên Ma này lớn lên cực kỳ hùng tráng, không kém Tần Phi Ngư kia chút nào, trên mặt hắn chỉ có một con mắt, sinh trưởng ở vị trí mi tâm, lớn

nhỏ như trái bưởi, hắc bạch phân minh, hiển nhiên là thủ lĩnh bộ lạc, những thiên ma khác hết thảy bị hắn nô dịch.

- Có mùi nhân loại! Loài người, ngươi không thể gạt được thần nhãn của ta, ra đi!

Đại Thiên Ma kia đột nhiên cau mũi, chung quanh hít hà, đột nhiên mở ra con mắt kia, hướng phương hướng Giang Nam ẩn núp nhìn lại, lấy tay chộp tới, sa mạc hoang vu trước người Giang Nam bị hắn sinh sôi bóp vỡ!

- Đại vương, thật sự là một nhân loại, hơn nữa còn là tu sĩ trong nhân loại!

Sa mạc hoang vu mới vừa nghiền nát, mấy chục đầu thiên ma sưu sưu sưu bay tới, đem Giang Nam vây quanh ở chính giữa, trong đó một đầu thiên ma kêu lên.

Giang Nam đứng ở trung ương mấy chục đầu thiên ma, vẻ mặt không thay đổi, đánh giá Đại Thiên Ma nơi xa kia, chỉ thấy độc nhãn Đại Thiên Ma kia bị nhiều thiên ma bảo vệ ở chính giữa, như một thổ hoàng đế.

Mà ở trong thiên ma bộ lạc nơi này, còn có không ít nhân loại, hẳn là bị Thiên Ma bắt, những người này có lão có ấu, thậm chí còn có phụ nữ và trẻ em, bị thanh sắt xuyên qua bộ ngực, máu tươi liên tục không ngừng từ trước ngực chảy ra.

Hắn thậm chí thấy một vị phụ nhân trong ngực ôm trẻ mới sinh, trẻ mới sinh kia oa oa khóc, hẳn là còn chưa dứt sữa.

Những người này giống như xác người biết đi, hai mắt không có bất kỳ quang thải, một chút cũng không có sinh cơ.

- Những người này là người phàm? Loại Thiên Ma này cướp sạch thôn trang của người phàm?

Giang Nam chỉ cảm thấy trong lòng có một cổ lệ khí đang không ngừng tăng lên, trong mắt sát cơ đại tác, liếm liếm đôi môi.

- Tu sĩ tốt, thân thể tu sĩ nhai cực kỳ ngon, hơn nữa thần hồn của bọn hắn cũng mỹ vị nhất, so sánh với những người phàm tục vị tốt hơn trăm ngàn lần!

Độc nhãn đại Thiên Ma kia con ngươi sáng ngời, rơi vào trên người Giang Nam, cười hắc hắc nói:

- Bắt hắn cho ta, phải sống, Đại vương ta thích ăn sống!

Hô…

Mấy chục đầu thiên ma bốn phương tám hướng đánh tới, rối rít hướng Giang Nam chộp tới, loại Thiên Ma này so sánh với Thiên Ma lúc trước Giang Nam gặp được còn muốn cường đại, càng khó có thể đối phó, hiển nhiên là ăn không biết bao nhiêu huyết nhục cùng thần hồn của nhân loại, thậm chí ngay cả huyết nhục cùng thần hồn của tu sĩ khẳng định cũng ăn không ít!

Tu sĩ tiến vào Thần Khư, cũng là tận lực tìm kiếm Thiên Ma lạc đàn, nếu gặp phải bộ lạc thiên ma, cũng chỉ có thể đi vòng qua, nếu bị phát hiện, kia cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Thiên Ma bộ lạc có Đại Thiên Ma, đủ để đem một vị cường giả tu thành Huyền Đô Thần Phủ, Ngọc Kinh Thần Phủ thắt cổ!

- Sát giới, ta muốn đại khai sát giới!

Hai mắt Giang Nam đỏ ngầu như máu, một cổ hơi thở thô bạo đột nhiên phóng lên cao, giống như Phật Đà tức giận, giống như Thần Ma!

- Ma Chung Bá Thể, Pháp Thiên Tượng Địa!

Thân thể hắn điên cuồng tăng vọt, huyết nhục ngọa nguậy, một mảnh cánh tay dài hẹp diễn sinh ra, hóa thành Cự Nhân cao ba trăm trượng, ba mặt tám cánh tay, tám tay mở ra, bắt lấy tám đầu thiên ma, dùng sức sờ, trực tiếp tạo thành tám viên Như Ý linh đan!

Rống…

Hắn ba mặt há mồm rống giận, âm ba hóa thành đạo văn loại tiếng gầm, đem Thiên Ma vọt tới hết thảy oanh phi!

Một đầu thiên ma gào thét vọt tới, từ bầu trời lao thẳng tới Thiên Linh Cái của hắn, Giang Nam lật tay, một đạo Bổ Thiên Ấn hướng về phía trước chấn đi, một ấn Bổ Thiên, trực tiếp đem đầu thiên ma kia phách thành một quả Như Ý Đan.

Những thiên ma khác tập hợp lại, bầu trời nhất thời âm tối xuống, đầu đầu thiên ma từ bốn phương tám hướng xâm nhập, Giang Nam vững vàng đứng tại nguyên chỗ, Bổ Thiên Ấn, Phiên Thiên Ấn, Khổng Tước Minh Vương Ấn, Thái Dương Ấn liên tục không ngừng đánh ra, không có bất kỳ một đầu thiên ma nào có thể chống lại một chiêu của hắn, mặc dù có thiên ma công phá phòng ngự, chui vào nhục thể của hắn, cũng bị Huyền Thai của hắn trực tiếp luyện hóa hấp thu!

Thình thịch thình thịch!

Đầu đầu thiên ma bị hắn đánh nổ tung, ngay sau đó bàn tay một trảo, sinh sôi luyện hóa thành Như Ý Đan.

Trong chớp mắt, mấy chục đầu thiên ma liền bị hắn tàn sát không còn, biến thành mấy chục mai linh đan.

- Muốn ăn ta? Ta trước ăn ngươi đã!

Giang Nam nhấc chân đạp xuống, một Thiên Ma đoạt xá thân thể tu sĩ chui vào dưới đất, chuẩn bị đánh lén, bị hắn đạp bẹp toái rụng, ngay sau đó lấy tay một trảo, có một đầu thiên ma bị hắn từ dưới đất kéo đi ra ngoài, nhìn độc nhãn Đại Thiên Ma một cái, cầm Thiên Ma trong tay sinh sôi bóp nát!

Đại Thiên Ma độc nhãn kia lơ đễnh, cười hắc hắc nói:

- Nhân loại tu sĩ này cũng là lợi hại, lại có thể giết hơn bốn mươi hài nhi

của ta, bất quá, ngươi có thể ở trong tay các con của ta kiên trì bao lâu? Lên, cũng lên cho ta, giết hắn rồi, Đại vương ta tình nguyện ăn thi thể của hắn!

Hô…

Trong Thiên ma bộ lạc, mấy trăm đầu thiên ma gào thét bay lên, đông nghịt một mảnh, giống như bầy Ô Nha hướng Giang Nam đánh tới, trong chớp mắt liền bao phủ Giang Nam, khóa thành một quả cầu cự đại.

Oanh…

Thiên Ma mới vừa nhào tới trên người Giang Nam, liền bốn phương tám hướng nổ tung, Giang Nam gầm lên, tế lên Ngũ Kiếp Chung, Ngũ Kiếp Chung đương đương rung động, mỗi vang một tiếng, liền chấn vỡ thần thức một đầu thiên ma!

Khí huyết của hắn xông ra, đỉnh đầu hóa thành Khổng Tước Đại Phật, hóa thành Yêu Thần Kim Ô, hóa thành Ma la Ma Thần, ba hư ảnh thần phật!

- Ta chính là Thần, chính là Ma, chính là Phật!

Thân thể của hắn đứng thẳng, đem đầu đầu thiên ma đánh nổ tung luyện hóa, như Thần như Ma như Phật, bất quá số lượng thiên ma thật sự quá nhiều, nhiều đến để cho hắn đáp ứng không xuể, vẫn là có không ít đạo Thần thông cùng pháp bảo nện ở trên người Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 538: Điên Cuồng Giết Chóc. (2)

Tu sĩ chết ở trong thiên ma bộ lạc không ở số ít, trong đó thậm chí có tu thành Thần Phủ cường giả, pháp bảo của bọn hắn cũng bị Thiên Ma thúc dục, uy lực cực kỳ cường đại, thậm chí đem phòng ngự thân thể của Giang Nam công phá, để cho thân thể hắn chảy máu!

Độc nhãn Đại Thiên Ma kia ha hả cười một tiếng, đưa tay bắt tới một phàm nhân, răng rắc một ngụm cắn rụng nửa người trên, dùng sức nhai, máu tươi theo khóe miệng chảy xuống, nhe răng cười nói:

- Tiểu tử này cũng là một tu sĩ lợi hại, các con của ta chưa chắc có thể làm gì được hắn, nhưng có thể tiêu hao thực lực của hắn, sau đó ta lại đem hắn giết chết, ăn thần hồn cùng tinh khí của hắn, đem tu vi của hắn biến thành tu vi của ta!

Thiên ma không có bất kỳ nhân tính, chẳng qua là thần thức cùng oán khí oán niệm của Thần Ma ngưng tụ, cho dù đồng loại chết nhiều hơn nữa cũng sẽ không sinh ra nửa điểm lòng thương hại.

Đại Thiên Ma độc nhãn này chẳng qua là mượn Thiên Ma dưới trướng của mình tới tiêu hao pháp lực cùng lực lượng của Giang Nam, đợi thực lực của hắn không bằng trước, sẽ nhân cơ hội chém giết!

Giang Nam như một cái cối xay thịt, giết liên tục hai ba trăm đầu thiên ma, phảng phất vĩnh viễn không biết mỏi mệt, Thần Thông của hắn càng ngày càng mạnh, giơ tay nhấc chân tựa hồ là một pho tượng Cự Nhân có thể khai thiên tích địa.

Nhục thể của hắn mặc dù chịu không biết bao nhiêu công kích, nhưng theo phá theo tụ, phảng phất hắn trời sanh chính là cơ khí chiến đấu, có thể vĩnh viễn chiến đấu xuống!

Cũng không lâu lắm, mấy trăm thiên ma trong bộ lạc này liền bị hắn giết đến chỉ còn lại có mấy chục đầu, may mắn Thiên Ma còn sống sót thân thể cũng bị hắn nổ nát, không dám tái chiến, bốn phương tám hướng bỏ chạy!

- Muốn đi?

Giang Nam giết đến cao hứng, há mồm một nuốt, nhất thời không trung giống như xuất hiện ba dòng nước xoáy cự đại, những Thiên Ma đó mới vừa bay lên, liền thân bất do kỷ bị hắn một hơi hút trở lại, rối rít rơi vào trong miệng của hắn!

- Hết thảy chết thôi!

Thiên Ma này bị hắn một ngụm nuốt ăn, còn muốn ở trong nhục thể của hắn làm loạn, bay vào mi tâm của hắn, tính toán xâm chiếm nhục thể của hắn, bất quá Huyền Thai xuất hiện, liền đem oán khí oán niệm của Thiên Ma hết thảy thắt cổ, không còn sót lại chút gì.

Nuốt vào nhiều thiên ma như vậy, luyện hóa thần trí của bọn hắn, Giang Nam chỉ cảm thấy tu vi thần trí của mình tăng vọt lần nữa, cũng không lâu lắm, thần thức hóa thành đại dương mênh mông và đại lục, liền nhiều ra một vòng mặt trời chói chan, còn có trăng sáng đã ở trong ngưng tụ, cuối cùng tạo thành Minh Nguyệt!

Bốn năm trăm đầu thiên ma, cũng không đủ hắn đem tu vi thần thức hoàn toàn tăng lên tới Thần Phủ cảnh giới!

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt, trong lòng khẽ nhúc nhích, Sơn Hải Đỉnh bay ra, treo cao đỉnh đầu, rũ xuống hà sơn biển rộng bao la hùng vĩ.

Oanh…

Một quả đấm khổng lồ oanh phá đủ loại đạo văn mà Sơn Hải Đỉnh rủ xuống, thẳng đánh đến trước mặt hắn!

Đầu độc nhãn Đại Thiên Ma kia rốt cục xuất thủ!

- Nhân loại tu sĩ, ngươi quả nhiên rất mạnh, ta càng muốn lấy được nhục thể của ngươi! Ta sẽ đem cả người ngươi ăn hết, sau đó hấp thu!

Đầu độc nhãn Đại Thiên Ma này vừa động, chính là xu thế Lôi Đình chạy chồm, uy năng của quyền đầu, cơ hồ có thể so với Thần Phủ chi bảo, mạnh mẻ đến kinh khủng!

Giang Nam giơ tay lên đón đở một quyền này, không khỏi muộn hanh nhất thanh, chỉ cảm thấy cánh tay bị chấn tê dại, bị một quyền này đè ép bàn tay của mình, oanh ở trên người, thân bất do kỷ bay ra ngoài!

- Thân thể thật là mạnh! So sánh với ta mạnh hơn một bậc!

Người hắn ở giữa không trung, hai tay xê dịch, liền có Thiên Phủ Trọng Lâu trào ra, hướng độc nhãn Đại Thiên Ma kia oanh tới, hôm nay thần thức của hắn sắp tu thành Thần Phủ, tu vi cũng sắp sửa đạt tới Đạo Đài cảnh đỉnh, pháp lực hùng hồn, uy lực của Thiên Phủ Trọng Lâu càng thêm mạnh mẻ, lầu một trấn áp, đem đầu độc nhãn Đại Thiên Ma kia định ở tại chỗ.

- Thần Thông thật là lợi hại! Có thể vượt qua thần nhãn của ta sao?

Độc nhãn Đại Thiên Ma ngẩng đầu nhìn lại, trong độc nhãn bắn ra một đạo quang mang, đem Thiên Phủ Trọng Lâu cắt ra, ngay sau đó tung người đuổi theo Giang Nam, lòng bàn chân mở ra, là bảy tám móng vuốt sắc bén như đao, hung hăng hướng bộ ngực của Giang Nam cắm xuống:

- Chết đi!

- Phiên Thiên Ấn!

Giang Nam gầm lên, tùy ý móng vuốt này bắt trúng lồng ngực của mình, tám tay giơ lên, tám Phiên Thiên Ấn cùng nhau đập xuống.

Xuy…

Bộ ngực hắn đau xót, bị bảy tám móng vuốt đâm vào lồng ngực, sinh sôi kéo xuống một khối huyết nhục lớn, tám Phiên Thiên Ấn cũng rơi xuống, hết thảy nện ở trên người độc nhãn Đại Thiên Ma, đem đầu Đại Thiên Ma này đánh cho lật ra, bay ra ngoài mấy chục dặm.

- Huyết nhục này, ăn thật là ngon!

Mặc dù thân thể Độc nhãn Đại Thiên Ma bị hắn đánh cho rách nát, huyết nhục bay loạn, vẫn chân to giơ lên, đem huyết nhục của Giang Nam đưa đến trong miệng, hung hăng nhai hai cái, tán thán nói:

- Không hổ là cường giả thân thể cực mạnh, tư vị huyết nhục này so sánh với mùi vị của người phàm tốt hơn trăm ngàn lần!

- Ăn ngon sao? Ta để ngươi ăn đủ!

Phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, sau một khắc liền hiện ra ở trước người độc nhãn Đại Thiên Ma, tám cánh tay bay múa, như cuồng phong hướng hắn công tới.

Độc nhãn Đại Thiên Ma nhe răng cười, cùng hắn lấy cứng chọi cứng:

- Loài người tiểu quỷ, nhục thể của ngươi không bằng ta, Thần Thông cũng bị thần nhãn của ta khắc chế, hôm nay nhất định phải chết ở chỗ này, trở thành bữa ăn trong bụng của ta!

Hai cự nhân ở trên đại mạc quay cuồng, giết đến long trời lỡ đất, cát vàng bị dư âm của hai người giao thủ vung lên, bay lả tả, giống như bảo cát kinh khủng!

Từng ngọn đại sa mạc hoang vu cũng bị hai người hất bay lên giữa không trung, nhưng thủy chung không cách nào rơi xuống!

Đột nhiên, giữa không trung có mấy chục đầu Thải Phượng lôi kéo một chiếc phượng giá lái tới, phượng giá dừng lại trên không trung, trong đó một đầu Thải Phượng xa xa hướng bảo cát trông đi, thúy sinh sinh nói:

- Công tử, bên kia giao thủ, chính là Giang Nam cùng một đầu Đại Thiên Ma!

Minh Hiên Thánh Tử đi ra phượng giá, mắt phượng hướng bảo cát trông đi, chỉ thấy hai cự nhân ở trong bảo cát đánh cho thiên hôn địa ám, răng rắc răng rắc, từng đạo Lôi Điện dữ dội bổ tới, cũng là hai Cự Nhân này công kích ma sát không khí, nhấc lên sấm chớp!

Sấm chớp cùng bảo cát hòa nhau, đem nơi đó biến thành một mảnh tuyệt cảnh!

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, quả nhiên có mấy phần thủ đoạn, nếu ta cùng hắn chính diện giao phong, mặc dù có thể diệt trừ hắn, nhưng người sẽ bị thương nặng.

Trong mắt Minh Hiên Thánh Tử hàn quang chợt lóe, thấp giọng quát nói:

- Lấy cung ra!

Có một đầu Thải Phượng lập tức hóa thành thiếu nữ, từ trong phượng giá lấy ra một cây ngọc cung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 539: Sống Chết Trước Mắt! (1)

Mấy chục đầu Thải Phượng trong miệng phóng hỏa, chỉ thấy liệt hỏa rối rít tràn vào trong ngọc cung, ngọc cung càng lúc càng lớn, thân thể Minh Hiên Thánh Tử lay động, hóa thành một đầu Phượng Hoàng cánh giương mấy trăm mẫu, một trảo cầm cung thân, một trảo kéo ra dây cung, cười lạnh nói:

- Đợi lúc bọn hắn lưỡng bại câu thương, liền đem Giang Tử Xuyên kia bắn chết!

Ngọc cung này kéo ra, nhất thời thiên địa linh khí điên cuồng tịch cuốn tới, vô số linh khí cùng đạo văn của Minh Hiên Thánh Tử kết hợp, hóa thành một mũi tên dài đến mấy trăm trượng, thẳng tắp chỉ hướng Giang Nam trong bão cát.

Ánh mắt Minh Hiên Thánh Tử gắt gao khóa thân hình của Giang Nam, chỉ đợi trận chiến này rơi xuống màn che, liền trực tiếp đem Giang Nam một tên bắn chết!

Cái ngọc cung này tên là Phượng Dẫn Cung, là một bảo vật Động Thiên Thần Phủ, hắn cũng không phải là không có bảo vật cấp bậc cao hơn, lấy thân phận Kim Phượng Các Thánh Tử của hắn, cho dù là Thiên Cung chi bảo cũng cái gì cần có đều có, bất quá hôm nay tu vi của Minh Hiên Thánh Tử chẳng qua là cảnh giới Côn Luân Thần Phủ, miễn cưỡng thúc dục Thiên Cung chi bảo, uy lực còn không bằng Động Thiên chi bảo.

Mà bảo vật Động Thiên Thần Phủ chính là gần với Thiên Cung chi bảo, là bảo vật mạnh nhất trong Thần Phủ cảnh, hắn có thể phát huy ra ba bốn thành, ba bốn thành uy lực, liền đủ để bắn sát Thần phủ tam trọng, tứ trọng, Côn Luân Thần Phủ hoặc là Thiên Môn Thần Phủ tu sĩ !

Hơn nữa những thiếu nữ Kim Phượng Các khác liên thủ, một mủi tên này thậm chí có thể bắn chết Huyền Đô Thần Phủ cường giả!

Trong bão cát, Giang Nam cùng độc nhãn Đại Thiên Ma chiến đấu đã đến thời điểm kịch liệt nhất, hai Cự Nhân quay cuồng, từng quyền đến thịt, đánh đến huyết nhục vẩy ra.

Cùng độc nhãn Đại Thiên Ma chiến đấu, để cho Giang Nam cảm giác thi triển không ra thủ đoạn, ánh mắt của đầu thiên ma này chính là thần nhãn, Thần Quang trong mắt bay ra, bất kỳ Thần Thông gì cũng bị trực tiếp đánh tan, không có uy lực.

Mà tu sĩ chiến đấu, chính yếu nhất là có ba loại thủ đoạn, loại thứ nhất chính là Thần Thông, loại thứ là pháp bảo, loại thứ ba mới là thân thể, về phần thần thức công kích chỉ là thủ đoạn phụ trợ mà thôi.

Không có thể động dụng Thần Thông, thực lực của Giang Nam nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra bốn năm thành!

Hơn nữa, thân thể Đại Thiên Ma này cực mạnh, so sánh với Giang Nam còn muốn cao hơn một bậc nửa trù, lực lượng so với hắn còn muốn lớn hơn nhất phân, Lượng Kiếp Trận Đồ cũng không thể thương tổn được hắn, nếu không phải Giang Nam tu thành Ma Thần Chân Thân, ba mặt tám cánh tay, chỉ sợ là không thể cùng hắn chống lại.

Nhiều lần bị Giang Nam thu vào Lượng Kiếp Trận Đồ, không đợi uy lực trận đồ bộc phát, con mắt liền bắn Thần Quang xé rách trận đồ, từ trong trận đồ nhảy ra. Giang Nam sợ trận đồ bị Thần Quang cắt toái, cũng không dám lại dùng Lượng Kiếp Trận Đồ.

Về phần Thiên Phủ Trọng Lâu thì căn bản không cách nào rơi xuống, bị độc nhãn Đại Thiên Ma Thần Quang chiếu trúng, liền bay tới giữa không trung. Mà Đạo Âm Cổ đối với hắn trùng kích cũng rất có hạn.

Không chỉ có như thế, lực uy hiếp của Ngũ Kiếp Chung đối với đầu Đại

Thiên Ma này cũng không lớn, thần thức của hắn giấu ở bên trong Thần Nhãn, Ngũ Kiếp Chung không cách nào công phá thần nhãn, tự nhiên không cách nào làm gì hắn.

Mà độc nhãn Đại Thiên Ma căn bản không có thần hồn, chỉ có oán khí, Thiên Ma Cầm loại bảo vật trảm sát thần hồn này tự nhiên cũng không có chỗ dùng.

Hơn nữa, cái thần nhãn này uy hiếp đối với hắn cũng là thật lớn, mấy lần hiểm hiểm cắt toái, cũng may có Sơn Hải Đỉnh, ngăn cản được một phần uy năng trong Thần Quang.

Giang Nam còn là lần đầu tiên gặp phải đối thủ khó dây dưa như thế!

- Khó trách không biết bao nhiêu tu sĩ chết ở trong tay đại Thiên Ma, loại Thiên Ma này đúng là rất khó dây dưa, bất quá cũng không phải là hoàn toàn không có nhược điểm!

Hắn rất nhanh phát hiện nhược điểm của đầu độc nhãn Đại Thiên Ma này, thân thể của độc nhãn Đại Thiên Ma cùng người khác bất đồng, là ma đầu bám vào ở trên Thần nhãn mà diễn sinh ra, huyết nhục quanh thân cũng là huyết nhục từ trong thần nhãn sinh trưởng ra.

Mỗi toái rụng một phần huyết nhục, thần nhãn cũng cần tiêu hao năng lượng đi tu bổ thân thể, năng lượng trong thần nhãn cũng sẽ suy yếu một phần, lần sau ngưng tụ thân thể, liền cần tiêu hao càng nhiều năng lượng.

Theo thời gian chuyển dời, đầu Đại Thiên Ma này đang không ngừng tước nhược, mà Giang Nam lại không ngừng trở nên mạnh mẻ, trong Tử Phủ hắn, liên tục không ngừng có Linh Dịch xông ra, không chỉ có bổ sung tu vi tiêu hao, hơn nữa càng làm cho tu vi của hắn không ngừng đề thăng!

Chiến đấu liên miên, để cho tất cả tiềm lực của hắn hết thảy kích phát ra, thần thức cường đại thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, lấy tốc độ trước nay chưa từng có vận chuyển, bên trên Linh Đài, Dao Đài, Liên Đài, Đạo

Đài, các loại đạo văn không ngừng diễn sinh, để cho bốn tòa Đạo Đài càng lúc càng lớn, càng ngày càng rộng lớn.

Thậm chí, đủ loại lĩnh ngộ lúc trước hắn chưa từng nghĩ đến, giờ phút này theo chiến đấu chuyển dời cũng nườm nượp mà đến, Giang Nam không hề cực hạn với tám loại Thần Thông mà mình khai sáng nữa, các loại Thần Thông rơi xuống, uy lực mỗi một chủng Thần Thông cũng bị hắn phát huy đến trạng thái lớn nhất!

Năm đó trong Thất Bảo Lâm, hóa thân Tuyên Vô Tà cùng Thái Hoàng lão tổ đánh một trận, chính là loại trạng thái trước mắt này, các loại Thần Thông hạ bút thành văn, quá gần đạo diệu.

Đây chính là cảnh giới cao tầng của Đại Tông Sư, thẳng đuổi theo Thần Thông bổn nguyên.

Giang Nam lâm vào trong loại cảnh giới kỳ diệu này, không hề ỷ vào thân thể cùng độc nhãn Đại Thiên Ma liều mạng, mà là tám tay rơi xuống, các loại Thần Thông nhất nhất trán phóng, hoàn mỹ vô khuyết, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Độc nhãn Đại Thiên Ma gào thét liên tục, trong mắt Thần Quang kích bắn, đem từng loại từng loại Thần Thông cắt toái, muốn vọt tới trước người Giang Nam cùng hắn đối chiến, rồi lại bị Thần Thông của hắn lần nữa bức lui, phải tiếp tục buông thả Thần Quang, mệt mỏi ứng phó.

Càng về sau, độc nhãn Đại Thiên Ma dần dần lộ ra vẻ mỏi mệt, bên trong Thần Nhãn tiêu hao năng lượng càng nhiều hơn!

- Đầu Đại Thiên Ma này đối với ta mà nói đã không có giá trị tiếp tục giao thủ, không cần lưu tính mạng hắn nữa!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chợt lóe, đột nhiên vung tay lên, thần quang thanh vàng xích hắc bạch ngũ sắc bay lên, bá một tiếng đem độc nhãn Đại Thiên Ma thu vào trong Thần Quang.

Loại ngũ sắc thần quang này là Thần Thông trong Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, Ngũ Hành tương dung, có thể diệt người diệt vật, bất quá loại Thần Thông này vốn là diệt không nổi độc nhãn Đại Thiên Ma, nhưng mà giờ phút này Giang Nam ở trên tâm cảnh cùng Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng lão tổ không kém bao nhiêu, dễ dàng liền kéo hắn vào trong Thần Quang.

Độc nhãn Đại Thiên Ma nổi giận gầm lên một tiếng, con mắt bắn ra Thần Quang, đem ngũ sắc thần quang cắt ra, mới vừa đi ra ngoài, chỉ thấy Lượng Kiếp Trận Đồ đột nhiên bay ra, hắn vừa vặn rơi vào trong trận đồ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 540: Sống Chết Trước Mắt! (2)

Giang Nam đưa tay run lên, trận đồ mai một, đem nhục thể của hắn sinh sôi luyện hóa thành Huyền Hoàng nhị khí.

Độc nhãn Đại Thiên Ma như cũ chưa chết, chỉ còn lại có một ánh mắt lớn như trái bưởi, hô một tiếng bay lên, trách trách cười quái dị nói:

- Tiểu bối lợi hại, Đại vương ta không làm gì được ngươi, bất quá ngươi cũng mơ tưởng làm gì ta! Ta đi trước, ngày khác tới tìm ngươi tính sổ!

Giang Nam đã sớm tế lên Sơn Hải Đỉnh, chỉ nghe một tiếng trống vang lên, viên thần nhãn này rơi vào vào Sơn Hải Đỉnh, ngay sau đó núi sông sông biển nặng nề trấn áp xuống, đem ánh mắt này gắt gao ngăn chặn, để cho hắn không cách nào thoát khốn.

Sơn Hải Đỉnh chấn động kịch liệt, cự mắt trong đỉnh kia bắn ra Thần Quang, đem núi lớn thành tấm thành tấm cắt toái, con sông bốc hơi lên, biển rộng cũng bị lật nhào!

- Còn muốn giãy dụa?

Giang Nam khẽ cười một tiếng, chỉ một ngón tay, Thiên Phủ Trọng Lâu gào thét bay ra, ầm ầm đặt ở trên ánh mắt này, đem ánh mắt này ép tới không cách nào nhúc nhích.

- Ngươi cho rằng ngươi bám vào bên trong Thần Nhãn, ta liền không cách nào luyện hóa ngươi? Ngũ Kiếp Chung!

Một ngụm chuông lớn năm màu móc ngược xuống, đem Sơn Hải Đỉnh cùng Thiên Phủ Trọng Lâu hết thảy nuốt vào, nhét vào bên trong chuông.

Giang Nam đang muốn toàn lực thúc dục Ngũ Kiếp Chung, lấy Ngũ Kiếp

Ấn Thần Thông toàn lực xâm lấn thần nhãn, hoàn toàn luyện hóa đầu Đại Thiên Ma này, đột nhiên trong lòng dâng lên nguy hiểm mãnh liệt, tám bàn tay đột nhiên hướng mặt đất hung hăng vỗ!

- Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông!

Vù vù hô…

Đầy trời cát vàng phóng lên cao, hóa thành từng mặt tường cát, Địa Từ Nguyên Lực vặn vẹo, bố trí đạo đạo trọng lực tràng, liên tục bát trọng lực tràng, một đạo so sánh với một đạo cường đại, đến đệ bát đạo, trọng lực mạnh thậm chí đạt tới năm ngàn lần trọng lực của Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh!

Một đạo quang mang chói mắt gào thét bắn tới, ba ba ba, liên tục bắn thủng bát trọng lực tràng, tốc độ cùng uy năng chẳng qua là hơi có chút rớt xuống, nhưng uy lực như cũ mạnh mẻ vô cùng, mang cho Giang Nam một loại cảm giác tử vong trước mắt!

Cát vàng dưới tia sáng xuy một tiếng liền bị chấn thành phấn vụn, nơi đi qua, sa mạc phương viên hơn mười dặm hư không tiêu thất, bị chấn đến nát bấy!

Đây là một mủi tên nhọn tia sáng chói mắt, xa xa bắn tới, uy lực mạnh đến nổi kinh khủng, còn chưa đi tới trước gót chân hắn, trọng áp đã truyền đến, như một Cự Nhân cầm cự chùy trong tay hung hăng nện ở trên lồng ngực của hắn!

Răng rắc!

Bộ ngực của Giang Nam lõm xuống, xương sườn truyền đến tiếng vang thanh thúy, đây là thanh âm xương sườn bẻ gảy!

Tên lớn chưa bắn trúng nhục thể của hắn, cũng đã ép tới xương cốt hắn gảy lìa, nếu như bắn ở trên người mình, Giang Nam dám khẳng định mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Người xuất thủ đánh lén hắn chọn lựa thời cơ thật tốt, hắn mới vừa chiến thắng độc nhãn Đại Thiên Ma, đem đối phương trấn áp ở trong Sơn Hải Đỉnh, lại lấy Thiên Phủ Trọng Lâu cùng Ngũ Kiếp Chung cùng nhau trấn áp, thiếu ba kiện pháp bảo, hơn nữa hắn giờ phút này tâm thần thanh tĩnh, phòng ngự yếu kém nhất!

Phía sau Giang Nam hiện lên thiên dực, điên cuồng chấn động, thân thể lui nhanh, oanh một tiếng đánh vỡ âm thanh, trong chớp mắt tốc độ liền tăng lên tới trình độ gấp mấy trăm lần tốc độ của âm thanh, ngay lập tức trăm dặm!

Huyết mạch, da thịt, đại gân, xương cốt toàn thân hắn không một không điều động, pháp lực áp bách trái tim, khí huyết nhất thời so sánh với trước tràn đầy mấy lần, làn da quanh thân thậm chí có huyết vụ phun ra!

Trước mắt sinh tử tồn vong này, Giang Nam rốt cục dùng tới tất cả tiềm lực, pháp lực, Thần Thông, thần thức, thần hồn của mình, hết thảy bộc phát, tăng lên tới cực hạn!

Mặc dù là tốc độ như vậy, cũng so ra kém tốc độ mủi tên kia, quang mang này nhanh chóng đến gần, thế tất muốn xuyên thủng hắn, bắn chết tại chỗ!

Giang Nam đồng thời lay động hai vai, tám cánh tay thiên biến vạn hóa, vô số Thần Thông bộc phát, rầm rầm rầm hướng quang mang bắn tới kia oanh khứ!

Thình thịch thình thịch!

Từng loại từng loại Thần Thông mới vừa chạm đến quang tiễn này, liền bị uy năng tích chứa trên quang tiễn chấn nát bấy, bất quá uy năng trên tên cũng đang không ngừng tiêu giảm, nhưng mà uy năng còn dư lại vẫn có để đem nhục thể của hắn tiêu diệt hết mấy mươi lần!

Quang tiễn này càng ngày càng gần, Giang Nam ngửi được một cổ hơi thở tử vong áp ở trong lòng mình.

- Rốt cuộc là người nào ám toán ta?

Hắn cắn chặc hàm răng, tiếp tục từng loại từng loại Thần Thông bộc phát đi ra, tước nhược uy năng quang tiễn, ngắn ngủn chốc lát thời gian, hắn cũng đã bay ra ngàn dặm, còn không cách nào thoát khỏi mủi tên nhọn này!

- Sơn Hải Đỉnh Đại Thần Thông!

Quang tiễn này cuối cùng đã tới trước gót chân, Giang Nam quát lên, tám cánh tay bay múa, vô số đạo văn xông ra, từng ngụm Sơn Hải Đỉnh khổng lồ nhanh chóng tạo thành, vượt qua ở trước người mình, dãy núi phập phồng, sông lớn bôn lưu, bích hải kinh đào, nhấc lên bình chướng nặng nề.

Đương đương đương nổ tung không ngừng truyền đến, quang tiễn bắn tới, dãy núi giang hà cùng biển rộng hết thảy nghiền nát, từng ngụm đại đỉnh bị bắn thủng, tròng mắt của Giang Nam cực kỳ tĩnh táo, giơ lên tám cánh tay, một chưởng tiếp theo một chưởng hướng quang tiễn này phách đi.

Thình thịch…

Cánh tay của hắn nổ tung, hóa thành bụi bay.

Thình thịch…

Lại có hai cánh tay nổ tung, huyết nhục vẩy ra, xương toái ối chao ô hay chung quanh loạn xạ!

Tiếp theo, tám cánh tay của hắn nát bấy, quang tiễn đã tới trước ngực, Giang Nam khẽ quát một tiếng, thiên dực phía sau đột nhiên lao về phía trước, đem mình nặng nề vây quanh.

Quang tiễn này bắn thủng thiên dực, từ ngực hắn xuyên thấu đi, mang theo một mảng lớn máu bắn tung tóe.

- Cuối cùng tiếp nhận. . .

Thiên dực của Giang Nam nát bấy, hóa thành Huyết Vũ, trên mặt tái nhợt

lại lộ ra một nụ cười, ở trước mắt cuối cùng, hắn tránh ra trái tim, quang tiễn này lướt qua trái tim, cũng không có muốn tánh mạng của hắn.

Đột nhiên, quang tiến từ thân thể hắn bay ra, tái khởi biến hóa, hóa thành một đầu Hỏa Phượng Hoàng, lệ tiếu một tiếng, cúi đầu một ngụm nuốt hắn vào!

- Rốt cục đắc thủ !

Minh Hiên Thánh Tử cùng nhiều nữ đệ tử của Kim Phượng Các nhìn thấy mủi tên kia xuyên thủng Giang Nam, ngay sau đó quang tiễn hóa làm Hỏa Phượng, đem Giang Nam một ngụm nuốt vào luyện hóa, tâm tình không khỏi thanh tĩnh lại.

Một thiếu nữ cười nói:

- Một mủi tên này của Công tử kinh thái tuyệt diễm, đem Giang Nam kia xuyên thủng trọng thương, cuối cùng hóa thành Niết Bàn Thánh Hỏa luyện hóa, cho dù Giang Nam kia có khả năng thông thiên, cũng sẽ nuốt hận tại chỗ!

Minh Hiên Thánh Tử gật đầu, mủi tên mới vừa rồi kia ngay cả hắn cũng cảm thấy tươi đẹp, cười nói:

- Cho dù đối thủ là Thiên Yêu Thánh Nữ, cũng sẽ bị một mủi tên của ta bắn chết. Dùng một mủi tên này đối phó một Đạo Đài cảnh tu sĩ, có chút dùng dao mổ trâu giết gà . Trên người Giang Nam kia có không ít bảo vật, mấu chốt nhất là thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim, chúng ta nhanh đi qua một chút, tránh cho thần vật kia rơi vào tay người khác!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 541: Đồ Diệt. (1)

Niết Bàn Thánh Hỏa uy lực cực mạnh, uy lực so sánh với Tam Muội Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa còn muốn mạnh hơn rất nhiều lần, là thánh hỏa mà Phượng Hoàng nhất tộc dùng để luyện chế Kim Thân.

Uy lực loại thánh hỏa này, vừa vặn có thể đốt hủy thân thể Tu Luyện Giả, niết bàn sống lại.

Cũng tức là nói, thánh hỏa của Minh Hiên Thánh Tử có thể đem Phượng Hoàng Kim Thân của mình hỏa táng, hắn đã là Côn Luân Thần Phủ cường giả, Phượng Hoàng Kim Thân lại càng vô cùng cường hãn, trên Long Hổ Phong Vân Bảng xếp hạng thứ sáu cao thủ, xếp hạng phía trước hắn chỉ có Cận Đông Lưu, Tần Phi Ngư, Long tam thái tử, Thần Tiềm, Thiên Yêu Thánh Nữ năm người mà thôi.

Thánh hỏa của hắn ngay cả Kim Thân mình cũng có thể thiêu, có thể nghĩ Giang Nam rơi vào trong thánh hỏa sẽ có kết quả gì!

Niết Bàn Thánh Hỏa hừng hực thiêu đốt, Hỏa Phượng Hoàng giương cánh bay lượn, đón bọn họ bay tới, Minh Hiên Thánh Tử cùng với thiếu nữ Kim Phượng Các khác khống chế phượng giá đón nhận.

Đột nhiên, chỉ thấy đầu Hỏa Phượng Hoàng này lệ tiếu không dứt, thân thể nhanh chóng hướng vào giữa sụp đổ, trong chớp mắt liền từ phương viên mấy trăm mẫu biến còn mười trượng.

Hô...

Đầu Hỏa Phượng Hoàng này hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có Giang Nam một người đứng ở giữa không trung, thân thể thê thảm không nỡ nhìn, tám cánh tay cũng toái đến không còn một mống, thậm chí ngay cả thiên dực phía sau hắn cũng rách tung toé, từng cánh chim hiện đầy

đại động, có cánh đứt tới có thể thấy xương cốt!

Lồng ngực của hắn phá vỡ một cái lỗ thủng to, trước sau thông thoáng, đạo văn của Minh Hiên Thánh Tử ở miệng vết thương không ngừng phá hư, ngăn cản máu thịt của hắn diễn sinh, để cho hắn nhất thời trong chốc lát không cách nào trị liệu thương thế trên người.

- Khụ khụ...

Giang Nam ho ra máu, khung xương cơ hồ đứt hơn phân nửa, khó khăn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Minh Hiên Thánh Tử, thân thể lảo đảo muốn ngã, đột nhiên một đầu Đại Điểu bay tới, di động hiện ra ở dưới chân của hắn, chở hắn đi tới chỗ sâu trong Thần Khư.

- Còn chưa có chết?

Minh Hiên Thánh Tử cùng thiếu nữ khác không khỏi tóc gáy dựng lên, mủi tên kia của Minh Hiên Thánh Tử tế lên chính là Phượng Dẫn Cung Động Thiên chi bảo, hơn nữa hơn mười vị nữ đệ tử Kim Phượng Các liên thủ thúc dục, một mủi tên thậm chí có thể bắn chết Huyền Đô Thần Phủ cường giả, lại không nghĩ rằng như cũ không có thể bắn chế Giang Nam!

Còn có Niết Bàn Thánh Hỏa của Minh Hiên Thánh Tử, cũng không thể luyện hóa Giang Nam đang bị thương nặng, thậm chí ngược lại bị hắn lấy đi!

- Phượng Minh Hiên, nếu ngươi quang minh chánh đại cùng ta đánh một trận, ta coi như bại vong cũng kính nể thực lực của ngươi, bất quá ngươi lại đánh lén ta, thủ đoạn bỉ ổi, cái gì chó má Thánh Tử!

Thanh âm của Giang Nam truyền đến:

- Sau khi thương thế của Lão tử lành, tất nhiên sẽ gấp trăm lần hồi báo!

- Ngươi đi không được!

Minh Hiên Thánh Tử đứng ở trên phượng giá, thiếu nữ khác rối rít hóa

thành Thải Phượng, lôi kéo phượng giá như cuồng phong hướng Thần Thứu Yêu Vương đuổi giết đi!

Tốc độ của Phượng Hoàng vốn là có một không hai thiên hạ, cùng Tam Túc Ô Kim nổi danh, mặc dù Thần Thứu Yêu Vương tu luyện Thái Dương Chân Kinh, có thể thân hóa Tam Túc Ô Kim, nhưng dù sao cũng không phải Tam Túc Ô Kim chân chánh, rất nhanh liền bị kéo gần, khoảng cách chỉ hơn mười dặm!

Loại khoảng cách này đối với cao thủ mà nói, thần thức vừa động, Thần Thông sẽ oanh tới.

Sắc mặt Minh Hiên Thánh Tử trầm xuống, quát lên:

- Tế pháp bảo!

Mấy chục đầu Thải Phượng nhất tề lệ tiếu, các loại pháp bảo phóng lên cao, gương sáng, lược, hoa cài, cây trâm, Thủ Liên, Linh Đang, dây cung, bút lông... chút pháp bảo hình thù kỳ quái rối rít hướng Giang Nam cùng Thần Thứu Yêu Vương oanh tới!

Gương sáng kia vừa chuyển, liền lớn đến phương viên trăm mẫu, lược boong boong rung động, hóa thành gần trăm thanh phi kiếm, giăng khắp nơi, hoa cài đâm vào đầu, còn có Thủ Liên hóa thành một vòng tròn cự đại, do từng chuỗi hạt xây dựng mà thành, hướng trên đầu Thần Thứu Yêu Vương đánh đi, Linh Đang thì hóa thành một ngụm chuông lớn, vào đầu chụp xuống!

Những nữ đệ tử Kim Phượng Các này mặc dù luyện thành pháp bảo cũng lộ ra vẻ có chút như tiểu hài tử, nhưng uy lực cũng không phải chuyện đùa, các nàng chính là hoàng giả trong Yêu Tộc, lại tu luyện tới Đạo Đài bốn năm trọng cảnh giới, pháp lực vô cùng nhiều, uy lực pháp bảo cũng là kinh người chí cực.

Nhiều pháp bảo như thế đánh tới, chức năng lại càng thiên kỳ bách quái,

có phá vỡ, có chém giết, có đâm, có trói buộc, có công kích thần thức, có âm ba công, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Đổi lại bất kỳ một người, đối mặt công kích phiền phức như thế, cũng sẽ luống cuống tay chân, mệt mỏi ứng phó!

- Chiến Minh cự thú, tế!

Đột nhiên Giang Nam thanh quát một tiếng, một đầu cự thú kim chói ngang trời, mở ra Thôn Thiên ngụm lớn, răng rắc một tiếng, đem tất cả pháp bảo hết thảy một ngụm cắn nuốt.

Chiến Minh cự thú ăn hết nhiều pháp bảo, một tiếng ầm vang rơi xuống, đem thân thể Thần Thứu Yêu Vương ép tới trầm xuống phía dưới.

- Tiểu hôi hôi, ngươi nên giảm cân!

Thần Thứu Yêu Vương nỗ lực bay lên, cả giận nói.

Chiến Minh cự thú chớp chớp mắt nhỏ, ủy khuất vạn phần nói:

- Nga...

Trong mắt Minh Hiên Thánh Tử hàn quang chợt lóe, thấp giọng nói:

- Hai trợ thủ sao? Hai đầu cự thú này thực lực cũng là không kém, bất quá cũng che không được ngươi, Phượng Dẫn Cung!

Phượng Dẫn Cung bay lên không trung, Minh Hiên Thánh Tử lần nữa kéo ra ngọc cung này, hơi thở đột nhiên trán phóng, phía sau hiện ra một mảnh không gian mênh mông, một bụi Thần thụ đứng vững, chỉ nghe tiếng phượng hót truyền đến, hai đầu Thải Phượng lưng đeo hai tòa Thần Phủ mềm rủ xuống dâng lên, rơi vào trên Ngô Đồng Thụ, hơi thở của hắn so sánh với lúc đánh lén Giang Nam còn muốn nồng đậm, pháp lực trong hai đại Thần Phủ cũng bị kích phát ra!

Phượng Dẫn Cung dần dần bị kéo ra, cảm giác bị áp bách cường đại thậm

chí để cho vũ mao của Thần Thứu Yêu Vương dựng lên, Chiến Minh cự thú cũng run lên gai xương trên người, rầm rầm rung động.

Phượng Dẫn Cung để cho hai đầu cự thú này cảm giác được áp lực tử vong!

Giang Nam nhắm mắt ngưng thần, toàn lực thúc dục pháp lực, đem đạo văn của Minh Hiên Thánh Tử trên miệng vết thương từng cái luyện hóa khu trừ, vết thương trên ngực đang nhanh chóng phục hồi như cũ.

Đây là trước mắt sinh tử tồn vong, giành giật từng giây, nếu hắn không thể nhanh chóng chữa trị thân thể tổn thương, khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, vô cùng có khả năng sẽ bị Minh Hiên Thánh Tử một mủi tên bắn chết!

Ô hay...

Dây cung của Phượng Dẫn Cung ông ông tác hưởng, một đạo quang tiễn cự đại kích bắn mà đến, uy lực so sánh với mủi tên mới vừa rồi kia mạnh hơn, càng thêm hung ác!

- Ma Ngục Huyền Thai!

Giang Nam đột nhiên rống giận, đứng dậy, vết thương trước ngực tràn ra vô số tiễn văn, bị pháp lực cường đại của hắn bức ra bên ngoài cơ thể, ối chao ô hay mọi nơi loạn xạ, huyết nhục ngọa nguậy, nhanh chóng phục hồi như cũ!

Hắn ngửa đầu nhìn lại, quang tiễn kia đã tới trước gót chân!

Chương 542: Đồ Diệt. (2)

- Muốn bắn chết ta? Không dễ dàng như vậy!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Ngũ Kiếp Chung bay ra, miệng chuông hướng quang tiễn kia nghênh khứ, bên trong chuông còn có một Sơn Hải Đỉnh, trong đỉnh có một Thiên Phủ Trọng Lâu.

Hiện tại thương thế của hắn còn cực kỳ nghiêm trọng, pháp lực cùng thần thức cũng gặp phải bị thương nặng, chỉ là không nặng bằng thân thể mà thôi.

Quang tiễn bắn tới, Thiên Phủ Trọng Lâu đột nhiên thu nhỏ lại, biến mất không thấy gì nữa, lộ ra ánh mắt to lớn trấn áp phía dưới, ánh mắt này cô lỗ lỗ cổn động, đằng không bay lên, cạc cạc cười quái dị:

- Tiểu tử, pháp lực của ngươi không đủ rồi? Trấn áp không được ta?

Oanh!

Quang tiễn bắn vào bên trong Ngũ Kiếp Chung, hung hăng đâm vào trong Sơn Hải Đỉnh, thẳng tắp rơi vào trên ánh mắt này!

- Đại gia ngươi...

Một mủi tên này của Minh Hiên Thánh Tử uy năng bộc phát, trong chớp mắt uy năng quang tiễn liền chấn động mấy trăm vạn lần, uy năng hết thảy rơi vào phía trên Thần Nhãn, Đại Thiên Ma trong thần nhãn kêu thảm thiết không ngừng, trong mắt Thần Quang phún dũng, liều chết chống cự uy năng quang tiễn!

Cùng lúc đó, Sơn Hải Đỉnh bị quang tiễn bắn ra đụng vào Ngũ Kiếp Chung, đè ép Ngũ Kiếp Chung hướng Giang Nam hung hăng đánh tới, mặc dù lấy pháp lực của hắn cũng chống lại không được!

Chiến Minh cự thú nổi giận gầm lên một tiếng, tung người nhảy lên, mở ra hai cái chân trước ôm lấy Ngũ Kiếp Chung, nhất thời bị lực lượng bên trong chuông truyền động mà đến chấn gai xương bùm bùm nổ tung, xương cốt trong cơ thể cũng phát ra ken két sát sát nổ tung, bị Ngũ Kiếp Chung đè ép về phía trước gào thét bay đi.

Oanh!

Ngũ Kiếp Chung đè ép Chiến Minh cự thú bay ra mấy trăm dặm, đột nhiên đụng ở một nơi trong hư không, tia sáng chợt lóe, biến mất không thấy gì nữa.

- Bí cảnh?

Giang Nam trong lòng vừa động, thấp giọng quát nói:

- Thần Thứu, bay tới chỗ kia!

Thần Thứu Yêu Vương giương cánh, ngay lập tức bay ra trăm dặm, sau một lúc lâu liền bay đến nơi Chiến Minh cự thú biến mất, chỉ thấy hồ quang chợt lóe, đầu cự kiêu này chở Giang Nam xông vào trong bí cảnh kia.

Giang Nam tới đây, còn chưa kịp đánh giá bốn phía, liền lập tức hít vào một hơi thật dài, mười vạn cân Linh Dịch trong mi tâm giống như một linh đầm bay ra, bị hắn há mồm hút vào thể nội, lập tức hóa thành linh khí cuồn cuộn, phóng mạnh về các nơi toàn thân.

- Phượng Minh Hiên, ta tiễn ngươi một đoạn đường!

Trong đan điền Giang Nam tia sáng chợt lóe, một quyển trận đồ bay ra, thường thường trải rộng ra, phô ở cửa vào bí cảnh này.

Ở ngoài Bí cảnh, Minh Hiên Thánh Tử đang muốn lần nữa mở cung, đột nhiên chỉ thấy Thần Thứu Yêu Vương chở Giang Nam biến mất ở trong hư không, lập tức cũng biết Giang Nam chỉ sợ là vọt vào trong một bí cảnh, lúc này lệ quát một tiếng, mang lấy phượng giá cùng mấy chục đầu Thải Phượng

vọt vào.

Ông...

Hồ quang chợt lóe, phượng giá xông vào bí cảnh, nhưng vào lúc này, Minh Hiên Thánh Tử chỉ cảm thấy một cảm giác nguy hiểm kinh khủng xông lên đầu, vội vàng gầm lên:

- Mau lui!

- Không còn kịp rồi!

Giang Nam cười ha ha, đưa tay run lên, Lượng Kiếp Trận Đồ nhất thời mai một, Thiên Sơn Vạn Thủy hết thảy mai một hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, từng cái từng cái nữ đệ tử Kim Phượng Các kêu thảm thiết, Phượng Hoàng phóng lên cao, lại bị Huyền Hoàng nhị khí trực tiếp thắt cổ, thân thể hóa thành Huyền Hoàng nhị khí cuồn cuộn, trống rỗng tăng thêm mấy phần uy năng cho Lượng Kiếp Trận Đồ!

Thình thịch thình thịch!

Thân thể từng cái từng cái nữ đệ tử Kim Phượng Các rối rít nổ tung, hương tiêu ngọc vẫn, chết oan chết uổng!

Minh Hiên Thánh Tử đau lòng như cắt, Lượng Kiếp Trận Đồ bộc phát uy năng, ngay cả hắn cũng có chút chống lại không được, lúc này thân thể lay động, hóa thành một đầu Phượng Hoàng cánh giương mấy trăm mẫu, cánh chim quanh thân không ngừng bị Huyền Hoàng nhị khí đồng hóa, pháp lực cũng đang không ngừng trôi qua.

- Phượng Dẫn Cung!

Hắn tế lên ngọc cung, một mủi tên vọt tới, quang tiễn phá vỡ Lượng Kiếp Trận Đồ, nhân cơ hội từ trong trận đồ bay ra.

Một tiếng kêu to truyền đến, Minh Hiên Thánh Tử ngẩng đầu nhìn lại, chỉ

thấy một mặt trời chói chan đè vào đầu, trong Liệt Nhật một đầu quái điểu tựa như ưng không phải ưng, tựa như long không phải long, tựa như ô không phải là ô, kim chói, thăm dò ba móng nhọn hướng mình chộp tới, chính là tọa kỵ của Giang Nam, Thần Thứu Yêu Vương!

Hai đầu Đại Điểu ở giữa không trung cắn xé chém giết, vũ mao không ngừng rơi xuống, huyết nhục bay ngang, hướng nơi xa quay cuồng mà đi.

Răng rắc!

Thần Thứu Yêu Vương cốt đứt gân gãy, kêu thảm từ giữa không trung rớt xuống!

Minh Hiên Thánh Tử cánh chim nhuốm máu, cũng gặp phải bị thương nặng, không dám ở lâu, vội vàng bay lên trời hướng chỗ sâu trong bí cảnh này bỏ chạy!

- Giang Tử Xuyên, ngươi giết nhiều nữ đệ tử Kim Phượng Các ta như vậy, ta thế tất sẽ đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Giang Nam không có đuổi theo giết đi qua, mà là hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Chiến Minh cự thú bị oanh bay ở phía xa, thân thể rách tung toé, vẫn ôm Ngũ Kiếp Chung thật chặc, lúc này tâm niệm vừa động, đem Chiến Minh cự thú tính cả Ngũ Kiếp Chung cùng nhau thu trở lại.

Mà Thần Thứu Yêu Vương cũng bị thương rất nặng, bị Minh Hiên Thánh Tử chấn đến xương cốt đứt đoạn, không có bao nhiêu chiến lực.

Trong lòng Giang Nam không khỏi nghiêm nghị, thực lực của Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú cũng không phải chuyện đùa, tuyệt đối có thể ngang hàng cùng chưởng giáo thủ tịch đại đệ tử, Thần Phủ cảnh giới cao thủ bình thường còn không phải là đối thủ của chúng.

Nếu như bọn chúng cũng có thể liệt vào Long Hổ Phong Vân Bảng, như vậy trên Long Bảng tất nhiên cũng sẽ có tên của bọn nó!

Nhưng mà cùng Minh Hiên Thánh Tử va chạm, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú đều bị thương, mà Giang Nam cũng bị thương nặng, chưa có hoàn toàn khôi phục.

Phải biết rằng trên xương cốt của Giang Nam dấu vết văn lạc của Tiên Thiên Thần Ma, trình độ chắc chắn có thể sánh ngang Tần Phi Ngư, mà thân thể của Tần Phi Ngư tương đương với Động Thiên chi bảo, xương cốt cường ngạnh bực này lại ở trong tay Minh Hiên Thánh Tử không có lực chống cự chút nào, có thể thấy được thực lực vị Minh Hiên Thánh Tử này, nếu so với rất nhiều thế hệ trước cũng lợi hại hơn rất nhiều!

- Long Bảng danh liệt thứ sáu, tu vi thực lực lại mạnh đến loại trình độ này, người xếp hạng trên hắn nhất định mạnh hơn nữa, nhất là Cận Đông Lưu danh liệt đệ nhất, tu vi thực lực kia, chỉ sợ so sánh với Phượng Minh Hiên còn muốn cường hoành không biết bao nhiêu lần! Bản thể của ta bây giờ là Đạo Đài cảnh đỉnh, không phải là đối thủ của hắn, trừ khi tu thành Huyền Đài, mới có thể cùng hắn chống lại! Bất quá nếu cộng thêm Thái Dương Thần hóa thân, ta có thể cùng hắn tranh giành cao thấp!

Giang Nam thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tiếp tục không ngừng luyện hóa Linh Dịch, Minh Hiên Thánh Tử cũng bị thương nặng, nhất thời bán hội sẽ không khôi phục, hắn chi bằng thừa dịp hiện tại khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, sau đó đánh sâu vào Huyền Đài Cảnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 543: Xông Phá Chúng Diệu Chi Môn. (1)

Hắn cũng không có ý định dùng Thái Dương Thần hóa thân đối phó Minh Hiên Thánh Tử, Thái Dương Thần hóa thân là một lá bài tẩy của hắn, là tiền vốn hắn đối phó Cận Đông Lưu, nếu như không cách nào chém giết Minh Hiên Thánh Tử, bí mật này bộc lộ đi ra, lại dùng để đối phó Cận Đông Lưu, sẽ không thể xuất kỳ bất ý.

Tu thành Huyền Đài sao mà khó khăn, sau khi hắn đi tới Thần Khư kinh nghiệm sinh tử lịch lãm, bộc phát ra tất cả tiềm lực, mới có thể dũng mãnh tinh tiến, từ Đạo Đài trung kỳ tu luyện tới đỉnh phong, cách Viên Mãn Kỳ chỉ sợ thấp nhất còn cần một tháng!

- Phượng Minh Hiên không phải là mục tiêu của ta, Cận Đông Lưu mới là! Phượng Minh Hiên chính xác là một đá mài đao, cũng tốt, cho chúng ta ở nơi trong bí cảnh này, một quyết thắng thua!

Hiện tại hắn mới kịp đánh giá bí cảnh này, chỉ thấy bí cảnh này cực kỳ rộng lớn, tung hoành ước chừng vạn dặm, dãy núi liên miên phập phồng, còn có cung điện tọa lạc bên trong quần sơn, trong lòng không khỏi khẽ nhúc nhích.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, nhất thời chỉ cảm thấy linh khí cuồn cuộn mà đến, linh khí nơi này rất nồng nặc, quả thực giống như là Linh Dịch!

- Chẳng lẽ là một vị Thần Ma vẫn lạc, sau khi chết Tử Phủ không gian tạo thành bí cảnh?

Tuyệt đại cường giả tu luyện tới cảnh giới như Tịch Ứng Tình bực này, Tử Phủ không gian cực kỳ vững chắc, sau khi chết không gian Tử Phủ kia thường thường không dễ hỏng mất, do đó tạo thành bí cảnh.

Ở lúc trước tu thành Thần Ma, Tử Phủ không gian không thể trưởng thành, Tử Phủ không gian rộng rãi nhất cũng chính là Tử Phủ của Giang Nam, rộng lớn ước chừng ba nghìn dặm, đã đạt đến cực hạn. Cho dù là ngút trời kỳ tài như Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình, cũng bất quá tám trăm dặm Tử Phủ.

Nhưng mà sau khi tu thành Thần Ma, có thể mở thời không, Tử Phủ không gian mới có thể vượt xa cực hạn, tiếp tục trưởng thành, bất quá cần mình đi mở không gian mà thôi.

Trước mắt chỗ bí cảnh này rộng lớn vạn dặm, nói rõ cái Tử Phủ không gian này không thể nào là của tu sĩ bình thường, chỉ có thể là Tử Phủ của Thần Ma chết ở chỗ này tạo thành bí cảnh.

Thần Khư đã từng là Thần Ma chiến trường, đã chết không ít Thần Ma, vì vậy Giang Nam mới có thể suy đoán nơi này có thể là Thần Ma sau khi chết tạo thành bí cảnh.

Trong rất nhiều môn phái, cũng thường thường có tiền bối tiên hiền sau khi chết tạo thành bí cảnh, trong bí cảnh có thể chứa đựng rất nhiều đồ, Linh Dịch, Linh Tuyền, Linh sơn, tài liệu pháp bảo... thậm chí còn có thể có Linh đan, rất là hữu dụng!

Dù sao, Tử Phủ không gian của mỗi người có hạn, nếu có thể tìm được một bí cảnh làm của riêng, là có thể mang càng nhiều tài nguyên ở trên người, chỗ tốt thật lớn.

- Nơi này linh khí nồng nặc như thế, nhất định là có vô số tài phú, nói không chừng tôn Thần Ma này khi còn sống sử dụng pháp bảo cũng có thể chứa ở chỗ này, lấy tu vi thực lực của ta, không biết có thể đem bí cảnh này luyện hóa, chiếm dụng hay không?

Giang Nam trong lòng thình thịch đập loạn, đánh giá bốn phía, khẽ lắc đầu. Muốn lấy đi bí cảnh, phải lấy đạo văn dấu vết trên không gian hàng rào bí cảnh, luyện được lớn nhỏ tùy tâm, mới có thể đem bí cảnh lấy đi.

Lấy tu vi trước mắt của hắn, đạo văn nhiều nhất có thể bao phủ ngàn dặm, xa không đạt tới cảnh giới bao phủ vạn dặm.

- Ta không có năng lực như thế, Minh Hiên Thánh Tử cũng không có, hiện tại không thể làm gì khác hơn là xem ai có thể trước tiên tìm đến tài phú trong Tử Phủ! Bất quá hiện tại, vẫn là trước luyện hóa đầu độc nhãn Đại Thiên Ma kia, đem tu vi thần trí của ta, tăng lên tới Thần Phủ cảnh giới!

Giang Nam mang Ngũ Kiếp Chung tới, bên trong chuông trấn áp thần nhãn kia bị Minh Hiên Thánh Tử lấy Phượng Dẫn Cung bắn một mủi tên, mặc dù thần nhãn như cũ vô ngại, nhưng mà năng lượng lại hao tổn thật lớn, thần thức của đầu độc nhãn Đại Thiên Ma kia cũng gặp phải trùng kích thật lớn, khô héo không chịu nổi.

Đang...

Ngũ Kiếp Chung chấn động không ngừng, Ngũ Kiếp Ấn liên tiếp đánh sâu vào thần nhãn, luyện hóa thần thức đại Thiên Ma trong thần nhãn. Vốn lấy thực lực của hắn, muốn luyện hóa đầu Đại Thiên Ma này, cần hao phí tinh lực cùng thời gian thật lớn, nhưng mà có mủi tên kia của Minh Hiên Thánh Tử, để cho tốc độ của Giang Nam tăng nhanh thật lớn.

Hai canh giờ sau, Giang Nam liền đem đầu Đại Thiên Ma này hoàn toàn luyện hóa!

- Phiên Thiên Ấn!

Giang Nam lật tay, một đạo đại Thủ Ấn che ở phía trên Thần Nhãn, sau một khắc đem đầu Đại Thiên Ma này bắt lấy, luyện hóa thành một quả Như Ý Đan.

- Đại Thiên Ma luyện hóa Như Ý Đan, hiệu quả là gấp nghìn lần thiên ma khác, ăn vào Như Ý Đan này, đầy đủ ta tu luyện tới thần thức Thần Phủ?

Giang Nam ngửa đầu ăn vào Như Ý Đan này, nhất thời cảm giác được thần trí của mình nhanh chóng lớn mạnh, thần thức mênh mông, thần thức

chi nguyệt nhanh chóng tạo thành, tiếp theo trên bầu trời nhiều ra đầy sao, tinh thần tạo thành Tinh Hà.

Mênh mông biển lớn, đại lục vô cực, nhật nguyệt bay lên không, Tinh Hà lấp lánh, đây chính là thần thức Thần Phủ dị tượng của hắn!

Ầm!

Biển rộng chấn động, một ngọn Thần Phủ to lớn dần dần tạo thành, từ trong biển bay lên trời, dần dần lên tới phương vị trên mặt trăng, trăng sáng từ phía dưới Thần Phủ lướt qua.

- Thần thức thật cường đại...

Giang Nam mừng rỡ, thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chỉ cảm thấy tốc độ Huyền Thai vận chuyển nhất thời cuồng bạo, tốc độ luyện hóa linh khí Linh Dịch tăng lên thật to, túc túc tăng lên gấp hai lần!

Giang Nam khoanh chân mà ngồi, thần thức tản ra mọi nơi, bao phủ trong vòng ngàn dặm, đem linh khí trong vòng ngàn dặm liên tục không ngừng dẫn dắt đến, linh khí trên đỉnh đầu hắn hội tụ như hồ, trung tâm linh hồ là một nước xoáy khổng lồ, phía dưới nước xoáy giống như long quyển phong, linh khí cuồn cuộn tràn vào trong thân thể của hắn.

Mấy ngày sau, Giang Nam chỉ cảm thấy Đạo Đài viên mãn, trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Huyền Đài Cảnh khởi xướng trùng phong!

- Đơn thuần dựa vào tốc độ linh khí, không đủ để cung cấp năng lượng cường đại!

Hắn tâm niệm hơi động, càng nhiều Linh Dịch từ trong Tử Phủ xông ra, vốn Giang Nam vì nhanh chóng chữa thương cùng khôi phục tu vi, đã nuốt vào mười vạn cân Linh Dịch, những Linh Dịch này đến nay chưa hoàn toàn luyện hóa, giờ phút này lại thêm mười vạn cân Linh Dịch, nhất thời linh khí sôi trào, điên cuồng hóa thành tu vi, hướng Huyền Đài một lần lại một lần nữa đánh sâu vào!

Oanh...

Đạo văn quanh thân hắn nổ tung, vô số đạo văn ở dưới tác dụng dị thường cường đại của thần thức nhanh chóng ngưng tụ, bám vào trên thần thức Huyền Đài.

- Thần thức ta đi trước, đã sớm đánh xuống trụ cột lớn lao, lại có Thái Dương Thần hóa thân đi trước một bước, lĩnh ngộ ra đủ loại ảo diệu của Huyền Đài Cảnh, bình chướng cảnh giới gì, căn bản không làm khó được ta!

Giang Nam quát lên, đột nhiên thi triển Ma Chung Bá Thể, thân thể hóa thành Cự Nhân cao ba trăm trượng, thần thức cường đại thúc dục Linh Dịch, lấy tốc độ nhanh hơn hóa thành tu vi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 544: Xông Phá Chúng Diệu Chi Môn. (2)

Thân thể trở nên to lớn chỗ tốt vô cùng, trừ lực chiến đấu có thể trở nên mạnh mẻ ra, còn có thể để cho bên trong thân thể dung nạp càng nhiều linh khí Linh Dịch, chuyển thành tu vi tốc độ nhanh hơn!

Đệ ngũ tọa Đạo Đài, Huyền Đài nhanh chóng ngưng tụ tạo thành, bất quá bình chướng Huyền Đài cảnh tên là Chúng Diệu Chi Môn, là một môn hộ vô hình, hạn chế tu sĩ tiến vào cảnh giới này.

Nhưng mà nếu như có thể mở ra Chúng Diệu Chi Môn, vô luận tu vi hay là thực lực đều có tăng lên gấp bội!

Giang Nam luyện hóa mười vạn cân Linh Dịch, còn không cách nào mở ra Chúng Diệu Chi Môn, hoàn toàn bước vào cảnh giới này, hắn cắn răng, lại lấy ra mười vạn cân Linh Dịch, một tia ý thức cắn nuốt luyện hóa.

Chúng Diệu Chi Môn ở dưới tu vi cuồng bạo đánh sâu vào, dần dần lung la lung lay, mở ra một đường.

Huyền Đài, thông hiểu Huyền Diệu chí lý, Giang Nam luyện Thái Dương Thần hóa thân, đã sớm lĩnh ngộ đến Huyền Đài ảo diệu, bất quá hiện tại theo hắn đẩy ra Chúng Diệu Chi Môn, liền có nhiều lĩnh ngộ hơn xông lên đầu.

Những lĩnh ngộ này là Đại Đạo Huyền Diệu chí lý, mỗi một tia lĩnh ngộ cũng vô cùng khó được, là Đại Đạo mà những người khác không cách nào truyền thụ cho.

Đạo khả đạo phi thường đạo, sư phụ có thể truyền thụ chỉ là dẫn ngươi tiến vào con đường tu hành, nhưng Đại Đạo chân chính, thì cần lĩnh ngộ của mình, cần mình đi ra Đạo lộ bản thân.

Mà Huyền Đài Cảnh liền là một cảnh giới như vậy, Đạo Đài là trụ cột

Huyền Đài, ở Huyền Đài cảnh lĩnh ngộ Đại Đạo, làm ít công to.

- Thái Dương Thần hóa thân, ngươi cũng dung nhập vào nhục thể của ta, giúp ta một tay, đẩy ra Chúng Diệu Chi Môn, để cho ta hoàn toàn nhận được Huyền Diệu chí lý!

Giang Nam quát lên, Thái Dương Thần hóa thân bay ra mi tâm, đột nhiên đi vào trong cơ thể hắn, pháp lực của hắn nhất thời cuồng bạo lần nữa, tu vi của Thái Dương Thần hóa thân, so với hắn còn muốn sâu nhiều, đã đạt tới Động Thiên cảnh viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền tu thành Thần Phủ.

Cổ pháp lực cuồng bạo này tuôn vào thể nội, Chúng Diệu Chi Môn bị đẩy ra dễ như trở bàn tay!

Huyền Đài rốt cục hoàn toàn định hình!

Huyền Đài Cảnh đột phá!

Kiếp vân đột nhiên xuất hiện, Giang Nam tùy ý lôi kiếp rèn luyện, như cũ liên tục không ngừng hấp thu Linh Dịch, bổ túc đến trong Huyền Đài, đồng thời tĩnh tâm lĩnh ngộ trong một sát na Chúng Diệu Chi Môn mở ra, đủ loại lĩnh ngộ xông lên đầu.

Ngắn ngủn mấy ngày thời gian, hắn lại luyện hóa hai mươi vạn cân Linh Dịch, lúc này mới vượt qua suy yếu kỳ lúc đột phá cảnh giới, để cho tu vi cùng cảnh giới của mình đồng bộ tăng lên.

- Huyền diệu khó giải thích, Chúng Diệu Chi Môn...

Hắn ngồi xuống chính là bảy ngày, lúc này mới mở mắt, ánh mắt lại thâm thúy rất nhiều, nhìn hai mắt của hắn thật sâu, có thể thấy ánh sáng trí khôn vô cùng đang không ngừng chớp động, không ngừng thôi diễn các loại đạo lý Huyền Diệu.

- Minh Hiên Thánh Tử, nửa tháng thời gian này, không biết ngươi có khôi phục đến trạng thái toàn thịnh hay không?

Giang Nam đứng dậy, Thái Dương Thần hóa thân từ trong thân thể thoát khỏi, lại bay tới bên trong mi tâm, để cho pháp lực của hắn suy sụp thật lớn, bất quá hắn hôm nay tu vi bản thể vẫn tăng lên thật lớn, vượt xa từ trước, so sánh với tu vi của Thái Dương Thần hóa thân còn muốn hùng hồn.

- Hy vọng ngươi khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, nếu không thừa dịp ngươi bị thương liền đánh chết ngươi, chẳng phải là không có gì vui sao?

Đột phá đến Huyền Đài Cảnh, tu vi của Giang Nam cơ hồ bạo tăng gấp ba, thân thể cũng cường đại gấp ba, đối với các loại lĩnh ngộ của Đại Đạo lại càng tinh thâm.

Nhục thể của hắn mạnh, thẳng đuổi theo Tần Phi Ngư, pháp lực mặc dù so ra kém cường giả như Long tam thái tử, nhưng so sánh với Thiên Yêu Thánh Nữ cùng Minh Hiên Thánh Tử tuyệt đối vượt xa!

Hiện tại hắn rất tin tưởng, coi như là Minh Hiên Thánh Tử lần nữa tế lên Phượng Dẫn Cung, mình tới đối phó liền không hề giống như trước chật vật như vậy nữa!

Nếu như chính diện giao phong, hắn tuyệt đối có thể đem Minh Hiên Thánh Tử đánh chết, đang sống đánh chết!

Nửa tháng thời gian này, thương thế của Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú vẫn chưa khỏi hẳn, nhưng mà khôi phục sáu thành, Giang Nam gọi Thần Thứu Yêu Vương, đầu Yêu Vương này hấp tấp chạy tới, đang muốn hỏi thăm, Giang Nam không khỏi phân trần liền ở mi tâm của hắn nhẹ nhàng vẽ một cái, cắt mi tâm ra, máu tươi giàn giụa.

Thần Thứu Yêu Vương kêu đau một tiếng, lại thấy Giang Nam mang tới thần nhãn kia, nhét vào mi tâm của hắn.

- Thần Nhãn, nhất định có thể phát huy ra uy lực cực lớn.

Giang Nam trên dưới đánh giá đầu Đại Yêu này, cười nói:

- Thần nhãn này uy lực ngay cả nhục thể của ta cũng có thể dễ dàng cắt ra, nếu không phải có Sơn Hải Đỉnh, ta căn bản ngăn cản không nổi. Thần Thứu, nếu ngươi có thể lấy Thái Dương Thần Quang hoặc là Thượng Thanh Thần Quang tế luyện, thế tất có thể phát huy ra uy lực so sánh với độc nhãn Đại Thiên Ma còn mạnh hơn!

Thần Thứu Yêu Vương mừng rỡ, tâm niệm hơi động, huyết nhục cùng thần nhãn tương liên, mở ra thần nhãn, hướng bốn phía nhìn lại, cạc cạc cười nói:

- Con mắt này so sánh với hai mắt của ta còn tốt hơn, tương đương với một Thần Phủ chi bảo cực kỳ lợi hại... Chủ công, ta làm sao cảm thấy, ánh mắt này có vấn đề, ta xem đồ vì sao là trên dưới điên đảo?

Giang Nam nhìn kỹ, nhé một tiếng đem thần nhãn này kéo đi ra ngoài, ý không tốt nói:

- Mắt hơi nghiêng, bất quá ngươi không cần lo lắng, ta sẽ giúp ngươi điều chỉnh.

- Chủ công, phía bên trái trật!

...

Thần Thứu Yêu Vương bị hành hạ đến gần chết, cuối cùng đem vị trí thần nhãn này đặt đúng, lúc này mới hài lòng, ngay sau đó lay động Thái Dương Thần Quang tràn vào bên trong Thần Nhãn, phản phục tế luyện. Bất quá này dù sao cũng là một thần nhãn, thoáng cái liền đem tu vi của hắn hút khô.

Giang Nam đem đầu Yêu Vương này cùng Chiến Minh cự thú thu vào trong Sơn Hải Đỉnh, để cho bọn họ tiếp tục chữa thương, mình thì tung người bay lên, hướng chỗ sâu trong bí cảnh này bay đi, thần thức buông thả, giống như một cái lưới lớn trải rộng ra mọi nơi, bao phủ ngàn dặm!

- Một cái Linh Tuyền thật thô!

Cũng không lâu lắm, hắn lập tức liền có phát hiện, tâm niệm hơi động, một tòa núi lớn bị hắn sinh sôi rút lên, sơn thể bổ nhào, cây cối bóc ra, một Linh Tuyền lớn bằng cánh tay xuất hiện, Linh Dịch tích lũy có khoảng trăm vạn cân, Linh Tuyền thô như vậy hoàn toàn có thể cung ứng Thiên cung cường giả tu luyện!

Ở trong bí cảnh, Linh Tuyền không cách nào từ ngoại giới hấp thu linh khí ly tán ở không khí cùng khắp mặt đất, không cách nào trưởng thành, liên tục không ngừng sinh ra Linh Dịch, vì vậy tích lũy Linh Dịch cũng không nhiều. Bất quá một Linh Tuyền thô như vậy, nếu như trồng đến trong Huyền Minh Nguyên Giới, mỗi ngày sản xuất ra Linh Dịch chỉ sợ sẽ cao đến dọa người, nếu như bán cho Nam Hải, dễ dàng là có thể đổi lấy ngàn vạn cân Linh Dịch!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 545: Tại Sao Cùng Ngươi Đấu?

- Khó trách người khác nói, bí cảnh chưa bị người phát hiện chính là một đại bảo khố, quả thế!

Giang Nam thu Linh Tuyền, thần thức bao phủ ngàn dặm, tinh tế sưu tầm, đột nhiên thần thức cuồn cuộn nổi lên một khối khoáng vật cao hai trượng, trừ đi thạch ban phía trên, lộ ra Thần Thạch sặc sỡ loá mắt bên trong.

- Tinh Không Thất Diệu Thạch!

Giang Nam cũng không khỏi rút ra một ngụm lãnh khí, Tinh Không Thất Diệu Thạch ở trong Nam Hải giá tiền cực cao, so sánh với Ngũ Sắc Kim cao hơn gấp trăm lần!

Một cân Ngũ Sắc Kim giá trị là năm trăm cân Linh Dịch, mà một cân Tinh Không Thất Diệu Thạch là năm nghìn cân Linh Dịch!

Giá trị lớn nhất của loại Thần Thạch này, là ở bày trận, là tài liệu trận pháp tốt nhất mà Giang Nam biết.

Để cho một loại trận pháp phát huy uy lực, cần tiêu hao nhiên liệu, cự hình trận pháp ví dụ như đại trận bảo vệ môn phái, thì cần rất nhiều Linh Dịch liên tục không ngừng cung cấp cho hộ phái đại trận, tiêu hao thật lớn, cho dù là Thái Huyền Thánh Tông tài đại khí thô, cũng không đủ tài lực, thời thời khắc khắc duy trì hộ phái đại trận vận chuyển.

Mà dùng Tinh Không Thất Diệu Thạch bày trận mà nói, thì không có bất kỳ tiêu hao, bởi vì loại Thần Thạch này có thể tự động từ trong tinh không liên tục không ngừng dẫn dắt tới chu Thiên Tinh lực, tự động cung cấp năng lượng, duy trì trận pháp vận chuyển.

- Đáng tiếc, một khối Tinh Không Thất Diệu Thạch này, xa không đủ bày

hộ phái đại trận, ngay cả hộ sơn đại trận cũng không đủ.

Giang Nam thầm than một tiếng, đem Thần Thạch thu hồi, ngay sau đó thần thức cuồn cuộn nổi lên trên dưới một trăm gốc linh dược bay tới, bí cảnh này đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, cho dù là linh dược cũng không có thể tồn tại thời gian dài như vậy, rất nhiều linh dược đã chết già. Giang Nam sưu tầm những thứ linh dược này, tích lũy mười mấy vạn năm dược lực!

Mười mấy vạn năm, coi như là một bụi cỏ đuôi chó, ở trong đất linh khí dư thừa bực này, chỉ sợ cũng trở thành Tiên trân hiếm thế!

Giang Nam đánh giá những linh dược này, cảm nhận được trong những linh dược này dược lực dư thừa, trong đó tích chứa dược lực, cho hắn cảm giác cơ hồ tương đương với Thần Phủ cảnh cường giả!

Còn có một gốc nhân sâm lớn thành hình người, có tay có chân, trên nóc kết hoa, dược lực cũng tương đương với Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả!

- Dược Vương mười mấy vạn năm, trong đó tích chứa tạp chất cùng độc tố cũng lớn đến dọa người, trực tiếp ăn mà nói, thuốc độc sẽ trực tiếp độc chết một vị Thần Phủ cường giả, không thể trực tiếp phục dụng. Ta thật lâu không có luyện qua linh đan, những linh dược này đủ để luyện chế mười mấy lò linh đan, tạo nên một hai Thiên Cung cường giả cũng không nói chơi.

Giang Nam sưu tầm mọi nơi, cũng không lâu lắm liền tìm được mấy đạo linh tuyền, Thần kim cũng tìm được mấy khối, chẳng qua là số lượng không nhiều lắm, nhưng linh dược hắn tìm được không ít. Nơi này số lượng linh dược rất nhiều, hơn nữa năm rất xưa, dược lực kinh người, nếu như luyện thành linh đan, tất nhiên có thể làm cho thế hệ trước của Huyền Thiên Thánh Tông hết thảy tăng lên một đại cảnh giới, thậm chí sẽ thêm ra sáu bảy Thiên Cung cường giả!

- Ta được đến Linh Tuyền đủ để trả lại cho lão long quy 2000 vạn cân

Linh Dịch, còn có thể có dư... Di, những cung điện này cũng là pháp bảo!

Giang Nam đáp xuống trước một tòa cung điện, tinh tế đánh giá, chỉ thấy trong cung điện còn có Khô Cốt, trong lòng khẽ nhúc nhích, bỗng nhiên biết những hài cốt này chỉ sợ chính là tôi tớ của vị Thần Ma này, sống ở trong Tử Phủ của hắn. Sau khi vị Thần Ma này chết, những tôi tớ của hắn cũng chết ở trong bí cảnh.

Những cung điện này không phải là thần minh chi bảo, rất nhiều cung điện chẳng qua là cấp bậc Thần Phủ, cũng có một hai Thiên Cung chi bảo, hắn đem những cung điện này từng ngọn nhổ tận gốc, thu vào trong Tử Phủ của mình, mọi nơi đánh giá, chỉ thấy cung điện nơi đây so với lúc hắn mới vừa vào ít đi rất nhiều, nói vậy Minh Hiên Thánh Tử đã thu bảo vật trong bí cảnh này.

Thương thế của Minh Hiên Thánh Tử hẳn là đã khỏi hẳn, cũng đang cẩn thận từng li từng tí, tránh khỏi cùng hắn gặp nhau, hai người cũng muốn thừa dịp trong khoảng thời gian này cướp đoạt bảo vật nhiều hơn, bất quá bọn hắn nhất định sẽ gặp gỡ.

Bởi vì muốn được toàn bộ bảo vật ở đây, như vậy nhất định phải giết chết đối phương, nhận được bảo vật của đối phương cướp đoạt!

Theo thời gian chuyển dời, bảo vật nơi đây càng ngày càng ít, Giang Nam cùng Minh Hiên Thánh Tử đem nơi đây vén đáy hướng lên trời, chỉ còn lại có trung tâm bí cảnh chưa sưu tầm.

Đột nhiên, trung tâm bí cảnh dấy lên ánh lửa hừng hực, trong ngọn lửa một đầu kim Phượng Hoàng đắm chìm trong Đại Hỏa, cao giọng lệ tiếu, thanh âm xa xa truyền đẩy ra đi.

Hơi thở ngập trời tỏa ra, quanh thân kim Phượng Hoàng kia khí huyết phóng lên cao, đạo văn hóa thành đủ loại dị tượng, vạn thú triều tông, vạn điểu cúng bái, khí thế rộng rãi mênh mông!

Ở trong Niết Bàn Thánh Hỏa, khí tức của đầu kim Phượng Hoàng này càng ngày càng mạnh.

- Phượng Minh Hiên, ngươi rốt cục tính toán hướng ta khiêu chiến sao?

Trong mắt Giang Nam tinh quang bắn ra bốn phía, sải bước hướng nơi đó đi tới, khí tức cũng đang không ngừng sôi trào, càng phát ra tràn đầy, khí huyết xông ra bên ngoài cơ thể, hóa thành một đạo khí trụ, mặc dù không có kinh khủng như Minh Hiên Thánh Tử, nhưng mà không bình thường.

Hắn đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục tới trạng thái đỉnh phong, từng ngọn Đạo Đài hiện ra, năm tòa Đạo Đài ngang trời, ma khí tràn ra mọi nơi, đem phương viên hơn mười dặm chung quanh hóa thành Ma ngục um tùm, Địa Thủy Phong Hỏa phún dũng, dung nham liệt hỏa, nước lũ ngập trời!

Năm tòa Đạo Đài ở trong Ma ngục phập phồng, mỗi Đạo Đài đều có bảy kiện pháp bảo lên xuống chìm nổi, đạo văn ở trong pháp bảo xuyên qua, Giang Nam đi ở bên trong Ma Ngục, giống như một Đại Ma Thần từ trong địa ngục đi ra!

- Giang Tử Xuyên!

Đầu kim Phượng Hoàng kia liếc thấy Giang Nam đi tới, cười lạnh nói:

- Ngươi rốt cuộc đã tới, chỉ cần giết rụng ngươi, ta có thể độc chiếm nơi đây, nhận được tất cả tài phú, còn có thể nhận được bảo vật trên người của ngươi!

Thân thể Minh Hiên Thánh Tử lay động, hóa thành nhân thân, đứng ở trên Phượng Sào, trên cao nhìn xuống Giang Nam, tay mang Phượng Vũ kiếm, đỉnh đầu giơ lên Ngô Đồng Thụ, khí lành ngàn trượng, đàn tranh bay lên, không người nào tự bắn ra, cười lạnh nói:

- Kiếm này chính là ta dùng lông đuôi của mình sở luyện, ngày đêm lấy Niết Bàn Thánh Hỏa rèn luyện, so sánh với bất kỳ Côn Luân chi bảo nào còn

muốn sắc bén. Mà Ngô Đồng Thụ chính là một bụi cây giống dưới tàng cây của Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ, ngày đêm lấy linh khí đúc. Phượng Hoàng nhất tộc ta, chính là vạn điểu chi Hoàng, âm luật chi Tổ, tu vi của ta ở đạo âm, thắng được ngươi gấp trăm lần!

Hô...

Một mặt đại kỳ bay lên không, che khuất bầu trời, đem bầu trời phong tỏa, trường không thiêu đốt, lại có một quyển trận đồ lơ lửng, cùng đại kỳ tương dung, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy Thương Thiên tựa hồ hướng hắn đè xuống, thân thể trở nên vô cùng trầm trọng, không khí cũng trở nên vô cùng nóng rực.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 546: Chém Giết Thánh Tử. (1)

- Mặt đại kỳ này là Diễm Không Kỳ cùng Diễm Không đại trận, cũng là pháp bảo ta luyện chế, một trong Thất Bảo!

Minh Hiên Thánh Tử cười ha ha, châm chọc nói:

- Những thứ này là Thần Phủ chi bảo, ngươi làm sao cùng ta đấu?

- Tại sao cùng ngươi đấu?

Giang Nam cách hắn còn có trăm dặm xa, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra răng trắng như tuyết, đem Thiên Phủ Trọng Lâu tế lên, chống lại Diễm Không Kỳ cùng Diễm Không đại trận trấn áp, thân thể nhất thời cảm giác được dễ dàng.

Hắn đột nhiên một bước bước ra, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ tung, không khí trước mặt hắn nhất thời bị nhục thể của hắn sinh sôi đụng nổ tung, vô số Lôi Điện ùng ùng bổ tới mọi nơi.

Nhục thể của hắn tựa hồ đột phá cực hạn tu sĩ có thể đạt tới, vừa sải bước là ra trăm dặm, sau một khắc liền đến trước mặt Minh Hiên Thánh Tử, đại thủ vừa lộn, Phiên Thiên Ấn hung hăng đắp xuống, thanh thiên thác loạn, thiên địa sụp đổ!

Sắc mặt Minh Hiên Thánh Tử kịch biến, vội vàng huy kiếm hướng Phiên Thiên Ấn chém tới, xuy một tiếng đem đầu ngón tay của Giang Nam cắt đứt hai ba cái, nhưng Phiên Thiên Ấn như cũ hung hăng đập xuống!

Oanh!

Một ấn này đánh vào Ngô Đồng Thụ trên đầu hắn, đem ngàn tia khí lành hết thảy đánh nát, núi lớn dưới chân Minh Hiên Thánh Tử cũng gánh không

được lực lượng một kích kia, sinh sôi nổ tung!

Giang Nam tái khởi một ấn, Ngô Đồng Thụ nhất thời răng rắc một tiếng bẻ gảy, ấn thứ ba đắp xuống, thân thể Minh Hiên Thánh Tử bắn lên, rơi xuống ngoài mấy chục dặm, xương cốt toàn thân nổ tung toái, từng cục toái cốt từ trong cơ thể ối chao kích bắn ra!

- Đánh chết ngươi, ngươi sẽ biết ta tại sao cùng ngươi đấu!

Một cái đối mặt, Minh Hiên Thánh Tử, nhân vật xếp hạng thứ năm trên Long Hổ Phong Vân Bảng, Kim Phượng Các thủ Tịch chưởng giáo đệ tử, liền bị Giang Nam liên tục ba ấn đánh cho trọng thương!

Minh Hiên Thánh Tử luyện Ngô Đồng phòng ngự cũng là cực mạnh, gốc cây ngô đồng này là rể cây của Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ sinh ra cây giống, Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ không biết cao bao nhiêu, Thần Quang lượn lờ, vô số Phượng Sào xây dựng ở trên Ngô Đồng Thụ, ở đỉnh cây ngô đồng, còn có một lầu các khổng lồ, kim chói.

Gốc Ngô Đồng Thụ này lai lịch cực kỳ Cổ lão, nghe nói là lúc trọng luyện nguyên giới chủ tinh, cũng đã tồn tại, cách nay đã có mấy trăm vạn năm.

Có người nói gốc cây cổ thụ này đã thông linh, trở thành Thần thụ, cũng có người nói cổ thụ không cách nào tu luyện, mặc dù lớn lên cực kỳ khỏe mạnh, nhưng mà bởi vì phía trên ở một đám Phượng Hoàng, hút đi linh khí của cổ thụ.

Minh Hiên Thánh Tử luyện Ngô Đồng Thụ là cây giống của Thần thụ dài ra, có thể thấy được lực phòng ngự của gốc cây ngô đồng này tất nhiên không phải chuyện đùa, bất quá ở dưới Phiên Thiên Ấn của Giang Nam, gốc cây ngô đồng này vẫn bị đánh cho bẻ gảy!

Thủ chưởng của Giang Nam cũng bị Phượng Vũ Kiếm của Minh Hiên Thánh Tử cắt đến năm ngón tay đủ đứt, Phượng Vũ Kiếm cực kỳ sắc bén, thậm chí có thể chém thương nhục thể của hắn.

Trên thực tế Minh Hiên Thánh Tử cũng không phải là hư danh nói chơi, hắn luyện chế Thất Bảo, mỗi một vật uy lực đều cực kỳ kinh người, hơn nữa kiếm pháp của hắn xuất chúng, lúc chặc đứt năm ngón tay của Giang Nam tránh ra xương cốt Giang Nam, từ trong khớp xương cắt qua, có thể nói cực kỳ điêu luyện.

Nhưng mà lực lượng thân thể của Giang Nam mạnh mẻ vô cùng, thậm chí so với thân thể Phượng Hoàng của hắn còn mạnh hơn, dốc hết sức rơi xuống, liền sinh sôi lấy lực lượng đánh sụp!

Năm ngón tay bị chém đứt của Giang Nam nhảy động, ối chao bay tới, rơi vào trên vết thương, huyết nhục tương liên, khôi phục như lúc ban đầu.

Thân thể hắn cường đại, gãy chi sống lại đối với hắn mà nói cũng không coi vào đâu, huống chi gãy chỉ là mấy ngón tay?

- Đau quá!

Minh Hiên Thánh Tử ho ra máu, giãy dụa đứng dậy, đạo văn quanh thân sôi trào, hóa thành Niết Bàn Thánh Hỏa hừng hực, thân thể nhanh chóng phục hồi như cũ, ngẩng đầu hướng Giang Nam nhìn lại, ánh mắt âm trầm:

- Giang Tử Xuyên, ta thừa nhận là ta coi thường ngươi, mới có thể để ngươi chiếm tiện nghi. Ngươi không nên đắc ý, hiện tại ta sẽ...

Oanh!

Thân hình Giang Nam lần nữa vừa động, một bước bước ra, không khí lần nữa bị áp nổ tung, nhưng vào lúc này, trong mắt Minh Hiên Thánh Tử hàn quang chợt lóe, đàn tranh bay lên, càng lúc càng lớn, dài đến trăm trượng, chiều rộng cũng có ba mươi bốn mươi trượng, dây cung không người nào tự bắn ra, đạo âm đại tác. Vạn điểu trỗi lên, hóa thành đủ loại âm luật, lại có âm luật đạo văn hóa thành vạn thú chạy chồm, hướng Giang Nam trùng kích!

Hắn thật sự không có nói sai, Phượng Hoàng nhất tộc chính là vạn điểu chi Hoàng, âm luật chi Tổ, ở trên đạo âm thành tựu không ai bằng, đạo âm

đàn tranh của hắn diễn biến, so sánh với Đạo Âm Cổ của Giang Nam còn muốn phức tạp, âm luật đàn tranh búng ra, liền có hàng nghìn âm luật sát phạt mà đến!

Đông...

Trên Huyền Đài của Giang Nam, một mặt đại cổ bay ra, không người nào tự kêu, tiếng trống rung trời, cùng đạo âm đàn tranh đối kháng, hai loại đạo âm oanh kích, hóa thành sóng xung kích hướng mọi nơi bắn đi.

Đàn tranh đạo âm phức tạp, âm luật thiên biến vạn hóa, diễn biến xuất thế, âm luật kỳ diệu, rất nhiều loại âm luật ngay cả Giang Nam cũng chưa từng nghe qua.

Nhưng âm luật của Đạo Âm Cổ lại cực kỳ đơn giản, tiếng cổ vang lên, thùng thùng rung động, giống như trong lúc bất chợt xuất hiện Thần Ma chiến trường vô cùng mênh mông, trong đại chiến, kim qua thiết mã, xung phong liều chết, Chư Thiên thần phật Thần Ma cũng ở trong chiến trường chinh chiến, tiếng trống vừa vang lên, liền thúc dục khí huyết của thần phật Thần Ma, để cho bọn họ hung hãn không sợ chết!

Đại Đạo tới giản, đại âm hi thanh.

Đạo Âm Cổ của Giang Nam ở trên biến hóa không bằng Minh Hiên Thánh Tử, nhưng ở uy lực lại không kém chút nào, một tiếng trống vang lên, liền đem hàng vạn hàng nghìn loại âm luật của đàn tranh triệt tiêu!

Minh Hiên Thánh Tử huy kiếm liền chém, chỉ nghe một tiếng phượng minh, Phượng Vũ Kiếm đinh linh đón gió liền dài, hóa thành một đạo Phượng vũ quang mang lấp lánh, sáng mờ chợt lóe, liền tới trước mặt của Giang Nam.

Sơn Hải Đỉnh lơ lửng, treo ở đỉnh đầu của Giang Nam, trong đỉnh dãy núi dâng lên, đem một kiếm này nâng, không để cho kiếm quang rơi xuống.

Trong lòng Minh Hiên Thánh Tử rùng mình, tay đem Phượng Vũ Kiếm

vứt lên, chỉ thấy thanh lợi kiếm này ở giữa không trung xê dịch biến hóa, như cuồng phong hướng Giang Nam chém tới, nhưng thủy chung bị dãy núi cùng sông lớn bay lên trong Sơn Hải Đỉnh đở được, không cách nào chém trúng Giang Nam.

Phượng Vũ Kiếm đột nhiên biến đổi, hóa thành một đầu Hỏa Phượng Hoàng, đáp xuống, liệt hỏa hừng hực thiêu đốt núi lớn đại xuyên, đem giang hà bốc hơi, dãy núi đốt dung, nhưng vào lúc này, chỉ thấy trong Sơn Hải Đỉnh rầm một tiếng, bích hải kinh đào bay lên, hóa thành một mảnh đại dương mênh mông, tùy ý Đại Hỏa của Hỏa Phượng Hoàng đốt như thế nào, thủy chung không cách nào đem biển rộng đốt khô.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 547: Chém Giết Thánh Tử. (2)

Hai người đấu pháp nói thì chậm, nhưng kỳ thật là phát sinh ở trong chớp mắt, cũng là trong nháy mắt Giang Nam nhấc chân bước về phía Minh Hiên Thánh Tử liền phát sinh chiến đấu.

Sau một khắc, Giang Nam liền vượt đến trước mặt Minh Hiên Thánh Tử, chỉ có một động tác, đó chính là đụng!

Cả người đụng đi tới, đụng vào trong Niết Bàn Thánh Hỏa, đụng vào trên người Minh Hiên Thánh Tử!

Minh Hiên Thánh Tử nhất thời nghe được thanh âm xương cốt của mình gảy lìa truyền đến, bùm bùm nổ tung, xương cốt toàn thân của hắn cơ hồ bị Giang Nam đụng nát, lục phủ ngũ tạng trong bụng cơ hồ cũng bị thân thể của Giang Nam đụng vào trên người hắn trong nháy mắt đó chen chúc từ miệng phun ra!

Minh Hiên Thánh Tử kêu thảm thiết, bị Giang Nam đánh bay, một sát na khi hắn bị đánh bay, đạo văn phía sau biến thành ngô đồng, bên trong hai tòa Thần Phủ, hai bàn tay to bay ra, một tả một hữu hướng Giang Nam phách đi, đem hắn làm thành một con muỗi, một con ruồi, hung hăng vỗ!

Đây là pháp lực Thần Thông, không phải là pháp bảo, pháp lực hóa thành hai bàn tay to liệt hỏa hừng hực, Minh Hiên Thánh Tử rõ ràng là tính toán bằng vào pháp lực cường đại sinh sôi đè chết Giang Nam!

- So sánh pháp lực sao? Phượng Minh Hiên, pháp lực của ta so sánh với ngươi cũng không thua gì!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, hai tay hướng ra phía ngoài hung hăng đánh đi, pháp lực xông ra, hóa thành hai bàn tay phương viên trăm mẫu, tích chứa hỏa lực mênh mông, đón nhận bàn tay Thần Phủ của Phượng Minh

Hiên.

Thình thịch!

Hai tiếng nổ mạnh truyền đến, một kích kia của hai người bọn họ, là cân sức ngang tài, bất phân thắng bại.

Huyền Đài Cảnh cùng Côn Luân cảnh trong lúc đó, cách Thần Đài Cảnh, Sinh Tử Đài Cảnh, Thất Bảo Đài Cảnh cùng Minh Đường cảnh trong Thần Phủ tám cảnh, tứ đại cảnh giới, Giang Nam lại có thể làm được tu vi cùng Minh Hiên Thánh Tử không phân cao thấp, điểm này đủ để kiêu ngạo!

Này trừ là bởi vì Ma Ngục Huyền Thai Kinh khởi điểm quá cao, còn có chính là huyết mạch của hắn đã bị hắn tăng lên, luyện thành Thần Ma huyết mạch.

Những năm này Giang Nam trừ cần tu không ngừng ra, đối với tăng lên huyết mạch của mình cũng không có bất kỳ thư giản, máu tươi trong trái tim của hắn hôm nay đã hoàn toàn tăng lên, trong đó tích chứa pháp lực liền cơ hồ tương đương với tu vi của hắn!

Đơn thuần lực lượng trong huyết mạch, liền tương đương với để cho pháp lực của hắn tăng lên gấp đôi!

Đột nhiên, chỉ nghe hô một tiếng, hai Thần Phủ bàn tay của Minh Hiên Thánh Tử đột nhiên hóa thành hai con Hỏa Phượng Hoàng, cánh giương mấy dặm, vòng qua hai bàn tay của Giang Nam, giơ vuốt hướng ót của Giang Nam chộp tới!

Lại có hai tiếng lệ tiếu truyền đến, chỉ thấy bàn tay của Giang Nam kia cũng đột nhiên biến đổi, hóa thành hai đầu Tam Túc Ô Kim, một tả một hữu từ phía sau nhào tới.

Con ngươi của Minh Hiên Thánh Tử co rút nhanh, mới vừa rồi một kích kia của hắn chính là Kim Phượng Ấn, ấn pháp thiên biến vạn hóa. Biến hóa ùn ùn, làm cho người ta khó lòng phòng bị, không nghĩ tới nhưng vẫn bị

Giang Nam đở được.

Giang Nam dùng chính là Thái Dương Ấn trong Thái Dương Chân Kinh, tay hóa Tam Túc Ô Kim, vừa vặn có thể chống đở được Kim Phượng Ấn của hắn!

Thái Dương Ấn của hắn, so sánh với Thái Dương Ấn mà Thiên Yêu Thánh Nữ dùng càng thêm tinh diệu!

Minh Hiên Thánh Tử luyện Thất Bảo, trong đó phượng giá hủy ở trong Lượng Kiếp Trận Đồ, ngô đồng bị Giang Nam sinh sôi cắt đứt, đại kỳ cùng trận đồ bị Thiên Phủ Trọng Lâu khắc chế, Phượng Vũ Kiếm bị Sơn Hải Đỉnh đở, đàn tranh thì bị Đạo Âm Cổ ngăn cản, hôm nay chỉ còn lại có Phượng Sào dưới chân hắn kia.

Hắn liên tục thừa nhận hai lần công kích của Giang Nam. Trước sau bị Giang Nam đánh bay gần trăm dặm, Phượng Sào thủy chung ở dưới chân hắn, cũng không thoát khỏi. Phượng Sào này có chút giống Kim Ô sào mà Giang Nam từng ở trong Thái Dương thấy kia, đồng dạng là rơm rạ kim xán xây dựng thành. Trong sào chân hỏa dày đặc, nhưng cũng không phải Thái Dương Chân Hỏa, mà là Niết Bàn Thánh Hỏa.

Chỉ cần hai chân của Minh Hiên Thánh Tử đạp ở trên Phượng Sào này, vô luận thương thế nghiêm trọng như thế nào, cũng rất nhanh phục hồi như cũ, tốc độ khôi phục so sánh với Ma Chung Bá Thể Thần Thông của Giang Nam còn muốn nhanh chóng!

Phải biết rằng Ma Chung Bá Thể Thần Thông của Giang Nam hỗn hợp thân thể Thần Thông ước chừng ba nghìn loại, trong đó thậm chí không thiếu thân thể Thần Thông Thần Minh cấp, vì vậy mới có thể tu thành thân thể mạnh mẻ như thế.

Mặc dù Minh Hiên Thánh Tử là Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng mà ở thân thể đạt thành tựu cao còn không kịp Giang Nam, hắn có thể khôi phục được nhanh như vậy, chỗ Phượng Sào này có tác dụng lớn lao.

- Phượng Hoàng Niết Bàn, dục hỏa trùng sinh sao?

Giang Nam lần nữa sải bước, trong mắt hàn quang chợt lóe, lật tay một ấn, cùng lúc đó, trong Huyền Đài phía sau, một quyển trận đồ thường thường trải rộng ra, bá một tiếng hiện ra ở dưới chân Minh Hiên Thánh Tử, Thiên Sơn Vạn Thủy từ trong trận đồ di động đột nhiên nhảy ra, hướng Minh Hiên Thánh Tử nuốt đi!

- Diệt trừ Phượng Sào của ngươi, ta xem ngươi còn có thủ đoạn gì cùng ta đấu nữa!

Ầm!

Minh Hiên Thánh Tử bị Giang Nam sinh sôi từ trong Phượng Sào đánh rớt, cùng Phượng Sào ngã vào trong Lượng Kiếp Trận Đồ.

Bá...

Lượng Kiếp Trận Đồ mai một, Minh Hiên Thánh Tử kêu thảm thiết, đột nhiên hóa thành nguyên hình, tế lên Phượng Dẫn Cung bắn thủng trận đồ, bỏ chạy ra. Hắn mới vừa ra khỏi trận đồ, sắc trời đột nhiên trở nên ảm đạm xuống, ngẩng đầu liền thấy một ngụm chuông lớn năm màu lưu quang móc ngược xuống, khấu trừ ở bên trong chuông.

Mà Phượng Sào kia rơi vào trong Lượng Kiếp Trận Đồ, trận đồ mai một, Phượng Sào này vẫn như cũ không tổn, hiển nhiên rơm rạ luyện chế Phượng Sào không giống bình thường!

- Minh Hiên Thánh Tử, ta tiễn ngươi một đoạn đường!

Giang Nam phất tay đem Lượng Kiếp Trận Đồ cuồn cuộn nổi lên, tính cả Phượng Sào cùng nhau thu, khoanh chân mà ngồi, Thiên Ma Cầm trên Huyền Đài tự động bay lên, rơi vào trên gối của hắn.

Hắn giống như văn nhân nhã sĩ, mười ngón tay búng ra, ma âm sát phạt, xông vào bên trong Ngũ Kiếp Chung, cùng lúc đó, Ngũ Kiếp Chung tiếng

chuông nổ lớn, đương đương vang không dứt.

Thiên Ma Cầm sát phạt thần hồn, Ngũ Kiếp Chung tổn hại thần thức, hai bút cùng vẽ, trong chuông Minh Hiên Thánh Tử bi thảm, thần thức thần hồn giống như đao cắt búa phách, lần nữa kéo ra Phượng Dẫn Cung, đang một tiếng bắn bay Ngũ Kiếp Chung, đầu Phượng Hoàng này cánh giương hơn trăm mẫu, mở ra hai cánh dò hai móng xuống, hai móng hàn hàn sinh quang, liền hướng cái ót của Giang Nam chộp tới, tính toán bóp vỡ đầu của hắn!

Thân thể Giang Nam lui nhanh, vung tay áo một quyển, Thiên Ma Cầm hô một tiếng bay lên, càng lúc càng lớn, Minh Hiên Thánh Tử hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy năm mươi Ngũ Sắc Kim trụ đứng vững, giống như cây cột chống trời, nhìn kỹ lại, mới phát hiện này là năm mươi dây cung ngang trời, mà chính hắn thì vừa vặn rơi vào trong dây cung này!

Tranh...

Một dây cung đột nhiên nhảy động, Minh Hiên Thánh Tử nhất thời chỉ cảm thấy thần hồn của mình phảng phất bị thứ gì cắt ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 548: Trọng Luyện Hắc Oa. (1)

Giang Nam đang muốn thúc dục Thiên Ma Cầm, đem Minh Hiên Thánh Tử hoàn toàn chém giết, đột nhiên cảm giác được một cổ hơi thở thô bạo từ trên người Minh Hiên Thánh Tử phóng lên cao, băng băng băng, dây cung do Thiên Long gân Thiên Cung cấp luyện thành rối rít đứt đoạn, trong lòng không khỏi cả kinh.

- Người trẻ tuổi, con trai Các chủ Kim Phượng Các ta, ngươi cũng dám giết, ngươi thật to gan!

Bên trong mi tâm của Minh Hiên Thánh Tử đột nhiên truyền tới thanh âm một phụ nhân.

Bên trong mi tâm của Minh Hiên Thánh Tử, một cổ khí tức thô bạo làm lòng người mát lạnh bộc phát ra, hư ảnh một trung niên mỹ phụ từ trong mi tâm hắn cất bước đi ra, trong lúc phất tay, dây cung của Thiên Ma Cầm rối rít đứt đi!

Hô...

Thiên Ma Cầm bị nàng phẩy tay áo một cái liền cao cao bắn lên, không biết bị nàng tung bay đi đâu!

Giang Nam rèn Thiên Ma Cầm, sử dụng tài liệu cấp bậc thấp nhất cũng là Thiên Cung chi bảo, năm mươi dây cung thậm chí còn là Thiên Long gân của Thiên Cung cấp luyện chế thành, vậy mà bị mỹ phụ này phất tay liền hết thảy chặc đứt!

- Kim Phượng Các Các chủ, Phượng Hoàng?

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, bỗng nhiên biết đây là Kim Phượng Các Chủ ở bên trong mi tâm con của mình lưu lại hậu thủ, đặc biệt vì bảo vệ

an nguy của Minh Hiên Thánh Tử!

Nếu là bình thời, Minh Hiên Thánh Tử gặp phải nguy hiểm, chỉ cần không phải nguy hiểm tánh mạng, Kim Phượng Các Chủ lưu lại hậu thủ cũng sẽ không bộc phát, ngược lại sẽ để cho Minh Hiên Thánh Tử nhận được tôi luyện cùng ngăn trở, nhưng nếu gặp phải nguy hiểm tánh mạng, cái hậu thủ này sẽ bị triệt để kích phát, đem đối thủ thắt cổ!

Đây là thủ đoạn trưởng bối bảo vệ vãn bối tư chất xuất chúng, tỷ như ở lúc Nam Hải, Long tam thái tử suýt nữa bị Tần Phi Ngư đánh chết, trong mi tâm của hắn liền đột nhiên chui ra một Long Nhãn to lớn, bức lui Tần Phi Ngư.

- Đây là một luồng phân thân của Kim Phượng Các Chủ!

Trong lòng Giang Nam sợ hãi, tồn tại như Kim Phượng Các Chủ này, tất nhiên không kém gì Long Hoàng, Yêu Hoàng, cô gái này bị gọi là Phượng Hoàng, nếu như thiên hạ cường giả, ba người Thái Hoàng, Tịch Ứng Tình cùng Ma La Thập coi như là siêu nhất lưu, như vậy Long Hoàng, Yêu Hoàng cùng Phượng Hoàng liền có thể gọi là chuẩn siêu nhất lưu cường giả, về phần những Chưởng Giáo Chí Tôn khác, chỉ là nhất lưu mà thôi!

Mấu chốt nhất chính là, đây là một sợi phân thân, nếu như Kim Phượng Các Chủ lưu lại chính là một đạo Thần Thông, Giang Nam còn có thể ứng phó, dù sao mặc dù uy lực Thần Thông cường đại, nhưng không thể kéo dài. Thần Thông sau khi bộc phát liền tan thành mây khói.

Mà phân thân bất đồng, phân thân có thể kéo dài chiến đấu liên miên, cho đến pháp lực hao hết mới có thể biến mất!

Từ nữ nhân này dễ dàng liền chặc đứt dây cung Thiên Ma Cầm đến xem, Giang Nam đừng nói hao hết pháp lực phân thân này, chỉ sợ ngay cả một chiêu của nàng cũng đón không được.

Ánh mắt phân thân này của Kim Phượng Các Chủ rơi vào trên người

Giang Nam, Giang Nam nhất thời cảm giác được áp bách vô cùng kinh khủng đánh tới, trấn áp đến hắn cơ hồ không cách nào nhúc nhích.

Nữ nhân này vô cùng kinh khủng, thực lực phân thân lại mạnh đến trình độ bực này, chỉ sợ thực lực bản thể nàng cùng Lạc Hoa Âm so sánh cũng sẽ không có chút thua kém!

- Tiểu bối, ngay cả con ta ngươi cũng dám giết, ngươi đi chết đi!

Trong mắt phân thân của Kim Phượng Các Chủ hàn quang chợt lóe, giơ tay lên liền hướng Giang Nam phách đi!

Oanh!

Tay nàng mới vừa giơ lên, một ngụm đại hắc oa từ trên trời giáng xuống, đem nàng tính cả Minh Hiên Thánh Tử cùng nhau đặt ở phía dưới hắc oa, tại chỗ đập vụn!

Đại địa chấn động, hư không run rẩy, trong vòng ngàn dặm bí cảnh này cơ hồ bị miệng đại hắc oa đột nhiên xuất hiện kia ép tới vặn vẹo!

Đại hắc oa phương viên trăm dặm, trải rộng thần minh đạo tắc, phân thân của Kim Phượng Các Chủ là cường hãn bực nào, nhưng mà bị miệng hắc oa này chúi xuống, ngay cả nửa điểm tính tình cũng không có, tại chỗ nghiền nát.

- Kim Phượng Các Chủ, ngươi coi Giang mỗ là ngồi không sao, ngươi muốn nắm thì nắm. Ngươi muốn ăn thì ăn?

Giang Nam xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, nhìn miệng hắc oa này một chút, thở dài, miệng hắc oa này chính là nguyên giới chủ tinh tinh hạch, làm bằng Thần kim, trầm trọng vô cùng. Ép Chưởng Giáo Chí Tôn tới chết, lấy thực lực của hắn còn không cách nào thu hồi.

- Trừ phi thực lực của ta đầy đủ cường đại đến có thể lấy đi bí cảnh này, nếu không ta chỉ có thể dùng Đậu Suất Thần Hỏa, đem miệng hắc oa này

luyện hóa.

Giang Nam tâm niệm hơi động, Thiên Ma Cầm tự động bay trở về, rơi vào trên Huyền Đài của hắn, cây đàn này hôm nay rách tung toé, mặc dù dây cung hủy ở trong tay phân thân Kim Phượng Các Chủ, nhưng chủ thể của cầm còn tồn tại, chủ thể cây cầm này là dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế thành, đừng nói một luồng phân thân của Kim Phượng Các Chủ, coi như là nàng tự mình phủ xuống, cũng mơ tưởng hủy diệt.

Long gân trong Tử Phủ của hắn còn thừa lại rất nhiều, có thể nối lại dây cung, chỉ cần tế luyện một thời gian ngắn, thế tất có thể khôi phục như củ.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn bí cảnh này, trong cơ thể đạo văn tràn ra, hướng bốn phương tám hướng bay đi, cố gắng đem bí cảnh này chiếm dụng, thần thức của hắn bao phủ hơn nghìn dặm, đạo văn cũng chỉ có thể bao phủ hơn nghìn dặm, không có khả năng tiếp tục đi tới.

- Chỉ sợ sau khi ta tu thành Thần Phủ, mới có thể tế luyện bí cảnh khổng lồ như thế, đem bí cảnh lấy đi. Xem ra, chỉ có đem miệng hắc oa này phân giải...

Hắn có chút tiếc hận, miệng đại hắc oa này mặc dù bởi vì quá nặng, sử dụng vô cùng không tiện, nhưng để cho Giang Nam vượt qua mấy lần nguy cơ, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả cũng đè chết hai vị!

Hiện tại muốn đem miệng hắn oa này phân giải, Giang Nam vẫn còn có chút không bỏ được.

Cũng may đạo tắc dấu vết trên miệng hắc oa này, Giang Nam đã sớm tham quan hoc tập, nhận được lĩnh ngộ sâu đậm, nếu không lần này sẽ thua lỗ lớn.

- Có lẽ có thể như vậy...

Ánh mắt hắn sáng lên, đột nhiên nghĩ đến một chú ý tuyệt diệu, lúc này

thúc dục Đậu Suất Thần Hỏa, hăng hái bừng bừng đem miệng hắc oa này nóng chảy.

Nước thép nóng chảy bị hắn đúc lại, hóa thành từng cái từng cái hắc thiết đồng khổng lồ, sức nặng mỗi một hắc đồng đều trầm trọng như Lĩnh Tụ Phong, bị hắn lạc ấn thần trí, để lại Đạo văn của mình, đánh vào Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông.

Sáu bảy ngày sau, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú thương thế phục hồi như cũ, riêng phần mình bay ra Sơn Hải Đỉnh, chỉ thấy Giang Nam còn đang không ngừng luyện miệng hắc oa kia, mà ở bên cạnh, còn có ngàn thanh hắc thiết đồng, trong lòng không khỏi vạn phần buồn bực.

- Chủ công đây là đang làm cái gì vậy?

Thần Thứu Yêu Vương nghi ngờ nói.

- Nga?

Chiến Minh cự thú buồn bực nói.

Chương 549: Trọng Luyện Hắc Oa. (2)

Giang Nam lại qua hơn mười ngày, lúc này mới đem miệng hắc oa này hoàn toàn phân giải, luyện hóa thành bốn vạn tám ngàn thanh đồng, mỗi một thanh đồng đều lạc ấn thần trí của mình, mặc dù thần thức của hắn vô cùng cường đại, cũng có chút không chịu nổi, có một loại cảm giác tinh thần hao hết, nhức đầu muốn nứt.

Trừ lần đó ra, không ngừng ở trong chút ít khối vụn tinh hạch này đánh vào Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông cũng làm cho tu vi của hắn cảm thấy chịu không nổi, cho dù là không ngừng luyện hóa Linh Dịch, hắn cũng có chút gánh không được, tu vi cơ hồ bị ép khô!

Giang Nam vội khoanh chân mà ngồi, tế lên Ngũ Kiếp Chung, treo cao đỉnh đầu, vận chuyển Huyền Thai Ấn, tiếng chuông chấn động, Huyền Thai Ấn từ bên trong chuông chấn động, dễ chịu thần thức của hắn.

Cùng lúc đó, Ma Ngục Huyền Thai Kinh liên tục không ngừng luyện hóa Linh Dịch, bổ sung tu vi, qua ba ngày sau hắn mới khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, thần thái sáng láng.

Trải qua hơn hai mươi ngày tế luyện này, thần thức của hắn cũng nhận được tôi luyện thật lớn, tốc độ tiến bộ thần thức của hắn quá nhanh, nhưng mượn cơ hội lần này, để cho hắn đối với thần thức thao túng cùng khống chế mạnh hơn, vô hình trung đem rất nhiều tai họa ngầm trừ khử.

- Hiện tại có thể xem thành quả mấy ngày nay một chút.

Giang Nam tâm niệm hơi động, từng mảnh nhỏ tinh hạch vù vù bay lên, rối rít rơi vào trong mi tâm của hắn, hao tốn nửa canh giờ, hắn mới đưa tất cả mảnh nhỏ tinh hạch hết thảy thu hồi.

Hắn bay lên trời cao, mi tâm chợt lóe, chỉ nghe một tiếng ầm vang, một

ngụm đại hắc oa từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện xuống, chấn đắc hư không lay động, dãy núi đổ ngả!

Giang Nam tâm niệm hơi động, chỉ thấy hắc oa phân giải làm bốn vạn tám ngàn khuông đồng, một khối tiếp theo một khối bay lên, lại trở lại trong mi tâm của hắn. Bốn vạn tám ngàn khuông đồng này chỉ cần sắp hàng tổ hợp, sẽ lại là một ngụm hắc oa, xuất kỳ bất ý nện xuống, tuyệt đối có thể ám toán một vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Giang Nam không nhịn được đắc ý:

- Hôm nay miệng hắc oa này bị ta luyện được thu phát tùy tâm, ai có thể chịu đựng được một oa của ta? Hơn nữa, trong những khối vụn tinh hạch này đánh vào Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, muốn nặng liền nặng, muốn nhẹ thì nhẹ. Nếu như thôi phát Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, ta ngay cả Thái Hoàng lão tổ cũng có thể đập chết!

Bất quá, khả năng hắc oa đánh trúng Thái Hoàng lão tổ thật sự cực kỳ bé nhỏ, bởi vì cường giả gần Thần như Thái Hoàng lão tổ kia, tùy thời có thể xuyên qua hư không, muốn tách rời khỏi miệng đại hắc oa này dễ dàng.

Giang Nam hài lòng, mọi nơi sưu tầm một phen, khi còn sống Minh Hiên Thánh Tử tìm được không ít tài liệu cùng linh dược Linh Tuyền. Bất quá bị đại hắc oa đè, chút ít cung điện hắn tìm được kia bị đập vụn thành thiết bính. Linh dược Linh Tuyền cũng bị đập vụn, Linh Tuyền phân giải làm linh khí, linh dược biến thành bột phấn, không thể lại dùng.

Chỉ có những thần kim quáng vật là còn bảo tồn xuống, Giang Nam thầm thở dài đáng tiếc, đem thần kim quáng vật thu hồi, mảnh nhỏ cung điện cũng bị hắn thu hồi, tạm gác lại sau này luyện chế pháp bảo.

Giang Nam lại sưu tầm một phen, nhìn thấy bí cảnh này không còn bất kỳ bảo vật, lúc này mới đứng dậy rời đi.

- Đáng tiếc, không cách nào đem bí cảnh này lấy đi...

Mới vừa ra khỏi bí cảnh, đột nhiên Giang Nam thấy phía trước mây đen thảm đạm, che dấu Thái Dương trên bầu trời đại mạc, không khí nóng rang nhất thời râm mát xuống!

- Đại Thiên Ma?

Hắn hé mắt, chỉ thấy ba đầu Đại Thiên Ma ở trên bầu trời hoang mạc gào thét phi hành, tốc độ cực nhanh, hướng bên này bay tới, Giang Nam còn là lần đầu tiên nhìn thấy Đại Thiên Ma lại kết đội thành quần, phải biết rằng Đại Thiên Ma cũng là bá chủ hùng cứ một phương, riêng phần mình thống lĩnh nhiều thiên ma, rất ít sẽ xuất hiện tình hình thành quần kết đội.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, lúc này phong bế mười vạn tám ngàn lỗ chân lông quanh thân, thu liễm hơi thở, núp trong cát vàng, chỉ thấy tam đầu Đại Thiên Ma kia gào thét bay qua, vừa đi vừa nói chuyện:

- Lần này tiểu quỷ gọi Giang Nam kia đi tới Thần Khư ta, gây ra biết bao động tĩnh, không biết bao nhiêu tu sĩ xông vào trong Thần Khư ta muốn tánh mạng của hắn, làm hại chúng ta cũng không thể an bình! Ngay cả Bức Vương thần đô của chúng ta cũng bị kinh động, phái chúng ta ra tìm hắn!

- Phái chúng ta đi ra ngoài cũng là không việc gì, mấu chốt là trong những người đến đây đuổi giết tiểu tử Giang Nam kia, không biết có bao nhiêu cao thủ, Thần Phủ, Thiên Cung cường giả cũng không ở số ít, hơi không cẩn thận liền có thể bị người giết luyện thành Như Ý Đan, chúng ta thật là xấu số!

- Bất quá, chúng ta cũng ăn không ít đầu tu sĩ, tu vi tiến nhanh!

...

Tam đầu Đại Thiên Ma bay đi, lúc này Giang Nam mới hiển lộ thân hình, thầm nghĩ:

- Không biết bao nhiêu người tiến vào Thần Khư tìm ta? Ân, nhất định là tin tức ta tiến vào Thần Khư bại lộ, đưa tới cường giả các đại môn phái

Thánh Địa đuổi giết, mơ ước bảo vật trên người của ta!

Loại chuyện này hắn sớm đã có lường trước, trong lòng thật cũng không phải hết sức kinh ngạc, Minh Hiên Thánh Tử có thể tìm được hắn, những người khác nhất định cũng có thể tìm được hắn.

- Tam đầu Đại Thiên Ma này nếu như liên thủ, ta không phải là đối thủ, nếu như đánh lén trước giết chết một đầu mà nói, hai đầu Đại Thiên Ma khác liền không cách nào làm gì được ta, hơn nữa Thần Thứu cùng Chiến Minh cự thú, cuốn lấy một đầu trong đó, là có thể đem tam đầu Đại Thiên Ma này hết thảy giết chết!

Trong mắt của hắn tinh quang chợt lóe, lặng lẽ không tiếng động bay lên, hướng tam đầu Đại Thiên Ma kia đuổi giết đi.

Hắn truy tung tam đầu Đại Thiên Ma này ngàn dặm, khoảng cách càng ngày càng gần, đang muốn động thủ, đột nhiên cảm giác được một cổ khí tức nguy hiểm mãnh liệt, vội vàng dừng bước lại.

Ầm, một dược đỉnh cự đại phóng lên cao, đem tam đầu Đại Thiên Ma kia hết thảy hút vào trong lò, tiếp theo chỉ nghe một tiếng rồng ngâm truyền đến, tất cả Thiên Long quay chung quanh dược đỉnh này, từng ngụm từng ngụm phóng hỏa, ý đồ đem tam đầu Đại Thiên Ma này luyện hóa!

- Long tam thái tử!

Phía dưới, Long tam thái tử rõ ràng ở trong đội ngũ!

Vị Long Tộc Thái Tử này tụ tập chín vị Long Tộc cao thủ, ở chỗ này mai phục, đợi tam đầu Đại Thiên Ma kia trải qua liền đột nhiên dữ dội lên, đem tam đầu Đại Thiên Ma này cũng thu vào trong dược đỉnh.

Giang Nam hé mắt, uy lực dược đỉnh này cũng là cực kỳ kinh người, hẳn là một Động Thiên chi bảo, trong đó tích chứa Động Thiên lực.

Động Thiên lực chính là Tiểu Thế Giới Chi Lực, trong Động Thiên chi

bảo ẩn chứa một tiểu thế giới, vì vậy uy lực mới có kinh người như thế.

Giang Nam đã được chứng kiến uy lực của Phượng Dẫn Cung, suýt nữa chết ở dưới uy năng của cây cung này, mà cái cung này cũng bị đại hắc oa của hắn trực tiếp đập nát, để cho Giang Nam tiếc hận thật lâu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 550: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Rồng. (1)

Minh Hiên Thánh Tử để lại cho hắn duy nhất chính là Phượng Sào, bất quá uy năng của Phượng Sào cũng bị đại hắc oa ép tới tiêu tán, chỉ còn lại rơm rạ xây dựng Phượng Sào.

Những rơm rạ này rốt cuộc là vật gì, Giang Nam thủy chung không có định luận, nhưng trong rơm rạ ẩn chứa sinh mệnh lực cực kỳ bàng bạc, có thể nói là hắn từ trên người Minh Hiên Thánh Tử lấy được đồ tốt nhất.

Minh Hiên Thánh Tử cũng không thể hoàn toàn thúc dục Phượng Dẫn Cung, nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra ba bốn thành uy lực, mấy người Long tam thái tử cũng không cách nào đem uy lực dược đỉnh này hoàn toàn phát huy.

Long Tộc cao thủ tụ tập ở bên cạnh hắn thanh nhất sắc là Thần Phủ cường giả, nhưng cũng chỉ có thể đem uy lực dược đỉnh này phát huy ra chừng năm thành.

Mà tam đầu Đại Thiên Ma mới vừa rồi lâm vào trong dược đỉnh kia, thực lực so sánh với độc nhãn Đại Thiên Ma mà Giang Nam chém giết kia mạnh hơn, mới vừa rơi vào trong dược đỉnh liền lập tức cố gắng phá vỡ dược đỉnh này, chỉ thấy lò lớn kịch liệt chấn động, bên trong truyền đến ùng ùng nổ mạnh, cơ hồ ở trong nháy mắt, dược đỉnh này liền xuất hiện một vết rách cự đại!

Tiếp theo, mặt ngoài dược đỉnh đột nhiên hiện ra một dấu ngón tay đâm ra!

Hiển nhiên, trong đó có một đầu Đại Thiên Ma là bám vào trên đầu ngón tay của Thần Ma chết trận, vì vậy diễn sinh ra bản thể!

Một ngón tay này cơ hồ đâm xuyên dược đỉnh!

Hai đầu Đại Thiên Ma khác cũng vô cùng mạnh mẻ, đem dược đỉnh đánh ra càng nhiều vết nứt, mấy vị Long Tộc cao thủ bị chấn đến khí huyết sôi trào, đạo văn cùng pháp lực quanh thân cơ hồ khó có thể dung nhập vào trong dược đỉnh!

Đạo văn cùng pháp lực không cách nào tiến vào dược đỉnh, liền không cách nào thúc dục uy lực của Động Thiên chi bảo này, không cách nào đem ba đầu thiên ma kia luyện hóa, nếu tam đầu Đại Thiên Ma này thoát khốn, thế tất sẽ đại khai sát giới, cho dù là Long tam thái tử chỉ sợ cũng phải chật vật không chịu nổi!

Long tam thái tử hừ lạnh một tiếng, đột nhiên phía sau hiện ra biển rộng mênh mông, trong biển rộng tích chứa hai tòa Thần Phủ, Thần Phủ của hắn giống như Long cung đáy biển, cười lạnh nói:

- Chỉ là Đại Thiên Ma, bất quá là chiếm cứ một phần thi thể của Thần Ma, lại còn muốn lật bàn?

Hô...

Dược đỉnh bay lên, rơi vào trong một tòa Long cung, chỉ thấy bên trong tòa Long cung này hiện ra Hoàng Kim Cự Long, quay quanh ở trên một cây đồng trụ, rối rít thăm dò một móng vuốt khổng lồ, ấn chặt miệng dược đỉnh này!

Kim Long há mồm, vô số chân hỏa phun ra, liên tục không ngừng hướng trong dược đỉnh dũng mãnh lao tới.

Dược đỉnh như cũ chấn động không nghỉ, chấn đến những Thiên Long bên trong Long cung không ngừng nứt vỡ, hiển nhiên cũng là trấn áp không được.

Sắc mặt Long tam thái tử biến hóa, đột nhiên ngang một tiếng rồng ngâm, hóa thành nguyên hình, là một đầu Thiên Long dài đến ngàn trượng màu vàng, gào thét bay vào trong Long cung, thân thể cao lớn quay quanh ở trên

dược đỉnh, lại có một ngọn Long cung bay tới, trấn áp ở trên dược đỉnh.

Long tam thái tử ngửa đầu, long miệng phun liệt hỏa, rót vào trong dược đỉnh.

Những Long Tộc cao thủ khác vội vàng bước lên phía trước, tính toán cùng hắn liên thủ trấn áp tam đầu Đại Thiên Ma trong lò, Long tam thái tử quát lạnh nói:

- Không cần các ngươi nhúng tay, tam đầu Đại Thiên Ma này tuy mạnh, nhưng còn không làm khó được ta. Các ngươi hộ pháp cho ta, tránh cho lúc ta luyện hóa ba tên này bị người đánh trộm!

Những Long Tộc cao thủ khác lĩnh mệnh, nhất tề tế lên một cây long trụ xích hồng sắc, long trụ cao tới vạn trượng, đứng vững tận trời, quay chung quanh Long tam thái tử tạo thành một vòng tròn lớn.

Những Long Tộc cao thủ này riêng phần mình vòng trên long trụ, ánh mắt lấp lánh hữu thần, hướng mọi nơi nhìn lại.

Giang Nam ẩn ở giữa không trung, híp mắt đánh giá, trong lòng âm thầm than thở:

- Thực lực Long tam thái tử không kém, đơn thuần tu vi so sánh với Minh Hiên Thánh Tử mạnh mẻ gấp một hai lần, là một đối thủ vô cùng cường đại!

Tu sĩ trong lúc đó cho dù là bị vây ở ngang hàng cảnh giới, tu vi thực lực chênh lệch cũng có thể một cái trên trời một cái dưới đất, đây là bởi vì tâm pháp tu luyện có cao thấp chi phân, chủng tộc huyết mạch có sự phân chia mạnh yếu, tư chất ngộ tính cũng có xấu tốt, kỳ ngộ cũng không như nhau.

Minh Hiên Thánh Tử cùng Long tam thái tử một người là Phượng Hoàng nhất tộc, một người là Thiên Long nhất tộc, trên huyết mạch chủng tộc không có bao nhiêu chênh lệch, cấp bậc tâm pháp mà bọn họ tu luyện cũng xê xích không nhiều, tư chất cùng ngộ tính hẳn là cũng kém không lớn, sợ rằng kéo ra chênh lệch của bọn họ chính là kỳ ngộ.

- Long tam thái tử nhất định có gặp gỡ khác, pháp lực của hắn so sánh với Minh Hiên Thánh Tử ra ngoài một hai lần, cũng chính là của ta một hai lần, cường giả loại này, thực lực thủ đoạn cũng muốn vượt xa ta, chỉ sợ ta tu luyện tới Thần Đài thậm chí Sinh Tử Đài, mới có thể chiến thắng hắn!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, chặc chẽ chú ý động tịnh phía dưới, thầm nghĩ:

- Mặc dù ta không phải là đối thủ của hắn, nhưng có thể ngồi mát ăn bát vàng, lấy thực lực của hắn luyện hóa tam đầu Đại Thiên Ma, chỉ sợ cũng sẽ tu vi tổn hao nhiều, đó chính là cơ hội của ta, cho hắn đến long miệng nhổ ra răng!

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Long Tộc cao thủ khác, chín vị Long Tộc cao thủ này cũng là Thần Phủ cường giả, tu thành Thần Phủ nhất trọng nhị trọng, nhưng tu vi thực lực cùng Long tam thái tử so sánh, phải kém sắc rất nhiều, chẳng qua là Thần Phủ cường giả bình thường mà thôi.

Bất quá chín vị Long Tộc cao thủ này tạo thành Cửu Long Thần Trụ đại trận, bảo vệ Long tam thái tử, đại trận này vận chuyển, tuyệt đối có thể ngăn cản Giang Nam!

Nếu Giang Nam ở lúc động thủ đánh lén, bị những Long Tộc cao thủ này cuốn lấy, lâm vào trong Cửu Long Thần Trụ đại trận, chỉ sợ hắn cũng nhất thời trong chốc lát không cách nào phá vỡ đại trận này.

Nếu để cho Long tam thái tử trì hoãn thời gian, người chết sẽ là hắn!

- Cầu phú quý trong nguy hiểm, nếu ta có thể được đến tam đầu Đại Thiên Ma này luyện thành Như Ý Đan, tu thành hai tòa thần thức Thần Phủ cũng không nói chơi! Thần thức tu luyện thành hai tòa Thần Phủ mà nói, tốc độ tu luyện của ta sẽ nhanh hơn!

Giang Nam chú ý đã định, chậm đợi Long tam thái tử luyện hóa tam đầu Đại Thiên Ma kia.

Đúng như hắn đoán, Long tam thái tử vừa phải trấn áp tam đầu Đại Thiên Ma này, vừa phải luyện hóa, rất là hao phí thần thức cùng pháp lực, bất quá động tĩnh của tam đầu Đại Thiên Ma này cũng dần dần yếu ớt xuống, hiển nhiên bị hắn lấy dược đỉnh luyện hóa không ít hung tính cùng oán khí, oán niệm!

Thời gian từng chút trôi qua, mấy canh giờ sau, dược đỉnh hoàn toàn bình tĩnh trở lại, Long tam thái tử cũng thở phào một cái, long thân khổng lồ cơ hồ xụi lơ xuống, cả người mồ hôi đầm đìa, chảy xuôi thành sông.

Chương 551: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Rồng. (2)

Luyện hóa tam đầu Đại Thiên Ma này không khó, khó là bọn họ đều là ma đầu bám vào trên huyết nhục Thần Ma, trốn vào bên trong huyết nhục Thần Ma, để cho hắn ở lúc luyện hóa gian khổ gấp bội.

- Cuối cùng đem ba tên này luyện hóa, hiện tại bắt đầu thu hoạch trái cây...

Long tam thái tử mạnh mẽ đứng dậy, hóa thành hình người, xóa đi mồ hôi trán, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, thấp giọng cười nói:

- Nhận được ba miếng Như Ý Đan này, tu vi thần trí của ta liền có thể tái tiến một bước, tốc độ tu luyện tất nhiên cũng sẽ tăng nhanh thật lớn, cho dù là đuổi theo Cận Đông Lưu, cũng không phải là không thể được!

Trên Cửu Long Thần Trụ đại trận, chín vị Long Tộc cao thủ thấy hắn đã luyện hóa tam đầu Đại Thiên Ma, không khỏi cũng thanh tĩnh lại, cười nói:

- Chúc mừng Thái Tử, Thái Tử phục dụng ba miếng Như Ý Đan này, tất nhiên tu vi thần thức tiến nhanh!

- Các ngươi tiếp tục cảnh giới, hộ pháp cho ta!

Long tam thái tử mở ra dược đỉnh, trầm giọng nói:

- Ta phục dụng ba miếng Như Ý Đan, không thể để cho người quấy rầy ta!

Một vị Long Tộc cao thủ cười nói:

- Còn có thể có người nào không có mắt dám đến chọc chúng ta sao...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe rầm một tiếng vang thật lớn, một

cảm giác nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung một cái kim cầu cự đại từ trên cao hung hăng nện xuống, vội vàng kêu lên:

- Địch tập kích!

Cái kim cầu này to lớn không gì so sánh được, phía trên có một chữ "Phong", nhìn rất là quen mắt, phảng phất ở địa phương nào gặp qua.

Long Tộc cao thủ kia lập tức nhớ lại, từng ở trong Dược Vương thành, Giang Nam vung lên kim cầu đồng dạng, cơ hồ đem mình đập nát, không khỏi vong hồn toát ra ba trượng, kêu lên:

- Là Tà Vương!

- Chính là Giang mỗ!

Giữa không trung truyền tới một thanh âm, chữ "Phong" đại phóng tia sáng, hô một tiếng nện xuống!

Một vị Long Tộc cao thủ vội vàng kêu lên:

- Không nên gấp gáp, lập tức thúc dục Cửu Long Thần Trụ đại trận, hắn không cách nào phá trận! Chỉ chờ tới lúc Thái Tử luyện hóa Như Ý Đan, mười Tà Vương cũng phải chết!

Chữ "Phong" trấn áp xuống, hắn nhất thời chỉ cảm thấy pháp lực cuồng rụng, trong chớp mắt liền bị phong bế năm thành tu vi!

Không chỉ có hắn, những Long Tộc cao thủ khác cũng cảm giác được tu vi bản thân bị trấn áp, không dám chậm trễ, vội vàng thúc dục Cửu Long Thần Trụ đại trận, trận pháp vừa mới bắt đầu vận chuyển, đại kim cầu kia cũng đã hung hăng nện xuống, thẳng tắp nện ở trên một cây long trụ!

Đang...

Vang nổ truyền đến, long trụ cao tới vạn trượng rõ ràng bị Giang Nam

một búa nện đến chìm xuống ba nghìn trượng, Long Tộc cao thủ trên trụ bị chấn hộc máu!

Cửu Long Thần Trụ đại trận rốt cục chuyển động, khí tức mênh mông phóng lên cao, Phong Cấm đại trận vỡ bờ, để cho chín vị Long Tộc cao thủ này cũng thở phào nhẹ nhỏm.

Cửu Long Phong Cấm đại trận đem khí tức của bọn hắn tương liên, để cho thực lực của bọn họ có thể sánh ngang Long tam thái tử, chỉ cần đại trận hoàn toàn thúc dục, Giang Nam liền không có bất kỳ phần thắng!

Đương đương đương!

Giang Nam tay nâng tay hạ, trong khoảnh khắc liền liên tục vung lên đại kim cầu nện xuống, long trụ kia bị hắn ngạnh sanh đập xuống đáy, đầu Thiên Long quay quanh trên long trụ bị chấn đến xương cốt đứt đoạn, tính cả long trụ cùng nhau bị đập vào chỗ sâu trong đại mạc, chỉ còn lại có một cái đầu to lớn!

Cửu Long Thần Trụ đại trận chín trụ thiếu một, Cửu Long thiếu một, trận pháp đã phá!

Một cái chân to rơi xuống, đem đầu vị Long Tộc cao thủ này dẫm xuống đất, Giang Nam cầm xiềng xích trong tay, kéo đại kim cầu đi vào trong Cửu Long Thần Trụ đại trận, thẳng hướng Long tam thái tử đi tới.

Long tam thái tử trong lòng kinh hãi, ngẩng đầu hướng Giang Nam xem ra, điềm nhiên nói:

- Giang Nam!

Rầm...

Đại kim cầu bốn phương tám hướng quét tới, Phong Cấm đại trận bộc phát, cho dù là Long tam thái tử cũng không dám ngăn cản, vội vàng lắc mình liền lui, những Long Tộc cao thủ khác cũng rối rít tránh né!

- Đa tạ Long tam thái tử tặng bảo!

Giang Nam cười ha ha, vung tay áo một quyển, đem dược đỉnh thu hồi, một chiếc Thiên Dực Thần Chu hiện lên, chở hắn bão táp bay đi!

Long tam thái tử ngẩn ngơ, lồng ngực cơ hồ bị tức điên, giận dữ hét:

- Đoạt Như Ý Đan của ta, ta muốn ngươi chết!

Hắn mi tâm hé ra, một pho tượng thân hình vô cùng cao lớn từ trong mi tâm của hắn đi ra, thân thể này rõ ràng là thân thể của một vị Thiên Cung cường giả, bị hắn luyện thành thân ngoại hóa thân.

Đây là thủ đoạn hắn giấu diếm, cho dù là lúc cùng Tần Phi Ngư tranh đấu cũng chưa từng đánh ra, giờ phút này bị Giang Nam đoạt thức ăn trước miệng cọp, nhất thời khó nhịn được, nhất cử tế lên, nhanh chóng hướng Giang Nam đuổi theo!

Cùng lúc đó, tám vị Long Tộc cao thủ khác gầm lên, gào thét chạy chồm, nhất tề hướng Giang Nam đuổi theo, chỉ thấy Thiên Dực Thần Chu càng ngày càng xa, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Tốc độ thân ngoại hóa thân của Long tam thái tử đúng là cực nhanh, nhưng thúc dục lên cực kỳ hao phí pháp lực, cộng thêm pháp lực bản thân hắn đã tiêu hao hơn phân nửa, rất nhanh liền bị Giang Nam bỏ ra.

Long tam thái tử phun ra một ngụm máu tươi, lửa giận ngập trời:

- Giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi a!

Long tam thái tử lửa giận công tâm, nghĩ đến chỗ đau, lại phun ra một ngụm Long Huyết.

Một vị Long Tộc cao thủ vội vàng nói:

- Thái Tử đừng lo, tiểu tử kia lòng tham không đáy, ngay cả Nguyên Dương Lô cũng cùng nhau cướp đi, Nguyên Dương Lô chính là Động Thiên

chi bảo, lấy tu vi của hắn còn không cách nào luyện hóa. Thái Tử chỉ cần nhanh chóng khôi phục tu vi, là có thể thông qua Nguyên Dương Lô cảm ứng được phương vị của hắn, đem tiểu tử kia nhất cử đánh chết!

Long tam thái tử ánh mắt sáng lên, gật đầu đồng ý, đột nhiên sắc mặt lại kịch biến, sắc mặt chán nản, lắc đầu nói:

- Nguyên Dương Lô đã bị hắn phá hủy...

Giang Nam tâm tư kín đáo, sau khi cướp đi Nguyên Dương Lô, lúc này liền lấy ra ba miếng Như Ý Đan, trực tiếp thúc dục Đậu Suất Thần Hỏa, đem Nguyên Dương Lô này hòa tan, đoạn tuyệt khả năng bị đám người Long tam thái tử truy tung.

- Long tam thái tử quả nhiên là có lá bài tẩy chưa bị người biết, người này lại có một Thiên Cung cường giả làm thân ngoại hóa thân, thủy chung không có ở trước mặt người ngoài triển lộ ra, là một nhân vật hung ác! Nếu như lúc hắn cùng Tần Phi Ngư đánh một trận, đem thân ngoại hóa thân của mình tế lên, Tần Phi Ngư cũng sẽ không là đối thủ của hắn, bất quá Tần Phi Ngư cũng khó nói không có lá bài tẩy của mình...

Giang Nam suy tư chốc lát, đám người giống như Long tam thái tử, Tần Phi Ngư, cũng có bí mật không muốn người biết, bất kỳ một người nào cũng không thể khinh thường, nếu như khinh thường bọn hắn, lúc cùng bọn họ sinh tử tương đối sẽ ăn thiệt thòi!

- Cận Đông Lưu khẳng định cũng có lá bài tẩy của mình, hắn trừ có hai đầu Thần Thú ra, khẳng định còn có những lá bài tẩy khác!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 552: Tru Thần Đại Trận. (1)

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, lá bài tẩy của hắn cũng có không ít, tỷ như vô kiên bất tồi Địa Từ Nguyên Phủ, tỷ như hắc oa vô cùng trầm trọng, tỷ như Đậu Suất Thần Hỏa đốt cháy vạn vật, tỷ như đệ nhất hóa thân của hắn, Thái Dương Thần hóa thân, nhưng Cận Đông Lưu rốt cuộc còn có lá bài tẩy hắn không biết gì.

Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng, nếu không biết lá bài tẩy của Cận Đông Lưu, lúc cùng hắn tỷ thí sẽ nhiều ra rất nhiều nhân tố không thể dự liệu.

- Giờ phút này Cận Đông Lưu cũng hơn nửa ở trong Thần Khư sưu tầm tung tích của ta, muốn lấy được Đậu Suất Thần Hỏa của ta, nói không chừng ở chỗ này có thể nhìn đến một chút lá bài tẩy của hắn.

Giang Nam ăn vào ba miếng Như Ý Đan, lúc này luyện hóa, thần thức cuồn cuộn vọt tới, để cho hắn cảm giác được từng đợt thư sướng, đệ nhị tọa thần thức Thần Phủ lập tức tạo thành, thần thức Thần Phủ này so sánh với đệ nhất cao hơn, tọa lạc ở trên thái dương.

Đệ nhất Thần Phủ tọa lạc ở trên mặt trăng, đối ứng Minh Đường Thần Phủ, mà đệ nhị thần thức Thần Phủ đối ứng tu vi cảnh giới là Côn Luân Thần Phủ!

Đợi Giang Nam đem ba miếng Như Ý Đan hoàn toàn luyện hóa, đệ nhị thần thức Thần Phủ cũng hoàn toàn tạo thành, tu vi thần thức cơ hồ cường đại gấp đôi!

- Dùng Đại Thiên Ma luyện thành Như Ý Đan thật là đồ tốt, ta còn cần càng nhiều Như Ý Đan, thần thức càng cường đại càng tốt, sau đó tốc độ tu luyện của ta mới có thể nhanh hơn!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Linh Dịch trong Tử Phủ hắn hội tụ thành một mảnh linh hồ, Linh Dịch từ trong hồ bay lên, liên tục không ngừng chảy vào thân thể, nhất thời hóa thành tu vi cuồn cuộn, bổ túc đến các nơi thân thể.

Cảm giác như vậy vô cùng tuyệt đẹp, để cho hắn thời thời khắc khắc cũng có thể cảm giác được mình không ngừng cường đại, kể từ khi hắn đột phá đến Huyền Đài Cảnh đến nay, chỉ có qua một tháng thời gian, nhưng tu vi của hắn đã đến gần Huyền Đài Cảnh trung kỳ!

Loại tốc độ này, là hắn từ trước không dám tưởng tượng, nếu như có thể có thần thức tu vi Thiên Cung cảnh giới, đem thần thức luyện thành Thiên Cung mênh mông, Giang Nam dám khẳng định, tốc độ tu luyện của mình sẽ mau vô pháp tưởng tượng, không tới năm năm là có thể hoàn toàn tu thành Đạo Đài bát cảnh, tiến vào Thần Phủ cảnh!

Bất quá, dựa vào Như Ý Đan đề cao thần thức tu vi, căn cơ rất không bền chắc, Giang Nam cũng nhận thấy được điểm này, vì vậy Huyền Thai không ngừng thi triển Huyền Thai Ấn, gia cố thần thức.

Huyền Thai Ấn là một loại Ngũ Kiếp Ấn mà hắn khai sáng, tích chứa thần thức Thần Thông của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, là ấn pháp tôi luyện thần thức tốt nhất, ở dưới Huyền Thai Ấn không đứt rèn luyện, hai tòa thần thức Thần Phủ của hắn cũng đang không ngừng vững chắc.

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được phía trước có một cổ ba động mãnh liệt truyền đến, trong lòng khẽ nhúc nhích, về phía trước bay đi, cũng không lâu lắm, liền thấy phía trước cách hắn ngoài trăm dặm, hơn mười vị tu sĩ tiến vào trong một thiên ma bộ lạc, đại khai sát giới.

Thiên ma bộ lạc này so sánh với lúc trước Giang Nam diệt trừ kia còn muốn lớn hơn, có khoảng hơn ngàn đầu thiên ma phồn diễn sinh sống, bất quá hơn mười vị tu sĩ này đều là Thần Phủ cường giả, cao thủ thế hệ trước, giết đến Thiên Ma không hề có lực hoàn thủ.

Trong đó còn có một đầu Đại Thiên Ma, nhưng ở dưới mấy vị Thần Phủ cường giả vây công, cũng là tràn ngập nguy cơ, tùy thời có thể sẽ bị những người này đánh chết luyện hóa.

- Nguyên lai là Phật Môn Pháp Hoa Tự cường giả!

Giang Nam đánh giá một phen, thầm nghĩ trong lòng.

Phật Môn Pháp Hoa Tự cũng là một danh môn đại phái, mặc dù không bằng Kim Cương Pháp Thiện Tông danh tiếng vang dội, nhưng cũng là cao thủ như mây, trong hơn mười vị cao thủ Phật Môn này, làm người khác chú ý nhất là một ni cô trung niên, đã tu thành Thần Phủ ngũ trọng, phía sau phiêu đãng Minh Đường, Côn Luân, Thiên Tiểu, Huyền Đô, Ngọc Kinh năm tòa Thần Phủ, thực lực chí cực, đem đầu Đại Thiên Ma kia đè ép đánh.

Phật Môn công pháp khéo ở thần thức, giỏi về luyện hóa oán khí oán niệm, vì vậy đối với Thiên Ma ở Thần Khư có tác dụng trời sanh áp bách.

- Pháp Hoa Tự cũng phái ra cao thủ đến truy sát ta sao?

Trong mắt Giang Nam hiện lên một đạo hàn quang, thầm nghĩ:

- Pháp Hoa Tự được xưng Phật Môn Thánh Địa, không can thiệp sự vụ thế tục, không nghĩ tới cũng là tốt mã dẻ cùi.

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được hơi thở vô cùng kinh khủng truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mây đen đầy trời gào thét từ trên bầu trời đại mạc quét qua, trong mây đen kia rõ ràng là hàng nghìn Thiên Ma, còn có vài chục đầu Đại Thiên Ma, cuồn cuộn bay qua.

- Nhiều thiên ma, Đại Thiên Ma như vậy!

Trong lòng hắn cả kinh, vội vàng phong bế toàn thân, Ma ngục khóa bản thân, ẩn núp xuống, chỉ thấy nhiều thiên ma trong mây đen phát hiện chiến đấu phía dưới, giống như Ô Nha phần phật một tiếng đập xuống, xông về phía chư cường giả của Pháp Hoa Tự.

Thời gian nháy con mắt, mây đen bay lên, Thiên Ma quỷ khóc sói tru, đáp mây bay đi.

Giang Nam đợi Thiên Ma này đi xa, lúc này mới hiển lộ thân hình, hướng bộ lạc thiên ma kia nhìn lại, chỉ thấy chư cường giả Pháp Hoa Tự giờ phút này bị chết sạch, thậm chí cả trung niên ni cô tu thành Thần Phủ ngũ trọng kia cũng chết yểu tại chỗ, bị Đại Thiên Ma mở sọ rách não, hấp thực óc, đem máu huyết toàn thân cùng thần thức thần hồn ăn không còn một mống, thê thảm không nỡ nhìn!

Còn có mấy vị Pháp Hoa Tự Thần Phủ cường giả khác, không có tìm được thi thể, hẳn là bị thiên ma xâm chiếm thân thể, đoạt xá đi.

Pháp Hoa Tự toàn quân bị diệt!

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, rùng mình một cái, nếu như gặp phải bầy Thiên Ma khổng lồ như vậy, chỉ sợ ngay cả hắn cũng bỏ mạng tại chỗ!

- Hung hiểm, thật sự hung hiểm, nếu ta hơi không cẩn thận, cũng phải chết không có chỗ chôn! Chỉ có cẩn thận từng li từng tí, như lý bó băng, mới có thể ở Thần Khư sinh tồn được!

Càng xâm nhập Thần Khư, số lượng thiên ma càng nhiều, nguy hiểm liền càng lớn, Giang Nam không hề phi hành nữa, mà là đi bộ, sưu tầm Đại Thiên Ma lạc đàn.

Cũng may số lượng Thiên Ma ở chỗ này rất nhiều, cũng không lâu lắm hắn liền tìm được một thiên ma bộ lạc, thiên ma bộ lạc này so với Thiên Ma bộ lạc mà mới vừa rồi hắn chứng kiến kia không thể nhỏ, cũng có hơn ngàn đầu thiên ma phồn diễn sinh sống, mà thủ lĩnh của bọn chúng, là một Đại Thiên Ma bốn chân tám tay bảy đầu, bị nhiều thiên ma vờn quanh trong đó, thủ vệ nặng nề, gió thổi không lọt.

Giang Nam hé mắt, mọi nơi quét nhìn, không có phát hiện những người khác, lúc này vươn người đứng dậy, như một đạo hồ quang hướng đầu Đại

Thiên Ma kia phóng đi.

Ầm!

Không khí bị hắn đụng nổ tung, khí lãng khổng lồ đem đầu đầu thiên ma sinh sôi đánh bay, ở giữa không trung thình thịch thình thịch nổ tung!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 553: Tru Thần Đại Trận. (2)

Giang Nam sải bước ra trăm dặm, sau một khắc liền đụng vào trong bầy thiên ma, đem không biết bao nhiêu thiên ma sinh sôi đụng nát, thậm chí có chút ít Thiên Ma đã xâm chiếm thân thể tu sĩ, cũng bị hắn trực tiếp vỡ thành mảnh nhỏ, huyết nhục bay loạn!

Sau một khắc hắn liền đến trước mặt Đại Thiên Ma bốn chân tám tay bảy đầu kia, giận quát một tiếng, một trận đồ bay lên, bá một tiếng đem đầu Đại Thiên Ma này tính cả mấy chục thiên ma khác cùng nhau chà vào trong trận đồ!

- Mai một!

Lượng Kiếp Trận Đồ đột nhiên hỏng mất, vô số thiên ma ngay cả chuyện gì cũng không biết, liền trực tiếp bị cắn nát thân thể, biến thành Huyền Hoàng nhị khí!

Trận đồ cuốn trở về, hóa thành một tranh cuộn rơi vào trong tay Giang Nam, ngay sau đó lại có một ngụm Ngũ Kiếp Chung bay lên trời, bao lại tranh cuộn, tiếng chuông chấn động, đương đương rung động, Ngũ Kiếp Ấn cuồng oanh, trong phút chốc liền đem thần thức hơn ngàn đầu thiên ma hết thảy luyện hóa, hóa thành một mai Như Ý Đan!

Không tới một cái chính diện, hắn liền luyện hóa hơn ngàn đầu thiên ma, chỉ còn lại có đầu Đại Thiên Ma kia chưa bị Lượng Kiếp Trận Đồ luyện hóa!

Lượng Kiếp Trận Đồ đột nhiên chấn động, thoát khỏi Giang Nam khống chế, mạnh mẽ triển khai, chỉ thấy trong trận đồ, Đại Thiên Ma kia nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên nhảy ra trận đồ, hướng phương xa bão táp bay đi.

Hắn thấy Giang Nam một chiêu liền đem Thiên Ma bộ lạc hắn một lưới

bắt hết, tự biết không phải là đối thủ của Giang Nam, vì vậy cũng không ngừng lại, sau khi thoát khốn liền xoay người chạy trốn.

Thân thể Giang Nam lay động, phía sau từng đạo thải quang bay lên, giống như khổng tước xòe đuôi, từng đạo cột sáng năm màu cao tới vạn trượng, bá một tiếng về phía trước chà đi, đem đầu Đại Thiên Ma kia chà vào trong ngũ sắc thần quang.

Đầu Đại Thiên Ma kia mới vừa phá vỡ ngũ sắc thần quang, liền thấy Ngũ Kiếp Chung chụp xuống, bao hắn lại.

- Thiên Phủ Trọng Lâu, trấn áp!

Trên Huyền Đài của Giang Nam, Thiên Phủ Trọng Lâu bay ra, ầm ầm xông vào bên trong Ngũ Kiếp Chung, đem đầu Đại Thiên Ma này gắt gao ngăn chận, trấn áp xuống.

Cuộc chiến đấu này tới cũng nhanh, kết thúc cũng mau, thời gian một cái hô hấp cũng chưa tới, đầu Đại Thiên Ma này liền bị hắn bắt!

Đây chính là thực lực, thực lực của Giang Nam so với lúc hắn mới vừa bước vào Thần Khư, cường đại gấp hai ba lần, lần này bất quá là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà mà thôi!

- Thu!

Ngũ Kiếp Chung bay lên, rơi vào trong Huyền Đài, trên Huyền Đài có vô số đạo văn đan vào, hóa thành từng ngụm Ngũ Kiếp Chung chồng chất, cùng nhau chấn động, luyện hóa Đại Thiên Ma trấn áp bên trong chuông.

- Giang thí chủ thật là thủ đoạn, xem ra thí chủ ở trong Thần Khư tiến cảnh thật lớn!

Đột nhiên một thanh âm trong sáng truyền đến, trong lòng Giang Nam vừa động, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Pháp Tướng hòa thượng cất bước từ không trung đi tới.

- Nguyên lai là Pháp Tướng sư huynh.

Giang Nam khẽ mỉm cười, đánh giá bốn phía, nhẹ giọng nói:

- Mới vừa rồi tiểu đệ ở đối phó thiên ma, dương thiện phạt ác, Hàng Ma biện hộ, chưa từng chú ý tới sư huynh. Sư huynh là một người tới sao?

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, bất quá Pháp Tướng hòa thượng cùng Giang Nam cũng là hòa hòa khí khí, nụ cười trên mặt có thể bấm ra đóa hoa.

Pháp Tướng hòa thượng khuôn mặt tươi cười, ha hả cười nói:

- Tiểu tăng rất nhát gan, ở trong Thần Khư nơi nào dám một mình xông loạn? Vì vậy tiểu tăng mang đến mấy vị đạo hữu. Mấy vị đạo huynh, sư thúc của Thiên Ma Bảo, kính xin hiện thân!

Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng, đều có một đại hán hùng tráng đi tới, chân to đạp trên mặt đất, chấn đến cát vàng nổi lên bốn phía, bụi mù tràn ngập.

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy tám vị cường giả của Thiên Ma Bảo này rõ ràng đều là Thần Phủ cường giả, riêng phần mình cầm trong tay một mặt đại kỳ, hai tay chống đại kỳ nặng nề phật phật, đem tám mặt đại kỳ này hung hăng cắm vào trong cát vàng.

Bát Cực Tru Thần đại trận!

Trận pháp vận chuyển, cát vàng nhất thời đọng lại, đại địa bị trận pháp phong tỏa, đứt đi cơ hội Giang Nam từ dưới đất bỏ chạy, mặt cờ bay phất phới, bao trùm trời cao, đem thanh thiên che dấu, đứt đi khả năng chạy trốn của hắn từ không trung!

- Chư vị đạo huynh, sư thúc, giết chết hắn, cũng đừng quên chỗ tốt của tiểu tăng.

Pháp Tướng hòa thượng cười tủm tỉm nói.

Đại hán cầm đầu kia ánh mắt trầm xuống, rơi vào trên người Giang Nam, vạn phần tĩnh táo nói:

- Dễ nói, dễ nói! Thiên Ma Bảo ta nhận được bảo vật trên người tiểu tử này, nói như thế nào cũng phải phân Pháp Tướng sư huynh một chén canh, không ít chỗ tốt của ngươi!

Người này tên là Diêm Chân, là Thiên Ma Bảo Chưởng Giáo Chí Tôn nhất mạch nhị đệ tử, Thiên Ma Bảo đại đệ tử Vũ Lạc Đạo Nhân bị Giang Nam ở Nam Hải một kích đánh chết, hắn liền thuận lý thành chương trở thành thủ tịch đại đệ tử.

Tu vi thực lực người này, so sánh với Vũ Lạc Đạo Nhân không kém bao nhiêu, những năm gần đây lại càng tu thành Thần Phủ, danh tiếng rất thịnh, thanh danh lên cao, cũng bị liệt vào Long Hổ Phong Vân Bảng Long Bảng, xếp hạng hai mươi bảy, so sánh với Vũ Lạc Đạo Nhân năm đó cao hơn một bậc.

Về phần mấy người khác, là cường giả thế hệ trước của Thiên Ma Bảo, thanh nhất sắc là Thần Phủ cao thủ, chẳng qua chỉ là Thần Phủ nhất trọng nhị trọng mà thôi.

Trên thực tế, phần lớn cao thủ thế hệ trước đều bị vây ở Thần Phủ cảnh giới, có thể đột phá đến Thần Phủ hậu kỳ đều thuộc về nhân tài rất giỏi, về phần có thể tu thành Thiên Cung, thì le que không có mấy.

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, Tru Thần đại trận che khuất bầu trời, đem tất cả đường lui của mình phong kín, chỉ có đánh một trận mà thôi!

Pháp Tướng hòa thượng ha hả cười nói:

- Giang thí chủ, hôm nay ngươi chắp cánh cũng khó thoát, Thương Thiên có đức hiếu sinh, theo ý kiến của tiểu tăng, sao không buông tha vật ngoại thân, đổi lấy thái bình?

Diêm Chân thản nhiên nói:

- Pháp Tướng sư huynh không cần thay hắn cầu tình, vô luận như thế nào, Giang đạo hữu đều không thể sống, cho dù hắn giao ra thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim, cũng là một tử lộ.

Pháp Tướng hòa thượng lộ ra xin lỗi, hướng Giang Nam cười khổ nói:

- Giang thí chủ tha lỗi, tiểu tăng đã thay ngươi cầu tình, tiếc rằng thí chủ thời vận không tốt, đây là Thiên muốn diệt ngươi, tiểu tăng cũng không thể làm gì.

Giang Nam nhìn cũng lười liếc hắn một cái, dẫn đầu tế lên Sơn Hải Đỉnh, bảo vệ quanh thân, thầm nghĩ:

- Bọn người kia chọn cũng đúng lúc, Ngũ Kiếp Chung cùng Thiên Phủ Trọng Lâu của ta đều trấn áp Đại Thiên Ma, thiếu hai kiện pháp bảo, còn cần phân ra một phần tu vi tới áp chế đầu Đại Thiên Ma kia, không cách nào đánh ra toàn bộ lực lượng. Bất quá, ta năm đó liền có thể một chiêu đánh chết Thiên Ma Bảo đại sư huynh Vũ Lạc Đạo Nhân, tu luyện tới hôm nay thực lực tiêu thăng không dưới gấp mười lần, còn có thể e ngại những người này?

Diêm Chân không bị hắn coi vào đâu, duy nhất để cho hắn cẩn thận phòng bị chính là mấy vị Thiên Ma Bảo trưởng lão này, tuy nói phần lớn trưởng lão là Thần Phủ nhất trọng nhị trọng, nhưng trong đó có hai vị trưởng lão là Thần Phủ tam trọng, tu thành Thiên Môn Thần Phủ.

Chương 554: Giết Người Không Tính Toán

Một người trong đó, lại càng tu luyện tới Thiên Môn Thần Phủ đỉnh, một ngọn Ma cung cao cao đứng vững, môn hộ mở rộng ra, giống như mở ra một đại môn đi thông Thiên Cung bí cảnh!

Thiên Môn Thần Phủ, nếu nói Thiên Môn, chính là mở ra Thiên Cung chi môn, tu thành Thiên Môn Thần Phủ, là có thể nhìn xa Thiên Cung cảnh giới, mặc dù cách Thiên Cung còn có một đoạn cực kỳ xa, nhưng tu vi thực lực so sánh với Côn Luân Thần Phủ cảnh giới có khác biệt trời vực!

Thần Phủ tám cảnh, đệ nhất cảnh chính là Minh Đường, Minh Đường chính là thừa thiên, hiểu rõ chung quanh, hướng nam mà đứng, thượng thừa thiên ý.

Cảnh giới thứ hai Côn Luân, Côn Luân trong truyền thuyết chính là Thông Thiên chi sơn, đi lên Côn Luân, là có thể tới thiên giới, mà ý tứ của Côn Luân Thần Phủ chính là đặt Thông Thiên chi cơ.

Thứ ba cảnh Thiên Môn, Thiên Môn là môn Thiên Cung hộ, mở ra Thiên Môn, mới có thể đi lên Thiên Cung.

Có thể thấy được Thiên Môn Thần Phủ là một cảnh giới trọng yếu, tu thành Minh Đường Thần Phủ cùng Côn Luân Thần Phủ rất nhiều, nhưng tu thành Thiên Môn Thần Phủ, liền mở ra một con đường đi thông Thiên Cung, đối với sau này có thể tu thành Thiên Cung hay không có tác dụng lớn lao!

Cận Đông Lưu chính là ở vào cảnh giới này, Giang Nam không thể không phòng bị cao thủ cảnh giới này!

Một vị cao thủ thế hệ trước của Thiên Ma Bảo cười lạnh nói:

- Tiểu quỷ, chúng ta đã sớm nghe nói ngươi dùng Ngũ Sắc Kim luyện một

bảo đỉnh, Thần Thông không cách nào công phá, chỉ có thể bằng vào sức mạnh phá vỡ bảo đỉnh phòng ngự, hoặc là đánh bay bảo đỉnh của ngươi. Cho nên, chúng ta mới bày Bát Cực Tru Thần đại trận, nếu nói giết Thần, giết là thần hồn của ngươi, bảo đỉnh của ngươi căn bản không có nửa phần tác dụng!

- Nguyên lai là muốn chém giết thần hồn của ta sao?

Giang Nam tức cười, thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên thu hồi Sơn Hải Đỉnh, cười nói:

- Nếu là trảm sát thần hồn, ta đây liền không có cố kỵ gì.

Mọi người thấy hắn lại đem Sơn Hải Đỉnh lấy đi, ngay cả phòng ngự mạnh nhất của mình cũng bỏ qua, một vị Thiên Ma Bảo trưởng lão ha hả cười nói:

- Tiểu quỷ, ngươi thật sự thức thời vụ, biết Sơn Hải Đỉnh phòng không được Bát Cực Tru Thần đại trận. Ngươi giết chưởng giáo đại đệ tử Vũ Lạc Đạo Nhân, theo lý mà nói, đem ngươi bầm thây vạn đoạn, mới có thể biểu hiện uy phong của Thiên Ma Bảo ta. Bất quá ngươi đã thức thời như vậy, chúng ta sẽ cho ngươi chết rất mau, tuyệt sẽ không để ngươi nhiều chịu đau khổ. Sau khi ngươi chết, chúng ta lại đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

- Chư vị sư huynh, sư điệt, thúc dục đại trận, đưa hắn lên đường thôi!

Oanh!

Bát Cực Tru Thần đại trận ầm ầm vận chuyển, đám người Diêm Chân riêng phần mình ngồi ở trên một cây cờ, pháp lực tràn vào trong tám mặt đại kỳ.

Chỉ thấy trên mặt kỳ đột nhiên hiện ra đủ loại ma vật, khắp cả người khớp xương lởm chởm, có mọc bảy tám ngón tay, có mọc sáu bảy con ngươi, có lại sinh mười mấy chân, còn có loại tới mấy cái đầu, dử tợn hung ác, cầm trong tay các loại bảo vật, xiềng xích, đại chùy, lưỡi hái, thi bài, câu hồn

phiên, tác phách, còn có ma vật tay không không ngừng ở giữa không trung bay múa!

Theo đám người Diêm Chân thúc dục, những ma vật này đột nhiên từ trên mặt cờ sống lại, gào thét chạy chồm, đông nghịt một mảnh hướng Giang Nam phóng đi!

- Lượng Kiếp Trận Đồ!

Giang Nam triển khai một quyển trận đồ, chỉ thấy những Ma vật đó từ trong trận đồ gào thét xuyên qua, không có nửa phần trở ngại. Diêm Chân cười ha ha nói:

- Vô dụng, Thiên Ma Bảo Bát Cực Tru Thần đại trận của ta Thần Thông vô lượng, bất kỳ Thần Thông cùng pháp bảo đều không thể chống lại, rơi vào trong trận, liền chỉ có một con đường chết!

- Vạn Ma Phệ Hồn!

Ma vật cuồn cuộn gào thét đến, trong chớp mắt liền xông đến trước mặt Giang Nam, chui vào trong đầu lâu của hắn, từ bốn phương tám hướng tràn vào mi tâm của hắn!

Đây chính là chỗ lợi hại của Bát Cực Tru Thần đại trận, tu sĩ khó tu luyện nhất chính là thần hồn, cho dù là thân thể mạnh mẻ khôn cùng, pháp lực Thông Thiên, thần hồn cũng suy yếu nhất, đại trận này liền đặc biệt trảm sát thần hồn, cùng Thiên Ma Cầm của Giang Nam có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu!

Vô số ma vật mới vừa tràn vào mi tâm của Giang Nam, liền chen chúc hướng thần hồn, Huyền thai kim nhân của hắn đánh tới, những thứ này chưa nhào tới bên cạnh Huyền thai kim nhân, liền bị kim quang trên người kim thân tản mát ra tịch cuốn, ầm một tiếng hóa thành từng đạo khói xanh tiêu tán.

Ma vật cuồn cuộn giống như thủy triều không ngừng vọt tới, không

ngừng bị luyện hóa, thậm chí Huyền thai kim nhân ngay cả ngón tay cũng chưa từng giơ lên một chút!

- Chuyện gì xảy ra?

Trong lòng mấy người Diêm Chân không khỏi kinh hãi, uy lực của Bát Cực Tru Thần đại trận, tuyệt đối có thể chém giết tu sĩ như Giang Nam, thậm chí ngay cả tu thành Huyền Đô Thần Phủ, Ngọc Kinh Thần Phủ cường giả, rơi vào trong trận cũng kiên trì không được bao lâu, thần hồn sẽ bị nhiều ma vật thôn phệ đến không còn một mống!

Một lão giả tu thành Thiên Môn Thần Phủ trầm giọng quát lên:

- Thần hồn của hắn so với chúng ta tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều, thậm chí hơn phân nửa đã là thần hồn Thiên Cung cấp, mọi người không nên kinh hoảng, tiếp tục thúc dục Tru Thần đại trận, đồng thời thi triển pháp lực, oanh giết hắn!

Hắn lời còn chưa dứt, thân hình của Giang Nam đột nhiên dữ dội lên, một bước liền nhảy tới trước mặt một vị Thiên Ma Bảo trưởng lão, trưởng lão kia gầm lên, phía sau hiện ra một ngọn Ma cung, trong Ma cung ma khí um tùm, trong Ma cung có một cây Ma thương màu đỏ như máu kích bắn ra, rõ ràng là một Minh Đường chi bảo, tràn ngập quỷ khí um tùm, một thương đâm ra, quỷ khóc sói tru, khiếp tâm hồn người!

Cây thương này tên là Phệ Huyết Thương, uy lực kinh người, nếu đâm rách da, sẽ ở trong nháy mắt mang đi khí huyết quanh thân của đối phương, trực tiếp đem đối phương biến thành người khô!

Giang Nam một quyền trào ra, đón Phệ Huyết Thương oanh tới, chỉ nghe đương một tiếng vang thật lớn, Phệ Huyết Thương Minh Đường chi bảo này từng khúc gảy lìa, toái trăm ngàn mảnh, về phía sau kích bắn ra!

Ối chao ô hay!

Vị Thiên Ma Bảo trưởng lão kia bị mảnh nhỏ của Phệ Huyết Thương bắn

thành tổ ong, toàn thân cao thấp là lỗ thủng, trước sau sáng rõ.

Bất quá hắn dù sao cũng là cường giả tu thành Minh Đường Thần Phủ, sinh mệnh lực cực kỳ cường đại, như cũ chưa chết, đang muốn thúc dục Minh Đường Thần Phủ, đột nhiên chỉ thấy một ngón tay của Giang Nam điểm ra, ngay giữa mi tâm của hắn.

Vị Thiên Ma Bảo trưởng lão kia đầu nhé một tiếng nổ tung, thi thể không đầu lung la lung lay từ trên cột cờ rơi xuống.

Lúc này, trên những cột cờ khác, đám người Diêm Chân rối rít gầm lên, thúc dục từng kiện Thần Phủ chi bảo oanh tới, uy năng kinh thiên động địa, chấn đến tám mặt đại kỳ bay phất phới, phập phồng không chừng!

Trong những pháp bảo này tích chứa ma tính thâm trầm, ma khí xâm nhuộm, thậm chí ngay cả cát vàng phía dưới cũng bị nhuộm đen!

Chương 555: Sát! (1)

Hô...

Uy năng mênh mông rơi xuống, từng kiện Thần Phủ chi bảo oanh tới Giang Nam, cùng lúc đó, Giang Nam đã thi triển Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông gào thét thoát khỏi, thân hình chợt lóe, chỉ ở phía sau lưu lại từng chuỗi lôi âm!

Oanh!

Một cái kim cầu cự đại gào thét bay ra, đem một vị Thiên Ma Bảo trưởng lão sinh sôi đập nát ở trên cột cờ, Giang Nam người ở giữa không trung, bứt lên kim cầu xiềng xích, dùng sức vung, kim cầu mang theo một mảng lớn huyết tương, hướng một vị trưởng lão khác hung hăng ném tới!

Trưởng lão kia vội vàng triệu hồi Thần Phủ chi bảo của mình, đối chiến một kích kia, chỉ nghe răng rắc một tiếng, Thần Phủ chi bảo của hắn trực tiếp bị kim cầu đập nát, bất quá cũng tranh thủ cho hắn cơ hội chạy trối chết, vội vàng từ trên cột cờ bay lên.

Răng rắc, kim cầu nện xuống, đem cột cờ nện đến sinh sôi bẻ gảy!

Bát Cực Tru Thần đại trận bị phá!

- Cùng tiến lên!

Diêm Chân mắt lộ ra sợ hãi, vội vàng cao giọng quát lên:

- Tiểu tử này quá mạnh mẻ, chúng ta cùng tiến lên giết hắn!

Chư vị trưởng lão Thiên Ma Bảo trong khoảnh khắc liền bị Giang Nam giết hai người, nơi nào còn có thể ngồi được? Lúc này thân hình từng cái

từng cái từ trên cột cờ rối rít bay lên, tế lên từng kiện pháp bảo, ngang nhiên hướng Giang Nam giết tới!

Thiên Ma Bảo vốn là Ma Đạo, tinh thông tu luyện thân thể, giờ phút này từng vị trưởng lão riêng phần mình thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, thân thể cao tới mấy trăm trượng, hùng vĩ vô cùng, hơn nữa Diêm Chân cũng là Thần Phủ cường giả, thực lực kinh người, sáu vị Thần Phủ cường giả vây bắt Giang Nam, bao quanh chém giết!

- Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam quát lên, thân thể liên tiếp bành trướng, thân hóa Cự Nhân, nghiêng người liền hướng một vị trưởng lão trong đó phóng đi!

Thình thịch!

Vị Thiên Ma Bảo trưởng lão kia bị thân thể hắn đụng trúng, cả người đột nhiên chia năm xẻ bảy, trực tiếp bị hắn đụng nát, Thần Phủ phía sau cũng bị đụng tới tan rã hỏng mất!

Sau một khắc, Giang Nam lật tay, một đại Chưởng Ấn rơi xuống, ầm ầm đắp hướng Diêm Chân, ba mặt đồng thời mở miệng, cười lạnh nói:

- Diêm Chân, Đại sư huynh của ngươi Vũ Lạc Đạo Nhân cũng bị ta một chiêu đánh chết, ngươi coi là cái gì?

Diêm Chân cả người mang bảo, bị hắn một chưởng đập toái!

Một cái Thủ Ấn đắp xuống, khắc ở trên lưng Giang Nam, đánh cho Long Văn Sơn Hải Y nổ tung, trên lưng huyết nhục tung bay, rõ ràng là một vị trưởng lão Thiên Ma bảo tu thành Thiên Môn Thần Phủ xuất thủ, công phá phòng ngự của hắn. Giang Nam không thèm để ý, Đạo Âm Cổ đột nhiên bay ra, tiếng trống chấn động, đem vị trưởng lão kia chấn đến tai mắt mũi miệng không ngừng chảy máu, lảo đảo trở lui!

- Tu thành Thiên Môn Thần Phủ thì như thế nào? Ta cũng tu thành Huyền

Đài!

Thân thể Giang Nam chấn động, năm tòa Đạo Đài bay ra, trên Huyền Đài, Lượng Kiếp Trận Đồ triển khai, bá một tiếng đem vị trưởng lão kia thu vào trong trận đồ, vị ba tòa Thần Phủ của trưởng lão kia trấn áp trận đồ, không để cho trận đồ vận chuyển, ra sức nhảy lên, mới vừa nhảy ra trận đồ, liền thấy một kim cầu cực lớn gào thét đập tới, cả người lẫn Thần Phủ cùng nhau bị nện nát bấy!

Bọn người Diêm Chân có tất cả tám người, vốn là bị liên sát hai người, hiện tại lại ở trong thời gian một cái hô hấp không đến chết ba người, để cho ba người khác sợ hết hồn.

Chính thức cùng Giang Nam giao thủ, mới biết được thiếu niên này là khủng bố hạng gì, động tĩnh tầm đó như sấm như điện, lúc ra tay lực lượng to lớn, quả thực có thể so sánh Thần Phủ cường giả tu thành tứ trọng ngũ trọng, vừa ra tay là sát chiêu, không chút lưu tình!

- Pháp Tướng sư điệt, ngươi còn không ra tay?

Một vị Thiên Ma bảo trưởng lão vội vàng cao giọng quát, hai vị trưởng lão khác tinh thần chấn động, hôm nay Pháp Tướng đã tu thành hai tòa Thần Phủ, cũng là Thần Phủ nhị trọng cường giả, hơn nữa còn là chưởng giáo đệ tử, nếu như gia nhập chiến cuộc, thế tất sẽ để cho bọn hắn áp lực giảm nhiều.

Một vị trưởng lão quay đầu lại hướng phương vị của Pháp Tướng hòa thượng nhìn lại, ở đâu còn có thể nhìn thấy bóng dáng Pháp Tướng? Hòa thượng này rất xảo trá, thấy tình thế không ổn, đã sớm trượt không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

- Tử hòa thượng...

Hắn lời còn chưa dứt, tám tay của Giang Nam đã bắt lấy tứ chi cùng đầu lâu của hắn, sinh sinh một xé, đem cả người hắn xé thành chia năm xẻ bảy, thân thể vị trưởng lão này cường hoành, như trước chưa chết, đầu lâu bay

lên, hướng xa xa bỏ chạy.

Một tiếng Ưng gào truyền đến, sau một khắc vị Thiên Ma bảo trưởng lão này lập tức cảm giác được sắc trời tối sầm, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đầu cự màu vàng kiêu giương cánh bay tới, lập tức liền đuổi theo mình, giơ vuốt một trảo, liền bắt lấy đầu lâu của hắn, cúi đầu nuốt vào bụng!

Cùng lúc đó, một vị trưởng lão khác kinh sợ, vội vàng quay người bỏ trốn, hóa thành một làn khói đen cuồn cuộn mà đi, Chiến Minh Cự Thú cũng bị Giang Nam phóng ra, ở hậu phương nâng pháp lực chạy như điên, một người một thú trong chớp mắt liền chạy ra mấy trăm dặm, rốt cục Chiến Minh Cự Thú đuổi theo vị trưởng lão kia, tiếng hô không ngừng, ở phía trên đại sa mạc chém giết, huyết tương bay tứ tung.

Chiến Minh Cự Thú như là một đầu dung nham Cự Thú, quanh thân tràn ngập Thái Dương Chân Hỏa, đem hoang mạc đốt đến tan chảy, biến thành thế giới nham thạch nóng chảy, hét giận dữ không dứt, trong chớp mắt vị trưởng lão kia liền mình đầy thương tích, toàn thân bị cháy đen, liều mạng ngăn cản.

Đầu Cự Thú này lúc cùng Giang Nam chung một chỗ tiến về mặt trời, cắn nuốt không biết bao nhiêu Thái Dương Chân Hỏa, hỏa lực kinh người, hắn căn bản không phải đối thủ.

Thần Thứu Yêu Vương giương cánh bay tới, hai móng dò xét xuống, hướng Thiên Ma bảo trưởng lão kia chộp tới, Chiến Minh Cự Thú thấy thế, vội vàng mở ra Thôn Thiên miệng lớn, một ngụm liền đem trưởng lão kia nuốt vào, không để cho hắn cơ hội đoạt thức ăn.

Mà vào lúc này, Giang Nam cùng vị Thiên Ma bảo trưởng lão cuối cùng kia chém giết đến thời khắc kịch liệt nhất, vị Thiên Ma bảo trưởng lão kia chính là Thần Phủ tam trọng, tu thành Thiên Môn Thần Phủ đỉnh phong, Thiên Môn mở ra, uy lực của thần thông cùng pháp bảo đều bị hắn thôi phát đến trạng thái mạnh nhất, lực uy hiếp đối với Giang Nam đại tăng!

Hơn nữa thân thể người này cũng cực kỳ cường đại, là đối thủ cực kỳ cường đại, thực lực cơ hồ có thể đánh đồng cùng Minh Hiên Thánh tử!

Thất Bảo của hắn đã tế luyện đến Thiên Môn chi bảo đỉnh phong, mỗi một kiện pháp bảo đều chất chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, dùng oanh phá phòng ngự của Giang Nam, cho hắn uy hiếp thật lớn.

Hô...

Một đạo hắc quang cuốn xuống, Giang Nam thân bất do kỷ, bị đạo hắc quang này cuốn vào bên trong Thiên Môn Thần Phủ của người này, lập tức hắn chỉ cảm thấy một cổ áp bách giống như Thần Ma xâm nhập mà xuống, phảng phất sau Thiên Môn cất dấu một Ma Thần vô cùng khủng bố!

- Thiên Môn Thần Phủ, quả nhiên thần bí, bất quá còn trấn áp không được ta!

Giang Nam vạn phần tỉnh táo, vung đại kim cầu lên quét ngang, ầm ầm, tòa Thiên Môn Thần Phủ này bị hắn sinh sinh đạp nát, phá cửa mà ra, trong nháy mắt hắn bay ra, Thiên Môn Thần Phủ đằng sau ầm ầm sụp xuống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 556: Sát! (2)

Vị Thiên Ma bảo trưởng lão kia trong miệng thổ huyết, lảo đảo trở ra, Đạo Âm Cổ ngang trời, Giang Nam vung đại kim cầu lên, hô một tiếng nện ở phía trên Đạo Âm Cổ, chỉ nghe một tiếng trống nổ mạnh vang lên, tiếng trống rung trời, đại sa mạc phía dưới đều bị chấn đến vỡ ra một mảnh khe rãnh dài hẹp, ngàn rãnh vạn khe, tinh la mật bố!

Vị Thiên Ma bảo trưởng lão kia lọt vào Đạo Âm Cổ oanh kích, lồng ngực cơ hồ nổ tung, thất khiếu chảy máu, quay người bão táp bay đi.

- Ta tiễn đưa ngươi!

Giang Nam một bước kéo dài qua trời cao, vững vàng hiện ở sau lưng hắn, vung đại kim cầu lên, lần nữa một kích, nện ở trên Đạo Âm Cổ, lại là một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa.

Lục phủ ngũ tạng của vị trưởng lão kia đều bị đạo âm nổ nát, trái tim bị chấn bạo, lại vẫn điên cuồng hướng ra phía ngoài chạy thục mạng.

Răng rắc!

Một cái miệng lớn xuất hiện, một ngụm nuốt hắn vào, Chiến Minh Cự Thú hai cái chân sau đứng thẳng, dương dương đắc ý nhai miệng, hướng Thần Thứu Yêu Vương khoe khoang.

Giang Nam hạ xuống, thầm nghĩ trong lòng:

- Tu sĩ tu thành Thiên Môn Thần Phủ, hoàn toàn chính xác rất cường hãn, bất quá người này tu luyện chỉ là Thần Phủ cấp tâm pháp bình thường, thành tựu có hạn, xa không kịp cường giả tu luyện Thiên Cung cấp kinh điển khác. Mà Cận Đông Lưu tu luyện chính là hai đại Thần cấp kinh điển, khẳng định thực lực càng thêm hung hãn!

Đánh bại một vị Thiên Môn tu sĩ cũng không thể để cho hắn kiêu ngạo, mục tiêu của hắn là Thái Huyền Thánh tông Đại sư huynh Cận Đông Lưu, nếu như đối thủ đổi lại người này, Giang Nam chỉ sợ mình gánh không được một chiêu!

- Phía trước có một nhân loại, ăn tươi hắn!

Đột nhiên, vô số Thiên Ma hướng bên này bay tới, đông nghịt một mảnh, trong đó còn có vài chục đầu Đại Thiên Ma, như là mây đen càn quét đến, hiển nhiên là bị bọn người Giang Nam giao thủ kinh động, hấp dẫn chúng chạy đến.

Giang Nam nhanh chóng đem chiến trường quét sạch một lần, trên người những Thiên Ma Bảo cao thủ này mang theo không ít bảo bối, ngoại trừ các loại pháp bảo ra, còn có linh tuyền linh dịch, hết thảy bị hắn xoáy lên!

- Đi!

Những Đại Thiên Ma kia phi tốc đuổi theo, lúc này Giang Nam vươn người đứng dậy, rơi vào trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, lấy tay đem Chiến Minh Cự Thú nắm lên, nghênh ngang rời đi!

- Là Giang Nam!

Bên trong bầy Thiên Ma có một đầu Đại Thiên Ma chứng kiến gương mặt Giang Nam, không khỏi phát ra tiếng kêu sợ hãi, thanh âm bén nhọn truyền đãng mấy trăm dặm, lạnh lùng nói:

- Là tiểu tử mà Bức Vương thần muốn chúng ta bắt kia!

- Không thể để hắn đào tẩu!

- Nhân loại, chết!

Từng tiếng kêu gào bén nhọn từ trong miệng những Thiên Ma này truyền đẩy ra, chỉ thấy Thần khư lập tức náo nhiệt lên, không biết bao nhiêu Thiên

Ma, Đại Thiên Ma đều bị kinh động, nhao nhao gào thét bay lên, hướng phương hướng Giang Nam đánh tới!

- Không xong, bị khốn trụ rồi!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, chỉ thấy phía trước cũng có bầy Thiên Ma gào thét bay tới, hậu phương còn có truy binh, hai bên trái phải cũng có bầy Thiên Ma đông nghịt nhấp nhô, ngăn trở hết thảy đường lui của hắn!

Từng bầy Thiên Ma có vài chục đầu Đại Thiên Ma ở trong đó, uy lực bầy Thiên Ma hắn sớm đã thấy được, hơn mười vị Thần Phủ cường giả Pháp Hoa Tự là cường đại cỡ nào, còn không phải thời gian nháy mắt liền bị ăn được không còn một mảnh sao?

Thậm chí ngay cả Pháp Hoa Tự tu thành Ngọc Kinh Thần Phủ cường giả, cũng không thể chạy ra vận rủi, bị những Thiên ma kia mở sọ liệt não!

Hôm nay Đại Thiên Ma vây khốn hắn chỉ sợ có một hai trăm đầu, hơn nữa một hai chục vạn Thiên Ma, Giang Nam có thể tưởng tượng kết quả của mình sẽ như thế nào!

- Ta có Loạn không đại trận, tùy thời có thể đào tẩu, mặc dù bị bọn hắn vây khốn lại có thể thế nào? Nhiều Thiên Ma Đại Thiên Ma như vậy, với ta mà nói ngược lại là cơ hội tôi luyện thật tốt!

Trong mắt Giang Nam sát cơ đại tác, đem Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú thu nhập ở bên trong Sơn Hải Đỉnh, đón bầy Thiên Ma phía trước trực tiếp sát đi qua.

Hắn ở lúc trước đã luyện hóa được bốn bộ trận kỳ Loạn không đại trận, vì chính là miễn cho mình lâm vào hiểm cảnh, giờ phút này có trận kỳ, tự nhiên không sợ vây khốn!

- Sát!

Sơn Hải Đỉnh của hắn treo trên bầu trời, tuôn ra vô số sơn thủy bảo vệ

quanh thân, Ma Chung Bá Thể thần thông vận chuyển, ba mặt bát tí, ầm ầm nhảy vào bên trong bầy Thiên Ma, đại khai sát giới, tất cả Thiên Ma trực tiếp bị hắn dùng Ngũ Kiếp Ấn xoắn giết, hóa thành một quả Như Ý đan.

- Sát!

Trong bầy Thiên Ma phát ra một tiếng gào thét kinh thiên động địa, vô số Thiên Ma rậm rạp chằng chịt vọt tới, đưa hắn bao phủ, thậm chí Thiên Ma lấy ngàn mà tính trực tiếp chui vào mi tâm của hắn, hướng Huyền Thai kim nhân đánh tới.

- Sát!

Huyền Thai kim nhân quát lớn, ở trong mi tâm đem tất cả Thiên Ma đánh chết!

Đây là hai đại chiến trường, một chỗ là Giang Nam ở bên ngoài xoắn giết, một chỗ là giữa mi tâm Giang Nam, chiến đấu vô cùng thảm thiết, mi tâm của hắn có Huyền Thai kim nhân trấn thủ, còn không có trở ngại, nhưng ở bên ngoài, Giang Nam lập tức đã nhận lấy vô cùng áp lực!

Vô số Thiên Ma nhao nhao hướng hắn giết đi, ngay cả Sơn Hải Đỉnh cũng phòng bất trụ, từng đạo công kích rơi vào trên người Giang Nam, đánh hắn da tróc thịt bong, đau đớn vô cùng mãnh liệt chui vào đáy lòng, đau đến hắn ngửa mặt lên trời rống to!

Càng thêm nguy hiểm còn là những Đại Thiên Ma xuất quỷ nhập thần kia, những Đại Thiên Ma này lực công kích cực kỳ cường hãn, phá vỡ Sơn Hải Đỉnh phòng ngự, thậm chí có thể đánh nát cốt cách của hắn!

Hơn nữa những Đại Thiên Ma này thường thường là ký sinh ở trên huyết nhục Thần Ma, rất khó luyện hóa, dùng Ngũ Kiếp Ấn của Giang Nam còn không cách nào đối phó những ma đầu này!

Thân thể Giang Nam theo phá theo tụ, Ma Chung Bá Thể thần thông bị hắn thôi phát đến cực hạn, huyết nhục không ngừng diễn sinh, quanh thân vô

số ma khí tuôn ra, hóa thành đạo vân, quấn quanh ở trên thân thể, như là một Đại Ma Thần từ trong địa ngục chạy ra.

Bất quá dù vậy, tốc độ nhục thân của hắn khôi phục cũng so ra kém tốc độ tổn hại, rất nhanh huyết nhục toàn thân đều bị những Thiên Ma Đại Thiên Ma này xé rách, lộ ra bạch cốt um tùm!

- Sát!

Hắn đột nhiên đối với những thiên ma này không hề để ý tới, không hề thi triển Ngũ Kiếp Ấn, trong tám tay nhiều ra tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ, tám đạo ngũ sắc thải quang bay lên trời, kiểu đằng biến hóa, đem một đầu Đại Thiên Ma vọt tới trực tiếp băm vằm!

Đầu Đại Thiên Ma kia chính là ma đầu bám vào một căn xương sườn của Thần Ma diễn sinh, cốt cách vô cùng cứng rắn, có thể so sánh thần kim, nhưng ở dưới Địa Từ Nguyên Phủ công kích trở nên như là đậu hủ, thần cốt bị cắt nát bấy, để cho đầu Đại Thiên Ma này bạo lộ ở trước mặt Giang Nam, phòng ngự mạnh nhất không hề có tác dụng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 557: Hư Không Thiên Ma. (1)

Xoát...

Sau lưng Giang Nam dâng lên ngũ sắc Thần Quang, như là khổng tước xòe đuôi, đem đầu Đại Thiên Ma này tính cả bảy tám trăm đầu Thiên Ma cùng một chỗ xoát nhập bên trong thần quang, sau một khắc ngũ sắc Thần Quang hiện ra ở bên trong mi tâm của hắn, nhẹ nhàng run lên, đem đầu Đại Thiên Ma này cùng rất nhiều Thiên Ma chung một chỗ ném vào trong ma ngục!

Mà ở phía trên Ma ngục trong mi tâm của hắn, Huyền Thai kim nhân sớm bọ Thiên Ma tính bằng đơn vị hàng nghìn vây khốn, đại khai sát giới, Thiên Ma như mọc thành phiến trực tiếp bị xoắn giết, luyện hóa thành Như Ý đan, trực tiếp dung nhập bên trong thân hình Giang Nam, hóa thành thần thức!

Tất cả Đại Thiên Ma bị Giang Nam dùng Địa Từ Nguyên Phủ băm vằm, lại bị ngũ sắc Thần Quang xoát lên, trực tiếp ném đến ma ngục trong mi tâm, giao cho Huyền Thai kim nhân luyện hóa.

Cùng lúc đó, linh dịch bên trong Tử Phủ của hắn liên tục không ngừng tuôn ra, hóa thành linh khí, tràn ngập các nơi toàn thân, thần thức thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh dùng tốc độ trước nay chưa từng có vận chuyển, đem linh khí chuyển hóa làm tu vi, không chỉ có bổ sung tu vi tiêu hao của hắn, hơn nữa dùng tốc độ càng nhanh tăng lên tu vi tiến cảnh của hắn!

Mà tu vi thần trí của hắn tăng lên càng nhanh hơn, thần thức cuồn cuộn ngưng tụ tòa thần thức Thần Phủ thứ ba, cũng không lâu lắm thần thức Thiên Môn Thần Phủ liền ngưng tụ hình thành, sau đó tòa Thần Phủ thần thức thứ tư Huyền Đô Thần Phủ phi tốc ngưng tụ!

Mấy chục vạn Thiên Ma Đại Thiên Ma cuồn cuộn mà đến, người trước

ngã xuống, người sau tiến lên, nhưng theo thời gian chuyển dời, nhiều Thiên Ma Đại Thiên Ma như thế, vậy mà không ngừng giảm bớt, hai ngày sau chỉ còn lại có mấy vạn Thiên Ma Đại Thiên Ma, những thứ khác hết thảy táng thân ở bên trong mi tâm của hắn!

Giang Nam vốn là vì lịch lãm rèn luyện, không muốn vận dụng Địa Từ Nguyên Phủ, mà giờ khắc này bị nhốt, rốt cục để cho hắn đại khai sát giới!

- Tiểu tử này thật lợi hại, nhanh đi thông tri Bức Vương thần!

Có Đại Thiên Ma đột nhiên kêu lớn.

Vài đầu Đại Thiên Ma lập tức bay lên, hướng chỗ sâu nhất của Thần khư bay đi.

- Mấy vị đạo hữu dừng bước!

Pháp Tướng hòa thượng hướng nơi xa bỏ chạy đi, đột nhiên ánh mắt sáng lên, chỉ thấy Thần Tú Đạo Nhân cùng hơn mười vị Long Hổ Tông đang ở cách đó không xa, vội vàng cao giọng nói:

- Mới vừa rồi tiểu tăng cùng Tà Vương gặp gỡ, có tin tức của hắn muốn báo cho mấy vị!

Đám người Thần Tú Đạo Nhân vội vàng dừng lại, liếc mắt nhìn nhau, lộ ra sắc mặt vui mừng:

- Tiểu tử Giang Nam này còn sống? Hắn hiện tại ở nơi nào?

Pháp Tướng hòa thượng thở dài, nghiêm mặt nói:

- Giang thí chủ hôm nay thực lực kinh người, Diêm Chân cùng mấy vị đạo hữu của Thiên Ma Bảo bày Bát Cực Tru Thần đại trận, cũng bị hắn phá trận, mấy vị đạo hữu Thiên Ma Bảo chết thảm, làm người ta than tiếc. Thần Tú sư huynh, mấy vị sư thúc, thực lực các ngươi tự nhiên là cực kỳ cao minh, bất quá Giang thí chủ thật sự hung tàn, chúng ta còn cần bàn bạc kỹ

hơn, tìm nhiều mấy vị giang hồ đồng đạo, mới có thể trảm yêu trừ ma.

Thần Tú Đạo Nhân cùng mấy vị trưởng lão Long Hổ Tông liếc mắt nhìn nhau, lộ ra nụ cười nói:

- Pháp Tướng sư huynh, ngươi cũng biết đạo lý tăng đa chúc thiểu, nếu bị những người khác chiếm được bảo vật, nơi nào còn có thể có phần của chúng ta?

Pháp Tướng hòa thượng thấy bọn họ chú ý đã định, lúc này mới nói thẳng ra, nói ra phương vị của Giang Nam:

- Nếu đắc thủ, đừng quên chỗ tốt của tiểu tăng.

- Đại sư báo tin đúng lúc, chúng ta tự nhiên không thể thiếu chỗ tốt của đại sư!

Đám người Thần Tú Đạo Nhân không dám chậm trễ, lúc này vươn người đứng dậy, hướng phương hướng của Giang Nam bay đi.

Pháp Tướng hòa thượng tiếp tục đi thẳng về phía trước, cũng không lâu lắm, đột nhiên thấy một vị bạch y nam tử đi ở trên hoang mạc, lửng thững như trong sân vắng, trong lòng vui mừng, vội vàng tiến ra đón, chắp tay cười nói:

- Đại sư huynh dừng bước, tiểu đệ hữu lễ.

Trên bầu trời hoang mạc, đại chiến còn đang kéo dài, mấy chục vạn thiên ma giờ phút này bị chết chỉ còn lại có mấy ngàn, những thứ khác hết thảy bị Giang Nam chà vào bên trong mi tâm, tùy Huyền thai kim nhân luyện hóa. Thần thức tu vi của hắn tăng lên vừa nhanh vừa mạnh, làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi, tu thành Thần Phủ thần thức Huyền Đô, tiếp theo đột phá đến Ngọc Kinh thần thức Thần Phủ!

Bất quá, sau khi tu thành Ngọc Kinh thần thức Thần Phủ, Giang Nam lập tức cảm giác được tiếp tục tăng lên cần có thần thức nhiều hơn, chỉ sợ luyện

hóa hai ba trăm đầu Đại Thiên Ma cũng chưa hẳn có thể tu thành!

Trận chém giết này thật sự là quá thảm thiết, cho dù là nhục thể của hắn vô cùng cường hãn, cũng cảm giác được kiệt sức, nhưng bởi vì thần thức bạo tăng, tinh thần càng ngày càng tràn đầy, thân thể cùng thần thức quả thực phân liệt thành hai thế giới!

Này là tình huống tu vi thần thức của hắn dần dần có chút vượt xa cực hạn thân thể tạo thành, Giang Nam đã từng có qua tình hình tương tự, khi đó bởi vì thân thể quá yếu, mà hiện tại nhục thể của hắn có thể so với tu sĩ tu thành Thiên Môn Thần Phủ, lại cũng không chịu nổi thần thức khổng lồ như thế, có thể thấy được thần thức của hắn cường đại đến loại tình trạng nào.

Mà tu vi của hắn, cũng rõ ràng bước vào Huyền Đài Cảnh trung kỳ, tốc độ tu luyện so sánh với trước lại có tăng lên kinh khủng, cuộc chiến đấu này, mang cho hắn chỗ tốt quá lớn.

Đột nhiên, bầu trời trong chớp mắt liền âm tối xuống, một cổ khí tức vô cùng kinh khủng phủ xuống, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy đè nén khó nói lên lời từ trong lòng dâng lên, phảng phất mình rơi vào trong bóng tối vô tận, phía sau có một ánh mắt khổng lồ xanh mượt nhìn mình chằm chằm, trong lòng lẫm nhiên:

- Hư không thiên ma!

Hư không thiên ma, là bá chủ trong thiên ma, có thể so với Thiên Cung cấp cường giả, thực lực vô cùng cường đại, giỏi về ẩn núp hư không, ma đầu như vậy, cho dù là nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, cầm trong tay trấn giáo chi bảo cũng không cách nào bắt lại!

Nơi xa, đám người Thần Tú Đạo Nhân bay thẳng tới, đột nhiên cảm giác được cổ khí tức kinh khủng này, vội vàng dừng bước lại, kinh nghi bất định.

Đột nhiên, bên cạnh bọn họ nhân ảnh đung đưa, một vị bạch y nam tử nhanh nhẹn đi tới, đứng ở bên cạnh bọn họ, nhẹ nhàng phun ra một ngụm

trọc khí, thấp giọng nói:

- Hư không đại Thiên Ma...

- Nguyên lai là Cận sư huynh!

Thần Tú Đạo Nhân vội vàng làm lễ ra mắt, cười nói:

- Cận sư huynh, ngươi có nắm chắc cùng hư không thiên ma chống lại hay không?

Cận Đông Lưu lắc đầu, mặt sắc mặt ngưng trọng nói:

- Hư không thiên ma ẩn núp hư không, qua lại tự nhiên, làm người ta khó lòng phòng bị, lấy thực lực của ta, nhiều nhất chỉ có thể bảo toàn mình, căn bản không cách nào làm sao hắn.

Đám người Thần Tú Đạo Nhân hoảng sợ, một vị Long Hổ Tông trưởng lão thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ liền chỉ có thể tùy ý đầu hư không thiên ma giết tiểu tử Giang Nam kia, cướp đi thần vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim trên người hắn?

Chương 558: Hư Không Thiên Ma. (2)

- Hư không thiên ma cần gì tiếc nuối?

Đột nhiên, một thanh âm già nua truyền đến, mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy đám người Long tam thái tử cùng một vị lão giả tóc trắng đầu bạc phiêu nhiên bay tới, lão giả kia cười lạnh nói:

- Hư không thiên ma thực lực bất quá tương đương với Thiên Cung cường giả, mà lão phu cũng tu thành Thiên Cung, lấy thực lực lão phu, mặc dù không cách nào diệt trừ hư không thiên ma, cũng có thể từ trong tay hắn cướp đi thần vật!

Thần Tú Đạo Nhân trong lòng cả kinh, vội vàng khom người làm lễ ra mắt nói:

- Nguyên lai là Vạn Long Sào Tổ Nhạc tiền bối, Tổ Nhạc tiền bối ra tay, còn không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Lão giả kia chính là cường giả thế hệ trước Vạn Long Sào, thực lực bí hiểm, tu thành Thiên Cung nhị trọng, Hậu Thổ Thiên Cung, chính là đại cao thủ lừng lẫy nổi danh Vạn Long Sào!

Tổ Nhạc cũng là vì đuổi giết Giang Nam mà đến, sau khi tiến vào Thần Khư liền cùng đám người Long tam thái tử tách ra, Long tam thái tử cũng là trước đó không lâu mới cùng hắn gặp nhau.

Lão giả này nghe nói Giang Nam đoạt thức ăn trước miệng rồng, cướp đi ba miếng Như Ý Đan của Long tam thái tử, còn giết chết một vị Long Tộc cao thủ, không khỏi giận dữ, cùng đám người Long tam thái tử sưu tầm tung tích của Giang Nam.

Bọn họ sưu tầm chung quanh không có kết quả, vừa vặn gặp phải Pháp

Tướng hòa thượng, liền chạy tới đây.

Phía sau Tổ Nhạc dâng lên biển rộng mênh mông, tám tòa Long cung, mà ở trên Long cung còn là một mảnh Thiên Cung mênh mông, vô số đạo văn hóa thành hàng nghìn Thiên Long, sống ở trong Thiên Cung này, thần thánh và hung ác! Thiên Cung này có tất cả lưỡng trọng, long uy quá lớn, so với hư không thiên ma kia không kém chút nào!

Cận Đông Lưu nhìn đám người Tổ Nhạc, Long tam thái tử một cái, trong lòng có chút không vui:

- Pháp Tướng này, lại đem tin tức của Giang Nam bán cho nhiều người như vậy!

Đột nhiên, lại có vài chục cổ khí tức cường đại nhanh chóng đến gần, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mọi người Bái Nguyệt Giáo chạy tới, cầm đầu rõ ràng cũng là một vị Thiên Cung cường giả, nhân vật Bái Nguyệt Giáo Thái Thượng Trưởng Lão cấp, phía sau một vòng trăng tròn bay lên không, trong trăng tròn là một tấm Thiên Cung, bất quá trên khí thế so với Tổ Nhạc yếu đi một chút!

- Tổ Nhạc đạo hữu, hư không thiên ma không thể khinh thường, coi chừng lật thuyền trong mương!

Vị Bái Nguyệt Giáo Thái Thượng Trưởng Lão kia ha hả cười nói.

Lại có hơn mười cổ khí tức mạnh mẻ truyền đến, một thanh âm cười to nói:

- Sơn Lam đạo huynh, lời này ngươi nói sai rồi, có chư vị đạo hữu chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, há có thể để cho hư không thiên ma chiếm tiện nghi?

Thời gian nháy con mắt, nơi này liền nhiều ra hơn hai mươi môn phái, hai ba trăm vị cường giả, thanh nhất sắc là Thần Phủ cao thủ, còn có mấy vị lão giả, chính là Thiên Cung cường giả, thấy vậy Cận Đông Lưu mặt cũng tái xanh:

- Tên khốn Pháp Tướng này, lại dẫn đến nhiều cao thủ như vậy, có những người này ở đây, làm sao có cơ hội của ta?

Mà ở phía xa, vô số thiên ma Đại Thiên Ma phần phật bay tới, ôm lấy một pho tượng Đại Thiên Ma giống như Thần Ma cao lớn xuất hiện, đầu Đại Thiên Ma kia chính là Bức Vương Thần, ánh mắt hắn lạnh lùng, quét đám người Tổ Nhạc một cái, chỉ thấy đối diện Thiên Cung chồng chất, sắc mặt nhất thời chìm xuống, giơ tay lên ra lệnh cho nhiều thiên ma dừng bước lại.

- Nhiều Thiên Cung cường giả như vậy, có chút khó giải quyết !

Thần quang của Bức Vương rơi ở trên người Giang Nam phía dưới, ánh mắt sáng lên, trong lòng tính toán nói:

- Động thủ mà nói, ta giết tiểu tử này xong, đoạt bảo vật liền đi, nhân loại còn không làm gì được được ta...

Giang Nam vừa vặn kẹp ở trung ương hai nhóm nhân mã này, khoảng cách hai bên chỉ không tới trăm dặm, khí tức hai bên giống như vô số tòa núi lớn hướng hắn đè xuống, trầm trọng vô cùng!

- Trước đừng đánh, trước đừng đánh, mọi người dĩ hòa vi quý! (* đây là Thân Công Báo phiên bản Đế Tôn)

Đột nhiên, thanh âm của Pháp Tướng hòa thượng truyền đến, chỉ thấy tăng nhân này đi tới trước mặt đám người Thần Tú Đạo Nhân, hướng Giang Nam khom người thi lễ, thành khẩn vạn phần nói:

- Giang thí chủ, hôm nay ngươi không còn sinh lộ, thay vì thần vật có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim rơi vào tay thiên ma, không bằng rơi vào trong tay chúng ta, dù sao, chúng ta cũng là đồng đạo. Nếu rơi vào tay thiên ma, không biết sẽ làm ra bao nhiêu sát nghiệt, cho dù ngươi chết, cũng muốn lưng đeo danh nhơ muôn đời, kính xin thí chủ nghĩ lại!

Tổ Nhạc ho khan một tiếng, gật đầu nói:

- Pháp Tướng tiểu hữu nói không sai, Giang Tử Xuyên, mặc dù ngươi cùng Vạn Long Sào ta đối nghịch, nhưng nếu quan niệm trái phải phải rõ ràng, hiện tại ngươi không có bất kỳ đạo lý còn sống, nhanh giao thần vật kia ra đây, ta làm chủ, tha cho ngươi một cái toàn thây.

- Giao cho Bái Nguyệt Giáo ta, Bái Nguyệt Giáo ta có thể cho ngươi chết thống khoái hơn một chút!

- Giao cho Yêu Thần Tông ta, dù sao Yêu Thần Tông ta cùng Huyền Thiên Thánh Tông ngươi có chút sâu xa, hơn nữa Thánh Nữ cùng ngươi quan hệ không tệ!

- Một đám ngu ngốc.

Giang Nam phất tay, từng mặt tinh kỳ ối chao ô hay rơi xuống, ghim địa mọc rể, trong chớp mắt bố trí thành một ngọn Loạn Không Đại Trận, hướng mọi người phất tay cười nói:

- Các ngươi từ từ hàn huyên, ta đi trước!

Oanh!

Loạn Không Đại Trận ầm ầm vận chuyển, hắn nhất thời từ trong trận pháp biến mất, Bức Vương Thần cười giận dữ:

- Ngươi đi được sao?

Hắn một tay thăm dò, một bàn tay to đột nhiên đặt ở trên Loạn Không Đại Trận, năm mươi đại kỳ rối rít bẻ gảy, Loạn Không Đại Trận nhất thời bị phá. Mà vào lúc này, Giang Nam mới vừa bị truyền tống hơn 3000 dặm, đại trận vừa vỡ, thân hình lập tức từ trong hư không bị bắn đi ra ngoài!

Thân thể Bức Vương Thần đột nhiên lọt vào trong hư không, truy tung phương hướng mà trận pháp truyền đi, biến mất không thấy gì nữa.

Cường đại như hắn, đã có thể từ trong quỹ tích trận pháp, tìm được

phương hướng Giang Nam truyền tống. Mà đám người Tổ Nhạc cũng rối rít bay lên trời, hướng phương hướng Giang Nam truyền tống đuổi giết đi!

- Loạn Không Đại Trận!

Giang Nam đột nhiên vung tay áo, lại có năm mươi mặt đại kỳ rơi xuống, trận pháp ầm ầm vận chuyển, lần nữa truyền đi. Thời gian một cái hô hấp không tới, trong hư không đột nhiên thăm dò mội cái đại thủ, một tay bẻ vụn Loạn Không Đại Trận này, lần nữa bắn ra hư không.

- Tốc độ Hư không thiên ma quá nhanh, ta chỉ luyện bốn tòa đại trận, chỉ sợ trốn không được bao lâu liền sẽ đem tất cả trận kỳ tiêu hao không còn, chỉ có thể chờ chết!

Ánh mắt Giang Nam chợt lóe, lần nữa bày đại trận, cũng không lâu lắm, lại có một bàn tay to từ trong hư không thăm dò, đem đại trận này phách toái, thân hình Bức Vương Thần từ hư không thoáng hiện, tiếp theo biến mất không thấy gì nữa.

Đám người Tổ Nhạc đuổi tới, gào thét vọt tới.

- Đều đi hết sạch sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 559: Chính Diện Đối Kháng Cận Đông Lưu. (1)

Giang Nam từ trong cát vàng, bên cạnh trận pháp nghiền nát hiển lộ thân hình, tế lên Thiên Dực Thần Chu phá không bay đi, qua không lâu, Bức Vương Thần nộ khí đằng đằng giết trở về chỗ cũ, nhưng không có tìm được một tòa Loạn Không Đại Trận khác, bỗng nhiên biết Giang Nam là phi hành rời đi, đoạn tuyệt ý niệm truy tung trong đầu hắn, không khỏi quát lên như sấm, vội vàng ở trong hư không lóe lên, mọi nơi sưu tầm.

Đám người Tổ Nhạc cũng rối rít chạy về, mọi người lục soát trong vòng ngàn dặm, nhưng thủy chung không có tìm được tung tích của Giang Nam.

Giang Nam khống chế Thiên Dực Thần Chu, đã sớm bay ra mấy vạn dặm, thần chu dằng dặc, đột nhiên dừng lại, thiếu niên thản nhiên nói.

- Cận sư huynh, ra đi.

Một vị bạch y thiếu niên chậm rãi đi tới, chính là Cận Đông Lưu, Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh, người mạnh nhất trong đương thời trẻ tuổi!

Trên mặt Cận Đông Lưu lộ ra vẻ kinh ngạc, khẽ cười nói:

- Giang sư đệ, ngươi rõ ràng biết rõ ta một mực đi theo ngươi, ta tự hỏi cẩn thận, thậm chí ngay cả hư không Thiên Ma cùng mấy lão quái vật tu thành Thiên Cung cũng không có phát hiện được tung tích của ta, ngươi là như thế nào phát hiện?

- Đấu Pháp Thần Điển cùng Thái Huyền Tâm Kinh của Cận sư huynh cực kỳ kỳ lạ, một khi vận chuyển, liền có khí tức đặc biệt, nếu ta lưu ý mà nói, cũng không khó phát hiện.

Khí tức Giang Nam kịch liệt bốc lên, từng bước trèo cao, rất nhanh liền

đạt đến cực hạn, đằng đằng sát khí, sau lưng từng tòa đạo đài hiển hiện, Thất Bảo ở trong đạo vân lên xuống chìm nổi, mỉm cười nói:

- Đấu Pháp Thần Điển của sư huynh có thể diễn biến vạn pháp, chắc hẳn Loạn không đại trận ngươi cũng có thể mô phỏng đi ra, đuổi theo ta cũng không khó. Ta lưu ý đến khí tức của ngươi, liền cố ý thả chậm tốc độ, vì chính là chờ ngươi đến.

Hắn thản nhiên nói:

- Ước định của ta và ngươi đã qua 16 năm, ta rất muốn biết ta cùng Cận sư huynh ở giữa chênh lệch còn lớn đến bao nhiêu.

- Thì ra là thế.

Cận Đông Lưu mỉm cười, tinh tế dò xét Thất Bảo của Giang Nam, có chút tự phụ nói:

- Sư đệ có thể ở trong rất nhiều khí tức, rõ ràng phân biệt ra được khí tức của ta, đích thật là một nhân tài. Bất quá, không phải ngươi đợi ta, mà là ta một mực đều ở trước mặt của ngươi, là ta đang đợi ngươi!

Đồng tử Giang Nam co rút nhanh, đồng tử thu nhỏ lại như là râu, vừa rồi lúc hắn gọi Cận Đông Lưu đi ra, Cận Đông Lưu là từ tiền phương của hắn xuất hiện, đích thật là đang đợi hắn!

Vị Thái Huyền Thánh tông Đại sư huynh này, không phải chuyện đùa!

- Sư huynh, mời!

Giang Nam cũng không nói nhảm, vừa sải bước ra, hướng Cận Đông Lưu phóng đi, Ma Chung Bá Thể thần thông vận chuyển, thân hình hắn bắt đầu liên tiếp bành trướng, lúc bước chân rơi xuống cũng đã hóa thành cự nhân 300 trượng!

Ma Chung Bá Thể thần thông bị hắn thôi phát đến trạng thái cực hạn,

phạm vi hơn mười dặm bị ma khí quanh thân hắn tản mát ra xâm nhiễm, phảng phất hóa thành một Ma ngục, Địa Thủy Phong Hỏa cuồn cuộn, Ngũ Hành thác loạn, Thiên Đạo không còn, không có chút sinh cơ nào, không có nửa phần hi vọng!

Mà ở phía trên Ma vực, thì là núi non sông ngòi biển cả, chim bay cá nhảy, Nhật Nguyệt lệ thiên, hàng tỉ ngôi sao, một bức tranh vui sướng hướng quang vinh, cảnh tượng phồn vinh hưng thịnh, cùng Ma ngục như là hai thế giới phân biệt rõ ràng!

Cái này là Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam, bản thân Ma Ngục Huyền Thai Kinh là ma đạo công pháp, ma khí um tùm, bá đạo vô cùng, mặc dù có chỗ thần thánh, nhưng vạn biến không rời kỳ tông, cuối cùng là Ma Đạo.

Mà môn công pháp này không trọn vẹn, không được đầy đủ, Giang Nam ở lúc tu luyện sáp nhập vào công pháp của hắn, tất cả công pháp lớn nhỏ hơn vạn chủng, tự nghĩ ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh đạo đài tám cảnh tâm pháp, bởi vậy mới có thể ở phía trên Ma ngục kiến tạo một cái thế giới mới!

Hai cái thế giới thêm vào, thế giới mới kiến tạo ở phía trên Ma ngục, cái này là nguồn suối lực lượng của Giang Nam, tu vi cảnh giới của hắn, là được thành lập ở trên hai thế giới này!

Mà Giang Nam, thì phảng phất là Thần Ma thống trị hai Đại Thế Giới này, đem lưỡng Đại Thế Giới chi lực điều động, tất cả hòa tan vào bên trong bản thân!

Tất cả cốt cách, huyết nhục, kinh mạch, gân mạch, huyết dịch, đem toàn bộ lực lượng điều động, lực lượng dữ dằn tràn ngập toàn thân của hắn, để cho hắn có được lực lượng trước nay chưa từng có!

Đông!

Trái tim Giang Nam kịch liệt nhảy lên, khí huyết lập tức tràn đầy mấy lần,

để cho lực lượng của hắn lần nữa điên cuồng tăng trưởng!

Ầm ầm!

Phía trước, ở bên trong trên dưới một trăm dặm, không khí bị thân hình hắn áp bạo, đập vụn, vô số lôi đình bị hắn lách đi ra, lôi đình Cuồng Bạo hướng bốn phía bổ tới, hắn phảng phất như một mặt trời chói mắt, bốn phía đều là lôi đình hình thành kiếm quang!

Loại khí thế này làm cho người ta sợ hãi đến cực điểm, mặc dù là Giang Nam lâm vào bêntrong bầy Thiên Ma, cũng chưa từng sử xuất lực lượng Cuồng Bạo như thế!

Có thể tưởng tượng, cái này nhất định là một kích trước nay chưa có của hắn!

Cận Đông Lưu tỉnh táo mà nhìn xem hắn vọt tới, quần áo tuyết trắng bay phất phới, thản nhiên nói:

- Sư đệ, tu vi thực lực của ngươi, còn chưa đạt tới trình độ có thể đánh với ta một trận, thậm chí khả năng tiếp ta một chiêu cũng không có! Nếu như dựa theo cảnh giới tu sĩ bình thường, pháp lực của ta hôm nay có thể so sánh Động Thiên Thần Phủ đỉnh phong cường giả, thân thể, thần thức, thần hồn, đều đạt tới Động Thiên Thần Phủ đỉnh phong, ngươi xa không thể nào là đối thủ của ta!

Động Thiên Thần Phủ chính là cảnh giới thứ tám của Thần Phủ bát cảnh, thân thể tu luyện tới một cảnh giới này, liền tương đương với một hố thiên, một tiểu thế giới, dung nạp tiểu thế giới chi lực, pháp lực, lực lượng, thần thức, thần hồn, cộng đồng xây dựng cái thế giới này, để cho thực lực tu sĩ đạt đến cực hạn!

Cận Đông Lưu dùng Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới, liền đạt tới độ cao Động Thiên thần phủ của tu sĩ khác, khó trách hắn một mực hùng cứ ở trên bảo tọa trẻ tuổi đệ nhất cao thủ, không người có thể kéo hắn xuống!

Có thể nói, coi như là Thiên Phủ Tần Phi Ngư, Vạn Long sào Long Tam thái tử, tăng thêm hơn ba mươi vị thủ Tịch chưởng giáo đại đệ tử môn phái khác, cùng tiến lên vây công hắn, cũng không có khả năng chiến thắng hắn!

- Sư đệ, ta tiễn đưa ngươi ra đi!

Cận Đông Lưu nâng lên một bàn tay, bàn tay này khiết bạch như ngọc, bóng loáng vô cùng, thậm chí ngay cả nữ tử cũng muốn ghen ghét, nhưng chính là bàn tay này như một cái lỗ đen, phảng phất đem hư không sụp đổ, khủng bố vô cùng!

- Sát!

Giang Nam quát lớn, đột nhiên nổ tung, tóc đen cuồng loạn nhảy múa, phóng ra bước thứ hai, phóng tới bàn tay này, nếu như những người khác thấy cảnh này, tất nhiên sẽ cảm thấy cự nhân thân cao 300 trượng kia là thiêu thân lao đầu vào lửa, tự chịu diệt vong!

Chương 560: Chính Diện Đối Kháng Cận Đông Lưu. (2)

Bởi vì bàn tay này của Cận Đông Lưu thật sự quá kinh khủng, một chưởng đánh tới, thôn phệ vạn vật, cho dù thân hình Giang Nam vô cùng to lớn, rơi vào bên trong bàn tay này, cũng muốn bị quấy đến nát bấy!

Bước thứ hai của Giang Nam còn chưa rơi xuống, thân thể cao lớn vậy mà đang không ngừng thu nhỏ lại, cốt cách, cơ bắp, mạch máu, kinh mạch, kinh mạch, lục phủ ngũ tạng, hết thảy đang không ngừng áp súc.

Pháp thiên tượng địa vốn là đem tất cả bộ vị của thân thể đều cực lớn hóa, để dung nạp lực lượng càng mạnh hơn nữa, càng nhiều pháp lực hơn nữa, bộc phát ra uy lực càng lớn, Giang Nam sử dụng pháp thiên tượng địa cũng là nguyên nhân này.

Nhưng mà hiện tại, hắn lại đem pháp thiên tượng địa biến thành cự nhân áp súc, đem lực lượng cùng pháp lực khổng lồ lúc pháp thiên tượng địa có được, hết thảy áp súc đến bên trong thân thể nhỏ hơn!

Sau khi áp súc lực lượng cùng pháp lực không có giảm nhỏ chút nào, ngược lại bởi vì lực lượng khổng lồ như thế tập trung ở bên trong thân thể nhỏ hơn, trở nên càng thêm tinh thuần, thuần túy, hơn nữa lực phòng ngự cũng muốn càng mạnh hơn nữa!

Lúc bước thứ hai của hắn rơi xuống, thân hình đã từ 300 trượng biến thành cao hai mươi trượng, đợi cho bước thứ ba rơi xuống, thân hình đã bị hắn áp súc đến chỉ có một trượng tám!

Trượng tám Thần Ma chi thể, ba mặt bát tí, cột sống như rồng, cốt cách như Giao Long quay quanh!

Lực lượng cùng pháp lực của hắn bị áp súc đến cực hạn, thân thể phòng ngự cũng đạt tới độ cao trước nay chưa có, máu trong trái tim của hắn,

không gian trong từng huyết dịch thật nhỏ mở ra, một cổ pháp lực mênh mông lao ra!

- A a a a...

Giang Nam há miệng gào thét, khí thế dữ dằn bốc lên, lúc trước khí thế của hắn đã cực kỳ cường hoành, nhưng mà hiện tại, khí thế của hắn trọn vẹn lật ra tám lần!

- Thiên Phủ Trọng Lâu đại thần thông!

Hắn chém ra bốn quyền, bốn tòa Thiên Phủ Trọng Lâu đại thần thông cùng một chỗ hướng thủ chưởng của Cận Đông Lưu nện xuống!

Rầm rầm rầm oanh!

Bốn tiếng nổ lớn, lực lượng dữ dằn phảng phất muốn xé nát thương khung, sóng gió cực lớn từ trong tích tắc hai người va chạm bộc phát ra, đem hoàng sa phạm vi mấy trăm dặm phía dưới thoáng cái quét sạch không còn, bão cát khủng bố lôi cuốn lấy lôi đình hướng bốn phía lan tràn mà đi, gào thét hây hẩy, quét ngang hết thảy!

Bốn tòa Thiên Phủ Trọng Lâu ở trong nháy mắt va chạm này liền ầm ầm nát bấy, sau đó bốn nắm đấm của Giang Nam kẹp lấy lực lượng toàn thân, ngay ngắn hướng bàn tay của Cận Đông Lưu oánh tới!

Sắc mặt Cận Đông Lưu biến hóa, tâm niệm vừa động, chỉ nghe bá một tiếng, Thái Huyền đại trận đột nhiên triển khai, đạo vân bao phủ phạm vi mấy trăm dặm, ổn định thân hình, Âm Dương nhị khí lưu chuyển, như là hai đầu Hắc Bạch Ngư cực lớn ở quanh thân hắn du động!

Rầm rầm rầm oanh!

Lại là bốn thanh âm kịch liệt truyền đến, Thái Huyền đại trận như là trên mặt hồ bình tĩnh quăng vào thiên thạch, gợn sóng kịch liệt chấn động, Cận Đông Lưu áo trắng phiêu khởi, cánh tay chấn động, khí huyết sôi trào, ánh

mắt lộ ra vẻ kinh ngạc!

- Cận sư huynh, ta tiếp không được ngươi một chiêu sao?

Giang Nam cười ha ha, trượng tám Ma Thần chi thân vung lên bốn tay khác, lại là bốn đạo Thiên Phủ Trọng Lâu đại thần thông oanh xuống, bàn tay của Cận Đông Lưu bị đau, như là giật điện vội vàng rút về, lạnh lùng nói:

- Đã như vầy, như vậy liền cho ngươi kiến thức thực lực chân chính của ta!

Bầu trời đột nhiên âm tối xuống, mây đen rậm rạp, Cận Đông Lưu tức giận, như là một Chiến Thần hàng lâm, khủng bố vô cùng, một chưởng hướng Giang Nam đập đi, Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy mình phảng phất bị phiến thiên địa này bài xích, bị Thiên Đạo cô lập, chỉ có thể chờ đợi trời xanh hàng phạt, đem mình hủy diệt!

- Thái Dương thần hóa thân!

Giang Nam gầm lên, Thái Dương thần hóa thân đột nhiên cùng thân thể hắn tương dung, pháp lực lập tức tăng vọt lần nữa, Thái Dương thần hóa thân của hắn đã tu luyện tới Thất Bảo đài viên mãn, tiếp cận Thần Phủ cảnh giới, nhưng tu vi có thể so với Thần Phủ nhị trọng tam trọng cao thủ, cổ pháp lực này dung nhập thân thể Giang Nam, pháp lực của hắn cơ hồ gấp bội, ngang nhiên nghênh tiếp một chiêu thần thông này của Cận Đông Lưu!

Oanh...

Thân hình Cận Đông Lưu lung la lung lay, Thái Huyền đại trận quanh thân chấn động càng kịch liệt, hai cái âm dương ngư cơ hồ sụp đổ, trong nội tâm càng thêm khiếp sợ.

Mà Giang Nam thì bốn tay ngay ngắn đứt gãy, kêu rên một tiếng, thân hình bị chấn bay ngược mà ra, quay cuồng ra mấy trăm dặm!

- Chết a!

Trong mắt Cận Đông Lưu sát cơ đại tác, áo trắng lóe lên, sau một khắc liền đến nơi Giang Nam trụy lạc, thực lực Giang Nam tăng trưởng thật sự quá nhanh rồi, để cho hắn cảm giác được một loại nguy cơ trước nay chưa có.

Giang Nam chỉ dựa vào Huyền Đài cảnh liền có thể cùng hắn cứng rắn chống lại hai chiêu, như trước chưa từng bị hắn đánh chết, phải biết rằng lần thứ nhất lúc gặp được Giang Nam, chỉ là khí thế của hắn liền cơ hồ đem Giang Nam đập vụn, khi đó Giang Nam ở trước mặt hắn là một con sâu cái kiến, tiện tay cũng có thể bóp chết!

Mà bây giờ Giang Nam rõ ràng có thể cùng hắn chống lại hai chiêu, loại tiến bộ này thật sự quá lớn, nếu như Giang Nam phát triển đến cảnh giới cùng hắn cân bằng, hắn không thể tưởng tượng khi đó Giang Nam sẽ cường đại đến loại hoàn cảnh nào!

Hắn cúi người vọt tới, đột nhiên cảm giác được một cổ nguy hiểm vô cùng mãnh liệt, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, bề bộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung một ngụm chảo đen lớn từ trên trời giáng xuống, cổ khí tức này ép tới mình không thở nổi!

- Đây là vật gì?

Cận Đông Lưu thất thanh nói, quanh thân đạo vân tuôn ra, hóa thành từng mặt đại kỳ bay phất phới, hắn dùng Đấu Pháp Thần Điển mô phỏng ra Loạn không đại trận, đại kỳ cuốn động, thân hình hắn lập tức biến mất không thấy gì nữa!

- Cận sư huynh, không tiễn.

Hắn bị Loạn không đại trận truyền đi trong nháy mắt, bên tai vang lên thanh âm của Giang Nam.

Đợi cho Cận Đông Lưu chạy về nơi đây, chỉ thấy nơi đây chỉ còn lại có cái bóng dáng của chảo đen lớn kia áp ra hố to, ở đâu còn có thể tìm được

Giang Nam?

- Giang Tử Xuyên, ngươi đã phát triển đến loại tình trạng này sao?

Sắc mặt Cận Đông Lưu ngưng trọng, nói khẽ:

- Xem ra ngươi đợi không được năm mươi năm ước hẹn rồi, nhất định sẽ ở trong tương lai mười năm hai mươi năm liền tới tìm ta. Bất quá, ta sẽ không để cho ngươi sống đến lúc đó...

- Khụ khụ...

Giang Nam ngồi ở trên lưng Thần Thứu Yêu Vương, không ngừng ho khan, thỉnh thoảng phun ra một ngụm máu bầm, Cận Đông Lưu cường đại, vượt ra khỏi dự liệu của hắn, cùng hắn đánh một trận, Cận Đông Lưu cũng không toàn lực ứng phó, điểm này hắn lòng dạ biết rõ.

Long tam thái tử có lá bài tẩy của mình, luyện hóa một pho tượng Thiên Cung cường giả làm thân ngoại hóa thân, Giang Nam thì có Thái Dương Thần hóa thân, Cận Đông Lưu thân là đương thời đệ nhất nhân, không thể nào không có lá bài tẩy của mình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 561: Thần Minh Chi Bảo. (1)

- Bất quá, ta cuối cùng là đem khoảng cách của ta cùng với hắn kéo gần lại, tu vi thực lực vượt qua hắn, cũng không phải là xa không thể chạm.

Sắc mặt Giang Nam hiện lên đỏ bừng bệnh hoạn, nhưng ngay sau đó khôi phục như thường, Ma Ngục Huyền Thai Kinh bắt đầu chữa trị tổn thương thân thể, cùng Cận Đông Lưu đánh một trận, để cho hắn thu hoạch rất nhiều.

Khi cùng Cận Đông Lưu động thủ, khí thế của hắn nổi lên đến cực hạn, bức bách mình làm ra đột phá, tu vi cảnh giới của hắn cũng không có bao nhiêu đột phá, muốn tăng tu vi lên, chỉ có thể không ngừng tu luyện, không ngừng chiến đấu, nhưng mà đột phá là nhục thể của hắn.

Ma Chung Bá Thể Thần Thông có thể làm cho hắn có thân thể cao ba trăm trượng, nhưng ở một sát na giao thủ kia, bị hắn áp súc đến chỉ có một trượng tám, thân thể ngưng tụ cao độ, để cho thực lực của hắn lại có một lần vượt qua thật lớn!

Lúc trước, Giang Nam cũng không phải là không nghĩ tới qua điểm này, chẳng qua là thân thể thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, trở nên to lớn biến cao đơn giản, nhưng muốn áp súc lại cực kỳ khó khăn.

Lần này sở dĩ hắn có thể thành công, chủ yếu còn là thần thức của hắn vô cùng cường đại, thần thức đã tu thành Ngọc Kinh Thần Phủ, vượt xa nhục thể của hắn, cộng thêm pháp lực bản thân, lúc này mới có thể đem Ma Thần Chi Thể ba trăm trượng ngưng làm một trượng tám.

Nếu không phải như thế, chỉ sợ hắn cùng với Cận Đông Lưu va chạm lần đầu, sẽ bị Cận Đông Lưu đánh nổ tung!

Trượng tám Ma Thần Chân Thân, để cho nhục thể của hắn hoàn toàn có thể sánh ngang Tần Phi Ngư, đạt tới trình độ Động Thiên chi bảo!

- Bằng ta cùng Thái Dương Thần hóa thân, không thể đối kháng Cận Đông Lưu. Xem ra nên chém ra hóa thân thứ hai!

Thương thế hắn phục hồi như cũ, chỉ cảm thấy tu vi lần nữa có một đoạn tăng lên biên độ nhỏ, có chút hài lòng, lập tức bắt đầu phân cách Huyền Thai.

Mặc dù là lần thứ hai phân cách huyền thai kim nhân, nhưng Giang Nam như cũ cảm giác được đau đớn vô cùng kịch liệt truyền đến, đau đến hắn cơ hồ không cách nào nhịn được, cổ đau đớn mãnh liệt này để cho nhục thể của hắn co quắp, mỗi một tấc da thịt rỉ máu cũng đang không ngừng co quắp!

Đợi đến tôn hóa thân thứ hai chém ra, Giang Nam cơ hồ đau ngất đi. Từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, hồi lâu sau mới khôi phục tinh thần.

- Hóa thân thứ hai, liền tu luyện Thái Âm Chân Kinh, Thái Âm Thái Dương đối lập, lúc liên thủ uy lực sẽ mạnh hơn nữa!

Hóa thân thứ hai lập tức bắt đầu thúc dục Thái Âm Chân Kinh. Chỉ thấy tôn hóa thân này cũng lập tức phát sinh biến hóa, cùng Thái Dương Thần hóa thân biến hóa thành Kim Ô Yêu Thần bất đồng, tôn Thái Âm hóa thân này biến hóa không có kịch liệt như vậy, nhưng trên người tựa hồ nhiều ra rất nhiều dấu vết loang lổ, phía sau nhiều ra một vòng trăng tròn, mà trong tay thì có một bụi Nguyệt Quế Thần Thụ.

Thần thụ bị hắn thổi phồng ở trong tay, khí lành ngàn tia. Cùng gốc cây Nguyệt Quế Thần Thụ của Tịch Ứng Tình kia cơ hồ giống nhau như đúc.

Có đầy đủ Linh Dịch, Giang Nam rất nhanh liền đem tu vi của Thái Âm hóa thân tăng lên tới Huyền Đài Cảnh, nhưng ngay sau đó liền không tiếp tục tăng lên tôn hóa thân này, mà là tâm niệm hơi động, để cho hóa thân này chủ động từ trong mi tâm hắn bay ra, hướng trời cao bay đi.

Cũng không lâu lắm, Thái Âm hóa thân liền đến trên trăng sáng, khoanh chân ngồi xuống, hấp thu ánh trăng tinh hoa, dốc lòng tu luyện.

Giang Nam còn vì tôn hóa thân này của mình chuẩn bị trăm vạn cân Linh Dịch. Đầy đủ cho tôn hóa thân này tu luyện tới Minh Đường Thần Phủ!

Về phần Thái Dương Thần hóa thân, hắn cũng chuẩn bị hơn ba trăm nghìn cân Linh Dịch, cho hóa thân này hướng mặt trời bay đi, thầm nghĩ:

- Hai tôn hóa thân này, cùng ta ở chung một chỗ tốc độ tu luyện quá chậm, xa không bằng riêng phần mình bay đi mặt trời cùng trăng sáng, ở nơi đó tu luyện nhanh chóng hơn!

- Hiện tại, thần trí của ta tiếp tục tăng lên mà nói, sẽ ra ngoài cực hạn thân thể, đã không có cần thiết tiếp tục săn giết Đại Thiên Ma.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, đem Thần Thứu Yêu Vương thu vào Sơn Hải Đỉnh, hướng chỗ sâu nhất trong Thần Khư bay đi, cũng không lâu lắm, hắn liền bay ra đại mạc, đi tới phía trên một mảnh đầm lầy mênh mông.

Thần Khư địa vực rộng lớn, đại mạc chẳng qua là một phần trong đó, cũng đã tung hoành trên trăm vạn dặm, mà đầm lầy cũng không thể nhỏ, bất quá bản thể của nó cũng không phải là đầm lầy, mà là vực sâu trong Thần Khư.

- Thế giới kiều đi thông Trung Thiên thế giới, liền ở trong vực sâu, năm đó Yêu Thần Tông tiền bối kia, bắt đầu từ trong vực sâu Thần Khư tìm được thế giới kiều, vì vậy mới có thể tiến vào Trung Thiên thế giới.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Tâm tình hắn không khỏi có chút rung chuyển, có chút kích động, mục đích chuyến này của hắn trừ lịch lãm ra, còn có chính là muốn tiến vào Trung Thiên thế giới, đi tìm tin tức của Giang Tuyết tỷ tỷ.

Phía dưới, trong đầm lầy, từng cái từng cái bọt khí chu vi trăm trượng từ trong ao đầm dâng lên, phiếm ngũ sắc quang mang, bọt khí nổ tung, mùi thối rữa nát xông vào mũi, làm người ta nôn mửa.

Năm đó Thần Ma đại chiến, vĩnh cửu thay đổi địa mạo nơi này, dư uy của thần minh như cũ ở chỗ này rung chuyển không nghỉ, trừ Thiên Ma, có rất ít người có thể ở chỗ này sinh tồn được.

Hô...

Một đầu lưỡi đen nhánh đột nhiên từ trong vùng lầy thăm dò, trong huyết nhục rữa nát tràn ngập thần uy nhàn nhạt, đây là một đầu Đại Thiên Ma, mai phục ở dưới vùng lầy, nhìn thấy có người bay qua, liền lập tức dữ dội lên, đem người kéo vào vùng lầy ăn hết!

Giang Nam lấy tay một trảo, kéo lấy đầu lưỡi này, đem đầu Đại Thiên Ma kia từ trong vùng lầy sinh sôi rút ra, chỉ thấy trên đầu tròn trịa của ma đầu kia chỉ có một cái mồm, không có mắt tai mũi, hình thái giống như một giọt nước, đầu lưỡi vẫn vung qua vung lại, đột nhiên hướng Giang Nam đánh tới, móng vuốt sắc bén hướng trên người hắn cắm xuống.

Đang...

Ngũ Sắc Chung từ phía sau Huyền Thai của Giang Nam bay lên, đem đầu Đại Thiên Ma này bọc lại, chuông vang không dứt, cũng không lâu lắm liền đem đầu Đại Thiên Ma này luyện hóa, biến thành một quả Như Ý Đan.

- Thần Thứu, Như Ý Đan này liền giao cho ngươi.

Giang Nam đem Như Ý Đan tiện tay ném cho Thần Thứu Yêu Vương, thầm nghĩ:

- Ta lúc trước luyện hóa Đại Thiên Ma khó khăn càng thêm khó khăn, còn cần mượn một mủi tên chi lực của Minh Hiên Thánh Tử mới có thể làm được, nhưng bây giờ rất dễ dàng, xem ra thực lực của ta đúng là rất có tiến bộ! Bất quá, ta luyện hóa Đại Thiên Ma dễ dàng, Cận Đông Lưu hẳn là cũng không khó khăn, tu vi thần thức của hắn hẳn là cũng không yếu.

Từ thân thể đi lên mà nói, Giang Nam thi triển trượng tám Ma Thần Chi Thể, so sánh với Cận Đông Lưu không kém bao nhiêu, cho dù Cận Đông

Lưu ăn vào nhiều Như Ý Đan do Đại Thiên Ma luyện thành, thần thức tu vi cũng chỉ so với hắn mạnh hơn một đường!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 562: Thần Minh Chi Bảo. (2)

Hơn nữa, mấu chốt hơn chính là, Giang Nam chém giết mấy chục vạn thiên ma, mấy trăm đầu Đại Thiên Ma, mới có tu vi thần thức hôm nay. Mặc dù Cận Đông Lưu mạnh mẻ, nhưng không có gặp gỡ này, vì vậy hắn dám khẳng định, thần thức tu vi của Cận Đông Lưu, nhiều nhất cùng mình ngang bằng, thậm chí còn có thể yếu đi một chút!

Thần Thứu Yêu Vương ăn vào Như Ý Đan này, thần thức tu vi lập tức bắt đầu đột phi mãnh liệt, tu luyện tới Thần Phủ cảnh!

Tu vi cảnh giới của đầu Yêu Vương này vốn là so sánh với Giang Nam còn muốn cao hơn một bậc, ngay từ lúc dọc theo mặt trời tu luyện, hắn cũng đã tu thành Huyền Đài Cảnh, giờ phút này lại càng đạt tới Thần Đài Cảnh viên mãn, sắp bước vào Sinh Tử Đài Cảnh.

Sinh Tử Đài Cảnh là một đại khảm, đại kiếp, tỉ lệ tử vong cao đạt chín thành. Vì vậy nhiều Tu sĩ tu luyện tới một cảnh giới này, tự nghĩ không có nắm chắc vượt qua Sinh Tử Đài, liền không dám tiếp tục tu luyện, lựa chọn ở lại Thần Đài Cảnh.

Thần Thứu Yêu Vương bởi vì tu luyện Thái Dương Chân Kinh bản đầy đủ, Sinh Tử Đài Cảnh đối với hắn mà nói cũng là vô cùng hung hiểm, nếu có thể vượt qua, tự nhiên là tu vi thực lực bạo tăng. Nhưng nếu không cách nào vượt qua, thì bỏ mình Đạo tiêu, bị âm dương nhị khí cắn nát!

Hắn còn cần tích lũy khổng lồ, mới có thể vượt qua một cảnh giới này.

Giang Nam quét nhìn thi thể đầu Đại Thiên Ma kia một cái. Ném cho Chiến Minh cự thú, đầu cự thú này sống nguội không kỵ, cái gì cũng ăn, Thần Ma huyết nhục trên người những Đại Thiên Ma này, đối với nó mà nói là chất dinh dưỡng tốt nhất.

Ở cuối Vực sâu đầm lầy, Giang Nam một đường đi tới, gặp phải hơn mười đầu Đại Thiên Ma, hết thảy bị hắn bắt, luyện hóa thành Như Ý Đan ném cho Thần Thứu Yêu Vương, thi thể thì ném cho Chiến Minh cự thú.

Thần Thứu Yêu Vương ăn nhiều Như Ý Đan, như vậy thần thức cũng đạt đến cực hạn, tu thành Thiên Môn thần thức Thần Phủ.

- Thần Thứu, ngươi cũng đi dọc theo mặt trời, cùng Thái Dương Thần hóa thân của ta cùng nhau tu luyện Thái Dương Chân Kinh.

Giang Nam đuổi đầu Đại Yêu này, về phía trước nhìn lại, đột nhiên hơi ngẩn ra, chỉ thấy phía trước sơn minh thủy tú, cùng dĩ vãng nhìn thấy vùng khỉ ho cò gáy bất đồng, lộ ra vẻ rất là thanh nhã.

Mà ở trong dãy núi, thì có từng ngọn cung điện san sát, ở trung ương nhiều cung điện, thì là một Vương Tọa khổng lồ, Vương Tọa kia rách tung toé, nhưng tràn ngập thần uy, tản mát ra khí tức bá đạo trấn áp hết thảy, rất là kinh người!

- Một Thần minh chi bảo...

Giang Nam nháy mắt mấy cái, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy ở phía sau dãy núi, là một vực sâu khổng lồ, vực sâu kia rộng lớn vạn dặm, không biết sâu đậm, phía dưới ma khí um tùm trầm trầm, không biết trong vực sâu đến tột cùng có cái gì.

- Đứng lại!

Bên trong quần sơn, đột nhiên Thiên Ma, Đại Thiên Ma tính bằng đơn vị hàng nghìn bay lên, ở giữa không trung hóa thành một mảnh mây đen, đông nghịt một mảnh, ngăn trở đường đi của hắn, trong đó một đầu Đại Thiên Ma lớn tiếng quát lên:

- Nơi này là hành cung của Bức Vương Thần, bất luận kẻ nào cũng không thể xông vào... Chậm đã, ngươi là Giang Nam?

- Bức Vương Thần hành cung?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, liếm liếm đôi môi, thấp giọng cười nói:

- Bức Vương Thần người này, hẳn là còn đang chung quanh sưu tầm tung tích của ta? Nơi ở của hắn chỉ có những người già yếu này, Thần minh chi bảo tàn phá ở trước mặt mà không lấy, Thiên Lý không tha...

- Ma Chung Bá Thể, Pháp Thiên Tượng Địa!

Oanh!

Giang Nam thi triển Ma Chung Bá Thể, Pháp Thiên Tượng Địa, hóa thành Cự Nhân ba trăm trượng, ầm ầm xông vào trong bầy thiên ma, tám cánh tay cầm Địa Từ Nguyên Phủ, búa quang phóng lên cao, tung hoành đi qua, ngũ sắc thần quang không ngừng chà lạc!

Thiên Ma Đại Thiên Ma tính bằng đơn vị hàng nghìn tiếng giết rung trời, nhưng ngay sau đó theo thời gian chuyển dời, Thiên Ma Đại Thiên Ma trên không trung tiêu biến còn dư lại không có mấy, phần phật một tiếng tứ tán đi.

- Nhanh đi báo cho Bức Vương Thần!

- Cho dù Bức Vương Thần biết lại có thể thế nào?

Sau một lúc lâu, chỉ thấy Giang Nam khiêng cái Thần Tọa cự đại kia, ném vào trong Tử Phủ của mình.

- Tiểu quỷ, ngươi không biết sao?

Giang Nam mới vừa đem Thần Tọa để vào trong Tử Phủ, trong Thần Tọa đột nhiên vang lên một thanh âm, một cổ khí tức kinh khủng từ trong Thần Tọa phát ra:

- Cái Thần Tọa này, đã bị ta luyện hóa được thất thất bát bát, ngươi lấy nó đi, là muốn chết, nhất định phải chết ở Thần Tọa oai của ta.

- Bức Vương Thần?

Giang Nam thất thanh nói.

- Chính là bổn tọa!

Trong Thần Tọa, một hư ảnh cự đại hiện ra, đó là Bức Vương Thần ở trong Thần Tọa lưu lại tinh thần dấu vết, trên cao nhìn xuống Huyền thai kim nhân của Giang Nam, cười lạnh nói:

- Tiểu quỷ, hôm nay ta đã ở trong Tử Phủ của ngươi, xem ngươi còn có thể trốn nơi nào? May là ngươi tinh tựa như quỷ, đáng tiếc vẫn còn lòng tham không đáy, nhất định bảo vật của ngươi sẽ rơi vào trong tay của ta, ngay cả ngươi cũng phải chết ở trong tay của ta!

Oanh!

Một ngụm hắc oa đặt ở trên thần tọa.

Tế luyện pháp bảo, không chỉ có cần tinh thần lạc ấn, còn cần pháp lực khổng lồ chèo chống, bên trong cái thần tọa này, tích chứa pháp lực rất mạnh của Bức Vương thần.

Bất quá sức nặng của chảo đen là kinh người bực nào, cái chảo đen này trấn áp ở trên thần tọa, coi như là Bức Vương thần chân thân đến, cũng không cách nào thúc dục thần tọa nửa phần, huống chi trong thần tọa bất quá là một đám tinh thần lạc ấn của Bức Vương thần mà thôi!

- Xú tiểu tử, bản thể của ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Sợi tinh thần lạc ấn này của Bức Vương thần gào thét, ra sức thúc dục thần tọa, ý đồ phát huy ra uy năng của thần tọa này, nhưng tiếc chảo đen trăm dặm đem thần tọa ngăn chận, bất luận thần uy gì đều không thể phát huy ra.

- Tinh thần lạc ấn của Bức Vương thần Hư Không Thiên Ma này, nhất

định phải lau đi, nếu không bản thể của Bức Vương thần sẽ biết phương vị của ta, tùy thời có khả năng đuổi giết tới.

Giang Nam tinh tế nghĩ nghĩ, Bức Vương thần luyện hóa thần tọa được thất thất bát bát, thần tọa đã tương đương với một kiện pháp bảo của hắn, đối với tu sĩ mà nói, cảm ứng phương vị pháp bảo của mình là rất đơn giản, lại có thể đơn giản thu hồi pháp bảo của mình.

Có chảo đen trấn áp, Bức Vương thần tự nhiên là thu không lại thần tọa, nhưng có thể căn cứ phương vị thần tọa tìm được tung tích của hắn, bị đầu Hư Không Thiên Ma này đuổi giết cũng không phải một việc hay.

Hư Không Thiên Ma qua lại vô tung, tùy thời có thể ẩn nấp hư không, ẩn tàng dấu vết vô hình, làm cho người khó lòng phòng bị, là đệ nhất hảo thủ thi triển ám sát, coi như là chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả bị Hư Không Thiên Ma nhìn chằm chằm vào, cũng có thể thân tử đạo tiêu!

Bất quá, cái thần tọa này là một bảo vật khó tìm, bên trong đương thời, Thần Minh chi bảo còn sót lại chỉ có hai ba kiện, Thái Huyền Thánh tông có một kiện thần đỉnh, Vạn Long sào có một kiện Quỳ Ngưu thần cổ, Kim Phượng các có nửa kiện.

Chương 563: Trấn Ma Điện. (1)

Cái thần tọa này tuy đã rách tung toé, nhưng vẫn là muốn viễn siêu trấn giáo chi bảo, bởi vậy Giang Nam vô luận như thế nào cũng khó có khả năng buông tha.

- Dùng thực lực của ta bây giờ, còn không cách nào luyện hóa tinh thần lạc ấn của Hư Không Thiên Ma, hiện tại Bức Vương thần hơn phân nửa đã hướng ta bên này chạy đến, nếu không đi mà nói, chỉ sợ sẽ đi không được!

Giang Nam phi thân lên, hướng trong vực sâu ở tiền phương bay đi.

Hô...

Hắc Phong kích đãng, Thần khư Thâm Uyên là Thần Ma đại chiến ở trên Nguyên Giới hình thành vết thương vĩnh cửu, địa phương như là đại sa mạc hay đầm lầy, dư âm Thần Ma giao thủ cũng đã bị tuế nguyệt xâm nhập, tan thành mây khói, nhưng mà ở chỗ này, vẫn còn có sót lại.

Dư âm chiến đấu kéo dài hơn hai trăm vạn năm, như trước có được uy lực không gì so sánh nổi, Giang Nam nhìn đến đạo tắc như trước có thể lưu lại, tạo thành phong, vân, lôi, điện, núi, sông, giang, hồ, nhật, nguyệt, ngôi sao...

Nhưng mà nếu như vô tình tiến vào bên trong những dị tượng này, liền gặp phải tai họa ngập đầu, đạo tắc bộc phát, chỉ sợ Thiên Cung cấp cường giả cũng muốn nuốt hận xong việc!

Oanh!

Hai cổ dị tượng đột nhiên va chạm, hư không lập tức sụp đổ, hết thảy chung quanh lập tức hóa thành hư vô, hắn thấy mà lông tơ lóe sáng, cổ uy lực này cơ hồ tương đương với hai kiện trấn giáo chi bảo va chạm, thậm chí ngay cả chưởng giáo Chí Tôn cũng sẽ táng thân ở chỗ này!

Giang Nam cẩn thận từng li từng tí, hành tẩu ở trong đủ loại dị tượng, hướng chỗ sâu nhất của Thâm Uyên bay đi, thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu dư âm Thần Ma chiến đấu hết thảy ở cùng một thời gian bộc phát, chỉ sợ toàn bộ Thần khư đều sẽ bị tạc phi, vẫn là cẩn thận một ít thì tốt hơn... trong bút ký của vị tiền bối Yêu Thần Tông kia nói, thế giới kiều đi thông Trung Thiên thế giới là ở cuối cùng Thâm Uyên, bị những Thần Ma này đánh xuyên qua, vĩnh viễn cũng sẽ không khép kín, có lẽ là ở phía trước rồi...

Phi hành không biết bao lâu, hắn đột nhiên chứng kiến một tòa đồng điện cự đại xuất hiện ở trong hư không, bị vô số xiềng xích khóa lại, một chỗ khác của xiềng xích thì thăm dò vào trong đất bốn phía của Thâm Uyên.

Xiềng xích rậm rạp chằng chịt cấu thành một bức đồ án cực lớn, từ xa nhìn lại, là một trận đồ vô cùng phức tạp.

Giang Nam nhìn thoáng qua, thậm chí có một loại cảm giác mê muội, tựa hồ thần hồn của mình cũng bị những xiềng xích này khóa lại, kéo vào trong đồng điện trấn áp!

Thần hồn của hắn là Huyền Thai kim nhân, là thần tính, tự nhiên không sợ tòa trận pháp này trấn áp, rất nhanh liền khôi phục như thường.

- Đây là xiềng xích do thần kim rèn! Người nào ở chỗ này bố trí xuống một tòa đại trận, chẳng lẽ là dùng để trấn áp tòa đồng điện này?

Trong lòng của hắn không khỏi hoảng sợ, dùng thần kim chế tạo xiềng xích bố thành đại trận, xa xỉ đến cực điểm, Giang Nam từng ở trong Bách Ma Quật nhìn thấy Thái Huyền Thánh tông dùng Thần Kim luyện xiềng xích trấn áp Ma La Thập, nhưng mà xiềng xích trấn áp Ma La Thập cùng tòa xiềng xích đại trận trước mắt này so sánh, thật sự là gặp dân chơi thứ thiệt!

Tại đây mỗi một đạo xiềng xích đều vừa thô vừa to vô cùng, dùng để luyện chế Thần Minh chi bảo, chỉ sợ cũng có thể luyện thành trên dưới một

trăm kiện!

Hơn nữa tòa trận pháp này thật sự rộng lớn, cũng không phải là vì trấn áp người nào đó, mà là dùng để trấn áp tòa đồng điện này!

- Trong Đồng điện đến tột cùng phong ấn cái gì?

Hắn hướng đồng điện bay đi, cũng không lâu lắm liền đến trước cửa điện, đột nhiên cảm giác được một cổ thần uy trầm trọng truyền đến, chỉ thấy trước cửa tòa đại điện, ba thân ảnh to lớn cao ngạo khoanh chân ngồi ở trước điện, hình dung cổ lão, sớm đã tọa hóa không biết bao lâu!

Trên người bọn họ còn có đạo tắc tràn ra, không ngừng tuôn ra nhập vào trong cửa lớn của đồng điện, đây là ba vị thiên thần cổ xưa, thọ nguyên của bọn hắn sớm đã hao hết, thời gian tọa hóa chỉ sợ đã có trên trăm vạn năm.

- Trấn Ma điện!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên đồng điện viết ba chữ to, mà ở một bên, còn có tấm bia đá tế văn, hắn tinh tế đọc đi, chỉ thấy tấm bia đá này ghi lại chính là một đoạn chuyện cũ.

Ở lúc Quang Võ kỷ nguyên mới bắt đầu, trăm phế đợi hưng, những Thần Ma từ trong Tinh Quang kỷ kiếp may mắn còn sống sót kia kiến tạo Nguyên Giới chủ tinh mới, đem người sống sót trên chủ tinh cũ di chuyển đến chủ tinh mới. Đột nhiên có một ngày, những Ma Thần du đãng ở bên ngoài Chư Thiên vạn giới kia xâm lấn, từ thế giới kiều giữa Huyền Minh Nguyên Giới cùng Trung Thiên thế giới sát nhập Nguyên Giới.

Bọn hắn ở chỗ này ngăn cản những Ngoại Vực Ma Thần kia, khổ chiến mấy tháng, chém giết gần trăm Ma Thần, bản thân cũng vẫn lạc hơn năm mươi vị cường giả, thế giới kiều cũng bị đánh cho đứt gãy.

Những Ma Thần này sau khi chết oán niệm không tiêu tan, bọn hắn e sợ cho những oán niệm này sinh ra Thiên Ma làm hại thế nhân, bởi vậy sưu tập những Thần Ma thi thể này, chế tạo Trấn Ma điện, đem những Thần Ma thi

thể này hết thảy để vào trong Trấn Ma Điện trấn áp.

Trong bọn họ có ba vị thần minh trẻ tuổi nhất, lại có tiền đồ nhất, lựa chọn lưu lại trấn thủ nơi đây, miễn cho trong thi thể rất nhiều Thần Ma đản sinh ra Thiên Ma dị thường cường đại, thoát khốn mà ra, làm loạn thương sinh.

Ba vị thần minh này dần dần già đi, mà khi rất nhiều đồng bạn năm xưa cùng bọn họ kề vai chiến đấu, cũng lần lượt rời bọn họ mà đi, có lựa chọn chuyển thế, có lựa chọn tọa hóa, vĩnh biệt cõi đời.

Hơn mười vạn năm sau, bọn hắn cũng già nua sắp chết, ở trước khi chết bọn hắn như trước lo lắng Thiên Ma trong điện sẽ thoát khốn, làm hại thương sinh, bởi vậy luyện thành ba kiện Thần Minh chi bảo, theo thứ tự là Trấn Ma Kiếm, Đãng Ma Kiếm, Tru Ma Kiếm, dùng để trấn áp chém giết Thiên Ma trong Trấn Ma Điện.

Ba kiện Thần Minh chi bảo này uy năng quá mạnh mẽ, bọn hắn đến chết cũng không có thể triệt để luyện thành, bởi vậy đem ba Thần Kiếm vẫn chưa xong này treo ở trong điện, dùng lệ khí của Thiên Ma đến tôi luyện ba Thần Kiếm.

Đợi cho thời điểm Thiên Ma trong điện trừ tận, là thời điểm ba Thần Kiếm khai quật.

Nếu hậu nhân tới đây, không nên mở ra cửa điện, nếu không Thiên Ma trong điện xuất thế, liền sẽ tạo thành đại họa.

- Tiền bối bảo hộ Nguyên Giới chủ tinh ta...

Trong nội tâm Giang Nam không khỏi đối với ba vị thần minh khoanh chân tọa hóa trước điện kia sinh ra kính ngưỡng tự đáy lòng, ba vị tồn tại cổ xưa này bởi vì trấn áp Thiên Ma, miễn cho Thiên Ma làm hại thương sinh, bởi vậy đem thời gian suốt đời đều hao tổn ở chỗ này, thẳng đến chính mình tọa hóa.

Loại nhân cách cao thượng này, là hiện tại rất nhiều người không có.

Đúng là những Thần Ma này ở lúc đối mặt Ngoại Vực Ma Thần xâm lấn, phấn đấu quên mình, hung hãn không sợ chết, lúc này mới bảo toàn Huyền Minh Nguyên Giới hai trăm vạn năm thịnh vượng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 564: Trấn Ma Điện. (2)

Không có bọn hắn, giờ phút này Huyền Minh Nguyên Giới đã biến thành thiên đường cho những Ngoại Vực Ma Thần kia, dân chúng lầm than, không biết bao nhiêu người chết thảm!

Hắn cung kính, hướng ba vị tồn tại khoanh chân tọa hóa ở trước Trấn Ma điện thi lễ, ba vị này bởi vì một cái lý tưởng, mà hao tổn suốt đời của mình, loại tinh thần này, làm hắn cảm động.

Không chỉ có ba vị tồn tại này, còn có trên dưới một trăm vị Thần Ma, đồng dạng vì Huyền Minh Nguyên Giới cống hiến hết thảy, kể cả sinh mệnh của mình.

Mà ở bên trong Tinh Quang kỷ kiếp, còn có 500 thiên thần đồng dạng vì bảo vệ Huyền Minh Nguyên Giới mà ở trong trận đại kiếp kia hi sinh!

Cho đến ngày nay, đã có hai trăm vạn năm đi qua, thế gian còn có bao nhiêu người nhớ rõ những tiền bối tiên hiền này, nhớ rõ sự tích của bọn hắn?

Tinh thần của bọn hắn ở trong chiến hỏa lúc đó vì ủng hộ vô số người, ủng hộ hàng tỉ vạn chúng sinh mà tiếp tục phấn đấu đi về phía trước, nhưng lúc này lại bị người quên mất.

Tinh thần xả thân quên mình của bọn hắn lại không có lưu truyền tới nay, đây không thể không nói là một loại bi ai.

Cho dù hậu nhân vì bọn hắn chế tạo Cổ Thần các, dùng để bảo tồn thi thể bọn họ, nhưng hôm nay Cổ Thần các biến chất từ lâu, biến thành một Ma Đạo môn phái, không biết lý niệm của mình đến tột cùng là cái gì.

Giang Nam tự vấn lòng, tương lai Quang Võ kỷ kiếp đã đến, mình có thể bỏ qua hết thảy, vì Huyền Minh Nguyên Giới bỏ qua hết thảy, ngang nhiên

chịu chết hay không?

Trong lòng của hắn do dự một chút, nội tâm lập tức trở nên vô cùng kiên định:

- Có chư vị tiền bối làm tấm gương, ta làm sao tiếc nhục thân cùng tánh mạng của mình?

- Chư vị tiền bối, tương lai ta chế tạo Chư Thần điện cho các ngươi, cung phụng các ngươi, để cho hàng tỉ vạn chúng sinh của Huyền Minh Nguyên Giới, chiêm ngưỡng tư thế oai hùng của các ngươi, để cho sự tích của các ngươi truyền lưu muôn đời!

Hắn phiêu nhiên bay đi, hướng cuối cùng của Thâm Uyên bay đi.

Mà vào lúc này, trên không vực sâu, Thiên Ma tính bằng đơn vị hàng nghìn bao vây lấy một bóng mờ cự đại ào ào bay tới, bóng mờ kia lúc phi động vô thanh vô tức, như là một con dơi cực lớn, chỉ là một đôi cánh bằng thịt rách tung toé.

Đây là một cỗ Thần Ma thân thể tàn phá, là Thần Ma đứng đầu diễn sinh ra Hư Không Thiên Ma, mà ở trên thân thể Thần Ma kia, đúng là Bức Vương thần!

Bản thân Bức Vương thần bắt đầu từ trong thân thể Thần Ma mục nát diễn sinh ra Hư Không Thiên Ma, thực lực vô cùng cường đại, năm đó Thần Ma đại chiến, vẫn có rất nhiều thi thể Thần Ma không có bị tìm được.

Hư Không Thiên Ma bắt đầu từ trên trụ cột của Thần Ma thi thể sinh ra, bởi vậy mới sẽ lợi hại.

- Cái tiểu quỷ này xâm nhập trong vực sâu...

Ánh mắt Bức Vương thần lộ ra kiêng kỵ chi sắc, thấp giọng nói:

- Thâm Uyên vô cùng khủng bố, trong đó có một tòa đồng điện, thoáng

tới gần, sẽ bị hút vào trong điện, cho dù có thể kháng cự cổ hấp lực này, cũng sẽ bị kiếm quang trong điện bắn chết. Cái này không dễ làm rồi... Tiểu tử này đoạt thần tọa ta, vô luận như thế nào cũng không thể để cho hắn đào tẩu!

Hô...

Từng bóng người bay tới, Bức Vương thần quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy Thiên Cung cường giả như Tổ Nhạc nhao nhao tìm đến, Bức Vương thần sát cơ đại tác, đang muốn ẩn tàng dấu vết hư không, đem những người này từng cái chém giết, đột nhiên khí tức vô cùng trầm trọng truyền đến, không khỏi để cho trong lòng của hắn cả kinh:

- Chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả?

Cổ Thần Các chủ phiêu nhiên bay tới, tay nắm một tòa lâu cao hai mươi tám tầng, trên mặt sát khí, điềm nhiên nói:

- Tiểu tử Giang Nam kia, là trốn ở chỗ này sao?

- Cổ Thần Các Chủ, Cổ Thần Các trấn giáo chi bảo?

Mấy Thiên Cung cấp cường giả Tổ Nhạc, Sơn Lam trong lòng lẫm nhiên, người đến đây đuổi giết Giang Nam cũng không phải là tay mơ, nhưng Chưởng Giáo Chí Tôn còn không đến mức trực tiếp lộ diện, dù sao Giang Nam là đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông, lại là đồ đệ của Lạc Hoa Âm, những Chưởng Giáo Chí Tôn đó nhất định cũng muốn có chút thể diện.

Nếu ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn của một đại phái cũng tự mình đuổi giết Giang Nam, loại chuyện này lan truyền đi ra ngoài, không nói trước có đắc tội Huyền Thiên Thánh Tông hay không, chỉ là một nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia cũng đủ để cho người đau đầu.

Nhưng Cổ Thần Các Chủ chẳng những tự mình tới, thậm chí ngay cả Cổ Thần Các trấn giáo chi bảo cũng lấy đi ra, nghiễm nhiên một bộ phải giết Giang Nam bằng được, này cũng có chút quá mức.

- Tuy nói Cổ Thần Các cùng Huyền Thiên Thánh Tông quan hệ không hòa thuận, nhưng cũng không đến mức Chưởng Giáo Chí Tôn tự mình xuất động, thậm chí ngay cả trấn giáo chi bảo cũng muốn vận dụng.

Mọi người trong lòng thầm nghĩ:

- Nhìn bộ dạng của Cổ Thần Các Chủ là thẹn quá thành giận, đằng đằng sát khí, thật giống như bị Giang Nam bới phần mộ tổ tiên, không biết Giang Nam kia là đắc tội hắn như thế nào.

Giang Nam sở tác sở vi, so sánh với bới phần mộ tổ tiên của Cổ Thần Các càng thêm nghiêm trọng, Cổ Thần Các là bởi vì những Thần Ma thi thể trong cấm địa mà tồn tại, Giang Nam đem những Thần Ma thi thể này hết thảy lấy đi, còn nói Cổ Thần Các bôi nhọ những Thần Ma tiên hiền này, quả thực chính là đem mặt của lịch đại chưởng giáo Cổ Thần Các hết thảy đánh một lần!

Cổ Thần Các Chủ phi thân lên, thẳng hướng trong vực sâu, những đám người khác thấy thế, liếc mắt nhìn nhau, cũng rối rít bay lên, rơi vào trong vực sâu.

Bức Vương Thần do dự một chút, sau đó cắn răng, đột nhiên cánh chim mở ra, mang theo Thiên Ma Đại Thiên Ma tính bằng đơn vị hàng nghìn cũng bay vào vực sâu, thầm nghĩ:

- Đồng điện kia mặc dù lợi hại, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có biện pháp lướt qua đồng điện, chỉ cần cẩn thận một chút, hoàn toàn có thể tiến vào trong đó...

Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng không dám cùng người các đại môn phái khác động thủ, để tránh Cổ Thần Các Chủ xuất thủ, mà Cổ Thần Các Chủ thì một lòng muốn tánh mạng Giang Nam, chỉ cần Bức Vương Thần không đi trêu chọc hắn, hắn cũng mặc kệ.

Huống chi hư không thiên ma qua lại vô tung, hắn cũng không đủ nắm

chặc có thể diệt trừ Bức Vương Thần.

Mọi người xâm nhập trong vực sâu, cẩn thận từng li từng tí tránh ra dư ba chiến đấu của Thần Ma, cũng không lâu lắm liền tới trước tòa đồng điện này, có mấy vị tu sĩ Thần Phủ cảnh giới cách quá gần, hừ cũng không hừ một tiếng, thần hồn trực tiếp bị những xiềng xích tạo thành đại trận kia hút ra bên ngoài cơ thể, rơi vào trong đồng điện, thi thể từ trên không trung rơi xuống, rơi vào trong vực sâu!

- Cẩn thận, đại trận này có cổ quái!

Có người kêu lớn.

Tổ Nhạc dần dần nhích tới gần, chỉ cảm thấy thần hồn bị xiềng xích tạo thành đại trận này dẫn dắt, khuynh hướng mơ hồ có chút không yên, nhưng uy năng không thể đem thần hồn của hắn hút vào, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 565: Uy Lực Thần Kiếm

- Trừ Thiên Cung cường giả, những người khác mơ tưởng vượt qua đại trận này, nhích tới gần chính là chết! Tam thái tử, các ngươi đi theo ta, có ta che chở, có thể bảo vệ thần hồn không việc gì, về phần những tiểu bối khác, các ngươi có thể thối lui!

Mặc dù đám người Thần Tú Đạo Nhân cùng Pháp Tướng hòa thượng không có cam lòng, nhưng nếu như ngạnh sấm mà nói, bọn họ cũng không có nắm chắc, liền tính toán rời đi.

Sơn Lam Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Chư vị sư điệt đừng lo, Bái Nguyệt Giáo ta ở trên tu luyện Thần Hồn rất có tâm đắc, đây là Nguyệt Hoa Bảo Luân của Bái Nguyệt Giáo ta, có thể thủ hộ thần hồn. Chư vị sư điệt chỉ cần ở dưới Nguyệt Hoa Bảo Luân chiếu rọi, là có thể bình an không việc gì.

Hắn tâm niệm hơi động, một vòng trăng tròn bay lên trời, trong như gương, hướng xuống phía dưới chiếu ra một ánh trăng sáng tỏ, bao lại phạm vi gần dặm, thánh khiết thần bí.

Thần Tú Đạo Nhân vội vàng cảm ơn, đi vào trong Nguyệt Hoa Bảo Luân chiếu rọi, nhất thời chỉ cảm thấy thần hồn vững chắc, xiềng xích tạo thành đại trận kia khó khăn lay động thần hồn của bọn hắn.

Tòa đại trận này cũng không phải là vì đối phó bọn họ, mà là vì khóa lại Thiên Ma trong đồng điện, nếu đối phó bọn hắn mà nói, đừng nói tiểu bối như Thần Tú Đạo Nhân, cho dù là Thiên Cung cường giả như Tổ Nhạc cùng Sơn Lam, cũng khó thoát khỏi cái chết!

- Chúng ta có thể bình an xuyên qua đồng điện cùng đại trận này, chỉ sợ thiên ma không cách nào đi qua.

Thần Tú Đạo Nhân liếc nhìn Bức Vương Thần một cái, nhìn có chút hả hê nói.

Bức Vương Thần hừ lạnh một tiếng, không nói tiếng nào, tiếp tục đánh giá đồng điện cùng xiềng xích đại trận, chậm chạp không nhúc nhích thân hình.

Mọi người đến gần đồng điện, đợi thấy tấm bia đá cùng thi thể ba tôn thần minh trước đồng điện kia, trong lòng không khỏi đại chấn.

- Trong đồng điện lại có ba thanh thần kiếm!

Có người thất thanh kêu lên:

- Lão Thiên, các phái Huyền Minh Nguyên Giới ta, tổng cộng chỉ có chừng hai ba thần minh chi bảo, mà ở trong đó lại thoáng cái có ba vật!

- Ba vật sợ rằng cũng là ít!

Có người ánh mắt chớp động, nhìn về bốn phía, trầm giọng nói:

- Đồng điện này, chỉ sợ là một thần minh chi bảo, tòa xiềng xích tạo thành đại trận này, chỉ sợ cũng là một thần minh chi bảo vô cùng cao! Loại bảo vật trận pháp này vốn là vô cùng khó được, huống chi là một đại trận cấp bậc thần minh chi bảo?

- Đáng tiếc, đáng tiếc, những bảo vật này ai có thể thu?

Lúc này có người tiến lên, cố gắng đẩy ra môn hộ đồng điện, bất quá môn hộ đồng điện chặc chẽ, thủy chung không thể đẩy ra, cũng có người đem Đạo văn cùng thần thức của mình tràn vào Thần Điện, cố gắng lấy đi đồng điện này.

Đáng tiếc, đồng điện căn bản không phải cường giả cấp bậc bọn họ có thể tế luyện, cho dù là Cổ Thần Các Chủ là Chưởng Giáo Chí Tôn, cũng không cách nào lấy đi đồng điện.

Tổ Nhạc đánh giá mọi nơi, trầm giọng nói:

- Đồng điện này do những thượng cổ Thần Ma kia phong ấn, hơn nữa những xiềng xích tạo thành đại trận phong tỏa này, căn bản mơ tưởng tế luyện, trừ khi có thể trước lấy đi đại trận, mới có thể lấy đồng điện!

Mọi người rối rít gật đầu, chỉ là xiềng xích đại trận này, liền có thể đủ chế tạo ra trên dưới một trăm thần minh chi bảo, nếu tế luyện, cần pháp lực cùng thần thức chỉ sợ nhiều đến không cách nào tưởng tượng, coi như là Thái Hoàng tới, cũng không cách nào tế luyện, càng không cách nào lấy đi.

Pháp Tướng hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, mỉm cười nói:

- Bất quá nếu có thể tìm được Giang thí chủ, hướng hắn mượn tới thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim, là có thể đem những xiềng xích này hòa tan, phá giải đại trận, lấy đi đồng điện cũng không phải là có bao nhiêu khó khăn.

Mọi người trong lòng thầm run sợ, rối rít gật đầu, trong lòng từng đợt nóng bỏng, nếu chém giết Giang Nam, nhận được thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim của hắn, là có thể được hết thảy, đây không thể nghi ngờ là một khoản tài phú khó có thể tưởng tượng!

Cái gì Thái Hoàng Lão Tổ, cái gì Tịch Ứng Tình, Ma La Thập, cái gì Thần đỉnh, Quỳ Ngưu Thần Cổ, há có thể cùng bảo tàng nơi này đánh đồng?

- Đồng điện cùng xiềng xích đại trận mặc dù không cách nào thu hồi, nhưng thu thi thể ba tôn thần minh này đối với chúng ta mà nói cũng không khó khăn?

Có người đột nhiên cười nói.

Mọi người đã sớm nghĩ tới một điểm này, chỉ là không có nói ra khỏi miệng, nhưng giờ phút này bị chỉ ra, nhất thời không khí bắt đầu dần dần ngưng trọng, có một vị Thần Phủ cường giả mới vừa hướng ba thi thể thần minh kia thăm dò, một long trảo đột nhiên dò ra, trực tiếp phách toái người này, ngay sau đó chụp vào một thi thể thần minh trong đó!

Tổ Nhạc xuất thủ, nhất thời làm tràng diện nổ tung, tất cả tu sĩ cơ hồ ở cùng một thời gian xuất thủ, rối rít chụp vào ba thi thể thần minh này, ý đồ đem những thần minh thi thể này chiếm dụng!

Mặc dù giá trị thi thể Thần minh xa xa không bằng Thần minh chi bảo, nhưng cũng không cách nào lường được, nếu có thể thu, chẳng những có thể lấy nghiên cứu kinh điển mấy thần minh này khi còn sống tu luyện, còn có thể luyện thành thân ngoại hóa thân, có chiến lực vô cùng cường đại!

Hơn nữa, mặc dù thần minh chết, nhưng thần huyết trong cơ thể như cũ chảy xuôi, có thần lực cực mạnh, đem thần huyết dung nhập vào bản thân, giống như trước có thể tăng lên huyết mạch lực, tăng lên tư chất cùng ngộ tính của mình!

Mọi người vung tay, đại khai sát giới, muốn đem thân thể ba thần minh này chiếm làm của riêng, đột nhiên, có người chạm được thi thể một thần minh, một đạo kiếm quang từ trong đồng điện bắn ra, xuy một tiếng đem người nọ cắt ra!

Lại có không ít người cơ hồ ở cùng một thời gian tiếp xúc đến thi thể ba thần minh này, trong đồng điện, từng đạo kiếm quang bắn ra, vô luận thân thể cường đại cở nào, pháp bảo mạnh mẻ cở nào, hết thảy bị kiếm quang chém ra, một kiếm cắt thành hai nửa!

Thậm chí, ngay cả đám Thiên Cung cường giả kia cũng trực tiếp bị một đạo kiếm quang bổ ra, Thiên Cung cũng bị cắt thành hai nửa, thần hồn, thần thức, Thiên Cung chi bảo, thân thể, hết thảy bị một kiếm chém giết!

Ở trong nháy mắt kiếm quang bộc phát, Bức Vương Thần cạc cạc cười quái dị, giương động nhục sí rách nát, như lưu quang hướng đồng điện vọt tới, ý đồ ở trong một sát na kiếm quang chém giết mọi người xông qua đồng điện!

Ông!

Trong Đồng điện truyền đến một cổ chấn động có tiếng, tiếp theo kiếm quang tính bằng đơn vị hàng nghìn phá không, gào thét hướng Bức Vương Thần chém tới!

- Các con, bây giờ là thời điểm các ngươi báo đáp ta!

Thân thể Bức Vương Thần lăn một vòng, hình thể càng ngày càng nhỏ, diện mục dử tợn, hai cánh giương động, vô số thiên ma Đại Thiên Ma bị hắn bắn lên, hướng kiếm quang phô thiên cái địa kia nghênh khứ!

Khúc khích xuy!

Vô số thiên ma vào giờ khắc này rối rít bị một kiếm đánh chết, thi thể đầy trời bổ nhào hướng chỗ sâu nhất của vực sâu rơi xuống, mà Bức Vương thần thì trong nháy mắt này, rốt cục xuyên qua xiềng xích đại trận, hiểm lại càng hiểm chạy ra phạm vi uy năng đồng điện bao phủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 566: Diệt Sạch Hết Thảy! (1)

Cùng lúc đó, trong lòng mấy người Tổ Nhạc hoảng sợ, vội vàng dừng tranh đấu lại, kiếm quang trong đồng điện rốt cục dừng lại.

Đột nhiên, một thanh âm từ bầu trời truyền đến, thản nhiên nói:

- Ba thần kiếm kia chính là ba vị thần minh này luyện chế thành, ai dám động đến thi thể bọn họ, thần kiếm sẽ hộ chủ, đem người đó chém giết!

Mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Cận Đông Lưu một bộ bạch y, phiêu nhiên bay tới.

Xiềng xích đại trận này phảng phất đối với hắn không có quấy nhiễu chút nào, thẳng đi tới trước đồng điện, nhẹ giọng nói:

- Sư tôn ta đã từng đến qua nơi đây, ngay cả hắn cũng không thể lấy đi thi thể ba thần minh này.

Mọi người trong lòng hoảng sợ, Thái Hoàng Lão Tổ là tu vi thực lực bực nào, ngay cả hắn cũng đối với bảo khố nơi đây không thể làm gì, bọn họ tự nhiên là càng không được.

Mà vào lúc này, Giang Nam rốt cục đi tới cuối vực sâu, chỉ thấy Địa Từ Nguyên Lực phía trước càng ngày càng mạnh, Địa Từ Nguyên Lực của một thế giới khác trùng điệp, hỗ trợ xé rách lẫn nhau, biến thành một lối đi ngũ sắc sáng lạng, là thế giới kiều!

- Thế giới kiều đi thông Trung Thiên thế giới, đối diện chính là Đại Thế Giới trong miệng tỷ tỷ, thế giới có thể nuôi ra đại long...

Hắn tâm thần kích động, đang muốn cất bước đi về phía thế giới kiều, đột nhiên dừng bước lại, đánh giá bốn phía. Hắn đã đạt tới tâm cảnh Đại Tông

Sư, giác quan vô cùng nhạy cảm, đã có thể cảm ứng được nguy hiểm trong tối tăm, hiện tại hắn liền cảm giác được, nếu như mình bước

vào thế giới kiều này, chỉ sợ sẽ chết không có chỗ chôn!

- Rốt cuộc là nguy hiểm gì?

Giang Nam tâm niệm hơi động, đầu ngón tay một giọt máu tươi chảy ra, rơi xuống đất hóa thành người, cất bước hướng thế giới kiều đi tới.

Oanh!

Trong hư không đột nhiên thăm dò ra một móng vuốt lông xù, bóp máu tươi hóa thân này nát bấy!

- Hồn Thiên Đại Trận!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, vội vàng rút thân lui về phía sau:

- Là Yêu Thần Tông Yêu Hoàng! Yêu Hoàng thủ ở chỗ này, chờ đợi ta tự động đưa tới cửa!

Yêu Thần Tông biết hắn muốn đi Trung Thiên thế giới cũng không khó khăn, bởi vì Giang Nam đã từng hướng Bách Hiểu Lâu mượn đọc bút ký của vị tiền bối Yêu Thần Tông kia, tìm kiếm đường đi Trung Thiên thế giới, mà Bách Hiểu Lâu Chủ Mị Nguyệt chính là Yêu Hoàng đệ tử, Yêu Hoàng lại là chưởng khống giả thực tế của Bách Hiểu Lâu!

Yêu Hoàng đối với Đậu Suất Thần Hỏa của hắn đã sớm thèm thuồng nhỏ dãi, biết hắn muốn đi Trung Thiên thế giới, hơn nữa lần này Giang Nam đến Thần Khư, há có thể không biết huyền cơ trong chuyện này?

Hắn không cần đi chung quanh đuổi giết Giang Nam, chỉ cần ở chỗ này lẳng lặng đợi chờ, Giang Nam sẽ tự đưa đến trước mặt của hắn!

- Tuy nói Yêu Hoàng từ tâm cảnh Đại Tông Sư rơi xuống, nhưng tâm trí thâm trầm, như cũ không phải chuyện đùa!

Tâm thần Giang Nam chuyển động, gào thét lui về phía sau, cùng lúc đó từng mặt đại kỳ lăng không bay múa, ở giữa không trung liền hóa thành một ngọn Loạn Không Đại Trận!

Hắn lấy một máu tươi hóa thân xác minh phía trước giấu diếm Hồn Thiên Đại Trận, nhận thấy được Yêu Hoàng ở phía trước, lập tức ý thức được mình tuyệt đối không có thể từ đó xuyên qua thế giới kiều tiến vào Trung Thiên thế giới, vì vậy quyết định thật nhanh, bỏ đi ý niệm chạy tới Trung Thiên thế giới trong đầu, mượn Loạn Không Đại Trận rời đi nơi đây!

Phản ứng của hắn cũng không chậm, nhưng mà như cũ chậm nửa bước, một cây thạch trụ khổng lồ đột nhiên hiện ra ở chung quanh thế giới cầu, phía trên hiện đầy đủ loại thú văn kỳ dị!

- Kiến văn rộng rãi!

Yêu Hoàng từ từ đi ra Hồn Thiên Đại Trận, hướng Giang Nam đi tới, thạch trụ biến mất, biến mất không thấy gì nữa, mỉm cười nói:

- Lại có thể đoán được ta ở chỗ này bày đại trận, Giang Tử Xuyên, ngươi không hổ là người con gái của ta coi trọng, bất quá đáng tiếc chính là, ngươi cự tuyệt ta. Người cự tuyệt ta, kết quả chỉ có một, đó chính là chết!

Bước tiến của hắn không nhanh, nhưng tốc độ rất kinh người, đi lại hư không, hư không ở dưới chân hắn rút ngắn, hiển lộ ra tu vi cực cao, khoảng cách ngàn dặm ở dưới chân hắn phảng phất chỉ có một tấc, cất bước có thể qua.

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, lấy tốc độ của Yêu Hoàng, tuyệt đối có thể ở trước lúc Loạn Không Đại Trận thúc dục liền tới đến bên cạnh hắn!

Hô...

Đỉnh đầu hắn đột nhiên truyền đến tiếng gió, một bóng ma cự đại từ trên trời giáng xuống, một thanh âm giận cười nói:

- Tiểu bối, hiện nay, ngươi còn có thể trốn chỗ nào?

Trong lòng Giang Nam không khỏi trầm xuống, người tới chính là hư không thiên ma Bức Vương Thần, giống như một đầu đại Biên Bức bay tới, mà ở sau Bức Vương thần, còn lại là hàng trăm tu sĩ các đại môn phái Thánh Địa, một người trước nhất, chính là Cổ Thần Các Chủ đã từng bị mình chém một búa!

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, ánh mắt Cổ Thần Các Chủ hồng đến phảng phất là một đầu lão thỏ tu luyện thành yêu, toàn lực thúc dục Cổ Thần Các trấn giáo chi bảo, tòa lầu các hai mươi tám tầng này có một cổ khí tức hủy diệt chấn động hư không, làm lòng người kinh hãi!

Mà ở phía sau Cổ Thần Các Chủ, là mấy vị Thiên Cung cường giả, khí tức cường đại cũng không kém.

Phía sau mấy vị Thiên Cung cường giả, chính là hàng trăm Thần Phủ tu sĩ, Cận Đông Lưu, Pháp Tướng hòa thượng, Thần Tú Đạo Nhân cũng ở trong đó!

Khóe mắt Giang Nam run lên, lần này có chút ngoài dự liệu của hắn, Yêu Hoàng xuất hiện vô cùng không đúng lúc, nếu như không có Yêu Hoàng, giờ phút này hắn đã ở trên thế giới kiều, đi về phía Trung Thiên thế giới.

Mà chính là Yêu Hoàng xuất hiện, để cho hắn lâm vào hiểm cảnh trước nay chưa có!

- Loạn Không Đại Trận trận kỳ, ta chỉ còn lại có một bộ, bọn người kia tùy thời có thể đánh nát trận kỳ, để cho ta không cách nào rời đi!

Hắn tâm niệm hơi động, một cây trận kỳ bay lên, rơi vào phía sau Huyền Đài trên, xoay người nhìn về phía Yêu Hoàng, trên mặt lộ ra nụ cười:

- Nhạc phụ, đã lâu không gặp.

- Nhạc phụ?

Bức Vương Thần đang chuẩn bị đoạt ở trước mọi người, đem Giang Nam đánh chết, cướp đi bảo vật, nghe vậy không khỏi trong lòng chấn động, vội vàng dừng bước lại, trên dưới đánh giá Yêu Hoàng, sắc mặt âm tình bất định:

- Yêu Tộc cường giả kia, là nhạc phụ tiểu tử này? Cái này khó giải quyết, thực lực người này, chỉ sợ ta ngay cả một chiêu cũng đón không nỗi...

- Nhạc phụ?

Đám người Tổ Nhạc, Sơn Lam Đạo Nhân cũng là trong lòng cả kinh, thất thanh nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông cùng Yêu Thần Tông đám hỏi rồi? Chuyện tình khi nào?

Cổ Thần Các Chủ thì ngó chừng Yêu Hoàng, uy năng của hai mươi tám tầng lầu các trên đỉnh đầu dũ phát mênh mông cuồn cuộn, cơ hồ là toàn lực thúc dục, lạnh lùng nói:

- Yêu Hoàng, tuy nói Giang Tử Xuyên là con rể của ngươi, nhưng ngươi muốn bảo vệ hắn, sợ rằng thủ đoạn còn thiếu một chút! Hôm nay, Giang mỗ mỗ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Yêu Hoàng nghe được "Con rể" cái từ này, không khỏi nhớ tới Huyền Thiên Thánh Tông trung, bị Giang Nam cự tuyệt một chuyện, sắc mặt xanh mét, âm thầm đem điều này Cổ Thần Các Chưởng Giáo Chí Tôn phán quyết tử hình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 567: Diệt Sạch Hết Thảy! (2)

Đột nhiên, Cận Đông Lưu cười nói:

- Giang sư đệ, nghe nói Yêu Hoàng đã từng đi Huyền Thiên Thánh Tông, thay thế nữ cầu hôn, ngược lại bị ngươi cự tuyệt, ngươi hiện tại xưng Yêu Hoàng làm nhạc phụ, không phải là nói rõ muốn chiếm tiện nghi của Yêu Hoàng sao?

Chuyện Giang Nam cự tuyệt Thiên Yêu Thánh Nữ hai nhà đều giữ kín như bưng, người nào cũng không có truyền đi, bất quá Thái Huyền Thánh Tông tai mắt khắp thiên hạ, trong rất nhiều môn phái đều có gian tế nằm vùng, chuyện này khẳng định không thể gạt được Thái Huyền Thánh Tông.

Giờ phút này chuyện này bị Cận Đông Lưu vạch trần đi ra ngoài, để cho bọn người Cổ Thần Các Chủ thở phào nhẹ nhỏm.

Sắc mặt Yêu Hoàng đột nhiên trầm xuống, trong lòng sát cơ đại tác, đem mọi người tại chỗ hết thảy phán quyết tử hình, lạnh nhạt nói:

- Giang Tử Xuyên, giao thần vật đi ra ngoài, ta đưa những người này lên đường cùng ngươi, để cho bọn họ chôn cùng cho ngươi!

Tổ Nhạc không nhịn được cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Yêu Hoàng, miệng ngươi hơi quá mức một ít đi? Đưa chúng ta cùng tiến lên đường? Ngươi có thực lực này sao?

Sơn Lam cũng không nhịn được nói:

- Yêu Hoàng, Bái Nguyệt Giáo ta cùng Yêu Thần Tông ngươi quan hệ không tệ, cần gì bởi vì một người như Giang mỗ mỗ, hư tình nghĩa hai nhà chúng ta?

Bức Vương Thần diện mục dử tợn, cười hắc hắc nói:

- Giang Nam, đem đồ đạc của ta trả lại cho ta, đem vật của ngươi cũng cho ta, ta bảo vệ ngươi bình an không chết!

- Không thể!

Pháp Tướng hòa thượng chánh khí nghiêm nghị, tiến lên trước một bước, quát lên:

- Giang thí chủ, thần vật kia tuy nói tạm thời là ở trong tay của ngươi, nhưng cũng là vật của Huyền Minh Nguyên Giới hàng tỉ vạn chúng sinh ta, muốn giao ra cũng là giao cho chúng ta, trăm triệu lần không thể giao cho thiên ma! Nếu ngươi đem thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim giao cho thiên ma, chính là phản bội hàng tỉ vạn chúng sinh của cả Huyền Minh Nguyên Giới, tất cả mọi người có thể chỉ vào thi hài ngươi thóa mạ, di thối trăm triệu năm!

Mọi người rối rít gật đầu, quát lên:

- Đại sư nói rất có lý! Giang Tử Xuyên, mặc dù ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng đồ chi bằng giao cho đồng tộc! Ngươi nếu giao cho thiên ma, hành vi cùng thiên ma có cái gì khác nhau?

- Cho dù chết, ngươi cũng phải hiểu rõ đại nghĩa, quên mình vì người!

- Giao cho chúng ta, sau khi ngươi chết danh nhơ còn có thể thiếu một ít!

...

Một người há miệng, mấy trăm người cơ hồ đồng thời mở miệng, rối rít muốn hắn giao ra Đậu Suất Thần Hỏa.

- Tất cả im miệng cho ta!

Giang Nam quát lên, thanh như sấm sét.

Yêu Hoàng điềm nhiên nói:

- Giang Tử Xuyên, trong lòng ngươi hẳn là rõ ràng, nếu ta muốn giết những người này, không người nào có thể chạy ra thủ đoạn của ta, kiện đồ vật kia, chỉ có thể rơi vào trong tay của ta! Những người khác, hết thảy phải chết!

- Ngươi cũng câm miệng cho ta!

Trên mặt Giang Nam hiện lên vẻ thanh khí, hung hăng trợn mắt nhìn Yêu Hoàng một cái, giọng nói đột nhiên hòa hoãn xuống tới, thành khẩn nói:

- Chư vị cần gì ép người quá đáng? Giang mỗ cả đời chẳng bao giờ ăn nói khép nép cầu người, hôm nay khẩn cầu chư vị! Cận sư huynh, Các chủ, Yêu Hoàng, Tổ Nhạc tiền bối, tất cả mọi người là giang hồ đồng đạo, chẳng lẽ liền không thể thả ta một con đường sống?

Cận Đông Lưu lắc đầu nói:

- Giang sư đệ, không phải vi huynh không muốn thả ngươi một con đường sống, tiếc rằng hoài bích có tội, ngươi không chết, lại không muốn giao ra bảo vật, thật là làm khó vi huynh.

Pháp Tướng hòa thượng mặt đầy bảo quang, trầm giọng nói:

- Hàng yêu trừ ma, là bổn phận của ta, Giang thí chủ không cần nói nhiều, ngươi hôm nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cổ Thần Các Chủ điềm nhiên nói:

- Giang mỗ mỗ, ngươi làm ác quá đáng, hôm nay vô luận như thế nào cũng khó thoát khỏi cái chết!

Yêu Hoàng mỉm cười nói:

- Ngươi không chết, kẻ dưới khó phục tùng.

Trên mặt Giang Nam hiện lên vẻ thanh khí, đột nhiên cười ha ha:

- Ta chẳng bao giờ cầu người, hôm nay ăn nói khép nép cầu các ngươi, chính là muốn vì Huyền Minh Nguyên Giới lưu lại một chút anh kiệt, tạm gác lại tương lai đối mặt Quang Vũ Kỷ Kiếp, không nghĩ tới các ngươi lại cố ý tìm chết!

Tiếng cười của hắn kinh thiên động địa, nhắn nhủ hơn nghìn dặm:

- Giang mỗ là người đọc sách, cuộc đời này ngưỡng mộ nhất chính là Thánh Nhân trong sách, thường lấy Thánh Nhân tới giám sát mình, biết được như một. Tuy nói ta hôm nay trở thành tu sĩ, kinh nghiệm sát kiếp, không ít người chết ở trong tay của ta, nhưng ta cuộc đời này làm việc, cúi đầu ngẩng đầu nhìn thiên địa, không thẹn bản tâm!

- Người ta giết chết, cũng là chết chưa hết tội, cũng không dính líu người vô tội khác! Hôm nay các ngươi ép ta như vậy, hôm nay Giang mỗ liền muốn đại khai sát giới, xé cá chết lưới rách, đưa các ngươi cùng tiến lên đường, đem bọn ngươi hết thảy diệt tuyệt!

Mọi người trầm mặc chốc lát, đột nhiên tiếng cười vang truyền ra, ở trong vực sâu lay động không nghỉ.

- Đại khai sát giới?

Tổ Nhạc cười ha ha, cười đến nước mắt giàn giụa, lau đi nước mắt nói:

- Giang Nam, ngươi lấy cái gì đại khai sát giới?

Sơn Lam Đạo Nhân cũng không khỏi mỉm cười, lắc đầu cười nói:

- Đưa chúng ta cùng tiến lên đường? Giang Tử Xuyên, chờ ngươi có tu vi như Thái Hoàng, lại nói loại mạnh miệng này cũng không muộn.

Cận Đông Lưu bật cười nói:

- Giang sư đệ không nên nói giỡn lung tung, tránh cho sau khi chết biến

thành trò cười.

Trên mặt Giang Nam lộ ra nụ cười, đột nhiên thần thức bộc phát, quét ngang vạn dặm, thần thức của hắn vô cùng cường đại, so sánh với Cận Đông Lưu còn muốn cao hơn một bậc, đến gần Thiên Cung cường giả, giờ phút này thần thức bộc phát, đạo đạo thần thức giống như xúc tua, đột nhiên đâm vào trong dư âm những Thần Ma kia giao thủ!

Dư âm Thần Ma giao thủ, ở trong vực sâu diễn biến ra đủ loại dị tượng, Địa Thủy Phong Hỏa, Nhật Nguyệt Tinh Thần, dãy núi sông ngòi, biển rộng đại dương mênh mông, tràn ngập mỗi một ngóc ngách ở vực sâu.

Nơi này là bắt đầu của Thần Ma chiến trường, vực ngoại Ma Thần từ nơi này tiến vào Huyền Minh Nguyên Giới, cũng là ở chỗ này gặp phải Thần Ma nguyên giới ngăn chặn, đại chiến ở chỗ này kịch liệt nhất, không biết bao nhiêu Thần Ma chết thảm ở chỗ này!

Những dư ba giao thủ này bình thời rất ổn định, nhưng hơi có va chạm, sẽ bộc phát ra uy năng vô cùng, như cũ có thể thắt cổ cường giả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp. Đám người Cổ Thần Các Chủ tiến vào nơi đây cũng là cẩn thận từng li từng tí, sợ cho xúc động những dư ba này.

Giờ phút này thần thức của Giang Nam đột nhiên đâm vào trong từng cái từng cái dư âm, nhất thời đem hàng trăm dư âm rối rít dẫn động, một cổ uy năng mênh mông bộc phát ra, tiếp theo uy năng chạm đến càng nhiều dư ba, phát sinh phản ứng dây chuyền, vô số dư âm Thần Thông của Thần Ma cơ hồ ở cùng một thời gian bộc phát!

Ầm!

Một đạo cột sáng thô to trăm vạn dặm đột nhiên từ trong vực sâu phóng lên cao, oanh một tiếng xỏ xuyên qua tầng khí quyển của nguyên giới chủ tinh, bắn vào trong vũ trụ hư không!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 568: Chém Giết Chưởng Giáo Chí Tôn. (1)

Một viên tinh thần vừa vặn trải qua một đạo cột sáng này, trực tiếp bị cột sáng bốc hơi lên, ngay cả cặn cũng không còn dư lại nửa điểm!

Mà ở trong Thần Khư, vô số dãy núi sụp đổ, đầm lầy bốc hơi lên, cả Thần Khư đột nhiên nổ tung, nghìn vạn dặm đất, vô cùng Thiên Ma, hết thảy nát bấy!

Mà ở trong vực sâu, cổ trùng kích bộc phát này càng mạnh hơn, lực phá hoại kinh khủng chỉ ở trong nháy mắt liền bao phủ hết thảy đám đông!

- Giang Tử Xuyên, ngươi không chết tử tế được...

Đám người Tổ Nhạc một câu còn chưa có nói xong, liền bị Thần Thông Thần Ma va chạm kịch liệt cắn nuốt!

Oanh!

Cả vực sâu nổ tung.

Thần Khư, đứng vững vàng thế gian hai trăm vạn năm, giờ phút này bị hủy diệt.

Cổ lực lượng này bộc phát, phá hủy nghìn vạn dặm, cả Thần Khư cũng bị nổ bay, Thần Khư vốn là đất thiên ma hoành hành, sinh tồn vô số thiên ma, thường xuyên xâm nhập trang viên cùng thành thị loài người, cướp sạch cả người lẫn vật.

Mà Thần Khư chính là mầm bệnh của Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh, là ổ Thiên Ma, thoáng cái liền bị nổ tung nát bấy đến sạch sẽ, thậm chí ngay cả oán khí oán niệm, Thần Ma thần thức gì kia, hết thảy không còn sót lại chút gì!

Chỉ có số ít hư không thiên ma, ẩn núp ở trong hư không, tránh thoát trận đại kiếp này!

Trong vực sâu, ở trong nháy mắt nổ tung phát sinh, đám người Sơn Lam Đạo Nhân, Cổ Thần Các Chủ rối rít tế lên pháp bảo cường đại nhất của mình, thi triển thủ đoạn mạnh nhất, bảo vệ quanh thân, cùng cổ lực lượng nổ tung này chống lại.

Sơn Lam Đạo Nhân mới vừa vào trong Nguyệt Hoa Bảo Luân của mình, bảo luân trực tiếp nổ tung, bị vô số Thần Ma Thần Thông nổ thành mảnh nhỏ, ngay cả Sơn Lam Đạo Nhân vị Thiên Cung cường giả này, ở trong lúc nổ tung tan xương nát thịt, thần hồn câu diệt, Thiên Cung cũng bị đánh cho nát bấy!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Yêu Thần Tông, Vạn Long Sào, Long Hổ Tông, Bái Nguyệt Giáo, Pháp Hoa Tự cùng cao thủ rất nhiều phái, từng cái từng cái chôn vùi ở trong lúc nổ tung này, không có bất kỳ dư âm chống lại, chỉ có Cổ Thần Các Chủ thân hình phiêu nhiên bay đi, đột nhiên chui vào trong lầu các hai mươi tám tầng.

Chỉ thấy tòa lầu các này ở trong lúc nổ tung không ngừng hỏng mất tan rã, trọng trọng lâu các nứt vỡ, mà chúng Thiên Cung cường giả như Tổ Nhạc, chỉ là vừa chống lại một chút, liền trực tiếp bỏ mình!

Về phần đám người Long tam thái tử, Thần Tú Đạo Nhân, thì càng thêm không chịu nổi, trực tiếp bị tạc nát bấy!

Yêu Hoàng cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, vội vàng thúc dục Hồn Thiên Đại Trận, chín trăm cọc đá phóng lên cao, vô số thôn thiên cự thú hiện lên, đoàn đoàn bao vây, đại trận giống như mũi khoan điên cuồng chuyển động, đón đở trùng kích chạm mặt mà đến!

Oanh!

Một cây cọc đá tan rã, lộ ra Thần kim xích đỏ như lửa bên trong, chín

trăm kim cọc hỏa hồng sắc san sát, chống lại trùng kích, nhưng cho dù là Thái Dương Thần Kim, ở trong lúc nổ tung cũng không ngừng phân giải, không ngừng hủ thực, để cho uy lực của Hồn Thiên Đại Trận càng ngày càng yếu!

Yêu Hoàng rống giận, trong tai mắt mũi miệng không ngừng có máu tươi phun ra, bức bách hắn bộc phát toàn bộ lực lượng, đi đối kháng Thần Ma Thần Thông bộc phát đánh sâu vào!

Mà hư không thiên ma Bức Vương Thần đã ở trong nháy mắt nổ tung phát sinh, thân thể ẩn nặc trong hư không, mới vừa ẩn thân đi vào, chỉ thấy cổ lực lượng nổ tung này chấn hư không tan vỡ, bắn hắn đi ra ngoài.

- A...

Đầu hư không thiên ma này phát ra kinh hãi kêu thảm thiết, thê lương vô cùng, thân thể rất nhanh tan rã, chỉ còn lại có một cái đầu to lớn!

Bản thân hắn chính là Đại Thiên Ma ký thác vào trong đỉnh đầu Thần Ma, huyết nhục cũng là từ trong đỉnh đầu Thần Ma này diễn sinh ra, giờ phút này thân thể bị hủy, nhất thời hiển lộ ra.

Vô số thần thức cùng oán niệm oán khí của Bức Vương Thần điên cuồng chui vào, hướng chỗ sâu nhất của đỉnh đầu Thần Ma chui vào, muốn nhờ lực phòng ngự cường đại của đỉnh đầu Thần Ma, tránh thoát một kiếp này!

- Giang Tử Xuyên, ngươi dẫn phát trận đại kiếp này, ngươi cũng không cách nào chạy trốn!

Trong đỉnh đầu Thần Ma truyền đến tiếng thét chói tai của Bức Vương Thần.

Ngay từ lúc trận nổ tung này phát sinh trong nháy mắt, mi tâm Giang Nam chợt lóe, một pho tượng Thần Ma kim chói liền bị hắn tế lên, đương nhiên đó là thân thể của Bất Tử Minh Vương.

Thân hình hắn vừa động, két một tiếng liền chui vào trong cơ thể Bất Tử Minh Vương, để cho thân thể Bất Tử Minh Vương đi chống lại trận nổ lớn này.

Trong một sát na hắn bay vào trong cơ thể Bất Tử Minh Vương, hắn thấy Cận Đông Lưu cũng tế lên một Thần Thi, tung người chui vào trong cơ thể Thần Thi kia.

Oanh!

Nổ tung đem Bất Tử Minh Vương bao phủ, Thần Ma Thân Thể này mặc dù vô cùng mạnh mẻ, nhưng rất nhanh ở trong lúc nổ tung nghiền nát, khổng lồ sóng xung kích rung chuyển lục phủ ngũ tạng của Bất Tử Minh Vương, để cho trong cơ thể tôn Ma Thần này nổ tung!

Máu thịt của hắn hỏng mất tan rã, rất nhanh chỉ còn lại có xương cốt kim chói, biến thành một bộ kim cốt! Buồn thiu. Hoàng kim xương cốt đã ở trong lúc nổ tung không ngừng hỏng mất, thậm chí uy năng cổ hủy diệt này truyền đến trong đan điền của Bất Tử Minh Vương, từng ngọn Đạo Đài, từng ngọn Thần Phủ, ở trong lúc nổ tung sụp đổ! Cổ lực phá hoại cường đại đánh sâu vào mà đến, lan tràn đến Thiên Cung của Bất Tử Minh Vương, hướng Giang Nam núp ở trong Thiên Cung đánh sâu vào!

Tu sĩ tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, cho dù mình chết, Thiên Cung, Thần Phủ, Đạo Đài cũng sẽ không tan rã, ở lại trong thi thể, tạo thành từng cái từng cái bảo địa kỳ lạ.

Tỷ như từng ở Loạn Không Ma Vực, Giang Nam đã từng tiến vào trong cơ thể một Thạch Nhân lịch lãm, quan sát ảo diệu cùng huyền cơ trong thân thể Thiên Cung cường giả.

Mà Bất Tử Minh Vương lại là Thần Minh cấp Ma Thần, Thiên Cung của hắn tự nhiên càng thêm không thể nào bởi vì tử vong mà hỏng mất, nhưng mà hiện tại, bát trọng Thiên Cung này cũng đang ở dưới dư âm của Thần Ma Thần Thông đánh sâu vào không ngừng tan rã.

Lực trùng kích này xông vào trong Thiên Cung của Bất Tử Minh Vương, lực phá hoại như cũ vô cùng kinh người, như cũ hủy diệt hết thảy!

- Sơn Hải Đỉnh!

Trong Huyền Đài của Giang Nam, Sơn Hải Đỉnh đột nhiên bay ra, mình thì phi thân lên, rơi vào trong Sơn Hải Đỉnh, hướng phía cuối bát trọng Thiên Cung bay đi.

Trong tám tòa Thiên Cung của Bất Tử Minh Vương tràn ngập dư uy Thần Ma, áp chế tu vi của hắn, để cho hắn đi lại khó khăn vô cùng, Sơn Hải Đỉnh cơ hồ không cách nào bay lên, phía sau nổ tung trùng kích mà đến, hô một tiếng đem Sơn Hải Đỉnh chấn bay, quay tròn xoay tròn, xông vào bát trọng Thiên Cung.

Nơi đó là một mảnh tinh hệ mênh mông, vô số cung điện loan vũ san sát.

Thiên Đình!

Thần Ma cảnh giới!

Thiên Đình không gian rộng lớn không giới hạn!

Bất Tử Minh Vương chính là Ma Thần, Thiên Đình của hắn không giống với Thiên Đình thần minh, thần minh Thiên Đình cực kỳ thần thánh túc mục, trang nghiêm vô cùng, giống như Thần Đế trấn giữ trong đó, mà Thiên Đình của hắn lại là Ma Đạo Thiên Đình, cung điện sâm nghiêm kinh khủng, giống như Diêm La Thần Điện của Địa Ngục!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 569: Chém Giết Chưởng Giáo Chí Tôn. (2)

Phụt...

Giang Nam hộc máu, xương cốt cả người cơ hồ bị sóng xung kích truyền vào trong Sơn Hải Đỉnh đánh nát, pháp lực thác loạn, thần thức cũng trở nên Hỗn Độn, cơ hồ hôn mê bất tỉnh!

Hắn mạnh mẽ giữ vững thanh tĩnh, liều mạng vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cố gắng giữ vững linh trí mình bất diệt, duy trì sinh cơ bất diệt của mình.

Mà Chiến Minh cự thú trong đỉnh, đã bị chấn ngất đi.

Chỉ thấy Sơn Hải Đỉnh mới vừa vào trong Ma Đạo Thiên Đình, sóng xung kích phía sau theo sát tới, đem tấm tinh hệ, tinh thần mênh mông này hết thảy nát bấy, Ma Đạo Thiên Đình cũng đang không ngừng hỏng mất tan rã!

Nếu Ma Đạo Thiên Đình này hoàn toàn hỏng mất, mặc dù có Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam cũng sẽ bị Thần Ma Thần Thông chấn vỡ!

Oanh...

Thần cốt của Bất Tử Minh Vương vỡ vụn, chỉ còn lại có một đỉnh đầu kim chói, vẫn ở trong nổ tung trùng kích bấp bênh, tùy thời có thể toái sạch sẽ.

Nếu đầu lâu này toái rụng, Thiên Đình giấu ở bên trong đầu lâu thế tất sẽ trực diện nổ tung trùng kích, tất nhiên không còn sót lại chút gì!

Răng rắc!

Đầu lâu của Bất Tử Minh Vương phát ra một tiếng giòn vang, mặt ngoài xuất hiện một đạo liệt ngân, ngay sau đó càng nhiều vết rách xuất hiện, chi chít, nhìn thấy mà giật mình.

Nổ tung tịch quyển Ma Đạo Thiên Đình, sắp đem tất cả kiến trúc Thiên Đình hễ quét là sạch, rốt cục dần dần bình thường xuống.

Giờ khắc này, mọi người trên Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh, chỉ cảm thấy Thái Dương so sánh với dĩ vãng lớn hơn rất nhiều. Lần này Thần Khư nổ tung, đem nguyên giới chủ tinh nổ hướng Thái Dương thổi đi, cách Thái Dương gần hơn một ức dặm.

Mà Thần Khư thì bị phá hủy sạch sẽ, chủ tinh lớn như thế phảng phất là một trái táo to lớn không gì so sánh được, bị một quái vật lớn gặm mất một khối lớn.

Mà địa phương vốn là vực sâu, bây giờ vẫn là vực sâu, như cũ sâu không lường được, đồng điện cùng vô số Thần Kim Tỏa bởi vì là Thần minh chi bảo, như cũ trôi lơ lửng ở trong vực sâu này, cũng không có bị nổ tung trùng kích lần này phá hủy.

Một viên đầu lâu kim chói từ trong vực sâu dần dần dâng lên, qua một lúc lâu mới bay ra vực sâu, rơi trên mặt đất.

Răng rắc...

Viên đầu lâu thần minh này chia năm xẻ bảy, toái đến sạch sẽ, lộ ra Ma Đạo Thiên Đình bên trong, ngay sau đó Ma Đạo Thiên Đình cũng hỏng mất tan rã, tan thành mây khói, chỉ còn lại có một đại đỉnh phong cách cổ xưa, như cũ hiện ra ngũ thải quang mang.

- Khụ khụ...

Trong đỉnh truyền đến tiếng ho khan, Giang Nam leo ra Sơn Hải Đỉnh, run rẩy đứng ở trên tấm thổ địa hoang vu này, hướng mọi nơi nhìn lại, nơi nào còn có thể xem tới Thần Khư?

Ở dưới chân hắn, là một hố to rộng chừng nghìn vạn dặm!

- Đây hết thảy, là do ta làm sao?

Hắn nháy mắt mấy cái, khoanh chân ngồi xuống, Linh Dịch trong Tử Phủ liên tục không ngừng mà đến, không ngừng tu bổ thân thể tổn thương. Lần này trùng kích mặc dù không có trực tiếp tác dụng ở trên người hắn, nhưng vẫn để cho hắn gặp phải bị thương nặng, cơ hồ bỏ mình!

Cũng may có thi thể Bất Tử Minh Vương, thương thế của hắn mặc dù nghiêm trọng, nhưng mà đang không ngừng trong khôi phục.

Đột nhiên, một ngọn lầu các rách rưới từ trong hố to mềm rủ xuống dâng lên, đương nhiên đó là Cổ Thần Các trấn giáo chi bảo, lầu các này vốn là có hai mươi tám tầng, nhưng mà hôm nay chỉ còn lại có một tầng, uy năng không còn nữa, nhìn thật đáng thương.

- Giang Tử Xuyên...

Lầu các mới vừa rơi xuống đất, liền rầm một tiếng nát bấy, Cổ Thần Các Chủ run rẩy từ trong phế tích đi ra, thân thể tàn phá không chịu nổi, hung hăng trợn mắt nhìn Giang Nam một cái, hướng hắn đi tới.

Hắn bị thương rất nặng, so sánh với Giang Nam còn muốn thảm trăm ngàn lần, giờ phút này tu vi cơ hồ bị đánh rớt sạch sẽ.

Giang Nam giãy dụa đứng dậy, trầm giọng nói:

- Cổ Thần Các Chủ, nếu như không phải là các ngươi gây sự, sao sẽ náo đến một bước này? Nếu ngươi thu tay lại, ta như cũ có thể thả ngươi rời đi!

Cổ Thần Các Chủ cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Thả ta rời đi? Ngươi không phải cũng suy yếu sao? Chỉ cần có thể nhận được thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim trên người của ngươi, đừng nói tổn hại trấn giáo chi bảo của Cổ Thần Các ta, cho dù Cổ Thần Các ta trên dưới

chết sạch sẽ cũng đáng giá!

Hắn tung người hướng Giang Nam đánh tới, dùng tới tất cả lực lượng bản thân, mặc dù tu vi hắn bị hủy, nhưng thân thể như cũ vô cùng mạnh mẻ, là thân thể Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, dễ dàng là có thể đánh giết tiểu bối như Giang Nam!

- Các chủ, ngươi tìm đường chết, không trách được ta!

Giang Nam quát lên, trong tay một đạo ngũ sắc quang mang thoáng hiện, Địa Từ Nguyên Phủ hiện ra ở trong tay, Cổ Thần Các Chủ mới vừa vọt tới trước người hắn, liền thấy tay nâng búa rơi, một đạo búa quang hiện lên, đem vị Cổ Thần Các Chưởng Giáo Chí Tôn này đánh chết tại chỗ!

- Giang sư đệ quả nhiên rất cao, cộng thêm Cổ Thần Các Chủ, chỉ sợ có hai đại thánh địa Chưởng Giáo Chí Tôn chết ở trong tay của ngươi?

Đột nhiên, thanh âm của Cận Đông Lưu truyền đến, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đầu lâu thần minh rách nát bay lên, rơi trên mặt đất liền hóa thành phấn vụn, Cận Đông Lưu từ đó đi ra, khóe miệng tràn đầy máu, hiển nhiên cũng bị thương rất nặng.

Hắn cũng có một thân thể thần minh, Giang Nam có thể lẫn đi qua, hắn tự nhiên cũng có thể lẫn đi qua.

- Cùng ta đối đầu, tự nhiên phải chết.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Cận sư huynh có phải cũng muốn thử xem cự phủ của ta hay không?

Cận Đông Lưu trong mắt tinh quang chợt lóe, sờ không rõ nền tảng của Giang Nam, không dám động thủ, đột nhiên lại có một đầu lâu từ trong vực sâu bay ra, rơi xuống đất toái đi, một cổ hắc khí từ đó bay ra, ở giữa không trung hóa thành một đầu Biên Bức khổng lồ, giận dữ kêu lên:

- Tiểu quỷ, hủy thân thể ta, ta muốn ngươi chết!

- Bức Vương Thần?

Ánh mắt Cận Đông Lưu sáng lên, chỉ thấy Bức Vương Thần gào thét hướng Giang Nam phóng đi, điên cuồng chui vào bên trong mi tâm của Giang Nam!

Thân thể đầu hư không thiên ma này bị hủy, không có ký thác, lúc này tính toán cưỡng đoạt thân thể của Giang Nam!

Sau một khắc, mi tâm Giang Nam hé ra, một viên Như Ý Đan to lớn không gì so sánh được dằng dặc bay ra.

- Bức Vương Thần bị luyện thành Như Ý Đan?

Trong lòng Cận Đông Lưu kinh hãi, nơi nào còn dám cùng Giang Nam tranh đấu, thân hình vội vàng chợt lóe, hóa thành một đạo cầu vồng phá không bay đi.

Giang Nam thấy Cận Đông Lưu rời đi, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, khóe miệng lại tràn ra một vết máu. Thương thế của hắn như cũ chưa từng khỏi hẳn, Bức Vương Thần bị hắn luyện hóa thành Như Ý Đan mặc dù dễ dàng, nhưng nếu như Cận Đông Lưu thật cùng hắn chính diện giao phong mà nói, như vậy bằng trạng thái hiện tại của hắn, chỉ sợ ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có.

- Lúc ấy tại chỗ có mấy trăm người, chỉ có ta cùng Cận Đông Lưu còn sống, Cổ Thần Các Chủ cùng Bức Vương Thần mặc dù sống sót nhưng bị ta giết chết, đến nay không có những người khác đi ra vực sâu, nói vậy cũng đã chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 570: Bao Che Khuyết Điểm. (1)

Ánh mắt Giang Nam chợt lóe, lần này người chết không phải chuyện đùa, có thể nói là trụ cột vững vàng trong các đại môn phái, chỉ là nhân vật có danh tiếng trên Long Hổ Phong Vân Bảng, liền có bảy tám chục người! truyện được lấy từ website tung hoanh

Trong đó trên Long Bảng thủ Tịch chưởng giáo đại đệ tử của các đại môn phái, liền có mười một người, là tinh anh trong tinh anh, thậm chí có không ít người là kế nhiệm chưởng giáo của những môn phái kia!

Đám người Thần Tú Đạo Nhân, Long tam thái tử, Pháp Tướng hòa thượng chỉ sợ hết thảy diệt sạch ở trong lúc nổ tung, lần này các đại môn phái Thánh Địa của Huyền Minh Nguyên Giới, có thể nói là chết thảm trọng!

Hơn nữa đám người Minh Hiên Thánh Tử, Diêm Chân đã từng chết ở trong tay hắn, cùng với Vũ Lạc Đạo Nhân đã từng bị hắn một chiêu đánh chết, tiền tiền hậu hậu thủ Tịch chưởng giáo đại đệ tử chết ở trong tay hắn, có khoảng mười bốn mười lăm người, cơ hồ đem các đại môn phái Thánh Địa của Huyền Minh Nguyên Giới giết một nửa!

- Ta hiện tại thật thành sát thủ chuyên giết chưởng giáo hộ.

Trong lòng hắn phẫn nộ nói:

- Thật ứng câu nói kia, chuyên chú giết chưởng giáo, chưởng giáo tương lai các môn các phái, ta chuyên nghiệp hơn...

Bất quá, lần này vực sâu nổ lớn chỉ sợ còn không làm gì được Yêu Hoàng, tu vi thực lực Yêu Hoàng cực cao, so sánh với Lạc Hoa Âm còn muốn cao hơn một bậc. Hắn tất nhiên sẽ không chôn vùi ở trong lúc nổ tung. Hẳn là bị nổ tung trùng kích, chôn ở chỗ sâu trong vực sâu.

Yêu Hoàng chỉ sợ cũng gặp phải bị thương nặng, bất quá hắn luôn luôn tiểu tâm cẩn thận, nếu bị thương rất nặng, chắc chắn sẽ không lập tức lộ diện, mà là giấu diếm xuống đợi chờ thương thế phục hồi như cũ, miễn cho bị người thừa dịp.

- Trung Thiên thế giới không thể đi, thế giới kiều đi thông Trung Thiên bị chôn trong lòng đất, chỉ sợ tòa thế giới kiều này cũng bị nổ tàn phá không chịu nổi.

Trong lòng Giang Nam thầm than một tiếng. Bỏ đi ý niệm đi Trung Thiên thế giới trong đầu, không nói trước tiến vào trong vực sâu có thể gặp được Yêu Hoàng đang chữa thương, lại nói thế giới kiều kia bị che dấu trong lòng đất, chỉ là áp lực dưới đất cũng không phải là hắn hiện nay có thể thừa nhận.

Sau khi hắn trấn áp thương thế, không có ở lâu, lập tức phi thân lên, hướng nơi xa bay đi.

Sau khi hắn rời đi không có bao lâu, dưới đáy vực sâu, đại địa chấn động, một cây cột màu đỏ đột nhiên hiển lộ ra, cắn nát nham tương, chính là Hồn Thiên Đại Trận!

Chẳng qua là Hồn Thiên Đại Trận này bị trận nổ lớn kia trùng kích, uy năng tổn hao nhiều, thậm chí ngay cả Thái Dương Thần Kim xây dựng thành kim trụ cũng ngâm nước bảy tám phần!

Uy năng đại trận này, cũng thoáng cái bị đánh rớt bảy tám phần!

Quanh thân Yêu Hoàng áo rách tung toé, từ trong đại trận đi ra, trong miệng không ngừng ho ra máu, ánh mắt vô cùng âm trầm. Giang Nam mới vừa rồi từ trên vực sâu phá không đi, hắn nhìn ở trong mắt, nhưng không có xuất thủ ngăn trở, thương thế của hắn quá nặng, e sợ cho lúc xuất hiện, đánh chết Giang Nam, sẽ bị người nhân cơ hội đánh chết, vì vậy chỉ có thể trơ mắt nhìn Giang Nam rời đi.

Hắn cũng không tin, Giang Nam một thân một mình ra ngoài, Lạc Hoa

Âm hoặc là Tịch Ứng Tình không có núp ở bên người Giang Nam, hoặc là ở trên người Giang Nam lưu lại thủ đoạn bí ẩn giữ được tánh mạng Giang Nam gì. Bây giờ là thời điểm hắn suy yếu nhất, quả quyết không thể mạo hiểm.

Này là tính cách của hắn cho phép, nếu là những người khác, nói không chừng có mạo hiểm thử một lần.

- Tiểu quỷ lợi hại...

Yêu Hoàng ho ra một búng máu, thấp giọng nói:

- Bất quá, nhiều người như vậy chết ở trong tay của ngươi, Cổ Thần Các chưởng giáo, Vạn Long Sào Long tam thái tử cùng Tổ Nhạc, Bái Nguyệt Giáo Sơn Lam Đạo Nhân... Nếu như lan truyền đi ra ngoài, chỉ sợ thiên hạ sẽ đại loạn! Ngươi yên tâm, ta sẽ thay ngươi tuyên dương, để cho người trong thiên hạ đều biết chuyện này, biết ngươi sở tác sở vi, để ngươi không còn đất đặt chân, cho dù là Tịch Ứng Tình, cũng tuyệt không dám bảo vệ ngươi!

Tu vi hắn mạnh mẽ, cố gắng thúc dục Hồn Thiên Đại Trận, xuyên phá hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Mà ở cách đó không xa, vài đầu hư không thiên ma nhô đầu ra, cẩn thận từng li từng tí đánh giá nơi đây, mới vừa rồi đám người Giang Nam cùng Cận Đông Lưu, Yêu Hoàng hiện thân, bị vài đầu hư không thiên ma này phát hiện, nhưng những hư không thiên ma này cũng bị trận nổ lớn kia hù dọa bể mật, vì vậy không người nào dám động, cho đến bọn họ hết thảy rời đi, lúc này mới dám thò đầu ra.

- Thần Khư phá hủy...

Một đầu hư không thiên ma sắc mặt thảm đạm nói.

- Huyền Minh Nguyên Giới quá nguy hiểm, chúng ta tốt nhất thoát đi nơi đây, tránh cho hi lý hồ đồ bị giết chết!

Một đầu hư không thiên ma độn không đi.

Những hư không thiên ma khác rối rít gật đầu, từng cái từng cái biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam trở lại Huyền Thiên Thánh Tông, đã là nửa tháng sau, trong lúc này thương thế của hắn khỏi hẳn, Chiến Minh cự thú cũng bị hắn trị liệu thỏa đáng, vui vẻ chạy nhảy như trước.

Tin tức hắn nổ bay Thần Khư từ lâu đã truyền khắp các đại thánh địa, cơ hồ tất cả tu sĩ cũng biết, Huyền Thiên Thánh Tông Lạc Hoa Âm đệ tử đem hơn một ngàn ba trăm vị Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung cường giả chôn giết, người đi Thần Khư giết hắn, bị chết sạch sẽ, chỉ có Cận Đông Lưu còn sống trở về.

- Không phải là chỉ có hơn hai trăm người sao?

Trên Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam nghe tình báo, lẩm bẩm nói:

- Ta rõ ràng nhớ được chỉ có hơn hai trăm người, làm sao thoáng cái nhiều ra hơn một ngàn người?

Tịch Ứng Tình cùng mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão như Huyền Ẩn Đạo Nhân khoanh chân ngồi ở cách đó không xa, Tịch Ứng Tình mặt không chút thay đổi, mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão khác cũng như tượng gỗ, chỉ có Huyền Ẩn Đạo Nhân không nhịn được nói:

- Tiến vào vực sâu chính là hơn hai trăm người, nhưng ở những địa phương khác chung quanh Thần Khư sưu tầm ngươi, có khoảng hơn một ngàn người.

Hắn thở dài nói:

- Bọn họ bị chết thật thê thảm...

- Là rất thảm.

Huyền Hồ Đạo Nhân mặt mày ủ dột nói:

- Gần đây liên tục không ngừng có tin tức truyền đến, không phải là môn phái này có người mất tích, chính là môn phái kia có người bỏ mạng, hết thảy vứt xuống trên đầu của ngươi, nói là bị ngươi giết chết, ta đoán chừng sau mấy ngày nữa, mấy chữ này còn có thể bay lên. 20-30 danh môn đại phái, cùng nhau hướng Huyền Thiên Thánh Tông ta thi triển áp lực, muốn đem ngươi tru diệt, nói thật, mấy ngày nay chưởng giáo cũng có chút không chịu nổi.

- Những tên kia rõ ràng là đuổi giết ngươi, vì vậy mà chết, nhưng những danh môn đại phái này lại nói, những người này là đi Thần Khư lịch lãm, kết quả Thần Khư bị ngươi nổ bay, ngay cả đệ tử của bọn họ cũng bị nổ chết.

Một vị Thái Thượng Trưởng Lão khác như Huyền Hằng Đạo Nhân thở dài nói:

- Bọn họ chiếm chữ lý, mặc dù chúng ta biết rõ những người này chết chưa hết tội, nhưng cũng phản bác không được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 571: Bao Che Khuyết Điểm. (2)

- Trừ lần đó ra, còn có chút môn phái tính toán liên thủ, hướng Huyền Thiên Thánh Tông ta tạo áp lực, những môn phái này cũng là khổ chủ, Huyền Thiên Thánh Tông chúng ta là danh môn đại phái, không tốt trực tiếp trở mặt.

Huyền Thanh Đạo Nhân cau mày nói:

- Nếu như chúng ta là Ma Đạo môn phái, nơi nào trông nom những thứ này? Bọn họ dám đến hướng chúng ta đòi người, tới một người giết một người, tới hai cái giết một đôi!

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão khác nhíu mày, Huyền Ẩn Đạo Nhân không nhịn được nói:

- Tử Xuyên, lần này ngươi gây họa quá lớn, ngay cả chúng ta muốn thay ngươi chùi đít cũng không có biện pháp. Hôm nay nên làm thế nào cho phải?

- Tử Xuyên biết sai lầm rồi.

Giang Nam gật đầu, thành khẩn nói:

- Lần sau ta nhất định sẽ đem cái mông lau khô sạch sẽ, tuyệt sẽ không lưu lại hậu hoạn. Thật ra thì lần này suýt nữa lau sạch sẽ, đáng tiếc chạy ra một Cận Đông Lưu cùng Yêu Hoàng, thế cho nên tin tức mới truyền ra ngoài...

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão giận dữ, rối rít quát lên:

- Khốn kiếp, chúng ta không phải là muốn ngươi đem mọi người giết sạch, mà là để ngươi ít gây họa!

- Sau này ngươi nhất định là chưởng giáo kế nhiệm thánh tông ta. Theo như ngươi giết xuống như vậy, 30 vạn năm uy danh của thánh tông ta, tất cả đều thành tro bụi!

- Hôm nay ở trong mắt rất nhiều giang hồ đồng đạo, Huyền Thiên Thánh Tông ta so sánh với Ma Đạo còn muốn Ma Đạo, cũng là ngươi cùng sư phó của ngươi ở bên ngoài gây chuyện!

- Ngươi thu liễm một chút, ít giết mấy người, áp lực của chúng ta cũng thiếu một chút. Ngươi nhìn, ngươi nhìn, mấy ngày nay tóc của ta cũng rụng thêm mấy sợi!

...

Giang Nam khúm núm, những Thái Thượng Trưởng Lão này nói mặc dù hung, từng cái từng cái lời lẽ nghiêm khắc, nhưng đối với hắn lại rất xem trọng, trong lời nói mặc dù không thiếu ý dạy dỗ, nhưng không có một ai nói đem hắn giao ra, hiển nhiên cả đám đều là người bao che khuyết điểm.

- Đúng rồi, lão nhi Cổ Thần Các Chủ kia cũng đã chết sao?

Huyền Thanh Đạo Nhân đột nhiên nhớ tới một chuyện hỏi.

Giang Nam gật đầu, lão giả này giơ ngón tay cái lên, tán thán nói:

- Làm rất khá, hàng yêu trừ ma, chính là bổn phận của chúng ta, lão nhi này là Ma Đạo đại lão, ngươi có thể giết chết hắn, rất nâng uy phong thánh tông ta!

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão khác rối rít gật đầu, than thở liên tục, không khỏi đắc ý nói:

- Ngươi lần này giết người tuy nhiều, nhưng cũng không phải là không có làm chuyện tốt. Trước tiên là nói về giết chết Cổ Thần Các Chủ, chính là một công lớn, Cổ Thần Các là Ma Đạo đại phái, giết chết lão nhi này chính là một chuyện rất may của Chính Đạo ta!

- Trong những người chết khác, cũng có nửa số là Ma Đạo chết bầm, bị chết tốt, bị chết tốt!

Huyền Hồ Đạo Nhân nháy mắt mấy cái, cười tủm tỉm nói:

- Nói như vậy, Tử Xuyên cũng là ưu khuyết nửa nọ nửa kia, không bằng chúng ta cùng những môn phái tới đòi người kia nói, cũng có thể để cho Tử Xuyên ưu khuyết điểm ngang bằng.

- Không đúng! Là công lớn hơn! Ngươi nghĩ xem, địa phương Thần Khư này khắp nơi là thiên ma, hàng năm có không biết bao nhiêu phàm nhân tu sĩ bị Thiên Ma giết chết, Tử Xuyên diệt trừ Thần Khư, đem Thiên Ma hết thảy nổ chết, chẳng phải là công lao ngập trời sao?

- Có đạo lý!

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão rối rít vỗ tay tán thán nói.

Tịch Ứng Tình rốt cục không nhịn được, nặng nề ho khan một tiếng, bất đắc dĩ nói:

- Mấy vị sư thúc, ta bảo các ngươi cùng đi, là muốn các ngươi dạy dỗ hắn không được tùy ý làm bậy lần nữa, cho hắn biết tính nghiêm trọng của chuyện. Các ngươi thì hay rồi, ngược lại khen hắn! Những môn phái kia nếu dễ dàng đuổi như vậy, ta cũng không cần sầu não.

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão kia vội vàng gật đầu, quát lớn:

- Tử Xuyên, ngươi quá kỳ cục, nên ở trên Lĩnh Tụ Phong tỉnh tu, không nên luôn ra cửa gây họa! Đúng rồi chưởng giáo, lão quỷ Cổ Thần Các Chủ kia đã chết, Cổ Thần Các trấn giáo chi bảo cũng toái, không bằng chúng ta đi Cổ Thần Các đoạt lấy vị thần minh chuyển thế thân kia, ý của ngươi như thế nào?

Tịch Ứng Tình đối với mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão này cực kỳ nhức đầu nói:

- Tử Xuyên giết Chưởng Giáo Chí Tôn người ta, chúng ta lại đi đem thần minh chuyển thế thân đoạt, làm như vậy sẽ thật biến thành Ma Đạo. Tốt nhất có thể không đoạt, mà là để cho Bàng Phi kia chủ động bái nhập chúng ta.

Giang Nam không khỏi tán thán nói:

- Chưởng giáo quả nhiên đa mưu túc trí, Tử Xuyên bội phục.

Tịch Ứng Tình hung hăng trừng hắn một cái, cả giận nói:

- Các ngươi thầy trò hai người, không có một người nào, không có một cái nào có thể làm cho ta bớt lo! Sư phó của ngươi ở chung quanh gây họa, ngươi cũng là một đức hạnh! Gần đây ngươi sống yên ổn một chút, không nên chung quanh chạy loạn, ta sẽ tới giải quyết cho ngươi lần này.

Giang Nam vội vàng cảm ơn, Tịch Ứng Tình khoát tay nói:

- Ta từ trước ẩn nhẫn quá lâu, rất nhiều người cũng cho là ta đàng hoàng có thể lấn, người nào cũng dám hướng ta đòi người.

Hắn thản nhiên nói:

- Phong mang giấu ở trong túi quá lâu, một ngày nào đó sẽ đâm rách túi. Hôm nay, ta nghĩ ta nên bộc lộ tài năng rồi!

- Tịch chưởng giáo muốn không nhịn được xuất thủ sao?

Tâm thần Giang Nam chấn động, Tịch Ứng Tình thân là một trong ba người mạnh nhất đương thời, nhân vật gần với Thái Hoàng Lão Tổ, rất ít nhìn thấy hắn xuất thủ, rất ít nhìn thấy hắn bộc lộ tài năng, mà nay hắn nói ra lời này, chẳng phải là nói Tịch Ứng Tình rốt cục không thể nhịn được nữa, chuẩn bị xuất thủ kinh sợ quần hùng sao?

Trong lòng mấy người Huyền Hồ Đạo Nhân lại càng kích động, Huyền Thiên Thánh Tông kể từ khi tiền nhiệm Chưởng Giáo Chí Tôn Huyền U Đạo Nhân chết ở trong tay Thái Hoàng Lão Tổ, trên dưới một trăm năm qua vẫn

ẩn nhẫn, mọi chuyện không ra đầu, cho dù là người khác khi dễ đến cửa, cũng cam làm con rùa đen rút đầu, không chỉ là bọn họ, thậm chí ngay cả Tịch Ứng Tình Chưởng Giáo Chí Tôn, rõ ràng có pháp lực khôn cùng, cũng cùng bọn họ cùng nhau làm con rùa đen rút đầu, một bộ mặc người khi dễ.

Mà nay, Tịch Ứng Tình quyết định bộc lộ tài năng, bọn họ há có thể không kích động?

Bất quá trong lòng Giang Nam vẫn còn có chút tò mò, Tịch Ứng Tình ẩn nhẫn hơn trăm năm, tiểu tâm cẩn thận, vì chính là ẩn dấu thực lực, miễn cho bị Thái Hoàng nhận thấy được chiến lực chân chính của hắn, làm sao hôm nay ngược lại quyết định không hề ẩn nhẫn nữa rồi?

Này cùng tính cách cẩn thận từ trước đến giờ của hắn không hợp.

Nhưng Giang Nam không biết, Tịch Ứng Tình đã cùng Thái Hoàng Lão Tổ đánh một trận, bị Thái Hoàng Lão Tổ thăm dò tu vi tiến cảnh của hắn, vì vậy không còn cần thiết ẩn nhẫn.

Nếu không có cần thiết ẩn nhẫn, như thế nào lại tiếp tục nhịn xuống?

Tịch Ứng Tình vốn là một người thần thái phi dương, lúc thiếu niên tràn trề tung hoành, tài trí thông thiên, là nhân vật chói mắt nhất thời đại kia, Tuyên Vô Tà đã từng cùng hắn nổi danh, hai người cũng là nhân vật được xưng có hy vọng nhất trở thành thần, nhưng cho dù là Tuyên Vô Tà, cũng bị Tịch Ứng Tình đánh chết, luyện thành thân ngoại hóa thân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 572: Kiểm Kê Thu Hoạch. (1)

Hôm nay hắn quyết định không nhịn nữa, nhất định sẽ để cho Huyền Thiên Thánh Tông đại phóng dị sắc, mang đến một đoạn huy hoàng!

Chẳng qua là, cái huy hoàng này tất nhiên bao phủ một bóng ma cự đại, đó chính là Thái Hoàng Lão Tổ.

Một ngày không đánh bại Thái Hoàng Lão Tổ, huy hoàng của Huyền Thiên Thánh Tông liền vĩnh viễn là hoa trong kiếng, trăng trong nước!

Điểm này, Tịch Ứng Tình cũng không có hướng Giang Nam cùng bọn người Huyền Ẩn Đạo Nhân nói rõ, tính cách của hắn cho phép, quyết định hết thảy là tự mình tới kháng, bả vai Giang Nam còn non mềm, chống không nổi gánh nặng này, mà Thái Thượng Trưởng Lão như Huyền Ẩn Đạo Nhân đã già, giống như trước cũng chống không nổi trọng trách như vậy.

Thái Hoàng áp lực, chỉ có thể hắn một người tới thừa nhận!

Đám người Tịch Ứng Tình lần lượt rời đi, Giang Nam cũng yên tĩnh, đi Thúy Vân Cung tìm Lạc Hoa Âm, bất quá nữ nhân này không có ở trong hang thỏ, trời sanh tính nhanh nhẹn, sớm không biết chạy đi nơi nào.

Nhạc Ấu Nương cũng bị Lạc Hoa Âm quải chạy, hai nữ nhân này tính tình đều rất dã, ăn nhịp với nhau, hơn phân nửa là ra cửa tai họa thế giới khác. Lạc Hoa Âm mạnh mẽ đáng sợ, Nhạc Ấu Nương là thần minh chuyển thế, hai người các nàng ra cửa, Giang Nam cũng không lo lắng.

Thật ra thì, tính tình của Giang Nam cũng không sai biệt lắm, hàng năm ở bên ngoài, thời gian lưu ở trên núi cực ít, không phải là xông đại họa tránh về tị nạn, chính là trở lại trên núi cùng chư vị bạn tốt đàm đạo.

- Lần này ra cửa lịch lãm, có đại thu hoạch, chẳng những tu thành Huyền

Đài Cảnh, hơn nữa cũng nhận được rất nhiều Linh Dịch cùng với bảo vật.

Hắn tĩnh hạ tâm lai, tinh tế kiểm kê đạt được của mình, thần thức của hắn đã tu thành Ngọc Kinh thần thức Thần Phủ, thần thức mạnh, thậm chí không kém Thiên Cung cường giả, đây là hắn thu hoạch lớn nhất.

Mấu chốt nhất chính là, hắn còn giết Bức Vương Thần luyện hóa làm một viên Như Ý Đan, nếu ăn vào viên Như Ý Đan này, tu vi thần thức của hắn chỉ sợ có thể tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới!

Chẳng qua là, hắn hôm nay thần thức đã mạnh đến tình cảnh thân thể cũng khó thừa nhận, tuy có linh đan vô thượng, nhưng không cách nào phục dụng, chỉ có tiếp tục tăng thân thể lên, lại đem Như Ý Đan này luyện hóa.

Hắn rất mong đợi ngày mình luyện hóa một quả Như Ý Đan này.

Hơn nữa, thần thức của hắn trở nên mạnh mẻ, tốc độ tu luyện cũng nhận được tăng lên thật lớn, tu luyện làm ít công to, giảm bớt thời gian tu luyện cần thiết.

Đây mới là một điểm mấu chốt nhất!

Đi Thần Khư, tiền tiền hậu hậu tốn hao chưa tới nửa năm thời gian, tu vi của hắn đã từ Đạo Đài cảnh trung kỳ, tăng lên tới Huyền Đài Cảnh trung hậu kỳ, sắp tu thành Huyền Đài Cảnh đỉnh.

Trong chuyện này trừ hắn kinh nghiệm sinh tử tôi luyện ra, một lần lại một lần bộc phát ra tất cả tiềm lực của mình, còn có chính là thần thức cường đại, mang cho hắn chỗ tốt vô cùng.

Phải biết rằng, sau khi hắn nhận được Thái Hoàng tự viết mới tiến vào Liên Đài Cảnh, cho đến tiến vào Tiểu Thiên Tinh Giới, mới tu thành Đạo Đài, trong lúc này qua hơn ba năm thời gian. Mà hiện tại, chưa tới nửa năm hắn liền tăng lên một đại cảnh giới, có thể thấy được diệu dụng của thần thức cường đại.

Trừ lần đó ra, thu hoạch của hắn còn có Linh Tuyền Linh Dịch từ Thần Khư bí cảnh được đến, cùng với đủ loại Thần Kim, giá trị không thể lường được, mặc dù trả hết nợ cho con rùa kia, hắn như cũ cũng là một đại thổ hào phú đến chảy mỡ!

- Bảo vật quý trọng nhất, là cái Thần Tọa này.

Giang Nam từ trong Tử Phủ lấy ra Thần Tọa, chỉ thấy Thần Tọa này rách tung toé, vẫn như cũ có thần uy vô lượng, đây là một Thần minh chi bảo, bị Bức Vương Thần luyện hóa được thất thất bát bát, Bức Vương Thần đã chết, hắn lưu lại tinh thần ấn ký cùng pháp lực tự nhiên cũng tan thành mây khói, Thần Tọa cũng vì vậy biến thành vật vô chủ.

Giang Nam thử đem tinh thần của mình khắc ở trong Thần Tọa, cũng không lâu lắm liền phải buông tha, cái Thần Tọa này rất nhanh liền đem tu vi của hắn ép khô, mà hắn ngay cả một phần vạn cũng không có luyện hóa!

- Lấy tu vi của ta hôm nay, chỉ sợ tế luyện một hai trăm năm mới có thể tế luyện bảy tám phần, hơn nữa còn không cách nào thúc dục. Xem ra không thể làm gì khác hơn là đợi đến tu vi cảnh giới của ta cao thâm, lại tế luyện cái bảo tọa này.

Hắn tiếp tục kiểm tra đạt được của mình, những bảo vật khác, cũng là một chút Thần Phủ chi bảo, mặc dù cực kỳ trân quý, nhưng đối với hắn loại nhìn quen bảo bối này mà nói, cũng không tính là cái gì.

Cổ Thần Các Chủ cũng không có để lại bảo vật gì, vị Cổ Thần Các chưởng giáo này ngay cả trấn giáo chi bảo cũng phá hủy pháp bảo, bảo vật của hắn tự nhiên đã ở đối kháng vực sâu nổ lớn hoàn toàn hủy diệt.

Trừ thần minh thân thể cùng thần minh chi bảo, có rất ít pháp bảo có thể đối phó được trận nổ lớn kia.

Còn có chính là từ trên người Minh Hiên Thánh Tử lấy được những rơm rạ kia, tuy nói như cũ sờ không ra có tác dụng gì, nhưng Giang Nam thủy

chung cho là những rơm rạ này lai lịch không giống tầm thường.

- Nhiều linh dược tích chứa mười mấy vạn năm dược lực như vậy, tất cả đều là bảo bối rất khá.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ:

- Bất quá ta không có pháp bảo dùng để luyện đan, xem ra chỉ có đi mượn.

Hắn bồng bềnh bay đi, hướng thánh tông Bách Linh Sơn bay đi, trấn thủ Bách Linh Sơn chính là Thiên Dương Đạo Nhân, xa xa thấy hắn tới, vội vàng hướng chư vị đệ tử của mình phân phó nói:

- Đồ nhi, mau, tai họa tới, mau đem bảo vật của chúng ta thu thập, tránh cho tiểu tử này mượn gió bẻ măng! Lần trước sư phụ hắn tới, liền họa họa chúng ta không ít linh dược!

Bách Linh Sơn là Linh Dược Sơn, trên núi trồng đủ loại dược liệu, Thiên Dương Đạo Nhân lại Tiếp Dẫn Thiên Hỏa, chế tạo lô đỉnh, dùng để luyện đan. Rất nhiều đệ tử trong môn thường xuyên tới đây, lấy điểm công đức đổi lấy linh dược luyện đan, cũng có người dùng linh dược đổi lấy điểm công lao, cũng có không ít trưởng lão hàng năm núp

ở trong Bách Linh Sơn, tính toán luyện một lò linh đan dùng để đột phá.

Nơi này mùi thuốc xông vào mũi, nơi nơi là linh đền, bên trong trồng đủ loại dược liệu, lại có không ít dị thú trông coi, còn có nhiều môn sinh xử lý dược viên, trăm năm, ngàn năm cho tới vạn năm linh dược đều có, bất quá số lượng vạn năm linh dược không nhiều lắm, giá trị cực cao.

Thầy trò mấy người cuống quít đem từng đám ngàn năm linh điền, vạn năm linh điền phong ấn, sau khi thu thập thỏa đáng, Thiên Dương Đạo Nhân ha hả cười nói:

- Giang sư điệt như thế nào có rãnh rỗi đến nơi này của ta?

Giang Nam cười nói:

- Tiểu chất lần này đến, là chuẩn bị hướng sư bá mượn Bát Quái Luyện Đan Lô một chút, luyện mấy lò linh đan.

- Thì ra là như vậy.

Thiên Dương Đạo Nhân thở phào nhẹ nhỏm, lấy ra Bát Quái Luyện Đan Lô, cười nói:

Chương 573: Kiểm Kê Thu Hoạch. (2)

- Ta còn tưởng rằng ngươi chuẩn bị cướp sạch Bách Linh Sơn ta chứ. Sư điệt, ngươi tính toán luyện linh đan gì, ta giúp ngươi luyện cũng được. Lão đạo khác không dám nói, nhưng luyện đan một đạo, nếu ta nhận thứ hai, trong thánh tông không người dám nhận đệ nhất.

Hắn lời này cũng không có nói khoác, Thiên Dương Đạo Nhân luôn trấn thủ nơi đây, nghiên cứu đan đạo, cho dù là Thái Thượng Trưởng Lão ở trên đan đạo, thành tựu cũng xa không bằng hắn.

Hắn rất ít giúp người luyện đan, trừ khi là giao tình sâu nhiều, bất quá bởi vì lo lắng Giang Nam tai họa linh đền của hắn, lúc này mới chủ động nói lên thay hắn luyện đan, đem họa thủy đuổi đi.

- Ta cũng có việc muốn thỉnh giáo sư bá.

Giang Nam một mực cung kính nói:

- Ta được đến một chút linh dược, chẳng qua là khổ nỗi không có đan phương tương ứng, muốn mời sư bá hỗ trợ xem những linh dược này thích hợp luyện đan gì một chút.

Thiên Dương Đạo Nhân không khỏi đắc ý, cười ha ha nói:

- Ngươi đây coi như là tìm đúng người, lão đạo ta thu thập các loại đan phương ít cũng trăm năm, dù là Nam Hải cũng đi vô số lần, mua tới không biết bao nhiêu thượng cổ thất truyền đan phương. Đem dược liệu của ngươi mang tới, cho ta nhìn xem.

Giang Nam đem đủ loại linh dược mà mình ở Thần Khư bí cảnh đoạt được, từng gốc lấy ra.

Ánh mắt Thiên Dương Đạo Nhân trợn trừng, một hồi lâu nói không ra lời, qua một lúc lâu, lúc này mới phun ra một ngụm trọc khí, thất thanh nói:

- Hiền chất, ngươi cướp sạch thần minh bảo khố sao? Nơi nào đến nhiều linh dược như vậy, hơn nữa là Dược Vương mười mấy vạn năm?

Giang Nam cười nói:

- Những dược liệu này, là ta từ một chỗ bí cảnh trong Thần Khư đoạt được, cũng không có ít bị đập vụn, biến thành dược phấn.

Ánh mắt Thiên Dương Đạo Nhân sáng lên, hô hấp dồn dập nói:

- Dược phấn ở đâu?

- Cũng bị đập vụn, ta chưa có thu thập.

Thiên Dương Đạo Nhân dựng râu trợn mắt, cả giận nói:

- Những dược phấn kia chỉ sợ lẫn vào trong đất bùn, hơi luyện một chút, cũng là vô thượng linh đan! Ngươi biết ngươi vứt bỏ bao nhiêu tài phú sao?

Giang Nam có chút ý không tốt nói:

- Tiểu chất đối với đan đạo không có bao nhiêu nghiên cứu, cũng không biết tác dụng những dược phấn kia, vì vậy...

Thiên Dương Đạo Nhân dậm chân liên tục, lắc đầu nói:

- Phí của trời, phí của trời... những Dược Vương này của ngươi, ta là không có biện pháp luyện thành linh đan, mạnh mẽ luyện mà nói, sợ rằng luyện ra không ít phế phẩm cùng Độc đan, sau khi ăn ngay cả Thiên Cung cường giả cũng độc chết!

Bên cạnh hắn có một đệ tử buồn bực nói:

- Lão gia, linh đan có thể tăng lên tu vi, cho dù có chút ít độc tính, còn

không đến mức độc chết Thiên Cung cường giả a?

Thiên Dương Đạo Nhân cẩn thận từng li từng tí lấy ra một quả linh đan hỏa hồng sắc, giao cho đệ tử kia nói:

- Đây là lúc trước ta dùng vạn năm linh dược luyện thành một quả phế đan, độc tính to đến dọa người. Ở phía Tây Nam cách thánh tông ta ba nghìn dặm, có một hồ muối, trong hồ nước mặn có một đầu Yêu Vương, đã tu thành Thần Phủ, làm nhiều việc ác, trong vòng ngàn dặm không có một ngọn cỏ, thánh tông đã ban bố nhiệm vụ, chém giết hắn phần thưởng mười vạn điểm công lao. Ngươi cầm viên thuốc này đi, tiếp nhận nhiệm vụ, sau đó đem đan dược đầu nhập trong hồ, trở lại hướng ta bẩm báo.

Đệ tử kia nửa tin nửa ngờ, cầm lấy linh đan hỏa hồng sắc hóa thành một đạo cầu vồng bay đi, cũng không lâu lắm, đệ tử này gấp trở về, sắc mặt xám ngoét nói:

- Đệ tử đem đan dược đầu nhập trong hồ, cũng không lâu lắm liền thấy một đầu cá lớn dài đến ngàn trượng bay ra mặt nước, hẳn là đầu Yêu Vương tu thành Thần Phủ kia, đã bị độc chết!

Thiên Dương Đạo Nhân gật đầu, hướng Giang Nam nói:

- Hiền chất, những linh dược này của ngươi dược lực càng thêm mãnh liệt, nếu luyện được tốt, tạo nên mấy Thiên Cung cường giả cũng không nói chơi, nếu luyện không tốt, có thể độc chết một mảng lớn, độc tính so với viên phế đan mới vừa rồi của ta còn muốn mãnh liệt gấp trăm lần, còn không bằng ăn sống!

Giang Nam ôn hòa cười nói:

- Sư bá không có nắm chắc mà nói, ta đây tự mình luyện thôi.

Thiên Dương Đạo Nhân nghe vậy, lần nữa dựng râu trợn mắt, cười lạnh nói:

- Ngươi luyện mà nói, chỉ sợ độc tính lớn hơn nữa, lại càng phí của trời!

Bách Linh Sơn đệ tử bên cạnh hắn vội vàng hướng hắn tễ mi lộng nhãn, thấp giọng kêu gọi nói:

- Nhỏ giọng, lão gia nhỏ giọng!

Thiên Dương Đạo Nhân tỉnh ngộ, trong lòng âm thầm hối hận:

- Ta chỉ lo nói sung sướng, nhưng quên mất chủ nhân đối diện được xưng Tà Vương, hơi có không hài lòng liền giết chết một mảng lớn người, hôm nay đắc tội hắn, vạn nhất tương lai hắn trở thành thánh tông chưởng giáo, chẳng phải sẽ cho ta ăn thiệt thòi? Nếu hắn muốn luyện đan, để cho hắn luyện là được, muốn độc cũng không phải là độc chết ta...

Hắn lúc này tinh tế nhìn những linh dược kia, một hơi phân biệt dược tính, nhắm mắt suy tư chốc lát, nghĩ đến mấy đan phương nói:

- Hiền chất, ngươi muốn luyện đan, chỗ này của ta cũng có mấy đan phương cùng Linh Quyết. Loại thứ nhất chính là Vũ Thần Linh Đan, cần Hoàn Hồn Thảo, Chúc Long Linh Căn, Thiên Hương Thánh Quả cùng với một chút dược liệu phụ trợ, còn cần một chút Ngọc Thạch. Ngọc Thạch cùng dược liệu phụ trợ, Bách Linh Sơn ta đều có. Loại thứ hai Thánh Linh Đan, cần Trường Sinh Quả...

Hắn đem những đan phương này truyền thụ cho Giang Nam, hắn ở trên luyện đan thành tựu đúng là vượt xa thường nhân, lúc trước Giang Nam bất quá chỉ luyện qua vài loại linh đan, nhãn giới kiến thức xa không kỹ càng bằng hắn, không khỏi đối với Thiên Dương Đạo Nhân bội phục không dứt.

Mà Thiên Dương Đạo Nhân lại càng kinh ngạc, ngắn ngủn chốc lát thời gian, Giang Nam liền đem vài loại linh đan đan phương cùng Linh Quyết này nắm giữ, thông hiểu đạo lý, giống như nghiên cứu mấy chục năm!

Loại tư chất này, có thể nói là yêu nghiệt, phải biết rằng cho dù là Thiên Dương Đạo Nhân, cũng là hao tốn mấy năm thời gian, mới nắm giữ vài loại

đan phương cùng Linh Quyết này.

Hơn nữa, mặc dù hắn nắm giữ vài loại đan phương cùng Linh Quyết, nhưng không có thực tế luyện qua đan dược như Vũ Thần Linh Đan, Thánh Linh Đan, bởi vì chút ít linh đan này là linh đan Thiên Cung cấp, dược liệu cần thiết có tiền mà không mua được, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, đừng nói Bách Linh Sơn, cho dù là Nam Hải cũng khó có thể tìm được một bụi, chớ nói chi là đem tất cả linh dược thu thập toàn bộ.

Giang Nam tạ ơn, mang theo Bát Quái Luyện Đan Lô trở về Lĩnh Tụ Phong, Thiên Dương Đạo Nhân đưa mắt nhìn hắn rời đi, một vị đệ tử đột nhiên nói:

- Lão gia, nếu Giang sư đệ luyện ra phế đan hoặc là Độc đan coi như bỏ qua , đệ tử lo lắng nhất chính là, hắn luyện bạo lô. Nếu bạo lô, linh dược dược lực mười mấy vạn năm, chỉ sợ uy năng to đến kinh khủng?

Thiên Dương Đạo Nhân trong lòng rùng mình, trầm giọng nói:

- Đâu chỉ to đến kinh khủng, chỉ sợ bất kỳ tu sĩ nào dưới Thiên Cung, cũng sẽ bị tạc đến tan xương nát thịt, thậm chí ngay cả Lĩnh Tụ Phong cũng sẽ bị tạc phi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 574: Vũ Thần Linh Đan

Đệ tử kia không nhịn được nói:

- Mặc dù tính tình Giang sư đệ nhanh nhẹn, cùng Lạc sư thúc là một đức hạnh, nhưng đối với thánh tông ta có công lớn, hơn nữa lại là kế nhiệm chưởng giáo của thánh tông ta, nếu như gặp chuyện không may...

Sắc mặt Thiên Dương Đạo Nhân ngưng trọng, vuốt cằm nói:

- Ngươi nếu không nói, ta suýt nữa đã quên chuyện này! Ta hiện tại liền đi Lĩnh Tụ Phong... Không tốt! Ta cảm giác được Bát Quái Luyện Đan Lô của ta đã bị phá hủy, chẳng lẽ nhanh như vậy liền bạo lô rồi?

Hắn vội vàng phi thân lên, nhanh như tia chớp hướng Lĩnh Tụ Phong chạy tới, mới vừa đi tới Lĩnh Tụ Phong, chỉ thấy dưới đáy Bát Quái Luyện Đan Lô phá vỡ một cái cửa động cự đại, trước sau sáng loáng!

Trong lòng Thiên Dương Đạo Nhân run lên, vội vàng hướng mọi nơi quét tới, chỉ thấy Giang Nam vẻ mặt lúng túng đứng ở nơi đó, như cũ hoàn hảo, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, nhưng ngay sau đó thịt đau vạn phần:

- Bát Quái Luyện Đan Lô của ta, tâm can bảo bối...

- Thiên Dương sư bá, thật là không tốt.

Giang Nam thẹn thùng nói:

- Ta mới vừa rồi muốn tăng thêm nhiệt luyện đan, kết quả không cẩn thận liền đem lò luyện đan của ngươi đốt ra một cái lỗ thủng. Lò luyện đan này của ngươi, cấp bậc quá thấp...

Thiên Dương Đạo Nhân giận tím mặt, pháp bảo hắn thích nhất chính là

Bát Quái Luyện Đan Lô này, từ lúc sanh ra tâm huyết cũng hao phí ở trên lò luyện đan này, mặc dù hắn không phải là Thiên Cung cảnh cường giả, nhưng mà tu luyện tới Động Thiên cảnh, lò luyện đan này sử dụng tài liệu cũng là tài liệu Thiên Cung cấp thượng thừa, bị hắn ngày đêm lấy tâm huyết tế luyện!

Tuy nói so ra kém Thiên Cung chi bảo, nhưng nhất định ở Động Thiên chi bảo cũng có thể được xưng tụng tinh phẩm, Giang Nam làm hỏng đan lô của hắn, lại tới một câu cấp bậc quá thấp, hắn tuyệt đối không cách nào tiếp nhận!

- Sư bá, chỗ này của ta có một chút Thần kim, nếu không ngươi luyện một đan lô khác?

Giang Nam thấy lão giả này tức giận, tâm niệm hơi động, từng cục Thần Kim khổng lồ bay ra, thử dò xét nói.

- Tiểu tử thúi, ngươi vũ nhục nhân cách của ta, hối lộ ta cũng vô dụng...

Ánh mắt Thiên Dương Đạo Nhân rơi vào trên những Thần Kim này, ánh mắt nhất thời dựng thẳng:

- Phượng Hoàng Thạch! Vũ Thanh Kim! Long Lân Tinh Đồng! Thái Dương Thần Kim...

Hắn không khỏi tâm hoa nộ phóng, đổi giận thành vui, nặng nề vỗ vỗ đầu vai Giang Nam, cười nói:

- Không phải là một bếp lò sao, còn đáng giá hiền chất tiêu pha? Bất quá nếu là hảo ý của ngươi, như vậy sư bá liền mặt dày nhận lấy. Chẳng qua là những Thần kim này cực kỳ khó luyện hóa, ngươi đợi mấy tháng thời gian, đợi ta đem những Thần Kim này luyện hóa, đúc lại Bát Quái Luyện Đan Lô, ngươi luyện đan nữa cũng không muộn.

- Không cần phải phiền toái như vậy.

Thần thức của Giang Nam bay tới, đem những Thần Kim này thu hồi trong Tử Phủ, sau một lúc lâu, tất cả Thần Kim bị hắn luyện thành nước thép, gào thét bay ra Tử Phủ, trôi lơ lửng ở trước mặt Thiên Dương Đạo Nhân, trầm giọng nói:

- Sư bá thừa dịp hiện tại đánh vào Đạo văn, trọng luyện Bát Quái Luyện Đan Lô!

Thiên Dương Đạo Nhân thấy chốc lát công phu liền đem những Thần Kim này luyện hóa, không khỏi lấy làm kinh hãi, muốn luyện hóa Thần kim thần liệu cực kỳ khó khăn, nhất là rèn luyện tạp chất trong Thần Kim càng khó hơn, mới vừa rồi hắn nói chờ mấy tháng cũng là nói ít, muốn đem những Thần Kim này trước rèn luyện tinh khiết, thấp nhất cần tốn hao hơn nửa năm thời gian mới có thể làm được!

Không nghĩ tới Giang Nam ngắn ngủn chốc lát liền hoàn thành hết thảy, bớt đi hắn tâm lực thật lớn, để cho trong lòng hắn vừa mừng vừa sợ, vội vàng xông ra Đạo văn, pháp lực vận chuyển, tố hình định hình, trọng luyện Bát Quái Luyện Đan Lô.

Chỉ qua mấy canh giờ, Bát Quái Luyện Đan Lô mới liền được luyện thành!

Giang Nam cũng không khách sáo, khoanh chân ngồi xuống, cẩn thận từng li từng tí thúc dục Đậu Suất Thần Hỏa, nung khô lò luyện đan, pháp lực cuồn cuộn nổi lên từng loại từng loại linh dược, đầu nhập trong lò.

Lần này luyện đan, hắn không hề vận dụng tam trọng thần hỏa, mà là kích phát thần hỏa đệ tứ trọng, khống chế hỏa lực, rèn luyện tạp chất cùng độc tính trong linh dược.

Thần hỏa đệ tứ trọng uy lực thậm chí có thể luyện chết Thiên Cung cường giả, uy năng mạnh mẻ đến kinh khủng, hơi không cẩn thận mà nói, lò luyện đan do Thần Kim chế tạo cũng sẽ bị đốt hủy, thậm chí ngay cả chính hắn, cũng có thể táng thân trong lửa!

Cũng may thần thức của Giang Nam đã vô cùng cường đại, dưới cẩn thận đã có thể thúc dục một phần hỏa lực, khống chế hỏa hầu.

Trong Bát Quái Luyện Đan Lô, đủ loại linh dược dược lực dần dần tinh khiết, dược lực phát ra, hóa thành đủ loại đạo văn kỳ dị.

Đây chính là Dược Vương có hơn mười vạn năm, Giang Nam từ trước luyện đan, sau khi đan dược luyện thành dược lực đều không thể ngưng tụ thành Đạo văn, mà những dược lực này chỉ là mới vừa trở nên tinh khiết, liền có Đạo văn tràn ra.

Dược lực vô cùng tinh thuần dần dần ở trong lò đan dung hợp, Đạo văn từ trong lò đan tràn ra, hóa thành đủ loại dị tượng, Thải Phượng quay chung quanh lò luyện đan bay múa, lại có Huyền Điểu Đằng Phi, khổng tước xòe đuôi, Kim Ô giương cánh, Đạo văn hóa thành ngàn vạn Thần Điểu, cơ hồ đem trọn Lĩnh Tụ Phong bao vây lại, huyến lệ vô cùng.

Mùi thuốc nồng đậm truyền đến, Thần Điểu trỗi lên, giống như tiên nhạc hợp tấu, thanh thúy dễ nghe, truyền khắp dãy núi, đem thánh tông đệ tử, trưởng lão trên Linh sơn khác, rối rít kinh động, từng cái từng cái phi ở giữa không trung hướng Lĩnh Tụ Phong xem ra.

Đây là Đạo âm, Đại Đạo chi âm, Vũ Thần Linh Đan chưa luyện thành, đơn thuần loại Đạo âm này, liền có tác dụng làm cho người ta Ngộ Đạo!

Còn có mùi thuốc tràn ngập ở trong không khí, chẳng qua là Đạo văn hóa thành Thần Điểu mang ra một luồng hương thơm, nhưng mà dùng sức ngửi một cái, liền làm cho người ta cảm thấy giống như nâng ly Linh Dịch rượu ngon, mười vạn tám ngàn lỗ chân lông không khỏi mở ra, không khỏi thư sướng!

Đông...

Bát Quái Luyện Đan Lô đột nhiên kịch liệt nhảy lên hạ xuống, đây là dược lực dung hợp, linh lực cường đại ở trong lò đan phản ứng nhiệt hạch,

sinh ra lực nổ tung kinh khủng, nếu như áp chế không nổi lực nổ tung này, sẽ gặp lò phá, thuốc tán, người mất!

Đông đông đông!

Bát Quái Luyện Đan Lô chấn động một lần so sánh với một lần kịch liệt, Thiên Dương Đạo Nhân cũng nhìn ra hiện tại đến thời kỳ mấu chốt, nếu như trấn áp không được linh lực bạo động, chỉ sợ một lò Vũ Thần Linh Đan này tuyệt đối sẽ nổ bay Lĩnh Tụ Phong!

- Giang hiền chất, ta tới trấn áp lò luyện đan, ngươi an tâm luyện đan!

Hắn phi thân lên, rơi vào trên lò luyện đan, giờ phút này hắn đã đối với Giang Nam tâm vui mừng thần phục, bội phục sát đất, trong lòng không còn có bất kỳ khinh thường, ngược lại cam tâm tình nguyện làm trợ thủ cho Giang Nam, giúp hắn luyện đan.

Thiên Dương Đạo Nhân mới vừa rơi vào trên nắp lò, lại một lần chấn động truyền đến, chấn đến tứ chi bách hài cơ hồ toái rụng, sắc mặt đỏ lên, phun một ngụm máu, bị chấn đến cao cao bay lên, trong lòng có vạn câu hỏi:

- Muốn bạo lô, đáng tiếc một lò Vũ Thần Linh Đan này...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 575: Chế Tạo Cường Giả Thiên Cung. (1)

Hiện tại, hắn cũng hiểu mình có chút đánh giá thấp những Dược Vương kia tích chứa dược lực, nếu như Giang Nam dùng là Bát Quái Luyện Đan Lô luyện đan, chỉ sợ lò luyện đan kia căn bản không cách nào chịu đựng được cổ dược lực cùng linh lực khổng lồ này, phá hủy lò luyện đan kia, ngược lại né qua một tai hoạ ngập đầu.

Bất quá, mặc dù tránh khỏi một tràng tai họa ngập đầu, nhưng hiện tại bạo lô cũng là một tai họa ngập đầu, trong lòng Thiên Dương Đạo Nhân không khỏi tuyệt vọng, nếu như dược lực linh lực trong lò đan này nổ bung, đừng nói Giang Nam, cho dù hắn vị tu thành Động Thiên Thần Phủ cường giả này, cũng sắp sửa bỏ mình Đạo tiêu!

- Thiên Dương Tử, Tử Xuyên chớ sợ, ta tới giúp các ngươi một tay!

Một thanh âm già nua truyền đến, Huyền Hồ Đạo Nhân phiêu nhiên bay tới, ầm ầm rơi vào trên lò luyện đan, đỉnh đầu một bầu rượu khổng lồ hiện ra, tán phát ra trận trận mùi rượu, bầu rượu này rõ ràng là một Thiên Cung chi bảo, bị Huyền Hồ Đạo Nhân thúc dục, trấn áp dược lực trong lò đan.

Chấn động trong Bát Quái Luyện Đan Lô càng ngày càng kịch liệt, càng ngày càng mãnh liệt, vô số linh lực biến thành đạo văn chấn động, thậm chí cả bầu rượu kia cũng bị chấn đến đương đương rung động, tả dao phải mở, không ngừng có nước rượu từ trong bầu bay ra.

Đông...

Ở lúc dược lực nồng nặc nhất, Huyền Hồ Đạo Nhân tính cả bầu rượu bị chấn đắc cao cao bắn lên, ở giữa không trung xẹt qua một đường vòng cung, một đầu trồng vào bên trong một ngọn linh sơn, đem tòa núi lớn kia đụng xuyên thấu.

- Thiên Dương sư huynh, Tử Xuyên, chúng ta đến đây tương trợ!

Lam Sơn Đạo Nhân cùng hơn mười vị thánh tông trưởng lão đúng lúc chạy tới, rối rít đứng dậy rơi vào trên lò luyện đan.

Lò luyện đan này đã bị dược lực trong đó chống vô cùng khổng lồ, chu vi hơn nghìn trượng, hơn mười vị thánh tông trưởng lão mới vừa rơi xuống, liền bị đánh bay, bốn phương tám hướng rơi đi, người đang ở giữa không trung phún huyết không ngừng.

Huyền Hồ Đạo Nhân run rẩy bay lên, hướng Lĩnh Tụ Phong nhìn lại, chỉ thấy nắp lò kịch liệt nhảy lên, hiển nhiên trấn áp dược lực không được nữa, thất thanh nói:

- Nguy rồi! Tử Xuyên tiểu tử này luyện là linh đan gì, sức bật mạnh như vậy? Chỉ sợ lần này nhất định phải bạo lô!

Đột nhiên, chỉ nghe hô một tiếng, một ngụm đại hắc oa từ trên trời giáng xuống, đặt ở trên lò luyện đan, nhất thời đem bạo động trong lò trấn áp xuống, tùy ý dược lực mãnh liệt như thế nào, đều không thể đánh văng ra miệng hắc oa này.

Đám người Thiên Dương Đạo Nhân, Lam Sơn Đạo Nhân mắt mũi trợn tròn nhìn một màn này, một hồi lâu nói không ra lời. Bọn họ cũng bị dược lực trong lò chấn hộc máu, chấn bay lên, mà một ngụm hắc oa lại nhẹ nhàng đem dược lực trấn áp.

- Ma Chung Bá Thể!

Giang Nam chỉ cảm thấy dược lực trong lò dung hợp càng lúc càng nhanh, Linh Quyết hai tay của mình dần dần theo không kịp tốc độ dược lực dung hợp, lúc này khẽ quát một tiếng, hiện ra tám cánh tay, tám tay bốn mươi ngón tay không ngừng nhảy động, đạo đạo Linh quyết thiên biến vạn hóa, rối rít đánh vào trong lò đan!

Cơ hồ ở bên trong thời gian một cái hô hấp, hắn liền đánh ra trăm vạn đạo

Linh Quyết!

Linh quyết biến hóa xuất sắc bực này, thấy mà chư vị trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão hoa mắt thần diêu, còn có nhiều đệ tử cũng đang vây xem, lại càng thấy hoa cả mắt.

Trong đó có mấy người đệ tử đột nhiên ngã xuống đất, là vì Linh Quyết của Giang Nam biến hóa quá nhanh, trong đủ loại Linh Quyết bao hàm tin tức vô cùng phức tạp, bọn họ cố gắng lĩnh ngộ những Linh Quyết này, nhất thời bị tin tức khổng lồ đem đầu nhồi vào, vượt qua giới hạn đầu óc của bọn hắn, vì vậy mới có thể ngất đi.

Dược lực trong Bát Quái Luyện Đan Lô còn đang không ngừng tụ hợp phản ứng, Vũ Thần Linh Đan chưa hoàn toàn ngưng kết, mà Giang Nam đã đánh ra hơn hai ức đạo Linh quyết, cho dù hắn tu thành Huyền Thai, pháp lực cực kỳ nhiều, tốc độ khôi phục tu vi cực nhanh, cũng mơ hồ có chút cảm giác chống đở không nổi.

Hô...

Trong Tử Phủ bay ra mười vạn cân Linh Dịch, một tia ý thức tràn vào trong thân thể, nhanh chóng bổ sung tu vi tiêu hao, lại qua một nén nhang thời gian, tất cả dược lực rốt cục hết thảy hóa thành linh lực, linh lực tụ hợp hóa thành linh đan.

- Đan đạo thông Thần, Thiên Dương Tử, thành tựu đan đạo của ngươi, chỉ sợ ở thánh tông ta đã đứng đến hàng thứ hai.

Huyền Thanh Đạo Nhân thấy Linh Quyết của Giang Nam, không nhịn được cảm khái nói.

Thiên Dương Đạo Nhân gật đầu nói:

- Thành tựu đan đạo của Tử Xuyên, đúng là thắng được ta rất nhiều, nếu ta luyện một lò Dược Vương này, sợ rằng sẽ sợ đầu sợ đuôi, không dám giống như hắn tràn trề tích hạp như vậy, ngược lại sẽ luyện ra một lò phế

đan.

Kiến thức giải thích của hắn ở đan đạo vẫn là muốn vượt xa Giang Nam, nhưng mà luyện đan chính là như vậy, phải tâm linh tinh khiết, có đảm lược, không chỗ nào sợ, nếu Thiên Dương Đạo Nhân luyện chế lò Vũ Thần Linh Đan này, còn chưa luyện, trong lòng trước hết e sợ, cho dù có bản lãnh này, cũng luyện không ra linh đan.

Mà Giang Nam không có chút khiếp đảm nào, mới dũng mãnh đi vào, hơn nữa tư chất của mình xuất sắc, tu vi sâu nhiều, thủ đoạn lại cao, ngược lại luyện ra một lò linh đan này!

Đinh...

Trong lò truyền đến linh dược cổn động giòn vang, Giang Nam không kịp chuyển đi hắc oa xem xét, vội khoanh chân ngồi xuống, khôi phục tu vi tiêu hao, qua nửa canh giờ lúc này mới khôi phục ba thành tu vi.

Hắn mở mắt, chỉ thấy trên Lĩnh Tụ Phong đã sớm người ta tấp nập, nhiều đệ tử trưởng lão của các đại Linh sơn rối rít đi tới Lĩnh Tụ Phong, đảo quanh hắc oa cùng Bát Quái Luyện Đan Lô.

- Dùng Dược Vương dược lực mười mấy vạn năm luyện linh đan? Nếu như luyện ra Độc đan, chỉ sợ ngay cả mấy vị sư thúc tổ cũng có thể độc chết a?

Vân Bằng hướng Lam Sơn Đạo Nhân hiếu kỳ nói.

Huyền Ẩn Đạo Nhân cùng mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão giận không kiềm được, rối rít quát lớn:

- Cái gì gọi là ngay cả sư thúc tổ cũng độc chết? Tiểu tử thúi, ngươi muốn mưu phản độc chết chúng ta sao?

Lam Sơn Đạo Nhân cũng giận tím mặt, quát lên:

- Làm sao nói như vậy? Không lớn không nhỏ! Mấy vị sư thúc thần thông quảng đại, nhiều nhất sẽ bị độc đến gần chết! Mấy vị sư thúc chớ trách, ta đã khiển trách hắn...

Giang Nam thu hắc oa, mở ra lò luyện đan, từ đó lấy ra hai viên Vũ Thần Linh Đan, chỉ thấy hai quả linh đan này cùng hắn lúc trước luyện linh đan cũng rất là bất đồng, linh đan xích hồng sắc lại dài ra một đôi cánh chim, bổ nhào phách động, tựa hồ tùy thời có thể phá không bay đi.

Mà trong hai quả linh đan còn có vô cùng vô tận đạo văn xông ra, hóa thành Thải Phượng, Khổng Tước, Kim Ô, Đại Bằng, Huyền Điểu, Linh Hộc,... bên trong linh đan lại có Đạo văn hóa thành vô số tinh hệ, phía trên tinh hệ thì trấn giữ một mảnh cung điện mênh mông!

Đó là Thiên Cung, chồng chất, vô số chứ Thần sống ở trong đó, thần thánh vô cùng, trang nghiêm vô cùng!

Chương 576: Chế Tạo Cường Giả Thiên Cung. (2)

Đây chính là Thiên Cung cấp linh đan, lại như Cường giả Thiên Cung, ở trong nội đan ẩn chứa một ngọn Thiên Cung!

- Tuyệt đối có thể độc chết Thiên Cung nhất trọng cường giả!

Ánh mắt Thiên Dương Đạo Nhân mê ly, gật đầu lia lịa nói:

- Thiên Cung nhị trọng cường giả ăn vào, không chết cũng phải lột một lớp da!

Giang Nam cũng không dám khẳng định hai quả linh đan này có phải là Độc đan hay không, U Minh Thần Thủy của hắn đã ở trên thế giới kiều đi thông Tiểu Thiên Tinh Giới bị một đầu Thiên Thủ Ma Thần cướp đi, vì vậy lần này rèn luyện dược tính chỉ dùng Đậu Suất Thần Hỏa, hiệu quả không diệu dụng như nước lửa cùng tế, lúc này ngẩng đầu, nhìn chư vị trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão chung quanh một cái, cười nói:

- Chư vị, ai lên nếm thử?

Chư vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, Thương Lạc Đạo Nhân cười khan hai tiếng, lắc đầu nói:

- Ta cảm thấy được ta còn có thể sống lâu vài năm, không bằng xin mời mấy vị sư thúc thử một chút.

Huyền Thanh Đạo Nhân giận dữ, một cái tát phiến bay hắn, cả giận nói:

- Ý của ngươi là nói, chúng ta sống không quá mấy năm sao?

Giang Nam thấy lão gia hỏa này từng cái từng cái nhát gan, không khỏi lắc đầu, tâm niệm hơi động, Sơn Hải Đỉnh hiện ra, Chiến Minh cự thú nhảy

ra Sơn Hải Đỉnh.

- Tiểu hôi hôi, ngươi tới nếm thử.

Giang Nam ném cho Chiến Minh cự thú một quả linh đan, Chiến Minh cự thú này ngửa đầu ăn, nháy mắt mấy cái, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, trong cơ thể truyền đến Lôi Minh nổ vang, giống như Thiên Lôi cuồn cuộn ở trong cơ thể hắn phiên giang đảo hải, chỉ thấy thân thể đầu cự thú này nhất thời như thổi hơi bành trướng, từng cục da thịt khổng lồ thình thịch đội lên, một mảnh đại gân dài hẹp giống như Sơn Mạch dử tợn hiện ra, sau đó gai xương cả người điên cuồng sinh trưởng!

Khí tức vô cùng thô bạo từ trên người đầu cự thú này phát ra, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng hung, khí lực càng lúc càng lớn, thậm chí bức bách đến mọi người không ngừng lui về phía sau, quả thực chính là một cỗ máy chiến tranh!

- Là linh đan thật, độc tính cực ít!

Thiên Dương Đạo Nhân ngẩng đầu nhìn đầu cự thú này, thất thanh nói.

Chỉ thấy khí lực của Chiến Minh cự thú còn đang không ngừng bành trướng, cũng không lâu lắm liền hóa thành một đầu cự thú cao hơn ba ngàn trượng, so sánh với một chút Linh sơn còn cao hơn, đỉnh đầu dò tận thiên ngoại, hai mắt giống như hai mặt trời chói chan.

Hô...

Phía sau nó hiện ra một đôi cánh chim, cánh triển khai, trôi lơ lửng ở giữa không trung, nhẹ nhàng chấn động xuống, liền có phong lôi chi lực hiện lên.

Đầu cự thú này thực lực tiêu thăng không biết gấp bao nhiêu lần, nó không thể tu luyện, năng lượng trong Vũ Thần Linh Đan cũng không có hóa thành pháp lực, mà là hết thảy bổ túc đến trong thân thể!

Thực lực của nó cơ hồ tăng lên tới độ cao Động Thiên Thần Phủ cường

giả, cũng không có vì vậy tăng lên tới độ cao Cường giả Thiên Cung, đây là bởi vì Vũ Thần Linh Đan là một loại linh đan tăng pháp lực, mà tu sĩ muốn chân chính tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, không chỉ có cần pháp lực, còn cần thân thể, thần thức, thần hồn cũng phải có tăng lên tương ứng.

Cho nên, mặc dù Chiến Minh cự thú luyện hóa Vũ Thần Linh Đan, cũng không có thể so với Cường giả Thiên Cung, trừ khi ăn càng nhiều Vũ Thần Linh Đan.

Nhưng dù vậy, hôm nay thực lực của Chiến Minh cự thú cũng nhảy lên trở thành tồn tại đứng đầu, tại chỗ tất cả cường giả thế hệ trước, có thể thắng qua nó chỉ sợ cũng không nhiều lắm!

Này là do đặc tính của cự thú này chính là dựa vào ăn tới tăng thực lực lên, đổi lại những tu sĩ khác, liền không thể nào lập tức xuất hiện hiệu quả kinh người như thế, phải cẩn thận từng li từng tí luyện hóa dược lực trong Vũ Thần Linh Đan, mới có thể tăng lên tu vi.

- Thương Lạc sư bá, ngươi đã tu luyện tới Động Thiên Thần Phủ đỉnh, mau tu thành Thiên Cung đi?

Giang Nam đem một quả Vũ Thần Linh Đan còn dư lại giao cho Thương Lạc Đạo Nhân, cười nói:

- Sư bá luyện hóa Vũ Thần Linh Đan này, nói không chừng thánh tông ta liền có thể nhiều ra một vị Cường giả Thiên Cung.

Thương Lạc Đạo Nhân nhận lấy linh đan này, trong lòng ngẩn ra, trăm ngàn loại tư vị xông lên đầu, hắn bị vây ở Động Thiên Thần Phủ đỉnh đã có gần trăm năm, thật sự nếu không đột phá, thọ nguyên chỉ sợ cũng sẽ hao hết ở cảnh giới này.

Hắn bởi vì tư chất có hạn, tu luyện tới Động Thiên Thần Phủ cảnh giới cũng đã là thành tựu chí cao.

Nói thật, hắn cùng với Lạc Hoa Âm quan hệ cũng không tốt thế nào, đã

từng đối với Giang Nam không có sắc mặt tốt gì, chẳng qua là chút ít năm gần đây bởi vì Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm đối với thánh tông có cống hiến khổng lồ, mới làm ân oán dần dần làm nhạt, chẳng qua là trong lòng vẫn còn có chút không cách nào quên được.

Nhưng Giang Nam đem bảo vật như Vũ Thần Linh Đan đưa cho hắn, thật sự để cho hắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Một quả Vũ Thần Linh Đan này, đủ cho hắn tu thành Câu Trần Thiên Cung, tăng lên tu vi thực lực của hắn, kéo dài thọ nguyên, đối với hắn không thể nghi ngờ là tái tạo chi ân!

Thương Lạc Đạo Nhân thở dài, nhận lấy linh đan, hướng Giang Nam thi lễ, xoay người bay đi Linh sơn của mình, bế sinh tử quan, luyện hóa Vũ Thần Linh Đan này.

Lam Sơn Đạo Nhân cùng chúng trưởng lão không khỏi vô cùng hâm mộ, trong bọn họ cũng có mấy người bị vây ở Động Thiên Thần Phủ đỉnh, tu vi thực lực cùng Thương Lạc Đạo Nhân xê xích không nhiều, chậm chạp không cách nào đột phá.

Về phần những người khác, là bởi vì không có tu luyện tới cảnh giới Động Thiên Thần Phủ, cho dù phục dụng Vũ Thần Linh Đan, cũng không cách nào đột phá đến Thiên Cung cảnh giới, vì vậy ngược lại không cấp bách bằng bọn họ.

Giang Nam tiếp tục khoanh chân mà ngồi, Đạo văn cùng pháp lực quanh thân xông ra, tái khởi một lò, tiếp tục luyện đan, rõ ràng là lò Vũ Thần Linh Đan thứ hai.

Tinh thần mọi người không khỏi rung lên, chặc chẽ chú ý, chỉ thấy lần này Giang Nam luyện đan, so sánh với lần đầu tiên tốn hao thời gian muốn ít đi rất nhiều, nhưng mà cũng hao tốn mấy canh giờ mới luyện thành lò linh đan thứ hai.

Hắn lấy ra một quả giao cho Lam Sơn Đạo Nhân, một mai khác giao cho Vọng Giang Phong Đồ Đạo Nhân. Hai vị Đạo Nhân này cũng bị vây ở Động Thiên Thần Phủ đỉnh, sau khi đón lấy hai quả linh đan, trong lòng trăm vị trần tạp, riêng phần mình khom người tạ ơn, trở lại Linh sơn của mình tiềm tu.

Giang Nam liên tục luyện tám lò Vũ Thần Linh Đan, trừ một quả bị Chiến Minh cự thú ăn thí nghiệm dược tính, mười lăm mai khác hắn một cái cũng không có để lại, đưa hết cho chư vị trưởng lão ở đây. Những trưởng lão này không phải là bị vây ở Động Thiên Thần Phủ cảnh giới, chính là sắp tu thành Động Thiên Thần Phủ, riêng phần mình được một quả linh đan, vui mừng dị thường, riêng phần mình hướng hắn thi lễ, sau đó trở về phủ luyện hóa.

- Nếu như Tử Xuyên là Thái Huyền Thánh Tông đệ tử, giờ phút này hắn chỉ sợ đã bị phụ thân kiêng kỵ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 577: Ước Hẹn Khốn Long Quan. (1)

Trên Tông Chủ Phong, Mộ Vãn Tình xa xa thấy một màn như vậy, hé miệng cười nói:

- Tử Xuyên đã có chưởng giáo chi tư, lần này đưa ra nhiều Vũ Thần Linh Đan như vậy, nhiều trưởng lão vì vậy đột phá tu thành Thiên Cung, thế tất đối với hắn khăng khăng một mực, cha ta tuyệt sẽ không dễ dàng tha thứ tình huống như thế xuất hiện.

Tịch Ứng Tình làm bạn ở bên người nàng, cười nói:

- Đây chính là ta cùng hắn khác nhau, hắn không thể dung hạ Tuyên Vô Tà, vì vậy Tuyên Vô Tà mới có thể giả chết trốn tránh, mà ta có thể chứa hạ Giang Nam, cho nên Giang Nam toàn tâm toàn ý suy nghĩ cho thánh tông ta. Có hắn tương trợ, thánh tông ta hoàn thành rất nhiều chuyện tình mà ta không thể hoàn thành.

- Đây cũng là chỗ ta thích ngươi.

Mộ Vãn Tình mang theo vẻ thẹn thùng, cười nói.

Cũng không lâu lắm, trên Linh sơn của Thương Lạc Đạo Nhân, đột nhiên truyền đến một tiếng chấn động, vô số âm hưởng vang lên, hồng chung đại lữ, vang tận mây xanh, ngay sau đó vô số cung điện xuất hiện, Tinh Hà hạo hạo đãng đãng, một tấm Thiên Cung tọa lạc ở trên Tinh Hà.

Lại qua một thời gian ngắn, bầu trời Nguyên Khí Đại Điện, Vọng Giang Phong riêng phần mình truyền đến chấn động, thành từng mảnh Thiên Cung hiện lên.

Sau đó trên đỉnh những Linh sơn khác, cũng có Thiên Cung hiện ra.

Ngày này, Huyền Thiên Thánh Tông nhiều ra sáu vị Cường giả Thiên Cung!

Sáu vị trưởng lão trước sau đột phá, tu thành Thiên Cung, này là chuyện tình kinh người bực nào, cho dù là thời điểm Huyền Thiên Thánh Tông thịnh vượng nhất, cũng chưa từng xuất hiện qua loại rầm rộ này!

Coi như là Thánh Địa như Thái Huyền Thánh Tông, Vạn Long Sào, Kim Phượng Các, nội tình sâu nhiều, Cường giả Thiên Cung đông đảo, nhưng cũng không có một lần sáu vị trưởng lão nhất tề tu thành Thiên Cung.

Mà hết thảy này, là Giang Nam một tay thúc đẩy!

Có thể tưởng tượng, sáu vị trưởng lão này đột phá đến Thiên Cung cảnh giới, thế tất sẽ đối với hắn khăng khăng một mực, mà tình huống Chưởng Giáo Chí Tôn sợ xuất hiện nhất, là nếu như sáu vị Cường giả Thiên Cung đồng tâm mà nói, thậm chí có thể bức vua thoái vị, bức chưởng giáo giao ra Chí Tôn vị!

Nhưng mà Tịch Ứng Tình không lo lắng những thứ này chút nào, Giang Nam cũng không có ý nghĩ bức vua thoái vị, mà là tiếp tục luyện đan, lần này hắn luyện chế chính là Thánh Linh Đan.

Vũ Thần Linh Đan là một loại linh đan tăng lên pháp lực, mà Thánh Linh Đan là tăng lên thân thể, trừ lần đó ra, còn có linh đan tăng lên thần thức, thần hồn, nhưng dược liệu của Giang Nam không đủ, không cách nào luyện chế hai loại linh đan khác.

Cho dù là Thánh Linh Đan, linh dược trên đầu hắn cũng chỉ đủ luyện ra ba lò.

Mỗi lò Thánh Linh Đan cũng chỉ ra hai quả linh đan, cùng Vũ Thần Linh Đan bất đồng chính là, Thánh Linh Đan tròn trịa, trong nội đan có một thần nhân, mà Thiên Cung mênh mông thì hiện ra ở các hẻo lánh trên thân thể thần nhân!

Thần nhân trong nội đan này, chính là một ngọn Thiên Cung khổng lồ!

Hoa văn thân thể của hắn, thể hiện ra không phải là huyết nhục, mà chỉ là đạo văn, Đạo văn thuần túy xây dựng thành thân thể, máu, xương cốt, huyết quản, kinh mạch, đan điền, thậm chí làn da!

Thánh Linh Đan cũng vì vậy mà mệnh danh, thật ra thì thần nhân trong đan có một cái tên dễ nghe hơn, Thánh Linh.

Giang Nam tinh tế đánh giá loại linh đan này, trong lòng không khỏi sinh ra một loại cảm ngộ, Thánh Linh trong Thánh Linh Đan thật ra thì biểu diễn là mấu chốt một loại tu luyện thân thể.

Muốn thân thể tu thành Thiên Cung, đem Đạo văn luyện vào nhục thân, là một con đường nhất định phải đi!

Đây chính là thân thể thành thánh, thân thể thành thần!

Nghiên cứu ảo diệu Thánh Linh Đan, để cho hắn đối với thân thể của Cường giả Thiên Cung hiểu rõ được càng thêm tinh tế, đối với đạo lộ mình tu luyện tương lai càng thêm minh xác, đây là dựa vào chiến đấu dựa vào tu luyện không cách nào lấy được kiến thức!

- Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng nói, tu luyện như luyện đan, những lời này thật là có đạo lý!

Trong lòng hắn không khỏi cảm khái hàng vạn hàng nghìn, hắn cùng với Giang Tuyết tỷ tỷ tiếp xúc thời gian không lâu, nhưng chính là trong khoảng thời gian ngắn kia, hắn ở trên đường tu luyện để xuống trụ cột vô cùng kiên cố, từ nơi Giang Tuyết tỷ tỷ nghe được kiến thức tu luyện cùng giải thích, sau khi tu vi của hắn ngày càng thâm hậu, đối với những lời đó thể ngộ càng ngày càng sâu, càng ngày càng ý thức được những lời đó tích chứa đạo lý vô cùng.

Không chỉ có như thế, Đậu Suất Thần Hỏa cũng là Giang Tuyết tỷ tỷ chỉ điểm hắn thu vào tay, mặc dù tu vi Giang Nam so sánh với năm đó mạnh mẻ

không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng tác dụng của Đậu Suất Thần Hỏa đối với hắn cũng càng ngày càng nhiều.

- Khi nào mới có thể lần nữa nhìn thấy tỷ tỷ. . .

Trong lòng hắn có chút nhớ mong, trầm mặc chốc lát, lúc này mới lấy ra một quả Thánh Linh Đan, bấm tay gảy nhẹ, Thánh Linh Đan quay tròn bay lên, rơi vào trong mi tâm của hắn.

Hắn cũng không có trực tiếp phục dụng Thánh Linh Đan, trong Thánh Linh Đan tích chứa năng lượng không phải là hắn hôm nay có thể thừa nhận, vì vậy mới đưa linh đan này vào bên trong mi tâm, không ngừng từ trong linh đan hấp thu các loại Đạo văn, từ từ dung nhập vào thân thể.

Cứ như vậy, năng lượng bộc phát sẽ không kịch liệt, đối với hắn liền không có bao nhiêu lực uy hiếp.

Dù vậy, Giang Nam cũng lập tức cảm giác được máu, huyết mạch, da thịt, bộ lông, xương cốt, gân mạch, kinh lạc của mình không có lúc nào là không ở trong trở nên mạnh mẻ!

Thánh Linh Đan thậm chí khu trừ tạp chất bên trong thân thể của hắn, để cho nhục thể của hắn càng ngày càng tinh khiết, thân thể càng ngày càng mạnh, Ma Chung Bá Thể Thần Thông liên tục không ngừng tiến bộ!

- Nếu luyện hóa Thánh Linh Đan này, nhục thể của ta chỉ sợ là có thể sánh ngang Cường giả Thiên Cung, bất quá sợ rằng phải cần thời gian cực kỳ dài, bên trong một năm hai năm, cũng không thể hoàn toàn luyện hóa.

Hắn cũng không có nôn nóng, tốc độ tu luyện như thế so với lúc trước đã nhanh không biết gấp bao nhiêu lần, gấp cũng gấp không đến, ngược lại có thể xảy ra căn cơ bất ổn.

Đang…

Trên Tông Chủ Phong tiếng chuông dằng dặc truyền đến, đây là tiếng

chuông triệu tập đệ tử trưởng lão các Phong.

Lúc này Giang Nam đứng dậy, hướng Tông Chủ Phong bay đi, đợi đi tới đỉnh núi, chỉ thấy giờ phút này Tông Chủ Phong đã sớm người ta tấp nập, thánh tông mấy năm này quảng chiêu môn đồ, nhân tài đông đúc, hiện lên một nhóm lớn nhân tài kiệt xuất.

Nhiều trưởng lão nhìn thấy hắn, đều rối rít gật đầu mỉm cười.

Giang Nam cũng mỉm cười, khoanh chân ngồi xuống trên bồ đoàn ở Lĩnh Tụ Phong, đánh giá bốn phía, chỉ thấy khí thế của sáu vị tân tấn Cường giả Thiên Cung kinh người, cộng thêm bốn vị Thái Thượng Trưởng Lão, vợ chồng Tịch Ứng Tình, cùng Lạc Hoa Âm không trình diện, Huyền Thiên Thánh Tông có khoảng mười ba vị Cường giả Thiên Cung!

Nếu cộng thêm đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ, liền có mười tám vị Cường giả Thiên Cung!

Thực lực khổng lồ như vậy, đủ có thể nói gần với đại phái như Thái Huyền Thánh Tông!

Chương 578: Ước Hẹn Khốn Long Quan. (2)

Thái Huyền Thánh Tông bởi vì lịch sử rất xưa, cách trăm năm liền ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm được đến chỗ tốt khổng lồ, hơn nữa thâu tóm nhiều đại phái, số lượng Cường giả Thiên Cung rất nhiều, xa không phải là những môn phái khác có thể sánh ngang, cho dù là Vạn Long Sào, Kim Phượng Các là Thánh Địa uy tín lâu năm, cũng muốn thua kém rất xa.

Huyền Thiên Thánh Tông có thể xếp hạng thứ hai, đã là thành tựu rất giỏi, chẳng qua là còn không cách nào sánh ngang Thái Huyền Thánh Tông, nhưng mà những môn phái khác, liền đủ để quét ngang một mảng lớn.

- Chư vị.

Tịch Ứng Tình xuất hiện, ngồi ở trên chưởng giáo vị, nhìn chung quanh một lần, thản nhiên nói:

- Nhiều Thánh Địa, đã hướng thánh tông ta hạ xuống thông điệp, muốn thánh tông ta phải giao ra Giang Nam, tùy bọn họ xử tử. Hôm nay chính là ngày cuối cùng của thông điệp, nếu thánh tông ta không giao ra Giang Nam, bọn họ sẽ quần công, tiến vào bên trong Thánh Tông ta, tự mình đến chém giết Giang Nam.

Nhiều trưởng lão không khỏi giận tím mặt, rối rít gầm lên. Chỉ có bốn vị Thái Thượng Trưởng Lão như cũ thần sắc bất động, hiển nhiên đã sớm cùng Tịch Ứng Tình thông báo tin tức, đối với Tịch Ứng Tình ứng phó như thế nào rõ như lòng bàn tay.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Bọn họ đã xuống thông điệp, đang ở Khốn Long Quan chờ Huyền Thiên Thánh Tông ta trình diện, cho các đại môn phái, Thánh Địa một cái công đạo. Hôm nay nếu không đi, các đại môn phái Thánh Địa sẽ giết tới thánh

tông ta. Thánh tông đã trải qua một cuộc đại kiếp, quả quyết không thể kinh nghiệm lần thứ hai, vì vậy trận Hồng Môn yến này phải đi, nhưng không cần tất cả mọi người đi. Thương sư huynh, Lam sư huynh, Đồ sư huynh. . .

Hắn nói ra từng cái từng cái tên, chính là những trưởng lão đã đột phá tu thành Thiên Cung kia, lại điểm tên mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão nói:

- Chư vị theo ta đi, những người khác lưu lại trấn thủ thánh tông. Lâm sư huynh, kính xin ngươi tới trông coi Thuần Dương Vô Cực Chung, phụ tá phu nhân ta, tránh cho thánh tông ta trống không bị người thừa dịp.

Lâm Tá Minh giống như là u linh xuất hiện, trầm giọng đồng ý. Đạo Nhân này xuất hiện như thế nào, không có người nào có thể thấy rõ, phảng phất hắn đã sớm hiện ra tại đó, chỉ là không có người lưu ý đến hắn mà thôi.

- Giang Nam, trận thẩm phán đại này hội, thẩm chính là ngươi, ngươi phải trình diện.

Tịch Ứng Tình cười nói.

Giang Nam đứng dậy, gật đầu nói:

- Theo chưởng giáo phân phó.

- Đã như vậy, như vậy theo ta đi một chuyến!

Tịch Ứng Tình đứng dậy, chư vị Thái Thượng Trưởng Lão, trưởng lão tùy tướng, Giang Nam đi bên cạnh Tịch Ứng Tình, mọi người hướng Khốn Long Quan bay đi.

Khốn Long Quan chính là một thượng cổ chiến trường, đã từng có Ma Tộc Cửu U Minh Giới xâm lấn, ý đồ chiếm lĩnh Huyền Minh Nguyên Giới, đó là một cuộc đại chiến, chiến đấu cực kỳ thảm thiết, mà Khốn Long Quan là chiến trường trọng yếu đệ nhất năm đó, vô số tu sĩ ở nơi đây cùng Minh giới Ma Tộc chống lại, chiến hỏa ngập trời.

Sau này Minh giới Ma Tộc bị đánh lui, hùng quan này cũng vì vậy bảo lưu lại.

Ở trước hùng quan này, như cũ có thể thấy từng ngọn đại trận lưu lại di tích, cùng với một di chỉ chiến trường.

Nhiều Thánh Địa môn phái lựa chọn ở Khốn Long Quan thẩm phán Giang Nam, rất hiển nhiên là tính toán cho hắn khấu trừ chụp mũ, liệt kê với Ma Tộc hung tàn, thuận lý thành chương tru diệt!

Kể từ khi Khốn Long Quan thành lập tới nay, Giang Nam vẫn là tu sĩ đầu tiên được hưởng thụ ở Khốn Long Quan thẩm phán.

Lần trước Ma La Thập đại sát tứ phương, đã từng có các đại phái liên thủ, tính toán ở chỗ này thẩm phán xử tử Ma La Thập, bất quá tu vi thực lực của Ma La Thập thật sự kinh khủng, không người nào có thể áp chế, trở thành đệ nhất hung thần khi đó, giết đến các đại môn phái Thánh Địa run sợ, vì vậy lần đó thẩm phán cũng không giải quyết được gì.

Giang Nam cùng đám người Tịch Ứng Tình đi tới trước Khốn Long Quan, hướng tiền phương nhìn lại, chỉ thấy hùng quan vạn dặm này, từng mặt tinh kỳ ở giữa không trung phiêu giương, trên tinh kỳ viết tên hiệu các đại môn phái Thánh Địa.

Giang Nam híp mắt đánh giá, chỉ thấy trong đó một mặt đại kỳ viết một chữ "Phượng", thêu Phượng Hoàng giương cánh bay cao, hẳn là Kim Phượng Các, lại có một mặt đại kỳ viết chữ "Long", có thêu Kim Long bay múa, hẳn là Vạn Long Sào.

Còn có kỳ chữ "Hổ", chữ "Tháng", chữ "Minh", chữ "Phong", "Thần", "Thiên", "Yêu" ...

Mà ở trên những đại kỳ này, còn có Thiên Cung san sát, vô cùng mênh mông, lại có một kiện Thiên Cung chi bảo bay lên không, dao động nhân tâm!

Khốn Long Quan giống như thùng sắt giang sơn, vô số sát khí bay lên không, một cổ khí tức ngập trời, từng đạo khí huyết ngang Trường Không, kinh tâm động phách!

Trừ lần đó ra, còn có một tòa sát trận, trận pháp sâm nghiêm, do vô số đại kỳ tạo thành, bố trí ở trước Khốn Long Quan, trong trận pháp dày một mảnh, nhìn không ra bên trong đến tột cùng có cái gì, nhưng sát khí này cực nặng, chưa tiến vào trong đó, liền làm người ta không rét mà run.

- Huyền Thiên Thánh Tông, rốt cục bỏ được đi tới!

Bên trong Khốn Long Quan có một tiếng cười lạnh, chỉ nghe một thanh âm thản nhiên nói:

- Tịch Ứng Tình, các ngươi cuối cùng cũng tới!

Tịch Ứng Tình dẫn dắt mọi người hạ xuống trong hùng quan, mặt mỉm cười, cất cao giọng nói:

- Nguyên lai là Linh Ẩn Tông chưởng giáo, Thành sư huynh. Chư vị mời, Tịch mỗ há có thể không tới?

Giang Nam rơi vào trong thành, hướng bốn phía nhìn lại, trong lòng không khỏi nghiêm nghị, chỉ thấy các đại môn phái Thánh Địa này phần lớn cũng đã trình diện, dâng lên từng ngọn pháp đàn, trên pháp đàn là tinh anh các phái, từng Thần Phủ, Cường giả Thiên Cung, thậm chí còn có Chưởng Giáo Chí Tôn các phái, tế lên trấn giáo chi bảo riêng phần mình!

Các phái trên cao nhìn xuống, đem mấy người bọn họ vây quanh ở chính giữa, cho bọn hắn cảm giác bị áp bách vô cùng lớn, giống như xem kỹ thẩm phán bọn họ.

Nhiều cường giả như vậy, nếu là Đạo Tâm không yên, sẽ trực tiếp bị bọn họ đè sập!

- Tới là tốt rồi, Tịch Ứng Tình, Huyền Thiên Thánh Tông ngươi hôm nay

cũng nên cùng các đại môn phái Thánh Địa ta, có một khai báo a!

Sắc mặt Long Hoàng âm trầm, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông có tên Chính Đạo, nhưng dung túng đệ tử tàn sát đồng đạo, hai đứa con trai của ta, đều chết ở trong tay Giang Tử Xuyên của quý tông, hôm nay nếu quý tông không có khai báo, như vậy Tịch Ứng Tình ngươi cũng không cần đi, lưu lại thôi!

Long Hoàng cao cao ngồi ở trên một cái long sào cự đại, tất cả Thiên Long quay quanh, uy túc mục, khí thế áp người, mà ở phía trên long sào thì nổi lơ lửng đại kỳ Vạn Long Sào, bay phất phới.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên liền thấy trong Phượng Sào trên Ngô Đồng Thụ bên cạnh, Kim Phượng Các Các chủ tiến lên trước một bước, trên cao nhìn xuống Giang Nam cùng đám người Tịch Ứng Tình, lạnh lùng nói:

- Tịch Ứng Tình, giao Giang Nam ra đây, giết thân tử ta, phải nợ máu trả bằng máu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 579: Cùng Thiên Hạ Là Địch, Có Gì Không Thể? (1)

Bên cạnh Kim Phượng Các là một ngọn tháp cao, trên tháp giơ lên một cây Hỏa Ma Thiên tràng, Thiên tràng như chuông móc ngược xuống, um tùm trầm trầm, tựa hồ có thể đem thần hồn người hút vào trong Thiên tràng luyện hóa thành tro, Thiên Ma Bảo Chủ đứng ở phía dưới Thiên tràng, diện mục điềm nhiên nói:

- Tịch Ứng Tình, thủ tịch đệ tử Vũ Lạc Đạo Nhân của Thiên Ma Bảo ta hài cốt chưa lạnh, Diêm Chân lại bị Giang Nam làm hại, hôm nay nhiều đồng đạo tới, là vì mở rộng chánh nghĩa, lấy máu hắn, an ủi nhiều đồng đạo chết oan!

Mà ở cách đó không xa, một vòng đại nguyệt chiếu rọi muôn đời, ánh trăng sáng tỏ sinh huy, Bái Nguyệt Giáo Chủ đứng ở dưới ánh trăng, thở dài nói:

- Tịch chưởng giáo, hai nhà chúng ta có sâu xa, vốn tiểu đệ cũng không nên tới tìm sư huynh ngươi phiền toái, bất quá Giang Nam của quý tông sở tác sở vi, thật sự là mất thể thống, đệ tử của ta cũng có thật nhiều người chết ở trong tay của hắn, không xử trí hắn, chỉ sợ tình cảm hai nhà liền tan thành mây khói. Mong rằng sư huynh quyết định!

Long Hổ Tông chưởng giáo thì cỡi một đầu Hắc Hổ, Hắc Hổ kia rõ ràng là một đầu Đại Yêu tu luyện thành Thiên Cung cảnh giới, yêu khí bức người, cười lạnh nói:

- Hắc hắc, Huyền Thiên Thánh Tông cũng xứng làm Chính Đạo? Trước có Lạc Hoa Âm làm xằng làm bậy, sau có Giang Nam lạm sát kẻ vô tội, Tịch Ứng Tình, nếu như Huyền Thiên Thánh Tông ngươi còn muốn đặt chân ở nguyên giới, chẳng những Giang Nam phải giết, Lạc Hoa Âm cũng phải giết, như thế mới có thể bình tức giận trong thiên hạ!

- Chính xác!

Pháp Hoa Tự Quảng Pháp Thiền Sư thản nhiên nói:

- Giang Nam và Lạc Hoa Âm phải giết, Tịch chưởng giáo quản giáo không nghiêm cũng có sai trong người, vì vậy Tịch chưởng giáo còn phải hướng thiên hạ đồng đạo cúi đầu nhận lầm!

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, trong nhiều môn phái ở đây, chỉ có Nam Hải, Tinh Nguyệt Ma Tông, Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông, Thiên Phủ cùng Thái Huyền Thánh Tông là không có phái người tới, những môn phái khác đều phái ra cao thủ, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cũng tới không ít!

Thanh Vân Tông Chưởng Giáo Chí Tôn bị quần ma Thí Thần Cốc giả giết chết, đã tử vong, mà ở Đồ Ma Đại Hội triệu khai, cao tầng Thanh Vân Tông lại bị mấy ma đầu giả phục giết, cường giả cơ hồ tử vong hầu như không còn, suýt nữa liền bị diệt môn. Vì vậy Thanh Vân Tông dần dần từ trong mắt mọi người giảm đi, hôm nay môn phái này đang nghỉ ngơi lấy lại sức, rất nhiều giang hồ đại sự không có tham dự.

Nam Hải vốn là bàng quan mọi sự, chuyên tâm làm ăn, đối với những chuyện khác không thèm tham dự.

Về phần Tinh Nguyệt Ma Tông, Triều Thánh Tông cùng Thiên Phủ, thì bởi vì cùng Huyền Thiên Thánh Tông liên minh hoặc là đệ tử trong môn cùng Giang Nam tình bạn cố tri, không có tham dự trong đó, thậm chí ngay cả một chuyện Thần Khư đuổi giết Giang Nam, cũng không có đệ tử mấy môn phái này.

Thái Huyền Thánh Tông cũng không có phái người tới, hiển nhiên là Thái Hoàng cũng không có ý định vì chuyện tình của Giang Nam mà hưng sư động chúng.

Ở Thần Khư đánh một trận, đệ tử Thái Huyền Thánh Tông trừ đệ tử Kim

Cương Pháp Thiện Tông Pháp Tướng hòa thượng mới vừa nhập vào Thái Huyền Thánh Tông ra, những người khác không có bất kỳ tổn thương, Cận Đông Lưu cũng bình an trở lại Thái Huyền Thánh Tông.

Giang Nam còn chứng kiến Yêu Hoàng, suất lĩnh nhiều Cường giả Thiên Cung của Yêu Thần Tông, mặt không chút thay đổi ngồi ở trên đám mây, cũng không có mở miệng.

Hắn hướng Yêu Hoàng nhìn lại, Yêu Hoàng cũng hướng hắn xem ra, hai người liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt riêng phần mình dịch chuyển khỏi.

- Ta nổ tung Thần Khư, tạc chết rất nhiều người, sở dĩ có thể nhanh như vậy truyền khắp thiên hạ, Yêu Hoàng có công rất lớn!

Trong lòng Giang Nam tức giận, hắn cùng với Yêu Hoàng mâu thuẫn đã đến trình độ không thể điều hòa, vị Yêu Thần Tông Chưởng Giáo Chí Tôn này đối với hắn hận thấu xương, vì nhận được Đậu Suất Thần Hỏa, thậm chí không tiếc tự mình đi vực sâu mai phục, lấy tánh mạng của hắn!

Mà Giang Nam cũng bởi vì Yêu Hoàng muốn giết chết mình đoạt bảo, làm hư đại kế mình đi Trung Thiên thế giới tìm Giang Tuyết tỷ tỷ, trong lòng đối với Yêu Hoàng cũng động sát cơ.

Tịch Ứng Tình đối với lời của mọi người ngoảnh mặt làm ngơ, bay lên pháp đàn, chư vị Thái Thượng Trưởng Lão, trưởng lão đi lên pháp đàn, cùng hắn bao quanh mà ngồi.

Giang Nam thì đứng hầu ở bên cạnh Tịch Ứng Tình.

- Chư vị, trước hết nghe ta một lời!

Huyền Ẩn Đạo Nhân đột nhiên mở miệng, thanh âm truyền đẩy đi ra, trầm giọng nói:

- Chư vị chưởng giáo, đạo huynh, lão hủ bất tài, xin hỏi chư vị, đệ tử thánh tông ta Giang Nam, rốt cuộc phạm phải sai lầm gì, mà các ngươi muốn

giết hắn bằng được?

Minh Hoàng Cung cung chủ điềm nhiên nói:

- Làm sai hì? Nổ bay Thần Khư, tàn sát đệ tử trưởng lão các phái gần hai ngàn người, để cho tinh anh các đại môn phái Thánh Địa ta, chết gần nửa, chỉ một chuyện này, liền đủ để cho hắn chết hơn trăm ngàn lần!

Kim Phượng Các Chủ lạnh lùng nói:

- Giết Phượng Minh Hiên, chính là tội lớn ngập trời, Huyền Ẩn, ngươi còn muốn nói gì nữa?

- Cổ Thần Các Chưởng Giáo Chí Tôn là bị Giang Tử Xuyên giết chết, Thái Huyền Thánh Tông Cận Đông Lưu Cận sư huynh tận mắt nhìn thấy!

Một vị Cổ Thần Các Thái Thượng Trưởng Lão bi phẫn vạn phần nói:

- Chuyện này há có thể giả bộ? Còn có trấn giáo chi bảo của Cổ Thần Các, nếu không phải bị Giang Tử Xuyên nổ tung Thần Khư, há có thể bị hủy? Người này còn xông vào cấm địa Cổ Thần Các ta, đem bảo khố Cổ Thần Các mà tổ tông lưu truyền tới nay cướp sạch không còn, so sánh với đào phần mộ tổ tiên ta còn muốn người người oán trách! Giết chưởng giáo ta, hủy trấn giáo chi bảo, cướp sạch cấm địa bảo khố ta, thù này sâu so sánh với Minh Hải, Cổ Thần Các ta cùng hắn bất cộng đái thiên!

Huyền Ẩn Đạo Nhân sợ hết hồn, quay đầu hướng Giang Nam thấp giọng nói:

- Ngươi còn cướp sạch bảo khố của người ta?

Giang Nam phẫn nộ nói:

- Mượn gió bẻ măng mà thôi, ta cũng không có làm quá phận, chẳng qua là mang đi thi thể mấy vị tiền bối làm người ta tôn kính, miễn cho bị Cổ Thần Các làm bẩn.

Huyền Ẩn Đạo Nhân do dự một chút, nguyên vốn chuẩn bị giải thích, giờ phút này cũng không biết làm như thế nào, Huyền Thanh Đạo Nhân cười nói:

- Sư huynh, ngươi da mặt mỏng, cùng những vô lại này giảng đạo lý chỉ biết bị bọn họ nắm mũi dẫn đi, để ta đánh cho!

Hắn đứng dậy, cười lạnh nói:

- Các vị chưởng giáo, đạo huynh, da mặt các ngươi thật dày! Nếu như đệ tử trưởng lão của các ngươi không phải đi Thần Khư truy sát Giang Nam, há có thể sẽ chết? Vì đuổi theo giết một tiểu bối, thậm chí ngay cả Thái Thượng Trưởng Lão, Chưởng Giáo Chí Tôn cũng xuất động, không khỏi quá không biết xấu hổ đi? Ham bảo vật của Giang Nam, muốn mưu tài sát mệnh, kết quả sát hại tính mệnh không được, ngược lại bị chết thê thảm không nỡ nhìn, bản thân ta cảm thấy bị chết rất tốt, bị chết rất hay, bị chết đại khoái nhân tâm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 580: Cùng Thiên Hạ Là Địch, Có Gì Không Thể? (2)

Hắn lời này vừa ra, nhất thời đút tổ ong vò vẽ, Minh Hoàng Cung Chủ lập tức nhảy ra, đằng đằng sát khí, điềm nhiên nói:

- Thần Khư là nhà ngươi mở ra sao? Minh Hoàng Cung đệ tử ta bất quá là đi Thần Khư lịch lãm, người nào muốn đuổi theo giết Giang Nam đoạt bảo? Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi giết Minh Hoàng Cung đệ tử trưởng lão ta, ngược lại đem nước bẩn khấu trừ ở trên đầu chúng ta, rốt cuộc là cái đạo lý gì?

- Chính xác!

Bái Nguyệt Giáo Chủ đứng dậy, thở dài liên tục nói:

- Huyền Thanh đạo hữu nói lời này có chút mất công chính. Các đại môn phái Thánh Địa ta hàng năm cũng có không ít đệ tử đi Thần Khư lịch lãm, chém giết thiên ma, giúp đỡ chánh nghĩa, chính là bổn phận của chúng ta. Không ngờ đệ tử những môn phái chúng ta này một lòng giúp đỡ chánh nghĩa, kết quả không có chết ở trong tay Thiên Ma, ngược lại bị Giang Tử Xuyên giết chết, chết ở trong tay đồng đạo, không thể không nói là một thảm hoạ nhân gian. Bất quá chánh nghĩa cuối cùng cũng được mở rộng, kính xin mấy vị sư huynh không nên nói sạo, trước đem Giang ma đầu ra chấp pháp!

- Da mặt thật dày, nhẹ nhàng liền đem chuyện đuổi giết một bỏ qua, ngược lại biến thành chúng ta là không tốt, không hổ là Chưởng Giáo Chí Tôn, cũng là nhân vật Lão Hồ Ly!

Trong lòng Huyền Thanh Đạo Nhân thầm bội phục, đột nhiên cười ha ha nói:

- Nếu bàn về chém giết thiên ma, giúp đỡ chánh nghĩa, ai có thể so với Giang Nam? Thần Khư chính là u ác tính của nguyên giới ta, quấy nhiễu

sinh linh nguyên giới ta hai trăm vạn năm, hàng năm đều có ngàn vạn người phàm, sinh linh chết ở trong tay thiên ma Thần Khư, quý phái cũng có không ít đệ tử là chết ở trong tay thiên ma sao?

Hắn lời nói xoay chuyển, cười nói:

- Lần này Giang Nam nổ bay Thần Khư, chém giết hàng tỉ thiên ma, công lớn hơn thiên, công đắp xã tắc, công ở thiên thu muôn đời, tạo phúc hàng tỉ vạn chúng sinh! Chư vị, nếu như các ngươi giết Giang Nam, chính là cùng người trong thiên hạ đối nghịch, chẳng lẽ các ngươi muốn lưng đeo thiên hạ danh nhơ sao ?

Trong lòng Chư vị Chưởng Giáo Chí Tôn cũng rùng mình, thầm nghĩ:

- Đã sớm nghe nói Huyền Thiên Thánh Tông Huyền Thanh Đạo Nhân là một bánh quẩy, da mặt dày đáng sợ, nhiều vô sỉ, hôm nay vừa thấy, da mặt lão nhi này so sánh với trước dày nhiều vài phần!

Giang Nam cũng không khỏi hướng Huyền Thanh Đạo Nhân liên tục đánh giá, trong lòng bội phục vạn phần:

- Da mặt Huyền Thanh sư thúc tổ thật dày, đích xác là thiên hạ nhất tuyệt. Sư tôn ta mặc dù da mặt cũng dày, nhưng mà không giảng đạo lý, chỉ dùng quả đấm nói chuyện phân rõ phải trái, nhưng Huyền Thanh sư thúc tổ miệng đầy đạo lý lớn, da mặt dày đến loại trình độ này, cũng là một loại vô địch.

Long Hoàng đột nhiên cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Huyền Thanh, hôm nay chúng ta không phải là tới giảng đạo lý, mở công lao, cũng không phải muốn xem người nào làm lợi cho thiên hạ thương sinh.

- Hôm nay chúng ta tới, là đến báo thù! Quý tông Giang Nam Giang Tử Xuyên, giết hai đứa con trai của ta, nhiều cao tầng của Vạn Long Sào, thậm chí ngay cả đệ đệ của ta Tổ Nhạc cũng chết ở trong tay hắn, khoản huyết hải thâm cừu này phải báo, phải nợ máu trả bằng máu!

Hắn nói xong đằng đằng sát khí, trong lòng hận ý đối với Giang Nam giống như nước sông thao thao.

- Chính xác!

Thiên Ma Bảo Chủ đứng dậy, điềm nhiên nói:

- Nhiều cao thủ Thiên Ma Bảo ta, tính cả hai đại đệ tử của ta cũng là chết ở trong tay Giang Tử Xuyên, hai người đệ tử kia của ta, là ta khâm định Thiên Ma bảo hạ nhiệm bảo chủ, thừa kế Chưởng Giáo Chí Tôn vị phái ta, hết thảy chết ở trong tay Giang Nam, này thù vô luận như thế nào cũng phải báo!

Kim Phượng Các Chủ hiện đầy nụ cười sương lạnh:

- Con ta Minh Hiên cũng là kế nhiệm chưởng giáo Kim Phượng Các ta, thù sâu như biển, quả quyết không thể bởi vì một lời của ngươi liền nhẹ nhàng bỏ qua!

- Minh Hoàng Cung kế nhiệm chưởng giáo cũng bởi vì Giang Nam mà chết, Giang Nam không chết, công đạo khó tồn tại!

- Long Hổ Tông Thần Tú Đạo Nhân, là kế nhiệm chưởng giáo mà ta điều động, thù này bất cộng đái thiên, hôm nay Tịch chưởng giáo phải cho ta một cái công đạo!

- Huyền Thiên Thánh Tông coi như là cường thịnh trở lại, cũng không có thể nói giết hạ nhiệm viện trưởng của Thiên Phong thư viện ta liền không giải quyết được gì!

Huyền Thanh Đạo Nhân đầu lớn như cái đấu, những môn phái này chết đều là kế nhiệm chưởng giáo, trên thực tế sau khi hắn nhận được tin tức cũng giật mình, chút ít thủ tịch đại đệ tử trên Long Hổ Phong Vân Bảng Long Bảng kia thoáng cái chết một nửa, ý nghĩa có thủ tịch đại đệ tử của mười mấy môn phái bị Giang Nam giết chết, đây cũng là đại thủ bút khó lường, phải biết rằng có thể trở thành thủ tịch đại đệ tử, thường thường là bị tông

môn coi trọng, thành nhân vật kế nhiệm chưởng giáo để bồi dưỡng!

Mặc dù miệng hắn nứt hở liên hoa, nhưng cũng không cách nào giải quyết chuyện này, chỉ đành phải quay đầu nhìn về phía Tịch Ứng Tình.

Tịch Ứng Tình khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Giang Nam cũng là kế nhiệm chưởng giáo của Huyền Thiên Thánh Tông ta.

Long Hoàng lạnh lùng nói:

- Vậy thì thật là tốt, lấy một mạng hắn đền mạng cho nhiều người chúng ta như vậy, nói sau cũng là Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi buôn bán lời.

Tịch Ứng Tình lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Muốn đụng đến kế nhiệm chưởng giáo của thánh tông ta, trước qua cửa ải của Tịch mỗ.

Long Hoàng bỗng nhiên đứng dậy, điềm nhiên nói:

- Họ Tịch, chẳng lẻ ngươi muốn cùng các đại môn phái trong thiên hạ đối nghịch?

Tịch Ứng Tình vươn người đứng dậy, cười ha ha, tự có một loại khí độ phách tuyệt thiên hạ:

- Vì tương lai thánh tông ta, cùng các ngươi đối nghịch, có cái gì không được?

Tịch Ứng Tình lời vừa nói ra, không khí nhất thời trở nên ngưng trọng, Long Hổ Tông chưởng giáo vỗ vỗ Hắc Hổ, cười lạnh nói:

- Khẩu khí thật lớn! Tịch Ứng Tình, lời như thế ngươi cũng nói ra miệng? Bối phận của ngươi vốn là thấp, nếu như dựa theo bối phận, đại đa số mọi

người ở đây là sư thúc của ngươi, ngươi trở thành Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo mới có tư cách cùng chúng ta ngồi ngang hàng, xóa đi thân phận chưởng giáo, ngươi chính là tiểu bối, một tiểu bối cũng dám cùng ta nói chuyện như vậy, sư phó của ngươi chết sớm mới để cho ngươi không có nuôi dạy như vậy sao?

Lời của hắn mặc dù khó nghe, nhưng có một chút cũng không có nói sai, bối phận của Tịch Ứng Tình đúng là nếu so với chưởng giáo của đại đa số môn phái Thánh Địa thấp hơn một bối phận.

Tại chỗ bối phận rất nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn, Cường giả Thiên Cung cũng là cùng ân sư của Tịch Ứng Tình, Huyền U Đạo Nhân một cái bối phận, Tịch Ứng Tình đi lên chưởng giáo vị của Huyền Thiên Thánh Tông, bối phận mới cùng bọn họ ngang bằng.

Chưởng giáo vị, không chỉ là đứng đầu một phái, giống như trước tượng trưng cho một thân phận địa vị cao thượng, ngồi lên chưởng giáo vị, vô luận là bối phận cao thấp, những Chưởng Giáo Chí Tôn khác đều chỉ có thể ngang hàng luận giao, đây là thường thức.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 581: Quét Ngang Các Phái. (1)

Nếu không Chưởng Giáo Chí Tôn phải gọi chưởng giáo những môn phái khác là sư thúc sư tổ, tương đương với môn phái này vô hình trung liền thấp hơn người một đầu, đây là chuyện tình mà Huyền Môn đại phái tuyệt đối không cách nào nhịn được.

Tỷ như Yêu Thần Cung Yêu Hoàng, Tinh Nguyệt Ma Tông Phụ Văn Cung, cũng là nhân vật cùng Tịch Ứng Tình một cái bối phận, so sánh với những Chưởng Giáo Chí Tôn thế hệ trước khác thấp hơn một cái bối phận, nhưng sau khi trở thành đứng đầu một phái, cho dù là Thái Hoàng cũng chỉ có thể cùng bọn họ ngang hàng luận giao.

Long Hổ Tông chưởng giáo giờ phút này kéo ra bối phận, không khác gì cậy già lên mặt, dùng bối phận tới dọa người.

- Đại đạo không có trước sau, người giỏi làm thầy.

Tịch Ứng Tình khẽ mỉm cười, chắp tay nói:

- Chư vị không cần nói nhiều, hôm nay Giang Nam là Tịch mỗ mang đến, Tịch mỗ cũng muốn hoàn hoàn chỉnh chỉnh mang về, nếu như không có chuyện gì khác, Tịch mỗ liền cáo từ!

- Ngươi đi không được!

Nhiều chưởng giáo đại phái, Thánh Địa rối rít gầm lên, khí tức mọi người trán phóng, Thiên Cung nặng nề, Thần Phủ từng cái từng cái di động đột nhiên nhảy ra, di động hiện ở giữa không trung, hơi thở rung chuyển Thương Thiên, thậm chí ngay cả hư không cũng tựa hồ không chịu nổi uy áp của bọn họ, giống như một tấm màn lay động không nghỉ, tựa hồ tùy thời có thể hỏng mất!

Hàng trăm ngàn Thần Phủ, Cường giả Thiên Cung, cùng với nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn bộc phát khí thế, là kinh khủng cở nào, là kinh thiên động địa bực nào?

Loại tràng diện này, chỉ có khi Huyền Đô Thất Bảo Lâm xuất thế, các đại môn phái Thánh Địa nhất tề xuất thủ định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm mới có thể sánh ngang!

Mười vị trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão như Huyền Ẩn Đạo Nhân, Thương Lạc Đạo Nhân hừ lạnh một tiếng, vờn quanh ở chung quanh Tịch Ứng Tình, riêng phần mình đem hơi thở trán phóng, chỉ thấy Tinh Hà phun ra, tiếp theo từng ngọn Thiên Cung ngồi xuống ở trên Tinh Hà, cùng cường giả những môn phái khác chống lại!

- Mười vị Cường giả Thiên Cung?

Đám người Long Hoàng không khỏi lấy làm kinh hãi, theo bọn họ biết, mặc dù Huyền Thiên Thánh Tông cao thủ không ít, nhưng Cường giả Thiên Cung cũng không nhiều, trừ vợ chồng Tịch Ứng Tình cùng Lâm Tá Minh, Lạc Hoa Âm ra, liền chỉ có bốn vị Thái Thượng Trưởng Lão là Cường giả Thiên Cung, người khác tầm thường, không đủ gây sợ.

Không nghĩ tới, phảng phất trong một đêm, Cường giả Thiên Cung của Huyền Thiên Thánh Tông tựa như cỏ sau cơn mưa xông ra, thoáng cái nhiều ra sáu vị Cường giả Thiên Cung!

Cường giả Thiên Cung nhiều ra một vị hai vị, cũng là một đại sự rất giỏi, huống chi thoáng cái nhiều ra sáu vị?

- Huyền Thiên Thánh Tông giấu diếm đủ sâu, bất quá chỉ là mười vị Cường giả Thiên Cung cộng thêm một vị Chưởng Giáo Chí Tôn, liền muốn bình an rời đi nơi đây, tuyệt đối không có khả năng!

Mọi người trong lòng thầm nghĩ.

Sau đó, liền thấy Thiên Cung nặng nề trong lúc đó, lại có một ngọn Thiên

Cung thản nhiên dâng lên, Tinh Đấu lóe lên, Thiên Cung mênh mông, ngay sau đó ở trên Câu Trần Thiên Cung này lại xuất hiện đệ nhị tọa Thiên Cung, Hậu Thổ Thiên Cung, sau đó là đệ tam tọa Trường Sinh Thiên Cung, đệ tứ tọa Thanh Hoa Thiên Cung, đệ ngũ tọa Tử Vi Thiên Cung, đệ lục tọa Huyền Thanh Thiên Cung, đệ thất tọa Ngọc Hoàng Thiên Cung, đệ bát tọa Tử Tiêu Thiên Cung!

Bát trọng Thiên Cung, tọa lạc ở trên bầy cung, nguy nga tráng quan, thoáng cái liền đem khí thế quần hung hết thảy áp chế xuống!

Nhất là đệ bát tọa Thiên Cung xuất hiện, thậm chí có một cổ thần uy nhàn nhạt tràn ngập ra, giống như Tịch Ứng Tình đứng ở trước mặt bọn họ không còn là tu sĩ thần thông quảng đại trong phàm nhân, mà là Thần!

Một vị Thần sống sờ sờ tồn tại ở nhân thế!

Tu luyện tới bát trọng Thiên Cung cảnh giới, mặc dù không phải là Thần, nhưng mà cách thần minh cảnh giới không xa, đủ để ngạo thị cổ kim, có thể nói cùng Thái Hoàng Lão Tổ, Ma La Thập chạy song song!

Tịch Ứng Tình nhìn chung quanh một lần, thản nhiên nói:

- Hôm nay Tịch mỗ muốn mang Giang Nam đi ra ngoài, ai dám ngăn cản ta?

Mọi người không nói một lời, Tịch Ứng Tình mở ra cước bộ, đi thẳng về phía trước, đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân, Thương Lạc Đạo Nhân tùy theo, Giang Nam đi theo bên cạnh Tịch Ứng Tình, hướng bên ngoài Khốn Long Quan từ từ đi tới.

- Cuồng vọng! nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn cùng Cường giả Thiên Cung như vậy, còn lưu không nổi ngươi?

Trong mắt Thiên Ma Bảo Chủ sát cơ thoáng hiện, xuất thủ trước, khe khẽ rung lên Ma Hỏa Thiên Tràng, chỉ thấy Thiên tràng bay lên, càng lúc càng lớn, như một cái túi khổng lồ, móc ngược xuống, đem Thiên Cung nặng nề

gắn vào trong tràng, muốn đem đám người Tịch Ứng Tình hết thảy luyện chết ở dưới uy năng của Thiên tràng!

Hắn vừa động thủ, nhất thời giống như là đốt thùng thuốc súng, Long Hổ Tông chưởng giáo vỗ Hắc Hổ, chỉ thấy đầu Hắc Hổ kia há mồm Hổ Khiếu, phun ra một quyển tranh cuộn, tranh cuộn triển khai, cũng là Long Hổ Tông trấn giáo chi bảo, Long Hổ Âm Dương Đồ, một đồ mở ra, giống như mở ra một cái Âm Dương vũ trụ, uy năng ngập trời trán phóng, bá một tiếng di động hiện ra ở dưới chân đám người Tịch Ứng Tình, nghiễm nhiên là muốn hết thảy thắt cổ bọn họ!

Rầm…

Đỉnh đầu của Thiên Phong thư viện viện trưởng tế lên một quyển sách quý, dài ba trăm trượng, chiều rộng hơn hai trăm trượng, sách cổ rầm rầm phiên động, vô số đạo Thần thông tán phát ra, hướng đám người Tịch Ứng Tình oanh khứ!

Lại có chủ trì Pháp Hoa Tự quát lớn một tiếng, một pho tượng Kim Thân Đại Phật xuất hiện, một chưởng hướng đám người Tịch Ứng Tình đắp hạ!

Nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn nhất tề xuất thủ, lại có vài chục vị Cường giả Thiên Cung ở trong phút chốc động thủ, đem Thiên Cung chi bảo riêng phần mình tế lên, uy năng vô hạn.

Ầm!

Thương Thiên vào giờ khắc này rốt cục không chịu nổi uy năng mênh mông như vậy, ầm ầm sụp đổ, Khốn Long Quan kể từ khi chống đở Ma Tộc xâm lấn tới nay, vẫn là lần đầu gặp phải cường độ đại chiến như thế!

Giờ khắc này, Thái Dương cũng không có quang huy chói mắt như thường ngày, chỉ còn lại có quang cùng sắc của các loại pháp bảo, trấn giáo chi bảo!

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân, Thương Lạc Đạo Nhân không khỏi biến

sắc, cổ chấn động kịch liệt này, đủ để cho Cường giả Thiên Cung như bọn họ chết mấy trăm lần!

Tịch Ứng Tình nhấc chân nặng nề đạp xuống, Long Hổ Âm Dương Đồ bá một tiếng bế hợp, cuốn thành một tranh cuộn, bị mủi chân của hắn điểm một cái, kích bắn quay về, trong lòng Long Hổ Tông chưởng giáo kinh hãi, pháp lực toàn thân xông ra, tứ trọng Thiên Cung chấn động không nghỉ, chuẩn bị đón đở trấn giáo chi bảo nhà mình.

Răng rắc!

Hắn mới vừa chạm đến Long Hổ Âm Dương Đồ, hai cánh tay kịch liệt run rẩy, nhất tề bẻ gảy, Long Hổ Âm Dương Đồ nặng nề đụng vào trong Thiên Cung của hắn, vô số cung điện rối rít sụp đổ.

Cổ họng Long Hổ Tông chưởng giáo ngòn ngọt, nhổ ra ngụm máu tươi, Hắc Hổ hắn ngồi cũng rên rỉ một tiếng, bị áp lực khôn cùng đem thân thể đập vụn nổ tung, chỉ còn lại có một cái đầu, may mắn còn sống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 582: Quét Ngang Các Phái. (2)

Ma Hỏa Thiên Tràng bọc rơi, bị bát trọng Thiên Cung nâng lên, thủy chung không cách nào rơi xuống, bất quá lửa ma trong Thiên tràng phún dũng ra, lửa ma ngập trời rót vào trong Thiên Cung của Tịch Ứng Tình, ý đồ luyện hóa Thiên Cung, lột bỏ tu vi của hắn.

Tịch Ứng Tình giơ tay lên hướng về phía trước phách đi, Ma Hỏa Thiên Tràng kia nhất thời như làm bằng giấy, tính cả lửa ma cũng hướng về phía trước cuồn cuộn nổi lên, ôm lấy Ma Hỏa Thiên Tràng hô một tiếng bay về phía đám người Thiên Ma Bảo Chủ, lửa ma hừng hực, lập tức đốt cháy mọi người Thiên Ma Bảo!

Một tay khác của hắn giơ lên, đón nhận bàn tay kim phật, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, phật thủ kia cao cao bắn lên, thân bất do kỷ bay về phía sau, đem chủ trì Pháp Hoa Tự rối rít áp dưới thân thể, mấy vị cao thủ Pháp Hoa Tự tu vi hơi yếu một ít, lập tức bị ép tới thất khiếu phún huyết!

Thân thể Tịch Ứng Tình lay động, trong Thiên Cung có vô số Thần Thông bộc phát, hoặc quyền hoặc chưởng, giống như trong Thiên Cung ở lại Thần Ma ngàn tay, rối rít hướng những Long Đằng Hổ Dược thứ, hàng vạn hàng nghìn dị thú bay ra, cùng hơn mười trấn giáo chi bảo và mấy chục Thiên Cung chi bảo kịch liệt đối kháng!

Thình thịch thình thịch!

Từng kiện Thiên Cung chi bảo trực tiếp bị hắn phách toái, hơn mười vị Cường giả Thiên Cung trong miệng hộc máu, bay ra ngoài, mà những trấn giáo chi bảo kia uy năng tuy mạnh, nhưng uy lực lại bị Thiên Cung của hắn bộc phát Thần Thông chống đở, để cho đám người Giang Nam ở bên cạnh bình tĩnh giống như mặt kính, không có bất kỳ dư ba đến trên người bọn họ.

Đây chính là oai của cường giả gần Thần, tự mình khiêng hơn hai mươi vị Chưởng Giáo Chí Tôn, đối mặt hơn mười trấn giáo chi bảo, hơn mười vị Cường giả Thiên Cung cùng Thiên Cung chi bảo, như cũ như vào chỗ không người, thế không thể đỡ!

- Tịch Ứng Tình, ngươi tiếp cận thần minh, dám vào trong Huyết Hà đại trận của ta không?

Huyết Ma tông tông chủ phi thân lên, cùng nhiều Huyết Ma tông Thái Thượng Trưởng Lão tiến vào trong Huyết Hà đại trận, cao giọng khiêu chiến nói.

Tịch Ứng Tình hướng Huyết Hà đại trận kia nhìn lại, chỉ thấy vô số trận kỳ xây dựng thành một đại trận, trận pháp sâm nghiêm, bên trong xen lẫn Hỗn Độn, xem không rõ ràng, thỉnh thoảng ở giữa có thể thấy một cái Huyết Hà mênh mông lay động, giống như Nộ Long ở trong trận du tẩu, lúc này cất bước đi vào trong trận, cười nói:

- Có gì không dám?

- Luyện chết hắn!

Huyết Ma Tông Chủ thấy hắn mang theo Giang Nam, đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân vào trận, không khỏi mừng rỡ, lạnh lùng nói.

Đột nhiên, Huyết Hà đại trận dừng vận chuyển, Huyết Hà khô cạn, tiếp theo chỉ nghe khúc khích không ngừng bên tai, một cây trận kỳ đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng trời cao bay đi, trong chớp mắt liền bay vô ảnh vô tung, đại trận này liền bị phá sạch sẽ, không còn sót lại chút gì!

Huyết Ma Tông Chủ vừa sợ vừa giận, lại thấy Tịch Ứng Tình một chưởng bổ tới, vội vàng giơ tay lên ngăn chặn, nhưng ngay sau đó phun ra ngụm máu tươi, thân bất do kỷ bay ra ngoài, đụng trên người mấy vị Huyết Ma tông Thái Thượng Trưởng Lão ở phía sau, đem mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão kia cũng đụng hộc máu, ngã làm một đoàn, chật vật không chịu nổi.

Long Hoàng ở trên long sào, trong mắt tinh quang chớp động, gắt gao nhìn thẳng nhất cử nhất động của Tịch Ứng Tình, đột nhiên ầm ầm đứng dậy, một mặt đại cổ hiện ra, thần uy tràn ngập!

Đây chính là trấn giáo chi bảo của Vạn Long Sào, một thần minh chi bảo, Quỳ Ngưu Thần Cổ!

- Ngang…

Long sào vang lên rồng ngâm du dương, chỉ thấy Long Hoàng cùng chư vị Thiên Cung cấp Thiên Long của Vạn Long Sào nhất tề quát lên, hợp lực tế lên hai cây đại cổ chuy, ầm ầm hướng Quỳ Ngưu Thần Cổ oanh khứ!

Đông….

Cự âm chấn động, vang tận mây xanh thiên ngoại, thậm chí Đạo âm này chấn đến Thương Vân trên không trung bá một tiếng quét ngang không còn, đạo âm này thậm chí vọt tới ngoài không gian, mấy trăm tiểu hành tinh ở thiên ngoại bị Đạo âm đảo qua, liền hóa thành tro bụi!

- Tịch Ứng Tình, ngươi muốn mang người đi, ta để ngươi ngay cả mình cũng giữ không được!

Long Hoàng rống giận, hơn mười vị Thiên Long ngâm nga không dứt, tiếng trống chấn động, Đạo âm hướng đám người Tịch Ứng Tình oanh tới!

Cùng lúc đó, Kim Phượng Các Chủ bồng bềnh bay đi, Ngô Đồng Thụ dưới chân oanh một tiếng nhổ tận gốc, khí lành con tia, ầm ầm hướng Tịch Ứng Tình quét tới.

Ngô Đồng Thụ tồn tại ở thế dài đến hai trăm vạn năm, đã bị vô số Phượng Hoàng của Kim Phượng Các luyện đến tiếp cận thần minh chi bảo, cùng Long Hoàng liên thủ, uy lực mạnh hơn!

Yêu Hoàng cười ha ha, rốt cục cũng vào thời khắc này đứng dậy, hóa thành một đầu Tam Túc Ô Kim khổng lồ, cánh chim mở ra, kim chói, bao

phủ phương viên trăm dặm, ba móng vuốt dò xuống, chụp vào bát trọng Thiên Cung của Tịch Ứng Tình, cùng lúc đó, một cây thần thung do Thái Dương Thần Kim chế tạo thành từ dưới đất ùng ùng dâng lên, hóa thành một ngọn Hồn Thiên Đại Trận, đem đám người Tịch Ứng Tình, Giang Nam hết thảy gắn vào trong trận!

Vạn Long Sào Long Hoàng, Kim Phượng Các Phượng Hoàng cùng Yêu Thần Tông Yêu Hoàng, ba người có thể nói là nhân vật gần với Tịch Ứng Tình, Ma La Thập, thực lực tam đại cường giả, so sánh với nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia cao hơn một bậc, còn có Quỳ Ngưu Thần Cổ, Ngô Đồng Thụ cùng Hồn Thiên Đại Trận, uy lực so sánh với nhiều chưởng giáo, Cường giả Thiên Cung khác liên thủ còn muốn hung mãnh, thế không thể đỡ!

Ba người xuất thủ, tam bảo xuất hiện, trong thiên địa nhất thời xông ra một cổ khí tức vô cùng bị đè nén, tựa như ba động hủy diệt, để cho Khốn Long Quan chấn động không nghỉ, Cổ Thành này tựa hồ cũng muốn ở dưới uy áp của ba vị cường giả này hỏng mất!

Hồn Thiên Đại Trận dâng lên, liền có vạn thú chạy chồm, tất cả thôn thiên cự thú hướng đám người Tịch Ứng Tình đánh tới, mà Phượng Hoàng thì từ bên trên mà đến, Ngô Đồng Thụ bá một tiếng chà đập, đem Thiên Cung trên đỉnh đầu Tịch Ứng Tình đẩy ra mọi nơi, Tinh Hà cũng bị đập nổ tung!

Thiên Cung nặng nề cùng Tinh Hà bị đẩy ra, Ngô Đồng Thụ này ở sau một khắc sẽ chà đến đỉnh đầu đám người Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình có lẽ vô ngại, nhưng mà Giang Nam, Huyền Ẩn Đạo Nhân sẽ không chịu nổi Ngô Đồng Thụ này đập xuống, nhất định sẽ bị đánh chết tại chỗ!

Đúng vào lúc này, trong một ngọn Thiên Cung đột nhiên có một vòng trăng tròn bay lên không, trong trăng tròn có một buội Nguyệt Quế Thụ bay ra, đón lấy Ngô Đồng Thụ đập tới!

Hai gốc Thần thụ khí lành ngàn tia, mỗi một tia khí lành đều dài hơn ngàn trượng. Mặc dù không bao la hùng vĩ như những pháp bảo kia, nhưng càng thêm huyến lệ, càng thêm nguy hiểm, chỉ sợ Thiên Cung nhất trọng nhị trọng

cường giả, bị những thứ khí lành kia chà tới, sẽ bị thương nặng, quấn quanh đến trên người, sẽ bị cắn nát!

Nguyệt Quế Thần Thụ đở Ngô Đồng Thụ, tùy ý Phượng Hoàng thúc dục như thế nào, đều không thể công phá Nguyệt Quế Thụ phòng ngự, không thương tổn được đám người Giang Nam chút nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 583: Đập Hắn Một Đập

Mà vào lúc này, trong tay Tịch Ứng Tình có một quyển tranh cuộn triển khai, thường thường trải ở dưới chân, đem cả Hồn Thiên Đại Trận bọc lên. Cuốn trận đồ này quay chuyển, chỉ thấy Thiên Sơn Vạn Thủy, biển rộng đại dương, nhật nguyệt lệ thiên trong đồ, hết thảy đổi chiều đổ xuống, đem tất cả thôn thiên cự thú cắn nát, cùng Hồn Thiên Đại Trận cứng rắn chống đở, ngăn trở uy năng của Hồn Thiên Đại Trận.

Quỳ Ngưu Thần Cổ chấn động không dứt, ở trong tay Long Hoàng cùng Long Tộc cường giả, uy lực cái thần minh chi bảo này cũng không thể hoàn toàn phát huy, nhưng so sánh với Hồn Thiên Đại Trận, Ngô Đồng Thụ lại không chỗ thua kém, hơn nữa càng thêm khó có thể đề phòng!

Âm ba vốn là làm người ta khó lòng phòng bị, nhất là Quỳ Ngưu Thần Cổ chính là thần minh chi bảo, uy năng thông thiên, lực phá hoại thậm chí vượt xa mấy kiện pháp bảo khác.

Tiếc rằng tu vi của Long Hoàng so sánh với Phượng Hoàng cùng Yêu Hoàng muốn yếu hơn một bậc, không cách nào phát huy ra uy năng của Quỳ Ngưu Thần Cổ.

- Uy lực của Quỳ Ngưu Thần Cổ chính xác rất cao, chẳng qua là Long Hoàng ngươi quá yếu.

Tịch Ứng Tình vung tay áo một quyển, chỉ thấy Đạo văn của hắn xông ra, hóa thành một mặt đại cổ, cùng Quỳ Ngưu Thần Cổ giống nhau như đúc, rõ ràng là đem Quỳ Ngưu Thần Cổ bắt chước đi ra ngoài!

Đạo văn của hắn thậm chí bắt đầu có khuynh hướng biến hóa thành đạo tắc, xây dựng thành Quỳ Ngưu Thần Cổ chỉ là một loại Thần Thông ngẫu hứng mà đến, đại cổ chấn động, thùng thùng rung trời, cùng tiếng trống mà

đám người Long Hoàng thôi phát Quỳ Ngưu Thần Cổ đụng vào nhau.

Rầm rầm rầm!

Tiếng nổ không dứt, Khốn Long Quan phía dưới không cách nào thừa nhận hai mặt đại cổ oanh kích, vô số phòng ốc sụp đổ, đại địa rạn nứt, mảnh thổ địa này bị máu tươi của tu sĩ nguyên giới và Ma Tộc cường giả đúc luyện, vốn là cứng rắn vô cùng, nhưng lại không cách nào thừa nhận hai đại cao thủ oanh kích!

Cũng may Khốn Long Quan bên trong cũng không có người phàm phồn diễn sinh sống, nếu không như vậy cường đại ba động, tất nhiên sẽ tạo thành vô số người chết thảm kết quả!

Phượng Hoàng đột nhiên buông Ngô Đồng Thụ trong tay, phát ra một tiếng phượng minh, lắc mình cắt vào Thiên Cung nặng nề, hai thủ chưởng trắng noãn trên dưới tung bay, giống như ấu Phượng trên dưới phiên bay, hướng Tịch Ứng Tình giết tới.

Nữ nhân này mặc dù là đứng đầu Kim Phượng Các, nhưng trời sanh tính cay cú cậy mạnh, tính toán cùng Tịch Ứng Tình gần người đánh giết, quả nhiên là bậc cân quắc không thua đấng mày râu!

Nàng chưa gần người, liền thấy năm ngón tay của Tịch Ứng Tình mở ra, hóa thành năm tòa kiếm sơn, đem nàng vây quanh trong đó, đương nhiên đó là Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của Lạc Hoa Âm.

Đại Ngũ Hành Kiếm Khí ở trong tay Tịch Ứng Tình quả thực cùng Lạc Hoa Âm giống nhau, xuất thần nhập hóa, hơn nữa tu vi hắn vô cùng sâu đậm, uy lực so sánh với Lạc Hoa Âm mạnh hơn rất nhiều, trong chớp mắt liền đem Phượng Hoàng gắn vào trong kiếm trận.

Tịch Ứng Tình hiển nhiên cũng không có hướng Lạc Hoa Âm học qua Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, nhưng mà hắn tuyệt đỉnh thông minh, bất kỳ Thần Thông nào một mắt nhìn đi, liền thông hiểu thấu triệt, đem Thần Thông kia

rõ như lòng bàn tay, tài tình nghịch thiên.

Yêu Hoàng đột nhiên lệ tiếu, thân hóa Tam Túc Ô Kim đánh tới, tu vi của hắn so sánh với Phượng Hoàng cao hơn, tu thành Thiên Cung thất trọng, hơn nữa trong cơ thể Yêu Hoàng có thần huyết, trời sanh mạnh mẻ vô cùng.

Hơn nữa tốc độ của Tam Túc Ô Kim cực nhanh, thân hình Yêu Hoàng chợt lóe liền đến đỉnh đầu của Tịch Ứng Tình, giơ vuốt bắt xuống.

Tịch Ứng Tình ứng phó không kịp, giơ tay lên ngăn chặn, chỉ nghe xuy một tiếng, cánh tay bị Yêu Hoàng bắt ra một khối lớn huyết nhục, máu tươi lâm ly, Yêu Hoàng đắc thủ, trong lòng không khỏi mừng rỡ, thăm dò liền hướng đỉnh đầu của Tịch Ứng Tình mổ đi, muốn đem sọ não hắn mở ra!

Cùng lúc đó, Long Hoàng ầm ầm từ trên long sào đứng dậy, sải bước, một quyền liền hướng bộ ngực của Tịch Ứng Tình oanh tới, đồng thời đỉnh đầu có nhiều Đạo văn nâng Quỳ Ngưu Thần Cổ, mà sau Thần cổ, mấy đầu Thiên Long liều mạng nổi trống, tiếng trống chấn động!

Yêu Hoàng hiểm hiểm liền muốn mổ trúng đỉnh đầu của Tịch Ứng Tình, chỉ thấy một ngón tay điểm tới, ngay giữa mi tâm của hắn, đem đầu của hắn xuyên thủng.

Yêu Hoàng kêu to, vội vàng giương cánh bay cao, né tránh một kích phải chết này, chỉ thấy huyết nhục ở dưới trảo của hắn bóc ra, trở lại tới trên cánh tay Tịch Ứng Tình, trong chớp mắt liền khôi phục như lúc ban đầu, ngay cả một giọt máu tươi cũng không có lưu thất.

- Yêu Hoàng, thì ra bên trong cơ thể ngươi có máu huyết của Kim Ô Yêu Thần, khó trách tốc độ tu vi tiến bộ nhanh như vậy, thế cho nên hư mất Đạo Tâm của ngươi?

Tịch Ứng Tình phất tay áo đem Long Hoàng đẩy lui, giơ lên ngón giữa tay trái, chỉ thấy trên đầu ngón tay giữa còn lưu lại một giọt máu tươi, đương nhiên đó là máu của Yêu Hoàng, giọt máu tươi kia biến hóa không ngừng,

muốn hóa thành Tam Túc Ô Kim bay trở về trong cơ thể Yêu Hoàng, nhưng thủy chung không cách nào thoát khỏi ngón tay của Tịch Ứng Tình.

- Nói vậy cho ngươi thần huyết Kim Ô Yêu Thần, chính là tồn tại trong Kim Ô chi noãn trên Thái Dương sao?

Tịch Ứng Tình nhẹ nhàng run ngón tay lên, giọt thần huyết này nhất thời bị chấn nát bấy.

Thình thịch thình thịch!

Phượng Hoàng xông phá Đại Ngũ Hành Kiếm Trận, thân hóa một đầu thư Phượng Hoàng, chồm hỗm ở trên năm tòa kiếm sơn, đằng đằng sát khí, mà vào lúc này, Yêu Hoàng cùng Long Hoàng phất cờ nổi trống, gào thét vọt tới.

Tam đại cường giả quay chung quanh Tịch Ứng Tình luân phiên chém giết, các loại Thần Thông rơi xuống, uy năng kinh thiên động địa, Chưởng Giáo Chí Tôn những môn phái khác khi rãnh rỗi cũng nhúng tay, nổi lên một kích mạnh nhất, oanh hướng Tịch Ứng Tình.

Trận ác chiến này, rốt cục để cho Tịch Ứng Tình ở trước mắt người đời triển lộ ra chiến lực gần Thần, hắn ở trong vây công nặng nề, như lửng thững trong sân vắng.

Chỗ cường đại của hắn là không bám vào một khuôn mẫu, Thần Thông thiên biến vạn hóa, thậm chí ngay cả trấn giáo chi bảo của những môn phái khác, bị hắn xem một lần, cũng có thể lập tức diễn biến ra một loại Thần Thông thi triển, uy năng cực mạnh.

Đối mặt nhân vật tuyệt thế như vậy, trong lòng mọi người chỉ có sợ hãi, không khỏi nhớ tới Thái Hoàng Lão Tổ đã từng đối với Tịch Ứng Tình phê bình.

Đương thời có hy vọng trở thành thần nhân nhất!

Hiện tại Tịch Ứng Tình, cơ hồ là tồn tại giống Thần, càng cùng hắn chiến đấu, liền càng có thể cảm giác được hắn kinh khủng!

Bất quá, hiện tại Tịch Ứng Tình cũng bị bọn họ vây khốn, mà dưới mắt là thời cơ diệt trừ vị tồn tại này tốt nhất, nếu có thể diệt trừ một vị cường giả như vậy, đám người Giang Nam là có thể tùy ý bọn họ đắn đo, thần vật luyện hóa Ngũ Sắc Kim cũng sẽ rơi vào tay bọn họ!

Ở dưới Tịch Ứng Tình che chở, chúng Cường giả Thiên Cung Huyền Ẩn Đạo Nhân, Thương Lạc Đạo Nhân, cũng có thể cảm giác được hung hiểm, thậm chí bọn họ có thể nhìn ra được Tịch Ứng Tình xa không giống hắn biểu hiện nhẹ nhàng như vậy, trong lòng không khỏi khẩn trương, lúc này liền muốn xuất thủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 584: Nhậm Hiệp Hát Vang

- Mấy vị sư bá chậm!

Giang Nam vội vàng ngăn đám người Huyền Ẩn, trầm giọng nói:

- Không ra chín trăm bước nữa, đám người Yêu Hoàng nhất định thua không cần nghĩ.

- Làm sao ngươi biết?

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân không khỏi buồn bực vạn phần, cường giả loại này giao phong, cho dù là bọn họ cũng nhất thời trong chốc lát không cách nào nhìn ra ai mạnh ai yếu, càng không cách nào phân biệt ra người nào có thể thắng. Nhưng hết lần này tới lần khác Giang Nam lại nói ra Tịch Ứng Tình tất thắng, hơn nữa còn nói ra thời gian, này liền để cho bọn họ cực kỳ kinh ngạc.

Giang Nam khẽ mỉm cười, chỉ vào dưới chân nói:

- Bởi vì Hồn Thiên Đại Trận, chỉ có chín trăm thần thung.

Đám người Huyền Ẩn vội vàng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Tịch Ứng Tình mỗi một bước rơi xuống, cũng vừa vặn dẫm một cây thần thung trên trận đồ phía dưới, mà thần thung kia bị hắn dậm một cước, liền lúc vào trong đất, không thấy dấu vết

Trong lòng bọn họ nhất thời chợt hiểu ra, chín trăm thần thung tạo thành Hồn Thiên Đại Trận, mà Tịch Ứng Tình giẫm ra chín trăm bước, là có thể phá trọn Hồn Thiên Đại Trận không còn một mống!

- Tiểu tử này nhãn lực đúng là không giống tầm thường, chưởng giáo chọn hắn làm kế nhiệm chưởng giáo thánh tông, quả thật là có đạo lý!

Đám người Huyền Ẩn không khỏi tâm phục khẩu phục.

Thái Huyền Thánh Tông, trên Tông Chủ Phong, dưới Thần đỉnh, một mặt gương sáng dằng dặc, trong kính hiện ra từng màn cảnh tượng, chính là một cuộc đại chiến ở Khốn Long Quan.

Nhiều Cường giả Thiên Cung của Thái Huyền Thánh Tông tụ tập một đường, thấy Khốn Long Quan đánh một trận, sắc mặt không khỏi kịch biến, thật lâu không nói.

Mà Thái Hoàng Lão Tổ cũng ngồi ở trước gương sáng xem chiến, nhìn chiến đấu trong kính, mặt không chút thay đổi nói:

- Tịch Ứng Tình sắp phá trận, không người nào có thể cản.

Đột nhiên Cận Đông Lưu khom người nói:

- Sư tôn, Tịch Ứng Tình quá kiêu ngạo, nếu trận chiến này hắn thoát khốn, thế tất danh tiếng vô lượng, chỉ sợ uy danh còn ở trên sư tôn, chi bằng áp hắn xuống. Nếu không các đại môn phái, Thánh Địa sẽ dùng hắn, mà không biết có Thái Huyền Thánh Tông ta.

Thái Hoàng Lão Tổ gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Vũ Thông sư đệ, ngươi mang theo Thần đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông ta đi Khốn Long Quan, dùng thần đỉnh đập hắn một đập, để cho Tịch Ứng Tình biết thiên cao địa nghĩa, không thể quá hung hăng ngang ngược .

Một vị lão giả lông mày bạc trắng đứng dậy, do dự nói:

- Lão tổ, ta chỉ là Thiên Cung ngũ trọng, tuy có Thần đỉnh, nhưng cùng Tịch Ứng Tình vẫn còn xê xích khá xa, chỉ sở đập không đả thương hắn.

- Không việc gì.

Thái Hoàng nhẹ nhàng phất tay, chỉ thấy Thần đỉnh càng ngày càng nhỏ, có chu vi một trượng, mỉm cười nói:

- Tuy là ngươi xuất thủ, nhưng trong đỉnh có pháp lực của ta chống đở. Ta không phải là muốn đè chết Tịch Ứng Tình, mà là muốn kinh sợ quần hùng thiên hạ, để cho bọn họ biết ai mới là đương thời đệ nhất nhân, cũng muốn để cho Tịch Ứng Tình tâm e sợ.

Vũ Thông Đạo Nhân nghe Thái Hoàng Lão Tổ nói như thế, lúc này mới yên tâm, nhận lấy Thần đỉnh, phiêu nhiên đứng dậy hướng Khốn Long Quan bay đi.

Tốc độ của hắn cực nhanh, cũng không lâu lắm liền cách Khốn Long Quan vạn dặm xa, đột nhiên chỉ thấy phía trước ánh sao rực rỡ, lực lượng vô cùng của ngôi sao từ trên trời giáng xuống, hóa thành vô số viên tinh thần, tạo thành Tinh Hà, phảng phất quần tinh rơi vào phàm trần chói mắt.

Trong tinh hà, một chiếc thuyền lớn xa xa chạy tới, đem quần tinh làm thành Thủy, trôi lơ lửng ở trên Tinh Hà.

- Vũ Thông đạo huynh đây là muốn đến nơi nào?

Trên thuyền lớn, một trung niên nam tử đứng ở đầu thuyền, ống tay áo bồng bềnh, tay phiết chòm râu, rất là tuấn lãng, cao giọng cười hỏi.

- Tinh Nguyệt Ma Tông chưởng giáo Phụ Văn Cung!

Vũ Thông Đạo Nhân lập tức nhận ra người nọ trên mũi thuyền, trong lòng lẫm nhiên, hắn cũng biết Tinh Nguyệt Ma Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông quan hệ không tệ, hai đại phái cấu kết với nhau làm việc xấu, ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Nguyên lai là Phụ chưởng giáo, tiểu đệ rỗi rãnh tới dạo chơi, cũng không có chuyện gì khác.

- Đạo huynh vô sự, không bằng đến trên thuyền ta, cùng tiểu đệ uống trà đàm đạo.

Phụ Văn Cung cười híp mắt muốn mời nói:

- Tiểu đệ từ chỗ Ma La sư thúc mượn tới một bảo vật, kính xin đạo hữu giám định và thưởng thức một chút.

- Phụ Văn Cung muốn chết, rõ ràng là muốn ngăn đường đi của ta, ngăn cản ta đi đập Tịch Ứng Tình một đập.

Trong mắt Vũ Thông Đạo Nhân hiện lên một đạo sát cơ, cất bước hướng chiếc thuyền lớn kia đi tới, thầm nghĩ:

- Hắn muốn hư chuyện tốt của ta, cũng không có dễ dàng như vậy, Thần đỉnh của ta mặc dù chưa chắc có thể đè chết Tịch Ứng Tình, nhưng đè chết hỗn đãn này còn dư dả!

Hắn đi tới trên thuyền, chỉ thấy Phụ Văn Cung không có chút phòng bị nào, đang muốn hạ thủ, đột nhiên Phụ Văn Cung lấy ra một thanh đại chùy khổng lồ năm màu, đưa đến trước mặt của hắn, ha hả cười nói:

- Đạo huynh mời nhìn, đây là bảo bối mà Ma La sư thúc cho ta mượn.

Vũ Thông Đạo Nhân thấy thanh đại chùy này, lòng không khỏi giật mình, khóe miệng run lên hỏi:

- Xin hỏi Phụ chưởng giáo, cái thanh đại chùy này, chẳng lẻ chính là Ma La tiền bối dùng Ngũ Sắc Kim luyện thành pháp bảo?

- Chính phải.

Phụ Văn Cung cười đến càng thêm vui vẻ nói:

- Sư thúc ta đã từng lấy bảo vật này cùng Thái Hoàng Lão Tổ của quý phái hai lần đại chiến, chỉ tiếc liên tục hai lần thua ở trong tay Thái Hoàng. Lão nhân gia ông ta rất muốn dùng thanh chuy này, đụng vào Thái Hoàng Thần đỉnh.

Vũ Thông Đạo Nhân mí mắt trực nhảy, Ma La Thập mới vừa luyện thành

thanh đại chùy này, liền vui sướng đi đến khiêu chiến Thái Hoàng Lão Tổ, trận đại chiến đó hắn tận mắt nhìn thấy, biết rõ chỗ lợi hại của thanh đại chùy này, lúc ấy mặc dù Ma La Thập bị thua, nhưng ỷ vào thanh đại chùy này chạy trốn, cũng không có bị Thái Hoàng bắt, thầm nghĩ:

- Nếu động thủ, Thần đỉnh có thể áp chế đại chùy một bậc, nhưng mà tu vi của ta không bằng Phụ Văn Cung, chỉ sợ khó có thể thắng hắn. . .

Phụ Văn Cung đem đại chùy kẹp ở dưới nách, lôi kéo hắn mạnh mẽ ngồi xuống, ha hả cười nói:

- Đạo huynh, chúng ta khó được gặp nhau, nói những chuyện này làm cái gì, mọi người uống rượu vui vẻ!

Vũ Thông Đạo Nhân vội vàng đứng dậy, cười nói:

- Phụ chưởng giáo, ta còn có việc. . .

Phụ Văn Cung quơ lấy đại chùy, không vui nói:

- Mới vừa rồi đạo huynh nói vô sự nhàn du, hôm nay ngược lại nói có việc, chẳng lẽ thấy Phụ mỗ là người trong ma đạo, không xứng cùng với ngươi uống rượu sao ? Nếu như ngươi để mắt Phụ mỗ, liền ngồi xuống uống rượu, nếu đứng dậy đi, Phụ mỗ liền cùng ngươi liều mạng, ngươi cho ta một đỉnh, ta đập ngươi một búa, xem một chút sọ não người nào cứng rắn!

Trong lòng Vũ Thông Đạo Nhân thầm kêu xui xẻo, chỉ đành phải ngồi xuống.

Phụ Văn Cung rót rượu cho hắn, cười nói:

- Đây là ta từ Nam Hải tốn hao trọng kim mua rượu ngon, tên là Thần Tiên Túy, nghe nói một ngụm rượu liền có thể say thần tiên và một con lừa. Rượu này ta trân quý mấy thập niên, không phải là bạn tốt ta còn không nỡ lấy ra rượu ngon bực này. Đến, đạo huynh, ta mời ngươi một chén.

- Say thần tiên cùng một con lừa? Đây là nói hắn là thần tiên, mà ta là một con lừa sao?

Vũ Thông Đạo Nhân vội vàng cười nói:

- Ta tửu lượng mỏng, vẫn là lấy trà thay rượu a.

Sắc mặt Phụ Văn Cung biến hóa, một tay cầm chén rượu, một tay bắt được đại chùy, cười lạnh nói:

- Tình cảm mỏng thì nhấp môi, tình cảm sâu uống một ngụm. Nếu Đạo huynh không uống chén rượu này, chính là xem thường Phụ mỗ, Phụ mỗ liền cùng ngươi liều mạng, xem sọ não người nào cứng rắn!

- Lưu manh này. . .

Vẻ mặt Vũ Thông Đạo Nhân đau khổ, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, cười nói:

- Rượu ngon! Rượu ngon! Ta muốn say. . .

Phụ Văn Cung cười nói:

- Tuy nói rượu này một chén liền say con lừa, nhưng tu vi đạo huynh sâu nhiều, nào có đạo lý một chén rượu sẽ say?

Đông!

Vũ Thông Đạo Nhân ngửa mặt bất tỉnh, miệng đầy mùi rượu truyền đến.

Phụ Văn Cung ha ha cười một tiếng, liếc liếc về phía Thần đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông, mắt lộ ra một tia tham lam, chỉ thấy miệng Thần đỉnh kia như cũ bị Vũ Thông Đạo Nhân nắm trong tay, không có buông ra.

Hắn không khỏi lấy tay, muốn bắt miệng Thần đỉnh này, do dự một chút, nhưng liền ngừng lại, tùy ý thuyền lớn ở trong Tinh Hà du lịch, hai tay thu vào tay áo, ngẩn đầu nhìn trời hát:

- Thiếu niên hỉ nhậm hiệp, thấy mùi rượu đã nuốt, một ngụm say hết ngày, nói gì tới đại đạo?

- . . . Bạc lò rực thú thán, hồ thỏ lộn xộn pháo phần. Hạo ca lay không vân, chí khí đứng hàng Đế hôn. . .

Thuyền lớn dằng dặc, dọc theo Tinh Hà hướng nơi xa bay đi.

Vũ Thông Đạo Nhân len lén mở mắt, âm thầm lo lắng:

- Phụ Văn Cung này cũng cơ trí, ta vốn giả say dẫn hắn gần người, lợi dụng Thần đỉnh trấn giết, không nghĩ tới lão tặc này lại không mắc mưu. Hôm nay ta giả say, thật không có thể lập tức tỉnh lại. . .

Bên trong Khốn Long Quan, ánh mắt Giang Nam lấp lánh, nhìn thẳng chân của Tịch Ứng Tình, đột nhiên vui vẻ nói:

- Thần thung thứ chín trăm.

Ầm!

Hồn Thiên Đại Trận đột nhiên hoàn toàn ách hỏa, không còn có uy năng, bức họa dưới chân Tịch Ứng Tình đột nhiên thu hồi, lần nữa triển khai, chạm mặt liền lớn, đem Phượng Hoàng là Thiên Cung lục trọng đỉnh phong cường giả bá một tiếng thu vào trong trận đồ.

Vừa gặp Long Hoàng công tới, Quỳ Ngưu Thần Cổ chấn động không dứt, đầu Lão Long này thấy Phượng Hoàng bị vây trong bức họa, biết tình hình không ổn, lập tức hiện ra chân thân, thân thể Thiên Long dài đến hơn mười dặm, biến mất ở trong hư không, mở cái miệng rộng hướng Tịch Ứng Tình nuốt đi!

Tịch Ứng Tình một chưởng đánh ra, đầu Thiên Long này miệng đầy cương răng hết thảy nứt vỡ, trong miệng Long Huyết không ngừng xông ra, thân thể cũng bị đánh cho cuồn cuộn nổi lên, đau rống liên tục .

Tịch Ứng Tình tái khởi một chưởng, khắc ở trên Quỳ Ngưu Thần Cổ, tiếng trống rung trời, đem mấy vị Cường giả Thiên Cung của Vạn Long Sào chấn đến cốt đứt gân gãy, trong miệng phún huyết bay ra ngoài.

Yêu Hoàng bay tới, ba chân chộp xuống, hướng Tịch Ứng Tình chộp tới, còn chưa rơi xuống, liền thấy Tịch Ứng Tình một chưởng thường thường chém tới, boong boong hai tiếng, sinh sôi chặt đứt hai cái hân của hắn.

Yêu Hoàng bị đau, vỗ cánh liền đi, chỉ nghe dưới đất oanh ùng ùng rung động, một cây thần thung do Thái Dương Thần Kim chế tạo thành rầm rầm bay lên, bọc vị Yêu Thần Cung chưởng giáo này phá vỡ hư không bỏ chạy.

Lúc này, một bàn tay thăm dò, bàn tay che trời, hướng một cây thần kia thung chộp tới, tịch thu trên dưới một trăm cây, sinh sôi giật trở lại.

- Yêu Hoàng, lần trước ngươi đánh lén thánh tông ta, vẫn nên lưu lại chút ít lợi tức.

Tịch Ứng Tình thu trên dưới một trăm cây thần thung, cười nói.

Yêu Hoàng muộn hanh nhất thanh, không dám quá nhiều dây dưa, phá vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Long Hoàng cũng xem thời cơ không ổn, sợ Tịch Ứng Tình tìm hắn tính sổ, lúc này há mồm khẽ hấp, nhiều Long Tộc cường giả rối rít bay vào trong miệng hắn, bị Cự Long này ngậm lấy, nâng lên Quỳ Ngưu Thần Cổ liền viễn độn bay đi.

Cùng lúc đó, Phượng Hoàng rốt cục phá vỡ bức họa, đang muốn hướng Tịch Ứng Tình giết tới, đột nhiên thấy Long Hoàng cùng Yêu Hoàng thua chạy, trong lòng không khỏi kinh hãi, vội vàng triệu hồi Ngô Đồng Thụ, bứt ra trở lui.

Bá…

Tịch Ứng Tình cầm Nguyệt Quế Thần Thụ trong tay đập xuống, Phượng

Hoàng vội vàng tế Ngô Đồng Thụ lên ngăn chặn, chỉ nghe răng rắc răng rắc mấy tiếng, Kim Phượng Các chí bảo, Ngô Đồng Thụ bị đập đứt mấy cành cây thô to nhất, Phượng Hoàng cũng cảm thấy có một cổ lực lượng không thể kháng cự đánh tới, bị ném lăn lộn mấy vòng, lúc này hai cánh rung lên, gào thét bay đi.

Các chưởng giáo, cường giả phái khác vốn đang vây công Tịch Ứng Tình, nhìn thấy trong ngắn ngủn chốc lát công phu, Long Hoàng, Phượng Hoàng cùng Yêu Hoàng tam đại cường giả này liền riêng phần mình bị thương trốn đi, trong lòng không khỏi hoảng sợ, không biết nên tiếp tục tiến công hay bỏ chạy trối chết.

Thực lực ba người Long Hoàng, Phượng Hoàng cùng Yêu Hoàng này là bọn hắn quá rõ ràng, có thể nói là tuyệt đỉnh cường giả có thể đếm được trên đầu ngón tay đương thời, nhưng ba người này cũng bị thương bỏ chạy, nếu như những môn phái khác ở lại đánh, chỉ sợ sẽ đến phiên bọn họ xui xẻo.

- Chư vị đừng lo, Tịch mỗ cũng không phải là người không giảng đạo lý.

Tịch Ứng Tình thu mấy thân cành của Ngô Đồng Thụ, nhìn chung quanh một lần, vẻ mặt đám đông thu hết vào mắt, mỉm cười nói:

- Bất quá chư vị muốn giết chưởng giáo tương lai của thánh tông ta, lại hướng ta động thủ, ý đồ ngay cả ta cũng giết, này cũng có chút nói không được. Nếu ta không hoàn thủ, chính là rơi xuống uy danh của Huyền Thiên Thánh Tông ta.

Hô…

Nguyệt Quế Thần Thụ trong tay của hắn đột nhiên ngang trời đảo qua, hướng bốn phương tám hướng quét tới, Thiên Ma Bảo Chủ, Minh Hoàng Cung chưởng giáo, Bái Nguyệt Giáo Chủ, Pháp Hoa Tự chủ trì và nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn, rối rít tế lên pháp bảo cùng trấn giáo chi bảo riêng phần mình ngăn cản, lạnh lùng nói:

- Tịch Ứng Tình, chúng ta đã nhận thua, chẳng lẽ ngươi còn muốn đuổi tận giết tuyệt sao ?

- Huyền Thiên Thánh Tông ta chính là danh môn chính phái, người trong chính đạo, tự nhiên sẽ không làm ra chuyện tình đuổi tận giết tuyệt.

Tịch Ứng Tình khẽ mỉm cười, Nguyệt Quế Thần Thụ đem chư vị Chưởng Giáo Chí Tôn hết thảy quét bay, chấn đến không ngừng hộc máu, nhẹ giọng nói:

- Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, mặt mũi Huyền Thiên Thánh Tông ta vẫn còn phải đòi lại! Đây là một giáo huấn nho nhỏ, nếu là lần sau...

Hắn phất tay áo hướng ra ngoài Khốn Long Quan bay đi, lạnh nhạt nói:

- Chư vị, còn có ai muốn ngăn trở chúng ta rời đi sao?

Mọi người chật vật không chịu nổi, rối rít bò dậy, trơ mắt nhìn hắn cùng với đám người Giang Nam đi ra Khốn Long Quan, cũng không có người dám ngăn trở nữa.

Ra ngoài quan, Giang Nam không khỏi bật cười nói:

- Thiên hạ anh hùng, hai ba người đã nhiều, thiên hạ cẩu hùng, một đoàn cũng ít!

Đám người Thiên Ma Bảo Chủ vừa thẹn vừa giận, nhưng lại không thể làm gì, trong lòng chỉ cảm thấy thật sâu bất đắc dĩ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 585: Áp Lực Trước Đó Chưa Từng Có

- Năm đó Thái Hoàng quét ngang thiên hạ, cũng không gì hơn cái này! Tịch Ứng Tình, đã đạt tới đỉnh phong tu sĩ, thủ đoạn thông Thần, chỉ có Thái Hoàng Lão Tổ, mới có thể áp hắn một đầu. Chẳng qua là, vì sao lần này Thái Hoàng Lão Tổ không có xuất thủ, ngược lại tùy ý hắn lớn lối. . .

Cách Khốn Long Quan mấy vạn dặm, Phụ Văn Cung đột nhiên cười nói:

- Vũ Thông đạo huynh, nên tỉnh đi, tiểu đệ còn có chuyện quan trọng trong người, thứ cho không phụng bồi !

Vũ Thông Đạo Nhân đánh ngáp, đứng dậy cười nói:

- Rượu ngon! Chỉ là tửu lực của ta quá kém, quấy rầy tửu hứng của Phụ chưởng giáo, cáo từ, cáo từ!

Hắn gào thét bay ra chiếc thuyền lớn này, Phong Phong Hỏa Hỏa chạy tới Khốn Long Quan, đợi tới nơi đó, chỉ thấy Khốn Long Quan một mảnh hỗn độn, hiển nhiên nơi này đã từng trải qua một cuộc đại chiến, chẳng qua là hiện tại trong quan ngay cả một bóng người cũng nhìn không thấy!

- Phụ Văn Cung, con mẹ ngươi, lão phu cùng ngươi không xong!

Vũ Thông Đạo Nhân quát lên như sấm, dậm chân mắng.

Tịch Ứng Tình quét ngang các đại phái thánh địa ở Khốn Long Quan, đem những môn phái Thánh Địa này đánh cho mặt mũi không còn sót lại chút gì, hung ác gọt thể diện những môn phái Thánh Địa này, một cuộc phong ba lớn như thế cứ như vậy dần dần bình thường xuống.

Hắn giống như một vị Thái Hoàng Lão Tổ khác, phong thái văn hoa, nhưng thủ đoạn lại ôn hòa rất nhiều, không giống Thái Hoàng Lão Tổ năm

đó kịch liệt như vậy.

Năm đó Thái Hoàng Lão Tổ đi lên bảo tọa đệ nhất thiên hạ, đã trải qua không biết bao nhiêu chiến đấu sát phạt, cường giả các phái chết ở trong tay hắn đếm không xuể, hắn xuất thủ rất ít lưu lại người sống, vì vậy thành uy áp, không ai sánh bằng.

Hơn nữa, niên đại Thái Hoàng quật khởi kia, cường giả giống như quần tinh, cực kỳ lấp lánh, chỉ là có thể cùng Thái Hoàng chạy song song chỉ có hai người, một vị là Ma La Thập, một vị là Huyền U Đạo Nhân.

Trừ lần đó ra, còn có những cường giả, tuyệt đỉnh cao thủ khác tu luyện tới Thiên Cung bảy trọng cũng không ở số ít.

Tịch Ứng Tình ở đương thời, có một vị đối thủ là Thái Hoàng này, không thể không nói là một loại bi ai, nhưng mà hắn có thể lấy được thành tựu hôm nay, cũng không khỏi làm cho người ta bội phục hắn tài tình.

Huyền Thiên Thánh Tông, Tịch Ứng Tình lấy ra trên trăm thần thung của Yêu Hoàng, lại lấy ra thân cành trên Phượng Hoàng Ngô Đồng Thụ, cười nói:

- Chư vị sư huynh sư thúc, lạc ấn trên những bảo vật này đã bị ta xóa đi, các ngươi xem ai có cần, liền cầm đi sử dụng.

Đám người Huyền Ẩn, Thương Lạc không khỏi mừng rỡ, thần thung của Hồn Thiên Đại Trận chính là Thái Dương Thần Kim đúc luyện thành, loại Thần kim này chỉ có ở trong trung tâm Thái Dương mới có thể nhìn thấy, vô cùng khó được, coi như là Cường giả Thiên Cung, cũng chỉ có thể ở mặt ngoài Thái Dương đi lại, xâm nhập trung tâm Thái Dương sẽ bị Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa.

Mà nhánh cây Ngô Đồng Thụ thì càng thêm khó được, Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ đã bị luyện thành thần minh chi bảo, cho dù là một cành cây nhỏ lớn bằng đầu ngón tay cũng giá trị liên thành, huống chi Tịch Ứng Tình

chém xuống những thân cành này cực kỳ thô to?

Giá trị những cành cây này, không thua Thần kim!

Mấy người riêng phần mình tiến lên, lấy mấy cây thần thung, Lam Sơn Đạo Nhân lấy một thân cành Ngô Đồng Thụ, nhìn thấy chỉ có Giang Nam không có lấy bất kỳ vật gì, cười nói:

- Tử Xuyên, khó được chưởng giáo đại phóng một lần, ngươi không thu vài món bảo vật sao?

Giang Nam lắc đầu:

- Thần kim ta có, thân cành Ngô Đồng Thụ ta không cần.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Hắn là thổ tài chủ, rất giàu, lần trước mượn lão long quy 1000 vạn cân Linh Dịch, sau đó không lâu liền trả 2000 vạn cân. Những thần thung cùng Ngô Đồng Thụ này, các ngươi cầm đi, không cần để lại cho hắn.

Đám người Huyền Ẩn đem những bảo vật này chia cắt không còn, nhìn Giang Nam một chút, nội tâm không khỏi thầm than.

Ngay cả Tịch Ứng Tình cũng nói hắn là thổ tài chủ, có thể nghĩ thân gia của Giang Nam nhất định nhiều đến đáng sợ, lần trước Giang Nam luyện đan, giá trị mỗi một mai Vũ Thần Linh Đan cũng không thể đo lường, có tiền cũng mua không được, mà Giang Nam lại thoáng cái luyện tám lò, mười lăm mai Vũ Thần Linh Đan cũng phân cho thánh tông trưởng lão.

Có thể thấy được, Tịch Ứng Tình nói hắn là thổ tài chủ đúng là không quá đáng.

Nhưng mà thân gia của Giang Nam đến tột cùng có bao nhiêu, bọn họ cũng không phải là rất rõ ràng, chỉ từng thấy qua lúc Giang Nam luyện đan dùng một ngụm đại hắc oa do các loại Thần kim chế tạo thành trấn áp Bát

Quái Luyện Đan Lô.

Mà miệng Bát Quái Luyện Đan Lô kia cũng là hắn dùng Thần kim luyện, sau khi luyện linh đan xong mình cũng không cần, trực tiếp để cho Thiên Dương Đạo Nhân.

- Sư phụ hắn Lạc Hoa Âm cũng rất giàu, thân gia so với thánh Tông ta còn muốn nhiều hơn, không hổ là sư ra một môn, đều là xuất thân thổ phỉ.

Đám người Huyền Ẩn hâm mộ không đến, riêng phần mình cáo từ rời đi.

Giang Nam nhìn Tịch Ứng Tình một chút, đột nhiên nói:

- Chưởng giáo, ta thấy ngươi cùng đám người Yêu Hoàng động thủ, mặc dù Thần Thông thay đổi liên tục, nhưng pháp bảo lại không nhiều, chẳng lẽ chưởng giáo chưa luyện thành Thất Bảo?

Tịch Ứng Tình nhẹ nhàng lắc đầu nói:

- Thất Bảo đối với Đạo Đài bát cảnh, Thần Phủ tám cảnh tu sĩ tác dụng thật lớn, nhưng đối với Cường giả Thiên Cung tác dụng lại hơi nhỏ. Một là, Thiên Cung chi bảo cần rất nhiều tài liệu, luyện thành một Thiên Cung chi bảo phải cần tài liệu cũng đủ để cho Cường giả Thiên Cung táng gia bại sản, cả đời đi làm trả nợ, một hơi luyện thành bảy vật, vậy thì ra ngoài phạm vi năng lực của phần lớn người. Điểm thứ hai sao. . .

Hắn cười nói:

- Rèn Thất Bảo, bất quá là một môn Thần Thông kinh điển, tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, kinh điển dung làm một thể, Thần Thông đúc thành một lò, nhãn giới kiến thức so sánh với Đạo Đài Thần Phủ cảnh giới cao hơn không biết bao nhiêu, liền không hề bị Thất Bảo hạn chế, luyện Thiên Cung chi bảo, tích chứa một môn kinh điển đầy đủ, uy lực nếu so với Thất Bảo cao hơn không biết gấp bao nhiêu lần. Tỷ như Thuần Dương Vô Cực Chung của thánh tông ta, từ bên trong miệng chuông này, là ngươi có thể lĩnh ngộ đến công pháp căn bản của thánh tông ta, Thuần Dương Vô Cực Kinh, hơn nữa

còn là Thuần Dương Vô Cực Kinh trọn bộ.

Giang Nam bừng tỉnh đại ngộ, thầm nghĩ:

- Thất Bảo Thiên Phủ Trọng Lâu, Ngũ Kiếp Chung, Thiên Dực Thần Châu, Đạo Âm Cổ, Thiên Ma Cầm, Sơn Hải Đỉnh của ta, đúng là mỗi một chủng đều tích chứa một môn Thần Thông của ta, nếu ta tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, uy lực Thất Bảo này chỉ sợ đúng là cao hơn uy năng của kinh điển. Bất quá, ta đến Thiên Cung cảnh giới, đến tột cùng nên luyện pháp bảo gì?

Hắn không khỏi cau mày, trong Thất Bảo của hắn bao quát phòng ngự, công kích, tốc độ, thần hồn, trận pháp, Đạo âm, thần thức,… nếu như luyện pháp bảo nữa mà nói, hắn không biết mình nên luyện chế bảo vật gì mới thích hợp.

- Kinh điển sở dĩ là kinh điển, chủ yếu là bao hàm toàn diện, thay đổi thất thường.

Tịch Ứng Tình tiếp tục chỉ điểm hắn nói:

- Tỷ như Thuần Dương Vô Cực Kinh của thánh tông ta, ngươi có thể luyện thành Thuần Dương Vô Cực Chung trọng điểm Đạo Âm cùng phòng ngự, cũng có thể luyện thành Thuần Dương Vô Cực Kiếm lực công kích mạnh mẻ vô cùng, cũng có thể luyện thành Thuần Dương Đại Điện tích chứa pháp lực trấn áp vô cùng sâu nhiều, giống như trước cũng có thể luyện thành Thuần Dương Thần Giám hình dáng gương sáng, Thần Quang chiếu rọi bài trừ hết thảy tà khí. Muốn luyện thành bảo vật gì, tất cả ở ngươi, bất tất câu nệ kinh nghiệm dĩ vãng.

Giang Nam như có điều suy nghĩ, gật đầu không dứt.

- Chưởng giáo, ta được đến một Thần minh chi bảo, không biết có thể đối phó Thái Hoàng hay không?

Giang Nam từ trong Tử Phủ lấy ra Thần Tọa rách rưới kia hỏi.

Tịch Ứng Tình đánh giá Thần Tọa này, không khỏi động dung cười nói:

- Tử Xuyên, xem ra ngươi thật sự có không ít thứ tốt. Bất quá tu luyện tới cảnh giới như Thái Hoàng kia, thân thể pháp lực cũng đã thành thần, Đạo văn của hắn đã hóa thành đạo tắc, thiếu sót bất quá là thần tính mà thôi. Cho dù ngươi mang tới Thần minh chi bảo đầy đủ không sứt mẻ cũng không đối phó được hắn.

- Miệng đại hắc oa này thì sao?

Mi tâm của Giang Nam chợt lóe, một tiếng trống vang lên đem đại hắc oa phóng ra, Tịch Ứng Tình cũng nhìn thấy qua miệng hắc oa này, hai tay đem miệng hắc oa này nâng lên, đẩy về mi tâm của hắn, lắc đầu nói:

- Cũng không được, trừ khi luyện thành Thần minh chi bảo, mới có thể có lực uy hiếp đối với Thái Hoàng.

Giang Nam thấy hắn đem miệng đại hắc oa này sinh sôi giơ lên, không khỏi lấy làm kinh hãi, miệng đại hắc oa này phương viên trăm dặm, là trầm trọng bực nào, thậm chí có thể dễ dàng ép chết Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, mà Tịch Ứng Tình có thể hai tay nâng lên, này là lực lượng kinh người bực nào?

Nếu Tịch Ứng Tình có thể nâng đại hắc oa lên, Thái Hoàng tự nhiên cũng có thể, vì vậy hắc oa cũng không đối phó được Thái Hoàng.

Hiện tại trên người Giang Nam, bảo vật duy nhất có thể đối phó Thái Hoàng, chỉ có Đậu Suất Thần Hỏa.

Bất quá Đậu Suất Thần Hỏa ai cũng không thể tế luyện, cũng tức là nói, ngươi mới vừa lấy ra thần hỏa, liền có thể bị Thái Hoàng kích phát, dẫn lửa thiêu thân, ngược lại đem mình chết cháy.

Muốn dùng thần hỏa ám toán Thái Hoàng Lão Tổ cũng không dễ dàng, ban đầu Giang Nam có thể lấy Đậu Suất Thần Hỏa ám toán Quy Thiên Sầu, là bởi vì hắn đem thần hỏa giấu ở trong Tam Túc Ô Kim, Quy Thiên Sầu

đem Tam Túc Ô Kim thu vào mi tâm của mình, bị Giang Nam kích phát ngũ trọng thần hỏa, trực tiếp chết cháy.

Nhưng nếu như đối mặt Thái Hoàng mà nói, liền mơ tưởng dùng loại thủ đoạn này tới ám toán hắn, hơn nữa mặc dù ngươi lấy ra thần hỏa, kích phát uy năng thần hỏa, ở dưới tình huống tu vi pháp lực không bằng Thái Hoàng, thần hỏa bị Thái Hoàng bức bách, cũng có thể đem mình chết cháy.

Đậu Suất Thần Hỏa dùng được tốt, chính là lợi khí vô thượng, dùng không tốt, là có thể đem mình đốt thành tro bụi.

- Thái Hoàng để ta ứng phó, ngươi hiện tại không cần lo lắng.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Hiện tại ngươi muốn lo lắng chính là, tương lai nếu ta bất hạnh bỏ mình, ngươi trở thành Chưởng Giáo Chí Tôn thánh tông ta, nên đối mặt những môn phái Thánh Địa khác như thế nào! Lần này hành trình Khốn Long Quan, ta là đem đại đa số môn phái Thánh Địa này đều đắc tội sạch sẽ, Long Hoàng, Phượng Hoàng, Yêu Hoàng cực kỳ không dễ chọc, Minh Hoàng Cung, Long Hổ Tông, Pháp Hoa Tự, Thiên Phong thư viện, những môn phái Thánh Địa này, tất cả cũng thật không dễ chọc. Tương lai ngươi muốn thừa nhận áp lực, so với ta hôm nay còn lớn hơn.

Giang Nam nghe được hắn nói như vậy, trong lòng thầm than một tiếng, biết Tịch Ứng Tình mặc dù tài tình có một không hai thiên hạ, nhưng vẫn là không có nắm chắc đối phó Thái Hoàng Lão Tổ, cho nên mới lo lắng sau khi hắn chết ở trong tay Thái Hoàng, mình gặp phải áp lực trước nay chưa có.

Nếu Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng đánh một trận bị thua bỏ mình, Huyền Thiên Thánh Tông liền gặp phải tai hoạ ngập đầu, này là chuyện tình có thể đoán được!

Giang Nam trở về Lĩnh Tụ Phong, tâm tình vô cùng trầm trọng, Thái Hoàng Lão Tổ đối với Tịch Ứng Tình mà nói, như cũ là một vấn đề khó

khăn khó giải.

Đối với thiên hạ tu sĩ mà nói, cũng đồng dạng là vấn đề khó khăn khó giải.

Hùng cứ bảo tọa đệ nhất thiên hạ đã hơn ngàn năm, không người nào có thể địch, nếu như cho Tịch Ứng Tình thời gian, Tịch Ứng Tình tất nhiên có thể vượt xa Thái Hoàng Lão Tổ, nhưng mà loại nhân vật như Thái Hoàng, há sẽ cho Tịch Ứng Tình thời gian?

Trải qua Khốn Long Quan đánh một trận, thiên hạ quần hùng bị Tịch Ứng Tình giết đến sợ, Tịch Ứng Tình còn ở một ngày, liền không người dám động Giang Nam, nhưng nếu Tịch Ứng Tình thật bị thua bỏ mình, như vậy Giang Nam sẽ gặp phải thiên hạ quần hùng chinh phạt cùng tru diệt!

Có thể tưởng tượng, nếu như ngày đó thật tới, hắn đối mặt sẽ là hiểm ác bực nào!

- Bất luận chưởng giáo cùng Thái Hoàng đánh một trận ở khi nào, bất luận bọn họ ai thắng ai thua, ta cũng cần phải nhanh một chút tăng thực lực lên, tăng lên tu vi cảnh giới!

Hắn cảm giác được thời gian thật không đủ mình tu luyện, vì vậy một khắc cũng không nguyện lãng phí, lúc này bế quan tiềm tu. Sau khi từ Thần Khư trở về, tu vi của hắn cũng đã đạt tới Huyền Đài Cảnh hậu kỳ, sắp tu thành Huyền Đài Cảnh đỉnh.

Lần này bế quan, Giang Nam chẳng những không ngừng luyện hóa Thánh Linh Đan, tăng lên thân thể, giống như trước đưa Như Ý Đan từ Bức Vương Thần luyện hóa kia vào bên trong mi tâm, cẩn thận từng li từng tí luyện hóa, tăng cường thần trí của mình.

Hai quả linh đan này nếu như hơi không cẩn thận xúc động tất cả linh lực, sức bật cực mạnh, tuyệt đối có thể làm cho hắn tan xương nát thịt!

Bất quá nếu thân thể có thể cùng thần thức chung đồng tiến mà nói, đối

với pháp lực của hắn tăng lên chỗ tốt cũng không cách nào tưởng tượng, có thể làm cho tốc độ tu luyện của hắn nhanh hơn!

Hai tháng sau, Giang Nam xuất quan, khí tức so sánh với trước càng thêm nội liễm, bên trong tròng mắt Thần Quang súc tích, lẳng lặng đi ra động phủ, trong thời gian ngắn như vậy, hắn đã tăng lên tới Huyền Đài Cảnh viên mãn, chỉ thiếu chút nữa là có thể tu thành Thần Đài.

Giang Nam suy tư chốc lát, liền hướng ngoài thánh tông đi tới.

- Thần Khư của Huyền Minh Nguyên Giới bị ta phá hủy, địa phương lịch lãm mất đi một cái, hôm nay địa phương thích hợp tu sĩ cảnh giới như ta lịch lãm, liền chỉ có Vạn Thi Lộ.

Hắn ngồi ở trong Thiên Dực Thần Chu, bồng bềnh mà đi, thầm nghĩ:

- Vạn Thi Lộ nghe nói đi thông Địa Ngục, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta vốn chính là đem nhục thể của mình chế tạo thành một Luyện Ngục, ở tôi luyện đi về phía trước, nếu như có thể đến trong địa ngục tu luyện, thế tất làm ít công to!

Chương 586: Yêu Thú Trong Địa Ngục

Vạn Thi Lộ cùng Thần Khư nổi danh, thậm chí so sánh với Thần Khư càng thêm nguy hiểm, bất quá lai lịch Thần Khư phần lớn tu sĩ đều biết, cũng biết nguy hiểm đến tột cùng ở nơi nào, nhưng mà lai lịch Vạn Thi Lộ lại có rất nhiều suy đoán, tình huống chân thật đến tột cùng là cái gì, không người biết được.

Có người nói, Vạn Thi Lộ là Cổ Thần chiến đấu lưu lại di tích, ở niên đại cực kỳ Cổ lão, đã từng phát sinh qua đại chiến khó có thể tưởng tượng, so sánh với Thần Khư đại chiến càng thêm kịch liệt, thảm thiết, Cổ lão Thần Ma đánh xuyên qua thế giới màng của Nguyên giới cùng Địa Ngục, đánh ra một con đường.

Cũng có người nói, Vạn Thi Lộ là Thần Ma hài cốt làm thành một con đường, cùng Tiên Nhân thời kỳ viễn cổ có liên quan, Tiên Nhân viễn cổ tính toán đem tất cả vong hồn của người chết vì tai nạn trên thế gian dẫn dắt đến Địa Ngục chuyển thế đầu thai, thành lập trật tự vô thượng, kết quả Vạn Thi Lộ liền trở thành một di tích cực kỳ nguy hiểm.

Còn có người nói Vạn Thi Lộ vốn là Hoàng Tuyền Lộ, là Địa Ngục Ma Thần đả thông, dọc theo Chư Thiên vạn giới, tính toán xâm lấn những thế giới này.

Tất cả truyền thuyết, đều có một địa phương giống nhau.

Đó chính là, Vạn Thi Lộ đi thông Địa Ngục!

Xét thấy Ma ngục của Ma Ngục Huyền Thai Kinh cùng Địa Ngục trong truyền thuyết có nơi tương đồng, Giang Nam không khỏi không nghi ngờ, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình chỉ sợ cũng xuất từ Địa Ngục!

Cho nên, hắn muốn đi đến Vạn Thi Lộ, vào trong địa ngục tu luyện Ma

Ngục Huyền Thai Kinh, ngược dòng bổn nguyên của Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

- Nói không chừng đến Địa Ngục, có thể tìm được ngọn nguồn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, xem một chút những người khác tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cùng ta tu luyện đến tột cùng có cái gì bất đồng.

Vốn ở ngoài Huyền Thiên Thánh Tông có không ít cao thủ các phái du đãng, đợi chờ Giang Nam rời núi để giết hắn đoạt bảo, bất quá trải qua một trận Khốn Long Quan, liền không có người dám can đảm động tâm tư đối với hắn.

Tịch Ứng Tình ở Khốn Long Quan đánh ra uy phong. Đánh ra uy danh của Huyền Thiên Thánh Tông. Chỉ có Thái Huyền Thánh Tông mới có thể áp qua Huyền Thiên Thánh Tông một bậc, những môn phái khác, đã sớm sợ vỡ mật!

Vạn Thi Lộ cũng không ở nguyên giới chủ tinh, mà là ở trong tinh không, sau khi Giang Nam rời thánh tông, cũng không lâu lắm Thiên Dực Thần Chu liền chạy nhanh cách nguyên giới chủ tinh, dừng lại ở trên mặt trăng.

Hóa thân thứ hai Thái Âm hóa thân của hắn, giờ phút này chính là ở trên mặt trăng tu luyện. Hấp thu tinh hoa ánh trăng, tăng lên tu vi của Thái Âm Chân Kinh.

Giang Nam ngẩng đầu hướng vũ trụ Tinh Không nhìn lại, chỉ thấy quần tinh lấp lánh, ở cách trăng sáng cực kỳ xa xôi, có mấy viên đại tinh, trong đó một viên đại tinh chia năm xẻ bảy, nhưng không có hoàn toàn hé ra, trong vết rách tràn ngập sương mù vô tận, mà ở bên cạnh viên đại tinh này, còn có vô số mảnh nhỏ tinh thần.

Viên tinh thần hé ra này chính là Trấn Tinh lừng lẫy nổi danh, nghe nói ở thời kỳ viễn cổ huy hoàng, nguyên giới chủ tinh cũng không phải là nơi duy nhất tu sĩ sống. Còn có rất nhiều đại tinh khác cũng có Nhân Tộc Yêu Tộc phồn diễn sinh sống.

Thậm chí, thời viễn cổ còn kiến tạo một thần quốc vô cùng khổng lồ, tên là Trấn Thiên Thần quốc, chúng thần thống trị lấy hàng ngàn tinh thần, cương vực vô cùng lan tràn đến chỗ sâu trong vũ trụ, Trấn Tinh chính là một người trong đó, ý là trọng trấn của chủ tinh.

Tinh cầu khổng lồ như thế, chẳng qua là một trọng trấn của Trấn Thiên Thần quốc, có thể nghĩ Trấn Thiên Thần quốc đến tột cùng là cường đại cùng thịnh vượng bực nào!

Thời gian quá mức rất xưa, điển tịch về Trấn Thiên Thần quốc cực ít lưu truyền tới nay, huy hoàng chôn vùi ở trong bụi bậm lịch sử, không thể không nói làm người ta than tiếc.

Giang Nam phân biệt phương vị, lúc này nhích người chạy tới Trấn Tinh.

Thái Âm hóa thân cùng Thái Dương Thần hóa thân của hắn trong khoảng thời gian này tiến bộ thần tốc, Thái Âm hóa thân đã vượt qua Sinh Tử Đài, tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, sắp qua Thất Bảo Đài Cảnh viên mãn, tu thành Thần Phủ. Mà Thái Dương Thần hóa thân thì đã tu luyện thành Minh Đường Thần Phủ, đang hướng Côn Luân Thần Phủ chạy nước rút.

- Tu luyện hóa thân đối với tu vi rất có bổ ích, tương đương với mấy mình cùng nhau tu luyện, nhất là ở tu vi không đủ để đột phá cảnh giới, đem tu vi hóa thân thu hồi trong cơ thể, pháp lực khổng lồ liền đủ để trong nháy mắt đột phá hàng rào cảnh giới!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, hắn cũng là ở trong Thần Khư mới mò tới loại diệu dụng này của hóa thân. Thật ra thì, sở dĩ Lạc Hoa Âm có thể nhanh tu luyện tới Thiên Cung nhị trọng như vậy, cũng chính là nguyên nhân này, nàng so sánh với Giang Nam còn muốn biến thái, một tia ý thức phân liệt ra sáu mình, Lục Đại hóa thân cộng thêm bản thể cùng nhau tu luyện, cho nên cho dù là ở Thiên Cung cảnh giới, tu vi cũng có thể đột nhiên tăng mạnh.

Mà Tịch Ứng Tình ở đột phá đến Thiên Cung bát trọng, cũng là mượn

hắn đem Tuyên Vô Tà luyện thành thân ngoại hóa thân, thu hồi pháp lực trong cơ thể Tuyên Vô Tà, mượn cổ pháp lực bàng bạc này nhất cử đột phá.

Nếu như hai đại hóa thân của Giang Nam trở lại bản thể của hắn, tu vi của hắn thế tất sẽ thoáng cái bạo tăng gấp hai ba lần!

Đây chính là tiền vốn của hắn, mượn pháp lực gấp hai ba lần này, hắn sẽ nhất cổ tác khí đem tu vi cảnh giới tăng lên tới trình độ cao hơn, đột phá hàng rào cảnh giới vô cùng dễ dàng!

Hiện tại hắn tu luyện tới Huyền Đài Cảnh viên mãn, tu thành Thần Đài là chuyện tình nước chảy thành sông, không cần mượn tu vi hóa thân tới đột phá. Dùng tu vi hóa thân đột phá, không bằng mình từng bước đi tới cảnh giới càng thêm vững chắc, nếu không còn cần tốn hao nhiều thời gian tới mài tu vi.

Thần Thứu Yêu Vương đã cùng Thái Dương Thần hóa thân ở Thái Dương tu luyện Thái Dương Chân Kinh, đầu Đại Yêu này hôm nay tu vi đã tăng lên tới Sinh Tử Đài Cảnh trung kỳ.

Sinh Tử Đài Cảnh cực kỳ khó vượt qua, theo tu vi càng sâu, liền càng nguy hiểm, nhưng nếu như có thể vượt qua Sinh Tử Đài Cảnh, sau này Thần Thứu Yêu Vương tu luyện tất nhiên là một mảnh đường bằng phẳng, sẽ trở thành một cánh tay đắc lực của Giang Nam!

Hơn tháng thời gian sau, Giang Nam rốt cục chạy tới Trấn Tinh, tận mắt thấy Trấn Tinh, càng làm cho người rung động, viên tinh cầu này chẳng qua là so sánh với nguyên giới chủ tinh hơi nhỏ đi một chút, nhưng mà như cũ vô cùng rộng lớn, tinh cầu khổng lồ như thế, thế nhưng chia năm xẻ bảy, thật không biết năm đó viên Trấn Tinh này đến tột cùng xảy ra chuyện gì, thế cho nên xuất hiện loại biến hóa này.

Ở đến gần Trấn Tinh, hắn cũng đã có thể cảm giác được viên tinh cầu này tràn đầy tử khí cùng ma khí vô cùng nồng nặc, nơi này không có bất kỳ khí tức sinh mệnh, nơi nơi một mảnh tĩnh mịch, không có bất kỳ thanh âm.

- Thật là thư sướng!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, ma khí cuồn cuộn chen chúc mà đến, tràn vào trong phế phủ, để cho Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn vô cùng hưng phấn, Huyền Thai cũng cực kỳ tước dược.

Đây là ma khí từ trong địa ngục truyền đến, đúng khẩu vị của Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Hắn từ trước dùng linh khí tu luyện, mặc dù có thể nhanh chóng tăng lên tu vi, nhưng Ma Ngục Huyền Thai Kinh dù sao cũng là Ma Đạo kinh điển, ma khí vẫn là thích hợp Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển hơn!

Ở chỗ này hấp thu ma khí, so với hắn luyện hóa Linh Dịch cũng muốn nhanh chóng rất nhiều!

Giang Nam đứng ở đầu thuyền, từ bên trong quần tinh toái phiến nhanh chóng xuyên qua. Thỉnh thoảng thoáng nhìn, chỉ thấy trên những tinh thần phá toái kia còn có di tích thành thị rộng rãi, tượng trưng cho một đoạn lịch sử Cổ lão.

- Trấn Tinh rốt cuộc xảy ra chuyện gì, thế cho nên bị đánh đến chia năm xẻ bảy, vốn là tinh cầu cực độ thịnh vượng phồn vinh liền biến mất?

Hắn khẽ cau mày, Vạn Thi Lộ ở vào trung ương Trấn Tinh phân liệt, bị kẹp ở giữa Trấn Tinh chia năm xẻ bảy, sương mù nồng đậm từ trong các khe tràn ngập đi ra ngoài, đưa tay không thấy được năm ngón.

Bất quá đối với tu sĩ tu vi như Giang Nam mà nói, những sương mù này cũng không thể che kín tầm mắt của hắn, chỉ là không cách nào thấy quá xa, ở nguyên giới chủ tinh, hắn có thể mắt thấy mấy ngàn dặm, thần thức quét qua mà nói, thậm chí có thể gấp mấy chục lần.

Nhưng mà ở chỗ này, hắn chỉ có thể nhìn đến năm ba mươi dặm.

Hơn nữa thần thức ở trong sương mù cũng gặp phải tước nhược thật lớn,

có thể dò xét phạm vi trăm dặm.

Đi tới đây, Giang Nam cũng không khỏi cẩn thận từng li từng tí, phạm vi trăm dặm đối với phàm nhân mà nói là khoảng cách rất xa. Nhưng mà đối với tu sĩ bọn họ mà nói, kéo dài qua trăm dặm không gian bất quá là chuyện tình trong nháy mắt. Khoảng cách ngắn như vậy chỉ sợ gặp phải nguy hiểm cũng không dễ tránh!

Sương mù thâm trầm, hắn dần dần xâm nhập, đột nhiên một bóng ma u ám từ phía trước lướt qua, chẳng qua là tốc độ quá nhanh, Giang Nam không có thấy rõ đến tột cùng là vật gì.

Lúc bóng ma u ám này bay qua, hắn cảm giác được một cổ âm phong xuy phất mà tới, tựa hồ có thể đem thần hồn từ trong thân thể kéo ra, trong lòng không khỏi nghiêm nghị:

- Tu sĩ dưới Thần Phủ cảnh tới đây, chỉ sợ bị âm phong thổi qua, thần hồn sẽ bay ra thân thể!

Mặc dù cổ âm phong này quỷ dị, nhưng thần hồn của hắn chính là Huyền Thai, đã tu thành thần tính, tự nhiên không sợ âm phong.

Răng rắc.

Dưới chân của hắn đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, Giang Nam cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy dưới chân giẫm phải một cụ xương khô.

Này là xương khô trôi lơ lửng ở giữa tinh cầu chia năm xẻ bảy, xương đã sớm phong hoá, vừa chạm vào liền toái.

Hắn về phía trước nhìn lại, không khỏi sởn gai ốc, chỉ thấy phía trước có vô số xương khô trôi lơ lửng ở trong khe hẹp tinh cầu nghiền nát, tạo thành một con đường nhìn không thấy cuối, vô số xương cốt rầm rầm rung động, ngọa nguậy không nghỉ, như có sinh mạng hướng chỗ sâu vô tận dũng mãnh lao tới.

Đây là một con đường bằng xương trắng!

Không biết bao nhiêu hài cốt của vạn ức người, mới có thể tạo thành một con đường như vậy!

Vạn Thi Lộ xa không chỉ vạn thi đơn giản như vậy, sinh linh chết ở chỗ này thật sự nhiều lắm.

- Thời gian những hài cốt này tử vong thật sự rất xưa, hẳn không phải là chuyện tình gần chút ít năm nay, hơn phân nửa chính là phát sinh ở thời kỳ Trấn Thiên Thần quốc kia!

Trong lòng Giang Nam không khỏi hoảng sợ, phải chết bao nhiêu người mới có thể tạo thành một con đường xương trắng như vậy?

Hắn chưa đi bao xa, liền thấy bên cạnh con đường xương trắng này đứng vững vàng một pho tượng Thần Thú.

Pho tượng Thần Thú kia có bốn đầu tám chân, là từ trong núi đá hai bên tinh cầu vươn ra, cao mấy trăm vạn trượng, trên mỗi gương mặt đều có mười con mắt, có khuôn mặt lộ ra nụ cười quỷ dị, có trang nghiêm túc mục, có làm ra hình dạng khóc lớn, có thì như ngày tận thế, làm cho người ta nhìn chỉ cảm thấy mình vô luận đi đến nơi nào cũng cảm thấy ánh mắt pho tượng này nhìn mình chằm chằm, trong lòng sợ hãi.

Mà ở trên pho tượng Thần Thú này còn có vết máu loang lổ, không biết vết máu lưu lại lúc nào.

- Nơi này có chút tà môn!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, cảm giác được từ trên pho tượng Thần Thú này truyền tới một cổ lực lượng cực kỳ quỷ dị, loại lực lượng này thật giống như cũng là đặc biệt nhằm vào thần hồn, chẳng qua là cụ thể có tác dụng gì, hắn cũng không quá rõ ràng.

Lúc này hắn tế lên Sơn Hải Đỉnh, trong đỉnh rũ xuống núi sông biển rộng

nặng nề, bảo vệ bản thân, tiếp tục hướng chỗ sâu đi tới.

Đi không bao xa, hắn liền thấy một pho tượng Thần Thú khác từ trên mảnh nhỏ tinh cầu nhô đầu ra, cùng con trước giống nhau như đúc, theo hắn dần dần xâm nhập, càng ngày càng nhiều pho tượng Thần Thú xuất hiện, giống như là thị vệ đứng sửng ở hai bên Vạn Thi Lộ.

Đột nhiên, Giang Nam thấy phía trước có từng dãy bóng người đung đưa, trong lòng khẽ nhúc nhích, lặng lẽ đuổi theo, chỉ thấy bóng người tính bằng đơn vị hàng nghìn bắt đầu khởi động, hiện ra ở trên con đường hài cốt, cất bước hướng phía cuối Vạn Thi Lộ đi tới.

- Âm hồn?

Hắn thấy mà sợ hãi, những bóng người đung đưa này căn bản không phải người sống, mà là thần hồn của sinh linh sau khi chết tạo thành âm hồn!

Nhiều âm hồn như vậy chỉ có thể có một lai lịch, đó chính là vong linh của Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh!

Một cổ lực lượng kỳ dị, đem vong linh trên chủ tinh dẫn dắt mà đến, khiến cho bọn hắn dọc theo Vạn Thi Lộ đi tới cuối.

Hô...

Lại có một cổ âm phong lạnh um tùm thổi qua, trong lòng Giang Nam vừa động, chỉ thấy trong sương mù dày đặc, hai bên Vạn Thi Lộ hiện ra một bóng ma u ám, tiếp theo một cái đầu lưỡi trắng mịn dài nhỏ từ trong bóng ma kia quăng đi ra ngoài, đem mấy trăm âm hồn cuồn cuộn nổi lên, ngay sau đó rụt trở về!

- Là Địa Ngục yêu thú chuyên ăn thần hồn!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, rốt cuộc biết Vạn Thi Lộ nguy hiểm chỗ ở nào, nhiều âm hồn như vậy đem chút tồn tại tà ác trong địa ngục hấp dẫn đi ra ngoài, quay chung quanh ở hai bên Vạn Thi Lộ!

Giang Nam không khỏi nhíu màêu vật trong địa ngục theo Vạn Thi Lộ mà đến, du đãng ở chỗ này, không ngừng cắn nuốt âm hồn, chỉ sợ âm hồn có thể đi tới trong địa ngục không nhiều lắm.

- Sinh hồn? Lại có sinh hồn đi tới Vạn Thi Lộ, ôi ôi, dương khí nặng nề... Ta thích ăn sinh hồn nhất...

Đột nhiên, một thanh âm quỷ dị vang lên, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy một cổ âm phong hướng mình xuy phất mà đến, hàn khí tận xương, ngay sau đó một cái đầu lưỡi thật dài từ trong sương mù ở hai bên Vạn Thi Lộ hướng hắn quăng tới, vô thanh vô tức!

- Muốn ăn sinh hồn của ta?

Giang Nam không thèm để ý, đưa tay một trảo, đem đầu lưỡi trắng mịn kia bắt được, ngay sau đó dùng sức run lên, một thân thể cao lớn từ trong sương mù bị hắn run lên đi ra ngoài!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 587: Thần Ma Thi Lộ

Oanh!

Đầu Địa Ngục yêu vật này bị hắn đẩu lên, sau một khắc bị hắn dùng lực ném ở trên đường, đầu yêu vật này vẫn như cũ không có chết, tung mình dựng lên, bò lổm ngổm tới, gắt gao nhìn thẳng Giang Nam.

Đây là một đầu cự thú, cho dù nằm sấp xuống cũng cao hơn trăm trượng, hình dạng nó như một đại Biên Bức, dài một đôi nhục sí, thân thể đen nhánh, nhưng đỉnh đầu như đầu người, há miệng chiếm cứ gần hết mặt, trong miệng tràn đầy hàm răng sắc bén, lúc rơi xuống đem không biết bao nhiêu âm hồn đập vụn!

Những âm hồn kia giống như khói xanh, sau khi bị đập vụn lại tụ hợp ở chung một chỗ, như cũ mộc mộc ngơ ngác dọc theo Vạn Thi Lộ hướng chỗ sâu đi tới, đối với chuyện đang xảy ra tựa hồ không phát giác gì.

- Người sống... Sinh hồn... dương khí vô cùng nồng đậm a!

Địa Ngục bức yêu này trong miệng truyền đến tiếng cười vô cùng quỷ dị, đầu lưỡi thật dài như một đại mãng xà đẩu tới vứt đi, đánh cho không khí bành bạch rung động, mắt lộ ra hung quang, gắt gao nhìn thẳng Giang Nam, đột nhiên thân hình vừa lui, biến mất ở trong sương mù, tiếng cười quỷ dị đột nhiên từ bên trái truyền đến, tiếp theo lại ở bên phải vang lên.

Tốc độ của nó cực nhanh, phiêu hốt không chừng, làm cho người ta nắm chặc không tới phương vị, chợt trái chợt phải, chợt cao chợt thấp, ở trong sương mù nặng nề, Giang Nam không cách nào nắm chặc đến phương vị của nó, nhưng mà nó có thể thấy Giang Nam, lúc này đối với Giang Nam mà nói rất là bất lợi.

- Di, thân thể bức yêu này cũng không phải yếu, lại có thể thừa nhận được

được một ném của ta!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, mặc dù hắn nói không có sử xuất toàn lực, nhưng dù sao nhục thể của hắn đã mạnh đến nổi thẳng đuổi theo Tần Phi Ngư cùng Cận Đông Lưu, dùng sức một ném, chỉ sợ ngay cả Thần Phủ nhất trọng nhị trọng cường giả cũng có thể rơi nát bấy!

Nhưng đầu Địa Ngục bức yêu này lại có thể thừa nhận hắn một ném, lại giống như không có bị thương gì, có thể thấy được thân thể loại yêu vật này mạnh mẻ đến trình độ bực nào!

- Khó trách Chung Nhạc chết ở trong tay ta kia, khoe khoang mình có thể tiến vào Vạn Thi Lộ mà không chết, có thể chạy ra yêu vật bực này đuổi giết mà không chết, hắn thật sự đáng giá kiêu ngạo.

Trong lòng Giang Nam chợt hiểu ra, Chung Nhạc bị hắn lấy Thiên Ma Cầm đánh chết ở trước sơn môn Long Hổ Tông, mặc dù hắn xem ra rất yếu, nhưng đặt ở trong trẻ tuổi đã là cao thủ ít có.

Loại Địa Ngục bức yêu này ở người khác xem ra, thân thể cứng rắn, tốc độ rất mạnh, lực lượng thật lớn, nhưng đối với Giang Nam mà nói những thứ này cũng không đủ gây sợ, ưu thế của chúng là cường hạng của hắn, duy nhất đáng phải lo chính là sương mù chung quanh, đối với hắn có chút bất.

Mà nhược điểm của Địa Ngục bức yêu cũng rất rõ ràng, chính là loại yêu vật này không có pháp lực, không cách nào phát động Thần Thông, thiếu thủ đoạn công kích từ xa, mặc dù thân thể rất mạnh, nhưng chỉ thân thể cường đại đối với hắn mà nói không có bao nhiêu lực uy hiếp.

- Binh tới tướng đở, nước tới đất ngăn, Địa Ngục bức yêu này dám đánh lén ta mà nói, chính là một tử lộ!

Hắn đi thẳng về phía trước, Địa Ngục bức yêu kia hiển nhiên đối với hắn vô cùng có hứng thú, thủy chung theo đuôi, chờ đợi Giang Nam buông lỏng trong nháy mắt sẽ đánh lén.

Sinh hồn cùng một thân dương khí nồng đậm của Giang Nam đối với loại Địa Ngục yêu vật này mà nói không thể nghi ngờ là linh đan tốt nhất, nếu có thể đủ ăn hết thần hồn của hắn, cắn nuốt hắn dương khí, thực lực của Địa Ngục bức yêu thế tất có đột phi mãnh liệt, tiến hóa làm cường giả trong địa ngục!

Đầu Địa Ngục bức yêu này rốt cục nhịn không được, lặng lẽ không phát ra hơi thở bay lên, sau một khắc rơi vào đỉnh đầu Giang Nam, há mồm hướng hắn cắn xuống!

Mà Giang Nam lại tựa hồ như không có cảm giác, tùy ý nó bổ nhào tới, đầu Địa Ngục bức kia yêu không khỏi mừng rỡ, mắt thấy liền muốn đắc thủ, nhưng vào lúc này, Sơn Hải Đỉnh trên đỉnh đầu Giang Nam, đột nhiên thăm dò một đỉnh đầu càng thêm khổng lồ, miệng to như chậu máu mở ra, khí lực so sánh với Địa Ngục bức yêu còn muốn lớn hơn rất nhiều, há mồm một nuốt, liền đem đầu bức yêu này nuốt vào!

- Lồng lộng!

Chiến Minh cự thú đắc ý run lên gai xương trên lưng, lại lặng yên không một tiếng động lùi về trong Sơn Hải Đỉnh.

Bên trong Sơn Hải Đỉnh vân khí dày đặc, nhật nguyệt lệ thiên, sơn thủy xinh đẹp, đầu cự thú này núp ở trong núi sông, ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lên, mắt nhỏ lóe lên hung quang, đợi chờ cơ hội vồ mồi tiếp theo.

Chiến Minh cự thú kể từ khi ăn vào một quả Vũ Thần Linh Đan, thực lực so sánh với Giang Nam mạnh hơn rất nhiều, thẳng đuổi theo Cường giả Thiên Cung, đây cũng là tiền vốn mà Giang Nam có lòng tin đi đến Vạn Thi Lộ, giết vào trong địa ngục.

Giang Nam hướng về phía trước bay đi, cũng không lâu lắm, liền gặp phải Địa Ngục bức yêu ám sát, theo đi vào Vạn Thi Lộ càng sâu, xuất hiện Địa Ngục bức yêu liền càng nhiều.

Lúc mới bắt đầu, Giang Nam đi ra mấy ngàn dặm mới có thể gặp đến một con, nhưng đến chỗ sâu, đi chưa ra trăm dặm liền gặp phải một con.

Càng xâm nhập Vạn Thi Lộ, khoảng cách Địa Ngục liền càng gần, bức yêu liền càng nhiều, thực lực cũng dần dần trở nên mạnh mẻ!

Bất quá những bức yêu này Chiến Minh cự thú có thể dễ dàng đối phó, mở miệng một tiếng ăn được sung sướng.

Đột nhiên, phía trước ô vân đông nghịt một mảnh, hàng trăm Địa Ngục bức yêu bay đến trên bầu trời Vạn Thi Lộ, một mảnh cự mồm dài hẹp từ giữa không trung rũ xuống, dọc theo con đường xương trắng quét ngang qua, cơ hồ đem Vạn Thi Lộ thanh tẩy một lần, nơi đi qua, tất cả âm hồn đều bị ăn sạch sẽ!

- Nhiều Địa Ngục bức yêu như vậy?

Giang Nam thấy vậy da đầu tê dại, bầy Địa Ngục bức yêu thấy hắn, lập tức xao động, bỏ ra âm hồn còn dư lại gào thét bay tới, trong phút chốc liền đem Giang Nam bao phủ.

Chiến Minh cự thú gào thét, từ trong Sơn Hải Đỉnh nhảy đi ra ngoài, móng vuốt về phía trước chộp tới, cánh nhỏ phía sau bổ nhào rung động, xông vào trong bầy bức yêu, đại khai sát giới.

Đầu cự thú này phục dụng Vũ Thần Linh Đan, không có hóa thành pháp lực, ngược lại đem dược lực của linh đan này bổ túc đến trong thân thể, vì vậy trên lưng cũng dài ra rất nhiều cánh nhỏ, có thể lăng không phi hành.

Chẳng qua là, Địa Ngục bức yêu quá nhiều, Chiến Minh cự thú cũng không có pháp lực, nhất thời bị vây, không ít bức yêu nhào tới trên người của nó, đem đầu cự thú này ép tới không cách nào bay lên, rơi xuống ở trên đường xương trắng, rống giận liên tục.

Giang Nam khẽ quát một tiếng, Thất Bảo trên Huyền Đài bay lên, Thiên Phủ Trọng Lâu ầm ầm rơi xuống, đem một đầu bức yêu đập vụn, ngay sau

đó trong lầu truyền đến dẫn lực cường đại, đem một đầu bức yêu khác hút vào trong lầu luyện hóa thành tro.

Đạo Âm Cổ chấn động không nghỉ, chấn nhiều bức yêu lung la lung lay, từ không trung rơi xuống, nhưng không có bị đánh chết, như cũ vô cùng hung hãn hướng Giang Nam phóng đi.

Tranh!

Thiên Ma Cầm bay múa, dây cung không người nào tự động, trảm sát thần hồn, nhất thời Thần hồn hơn mười đầu Bức Yêu bị chém, bổ nhào rơi xuống.

Một tờ trận đồ cuồn cuộn nổi lên, liền có hơn mười đầu bức yêu rơi vào trong Lượng Kiếp Trận Đồ, ngay sau đó tiêu diệt thành tro.

Giang Nam giống như một pho tượng Sát Thần, đứng ở trên Vạn Thi Lộ, bất động như núi, tùy ý bao nhiêu Địa Ngục bức yêu đánh sâu vào, cũng không có thể rung chuyển hai chân của hắn.

Các loại Thần Thông, các loại pháp bảo của hắn thi triển ra, cùng bầy bức yêu lấy cứng chọi cứng, tiếc rằng bầy bức yêu quá nhiều, giết chết một con hai con, liền có bốn năm con nghe thanh từ đàng xa đánh tới.

Theo bức yêu chết càng ngày càng nhiều, hắn rốt cục giết đến bức yêu sợ, số lượng bầy bức yêu cũng không gia tăng nữa, ngược lại dần dần thấp xuống.

Đột nhiên, nơi xa truyền đến một tiếng huýt gió bén nhọn, những bức yêu này nghe tiếng huýt gió, giống như thủy triều thối lui, biến mất ở trong sương mù.

- Những bức yêu này là có người thao túng?

Trong lòng Giang Nam vừa động, phất tay đem Chiến Minh cự thú thu vào trong Sơn Hải Đỉnh, bồng bềnh bay đi, phía sau thiên dực mở ra, hướng

chỗ sâu trong sương mù bay đi.

Bức yêu thực lực kinh người, thân thể cơ hồ có thể sánh ngang Thần Phủ nhị trọng tam trọng cường giả, mặc dù không có pháp lực, nhưng cũng có thể được xưng tụng một đại chiến lực, nếu như những bức yêu này là yêu vật của người khác chăn nuôi, như vậy chẳng phải là nói chủ nhân của bức yêu càng thêm kinh khủng?

Dọc theo đường đi, hắn không còn có đụng phải bất kỳ bức yêu, cũng không lâu lắm, Giang Nam liền dọc theo Vạn Thi Lộ bay ra trăm vạn dặm xa, con đường xương trắng này vẫn không có cuối, chỉ là sương mù bắt đầu dần dần nhạt, để cho tầm nhìn của hắn càng thêm rộng lớn.

Đi tới đây, trong lòng hắn không khỏi trầm xuống, chỉ thấy xương cốt trên Vạn Thi Lộ cực kỳ khổng lồ, có xương khô thậm chí dài đến mấy trăm trượng, thậm chí hài cốt ngàn trượng cũng không hiếm thấy!

- Nếu như thi triển Pháp Thiên Tượng Địa mà nói, ta có thể thân hóa thành Cự Nhân ba trăm trượng, nhưng chỉ có sau khi tu thành Thần Phủ, khí lực mới có thể đạt tới ngàn trượng, này chẳng phải là nói, tạo thành con đường này cũng là tu sĩ Đạo Đài, Thần Phủ cảnh giới?

Đi tới đây, Giang Nam chứng kiến cự hình hài cốt cũng đã đạt tới mấy trăm vạn, cũng tức là nói, nơi này túc túc dùng mấy trăm vạn thi thể Đạo Đài bát cảnh, Thần Phủ bát cảnh cao thủ tạo thành con đường này!

- Vạn trượng hài cốt, hài cốt của Thiên Cung cấp cường giả!

Sắc mặt hắn ngưng trọng, đột nhiên thấy một hài cốt khổng lồ, dài đến vạn trượng, đương nhiên đó là thi thể Thiên Cung cấp cường giả sau khi chết rữa nát biến thành, trong lòng không khỏi run lên, ngẩng đầu về phía trước nhìn lại, chỉ thấy hài cốt vô số Cường giả Thiên Cung chi chít, trải ở phía trên Đại Đạo này, vô số âm hồn hành thi tẩu nhục đi ở trên đường xương trắng, tiếp tục chết lặng đi thẳng về phía trước!

Nơi này hài cốt Cường giả Thiên Cung có khoảng mấy chục vạn, đợi đến Giang Nam đi ra trăm vạn dặm, chỉ thấy hài cốt phía trước khổng lồ như từng ngọn đại lục, thể tích càng thêm khổng lồ!

- Thần Ma thi thể...

Giang Nam không khỏi có chút không rét mà run, từng hài cốt Thần Ma hướng phương xa dọc theo mà đi, dư uy Thần Ma đã tan thành mây khói, không còn tồn tại!

Thần Ma chết đếm không xuể, không có một vạn cũng có tám ngàn, số lượng nhiều, làm cho da đầu người ta tê dại!

- Nhiều Thần Ma như vậy thảm chết ở chỗ này, khó trách cường đại như Trấn Thiên Thần quốc cũng sẽ diệt vong!

Nơi này đã không có bất kỳ sương mù, Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Vạn Thi Lộ trải ở trong không gian mịt mờ vô tận, nhìn không thấy tới bất luận cái gì.

Nơi này không phải là Huyền Minh Nguyên Giới, cũng không phải là kẽ hở của Chư Thiên vạn giới, lại càng không ở trong thế giới khác, mà là một mảnh hư vô tĩnh mịch.

Phía trước, có một ngã ba, một Vạn Thi Lộ khác từ trong hư không bay ra, giao hội ở chung một chỗ, chi chít âm hồn giống như con kiến hiện ra ở trên đường, đếm không xuể.

- Ma Thần thi thể Hoàng Kim Thần Tộc!

Đột nhiên Giang Nam thấy một cụ thi hài kim chói, trong lòng không khỏi nhảy dựng, đây là hài cốt Thần Ma của Hoàng Kim Thần Tộc, trong Huyền Minh Nguyên Giới không tồn tại Hoàng Kim Thần Tộc, vì vậy thi thể Thần Ma này chỉ có thể là từ Minh giới hay thế giới khác mà đến!

- Xem ra trận đại chiến thời xa xưa kia, không chỉ có Huyền Minh

Nguyên Giới Trấn Thiên Thần quốc ta tham chiến, hơn nữa còn có Minh giới và thế giới khác tham chiến, chết trận không biết bao nhiêu Thần Ma! Chẳng lẽ nói, thật sự là Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục khai chiến, mới tạo thành loại hậu quả này? Địa Ngục rốt cuộc muốn làm cái gì? Tại sao lại dùng những Thần Ma hài cốt này tạo thành một con đường?

Đột nhiên, Giang Nam hé mắt, hướng nơi xa nhìn lại, chỉ thấy ở trên Vạn Thi Lộ ngoài ngàn dặm, nổi lơ lửng một ngọn thành xương trắng, tòa thành kia thuần túy là dùng xương trắng xây dựng thành, dùng hẳn là xương cốt Thần minh.

Ở địa phương hoang vu tĩnh mịch, nơi tràn đầy âm hồn bực này, lại có một xương trắng chi thành, thật sự là quỷ dị.

- Chẳng lẽ là cường giả trong địa ngục, ở chỗ này thành lập cứ điểm?

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, nếu như nơi này đích xác là một cái cứ điểm của Địa Ngục mà nói, chẳng phải là nói, Địa Ngục còn muốn chuẩn bị một lần xâm lấn diệt sạch Trấn Thiên Thần Quốc như vậy nữa?

Năm đó Trấn Thiên Thần Quốc là cường thịnh bực nào, là quốc gia Chư Thần thành lập, thần minh cư ngụ ở phàm trần đếm không xuể, cương vực thậm chí lan tràn đến chỗ sâu trong vũ trụ, quốc gia mạnh như vậy cũng bị tiêu diệt, hôm nay Huyền Minh Nguyên Giới lấy cái gì để chống xâm lấn?

- Chẳng lẽ nói Tinh Quang Kỷ Kiếp, Quang Vũ Kỷ Kiếp chính là cùng Địa Ngục xâm lấn có liên quan?

Giang Nam khẽ cau mày, ở trong cảm giác của hắn, Tinh Quang Kỷ Kiếp, Quang Vũ Kỷ Kiếp chỉ sợ cùng Địa Ngục không liên quan, ngược lại cùng trái tim ở trên tinh hạch của Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh có liên quan lớn hơn nữa.

Địa Ngục xâm lấn, hẳn là một tràng đại kiếp khác.

Bất quá vô luận là Quang Vũ Kỷ Kiếp hay là Địa Ngục xâm lấn, cũng

vượt qua xa Huyền Minh Nguyên Giới hôm nay có thể ngăn cản, so sánh với Địa Ngục hoặc là Quang Vũ Kỷ Kiếp, Huyền Minh Nguyên Giới chính là một trứng gà, bề ngoài nhìn như cứng rắn, nhưng một gõ liền toái.

Một tiếng huýt gió bén nhọn từ trong thành truyền đến, tiếp theo Giang Nam liền thấy chi chít Địa Ngục bức yêu bay lên, hướng xương trắng chi thành bay đi, đông nghịt một mảnh, giống như mây đen vạn dặm, kinh tâm động phách.

Trong thành đột nhiên hiện ra từng cái từng cái hồ lô khổng lồ đen nhánh, mỗi cái hồ lô đều cao ngàn trượng. Hồ lô mở miệng ra, những Địa Ngục bức yêu này phần phật tràn vào trong hồ lô, biến mất không thấy gì nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 588: Di Thiên Đại Họa

Thể tích hồ lô tuy lớn, nhưng thể tích nhiều Địa Ngục bức yêu như vậy cũng không nhỏ, chỉ bằng vào dung lượng bản thân hồ lô, tuyệt đối không cách nào chứa những bức yêu này.

Nhưng những hồ lô này lại hết thảy thu Địa Ngục bức yêu đi vào, Giang Nam lập tức đoán ra, những hồ lô này chỉ sợ thấp nhất cũng là Động Thiên chi bảo!

- Hàng trăm Động Thiên chi bảo, hơn nữa còn là cùng một loại kiểu dáng, chỉ có quân đội mới có thể làm như vậy! Quân đội kỷ luật nghiêm minh, đều nhịp, pháp bảo đồng dạng cùng nhau tế ra, uy lực to đến bất khả tư nghị!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống:

- Nơi này chỉ sợ là một cái đại quân doanh của Địa Ngục! Bất quá có thể luyện chế Động Thiên chi bảo, chẳng phải là nói rõ, tùy tiện một Địa Ngục sĩ binh cũng là Động Thiên cảnh cường giả!

Thần Phủ tám cảnh, Động Thiên cảnh ở vào cảnh giới thứ tám, là tồn tại gần với Thiên Cung cảnh giới, hàng trăm Động Thiên cảnh cường giả tạo thành đại quân, suy nghĩ một chút cũng làm cho da đầu người tê dại!

Hắn vốn cho là những bức yêu du đãng ở trên Vạn Thi Lộ này là yêu vật từ trong địa ngục chạy ra ngoài, nhưng bây giờ nhìn lại, hẳn là Địa Ngục tướng sĩ ở trong xương trắng chi trong kia, đem những bức yêu này nuôi thả ở trên Vạn Thi Lộ, cho chúng nó ăn âm hồn trên đường tăng lên thực lực bản thân!

Nhưng ngay sau đó, trong thành lại dâng lên một lò lớn khổng lồ, trong lò toát ra Hắc Sắc Ma Diễm kinh người, sôi trào quay cuồng , đó là Đạo văn tạo thành ma hỏa, uy lực cực mạnh, Giang Nam đoán chừng, miệng lò lớn này

hơn phân nửa là một trấn giáo chi bảo!

Này nói rõ, trong thành thấp nhất có một vị Chưởng Giáo Chí Tôn trấn giữ!

Hàng trăm hồ lô lơ lửng trên ma hỏa, chỉ thấy ma hỏa kia rót vào, tính bức yêu bên trong cùng nhau nung khô, không biết rốt cuộc là đang làm cái gì.

Giang Nam phong ấn khí tức bản thân, khoảng cách càng ngày càng gần, dần dần có thể thấy toàn cảnh của Bạch Cốt chi thành, Bạch Cốt chi thành này cực kỳ rộng lớn, nhưng kiến trúc bên trong cũng không nhiều lắm, trừ có một cái giếng sâu ra, liền chỉ có một tế đàn lộ thiên.

Trừ lần đó ra, hắn còn chứng kiến từng cái từng cái Đạo Nhân, đầu dưới chân trên, tay chân bay múa, quay chung quanh miệng lò lớn kia xoay quanh, không ngừng đánh ra từng đạo pháp quyết quỷ dị, thúc dục lò lớn.

Lửa ma trong lò lớn lại càng mãnh liệt, qua hồi lâu, những Đạo Nhân này mới ngừng lại, từng cái từng cái cả người mồ hôi đầm đìa, giống như từ trong nước mò đi ra, hiển nhiên thúc dục lò lớn luyện những hồ lô cùng Địa Ngục bức yêu này, để cho bọn họ cực kỳ hao phí tinh thần cùng pháp lực.

- Những người này là sinh linh trong địa ngục?

Giang Nam hé mắt, tinh tế đánh giá, chỉ thấy những người này có mọc bốn cánh tay, có dài ba chân, có sau lưng sinh ra cái đuôi, có sinh ra nhục sí, có thì mọc ba bốn cái đầu, còn có người trên mặt sinh ra ba bốn con mắt, thậm chí ngay cả lòng bàn tay cũng có ánh mắt, thầm nghĩ:

- Bộ dáng chủng tộc cao đẳng trong Địa ngục thật là quái dị, bất quá rất nhiều thân thể Thần Thông của Nhân Tộc ta, cũng là tham chiếu nhục thể của bọn hắn mà sáng lập, tỷ như Phật Môn Bát Đại Minh Vương Kinh, nghe nói những Minh Vương đó chính là xuất thân từ Địa Ngục, là Ma Thần trong địa ngục!

Giang Nam đã từng tu luyện qua Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, trong đó Khổng Tước Minh Vương hóa thân ba mặt tám cánh tay, không thiếu có nghiên cứu thân thể kết cấu của chủng tộc Địa Ngục.

Mà Hàng Tam Thế Minh Vương, Quân Đồ Lợi Minh Vương, thì là chủng tộc Địa Ngục mạnh mẽ quy theo Phật Môn mới tu thành chánh quả!

Ở trên tế đàn, tọa lạc một tượng thần cự đại, bốn đầu bốn tay, diện mục dử tợn hung ác, giống như một pho tượng Minh Vương khoanh chân ngồi ở trên một đóa hắc liên.

Trên tế đàn có khắc văn lạc kỳ dị, bố trí thành một tòa trận pháp, bất quá loại trận pháp này cực kỳ phức tạp, không có ở trong giới hạn của trận pháp Huyền Minh Nguyên Giới, Giang Nam nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào nhìn ra huyền diệu trận pháp trên tế đàn.

Đột nhiên, một Đại Tướng người mặc ngân giáp bước đi ra, phất tay để cho những Đạo Nhân đó lui ra nghỉ ngơi, lại có hơn mười ngân giáp Đại Tướng đi tới, nhất tề lấy tay hướng những hồ lô đen kia chộp tới, hồ lô mở ra, vô số Địa Ngục bức yêu phần phật bay ra.

Những ngân giáp Đại Tướng này nhe răng cười, đem những Địa Ngục bức yêu này hết thảy bắt được, dùng sức sờ, liền bóp chết hết thảy bức yêu, nặn ra máu toàn thân nhỏ vào trong giếng.

Những hồ lô này, mỗi một miệng cũng thu vào mấy vạn Địa Ngục bức yêu, trong mấy trăm hồ lô bắt được bức yêu, máu có thể hội tụ thành biển, nhưng mà máu những bức yêu này chảy vào trong giếng sâu, cái giếng sâu kia không cũng không thấy mãn chút nào!

Mới vừa rồi chút ít người hình dung cổ quái kia là Động Thiên Thần Phủ cảnh giới, mà mười mấy ngân giáp Đại Tướng này thì hết thảy là Cường giả Thiên Cung, thậm chí ngay cả cái giếng sâu này cũng là một Thiên Cung chi bảo, có thể dung nạp một biển rộng rộng lớn vạn dặm!

Một vị ngân giáp tướng sĩ cau mày nói:

- Tế Tửu đại nhân, số lượng bức yêu ít đi rất nhiều, hẳn là bị tu sĩ của Huyền Minh Nguyên Giới giết chết. Máu những bức yêu này chỉ sợ không thể đem Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân triệu hoán đến. Hiện tại nên làm thế nào cho phải? Có muốn mạt tướng đi những Đại Thành khác, mượn tới một chút bức yêu hay không?

- Không cần!

Một vị hắc bào lão giả đi ra, áo choàng rộng thùng thình đem cả người hắn bao lại, trầm giọng nói:

- Nhiều máu bức yêu như vậy, đã đầy đủ gọi Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân về đến trong thế giới này. Mặc dù máu bức yêu chưa đầy, triệu hoán đến Thần Chủ hóa thân so sánh với dự tính có chút yếu, nhưng cái thế giới này không có gì có thể đập vào mắt cường giả, ngay cả một Thần minh cũng không có, không đáng giá Đại Xích Thiên Thần Chủ vận dụng càng nhiều pháp lực.

Hắn quát lên:

- Chúng ta đã ở nơi này hao tốn hơn năm trăm năm thời gian, không thể trì hoãn đi xuống nữa. Trì hoãn đi xuống, chính là Quang Vũ Kỷ Kiếp, Thần Giới nhất định sẽ phái Thần Ma tới trấn thủ thế giới này, khi đó trừ khi Đại Xích Thiên Thần Chủ tự mình phủ xuống, nếu không căn bản bắt không được Huyền Minh Nguyên Giới! Mà hiện tại, Quang Vũ Thần Đế thọ nguyên đã không sai biệt lắm hao hết, sắp bỏ mình, không cách nào lo lắng Chư Thiên vạn giới phía dưới, chính là thời cơ chúng ta động thủ tốt nhất!

- Chuyện này không nên trì hoãn, thừa dịp nguyên giới trống không, lập tức động thủ, gọi về Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân. Chiếm lĩnh cái thế giới này, làm ván cầu cho Địa Ngục ta!

Những Đạo Nhân đó cùng ngân giáp tướng sĩ ầm ầm đồng ý, từng cái

từng cái quay chung quanh tế đàn khoanh chân ngồi xuống, riêng phần mình quanh thân vô cùng Đạo văn xông ra, đem tượng thần kia quấn quanh, chỉ nghe oanh một tiếng, cái giếng sâu phía sau hắc bào đại Tế Tửu cầm đầu đột nhiên có một đạo huyết quang phóng lên cao, đem trong vòng ngàn dặm cũng ánh đến một mảnh Huyết Hồng.

Sùng sục, sùng sục!

Máu tươi trong giếng không ngừng xông ra, dần dần ở trên đỉnh đầu hắn hóa thành một mảnh Huyết Hải, trong Huyết Hải có một cột máu rũ xuống, rót vào trên tượng thần kia, chỉ cột máu thấy kia mới vừa tiếp xúc đến tượng thần, liền bị tượng thần hấp thu, phảng phất đây không phải là một pho tượng thần, mà là Thị Huyết Ma Thần chân thật!

- Đại Xích Thiên Thần Chủ?

Trên bầu trời, trong lòng Giang Nam không khỏi trực nhảy, thầm nghĩ:

- Bọn họ tính toán gọi về Thần Chủ hóa thân trong địa ngục! Nếu bị bọn họ triệu hoán đi ra, kia sẽ gây ra hậu quả như thế nào?

Đối với Thần Chủ, hắn đã từ trong miệng Nhạc Ấu Nương có điều hiểu rõ, Thần Chủ ở Thần Giới địa vị cực cao, Nhạc Ấu Nương đã từng nói, Thần Ma bình thường không cách nào luyện ra Bích Du Thần Hỏa, mà Bích Du Thần Hỏa cũng đã có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, có thể luyện ra Bích Du Thần Hỏa, cũng là cường giả cấp bậc Thần Chủ!

Thần Chủ đã là nhất phương bá chủ trong Thần Giới, nếu những địa ngục cường giả này triệu hoán đến một đạo hóa thân của Đại Xích Thiên Thần Chủ, suất lĩnh đại quân Địa Ngục thẳng hướng Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ sợ không người nào có thể ngăn!

Thái Hoàng Lão Tổ, Ma La Thập cùng Tịch Ứng Tình đã là chiến lực cao cấp nhất Huyền Minh Nguyên Giới, nhưng cho dù là ba người bọn họ, cũng không phải thần minh chân chính, đối mặt vị Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa

thân này, kết quả của Huyền Minh Nguyên Giới có thể tưởng tượng được!

Hơn nữa, những đầu sỏ trong địa ngục này, là tính toán đem Huyền Minh Nguyên Giới làm một cái cứ điểm của Địa Ngục, có thể nghĩ thời điểm ma đầu trong địa ngục cuồn cuộn vọt tới, tất cả tu sĩ trên Huyền Minh Nguyên Giới chỉ sợ cũng sẽ bị đánh chết, thậm chí ngay cả phàm nhân cũng chết không có chỗ chôn!

Đây là đại họa vong tộc diệt chủng, tất cả sinh linh của Huyền Minh Nguyên Giới, thế tất sẽ bị diệt sạch!

- Trăm triệu lần không thể để cho bọn họ triệu hồi ra Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân!

Trong lòng Giang Nam bất giác xông ra một đạo sát cơ, tu vi Địa Ngục ma đầu phía dưới cũng cực kỳ cao minh, chỉ một Động Thiên cảnh cường giả liền ít nhất cũng trăm vị, Thiên Cung cấp cường giả cũng có hơn mười vị, hơn nữa một Đại Tế Ti thấp nhất cũng là Chưởng Giáo Chí Tôn, cổ thế lực này so sánh với môn phái Thánh Địa bình thường cũng muốn cường đại!

Nhưng hắn có gì phải sợ?

Mặc dù Giang Nam cũng rất ích kỷ, có đôi khi cũng sẽ đối mặt nguy hiểm mà chạy mạng, nhưng ở trước mặt thị phi đại nghĩa, trong lòng hắn tự có một giới hạn, kia là lương tâm của mình!

Cho dù chết, hắn cũng muốn chết có ý nghĩa!

Nhưng vào lúc này, vẻ mặt hắc bào đại Tế Tửu kia đột nhiên khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu hướng phương hướng của Giang Nam xem ra, ánh mắt như điện, hơi thở như uyên như biển, kinh khủng vô cùng, đem Giang Nam khóa chặt, cười lạnh nói:

- Lại còn có một tiểu quỷ loài người ở một bên rình! Gọi về Thần Chủ thế tất phải làm, không thể để cho hắn chạy, một người lập tức đi tới giết hắn cho ta!

Một Đạo Nhân ầm ầm đứng dậy, phóng lên cao, hướng Giang Nam giết tới.

Mà những người khác thì như cũ ngồi tại nguyên chỗ, đem pháp lực cùng Đạo văn quanh thân xông ra, không ngừng thúc dục đại trận trên tế đàn. Thúc dục đại trận này hiển nhiên cực kỳ hao phí pháp lực, nếu người rời đi quá nhiều, chỉ sợ sẽ gặp thất bại trong gang tấc.

Nếu thất bại lời của, lại cần mấy trăm năm thời gian nuôi thả Địa Ngục bức yêu tích lũy yêu huyết, mà khi đó chỉ sợ Thần Đế mới lên ngôi, liền không có bất kỳ cơ hội nào cho bọn họ!

- Loài người tiểu quỷ, chết đi!

Địa Ngục Đạo nhân kia cười lạnh, đột nhiên tế lên một hồ lô, một đạo hắc quang phun ra, bá một tiếng đem Giang Nam quấn lấy, thu vào trong hồ lô!

- Chỉ là một tiểu quỷ, tu vi bất quá mới là Huyền Đài Cảnh, tế lên Động Thiên chi bảo giết tiểu quỷ như vậy, có chút giết gà dùng đao mổ trâu.

Trên mặt Địa Ngục Đạo Nhân kia có ba con mắt, vung tay áo đem hồ lô thu hồi, rơi ở trong tay, nhưng ngay sau đó tam nhãn mở ra, con mắt bắn Thần Quang, hướng trong hồ lô nhìn lại.

- Ân? Thân thể Tiểu quỷ này cũng có chút mạnh mẻ, không thua ta, lại có thể chống đở được Thất Sát Hồ Lô của ta luyện hóa.

Ánh mắt của hắn có thể nhìn thấu nội bộ pháp bảo, một cái liền nhìn ra trong hồ lô giấu diếm Thất Sát trận nhất thời trong chốc lát không cách nào làm sao Giang Nam, trong lòng không khỏi cực kỳ kinh dị.

Thất Sát Hồ Lô này của hắn chính là Động Thiên chi bảo, thu người thu vật, có thể dùng tới luyện thể, cũng có thể dùng để làm ổ cho Địa Ngục bức yêu, bồi dưỡng bức yêu tiến hóa làm yêu thú đẳng cấp cao hơn.

Nhưng Thất Sát Hồ Lô mấu chốt nhất vẫn là thắt cổ đối thủ, hắc quang

đem đối thủ thu vào trong hồ lô, sau đó Thất Sát trận trong hồ lô sẽ kích phát, đem đối thủ cắt toái, luyện hóa thành nước mủ.

Nếu nói Thất Sát, chính là sát thân, Sát Thần, sát ý, sát bảo, sát vận, sát pháp, sát đạo, đem thân thể hủy diệt, chém giết thần hồn, cắn nát thần thức, phá hủy pháp bảo, lột bỏ số phận, ma diệt Thần Thông, bỏ đi đạo hạnh, đem tu sĩ hết thảy tất cả chém giết, là một môn trận pháp cực kỳ lợi hại!

Tuy nói Thất Sát Hồ Lô là pháp bảo trong đại quân Địa Ngục chế định, nhưng uy lực cũng là cực kỳ cường đại, đại tu sĩ tu thành Ngọc Cung, Thần Phủ cảnh giới rơi vào trong hồ lô, cũng không lâu lắm sẽ bị luyện hóa, bỏ mình Đạo tiêu.

Cho dù là Thần Phủ tám cảnh đỉnh, Động Thiên cảnh tu sĩ, rơi vào trong hồ lô, cũng kiên trì không được bao lâu, tu vi đạo hạnh từng chút bị ma diệt, càng ngày càng yếu, cuối cùng chết ở trong Thất Sát Hồ Lô.

Mà Giang Nam bất quá mới tu thành Huyền Đài Cảnh, thân thể lại mạnh mẻ đến có thể sánh ngang tu sĩ Động Thiên cảnh, tạm thời ngăn cản được uy năng của Thất Sát Hồ Lô, thật sự là ngoài dự liệu của hắn.

- Tiểu quỷ có chút năng lực, bất quá ta mới vừa rồi chẳng qua là dựa vào uy năng bản thân Thất Sát Hồ Lô, cho nên mới không cách nào đem ngươi luyện hóa, hiện tại ta lấy pháp lực bản thân tới thúc dục hồ lô, trong khoảnh khắc là có thể đem ngươi luyện thành nước mủ!

Vị Địa Ngục Đạo Nhân kia diện mục dữ tợn, đột nhiên đầu dưới chân trên, tay chân bay múa, quay chung quanh hồ lô loạn chuyển, đem từng loại từng loại ấn pháp đánh ra, đạo văn tràn vào trong hồ lô, lập tức thúc dục uy năng của Thất Sát Hồ Lô!

- Động Thiên chi bảo đúng như là Tịch chưởng giáo nói, đã bắt đầu đem Thất Bảo hòa hợp một lò, các loại chức năng đều có!

Giang Nam ở trong Thất Sát Hồ Lô, tế lên Sơn Hải Đỉnh bảo vệ quanh

thân, lập tức cảm giác được miệng hồ lô này diệu dụng, phương thức công kích bao hàm toàn diện, thân thể chống đở được, thần thức không ngăn được, thần thức chống đở được, thần hồn không ngăn được, hơn nữa còn lột bỏ số mệnh, ma diệt pháp lực, cùng hắn luyện chế Thất Bảo rất là bất đồng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 589: Đưa Ngươi Một Chảo

Thất Bảo của hắn, chức năng chỉ một, Thiên Ma Cầm trảm sát thần hồn, Lượng Kiếp Trận Đồ là trận pháp, Đạo Âm Cổ Đạo Âm công phạt, Thiên Phủ Trọng Lâu là trấn áp luyện hóa chi bảo, Thiên Dực Thần Chu là phi hành pháp bảo, Sơn Hải Đỉnh là phòng ngự pháp bảo.

Mà Thất Sát Hồ Lô đem rất nhiều loại phương thức công kích chỉnh hợp làm một, luyện vào trong một bảo.

Tịch Ứng Tình đã từng nói, uy lực Thất Bảo ở Thiên Cung cảnh giới liền đã không có bao nhiêu chỗ dùng, đại đa số tu sĩ chỉ luyện một loại pháp bảo, uy lực vượt xa Thất Bảo, kiện pháp bảo này, có thể dung nạp chức năng Thất Bảo.

Mà hiện tại, miệng Thất Sát Hồ Lô này tuy nói là Động Thiên chi bảo, nhưng cách Thiên cung chi bảo cũng không xa, đã có hình thức ban đầu của Thiên Cung chi bảo.

Giang Nam đã từng tinh tế nghĩ tới sau khi mình tu thành Thiên Cung, đến tột cùng hẳn sẽ chế tạo pháp bảo gì, hôm nay thấy miệng Thất Sát Hồ Lô này, cũng làm cho hắn cảm thấy hai mắt tỏa sáng, muốn nghiên cứu một thời gian ngắn.

Đột nhiên, uy năng Thất Sát trận đột nhiên trở nên vô cùng hung mãnh, để cho hắn không khỏi muộn hanh nhất thanh, Sơn Hải Đỉnh cũng bị ép tới chìm xuống, sơn thủy Đạo văn trong đỉnh còn chưa kịp tràn ra, liền bị tiêu diệt!

Xuy...

Nhục thể của hắn bắt đầu xuất hiện vết thương, máu từ vết thương chảy ra, nhưng ngay sau đó hóa thành màu đen.

- Không thể trì hoãn, vạn nhất ta bị vây ở chỗ này, liền không người nào ngăn cản những Địa Ngục cường giả kia gọi về Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân ! Nhiều trì hoãn nhất phân, Huyền Minh Nguyên Giới ta liền nhiều một phần nguy hiểm!

Trong mắt Giang Nam hung quang chợt lóe, Huyền Đài bay ra, tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ đột nhiên hiện ra ở trong tay, búa quang bay vút lên giống như tám con rồng ở giữa không trung bay múa.

Thình thịch!

Một thanh búa lớn đột nhiên chém phá Động Thiên chi bảo, Giang Nam tám cánh tay bay múa, cầm trong tay tám búa từ trong hồ lô lao ra, phốc xuy một búa chém vào giữa hai chân Địa Ngục Đạo Nhân kia.

Đạo Nhân kia đầu dưới chân trên, cơ hồ bị một búa của hắn từ cái mông bổ tới ót, vừa sợ vừa giận, kêu thảm một tiếng, vội vàng nổi giận gầm lên một tiếng, Đạo văn quanh thân đột nhiên hóa thành mội đại thủ, hung hăng hướng Giang Nam bổ tới!

Oanh!

Giang Nam bị một chưởng của hắn đẩy lui hơn mười dặm, thầm thở dài đáng tiếc.

Nhục thể của hắn mặc dù có thể cùng Địa Ngục Đạo Nhân này sánh ngang, nhưng pháp lực như cũ cực kỳ nhỏ yếu, nếu pháp lực cùng Địa Ngục Đạo Nhân này tương đối, là có thể một búa chém giết!

- Thực lực Địa Ngục Đạo Nhân này, cùng Cận Đông Lưu không kém bao nhiêu.

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, phía sau thiên dực hiện lên, gào thét liền tới đến trước người Địa Ngục Đạo Nhân kia, tám cánh tay bay múa, búa quang như rồng, quay chung quanh Địa Ngục Đạo Nhân kia trên dưới cắt gọt!

Địa Ngục Đạo Nhân kia đau đến nước mắt giàn giụa, mặc dù suýt nữa bị hắn cắt thành hai nửa, nhưng vẫn như cũ chưa chết, huyết nhục ngọa nguậy, trong chớp mắt liền đem hai nửa thân thể liên tiếp ở chung một chỗ, bàn tay tung bay, Đạo văn hóa thành từng loại từng loại Thần Thông oanh ở trên Địa Từ Nguyên Phủ, không ngừng đẩy lui Giang Nam, giận dữ hét:

- Tiểu quỷ, ta muốn giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi!

Hắn biết rõ Địa Từ Nguyên Phủ sắc bén, ngay cả Thất Sát Hồ Lô của hắn cũng có thể dễ dàng bổ ra thoát khốn, cho nên tận lực tránh khỏi cùng Địa Từ Nguyên Phủ trực tiếp va chạm, mà là dùng lực triệt tiêu lực đạo của Địa Từ Nguyên Phủ đánh xuống.

Chỗ tốt của pháp lực sâu nhiều lúc này liền thể hiện đi ra, mặc dù Địa Từ Nguyên Phủ vô cùng sắc bén, ngay cả thần minh chi thể cũng có thể bổ ra, nhưng mà đối phương không cùng Giang Nam gần người đánh giết, uy năng kiện pháp bảo này liền không cách nào phát huy ra, có sắc bén cũng vô ích.

Oanh...

Trong Bạch Cốt chi thành phía dưới, một cổ thần uy mênh mông đột nhiên bộc phát ra, hạo hạo đãng đãng, xuyên thấu Trường Không mười vạn dặm, phảng phất có một Thần Ma dị thường cường đại từ đang trong ngủ say tỉnh lại!

Cổ thần uy mênh mông này, nếu so với Giang Nam từ trước đã thấy Bất Tử Minh Vương, mạnh mẻ không biết gấp bao nhiêu lần, cường đại làm cho người ta run rẩy, làm cho lòng người kính sợ, không sinh ra một tia phản kháng!

Trước tế đàn của Bạch Cốt chi thành, hắc bào đại Tế Tửu kia hướng tượng thần trong tế đàn kia thật sâu quỳ sát xuống, ngâm nga nói:

- Cổ lão Đại Xích Thiên Thần Chủ, chúng ta rốt cục câu thông pháp lực của ngài, khẩn cầu ngài từ trong Đại Xích Thiên thần thánh phủ xuống,

thống trị thế giới này, chinh phục hết thảy man di!

Chỉ thấy máu tươi trong giếng sâu không ngừng xông ra, cột máu càng ngày càng thô, thô đạt trăm trượng, rót vào trong biển máu, mà máu tươi trong Huyết Hải quay cuồng, ồ ồ chảy vào trong tượng thần.

- Năm trăm năm bố trí, rốt cục muốn bắt đầu thu hoạch?

Sau lưng tượng thần kia, hư không bị mở ra, phảng phất mở ra môn hộ những thời không khác, trong môn hộ kia lộ ra một ánh mắt khổng lồ, con mắt này có khoảng mấy ngàn mẫu, xích đỏ như lửa, phảng phất là hỏa diễm thuần túy tạo thành thần nhãn, có thể nhìn ra được vô số oan hồn ở trong con mắt này gặp phải đau khổ, thần hồn vặn vẹo, bi thảm cả ngày, kinh khủng vô cùng!

Ánh mắt của hắn, giống như là một tiểu Địa Ngục!

Giang Nam trong lúc cấp bách vội vã nhìn lại, trong lòng không khỏi nhảy dựng, đây là ánh mắt của Cổ lão Đại Xích Thiên Thần Chủ!

Cổ thần uy vô địch này, bắt đầu từ trong con mắt này truyền lại đi ra ngoài.

- Địa Ngục ta ở mấy ức năm trước liền đã bắt đầu bố trí, hủy diệt Chư Thiên vạn giới không biết bao nhiêu Thần Ma làm ra Vạn Thi Lộ, đả thông con đường đi thông Chư Thiên vạn giới.

Thanh âm vô cùng trầm trọng từ trong môn hộ truyền đến, tiếp theo pháp lực khó có thể tưởng tượng từ trong môn hộ xông ra, liên tục không ngừng rót vào trong tượng thần, máu bức yêu bôn lưu gấp hơn, phảng phất như thác huyết vọt xuống, rót vào trong tượng thần:

- Chỉ tiếc Long Hán Đại Kiếp, Ma Đế chủ chưởng đại kế cũng chết thảm, vẫn lạc tại chỗ, vô số Thần Chủ Thần Tôn trong địa ngục cũng vẫn lạc, nguyên khí tổn thương nặng nề.

Càng nhiều pháp lực vọt tới, để cho tượng thần trên tế đàn kia bắt đầu trở nên tươi sống, từ kim thiết chi thân dần dần biến chuyển, sinh ra rất nhiều huyết nhục, chế tạo ra hoa văn da thịt.

Những Địa Ngục cường giả này, rõ ràng là lấy máu bức yêu câu thông Đại Xích Thiên Thần Chủ, mở ra một đạo Môn hộ, để cho vị Đại Xích Thiên Thần Chủ kia có thể đem pháp lực của mình truyền tới đây, lấy pháp lực của hắn cải tạo một thân thể, luyện thành thân ngoại hóa thân của mình!

- May là đương kim Ma Đế anh minh, Địa Ngục nguyên khí ta cũng đã khôi phục!

Trên tế đàn, tượng thần bốn đầu bốn tay kia đột nhiên mở miệng, bốn khuôn mặt cùng nhau nói chuyện, thanh âm kinh thiên động địa, hiển nhiên đã dần dần bắt đầu đem tượng thần này luyện thành thân ngoại hóa thân, ha hả cười nói:

- Cổ lão tiên hiền định ra đại kế, rốt cục có thể áp dụng! Mấy ức năm trôi qua a

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 590: Một Tên Cũng Không Để Lại

Sắc mặt tượng thần đột nhiên khẽ biến, trầm giọng quát lên:

- Đại Tế Tửu, các ngươi chuẩn bị máu bức yêu có chút không đủ, không đủ để ta truyền tới một phần mười pháp lực! Ngươi cũng đã biết, nếu lần này không cách nào truyền tới một phần mười pháp lực của ta, sẽ làm cho mưu kế năm trăm năm của chúng ta thất bại, chỉ có thể đợi đến kỷ kiếp tiếp theo? Tội của ngươi thật lớn!

Tượng thần hấp thu Huyết Hải tốc độ quá nhanh, Huyết Hải lớn như thế đã bắt đầu dần dần khô kiệt, máu trong giếng sâu cũng không bằng trước to lớn tráng quan như vậy, hiển nhiên máu bức yêu còn dư lại đã không nhiều lắm.

Lúc trước hắn truyền tới pháp lực là dùng cải tạo tượng thần, mà máu bức yêu còn dư lại, không đủ để cho hắn đem pháp lực tiếp tục truyền tới đây, ban cho tượng thần một phần mười pháp lực!

Hắc bào Đại Tế Ti kia vội vàng dập đầu, giải thích:

- Thần Chủ không nên giận, Huyền Minh Nguyên Giới không có thần minh trấn giữ, chỉ có mấy cường giả gần Thần, không cần một phần mười pháp lực của Thần Chủ phủ xuống là có thể dễ dàng san bằng thế giới này!

- Chỉ hy vọng như thế!

Tượng thần kia không nói thêm gì nữa, toàn lực truyền pháp lực, ngắn ngủn chốc lát thời gian, pháp lực hắn vọt tới liền đem tu vi tượng thần này tăng lên tới Thiên Cung cảnh giới!

Nương theo pháp lực mà đến chính là thần thức, thần thức cường đại của Thần Chủ, sau đó là thần hồn, Đại Xích Thiên Thần Chủ phân cách một

phần thần hồn từ trong địa ngục mà đến, rót vào trong tượng thần, hoàn toàn đem tượng thần này luyện thành thân ngoại hóa thân!

Tu vi tượng thần trong khoảnh khắc, cũng đã tăng lên tới Thiên Cung tam trọng, sau đó là Thiên Cung tứ trọng, Thiên Cung ngũ trọng, tốc độ cực nhanh, làm cho người ta mắt mũi trợn tròn!

Giang Nam thậm chí còn chứng kiến sau môn hộ, còn có vô dố đạo tắc cũng đang trong chuẩn bị, sắp truyền đến trong cơ thể tượng thần!

- Không kịp nghĩ nhiều như vậy!

Giang Nam đánh lâu Địa Ngục Đạo Nhân kia không được, trong lòng không khỏi nôn nóng, đột nhiên thiên dực rung lên bỏ rơi Đạo Nhân kia, bay đến Bạch Cốt chi thành, cao giọng quát lên:

- Đại Xích Thiên, ngươi muốn xâm chiếm Huyền Minh Nguyên Giới ta, chi bằng trước qua cửa ải này của ta!

Tượng thần kia ngẩng đầu, không nhịn được bật cười, ha hả cười nói:

- Một con kiến hôi, còn cần ta trước qua cửa ải của ngươi sao? Ngươi biết không, ta thổi một hơi liền có thể đem ngươi phun chết một ngàn lần, còn có thể chà cho ngươi mấy lần...

Oanh!

Một ngụm đại hắc oa từ trên trời giáng xuống, hung hăng che ở trên tượng thần này!

- Chà ta mấy lần? Ta trước cho ngươi một chảo!

Đại hắc oa phương viên trăm dặm, so sánh với một tòa núi lớn còn muốn rộng lớn, sức nặng lại càng đạt tới trình độ làm người ta giận sôi, thậm chí hai ba vị Chưởng Giáo Chí Tôn liên thủ cũng không thể nâng lên miệng hắc oa này!

Giang Nam ở trên thế giới kiều đi thông Tiểu Thiên Tinh Giới, liền nhất cử đè chết hai đại Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Miệng hắc oa này rơi xuống, trực tiếp đem Bạch Cốt chi thành này bao lại, mặc dù tòa thành thị này là do Thần cốt chế tạo thành, nhưng dù sao cũng là xương cốt thần minh mấy ức năm trước, đã sớm mục nát, cường độ không bằng trước.

Bạch Cốt chi thành dẫn đầu hỏng mất tan rã, rầm rầm toái đầy đất!

- Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông!

Giang Nam sợ chỉ bằng vào lực lượng hắc oa áp không toái tượng thần Đại Xích Thiên Thần Chủ, ngang nhiên thúc dục pháp lực toàn thân của mình, một tia ý thức tràn vào trong miệng đại hắc này, xúc động Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông trong đại hắc, để cho miệng hắc oa này nặng thêm không chỉ một lần!

Hắn đem miệng hắc oa này phân giải trọng luyện, trong từng cái khuông đồng đánh vào một đạo Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, miệng hắc oa này tổng cộng bị hắn phân giải làm bốn vạn tám ngàn thanh đồng, túc túc bị hắn đánh vào bốn vạn tám ngàn đạo Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, những Thần Thông này cùng nhau thôi phát phải cần pháp lực là kinh khủng bực nào?

Pháp lực của Giang Nam, có thể thi triển ra nghìn lần Địa Cực Nguyên Từ, nhưng mà phân tán đến nhiều khuông đồng như vậy, liền đem pháp lực của hắn thoáng cái phân tán ra, không cách nào hoàn toàn phát huy ra uy năng của Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông.

Trong nháy mắt, tu vi của hắn liền bị lấy hết sạch sẽ, thân bất do kỷ từ trên cao rơi xuống, một tiếng trống vang lên rơi vào trên hắc oa.

Oanh!

Hắc oa rơi xuống, dẫn đầu đè sập môn hộ sau lưng tượng thần Đại Xích

Thiên Thần Chủ kia, đem tòa môn hộ này đập vụn, trực tiếp đứt đi Đại Xích Thiên Thần Chủ truyền pháp lực, tiếp theo hắc oa đặt ở trên tượng thần, đem huyết nhục mới vừa tạo thành trên người tượng thần này hết thảy đập vụn, bóp thành thịt nát, tượng thần này là làm bằng Thần kim. Cũng không có bị đập vụn, chẳng qua là đầu bị sinh sôi đập dẹp, bị ép tới chìm vào dưới đất Bạch Cốt chi thành!

Về phần những người khác, thì không có thân thể mạnh như vậy. Mấy trăm vị Động Thiên cảnh Địa Ngục Đạo Nhân trực tiếp bị hắc oa đè ép, mà hơn mười vị Thiên Cung cấp ngân giáp tướng sĩ từng cái từng cái thân hóa Cự Nhân, tính toán lấy lưng ngạnh kháng hắc oa, cũng nhất tề bị hắc oa áp nổ tung!

Hắc bào Đại Tế Ti kia tu vi mạnh nhất, xem thời cơ nhanh nhất, thân hình nhanh chóng độn đi, hướng nơi xa bão táp bay đi, tốc độ cực nhanh!

Hô...

Thân hình hắn vừa mới bắt đầu di động, Hắc oa đã rơi đập, kình phong khổng lồ từ bầu trời đập xuống, cơ hồ đóng đinh hắn tại chỗ.

Hắc bào Đại Tế Ti rống giận, hai thanh âm truyền đến. Chỉ thấy hắc bào của hắn đột nhiên nổ tung, người này tóc trắng xoá, trên bả vai lại sinh ra một lớn một nhỏ hai cái đầu!

Đại não của hắn sinh trưởng ở trung tâm, một đầu khác mọc ở đầu vai bên trái, ngẩng đầu hướng hắc oa điên cuồng hét lên một tiếng, pháp lực cùng Đạo văn quanh thân xông ra, hai bàn tay nhanh chóng trở nên to lớn. Hướng hắc oa rơi xuống nghênh khứ.

- Ngươi đến tột cùng là thần thánh phương nào? Dám can đảm hư đại kế của Địa Ngục Chư Thần ta định ra?

Hắn giận dữ hét.

Phốc xuy!

Hắn bị hắc oa trực tiếp đập vụn, đắp ở dưới mặt.

- Đều chết hết sao?

Giang Nam ngồi ở trên hắc oa, thở phào nhẹ nhỏm, trong kế hoạch của hắn vốn là diệt trừ cứ điểm Địa Ngục này, cho dù không thành công cũng muốn đem môn hộ trên tế đàn kia phá huỷ, chỉ cần hủy diệt tòa môn hộ này, pháp lực của Đại Xích Thiên Thần Chủ liền không cách nào truyền tới đây!

Hiện tại, hiệu quả so với hắn tưởng tượng còn tốt hơn một chút, lại đem Địa Ngục cường giả trong Bạch Cốt chi thành một lưới bắt hết!

- Chết!

Một tiếng gầm lên truyền đến, trong lòng Giang Nam rùng mình, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Địa Ngục Đạo Nhân mới vừa rồi cùng hắn giao thủ kia đánh tới, pháp lực Đạo văn hóa thành một thủ chưởng khổng lồ, hung hăng hướng hắn chụp được!

Giang Nam không chút nghĩ ngợi, giơ tay lên liền ngăn chặn, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, một chưởng của Địa Ngục Đạo Nhân kia đánh bay hắn!

- Địa Ngục ta mưu kế năm trăm năm, ta năm trăm năm đều ở đây đau khổ chờ đợi, vì chính là gọi về Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân phủ xuống, lại không nghĩ rằng lại bị ngươi quấy nhiễu!

Đạo Nhân kia đằng đằng sát khí, ba con mắt kể hết mở ra, ba đạo ánh sáng kích bắn ra, khúc khích hướng Giang Nam cắt tới, người Giang Nam ở giữa không trung, chỉ có thể giãy dụa thân thể, tránh thoát chỗ yếu hại, chỉ thấy ba đạo ánh sáng kia từ trên người hắn cắt qua, thân thể mà hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo lập tức xuất hiện ba vết thương thật sâu, thậm chí ngay cả xương cốt cũng bị ba đạo ánh sáng này cắt ra từng dấu vết!

- Nguy rồi, ta hôm nay không có bất kỳ pháp lực, căn bản không phải đối thủ Địa Ngục Đạo Nhân này!

Trên trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, cố nén đau nhức, thân thể xoay mình một cái, đáp xuống trên hắc oa, ổn định thân hình. Địa Ngục Đạo Nhân này chính là Động Thiên cảnh cường giả, tu thành Động Thiên Thần Phủ, là nhân vật cùng Cận Đông Lưu một cái cấp bậc, cho dù là hắn ở trạng thái toàn thịnh, pháp bảo đều xuất hiện, cầm trong tay Địa Từ Nguyên Phủ cũng không phải là đối thủ của Đạo Nhân này, huống chi hắn hiện tại không có bất kỳ pháp lực?

Đạo Nhân kia rống giận, vô số đạo văn xông ra, hóa thành một ngụm Thất Sát Hồ Lô khổng lồ, trong hồ lô một đạo hắc quang bay ra, liền hướng Giang Nam bay tới!

Thất Sát Hồ Lô của hắn đã bị Giang Nam bổ ra một lỗ thủng to, nhất thời trong chốc lát không cách nào chữa trị, vì vậy hắn thi triển chính là Thần Thông, lấy Đạo văn đan vào thành một ngụm Thất Sát Hồ Lô!

Mặc dù uy lực Thần Thông không bằng pháp bảo, nhưng mà càng thêm thay đổi liên tục, hơn nữa mặc dù Giang Nam lần nữa đánh ra Địa Từ Nguyên Phủ, bổ ra Thất Sát Hồ Lô, Đạo văn cũng sẽ ngay sau đó có thể bổ sung vết cắt, kể từ đó, là có thể dễ dàng luyện hóa!

Đạo hắc quang kia như rồng, bá một tiếng quét tới, mắt thấy liền muốn đem Giang Nam quấn lấy, đột nhiên trong Sơn Hải Đỉnh truyền đến một tiếng thú rống, Chiến Minh cự thú tung người nhảy ra Sơn Hải Đỉnh, quanh thân quấn đầy xiềng xích, nâng một cái đại kim cầu che ở trước người Giang Nam.

Đạo hắc quang kia một quyển, đem Chiến Minh cự thú cuồn cuộn nổi lên, hướng trong hồ lô kéo đi.

Thân thể Chiến Minh cự thú chấn động, gai xương chấn động, giống như hàng vạn hàng nghìn lợi kiếm boong boong rung động, đem hắc quang cắt toái, cánh phía sau phách động, gào thét hướng Đạo Nhân kia đánh tới, hô một tiếng vung đại kim cầu, đem Thất Sát Hồ Lô nện đến nát bấy!

Đạo Nhân kia lấy làm kinh hãi, Thất Sát Hồ Lô bị đại kim cầu tạp nát, lúc này hóa thành vô số đạo văn, ngưng tụ thành một cây đại thương, bị hắn nắm trong tay, đại thương vượt qua, đem Chiến Minh cự thú vén lên, khúc khích đâm mấy chục thương, trên người Chiến Minh cự thú nhất thời xuất hiện hơn mười vết máu.

Cũng may thân thể đầu cự thú này đã đến gần Câu Trần Cường giả Thiên Cung vô hạn, thân thể mạnh mẻ, so sánh với Giang Nam mạnh hơn rất nhiều, không có bị vết thương trí mệnh.

Chiến Minh cự thú vung đại kim cầu, một cầu nện xuống, Địa Ngục Đạo Nhân kia hoành thương ngăn chặn, Đạo văn đại thương nhất thời nát bấy, bị kim cầu đụng ở trên người, bay ra ngoài, người đang giữa không trung liền nhổ một ngụm máu.

Xiềng xích quanh thân Chiến Minh cự thú rầm rầm rung động. Vung kim cầu ầm ầm ném tới, thân thể Đạo Nhân kia chợt lóe, né tránh được một kích.

Một người một thú nhất thời gào thét rung trời, vung tay chiếm giết.

Địa Ngục Đạo Nhân kia rất nhanh liền nhìn ra tệ đoan của Chiến Minh cự thú. Loại cự thú này cùng Địa Ngục bức yêu giống nhau, có thân thể cường đại nhưng không có nửa phần pháp lực, chỉ có thể gần người vật lộn, lúc này không hề cùng Chiến Minh cự thú liều mạng nữa. Mà là đem khoảng cách kéo ra, các loại Thần Thông không ngừng oanh xuống.

Chiến Minh cự thú nhất thời chống cự khó khăn, vết thương trên người càng ngày càng nhiều, bị thua chẳng qua là chuyện sớm hay muộn!

Đầu cự thú này nếu là bị thua, đợi chờ Giang Nam chính là tử vong!

Mà vào lúc này, Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, thần thức phát ra. Đem ma khí tràn ngập ở trong hư không hết thảy dẫn dắt đến.

Đại hắc oa đè chết nhiều Địa Ngục cường giả như vậy, những cường giả này sau khi tử vong, một thân tu vi hóa thành hư ảo, lại biến thành ma khí trả

đến thế gian, vì vậy ma khí nơi đây nồng nặc giống như Linh Dịch linh tương.

Mặc dù hắn tu vi hao hết, nhưng thần thức vẫn còn, thần thức bao phủ ngàn dặm, ma khí cuồn cuộn, ở đỉnh đầu hắn tạo thành một đại hồ, thậm chí ngưng kết thành Linh Dịch màu đen, chen chúc hướng Thiên Linh Cái của hắn chui vào!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn nhận được ma khí dễ chịu, nhất thời trở nên càng thêm khoan khoái, tốc độ vận chuyển cực nhanh, thậm chí so với hắn ở trong Thần Khư kinh nghiệm sinh tử đại chiến, đem tiềm năng toàn thân hết thảy kích phát còn nhanh hơn!

Hơn nữa có ma khí dư thừa đến làm người ta giận sôi chống đở, tốc độ tu vi của hắn khôi phục cơ hồ là thần tốc!

Cũng không lâu lắm, tu vi của Giang Nam liền khôi phục tám phần, qua chốc lát nữa, tu vi của hắn rõ ràng khôi phục, hơn nữa tu vi càng ngày càng cao, càng ngày càng mạnh, rung chuyển hàng rào cảnh giới lung la lung lay!

- Thần Đài Cảnh, phá cho ta!

Giang Nam đột nhiên đứng lên, hít vào một hơi thật dài, ma khí cuồn cuộn vọt tới, hắn lập tức cảm giác được hàng rào hạn chế tu vi cảnh giới ầm ầm sụp đổ, quanh thân tràn ra Đạo văn, bắt đầu nhanh chóng ngưng kết thành Đạo Đài thứ sáu, Thần Đài!

Ầm!

Kiếp vân hiện lên, lôi kiếp đang nhanh chóng hình thành, ở trong tấm hư không này, ma khí mênh mông cuồn cuộn, xuất hiện kiếp vân không phải là lôi kiếp bình thường, mà là một đóa Ma lôi tối như mực tạo thành kiếp vân, ùng ùng cổn động, uy lực mỗi một tia chớp đen nhánh, cơ hồ tương đương với một kích của Thần Phủ tứ trọng ngũ trọng cường giả!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, hắn chưa từng gặp qua loại chuyện này,

bất quá Ma lôi kiếp vân mặc dù mạnh mẻ, nhưng hắn mạnh hơn!

- Vô luận là lôi kiếp trừng phạt Ma Đạo, hay Ma lôi kiếp vân, hết thảy không cách nào làm gì ta, ngược lại chỉ biết trở thành chất dinh dưỡng tẩm bổ của ta!

Hắn chợt quát một tiếng, đột nhiên hóa thành Cự Nhân bốn năm trăm trượng, ngụm lớn mở ra, như nuốt trôi cầu vồng đem một đóa kiếp vân này hút vào trong bụng.

Kiếp vân kia đến trong bụng hắn, nhất thời bộc phát, tiếng sấm ùng ùng không ngừng, mà Lôi Điện trong thân thể Giang Nam mọi nơi tán loạn, ngay sau đó bị máu, da, huyết quản, xương cốt, ngũ tạng, lục phủ của hắn hết thảy hấp thu.

Năng lượng trong Ma lôi không ngừng bị hắn cắn nuốt luyện hóa, để cho nhục thể của hắn dũ phát mạnh mẻ, thậm chí ngay cả trong huyết mạch cũng tích chứa lôi kiếp lực!

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh quả nhiên là công pháp trong địa ngục, có đầy đủ ma khí chống đở, tốc độ tu luyện nhanh hơn, hiện tại ta còn không có đi tới Địa Ngục, nói vậy nếu quả thật đến Địa Ngục, tốc độ tu luyện của ta còn có thể nhanh hơn!

Hắn mừng rỡ trong lòng, Thần Đài Cảnh đối với biên độ pháp lực tăng lên cũng không lớn, chỉ gia tăng sáu bảy thành, Thần Đài tu thần, tu chính là thần hồn, đối với tu sĩ mà nói, là một lần kỳ ngộ tăng lên thần hồn khó được, Giang Nam chỉ cảm thấy Huyền thai kim nhân của mình so sánh với trước tăng lên gấp đôi, trong lòng lại càng mừng rỡ.

Chương 591: Luyện Hóa Thần Chủ Thần Tính

Huyền thai kim nhân tu luyện cực kỳ khó khăn, cho dù là hắn luyện hóa hai tôn thần minh thần tính, biên độ tăng lên cũng không phải là khổng lồ như thế nào, cho nên hắn đến nay cũng chỉ luyện ra hai hóa thân.

Nhưng mà hôm nay Huyền thai kim nhân tăng lên gấp đôi, Giang Nam liền có mười phần nắm chặc, lần nữa luyện ra ba hóa thân, cộng thêm Thái Dương Thái Âm hai đại hóa thân, liền có năm tôn!

- Hiện tại trước không vội luyện ra những hóa thân khác, giết chết Địa Ngục Đạo Nhân này mới là việc cấp bách!

Giang Nam hướng chiến trường nhìn lại, chỉ thấy cả người Chiến Minh cự thú kim huyết lâm ly, đã tràn ngập nguy cơ, bị Địa Ngục Đạo Nhân kia đè ép đánh, qua không lâu nữa, đầu cự thú này sẽ chết ở trong tay Đạo Nhân.

- Ma Chung Bá Thể, trượng tám thân!

Giang Nam gầm lên, Ma Thần Chi Thể cao bốn năm trăm trượng bắt đầu kịch liệt thu nhỏ lại, nhưng pháp lực cuồng bạo vẫn như cũ tràn ngập thân thể, lực lượng cũng so sánh với trước càng thêm chân thật.

- Chết cho ta!

Thân thể hắn vừa động, hư không ầm ầm nhảy lên hạ xuống, sau một khắc hắn đã xuyên qua hơn trăm dặm không gian, xông đến bên cạnh Địa Ngục Đạo Nhân kia, trong tay có tám đạo ngũ sắc quang mang phóng lên cao, búa quang lần lượt thay đổi, trong chớp mắt bổ ra mấy vạn búa.

Địa Ngục Đạo Nhân kia tránh không kịp, vội vàng nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân pháp lực xông ra, đang muốn ngăn cản, chỉ thấy búa quang chợt lóe rồi biến mất, không khỏi để cho hắn ngẩn ngơ, đột nhiên thân thể

rầm một tiếng hỏng mất, huyết nhục toái đầy đất, bị chết không thể chết lại!

Sở dĩ Giang Nam một chiêu liền tiêu diệt Địa Ngục Đạo Nhân kia, chủ yếu là đánh lén, ỷ vào tốc độ không gì so sánh nổi, cộng thêm Địa Từ Nguyên Phủ sắc bén vô cùng, cùng với Địa Ngục Đạo Nhân đang đối phó Chiến Minh cự thú, rốt cục để cho hắn có thể lập công!

Nếu không phải như thế, lấy hắn hôm nay chỉ gia tăng sáu bảy thành pháp lực, chính diện chống lại mà nói, còn không cách nào cùng Đạo Nhân kia gần người, sẽ bị Đạo Nhân kia bức lui.

- Nếu như Cận Đông Lưu không đề phòng, bị ta đánh lén mà nói, ta cũng có thể chém giết!

Lời tuy nói như thế, nhưng Giang Nam vẫn còn thật sâu ý thức được nơi thiếu sót của mình, tu vi pháp lực của mình như cũ là căn bản, ở dưới đánh lén có lẽ có thể chém giết Cận Đông Lưu, nhưng mà ở dưới tình huống chính diện chống lại, mình cùng Cận Đông Lưu trong lúc đó vẫn có một đoạn chênh lệch không nhỏ.

Cận Đông Lưu có lá bài tẩy của mình, mặc dù lần trước cùng Giang Nam ở trong Thần Khư động thủ, hắn cũng chưa từng sử xuất toàn lực.

- Huyền Minh Nguyên Giới ta, hiện tại hẳn là tránh thoát trận đại kiếp này a?

Giang Nam đứng im chốc lát, tâm tình vẫn còn có chút trầm trọng, nếu không phải hắn trong lúc vô tình đi tới địa phương Vạn Thi Lộ kỳ lạ này, căn bản không biết âm mưu của Địa Ngục, chỉ sợ giờ phút này Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân đã bị triệu hoán đi ra, đại quân Địa Ngục chỉ sợ cũng muốn tấn công Huyền Minh Nguyên Giới.

Cũng không lâu lắm, miệng hắc oa kia bị Giang Nam thu hồi, Bạch Cốt chi thành ở dưới hắc oa đã sớm biến thành đất bằng phẳng, hắc bào Đại Tế Tửu cùng đám người ngân giáp Đại tướng sớm đã chết tuyệt, mấy trăm vật

Thất Sát Hồ Lô cũng bị đập vụn, thậm chí cả lò lớn trấn giáo chi bảo kia, cũng bị hắc oa đè ép, cái giếng sâu cũng bị ép tới điệp ở chung một chỗ.

Giang Nam hướng tế đàn kia nhìn lại, nhưng thấy tế đàn cũng bị san thành bình địa, bốn cái đầu của tượng thần cũng bị đè ép, đại não vũng vẩy ở ngoài mặt tế đàn, cánh tay bị đè bằng, thân thể thì chôn ở dưới mặt tế đàn.

Đại hắc oa sức nặng kinh người, từ trên cao rơi xuống, sức nặng bản thân tạo thành Địa Từ Nguyên Lực cường đại, uy năng cơ hồ tương đương với một viên tinh thần vọt tới một viên tinh thần khác, bộc phát ra uy lực kinh người, bất quá dù vậy, tượng thần của Đại Xích Thiên Thần Chủ cũng không có bị triệt để phá hủy.

- Thần minh không phải là dễ dàng chết như vậy...

Đột nhiên, trong Đại Xích Thiên Thần Chủ tượng thần truyền tới một thanh âm tức giận, chỉ nghe thanh âm ùng ùng vang lên, tượng thần không có đầu cùng tay này di chuyển cước bộ, từ dưới đất đi ra.

- Loài người tiểu quỷ, tội lỗi của ngươi, chỉ có thể dùng máu tươi của ngươi tới thanh tẩy!

Dưới chân tượng thần không đầu dâng lên một đóa hắc liên, thần uy như cũ cực kỳ mênh mông, tượng thần này bị Đại Xích Thiên Thần Chủ luyện thành thân ngoại hóa thân, trong tượng thần không chỉ có pháp lực của Đại Xích Thiên Thần Chủ, giống như trước còn có một phần thần tính cùng thần thức của hắn, nếu như không hoàn toàn đánh nát tượng thần này, hóa thân của hắn liền sẽ không chết.

- Tiểu quỷ, vinh quang của Địa Ngục Thần Chủ ta, tuyệt không cho phép làm bẩn...

Giang Nam nháy mắt mấy cái, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ, đại hắc oa lần nữa từ trên trời giáng xuống, đập vào trên tượng thần!

- Con mẹ ngươi!

Tượng thần của Đại Xích Thiên Thần Chủ mới vừa tức giận mắng một tiếng, liền lần nữa bị miệng hắc oa này đắp ở dưới mặt!

- Hiện tại hẳn là đã chết a?

Giang Nam đem hắc oa phân giải làm từng cái từng cái khuông đồng, thu vào Tử Phủ trong mi tâm của mình, cẩn thận từng li từng tí nhìn lại xuống phía dưới, chỉ thấy tượng thần rách tung toé, nhưng chủ thể như cũ tồn tại, chẳng qua là tòa Liên Đài màu đen kia bị ép tới chia năm xẻ bảy.

Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân cố gắng giãy dụa đứng dậy, thanh âm vô cùng phẫn nộ truyền đến:

- Tiểu tử thúi, ngươi sắp thừa nhận lửa giận của Thần Chủ...

Oanh!

Giang Nam không chờ hắn đứng lên lần nữa, hắc oa liền một lần nữa hung hăng nện xuống, lần nữa đem Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân che ở dưới oa.

- Tiểu quỷ, ngươi chọc giận ta, ngươi thành công chọc giận ta...

Oanh!

- Tiểu quỷ, không nên để cho ta bắt được ngươi, nếu không ta tất nhiên muốn đem ngươi...

Oanh!

- Vị tiểu hữu này, ta cảm thấy chúng ta có thể thương lượng...

Oanh!

...

Qua một lúc lâu, Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân rốt cục bị Giang

Nam bóp thành một tờ kim bính chu vi hơn trăm dặm, nằm trên mặt đất, không cách nào nhúc nhích.

Giang Nam cũng mệt mỏi đến thở hồng hộc, liên tục điều khiển hắc oa bảy tám lần, pháp lực của hắn cũng có chút chịu không nỗi, cũng may hắn không có thúc dục Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông trong hắc oa, nếu không vẻn vẹn một lần, liền đủ để đem pháp lực của hắn tháo nước.

- Tiểu quỷ, hiện tại ngươi không có tinh lực đi?

Trrong kim bính đột nhiên truyền đến tiếng cười quỷ dị của Đại Xích Thiên Thần Chủ, một hư ảnh Ma Thần bốn đầu bốn tay từ trong kim bính dâng lên, bốn tay chống nạnh, cười ha ha nói:

- Mặc dù ngươi hủy diệt hóa thân của ta, nhưng ta sắp sửa nhận được nhục thể của ngươi!

Hắn gào thét vọt tới, thoáng qua trong lúc đó liền xông vào mi tâm Giang Nam, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ngươi hư đại kế của ta, ta liền đem ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân của ta, mượn nhục thể của ngươi, tru diệt hàng tỉ sinh linh, lần nữa mở ra Thời Không Chi Môn, gọi về pháp lực của ta... Đây là cái gì?

Thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ đột nhiên hiện ra trong bầu trời Ma ngục, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một pho tượng kim nhân vạn trượng đứng vững vàng ở phía trên Ma ngục, trên cao nhìn xuống hắn, trong lòng không khỏi nhảy dựng, thất thanh nói:

- Thần tính? Chẳng lẽ ngươi không phải là tu sĩ Huyền Minh Nguyên Giới, mà là thần minh do Quang Vũ Thần Đế phái xuống bảo vệ Huyền Minh Nguyên Giới? Không đúng, không đúng!

Hắn đánh giá Ma ngục, sắc mặt kịch biến, vội vàng lắc mình liền muốn lao ra Ma ngục, thoát khỏi thân thể của Giang Nam:

- Ma Ngục Huyền Thai, ngươi luyện thành Huyền Thai, là đệ tử của Hắc Thiên Ma Tôn!

- Hắc Thiên Ma Tôn?

Huyền Thai của Giang Nam mở miệng, thanh âm ầm ầm, lấy tay chụp vào thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ, nghi ngờ nói: truyện copy từ tunghoanh.com

- Hắc Thiên Ma Tôn là ai? Đại Xích Thiên Thần Chủ, ngươi đã tới, không ngại hướng ta giải thích một chút.

Hắn một tay chụp xuống, vây khốn đường đi của Đại Xích Thiên Thần Chủ, Đại Xích Thiên Thần Chủ bỏ chạy không cửa, lúc này tung mình hướng Huyền Thai đánh tới, cười lạnh nói:

- Tiểu quỷ, cho dù ngươi là đệ tử của Hắc Thiên Ma Tôn, ta có gì phải sợ? Hắc Thiên Ma Tôn đã bị đầu sỏ thiên giới giết chết, ngươi không còn có núi dựa, lúc này ăn hết Huyền Thai của ngươi, ta tới tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

- Hắc Thiên Ma Tôn bị đầu sỏ thiên giới giết chết? Cái đầu sỏ thiên giới kia, nhất định chính là tỷ tỷ! Luyện hóa đạo thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ này, ta có thể biết tung tích cùng thân phận của tỷ tỷ!

Giang Nam tinh thần rung lên, Huyền thai kim nhân ở trên bầu trời Ma ngục cùng Đại Xích Thiên Thần Chủ đại chiến cả ngày, trận đại chiến này là cuộc chiến thần tính, thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ nếu so với lúc trước trấn áp luyện hóa hai Thần Ma thần tính mạnh hơn rất nhiều lần, này chẳng qua là từ Chủ Thần tính của hắn phân cách ra một đạo Thần tính, thực lực cũng muốn vượt xa chúng Thần Ma Bất Tử Minh Vương!

Trận đại chiến này Giang Nam đánh cho cực kỳ cực khổ, nếu huyền thai kim nhân của hắn bị thua, mình sẽ hoàn toàn bỏ mình Đạo tiêu, không chỉ có Ma Ngục Huyền Thai Kinh bị Đại Xích Thiên Thần Chủ nhận được, thậm

chí ngay cả thân thể cũng sẽ biến thành thân ngoại hóa thân của Đại Xích Thiên Thần Chủ, làm hại nguyên giới, thân bại danh liệt!

Nếu Đại Xích Thiên Thần Chủ luyện hắn thành thân ngoại hóa thân, thế tất sẽ tàn sát vô số sinh linh, lần nữa gọi pháp lực chân thân của hắn về, đưa đại quân Địa Ngục tới, nhất thống nguyên giới, đem nguyên giới biến thành chỗ vui chơi cho Địa Ngục!

Cũng may Giang Nam đột phá đến Thần Đài Cảnh, uy năng Huyền Thai so sánh với trước tăng lên gấp đôi, nếu không lấy thực lực lúc trước của Huyền Thai, sẽ bị Đại Xích Thiên Thần Chủ luyện hóa cắn nuốt.

Hơn nữa bên trong Ma Ngục, Giang Nam là chủ tràng, Đại Xích Thiên Thần Chủ cho dù thần thông quảng đại, cũng không cách nào điều động Ma ngục, không cách nào điều động pháp lực cùng thần thức của Giang Nam.

Mà Giang Nam đem trọn Ma ngục điều động, lấy uy năng Ma ngục vây khốn Đại Xích Thiên Thần Chủ, cuối cùng trấn áp ở dưới Ma ngục, đem Ma ngục trấn áp ở trên người của hắn.

Ma ngục rung chuyển không nghỉ, Đại Xích Thiên Thần Chủ thần tính ở dưới Ma ngục phiên giang đảo hải, mưu cầu thoát khốn.

- Còn muốn phản kháng ta?

Huyền Thai bay lên, khoanh chân mà ngồi, trấn áp ở trên Ma ngục, Ma ngục rốt cục ổn định lại, Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, Ngũ Hành nguyên lực thay đổi liên tục, vô số loại cực hình bày ở trên người Đại Xích Thiên Thần Chủ, không ngừng luyện hóa:

- Đại Xích Thiên Thần Chủ, nói cho ta biết rốt cuộc là người nào giết Hắc Thiên Ma Tôn!

- Tiểu quỷ, đừng nói ta không biết, cho dù biết cũng sẽ không nói cho ngươi!

Mặc dù Đại Xích Thiên Thần Chủ bị hắn trấn áp, như cũ không phải chuyện đùa, hết sức chống cự Ma ngục luyện hóa, cười lạnh nói:

- Ta muốn để cho tâm cảnh của ngươi cả đời đều có sơ hở, muốn biết giết chết sư tôn ngươi đến tột cùng là người nào, để ngươi vĩnh viễn không cách nào tu luyện tới cảnh giới viên mãn!

Giang Nam vừa tức lại vừa buồn cười, lúc này không hề để ý tới hắn nữa, toàn tâm toàn ý luyện hóa người này, cười nói:

- Ngươi không nói ta cũng có biện pháp biết, trí nhớ trong Hồn Phách, chỉ cần luyện hóa trí nhớ của ngươi, ta có thể nhận cái ta muốn!

Đại Xích Thiên Thần Chủ rống giận, mắng không dứt. Giang Nam mắt điếc tai ngơ, không ngừng ma diệt thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ, luyện hóa hấp thu, Đại Xích Thiên Thần Chủ vì xâm chiếm Huyền Minh Nguyên Giới, trong thần tính phân cách bao hàm rất nhiều trí nhớ của hắn, mỗi luyện hóa một tia thần tính, Giang Nam liền nhận được một tia trí nhớ của hắn.

- Tiểu tử thúi, đợi đến lúc Địa Ngục ta thống trị Chư Thiên vạn giới, lão tử muốn đem ngươi trấn áp ngàn vạn năm, để ngươi muốn sống không được!

Đại Xích Thiên Thần Chủ cảm giác trí nhớ của mình bị đoạt, vừa thẹn vừa giận, điên cuồng hét lên nói.

Giang Nam lật xem trí nhớ của Đại Xích Thiên Thần Chủ, trong lòng càng ngày càng kinh, ở trong trí nhớ của Đại Xích Thiên Thần Chủ, Địa Ngục, Chư Thiên vạn giới cùng với Thần Giới cũng không phải là ở cùng một thời không, mà là hai đại vũ trụ phân biệt rõ ràng, lẫn nhau đối lập!

Chư Thiên vạn giới do Thần Giới thống trị, Thần Đế là người thống trị chí cao, mà Địa Ngục thì tự thành một hệ, giống như trước bao hàm không biết bao nhiêu thế giới, là do La Thiên Thần Giới thống trị, Ma Đế là người thống trị chí cao, phía dưới còn có nhiều Đại Thế Giới, ví dụ như Đại Xích

Thiên, Đại Hắc Thiên thế giới, dưới cờ thống trị từng cái từng cái địa ngục thế giới.

Mà Hắc Thiên Ma Tôn là người thống trị Đại Hắc Thiên, Hắc Thiên Ma Tôn đã từng rời Địa Ngục, đi Chư Thiên vạn giới, kết quả cùng một vị đầu sỏ thiên giới trở mặt, cuối cùng chết ở trong tay vị thiên giới đầu sỏ kia.

- Tỷ tỷ...

Giang Nam khẽ cau mày, Đại Xích Thiên Thần Chủ đúng là không biết Hắc Thiên Ma Tôn chết ở trong tay ai, trong trí nhớ cũng không có tin tức về Giang Tuyết.

Theo hắn đem thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ luyện hóa càng nhiều, hắn lấy được tin tức liền càng nhiều, ở giữa Địa Ngục cùng Chư Thiên vạn giới có vách màng, bị gọi là vũ trụ màng thai.

Vũ trụ màng thai là do hai vũ trụ đè ép tạo thành lực trường kỳ lạ, lúc xuyên qua màng thai sẽ gặp phải hai vũ trụ đè ép, tu vi càng cao, thừa nhận áp lực càng lớn, chỉ có tu sĩ tu vi thấp, mới có thể xuyên qua vũ trụ màng thai, mà cao thủ cấp bậc giống như Đại Xích Thiên Thần Chủ, lúc xuyên qua vũ trụ màng thai thừa nhận áp lực to lớn, tuyệt đối có thể đập vụn hắn!

Chỉ có tu vi cao hơn, tỷ như cường giả Ma Tôn, Ma Đế, thực lực mạnh kinh khủng, có thể đi qua màng thai. Nhưng mà cường giả bực này lúc xuyên qua màng thai động tĩnh quá lớn, sẽ kinh động cả Thần Giới, vì vậy, Đại Xích Thiên Thần Chủ mới có thể để cho Địa Ngục tu sĩ, Đại Tế Tửu dưới trướng tiến vào Huyền Minh Nguyên Giới bố trí, gọi về hóa thân của mình phủ xuống

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 592: Châu Chấu Đá Xe

- Ân? Đây là công pháp Đại Xích Thiên Thần Chủ tu luyện...

Giang Nam đem thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ luyện hóa được thất thất bát bát, đột nhiên một đoạn pháp quyết vô cùng tối tăm thâm ảo tràn vào đầu óc của hắn, không khỏi trong lòng kích động lên:

- Kinh điển cấp bậc Thần Chủ!

Thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân bị hắn luyện hóa hoàn toàn, Giang Nam rốt cục nhận được môn kinh điển Thần Chủ cấp này, Đại Xích Thiên Thần Chủ tu luyện kinh điển tên là Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển. Môn công pháp này, so sánh với lúc trước Giang Nam chứng kiến đủ loại công pháp cũng muốn thâm ảo, gần với công pháp tích chứa trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh ở Huyền Đô Thất Bảo Lâm kia.

Giang Nam đã thấy công pháp, không có một vạn cũng có tám ngàn, nếu bàn về tính phức tạp, không có loại nào có thể vượt qua Tạo Hóa Tiên Đỉnh, nhưng nếu bàn về đơn giản, thì không có bao nhiêu có thể so với Ma Ngục Huyền Thai Kinh đơn giản hơn.

Công pháp Ma Ngục Huyền Thai Kinh đầy đủ chỉ có thể tu luyện tới Thần Thông tám cảnh, thậm chí chỉ có tâm pháp không có Thần Thông, chính là ngay cả võ học cũng không có, ngay cả Thần Thông cũng cần mình đi lĩnh ngộ. Nhưng Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng là một môn kinh điển bao hàm toàn diện, Giang Nam đến nay như cũ chưa từng gặp qua kinh điển nào có thể đạt tới loại hóa phồn vì giản này.

Đại Xích Thiên Thần Chủ Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, có xây dựng thế giới đầy đủ, tiền kỳ tu luyện Thần Thông, xây dựng Xích Viêm Đạo Đài, kiến tạo Xích Viêm Ma cung, tu thành Xích Viêm Thiên Cung, sau

đó kiến thành Xích Viêm Thần Đình, có công pháp cùng trình tự tu luyện cặn kẽ.

Hai đại công pháp Thái Dương Chân Kinh cùng Thái Âm Chân Kinh này, cũng không đầy đủ hoàn thiện bằng Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, Thái Hoàng Lão Tổ Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, ở tính đầy đủ cũng xa không bằng môn công pháp này.

Thái Hoàng Lão Tổ Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư ở trong công pháp Giang Nam đã thấy, có thể nói hoàn mỹ, là một loại công pháp vô địch, nhưng mà hoàn mỹ thuộc về hoàn mỹ, bởi vì Thái Hoàng Lão Tổ bị cảnh giới hạn chế, chỉ đem môn công pháp này thôi diễn đến Thần minh cảnh giới, cũng không có công pháp đến tiếp sau, không cách nào tu luyện tới cảnh giới cao hơn.

Mặc dù không thể loại bỏ Thái Hoàng sẽ đem môn công pháp này tiếp tục tăng lên, nhưng mà trước mắt mà nói, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư kém xa Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển.

Ở trong thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân, Giang Nam còn được đến kinh nghiệm tu luyện của hắn, cùng với tâm đắc luyện chế các loại pháp bảo!

Đây mới là vật trân quý nhất!

Có tâm đắc của Đại Xích Thiên Thần Chủ, là có thể để cho hắn thể ngộ Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển nhanh hơn, nhanh chóng từ trong môn công pháp này hấp thu dinh dưỡng, dùng để hoàn thiện Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình.

Không chỉ có như thế, hắn còn có thể luyện ra một hóa thân nữa, tới tu luyện môn công pháp này!

- Ta hôm nay luyện hóa thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân, Huyền Thai cũng tu vi tiến nhanh, tứ đại hóa thân khác cũng có thể phân

cách đi ra ngoài. Trừ Thái Âm, Thái Dương cùng Xích Viêm Thần Đình ra, còn cần ba môn Thần cấp kinh điển, mới có thể đem Lục Đại hóa thân hết thảy luyện ra.

Giang Nam tinh tế suy tư, hắn từ trong Phong Cấm đại trận trên Tiểu Thiên Tinh Giới, chiếm được không ít tàn thiên thần minh kinh điển, lại từ trên Thần Ma thi thể tiên hiền trong cấm địa Cổ Thần Các, cũng lĩnh ngộ ra không ít kinh điển, trong đầu hắn tích chứa Thần cấp kinh điển không dưới ngàn loại.

Hơn nữa, hắn cùng với Cận Đông Lưu nhiều lần giao thủ, đối với Thái Huyền Thánh Tông Thái Huyền Tâm Kinh cũng có hiểu rõ, thôi diễn đi ra ngoài.

Chẳng qua là Đấu Pháp Thần Điển của Cận Đông Lưu cấp bậc cực cao, hắn tích lũy chưa đầy, cũng không có thể đem Đấu Pháp Thần Điển thôi diễn đi ra ngoài.

Trừ lần đó ra, còn có Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh của Ma La Thập, cũng là một môn Thần cấp kinh điển cực kỳ lợi hại, uy lực mạnh, so sánh với Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư cũng không thua gì.

Nhiều công pháp như thế, hắn cần tinh tế xem kỹ, mới có thể chọn lựa ba môn khác.

- Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh cực kỳ bí hiểm, có thể tu luyện.

Giang Nam định ra công pháp hóa thân thứ tư tu luyện, sau đó đối lập đủ loại kinh điển khác, thầm nghĩ:

- Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư cao minh chí cực, theo lý mà nói, tiềm lực so sánh với Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển còn lớn hơn, có thể để làm hóa thân thứ năm.

Bất quá môn kinh điển này cần vong tình, quên hết mọi thứ tình cảm...

Mặc dù Hóa thân có thể tu luyện công pháp, nhưng sử dụng trí nhớ cùng tình cảm là tương đồng trí nhớ cùng tình cảm của bản thể, nếu không hóa thân cũng không phải là hóa thân, mà là một sinh linh sống sờ sờ.

Nếu như muốn tu thành môn công pháp này, bản thể của Giang Nam đầu tiên phải vong tình, sau đó hóa thân mới có thể tu thành môn kinh điển này.

Đây cũng là nơi khác loại, độc nhất vô nhị của Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Thái Hoàng Lão Tổ có thể khai sáng ra môn kinh điển này, đúng là làm người ta bội phục.

- Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư chỉ có thể bỏ qua...

Giang Nam thầm than một tiếng, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư tiềm lực thật lớn, trình độ hoàn mỹ còn muốn ra ngoài Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, có không gian tăng lên rất lớn, hóa thân không thể tu luyện kinh điển này, thật là đáng tiếc.

Hắn lúc này động thủ, phân cách Huyền Thai, luyện thành hai đại hóa thân, phân cách Huyền Thai một lần so sánh với một lần thống khổ, Giang Nam lần nữa phân liệt ra hai đại hóa thân, đau đến cơ hồ ngất đi, không khỏi để cho hắn đối với Lạc Hoa Âm càng thêm bội phục:

- Nữ ma đầu Sư tôn này, sẽ không đem cảm giác đau của mình cũng chém ra ý thức đi chứ? Ngay cả ta cơ hồ cũng không thể thừa nhận đau đớn kịch liệt như thế, nàng là làm sao chịu được?

Hắn thu hồi Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân bị nện thành kim bính kia, cũng không có lập tức rời đi nơi đây, mà là khoanh chân ngồi xuống, Tử Phủ ở mi tâm mở rộng, thần thức xông ra, không ngừng đem ma khí thu nạp, thu vào trong Tử Phủ của mình. Những ma khí này vô cùng nồng nặc, rơi vào trong Tử Phủ hắn thậm chí bắt đầu ngưng tụ, hóa thành Ma Linh Dịch, hội tụ thành một cái hồ, chỉ sợ có mấy ngàn vạn cân!

Có những Ma Linh Dịch này, Giang Nam cùng hai đại hóa thân bắt đầu tu luyện, tu vi tăng lên vô cùng nhanh chóng.

Ma khí nơi này trừ một phần là từ trong địa ngục tràn ra, càng nhiều ma khí là từ những địa ngục cao thủ kia, tính cả Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân bị hắn đập dẹp, tu vi hóa thành ma khí, vô cùng tinh thuần, dùng cho tu luyện, vô luận Giang Nam hay là hai đại hóa thân, cũng làm ít công to!

Hóa thân thứ ba tu luyện Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, tu luyện tới Đạo Đài cảnh, thân thể liền bắt đầu phát sinh biến hóa, biến thành Ma Thần bốn đầu bốn tay, hình thể cùng Đại Xích Thiên Thần Chủ giống nhau như đúc, nhưng khuôn mặt lại giống Giang Nam.

Mà hóa thân thứ tư thì tu luyện Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, khí lực giống như Ma La Thần Tộc, đạo văn ngưng tụ thành xương cốt chi chít, trời sanh chính là cơ khí chiến đấu.

- Những Ma Linh Dịch này, đủ để có thể chống đở ta tu luyện tới Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả! Bất quá nếu đã tới, vì sao không đi Địa ngục nhìn một chút, cướp đoạt càng nhiều Ma Linh Dịch? Có đủ Ma Linh Dịch, tốc độ tu luyện của ta nhất định có thể nhanh hơn!

Giang Nam có chút ý động, mặc dù giết chết Đại Xích Thiên Thần Chủ hóa thân, hấp thu thần tính vị Thần Chủ này, nhưng Đại Xích Thiên Thần Chủ nhất định sẽ không ngờ tới, mình lại cả gan làm loạn đến loại trình độ này, sau khi đắc tội hắn, phá hư Địa ngục đại kế, còn dám xông vào Địa ngục.

- Đáng tiếc, ta còn tính toán mượn những hồ lô này tới nghiên cứu làm sao đem Thất Bảo hợp nhất. Hôm nay tất cả hồ lô bị hắc oa đập vụn, ngay cả hồ lô của Địa ngục Đạo Nhân kia cũng bị ta cắt toái. Bất quá nhận được trí nhớ của Đại Xích Thiên Thần Chủ, chỗ tốt lớn hơn nữa, có thể làm cho ta nghiên cứu, ban đầu Đại Xích Thiên Thần Chủ là như thế nào đem Thất Bảo hợp nhất.

Giang Nam đem Chiến Minh cự thú thu vào Sơn Hải Đỉnh, phân ra trăm vạn cân Linh Dịch giao cho đầu cự thú này chữa thương, về phía trước bồng bềnh bay đi, thầm nghĩ:

- Đi Địa ngục lịch lãm, sợ rằng cực kỳ nguy hiểm. Ta chi bằng thay đổi tướng mạo một chút mới được.

Hắn tâm niệm hơi động, lấy Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, hình thể cũng lập tức bắt đầu biến hóa, bốn đầu bốn tay, chạy vội rất nhanh!

- Ha hả, ta hiện tại là Thần Tộc cao đẳng trong Địa ngục, có thể hoành hành không cố kỵ, chung quanh cướp bóc Ma Linh Dịch cũng không có ai dám trêu chọc?

Giang Nam có chút hài lòng, đi ra đếm trăm vạn dặm, lại gặp phải một môn hộ giao thoa trên Vạn Thi Lộ. Cách môn hộ này mấy ngàn dặm, là một Bạch Cốt chi thành.

- Nơi này làm sao còn sẽ có một Bạch Cốt chi thành? Chẳng lẽ Địa ngục tính toán xâm chiếm thế giới không chỉ là Huyền Minh Nguyên Giới ta?

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, hướng Vạn Thi Lộ nầy nhìn lại, chỉ thấy xương trắng buồn thiu, cắm vào trong sương mù mịt mờ vô tận, không biết đến tột cùng đi thông thế giới nào.

Hắn từ trong Bạch Cốt chi thành này cảm ứng không tới bất kỳ hơi thở, lúc này cẩn thận từng li từng tí tiến lên, khoảng cách trăm dặm liền dừng lại, hướng trong thành nhìn lại, chỉ thấy trong Bạch Cốt chi thành này rỗng tuếch, cũng như Bạch Cốt chi thành hủy ở trong tay hắn kia, có kiến trúc cùng bố cục đồng dạng.

Giang Nam thấy, cái giếng sâu trước tế đàn đã khô khốc, lộ ra vết máu màu đỏ sậm, mà ở trên tế đàn cũng không có bất kỳ tượng thần, nhưng mà lại lưu lại tám dấu chân thật sâu!

- Bạch Cốt chi thành này, đã thành công triệu hồi ra Địa ngục Ma Thần hóa thân!

Trong lòng hắn lộ vẻ sợ hãi, một pho tượng Thần kim chế tạo thành hóa thân, nếu như có một phần mười pháp lực của Thần Chủ cấp cường giả, chỉ sợ có thể hoành hành không cố kỵ, quét ngang một thế giới giống như Huyền Minh Nguyên Giới!

- Phương diện Địa ngục hiển nhiên không chỉ tính toán xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới, còn có tính toán xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới thất bại, bọn họ còn có thể xâm lấn thế giới khác, đem thế giới khác làm thành ván cầu, chờ Quang Vũ Thần Đế vẫn lạc, Quang Vũ Kỷ Kiếp mở ra!

Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, Địa ngục hiển nhiên đã định ra đại kế xâm lấn Chư Thiên vạn giới, đối với xâm chiếm một thế giới làm thành căn cứ là tình thế bắt buộc, mà Địa ngục lựa chọn vào lúc này phát động, chỉ sợ nói rõ, thọ nguyên của Quang Vũ Thần Đế đã đi tới cuối, Quang Vũ Kỷ Kiếp sắp bắt đầu!

Mà Huyền Minh Nguyên Giới, căn bản không có chuẩn bị xong nghênh đón trận diệt thế đại kiếp này!

- Tinh Quang Kỷ Kiếp, Tiểu Thiên Tinh Giới bị diệt, biến thành thế giới tĩnh mịch, chẳng lẽ lần này bị diệt sẽ là Huyền Minh Nguyên Giới ta?

Giang Nam tâm tình trầm trọng, trời sập xuống có cường nhân cản trở, nhưng mà hiện tại Huyền Minh Nguyên Giới có thể tuyển tướng quân từ đâu, cường nhân cao nhất chính là Thái Hoàng Lão Tổ, Ma La Thập cùng Tịch Ứng Tình, ở Quang Vũ Kỷ Kiếp tới, ba người này tuyệt đối không có bất kỳ chỗ dùng!

- Chỉ mong Quang Vũ Thần Đế có thể sống lâu một thời gian ngắn, cho Huyền Minh Nguyên Giới ta cơ hội thở dốc...

Hắn tiếp tục hướng Địa ngục đi tới, cũng không lâu lắm lại gặp phải một

ngã ba, cái ngã ba kia cũng là đi thông thế giới khác, trên Vạn Thi Lộ cũng có một ngọn Bạch Cốt chi thành.

Bạch Cốt chi thành này cũng đã triệu hồi ra tồn tại cường đại trong Địa ngục, người đi thành không, kế hoạch Đại Xích Thiên Thần Chủ xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới thất bại, nhưng mà Địa ngục không chỉ có một hậu thủ, để cho tâm tình của Giang Nam càng thêm trầm trọng, hiển nhiên Chư Thiên vạn giới ở thời điểm suy yếu nhất, nghênh đón không chỉ là Quang Vũ Kỷ Kiếp, còn có Địa ngục xâm lấn đại kiếp!

Trước mặt hai trường đại kiếp, hắn thật sâu cảm giác được mình nhỏ bé cùng vô lực, hắn giống như là một Đường Lang, mà chạm mặt lái tới là Địa ngục Thần Ma chiến xa!

- Châu chấu đá xe, vậy thì chỉ có làm cho mình thành Đường Lang cực lớn, thậm chí có thể rung chuyển trình độ của Thần Ma chiến xa, ngăn chặn Địa ngục chiến xa?

Con đường đi Địa ngục cực kỳ dài, mặc dù Giang Nam toàn lực thúc dục Thiên Dực Thần Chu, cũng hao tốn nửa năm thời gian lúc này mới chạy tới vũ trụ màng thai. Mà nửa năm thời gian, hắn đã từ Thần Đài Cảnh sơ kỳ, tu luyện tới trung kỳ, có thể nói là thần tốc trước nay chưa có!

Hắn cảm giác được Địa ngục ma khí vô cùng dư thừa đánh tới, trên người mười vạn tám ngàn cọng lông không khỏi thư sướng, lẩm bẩm nói:

- Địa ngục, ta tới...

Vũ trụ màng thai ở giữa Chư Thiên vạn giới cùng Địa ngục cực kỳ rộng lớn, trông không đến giới hạn, một loại hoa văn mỹ lệ xuất hiện ở trên bình chướng vô cùng lớn này.

Những hoa văn này tựa hồ ẩn chứa tri thức cực kỳ thâm ảo, nhưng Giang Nam tinh tế xem kỹ thật lâu, cũng không có xem ra ảo diệu gì.

- Có lẽ chỉ có tiên nhân tự tại đạo diệu, mới có thể từ vũ trụ màng thai

nhìn được ra đạo lý trong đó.

Hướng màng thai ở giữa hai vũ trụ đi đến, cảm giác mình phảng phất tiến vào hai lực tràng giao hòa lẫn nhau, một luồng sóng áp lực hướng mình đánh úp lại.

Cổ áp lực này cực kỳ khổng lồ, theo dần dần xâm nhập, áp lực liền càng ngày càng mạnh.

Vũ trụ màng thai, kỳ thật là lực trường, hai vũ trụ hình thành lực trường bài xích lẫn nhau, dẫn dắt lẫn nhau, trong cơ thể chất chứa năng lượng càng cường đại, lọt vào lực lượng lực trường đè ép cũng càng lớn, đây cũng là nguyên nhân Thần Ma không cách nào trực tiếp xuyên qua màng thai.

Bởi vì trong cơ thể Thần Ma chất chứa năng lượng quá lớn, lúc xuyên qua màng thai lọt vào hai vũ trụ bài xích đè ép cũng vô cùng lớn, sơ ý là sẽ bị hai vũ trụ đập vỡ vụn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 593: Đoạt Tiền Đoạt Bảo Đoạt Đàn Bà

Tuy Giang Nam rất cường, nhưng cùng Thần Ma còn có chênh lệch cực lớn, bởi vậy lực trường tác dụng ở trên người tuy dần dần tăng cường, nhưng vẫn còn trong phạm vi thừa nhận.

Vũ trụ màng thai cực kỳ rộng lớn, đi vào bên trong màng thai mấy ngàn vạn, còn không có đi đến cuối cùng, cổ áp lực cùng lực lượng bài xích này cũng trở nên càng lớn, to đến thậm chí ẩn ẩn vượt qua phạm vi thân thể thừa nhận.

- Ma Chung Bá Thể, pháp thiên tượng địa!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, thân hình đột nhiên bành trướng, trượng trượng biến lớn, lập tức không ngừng thu nhỏ lại, áp súc lực lượng trong cơ thể, đối kháng áp lực cực lớn, thân thể một mực thu nhỏ lại đến một trượng tám. Lại còn không có đình chỉ, mà là mượn nhờ cơ hội khó được lần này, tiếp tục tôi luyện Ma Chung Bá Thể thần thông của mình, để cho thân thể tiếp tục thu nhỏ lại.

Theo áp lực càng ngày càng mạnh, thân thể cũng đang không ngừng thu nhỏ lại, đợi đi ra mấy ngàn vạn dặm, hình thể đã khôi phục như là thường nhân!

Từ một trượng tám thu nhỏ lại đến giống như thường nhân, nhìn như biên độ co lại không lớn, nhưng mà độ khó lại muốn viễn siêu lúc trước, lực lượng cũng so lúc trước ngưng tụ mấy lần. Giang Nam thậm chí cảm giác mình khẽ động liền có xu thế vạn lôi lao nhanh!

Lực lượng ngưng tụ cao độ, thân thể cũng ngưng tụ cao độ, pháp lực cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, thần thức, đạo vân đều ngưng kết chưa từng có, ở trong vũ trụ màng thai hành tẩu tuy đối mặt áp lực vô biên, nhưng lại như

giẫm trên đất bằng, tốc độ như trước không chút nào giảm.

- Nếu như ly khai vũ trụ màng thai, ta có thể tiếp tục bảo trì hình thể này, thực lực của ta thế tất sẽ tăng trưởng một mảng lớn!

Rốt cục, đi đến vị trí trung tâm nhất của vũ trụ màng thai, càng đi về phía trước. Áp lực bắt đầu chậm rãi nhỏ đi, áp lực nhỏ đi, thân thể bắt đầu rục rịch, muốn hướng ra phía ngoài bành trướng.

Giang Nam ngưng tụ thần thức, pháp lực, kiệt lực khống chế thân thể, bất quá lực lượng thân thể hướng ra phía ngoài bành trướng càng ngày càng mạnh, để cho thần thức cùng pháp lực đều có chút trấn áp không được.

Đợi đi đến biên giới màng thai, áp lực màng thai giảm bớt mấy chục lần, lực lượng thân thể hướng ra phía ngoài bành trướng rốt cục vượt qua khống chế, để cho thân thể bắt đầu biến lớn.

Đã qua thật lâu, Giang Nam triệt để đi ra vũ trụ màng thai, áp lực lập tức biến mất không còn, mà thân thể cũng hướng ra phía ngoài bành trướng một cái biên độ rất lớn, duy trì ở trình độ một trượng hai.

Thử vận chuyển pháp lực, hắn không khỏi khẽ nhíu mày, trượng hai chi thân ở lúc vận chuyển pháp lực tạo thành tình hình thân thể tiếp tục bành trướng, rất là không tiện. Nếu như muốn toàn lực ra tay, trượng hai chi thân cũng không thích hợp, chỉ có đem thân thể phóng thích đến trình độ trượng sáu chi thân, sẽ không kiêng nể gì cả thi triển thủ đoạn công kích.

Hơn nữa, tu sĩ bình thường thân cao ở vào bảy xích tám thước, cao bất quá chín xích (*Tam quốc xích, khoảng 25 centimet), trượng sáu chi thân hoàn toàn là gấp đôi độ cao của người bình thường, cái độ cao này, đã cực kỳ linh mẫn, lại có tính ưu thế nghiền áp, là chiến đấu chi thân tốt nhất!

- Khó trách ta nghe nói, lúc Phật môn Phật Đà tu luyện ba thân, phải tu luyện một loại chiến đấu Kim Thân, tên là trượng lục kim thân, xem ra bọn họ cũng phát hiện trượng lục kim thân thích hợp chiến đấu nhất.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Chiến đấu chi thân cũng không phải là càng lớn càng tốt, tuy thi triển pháp thiên tượng địa, thân thể biến lớn, dùng dung nạp càng nhiều pháp lực, lực lượng thân thể sâu sắc tăng cường, nhưng loại phương thức chiến đấu này, thích hợp cao thủ cảnh giới ngang nhau chiến một trận, cũng thích hợp đối mặt vây công.

Thử nghĩ thoáng một phát, cự nhân một vạn trượng xâm nhập bên trong ngàn vạn tu sĩ, tạo thành lực phá hoại có bao nhiêu!

Nhưng nếu như dưới tình huống gặp được đối thủ càng mạnh hơn nữa, trượng lục kim thân mới là vũ khí chiến đấu tốt nhất, pháp lực và lực lượng cùng lúc thi triển pháp thiên tượng độc nhất vô nhị, nhưng lực lượng cùng pháp lực đều ngưng tụ cao độ, tăng cường lực phòng ngự cùng lực công kích của mình, cao một phân thì lực lượng phân tán một phần, thấp một phânn thì mất đi ưu thế nghiền áp.

Nhưng trượng sáu chi thân ở lúc đối mặt quần công, diện tích công kích liền không bằng pháp thiên tượng địa, có thể nói có ưu có khuyết.

- Phía trước là Địa ngục thế giới?

Giang Nam về phía trước nhìn lại, trong nội tâm không khỏi rung động thật sâu, chỉ thấy địa phương rất xa ở phía trước, là một mảnh biển lớn mênh mông bát ngát, nói là biển cả, nhưng so với biển cả lúc trước chứng kiến thì rộng lớn vô số lần.

Đó là một cảnh tượng không cách nào hình dung, ở trên biển đằng kia, nổi lơ lửng nguyên một đám Địa ngục thế giới, hiện ra sáng rọi bất đồng, hồng cam lục xanh tím, hào quang chiếu xạ, như là từng khỏa bảo thạch cực lớn phiêu phù ở trên hải dương.

Khoảng cách xa như vậy, thậm chí có thể chứng kiến những Tinh Hà sáng lạn trong thế giới kia!

Không biết bao nhiêu Địa ngục thế giới, phiêu phù ở trên phiến đại dương này, Giang Nam thậm chí cảm giác mình có chút mê muội, chưa từng có tưởng tượng qua tình hình đồ sộ bao la hùng vĩ như thế!

- Chẳng lẽ cái kia chính là Minh Hải? Vô số thế giới phiêu phù ở trên Minh Hải, tòa Minh Hải này đến cùng lớn bao nhiêu?

Trong nội tâm không khỏi tán thưởng thiên nhiên bao la hùng vĩ, đúng là Minh Hải nâng lên vô số Địa ngục thế giới, tạo thành toàn bộ Địa ngục vũ trụ, tình hình hùng vĩ sáng lạn như thế, không thấy tận mắt, căn bản không thể tin.

Âm hồn ở trên Vạn Thi Lộ của Chư Thiên vạn giới đi tới, xuyên qua vũ trụ màng thai rơi vào Địa ngục Vạn Thi Lộ, tiếp tục đi ở trong hư không, hướng phiến Minh Hải vô tận kia đi đến.

Giang Nam đạp trên Vạn Thi Lộ đi về phía trước, hướng một tòa Địa ngục khoảng cách gần nhất chạy như bay mà đi, lại qua mấy tháng, mới tới Địa ngục thế giới gần nhất này.

Địa ngục thế giới này bề ngoài như là hồng bảo thạch, một đầu Vạn Thi Lộ cũng từ trong thế giới này bay ra, cùng chủ lộ nối tiếp, thông hướng Minh Hải.

Giang Nam duy trì trượng sáu chi thân, bốn đầu bốn tay, đạo vân quanh thân hóa thành Xích Viêm phiêu dật, Xích Viêm như là băng, ở quanh thân quấn quanh, tịnh lệ sinh huy, rất là chói mắt, đi vào Địa ngục thế giới này.

Địa ngục thế giới trước mắt này hẳn là một thế giới nhỏ bé trong ngàn vạn thế giới, Giang Nam xuất hiện ở chủ tinh thế giới này, cúi đầu nhìn lại. Chỉ thấy thổ địa phía dưới cháy đen, xa xa có hùng núi trùng điệp, núi lửa như là ống khói dựng đứng ở phía trên đại địa, bốc lên khói đặc cuồn cuộn, trên không trung còn có ba mặt trời màu đỏ như máu, chỉ là mặt trời cách chủ tinh rất gần, ánh mặt trời cũng không kịch liệt, nhưng độ ấm cực cao, đem vạn vật nướng đến cháy đen.

- Lúc trước ta kíp nổ Thần khư, đem Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh nổ phi gần tới thái dương ức dặm. Sinh linh trên Nguyên Giới chủ tinh cũng cảm giác được mặt trời biến lớn hơn rất nhiều, bất quá uy lực của hỏa nguyên lực thần thông cũng bởi vậy lớn thêm không ít. Nhưng trừ lần đó ra, cũng không khiến mọi người sinh hoạt tạo thành phức tạp quá lớn.

Giang Nam dò xét cảnh trí bốn phía, Địa Ngục thế giới trước mắt này bất đồng, ba mặt trời màu đỏ như máu muốn đem hết thảy bốc hơi khô, khắp nơi che kín nham thạch nóng chảy, hoàn cảnh sinh tồn hiểm ác đến cực điểm!

- Hoàn cảnh hiểm ác như thế, người bình thường tới đây sống không quá một phút đồng hồ sẽ chết mất. Bất quá, có thể ở hiểm ác chi địa bực này sống sót, đều là chủng tộc cường hoành, đối với loại hoàn cảnh này tập mãi thành thói quen.

Thầm nghĩ trong lòng.

- Ma khí thật nồng đậm, đối với cái thế giới này mà nói, nơi đây đã có thể xem như một thánh địa rồi.

Về phía trước phi hành, cũng không lâu lắm, liền đến một vùng khỉ ho cò gáy, ma khí tràn ngập, nồng đậm đến có thể so sánh với ma khí lấy được ở Bạch Cốt chi thành!

- Nơi đây ma khí nồng đậm như thế, tất nhiên sẽ có các loại bảo vật như ma linh dịch hoặc là linh tuyền!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, lập tức phóng thích thần trí của mình, mọi nơi quét ngang, chui vào trong đất, sưu tầm linh tuyền linh dịch, hôm nay thần thức hắn cực mạnh, đã gần như Cường giả Thiên Cung, xuyên thấu đại địa cũng không khó khăn.

Đột nhiên, xa xa truyền đến ầm ầm nổ mạnh, vô số khí tức xông thẳng lên trời, cường hoành vô cùng, Giang Nam không kịp sưu tầm linh tuyền linh dịch, gấp bề bộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía xa ngoài ngàn dặm, từng

cột máu màu hồng đỏ thẫm phóng lên trời, khí huyết chi trụ tính bằng đơn vị hàng nghìn lồng lộng lắc lư, thẳng đến nơi đây mà đến.

- Khí thế mạnh như vậy? Mỗi một đạo khí huyết đại biểu chỉ sợ đều là Thần Phủ cảnh giới cường giả!

Trong nội tâm Giang Nam không khỏi lắp bắp kinh hãi, Thần Phủ bát cảnh tính bằng đơn vị hàng nghìn thậm chí Thiên Cung cảnh giới cường giả, loại tràng diện này, Huyền Minh Nguyên Giới cơ hồ không cách nào chứng kiến!

Những khí thế kia chạy vội tới gần, chỉ thấy vô số Cự Thú lao nhanh, lại là địa ngục yêu thú, cường hoành vô cùng, cuồn cuộn mà đến, trên lưng tất cả Địa Ngục yêu thú, ngồi nguyên một đám đạo nhân, hình dung cổ quái, hoặc là dài ra nhiều cánh tay, hoặc là dài ra mấy đầu lâu, hoặc là trên mặt mọc ra rất nhiều con mắt, quái dị vô cùng, chính là chủng tộc địa ngục!

Đây là một chi đại quân Địa Ngục, có một ngân giáp chiến tướng khống chế lâu thuyền cực lớn chạy nhanh ở trên không trung, mấy trăm chiếc lâu thuyền cự hạm ngang trời mà qua, trên hạm rậm rạp chằng chịt đều là họng pháo tối như mực, những chiến hạm này đều là Thiên Cung chi bảo thậm chí trấn giáo chi bảo!

Lại có mấy trăm vị chưởng giáo cấp Chí Tôn Địa Ngục bá chủ tọa trấn, sau lưng tinh kỳ đầy trời!

Ngoại trừ Thiên Cung Thần Phủ cường giả ra, còn có gần trăm vạn Địa Ngục chủng tộc tạo thành bộ binh, đi bộ tiến lên, chân đạp trong hư không, giẫm đến hư không thùng thùng rung động!

Cổ đại quân Địa Ngục này, khí nuốt Ngưu Đấu, ép tới hư không chấn động, tùy thời khả năng sụp đổ tan rã, những nơi đại quân đi qua, dãy núi ầm ầm sụp đổ!

- Trăm vạn đại quân Địa Ngục!

Giang Nam xem thẳng mắt, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ là đại quân dưới trướng của một vị Thần Chủ, chuẩn bị xuyên qua vũ trụ màng thai đi tiến công thế giới nào đó trong Chư Thiên vạn giới? Thế giới kia, gặp nạn rồi...

Địa Ngục đại quân từ trên không ầm ầm chạy qua, đối với Giang Nam phía dưới làm như không thấy, cổ đại quân này vận chuyển qua, thậm chí ngay cả ba khỏa mặt trời cũng bị che lấp, không khí thoáng cái trở nên mát mẻ rất nhiều.

- Thiếu niên dũng cảm đến từ Xích Viêm Thần Tộc!

Đột nhiên, một ngân giáp Đại tướng từ trên một chiếc lâu thuyền cự hạm bay ra, rơi vào trên không Giang Nam, con mắt thứ ba sáng ngời hữu thần, cao giọng nói:

- Thời điểm đền đáp Địa Ngục đã đến! Dũng cảm thiếu niên, theo đại quân ta cùng đi chứ, đi Chư Thiên vạn giới, chinh phục man di chỗ đó, lập được chiến công hiển hách, cướp sạch tài phú chỗ đó, đoạt tiền đoạt bảo đoạt đàn bà! Sau khi trở về, ngươi chính là bá chủ một phương!

Giang Nam lúng ta lúng túng nói:

- Vị tướng quân này, ta còn có việc, hơn nữa ta mới là đạo đài tám cảnh, không có bao nhiêu thực lực...

Địa Ngục ngân giáp tướng quân kia tam nhãn đứng đấy, đằng đằng sát khí:

- Ngươi không đi mà nói, là phản quân, phải chết!

Giang Nam thầm mắng một tiếng, nhìn nhìn trăm vạn Địa Ngục đại quân, sau một khắc, dũng cảm thiếu niên gia nhập vào trong đại quân, theo trăm vạn người cùng một chỗ hữu khí vô lực hò hét:

- Đoạt tiền đoạt bảo đoạt đàn bà...

- Có phải các người thường xuyên ai thán, oán giận cấp trên chiếm cứ tuyệt đại đa số tài nguyên, các ngươi không đủ Ma Linh Dịch có thể tận tình tu luyện, tận tình tăng lên tu vi hay không?

Trăm vạn đại quân hướng cuối Vạn Thi Lộ của địa ngục thế giới này đi tới, trên một chiếc lâu thuyền cự hạm khổng lồ, một vị ngân giáp tướng quân mọc ba viên Ngưu Đầu, ba mặt đồng thời mở miệng, thanh âm ù ù giống như sấm sét, truyền khắp tứ phương:

- Có phải các người thường xuyên khổ nỗi không có đầy đủ tài liệu tới luyện chế pháp bảo hay không? Có phải các người khổ nỗi không có đối thủ cường đại tới cung ứng mình tôi luyện thực lực hay không?

Thanh âm của hắn truyền vào trong tai trăm vạn đại quân, để cho mỗi người cũng rõ ràng nghe vào tai, cảm nhận được tiếng nói của hắn có lực đầu độc cường đại:

- Có phải các người hâm mộ những cấp trên cao cao tại thượng kia, vì sao bọn họ có thể hưởng dụng tài phú vô tận, có tài liệu chồng chất thành núi, có tảng lớn tảng lớn kiều thê xinh đẹp hay không?

- Các ngươi lúc về đến nhà, có phải âm thầm oán giận nữ nhân của ngươi, không hiểu phong tình, lớn lên so sánh với các ngươi còn muốn hùng tráng khôi ngô, lớn lên so sánh với các ngươi còn muốn đáng ghê tởm, tính tình so sánh với các ngươi còn muốn táo bạo hay không?

- Hiện tại cơ hội của các ngươi tới!

- Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ hóa thân ta, đã phủ xuống Tiểu Quang Minh Giới trong chư thiên vạn giới! Ở nơi đây, loài người cùng Tiểu nương tử Yêu Tộc thiên kiều bá mị, ôn nhu như nước, ngươi có thể đoạt tới bó lớn bó lớn nương tử mà tới phụng dưỡng ngươi!

- Cơ hội của các ngươi tới! Tiểu Quang Minh Giới có vô số Linh Tuyền

Linh Dịch, bảo sơn tài liệu Thần kim, giết vô tận đối thủ, xử nữ đếm không xuể!

- Các thiếu niên, lộ ra pháp bảo của các ngươi, lộ ra nanh vuốt của các ngươi, chinh phục man di Tiểu Quang Minh Giới, dùng máu của bọn họ, vì nhân sinh của các ngươi viết lên một thiên văn hoa mỹ!

- Cướp tiền! Đoạt bảo! Cướp đàn bà!

Trăm vạn địa ngục đại quân nhất thời bị hắn cổ động, vô số địa ngục cường giả giơ lên hai cánh tay, ba cánh tay hoặc là bốn tay, tiếng hô kinh thiên động địa, đinh tai nhức óc.

Nhìn chung lịch sử, tất cả chiến tranh đều có được một cái chủ đề Vĩnh Hằng đó chính là tài nguyên!

Linh Dịch Linh Tuyền là tài nguyên, tài liệu luyện bảo là tài nguyên, pháp bảo là tài nguyên, nhân lực là tài nguyên, quyền lực là tài nguyên, ngay cả nữ nhân cũng là tài nguyên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 594: Tam Khuyết Đạo Nhân

Lời của vị ngân giáp tướng lãnh kia, có thể nói là tràn đầy sức hấp dẫn!

- Ta cũng không muốn đi Tiểu Quang Minh Giới cướp tiền đoạt bảo, ta là tới Địa ngục cướp tiền đoạt bảo...

Trong trăm vạn đại quân, Giang Nam buồn bực vạn phần, thầm nghĩ:

- Khoan hãy nói, hai thế giới khai chiến, tu sĩ tu vi cảnh giới như chính là tiêu hao phẩm, chính là pháo hôi, có thể sống đến cuối cùng cũng là Đạo Đài bát cảnh, Thần Phủ tám cảnh tu sĩ, công thành doanh toại thường thường là những cấp trên cao cao tại thượng kia. Nếu nói nhất tướng công thành vạn cốt khô, Địa ngục Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ cùng Tiểu Quang Minh Giới chiến đấu, ta là rời đi càng xa càng tốt, đàng hoàng cướp sạch Địa ngục, yên lặng phát tài.

Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ suất lĩnh cường giả dưới trướng cùng Tiểu Quang Minh Giới khai chiến, chung quanh bắt tráng đinh, dù sao thế giới cấp đại chiến, hai cái thế giới đối kháng, phải cần lực chiến đấu rất nhiều, điều này làm cho Giang Nam thấy một cơ hội, đó chính là Địa ngục tiểu thế giới dưới trướng Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ trống không!

Lực chiến đấu trung tầng cũng bị Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ bắt đi đánh giặc, còn dư lại không phải là người già yếu, chính là Địa ngục Ma Thần cao cao tại thượng, cái này cho hắn rất nhiều cơ hội thừa dịp, ít đi rất nhiều nguy hiểm, cướp sạch Địa ngục cũng không phải là nói mạnh miệng!

- Hiện tại vấn đề mấu chốt của ta là, ta làm sao thoát khỏi trăm vạn Địa ngục đại quân này?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy nơi này người ta tấp nập, vô số cao thủ, thấp nhất cũng là Đạo Đài bát cảnh tu sĩ,

giống như châu chấu. Mà ở phía trước là quân chánh quy, đại quân Thần Phủ cảnh giới, có pháp bảo cùng chiến giáp thống nhất, cỡi cự hình yêu thú, phía trên là đại kỳ cổn động, những đại kỳ này một là thủ đoạn thủ hộ Địa ngục đại quân, tránh cho bị người đánh trộm, hai là đề phòng sĩ binh chạy trốn.

Mà ở bầu trời đại kỳ, còn lại là lâu thuyền cự hạm, ngang trời mà qua, từng khẩu pháo tối như mực làm cho lòng người phát rét, mà ngồi trấn cự hạm là Thiên Cung cấp cường giả.

Trừ lần đó ra, còn có mấy trăm Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, là Đại Tế Tửu Thống soái đại quân, người hầu của Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ. Thậm chí, chỉ sợ là cường giả cấp bậc gần Thần như Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng Lão Tổ cùng Ma La Thập kia, tu thành tám tòa Thiên Cung!

Muốn từ trong quân đội đại quy mô như vậy chạy trốn, trình độ nguy hiểm có thể tưởng tượng.

- Xem ra chỉ có thừa dịp những người khác chưa chuẩn bị, vận dụng Loạn Không Đại Trận trận kỳ, chạy trốn đại quân.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng qua là, vạn nhất bị người phát hiện, phá hư trận kỳ, Loạn Không Đại Trận chỉ sợ cũng không cách nào đem ta truyền tống ra khoảng cách xa. Hơn nữa, ta cũng không biết xạ trình đại pháo trên lâu thuyền cự hạm, vạn nhất vận dụng Loạn Không Đại Trận, truyền đi ra ngoài ngược lại còn đang ở bên trong xạ trình đại pháo, vậy thì bị chết có chút oan uổng!

- Khụ khụ, đây là muốn cầm chúng ta làm pháo hôi a...

Bên cạnh đột nhiên truyền tới một thanh âm.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một mập mạp đứng tại cách mình không xa, mặt mày ủ dột than thở nói:

- Vạn Thi Lộ này, chính là một cuộc đại chiến mấy ức năm trước, Khô

Cốt của tướng sĩ chết trận trải thành, trận đại chiến kia đã chết vô số người, Thần Ma cũng chết đếm không hết. Trận đại chiến này, trăm vạn đại quân, không biết có thể còn sống sót mấy người?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thở dài nói:

- Đạo huynh nói cực kỳ chính xác, lần này chúng ta tiến công Tiểu Quang Minh Giới, Tiểu Quang Minh Giới hơn phân nửa cũng có thần minh trấn giữ, nếu một hai thần minh cũng thôi, vạn nhất nhảy ra mấy trăm thần minh, chỉ sợ coi như là Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ hóa thân, cũng muốn nuốt hận thu tràng?

Mập mạp kia ánh mắt sáng lên, đụng lên trước gót chân, tiếp lời nói:

- Đạo hữu nói không sai, Tiểu Quang Minh Giới đó thần minh cho dù không làm gì được Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ, nhưng mà thổi một hơi chúng ta cũng có thể chết một mảng lớn? Những Thần minh đó thổi mấy hơi thở, toàn bộ chúng ta liền chết hết sạch!

- Chúng ta toàn bộ chết, cái gì tài phú vinh quang mỹ nữ, chỉ là ảo ảnh trong mơ.

Giang Nam mặt ủ mày chau nói:

- Cho dù thắng, chúng ta người cũng đã chết, còn có tài phú địa vị gì có thể hưởng dụng?

Địa ngục cường giả bên cạnh cũng là tráng đinh bị bắt tới, một vị song đầu Đạo Nhân không nhịn được nói:

- Hai người các ngươi đừng nói chuyện giật gân! Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ anh minh Thần Vũ, tất nhiên sẽ bảo vệ an nguy của chúng ta!

Giang Nam cười lạnh nói:

- Vị đạo huynh này, thống trị Đại Hắc Thiên Hắc Thiên Ma Tôn là chết

như thế nào? Còn không phải là mạo mạo thất thất xông vào chư thiên vạn giới, bị cường giả chư thiên vạn giới giết chết sao?

Mập mạp kia nghe được lời của hắn, không nhịn được hướng Giang Nam đánh giá mấy lần, gật đầu nói:

- Chính xác, Đạo huynh, ngươi cho rằng Vạn Thi Lộ dưới chân ngươi nầy, hài cốt là của chư thiên vạn giới cường giả sao?

Hắn cười lạnh nói:

- Khô Cốt nơi này, thấp nhất có một nửa là của cường giả Địa ngục ta!

Song đầu Đạo Nhân kia mặc nhiên, bên cạnh một vị song đồng Đạo Nhân chần chờ một chút nói:

- Nếu các ngươi biết hẳn phải chết không thể nghi ngờ, vì sao còn không trốn đi?

Giang Nam thở dài:

- Ta tu vi yếu, hôm nay mới là Thần Đài Cảnh, hữu tâm vô lực.

Mập mạp kia cũng thở dài nói:

- Ta mặc dù tu luyện tới Huyền Đô Thần Phủ cảnh giới, nhưng tiện thân của ta rất nặng, tốc độ phi hành quá chậm, muốn chạy cũng là hữu tâm vô lực, chỉ có đi theo đại quân cùng chịu chết.

- Ai, biết rõ hẳn phải chết vẫn không thể không đi chết, thật là bi ai.

Giang Nam không nhịn được rơi lệ, buồn bã thở dài:

- Nghĩ tới ta chính là nhân vật thiên tài của Xích Viêm Thần Tộc, tương lai tất thành nhất phương bá chủ, hôm nay muốn đi thế giới khác chịu chết, thật là đáng tiếc thật đáng buồn.

Đạo Nhân kia chần chờ một chút, trong con ngươi tinh quang lóe lên, cười lạnh nói:

- Các ngươi đi chịu chết, lão tử cũng không cùng các ngươi! Còn có ai muốn cùng ta cùng nhau làm đào binh, chạy ra đại quân?

- Đạo huynh, tốc độ phi hành của ta cực nhanh, nguyện ý cùng đạo huynh đào tẩu!

Song đầu Đạo Nhân kia lập tức nói.

Bên cạnh còn có hơn hai mươi Địa ngục cường giả, vốn là nghe được Giang Nam cùng mập Đạo Nhân kia nói liền có chút ít dao động, giờ phút này nhìn thấy song đồng Đạo Nhân cùng song đầu Đạo Nhân đứng dậy, lúc này rối rít nói:

- Chúng ta vốn là tráng đinh bị bắt tới, vốn cho là có thể được tài phú địa vị cùng tài nguyên, không nghĩ tới Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ chẳng qua là muốn chúng ta làm pháo hôi! Hai vị đạo huynh mang ta đi, mọi người cùng nhau trốn, nắm chặc chạy trốn liền lớn hơn một chút!

- Chính xác! Nhiều người lực lượng lớn, một người trốn, mục tiêu lớn, trốn nhiều người, những tướng quân Tế Tửu kia cũng không biết nên đuổi theo người nào!

Chương 595: Diệt Thần Ma Quang

Hơn hai mươi vị Địa ngục cường giả này thương nghị xong, lúc này lặng lẽ di động, hướng phía sau đại quân lủi đi.

Mập Đạo Nhân kia như trút được gánh nặng, khẩn trương chú ý động tịnh những người này.

Giang Nam cũng thiếu thốn vạn phần, nhìn về phía những người đó.

Chỉ thấy hơn hai mươi vị Địa ngục cường giả kia đi tới phía sau đại quân, lập tức từng cái từng cái bay lên trời, gào thét hướng bốn phương tám hướng bay đi!

Những người này tu vi cao thâm, cơ hồ cũng là Thần Phủ cường giả, có tế lên pháp bảo, có thì trực tiếp triển khai nhục sí, phá vỡ trường không bay đi, trong một cái hô hấp, những người này liền chạy ra trăm dặm, thậm chí có một người hóa thành một đạo lưu quang, bay ra hai trăm dặm, tốc độ bực này, cho dù là Giang Nam cũng bội phục vạn phần, tự thẹn không bằng!

- Muốn chạy trốn?

Hai mươi mấy vị cường giả mới vừa chạy trốn, liền lập tức kinh động ngân giáp chiến tướng trên lâu thuyền cự hạm, chỉ thấy một vị ngân giáp chiến tướng hét lớn, một chưởng phách đi, trực tiếp đem một người phách toái ở giữa không trung, ngay sau đó đại kỳ tịch quyển, đem ba người cắn nát!

Ối chao ô hay!

Một cây đại thương từ trên thuyền bắn nhanh ra, đem từng vị Thần Phủ cường giả đóng đinh ở giữa không trung, bất quá vẫn có ba người tốc độ cực nhanh, chạy ra mấy ngàn dặm, cho dù là Cường giả Thiên Cung, Thần

Thông cùng pháp bảo cũng tạm thời không cách nào đuổi kịp ba người này.

Oanh!

Đại pháo trên Lâu thuyền cự hạm đột nhiên khởi động, một cột sáng bắn nhanh ra, xuy một tiếng đem một người bốc hơi lên, ngay sau đó đại pháo lần nữa bắn ra hai cột sáng, đem hai người khác đánh chết ở giữa không trung!

- Lâu thuyền hỏa pháo xạ trình 4600 dặm...

Giang Nam hé mắt, thấp giọng nói.

Mập Đạo Nhân kia gật đầu nói:

- 4600 dặm, ngay lập tức liền tới, hơn nữa còn không biết có đạt tới xạ trình cực hạn của hỏa pháo hay không, có chút khó làm.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, tâm ý tương thông, hiển nhiên hai người bọn họ mới vừa rồi một xướng một họa, cũng là vì kích thích người khác chạy trối chết, để tính toán ra xạ trình hỏa pháo của lâu thuyền cự hạm!

- Dám hỏi đạo hữu xưng hô như thế nào?

Giang Nam đột nhiên cười hỏi.

- Tại hạ Tam Đức Đạo Nhân.

Mập Đạo Nhân kia vẻ mặt chánh khí, nghiêm mặt nói:

- Nếu nói tam đức, chính là chân, thiện, mỹ, thân thể của ta có chân thiện mỹ tam đức, ở trong Địa ngục trầm luân mỹ danh vang dội, vì vậy mới bị người ta gọi là Tam Đức Đạo Nhân. Tiểu đệ mỗi lần Tâm Ma nảy sinh, liền muốn nhiều đạo hữu đối với kỳ vọng của ta, lúc này mới kiên định Đạo Tâm, chiến thắng Tâm Ma!

- Chân thiện mỹ, Tam Đức Đạo Nhân?

Giang Nam ngạc nhiên, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi hẳn là gọi Tam Khuyết Đạo Nhân mới đúng? Giả nhân giả nghĩa, ít xinh đẹp, thất đức, đây mới là đạo hữu.

- Ngươi làm sao biết danh hiệu chân thật của ta?

Mập Đạo Nhân kia thất kinh, thất thanh nói.

- Ngươi thật sự gọi Tam Khuyết đạo nhân?

Giang Nam thất thanh nói.

Đạo nhân kia mập đến đáng sợ, thời điểm nằm xuống so với đứng lên còn muốn cao hơn một đầu, da mặt cùng thịt mỡ có quan hệ trực tiếp, sau khi bị Giang Nam vạch trần, mặt cũng không đổi sắc, lắc đầu nói:

- Một ít đạo chích ghen ghét ta có thanh danh tam đức tốt đẹp, phỉ báng ta là Tam Khuyết đạo nhân, kỳ thật ta nhiều nhất là Nhị Khuyết đạo nhân, tâm linh của ta mỹ, ngoại nhân há có thể nhìn ra được? Chỉ là Nhị Khuyết đạo nhân thật sự khó nghe, bởi vậy ta dứt khoát nhận cái tước hiệu này. Thực không dám đấu diếm, ta họ Chu, xếp hạng mười ba, bởi vậy tên là Chu Thập Tam, Tam Khuyết đạo nhân chỉ là tên hiệu. Đạo huynh xưng hô như thế nào?

- Tại hạ họ Giang tên Nam, tự Tử Xuyên, không có danh khí lớn như đạo hữu.

Giang Nam nói là Tam Khuyết đạo nhân, cũng chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới lại nói đúng pháp danh, cười nói:

- Tam Khuyết đạo hữu có thủ đoạn gì, có thể còn sống chạy đi?

Chu Thập Tam mắt nhỏ nháy động, cười nói:

- Giang đạo hữu, còn ngươi có thủ đoạn gì?

Thủ đoạn của Giang Nam là Loạn không đại trận, Chu Thập Tam không

nói ra thủ đoạn trốn chạy để khỏi chết, hắn tự nhiên cũng không chịu nói ra, cười nói:

- Tam Khuyết đạo hữu, ta và ngươi đều đã có thủ đoạn trốn chạy để khỏi chết, sao không so thử một chút, xem xem ai có thể chạy ra tìm đường sống?

Tròng mắt của Chu Thập Tam chuyển nhanh chóng, nghiêm mặt nói:

- Đã như vầy, như vậy đạo hữu ngươi đi trước đi.

Giang Nam mỉm cười, biết rõ thằng này không thiếu có lợi dụng mình dẫn dắt lực chú ý của người khác rời đi để mình trốn chạy khỏi chết, bất quá thằng này ý đồ xấu tuy nhiều, nhưng đối với Giang Nam mà nói, chạy ra nơi đây mới là trọng yếu nhất, không cần quá nhiều dây dưa, lúc này hướng phía sau đại quân lặng yên đi đến, cách đuôi của đại quân còn một đoạn liền ngừng lại.

- Ở chỗ này tế lên trận đồ, thi triển Loạn không đại trận, trận đồ ở trong đại quân, cho dù ngân giáp chiến tướng phát hiện tòa trận pháp này, cũng không dám trực tiếp vận dụng thần thông hoặc là pháp bảo oanh xuống, nếu không sẽ gặp đem Địa ngục đại quân bốn phía oanh chết, tạo thành sĩ khí đại rơi, quân tâm bất ổn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Ngân giáp chiến tướng trấn thủ quân đội sợ ném chuột vỡ bình, bởi như vậy, ta liền có nhiều thời gian trốn chết hơn, dùng tốc độ truyền tống của Loạn không đại trận, không cần bao nhiêu thời gian, liền có thể đem ta tống xuất mấy vạn dặm!

Trước khi tiến vào Thần khư, luyện chế trận kỳ Loạn không đại trận, liền có thể đem hắn tống xuất mấy mươi vạn dặm, hôm nay tu luyện tới Thần Đài cảnh, nếu như trận kỳ của Loạn không đại trận có thể phát huy toàn bộ uy năng, thậm chí có thể đem hắn tống xuất trăm vạn dặm!

Bất quá, cao tầng của Địa ngục đại quân đối với binh sĩ phản bội chạy

trốn sớm có phòng bị, chắc chắn sẽ không để cho uy lực của Loạn không đại trận triệt để phát huy, từ phát hiện đến phá hư trận kỳ, Giang Nam đoán chừng trong thời gian ngắn như vậy, mình có thể truyền ra năm ba chục vạn dặm.

Năm ba chục vạn dặm, đã vượt ra khỏi tầm bắn của đại pháo chiến hạm.

Nghĩ đến liền làm, tâm niệm vừa động, 500 mặt trận kỳ rầm rầm bay lên, trong chớp mắt liền bố thành một tòa Loạn không đại trận, uy năng trận pháp lập tức bị kích phát!

Chu Thập Tam chứng kiến tòa Loạn không đại trận này, con mắt nhịn không được sáng ngời, thân hình mập mạp lập tức trở nên vô cùng linh mẫn, lách mình liền phóng tới Loạn không đại trận, kêu lên:

- Giang đạo hữu, dẫn ta cùng đi!

Giang Nam cười lạnh một tiếng, đang muốn thúc dục trận kỳ đem đạo nhân này phong tỏa ở bên ngoài trận pháp, Chu Thập Tam vội vàng kêu lên:

- Đạo hữu, ngươi có thể nghĩ tới trong tích tắc ngươi truyền tống, nếu ta nhổ một cây trận kỳ, kết quả của ngươi sẽ như thế nào?

- Mập mạp chết bầm, còn chưa cút đến?

Giang Nam giận dữ, để cho trận pháp dừng lại một chút quát.

Chu Thập Tam đại hỷ, vội vàng lăn vào trong trận, thân thể quá béo, lúc đi đường như một viên thịt nhấp nhô qua.

Loạn không đại trận lập tức tề động, bá một tiếng, hai người bên trong trận pháp biến mất vô tung, chỉ còn lại có 500 đại kỳ bay phất phới.

- Còn có đào binh?

Phía trên lâu thuyền, ngân giáp chiến tướng lập tức phát hiện trận pháp chấn động, lúc này phóng lên trời, mọi nơi nhìn lại, lại không có chứng kiến

tung tích của Giang Nam cùng Chu Thập Tam, đợi điều tra xem nơi phát ra chấn động, lập tức phát hiện 500 mặt trận kỳ kia.

Trận kỳ này cùng đại quân tiến lên chung một chỗ, nếu dùng thần thông hoặc là pháp bảo oanh xuống, tất nhiên sẽ ngộ thương binh sĩ, vị ngân giáp chiến tướng này gào thét vọt tới, đem từng mặt đại kỳ rút lên, lập tức cảm ứng phương hướng đại trận truyền tống, sắc mặt tái nhợt:

- Rõ ràng truyền tống ra bốn vạn ba nghìn dặm, ngược lại là hai tiểu tử lợi hại!

- Đào binh bất tử, sĩ khí đại quân ta sẽ sa sút.

Một thanh âm trầm trọng từ trên không truyền đến, trầm giọng nói:

- Hai người kia phải chết! Cự pháo của Diệt Thần mẫu hạm ta, tầm bắn bốn vạn tám nghìn dặm, lập tức hiệu chỉnh, đem hai cuồng đồ này đuổi giết!

- Vâng, đại tế tửu!

Ngân giáp chiến tướng kia lên tiếng đồng ý, lúc này phi thân đi vào trên một chiếc chiến hạm ở chính giữa rất nhiều lâu thuyền cự hạm, chiếc chiến hạm này so với lâu thuyền cự hạm của hắn thì lớn hơn bốn mươi năm mươi lần, chính là Diệt Thần mẫu hạm của đại quân Địa ngục, tung hoành dài đến mấy trăm dặm, như là đại lục trôi nổi ở giữa không trung.

Boong thuyền mẫu hạm, đỗ lấy rất nhiều Vũ Thần Chu, những Vũ Thần Chu này mọc ra cánh, cũng là một loại pháp bảo tốc độ cực nhanh, lúc phát sinh chiến tranh, Địa Ngục tướng sĩ tiến vào trong đó phá không mà đi, tập sát địch nhân.

Trên mẫu hạm còn có mấy tòa chủ pháo cự đại, tên là Diệt Thần ma quang pháo, ngân giáp chiến tướng kia lập tức thay đổi họng pháo, nhắm phương hướng Loạn không đại trận truyền tống.

Chỉ thấy lại có một gã chiến tướng cao cao tế lên một mặt gương sáng,

kính quang chiếu ra bốn vạn ba nghìn dặm, tập trung phương vị của Giang Nam cùng Chu Thập Tam.

- Nã pháo!

Lúc này, Giang Nam cùng Chu Thập Tam vừa mới từ trong hư không bắn ra, lập tức biết rõ cường giả trong Địa ngục đại quân phá hủy Loạn không đại trận. Vốn là bọn họ đã tiến nhập Vạn Thi Lộ, giờ phút này truyền tống ra xa như vậy, lại bay tới trên ba mặt trời của Chủ tinh Địa ngục Thế Giới.

- Bốn vạn ba nghìn dặm, đã thoát ly tầm bắn của đại pháo.

Chu Thập Tam nhẹ nhàng thở ra, hướng Giang Nam dựng thẳng lên một ngón tay cái, tán thán nói:

- Giang đạo huynh quả nhiên rất cao minh, kế hoạch của ta vốn là đầu độc một nhóm người trốn chạy để khỏi chết, ta thì thừa dịp loạn thoát thân, thực không dám đấu diếm, ta có một kiện bảo vật có thể hóa quang mà đi, đại khái có thể ở trước khi chút ít chiến tướng kia khởi động đại pháo bỏ chạy vạn dặm. Bất quá ta chứng kiến đại trận của đạo huynh, liền biết rõ thủ đoạn của đạo huynh so với ta còn muốn cao hơn một bậc.

Giang Nam đang muốn trả lời, đột nhiên một đạo kính quang thiểm hiện, thẳng tắp rơi vào trên người bọn họ, sắc mặt không khỏi kịch biến, vội vàng tế lên Thiên Dực Thần Chu, trèo lên thuyền phá không bay đi.

- Địa ngục chiến tướng vạn dặm truy tung thần kính!

Sắc mặt của Chu Thập Tam cũng kịch biến, hô một tiếng tế lên một mặt trận đồ, vòng quanh hướng Giang Nam điên cuồng đuổi theo, trận đồ cực kỳ quỷ dị, tốc độ nhanh không kém Thiên Dực Thần Chu của Giang Nam chút nào, kêu lên:

- Truy tung thần kính xuất hiện, Diệt Thần Quang pháo chỉ sợ đã tới rồi! Đạo hữu chờ ta một chút!

Ông...

Một cột sáng vừa thô vừa to khổng lồ hơn mười dặm kích bắn đến, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, trong chốc lát liền đuổi theo Chu Thập Tam, đem hắn bao phủ, cột sáng lập tức vượt qua Thiên Dực Thần Chu, Giang Nam lập tức cảm thấy Thiên Dực Thần Chu sắp tan rã ở trong cột sáng!

Cột sáng này uy lực kinh người, cho dù bắn ra bốn vạn ba nghìn dặm, uy năng như trước mênh mông vô cùng, Thiên Dực Thần Chu chính là dùng tài liệu Thiên Cung chi bảo luyện chế thành, trong đó lại dùng long cốt, thần kim,... bảo bối hiếm có, trình độ chắc chắn coi như là Thiên Cung cường giả cũng mơ tưởng đánh nát!

Nhưng cột sáng này lại dễ dàng liền có thể để cho Thiên Dực Thần Chu tan rã, cổ uy năng này, vượt xa Giang Nam có khả năng chống lại, có khả năng thừa nhận!

- Sơn Hải Đỉnh!

Giang Nam quyết định thật nhanh, tế lên Sơn Hải Đỉnh, thu Thiên Dực Thần Chu, lách mình nhảy vào trong Sơn Hải Đỉnh.

Oanh!

Cột sáng chiếu ở trên Sơn Hải Đỉnh, Sơn Hải Đỉnh chính là phòng ngự chi bảo do Ngũ Sắc kim luyện, cho dù Diệt Thần Ma quang có thể xé nát hết thảy pháp bảo Thiên Cung trở xuống, thậm chí ngay cả Thiên Cung chi bảo ở trong ma quang cũng cầm không được bao lâu sẽ sụp đổ tan rã, nhưng lại không cách nào làm gì Sơn Hải Đỉnh.

Bất quá uy năng của Diệt Thần Ma quang vẫn truyền lại đến bên trong Sơn Hải Đỉnh, đem Giang Nam chấn đến tứ chi bách hài cơ hồ vỡ vụn!

Loại ma quang này được xưng diệt thần, lợi hại vô cùng, là loại hình pháp bảo ra hủy diệt ở trong Viễn Cổ chiến tranh khai phát, ở lúc Địa ngục cùng Chư Thiên vạn giới khai chiến, trong vũ trụ tinh không khắp nơi đều là loại

chiến hạm khổng lồ này, ma quang quét ngang, thậm chí đem tinh cầu mở ra, Thần Ma cũng bị một pháo đuổi giết. Cái loại tràng diện đồ sộ này, hôm nay đã rất ít có thể chứng kiến.

Mặc dù Diệt Thần Ma quang chiếu tới Giang Nam cùng Chu Thập Tam không có luyện thành trình độ Thần Minh chi bảo, nhưng uy lực cũng không phải bình thường, một pháo đuổi giết hai người dễ dàng, mặc dù trốn ở bên trong Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam cũng gặp phải tai họa ngập đầu!

- Thiên Phủ Trọng Lâu!

Giang Nam ở trong đỉnh tế lên Thiên Phủ Trọng Lâu, tòa pháp bảo này vừa mới xuất hiện, liền lập tức lách mình tiến vào trong lầu, lập tức ở trong lầu tế lên kiện pháp bảo thứ ba Ngũ Kiếp Chung, sau đó nhảy vào chung.

Uy năng của Diệt Thần Ma quang truyền lại đến trong Sơn Hải Đỉnh cũng đã sâu sắc giảm xuống, đợi rơi vào bên trong Thiên Phủ Trọng Lâu, uy năng lại bị suy yếu vài phần, đến Ngũ Kiếp Chung, Giang Nam đã có thể chịu đựng được cổ lực lượng này.

Mà cùng lúc đó, Chu Thập Tam ở trong tích tắc Diệt Thần Ma quang phóng tới, cũng giống như Giang Nam, tế lên từng kiện từng kiện pháp bảo, pháp bảo trong tay nhiều làm cho người khác tức lộn ruột, trọn vẹn mấy chục kiện Động Thiên pháp bảo, một cái lồng một cái, đạo nhân béo chui vào bên trong trung tâm pháp bảo, chống lại Diệt Thần Ma quang.

Bành...

Tầng ngoài cùng pháp bảo ở trong ma quang vỡ vụn, mập mạp ở vào bên trong trung tâm Động Thiên pháp bảo phát ra một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa.

Bành!

Lại có một kiện pháp bảo vỡ vụn, tiếng kêu thảm thiết của Chu Thập Tam càng thêm kinh thiên động địa.

Diệt Thần Ma quang trọn vẹn hủy diệt hơn hai mươi kiện Động Thiên chi bảo, Chu Thập Tam cơ hồ rú thảm chấm dứt, nghe được Giang Nam cũng nhịn không được động lòng trắc ẩn:

- Mập mạp này sẽ không bị tiêu diệt chứ? Nếu chết, đợi tí nữa ta nhất định phải nhìn một cái, thuận tay mai táng, sau đó tiếp quản bảo bối trên người hắn...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 596: Cướp Sạch Không Còn

Cuối cùng nhất, Diệt Thần Ma quang tán đi, đem Giang Nam cùng Chu Thập Tam oanh ra mấy ngàn dặm, Giang Nam lách mình đi ra Sơn Hải Đỉnh, vung tay áo thu hồi ba kiện pháp bảo, hướng Chu Thập Tam nhìn lại, chỉ thấy mập mạp kia run rẩy đi ra rất nhiều Động Thiên chi bảo của bản thân, thịt mỡ trên mặt loạn chiến, vẻ mặt thống khổ.

- Mập mạp này rõ ràng không chết?

Giang Nam cũng có chút kinh ngạc, bội phục thông minh tài trí, rõ ràng cũng có thể nghĩ đến biện pháp phá giải Diệt Thần Ma quang này, hơn nữa rõ ràng có nhiều pháp bảo có thể cung cấp tiêu xài như vậy, có thể biết Tam Khuyết đạo nhân này làm hại Địa ngục đã lâu, vơ vét không biết bao nhiêu tài phú.

- Con mẹ nó!

Chu Thập Tam không có bị thương, mà là hủy nhiều kiện pháp bảo như vậy thật sự để cho mập mạp này thịt đau:

- Hủy pháp bảo ta, Chu đại gia cùng các ngươi không để yên!

Nơi đây đã ra phạm vi Diệt Thần ma quang pháo oanh kích, bất quá hai người vẫn lo lắng cường giả trong đại quân tự mình đuổi giết, không dám ở lâu, vội vàng bay về phía trước bão táp mà đi.

Trận đồ của Chu Thập Tam tốc độ cực nhanh, so với Thiên Dực Thần Chu của Giang Nam cũng không chút nào chậm, hai người bay ra trăm vạn dặm, lúc này mới ngừng lại.

- Tam Khuyết đạo hữu, ngươi có tính toán gì không?

Giang Nam hỏi.

- Lần này hủy ta nhiều pháp bảo như vậy, ta chuẩn bị làm việc thiện, đi vơ vét chút tài phú.

Tinh quang trong mắt Chu Thập Tam chớp động, nóng bỏng nói:

- Giang đạo hữu, ta xem ngươi cũng là nhân trung chi long, không bằng cùng ta chung một chỗ dương thiện phạt ác, ý của ngươi như nào?

Giang Nam cũng có ý đó, hai người ăn nhịp với nhau.

- Tất cả thế lực lớn trong Địa ngục làm nhiều việc ác, hoành hành không sợ, bất quá hiện tại nên đến phiên bọn họ run rẩy! Đoạt những ác nhân này, là làm việc thiện!

Bản ý của Giang Nam chính là ở trong Địa ngục hung ác mò một khoản tài phú, sau đó xoa người rời đi, trở lại Huyền Minh Nguyên Giới tiêu dao sung sướng, mà Chu Thập Tam thì là họa thủy của Địa ngục, Tam Khuyết bàn tử này vừa nhìn liền biết là làm chuyện thất đức quá nhiều, cho nên mới có thể ăn mập như vậy.

Không thể phủ nhận chính là, Chu Thập Tam đối với cách cục của Địa ngục thế giới là rõ như lòng bàn tay, hiển nhiên người này đã sớm đối với các thế lực lớn trong Địa ngục động tâm tư, tính toán cướp sạch tài phú những Thánh Địa này.

Chu Thập Tam xuất thân từ Trầm Luân Địa ngục, mà Địa ngục chỗ bọn họ ở này, tên là Tam Dương Luyện Ngục, Địa ngục và Chư Thiên thế giới phân chia có cấp bậc minh xác, cấp thấp nhất chính là Luyện Ngục, đẳng cấp cao là Địa ngục, về phần chỗ ở của Ma Thần, thì tên là Thiên ngục.

Cùng cách cục của chư thiên vạn giới bất đồng chính là, chư thiên vạn giới thường thường là môn phái thống trị thế giới, Huyền Môn, Yêu Môn, Ma Môn cường đại đem từng cái từng cái thế giới phân chia làm một phạm vi thế lực, quảng chiêu môn đồ, truyền thụ đạo pháp.

Mà Địa ngục lại là dựa vào Thần Điện cung phụng Chư Thần tới khởi động các Đại Thế Giới, mỗi một Địa ngục Ma Thần, đều có được Thần Điện của bọn hắn, Thần Điện có Đại Tế Tửu cung phụng thần minh, thường thường là Thiên Cung hậu kỳ cường giả, thực lực có thể so với Chưởng Giáo Chí Tôn, thậm chí không thiếu có tồn tại gần Thần, trực tiếp nghe lệnh của Ma Thần Địa ngục cao cao tại thượng.

Phía dưới chính là Thiên Cung sơ kỳ Tế Tửu cùng Thống soái đại quân ngân giáp chiến tướng, quyền lực của Tế Tửu so sánh với Đại Tế Tửu muốn nhỏ một chút, có chịu trách nhiệm trông coi tài nguyên, có chịu trách nhiệm chăn nuôi yêu thú, mà ngân giáp chiến tướng chịu trách nhiệm bảo vệ Thần Điện, chưởng khống quân quyền.

Ở dưới Tế Tửu cùng ngân giáp chiến tướng, là các loại tín đồ.

Một Thần Điện thường thường có vài chục vạn đệ tử, mà Thần Điện chưởng khống quốc gia có ức dặm thổ địa, thậm chí tinh thần tính bằng đơn vị hàng nghìn, không biết bao nhiêu Địa ngục đại quốc khống chế lâu thuyền khổng lồ lui tới ở trong các tinh thần, khai thác tinh thần khoáng vật, thu thập Linh Tuyền Ma Linh Dịch, cung phụng cho Thần Điện.

Thần Điện thì hướng về phía trước cung phụng cho Ma Thần của bọn hắn, mà những Ma Thần kia thì đem các loại tài nguyên cung phụng cho tồn tại cao hơn, Thần Chủ.

Mà Thần Chủ thì phải hướng Ma Tôn tiến cống, Ma Tôn cũng sẽ hướng Ma Đế tiến cống.

Cả Địa ngục phân chia vô cùng sâm nghiêm.

Tam Dương Luyện Ngục chính là thế giới do Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ thống trị, Ma Thần dưới trướng đếm không hết, chỉ một cái Luyện Ngục thế giới này liền có hơn một trăm Thần Điện, thờ phụng hơn một trăm Địa ngục Ma Thần.

- Tam Khuyết đạo hữu, hoặc là không làm, hai là làm cho tuyệt, chúng ta định thừa dịp những Thần Điện này trống không, đi cướp sạch bảo khố những Thần Điện này!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, cười nói:

- Trong Tam Dương Luyện Ngục có nhiều Thần Điện đã bị điều đi rất nhiều Đại Tế Tửu cùng quân đội, đi tấn công Tiểu Quang Minh Giới, thực lực trống không, cho chúng ta thừa dịp! Tận dụng thời cơ này sẽ rất nhẹ nhàng, đạo hữu, chúng ta làm một khoản lớn, hung hăng cướp đoạt một khoản tài phú, thậm chí tài phú đủ có thể cho chúng ta tu thành Thần Ma!

- Cướp bóc Thần Điện?

Chu Thập Tam mắt nhỏ trừng tròn xoe, thất thanh nói:

- Ngươi điên rồi? Ngươi biết hay không, những Thần Điện này đại biểu chính là Ma Thần cao ở trên trời? Chọc giận những Ma Thần đó, việc vui của chúng ta liền lớn! Hơn nữa, mặc dù cường giả trong những thần điện này đa số đã bị kéo đi tấn công Tiểu Quang Minh Giới, nhưng cường giả ở lại cũng không ở số ít, vượt xa chúng ta có thể chống lại!

Giang Nam lơ đễnh, nhẹ giọng cười nói:

- Cướp sạch thuyền hàng, đánh cướp đệ tử của các đại Thần Điện, chỉ là tiểu đả tiểu nháo, ngược lại sẽ đưa tới liên tục không ngừng đuổi giết, rất phiền toái. Muốn làm liền làm lớn, cướp sạch mấy Thần Điện, chúng ta liền núp đi, miễn cho bị Ma Thần tìm tới cửa, đoạt được tài phú đủ để cho chúng ta ăn uống không lo! Đạo hữu, nếu ngươi khiếp đảm, ta liền một người làm.

Chu Thập Tam âm tình bất định, đột nhiên cắn răng nói:

- Tốt! Ta làm!

Giang Nam lộ ra một nụ cười, thầm nghĩ:

- Cướp sạch những Thần Điện này, ta liền cao bay xa chạy, trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, để cho mập mạp này một người đi thừa nhận lửa giận của Địa ngục Ma Thần.

Con ngươi của Chu Thập Tam quay tròn chuyển động, tính toán nhỏ nhặt cũng đã cực kỳ khôn khéo, thầm nghĩ:

- Sau khi chọc giận những Ma Thần đó, lão tử hướng Trầm Luân Địa ngục trốn đi, để cho tiểu bạch kiểm họ Giang đi chịu tiếng xấu thay cho người khác. Hắc hắc...

Hai người lập tức giao đầu tiếp nhĩ, thương nghị kế hoạch tiến vào bảo khố Thần Điện, lúc này Giang Nam cũng không khỏi không bội phục, Chu Thập Tam quả thực trời sanh chính là tài liệu làm chuyện xấu, các loại chiêu số nham hiểm thuận miệng là nói, từng cái đều là diệu kế, có thể thấy được hắn rất thường xuyên làm loại hoạt động này.

So sánh xuống, Giang Nam thì làm tương đối ít, bất quá bởi vì có tấm gương Lạc Hoa Âm này, thường thường cũng làm Chu Thập Tam vỗ án tán dương.

- Ta đã từng trong lúc vô tình nhận được một bảo bối, là Diệt Thần Ma Quang Pháo trên chiến hạm viễn cổ, còn bảo tồn đầy đủ, nếu như chúng ta có thể kích phát uy năng đại pháo này, một kích là có thể đem cường giả trong thần điện hết thảy oanh phi!

Chu Thập Tam mi phi sắc vũ nói.

Giang Nam đối với uy năng của Diệt Thần Ma Quang Pháo lòng vẫn còn sợ hãi, nghe vậy trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này muốn hắn lấy ra xem một chút.

Chu Thập Tam cũng không từ chối, lấy ra đại pháo kia, Giang Nam nhìn đại pháo này, trong lòng không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy Diệt Thần Ma Quang Pháo này cao năm ba ngàn trượng, giống như một ngọn núi, lớn dọa người!

Mặt ngoài thân pháo hiện đầy các loại dấu vết đạo tắc, mà ở trong ống pháo, Giang Nam thấy gương sáng tính bằng đơn vị hàng nghìn, uy năng mỗi một mặt gương sáng cũng cực kỳ cường đại, không kém hơn Thiên Cung chi bảo chút nào!

Đáy pháo có một mặt gương to lớn, quang minh lóng lánh, xen vào giữa trấn giáo chi bảo cùng thần minh chi bảo!

Giá trị đại pháo này, tuyệt không thua thần minh chi bảo, thấy vậy Giang Nam thậm chí cũng có ý định cướp sạch Đạo Nhân này!

- Kích phát đại pháo này, mấy vạn mặt gương sáng trong ống pháo riêng phần mình bắn ra một đạo Diệt thần ma quang, chiếu vào gương sáng dưới đáy, gương sáng dưới đáy tăng phúc cho uy năng càng thêm mênh mông, Ma Quang của mấy vạn gương sáng tụ hợp, uy lực thậm chí có thể cắt ra một tinh cầu!

Chu Thập Tam cười hắc hắc nói:

- Giang lão đệ, ngươi nghĩ một chút, ta khiêng đại pháo này, ngươi ở phía sau thúc dục nổ súng, người nào có thể đở nổi chúng ta? Chúng ta có thể cướp sạch bao nhiêu Thần Điện?

- Nếu ta có thể thúc dục đại pháo này, còn đi cướp sạch Thần Điện? Trực tiếp đi cướp sạch những Thần Ma kia.

Giang Nam đột nhiên linh cơ chợt lóe, cười nói:

- Đạo hữu, bản thân ta có chủ ý, ngươi xem coi thế nào?

...

Già Lam Thần Điện.

Thần Điện này cung phụng chính là Ngũ Tuyệt Thiên Già Lam Tôn Giả, Già Lam Tôn Giả thành danh rất sớm, ở hơn mười vạn năm trước đã tu thành

Ma Thần, vì vậy Già Lam Thần Điện, có thể nói là một đại bá chủ trong Tam Dương Luyện Ngục, chiếm cứ mười ức dặm thổ địa chủ tinh, địa ngục quốc độ to to nho nhỏ ít nhất cũng trăm, mỗi địa ngục quốc độ đều có lâu thuyền khổng lồ đi các tinh thần khai thác Thần mỏ, Linh Tuyền, cung phụng cho Đế Tôn.

Ngày hôm đó, Già Lam Thần Điện thủ tịch Đại Tế Tửu đột nhiên nghe được trận trận tiếng ồn ào, không khỏi cau mày, gọi một người hỏi thăm.

- Hồi Tế Tửu đại nhân, phía trước Già Lam Thần Điện chúng ta, đột nhiên có một sơn cốc hé ra, lộ ra một đại động tối như mực, đại động sâu không thấy đáy, có đệ tử đi vào nhìn, hơn phân nửa là một động phủ của Viễn Cổ Thần Ma, đệ tử kia thậm chí thấy bên trong còn có một đại pháo, hơn phân nửa chính là Diệt Thần Ma Quang Pháo, chẳng qua là có trận pháp bảo vệ, nhất thời trong chốc lát không cách nào phá trận, vì vậy mới trở về gọi người đi hỗ trợ.

- Viễn Cổ Thần Ma động phủ? Còn có Diệt Thần Ma Quang Pháo?

Thủ tịch Đại Tế Tửu kia không khỏi lấy làm kinh hãi, vội vàng đứng dậy, trầm giọng nói:

- Không thể hành động thiếu suy nghĩ! Chuyện này không phải chuyện đùa, ta lập tức dùng Thiên Thính, hỏi thăm ý kiến tôn giả, sau sẽ làm tiếp định đoạt!

Hắn vội vã chạy tới chỗ trung tâm của Thần Điện, chỉ thấy nơi đó thờ phụng một tượng thần, chính là tượng thần của Già Lam Tôn Giả, thủ tịch Đại Tế Tửu lấy ra một thanh gươm sáng loáng, cắt vỡ cổ tay, vẩy vào trên tượng thần.

Cũng không lâu lắm, trên tượng thần kia dần dần tản mát ra một cổ thần uy trầm trọng, tượng thần mở ra hai mắt, là Già Lam Tôn Giả nghe được hắn cầu chúc, một luồng thần thức phủ xuống đến trong tượng thần.

Thủ tịch Đại Tế Tửu vội vàng đem việc này bẩm báo, trong miệng tượng thần truyền đến ùng ùng nổ tung:

- Ô Tác, ngươi có công lớn, có Diệt Thần Ma Quang Pháo, tất nhiên sẽ có Diệt Thần mẫu hạm, Diệt Thần Ma Quang Pháo đã thất truyền, hôm nay Ma Quang pháo đều là hàng nhái, uy lực không bằng trước. Nếu có thể có được Diệt Thần mẫu hạm đầy đủ, địa vị của ta ở Ngũ Tuyệt Thiên thế tất tăng lên thật to, chỗ tốt của ngươi cũng là vô cùng. Ngươi lập tức dẫn người đi qua, phải đem tất cả bảo vật trong tòa động phủ này, hết thảy nắm bắt tới tay, đưa tới cho ta!

Thủ tịch Đại Tế Tửu lĩnh mệnh, vội vàng thối lui khỏi Thần Điện, suất lĩnh tất cả cao thủ trong điện gào thét bay đi.

Một vị ngân giáp chiến tướng chần chờ nói:

- Tế Tửu đại nhân, tất cả chúng ta chạy tới nơi đó, Thần Điện trống không, nếu bị người lén tiến vào...

Thủ tịch Đại Tế Tửu ha hả cười nói:

- Ngươi quá lo, Động phủ này cách Thần Điện chúng ta không xa, nếu như thật sự có người nào to gan lớn mật dám can đảm lẻn vào Thần Điện, chúng ta trong khoảnh khắc liền có thể trở về, giết hắn còn không phải là dễ dàng sao?

Chiến tướng kia tâm phục khẩu phục, mọi người rời Thần Điện, lao thẳng tới đại động bên trong quần sơn kia, đợi vào trong trận, xa xa liền thấy từng ngọn đại trận bảo vệ không gian đáy động, mơ hồ có thể nhìn thấy một đại pháo cao mấy ngàn trượng.

- Những trận pháp này giống như đã suy yếu.

Thủ tịch Đại Tế Tửu kia nhìn lướt qua, cười nói:

- Người nào cùng ta phá trận?

Nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy bốn phương tám hướng từng mặt đại kỳ hiện ra, rầm rầm cuốn động, hóa thành một tòa Loạn Không Đại Trận cự đại, đem tất cả mọi người bao vây ở trong trận!

Đại trận vận chuyển, thủ tịch Đại Tế Tửu cùng mọi người Già Lam Thần Điện nhất thời chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, bị trận pháp này kéo từ trong động truyền ra ngoài!

- Mọi người không nên kinh hoảng, đại trận này mặc dù quỷ dị, nhưng trận kỳ cũng không phải hết sức cao minh, bất quá là Đạo Đài chi bảo mà thôi!

Già Lam Thần Điện thủ tịch Đại Tế Tửu trầm giọng quát lên:

- Ta lập tức là có thể phá vỡ trận này!

Mọi người nghe nói như thế, tâm thần lập tức ổn định lại. Thủ tịch Đại Tế Tửu nhấc chân nặng nề dậm xuống, pháp lực cuồng bạo xông ra, muốn đem trận kỳ của Loạn Không Đại Trận chấn vỡ, không ngờ một cước này đi xuống, không có như hắn dự liệu chấn vỡ trận kỳ, Loạn Không Đại Trận như cũ vận chuyển, đưa bọn họ đi tới nơi không biết.

- Chuyện gì xảy ra? Những trận kỳ kia rõ ràng là Đạo Đài chi bảo, làm sao có thể chịu đựng được một cước của ta?

Thủ tịch Đại Tế Tửu cũng không khỏi kinh hoảng lên, liên tục thi triển thủ đoạn oanh kích đại trận, thủy chung không có thể phá trận đi ra.

Mà ở trong đại động trước Già Lam Thần Điện, Giang Nam cùng Chu Thập Tam đi ra, hai người toàn lực duy trì đại trận vận chuyển, chỉ thấy từng mặt trận kỳ kia rầm rầm chuyển động, trận kỳ tản mát ra ngũ sắc quang mang, rõ ràng là lấy Ngũ Sắc Kim luyện chế thành!

Khó trách nhiều Thiên Cung, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả của Già Lam Thần Điện không cách nào chấn vỡ trận kỳ, trình độ cứng rắn của Ngũ Sắc Kim thậm chí ngay cả thần ma bình thường cũng không thể làm gì,

Giang Nam dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế năm trăm trận kỳ, tự nhiên không thể không có lợi!

Chương 597: Đắc Tội Hết Thiên Ma Thần!

Bất quá, mặc dù trận kỳ không phá, Giang Nam cùng Chu Thập Tam cũng rất mau cảm giác được tu vi của mình dần dần có chút không đủ dùng, lúc này hai người thu tay lại.

Chu Thập Tam thu Diệt Thần Ma Quang Pháo của mình, Giang Nam thu trận kỳ, hai người gào thét lao ra đại động, hướng Già Lam Thần Điện phi đi, trong khoảnh khắc liền đem tất cả tài phú trong Thần Điện quét ngang không còn.

- Hai cái tiểu bối, các ngươi rốt cuộc là người nào?

Tượng thần trong thần điện hai mắt mở ra, thần uy tràn ngập, phẫn nộ quát.

- Không phải là Ma Thần hóa thân, chẳng qua là một luồng thần niệm mà thôi.

Giang Nam hăng hái, phất tay nói:

- Khiêng đi!

Lúc này Chu Thập Tam lao ra, đem tượng thần do Thần kim chế tạo này khiêng đi, nhét vào trong Tử Phủ của mình.

- Ta muốn cho các ngươi hối hận vì sinh ra ở trên đời này!

Tượng thần quát lên như sấm, như cũ tức giận mắng không dứt.

- Đợi ta đem tượng thần này luyện hóa, chúng ta chia đều.

Giang Nam cười nói:

- Đại trận của ta, chỉ đem cao thủ Thần Điện truyền tống ra trăm vạn dặm, chỉ sợ bọn họ sắp trở lại, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta đi mau!

Hai người gào thét rời đi, cũng không lâu lắm, nhiều cao thủ của Già Lam Thần Điện đằng đằng sát khí chạy về, đợi đi tới Thần Điện, không khỏi tay chân lạnh như băng, chỉ thấy Già Lam Thần Điện vốn là giàu có và đông đúc vô cùng, giờ phút này giống như đất trống, dù là tượng thần của Già Lam Tôn Giả cũng bị người khiêng đi, biến mất không thấy gì nữa!

Trong Ngũ Tuyệt Thiên, Già Lam Tôn Giả thật sự nổi giận, đường đường địa ngục Ma Thần, bá chủ cao cao tại thượng, lại ngay cả chỗ cung phụng của mình cũng bị người cướp sạch, thậm chí ngay cả tượng thần của mình cũng bị người khiêng đi, này rõ ràng chính là không đem mình để vào trong mắt, hướng chết đắc tội!

Nếu là Thần Điện của Ma Thần đã qua đời cũng thôi, cướp sạch cũng là cướp sạch, nhưng mình còn sống, cướp sạch một Thần Điện của Ma Thần còn sống, này là cả gan làm loạn bực nào?

Cho dù là người yếu cũng có một câu nói sĩ khả sát bất khả nhục, huống chi hắn là một Thần Ma?

- Hai tên tiểu quỷ kia, quả quyết không thể bỏ qua cho bọn họ!

Lúc này Già Lam Tôn Giả ra khỏi động phủ của mình, đằng đằng sát khí, hướng tinh môn của Ngũ Tuyệt Thiên chạy tới, chuẩn bị giết tới Tam Dương Luyện Ngục, đem tên bốn đầu bốn tay cùng Đạo Nhân mập kia đánh chết.

Địa ngục thế giới đã bị khai phá ra rất nhiều tinh môn, là một vị Ma Đế thời kỳ thượng cổ hoàn thành tráng cử, có thể thông qua tinh môn lui tới các thế giới.

Thần ma có thể thông qua tinh môn nhanh chóng lui tới các thế giới, phàm nhân tu sĩ cũng có thể tiến vào tinh môn đem bảo vật hiến tặng cho thần ma.

Hắn mới vừa đi tới tinh môn đi thông Tam Dương Luyện Ngục, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm quen thuộc kêu lớn:

- Già Lam Tôn Giả, đây là đi nơi nào?

Già Lam Tôn Giả vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một vị lão giả áo vàng đi tới, đầu sinh Dương Giác, trên vai khiêng ba cái đầu, giống như một lão dê tu luyện thành yêu, vội vàng cười nói:

- Nguyên lai là Hoàng Dương Lão Tổ. Tiểu đệ ở phàm trần có chút việc vặt phải xử lý, vì vậy muốn chạy tới Tam Dương Luyện Ngục một chuyến.

Hoàng Dương Lão Tổ kia là tri giao của hắn, hai vị Ma Thần đều xuất thân từ Tam Dương Luyện Ngục, giao tình thâm hậu. Bất quá Thần Điện cung phụng của mình bị cướp sạch, chuyện này có chút mất thể diện, vì vậy Già Lam Tôn Giả cũng không nguyện hướng Hoàng Dương Lão Tổ làm rõ.

Hoàng Dương Lão Tổ nghe vậy nói:

- Vừa vặn ta cũng có việc muốn đi Tam Dương Luyện Ngục một chuyến. Thực không dám đấu diếm, ngày gần đây Hoàng Dương Thần Điện của ta bị người cướp sạch, không biết từ nơi nào chạy tới hai con gà mờ, dùng Diệt Thần Ma Quang Pháo lừa gạt Tế Tửu cùng chiến tướng trông chừng Thần Điện đi, đem bảo bối cung phụng cho ta đoạt không còn! Có thể nhẫn nhưng không thể nhục, dám xúc phạm uy quyền của ta, ta nhất định phải đích thân mài chết hai tiểu bối cả gan làm loạn kia, để cho bọn họ biết thiên cao địa nghĩa!

Già Lam Tôn Giả sợ hết hồn, vội vàng nói:

- Lão tổ, cướp sạch Thần Điện của ngươi, có phải là một mập mạp chết bầm cùng một tiểu quỷ Xích Viêm Thần Tộc hay không?

Hoàng Dương Lão Tổ gật đầu, đằng đằng sát khí nói:

- Chính là hai tên tiểu quỷ này!

Già Lam Tôn Giả dậm chân nói:

- Hai tên tiểu quỷ này, ngay cả Già Lam Thần Điện của ta cũng gạt, thậm chí còn đem tượng thần của ta khiêng đi, bảo là muốn luyện hóa chia đều!

- Còn có Thanh Ngưu Thần Điện của ta!

Một thanh âm trầm trọng truyền đến, Già Lam cùng Hoàng Dương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một vị Ma Thần người mặc áo bào xanh, đầu có sừng trâu bước đi, lửa giận ngập trời nói:

- Hai tên khốn kiếp này, dám cướp sạch Thanh Ngưu Thần Điện của ta!

- Các ngươi cũng đi tìm tên mập mạp chết bầm cùng tiểu tử bốn đầu kia?

Lại có mấy Ma Thần đi tới, đằng đằng sát khí, tụ tập ở trước tinh môn, giận không kiềm được nói:

- Hai tên hỗn đãn này, cướp sạch Thần Điện của ta, lại hủy tượng thần của ta, ta cùng bọn họ thù sâu như biển, bất cộng đái thiên!

Già Lam Tôn Giả cùng đám người Hoàng Dương Lão Tổ sợ hết hồn, đếm thử, cộng thêm bọn họ, có tất cả mười hai vị Ma Thần Thần Điện gặp phải Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân cướp sạch!

- Hai tên khốn kiếp này cũng là đại thủ bút, lại liên tục cướp sạch mười hai Ma Thần, đều là Ma Thần xuất thân từ Tam Dương Luyện Ngục, họa gì lại đến trên đầu chúng ta a!

Đám người Già Lam Tôn Giả chần chờ một chút, nếu như mười hai Ma Thần nhất tề xuất động, đi giết hai tiểu bối phàm trần, lan truyền đi ra ngoài, chắc phải là bị những Ma Thần phái khác nhạo báng.

Mặc dù bọn họ cũng là Ma Thần dưới trướng Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ, nhưng cũng có không ít phe phái, dù sao dưới trướng Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ không chỉ một Tam Dương Luyện Ngục, còn có thần ma những địa

ngục thế giới khác.

Nếu như Giang Nam cùng Chu Thập Tam chỉ cướp sạch Già Lam Thần Điện cũng thôi, Già Lam Tôn Giả lặng lẽ hạ giới, đem hai người to gan lớn mật kia giết, thần không biết quỷ không hay.

Nhưng nếu như mười hai Ma Thần cùng nhau hạ giới, hưng sư động chúng, đi giết hai tên tiểu quỷ này, vậy thì sẽ để cho Ma Thần xuất thân từ Tam Dương Luyện Ngục quá mất thể diện.

- Đánh rớt hàm răng cùng máu nuốt, chuyện này chúng ta không dễ trực tiếp ra mặt, chỉ có thể để cho Thần Điện dưới trướng đuổi theo giết hai tên tiểu quỷ kia.

Hoàng Dương Lão Tổ thở dài nói:

- Da mặt này, chúng ta không thể không lấy.

- Chính xác.

Thanh Ngưu tôn giả cũng thở dài nói:

- Mười hai Ma Thần đuổi theo giết hai tồn tại hèn mọn, còn thể thống gì? Bất quá cũng không có thể bỏ qua cho hai tên tiểu quỷ kia, chúng ta cần lập tức thông báo Ma Thần đồng dạng xuất thân từ Tam Dương Luyện Ngục, điều động lực lượng thần điện, đem hai tên to gan lớn mật này thắt cổ!

- Là đạo lý này!

Mọi người rối rít nói:

- Phong tỏa tinh môn của Tam Dương Luyện Ngục, phong bế thế giới kiều, ngăn cách Vạn Thi Lộ, vây chết bọn họ ở Tam Dương Luyện Ngục, để cho bọn họ không đường có thể trốn!

- Hơn một trăm Thần Điện, vô số cao thủ, đủ bọn họ uống một bình !

- Thời điểm mấu chốt, hóa thân của chúng ta phủ xuống, bắt hai tiểu tử này, mười hai Ma Thần chúng ta mài bọn họ, mỗi người mài một trăm năm!

...

- Hai tiểu bối, chạy đi đâu?

Một tiếng quát lên truyền đến, chỉ thấy giữa không trung tinh kỳ đầy trời, một chiếc lâu thuyền đại hạm phá không mà đến, trên chiến hạm hơn mười vị ngân giáp chiến tướng suất lĩnh địa ngục cao thủ lấy ngàn mà tính, còn có Đại Tế Tửu Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cũng có một vị, khí tức ép tới hư không hiện đầy vết rách!

Oanh!

Hư không nứt vỡ, vô số pháp bảo cùng Thần Thông phún dũng, hướng tiền phương oanh tới, nơi đi qua, không gian thành tấm thành tấm sụp đổ!

Một lớp công kích này, ngang trường không mấy vạn dặm, rõ ràng là nhiều pháp bảo cùng Thần Thông oanh tạc tạo thành phá hư!

Mà ở phía trước, một chiếc thuyền nhỏ cổ quái dài ra hơn ngàn cánh, cực kỳ cổ quái, gào thét bay về phía trước.

Trên thuyền, đứng một Đạo Nhân mập mạp, khẩn trương ngó chừng nhiều Thần Thông cùng Thiên Cung chi bảo oanh tới phía sau, kêu lên:

- Giang lão đệ, nhanh lên một chút, nhanh lên!

- Không cần thúc dục!

Cái trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, toàn lực thúc dục Thiên Dực Thần Chu bão táp bay đi, hắn hiện tại cảm giác được Tam Dương Luyện Ngục càng ngày càng không tốt lăn lộn.

Hắn cùng với Tam Khuyết Đạo Nhân Chu Thập Tam chơi đúng cách, liên tục cướp sạch Già Lam Thần Điện, Thanh Ngưu Thần Điện, Hoàng Dương

Thần Điện tất cả mười hai tòa Thần Điện, chiếm được vô số tài phú, liền phát hiện không khí trở nên quỷ dị.

Tựa hồ tất cả Thần Điện đều ở cùng một thời gian nhận được tin tức của bọn hắn, thậm chí có thể nhận ra dung mạo của bọn hắn, không biết bao nhiêu cao thủ xuất động, đem hai người bọn họ đuổi giết đến chật vật không chịu nổi.

Nếu như không phải hai người bọn họ cơ trí, chỉ sợ liền chết ở trong đuổi giết.

Bất quá, bọn họ tính toán cướp sạch Thần Miếu, vẫn còn gặp phải cao thủ Thần Miếu mai phục, lâm vào trong vòng vây, may là hai người xem thời cơ sớm, thừa dịp vây quanh chưa khép lại vọt ra.

- Tránh được một kiếp này, liền chỉ có mỗi người đi một ngả, Tam Khuyết đạo hữu, sau này ngươi đi quan đạo của ngươi, ta đi cầu độc mộc của ta!

Giang Nam trầm giọng nói.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng nghĩ đến hôm nay sợ rằng tất cả Thần Miếu Thần Điện của Tam Dương Luyện Ngục đã biết hai người bọn họ, thậm chí những Thần Điện Thần Miếu này liên thủ để đối phó bọn họ, có thể có năng lượng lớn như vậy, chỉ có thần ma ở Ngũ Tuyệt Thiên!

Bị thần ma nhìn chằm chằm, tuyệt đối không phải là một chuyện tình làm người ta khoái trá.

Bất quá cũng may thần ma không có trực tiếp xuất thủ, bằng không đợi bọn hắn chính là một cái tử lộ!

Dù vậy, bị một vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả của Thần Miếu, hơn mười vị Thiên Cung cường giả, cộng thêm mấy trăm Thần Phủ cao thủ, cộng thêm hàng ngàn Đạo đài tám cảnh tu sĩ cùng nhau đuổi giết, cũng không phải là một việc hay, hơi không cẩn thận, chính là chết không có chỗ

chôn!

- Đại Tế Tửu kia vừa xuất thủ!

Chu Thập Tam kinh thanh kêu lên.

Phần phật...

Giữa không trung đột nhiên xuất hiện một mặt đại kỳ, phía trên vẽ đầy khô lâu, quỷ dị vô cùng, mội đại thủ bắt được mặt đại kỳ này, nghênh phong run lên, bay phất phới.

- Cẩn thận, là Ngũ Hồn Phiên trấn giáo chi bảo cấp!

Sắc mặt Chu Thập Tam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Giang lão đệ, Ngũ Hồn Phiên có thể thu thần hồn, ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả cũng không chịu nổi. Ta có dị bảo bảo vệ cho thần hồn, ngươi có thể kháng trụ hay không?

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy Ngũ Hồn Phiên đột nhiên trở nên vô cùng khổng lồ, che kín ba Thái Dương màu đỏ sậm trên bầu trời, một cổ âm hàn khí đánh tới, Ngũ Hồn Phiên lay động, nhất thời đem từng ngọn núi lửa phía dưới đông lại, vạn vật cũng bị đông cứng, hóa thành sông băng đại địa!

Loại trấn giáo chi bảo này đông lại thần hồn, sau đó đem thần hồn thu vào phiên, lợi hại vô cùng, là dị bảo đặc biệt nhằm vào thần hồn!

Thần hồn khó nhất tu luyện, đối với địa ngục cường giả mà nói cũng là như thế, có rất ít người có thể đối phó được Ngũ Hồn Phiên chiêu hồn!

Mặt đại phiên này chấn động không dứt, Giang Nam như cũ cắm đầu về phía trước bay như điên, tựa hồ không hề bị Ngũ Hồn Phiên ảnh hưởng.

Chu Thập Tam không khỏi lấy làm kinh hãi, hắn có pháp bảo bảo vệ thần hồn, hơn nữa tu luyện một loại công pháp cực kỳ bá đạo, đem thần hồn cùng

thân thể tương dung, vì vậy mới có thể chống lại được Ngũ Hồn Phiên, Giang Nam cũng có thể chống lại Ngũ Hồn Phiên xâm nhập, không thể không để cho hắn kinh ngạc.

- Hai tên tiểu quỷ này cũng có chỗ lợi hại, lại không sợ Ngũ Hồn Phiên!

Giữa không trung truyền tới một thanh âm già nua, chỉ thấy trên một chiếc lâu thuyền đại hạm, một vị lão giả hình dung cao cổ hừ lạnh một tiếng, chính là thủ tịch Đại Tế Tửu của Thần Miếu.

- Bất quá các ngươi muốn chạy trốn, căn bản không có khả năng này!

Lão giả này đột nhiên thu Ngũ Hồn Phiên, thăm dò thủ chưởng khô gầy, thật sâu hướng trong hư không một trảo, chỉ thấy bàn tay này của hắn thăm dò vào trong hư không, biến mất.

Sau một khắc, Giang Nam cảm giác được một cổ hơi thở mạnh mẻ đem mình khóa chặt, chỉ thấy hư không phía trên hé ra, một bàn tay khổng lồ bao phủ hơn trăm dặm từ trên trời đột nhiên toát ra, năm ngón tay búng ra, hướng Thiên Dực Thần Chu bắn đi!

Đây là chưởng giáo oai, Giang Nam đã từng gặp gỡ qua Hành Vân Đại Thiện Sư đuổi giết, lúc ấy Hành Vân cũng là dùng loại thủ đoạn này, chỉ dựa vào hơi thở liền trấn áp hắn khó có thể nhúc nhích!

Bất quá lúc này, Giang Nam so với lúc kia đã mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, tự nhiên không sợ hãi hơi thở áp bách, chẳng qua là một chỉ tay kia bắn ra, cũng tuyệt đối có thể đem hắn và Chu Thập Tam cùng nhau chấn vỡ!

Năm ngón tay mỗi một cái như là núi lớn, là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả xuất thủ, vượt qua xa bọn họ có thể kháng cự!

- Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông!

Giang Nam gầm lên, thân thể đột nhiên phát sinh biến hóa, vô số huyết

nhục ngọa nguậy, từ phía sau lưng dài ra từng đôi cánh, có tất cả ngàn cánh, rõ ràng là Ma Thần Chi Thể chân chính, không phải là đạo văn pháp lực biến ảo thành.

Hắn phất tay đem Thiên Dực Thần Chu thu hồi, tế lên Sơn Hải Đỉnh, đem Chu Thập Tam thu vào trong đỉnh!

Xuy...

Một đạo chỉ núi bắn ra, thân thể Giang Nam vô cùng linh động, thiên dực chấn động, lắc mình phá vỡ trường không, né tránh chỉ núi đàn áp, chỉ thấy năm ngón tay giữa không trung toát ra, hoặc bắn hoặc áp hoặc bóp, truy tung thân thể của hắn, muốn đem hắn một kích đánh nổ tung.

Mà Giang Nam thì đi như điện, hiểm lại càng hiểm tránh thoát bóp áp!

Chương 598: Bắn Nổ Tung Thái Dương

Tương Ngạn Thần Miếu Đại Tế Tửu thấy thật lâu không thể bắt lại Giang Nam, trong lòng cũng không khỏi tức giận, đột nhiên năm ngón tay giang rộng ra, ầm ầm đắp rơi xuống phía dưới!

- Nghiệp Hỏa Vạn Lôi Sơn!

Lòng bàn tay của hắn nhất thời bắn ra vô số Lôi Đình, năm ngón tay hóa thành Lôi Sơn, lúc rơi xuống phương viên trăm dặm đều là Ma lôi, tạo thành một liên hoa Ma lôi cự đại, mà ở trên liên hoa là nghiệp hỏa, nghiệp hỏa hừng hực cùng Lôi Điện tương dung, biến thành Lôi Hỏa!

Đây cũng là Thần Thông đứng đầu trong địa ngục, Nghiệp Hỏa Vạn Lôi Sơn, môn Thần Thông này uy lực cực mạnh, Lôi Sơn có thể đem thân thể ngươi phá hủy, nghiệp hỏa thì đem thần hồn hủy diệt, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cũng không nguyện đón lấy Thần Thông như vậy!

- Hảo Thần Thông! Bất quá muốn bắt lại ta, còn không thể nào! Pháp Thiên Tượng Địa!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, thân hình đột nhiên bành trướng, hóa thành Cự Nhân bốn năm trăm trượng, cánh chim càng thêm khổng lồ, tốc độ nhất thời tăng lên mấy lần, ở trước lúc Nghiệp Hỏa Vạn Lôi Sơn rơi xuống liền chạy ra khỏi phạm vi ảnh hưởng!

- Muốn đi? Không dễ dàng như vậy!

Đại Tế Tửu kia cười lạnh một tiếng, năm ngón tay đột nhiên mở ra, cười lạnh nói:

- Tốc độ của ngươi mau, có thể nhanh hơn Lôi Quang của ta sao?

Vạn Lôi Sơn đột nhiên hòa tan, vô số Lôi Đình rầm một tiếng mọi nơi mở ra, giống như thủy ngân trút xuống, chỗ Lôi Quang bay qua, nghiệp hỏa bá một tiếng bao trùm ở trên mặt ngoài.

Một đạo Thần Thông này biến hóa ngoài Giang Nam dự liệu, chỉ thấy Lôi Quang trong chớp mắt liền bao phủ phạm vi ngàn dặm, nghiệp hỏa hừng hực, đem Giang Nam bao phủ!

Hắn tản đi uy lực Vạn Lôi Sơn, là vì đem nghiệp hỏa trải rộng ra, đem Giang Nam nhét vào trong nghiệp hỏa luyện hóa!

- Đùa lửa sao? Ta mới là tổ tông!

Giang Nam tắm rửa nghiệp hỏa, cười ha ha, vô số nghiệp hỏa cổn động không nghỉ, điên cuồng mà đến, gào thét chui vào trong mi tâm của hắn, biến mất không thấy gì nữa.

Mặc dù uy lực những nghiệp hỏa này vô cùng mạnh mẻ, có thể dễ dàng luyện hóa Thiên Cung cường giả, thậm chí ngay cả cường giả tu thành Thiên Cung Trường Sinh cũng không có thể ở trong nghiệp hỏa kiên trì bao lâu, sẽ hóa thành tro bụi!

Nhưng mà bên trong mi tâm của Giang Nam có Đậu Suất Thần Hỏa, loại thần hỏa này quen cắn nuốt những hỏa diễm khác, nghiệp hỏa vọt tới, liền bị Đậu Suất Thần Hỏa hút vào.

Thậm chí Giang Nam chủ động mở rộng thần thức, đem càng nhiều nghiệp hỏa xoắn tới, dẫn lửa thiêu thân, đề cao uy năng của Đậu Suất Thần Hỏa!

- Vạn Lôi Sơn, tụ!

Đại Tế Tửu kia vừa sợ vừa giận, năm ngón tay một trảo, chỉ thấy trong vòng ngàn dặm Lôi Đình rầm một tiếng ngưng tụ, hóa thành năm tòa Lôi Sơn, Lôi Sơn cổn động tiêu diệt hết thảy, mà ở trong một sát na năm tòa Lôi Sơn này tạo thành, Giang Nam đã chạy trốn đi ra ngoài, không bị hắn vây ở

trong ngũ chỉ sơn.

- Tương Ngạn Thần Miếu đạo hữu, Già Lam Thần Điện ta nghe tin, đặc biệt tới giúp ngươi!

Nơi xa đột nhiên tinh kỳ phất phới, lại có một chiếc lâu thuyền cự hạm lái tới, ngăn trở đường đi đến của Giang Nam, đứng ở đầu thuyền chính là hắc bào Đại Tế Tửu của Già Lam Thần Điện, chỉ thấy vị Đại Tế Tửu này đột nhiên một tay giơ lên cao, chỉ thấy một mặt gương sáng bay lên không, gương sáng mới vừa xuất hiện, liền thấy ba Thái Dương trong không gian đột nhiên đại phóng tia sáng, Thái Dương Chân Hỏa hừng hực mà đến, rơi vào trong kính.

Chân hỏa hóa thành một đạo kim quang, xuy một tiếng oanh phá trường không, hướng Giang Nam vọt tới!

- Đạo kim quang này, ta không ngăn được...

Giang Nam không khỏi nhíu mày, tung người nhảy vào trong Sơn Hải Đỉnh, Chu Thập Tam ngồi ở trong đỉnh thản nhiên tự đắc lật xem tài phú cướp tới, nhìn thấy Giang Nam tới, không khỏi mặt mày hớn hở nói:

- Giang lão đệ, chúng ta chạy đi rồi?

Giang Nam không khỏi phân trần, cầm mập mạp lên ném ra đỉnh ngoài, cười nói:

- Tam Khuyết đạo hữu, hiện tại đến phiên ngươi!

Chu Thập Tam mới vừa ra khỏi Sơn Hải Đỉnh, liền thấy đạo kim quang kia bắn tới, không khỏi bị làm cho sợ đến oa oa kêu loạn, vội vàng nâng tay, trong tay xuất hiện một trận đồ, gào thét hướng dưới đất cắt tới, tính toán chui xuống đất mà chạy.

Tốc độ của hắn so sánh với Giang Nam không thể chậm, trận đồ vòng quanh Sơn Hải Đỉnh, gào thét liền xuống đến cách mặt đất trăm trượng!

- Muốn từ dưới đất chạy trốn? Đốn Địa Thành Cương!

Chỉ nghe oanh một tiếng nổ, đột nhiên một pho tượng Cự Nhân cao tới vạn trượng từ Tây Phương chạy như điên mà đến, hai chân đạp mạnh, giơ lên mội đại thủ hung hăng phách trên mặt đất, trên mặt đất nhất thời hiện ra vô số đạo văn, chi chít, đan vào thành lưới, đem vạn dặm thổ địa phong ấn!

- Là Hoàng Dương Thần Điện Đại Tế Tửu! Xui xẻo!

Chu Thập Tam thầm mắng một tiếng, hướng Đông Phương gào thét phóng đi, chỉ thấy Đông Phương đột nhiên xuất hiện từng dãy núi lớn, trong lòng Chu Thập Tam nhảy dựng, chăm chú nhìn lại, này nào là núi lớn, tất cả rõ ràng là Thanh Ngưu, hai cái chân sau đứng lên, ngăn trở đường đi của hắn.

- Giang lão đệ, ngươi thu thập không nổi cục diện rối rắm, sao lại ném cho ta?

Chu Thập Tam nhìn nơi xa hơn, còn có một chiếc lâu thuyền cự hạm bay theo mà đến, rung động hư không, dĩ nhiên là hơn một trăm Thần Điện Thần Miếu đồng thời nhận được tin tức, chạy tới vây hai người bọn họ, không khỏi ai thán nói:

- Hơn một trăm vị Đại Tế Tửu, hơn ngàn vị ngân giáp chiến tướng, cộng thêm Thần Phủ, Đạo Đài cao thủ đếm không xuể, đem ta làm thịt ta cũng trốn không thoát đi!

- Loạn Không Đại Trận!

Vô số đại kỳ từ trong Sơn Hải Đỉnh bay ra, rầm rầm vũ động, trong khoảnh khắc trận pháp tề động, đem Chu Thập Tam và Sơn Hải Đỉnh cùng nhau na di, trốn vào hư không.

Bất quá, Loạn Không Đại Trận mới vừa tề động, liền thấy mội đại thủ đấu đá xuống tới, oanh một tiếng nổ bung, đem năm trăm mặt đại kỳ hết thảy phá hủy!

Lần này Giang Nam sử dụng trận kỳ cũng không phải là dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế thành, sử dụng bất quá là Thiên Cung cấp tài liệu bình thường, tự nhiên không cách nào ngăn chặn một kích của chưởng giáo cấp cường giả.

Trận pháp phá vỡ, Giang Nam cùng Chu Thập Tam lập tức bị một cổ cự lực từ trong hư không bắn ra, chỉ bay ra hơn nghìn dặm. Hơn nghìn dặm nói dài cũng không dài, bảo ngắn cũng không ngắn, đối với cường giả bốn phương tám hướng vọt tới mà nói, ngay lập tức là có thể tới.

- Đấu lại!

Trong Sơn Hải Đỉnh lại có một bộ trận kỳ bay ra, lần nữa bố trí thành Loạn Không Đại Trận, trận pháp mới vừa đem hai người bọn họ đưa ra, liền bị người đánh nát.

Giang Nam cắn răng, nhất cổ tác khí tế lên hơn mười bộ trận kỳ, cũng bất quá truyền ra ngoài một vạn dặm, bất quá hơn mười bộ trận kỳ, cũng đã cho bọn họ chạy ra vòng vây!

- May là ta biết cướp bóc Thần Điện tất nhiên sẽ rước lấy đuổi giết, thật sớm liền chuẩn bị sẵn sàng, luyện chế nhiều mấy bộ trận kỳ.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ trong lòng.

Chu Thập Tam thoát khốn, lập tức thúc dục trận đồ của hắn, phá không bay đi, mà ở hậu phương, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền cự hạm phá không mà đến, trên chiến hạm Ma Quang pháo mở ra, từng đạo Ma Quang phá không, khúc khích bắn tới, uy năng mênh mông.

Chu Thập Tam nghiến răng nghiến lợi, trên mông đít giống như treo pháo bão táp bay đi, hô to gọi nhỏ, né tránh từng đạo Ma Quang ám sát.

Qua một lúc lâu, hắn kiên trì không được, lập tức trốn vào trong Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam nhảy ra ngoài, thẳng về phía trước bão táp bỏ chạy.

Hai người như phát điên tránh né đuổi giết, cực khổ chí cực, mỗi một lần cũng là tu vi sắp hao hết, cường độ tu vi hao tổn quả thực là trước đó chưa từng có, lúc nghỉ ngơi còn phải liều mạng tu luyện, khôi phục tu vi.

Bất quá, đây đối với tu vi hai người tăng lên cũng rất là hữu ích, lần này là liều mạng, bọn họ tự nhiên cũng liều mạng loại tu luyện, đem tất cả tiềm năng bản thân kích phát.

Giang Nam rất nhanh liền tăng lên tới Thần Đài Cảnh đỉnh, Chu Thập Tam vốn là tu vi cũng đạt tới Huyền Đô Thần Phủ cảnh đỉnh, giờ phút này tu vi cũng sắp viên mãn.

Mà cao thủ các đại Thần Điện đuổi theo giết bọn hắn, cũng là vừa sợ vừa giận, hai người này trơn trượt như cá chạch, mỗi lần sắp bắt được bọn họ, luôn bị bọn họ lấy các loại thủ đoạn chạy trốn, để cho bọn họ không khỏi sinh ra cảm giác có lực không chỗ dùng.

- Vạn Thi Lộ cũng bị phong tỏa!

Giang Nam bay đến Tam Dương Luyện Ngục Vạn Thi Lộ, trong lòng không khỏi chợt lạnh, chỉ thấy trước Vạn Thi Lộ ngừng ba tàu chiến hạm, phía trên riêng phần mình đứng vững tam đại Thần Điện cường giả, ngăn ngừa đường đi của bọn họ.

Trải qua mấy ngày nay, hai người bọn họ tìm kiếm qua thế giới kiều của Tam Dương Luyện Ngục, đi qua tinh môn, kết quả cũng phát hiện có cường giả trấn thủ nơi đó, chờ đợi bọn hắn tự động đưa tới cửa.

Mà hôm nay, Vạn Thi Lộ cũng bị người chắn, cái này ý nghĩa, ba đường rời đi Tam Dương Luyện Ngục của bọn họ đã bị người chắn.

- Trừ khi chúng ta có thủ đoạn Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, có thể oanh mở hư không, mở ra hàng rào thế giới, nếu không liền chỉ có thể bị vây chết ở chỗ này.

Giang Nam cau mày, chiến lực Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cũng không

phải là đơn giản như vậy liền có thể tu thành, hắn cùng với Chu Thập Tam luôn bị người đuổi giết, mới có thể luyện ra một thân bản lãnh chạy trối chết, nhưng để cho bọn họ trong khoảng thời gian ngắn tu thành Thiên Cung, tu thành Chưởng Giáo Chí Tôn, vậy thì không thể nào.

- Trước đi Thái Dương trốn một chút!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên ba Thái Dương màu đỏ sậm trong không gian, trong lòng vừa động, phóng lên cao, hướng Thái Dương bay đi.

Truy binh bị bọn họ hất ra, còn đang chung quanh sưu tầm tung tích của bọn hắn, hai người đã đi tới một vòng Thái Dương trong đó.

Đi tới trên Thái Dương, Giang Nam mới cảm giác được Thái Dương của Tam Dương Luyện Ngục cũng không lớn bằng Thái Dương của Huyền Minh Nguyên Giới, nhưng mà bởi vì xâm nhiễm ma khí, lúc này mới lộ ra vẻ u ám rất nhiều, hoạt động của mặt trời vẫn là kịch liệt giống nhau.

- Tam Khuyết đạo hữu, đi ra ngoài chia của!

Giang Nam tìm được một địa phương tương đối bình tĩnh, khoanh chân ngồi xuống, phía dưới là biển lửa mênh mông, đem Chu Thập Tam phủi ra Sơn Hải Đỉnh, cười nói:

- Hôm nay cuối cùng có thể điều tức chốc lát, những cường giả kia nhất thời trong chốc lát tìm không tới Thái Dương.

Hai người ngồi ở trên biển lửa, Giang Nam cùng Chu Thập Tam riêng phần mình đem bảo vật cướp đoạt lấy ra, nhất thời từng ngọn bảo sơn hiện ra ở trên biển lửa, có thể hiến tặng cho thần ma, tự nhiên đều là Thần Kim Thần mỏ!

Thậm chí tượng thần của các đại Thần Điện cung phụng, cũng bị Giang Nam hòa tan thành thần kim!

Trừ lần đó ra, còn có một gốc Thần thụ hình dáng Linh Tuyền, loại Linh

Tuyền này cùng Linh Tuyền của Huyền Minh Nguyên Giới bất đồng, sản xuất chính là Ma Linh Dịch, Ma Linh Dịch chính là vật tu luyện của ma đạo.

Linh Tuyền bọn họ thu vào tay, có khoảng hơn vạn gốc, căn tu phát đạt, cũng là trân phẩm vô cùng khó được!

Về phần Ma Linh Dịch, lại càng nhiều đến dọa người, hội tụ ở chung một chỗ, tạo thành một mảnh đại hồ màu đen, rộng lớn hơn mười dặm, chỉ sợ có mười ức cân!

- Tam Khuyết đạo hữu, ta chỉ muốn Ma Linh Dịch, Linh Tuyền thuộc về ngươi.

Ánh mắt của Giang Nam chớp động, giá trị Linh Tuyền mặc dù cao hơn, nhưng loại Linh Tuyền này trồng ở Huyền Minh Nguyên Giới, căn bản không cách nào sản xuất Ma Linh Dịch, chỉ biết sản xuất Linh Dịch, đối với hắn chỗ dùng không lớn, cười nói:

- Bất quá, những Thần Kim Thần mỏ này, ta cần phân sáu thành!

Chu Thập Tam thống khoái gật đầu, cười nói:

- Nhiều Linh Tuyền như vậy, ta có thể đánh ra một Thánh Địa! Ngươi luyện chế nhiều bộ trận kỳ như vậy, dùng không ít tài liệu, nói sao, vẫn là ta chiếm chút ít tiện nghi. Giang lão đệ, ngươi không phải là người keo kiệt, cùng ngươi hợp tác, thật là một chuyện đại khoái!

Hai người chia cắt xong, đều vui mừng. Trừ lần đó ra, còn có vài chục vạn pháp bảo do các đại Thần Điện chế thức, bất quá Giang Nam cùng Chu Thập Tam đều có pháp bảo riêng của mình, cũng không có để ý nhiều, tùy ý chia cắt xong việc.

- Ta đột nhiên nghĩ đến một chủ ý, có thể rời đi Tam Dương Luyện Ngục...

Chu Thập Tam đột nhiên đứng dậy, đánh giá bốn phía, vò đầu nói:

- Ta sẽ bố trí một ngọn tụ linh đại trận, đem Thái Dương nguyên lực tụ tập lại, rót vào trong Diệt Thần Ma Quang Pháo, sau đó nổ nát hư không cùng hàng rào thế giới, cứ như vậy là có thể rời đi chỗ này.

Giang Nam ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Ý kiến hay!

Hai người hăng hái bừng bừng, lập tức động thủ, luyện hóa những pháp bảo kia, luyện chế từng mặt trận kỳ. Tụ linh đại trận cũng không phiền toái, Giang Nam cũng biết loại trận pháp này, qua một lúc lâu, hai người luyện chế gần vạn mặt trận kỳ, đem những trận kỳ này cắm ở mặt ngoài Thái Dương, bố trí thành một ngọn đại trận mười vạn dặm.

Đại trận khởi động, cả Thái Dương nhất thời nhiều hơn một khối đen lớn, Thái Dương nguyên lực liên tục không ngừng tràn vào trong trận pháp.

Điểm đen kia còn đang không ngừng khuếch trương tại trung tâm.

- Một pháo này, có thể bắn thủng Thái Dương đối diện hay không?

Chu Thập Tam cười hắc hắc nói.

- Sao có thể?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Mặc dù Thái Dương đối diện so cái khác nhỏ một chút, nhưng cũng to đến kinh người, há có thể đem Thái Dương bắn thủng?

Oanh!

Một đạo hắc quang từ Diệt Thần Ma Quang Pháo kích bắn ra, sau một khắc, Thái Dương màu đỏ sậm đối diện kia chia năm xẻ bảy. Giang Nam cùng Chu Thập Tam ngây ngốc đứng ở bên cạnh đại pháo này, thật lâu vẫn không nhúc nhích.

Hai người Giang Nam thật lâu im lặng, bọn họ vốn biết uy năng của Diệt Thần Ma Quang Pháo khá lớn, chỉ là không có nghĩ đến lại mạnh đến loại trình độ này!

Hai người bọn họ vốn chỉ là muốn oanh mở hư không, mở ra thế giới hàng rào, nhân tiện thí nghiệm uy lực đại pháo này một chút, không có nghĩ đến thí nghiệm uy lực này có chút quá lớn, ngay cả Thái Dương đối diện cũng oanh đến chia năm xẻ bảy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 599: Đế Chiến Chi Địa

- Tam Dương Luyện Ngục, lần này sẽ biến thành Nhị Dương Luyện Ngục...

Giang Nam không khỏi đánh giá Chu Thập Tam một cái, thầm nghĩ:

- Trong truyền thuyết, Diệt Thần Ma Quang Pháo một pháo có thể oanh chết thần ma, cắt ra tinh thần, xem ra đúng là không phải nói chơi! Tam Khuyết Đạo Nhân là từ đâu lấy được loại đại pháo này? Nếu có thể chứa ở trên lâu thuyền cự hạm, mấy trăm đại pháo như vậy, liền đủ để chinh phục một thế giới.

Một pháo này đem hư không nổ nát, trực tiếp đánh xuyên qua Thái Dương trong hư không, oanh đến trong thế giới hư vô, vì vậy mới có thể tạo thành Thái Dương chia năm xẻ bảy.

Từ một ít đường hư không phá vỡ, có thể thấy Vạn Thi Lộ ở ngoài Tam Dương Luyện Ngục cùng với Minh Hải rộng lớn vô tận.

Lai lịch của Chu Thập Tam cực kỳ thần bí, mặc dù Giang Nam cùng hắn chung đụng thời gian không ngắn, đồng sanh cộng tử, có thể nói là tri giao chung giàu sang đồng hoạn nạn, nhưng đối với Chu Thập Tam hiểu rõ cũng không nhiều, chỉ biết hắn đến từ thế giới tương đối cao, Trầm Luân Địa ngục.

Chu Thập Tam cũng không nói gì lai lịch của hắn, Giang Nam cũng không có hỏi nhiều, trên thực tế ở trong mắt Chu Thập Tam, Giang Nam cũng rất thần bí, có thể dễ dàng luyện hóa Ngũ Sắc Kim, không sợ Chưởng Giáo Chí Tôn tế lên trấn giáo chi bảo Ngũ Hồn Phiên thu hồn, tốc độ và thực lực cùng hắn không phân cao thấp, ba điểm này Chu Thập Tam trước đây chưa từng gặp, chẳng bao giờ ở trên người những tu sĩ khác gặp qua.

Hắn cũng cùng Giang Nam một loại, biết trên người Giang Nam có bí mật, nhưng không có đi hỏi thăm bí mật trên người Giang Nam.

Diệt Thần Ma Quang Pháo oanh mở hư không cùng thế giới hàng rào dần dần khép lại. Chu Thập Tam vội vàng thu hồi Diệt Thần Ma Quang Pháo. Giang Nam làm trước một bước bước vào trong hư không phá vỡ, hai người một trước một sau nghênh ngang rời đi.

- Thật ra thì chúng ta coi như là làm một chuyện tốt, Tam Dương Luyện Ngục có ba Thái Dương, hoàn cảnh thật sự hiểm ác, mất đi một viên, cũng sẽ không nóng như vậy nữa.

Chu Thập Tam đi theo phía sau Giang Nam, có chút chột dạ nói:

- Sinh linh trên Tam Dương Luyện Ngục, sẽ cảm kích chúng ta sao?

Giang Nam cười nói:

- Chúng ta đây là đang làm tốt chuyện. Tam Dương Luyện Ngục có quá nhiều Thái Dương, đem nơi này biến thành dung nham Luyện Ngục, hôm nay phá hủy một Thái Dương, hoàn cảnh sẽ trở nên thích hợp sinh tồn hơn, bọn họ tự nhiên sẽ cảm kích chúng ta.

Mà ở Tam Dương Luyện Ngục chủ tinh, hơn một trăm cường giả Thần Điện ngơ ngác nhìn một màn này, không biết người nào tỉnh táo lại trước, hô to một tiếng, dẫn đầu hướng Thái Dương phóng đi.

Tiếp theo, mấy đạo thân ảnh phóng lên cao, lại có lâu thuyền đại hạm, Địa ngục yêu thú rối rít bay lên, hướng Thái Dương bay đi.

Đợi bọn hắn đi tới Thái Dương bị bắn nát, chỉ thấy hư không bị Diệt Thần Ma Quang Pháo oanh mở đã sớm bế hợp, Giang Nam cùng Chu Thập Tam rời đi không biết bao lâu.

- Hai tên khốn kiếp này, để cho bọn họ chết một vạn lần cũng không đủ bình lửa giận trong lòng chúng ta!

- Tam Dương Luyện Ngục ta chính là lấy ba vòng Thái Dương làm mệnh danh, ba Thái Dương dưỡng dục ra bao nhiêu thần ma? Hôm nay bị hai tiểu tử kia bắn nổ tung một Thái Dương, biến thành Nhị Dương Luyện Ngục, quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

- Hai người này không giết không đủ để bình dân căm phẫn!

- Cho dù bọn họ trốn tới thế giới khác, cũng phải đuổi giết!

...

Ngoài Tam Dương Luyện Ngục, Giang Nam đứng ở trên Vạn Thi Lộ, bên cạnh là vô số âm hồn lảo đảo thổi qua, âm phong ào ào, thiếu niên cúi đầu nhìn Minh Hải, trong lòng vẫn còn cảm giác được Địa ngục Chư Thiên thế giới hùng vĩ rộng lớn, hàng vạn hàng nghìn thế giới trôi lơ lửng ở trên Minh Hải này, rộng lớn mạnh mẽ.

- Minh Hà Minh Hải, hẳn là nhất thể, Minh Hà đi qua chư thiên vạn giới cùng Địa ngục thế giới, hôm nay Minh Hà khô, chẳng lẻ cùng Địa ngục có quan hệ?

Giang Nam nghi ngờ nói.

- Giang lão đệ, ngươi là không biết rồi.

Chu Thập Tam thần bí hề hề nói:

- Minh Hà khô bất quá là chuyện tình hai trăm vạn năm gần đây, nói về chuyện này dính líu rất rộng, trong đó liên lụy đến rất nhiều đầu sỏ, khó trách ngươi không biết được chuyện này.

Giang Nam không khỏi tò mò, Chu Thập Tam tiếp tục nói:

- Thật ra thì chuyện này từ hai trăm vạn năm trước, chư thiên vạn giới tân nhậm Thần Đế nói đến, lúc ấy chư thiên vạn giới mới vừa nghênh đón Thiên Đế mới, Quang Vũ Thần Đế, trật tự chưa ổn, mà Địa ngục Sa La Ma Đế của

ta cũng bất quá mới vừa lên ngôi. Khi đó Địa ngục cùng chư thiên vạn giới trong lúc đó còn có lối đi, có thể tùy ý thần ma lui tới, cái thông đạo này chính là Minh Hà.

Khi đó bởi vì Minh Hà liên tiếp hai đại vũ trụ, thần ma lui tới, vì vậy gặp phải rất nhiều đại họa, Địa ngục Ma Thần hoành hành ở trong chư thiên vạn giới, mà rất nhiều thần ma trong chư thiên vạn giới cũng thường thường đi tới Địa ngục hàng yêu trừ ma, chiến đấu không ngừng, chiến hỏa ngập trời.

Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế định ra minh ước, hai đại vũ trụ không xâm phạm lẫn nhau, nhưng mà đây bất quá là một tờ minh ước mà thôi, cũng không có lực ước thúc quá lớn, cường giả của hai đại vũ trụ vẫn còn thỉnh thoảng xâm phạm lãnh địa của đối phương.

- Cuối cùng, không biết là bên nào động tay trước, hai vị mãnh nam Quang Vũ cùng Sa La chặt chém lẫn nhau, hướng trên đầu đối phương ném gạch, cuối cùng hai vị Đại Đế cũng không làm gì được đối phương.

Chu Thập Tam liếm liếm đôi môi, cười hắc hắc nói:

- Hai người này cũng là một bụng ý nghĩ xấu, một cái nghĩ, ta ngăn ra Minh Hà, chặt đứt căn cơ Địa ngục của ngươi, để cho Minh Hải khô kiệt, tất cả thế giới cũng khô héo mà chết. Người còn lại thì nghĩ, Minh Hải ta bốc hơi nước, tạo thành Thiên Hà, tẩm bổ thổ địa Thần Giới của ngươi, cùng Minh Hà tạo thành một đại tuần hoàn. Ngươi đứt Minh Hà ta, ta liền đứt Thiên Hà của ngươi. Sau đó Minh Hà khô héo, Thiên Hà không bao lâu cũng khô.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Quang Vũ cùng Sa La đều là hai vị Đại Đế, nơi nào có thể giống như lưu manh hướng trên đầu đối phương ném gạch? Bất quá chuyện tình ngươi nói, đúng là có thể phát sinh, chỉ tiếc Minh Hà khô, rất nhiều thần ma đều không thể luyện chế một chút bảo vật Thủy Hệ.

- Hôm nay Minh Hải đã so sánh với trước héo rút rất nhiều, các thế giới trong Địa ngục cũng lộ ra vẻ chật chội, các đại lão trong Địa ngục định ra quy củ, bất luận kẻ nào đều mơ tưởng dùng nước Minh Hải luyện chế các chủng bảo vật như U Minh Thần Thủy, Hoàng Tuyền thần thủy.

Chu Thập Tam thở dài nói:

- Bất quá Minh Hải còn đang trong khô héo, cho nên lần này các đại lão mới có thể không nhịn được, quyết định xâm lấn chư thiên vạn giới, thừa dịp thời điểm Quang Vũ kia sắp chết già, đại cử xâm lấn, đánh tới Thần Giới. Nếu như có thể chiếm lĩnh chư thiên vạn giới, tự nhiên là tốt, nếu như không thể chiếm lĩnh, cũng phải đem Minh Hà đả thông một lần nữa.

Hắn hết nhìn đông tới nhìn tây, thấp giọng nói:

- Ta nghe nói, một chút đại lão cho là, hôm nay Quang Vũ thọ nguyên đến cuối, đồng thời chư thiên vạn giới trấn áp một vị tồn tại kinh khủng cũng sắp sửa thức tỉnh, nhấc lên một cuộc đại kiếp, trận đại kiếp này là hai trăm vạn năm nhất ngộ, chính là thời cơ chiếm lĩnh chư thiên vạn giới tốt nhất!

- Thì ra Địa ngục xâm lấn cũng không phải hoàn toàn là vì tài nguyên, còn ý tứ muốn đánh thông Minh Hà.

Giang Nam đối với đoạn lịch sử này cuối cùng có điều hiểu rõ, Địa ngục thừa dịp Quang Vũ Thần Đế sắp chết, Quang Vũ Kỷ Kiếp sắp đến xâm lấn, đích xác là đi một quân cờ tốt!

- Bất quá, những tin tức này, không là cao tầng trong Địa ngục, căn bản không cách nào biết được, thậm chí ngay cả thần ma bình thường chỉ sợ cũng không thể hiểu rõ đến tình hình cụ thể và tỉ mỉ trong đó. Tu vi của Tam Khuyết Đạo Nhân cũng chỉ là cùng ta không sai biệt lắm, tại sao có thể hiểu rõ đến nhiều bí mật như vậy?

Trong lòng hắn càng thêm buồn bực, đối với lai lịch của Chu Thập Tam càng thêm tò mò.

Uy năng loại bảo vật Diệt Thần Ma Quang Pháo này, thậm chí muốn vượt qua tuyệt đại đa số thần minh chi bảo, uy lực thậm chí có thể hủy diệt Thái Dương. Cắt ra tinh thần, cho dù là Ma Thần trong Địa ngục, đối với bảo vật này cũng vạn phần mơ ước.

Nhưng Đạo Nhân mập này lại nhẹ nhàng liền lấy ra một cái, hắn nói là mình trong lúc vô tình đoạt được, chỉ sợ cũng là thối thác chi từ.

Nếu Diệt Thần Ma Quang Pháo là thật sự có thể dễ dàng liền nhận được như vậy, trên chiến hạm của đại quân Địa ngục đã sớm hiện đầy loại đại pháo này.

Hơn nữa, thần hồn của hắn cũng có thể gánh vác được Ngũ Hồn Phiên chiêu hồn, hiển nhiên cũng là tu luyện một loại công pháp cực kỳ cường đại.

- Đạo hữu, ngươi biết nơi nào có thể lấy được các chủng bảo vật như U Minh Thần Thủy không?

Giang Nam còn đang suy nghĩ phương pháp nước lửa rèn luyện, hắn vốn là lấy được U Minh Thần Thủy đã bị Thiên Thủ Ma Thần đoạt đi, tự nhiên muốn lấy lại. Ở trong chư thiên vạn giới, các chủng bảo vật như U Minh Thần Thủy vô cùng khó được, nhưng ở Địa ngục, loại bảo vật này hẳn là cũng không ít thấy.

Có U Minh Thần Thủy, vô luận dùng phương pháp nước hỏa rèn luyện thân thể, pháp lực, thần thức, thần hồn, hay luyện chế linh đan, cũng rất là hữu ích!

- U Minh Thần Thủy vô cùng khó được, hôm nay ngay cả Địa ngục Ma Thần ta cũng không chịu dễ dàng bán ra, muốn lấy được thật sự quá khó khăn.

Chu Thập Tam cười hắc hắc nói:

- Bất quá, ta lại biết có mấy địa phương, có thể có U Minh Thần Thủy, thậm chí thần thủy cấp bậc cao hơn cũng có thể làm ra!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích nói:

- Xin chỉ giáo.

- Hôm nay Minh Hải đã bị nghiêm cấm, bất quá nơi Minh Hà đã từng chảy qua, vẫn là có không ít Minh Hà Chi Thủy tàn lưu lại, thậm chí số lượng rất nhiều.

Chu Thập Tam cùng Giang Nam vừa đi vừa nói chuyện, miệng lưỡi lưu loát nói:

- Không ít Minh Hà Chi Thủy bị chặn lại, nếu có thể đi vào trộm một chút, cũng đủ để luyện thành các chủng bảo vật như U Minh Thần Thủy. Bất quá bọn người kia đều là đầu sỏ Chư Thiên, dễ dàng trêu chọc không được, vạn nhất bị phát hiện, đó là một con đường chết.

- Trừ lần đó ra, còn có một biện pháp, đó chính là đào mộ phần!

Chu Thập Tam mắt nhỏ tinh quang chớp động, cười hắc hắc nói:

- Hai trăm vạn năm trước Minh Hà còn chảy xuôi, có không ít Ma Thần dùng Minh Hà Chi Thủy luyện ra rất nhiều thần thủy, lão gia hỏa này sau khi chết, thần thủy cũng bị bọn họ dẫn vào trong mộ, chỉ cần tìm được một huyệt mộ của Cổ lão Ma Thần, đào sâu đi xuống, nhất định có thể đào ra! Bất quá, đào mộ phần này cũng không dễ làm, những Thần Ma đó e sợ cho mình sau khi chết bị bới mộ phần, vì vậy bày ra cấm chế nặng nề, hơi không cẩn thận chính là chết không có chỗ chôn. Hơn nữa người đặc biệt đào mộ phần, trong Địa ngục ta không ở số ít, thậm chí có không ít nhân vật hung ác, trong Địa ngục ta có một vị Thần Chủ, chính là xuất thân đào mộ phần, sức cạnh tranh quá lớn.

Giang Nam gật đầu, mỗi thế giới cũng có không ít người phất từ chuyện đào mộ phần, tỷ như Huyền Thiên Thánh Tông, Vân Bằng là đào qua Thanh Khâu mộ phần, Tịch Ứng Tình đào Thần Thi, Lạc Hoa Âm lại càng là chuyên gia đào trộm.

Mộ phần ở Huyền Minh Nguyên Giới có thể đào, đã còn thừa không nhiều lắm.

- Còn có một cấm địa, là nơi hai vị Đại Đế suất lĩnh Chư Thần đại chiến, thần ma chết đếm không xuể, trong đó không ít thần ma năm đó cũng đã từng tu luyện Thủy Hệ Thần Thông, cho tới không ít thần thủy, sau khi bọn họ chết những thần thủy thứ này tự nhiên thành vật vô chủ.

Sắc mặt Chu Thập Tam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Bất quá Đế chiến chi địa cực kỳ nguy hiểm, lưu lại dư âm của Đại Đế Thần Thông, coi như là thần ma tiến vào trong đó, không cẩn thận sẽ phải lột mấy lớp da.

Giang Nam khẽ cau mày, Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế chinh chiến chi địa đúng là cực kỳ nguy hiểm, ban đầu hắn ở trong vực sâu Thần Khư lưu lại dư ba của Chư Thần chiến đấu, cũng làm Thần Khư nổ bay, thật vất vả mới sống sót, nếu như ở Đế chiến chi địa gặp phải loại chuyện này, chết cũng không biết là chết như thế nào.

Nhưng mà nếu như có thể ở nơi đó sưu tầm đến thần thủy, cấp bậc nhất định sẽ cực cao!

Chu Thập Tam nói lên ba loại biện pháp, cũng có thể lấy tới Minh Hà Chi Thủy, cũng có thể lấy tới các chủng bảo vật U Minh Thần Thủy, bất quá ba loại biện pháp này đều có chỗ nguy hiểm.

Cướp bóc Minh Hà Chi Thủy của Địa ngục thần ma là động thủ trên đầu thái tuế, sẽ rước lấy thần ma đuổi giết, hơn nữa Minh Hà Chi Thủy không phải là U Minh Thần Thủy, cần không ngừng luyện hóa, mới có thể luyện thành U Minh Thần Thủy.

Đào mộ phần thì cần từ từ phá vỡ cấm chế của thần ma trước khi chết bày ra, hơi không cẩn thận sẽ bị đình trệ trong mộ, nhưng lại có thể tìm được các chủng bảo vật như U Minh Thần Thủy.

Đi Đế chiến chi địa, vậy thì càng thêm nguy hiểm.

Đế chiến chi địa, loại bảo vật U Minh Thần Thủy này cũng là ở vào trạng thái kích phát, uy năng của U Minh Thần Thủy, Giang Nam đã gặp một lần, thậm chí ngay cả đầu của Thiên Thủ Ma Thần cũng bị hủ thực sạch sẽ.

Loại bảo vật này, sau khi bị thần ma tế lên, sẽ hóa thành Thần Thông, muốn lấy đi dư ba Thần Thông trong Đế chiến chi địa, có thể nghĩ đến nguy hiểm cỡ nào!

Đừng nói Giang Nam cùng Chu Thập Tam không có thực lực thu Thần Thông như vậy, coi như là Ma Thần muốn thu Thần Thông của trận đại chiến kia lưu lại, chỉ sợ cũng sẽ phí nhiều công sức!

Giang Nam tinh tế tự định giá, quyết định vẫn là trước đi Đế chiến chi địa thử thời vận.

Đào mộ phần cần thời gian quá dài, còn chưa chắc có thể tìm được U Minh Thần Thủy, mà cướp bóc Minh Hà Chi Thủy thì sẽ đắc tội Ma Thần, hơn nữa còn cần mình luyện hóa, mà Giang Nam thì căn bản không có thực lực luyện thành loại bảo vật U Minh Thần Thủy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 600: Vô Cùng Kinh Khủng

Chỉ có đi Đế chiến chi địa, xem có thể tìm được U Minh Thần Thủy hay không!

- Giang lão đệ, Đế chiến chi địa cực kỳ nguy hiểm, không có thực lực cường đại như thần ma, tiến vào trong đó rất khó tự vệ.

Chu Thập Tam thấy hắn cố ý đi Đế chiến chi địa trước, thở dài, chỉ rõ phương hướng, liền bồng bềnh mà đi, cười nói:

- Nếu ngươi hồi tâm chuyển ý, muốn đi đào mộ phần. Hoặc là cướp bóc Ma Thần Minh Hà Chi Thủy, liền đi Trầm Luân Địa ngục tìm ta. Ta đi trước một bước!

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn đi xa, thầm nghĩ:

- Nếu Đế chiến chi địa thật sự nguy hiểm, ta đây liền trở về Huyền Minh Nguyên Giới!

Đột nhiên, một cổ khí tức kinh khủng xa xa truyền đến, Giang Nam trong lòng vừa động, quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy mấy chục chiếc lâu thuyền cự hạm chạy nhanh trên Vạn Thi Lộ, hùng hổ đánh tới.

- Tam Dương Luyện Ngục, thật là âm hồn bất tán! Ta vì bọn họ bắn nổ tung một vòng Thái Dương, bọn họ ngược lại không biết cảm kích, còn tới truy sát ta!

Oanh...

Từng đạo Ma Quang phá không đánh tới, uy năng mênh mông.

Lúc này Giang Nam tế lên Thiên Dực Thần Chu, gào thét bay đi, né tránh

Ma Quang oanh giết.

- Xích Viêm Thần Tộc tiểu quỷ, ngươi hủy Thái Dương của chúng ta, ta diệt ngươi cửu tộc!

Bao gồm nhiều cường giả của Tam Dương Luyện Ngục như Đại Tế Tửu, Tế Tửu,... hiển nhiên là không giết chết thề không bỏ qua, khống chế lâu thuyền đại hạm điên cuồng chạy tới, phẫn nộ quát:

- Tiểu quỷ, chỉ sợ ngươi chạy trốn tới chân trời, chạy trốn tới chư thiên vạn giới. Cũng chỉ có một con đường chết!

- Tiểu tử bốn đầu, còn không ngừng lại nhận lấy cái chết?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, gia tốc hướng Đế chiến chi địa bay đi, thầm nghĩ:

- Những người này đuổi tận không buông, chỉ có đi Đế chiến chi địa, mới có thể bỏ rơi bọn họ!

Rất nhiều cường giả Tam Dương Luyện Ngục túc túc ở trong khe hẹp thế giới đuổi giết hắn mấy tháng.

Trong khoảng thời gian này, tu vi của Giang Nam thậm chí đạt tới Thần Đài Cảnh viên mãn, tùy thời có thể đi vào Sinh Tử Đài Cảnh.

Ở trong kẽ hở thế giới hư không phi hành, không có bất kỳ linh khí, đối với tu vi tiêu hao khổng lồ, cũng may trong Tử Phủ của Giang Nam có một ngọn Ma Linh Dịch tạo thành đại hồ, không cần phải lo lắng tu vi tiêu hao.

Qua một lúc lâu, hắn rốt cục đi tới Đế chiến chi địa, rất xa Giang Nam liền cảm giác được khí tức vô cùng bị đè nén truyền đến, phảng phất có vô số Thiên Thần Ma Thần đứng vững vàng ở phía trước.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ở xa xôi phía trước, đột nhiên xuất hiện một mảnh đại lục mênh mông không giới hạn, chỗ đại lục này rách tung toé,

trên bầu trời hiện đầy tinh cầu tàn phá, mà trên mặt đất, thậm chí còn có thể thấy nhiều chỗ đội lên một viên cầu cự đại, rõ ràng là trên tinh cầu rơi xuống, đập đến mặt ngoài đại lục.

Chỗ đại lục này rách tung toé, nhưng tràn đầy một cổ khí tức thần thánh, cổ khí tức thần thánh này không phải cái loại trang nghiêm túc mục như ở trong Thánh Địa, mà là rầm rộ!

- Tam Khuyết đạo hữu nói, trên phiến đại lục này nguyên vốn cũng là một Địa ngục thế giới, tên là Ma Nhai Thiên. Bất quá đáng tiếc chính là, Quang Vũ Thần Đế suất lĩnh cường giả Thần Giới xâm lấn, đem Ma Nhai Thiên đánh cho tan vỡ, một chút cũng không có sinh cơ.

Lúc này Giang Nam khống chế Thiên Dực Thần Chu vọt đi vào, thầm nghĩ:

- Tiến vào nơi đây, tộc nhân Địa ngục sẽ gặp phải khí tức cường giả Thần Giới áp bách, mà người chư thiên vạn giới tới đây, cũng sẽ gặp phải khí tức của Sa La Ma Đế cùng những Địa ngục cường giả khác còn sót lại áp bách, vì vậy biến thành một mảnh tuyệt địa. Bất quá Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta xuất từ Địa ngục, mà dung hợp tâm pháp chư thiên vạn giới tính bằng đơn vị hàng nghìn, hai loại khí tức này áp chế đối với ta, hẳn cũng không coi là quá lớn.

Thiên Dực Thần Chu cẩn thận từng li từng tí bay vào Ma Nhai Thiên, chạm mặt chính là từng ngọn núi lớn hùng vĩ cao tới mấy chục vạn trượng, dãy núi phập phồng, nguy nga tráng lệ.

Bất quá núi này không phải núi chân chánh, mà là đạo tắc chi chít ngưng tụ thành, tích chứa Địa Từ Nguyên Lực vô cùng nồng nặc, Giang Nam còn chưa đến gần, liền cảm giác được dẫn lực cường đại của Địa Từ Nguyên Lực, cơ hồ đem Thiên Dực Thần Chu kéo vào trong núi!

Nếu bị kéo vào trong núi, liền sẽ lập tức xuất động đạo Thần Thông này, thần ma Thần Thông bộc phát, chỉ sợ trong khoảnh khắc là có thể để cho hắn

chết không có chỗ chôn!

- Ở chỗ này, không thể phi hành lung tung, nếu không nhất định sẽ có đại họa!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, thu Thiên Dực Thần Chu, đi bộ tới trước.

Ở phía sau, rất nhiều cường giả của Tam Dương Luyện Ngục đuổi giết đến, lâu thuyền chiến hạm dừng ở phía ngoài Đế chiến chi địa, chư cường giả hai mặt nhìn nhau, không dám đặt chân vào Đế chiến chi địa.

Một vị Hoàng Dương Thần Điện Đại Tế Tửu cau mày, trầm giọng nói:

- Nơi này chính là thần ma chiến trường, hai vị Đại Đế ở chỗ này giao chiến qua, không nói hai vị Đại Đế, chỉ nói dưới trướng bọn họ, liền có không ít Ma Tôn, Thần Tôn, Thần Chủ, Thiên Thần, Chân Thần, Chân Ma, khí tức Thần Thông của bọn họ, hai trăm vạn năm không tiêu tan, chỉ dựa vào chúng ta, chỉ sợ không cách nào xông vào nơi đây.

Thanh Ngưu Thần Điện Đại Tế Tửu tiếp lời nói:

- Bao năm qua có không biết bao nhiêu cường giả tới đây, ý đồ mượn khí tức nhiều thần ma trong Đế chiến chi địa lịch lãm, khiến cho mình đột phá, nhưng hiếm có người có thể sống đi ra ngoài, thậm chí còn có thần ma tiến vào trong đó, chết ở chỗ này cũng không ở số ít!

Những cường giả Thần Điện khác liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu nói:

- Tiểu tử này tiến vào Đế chiến chi địa, chính là chịu chết, hắn chịu chết, chúng ta không cần theo hắn. Mấy vị đạo huynh, tiểu tử này cướp sạch Thần Điện của các ngươi, cũng không có cướp sạch chúng ta, xin thứ cho chúng ta không thể cùng các ngươi cùng nhau đi vào.

Cường giả mười hai Thần Điện như Già Lam, Hoàng Dương nhíu mày, chỉ thấy cường giả những Thần Điện khác rối rít cáo từ rời đi, chỉ còn lại có

bọn họ.

- Hôm nay làm sao bây giờ?

Già Lam Thần Điện Đại Tế Tửu thấp giọng nói:

- Tiểu tử này cùng mập mạp kia cướp sạch mười hai Thần Điện của chúng ta, hôm nay trốn vào Đế chiến chi địa, đi vào liền chỉ có một con đường chết, không vào mà nói, lại không có biện pháp hướng chủ nhân khai báo...

Một vị Thần Điện Tế Tửu nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Chúng ta bắt không được tiểu tử này, nhưng còn có tên mập mạp chết bầm kia. Không bằng đi đem mập mạp kia chộp tới, cũng là một công lớn!

Ánh mắt chúng nhân sáng lên, vỗ tay cười nói:

- Ý kiến hay! Ý kiến hay! Mập mạp kia dung mạo kỳ lạ, chỉ cần hỏi thăm chung quanh, khẳng định có thể tìm được tung tích của hắn!

- Ta muốn để cho mập mạp kia hối hận vì ra đời trên đời này!

Chư cường giả khống chế lâu thuyền chiến hạm rời đi, mà ở trong Đế chiến chi địa, Giang Nam cẩn thận, hắn nhìn Đế chiến chi địa từ đàng xa, chỉ cảm thấy bên trong vô cùng hiểm ác, nhưng tiến vào trong đó, mới phát hiện sinh cơ dạt dào, không chỉ có hữu sơn hữu thủy, hơn nữa còn có sinh linh còn sống.

Nơi xa thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng thú rống rồng ngâm phượng minh, hắn thậm chí thấy trong rừng sâu núi thẳm, có một đầu Hỏa Điểu khổng lồ giương cánh bay cao, rõ ràng là một đầu Tam Túc Ô Kim!

Đầu Tam Túc Ô Kim này tản mát ra khí thế, giống như một Thần minh, Yêu Thần chân chân chính chính!

Tam Túc Ô Kim rơi vào tiền phương của hắn, nghiêng cái đầu trên dưới đánh giá hắn, yêu khí trấn áp hết thảy, Giang Nam lập tức phong bế khí tức

toàn thân, một cử động cũng không dám.

Đầu Kim Ô này chưa tính là sinh linh chân chính, là đạo tắc ngưng tụ thành, nhưng có một tia linh tính, hẳn là thần tính cùng Thần Thông của thần ma sau khi chết dung hợp, tạo thành tồn tại cổ quái!

Thần tính là thần hồn của thần ma, một luồng thần tính chính là một luồng tàn hồn, tàn hồn không có ý thức, bám vào ở trên Thần Thông sẽ tạo thành một loại sinh linh kỳ lạ tương tự như Tam Túc Ô Kim, so sánh với Thần Khư Thiên Ma càng thêm cao đẳng, nhưng không có oán niệm oán khí, vì vậy không có nhiều tâm tình mặt trái.

Nhưng mà, loại sinh linh này so với thiên ma nguy hiểm hơn vô số lần, thực lực của thiên ma, mạnh nhất cũng bất quá là hư không thiên ma, tương đương với Thiên Cung cường giả.

Mà chút ít sinh linh này là thần ma Thần Thông, tích chứa một kích toàn lực của thần ma, thực lực mạnh kinh khủng, chỉ sợ mỗi một chỉ sinh linh thực lực cũng có thể so với Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng Lão Tổ, thậm chí mạnh hơn!

Đầu Tam Túc Ô Kim này rất nhanh liền đối với Giang Nam mất đi hứng thú, vỗ cánh bay đi.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, hắn phong bế khí tức bản thân, vẫn là Giang Tuyết truyền thụ cho hắn bí quyết, cho đến ngày nay, hắn còn chưa phát hiện có Thần Thông gì so sánh với loại bí quyết này càng thêm có thể đem khí tức phong ấn.

Hắn tiếp tục đi tới, đột nhiên từ trong vực sâu phía trước nhảy ra một thiềm thừ lớn không cách nào tưởng tượng, trên ót là kim nhãn yêu dị, quanh thân tràn ngập ma khí, há mồm phun ra nuốt vào linh khí cùng ma khí tràn ngập trong thiên địa, thật dài khẽ hấp, chỉ thấy một vòng Tàn Nguyệt trên bầu trời đột nhiên bị nó hút tới, cô lỗ một tiếng nuốt vào trong miệng!

Mặc dù Tàn Nguyệt kia bị đánh nghiền nát, nhưng mà lớn nhỏ ngàn dặm, lại bị thiềm thừ này một ngụm nuốt vào, thấy vậy trong lòng bàn tay Giang Nam đều là mồ hôi lạnh.

Lục thiềm nuốt vào Tàn Nguyệt này, ngây người một hồi lâu, đột nhiên lại vừa phun, đem trăng sáng vứt ra ngoài, đầu lưỡi bá một quyển, kéo một đầu Khổng Tước đang bay qua giữa không trung vào trong bụng.

Oa...

Lục thiềm đắc ý kêu to, tung người nhảy đi, nhảy ra không biết bao nhiêu vạn dặm, bất quá Giang Nam thấy chỉ thiềm thừ này nhảy đến giữa không trung, còn chưa rơi xuống, liền đột nhiên đinh trên không trung.

Phiến thiên không kia có Thái dương, phía dưới có thanh sơn lục thủy, có miếu thờ, có cung điện Tiên khuyết, còn có mây trắng dằng dặc, tiên hạc ngao du.

Đột nhiên, hết thảy tất cả biến mất không thấy gì nữa, hóa thành một trang giấy từ trong hư không vạch xuống, rõ ràng là một bức họa đồ, bức họa lay động, chỉ thấy lục thiềm mạnh mẻ đến đáng sợ kia bị khắc ở trên bức họa này, biến thành một phần của họa đồ!

- Con mẹ nó, nơi này rốt cuộc là địa phương nào?

Giang Nam thấy vậy da đầu tê dại, không nhịn được tuôn ra một câu nói tục.

- Bức Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ này ý cảnh cao xa, là dấu vết một môn Thần Thông cực kỳ cường đại ở trong hư không, so với Lượng Kiếp Trận Đồ của ta cao minh hơn vô số lần!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn một cái liền nhìn ra điểm mạnh của Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ, môn Thần Thông này là một môn trận pháp, biểu tượng là một bức họa cuốn, uy lực cực kỳ cường đại, nhưng mấu chốt nhất vẫn là, môn Thần Thông này có thể cắn nuốt những Thần Thông khác!

Mới vừa rồi chỉ lục thiềm kia cũng là một loại dấu vết Thần Thông, chính là bị Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ cắn nuốt, biến thành một phần của Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ.

Này nói rõ, Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ có thể cắn nuốt những Thần Thông khác tới tăng cường uy lực của mình, có thể nghĩ nếu như người tinh thông môn Thần Thông này đang đối mặt với đối thủ, Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ càng đánh càng mạnh, càng đánh càng hăng, uy lực càng lúc càng lớn, đối thủ của hắn sẽ buồn bực cùng chật vật cỡ nào!

Lượng Kiếp Trận Đồ của Giang Nam mặc dù cũng cực kỳ cường đại, nhưng mà so sánh với Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ vẫn là phải kém sắc rất nhiều. Huống chi Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ chính là do vô số đạo tắc ngưng tụ thành, so sánh với Đạo văn ngưng tụ thành trận đồ, uy lực tự nhiên có khác biệt trời vực.

Bằng thực lực của hắn bây giờ, đối với tấm Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ này chỉ có thể hâm mộ, mà không cách nào mạnh mẽ thu đạo Thần Thông này.

Hiện tại hắn cuối cùng biết, vì sao to gan lớn mật như Tam Khuyết Đạo Nhân, cũng không dám tiến vào đế chiến chi địa, đế chiến chi địa căn bản không phải cấp bậc tu sĩ như bọn họ có thể tới!

Nơi này chung quanh tràn ngập Thần Thông dư ba, vượt xa phạm vi tu sĩ cấp bậc như bọn này có thể thu, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, những Thần Thông này thậm chí xâm nhuộm thần tính của Thần Ma chết đi, nguy hiểm vô cùng, đừng nói tu sĩ như Giang Nam, Chu Thập Tam, cho dù Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng Lão Tổ tới, hơi không cẩn thận cũng muốn nuốt hận thu tràng!

- Bất quá, trong những Thần Thông này tích chứa kiến thức cùng giải thích phong phú, nếu có thể tinh tế tham tường, thế tất có thể tăng tiến Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta!

Giang Nam khoanh chân ngồi ở trước mặt Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ, đỉnh đầu xông ra một luồng hắc khí, rơi xuống đất hóa thành Ma La Ma Thần hóa thân, lại có một ánh lửa bay lên, rơi xuống đất hóa thành Xích Viêm Ma Thần hóa thân, cùng hắn tham tường đạo tắc trong Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ.

Hai đại hóa thân cộng thêm bản thể Giang Nam, tốc độ thôi diễn nhanh hơn. Bất quá đáng tiếc chính là, Đạo cùng Ý của Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ cực kỳ thâm ảo, hẳn là cường giả cấp bậc Thần Chủ thậm chí Thần Tôn lưu lại Thần Thông dấu vết, tối tăm khó hiểu.

Giang Nam cùng hai đại hóa thân lặng yên ngồi một lúc lâu, cố gắng đem kiến thức bên trong hóa thành kiến thức giải thích của mình, đau khổ thôi diễn, hắn đã từng thôi diễn thiên dấu vết đạo tắc quấn quanh thân thể Ma Thần. Đối với Thần Ma đạo tắc đã có giải thích sâu đậm, nhưng Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ như cũ để cho hắn cảm giác được cực khổ gấp đôi.

Hắn ngồi xuống chính là hơn mười ngày, Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ bỗng nhiên rầm một tiếng cuồn cuộn nổi lên, hướng nơi xa thổi đi, biến mất không thấy gì nữa.

- Đáng tiếc, chỉ kịp thôi diễn ra một góc của cuốn trận đồ này. Nếu như cho ta thời gian, nhất định có thể đem cuốn trận đồ này thôi diễn ra thất thất bát bát, nhận được ảo diệu cắn nuốt những Thần Thông khác của môn Thần Thông này.

Giang Nam thở dài, tiếp tục đi thẳng về phía trước, đoạn đường này, hắn đi một chút liền ngừng, gặp phải dấu vết Thần Thông của Thần Ma liền trực tiếp dừng lại, thôi diễn một phen.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 601: Đánh Lén Sau Lưng

Những Thần Ma Thần Thông này cực kỳ nguy hiểm, nếu hơi có động tĩnh, trực tiếp tự đánh giết tới đây, có thể nói là sát cơ nặng nề, vì vậy Đế chiến chi địa mới có thể bị liệt thành cấm địa, cấm địa của Địa ngục và Chư Thiên thế giới.

Nhưng Giang Nam bởi vì Giang Tuyết truyền thụ cho phương pháp phong ấn khí tức, nên ở trên đường bình an không việc gì, cũng không kinh động bất kỳ Thần Thông, hữu kinh vô hiểm.

Hắn thậm chí tiến vào trong đại điện do Thần Thông tạo thành, đi thăm dò điêu lương bích trụ, cuối cùng cũng không có kích hoạt đạo Thần Thông này.

Chẳng qua là, nhìn quy nhìn, nhưng Giang Nam như cũ đối với vô số Thần Thông của Ma Nhai Thiên không thể làm gì, căn bản không cách nào thu.

- Mảnh nhỏ Thần minh chi bảo!

Giang Nam đột nhiên trong lòng trực nhảy, chỉ thấy phía trước có một thanh đại kiếm tà tà cắm trên mặt dất, đại kiếm đã gảy lìa, nhưng như cũ cao tới mấy vạn trượng, phía trên hiện đầy Thần Ma đạo tắc, hóa thành hoa văn kỳ dị.

Bất quá uy năng của thanh đại kiếm này đã mất hết, không có nửa phần uy năng, thậm chí Thần kim cũng bị một loại Thần Thông kỳ lạ đánh cho biến thành vật liệu đá bình thường!

- Thần minh chi bảo cũng bị tổn hại, có thể thấy được tình hình chiến đấu lúc Đế chiến là kịch liệt bực nào! Bất quá mặc dù đại kiếm này không có bất kỳ uy năng, nhưng đạo tắc hoa văn phía trên cũng là một hi thế chi bảo!

Hắn thu đại kiếm vào trong Tử Phủ của mình, lại thấy một cụ phục thi khổng lồ nằm trên mặt đất, giống như dãy núi liên miên phập phồng, đây là Ma thi, thi thể Ma Thần, trên thi thể mọc khắp đóa hoa kỳ quái, mỗi một đóa hoa đều cao ngàn trượng, quỷ dị mỹ lệ, trong hoa truyền đến tiếng ca mê người, nụ hoa mở ra, chỉ thấy bên trong là một Nữ Nhi Quốc.

Ở trong Nữ Nhi Quốc của đóa hoa, từng cái từng cái thiếu nữ dung mạo xinh đẹp ngân nga ca xướng, trong nước chơi đùa vũ đạo.

Tiếng ca kia động lòng người, để cho Giang Nam hồn khiên mộng nhiễu, thần không biết quỷ không hay đi tới gần Ma thi, đợi sắp đi tới trước những đại hoa kia, hắn mới chợt cảnh giác, chỉ thấy phía trước từng đóa từng đóa đại hoa mở ra, lộ ra từng cái từng cái miệng to như chậu máu, hiện đầy hàm răng sắc bén, đợi chờ hắn tiến lên. Mà cô gái trong hoa như cũ ngân nga ca xướng, dụ dỗ hắn tiến lên.

- Nguy hiểm thật!

Giang Nam bứt ra trở lui, đột nhiên, chỉ nghe tiếng nước chảy truyền đến, tiếp theo phía trước một đạo Bạch tuyến vọt tới, trong nháy mắt liền tới chỗ nầy, là sóng lớn cao tới mấy vạn trượng, ầm ầm đánh tới!

- Năm loại sắc thái, là Bắc Minh Thần Thủy so sánh với U Minh Thần Thủy thua kém một bậc!

Giang Nam mới vừa nghĩ tới đây, liền thấy Bắc Minh Thần Thủy hóa thành sóng gió động trời ầm ầm chụp đến, có một loại khí thế thiên địa lật úp vạn vật không còn!

Hắn vội vàng lắc mình bay lên trời cao, chỉ thấy phía dưới lũ lụt ngập trời, bọc cụ Ma thi kia đi về phía trước, Ma thi kia ngâm trong nước, rất nhanh bầy hoa khô héo, cô gái hóa trong hoa hóa thành bụi phấn, tiếp theo Ma thi hủ thực, rất nhanh biến thành Bạch Cốt, sau đó Bạch Cốt cũng tan rã, biến mất không thấy gì nữa.

Đây chính là uy lực của Bắc Minh Thần Thủy, bị một đạo Thần Thông thúc dục, như cũ có thể dễ dàng luyện hóa Ma Thần Chi Thể!

Bắc Minh Thần Thủy về phía trước chạy chồm, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, trên mặt đất ngay cả một chút tích thủy cũng không có để lại.

- Xem ra ta muốn ở trong Đế chiến chi địa thu U Minh Thần Thủy, chỉ sợ phải thất vọng. Đó là... Ma Ngục Huyền Thai Kinh lưu lại dấu vết đạo tắc!

Ánh mắt của Giang Nam đột nhiên sáng ngời, nhìn về phía nơi xa, chỉ thấy nơi đó nổi lơ lửng một ngọn Ma ngục lành lạnh, tràn ngập một cổ khí tức quen thuộc, đó chính là khí tức của Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh tạo thành Ma ngục!

Trong lòng hắn nhảy loạn, vội vàng chạy về phía trước, Giang Tuyết truyền thụ cho hắn Ma Ngục Huyền Thai Kinh chỉ có công pháp phía trước, có thể tu luyện tới Thần Thông bát trọng cảnh giới, tâm pháp phía sau là Giang Nam tự mình cướp đoạt các loại công pháp, bù lại kiến thức giải thích của mình, dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, do đó tự mình thôi diễn ra công pháp!

Cho tới nay, hắn cũng là một mình lục lọi, mà hôm nay rốt cục thấy Thần Ma cấp cường giả tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, có thể tham khảo, thậm chí hoàn thiện thiếu sót của mình!

Đây mới là thu hoạch lớn nhất chuyến này của hắn!

Giang Nam đi tới trước đạo Ma Ngục Huyền Thai Kinh tạo thành Thần Thông kia, trong lòng không khỏi cả kinh, chỉ thấy Ma ngục này cùng Ma ngục của hắn có khác nhau thật lớn.

Ma ngục của hắn là ma ngục làm trụ cột, Địa Thủy Phong Hỏa kiến tạo đại lục sông núi biển rộng, kiến tạo vạn vật, phía trên có mây trắng dằng dặc, trên mây trắng là Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Hắn là dùng Ma ngục làm trụ cột, dùng tâm pháp của chư thiên vạn giới

chế tạo ra một thế giới.

Mà Ma ngục trước mặt hắn này, là ở phía dưới sinh trưởng nhân loại, ở dưới Ma ngục chế tạo ra một thế giới Địa ngục nặng nề, phảng phất là một cây cối sinh trưởng, Ma ngục là hướng về phía trước sinh trưởng căn tu. Mà một thế giới Địa ngục là thân cành của nó!

Mà ở trong một ít Địa ngục thế giới, cũng có thiên địa vạn vật tự nhiên, cũng có cung điện kiến trúc đếm không xuể, phảng phất là từng ngọn Sâm La điện, còn có rất nhiều Thần Ma ngồi ở trong Sâm La điện. Dung mạo thiên kỳ bách quái, cũng không phải là cùng một người, đều có khuôn mặt bất đồng!

- Đây là vị tiền bối cao nhân tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh này, khi còn sống đánh chết cường giả!

Giang Nam thấy khuôn mặt những Ma Thần này, trong lòng cả kinh, hắn tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, biết rõ chỗ cường đại của môn công pháp này, có thể luyện hóa thần tính của người khác lớn mạnh bản thân, bất quá hắn ở lúc tu luyện, mặc dù luyện hóa hai tôn thần tính Thần Ma, nhưng không có cắn nuốt trí nhớ của đối phương, chẳng qua là đem trí nhớ của đối phương xem một lần liền chém ra trí nhớ của mình.

Nhưng mà vị cường giả lưu lại Thần Thông địa ngục trước mắt này, lại cắn nuốt luyện hóa trí nhớ của người bị chém giết, biến thành một phần trí nhớ của mình, do đó ở trong Ma ngục sinh ra rất nhiều Thần Ma hư ảnh!

Đây mới thực là thủ đoạn của Ma!

Thật ra thì Giang Nam cũng có thể làm như vậy, cắn nuốt trí nhớ người khác có thể tăng trưởng tầm mắt kiến thức của mình, tăng lên thực lực của mình, nhưng tệ đoan cũng không nhỏ, dễ dàng tạo thành trí nhớ người khác cùng trí nhớ của mình hỗn tạp, phân không rõ mình đến tột cùng là người nào, bị lạc mất mình.

Cho nên hắn cũng không có đi ra một bước này, mà là như cũ bảo lưu lấy mình tinh khiết.

Những Thần Ma kia bị vị cường giả tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh này đánh chết, có khoanh chân ngồi ở trong đại điện, cao giọng tụng kinh, có thì nhặt hoa mỉm cười, tựa hồ là Ngộ Đạo, có khi là Phật Đà, từ bi vô lượng, có còn lại là tà ma, cùng hung cực ác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 602: Sinh Tử Đại Kiếp

Giang Nam đi vào trong tấm Ma Vực này, mọi nơi đi lại, chỉ cảm thấy Ma ngục cũng không bài xích mình, thậm chí cùng khí tức của hắn nước sữa hòa nhau.

Hắn đi xuống Ma ngục, đi tới trong một địa ngục nặng nề, đi tới trước một ngọn đại điện, trong tòa đại điện này, một pho tượng Phật Đà kim chói ngồi nghiêm chỉnh, cao giọng tụng kinh, tụng chính là một môn kinh văn bí hiểm, tựa hồ hướng hắn truyền thụ đạo lý trong thiên địa.

Chỉ thấy Thiên Hoa Loạn Trụy, vô số Thiên Nữ Tán Hoa, địa tuôn ra kim liên, một ngọn tháp cao từ dưới đất xông ra, sinh trưởng ở trong liên hoa.

Giang Nam lặng yên ngồi một lúc lâu, Phật Đà kia đem kinh văn của mình giảng giải một lần, đột nhiên mở miệng nói:

- Ô hay! Ngươi đã nhận được áo nghĩa của ta, còn không mau đi?

Giang Nam đứng dậy tạ ơn, đi tới tầng địa ngục tiếp theo, trước một tòa Sâm La điện khác, nơi đó có một pho tượng Ma Thần mở miệng truyền pháp, cũng nói một kinh điển cực kỳ thâm ảo.

Hắn đi qua các địa ngục, nghe đến mấy Thần Ma đã chết này mở miệng tụng kinh, nghe như si như say.

Đợi đi tới trước Sâm La điện cuối cùng nhất, mới vừa ngồi xuống, chỉ thấy tôn Ma Thần trong điện kia mở miệng nói:

- Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ...

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh? Ma Thần bị đánh chết, làm sao có thể nói ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh?

Sau lưng Giang Nam không chỉ có sinh ra lạnh lẻo um tùm, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vị Thần Ma ngồi trong đại điện này là một đại hán khoanh chân ngồi, trên đỉnh đầu hắn phá vỡ một lỗ thủng to, một cái Chưởng Ấn cự đại che ở trên ót, đục lỗ nặng nề!

Máu tươi của hắn đọng lại ở trên mặt, vẻ mặt trông rất sống động, lộ ra vẻ kinh ngạc, phảng phất kinh ngạc vì sao mình sẽ bị người từ phía sau lưng đánh lén.

- Vị này chính là bổn tôn cường giả tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh kia!

Giang Nam thất thanh nói:

- Hắn bị giết! Trong chiến đấu đó, là ai đã hạ thủ, có thể đem cường giả bực này đánh chết?

Hắn tinh tế đánh giá đạo Chưởng Ấn kia, trong lòng sởn gai ốc, trong Chưởng Ấn kia tràn đầy khí tức mênh mông cuồn cuộn, trong thoáng chốc hắn phảng phất thấy một Đại Đế cao ở trên chín tầng trời hạ thủ chưởng, một chưởng phách phía trên đầu Phương Chính đang cùng đối thủ đại chiến!

Vị cường giả này, là bị một người trong hai vị Đại Đế từ phía sau lưng đánh lén mà chết!

- Rốt cuộc là vị Đại Đế nào đánh lén một vị cường giả như vậy?

Giang Nam cau mày thật sâu, tồn tại tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh này, tuyệt đối không là người yếu, tu vi của hắn tuyệt sẽ không kém Hắc Thiên Ma Tôn, thậm chí có thể mạnh hơn, vì vậy mới khiến Đại Đế chú ý, dưới đánh lén một chưởng chụp chết!

Trong Đế chiến, tràng diện hỗn loạn, nhưng mà cấp bậc cường giả giống như Ma Tôn Thần Tôn này, thực lực vẻn vẹn chỉ kém Thần Đế Ma Đế, bọn họ đang cùng đối thủ giao chiến, phía sau lưng chỉ có thể nộp cho mình cho người tín nhiệm.

Từ vẻ mặt vị cường giả này trước khi chết đến xem, người hắn tín nhiệm này cuối cùng bán đứng hắn, từ sau lưng của hắn xuất thủ, đánh chết hắn!

- Sa La Ma Đế tự mình xuất thủ, giết chết chiến tướng cường đại nhất của mình...

Giang Nam từ từ thở ra một hơi, từ trong Chưởng Ấn trên đỉnh đầu của vị cường giả này toát ra Ma ý um tùm, chứng thật cái suy đoán này của hắn, người này là bị Sa La Ma Đế từ phía sau lưng đánh lén, một kích tới chết.

Sa La Ma Đế cũng không có ra vẻ dung người độ lượng, từ phía sau lưng đánh lén giết chết chiến hữu của mình, bất kể hắn cùng chiến hữu của mình có ân oán gì, ở trên chiến trường thân làm chủ soái, giết chết chiến hữu của mình, thủy chung là một hành động rất không có phẩm hạnh.

- Vị cường giả này cùng Hắc Thiên Ma Tôn giống nhau, tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chẳng lẽ là người khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh?

Giang Nam tự định giá chốc lát, hủy bỏ ý kiến của mình. Vị địa ngục cường giả này tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cắn nuốt trí nhớ người khác, hắn luyện trí nhớ người thành một phần của mình, biến thành Thần Ma trong Ma ngục, làm như vậy có thể nói Ma trung chi Ma, nhưng mà cho Giang Nam cảm giác, cách cục người này ít đi một chút, còn lâu mới có thể thể hiện loại bá đạo tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ kia!

Cường giả như vậy mặc dù hãn hữu có một không hai, nhưng còn mở không được loại công pháp Ma Ngục Huyền Thai Kinh này.

- Hắn cũng là một vị truyền nhân của Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Đã biết ba vị truyền nhân của Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Hai cái đã chết, hôm nay chỉ còn lại có một mình ta. Nghịch thiên mà đi, Thiên chi tất phạt, này chẳng lẽ là trừng phạt đối với tổ tông chưa đầy Pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ?

Giang Nam khoanh chân mà ngồi, lẳng lặng lắng nghe vị Địa ngục cường

giả này miệng tụng Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Tiền kỳ công pháp của Ma Ngục Huyền Thai Kinh của vị Địa ngục cường giả này cùng hắn từ Giang Tuyết đạt được kinh văn không có bao nhiêu khác biệt, nhưng kinh văn đến Đạo Đài bát cảnh liền bắt đầu sinh ra khác nhau, hơn nữa khác nhau thật lớn, cùng Giang Nam khai sáng Đạo Đài tám cảnh tâm pháp hoàn toàn đi lên hai cái cực đoan, phảng phất hoàn toàn là hai loại tâm pháp!

Bất quá hai loại tâm pháp này đều có được căn cơ đồng dạng. Đó chính là tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Vì vậy mặc dù công pháp bất đồng, đi lên hai loại cực đoan, nhưng mà cùng một loại tâm pháp.

Đây chính là chỗ đặc biệt của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, một ngàn người tới tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Có thể tu luyện ra một ngàn loại bổn nguyên, mỗi một bổn nguyên cũng rất là bất đồng, riêng phần mình có giải thích riêng của mình.

Gặp gỡ bất đồng, lĩnh ngộ bất đồng, tạo thành Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng có bổn nguyên bất đồng, thậm chí cũng có sự phân chia mạnh yếu.

- Nhưng mà quy tắc chung của Ma Ngục Huyền Thai Kinh là giống nhau, đều chỉ có Thần Thông tám cảnh tâm pháp làm trụ cột.

Chuyện cho tới bây giờ, Giang Nam đã có thể khẳng định suy đoán của mình, đó chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh đúng là chỉ có Thần Thông tám cảnh tâm pháp, tâm pháp đến tiếp sau là cần mình đi lĩnh ngộ khai thác, phương pháp pháp tổ tông. Đạo Thiên Đạo chi đạo, như thế phương có thể làm được tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đầy sợ, nhanh nhẹn ra tổ tông mở pháp. Nhanh nhẹn ra Thiên Đạo Đạo!

Vị địa ngục cường giả nói Ma Ngục Huyền Thai Kinh này cũng hết sức tinh diệu, thậm chí còn trên tâm pháp hắn khai sáng. Đại biểu người này có

thành tựu chí cao.

Giang Nam tinh tế lắng nghe, càng nghe đối với vị địa ngục cường giả này liền càng bội phục, người này đã đem Địa ngục Ma Đạo nghiên cứu đến cực hạn, có một loại siêu thoát cổ nhân, siêu thoát Thiên Đạo!

Đợi Ma Ngục Huyền Thai Kinh đến Ma Thần cảnh giới, đã khô khan tối tăm đến trình độ Giang Nam xa xa không cách nào hiểu, xen lẫn vô số đạo tắc ở trong đại điện này chảy xuôi, đợi đến Thần Chủ Ma Tôn cảnh giới, lại càng giống như thiên thư, đạo tắc giống như Thiên Đạo, làm cho người ta có một loại đại khí thế nghịch thiên cải mệnh thay đổi Thiên Đạo!

Bất quá Giang Nam vẫn từ trong kinh văn cảm nhận được một loại đại nghị lực càn quét Thiên Đạo cũ, sáng chế Thiên Đạo mới, đại chí nguyện to lớn!

- Khó trách Sa La Ma Đế muốn giết chết hắn, đổi lại là ta cũng muốn giết chết hắn!

Giang Nam không khỏi than thở nói:

- Hắn muốn thay trời đổi đất, diệt trừ trật tự cũ, sáng chế trật tự mới, mình liền đại biểu Thiên Đạo, mình chính là Thiên Đạo, Sa La Ma Đế thân là đại biểu trật tự cũ, Thiên Đế thống trị Địa ngục vũ trụ, nếu Thiên Đạo bị đổi, Sa La Ma Đế tự nhiên phải vứt bỏ địa vị của mình.

Đây là tán dương đối với vị Địa ngục cường giả này, có thể cường đại đến uy hiếp được địa vị Ma Đế, thậm chí làm cho Sa La Ma Đế phải đánh lén mới có thể giết chết hắn, này bản thân chính là một loại tán dương đối với vị cường giả này!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh của vị Địa ngục cường giả này thật sự tối tăm khó hiểu, trong từng văn tự từng âm phù bao hàm vô cùng tin tức, Giang Nam qua loa đại khái, chỉ đem những kinh văn này ghi nhớ hết, tạm gác lại tương lai từ từ nghiên cứu.

Qua một lúc lâu, vị Ma Tôn này phát ra thanh âm mới dần dần bình thường, nhưng Giang Nam như cũ ngồi không dậy, tinh tế lĩnh hội.

Hắn không có đi thử tìm hiểu cảnh giới tâm pháp của vị Ma Tôn Ma Thần này, mà là chuyên tấn công Đạo Đài bát cảnh tâm pháp, Đạo Đài tám cảnh của người này, tu luyện là Ma Đạo trong Địa ngục, trong đó dung hội không biết bao nhiêu loại công pháp.

Nhưng mà, Giang Nam tự nghĩ ra Đạo Đài tám cảnh tâm pháp, cùng tâm pháp do người này khai sáng so sánh, cũng không thua gì, có sở trường riêng, đây là địa phương để cho hắn vui mừng.

Hiện tại, hắn cố gắng đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh của vị Ma Tôn này, dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình, chân chính làm được Chính Ma kiêm tu, Huyền Ma gồm nhiều mặt!

Mấy tháng thời gian sau, khí tức của Giang Nam kịch liệt suy yếu, Thần Đài của hắn dẫn đầu phân giải, hóa thành hư vô, tiếp theo là Huyền Đài, Đạo Đài, Liên Đài, Dao Đài, Linh Đài, từng ngọn Đạo Đài lần lượt tan rã, hóa thành hư ảo!

Tu vi cảnh giới của hắn thoáng cái từ Đạo Đài sáu trọng, rơi xuống đến Thần Thông tám cảnh, tu vi xuống dốc không phanh, khí tức suy yếu tới cực điểm!

Hắn chỉ còn lại có thần thức cùng thân thể cường đại!

Đột nhiên, Linh Dịch Ma Linh Dịch trong Tử Phủ hắn điên cuồng tuôn vào thể nội, hóa thành pháp lực cuồng bạo, pháp lực điên cuồng hướng về phía trước tăng lên, trong mấy hơi thở, hắn liền lần nữa tu thành Linh Đài!

Phong vân hội tụ, một đóa kiếp vân ứng kiếp mà sinh, treo ở đỉnh đầu của hắn, đóa kiếp vân này rộng lớn mấy trăm dặm. Thiên Lôi ầm ầm, nhưng không có xúc động Ma ngục Địa ngục chút nào, cũng chưa từng kích phát Thần Thông của vị Ma Tôn này tàn lưu lại.

Đóa kiếp vân này chỉ nhằm vào một người Giang Nam, kiếp vân giống như thủy ngân trầm trọng, đông nghịt một mảnh, so sánh với Giang Nam ban đầu tu thành Linh Đài gây ra lôi kiếp thì muốn cường đại không biết gấp bao nhiêu lần!

Đóa kiếp vân này còn đang trong nổi lên, tu vi của Giang Nam rõ ràng đột phá, tu thành đệ nhị tọa Đạo Đài, Dao Đài!

Linh Đài lôi kiếp chưa bộc phát, đóa kiếp vân thứ hai liền bắt đầu điên cuồng ngưng tụ, đóa kiếp vân này so sánh với Linh Đài kiếp vân lớn hơn nữa, càng thêm trầm trọng.

Hai đóa treo cao ở đỉnh đầu của Giang Nam, tản mát ra một cổ khí tức xơ xác tiêu điều!

Ầm!

Một đạo sấm sét đánh xuống, Giang Nam làm như không có cảm giác. Tiếp tục điên cuồng tăng lên pháp lực, cũng không lâu lắm Đạo Đài Liên Đài tạo thành, đóa kiếp vân thứ ba cũng đang không ngừng nổi lên!

Sau đó là đệ tứ tọa Đạo Đài, đệ ngũ tọa Huyền Đài, đệ lục tọa Thần Đài!

Giang Nam lấy tốc độ trước nay chưa có tăng tu vi lên, đỉnh đầu hắn cũng một tia ý thức xuất hiện sáu đóa kiếp vân, một đóa so sánh với một đóa cường đại. Hình dáng sáu đóa kiếp vân giống như bảo tháp móc ngược.

Vô số Lôi Đình tương liên, hóa thành lôi kiếp uy lực càng thêm cường đại, ầm ầm đánh xuống, thẳng tắp rơi vào đỉnh đầu của hắn. Lôi Đình như kiếm, chém thân thể hắn, chém thần hồn hắn, chém thần thức hắn. Muốn đem hắn hóa thành tro bụi!

Giang Nam đắm chìm trong Lôi Đình, vẫn không nhúc nhích. Như cũ điên cuồng tăng pháp lực lên, sau một lúc lâu, trong cơ thể hắn có một loại đạo văn trước đó chưa từng có tràn ra, ở chung quanh hắn câu liên kết hợp, hóa thành hắc bạch nhị khí, tạo thành một Âm Dương Ngư cự đại.

Đây là Đạo văn hóa thành Âm Dương nhị khí, Âm Dương nhị khí quay chung quanh hắn, nhẹ nhàng chuyển động, liền sinh ra một lực hủy diệt cường đại, đồng thời tích chứa sinh cơ vô cùng, để cho thân thể của Giang Nam nửa khô nửa quang vinh.

Sinh Tử Đài Cảnh!

Hắn nhất cổ tác khí xông lên Sinh Tử Đài Cảnh, nhất thời dẫn phát lưỡng trọng đại kiếp, đệ nhất trọng đại kiếp chính là đóa kiếp vân thứ bảy.

Đạo kiếp vân này mới vừa tạo, liền cùng với lục đại kiếp vân khác tương liên, đặt ở trên lục đại kiếp vân, đem kiếp vân khác đồng hóa, biến thành một Âm Dương Ngư cự đại, ù ù chuyển động.

Răng rắc!

Trong Âm Dương Ngư có hai đạo thiểm điện đánh rớt, một âm một dương, hủy diệt hết thảy!

Hai đạo thiểm điện này rơi vào trên người Giang Nam, thân thể phòng ngự hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo nhất thời chống đỡ hết nổi, ứng với lôi quang hé ra hai vết thương, sâu thấy xương!

Kiếp vân Âm Dương Ngư ở giữa không trung mỗi chuyển động một lần, liền có Âm Dương Lôi Đình đánh rớt, mà tốc độ Âm Dương Ngư chuyển động cũng càng lúc càng nhanh, tốc độ Lôi Đình đánh rớt cũng càng lúc càng nhanh, trong khoảnh khắc trên người Giang Nam liền hiện đầy vết thương, máu tươi lâm ly, lực hủy diệt cường đại thậm chí để cho vết thương của hắn không cách nào khép lại!

Mà cùng lúc đó, hắn còn muốn đối mặt đệ nhị trọng đại kiếp, đó chính là Sinh Tử Đài!

Sinh Tử Đài là cảnh giới nguy hiểm nhất của tu sĩ, tu sĩ tu luyện tới cảnh giới này, có thể sống sót chưa tới một thành, chín thành Tu sĩ là chết ở một cảnh giới này.

Trên Sinh Tử Đài phân sinh tử.

Sinh Tử Đài không chỉ có ma diệt thân thể tu sĩ, giống như trước ma diệt thần trí thần hồn của bọn hắn, câu diệt thần hồn của bọn họ!

Hơn nữa trận đại kiếp này chính là tùy pháp lực bản thân tu sĩ tới thúc dục, tu vi càng mạnh, gặp gỡ kiếp nạn cũng càng mạnh, uy lực hóa thành Sinh Tử Đài cũng càng lớn, tỷ lệ tử vong cũng càng cao.

Tu sĩ tu luyện tới một bước này, cũng cần trước thời hạn tới cường đại nhục thể của mình, tăng cường lục phủ ngũ tạng, tăng lên thần hồn thần thức, thậm chí luyện không biết bao nhiêu pháp bảo tới võ trang mình, mới dám bước vào cảnh giới này, nhưng dù vậy, tỉ lệ tử vong cũng cao tới chín thành!

Lấy tu vi từ trước của Giang Nam, vượt qua Sinh Tử Đài cũng không khó khăn, nhưng mà hôm nay hắn dung hợp Địa ngục Ma Tôn Ma Ngục Huyền Thai Kinh, một lần nữa tu luyện Đạo Đài, pháp lực so sánh với trước mạnh mẻ không dưới gấp đôi, rốt cục để cho hắn ở Sinh Tử Đài gặp đại kiếp cũng so sánh với trước tăng lên gấp đôi!

Cái này vượt ra khỏi phạm vi nhục thể của hắn thừa nhận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 603: Phòng Bị Dột Gặp Mưa Cả Đêm

Thần thức thần hồn của hắn có thể chịu đựng được Âm Dương nhị khí ở Sinh Tử Đài thắt cổ, nhưng mà thân thể ngược lại trở thành cản trở của hắn.

Ở lôi kiếp cùng Sinh Tử Đài kiếp lưỡng trọng đại kiếp oanh kích, máu thịt của hắn tung bay, từng cục huyết nhục bị âm dương nhị khí bổ ra cắn nát, hóa thành Âm Dương nhị khí.

Mà Giang Nam như cũ đau khổ chống đở, cũng không có sử dụng pháp bảo của mình tới chống cự hai đạo đại kiếp này, mà là tiếp tục lấy thân thể đơn thuần tới chống lại.

Cũng không lâu lắm, máu thịt của hắn bị phách toái sạch sẽ, chỉ còn lại có một bộ Bạch Cốt, lục phủ ngũ tạng rõ ràng có thể thấy được!

Đột nhiên, xương cốt của hắn cũng phát ra một tiếng giòn vang, xuất hiện một tiếng vỡ ra!

Xương cốt của Giang Nam tham tường thân thể cấu tạo của Ma La Thập, thậm chí đem Đạo văn khắc ở trên xương cốt, trừ lần đó ra trên xương cốt hắn còn có văn lạc xương cốt của Tiên Thiên Thần Ma, trình độ cứng rắn có thể sánh ngang Động Thiên chi bảo!

Nhưng dù vậy, ở dưới lưỡng trọng đại kiếp, xương cốt của hắn cũng sắp Phá Toái, này nói rõ, lưỡng trọng đại kiếp này uy lực đã đạt tới trình độ Động Thiên chi bảo, có thể hoàn toàn hủy diệt hắn!

Nếu xương cốt không chịu nổi lưỡng trọng đại kiếp này, Giang Nam thế tất bỏ mình Đạo tiêu, thần hồn câu diệt!

- Ta đợi đúng là giờ khắc này!

Xương cốt của Giang Nam trong khoảnh khắc liền hiện đầy vết rách, mà vào lúc này, Ma Ngục bên trong bên trong mi tâm hắn, một quả linh đan kim lóng lánh bắt đầu tản mát ra dược lực cuồng bạo, chỉ một thoáng tràn vào trong thân thể đổ nát!

Trong nội đan này có một tôn thần nhân, thể hiện ra thân thể cường đại do Thiên Cung xây dựng thành, dược lực phát ra, chỉ thấy mặt ngoài xương cốt của Giang Nam, tiếng vỡ ra lập tức phục hồi như cũ, huyết nhục diễn sinh, mạch máu sinh trưởng, kinh lạc hiện lên, gân mạch sinh ra, da cũng nhanh chóng sinh ra!

Dược lực của Thánh Linh Đan bị hắn kích thích, bắt đầu cải tạo nhục thể của hắn, dược lực không gì so sánh nổi tràn ngập toàn thân của hắn, nhanh chóng cải tạo nhục thể của hắn, để cho huyết nhục điên cuồng tiến hóa, cường độ thân thể không ngừng đề thăng!

Thánh Linh Đan này Giang Nam một mực chậm chạp luyện hóa dược lực trong đó, mà hôm nay, hắn đem tốc độ luyện hóa dược lực tăng lên gấp trăm lần, nghìn lần, nhục thể của hắn tăng lên biên độ sẽ kinh người ra sao?

Thân thể không ngừng tăng cường, mặc dù sinh tử kiếp cùng thiên kiếp còn có thể đối với nhục thể của hắn tạo thành thương tổn, nhưng đã không cách nào suy giảm tới căn bản của hắn, nguy hiểm đến tánh mạng của hắn.

Không chỉ có như thế, Giang Nam ở luyện hóa Thánh Linh Đan, đồng thời kích thích một mai linh đan khác là Như Ý Đan. Để cho nhục thể cùng thần thức của mình chung đồng tiến.

Thần thức cường đại của Như Ý Đan bộc phát ra, để cho thần thức của hắn cũng đang không ngừng tiêu thăng, thần thức của hắn nguyên vốn đã tu thành Ngọc Kinh cảnh, ngắn ngủn nửa canh giờ, thần thức Ngọc Cung cũng đã luyện thành, hướng tầng thứ bảy Thần Phủ chạy nước rút!

Qua một lúc lâu, Giang Nam đem linh lực của Thánh Linh Đan cùng Như Ý Đan luyện hóa một phần mười, thiên kiếp mới vừa bình thường xuống, tu

vi thần thức của hắn cũng thuận lợi đột phá Ngọc Cung cảnh, đạt tới Động Thiên cảnh!

Thần thức đạt tới Động Thiên cảnh, đã bắt đầu tiếp xúc đến hư không quy tắc, thần thức cường đại đến trình độ có thể dò xét hư không.

Loại cường độ thần thức này, có thể xuyên thấu hư không, là trụ cột luyện chế Động Thiên chi bảo, xuyên qua hư không.

Rất nhiều Thiên Cung cường giả, có thể một chưởng đánh vỡ hư không, là bởi vì trước tu luyện tới Động Thiên cảnh, hiểu rõ hư không quy tắc.

Hơn nữa, thần thức đạt tới Động Thiên cảnh còn đối với Giang Nam có chỗ tốt lớn hơn nữa. Hắn vốn là luyện hóa tăng lên huyết mạch của mình, chẳng qua là ở trong huyết mạch lấy trận pháp mở ra một không gian nho nhỏ, chứa đựng dung nạp càng nhiều pháp lực, mà hiện tại thần thức tu thành Động Thiên, là có thể đem huyết mạch của mình, lấy thần thức mở ra từng cái từng cái Động Thiên, có thể dung nạp pháp lực, tăng lên không chỉ gấp mười lần!

Mấu chốt nhất chính là, tất cả hạt xây dựng thành nhục thể của hắn, cũng có thể đồng dạng mở Động Thiên, dung nạp càng nhiều pháp lực cùng Đạo văn, đem thân thể luyện thành một đại Động Thiên, trước cho thân thể pháp lực, hoàn toàn bước vào Động Thiên cảnh!

Nếu như làm được một bước này, chính là thần thức Động Thiên, thân thể Động Thiên, hơn nữa thần hồn của hắn đã tu thành huyền thai kim nhân, đạt tới độ cao Thần Ma, Giang Nam ở một trình độ nào đó, hoàn toàn có thể nói là Động Thiên cảnh tu sĩ.

Hắn thiếu sót, chỉ là tu vi cảnh giới mà thôi.

Bất quá, bởi vì tu vi cảnh giới hạn chế, để cho pháp lực của hắn không cách nào tăng lên tới trình độ vô cùng biến thái, này cố nhiên hạn chế tăng lên cảnh giới của hắn, nhưng đồng thời cũng có một chỗ tốt, đó chính là căn

cơ vững chắc.

Giang Nam chậm rãi đứng dậy, hướng thi thể vị Ma Tôn trong đại điện kia thi lễ, yên lặng thối lui khỏi không gian Địa ngục này.

- Ba người tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, một cái chết trong tay Sa La Ma Đế, một cái chết ở trong tay Giang Tuyết tỷ tỷ, chỉ còn lại có ta một mình lục lọi đi về phía trước.

Trong lòng hắn sinh ra một loại cảm giác tịch mịch như có như không, hai cái vũ trụ, vô số thế giới, tu sĩ đâu chỉ hàng tỉ vạn, nhưng mà cùng hắn sóng vai đi không có một người, không có một cái nào.

Hắn chỉ có thể một mình lục lọi, một mình thăm dò, tìm kiếm con đường đi tới của mình.

Sinh tử kiếp như cũ đang không ngừng tôi luyện nhục thể của hắn, muốn ma diệt hắn, ở trong ma diệt, đối với nhục thể của hắn mà nói cũng là một loại trui luyện.

Sinh Tử Đài chính là một cái cảnh giới như vậy, độ không qua chính là chết, vượt qua sẽ gặp tu vi tăng nhiều.

Giang Nam tiếp tục đi lại trong Đế chiến chi địa, nhìn thấy từng loại từng loại Thần Ma Thần Thông, thiên kỳ bách quái, cho hắn dẫn dắt rất lớn.

Mỗi nhìn thấy một loại Thần Thông, hắn sẽ dừng lại tham quan học tập, từ chút ít Thần Thông đạo tắc này lĩnh ngộ ra Đại Đạo của tiền bối tiên hiền, tăng lên giới hạn kiến thức của mình, tích lũy kiến thức nội tình phong phú.

Tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng không phải là vô địch, kết quả của Hắc Thiên Ma Tôn cùng vị Ma Tôn kia đã chứng minh điểm này, bất quá Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng là một loại công pháp có tiềm lực cùng tính dẻo lớn nhất, tích lũy kiến thức càng nhiều, liền càng có thể đến gần vô địch.

Thử nghĩ một chút, còn có chỗ nào, có thể so với trong Đế chiến chi địa tích chứa Thần Thông cùng công pháp càng thêm phong phú, càng thêm có thể làm cho hắn ở trong thời gian ngắn tích lũy ra kiến thức vô cùng phong hậu?

Ở trong chiến đấu, uy lực pháp bảo cố nhiên kinh người, nhưng pháp bảo cũng không phải vạn năng, ở trên biến hóa xa xa không kịp Thần Thông, Thần Thông thiên biến vạn hóa, làm người ta khó lòng phòng bị.

- Kỳ quái, tại sao không có nhìn thấy Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế lưu lại dấu vết Thần Thông... Di? Chẳng lẽ trong Đế chiến chi địa, không chỉ có một mình ta?

Giang Nam trong lòng cả kinh, cảm giác được một cổ khí tức kinh khủng từ phía trước truyền đến, như Thần như Ma, kinh khủng như uyên, cho hắn cảm giác bị áp bách vô cùng lớn!

Hắn lặng lẽ đi thẳng về phía trước, cũng không lâu lắm, liền đến một mảnh Hoang Nguyên, chỉ thấy nơi này là bầu trời bao la, phía trên nổi lơ lửng vô số thi thể, lấy ngàn mà tính, giống như từng ngọn đại lục, rõ ràng là Thần Ma chết trận lưu lại thi thể!

Thần Ma cũng không dễ dàng chết như vậy, bọn họ người mang đạo tắc, đạo tắc đã luyện đến mỗi một góc trong thân thể, mỗi Thần Ma cũng là Bất Tử Chi Thân, trừ khi thọ nguyên hao hết, nếu không sẽ không dễ dàng giết chết bọn họ, cho dù thân thể bọn họ chỉ để lại một chút huyết nhục, cũng có thể diễn sinh ra thân thể đầy đủ.

Chỉ có hoàn toàn phá hủy nhục thể của bọn hắn, mới có thể chém sát Thần Ma.

Hai Thần Ma thực lực không kém bao nhiêu muốn giết chết đối thủ, chỉ có mượn pháp bảo luyện hóa đạo tắc của đối thủ, phá vỡ Bất Tử Chi Thân của đối phương.

Nhưng mà quanh thân thi thể Thần Ma nơi này đạo tắc cũng đã tan thành mây khói. Thời điểm đối thủ giết chết hắn, đã lau đi đạo tắc toàn thân bọn họ. Trực tiếp phá vỡ Bất Tử Chi Thân của bọn họ!

Này nói rõ đối thủ ra ngoài bọn họ quá nhiều, trên căn bản dưới một kích, liền đánh chết bọn họ!

- Nơi này hẳn là chủ chiến tràng của Đế chiến, hai vị Đại Đế lưu lại dấu vết giao thủ, hơn phân nửa đang ở phụ cận!

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, nhưng không có phát hiện bất kỳ dấu vết giao thủ nào lưu lại, trong lòng đang buồn bực, đột nhiên một thanh âm truyền đến, thản nhiên nói:

- Một tiểu bối Đạo Đài bát cảnh, lại có thể tiến vào Đế chiến chi địa, còn có thể sống đi tới đây, thật là khó được.

Giang Nam trong lòng cả kinh, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh dị thường cao lớn hiện ra ở phía trước, trên cao nhìn xuống hắn. Đây là một Địa ngục Ma Thần, sinh ra ba đầu, mi tâm có mắt dọc, phía sau đạo tắc phiêu dật, giống như băng lượn lờ, đứng ở nơi đó. Giống như Chúa Tể cao cao tại thượng, trong mỗi một đạo băng, cũng mở ra từng cái từng cái thời không, ẩn chứa pháp lực khôn cùng, mạnh mẻ đến kinh khủng, so sánh với lúc trước Giang Nam gặp qua hết thảy Thần Ma còn muốn kinh khủng!

- Đại Xích Thiên Thần Chủ, tên tiểu bối này, phảng phất là tộc nhân của ngươi.

Địa ngục Ma Thần này mở miệng cười nói:

- Có thể đi tới đây, là một nhân tài, Đại Xích Thiên Thần Chủ, Xích Viêm Thần Tộc các ngươi thật là khiến người hâm mộ, lại ra một vị tộc nhân tiền đồ vô lượng, Hồn Thiên Thần Tộc ta làm sao không có gặp phải chuyện tốt như thế?

- Tiểu bối của Xích Viêm Thần Tộc ta?

Giang Nam đột nhiên nghe được một thanh âm quen thuộc truyền đến, không khỏi rùng mình một cái, chỉ thấy một bóng ma cự đại đem mình che dấu, Đại Xích Thiên Thần Chủ bốn đầu bốn tay đột nhiên hiện ra ở trên đế chiến chi địa này, dương dương đắc ý nói:

- Quả nhiên là người tộc ta! Hắc hắc, Hồn Thiên Thần Chủ, ngươi không nên hâm mộ, tộc ta nhân tài xuất hiện lớp lớp, vượt xa Hồn Thiên Thần Tộc của ngươi.

Tôn Hồn Thiên Thần Chủ kia cười lạnh một tiếng nói:

- Nói ngươi mập, ngươi liền thở gấp lên! Đại Xích Thiên Thần Chủ, tộc nhân của ngươi tranh khí, ngươi còn không phải vẫn là té ngã, ngay cả đại kế xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới, cũng bị một tiểu quỷ phá hư, thậm chí ngay cả hóa thân cũng bị tiểu quỷ kia luyện hóa, đưa đến đại kế xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới thất bại trong gang tấc.

Giang Nam cúi đầu, trong lòng nói thầm, thầm hô hỏng bét, hắn hồn nhiên không ngờ rằng, lại sẽ ở loại địa phương đế chiến chi địa này gặp phải Đại Xích Thiên Thần Chủ!

- Nếu như Đại Xích Thiên Thần Chủ biết ta chính là người hư đại kế của hắn, vậy thì việc vui lớn...

Đại Xích Thiên Thần Chủ giận tím mặt, lạnh lùng nói:

- Hồn Thiên Thần Chủ, chúng ta lão đại đừng nói lão nhị, ngươi xâm lấn Ngọc Sanh thế giới, còn không phải là bị thần minh nơi đó phát hiện Bạch Cốt chi thành, đem tượng thần của ngươi đập nát?

Hồn Thiên Thần Chủ phẫn nộ không dứt, lúng ta lúng túng nói:

- Hư đại kế của ta chính là thần minh, nhưng xấu đại kế của ngươi là một tiểu quỷ nhân loại, nói đến mất mặt, vậy thì ngươi mất mặt hơn một chút.

- Đợi đả thông chư thiên vạn giới, lão tử nhất định phải tự mình đi Huyền

Minh Nguyên Giới, đem tiểu quỷ kia bào chế mấy vạn năm!

Sắc mặt Đại Xích Thiên Thần Chủ thật không tốt nhìn, cúi đầu nhìn về phía Giang Nam, sắc mặt hòa hoãn xuống, ha hả cười nói:

- Tiểu quỷ, ngươi ngẩng đầu lên, để cho ta nhìn ngươi. Có thể xâm nhập đế chiến chi địa xa như vậy, ngươi là một nhân tài, ta muốn đại lực tài bồi ngươi.

Giang Nam kiên trì, ngẩng đầu lên, Đại Xích Thiên Thần Chủ liếc hắn một cái, hơi ngẩn ra, suy tư nói:

- Tiểu quỷ này có chút quen mặt, phảng phất đã gặp ở nơi nào...

- Lão tổ có thể quên mất.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, cúi đầu nói:

- Vãn bối từng ở trong một cuộc thịnh hội, gặp qua lão tổ hóa thân phủ xuống, chẳng qua là người quá nhiều, vì vậy lão tổ không nhớ rõ vãn bối.

Hắn mới vừa rồi nhìn thấy Đại Xích Thiên Thần Chủ liền trong lòng biết không ổn, vặn vẹo xương cốt bộ mặt, thay đổi thanh tuyến, đem tướng mạo của mình thay đổi hoàn toàn.

Đại Xích Thiên Thần Chủ như có điều suy nghĩ, gật đầu nói:

- Nơi đây đã là giải đất trung tâm của Đế chiến chi địa, so sánh với phía ngoài nguy hiểm trăm ngàn lần, thậm chí có Đại Đế dư ba lưu lại, đối với Thần Chủ chúng ta mà nói đi vào cũng khó tự vệ. Ngươi lại có thể tới đây, thực là không dễ, ngươi mau thối lui khỏi nơi đây, tránh cho Xích Viêm Thần Tộc ta vẫn lạc một nhân tài.

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, đang muốn rời đi, đột nhiên Hồn Thiên Thần Chủ cười nói:

- Đại Xích Thiên Thần Chủ, ngươi thật ngu ngốc. Tên tiểu quỷ này có thể

đi tới đây hơn phân nửa là may mắn, ngươi để cho hắn lui về, sợ rằng liền không có cái vận khí này, nếu chết ở trên nửa đường thì như thế nào cho phải?

- Là ta suy nghĩ không chu toàn.

Đại Xích Thiên Thần Chủ gật đầu, hướng Giang Nam nói:

- Ngươi không cần đi trở về, đi theo ta, có ta ở đây quả quyết có thể bảo vệ ngươi chu toàn. Đợi rời Đế chiến chi địa, ta muốn đích thân dạy ngươi!

- Đi theo ở bên cạnh Đại Xích Thiên Thần Chủ thời gian càng dài, khả năng bại lộ liền càng lớn, nếu Đại Xích Thiên Thần Chủ nhận ra ta chính là người hư đại kế của hắn kia, vậy thì chết không có chỗ chôn!

Trong lòng Giang Nam âm thầm kêu khổ, đi theo phía sau hai vị Địa ngục Ma Thần, hướng trung tâm của Đế chiến chi địa đi tới. Hắn mặc dù muốn rời đi, Đại Xích Thiên Thần Chủ cũng sẽ không cho phép, vị Thần Chủ này đối với hậu bối của mình rất là chiếu cố, một lòng muốn tài bồi hắn, há có thể phóng hắn xuất nhập nguy hiểm?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 604: Thần Thông Đại Đế

Hai vị Thần Chủ này xông vào cấm khu cũng không giống như Giang Nam để ý cẩn thận như vậy, mà là không hề kiêng kỵ, mặc dù gặp phải Thần Ma lưu lại Thần Thông, cũng xông thẳng tới, như vào chỗ không người, thậm chí phất tay là có thể trấn áp Thần Thông trong Đế chiến chi địa.

Thần Chủ cấp cường giả, mặc dù phóng ở Thần Giới cũng là bá chủ khó lường, có hai vị cường giả này hộ giá, Giang Nam cũng như cá gặp nước, thấy được càng nhiều Thần Ma Thần Thông, lĩnh ngộ ra càng nhiều giải thích.

- Hai vị tiền bối, các ngươi tới chỗ nầy tính toán làm cái gì?

Giang Nam đi theo phía sau hai người, nháy mắt mấy cái hỏi.

Cường giả cấp bậc như Đại Xích Thiên Thần Chủ, Hồn Thiên Thần Chủ này, đã rất ít đích thân xuất động, trừ khi gặp phải đồ vật có thể làm bọn hắn động tâm, nhưng cái thế gian này, đồ vật có thể làm cho bọn họ động tâm thật sự ít lại càng ít.

Lần này hai đại Thần Chủ dắt tay nhau mà đến, xông vào Đế chiến chi địa, nhất định là có toan tính.

- Chúng ta chuẩn bị thu một đạo Thần Thông.

Hồn Thiên Thần Chủ cũng không có giấu diếm, hào sảng vạn phần nói:

- Thu đạo Thần Thông này, hai người bọn ta có thể xuyên qua màng thai vũ trụ, tiến vào chư thiên vạn giới. Hắc hắc, lần này kế hoạch xâm lấn chư thiên vạn giới của hai người chúng ta bị phá hư, trên mặt không ánh sáng, tự nhiên muốn tìm về mặt mũi. Lấy thực lực hai người chúng ta, nếu có thể tiến vào chư thiên vạn giới, một người là có thể chinh phục một thế giới, đến lúc

đó còn ai dám khinh thường chúng ta?

- Một đạo Thần Thông có thể đánh xuyên qua vũ trụ màng thai?

Giang Nam trong lòng vừa động, thất thanh nói:

- Chẳng lẽ là Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế lưu lại Thần Thông?

Vũ trụ màng thai cực kỳ kỳ lạ, là hai vũ trụ tạo thành lực trường, thực lực càng mạnh liền càng khó có thể xuyên qua, nhưng nếu như thực lực cao minh tới trình độ nhất định, là có thể không nhìn vũ trụ màng thai áp bách, tiến vào vũ trụ còn lại.

Bất quá, thần cấp cường giả có thể xuyên thấu vũ trụ màng thai, phải cần thực lực kinh người, nhất định phải tu thành cấp bậc Ma Tôn Thần Tôn.

Đế chiến chi địa lưu lại Thần Thông mặc dù cường đại, nhưng chân chính có thể đạt tới chiến lực như Ma Tôn Thần Tôn, chỉ có hai vị Đại Đế lúc giao thủ lưu lại Thần Thông dư ba!

Đại Xích Thiên Thần Chủ gật đầu nói:

- Đại Đế Thần Thông, uy lực cực kỳ cường đại, mặc dù chúng ta cũng không có đủ thực lực thu, mạnh mẽ thu chỉ sợ sẽ gặp phải nguy hiểm. Nhưng nếu có thể thu một đạo Đại Đế Thần Thông, liền đủ để chúng ta đánh xuyên qua vũ trụ màng thai.

Sắc mặt Giang Nam âm tình bất định, hai vị Thần Chủ này nếu thu Đại Đế Thần Thông, Hồn Thiên Thần Chủ thế tất sẽ đi Ngọc Sanh thế giới lấy lại danh dự, mà Đại Xích Thiên Thần Chủ thì tất sẽ đi Huyền Minh Nguyên Giới!

Nếu người này đến Huyền Minh Nguyên Giới, thứ nhất chính là tìm tới Giang Nam, báo thù rửa hận!

- Chỉ mong hai người này thu không được Đại Đế Thần Thông, nếu

không vô luận đối với ta hay là đối với Huyền Minh Nguyên Giới, cũng là một cuộc đại tai nạn...

Ba người đi một lúc lâu, kéo dài qua Đế chiến chi địa mấy ức dặm, đế chiến chi địa thật sự rộng lớn, đem một Thần Giới cao đẳng đánh cho sinh cơ hoàn toàn không có, trận Đế chiến này là Quang Vũ Thần Đế suất lĩnh đại quân Thần Giới xâm lấn địa ngục, mặc dù cuối cùng bị bức lui, nhưng mà đánh ra uy phong của chư thiên vạn giới, đánh ra hai trăm vạn năm bình an cho chư thiên vạn giới.

Cho đến hắn thọ nguyên sắp hết, lúc này Địa ngục mới dám sinh lòng xâm lấn chư thiên vạn giới lần nữa, đơn thuần từ điểm này mà nói, Giang Nam đối với vị Thần Đế này vẫn còn không khỏi sinh ra ý khâm phục.

- Nơi hai vị Đại Đế giao thủ đã rất gần.

Đột nhiên sắc mặt Hồn Thiên Thần Chủ ngưng trọng, trầm giọng nói.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, cảm giác được hai cổ khí thế bá tuyệt cổ kim xuất hiện, cho hắn cảm giác bị áp bách vô cùng lớn, phảng phất phía trước có hai vị cường giả đỉnh thiên lập địa giằng co!

Hai cổ khí tức này, để cho hắn trong lúc mơ hồ phảng phất thấy hai vị tồn tại mới vừa thành tựu đế vị, hăng hái, hơn người, bắt đầu một lần đấu đầu tiên cũng là duy nhất trong bọn họ đời, muốn phân ra một cái thắng bại sống mái!

Sau đó hắn liền thấy lúc hai vị Đại Đế giao thủ lưu lại dấu vết.

Ở cách bọn họ mấy ngàn dặm phía trước, hết thảy phong ba bình thường, giữa không trung, chỉ có một thanh Đế kiếm treo cao, đứng sửng ở giữa không trung, một kiếm này không phải là Thần Thông lưu lại dấu vết, mà là dấu vết pháp bảo!

Một thanh kiếm trấn trụ hư không, Địa Thủy Phong Hỏa bình thường, Ngũ Hành không chuyển, Âm Dương không còn, Hồng Mông không tích,

đoạn tuyệt hết thảy Thần Thông ba động, để cho tu sĩ đi tới trong phạm vi Đế kiếm bao phủ, liền lập tức cảm giác được tất cả Thần Thông của mình đều không thể thi triển!

Ánh mắt của Hồn Thiên Thần Chủ cùng Đại Xích Thiên Thần Chủ nhất thời nóng bỏng, thanh âm khàn khàn nói:

- Đó là Sa La Kiếm lưu lại dấu vết, là Sa La Ma Đế luyện chế bội kiếm, một kiếm nơi tay, san bằng Địa ngục vạn giới, trấn áp Minh Hải!

- Kiếm này đã gần đến tiên gia chi bảo, được khen là đệ nhất sát phạt chi bảo từ cổ chí kim!

Kiếm cùng Ma Đế và Địa ngục vạn giới số mệnh tương liên, dưới huy động, lực lượng mấy vạn địa ngục thế giới cũng bị điều động, Minh Hải cũng sẽ ban cho kiếm này sức mạnh to lớn vô địch, không gì có thể phá, không gì có thể kháng cự!

Giang Nam không khỏi động dung, Sa La Ma Đế luyện chế Sa La Kiếm, chỉ sợ là đệ nhất công kích lợi khí ở dưới Tiên gia chi bảo, trấn áp số mệnh Địa ngục vạn giới, Ma Đế một kiếm nơi tay thống nhất Địa ngục vạn giới, oai hùng không ai bằng.

- Sa La Ma Đế luyện chế Sa La Kiếm, kiếm này có uy năng vô lượng, như vậy Quang Vũ Thần Đế lại là dùng pháp bảo gì để ngăn cản Sa La Kiếm?

Giang Nam hỏi.

- Xích thủ không quyền.

Hồn Thiên Thần Chủ sắc mặt ngưng trọng nói.

Giang Nam thất thanh nói:

- Quang Vũ Thần Đế Xích thủ không quyền đở Sa La Kiếm?

- Chính xác.

Đại Xích Thiên Thần Chủ thở dài, chỉ hướng tiền phương, trầm giọng nói:

- Ngươi nhìn nơi đó.

Giang Nam theo tay hắn chỉ nhìn lại, chỉ thấy trong hư không giữ lại một chưởng ấn, cái chưởng ấn này tựa hồ không có bất kỳ uy năng, trong đó không có tích chứa bất kỳ Thần Thông, phảng phất thời điểm Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế và Sa La Kiếm giao thủ, đơn giản đánh ra một chưởng.

Nhưng chính là một chưởng đơn giản đến khô khan như vậy, lại đở Sa La Kiếm công kích.

Bình thản, nhưng kinh thiên động địa!

Trong giọng nói của Hồn Thiên Thần Chủ toát ra kính ngưỡng vô hạn nói:

- Quang Vũ Thần Đế không tu pháp bảo, nghe nói hắn kể từ khi trở thành tu sĩ, cho đến hắn trở thành Thần Đế, từ đầu đến cuối chưa từng luyện chế qua bất kỳ pháp bảo, cho dù là Thất Bảo Đài Cảnh, hắn cũng không có luyện chế Thất Bảo, trực tiếp vượt qua cảnh giới này.

- Hắn Thiên sinh thần thể, nhục thể của hắn chính là pháp bảo mạnh nhất, bằng vào bản thân trấn áp số mệnh chư thiên vạn giới. Hắn dùng một đôi nhục chưởng, liền đở Sa La Ma Đế Sa La Kiếm, đở đệ nhất sát phạt chi bảo này.

Đại Xích Thiên Thần Chủ tán thán nói:

- Sau trận chiến này, Ma Đế đã từng chính miệng nói, Quang Vũ trên đời một ngày, Địa ngục tuyệt sẽ không tiến công chư thiên vạn giới. Quang thải của Thần Đế, từ cổ chí kim cũng không có bao nhiêu người có thể kịp.

Trong mắt của Giang Nam cũng không khỏi lộ ra khâm phục, có thể được

đối thủ đánh giá cao như thế, có thể thấy được phong tư của Quang Vũ Thần Đế!

Một chưởng cùng một kiếm này, nhìn không ra bất kỳ Thần Ma đạo tắc lưu động, hẳn là hai vị Đại Đế này đã tu luyện tới trình độ phản phác quy chân, đạt tới một loại tình cảnh không thể tưởng tượng nổi.

- Hôm nay Quang Vũ sắp chết già, mà Địa ngục Ma Đế ta so sánh với hắn còn trẻ hơn một ngàn tuổi, hơn một ngàn tuổi mặc dù không nhiều lắm, nhưng đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Trong mắt Đại Xích Thiên Thần Chủ phiếm thần quang, cười hắc hắc nói:

- Đối với Đại Đế động một chút là hai trăm vạn năm thọ nguyên mà nói, một ngàn năm quá ngắn, nhưng một ngàn năm này có thể quyết định số mệnh của hai đại vũ trụ. Quang Vũ Thần Đế vừa chết, Địa ngục ta liền có thể công chiếm chư thiên vạn giới, trở thành đứng đầu vạn kiếp!

Giang Nam lâm vào trầm mặc, Quang Vũ Thần Đế thọ nguyên hao hết, Quang Vũ Kỷ Kiếp phủ xuống, Địa ngục xâm lấn, một loạn thế trước nay chưa có sẽ đi tới chư thiên vạn giới.

Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không? Có thể nghĩ tương lai nghênh đón Huyền Minh Nguyên Giới là vận mệnh dạng gì!

- Hai vị lão tổ, trong chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế, không có bất kỳ Thần Thông, mặc dù có thể thu cũng là vô dụng.

Giang Nam đè bất an trong lòng, hiếu kỳ nói:

- Chẳng lẻ các ngươi tính toán thu dấu vết Sa La Kiếm?

- Trong chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế, làm sao không có Thần Thông?

Hồn Thiên Thần Chủ lắc đầu cười nói:

- Ngươi nhìn chưa ra, cũng không có nghĩa là trong đó không có Thần Thông. Tiểu bối, ngươi nhìn!

Hắn đột nhiên lấy ra một kiện pháp bảo, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy kiện pháp bảo này rõ ràng là dùng thần kim luyện chế thành, mặc dù không phải là Thần minh chi bảo, nhưng mà không khác nhau lắm.

Hồn Thiên Thần Chủ giơ tay, hô một tiếng đem kiện pháp bảo này ném mạnh đi qua, trong nháy mắt liền ném ra mấy ngàn dặm, ngay giữa chưởng ấn mà Quang Vũ Thần Đế lưu lại.

Nhé.

Kiện pháp bảo này lập tức Phá Toái, nhưng ngay sau đó đạo chưởng ấn kia xuất hiện biến hóa không thể tưởng tượng nổi, chưởng ấn khẽ run lên, một đóa liên hoa từ trong chưởng ấn sinh ra, liên hoa khẽ run, lặng lẽ trán phóng, ngay sau đó trong hoa có vô số tinh thần nhật nguyệt gào thét lao ra, đầy trời là tinh thần Tinh Đấu to lớn, hóa thành một đạo ngân hà thật dài.

Oanh!

Một thế giới cự đại đột nhiên xuất hiện, chỉ một thoáng khuếch tán không biết bao nhiêu tỉ dặm, cơ hồ đem trọn Đế chiến chi địa nhồi vào!

Hồn Thiên Thần Chủ ném ra kiện pháp bảo kia, khuôn mặt hai người liền lập tức trở nên vô cùng khẩn trương, đột nhiên cùng kêu quát lên, từ trong Tử Phủ của mình, lấy ra một khối Thần kim khổng lồ, dọc ở trước người hai người, mười cánh tay nhất tề nâng hai khối Thần kim to đến bất khả tư nghị này.

Hai khối Thần kim này liên tiếp ở chung một chỗ, chính là một tấm chắn khổng lồ, chẳng qua là phía trên không có bất kỳ đạo tắc, hiển nhiên cũng không phải là pháp bảo do bọn họ luyện chế.

Thế giới trong đạo chưởng ấn kia của Quang Vũ Thần Đế bộc phát trong nháy mắt, liền ầm ầm đụng vào trên lá chắn này, hai vị Thần Chủ nhất tề

muộn hanh nhất thanh, bị lực lượng cuồng bạo vọt tới làm cho liên tiếp lui về phía sau.

Thình thịch thình thịch!

Huyết nhục trên cánh tay bọn hắn nổ tung, toái đến không còn một mống, bên trong những huyết nhục Phá Toái đó tích chứa đạo tắc cũng bị chấn nát bấy, không có bất kỳ linh lực!

Có thể nghĩ, nếu như không có mặt lá chắn này cản trở, trực tiếp bị Thần Thông trong chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế oanh ở trên người, mặc dù bọn họ là Thần Chủ, cũng sẽ bỏ mình Đạo tiêu!

Có mặt lá chắn này cản trở, Giang Nam thật không có gặp phải bất kỳ trùng kích, đi theo thân hình hai người thối lui, túc túc lui về phía sau mười vạn dặm, lúc này hai vị Thần Chủ mới dừng xu hướng suy tàn lại, từng ngụm từng ngụm phún huyết, nhưng trên mặt lại lộ ra sắc thái vui vẻ.

- Bằng thực lực hai vị Thần Chủ này, chỉ sợ còn không cách nào thu dấu vết của hai vị Đại Đế lưu lại?

Giang Nam khẽ cau mày, nhưng ngay sau đó tâm thần thoáng một cái, bỗng nhiên biết hai người này tính toán:

- Bọn họ không phải là muốn thu lấy Đại Đế Thần Thông, mà là tính toán đem Đại Đế Thần Thông khắc ở trên lá chắn này!

Mặt lá chắn này, khẳng định không phải là Thần Kim bình thường luyện chế thành, loại Thần kim này đủ có thể thừa nhận được Đại Đế Thần Thông dư ba đánh sâu vào, lại vừa đúng đem đạo Thần Thông này khắc ở trên tấm chắn. Bọn họ chỉ cần tế lên mặt lá chắn này, là có thể tiếp nhận được vũ trụ màng thai trọng áp, thong dong xuyên qua màng thai, tiến vào chư thiên vạn giới!

Giang Nam mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên một cổ sát khí ngập trời đánh tới, giống như bị một vị Đại Đế từ trong Địa ngục đi tới, làm cho người ta

không rét mà run, không sinh ra bất kỳ sức phản kháng!

Sắc mặt hai người Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng Hồn Thiên Thần Chủ đại biến, vội vàng giơ lên lá chắn lần nữa, lạnh lùng nói:

- Cẩn thận! Sa La Kiếm bị chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế kích phát!

Sa La Kiếm, từ cổ chí kim đệ nhất sát phạt chi bảo, cái thanh Sát Kiếm này mặc dù chỉ là một đạo dấu vết, nhưng trình độ nguy hiểm so sánh với chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế còn cao hơn, mạnh hơn, lúc sát khí tràn ngập, kiếm quang chém ra. Trong chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế bộc phát ra uy lực, nhất thời bị kiếm quang trắng như tuyết chém đến hé ra, chia làm hai nửa!

Tranh!

Đạo kiếm quang này cắt ở trên lá chắn do hai vị Thần Chủ giơ lên, thân thể hai vị Thần Chủ rung mạnh, bị kiếm quang chém đến oanh một tiếng đụng toái hư không, một đầu đâm đi vào!

Thình thịch...

Hai vị Thần Chủ lôi cuốn Giang Nam, ở trong hư không như cũ giơ lá chắn, không dám phân tán, một đạo kiếm quang kia chém bọn họ ra không biết bao nhiêu dặm, sau một khắc, hư không chấn động, ba người bọn họ đánh vỡ hư không, từ trong hư không rơi xuống đi ra ngoài.

Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng Hồn Thiên Thần Chủ từng ngụm từng ngụm phún huyết, mười cánh tay run rẩy không nghỉ, cơ hồ cầm không nổi tấm chắn. Cũng may Giang Nam núp ở phía sau lá chắn, có Đại Xích Thiên Thần Chủ phá lệ trông nom, lúc này mới không có bị thương.

- Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật!

Ba người kinh hồn vừa định, Đại Xích Thiên Thần Chủ phun ra một ngụm máu tươi, chỉ thấy trong máu tươi của hắn tích chứa đạo tắc cũng nội

tạng bị chém vỡ, trong thần huyết không có một tia linh lực.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 605: Xích Viêm Thần Điện

- Sa La Kiếm cùng chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế hai đại dấu vết trấn áp lẫn nhau, xúc động một người trong đó, sẽ dẫn phát người còn lại, lần này nếu không phải chúng ta luyện ra lá chắn, chỉ sợ sẽ chết không có chỗ chôn!

Hồn Thiên Thần Chủ thở dốc một hơi, vui vẻ nói:

- Cũng may chúng ta tìm được Thần kim do Đại Đế luyện bảo sở dụng, Hồng Mông Tử Kim, nếu không kết quả thật không chịu nổi.

- Hồng Mông Tử Kim?

Giang Nam đánh giá mặt lá chắn này, chỉ thấy lá chắn toàn thân màu tím. Tựa hồ có một loại ý cảnh Đại Đạo cao xa ở bên trong lá chắn chảy xuôi, đây là loại Đại Đạo do kim khí thiên nhiên tạo thành, phảng phất như Vũ Trụ Hồng Hoang, làm cho lòng người chỉ cảm thấy vô cùng yên lặng.

Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng Hồn Thiên Thần Chủ khoanh chân mà ngồi, quanh thân đạo tắc xông ra, gật đầu nói:

- Hồng Mông Tử Kim là một trong những thần vật cứng rắn nhất, độ cứng vượt xa Ngũ Sắc Kim, hơn nữa tích chứa Hồng Mông Đại Đạo. So sánh với Ngũ Sắc Kim còn muốn cao hơn một bậc. Hai người chúng ta sưu tầm không biết bao nhiêu năm, mới tìm được tài liệu này, không đủ luyện chế Thần Chủ chi bảo, chỉ miễn cưỡng luyện chế thành Thiên Cung chi bảo, vì vậy mới không có luyện thành pháp bảo.

- Hồng Mông Tử Kim ngay cả chúng ta cũng không cách nào luyện hóa, là chúng ta đi cầu Già Ma Thánh Tôn, mượn thánh hỏa của hắn mới luyện chế Hồng Mông Tử Kim thành tấm chắn.

Hồn Thiên Thần Chủ khẽ cau mày:

- Bổn ý của ta là gây ra Thần Thông của một vị Đại Đế, khắc ở trên tấm chắn, hôm nay hai vị Đại Đế lưu lại dấu vết đều khắc ở trên tấm chắn, không biết mặt lá chắn này có thể chịu đựng được hay không?

Đại Xích Thiên Thần Chủ cười nói:

- Nếu hai vị Đại Đế trực tiếp công kích lá chắn Hồng Mông Tử Kim. Tấm chắn này căn bản không chịu nổi, nhưng nếu là dư âm của Đại Đế Thần Thông. Kia cũng chưa có cố kỵ.

Giang Nam đánh giá mặt lá chắn này, chỉ thấy tấm chắn này cao tới vạn trượng, phía trên xuất hiện vô số tinh thần đại lục đồ án, hẳn là Thần Thông tích chứa trong chưởng ấn của Quang Vũ Thần Đế lúc bộc phát, khắc ở trên tấm chắn tạo thành dấu vết.

Những dấu vết này, có một loại cảm giác hồn nhiên thiên thành, nhìn không ra Đạo cùng Ý trong đó. Nhưng lại có thể làm cho người ta cảm giác được một loại Đại Đạo vô hình ở trong đó lưu động.

Bất quá, đây hết thảy bị chém đứt, một vết kiếm cắt qua hết thảy dấu vết của Quang Vũ Thần Đế. Đem những dấu vết này hết thảy chặt đứt, đây cũng là lúc Sa La Kiếm bộc phát tạo thành phá hư!

Mà Sa La Kiếm lưu lại dấu vết, vừa vặn bị Thần Thông dấu vết trong chưởng ấn vây quanh, tinh thần đại lục nặng nề tan vỡ, đem vết kiếm này khảm ở chính giữa.

Hai loại dấu vết này, vẫn duy trì một loại trạng thái thăng bằng vi diệu, kiềm chế lẫn nhau, trấn áp lẫn nhau.

Giang Nam phát hiện điểm này, Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng Hồn Thiên Thần Chủ cũng rất mau phát hiện điểm này, sắc mặt hai người nhất thời trở nên xanh mét, dấu vết hai vị Đại Đế chỉ bằng vào bất kỳ một đạo, cũng đủ để chống cự vũ trụ màng thai trọng áp, có thể làm cho bọn họ xuyên qua vũ trụ màng thai, nhưng mà hai dấu vết Đại Đế trong lúc đó kiềm chế

trấn áp lẫn nhau, để cho mặt lá chắn này phát huy không ra uy lực gì, bọn họ liền không có khả năng đi qua vũ trụ màng thai!

Này cũng không trách bọn họ, lúc hai vị Đại Đế đại chiến lưu lại dấu vết đã tồn tại ở thế hai trăm vạn năm, hai đạo dấu vết đã sớm đạt tới trạng thái thăng bằng vi diệu, điều này sẽ đưa đến hai dấu vết khắc ở trên tấm chắn ở vào trạng thái thăng bằng.

- Chẳng lẽ không có hy vọng đi qua màng thai hay sao?

Hồn Thiên Thần Chủ sắc mặt hôi bại, lẩm bẩm nói.

Trong lòng hắn thất vọng vạn phần, lắc đầu thở dài, ngay cả mặt Hồng Mông Tử Kim luyện chế thành lá chắn kia cũng không muốn, xoay người rời Đế chiến chi địa.

Đại Xích Thiên Thần Chủ khẽ cau mày, lắc đầu, đem hai khối Hồng Mông Tử Kim lá chắn thu hồi, mang theo Giang Nam bồng bềnh mà đi nói:

- Xem ra chỉ có chờ đến sau khi Quang Vũ Thần Đế chết, Sa La Ma Đế tự mình đánh xuyên qua vũ trụ màng thai, mới có thể tiến nhập chư thiên vạn giới. Tiểu bối, ngươi tên là gì?

Giang Nam đàng hoàng nói ra tên họ của mình, Đại Xích Thiên Thần Chủ gật đầu nói:

- Ngươi theo ta đi Đại Xích Thiên tu luyện, Địa ngục vạn giới mặc dù cực kỳ rộng lớn, bảo vật cùng tài nguyên không ít, nhưng nếu bàn về giàu có, không có bao nhiêu thế giới có thể so được với Đại Xích Thiên ta. Ngươi là tộc nhân của ta, ở Đại Xích Thiên tu luyện khẳng định cực kỳ mạnh, tương lai sẽ tu thành Thần Ma, trở thành người kế nhiệm của ta.

Hắn đối với Giang Nam kỳ vọng cực cao, nhưng trong lòng Giang Nam âm thầm kêu khổ, hắn căn bản không phải Xích Viêm Thần Tộc, mặc dù dựa vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh đánh ra Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, thậm chí có thể mô phỏng ra huyết mạch Xích Viêm Thần Tộc, nhưng trong

xương còn là loài người, vẫn còn muốn rời Địa ngục, trở lại Huyền Minh Nguyên Giới.

Dù sao Huyền Minh Nguyên Giới đối với hắn mà nói có quá nhiều vướn bận, đáng tiếc Đại Xích Thiên Thần Chủ đối với hắn có chút coi trọng, căn bản sẽ không bỏ mặc hắn rời đi.

Cũng không lâu lắm, Đại Xích Thiên Thần Chủ liền dẫn hắn xuyên qua tinh môn, đi tới Đại Xích Thiên.

Đại Xích Thiên thuộc về thế giới cao đẳng, Giang Nam mới vừa đến nơi đây, liền cảm giác ma khí vô cùng nồng nặc đập vào mặt, để cho hắn thần thanh khí sảng.

Nơi này là bầu trời bao la treo đầy Thái Dương, nhiệt độ Thái Dương cũng không cao, nhưng Thái Dương nguyên lực cực kỳ dư thừa, trong nguyên lực tràn đầy ma khí, rất là cổ quái. Cũng tức là nói, ma khí nương theo ánh mặt trời tràn ngập ở trong không khí, khó trách nơi đây có thể xưng là Địa ngục thế giới cao đẳng.

Đại Xích Thiên Thần Chủ dẫn hắn đi tới trên một ngọn Thần Sơn huyền phù ở giữa không trung, đi vào một Thần Điện, Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi này không gian cực kỳ quái dị, đứng ở trong đại điện hướng ra phía ngoài nhìn lại, mười Thái Dương cũng nhỏ đến thương cảm. Phảng phất từng cái từng cái hơi lớn hơn quả cam một chút, giắt ở chung quanh Thần Điện này.

Phía bên dưới là Đại Xích Thiên rộng lớn vô tận, nhưng ở trước mặt Thần Điện trên Thần Sơn này, Đại Xích Thiên cũng trở nên vô cùng nhỏ hẹp, phảng phất chẳng qua là trong vòng ngàn dặm, nhìn một cái là có thể thấy sạch sẽ!

Có thể nói, Đại Xích Thiên phát sinh bất cứ chuyện gì, cũng không thể gạt được Thần Chủ cư ngụ ở trong thần điện, Thần Chủ chỉ cần một mắt nhìn đi. Là có thể đem Đại Xích Thiên hết thảy rõ như lòng bàn tay!

Mà ở ngoài Thần Sơn Thần Điện này, là vô số tinh thần, hóa thành Tinh Hà, phảng phất thật biến thành một con sông tinh thần, quay chung quanh Thần Sơn Thần Điện này xoay tròn vận hành.

- Không gian thành tựu thật cao!

Giang Nam không khỏi động dung, Đại Xích Thiên cũng không phải là thật nhỏ đi, Thần Sơn Thần Điện cũng không phải là to đến bất khả tư nghị, mà là Thần Sơn Thần Điện này bóp méo thời không, đem thời không rộng lớn của Đại Xích Thiên vặn vẹo, không gian đứt gãy. Mà Thần Sơn Thần Điện thì ở cao hơn duy độ, cho nên hết thảy đều nhìn rõ ràng.

Cái gì là Thần? Đây chính là Thần!

- Tử Xuyên, ngươi là tộc nhân của ta, có huyết thống Xích Viêm Thần Tộc ta, nhưng thân thể của ta là Đại Xích Thiên Thần Chủ, không thể làm việc thiên tư, không thể cho ngươi địa vị cùng đãi ngộ quá cao, nếu không khó có thể để cho những Thần Ma khác trong Đại Xích Thiên tâm phục.

Đại Xích Thiên Thần Chủ trầm giọng nói:

- Ngươi cần từng bước đi lên a, không ngừng tu luyện đánh sâu vào cảnh giới cao hơn. Đợi ngươi tu thành thần minh, thành tựu Thần vị, khi đó liền không người nào dám nói ta ưu đãi ngươi. Địa vị là phải dựa vào chính mình tranh thủ. Mà tranh thủ địa vị cao hơn, thì cần thực lực mạnh hơn! Cô Dương Tôn Giả, ngươi mang tiểu tử này đi Ma Nguyên Bí Giới, cùng những người khác cùng nhau tu luyện.

Trong Xích Viêm thần điện, một Ma Thần lên tiếng đồng ý.

Giang Nam vội vàng nói:

- Lão tổ, thật ra thì tự mình tu luyện lịch lãm là được, không cần làm phiền lão tổ...

Đại Xích Thiên Thần Chủ ha hả cười nói:

- Ngươi không cần từ chối. Ma Nguyên Bí Giới chính là chỗ lịch lãm tốt nhất của Đại Xích Thiên, là địa phương Đại Xích Thiên ta đào tạo Ma Thần đời sau, thích hợp tu luyện nhất, không biết có bao nhiêu người muốn đi vào nơi đó. Cô Dương Tôn Giả, ngươi dẫn hắn đi đi.

Cô Dương Tôn Giả hướng Giang Nam cười nói:

- Công tử mời.

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ đành phải đi theo hắn.

Tiếng cười của Đại Xích Thiên Thần Chủ từ phía sau truyền đến nói:

- Ngươi mạnh khỏe tu luyện, đợi nghiên cứu ra phương pháp xuyên qua vũ trụ màng thai, liền dẫn ngươi đi chư thiên vạn giới, tìm được tiểu quỷ ám toán ta kia, để ngươi tới đích thân hành hạ hắn!

Giang Nam cười khổ, gật đầu đồng ý, Cô Dương Tôn Giả mang theo hắn từ Thần Sơn đi xuống, chỉ thấy càng nhích tới gần chân núi, Đại Xích Thiên liền càng trở nên vô cùng rộng lớn, mênh mông vô tận, để cho Giang Nam than thở một phen.

- Cô Dương Tôn Giả, xin hỏi Ma Nguyên Bí Giới này đến tột cùng là địa phương nào?

Giang Nam hỏi.

- Ma Nguyên Bí Giới chính là bí giới của Địa ngục vạn giới đã từng được một vị Ma Đế luyện chế, không gian rộng lớn, bên trong nuôi vô số yêu thú, linh khí cũng nồng nặc đáng sợ, thậm chí còn có Địa ngục ma khí tạo thành Ma Linh!

Cô Dương Tôn Giả cười nói:

- Ma Linh là Linh Dịch hóa thành Đạo văn ngưng tụ thành Ma thai, là một loại sinh linh kỳ lạ, nếu có thể bắt đến luyện hóa, tu vi thực lực cũng sẽ bạo

tăng. Ở trong Ma Nguyên Bí Giới cũng có những Thần Tộc đệ tử khác, số lượng cũng không ít, rất nhiều là nhân vật thiên tài xuất sắc. Nhưng cho dù là thiên tài, ở trong Ma Nguyên Bí Giới cũng thường có tử vong, công tử ngươi phải cẩn thận một chút.

Hắn giọng nói ngưng trọng nói:

- Ngươi có điều không biết, địa vị Đại Xích Thiên Thần Chủ ta mặc dù cao, nhưng mà trong những Địa ngục cao đẳng khác cũng có không ít người pháp lực vượt qua Thần Chủ, thậm chí có những người, Thần Chủ cũng đắc tội không được. Nếu thuộc hạ tiểu bối của bọn hắn xuất thủ đả thương ngươi, Thần Chủ cũng không thể nói gì.

Hai người đi tới chân Thần Sơn, Cô Dương Tôn Giả đưa tay một xé, đại địa hé ra, lộ ra một cái bí cảnh, trong bí cảnh không gian vô cùng rộng lớn, nói:

- Nơi đó chính là Ma Nguyên Bí Giới.

- Tôn giả, nếu ta muốn rời Ma Nguyên Bí Giới, nên làm như thế nào?

Giang Nam hỏi.

- Muốn rời mà nói, chỉ cần tâm niệm vừa động, sẽ tự động rời bí giới.

Cô Dương Tôn Giả cười nói:

- Bất quá cơ hội tiến vào bí giới khó được, cho dù là Thần Tộc cao đẳng, trong cả đời cũng vẻn vẹn có một lần cơ hội, trừ khi gặp phải hiểm cảnh tánh mạng du quan, thì người nào sẽ muốn rời đi?

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ:

- Nếu có thể tùy thời rời đi, như vậy vào xem một chút cũng không sao.

Ma Nguyên Bí Giới, cây cối nơi này cực kỳ cao lớn, cây cối nơi này cũng cùng ngoại giới bất đồng, là Tiên Thiên hấp thu ma linh khí sinh ra sinh vật,

Giang Nam thậm chí thấy có chút cây cối đã tu luyện thành yêu, bá một tiếng rút ra căn tu, ở trên hoang nguyên ùng ùng chạy qua, tốc độ nhanh đến kinh người!

- Cổ quái như vậy? Bất quá nơi đây ngay cả cây cối cũng có thể dễ dàng tu thành Địa ngục yêu vật, có thể thấy được linh khí nơi đây đúng là không thể tầm thường.

Giang Nam đứng ở trên không trung, mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe ầm ầm, mười mấy gốc đại thụ nhổ tận gốc, vô số căn tu cành bay múa đầy trời, hướng không trung kích bắn mà đến, gào thét hướng hắn triền đi!

- Nhuộm dần ma khí chính là Thụ Yêu, tính công kích rất mạnh, không biết thực lực như thế nào?

Giang Nam nhấc chân, pháp lực tuôn ra, hóa thành một dấu chân khổng lồ, ầm ầm đạp xuống, nhất thời vô số căn tu rối rít gảy lìa, nhưng cũng có không ít căn tu không bị hắn thải toái, ngược lại cắn nát pháp lực hóa thành chân to, khúc khích đánh tới.

- Ân, cường độ những căn tu này, có thể sánh ngang Đạo Đài bát cảnh pháp bảo.

Giang Nam vung tay lên, pháp lực cùng đạo văn hóa thành một tờ Lượng Kiếp Trận Đồ, thường thường rơi xuống, bao phủ chu vi hơn mười dặm, trận đồ đột nhiên hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, nhẹ nhàng một quấy, đem Thụ Yêu chu vi hơn mười dặm hết thảy thắt cổ, hóa thành Mộc Nguyên Lực tinh khiết.

- Những cây cối này đối với ta mà nói vô dụng, nhưng có Mộc Nguyên Lực cực kỳ nhiều, có thể dùng tới tu luyện Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, cũng có thể dùng để tăng cường lục phủ ngũ tạng!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Mộc Nguyên Lực cuồn cuộn mà đến, tràn vào trong lục phủ ngũ tạng, để cho hắn không khỏi mừng rỡ như điên.

Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cần Ngũ Hành nguyên lực tới tu luyện, yêu cầu cực kỳ hà khắc, mà Ngũ Hành nguyên lực cũng không phải là khắp nơi đều có, cả Huyền Thiên Thánh Tông tích lũy Ngũ Hành nguyên lực, chẳng qua là có thể cho mấy Thiên Cung cấp cường giả tiêu hao. Lạc Hoa Âm Đại Ngũ Hành Kiếm Khí sở dĩ có thể đại thành, cùng cảnh giới không người nào có thể địch nổi, đang là bởi vì nữ ma đầu này chung quanh điên cuồng cướp đoạt, không chỉ có cướp đoạt Huyền Minh Nguyên Giới, thế giới khác cũng đoạt, lúc này mới tạo ra uy danh của nàng.

Giang Nam trở thành tu sĩ lâu như vậy, đã thấy Ngũ Hành nguyên lực trừ Địa Từ Nguyên Lực cùng Hỏa nguyên lực trong Thái Dương rất nhiều ra, những Ngũ Hành nguyên lực khác thì cực kỳ hiếm thấy.

Mà Thụ Yêu trong Ma Nguyên Bí Giới đếm không xuể, những Thụ Yêu này quả thực chính là Mộc Nguyên Lực tạo thành bảo vật, há có thể không để cho hắn hưng phấn?

Đột nhiên, núi rừng phía dưới truyền đến chấn động kịch liệt, một gốc cây chọc trời nhổ tận gốc, căn tu cùng cành đột nhiên quấn quanh ở trên thân cây, một gốc cây Ma Thụ Yêu khí ma khí ngất trời, hóa thành Mộc Cự Nhân hai chân, từng cái từng cái bay lên trời, hướng Giang Nam đánh tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 606: Yêu Vật Vô Số

Thụ Yêu bình thường không cách nào phi hành, mà chút ít Thụ Yêu lại có thể lăng không bay lên, hiển nhiên so sánh với nhóm Thụ Yêu mới vừa rồi kia muốn cường đại không biết gấp bao nhiêu lần.

- Tới tốt!

Giang Nam mừng rỡ, chỉ thấy một Thụ Yêu cầm đầu oanh một quyền, quả đấm thậm chí chấn động hư không, đánh cho hư không run rẩy, hiển nhiên thực lực mạnh chí cực!

- Thực lực như thế, có thể so với Thần Phủ nhị tam trọng tu sĩ, nhiều Thụ Yêu như vậy, đang muốn dùng để tôi luyện thực lực của ta!

Giang Nam một quyền đón nhận, quả đấm cùng cự quyền của Thụ Yêu kia chạm nhau, chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, quả đấm của Thụ Yêu kia nổ tung, hóa thành Mộc Nguyên Lực tinh thuần. Giang Nam tản thần thức ra, cuồn cuộn nổi lên Mộc Nguyên Lực tràn vào trong cơ thể mình, ngay sau đó lật tay một ấn đắp lạc, che ở trên đầu Thụ Yêu kia, đem đầu của nó nghiền nát, thân thể cũng bị chấn thành Mộc Nguyên Lực!

Những Thụ Yêu khác rối rít đánh tới, từng quả đấm rầm rầm nện xuống, rơi vào trên người Giang Nam, đánh cho hắn da tróc thịt bong, nhưng thân thể Giang Nam cực kỳ cường đại, vết thương chỉ là vừa mới xuất hiện liền lập tức phục hồi như cũ, không cách nào thương tổn được căn bản của hắn.

Giang Nam bốn tay triển khai, một đạo Lãm Nguyệt Thủ bắt được một đầu Thụ Yêu, dùng sức chà xát, trực tiếp chà xát nổ tung, há mồm rống to, đạo âm sát phạt lao ra, đem một đầu Thụ Yêu khác rống toái.

- Thái Dương Ấn!

Hắn giơ một bàn tay lên cao, đạo văn trong lòng bàn tay hóa thành một vòng mặt trời chói chan bay lên, tựa như Thái Dương rơi xuống, lại có hai đầu Thụ Yêu bị hắn sinh sôi đánh nổ tung.

- Thái Âm Ấn!

Giang Nam lấy tay một trảo, đạo văn trong lòng bàn tay hóa thành một buội Nguyệt Quế Thần Thụ, khí lành ngàn tia, về phía trước chà đi, đem tất cả Thụ Yêu quét gãy.

Hắn đại khai sát giới, trong khoảnh khắc liền có vài chục đầu Thụ Yêu có thể so với Thần Phủ cảnh giới tu sĩ bị hắn đánh chết, hóa thành Mộc Nguyên Lực tinh thuần liên tục không ngừng tuôn vào thể nội, tăng cường lục phủ ngũ tạng của hắn, để cho nội phủ của hắn càng thêm cường đại.

Nhưng mà Thụ Yêu nơi đây thật sự rất nhiều, như cũ có vô số Thụ Yêu liên tục không ngừng đánh tới, phô thiên cái địa, hơn nữa dãy núi nơi xa lay động, còn có vô số Thụ Yêu nhổ tận gốc, chen chúc mà đến.

- Nhiều như vậy?

Giang Nam sợ hết hồn, Ma Nguyên Bí Giới vô cùng rộng lớn, dãy núi liên miên phập phồng, lại sinh ra nhiều Thụ Yêu như thế, cho dù là hắn, cũng không khỏi có chút da đầu tê dại.

Nhiều Thụ Yêu như vậy, mặc dù thực lực của hắn kinh người, khôi phục sức khỏe kinh người, nhưng bị đánh vào người cũng là bị đau, theo thời gian chiến đấu chuyển dời, Giang Nam cũng mơ hồ có chút chịu không nổi.

- Hai đại hóa thân, các ngươi cũng đi ra ngoài giúp ta một tay!

Hắn mi tâm chợt lóe, Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Ma La Ma Thần hóa thân đi ra, đại khai sát giới, hai tôn hóa thân cộng thêm bản thể Giang Nam, giống như ba chiến đấu cơ khí, đem Thụ Yêu vọt tới cắn nát.

Sau khi đi tới địa ngục, hai đại hóa thân của hắn lại càng như cá gặp nước,

tu luyện vô cùng nhanh, cảnh giới của Ma La Ma Thần hóa thân cao nhất, đã sớm vượt qua Sinh Tử Đài, Thất Bảo Đài, tu thành Thần Phủ nhị trọng Côn Luân Thần Phủ đỉnh.

Mà Xích Viêm Ma Thần hóa thân bởi vì tu Luyện Thần Chủ cấp công pháp Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, tu vi tiến cảnh hơi chậm một bậc, nhưng mà tu luyện tới Minh Đường Thần Phủ cảnh giới, so sánh với bản thể Giang Nam tu vi cao hơn một bậc.

Không tới bốn năm canh giờ, liền có Thụ Yêu lấy ngàn mà tính bị hắn chém giết, Mộc Nguyên Lực khổng lồ thậm chí vượt xa nhục thể của hắn thừa nhận cực hạn, hấp thu đi xuống nữa, Giang Nam thậm chí cảm giác được mình có thể Mộc Hoá, biến thành mộc nhân!

Pháp lực vận chuyển, Mộc Nguyên Lực cuồn cuộn mà đến ở trong mi tâm của hắn kết thành một quả linh châu, linh châu này nhanh chóng trưởng thành lớn mạnh, cuối cùng hóa thành lớn nhỏ như quyền đầu.

Trong Mộc linh châu này bị hắn lấy Động Thiên thần thức mạnh mẽ mở ra một cái Động Thiên, có thể dung nạp càng nhiều Mộc Nguyên Lực.

Đơn thuần từ phẩm cấp đi lên mà nói, Mộc linh châu này đã có thể được xưng tụng Động Thiên chi bảo!

Lấy tu vi Sinh Tử Đài Cảnh luyện thành Động Thiên chi bảo, Giang Nam vẫn là đệ nhất nhân!

Giang Nam chém giết không biết bao lâu, uy năng của Mộc linh châu càng ngày càng mạnh, đơn thuần từ linh châu tích chứa năng lượng, liền muốn vượt qua bản thể của hắn!

Khi hắn cơ hồ kiệt sức, Thụ Yêu nộ trào đột nhiên giống như thuỷ triều rút xuống, rối rít lui bước, từng cái từng cái từ trên trời giáng xuống, rơi vào bên trong quần sơn, ngay sau đó ghim vào đại địa, hướng dưới đất chui vào, trong chớp mắt vô số Thụ Yêu bên trong quần sơn biến mất sạch sẽ, ngay cả

lá cây cũng không thể thấy.

- Những Thụ Yêu này chẳng lẽ là bị ta dọa lùi rồi?

Giang Nam trong lòng ngẩn ra, thầm nghĩ:

- Cũng tốt, ta cũng có thể nhân cơ hội nghỉ ngơi chốc lát, thời gian chiến đấu dài như vậy, tu vi của ta cũng có chút tinh tiến, cơ hồ muốn tu thành Sinh Tử Đài Cảnh trung kỳ. Nói tới mới nhớ, những Thụ Yêu này chính là Ma Linh trong miệng Cô Dương Tôn Giả sao? Cô Dương Tôn Giả nói nghiêm trọng như thế, thật giống như Ma Linh rất lợi hại, nhưng thực lực những Thụ Yêu này cũng không coi vào đâu.

Đột nhiên, bầu trời trở nên vô cùng sáng ngời, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời bay tới mười ba Thái Dương, liệt hỏa hừng hực.

Đột nhiên, một vòng Thái Dương đột nhiên nổ bung, hóa thành vô số Hỏa Long, hướng mặt đất đánh tới.

Đây là vô số đầu Hỏa Long tạo thành một hỏa cầu lớn, xa xa thoạt nhìn giống như Thái Dương sáng ngời.

Rống...

Rồng ngâm to rõ truyền đến, Hỏa Long dài đến mấy dặm tàn sát bừa bãi, đem đất phía dưới hóa thành biển lửa vạn dặm, dung nham địa ngục, hết thảy bị hòa tan, bất luận cái gì cũng bị luyện thành tro bụi!

Giang Nam trợn mắt, lập tức thấy những Hỏa Long này rơi xuống đất, từng ngọn Ma cung bay lên, rõ ràng là Thần Phủ cường giả lịch lãm ở trong Ma Nguyên Bí Giới, hẳn là cao thủ trẻ tuổi của Thần Tộc cao đẳng khác mà Cô Dương Tôn Giả nói.

Nơi đó địa ngục cao thủ không chỉ một người, những cao thủ Thần Tộc trẻ tuổi này ở dưới Hỏa Long tính bằng đơn vị hàng nghìn vây công gào thét

liên tục, thể hiện ra chiến lực cực mạnh.

Thực lực những người này cực kỳ cường đại, cũng đã tu thành Thần Phủ, hơn nữa tu luyện thấp nhất cũng là Thần Minh cấp kinh điển, thực lực cực kỳ cường đại, thậm chí có một người phía sau nổi lơ lửng Luyện Ngục cuồn cuộn, bầu trời Luyện Ngục đứng vững bốn tòa Thần Phủ, rõ ràng là đã tu thành Huyền Đô Thần Phủ.

Những địa ngục cao thủ này dùng hết sức lực, ngăn cản Hỏa Long công kích, nhưng mà vẫn còn không ngừng có người bỏ mạng, bị Hỏa Long cắn nuốt.

- Chư vị, ta không cùng các ngươi chịu chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 607: Cường Độ Sinh Tử Đài

Vị Thần Tộc Địa ngục mạnh nhất kia đột nhiên quát lên, thân thể cao tới ba nghìn trượng, bay lên trời, vung lên một cây kim trụ, đẩy lấy nhiều Hỏa Long tấn công đánh đi ra ngoài, cười lạnh nói:

- Các ngươi thực lực quá kém, chết chưa hết tội, không nên liên lụy ta! Ta chính là U Thiên Thần Tộc, huyết thống cao quý, so sánh với các ngươi có tiền đồ hơn nhiều!

Người này tốc độ cực nhanh, thực lực lại mạnh, trong chớp mắt liền giết ra mấy dặm, chạy trốn đi ra ngoài.

Nhưng vào lúc này, giữa không trung lại có một vòng Thái Dương bay tới, Giang Nam thấy mặt trời chói chan kia càng lúc càng lớn, đột nhiên, trong Thái Dương đồng loạt mở ra từng ánh mắt khổng lồ, vô số ánh mắt mở ra, kinh khủng âm trầm, hướng vị Huyền Đô Thần Phủ cường giả kia nhìn lại.

Xuy...

Trong những ánh mắt này có từng đạo ánh sáng sáng như tuyết bắn ra, mấy chục vạn đạo ánh sáng giống như lưới lớn vô cùng dày đặc, bá một tiếng từ trên người vị cường giả này cắt quá.

Vị U Thiên Thần Tộc cường giả này ngẩn ngơ, đột nhiên rầm một tiếng toái đầy đất.

Vô số ánh mắt tạo thành mặt trời chói chan kia cũng đột nhiên rầm một tiếng tản ra, tất cả là Tam Nhãn Hỏa Viên, quanh thân tràn ngập liệt hỏa, xèo xèo quái khiếu từ phía trên đập xuống, đem thi thể vị U Thiên Thần Tộc cường giả kia ăn sạch sẽ!

Mà những Địa ngục Thần Tộc cao thủ khác cũng không thể chạy trốn vận rủi này, rất nhanh liền bị Hỏa Long đánh giết, bị quần long ăn tinh quang, ngay cả xương cũng không có còn dư lại nửa cái.

Tam Nhãn Hỏa Viên cùng Hỏa Long rối rít bay lên, lại ở giữa không trung tạo thành hai mặt trời chói chan, cùng với mặt trời chói chan khác cùng nhau hướng Giang Nam bay tới.

- Hiện tại ta biết những Thụ Yêu đó vì sao lại đào tẩu.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, người mặc Long Văn Sơn Hải Y, đỉnh đầu tế lên Sơn Hải Đỉnh, một tay nâng lên Lượng Kiếp Trận Đồ, một tay nâng lên Đạo Âm Cổ, hai tay khác nắm Phiên Thiên Ấn Bổ Thiên Ấn, lại có Thiên Phủ Trọng Lâu treo cao ở giữa không trung, trấn áp hết thảy.

Trong Sơn Hải Đỉnh, chiến tranh cự thú nhô đầu ra, sắc mặt ngưng trọng nhìn một ít mặt trời chói chang phi tới gần, trong cổ họng phát ra thanh âm cảnh cáo lồng lộng.

Cùng lúc đó, Xích Viêm Ma Thần hóa thân thăm dò ra tay, đạo văn hóa thành bốn thanh bảo kiếm đằng đằng sát khí, mà đạo văn phía sau Ma La Ma Thần hóa thân thì hóa thành một mặt Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, ong ong chuyển động, trận địa sẵn sàng đón quân địch, đợi chờ những Hỏa nguyên lực yêu thú tạo thành Thái Dương này phi tới gần.

Oanh!

Một vòng Thái Dương đột nhiên nổ tung, hóa thành Hỏa Xà Cự Mãng phô thiên cái địa, khúc khích quái khiếu, đem Giang Nam bao phủ.

Oanh!

Lại có một vòng Thái Dương nổ bung, hóa thành Hỏa Phượng phô thiên cái địa đè xuống!

- Giết!

Giang Nam quát lên, ngang nhiên hướng yêu thú đếm không xuể nghênh chiến!

Trung tâm Ma Nguyên Bí Giới đứng sừng sững một thành thị hùng vĩ, giờ phút này bốn phía đại thành này đã sớm giơ lên một cây kim trụ khổng lồ, phía trên kim trụ hiện đầy văn lạc kỳ dị, có đạo văn, cũng có đạo tắc, giờ phút này kim trụ ông ông tác hưởng, đạo văn đạo tắc trên kim trụ tương liên, tạo thành một trận pháp cự đại bao lại cả tòa thành thị.

Trong thành, nhiều đệ tử Địa Ngục Thần tộc tụ tập dưới một mái nhà, rối rít hướng ngoài thành nhìn lại, sắc mặt khẩn trương. Những đệ tử Địa Ngục Thần tộc này, chính là tuổi trẻ cường giả trong các đại thần tộc, bị cao tầng trong tộc phái tiến vào Ma Nguyên Bí Giới lịch lãm.

Ma Nguyên Bí Giới cũng không phải là tất cả chủng tộc Địa Ngục có thể tiến vào, chỉ có Thần tộc cao đẳng mới có tư cách này.

So sánh xuống mà nói, Cửu U Minh Giới trong Chư thiên vạn giới, thật ra cũng chỉ là một chi nhánh của chủng tộc Địa Ngục, là ban đầu lúc Địa Ngục xâm lấn Chư thiên vạn giới lưu lại huyết mạch, sau lại phát triển trở thành chúa tể Cửu U Minh Giới.

Bất quá Thần tộc Cửu U Minh Giới cùng Thần tộc Địa Ngục so sánh, huyết thống phải kém sắc rất nhiều, chỉ có thể coi là Thần tộc bình thường, có rất ít Thần tộc cao đẳng.

Ở trong Địa ngục, cho dù là cao đẳng Thần tộc, trong tộc nếu không có tồn tại cường đại, cũng không có bao nhiêu tư cách có thể an bài đệ tử trong tộc tiến vào Ma Nguyên Bí Giới.

Có thể tiến vào Ma Nguyên Bí Giới, một là muốn huyết thống đủ cao, hai là muốn trong tộc có thể lấy được bá chủ xuất thủ, tỷ như Đại Xích Thiên Thần Chủ, là có thể tùy ý phái đệ tử tiến vào bí giới. Mà những Thần Ma địa vị hơi thấp khác, ví dụ tồn tại cấp bậc như Ma thần, Chân Ma này, muốn phái đệ tử vào thì cần tốn hao đại giới đi hối lộ Thần Chủ, để cho Thần Chủ

hỗ trợ mở ra chi môn.

Một vị cao thủ trẻ tuổi Dực Vương tộc ngưng mắt hướng ra phía ngoài nhìn lại, trầm giọng nói:

- Mỗi năm một lần yêu thú triều, để cho bí giới so sánh với thường ngày càng thêm nguy hiểm, yêu thú thành quần kết đội, thậm chí Ma Linh cũng so sánh với thường ngày mạnh hơn rất nhiều, đến nay còn có thật nhiều người không có trở về, chỉ sợ lành ít dữ nhiều.

Bên cạnh một người gật đầu, nhìn có chút hả hê nói:

- Yêu thú triều, thậm chí ngay cả Thần Phủ năm sáu trọng cường giả cũng sẽ bị thắt cổ, thất trọng bát trọng cường giả cũng khó mà toàn thân trở lui, chỉ có Thiên Cung cường giả mới dám nói có thể giữ được tánh mạng. Hôm nay hộ thành đại trận đã khởi động. Bọn họ đuổi không trở lại, liền chỉ có một con đường chết!

Có người cười lạnh nói:

- Này cũng chưa chắc! Lần này tiến vào Ma Nguyên Bí Giới, không thiếu nhân vật mạnh mẻ đương thời, huyết thống vô cùng cao quý. Thậm chí còn có con nối dòng của Thần Chủ, Ma Tôn, tỷ như con trai của Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ Tuyệt Tình Thượng Nhân, mặc dù tu vi chẳng qua là Huyền Đô Thần Phủ. Nhưng thực lực mạnh khôn cùng, cho dù gặp phải Ma Linh cũng có thể đánh một trận, cao thủ bực này, trong Yêu thú triều hẳn là có thể toàn thân trở lui?

- Không sai, còn có Thần Thiên Thần tộc Thần Thiếu Thương, nghe nói là con trai lớn của Thần Thiên Thần Chủ tu thành Ma thần chuyển thế, tu vi người này đủ có thể đứng hàng trước mười ở trong trẻ tuổi!

- Còn có đệ tử trẻ tuổi nhất của U Ám Ma Tôn Quân Thiên đạo nhân cũng chưa có trở về, thực lực người này so sánh với Thần Thiếu Thương cũng không yếu.

- Trừ lần đó ra, còn có đồng tộc đệ tử của Huỳnh Hoặc Ma Tôn Quỷ Phương, cũng là một cao thủ trẻ tuổi cực kỳ cường đại, bị Huỳnh Hoặc Ma Tôn coi trọng.

- Các ngươi quên mất con trai Thần Hoàng Lan Lăng Liệt sao?

Mọi người một mảnh mặc nhiên, Thần Hoàng là tồn tại gần với Sa La Ma Đế, hắn ở trong Địa ngục địa vị cũng gần bằng với Sa La Ma Đế, hắn là một thần thoại, là một truyền thuyết.

Có người thậm chí nói hắn đã đạt tới cảnh giới Đại Đế, nhưng bởi vì Sa La Ma Đế tăng thêm một bậc, cho nên hắn chỉ có thể ở dưới. Bất quá thọ nguyên của Sa La Ma Đế đã còn thừa không nhiều lắm, chỉ còn lại có hơn ngàn năm thời gian, vì vậy Thần Hoàng cũng không nóng nảy.

Hắn đã là Ma Đế hạ nhiệm nhất định, không có đối thủ cạnh tranh!

Mà lần này Thần Hoàng phái ấu tử Lan Lăng Liệt của hắn tới, một vị thanh niên thiên tư hơn người tiến vào Ma Nguyên Bí Giới, mà Lan Lăng Liệt từ khi ra đời đến nay, cũng bất quá mười bảy mười tám năm, nhưng đã tu luyện tới Ngọc Kinh cảnh, thực lực vượt qua tất cả cùng thế hệ, thậm chí so sánh với một chút thế hệ trước Thiên Cung

cấp còn mạnh hơn!

Nếu Thần Hoàng muốn đạo tạo cho nhi tử, thậm chí có thể ở trong bụng mẹ liền quán thâu pháp lực cho Lan Lăng Liệt, vừa xuất thế chính là Thần Ma, có không ít nhân vật Ma Tôn cấp chính là làm như vậy, đào tạo đời sau.

Nhưng Thần Hoàng không có làm như vậy, hắn chẳng qua là đánh rớt xuống căn cơ cho Lan Lăng Liệt, muốn hắn từ võ đạo bắt đầu tu luyện, từng bước đi về phía trước, sau đó tu thành Thần Ma, cứ như vậy, căn cơ vô cùng trầm ổn.

Lan Lăng Liệt tu luyện chính là công pháp do Thần Hoàng truyền thụ cho, có thể nghĩ hắn đến tột cùng mạnh bao nhiêu!

Đám người Thần Thiếu Thương có thể đứng hàng trước mười, mà người này liền có thể nói là người thứ nhất trong Thần tộc cao đẳng trẻ tuổi!

Có người nhẹ giọng nói:

- Trừ Tuyệt Tình Thượng Nhân, Thần Thiếu Thương, Quân Thiên đạo nhân, Quỷ Phương đạo nhân, con trai Thần Hoàng ra, cao thủ ở trong Ma Nguyên Bí Giới lịch lãm cũng có không ít vị, những người này đến từ Thần tộc cao đẳng, cùng cảnh giới thực lực muốn vượt xa chúng ta. Chỉ có tồn tại cấp bậc bọn họ, mới dám ở lúc này lịch lãm, tăng lên thực lực của mình! Chỉ bất quá, yêu thú triều nguy hiểm như thế, còn có Ma Linh thường lui tới, chỉ sợ ngay cả tồn tại cường hãn như bọn họ, cũng có thể chết ở trong cuồng triều...

Cách tòa thành thị này không biết bao xa, Giang Nam bị yêu thú nặng nề vây quanh ở chính giữa, đau khổ chiến đấu, cả người hắn đẫm máu, thân thể cực độ mệt mỏi, nhưng mạnh mẽ cắn răng, ở trong đàn thú đánh giết bất khuất.

Thực lực Địa Ngục yêu thú vốn là cực kỳ cường đại, huống chi Địa Ngục yêu thú nơi này hấp thu ma khí cùng nguyên lực vô cùng, thực lực lại càng mạnh đến nổi không hợp thói thường, Hỏa mãng quay chung quanh hắn chém giết giống như Độc Giao tu thành Thần Phủ nhị trọng tam trọng, lực lớn vô cùng, há mồm khẽ hấp, cơ hồ ngay cả không gian cũng có thể nuốt vào trong bụng!

Mà những Hỏa Phượng xâm nhuộm ma khí kia thực lực còn muốn kinh người hơn, qua lại như điện, lúc tấn công, móng vuốt có thể từ trên người hắn kéo xuống khối lớn huyết nhục!

Pháp lực của Giang Nam, đã có thể so với một chút Thần Phủ cường giả tu thành Huyền Đô Ngọc Kinh cảnh, thân thể lại càng biến thái đến cảnh giới Động Thiên Thần Phủ, nếu là mười đầu tám đầu Địa Ngục yêu thú, hắn còn không đến mức gặp phải nguy hiểm, nhưng Địa Ngục yêu thú nơi đây thật sự đếm không xuể, giết vô tận, những yêu thú này số lượng nhiều, thậm chí có

thể tụ ở chung một chỗ hóa thành mười mấy thái dương, thiêu đốt đại địa, thiêu hủy vạn vật!

Nếu không phải hắn có Sơn Hải Đỉnh cũng luyện đến Sinh Tử Đài cảnh, lực phòng ngự mạnh đến nổi kinh người, chỉ sợ hắn cũng kiên trì không được bao lâu thời gian sẽ bị những yêu thú này xé nát.

Tất cả yêu thú té ở trong tay của hắn, hóa thành Hỏa Nguyên Lực vô cùng nồng nặc, bị thân thể của hắn hấp thu.

Còn có hai đại hóa thân của hắn, cũng đang không ngừng đánh chết tất cả hỏa mãng hỏa phượng, càng nhiều Hỏa Nguyên Lực lao tới, mà Chiến Minh cự thú cũng nhảy ra Sơn Hải Đỉnh, ra sức chém giết, đem tất cả hỏa mãng hỏa phượng xé nát, mở cái miệng rộng cắn nuốt những yêu vật này.

Thân thể của Giang Nam rất nhanh liền không cách nào thừa nhận càng nhiều Hỏa Nguyên Lực. Hỏa Nguyên Lực không ngừng vọt tới bị hắn luyện thành vô số viên Hỏa linh châu, tăng lên tới Động Thiên chi bảo.

Rất nhanh, trong mi tâm của hắn, liền có sáu bảy mai Hỏa linh châu, còn có Hỏa Nguyên Lực không ngừng vọt tới, thậm chí vượt xa tốc độ hắn luyện chế Hỏa linh châu!

Hỏa Nguyên Lực dư thừa lập tức bị hắn dẫn hướng Đâu Suất Thần Hỏa, mượn Đâu Suất Thần Hỏa đem Hỏa Nguyên Lực dư thừa dung nạp.

- Gánh không được rồi, sinh tử Đạo Đài!

Giang Nam gầm lên, pháp lực toàn thân trán phóng, vô số đạo văn xông ra, phía sau từng ngọn Đạo Đài hiện lên, liên tục bảy ngọn Đạo Đài trôi lơ lửng ở trong biển rộng đại lục.

Một ngọn Đạo Đài cao nhất đột nhiên ong ong chuyển động, vô số đạo văn hóa thành âm dương ngư khổng lồ, hình dạng như Thái Cực đồ, nặng nề vây quanh.

Sinh Tử Đài không có lúc nào là không ma diệt nhục thể, thần thức, thần hồn cùng pháp bảo của hắn. Đây chính là một cuộc đại kiếp, nhưng mà Sinh Tử Đài giống như trước cũng là một loại thủ đoạn công kích cực kỳ cường đại, Đạo Đài này một khi triển khai, giống như trước cũng có thể đem đối thủ bọc vào trong Đạo Đài, mạnh mẽ ma diệt, luyện hóa thành Âm Dương nhị khí, bổ túc đến trong Sinh Tử Đài.

Giang Nam biết rõ Sinh Tử Đài ma diệt kẻ địch càng nhiều, sẽ trở nên càng cường đại, nếu như Sinh Tử Đài ma diệt địch nhân quá nhiều mà nói, sẽ ra ngoài nhục thể của hắn thừa nhận cực hạn, thậm chí ngay cả hắn cũng sẽ ma diệt.

Bất quá giờ phút này hắn kiên trì không được, cũng không kịp nghĩ nhiều như vậy, lúc này đem Sinh Tử Đài triển khai.

Giờ phút này, Đạo Đài này triển khai, Âm Dương Thái Cực Đồ trải rộng ra, rộng lớn gần trăm dặm, nhất thời đem mấy trăm đầu hỏa mãng hỏa phượng nhét vào trong đồ, Âm Dương nhị khí ầm ầm khuấy phá, tất cả hỏa phượng hỏa mãng bị quấy đến nát bấy!

Sinh Tử Đài này thậm chí ngay cả nhục thể của hắn cũng có thể ma diệt, nếu không phải Giang Nam luyện hóa một phần linh lực Thánh Linh Đan tăng cường thân thể, sớm đã bị Sinh Tử Đài này luyện hóa thành tro, thân tử đạo tiêu, hóa thành Âm Dương nhị khí.

Những hỏa mãng hỏa phượng này tuy mạnh, nhưng thân thể so với hắn vẫn là muốn thua kém không ít, trong chớp mắt liền chết vô số.

Bất quá sau khi hỏa mãng hỏa phượng tử vong, lại không có hóa thành Hỏa Nguyên Lực tinh thuần, mà trực tiếp bị sinh tử Đạo Đài hóa thành Âm Dương nhị khí, bổ túc đến trong Đạo Đài, uy lực của Âm Dương Thái Cực Đồ càng mạnh hơn!

Sinh Tử Đài là pháp lực của hắn ngưng tụ thành, Âm Dương nhị khí cũng là pháp lực của hắn biến thành, giờ phút này nhiều hỏa mãng hỏa phượng

hóa thành Âm Dương nhị khí như thế, pháp lực của hắn cũng điên cuồng tiêu thăng, sau khi ma diệt hơn ngàn đầu hỏa mãng hỏa phượng, pháp lực của hắn trực tiếp từ Sinh Tử Đài trung kỳ tăng lên tới đỉnh phong!

Nếu là thời kỳ tầm thường, Giang Nam từng bước tăng pháp lực lên, uy lực của Sinh Tử Đài cũng không ngừng tăng lên, thân thể Giang Nam cũng không ngừng tăng lên, có thể thủy chung khống chế tốt hỏa hầu, không đến nổi bị Sinh Tử Đài ma diệt thành tro bụi.

Nhưng mà giờ phút này pháp lực của hắn ở trong khoảng thời gian ngắn liền tăng lên tới đỉnh phong, nhất thời vượt ra khỏi phạm vi nhục thể của hắn thừa nhận, làn da của Giang Nam nhất thời bắt đầu phân giải, hóa thành Âm Dương nhị khí, bổ túc đến trong Sinh Tử Đài, để cho uy lực của Âm Dương Thái Cực Đồ mạnh hơn nữa!

Chương 608: Lưu Vong Chư Thiên Vạn Giới

Máu thịt của hắn cũng lập tức gặp phải Âm Dương Thái Cực Đồ thắt cổ đồng hóa, huyết nhục toàn thân cũng đang không ngừng trong phân giải, nguy hiểm tới cực điểm!

Mặc dù thân thể Giang Nam khôi phục nhanh kinh người, nhưng ở dưới Âm Dương Thái Cực Đồ không ngừng ma diệt, hắn tùy thời có thể sẽ bị pháp lực của mình hóa thành Âm Dương Thái Cực Đồ mạt sát.

Không chỉ có như thế, càng nhiều hỏa phượng cùng hỏa mãng còn chưa nhào tới trước người của hắn, liền bị Âm Dương Thái Cực Đồ cắn nát, hóa thành Âm Dương nhị khí để cho uy lực của Âm Dương Thái Cực Đồ điên cuồng tăng trưởng!

Pháp lực của mình ma diệt mình, đây cũng là nguy hiểm lớn nhất của Sinh Tử Đài cảnh!

- Ta sẽ không hi lý hồ đồ chết ở chỗ này! Thánh Linh Đan!

Giang Nam quyết định thật nhanh, lập tức luyện hóa mai Thánh Linh Đan trong mi tâm kia, dược lực cuồn cuộn phóng mạnh về các nơi toàn thân, không ngừng đề thăng cơ năng thân thể. Bất quá, cho dù là tốc độ luyện hóa Thánh Linh Đan, cũng xa xa không kịp tốc độ pháp lực của hắn bạo tăng, hắn rất nhanh liền tăng lên đến Sinh Tử Đài viên mãn, khi đó, nhục thể của hắn thế tất sẽ bị pháp lực của mình hoàn toàn tiêu diệt thành tro!

Mà hiện tại, Sinh Tử Đài đã thất khống, không bị khống chế của hắn, Âm Dương Thái Cực Đồ còn đang không ngừng tiêu diệt càng nhiều yêu thú, thúc đẩy hắn hướng Sinh Tử Đài cảnh viên mãn rảo bước tiến lên!

- Chẳng lẽ chỉ có rời Ma Nguyên Bí Giới mới có thể giữ được tánh mạng?

Giang Nam do dự một chút, lập tức xua tan ý nghĩ này, mục đích hắn đi tới Địa Ngục chính là tăng lên tu vi thực lực của mình, nghênh đón đại kiếp tương lai, trận sinh tử kiếp này so sánh với đại kiếp tương lai mà nói chỉ là một tràng tiểu kiếp, nếu như ngay cả trận tiểu kiếp này cũng không cách nào vượt qua, nói gì nghênh đón Quang Võ Kỷ kiếp cùng đại kiếp Địa Ngục xâm lấn?

- Ta sẽ mạnh đến trình độ ngay cả mình cũng giết không chết mình! Thiên Phủ Trọng Lâu, trấn áp pháp lực của ta cho ta!

Trầm Luân Địa Ngục, một chiếc lâu thuyền đại hạm u ám từ trong Địa ngục thế giới này chạy nhanh ra, dọc theo Vạn Thi Lộ hướng vũ trụ màng thai xa xôi đi tới.

- Chư vị, chúng ta thật muốn làm như vậy sao?

Trong lâu thuyền, sắc mặt Già Lam Thần Điện Đại Tế Tửu âm trầm, có chút không cam lòng nói:

- Tiểu tử này vô cùng gian xảo, trơn không tới tay, thật vất vả mới bắt được hắn, không giết hắn thật sự khó có thể bình mối hận trong lòng bọn ta.

Sắc mặt Thanh Ngưu Thần Điện Tế Tửu âm tình bất định, lắc đầu nói:

- Hắn lai lịch quá lớn, người sau lưng chúng ta đắc tội không nổi, chỉ có Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ mới có thể chống lại, nhưng thể diện Ma Thần cũng không có thể ném, ý tứ phía trên, người này giết không được, nhưng cũng không có thể bỏ qua, chi bằng trừng phạt một chút, không thể để cho hắn sống khá giả, tốt nhất có thể làm cho hắn lặng lẽ không phát ra hơi thở chết đi.

Trong lâu thuyền, rất nhiều cường giả của mười hai Thần Điện Tam Dương Luyện Ngục yên lặng.

Qua một hồi lâu, đột nhiên có người cười nói:

- Không cách nào đích thân giết chết tiểu tử này, nhưng còn có tiểu tử còn lại, lai lịch của hắn liền không có lớn như vậy đi? Chúng ta đem tiểu tử kia bắt sống, một người một đao, đem hắn loạn đao băm vằm, cũng có thể bình lửa giận trong lòng một chút?

Nghe nói như thế, sắc mặt cường giả mười hai Thần Điện lúc này mới hơi trì hoãn một chút, cười nói:

- Lời ấy rất hay, vậy thì băm hắn.

Trong lúc vô tình, lâu thuyền chiến hạm chạy nhanh đến trước vũ trụ màng thai, thẳng xuyên qua vũ trụ màng thai, lực lượng khổng lồ ép tới lâu thuyền chiến hạm khanh khách xèo xèo rung động, tựa hồ tùy thời có thể hỏng mất. Cũng may chiếc chiến hạm này vẫn còn xuyên qua màng thai, đi tới chư thiên vạn giới.

- Tam Khuyết Đạo Nhân, ngươi làm nhiều việc ác, bắn nổ Thái Dương của Tam Dương Luyện Ngục, đắc tội hơn một trăm vị Thần Ma xuất thân từ Tam Dương Luyện Ngục, người sau lưng của ngươi tuy mạnh, nhưng cũng bất quá là một Thần Chủ, che không được ngươi!

Mười hai Thần Điện cường giả cười ha ha, từ trên lâu thuyền chiến hạm đẩy ra một chiếc thuyền nhỏ rách rưới, chỉ dài một trượng, nhưng cột buồm cao vài chục trượng, vung lên đại buồm trắng như tuyết, trên đại buồm còn phá mười mấy đại động.

Một đạo nhân mập đến kỳ cục bị trói vào cột buồm, trói đến kết kết thật thật, không thể động đậy, nhiều Đại Tế Tửu, Tế Tửu cùng ngân giáp chiến tướng cười to. Phất tay xa đưa, cao giọng nói:

- Tam Khuyết Đạo Nhân, ngươi không cần giãy dụa, trói lại ngươi là Khổn Thần Tác, có thể trói thân thể, thần hồn, ngay cả thần thức cũng bị trói đến sít sao, tùy ý ngươi Thần Thông biến hóa, cũng không cách nào thoát thân!

- Ngươi xông đại họa, làm Ngũ Tuyệt Thiên Ma Thần tức giận, hôm nay chúng ta đem ngươi lưu vong đến chư thiên vạn giới. Ngươi đàng hoàng ở trên chiếc thuyền này ngây người, nói không chừng trước khi già chết còn có thể bay vào một thế giới!

- Mập mạp chết bầm, ngươi tự cầu nhiều phúc đi! Người trong Chư thiên vạn giới cũng không giống như chúng ta thân mật như vậy, bắt được ngươi mà nói, nhất định sẽ đem ma đầu ngươi thiên đao vạn quả!

Đạo Nhân mập bị trói ở cột buồm cả giận nói:

- Các ngươi chờ đó, ta còn sẽ trở lại!

Chư vị cường giả vinh quang đầy mặt, trên mặt chất đầy nụ cười, hướng hắn phất tay đưa tiễn, chỉ thấy thuyền nhỏ kia phiêu lưu đến chỗ sâu trong Vũ Trụ Hồng Hoang, dần dần biến mất không thấy gì nữa.

- Chúng ta đi! Sưu tầm tung tích tiểu quỷ bốn đầu bốn tay kia, đắc tội Ma Thần Tam Dương Luyện Ngục ta, quả quyết không thể để cho hắn chạy trốn, tất nhiên phải làm cho hắn so sánh với mập mạp này còn muốn thê thảm trăm ngàn lần!

Mà vào lúc này, trong Ma Nguyên Bí Giới, Giang Nam đã điều động Thiên Phủ Trọng Lâu, mạnh mẽ trấn áp Sinh Tử Đài, chế trụ Âm Dương Thái Cực Đồ vận chuyển, làm cho tốc độ pháp lực của mình tiêu thăng chậm một chút, chậm một chút nữa, chờ đợi cường độ nhục thể của mình tăng lên.

Trên thực tế, cảnh giới Sinh Tử Đài Cảnh này cực kỳ kỳ diệu, có thật nhiều cường giả thân thể tiên thiên vượt qua, bọn họ ở vượt qua một cảnh giới này, chỉ cần thần thức cùng thần hồn đầy đủ cường đại, là có thể tăng lên pháp lực của mình, trong một ngày là có thể vượt qua Sinh Tử Đài, tu thành Thất Bảo Đài.

Bất quá Giang Nam không thể nào làm như vậy, pháp lực của hắn thật sự quá mạnh mẻ, quá tinh thuần, tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh để cho

cường độ pháp lực của hắn vượt xa thường nhân.

Nói thí dụ như, pháp lực là một sợi dây, pháp lực người khác có thể treo lên vật nặng trên dưới một trăm cân, người tu luyện Thần minh cấp công pháp, có thể treo lên vật nặng năm ba trăm cân, so sánh với công pháp bình thường mạnh hơn năm ba lần, mà pháp lực của hắn chính là thiên chuy bách luyện, có thể treo lên vật nặng ngàn cân!

Đây chính là khác biệt.

Giống như trước, là bởi vì chất lượng pháp lực quá cao, để cho Sinh Tử Đài Cảnh của hắn càng thêm nguy hiểm, phải giữ vững thân thể cùng pháp lực thăng bằng vi diệu, mới có thể bình an vượt qua.

Nhưng mà hôm nay, nhiều Hỏa Hệ yêu thú người trước ngã xuống, người sau tiến lên đánh tới như thế, hung hãn không sợ chết, rối rít táng thân ở trong Âm Dương Thái Cực Đồ, để cho pháp lực của hắn bão táp, cái này khiến cho pháp lực của hắn vượt xa phạm vi thân thể thừa nhận, rơi vào hiểm cảnh.

Giờ phút này, Sinh Tử Đài bị Thiên Phủ Trọng Lâu trấn áp, pháp lực không hề tăng vọt nữa, Giang Nam giống như trước cũng đối mặt với nguy hiểm thật lớn, Địa ngục yêu thú phô thiên cái địa vọt tới, mỗi một đầu lực chiến đấu cực kỳ cường đại, khiến cho hắn toàn lực ứng phó, còn không ngừng bị thương!

Mấu chốt nhất chính là, trận chém giết này đã kéo dài mấy ngày, nhục thể của hắn đã mệt nhọc đến cực hạn, hận không thể lập tức nằm xuống ngủ một giấc.

Hiện tại, Giang Nam đáng giá vui mừng duy nhất chính là mình lấy Thiên Phủ Trọng Lâu trấn áp Sinh Tử Đài, pháp lực tăng trưởng chậm dần, thân thể bởi vì không ngừng luyện hóa Thánh Linh Đan mà đề thăng, đoán chừng qua không lâu nữa, nhục thể của mình là có thể chịu đựng được pháp lực bạo tăng.

Hô...

Đột nhiên, lại có một vòng Thái Dương bay tới, rõ ràng là vô số Tam Nhãn Hỏa Viên tạo thành mặt trời chói chan, mặt trời chói chan kia càng lúc càng lớn, khoảng cách chiến trường càng ngày càng gần, trong mặt trời chói chang có vô số mắt to mở ra, chi chít là ánh mắt!

Hỏa mãng Hỏa Phượng thấy thế, lập tức bá một tiếng lui tán, lẫn mất rất xa.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, mới vừa rồi chính là chút ít Tam Nhãn Hỏa Viên này tạo thành mặt trời chói chan, bắn ra vô dố xạ tuyến, đem vị U Thiên Thần Tộc Huyền Đô cảnh cường giả kia đánh chết!

Bá...

Vô số xạ tuyến tạo thành một cái lưới lớn, bọc rơi xuống phía dưới, đem Giang Nam cùng hai đại hóa thân, Chiến Minh cự thú, hết thảy gắn vào lưới!

Loại xạ tuyến này uy lực cực mạnh, thậm chí ngay cả Thần Tộc cao đẳng tu thành Huyền Đô cảnh cường giả cũng một kích cắt vỡ thành không biết bao nhiêu khối, U Thiên Thần Tộc cường giả, thân thể so sánh với Giang Nam cũng không thua gì, hẳn là cũng đạt tới trình độ Động Thiên cảnh, một kích kia, nếu bằng vào thân thể ngạnh kháng, căn bản không cách nào khiêng qua!

Bất quá vị U Thiên Thần Tộc cường giả kia không cách nào sống qua lưới lớn xạ tuyến, cũng không có nghĩa là Giang Nam không có thủ đoạn này.

- Sơn Hải Đỉnh!

Giang Nam tâm niệm hơi động, trong Sơn Hải Đỉnh có vô số đạo văn hóa thành sơn thủy biển rộng xông ra, hướng về phía trước bày đi. Đem lưới lớn xạ tuyến kia cản trở, ngay sau đó vô cùng sơn thủy biển rộng gào thét hạ xuống. Đem hai đại hóa thân cùng Chiến Minh cự thú hết thảy cuốn vào trong đỉnh.

Đại đỉnh móc ngược xuống, bao lại quanh thân hắn, cũng thu hắn vào trong đỉnh, lưới lớn xạ tuyến rơi xuống, từ trên Sơn Hải Đỉnh cắt qua, boong boong rung động, dày đặc vô cùng, nhưng không thể đem miệng đại đỉnh này cắt toái.

Vô số Tam Nhãn Hỏa Viên xèo xèo quái khiếu, từ trên trời giáng xuống, chen chúc hướng Sơn Hải Đỉnh dũng mãnh lao tới, trong chớp mắt liền có mấy vạn Tam Nhãn Hỏa Viên chui vào trong đỉnh.

Miệng Sơn Hải Đỉnh này của Giang Nam đã luyện chế lại một lần, thần thức của hắn đạt tới cường độ Động Thiên cảnh, đem không gian Sơn Hải Đỉnh mở rộng, đã tăng lên tới tầng thứ Động Thiên chi bảo, không gian trong đỉnh cực kỳ rộng lớn, cho dù là mấy vạn Tam Nhãn Hỏa Viên chui vào trong đỉnh, cũng không thấy chật chội chút nào.

Miệng Sơn Hải Đỉnh này cũng không thể coi là Động Thiên chi bảo chân chính. Chỉ có tu vi cảnh giới tăng lên tới Động Thiên cảnh, mới có thể luyện thành Động Thiên chi bảo chân chính. Hôm nay Sơn Hải Đỉnh chẳng qua là bao hàm chút tính chất đặc biệt của Động Thiên chi bảo mà thôi.

Hắn luyện chế Mộc Linh Châu cùng Hỏa Linh Châu, cũng là đạo lý đồng dạng.

Đại đỉnh trôi lơ lửng ở giữa không trung, trong đỉnh vô số Tam Nhãn Hỏa Viên tung nhảy như bay, liên tục đánh giết, loại Tam Nhãn Hỏa Viên này vô cùng linh hoạt, có cuốn lấy Chiến Minh cự thú, có cuốn lấy hai đại hóa thân của Giang Nam, còn dư lại thì vây quanh Giang Nam, không ngừng tấn công, đồng thời trong mắt có đạo đạo xạ tuyến bắn nhanh ra, khúc khích xuy ở trên người Giang Nam lưu lại đạo đạo vết máu.

- Nếu ở trong Sơn Hải Đỉnh, không có người có thể phát hiện được bí mật của ta, ta đây liền không chút cố kỵ nào! Ma Chung Bá Thể, Pháp Thiên Tượng Địa!

Giang Nam quát lên, thân thể một khom, thân thể điên cuồng bành

trướng, hóa thành một Ma Thần ba mặt tám cánh tay, cao tới ngàn trượng, cơ nhục chi chít, tám cánh tay mở ra, Phiên Thiên Ấn, Bổ Thiên Ấn, Thái Dương Ấn, Thái Âm Ấn ầm ầm đắp xuống, quả thực chính là một cối xay thịt khổng lồ, chưởng ấn cộng thêm pháp lực đạo văn, liền lớn sáu bảy trăm mẫu, một ấn đắp rơi, đem không biết bao nhiêu hỏa hầu nghiền nát nổ tung!

Hắn lại có pháp lực hóa thành một quyển Lượng Kiếp Trận Đồ bay lên, đem không biết bao nhiêu Tam Nhãn Hỏa Viên thu vào trong trận đồ, nhẹ nhàng run lên, liền trực tiếp nghiền nát hóa thành Huyền Hoàng nhị khí!

Cùng lúc đó, đỉnh đầu hắn đạo văn xông ra, hóa thành Đạo Âm Cổ, tiếng trống chấn động, đem tất cả Tam Nhãn Hỏa Viên chấn đến thình thịch nổ bung!

Hắn vốn lo lắng cho mình ở trong Ma Nguyên Bí Giới thi triển Ma Ngục Huyền Thai Kinh sẽ bị người nhận ra, nhưng mà giờ phút này ở trong Sơn Hải Đỉnh, liền không có bất kỳ cố kỵ, cho ra Ma Chung Bá Thể Thần Thông mạnh nhất của bản thân!

Nơi xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện mấy thân ảnh, đứng vững vàng ở trong ma vân, xa xa hướng bên Giang Nam xem ra.

- Bốn đầu bốn tay, là người Xích Viêm Thần Tộc, Xích Viêm Thần Tộc lúc nào nhiều ra một vị cao thủ trẻ tuổi như vậy?

Trong những thân ảnh này có bốn vị là nữ, những thiếu nữ này lại không giống những cô gái Thần Tộc khác hùng tráng như vậy, ngược lại sinh ra cực kỳ thanh tú động lòng người, chẳng qua là bốn nữ tử này có cùng một khuôn mặt, tựa như bốn tỷ muội đồng thai.

Một người trong đó cau mày nói:

- Lấy tu vi Sinh Tử Đài Cảnh, lại có thể ở trong yêu thú triều sống đến hiện tại, tiểu tử này thực lực không phải chuyện đùa, chẳng lẽ hắn là dùng thần huyết luyện thành quái vật, cho nên mới có chiến lực kinh người như

thế?

- Người này tu vi kinh người, hẳn là tu luyện Đại Xích Thiên Thần Chủ Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển.

Một Thần Tộc tuổi trẻ vóc người dị thường cao lớn khôi ngô thản nhiên nói:

- Bất quá so sánh với Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, ta đối với miệng đỉnh cùng tòa lâu kia của hắn có hứng thú hơn.

- Thần công tử, ngươi muốn miệng đỉnh kia, ta muốn tòa lâu, như thế nào?

Bên cạnh một thanh âm từ trong bóng tối truyền đến, phiêu hốt không chừng:

- Hôm nay người này bị vây ở trong miệng đỉnh, mấy vạn Tam Nhãn Hỏa Viên tràn vào trong đỉnh, hắn mặc dù chiến thắng cũng là thắng thảm, còn có thể ngăn cản được chúng ta sao?

Bốn nữ tử cùng kêu lên cười nói:

- Quân Thiên Đạo Nhân cùng Thần công tử lấy lâu đỉnh, như vậy tỷ muội chúng ta liền chỉ có thể lấy thần hồn của hắn, cướp lấy trí nhớ của hắn, nhận được Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 609: Phi Tiên Thần Tộc

Thần Tộc tuổi trẻ thân hình cao lớn khôi ngô kia, chính là Thần Thiên Thần tộc Thần Thiếu Thương, nghe nói là con trai lớn của Thần Thiên Thần Chủ chuyển thế, nghe vậy lạnh nhạt nói:

- Cho dù hắn ở trạng thái toàn thịnh, lại có thể thế nào? Lấy thực lực của ta muốn giết hắn, không cần tốn nhiều sức.

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam đột nhiên đi ra Sơn Hải Đỉnh, từ lúc mấy vạn Tam Nhãn Hỏa Viên tiến vào Sơn Hải Đỉnh đến hắn đi ra, trước sau bất quá hao tốn mấy hơi thở thời gian!

Quân Thiên Đạo Nhân cùng bốn nữ tử kia trong lòng cũng đột nhiên nhảy dựng, tốc độ nhanh như vậy liền đem nhiều Tam Nhãn Hỏa Viên chém giết, cùng bọn họ suy đoán kết quả rất là bất đồng!

- Người nầy, cũng là Ma Thần chuyển thế sao?

Thần Thiếu Thương cũng thấy một màn như vậy, sắc mặt hơi có chút ngưng trọng, nhưng ngay sau đó thanh tĩnh lại, trầm giọng nói:

- Tứ Nương, Quân Thiên Đạo hữu, người này không cần nóng lòng đối phó, giữ lại hắn đối với chúng ta mà nói còn có trọng dụng. Tu vi của hắn đã đạt tới Sinh Tử Đài Cảnh đỉnh, ở trong Ma Nguyên Bí Giới chỉ có thể coi là giữa dòng, nhưng thực lực cực kỳ cao minh, có thể so với cao thủ Thần Phủ bốn năm trọng cảnh giới của Thần Tộc cao đẳng, trên thân người này nhất định còn có những bí mật khác, nếu không thực lực không thể nào mạnh như thế. Lần này yêu thú triều, cũng là một cơ hội khó được, không bằng cùng hắn liên thủ săn giết Ma Linh!

Quân Thiên Đạo Nhân trong lòng khẽ nhúc nhích, u ám nói:

- Thần công tử chẳng lẽ là muốn mời hắn cùng nhau săn giết Ma Linh, đợi đến sau này, lại đem hắn diệt trừ, nhận được bảo vật cùng bí mật trên người hắn?

Thần Thiếu Thương lộ ra một nụ cười, thản nhiên nói:

- Thực lực Ma Linh cực kỳ cường đại, nhất là lúc yêu thú triều, thực lực lại càng kinh người, nếu có thể săn giết một đầu Ma Linh đối với tu vi của chúng ta rất có bổ ích! Ba người chúng ta liên thủ, mặc dù có thể chiến thắng Ma Linh, nhưng lại không thể đem Ma Linh chém giết, có người này hỗ trợ, liền có mấy phần nắm chặc. Về phần người này, nếu như thực lực của hắn đủ mạnh, vậy thì cùng hắn chia đều chiến quả, nếu thực lực không đủ, ta không ngại đưa hắn một đoạn đường.

Bọn họ có tất cả sáu người, nhưng Thần Thiếu Thương lại nói chỉ có ba người, bất quá những người khác lại cảm thấy đương nhiên, bốn cô gái xinh đẹp kia cũng không có phản bác, rất là quái dị.

Giang Nam đi ra Sơn Hải Đỉnh, yêu thú quay chung quanh Sơn Hải Đỉnh đột nhiên phần phật một tiếng tản ra, hóa thành mặt trời chói chan xa xa tránh né, hướng nơi xa bay đi.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, những Hỏa Hệ yêu thú này bị hắn giết lui, mà hắn hiện tại đã nhân cơ hội đem Sinh Tử Đài biến thành Âm Dương Thái Cực Đồ trấn áp xuống, thân thể cũng bởi vì luyện hóa một phần dược lực của Thánh Linh Đan mà tăng lên thật lớn.

Chỉ cần tiếp tục luyện hóa dược lực Thánh Linh Đan, tăng lên cường độ thân thể, pháp lực Sinh Tử Đài đỉnh cũng không cách nào làm gì hắn.

Đến một bước kia, hắn có thể thong dong tu thành Sinh Tử Đài viên mãn cảnh giới, có thể thử xông vào Thất Bảo Đài Cảnh.

Sinh Tử Đài Cảnh nói nguy hiểm cũng nguy hiểm, nhưng nói đơn giản cũng đơn giản, chỉ cần có đầy đủ năng lượng hóa thành Âm Dương nhị khí,

là có thể nhanh chóng vượt qua cảnh giới này.

Đạo Đài bát cảnh, Giang Nam đứng ở cảnh giới đỉnh thứ bảy, từ khi hắn đi lên Vạn Thi Lộ đến hiện tại, hắn đã từ Đạo Đài ngũ trọng Huyền Đài Cảnh tu luyện tới tầng thứ bảy Sinh Tử Đài Cảnh, tiến bộ thần tốc, là bởi vì Địa ngục ma khí đối với Ma Ngục Huyền Thai Kinh có chỗ tốt rất lớn, nếu ở Huyền Minh Nguyên Giới tu luyện, liền không thể nào có tốc độ như vậy.

- Nếu có thể tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, uy lực Thất Bảo của ta thế tất có tăng phúc thật lớn, ở Ma Nguyên Bí Giới cũng nhiều hơn một phần lực tự vệ.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Vị đạo hữu này thật bản lãnh!

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, trước đem Sơn Hải Đỉnh tế lên bảo vệ quanh thân, lúc này mới theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy bốn nữ hai nam dắt tay nhau đi tới, người cầm đầu kia khôi ngô cao lớn, tướng mạo anh tuấn, khí độ văn hoa, một vị nam tử khác thì thân mặc hắc bào, quanh thân tràn ngập ma khí, đem mình bao phủ ở trong bóng tối, thấy không rõ diện mục.

Mà bốn vị nữ tử kia thì giống nhau như đúc, dung mạo xinh đẹp, linh lung khả ái, hồn nhiên không giống cô gái trong Địa ngục.

Mấy người này cũng là cao đẳng Thần Tộc, Giang Nam có thể cảm ứng được thần huyết bên trong cơ thể của bọn họ chảy xuôi cực kỳ nồng nặc, thần huyết thức tỉnh, sẽ kích phát pháp lực cực kỳ sâu nhiều, để cho tu vi của bọn họ vượt xa người thường, điểm này Giang Nam đã sớm ở Cửu U Minh Giới được chứng kiến.

Bất quá mấy người này trong cơ thể thần huyết độ dày, gần với Bất Tử Minh Vương kia chờ tồn tại, thậm chí so sánh với Giang Nam gặp qua Thần Tộc Thiên Cung cường giả còn muốn nồng nặc, hiển nhiên lai lịch của bọn

họ cũng không phải chuyện đùa, hơn phân nửa là tinh anh đệ tử trong thần tộc cao đẳng!

Thần Thiếu Thương mỉm cười, làm cho người ta cảm giác như Mộc Tần Phong, hướng Giang Nam giới thiệu nhóm người mình nói:

- Đạo hữu chiến lực kinh người, xin hỏi gọi như thế nào?

- Xích Viêm Thần Tộc Giang Nam Giang Tử Xuyên.

Giang Nam hoàn lễ cười nói.

- Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Thần Thiếu Thương, Quân Thiên Đạo Nhân cùng An Tứ Nương tinh tế suy tư, cũng không nghe qua cái tên này, Xích Viêm Thần Tộc chủ yếu tập trung ở nhiều địa ngục dưới trướng Đại Xích Thiên, trong Luyện Ngục, cũng là một bộ phận trong cao đẳng thần tộc, người nhiều thịnh vượng, chẳng biết lúc nào sẽ đột nhiên nhảy ra một hai nhân vật thiên tài.

Bọn họ đã sớm đem Giang Nam coi là người chết, tự nhiên cũng không để ở trong lòng.

- Không biết đạo hữu có hứng thú cùng nhau săn giết Ma Linh hay không?

Thần Thiếu Thương cười nói:

- Cộng thêm ngươi, chúng ta liền có bốn người, đủ có thể săn giết Ma Linh.

Một thiếu nữ trong bốn nữ tử kia cười khanh khách nói:

- Ma Linh thực lực cường đại, có thể so với Thiên Cung cường giả, là linh khí nồng nặc biến thành sinh linh, cả người là linh khí ngưng kết đạo văn tạo thành, nếu có thể săn giết tồn tại bực này, đem đạo văn Ma Linh hấp thu, đối với tu vi của chúng ta có chỗ hữu dụng, thấp nhất có thể làm cho tu vi của

chúng ta, hết thảy tăng lên một cảnh giới!

- Thì ra là như vậy.

Giang Nam không khỏi động dung, hắn vốn cho là những yêu thú này chính là Ma Linh, hiện tại mới biết suy đoán của mình sai lầm, bất quá Ma Linh là linh khí biến thành sinh linh, đúng là đại xuất dự liệu của hắn, bất động thanh sắc nói:

- Nếu chư vị đạo hữu mời, Giang mỗ cũng không tiện từ chối. Xin hỏi địa phương nào có thể tìm được Ma Linh?

- Tự nhiên là nơi linh khí nồng nặc.

Quân Thiên Đạo Nhân u ám nói:

- Ta trước đó không lâu liền tìm được một chỗ bảo địa, ở trong một vực sâu, có một đầu Ma Linh ở nơi đó ngủ say. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức đi, miễn cho bị người đoạt được tiên cơ!

Giang Nam cùng đám người Thần Thiếu Thương hướng nơi xa mau chóng đuổi theo, tu vi của bọn họ cực kỳ cường đại, tốc độ tự nhiên nhanh như điện chớp, đột nhiên một nữ tử cười nói:

- Giang đạo hữu rất lạ mặt, chẳng lẽ là mới vừa tiến vào Ma Nguyên Bí Giới?

Giang Nam gật đầu, hiếu kỳ nói:

- Xin hỏi An Tứ Nương, tỷ muội mấy người các ngươi gọi như thế nào?

Trong lòng hắn buồn bực, nơi này rõ ràng có bốn nữ tử, nhưng Thần Thiếu Thương chỉ nói tên một người các nàng.

Bốn nữ tử liếc mắt nhìn nhau, cười duyên nói:

- Giang đạo hữu không nhận ra Phi Tiên Thần Tộc ta? Chúng ta cũng là

An Tứ Nương!

Giang Nam lắc đầu, hai người trong bốn nữ tử kia đột nhiên đi tới cùng nhau, thân thể mềm mại ôm nhau, chỉ thấy thân thể hai cô gái tuyệt sắc này đột nhiên dung hòa, thân thể kết hợp ở chung một chỗ, biến thành một thân thể mềm mại, chỉ có đầu là không có dung hợp.

Cổ nàng có hai cái đầu, rất là quỷ dị.

Lại có một nữ tử bay tới, cùng nàng tương dung, chỉ thấy trên cổ cô gái này lại ra một cái đầu lâu.

Nữ tử còn dư lại kia cũng cùng nàng dung hợp, biến thành Ma Thần Chi Thể một thân bốn thủ, nàng kia cười khanh khách nói:

- Đây chính là diện mục thật sự của Phi Tiên Thần Tộc. Bất quá Phi Tiên Thần Tộc ta một thân bốn bề, giống như trước cũng có thể phân cắt đi ra, biến thành một người bốn thân, mỗi cái là tồn tại độc lập, chẳng qua là có suy nghĩ ý thức giống nhau.

Thân thể nàng run lên, chỉ thấy ba đầu từ trên bả vai bay ra, rơi xuống đất hóa thành ba nữ tử khác, quần áo phục trang giống nhau, cùng kêu lên cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi nói vậy từ trước rất ít lịch lãm, rất ít chú ý những chuyện khác? Ngay cả Phi Tiên Thần Tộc ta cũng không hiểu.

Giang Nam thấy vậy mắt mũi trợn tròn, Thần Thiếu Thương cười nói:

- Giang đạo hữu có điều không biết, các đại Thần Tộc ta là lấy có thể cưới được thiếu nữ Phi Tiên Thần Tộc mà vẻ vang, nếu có thể cưới được một người, trên giường sẽ hóa thành bốn người, bốn nàng một nam song tu, quả thực là Tề Thiên chi phúc!

Giang Nam trong lòng máy động, Thần Thiếu Thương nói xác thực rất là mê người.

Quân Thiên Đạo Nhân âm hiểm cười nói:

- Nếu như gả cho nam nhân của Phi Tiên Thần Tộc, vậy thì sẽ nếm mùi đau khổ, bốn nam một nữ...

Giang Nam không khỏi mỉm cười, cười nói:

- Là đạo lý này.

An Tứ Nương cười khanh khách nói:

- Nam tử Phi Tiên Thần Tộc thường xuyên cưới nhiều đạo lữ, mà cô gái chúng ta chỉ có thể gả cho một người, không công bình, thật sự không công bình... Di, vực sâu giấu diếm Ma Linh kia đã đến, mọi người cẩn thận một chút!

Giang Nam về phía trước nhìn lại, chỉ thấy trong vực sâu kia kim thiết khí tràn ngập, ẩn chứa kim lực cực kỳ trầm trọng, kim lực cực kỳ hãn hữu, nhưng nơi này nhiều đến đáng sợ. Bọn họ mới vừa xuất hiện, liền thấy trong vực sâu có vô số thân ảnh kim lóng lánh đung đưa, có tiếng rống giận truyền đến, rõ ràng tất cả là Kim Mao Bạo Viên cao tới trăm trượng!

Kim Mao Bạo Viên hiển nhiên cùng lúc trước hắn chứng kiến Thụ Yêu, hỏa hầu hỏa mãng giống nhau, là yêu thú hấp thu Ngũ Hành nguyên lực, bất quá những Kim Mao Bạo Viên này càng thêm nguy hiểm, kim lực trong Ngũ Hành nguyên lực sắc bén nhất, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của Lạc Hoa Âm, cũng lấy Tây Nhạc Kiếm Khí mạnh nhất, không có gì không chém, không có gì không phá!

Thần Thiếu Thương trầm giọng nói:

- Chư vị, những Kim Mao Bạo Viên này rất là lợi hại, Động Thiên chi bảo bình thường cũng có thể cắt toái, hơn nữa lực lớn vô cùng, nếu bị bọn nó gần người, không để ý sẽ bị bọn nó cắt toái!

- Yên tâm, nơi này chúng ta không phải là lần đầu, lần đó còn không phải

như vào chỗ không người sao?

Trong hắc khí, Quân Thiên Đạo Nhân nhìn Giang Nam một cái, cười hắc hắc nói:

- Giang đạo hữu, nơi này tu vi của ngươi yếu nhất, không biết ngươi có thể xuyên qua những Kim Mao Bạo Viên này hay không?

Giang Nam bất động thanh sắc nói:

- Có thể thử một chút.

Thần Thiếu Thương cười ha ha, dẫn đầu xông vào trong vực sâu, Quân Thiên Đạo Nhân cùng An Tứ Nương theo sát phía sau, ba người bọn họ riêng phần mình đem hơi thở phát ra, Thần Phủ chồng chất, từ phía sau bay lên.

Phía sau Quân Thiên Đạo Nhân có vô cùng ma khí xông ra, hóa thành địa ngục thế giới, Sâm La kinh khủng, bốn tòa Thần Phủ giống như Ma cung tọa lạc phía trên hắn.

Sư thừa của người này là U Thiên Ma Tôn, là tiểu đệ tử của Ma Tôn, tu vi cực cao, Giang Nam trong lòng cả kinh, thực lực người này tuyệt đối có thể cùng Cận Đông Lưu sánh ngang, thậm chí mạnh hơn một bậc!

- Cận Đông Lưu cùng ta giao thủ là ở trong Thần Khư, thời gian dài như vậy đi qua, thực lực của hắn hẳn cũng rất có tinh tiến, sẽ không kém Quân Thiên Đạo Nhân!

Giang Nam thầm nghĩ.

Mà phía sau An Tứ Nương là phồn hoa cẩm tú, giống như biển hoa đại dương, vô số Thiên Nữ bay múa, phảng phất tiên tử đếm không xuể, chế tạo ra một mảnh Tiên Cảnh vô thượng.

Tu vi của nàng đã đạt tới Ngọc Kinh cảnh, có tất cả ngũ trọng Thần Phủ

trôi lơ lửng ở trên Tiên Cảnh, bất quá pháp lực của nàng cùng Quân Thiên Đạo Nhân không sai biệt lắm, cũng không có vượt qua Quân Thiên Đạo Nhân, hẳn là bởi vì tu luyện công pháp so sánh với Quân Thiên Đạo Nhân kém hơn một chút.

Mà phía sau Thần Thiếu Thương là một mảnh đại dương mênh mông màu vàng, hoàng kim dập dờn bồng bềnh, mênh mông rộng lớn, vô số viên tinh cầu khổng lồ trôi lơ lửng ở trên kim hải, có thì bay lên đến cao giữa không trung, có tất cả bốn viên, trên mỗi một cái tinh cầu cũng tọa lạc một ngọn Thần Phủ, giống như thần điện phủ một loại xanh vàng rực rỡ, chút nào cũng nhìn không ra là địa ngục Ma Đạo tâm pháp.

Cảnh giới của hắn cùng Quân Thiên Đạo Nhân giống nhau, cũng là Huyền Đô cảnh, nhưng là pháp lực nhưng so với Quân Thiên Đạo Nhân mạnh mẻ rất nhiều!

- Ba người này cũng là rất giỏi cường giả, Thần Phủ tứ trọng năm trọng cảnh giới, liền có thể cùng Thần Phủ tám trọng cảnh giới đỉnh cao cường giả sánh ngang!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên:

- Nhục thể của ta cùng bọn họ không phân cao thấp, nhưng pháp lực nhưng phải kém sắc rất nhiều, nếu như thực lực của ta so với bọn hắn yếu đi quá nhiều mà nói, chỉ sợ những người này sẽ không cùng ta chia đều chiến quả, ngược lại sẽ đem ta chém giết, cướp lấy bảo vật trên người của ta!

Cửu U Minh Giới Ma Tộc lấy người mạnh là vua, cường giả mới có thể đạt được tôn kính, mà chủng tộc địa ngục lại là thuỷ tổ của Minh giới Ma Tộc, cũng là tính tình đồng dạng.

- Trước khi cùng Ma Linh quyết chiến, ta phải đột phá đến Thất Bảo Đài Cảnh, nếu không không chết ở trong tay Ma Linh, cũng sẽ bị bọn người kia giết chết!

Ba người Thần Thiếu Thương, An Tứ Nương cùng Quân Thiên Đạo Nhân xông vào trong vực sâu kia đại khai sát giới, tấm vực sâu này cực kỳ thâm thúy, hai bên vách đá san sát, trong huyệt động đen nhánh phía dưới có Hắc Phong thổi ra, càn quét hết thảy, cổ Hắc Phong này vĩnh viễn không dừng lại, phảng phất dưới đất đả thông một thời không, bén nhọn như gió lốc hư không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 610: Nghịch Cải Sinh Tử Đài

Trong cuồng phong đông nghịt, tất cả Kim Mao Bạo Viên qua lại như điện, những Kim Mao Bạo Viên này thân thể cường đại, tựa như là kim lực thuần túy chế tạo thành thân thể, cầm trong tay kim trụ quét ngang, cho dù là bọn họ những cường giả này đón đở, cũng bị chấn đến tay chân tê dại.

Hơn nữa loại yêu thú này còn tinh thông Thần Thông, há mồm vừa phun, chính là một đạo kim quang bắn tới, đạo kim quang này vô cùng sắc bén, chính là kim lực ngưng tụ thành Thần Thông, kim quang vừa ra, so sánh với phi kiếm kiếm khí gì cũng muốn bén nhọn, Thần Phủ chi bảo bình thường căn bản không cách nào chống lại, trực tiếp bị Kim Quang cắt nát.

Càng lợi hại hơn chính là, mấy trăm đầu Kim Mao Bạo Viên nhất tề miệng phun kim quang, mấy trăm đạo kim quang đồng loạt bay ra, thực lực hơi thấp một chút cũng sẽ bị đánh thành cái sàng!

Bất quá đám người Thần Thiếu Thương chính là cao đẳng Thần Tộc, vô luận tu luyện công pháp, hay là pháp lực, thần thức, thần hồn, pháp bảo, cũng muốn thắng những Kim Mao Bạo Viên này đếm không hết, ba người một đường xông tới, bên trong Thần Phủ phía sau từng loại từng loại Thần Thông bộc phát, đồng thời tế lên Thất Bảo tự luyện chế, thay nhau oanh khứ, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Giang Nam cũng tiến vào trong vực sâu, lập tức có hằng hà bạo viên đánh tới, một đầu bạo viên cầm đầu bổ nhào tới, oanh ra một quyền, chấn đắc hư không lay động gần như muốn hé ra.

Giang Nam giơ tay lên liền ngăn chặn, đem đầu bạo viên kia đẩy lui, cánh tay bị chấn nhức mỏi, trong lòng lẫm nhiên:

- Đơn thuần lực lượng thân thể, so với ta vẻn vẹn kém một bậc, những

bạo viên này thân thể có thể so với Động Thiên cường giả, so sánh với những Thụ Yêu, hỏa hầu, Hỏa Phượng còn muốn nguy hiểm!

Hắn không hề trấn áp pháp lực nữa, Thiên Phủ Trọng Lâu đột nhiên bay lên, trấn áp ở trên bầu trời, hạn chế thân hình những bạo viên này qua lại như điện, ngay sau đó bá một tiếng triển khai Sinh Tử Đài, pháp lực đạo văn hóa thành Âm Dương nhị khí tịch quyển ra, bố trí thành một tờ Âm Dương Thái Cực Đồ, bao phủ phương viên trăm dặm.

Nhiều Kim Mao Bạo Viên mới vừa đến gần, liền lập tức gặp phải Thiên Phủ Trọng Lâu trấn áp, thân hình trở nên trì hoãn chậm lại, ngay sau đó rơi vào Âm Dương Thái Cực Đồ, bị Âm Dương nhị khí không ngừng khuấy phá, rống giận rung trời.

Những bạo viên này không có bị Âm Dương Thái Cực Đồ lập tức thắt cổ, nhục thể của bọn nó khôi phục cực kỳ kinh người, thân thể theo phá theo tụ, sự khôi phục sức khỏe so sánh với Giang Nam cũng không thua bao nhiêu, tiếp tục đi về phía trước, ngang nhiên hướng Giang Nam giết tới.

- Lợi hại, không hổ là Địa ngục yêu vật bảo vệ Ma Linh!

Giang Nam đánh lui mấy đầu bạo viên, tâm niệm vừa động, Âm Dương Thái Cực Đồ lập tức nhỏ đi, từ phương viên trăm dặm thu nhỏ lại đến ngàn trượng, một mình đứng ở trong Thái Cực Đồ, Âm Dương nhị khí chuyển động, lực thắt cổ lập tức so sánh với lúc trước cường đại mấy lần!

Thình thịch...

Một đầu bạo viên không có kiên trì bao lâu, liền bị Âm Dương nhị khí thắt cổ, tiếp theo càng nhiều bạo viên bị cắn nát, trực tiếp hóa thành Âm Dương nhị khí, bổ túc đến trong pháp lực của Giang Nam!

Giang Nam bởi vì liên tục không ngừng luyện hóa Thánh Linh Đan, thân thể một mực không ngừng trong tăng cường, đã có thể chịu đựng được Sinh Tử Đài thắt cổ, nhưng mà những bạo viên này so với nhục thể của hắn thua

kém, căn bản không cách nào ở trong Âm Dương Thái Cực Đồ cầm cự bao lâu.

Dù vậy, vẫn có rất nhiều bạo viên giẫm Thái Cực Đồ vọt tới, hí hô rung trời, hướng hắn công tới!

Nhưng mà, có Thiên Phủ Trọng Lâu trấn áp cùng Âm Dương Thái Cực Đồ thắt cổ, đồng thời dưới công kích, những Kim Mao Bạo Viên này đánh tới bên cạnh hắn thực lực cũng đã gặp phải áp chế thật lớn, dễ dàng liền bị Giang Nam nhất nhất đánh gục.

Những bạo viên này sau khi chết hóa thành kim lực nồng nặc, cũng bị hắn hấp thu vào trong phế phủ, luyện hóa bổ túc thân thể, kim lực dư thừa thì hóa thành một quả Kim Linh Châu, giấu ở bên trong mi tâm.

Hắn cẩn thận từng li từng tí khống chế tốc độ Âm Dương Thái Cực Đồ thắt cổ, cố gắng đạt tới duy trì pháp lực cùng thân thể thăng bằng, kim lực trong cơ thể càng ngày càng mạnh, thân thể cùng pháp lực không ngừng kéo lên tới cực hạn.

- Tốt lắm, nơi đây đã đến gần sào huyệt đầu Ma Linh kia, không có Kim Mao Bạo Viên.

Ba người Thần Thiếu Thương một đường giết đi qua, rất nhanh đi tới một nơi yên tĩnh, nơi này không có Hắc Phong, chỉ có một lối đi đi thông vào chỗ sâu vỏ quả đất. Thần Thiếu Thương trong mắt tinh mang chợt lóe, nghi ngờ nói:

- Tiểu quỷ họ Giang kia không có theo tới?

- Hắn bị vây ở trong vực sâu.

Quân Thiên Đạo Nhân hé mắt, ngẩng đầu hướng về phía trước đánh giá, chỉ thấy bầu trời có vô số Kim Mao Bạo Viên hóa thành một kim cầu cự đại, đem Giang Nam vây quanh ở chính giữa, nhiều Kim Mao Bạo Viên như vậy hóa thành kim cầu cũng to đến bất khả tư nghị, có khoảng ngàn dặm lớn nhỏ,

u ám nói:

- Nhiều bạo viên như vậy bị hắn hấp dẫn đi qua, những bạo viên này miệng phun kim quang, ngay cả ta cũng ngăn cản không nổi, phải tế lên Thiên Cung chi bảo mới có thể chống lại một hai. Hắn chết chắc.

Giữa không trung, trong kim cầu to lớn kia, từng đạo kim quang khúc khích phá không, chiếu sáng bóng tối, mơ hồ có thể thấy trong Kim Mao Bạo Viên đung đưa thân hình, còn có một thân ảnh đang không ngừng đánh giết.

- Chẳng lẻ hắn muốn mượn cơ hội này, tăng lên tới Thất Bảo Đài Cảnh?

An Tứ Nương nhìn thoáng qua, nghi ngờ nói.

Trong mắt Thần Thiếu Thương có một đạo quang mang không rõ ý nghĩa hiện lên, thản nhiên nói:

- Cho dù tăng lên một cảnh giới, thực lực của hắn cùng chúng ta còn kém rất nhiều. Chúng ta chờ đi, đợi hắn đột phá Thất Bảo Đài, cơ hội chúng ta chém giết Ma Linh lớn hơn nữa, bất quá hắn có thể phân một chén canh hay không, hay là công thành bỏ mình, còn phải nhìn thực lực của hắn có thể cùng chúng ta chạy song song hay không.

An Tứ Nương ánh mắt sáng lên, cười khanh khách nói:

- Thần công tử, ngươi có chút làm người khác khó chịu. Chúng ta là ai? Bộ tộc tân tân khổ khổ bồi dưỡng, cái bảo vật gì còn không phải tùy ý chúng ta tiêu xài? Bảo vật trên người nhiều hù chết người, cho dù tu vi của Giang đạo hữu có thể cùng chúng ta chạy song song, nhưng mà nói đến thực lực, hắn còn kém xa lắm! Ngươi rõ ràng chính là muốn tiểu tử này thay ngươi bán mạng, sau đó lấy tính mệnh của hắn đoạt bảo vật!

Quân Thiên Đạo Nhân cùng Thần Thiếu Thương cũng lộ ra nụ cười, Quân Thiên Đạo Nhân chính là tiểu đệ tử của U Thiên Ma Tôn, U Thiên Ma Tôn là địa vị bực nào, thống trị U Thiên, địa vị còn trên Thần Chủ, hạ hạt vô

số Địa ngục Luyện Ngục, cái bảo vật gì không có?

Quân Thiên Đạo Nhân là đệ tử của hắn, chỉ sợ trên người ngay cả Thần Ma chi bảo cũng không thiếu!

Tuy nói pháp bảo đại biểu không được thực lực chân chính một người, nhưng mà đối với thực lực có tăng lên thật lớn, lấy tu vi của Quân Thiên Đạo Nhân, mặc dù không cách nào thúc dục Thần minh chi bảo, nhưng thúc dục Thiên cung chi bảo là không nói chơi, hắn khống chế Thiên Cung chi bảo, thực tế chiến lực cũng có thể địch nổi Thiên Cung cường giả!

Thần Thiếu Thương lại là con trai Thần Thiên Thần Chủ, Ma Thần chuyển thế, lai lịch vô cùng lớn, hắn chuyển thế trọng tu chỉ sợ cũng không phải là thọ nguyên hao hết, mà là tìm được công pháp tốt hơn mạnh hơn, ý thức được mình lúc trước căn cơ không yên, vì vậy liều mạng thọ nguyên rút ngắn cũng muốn chuyển thế trùng tu.

Người này không chỉ có Thần Thiên Thần Chủ cung cấp tư chất nguyên, hơn nữa còn có kiếp trước luyện pháp bảo, thực lực còn trên Quân Thiên Đạo Nhân.

Mà An Tứ Nương là xuất thân Phi Tiên Thần Tộc, cũng là cao thủ được Phi Tiên Thần Tộc đại lực tài bồi.

Phi Tiên Thần Tộc ở trong nhiều cao đẳng thần tộc của Địa ngục, tài phú nhiều nhất, thậm chí đại bộ phận Ma Tôn cũng không giàu có bằng Phi Tiên Thần Tộc.

Bảo vật trên người nàng, tuyệt sẽ không thua kém Quân Thiên Đạo Nhân cùng Thần Thiếu Thương.

Vì vậy, bọn họ thấy Giang Nam cố gắng chém giết, cố gắng đột phá mà cùng bọn họ ngồi ngang hàng, trong lòng đều có chút nhạo báng, giống như là Phượng Hoàng thấy quạ đen cố gắng muốn trở thành Phượng Hoàng.

Quạ đen chính là quạ đen, Phượng Hoàng chính là Phượng Hoàng, mặc

dù pháp lực của Giang Nam có thể cùng bọn họ chạy song song, ở trong mắt bọn hắn như cũ là một con quạ đen.

Bọn họ muốn, bất quá là để cho Giang Nam hấp dẫn hỏa lực Ma Linh, dễ dàng bọn họ chém giết Ma Linh mà thôi.

Qua một lúc lâu, ba người chờ dần dần có chút không nhịn được, riêng phần mình khoanh chân ngồi xuống, thổ nạp hô hấp, tu luyện công pháp riêng của mình, tôi luyện Thất Bảo của mình.

Có thể tu luyện tới cảnh giới này như bọn họ, cũng không phải là hư danh nói chơi, cho dù trong hoàn cảnh hiểm ác, bọn họ như cũ chưa từng quên tu luyện.

Mà ở trên không vực sâu, Giang Nam như cũ đang không ngừng chém giết, từng loại từng loại Thần Thông ở trong tay hắn trán phóng, phát huy ra uy lực không gì so sánh nổi. Kim Linh Châu bên trong mi tâm đã tích lũy hơn mười mai, thân thể hấp thu kim lực từ lâu đạt đến cực hạn.

Nhục thể của hắn cũng tăng cường rất nhiều, pháp lực sâu nhiều, đạt tới Sinh Tử Đài Cảnh viên mãn.

Mà Giang Nam vẫn như cũ đang không ngừng ma diệt luyện hóa những Kim Mao Bạo Viên này, không ngừng chuyển thành Âm Dương nhị khí, tiếp tục tăng lên pháp lực của mình.

- Lượng Kiếp Trận Đồ!

Giang Nam đột nhiên tế lên trận đồ, bỗng nhiên ở giữa rơi xuống, bày ở trên Âm Dương Thái Cực Đồ, Âm Dương Thái Cực Đồ nhất thời cùng Lượng Kiếp Trận Đồ ma diệt lẫn nhau, hai loại nguyên khí bất đồng vỡ bờ, chém giết, kinh thiên động địa.

Âm Dương Thái Cực Đồ chính là do Âm Dương nhị khí xây dựng thành, mà Lượng Kiếp Trận Đồ là Huyền Hoàng nhị khí luyện thành, cũng là vũ trụ nguyên khí uy lực cực kỳ cường đại, bất quá Huyền Hoàng nhị khí tăng thêm

một bậc.

Nhưng mà Âm Dương nhị khí chính là pháp lực của Giang Nam biến thành, so sánh với Huyền Hoàng nhị khí nhiều hơn, lấy số lượng áp qua chất lượng, vì vậy hai tòa đại trận giằng co không dứt, đem những Kim Mao Bạo Viên vọt tới kia kim rối rít thắt cổ!

Ánh mắt Giang Nam hiện lên một chút do dự, nhưng ngay sau đó trở nên vô cùng cương nghị:

- Lượng Kiếp Trận Đồ, tan rã!

Cuốn trận đồ này lập tức bắt đầu tan rã, luyện chế trận đồ khung biến mất, vô số bảo vật chuyển hóa, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, mà Huyền Hoàng nhị khí trong trận đồ đã ở đồng thời tràn ra mọi nơi, dung nhập vào Âm Dương Thái Cực Đồ.

Kể từ khi Giang Nam bước vào Đạo Đài cảnh tới nay, Lượng Kiếp Trận Đồ liền nương theo hắn cùng nhau trưởng thành, cuốn trận đồ này uy lực cực kỳ cường đại, bao hàm thông minh của hắn, chiến thắng không biết bao nhiêu cường địch, vượt qua từng cái từng cái hiểm cảnh, mà giờ khắc này Giang Nam đem cuốn trận đồ này phân giải, cũng có chút không nỡ.

Bất quá, phân giải Lượng Kiếp Trận Đồ cũng là trải qua hắn suy nghĩ rất nhiều mới làm ra quyết định, uy lực của Lượng Kiếp Trận Đồ đã bị hắn khai phá đến cực hạn, cảnh giới hắn tăng lên, uy lực cuốn trận đồ này mặc dù cũng sẽ tăng trưởng, nhưng lại không thể có chất tăng lên.

Mà tu sĩ đến Thiên Cung cảnh giới, Thất Bảo đã không có bao nhiêu chỗ dùng, phải hỗn hợp đa trọng công kích, mới có thể luyện thành Thiên Cung chi bảo.

Trừ lần đó ra, còn có một điểm mấu chốt hơn, đó chính là Sinh Tử Đài.

Sinh Tử Đài uy lực cực kỳ cường đại, mà quy tắc xây dựng Sinh Tử Đài là Âm Dương nhị khí, nếu có thể đem chất lượng Âm Dương nhị khí hóa

thành cao hơn Huyền Hoàng nhị khí, như vậy pháp lực của Giang Nam đủ so với trước tăng lên gấp đôi!

Âm Dương nhị khí trên Sinh Tử Đài, là cảnh giới đến, một cách tự nhiên tạo thành, nhưng mà Giang Nam muốn đi ra một con đường cùng người khác bất đồng, lấy Huyền Hoàng nhị khí xây dựng Sinh Tử Đài!

Huyền Hoàng nhị khí dung nhập vào Âm Dương Thái Cực Đồ, lập tức cùng Âm Dương nhị khí tranh đoạt không gian, không ngừng ăn mòn địa bàn của Âm Dương nhị khí, đem Âm Dương nhị khí đồng hóa, mà Kim Mao Bạo Viên sau khi bị thắt cổ, thì hóa thành càng nhiều Huyền Hoàng nhị khí.

Không biết qua bao lâu, Huyền Hoàng nhị khí rốt cục có thể cùng Âm Dương nhị khí địa vị ngang nhau, thần thức của Giang Nam đã sớm dung nhập vào trong những Huyền Hoàng nhị khí này, bắt đầu một lần nữa xây dựng Sinh Tử Đài.

Nếu có thể thành công lấy Huyền Hoàng nhị khí xây dựng Sinh Tử Đài, hắn thế tất mở ra một tráng cử trước nay chưa có, sửa quá trình tu luyện của tu sĩ!

Từ cổ chí kim, không biết ra đời bao nhiêu nhân vật thiên tài, tràn trề tích hạp, tài tình giống như mênh mông biển lớn, nhưng mà có thể làm được sửa quá trình tu luyện của tu sĩ, thì le que không có mấy!

Tồn tại khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh kia, có thể coi như là một người trong đó, để cho tu sĩ ở một khắc bước vào Thần Thông kia, là có thể có thần tính, đây là một tiên phong lớn lao!

Mà Giang Nam đem Âm Dương nhị khí của Sinh Tử Đài đổi thành Huyền Hoàng nhị khí, cũng là một tiên phong khổng lồ, mặc dù không bằng Thần Thông cảnh giới liền luyện ra Huyền Thai thần tính kinh thiên động địa như vậy, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Huyền Hoàng nhị khí ở trong Sinh Tử Đài phân lượng càng ngày càng

nhiều, càng nhiều Âm Dương nhị khí bị đồng hóa, Giang Nam có thể cảm giác được, pháp lực của mình đang nhanh chóng ngâm nước.

Mặc dù pháp lực đang ngâm nước, nhưng hắn vẫn cảm giác được thực lực của mình tăng trưởng, đây là bởi vì pháp lực Sinh Tử Đài Cảnh của hắn theo Âm Dương nhị khí hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, chất lượng tăng lên. Đợi đến hắn đem tất cả Âm Dương nhị khí hết thảy chuyển thành Huyền Hoàng nhị khí, tu vi cảnh giới của hắn nhất thời từ Sinh Tử Đài viên mãn rơi xuống đến trung kỳ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 611: Kiếm Môn Tru Thần Trận

Bên trong mi tâm của hắn, Thánh Linh Đan như cũ liên tục không ngừng luyện hóa, dược lực cường đại bổ túc đến nhục thể của hắn, hôm nay nhục thể của hắn mạnh mẽ, đã vượt lúc trước rất nhiều lần.

Linh đan đã bị hắn luyện hóa hơn phân nửa, một quả Thánh Linh Đan lực lượng, đủ để cho người thân thể tăng lên tới Thiên Cung cảnh giới, huống chi Giang Nam vốn là thân thể cường độ cũng đã đạt tới Động Thiên cường giả cảnh giới, giờ phút này tu vi nhục thể của hắn, đã đến gần vô hạn Thiên Cung nhất trọng cường giả!

Hôm nay nhục thể của hắn, có thể chịu đựng được pháp lực mạnh hơn, mặc dù pháp lực Sinh Tử Đài Cảnh hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, cũng không cách nào rung chuyển hắn.

Không chỉ có như thế, thần thức của hắn cũng bởi vì luyện hóa càng nhiều Như Ý Đan mà kích tăng, đã ở vô hạn hướng Thiên Cung nhất trọng cường giả rảo bước tiến lên!

Bá...

Trên Sinh Tử Đài, một ngọn Huyền Hoàng Thái Cực Đồ đột nhiên trải rộng ra, triển khai hơn 10m, đem càng nhiều Kim Mao Bạo Viên nhét vào trong đồ. Những bạo viên này rơi vào trong đồ, cơ hồ kiên trì không tới một thời gian hô hấp liền rối rít nổ tung, hóa thành càng nhiều Huyền Hoàng nhị khí dung nhập vào trong pháp lực của hắn, để cho phạm vi Huyền Hoàng Thái Cực Đồ bao phủ đang không ngừng tăng trưởng.

Hai mươi dặm, ba mươi dặm, bốn mươi dặm...

Cũng không lâu lắm, tu vi của Giang Nam liền đạt tới Sinh Tử Đài Cảnh đỉnh, hướng cảnh giới viên mãn chạy nước rút!

Cuối cùng, Huyền Hoàng Thái Cực Đồ của hắn hóa thành trăm dặm lớn nhỏ, không hề tăng trưởng nữa, hắn rốt cục lần nữa bước vào Sinh Tử Đài viên mãn!

- Thất Bảo Đài, rốt cục tu thành!

Hắn tâm thần kích động, Sinh Tử Đài Cảnh, có thể nói là hắn bước vào Đạo Đài bát cảnh tới nay, một cảnh giới tốn hao thời gian ít nhất, nhưng đồng thời cũng là một cảnh giới hắn gặp gỡ nguy hiểm nhiều nhất, cũng là cảnh giới hắn tốn hao tâm tư nhiều nhất!

Hắn ở Đế chiến chi địa tu thành Sinh Tử Đài, đến hiện tại cũng không đến hai tháng thời gian, liền tu thành Thất Bảo Đài, há có thể không để cho hắn mừng rỡ như điên?

Kim Mao Bạo Viên chen chúc mà đến cơ hồ vô cùng vô tận, còn đang không ngừng hướng hắn vọt tới, thật ra thì lấy thực lực hôm nay của Giang Nam, muốn tiêu diệt hết những Kim Mao Bạo Viên này cũng không tính khó khăn như thế nào, bất quá hắn cũng không có trực tiếp làm như vậy.

- Thần Thiếu Thương, Quân Thiên Đạo Nhân cùng An Tứ Nương tâm tư không thể dò được, mọi sự đều phải giấu lá bài tẩy. Bọn người kia thực lực bí hiểm, không phải là hạng người dễ dàng, hơn nữa ta cùng bọn họ chỉ là vừa mới quen, còn cần cẩn thận một chút.

Ở dưới nhiều kim mao bạo viên vây công, Giang Nam lặng lẽ độ kiếp, đỉnh đầu hiện lên kiếp vân, còn đang không ngừng nổi lên, liền bị hắn há mồm hút vào trong lục phủ ngũ tạng.

Lôi kiếp Thất Bảo Đài Cảnh mạnh mẻ đến kinh khủng, nhưng hắn vẫn làm như không có cảm giác, hôm nay nhục thể của hắn cường đại, tu vi cũng mạnh mẻ đến không hợp thói thường, uy lực lôi kiếp cũng tăng kinh khủng, có thể dễ dàng đánh chết Kim Mao Bạo Viên, nhưng đối với hắn mà nói quả thực chính là không chút đau khổ.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển, cả đóa kiếp vân bị hắn luyện hóa ở trong phế phủ, năng lượng kinh khủng bổ túc đến bên trong thân thể, Giang Nam nấc một cái, trong lòng có chút vui mừng.

Luyện hóa lôi kiếp, rốt cục để cho nhục thể của hắn tăng lên tới tình cảnh Thiên Cung cường giả, hắn bây giờ, mặc dù so ra kém Thiên Cung chi bảo, nhưng nếu như đem nửa viên Thánh Linh Đan trong mi tâm hết thảy luyện hóa mà nói, hắn hoàn toàn có thể cùng Thiên Cung nhất trọng Câu Trần chi bảo sánh ngang!

Mà trong tay Giang Nam, còn có năm miếng Thánh Linh Đan, nếu như ăn vào năm viên Thánh Linh Đan này, hết thảy luyện hóa, coi như là lão quái vật Thiên Cung nhị trọng, đơn thuần từ thân thể, cũng sẽ không là đối thủ của hắn!

Pháp lực của hắn ở trong bạo tăng, Thất Bảo Đài tạo thành, để cho nhục thể của hắn đủ để dung nạp pháp lực so sánh với Sinh Tử Đài viên mãn cảnh nhiều ra tám chín thành!

- Nếu như cộng thêm Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Ma La Ma Thần hóa thân, tu vi pháp lực hiện tại của ta, tuyệt sẽ không thua kém đám người Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên Đạo Nhân!

Giang Nam tiếp tục triển khai Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, điên cuồng thắt cổ Kim Mao Bạo Viên, tăng lên pháp lực tu vi, vượt qua suy yếu kỳ bởi vì đột phá cảnh giới mang đến, lại đem Thiên Phủ Trọng Lâu, Sơn Hải Đỉnh, Thiên Dực Thần Chu, Ngũ Kiếp Chung, Đạo Âm Cổ cùng Thiên Ma Cầm lục bảo một lần nữa tế luyện, tăng lên tới Thất Bảo Đài cảnh.

Lượng Kiếp Trận Đồ đã bị hắn hoàn toàn hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, dung nhập vào Sinh Tử Đài, hắn chỉ còn lại có lục bảo, hữu danh vô thực. Thất Bảo Đài cảnh này mặc dù có cái tên Thất Bảo, chưa hẳn nhất định phải luyện thành Thất Bảo, chẳng qua là Thất Bảo uy lực mạnh hơn, bao dung càng rộng mà thôi.

Tỷ như Quang Vũ Thần Đế, thậm chí từ lúc sanh ra cũng không có luyện chế một kiện pháp bảo, bằng vào thân thể liền vượt qua tất cả cảnh giới.

Lục bảo nếu luyện thành, thực lực của Giang Nam sẽ có một lần đại tăng lên!

Đợi lục bảo luyện chế lại một lần, hắn tế lên Sơn Hải Đỉnh, lấy ra một quả Thánh Linh Đan ném cho Chiến Minh cự thú, đem đầu cự thú này nhét trở về trong đỉnh.

- Chiến Minh cự thú luyện hóa Thánh Linh Đan này xong, chiến lực tuyệt đối có thể đạt tới tình cảnh Câu Trần cảnh cường giả, cũng tương đương với một Thiên Cung chi bảo. Hơn nữa, ta tế lên Thiên Cung chi bảo, chưa chắc có thể phát huy ra uy năng Thiên Cung chi bảo, mà tế lên đầu cự thú này, tuyệt đối là một đại sát khí!

Giang Nam xử trí thỏa đáng, lúc này mới giết ra vòng vây của Kim Mao Bạo Viên, cùng đám người Thần Thiếu Thương hội hợp.

- Giang đạo hữu tốn hao bốn ngày thời gian tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh, thật là đáng mừng.

Quân Thiên Đạo Nhân buồn rười rượi nói:

- Không biết thực lực của ngươi như thế nào, có tiền vốn phân một chén canh hay không?

Giang Nam đúng mực nói:

- Làm phiền chư vị đạo hữu chờ lâu, về phần ta có tiền vốn phân một chén canh hay không, nhìn thấy Ma Linh kia tự nhiên sẽ hiểu.

Thần Thiếu Thương đứng dậy, làm trước một bước dọc theo lối đi hướng chỗ sâu vỏ quả đất đi tới, quả quyết nói.

- Không cần nói nhiều, việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau sớm

tìm được đầu Ma Linh kia!

Đám người Giang Nam nhanh chóng đuổi theo, trong cái thông đạo này Hắc Phong lại càng mãnh liệt, thậm chí còn truyền đến trận trận tiếng sấm, mặc dù Hắc Phong mãnh liệt, nhưng bọn người Giang Nam cũng không phải hạng người dễ dàng, nghênh Phong đi về phía trước cũng không cảm giác khó khăn.

Cũng không lâu lắm, bốn người liền đến chỗ sâu trong vỏ quả đất, không gian phía trước bỗng nhiên sáng sủa, Giang Nam tinh tế đánh giá, chỉ thấy trong lòng đất này có không gian khác, phía dưới là một mảnh Ma Linh Dịch hóa thành đại hồ, mà tiền phương thì nổi lơ lửng một hòn đảo bằng phẳng.

Đảo kia giống như bình thai, hiện lên hình dáng bát giác, hẳn không phải là tự nhiên tạo thành, mà là nhân lực tạo nên.

Trên đảo trải rộng ký hiệu kỳ dị, từng cái từng cái ký hiệu thỉnh thoảng sáng lên, ký hiệu xây dựng ra một ngọn đại trận mà Giang Nam không nhận biết, đem Ma Linh Dịch trong hồ lớn phía dưới dẫn dắt lên, lóe ra tia sáng, hướng trên đảo bay đi.

Mà ở trên đảo, thì có một quái vật lớn nằm nghiêng ngủ, vù vù ngáy to, đây là một Cự Nhân thân dài vạn trượng, có mười ba cái đầu, chồng ở chung một chỗ giống như tháp cao chồng chất mà thành, cánh tay đông đảo, có khoảng hơn bốn mươi cái. Hắn tiếng ngáy như sấm, mới vừa rồi đám người bọn họ nghe được lôi âm, chính là Cự Nhân này phát ra tiếng hít thở.

Hắn hút khí, không phía trước khí đột nhiên sụp đổ, điện thiểm tiếng sấm, giống như sấm chớp mưa bão, lúc thổ khí cuồng phong tịch quyển, hóa thành vân, rầm rầm hạ xuống mưa sa!

Đây chính là Ma Linh!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, nhục thể của hắn ở cường độ cao di động áp bách không khí, cũng có thể tạo thành loại dị tượng này, nhưng mà

lúc hô hấp không cách nào giống như đầu Ma Linh này kinh khủng như vậy!

Này nói rõ, cường độ thân thể đầu Ma Linh này, cường độ lục phủ ngũ tạng, còn muốn xa xa trên hắn!

Ký hiệu cuồn cuộn nổi lên Ma Linh Dịch theo đầu Ma Linh này hô hấp, không ngừng dung nhập vào trong cơ thể hắn, theo một hít một thở, Giang Nam mơ hồ thấy vô số đạo văn từ trên làn da đầu Ma Linh này hiện ra, không ngừng lưu chuyển.

Máu, xương cốt, kinh lạc, gân mạch, lục phủ ngũ tạng thậm chí đại não của hắn, cũng là do ma linh khí hóa thành đạo văn xây dựng thành, cũng không phải là huyết nhục chi thân chân chính, mà là linh khí hóa thành đạo văn xây dựng thành sinh linh.

Cũng tức là nói, Ma Linh là một loại sinh vật do nhân lực tạo nên, cùng Chiến Minh cự thú giống nhau, cũng là do tồn tại cực kỳ cường đại sáng tạo ra giống loài kỳ lạ!

- Đại Xích Thiên Thần Chủ từng nói, Ma Nguyên Bí Giới chính là do một vị Ma Đế trong địa ngục chế tạo thành, chẳng lẽ nói Ma Linh chính là sinh vật hắn sáng tạo ra?

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

- Ma Linh còn gọi là Nhục Linh Đan.

An Tứ Nương giờ phút này thu ba bộ thân thể khác của mình, cười dài nói:

- Tồn tại kỳ lạ Xen vào giữa sinh linh cùng linh đan, vừa là sinh linh, vừa là linh đan. Đạo văn trong cơ thể hắn không có bất kỳ thuộc tính, nếu có thể giết chết một đầu Ma Linh luyện hóa, những đạo văn này có thể dung nhập vào trong pháp lực của ngươi. Ngươi tu luyện Hỏa Hệ công pháp, loại đạo văn này có thể hóa thành Hỏa Hệ đạo văn, tu luyện Thủy Hệ công pháp, là có thể hóa thành Thủy Hệ đạo văn, rất là thần kỳ.

Giang Nam gật đầu, loại sinh vật này đúng là giống như một quả linh đan hình người, cùng hắn đã từng luyện chế Vũ Thần đan có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỲ diệu, bất quá Vũ Thần đan mặc dù là Thiên Cung cấp linh đan, bao hàm đạo văn nặng nề hóa thành Thiên Cung, nhưng cũng có một tia thuộc tính, không để ý sẽ Vũ Hóa, sinh ra cánh.

Mà đạo văn trong cơ thể Ma Linh không có bất kỳ thuộc tính, đại biểu dễ dàng chuyển thành pháp lực hơn, hơn nữa pháp lực vô cùng tinh thuần, tránh khỏi bởi vì phục dụng linh đan mà tạo thành tình huống tu vi tiêu thăng, cảnh giới không yên.

Đây thật là đại thủ bút đoạt thiên địa tạo hóa, loại thủ đoạn luyện đan này, không khỏi để cho Giang Nam đối với vị Ma Đế kia thật sâu bội phục!

Mặc dù Ma Linh là Nhục Linh Đan, nhưng linh đan này cũng không dễ trêu chọc, tuyệt đối là cấp bậc Thiên Cung cường giả, hơn nữa không phải Thiên Cung cường giả bình thường, muốn giết chết hắn, không có chiến lực Thiên Cung cấp mơ tưởng làm được!

Đám người Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên Đạo Nhân, An Tứ Nương liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình lấy ra một ngọn môn hộ cao tới vạn trượng, ba người tế lên môn hộ, lại lấy ra một thanh bảo kiếm, riêng phần mình giắt trên môn hộ.

Ba tòa môn hộ này nhất thời hóa thành một ngọn đại trận, môn hộ che đi, biến mất tích, dù là ba thanh bảo kiếm kia cũng ẩn nặc không thấy.

- Ba tòa môn hộ cùng ba thanh bảo kiếm này, là Thiên Cung chi bảo!

Giang Nam trong lòng trực nhảy:

- Lấy sáu Thiên Cung chi bảo bày trận, ba người này thật đúng là giàu có!

- Kiếm Môn Tru Thần Trận đã bày, hiện tại thiếu một người đưa Ma Linh vào trận.

Thần Thiếu Thương liếc Giang Nam một cái, thản nhiên nói:

- Giang đạo hữu, thời điểm dùng ngươi đã đến. Ngươi đi đem đầu Ma Linh kia đưa tới, phải tất yếu dẫn vào trong Kiếm Môn trận!

Khóe mắt Giang Nam vừa nhảy, cười mà như không cười nói:

- Ba vị đạo hữu, dẫn Ma Linh vào trận chỉ sợ cực kỳ hung hiểm? Trong đám người ở đây, tu vi của ta thấp nhất, để cho ta đi dẫn đầu Ma Linh kia, không cẩn thận sẽ chết ở trong tay Ma Linh. Vì sao không phái người tu vi cao hơn đi, phần thắng cũng càng lớn hơn một chút!

- Bởi vì tu vi của ngươi thấp, tu vi chúng ta cao!

Quân Thiên Đạo Nhân cười hắc hắc nói:

- Ngươi vẫn không rõ sao? Đạo lý mạnh được yếu thua này, ngươi không hiểu? Giang Nam, chúng ta xưng ngươi một tiếng đạo hữu, là nhìn ở mặt mũi của Đại Xích Thiên Thần Chủ, ngươi cho rằng ngươi thật có thể cùng chúng ta chạy song song sao?

Giang Nam trong lòng tức giận, thản nhiên nói:

- Quân Thiên Đạo hữu đây là bức ta?

- Bức ngươi thì thế nào?

Quân Thiên Đạo Nhân cười lạnh nói:

- Ngươi cho rằng ngươi đột phá đến Thất Bảo Đài Cảnh, liền thật có thể cùng chúng ta gọi nhịp rồi? Giang Nam, thực không dám dấu diếm, sư tôn ta chính là U Thiên Ma Tôn, coi như Xích Viêm Thần Tộc Đại Xích Thiên Thần Chủ các ngươi nhìn thấy sư tôn ta, cũng phải một mực cung kính cúi đầu kêu một tiếng Ma Tôn! Ngươi coi là vật gì?

- Giang đạo hữu không cần tức giận.

Thần Thiếu Thương cười nói:

- Quân Thiên Đạo hữu nói thô thiển một chút, Thần Tộc ta lấy người mạnh là vua, Giang đạo hữu, không phải là ta xem thường ngươi, tại chỗ bốn người, tu vi thực lực của ngươi yếu nhất. Ngươi nếu an phận dẫn Ma Linh vào trận, đợi diệt trừ Ma Linh, tự nhiên sẽ có chỗ tốt cho ngươi. Ngươi nếu không chịu, như vậy vi huynh cũng có biện pháp, đó chính là luyện hóa thần hồn của ngươi, đem ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân, khống chế nhục thể của ngươi, ta cũng có thể dễ dàng dẫn ra Ma Linh. Một mình ngươi suy nghĩ thiệt hơn đi!

An Tứ Nương bốn cái đầu liếm liếm môi đỏ mọng, cười khanh khách nói:

- Hoặc là, cô nương có thể cho ngươi một kiểu chết tương đối thoải mái, để cho bốn cụ thân thể của ta cùng tiến lên, đem ngươi thái bổ tới chết, lấy sạch một thân pháp lực cùng tu vi của ngươi! Chết dưới váy mỹ nhân, thành quỷ cũng phong lưu, huống chi bốn cụ thân thể của cô nương cùng nhau hầu hạ ngươi, ngươi chết cũng vui vẻ.

Thần Thiếu Thương lạnh nhạt nói:

- Là làm hay chết, một mình ngươi chọn một con đường!

Chương 612: Hoàn Mỹ Thiên Cung Thân

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, sau một lúc lâu, mặt giản ra cười nói:

- Ba vị đạo hữu dạy dỗ chính phải. Đã như vậy, ta đây liền đi dẫn Ma Linh vào trận, bất quá chúng ta từ tục tĩu trước tiên nói trước, Ma Linh ta lấy không nổi, nhưng linh hồ phía dưới thuộc về ta sở hữu. Nếu các ngươi đáp ứng, tự nhiên đều vui vẻ, nếu không đáp ứng, coi như các ngươi muốn giết ta cũng cần phí một phen tay chân, nếu kinh động Ma Linh, kiếm củi ba năm thiêu một giờ, tất cả mọi người không chiếm được chỗ tốt. Các ngươi ý nghĩ như thế nào?

Thần Thiếu Thương khóe mắt nhảy lên, trầm giọng nói:

- Tốt, theo ngươi là được.

Giang Nam xoay người, hướng trong linh hồ kia bay đi.

Thần Thiếu Thương ngó chừng bóng lưng của hắn, sắc mặt âm trầm xuống, hừ lạnh một tiếng:

- Thật to gan, lại dám uy hiếp ta, cùng ta cò kè mặc cả! Đợi diệt trừ Ma Linh xong, ta liền đem ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân, để ngươi chết cũng không biết chết như thế nào!

- Thần công tử sau khi tu thành Ma Thần chuyển thế, thần tính đúng là có thể dễ dàng mạt sát thần hồn tiểu tử này, luyện thành thân ngoại hóa thân.

An Tứ Nương cười nói:

- Bất quá, chẳng lẽ công tử không sợ đắc tội Đại Xích Thiên Thần Chủ? Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng lệnh tôn đều là Thần Chủ, lần này phái tiểu tử này tiến vào Ma Nguyên Bí Giới, khẳng định là đối với hắn có vài phần

coi trọng, nếu ngươi giết hắn rồi, Đại Xích Thiên Thần Chủ còn không đến mức vì một tiểu bối cùng lệnh tôn trở mặt, nhưng mà đem hắn luyện thành thân ngoại hóa thân, liền tương đương với đánh mặt Đại Xích Thiên Thần Chủ. Hắn có thể chịu được sao?

- Đại Xích Thiên Thần Chủ coi là thứ gì?

Thần Thiếu Thương cười lạnh nói:

- Hắn bất quá là một dế nhũi mà thôi, Thần Tộc cấp thấp, may mắn tu thành Thần Chủ, lúc này mới có thể thống trị Đại Xích Thiên. Tương lai, thành tựu của ta tất nhiên vượt xa hắn, trở thành Ma Tôn, cha ta cũng sẽ tu thành Ma Tôn, hắn có cái gì có thể dựa vào, dám đắc tội ta?

Quân Thiên Đạo Nhân nghe nói như thế, trong mắt cũng lộ ra vẻ kiêng kỵ.

Hắn từng nghe U Thiên Ma Tôn nhắc qua Thần Thiếu Thương cùng phụ thân Thần Thiên Thần Chủ kia, lúc ấy U Thiên Ma Tôn nói Thần Thiên Thần Chủ trí mưu thâm trầm, đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ đại viên mãn, đột phá đến Ma Tôn cảnh là chuyện sớm hay muộn.

U Thiên Ma Tôn đối với Thần Thiếu Thương cũng là khen có thừa, nói hắn sau khi tu thành Ma Thần dứt khoát buông tha cho thọ nguyên dài dòng, chuyển thế trùng tu, có đại nghị lực đại quyết đoán.

Người này được trời cao chiếu cố, có kỳ ngộ khác, thành tựu tương lai chưa chắc so sánh với Thần Thiên Thần Chủ yếu. Vì vậy phụ tử bọn họ, dễ dàng không thể đắc tội. Cũng chính bởi vì cái nguyên do này, Quân Thiên Đạo Nhân lúc này mới cùng Thần Thiếu Thương xen lẫn ở chung một chỗ, cùng hắn kết giao.

- Tiểu tử kia đã đi dẫn Ma Linh, xử trí chuyện của hắn không cần nói nhiều!

Thần Thiếu Thương quả quyết nói:

- Mọi người vào trận, trước đem Ma Linh chém giết!

Quân Thiên Đạo Nhân cùng An Tứ Nương gật đầu, ba người riêng phần mình giơ tay đánh ra một đạo ấn pháp, chỉ thấy trong hư không có ba đạo Môn hộ mở ra, ba người riêng phần mình đi vào một môn hộ trong đó, ngay sau đó ba đạo Môn hộ biến mất, biến mất không thấy gì nữa.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã đi tới trong linh hồ.

- Ba người Thần Thiếu Thương kéo ta đi săn giết Ma Linh, căn bản là tính toán cầm ta làm pháo hôi, từ đầu đến cuối không có ý niệm phân ta một chén canh trong đầu. Chỉ cần Ma Linh vào trận, ta sẽ không còn chỗ dùng!

Trong mắt Giang Nam hiện lên một đạo hung quang, hắn mặc dù giao hữu không nghi ngờ, đối với bằng hữu cởi mở, nhưng Quân Thiên Đạo Nhân An Tứ Nương cùng Thần Thiếu Thương cũng không phải là bằng hữu của hắn.

- Các ngươi đã bất nhân, vậy thì đừng trách ta bất nghĩa! Ai chết vào tay ai, chúng ta nhìn xem!

Càng đến gần tôn Ma Linh này, hắn càng phát ra kinh hãi, Ma Linh chính là năng lượng thuần túy, đạo văn thuần túy xây dựng thành sinh linh, pháp lực cùng lực lượng trong cơ thể một mực không ngừng chuyển đổi!

Thiên Cung cường giả đã bắt đầu dùng đạo văn cải tạo thân thể, mà Ma Linh thì được trời cao chiếu cố, trời sanh chính là đạo văn xây dựng thành, có thể nghĩ loại ma vật này thực lực sẽ kinh khủng ra sao!

- Thiên Phủ Trọng Lâu!

Giang Nam tâm niệm hơi động, Thiên Phủ Trọng Lâu đột nhiên treo cao hư không, càng lúc càng lớn, ầm ầm một tiếng hướng Ma Linh trên đảo trấn áp xuống!

Một kích kia ẩn chứa pháp lực tu vi mênh mông của hắn, là sau khi hắn

bước vào Thất Bảo Đài Cảnh lần đầu tiên toàn lực xuất thủ, trừ muốn kinh động Ma Linh, cũng có ý tứ muốn kiểm nghiệm tu vi của mình.

Oanh!

Hòn đảo phía dưới Ma Linh kia nhất thời sụp đổ, ùng ùng loạn thạch nứt vỡ, tảng đá vỡ vụn hóa thành phấn vụn, ngay sau đó phấn vụn cũng bị Thiên Phủ Trọng Lâu này trấn áp đến không ngừng thu nhỏ lại, sinh sôi bị một kích kia của Giang Nam ép vào trong hư không!

Một hòn đảo chu vi hơn mười dặm cứ như vậy hư không tiêu thất!

Người ở bên ngoài xem ra chính là một ngọn Thiên Phủ Trọng Lâu của Giang Nam đè xuống, trực tiếp hóa thành bụi bay, ngay sau đó bụi bay bị áp thành một tiểu cầu, đụng vào trong hư không, hoàn toàn vô ảnh vô tung!

Đây chính là một kích toàn lực tạo thành lực phá hoại của hắn!

Bất quá, Thiên Phủ Trọng Lâu còn chưa rơi xuống, Ma Linh cũng đã giật mình, mội đại thủ hô một tiếng giơ lên, hướng Thiên Phủ Trọng Lâu nghênh khứ.

Cạch...

Một tiếng nổ kinh thiên động địa truyền đến, tấm hư không này lay động không nghỉ, lực lượng cuồng bạo hướng mọi nơi quét tới, thậm chí ngay cả linh hồ phía dưới cũng ở trong nháy mắt hóa khí, Ma Linh Dịch hóa thành ma khí, lực nổ tung mạnh hơn, tại chỗ chấn Giang Nam bay ra trên dưới một trăm dặm, bộ ngực như gặp phải đại chùy vô hình đánh vào, cơ hồ không thở nổi!

Mà Thiên Phủ Trọng Lâu cũng bị một kích của Ma Linh chấn đến cao cao bắn lên, cùng lúc đó, cánh tay tráng kiện của Ma Linh kia ầm ầm nổ tung, huyết nhục vẩy ra!

Lúc này, ma khí tràn ngập ở trong huyệt động khổng lồ này nồng nặc đến

cực hạn, nhanh chóng ngưng tụ tạo thành mưa sa.

Mưa sa to lớn, nước mưa rõ ràng cũng là Ma Linh Dịch, mặc dù Ma Linh Dịch không hiếm thấy, cùng Linh Dịch của Chư thiên vạn giới đồng cấp, nhưng Ma Linh Dịch nơi đây nhiều, thậm chí so sánh với Giang Nam cướp sạch mười hai Thần Điện lấy được Linh Dịch còn nhiều hơn!

Đây là một bút tài phú không cách nào tưởng tượng, Giang Nam cướp sạch mười hai Thần Điện lấy được Ma Linh Dịch, đủ có thể tu luyện đến gần Ma Thần cảnh giới vô hạn, mà Ma Linh Dịch ở trong đó, thì đủ để cho người tu thành Ma Thần!

Vù vù hô...

Trong mưa to, từng cục xương cốt huyết nhục huyết tương nghiền nát bay ngược mà về, rơi vào trên cánh tay đứt của Ma Linh kia, trong chớp mắt liền ngưng kết thành một cánh tay, ngay cả chút vết thương cũng không cách nào thấy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 613: Trận Diệt Ma Linh

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, thân thể đầu Ma Linh này thật sự mạnh mẻ đến không hợp thói thường, đơn thuần thân thể tu vi, mạnh hơn hắn gấp hai cũng không dừng lại!

Nếu như là chính bản thân hắn tới chém giết Ma Linh, chỉ sợ coi là vận dụng đại hắc oa, cũng đắp không chết thằng này!

Nhục thể của hắn có thể nói hoàn mỹ, là Thiên Cung thân thể hoàn mỹ, từ ý nào đó mà nói, loại kết cấu thân thể này, nếu so với kết cấu thân thể của Chưởng Giáo Chí Tôn Hành Vân Đại Thiện Sư kia còn muốn hoàn mỹ!

- Không hổ là Ma Đế chế tạo Nhục Linh Đan, lấy kiến thức Ma Đế, chế tạo ra Thiên Cung thân tất nhiên hoàn mỹ vô khuyết, cho dù chẳng qua là Thiên Cung nhất trọng, cũng muốn vượt xa đám người Hành Vân Đại Thiện Sư!

Giang Nam điện quang hỏa thạch hiện lên một cái ý niệm trong đầu, đó chính là năm đó hắn ra khỏi Thất Bảo Lâm, đã từng thấy qua Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ đối chiến một ngón tay, lúc ấy Tịch Ứng Tình không địch lại, đầu ngón tay chảy ra một giọt máu tươi, máu tươi kia chính là đạo văn biến thành, nhưng ngay sau đó lưu trở về trong cơ thể Tịch Ứng Tình.

Này nói rõ, Tịch Ứng Tình chỉ sợ cũng đạt tới loại thành tựu này!

Đại hắc oa chẳng qua là dựa vào trọng áp thủ thắng, nhưng không cách nào xóa đi huyết nhục trong đạo văn, mà loại sinh linh Ma Linh này áp là áp không chết, chỉ có luyện hóa đạo văn trong cơ thể hắn, luyện đi linh tính, mới có thể chém giết!

Ma Linh tung mình đứng lên, quơ quơ mười ba cái đầu, ánh mắt hướng

Giang Nam nhìn lại, mười ba thanh âm đồng thời vang lên:

- Sâu, con sâu nhỏ, quấy rầy ta thanh tu...

- Lùi!

Phía sau Giang Nam thoáng hiện thiên dực, dùng sức vỗ, hướng phía sau nổ tung lui đi, mà hơn bốn mươi cánh tay của Ma Linh kia nhất tề hướng hắn chộp tới, tiền tiền hậu hậu, cũng là từng bàn tay to bao phủ chu vi mấy ngàn trượng.

Răng rắc!

Một tấm hư không bị đầu Ma Linh này sinh sôi bắt rách, tựa như từ trên bàn giật xuống khăn trải bàn, sinh sôi xé xuống!

- Pháp lực người này cũng mạnh đến nổi không hợp thói thường, nếu như Hành Vân Đại Thiện Sư sống lại, không sử dụng trấn giáo chi bảo mà nói, cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

Cái trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, Ma Linh cường hãn ngoài dự liệu của hắn, mặc dù nói là có thể sánh ngang Thiên Cung nhất trọng cao thủ, nhưng mà loại Thiên Cung cao thủ này, tất nhiên là Thần Tộc Thiên Cung nhất trọng cường giả, trên thực tế chiến lực, tuyệt đối có thể cùng Chưởng Giáo Chí Tôn chạy song song!

- Để cho ba người Thần Thiếu Thương đối phó hắn, để cho ta biết một chút về, Kiếm Môn Tru Thần Trận rốt cuộc có huyền cơ gì!

Giang Nam tránh ra từng bàn tay to đuổi giết, thân hình trên dưới phiêu động, một cái hô hấp liền lui tới Kiếm Môn Tru Thần Trận, cùng lúc đó Ma Linh mở ra cước bộ, sải bước đuổi giết đến, cũng xông vào trong trận.

Giang Nam đang muốn thoát khỏi đại trận, đột nhiên chỉ nghe rầm rầm rầm ba tiếng nổ, thời không biến ảo, không gian bốn phía nhất thời từ huyệt động không gian đổi một bộ dáng, bốn phía trắng xóa một mảnh, chỉ có ba

tòa môn hộ cao tới mấy chục vạn trượng đứng vững vàng ở ba bên, cách hắn xa không thể chạm, phảng phất là Thiên Cung môn hộ!

Kiếm Môn Tru Thần Trận khởi động, đưa hắn và Ma Linh cùng nhau giam vào trong trận!

- Muốn ngay cả ta cũng cùng nhau chém giết sao?

Ánh mắt Giang Nam trầm xuống, đỉnh đầu Sơn Hải Đỉnh, xoay tròn không nghỉ, rũ xuống sông núi Đại Hà nặng nề, đưa hắn cùng ngoại giới ngăn cách, thầm nghĩ:

- Đám người Thần Thiếu Thương đúng là lòng dạ độc ác, bất quá cho dù là Kiếm Môn Tru Thần Trận cường thịnh trở lại, cũng phá không ra Ngũ Sắc Kim luyện chế Sơn Hải Đỉnh. Bọn họ nếu muốn chơi, ta đây theo bọn họ chơi!

Ba tòa Kiếm Môn chấn động, ba người Thần Thiếu Thương, Quân Thiên Đạo Nhân cùng An Tứ Nương ẩn thân ở trong Kiếm Môn, riêng phần mình giơ tay đánh ra một đạo Thần Thông, bảo kiếm treo ở trên cửa nhất thời kiếm quang vạn trượng, từng đạo kiếm quang hướng trong trận chém rụng!

Hình thể Ma Linh lớn nhất, dẫn đầu bị một đạo kiếm quang chém trúng, một cái đầu rớt xuống, thân thể Ma Linh mạnh mẻ vô cùng, dưới loại tình huống này ở trước mặt kiếm quang quả thực không có đất dụng võ chút nào, lực phòng ngự Thiên Cung thân hoàn mỹ cực kỳ cường đại, nhưng kiếm quang của Kiếm Môn Tru Thần Trận cơ hồ không nhìn phòng ngự của hắn, một kiếm cắt tới, liền để cho hắn đầu thân khác biệt!

Cũng may đầu Ma Linh này không chỉ có một cái đầu lâu, bị chém rụng một cái, trên cổ còn đẩy lấy mười hai cái đầu, cho dù hắn bị chém đầu cũng điên cuồng hét lên một tiếng, bay vút lên, tiếp tục rơi vào trên cổ!

- Ma Linh không ngăn được kiếm quang, ta cũng không ngăn được, mặc dù Sơn Hải Đỉnh bị ta luyện thành pháp bảo Thất Bảo Đài Cảnh, nhưng cùng

Thiên Cung chi bảo so sánh, vẫn còn xê xích quá nhiều.

Giang Nam mới vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy một đạo kiếm quang hướng mình chém tới, lúc này tâm niệm vừa động, sông núi Đại Hà như thác nước rũ xuống đưa thân thể hắn cuồn cuộn nổi lên, thu vào trong đỉnh, Sơn Hải Đỉnh tản mát ra Thần Thông không ngăn được kiếm quang, nhưng bản thân Sơn Hải Đỉnh chính là dùng Ngũ Sắc Kim luyện chế thành, Kiếm Môn trận tuyệt đối phá không ra miệng đại đỉnh này.

Đang...

Đạo kiếm quang này bổ vào Sơn Hải Đỉnh, đem miệng đại đỉnh này đánh bay, Giang Nam ở trong đỉnh bị chấn đến khí huyết sôi trào, trong lòng thầm thở dài lợi hại.

Nếu hắn không phải núp ở trong đỉnh, chỉ sợ một đạo kiếm quang của Kiếm Môn trận này, là có thể dễ dàng chém chết hắn!

Mà ở ngoài đỉnh, từng đạo kiếm khí phá không, hướng Ma Linh chém tới, Kiếm Môn Tru Thần Trận tạo thành thời không kỳ lạ để cho đầu Ma Linh này không chỗ có thể trốn, mặc dù bỏ chạy trong hư không, cũng không cách nào tránh thoát kiếm quang, bị kiếm quang tiến vào hư không, như cũ chém ở trên người của hắn!

Giang Nam ở trong đỉnh thấy một màn như vậy, trong lòng càng thêm khiếp sợ, Kiếm Môn Tru Thần Trận này uy lực to đến bất khả tư nghị, mặc dù tu vi thực lực đám người Thần Thiếu Thương cũng cực kỳ cao minh, nhưng mà một đối một mà nói, chống lại đầu Ma Linh này căn bản không có bất kỳ phần thắng.

Mà Kiếm Môn Tru Thần Trận triển khai, bọn họ đem Ma Linh đè ép đánh, có thể thấy được đại trận này không phải chuyện đùa, tuyệt đối là Thần Minh cấp trận pháp!

Đầu Ma Linh kia gào thét không dứt, huyết nhục cả người giống như

tuyết rơi, không ngừng bị kiếm quang cắt bay. Mặc dù nhục thể của hắn có thể giữ được tự thân tu vi không ngoại tiết, thân thể cơ hồ Bất Tử Bất Diệt, nhưng mà cũng không chịu nổi loạn kiếm gọt cắt!

Thân thể bị cắt toái không còn kịp trở về trên người nữa, sẽ tạo thành thực lực của hắn càng ngày càng yếu, cuối cùng một khắc hắn bị loạn kiếm băm kia, chính là thời điểm thực lực của hắn yếu nhất, khi đó, tất nhiên là tử kỳ của hắn!

Thời gian trì hoãn càng dài, đối với hắn liền càng bất lợi!

Ma Linh cũng có trí khôn, trong lòng biết uy hiếp lớn nhất đối với mình chính là ba tòa Kiếm Môn kia, lúc này mười ba cái đầu cùng kêu lên rống to, tiếng gầm nặng nề đánh sâu quét ngang mọi nơi, thậm chí ngay cả không gian bên trong Kiếm Môn Tru Thần Trận cũng bị chấn lay động không nghỉ!

Ba tòa Kiếm Môn bị tiếng hô của hắn chấn động, âm ba cường đại oanh kích ba tòa môn hộ này, đem ba người bên trong cũng chấn đến khí huyết cuồn cuộn.

Kiếm Môn Tru Thần Trận vận chuyển nhất thời hơi xuất hiện một tia sơ hở, kiếm quang vận chuyển mất linh.

- Ma Linh muốn phản kích!

Trong Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam vẫn chú ý tình hình chiến đấu, tiếng hô của Ma Linh lay động, đánh vào trong Sơn Hải Đỉnh, cũng chấn hắn muộn hanh nhất thanh, thân thể cơ hồ hé ra.

Ma Linh sải bước bước ra, trong mấy bước liền đến trước một ngọn Kiếm Môn, Giang Nam biết rõ Kiếm Môn Tru Thần Trận có huyền cơ khác, bị vây ở trong trận, nhìn như cách Kiếm Môn rất gần, thật ra thì cách ba tòa Kiếm Môn nặng nề không gian, bảo kiếm treo ở trên cửa bắn ra kiếm quang rất dễ dàng liền xuyên thấu không gian nặng nề chém giết người trong trận, nhưng người trong trận rất khó đến gần ba tòa Kiếm Môn.

Nhưng Ma Linh đánh vỡ không gian nặng nề, đi thẳng tới trước một ngọn Kiếm Môn trong đó, có thể thấy được thực lực đầu Ma Linh này thật sự cường đại đến bất khả tư nghị.

Rầm rầm rầm!

Hơn bốn mươi cánh tay của Ma Linh vung lên rơi xuống, quả đấm như mưa, hết thảy oanh ở trên môn hộ này, đánh cho Kiếm Môn này lung la lung lay, trong nháy mắt liền trải rộng vết rách, môn hộ thậm chí bị hắn oanh mở!

Ma Linh mừng rỡ, mội cái đại thủ thăm dò hướng bảo kiếm trên Kiếm Môn chộp tới, cùng lúc đó một cái tay khác mở ra, thăm dò vào trong môn hộ.

Bên trong cửa truyền ra tiếng kêu sợ hãi của An Tứ Nương, nhưng vào lúc này, lại có kiếm quang tính bằng đơn vị hàng nghìn từ phía sau Ma Linh chém tới, khúc khích xuy kiếm rơi như mưa, đem Ma Linh cắt đến huyết nhục tung bay, máu tươi vẩy ra!

Trong tòa Kiếm Môn này, có một cổ lực lượng cuồng bạo từ bên trong cửa truyền ra, một cô gái có bốn cái đầu giống như một Thần Ma, đứng ở bên trong cửa, quanh thân bảy kiện pháp bảo bay múa, cùng bàn tay to của Ma Linh lấy cứng chọi cứng.

Cô gái bốn đầu này chính là An Tứ Nương, cùng Ma Linh chính diện chống lại, thực lực của nàng cũng mạnh mẻ đến không hợp thói thường, mạnh mẽ đón lấy một kích kia của Ma Linh, bị chấn đến sắc mặt kịch biến, về phía sau rơi xuống, bốn cái đầu nhất tề há mồm phún huyết, mà Ma Linh cũng bị nàng bộc phát ra lực lượng chấn đến bàn tay to bắn ra Kiếm Môn.

Lúc này một cái tay khác của Ma Linh đã bắt được bảo kiếm trên Kiếm Môn, đột nhiên một đạo kiếm quang kích bắn đến, xuy một tiếng chém xuống cánh tay này, máu tươi phun ra!

- Tứ Nương, ngươi thật là vô dụng, lại để cho Ma Linh gần người!

Trong một Kiếm Môn khác truyền đến thanh âm lạnh lùng của Thần Thiếu Thương, ngay sau đó chỉ thấy tòa môn hộ này mở rộng, một ngụm hắc chung quay tròn bay ra, rõ ràng cũng là một Thiên Cung chi bảo, treo cao ở trên Kiếm Môn Tru Thần Trận, vách hắc chung vẽ đầy các loại đầu thú, đầu rồng, đầu hổ, Ngưu Đầu, mãng đầu, Phượng đầu, ngục thất đầu, Tỳ Hưu đầu, đủ loại Linh Thú Thần Thú.

Những đầu thú này vốn là ngụm lớn bế hợp, giờ phút này bị Thần Thiếu Thương tế lên, vô số thú thủ mở ra ngụm lớn, ra sức gào thét, tiếng chung nổ lớn, đương đương rung động, chấn động hết thảy.

Thân thể bị cắt toái của Ma Linh chưa kịp trở lại trên người, liền thình thịch thình thịch nổ tung, bị miệng Ma chung này luyện hóa, hóa thành đạo văn vô cùng thuần túy tràn ngập ở trong Kiếm Môn trận.

Loại đạo văn này không có bất kỳ thuộc tính, sau khi bị luyện hóa, chỉ cần thêm chút thúc dục, là lập tức có thể hóa thành tu vi của mình!

Ma Linh kêu đau liên tục, bỏ qua An Tứ Nương hướng môn hộ của Thần Thiếu Thương đánh tới, điên cuồng đập Kiếm Môn. Cùng lúc đó, mười ba cái đầu cao giọng rống to. Tiếng hô không ngừng, bốn phương tám hướng công tới, đánh vào trong từng ngọn Kiếm Môn, đem đám người An Tứ Nương Quân Thiên Đạo Nhân chấn đến khí huyết sôi trào, tâm tình không yên, để cho uy lực Kiếm Môn trận giảm đi, vận chuyển mất linh.

Kiếm Môn của Thần Thiếu Thương cơ hồ bị hắn đập nát, trong cửa truyền đến một tiếng hừ lạnh, môn hộ đột nhiên mở rộng, Thần Thiếu Thương đứng trong cửa, vui mừng không hãi sợ, lại cùng đầu Ma Linh này chính diện đối kháng.

Hai người giống như hai Ma Thần, một cái đứng ở bên trong cửa, một cái đứng ở ngoài cửa vung tay, Giang Nam rốt cục thấy được thực lực của Thần Thiếu Thương, người này không thể bảo là không mạnh. Vô luận thân thể hay pháp lực, cũng đạt tới trạng thái Động Thiên cảnh đỉnh.

Nhưng mà cùng Ma Linh so sánh vẫn là muốn thua kém một bậc, bị chấn đến hộc máu liên tục. Hắn có rất nhiều pháp bảo, hơn nữa mỗi một vật uy lực cực kỳ cường đại, trên người còn có hộ thể pháp bảo, mặc dù bị chấn hộc máu, nhưng chưa từng suy giảm tới căn bản của hắn.

Thần Thiếu Thương đúng là có tiền vốn kiêu ngạo, tu vi cảnh giới của hắn bất quá là Thần Phủ tứ trọng Huyền Đô cảnh, nhưng mà thực lực đã đạt tới Động Thiên cảnh đỉnh, hơn nữa uy lực nhiều pháp bảo, hắn đủ có thể cùng Thiên Cung cường giả đánh một trận!

Giang Nam rất nhanh liền nhìn ra, trận chiến này, Ma Linh bại cục đã định, Thần Thiếu Thương kháng trụ công kích của hắn, hơn nữa Kiếm Môn trận không ngừng tước nhược nhục thể của hắn, Ma chung không ngừng luyện hóa nhục thể của hắn, so sánh xuống dưới, nó chống đỡ không được bao lâu, sẽ bị ba người Thần Thiếu Thương luyện chết!

- Thần Thiếu Thương tu luyện công pháp, so sánh với Thần Chủ cấp công pháp cao hơn rất nhiều!

Hắn tham quan học tập Thần Thiếu Thương cùng Ma Linh chiến đấu, càng xem càng kinh hãi, Thần Thiếu Thương thi triển công pháp hắn trước đây chưa từng gặp, mạnh mẻ chí cực, cho dù là Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng bắt không được bất kỳ tinh túy.

Phải biết rằng, kể từ khi Giang Nam nhận được Ma Ngục Huyền Thai Kinh của vị Ma Tôn trong đế chiến chi địa, cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình tương dung, nhãn giới kiến thức của hắn liền phát triển vô số lần. Vị Ma Tôn kia tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, dung hợp vô số loại địa ngục công pháp, Giang Nam nhận được môn công pháp này, đại đa số địa ngục tâm pháp một mắt nhìn đi liền hết thảy rõ ràng trong lòng, không có chút bí mật nào.

Mà Thần Thiếu Thương thi triển công pháp, lại nhảy ra phạm vi của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cực kỳ cao minh, không thể không để cho hắn kinh hãi!

- Thần Thiếu Thương gặp gỡ phi phàm, loại công pháp này chỉ sợ là Ma Tôn thậm chí Ma Đế khai sáng ra công pháp, nếu không không có lợi hại như thế.

Trong Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, thần thức cuốn ra, đem đạo văn tán lạc ở trong Kiếm Môn trận cuồn cuộn nổi lên, chen chúc hướng bên trong đỉnh rơi đi.

- Trên người Ma Linh bị luyện hóa ra đạo văn, không thể lãng phí, thứ tốt, thật là thứ tốt a!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 614: Giết Người Phóng Hỏa Kim Đai Lưng

Hắn mới vừa đem những đạo văn này cuốn vào thể nội, Ma Ngục Huyền Thai Kinh thêm chút thúc dục, lập tức cảm giác được pháp lực của mình thoáng cái bạo tăng một mảng lớn, cơ hồ từ Thất Bảo Đài Cảnh sơ kỳ thoáng cái tăng lên tới trung kỳ, trong lòng không khỏi mừng như điên!

- Không hổ là Ma Đế luyện thành Nhục Linh Đan, cả đầu Ma Linh nếu bị ta luyện hóa, chỉ sợ tu vi của ta có thể trực tiếp tăng lên tới Thần Phủ tứ trọng! Khó trách tuổi trẻ cường giả trong địa ngục đều muốn tranh đoạt Ma Linh, luyện hóa một đầu Ma Linh, thắng được mấy chục năm khổ tu!

Thần thức của hắn phun ra, mọi nơi quét ngang, đem nhiều đạo văn hơn xoắn tới, lần này Giang Nam không có trực tiếp luyện hóa biến thành pháp lực của mình, mà là hết thảy dùng đề cao cảnh giới hai đại hóa thân.

Rất nhanh, cảnh giới của Xích Viêm Ma Thần hóa thân liền tăng lên tới Thần Phủ nhị trọng, Côn Luân cảnh, mà Ma La Ma Thần hóa thân cũng tăng lên một đại cảnh giới, tu thành Thiên Môn Thần Phủ, tu vi thực lực đều tăng trưởng!

Đây là Ma Linh chỉ bị chém tới một phần mười pháp lực, nếu Ma Linh hoàn toàn bị hắn luyện hóa, tu vi cảnh giới hai đại hóa thân của hắn, tuyệt đối sẽ vượt xa đám người Thần Thiếu Thương!

Đột nhiên, ba người Thần Thiếu Thương, Quân Thiên Đạo Nhân cùng An Tứ Nương trong Kiếm Môn trận phát hiện Sơn Hải Đỉnh đang không ngừng cắn nuốt đạo văn trên người Ma Linh tản mát ra, ba người nhất tề hừ lạnh một tiếng, Quân Thiên Đạo Nhân thấp giọng nói:

- Tiểu tử thúi, lại còn không có chết. Ta tiễn ngươi một đoạn đường!

Tòa Kiếm Môn này đột nhiên kiếm quang đại phóng, từng đạo kiếm

quang hướng Sơn Hải Đỉnh cắt rơi, boong boong kiếm rơi như mưa, cắt ở trên Sơn Hải Đỉnh.

Giang Nam cũng muộn hanh nhất thanh, những kiếm quang này mặc dù không cách nào cắt toái Sơn Hải Đỉnh, nhưng lực lượng truyền đến trong đỉnh, cũng làm cho hắn ứng đối hết sức.

Sau một lúc lâu, Quân Thiên Đạo Nhân liền chém ra ngàn kiếm, nhe răng cười nói:

- Hiện tại đã chết a?

- Quân Thiên Đạo hữu, chia cắt Ma Linh!

Thần Thiếu Thương xóa đi vết máu ở khóe miệng, trầm giọng nói:

- Ma Linh đã bị chúng ta bỏ đi một phần mười pháp lực, lập tức thúc dục Kiếm Môn, hết thảy chia ba, chúng ta riêng phần mình trấn áp luyện hóa một phần ba!

Ba người lập tức động thủ, kiếm khí huy hoàng cắt xuống, đem Ma Linh chém thành ba đoạn, đầu Ma Linh kia cũng biết đến trước mắt sinh tử tồn vong, thân thể bị chém thành ba đoạn, thế nhưng nhất tề rung thân thoáng một cái, biến thành ba Ma Linh, cố gắng hướng ở giữa hội tụ.

- Còn muốn giãy dụa?

Ba người riêng phần mình mở ra Kiếm Môn, lấy tay một trảo, đem ba thân thể của Ma Linh nắm lên, kéo vào trong Kiếm Môn của mình.

Kiếm Môn kịch liệt chấn động, ba người ở trong Kiếm Môn vung tay, riêng phần mình sử xuất toàn lực cố gắng đem ba thân thể của Ma Linh trấn áp, mặc dù mỗi thân thể chỉ có một phần ba pháp lực cùng lực lượng của Ma Linh, nhưng như cũ không phải chuyện đùa.

Oanh!

Chỗ Kiếm Môn của An Tứ Nương dẫn đầu nổ nát bấy, hóa thành phấn vụn, ngay cả bảo kiếm giắt trên cửa cũng bị chấn nát, hai kiện Thiên Cung chi bảo toái đầy đất, bất quá Ma Linh cũng bị nàng trấn áp ở trong một cái bình đen nhánh.

Trên bình có bốn đầu rồng, đầu rồng hướng vào phía trong mở cái miệng rộng cắn nắp bình, chỉ thấy nắp bình như cũ nhảy lên không nghỉ, đầu Ma Linh này vẫn cố gắng thoát khốn.

Kiếm Môn của Thần Thiếu Thương cũng không chịu nổi chiến đấu trong cửa, nổ nát bấy, nhưng thực lực của hắn ở trong ba người mạnh nhất, tốc độ trấn áp Ma Linh so sánh với An Tứ Nương nhanh hơn, trực tiếp đem Ma Linh trấn áp ở trong một quả ngọc châu, chỉ thấy đầu Ma Linh kia như cũ ở trong ngọc châu giãy dụa, ở bên trong không ngừng oanh vách châu, cố gắng phá châu mà ra.

Kiếm Môn của Quân Thiên Đạo Nhân không có gặp phải Ma Linh oanh kích, đợi hắn đem Ma Linh trấn áp, tòa Kiếm Môn này như cũ hoàn hảo không tổn hao gì, Đạo Nhân này thủ đoạn quỷ dị, đem Ma Linh phong ấn ở trong một mặt cờ trắng.

Mặt cờ trắng này vốn là rỗng tuếch, giờ phút này trên mặt kỳ lại nhiều ra đồ án Ma Linh, cũng giãy dụa không nghỉ, hướng ra phía ngoài không ngừng bành trướng, cố gắng từ trong kỳ bay ra.

Ba người bọn họ trấn áp Ma Linh, dùng cũng là Thiên Cung chi bảo, tài đại khí thô để cho Giang Nam cũng chắc lưỡi hít hà không dứt.

Tam đoạn thân thể của Ma Linh, bị ba người bọn họ hết thảy trấn áp, thu hoạch lần này có thể nói phong phú.

Mỗi một đoạn thân thể Ma Linh, đều dung nạp ba thành pháp lực Ma Linh, nếu luyện hóa hấp thu, ba người bọn họ có thể tăng lên một hai cảnh giới, thực lực mạnh hơn, pháp lực cũng sẽ bạo tăng mấy lần!

Ba tòa Kiếm Môn, hai tòa hoàn toàn bị phá hủy, chỉ còn lại có chỗ Quân Thiên Đạo Nhân còn nguyên, Kiếm Môn Tru Thần Trận tự nhiên cũng không còn sót lại chút gì.

Vì săn giết một đầu Ma Linh, bị phá huỷ bốn Thiên Cung chi bảo, nhưng mà ba người Thần Thiếu Thương lại không thèm để ý, Thiên Cung chi bảo đối với Thần Tộc xuất thân cao đẳng bọn hắn mà nói, quả thực chính là mưa bụi, dùng bốn Thiên Cung chi bảo đổi lấy tu vi cảnh giới điên cuồng tiêu thăng, kia rất là đáng.

Nhưng nếu như đổi lại những người khác, liền không có tài phú lớn như bọn họ, tỷ như Giang Nam mặc dù gặp gỡ bất phàm, nhưng trong tay không có Thiên Cung chi bảo, bảo vật tốt nhất là từ Bức Vương Thần đoạt tới Thần Tọa, hơn nữa rách tung toé, uy năng không bằng trước.

Trừ lần đó ra, bảo vật của hắn là hắc oa cùng đại kim cầu, cùng với lục bảo tự luyện chế. Đại Xích Thiên Thần Chủ mặc dù đối với hắn có chút coi trọng, nhưng tôn Thần Chủ này bận rộn nghiên cứu dấu vết của hai vị Đại Đế, cũng không có đưa cho hắn pháp bảo công pháp gì.

Giang Nam thoát khốn, lập tức đi ra Sơn Hải Đỉnh, nhìn ba người Thần Thiếu Thương một cái, thẳng hướng linh hồ kia đi tới.

Hô...

Hắn phát ra thần thức, đem linh hồ cuồn cuộn nổi lên, chen chúc hướng Tử Phủ hút đi.

- Dừng tay!

Sắc mặt Quân Thiên Đạo Nhân xanh mét, cất bước đi ra Kiếm Môn, lạnh lùng nói:

- Họ Giang, đem linh hồ lưu lại!

Giang Nam xoay người, khẽ cau mày nói:

- Quân Thiên Đạo hữu, ngươi đây là ý gì? Chúng ta trước đó đã nói xong, ta đưa Ma Linh vào trận, Ma Linh ta không lấy, nhưng linh hồ thuộc về ta, các ngươi cũng đáp ứng, chẳng lẻ ngươi muốn đổi ý?

- Đạo hữu, cái nào là đạo hữu của ngươi? Ngươi là ai? Cũng xứng cùng ta ngồi ngang hàng, lẫn nhau xưng đạo hữu?

Quân Thiên Đạo Nhân đằng đằng sát khí, u ám nói:

- Tiểu tử, mới vừa rồi ngươi thừa dịp chúng ta cùng Ma Linh liều mạng, thu một phần mười đạo văn Ma Linh, cho là ta không có nhìn thấy sao? Sớm đem linh hồ để xuống, nếu không ta để ngươi muốn sống không được!

Giang Nam lửa giận đằng đằng xông lên, cười lạnh nói:

- Ba vị, các ngươi để cho ta mạo hiểm đi dẫn Ma Linh, ta đưa tới, nhưng các ngươi đem ta vây giết trong trận, muốn ngay cả ta cũng cùng lúc làm sạch, rắp tâm bất lương, ta lấy một thành Ma Linh đạo văn không cùng các ngươi trở mặt, đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ. Giang mỗ làm việc không hỗ với lương tâm, các ngươi không nên khinh người quá đáng!

- Khinh người quá đáng?

An Tứ Nương lộ ra một nụ cười, ôn nhu nói:

- Giang đạo hữu, đây cũng không phải là khinh người quá đáng, mà là mạnh được yếu thua. Tu vi của ngươi yếu, thực lực thấp, pháo hôi tự nhiên là ngươi, bốn người chia đều Ma Linh, há có thể vượt ra ba người chia đều? Ngươi không giao ra linh hồ cũng không có cái gì, sau khi giết ngươi, tự nhiên linh hồ sẽ thuộc về chúng ta sở hữu.

Giang Nam nhìn về phía Thần Thiếu Thương, thản nhiên nói:

- Thần đạo hữu, thị phi công đạo, ngươi nói một câu.

Thần Thiếu Thương lộ ra mỉm cười:

- Thật ra thì, ta đối với tâm pháp Giang đạo hữu ngươi tu luyện, tu vi cảnh giới của ngươi mới là Thất Bảo Đài Cảnh, cũng đã được như thế, thẳng đuổi theo ba người chúng ta, khẳng định không phải chuyện đùa. Còn bảo vật trên người ngươi nữa, ta cũng đã sớm động tâm, có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, luyện thành pháp bảo, trong đương thời chỉ có Thần Chủ Ma Tôn mới có thể làm được. Trên người của ngươi có Ngũ Sắc Kim luyện chế thành bảo vật, chắc là Đại Xích Thiên Thần Chủ đưa cho ngươi? Xem ra Đại Xích Thiên Thần Chủ đối với ngươi kỳ vọng khá cao, đáng tiếc hắn phải thất vọng.

Ánh mắt Giang Nam từ trên mặt ba người quét qua, đột nhiên cất tiếng cười to nói:

- Các ngươi ba người, nói vậy đã sớm đối với ta động sát cơ? Nếu nói liên thủ, nếu nói phân bảo, bất quá là lý do, mục đích của các ngươi, là để cho ta thay các ngươi chịu chết, sau đó chia cắt bảo vật trên người của ta, đoạt được tâm pháp của ta!

Thần Thiếu Thương vỗ tay tán thán nói:

- Ngươi hiện tại suy nghĩ cẩn thận, cũng không tính là quá ngu xuẩn. Bất quá, ngươi còn nghĩ lầm một điểm, ta chẳng những muốn bảo vật trên người của ngươi, tâm pháp của ngươi, giống như trước còn muốn nhận được nhục thể của ngươi!

Hô...

Thần hồn của hắn đột nhiên bay ra, hướng Giang Nam phóng đi, cười lạnh nói:

- Đại Xích Thiên Thần Chủ coi là vật gì? Một dế nhũi tu thành Thần Chủ mà thôi, tại sao có thể chiếm cứ Đại Xích Thiên? Tiểu tử, ta muốn đem ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân, tiềm phục ở bên cạnh Đại Xích Thiên Thần Chủ, sớm muộn gì cũng sẽ cướp lấy quyền chưởng khống Đại Xích Thiên!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, nguyên vốn đã tính toán xuất thủ, thấy thế lập tức dừng tay, tùy ý thần hồn của Thần Thiếu Thương xông vào mi tâm của mình.

Cùng ba người này động thủ, hắn cũng không có nắm chặc tất thắng, ba người này lai lịch phi phàm, không là đệ tử Ma Tôn chính là con trai Thần Chủ, Ma Thần chuyển thế, thủ đoạn rất nhiều, mặc dù hắn có thể thảm đạm chiến thắng, nhưng cũng không cách nào đem ba người diệt trừ.

Bởi vì, bọn họ chỉ cần tâm niệm vừa động, là có thể dễ dàng rời Ma Nguyên Bí Giới.

Nhưng nếu Thần Thiếu Thương muốn luyện hắn thành thân ngoại hóa thân mà nói, như vậy Giang Nam có tám phần nắm chặc, đem ba người này hết thảy chém giết!

Thần Thiếu Thương cười ha ha, thần hồn phủ xuống đến bên trong mi tâm của Giang Nam, lên tiếng cười nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi thật sự rất mạnh, so sánh với tuyệt đại đa số Thần Tộc cao đẳng còn muốn mạnh hơn! Nếu có thể đem ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân, tăng lên tu vi cảnh giới, tương lai tất thành châu báu! Đại khái ngươi còn không biết, ta chính là Thần Ma chuyển thế, kiếp trước tu vi kinh thiên động địa, thần hồn đã sớm luyện thành thần tính, đem ngươi luyện thành thân ngoại hóa thân dễ dàng...

- Thật sao?

Bên trong mi tâm của Giang Nam, Huyền thai kim nhân xuất hiện, thân cao không biết bao nhiêu vạn trượng, trên cao nhìn xuống thần hồn của Thần Thiếu Thương, lấy tay một trảo, đem trọn Ma ngục nhấc lên, trực tiếp che ở trên thần tính của Thần Thiếu Thương, cười lạnh nói:

- Nếu đơn đả độc đấu, ta chưa chắc có thể làm gì ngươi, nhưng nếu so đấu thần tính, ngươi coi là vật gì?

Ầm!

Thần tính của Thần Thiếu Thương trực tiếp bị hắn trấn áp ở dưới đáy Ma ngục, Huyền thai kim nhân thúc dục cả tòa Ma ngục, lập tức ngàn vạn loại cực hình gia trì ở trên thần tính của Thần Thiếu Thương, liên tục không ngừng đem hắn luyện hóa!

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Thần Thiếu Thương mặc dù bị trấn áp, nhưng thần tính cực kỳ khó khăn luyện hóa, đánh giá bốn phía, thất thanh nói:

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh! Ngươi là đệ tử của Hắc Thiên Ma Tôn! Tốt, tốt! Hắc Thiên Ma Tôn Ma Ngục Huyền Thai Kinh ta sớm đã có hứng thú đoạt tới nghiên cứu một chút, bất quá nói trở lại, Hắc Thiên Ma Tôn Ma Ngục Huyền Thai Kinh, có thể so được với Sâm La Đại Đế ma công hay sao?

Hắn cao giọng rống giận, chấn động Ma ngục, cho dù là Ma ngục trấn áp, hắn như cũ giống như một Ma Đế, giơ tay nhấc chân phiên giang đảo hải, Ma ngục thậm chí mơ hồ có khuynh hướng trấn không được hắn, Huyền Thai tự mình trấn giữ, như cũ không thể hoàn toàn trấn áp.

- Sâm La Đại Đế ma công?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, lộ ra sắc mặt vui mừng, hắn vốn cũng đã suy đoán Thần Thiếu Thương tu luyện công pháp cực kỳ cao minh, chỉ sợ là Ma Tôn cấp công pháp, không nghĩ tới Thần Thiếu Thương lại cho tới Sâm La Đại Đế ma công!

- Tốt, tốt! Đây cũng là chi hỷ ngoài ý muốn, đã như vậy, ta trước chiếm cứ nhục thể của ngươi, lại luyện hóa ngươi!

Bên trong mi tâm của Giang Nam, một đạo hỏa quang bay ra, trong chớp mắt liền bay vào bên trong mi tâm thân thể của Thần Thiếu Thương, trực tiếp vào thân thể Thần Thiếu Thương, ngay cả nửa điểm phản kháng cũng

không có gặp phải, liền đem thân thể luyện thành thân ngoại hóa thân.

Đạo hỏa quang này, chính là Xích Viêm Ma Thần hóa thân của hắn, nếu là thời kỳ tầm thường, Xích Viêm Ma Thần hóa thân căn bản không cách nào đem Thần Thiếu Thương luyện thành thân ngoại hóa thân, nhưng giờ phút này thần tính của Thần Thiếu Thương bị vây ở bên trong Ma Ngục của Giang Nam, thân thể không có chủ trì, nhất thời Càn Khôn đổi tay.

Hắn muốn luyện Giang Nam thành thân ngoại hóa thân, không nghĩ tới ngược lại bị Giang Nam trước một bước luyện thành thân ngoại hóa thân, có thể nói là báo ứng khó chịu!

- Pháp lực, pháp lực thật cường đại, so sánh với ta còn muốn hùng hậu gấp hai...

Giang Nam chiếm cứ thân thể này, nhất thời cảm ứng được pháp lực mênh mông bàng bạc của Thần Thiếu Thương, trong lòng mừng rỡ, ngay sau đó mở ra không gian Tử Phủ của Thần Thiếu Thương, chỉ thấy bên trong là tài liệu cùng pháp bảo chồng chất như núi, đếm không xuể, so với mình cướp sạch mười hai Thần Điện đoạt được tài phú còn nhiều hơn!

Pháp bảo nơi này, tuyệt đại đa số là Thần Kim Thần liệu luyện chế Thiên Cung chi bảo, Ma Linh Dịch cũng hội tụ thành hồ, nhiều làm cho người khác giận sôi!

Thậm chí, Giang Nam còn chứng kiến trong tử Phủ còn có thân thể Ma Thần, hẳn là thân thể lúc trước Thần Thiếu Thương chuyển thế.

Đây là một tôn Ma Thần khí huyết cùng thân thể ở vào cảnh giới đỉnh, so sánh với Bất Tử Minh Vương đã già nua khí huyết khô bại kia còn muốn cường đại hơn rất nhiều lần, có một loại khí độ trấn áp Chư Thiên, khí phách tuyệt luân!

- Giết người phóng hỏa kim đai lưng, xương khô đầy đồng đúc Thần đàn! Lời này nói không uổng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 615: Tài Phú Kinh Thiên

Giang Nam lập tức thúc dục thân thể Thần Thiếu Thương, pháp lực cuồng bạo xông ra, hóa thành một ngụm Ngũ Kiếp Chung trực tiếp rơi xuống, đem Quân Thiên Đạo Nhân móc ngược ở dưới chuông, đồng thời pháp lực hóa thành Thiên Ma Cầm, đưa tay một gẩy, tiếng đàn đại tác, xông vào bên trong Ngũ Kiếp Chung.

Cầm trảm thần hồn, chuông toái thần thức, hết thảy là công kích làm người ta khó lòng phòng bị, Quân Thiên Đạo Nhân ứng phó không kịp, thần hồn bị chém, thần thức nát bấy, tại chỗ chết yểu ở bên trong chung, ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có!

- Thần công tử, ngươi làm cái gì?

An Tứ Nương kinh hãi, thất thanh nói.

Rống...

Trong Sơn Hải Đỉnh thăm dò ra một đỉnh đầu to lớn không gì sánh được, đương nhiên đó là Chiến Minh cự thú, miệng to như chậu máu mở ra, bao phủ chu vi hơn 10m, răng rắc một ngụm hướng An Tứ Nương cắn xuống!

- Làm gì?

Giang Nam khống chế thân thể Thần Thiếu Thương, cười ha ha nói:

- Tự nhiên là độc chiếm bảo vật!

Chiến Minh cự thú vốn là thực lực cũng đã cực kỳ mạnh mẻ, đến gần vô hạn Thiên Cung cường giả, Giang Nam lại cho nó một quả Thánh Linh Đan, thực lực của nó đã tới trình độ Thiên Cung cường giả, một ngụm này cắn xuống, ngay cả hư không cũng bị xé mở!

An Tứ Nương nghiến răng nghiến lợi, đột nhiên thân thể lay động, chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, thân thể cô gái Phi Tiên Thần Tộc này nổ tung, hóa thành bốn đạo nhân ảnh bốn phương tám hướng bay đi!

Răng rắc!

Chiến Minh cự thú một ngụm nuốt trọn một cụ thân thể của An Tứ Nương, ngay sau đó giơ vuốt một trảo, đem một cụ thân thể khác của An Tứ Nương nắm trong tay, phía sau cái đuôi hô một tiếng quét qua, đem cụ thân thể thứ ba quét của nàng được nát bấy!

- Lùi!

An Tứ Nương nhìn ra không ổn, cụ thân thể còn dư lại kia tâm niệm vừa động, muốn rời khỏi Ma Nguyên Bí Giới, Chiến Minh cự thú há mồm rống to, ma âm nặng nề vỡ bờ mà đến, chấn đắc hư không chấn động không ngớt, cơ hồ nứt vỡ!

An Tứ Nương nhổ một ngụm máu tươi, thân hình biến mất không thấy gì nữa, rõ ràng là rời Ma Nguyên Bí Giới, cũng không bị nó một rống đánh chết.

- Lồng lộng...

Chiến Minh cự thú thấy không có đem An Tứ Nương hoàn toàn chém giết, rũ cái đuôi xuống, hướng Giang Nam ủy khuất nói.

- Không cần nản chí.

Giang Nam mở mắt, mỉm cười nói:

- An Tứ Nương cho là Thần Thiếu Thương hướng nàng hạ thủ, ý đồ độc chiếm Ma Linh, nhiều nhất là Phi Tiên Thần Tộc cùng U Thiên Ma Tôn, hướng Thần Thiên Thần chủ động tay, Tam gia sống mái với nhau, làm sao cũng sẽ không coi đến trên đầu của ta.

Quân Thiên Đạo Nhân bị hắn trảm sát thần hồn, An Tứ Nương trọng thương chạy trốn, hôm nay chỉ còn lại có thần tính của Thần Thiếu Thương, chung quanh hắn không có nhân tố nguy hiểm nữa, Giang Nam cũng yên lòng, an tâm luyện hóa Thần Thiếu Thương.

- May mắn là Thần Thiếu Thương ý đồ đem ta luyện thành thân ngoại hóa thân của hắn, nếu không ba người này, ta một cái cũng không cách nào chém giết, cho dù có thể thắng được một người trong đó, cũng không thể giết được.

Thần Thiếu Thương ý đồ chiếm cứ thân thể của hắn, luyện thành thân ngoại hóa thân, cũng là từ nguyên nhân đồng dạng, chỉ cần tâm niệm vừa động là có thể rời đi Ma Nguyên Bí Giới, nghĩ ở trong Ma Nguyên Bí Giới giết người cực kỳ khó khăn, phải ở trước lúc đối thủ động ý niệm rời đi, ở điện quang hỏa thạch liền đem đối phương chém giết.

Mà tu vi của Giang Nam mặc dù không bằng Thần Thiếu Thương, nhưng muốn rời khỏi mà nói, Thần Thiếu Thương cũng không ngăn được, vì vậy hắn mới có thể quyết định trực tiếp dùng thần tính xâm lấn, lấy thần tính chém giết thần hồn của Giang Nam, để cho hắn trốn không thể trốn.

Bất quá hắn trăm triệu lần không ngờ rằng chính là, Giang Nam tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, ở Thần Thông cảnh giới đã luyện thành thần tính, thậm chí cắn nuốt thần tính của hai vị Thần Ma, còn trấn áp luyện hóa một luồng thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ.

Là bởi vì hắn không nghĩ tới điểm này, mới có thể công thủ nghịch chuyển, làm cho thần tính của mình lâm vào hiểm cảnh, thậm chí ngay cả thân thể cũng bị Giang Nam luyện thành thân ngoại hóa thân.

Dù vậy, Giang Nam muốn hoàn toàn luyện hóa thần tính của Thần Thiếu Thương, cũng cảm thấy phí nhiều công sức, rất là cố hết sức.

Thần tính của Thần Thiếu Thương so ra kém uy năng bằng một luồng thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ, nhưng mà hắn tu luyện Sâm La Đại

Đế ma công, cấp bậc công pháp cực cao, là một môn Đế cấp công pháp, phòng ngự cơ hồ không gì phá nổi, mặc dù Giang Nam ngự ở bên trong Ma Ngục, nhưng nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào luyện hóa.

- Đáng tiếc, đáng tiếc, nếu có thể luyện hóa thần tính người này, nhận được Sâm La Đại Đế ma công, đối với hoàn thiện Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta nhất định có lợi ích lớn lao, thắng được những công pháp khác đếm không hết! Hơn nữa, ta còn có thể chém ra một hóa thân nữa, tu luyện Sâm La Đại Đế ma công!

Giang Nam thở dài, trước trấn áp thần tính của Thần Thiếu Thương, không vội luyện hóa, hôm nay Thần Thiếu Thương đã là thịt cá trên thớt, mặc hắn xâm lược, không cần nóng lòng nhất thời.

Hắn tản mát Ngũ Kiếp Chung, thần hồn của Quân Thiên Đạo Nhân bị chém, đã chết được không thể chết lại, nhưng thân thể vẫn như cũ đầy đủ.

- Thần Thiếu Thương có tài phú đếm không xuể, Quân Thiên Đạo Nhân nhất định cũng có rất nhiều bảo bối. Ma La Ma Thần hóa thân, đi!

Giang Nam tâm niệm hơi động, Ma La Ma Thần hóa thân từ mi tâm hắn bay ra, đang muốn chui vào bên trong mi tâm của Quân Thiên Đạo Nhân, đột nhiên chỉ thấy mi tâm của Quân Thiên Đạo Nhân nổ tung, vô số bảo vật bay ra, phô thiên cái địa rơi xuống, rõ ràng là Tử Phủ người này hỏng mất tan rã, đưa đến bảo bối trong Tử Phủ bạo đi ra ngoài.

Nếu Quân Thiên Đạo Nhân tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, mặc dù hắn bỏ mình, Tử Phủ cũng sẽ không dễ dàng tan rã, một lúc lâu sau mới có thể hỏng mất, nếu tu luyện tới cảnh giới cao hơn, gần Thần cảnh giới, Tử Phủ sẽ hóa thành bí cảnh.

Nhưng Quân Thiên Đạo Nhân dù sao vẫn chỉ là tu sĩ Huyền Đô Thần Phủ, bị Giang Nam chém giết, Tử Phủ liền hỏng mất.

- Đáng tiếc, nếu Tử Phủ của Quân Thiên Đạo Nhân không xấu, cũng

luyện thành thân ngoại hóa thân, là có thể ở Ma Nguyên Bí Giới thay ta cướp sạch tài phú, tài phú khôn cùng!

Giang Nam thầm than một tiếng, muốn để cho thân ngoại hóa thân có Tử Phủ, liền chỉ có tìm kiếm Thiên Cung cường giả tới luyện thành thân ngoại hóa thân, trừ lần đó ra liền chỉ có trực tiếp xâm chiếm thân thể, cắn nuốt thần hồn của đối phương mới có thể đi.

Hắn để cho Ma La Ma Thần hóa thân đi vào thân thể của Chủ Quân Thiên Đạo Nhân, luyện thành thân ngoại hóa thân. Tư chất của Quân Thiên Đạo Nhân thật tốt, lại là U Thiên Thần Tộc trong thần tộc, huyết thống cực cao, nếu không cũng sẽ không bị U Thiên Ma Tôn thu làm đệ tử.

Chẳng qua là người này bị chết quá sớm, không có thể nhận được công pháp hắn tu luyện, để cho Giang Nam cảm thấy đáng tiếc.

Quân Thiên Đạo Nhân tu luyện tất nhiên là công pháp của U Thiên Ma Tôn, cũng là một loại Ma Tôn cấp pháp môn, nếu có thể có được loại công pháp này, đối với Ma Ngục Huyền Thai Kinh thế tất có tăng lên thật lớn.

- Thông qua thân thể Quân Thiên Đạo Nhân, ta cũng có thể suy nghĩ ra một phần công pháp của hắn, bất quá lấy tu vi trước mắt của ta, muốn đem đầy đủ công pháp thôi diễn đi ra ngoài, thì khó khăn càng thêm khó khăn.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Quân Thiên Đạo Nhân lưu lại tài phú rất nhiều, mặc dù so sánh với Thần Thiếu Thương kém xa, nhưng mà không phải chuyện đùa.

Giang Nam sửa sang lại một chút, chỉ là Thiên Cung cấp bảo vật liền có hơn mười vật, còn có một trấn giáo chi bảo, là một tờ bàn cờ, có 365 con cờ, so sánh với cờ vây bình thường nhiều ra bốn miếng.

Trừ lần đó ra, Thần Kim chồng chất như núi cùng với Ma Linh Dịch, Linh Tuyền, nói vậy U Thiên Ma Tôn đưa Quân Thiên Đạo Nhân vào Ma Nguyên Bí Giới có kỳ vọng cực cao, muốn cho hắn ở chỗ này có thể tu luyện

tới Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, cho nên mới để cho hắn mang theo nhiều bảo vật như thế.

- Ở trong Ma Nguyên Bí Giới tu luyện tới Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, cũng không phải là không thể nào, nơi này linh khí dư thừa, hơn nữa còn có đủ loại Địa ngục yêu thú, lại có đối thủ, còn có Nhục Linh Đan Ma Linh bực này. Bất quá, khuyết điểm chính là, ở lại Ma Nguyên Bí Giới sẽ bỏ qua rất nhiều chuyện.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Còn có Kiếm Môn của Quân Thiên Đạo Nhân cũng là bảo vật cực kỳ cường đại, đáng tiếc chỉ còn lại có một ngọn môn hộ cùng bảo kiếm, uy lực không cường đại bằng Kiếm Môn Tru Thần Trận đầy đủ.

Dù vậy, cũng là hai kiện Thiên Cung chi bảo xuất chúng.

Hai người Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên Đạo Nhân tiến vào Ma Nguyên Bí Giới thời gian không ngắn, hai người cũng chém giết không biết bao nhiêu yêu thú, luyện thành rất nhiều linh châu.

- Hỏa Linh Châu, Thủy Linh Ngọc, Kim Linh Châu, Mộc Linh Châu, còn có Địa Từ Nguyên Châu!

Giang Nam đem những linh châu này sưu tập, không khỏi lấy làm kinh hãi, những linh châu này mỗi một chủng đều có một hai trăm viên, ẩn chứa Ngũ Hành nguyên lực vô cùng mênh mông. Nhiều Ngũ Hành linh châu như vậy, nếu dùng để tu luyện Đại Ngũ Hành Kiếm Khí, tuyệt đối có thể đem kiếm khí này tăng lên tới cấp bậc trấn giáo, thậm chí cao hơn!

- Đại Ngũ Hành Kiếm Khí cũng không phải là sở trường của ta, những Ngũ Hành linh châu này vẫn là đưa cho sư tôn thì tốt hơn.

Giang Nam lấy ra mấy mai Thủy Linh Ngọc cùng Địa Từ Nguyên Châu, luyện vào trong phế phủ tăng cường thân thể, sau khi đạt đến cực hạn, liền không hề vận dụng những linh châu khác nữa.

Giờ phút này, trong cơ thể hắn Ngũ Hành viên mãn, đem lục phủ ngũ tạng luyện đến giống như tường đồng vách sắt, không thể phá vở, lục phủ ngũ tạng cường đại, khí huyết tự nhiên cũng càng thêm cường đại, lúc pháp lực cùng lực lượng chạy chồm, sức bật càng thêm kinh người!

- Người tốt, ta lần này lấy được bảo vật, cơ hồ tương đương với cướp sạch tất cả Thần Điện trong một địa ngục thế giới, thậm chí lấy được bảo vật giá trị còn cao hơn!

Giang Nam trong lòng thình thịch đập loạn, tài phú trên người Quân Thiên Đạo Nhân cùng Thần Thiếu Thương quá nhiều, ra ngoài dự tính của hắn, những bảo vật này cố nhiên là tốt, nhưng để cho hắn động tâm, vẫn là Ma Linh mà Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên Đạo Nhân trấn áp.

Hắn chỉ có hấp thu một thành năng lượng của Ma Linh, Thất Bảo Đài Cảnh liền từ sơ kỳ vượt đến trung kỳ, mà hai đại hóa thân cũng tăng lên một đại cảnh giới, mà ở trong đó có khoảng sáu thành thân thể Ma Linh!

- Bản thể của ta tu luyện, vẫn nên là từng bước, không thể tham công. Bất quá tu vi của hai đại hóa thân, cũng có thể trên phạm vi lớn tăng lên, giúp ta lĩnh ngộ Thần Phủ cảnh giới.

Hắn lúc này thúc dục hóa thân Thần Thiếu Thương, chuyên tâm luyện hóa Ma Linh trấn áp trong ngọc châu, pháp lực trong Thần Thiếu Thương hóa thân cực kỳ cường đại, nếu không cũng không có thể cùng Ma Linh đầy đủ lấy cứng chọi cứng lâu như vậy, sinh sôi đem Ma Linh mài suy sụp. Giờ phút này Giang Nam điều động toàn bộ pháp lực trong Thần Thiếu Thương hóa thân, tốc độ luyện hóa cực kỳ nhanh, cũng không lâu lắm liền đem Ma Linh trong ngọc châu hoàn toàn luyện đi, hóa thành đạo văn thuần túy.

- Trước đề cao Xích Viêm Ma Thần hóa thân!

Xích Viêm Ma Thần hóa thân đem đạo văn trong ngọc châu hết thảy cắn nuốt luyện hóa, tu vi cảnh giới lập tức tăng vọt, đầu tiên là luyện ra Thiên Môn Thần Phủ, cũng không lâu lắm liền tăng lên tới Huyền Đô Thần Phủ

cảnh giới, cuối cùng, tất cả đạo văn luyện hóa không còn, tu vi cảnh giới tôn hóa thân này rõ ràng đạt tới Ngọc Kinh Thần Phủ, đơn thuần pháp lực, liền cơ hồ có thể cùng Thần Thiếu Thương sánh ngang, pháp lực so sánh với bản thể Giang Nam còn muốn hùng hậu gấp hai!

Đợi đến Giang Nam đem Ma Linh trong cờ trắng của Quân Thiên Đạo Nhân luyện hóa, giao cho Ma La Ma Thần hóa thân cắn nuốt, tu vi của Ma La Ma Thần hóa thân rõ ràng đạt tới Ngọc Cung Thần Phủ cảnh giới, pháp lực giống như trước so sánh với bản thể Giang Nam hùng hậu gấp hai!

Hai đại hóa thân đạt tới Ngọc Kinh cảnh Ngọc Cung cảnh, nhất thời Giang Nam cảm giác được đủ loại lĩnh ngộ nườm nượp mà đến, tu vi cảnh giới hóa thân càng cao, pháp lực càng mạnh, đối với hắn chỗ tốt liền càng lớn, có trợ giúp để cho hắn ở Thất Bảo Đài Cảnh liền đối với Thần Phủ tám cảnh có càng sâu hiểu rõ.

- Thực phẩm phụ ăn xong rồi, hiện tại có thể thúc đẩy bữa ăn chính.

Giang Nam tâm niệm hơi động, Ma La Ma Thần hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng nhau bay vào trong mi tâm của hắn, hiện ra ở bầu trời Ma ngục, đứng ở bên cạnh Huyền thai kim nhân.

- Luyện hóa thần tính của Thần Thiếu Thương, nhận được Sâm La Đại Đế ma công của hắn, luyện thành hóa thân thứ năm, lấy Sâm La Đại Đế hóa thân vào chủ thân thể của Thần Thiếu Thương, mới có thể đem uy lực của thân ngoại hóa thân này phát huy đến lớn nhất, tiềm lực cũng có thể kích phát!

- Giang Nam, ngươi không phải là đệ tử của Xích Viêm Thần Tộc!

Phía dưới Ma ngục, thần tính của Thần Thiếu Thương ngẩng đầu lên, nhìn lên huyền thai kim nhân, lạnh lùng nói:

- Thần tính cùng khuôn mặt của ngươi không giống nhau, có thể thấy được ngươi là giả mạo Xích Viêm Thần Tộc, lừa gạt Đại Xích Thiên Thần

Chủ, lúc này mới có thể lẫn vào Ma Nguyên Bí Giới! Nếu bị Đại Xích Thiên Thần Chủ biết ngươi không phải là tộc nhân của hắn, bản thân ta muốn nhìn ngươi chết ra sao!

Giang Nam cười ha ha:

- Ở trước đó, ngươi vẫn là trước quan tâm ngươi là chết như thế nào đi!

Ngoài Ma Nguyên Bí Giới, đột nhiên có một đạo nhân ảnh thoáng hiện, rõ ràng là An Tứ Nương, cô gái này trong miệng phún huyết, vẻ mặt héo úa, mềm nhũn ngồi dưới đất, vù vù thở hổn hển.

- Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật! Thần Thiếu Thương người này thật ác độc, chẳng những muốn làm thịt tiểu tử họ Giang, thậm chí ngay cả ta cùng Quân Thiên Đạo Nhân cũng muốn cùng nhau diệt trừ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 616: Ma Cực Chứng Tiên Kinh

Nụ cười của nàng âm tình bất định, đem tiền căn hậu quả suy nghĩ một lần. Rất hiển nhiên, lần này là Thần Thiếu Thương động tâm giết người đoạt bảo, sở dĩ ba người bọn họ hợp tác, là bởi vì Thần Thiếu Thương không cách nào làm gì bọn họ, mà bọn họ cũng không cách nào làm sao Thần Thiếu Thương.

Mà hiện tại, Thần Thiếu Thương trước giết Giang Nam, đem Giang Nam luyện thành thân ngoại hóa thân, phát giác đến bí mật của Giang Nam, lập tức cảm giác mình có mười phần tiền vốn giết chết hai người bọn họ, mà bí mật của Giang Nam, chỉ sợ chính là đầu Chiến Minh cự thú thực lực đạt tới Thiên Cung cấp kia!

Hắn đem Giang Nam luyện thành thân ngoại hóa thân, Chiến Minh cự thú cũng bị hắn khống chế, thế cho nên lòng tin hắn nổ tung, ngang nhiên hướng An Tứ Nương cùng Quân Thiên Đạo Nhân xuất thủ, ý đồ độc chiếm Ma Linh, cùng với tài phú trên người bọn họ!

- Thần Thiếu Thương cho là có thể đem hai người chúng ta hết thảy chém giết, cho dù đại tộc hai người chúng ta truy xét, cũng là chết không có đối chứng, bất quá hắn quá khinh thường ta!

An Tứ Nương đứng dậy, oán hận nói:

- Ta bốn tánh mạng, thoáng cái tổn hại ba cái, khoản đại thù này không thể không báo! Cũng tốt, ngươi bất nhân ta bất nghĩa, ta đây liền trở lại bộ tộc, sai người đi báo cho U Thiên Ma Tôn. Ngươi giết tiểu đệ tử của U Thiên Ma Tôn, bản thân ta muốn nhìn cha ngươi Thần Thiên Thần Chủ có thể bảo vệ ngươi hay không!

An Tứ Nương cũng thông minh lanh lợi, chẳng qua là nàng cũng trăm

triệu lần không nghĩ tới, tế lên Chiến Minh cự thú đánh lén nàng, giết chết Quân Thiên Đạo Nhân, cũng không phải là Thần Thiếu Thương, mà là Giang Nam. Thậm chí ngay cả Thần Thiếu Thương cũng gặp phải Giang Nam ám toán, thân thể bị luyện thành thân ngoại hóa thân, hiện tại thần tính của hắn cũng khó bảo toàn.

Trong vực sâu Ma Nguyên Bí Giới kia, bên trong mi tâm của Giang Nam, giờ phút này Thần Thiếu Thương bị hai đại hóa thân của Giang Nam, cộng thêm Huyền thai kim nhân cùng nhau trấn áp luyện hóa.

Vốn Huyền Thai chẳng qua là có thể đem thần tính của Thần Thiếu Thương trấn áp, nhưng không cách nào luyện hóa, bất quá cộng thêm hai đại hóa thân, cho dù là Thần Thiếu Thương tu luyện Đế cấp công pháp, cũng chống lại không được, thần tính của hắn đang không ngừng ngâm nước, thậm chí ngay cả trí nhớ tích chứa trong thần tính cũng bị Giang Nam đọc đến.

Này chủ yếu là bởi vì, bản thân hai đại hóa thân của Giang Nam chính là một phần của Huyền thai kim nhân, cũng là thần tính, ba thần tính còn có thể không cách nào luyện hóa Thần Thiếu Thương?

Thần Thiếu Thương cảm giác được thần tính của mình nhanh chóng ngâm nước, trong lòng kinh hãi, nếu bị Giang Nam luyện hóa thần tính, hắn chính là thần hồn câu diệt!

- Cha ta là Thần Thiên Thần Chủ, hắn sẽ không bỏ qua ngươi!

- Ta chính là Ma Thần chuyển thế, nhận được Sâm La Đại Đế truyền thừa, trời sanh liền có đại khí vận, ngươi dám giết ta? Thượng thiên sẽ trừng phạt ngươi, để ngươi hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục...

- Giang lão đệ, ta và ngươi trong lúc đó vốn chỉ là một hiểu lầm, cần gì phải náo ngươi chết ta sống? Ngươi muốn bảo bối, ta cho ngươi, chỉ là Sâm La Đại Đế công pháp, ta cũng có thể kể hết tương thụ, tuyệt sẽ không có nửa điểm giấu diếm. Ta còn biết bảo khố của Sâm La Đại Đế, Đại Đế bảo khố

ngươi biết không?

- Cha ta là Thần Thiên Thần Chủ, ngươi muốn địa vị gì, bảo vật gì, nữ nhân gì, ta hết thảy cũng có thể thỏa mãn ngươi!

- Giang Nam, ngươi thật muốn cùng Thần Thiên Thần Tộc ta quyết liệt? Ngươi phải suy nghĩ kỹ càng!

...

Tiếng kêu của Thần Thiếu Thương càng ngày càng yếu, cuối cùng không một tiếng động, mà Giang Nam cũng như nguyện nhận được trí nhớ của Thần Thiếu Thương, cũng tìm được Sâm La Đại Đế ma công.

Thần Thiếu Thương đúng như hắn nói, có đại khí vận, người này cả đời thuận gió thuận thủy, cơ hồ không có kinh nghiệm bao nhiêu ngăn trở liền tu thành Ma Thần.

Số mệnh của hắn còn không chỉ như thế, có một lần vô tình, hắn phát hiện bảo khố của Sâm La Đại Đế. Sâm La Đại Đế là lịch đại Ma Đế trong địa ngục, một trong những tồn tại cường đại nhất, thật lâu tới nay liền có tin đồn, Sâm La Đại Đế để lại bảo khố của mình, trong đó ẩn chứa Đại Đế chi bảo của hắn khi còn sống, Minh Hải Ngự Thiên Kính, cùng với công pháp Chứng Đạo thành Đế.

Sa La Ma Đế Sa La Kiếm, là sát phạt chi bảo mạnh nhất thế gian, mà Minh Hải Ngự Thiên Kính là luyện hóa chi bảo mạnh nhất từ cổ chí kim, thần binh lợi khí gì, tuyệt thế cường giả gì, ở trước mặt gương sáng này, cũng là gà đất chó cảnh, kính quang vừa chiếu, hết thảy hóa thành bụi bay.

Trong truyền thuyết Minh Hải Ngự Thiên Kính thậm chí luyện chết qua Thần Đế của chư thiên vạn giới, cái bảo vật này theo Sâm La Đại Đế chết đi mà biến mất mất tích. Mà ma công của Sâm La Đại Đế chẳng qua là người đời sau gọi đối với môn công pháp kia, thật ra thì môn công pháp này có một cái tên dễ nghe hơn, tên là Ma Cực Chứng Tiên Kinh.

Sâm La Đại Đế từ lúc sanh ra, chính là Chứng Đạo thành Tiên, lấy Ma Tu thành Tiên thể, trường sinh bất tử.

Nghe nói khi hắn còn sống đã đụng chạm đến Tiên cảnh, chỉ tiếc thọ nguyên hao hết, vô lực bước ra một bước kia. Bất quá cũng có truyền thuyết, Sâm La Đại Đế đã tu thành Tiên Nhân, rời đi trần thế này, tiến vào Tiên Giới.

Sâm La Đại Đế lưu lại bảo khố kia cho tới nay chỉ tồn tại trong truyền thuyết, dẫn tới vô số người tìm kiếm, nhưng người nào cũng không có tìm được. Mà Thần Thiếu Thương lại tìm đến bảo khố này, hơn nữa tiến vào trong đó, chiếm được Sâm La Đại Đế truyền thừa, được năm quyển trước của Ma Cực Chứng Tiên Kinh!

Ma Cực Chứng Tiên Kinh chính là công pháp mà Sâm La Đại Đế dựa vào thành tiên, là cường hãn bực nào, Thần Thiếu Thương nhận được cuốn kinh thư này liền mừng rỡ như điên, bất quá sau khi nghiên cứu liền phát hiện, tu luyện của hắn đi lên lạc lối.

Thần Thiếu Thương cũng quyết đoán, dứt khoát quyết định chuyển thế trùng tu, bỏ qua tiền trình thật tốt của mình, chuyển thế đến trên người một thai nhi trong Thần Thiên Thần Tộc, tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh!

Điều bí mật này, hắn ngay cả phụ thân của hắn Thần Thiên Thần Chủ cũng không có nói cho.

- Ma Cực Chứng Tiên Kinh, Thần Thiếu Thương chỉ lấy được năm cuốn phía trước, có thể tu luyện tới Ma Tôn cảnh giới, nhưng mà cuốn thành Đế cùng cuốn thành Tiên của môn công pháp này còn giấu ở trong bảo khố Sâm La Đại Đế. Chi bằng lần nữa tiến vào tòa bảo khố này, mới có thể nhận được công pháp phía sau, thậm chí luyện hóa chi bảo được xưng mạnh nhất, Minh Hải Ngự Thiên Kính cũng ở chỗ sâu trong bảo khố.

Giang Nam tinh tế suy tư, căn cứ trí nhớ của Thần Thiếu Thương, Sâm La Đại Đế bảo khố giấu ở bên trong Minh Hải, hắn phụng mệnh trông chừng

Minh Hải, trong lúc vô tình bị cuốn vào tòa bảo khố này, nhận được năm quyển trước của Ma Cực Chứng Tiên Kinh, hắn muốn lấy được càng nhiều chỗ tốt, tính toán xâm nhập, lại phát hiện lấy thực lực của hắn, mạnh mẽ xông vào hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lúc này mới bỏ ý niệm này đi.

Đợi ra khỏi bảo khố, rốt cuộc không cách nào phát hiện tung tích tòa bảo khố này.

- Năm quyển trước của Ma Cực Chứng Tiên Kinh chẳng qua là tương đương với Ma Tôn cấp công pháp, muốn tìm được pháp môn tiếp sau, khó càng thêm khó. Bất quá, có thể có được công pháp năm quyển trước, nghiên cứu ma công ảo diệu của Sâm La Đại Đế, cũng là chi hỷ ngoài ý muốn.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu, Sâm La Đại Đế khai sáng Ma Cực Chứng Tiên Kinh này cực kỳ thâm ảo phức tạp, thậm chí so sánh với Ma Ngục Huyền Thai Kinh còn muốn phức tạp hơn rất nhiều.

Môn công pháp này ở vừa bắt đầu liền muốn vượt xa những công pháp khác đếm không hết, ở lúc tu luyện võ đạo đi chính là lộ số Ma Chứng Đạo, điểm này cực kỳ hiếm thấy!

Giang Nam được chứng kiến công pháp đếm không hết, nhưng mà khúc dạo đầu liền rầm rộ nói lấy Ma Chứng Đạo, thì căn bản không có một cái, đại đa số công pháp là nơm nớp lo sợ, lúc ở cảnh giới võ đạo từ từ đánh rớt xuống trụ cột, đào tạo Thần Luân.

Công pháp phía sau Ma Cực Chứng Tiên Kinh, liền đem áo nghĩa của Ma phát huy đến mức tận cùng, môn công pháp này ở Thần Thông tám cảnh, trước nay chỉ tu luyện một môn Thần Thông, so sánh với một môn công pháp chứng Đạo Đài còn muốn cực đoan, đi chính là lộ số một môn Thần Thông chứng Đạo Đài.

Thần Thông này tên là Sâm La Ấn, là một môn chí cương chí mãnh, chí cường chí đại ấn pháp.

Mặc dù nói là một môn Thần Thông, nhưng trong đó bao hàm kiến thức cùng giải thích khó có thể tưởng tượng, tích chứa pháp lực công kích, thần hồn công kích, Đạo Âm công kích, thần thức công kích thủ đoạn, còn có thể tu luyện thần thức thần hồn cùng pháp lực!

- Một môn Thần Thông có thể bao quát hàng vạn hàng nghìn khí tượng, đây rõ ràng là Thiên Cung cấp cảnh giới!

Giang Nam không khỏi thất thanh nói.

Từ ý nào đó mà nói, tu sĩ tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, ở Thần Thông tám cảnh liền có khí tượng của Thiên Cung cường giả!

Lấy một môn Thần Thông tu thành Đạo Đài, này ở lúc trước Giang Nam xem ra, quả thực là không cách nào tưởng tượng, mà Sâm La Đại Đế lại cứ thiên đi ra một con đường như vậy, đối với đương kim tu sĩ mà nói, này cơ hồ là phá vỡ thường luân!

Mà Đạo Đài tám cảnh, Thần Phủ tám cảnh công pháp của hắn, cũng làm Giang Nam vỗ án tán dương, than thở không dứt.

Về phần Thiên Cung tám cảnh công pháp, Giang Nam chỉ cảm thấy tối tăm dị thường, khó có thể xem hiểu, càng đừng nói Thần Ma cảnh giới.

Bất quá Ma Cực Chứng Tiên Kinh mặc dù thần kỳ, nhưng còn không có biến thái đến ở Thần Thông cảnh giới liền tu thành thần tính trình độ, có thể làm được Thần Thông tu thành thần tính, chỉ có Ma Ngục Huyền Thai Kinh một môn công pháp này mà thôi.

- Không hổ là một trong những Ma Đế mạnh nhất, nhân vật có thể vấn Tiên.

Giang Nam mở hai mắt ra, khẽ cau mày nói:

- Đáng tiếc, môn công pháp này tự thành thể hệ, đã hoàn mỹ vô khuyết, so sánh với Ma Ngục Huyền Thai Kinh còn muốn hoàn mỹ, Ma Ngục Huyền

Thai Kinh muốn đem Ma Cực Chứng Tiên Kinh hấp thu, chỉ sợ khó càng thêm khó. Từ trước hắn chẳng qua là gặp phải công pháp không cách nào thôi diễn, nhưng có công pháp không cách nào hấp thu, bổ túc đến trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tình huống như thế hắn còn là lần đầu tiên gặp phải.

Hắn cho Ma Cực Chứng Tiên Kinh đánh giá là vẻn vẹn hơn Tạo Hóa Tiên Kinh, Tạo Hóa Tiên Kinh là chân Tiên công pháp, chỉ là Thất Bảo Đài Cảnh công pháp, tranh luận ngã vô số tồn tại, từ cổ chí kim không có người nào có thể tìm hiểu ra, so sánh với Ma Cực Chứng Tiên Kinh còn muốn kinh khủng, còn muốn phức tạp.

Tiên Kinh này tích chứa Chính Ma Yêu ba đạo kiến thức, ba đạo quy nhất, tạo nên Tiên Đỉnh, đến nay miệng Tạo Hóa Tiên Đỉnh kia còn không người nào có thể lấy đi.

- Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta tiếp tục tích lũy, sớm muộn gì có một ngày có thể vượt xa Ma Cực Chứng Tiên Kinh, đem môn công pháp này hấp thu cũng không phải là không có khả năng.

Giang Nam tịnh tư chốc lát, Ma Cực Chứng Tiên Kinh mặc dù tốt, nhưng tu luyện môn công pháp này, phải chém rụng những công pháp khác, trọng đầu tu luyện, hắn tuyệt sẽ không làm chuyện tình như vậy.

- Ta đã có Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cần gì phải đi cầu những kinh điển khác? Bất quá Ma Cực Chứng Tiên Kinh cũng không có thể lãng phí, chi bằng chém ra một môn công pháp nữa, tu luyện kinh điển này.

Hắn nghĩ đến liền làm, cắn chặc hàm răng, lại đem Huyền thai kim nhân chém ra một hóa thân, để cho hóa thân này tới tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh.

Tốc độ tu luyện của Sâm La Đại Đế hóa thân, so sánh với Xích Viêm Ma Thần hóa thân còn muốn chậm chạp, bất quá ở dưới pháp lực cường đại của Giang Nam quán thâu, tôn hóa thân này vẫn rất nhanh đạt tới cảnh giới ngang bằng cùng Giang Nam, Thất Bảo Đài Cảnh.

Giang Nam thu hồi Xích Viêm Ma Thần hóa thân, lấy Sâm La Đại Đế hóa thân vào chủ thân thể Thần Thiếu Thương, luyện thành thân ngoại hóa thân, ngay sau đó đem hai thân ngoại hóa thân thu hồi, đứng dậy đi ra vực sâu.

- Trong Ma Nguyên Bí Giới không biết còn có bí mật, bảo vật gì? Nếu đã tới, vậy thì tìm kiếm một phen, tận lực cướp đoạt bảo vật, sau đó trở về Huyền Minh Nguyên Giới!

Giờ phút này bảo vật trên người Giang Nam, đơn thuần Linh Dịch cũng đủ để cho hắn tu luyện tới Thần Ma cảnh giới, các loại Thần kim thần liệu, đủ có thể luyện chế ra mười mấy món thần minh chi bảo. Bất quá người luôn là lòng tham không đáy, chỉ có vô cùng dục vọng, mới là động lực cho một người đi tới, một người không có dục vọng, vậy thì sẽ mất đi lòng tiến thủ, mất đi động lực đi tới.

Không có động lực đi tới, vô luận tu vi hay là địa vị cũng sẽ cố bước không tiến, dừng lại nguyên chỗ, thậm chí rút lui.

Một sĩ binh có dục vọng làm tướng quân, hắn mới có thể trở thành tướng quân, một tướng quân có dục vọng làm hoàng đế, hắn mới có thể trở thành hoàng đế.

Tu sĩ cũng là như thế, những thứ không ăn nhân gian lửa khói kia, không muốn vô cầu không phải là thần tiên, mà là tảng đá.

Giang Tuyết đã từng nói, dục vọng càng lớn, thành lại càng lớn, những lời này, là chân lý thôi động toàn bộ thế giới không ngừng phát triển đi tới, Giang Nam từ khi tu hành càng cảm thấy những lời này tích chứa đạo lý rất lớn.

Địa ngục yêu thú triều như cũ kéo dài, bất quá thực lực của Giang Nam cũng tăng trưởng thật lớn, đối mặt yêu thú triều, đối với hắn cơ hồ không có bao nhiêu áp lực.

Hắn đem Chiến Minh cự thú thả ra, tùy ý đầu cự thú này cắn nuốt yêu thú,

gia tốc Chiến Minh cự thú trưởng thành, ngắn ngủn hơn mười ngày thời gian, hình thể của Chiến Minh cự thú lại lớn một vòng, thực lực cũng càng mạnh.

Dần dần, yêu thú biến ít rất nhiều, một lớp yêu thú triều này rốt cục chuẩn bị kết thúc.

- Đáng tiếc, không có gặp phải những Ma Linh khác. Lấy thực lực của ta bây giờ, cộng thêm hai đại hóa thân, là có thể đủ ứng phó một đầu Ma Linh.

Giang Nam không khỏi động ý rời đi, đột nhiên, phía trước truyền đến tiếng sấm ùng ùng, loại thanh âm này hắn rất là quen thuộc, chính là Ma Linh hô hấp thổ nạp, nhấc lên lôi âm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 617: Lan Lăng Liệt

- Có Ma Linh! Hơn nữa không chỉ một đầu, mà là hai đầu Ma Linh!

Trong lòng hắn vừa động, lặng lẽ hướng nơi lôi âm phát ra chạy tới, cũng không lâu lắm, một bức cảnh tượng kỳ lạ liền ánh vào mắt của hắn. Chỉ thấy trong cốc phía trước, một đầu Ma Linh đang cùng một nam tử trẻ tuổi giằng co, lúc Ma Linh kia hô hấp không khí sụp đổ, tạo thành lôi âm kinh người.

Mà nam tử đối diện Ma Linh ở lúc hô hấp, cũng có lôi âm cuồn cuộn, thanh thế không chỗ thua kém Ma Linh!

Mới vừa rồi hắn cho là hai đầu Ma Linh thổ nạp hô hấp, không nghĩ tới "một đầu Ma Linh khác" lại là một nhân loại!

Này nói rõ cường độ thân thể người này, tuyệt đối không thua Ma Linh!

- Mạnh như vậy?

Giang Nam không khỏi lấy làm kinh hãi, hướng nam tử trẻ tuổi kia nhìn lại. Chỉ thấy nam tử trẻ tuổi kia tuổi không lớn, cùng những Thần Tộc thô ráp cùng cuồng dã khác lớn lên bất đồng, da người này so sánh với cô gái loài người còn muốn trắng nõn, vóc người cao dài, phong thần tuấn lãng, là một mỹ nam tử hiếm thấy.

Hắn không giống như là một địa ngục Thần Tộc, phản phất giống như là Nhân Tộc, hơn nữa giống như là quý tộc trong loài người, ung dung trầm ổn, có một loại khí độ trời sập cũng không sợ hãi!

- Con trai Thần Hoàng, Lan Lăng Liệt!

Giang Nam lập tức từ trong trí nhớ của Thần Thiếu Thương tìm kiếm được thân phận người này, Lan Lăng Liệt tuy là con trai Lan Lăng Thần

Hoàng, nhưng lại chưa bao giờ dựa vào quyền thế của cha, hắn vốn tu luyện chính là Lan Lăng Thần Hoàng công pháp, nhưng mà đợi tu luyện tới Đạo Đài cảnh giới, liền bắt đầu thử ở trên cơ sở công pháp của Lan Lăng Thần Hoàng khai sáng tuyệt học của mình.

Lan Lăng Liệt là một người đáng giá khâm phục, cho dù là Thần Thiếu Thương cũng cho là như vậy, người này tài hoa hơn người, sau khi ngộ ra Đạo lộ cùng tâm pháp bản thân, liền phế bỏ tâm pháp mà Lan Lăng Thần Hoàng truyền thụ cho hắn, tu luyện lại từ đầu.

Mặc dù là tu luyện từ đầu, nhưng không có một người dám can đảm khinh thường hắn, bởi vì Lan Lăng Liệt sâu không lường được, là đệ nhất nhân trong tuổi trẻ.

Tu vi của hắn đã đạt tới Thần Phủ thất trọng, tầng thứ bảy tên là Thần Phủ cảnh, Thần Phủ tám cảnh lấy cảnh giới tầng thứ bảy mệnh danh, có thể thấy được một cảnh giới này có tính đại biểu thật lớn.

Thực lực cụ thể của Lan Lăng Liệt, thì có rất ít người biết được, chỉ biết là hắn đã từng nhiều lần cùng Thiên Cung cường giả đối trận, nhưng mà bị thua là đối thủ của hắn.

Mà Thần Hoàng người này cũng cực kỳ có ý tứ, lấy tu vi gần như Ma Đế của Thần Hoàng, nếu như muốn sinh một nhi tử vừa xuất thế chính là Ma Thần cảnh giới, đối với hắn mà nói cũng không nói chơi.

Nhưng Lan Lăng Thần Hoàng lại cố ý không có cho Lan Lăng Liệt bất kỳ chiếu cố, chỉ sinh ra phàm thai, thậm chí ngay cả lực lượng trong huyết mạch của Lan Lăng Liệt cũng xóa đi, để cho Lan Lăng Liệt một nghèo hai trắng, tư chất thậm chí so ra còn kém chủng tộc địa ngục bình thường.

Hai phụ tử là loại tính tình kỳ lạ, nhưng mà cuối cùng để cho tất cả mọi người rụng ánh mắt chính là, Lan Lăng Liệt cứ như vậy quật khởi, trở thành nhân vật chói mắt nhất trong các đại Thần Tộc.

Tu vi của hắn đến nay cũng bất quá tu thành Huyền Đô Thần Phủ cảnh giới, nhưng mà thực lực của hắn lại khiến người khác khó ngắm bóng lưng!

- Một tên gia hỏa khủng bố!

Giang Nam hé mắt, âm thầm đánh giá Lan Lăng Liệt, thầm nghĩ trong lòng.

Trong thâm cốc, Ma Linh đối mặt vật nhỏ bé phía trước kia, thần thái cực kỳ khẩn trương, trong miệng tiếng hô không ngừng, nhưng thủy chung không có dẫn đầu công kích.

Mà Lan Lăng Liệt cũng không có động thủ, mà là bình tĩnh đứng ở đối diện, ánh mắt đánh giá Ma Linh.

Giang Nam nhìn chỉ chốc lát, nhất thời biết ý nghĩ của Lan Lăng Liệt:

- Hắn đang nghiên cứu thân thể Ma Linh, tìm kiếm Thiên Cung huyền bí!

Cùng Ma Linh mặt đối mặt, kinh sợ Ma Linh, để cho đầu hung vật này không dám nhúc nhích, làm Giang Nam khâm phục không dứt.

- Thực lực của Lan Lăng Liệt, đã đạt tới Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, Ma Linh liền tương đương với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cao thủ, không có chiến lực ngang hàng thậm chí mạnh hơn, không cách nào kinh sợ hung vật bực này.

Giang Nam ánh mắt chớp động:

- Thần Phủ bảy trọng cảnh giới, liền có chiến lực Chưởng Giáo Chí Tôn cấp sao? Lan Lăng Liệt này rất là cao! Chiến lực đạt tới, nhưng mà tu vi cảnh giới không có đạt tới, cho nên hắn mới muốn tham quan hoc tập kết cấu thân thể của Ma Linh, tìm kiếm Thiên Cung thân ảo diệu. Có Lan Lăng Liệt kinh sợ Ma Linh, tận dụng thời cơ, ta cũng có thể nhân cơ hội nghiên cứu một chút.

Hắn suy nghĩ một chút, cũng đi tới, tinh tế đánh giá cấu tạo thân thể của Ma Linh.

Lan Lăng Liệt nhìn hắn một cái, nhưng ngay sau đó xoay đầu lại, lơ đễnh, tiếp tục tham quan học tập đầu Ma Linh này.

Đầu Ma Linh kia bị hai người mắt nhìn chằm chằm vào, nhìn chằm chằm một hồi lâu, bất an động qua, trong cổ họng phát ra từng tiếng hô trầm muộn, có khi gắt gao nhìn thẳng hai người nóng lòng muốn thử, nhưng thủy chung không dám động thủ, có khi định ngồi xuống, tùy ý hai người quan sát nó.

Qua một lúc lâu, đầu Ma Linh này cảm thấy thật sự không thú vị, tung người nhảy đi, nhảy đến nơi xa, biến mất không thấy gì nữa.

Lan Lăng Liệt cũng không có ngăn trở, cũng không có cố gắng đem đầu Ma Linh này chém giết, dùng đề cao tu vi, đứng dậy bồng bềnh mà đi, tự nhủ:

- Vẫn còn kém một đường...

Giang Nam lần này tham quan học tập Ma Linh cũng là thu hoạch phong phú, đối với cấu tạo thân thể của Thiên Cung cường giả lại có mấy phần hiểu ra, hắn mặc dù biết cường giả giống như Tịch Ứng Tình đem Đạo văn luyện vào mỗi một góc thân thể, tất cả hạt xây dựng thân thể cơ hồ là Đạo văn tạo thành, nhưng chỉ biết nguyên lý mà không biết phương pháp.

Nghiên cứu thân thể Ma Linh, để cho hắn đối với tồn tại bực này cải tạo thân thể như thế nào có càng thêm rõ ràng.

- Người như Lan Lăng Liệt nếu như là địch nhân mà nói, nhất định cực kỳ khủng bố!

Hắn hướng phương hướng Lan Lăng Liệt ly khai nhìn thoáng qua, chỉ thấy nam tử trẻ tuổi kia đã đi xa, biến mất mất tích, thầm nghĩ:

- Ma Nguyên Bí Giới mặc dù tốt, nhưng ở đây chỉ sợ sẽ bỏ qua rất nhiều

chuyện, không bằng trở về Huyền Minh Nguyên Giới. Bất quá tam đại hóa thân của ta là tu luyện Ma Đạo công pháp, ở lại Ma Nguyên Bí Giới tốc độ tăng lên nhanh hơn! Cộng thêm Chiến Minh cự thú, mặc dù bọn họ gặp phải Ma Linh cũng có thể liều mạng!

Tam đại hóa thân của hắn, Sâm La Đại Đế hóa thân vào chủ thân thể Thần Thiếu Thương, Ma La Ma Thần hóa thân vào chủ thân thể Quân Thiên Đạo Nhân, còn có một Xích Viêm Ma Thần hóa thân không có thân thể, thực lực ba hóa thân này cực kỳ cường đại, mà thực lực của Chiến Minh cự thú cũng đạt tới Thiên Cung cấp, chính diện đối kháng mà nói, mặc dù vẫn còn không đối phó được Ma Linh, nhưng có thể toàn thân trở lui.

Giang Nam đem tam đại hóa thân cùng Chiến Minh cự thú để lại Ma Nguyên Bí Giới, ngay sau đó tâm niệm hơi động, rời đi nơi đây.

Sau một khắc, thân hình Giang Nam chợt lóe, hiện ra ở ngoài Ma Nguyên Bí Giới, như cũ là địa phương hắn tiến vào bí giới, phía trước chính là Đại Xích Thiên Thần Sơn.

- Không thể đi tìm Đại Xích Thiên Thần Chủ, vạn nhất bị hắn phát giác ta rời bí giới, không chừng lại muốn lưu ta lại, ở dưới mí mắt hắn tu luyện.

Giang Nam vội vã rời đi, Đại Xích Thiên Thần Chủ cũng không xấu, hắn không lòng dạ nào tiếp tục lưu lại nơi đây tiếp tục lừa gạt vị Thần Chủ này.

Trước Thần Điện, Cô Dương Tôn Giả một mực giám sát động tĩnh của Đại Xích Thiên, đợi thấy Giang Nam rời đi Ma Nguyên Bí Giới, hiện ra ở trong Đại Xích Thiên, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích:

- Công tử làm sao nhanh như vậy liền ra khỏi bí giới? Di? Hắn tại sao không trở về Thần Sơn, ngược lại hướng phía ngoài bay đi?

Trong lòng hắn kinh ngạc, đứng dậy đi tới trong thần điện, giờ phút này Đại Xích Thiên Thần Chủ còn đang bế quan, nghiên cứu dấu vết Đại Đế, Cô Dương Tôn Giả không dám xông vào, đứng ở bên ngoài cao giọng nói

chuyện này.

- Tiểu tử Giang Nam này đi ra ngoài?

Bên trong truyền đến thanh âm kinh sợ của Đại Xích Thiên Thần Chủ, ùng ùng nói:

- Tiểu tử này là tai tinh, hắn chỉ sợ còn không biết, chuyện của hắn đã bại lộ, lúc này không biết bao nhiêu người đang tìm hắn!

Cô Dương Tôn Giả vội vàng nói:

- Hôm nay nên làm thế nào cho phải?

Đại Xích Thiên Thần Chủ trầm ngâm chốc lát, trong điện bay ra một mặt kim bài, trên kim bài có khắc một cái chữ "Xích", rơi vào trong tay Cô Dương Tôn Giả, trầm giọng nói:

- Ngươi mang theo lệnh bài của ta đi qua, tốt nhất có thể đuổi theo hắn, ngăn hắn lại! Nếu đuổi không kịp, mặt lệnh bài này chính là bảo vệ tánh mạng hắn, coi như là Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ, cũng phải cho ta một cái mặt mũi. Cô Dương, ngươi cần phải hoàn hảo không tổn hao gì mang hắn về cho ta!

Cô Dương Tôn Giả lĩnh mệnh, vội vàng xuống Thần Sơn, hướng Giang Nam đuổi theo.

Giang Nam khởi bước sớm, tốc độ cực nhanh, cũng không lâu lắm liền đến tinh môn, thủ vệ bảo vệ Đại Xích Thiên tinh môn nhận được hắn, cũng không có ngăn trở, để cho hắn thông qua.

Sau một khắc, hắn đi tới cửa Địa ngục, lần nữa tiến vào tinh môn, thủ vệ trông chừng tinh môn kia trên dưới đánh giá hắn, nhìn hắn thông qua, lập tức mật báo, hướng những Địa ngục khác báo cáo chuyện này.

- Tiểu tử Xích Viêm Thần Tộc kia đi ra?

Trong Ngũ Tuyệt Thiên, đám người Già Lam Tôn Giả, Thanh Ngưu tôn giả, Hoàng Dương Lão Tổ nghe tin, giận tím mặt, lúc này truyền xuống thần dụ, chỉ thấy trong từng thần điện của Tam Dương Luyện Ngục, từng chiếc từng chiếc chiến hạm ngang trời, hướng nơi xa đi tới, đằng đằng sát khí.

- Hủy Thái Dương của Tam Dương Luyện Ngục ta, cướp sạch mười hai Ma Thần Thần Điện, thù này bất cộng đái thiên! Đem tiểu tử kia bắt lại, bầm thây vạn đoạn!

Giang Nam rời đi cổng địa ngục, đi tới trước tinh môn của Diêm Ma Địa ngục, thầm nghĩ:

- Tiếp theo chính là Tam Dương Luyện Ngục, Tam Dương Luyện Ngục cách Vạn Thi Lộ cùng vũ trụ màng thai gần nhất, thông qua Tam Dương Luyện Ngục, có thể bớt đi rất nhiều thời gian...

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên tinh môn kịch liệt đung đưa, từng chiếc từng chiếc chiến hạm khổng lồ từ trong tinh môn xuyên qua, tinh kỳ đầy trời, đem bầu trời cũng che dấu đến nghiêm nghiêm thực thực, mật không ra quang!

- Tiểu tặc bốn tay, chạy đi đâu?

Giang Nam trong lòng cả kinh, vội vàng nhanh chóng lui về phía sau, vậy mà phía sau cũng có chiến hạm bay tới, để ngang giữa không trung, ngăn trở đường đi của hắn.

Một vị Đại Tế Tửu đứng trên chiến hạm, ngửa mặt lên trời cười to nói:

- Bốn tay tiểu tặc, ngươi nghĩ rằng Ma Thần của Tam Dương Luyện Ngục chúng ta là ngồi không sao? Ngươi nghĩ đến liền tới, muốn đi liền đi? Hôm nay là tử kỳ của ngươi!

Cạch cạch cạch...

Trên từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm truyền đến tiếng kim

thiết vang lên, chỉ thấy trên chiến hạm đẩy ra từng Ma Quang pháo, nhiều lâu thuyền chiến hạm như vậy, có khoảng hai ba ngàn Ma Quang pháo, pháo khẩu thanh nhất sắc chỉ hướng hắn!

Nếu nhiều Ma Quang pháo như vậy cùng nhau khai hỏa, đừng nói Giang Nam, coi như là Ma Thần đích thân tới, cũng muốn té ngã!

Trên nhiều chiến hạm truyền đến tiếng cười lớn:

- Tiểu quỷ, không nghĩ tới ngươi không có chết ở Đế chiến chi địa, lại còn có thể sống đi ra ngoài, bất quá những ngày an nhàn của ngươi đã chấm dứt, hôm nay liền bắt giữ ngươi, cầm lên Trảm Thần Đài thiên đao vạn quả để răn đe!

- Muốn để hạ ta? Loạn Không Đại Trận!

Giang Nam quyết định thật nhanh, quanh thân từng mặt đại kỳ bay ra, hắn nhìn ra được những cường giả này đối với hắn là tình thế bắt buộc, vừa dọ thám biết hướng đi của hắn, liền bày ra mai phục nặng nề, vì vậy lần này trực tiếp vận dụng trận kỳ do Ngũ Sắc Kim luyện chế.

Ngũ Sắc Kim vô cùng chắc chắn, chỉ có Thần Chủ cấp bậc cường giả mới có thể luyện hóa, Loạn Không Đại Trận này, những người kia sẽ không cách nào phá vỡ trận pháp, liền cho hắn cơ hội chạy thoát!

Tốc độ phản ứng của hắn cũng không chậm, đại trận lập tức vận chuyển, trong chớp mắt liền đem thân thể của hắn truyền vào trong hư không, hướng nơi xa xôi nhanh chóng bỏ chạy!

- Muốn đi? Không dễ dàng như vậy!

Một vị Đại Tế Tửu cầm đầu đột nhiên khom người, trầm giọng nói:

- Mời pháp bảo!

Trên nhiều lâu thuyền đại hạm, từng vị Đại Tế Tửu, Tế Tửu, ngân giáp

chiến tướng rối rít khom người, cao giọng nói:

- Mời pháp bảo!

Mấy chục vạn người cùng nhau hét lớn, thanh âm kinh thiên động địa, rung động tận thiên ngoại, tiếng vang giống như sấm chớp, truyền động không biết xa bao nhiêu.

Cái thanh âm này chưa rơi xuống, đột nhiên chỉ thấy trong hư không có một Du Long bay ra, tràn ngập thần uy, hưu một tiếng liền chui vào trong Loạn Không Đại Trận, Du Long nầy rõ ràng là một dây thừng biến thành, tiến vào Loạn Không Đại Trận liền lập tức chui vào hư không, dọc theo phương hướng Giang Nam rời đi ở trong hư không cấp tốc ghé qua, tốc độ so sánh với Loạn Không Đại Trận truyền tống còn nhanh hơn!

Đại Tế Tửu cầm đầu trầm giọng quát lên:

- Tiểu tử này tất nhiên không cách nào chạy trốn Khổn Thần Tác truy kích, nhất định sẽ bị bắt, bất quá hắn là Xích Viêm Thần Tộc, khó bảo toàn Đại Xích Thiên Thần Chủ sẽ bảo vệ hắn. Chúng ta đuổi theo giết qua, quả quyết không thể cho hắn thoát!

Oanh!

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm ầm ầm đụng vào trong Loạn Không Đại Trận, trong chớp mắt liền có gần trăm tàu chiến hạm xông vào đại trận, phá vỡ hư không mau chóng đuổi theo.

Những lâu thuyền đại hạm này mới vừa xông vào Loạn Không Đại Trận, khóa phương vị truyền tống của Giang Nam, liền lập tức đem Loạn Không Đại Trận chống đỡ nổ tung, ra ngoài cực hạn của Loạn Không Đại Trận, lúc này trận pháp nổ tung, từng mặt đại kỳ lơ lửng dựng lên, bốn phương tám hướng bay đi.

Đại trận truyền tống, Giang Nam bị lực lượng trận pháp khỏa ở trong hư không nhanh chóng đi về phía trước, đột nhiên cảm giác được phía sau có

một cổ lực lượng cuồng bạo cấp tốc đuổi theo, trong lòng cả kinh:

- Thứ gì?

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Du Long kia giương nanh múa vuốt, phá vỡ hư không nặng nề, hướng mình nhanh chóng đến gần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 618: Khốn Thần Tác

- Một cái dây thừng?

Hắn cảm giác được một cổ thần uy cường đại truyền đến, trong lòng khẽ nhúc nhích:

- Cổ thần uy này, tất nhiên là Thần Ma luyện chế pháp bảo! Thần Ma luyện pháp bảo, cho dù là Thiên Cung chi bảo, cũng không phải là ta có thể đối kháng! Thiên Dực Ma Thần Đại Thần Thông!

Phía sau Giang Nam chui ra chi chít cánh chim, hóa thành cánh huyết nhục, thiên dực chấn động, dọc theo hư không về phía trước bão táp bay đi.

Thân hình hắn vừa động, đồng thời Loạn Không Đại Trận bị nhiều lâu thuyền đại hạm mạnh mẽ chèn phá, để cho thân thể của hắn nhất thời thoát khỏi đại trận bảo vệ, muốn đem hắn từ trong hư không nặn ra.

Mà lúc này tốc độ của Giang Nam cực nhanh, cố ý muốn ở trong hư không ghé qua, nhanh chóng thoát khỏi đuổi giết, hành động này để cho lực đè ép của hư không nhất thời đè xuống, cổ lực lượng này mạnh, tuyệt đối có thể dễ dàng đè chết tuyệt đại đa số Thần Phủ tám cảnh tu sĩ!

Chỉ có thân thể đạt tới Thiên Cung cảnh giới, mới có thể gánh vác được hư không áp lực, mới có thể ở trong hư không ghé qua, đây là thường thức. Không có đạt tới Thiên Cung cảnh giới liền mạnh mẽ xuyên qua hư không, chỉ biết bị áp nổ tung!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, thân thể bị đè ép đến khanh khách xèo xèo thu nhỏ lại, cảm giác cánh đánh ra, nhận áp lực khôn cùng, vỗ một lần liền cơ hồ muốn sinh sôi bẻ gảy!

- Ma Chung Bá Thể, trượng sáu chi thân!

Thân thể của hắn kịch liệt bành trướng, trong chớp mắt liền hóa thành Ma Thần Chi Thể ngàn trượng, ngay sau đó điên cuồng thu nhỏ lại, từ ngàn trượng biến thành trượng sáu thân, thân thể ngưng tụ vô số lần, thậm chí ngay cả cánh chim cũng ngưng tụ vô số lần, tốc độ nhất thời tăng vọt.

Rầm rầm rầm!

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm phá vỡ hư không nặng nề, điên cuồng đuổi theo mà đến, trên lâu thuyền từng tôn Ma Quang pháo mở ra, hắc sắc quang trụ kích bắn, đem hư không phía trước oanh đến từng khúc sụp đổ, đánh ra một cái đường tắt, không cần thừa nhận hư không trọng áp, tốc độ so sánh với Giang Nam không chậm.

- Ma Thần xuất thân Tam Dương Luyện Ngục, điều động không biết bao nhiêu lực lượng mới ở nhiều thế giới tinh môn nằm vùng tai mắt, dọ thám biết đến tung tích tiểu tử này, lần này chúng ta vận dụng trên dưới một trăm lực lượng thần điện, thậm chí còn mời tới Ma Thần luyện chế pháp bảo, nếu vẫn không thể bắt giữ hắn, Tam Dương Luyện Ngục ta thể diện còn đâu?

Trên một chiếc lâu thuyền đại hạm, Đại Tế Tửu cầm đầu trầm giọng quát lên:

- Hợp lực tế lên Khổn Thần Tác, đem tiểu tử kia bắt lại!

Một cổ pháp lực mênh mông ba động truyền đến, Khổn Thần Tác kia nhất thời tốc độ bạo tăng, thình thịch thình thịch liên tục xuyên qua hư không, nhanh chóng hướng Giang Nam bức gần.

Hô...

Khổn Thần Tác này hóa thành Nộ Long, hướng Giang Nam triền đi.

Nhưng vào lúc này, Giang Nam đột nhiên đổi hướng, hiểm lại càng hiểm né tránh dây thừng trói buộc, giương cánh hướng những phương hướng khác trốn chạy đi.

Nhiều Tế Tửu Đại Tế Tửu vội vàng điều khiển Khổn Thần Tác truy kích đi qua, ở trong hư không triển khai một cuộc truy kích kịch liệt, mỗi khi bọn hắn muốn trói chặt Giang Nam, luôn bị Giang Nam chạy trốn, thủy chung không thể bắt lại.

Mọi người truy kích không biết bao nhiêu vạn dặm, vượt qua không biết bao nhiêu hư không, rất nhiều cường giả của các đại Thần Điện thấy Khổn Thần Tác thủy chung không cách nào trói lại tiểu tử này, sắc mặt mọi người không khỏi xanh mét.

Bọn họ xuất động nhiều Thần Phủ, Thiên Cung cường giả như vậy, thậm chí ngay cả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả cũng không ở số ít, lại ngay cả một Đạo Đài bát cảnh tu sĩ cũng không cách nào bắt được!

Hơn nữa, lần này không chỉ là bọn họ đuổi giết Giang Nam, sau lưng còn có hơn một trăm vị Ma Thần xuất thân từ Tam Dương Luyện Ngục, nếu bắt không được Giang Nam, thật muốn biến thành chuyện cười cho Địa ngục thế giới!

Một người điềm nhiên nói:

- Tiểu tử này so với mập mạp chết bầm kia còn muốn trơn hơn, chờ bị bắt đến không nên lập tức giết chết hắn, phải hảo hảo bào cách một phen, giắt trên cột thiêu đốt, mới có thể tiêu tức giận của ta.

- Mời ra một Khổn Thần Tác nữa, ta cũng không tin bắt không được hắn!

Hô...

Lại có một cái Khổn Thần Tác bay ra, hai Khổn Thần Tác giáp công, quay chung quanh Giang Nam trên dưới phiên bay, Giang Nam kiệt lực bay đi, chợt trái chợt phải, chợt cao chợt thấp, vẫn bị làm cho không gian hoạt động càng ngày càng nhỏ.

- Hỏng bét!

Giang Nam đột nhiên cảm giác pháp lực có chút chống đở không nổi, nhất thời không cách nào duy trì tiếp tục phi hành ở trong hư không, oanh một tiếng bị nặn ra hư không.

Bầu trời Loạn Vân ma cảnh, khó gặp gió bình vân yên, tinh không vạn lý, đột nhiên hư không hé ra, một quái nhân bốn tay, sau lưng sinh ra thiên dực đột nhiên bị nặn ra hư không, tiếp theo chỉ nghe rồng ngâm trận trận, hai cái Nộ Long thăm dò hư không, quay chung quanh quái nhân kia quay tít một vòng, liền đem người này trói kết kết thật thật!

- Cuối cùng bắt giữ được tiểu tử này!

Từng tiếng cười to truyền đến, tiếp theo liền thấy từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm đánh vỡ hư không, chạy nhanh vào Loạn Vân ma cảnh, trên lâu thuyền tinh kỳ phiêu giương, không biết bao nhiêu người vui mừng ủng hộ, giương động đại kỳ, hoan hô không dứt, giống như đánh một trận thắng lớn.

Giang Nam ra sức giãy dụa, liều chết thúc dục pháp lực, bất quá Khổn Thần Tác này trói ở trên người, chẳng những trói lại nhục thể của hắn, thậm chí ngay cả pháp lực cùng thần thức của hắn cũng không thể thúc dục!

- Ma Chung Bá Thể, đại! Đại! Đại!

Giang Nam gầm lên, thân thể liên tiếp tăng vọt, trong chớp mắt liền hóa thành Cự Nhân ngàn trượng, đỉnh đầu thanh thiên, chân đạp đại địa, bên cạnh bả vai chính là mây trắng di động dằng dặc. Không ngờ hai cái Khổn Thần Tác này theo hắn cùng nhau trở nên to lớn, thủy chung quấn quanh ở trên người hắn, cũng không bị hắn đứt đoạn!

- Tiểu!

Giang Nam tản đi Ma Chung Bá Thể, thân thể kịch liệt thu nhỏ lại, tốc độ hắn thu nhỏ lại rất nhanh, hai cái Khổn Thần Tác này cũng lấy tốc độ đồng dạng thu nhỏ lại, thủy chung trói ở trên người của hắn.

- Tiểu tử, Khổn Thần Tác có thể trói lại một thân Thần Thông biến hóa của ngươi, vẫn là chờ chết đi!

Một vị ngân giáp chiến tướng cười to, đứng ở trên lâu thuyền đại hạm xa xa thăm dò mội cái đại thủ, hướng Giang Nam bị trói chộp tới.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, trong mi tâm đột nhiên một quả ngọc châu bay ra, quay tròn chuyển động, đón nhận bàn tay to kia. Chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, ngọc châu kia cùng bàn tay to va chạm, nhất thời nổ tung, hàng tỉ đạo kim khí như kiếm mọi nơi kích bắn, trong chớp mắt liền đem bàn tay to của ngân giáp chiến tướng kia bắn thành cái sàng.

Ngọc châu này chính là Giang Nam ở Ma Nguyên Bí Giới thu luyện hóa Kim Linh Châu, không cần tế lên, chỉ cần mãnh liệt va chạm, sẽ đem lực lượng trong linh châu bộc phát, hàng tỉ đạo kim khí phô thiên cái địa đem trên dưới một trăm tàu chiến hạm bao phủ, mọi người trên chiến hạm chỉ cảm thấy trước mắt kim quang loạn vũ, thấy không rõ bốn phía, rối rít gầm lên, giơ lên bàn tay to liền rối rít phách đi, tẩy đi kim quang đầy trời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 619: Người Hiền Tự Có Thiên Tướng

Nhưng vào lúc này, Giang Nam lập tức xoay người liền chạy như điên, chân không chạy vội, mấy hơi thở liền chạy ra hơn vạn dặm.

- Tiểu quỷ gian xảo, nếu không phải đây là Già Lam Tôn Giả tự mình luyện chế pháp bảo, đã cho ngươi bắt cóc Khổn Thần Tác chạy đi!

Mọi người vội vàng thúc dục Khổn Thần Tác, Giang Nam nhất thời thân bất do kỷ bay trở về.

- Không cần nói nhiều, tiểu tử này đem Thần Ma của Tam Dương Luyện Ngục ta đắc tội sạch sẽ, lập tức áp tải về Tam Dương Luyện Ngục, thượng bẩm Thiên Thính, mời Chư Thần hạ chỉ phát lạc!

Mọi người đem Giang Nam áp ở trên một chiếc chiến hạm, hạo hạo đãng đãng đi tới tinh môn của Diêm Ma địa ngục, trở về Tam Dương Luyện Ngục, nhưng vào lúc này, đột nhiên một cổ thần uy mênh mông cuồn cuộn truyền đến, chỉ thấy một đạo hỏa quang từ trên trời giáng xuống, tiếp theo chung quanh bầu trời dấy lên liệt hỏa hừng hực, Xích Viêm ngang trời.

Chỉ thấy trong mây lửa đứng một Ma Thần, trên cao nhìn xuống cao giọng nói:

- Phía dưới áp là đệ tử Xích Viêm Thần Tộc ta, Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Chư cường giả bị cổ thần uy này ép tới trong lòng sợ hãi vạn phần, cơ hồ đề không nổi ý phản kháng, khó khăn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ma Thần kia cao ở trên mây lửa, chỉ có thể nhìn đến một đỉnh đầu vô cùng khổng lồ, đỉnh đầu này cũng có mấy vạn trượng, hai mắt giống như hai mặt trời chói chan.

Trong đó một vị Đại Tế Tửu tu vi cao nhất, đánh bạo nói:

- Vị thượng thần này, nơi này áp giải đích xác là Giang Nam, người này không phục thiên luật, không phục quản giáo, nghịch loạn tạo phản, bọn ta phụng mệnh Ngũ Tuyệt Thiên Chư Thần bắt hắn, hôm nay còn muốn đưa đến Ngũ Tuyệt Thiên, do Chư Thần xử tử, trấn hưng Thiên Lý.

Ma Thần trong mây lửa kia chính là Cô Dương Tôn Giả, nghe vậy cười nói:

- Đây là một hiểu lầm, người này chính là đệ tử Xích Viêm Thần Tộc ta, cả gan làm loạn là có một chút, nhưng tội không đáng chết. Hắn là nhân vật Đại Xích Thiên Thần Chủ muốn, há có thể tùy ý các ngươi bắt? Các ngươi đưa cho ta, nếu phía trên hỏi tới, các ngươi liền để cho bọn họ đi về phía Đại Xích Thiên Thần Chủ đòi người là được.

Rất nhiều cường giả của Tam Dương Luyện Ngục không khỏi do dự, đối phương là Ma Thần, cao cao tại thượng, chiến lực mạnh, vượt qua xa bọn họ có thể ngăn cản, nếu như không giao Giang Nam ra, Ma Thần này tức giận, bọn họ chỉ sợ phải chết ở chỗ này.

Nhưng nếu như giao Giang Nam ra, đám người Già Lam Tôn Giả truy cứu, bọn họ cũng chịu trách nhiệm không nổi.

- Hay là trước giao ra người này thôi.

Một vị Đại Tế Tửu thấp giọng nói:

- Đại Xích Thiên Thần Chủ chúng ta không dậy nổi, nếu như chọc giận tôn Ma Thần trước mắt này, chỉ sợ chúng ta liền chết hết. Bỏ qua cho tiểu tử họ Giang, Chư Thần trách tội xuống còn không đến mức giết chúng ta.

Mọi người gật đầu không dứt, đang muốn giao ra Giang Nam, đột nhiên một cổ thần uy mênh mông cuồn cuộn từ trong hư không truyền đến, thần uy này tràn ngập, mạnh mẻ vô cùng, hơn nữa không chỉ một cổ, thậm chí có trên dưới một trăm cổ!

Trên dưới một trăm cổ thần uy, chính là trên dưới một trăm vị Thần Ma, những Thần Ma này từ trên trời giáng xuống, ép tới không gian Diêm Ma địa ngục cũng bắt đầu sụp đổ!

Vẻ mặt Cô Dương Tôn Giả khẽ nhúc nhích, thầm thở dài hỏng bét, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy từng tôn Ma Thần từ trong hư không đi ra. Những Ma Thần này mỗi một tôn so với hắn cũng không yếu. Thậm chí còn có mấy người thực lực vượt qua hắn!

- Cô Dương gặp qua chư vị đạo huynh.

Cô Dương Tôn Giả không dám chậm trễ, vội vàng làm lễ ra mắt.

- Gặp qua Cô Dương đạo huynh.

Già Lam Tôn Giả hoàn lễ, ánh mắt chớp động, ha hả cười nói:

- Cô Dương đạo huynh, ta và ngươi cũng coi như tình bạn cố tri, nếu ngươi tới là vì những chuyện khác, lấy giao tình giữa ta và ngươi, ta hạ thang cũng không chối từ. Bất quá hôm nay ngươi muốn mang người này đi, sợ rằng liền không thể nào. Giang Nam này to gan lớn mật, không chỉ cướp sạch mười hai Ma Thần Thần Điện, đem bảo vật cung phụng cho chúng ta cướp sạch không còn, còn một pháo bắn nổ Thái Dương của Tam Dương Luyện Ngục. Chỉ một cái tội nghiệt này, liền đủ để cho hắn chết một vạn lần!

- Tam Dương Luyện Ngục ta sở dĩ gọi Tam Dương Luyện Ngục, là bởi vì ba viên Thái Dương kia, hôm nay bị bắn nổ một viên, Tam Dương Luyện Ngục ta cũng trở thành Nhị Dương Luyện Ngục!

Thanh Ngưu tôn giả nổi giận đùng đùng, cao giọng quát lên:

- Chúng ta những Ma Thần này sau này ra cửa, nếu người khác hỏi tới lai lịch, chúng ta há mồm tới một câu ta xuất từ Nhị Dương Luyện Ngục. Đây cũng không phải là gọi uy phong, mà là nhục về đến nhà!

Cô Dương Tôn Giả cau mày, Giang Nam sở tác sở vi hắn đã điều tra rõ ràng, đã bẩm báo Đại Xích Thiên Thần Chủ, lúc ấy Đại Xích Thiên Thần Chủ chẳng qua là trả lời một câu "hồ nháo" liền không truy cứu nữa. Hắn đoán chừng ý tứ của Đại Xích Thiên Thần Chủ, chẳng những không có tức giận đối với Giang Nam, ngược lại rất là tán thưởng.

Lần này Đại Xích Thiên Thần Chủ nhất định phải giữ được Giang Nam, thực tại để cho hắn có chút làm khó.

- Chư vị đạo huynh, ta có lệnh bài của Đại Xích Thiên Thần Chủ ở chỗ này, mong rằng chư vị nể mặt, để cho ta mang người này về, đợi Đại Xích Thiên Thần Chủ răn dạy hắn xong, tất nhiên sẽ bắt hắn tự mình tới cửa, cho chư vị trách phạt.

Cô Dương Tôn Giả lấy ra lệnh bài của Đại Xích Thiên Thần Chủ nói.

Đám người Già Lam Tôn Giả Hoàng Dương Lão Tổ ngó chừng mặt lệnh bài này nhíu mày, trên lệnh bài có khắc một chữ "Xích", tràn ngập thần uy, hẳn là không giả.

Thần Chủ lệnh bài, giống như Thần Chủ đích thân tới, ở trong địa ngục thế giới có địa vị cực cao.

Đại Xích Thiên Thần Chủ lấy ra mặt lệnh bài này giao cho Cô Dương Tôn Giả, có thể thấy được trình độ coi trọng đối với Giang Nam.

Nhưng nếu như cứ như vậy bỏ qua cho Giang Nam, bọn họ thực không cam lòng. Giang Nam xông ra tai họa quá mức nghiêm trọng, đắc tội hơn một trăm Ma Thần, nếu như không xử trí, bọn họ những Ma Thần này thể diện liền không còn sót lại chút gì.

Thanh Ngưu tôn giả hừ lạnh một tiếng nói:

- Cô Dương đạo huynh, ngươi chỉ lo tiểu bối của Xích Dương Thần Tộc ngươi, lại không bận tâm mặt mũi Ma Thần của Tam Dương Luyện Ngục ta, muốn mang hắn đi, quả quyết không có khả năng này!

Sắc mặt Cô Dương Tôn Giả trầm xuống, Hoàng Dương Lão Tổ mị mị cười nói:

- Đại Xích Thiên Thần Chủ là người thống trị Đại Xích Thiên, chúng ta lại là Ma Thần dưới trướng Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ, lệnh bài của ngươi, trông nom không tới chúng ta!

Già Lam Tôn Giả khẽ nhíu mày, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Chư vị, không cần tức giận, không đáng bởi vì một tiểu bối mà hư hòa khí của Đại Xích Thiên cùng Ngũ Tuyệt Thiên. Cô Dương đạo huynh, tiểu tử này đắc tội chúng ta tội đáng chết vạn lần, nhưng ngươi đã lấy ra lệnh bài của Đại Xích Thiên Thần Chủ, chúng ta cũng không có thể không để cho mặt mũi.

- Hắn tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha, hắn đồng bọn cũng có một mặt Thần Chủ lệnh bài, chúng ta kính trọng mặt lệnh bài này, không có xử tử hắn, mà lưu vong đến chư thiên vạn giới. Không bằng như vậy, đem tiểu tử này xử trí giống tên kia, lưu vong đến chư thiên vạn giới, ý của ngươi như thế nào?

- Lưu vong đến chư thiên vạn giới?

Sắc mặt Cô Dương Tôn Giả kịch biến, thất thanh nói:

- Như vậy cùng tại chỗ xử tử lại có gì khác nhau? Chư thiên vạn giới chính là tử địch của Địa ngục ta, lưu vong tới đó, nếu bị dân bản xứ nơi đó phát hiện, chẳng phải là hẳn phải chết không thể nghi ngờ?

Già Lam Tôn Giả ha hả cười một tiếng, giả vờ nói:

- Chẳng qua là nếu như thôi, nói không chừng vị tiểu đạo hữu này thông minh lanh lợi, còn có thể cùng dân bản xứ của chư thiên vạn giới hòa mình.

Cô Dương Tôn Giả sắc mặt âm tình bất định, lưu vong chư thiên vạn giới có thể nói là trừng phạt gần với xử tử, nhưng đúng là so sánh với tại chỗ xử

tử tốt hơn rất nhiều, dù sao còn có một tuyến sinh cơ.

- Chuyện này ta cần hướng Thần Chủ bẩm báo, mời Thần Chủ định đoạt.

Cô Dương Tôn Giả còn muốn vì Giang Nam tranh thủ càng nhiều cơ hội mạng sống, trầm giọng nói.

Đám người Già Lam Tôn Giả nơi nào sẽ cho hắn cơ hội này, không khỏi phân trần, lúc này để cho môn hạ Tế Tửu đem Giang Nam buộc chặc ở trên một chiếc phá thuyền, cười nói:

- Đưa đến vũ trụ màng thai, lưu vong chư thiên vạn giới.

Cô Dương Tôn Giả không khỏi lấy làm kinh hãi, vội vàng nói:

- Lưu vong thì thôi, vì sao còn muốn trói Khổn Thần Tác? Lấy thực lực của hắn, căn bản không cách nào thoát khỏi Khổn Thần Tác, nếu gặp phải dân bản xứ của chư thiên vạn giới, chẳng phải là hẳn phải chết không thể nghi ngờ sao?

- Đồng đảng của hắn, tên mập mạp chết bầm kia cũng xử trí như vậy.

Hoàng Dương Lão Tổ cười nói:

- Hắn có Thần Chủ lệnh bài nơi tay, cũng tránh không được loại kết cục này, Cô Dương đạo huynh không cần nhiều lời. Không bằng theo bọn ta cùng nhau tiễn vị tiểu đạo hữu này.

Cô Dương Tôn Giả thầm than một tiếng, trong lòng biết Diêm Ma Địa ngục là Địa ngục thế giới hạ hạt của Ngũ Tuyệt Thiên. Nếu như mình ở chỗ này trở mặt, thế đơn lực kiệt, căn bản không phải đối thủ bọn người kia. Mà lúc này đi báo cho Đại Xích Thiên Thần Chủ cũng không còn kịp rồi.

Nhiều lâu thuyền đại hạm cùng chúng Ma Thần áp tải Giang Nam hướng vũ trụ màng thai chạy tới, Cô Dương Tôn Giả đi tới trước chiếc phá thuyền kia, trên mặt hổ thẹn, thành khẩn nói:

- Tử Xuyên, lão phu vô năng, không thể cứu ngươi một mạng, thẹn với ngươi cùng Thần Chủ.

Giang Nam lộ ra nụ cười, an ủi:

- Tôn giả không cần đau lòng, ta người hiền tự có thiên tướng, nói không chừng bị lưu vong đến chư thiên vạn giới tựa như về đến nhà mình.

Cô Dương Tôn Giả thở dài:

- Ngươi đừng an ủi ta, chủng tộc Địa ngục ta ở chư thiên vạn giới tiếng xấu rõ ràng, người gặp người đánh, người gặp người giết. Hơn nữa hành trình hư không, ngươi có thể cả đời cũng sẽ bị trục xuất ở trong hư không, trước mắt chứng kiến chẳng qua là bóng tối Vĩnh Hằng...

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Vô luận như thế nào, Tử Xuyên vẫn là muốn tạ ơn tôn giả tới cứu. Tôn giả, ngươi trở lại Đại Xích Thiên, thay ta hướng Thần Chủ nói một tiếng tạ ơn. Hắn phần ân đức này, Tử Xuyên tất nhiên ghi nhớ trong lòng, vĩnh viễn không dám quên, tương lai tất nhiên sẽ hồi báo hắn.

Cô Dương Tôn Giả muốn nói lại thôi, không nói gì, thầm nghĩ:

- Tử Xuyên thật là tâm tư đơn thuần đến giống như trẻ mới sinh, cho là bị lưu vong đến chư thiên vạn giới cũng không có nguy hiểm gì. Hắn lại không biết chuyến đi này dữ nhiều lành ít, những dân bản xứ Chư Thiên vạn giới đó cùng hung cực ác, ở trong bóng tối Vĩnh Hằng lưu vong, cô độc đến chết cũng thôi, nhưng nếu rơi vào trong tay những thổ dân này, đó chính là sống không bằng chết...

Vũ trụ màng thai cuối cùng đã tới, lâu thuyền đại hạm có chút dừng lại, trong đó một chiếc lâu thuyền chạy nhanh vào màng thai, chở Giang Nam hướng chỗ sâu màng thai đi tới.

Đợi xuyên qua màng thai, lâu thuyền rốt cục dừng lại, mấy vị ngân giáp

chiến tướng đem Giang Nam buộc chặc trên thuyền nhỏ đẩy ra đại hạm, mọi người trên thuyền cười ha ha, phất tay đưa tiễn, cao giọng nói:

- Bốn đầu tiểu tử thúi, nhớ sống lâu một chút, ngươi sống càng lâu, liền càng bị hành hạ, càng có thể tiêu lửa giận trong lòng chúng ta!

Giang Nam mặt đầy xuân phong, cười nói:

- Chư vị không cần đưa tiễn, mời trở về đi.

Một vị Đại Tế Tửu đưa mắt nhìn phá thuyền hướng chỗ sâu trong chư thiên vạn giới thổi đi, lắc đầu nói:

- Tiểu tử này, so sánh với mập mạp kia còn muốn ghê tởm. Mập mạp kia bị lưu vong còn giãy dụa không dứt, trong miệng quát ta còn sẽ trở lại, mà tiểu tử này phảng phất như về đến nhà, rất thư thích. Nhìn vẻ mặt này, ta liền không nhịn được muốn đánh cho hắn một trận!

- Ta cũng muốn hung hăng đánh hắn, vẻ mặt này thật sự quá đáng ghét!

Một vị ngân giáp chiến tướng gật đầu nói:

- Bất quá ta nghĩ đến hắn sẽ phải gặp khổ nạn, trong lòng liền thư sướng rất nhiều. Các ngươi nói, những Thổ dân đó lấy bắt được hắn, sẽ bào chế hắn ra sao?

Mọi người cười ha ha:

- Khẳng định hàng vạn hàng nghìn loại hành hạ, muốn hắn muốn sống không được, muốn chết không xong!

Mà một bên khác của vũ trụ màng thai, Cô Dương Tôn Giả thở dài, cùng đám người Già Lam Tôn Giả từ biệt, chạy về Đại Xích Thiên, đi lên Thần Sơn tiến vào Thần Điện, hướng Đại Xích Thiên Thần Chủ bẩm báo chuyện này.

- Ngươi hồ đồ!

Đại Xích Thiên Thần Chủ không kịp bế quan, vọt ra, nổi giận nói:

- Lưu vong cũng là lưu vong, làm sao ngươi sẽ không động não? Bọn họ lưu vong Giang Nam, ngươi qua không được vũ trụ màng thai, nhưng có thể lặng lẽ phái ra một đội nhân mã, tiến vào chư thiên vạn giới tìm về! Hôm nay hắn bị lưu vong thời gian dài như vậy ngươi mới trở về bẩm báo, ngươi để cho ta đến nơi nào tìm hắn?

Cô Dương Tôn Giả hổ thẹn, không dám nói lời nào, đợi Đại Xích Thiên Thần Chủ tức giận hơi bình, lúc này mới đem lời nói của Giang Nam trước khi bị lưu vong nói một lần:

- Tử Xuyên nói tương lai tất nhiên hồi báo Thần Chủ ân đức.

Sắc mặt của Đại Xích Thiên Thần Chủ hơi trì hoãn, thở dài nói:

- Hắn cũng là người trung hậu, Xích Viêm Thần Tộc ta bản thân liền muốn so sánh với những Thần Tộc khác nhỏ yếu, huyết thống cũng không cao quý bằng bọn họ, thật vất vả mới xuất hiện một đệ tử có thể đào tạo, hôm nay lại lưu vong đến chư thiên vạn giới. Hắn bị Khổn Thần Tác trói, như thế nào thoát thân...

- Hồi bẩm Thần Chủ, là hai đạo Khổn Thần Tác...

Cô Dương Tôn Giả nhỏ giọng nói.

- Hai đạo Khổn Thần Tác?

Sắc mặt Đại Xích Thiên Thần Chủ hôi bại, lắc đầu không dứt, thấp giọng nói:

- Hôm nay chỉ có thể mong đợi hắn người hiền tự có thiên tướng, có thể đợi chờ trăm năm thời gian. Đợi đến sau trăm tuổi Sa La Đại Đế tự mình chinh chiến chư thiên vạn giới, khi đó ta có thể xuyên qua màng thai, đi tìm tung tích của hắn, hy vọng lúc đó hắn còn sống...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 620: Vạn Giới Trụ Thạch

- Loại bảo vật Khổn Thần Tác này đúng là lợi hại, đem thân thể khí huyết pháp lực thần thức cùng thần hồn trói lại, khóa ở trong thân thể, không hổ là Ma Thần luyện chế pháp bảo.

Trong bóng tối vĩnh hằng của Chư thiên vạn giới, một chiếc thuyền nhỏ rách rưới cô độc phiêu lưu ở trong hư không vô tận, chiếc thuyền nhỏ này mũi thuyền giơ lên một cây cột buồm thật dài, cao tới 20-30 trượng, phía trên buộc một thiếu niên mi thanh mục tú, chính là Giang Nam.

Giờ phút này Giang Nam đã khôi phục diện mục thật sự, đi tới chư thiên vạn giới vẫn còn lấy diện mạo Xích Viêm Thần Tộc đi lại mà nói, nếu bị tu sĩ phát hiện, khẳng định là một cực hình.

Mặc dù Khổn Thần Tác cực kỳ thần diệu, nhưng Giang Nam không không nóng nảy chút nào, Khổn Thần Tác buộc chặc hắn mặc dù là Ma Thần luyện chế thành, lại không phải là Thần minh chi bảo, trói thần hồn của Thiên Cung cường giả thậm chí cường giả gần Thần, nhưng không cách nào trói lại thần hồn của hắn.

Thần hồn của hắn đã sớm luyện thành thần tính, tu thành Huyền thai kim nhân, mặc dù Khổn Thần Tác có hai cây, nhưng mà hiệu quả cùng một cái cũng không có khác nhau.

- Đáng tiếc, dây thừng này trói không được thần tính. Huyền thai kim nhân, đi ra ngoài thôi!

Giang Nam tâm niệm hơi động, Huyền thai kim nhân từ bên trong mi tâm của hắn hiện ra, vừa sải bước ra, tôn kim nhân này mặc dù ở trong mi tâm cùng Tử Phủ của hắn vô cùng vĩ ngạn, nhưng đến ngoại giới lại cũng không lớn, chỉ có một tấc cao, giống như Giang Nam bản bỏ túi.

Huyền thai kim nhân vừa xuất hiện, liền lập tức quơ lấy Địa Từ Nguyên Phủ, nhẹ nhàng chém xuống, hai dây Khổn Thần Tác ứng với búa chém làm bốn đoạn, thân thể Giang Nam run lên, dây thừng rơi vào trong thuyền nhỏ.

- Hai Khổn Thần Tác này cũng là bảo vật, mặc dù trói không được ta, nhưng mà dùng để trói mấy Thiên Cung cường giả, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật còn không nói chơi.

Hắn cầm dây trói thu hồi, hai dây Khổn Thần Tác này đã bị hắn chặt đứt, uy năng tổn hao nhiều, phải lần nữa tế luyện một phen, liên tiếp lại mới có thể khôi phục uy năng thường ngày.

- Cuối cùng có thể trở về, từ khi ta bước lên Vạn Thi Lộ đến nay, không dài không ngắn, đã qua ba năm, ba năm trước đây tu vi của ta là Huyền Đài Cảnh, mà bây giờ là Thất Bảo Đài Cảnh trung kỳ, đợi trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ sợ sẽ tu luyện tới Thất Bảo Đài đỉnh.

Hắn lần này lịch lãm, kinh nghiệm chuyện tình thật sự quá nhiều, chẳng những trải qua chuyện kinh khủng Bạch Cốt Chi Thành gọi về Đại Xích Thiên Thần Chủ phủ xuống, còn ở trên Vạn Thi Lộ chứng kiến địa ngục xâm lấn chư thiên vạn giới.

Hắn xuyên qua vũ trụ màng thai, cùng Chu Thập Tam Đạo Nhân trong địa ngục cướp Địa ngục Thần Điện, bắn bạo Thái Dương, gặp phải Địa ngục cường giả đuổi giết, trốn vào Đế chiến chi địa thấy được một vị Ma Tôn tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh khác, đã từng gặp dư ba do Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế giao thủ.

Làm người ta không thể tưởng tượng nổi vẫn là Đại Xích Thiên Thần Chủ đối với hắn có chút thưởng thức, rất là tài bồi hắn, cho hắn cơ hội vào Ma Nguyên Bí Giới tu luyện, trải qua yêu thú triều, còn săn đuổi một đầu Ma Linh, chiếm được Ma Cực Chứng Tiên Kinh của Sâm La Đại Đế.

Mà cực kỳ có thú vị nhất chính là khi hắn rời Địa ngục thế giới muốn trở lại chư thiên vạn giới gặp phải mai phục, Địa ngục Ma Thần chủ động đem

hắn lưu vong chư thiên vạn giới.

- Tương lai nếu ta công thành danh toại, trở thành truyền thuyết, trở thành Thần Thoại, đoạn kinh nghiệm này của ta đủ để lưu truyền hậu thế, viết thành một quyển sách, nói vậy nhất định hoang đường quái dị, không biết có người tin tưởng hay không?

Giang Nam thấy buồn cười, phân biệt phương hướng, tế lên Thiên Dực Thần Chu hướng Vạn Thi Lộ bay đi.

Qua một lúc lâu, cái trán của hắn có mồ hôi lạnh tinh mịn chảy xuống, mới vừa rồi hắn phi hành không dưới mấy chục ức dặm, theo lý mà nói hẳn là sớm đã đi tới phương vị của Vạn Thi Lộ, nhưng Vạn Thi Lộ lại không có xuất hiện!

- Ta lạc đường...

Ở trong bóng tối vĩnh hằng, lạc đường là một chuyện hết sức kinh khủng, vũ trụ của chư thiên vạn giới thật sự quá lớn, quá mênh mông vô tận, mặc dù có chư thiên vạn giới, nhưng chư thiên vạn giới đặt ở trong vũ trụ rộng lớn cũng là nhỏ đến thương cảm, huống chi Vạn Thi Lộ càng thêm nhỏ?

Hơn nữa chỉ có nơi có Địa Từ Nguyên Lực mới có trên dưới đông nam Tây Bắc, nhưng mà ở trong bóng tối vĩnh hằng, hư không vô cực, vô cực thì không phương hướng, chỉ cần lạc đường, liền rất khó tìm được mục đích, thậm chí có những người cả đời ở trong hư không vòng quanh, cho đến mình chết già mới thôi.

- Nếu như tìm không được bất kỳ phương hướng, chỉ sợ ta thật sự là bị trục xuất ở trong bóng tối, cuối cùng hóa thành một cụ xương khô trong bóng tối!

Giang Nam ổn định tâm tình một chút, tinh tế tính toán xuống, lúc này thần thức trán phóng, đồng thời thi triển Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, vừa về phía trước bay đi, vừa cảm ứng động tĩnh chung quanh.

Thần thức tu vi của hắn đã đạt tới Thiên Cung cấp, thần thức có thể khống chế Thần Thông, dọc theo người đến mấy vạn dặm mới bộc phát Thần Thông. Thần thức của hắn chính là một đôi mắt khác của hắn, nếu như trong bóng tối vô cùng có ánh sáng xuất hiện, thần thức có thể dẫn đầu phát giác.

Mà Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông là một đôi mắt khác của hắn.

Bất luận cái gì cũng tích chứa Địa Từ Nguyên Lực, sức nặng càng lớn, Địa Từ Nguyên Lực càng mạnh, nếu như một thế giới tản mát ra Địa Từ Nguyên Lực, cách ức trăm triệu dặm cũng có thể thông qua Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông cảm ứng được.

Trong vũ trụ của Chư thiên vạn giới hoang vu trống vắng, Giang Nam ở trong hư không phi hành, cơ hồ là không mục đích, bốn phía một mảnh đen nhánh, không có bất kỳ ánh sáng, không có bất kỳ màu sắc, không có bất kỳ thanh âm, thỉnh thoảng ở trong bóng tối bay tới mấy viên tinh cầu chết đi lạnh như băng, đó là chiến đấu chẳng biết lúc nào phát sinh, đem thế giới đánh cho tan biến lưu lại.

Hiện tại hắn rốt cuộc biết những Thần Ma phạm vào giới luật bị lưu để ở chỗ này, bởi vì nơi này tịch mịch hoang vu đến có thể làm cho người nổi điên, đem một người tươi sống ép điên, so sánh với chết cũng không bằng!

Song đối với sinh mạng khát vọng khiến Thần Ma phạm tội này lựa chọn tồn tại sống sót, không ngừng gặp phải hành hạ cùng đau khổ, ở trong tịch mịch cùng bóng tối vượt qua cả đời.

- Đó là...

Giang Nam ở bóng tối vũ trụ phiêu lưu bốn năm tháng, thậm chí ngay cả tu vi cũng đã tu luyện tới Thất Bảo Đài Cảnh đỉnh, rốt cục, hắn thấy được phía trước có một tia ánh sáng, mặc dù hắn là Đại Tông Sư tâm cảnh, trái tim như cũ không nhịn được kịch liệt nhảy lên mấy cái, vội vàng bay đi.

Để cho hắn thất vọng chính là, đây cũng không phải là là thế giới tản mát

ra ánh sáng, mà là một ngọn ngọc thai cố định ở trong vũ trụ.

Chư thiên vạn giới không lúc nào là không vận chuyển, nhưng mà ngọc thai này cho Giang Nam cảm giác là nó thủy chung không nhúc nhích, thậm chí kể từ khi vũ trụ này ra đời đến nay cũng không có di động qua chút nào.

Nó phảng phất là một cây Định Hải Thần Châm, chỉ bất quá nó định là không là biển, mà là dùng để định trụ cái vũ trụ chư thiên vạn giới này, không để cho cái vũ trụ này sụp đổ!

Giang Nam đi lên ngọc thai, nhất thời cảm giác được một loại khí tức Cổ lão tang thương đập vào mặt mà đến, cho hắn cảm giác chỗ ngọc thai này tựa hồ so sánh với chư thiên vạn giới còn muốn Cổ lão, còn muốn rất xưa.

Nó đứng vững ở trong bóng tối hoang vu hư không này không biết bao nhiêu ức năm, đã trải qua không biết bao nhiêu ức năm tang thương, chứng kiến chư thiên vạn giới ra đời, trưởng thành, phá diệt.

Trừ lần đó ra, Giang Nam còn cảm giác được vài cổ khí tức so sánh với ngọc thai này còn muốn Cổ lão, phảng phất là có người ở thiên địa sơ khai đã tồn tại ở trong Hỗn Độn, ở trong Hỗn Độn mở ngọc thai này.

- Vạn giới trụ thạch!

Hắn thấy trên ngọc đài lập một tấm bia đá, phía trên còn có khắc mấy chữ "Vạn giới trụ thạch", phía dưới còn có chút ghi lại liên quan với vạn giới trụ thạch. Phía trên viết, Tiên Đế cùng Tiên Tôn ở chỗ này mở Vũ Trụ Hồng Hoang, định ra Thiên Địa Huyền Hoàng, điều hòa âm dương nhị khí, làm ra Ngũ Hành nguyên lực, đệ tử... đem việc này ghi lại, khắc vào trên vạn giới trụ thạch, để lại cho hậu nhân kỷ niệm.

Mấy chữ phía sau "Đệ tử" không biết bị người nào xóa đi, không cách nào biết người lập bi kỷ niệm kia đến tột cùng là người nào.

- Hai vị Đế Tôn dĩ nhiên là ở chỗ này mở Hỗn Độn Hồng Mông, chế tạo chư thiên vạn giới!

Bất quá, vì sao người lập bi kỷ niệm kia bị người kiêng kỵ xóa đi? Theo lý thuyết, người này là đệ tử của hai vị Đế Tôn, tham dự khai thiên tích địa, chứng kiến vạn giới ra đời, cũng là một tồn tại đại năng, công ở trên chư thiên vạn giới, tạo phúc đến nay, có thù hận gì lại muốn đem tục danh của hắn xóa đi?

Giang Nam suy tư chốc lát, đi tới trung tâm ngọc đài, chỉ thấy nơi đó lưu lại hai dấu chân, hai dấu chân này hẳn là hai vị Đế Tôn lưu lại, bọn họ đứng ở chỗ này mở Hỗn Độn Hồng Mông, tạo ra từng cái từng cái thế giới huy hoàng. Trừ lần đó ra, trên ngọc đài chỉ có khắc từng đạo hoa văn kỳ lạ.

Giang Nam bay lên chỗ cao, hướng những hoa văn kia nhìn lại, chỉ thấy những hoa văn này hình dáng quái dị, hơn nữa còn đang không ngừng trong biến ảo, phảng phất ẩn chứa một loại đạo lý huyền ảo.

- Đây là?

Hắn khẽ cau mày, tinh tế tham quan hoc tập, lẩm bẩm nói:

- Hoa văn phía trên, hình như là đồ án của chư thiên vạn giới, bất quá so sánh với chư thiên vạn giới chân chính thì muốn giản lược rất nhiều.

Hắn phản phục đánh giá, qua một lúc lâu, rốt cục xác định những hoa văn này xây dựng đồ án, đúng là địa lý cấu tạo của chư thiên vạn giới, mà đồ án không có lúc nào không ở trong biến thiên, hằn là những thế giới này đang không ngừng vận động.

- Nơi này là Huyền Minh Nguyên Giới!

Giang Nam tìm kiếm một hồi lâu, rốt cuộc tìm được phương vị của Huyền Minh Nguyên Giới, mừng rỡ trong lòng, nhưng nhìn thật kỹ, không khỏi nổi lên một tia nghi ngờ:

- Đồ án của Huyền Minh Nguyên Giới, cùng kiện pháp bảo kia của sư tôn, Đại Thiên La Thiên Nghi thật giống như có chút tương tự...

Lạc Hoa Âm Đại Thiên La Thiên Nghi được từ Táng Thần Cốc của Huyền Minh Nguyên Giới, là một thần minh chết đi lưu lại, nữ ma đầu chính là dựa vào kiện pháp bảo này chu du chư thiên vạn giới, cướp đoạt bảo vật.

- Đại Thiên La Thiên Nghi chẳng lẽ là vị thần minh kia đã từng du lịch qua nơi đâ theo văn lạc trên ngọc đài này chế tạo ra pháp bảo?

Giang Nam trong lòng thình thịch đập loạn, nếu vị thần minh luyện chế Đại Thiên La Thiên Nghi kia có thể từ nơi này trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, như vậy hắn nhất định cũng có thể!

- Hoa văn trên Ngọc thai chính là bản đồ địa hình của chư thiên vạn giới, trong đó thậm chí còn có phương vị thế giới kiềuu, muốn trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, liền chỉ có thể từ chút ít hoa văn này nhúng tay vào, lấy những hoa văn kia luyện chế một kiện pháp bảo, ở trong vũ trụ định vị!

Hắn nghĩ đến liền làm, lập tức lấy ra từng cục Thần kim, lấy Đạo văn mô phỏng cấu tạo hoa văn trên ngọc đài, luyện hóa Thần kim, đem Đạo văn đánh vào trong đó, tham quan học tập những thế giới đồ án này vận hành quỹ tích, tìm ra thế giới vận hành ảo diệu, tu chỉnh sai lầm trong đó.

Đây là một công trình to lớn, thế giới vận hành, cần tính toán thật sự quá nhiều, các loại lực lượng ở giữa kiềm chế dính dấp, Địa Từ Nguyên Lực bài xích hấp dẫn, còn có tính toán cùng thôi diễn quỹ tích quỹ đạo.

Nếu tính toán thôi diễn sai một con số nhỏ, cũng sẽ sai một ly sai hàng tỉ dặm!

May là Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam có năng lực thôi diễn vô cùng cường đại, cũng không khỏi bị mệt mỏi đến đầu choáng váng.

Hơn một tháng sau, hắn mới tính toán Huyền Minh Nguyên Giới đại thế vận hành rõ ràng, chế tạo ra một mặt gương sáng. Nhưng ngay sau đó, hắn tham quan học tập địa lý cấu tạo của Trung Thiên thế giới, lại hao tốn hơn một tháng thời gian chế tạo ra mặt gương sáng khác, lúc này mới đứng dậy,

rời đi vạn giới trụ thạch, hướng phương hướng của Huyền Minh Nguyên Giới bay đi.

Hắn rời ngọc thai này không có bao lâu, hư không truyền đến ba động kịch liệt, một thiếu niên áo vàng từ trong hư không đi tới, đi theo phía sau là một đầu quái vật lớn, đầu sinh song giác, rõ ràng là Chiến Thiên Ma Tôn từ lục đại trụ Thiên thế giới trấn áp chạy trốn tới!

- Trở lại chốn cũ, năm đó cùng ta đứng ở trên vạn giới trụ thạch, hôm nay còn dư lại mấy người? Các ngươi là địch hay bạn?

Thiếu niên áo vàng đi lên ngọc thai, nhìn tấm bia đá lâm vào trầm tư, đột nhiên hắn thấy tên trên tấm bia đá đã bị người lau đi, sắc mặt không khỏi xanh mét:

- Ngay cả tên của ta cũng bị lau đi, mọi người dầu gì cũng là đồng xuất một môn, có mấy ức năm giao tình, các ngươi hận ta liền hận đến loại trình độ này? Đừng quên, các ngươi mới là phản đồ!

- Là các ngươi phản bội ta, không phải là ta phản bội các ngươi, hôm nay ta rốt cục sắp sửa thoát khốn, không chỉ muốn bắt trở về đồ đạc thuộc về ta, còn muốn hướng các ngươi đòi lại một cái công đạo!

Chiến Thiên Ma Tôn cũng đi lên ngọc thai, hết nhìn đông tới nhìn tây, nghe được hắn nói ra lời này, điềm nhiên nói:

- Chính xác, công đạo, ta cũng muốn đòi lại một cái công đạo! Ta vì Quang Vũ làm không biết bao nhiêu chuyện, kết quả còn không phải hắn muốn giết ta, vì mình lưu lại một thanh danh xinh đẹp sao?

Hai người đứng ở trên ngọc đài, Chiến Thiên Ma Tôn đột nhiên dùng sức nhún nhún đầu mũi, nghi ngờ nói:

- Mùi người còn sống, nơi này đã từng có người tới... Ha hả, ta biết là người nào, nguyên lai là tiểu quỷ đoạt Chiến Minh cự thú hóa thân của ta, có ý tứ, có ý tứ, không nghĩ tới hắn lại đến qua nơi này. Tiểu quỷ này không có

đi xa, ta muốn bắt về, giải phẩu cắt miếng, nghiên cứu một phen, xem hắn là làm sao có thể luyện hóa hóa thân của ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 621: Sư Tôn Cùng Tổ Sư Động Phòng Sao?

Thiếu niên áo vàng khẽ cau mày, trầm giọng nói:

- Chiến Thiên, ta còn có việc, không có thời gian cùng ngươi hồ nháo. Ta có thể cảm giác được còn có một tồn tại không thua ta và ngươi bị trấn áp ở phụ cận. Vẫn là nhanh tìm được người này, thật sớm vì Quang Vũ Kỷ Kiếp chuẩn bị! Khi đó, ta muốn Chư Thiên này run rẩy vì ta!

Chiến Thiên Ma Tôn lưu luyến hướng phương hướng Giang Nam rời đi nhìn thoáng qua, đi theo thiếu niên áo vàng hướng trong bóng tối vĩnh hằng đi tới, thầm nói:

- Trước hết để cho ngươi sống lâu một thời gian ngắn, ngày khác ta lại đem ngươi giải phẫu cắt miếng... Ha hả tiểu quỷ, thừa dịp trong khoảng thời gian này trở nên mạnh mẻ một chút, ngươi trở nên càng mạnh, cắt ra mới càng thú vị...

Giang Nam một thân một mình lên đường, ở trong bóng tối vĩnh hằng cô độc đi về phía trước, thỉnh thoảng tế lên gương sáng hắn luyện chế, chỉnh lý phương vị.

Hắn luyện chế pháp bảo cùng Đại Thiên La Thiên Nghi trong tay Lạc Hoa Âm kia bất đồng, Đại Thiên La Thiên Nghi dùng chủ yếu là sưu tầm tính toán phương vị thế giới kiều, khả năng tính toán cường đại, nhưng mà về phương vị thì không quá trực quan.

Mà hắn luyện chế gương sáng thì đối phương vị càng thêm nhạy cảm, đối với khả năng tính toán thì không quá coi trọng.

Gương sáng ở trên tay, điểm sáng trung tâm chính là vị trí của mình, chỉ cần ở trong kính chỉ điểm Huyền Minh Nguyên Giới, trong kính sẽ xuất hiện một đường thẳng tắp, vẽ ra đường tắt ngắn nhất, kể từ đó liền không đến nỗi

bị lạc ở trong vũ trụ.

Hơn nữa, hai mặt gương sáng này hiệu quả không chỉ có như thế, còn có thể lẩn tránh chướng ngại, mặc dù khả năng tính toán không mạnh, nhưng cũng có thể tìm được phương vị thế giới kiều.

Kỳ lạ hơn chính là, hai mặt gương sáng này còn có chức năng chỉ đạo.

Tỷ như Giang Nam muốn tiêu diệt địch nhân ở phía trước mấy vạn dặm nào đó, chỉ bằng thần thức dẫn đầu tới, dẫn dắt thiên địa linh khí mới có thể bộc phát Thần Thông, từ lúc thiên địa linh khí tụ tập đến Thần Thông bộc phát, có một đoạn thời gian trống không ngắn ngủi, cho địch nhân khả năng chạy trốn.

Mà hiện tại có hai mặt gương sáng này, chỉ cần kế hoạch tốt phương hướng, pháp lực cùng thần thức trực tiếp chuyển vận, Thần Thông trực tiếp bộc phát, đem đối thủ oanh giết, không có để lại bất kỳ thời gian chạy trốn!

Hai mặt gương sáng này, hắn xưng là Huyền Minh La Thiên Kính cùng Trung Thiên La Thiên Kính.

- Có Trung Thiên La Thiên Kính, ta đi Trung Thiên thế giới cũng không trở thành hai mắt vẻ đen, càng thêm dễ dàng tìm kiếm tin tức tỷ tỷ.

Mấy tháng sau, Giang Nam rốt cục đi tới Huyền Minh Nguyên Giới, tâm thần một trận kích động, lẩm bẩm nói:

- Rốt cục trở lại...

Ở trong bóng tối vũ trụ lưu lạc, hắn tiền tiền hậu hậu hao tốn hơn nửa năm thời gian, kể từ khi hắn rời Huyền Minh Nguyên Giới đến nay, đã có ba năm rưỡi thời gian.

Mà trong đoạn thời gian này, tu vi của hắn cũng có đột phá, đạt tới Thất Bảo Đài Cảnh viên mãn, nghĩ đến tích lũy một thời gian ngắn, là có thể xông lên Thần Phủ cảnh.

- Sinh linh trong Huyền Minh Nguyên Giới đại khái còn không biết, ta chuyến này lại trong lúc vô tình tiêu diệt hết kế hoạch địa ngục xâm lấn, cứu hàng tỉ vạn sinh linh trong nguyên giới.

Giang Nam nghĩ tới chuyện này, trong lòng cũng có chút tự đắc.

Hắn mặc dù tính tình có chút nhanh nhẹn, nhưng cũng không phải là người xấu, cứu vớt hàng tỉ vạn chúng sinh Huyền Minh Nguyên Giới, loại chuyện này là trái phải rõ ràng, hắn tự nhiên phấn đấu quên mình.

Bất quá loại chuyện này, chúng sanh Huyền Minh Nguyên Giới không biết gì cả, hơn nữa mặc dù hắn nói ra cũng sẽ không có người tin tưởng hắn nói, người nào cũng không biết Giang Tử Xuyên đã từng làm hại nguyên giới, lại là ân nhân cứu mạng của bọn hắn.

Mấy ngày sau, hắn tiến vào Huyền Minh Nguyên Giới, trở lại Huyền Thiên Thánh Tông.

Hôm nay Huyền Thiên Thánh Tông so với lúc hắn rời đi càng thêm thịnh vượng, các đại Linh sơn thu không ít vị đệ tử trẻ tuổi kiệt xuất, kể từ khi Tịch Ứng Tình ở Khốn Long Quan đại bại hơn mười Chưởng Giáo Chí Tôn, đánh ra Huyền Thiên Thánh Tông danh tiếng, anh tài mộ danh mà đến bái sư cầu nghệ nối liền không dứt.

Hai tai tinh Lạc Hoa Âm cùng Nhạc Ấu Nương này ở bên trong Thánh Tông, làm Giang Nam có chút kinh ngạc, kể từ khi Nhạc Ấu Nương bái hắn làm thầy tới nay, cho đến ngày nay đã tu luyện tới Linh Đài Cảnh, loại tốc độ này để cho Giang Nam làm sư tôn cũng xấu hổ không dứt.

Cô gái này là thần minh chuyển thế, tốc độ tu luyện cực kỳ mãnh liệt, thiên hạ hãn hữu, hơn nữa, nàng có công pháp của mình, lại tăng thêm Giang Nam đem Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển truyền thụ cho nàng, thành tựu tương lai của nàng, chỉ biết vượt xa kiếp trước!

Mà Lạc Hoa Âm thì như cũ bị vây ở Thiên Cung nhị trọng, Hậu Thổ

Thiên Cung cảnh giới, bất quá khoảng cách Trường Sinh Thiên Cung cũng không xa, đoán chừng không được bao lâu, nàng sẽ đột phá.

- Sư tôn, ta có một chút lễ vật muốn tặng cho ngươi.

Giang Nam lấy ra bản thân sưu tập những Ngũ Hành linh châu, hết thảy để ở trước mặt Lạc Hoa Âm, rầm một tiếng cơ hồ đem tiểu nữ nhân này bao phủ, cười nói:

- Có những Ngũ Hành linh châu này, Đại Ngũ Hành Kiếm Khí của sư tôn ngươi tuyệt đối có thể đạt tới trấn giáo chi bảo!

Lạc Hoa Âm kiểm tra những linh châu này, không khỏi động dung, tâm hoa nộ phóng, ôm lấy hắn nặng nề hôn một cái, ngay sau đó vứt qua một bên, chống nạnh cười nói:

- Lão nương vô địch! Tử Xuyên, Ấu Nương, lão nương sắp vô địch! Cái gì Tịch Ứng Tình, cái gì Ma La Thập, cái gì Thái Hoàng Lão Tổ, hết thảy cũng sẽ té ở dưới chân lão nương, cúi đầu xưng thần!

- Tổ sư ngươi điên rồi.

Giang Nam bị nàng hôn một cái, trên mặt cũng không khỏi lặng lẽ hiện lên vẻ đỏ bừng, hướng Nhạc Ấu Nương phẫn nộ nói.

- Tử Xuyên, ngươi đưa cho người ta bảo bối tốt như vậy, người ta làm sao báo đáp ngươi đây?

Nữ ma đầu hiếm thấy ôn tồn xuống, nhu tình như nước, như chim nhỏ nép vào người hắn, đầu ngón tay xẹt qua lồng ngực của hắn, thả khí như lan, nhẹ giọng nói:

- Nếu không, người ta lấy thân báo đáp?

Cái trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, cảm thấy chịu không nổi, lúng ta lúng túng nói:

- Sư tôn, ngươi muốn trâu già...

Một thanh kiếm sơn sáng loáng đặt ở bờ vai của hắn, nữ ma đầu nụ cười âm trầm, cười lạnh nói:

- Nói tiếp, ngươi dám đem mấy chữ phía sau nói ra, ta liền cắt ngươi!

Giang Nam thấy nàng sắp bạo tẩu, vội vàng cười nói:

- Sư tôn làm sao phải trâu già? Sư tôn thanh xuân vĩnh trú, thọ cùng trời đất, mê loạn thương sinh, đệ tử chẳng qua là cảm giác tự ti mặc cảm, không xứng với ân sư lọt mắt xanh!

Lạc Hoa Âm lúc này mới hài lòng, thu kiếm sơn, Nhạc Ấu Nương le lưỡi, nhảy đến trên bả vai của Giang Nam ngồi, lắc lư hai cái chân, nhỏ giọng kề tai nói nhỏ:

- Sư tôn, ngươi cùng tổ sư động phòng đi...

Giang Nam bị nàng nói khiến cho lỗ tai ngứa, đem tiểu nha đầu này nhéo xuống, có chút ý không tốt nói:

- Hồ nháo! Đúng rồi, sư tôn, Ấu Nương, mấy ngày nay các ngươi chạy đi nơi nào?

Lạc Hoa Âm cũng bị tiểu nha đầu này nói có chút ý không tốt, sửa sang lại mặt mũi, cười dài nói:

- Hảo đồ nhi, ngươi có điều không biết, ngươi mới vừa rời đi thánh tông, chúng ta liền gấp trở về. Sau đó liền xảy ra một đại sự, ngươi bỏ lỡ trận đại sự này, nhất định hối hận suốt đời!

Giang Nam thấy nàng nói nghiêm trọng, vẻ mặt khẽ nhúc nhích, động dung nói:

- Đại sự gì?

Nhạc Ấu Nương thúy sinh sinh nói:

- Đó chính là Địa ngục xâm lấn chư thiên vạn giới! Hình như là Địa ngục Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ, suất lĩnh đại quân tiến vào Tiểu Quang Minh Giới, trăm vạn Địa ngục đại quân, đông nghịt một mảnh, còn có chiến hạm khổng lồ vận Địa ngục đại quân liên tục không ngừng đến, phô thiên cái địa, giết đến máu chảy thành sông!

Lạc Hoa Âm chậm rãi gật đầu nói:

- Những cường giả trong Địa ngục đó quả thật rất cao, tồn tại Thiên Cung cấp đếm không xuể, nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cả thảy hơn ngàn vị, thậm chí ngay cả cường giả gần Thần cũng chi chít, rất kinh khủng. Những Địa ngục cường giả đó tru diệt tu sĩ Tiểu Quang Minh Giới không biết bao nhiêu, ngay tại chỗ mượn máu tươi gọi về nhiều Ma Thần, Chân Ma, những Ma Thần Chân Ma đó rối rít giáng xuống hóa thân, còn có Thần Chủ hóa thân phủ xuống, giết cả Phật Đà của Tiểu Quang Minh Nguyên Giới.

- Ngay cả Phật Đà cũng vẫn lạc?

Giang Nam thất thanh nói.

Phật Đà tương đương với Thần minh, Tiểu Quang Minh Nguyên Giới có Phật Đà trấn giữ, thực lực so sánh với Huyền Minh Nguyên Giới mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng mà ngay cả Phật Đà cũng bị Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ hóa thân giết chết, chỉ sợ Tiểu Quang Minh Giới nguy ở sớm tối.

- Ta cùng tổ sư cũng đi đến đó tham chiến.

Nhạc Ấu Nương cười nói:

- Không những chúng ta, các đại giáo Thánh Địa của Huyền Minh Nguyên Giới chúng ta, cũng riêng phần mình phái ra tinh anh trong môn phái, mang đến Tiểu Quang Minh Giới tham chiến lịch lãm. Còn có cao thủ

thế giới khác, cũng liên tục không ngừng chạy tới Tiểu Quang Minh Giới, thậm chí không thiếu tồn tại Thần Minh cấp, Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ muốn hoàn toàn chiếm cứ Tiểu Quang Minh Giới, còn cần phí nhiều công sức.

Lạc Hoa Âm gật đầu nói:

- Tiểu Quang Minh Giới còn chưa hoàn toàn luân hãm, còn có cơ hội chuyển bại thành thắng, chỉ cần chống được đến lúc Thần Giới phái xuống đại quân, vẫn có thể đánh lui Ngũ Tuyệt Thiên Thần Chủ cùng Địa ngục đại quân.

Sắc mặt Nhạc Ấu Nương ngưng trọng, lắc đầu nói:

- Chỉ sợ Thần Giới phái không ra đại quân. Hôm nay Thần Giới rồng rắn lẫn lộn, thế cục rất là nghiêm trọng, Thần Giới đã sớm cấm nghiêm, phong tỏa lối đi thiên địa, nghiêm cấm bất luận kẻ nào ra vào. Bất quá khi đó ta chuẩn bị chuyển thế, cụ thể xảy ra chuyện gì, ta cũng không biết.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Thần Giới đối với chúng sanh Tiểu Quang Minh Giới chết sống chẳng quan tâm, có thể thấy được trong thần giới đấu tranh đến trình độ kịch liệt bực nào, từ đó cũng có thể thấy được, Quang Vũ Thần Đế thọ nguyên chỉ sợ đúng là còn thừa không nhiều lắm.

Quang Vũ Thần Đế có thể nói là một trong mấy vị Thần Đế mạnh nhất từ cổ chí kim, nhưng thủy chung không phải là Tiên Nhân, không cách nào Trường Sinh vĩnh cửu, rốt cục cũng vẫn lạc.

- Tịch sư huynh đoán chừng lần này Địa ngục xâm lấn còn phải đánh một thời gian ngắn, đang định động viên tinh anh đệ tử trong thánh tông chúng ta, theo mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão bảo vệ, đi Tiểu Quang Minh Giới lịch lãm. Ở Tiểu Quang Minh Giới cùng Địa ngục cường giả tỷ thí, đối với mấy đệ tử này mà nói thế tất là một cuộc khảo nghiệm thật lớn, nếu như có thể còn sống sót, tương lai sẽ là cao thủ rất giỏi!

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Hắn lần này đem ta gọi trở lại, chính là tính toán để cho ta theo những đệ tử này cùng nhau đi tới, bảo vệ an nguy của bọn hắn. Tử Xuyên, đây là đại tràng diện, ngươi há có thể bỏ qua?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Tiểu Quang Minh Giới ta không đi. Ta còn có việc, muốn tìm chưởng giáo, trước đi Tông Chủ Phong một chuyến!

Trên Tông Chủ Phong, trong Thuần Dương Đại Điện, Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình ngồi trên bồ đoàn, ba năm không thấy, ánh mắt của Tịch Ứng Tình so sánh với trước càng thêm thâm thúy, lẳng lặng nghe Giang Nam giảng giải Sâm La Đại Đế khai sáng ma công, Ma Cực Chứng Tiên Kinh.

Ma Cực Chứng Tiên Kinh cực kỳ phức tạp, không phải là tiếng nói có thể tận tình biểu đạt, môn công pháp này Giang Nam lấy thần thức ba động trực tiếp truyền thụ cho hắn, bất quá hóa thân của hắn đã tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, cộng thêm trí nhớ của Thần Thiếu Thương, Giang Nam cũng hơi có tâm đắc, trong miệng hắn giảng giải chính là tâm đắc hắn trải qua mấy ngày nay, Tịch Ứng Tình có thể dễ dàng sớm lĩnh ngộ.

- Không hổ là Ma Đế đã từng thống trị Địa ngục, nhân vật có chí Vấn Đỉnh thành Tiên, nhãn giới kiến thức vượt xa ta có thể so sánh.

Qua một lúc lâu, Tịch Ứng Tình thở dài nói:

- Chỉ là muốn tu luyện môn công pháp này, phải phế bỏ tu vi từ trước, tu luyện từ đầu, ta không có nhiều thời giờ như vậy, nếu không thật muốn từ đầu thử một chút, xem một chút tu luyện ma công này, có thể đạt tới thành tựu như thế nào.

- Sư tôn ta khai sáng ra Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, môn công pháp này có thể tu luyện lục đại hóa thân, sao chưởng giáo không thử lấy hóa thân tu luyện môn công pháp này một chút?

Giang Nam nói tới đây, thần thức ba động, đem Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển truyền thụ cho hắn nói:

- Tu luyện hóa thân, liền không cần tu lại từ đầu, kể từ đó, cùng Thái Hoàng đối quyết, chưởng giáo liền có mấy phần thắng.

Tịch Ứng Tình tinh tế thể ngộ Lạc Hoa Âm Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, động dung nói:

- Lạc sư muội chạy tới một bước này, thật là khả kính, đáng sợ! Có Ma Cực Chứng Tiên Kinh, trước kia thời hạn ta có thể cùng với Thái Hoàng đánh một trận là hai mươi năm, nhưng có Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, ta chỉ cần mười năm!

Giang Nam thấy hắn trong lúc bất chợt lòng tin gấp trăm lần, trong lòng cũng có chút vui mừng.

Đột nhiên, Tịch Ứng Tình khẽ cau mày nói:

- Không đúng, Ma Cực Chứng Tiên Kinh này có cái gì không đúng, trong kinh văn có vấn đề, Tử Xuyên, ngươi nhìn một câu này "được tích đang cảm giác thì ta Vĩnh Sinh" những lời này có vấn đề, ma kinh này sợ rằng trong đó có huyền cơ khác!

Giang Nam thấy hắn sắc mặt ngưng trọng, vội vàng nói:

- Chưởng giáo, địa phương nào có vấn đề.

- Này làm ta cảm giác thành tựu là Đạo Quả, mà tích chỉ là quá khứ, vãng tích, nhận được thành tựu Đạo Quả vãng tích, thì ta Vĩnh Sinh.

Tịch Ứng Tình tinh tế phân tích, êm tai nói:

- Ta và ngươi cũng không có được Đạo Quả, tự nhiên không có cách nào nhận được vãng tích Đạo Quả cùng thành tựu, như vậy cái "Ta" này sợ rằng chỉ không phải là ngươi và ta, mà là người khác!

Giang Nam trong lòng vừa động, thất thanh nói:

- Khai sáng Ma Cực Chứng Tiên Kinh chính là Sâm La Đại Đế, cái chữ Ta này, chỉ nhất định là hắn! Bất quá, điều này sao có thể? Ta tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh hắn làm sao nhận được Đạo Quả?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 622: Sinh Tử Tồn Mê

- Tá Thi Hoàn Hồn!

Sắc mặt Tịch Ứng Tình trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Nói vậy vị Sâm La Ma Đế này cũng không có thành tiên, chỉ sợ cũng đã chết, hắn lưu lại môn công pháp này, nếu có người tu luyện tới cảnh giới nhất định, sẽ trở thành thể xác của hắn, để cho hắn từ trong tử vong sống lại!

Giang Nam hít một hơi lãnh khí, tinh tế tính toán Ma Cực Chứng Tiên Kinh, dần dần thấy càng ngày càng nhiều nghi điểm, lúc trước hắn tín nhiệm đối với Đế cấp công pháp, cũng không có nghĩ qua cái vấn đề này, nhưng trải qua Tịch Ứng Tình chỉ điểm, nhất thời phát hiện trong công pháp có rất nhiều chỗ sơ hở.

Ma Cực Chứng Tiên Kinh này quả thực chính là một môn ma công làm áo cưới cho người khác!

Tu luyện môn công pháp này, đạt tới thành tựu nào đó, sẽ đem thần hồn của Sâm La Đại Đế từ nơi tối tăm không thể biết dẫn dắt đến, vào làm chủ nhục thể của ngươi, để ngươi ở trong lúc vô tình liền biến thành hắn!

Mặc dù, Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình đều không thể nhìn ra Sâm La Đại Đế là thông qua môn công pháp làm được một bước này như thế nào, nhưng hai người có thể tính toán ra điểm ấy.

Ma Cực Chứng Tiên Kinh, không hỗ có chứa hai chữ "Ma Cực", đem Ma Đạo phát huy đến cực điểm!

Mà Tiên Nhân Vĩnh Sinh, Sâm La Đại Đế ở ý nào đó cũng đạt tới Vĩnh Sinh, chỉ cần có người tu luyện môn công pháp này của hắn, hắn liền sẽ không chân chính chết đi, sớm muộn có một ngày trọng sinh!

- Lấy một môn công pháp để hoàn thành chuyển sang kiếp khác, vị Sâm La Đại Đế này thật là kinh khủng.

Tịch Ứng Tình phun ra một ngụm trọc khí nói:

- Tử Xuyên, ngươi lấy hóa thân tới tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh là đúng, Sâm La Đại Đế không đến nỗi trực tiếp xâm chiếm nhục thể của ngươi, bất quá cũng có tai họa ngầm. Đợi ngươi đạt tới thành tựu cực cao, nếu tu vi thực lực hóa thân của ngươi vượt qua ngươi, bản thể ngươi sẽ bị khách hóa thành chủ. Cho nên, ngươi cần khống chế tốc độ tu luyện của Sâm La Đại Đế hóa thân một chút, không làm cho hắn thất khống!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, trịnh trọng gật đầu, đột nhiên nghĩ đến một điểm cực kỳ mấu chốt, lẩm bẩm nói:

- Sâm La Đại Đế nói không chừng bây giờ còn sống, bất quá là sống ở trên thân người tu luyện môn công pháp này khác...

- Có khả năng này.

Tịch Ứng Tình gật đầu nói:

- Ta mới vừa rồi nghe ngươi nói môn công pháp này là bảo khố của Sâm La Đại Đế trong lúc vô tình mở rộng, đem một vị Ma Thần cuốn vào trong đó, lúc này mới khiến hắn nhận được môn công pháp này, hôm nay nghĩ đến, Đại Đế bảo khố há có thể dễ dàng liền cho người ta đi vào như vậy, nơi này đúng là có hiềm nghi.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không khỏi nhất tề rùng mình một cái, phảng phất cảm giác được trong tối tăm có một đôi mắt nhìn sau lưng của mình.

- Ma Cực Chứng Tiên Kinh này có thể tu luyện, nhưng nhất định phải khống chế tốt tu vi tiến cảnh.

Tịch Ứng Tình cau mày nói:

- Ta vốn cho là có thể trước thời hạn ba mươi năm cùng Thái Hoàng đánh một trận, nhưng bây giờ nhìn lại, chỉ sợ phải đẩy sau mười lăm năm. Bất quá, ta sẽ cho Thái Hoàng một cái vui mừng ngoài ý muốn...

Hai người ở Thuần Dương Đại Điện nghiên cứu một lúc lâu, tìm kiếm cách phá giải, nhưng mặc dù hai người tài trí Thông Thiên, cũng không có thể phá giải Ma Cực Chứng Tiên Kinh lưu lại sơ hở.

Vị Địa ngục Đại Đế này có thể nói là tài tình ngang cổ kim, Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình mặc dù thông minh, nhưng dù sao tích lũy xa xa không bằng hắn, phá giải không được Ma Cực Chứng Tiên Kinh là hợp tình lý.

- Nếu có thể đem hai cuốn phía sau của môn công pháp này thu vào tay, nói không chừng có thể phá giải chỗ sơ hở của môn công pháp này.

Tịch Ứng Tình lắc đầu nói.

Hai người bọn họ cũng không phải là không có đạt được, trong Ma Cực Chứng Tiên Kinh bao hàm toàn diện, chỉ một đạo Sâm La Ấn, liền để cho hai người như si như say. Nghiên cứu thời gian càng dài, đạt được liền càng nhiều.

Cuối cùng, Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình đối với đạo ấn pháp này đều có chỗ lĩnh ngộ, bất quá hai người lĩnh ngộ khác nhau rất lớn, Tịch Ứng Tình lĩnh ngộ Sâm La Ấn đến gần nguyên bản của Ma Cực Chứng Tiên Kinh, một ấn triển khai, Sâm La vạn tượng, nhưng cũng không thiếu Huyền Môn Chính Đạo rầm rộ.

Mà Giang Nam lĩnh ngộ Sâm La Ấn thì dung hợp mấy môn Thần Thông do chính hắn khai sáng, không trọng điểm đến gần nguyên bản, mà là theo đuổi bá đạo cùng hủy diệt, một khi thi triển, chính là đả kích hủy thiên diệt địa.

Đây là hai người gặp gỡ bất đồng, tu luyện công pháp bất đồng, tính cách cũng bất đồng, cho nên mới tạo thành một loại Thần Thông thi triển ra là hai

hiệu quả bất đồng.

Đông đảo tinh anh đệ tử cùng trưởng lão của Huyền Thiên Thánh Tông đều bận rộn tới bận rộn đi, chuẩn bị chạy tới Tiểu Quang Minh Giới tham gia đại chiến, Giang Nam đối với lần này cũng không có bao nhiêu nhiệt tình, hắn ở trong Địa ngục đã cùng cường giả trong Địa ngục có không ít lần giao phong.

Hiện tại, hắn muốn an tĩnh lại, tinh tế thể ngộ Thất Bảo Đài Cảnh, chuẩn bị đánh sâu vào Thần Phủ cảnh giới.

Hắn lưu ba hóa thân ở Ma Nguyên Bí Giới trong Địa ngục cùng hắn có cảm ứng kỳ diệu, trải qua cùng Tịch Ứng Tình nói chuyện, Giang Nam lập tức hạn chế tốc độ tu hành của Sâm La Đại Đế hóa thân, tránh cho xuất hiện tình hình khách hóa thành chủ.

- Ba năm rưỡi thời gian, Thái Dương Thần hóa thân của ta đã tu luyện đến Huyền Đô Thần Phủ cảnh giới, Thái Âm hóa thân cũng tu luyện tới cảnh giới này, tiến bộ thật là thần tốc!

Hắn cảm ứng hai đại hóa thân này, lại nghĩ đến chuyện tình của Thần Thứu Yêu Vương, tốc độ tu luyện của đầu Yêu Vương này cũng rất nhanh, đã sớm vượt qua Sinh Tử Đài, tu thành Thất Bảo Đài, tiến vào Thần Phủ tám cảnh.

Tốc độ tu luyện của Thần Thứu Yêu Vương so với hóa thân của hắn hơi chậm một chút, hắn cũng là tu luyện Thái Dương Chân Kinh, hôm nay đặt chân ở Minh Đường Thần Phủ đỉnh, nghĩ đến qua không lâu nữa là có thể đánh sâu vào Côn Luân Thần Phủ.

Về phần muội muội Giang Lâm, hôm nay cũng đã tu thành Đạo Đài tám cảnh đệ tứ trọng, ở trong trẻ tuổi rất là xuất chúng, mà mấy vị bạn tốt khác của Giang Nam, tiến cảnh cũng phi phàm, Vân Bằng tu thành Thần Đài, Mộ Yên Nhi tu thành Huyền Đài, Phong Mãn Lâu thì tương đối hạ thấp, nhưng mà ở trong lúc người khác vô tình tu thành Thiên Môn Thần Phủ.

Mà trong thánh tông, lại có hai vị trưởng lão tu thành Thiên Cung, này còn muốn quy công ở Giang Nam luyện chế những Vũ Thần Linh Đan kia, mới có thể làm cho Thiên Cung cường giả của thánh tông lại ra hai người.

- Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh Cận Đông Lưu, ba năm này tu vi cũng tiến nhanh a.

Phong Mãn Lâu đứng ở bên cạnh Giang Nam, lẳng lặng nói:

- Người này hôm nay sâu không lường được, ở Tiểu Quang Minh Giới cùng Địa ngục đại quân giao phong, kinh nghiệm sát phạt chinh chiến, có người nói hắn tu thành Huyền Đô Thần Phủ, cũng có người nói hắn đã luyện thành Ngọc Kinh Thần Phủ. Sư đệ, ngươi thật sự có nắm chặc chiến thắng hắn?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 623: Nhổ Ra Chân Lông So Với Eo Còn Thô

- Huyền Đô hoặc là Ngọc Kinh Thần Phủ sao?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta rất nhanh cũng sẽ tu thành Thần Phủ cảnh giới, đến lúc đó, ngươi liền biết ta cùng hắn ai mạnh ai yếu. Đúng rồi, đệ tử Cổ Thần Các kia, thần minh chuyển thế thân Bàng Phi, hôm nay rơi vào nhà nào?

Phong Mãn Lâu cau mày nói:

- Cổ Thần Các nhập vào Thái Huyền Thánh Tông, bị Thái Huyền Thánh Tông thâu tóm, bất quá Bàng Phi thì không người nào biết tung tích của hắn, Thái Huyền Thánh Tông cũng đang tìm kiếm tung tích người này, nhưng Bàng Phi giống như là từ thế gian này biến mất, hơn ba năm qua không có ai gặp qua hắn, không biết sống hay chết.

- Mất tích?

Giang Nam hơi ngẩn ra, Bàng Phi là thần minh chuyển thế thân, tiềm lực khổng lồ, nhân vật giống như vậy khẳng định không cam lòng không có tiếng tăm gì, nếu như hắn chưa chết, khẳng định còn có thể tái xuất hiện.

- Thái Huyền Thánh Tông Quý Phong cũng là thần minh chuyển thế thân, hôm nay tu vi cảnh giới cùng Âu Nương không sai biệt lắm, rất là chói mắt.

Phong Mãn Lâu nghiễm nhiên đem hắn trở thành chưởng giáo kế nhiệm, không ngừng hướng hắn nói đến một chút đại sự trong khoảng thời gian lúc Giang Nam không có ở đây phát sinh, để cho hắn nhanh chóng nắm giữ Huyền Minh Nguyên Giới các phái động tịnh, nói:

- Trừ lần đó ra, còn có động tịnh của Yêu Thần Tông cũng đáng được chú

ý. Lần trước Yêu Hoàng ở Khốn Long Quan đại bại, rất là yên lặng một thời gian ngắn, nhưng gần đây lại sinh động, đoán chừng thực lực lại có tinh tiến. Còn có Vạn Long Sào Long Hoàng, nghe nói cùng Ứng Long Đại Thế Giới Long Tộc lấy được liên lạc, gần đây cũng rất hay nhảy nhót. Mà Nam Hải ngọc đài kia, trong khoảng thời gian ngươi không có ở đây, lại trầm xuống ngàn thước.

Giang Nam lẳng lặng nghe, nhưng tâm tình cực kỳ phức tạp, vị trí thánh tông kế nhiệm chưởng giáo này nguyên vốn nên thuộc về Phong Mãn Lâu, mà hôm nay lại không thể không rơi vào đầu vai hắn, Phong Mãn Lâu cũng không có chút ngăn cách nào, mà là toàn tâm toàn ý ở phía sau màn, trút xuống tâm huyết tới phụ tá hắn, thậm chí buông tha cho tiền trình thật tốt của mình.

Phong Mãn Lâu mới là người vì thánh tông bỏ qua nhiều nhất.

- Phong sư huynh vì thánh tông ta tình nguyện bỏ qua hết thảy, ta lại có cái gì phải tiếc?

Đang...

Giang Nam đi lên Tông Chủ Phong, giơ tay lên hướng trấn giáo chi bảo treo cao ở đỉnh núi kia, Thuần Dương Vô Cực Chung phách đi, tiếng chuông dằng dặc, truyền động vạn dặm, cả dãy núi đều nghe thấy.

Đây là tiếng chuông triệu tập các đệ tử trưởng lão thánh tông, cũng không lâu lắm, mấy ngàn đệ tử trưởng lão trong thánh tông liền rối rít bay tới, rơi vào trên Tông Chủ Phong, tụ tập dưới một mái nhà.

- Tử Xuyên, mới vừa rồi là ngươi gõ chuông?

Hàn Phương kinh ngạc nói.

Muốn gõ vang Thuần Dương Vô Cực Chung, chẳng những cần địa vị cực cao ở trong thánh tông, hơn nữa đối với tu vi yêu cầu cũng cực kỳ khủng bố, không nói đệ tử, dù là bọn hắn những trưởng lão này, có thể gõ vang Thuần

Dương Vô Cực Chung chỉ sợ không đủ mười người!

Thế nhưng Giang Nam có thể gõ vang miệng Thuần Dương Vô Cực Chung này, này chẳng phải là nói thực lực của hắn có thể ở trong thế hệ trước cũng đưa thân vào Top 10?

Phải biết rằng, Huyền Thiên Thánh Tông một ngày so sánh với một ngày thịnh vượng, trong nhiều trưởng lão, tu thành Thiên Cung có khoảng tám người, cộng thêm Lạc Hoa Âm liền có khoảng chín người, bất quá thực lực của Lạc Hoa Âm thật sự biến thái, bọn họ đã sớm không đem nàng liệt vào trong trưởng lão, mà là nhận định thành Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật.

Giang Nam phách vang Thuần Dương Vô Cực Chung, liền ý nghĩa hắn có thể cùng những Thiên Cung cường giả này ngang hàng, này há có thể không làm người sợ hãi?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Ta mời chư vị sư huynh sư tỷ sư thúc sư bá tới, chủ yếu là tiến vào Tiểu Quang Minh Giới cùng Địa ngục đại quân chinh chiến thật sự nguy hiểm, chuyến này khó tránh khỏi sẽ có tử thương, cho nên muốn để cho các vị tới, ta cùng với các vị trọng luyện pháp bảo.

- Trọng luyện pháp bảo?

Sắc mặt đám người Hàn Phương, Lam Sơn cổ quái, cười nói:

- Sư điệt, ta biết ngươi có chút thủ đoạn, bất quá thánh tông ta có mấy ngàn đệ tử trưởng lão, pháp bảo đếm không hết, chủng loại bất đồng, tài liệu cần thiết khác nhau, tu luyện công pháp cũng không giống nhau, giúp chúng ta trọng luyện pháp bảo, cho dù là chưởng giáo cũng làm không được. Ngươi không khỏi có chút bày lớn sao?

Lời này tuyệt đối không có nói sai, thánh tông mấy ngàn đệ tử luyện pháp bảo bao hàm toàn diện, tích chứa đủ loại tâm pháp ảo diệu, cho dù là Tịch Ứng Tình kinh thái tuyệt diễm, cũng không dám nói những tâm pháp này

đều tinh thông, trợ giúp bọn họ trọng luyện pháp bảo, lời như thế tự nhiên không dám nói ra khỏi miệng.

- Chuyện tình Chưởng giáo làm không được, ta chưa chắc làm không được.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Hàn sư thúc, mời đem pháp bảo của ngươi tế ra, để cho đệ tử tham quan hoc tập.

Hàn Phương chần chờ một chút, tâm niệm hơi động, một khăn tay vuông bay lên trời, khăn tay này ngang trời, càng lúc càng lớn, cuối cùng bao phủ chu vi mấy ngàn trượng, trên khăn tay thêu hàng vạn hàng nghìn loại hoa, sắc màu rực rỡ, giống như hoa nước, trong hoa nước, còn có một sông lớn bôn lưu, hướng đông chạy đi.

Những năm gần đây tu vi của Hàn Phương cũng rất có tinh tiến, đã tu luyện tới Động Thiên cảnh, thực lực tiến bộ thần tốc. Nhiều loại hoa trong khăn tay chính là Đạo văn ngưng kết thành, nhưng con sông lớn này là một sông lớn chân chính, dài đến ngàn dặm, là lúc nàng lịch lãm thu một con sông lớn ở phàm trần luyện chế thành pháp bảo.

- Thì ra sư thúc tinh thông Xuân Giang Hoa Triều Kinh.

Giang Nam lộ ra vẻ kinh ngạc, Xuân Giang Hoa Triều Kinh nguyên vốn không phải tâm pháp thánh tông, mà là bọn người Giang Nam, Lạc Hoa Âm ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm được đến một môn Thiên Cung kinh điển, trong Thất Bảo Lâm, thánh tông cao thủ lấy được số lượng kinh điển rất nhiều, những kinh điển này sau lại bổ túc đến trong Khổ Châu Các của thánh tông, có chút công lao là có thể đổi tu luyện.

Lúc ấy Hàn Phương không có tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, hẳn là nàng tiến vào Khổ Châu Các đổi kinh điển này, lúc này mới có thể ở trong thời gian hơn mười năm tu thành Động Thiên Thần Phủ.

- Sư điệt có nắm chặc trọng luyện Xuân Giang Hoa Triều Bảo Bạc của ta hay không?

Hàn Phương cười hỏi.

- Hẳn không tính là khó khăn.

Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, tâm niệm hơi động, trong Tử Phủ từng đạo quang hoa lóng lánh, từ mi tâm hắn bay ra, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy dặm đất phía trước Giang Nam có vô số Du Long Thải Phượng bay múa, lần lượt thay đổi đan vào, những Du Long Thải Phượng này rõ ràng là một sợi tơ, bất quá bởi vì trong sợi tơ tích chứa năng lượng quá mạnh mẻ, cho nên hiện ra dị tượng long phượng trình tường!

Trưởng lão trông coi Trân bảo đại điện kiến thức rộng rãi, thấy những sợi tơ này, ánh mắt nhất thời thẳng trừng, thất thanh nói:

- Thiên Long Ti, Phượng Hoàng Ti, những thứ này là thần liệu a!

Hàn Phương cũng không khỏi sợ hết hồn, Xuân Giang Hoa Triều Bảo Bạc này của nàng chính là dùng Thiên Cung cấp tài liệu luyện chế thành, đã hao phí tài phú nàng tích lũy từ lúc sanh ra tới nay. Nàng vốn cho là Giang Nam nói vì nàng luyện chế một kiện pháp bảo, dùng tài liệu tối đa cũng chỉ là Thiên Cung cấp, không nghĩ tới Giang Nam vừa ra tay chính là dùng thần liệu chế tạo!

Thần liệu bởi vì hi hữu, giá trị so sánh với Thần kim còn muốn cao hơn một bậc, hơn nữa có thể ngộ nhưng không thể cầu, Hàn Phương chưa từng có kỳ vọng qua dùng thần liệu luyện chế pháp bảo của mình. Không nghĩ tới, Giang Nam lại có thể một lần lấy ra nhiều thần liệu đi ra ngoài như vậy, luyện chế Xuân Giang Hoa Triều Bảo Bạc cho nàng!

Càng làm cho nàng giật mình chính là, luyện chế Xuân Giang Hoa Triều Bảo Bạc phải dùng tới Xuân Giang Hoa Triều Kinh, mà hiện tại Giang Nam thi triển tâm pháp, chính là Xuân Giang Hoa Triều Kinh không thể nghi ngờ!

Nàng lại không biết, Giang Nam đã sớm đem tất cả tâm pháp của Huyền Thiên Thánh Tông nhìn một lần, nghiên cứu thấu triệt, lấy Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục, tự nhiên không có chướng ngại.

Hơn nữa, hắn ở trong địa ngục cướp sạch mười hai Thần Điện, lại từ trong Tử Phủ hai người Thần Thiếu Thương, Quân Thiên Đạo Nhân được đến không biết bao nhiêu Thần Kim Thần liệu, tài phú trong tay, so sánh với Huyền Thiên Thánh Tông còn muốn giàu có, hơn nữa cấp bậc cũng cực cao!

Cũng không lâu lắm, lại có một mặt Xuân Giang Hoa Triều Bảo Bạc thành hình, nhưng là bán thành phẩm, Giang Nam chẳng qua là đắp nặn hình dạng kia, không đánh Đạo văn, Thần Thông vào, cũng không lạc ấn thần thức, chỉ thấy mặt bảo khăn này bay thẳng tới bên cạnh Hàn Phương, trôi lơ lửng ở đỉnh đầu của nàng.

- Hàn sư thúc, hiện tại ngươi có thể đem Đạo văn cùng tinh thần của mình đánh vào trong bảo khăn này.

Giang Nam cười nói.

Hàn Phương lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng nói một tiếng tạ ơn, tâm niệm hơi động, con sông trong bảo khăn lúc trước mình luyện chế bay lên trời, tràn vào trong bảo khăn mới, ngay sau đó đem kiện pháp bảo này thu vào bên trong Động Thiên Thần Phủ, ân cần săn sóc tế luyện.

Giang Nam nhìn chung quanh một lần, cười nói:

- Chư vị sư thúc sư bá, sư huynh sư tỷ, còn có ai muốn luyện chế bảo vật hay không?

Mấy vị đệ tử liếc mắt nhìn nhau, tiến lên phía trước nói:

- Giang sư huynh, chúng ta cũng muốn luyện chế vài món bảo vật.

Mấy người này là Đạo Đài bát cảnh đệ tử, riêng phần mình đem bảo vật tế lên, Giang Nam nhìn lướt qua, rất nhanh liền nắm giữ Thần Thông, tâm pháp

mà bọn họ luyện chế pháp bảo, ngay sau đó trong Tử Phủ bay ra mấy khối Thần Kim Thần liệu, lấy Đậu Suất Thần Hỏa luyện hóa, bất quá chốc lát mấy kiện pháp bảo liền lần lượt thành hình.

Mấy đệ tử thánh tông mừng rỡ, vội vàng nhận lấy pháp bảo đặt ở trên Đạo Đài ân cần săn sóc luyện hóa.

Càng nhiều đệ tử thánh tông vọt tới, từng cái từng cái tiến lên, đem pháp bảo của mình tế lên, Giang Nam từng cái xem kỹ, tiện tay luyện chế pháp bảo giống nhau, thanh nhất sắc là dùng Thần Kim Thần liệu luyện, số lượng to lớn, làm người ta giận sôi!

Các loại Thần kim thần liệu luyện chế bảo vật ở trong tay hắn giống như nước chảy tặng đi ra ngoài, ngay cả mày cũng không nhăn một chút, thấy vậy nhiều trưởng lão sợ hết hồn hết vía.

Giang Nam trong khoảng thời gian này luyện chế pháp bảo mặc dù phẩm cấp không cao thế nào, chỉ là Đạo Đài bát cảnh pháp bảo cùng Động Thiên chi bảo, nhưng tốn hao tài liệu đều là Thần kim thần liệu, ở chung một chỗ, chỉ sợ đủ để luyện chế một Thiên Cung chi bảo!

- Ba năm thời gian này, Tử Xuyên đi nơi nào cướp bóc a?

Lam Sơn Đạo Nhân lẩm bẩm nói.

- Giang sư đệ, ta muốn luyện chế Thất Bảo!

Vân Bằng hưng phấn trùng trùng tiến lên, cười nói.

Lam Sơn Đạo Nhân vội vàng bắt hắn trở lại, cả giận nói:

- Người khác chỉ luyện chế một kiện pháp bảo, ngươi hết lần này tới lần khác muốn luyện chế bảy vật, tiểu tử thúi, đừng cho ta mất mặt!

Vân Bằng phẫn nộ nói:

- Ta đã tu luyện tới Thần Đài Cảnh, bất quá cùng Quân Mộng Ưu kia

chiến đấu, vẫn còn khó có thể thắng được hắn, nếu như luyện thành Thất Bảo, dễ dàng là có thể thắng được hắn. Có Thất Bảo, vượt qua Sinh Tử Đài cũng dễ dàng chút ít...

Giang Nam cười nói:

- Lam sư bá yên tâm, chỗ này của ta tài liệu không ít, đủ để vì tất cả mọi người trong thánh tông luyện chế vài món bảo vật, mấy vị sư bá, các ngươi cũng không cần khách khí. Vân sư huynh, ngươi muốn luyện chế Thất Bảo nào?

Bốn năm ngày sau, pháp bảo của mấy ngàn đệ tử thánh tông cũng rực rỡ hẳn lên, rõ ràng là dụng Thần Kim Thần liệu luyện chế pháp bảo, thậm chí ngay cả cường giả thế hệ trước như Lam Sơn Đạo Nhân, pháp bảo trong tay cũng đổi thành làm bằng Thần kim!

Cuối cùng, cả tám vị trưởng lão tu thành Thiên Cung kia cũng kéo da mặt đi ra ngoài, mời Giang Nam vì bọn họ luyện chế Thiên Cung chi bảo.

Giang Nam tiền tiền hậu hậu, dùng đi tài liệu, đủ để luyện chế mười hai mười ba Thiên Cung chi bảo!

Bất quá những bảo vật này đối với trong Tử Phủ hắn cất dấu mà nói, cũng bất quá là không đáng kể mà thôi, trong Tử Phủ của Giang Nam chồng chất Thần kim thần liệu, đừng nói Thiên Cung chi bảo, cho dù là Thần minh chi bảo cũng có thể luyện chế không dưới hai mươi vật!

- Thất đệ, ta cũng muốn luyện chế một kiện pháp bảo!

Thạch Cảm Đương xâm nhập đám người, đi tới trước mặt Giang Nam, ha hả cười nói.

Mọi người vội vàng tránh ra, Thạch Cảm Đương đã từng nhiều lần cứu thánh tông trong lúc nguy nan, hôm nay cơ hồ tất cả mọi người trong thánh tông nhận được tráng hán này, đối với hắn kính trọng vạn phần.

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Nhị ca muốn luyện chế bảo vật gì?

- Một cái búa lớn!

Thạch Cảm Đương khoa tay múa chân, úng thanh úng khí nói:

- Tốt nhất là một cái búa trấn giáo cấp!

- Tiểu tăng muốn một pho tượng kim phật.

Một bạch y tăng nhân mi thanh mục tú xâm nhập đám người, phật quang đầy mặt, cười tủm tỉm nói:

- Tốt nhất là kim phật trấn giáo cấp.

Thiên Cơ Tú Sĩ phiêu nhiên bay tới, cười nói:

- Thất đệ, ngươi phát tài a, không bằng giúp vi huynh luyện một ống trúc trấn giáo cấp.

- Còn có ta!

Cáp Lan Sinh đứng dậy, cười hắc hắc nói:

- Ta trong ngày thường rất ít dùng pháp bảo, không bằng giúp ta rèn một bộ trấn giáo cấp hộ thân bảo giáp! Ngũ ca, ngươi thì như thế nào?

Lâm Tá Minh giống như một lão đầu vừa đen vừa gầy, chẳng biết lúc nào hiện ra ở bên cạnh hắn, khô cằn nói:

- Trấn giáo cấp bảo kiếm.

Nhiều đệ tử trưởng lão của Thánh tông cũng rút ra một ngụm lãnh khí, bọn người kia vừa nhìn liền biết không phải là người tốt, hôm nay vừa mở miệng chính là năm trấn giáo chi bảo, này so sánh với cướp sạch các đại

thánh địa còn muốn sảng khoái!

Một trấn giáo chi bảo, phải tốn hao một đại môn phái Thánh Địa vài ngàn năm cho tới hơn mười vạn năm tích lũy, mới có thể tích lũy tài phú khổng lồ như thế, thánh tông đến nay cũng bất quá có một kiện trấn giáo chi bảo mà thôi.

Chương 624: Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận

Bọn người kia mở miệng liền muốn năm vật, thật đem trấn giáo chi bảo làm thành rau cải trắng rồi sao?

Giang Nam lộ ra vẻ làm khó nói:

- Lấy thực lực của ta, còn xa chưa tới trình độ có thể luyện chế trấn giáo chi bảo...

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, cười nói:

- Tử Xuyên yên tâm, có ta hỗ trợ, mặc dù không đến nỗi luyện thành trấn giáo chi bảo, nhưng uy lực cũng không sai biệt lắm.

- Chưởng giáo tới!

Mọi người thấy Tịch Ứng Tình đi tới, trong lòng lẫm nhiên, vội vàng rối rít khom người làm lễ ra mắt, Lam Sơn Đạo Nhân thầm nói:

- Ngay cả chưởng giáo cũng nhịn không được nhảy ra ngoài, hung ác gõ Tử Xuyên.

Đột nhiên, thanh âm của Lạc Hoa Âm từ đàng xa truyền đến, cười nói:

- Khó được Tử Xuyên xuất nhiều huyết, vi sư cũng mặt dày tới một chuyến. Tử Xuyên, Tịch sư huynh, ta có Lục Đại hóa thân, còn muốn dựa vào các ngươi đi hỗ trợ.

Cơ hồ sắc mặt của mọi người trong Huyền Thiên Thánh Tông đều đen, Lạc Hoa Âm lại càng công phu sư tử ngoạm, lại muốn sáu trấn giáo chi bảo, cùng đám người Thạch Cảm Đương lấy năm trấn giáo chi bảo cộng chung một chỗ chính là mười một kiện!

Những pháp bảo này phải cần Thần kim thần liệu ở chung một chỗ, chỉ sợ có thể chồng chất thành vài tòa núi lớn cao tới ngàn trượng!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Có chưởng giáo cùng sư tôn xuất thủ, ta đây sẽ không có lo lắng, mời chư vị giúp ta một tay, luyện chế mười một kiện trấn giáo chi bảo này!

Giang Nam lời vừa nói ra, nhất thời mọi người một mảnh xôn xao, cho dù là Tịch Ứng Tình đang cười dài cũng không khỏi khẽ biến sắc.

Một hơi lấy ra thần kim thần liệu luyện chế mười một kiện trấn giáo chi bảo, này là phát rồ đến trình độ bực nào, cướp bóc bao nhiêu Thánh Địa, mới có thể lấy ra nhiều tài liệu như vậy?

Tất cả mọi người biết thầy trò Giang Nam luôn giàu có, nhưng cho rằng giàu có nhất vẫn là Lạc Hoa Âm, dù sao Lạc Hoa Âm có Đại Thiên La Thiên Nghi trong tay, thường xuyên đem ánh mắt đi thế giới khác tống tiền, song bọn họ lại không biết, người đệ tử Giang Nam này trò giỏi hơn thầy, đã giàu có đến loại trình độ này.

Hắn tài đại khí thô không phải là bình thường, mà là khiếp sợ đến làm những người khác thở hổn hển!

Lạc Hoa Âm có chút ý không tốt nói:

- Tử Xuyên đã tặng nhiều Ngũ Hành linh châu, những Ngũ Hành linh châu này đủ để luyện chế một ngọn Đại Ngũ Hành Kiếm Trận cấp trấn giáo, cộng thêm ta tích lũy tài liệu luyện chế một trấn giáo chi bảo cũng dư dả, thật ra thì ta chỉ cần luyện chế bốn vật... Không, năm kiện trấn giáo chi bảo. Ân, bản thể của ta còn cần dùng một cái!

Thế hệ trước như Lam Sơn Đạo Nhân hướng nàng trợn trắng mắt, nữ ma đầu cộng thêm lục đại hóa thân, lại định dùng bảy kiện trấn giáo chi bảo, chẳng lẽ nàng không có nghĩ qua, nàng nơi nào đến pháp lực lớn như vậy, có thể một hơi thúc dục bảy trấn giáo chi bảo?

Bất quá lấy tính cách của Lạc Hoa Âm đến xem, nàng hiển nhiên đích xác là không có nghĩ qua cái vấn đề này.

Giang Nam tâm niệm hơi động, trong Tử Phủ có từng ngọn bảo sơn bay ra, đây là thần kim thần liệu tạo thành núi lớn, một ngọn tiếp theo một ngọn, bảo quang ngất trời, chiếu rọi đến mấy vạn núi lớn của thánh tông cũng phiếm bảo quang, đạo bảo quang này, thậm chí ở trong nháy mắt liền chiếu rọi đến trời cao thiên ngoại!

Tịch Ứng Tình vội vàng vung tay áo, Thuần Dương Vô Cực Chung móc ngược xuống. Che kín đạo bảo quang kinh người này. Đám người Lam Sơn Đạo Nhân cũng giật nảy mình, đợi thấy Tịch Ứng Tình xuất thủ, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm.

Bảo không ngoài lộ, đây là đạo lý mọi người đều biết, Giang Nam một hơi lấy ra nhiều thần kim thần liệu như vậy, cho dù là Nam Hải, chỉ sợ cũng không có thủ bút lớn như vậy!

Nếu bị những môn phái khác biết, Huyền Thiên Thánh Tông nhất định sẽ bị trành thượng, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng. Cho dù Tịch Ứng Tình có ba đầu sáu tay cũng bảo vệ không được thánh tông chu toàn!

Giang Nam đã bắt đầu đem những thần kim thần liệu này hòa tan, rèn luyện tạp chất trong đó, Tịch Ứng Tình trầm giọng nói:

- Tử Xuyên, luyện chế trấn giáo chi bảo, cùng pháp bảo tầm thường bất đồng, không cần tố hình dạng, mà là lấy Đạo văn tố hình dạng, mới có thể đem uy năng pháp bảo khai phá đến trạng thái lớn nhất. Nhị đệ, ngươi chuẩn bị pháp lực, đợi lúc cần pháp lực của ngươi không có chút nào giữ lại trán phóng. Lấy thực lực của ngươi, chỉ sợ không cách nào luyện thành trấn giáo chi bảo!

Thạch Cảm Đương trong lòng lẫm nhiên, vội vàng đồng ý. Luyện chế trấn giáo chi bảo, đối với pháp lực yêu cầu cực cao, phải là cường giả gần Thần, toàn bộ pháp lực trán phóng mới có thể luyện thành, tu vi của hắn mặc dù

sâu nhiều, đạt tới cấp bậc chưởng giáo, nhưng cách gần Thần cường giả còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Lam Sơn Đạo Nhân vội vàng ra lệnh đệ tử thánh tông tản ra, Tịch Ứng Tình lắc đầu nói:

- Bọn họ không cần rời đi, đợi thời điểm luyện bảo, còn muốn dùng đến bọn họ.

Giờ phút này, Thần liệu giữa không trung càng ngày càng nhiều, dần dần hóa thành một kim cầu to lớn không gì so sánh được, chậm rãi chuyển động, mặc dù lấy pháp lực của Giang Nam, nâng viên kim cầu này lên cũng cảm giác được có mấy phần cố hết sức.

Tịch Ứng Tình hướng Thạch Cảm Đương gật đầu, Thạch Cảm Đương lập tức thét dài một tiếng, pháp lực xông ra, giữa không trung tựa hồ trong lúc bất chợt xuất hiện mùi thơm lã lướt, đây là Diêm Phù Đề chi hương, một loại mùi thơm trong Ma Đạo, làm cho người sa đọa.

Hắn tu luyện chính là Diêm Phù Đề Ma Kinh, môn công pháp này thi triển ra, có hàng vạn hàng nghìn dị tượng, vô số đạo văn chế tạo Diêm Phù Đề địa ngục, trong địa ngục Ma cung nặng nề đung đưa, mùi thơm lạ lùng lượn lờ, tràn vào trong kim cầu giữa không trung kia.

Kim cầu kia là Thần kim hóa thành nước thép, ở dưới pháp lực của hắn đắp nặn dần dần bắt đầu biến hình, từ hình tròn biến thành hình búa.

Pháp lực của Thạch Cảm Đương càng tuôn ra càng nhiều, mồ hôi lạnh trên trán hắn cuồn cuộn, thẳng đến hiện tại hắn mới biết được luyện chế một trấn giáo chi bảo đến tột cùng có bao nhiêu khó khăn, giữa không trung cái búa lớn đang thành hình kia điên cuồng tịch quyển pháp lực của hắn, tựa hồ muốn hút khô hắn mới thôi!

Cũng không lâu lắm, pháp lực của hắn khô kiệt, rèn trấn giáo chi bảo cần pháp lực thật sự nhiều lắm, Thạch Cảm Đương thậm chí cảm giác được bốn

năm mình cộng lại, cũng không cách nào đem cái búa này luyện ra!

- Nhị đệ lui ra, mau khôi phục pháp lực.

Thanh âm của Tịch Ứng Tình truyền đến, nhẹ giọng nói.

Thạch Cảm Đương thở phào nhẹ nhỏm, vội vàng lui ra, toàn thân đã bị mồ hôi ướt đẫm.

Tịch Ứng Tình trầm giọng nói:

- Các đệ tử, trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão, cùng ta cùng nhau buông thả pháp lực!

Thanh âm của hắn rõ ràng truyền vào trong tai mọi người, nhiều đệ tử, trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão rối rít thôi phát pháp lực, thậm chí ngay cả đám người Thiên Cơ Tú Sĩ, Lạc Hoa Âm cũng rối rít đem pháp lực của mình trán phóng, bầu trời của Tông Chủ Phong trải rộng các loại Đạo văn, giống như Đạo văn tạo thành biển lớn mênh mông, tản mát ra các loại tia sáng, so sánh với Thái Dương còn muốn chói mắt!

Tịch Ứng Tình khẽ quát một tiếng, pháp lực bản thân cũng phun ra, bàng bạc to lớn, trong Đạo văn của hắn xen lẫn đạo tắc, đạo tắc thâm trầm, lực áp hết thảy Đạo văn, hiển nhiên đã đụng chạm đến thần minh cảnh giới!

Tịch Ứng Tình đem đạo văn của mọi người điều động, dần dần ở trên bầu trời Tông Chủ Phong tạo thành một trận pháp vô cùng to lớn, thiên địa linh khí cuồn cuộn mà đến, bị đại trận này hội tụ, một cổ năng lượng cuồng bạo ở trong trận pháp nổi lên, dao động nhân tâm.

Sắc mặt chúng Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả như Thiên Cơ Tú Sĩ, Lạc Hoa Âm, Lâm Tá Minh kịch biến, đại trận này thậm chí để cho bọn họ tim đập nhanh, nếu như trận pháp bộc phát, cho dù là cường giả như bọn họ, cũng không cách nào ở trong trận pháp công kích kiên trì bao lâu!

- Chẳng lẽ là Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận?

Sắc mặt Thiên Cơ Tú Sĩ nhất thời thay đổi, lẩm bẩm nói:

- Tòa trận pháp này chính là Thần cấp luyện bảo đại trận, ngay cả ta cũng không hiểu, nghe nói ngay cả thần minh chi bảo cũng có thể tạo nên...

- Uy lực Trận pháp còn chưa đủ! Lên!

Tịch Ứng Tình hừ lạnh một tiếng, đưa tay hướng mặt đất dưới chân núi của Tông Chủ Phong nhẹ nhàng vẽ một cái, chỉ thấy đại địa hé ra, lộ ra một mảnh linh hồ to lớn sâu trong lòng đất.

Oanh...

Linh Dịch trong Linh hồ như trụ, phóng lên cao, tràn vào trong đại trận, để cho đại trận này nổi lên năng lượng càng thêm kịch liệt, đủ loại Đạo văn đạo tắc trong trận pháp đang không ngừng hấp thu thiên địa linh khí cùng Linh Dịch, không ngừng lớn mạnh, nhiều trưởng lão của thánh tông chỉ cảm thấy Đạo văn của mình nhanh chóng bành trướng, uy lực càng ngày càng mạnh, thậm chí so sánh với lúc trước lớn mạnh hơn mười lần!

Mà những thánh tông đệ tử Đạo Đài bát cảnh, cảm giác Đạo văn của mình tăng phúc càng thêm kinh người, cơ hồ tăng lên gấp trăm lần!

Về phần đám người Lạc Hoa Âm thậm chí cảm thấy được mình đã tiếp cận thần minh cảnh giới. Tựa hồ tung thân nhảy lên, sẽ nhảy ra chướng ngại vô hình kia, có thể thành tựu Thần minh!

Tịch Ứng Tình rốt cục bày ra thực lực công tham tạo hóa, trong đại trận nổi lên lực lượng kinh khủng tới cực điểm, trong đại trận vô số đạo văn bị trận pháp khu động tổ hợp câu liên, dần dần phát sinh biến hóa kỳ dị.

Chỉ thấy trong trận pháp, Đạo văn tạo thành từng tôn Thiên Thần, từ trong trận pháp đứng lên, lại có Đạo văn hóa thành Long Văn, Phượng văn, Giao văn, Quỳ Ngưu văn, Thao Thiết văn, Chu Yếm văn,... rất sống động. Tựa như trận pháp là do hàng vạn hàng nghìn loại Thần Thú tạo thành!

Thậm chí, trong trận pháp còn có đạo tắc hóa thành dị thú!

Ánh mắt của Giang Nam cũng không khỏi rơi vào trên đại trận này, trong mắt thần thái liên tục, Tịch Ứng Tình thường ngày chẳng bao giờ thi triển qua loại trận pháp này, ngay cả hắn cũng không biết Tịch Ứng Tình lại còn tinh thông trận pháp.

Đại trận vận chuyển, để cho hắn cũng quên hết tất cả, yên lặng ở trong ảo diệu của trận pháp.

- Chưởng giáo thật là sâu không lường được, nội tình của hắn chỉ sợ còn xa xa không có hiển lộ ra!

Trong lòng hắn khiếp sợ vạn phần, thầm nghĩ:

- Ngay cả hắn cũng tự nhận không phải là đối thủ của Thái Hoàng, nội tình của Thái Hoàng lại là hùng hậu bực nào, kinh khủng bực nào?

Thái Hoàng hùng cứ vị trí thiên hạ đệ nhất nhân ngàn năm, nội tình là người không thể tưởng tượng.

- Đánh!

Tịch Ứng Tình quát một tiếng, chỉ thấy Vạn linh kiếp trận này đột nhiên bao phủ thanh Cự Phủ kia, vô số Thiên Thần, Thần Thú chen chúc hướng Cự Phủ oanh kích, từng cái từng cái đụng vào mặt ngoài búa lớn, năng lượng khó có thể tưởng tượng bộc phát ra.

Oanh!

Rầm rầm!

Cái búa lớn này bị Vạn linh kiếp trận bao phủ, lưỡi búa rất nhanh xuất hiện từng loại từng loại hoa văn kỳ dị, có giống như Thiên Thần vĩ ngạn, có giống như Du Long, có giống như Linh Phượng, hàng vạn hàng nghìn loại hoa văn không ngừng lạc ấn, càng ngày càng sâu, mà uy năng búa lớn cũng

dần dần trở nên mạnh mẻ, tản mát ra một loại khí tức làm lòng người rung động, thẳng đuổi theo Thuần Dương Vô Cực Chung!

Tràng diện này kinh thiên động địa, nếu như không phải là Thuần Dương Vô Cực Chung bọc ở phía trên, đủ loại dị tượng nhất định sẽ bị những đại phái Thánh Địa phát hiện khác, sẽ đưa tới không ít chuyện thị phi.

Mà Thuần Dương Vô Cực Chung gắn vào bầu trời, ngăn cách hết thảy khí tức cùng dị tượng, lúc này mới không có gặp phải sự tình khác.

Qua một lúc lâu, nhiều thánh tông đệ tử pháp lực dẫn đầu khô kiệt, lui ra khỏi trận, lại qua hồi lâu, nhiều trưởng lão cũng không có pháp lực, chỉ đành phải lui ra, chỉ có Thiên Cung cường giả cùng đám người Thiên Cơ Tú Sĩ còn đang không ngừng chống đở.

Đột nhiên, Tịch Ứng Tình đưa tay nhẹ phẩy, vạn linh kiếp trận tản ra, lúc này mọi người mới như trút được gánh nặng, riêng phần mình thu hồi pháp lực còn thừa không nhiều lắm, từng cái từng cái khoanh chân mà ngồi, nuốt Linh Dịch hấp thu luyện hóa, khôi phục pháp lực.

Tịch Ứng Tình xóa đi mồ hôi hột, cười nói:

- Nhị đệ, hiện tại ngươi tiếp tục tế luyện thanh búa lớn này, đừng có ngừng, mười ngày sau, uy lực không sai biệt lắm liền đến gần trấn giáo chi bảo. Sau này ngươi để trong Thiên Cung ân cần săn sóc, vài năm sau, sẽ là một trấn giáo chi bảo.

Thạch Cảm Đương nghe vậy, âm thầm kêu khổ, hắn cũng không biết luyện chế trấn giáo chi bảo lại phiền toái như thế, tiêu hao khổng lồ như thế.

Đợi mọi người khôi phục tu vi, Giang Nam lập tức động thủ, luyện chế đệ nhị kiện pháp bảo, lần này luyện chế là ống trúc toán trù của Thiên Cơ Tú Sĩ, loại tài liệu này cực kỳ khó tìm, cần thiết Mộc Hệ thần liệu, giá trị Mộc Hệ thần liệu so sánh với Thần kim cao hơn mười lần, hơn nữa thần liệu thể tích càng lớn, giá trị càng cao, thậm chí nhảy ra hơn hai mươi lần cho tới gấp

trăm lần.

Giang Nam lấy ra thần liệu là một bụi Thần thụ sinh trưởng trong Địa ngục, Thấp Bà La Mộc, cực kỳ to lớn, nặng ngàn vạn cân, là bảo vật của Quân Thiên Đạo Nhân cất dấu. Thấp Bà La Mộc ngàn vạn cân, hơn nữa còn là một toàn thân, nếu đổi thành Thần kim, cả thảy có thể đổi lấy mấy ức cân Thần kim!

Ống trúc toán trù định hình, Thiên Cơ Tú Sĩ cũng bị mệt mỏi nửa chết nửa sống.

Đợi luyện đến kim phật của Vô Tướng Thiền Sư, bởi vì tu vi của Vô Tướng Thiền Sư không bằng Thạch Cảm Đương cùng Thiên Cơ Tú Sĩ, làm vị Đại hòa thượng này mệt mỏi hộc máu, luyện thành kim phật so sánh với hai kiện bảo vật khác uy lực cũng thua kém không ít.

Luyện kiếm cho Lâm Tá Minh thì tương đối thuận lợi, thực lực Lâm Tá Minh ở trong Thất Ma vẻn vẹn chỉ kém Tịch Ứng Tình, pháp lực so sánh với Thạch Cảm Đương còn muốn hùng hậu, tự nhiên tương đối thuận tay.

Đợi đến luyện chế khôi giáp cho Cáp Lan Sinh, tráng hán này trực tiếp bị mệt bất tỉnh mấy lần, kêu to chịu không nổi.

Đợi đến luyện chế bốn trấn giáo chi bảo của Lạc Hoa Âm, lập tức để cho mọi người thấy được nữ nhân này biến thái, pháp lực của nữ ma đầu hùng hồn đến làm cho người mắt mũi trợn tròn, lục đại hóa thân của nàng, tu vi mỗi một tôn là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, cực kỳ mãnh liệt, cho dù là Tịch Ứng Tình cũng bội phục không dứt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 625: Chưa Từng Có Ai

Lần này luyện bảo, trước sau hao tốn cả thảy nửa năm thời gian, cường độ tiêu hao pháp lực như thế, để cho pháp lực của nhiều đệ tử trưởng lão trên dưới thánh tông cũng tinh tiến không nhỏ, thực lực lại càng tăng lên không biết bao nhiêu, xem như chi hỷ ngoài ý muốn!

Địa ngục xâm lấn Tiểu Quang Minh Giới chiến đấu còn chưa kết thúc, nhiều đệ tử thánh tông ma quyền sát chưởng, trưởng lão các đại Linh sơn cũng có không ít người nóng lòng muốn thử, lần này thánh tông động viên chiến lực tinh nhuệ rất nhiều, thậm chí nữ ma đầu Lạc Hoa Âm cũng tự thân xuất mã, ngay cả Nhạc Ấu Nương cũng bị nàng mang theo bên người, trong thánh tông chỉ còn lại một chút đệ tử trẻ tuổi cùng Thái Thượng Trưởng Lão ở lại giữ nhà.

Tịch Ứng Tình tự mình tế lên bức họa đưa bọn họ tiến vào Tiểu Quang Minh Giới, Giang Nam phát giác đám người Thiên Cơ Tú Sĩ, Vô Tướng Thiền Sư cùng Cáp Lan Sinh, Thạch Cảm Đương cũng xen lẫn trong đám người, trong lòng biết tất nhiên là Tịch Ứng Tình đối với nữ ma đầu này Lạc Hoa Âm thật sự không quá yên tâm, cho nên mới để cho quần ma cùng nhau đi tới.

- Có mấy vị huynh trưởng cùng đi, sẽ không gặp phải nguy hiểm gì.

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, tĩnh táo mấy ngày, bình định tâm thần, chuẩn bị đột phá Thất Bảo Đài, đánh sâu vào Minh Đường cảnh giới.

Nửa năm thời gian tới nay, hắn không ngừng luyện bảo, tu vi cũng rất có tinh tiến, đã sớm có thể tu thành Minh Đường Thần Phủ, bất quá hắn mạnh mẽ áp chế xuống, không có cho mình đột phá.

Minh Đường cảnh chính là cảnh giới thứ nhất của Thần Phủ tám cảnh, về

Đạo Đài bát cảnh Thần Phủ tám cảnh, Giang Nam so sánh với trước có nhận thức càng sâu, nếu nói Đạo Đài, trong đó thai là bậc thang, là tám bậc thang đi lên thần minh cảnh giới. Sau khi đi lên tám bậc thang, là có thể tiến dần từng bước.

Mà Đường, chính là Minh Đường, là phụng thiên thừa vận, là chỗ thừa thiên, đứng ở một cảnh giới này, là có thể ở phàm trần nhìn lên Thiên Cung, cảm ứng được pháp chỉ của Chư Thần, cực kỳ kỳ diệu.

Thần Phủ tám cảnh cảnh giới thứ hai là Côn Luân cảnh, Côn Luân là thăng thiên chi sơn, là đường phải qua để tới thiên giới.

Cảnh giới thứ ba Thiên Môn cảnh, Thiên Môn là Nam Thiên Chi Môn, môn hộ tiến vào Thiên Cung.

Cảnh giới thứ tư Huyền Đô cảnh, Huyền Đô là nhà của thần tiên, nhìn thấy thần tính.

Cảnh giới thứ năm Ngọc Kinh cảnh, Ngọc Kinh là Chư Thần chi tông, là nơi truyền thừa.

Cảnh giới thứ sáu Ngọc Cung cảnh, Ngọc Cung là Nguyệt cung, là nơi ở đế vương, bắt đầu cuộc sống hàng ngày.

Cảnh giới thứ bảy Thần Phủ cảnh, Thần Phủ là phủ đệ thần minh, đại biểu thần uy trang nghiêm.

Cảnh giới thứ tám Động Thiên cảnh, Động Thiên là nơi tu luyện của thần minh, Động Thiên mở ra, tất cả Thần ở vào trong đó, tu sĩ ở cảnh giới này đã coi như là đại thành, bước kế tiếp là có thể tiến quân Thiên Cung, tiến vào con đường thành Thần.

Thần Phủ tám cảnh, Minh Đường cảnh thân là chỗ phụng thiên thừa vận, là đường mà tu sĩ tiến dần từng bước phải qua, cực kỳ trọng yếu, Giang Nam không muốn qua loa tu thành cảnh giới này.

Không chỉ có như thế, hắn cũng cần tĩnh hạ tâm thần, đem công pháp Thần Phủ tám cảnh hoàn thiện.

Lần này hành trình Địa ngục, hắn thu hoạch rất nhiều, thu hoạch lớn nhất cũng không phải là Sâm La Đại Đế khai sáng Ma Cực Chứng Tiên Kinh, mà là vị Ma Tôn trong Đế chiến chi địa lưu lại Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Vị Ma Tôn Ma Ngục Huyền Thai Kinh kia dung hợp hàng vạn hàng nghìn công pháp trong địa ngục, bao hàm toàn diện, rốt cục để cho Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam có tiến bộ bay vọt, tích lũy nội tình vô cùng nhiều!

Trong chuyện này chỗ tốt vô cùng, trực quan nhất chính là hắn có thể thuận lợi khai sáng ra Thần Phủ tám cảnh thậm chí cả Thiên Cung tám cảnh công pháp!

Lúc trước, lấy tích lũy của hắn cũng có thể khai sáng ra Thần Phủ tám cảnh công pháp, nhưng chính là Huyền Môn Chính Đạo, Ma Đạo làm phụ, nhưng mà hôm nay Thần Phủ tám cảnh công pháp của hắn bao hàm Chính Ma hai đạo, tự thành nhất thể, uy lực cũng muốn so sánh với trước lớn không biết bao nhiêu!

- Linh phong tiêu thắng cảnh, Thần Phủ gối thông xuyên. Ngọc điện nằm dưới chân, Minh Đường trong giấc mộng...

Trong lòng Giang Nam khẩu quyết lưu chuyển, đem công pháp hoàn thiện, dần dần, hơi thở của hắn bắt đầu phát sinh biến hóa, Đạo văn xông ra, phía sau hiện lên dị tượng nặng nề.

Vô cùng Đạo văn ở phía sau hắn câu liên thành linh phong hùng vĩ, hóa thành thắng cảnh, phô tựu đại xuyên, Đại Hà bôn lưu, chạy về phía mênh mông biển lớn, biển rộng sóng xanh mênh mông cuồn cuộn, có nhật nguyệt từ trong biển dâng lên, mặt trời ánh trăng, tinh thần từng vết lóe lên tia sáng.

Từng ngọn Đạo Đài từ trong biển dâng lên, rầm rầm mang theo thành

từng mảnh lũ lụt từ không trung rớt xuống, bọt nước từng vết phiếm ánh mặt trời, trong suốt như châu.

Linh Đài bát giác, Dao Đài như trì, Liên Đài như hoa, Đạo Đài dày nặng, Huyền Đài truyền đến Đạo Âm Hát Xướng thần bí, Thần Đài thâm thúy như uyên, Sinh Tử Đài Huyền Hoàng nhị khí hóa thành Thái Cực Đồ, Thất Bảo Đài thì có Thiên Phủ Trọng Lâu, Thiên Dực Thần Chu nhiều pháp bảo trôi nỗi.

Tám tòa Đạo Đài giống như tám bậc thang, một cấp một cấp hướng về phía trước phô đi, nhưng mà phô đến Thất Bảo Đài, phía trước đã không có đường.

Trong miệng mũi Giang Nam phát ra Đạo âm, phảng phất phật âm Phạm xướng, lại phảng phất Phật Đạo âm xướng, lại tựa hồ là Ma Thần từ trong địa ngục phát ra Thiên Ma âm hấp dẫn.

Thật ra thì, những điều này là do bên ngoài, hắn đọc tụng chính là công pháp áo nghĩa Minh Đường cảnh của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chẳng qua là lấy phương thức Đạo âm rung động bày ra, theo Đạo âm chấn động, một ngọn Thần Phủ dần dần hiện ra trên bầu trời Thất Bảo Đài.

Ngọc điện Minh Đường, điêu lương bích trụ, vân cấp ngọc thê, Đạo văn lần lượt thay đổi thành hoa thảm, trong điện cung phụng Thần Ma, đây chính là phụng thiên thừa vận, nơi lắng nghe Thần Ma Diệu Âm, Minh Đường Thần Phủ!

Minh Đường Thần Phủ cung phụng Thần Ma có quy tắc tương ứng, tu luyện Chính Đạo công pháp, cung phụng Thần Ma thường thường không tự chủ được xuất hiện nhân vật Thần Ma tu luyện trong công pháp, tu luyện Ma Đạo công pháp, xuất hiện thường thường là Ma Thần.

Tỷ như tu luyện Hỗn Nguyên Nhất Khí Khổng Tước Minh Vương Kinh, trong Minh Đường Thần Phủ cung phụng Thần Ma chính là Khổng Tước Đại Minh Vương. Mà tu luyện Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh, hiện ra

trong Minh Đường Thần Phủ chính là Ma La tộc Ma Thần.

Giang Nam tu Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tham chiếu không biết bao nhiêu công pháp, trong Minh Đường Thần Phủ xuất hiện Thần Ma chi chít, đếm không xuể, chia làm hai bên đại điện, cung kính mà đứng, phảng phất là quần thần trong điện.

Mà ở chủ vị Thần Điện, trên đại điện, cung phụng tượng thần mi thanh mục tú, giống như một thư sinh, chính là tượng thần của Giang Nam.

Lấy mình thành Thần, phụng mình vi tôn, phụng thiên của mình, thừa vận của mình, trấn áp Chư Thần Chư Ma, cử động lần này có thể nói là đại nghịch bất đạo!

Nhưng mà tinh nghĩa của Ma Ngục Huyền Thai Kinh là như thế, tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ.

Thiên Đạo cũng không sợ, huống gì Thần Ma?

Chỗ Minh Đường Thần Phủ này mới vừa thành tựu, đỉnh đầu của Giang Nam liền có sấm sét thoáng hiện, điện thiểm Lôi Minh, kiếp vân cuồn cuộn mà đến, hạo hạo đãng đãng.

Đóa kiếp vân này không phải là kiếp vân bình thường, thậm chí so với lúc hắn độ Sinh tử kiếp thất trọng kiếp vân thêm vào, uy lực còn muốn lớn hơn vô số lần, trong kiếp vân lại có Lôi Đình Hóa Hình, hóa thành từng tôn Thiên Thần kim giáp, cao cao đứng ở trên mây.

Những Thiên Thần này có ba đầu sáu tay, có sinh tam nhãn, có cầm trong tay kim giản, có tay cầm thiên thư, có diện mục dử tợn, có phẫn nộ như lửa, từng cái từng cái rất sống động, giống như thần minh chân chính.

Bọn họ phảng phất là tức giận vì Giang Nam bất kính Thương Thiên, bất kính thần minh, xúc động thiên nộ, chuyên vì trừng phạt hắn mà đến, muốn đem hắn đánh cho hồn phi phách tán, thần hồn câu diệt!

Bất quá Giang Nam lại biết, những Thiên Thần này là lôi văn biến thành, là Thiên Lôi hóa thành Đạo văn tạo thành hư ảnh Thiên Thần!

Mặc dù là hư ảnh Thiên Thần, nhưng mà trận đại kiếp này uy lực không giống bình thường, mỗi một hư ảnh Thiên Thần mơ hồ tràn ngập thần uy, thân thể của bọn họ là do Thiên Lôi biến thành, trong cơ thể ẩn chứa năng lượng vô cùng kinh khủng, chiến lực chỉ sợ so sánh với Quân Thiên Đạo Nhân chỉ kém hơn một chút!

Trên dưới một trăm hư ảnh Thiên Thần, tương đương với trên dưới một trăm vị Quân Thiên Đạo Nhân, muốn vượt qua một kiếp này, khó khăn nặng nề, không thể lạc quan!

Đột nhiên, lại có một đóa kiếp vân đen nhánh hiện lên, cùng đóa kiếp vân vừa rồi kia ở chung một chỗ, mây đen tia chớp, răng rắc răng rắc không ngừng rơi xuống!

Đây là một đóa ma vân, Lôi Điện màu đen như mặt nước ở trong mây di động, hóa thành một ngọn Lôi Trì chu vi năm ba mươi dặm.

Rầm.

Trong Lôi Trì đứng lên từng tôn Ma Thần, rõ ràng cũng là Ma lôi ngưng kết thành, trên dưới một trăm tôn Ma Thần cùng Thiên Thần phân biệt rõ ràng, nhưng lại có một mục tiêu giống nhau, đó chính là Giang Nam!

Muốn đem Giang Nam cái đại nghịch bất đạo, không phục giới luật của trời, không phục Thần Ma, cuồng vọng ngỗ nghịch này oanh giết!

- Di?

Trên Tông Chủ Phong, Huyền Ẩn Đạo Nhân lưu lại trấn thủ thánh tông, xa xa thấy hai đóa kiếp vân này của Giang Nam, không khỏi biến sắc, thất thanh nói:

- Hai đóa kiếp vân, chẳng lẽ tiểu tử Tử Xuyên này thoáng cái tu thành

Minh Đường Thần Phủ cùng Côn Luân Thần Phủ?

- Sư thúc, ngươi nhìn lầm rồi.

Tịch Ứng Tình đứng ở bên cạnh hắn, mỉm cười nói:

- Tử Xuyên vẫn chỉ tu thành Minh Đường Thần Phủ, về phần vì sao có hai đóa kiếp vân, thì có nguyên nhân khác.

Mộ Vãn Tình đã lớn bụng, ngắm nhìn kiếp vân nghi ngờ nói:

- Tử Xuyên tu luyện công pháp cực kỳ pha tạp, ta đây là biết đến, đoán chừng hắn tu luyện Ma Đạo công pháp cùng hung cực ác, lúc này mới có mỗi lần đột phá cảnh giới sẽ giáng xuống thiên kiếp. Bất quá ta lại chưa từng nghe nói, tăng lên một cảnh giới sẽ giáng xuống lưỡng trọng thiên kiếp. Công pháp cùng hung cực ác nữa, làm nhiều việc ác, tội ác tày trời, cũng quả quyết không đến nỗi giáng xuống lưỡng trọng thiên kiếp a?

Huyền Ẩn Đạo Nhân cũng cực kỳ nghi ngờ không giải thích được, gật đầu nói:

- Phu nhân nói chính phải, lưỡng trọng thiên kiếp, rõ ràng là đột phá hai đại cảnh giới mới sẽ xuất hiện dị tượng. Vì sao chưởng giáo nói Tử Xuyên chỉ tu luyện đến Minh Đường Thần Phủ cảnh giới?

- Các ngươi nhìn!

Tịch Ứng Tình hướng phía sau Giang Nam chỉ chỉ, cười nói:

- Nhìn cẩn thận chút ít, phía dưới Minh Đường Thần Phủ của Tử Xuyên, có phải còn có một Thần Phủ hay không?

Huyền Ẩn Đạo Nhân cùng Mộ Vãn Tình nhìn chăm chú, quả nhiên thấy phía sau dị tượng của Giang Nam, phía dưới tòa Minh Đường Thần Phủ này còn có một Thần Phủ, tràn đầy bóng tối, âm trầm kinh khủng, giống như một ngọn Ma cung.

Bất quá Thần Phủ này là đang kiến tạo, từ xa nhìn lại, giống như Minh Đường Thần Phủ tọa lạc ở trên mặt kính, mà tòa Ma cung đen nhánh này thì phảng phất là cái bóng của Minh Đường Thần Phủ!

Nhưng mà, hai người bọn họ lại biết, Ma cung này không phải thật sự là cái bóng của Minh Đường Thần Phủ, mà là công pháp của Giang Nam tạo thành một tòa Thần Phủ khác, giống như trước cũng là Minh Đường Thần Phủ!

- Một tia ý thức tu thành hai tòa Minh Đường, một ngọn Ma cung, một ngọn Thần Phủ, hai tòa Minh Đường, điều này sao có thể?

Huyền Ẩn Đạo Nhân lẩm bẩm nói.

Mộ Vãn Tình cũng nhíu mày, cẩn thận hồi tưởng, cuối cùng lắc đầu, nàng cũng chưa từng nghe nói qua loại quái sự này, hơn nữa, hai tòa Minh Đường này một chánh một tà, làm sao sẽ xúc động thiên kiếp Thiên Phạt?

Theo lý mà nói, chỉ có tu luyện Ma Đạo công pháp mới có thể xúc động thiên kiếp Thiên Phạt, giáng xuống kiếp vân, nhưng Giang Nam có hai kiếp vân, thật sự trái ngược lẽ thường.

- Có thể Tử Xuyên làm chuyện xấu nhiều lắm a?

Vị chưởng giáo phu nhân Mộ Vãn Tình này có chút không dám khẳng định nói.

- Bỏ đi hai tòa Thần Phủ, thật ra thì ta lo lắng hơn chính là hai đóa kiếp vân này.

Sắc mặt Tịch Ứng Tình có chút ngưng trọng, trầm ngâm nói:

- Loại kiếp vân này uy lực quá mạnh, thế sở hiếm thấy...

Huyền Ẩn Đạo Nhân cùng Mộ Vãn Tình gật đầu lia lịa nói:

- Thiên Lôi hóa thành Đạo văn, tạo thành hư ảnh Thiên Thần cùng Ma

Thần, đúng là lần đầu thấy qua.

- Tử Xuyên một lần đột phá, triệu tới hai đóa kiếp vân trước đây chưa từng gặp, cũng là chưa từng có ai? Chẳng qua là lúc độ kiếp khẳng định càng thêm thê thảm...

Giang Nam như cũ khoanh chân mà ngồi, tinh tế thể ngộ lĩnh ngộ ở một sát na khi mình đột phá Thất Bảo Đài, tiến vào Minh Đường cảnh.

Đám người Tịch Ứng Tình không có nhìn lầm, hắn thật sự tu thành hai tòa Minh Đường Thần Phủ, đệ nhị tọa Thần Phủ của hắn là ma cung, trong Ma cung cũng như đệ nhất Minh Đường, từng tôn Ma Thần cũng ở hai bên, chỉ có tượng thần của Giang Nam là ngồi chính vị, mà những Ma Thần kia giống như thờ phụng một Đế Hoàng trong Ma Thần.

Hai tòa Thần Phủ giống như cái bóng lẫn nhau, đây là bởi vì Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn hấp thu nhiều Thần Ma công pháp của Huyền Môn chư thiên vạn giới, lại hấp thu địa ngục Ma Tôn Ma Ngục Huyền Thai Kinh, một Ma một Tiên, một thiện một ác, ở trong địa ngục nhìn lên Thiên Đình chân thiện mỹ, từ Thiên Đình nhìn xuống địa ngục ngụy ác xấu xa.

Chân thiện mỹ là ta, ngụy ác xấu cũng là ta.

- Thiên ma không cần phải diệt, đúng như ý cần gì phải cầu? Bổn nguyên từ tính Thần đủ tu, mê ngộ nói câu trước sau? Ngộ thì chớp mắt thành thần, mê thì vạn kiếp luân lưu. Nếu có thể nhất niệm khế chân tu, diệt tẫn hằng sa tội cấu!

Dưới hai đóa kiếp vân, Giang Nam ngâm nga ca xướng, nói ra bản thân ở trong phút chốc lĩnh ngộ đối với thiên kiếp, nhất niệm khế chân tu, ở trong phút chốc này, hắn thậm chí có một loại mình thoát khỏi vạn kiếp, cảm giác tâm tính thành thần, để cho tâm tình Đại Tông Sư của hắn đứng ở độ cao thần minh!

Chương 626: Minh Đường Không Còn Nữa Hướng Thần Ma

Đây cũng là bởi vì, Minh Đường chính là chỗ phụng thiên thừa vận, mà Minh Đường của hắn cung phụng chính là mình, chính là mình Minh Đường trung thần, phụng chính là Thiên Đạo của mình, thừa chính là vận của mình, cho nên mới để cho tâm cảnh của hắn ở trong nháy mắt cất cao.

Bất quá, đây chỉ là lĩnh ngộ trong phút chốc, không có kéo dài, rất nhanh hắn liền từ trên độ cao thần minh rớt xuống, mà thiên kiếp cũng đồng thời rơi xuống.

Giang Nam không thừa thiên, không thừa vận, bất kính Thần Ma, bất tuân Thiên Đạo, đại nghịch bất đạo, vì vậy Thương Thiên muốn trừng phạt, coi thành ngoại tộc cùng thiên địa, từ trong thiên địa lau đi ra ngoài!

Những lôi kiếp kia hóa thành Đạo văn Thần Ma từ trong kiếp vân lao xuống, từng cái từng cái thực lực vô cùng cường đại, thần uy tràn ngập, hoặc trang nghiêm, hoặc kinh khủng, hoặc phẫn nộ trách phạt, hoặc chém giết thân thể, hoặc phá hủy ý chí, hoặc ma diệt thần hồn!

Bọn họ là vì hủy diệt mà đến, đem Giang Nam hoàn toàn hủy diệt!

- Người bất kính ta, người không lễ ta, trời giáng thiên phạt!

Một lôi kiếp Đạo văn biến thành Thần Ma dẫn đầu vọt tới, trong miệng cao tụng lễ kính Đạo âm, thân khôi ngô, thể cao vạn trượng, giống như cự linh Thần Ma, một quyền oanh ra, quyền lực nội liễm, không có tiếng gió, không có âm thanh nổ tung, thậm chí ngay cả áo của Giang Nam cũng chưa từng vung lên.

Nhưng loại quyền lực này lại càng kinh khủng, bởi vì nội liễm, tất cả lực lượng tụ tập ở một điểm, lúc bộc phát cổ lực lượng này liền đủ để hủy diệt hết thảy.

Thiên kiếp chỉ nhằm vào người trong kiếp, không trừng phạt ngoại vật, đây là Thiên Đạo định lý.

- Giết!

Nhiều Thần Ma rống giận, đi theo sau đó đánh tới, chỉ có ngưng tụ lực lượng, gió không lay, vân bất động, bình tĩnh như nước, chỉ có thân thể Giang Nam ở vào trong công phạt cuồng bạo này!

- Giết!

Giang Nam quát lên, dây cột tóc ba một tiếng nổ tung, vươn người đứng dậy, đón nhận Thần Ma khắp trời.

Này không chỉ là một cuộc đại kiếp, giống như trước cũng là khảo nghiệm thực lực tâm tình của hắn, bại thì thần hồn câu diệt, bỏ mình Đạo tiêu, thắng thì ý nghĩa hắn rốt cục đi ra bước đầu tiên của tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Giang Nam một chưởng ngất trời, lực lượng không ngưng tụ giống như những hư ảnh Thần Ma này, chưởng lực của hắn bàng bạc mênh mông, giống như muốn đem Thương Thiên đánh vỡ!

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn truyền đến thình thịch nổ tung, trong nháy mắt thi triển Ma Chung Bá Thể, ba mặt tám cánh tay, tám cánh tay triển khai, tám Phiên Thiên Ấn cùng nhau rơi xuống!

Oanh!

Hắn cùng với Thần Ma hư ảnh lao xuống trong nháy mắt đụng vào nhau, hư không chấn động, cơ hồ nghiền nát, một kích của hắn liền đem Thiên Thần dẫn đầu vọt tới kia đánh cho cánh tay thình thịch nổ tung, ngay sau đó bảy đạo Phiên Thiên Ấn khác thay nhau rơi xuống, đánh vào đỉnh đầu Thiên Thần hư ảnh kia!

Thình thịch!

Thiên Thần hư ảnh kia bị hắn đánh thấp một đoạn.

Thình thịch thình thịch!

Sau bảy tiếng nổ, hắn trực tiếp đem Thiên Thần hư ảnh kia đánh nát, hóa thành Lôi đình Đạo văn khắp trời, ngay sau đó bị hắn há mồm khẽ hấp, hết thảy hút vào thể nội.

Hơn hai trăm Thiên Thần Ma Thần nhất tề đánh tới, trong nháy mắt liền đem Giang Nam bao phủ, chỉ ở thời gian nháy con mắt, Giang Nam liền nhận không biết bao nhiêu đạo công kích, Long Văn Sơn Hải Y mới vừa lưu chuyển vầng sáng, hiện ra núi biển Đạo văn bảo vệ quanh thân, núi biển Đạo văn liền nát bấy, ngay sau đó cái bảo y này ở không biết bao nhiêu đạo công kích hóa thành phấn vụn, không còn sót lại chút gì.

Từng đạo công kích vô cùng hung mãnh rơi vào trên người của hắn, đánh cho Giang Nam da tróc thịt bong, huyết nhục tung bay, thê thảm không nỡ nhìn, làm cho người ta không đành lòng nhìn thấy.

- Huyền Hoàng Thái Cực Đồ!

Giang Nam buồn bực uống to, Sinh Tử Đài đột nhiên phun ra Huyền Hoàng Đạo văn, hóa thành một quyển Thái Cực Đồ lưu chuyển, rộng lớn hơn trăm dặm, đem tất cả Thần Ma hết thảy nhét vào trong đồ, ý đồ cắn nát hết thảy!

- Hmm!

Hơn hai trăm Thiên Thần Ma Thần nhấc chân nặng nề ngừng lại, Huyền Hoàng Thái Cực Đồ mới vận chuyển, liền lập tức dừng lại, trực tiếp đoạn đi một đòn sát thủ này của Giang Nam.

Hơn hai trăm Thiên Thần Ma Thần đánh tới, giống như hàng tỉ Thiên Mã chạy chồm, hơi thở đụng nhau, rung chuyển tận trời, Giang Nam nhất thời lâm vào trong tử chiến, áp lực to lớn, trước đó chưa từng có.

- Lượng Kiếp Trận Đồ!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Huyền Hoàng Thái Cực Đồ lập tức biến hóa, hóa thành một quyển trận đồ, trận đồ mới vừa diễn sinh ra, đem hơn mười Ma Thần nhét vào trong đồ, còn chưa kịp phát huy ra bất kỳ uy lực, liền thấy trận đồ chia năm xẻ bảy, một đám Thần Ma oanh phá trận đồ đi ra, hướng hắn giết tới!

Hắn ba mặt há mồm gầm lên, Đạo âm chấn động, mọi nơi bôn tập đi, giống như hồng chung đại cổ, nhưng vào lúc này, hơn hai trăm Thiên Thần Ma Thần cũng rống to, Đạo âm ma âm nhất tề hướng phạt mà đến, đem đạo âm của hắn nổ nát, oanh ở trên người của hắn.

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, lục phủ ngũ tạng bị hao tổn, khóe miệng không khỏi xông ra một vết máu.

- Thiên Phủ Trọng Lâu!

Pháp lực tịch quyển, hóa thành một ngọn Thiên Phủ, cùng lúc đó trên Đạo Đài bay ra một ngọn trọng lâu, cùng Thiên Phủ tương dung, từ trên xuống dưới trấn áp, chỉ thấy hơn hai trăm Thiên Thần Ma Thần này nhất tề vỗ trên đỉnh đầu, khí huyết phóng lên cao, từng đạo cột máu giống như Lôi Quang, nâng Thiên Phủ Trọng Lâu lên, không ngừng trùng kích, đem Thiên Phủ Trọng Lâu này cao cao đẩy lên, để cho nó không cách nào rơi xuống.

Giang Nam mới tế lên Đạo Âm Cổ, mặt đại cổ này liền gặp phải không biết bao nhiêu công kích, đánh cho giống như cái sàng.

- Thiên Ma Cầm cũng vô dụng, những Thần Ma hư ảnh này chính là lôi kiếp biến thành, thừa hành Thiên Đạo ý chí, không có thần hồn, căn bản không cách nào giết thần hồn của bọn hắn.

Giang Nam tám cánh tay tung bay, không ngừng chống cự, vẫn còn không ngừng bị thương, may là hắn thân thể đã đạt tới cường độ Thiên Cung cường giả, thân thể dung nạp Động Thiên, sự khôi phục sức khỏe kinh

người, vẫn còn mơ hồ có chút khó có thể kéo dài.

Hắn sở hữu pháp bảo cũng không có chỗ dùng, chỉ còn lại có Thiên Dực Thần Chu, bất quá Thiên Dực Thần Chu chính là phi hành pháp bảo, ở chống lại thiên kiếp không có bất kỳ chỗ dùng, thiên kiếp bởi vì hắn mà sinh, sẽ không bởi vì chạy trốn liền tan thành mây khói, mà sẽ đi theo, cho đến tiêu diệt hết mới thôi.

- Chỉ là đồng thời đại kiếp, không cách nào muốn tánh mạng của ta! Bất Động Minh Vương chân thân!

Giang Nam đổi một cụ Minh Vương chân thân, bất động như núi, chính là Pháp Thiện Tông Bất Động Minh Vương Quyết, bất quá Minh Vương chân thân này mới vừa thi triển ra, liền lập tức bị Ma Thần chen chúc mà đến đánh cho tan vỡ.

Răng rắc.

Mặt ngoài xương cốt của hắn cũng xuất hiện vết rách, bị đánh đến xương di động tô, gần như muốn vỡ vụn!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh có năng lực khôi phục cường đại, nhưng đối mặt công kích liên tục không ngừng, tốc độ khôi phục vẫn còn so ra kém tốc phá hư độ.

- Trận chiến này, Tử Xuyên hung hiểm!

Huyền Ẩn Đạo Nhân sắc mặt kịch biến, cường độ đại kiếp bực này, hơn hai trăm Thần Ma hư ảnh, đổi lại là hắn chỉ sợ cũng muốn chật vật không chịu nổi, bị đánh thành trọng thương, huống chi Giang Nam bất quá là mới vừa tu thành Minh Đường cảnh, mới vừa bước vào Thần Phủ cảnh giới?

- Đại kiếp là đặc biệt nhằm vào hắn, chúng ta cũng không cách nào nhúng tay.

Tịch Ứng Tình lắc đầu nói:

- Hắn vẫn còn có chút non nớt, bước vào Minh Đường cảnh, nhưng không cách nào phát huy ra chiến lực Minh Đường cảnh. Đợi đem pháp lực Minh Đường cảnh mài hợp như ý, còn có hy vọng vượt qua đại kiếp mà còn sống.

Đúng như hắn nói, Giang Nam giờ phút này đích xác là đang mài hợp Minh Đường cảnh bạo tăng pháp lực, người khác từ Thất Bảo Đài Cảnh đột phá đến Minh Đường cảnh, pháp lực bạo tăng gấp đôi cũng đã coi như là kỳ tài ngút trời. Mà hắn đột phá đến Minh Đường cảnh, tu thành hai tòa Thần Phủ, pháp lực cả thảy bạo tăng gấp bốn!

Pháp lực khổng lồ tạo thành hắn khống chế pháp lực thi triển Thần Thông cực kỳ khó khăn, cái này giống như một người vốn là có một trăm cân lực lượng, đột nhiên bạo tăng đến ba trăm cân, hơi không cẩn thận sẽ gặp lực lượng thất khống, phản đả thương mình.

Hắn mượn trận ác chiến này tới tôi luyện pháp lực của mình, mặc dù không ngừng gặp phải bị thương nặng, nhưng như cũ cắn chặc răng, không ngừng thi triển từng loại từng loại Thần Thông, để nhục thể, thần thức cùng thần hồn của mình thích ứng những pháp lực bạo tăng này, khiến cho pháp lực vận hành càng ngày càng thông thuận.

Thần Thông tay trong hắn uy lực dần dần tăng cường, thậm chí trong hai tòa Minh Đường Thần Phủ có Thần Thông bộc phát ra, giúp hắn chống đở nhiều Thiên Thần Ma Thần công kích.

Hắn đã khai phá chiến lực của Minh Đường cảnh!

Ô hay...

Một khối xương nghiền nát đâm rách da của hắn kích bắn ra, đem một ngọn Linh sơn nơi xa bắn thủng!

Ngay sau đó có nhiều xương cốt mảnh nhỏ hơn kích bắn ra, xương cốt của hắn đã khó có thể thừa nhận nhiều Thiên Thần Ma Thần vây công, có dấu hiệu thân thể hỏng mất!

- Huyền Thai Ấn!

Giang Nam triển khai một đạo Huyền Thai Ấn pháp, ôm nguyên thủ một, khí huyết tăng vọt bốn năm lần, lực lượng nhất thời bạo tăng, năng lực thân thể khôi phục cũng tăng cường thật to, nhanh chóng tu bổ huyết nhục cùng xương cốt tổn thương, chỉ thấy xương cốt hắn nhanh chóng tạo ra, huyết nhục không ngừng diễn sinh, ở trong công kích giống như một ngọn đèn trong mưa bão, thủy chung ngật đứng không ngã.

- Bối như Chân Long cảnh, Minh Đường không còn nữa hướng Thần Ma, mạng ta do ta không do Thiên!

- Ta chính là Thần, chính là Ma, cần gì phải triều bái những bán Thần, ngụy Ma các ngươi?

Giang Nam một ấn triển khai, một ấn này khí phách bắn ra bốn phía, thân hắn như Đại Đế thống ngự Chư Thiên Thần Ma, giơ lên cao cửu thiên thập địa, chưởng khống quyền bính, thay thiên hành đạo, biến thành người phát ngôn cho Thiên Đạo!

Bàn tay của hắn triển khai, như có Minh Hải treo ngược, hàng vạn hàng nghìn địa ngục ở trong vân tay hắn trầm luân, Sâm La vạn tượng, muôn hình vạn trạng, một ấn oanh ra, đạt tới hư không thừa nhận cực hạn, hư không dưới chưởng của hắn ầm ầm nổ tung, một pho tượng Ma Thần bị một chưởng này sinh sôi đắp toái!

Sâm La Ấn!

Giang Nam tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Sâm La Ấn theo đuổi bá đạo, đem một ấn bá đạo này phát huy đến mức tận cùng, năm ngón tay giang rộng ra, tích chứa khí tượng vô cùng, hết thảy chuyển thành lực công kích, chưởng toái hư không!

Chiến lực Minh Đường cảnh, rốt cục bị hắn phát huy ra!

Giang Nam ở Minh Đường cảnh tăng lên gấp hai pháp lực, giờ phút này

pháp lực cùng thân thể, thần hồn, thần thức mài hợp, nhất thời phát huy uy lực pháp lực ra, hiệu quả loại pháp lực này bạo tăng, trực tiếp thể hiện ở trên Sâm La Ấn.

Lúc trước hắn thi triển Phiên Thiên Ấn, tám ấn mới có thể đánh chết một Thiên Thần hư ảnh, nếu bị cắt đứt, bị hao tổn, Thiên Thần hư ảnh rất nhanh sẽ phục hồi như cũ, mà hiện tại một đạo Sâm La Ấn liền trực tiếp Phá Toái Hư Không, đem Thần Ma hư ảnh đắp toái, đánh nổ tung, đem Lôi Đình Đạo văn đánh tan!

Thần Ma hư ảnh nghiền nát như cũ không có hoàn toàn biến mất, chỉ cần Lôi Đình Đạo văn tồn tại như cũ, những Thần Ma hư ảnh này liền có thể gây dựng lại thân hình, đứng lên lần nữa.

Đây cũng là nguyên nhân khó khăn trận đại kiếp này của Giang Nam, Thần Ma hư ảnh nghiền nát sẽ đoàn tụ, gắt gao sinh sôi, vô cùng vô tận, cho dù là một Thiên Thần, cũng sớm muộn gì sẽ bị bọn họ ma diệt tu vi, kiệt lực mà chết.

Bất quá, Giang Nam không cho bọn hắn cơ hội đoàn tụ chút nào, há mồm thật dài khẽ hấp, liền đem Lôi Đình Đạo văn thu nạp nhập vào cơ thể, luyện hóa!

Không kịp hấp thu luyện hóa, hắn liền trực tiếp vận chuyển Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, đem Lôi Đình Đạo văn hóa thành Huyền Hoàng nhị khí.

Hơn hai trăm Thần Ma hư ảnh cố nhiên kinh khủng, nhưng hắn kinh khủng hơn.

Trận chiến này còn đang kéo dài, chiến đấu đã cực kỳ thảm thiết, thân thể Giang Nam cơ hồ bị đánh cho rách tung toé, ngay cả Ngũ Hành nguyên lực gia trì lớn mạnh lục phủ ngũ tạng cũng chịu không nổi, nhưng mà trận chiến này thắng lợi đang dần dần hướng hắn chếch đi.

Theo Thần Ma hư ảnh bị hắn đánh toái càng ngày càng nhiều, hấp thu Lôi

Đình Đạo văn càng ngày càng nhiều, nhục thể của hắn so sánh với trước càng thêm cường đại, mà trong pháp lực cũng có chứa lôi âm cuồn cuộn, dao động nhân tâm.

Hai tòa Thần Phủ của hắn, ẩn chứa pháp lực như đại dương mênh mông. Hơn nữa bên trong Thần Phủ không ngừng bộc phát ra Thần Thông. Để cho Giang Nam giống như so sánh với trước nhiều ra hai cánh tay. Lực công kích càng thêm hung hãn mãnh liệt.

Đạo Âm Cổ, Lượng Kiếp Trận Đồ, Thiên Phủ Trọng Lâu, Ngũ Kiếp Ấn liên tục không ngừng từ trong Thần Phủ lao ra, giết đến Thần Ma hư ảnh người ngã ngựa đổ.

Chiến lực Minh Đường cảnh bị hắn khai phá càng ngày càng nhiều, uy lực Thần Thông liền càng ngày càng kinh người.

Cuối cùng, cả người Giang Nam là máu, một cước dẫm ở đỉnh đầu một Ma Thần hư ảnh cuối cùng, đem Ma Thần hư ảnh này dậm nát, thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành hàng tỉ đạo Lôi Đình Đạo văn. Trận đại kiếp này rốt cục kết thúc.

Thân thể Giang Nam lung la lung lay, cơ hồ muốn từ không trung rơi xuống dưới, nhưng trong lòng có chút vui mừng.

- Một cuộc đại kiếp, mặc dù cực kỳ cực khổ, nhưng để cho ta vượt qua suy yếu kỳ của Minh Đường cảnh...

Hắn lảo đảo rơi xuống đất, ngồi xếp bằng, Ma Linh Dịch trong Tử Phủ cuồn cuộn mà đến, giúp hắn nhanh chóng khôi phục tu vi, chỗ tốt của trận chiến này không chỉ để cho hắn quen thuộc nắm giữ pháp lực Minh Đường cảnh, giống như trước hắn ở trong chiến đấu không ngừng đề thăng. Ở trong Sinh Tử đại kiếp kích phát tiềm lực của mình, làm cho pháp lực của mình căng đầy, vượt qua suy yếu kỳ.

Không chỉ có như thế, Thánh Linh Đan cùng Như Ý Đan trong mi tâm

hắn, cũng bị hắn luyện hóa, để cho nhục thể cùng thần thức của hắn chiếm được chỗ tốt rất lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 627: Thái Dương Kịch Biến

Tu sĩ cảnh giới đại khái có thể chia làm năm giai đoạn, nói thí dụ như Minh Đường cảnh, có suy yếu kỳ đột phá cảnh giới, cảnh giới khởi bước là sơ kỳ, tu vi sâu nhiều trung kỳ, còn có đỉnh phong, viên mãn, tu luyện tới Viên Mãn Kỳ là có thể trùng kích cảnh giới tiếp theo.

Thật ra thì, đối với rất nhiều người mà nói, suy yếu kỳ cũng rất khó có thể vượt qua, chủ yếu là bởi vì tu vi cảnh giới tăng lên, biên độ tu vi tăng lên quá lớn, không chỉ cần thích ứng lực lượng kích tăng, hơn nữa còn cần tu vi tăng lên tới bổ khuyết trống không.

Nếu là những tu sĩ khác, không có hơn một tháng thời gian tích lũy, mơ tưởng vượt qua suy yếu kỳ, mà quen thuộc khống chế lực lượng cường đại, thì phí thời gian càng lâu.

Mà Giang Nam đã trải qua trận đại kiếp này, đẫm máu chiến đấu hăng hái, trực tiếp vượt qua suy yếu kỳ, tiến vào sơ kỳ cảnh giới.

- Cận Đông Lưu là Thần Phủ tứ trọng ngũ trọng, mà ta là Thần Phủ nhất trọng, khoảng cách không tính lớn.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, thầm nghĩ:

- Nếu như tài nghệ của hắn vẫn như bốn năm năm trước, cùng ta đánh một trận, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ta một chưởng có thể đập chết hắn! Bốn năm năm này, hắn không thể nào bảo thủ, căn cứ tin tức của Phong sư huynh, Cận Đông Lưu một mực ở Tiểu Quang Minh Giới lịch lãm, cùng địa ngục cường giả chém giết, dùng thông minh tài trí của người này, tu vi thực lực của hắn nhất định là có tăng lên! Bất quá...

Giang Nam liếm liếm đôi môi, tinh quang trong mắt bắn ra:

- Hắn càng mạnh, ta càng hưng phấn! Như vậy đánh chết hắn mới thú vị!

Cận Đông Lưu đối với hắn, tựa như Thái Hoàng Lão Tổ xem Tịch Ứng Tình, cũng là đối thủ cường đại, đã từng giống như một tòa núi lớn vượt qua ở trước mặt bọn họ, mà hôm nay, Giang Nam đã có nắm chặc vượt qua núi lớn!

- Ân? Thái Dương lại ảm đạm rất nhiều...

Giang Nam đột nhiên ngẩng đầu lên, hướng trên bầu trời nhìn lại, Thái Dương như cũ nhiệt lực kinh người, nắng gắt thắng hỏa, tràn đầy Thái Dương nguyên lực bàng bạc, Thái Dương Chân Hỏa như có như không tràn ngập thế gian.

Bất quá, Thái Dương Thần hóa thân ở trên Thái Dương của hắn đã thấy, Thái Dương phát ra nhiệt lực dần dần giảm bớt, chẳng qua là ánh sáng còn không có truyền lại đến nguyên giới chủ tinh mà thôi.

Qua hơn bốn canh giờ, sinh linh trên nguyên giới chủ tinh sẽ cảm thấy không khí có một tia lạnh lẻo, không giống như trước nóng rực như vậy, phảng phất trước thời hạn từ cái nóng mùa hè tiến vào cuối thu.

- Chẳng lẽ là viên Kim Ô chi noãn ở trong Thái Dương kia đang giở trò?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Thái Dương Thần hóa thân cất bước đi về phía mặt ngoài Thái Dương, không quá chốc lát liền đáp xuống trên hỏa cầu to lớn không gì so sánh được này, nhiệt lực khôn cùng đánh tới, bất quá Thái Dương Thần hóa thân của hắn vốn chính là Hỏa trung chi tinh, hình thái Kim Ô Yêu Thần, đối với hỏa lực luyện hóa hết thảy này không thèm để ý, cất bước hướng chỗ sâu trong Thái Dương đi tới, muốn tìm tòi đến tột cùng.

Tôn hóa thân này đầu người thân chim, ba chân điểu uế, lưng mọc ô dực, đi lại ở trong Thái Dương như cá gặp nước, làm cho người ta có một loại cảm giác trở lại viễn cổ Hồng Hoang.

Chẳng qua là, mặc dù Thái Dương Thần hóa thân không sợ uy năng của Thái Dương Chân Hỏa cùng Thái Dương xạ tuyến, nhưng mà từ bốn phương tám hướng truyền đến áp lực càng ngày càng mạnh, hơn nữa, trong Thái Dương thỉnh thoảng còn có nổ tung, mỗi một lần nổ tung sinh ra uy năng, cũng muốn vượt qua Thiên Cung cường giả, thậm chí đạt tới trình độ một kích toàn lực của trấn giáo chi bảo!

Nếu không cẩn thận lâm vào trong lực lượng đang bộc phát, tôn Thái Dương Thần hóa thân này của Giang Nam cũng bị xung kích đến nát bấy!

- Hóa thân của ta đã tu luyện tới Huyền Đô Thần Phủ cảnh giới, đơn thuần pháp lực, không đủ để tiến vào chỗ sâu trong Thái Dương.

Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam xâm nhập Thái Dương mấy vạn dặm, chỉ cảm thấy áp lực to đến dọa người, hành động khó khăn. Càng khó có thể tránh né nổ tung ở trung tâm Thái Dương. Xa hơn đi về phía trước liền gặp nguy hiểm, lúc này dừng bước lại.

Thái Dương Thần hóa thân ở chỗ này yên lặng mấy ngày, đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, một ngụm đại đỉnh gào thét bay tới, xuyên phá Thái Dương Liệt Diễm nặng nề, móc ngược ở đỉnh đầu của hắn.

Miệng đại đỉnh này hiện lên sơn thủy, móc ngược xuống, rũ xuống núi sông, bảo vệ quanh thân hắn, chống cự Thái Dương áp lực, chính là Sơn Hải Đỉnh.

Sở dĩ Sơn Hải Đỉnh nhanh như vậy liền có thể bay tới, cũng là Giang Nam ở nguyên giới chủ tinh đem miệng đại đỉnh này tế lên, cùng lúc đó, Thái Dương Thần hóa thân trong Thái Dương cũng triệu hồi đại đỉnh, cho nên miệng đỉnh này giống như lưu quang vượt qua không biết bao nhiêu ức dặm lộ trình, ở ngắn ngủn mấy ngày liền tới Thái Dương.

Lúc này Sơn Hải Đỉnh đã bị Giang Nam tế luyện đến Minh Đường Thần Phủ, mặc dù uy lực không mạnh, nhưng lực bảo vệ cũng là cường hãn trước nay chưa có, thậm chí ngay cả Thái Dương cũng không cách nào luyện hóa.

Đỉnh đầu Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam có đại đỉnh, hướng trung tâm Thái Dương bay đi, vừa đi tới mấy vạn dặm, áp lực nơi này cùng không ngừng tuôn ra hướng phía ngoài nổ tung, ngay cả Sơn Hải Đỉnh tản mát ra đạo văn cũng bị oanh nát bấy.

Lúc này Thái Dương Thần hóa thân trốn vào trong đỉnh, khống chế miệng đỉnh này tiếp tục đi tới, đến khoảng cách càng sâu, thời gian trôi qua đã bắt đầu dần dần trở nên chậm chạp.

Giang Nam xuyên thấu qua Thái Dương Thần hóa thân cảm ứng trung tâm Thái Dương, chỉ cảm thấy tốc độ thời gian nơi này trôi qua so sánh với Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh chậm hơn ba thành.

Hơn nữa, càng đến gần trung tâm Thái Dương, Địa Từ Nguyên Lực càng lớn, Hỏa nguyên lực càng mạnh, tốc độ thời gian trôi qua càng chậm.

Giang Nam đoán chừng, đợi đi tới trung tâm nhất của Thái Dương, chỉ sợ thời gian sẽ chậm chạp đến so sánh với phía ngoài chậm một nửa!

- Cũng tức là nói, nếu như ở trong trung tâm Thái Dương sinh tồn, thời gian phía ngoài qua hai ngày, bên trong thời gian mới có qua một ngày, bất luận kẻ nào thọ nguyên cũng sẽ trống rỗng gia tăng gấp đôi.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Thọ nguyên gia tăng gấp đôi, này thật sự quá kinh khủng, bất quá người bình thường tự nhiên không cách nào ở trung tâm Thái Dương sinh tồn, thậm chí tới gần Thái Dương cũng không thể. Trong Tu sĩ, có thể đạt tới mặt ngoài Thái Dương đều ở số ít, Thiên Cung cường giả bao gồm Chưởng Giáo Chí Tôn, tiến vào nội bộ Thái Dương đều có nguy hiểm thật lớn, chỉ có đám người như Thái Hoàng Lão Tổ, Tịch Ứng Tình kia, mới có thể bình an xuất nhập Thái Dương, nhưng cũng không có thể ở trung tâm Thái Dương dừng lại quá lâu, nếu không cũng chịu không nổi.

- Không trung một ngày, dưới đất một năm, đây chỉ là truyền thuyết mà

thôi, nhưng tốc độ thời gian trôi qua đích xác là có thể thay đổi, có thể dùng tới kéo dài tuổi thọ. Chẳng qua là, nơi hiểm ác giống như trung tâm Thái Dương này, có thể sinh tồn ở trong đó, chỉ sợ cũng là Thần Ma? Hoặc là còn có một loại sinh linh, cũng có thể ở trong Thái Dương sinh tồn...

Hắn đột nhiên nhớ tới mình từng ở trên Thái Dương gặp phải ổ chim do rơm rạ xây dựng kia, còn có Kim Ô chi noãn.

Đột nhiên, Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam cảm giác được phía trước có khí tức sinh mạng vỡ bờ ba động, hơn nữa không chỉ một cổ, trong lòng cả kinh, lúc này Sơn Hải Đỉnh lặng lẽ hướng nơi đó bay đi.

- Đây là cái gì?

Trong Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam phát ra một luồng thần thức, hóa thành một ánh mắt khổng lồ hướng ra phía ngoài nhìn lại, trong lòng không khỏi cả kinh, chỉ thấy ở chỗ sâu Thái Dương, cách Sơn Hải Đỉnh còn có mấy ngàn dặm, một cây trụ xích hồng sắc khổng lồ cao cao đứng vững, mỗi một cây cột cũng cao tới mấy chục vạn trượng!

Những cây cột này to đến không cách nào tưởng tượng, chính là dùng Thái Dương Thần Kim đúc luyện thành, tiếp xúc nhiệt độ như thế, cũng không cách nào đem những hỏa trụ này hòa tan!

Mặt ngoài những Thần kim đúc thành cây cột này, vẽ từng loại từng loại đồ án cự thú kỳ lạ, giống như Man Tộc đồ đằng, làm cho người ta có một loại cảm giác kinh khủng quỷ dị.

- Chín trăm cây cột, đây là... Yêu Hoàng Hồn Thiên Đại Trận!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, ngay sau đó quả quyết hủy bỏ ý kiến của mình, Yêu Hoàng Hồn Thiên Đại Trận cố nhiên cực kỳ lợi hại, đã đạt tới cấp bậc trấn giáo, nhưng mà vô luận từ vẻ ngoài hay uy lực, cũng muốn thua xa chín trăm kim cọc trước mắt này!

Những kim cọc này tràn ngập thần uy, hiển nhiên là Thần minh chi bảo.

Đây là một đại trận cấp bậc Thần minh chi bảo!

Hắn ngẩng đầu hướng đỉnh cây cột nhìn lại, chỉ thấy ngói lưu ly cùng xà ngang, lại là cả kinh, hắn vốn cho là những cây cột này chẳng qua là Hồn Thiên Đại Trận, lại không nghĩ rằng Hồn Thiên Đại Trận chỉ là một phần của pháp bảo to lớn không gì so sánh được.

Mà pháp bảo, lại là một ngôi Thần Điện, chín trăm kim cọc của Hồn Thiên Đại Trận, chính là cây cột chống đở Thần Điện!

Trừ Hồn Thiên Đại Trận ra, tấm biển, xà ngang, ngói, mặt đất của Thần Điện này cực kỳ to lớn, trước điện giắt đèn lồng, trong điện có lư hương, bảo tọa, rõ ràng cũng là Thần minh chi bảo!

Chính là những Thần minh chi bảo này, cùng chung xây dựng thành đại điện!

Sau đó, Giang Nam thấy Yêu Hoàng cung kính đứng hầu ở trong đại điện này, mà ở phía trước hắn, là một ổ chim khổng lồ, trừ lần đó ra, trong điện còn có vài bóng người.

- Mấy người này là?

Trong Sơn Hải Đỉnh, Giang Nam xông ra càng nhiều pháp lực, thần thức hóa thành Ma Nhãn dũ phát khổng lồ, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy trong đó có một vị lão giả hình dung cao cổ, vóc người rất là khôi ngô, bả vai to rộng, râu dài tới ngực, chòm râu của hắn cùng người khác bất đồng, chòm râu của người khác là bộ lông, mà chòm râu của hắn là nhục thịt, giống như một cây dài nhỏ đâm tủa.

- Nguyên lai là Long Hoàng!

Giang Nam lập tức nhận ra người này, chính là đứng đầu Vạn Long Sào, Long Hoàng không thể nghi ngờ, trong lòng không khỏi buồn bực nói:

- Long Hoàng, Yêu Hoàng, hai người từ trước đến giờ thị tử đối đầu, đã

từng tranh đấu, hơn nữa Yêu Hoàng đã từng bôi nhọ qua Long Hoàng, hai người bọn họ thế như nước với lửa, làm sao sẽ hiện ra cùng một chỗ?

Thần thức của Giang Nam biến thành Ma Nhãn rơi vào trên người hai người đứng ở bên cạnh Long Hoàng, trong lòng nhất thời cả kinh, thực lực hai người này nếu so với Long Hoàng sâu không biết bao nhiêu, rất là kinh khủng, cho hắn cảm giác, quả thực chính là cường giả như Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng!

- Hai cao thủ gần Thần...

Giang Nam hé mắt, trên người của hai người này phát ra long uy, hẳn là Long Tộc cường giả, bất quá để cho hắn kinh ngạc chính là, thực lực cao nhất của Vạn Long Sào chính là Long Hoàng, thực lực của Long Hoàng cùng bọn người Lạc Hoa Âm, Yêu Hoàng cùng Phượng Hoàng tương đương, lúc nào Vạn Long Sào sẽ xuất hiện cường giả như vậy?

- Phong sư huynh đã từng hướng ta nhắc tới qua, Long Hoàng cùng Ứng Long Đại Thế Giới Long Tộc lấy được liên lạc, chiếm được cường giả trong Ứng Long Đại Thế Giới ủng hộ, chẳng lẽ nói hai người này là đến từ Ứng Long Đại Thế Giới?

Ở chư thiên vạn giới, thế giới nhỏ thường thường xưng là nguyên giới, tiểu thế giới, ví dụ như Huyền Minh Nguyên Giới, Tiểu Quang Minh Giới, Tiểu Thiên Tinh Giới, trung cấp thế giới thì không mang theo chữ "Nguyên" "Tiểu", tỷ như Cửu U Minh Giới, Ngọc Lưu Ly Giới, mà Đại Thế Giới là tôn xưng đối với thế giới cực kỳ khổng lồ.

Địa phương có thể xưng là Đại Thế Giới, trong chư thiên vạn giới tổng cộng chỉ có mười, là Thánh Địa gần với Thần Giới vô thượng, trong đó lấy Trung Thiên thế giới cầm đầu.

Mà Ứng Long Đại Thế Giới là một trong chín Đại Thế Giới khác, chính là chỗ của Long Tộc, Ứng Long được xưng thiên dực chi long, huyết thống so sánh với Thiên Long cao hơn, là huyết mạch Long Tộc Chí Tôn.

Nghe nói Long Thần của Ứng Long Đại Thế Giới, là khinh thường đi lên Thần Giới, ở trong thế giới của mình tiêu dao tự tại, mà mỗi một thời đại Thần Đế lên ngôi, cũng sẽ giáng xuống pháp chỉ, phong danh Long Thần cho Ứng Long Đại Thế Giới, bày ra ân sủng, cũng là một loại thủ đoạn trấn an.

Năm đó Tổ Thánh đuổi giết Giang Nam xâm nhập Cửu U Minh Giới, Ma Tộc Thần Tộc của Cửu U Minh Giới đối với hắn rất là tôn kính, không dám chậm trễ, Cửu U Minh Giới cũng không phải là e ngại Vạn Long Sào, mà là e ngại Ứng Long Đại Thế Giới.

Trong Sơn Hải Đỉnh, Thái Dương Thần hóa thân thu liễm hơi thở, thậm chí ngay cả hơi thở của Sơn Hải Đỉnh cũng bị che dấu, lặng lẽ trôi lơ lửng ở trong Thái Dương Chân Hỏa nặng nề, vô thanh vô tức hướng đại điện này đến gần.

Đây là một Thái Dương Thần Điện, phong cách cực kỳ cổ xưa, Giang Nam lập tức nhìn ra Thần Điện này chỉ sợ vô cùng Cổ lão, đứng vững ở trong Thái Dương không biết có bao nhiêu vạn năm, không phải là pháp bảo gần đây luyện chế.

Nếu như là pháp bảo gần đây luyện chế, vấn đề kia có thể to lắm, nói rõ luyện chế Thần Điện chính là một Yêu Thần tu vi thực lực vô cùng cường đại.

Mà tòa Thần Điện này cực kỳ Cổ lão, thì rất có thể Yêu Thần luyện chế bảo vật này đã chết đi.

Hắn thi triển che dấu khí tức chính là pháp môn do Giang Tuyết truyền thụ cho hắn, ở trong Địa ngục Đế chiến chi địa, Giang Nam dựa vào pháp môn này du tẩu ở trong nhiều dư ba Thần Ma Thần Thông, không có gì bất lợi.

Vì vậy, Sơn Hải Đỉnh đến gần Thần Điện, cũng không có xúc động tồn tại trong thần điện.

Ở địa phương gần Thần Điện, Thái Dương áp lực nhanh chóng suy giảm, hiển nhiên là đại điện này chống cự Thái Dương áp lực.

Trong điện nói chuyện dần dần rõ ràng, Giang Nam cẩn thận từng li từng tí khống chế Sơn Hải Đỉnh, không có tiếp tục đến gần.

- Không nghĩ tới trong Huyền Minh Nguyên Giới còn có Cổ lão Yêu Thần tồn tại.

Bên cạnh Long Hoàng, một cường giả gần Thần thanh âm to rõ, đinh tai nhức óc nói:

- Yêu Thần, ngươi ở trong Kim Ô chi noãn tự phong hai trăm vạn năm, vẫn coi là ẩn nhẫn, nói vậy ngươi là đang đợi Quang Vũ Kỷ Kiếp tới, thừa dịp thời cơ kia giáng sinh, từ đó mà quật khởi. Ngươi nhẫn nại lâu như vậy, vừa xuất thế chính là thần minh, thành tựu tương lai nhất định cực kỳ kinh người, không hổ là lão quái vật có thể từ kỷ kiếp trước còn sống cho tới bây giờ, tâm tính ẩn nhẫn.

Hắn lời này đối với tồn tại trong Kim Ô chi noãn không có nửa phần tôn kính, ngược lại rất là trêu chọc. Bên cạnh ổ chim, Yêu Hoàng hừ lạnh một tiếng, điềm nhiên nói:

- Long Hoàng, ngươi mang đến hai sứ giả này thật là hiểu quy củ, nhìn thấy Yêu Thần nhà ta lại ngay cả đại lễ cũng không tham bái, đây là tính toán cùng ta liên minh, hay là có ý định đến đây khiêu khích?

- Không được càn rỡ.

Trong ổ chim, Kim Ô chi noãn truyền ra tiếng người, thanh âm bén nhọn chói tai, cười khanh khách nói:

- Ứng Long Đại Thế Giới ta cũng mộ danh đã lâu, cho dù xấc láo một chút, cũng là nhân chi thường tình. Ngươi có điều không biết, trong truyền thuyết, Thần Giới Thần Đế mặc dù là Chư Thiên Chí Tôn, chúng thần chi Đế, thống ngự chư thiên vạn giới, nhưng mà trong mười Đại Thế Giới vẫn

còn có chút tồn tại có thể cùng hắn địa vị ngang nhau, không phục Thần Đế quản giáo. Mà Ứng Long Đại Thế Giới liền có tồn tại như vậy, cho nên bọn họ có tiền vốn lớn lối này!

Giang Nam nghe đến đó, trong lòng không khỏi sợ hãi, ngắn ngủn mấy câu nói chuyện với nhau, liền hướng hắn tiết lộ mấy tin tức kinh thế hãi tục. Thứ nhất chính là tồn tại trong Kim Ô chi noãn kia, lại là một đầu Yêu Thần, hơn nữa còn là Yêu Thần chuyển thế!

Từ ý tứ trong lời nói của bọn họ đến xem, Yêu Thần này là lão quái vật từ thượng kỷ kiếp sống đến nay, ở trong trứng Kim Ô tự phong hơn hai trăm vạn năm, chỉ vì đợi chờ Quang Vũ Kỷ Kiếp tới, thừa dịp loạn thế quật khởi!

Hơn nữa càng làm cho người khiếp sợ chính là, trong Ứng Long Đại Thế Giới lại có tồn tại có thể cùng Quang Vũ Thần Đế địa vị ngang nhau!

Cuối cùng một cái tin tức, chính là Ứng Long Đại Thế Giới ủng hộ Vạn Long Sào cùng Yêu Hoàng và Yêu Thần liên thủ!

- Vạn Long Sào không phải là đã cùng Thái Huyền Thánh Tông liên thủ sao? Làm sao hiện tại lại muốn cùng Yêu Hoàng, Yêu Thần liên thủ? Nếu như Tam gia này liên thủ, ai có thể áp chế?

Cái trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, thầm nghĩ.

- Yêu Thần, ngươi là tồn tại từ thượng kỷ kiếp sống cho tới bây giờ, làm người ta bội phục.

Đột nhiên, Long Tộc cường giả còn lại bên cạnh Long Hoàng mở miệng, người này là một cô gái, tuổi nhìn như không lớn, vóc người thanh tú, thanh âm cũng dễ nghe nói:

- Cho nên lần này liên thủ, Ứng Long Đại Thế Giới ta nguyện ý cùng ngươi chia đều thiên hạ.

Trong Kim Ô chi noãn truyền đến một tiếng hừ nhẹ, thản nhiên nói:

- Chia đều thiên hạ? Chia đều chính là Huyền Minh Nguyên Giới ta thôi? truyện được lấy từ website tung hoanh

- Nếu không ngươi cho rằng như thế nào?

Nàng kia khẽ mỉm cười nói:

- Yêu Thần, tuy thực lực ngươi không kém, nhưng cùng Ứng Long Đại Thế Giới ta so sánh, thực lực của ngươi liền bé nhỏ không đáng kể. Đừng nói ngươi muốn quật khởi, Vấn Đỉnh Thần Giới, trở thành Chí Tôn bá chủ, chỉ nói thực lực của ngươi chỉ sợ ngay cả Quang Vũ Kỷ Kiếp cũng chống không nổi. Ngươi có thể từ thượng kỷ kiếp sống đến hiện tại, nên biết chân diện mục của kỷ kiếp ra sao? Không có Ứng Long Đại Thế Giới chúng ta ủng hộ, ngươi cảm thấy ngươi có thể sống sót sao?

Yêu Thần mặc nhiên, một hồi lâu im lặng, hắn thật sự không có nắm chắc vượt qua Quang Vũ Kỷ Kiếp, hiện tại hắn nhớ lại Tinh Quang kỷ kiếp lần trước, như cũ không rét mà run.

Đêm trước Tinh Quang Kỷ Kiếp, là thời kỳ Huyền Minh Nguyên Giới huy hoàng nhất, Huyền Minh Nguyên Giới xuất hiện bảy tám trăm vị Thần Ma, nhưng một cuộc đại kiếp phủ xuống, cuối cùng năm trăm Thần Ma chết trận. Mà Thần Ma may mắn còn sống sót, cũng là thương thế trầm trọng, lại gặp vực ngoại Ma Thần xâm lấn, ở Thần Khư đại chiến, cũng có không ít vị đồng đạo chết đi.

Chính là thấy điểm này, lúc này Yêu Thần mới nổi lên tâm tư khác, khi thọ nguyên của hắn sắp hao hết, xâm chiếm một con nối dòng kiệt xuất của mình, đợi chờ sống lại.

Yêu Hoàng nghe như lọt vào trong sương mù, không biết vì sao, bất quá hắn cũng có thể nghe ra, Yêu Thần mà mình dựa vào này có ý dao động.

- Ứng Long Đại Thế Giới ta cũng không tham, sau khi vượt qua Quang Vũ Kỷ Kiếp lần này, chỉ cần nửa giang san của Huyền Minh Nguyên Giới,

làm một nơi sống cho tộc ta.

Cô gái Ứng Long tộc kia cười dài nói:

- Yêu Hoàng, ngươi cùng Long Tộc ta giống như trước thân là Yêu Tộc, thủy tổ Yêu Tộc ta khai thiên tích địa, cùng Tiên Đế chung sức sáng tạo những thế giới này, sáng tạo vạn vật, nhưng mà Yêu Tộc chúng ta lại không có được địa vị tương ứng. Ngươi có hùng tâm, Ứng Long Đại Thế Giới ta có tiền vốn, nếu ngươi đầy đủ xuất sắc, Ứng Long Đại Thế Giới ta sẽ toàn lực ủng hộ ngươi, nói không chừng tương lai ngươi có hi vọng trở thành Yêu Đế, trở thành Yêu Tộc đại kỷ!

Yêu Thần trong trứng tiếp tục trầm mặc, qua một lúc lâu mới chậm rãi nói:

- Ta đáp ứng.

Nàng kia có chút hài lòng, cười nói:

- Nghe nói hôm nay Huyền Minh Nguyên Giới mặc dù xuống dốc, nhưng vẫn có ba tồn tại, sắp tu thành Thần Ma?

Long Hoàng đứng ở một bên, một mực cung kính nói:

- Hồi sứ giả, đích xác là có ba người này, thứ nhất chính là Thái Hoàng Lão Tổ, đã đạp ở bán thần Lĩnh Vực ngàn năm, tên còn lại là Ma La Thần Tộc, tên là Ma La Thập, cũng đặt chân ở bán thần Lĩnh Vực có hơn bốn trăm năm, còn có một người tên Tịch Ứng Tình, so sánh với Ma La Thập không kém.

- Ba người này chỉ là gà đất chó cảnh, không đủ gây sợ, bất quá Long Tộc ta tương lai muốn thống trị cái thế giới này, ba người kia không phải tộc ta, kỳ tâm tất dị.

Nàng kia mỉm cười nói:

- Yêu Thần, Huyền Minh Nguyên Giới cũng có một nửa của ngươi, ba người này do ngươi xuất thủ diệt trừ, hay là chờ chúng ta ra tay?

Yêu Thần hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Không nhọc cường giả Ứng Long tộc xuất thủ, đợi ta xuất thế, tự nhiên sẽ quân lâm nguyên giới, không thể dùng, hết thảy giết hết.

- Vậy thì tốt, nếu như ngươi ngay cả chuyện nhỏ này cũng không giải quyết được, vậy hai nhà chúng ta cũng không có cần thiết liên thủ.

Nàng kia cười dài nói, đột nhiên sắc mặt biến hóa, hít hà đầu mũi nói:

- Yêu Thần, ngoài cửa là tộc nhân của ngươi sao? Ta ngửi được hơi thở những Kim Ô khác!

Yêu Thần thất thanh nói:

- Tộc nhân? Không thể nào! Cả Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ có ta một cái Kim Ô!

- Vậy chính là có người nghe lén!

Nàng kia lấy tay một trảo, Thái Dương Chân Hỏa cuồn cuộn ngoài đại điện đột nhiên hé ra, bị nàng một trảo lấy ra một lối đi khổng lồ, rộng chừng mấy dặm, dài mấy ngàn dặm, chỉ thấy phía trước lối đi, một ngụm đại đỉnh phập phồng không chừng, hướng ngoài Thái Dương bão táp bay đi!

- Đi thật nhanh!

Nàng kia hừ lạnh một tiếng, hai tay lần lượt thay đổi, mười ngón tay nhảy lên, chỉ thấy Thái Dương Chân Hỏa cuồn cuộn nhất thời bị nàng điều động, chân hỏa chu vi mấy vạn dặm hóa thành một Hỏa Long dài hẹp khổng lồ, gào thét hướng Sơn Hải Đỉnh đánh tới!

Bên ngoài Thái Dương, hỏa lực khôn cùng cuồn cuộn mà đến, ở trên Thái Dương tạo thành một quả cầu lửa thật lớn, giống như một tiểu Thái Dương,

trong tiểu Thái Dương này, một đầu quái điểu ở trong liệt hỏa giương cánh, hình dạng như Tam Túc Ô Kim, nhưng có chút bất đồng, lộ ra vẻ rất là quái dị.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 628: Tổ Chim Bị Phá Không Có Trứng Lành

Hắn cũng có ba chân, kim cánh, chẳng qua là cổ cùng đầu trụi lủi, không giống như là Kim Ô, phản giống như là một đầu ngốc ưng, phía sau nổi lơ lửng hai tòa Thần Phủ, tu vi cực kỳ sâu nhiều.

Đầu quái điểu này, chính là Thần Thứu Yêu Vương, ở trên Thái Dương khổ tu Thái Dương Chân Kinh, hôm nay tu vi cực kỳ sâu nhiều, lần trước Giang Nam từ địa ngục trở về, đầu Yêu Vương này đã tu luyện tới Minh Đường Thần Phủ đỉnh, hôm nay hơn nửa năm thời gian đi qua, hắn rõ ràng tu thành Côn Luân Thần Phủ!

- Hắc hắc, thực lực của lão tử bây giờ, không nói thiên hạ vô địch, cũng có thể ở Huyền Minh Nguyên Giới giống như con cua đi ngang!

Thần Thứu Yêu Vương đắm chìm trong liệt hỏa cạc cạc cười quái dị, dương dương đắc ý:

- Nếu như chủ công không tu luyện hóa thân, ta có thể đánh đến hắn ngay cả cặn cũng không thừa! Bất quá hắn luyện hóa thân, ta cũng không phải là đối thủ...

- Thần Thứu Yêu Vương, phía sau nguy hiểm, đi mau!

Đột nhiên, trong Thái Dương có một thanh âm truyền đến, Thần Thứu Yêu Vương vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thái Dương giống như biển rộng nhấc lên sóng lửa nặng nề.

Oanh!

Một ngụm đại đỉnh chu vi trăm trượng xông phá Thái Dương, gào thét hướng bên này vọt tới!

- Chủ công, là ngươi sao?

Thần Thứu Yêu Vương cười ha ha, đột nhiên hai cánh phất lên, Thái Dương Chân Hỏa đầy trời hóa thành vô số Đạo văn, gào thét bị hắn thu vào bên trong hai tòa Thần Phủ, một viên tiểu Thái Dương cứ như vậy bị hắn thu nạp không còn, ngạo nghễ nói:

- Chủ công chớ sợ, có Thần Thứu ở chỗ này, bất luận kẻ nào muốn thương tổn ngươi, phải trước qua cửa ải này của ta!

Sơn Hải Đỉnh gào thét vọt tới, trong đỉnh thăm dò một cự trảo, không khỏi phân trần liền đem đầu Đại Yêu này nắm trong tay, gào thét xông về trước đi, Thần Thứu Yêu Vương còn giãy dụa, kêu lên:

- Chủ công, thả ta xuống, ta để ngươi nhìn thủ đoạn của ta...

Chữ "đoạn" còn chưa nói ra khỏi miệng, đầu Yêu Vương này liền đem chữ này nuốt trở vào, chỉ thấy Thái Dương phía sau đột nhiên nổ tung, một mảnh Hỏa Long dài đến vạn dặm gào thét chạy chồm, giương nanh múa vuốt, thân thể cao lớn từ trong Thái Dương kích bắn đến, hướng Sơn Hải Đỉnh chộp tới.

- Khanh khách...

Hàm răng của Thần Thứu Yêu Vương đánh nhau, bộ xương cũng đang phát run, lẩm bẩm nói:

- Chủ công, ngươi lại chọc cái yêu ma quỷ quái gì...

Huyền Thiên Thánh Tông Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam muộn hanh nhất thanh, pháp lực hoàn toàn trán phóng, toàn lực triệu hồi Sơn Hải Đỉnh, chỉ thấy tốc độ của đại đỉnh đạt đến cực hạn, như lưu quang hướng nguyên giới chủ tinh bay đi, thoáng một cái chính là mấy ngàn dặm.

Tốc độ triệu hồi pháp bảo, nếu so với tế lên pháp bảo nhanh hơn, đây là thường thức, huống chi còn có Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam

cùng Thần Thứu Yêu Vương thúc dục đại đỉnh, tốc độ càng mạnh hơn trước.

Mà ở sau đại đỉnh, hàng trăm Hỏa Long chạy chồm gầm thét, chẳng qua là tốc độ so với Sơn Hải Đỉnh thua kém một bậc, dần dần cách càng xa.

- Tốc độ nhanh như vậy? Thủ đoạn chạy trối chết nhất lưu, cũng là nhân tài khó gặp.

Trung tâm Thái Dương, trong thần điện, cô gái Ứng Long tộc kia nhẹ kêu một tiếng, bàn tay to về phía trước tìm tòi, bắt bỏ vào trong hư không, Địa Từ Nguyên Lực bên trong Thái Dương kinh người, không gian cũng vô cùng vững chắc, thế nhưng cô gái này dễ dàng phá vỡ hư không bên trong Thái Dương, thực lực mạnh, chỉ sợ cũng đạt tới cảnh giới như Ma La Thập, Tịch Ứng Tình!

- Bất quá đáng tiếc gặp phải Ứng Vô Song ta, chỉ cần bị đạo Thần Thông này của ta oanh trúng đại đỉnh ngươi, ngay cả bản thể của ngươi ta cũng có thể cách không chấn giết. Bản thân ta muốn nhìn, ngươi có thủ đoạn gì có thể chạy ra ta đuổi giết?

Trong Kim Ô trứng, Yêu Thần ha hả cười nói:

- Vô Song đạo hữu, đối phó một tiểu bối ngươi không khỏi có chút quá hưng sư động chúng đi? Tên tiểu bối này ta cũng nhận được, từng ở ngoài Thái Dương tu luyện, có chút ít kỳ dị. Bất quá đối với ta mà nói, chỉ là con kiến hôi, chưa từng để ý tới hắn.

Ứng Vô Song lắc đầu nói:

- Con kiến hôi cũng sớm muộn gì có một ngày trưởng thành Cự Tượng, Yêu Thần, ngươi đối với con kiến hôi không thèm để ý, mà ta thì không. Người này thám thính đến bí mật của chúng ta, tự nhiên lưu hắn không được.

Yêu Thần xem thường, mà trong lòng hai người Long Hoàng Yêu Hoàng lại vạn phần khiếp sợ, trầm giọng nói:

- Mới vừa rồi miệng đỉnh kia, trong lúc mơ hồ phảng phất là của Giang Tử Xuyên! Chẳng lẽ mới vừa rồi chính là tiểu tử này lặng lẽ không phát ra hơi thở lẻn vào bên người chúng ta, trộm nghe đại kế của chúng ta?

Long Hoàng trầm giọng nói:

- Tiểu tử này nhiều lần giết đệ tử Long Tộc ta, thậm chí ngay cả hai hài nhi của ta cũng chết ở trong tay hắn, điêu toản giảo hoạt, không chuyện ác nào không làm!

Khuôn mặt xinh đẹp của Ứng Vô Song trầm xuống nói:

- Giết Long Tộc ta, vậy thì tự nhiên càng không thể bỏ qua cho hắn!

Phía sau Sơn Hải Đỉnh, mấy trăm Hỏa Long ở dưới bàn tay Ứng Vô Song đột nhiên thăm dò vào hư không, đỉnh đầu trầm thấp, ầm ầm chui phá hư không, biến mất không thấy gì nữa!

- Không tốt!

Trong Sơn Hải Đỉnh, Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam thấy một màn như vậy, trong mắt tinh quang bạo phát, trong lòng biết không ổn, Sơn Hải Đỉnh lập tức chuyển hướng, từ bên cạnh một khối mảnh nhỏ chủ tinh sát bên người mà qua.

Oanh!

Hư không đột nhiên hé ra, mấy trăm đầu Hỏa Long từ trong hư không chạy chồm nhảy ra, ầm ầm đập xuống, mảnh nhỏ chủ tinh kia nhất thời từng mãnh vỡ vụn, vô số khối vụn đều lớn như núi lớn.

Mảnh nhỏ chủ tinh này thể tích khổng lồ, giống như một đại lục trôi ở trong không gian, lại bị mấy trăm đầu Hỏa Long này một kích đánh nát, mảnh nhỏ cũng không có tránh được vận rủi, bị đốt cháy sạch sẻ, chỉ còn lại có tro bụi!

- Thật lợi hại!

Giang Nam xuyên thấu qua Thái Dương Thần hóa thân nhìn lại phía sau, chỉ thấy đại lục kia bị Hỏa Long đánh nát, mấy trăm đầu Hỏa Long như cũ ẩn chứa uy năng vô cùng mênh mông, lần nữa thò người ra tiến vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Vị Ứng Long tộc này pháp lực hùng hồn, cơ hồ so sánh với Tịch chưởng giáo cũng không thua gì, đạo Thần Thông này của nàng là đi khoảng cách xa như thế.

Lấy tu vi thực lực của bản thể Giang Nam, pháp lực có thể quán thông ba bốn vạn dặm, oanh giết đối thủ, vượt qua khoảng cách này, uy lực Thần Thông sẽ suy kiệt. Nếu như hắn đem ngũ đại hóa thân hết thảy thu hồi trong cơ thể, pháp lực sẽ tăng vọt năm sáu lần, uy lực Thần Thông của hắn có thể tăng năm sáu lần.

Nhưng mà Ứng Vô Song này, thi triển đạo Thần Thông kia đã bôn tập đếm trăm vạn dặm, vẫn không có dấu hiệu suy kiệt!

- Bất quá, trong địa ngục mười hai thần điện cũng có không ít cường giả gần Thần, bọn họ cũng không có thể làm gì ta, ngươi cũng không làm gì được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 629: Tổ Chim Bị Phá Không Có Trứng Lành

Hắn cũng có ba chân, kim cánh, chẳng qua là cổ cùng đầu trụi lủi, không giống như là Kim Ô, phản giống như là một đầu ngốc ưng, phía sau nổi lơ lửng hai tòa Thần Phủ, tu vi cực kỳ sâu nhiều.

Đầu quái điểu này, chính là Thần Thứu Yêu Vương, ở trên Thái Dương khổ tu Thái Dương Chân Kinh, hôm nay tu vi cực kỳ sâu nhiều, lần trước Giang Nam từ địa ngục trở về, đầu Yêu Vương này đã tu luyện tới Minh Đường Thần Phủ đỉnh, hôm nay hơn nửa năm thời gian đi qua, hắn rõ ràng tu thành Côn Luân Thần Phủ!

- Hắc hắc, thực lực của lão tử bây giờ, không nói thiên hạ vô địch, cũng có thể ở Huyền Minh Nguyên Giới giống như con cua đi ngang!

Thần Thứu Yêu Vương đắm chìm trong liệt hỏa cạc cạc cười quái dị, dương dương đắc ý:

- Nếu như chủ công không tu luyện hóa thân, ta có thể đánh đến hắn ngay cả cặn cũng không thừa! Bất quá hắn luyện hóa thân, ta cũng không phải là đối thủ...

- Thần Thứu Yêu Vương, phía sau nguy hiểm, đi mau!

Đột nhiên, trong Thái Dương có một thanh âm truyền đến, Thần Thứu Yêu Vương vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thái Dương giống như biển rộng nhấc lên sóng lửa nặng nề.

Oanh!

Một ngụm đại đỉnh chu vi trăm trượng xông phá Thái Dương, gào thét hướng bên này vọt tới!

- Chủ công, là ngươi sao?

Thần Thứu Yêu Vương cười ha ha, đột nhiên hai cánh phất lên, Thái Dương Chân Hỏa đầy trời hóa thành vô số Đạo văn, gào thét bị hắn thu vào bên trong hai tòa Thần Phủ, một viên tiểu Thái Dương cứ như vậy bị hắn thu nạp không còn, ngạo nghễ nói:

- Chủ công chớ sợ, có Thần Thứu ở chỗ này, bất luận kẻ nào muốn thương tổn ngươi, phải trước qua cửa ải này của ta!

Sơn Hải Đỉnh gào thét vọt tới, trong đỉnh thăm dò một cự trảo, không khỏi phân trần liền đem đầu Đại Yêu này nắm trong tay, gào thét xông về trước đi, Thần Thứu Yêu Vương còn giãy dụa, kêu lên:

- Chủ công, thả ta xuống, ta để ngươi nhìn thủ đoạn của ta...

Chữ "đoạn" còn chưa nói ra khỏi miệng, đầu Yêu Vương này liền đem chữ này nuốt trở vào, chỉ thấy Thái Dương phía sau đột nhiên nổ tung, một mảnh Hỏa Long dài đến vạn dặm gào thét chạy chồm, giương nanh múa vuốt, thân thể cao lớn từ trong Thái Dương kích bắn đến, hướng Sơn Hải Đỉnh chộp tới.

- Khanh khách...

Hàm răng của Thần Thứu Yêu Vương đánh nhau, bộ xương cũng đang phát run, lẩm bẩm nói:

- Chủ công, ngươi lại chọc cái yêu ma quỷ quái gì...

Huyền Thiên Thánh Tông Lĩnh Tụ Phong, Giang Nam muộn hanh nhất thanh, pháp lực hoàn toàn trán phóng, toàn lực triệu hồi Sơn Hải Đỉnh, chỉ thấy tốc độ của đại đỉnh đạt đến cực hạn, như lưu quang hướng nguyên giới chủ tinh bay đi, thoáng một cái chính là mấy ngàn dặm.

Tốc độ triệu hồi pháp bảo, nếu so với tế lên pháp bảo nhanh hơn, đây là thường thức, huống chi còn có Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam

cùng Thần Thứu Yêu Vương thúc dục đại đỉnh, tốc độ càng mạnh hơn trước.

Mà ở sau đại đỉnh, hàng trăm Hỏa Long chạy chồm gầm thét, chẳng qua là tốc độ so với Sơn Hải Đỉnh thua kém một bậc, dần dần cách càng xa.

- Tốc độ nhanh như vậy? Thủ đoạn chạy trối chết nhất lưu, cũng là nhân tài khó gặp.

Trung tâm Thái Dương, trong thần điện, cô gái Ứng Long tộc kia nhẹ kêu một tiếng, bàn tay to về phía trước tìm tòi, bắt bỏ vào trong hư không, Địa Từ Nguyên Lực bên trong Thái Dương kinh người, không gian cũng vô cùng vững chắc, thế nhưng cô gái này dễ dàng phá vỡ hư không bên trong Thái Dương, thực lực mạnh, chỉ sợ cũng đạt tới cảnh giới như Ma La Thập, Tịch Ứng Tình!

- Bất quá đáng tiếc gặp phải Ứng Vô Song ta, chỉ cần bị đạo Thần Thông này của ta oanh trúng đại đỉnh ngươi, ngay cả bản thể của ngươi ta cũng có thể cách không chấn giết. Bản thân ta muốn nhìn, ngươi có thủ đoạn gì có thể chạy ra ta đuổi giết?

Trong Kim Ô trứng, Yêu Thần ha hả cười nói:

- Vô Song đạo hữu, đối phó một tiểu bối ngươi không khỏi có chút quá hưng sư động chúng đi? Tên tiểu bối này ta cũng nhận được, từng ở ngoài Thái Dương tu luyện, có chút ít kỳ dị. Bất quá đối với ta mà nói, chỉ là con kiến hôi, chưa từng để ý tới hắn.

Ứng Vô Song lắc đầu nói:

- Con kiến hôi cũng sớm muộn gì có một ngày trưởng thành Cự Tượng, Yêu Thần, ngươi đối với con kiến hôi không thèm để ý, mà ta thì không. Người này thám thính đến bí mật của chúng ta, tự nhiên lưu hắn không được.

Yêu Thần xem thường, mà trong lòng hai người Long Hoàng Yêu Hoàng lại vạn phần khiếp sợ, trầm giọng nói:

- Mới vừa rồi miệng đỉnh kia, trong lúc mơ hồ phảng phất là của Giang Tử Xuyên! Chẳng lẽ mới vừa rồi chính là tiểu tử này lặng lẽ không phát ra hơi thở lẻn vào bên người chúng ta, trộm nghe đại kế của chúng ta?

Long Hoàng trầm giọng nói:

- Tiểu tử này nhiều lần giết đệ tử Long Tộc ta, thậm chí ngay cả hai hài nhi của ta cũng chết ở trong tay hắn, điêu toản giảo hoạt, không chuyện ác nào không làm!

Khuôn mặt xinh đẹp của Ứng Vô Song trầm xuống nói:

- Giết Long Tộc ta, vậy thì tự nhiên càng không thể bỏ qua cho hắn!

Phía sau Sơn Hải Đỉnh, mấy trăm Hỏa Long ở dưới bàn tay Ứng Vô Song đột nhiên thăm dò vào hư không, đỉnh đầu trầm thấp, ầm ầm chui phá hư không, biến mất không thấy gì nữa!

- Không tốt!

Trong Sơn Hải Đỉnh, Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam thấy một màn như vậy, trong mắt tinh quang bạo phát, trong lòng biết không ổn, Sơn Hải Đỉnh lập tức chuyển hướng, từ bên cạnh một khối mảnh nhỏ chủ tinh sát bên người mà qua.

Oanh!

Hư không đột nhiên hé ra, mấy trăm đầu Hỏa Long từ trong hư không chạy chồm nhảy ra, ầm ầm đập xuống, mảnh nhỏ chủ tinh kia nhất thời từng mãnh vỡ vụn, vô số khối vụn đều lớn như núi lớn.

Mảnh nhỏ chủ tinh này thể tích khổng lồ, giống như một đại lục trôi ở trong không gian, lại bị mấy trăm đầu Hỏa Long này một kích đánh nát, mảnh nhỏ cũng không có tránh được vận rủi, bị đốt cháy sạch sẻ, chỉ còn lại có tro bụi!

- Thật lợi hại!

Giang Nam xuyên thấu qua Thái Dương Thần hóa thân nhìn lại phía sau, chỉ thấy đại lục kia bị Hỏa Long đánh nát, mấy trăm đầu Hỏa Long như cũ ẩn chứa uy năng vô cùng mênh mông, lần nữa thò người ra tiến vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Vị Ứng Long tộc này pháp lực hùng hồn, cơ hồ so sánh với Tịch chưởng giáo cũng không thua gì, đạo Thần Thông này của nàng là đi khoảng cách xa như thế.

Lấy tu vi thực lực của bản thể Giang Nam, pháp lực có thể quán thông ba bốn vạn dặm, oanh giết đối thủ, vượt qua khoảng cách này, uy lực Thần Thông sẽ suy kiệt. Nếu như hắn đem ngũ đại hóa thân hết thảy thu hồi trong cơ thể, pháp lực sẽ tăng vọt năm sáu lần, uy lực Thần Thông của hắn có thể tăng năm sáu lần.

Nhưng mà Ứng Vô Song này, thi triển đạo Thần Thông kia đã bôn tập đếm trăm vạn dặm, vẫn không có dấu hiệu suy kiệt!

- Bất quá, trong địa ngục mười hai thần điện cũng có không ít cường giả gần Thần, bọn họ cũng không có thể làm gì ta, ngươi cũng không làm gì được!

Giang Nam toàn lực thúc dục, triệu hồi Sơn Hải Đỉnh, để cho tốc độ của Sơn Hải Đỉnh càng lúc càng nhanh, mà pháp lực cùng Thái Dương Chân Hỏa tạo thành mấy trăm Hỏa Long của Ứng Vô Song thỉnh thoảng thoáng hiện, không ngừng từ trong hư không tấn công, để cho hắn không ngừng gặp phải nguy hiểm.

Bất quá đúng như lời của Giang Nam, Ứng Vô Song muốn giết hắn ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, mặc dù pháp lực của nàng mạnh mẻ có thể so với Tịch Ứng Tình, nhưng Giang Nam cũng không phải là người yếu, lại càng trải qua Địa ngục tôi luyện, tu vi thực lực đại tiến, so sánh với lúc ở trong địa ngục còn cường hãn hơn rất nhiều, mặc dù là một hóa thân cũng

không phải là nàng có thể bắt.

Cũng không lâu lắm, một đạo Thần Thông công kích này của Ứng Vô Song liền đạt đến cực hạn, phải thu hồi pháp lực của mình.

Trong Thái Dương thần điện, sắc mặt cô gái này thật không tốt nhìn, đám người Yêu Hoàng cùng Long Hoàng thấy sắc mặt của nàng, liền biết kết quả, trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Bọn họ biết rõ thực lực của Ứng Vô Song, lúc cô gái này cùng Long Hoàng và một vị Ứng Long tộc cường giả khác đi tới, Yêu Thần trong Kim Ô chi noãn như lâm đại địch, vội vàng hấp thu năng lượng mặt trời, đưa đến nhiệt độ Thái Dương so sánh với trước thấp rất nhiều, là bởi vì Yêu Thần kiêng kỵ đám người Ứng Vô Song, lúc này mới nhanh chóng tăng thực lực của mình lên, để tránh thân gặp bất trắc.

Mà Ứng Vô Song tự mình xuất thủ đuổi giết Giang Nam, mặc dù không có tự mình đi, nhưng mà nàng là nhân vật nào, Giang Nam lại có thể chạy đi, có thể thấy được thực lực của Giang Nam chỉ sợ so sánh với hơn bốn năm trước có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Để cho hắn chạy.

Sắc mặt của Ứng Vô Song trong thời gian ngắn khôi phục như thường, đạm cười nhạt nói:

- Cũng là nhân vật có ý tứ, tương lai tất thành châu báu. Đáng tiếc, tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không? Ở Quang Vũ Kỷ Kiếp cùng Ứng Long tộc ta đấu đá, mặc dù ngươi thiên tài hơn người, tài hoa kinh thế, cũng là một bi kịch. Yêu Thần, cáo từ.

Nàng phất ống tay áo, cùng Long Hoàng và Long Tộc cường giả đi ra Thái Dương Thần Điện, rời Thái Dương, bồng bềnh mà đi.

- Tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không?

Trong Kim Ô chi noãn cười lạnh một tiếng, thanh âm bén nhọn, cười khanh khách nói:

- Đây là đang uy hiếp ta sao? Hừ, những người của Ứng Long Đại Thế Giới này rất cuồng vọng đây...

Yêu Hoàng khom người nói:

- Lão tổ, lần này Long Hoàng cùng Ứng Long Đại Thế Giới đến đây liên minh, chỉ sợ lai giả bất thiện, tuy bọn họ nói muốn cùng chúng ta chia đều Huyền Minh Nguyên Giới, nhưng mà vạn nhất đến lúc đó trở mặt mà nói...

- Ngươi yên tâm, ta nhất định Quân Lâm Thiên Hạ, cái gọi là Ứng Long tộc, cũng bất quá là đá đặt chân của ta!

Yêu Thần cười lạnh nói:

- Ứng Long Đại Thế Giới sâu không lường được, thực lực của ta nếu không mạnh, bọn hắn thật sự có thể cùng ta trở mặt, nhưng mà nếu như ta có thực lực ngập trời, bọn họ cũng phải đàng hoàng xuống, cam tâm tình nguyện cùng ta hợp tác! Huyền Minh Nguyên Giới sao? Mục tiêu của ta căn bản không phải Huyền Minh Nguyên Giới, mà là toàn bộ thiên hạ!

Yêu Hoàng chần chờ nói:

- Lão tổ, mới vừa rồi Giang Nam kia...

- Một con kiến hôi mà thôi, tương lai sẽ thành tro cốt trong Quang Vũ Kỷ Kiếp, để ý đến hắn làm chi?

Yêu Thần không thèm để ý, cười nói:

- Ngươi gần đây thực lực tiến bộ rất nhanh, sắp tu thành nhất trọng thiên cung cuối cùng, rất tốt, rất tốt, hảo hảo phụng dưỡng ta, tương lai chỗ tốt của ngươi lớn hơn nữa, thậm chí thành Thần làm Tổ cũng không nói chơi! Ngươi lui ra đi.

Yêu Hoàng lộ ra sắc mặt vui mừng, khom người thối lui khỏi Thái Dương Thần Điện, thầm nghĩ:

- Lão tổ khinh thường đối phó hắn, nhưng người này đắc tội ta, phải chết, hơn nữa còn phải chết ở trong tay của ta.

Hắn vốn là dã tâm bừng bừng, muốn hùng cứ nguyên giới, giờ phút này thực lực bạo tăng, thậm chí sắp tu thành Tử Tiêu Thiên Cung. Tử Tiêu Thiên Cung chính là một cung cuối cùng của Thiên Cung tám cảnh, tu luyện tới một bước này đã là tuyệt thế cường giả, có thể cùng Tịch Ứng Tình, Ma La Thập chạy song song, mặc dù không bằng cũng thua kém không xa.

Thực lực của hắn tăng lên quá nhanh, đưa đến tâm tình của mình nguyên lai là Đại Tông Sư càng thêm tan vỡ, đáng tiếc bản thân không tự biết, thế cho nên bị dục vọng che mắt bản tâm, cuối cùng lạc lối càng chạy càng xa.

Cuối cùng, hắn tu luyện tới Thiên Cung tám cảnh đỉnh, sẽ phát hiện hắn cách Thần minh cảnh giới chỉ có nửa bước, nhưng nửa bước này hắn sẽ không cách nào vượt qua, không còn có khả năng trở thành Thần minh.

- Tịch Ứng Tình ta còn không phải là đối thủ, bất quá Long Hoàng cùng Giang Nam có huyết hải thâm cừu, hôm nay Long Hoàng lại có Ứng Long Đại Thế Giới ủng hộ, từ chỗ của hắn mượn tới cao thủ Ứng Long Đại Thế Giới, để hắn kiềm chế Tịch Ứng Tình a!

Ánh mắt của hắn chợt lóe, rời Thái Dương, thẳng hướng nguyên giới chủ tinh.

- Quang Vũ Kỷ Kiếp sắp xảy ra? Trong Thái Dương có một Yêu Thần? Người Ứng Long Đại Thế Giới còn muốn cùng hắn liên thủ chia cắt Huyền Minh Nguyên Giới?

Thánh tông Thuần Dương Đại Điện, Tịch Ứng Tình khẽ cau mày, hắn mới vừa nghe được tin tức kia của Giang Nam, trong lòng cũng vạn phần khiếp sợ. Hôm nay loạn thế đã hiển lộ đầu mối, hắn cũng có thể thấy được

một chút dấu hiệu, Thần minh chuyển thế, Thần Khư nghiền nát, Tử thành trong Man Hoang cổ vực, Địa ngục xâm lấn Tiểu Quang Minh Giới, những điều này là cảnh tượng tương lai của loạn thế.

Dĩ nhiên, Thần Khư nghiền nát là Giang Nam làm ra.

Ở trong lòng hắn, Giang Nam cũng là một họa loạn chi nguyên.

Bất quá hắn từ trong miệng Giang Nam biết được Quang Vũ Kỷ Kiếp buông xuống, cùng với Yêu Thần và Ứng Long Đại Thế Giới liên thủ chia đều Huyền Minh Nguyên Giới, vẫn bị kinh hãi một trận.

Trời sập xuống có người cao đẩy lấy, hắn thuộc về mấy người cao của Huyền Minh Nguyên Giới, bất quá vô luận là chuyện nào, Tịch Ứng Tình tự nhận mình cũng không cách nào đở.

- Tử Xuyên, ngươi mang theo những vấn đề khó khăn này tới hỏi ta, ta cũng không có giải quyết chi đạo.

Tịch Ứng Tình hướng Giang Nam cười khổ, lắc đầu nói:

- Ngươi đem ta tưởng tượng được quá thần thông quảng đại rồi, những chuyện này, đừng nói ta loại nhân vật này, coi như là Thần minh, Thiên Thần, bao gồm Thần Chủ cao cao tại thượng, chỉ sợ cũng muốn nhức đầu.

Giang Nam thở dài, hắn thật sự có chút đem Tịch Ứng Tình tưởng tượng được pháp lực vô biên, nhưng quên mất những thứ này là chuyện tình ngay cả Quang Vũ Thần Đế cũng không giải quyết được.

- Vô luận là Yêu Hoàng hay Long Hoàng, cùng ngươi đều có ân oán, bất quá ngươi yên tâm, ta còn một ngày, bọn họ liền còn không đến mức cùng ngươi làm khó.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Ngươi đi về trước đi.

Giang Nam đứng dậy, rời Thuần Dương Đại Điện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 630: Nguyên Giới Tam Đại Dế Nhũi

Mà vào lúc này, ở chỗ sâu trong biển rộng vô tận có một phiến đại lục. Bốn phía có Thiên Sơn vạn đảo, linh khí dày đặc giống như sương mù tràn ngập bốn phía, mà ở trên đảo, đứng vững không biết bao nhiêu cung điện hoa lệ, có Thiên Long Hóa Hình thôn vân thổ vụ, cũng có Thiên Long ở giữa không trung qua lại như điện, lẫn nhau so đấu Thần Thông thân thể.

Ở trên đại lục này có từng ngọn cung điện cao lớn chồng chất, những cung điện này so sánh với cung điện loài người càng thêm tráng lệ. Có người thường dùng Long cung để hình dung tài phú, mà nơi đây chính là Long cung!

Nơi này tài phú vô số, khắp nơi Kim Ngân, Long Tộc xa hoa có thể thấy được lốm đốm.

Nơi này chính là Vạn Long Sào.

- Yêu Hoàng, ta hiểu ý của ngươi, cũng biết ý nghĩ của ngươi. Ngươi cùng Giang Nam kia có cừu oán, nhưng tự nghĩ không phải là đối thủ của Tịch Ứng Tình, có Tịch Ứng Tình, ngươi đối với Giang Nam cũng không cách nào hạ thủ.

Trong chánh điện Vạn Long Sào, Yêu Hoàng cùng Long Hoàng chia làm chủ tân ngồi xuống. Long Hoàng cười nói:

- Ngươi muốn cho cường giả Ứng Long Đại Thế Giới cuốn lấy Tịch Ứng Tình, sau đó ngươi liền có thể diệt trừ Giang Nam. Hai đứa con trai của ta cũng là chết ở trong tay tiểu tử Giang Nam kia. Cùng hắn có huyết hải thâm cừu, bất quá, có thể mời được Ứng Long tộc cường giả hay không, ta cũng không có nắm chắc.

Hai người đi tìm Ứng Vô Song, Ứng Vô Song cười mà như không cười

nói:

- Đối phó một tiểu bối, lại muốn Ứng Long tộc cường giả ta ra tay, hai người các ngươi cũng quá có tiền đồ.

Long Hoàng lộ ra vẻ xấu hổ, lúng ta lúng túng nói:

- Có Tịch Ứng Tình, chúng ta không là đối thủ, chỉ có hưng động cao thủ Ứng Long tộc.

- Long Hoàng, ta sẽ không vì ngươi đi đối phó một tiểu bối Thần Phủ cảnh.

Ứng Vô Song lắc đầu, quả quyết nói:

- Nếu các ngươi ngay cả một tiểu bối cũng không thể đối phó, lại có khả năng gì muốn Ứng Long Đại Thế Giới ta cho các ngươi chỗ dựa? Hai vị, các ngươi dầu gì cũng là đứng đầu hai đại thánh địa, ngay cả đối phó một tiểu bối cũng muốn cầu Thần bái Phật, không khỏi có chút quá uất ức đi?

Sắc mặt Long Hoàng đỏ lên, trong lòng Yêu Hoàng cũng không khỏi tức giận, phất tay áo nói:

- Ta bản ý là mượn tới cứu binh, chưa từng nghĩ gặp phải làm nhục, cũng được, cáo từ!

Long Hoàng đưa tiễn, hai người tới ngoài Vạn Long Sào, Long Hoàng cười nói:

- Đạo hữu cần gì phải tức giận? Giang Nam kia có Tịch Ứng Tình làm núi dựa, chúng ta cũng không phải là không có núi dựa? Nếu Tịch Ứng Tình cố ý muốn giết chúng ta, Ứng Long tộc còn có thể không ra tay cứu hộ?

Ánh mắt Yêu Hoàng sáng lên, cười nói:

- Ngươi nói có lý. Đạo huynh, ta và ngươi liền đi tìm Giang Nam kia?

Long Hoàng cười nói:

- Không vội, nếu chúng ta trực tiếp giết tới Huyền Thiên Thánh Tông, cho dù có Ứng Long tộc cường giả làm chỗ dựa, nhưng chúng ta vẫn sẽ bị Tịch Ứng Tình đánh đau nhức. Không bằng đợi tiểu tử họ Giang kia ra cửa, chúng ta giết chết liền trở lại Vạn Long Sào, Tịch Ứng Tình muốn báo thù cũng chỉ có thể tới Vạn Long Sào tìm chúng ta, khi đó liền không phải hắn có thể càn rỡ.

Hai người thương định mưu kế haêu Hoàng cáo từ rời đi.

Thực lực của Ứng Vô Song là cường đại bực nào, tồn tại gần Thần, sớm đem hai người thương nghị nghe vào tai, trên mặt đẹp lộ ra mấy phần khinh bỉ:

- Tâm tính bực này, không có nửa phần can đảm cùng kiến thức, như thế nào làm đứng đầu một phái? Bất quá, tiểu quỷ họ Giang kia, đúng là rất khó đối phó, ngay cả ta cũng bắt không được hắn, không biết Tịch Ứng Tình kia lại là nhân vật nào, đáng giá hai người cẩn thận như vậy?

Trong nội tâm nàng cũng không khỏi động tò mò, hướng người bên cạnh cười nói:

- Lệ Dương, ngươi theo ta đi Huyền Thiên Thánh Tông một chuyến, xem Tịch Ứng Tình kia một chút, đến tột cùng là thần thánh phương nào, có khả năng gì. Nhân tiện đi xem hai đại cao thủ Huyền Minh Nguyên Giới khác một cái, Thái Hoàng Lão Tổ cùng Ma La Thập.

Long Tộc cường giả Lệ Dương cười nói:

- Tiểu quận chúa, cường giả trong Huyền Minh Nguyên Giới này chỉ là một đám dế nhũi, chỉ có Yêu Thần kia còn miễn cưỡng đủ nhìn, về phần Tịch Ứng Tình gì kia, đâu cần thiết phải nhìn?

Ứng Vô Song đổi một bộ nam trang, anh tư hào sảng, chắp tay cười nói:

- Tuy nói là dế nhũi, nhưng có thể đem hai người Long Hoàng Yêu Hoàng bức bách đến loại trình độ này, coi như là có chút thủ đoạn.

Lệ Dương khom người đồng ý, lúc này hai người đứng dậy, dọc theo biển rộng vô tận hướng tây bay đi, đợi đi tới trong biển rộng, Ứng Vô Song dừng bước lại, mọi nơi nhìn một cái, cười nói:

- Đi gặp mấy vị tồn tại mạnh nhất Huyền Minh Nguyên Giới a.

Lúc này thân thể Lệ Dương hơi khom, một cổ hơi thở cuồng bạo từ trong cơ thể ầm ầm bắn ra, thẳng tắp hướng Huyền Thiên Thánh Tông phóng đi.

Hơi thở của hắn tụ mà không tán, vượt qua biển rộng nặng nề, lướt qua từng ngọn núi cao đầm lầy, thẳng đi tới bầu trời Huyền Thiên Thánh Tông, ầm ầm hướng Thuần Dương Vô Cực Chung treo cao ở Tông Chủ Phong phóng đi!

Đang...

Thuần Dương Vô Cực Chung đột nhiên chấn động, đem hơi thở của hắn càn quét không còn.

- Di?

Lệ Dương lộ ra một tia kinh ngạc, sắc mặt có chút ngưng trọng, cười nói:

- Dế nhũi nơi này, cũng có chút ít thủ đoạn...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên biển rộng phía trước đột nhiên thường thường hé ra, hóa thành vực sâu vạn trượng. Một rãnh sâu ở trong phút chốc liền hiện ra ở trước mặt hai người, dài đến vạn dặm!

Rầm!

Biển rộng phía trước bọn họ cao cao giơ lên, nước biển cao hơn mặt biển dưới chân bọn họ vạn trượng, vô số Đạo văn hiện lên, tụ tập nước biển hóa thành một pho tượng Thủy Cự Nhân đỉnh thiên lập địa, loáng thoáng chính

là bộ dáng của Tịch Ứng Tình, trên cao nhìn xuống hai người, ồm ồm nói:

- Hai vị đạo hữu hằn là cao thủ Ứng Long tộc? Vì sao vô duyên vô cớ muốn cùng ta đùa giỡn?

Thanh âm kia ùng ùng đinh tai nhức óc, kích động qua, để cho Ứng Vô Song cùng Lệ Dương áo bay phất phới!

- Pháp lực mạnh như vậy?

Lệ Dương vội vàng lắc mình che ở trước người Ứng Vô Song, thất thanh nói:

- Pháp lực của ngươi đã thông Thần, vì sao còn không có thành tựu Thần minh?

Ứng Vô Song đẩy hắn ra, ngửa đầu cười nói:

- Tịch tông chủ quả nhiên có mấy phần tiền vốn, tiểu muội cũng không có ý tứ gì khác, chỉ là muốn biết một chút về nội tình của Tịch tông chủ. Đắc tội, đắc tội.

- Thành thần nơi nào có dễ dàng như vậy?

Thủy Cự Nhân kia trên mặt nụ cười nói:

- Ứng Long Đại Thế Giới, Tịch mỗ chọc không nổi. Hai vị đạo hữu, Tịch mỗ không phụng bồi.

Thủy Cự Nhân rầm một tiếng nghiền nát. Tịch Ứng Tình thu hồi pháp lực của mình, biển rộng vạn trượng đột nhiên rơi xuống, bài sơn đảo hải hướng hai người áp đi.

Lệ Dương hét lớn, giơ lên song chưởng xuống phía dưới nặng nề nhấn một cái, nước biển oanh một tiếng rơi xuống, gió êm sóng lặng, không có nhấc lên bất kỳ gợn sóng, ngay cả bọt nước cũng không có dính đến trên người của hai người, bất quá Lệ Dương vẫn còn muộn hanh nhất thanh, rút

lui nửa bước, trong lòng càng thêm hoảng sợ.

- Tiểu quận chúa, theo lý mà nói, tu vi đến cảnh giới như hắn, hẳn là đã sớm tu thành Thần tính, thành tựu Thần minh. Vì sao người này còn muốn ở lại phàm trần, ở vùng đất man di này đau khổ?

Lệ Dương kinh dị nói.

Sắc mặt Ứng Vô Song ngưng trọng, lắc đầu nói:

- Đã gặp Tịch Ứng Tình, hiện tại đi gặp Thái Hoàng một lần.

Lệ Dương bào chế đúng cách, cũng không lâu lắm, trong thiên địa không có chút động tĩnh nào, chỉ có một vị thiếu niên lông mi trắng chẳng biết lúc nào đi tới trước người hai người, đứng chắp tay, trong ánh mắt không có chút tình cảm nào, lạnh lùng nhìn bọn hắn, tựa hồ đang đợi bọn họ giải thích.

Hai người thấy hai tròng mắt của thiếu niên lông mi trắng này, trong lòng không khỏi thấy lạnh cả người, chỉ cảm thấy giống như đang nhìn một tồn tại đỉnh thiên lập địa, đó là một Thần minh, Thần cao cao tại thượng, hai người bọn họ ở trong mắt của hắn, hèn mọn không có bất kỳ ý nghĩa!

Đây chính là một đạo hư ảnh của Thái Hoàng, cho bọn hắn cảm giác so sánh với Tịch Ứng Tình còn muốn kinh khủng!

- Cho ta một lời giải thích, vì sao kinh động ta.

Thái Hoàng hư ảnh lạnh nhạt nói.

Lệ Dương rùng mình một cái, biết nếu như không để cho người này một khai báo hợp lý, thiếu niên lông mi trắng này nhất định sẽ để cho bọn họ máu nhuộm biển rộng!

Ứng Vô Song khẽ mỉm cười, bàn tay một phen, trong lòng bàn tay nhiều ra một khối lệnh bài, phía trên có khắc một chữ "Ứng", Long Phi Phượng Vũ.

- Ứng Long Đại Thế Giới sao?

Thái Hoàng hư ảnh khẽ gật đầu, lặng lẽ tản đi.

Lệ Dương đợi đi xa, lúc này mới nặng nề thở dốc một hơi, nghi ngờ nói:

- Hai người này sớm có thể thành Thần, vì sao hết lần này tới lần khác không có bước ra một bước cuối cùng?

Ứng Vô Song lắc đầu, cũng lộ ra vẻ nghi hoặc nói:

- Nhất định là có nguyên nhân, hiện tại, nên thử dò xét Ma La Thập kia.

Lệ Dương gật đầu, hơi thở mới vừa đánh vào Tinh Nguyệt Thần Tông, đột nhiên sắc mặt kịch biến, vội vàng ném tay Ứng Vô Song, lớn tiếng quát lên:

- Tiểu quận chúa đi mau!

Oanh!

Bầu trời đột nhiên nổ tung, một thanh cự chùy năm màu oanh phá hư không, một Ma Thần diện mục dử tợn từ trong hư không giết ra, ánh mắt rơi vào trên thân hai người, hơi ngẩn ra, cười hắc hắc nói:

- Thứ tốt, thứ tốt, lần này có thể ăn no! Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân!

Một cái Ma luân cự đại cắt phá Thiên không, truyền đến dẫn lực vô cùng vô tận, tác động khí huyết hai người, để cho khí huyết của bọn họ xuẩn xuẩn dục động, gần như muốn cỡi thể mà ra!

- Ma La Thập, chúng ta từ Ứng Long Đại Thế Giới tới!

Ứng Vô Song cao giọng nói.

- Ứng Long Đại Thế Giới sao?

Bá chủ Ma La Thần Tộc nhếch miệng cười một tiếng:

- Còn không có ăn. Thoạt nhìn tư vị không xấu, đáng hận Tịch tiểu tử những năm này không cho phép ta ra cửa, nếu không ta đã sớm ăn Ứng Long Đại Thế Giới các ngươi!

Sắc mặt Ứng Vô Song trắng bệch, vội vàng cùng Lệ Dương hướng nơi xa cướp đường mà chạy, cả giận nói:

- Dế nhũi này thật là man di, không nên cùng hắn liều mạng, chúng ta đi!

Ma La Thập một tay nâng Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân lên, một tay bắt được cự chùy năm màu, cất bước đuổi theo giết đi qua, cười hắc hắc nói:

- Đừng đi, ta những năm này trong miệng toàn ăn chay...

Ứng Vô Song cùng Lệ Dương hai người cướp đường mà chạy, Ma La Thập đuổi tận cùng không buông, làm cho hai người cùng đường, Ứng Vô Song đột nhiên tế lên một chiếc lâu thuyền, lôi kéo Lệ Dương rơi vào trên lâu thuyền, lâu thuyền phá vỡ hư không, đi Ứng Long Đại Thế Giới.

Ma La Thập dừng bước lại, ánh mắt phiếm quang mang xanh mượt, chần chờ một chút, nhưng không có đuổi theo giết đi qua, phẫn nộ nói:

- Nếu như không phải lão tử muốn cùng Tiểu Tịch Tử chống cự Thái Hoàng kia, nhất định phải ăn các ngươi...

Hắn kẹp đại chùy lên, trở về Tinh Nguyệt Thần Tông.

Lại nói Ứng Vô Song cùng Lệ Dương hai người đi về Ứng Long Đại Thế Giới, kinh hồn chưa định, liếc mắt nhìn nhau, chỉ cảm thấy khó có thể tin.

- Hiện tại ta cuối cùng coi như biết Huyền Minh Nguyên Giới không có Thần Ma nhưng vẫn tồn tại!

Ứng Vô Song vù vù thở hổn hển, cáu giận nói:

- Ba dế nhũi này, một cái so sánh với một cái hung ác, Tịch Ứng Tình kia ngoài tròn trong vuông, chọc giận tới hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Thái Hoàng vô tình, người cản đường cứ sát bất luận, về phần Ma La dế nhũi thì căn bản là một cái ăn hàng, gặp người nào ăn người đó! Ba người bọn họ đứng ở Huyền Minh Nguyên Giới, cho dù là nhân tài kiệt xuất có hi vọng trở thành Thần Ma, cũng bị ba người bọn họ giết chết ăn hết!

Lời này của Ứng Vô Song mặc dù có chút ý vị nói cho hả giận, nhưng mà sự thật thật ra thì cũng xê xích không xa.

Thái Hoàng hùng cứ bảo tọa thiên hạ đệ nhất nhân, cường giả chết ở trong tay hắn đếm không hết, nhân vật thiên tài lại càng đếm không xuể, năm xưa Ma La Thập ăn sát tứ phương, lấy Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh cắn nuốt sinh linh vạn vật, được gọi là ma đầu kinh khủng nhất.

Mà Tịch Ứng Tình mặc dù so sánh với hai người này thì muốn thân mật rất nhiều, nhưng Tuyên Vô Tà cùng hắn nổi danh cũng là chết ở trong tay của hắn.

Ứng Vô Song cùng Lệ Dương vốn cho là tam đại dế nhũi của Huyền Minh Nguyên Giới tu vi thực lực nhiều nhất cùng hai người bọn họ không kém bao nhiêu, mặc dù cao hơn một bậc cũng xê xích không xa, vậy mà ba người này lại kinh khủng đáng sợ, tu vi thực lực vượt xa bọn họ!

Thậm chí, nếu như có tu vi bực này, ở Ứng Long Đại Thế Giới sớm có thể luyện thành Thần tính, tu thành Thần minh!

- Ba người này đều có thực lực Vấn Đỉnh Thần minh, vì sao không có đột phá cảnh giới này?

Ứng Vô Song cau mày, trăm mối vẫn không có cách giải.

Lệ Dương trầm giọng nói:

- Tiểu quận chúa, Vương gia thần thông quảng đại, nên biết mê hoặc của Huyền Minh Nguyên Giới, sao tiểu quận chúa không đi hỏi hắn?

Ứng Vô Song gật đầu đồng ý, hai người khống chế lâu thuyền tới một viên chủ tinh trong Ứng Long Đại Thế Giới, chỉ thấy viên chủ tinh này cùng nguyên giới chủ tinh rất bất đồng, viên chủ tinh này lại bị người kiến thành một động phủ to lớn không gì so sánh được, tựa như một cái Động Thiên thế giới, từng ngọn cao lầu cung điện, Tinh La giăng đầy!

Mà ở Ứng Long Đại Thế Giới, chủ tinh giống như vậy là đếm không hết!

- Huyền Minh Nguyên Giới đúng là huyền cơ có khác.

Trong Long phủ, Ứng Vô Song cung kính đứng hầu ở bên cạnh một trung niên nam tử, chỉ thấy trung niên nam tử kia khẽ mỉm cười, tế lên một mặt gương sáng khổng lồ, cười nói:

- Kính này là hàng nhái của Thần Giới Đốc Thiên Kính, mặc dù không có thể dò xét Tam Giới như Đốc Thiên Kính, nhìn rõ mọi việc, nhưng mà không phải chuyện đùa. Song Nhi, ngươi tới nhìn.

Pháp lực rót vào trong kính, chỉ thấy kính quang lóe lên, hiện đầy sương mù nặng nề.

Ứng Vô Song hướng trong kính nhìn lại, lại thấy mặt gương sáng này tựa như sưu tầm phương vị Huyền Minh Nguyên Giới, từng cái từng cái thế giới thoáng một cái đã qua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 631: Ứng Long Đại Thế Giới

Cũng không lâu lắm, mặt gương sáng này rốt cục tìm được Huyền Minh Nguyên Giới, chiếu rọi nguyên giới chủ tinh.

Loại kính quang này rất là thần kỳ huyền diệu, nơi chiếu rọi, bùn đất núi đá tựa hồ không còn sót lại chút gì, nhắm thẳng vào bản chất của nguyên giới chủ tinh, cũng không lâu lắm, mặt gương sáng này liền đem nguyên giới chủ tinh chiếu rọi thấu triệt, trong kính chỉ còn lại có một tinh hạch cự đại.

Viên tinh hạch này cùng tinh cầu không xê xích bao nhiêu, phía trên hiện đầy đủ loại đạo tắc, hóa thành một ngọn trận pháp vô cùng khổng lồ, loại trận pháp này, rõ ràng là một ngọn Phong Cấm đại trận!

Chẳng qua là Phong Cấm đại trận này cùng Phong Cấm đại trận bình thường bất đồng, càng thêm rộng lớn, càng thêm mênh mông, giống như trước cũng càng thêm phức tạp!

Lấy tinh hạch lớn như tinh cầu làm mắt trận, lấy thần kim thần liệu chế tạo tinh hạch, thậm chí còn hòa tan không biết bao nhiêu Thần minh chi bảo, luyện vào trong tinh hạch, có thể nghĩ Phong Cấm đại trận này đến tột cùng kinh khủng bực nào!

- Phong Cấm đại trận này, phong ấn chẳng lẽ là tồn tại kia?

Sắc mặt Ứng Vô Song biến hóa, lẩm bẩm nói.

Trung niên nam tử kia nhẹ nhàng gật đầu, cười nói:

- Nơi này phong ấn chính là tồn tại kia, hơn nữa còn là một bộ vị trọng yếu nhất của thân thể hắn.

Hắn nhẹ nhàng kích thích Thần kính, chỉ thấy Thần kính chiếu rọi đến

lưng tinh hạch, ở phía sau tinh hạch nguyên giới chủ tinh, một quái vật cự đại giống như Chương Ngư gục ở mặt ngoài tinh hạch, âm trầm kinh khủng.

Đây là một khỏa tâm tạng, trái tim to đến không cách nào tưởng tượng, bị Phong Cấm đại trận trấn áp, không cách nào nhúc nhích!

Ứng Vô Song cũng rút ra một ngụm lãnh khí, ngay sau đó thấy ở mặt ngoài viên tinh hạch này còn dựng đứng một mặt đại phiên, đại phiên bị chôn ở chỗ sâu trong chủ tinh, phía trên vẽ đầy ký hiệu, xúc tua của trái tim đó trèo ở trên lá cờ, tựa hồ đang cùng đại phiên chống lại, không khỏi kinh dị nói:

- Đây là?

- Đây là Thần chỉ của Quang Vũ Thần Đế, Phong Cấm Thần Văn.

Trung niên nam tử kia cười nói:

- Chỉ bằng vào chủ tinh của Huyền Minh Nguyên Giới còn không cách nào trấn áp tồn tại kia, vì vậy Quang Vũ Thần Đế không yên lòng, sợ cho nó trước thời hạn xuất thế, cho nên tự mình ngự bút viết xuống Phong Cấm Thần Văn, trấn áp nó. Nếu không có mặt đại phiên này, nó đã sớm xuất thế.

Ứng Vô Song gật đầu, trầm ngâm nói:

- Hiện tại ta cuối cùng coi là biết rồi, vì sao Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng Lão Tổ cùng Ma La Thập mạnh như vậy, lại còn không cách nào đột phá đến Thần minh cảnh giới. Có Phong Cấm đại trận cùng Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Thần Văn khổng lồ như thế, bọn họ có thể tu luyện tới cảnh giới hôm nay đã là không dễ, muốn đột phá đến Thần Ma cảnh giới thật sự khó càng thêm khó!

Trung niên nam tử kia mắt lộ ra vẻ tán thành, cười nói:

- Song Nhi, ngươi kiến thức không kém. Có thể nhanh như vậy liền nghĩ tới một điểm này, xem ra ngươi lần này lịch lãm tâm cảnh tu vi lại có tăng

lên.

Ứng Vô Song nghi ngờ nói:

- Cha, Huyền Minh Nguyên Giới có tài đức gì, lại có thể trấn áp trái tim vị tồn tại kia? Lấy ý kiến của ta, cái thế giới này rất nhược, đừng nói kỷ kiếp phủ xuống, cho dù là một đầu Ma Thần, cũng có thể đem cái thế giới này hoàn toàn phá hủy.

- Thật ra thì Huyền Minh Nguyên Giới này ở lúc viễn cổ, mấy ức năm trước, cũng là một Đại Thế Giới, bất quá trải qua Địa ngục xâm lấn đánh một trận, chết thảm trọng, số mệnh liền có khuynh hướng suy yếu.

Trung niên nam tử kia cười nói:

- Đợi trái tim tồn tại kia bị trấn áp ở chỗ này, mỗi cách hơn hai trăm vạn năm chính là một đại kiếp, Thần Ma sinh tồn ở nơi đây chết thảm trọng, ngay cả chủ tinh cũng bị đánh nát không biết bao nhiêu lần, tự nhiên một kỷ không bằng một kỷ, rốt cục xuống dốc như vậy. Tồn tại kia là Tiên Nhân, trái tim cùng đầu lâu của hắn là lợi hại nhất, đầu lâu của hắn trấn áp ở Trung Thiên thế giới, trái tim bị trấn áp ở Huyền Minh Nguyên Giới. Trung Thiên thế giới còn có Thần Giới Chư Thần trấn áp, nhưng Huyền Minh Nguyên Giới không có nhiều ưu đãi như vậy.

Ứng Vô Song gật đầu, cười nói:

- Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng cùng Ma La dế nhũi, ba người này có thể tu luyện tới cảnh giới hôm nay, đúng là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, khó trách bọn hắn thắng được ta rất nhiều. Thần tính thần hồn của bọn họ gặp phải trấn áp, mà thần tính thần hồn khó tu luyện nhất, cho nên mới chậm chạp chưa từng đột phá, tu thành Thần Ma. Bất quá nếu bọn hắn đột phá mà nói, vậy thì càng thêm kinh khủng! Nói sao, ta cũng có chút bội phục ba người bọn họ.

Trung niên nam tử kia vuốt cằm cười nói:

- Đúng là như thế, dế nhũi xuất thân từ Huyền Minh Nguyên Giới là không thể khinh thường, đại khái hai mươi vạn năm trước, nguyên giới có một người tu thành Thần minh, hôm nay địa vị của người này ở Thiên giới cũng rất cao, thành tựu phi phàm.

Ứng Vô Song tinh tế suy tư, ánh mắt sáng lên cười nói:

- Ta vốn còn đang buồn bực, vì sao Ứng Long tộc ta phải cùng Yêu Thần liên thủ, hiện nay rốt cục suy nghĩ cẩn thận! Hiện tại mặc dù Huyền Minh Nguyên Giới là tiểu thế giới, nhưng nếu như Ứng Long Đại Thế Giới ta có thể chiếm lĩnh nơi đó, thế tất có thể mở cương thác thổ, lấy thực lực Ứng Long tộc ta, khẳng định có thể làm cho tiểu thế giới này tái hiện huy hoàng, biến thành một Đại Thế Giới!

- Ngươi nói không sai.

Trung niên nam tử kia cười nói:

- Huyền Minh Nguyên Giới tiềm lực thật lớn, đã từng là Đại Thế Giới, nơi này còn ẩn chứa vô số tài nguyên khoáng sản, thần kim thần liệu rất nhiều, lão tổ tông Ứng Long tộc ta chính là thấy điểm này, mới quyết định vào làm chủ nguyên giới.

Ứng Vô Song thán phục, nhìn trái tim đó một chút, chỉ thấy trái tim kia như cũ đang không ngừng hủ thực Phong Cấm Thần Văn của Quang Vũ Đại Đế, không khỏi lo lắng nói:

- Ứng Long tộc ta thật có thể trấn áp tồn tại như vậy sao?

- Tự nhiên có thể.

Trong giọng nói trung niên nam tử kia tràn đầy tự tin cường đại, cười nói:

- Bởi vì, ban đầu trấn áp hắn ở chư thiên vạn giới, liền có một phần lực của Ứng Long tộc chúng ta!

Huyền Minh Nguyên Giới, Huyền Thiên Thánh Tông.

Nhiều tinh anh đệ tử của Thánh tông ở Tiểu Quang Minh Giới lịch lãm, cùng Địa ngục đại quân chém giết, mà giờ khắc này đệ tử trưởng lão thánh tông khác lại vui sướng, bởi vì chưởng giáo phu nhân sắp sanh.

Tịch Ứng Tình dùng thủ đoạn nghịch thiên, trì hoãn hài tử trong bụng Mộ Vãn Tình xuất thế, nhưng mà dù sao hắn không phải là không gì làm không được, hài tử của hắn vẫn là đang chậm chạp trưởng thành, hôm nay cuối cùng đã tới thời điểm xuất thế.

- Đại cát đại lợi, mẫu tử bình an!

Thanh âm trẻ con khóc nỉ non truyền đến, trời giáng hào quang, khí lành ngàn tia, từ trong Thanh Loan điện tràn

ra.

Tịch Ứng Tình nghe tiếng khóc nỉ non, đột nhiên hỉ cực nhi khấp, kích động đi tới đi lui, muốn xông vào, lại sợ mình lúc này tâm thái rối loạn đưa đến khí tức phát ra, làm hại hài tử.

Cuối cùng, tâm tình của hắn bình định xuống, đi vào trong Thanh Loan điện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 632: Tâm Cảnh Vô Địch

Giang Nam đã trước tiên chạy tới Tông Chủ Phong, thấy từ trong Thanh Loan điện truyền động ra khí lành, không khỏi than thở liên tục.

- Cổ nhân nói, có ít người vừa xuất thế liền có đại khí vận, màu ngọc bích hiện lên, chưởng giáo lấy nghịch thiên thủ đoạn đào tạo hài tử, vị tiểu sư đệ này tương lai cũng sẽ là người có số mệnh kinh thiên.

Cũng không lâu lắm, Tịch Ứng Tình từ trong Thanh Loan điện đi ra, Giang Nam bước lên phía trước chúc mừng.

- Tử Xuyên, ta có một chuyện muốn nhờ!

Tịch Ứng Tình đột nhiên nghiêm mặt nói.

Giang Nam ngẩn ra:

- Chưởng giáo, có chuyện gì cứ nói đừng ngại.

- Vô luận tương lai có kiếp nạn gì, cái khó khăn gì, ngươi đều phải đáp ứng ta một việc. Đó chính là...

Tịch Ứng Tình hướng hắn vái dài, thành khẩn nói:

- Để cho Huyền Thiên Thánh Tông ta tiếp tục tồn tại xuống! Ngươi không được quên, ban đầu ở Thí Thần Cốc ta cùng ngươi từng có ước định, ngươi học tập công pháp mà Thí Thần Cốc cất dấu, phải đáp ứng ta một việc.

Giang Nam gật đầu, khi đó Tịch Ứng Tình khống chế Tuyên Vô Tà hóa thân, mang theo mặt nạ quỷ, nói ra yêu cầu này. Bất quá giờ phút này Tịch Ứng Tình đột nhiên nhắc tới chuyện này, cũng để cho hắn có một loại dự cảm bất tường.

- Dĩ nhiên, nếu như ta vẫn là đứng đầu thánh tông, những chuyện này liền không cần ngươi tới phiền lòng.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Ý của ta là, có một ngày ta làm chưởng giáo vị ngán, đem nó truyền cho ngươi, ngươi ngàn vạn lần không nên lười biếng, đem 30 vạn năm cơ nghiệp thánh tông ta hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Ta hiểu.

Giang Nam trong lòng trầm trọng, gật đầu nói.

Ngày này, Tịch Ứng Tình có con, vị chưởng giáo trẻ tuổi này phảng phất thầm hạ quyết tâm, quyết định chút chuyện.

Thái Hoàng tới.

Thái Huyền Thánh Tông Thái Hoàng Lão Tổ nghe nói nữ nhi Mộ Vãn Tình sinh nhi tử, cũng vội vàng chạy tới, Huyền Thiên Thánh Tông trên dưới rất là náo nhiệt, tựa hồ có xu thế hai nhà biến chiến tranh thành tơ lụa.

Dù sao Thái Huyền Thánh Tông cùng Huyền Thiên Thánh Tông đám hỏi, Tịch Ứng Tình cũng là con rể của Thái Hoàng Lão Tổ, hôm nay Mộ Vãn Tình sinh hạ một hài tử, Thái Hoàng Lão Tổ có ngoại tôn, đây là mừng vui gấp bội, thân càng thêm thân, tựa hồ ân oán trước đây cũng có thể giảm bớt.

Cao hứng nhất vẫn là Mộ Vãn Tình, nàng là nhân vật kẹp ở giữa Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình, chẳng qua hiện nay có hài tử, làm cho nàng thấy hy vọng hóa giải.

- Để cho ta ôm một cái.

Thái Hoàng Lão Tổ khom người từ trong tay Mộ Vãn Tình nhận lấy hài tử trong tã lót, duỗi ra ngón tay trêu chọc, ha hả cười nói:

- Đôi môi rất giống ta.

Tịch Ứng Tình đứng ở một bên, khẩn trương siết chặc quả đấm, ánh mắt Giang Nam chớp động, ở trên người mấy người này quét nhìn qua.

- Thái Hoàng rốt cục vẫn phải tới.

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Đây là muốn bức vua thoái vị sao?

Lúc này là thời điểm Tịch Ứng Tình suy yếu nhất, tinh thần của hắn không cách nào tập trung, pháp lực không có ngưng tụ như trước, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, tâm cảnh của Tịch Ứng Tình rối loạn.

Lúc này Thái Hoàng tới, nhìn như là trước đến thăm nữ nhi cùng ngoại tôn, nhưng nhân vật đã vong tình mà vô tình như hắn, tình cảm phụ tử đã sớm đạm mạc đến cơ hồ có thể không cần tính.

Thân tình đối với hắn mà nói không có bất kỳ chỗ dùng, đã sớm dứt bỏ, mục đích hắn tới, không phải là vì Mộ Vãn Tình cũng không phải là vì tiểu ngoại tôn, tự nhiên là vì Tịch Ứng Tình.

Bất quá giờ phút này Thái Hoàng Lão Tổ thật giống như một ông ngoại từ ái, thậm chí so sánh với những ông ngoại khác còn muốn tràn đầy yêu thương đối với ngoại tôn, nhìn không ra hắn là người tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư chút nào.

Vào tình mà vong tình, đây mới là tâm tình đáng sợ nhất, hoàn mỹ nhất không có bất kỳ sơ hở!

Thái Hoàng trêu chọc hài tử trong chốc lát, trả lại cho Mộ Vãn Tình, thấy vậy Tịch Ứng Tình kinh hồn táng đảm, âm thầm đổ mồ hôi lạnh, Giang Nam cũng theo hắn đổ mồ hôi lạnh, tâm tình của Thái Hoàng sâu không lường được, bất luận kẻ nào cũng nắm chặc không tới hắn hỉ nộ, nếu hắn đột nhiên xuất thủ thương tổn con của Tịch Ứng Tình, chỉ sợ bất luận kẻ nào cũng không kịp ngăn cản!

- Vãn Tinh, ngươi đi xuống đi, ta cùng Ứng Tình nói vài câu.

Thái Hoàng Lão Tổ mỉm cười nói.

Mộ Vãn Tình ôm hài tử đi xuống, trong điện chỉ còn lại có Thái Hoàng, Tịch Ứng Tình cùng Giang Nam, Giang Nam không có bất kỳ ý tứ muốn rời khỏi, mỉm cười nói:

- Chưởng giáo, Thái Hoàng, ta thân là kế nhiệm chưởng giáo, có một số việc ta cần muốn tận mắt nhìn thấy, mới biết ta phải đối mặt cái gì.

Tịch Ứng Tình khẽ gật đầu, để cho hắn lưu lại, Thái Hoàng Lão Tổ cũng không thèm để ý, trong mắt của hắn chỉ có Tịch Ứng Tình, dưới mắt không còn ai, mỉm cười nói:

- Tâm cảnh của ngươi đã phá.

Tịch Ứng Tình mặc nhiên.

Thái Hoàng thản nhiên nói:

- Huyền U Đạo Nhân cùng ta đánh một trận, ta mặc dù chém giết, nhưng hắn cũng đem ta bị thương nặng, để cho ta phải bế quan trăm năm. Sau trăm tuổi ta xuất quan, lần nữa nhìn thấy ngươi, ngay cả ta cũng kinh trụ.

Hắn tán thán nói:

- Khi đó, tâm cảnh của ngươi Vô Cấu, viên mãn Như Ý, tâm cảnh tu vi đã đạt tới Đại Tông Sư đỉnh. Khi đó tu vi thực lực của ngươi mặc dù so sánh với hiện tại yếu, nhưng ở trên tâm cảnh là một loại trạng thái vô địch, để cho ta vừa vui mừng, lại vừa lo lắng.

Tịch Ứng Tình nhẹ giọng nói:

- Nhạc phụ quá khen. Nhưng mà ta hôm nay tâm cảnh không cách nào làm được Vô Cấu.

- Cho nên nói, ngươi như cũ là một phàm nhân.

Thái Hoàng tựa hồ biến thành một trưởng giả đức cao vọng trọng, đối với hậu đại ân cần dạy bảo, cười nói:

- Ở một khắc Vãn Tinh gả cho ngươi kia, tâm cảnh của ngươi cũng đã xuất hiện một tia sơ hở, mặc dù rất nhỏ, không thể tra, nhưng sơ hở chính là sơ hở. Bất quá khi đó ngươi như cũ tâm tình vô địch, ngươi biết không? Đợi ta thấy được Vô Tà lại là thân ngoại hóa thân của ngươi, ta là khiếp sợ bực nào a?

Hắn lần nữa tán thán nói:

- Tịch Ứng Tình tâm tình vô địch, là Tịch Ứng Tình kinh khủng nhất! Bổn ý của ta, là muốn nhu tình của Vãn Tinh hòa tan tâm tình vô địch của ngươi, bất quá hiệu quả không lớn.

- Đợi đến tiểu ngoại tôn của ta xuất thế, sơ hở của ngươi rốt cục trở nên to lớn.

Hắn thản nhiên nói:

- Loại vật tình cảm này, kỳ diệu mà tràn đầy các loại tư vị, làm cho người ta trở về chỗ cũ. Nhưng tình cảm cũng là một loại trói buộc, quấn quanh ngươi, để ngươi không cách nào giãy dụa. Tịch Ứng Tình, ngươi có con, còn muốn lưng đeo ân sư huyết cừu, lại muốn bảo đảm Huyền Thiên Thánh Tông bất diệt, áp lực của ngươi quá lớn, vốn là ngươi còn có thể thừa nhận, nhưng mà con mới ra đời, liền đem ngươi đè sập.

Hắn cười dài nói:

- Tâm cảnh của ngươi phá, cùng ta tranh đấu liền thua.

Tịch Ứng Tình lần nữa mặc nhiên.

Giang Nam âm thầm cảm giác được một tia không ổn, hôm nay Tịch Ứng

Tình đã không có phong độ cùng thong dong lúc trước, hoàn toàn là bị Thái Hoàng nắm đi, tình huống như thế, ở cảnh giới cùng thực lực không kém nhiều, liền trở nên cực kỳ nguy hiểm!

Hiện tại Tịch Ứng Tình đúng là tâm tình rối loạn, tâm cảnh tu vi đã bại Thái Hoàng!

- Tâm tình không địch lại, tu vi không địch lại, thực lực không địch lại, chưởng giáo nguy hiểm!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Thái Hoàng Lão Tổ mặt mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Thật ra thì, ta vẫn chờ chính là giờ khắc này. Tư vị thu hoạch trái cây, đúng là tuyệt đẹp, nhất là tận mắt thấy trái cây ta đích thân gieo xuống chín mọng, lại càng làm trong lòng ta vui mừng vô hạn.

Hắn mặc dù nói mình vui mừng vô hạn, nhưng Giang Nam không nhìn thấy trên mặt hắn có bao nhiêu vui mừng chút nào, như cũ chẳng qua là mang theo mỉm cười thản nhiên, làm cho người ta không rét mà run.

Hắn đã làm được Huyền Đô Vong Tình, quên mất hết thảy tình cảm, chẳng qua là lý tính nói cho hắn biết, lúc này hẳn là vui mừng vô hạn.

Bất cứ chuyện gì đều không thể quấy nhiễu đến tâm cảnh của hắn, cho dù chính hắn hỉ nộ ai nhạc cũng không cách nào quấy nhiễu, hắn mới thật sự là tâm cảnh vô địch!

Nếu như Tịch Ứng Tình không làm ra phản kích, như vậy tâm cảnh của hắn phá sẽ trở nên lớn hơn nữa, ở trước mặt Thái Hoàng Lão Tổ càng thêm chống đỡ hết nổi, càng thêm rơi vào hạ phong!

Tịch Ứng Tình trầm mặc chốc lát, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Nhạc phụ, ngươi còn không có phá cục.

Giang Nam thở phào, Tịch Ứng Tình rốt cục bắt đầu phản kích, cái cục này chính là kết quả hắn cùng với Ma La Thập liên thủ, tấn công đầu thì đuôi tới, tấn công đuôi thì đầu tới.

Mặc dù nói cùng Ma La Thập liên thủ mới có thể đối kháng Thái Hoàng, không khỏi như cũ ở vào hạ phong, nhưng cục này không giải được, Thái Hoàng như cũ không dám hướng bất kỳ một người nào trong Tịch Ứng Tình cùng Ma La Thập xuất thủ.

Đợi một thời gian, tâm cảnh của Tịch Ứng Tình phục hồi như cũ, hoặc là thực lực tăng nhiều, cũng có thể có hòa nhau một ván.

- Ngươi là nói Ma La Thập sao?

Thái Hoàng khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Hắn thông minh có vấn đề, nếu ta muốn phá cục, dễ như trở bàn tay. Nếu không, hiện tại ta liền phá cho ngươi xem?

Hắn nói phong khinh vân đạm, nhất phái dễ dàng, tựa hồ giải quyết Ma La Thập đối với hắn mà nói, quả thật giống như dễ như trở bàn tay, đơn giản như vậy.

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, trong đầu vô số ý niệm điên cuồng chuyển động, suy tư Thái Hoàng Lão Tổ như thế nào mới có thể giải quyết Ma La Thập, phá giải cục này.

Giải quyết Ma La Thập, hắn cũng có thật nhiều phương pháp, nhưng là mời ngoại viện, mượn ngoại lực, đều có thể diệt trừ Ma La Thập.

Nhưng mà lấy kiêu ngạo của Thái Hoàng Lão Tổ, tất nhiên sẽ không dễ dàng tha thứ mình đi ăn nói khép nép cầu người tới hỗ trợ giải quyết Ma La Thập, hắn còn thích dùng lực lượng của mình, dùng trí tuệ của mình đi phá giải cục diện bế tắc này.

Giang Nam đau khổ suy tư, vẫn là không có tìm được Thái Hoàng Lão Tổ

định dùng biện pháp gì tới diệt trừ Ma La Thập, trong lòng thầm than một tiếng:

- Ở trên mưu lược, ta so sánh với Thái Hoàng cùng chưởng giáo vẫn còn thua kém một bậc...

Thái Hoàng Lão Tổ lật tay lấy ra một vật, nhẹ nhàng bày ở trong tay, cười nói:

- Ma La Thập tiềm lực thật lớn, năm đó ta, Huyền U cùng hắn nổi danh, nhưng mà trẻ tuổi nhất vẫn là hắn. Hắn là cái sau vượt cái trước, nếu như không phải ta trấn áp hơn ba trăm năm, nói không chừng giờ phút này hắn đã có thể cùng ta chạy song song. Bất quá, hắn cuối cùng là Ma, ở trên thông minh có thiếu sót trí mạng. Cái vật nhỏ này, là có thể để cho hắn vạn kiếp bất phục.

Ánh mắt của Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình không khỏi rơi vào trên tay hắn, chỉ thấy vật trong tay Thái Hoàng rất là kỳ lạ, là một ngọc thai khéo léo, ngọc thai bát giác, phía dưới buông thỏng một mảnh xiềng xích dài hẹp, khóa lại tiểu đảo trong lòng bàn tay này.

- Nam Hải ngọc thai?

Giang Nam thất thanh nói.

Ngọc thai khéo léo trong lòng bàn tay Thái Hoàng này, cùng Nam Hải ngọc thai giống nhau như đúc, vô luận hình dáng hay là bố trí, hết thảy không có khác biệt!

Giang Nam tâm tư điện thiểm sấm dậy, trong lòng trong nháy mắt xông ra một ý nghĩ đáng sợ, lập tức biết Thái Hoàng đến tột cùng tính toán làm sao đối phó Ma La Thập, không khỏi rùng mình một cái.

Tịch Ứng Tình cũng là hạng người tài trí Thông Thiên, mặc dù tâm tình rối loạn, nhưng rất nhanh nghĩ đến thủ đoạn của Thái Hoàng, sắc mặt kịch biến.

- Các ngươi biết cũng không sao, bởi vì có ta ở đây, các ngươi bất luận kẻ nào cũng không thể đi báo cho Ma La Thập.

Thái Hoàng cười cười, lông mi trắng khẽ nhún, một ngón tay nhẹ nhàng đặt ở trên ngọc đài, đem ngọc đài này nhấn xuống, cười nói:

- Không bằng cùng ta xem kết quả của tiểu tử Ma La Thập này một chút.

- Ma La đại ca nguy hiểm!

Giang Nam theo dõi ngón tay của hắn, trong lòng lẫm nhiên.

Oanh!

Bầu trời Nam Hải, treo ngọc đài treo cao kia, đột nhiên phảng phất như thất khống, ầm ầm từ trên cao rơi xuống, thoáng cái chìm đến trong biển!

Trên Ngọc đài có không biết bao nhiêu tu sĩ cùng thế lực mua bán hàng hóa, phi thường náo nhiệt, đột nhiên bị kịch biến này, cùng nó chìm vào đáy biển.

Rầm, rầm!

Từng cái từng cái bóng người phóng lên cao, dừng ở giữa không trung, một mảnh mờ mịt nhìn ngọc đài chìm vào đáy nước kia.

- Nam Hải Thần đã chết...

Một người lẩm bẩm nói.

- Thần bảo vệ Nam Hải đã chết!

Có người cao giọng hô to nói.

- Nam Hải có tài phú lớn như vậy, hiện tại cuối cùng không có thần minh bảo vệ!

Có người cười to nói.

- Đoạt a!

Tình cảm quần chúng bắt đầu khởi động, rối rít hướng đáy biển phóng đi, tính toán thừa dịp Nam Hải Thần tử vong, ngọc thai không người thủ hộ, thừa dịp loạn cướp bóc tài phú Nam Hải.

Nam Hải tích lũy hai mươi vạn năm tài phú, chính là một Thánh Địa giàu có nhất Huyền Minh Nguyên Giới, dĩ vãng có Nam Hải thần minh, không người dám động, nhưng mà thần minh này đã chết, liền không cố kỵ chút nào.

Cướp sạch Thánh Địa giàu có nhất đương thời, là không biết bao nhiêu người mơ ước, hôm nay rốt cục biến thành thực tế!

Trong Huyền Thiên Thánh Tông, Thái Hoàng Lão Tổ đưa tay vẽ một cái, một mặt gương sáng đột nhiên xuất hiện, đem loạn tượng ở Nam Hải ngọc thai thu vào trong kính, rõ ràng rơi vào trong mắt Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình.

Trong lòng Giang Nam một trận rét lạnh, chỉ thấy Nam Hải ngọc thai trong gương sáng giờ phút này Chiến Hỏa cả ngày, nhiều cao thủ của Nam Hải lộn xộn tuôn ra, rối rít chống cự, vợ chồng Thác Bạt thân là Nam Hải chưởng giáo, có thực lực Chưởng Giáo Chí Tôn, lực áp quần hùng, thế cho nên không biết bao nhiêu người chết thảm ở trong tay bọn họ, thi lạc biển rộng.

Mặc dù Nam Hải là một Thánh Địa buôn bán, nhưng thực lực vợ chồng Thác Bạt cũng không như bình thường, muốn cướp sạch Nam Hải, không có thực lực Chưởng Giáo Chí Tôn cấp là không cách nào làm được.

Có thực lực cướp sạch Nam Hải, trong đương thời chỉ có le que mấy người mà thôi.

Đột nhiên, trong gương sáng xuất hiện thân ảnh Ma La Thập, khí phách

ngất trời, một chưởng liền đem vợ chồng Thác Bạt đánh bay, cười ha ha, lấy tay đem Nam Hải ngọc thai nắm trong tay.

Ma La Thập xong.

Đây là Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình cùng chung ý nghĩ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 633: Trấn Áp Ma La Thập

Ma La Thập đã sớm đối với tài phú Nam Hải mơ ước vạn phần, thằng này chính là một thổ phỉ, có thể đoạt đồ tuyệt sẽ không mua, hơn nữa hắn cũng là cao thủ gần Thần, đối với thần kim thần liệu cũng có rộng lượng yêu cầu, tính toán luyện chế Thần minh chi bảo của mình.

Vì vậy, Thái Hoàng coi là định rồi, nếu Nam Hải Thần tử vong, Ma La Thập nhất định sẽ ngồi không yên, cũng không có người có thể ngăn trở hắn.

Có thể ngăn trở hắn, chỉ có Nam Hải tổ sư, tôn Thần minh kia.

Bầu trời Nam Hải, Ma La Thập mới vừa đem Nam Hải ngọc thai từ đáy biển nắm lên, đột nhiên thiên tượng biến đổi, cả bầu trời đột nhiên âm tối xuống, mây đen vạn dặm, trầm thấp dọa người.

Bầu trời đột nhiên hé ra, một thủ chưởng khô gầy từ giữa không trung dò xuống, bao phủ vạn dặm, hướng Ma La Thập chộp tới.

- Cuồng đồ lớn mật, dám can đảm cướp đạo tràng của ta, cho rằng ta đã chết sao?

Một thanh âm giống như Thiên Lôi, ở giữa không trung cuồn cuộn bắt đầu khởi động, đem vô số người chấn đến ngã trái ngã phải, rối rít từ giữa không trung rơi xuống, phù phù phù phù rơi vào trong biển.

Ma La Thập ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Nam Hải lão quỷ, ngươi còn chưa có chết? Không thể nào, ngọc thai của ngươi rơi vào trong biển, rõ ràng là pháp bảo của ngươi không cách nào cảm ứng được khí tức của ngươi...

Hắn nhất thời tỉnh ngộ, giận dữ hét:

- Người nào ám toán lão tử?

Oanh!

Bàn tay khô gầy kia giang rộng năm ngón tay ra, đem Ma La Thập gắn vào lòng bàn tay, Ma La Thập rống giận, vung lên cự chùy năm màu điên cuồng nghênh khứ, đương đương đương, từng tiếng nổ truyền đến, đánh tới bàn tay này, nhưng bàn tay này chỉ hơi lay động, cũng không có dừng lại chút nào, đem công kích của hắn thừa nhận xuống.

Vô số đạo tắc từ trong bàn tay này bắn ra, lần lượt thay đổi quấn quanh, hóa thành vô số xiềng xích, đem Ma La Thập buộc chặc kết kết thật thật, năm ngón tay rơi xuống, hóa thành một cái cũi cự đại, chở Ma La Thập ầm ầm rơi vào đáy biển.

Rầm...

Nam Hải ngọc thai lần nữa bay lên trời, từ đáy biển bốc lên, dừng lại ở giữa không trung. Nam Hải Thần một chưởng đem Ma La Thập trấn áp, Ma La Thập ở trong cũi tiếng gầm giận dữ vang lên không dứt, giãy dụa không nghỉ, nhưng thủy chung không cách nào tránh ra đạo tắc hóa thành xiềng xích, chỉ nghe giữa không trung truyền tới một thanh âm già nua lạnh lùng truyền đến nói:

- Ngươi sắp thành thần, Huyền Minh Nguyên Giới ta gặp nạn, ngươi còn hữu dụng, trước thả ngươi một con đường sống. Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, đại kiếp tới, ta sẽ thả ngươi rời đi.

- Nam Hải lão quỷ, là ta sai lầm rồi, không nên đối với đạo tràng của ngươi động tâm tư!

Ma La Thập cao giọng rống giận, kêu lên:

- Bất quá là có người ám toán ta, lão tử nghĩ ngươi đã chết, mới tính toán cướp đạo tràng của ngươi! Ngươi thả ta đi ra ngoài!

Thủ chưởng kia đã thu hồi, thanh âm kia cũng biến mất không thấy gì nữa.

Huyền Thiên Thánh Tông, trong lòng Giang Nam có hàn khí um tùm lạnh lẻo, nhìn Thái Hoàng Lão Tổ một cái, chỉ cảm thấy giờ phút này Thái Hoàng Lão Tổ trở nên vô cùng kinh khủng.

Nam Hải tổ sư thọ nguyên sắp hết, là chuyện tình mọi người đều biết, cơ hồ tất cả mọi người biết chuyện này, rất nhiều người cũng đang đợi vị Thần này bỏ mình Đạo tiêu, rất nhiều người cũng nhớ thương tài phú kinh thiên của Nam Hải kia.

Bất quá, Nam Hải tổ sư một ngày không chết, liền không người dám động. Trong lịch sử từng có qua danh môn đại phái đối với Nam Hải động đậy tâm tư, kết quả trực tiếp bị Nam Hải tổ sư một chưởng đem đại phái này từ thế gian lau đi.

Lần này, Thái Hoàng chính là đùa bỡn một thủ đoạn nho nhỏ, dốc hết sức trấn áp Nam Hải ngọc thai, đem tòa ngọc đài này ép vào trong biển, làm cho người ta lầm tưởng Nam Hải tổ sư đã bỏ mình Đạo tiêu, giá hạc tây đi, dụ Ma La Thập đi ra ngoài cướp tài phú Nam Hải.

Ma La Thập là một trong ba tuyệt thế cường giả đương thời, người khác không thể làm gì Nam Hải, nhưng hắn có thể dễ dàng làm được.

Nhưng mà hắn tuyệt đối không nghĩ tới chính là, Nam Hải tổ sư giờ phút này còn sống, Thái Hoàng chẳng qua là đùa bỡn một chút thủ đoạn, liền trấn áp đối thủ mạnh nhất này!

Bên trong Thánh Tông, Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình cũng trầm mặc xuống, bọn họ ở trước lúc Thái Hoàng động thủ cũng đã đoán ra thủ đoạn của Thái Hoàng, nhưng lại không cách nào đi cảnh cáo Ma La Thập, chỉ có thể trơ mắt nhìn Ma La Thập bị Nam Hải tổ sư một chưởng trấn áp.

Từ đầu đến cuối, Thái Hoàng không có tìm người liên thủ, cũng không có

ăn nói khép nép cầu người hỗ trợ, hắn thật sự theo như lời của hắn, giải quyết Ma La Thập đối với hắn mà nói dễ như trở bàn tay.

Ma La Thập đã qua, kết quả Tịch Ứng Tình cùng hắn liên thủ bị phá, từ đó chỉ còn lại có Tịch Ứng Tình một mình đối mặt Thái Hoàng Lão Tổ.

- Nhạc phụ trí mưu vô song, tiểu tế bội phục.

Tịch Ứng Tình thở dài nói.

- Trí mưu là trí mưu, thực lực là thực lực.

Thái Hoàng Lão Tổ mỉm cười nói:

- Ứng Tình, ta đợi không được thời gian quá dài, ngươi lựa một ngày tốt nhất, chủ động tìm tới ta, khiêu chiến ta. Ngươi chủ động khiêu chiến, sau khi ta đánh chết ngươi, như cũ sẽ không lưng đeo danh nhơ tàn sát đồng đạo, mà sau khi ngươi chết người khác còn có thể nói ngươi là không biết tự lượng sức mình, ngay cả nhạc phụ cũng muốn giết, Thái Huyền Thánh Tông ta liền như cũ là nhân gian Chính Đạo, ta thâu tóm Huyền Thiên Thánh Tông của ngươi cũng là đương nhiên.

- Hy vọng ngươi không để cho ta chờ quá lâu.

Hắn vui vẻ cười nói.

Giang Nam nói:

- Thái Hoàng Lão Tổ, hôm nay là loạn thế chi thu, Quang Vũ Kỷ Kiếp buông xuống, còn có Yêu Thần trong Thái Dương, Ứng Long Đại Thế Giới cũng muốn xâm lấn, vì sao không thể chờ một thời gian ngắn, trước diệt trừ ngoại địch?

- Bài trừ ngoài tất yên tĩnh bên trong.

Thái Hoàng Lão Tổ khẽ mỉm cười, đứng dậy bồng bềnh mà đi, cười nói:

- Huống chi, những người khác sống hay chết, cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta chỉ là muốn thành Thần mà thôi.

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, quay đầu nhìn về phía Tịch Ứng Tình, hắn hiện tại đã hoàn toàn hiểu Tịch Ứng Tình vì sao phải đối với hắn nói ra chuyện truyền ngôi, muốn hắn phải bảo vệ Huyền Thiên Thánh Tông bất diệt.

Thái Hoàng thật sự quá kinh khủng, tâm trí của hắn đã kinh khủng đến tình cảnh phi nhân loại, không có bất kỳ nhược điểm, nhưng ngược lại, Tịch Ứng Tình có một thân nhược điểm.

Mỗi người trong Huyền Thiên Thánh Tông là nhược điểm của Tịch Ứng Tình, Huyền Thiên Thánh Tông sinh tử tồn vong cũng là nhược điểm của hắn, thê tử của hắn, con hắn, là nhược điểm của hắn.

Tình cảm của hắn trở thành ràng buộc hắn, để cho hắn không cách nào trở lại cảnh giới vô cấu vô lậu.

Mà Thái Hoàng không có những thứ này, chỉ cần cần, hắn thậm chí ngay cả nữ nhi Mộ Vãn Tình cũng có thể giết chết, ngoại tôn cũng có thể giết chết, chỉ vì đả kích Tịch Ứng Tình.

Hắn trước khi đi đã nói, cũng không có nói tới uy hiếp, nhưng nếu như Tịch Ứng Tình không dựa theo hắn nói mà làm, Mộ Vãn Tình cùng con của hắn, chỉ sợ sẽ chết.

Như thế nào đi đối phó một vị cường giả không có bất kỳ nhược điểm, không có bất kỳ sơ hở như vậy, hắn cũng không có chút chủ ý nào.

Thái Hoàng thậm chí so với hắn gặp phải một chút Thần Ma còn muốn kinh khủng, tâm tình vô địch!

Cùng một vị tuyệt thế cường giả như vậy là địch, thậm chí sẽ bị hắn áp chế đến hỏng mất!

Hôm nay Giang Nam cuối cùng cũng hiểu, trên người Tịch Ứng Tình đến tột cùng phải thừa nhận áp lực lớn bực nào.

- Tử Xuyên, ngươi đi ra ngoài đi, ta muốn yên lặng một chút.

Tịch Ứng Tình thần thái đờ đẫn, đột nhiên mặt giản ra miễn cưỡng cười một tiếng nói:

- Thân là kế nhiệm chưởng giáo, tương lai áp lực của ngươi, so sánh với ta còn muốn lớn hơn.

Giang Nam mặc nhiên, lấy ra hơn ức cân Ma Linh Dịch giao cho Tịch Ứng Tình, đứng dậy đi ra đại điện, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tịch Ứng Tình so sánh với trước tiều tụy rất nhiều, lộ ra vẻ có chút cô đơn.

- Chưởng giáo, ngươi không nên chết a...

- Ta tình nguyện ngươi biến thành Thái Hoàng còn lại...

Trong đại điện, Tịch Ứng Tình lặng yên ngồi một lúc lâu, thở dài, lặng lẽ đứng dậy đi tới Thuần Dương Đại Điện, đưa tay vẽ một cái, bí cảnh mở ra.

Hắn đi vào bí cảnh này, đứng ở trước một dốc đá thật lâu, chưa từng nhúc nhích, trên vách đá này khắc chính là Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư mà hắn cùng với Giang Nam cùng nhau thôi diễn ra, Thái Hoàng tâm pháp.

Tu luyện hay là không tu luyện?

Tu luyện mà nói, hắn sẽ trở nên cùng Thái Hoàng giống nhau, đối với bất kỳ người nào, bất cứ chuyện gì cũng không có bất cứ cảm tình nào, vợ của hắn, con trai hắn, sư huynh sư muội hắn, sư môn của hắn, hắn hết thảy, trong lòng của hắn cũng không có bất kỳ địa vị, những người trước kia hắn để ý, sẽ trở thành công cụ trong lòng hắn, công cụ có thể lợi dụng, nếu như giao ra giá cao nhất định, hắn sẽ không để ý sống chết của bọn hắn.

Nói như vậy, Tịch Ứng Tình không còn là Tịch Ứng Tình, mà là Thái

Hoàng thứ hai.

Nếu như không tu luyện mà nói, tâm cảnh của hắn đã phá, không cách nào làm được vô cấu vô lậu, không hề vô địch nữa, đối mặt Thái Hoàng Lão Tổ, phần thắng thật sự không lớn, có thể nói là kết quả hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Sau khi hắn chết, Giang Nam chưa chắc có thể gánh chịu nổi trách nhiệm chấn hưng thánh tông nặng nề, hắn có thể tưởng tượng, Giang Nam sẽ gặp bao nhiêu áp lực, mấy chục Thánh Địa mắt nhìn chằm chằm vào, Thái Huyền Thánh Tông thâu tóm.

Đây là một tràng đại kiếp mênh mông, tai họa ngập đầu, thánh tông 30 vạn năm truyền thừa, sẽ không còn tồn tại!

- Muốn vứt bỏ hết thảy tình cảm sao, biến thành Thái Hoàng thứ hai?

Hắn nhớ tới thân ảnh của Mộ Vãn Tình, nhớ tới hài tử trong tã lót, nhớ tới Huyền Thiên Thánh Tông từng cái từng cái thân hình, trong mắt bất giác lộ ra mấy phần do dự.

Nhưng ngay sau đó, trước mắt hắn lại hiện ra tình hình năm đó, lão giả hiền lành kia muốn hắn quỳ xuống, tiếp nhận vị trí chưởng giáo Huyền Thiên Thánh Tông, cười vuốt ve đầu của hắn, đối với hắn nói ta muốn ra cửa một chuyến, vì thánh tông, vì ngươi tranh thủ trăm năm thời gian.

Sau đó vị lão giả kia vừa đi không trở về, chỉ có tin tức chết truyền đến.

Trong con ngươi Tịch Ứng Tình thần thái dần dần lắng đọng xuống, trở nên giống như cây khô.

- Thái Hoàng Lão Tổ cho ta một thời gian ngắn, trong khoảng thời gian này chính là cơ hội ta có thể chuyển bại thành thắng hay không!

Hắn đóng cửa bí cảnh, ở trong bí cảnh ngồi xuống, phía trước chính là mặt vách núi, phía trên khắc Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Giang Nam một mình ngồi ở Lĩnh Tụ Phong Thúy Vân Cung, cuồng phong thổi tới, áo bay phất phới, Thái Hoàng phá cục, Tịch Ứng Tình lâm vào trong cục, đối mặt đối thủ kinh khủng như Thái Hoàng, tỷ lệ tử vong của Tịch Ứng Tình cực cao.

- Mà muốn phá cục, chỉ có cứu Ma La đại ca ra, để cho Thái Hoàng Lão Tổ sợ ném chuột vở đồ, lần nữa lâm vào cục diện bế tắc!

Giang Nam ánh mắt chớp động, đột nhiên tay áo run lên, đứng dậy bồng bềnh mà đi, chạy thẳng tới Nam Hải.

Giờ phút này Nam Hải đã sớm thây ngang khắp đồng, ngọc thai chìm xuống, Nam Hải tổ sư chết, cướp sạch tài phú Nam Hải, phảng phất chỉ là một trò khôi hài, mà Thái Hoàng Lão Tổ là đạo diễn âm thầm dựng ra trò khôi hài này.

Nhưng mà tu sĩ tính bằng đơn vị hàng nghìn chết thảm, biểu hiện trò khôi hài này cũng không dễ chơi.

Giang Nam đi tới đáy biển, nơi đi qua nước biển tự động tách ra, đi tới nơi Ma La Thập bị trấn áp, chỉ thấy đáy biển chìm xuống một cái lao lung cự đại, trên người Ma La Thập trói xiềng xích do đạo tắc tạo thành, tứ chi giang rộng ra, bị vây ở trong lồng giam.

Lao lung kia cũng là đạo tắc tạo thành, hiện lên hình dạng năm ngón tay, đem Ma La Thập tù vây ở trong.

- Lão đệ, ngươi tới nhìn ta...

Ma La Thập ngẩng đầu lên, trong mắt xông ra lửa giận, giận dữ hét:

- Có người ám toán ta, hơn phân nửa chính là Thái Hoàng kia, nhất định là hắn âm thầm áp trầm Nam Hải ngọc thai, mới để cho ta trúng kế!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, triển khai Ma Chung Bá Thể, ba mặt tám cánh tay, lấy ra tám thanh Địa Từ Nguyên Phủ, cất bước tiến lên nói:

- Ma La đại ca yên tâm, ta đây liền cứu ngươi đi ra ngoài!

- Vạn lần không được! Lao lung này không phải làm bằng Thần kim, mà là pháp lực của Nam Hải lão quỷ, vừa đụng sẽ đem ngươi chấn vỡ!

Ma La Thập rất tĩnh táo nói:

- Hắn không phải Thần minh bình thường, thực lực mạnh đến kinh khủng, cho dù Thái Hoàng tới, cũng phá không ra.

Giang Nam tinh tế đánh giá lao lung này, chỉ thấy lao lung chính là do đạo tắc thuần túy tạo thành, những đạo tắc này thô to, là cô đọng thiên địa đại đạo cao độ, vô cùng kinh khủng, tích chứa năng lượng khó có thể tưởng tượng.

Rất khó tưởng tượng, đây là một Thần minh già nua thi triển ra thủ đoạn.

Hắn đã từng thấy qua đạo tắc của Bất Tử Minh Vương, mặc dù Bất Tử Minh Vương là Ma Thần, nhưng mà Đạo của hắn kém xa Nam Hải tổ sư, hơn nữa lúc ấy đạo tắc của Bất Tử Minh Vương đã bắt đầu giải tán, rất nhiều đạo tắc bắt đầu phân giải, hóa thành Đạo văn.

Mà đạo tắc của Nam Hải tổ sư vẫn như cũ vô cùng cường đại, hiển nhiên tu vi vị Nam Hải tổ sư này nếu so với Bất Tử Minh Vương cường đại không biết gấp bao nhiêu lần, mặc dù thọ nguyên của hắn sắp hao hết, đạo tắc cũng sẽ không phân giải.

Quả thật như Ma La Thập nói, nếu như trực tiếp oanh kích cái cũi này, chỉ biết bị đạo tắc cắn trả, lấy thực lực của Giang Nam mà nói, loại cắn trả này tuyệt đối là trí mạng!

Cũi có thể dễ dàng nhốt Ma La Thập, có thể thấy được cho dù là Thái Hoàng, Tịch Ứng Tình tới, giống như trước cũng không làm nên chuyện gì.

- Nam Hải tổ sư nhất định là đầu sỏ trong Thần giới, không phải là Thần Chủ chỉ sợ cũng không khác nhau lắm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 634: Tự Đòi Món Nhục Kia

Giang Nam cau mày nói:

- Hắn thọ nguyên hai mươi vạn năm, vượt xa Bất Tử Minh Vương có thể sánh ngang.

Ma La Thập trầm giọng nói:

- Thần Ma có thể từ Huyền Minh Nguyên Giới đi ra, không có người yếu. Lao lung của Nam Hải lão quỷ, Huyền Minh Nguyên Giới ta không người nào có thể phá, gỡ chuông còn cần người buộc chuông, chỉ có Nam Hải lão quỷ mới có thể phá vỡ cũi, hoặc là hắn chết, cũi này mới có thể phá. Lão đệ, ngươi nói cho Tiểu Tịch Tử kia, là ta xin lỗi hắn.

- Ta đi cầu Nam Hải tổ sư!

Giang Nam xoay người rời đi, đi tới trên Nam Hải ngọc đài, tìm được huynh muội Thác Bạt Lan Vân Thác Bạt Lưu Chiếu, mời hai huynh muội bọn họ đi hỗ trợ tiến cử vợ chồng Thác Bạt.

Vợ chồng Thác Bạt là người khống chế Nam Hải thực tế, có thể câu thông Nam Hải tổ sư, muốn cỡi bỏ trấn áp Ma La Thập, liền chỉ có thông qua Nam Hải tổ sư.

- Tử Xuyên, ngươi đã tới chậm.

Thác Bạt Lan Vân lắc đầu nói:

- Cha mẹ ta bị Ma La Thập trọng thương, giờ phút này đang bế quan chữa thương, chỉ sợ phải tu dưỡng mấy năm mới có thể phục hồi như cũ.

Giang Nam thở dài, lúc Ma La Thập cướp Nam Hải, ngang nhiên xuất

thủ, một kích liền quét bay vợ chồng Thác Bạt, Ma La Thập là Sát Thần lừng lẫy nổi danh, đối với hắn mặc dù không sai, nhưng đối với những người khác không có thân mật như vậy.

Lấy thực lực của hắn, một chiêu là có thể đem vợ chồng Thác Bạt chấn thương nặng.

Ma La Thập hung danh quá lớn, thậm chí bị trấn áp ở Thái Huyền Thánh Tông, ngay cả Phụ Văn Cung cũng không muốn giải cứu hắn đi ra ngoài.

- Mặc dù vợ chồng Thác Bạt không bế quan chữa thương, chỉ sợ cũng không muốn giúp ta, dù sao Ma La đại ca hung danh bên ngoài, hơn nữa còn muốn cướp Nam Hải. Cho dù bọn họ nguyện ý giúp, Nam Hải tổ sư cũng chưa chắc thuận ý.

Giang Nam đứng dậy cáo từ rời đi, thầm nghĩ:

- Yêu Thần không muốn vào lúc này xuất thế, hôm nay Huyền Minh Nguyên Giới không người nào có thể giải cứu Ma La đại ca, chỉ có đi cầu thế lực thiên ngoại.

Thiên ngoại thế lực cùng hắn từng có giao tập không nhiều, Địa ngục Ma Thần hiển nhiên không thể đưa tới, hơn nữa thế lực trong địa ngục hắn không cách nào mượn tới, dù sao Đại Xích Thiên Thần Chủ mặc dù đối tốt với hắn, nhưng nếu biết hắn không phải là đệ tử Xích Viêm Thần Tộc, khẳng định sẽ giết chết hắn.

Mà Cửu U Minh Giới thì không thể nào, hắn cùng Thí Thần Cốc Lục Ma giết chết Bất Tử Minh Vương, để cho hắn trở thành tội phạm truy nã đệ nhất của Minh giới, nếu có thể giết chết hắn, bất luận kẻ nào cũng sẽ danh tiếng truyền lớn.

Hơn nữa, Cửu U Minh Giới cùng Huyền Minh Nguyên Giới vốn là kẻ thù truyền kiếp, đưa Minh giới cường giả tới, không thể nghi ngờ sẽ tạo thành một cuộc tai nạn khổng lồ.

Còn có một điểm mấu chốt nhất, đó chính là trong Cửu U Minh Giới mặc dù còn có cao thủ gần Thần, nhưng lại không có Ma Thần, vô luận là cùng Thái Hoàng đối nghịch, hay giải cứu Ma La Thập đều có chút lực bất tòng tâm.

- Còn có chính là Ứng Long Đại Thế Giới.

Giang Nam suy tư chốc lát, Ứng Long Đại Thế Giới đối với Huyền Minh Nguyên Giới mắt nhìn chằm chằm vào, là một lực lượng vô địch, Thái Hoàng ở trước mặt Ứng Long tộc cũng là nhỏ yếu không chịu nổi.

Nếu có thể mượn lực lượng của Ứng Long Đại Thế Giới, vô luận giải cứu Ma La Thập hay là đối phó Thái Hoàng Lão Tổ, cũng không coi là khó khăn.

- Tịch chưởng giáo sẽ không mượn lực lượng người khác, hắn có kiêu ngạo của hắn, nhưng ta không phải là hắn, ta không muốn hắn chết, cũng không muốn hắn biến thành Thái Hoàng thứ hai!

Giang Nam dứt khoát hướng chỗ sâu trong biển rộng đi tới, trầm giọng nói:

- Đã như vậy, ta làm sao tiếc bản thân?

Trong biển rộng vô tận, đột nhiên sóng biển cuồn cuộn nổi lên, một cây kim cọc cao cao đứng vững, Yêu Hoàng đứng ở trên một cây kim cọc, xa xa hướng Giang Nam xem ra, mi mắt híp híp, nghi ngờ nói:

- Tiểu tử này rốt cuộc định đi nơi đâu... Long Hoàng, ta xem mục đích của hắn, phảng phất là Vạn Long Sào các ngươi!

Biển rộng đột nhiên hé ra, một đầu Cổ lão Thiên Long từ trong biển nhô đỉnh đầu lên, mắt sáng như đuốc, hướng Giang Nam nhìn lại, giống như trước cũng nghi ngờ vạn phần, lẩm bẩm nói:

- Tiểu tử này biết rõ ta hận không thể giết hắn ăn thịt, làm sao còn đi Vạn Long Sào ta chịu chết? Có cái gì không đúng, thật có cái gì không đúng mà...

Hai người một mực tìm kiếm cơ hội giết chết Giang Nam, ra lệnh rất nhiều môn hạ đệ tử canh giữ ở chung quanh Huyền Thiên Thánh Tông, rốt cục biết được Giang Nam rời Huyền Thiên Thánh Tông, đến Nam Hải.

Sau khi bọn họ ở biết được tin tức này lập tức chạy tới Nam Hải, liền thấy Giang Nam lại hướng Đông bay đi, Đông Phương trừ biển rộng vô tận ra, chính là Vạn Long Sào, vì vậy Yêu Hoàng mới suy đoán Giang Nam là chạy thẳng tới Vạn Long Sào.

- Hắn đi Vạn Long Sào, chính là tự chui đầu vào lưới, không cần tốn nhiều sức là có thể chém giết!

Long Hoàng cười ha ha nói:

- Như vậy tốt hơn, chúng ta ở Vạn Long Sào giết hắn, cho dù là Tịch Ứng Tình biết hắn có nguy nan, cũng không dám tới cứu!

Hai vị cường giả liếc mắt nhìn nhau, tâm niệm tương thông, cười nói:

- Rất tốt, vậy thì ở Vạn Long Sào đợi hắn!

Mà vào lúc này, Ứng Vô Song cùng Lệ Dương cũng từ Ứng Long Đại Thế Giới trở về Huyền Minh Nguyên Giới, Ứng Long Đại Thế Giới đối với Huyền Minh Nguyên Giới cực kỳ coi trọng, vì vậy hai người sẽ không rời đi nơi đây.

- Vị Thần Nam Hải kia, hẳn là Thần minh ở hai mươi vạn năm trước phi thăng vào Thần Giới?

Ứng Vô Song đứng ở trung tâm Vạn Long Sào, đem một màn Nam Hải tổ sư trấn áp Ma La Thập nhìn ở trong mắt, không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ, lẩm bẩm nói:

- Mạnh mẻ, quả nhiên mạnh mẻ. Người này nhảy qua hai giới xuất thủ, còn có thể có pháp lực lớn như thế, chỉ sợ đã đến gần Thần Chủ cảnh giới. Khó trách cha ta nói hắn rất mạnh...

Thần Ma cực kỳ đáng sợ, bất quá Thần Ma cũng có thật nhiều cấp bậc, mới vừa tấn chức chính là Thần minh, sau đó là Thiên Thần, Chân Thần, sau mới là Thần Chủ.

Thần Chủ đã là hùng cứ bá chủ một phương, địa vị cực cao, cho dù là Ứng Long Đại Thế Giới nội tình như thế, số lượng Thần Chủ cũng không nhiều.

Thần minh bình thường, mặc dù có thể làm được nhảy qua giới đánh một kích, như cũ có thể bảo tồn uy lực cực lớn, nhưng mà vượt qua thế giới bình thường cũng đã đạt đến cực hạn.

Mà Nam Hải tổ sư là vượt qua hàng rào Thần Giới thế giới, pháp lực oanh mở hàng rào Thần Giới truyền không biết bao nhiêu tỉ dặm, lần nữa oanh mở hàng rào Huyền Minh Nguyên Giới, lúc này mới phủ xuống, đem Ma La Thập trấn áp!

Cái này hết sức kinh khủng!

Lệ Dương cười hắc hắc nói:

- Ma La Thập kia suýt nữa đem chúng ta ăn hết, trấn áp tốt, đại khoái nhân tâm.

Ứng Vô Song lắc đầu, chắp tay nói:

- Lệ Dương, ngươi chỉ thấy mặt ngoài thôi, lại không có thấy bí mật sau lưng. Vị Nam Hải tổ sư này mặc dù tuổi già sức yếu, nhưng như cũ lợi hại như thế, hắn đối với Huyền Minh Nguyên Giới tình cảm sâu đậm, sở dĩ chống đở đến hiện tại chỉ sợ là vì đợi chờ Quang Vũ Kỷ Kiếp đến.

- Người này nếu không có chết ở trong Quang Vũ Kỷ Kiếp, tất sẽ tạo thành trở ngại cho đại kế của chúng ta! Đối mặt một địch thủ như vậy, chỉ sợ Ứng Long Đại Thế Giới ta cũng muốn giao ra một cái giá cao mới có thể đem hắn diệt trừ.

Lệ Dương đúng là không nghĩ tới điểm này, trải qua nàng chỉ điểm lúc này mới tỉnh ngộ nói:

- Tiểu quận chúa dạy dỗ không sai.

Đột nhiên, bên trong Vạn Long Sào truyền đến tiếng ồn ào, vô số Long Tộc rối rít nhốn nháo bay lên trời, hóa thành nguyên hình, chỉ thấy giữa không trung một mảnh Cự Long dài hẹp toàn động, che khuất bầu trời, phiếm các loại sắc thái, có Thanh Long, Hoàng Long, Bạch Long, Kim Long, Tử Long, chủng loại phồn đa, giao, long mãng, Ly Long, Long Quy, Thiên Long.

Nhiều Long Tộc ở giữa không trung bày từng ngọn đại trận, như lâm đại địch, long uy tràn ngập, sâm nghiêm vô cùng!

- Trận thế lớn như vậy, chẳng lẽ Vạn Long Sào tới cường địch gì?

Ứng Vô Song cau mày nói.

- Ha ha ha ha! Giang Tử Xuyên, Thiên Đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại xông tới!

Một tiếng trống vang, chấn động Thiên khung, Long Hoàng mềm rủ xuống dựng lên, Vạn Long ôm nhau, uy phong bát diện, phô trương to lớn, trước đó chưa từng có, cao giọng cười nói:

- Ta vốn định lấy tính mạng ngươi, báo thù cho hai hài nhi đáng thương của ta, không nghĩ tới một mình ngươi chủ động đưa tới cửa, chẳng phải là chịu chết sao?

- Giang Tử Xuyên?

Vẻ mặt Ứng Vô Song khẽ nhúc nhích, lộ ra thần sắc mười phần thú vị, mặt giản ra cười nói:

- Chính là tiểu tử ở trong Thái Dương ẩn núp vào Thái Dương Thần Điện,

chạy ra ta đuổi giết sao? Hắn cũng là có chút bản lãnh, không biết hắn tới đến tột cùng cần làm gì?

Ngoài Vạn Long Sào, thanh âm của Giang Nam xuyên thấu không gian nặng nề, vô cùng rõ ràng truyền tới, cười vang nói:

- Long Hoàng, ngươi phô trương lớn như vậy, là vì nghênh đón vãn bối sao? Vãn bối có tài đức gì, đáng giá ngươi hưng sư động chúng như thế?

Long Hoàng hừ lạnh một tiếng, thần sắc có chút khó coi, vô luận là bối phận hay tu vi, Giang Nam so với hắn thua kém xa xa, hơn nữa, Vạn Long Sào phòng ngự sâm nghiêm, giờ phút này tất cả cao thủ dốc toàn bộ lực lượng, như lâm đại địch, chỉ vì đối phó một người Giang Nam, lan truyền đi ra ngoài thật có chút mất thể diện.

Bất quá, hắn lại biết Giang Nam khó dây dưa, Thần Khư nhất dịch, người đuổi giết hắn nhiều ra sao. Còn không phải là bị chết chỉ còn lại có Cận Đông Lưu cùng Yêu Hoàng sao?

Cho dù là Cổ Thần Các Chủ, cũng là chết ở trong tay của hắn!

Thậm chí chiến dịch kia, ngay cả Yêu Hoàng cũng gặp phải bị thương nặng!

Hơn nữa, người đuổi giết tiểu tử Giang Nam này tuy nhiều, nhưng hắn vẫn còn Tiêu Dao đến hiện tại, không người nào có thể chế, bản thân cái này liền có thể nói rõ một vài vấn đề.

Cho nên, Giang Nam chủ động đi tới Vạn Long Sào, không trách hắn không cẩn thận.

- Giang Tử Xuyên, khó được ta hôm nay vui vẻ, liền mở một mặt lưới, để ngươi sống lâu một thời gian ngắn.

Long Hoàng cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Nói đi, ngươi tới Vạn Long Sào ta cần làm gì?

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Long Hoàng, ta tới đích xác là có việc muốn nhờ, bất quá ngươi không thể làm chủ, đổi lại quản sự, ta cùng với nàng nói.

- Ta không thể làm chủ?

Long Hoàng khí cực mà cười, cả giận nói:

- Ta chính là đứng đầu Vạn Long Sào, Long Hoàng Huyền Minh Nguyên Giới, ta vẫn không thể làm chủ?

Giang Nam đối với hắn làm như không thấy, cất giọng nói:

- Ứng Long tộc đạo hữu, cố nhân tới thăm, mời ra gặp mặt!

Sắc mặt Long Hoàng âm trầm, giận cười nói:

- Tốt lắm, ngươi lai ý ta đã biết, hiện tại ngươi có thể chết! Các con, bầm thây vạn đoạn cho ta...

- Chậm!

Chỗ sâu trong Vạn Long Sào, một thanh âm ôn nhu dễ nghe vang lên, nhẹ giọng cười nói:

- Long Hoàng, để cho hắn đi vào.

Giang Nam ha ha cười một tiếng, từ bên cạnh Long Hoàng đi tới, thấp giọng nói:

- Ta nói ngươi không đủ tư cách, không thể nói chuyện, ngươi còn không tin. Hôm nay tự đòi nỗi nhục kia đi?

Sắc mặt Long Hoàng đỏ lên, tàn bạo nhìn bóng lưng của hắn, nhưng

không dám động thủ.

Giang Nam đi bộ vào trung tâm Vạn Long Sào, mọi nơi nhìn lại, sách sách xưng kỳ, Vạn Long Sào có thể nói là cùng cực xa hoa, khắp nơi động phủ, động phủ của Long Tộc cùng chủng tộc khác cũng rất bất đồng, chẳng những xây dị thường cao lớn, hơn nữa thường thường là dựa vào vách đá mà xây, địa thế hiểm ác cao chót vót.

Nhiều động phủ liền cùng một chỗ, cao thấp phập phồng, giống như hàng nghìn hàng vạn lợi kiếm, có một loại khí độ sâm nghiêm.

Trang sức của những động phủ kia cũng cùng Nhân Tộc một trời một vực, trước động phủ điêu khắc nhiều mãnh thú hung ác, dử tợn kinh khủng.

Bất quá, Giang Nam đi tới trung tâm Vạn Long Sào, đi vào trung ương động phủ, sơn thủy đột nhiên trở nên thanh tú, không giống ngoại giới hiểm ác như vậy, ngược lại nước biếc rong chơi, phong cảnh nhã trí, làm cho người ta có một loại cảm giác có Động Thiên khác.

Trên thực tế, nơi đây đúng là có Động Thiên khác, Giang Nam cùng nhau đi tới, cảm ứng được trong hư không cất dấu không biết bao nhiêu ba động kỳ diệu, đó là bí cảnh giấu diếm ở trong hư không.

Lịch đại cường giả của Long Tộc đông đảo, tài phú kinh người, hơn nữa thực lực cũng cực kỳ mạnh mẻ, lịch sử đã từng xuất hiện qua rất nhiều tuyệt đại cường giả khó lường, những cường giả này sau khi chết để lại bí cảnh của mình.

Mà Long Tộc thích giấu diếm tài phú, có thể nghĩ những bí cảnh này tất nhiên là chất đầy các loại bảo tàng.

- Nếu có thể cướp sạch nơi này...

Giang Nam âm thầm lắc đầu, mình lần này là cầu người mà đến, thật sự không tốt hạ thủ.

- Giang đạo hữu có thể tránh thoát ta một chiêu đuổi giết, hơn nữa còn trẻ tuổi như vậy, thật sự là ngoài Vô Song dự liệu.

Một thanh âm từ chỗ cao truyền đến, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong một mảnh hồ nước nhỏ phía trước, một tòa lầu cao vút đứng thẳng ở đó, lồi ra mặt nước, một cô gái mặc cung trang màu xanh, vóc người thon dài, đứng ở trước cửa sổ trong lầu, xa xa hướng hắn xem ra.

Cô gái này chính là ngày đó ở trong Thái Dương thần điện cùng Yêu Thần đàm phán, một chiêu Thần Thông đuổi giết hắn, từ chỗ sâu trong Thái Dương giết qua giữa không trung, rất là cường hãn, là cường giả gần Thần ít có.

- Giang đạo hữu, mời lên đây nói chuyện.

Ứng Vô Song lại cười nói, cũng không có cự nhân ngoài

ngàn dặm.

Giang Nam mở ra cước bộ, hướng lầu các trong hồ nước đi tới, vậy mà hắn mới vừa giơ chân lên bước vào giữa hồ, tình hình trước mắt đột nhiên thay đổi, nơi nào còn hồ nước nhỏ, rõ ràng là một mảnh biển lớn mênh mông vô tận!

Biển rộng kinh đào, mãnh liệt cuồng bạo, mà tòa lầu cao kia thì trở nên lớn không cách nào tưởng tượng, cao cao đứng vững ở tận thiên ngoại, giống như Thần Ma chi cung thống ngự Cửu Thiên, mà Ứng Vô Song trước cửa sổ thì giống như một Long Thần cao cao tại thượng, hướng hắn xem ra, khuôn mặt trở nên giống như Minh Nguyệt, trên cao nhìn xuống, giống như Long Thần mắt nhìn xuống con kiến hôi, phàm phu tục tử!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 635: Da Dầy Vô Địch

Vô Song đạo hữu đây là muốn thử ta sao?

Giang Nam mặt mỉm cười, đánh giá bốn phía, ngửa đầu nhìn về phía kia trong lầu cô gái, cười nói.

Ứng Vô Song cười yếu ớt nói:

- Chỗ này tên là Sát Na Hải, chớp mắt ngàn dặm, muốn gặp ta, phải vượt qua biển rộng này. Nếu ngươi ngay cả biển này cũng không cách nào vượt qua, ta cũng không có cần thiết gặp.

- Sát Na Hải? Chớp mắt ngàn dặm?

Giang Nam hướng chỗ sâu trong biển rộng nhìn lại, chỉ thấy sóng biển đánh ra, mỗi một đạo sóng đánh hư không, cũng đem hư không đánh cho lui về phía sau ngàn dặm, sóng biển chồng chất chụp đến, hắn cùng với tòa lầu cao kia khoảng cách đang không ngừng kéo dài!

Chỗ biển rộng này không thể nào vô hạn hư không, kéo dài đến khoảng cách nhất định sẽ dừng lại, rất là kỳ diệu.

- Biển rộng này bị luyện thành pháp bảo!

Hắn trong lòng lẫm nhiên:

- Long Tộc quả nhiên sâu không lường được, ngay cả biển rộng cũng có thể luyện thành bảo vật kỳ dị như thế. Sát Na Hải này, sóng biển dọc theo hư không, so với Khổ Châu Các của thánh tông ta còn muốn tinh diệu không biết gấp bao nhiêu lần!

Này đã có thể được xưng tụng thủ đoạn gần Thần, so với Thần minh chỉ

thua kém một bậc. Cái gì mới là Thần minh thủ đoạn?

Giang Nam từng ở trên người Bất Tử Minh Vương nhìn thấy qua, khí thế của Bất Tử Minh Vương đã mạnh mẻ đến vặn vẹo không gian, nhìn như ở bên cạnh ngươi, nhưng trên thực tế cách ngươi nghìn vạn dặm, ngươi công kích không tới hắn, nhưng hắn vẫn có thể tiện tay tùy thời công kích ngươi. Nếu không phải đám người Tịch Ứng Tình lấy Ngục Thần Chu oanh phá khí thế của hắn tạo thành tiểu thế giới, bọn họ căn bản không cách nào chém giết Minh Thần.

Giang Nam cất bước đi thẳng về phía trước, từng bước trăm dặm, tốc độ cực nhanh, nhưng mà một đạo sóng biển phách qua, liền đưa khoảng cách đi tới hết thảy bỏ qua, để cho hắn trở lại tại chỗ!

Ứng Vô Song mặt mỉm cười, nhìn một màn này, Lệ Dương hiện ra ở phía sau nàng, thấp giọng cười nói:

- Tiểu quận chúa, ngươi đây là đang làm khó hắn, Sát Na Hải này chính là Long Hoàng đời trước của Vạn Long Sào sở luyện, không có chiến lực Thiên Cung cấp, mơ tưởng xuyên qua tấm biển rộng này. Tiểu tử kia hôm nay mới là Minh Đường cảnh, cách Thiên cung cảnh giới còn có một đoạn cực kỳ xa, muốn xuyên qua Sát Na Hải, căn bản không có khả năng này.

Ứng Vô Song cười nói:

- Lần trước ở trong Thái Dương thần điện, ta đánh một kích toàn lực, cư nhiên bị hắn trốn tới, để cho ta ở trước mặt Yêu Thần thất thố, ta chính là muốn nhìn thấy hắn ăn một lần đau khổ, trong lòng mới có thể thư sướng!

Long Hoàng đột nhiên hiện ra ở trong lầu, khom người nói:

- Quận chúa, vì sao phải gặp tiểu tử này?

Ứng Vô Song quét hắn một cái, lạnh nhạt nói:

- Hắn có can đảm một mình đến đây cầu kiến, vì sao ta không dám gặp?

Long Hoàng, ngươi thân là nhất tộc chi Hoàng, khí lượng không khỏi quá ít đi một chút, làm sao có thể đủ lớn mạnh Long Tộc ta?

Long Hoàng đầy bụng ủy khuất, hận không thể chỉ vào cái mũi của nàng quát lớn:

- Ngươi có chết qua con hay không? Nếu như ngươi bị người này giết hai đứa con trai, lão tử cũng muốn nhìn ngươi còn có thể bình tĩnh hay không!

Dĩ nhiên, lời như thế hắn cũng là chỉ dám nghĩ, không dám nói ra khỏi miệng.

- Thì ra là như vậy.

Giang Nam đứng ở trên Sát Na Hải, sóng biển đi tới dưới chân của hắn, ngay sau đó phong ba dừng lại, bất quá sóng biển phía trước còn đang không ngừng dọc theo khoảng cách, cười nói:

- Sóng biển đem không gian đứt gãy, sau đó tầng tầng buông thả, thì ra là như vậy!

Ma Chung Bá Thể!

Thân thể hắn dần dần bành trướng, lại chỉ bành trướng đến một trượng sáu liền dừng lại, so sánh với trước cao lớn gấp đôi.

Sau một khắc, Giang Nam cất bước bước ra về phía trước!

Oanh!

Hư không kịch liệt chấn động, không gian phía trước bị thân thể của hắn ép tới giống như gợn sóng lay động, không gian nặng nề chồng ở chung một chỗ, hung hăng đánh về phía trước!

Rầm rầm rầm!

Thân thể của hắn đè ép không gian, không gian đè ép mặt biển, cự sóng

ngập trời kia lại bị hắn ép tới rút lui quay về, một đạo sóng lớn vỗ một đạo sóng lớn khác, sóng lớn nặng nề chồng chất, trong chớp mắt liền có mấy ngàn cự sóng thêm vào ở chung một chỗ, bị thân thể của Giang Nam hướng tòa lầu cao kia phách đi!

Sóng biển bị hắn làm cho rút lui quay về, không ngừng dọc theo người kéo dài tới, không gian nhất thời điên cuồng thu nhỏ lại!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa truyền đến, ngàn đạo cự sóng ầm ầm đánh vào trên lầu các, cuồng phong gào thét, rầm một tiếng đem tất cả cửa sổ của tòa lầu cao này chấn nát bấy!

Long Hoàng, Lệ Dương cùng Ứng Vô Song trong lầu áo bay phất phới, thậm chí ngay cả áo của Ứng Vô Song cũng bị cuồng phong xuy phất đến bổ nhào lay động, giống như con bướm tung bay!

- Vô Song đạo hữu, Giang mỗ đã tới.

Giang Nam hiện ra ở trước mặt nàng, lẳng lặng nói.

Ba người lấy làm kinh hãi, thật ra thì tiến vào tòa lầu cao này, chỉ cần xé rách hư không, là dễ dàng có thể tiến vào trong lầu, bất quá xé rách hư không phải có chiến lực Thiên Cung cấp mới có thể làm được, vì vậy bọn họ chắc chắc Giang Nam không cách nào vượt qua Sát Na Hải này.

Bất quá bọn hắn lại không nghĩ tới, Giang Nam lại có chiến lực Thiên Cung cấp, hơn nữa lúc thi triển ra thủ đoạn thật không ngờ bá đạo, thân thể đấu đá hư không, đem cự sóng gấp khúc, áp súc không gian, trực tiếp áp tới đây!

- Dế nhũi Huyền Minh Nguyên Giới, thật là mạnh mẻ...

Lệ Dương nhỏ giọng thầm nói.

- Giang đạo hữu thật bản lãnh.

Ánh mắt Ứng Vô Song sáng lên, vỗ tay cười nói:

- Thiên hạ Minh Đường Thần Phủ, không người nào có thể hơn ngươi!

Nàng chân thành ngồi xuống ở trong lầu các, đưa tay mời Giang Nam ngồi xuống, cười nói:

- Ta bình sanh nhất kính anh tài, ngươi có bản lãnh, đáng giá ta kính trọng. Đạo hữu, mời ngồi.

Giang Nam ngồi xuống ở đối diện nàng, nhìn khắp bốn phía, chỉ thấy ở nơi này tầm nhìn cực kỳ rộng lớn, giương mắt là có thể đem hết thảy cảnh vật của Vạn Long Sào cất vào đáy mắt, thậm chí ngay cả địa phương xa xôi hơn cũng có thể thấy.

Hiển nhiên, nơi này là một chỗ yếu địa của Vạn Long Sào.

Hắn mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy chỗ càng sâu trong Vạn Long Sào đứng vững một bình thai cự đại, rộng lớn mấy ngàn dặm, trôi lơ lửng ở giữa không trung, vô số Long Tộc cường giả đang bận tới bận lui, lao lực không ngừng, là đang chế tạo một môn hộ cực lớn.

Tòa môn hộ này phức tạp chí cực, cao to rộng lớn, tráng lệ hùng vĩ, một chút Thiên Long hình thể khổng lồ ở trước môn hộ này nhỏ giống như loài bò sát.

- Tinh môn?

Con ngươi của Giang Nam co rút nhanh.

- Đạo hữu cũng nhận ra tinh môn?

Ứng Vô Song lộ ra vẻ kinh ngạc, đích thân châm trà, cười nói:

- Tinh môn này cùng Ứng Long Đại Thế Giới ta tương liên, đợi Quang Vũ Kỷ Kiếp đến, đại quân Ứng Long tộc ta có thể liên tục không ngừng từ Ứng Long Đại Thế Giới đánh tới, chinh phục những dân bản xứ các ngươi,

chiếm lĩnh chủ tinh các ngươi, đem các ngươi làm thành đầy tớ của Ứng Long tộc ta, lấy quặng cùng cung cấp nuôi dưỡng chúng ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 636: Thiên Ngoại Gặp Nạn

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, lời của nữ nhân này thật sự quá đả kích người, lại há mồm liền đem kế hoạch của Ứng Long Đại Thế Giới nói ra, hơn nữa còn làm trò trước mặt hắn nói ra chinh phục Huyền Minh Nguyên Giới, hiển nhiên là không có đem Huyền Minh Nguyên Giới để vào trong mắt.

Ứng Vô Song mặt giản ra cười nói:

- Bất quá, hẳn còn có bảy tám chục năm nữa Ứng Long Đại Thế Giới mới có thể xâm lấn, Giang đạo hữu trước tiên có thể an tâm. Đạo hữu, ngươi tới tìm Vô Song, không biết cần làm gì? Nếu Vô Song có thể ra sức, tất nhiên sẽ không keo kiệt.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nói rõ lai ý, nói:

- Vô Song đạo hữu, quý tộc thực lực cường đại, cùng nguyên giới ta không thể so sánh nổi, vì vậy ta muốn hướng quý tộc cầu mấy vị cao thủ, chém giết Thái Hoàng Lão Tổ. Hoặc là, quý tộc giúp ta một chuyện nhỏ, phá giải phong ấn của Nam Hải tổ sư, cứu Ma La Thập ra.

Ứng Vô Song không khỏi cau mày, tự định giá chốc lát, lắc đầu nói:

- Đạo hữu tha lỗi, muốn chém giết Thái Hoàng Lão Tổ, phải có hai ba Long Thần liên thủ mới có thể làm được, về phần phá giải Nam Hải tổ sư phong ấn, không có Long Thần Chân Thần cấp ra mặt, sợ rằng không cách nào làm được. Ta mặc dù chịu trách nhiệm chuyện vụ Huyền Minh Nguyên Giới, nhưng đại kiếp chưa phủ xuống, ta cũng không đủ quyền lực điều lực lượng động lớn như thế.

- Chém giết Thái Hoàng Lão Tổ, cần gì phải vận dụng hai ba Long Thần?

Giang Nam không vui nói:

- Đạo hữu, chúng ta ở giữa giao tình không tệ, cũng là quen biết đã lâu, ngay cả chuyện nhỏ này ngươi cũng không chịu giúp?

Ứng Vô Song thở dài, lắc đầu nói:

- Không phải là ta không chịu giúp, mà là thực lực của Thái Hoàng Lão Tổ, đã đạt tới độ cao Thần Ma, Thần Ma bình thường tới cũng chưa chắc là đối thủ của hắn, phải hai ba Long Thần liên thủ mới có thể làm được. Đạo hữu, ba cường giả của nguyên giới các ngươi này, thực lực đã đạt tới độ cao Thần Ma, hơn nữa lấy Thái Hoàng mạnh nhất, đối phó hắn cũng không dễ dàng.

- Chúng ta giao tình sâu như vậy, tri âm khó cầu, tri kỷ khó kiếm, chuyện nhỏ này ngươi cũng không chịu?

Giang Nam cau mày nói.

- Giao tình thuộc về giao tình...

Ứng Vô Song áy náy nói, đột nhiên tỉnh ngộ, thầm phi một tiếng:

- Ta cùng hắn có giao tình?

- Cân nhắc chiến lực Thần Ma có một tiêu chí mấu chốt nhất, đó chính là có thực lực một kích nhảy qua giới vực. Có thủ đoạn một kích nhảy qua giới vực, chính là chiến lực Thần Ma.

Thanh âm Lệ Dương vang lên nói:

- Tiểu tử, ngươi cùng Tịch Ứng Tình giao tình không cạn, hẳn là được chứng kiến hắn thi triển thủ đoạn này?

Giang Nam tinh tế suy tư, trong lòng lẫm nhiên, Tịch Ứng Tình đã từng không chỉ một lần thi triển một kích nhảy qua giới vực, kéo dài qua hai thế giới. Ban đầu ở lúc đưa hắn đi Minh giới tránh hiểm, Tịch Ứng Tình chính là

lấy tranh sơn thủy trực tiếp đưa hắn đến Cửu U Minh Giới, ngay cả thế giới cầu cũng không có trải qua.

Đợi khi đón hắn trở về, Tịch Ứng Tình cũng là lấy Sơn Thủy Đồ kéo bọn họ, thậm chí tế lên Thuần Dương Vô Cực Chung cùng người đuổi giết liều mạng, đem Minh giới cường giả chấn lui!

Không chỉ có như thế, mỗi lần Lạc Hoa Âm ở thế giới khác chọc đại họa, cũng là Tịch Ứng Tình giúp nàng ngăn trở truy binh, đem nàng đón trở về nguyên giới!

Nếu như nói một kích nhảy qua giới vực là tiêu chí của Thần Ma, như vậy Tịch Ứng Tình đã sớm đạt tới cảnh giới này!

Nếu Tịch Ứng Tình đã đạt tới cảnh giới này, Thái Hoàng Lão Tổ mạnh như vậy, hẳn là từ lâu đặt chân cảnh giới này, còn có Ma La Thập, chiến lực ba người bọn họ, hẳn là cũng đạt tới chiến lực Thần Ma theo lời của Lệ Dương và Ứng Vô Song.

- Hai ba Long Thần liên thủ, mới có thể diệt trừ Thái Hoàng Lão Tổ sao?

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, cười nói:

- Nếu Vô Song đạo hữu không thể làm chủ, xin hỏi Ứng Long tộc ai có thể làm chủ?

Ứng Vô Song cười nói:

- Mượn hai ba Long Thần, hoặc là sai khiến Chân Thần cấp Long Thần, cha ta có thể làm được.

- Đã như vậy.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Đạo hữu, chúng ta biết lâu như vậy, ta còn không có đi bái kiến qua bá phụ, trong lòng thật bất an, cảm thấy mất lễ số. Lúc nào chúng ta đi gặp cha

ngươi?

Long Hoàng cùng Lệ Dương hai đại cường giả nghe nói như thế, cơ hồ hộc máu, trong lòng thầm mắng:

- Con thỏ nhỏ này cùng Vô Song quận chúa chính thức gặp mặt ngay cả một canh giờ cũng chưa tới, từ trước còn bị quận chúa một chiêu Thần Thông đuổi giết mấy ngàn vạn dặm, thiếu chút nữa chết ở trong tay quận chúa, hiện tại liền quen thuộc đến muốn đi thấy gia trưởng sao? Da mặt của hắn, chẳng lẻ đã luyện thành thần minh chi bảo? Dày như thế, sợ là một kích toàn lực của chúng ta cũng đánh không thủng!

- Còn bá phụ, gọi thật thân mật...

Long Hoàng nghiến răng nghiến lợi nói.

Ứng Vô Song cũng cảm thấy chịu không nổi, nàng thuở nhỏ được giáo dục chính là nếu như gặp phải địch nhân, trực tiếp đánh giết, không chút lưu tình, gặp phải bằng hữu, hảo ngôn hảo ngữ, ân cần khoản đãi, nhưng mà gặp phải Giang Nam loại phân không rõ là địch nhân hay là bằng hữu này, nàng cũng có chút chống đỡ vô lực.

Nàng cùng Giang Nam cũng không có thù hận gì lớn, Giang Nam giết con trai Long Hoàng, lại ở trong Thái Dương Thần Điện nghe lén nàng cùng Yêu Thần nói chuyện, lúc này mới chọc giận nàng, một đạo Thần Thông đuổi giết Giang Nam.

Bất quá, một đạo Thần Thông của nàng lại không có thể làm gì Giang Nam, cũng làm cho nàng có chút bội phục người này.

Hơn nữa mới vừa rồi Giang Nam dùng thân va chạm, phá vỡ Sát Na Hải, phong thái lỗi lạc, làm cho nàng lại ra mấy phần hảo cảm.

Một người quá mức xuất sắc, hoặc là dễ dàng bị người ghen ghét, hoặc là dễ dàng làm cho người ta sinh ra hảo cảm, Giang Nam kiêm luôn cả hai.

- Người như thế ta ứng phó không được, nếu hắn muốn gặp cha ta, liền để cho cha ta đi ứng phó kẻ dối trá này thôi!

Ứng Vô Song nghĩ tới đây, cười nói:

- Giang đạo hữu, ta và ngươi tuy có giao tình, nhưng công là công tư là tư, ta mang ngươi đi gặp cha ta, về phần có thể thuyết phục cha ta hay không...

Nàng ý vị thâm trường nói:

- Thì còn phải xem ngươi có cái tiền vốn này hay không, cùng có thể giao ra đủ giá cao hay không. Cha ta cũng không phải là loại dễ nói chuyện.

Giang Nam vươn người đứng dậy, vái chào, thành khẩn vạn phần nói:

- Đa tạ đạo hữu.

- Vô Song quận chúa, ngươi cứ như vậy bỏ qua cho tiểu tử này?

Long Hoàng không có cam lòng, gắt gao trợn mắt nhìn Giang Nam một cái.

Ứng Vô Song biết hắn cùng với Giang Nam ân oán sâu đậm, không khỏi nhức đầu, thản nhiên nói:

- Long Hoàng, ngươi cần có khoan dung độ lượng.

- Khoan dung độ lượng...

Long Hoàng cơ hồ muốn phun một búng máu, hận đến phát điên, hắn quyền cao chức trọng, dĩ vãng sát phạt quyết đoán, một lời có thể định người sinh tử, có thể nói hoành hành Vô Kỵ.

Nếu không phải Ứng Vô Song là Ứng Long tộc nhân, hơn nữa tu vi thực lực so với hắn cao hơn mà nói, hắn đã sớm một bữa hành hung, giết chết cô nàng này.

Giang Nam cười nói:

- Long Hoàng, ngươi độ lượng quá nhỏ, nên sửa lại. Nếu không tương lai Ứng Long tộc thống trị Huyền Minh Nguyên Giới, ngươi như thế nào có thể làm đại nhậm?

Long Hoàng hừ lạnh một tiếng, cố nén lửa giận, quay đầu không nhìn tới hắn, tránh cho mình không nhịn được bạo tẩu.

Ứng Vô Song hướng Lệ Dương nói:

- Ngươi lưu ở nơi đây, phụ tá Long Hoàng, giám sát dựng tinh môn, không thể tự ý lơ là. Ta cùng với Giang đạo hữu trở về một chuyến, mấy ngày nữa sẽ trở lại.

Lệ Dương gật đầu nói:

- Quận chúa yên tâm.

Ứng Vô Song tế lên một chiếc lâu thuyền, hướng Giang Nam cười nói:

- Giang đạo hữu, việc này không nên chậm trễ, chúng ta liền đi Ứng Long Đại Thế Giới.

Giang Nam đi lên chiếc lâu thuyền này, lại thấy trên thuyền còn có thật nhiều Long Nữ tư thái thướt tha đi theo hầu hạ, tựa như một ôn nhu hương, rất là thích ý, không khỏi tán thán nói:

- Vô Song, ngươi cũng là người hiểu được hưởng thụ, tiên gia không ngoài như vậy, làm người ta hâm mộ.

Ứng Vô Song rất là vui vẻ, cười nói:

- Đạo hữu khen trật rồi.

Nàng không có lưu ý đến Giang Nam gọi thẳng kỳ danh, cả hai chữ đạo hữu cũng giảm đi, trống rỗng gần khoảng cách giữa hai người hơn.

Giang Nam đánh giá mọi nơi, chỉ thấy Ứng Vô Song thúc dục lâu thuyền phá vỡ hư không, hướng khe hở vũ trụ mịt mờ vô tận đi tới, vào lúc này lại có Long Nữ chủ động tiến lên, tế lên một kim cầu cự đại, treo cao ở trên không lâu thuyền, kim cầu hiện ra hàng vạn hàng nghìn phương vị thế giới, quỹ tích vận chuyển, tính toán phương vị, định vị phương hướng lâu thuyền đi tới.

Có kim cầu này định vị, lâu thuyền rất nhanh tìm được thế giới kiều gần đây, tiến vào thế giới khác, sau đó từ thế giới kiều của thế giới khác xuyên qua, vượt qua từng cái từng cái thế giới.

- Kim cầu này cùng Đại Thiên La Thiên Nghi của sư tôn ta có mấy phần tương thông, bất quá chức năng càng thêm cường đại!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, liên tục đánh giá cái kim cầu to lớn này, thầm nghĩ:

- Cái kim cầu này có thể suy tính ra địa lý của chư thiên vạn giới, mà Đại Thiên La Thiên Nghi của sư tôn cùng Huyền Minh La Thiên Kính của ta chỉ có thể suy tính địa lý Huyền Minh Nguyên Giới, xem ra Ứng Long Đại Thế Giới cũng đã từng có cao thủ đi qua vạn giới trụ thạch, luyện ra dụng cụ địa lý của chư thiên vạn giới đầy đủ.

Nội tình Ứng Long Đại Thế Giới thâm trầm hắn là biết đến, chẳng qua là chưa từng ngờ tới ngay cả Ứng Vô Song cũng có thể có loại bảo vật này.

Ứng Vô Song cười nói:

- Trước mắt lui tới Ứng Long Đại Thế Giới ta vẫn còn cực kỳ phiền toái, cần xuyên qua năm thế giới, bất quá đợi đến tinh môn chế tạo thành công, là có thể trực tiếp truyền tống, cực kỳ dễ dàng. Khi đó Ứng Long Đại Thế Giới ta xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới các ngươi, liền không có bất kỳ trở ngại. Lúc xuyên qua thế giới kiều rất nguy hiểm, khó bảo toàn gặp được Thần Ma bị lưu vong, Ứng Long Đại Thế Giới ta ở chư thiên vạn giới rất có uy danh, những Thần Ma đó thấy là lâu thuyền Ứng Long Đại Thế Giới ta,

thường thường không dám trêu chọc.

Giang Nam gật đầu, thế giới kiều đúng là nguy hiểm vạn phần, lần trước hắn cùng với Lạc Hoa Âm đi Tiểu Thiên Tinh Giới liền gặp phải Ma Thần lưu vong ám sát, Lạc Hoa Âm cũng suýt nữa chết ở nơi đó.

Ứng Vô Song cười nói:

- Bất quá vẫn có thật nhiều hạng người cùng hung cực ác không sợ Ứng Long tộc ta, cho nên mọi sự vẫn là phải cẩn thận tốt hơn.

Đợi lâu thuyền đến cuối cùng thế giới kiều, Ứng Vô Song thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Giang đạo hữu, phía trước chính là Ứng Long Đại Thế Giới.

Giang Nam về phía trước nhìn lại, chỉ thấy một thế giới to lớn phong cách cổ xưa đột nhiên hiện ra ở trước mắt hắn, vô số tinh hệ đinh ốc quay quanh, phảng phất như một mảnh Cự Long dài hẹp vượt qua thế giới này, mỹ lệ bao la hùng vĩ, huyến lệ rực rỡ, để cho hắn không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Cái thế giới này nếu so với Huyền Minh Nguyên Giới khổng lồ không biết gấp bao nhiêu lần, tráng quan vô cùng, không chỉ có như thế, Giang Nam còn chứng kiến trong thế giới này, có một mảnh khí lưu dài hẹp ngang không gian, dài đến trên ức dặm!

Kia là khí huyết cường giả, hóa thành một mảnh khí huyết dài hẹp hàng dài, làm người ta chỉ cảm thấy vô cùng rung động, rất khó tưởng tượng thế gian còn có tồn tại cường đại như thế!

- Ứng Long tộc thật là sâu không lường được! Đại Thế Giới bực này nếu như muốn xâm lấn Huyền Minh Nguyên Giới ta, ai có thể ngăn?

Ở phía dưới thế giới khổng lồ này, là chín đầu Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo thế giới này ở trong vũ trụ ngao du, chín đầu Tiên Thiên Thần Ma này cũng cường hãn đáng sợ, Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan

Nghê, Bí Hý, Bệ Ngạn, Ly Vẫn, từng cái từng cái hình thể vô cùng khổng lồ.

Giang Nam đang quan sát, đột nhiên chỉ thấy nơi xa âm phong gào thét, xa xa liền thấy một đóa Thải Vân ửng đỏ từ chỗ sâu trong hư không gào thét đánh tới, Thải Vân ửng đỏ càng ngày càng gần, càng lúc càng lớn, chỉ thấy trong Thải Vân kia là do vô số cô gái có sáu cánh tạo thành, bổ nhào bay động, trong chớp mắt liền đến trước lâu thuyền.

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy sau lưng những cô gái kia có Thiền Dực, trên người không có mảnh vải, trụi lủi đến ngay cả lông cũng không có, phong nhũ cặp mông, tuyệt không thể tả, từng cái từng cái giống như ni cô, bất quá đều là thanh xuân xinh đẹp.

Thải Vân đỏ sắc hắn mới vừa nhìn đến không phải Thải Vân chân chánh, mà là da của những nữ ni xinh đẹp này, nhiều nữ ni thanh xuân như thế, tạo thành một đám mây khổng lồ, thực là hiếm thấy.

- Không tốt!

Sắc mặt Ứng Vô Song kịch biến, thất thanh nói:

- Là lão ma đầu Phi Vân Lão Tổ kia, đi mau!

Nàng toàn lực thúc dục lâu thuyền, chỉ thấy thuyền lớn hóa ra một đạo lưu quang, nhanh chóng bay nhanh, hướng Ứng Long Đại Thế Giới phóng đi!

- Phi Vân Lão Tổ?

Giang Nam hướng những nữ ni thanh xuân kia nhìn lại, chỉ thấy trong những nữ ni hóa thành Thải Vân này nổi lơ lửng một cung điện cự đại, trong cung điện kia cũng có vô số cô gái tuổi thanh xuân, cũng thanh nhất sắc không có mặc quần áo, trên người tìm không được một cọng lông tóc, đang ở trong điện mở hội, hát chính là dâm từ động khúc, cực kỳ khó nghe, nhảy chính là thiên ma Loạn Vũ, cực kỳ khó coi.

Mà ở trong cung điện kia, còn có một Đại hòa thượng vừa mập vừa cường

tráng, bị nhiều cô gái vờn quanh, miệng cười thường mở, cũng trần truồng không có mảnh vải, cùng những nữ ni tuổi thanh xuân kia hôn thiên ám địa.

- Ha hả, nguyên lai là tiểu nha đầu Ứng Long tộc!

Đại hòa thượng kia nhạc a a nói:

- Nha đầu, Phật gia nơi này còn thiếu mấy Long Nữ, còn không mau mau hàng phục, tới đây hầu hạ Phật gia?

Ứng Vô Song hứ một ngụm, khống chế lâu thuyền bão táp bay đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 637: Chuyển Thế Thần Ma

- Phi Vân lão phật để ngươi lưu lại, ngươi còn dám đi?

Trong đóa Phi Vân kia, vô số nữ ni quát mắng, hư không nhất thời xuất hiện vô số ngón tay, những bàn tay này năm ngón tràn ra, giống như nụ liên hoa màu hồng trán phóng, chi chít, chồng chất, cùng chung tạo thành một đóa Hồng Liên rộng lớn hơn vạn dặm, xuống phía dưới móc ngược đi, muốn đem lâu thuyền khấu trừ ở dưới liên hoa!

Ứng Vô Song sất trá một tiếng, lật tay đón nhận, hư không kịch liệt chấn động, đóa liên hoa kia nhất thời bị chấn tản ra, từng cái từng cái nữ ni bốn phương tám hướng rơi xuống.

Ứng Vô Song cũng muộn hanh nhất thanh, khóe miệng tràn đầy máu, liều mạng khống chế lâu thuyền cướp đường mà chạy.

- Cho Phật gia đủ nhiều nữ nhân, Phật gia có thể sáng tạo một cực lạc thế giới!

Phi Vân Lão Tổ lấy tay liền hướng lâu thuyền chộp tới, ha hả cười nói:

- Long Nữ, lưu lại làm đầy đàn đời sau cho Phật gia thôi, đến lúc đó Phật gia xây dựng một Phật Quốc thật lớn, ngươi chính là quốc mẫu!

Phi Vân Lão Tổ vô cùng hung hãn, chút ít nữ ni dưới trướng hắn kia liên thủ, liền đủ để áp chế Ứng Vô Song, hôm nay hắn tự mình xuất thủ, so với nữ ni kia càng thêm kinh khủng, chỉ thấy Đại hòa thượng này ngồi ở trong đại điện, một bàn tay kim chói trực tiếp từ trong đại điện thăm dò, đại chưởng che không, vân tay bao phủ chu vi mười vạn dặm, giống như một ngọn đại lục thẳng hướng chỗ lâu thuyền của Giang Nam chụp xuống!

- Đại! Đại! Đại!

Ứng Vô Song thanh uống, chỉ thấy chiếc lâu thuyền dưới chân này nhanh chóng trở nên to lớn, trong chớp mắt liền hóa thành một thuyền lớn ngàn dặm, tốc độ so với lúc trước tăng lên mấy phần, nhưng không cách nào ở ngắn ngủn chốc lát liền chạy ra phạm vi phật thủ này bao phủ.

Mặc dù Phi Vân Lão Tổ là Ma Đạo, nhưng tu luyện lại là Phật Môn công pháp chính tông, tu vi thành tựu của hắn, đã hoàn toàn có thể xưng là Phật Đà!

Cùng Phật Đà giao thủ, mặc dù Ứng Vô Song là Thiên Cung bát trọng cường giả, tu thành Tử Tiêu Thiên Cung, nhưng cùng Phi Vân Lão Tổ như cũ có chênh lệch cực lớn.

Bàn tay này rơi xuống, đạo tắc tràn ngập, thậm chí có thể thấy rõ phật thủ này là do đạo tắc kim chói hợp thành, ngón tay cũng là do đạo tắc xây dựng thành!

Lâu thuyền phát ra tiếng vang khanh khách xèo xèo, phật thủ còn chưa rơi xuống, chiếc thuyền lớn này liền bắt đầu không ngừng ngâm nước, bị ép tới bắt đầu nhỏ đi.

Nếu như chiếc lâu thuyền này bị áp súc đến mức tận cùng, sẽ vô hình trung kéo dài trường không, mấy vạn dặm khoảng cách sẽ kéo dài gấp mấy trăm lần cho tới mấy ngàn lần, nguyên vốn có thể chạy ra lòng bàn tay bao phủ, cũng sẽ không cách nào chạy đi.

- Tổ Long Kiếm!

Thân thể Ứng Vô Song chấn động, một thanh bảo kiếm kích bắn ra, thân kiếm trải rộng Long Lân, sinh ra long trảo đầu rồng long uy, như một Thương Long chân chính ở trên không lâu thuyền du động.

Năm ngón tay của Phi Vân Lão Tổ bắt xuống, chỉ nghe boong boong nổ tung vang không dứt, thanh Tổ Long Kiếm này cùng năm đầu ngón tay của Phi Vân Lão Tổ kịch liệt đụng nhau, ánh lửa tràn ngập, thành từng mảnh đạo

tắc tán phát ra, bùm bùm nghiền nát, mỗi một lần bộc phát ra uy năng, cũng có thể dễ dàng giết chết tu sĩ như Giang Nam!

Giang Nam ngó chừng thanh bảo kiếm này, ánh mắt chớp động, thầm nghĩ trong lòng:

- Đây không phải là một pháp bảo bình thường, mà là thần minh chi bảo, có thể dễ dàng lấy ra thần minh chi bảo, lai lịch của Ứng Vô Song đúng là không nhỏ!

Tổ Long Kiếm cùng đầu ngón tay của Phi Vân Lão Tổ liên tục đụng nhau vài chục lần, Ứng Vô Song đầu tóc tán loạn, khóe miệng tràn máu, thậm chí ngay cả lỗ mũi mi mắt lổ tai cũng có máu tươi chảy ra.

Mặc dù Tổ Long Kiếm có thể chống đở được thủ chưởng của Phi Vân Lão Tổ, nhưng tu vi của nàng không bằng Phi Vân Lão Tổ, bị thương nặng chính là đương nhiên. Bất quá nàng có thể chống đở được một kích của Thần Ma, đã là thành tựu vô cùng khó được, đủ để kiêu ngạo.

Ứng Vô Song phất áo choàng, ho ra máu liên tục, hướng thị nữ trên lâu thuyền lớn tiếng quát lên:

- Mau thông tri cho cao thủ Ứng Long Đại Thế Giới, để cho bọn họ đến đây trợ giúp!

- Dạ!

Nhiều Long Nữ cùng kêu lên đáp.

Các nàng cũng là Long Tộc, từng cái từng cái thực lực không kém, cũng là Thần Phủ cảnh giới cường giả, nhiều Long Nữ tạo thành một đại trận, vô số Đạo văn xông ra, hóa thành một mặt gương sáng, trong kính có một đạo tinh quang kích bắn ra, hướng Ứng Long Đại Thế Giới vọt tới!

- Muốn cho cường giả trong Ứng Long Đại Thế Giới chú ý sao? Nếu bị vài đầu lão Ứng Long phát hiện, thật có chút khó giải quyết. Cực Nhạc Thiên

Đường, trăm vạn nữ Bồ Tát, cùng ta thi triển Xá Nữ Mê Hồn Đại Pháp!

Thân thể Phi Vân Lão Tổ run lên, một áo cà sa màu đỏ phi ở trên người, đỉnh đầu đột nhiên có một tấm Thiên Đình mênh mông hiện ra, vô số nữ ni rối rít bay lên, rơi vào trong Thiên Đình, từng kiện bảo y gia thân, khiến những nữ ni vốn là trần truồng giờ phút này thoạt nhìn bảo tướng trang nghiêm, giống như từng tôn Bồ Tát, nhất tề đọc tụng kinh Phật, cao giọng phật xướng.

Phi Vân Lão Tổ vừa áp chế Ứng Vô Song, vừa ha hả cười nói:

- Tiểu Long Nữ trên thuyền, còn chưa tới Thiên Đình của ta, làm nữ Bồ Tát của ta?

Long Nữ trên lâu thuyền nghe được phật âm đầy trời kia, từng cái từng cái thần hồn điên đảo, không biết vì sao, rối rít đứng dậy hướng Cực Nhạc Thiên Đường trên đỉnh đầu của Phi Vân Lão Tổ bay đi.

Cho dù là Ứng Vô Song, giờ phút này cũng bị mê thần hồn, tròng mắt nhất thời thanh minh, nhất thời mơ hồ, mỗi lần muốn vứt bỏ chống cự, rồi lại ở trong phút chốc tỉnh táo lại.

Phi Vân Lão Tổ Xá Nữ Mê Hồn Đại Pháp lợi hại vô cùng, đặc biệt nhằm vào thần hồn, mê loạn thương sinh, sau khi bị phật âm xâu não, sẽ mất đi thần trí, thần hồn bị mê, cam tâm tình nguyện quy theo, làm nữ Bồ Tát trong Cực Nhạc Thiên Đường của hắn, thậm chí cam nguyện giao ra hết thảy.

Đây cũng là nơi kinh khủng của Phi Vân Lão Tổ, thần hồn khó tu luyện nhất, cũng là nhược điểm dễ dàng đối phó nhất, mặc dù Ứng Vô Song không kém, là gần Thần cường giả, hơn nữa có thần minh chi bảo nơi tay, nhưng mà thần hồn dù sao chưa hoàn toàn biến thành thần tính, như cũ có thể bị mê hoặc.

Hơn nữa, Phi Vân Lão Tổ Xá Nữ Mê Hồn Đại Pháp, thậm chí ngay cả Thần Ma cũng có thể mê hoặc, lão ma đầu này lúc ở Thần Giới liền mê mấy

thiếu nữ tu thành thần minh, thái âm bổ dương, vì vậy mới có thể bị đuổi giết, phải chạy trốn lưu vong.

Phi Vân Lão Tổ cười ha ha, thu bàn tay, đồng thời cao tụng phật hiệu, toàn lực thúc dục Xá Nữ Mê Hồn Đại Pháp, cười nói:

- Mấy vị Tiểu Long Nữ, hết thảy quy theo ngã Phật thôi!

Ứng Vô Song chợt cắn đầu lưỡi một cái, thần trí khôi phục một tia thanh minh, nhưng ngay sau đó lại bị lạc, không nhịn được liền muốn từ trên lâu thuyền bay lên.

- Tất cả trở lại cho ta!

Trên lâu thuyền, đột nhiên từng bàn tay to bắn ra, đem Long Nữ giữa không trung hết thảy bắt, thậm chí ngay cả Ứng Vô Song cũng xé xuống.

Mi tâm của Giang Nam chợt lóe, đem nhiều Long Nữ tính cả Ứng Vô Song cùng nhau thu vào bên trong mi tâm, trong mi tâm hắn, Huyền thai kim nhân đột nhiên kết xuất Huyền Thai Ấn, quát lên một tiếng, giống như thể hồ quán đính, đánh xơ xác phật âm, đám người Ứng Vô Song lập tức khôi phục thần trí, tỉnh táo lại.

- Thiên Dực Thần Chu, đi!

Một chiếc thuyền nhỏ cổ quái đột nhiên từ trên lâu thuyền trượt ra, sinh ra hơn ngàn cánh, hết thảy là huyết nhục tạo thành cánh, thiên dực rung lên, phá không bay đi.

Sắc mặt Phi Vân Lão Tổ cứng đờ, ứng phó không kịp, liền thấy chiếc thuyền nhỏ kia xẹt qua mấy vạn dặm, chạy ra phạm vi bàn tay của hắn bao phủ.

- Tà ma ngoại đạo, đoạt kiều thê của ta, ta cùng với ngươi có mối hận đoạt vợ, thù này bất cộng đái thiên!

Lão phật này giận dữ, khống chế Phi Vân cùng cung điện đuổi theo, cười lạnh nói:

- Yêu tà nơi nào đến, còn không mau mau quy theo ngã phật?

Trong thanh âm của hắn nảy lên Xá Nữ Mê Hồn Đại Pháp, đỉnh đầu Cực Nhạc Thiên Đường truyền đến phật âm lã lướt, trăm vạn nữ Bồ Tát cùng nhau phật âm đại hát, muốn Giang Nam sa đọa, mê thần hồn hắn.

Bên tai Giang Nam nghe phật âm lã lướt, Ma Ngục bên trong mi tâm lập tức xuất hiện vô số Bồ Tát xinh đẹp, từng tôn Bồ Tát trấn giữ bầu trời Ma ngục, mở miệng tụng pháp, vô số xiềng xích rầm rầm bay tới, muốn đem thần hồn hắn khóa cầm!

Một pho tượng Đại Phật kim chói từ trên trời giáng xuống, trên mặt từ bi, cao ở trên Ma ngục, trăm vạn nữ Bồ Tát vờn quanh, chỉ thấy Đại Phật loáng thoáng chính là bộ dáng của Phi Vân Lão Tổ, tay niết trấn hồn ấn, trang nghiêm quát lên:

- Nghiệt chướng, còn không hàng phục?

- Hàng phục con mẹ ngươi! Ở trong mi tâm của ta, ngươi còn muốn gây sóng gió? Phiên Thiên Ấn!

Giang Nam khống chế Huyền Thai, bàn tay lật lên rơi xuống, cả Ma ngục đột nhiên điên đảo, ầm ầm che ở trên người những nữ Bồ Tát này, diệt sạch sẻ, tính cả tôn kim phật kia cũng cùng nhau trấn giết luyện hóa!

Ứng Vô Song cùng nhiều Long Nữ ngơ ngác nhìn một màn này, thật lâu nói không ra lời, trăm vạn nữ Bồ Tát cùng nhau phân cách một tia thần hồn, cộng thêm một phần thần tính của Phi Vân Lão Tổ, xâm lấn mi tâm không gian, là hung hãn bực nào, coi như là một Thần Ma, chỉ sợ nhất thời trong chốc lát cũng sẽ bị mê bản tính, thần hồn thất thủ, biến thành đồ chơi của Phi Vân Lão Tổ.

Nhưng mà, trận chiến cường hãn kinh khủng như thế, chỉ kịp nói ra một

câu tràng diện, liền bị Giang Nam một chiêu đánh cho hết thảy hôi phi yên diệt, không còn sót lại chút gì!

- Giang đạo hữu, đây là thần tính của ngươi?

Ứng Vô Song ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một pho tượng Thiên Thần kim chói đứng vững vàng ở phía trước Tử Phủ, dưới chân chính là Ma Vực cuồn cuộn, sâm nghiêm kinh khủng, một luồng thần hồn của Phi Vân Lão Tổ cùng trăm vạn nữ Bồ Tát ở trong Ma ngục ngay cả một tức thời gian cũng không có chống được, liền hoàn toàn hóa đi.

Ứng Vô Song cùng chúng Long Nữ đứng ở dưới chân Huyền Thai của Giang Nam, thậm chí còn không có cao bằng một nửa ngón chân của hắn, như là phàm phu tục tử bé nhỏ không đáng kể.

- Chẳng lẻ ngươi là Thần Ma chuyển thế?

Ứng Vô Song thất thanh nói, loại cảm giác bị áp bách này thật sự quá mạnh mẻ, làm cho nàng chỉ cảm thấy mình giống như đối mặt một Thần Ma sâu không lường được, so sánh với đối mặt Phi Vân Lão Tổ còn muốn kinh khủng không biết gấp bao nhiêu lần.

- Chính xác.

Giang Nam tâm thần đung đưa, một chủ ý xông lên đầu, ôn hòa cười nói:

- Vô Song, các ngươi trước ở chỗ này tu dưỡng chốc lát, Phi Vân Lão Tổ còn ở phía sau đuổi giết, đợi bỏ rơi người này lại nói tiếp.

Hắn lời này tương đương với cam chịu hắn là Thần Ma chuyển thế, tự nhiên để cho đám người Ứng Vô Song càng thêm khiếp sợ, nhớ tới Giang Nam đủ loại kỳ dị, trong lòng chỉ cảm thấy bừng tỉnh đại ngộ:

- Khó trách ngay cả Yêu Hoàng Long Hoàng là nhân vật hung ác cũng không cách nào làm gì hắn, thì ra hắn là Thần Ma chuyển thế. Hắn ở Minh Đường cảnh liền có thành tựu như thế, bây giờ nhìn lại, chỉ sợ kiếp trước của

hắn cũng là nhân vật khó lường!

Thật ra thì Giang Nam có một phen so đo khác, lần này hắn đi Ứng Long Đại Thế Giới cầu viện, nhưng mà người nhỏ, lời nhẹ, lấy tư cách Minh Đường cảnh của hắn, ở Huyền Minh Nguyên Giới còn coi là không kém, nhưng mà ở Ứng Long Đại Thế Giới thậm chí tư cách nói chuyện cũng không có, nhưng nếu cộng cho mình một thân phận Thần Ma chuyển thế, liền có tiền vốn nói chuyện cùng cò kè mặc cả.

- Giang đạo hữu, ngươi tuy là Thần Ma chuyển thế, nhưng dù sao tu vi còn yếu, vẫn là ta tới khống chế lâu thuyền chạy trốn!

Ứng Vô Song cao giọng nói.

- Vô Song, ta và ngươi quen biết lâu như vậy, còn cần cùng ta khách khí? Ngươi xưng ta Tử Xuyên là được.

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Ngươi có điều không biết, sở dĩ ta có thể sống đến hiện tại, không dám nói chạy trối chết đệ nhất thiên hạ, nhưng coi như là nhân vật trên đời này đều biết. Các ngươi nhân cơ hội chữa thương, ta tới bỏ Phi Vân Lão Tổ.

Phía ngoài, Phi Vân Lão Tổ cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh nghi bất định, Giang Nam chẳng những không có quy theo Cực Nhạc Thiên Đường của hắn, thậm chí một chiêu liền phá vỡ Xá Nữ Mê Hồn Đại Pháp, không thể không để cho hắn khiếp sợ.

- Chuyển thế Thần Ma, tiểu tử này nhất định là chuyển thế Thần Ma, khó trách có thể trở thành tình địch của Phật gia!

Trong mắt lão phật hiện lên một đạo hung quang, cười lạnh nói:

- Bất quá, ngươi hôm nay cũng không có tu vi kiếp trước, giết ngươi đối với Phật gia mà nói dễ dàng!

Sau một khắc, hắn liền thấy quanh thân Giang Nam đột nhiên hiện ra vô số trận kỳ, rầm rầm cuốn động, đem Giang Nam tính cả chiếc thuyền kia cùng nhau truyền tống đếm mười vạn dặm!

Những trận kỳ này không phải là pháp bảo, mà là đạo văn thuần túy, vẫn nương theo ở bên cạnh Giang Nam, điên cuồng phá không đi về phía trước, tốc độ cực nhanh, để cho hắn cũng trố mắt, cũng không lâu lắm liền chạy ra trên ức dặm, đi tới biên giới Ứng Long Đại Thế Giới!

Tu vi hôm nay của Giang Nam, so sánh với Cận Đông Lưu ngày đó ở trong Thần Khư còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, không cần mượn pháp bảo là có thể thi triển Loạn Không Đại Trận, cho nên hắn nói mình có thể chạy ra Phi Vân đuổi giết, cũng không phải là bốc phét.

- Là người lợi hại!

Sắc mặt Phi Vân Lão Tổ ngưng trọng, không tiếp tục đuổi giết nữa, xoay người liền đi, thầm nghĩ:

- Nơi đây cách Ứng Long Đại Thế Giới quá gần, tiếp tục đuổi giết sẽ đưa tới lão quái vật của Ứng Long Đại Thế Giới, Phật gia cũng không phải là đối thủ của bọn họ, chỉ có thể buông tha cho những nữ Bồ Tát nũng nịu tươi mới trắng nõn này...

- Phi Vân Lão Tổ muốn chết, ngay cả ta cũng dám trêu chọc! Cô nương ta muốn để cho hắn ở đất lưu vong cũng không cách nào sinh tồn được!

Ứng Vô Song đi tới Ứng Long Đại Thế Giới, tiến vào một viên chủ tinh trong đó, an bài Giang Nam ở trong phủ đệ của mình, lập tức hướng cao tầng Ứng Long tộc bẩm báo chuyện này, cũng không lâu lắm, Giang Nam liền cảm giác được có bốn cổ khí tức dị thường mạnh mẻ phóng lên cao, thần uy tràn ngập không gian.

Chương 638: Da Trâu Đầy Trời, Bốc Phét Tùm Lum

Bốn cổ thần uy này ở trong không gian thoáng một cái đã qua, ngay sau đó xông vào đất lưu vong của chư thiên vạn giới, biến mất không thấy gì nữa, hẳn là bốn thần minh của Ứng Long tộc cùng nhau tiến vào đất lưu vong đuổi giết Phi Vân Lão Tổ.

- Tứ thần minh đuổi giết Phi Vân, sau này ngày tốt của Tà Phật kia đã chấm dứt.

Giang Nam rất có ý nhìn có chút hả hê, thầm nghĩ:

- Bất quá, nội tình của Ứng Long Đại Thế Giới này, cũng thật sự quá mạnh mẻ a? Ta ở hẳn là một viên chủ tinh của Ứng Long Đại Thế Giới, Thần Ma liền có trên dưới một trăm!

Ứng Long Đại Thế Giới có cực nhiều Chủ Tinh, hắn tiến vào cái thế giới này, chỉ thấy quần tinh lấp lánh, vô số viên tinh thần to lớn ở trong không gian lóng lánh, còn có thể thấy tinh môn khổng lồ đứng vững ở chỗ sâu trong Tinh Hà, từng chiếc từng chiếc thuyền hàng khổng lồ hối hả, lui tới trong các tinh môn, xuyên qua tinh vực, vận tới hàng hóa.

Ứng Long Đại Thế Giới thật sự phát đạt, cao độ phồn vinh, cho dù là tinh hệ chỗ sâu trong Tinh Hà cũng nhận được khai phá thật lớn, cái thế giới này có thể nuôi sống càng nhiều người.

So sánh xuống, Huyền Minh Nguyên Giới giống như là dân bản xứ ăn tươi nuốt sống, người nguyên thủy, ngay cả Thái Dương Hệ cũng không có đi ra, chủ tinh cũng chỉ có một viên, tinh hệ chỗ sâu trong Tinh Hà lại càng nguy hiểm nặng nề, còn có Cổ lão thần tích cùng với đủ loại nguy hiểm, vì vậy Huyền Minh Nguyên Giới bị Ứng Vô Song xưng là dế nhũi đúng là không có nói sai.

- Chỉ có thế giới rộng lớn như thế, mới có thể nuôi sống nhiều Thần Ma như vậy, Huyền Minh Nguyên Giới ta chỉ có một viên chủ tinh, không có một người nào, không có một Thần Ma nào trấn giữ, bị người xem thường cũng không oan.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Bất quá, muốn khai phá Tinh Hà nguyên giới, không có tinh môn căn bản không cách nào làm được, nếu không ở trong tinh không phi hành, cũng đủ để hao hết sạch thọ nguyên của một vị Thần Phủ cảnh cao thủ. Nhất định phải thu phương pháp rèn tinh môn vào tay, tương lai dễ dàng khai phá nguyên giới.

Ở trong vũ trụ phi hành thật sự hao phí thời gian, tốc độ phi hành Thái Dương Thần hóa thân của Giang Nam cực nhanh, từ nguyên giới chủ tinh bay đến Thái Dương cũng cần mấy chục ngày, trên đường hao phí Linh Dịch lấy trăm vạn cân tính toán.

Chủ tinh cách Thái Dương còn coi là gần, những tinh thần khác cách chủ tinh càng thêm xa xôi, lấy vạn lần ức lần tính toán cũng không đủ, vì vậy không có tinh môn mà nói, đúng là không cách nào tiến vào Tinh Hà khai phá tài nguyên, di chuyển sinh linh.

Hắn ở phủ đệ của Ứng Vô Song, Ứng Vô Song đã sớm hướng phụ thân mình bẩm báo chuyện này, bất quá hơn mười ngày sau, phụ thân của Ứng Vô Song cũng không có triệu kiến hắn.

Bất quá mấy ngày qua, Giang Nam đối với người này cũng ít nhiều có chút hiểu rõ, phụ thân của Ứng Vô Song tên là Ứng Trác, là chưởng khống giả chỗ này, được phong làm Thần Hầu, thường nhân gọi thẳng kỳ danh là không nhiều, đều gọi hắn là Ứng Thần Hầu.

Ứng Trác sâu không lường được, ngay từ lúc vài ngàn năm trước đã tu thành Chân Thần, loại nhân vật này, cho dù là Thần Giới cũng là nhất phương đầu sỏ.

Trừ Ứng Trác ra, viên chủ tinh này còn có rất nhiều thế lực lớn khác, ba Đại Chân Thần, hơn hai mươi Thiên Thần, hơn chín mươi thần minh, lực lượng khổng lồ như thế, một thành liền đủ để chinh phục Huyền Minh Nguyên Giới!

Nhưng mà, Ứng Long Đại Thế Giới cũng không phải là thùng sắt giang sơn, trừ Ứng Long tộc, còn có Tổ Long tộc, Chúc Long tộc, Thiên Long tộc,... chia làm các đại phái.

Ứng Trác chẳng qua là cao tầng trong Ứng Long tộc, trừ hắn ra, ở trên viên chủ tinh này còn có Chân Thần của Tổ Long, Chúc Long hai đại bộ tộc tồn tại, cùng hắn địa vị ngang nhau.

Về phần Thiên Long ở nơi này thế lực hơi yếu, nhưng mà có Thiên Thần tồn tại.

Hơn nữa, trừ thế lực bên ngoài ra, trong các đại bộ tộc còn có một chút lão quái vật cấp bậc lão tổ, sâu không lường được.

Đây chính là nơi kinh khủng của Cổ lão bộ tộc, chỉ có một viên chủ tinh liền có nội tình sâu như vậy, vượt qua xa Huyền Minh Nguyên Giới có thể sánh ngang.

- Ứng Trác lo lắng, hẳn là trừ Yêu Thần trong Thái Dương ra, chính là Nam Hải tổ sư. Nam Hải tổ sư không chết, chỉ sợ hắn phải giao ra một giá cao mới có thể vào chủ nguyên giới.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Mấy ngày nay Ứng Trác vẫn không có triệu kiến hắn, nhưng Giang Nam không một chút gấp gáp, như cũ bình tĩnh, thường cùng Ứng Vô Song uống trà ngắm cảnh, đàm luận đạo pháp.

Ứng Vô Song ở trên tu vi cao tuyệt, đã tu thành Tử Tiêu Thiên Cung, nhưng mà ở đạo pháp lĩnh ngộ lại không có cao hơn Giang Nam, thậm chí có chút ít ngay cả nàng cũng cần hướng Giang Nam lãnh giáo.

Hai người ngồi trên bồ đoàn, cao gió tễ tháng, nói xong cao hứng, liền đem Thần Thông diễn dịch đi ra ngoài, lẫn nhau trao đổi, cũng cực kỳ thích ý.

- Tử Xuyên, mấy ngày nữa phụ thân ta sẽ triệu kiến ngươi.

Ứng Vô Song cười nói:

- Ta đã hướng phụ thân thông báo chuyện của ngươi, mấy ngày nay phụ thân cùng với hai Chân Thần khác thương lượng, dù sao mượn mấy thần minh can thiệp thế giới khác không phải chuyện đùa, không trách bọn họ không cẩn thận.

Giang Nam gật đầu, vuốt cằm nói:

- Đa tạ Vô Song.

Ứng Vô Song rời đi, đi tới trong Ứng Long điện, chỉ thấy chỗ đại điện này xanh vàng rực rỡ, Ứng Trác ngồi ở trên chủ vị trung tâm, hai bên có một lão giả, ba người này quanh thân Long Văn quấn quanh, không gian phía sau chồng chất, tạo thành từng cái từng cái Chân Long thế giới, mênh mông rộng lớn.

- Phụ thân, hai vị bá phụ, ta mấy ngày nay cùng hắn đàm luận đạo pháp, nói vậy cũng không có dấu diếm được các ngươi a?

Ứng Vô Song hướng ba người thi lễ, đứng dậy cười nói.

Ứng Trác gật đầu, hướng hai bên tả hữu cười nói:

- Chiến huynh, Mạch huynh, các ngươi thấy thế nào?

Hai người này chính là hai Đại Chân Thần của Tổ Long tộc cùng Chúc Long tộc, Tổ Chiến cùng Chúc Mạch, Tổ Chiến nghe vậy, trong tầm mắt hiện lên một luồng sáng, trầm ngâm nói:

- Tiểu chất nữ cùng hắn luận đạo, đúng là có thể thấy được nhãn giới kiến

thức của người này không giống tầm thường, vấn đề ngay cả thần minh cũng khó khăn, ở trong tay hắn giải quyết dễ dàng. Người này là Thần Ma chuyển thế, hẳn là tin chắc không thể nghi ngờ.

Chúc Mạch Lão Tổ gật đầu nói:

- Những vấn đề khó khăn này, là chúng ta tự mình bố trí, để cho lệnh ái đi làm khó hắn, cũng bị hắn giải ra, có thể thấy được hắn kiếp trước hẳn là nhân vật rất cao, chưa chắc sẽ so sánh với ta và ngươi thua kém.

Trải qua mấy ngày nay, Ứng Vô Song cùng Giang Nam thảo luận vấn đề khó khăn, dĩ nhiên là ba người này cố ý bày, cũng là dùng để khảo nghiệm nhãn giới kiến thức của Giang Nam!

Ứng Trác tâm niệm hơi động, một mặt gương sáng treo cao, cách nặng nề trở ngại thẳng hướng Giang Nam, chỉ thấy trong kính, Giang Nam làm như không có cảm giác.

Mặt gương sáng này rõ ràng theo vào trong mi tâm của hắn, chỉ thấy trong kính kim quang vạn đạo, làm cho không người nào có thể nhìn thẳng, ở giữa kim quang, một kim nhân quay đầu hướng đám người Ứng Trác xem ra, ánh mắt như điện.

- Bị hắn phát hiện!

Ứng Trác trong lòng cả kinh, thu hồi gương sáng, cười nói:

- Thần hồn của hắn đích xác là thần tính, điểm này có thể xác nhận không thể nghi ngờ.

- Nhãn giới kiến thức là trình độ Thần Ma, thần hồn lại là thần tính, xem ra hắn thật sự là Thần Ma chuyển thế.

Tổ Chiến gật đầu nói.

Ứng Trác trầm giọng nói:

- Vô Song, ngươi mang hắn đến.

Ứng Vô Song đồng ý, xoay người rời đi.

- Ứng Thần Hầu rốt cục muốn gặp ta?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, âm thầm để xuống một tảng đá, cười nói:

- Vô Song, làm phiền ngươi.

Mới vừa rồi hắn thật sự nhận thấy được có người âm thầm nhìn trộm, hơn nữa mấy ngày nay Ứng Vô Song cùng hắn đàm đạo nói tới vấn đề cũng cực kỳ thâm ảo, để cho hắn mơ hồ có một loại suy đoán, đó chính là Ứng Thần Hầu đang âm thầm suy tính hắn!

Đối với những vấn đề kia, Giang Nam có thể nói là vắt hết óc, toàn lực ứng phó, lấy Ma Ngục Huyền Thai Kinh không ngừng thôi diễn, mới đem những vấn đề này giải đáp, bất quá có thể để cho Ứng Thần Hầu hài lòng hay không, trong lòng hắn cũng không có đáy.

Bất quá bây giờ nhìn lại, Ứng Thần Hầu đã không hề hoài nghi hắn là Thần Ma chuyển thế nữa.

- Tử Xuyên, cha ta cũng không giống như ta dễ dàng nói chuyện như vậy.

Ứng Vô Song dừng ở trước Ứng Long điện, ý vị thâm trường nói:

- Có thể đánh động đến bọn hắn hay không, còn phải xem ngươi.

Giang Nam gật đầu tạ ơn, ngửa đầu ưỡn ngực, bước đi vào trong đại điện này, sắp đối mặt Thần chân chính, trong lòng hắn cũng có mấy phần thấp thỏm. Bất quá, hắn rất nhanh liền trấn định lại.

Oanh!

Hắn mới vừa bước vào đại điện này, nhất thời chỉ cảm thấy thần uy không

gì so sánh nổi đấu đá xuống, thần uy cùng long uy trầm trọng lần lượt thay đổi ở chung một chỗ, muốn đem Đạo tâm của hắn đè sập, thần hồn ép tới trấn áp, muốn cho hắn sinh ra không chút phản kháng nào, để cho hắn đề không nổi ý nghĩ khác, chỉ có thể đối với đám người Ứng Thần Hầu hữu vấn tất đáp!

- Chư vị đạo huynh, đây là muốn cho ta một hạ mã uy sao?

Giang Nam tay áo nhẹ chấn, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển, Huyền thai kim nhân kết xuất Huyền Thai Ấn, đem cổ uy áp này càn quét không còn, đẩy lấy thần uy cùng long uy bước vào trong đại điện.

Chỉ thấy bên trong đại điện này rõ ràng không chỉ một Thần Ma, ở hai bên đại điện, pháp đàn đứng vững, trên từng ngọn pháp đàn ngồi từng tôn Long Thần, có khi là nhân thân, tướng mạo uy nghiêm cổ quái, cùng tướng mạo nhân loại rất là bất đồng, có thì là thân người Long Thủ, dử tợn kinh khủng, còn có là một Cự Long quay quanh ở trên pháp đàn, còn có sư tử, Nghê... các chủng dị thú, rõ ràng cũng là Thần Ma cảnh giới!

Thần uy tràn ngập, long uy trầm trọng, Ứng Thần Hầu cùng hai Chân Thần ngồi cao, Long Tộc Chư Thần trên cao nhìn xuống Giang Nam!

Giang Nam mặt không đổi sắc, từ từ chắp tay cười nói:

- Tử Xuyên gặp qua chư vị đạo huynh!

- Đạo Nhân, ngươi từ nơi nào đến?

Một Long Thần Long Thủ nhân thân, thân thể vô cùng rộng lớn, con mắt như Thiên châu, cao giọng hỏi:

- Thấy chúng ta, như thế nào không lạy?

Giang Nam cười hỏi:

- Dám hỏi huynh là?

- Ta là Ứng Long tộc Ứng Thường, thành tựu thần minh sáu ngàn năm.

Long Thần kia khẽ cười lạnh nói:

- Ngươi có tài đức gì, dám không lạy ta?

- Đạo huynh, ngươi biết rõ ta từ nơi nào đến, vì sao còn hỏi như vậy?

Giang Nam ha hả cười một tiếng, cất cao giọng nói:

- Bất quá nếu đạo huynh mở miệng, như vậy ta sẽ nói cho ngươi biết. Ta đã từng có một hóa thân, một Vũ một Khổng một Như Lai, nhất nhất Như Lai thân miếu tháp, xá lợi chắc chắn Kim Cương thân, hư không có thể hư ta Bất Hủ.

- Thì ra ngươi là người trong Phật Môn.

Nhiều Long Thần sắc mặt kịch biến, long uy trầm trọng, sắc mặt đều có chút nhục nhã, Ứng Thần Hầu lạnh nhạt nói:

- Phật Môn nhiều lần nhục Long Tộc ta, Đạo Nhân, ngươi là người trong Phật Môn, cùng Ứng Long Đại Thế Giới ta có thể tính có cừu oán, niệm tình ngươi là khách nhân, mời ngươi trở về đi, ta không giết ngươi.

Giang Nam cười ha ha, ngâm nga nói:

- Ta cũng từng có một hóa thân: Mây tía mênh mông cuồn cuộn tám vạn dặm, ngồi thẳng Trùng Dương giám minh cung, thân là Đế đình thượng khách, tâm là người dẫn đường Huyền Môn.

Chúng Long Thần sắc mặt hơi trì hoãn, Tổ Chiến cau mày nói:

- Đạo Nhân, ngươi chỉ nói hóa thân của ngươi, vì sao không nói chân thân?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Không thể nói.

- Đạo nhân này, lai lịch không nhỏ a...

Trong Ứng Long điện, rất nhiều Long thần đều là trong lòng nghiêm nghị, sắc mặt ngưng trọng, Ứng Thần Hầu, Ứng Trác cùng Tổ Chiến, Chúc Mạch ba vị Chân Thần liếc nhau, thần thức chấn động, lẫn nhau trao đổi:

- Chúng ta nguyên lai tưởng rằng hắn kiếp trước thành tựu nhiều nhất là Chân Thần, hôm nay xem ra chỉ sợ có chút tính ra thấp, hai đại hóa thân của hắn, chỉ sợ đều là chân thần rồi. Chỉ là nhân vật bực này, vì sao chúng ta chưa từng nghe nói qua?

- Thần giới lớn như vậy, Chư Thiên vô số kể, còn nhiều cao nhân mà, nội tình so với Ứng Long Đại Thế Giới chúng ta còn muốn thâm hậu, chúng ta không có nghe qua người này cũng là chuyện đương nhiên.

- Hai đại hóa thân đều là chân thần, địa vị lớn như vậy, chân thân còn không thể nói, chẳng lẽ là Thần Chủ chuyển thế? Không đúng, không đúng, thần tính của hắn còn chưa cường đến hoàn cảnh Thần Chủ. Chẳng lẽ là trước chuyển thế bị trọng thương, cho nên thần tính suy sụp?

- Hắn nói chân thân mình không thể nói, chỉ sợ lai lịch còn trên chúng ta tưởng tượng, nói lai lịch, chúng ta chịu không nổi. Ta đoán chừng hắn không phải đang khoác lác, mà là địa vị thật sự quá lớn!

...

Trong nội tâm Giang Nam cũng tâm thần bất định bất an, ở trước mặt rất nhiều Long thần chém gió, da trâu thổi đến tận trời, nói không kinh hồn táng đảm đó là gạt người, bất quá lúc này cho dù là nhịp tim có một tia khác thường rất nhỏ nhảy lên, chỉ sợ đều bị những Long thần này phát giác, sinh ra hoài nghi, cho nên khí huyết của hắn một mực đều rất vững vàng, khống chế tốt nhịp tim bản thân.

Hắn dựa vào chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Ma Ngục Huyền Thai

Kinh chỉ ở trong địa ngục thanh danh cực vọng, ở trong Chư Thiên vạn giới, người biết rõ môn công pháp này lác đác không có mấy, Hắc Thiên Ma tôn đi vào Chư Thiên vạn giới không bao lâu liền bị Giang Tuyết tiêu diệt, bởi vậy cường giả của Ứng Long Đại Thế Giới đoán chừng cũng chưa từng nghe qua môn công pháp này.

Nếu bọn họ biết Ma Ngục Huyền Thai Kinh có thể cho người ở lúc tu thành thần thông liền luyện ra thần tính, cái kia cũng không đối với hắn khách khí như vậy rồi, thậm chí nói không chừng sẽ đem hắn sưu hồn tác phách, khảo vấn Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Chương 639: Thần Đế Chuyển Thế Thân

Ứng Thần Hầu Ứng Trác thay đổi một khuôn mặt, sắc mặt ôn hòa lại, cười nói:

- Giang đạo hữu, xin mời ngồi.

Trong Ứng Long điện bay lên một tòa pháp đàn, cùng ba vị Long tộc Chân Thần sánh vai. Giang Nam vui mừng không sợ, leo lên pháp đàn. Giờ phút này, Ứng Thần Hầu đổi giọng không hề xưng hắn là đạo nhân, mà là đạo hữu, nói rõ những Long thần này đối với thân phận chân thật của hắn hoài nghi không lớn, đã ở trong lòng nhận định hắn là Thần Ma chuyển thế, kiếp trước địa vị cực cao, có thể cùng bọn họ bình khởi bình tọa.

Ứng Thần Hầu ý vị thâm trường nói:

- Chuyển thế thần không đạt tới thành tựu lúc trước, nửa đường vẫn lạc thực sự không ít. Giang đạo hữu kiếp trước như thế nào, cùng kiếp này không quan hệ, kiếp này đạo hữu như trước chỉ là một Thần Phủ tám cảnh tu sĩ, điểm ấy đạo hữu ngươi phải tinh tường.

Giang Nam khẽ nhíu mày, chưa kịp nói chuyện. Tổ Chiến cười lạnh nói:

- Thần Phủ tám cảnh liền muốn để cho Long tộc ta giúp đỡ, phải trả một cái giá lớn. Ngươi không nói thân phận chân thật, quả thật có chút để cho chúng ta khó xử, chúng ta sao biết ngươi kiếp trước thực sự không phải là địch nhân Long tộc ta? Chúng ta lại làm thế nào biết, sau khi chúng ta giúp đỡ ngươi, tương lai ngươi sẽ không đối địch với chúng ta?

Chúc Mạch hờ hững nói:

- Ứng Long Đại Thế Giới ta đối với Huyền Minh Nguyên Giới tình thế bắt buộc, nhất định phải chiếm lĩnh Nguyên Giới. Đây là đại kế tộc của ta

sớm đã định ra. Giang đạo hữu, ngươi xuất thân Huyền Minh Nguyên Giới, tương lai nếu đạt tới thành tựu lúc trước, muốn ngăn cản đại quân Long tộc ta, Long tộc ta chẳng phải là lấy giỏ trúc múc nước sao?

Ứng Thường điềm nhiên nói:

- Đối mặt khả năng uy hiếp tương lai, trước hết đem uy hiếp chém giết ở trong trứng nước, Giang đạo hữu, mặc dù ngươi là Thần Ma chuyển thế. Kiếp trước có đại năng lực, đối với Long tộc ta mà nói, cũng là một loại uy hiếp!

- Chư vị đạo hữu, xin nghe ta một lời!

Giang Nam thanh âm to rõ, để cho rất nhiều Long thần an tĩnh lại, nhìn chung quanh một vòng, đột nhiên thở dài. Mỉm cười nói:

- Giang mỗ hoàn toàn chính xác sớm đã đem Huyền Minh Nguyên Giới coi là vật trong bàn tay, bất quá chư vị đã mở miệng, như vậy Giang mỗ cũng không khỏi không nhượng bộ.

Hắn chân thành vạn phần nói:

- Giang mỗ nguyện cùng chư vị, chia đều Nguyên Giới thiên hạ.

- Chư vị, các ngươi định ra đại kế, ta sớm đã biết được, đơn giản là cùng Yêu Thần liên thủ ứng đối Quang Vũ kỷ kiếp.

Giang Nam cười nói:

- Yêu Thần, tiểu tử này chưa đủ cùng mưu! Huống hồ Yêu Thần bổn sự tuy nhỏ, nhưng dã tâm không nhỏ, cùng hắn hợp mưu, chỉ biết thành sự không có bại sự có dư.

Rất nhiều Long thần cau mày, Tổ Chiến lặng lẽ cười nói:

- Yêu Thần tính tình ẩn nhẫn, tình nguyện ở bên trong mặt trời che dấu 200 vạn năm không xuất thế, hắn hấp thu mặt trời nguyên lực, hai trăm vạn

năm đã sớm luyện thành thần thể, vừa xuất thế là Thần Ma, tiền đồ bất khả hạn lượng. Ứng Long Đại Thế Giới ta cùng hắn hợp tác, cũng là nhìn trúng tiềm lực của hắn. Giang đạo hữu đem hắn nói được không chịu nổi như vậy, không khỏi có chút quá mức a?

Giang Nam cười ha ha nói:

- Hai trăm vạn năm chỉ vì thành thần, có giá trị gì phải nói? Nếu muốn thành thần, trăm năm là đủ, dùng hai trăm vạn năm mới tu thành Thần Ma, bản thân là một củi mục!

Hắn cười vang nói:

- Ta xem Yêu Thần, như là con gà ba chân, cỏ rác khoe khoang, che tay có thể diệt, hoặc làm thành canh gà, hoặc ướp làm thịt khô, không còn đường của hắn. Chư vị, minh hữu có hai loại, một loại là minh hữu, một loại là heo, kính xin chư vị nghĩ lại.

- Khẩu khí thật lớn...

Rất nhiều Long thần liếc nhau, thầm nghĩ trong lòng:

- Bất quá, cũng chỉ có người kiếp trước lợi hại vô cùng, mới có thể có khí phách cùng khẩu khí lớn như vậy.

Ba Chân Thần liếc nhau lần nữa, Ứng Thần Hầu đột nhiên cười nói:

- Giang đạo hữu, cho chúng ta thương nghị một phen.

Giang Nam đứng dậy cáo từ, ly khai Ứng Long điện, thầm nghĩ:

- Ứng Long Đại Thế Giới rất nhiều bộ tộc không phải nhất thể, nếu không đã sớm định ra quyết đoán, xem ra việc này chỉ sợ còn có khó khăn trắc trở.

Trong Ứng Long điện, Ứng Thần Hầu thở dài nói:

- Chư vị, các ngươi thấy thế nào? Dùng cách nhìn của ta, không bằng

cùng đạo nhân này hợp tác, tạm thời giúp đỡ hắn một lần, tương lai chia đều Nguyên Giới.

Chúc Mạch cười lạnh nói:

- Thần Hầu, người này cứu được lệnh ái một mạng, thế cho nên ngươi có chút ít chênh lệch, ảnh hưởng tới quyết đoán. Người này không biết lai lịch, hơn nữa xem lời nói và việc làm của hắn, kiếp trước tất nhiên là thế hệ thần thông quảng đại, khó có thể khống chế. Mà sau lưng Yêu Thần không có thế lực, tuy có dã tâm, nhưng dù sao còn tính toán dễ dàng khống chế một ít, chúng ta cùng Yêu Thần hợp tác, có thể chiếm đoạt toàn bộ Nguyên Giới, nếu như Yêu Thần không tuân, giết hắn là được! Nếu cùng người này hợp tác, tối đa chỉ là cùng hắn chia đều Nguyên Giới. Theo ý ta, trước hết giết người này, chấm dứt hậu hoạn!

Tổ Chiến lắc đầu nói:

- Mạch huynh lời ấy sai rồi. Làm đại sự, chẳng những muốn xem trước mắt, càng phải xem tương lai. Người này tiền đồ so với Yêu Thần còn tốt hơn, hắn đã là Thần giới Cự Đầu, khẳng định giao du rộng lớn, lần này Thần giới phong tỏa Thông Thiên chi đồ, hắn không cách nào cùng hảo hữu trên Thần giới liên hệ, lúc này mới xin Ứng Long Đại Thế Giới ta giúp đỡ, nếu giết hắn. Hảo hữu của hắn ở Thần giới thế tất sẽ cùng Ứng Long Đại Thế Giới ta đối nghịch, được không bù mất. Tốt nhất có thể đem hắn khống chế trong tay, lại để cho hắn trở thành đao nhọn của tộc ta, nói như vậy, tộc của ta chẳng những có thể tận được Nguyên Giới, còn thêm ra một cánh tay đắc lực!

Chúc Mạch trả lời lại một cách mỉa mai:

- Chiến huynh không biết nuôi hổ gây họa sao? Nhân vật bậc này, há có thể cam tâm bị tộc của ta khống chế? Nếu chúng ta muốn cưỡng ép khống chế hắn, chỉ biết hoàn toàn ngược lại. Theo ta nói, trước hết giết thì tốt hơn! Nếu không hắn từ tộc của ta mượn không đến Long thần trợ chiến, trong nội tâm tất sinh oán hận, tương lai công thành, chỉ sợ sẽ đối với tộc ta bất lợi!

- Ai dám cùng tộc ta đối nghịch?

Tổ Chiến cười lạnh nói:

- Coi như là Quang Vũ đại đế cũng không dám, các triều đại đổi thay Thần Đế cũng không dám. Huống chi là hắn?

Hai Chân Thần nhao nhao sau nửa ngày, Ứng Thần Hầu khẽ nhíu mày, cũng không có quyết đoán, trên thực tế Giang Nam từ trong tay Phi Vân lão tổ cứu được Ứng Vô Song một mạng, hắn cũng rất là cảm kích, trong lòng có ý tứ thiên vị Giang Nam, không có bất kỳ điều kiện cũng muốn ủng hộ Giang Nam.

Bất quá trong long tộc đại tộc tầm đó cũng có tranh đấu. Tranh quyền đoạt lợi, nếu như trên chủ tinh chỉ có hắn một Chân Thần, hắn liền có thể đơn giản làm ra quyết đoán, không người dám phản đối.

Nhưng mà Tổ Chiến cùng Chúc Mạch hai cái Chân Thần chính là Cự Đầu mà Tổ Long tộc cùng Chúc Long tộc phái tới, giám sát quyền lực của hắn, để cho hắn không thể trực tiếp ủng hộ Giang Nam, nếu không hai Chân Thần náo lên, quyền vị Thần Hầu của hắn sẽ bị tước đoạt. Ứng Long tộc liền mất đi quyền khống chế đối với chủ tinh này, tổn thất quá lớn.

Ví dụ như Chúc Mạch, là vì phản đối hắn mà phản đối, chỉ vì làm hắn không được tự nhiên, đem hắn từ trên vị trí Thần Hầu kéo xuống.

Mà Tổ Chiến mặc dù không có nhiều tâm nhãn như vậy, nhưng đối với quyền lực cực kỳ khát vọng, muốn khống chế hết thảy, đem quyền lực đều nắm trong tay.

Muốn để cho bọn hắn đều thoả mãn, khó!

- Chư vị!

Ứng Thần Hầu ho khan một tiếng, cất cao giọng nói:

- Ta và ngươi đã không cách nào quyết đoán, không bằng thỉnh trưởng lão viện làm ra quyết đoán. Các ngươi định như thế nào?

Tổ Chiến cùng Chúc Mạch liếc nhau, gật đầu nói:

- Trưởng lão viện anh minh, tất nhiên có thể làm ra quyết đoán.

Ứng Thần Hầu nhẹ nhàng thở ra, lúc này một đám hóa thân của ba vị Chân Thần xuyên qua Tinh môn, chạy tới trưởng lão viện, trưởng lão viện của Ứng Long Đại Thế Giới chính là thành lập ở trên một tinh cầu khí thế to lớn, vô số chỗ ngồi xoay tròn bố thành một vòng tròn lớn, mấy vạn chỗ ngồi, đợi cho thời điểm Ứng Long Đại Thế Giới tổ chức đại hội, thiên thần, Chân Thần, Thần Chủ thậm chí Thần Tôn các tộc đến đây hội nghị, rất là đồ sộ.

- Chuyển thế Thần Ma, kiếp trước không biết đến tột cùng là ai sao?

Mấy Đại trưởng lão trên không Trưởng lão viện hình bóng trác trác, sừng sững ở trong hư không, thanh âm từ trên không truyền đến, to điếc tai, chỉ nghe một thanh âm già nua nói:

- Trước đó không lâu, lão tổ tông truyền đến tin tức, muốn chúng ta giám sát Chư Thiên vạn giới, nhìn xem bên trong những Thần Ma chuyển thế này có dị loại hay không, người này cũng có thể tính toán làm một trong những trọng điểm giám sát.

Ứng Thần Hầu không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Lão tổ tông tự mình hạ lệnh? Chẳng lẽ bên trong một đám Thần Ma chuyển thế này, có nhân vật địa vị thật lớn gì sao?

- Không sai.

Thanh âm già nua kia ném tin tức nặng cân, trầm giọng nói:

- Lão tổ tông hoài nghi, Quang Vũ thần đế đã thừa dịp một nhóm Thần Ma kia chuyển thế, mình cũng chuyển thế hạ giới, ý đồ tránh đi Quang Vũ

kỷ kiếp, sống ra thế thứ hai, Đông Sơn tái khởi, làm tiếp một lần Thần Đế!

Trong tai ba Chân Thần nổ vang, chỉ cảm thấy khó có thể thở dốc.

Quang Vũ thần đế chuyển thế, đây tuyệt đối là một tin tức rung trời!

- Chân thân của Quang Vũ thần đế lưu lại trong Thần Đình, như trước chủ chưởng Chư Thiên vạn giới, nhìn không ra cùng bình thường có gì khác nhau, nhưng mà hắn có hùng tài vĩ lược, tất nhiên không cam lòng mình thân tử đạo tiêu như vậy, tất nhiên sẽ mưu cầu chuyển thế, thậm chí tu thành tiên nhân, Trường Sinh vĩnh cố, thọ cùng trời đất.

Thanh âm già nua kia tiếp tục nói:

- Lão tổ tông nói, Quang Vũ tuy là Thiên Đế, nhưng nếu chuyển thế trùng tu, là trái với Thiên Đạo, nghịch thiên mà đi, bất lợi với giang sơn xã tắc của Chư Thiên vạn giới, phải tìm được chuyển thế thân của hắn, tiến hành diệt trừ! Chúng ta đã giám sát Chư Thiên, tìm được mấy người khả nghi, tiến hành giám thị. Hôm nay Giang Nam Giang Tử Xuyên này, cũng là Thần Ma chuyển thế, không thể thoát hoài nghi, vạn lần không được bỏ mặc hắn ly khai Ứng Long Đại Thế Giới.

Ứng Thần Hầu vội vàng nói:

- Sự tình hắn hướng Ứng Long Đại Thế Giới ta xin giúp đỡ...

- Các ngươi lui ra đi.

Trên bầu trời thanh âm kia nói.

Ứng Thần Hầu bất đắc dĩ, chỉ phải cùng Tổ Chiến cùng Chúc Mạch lui ra.

- Thần Đế chuyển thế, hắn giống sao?

Tổ Chiến nghi ngờ nói.

Sau mấy ngày, Giang Nam cùng Ứng Vô Song làm bạn ở trên chủ tinh

Ứng Long Đại Thế Giới đi dạo, hắn rốt cục có cơ hội đánh giá tinh môn trên chủ tinh, tinh tế nghiên cứu tinh môn, không khỏi để cho hắn hoảng sợ.

Chỗ tinh môn này cấu tạo cực kỳ phức tạp, là một loại không gian đại thần thông luyện chế thành pháp bảo, có thể xé rách hư không cùng hàng rào thế giới, bên trong tinh môn còn bao hàm hệ thống định vị, có thể ở trong hai tòa tinh môn truyền tống, vượt qua khoảng cách lấy ức ức dặm tính toán!

Chế tạo tinh môn, sử dụng tài liệu cũng là Thần kim, tốn hao Thần kim cả thảy có thể luyện chế một thần minh chi bảo!

Nhưng mấu chốt nhất vẫn là không gian đại thần thông, không có không gian đại thần thông, có tinh môn cũng là vô dụng.

Không chỉ có như thế, duy trì tinh môn vận chuyển, cần tốn hao Linh Dịch cũng là cực kỳ khủng bố, mở ra một ngày thời gian, liền cần ngàn vạn cân Linh Dịch, một chút môn phái nhỏ căn bản vô lực chống đỡ.

Hắn ở trước tinh môn lưu lại, tinh tế nghiên cứu cấu tạo tinh môn, mấy ngày sau, Giang Nam liền đem loại không gian đại thần thông này suy nghĩ thấu triệt.

Môn Thần Thông này tên là Tinh Hà Đại Trận, tinh thông môn Thần Thông này, tự thân cũng có thể lui tới trong hư không, bất quá thúc dục Thần Thông này cần có pháp lực thật kinh người, Giang Nam đoán chừng cho dù là Thần Ma chỉ sợ cũng chưa hẳn có thể khống chế Thần Thông này.

Đợi đem tinh môn nghiên cứu thấu triệt, đã qua hơn mười ngày thời gian, trong lòng Giang Nam cũng không khỏi dần dần nôn nóng, Ứng Thần Hầu đến nay chưa từng triệu kiến hắn, để cho hắn không khỏi sinh ra cảm giác không ổn.

- Tử Xuyên!

Ứng Vô Song vội vã tới, sắc mặt do dự, cắn răng thấp giọng nói:

- Ngươi mau chạy đi! Cha ta nói, trưởng lão viện hoài nghi ngươi là Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, qua không lâu nữa. Trưởng lão viện sẽ phái cao tầng đến đây bắt ngươi đi trưởng lão viện thẩm vấn!

Giang Nam trong lòng cả kinh, cau mày nói:

- Quang Vũ Thần Đế chuyển thế? Ta sao lại là Quang Vũ Thần Đế chuyển thế?

Ứng Vô Song lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết. Bất quá trưởng lão viện thì cho là như vậy, nếu nhận định ngươi là Quang Vũ Thần Đế, trưởng lão viện sẽ đem ngươi tru diệt, cho dù ngươi không phải là Quang Vũ Thần Đế, cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi. Trưởng lão viện cực kỳ bá đạo, nếu cho rằng ngươi đã đắc tội Ứng Long Đại Thế Giới ta, sẽ đem ngươi diệt trừ, chấm dứt hậu hoạn. Bây giờ nhìn lại, ngươi tiếp tục lưu lại, chỉ sợ lành ít dữ nhiều!

Nàng áy náy nói:

- Tử Xuyên, là Ứng Long tộc ta xin lỗi ngươi, ngươi cứu ta một mạng, ta nguyên tưởng rằng có thể giúp ngươi, hôm nay lại xảy ra chuyện bực này. Bất quá ngươi yên tâm, ta tất nhiên che chở ngươi chu toàn, để ngươi bình an rời Ứng Long Đại Thế Giới.

Giang Nam trầm mặc chốc lát, gật đầu nói:

- Ngươi trở về hướng cha ngươi nói, nói ta cám ơn hắn nhắc nhở.

Ứng Vô Song trong lòng ngẩn ra. Âm thầm buồn bực:

- Vì sao phải cám ơn cha ta... Đúng rồi, cha ta cố ý vô ý hướng ta nói. Khẳng định cũng là muốn báo đáp ân tình, cho nên cố ý tiết lộ cho ta. Biết con gái không ai bằng cha, hắn biết ta sẽ không nhịn được nói cho Tử Xuyên...

- Vô Song, chúng ta lúc này từ biệt, ngươi không cần đưa ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 640: Loạn Búa Chém Chết

Giang Nam chắp tay cười nói:

- Ngươi nếu đưa ta, tất nhiên sẽ đưa tới bộ tộc khác chú ý, chỉ sợ ngay cả cha ngươi cũng sẽ gặp phải dính líu. Cáo từ!

Ứng Vô Song chần chờ một chút, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Cáo từ? Giang đạo hữu, ngươi đây là tính toán đi nơi nào?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung tinh kỳ bay múa, mấy trăm vị Long Tộc cường giả gào thét chạy tới, kết thành một ngọn đại trận, rõ ràng là đại quân Long Tộc.

Một người cầm đầu tuổi không lớn, cùng Ứng Vô Song phảng phất, không ngờ là Thiên Cung cường giả, người mặc cẩm bào, uy phong lẫm lẫm, cao giọng cười nói:

- Ứng Vô Song, ngươi chuẩn bị thả trọng phạm sao?

Ứng Vô Song thấy nam tử trẻ tuổi cẩm bào kia, sắc mặt biến hóa, hừ lạnh nói:

- Cái gì trọng phạm? Tử Xuyên là khách nhân của Ứng Long tộc ta, muốn tới thì tới muốnđi thì đi, Chúc Uyên, ngươi nói chuyện phải tôn trọng một chút!

Chúc Uyên kia cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Vô Song, lời của ngươi ta đã nghe vào tai, còn muốn chống chế? Ta đã sớm từ chỗ cha ta biết, tiểu tử này chính là trọng phạm mà trưởng lão viện

muốn, ngươi muốn để cho hắn chạy thoát, trưởng lão viện chắc chắn trách phạt ngươi, thậm chí ngay cả cha ngươi cũng khó tránh khỏi dính líu!

Hắn tay áo một quyển, chỉ thấy phía sau mấy trăm vị Chúc Long tộc cường giả giương động đại kỳ, hóa thành nhất phương đại trận, trong trận pháp có vô số đạo văn tương liên, hóa thành một Chúc Long chín đầu, đầu rồng rộng lớn hơn trăm dặm, mười tám đôi mắt giống như ánh nến trong bóng tối, lóe lên không chừng.

Đại trận này đem nơi đây phong tỏa, Chúc Uyên cười lạnh nói:

- Đóng cửa tinh môn!

Tinh môn ầm ầm một tiếng bế hợp, cắt đứt hy vọng Giang Nam từ tinh môn truyền tống rời đi.

- Ứng Vô Song, hai nhà chúng ta năm xưa liền định ra hôn ước, ta là phu quân tương lai của ngươi, bất quá sau khi lớn lên, ngươi liền ghét bỏ ta nói ta là phế vật, hủy hôn ước!

Chúc Uyên ngửa mặt lên trời cười to, điềm nhiên nói:

- Trăm triệu không nghĩ tới, ngươi cũng có một ngày rơi ở trong tay ta! Ngươi có biết sau khi ta bị ngươi cự hôn, gặp phải bao nhiêu vũ nhục? Ta những năm này đau khổ tu luyện, đau khổ tìm cơ hội, chính là đợi chờ ngày này, chờ ngày ngươi rơi vào trong tay ta!

Ứng Vô Song chân mày cau lại:

- Chúc Uyên, đây là chuyện giữa ngươi và ta, ta vốn cho là ngươi đã quên, không nghĩ tới ngươi lại còn tính toán chi li.

Chúc Uyên cười lạnh nói:

- Không ai mãi mãi hèn! Ta mặc dù còn trẻ, nhưng sớm muộn gì có một ngày thăng chức rất nhanh, ngày này ta đợi đã lâu rồi, Ứng Vô Song tia sáng

chói mắt rốt cục phạm vào sai lầm lớn, ngươi rốt cục rơi vào trong tay ta! Ngươi tự tiện thả trọng phạm mà trưởng lão viện muốn, ngay cả cha ngươi cũng gặp phải dính líu! Hiện tại, ngươi quỳ xuống cho ta, ôm chân của ta cầu ta gương vỡ lại lành, nói không chừng ta nhất thời mềm lòng liền thu ngươi làm nữ nhân. Đợi đem ngươi chơi chán lại đem ngươi một cước đá văng ra, nhớ kỹ, là ta bỏ ngươi, là Chúc Uyên ta bỏ ngươi, mà không phải ngươi bỏ ta!

Ứng Vô Song trong mắt sát cơ đại tác, đè lại Tổ Long Kiếm, lạnh lùng nói:

- Chúc Uyên, ngươi muốn chết phải không?

Chúc Uyên cười lạnh nói:

- Ngươi còn muốn động thủ? Ngươi đã phạm phải sai lầm lớn, còn hướng ta động thủ chính là tử tội. Ngươi động thủ thử xem!

Ứng Vô Song chần chờ một chút, không có dám động thủ.

- Om sòm!

Giang Nam đột nhiên hừ lạnh một tiếng, đỉnh đầu một cây đàn cổ bay ra, vung chỉ động cầm, tiếng đàn đại tác, chỉ thấy mấy trăm Chúc Long tộc cường giả giữa không trung nghe được tiếng đàn, nhất thời như mưa rơi xuống, trong chớp mắt đại trận liền bị phá sạch sẽ, không còn sót lại chút gì!

Mấy trăm Chúc Long cường giả, cũng là tu thành Thần Phủ, có người thậm chí là Động Thiên cảnh cường giả, giờ phút này cũng chết không còn một mống, chỉ còn lại có Chúc Uyên một người cô linh linh đứng trên không trung, không biết làm sao!

- Vô Song, cáo từ.

Giang Nam khẽ chắp tay, ngay sau đó trong mi tâm có ngàn vạn cân Linh Dịch xông ra, tất cả rót vào bên trong tinh môn, thân thể lay động, vô số đạo

văn quấn quanh, hóa thành một tòa tinh môn khác, cùng tinh môn này giao hòa, chỉ thấy tinh môn nguyên vốn đã đóng cửa lần nữa mở ra.

Giang Nam lắc mình đi vào bên trong tinh môn, Chúc Uyên mới tỉnh ngộ lại, nổi giận gầm lên một tiếng, lắc mình xông vào tinh môn, long uy đại tác, hướng Giang Nam công tới!

- Vô Song, không được xuất thủ!

Ứng Vô Song đang muốn tế lên Tổ Long Kiếm tiến vào tinh môn, cứu viện Giang Nam, đột nhiên nơi xa truyền đến thanh âm của Ứng Thần Hầu, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ứng Thần Hầu đứng ở đàng xa, xa xa xem ra, không khỏi khẩn trương nói:

- Cha, Tử Xuyên là ân nhân cứu mạng của nữ nhi...

Ứng Thần Hầu hừ lạnh một tiếng, một cổ thần uy mênh mông cuồn cuộn bọc rơi, Ứng Vô Song nhất thời chỉ cảm thấy thân thể như vùi lấp vùng lầy, không cách nào nhúc nhích.

Ứng Thần Hầu là nhân vật nào, tồn tại tu thành Chân Thần, mặc dù Ứng Vô Song cũng là cao thủ gần Thần, nhưng muốn tránh thoát hắn trói buộc là không có khả năng!

- Tổ Chiến cùng Chúc Mạch cũng đang chờ tìm sơ hở của ta, sau đó đoạt quyền, nếu ngươi khư khư cố chấp, không những tự thân khó bảo toàn, ngay cả ta cũng gặp phải dính líu!

Ứng Thần Hầu thấp giọng quát nói.

Ứng Vô Song lo lắng vạn phần nói:

- Cha, Tử Xuyên có ân cứu mạng ta, mặc dù Chúc Uyên vô năng, nhưng cũng là cao thủ tu thành Câu Trần Thiên Cung, Tử Xuyên như thế nào là đối thủ của hắn? Nếu không cứu hắn, chính là bất nghĩa!

Ứng Thần Hầu do dự một chút, tâm địa trở nên kiên cường, hừ lạnh nói:

- Vô luận như thế nào ngươi cũng không thể xuất thủ, Giang đạo hữu sống hay chết, chỉ có thể nhìn vận mệnh của hắn...

Hắn lời còn chưa dứt, bên trong tinh môn chiến đấu đã ở trong nháy mắt đạt tới gay cấn, Chúc Uyên cùng Giang Nam ở trong tinh môn đại chiến, hai cao thủ trẻ tuổi có thể nói là thủ đoạn ra hết, Chúc Uyên thân là con trai Chúc Mạch, các loại pháp bảo ùn ùn, những pháp bảo này rõ ràng cũng là Thiên Cung chi bảo, uy lực cực kỳ cường đại, rung động đến tinh môn cũng không ngừng run rẩy!

Thiên Cung cường giả chiến lực là cường đại bực nào, tư chất tu vi của Chúc Uyên tuy nói không bằng Ứng Vô Song, nhưng cũng là nhân vật hiếm có, lại là con trai của Chúc Mạch Chân Thần, tu luyện cũng là Chân Thần cấp bậc công pháp, chiến lực mạnh, so sánh với Thiên Cung cường giả bình thường còn muốn mãnh liệt mấy lần!

Có hắn cuốn lấy Giang Nam, định trụ tinh môn, Giang Nam nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào thoát thân!

- Chết cho ta!

Chúc Uyên cười to, phía sau Chúc Long Thiên Cung rung chuyển không nghỉ, từng kiện Thiên Cung chi bảo bay ra, rõ ràng có tám vật, thay nhau hướng Giang Nam oanh, uy năng cường đại can thiệp không gian ba động, lúc này nếu như truyền tống, nhất định sẽ bị hỗn loạn không gian lực phá tan thành từng mảnh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 641: Lai Lịch Quá Lớn. (1)

Hắn thi triển ra một kích toàn lực, uy năng của tám Thiên Cung chi bảo cũng bị thôi phát đến lớn nhất, loại uy thế này, đừng nói Minh Đường Thần Phủ, cho dù là đồng dạng là Câu Trần Thiên Cung cường giả, cũng sẽ bị tại chỗ đánh chết!

Nơi xa, Tổ Chiến đã sớm xuất hiện, xa xa xem chiến, thấy thế gật đầu cười nói:

- Mạch huynh, lệnh lang tuy nói không bằng Vô Song, nhưng cũng là nhân tài hiếm thấy, ngang hàng cảnh giới pháp lực sâu nhiều, vượt xa cùng thế hệ. Hắn hậu tích bạc phát, tích lũy sâu nhiều, một kích kia, đủ để đè đại đa số Câu Trần Thiên Cung, tương lai thành tựu của hắn, chưa chắc sẽ kém Vô Song.

Chúc Mạch từ lâu xuất hiện, đang âm thầm xem chiến, nghe vậy ha hả cười nói:

- Tiểu nhi có tài đức gì, dám đảm đương Chiến huynh như thế khen?

- Lệnh lang cùng Vô Song từ hôn, Tổ Long nhất mạch ta cũng có nữ nhi xuất sắc, không bằng ta và ngươi hai nhà đám hỏi, Mạch huynh ý nghĩ như thế nào?

Tổ Chiến cười nói:

- Nhị đệ của ta có một nữ, tên là Tổ Thiên Thiên, trổ mã được động lòng người, ngươi nếu không chê, hôm nay chúng ta liền đem việc này định ra.

Chúc Mạch mừng rỡ trong lòng, cùng Tổ Chiến đám hỏi, hai nhà liên minh, có thể cùng Ứng Thần Hầu địa vị ngang nhau, thậm chí lên lớp giảng bài trưởng lão viện trục xuất Ứng Thần Hầu cũng không nói chơi.

Hắn đang muốn đáp ứng, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy bên trong tinh môn ngũ sắc quang mang lóng lánh, từng đạo thần quang chợt lóe rồi biến mất, tám Thiên Cung chi bảo rầm một tiếng toái sạch sẽ, ngay sau đó Thiên Cung nặng nề phía sau Chúc Uyên, Long cung mênh mông, hết thảy nghiền nát, tan rã không còn!

Xuy…

Một đầu rồng to lớn bay ra tinh môn, ngay sau đó bị một đạo ngũ sắc quang mang đánh trúng, sinh sôi bổ ra, cắt toái!

Giang Nam ở trước mặt hai Chân Thần, đem Chúc Uyên đánh chết!

Từ Chúc Uyên bay vào tinh môn triền đấu Giang Nam, đến Chúc Uyên đại triển thần uy, tế lên tám Thiên Cung chi bảo, rồi đến Giang Nam chém giết Chúc Uyên, tiền tiền hậu hậu bất quá chỉ dùng một chung trà thời gian!

Trong thời gian ngắn như vậy, Chúc Uyên vị Chúc Long tu thành Câu Trần Thiên Cung này, liền chết oan chết uổng, hơn nữa còn là chết ở trong tay một vị Minh Đường Thần Phủ tu sĩ!

Long Tộc trời sanh thân thể mạnh mẻ, pháp lực sâu nhiều, mà Chúc Long lại càng là chủng tộc cao đẳng trong Long tộc, tuyệt đối có thể sánh ngang Thần Tộc trong địa ngục, một cường giả như vậy, chết ở trong tay Minh Đường Thần Phủ tu sĩ quả thực làm cho không người nào có thể tiếp nhận!

- Uyên nhi!

Chúc Mạch lửa giận công tâm, mà ở một khắc Chúc Uyên tử vong kia, tinh môn đột nhiên sáng lên, tướng Giang Nam ở trong tinh môn truyền đưa ra ngoài, sau một khắc thân thể Chúc Mạch xông vào bên trong tinh môn, nhưng vào lúc này, không gian phía sau tinh môn đột nhiên nổ tung, liên tục mấy vạn dặm hư không thình thịch thình thịch không ngừng nổ tung, thanh thế kinh người!

Nơi hư không nổ tung, thân hình Chúc Mạch xuất hiện, rõ ràng là Chân

Thần này đụng vào trong tinh môn, tinh môn dừng truyền tống lại, thế cho nên hắn vọt tới hư không phía sau, đem mấy vạn dặm hư không đụng nát!

Tổ Chiến thấy thế, trong lòng cả kinh:

- Tiểu tử kia đóng cửa tinh môn ở một chỗ khác! Tinh môn một chỗ khác đóng cửa, tự nhiên không cách nào truyền tống.

Ứng Thần Hầu thở dài, buồn bã nói:

- Hôm nay, Ứng Long Đại Thế Giới ta đắc tội một Thần Chủ. . .

Tổ Chiến nghe vậy trong lòng lẫm nhiên, hồi tưởng Giang Nam một khắc chém giết Chúc Uyên kia, ngũ sắc quang mang lóng lánh, đích xác là Ngũ Sắc Kim tản mát ra thần quang, mà có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, thấp nhất cũng là Thần Chủ!

Trống rỗng đắc tội một Thần Chủ chuyển thế, cái kết quả này làm cho không người nào có thể tiếp nhận, Giang Nam vốn là đến đây cầu viện, nếu Ứng Long Đại Thế Giới viện thủ, tương lai tất nhiên sẽ nhận được hắn cảm kích, đợi tu thành Thần Chủ, trở về báo đáp Ứng Long Đại Thế Giới là chuyện đương nhiên.

Mà hôm nay đắc tội hắn, có thể nghĩ, tương lai nếu hắn khôi phục tu vi cảnh giới Thần Chủ, tất nhiên sẽ trả thù Ứng Long Đại Thế Giới!

Tuy nói trong Ứng Long Đại Thế Giới cũng có Thần Chủ cấp đầu sỏ, nhưng số lượng không nhiều, bị cường giả như vậy nhìn chằm chằm, tuyệt đối không phải là một chuyện tình khoái trá.

- Chiến huynh, cô gia nhà ngươi cứ như vậy đã chết, cháu gái ngươi chưa còn chưa xuất giá đã thành quả phụ.

Ứng Thần Hầu cười lạnh nói:

- Nếu các ngươi trước kia nghe ta, trực tiếp phái ra hai ba Long Thần viện

thủ Giang Nam, chúng ta liền nhận được một vị Thần Chủ ngoại viện, tương lai địa vị ở trong Ứng Long Đại Thế Giới lại càng không người nào có thể dao động, thậm chí có thể tái tiến một bước, không có tu vi Thần Chủ cũng có thể nhận được địa vị cùng đãi ngộ như Thần Chủ! Nhưng mà hiện tại, chúng ta chỉ lấy được một Thần Chủ làm địch nhân, hậu hoạn vô cùng!

Sắc mặt Tổ Chiến xanh mét, trong lòng có chút khổ sở, cũng mơ hồ có chút hối hận. Nếu tương lai Giang Nam tu thành Thần Chủ, chưa chắc sẽ đối phó Ứng Long Đại Thế Giới, nhưng nhất định sẽ đối phó bọn họ!

Về phần cái gì quá phụ, hắn cũng không để ở trong lòng, dù sao mới vừa rồi chẳng qua là cùng Chúc Mạch miệng ước định mà thôi.

- Cái gì Thần Chủ chuyển thế?

Sắc mặt Chúc Mạch âm trầm, cười lạnh nói:

- Thần Chủ chuyển thế, không đáng giá một đồng! Càn Khôn Đại Thủ Ấn!

Hắn một chưởng đánh ra, vân tay đột nhiên khắc ở trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Nơi này là địa phương nào?

Bên trong một tòa tinh môn khác, Giang Nam mới vừa đi ra tinh môn, lập tức đóng cửa tinh môn này, trước tinh môn tụ tập không biết bao nhiêu đầy tớ, có các loại chủng tộc, cũng là tu sĩ, khống chế từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đang định chạy nhanh vào tinh môn, còn có Long Tộc cường giả lấy ngàn mà tính trông chừng lâu thuyền, đề phòng đầy tớ chạy trốn.

Hắn đóng cửa tinh môn, những lâu thuyền này đều phải dừng lại ở ngoài tinh môn.

- Nguyên lai là một viên tài nguyên tinh.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, Ứng Long Đại Thế Giới vô cùng rộng lớn, khai phá các tinh thần cần vận dụng nhân lực vật lực cực kỳ khổng lồ, chỉ dựa vào Long Tộc không cách nào làm được, cho nên những Long Tộc này từ thế giới khác bắt tới chủng tộc tu sĩ, làm thành cu li thay bọn họ đào quáng thu Linh Dịch.

- Ngươi là ai? Vì sao đóng cửa tinh môn?

Một vị Long Tộc Thiên Cung cường giả trông chừng đầy tớ lớn tiếng quát lên.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, quanh thân đột nhiên hiện ra từng mặt đại kỳ, rõ ràng là Đạo văn ngưng tụ thành, một ngọn Loạn Không Đại Trận vận chuyển, thầm nghĩ:

- Chân Thần có thủ đoạn một kích nhảy qua giới vực, ta giờ phút này còn đang ở trong Ứng Long Đại Thế Giới, còn chưa rời đi cái thế giới này, lấy thực lực Chân Thần, chỉ sợ một kích liền có thể đánh tới đây, chi bằng mau rời khỏi!

Hô …

Loạn Không Đại Trận bộc phát uy năng, sau một khắc Giang Nam bị truyền vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa, mà ở trong nháy mắt hắn rời đi, bầu trời đột nhiên băng liệt, một bàn tay che trời đè sập hư không, hiện ra ở trên bầu trời nơi đây, xuống phía dưới nặng nề nhấn một cái, tinh môn run rẩy, vạn dặm mai một, đừng nói đầy tớ trên thuyền, dù là những Long Tộc cao thủ chịu trách nhiệm trông chừng đầy tớ kia, cũng bị một chưởng này đánh nát!

Chương 642: Lai Lịch Quá Lớn. (2)

Mấy chục vạn đầy tớ cùng Long Tộc cường giả chết tuyệt!

Sau đó trong hư không một ánh mắt to lớn hiện ra, cô lỗ lỗ chuyển động, ánh mắt này rõ ràng là ánh mắt chân chính, cũng không phải là pháp lực biến thành, mà là ánh mắt của Chúc Mạch Chân Thần!

Thần nhãn của hắn rộng lớn mấy trăm dặm, to đến dọa người, ánh mắt lướt qua, chiếu rọi hư không thấu triệt, nhìn rõ mọi việc.

Thần nhãn này trong chớp mắt khóa Loạn Không Đại Trận lưu lại quỹ tích hư không, hừ lạnh một tiếng, lần nữa giơ một tay lên, một ấn đánh xuống!

Giờ phút này Giang Nam toàn lực thúc dục Loạn Không Đại Trận, ở trong hư không nhanh chóng xuyên qua, đột nhiên chỉ nghe ùng ùng truyền đến, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hư không phía sau hắn ùng ùng hỏng mất tan rã, hóa thành Địa Thủy Phong Hỏa, mà ở sau nổ tung, là một bàn tay rộng lớn vạn dặm, đập vụn hư không hướng mình đánh tới!

- Thực lực Chân Thần mạnh đến loại trình độ này?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, phía sau thiên dực hiện lên, gia tốc bão táp, đồng thời bên cạnh từng mặt đại kỳ gào thét cổn động, để cho tốc độ truyền tống của Loạn Không Đại Trận nhanh hơn!

Loại tốc độ này đã đạt tới cực hạn của hắn, một cái chớp mắt ngàn dặm, kéo dài qua tinh thần biển rộng đều ở trong khoảnh khắc, hư không phong bạo chạm mặt đánh tới, thậm chí có thể đem Thiên Cung cường giả xé nát!

May là thân thể của Giang Nam đã tăng lên tới Thiên Cung cường giả, nhưng mơ hồ cũng có chút không chịu nổi, khiến cho hắn phải thi triển

trượng sáu chi thân, mạnh mẽ ở trong hư không ghé qua, tránh né một kích trí mạng này!

Bất quá, tốc độ của hắn mặc dù đã tăng lên tới cực hạn, nhưng mà như cũ không cách nào né tránh bàn tay này, nơi bàn tay này đi qua, hư không không ngừng sụp đổ, hết thảy hướng trong lòng bàn tay của hắn đình trệ, năng lượng trong hư không tan vỡ cũng không có tản đi, ngược lại ở trong bàn tay này càng để lâu càng nhiều, uy lực càng ngày càng kinh khủng!

Giang Nam không nghi ngờ chút nào, cho dù là Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng Lão Tổ ở chỗ này, đối mặt một chưởng kia cũng chỉ có thể chạy trốn, nếu không sẽ bị một chưởng đánh chết!

Thực lực của Chúc Mạch quá kinh khủng, một chưởng này còn thôi, chẳng qua là theo đuổi khí cơ của hắn đi về phía trước, Giang Nam phong bế khí tức toàn thân, né tránh một chưởng này đánh chết. Nhưng mà ở trong hư không còn có một ánh mắt khổng lồ, cô lỗ lỗ cổn động, đang không ngừng sưu tầm tung tích của hắn, khóa phương vị của hắn, để cho hắn vô luận trốn hướng nào, đều không thể tránh này con mắt này nhìn chăm chú!

Đây chính là Chân Thần, cho dù là Chân Thần cách xa nhau ức tỉ dặm, như cũ có thể chính xác tìm được phương vị của hắn, để cho hắn không đường có thể trốn!

Nếu là Thần Ma bình thường, hắn còn có khả năng chạy trốn, nhưng mà Chân Thần mà nói, so sánh với thần minh cao hơn hai cấp bậc, hắn liền có chút ít trứng chọi đá .

Thanh âm của Chúc Mạch ghé vào lỗ tai hắn vang lên, ùng ùng đinh tai nhức óc:

- Giang Tử Xuyên, ngươi kiếp trước tuy là Thần Chủ, nhưng đời này không phải, nếu tu vi kiếp trước của ngươi còn, ta tự nhiên nhượng bộ lui binh, nhưng mà hiện tại, ngươi chỉ có một con đường chết!

Ầm!

Giang Nam cảm giác được hư không sụp đổ phía sau đã đến bên cạnh mình!

- Thái Dương Thần hóa thân, dung nhập vào thân thể của ta!

Hắn tức giận quát lên, pháp lực cuồng bạo của Thái Dương Thần hóa thân đột nhiên cùng pháp lực của hắn dung hợp, để cho tu vi của hắn tăng vọt, tốc độ cũng tăng lên gấp đôi, lập tức chạy trốn phạm vi đại Chưởng Ấn kia bao phủ.

Tốc độ tăng lên gấp đôi, áp lực của hư không phong bạo giống như trước cũng tăng lên thật to, ép tới lục phủ ngũ tạng của hắn cũng gần như muốn hỏng mất, thậm chí ngay cả lục phủ ngũ tạng cũng có khuynh hướng bị đập vụn!

Phía sau hư không đang không ngừng sụp đổ, Chúc Mạch Càn Khôn Đại Thủ Ấn như cũ điên cuồng đuổi theo, lần nữa đem khoảng cách gần hơn, trong mắt Giang Nam hung quang chợt lóe, ngẩng đầu nhìn ánh mắt treo cao ở trong hư không kia, cánh chim mở ra, hướng Long Nhãn bay đi!

- Đáng thương, ngươi cảm thấy ngươi có thể đánh toái thần nhãn mà ta dùng tám vạn năm mới luyện thành sao?

Ánh mắt này như cũ thật chặc theo sát hắn, trong ánh mắt truyền đến thanh âm của Chúc Mạch, hờ hững nói:

- Cho dù ngươi là Thần Chủ chuyển thế, hôm nay cùng ta có chênh lệch không thể vượt qua, chỉ có một con đường chết. . .

- Sơn Hải Đỉnh, đi!

Giang Nam sất trá một tiếng, Sơn Hải Đỉnh gào thét bay ra, hướng ánh mắt này bay đi, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền bay đến phía trước con mắt kia.

Thần nhãn của Chúc Mạch lộ ra vẻ châm chọc, cười nói:

- Không biết tự lượng sức mình. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên trong đỉnh có vô dố hoả diễm đổ xuống, loại hoả diễm này rõ ràng là Đậu Suất Thần Hỏa đệ ngũ trọng, thần hỏa tràn ngập hư không, đem hư không đốt sập, đem vạn vật hòa tan, thậm chí ngay cả Sơn Hải Đỉnh cũng ở trong hư không không ngừng tan rã!

- Bích Du Thần Hỏa?

Trong Long Nhãn kia truyền đến thanh âm hoảng sợ, chỉ thấy đạo tắc xây dựng ánh mắt này đang không ngừng hòa tan, ánh mắt đang không ngừng sụp đổ, thanh âm của Chúc Mạch vừa sợ vừa giận:

- Không đúng, so sánh với Bích Du Thần Hỏa cao hơn! Chẳng lẽ là Ngọc Hư Thần Hỏa. . .

Oanh!

Thần nhãn khổng lồ này bị cháy sạch hòa tan sạch sẻ, hư không cũng bị hòa tan ra một lỗ thủng cự đại, thật lâu không thể bế hợp.

- Đậu Suất Thần Hỏa, là Đậu Suất Thần Hỏa! Ngươi kiếp trước không phải là Thần Chủ, mà là Thần Tôn. . .

Giữa không trung truyền đến một tiếng kêu đau, thanh âm của Chúc Mạch biến mất không thấy gì nữa, không có thần nhãn của hắn, Càn Khôn Đại Thủ Ấn của Chúc Mạch nhất thời tìm không được phương vị của Giang Nam, mội cái đại thủ ở trong hư không lung tung bổ tới, đánh cho trăm vạn dặm hư không không ngừng sụp đổ, cuối cùng cũng không có tìm được phương vị của Giang Nam.

Tổ Chiến cùng Ứng Thần Hầu bên cạnh, Chúc Mạch đột nhiên bốc cháy lên một con mắt, trong chớp mắt liền cháy sạch sẽ, trong hốc mắt chỉ còn lại có một lỗ thủng, tám vạn năm luyện thành thần nhãn hóa thành tro bụi, thanh

âm run rẩy nói:

- Thần Tôn, hắn là Thần Tôn chuyển thế!

Hai Chân Thần trong lòng một trận sợ hãi, Thần Chủ chuyển thế đã đủ để cho bọn họ nhức đầu, hôm nay Chúc Mạch nói Giang Nam là Thần Tôn chuyển thế, điều này càng làm cho người sởn gai ốc!

- Thần Tôn gần với Thần Đế, đầu sỏ như vậy trăm triệu lần không thể trêu chọc, nếu không Ứng Long Đại Thế Giới ta tất có đại nạn!

Ứng Thần Hầu tung người dựng lên, quả quyết nói:

- Tổ Chiến, ngươi xem chừng Chúc Mạch, không thể để cho hắn tùy ý làm bậy! Ta lập tức bẩm báo trưởng lão viện, mời trưởng lão viện cân nhắc quyết định!

Giang Nam nhìn Đậu Suất Thần Hỏa đệ ngũ trọng dần dần thu liễm, lúc này mới dám lên trước, đem thần hỏa thu hồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 643: Thiếu Niên, Hiện Ra Nguyên Hình Sao! (1)

Sơn Hải Đỉnh của hắn đã hoàn toàn đốt hủy, chỉ còn lại có một Ngũ Sắc Kim cầu trôi ở trong hư không, loại thần hỏa này bộc phát uy năng, đừng nói đạo văn trong đỉnh, cho dù là đạo tắc cũng sẽ bị thiêu hủy sạch sẽ.

Hắn tâm niệm hơi động, trong Minh Đường Thần Phủ lại có một ngụm Sơn Hải Đỉnh bay ra, miệng Sơn Hải Đỉnh này là pháp bảo dự phòng của hắn.

Thất Bảo của hắn đều có pháp bảo dự phòng, chẳng qua là uy lực hơi không bằng.

Giang Nam vốn cho là mình không dùng đến những pháp bảo dự phòng này, bất quá giờ phút này cuối cùng xếp lên công dụng.

Nơi thần hỏa bộc phát, hư không xuất hiện một hắc động thật lớn, không ngừng cắn nuốt hết thảy, giống như quái vật vô hình, thật lâu không cách nào đem hắc động này nhồi đầy.

Cũng may Chúc Mạch không có cố gắng cướp lấy Đậu Suất Thần Hỏa, trên thực tế, lấy pháp lực Chân Thần của Chúc Mạch, cũng không cách nào đem thần hỏa luyện hóa, mạnh mẽ chụp vào đóa thần hỏa này, ngay cả Càn Khôn Đại Thủ Ấn cũng sẽ bị cháy sạch không còn một mống.

Coi như là Chúc Mạch chân thân tới, đối mặt lúc thần hỏa bộc phát cũng không thể làm gì, chỉ có thể đợi đến uy lực thần hỏa thu liễm mới có thể thu.

Giang Nam giống như trước không cách nào luyện hóa Đậu Suất Thần Hỏa, bất quá lúc đóa thần hỏa này bình tĩnh lại không có uy lực gì, uy năng nội liễm, thu nhỏ lại giống như cây đèn, xúc tua hơi nóng, có thể dễ dàng thu vào bên trong mi tâm.

Muốn luyện hóa đóa thần hỏa này, không có tu vi Thần Tôn là không cách nào làm được, càng đừng nói có thể dễ dàng thao túng.

Giang Nam dùng Đậu Suất Thần Hỏa thiêu hủy một con mắt của Chúc Mạch, cũng là trước lấy Sơn Hải Đỉnh làm vật trung gian, để cho Sơn Hải Đỉnh đến gần ánh mắt Chúc Mạch, sau đó đại quy mô xúc động thần hỏa đệ ngũ trọng hỏa diễm, uy lực thần hỏa bộc phát, lúc này mới thành công.

Nếu trực tiếp thúc dục thần hỏa mà nói, uy năng Thần hỏa đại quy mô bộc phát. Ngay cả hắn cũng sẽ táng thân biển lửa, tuyệt không có đạo lý còn sống!

Giang Nam thoát ra hư không, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi đây một mảnh hoang vu, trong lúc vô tình hắn đã rời đi viên tài nguyên tinh này, đi tới trên những tinh cầu khác.

Viên tinh cầu này chưa bị khai phá, trên bầu trời xuất hiện Đậu Suất Thần Hỏa đốt ra đại động, đem viên tinh cầu này kéo ra đến biến hình. Từng ngọn núi lớn sông lớn ùng ùng đột ngột từ mặt đất mọc lên, bị cơn lốc lôi cuốn hướng hắc động trong hư không kia điền đi.

Những núi lớn sông lớn này rơi vào trong hắc động hư không, lập tức bị cắn nát, hóa thành Địa Thủy Phong Hỏa, bổ túc cái cửa động này.

Răng rắc!

Một khối thổ địa lớn ngàn dặm bị sinh sôi lôi kéo, giống như một đại lục lảo đảo bay vào trong động khẩu, bị cắn nát luyện hóa, hóa thành năng lượng.

Giang Nam thấy hư không hắc động kia cắn nuốt nhiều thổ địa sông núi, cửa động dần dần biến ít đi một chút. Tiếp tục cắn nuốt như vậy đi xuống, sớm muộn gì hư không cũng sẽ phục hồi như cũ.

Bất quá Giang Nam đoán chừng nếu như muốn điền đầy hắc động này, chỉ sợ phải đem viên tinh cầu này cắn nuốt hơn phân nửa mới có thể làm

được!

- Đậu Suất Thần Hỏa uy lực mãnh liệt như thế, nếu có thể ám toán Thái Hoàng Lão Tổ, hắn cũng phải chết! Bất quá ngay mặt ám toán hắn mà nói, pháp lực Thái Hoàng quá mạnh mẻ, chỉ sợ sẽ đem thần hỏa bức về.

Hắn chẳng qua là bằng vào sức bật của bản thân thần hỏa thiêu hủy một con mắt của Chúc Mạch, chân thân của Chúc Mạch cũng không ở chỗ này, pháp lực vận chuyển cũng không bằng chân thân phủ xuống như ý, hơn nữa Long Thần này cũng không đưa hắn để vào trong mắt, trơ mắt nhìn Sơn Hải Đỉnh đến gần, vì vậy mới có thể bị hắn đắc thủ.

Nếu đổi lại là Thái Hoàng liền không có khả năng này.

Thái Hoàng Lão Tổ từng ở trong Thất Bảo Lâm bị Giang Nam ám toán một lần, chỉ sợ tuyệt đối sẽ không cho hắn cơ hội thứ hai, vì vậy Sơn Hải Đỉnh không cách nào gần người.

Hơn nữa, nếu như uy năng của Đậu Suất Thần Hỏa bộc phát, đem bầu trời đốt sạch, cho dù cháy chết Thái Hoàng Lão Tổ, chỉ sợ nguyên giới chủ tinh cũng sẽ bị cắn nuốt sạch hơn phân nửa, đến lúc đó đến tột cùng phải tử vong bao nhiêu người mới có thể bổ khuyết lỗ thủng này, Giang Nam trong lòng cũng không có đáy, cũng không nguyện làm như vậy.

Làm như vậy mà nói, đối với sinh linh của nguyên giới chủ tinh mà nói, không thể nghi ngờ là một cuộc diệt thế đại kiếp, vì giết một người mà muốn nhiều sinh linh chôn cùng như vậy, hắn không đành lòng.

- Chúc Mạch Chân Thần rất nhanh sẽ tìm đến, nơi đây không nên ở lâu.

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, hướng trong tinh không mau chóng đuổi theo, thầm nghĩ:

- Chúc Mạch nhất định sẽ phong tỏa tinh môn, hơn nữa còn phòng thủ thế giới kiều, ra lệnh các tộc trong Ứng Long Đại Thế Giới truy nã ta, để cho ta nửa bước khó đi, chỉ có thể sa lưới. Chỉ có thay đổi diện mạo, mới có thể có

một cơ hội còn sống!

Hắn hít vào một hơi thật dài, huyết mạch trong cơ thể chạy chồm, Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển, mô phỏng ra huyết mạch Thiên Long tộc, xương cốt thay đổi, tướng mạo cũng cùng lúc trước có vài phần bất đồng.

Đối với Ứng Long Đại Thế Giới tam đại chủng tộc, Ứng Long tộc, Chúc Long tộc cùng Tổ Long tộc hắn biết không nhiều lắm, hiểu rõ nhất vẫn là huyết mạch Thiên Long tộc. Dù sao hai đứa con trai của Long Hoàng là chết ở trong tay của hắn, hơn nữa Giang Nam còn ăn Thiên Long tộc hai đại Thiên Cung cường giả, đối với huyết mạch của Thiên Long tộc suy nghĩ thấu triệt nhất.

Hắn ngay cả huyết mạch của Xích Viêm Thần Tộc cũng có thể mô phỏng đi ra ngoài, thậm chí ngay cả Đại Xích Thiên Thần Chủ cũng không cách nào phân biệt, mô phỏng huyết mạch Thiên Long tộc tự nhiên không tính là khó khăn.

- Long Hóa!

Giang Nam tâm niệm hơi động, đột nhiên trong miệng truyền đến một tiếng rồng ngâm, khung xương gân mạch huyết nhục đều điên cuồng sinh dài, hình thể càng ngày càng dài, thậm chí ngay cả da mặt cũng bắt đầu hiện đầy Long Lân!

Tứ chi của hắn biến thành long trảo, cả người hóa thành một đầu yêu long dài đến mấy dặm, rung đùi đắc ý, từ trong tinh không bay qua.

Chẳng qua là Giang Nam không biết, giờ phút này Chúc Mạch Chân Thần đã bị Tổ Chiến quản chế, nghiêm cấm hắn tiếp tục đuổi giết Giang Nam.

Mà vào lúc này, trong Ứng Long Đại Thế Giới trưởng lão viện, Ứng Thần Hầu khom người mà đứng, đợi chờ trưởng lão viện cho kết quả.

- Ứng Trác, ngươi lần này làm rất đúng!

Giữa không trung truyền tới một thanh âm già nua nói:

- Trưởng lão viện ta đã phái người đi Huyền Minh Nguyên Giới điều tra, tra rõ lai lịch Giang Nam này, cùng thời gian mà Quang Vũ Thần Đế chuyển thế xê xích ba hơn mười năm thời gian, hắn không thể nào là Quang Vũ chuyển thế.

Ứng Thần Hầu trong lòng vui mừng, chỉ nghe lại có một thanh âm già nua vang lên, trầm giọng nói:

- Thần Tôn không phải chuyện đùa, thân hữu đông đảo, cũng là người thân phận hiển hách, trêu chọc không được. Có thể không cùng hắn là địch, kia cũng đừng có là địch.

Chương 644: Thiếu Niên, Hiện Ra Nguyên Hình Sao! (2)

- Huyền Minh Nguyên Giới ở trong năm mươi năm qua, đã có một Thần Tôn phủ xuống, giờ phút này lại xuất hiện một Thần Tôn, cho nên trưởng lão viện ta quyết định, nếu có thể cùng người này liên thủ, vậy thì liên thủ, cùng hắn chia đều nguyên giới.

- Còn có!

- Nếu người này nguyện ý để xuống ân oán, vậy thì mọi người hòa hòa khí khí, hắn có yêu cầu gì cũng nên thỏa mãn, coi như là nhận lầm. Nếu hắn không muốn để xuống ân oán, ngay tại chỗ diệt trừ, chấm dứt hậu hoạn!

Từng đạo mệnh lệnh từ trên cao ban bố xuống, Ứng Thần Hầu trong lòng lẫm nhiên, khom người đồng ý nói:

- Đệ tử cáo lui.

Hắn trở lại Ứng Long điện, lập tức hạ đạt mệnh lệnh, ra lệnh đại quân xuất động, sưu tầm tung tích của Giang Nam. Bất quá, Giang Nam giống như từ trong Ứng Long Đại Thế Giới biến mất, tùy ý hắn sưu tầm như thế nào, cũng thủy chung không cách nào tìm được Giang Nam.

- Lần này nguy rồi...

Ứng Thần Hầu mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn:

- Nếu tìm không được hắn, hắn ôm hận rời đi, tương lai Ứng Long Đại Thế Giới ta tất có đại nạn!

Giờ phút này Giang Nam còn ở trong tinh không ngao du, gặp phải một luồng sóng Long Tộc đại quân quá cảnh, có Long Thần trấn giữ, bất quá đối với hắn không có điều tra, mà là đạo đạo thần thức quét qua. Phát hiện hắn là

tộc nhân Thiên Long, trực tiếp từ bên hắn đi qua.

- Long Tộc quả nhiên muốn đem ta trảm thảo trừ căn!

Trong mắt Giang Nam hàn quang chợt lóe, nhìn thế giới kiều mình phải trải qua kia, chỉ thấy trên thế giới kiều có hai ba Long Thần canh gác, đề phòng sâm nghiêm, chần chờ một chút thầm nghĩ:

- Xem ra còn cần tìm Ứng Vô Song, mời nàng đi hỗ trợ, mang ta cùng nhau rời nơi đây trở lại nguyên giới!

Ứng Vô Song tuy là tộc nhân Ứng Long, nhưng tương đối trọng tình trọng nghĩa, Giang Nam đối với nàng có ân, nàng tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đang muốn xoay người rời đi, đột nhiên một móng vuốt lông xù từ thế giới kiều dò xét đi ra ngoài, đưa tay một trảo, đem hai Long Thần trấn thủ thế giới cầu nắm trong tay.

Tiếp theo nơi đó thăm dò một đại khẩu, móng vuốt đem hai Long Thần này nhét vào trong miệng, dùng sức nhai, khanh khách băng băng rung động, sinh sôi đem hai Long Thần nuốt xuống!

Long Thần còn dư lại kia đã sớm thấy vậy ngây người, đột nhiên quát to một tiếng, xoay người liền trốn, gào thét hướng chủ tinh phi độn đi!

Bá...

Một đầu lưỡi hiện đầy móc câu từ trong miệng lớn kia thăm dò, nhẹ nhàng một liếm, đem Long Thần này giắt trên đầu lưỡi, tùy ý hắn Thần Thông biến hóa, cũng không cách nào chạy trốn!

Trong chớp mắt, ba Long Thần trấn thủ thế giới kiều liền bị chết sạch sẽ, lặng lẽ không tiếng động, không làm kinh động những cường giả khác của Ứng Long Đại Thế Giới.

Cái miệng kia rụt trở về, sau đó trên thế giới kiều một thiếu niên áo vàng thản nhiên đi vào Ứng Long Đại Thế Giới, tiếp theo chỉ nghe một tiếng ầm vang, hai cái sừng cao tới mấy vạn trượng sinh sôi cắm vào thế giới kiều, chen chúc đến thế giới hàng rào này không ngừng sụp xuống.

Thiếu niên áo vàng kia khẽ cau mày, quát lên:

- Chiến Thiên Ma Tôn, ngươi muốn kinh động lão quái vật trong Ứng Long thế giới sao?

- Còn muốn biến thành hình người, thật là phiền toái!

Một chỗ khác trong Thế giới kiều truyền đến một tiếng oán trách, chỉ thấy hai sừng rụt trở về, một Hắc y nam tử vóc người khôi ngô cao lớn sải bước đi đến, vẻ mặt cường tráng, lộ ra vẻ khổng vũ có lực, ha hả cười nói:

- Cô nương kia bị chúng ta cứu thoát khốn, không muốn tới đây, còn muốn chúng ta thu hồi pháp bảo của nàng, nhìn thực lực của chúng ta mới nguyện cùng chúng ta hợp tác. Lấy ý kiến của ta, không bằng giết chết cô nương kia... Di? Nơi này còn có một đầu tiểu long!

Hắc y nam tử này hai mắt sáng lên, ánh mắt bá một tiếng rơi vào trên người Giang Nam, trách trách cười nói:

- Mặc dù nhỏ đến thương cảm, nhưng miễn cưỡng có thể nhét kẽ răng !

- Người này phải...

Giang Nam ngơ ngác nhìn Hắc y nam tử này, tâm thần rung mạnh, cảm giác được một cổ khí tức quen thuộc:

- Người này là chủ nhân của Chiến Minh cự thú!

Hắc y nam tử kia chính là Chiến Thiên Ma Tôn, ánh mắt hung ác, xuẩn xuẩn dục động, liền muốn đem Giang Nam nuốt ăn!

- Chiến Thiên Ma Tôn, vị thiếu niên này không phải là Long Tộc.

Thiếu niên áo vàng kia quét nhìn Giang Nam một cái, phảng phất một cái trong lúc đó liền đem diện mục thật sự của Giang Nam thấy rõ ràng, cười nói:

- Hắn là Nhân Tộc, bản thể xa xa không có khổng lồ như vậy, ngươi nếu ăn hắn, đừng nói nhét kẽ răng, trăm hắn đứng ở trong kẽ răng của ngươi cũng dư dả!

- Xui.

Chiến Thiên Ma Tôn đối với Giang Nam mất đi hứng thú, sải bước đi thẳng về phía trước, Giang Nam thầm đổ mồ hôi lạnh, nhìn thấy Chiến Thiên Ma Tôn không có động thủ, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm.

- Vị Nhân Tộc thiếu niên này công pháp rất kỳ lạ, lại có thể bắt chước được huyết mạch Thiên Long.

Thiếu niên áo vàng kia cười nói:

- Công pháp của hắn tựa hồ là Địa ngục nhất mạch, lại có khí độ Huyền Môn, rất là cao, thành tựu tương lai sẽ không thua ngươi.

- Sẽ không kém ta?

Chiến Thiên Ma Tôn đột nhiên phát ra một luồng hơi thở thô bạo, trực tiếp đặt ở trên người Giang Nam, cười hắc hắc nói:

- Có thể có được ngươi khen như thế, nhất định không phải chuyện đùa! Loại nhân vật này cũng nên kết giao một chút. Thiếu niên, ngươi hiện ra nguyên hình đi!

Ba ba ba!

Giang Nam gặp phải hắn áp bách, thân bất do kỷ biến trở về diện mục thật sự, vẻ mặt vô tội đứng ở nơi đó, mở trừng hai mắt.

- Ngươi là... tên tiểu quỷ cướp Chiến Minh cự thú của ta!

Chiến Thiên Ma Tôn trợn tròn con ngươi, giật mình nhìn Giang Nam, thất thanh nói:

- Kỳ quái, làm sao đầu Thiên Long mới vừa, thoáng cái liền biến thành tiểu quỷ khốn nạn kia? Chẳng lẽ trong tối tăm thật có thiên ý, trời ạ, để cho tiểu quỷ này tự mình đưa đến trước mặt ta để cho ta nghiên cứu?

Giang Nam phẫn nộ nói:

- Ma Tôn, đã lâu không gặp? Lần trước khi thấy ngươi, ngươi còn bị vây ở Lục Trụ Thiên thế giới, hôm nay gặp đã thoát khốn, ta cũng rất là vui vẻ.

- Đợi lát nữa ngươi càng vui vẻ hơn.

Vị Ma Tôn này mừng rỡ, cười hắc hắc nói:

- Tiểu quỷ, ngươi có thể phá trận pháp trong đầu Chiến Minh cự thú của ta, có thể tính rất cao, để cho Lão Tử đem ngươi cắt miếng, nghiên cứu một chút, xem một chút ngươi rốt cuộc là làm sao sửa trận pháp của ta!

Hắn đang muốn động thủ, vị thiếu niên áo vàng kia cũng có mấy phần ngạc nhiên, cau mày nói:

- Chậm, ta đã từng thấy qua hắn cùng với một tiểu hòa thượng vung tay.

- Gặp qua ta cùng với một tiểu hòa thượng vung tay?

Giang Nam bị Chiến Thiên Ma Tôn bắt trong lòng bàn tay, không thể động đậy, nghi ngờ nói:

- Ở địa phương nào?

- Tiểu Thiên Tinh Giới.

Thiếu niên áo vàng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười nói:

- Ta đang muốn thoát khốn, vừa gặp hai người các ngươi ở phía trên giao thủ, hòa thượng kia muốn giúp ta một tay, nhổ một thần minh chi bảo phá vỡ đại trận phong ấn ta, ngươi lúc ấy rất là nghĩa chính ngôn từ, ngăn trở hắn. Ân, lúc ấy còn có một vị tiểu cô nương, giấu ở trong Tử Phủ của ngươi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 645: Thiên Đạo Chí Bảo. (1)

Giang Nam ngạc nhiên, tâm thần đại chấn, thất thanh nói:

- Ngươi là ma đầu trấn áp trong Phong Cấm đại trận... Không đúng, ngươi là cái tay kia!

Hắn trong đầu vô số ý niệm hiện lên, lập tức xác nhận thiếu niên áo vàng này chính là ma đầu do hơn chín trăm Thần Ma liều chết trấn áp, Tiểu Thiên Tinh Giới vô số sinh linh, cũng bởi vì hắn mà chết, chết ở trong hắn bộc phát ra Tinh Quang kỷ kiếp!

Không chỉ có như thế, Cổ lão Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới, cũng chết ở trong kỷ kiếp!

Giang Nam không rét mà run, Chiến Thiên Ma Tôn bị trấn áp ở Lục Trụ Thiên thế giới, lão ma đầu này thoát khốn đã đủ hỏng bét, hôm nay lại ra một thủ phạm kỷ kiếp, đây là muốn thiên hạ đại loạn sao?

Chiến Thiên Ma Tôn chế tạo Chiến Minh cự thú hoành hành Thần Giới, tung thú ăn thịt người, ăn hết không biết bao nhiêu Thần Ma, diễn biến thành một trường hạo kiếp, cơ hồ đem Quang Vũ Thần Đế từ trên bảo tọa kéo xuống. Cuối cùng, vị Ma Tôn này bị trấn áp ở Lục Trụ Thiên thế giới, mượn Lục Đại Thế Giới Chi Lực trấn áp hắn.

Bất quá Chiến Thiên Ma Tôn hung danh, còn xa không bằng thủ phạm kỷ kiếp trước mắt này, vị thiếu niên áo vàng này chính là thủ phạm kỷ kiếp, mỗi một lần kỷ kiếp sau Thần Đế vẫn lạc, vô số người vô số Thần Ma chết thảm, người này thoát không khỏi liên quan!

Này chỉ sợ là một Tiên Nhân bị trấn áp, là ma đầu trong Tiên Nhân, hôm nay thoát khốn, không biết muốn bao nhiêu sanh linh đồ thán!

- Nói như vậy...

Ánh mắt của Chiến Thiên Ma Tôn ngó chừng Giang Nam, cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử này cùng hai người chúng ta đều có thù, như vậy ta đem hắn cắt miếng ngươi cũng sẽ không phản đối?

Giang Nam âm thầm kêu khổ nói:

- Hai vị, các ngươi một người là Tiên, một người là Ma Tôn, cần gì phải cùng tên tiểu bối ta gây sự?

- Chính là cùng ngươi gây sự, ngươi có thể làm gì?

Chiến Thiên Ma Tôn cười lạnh nói:

- Ta chế tạo Chiến Minh cự thú, dựa vào loại cự thú này hoành hành Tam Giới, hết lần này tới lần khác bị ngươi phá giải, nếu như ngươi truyền đi, để cho ta sau này như thế nào lăn lộn?

Thiếu niên áo vàng kia cười nói:

- Nếu ta không cách nào thoát khốn, ngươi lại ngăn tiểu hòa thượng kia, ta chẳng phải là còn bị vây ở Phong Cấm đại trận sao?

- Hai vị người hiền tự có Thiên Tướng, cùng ta có quan hệ gì?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, đàng hoàng nói:

- Các ngươi bị vây thời gian lâu như thế, thủy chung cũng không có thể thoát khốn, nhưng mà gặp phải ta không bao lâu liền lần lượt thoát khốn, nói vậy ta hẳn là phúc tinh của hai vị mới phải.

Chiến Thiên Ma Tôn hung ác nói:

- Không cần cùng hắn nói nhảm, trực tiếp cắt miếng!

Thiếu niên áo vàng kia cười nói:

- Ma Tôn, ngươi đừng vội hù dọa hắn. Hắn đã từng nhận được qua chỗ tốt của ta, coi như là nửa truyền nhân của ta, huống chi ta và ngươi là thân phận bực nào, há có thể cùng một vãn bối gây sự?

- Nói như vậy, ngươi mới vừa rồi là cùng hắn nói giỡn rồi?

Chiến Thiên Ma Tôn gãi gãi đầu lộn xộn, thử dò xét nói.

Thiếu niên áo vàng cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Dĩ nhiên! Lấy thân phận của ta, há có thể cùng một tiểu bối oán khí? Ta đã thật lâu không có nói giỡn, nhìn ta mới vừa rồi đem hắn hù sợ. Đúng rồi, Chiến Thiên Ma Tôn, ngươi mới vừa rồi cũng là đang nói đùa, không thật sự muốn đem hắn cắt miếng nghiên cứu a?

Chiến Thiên Ma Tôn nhìn Giang Nam, phẫn nộ nói:

- Đây là tự nhiên, ta là thân phận bực nào...

Dứt lời, ánh mắt của hắn lưu luyến rơi vào trên đầu Giang Nam.

- Người này cũng không phải nói giỡn, tuyệt đối là thật muốn đem ta cắt miếng nghiên cứu!

Giang Nam thấy ánh mắt của hắn, không khỏi rùng mình một cái, thầm nghĩ.

- Nữ nhân kia không dám tự mình tới lấy pháp bảo của nàng, nhưng muốn chúng ta đi hỗ trợ. Bất quá Ứng Long Đại Thế Giới thủ vệ sâm nghiêm, hơn nữa cao thủ xuất hiện lớp lớp, ta và ngươi hai người nếu như mạnh mẽ xông đoạt bảo mà nói, nhất định sẽ bị phát hiện. Nếu đối mặt vô số Long Thần vây công, cũng khó có thể lấy.

Thiếu niên áo vàng trầm ngâm chốc lát, ý vị thâm trường nói:

- Nếu như có thể có một vị Long Tộc đệ tử làm nội gian, dẫn chúng ta lẫn vào nơi đó, vậy thì dễ dàng rất nhiều.

Chiến Thiên Ma Tôn nháy mắt mấy cái, ha hả cười nói:

- Ứng Long Đại Thế Giới cao thủ đông đảo, trong đó không thiếu Long Chủ Long tôn, bị bọn họ quấn lên đúng là để cho người đau đầu. Bất quá, chúng ta đi nơi nào tìm Long Tộc đệ tử?

Ánh mắt hai người đồng loạt rơi vào trên người Giang Nam, Giang Nam làm như không thấy, cười nói:

- Hai vị tiền bối, nếu như không có chuyện tình gì khác, vãn bối cáo lui. Vãn bối trong nhà có cháy, còn vội vả đi cứu hỏa.

Thiếu niên áo vàng cười lạnh một tiếng, Chiến Thiên Ma Tôn lập tức nhe răng cười nói:

- Cắt miếng...

- Ta làm là được chứ gì!

Giang Nam cắn răng nói.

- Này còn không sai biệt lắm.

Chiến Thiên Ma Tôn ha hả cười nói:

- Ngươi yên tâm, có chúng ta ở đây, coi như là đầm rồng hang hổ cũng có thể bảo vệ bình an, sẽ không để cho ngươi nửa điểm tổn thương.

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ đành phải cùng bọn họ lần nữa trở về Ứng Long Đại Thế Giới, Chiến Thiên Ma Tôn hiển nhiên là không có buông tha cho nghiên cứu Giang Nam, như cũ đang không ngừng hỏi Giang Nam rốt cuộc là động tay chân gì.

- Ma Tôn, ta cũng không có phá giải trận pháp của ngươi, chẳng qua là ở

trên cơ sở trận pháp của ngươi thêm chút cải biến.

Chuyện này cũng là một việc Giang Nam có chút đắc ý, cười nói:

- Ngươi ở trong đầu Chiến Minh cự thú để lại một viên kim cầu, phía trên kim cầu chính là một đại trận cực kỳ phức tạp, trận pháp này thời thời khắc khắc đều vận chuyển, không ngừng để cho kim cầu lớn mạnh. Có đúng hay không?

Chiến Thiên Ma Tôn gật đầu cười nói:

- Đây là chỗ ta đắc ý, kim cầu là tinh thần lạc ấn của ta, mặc dù Chiến Minh cự thú đầy đàn đời sau, trong đầu cũng có kim cầu mới, như cũ là pháp bảo của ta, bị ta khống chế. Hơn nữa, người khác căn bản không cách nào diệt trừ dấu vết của ta, nếu mạnh mẽ lau đi, dấu vết của ta sẽ nổ tung, đem đại não của Chiến Minh cự thú tạc toái!

Giang Nam cười nói:

- Cho nên ta vẫn không nhúc nhích dấu vết của ngươi, mà là đem dấu vết trận pháp trên kim cầu thêm chút cải biến, trận pháp này là dấu vết hướng trong kim cầu rót năng lượng vào, trải qua ta cải biến, biến thành từ kim cầu dấu vết lấy ra lực lượng. Tòa trận pháp này, rất nhanh liền đem dấu vết kim cầu của ngươi lấy ra không còn, Chiến Minh cự thú tự nhiên không còn bị ngươi khống chế. Trận pháp của ngươi ta phá giải không được, bất quá ta có thể mượn lực lượng trận pháp tới xóa dấu vết đi.

Chiến Thiên Ma Tôn trợn tròn mắt, qua một hồi lâu từ từ phun ra một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói:

- Thì ra là như vậy, ngươi là mượn trận pháp của ta tới phá giải dấu vết của ta, nói như vậy ta cũng không tính là mất mặt...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 646: Thiên Đạo Chí Bảo. (2)

Hắn vốn cho là thành tựu trận pháp của Giang Nam vượt xa hắn, vì vậy mới có thể xóa trận pháp trong đầu Chiến Minh cự thú, xóa đi lạc ấn của hắn. Một cái đường đường Ma Tôn lại bại bởi một tiểu bối, vì vậy mới để cho hắn có chút xấu hổ thành giận, tính toán đem Giang Nam cắt miếng nghiên cứu.

Hôm nay nghe được Giang Nam nói vậy, cũng không phải là thành tựu trận pháp vượt qua hắn, trong lòng hắn lúc này mới thư sướng một chút, nhìn Giang Nam cũng không thấy ngứa mắt giống như trước, ngược lại nhiều vài phần hảo cảm.

Có Giang Nam vị "Thiên Long tộc" đệ tử này dẫn dắt, ba người một đường xuyên qua nhiều tinh môn, dần dần đi tới chỗ sâu nhất của Ứng Long Đại Thế Giới, chỉ thấy trên bầu trời vô số viên chủ tinh lóe sáng, cực kỳ chói mắt.

Chỗ sâu nhất của Ứng Long Đại Thế Giới phồn vinh phát đạt, thậm chí so sánh với địa ngục còn muốn phát đạt mấy phần, làm cho người ta sợ hãi than sức sang tạo vĩ đại của Long Tộc.

Giang Nam cảm giác được trên những chủ tinh này có hơi thở làm lòng người kính sợ, hẳn là cường giả Long Tộc trú đóng ở phía trên, trong thế giới này tích chứa không biết bao nhiêu Long Thần, Thiên Thần cùng Chân Thần, số lượng nhiều, làm người ta giận sôi!

Đột nhiên, ở nơi Tinh Hà quay quanh, một mảnh đại lục mênh mông hiện ra ở trước mắt Giang Nam, vô số viên Thái Dương treo ở giữa không trung, luyện thành một cái thẳng tắp, có tất cả trên dưới một trăm viên, cùng chung chiếu rọi đại lục này.

Đại lục này rộng rãi, làm người không thể tưởng tượng!

- Nơi này chính là trung tâm của Ứng Long Đại Thế Giới?

Trong lòng Giang Nam rung động thật sâu, lẩm bẩm nói:

- Đại Thế Giới, đây mới thực sự là Đại Thế Giới!

Hắn đồng thời cảm giác được nơi đây hiện ra một loại hơi thở cùng năng lượng khó nói lên lời, cổ hơi thở cùng năng lượng này làm cho người ta có cảm giác không cách nào nói rõ, phảng phất là một loại quy tắc hắn trước đây chưa từng gặp, hữu hình mà vô hình, có chất mà không có chất, thời thời khắc khắc đều trong vận hành, đại công vô tư rồi lại bao hàm tư tâm.

Chiến Thiên Ma Tôn cùng thiếu niên áo vàng cũng cảm ứng được cổ hơi thở cùng năng lượng kỳ lạ này, sắc mặt hơi có chút ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Nơi này có lão tổ tông của Ứng Long Đại Thế Giới trấn thủ, người này là một vị tồn tại tuyệt đối kinh khủng, trăm triệu lần không thể kinh động hắn. Thiếu niên, cho chúng ta mượn Tử Phủ của ngươi trốn!

Hai người bỗng nhiên bay vào trong Tử Phủ của Giang Nam, lại thấy trong Tử Phủ của Giang Nam còn cất giấu hơn hai trăm Thần Ma thi thể, Huyền thai kim nhân trầm giọng nói:

- Hai vị, những Thần Ma này chính là tiên hiền của Huyền Minh Nguyên Giới ta, vì nguyên giới hy sinh, hy vọng hai vị không nên động bọn họ.

Thiếu niên áo vàng thấy những Thần Ma thi thể này, sắc mặt có chút khó coi:

- Hừ, tiểu bối đã từng trấn áp ta, đều chết hết sao...

Giang Nam cất bước đi vào trên phiến đại lục này, hóa thành một đầu Thiên Long, dựa theo thiếu niên áo vàng phân phó bay đi, qua ba bốn ngày

mới tới mục đích.

- Phía trước chính là nơi các đại Long Tộc trấn áp dị kỷ cùng pháp bảo đối thủ, ngươi trước hạ xuống.

Trong Tử Phủ truyền đến thanh âm của thiếu niên áo vàng kia.

Giang Nam hạ xuống, ngẩng đầu đánh giá mọi nơi, chỉ thấy nơi đây là một Đại Thành, trong thành không có những kiến trúc khác, chỉ có từng ngọn tháp cao, mà ở bầu trời Đại Thành này, thì có hàng tỉ đạo hoa văn mỹ lệ di động hiện ở giữa không trung, giống như một chuông lớn, bao lại cái hải đảo này.

Ở chỗ này, cổ khí tức cùng năng lượng khó nói lên lời kia càng thêm nồng nặc.

- Thiên Đạo chí bảo!

Chiến Thiên Ma Tôn mượn song mắt của Giang Nam nhìn đi, lấy làm kinh hãi, trầm giọng nói:

- Ta từng nghe nói trong Ứng Long Đại Thế Giới có người mượn Thiên Đạo mãnh vỡ, luyện thành Thiên Đạo chí bảo, thành tựu Bất Tử Bất Diệt thân. Những thứ này chỉ sợ chính là Thiên Đạo chí bảo lưu lại hoa văn, trấn thủ nơi đây! Cái này có chút khó làm...

- Thiên Đạo chí bảo?

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn hướng chuông lớn treo cao ở giữa không trung kia, nghi ngờ nói:

- Thiên Đạo chí bảo là cái gì?

- Thiên Đạo chí bảo chính là bảo vật dung hợp Thiên Đạo!

Chiến Thiên Ma Tôn trầm giọng nói:

- Nói vậy ngươi cũng đã được nghe nói truyền thuyết Bổ Thiên, ta nghe nói năm đó trong Thần nhân Bổ Thiên có lão tổ tông của Ứng Long Đại Thế Giới, sau khi người này Bổ Thiên, đem Đại Đạo của mình dung nhập vào trong Thiên Đạo, thế cho nên Trường Sinh vĩnh cố, thọ cùng trời đất. Mà chút ít bảo vật đánh vào Thiên Đạo mảnh nhỏ, chính là Thiên Đạo chí bảo! Thần có loại bảo vật này đã không phải là Thần chân chính, mà là bán Tiên! Loại bảo vật này, ta cũng có nghe nói, nhưng không thấy tận mắt qua.

- Thì ra là như vậy.

Giang Nam tâm thần đại chấn, thời xa xưa có hạo kiếp, đánh cho Thiên Đạo tan vỡ, cho nên có Thần nhân luyện Ngũ Sắc Thạch mà Bổ Thiên Đạo, đây là một truyền thuyết lâu đời, mà hắn lại từ trong miệng Nhạc Ấu Nương nghe được phần sau. Mấy vị Bổ Thiên Thần nhân kia đem Đại Đạo bản thân cùng Thiên Đạo tương dung, rốt cục chứng được Trường Sinh Đạo Quả, thọ cùng trời đất!

Chẳng qua là hắn không có nghĩ qua, lão tổ tông của Ứng Long Đại Thế Giới lại là một trong những Bổ Thiên thần nhân năm đó!

Mới vừa rồi hắn cảm giác được cổ khí tức này cực kỳ cổ quái kỳ lạ, chính là cái nguyên nhân này, Thiên Đạo vô hình, Thiên Đạo chí bảo hữu hình, Thiên Đạo không có chất, Thiên Đạo chí bảo có chất.

Thiên Đạo đại công vô tư, mà người luyện chế Thiên Đạo chí bảo lại có tư tâm!

Lão tổ tông của Ứng Long thế giới tất nhiên là sưu tầm đến lớn lượng Thiên Đạo mảnh nhỏ, lấy những Thiên Đạo mảnh nhỏ này dung nhập vào trong Ngũ Sắc Kim, đồng thời phụ lấy Đại Đạo đạo tắc bản thân, luyện thành một Thiên Đạo chi chung, chính là miệng chuông trước mắt này!

Ứng Long Đại Thế Giới có can đảm hạ lệnh tru diệt chuyển thế thân của Quang Vũ Thần Đế. Ngay cả chuyển thế thân thống trị Chư Thiên Thần Đế cũng dám giết. Này là to gan lớn mật bực nào. Chẳng qua nếu như Ứng Long

Đại Thế Giới nắm giữ Thiên Đạo chí bảo mà nói, đây cũng không phải là to gan lớn mật.

Có Thiên Đạo chí bảo, chính là thay thế được Thiên Đạo, thay trời hành đạo, người luyện chế bảo vật này, bản thân cũng đã biến thành một phần Thiên Đạo, tuổi thọ vĩnh cửu, chính là Thiên, lời hắn nói, chính là nhân gian chí lý.

Thần Đế mặc dù quyền cao chức trọng, nhưng cũng là Đế Hoàng dưới Thiên Đạo, chịu Thiên Đạo ước thúc, hai trăm vạn năm chính là thọ nguyên cực hạn của Thần Đế.

Mà người chưởng khống Thiên Đạo chí bảo, thọ nguyên vô cùng dài, bất kỳ Thần Đế nào ở trước mặt hắn cũng là một đứa bé, bé nhỏ không đáng kể.

Vô tận thọ nguyên, cơ hồ có thể sánh ngang Tiên Nhân, có vô cùng tuổi thọ có thể tu luyện.

Loại nhân vật này nhất định kinh khủng vô cùng, coi như là Thần Đế chỉ sợ cũng không kịp.

Thậm chí bọn họ có thể điều khiển Thần Đế, đem Thần Đế biến thành tượng gỗ của bọn hắn.

Chương 647: Dẫn Ngộ Thiên Đạo

Vì vậy, hạ lệnh giết chết Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, cũng là không coi vào đâu.

Giang Nam nghĩ càng sâu một bước, thầm nghĩ:

- Quang Vũ Thần Đế muốn sống ra thế thứ hai, chuyển thế trùng tu, có thể là có ý tứ muốn nhảy ra bọn họ chưởng khống.

Thiếu niên áo vàng cũng mượn hai mắt của Giang Nam nhìn đi, nhìn chỉ chốc lát, cười nói:

- Đây chính là lạc ấn của Thiên Đạo chí bảo? Khó trách người đàn bà kia không dám tự mình đến lấy pháp bảo của nàng, Thiên Đạo chí bảo bực này, uy lực rất cao, đừng nói Thần Tôn chi bảo, coi như là Thần Đế cũng có thể trấn áp, bảo vật của ta tất nhiên cũng là bị bảo vật này trấn áp.

- Ngay cả Thần Đế cũng có thể trấn áp?

Giang Nam sợ hãi, thất thanh nói:

- Không thể nào? Người chưởng khống Thiên Đạo vượt xa Thần Đế có lẽ còn có thể, nhưng một kiện pháp bảo cũng muốn trấn áp Thần Đế, không khỏi có chút khoa trương a?

Thiếu niên áo vàng cười lạnh nói:

- Làm sao không thể nào? Bản thể Thiên Đạo chí bảo này trấn áp một phần pháp bảo của ta, ngay cả pháp bảo của ta cũng có thể trấn áp, trấn áp Thần Đế chẳng phải là chuyện tình dễ dàng sao?

Giang Nam cảm giác thật sâu rung động, tinh tế đánh giá chuông lớn lạc

ấn này, chỉ cảm thấy Thiên Đạo chí bảo lạc ấn này vô cùng ảo diệu, tản mát ra khí tức trấn áp Chư Thiên, đừng nói Thần Ma luyện chế pháp bảo, Thần Tôn chi bảo gì, coi như là Chư Thiên, cũng sẽ bị Thiên Đạo chí bảo trấn áp!

Loại bảo vật lạc ấn này bí hiểm, vượt qua hắn từ trước chứng kiến bất kỳ pháp bảo, làm cho người ta rung động không gì so sánh nổi.

Tới chỗ này, pháp lực thần thức của hắn phảng phất quay về Hỗn Độn, bị trấn áp ở trong người, không cách nào nhúc nhích.

Nơi đây không có Long Tộc cường giả trấn thủ, nói vậy cũng là lão tổ tông của Ứng Long Đại Thế Giới đối với Thiên Đạo chí bảo lạc ấn cực kỳ có lòng tin, cho là chỉ cần chuông khắc ở đây, liền không người nào có thể cướp lấy pháp bảo nơi đây, không cần có người trấn thủ.

Giang Nam đánh giá những lạc ấn này, bất giác có một loại cảm giác Ngộ Đạo, theo ánh mắt của hắn yên lặng ở trong đó, hắn lĩnh ngộ cũng càng ngày càng nhiều.

Đột nhiên, pháp lực của hắn chậm rãi nhúc nhích xuống, sau đó thần thức phảng phất như thai nhi trong cơ thể mẹ, chậm rãi giản ra thân thể, Ma Ngục Huyền Thai Kinh lập tức khởi động, chậm rãi vận chuyển.

Dần dần, tốc độ của Ma Ngục Huyền Thai Kinh càng lúc càng nhanh, rất nhanh liền đạt tới cực hạn mà Giang Nam từ trước có thể thúc dục, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên, lấy tốc độ cao hơn vận chuyển, càng lúc càng nhanh!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh lâm vào trong hưng phấn trước nay chưa có, liều mạng từ trong hoa văn của Thiên Đạo chí bảo hấp thu dinh dưỡng, điên cuồng bổ túc đến trong môn công pháp này!

Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Muốn làm được điểm này, đầu tiên cần pháp của tổ tông, Đạo của Thiên Đạo, sau đó mới có thể nhảy ra ngoài, mở phương pháp của mình, ngưng tụ

Thiên Đạo của mình!

Tâm thần của hắn bất giác bị Thiên Đạo chí bảo lạc ấn hấp dẫn đi qua, tâm không động vì ngoại vật, cho dù là thiếu niên áo vàng cùng Chiến Thiên Ma Tôn không ngừng thúc giục hắn tiến vào trong thành, hắn cũng làm như không có cảm giác.

- Không cần động đến hắn, giờ phút này hắn đang cảm ngộ Thiên Đạo chí bảo, lĩnh ngộ Thiên Đạo.

Thiếu niên áo vàng nhận thấy được Giang Nam khác thường, cười nói:

- Đây là lĩnh ngộ khó được, cũng là cơ duyên tạo hóa của hắn, để cho hắn lĩnh ngộ, chúng ta lại tiến vào nơi đây đoạt bảo. Công pháp của hắn rất kỳ lạ, lại có thể từ Thiên Đạo lạc ấn hấp thu chất dinh dưỡng, không ngừng trưởng thành lớn mạnh.

Ánh mắt của hắn cực kỳ đanh đá chua ngoa, thậm chí ngay cả Ma Ngục Huyền Thai Kinh vận chuyển trong cơ thể Giang Nam cũng có thể thấy nhất thanh nhị sở, phảng phất cái gì cũng không thể gạt được hắn.

- Chiến Thiên Ma Tôn, đây cũng là đại kỳ ngộ của ngươi.

Thiếu niên áo vàng cười nói:

- Ngươi đã tu thành Ma Tôn, muốn tái tiến một bước ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, nhưng nếu như xem Ma Thiên Đạo lạc ấn mà nói, cũng có thể để ngươi tái tiến một bước.

Chiến Thiên Ma Tôn mượn hai mắt Giang Nam mà tinh tế đánh giá những Thiên Đạo chí bảo lạc ấn này, bất quá mặc dù hắn là Ma Tôn, nhân vật cao tầng trong chư thiên vạn giới, cũng không cách nào từ lạc ấn trong Thiên Đạo chí bảo được đến bao nhiêu kiến thức giải thích, ánh mắt nhìn qua, chỉ cảm thấy vô cùng thâm ảo phức tạp, tối tăm khó hiểu.

- Thiên Đạo tối tăm như thế, ta căn bản không cách nào lĩnh ngộ!

Chiến Thiên Ma Tôn giận dữ, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ nói tài trí cùng ngộ tính của ta, còn không bằng tên tiểu tử thúi này? Không thể nào, tuyệt đối không có thể!

Khí tức của Giang Nam điên cuồng tăng lên, mỗi qua một khắc, khí tức của hắn liền nặng nề nhất phân, tu vi lại thâm sâu nhất phân, hiển nhiên là lĩnh ngộ ra càng nhiều Thiên Đạo, để cho tu vi thực lực cùng nội tình của hắn cũng đang không ngừng tăng trưởng.

- Đem tiểu tử này cắt miếng nghiên cứu...

Hai mắt Chiến Thiên Ma Tôn hiện ra quang mang xanh mượt, thầm nghĩ:

- Tiểu tử này tư chất cùng ngộ tính so với ta còn tốt, nhất định phải cắt miếng nghiên cứu!

Giang Nam ở chỗ này vừa đứng chính là mấy chục ngày, khí tức càng ngày càng đậm, khí huyết càng ngày càng tràn đầy, mấy chục ngày thời gian này, để cho tu vi của hắn bạo tăng.

Tu vi của hắn vốn cũng đã sắp sửa tăng lên tới Minh Đường cảnh trung kỳ, giờ phút này tu vi cả thảy tăng lên sáu thành, đạt tới Minh Đường cảnh đỉnh, thậm chí đạo văn bên trong hướng ra phía ngoài phát tán, từng đạo đạo văn mỹ lệ tràn ngập mọi nơi, dài đến hơn mười dặm, cùng Thiên Đạo lạc ấn trên bầu trời chạm nhau tương dung.

Ầm!

Trong cơ thể hắn truyền đến từng tiếng chấn động, nhiều đạo văn hơn tràn ra, tựa hồ muốn hoàn toàn cùng Thiên Đạo tương dung!

Đây là một loại cảm giác cực kỳ kỳ diệu, phảng phất chỉ cần Đạo văn của hắn dung nhập vào Thiên Đạo lạc ấn, là hắn có thể đạt được Vĩnh Sinh, đạt được lực lượng cùng thành tựu không cách nào tưởng tượng, thậm chí có thể Bất Tử Bất Diệt, cùng Thiên đồng thọ!

Trong lòng Giang Nam không khỏi sinh ra một cổ khát vọng mãnh liệt, khát vọng cùng Thiên Đạo tương dung, biến thành một phần của Thiên Đạo.

Giờ khắc này, hắn phảng phất cảm giác mình là một giọt nước, mà Thiên Đạo lạc ấn trên không chính là một mảnh biển lớn mênh mông, giọt nước như thế nào biến thành biển lớn mênh mông? Chỉ có dấn thân vào trong biển rộng!

Hắn hiện tại có cảm giác tung người vào biển rộng, bên tai cùng đáy lòng phảng phất có vô số thanh âm kêu gọi, đầu độc, thúc đẩy hắn dấn thân vào Thiên Đạo, cùng Thiên Đạo lạc ấn tương dung.

- Không đúng, không đúng, nếu ta dung nhập vào Thiên Đạo, ta vẫn là ta sao? Ta ở nơi đâu?

Trước mắt Giang Nam tất cả quang cùng sắc hết thảy biến mất, chỉ có một chuông lớn treo cao, đó là Thiên Đạo chi chung, tiếng chuông đương đương rung động, thúc đẩy hắn buông tha cho hết thảy của mình, hòa tan vào Thiên Đạo, hòa tan vào Thiên Đạo chí bảo, biến thành một phần Thiên Đạo, một giọt nước trong biển rộng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 648: Phụng Mệnh Phá Bỏ Và Dời Đi Nơi Khác. (1)

Giọt nước dung nhập vào biển rộng, sẽ tìm không được giọt nước này nữa.

- Ta chính là ta, ta sẽ không buông tha cho mình đi cùng Thiên Đạo của lão tổ tông Ứng Long Đại Thế Giới tương hợp! Ta muốn tu thành Thiên của mình, Đạo của mình!

Giang Nam cắn chặc hàm răng, đau khổ chống đở, bất quá tiếng chuông tràn ngập, vô số thanh âm nườm nượp mà đến, rung chuyển tâm thần của hắn, chấn động Đạo văn của hắn, để cho nhiều đạo văn hơn cùng Thiên Đạo chi chung tương dung.

Những Đạo văn này tự động biến hóa, từ Giang Nam chi đạo biến thành Thiên Đạo.

Đạo văn càng tuôn ra nhiều, Giang Nam càng ngày càng cảm giác được mình khó có thể khống chế pháp lực, thậm chí ngay cả nhục thể của hắn cũng bắt đầu hóa thành một mảnh Đạo văn dài hẹp, thân thể phân giải, có khuynh hướng hoàn toàn dung nhập vào Thiên Đạo!

Thân thể của hắn càng ngày càng nhạt, tựa hồ tùy thời có thể từ thế gian biến mất, biến thành một phần tử của Thiên Đạo.

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, áp qua tiếng chuông, áp qua uy năng của Thiên Đạo chí bảo, để cho thanh âm bên tai hắn trong lúc bất chợt hễ quét là sạch.

Thân thể Giang Nam chấn động, chỉ thấy giữa không trung vô số đạo văn bá một tiếng rối rít bay trở về, lạc vào thể nội, thậm chí thân thể đã trở nên trong suốt của hắn cũng nhanh chóng ngưng tụ, phục hồi như cũ!

- Đa tạ tiền bối viện thủ.

Cả người Giang Nam mồ hôi đầm đìa, lòng vẫn còn sợ hãi, hướng thiếu niên áo vàng kia nói cám ơn.

- Không cần cám ơn ta.

Thiếu niên áo vàng thản nhiên nói:

- Tu vi cảnh giới của ngươi quá thấp, thế cho nên bị Thiên Đạo tương dung, chẳng qua nếu như tu vi của ngươi đầy đủ cao, liền không có loại nguy hiểm này. Việc này không nên chậm trễ, mới vừa rồi ta chặn tiếng chuông, chỉ sợ sẽ khiến cho có người chú ý, chúng ta vẫn là trước làm chính sự quan trọng hơn!

Giang Nam bước đi vào trong thành, bốn phía là từng ngọn tháp cao, mà ở bầu trời, miệng Thiên Đạo chi chung kia treo cao, đem trọn tòa thành thị gắn ở phía dưới.

Ở nơi này do rất nhiều tháp cao tạo thành, khẩu Thiên Đạo Chung này bao phủ xuống, bất luận kẻ nào chỉ cần chưa từng nhảy ra thiên đạo, còn đang trong thiên đạo quản hạt, cũng sẽ bị áp chế tu vi cảnh giới.

Cũng tức là nói, vô luận chủng tộc gì, tiến vào nơi đây sẽ bị trấn áp, không có pháp lực có thể vận dụng, không có pháp bảo có thể thúc dục, chỉ còn lại có nhục thể của mình có thể khu sử!

Coi như là Long Tộc cũng giống như thế, không có ngoại lệ.

Có ngoại lệ cũng là loại tu luyện công pháp giống như Ứng Long lão tổ, trong cơ thể tích chứa đại đạo cùng Thiên Đạo Chung giống nhau, mới có thể tránh Thiên Đạo Chung trấn áp.

Bất quá, khẩu Thiên Đạo Chung này dù sao chỉ là lạc ấn của Thiên Đạo Chung, nếu như tu vi đầy đủ mạnh, mạnh đến trình độ ngay cả Thiên Đạo Chung cũng ép không được, là có thể hành động tự nhiên.

Mà trong mi tâm Giang Nam, liền cất giấu hai tồn tại như vậy.

- Công pháp của ngươi rất cổ quái, lại có thể ở loại địa phương này cũng có thể thúc dục.

Thiếu niên áo vàng cảm ứng được pháp lực vận chuyển trong cơ thể Giang Nam, lộ ra vẻ kinh ngạc nói:

- Ta tính toán tiến vào nơi đây, để cho Chiến Thiên Ma Tôn kéo Long Tôn Long Chủ cùng cường giả của Ứng Long Đại Thế Giới, mà ta thì nhân cơ hội đoạt bảo. Làm như vậy tệ đoan chính là dễ dàng kinh động chủ nhân Thiên Đạo Chung, đưa tới người này, hậu hoạn vô cùng, hiện tại thân thể ta không hoàn chỉnh, không phải đối thủ của hắn. Bất quá nếu ngươi có thể tùy ý thúc dục pháp lực, liền không cần ta lấy thân phạm hiểm.

Chiến Thiên Ma Tôn trầm giọng nói:

- Không sai, ta theo đuổi Quang Vũ Đại Đế, Quang Vũ Đại Đế đối với Ứng Long Đại Thế Giới cũng kiêng kỵ vạn phần, nói vị lão tổ tông Ứng Long Đại Thế Giới kia sâu không lường được, không thể dễ dàng là địch. Tiểu đạo hữu, nếu ngươi có thể đi vào nơi đây thu pháp bảo bị trấn áp của cô nương kia, không cho chúng ta ra mặt, kia tự nhiên là tốt nhất. Hai người chúng ta quá mạnh mẻ, nếu ở trong thành hiện thân, pháp lực thế tất sẽ cùng khẩu Thiên Đạo Chung này đối kháng, tất nhiên sẽ kinh động Ứng Long lão tổ, khi đó liền có chút ít không ổn.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Ta cũng không muốn kinh động cao thủ Ứng Long Đại Thế Giới, nếu không thần tiên đánh nhau, vẫn là ta tai ương. Hai vị, các ngươi muốn tìm kiện pháp bảo kia rốt cuộc ở nơi đâu?

- Từng ngọn tháp cao kia trấn áp chính là cao thủ đối nghịch cùng Ứng Long Đại Thế Giới. Còn có pháp bảo của bọn hắn, nếu như thật sự áp không được, liền lưu vong đến trong hư không.

Chiến Thiên Ma Tôn lắc đầu nói:

- Nữ nhân kia chính là Yêu Tôn, cay cú cậy mạnh, bị Long Tộc cường giả chộp tới lấp hắc động, khóa ở trong hắc động không cách nào thoát thân, không ngừng bị hắc động tước nhược pháp lực, cảnh ngộ so với ta còn muốn hỏng bét một chút, qua chút ít năm nữa nàng sẽ bị hắc động luyện hóa thành tro. Nàng chỉ nói pháp bảo của nàng bị trấn áp ở chỗ này. Nhưng không có nói pháp bảo của nàng rốt cuộc bị trấn áp ở trong tòa tháp nào.

Giang Nam khẽ cau mày, nơi đây tháp cao san sát, từng ngọn bảo tháp tìm đi qua, không biết đến khi nào mới có thể tìm được pháp bảo của vị Yêu Tôn kia.

- Những bảo tháp này cũng là pháp bảo, thần kim sở luyện, hứng lấy khí tức của thiên đạo chí bảo, đem người và pháp bảo cùng bọn họ đối nghịch trấn áp ở trong đó, muốn tìm được pháp bảo của vị Yêu Tôn kia cũng không dễ dàng.

Hắn đi tới trước một ngọn tháp cao, chỉ thấy tháp cao này không có bất kỳ cửa vào, hoàn toàn ngăn cách tất cả khí tức, thậm chí ngay cả cửa tiến vào vào cũng không có.

Giang Nam lộ ra Địa Từ Nguyên Phủ, vung rìu bổ tới, mấy phủ đầu đem tháp cao này cắt ra một lỗ thủng to, những tháp cao này mặc dù là pháp bảo cực kỳ cường đại, lại làm bằng thần kim, có thể hứng lấy khí tức của thiên đạo chí bảo, nhưng còn không cách nào ngăn cản Ngũ Sắc Kim luyện chế Địa Từ Nguyên Phủ.

Hắn thăm dò đi tới trong tháp, hướng bên trong tháp nhìn lướt qua, chỉ thấy trong tháp cao này treo đầy xiềng xích, trên xiềng xích hiện đầy móc câu, trên móc câu treo một bộ xương khô.

Người trấn áp trong tháp đã chết không biết bao nhiêu năm, thân thể cũng đã mục.

Dù vậy, trong hài cốt của hắn như cũ tản mát ra thần uy làm người ta sợ hãi, có thể nghĩ thực lực người này nhất định không phải chuyện đùa!

Giang Nam đang muốn rời đi, đột nhiên lại dừng bước lại, vung Địa Từ Nguyên Phủ lên đem những xiềng xích này cắt xuống, thu vào trong tử phủ, suy nghĩ một chút, lại đem xương khô trong tháp thu hồi, càng đưa vào Tử Phủ, sau đó tâm niệm vừa động, ở trong bảo tháp viết một chữ "Hủy" thật to, sau đó ở xung quanh chữ vẽ một vòng tròn lớn.

Thiếu niên áo vàng cùng Chiến Thiên Ma Tôn nhìn hắn bận rộn tới bận rộn đi, không khỏi im lặng nói:

- Những thần kim cùng xương khô này, cũng không coi là bảo bối gì, tiểu đạo hữu, ngươi tham tiền như vậy sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 649: Phụng Mệnh Phá Bỏ Và Dời Đi Nơi Khác. (2)

Bọn họ lời còn chưa dứt, lại thấy một ngọn tháp thân bị ném vào trong tử phủ, đưa đến trước mặt hai người, để cho hai người càng thêm im lặng.

Bất quá chốc lát, Giang Nam liền đem ngọn bảo tháp do thần kim luyện chế này tháo thành tám khối, nhét vào trong tử phủ, ngay sau đó đi tới trước một tòa bảo tháp khác.

Tồn tại trấn áp trong bảo tháp này đã tử vong, lúc này bị Giang Nam viết lên một chữ "Hủy", tháo thành tám khối đưa vào Tử Phủ của mình.

Tồn tại trấn áp ở đây thật sự rất xa, có chút thậm chí là nhân vật mười mấy kỷ kiếp trước, vẫn bị giam ở chỗ này, ngay cả hài cốt rửa nát cũng không có thoát thân.

Không chỉ có như thế, thậm chí có chút ít pháp bảo cực kỳ cường đại cũng bởi vì trấn áp quá lâu, không có bất kỳ linh tính, biến thành một đống sắt vụn, trong những pháp bảo này, không ít là Thần Chủ cấp bậc.

Hắn thậm chí còn chứng kiến một pháp bảo lớn như vầng trăng, toàn thân làm bằng thần kim, hẳn là Thần Tôn sở luyện, chỉ tiếc thời gian quá mức xa xưa, không có nửa phần uy năng, chỉ còn lại có thần kim rèn pháp bảo.

Cái bảo vật này Giang Nam không cách nào thu vào trong mi tâm, chỉ đành phải để cho Chiến Thiên Ma Tôn trước thu vào.

Giang Nam hạnh phúc hủy đi bảo tháp, mấy canh giờ sau liền có hơn tám mươi bảo tháp bị hắn phân giải, bất quá nơi đây còn có mấy ngàn tòa bảo tháp.

- Một ngọn một ngọn hủy đi, thật sự quá chậm.

Hắn tâm niệm vừa động, vô số đạo văn bay ra, ở trên tất cả bảo tháp viết lên một chữ "Hủy" thật to, ngay sau đó thân thể run lên, giọt giọt máu tươi từ trong lỗ chân lông bay ra, rơi xuống đất hóa thành vô số hóa thân.

Giang Nam tiện tay luyện mấy chục thanh Địa Từ Nguyên Phủ, phân phát đến trong tay những hóa thân này, tiến lên hủy tháp.

- Di? Trong tháp này còn có người sống!

Một hóa thân của Giang Nam mới vừa cắt ra một ngọn bảo tháp, thăm dò nhìn lại, chỉ thấy trong bảo tháp này có vô số xiềng xích khóa lại một đại hán vóc người dị thường cao lớn khôi ngô, mặc dù người này bị khóa ở trong tháp, tu vi lại bị thiên đạo chí bảo trấn áp, như cũ uy phong lẫm lẫm. Mặc dù ở trong lao ngục như cũ giống như một Đế Hoàng!

- Người này lúc trước nhất định là một đại nhân vật khó lường!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên.

- Ha hả. Một tiểu quỷ mới vừa tu thành Minh Đường Thần Phủ, lại có thể nắm giữ Ngũ Sắc Kim luyện chế Địa Từ Nguyên Phủ, còn có thể xông tới đây!

Vị đại hán bị khóa ở trong tháp kia mở mắt, thần uy tràn ngập, chậm rãi đứng dậy, xiềng xích rầm rầm rung động, trên cao nhìn xuống Giang Nam, thản nhiên nói:

- Nếu ngươi cứu ta đi ra ngoài, ta tất nhiên ban cho ngươi vô số tài phú, hưởng dụng vô tận!

Giang Nam đi ra phía trước, cười nói:

- Ngươi có bảo vật gì?

Đại hán kia ngửa mặt lên trời cười to, lạnh nhạt nói:

- Tiểu quỷ, ta thỏa mãn ngươi ba nguyện vọng, chỉ cần ngươi cứu ta đi ra

ngoài! Ngươi yên tâm, Dạ Ma Hoàng ta dầu gì cũng là nhân vật lừng lẫy nổi danh vài ngàn năm trước, hoành hành đương thời, sẽ không ít ngươi chỗ tốt.

Boong boong!

Giang Nam đem xiềng xích khóa lại hắn hết thảy cắt ra, cười nói:

- Ta hiện tại có thể nói nguyện vọng thứ nhất chứ?

Dạ Ma Hoàng giản ra thân thể, diện mục đột nhiên trở nên dử tợn kinh khủng. Lấy tay liền hướng Giang Nam chộp tới, nhe răng cười nói:

- Nguyện vọng? Cái gì nguyện vọng? Tiểu quỷ, mới vừa rồi ngươi cùng ta cò kè mặc cả, đã xúc động nghịch lân của ta, người sờ nghịch lân ta... chết! Đem Địa Từ Nguyên Phủ của ngươi giao ra đây!

Hắn đảo mắt liền trở mặt, hướng Giang Nam hạ sát thủ, mặc dù thiên đạo chí bảo có thể trấn áp tu vi pháp lực của hắn, nhưng nhục thể của hắn như cũ vô cùng cường hãn, là Thần Ma chi thể, so sánh với Chúc Mạch còn cường đại hơn, một tay chộp tới, liền đem thân hình của Giang Nam đính tại chỗ!

- Dạ Ma Hoàng ta chính là Ma Hoàng vài ngàn năm trước, giết người vô số, hôm nay rốt cục thoát khốn, trước hết giết ân nhân, sau lại đại khai sát giới, giết đến thiên địa một mảnh sạch sẻ!

Dạ Ma Hoàng cười ha ha, tiếng cười còn chưa rơi, đột nhiên chỉ thấy trong mi tâm của Giang Nam lộ ra một cái đại thủ, cùng bàn tay của hắn va chạm, răng rắc một tiếng liền đem cánh tay hắn đánh gảy, ngay sau đó thủ chưởng này đi tới đỉnh đầu của hắn!

- Cái gì yêu ma quỷ quái?

Dạ Ma Hoàng quá sợ hãi, thân thể đột nhiên lăn một vòng, hóa thành một đầu Đại Điểu, hai móng vuốt chộp vào trên hai tòa tháp cao, cánh chim triển khai, phương viên đếm trăm dặm, che kín cả tòa Đại Thành, khắp cả người là Long Lân quái vũ, dử tợn hung ác, rõ ràng là một đầu Đại Yêu Già Lâu La

tu thành chân thần đỉnh, lệ tiếu một tiếng, hướng bàn tay đen nhánh kia mổ đi, cười lạnh nói:

- Ngươi còn có trợ thủ? Bất quá Dạ Ma Hoàng ta chính là ăn Long đắc đạo, ăn hết thiên hạ chi Long, ngay cả Ứng Long Đại Thế Giới tam đại Long Tộc, Ứng Long, Tổ Long, Chúc Long cũng ăn, lúc này mới bị trấn áp ở chỗ này. Ngươi cho rằng trợ thủ của ngươi là đối thủ của ta...

Thủ chưởng kia rơi xuống, một phát liền đem đầu Già Lâu La này bắt trong bàn tay, nắm đến can đảm tê liệt, ngay sau đó kéo vào trong mi tâm của Giang Nam.

Dạ Ma Hoàng còn chưa kịp phản ứng, liền thấy bàn tay kia đem mình nhét vào trong một cái đại khẩu thôn thiên, chỉ kịp phát ra một tiếng hét thảm, liền bị nuốt vào trong bụng.

Chiến Thiên Ma Tôn ợ một cái, cười hắc hắc nói:

- Tư vị Chân thần so với Thần Ma bình thường tốt hơn! Tiểu đạo hữu, ngươi tìm thêm mấy người nữa tới ăn!

Giang Nam nhún vai, tiếp tục hết sức chăm chú làm lấy nghiệp lớn phá bỏ và dời đi nơi khác của mình.

Ứng Long Đại Thế Giới cũng không phải hoàn toàn là trấn áp dị kỷ, nơi này trấn áp đại đa số là ma đầu làm hại đương thời, có chút thực lực cực kỳ cường đại, thậm chí không thiếu tồn tại cấp bậc Thần Chủ, cực kỳ nguy hiểm, vừa thoát khốn liền muốn giết người, cùng hung cực ác.

Bất quá trong mi tâm của Giang Nam cất giấu hai Thần Tôn cấp, nếu những hung đồ này động thủ, Chiến Thiên Ma Tôn trực tiếp mội cái đại thủ chộp tới, ăn hết là xong chuyện.

- Nhiều thần kim bảo tháp như thế, thu đến tay ta cũng mềm nhũn.

Giang Nam nhìn tháp cao san sát trong thành, còn có sáu bảy trăm tòa, ai

thán một tiếng, tiếp tục vùi đầu khổ luyện, đem từng ngọn bảo tháp đẩy ngã, thu vào trong mi tâm.

Thiếu niên áo vàng cùng Chiến Thiên Ma Tôn cũng là im lặng, nhìn thấy tham tiền, nhưng chưa từng thấy qua tham tiền như vậy, một tiểu bối Minh Đường cảnh, lại tính toán đem nơi đây thanh tẩy không còn!

- Nếu cường giả của Ứng Long Đại Thế Giới biết chuyện này, nhất định sẽ bị tức đến hộc máu...

Trong lòng hai người thầm nghĩ:

- Làm sao kiện pháp bảo kia còn không có tìm được?

Hai người bọn họ mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên nơi xa một cổ Long uy ngất trời, chỉ thấy từng chiếc từng chiếc lâu thuyền khổng lồ phá không hướng bên này lái tới, trên lâu thuyền đứng tôn tôn Long thần, lửa giận trên người bọn họ thậm chí ngay cả Thiên Không cũng bị cháy đỏ bừng, xa xa liền quát lên:

- Thiên Long tộc tiểu bối kia, ngươi đang làm cái gì đó? Còn không mau dừng tay?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 650: Chấp Pháp Thánh Tôn. (1)

Giang Nam tiếp tục để cho máu tươi hóa thân của mình phá bỏ bảo tháp, xoay người cười nói:

- Hồi bẩm chư vị Long thần, vãn bối phụng lão tổ tông chi mệnh đến đây phá bỏ và dời đi nơi khác. Lão tổ tông nói, nơi đây lâu năm không tu sửa, cần dời đến địa phương mới, lão nhân gia ông ta hôm nay đã chế tạo xong thành mới, để cho ta tới phá bỏ và dời đi nơi khác. Ta đã làm một ngày, mệt mỏi không thở được, các ngươi tới vừa lúc, cùng nhau phụ một tay, nhanh làm xong chuyện khổ sai này.

Mấy tôn Long thần liền muốn xuống hỗ trợ, một Long chủ ngăn bọn họ lại, cười lạnh nói:

- Chậm! Ngươi có pháp dụ phá bỏ và dời đi nơi khác của lão tổ tông không? Mang tới ta xem nhìn!

- Pháp dụ phá bỏ và dời đi nơi khác? Thật sự có loại vật này?

Giang Nam cũng không khỏi ngạc nhiên, lắc đầu cười nói:

- Lão tổ tông cũng không có cho ta pháp dụ phá bỏ và dời đi nơi khác, nơi đây cũng không cần người khác đóng trú, muốn pháp dụ phá bỏ và dời đi nơi khác cho ai nhìn? Chư vị Long Thần, ta chính là đệ tử của lão tổ tông thu nhận, nếu không làm sao có thể ở dưới Thiên Đạo bảo chung thi triển pháp lực? Nếu các ngươi không tin, đại khái có thể đi hỏi lão tổ tông! Nếu các ngươi trì hoãn ta phá bỏ và dời đi nơi khác, các ngươi chịu trách nhiệm được sao?

Trên mấy chục chiếc lâu thuyền, nhiều Long Thần không khỏi do dự, vị Long Chủ cầm đầu kia cũng chần chờ, không biết nên lập tức hạ lệnh ngăn cản, hãy để cho hắn tiếp tục phá bỏ và dời đi nơi khác.

Một Long Thần thấp giọng nói:

- Thần Chủ, nơi đây có lạc ấn Thiên Đạo chí bảo của lão tổ tông trấn áp, cho dù là chúng ta vào trong thành, cũng không cách nào thi triển ra bất kỳ pháp lực cùng tu vi, chỉ có thân truyền đệ tử của lão tổ tông, mới có thể thi triển pháp lực. Vị Thiên Long tộc thiếu niên này pháp lực thấp kém, lại có thể ở chỗ này thi triển ra pháp lực, phân ra mấy chục hóa thân, hơn nữa còn có Ngũ Sắc Kim luyện chế thành rìu, đoán chừng thật sự là đệ tử của lão tổ tông phái tới phá bỏ và dời đi nơi khác.

- Ngươi nói có lý.

Long Chủ kia chần chờ một chút, lắc đầu nói:

- Bất quá nơi đây trấn áp là ác đồ cùng hung cực ác, là địch nhân của Ứng Long Đại Thế Giới ta, vạn nhất để lộ một cái, liên quan không nhỏ, chỉ sợ sẽ chọc phải đại họa cho tộc ta. Huống chi, lão tổ tông của chúng ta chính là Ứng Long nhất tộc, luôn luôn chỉ lấy con cháu Ứng Long tộc làm đệ tử, tại sao lại thu một Thiên Long tộc làm đệ tử?

Hắn nói tới đây, trong lòng sinh nghi nói:

- Hơn nữa nếu lão tổ tông thật sự muốn phá bỏ và dời đi nơi khác, dựng thành mới, làm sao chỉ phái một đệ tử Thần Phủ tám cảnh đến đây? Nơi này trấn áp đều là cao thủ, thậm chí không thiếu Thần Chủ, cho dù là bị trấn áp tu vi, cũng vượt xa Thần Ma bình thường có thể chống lại! Lão tổ tông phái người đến đây phá bỏ và dời đi nơi khác, nhất định phải phái một Thần Chủ mới có thể bảo đảm những người này sẽ không chạy...

- Thần Chủ sợ còn kém!

Nhiều Long Thần rối rít nói:

- Tiểu tử Thiên Long tộc này đúng là rất khả nghi, có muốn trước bắt hắn lại hay không?

Long Chủ kia khẽ lắc đầu nói:

- Nếu hắn thật sự là lão tổ tông phái tới, chúng ta bắt hắn lại, lão tổ tông trách tội xuống chúng ta đúng là chịu trách nhiệm không nổi. Lão tổ tông hàng năm bế quan, truy tìm Tiên Đạo, dễ dàng sẽ không xuất quan gặp người, bất quá ở trong Bàn Long thần điện có mấy vị Đại Tôn là đệ tử của lão tổ tông. Các ngươi lập tức phái ra một người đi Bàn Long thần điện. Cầu kiến mấy vị Đại Tôn, xem một chút lão tổ tông có thật phái người đến đây phá bỏ và dời đi nơi khác hay không. Những người khác theo ta ở lại giữ ở chỗ này, có chúng ta ở đây, hắn muốn đi cũng đi không xong!

Trên một chiếc lâu thuyền, lập tức có một Long Thần bay lên, hướng nơi xa bỏ chạy.

Long Chủ kia tâm niệm hơi động, tinh kỳ trên lâu thuyền phiêu giương, nhiều lâu thuyền tản ra, quay chung quanh Đại Thành này bày một đại trận, mấy trăm Long Thần kết trận, đem Đại Thành này bảo vệ giống như thùng sắt giang sơn, gió thổi không lọt, phong tỏa tất cả đường đi.

- Vị tiểu huynh đệ này, ngươi phá bỏ và dời đi nơi khác, khó bảo toàn có mấy ma đầu chạy ra, chúng ta bày trận giúp ngươi, nếu có ma đầu chạy trốn, cũng không cách nào chạy ra chúng ta bố trí đại trận!

Long Chủ kia cao giọng cười nói.

Giang Nam nghe vậy, hướng mấy Long Thần xa xa tạ ơn, ngay sau đó điên cuồng thúc dục hóa thân của mình, nhanh hơn thu hoạch những bảo tháp này.

- Hai vị tiền bối, Long Tộc cường giả đông đảo, hẳn là còn không làm khó được các ngươi a?

Chiến Thiên Ma Tôn nghe vậy, dữ tợn cười một tiếng nói:

- Đợi đến tìm được kiện pháp bảo kia, coi như là tới mấy Long Tôn, đối với ta mà nói cũng không nói chơi, ngươi đại khái có thể yên tâm!

Thiếu niên áo vàng cũng cười nói:

- Chiến Thiên Ma Tôn chiến lực cực kỳ cường đại, nếu không cũng không có thể hoành hành Tam Giới, ta vốn là tính toán để cho hắn hấp dẫn chiến lực Long Tộc, tự mình tới cướp lấy kiện pháp bảo kia, bất quá có ngươi, mọi chuyện đều đơn giản hơn mấy trăm lần.

Giang Nam hơi yên tâm, đột nhiên, một tòa bảo tháp bị hóa thân của hắn bổ ra một lỗ thủng to, một cổ khí tức cuồng bạo nhất thời phóng lên cao, oanh một tiếng vang thật lớn, cổ khí tức thô bạo bá đạo này cùng Thiên Đạo chí bảo trên bầu trời đụng nhau, trùng kích đến thậm chí ngay cả miệng chuông lớn này không ngừng run rẩy, không ngừng phát ra từng tiếng chuông vang!

Đang...

Hồng chung móc ngược, tiếng chuông vang dội đến trăm vạn dặm, uy năng của Thiên Đạo chí bảo lạc ấn bị kích phát, trong nháy mắt này, Giang Nam tựa hồ cảm giác được cả Ứng Long Đại Thế Giới giờ phút này cũng bị chí bảo lạc ấn này thôi phát, lực lượng toàn bộ thế giới hội tụ mà đến, một tia ý thức hướng bảo vật trong bảo tháp kia trấn áp xuống!

Bảo vật trong bảo tháp kia là một đại đỉnh, bảo tháp bị một hóa thân của Giang Nam lấy Địa Từ Nguyên Phủ chém ra một lỗ thủng to, để cho bảo đỉnh này nhất thời có thể cùng chủ nhân xa xôi cảm ứng lẫn nhau, uy năng của bảo đỉnh lập tức kích phát, rầm rầm chấn vỡ một mảnh xiềng xích dài hẹp, đem tòa bảo tháp này chấn nát bấy!

Đại đỉnh này phong cách cổ xưa nhất thời hiển lộ ở trước mắt người đời, ba chân hai vạc, vách đỉnh tròn xoe, có khắc hai yêu đồng, một là chữ "Tôn", một là chữ "Vương".

Tôn Vương Đỉnh!

Trong đỉnh yêu khí ngất trời, yêu phong gào thét hướng ra phía ngoài

phun đi.

Cổ yêu phong này chính là đạo tắc tạo thành, lợi hại vô cùng, trực tiếp đem hư không cạo sập, cổ yêu phong này thổi tới giữa không trung, tầng khí quyển trên phiến đại lục Ứng Long Đại Thế Giới này trực tiếp bị thổi một khối lớn!

Hô...

Yêu phong thổi tới giữa không trung, chỉ thấy một viên tinh cầu ngăn trở đường đi của Yêu phong, tinh cầu kia ở trong Yêu phong quay cuồng, càng ngày càng nhỏ, bất quá chốc lát liền chỉ còn lại có một viên tinh hạch, ngay sau đó ngay cả tinh hạch ở trong Yêu phong hóa thành tro bụi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 651: Chấp Pháp Thánh Tôn. (2)

Khí tức của Tôn Vương Đỉnh hoàn toàn tỏa ra, đỉnh áp thiên hạ, rung động tới vạn vật sinh linh sợ hãi, cơ hồ không nhịn được lạy xuống!

Yêu khí cuồng bạo lại tịch quyển quay về, ầm ầm rơi vào trong đỉnh, uy năng của Tôn Vương Đỉnh này nhất thời trán phóng, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, cả tòa thành thị ầm ầm nổ nát bấy, bảo tháp còn dư lại hết thảy ở trong lúc nổ tung hóa thành phấn vụn!

Trên dưới một trăm bảo tháp này có chút còn trấn áp tồn tại cực kỳ mạnh mẻ, tám chín Chân Thần cường giả, hừ cũng không hừ một tiếng liền ở trong lúc nổ tung tan xương nát thịt!

Một sát na mà uy năng của Tôn Vương Đỉnh trán phóng, thậm chí đem hư không tạc toái, hóa thành một cái cửa động tối như mực, cắn nuốt vạn vật, Đại Thành đã nát bấy phía dưới trực tiếp bị hư không nghiền nát cắn nuốt!

Không chỉ có như thế, cổ ba động kịch liệt này trùng kích mọi nơi, ngay cả mấy trăm Long Thần bày đại trận cũng bị cổ nổ tung này oanh đến trận pháp nghiền nát, băng băng băng, từng đại kỳ gảy lìa, nát bấy, từng tôn Long Thần bị thương nặng, bốn phương tám hướng ngã đi, trong miệng hộc máu không dứt!

Những lâu thuyền kia cũng bị uy năng của Tôn Vương Đỉnh đè ép đến khanh khách xèo xèo rung động, từng khối thần mộc khổng lồ từ trên lâu thuyền nổ tung, boong tàu nát bấy, lầu các sụp đổ, mấy chục chiếc lâu thuyền giống như lá rụng trong gió, mọi nơi rơi xuống!

Oanh!

Một chiếc lâu thuyền ngã lộn nhào rơi xuống, đầu trồng vào trong đất, chỉ còn lại có đuôi thuyền cùng cột buồm lộ ở bên ngoài, mười mấy Long Thần

trên thuyền cũng bị chôn dưới đất!

Giang Nam ở vào trung tâm uy năng của Tôn Vương Đỉnh bộc phát, vô số hóa thân lập tức hóa thành phấn vụn, không còn sót lại chút gì, sau đó uy năng của Tôn Vương Đỉnh trùng kích đến bên cạnh hắn, hai cổ khí tức tuyệt cường đột nhiên từ trong mi tâm hắn phát ra, sinh sôi để uy năng của miệng đại đỉnh này trùng kích.

- Pháp bảo bực này, mới gọi là pháp bảo, lúc trước ta đã thấy những bảo vật kia, nơi nào có thể cùng loại bảo vật này đánh đồng?

Giang Nam chỉ cảm thấy rung động thật sâu, lẩm bẩm nói.

Nhưng vào lúc này, trong Tôn Vương Đỉnh truyền đến một cổ dẫn lực tuyệt cường, cắn nuốt vạn vật, giống như trong đỉnh có một đầu cự thú lớn không cách nào tưởng tượng, mở cái miệng rộng, muốn đem hết thảy nuốt vào trong đỉnh!

Thậm chí, ngay cả Thiên Đạo bảo chung giữa không trung kia cũng bị tác động, hướng trong đỉnh rơi đi!

Tôn Vương Đỉnh truyền tới thanh âm một cô gái, lạnh giọng nói:

- Trấn áp bảo vật của ta, còn lấy ta đi lấp hắc động, Ứng Long lão tổ, ngươi cho rằng Hạm Đạm Yêu Tôn ta thật không có tính tình sao?

Uy năng trong đỉnh còn đang nổi lên, một cổ pháp lực mênh mông cuồn cuộn xuyên thấu hư không, rót vào trong đỉnh, để cho miệng đại đỉnh này uy năng càng ngày càng mạnh, thậm chí ngay cả Thiên Đạo bảo chung lạc ấn cũng không thể thừa nhận, không ngừng hướng trong đỉnh đến gần.

Cạch...

Đột nhiên Thiên Đạo bảo chung lạc ấn chấn động không dứt, mội cái đại thủ ầm ầm vỗ vào trên bảo chung, một cổ khí tức hạo hạo đãng đãng phát ra, trấn áp Chư Thiên, uy năng của Tôn Vương Đỉnh nổi lên đến cực hạn, bị

tiếng chuông này oanh kích, lập tức uy năng toàn bộ tiêu tán, từ giữa không trung rơi xuống!

Bên trong mi tâm của Giang Nam, Chiến Thiên Ma Tôn không khỏi hưng phấn lên, cười hắc hắc nói:

- Có Long Tôn xuất thủ! Hẳn là đệ tử của Ứng Long lão tổ, đại cao thủ tu thành Thần Tôn cấp, nếu không không thể thúc dục Thiên Đạo bảo chung lạc ấn, lấy Thiên Đạo tới trấn áp Tôn Vương Đỉnh! Loại nhân vật này, đánh giết mới gọi là thống khoái!

Tôn Vương Đỉnh bị trấn áp tại chỗ, uy năng pháp bảo nhất thời gió êm sóng lặng, nhiều Long Thần mặt mũi đầy đất, rối rít bay lên, đứng hầu ở giữa không trung, cất cao giọng nói:

- Gặp qua Chấp Pháp Thánh Tôn!

Giữa không trung, mùi thơm lượn lờ, Thiên Hoa Loạn Trụy, lại có tiên nhạc vang lên, vô số Long Nữ bay tới, ôm lấy một chiếc bảo liễn lái tới, mùi thơm xông vào mũi.

Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy một cổ uy áp vô cùng trầm trọng đem mình khóa chặt, trong bảo liễn truyền tới một thanh âm vô cùng uy nghiêm, giống như từ trên chín tầng trời truyền đến, đại biểu Thiên Đạo uy nghiêm:

- Ngươi là đệ tử của lão tổ tông, hơn nữa còn phụng lão tổ tông chi mệnh, đến đây phá bỏ và dời Phong Ma Cổ Thành đi nơi khác? Ta làm sao không biết lão tổ tông còn thu một đệ tử còn trẻ như vậy?

- Ngươi là ai, rốt cuộc là người nào phái ngươi tới đây phá hư? Tin rằng ngươi một Thiên Long Thần Phủ tám cảnh nho nhỏ, cũng không dám làm ra chuyện đại nghịch bất đạo bực này, tất nhiên là có người sai sử.

Cái thanh âm kia cao cao tại thượng, một lời có thể phán người sinh tử, thản nhiên nói:

- Ngươi không nhận tội cũng không có quan hệ, bởi vì ta có thể sưu tầm trí nhớ của ngươi, dễ dàng biết rốt cuộc là người nào sai sử ngươi tới gây chuyện.

Nhiều Long Thần cũng nhất thời hiểu được, Giang Nam cũng không phải là đệ tử của Ứng Long lão tổ, Long Chủ cầm đầu kia vội vàng cao giọng nói:

- Chấp Pháp Thánh Tôn, tiểu tử này có thể ở dưới Thiên Đạo bảo chung lạc ấn thúc dục pháp lực, phải tất yếu tra hỏi rõ ràng!

- Ở dưới Thiên Đạo bảo chung cũng có thể thi triển ra pháp lực?

Thanh âm trong Bảo liễn kia hiển nhiên rất là kinh ngạc, hừ lạnh nói:

- Cái này càng không thể bỏ qua ngươi!

- Chư vị, các ngươi nói xong chưa?

Đột nhiên, Giang Nam cười nói:

- Nếu như nói xong, ta đi đây.

- Ngươi muốn đi?

Nhiều Long Thần thấy buồn cười nói:

- Ngươi lại còn muốn đi? Ngươi cho rằng ngươi còn có thể đi được sao?

Giang Nam mỉm cười, đi về phía Tôn Vương Đỉnh bị trấn áp kia, cười nói:

- Ta muốn đi mà nói, các ngươi ai có thể ngăn được ta?

- Người nào có thể đở nổi ngươi? Tiểu bối cuồng vọng a...

Chấp Pháp Thánh Tôn trong Bảo liễn nghe được câu này, màn xe rầm rầm đung đưa không nghỉ, trên bầu trời nhất thời mây đen giăng đầy, ngang

mấy ngàn dặm, đông nghịt một mảnh.

Đây là Thần Tôn giận dữ, thiên tượng biến sắc!

Lực lượng Thần Tôn là người phàm không cách nào tưởng tượng, vị Hạm Đạm Yêu Tôn kia một cái Tôn Vương Đỉnh liền có thể náo long trời lỡ đất, huống chi Chấp Pháp Thánh Tôn chính là tự mình phủ xuống?

- Giết hắn đi.

Chấp Pháp Thánh Tôn lạnh lùng nói:

- Đem Hồn Phách hắn lấy ra, ta muốn đích thân sưu hồn tác phách!

Hắn lời còn chưa dứt, trong đó một Long Thần liền hướng Giang Nam xuất thủ, lấy tay bắt tới, một tay đem Giang Nam gắn vào dưới chưởng!

Giang Nam làm như không thấy, đi tới trước Tôn Vương Đỉnh, chỉ thấy Tôn Vương Đỉnh giờ phút này bị trấn áp đến ngay cả một chút tính tình cũng không có, hoàn toàn không có uy năng lúc mới vừa xuất thế.

Bá...

Trong mi tâm của hắn thăm dò ra mội cái đại thủ, nhẹ nhàng một chiêu, chỉ thấy Tôn Vương Đỉnh càng ngày càng nhỏ, rơi vào trong bàn tay này, ngay sau đó lùi về mi tâm của hắn.

- Đắc thủ.

Trong lòng của Giang Nam cũng không khỏi thanh tĩnh lại.

Oanh!

Bàn tay của Long Thần kia rơi xuống, chưa dính vào thân thể của hắn, liền bắt đầu từng khúc băng liệt, phảng phất bên cạnh Giang Nam có bình chướng vô hình, có thể nát bấy hết thảy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 652: Đại Náo Ứng Long Thế Giới. (1)

Long Thần kia kêu thảm, vội vàng rút tay về, chỉ thấy cánh tay hắn đã đoạn tới cổ tay, nơi đoạn phảng phất bị lực lượng gì hủ thực, mặc dù hắn chính là Thần Ma Thân Thể, cũng không cách nào phục hồi như cũ!

- Có người núp ở mi tâm Tử Phủ của ngươi, âm thầm xuất thủ, thì ra này là dựa vào của ngươi. Đã như vậy, vậy thì đem ngươi đánh bạo, xem một chút rốt cuộc là ai núp ở trong mi tâm ngươi âm thầm giở trò!

Thanh âm của Chấp Pháp Thánh Tôn truyền đến, Thiên Đạo bảo chung lạc ấn đột nhiên hào quang tỏa sáng, tiếng chuông nổ lớn, chấn động nghìn vạn dặm, miệng bảo chung này thậm chí ngay cả Tôn Vương Đỉnh uy năng trán phóng cũng có thể trấn áp, giờ phút này bị Chấp Pháp Thánh Tôn thúc dục, Giang Nam nhất thời cảm giác được mình cùng cả Ứng Long Đại Thế Giới đối nghịch, cùng chúng sanh của Ứng Long Đại Thế Giới đối nghịch!

Giờ khắc này, phảng phất lực lượng cả Ứng Long Đại Thế Giới hướng hắn đấu đá mà đến, hắn hiện tại rốt cuộc biết vì sao Tôn Vương Đỉnh có thể dễ dàng bị trấn áp, lực lượng Thiên Đạo thật sự quá lớn, to đến không ai có thể kháng cự, không phải là Thần Ma có thể kháng cự!

Hết thảy đạo hữu hình, hết thảy pháp hữu hình, hết thảy gặp phải trấn áp, vô luận pháp lực thần thức hay thân thể, hết thảy phải thần phục ở trước mặt Thiên Đạo bảo chung.

Đây là lực lượng trấn áp hết thảy, miệng chuông này chính là hóa thân hữu hình của Thiên Đạo vô hình, đại biểu ý chí Thiên Đạo, kháng cự chung này, chính là kháng cự Thiên Đạo, Thiên Lý không tha!

- Hai vị tiền bối, các ngươi còn không ra tay sao?

Giang Nam trầm giọng quát lên.

Thiếu niên áo vàng từ trong mi tâm của hắn đi ra, ngẩng đầu nhìn lên Thiên Đạo bảo chung lạc ấn, khẽ cười một tiếng, thấp giọng nói:

- Thiên Đạo, hắc hắc, năm đó dựng Thiên Đạo cương thống, diễn biến vạn vật, cũng có một phần lực của ta... Trận chiến ấy, đánh nát Thiên Đạo, cũng là chính mình ra tay! Ứng Long, ngươi trộm lấy Thiên Đạo trọng khí, cho là mình có thể đại biểu Thiên Đạo sao? Không biết, Tiên Nhân chân chính không phải là nắm giữ Thiên Đạo, mà là nhảy ra Thiên Đạo...

Giang Nam nghe nói như thế, chỉ cảm thấy sởn gai ốc, nhìn vị thiếu niên áo vàng này.

Những lời này tiết lộ tin tức thật sự nhiều lắm, quá kinh người, vô luận người nào truyền tin tức này đi cũng sẽ khiến một cuộc sóng to gió lớn!

Thiếu niên áo vàng nhẹ nhàng nâng bàn tay lên, một chưởng nhẹ nhàng phật qua Thiên Đạo bảo chung lạc ấn, miệng Thiên Đạo chí bảo lạc ấn này nhất thời bình tĩnh trở lại, tất cả uy năng biến mất, sau đó bảo chung lạc ấn vô cùng khổng lồ bị hắn nhẹ nhàng từ trong hư không hái xuống, tiện tay ném vào trong Tôn Vương Đỉnh!

Lực lượng của hắn cũng không mạnh hơn so với Chiến Thiên Ma Tôn, Chấp Pháp Thánh Tôn, thậm chí còn hơi không bằng, nếu như chính diện giao thủ, thậm chí hắn còn không phải là đối thủ của đám người Chiến Thiên Ma Tôn, nhưng mà hết lần này tới lần khác lực lượng của hắn lại có thể khắc chế Thiên Đạo bảo chung, đây không phải là áp chế trên lực lượng, mà là chất lượng áp chế.

Thiên Đạo Tiên Nhân, căn bản không bị Thiên Đạo quản chế, đó là Đại Tự Tại đi ra ngoài ước thúc, không hề bị bất kỳ trói buộc!

- Ngươi là... tà ma từ trong trấn áp chạy trốn!

Trong Bảo liễn truyền đến một tiếng kinh hô của Chấp Pháp Thánh Tôn, lập tức nhận ra thân phận của thiếu niên áo vàng, bất quá ngay sau đó hắn

cũng nhìn ra lực lượng thiếu niên áo vàng này cũng không cường đại thế nào, trải qua một lần lại một lần kỷ kiếp, đã ma diệt năng lượng rất lớn trong cơ thể người này, để cho hắn ở trong khoảng thời gian ngắn không cách nào phục hồi như cũ.

- Đáng tiếc, hiện tại ngươi đã suy yếu không chịu nổi, vậy hãy để cho ta dốc hết sức đem ngươi trấn áp a!

Trong Bảo liễn có mội cái đại thủ thăm dò, nhẹ nhàng vỗ, chỉ thấy màn xe bảo liễn phần phật bay lên, vô số viên minh châu trên bức rèm che bay lên, lạc ở giữa không trung ùng ùng cổn động, hóa thành vô số viên tinh cầu to lớn, tuyết bạch như bạc.

Giang Nam chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cảnh trí xung quanh đột nhiên thay đổi, phảng phất thoáng cái đi tới trong tinh hà, mà minh châu trên những bức rèm che kia chính là vô số viên tinh thần to lớn!

Những tinh thần này rõ ràng là lấy Thần Kim luyện chế thành, Tinh Hà cổn động, như một đại long biến hóa, tựa hồ ngay cả thế giới cũng có thể vén long trời lỡ đất!

Thần Tôn tự mình xuất thủ, mặc dù không bằng Thiên Đạo bảo chung lạc ấn huy hoàng vô địch như vậy, nhưng mà loại lực lượng này càng thêm cuồng bạo, tràn đầy lực lượng hủy diệt, lực lượng phá hủy hết thảy!

- Thật là mong đợi a, có thể đích thân đánh chết một Ứng Long tu thành Thần Tôn!

Ở lúc uy năng Tinh Hà cường đại nhất, đột nhiên một tiếng cười nhẹ truyền đến, ha hả cười không ngừng, chỉ thấy trong tinh hà đột nhiên chậm rãi đứng lên một bóng ma cự đại, Tinh Hà ở quanh thân hắn lưu động, vô số tinh thần lóng lánh gào thét, phảng phất hết thảy biến thành làm nền cho Ma Thần này!

Hắn cơ bắp dử tợn, giống như một Thần Ma khai thiên tích địa, từng cục

da thịt như là dùng Thần kim thuần túy nhất làm, tóc hắn tà tà bay lên, một cái tinh thần đụng vào tóc hắn, tại chỗ bị chấn nát bấy!

Hai mắt của hắn tựa hồ so sánh với những tinh thần này còn muốn khổng lồ, còn muốn sáng ngời, thân thể vừa động, liền đem Tinh Hà quấy đến ngổn ngang, một bước liền lao ra Tinh Hà bao phủ, sau một khắc, một quả đấm đen nhánh nhét đầy thiên địa, hung hăng hướng bảo liễn kia oanh tới!

Thình thịch!

Bảo liễn đột nhiên nổ tung, phảng phất là bị năng lượng từ trong xe truyền đến sinh sôi chấn nổ tung, ở trung tâm nổ tung, một tiếng rồng ngâm to rõ vang lên, sau đó Giang Nam liền nghe được thân thể bành trướng đè ép không khí phát ra sấm chớp mưa bão, tiếp theo chính là không gian bị chấn phát nổ cùng chấn động truyền đến, một đầu Cự Long dài đến mấy vạn dặm đem không gian chống nứt ra, hiện ra ở trước mắt của hắn.

Phía sau đầu Ứng Long này vung lên thiên dực, phần phật phách động, chấn đến không gian phía sau thành tấm thành tấm sụp đổ, giơ lên một long trảo đón nhận quả đấm của Chiến Thiên Ma Tôn.

Sau một khắc, gió dừng vân tịnh, không có bất kỳ thanh âm truyền đến.

Sau đó, một điểm ánh sáng từ trung tâm một quyền một trảo va chạm kia nhấp nhoáng, ánh sáng càng ngày càng sáng, càng ngày càng chói mắt, thậm chí vượt xa Thái Dương, so sánh với Thái Dương còn muốn sáng ngời vạn lần.

Hư không phong bạo gào thét quét qua, Giang Nam đứng ở cách hư không phong bạo không xa, cơ hồ ở vào trung tâm phong bạo, thiếu niên áo vàng kia đứng ở bên cạnh hắn, chỉ thấy cổ phong bạo này xuy sụp Thương Thiên, xuy sụp đại địa núi sông, một viên Thái Dương cách bọn họ gần nhất bị cổ phong bạo này thổi qua, Thái Dương Chân Hỏa bị gió lốc thổi bay, hoả diễm thật dài lan tràn hàng tỉ dặm.

Giao thủ bực này, là hắn trước đây chưa từng gặp, thậm chí ngay cả những Thần Thoại truyền thuyết, cũng không bằng một màn trước mắt này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 653: Đại Náo Ứng Long Thế Giới. (2)

Giữa không trung, đầu Ứng Long kia kêu rên, móng vuốt tại chỗ bẻ gảy, trong miệng hộc máu, thiên dực chấn động, phi thân lui về phía sau, hướng nơi xa bão táp bay đi.

Ứng Long nhất tộc sinh ra thiên dực, tốc độ là cực nhanh bực nào, cơ hồ ở trong nháy mắt liền bay ra nghìn vạn dặm, thân hình bay qua thậm chí ở giữa không trung lưu lại một lối đi không gian!

- Đừng đi!

Chiến Thiên Ma Tôn sải bước đuổi giết tiến lên, tốc độ so với vị Chấp Pháp Thánh Tôn này không thể chậm, cười hắc hắc nói:

- Tối nay còn muốn bắt ngươi khai vị!

- Chiến Thiên Ma Tôn, không cần truy sát!

Thiếu niên áo vàng mở miệng nói:

- Ta trấn áp Thiên Đạo bảo chung lạc ấn, đã kinh động Ứng Long lão tổ, không đi mà nói, lão Long kia sẽ cầm Thiên Đạo bảo chung chân chính đánh tới.

Chiến Thiên Ma Tôn nghe vậy, lập tức lộn trở lại, nhưng vào lúc này, một cổ khí tức tang thương từ chỗ sâu trong Ứng Long đại lục dâng lên, phảng phất có một vị tồn tại Cổ lão chậm rãi thức tỉnh, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng tựa hồ cảm giác được cổ khí tức này tích chứa Thiên Đạo ý chí, hắn phảng phất có thể thấy, một đôi mi mắt khổng lồ từ từ mở ra.

Vị tồn tại Cổ lão này nhất cử nhất động, tác động cả Ứng Long Đại Thế Giới vận chuyển, tựa hồ có thể dễ dàng điều động lực lượng của Ứng Long

Đại Thế Giới cho mình sử dụng!

Ứng Long lão tổ, tồn tại so sánh với bất kỳ một Thần Đế nào cũng muốn Cổ lão, rốt cục thức tỉnh.

- Đi!

Thân hình của thiếu niên áo vàng vừa động, cuồn cuộn nhấc Giang Nam đi vào trong hư không, thân hình biến mất không thấy gì nữa. Chiến Thiên Ma Tôn theo sát phía sau, đột nhiên cười hắc hắc, thân thể run lên, chỉ thấy trong bộ lông của hắn còn cất giấu vô số Chiến Minh cự thú, tất cả cự thú từ trong lông của hắn rớt xuống, mọi nơi chạy như điên.

- Các con, ăn đi! Ăn thống khoái, đem Ứng Long Đại Thế Giới ăn sạch cho ta!

Những Chiến Minh cự thú này so sánh với cự thú mà Giang Nam chăn nuôi còn muốn cường đại, tất cả cự thú cao tới trăm dặm, rất nhiều cự thú đã đạt tới cấp bậc Thần Ma, mọi nơi chạy đi, há mồm một nuốt, liền đem đại địa cắn xuống chu vi mấy trăm dặm, thật dài khẽ hấp, liền đem một sông lớn uống cạn.

Còn có nhảy đến trên mặt trăng, ôm trăng sáng từng ngụm từng ngụm gặm nhấm, cũng không lâu lắm một viên minh nguyệt liền bị ăn sạch, cũng có nhảy đến Thái Dương, hấp thực hỏa lực của Thái Dương, để cho Thái Dương dần dần ảm đạm xuống.

Thậm chí có chút ít cự thú thành quần kết đội, vây công những Long Thần kia, đem những Long Thần này bao phủ, chém giết cực kỳ thảm thiết!

Một sát na Giang Nam rời đi Ứng Long Đại Thế Giới, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy những cự thú này giống như con kiến bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới, nơi đi qua, ngay cả thổ địa cũng không còn dư lại, chỉ có hư không u ám!

Hơn nữa rất nhiều Chiến Minh cự thú đang không ngừng phân liệt, ăn tới

trình độ nhất định, thân thể liền run lên, từ trên người phân liệt ra một đầu Chiến Minh cự thú khác, gia nhập trong đại quân cự thú cuồn cuộn, để cho chi đại quân cự thú này càng ngày càng khổng lồ, từ mười mấy vạn biến thành trăm vạn, hơn nữa còn đang không ngừng cường tráng lên!

Trong nháy mắt hắn quay đầu, Ứng Long đại lục liền thiếu trăm vạn dặm cương vực, hết thảy bị những cự thú này ăn không còn một mống.

Những cự thú này không kén ăn, cây cối, cỏ thạch, con sông, biển rộng, sông núi, thậm chí ngay cả Thái Dương trăng sáng cũng ăn, quả thực chính là ôn dịch tịch quyển hết thảy!

Đây mới là nơi kinh khủng chân chính của Chiến Thiên Ma Tôn, có thể nghĩ, vị Ma Tôn này năm đó tịch quyển Thần Giới, cảnh tượng hắn một mình đứng ở trong đại dương cự thú, xa xa không ngừng có cự thú bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới là rung động bực nào, kinh khủng bực nào!

Hắn được người gọi là Chiến Thiên, đúng là có chỗ độc đáo của nó.

- Thì ra là Chiến Minh cự thú không cần giao phối cũng sinh sôi nẩy nở.

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, theo thiếu niên áo vàng đi ra Ứng Long Đại Thế Giới, thầm nghĩ:

- Không biết Chiến Minh cự thú của ta khi nào có thể phân liệt ra càng nhiều cự thú? Mang theo một nhóm lớn cự thú đi chăn thả, nhất định rất là tráng quan...

- Chiến Minh cự thú của ta, hết thảy đã chết!

Lưu vong trong hư không, ba người Giang Nam đứng ở trên một thế giới cầu, sắc mặt Chiến Thiên Ma Tôn đột nhiên biến hóa, trầm giọng nói:

- Cơ hồ là một cái nháy mắt thời gian, tất cả đều chết! Xem ra, nhất định là Ứng Long lão tổ kia xuất thủ, người này đúng là rất mạnh, so sánh với ta

còn muốn mạnh hơn!

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, Chiến Minh cự thú kinh khủng hắn đã lòng dạ biết rõ, loại cự thú này không chỉ có chiến lực cực mạnh, hơn nữa da thô thịt dày rất khó chém giết, hơn nữa sống nguội không kỵ, bất kỳ thứ gì cũng ăn, sau khi ăn sẽ trưởng thành.

Chém giết một đầu Chiến Minh cự thú không khó, nhưng mà khó dây dưa chính là, loại cự thú này không ngừng phân liệt, tộc quần không ngừng lớn mạnh, tốc độ sinh sôi nẩy nở quá nhanh, đủ để tịch quyển hết thảy.

Bầy Chiến Minh cự thú khổng lồ như thế, ở ngắn ngủn chốc lát công phu, liền bị người giết không còn, có thể thấy được vị Ứng Long lão tổ này thực lực đúng là sâu không lường được!

- Tiểu đạo hữu, lần này có ngươi tương trợ, mới có thể nhẹ nhàng nhận được Tôn Vương Đỉnh như vậy.

Thiếu niên áo vàng cười nói:

- Ngươi là đến từ Huyền Minh Nguyên Giới a? Đã như vậy, ta đây liền nói cho ngươi biết một việc, Quang Vũ Kỷ Kiếp đã tới, rời xa nguyên giới chủ tinh của các ngươi, nếu không tính mạng ngươi khó giữ được.

Giang Nam trong lòng căng thẳng, khom người nói:

- Tiền bối, lúc Quang Vũ Kỷ Kiếp phủ xuống, chúng sanh Huyền Minh Nguyên Giới ta có kết quả gì?

- Chủ tinh hủy diệt, sinh linh bám vào chủ tinh, tự nhiên là hôi phi yên diệt.

Thiếu niên áo vàng cười nói:

- Không chỉ có chủ tinh Huyền Minh Nguyên Giới các ngươi, những chư thiên vạn giới khác, thậm chí bao gồm chín Đại Thế Giới thậm chí cả Trung

Thiên thế giới, hết thảy sẽ sụp đổ! Đây là chiều hướng phát triển, cho dù là Thần Đế, cho dù là nhân vật chưởng khống Thiên Đạo, cũng không cách nào tránh khỏi.

Trong lòng Giang Nam một trận rét lạnh, tuy nói hắn cùng với thiếu niên áo vàng từng có một đoạn chung đụng, từ lâu biết người này tất nhiên là thủ phạm kỷ kiếp, nhưng đối với người này vẫn còn bắt đoán không ra.

Sinh linh trên chủ tinh của Chư thiên vạn giới, đâu chỉ hàng tỉ vạn?

Nhưng tánh mạng hàng tỉ vạn sinh linh này, trong mắt hắn phảng phất căn bản chưa từng tồn tại qua, tánh mạng mọi người đối với hắn mà nói là một đám khói xanh, phất tay có thể tán, không có nửa phần sức nặng.

- Nguyên giới ta có nhiều sinh linh như vậy, chẳng lẽ cũng muốn vẫn lạc hết sao?

Giang Nam không có cam lòng, đuổi theo hỏi:

- Chẳng lẽ tiền bối ngươi không có cách nào để cho bọn họ không chết sao?

Thiếu niên áo vàng khẽ mỉm cười nói:

- Ngươi để cho bọn họ dời đến những chủ tinh khác là được, chỉ cần tránh ra viên chủ tinh trấn áp ta này, liền không đến nỗi bỏ mạng.

Chương 654: Mưu Cầu Sinh Lộ

- Nguyên giới ta cũng không có những chủ tinh khác...

Giang Nam mới vừa nói tới đây, đột nhiên trong lòng vừa động nói:

- Tiền bối, chỗ này của ta tích lũy không ít thần kim thần liệu, dám mời hai vị tiền bối giúp ta luyện chế tinh hạch một viên chủ tinh!

Chiến Thiên Ma Tôn hơi ngẩn ra, thất thanh nói:

- Tiểu đạo hữu, ngươi xác định ngươi muốn làm như vậy? Ngươi cũng đã biết, ngươi tích lũy tài phú, đủ có thể luyện thành một Tôn Vương Đỉnh cũng dư dả! Những tài liệu này, đầy đủ ngươi tu luyện tới Thần Tôn cảnh giới, cả đời giàu có, không cần đi tìm tài liệu khác nữa! Tài phú lớn như vậy, nếu như không phải là ta và ngươi cũng coi như có chút giao tình, ta cũng muốn giết ngươi đoạt bảo.

Thiếu niên áo vàng kia cũng ngây ngốc, cười nói:

- Tiểu đạo hữu, lần này ngươi gặp gỡ phi phàm, cướp sạch Phong Ma Cổ Thành mà Ứng Long lão tổ chế tạo, chiếm được nhiều pháp bảo phong ấn, lại được một Thần Tôn chi bảo mất đi linh tính, cho nên mới tích lũy tài phú lớn như thế. Đây là kỳ ngộ khó gặp của ngươi, có chúng ta tương trợ, ngươi mới có thu hoạch lớn như vậy, sau này muốn gặp lại kỳ ngộ đồng dạng cũng không thể. Ngươi được đến nhiều bảo vật như vậy, đại khái có thể thanh thản ổn định tu luyện, không có những tạp niệm khác quấy nhiễu, tương lai thành tựu phi phàm, cần gì phải đi để ý tới những người phàm tục kia chết sống?

Giang Nam nghiêm nghị nói:

- Dù sao cũng là đất sinh dưỡng, có thể nào nhẫn tâm nhìn hàng tỉ vạn đồng bào chết thảm?

Thiếu niên áo vàng kia trầm mặc chốc lát, lắc đầu nói:

- Ta là sinh linh sinh tồn ở trước Vũ Trụ Hồng Hoang, gặp phải hai vị Đế Tôn, mới được thiên địa tạo hóa, chỉ là đối với tình cảm của ngươi, ta không cách nào nhận thức. Bất quá, ngươi đã có tấm lòng son, một mảnh hết sức chân thành, ta cũng có ngươi tương trợ mới có thể thuận lợi hoàn thành chuyện này như vậy, ngươi cái bận rộn này, ta giúp.

Chiến Thiên Ma Tôn ánh mắt chớp động, thở dài nói:

- Tiểu đạo hữu, ngươi bắt được bảo tháp tuy là Thần kim bình thường, nhưng trong bảo tháp trấn áp pháp bảo, có chút là dùng Thần kim cao đẳng làm bằng, cực kỳ hãn hữu khó được.

Hắn mi tâm chớp động, lấy ra Thần Tôn chi bảo đã mất đi linh tính kia, cái bảo vật này trôi ở trong hư không, giống như tinh cầu thật lớn nói:

- Nhất là bảo vật này, đã bị Thần Tôn cấp cường giả luyện chế thành hình dạng, tương lai nếu ngươi tu thành Thần Chủ, Thần Tôn, chỉ cần đem Đạo tắc của mình đánh vào trong đó, là có thể một lần nữa khôi phục uy năng, tăng thực lực của ngươi lên thật lớn, để ngươi có thể ở trong Thần Chủ vô địch, thấp nhất có thể bớt đi ngươi trăm ngàn thì giờ trui luyện! Ngươi phải suy nghĩ kỹ càng!

Trong mi tâm của Giang Nam bay ra bảo vật, các loại thần kim thần liệu rầm rầm chồng chất ở chung một chỗ, hóa thành một viên cầu khổng lồ rộng lớn ba nghìn dặm, trong đó thậm chí không thiếu Thần Chủ chi bảo, cho dù là miệng hắc oa kia cũng bị hắn lấy ra, dứt khoát nói:

- Ta đã suy nghĩ kỹ càng, kính xin hai vị tiền bối ra tay giúp đỡ, luyện một viên chủ tinh tinh hạch!

Chiến Thiên Ma Tôn cùng thiếu niên áo vàng liếc mắt nhìn nhau, cười nói:

- Ngươi cam nguyện bỏ qua tài phú tạo phúc chúng sanh, cố ý như thế,

chúng ta lại được ngươi tương trợ mới có thể thuận lợi, tự nhiên sẽ giúp ngươi một lần!

Hai người tu vi kinh thiên động địa, luyện chế tinh hạch đối với bọn họ mà nói cũng không khó khăn, rất nhanh, tất cả thần kim thần liệu liền bị bọn họ hòa tan đúc lại, đánh lên một mảnh đạo tắc lạc ấn dài hẹp, hóa thành một quả tinh hạch đường kính vạn dặm!

Viên tinh hạch này tràn ngập thần uy, kim chói, toàn thân làm bằng Thần kim, không thể phá vỡ, không gì phá nổi.

Tinh hạch mới vừa rèn thành công, Địa Từ Nguyên Lực cường đại liền từ nội bộ tinh hạch phát ra, vặn vẹo thời không!

- Chư thiên vạn giới, có rất ít thế giới chủ tinh, có thể có tinh hạch cao như thế, chỉ có tinh hạch của mười Đại Thế Giới chủ tinh, mới có thể cùng viên tinh hạch này sánh ngang.

Thiếu niên áo vàng mỉm cười, có chút tự phụ nói:

- Viên tinh hạch này, coi như là Thần Tôn tới, nhất thời trong chốc lát cũng mơ tưởng đánh nát luyện hóa.

Giang Nam mừng rỡ, Chiến Thiên Ma Tôn cười nói:

- Tinh hạch lớn như vậy, ngươi cầm không nổi, cũng đem không đi, ta tới giúp ngươi một tay!

Pháp lực vận chuyển, đạo tắc xông ra, xâm nhập trong tinh hạch, chỉ thấy viên tinh hạch này dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một kim châu ba tấc vuông.

Chiến Thiên Ma Tôn bấm tay gảy nhẹ, kim châu bay vào bên trong mi tâm của Giang Nam, nói:

- Mặc dù đạo tắc của ta có thể cấm cố thể tích tinh hạch, nhưng mà duy trì

không được thời gian quá dài. Sau khi ngươi trở lại nguyên giới, phải mau sớm tìm một chỗ thả tinh hạch đi ra, nếu không đạo tắc của ta hỏng mất mà nói, tinh hạch sẽ trực tiếp chấn ngươi nổ tung!

Giang Nam trịnh trọng gật đầu, tạ ơn hai người nói:

- Vãn bối còn có một chuyện, nhờ hai vị đi hỗ trợ diệt trừ một người...

Thiếu niên áo vàng cau mày, lắc đầu nói:

- Ngươi giúp ta một lần, ta cũng đã giúp ngươi một lần, không tiếp tục liên quan. Hồng trần dây dưa, há có thể thành Tiên? Chiến Thiên Ma Tôn, chúng ta đi!

Hắn bồng bềnh mà đi, Chiến Thiên Ma Tôn do dự một chút, không có lập tức đuổi theo, hướng Giang Nam nói:

- Ta không phải là Tiên Nhân, không sợ chạm phải việc vặt Hồng Trần. Ngươi có chuyện gì, không ngại nói một chút.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, đem một chuyện của Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ nói ra, Chiến Thiên Ma Tôn ngạc nhiên, cười ha ha nói:

- Ta cho là đại sự gì, nguyên lai là chuyện nhỏ không đáng kể này. Ngươi trở về hướng hai người kia nói, trong Huyền Minh Nguyên Giới có Phong Cấm đại trận, Thần Đế cấm văn, không cách nào thành Thần, để cho bọn họ đi thế giới khác là có thể thành thần, cần gì câu nệ ở đó? Tiểu đạo hữu, ta đi đây!

Hắn tung người bay đi, biến mất không thấy gì nữa.

- Phong Cấm đại trận, Thần Đế cấm văn?

Giang Nam hơi ngẩn ra, lưu vào trí nhớ, dọc theo thế giới kiều hướng Huyền Minh Nguyên Giới bay đi, tâm tình có chút buông lỏng, thầm nghĩ:

- Thái Hoàng tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, đã đạt tới tình cảnh từ tình mà vong tình, thành thần là mục tiêu duy nhất của hắn. Nếu hắn nhận được tin tức kia, nói không chừng có thể làm cho hắn buông tha cho cùng chưởng giáo đánh một trận!

Mấy chục ngày sau, Giang Nam trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, hắn lần này rời đi đã có hơn nửa năm thời gian, trong lòng thực có chút thấp thỏm, e sợ cho mình sau khi trở về phát hiện Tịch Ứng Tình đã cùng Thái Hoàng đánh một trận, lạc bại thân vong.

Bất quá khi hắn thấy bầu trời nguyên giới chủ tinh có hai đạo khí huyết giống như cây cột xích hồng sắc, đứng thẳng tận thiên ngoại, liền thở phào nhẹ nhỏm.

Hai đạo khí huyết này, tuyệt đối đã đạt tới Thần Ma cấp bậc, cực kỳ khủng bố, hiển nhiên là Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ đã điều chỉnh đến trạng thái hoàn mỹ, tùy thời có thể quyết chiến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 655: Ta Bỏ Không Được. (1)

Hai vị tồn tại mạnh nhất Huyền Minh Nguyên Giới đương thời đánh một trận, mặc dù xa không bằng Giang Nam lần này ở Ứng Long Đại Thế Giới chứng kiến, nhưng mà càng thêm động nhân tâm.

Bọn họ nhị vị tuyệt thế cường giả, một người là nổi danh từ lâu, đứng vững ở bảo tọa đệ nhất cường giả nguyên giới ngàn năm chưa gặp đối thủ, tồn tại gần với thần nhất, một người là học sau tiến cuối, Chưởng Giáo Chí Tôn trẻ tuổi nhất đương thời, tài tình Vô Song, có hy vọng trở thành thần nhân nhất!

Huyền Thiên Thánh Tông.

Tịch Ứng Tình đã xuất quan, lẳng lặng đứng ở trước nôi, trong nôi là con hắn, chưa mãn một năm.

Vị chưởng giáo trẻ tuổi này lẳng lặng nhìn con của mình, mặt không chút thay đổi, bất luận kẻ nào cũng không biết ý nghĩ chân thực trong lòng hắn. Lúc này một thanh âm nhu nhược từ sau lưng của hắn truyền đến, vui vẻ nói:

- Ứng Tình, ngươi xuất quan?

Mộ Vãn Tình từ phía sau hắn đi tới, trong giọng nói mang theo chút ít u oán:

- Hơn nửa năm, ngươi chỉ lo tu luyện, ngay cả con của mình cũng không có liếc mắt nhìn, thật là vô tình. Đúng rồi, ngươi cảm thấy hài tử của chúng ta tên gọi là gì mới tốt đây? Ta đã suy nghĩ rất nhiều tên, Tịch Nguyệt Thanh có chút quá nhu nhược, Tịch Sơn lại bình thường một chút, Tịch Phong có chút khinh bạc...

Nàng ngẩng đầu lên, rốt cục thấy ánh mắt của Tịch Ứng Tình, ánh mắt kia

trống rỗng, phảng phất không có bất kỳ tình cảm.

Lúc trước ánh mắt của Tịch Ứng Tình ôn nhuận như ngọc, mỗi khi thấy nàng, Mộ Vãn Tình vốn có thể từ đó thấy vạn sợi nhu tình, nhưng mà hiện tại, nàng tìm không được loại ánh mắt kia nữa.

Trong lòng nàng có chút bối rối, có chút sợ hãi.

Loại ánh mắt này nàng đã từng nhìn thấy qua, từng ở trên người cha của nàng Thái Hoàng Lão Tổ nhìn thấy qua.

Mộ Vãn Tình rõ ràng nhớ được, Thái Hoàng có một lần sau khi bế quan, đứng ở trước mặt mẹ ruột của nàng, nàng xem đến cha của mình giết mẫu thân chính là loại ánh mắt này, sau đó Thái Hoàng Lão Tổ lộ ra một nụ cười, dùng loại ánh mắt này nhìn nàng, đối với nàng nói một câu, làm cho nàng thường xuyên gặp ác mộng.

- Tâm cảnh của ta, không còn có sơ hở.

Mà Tịch Ứng Tình trước mắt, vừa vặn như Thái Hoàng khi đó, làm cho nàng cảm giác được vô cùng sợ hãi, sợ hãi không nhịn được muốn khóc ra thành tiếng.

- Vãn Tinh, ngươi làm cái gì vậy?

Trên mặt Tịch Ứng Tình lộ ra nụ cười ôn hòa, thanh âm phảng phất từ Cửu Thiên chi ngoài truyền tới, truyền vào trong tai Mộ Vãn Tình.

Nụ cười của hắn vẫn trước sau như một mê người như vậy, nhưng chỉ có thể để cho Mộ Vãn Tình cảm giác sợ hãi.

- Ngươi không nên tới đây!

Nàng ôm lấy hài tử, như cuồng phong rời đi.

Tịch Ứng Tình đưa mắt nhìn nàng rời đi, không có ngăn trở, sâu kín thở dài, lẳng lặng nói:

- Tử Xuyên, ngươi trở lại?

Giang Nam đứng ở phía sau Tịch Ứng Tình, hắn mới vừa đi tới thánh tông, thậm chí chưa có trở về núi liền tới tìm Tịch Ứng Tình, trong lúc vô tình đem một màn mới vừa rồi kia hết thảy thu vào đáy mắt, mới vừa rồi Mộ Vãn Tình từ bên cạnh hắn xông qua, ôm hài tử mang theo khóc nức nở rời đi, chỉ để lại bóng lưng làm người ta tan nát cõi lòng.

Giang Nam trầm mặc một hồi lâu, lẳng lặng nói:

- Chưởng giáo, ta đã trở về.

Hắn cất bước đi tới, đi tới trước mặt Tịch Ứng Tình, cùng vị Huyền Thiên Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn này hai mặt tương đối, nhìn thẳng ánh mắt của hắn, nhẹ giọng nói:

- Ngươi hù chưởng giáo phu nhân.

Tịch Ứng Tình mặt mỉm cười, thản nhiên nói:

- Tâm cảnh của ta không thể loạn, ở dưới tình huống cảnh giới pháp lực không thể thắng được Thái Hoàng, nếu tâm tình loạn, tất nhiên bị thua. Ta cần không có buồn phiền ở nhà, mới có thể cùng Thái Hoàng đánh một trận...

Giang Nam cắt đứt hắn:

- Huyền Thiên Thánh Tông giao cho ta, ngươi không có buồn phiền ở nhà!

Ánh mắt của Tịch Ứng Tình có chút hiện hồng, bả vai run lên, nghiêm nghị nói:

- Ta muốn làm cho nàng ở sau khi ta đi không nên nghĩ tới ta, không nên theo ta cùng đi, yên lặng đem hài tử nuôi lớn. Nàng tính tình bướng bỉnh, ngay cả phụ thân cũng không muốn theo ở chung một chỗ, không đả thương

lòng của nàng, lòng ta bất an...

Tịch Ứng Tình đờ đẫn, hai hàng nước mắt xẹt qua gương mặt:

- Nàng mang theo hài tử rời đi, ta có thể yên lòng cùng Thái Hoàng Lão Tổ đánh một trận...

- Ngươi không có tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư?

Giang Nam trong lòng chấn động, cau mày nói.

Tịch Ứng Tình dò xuất thủ chưởng, nhẹ nhàng vuốt ve nôi giường trước mặt, sờ sờ vẫn còn hơn ấm, lưu luyến không thôi:

- Ta không bỏ được bọn họ, không bỏ được thánh tông, không bỏ được những thứ này...

- Không bỏ được a...

Hắn thấp giọng nói.

Đúng vậy a, tại sao có thể bỏ được đây?

Ở mảnh thổ địa này, có hắn hết thảy, có đã ân sư từng ngậm đắng nuốt cay giáo dục hắn thành tài, có trưởng bối giống như nghiêm phụ từ mẫu, có sư huynh sư đệ của hắn, có đồ nhi hắn, còn có hàng vạn hàng nghìn đệ tử thánh tông.

Hắn ở chỗ này trưởng thành, ở chỗ này tiếp nhận chưởng giáo vị, ở chỗ này chịu đựng thống khổ nhìn ân sư đi chịu chết, cũng ở chỗ này nhìn thánh tông ở trong tay hắn ngày càng lớn mạnh.

Hắn có vợ, có con trai, có quá nhiều nhớ thương.

Làm sao bỏ được đây? Bỏ được vứt bỏ hết thảy?

Tịch Ứng Tình không phải là Thái Hoàng, từ đầu đến cuối cũng không

phải.

Hắn thủy chung là Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình độc nhất vô nhị.

Quân không phụ ta, ta không phụ quân.

Ta hiện tại phụ ngươi, vong tình, ngươi có thể không cần theo ta cùng chết.

- Tử Xuyên, sau này thánh tông phải làm phiền ngươi .

Vị chưởng giáo trẻ tuổi này thân thể thẳng tắp như một cây trường thương, nhìn về phía Giang Nam, mỉm cười nói:

- Thái Hoàng trải qua một trận này, nhất định thành Thần, không cách nào tránh khỏi, nếu hắn thành thần, tất nhiên sẽ không ở lại Huyền Minh Nguyên Giới, nhất định sẽ đi thế giới cao hơn, theo đuổi cảnh giới cao hơn. Thái Huyền Thánh Tông ở trong mắt của hắn, đồng dạng là không đáng một đồng, những năm gần đây hắn thâu tóm những môn phái Thánh Địa khác, chẳng qua là đuổi thời gian, trước khi cùng ta quyết chiến tìm một ít chuyện làm tránh cho tịch mịch. Nếu ta đã chết, ngươi sẽ không trực tiếp đối mặt Thái Hoàng, nhưng sẽ gặp thiên hạ đại phái vây công, cảnh giới của ngươi thấp sẽ vô cùng hung hiểm. Ngươi phải chịu đựng!

Giang Nam miễn cưỡng cười nói:

- Chưởng giáo, ta trước đó không lâu nhận được tin tức, Huyền Minh Nguyên Giới ta sở dĩ không người có thể thành tựu Thần minh, không phải là tu vi cảnh giới của ngươi cùng Thái Hoàng Lão Tổ không đủ, cũng không phải là nguyên nhân thần tính, mà là nguyên giới chủ tinh ta trấn áp một tồn tại kinh khủng, Phong Cấm đại trận cùng Thần Đế phong cấm kia phong ấn, mặc dù người sống ở nguyên giới có pháp lực cùng tâm tình thần minh, cũng không cách nào thành thần. Chỉ cần rời khỏi nguyên giới, lấy tư chất cùng tài tình của các ngươi, có thể dễ dàng chứng được thần minh vị!

Tịch Ứng Tình lẳng lặng nghe, đợi nói xong mới mỉm cười nói:

- Ta biết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 656: Ta Bỏ Không Được. (2)

Giang Nam lấy làm kinh hãi, thất thanh nói:

- Ngươi biết làm sao còn ở lại nguyên giới, không nhân cơ hội đi ngoại giới tu thành Thần minh? Ngươi nếu thành thần, pháp lực bạo tăng, tu vi cảnh giới thoáng cái áp qua Thái Hoàng Lão Tổ, đối với Thái Hoàng còn không phải là muốn giết liền giết sao?

- Thái Hoàng cũng biết.

Tịch Ứng Tình ném ra tin tức làm người ta khiếp sợ, thản nhiên nói:

- Man Hoang tử thành ngật đứng ở nơi đó nhiều năm như vậy, ta cùng Thái Hoàng Lão Tổ há có thể không có đi dò xét qua? Tòa tử thành này chính là nơi phong ấn buông lỏng, ta đã từng dò xét qua nơi đó, thấy có một trái tim khổng lồ bị trấn áp ở trên nguyên giới tinh hạch, còn có nhiều trận pháp trấn áp. Ta cũng từng đi qua thế giới khác, được chứng kiến Thần Ma thế giới khác, biết rõ chiến lực Thần Ma cũng không mạnh hơn ta. Ban đầu ta cùng với đám người Nhị đệ chém giết Bất Tử Minh Vương, cũng chỉ dùng một thân ngoại hóa thân.

Hắn nhẹ giọng nói:

- Thái Hoàng so với ta sớm biết điểm này hơn, hắn đã từng chu du chư thiên vạn giới, cuối cùng vẫn trở lại, quyết định ở nguyên giới thành thần.

Giang Nam không hiểu chút nào:

- Hai người các ngươi nếu đã biết điểm này, vì sao còn muốn giữ gìn nguyên giới, vì sao còn muốn liều ngươi chết ta sống? Thái Hoàng Lão Tổ đại khái có thể đi thế giới khác tu thành thần minh!

- Bởi vì Thái Hoàng muốn vấn đỉnh cảnh giới cao hơn.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Ta hiểu rõ Thái Hoàng nhất, hắn khát vọng thứ nhất, khát vọng khiêu chiến, hắn tuyệt sẽ không bởi vì nguyên giới khó có thể thành thần liền rời nguyên giới. Hắn muốn mượn nguyên giới trấn áp như cũ leo lên đỉnh, đi lên Thần vị!

Trên mặt hắn lộ ra vẻ kính nể, nghiêm nghị nói:

- Thái Hoàng chính là một tồn tại đáng sợ khả kính như vậy, nếu hắn thành thần, cho dù là ở Thần Giới, cũng sẽ trở thành tồn tại hùng bá nhất phương, tiền đồ vô lượng!

Giang Nam cau mày, hiểu rõ nhất ngươi, là đối thủ của ngươi.

Tịch Ứng Tình đã nghiên cứu Thái Hoàng Lão Tổ này 130 năm, đối với Thái Hoàng Lão Tổ biết quá sâu, thậm chí so với Mộ Vãn Tình còn hiểu hơn.

- Ta không cách nào rời đi.

Tịch Ứng Tình thản nhiên nói:

- Ta là đối thủ mà Thái Hoàng Lão Tổ bồi dưỡng, hắn sẽ không để cho ta thoát khỏi khống chế của hắn, nếu ta rời nguyên giới, sau một khắc thánh tông ta tất nhiên tiêu diệt, mọi người, bao gồm thê tử của ta, còn ngươi nữa, hết thảy sẽ chết. Hơn nữa, ở một sát na ta rời đi nguyên giới, Thái Hoàng cũng sẽ tìm tới ta, sẽ không cho ta thời gian thành thần.

Hắn êm tai nói tới, phân tích tính cách thói quen của Thái Hoàng Lão Tổ, phảng phất là hướng Giang Nam giới thiệu địch thủ tương lai mà hắn phải đối mặt.

Giang Nam mặc nhiên, Thái Hoàng Lão Tổ vẫn nắm giữ quyền chủ động,

đem tất cả lộ số của Tịch Ứng Tình phá hỏng, Tịch Ứng Tình hiểu rõ Thái Hoàng, Thái Hoàng giống như trước hiểu rõ Tịch Ứng Tình.

Hắn nắm giữ nhược điểm của Tịch Ứng Tình, không để cho Tịch Ứng Tình có bất cứ cơ hội nào!

- Hai người các ngươi, cần gì phải như thế?

Giang Nam thở dài nói:

- Lùi một bước trời cao biển rộng...

- Lùi không được!

Tịch Ứng Tình ngẩng đầu nhìn trời, nhẹ giọng nói:

- Ta cùng với Thái Hoàng đánh một trận, không cách nào tránh khỏi! Cho dù hắn không tìm ta, ta cũng phải tìm hắn, vì ân sư báo thù!

Hắn nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói:

- Ân sư đối đãi ta giống như thân tử, dưỡng dục ta, tài bồi ta, sư dạ như cha, kia lớn như trời, công ơn nuôi dưỡng, ơn tri ngộ của hắn, Ứng Tình không có để báo đáp. Chỉ có dùng thân này nghênh địch, mặc dù tan xương nát thịt, cũng không lùi bước!

Hắn không bỏ được quên mất thân nhân của mình, người yêu của mình, con của mình, vì vậy không có tu luyện Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Nhưng mà vì báo ân sư, vì báo sư thù, hắn bỏ được thân thể của mình, bỏ được hết thảy của mình.

Ở rất nhiều người xem ra, hắn chấp nhất rất ngu, nhưng đây chính là Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình ứng tình mà sinh.

Bởi vì hữu tình, cho nên không bỏ được vong tình, bởi vì hữu tình, hắn lại bỏ được tánh mạng của mình, lấy thân chịu chết!

- Tử Xuyên, ngươi giúp ta hạ chiến thiếp, ta muốn ở ba ngày sau, khiêu chiến Thái Hoàng Lão Tổ!

Tịch Ứng Tình cười một tiếng dài, cất cao giọng nói:

- Ngươi yên tâm, trận chiến này ta cũng không phải là hoàn toàn không có phần thắng, lòng ta không hề bỏ, tất nhiên đem hết toàn lực muốn bảo toàn bản thân, nhất định sẽ ra sức chiến thắng Thái Hoàng!

Hắn đạo tắc xông ra, ngưng tụ thành văn, một tờ chiến thiếp thành hình, phiêu phiêu rơi vào trên tay Giang Nam nói:

- Ngươi từ Thái Huyền Thánh Tông trở về, chính là lúc ta đem Chưởng Giáo Chí Tôn vị truyền cho ngươi!

Giang Nam nhận lấy chiến thiếp, khom người nói:

- Tử Xuyên tất không phụ chưởng giáo kỳ vọng.

Hắn đi ra Tông Chủ Phong, trở lại Lĩnh Tụ Phong, lúc này Địa ngục cùng Tiểu Quang Minh Giới đánh một trận đã kết thúc, Tiểu Quang Minh Giới ở Địa ngục đại quân gọi về Địa ngục Thần Ma hóa thân, đem Tiểu Quang Minh Giới hóa thành một mảnh Huyết Hải, đã không thể ngăn chặn.

Vì an toàn, nhiều đệ tử, trưởng lão thánh tông đã từ Tiểu Quang Minh Giới trở về, chỉ còn lại có đám người Thạch Cảm Đương còn ở nơi đó chinh chiến chém giết. Lần này lịch lãm, có đám người Lạc Hoa Âm bảo vệ, những thánh tông đệ tử, trưởng lão này tuy có tổn thương, nhưng mà không lớn, mỗi người đều được đến Sinh Tử lịch lãm, thu hoạch phong phú, tu vi cũng nhận được tiến bộ nhảy vọt.

Mấu chốt nhất chính là, đã trải qua một kiếp Địa ngục xâm lấn, xuất nhập hài cốt phô thiên cái địa, nhìn thấy Tiểu Quang Minh Giới từ Phật Môn thế giới hóa thành Địa ngục Huyết Hải, khiến tâm cảnh của thánh tông đệ tử, trưởng lão này rất có tăng lên, thậm chí đã có người lĩnh ngộ Đạo Tâm, còn có tư chất tuyệt hảo như Phong Mãn Lâu, Vân Bằng, Giang Lâm, đã đem

tâm tình tôi luyện viên mãn, trở thành tông sư.

Thánh tông tiềm lực bị kích phát ra, nếu qua trên dưới một trăm năm nữa, nhất định hiện ra rất nhiều nhân vật kiệt xuất.

- Chưởng giáo phải bảo vệ chính là những thứ này...

Giang Nam đứng ở trên Lĩnh Tụ Phong, nhìn xa dãy núi thánh tông, thấy được thánh tông tương lai, thấp giọng nói:

- Hắn không bỏ được cũng là những thứ này.

Tịch Ứng Tình đón đám người Lạc Hoa Âm trở lại, nhưng không có để cho đám người Thạch Cảm Đương trở lại, hiển nhiên là không đành lòng để cho những huynh đệ này theo hắn cùng đi nghênh chiến Thái Hoàng, Thái Hoàng quá mạnh mẻ, so sánh với Bất Tử Minh Vương mạnh hơn, chiến lực của hắn tương đương với hai Long Thần bị vây ở trạng thái đỉnh, nếu đám người Thạch Cảm Đương gia nhập trận chiến này, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Chưởng giáo phu nhân.

Giang Nam ở Thúy Vân Cung gặp được Mộ Vãn Tình đến đây tránh nạn, vội vàng làm lễ ra mắt, vị chưởng giáo phu nhân này hiển nhiên nhận lấy kinh sợ, hôm nay kinh hồn chưa định, Lạc Hoa Âm đang an ủi nàng nói:

- Sư tỷ, ngươi yên tâm, nếu ta gặp phải Tịch phụ tình kia, liền thọc hắn năm kiếm, bảo đảm trên người hắn nhiều ra năm lỗ thủng! Tử Xuyên, ngươi tới vừa lúc, ngươi tới bảo vệ nàng, ta đi tìm Tịch phụ tình tính sổ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 657: Ngang Ngược. (1)

Giang Nam khom người nói:

- Đệ tử còn muốn đi Thái Huyền Thánh Tông đưa tin một chuyến.

Lạc Hoa Âm phất tay nói:

- Đi nhanh đi.

Giang Nam thối lui khỏi Thúy Vân Cung, lần nữa lưu luyến nhìn thoáng qua Huyền Thiên Thánh Tông, trong lòng biết mình vừa đi, thánh tông tường hòa yên lặng, liền sẽ hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, đón lấy chính là cừu hận cùng chiến hỏa.

- Huyền Thiên Thánh Tông Giang Nam Giang Tử Xuyên, đến đây bái hội Thái Hoàng Lão Tổ, thay chưởng giáo của ta hạ chiến thiếp!

Giang Nam một mình đi tới Thái Huyền Thánh Tông, cất cao giọng nói.

Thanh âm của hắn giống như hồng chung đại lữ, truyền khắp dãy núi Thái Huyền Thánh Tông, trên dưới Thái Huyền Thánh Tông đều bị một tiếng nói của hắn kinh động, rối rít bay lên giữa không trung, hướng hắn xem ra, đằng đằng sát khí.

Giang Nam từ sơn môn cất bước đi vào Thái Huyền Thánh Tông, đối với từng ánh mắt tràn đầy sát ý làm như không thấy, thẳng đi về phía Thần đỉnh treo cao ở giữa không trung kia, cười vang nói:

- Thái Hoàng lão tặc, đánh cắp bảo tọa thiên hạ đệ nhất lâu vậy, giết hại đồng đạo, tàn sát Huyền Môn, nay chưởng giáo nhà ta khiêu chiến, vì thiên hạ Huyền Môn giết lão tặc ngươi! Thái Hoàng, chiến thiếp ở chỗ này, ngươi dám đón hay không?

- Lão tặc?

Nhiều đệ tử, trưởng lão Thái Huyền Thánh Tông nghe được Giang Nam nói ra lời này, từng cái từng cái sắc mặt xanh mét, một vị trưởng lão giận đến thân thể phát run, lạnh lùng nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi thật to gan! Chỉ bằng vào những lời này của ngươi, là có thể định ngươi tội chết!

- Tại hạ lá gan luôn luôn không nhỏ.

Giang Nam tay bày chiến thiếp, thẳng hướng Thần đỉnh treo cao ở phía trên Thái Huyền Thánh Tông kia đi tới, cười nói:

- Thái Hoàng lão tặc, dám đón chiến thiếp hay không?

Trên dưới Thái Huyền Thánh Tông lửa giận ngập trời, Thái Huyền Thánh Tông chính là Chính Đạo khôi thủ, đệ nhất thiên hạ đại phái, hùng cứ Huyền Minh Nguyên Giới nhiều năm như vậy, thâu tóm bao nhiêu đại phái, tiêu diệt qua nhiều ít anh hùng tuấn kiệt, uy phong bát diện, chưa từng bị khi dễ đến trên cửa như vậy?

Trong lịch sử, có can đảm khiêu chiến Thái Hoàng Lão Tổ, giờ phút này đều ở trong mộ, nhưng mà hiện tại, Giang Nam một mình đến đây vì Tịch Ứng Tình hạ chiến thiếp, mở miệng một tiếng lão tặc, lão cẩu, trong mắt không có người, coi trời bằng vung, không chỉ có không đem bọn họ để vào trong mắt, giống như trước cũng không đem Thái Hoàng để vào trong mắt.

Một vị trưởng lão áo xanh hừ lạnh một tiếng, đột nhiên pháp lực vận chuyển, hóa thành mội cái đại thủ, hung hăng hướng Giang Nam chộp tới:

- Đem chiến thiếp lấy ra cho ta!

Giang Nam làm như không thấy, tiếp tục đi thẳng về phía trước, bàn tay kia cơ hồ đi tới đỉnh đầu của hắn, lúc này mới lật tay vỗ lên, cùng thủ chưởng kia gặp nhau.

Mọi người của Thái Huyền Thánh Tông cơ hồ có thể đoán được tình hình Giang Nam cốt đứt gân gãy, Thái Huyền Thánh Tông Thế đại lực lớn, trong cửa cao thủ xuất hiện lớp lớp, tu sĩ vô luận pháp lực, thần thức hay là cảnh giới, phổ biến so sánh với những môn phái khác mạnh ra một bậc.

Thực lực vị trưởng lão áo xanh này cực kỳ cao tuyệt, chính là tu thành Thần Phủ lục trọng, Ngọc Cung Thần Phủ cường giả. Trong ấn tượng của mọi người, Giang Nam chỉ là một tiểu bối bất nhập lưu. Nhiều nhất ở vào trong Đạo Đài bát cảnh Huyền Đài Cảnh Thần Đài Cảnh, vì vậy cũng không có để vào trong mắt.

Những năm gần đây, Giang Nam một mực ngoại giới phấn đấu, danh tiếng bên ngoài, nhưng mà mọi người ở Huyền Minh Nguyên Giới ngược lại không biết tu vi tiến cảnh cùng trình độ thực lực của hắn.

Nhé...

Thủ chưởng của Giang Nam cùng trưởng lão áo xanh kia vừa chạm vào, thanh âm nhẹ cơ hồ không thể tra, sau đó liền nghe vị trưởng lão áo xanh kia kêu thảm một tiếng, cả người như gặp phải đòn nghiêm trọng. Bay ngược hơn mười dặm, người đang ở giữa không trung, trong cơ thể liền truyền đến tiếng vang xương cốt bạo liệt, ầm ầm nhập vào trong một tòa núi lớn!

Giang Nam cười lạnh nói:

- Chưởng giáo của ta cho Thái Hoàng chiến thiếp, ngươi cũng xứng đón?

- Vô liêm sỉ!

- Lớn mật!

- Ở Thái Huyền Thánh Tông ta, ngươi cũng dám ra tay đả thương người?

Một cổ hơi thở thô bạo phóng lên cao, rung chuyển trời cao, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên nhiều linh sơn vờn quanh Tông Chủ Phong của Thái Huyền Thánh Tông, nhiều ra từng tôn cường giả. Phía sau Thiên

Cung chồng chất, luyện thành một mảnh mênh mông rộng lớn, mỗi một tấm Thiên Cung đều có chu vi mấy ngàn dặm, cung điện thâm trầm, như có Thần Ma vào ở trong đó, nhiều Thiên Cung như thế cùng một chỗ càng làm cho người chỉ cảm thấy vô cùng rung động, tựa như thấy được một mảnh Thiên Đình rộng lớn mạnh mẽ!

Hắn sớm đã biết Thái Huyền Thánh Tông nội tình sâu đậm, bất quá tận mắt thấy Thái Huyền Thánh Tông thậm chí có nhiều Thiên Cung cường giả như thế, vẫn còn cảm giác được rùng mình.

Lúc này xuất hiện Thiên Cung cường giả, đã đạt hơn sáu mươi vị, hơn nữa còn có một chút Thiên Cung cường giả không lộ diện, mấy cái chữ này, vượt xa bất kỳ một đại phái nào trong thiên hạ, cho dù là Huyền Thiên Thánh Tông cũng vỗ ngựa không kịp!

- Còn có mấy vị là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Giang Nam thấy Thiên Cung phía sau mấy vị lão giả kia nặng nề, một tòa so sánh với một tòa cao viễn, một tòa so sánh với một tòa to lớn, trong lòng trầm xuống, Thái Huyền Thánh Tông giờ phút này lộ diện Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, có tất cả tám vị. Trừ đi Quy Thiên Sầu cùng Mục Sơn, Đinh Dương đã tử vong, đã đạt hơn mười một vị!

Thái Huyền Thánh Tông cầm giữ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, mỗi trăm năm một lần Huyền Đô Thất Bảo Lâm, những môn phái khác tối đa chỉ có hai mươi danh ngạch, duy chỉ có Thái Huyền Thánh Tông có khoảng hai trăm danh ngạch, chỉ một điểm này, liền để cho Thái Huyền Thánh Tông đạt được vô cùng chỗ tốt!

Không chỉ có như thế, quốc gia thế tục quy chúc Thái Huyền Thánh Tông cũng đếm không xuể, mỗi một tòa Linh sơn thống trị quốc độ, thế lực to lớn, cơ hồ xâm chiếm nửa nguyên giới chủ tinh, những quốc độ này hàng năm khai thác bảo mỏ cùng Linh Dịch Linh Tuyền, hết thảy phải cống hiến cho Thái Huyền Thánh Tông.

Hơn nữa, môn phái này còn tiêu diệt thâu tóm những danh môn đại phái khác, cướp đoạt tư chất nguyên cùng nhân lực của những môn phái này, thậm chí rất nhiều Thiên Cung cấp, Thần Phủ cấp cường giả của môn phái kia cũng bị Thái Huyền Thánh Tông chiêu hàng, trở thành một phần tử của Thái Huyền Thánh Tông!

Tỷ như chút ít năm gần đây, Kim Cương Pháp Thiện Tông cùng Cổ Thần Các nhập vào Thái Huyền Thánh Tông, để cho Thái Huyền Thánh Tông thoáng cái nhiều ra bảy vị Thiên Cung cường giả, tài phú lại càng vô số!

Thậm chí ở trong niên đại càng thêm Cổ lão, ngay cả có chút đứng đầu một phái, Chưởng Giáo Chí Tôn, cũng không thể không thần phục Thái Hoàng, gia nhập Thái Huyền Thánh Tông.

- Người chưa từng lộ diện, hơn phân nửa cũng có Chưởng Giáo Chí Tôn, nội tình của Thái Huyền Thánh Tông sâu không lường được, không biết có còn đỉnh cấp cao thủ tu thành Thiên Cung thất trọng bát trọng hay không...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 658: Ngang Ngược. (2)

Giang Nam hé mắt, mọi nơi quét nhìn một cái, mỉm cười nói:

- Ta phụng chưởng giáo nhà ta chi mệnh đến đây đưa chiến thiếp, hai phái giao chiến, không chém sứ giả, mà trưởng lão quý tông ngang nhiên hướng ta xuất thủ. Quý tông đã không nói quy củ trước, chẳng lẽ còn không cho ta phản kích sao?

Nhiều Thiên Cung cường giả do dự, lời này của Giang Nam cũng không có nói sai, hắn phụng mệnh đến đây hạ chiến thiếp, hướng hắn xuất thủ chính là hạ uy phong của Thái Huyền Thánh Tông, chẳng qua nếu như tùy ý hắn lớn lối, sĩ khí của Thái Huyền Thánh Tông tất nhiên xuống thấp.

- Tịch Ứng Tình hướng ân sư ta khiêu chiến, nhất định là người chết.

Lúc này, một thanh âm trong trẻo truyền đến, Cận Đông Lưu một bộ bạch y, phiêu nhiên đi ra Thần đỉnh, dưới chân tự động dâng lên một đóa tường vân, đưa thân thể nâng lên, mỉm cười nói:

- Giang sư đệ, ngươi tới Thái Huyền Thánh Tông ta đại náo, trong mắt không có người, vốn chính là muốn đánh áp khí thế Thái Huyền Thánh Tông ta, đem khí thế của Tịch Ứng Tình đẩy tới cực điểm, ngươi tính rất tốt, bất quá đáng tiếc bị ta phá.

Hắn thản nhiên nói:

- Trước khi quyết chiến, khí thế của hai đại môn phái rất trọng yếu, thậm chí có lúc quyết định thắng bại. Ngươi nghĩ ở Thái Huyền Thánh Tông ta lớn lối, ngươi lớn lối không nổi. Sư đệ, biết điều một chút đem chiến thiếp lưu lại, ngươi có thể đi.

Giang Nam trong lòng chấn động, Cận Đông Lưu đem mục đích của hắn

thấy rõ ràng, xem ra tâm cảnh của người này đúng là rất có tiến bộ!

Cận Đông Lưu ở trong Thần Khư đã từng bị hắn làm sợ quá chạy mất, nhưng bây giờ nhìn lại, tâm cảnh của người này cũng không có bị thương, ngược lại ở Tiểu Quang Minh Giới lịch lãm nhận được tăng lên thật lớn, hơn phân nửa đã đạt tới tình cảnh Đạo Tâm đại viên mãn, thông tuệ như châu!

Tâm tình mặc dù không phải là chiến lực, nhưng càng có trợ giúp phát huy chiến lực.

Đồng dạng là tu thành Thiên Cung nhất trọng cảnh giới, Thiên Cung cường giả bình thường có thể phát huy ra tám chín phần chiến lực, mà tu thành Đạo Tâm Thiên Cung có thể đem pháp lực phát huy ra mười thành uy lực, nhưng mà Đạo Tâm tu thành Đại Tông Sư, liền có thể đem chiến lực phát huy ra hoàn toàn!

- Cận Đông Lưu từ bên trong Thần Đỉnh đi ra, chẳng lẽ là mượn Thần đỉnh này tới tu luyện?

Giang Nam tâm tư đung đưa, tay bày chiến thiếp, mỉm cười nói:

- Cận sư huynh, chiến thiếp ở chỗ này, bản thân ta muốn nhìn, người nào có năng lực lấy đi. Đường đường Thái Huyền Thánh Tông, chẳng lẻ trừ Thái Hoàng Lão Tổ, liền không còn có tuấn kiệt?

Cận Đông Lưu cười ha ha, trường thanh nói:

- Tịch Ứng Tình phái ngươi tới, chỉ sợ là đã tính sai. Nếu hắn phái Lạc Hoa Âm tới, sợ rằng chỉ có ân sư ta tự mình đến lấy chiến thiếp, bất quá đổi lại là ngươi mà nói, chỉ sợ ngươi phải mặt mũi đầy đất. Đừng nói trưởng lão, cho dù là đệ tử của ta, cũng có thể dễ dàng từ trong tay ngươi gở xuống chiến thiếp.

Hắn khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Quý Phong, ngươi đi đem chiến thiếp mang tới.

Bên cạnh hắn một đồng tử đi ra, khom người nói:

- Vâng, sư tôn.

Cận Đông Lưu cười nói:

- Giang sư đệ, còn nhớ rõ ban đầu ở Man Hoang cổ vực không? Lúc ấy ta đã từng nói để cho đệ tử của ta cùng ngươi đánh một trận, định ra hai mươi năm chi kỳ, hôm nay mười ba năm trôi qua, ta và ngươi ước hẹn cũng đã qua năm thứ hai mươi ba. Vị đệ tử của ta cũng đã tu luyện tới Đạo Đài thất trọng, Sinh Tử Đài cảnh. Không biết ngươi có thể địch nổi hắn hay không?

- Đạo Đài thất trọng?

Giang Nam lộ ra vẻ kinh ngạc, mười ba năm tu luyện tới Đạo Đài thất trọng, loại tốc độ này so sánh với Nhạc Ấu Nương còn nhanh hơn vài phần, Nhạc Ấu Nương đến nay mới chỉ tu luyện đến Đạo Đài tam trọng, Liên Đài Cảnh.

Bất quá Nhạc Ấu Nương đời này cũng không phải là tu luyện công pháp kiếp trước, nàng đồng thời tu luyện Lạc Hoa Âm Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển cùng với công pháp khác bất đồng, môn công pháp này tiền kỳ tiến cảnh thật chậm, nhưng uy lực hơn xa những công pháp khác, đến hậu kỳ, nhất là Thiên Cung cảnh giới, tốc độ tu luyện liền bắt đầu vượt xa tuyệt đại đa số công pháp khác.

Lạc Hoa Âm năm đó là như thế, nàng bị vây ở Thần Phủ thất trọng bát trọng có khoảng trăm năm, nhưng mà tu thành Thiên Cung, tu vi cảnh giới liền bắt đầu đột nhiên tăng mạnh, làm người ta trố mắt.

Nhạc Ấu Nương dùng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển đánh xuống căn cơ, hiện tại tu vi cảnh giới không bằng Quý Phong, cũng là hợp tình lý.

Quý Phong sải bước hướng Giang Nam, cười nói:

- Giang sư thúc, ngươi là tự mình giao ra chiến thiếp, hay ta tự mình đến

lấy? Nếu ta tự động thủ mà nói, chỉ sợ sẽ không nể mặt!

Giang Nam cười nhạt, không rãnh để ý tới.

Quý Phong hừ lạnh một tiếng, một tay hướng chiến thiếp trong tay của hắn chộp tới, một tay khác hướng ót Giang Nam chộp mạnh, cười lạnh nói:

- Không thức thời, lại dám ở trước mặt ta cậy già lên mặt, ta năm đó quát tháo Thần Giới, ngươi còn không biết ở nơi đâu!

Tay của hắn mới vừa chạm đến chiến thiếp, đột nhiên thân thể rung mạnh, thân thể bắt đầu hỏng mất tan rã, huyết nhục hết thảy hóa thành tro bụi, chỉ còn lại có một cái đầu!

Quý Phong há mồm kinh hô, vậy mà thanh âm của hắn căn bản không cách nào truyền lại đi ra ngoài, hắn bị khí thế của Giang Nam trấn áp, ngay cả đỉnh đầu còn sống cũng không cách nào chạy trốn!

Trong nháy mắt hắn đụng chạm đến chiến thiếp, liền bị đạo văn của Giang Nam đem thân thể chấn vỡ, nhưng thần tính của hắn giữ cho hắn một đường sinh cơ, bảo vệ đầu lâu của hắn, chỉ cần đỉnh đầu không toái, hắn liền như cũ có thể khôi phục thân thể!

Bất quá hiện tại, khí thế của Giang Nam áp bách, để cho hắn ngay cả đỉnh đầu cũng không cách nào chạy trốn.

Hắn là nhân vật nào? Thần minh chuyển thế thân, vừa ra đời thần hồn chính là thần tính, ở Tiên Thiên liền thắng được vô số người, hơn nữa kinh nghiệm tu luyện cùng tâm tình bồi dưỡng kiếp trước, hắn ở ngang hàng cảnh giới cơ hồ tuyệt đối vô địch, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến, giết chết Thần Phủ tu sĩ vượt xa mình bốn năm cảnh giới cũng không nói chơi, không nghĩ tới ở trước mặt Giang Nam ngay cả nửa chiêu cũng không chịu nổi!

- Cận sư huynh, Quý Phong tiểu chất rất khả ái, gương mặt vô cùng mịn màng.

Giang Nam ánh mắt chớp động, mỉm cười nói:

- Không biết Quý Phong tiểu chất có thể chịu đựng được một hơi của ta hay không?

- Ngươi dám!

Trên núi truyền đến từng tiếng gầm lên, thành từng mảnh Thiên Cung liên động, phô thiên cái địa hướng Giang Nam trấn áp xuống.

Giang Nam cười ha ha, nhẹ nhàng cất bước, sau một khắc đã đi tới bên cạnh Thần đỉnh, thản nhiên nói:

- Ta còn không có hứng thú giết một vãn bối. Cận sư huynh, ta và ngươi ước chiến đã qua năm thứ hai mươi ba a? Năm mươi năm chi kỳ quá xa, hôm nay Thái Hoàng cùng chưởng giáo ta đánh một trận, ngươi không muốn trước thời hạn chiến luôn sao?

Nhiều Thiên Cung cường giả e sợ cho thương tổn đỉnh đầu Quý Phong, vội vàng thu Thiên Cung của mình, từng cái từng cái bị lực phản chấn chấn đến khí huyết sôi trào không nghỉ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 659: Bóp Áp Hết Thảy, Tín Niệm Vô Địch. (1)

- Ngươi muốn khiêu chiến ta?

Trong mắt Cận Đông Lưu hàn quang chợt lóe, thu hồi đỉnh đầu của Quý Phong, vung tay áo đưa vào bên trong Thần Đỉnh, lạnh giọng nói.

- Không phải là khiêu chiến ngươi.

Giang Nam khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Là muốn đánh chết ngươi, đang sống đánh chết ngươi.

Sắc mặt Cận Đông Lưu trầm xuống, hiển nhiên động tức giận, đột nhiên một vị Thiên Cung cường giả trầm giọng nói:

- Cận sư điệt, hắn là kích ngươi xuất thủ, không nên trúng kế của hắn! Nơi đây chính là Thái Huyền Thánh Tông ta, ở trong thánh tông ta, vô luận ngươi thắng hay thua hắn, hắn cũng sẽ không mất thể diện.

Sắc mặt Cận Đông Lưu chậm dần xuống, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Không làm chết sẽ không phải chết, Giang sư đệ, một mình ngươi tìm đường chết, không trách được người khác. Bất quá ngươi ở xa tới là khách, ở trong Thái Huyền Thánh Tông ta, ta sẽ không hướng ngươi xuất thủ. Ta muốn giết ngươi, cũng là ở trước mặt thiên hạ đồng đạo giết ngươi, sẽ không để cho ngươi chết không có tiếng tăm gì.

Hắn cất bước đi xuống đám mây, nhẹ giọng nói:

- Ở lúc ta tu thành Côn Luân Thần Phủ, pháp lực cùng thân thể của ta đã có thể cùng Động Thiên chi bảo sánh ngang, mà hôm nay, ta đã tu thành Ngọc Kinh Thần Phủ, thân thể Thiên Cung, pháp lực Thiên Cung, thần thức

cũng là Thiên Cung, cho dù là Thiên Cung cường giả cũng chưa chắc là đối thủ của ta. Ở Tiểu Quang Minh Giới, ta đã chém giết mấy Địa Ngục ma đầu Thiên Cung cấp, nghiệm chứng thực lực bản thân ta.

Hắn lấy tay hướng chiến thiếp trong tay Giang Nam chộp tới, cười nói:

- Người khác không thể lấy đi chiến thiếp trong tay ngươi, vậy thì ta tự mình đến lấy!

- Ngươi sợ?

Giang Nam mỉm cười, nhìn bàn tay của hắn chộp tới, nhẹ giọng nói:

- Ngươi sợ bị ta ở trong Thái Huyền Thánh Tông, ở trước mặt Thái Hoàng lão tổ, đem ngươi đang sống đánh chết?

Trong mắt Cận Đông Lưu tinh quang bạo phát, chỉ nghe ông một tiếng, phía sau hắn Thần Phủ nặng nề hiện lên, ngũ đại Thần Phủ leng keng rung động, hết thảy hiện ra, Thần Phủ thâm trầm, như có Thần Ma cư ngụ ở trong đó, trấn thủ pháp lực của hắn!

Hắn rốt cục bị Giang Nam kích giận, thân trên tuôn ra chiến ý mênh mông, giống như một Chiến thần huy hoàng, đứng vững ở trước mặt Giang Nam!

Bá...

Thái Huyền đại trận hiện ra, bao phủ phương viên trăm dặm, vô số đạo văn xây dựng thành đại trận này, để cho khí thế của hắn bành trướng, trong nháy mắt liền tăng lên tới Thiên Cung cường giả, ngạo thị quần hùng!

Bàn tay của hắn tựa hồ hóa thành một hắc động, ép tới hư không bắt đầu sụp đổ, phảng phất không phải là muốn tới lấy chiến thiếp, mà là muốn đem Giang Nam cắn nuốt!

Khí thế của Giang Nam cũng đột nhiên bộc phát ra, khí huyết như rồng,

phóng lên cao, hai tòa Minh Đường Thần Phủ hiện lên, giống như cái bóng mặt kính, trong thần phủ cung phụng Thần Ma tựa hồ ở trong nháy mắt sống lại, cao giọng ngâm tụng, trong phút chốc cả Thái Huyền Thánh Tông phương viên hơn mười vạn dặm, khắp nơi đều có thể nghe đạo âm tựa hồ là từ trên chín tầng trời truyền đến kia!

Oanh!

Thủ chưởng của hai người đụng vào nhau, song chưởng ở giữa hư không bắt đầu sụp đổ hỏng mất, Thái Huyền đại trận quanh thân Cận Đông Lưu rung chuyển không nghỉ, trong lòng trầm xuống, thực lực của Giang Nam có chút ngoài dự liệu của hắn, lại đã tu thành Minh Đường Thần Phủ, vô luận pháp lực hay là thân thể, thần thức, cũng có thể cùng hắn sánh ngang, thậm chí còn muốn cao hơn một bậc!

- Cận Đông Lưu, ngươi có biết ta chờ một ngày này đã hai mươi ba năm hay không?

Giang Nam cất tiếng cười to, thân thể đột nhiên bành trướng, pháp lực chạy chồm, bất quá nhục thể của hắn chỉ tăng lên tới một trượng sáu liền dừng lại, nhưng mà trượng sáu thân làm cho người ta áp bách, cũng tuyệt đối không thua pháp tướng thiên địa, thậm chí mạnh hơn!

Sau một khắc, Giang Nam vượt thân đụng vào trong Thái Huyền đại trận, đem đại trận này đụng đến thình thịch thình thịch không ngừng hỏng mất bể tan, cùng lúc đó, đỉnh đầu của hắn đột nhiên hiện ra kiếp vân nặng nề, hắn ở vào giờ khắc này, bắt đầu đột phá cảnh giới, muốn từ Minh Đường Thần Phủ nhất cử bước vào Côn Luân Thần Phủ!

Giang Nam đợi chờ giờ khắc này đã rất lâu rồi, muốn ở trong Thái Huyền Thánh Tông đánh chết Cận Đông Lưu có thể so với Thiên Cung cường giả thật sự là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, lấy thực lực trước mắt của hắn còn không cách nào làm được, dù sao, thực lực của hắn cùng với Cận Đông Lưu không kém nhiều.

Hơn nữa, cường giả của Thái Huyền Thánh Tông xuất hiện lớp lớp, tùy tiện lựa ra hai ba vị Thiên Cung cường giả vây công hắn, cũng có thể cứu Cận Đông Lưu.

Nhưng mà, nếu như pháp lực của Giang Nam trong lúc bất chợt bạo tăng gấp hai ba lần, thực lực tăng vọt gấp hai ba lần, một chiêu là đánh chết Cận Đông Lưu, vậy thì không người nào có thể cứu!

Giang Nam vốn đã có thể đột phá đến Côn Luân Thần Phủ, hắn sở dĩ chậm chạp không có đột phá cảnh giới, vì chính là giờ khắc này!

Hắn vì chính là ở trước mặt tính bằng đơn vị hàng nghìn đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông, trước mặt ngàn vị trưởng lão, trên dưới một trăm vị Thiên Cung cường giả, một chiêu đem Cận Đông Lưu đánh chết!

Làm trò trước mặt nhiều chưởng giáo chí tôn cấp cường giả, làm trò trước mặt Thái Hoàng lão tổ, trực tiếp đem Cận Đông Lưu đánh nát!

Đem tôn nghiêm của Thái Huyền Thánh Tông, đem mặt của Thái Hoàng lão tổ, hung hăng dẫm ở dưới chân, giày xéo một ngàn lần một vạn lần!

Đây mới gọi là thống khoái, đây mới gọi là lớn lối, lúc này mới có thể đả kích sĩ khí của Thái Huyền Thánh Tông, để cho lúc Thái Hoàng lão tổ cùng Tịch Ứng Tình quyết chiến trong lòng cũng bịt kín một tầng bóng ma!

Hắn muốn cho mọi người của Thái Huyền Thánh Tông, ở lúc đối mặt hắn, trên tâm tình cũng sẽ bịt kín một tầng bóng ma, bóng ma vô địch!

Ầm!

Thiên kiếp của hắn bộc phát, Thiên Lôi hóa thành Lôi Trì, trong Lôi Trì có vô số Thần Ma đứng lên, cao ở trên kiếp vân, ngay sau đó đáp xuống, Thần Ma phô thiên cái địa đem Giang Nam bao phủ!

Đây là thời điểm nguy hiểm nhất, lôi kiếp của Giang Nam khó khăn nhất hung hiểm nhất, nhiều Thần Ma hư ảnh như thế, mỗi một tôn đều có chiến

lực Động Thiên cảnh đỉnh cho tới viên mãn, một lần trùng kích liền có thể dễ dàng giết chết cường giả tu thành Câu Trần Thiên Cung!

Mà cùng lúc đó, ở phía sau hắn, lại có hai tòa Thần Phủ hiện ra, nguy nga đại khí, giống như Côn Luân thần sơn chế tạo thành thần điện, thần điện song phân, một ngọn Thần Phủ, một ngọn Ma Cung, như là một người thiện ác hai mặt, cái bóng lẫn nhau!

Trong mi tâm của Giang Nam, Tử Phủ mở rộng, trăm vạn cân linh dịch cùng Ma Linh dịch tràn vào trong ma ngục, ở trong Ma ngục luyện hóa, hóa thành tu vi cuồn cuộn, Huyền Thai Kim Nhân trấn giữ bầu trời Ma ngục, giúp hắn mạnh mẽ đột phá, mạnh mẽ vượt qua suy yếu kỳ lúc đột phá tu vi!

Lúc nà khí tức của Giang Nam biến đổi lần nữa, có một loại khí thế thiên đạo gia trì, thống ngự chư thiên, hắn giống như một thần, một ma, trông coi thiên đạo, tựa hồ biến thành người phát ngôn của thiên đạo, trừng phạt hết thảy tà ma nghịch thiên mà đi!

Chương 660: Bóp Áp Hết Thảy, Tín Niệm Vô Địch. (2)

Đây là lúc hắn tìm hiểu Thiên Đạo Bảo Chung đạt được, hiểu rõ một phần thiên đạo vận hành, dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình, mặc dù hắn còn lâu mới có thể nắm thiên đạo trong tay, chẳng qua là có thể bắt chước được một tia khí tức, cũng không cách nào lâu dài, nhưng trong nháy mắt biến chuyển này cũng đã đủ rồi.

Nhiều Thiên Thần Ma Thần hư không vọt tới bên cạnh hắn, vô số đạo công kích rối rít thất bại. Công kích thiên đạo hóa thân? Cho dù là Thần Ma cũng không cách nào làm được!

Trên mặt của Cận Đông Lưu rốt cục lộ ra vẻ sợ hãi, đây là lần thứ hai hắn đối mặt Giang Nam lộ ra vẻ sợ hãi, lần đầu tiên là ở Thần Khư, Giang Nam đem Bức Vương thần trực tiếp luyện hóa thành Như Ý đan, để cho hắn cảm giác được sợ hãi.

Bất quá sau khi Cận Đông Lưu chạy trốn, lập tức kịp phản ứng, biết thực lực chân thật của Giang Nam quả quyết không có kinh khủng như thế, mình chẳng qua là như chim sợ ná, cho nên mới bị hắn hù dọa.

Trải qua một ít lần chiến đấu, hắn tu dưỡng một đoạn thời gian rất dài, mới đưa đạo tâm tu vi tôi luyện viên mãn, rút kinh nghiệm xương máu, hắn dứt khoát đặt chân Tiểu Quang Minh Giới, cùng Địa Ngục cường giả đánh giết, lúc này mới đem cảm giác bị thất bại lần đó trừ khử sạch sẻ, hơn nữa mượn chém giết mấy Địa Ngục Thiên Cung cường giả mang đến tín niệm cường đại, nhất cử đem đạo tâm tôi luyện tới trạng thái đại tông sư!

Nhưng mà hiện tại, hắn lại ở trước mặt Giang Nam cảm thấy sợ hãi, sợ hãi thật sâu.

Lúc này Giang Nam, một tia tu vi thực lực liền vượt xa hắn gấp hai ba

lần, thế như chẻ tre xông phá Thái Huyền đại trận nặng nề, đại trận mà hắn lấy làm kiêu ngạo này cũng không có thể ngăn cản Giang Nam chút nào!

Hơn nữa, giờ phút này Giang Nam ở trên khí thế, đã tuyệt đối bao trùm trên hắn, đấu đá đạo tâm của hắn, nghiền nát hết thảy kiêu ngạo của hắn, ở trên đạo tâm, hắn đã thất bại thảm hại!

- Không tốt!

Nhiều Thiên Cung cường giả của Thái Huyền Thánh Tông sắc mặt kịch biến, đồng thời cảm nhận được ý chí vô địch đại biểu thiên đạo này của Giang Nam, cho dù là bọn họ, cũng không khỏi tâm thần dao động, sinh ra một loại cảm giác khó có thể địch nổi.

- Cận sư điệt không thể nào là đối thủ của hắn!

Mọi người trong lòng đồng thời sinh ra ý nghĩ này, chỉ thấy từng ngọn Thiên Cung ùng ùng bay lên, giống như Thiên Đình mênh mông, hết thảy hướng Giang Nam trấn áp xuống, cùng lúc đó lại có nhiều Thiên Cung chi bảo bay lên, Thần Thông đầy trời tản ra, hết thảy hướng Giang Nam ám sát đi!

Thậm chí, cho dù là những Thiên Cung cấp cường giả, chưởng giáo chí tôn cấp lúc trước chưa từng lộ diện kia, giờ phút này cũng căng thẳng, ngang nhiên hướng Giang Nam xuất thủ!

Một Côn Luân Thần Phủ tu sĩ, thế nhưng có thể khiến cho nhiều cao thủ của Thái Huyền Thánh Tông cùng chung công kích, nếu như lan truyền đi ra ngoài, danh tiếng của Giang Nam thế tất rung động cả Huyền Minh Nguyên Giới, thẳng đuổi theo Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng lão tổ!

Ầm!

Hư không sụp đổ, bị nhiều Thiên Cung, Thiên Cung chi bảo cùng Thần Thông ép tới từng khúc băng liệt, nội tình của Thái Huyền Thánh Tông thật sự quá mạnh mẻ, quá kinh khủng, cổ lực lượng này, đã có thể dễ dàng phá

hủy bất kỳ một đại phái nào!

Ánh mắt của Giang Nam nghiêm nghị, như cũ bay về phía trước đấu đá lung tung, đột nhiên trong môi tóe ra hai chữ:

- Phong! Cấm!

Một ngọn phong cấm đại trận do Huyền Hoàng nhị khí thuần túy tạo thành đột nhiên ở trên đỉnh đầu hắn hiện lên, xây dựng Huyền Hoàng nhị khí, chính là đạo văn của Giang Nam, Phong Cấm Đạo văn mặc dù không phải là đạo tắc, nhưng năng lực phong cấm cường đại vẫn để cho nhiều Thiên Cung cường giả, chưởng giáo chí tôn cấp cường giả cảm giác được vô lực ngắn ngủi.

Phong cấm đại trận này, thoáng cái đem Thiên Cung, pháp bảo cùng Thần Thông của bọn họ tước nhược ba bốn thành, mà Cận Đông Lưu ở dưới phong cấm đại trận bao phủ lại càng gặp phải áp chế thật lớn, một thân tu vi bị áp chế đến chỉ còn lại có năm thành!

- Sâm La Ấn!

Giang Nam lấy khí thế vô địch xông phá Thái Huyền đại trận, đem đại trận này quấy đến nát bấy, lật tay một ấn, tay nâng chưởng rơi, một tiếng ầm vang, thanh thiên trên đỉnh đầu của Cận Đông Lưu sụp đổ, lực lượng ngập trời đấu đá mà xuống!

Đây là lực lượng hủy thiên diệt địa, là ấn pháp của Ma Đế mạnh nhất trong Địa ngục khai sáng, một chiêu ấn pháp chiến đến thiên hạ vô địch thủ!

Uy lực một ấn này, ở trong tay hắn phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn, trong thoáng chốc mọi người của Thái Huyền Thánh Tông tựa hồ cũng thấy đứng ở nơi đó không là Giang Nam, mà là một Đại Đế thống ngự chư thiên Ma Thần, một vị Đế Hoàng trong Ma thần, muốn một ấn đem Cận Đông Lưu, đem vị Thái Huyền Thánh Tông đại sư huynh này, chưởng giáo chí tôn tương lai một chưởng đắp toái!

- Ta sẽ không chết!

Sợ hãi trong mắt Cận Đông Lưu biến mất, đột nhiên chỉ nghe hai tiếng thú rống vang lên, trong mi tâm của hắn hai thần thú đồng xanh bán ra, yêu khí ngất trời, đón nhận Sâm La Ấn của Giang Nam.

Hai đầu cự thú này chính là hắn từ Huyền Đô Thất Bảo Lâm được đến, là đạo văn của hai đại thần thú cứ phục trên Tạo Hóa Tiên Đỉnh ngưng tụ thành, phẩm cấp tuyệt đối không thua Thái Dương Chiến Xa cùng Nguyệt Quế Thần Thụ, hôm nay hai đầu thần thú này bị Cận Đông Lưu luyện đến trình độ Ngọc Kinh chi bảo!

Hôm nay thực lực hai đầu cự thú này, đã không thua Thiên Cung chi bảo, hơn nữa so sánh với pháp bảo bình thường càng thêm biến hóa, có thể giống như thần thú chân chính chém giết, thay đổi liên tục, Cận Đông Lưu ở Tiểu Quang Minh Giới có thể chém giết mấy Địa Ngục Thiên Cung cường giả, công lao của hai đầu cự thú này không thể bỏ qua!

Đang!

Hai đầu thần thú đồng xanh mới vừa chạm đến thủ chưởng của Giang Nam, liền trực tiếp bị một chưởng của Giang Nam đắp thành hai tờ giấy đồng xanh, ngay cả nửa phần trở ngại cũng không có!

Oanh!

Nhiều Thiên Cung chi bảo, Thần Thông đã nổ nát phong cấm đại trận của Giang Nam, đi tới đỉnh đầu hắn, các loại pháp bảo, Thần Thông cùng Thiên Cung uy năng trán phóng, lực lượng cường đại như thế, đủ để một kích nổ nát!

Mà cùng lúc đó, bên cạnh Cận Đông Lưu rầm rầm bay lên từng mặt đạo tắc tạo thành đại kỳ, bố trí thành Loạn Không Đại Trận, trận pháp sắp kích phát, từ dưới chưởng của Giang Nam chạy trốn!

Đột nhiên, một cổ thần uy mênh mông từ trong Thần đỉnh treo cao ở Thái

Huyền Thánh Tông truyền ra, to lớn túc mục, làm lòng người kính sợ, làm người ta thần phục, uy năng thần đỉnh cũng bị thúc dục.

Từng kiện Thiên Cung chi bảo, từng ngọn Thiên Cung, từng đạo Thần Thông uy năng có thể nổ nát hư không, ở trước mặt cổ uy năng này trở nên cực kỳ nhỏ bé, cơ hồ có thể không cần tính.

Trong Thần đỉnh một bàn tay lộ ra, che ở đỉnh đầu của Giang Nam, đem nhiều công kích ngăn chặn.

Giang Nam ánh mắt chớp động, thu hồi Sâm La Ấn, ngẩng đầu cười nói:

- Thái Hoàng lão tổ, vãn bối đặc biệt tới thay chưởng giáo đưa chiến thiếp, mời ngươi ở ba ngày sau quyết chiến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 661: Đứng Đầu Trung Hưng. (1)

Vào lúc này, chỉ nghe bá một tiếng, Cận Đông Lưu đã thúc dục Loạn Không Đại Trận, vô ảnh vô tung.

Trong đỉnh truyền đến một tiếng thở dài, phảng phất đang thở dài Cận Đông Lưu chạy trốn, sau một khắc, Thái Hoàng lão tổ cất bước đi ra thần đỉnh, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, thản nhiên nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông sao mà làm người ta hâm mộ, tương lai ngươi tất là một Tịch Ứng Tình thứ hai.

Giang Nam khom người dâng lên chiến thiếp, mỉm cười nói:

- Đáng tiếc Thái Huyền Thánh Tông không có Thái Hoàng lão tổ thứ hai làm đối thủ của ta.

Thái Hoàng quét lúc Cận Đông Lưu chạy trốn lưu lại hư không lạc ấn một cái, khẽ cau mày, mỉm cười nói:

- Thái Hoàng có một là đủ rồi, cần gì phải Thái Hoàng thứ hai? Sau khi ta chém giết Tịch Ứng Tình thành thần, có lẽ tương lai ngươi sẽ trở thành đá mài đao thứ hai cho ta, giúp ta leo lên cảnh giới cao hơn.

- Đá mài đao thứ hai, giúp ngươi leo lên cảnh giới cao hơn?

Quanh thân Giang Nam đắm chìm trong lôi kiếp, hàng vạn hàng nghìn Thần Ma hư ảnh không ngừng oanh kích, lại bị quanh thân hắn tràn ra Huyền Hoàng Thái Cực Đồ không ngừng cắn nát, trận đại kiếp này đối với hắn mà nói cũng không khó khăn, không có thể rung chuyển tâm thần của hắn.

Bất quá những lời này của Thái Hoàng Lão Tổ, lại làm cho hắn hơi ngẩn

ra, trên dưới đánh giá Thái Hoàng, phát hiện lúc Thái Hoàng Lão Tổ nói ra lời này không một chút ý tứ nói giỡn.

Trên thực tế, người giống như Thái Hoàng trong cả đời cơ hồ cũng không có cười giỡn qua, lúc trước hắn đã nói chút ít lời nhìn như cười giỡn kia, cũng đã ứng nghiệm, tỷ như hắn đã từng làm trò trước mặt Ma La Thập nói Ma La Thập thông minh là cứng rắn đả thương, sau Ma La Thập lại bị hắn nhẹ nhàng đùa bỡn một cái thủ đoạn, hôm nay còn trấn áp ở đáy biển Nam Hải.

Giờ phút này Thái Hoàng Lão Tổ, đúng là có ý tứ xem hắn là đối thủ tiếp theo, điều này không khỏi làm Giang Nam cảm giác được áp lực thật sâu.

Bất luận kẻ nào làm đối thủ của Thái Hoàng, cũng sẽ không cảm giác được dễ dàng, người này đã không có bất kỳ tình cảm có thể ảnh hưởng quyết định của hắn, suy nghĩ của hắn siêu nhiên ý thức, tính cách không có bất kỳ nhược điểm, làm cho người ta vô hình trung cảm giác được áp lực thực lớn.

Trừ khi có lực lượng tuyệt đối trấn áp, đánh chết, nếu không rất khó diệt trừ người này. Giang Nam đã từng tính toán hướng Ứng Long Đại Thế Giới mượn mấy Long Thần, chính là nguyên nhân này.

Thái Hoàng người này, có nơi làm người ta tôn kính, mới vừa rồi Giang Nam lâm vào nhiều Thiên Cung cường giả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả vây công, cho dù là đánh chết Cận Đông Lưu, cũng sẽ bị những cao thủ Thái Huyền Thánh Tông nổi giận này nổ nát.

Nhưng mà, thay Giang Nam đỡ một kích kia, hết lần này tới lần khác chính là Thái Hoàng Lão Tổ, người không thể nào ra tay giúp Giang Nam nhất, hết lần này tới lần khác xuất thủ.

Loại khí lượng này, vượt xa người khác có thể sánh ngang. Ma La Thập không được, Yêu Hoàng không được, Long Hoàng cũng không được, tựa hồ trong Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ có Tịch Ứng Tình mới có thể cùng hắn

đánh đồng!

- Ta sẽ sống sờ sờ đánh chết ngươi.

Giang Nam ở vào hàng vạn hàng nghìn Thần Ma hư ảnh vây công, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, hướng Thái Hoàng Lão Tổ thật tình nói.

Thái Hoàng khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Ngươi rất có chí khí. Bất quá đợi sau khi Tịch Ứng Tình chết, Thái Huyền Thánh Tông ta thế tất sẽ tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông, đem Huyền Thiên Thánh Tông thâ tóm u, hy vọng ngươi có thể sống sót. Chiến thiếp ta nhận, ngươi trở về báo cho Tịch Ứng Tình, ta sẽ ở ba ngày sau ra thiên ngoại cùng hắn quyết chiến.

Giang Nam đối với khí lượng của hắn không thán phục không được, khom người thi lễ liền xoay người rời đi.

Thái Hoàng Lão Tổ mắt thấy hắn đi xa, chỉ thấy hàng vạn hàng nghìn Thiên Thần Ma Thần hư ảnh như cũ quay chung quanh hắn chém giết, mà Giang Nam như Định Hải Thần Châm ở trong Thiên Giới. Sân vắng lửng thững đi xa, không khỏi thở dài nói:

- Thái Huyền Thánh Tông ta, làm sao lại không có nhân vật xuất sắc bực này? Loại nhân vật này, vì sao hết lần này tới lần khác không phải là đệ tử của ta?

Nhiều Thái Huyền Thánh Tông trưởng lão hai mặt nhìn nhau, lời ấy của Thái Hoàng Lão Tổ đúng là có tăng chí khí người khác diệt uy phong của mình, bất quá cho dù là bọn họ cũng có thể nhìn ra, Giang Nam đích xác là phong thái bức người, dù là bọn họ cũng không kịp.

Không chỉ có bọn họ, cho dù là Cận Đông Lưu bị nhiều cao thủ của Thái Huyền Thánh Tông ký thác kỳ vọng, ở trước mặt Giang Nam cũng mất đi quang thải.

Giang Nam ở lúc đối mặt Thái Hoàng Lão Tổ, thủy chung đúng mực, Thái Hoàng xuất thủ đỡ nhiều cường giả công kích, hắn cũng ở cuối cùng mới thu tay.

Cho ta một mận ta lấy quỳnh dao tương báo, Giang Nam chính là làm như vậy.

Mà xem xét lại Cận Đông Lưu, ở trước mắt cuối cùng thi triển Loạn Không Đại Trận bỏ chạy, vô luận là ở khí độ hay là khí phách, gan dạ sáng suốt, so sánh với Giang Nam thua kém rất nhiều.

Hơn nữa, Giang Nam một mình đi tới Thái Huyền Thánh Tông, có can đảm ở trước mặt rất nhiều cường giả Thái Huyền Thánh Tông cùng Thái Hoàng Lão Tổ, muốn đem Cận Đông Lưu đánh chết, loại khí khái một mình vào doanh địch lấy thủ cấp Thượng tướng này, nếu so với Cận Đông Lưu thắng được rất nhiều.

Mấu chốt nhất chính là, Giang Nam ở đối mặt Cận Đông Lưu cùng nhiều Thiên Cung, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, như cũ không có rối loạn, mà là nhân cơ hội đột phá đến Côn Luân cảnh, ý đồ mượn pháp lực cùng thực lực bạo tăng, một chiêu đem Cận Đông Lưu đánh gục, mặc dù không có thành công, nhưng loại mưu lược này, đúng là đáng giá bọn họ khâm phục.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng bọn hắn như cũ cho rằng Giang Nam ở trong trẻ tuổi là nhân vật xuất sắc nhất!

Mặc dù lúc trước Cận Đông Lưu phong hoa tuyệt đại, nhưng hiện tại rốt cục bị đè xuống, quang mang của đại sư huynh rút đi, biến thành thứ hai.

- Ba ngày sau đánh một trận, ta chắc chắn thành thần.

Thái Hoàng Lão Tổ nhìn chung quanh một lần, mỉm cười nói:

- Sau khi ta thành thần, sẽ không trở về Thái Huyền Thánh Tông nữa. Đông Lưu, hiện tại ngươi chính là Thái Huyền Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn!

Hư không đung đưa, trên mặt Cận Đông Lưu đầy vẻ thẹn đi ra, chần chờ nói:

- Sư tôn. . .

Hắn ở trước mắt cuối cùng thi triển Loạn Không Đại Trận từ trong tay Giang Nam chạy trốn, Đạo Tâm đã gần như tan vỡ, nữa cũng không cách nào duy trì tâm cảnh Đại Tông Sư, tâm tình kiện phá, hắn cũng không có mặt mũi hiện thân, vì vậy trốn vào hư không, không dám ra.

Bất quá hắn nghe được Thái Hoàng Lão Tổ tuyên bố hắn trở thành Thái Huyền Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn, vẫn là phải đi ra.

Thái Hoàng Lão Tổ khẽ ngoắc, chỉ thấy Thần đỉnh treo cao ở bầu trời Thái Huyền Thánh Tông kia phiêu khởi, rơi vào trong tay Cận Đông Lưu nói:

- Chưởng khống đỉnh này, chính là chưởng giáo Thái Huyền Thánh Tông ta, Đông Lưu, từ nay về sau, ngươi chính là Chí Tôn của Thái Huyền Thánh Tông ta, tám trăm Linh sơn, bảy mươi hai bí cảnh, năm vạn ba nghìn đệ tử, 4800 trưởng lão, 127 vị Thiên Cung cường giả, mười sáu vị Chưởng Giáo Chí Tôn, thánh tông hạ hạt ba nghìn quốc độ, hết thảy thuộc về ngươi thống ngự.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 662: Đứng Đầu Trung Hưng. (2)

Sắc mặt hắn nghiêm nghị:

- Ngươi chưởng khống đỉnh này, liền có quyền sanh sát trong tay, Thần đỉnh vừa ra, không người nào không phục! Chúc sư muội, ngươi đi ra ngoài!

Bên trong Thần Đỉnh, Thần Quang vạn trượng, nâng lên một vị lão ẩu từ trong đỉnh bay ra, rơi vào phía sau Cận Đông Lưu, khom người đứng hầu.

Khí tức lão ẩu này vô cùng kinh khủng, thậm chí còn muốn áp đảo bất luận kẻ nào ở đây, rõ ràng là một Thiên Cung thất trọng cường giả có thể so với Yêu Hoàng, khoảng cách Thiên Cung bát trọng chỉ có một bước ngắn!

- Chúc sư tỷ! Thật sự là Chúc sư tỷ!

Có một vị trưởng lão râu bạc trắng nhận ra lão ẩu này, thân thể rung mạnh, thất thanh nói:

- Nàng không phải là đã tọa hóa sao?

Vũ Thông Đạo Nhân cũng thất thanh nói:

- Chúc sư tỷ, ta cũng nghe nói ngươi đã chết, suốt năm trăm năm, những năm này ngươi như cũ còn ở bên trong Thánh Tông ta?

Có thể nhận được lão ẩu này, thường thường là một chút lão quái vật tuổi thọ đã có sáu bảy trăm tuổi, mà những tân tấn trưởng lão cùng đệ tử khác. Đối với lão ẩu này là một mảnh mờ mịt, hồn nhiên không biết lai lịch lão ẩu này.

Lão ẩu này tên là Chúc Nghiên Đình, là một nhân vật sớm đã biến mất, nàng và Thái Hoàng Lão Tổ là nhân vật cùng thời đại, được khen là Thánh

Nữ của Thái Huyền Thánh Tông, cũng là một hạng người thần thông quảng đại.

Bất quá thời đại kia, Thái Hoàng Lão Tổ Quân Lâm Thiên Hạ, lại có Huyền U Đạo Nhân, Ma La Thập nộp ánh sinh huy, nàng cái Thánh Nữ này hoàn toàn bị ba người kia che dấu.

Hơn năm trăm năm trước, Chúc Nghiên Đình tọa hóa, từ đó biến mất thế gian. Chẳng qua là làm cho người ta không nghĩ tới chính là, vị Thánh Nữ đời trước của Thái Huyền Thánh Tông lại còn sống, vẫn sống đến hiện tại!

- Đông Lưu, sau này Chúc sư thúc sẽ là phụ tá đắc lực của ngươi, chính là đao trong tay ngươi, bên trong Thánh Tông ta, ai không theo ngươi, giết!

Thái Hoàng Lão Tổ thản nhiên nói:

- Ở ngoài thánh tông ta, người không hề dùng, giết! Sau này ngươi chính là đứng đầu Thái Huyền Thánh Tông ta, mà ta thì ở Thần Giới che chở, vĩnh viễn bảo vệ thánh tông ta thịnh vượng!

Cận Đông Lưu quỳ rạp trên đất, tay nâng Thần đỉnh, thân thể khẽ run, sắc mặt ảm đạm nói:

- Sư tôn, đệ tử. . . Đệ tử. . .

Hắn cắn răng, cúi đầu nói:

- Đệ tử thua. . .

Thái Hoàng Lão Tổ khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Một người trong cả đời có thể sẽ thắng rất nhiều lần, nhưng chỉ có thể bại một lần, bại chính là chết. Ngươi còn chưa chết, kia là không có thất bại.

Cận Đông Lưu giật mình, tinh tế nhận thức những lời này, nhưng ngay sau đó cười khổ nói:

- Tâm cảnh của Đệ tử đã không bằng trước, có bóng ma...

- Vậy thì đích thân đánh nát cái bóng ma này.

Thái Hoàng điềm nhiên nói:

- Tịch Ứng Tình vừa chết, Huyền Thiên Thánh Tông không còn trở ngại, ta cho ngươi quyền lớn như thế, ngươi còn sợ diệt không xong Huyền Thiên Thánh Tông? Sợ diệt không xong một Giang Tử Xuyên?

Cận Đông Lưu ánh mắt sáng lên, chần chờ nói:

- Sư tôn, Giang Nam là đá mài đao tương lai của ngươi...

- Thế gian thiên tài, thiên thiên vạn vạn, trong thần giới lại càng đếm không xuể, thêm hắn một cái không nhiều, ít hắn không thiếu một người.

Thái Hoàng thản nhiên nói:

- Ngươi nếu giết hắn rồi, ta cũng rất vui vẻ.

Cận Đông Lưu dập đầu thật sâu, sau đó đứng lên, Thần đỉnh treo cao ở đỉnh đầu của hắn, tia sáng vạn đạo, xông thẳng lên trời.

- Bái kiến Cận chưởng giáo!

Rầm rầm!

Trên quần sơn, vô số đệ tử Thái Huyền Thánh Tông rối rít quỳ sát xuống, 4800 trưởng lão, 127 vị Thiên Cung cường giả, mười sáu vị Chưởng Giáo Chí Tôn, thậm chí bao gồm Chúc Nghiên Đình vị lão quái vật không thể già hơn nữa kia, giờ phút này cũng thật sâu hạ bái, hướng Thần đỉnh kia lễ bái, hướng Cận Đông Lưu lễ bái.

Một ngày kia, Cận Đông Lưu trở thành Thái Huyền Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn, Chưởng Giáo Chí Tôn trẻ tuổi nhất trên đời!

- Truyền lệnh thiên hạ đại phái, Tịch Ứng Tình hướng ta khiêu chiến, ba ngày sau, ta cùng với Tịch Ứng Tình quyết sinh tử!

Thái Hoàng Lão Tổ cất cao giọng nói.

Một canh giờ sau, Cận Đông Lưu trở thành Chưởng Giáo Chí Tôn.

Huyền Thiên Thánh Tông, Giang Nam ở Tông Chủ Phong Thuần Dương Đại Điện, tay nâng Thuần Dương Vô Cực Chung, Tịch Ứng Tình đứng ở bên cạnh hắn, Phong Mãn Lâu đứng ở phía sau hắn, Huyền Ẩn Đạo Nhân, Huyền Hồ Đạo Nhân, Huyền Thanh Đạo Nhân, Huyền Hằng Đạo Nhân chúng Thái Thượng Trưởng Lão chia làm hai bên, sắc mặt túc mục.

Dưới hắn là Lạc Hoa Âm, Lam Sơn Đạo Nhân, Đồ Đạo Nhân, Hàn Phương bao gồm nhiều trưởng lão, mà đệ tử những đại Linh sơn khác thì tụ tập ở trước Thuần Dương Đại Điện, một mảnh túc mục.

- Tịch mỗ ngu dốt, trông coi chưởng giáo vị hơn trăm năm, ngồi không ăn bám, mặc dù cẩn trọng, lo lắng hết lòng, nhưng vẫn không thể lớn mạnh thánh tông.

Tịch Ứng Tình nhìn chung quanh một lần, cất cao giọng nói:

- Mà Giang Nam vào thánh tông ta, mới thay đổi khí tượng, để cho trong thánh tông ta phát quang, Tử Xuyên chính là đứng đầu trung hưng, hôm nay ta đem Chưởng Giáo Chí Tôn vị truyền cho hắn, chư vị đồng môn tự nhiên đồng tâm hiệp lực, cùng chung phụ tá, chấn hưng thánh tông!

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng truyền khắp mỗi một góc của thánh tông, thậm chí ngay cả lão long quy dưới đất kia cũng nghe rõ ràng vào tai.

Sắc mặt mọi người phức tạp, nhìn Tịch Ứng Tình cùng Giang Nam trong Thuần Dương Đại Điện.

Tịch Ứng Tình chậm rãi cởi xuống đạo bào trên người, nhẹ nhàng choàng ở trên người Giang Nam, nói:

- Tử Xuyên, sau này, ngươi chính là Chưởng Giáo Chí Tôn của thánh tông ta! Hết thảy vì thánh tông, ngươi phải cố gắng.

Giang Nam chậm rãi đứng dậy, trong lòng nặng trịch, lẩm bẩm nói:

- Hết thảy vì thánh tông. . .

Nhiều trưởng lão, đệ tử, Thái Thượng Trưởng Lão quỳ xuống:

- Bái kiến Chưởng Giáo Chí Tôn!

- Tịch Ứng Tình hướng Thái Hoàng Lão Tổ khiêu chiến?

Thiên Phong thư viện Thiên Trúc viện trưởng vạn phần kinh ngạc, đỉnh đầu một quyển sách quý rầm rầm phiên động, cười nói:

- Hôm nay hai đại cự đầu này rốt cục muốn động thủ, rất tốt, rất tốt, hai người bọn họ vô luận người nào chết, đối với Thiên Phong thư viện ta mà nói cũng là một cơ hội phát triển khó được!

Bên trong Yêu Thần Tông, trong mắt Yêu Hoàng hàn quang chợt lóe, quanh thân có một cây kim cọc khổng lồ đứng vững, tràn ngập yêu khí thâm trầm:

- Tịch Ứng Tình, đáng tiếc, ngươi không có chết ở trong tay của ta, tốt nhất hai người các ngươi có thể lưỡng bại câu thương, để cho ta ngồi thu ngư ông đắc lợi!

Minh Hoàng thế hệ này của Minh Hoàng Cung Kỷ Thiệu Đường cũng nhận được tin tức, ánh mắt chớp động, trầm ngâm nói:

- Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ quyết chiến sao? Như vậy là một đại sự, hai người thắng bại, quyết định hai phái thắng bại, trước cứ nhìn, đợi chờ kết quả trận chiến này, lại quyết định đứng ở đâu. . .

Tinh Nguyệt Thần Tông, nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão tụ tập dưới một mái nhà, sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía Phụ Văn Cung,

Thần Tiềm không nhịn được nói:

- Chưởng giáo sư tôn, chúng ta không giúp Huyền Thiên Thánh Tông một tay sao?

- Giúp như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 663: Bất Xá Thiên Công. (1)

Phụ Văn Cung đờ đẫn nói:

- Ma La sư thúc bị trấn áp ở đáy biển Nam Hải, hôm nay thiên hạ có thể tham dự đến hai đại tuyệt đỉnh cao thủ so đấu, không còn một người. Thái Hoàng ám toán Ma La sư thúc, Thần Tông ta mạnh nhất chính là ta, vốn lấy thực lực của ta, còn xa không phải là đối thủ của Thái Hoàng. Thái Huyền Thánh Tông còn không đến mức diệt Thần Tông ta, nhưng nếu như giúp Huyền Thiên Thánh Tông, Thần Tông ta ắt gặp diệt môn!

Hắn nghiêm nghị nói:

- Thần Tông ta truyền thừa đến nay, trăm triệu lần không thể chết ở trên tay của ta. Các ngươi gần đây không nên xuống núi, Thần Tông ta giấu tài, không làm chim đầu đàn. Hy vọng có thể bình an vượt qua tám mươi năm còn lại. . .

Ngày nà, Thiên Phủ thần bí, Thiên Ma bảo cổ lão, Pháp Hoa Tự, Bái Nguyệt tông, Triều Thánh Tông, Long Hổ Tông, Nam Hải… một chút danh môn đại phái, các đại thánh địa, hết thảy biết được tin tức này.

Cả Huyền Minh Nguyên Giới cũng bị chấn động, hai đại tuyệt đỉnh cao thủ. Một người là Thái Hoàng hùng cứ bảo tọa đệ nhất nhân đã có ngàn năm, một người là Tịch Ứng Tình học sau tiến cuối, phong hoa tuyệt đại, rốt cục muốn va chạm .

Những môn phái Thánh Địa này cũng không thiếu có tâm tư khác, có người chờ đợi Thái Hoàng chiến thắng, có hy vọng Tịch Ứng Tình nghịch cảnh quật khởi, cũng có nhìn bọn họ lưỡng bại câu thương, nhưng mà tuyệt đối không có môn phái nào dám tham dự đến trong trận chiến đấu này, chỉ là ngắm nhìn chờ kết quả.

Ba ngày này, Giang Nam một mực quen thuộc sự vụ chưởng giáo phải quản lý, ổn định thế cục thánh tông.

Tu vi cảnh giới của hắn không cao, trước mắt là Thần Phủ tám cảnh Côn Luân cảnh.

Này ở trong lịch sử, nhìn chung các phái, cũng chưa bao giờ có chưởng giáo tu vi thấp, tuổi trẻ như thế.

Trên vai của hắn lưng đeo gánh nặng khó có thể tưởng tượng, thậm chí đã làm tính toán xấu nhất, nếu Tịch Ứng Tình chết trận, hắn nên như thế nào đối mặt Thái Huyền Thánh Tông vồ đến.

Sâm La Đại Đế hóa thân thì Giang Nam lưu ở trong Ma Nguyên Bí Giới, Ma La Ma Thần hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân đã rời địa ngục, nhanh chóng chạy tới, chỉ là trong chốc lát còn không kịp trở lại thánh tông.

Mà cùng lúc đó, hắn còn cùng Nhạc Ấu Nương, Lạc Hoa Âm cùng với những Thiên Cung cấp cường giả khác của thánh tông, liên thủ luyện chế một tòa Phong Cấm đại trận, tuy nói trong Tử Phủ của hắn cất dấu Thần kim đã luyện thành tinh hạch, nhưng Giang Nam vẫn còn để lại Ngũ Sắc Kim đối với mình là trọng yếu nhất.

Hắn lấy Ngũ Sắc Kim luyện chế Phong Cấm đại trận, đại trận này có thể nói cho dù là Thái Hoàng Lão Tổ tự mình xuất thủ, cũng không cách nào phá vỡ.

Trừ Phong Cấm đại trận, Giang Nam còn luyện chế hai tòa Kiếm Môn, cùng Kiếm Môn mà mình nguyên lai từ trong tay Quân Thiên Đạo Nhân lấy được là đủ ba tòa, đủ để bày một tòa Kiếm Môn Tru Thần Trận.

Không chỉ có như thế, hắn còn luyện chế năm trăm trận kỳ, có nhiều trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão tương trợ, những trận kỳ này hết thảy tăng lên tới Thiên Cung chi bảo.

Giang Nam thậm chí còn muốn luyện chế hai tòa tinh môn, nếu có tinh môn, Huyền Thiên Thánh Tông tùy thời có thể rời chủ tinh, đi những khác tinh cầu tránh hiểm, chỉ tiếc luyện chế tinh môn phải cần thời gian quá dài, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào luyện thành.

Trận chiến này, Tịch Ứng Tình không báo cho đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cùng Lâm Tá Minh, Thí Thần Cốc, mấy ma đầu còn ở Tiểu Quang Minh Giới lịch lãm.

Thánh tông một mảnh gió êm sóng lặng, cho dù là Lạc Hoa Âm thường ngày thích náo nhiệt, cũng hiếm thấy bình tĩnh trở lại, yên lặng cùng Giang Nam luyện chế pháp bảo.

- Tử Xuyên, cái gương ta đưa cho ngươi còn sao?

Sau khi năm trăm mặt trận kỳ của Loạn Không Đại Trận luyện tốt, Lạc Hoa Âm hướng Giang Nam lẳng lặng nói:

- Ta muốn nhìn trí nhớ mà ta chém ra kia một chút.

Giang Nam lấy ra mặt gương kia, yên lặng giao cho Lạc Hoa Âm.

Lạc Hoa Âm đưa mắt nhìn mặt gương sáng này, lúc trước trải qua, đủ loại thống khổ hết thảy trở lại trong đầu của nàng, nàng khóc cầu Tịch Ứng Tình đi cứu ân sư, Tịch Ứng Tình gần như lãnh khốc phun ra hai chữ, "không cứu", cái thanh âm kia lại đang ở trong đầu nàng vang lên.

Nàng lại thấy tình hình mình đại náo Huyền Thiên Thánh Tông, ở trong tuyệt vọng phát tiết phẫn nộ của mình, lần lượt khàn cả giọng gầm lên:

- Sư huynh, ngươi ra tay hay không?

Cuối cùng, Tịch Ứng Tình vẫn là không có xuất thủ đi cứu Huyền U Đạo Nhân, mà là đem nàng trấn áp ở dưới Thuần Dương Vô Cực Chung.

- Sư muội, cho ta mấy trăm năm thời gian. . .

- Tương lai, ta sẽ chứng minh cho ngươi xem!

Nam tử gần như lãnh khốc vô tình kia nói với nàng như vậy.

Thân thể Lạc Hoa Âm run rẩy, hai hàng nước mắt ngã lạc trần ai, lẩm bẩm nói:

- Hiện tại mới qua hơn một trăm năm, quá sớm, quá sớm. . .

Ba ngày thời gian qua rất nhanh đi, rốt cục cuộc sống quyết chiến đã tới.

- Tử Xuyên, theo ta đi thôi.

Tịch Ứng Tình hiện ra ở bên cạnh Giang Nam, lẳng lặng nói.

Ba ngày nay hắn một mực trong bế quan, cầu trong cuối cùng đột phá, để cho nội tâm của mình yên lặng, lấy trạng thái tốt nhất đi nghênh chiến Thái Hoàng Lão Tổ.

Hai người sóng vai đi ở bên trong quần sơn của Huyền Thiên Thánh Tông, Tịch Ứng Tình chỉ điểm giang sơn thánh tông, cười nói:

- Thánh tông ta sáng lập cho tới nay, đã hơn ba mươi vạn năm, kinh nghiệm chiến hỏa liên miên, rất nhiều di tích trước kia đã mất. Bất quá ta còn nhớ rõ sư phó của ta nói cho ta biết, nơi đó đã từng là Tuyên Thệ Đài, tổ sư tổ ở nơi đó tuyên thệ, chống lại ma đầu Minh giới.

- Bên kia là Tẩy Kiếm Cốc, đã từng có một vị thiên tài hơn người của thánh tông ta vùi lấp vào Ma Đạo, giết người vô số, làm hại thiên hạ, ngay lúc đó chưởng giáo là ân sư của hắn, tâm trìu mến đồ, không đành lòng giết hắn, cuối cùng chết ở dưới kiếm của hắn. Vị tiền bối kia rốt cục hoàn toàn tỉnh ngộ, gào khóc thảm thiết. Huyết lệ hóa thành một mảnh hồ. Hắn chính là ở trong hồ này để xuống Sát Lục chi kiếm của mình, mỗi ngày lau bảo kiếm của mình, chung thân không có rời đi.

- Còn có nơi đó, đó là Tuyệt Tình Nhai. Sư tôn ta nói cho ta biết, đã từng

có một vị thánh tông chưởng giáo yêu một nữ ma đầu Ma Môn, nội tâm dây dưa gút mắt, vì vậy mở Tuyệt Tình Nhai muốn quên vị nữ ma đầu kia. Sau hắn vẫn là không có nhịn xuống, len lén ở trên Tuyệt Tình Nhai cùng nữ ma đầu kia hẹn hò.

. . .

Tịch Ứng Tình mọi chỗ hướng Giang Nam giới thiệu, bất quá hắn giới thiệu di tích đã sớm hủy diệt ở trong đại kiếp của thánh tông, nhất là cùng Thí Thần Cốc Lục Ma giả đánh một trận, đem tuyệt đại đa số Linh sơn của thánh tông hủy diệt, dãy núi trước mắt là từ ngoại giới vận chuyển mà đến, hoàn toàn không có cảnh tượng lúc trước.

Linh sơn cùng di tích chịu tải lịch sử Cổ lão của thánh tông, đã sớm hôi phi yên diệt, chỉ còn lại có Tông Chủ Phong.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 664: Bất Xá Thiên Công. (2)

Tông Chủ Phong kinh nghiệm không biết bao nhiêu đại kiếp, cho dù là Chưởng Giáo Chí Tôn chết trận, chỗ Linh sơn này cũng như cũ không tan. Trên núi có Thuần Dương Vô Cực Chung, tiếng chuông réo rắt, du dương truyền vang.

Giang Nam không nói gì, lẳng lặng lắng nghe, Tịch Ứng Tình hiển nhiên lâm vào trong hồi ức lúc trước, từ lời nói của hắn, Giang Nam có thể nghe ra nội tâm của vị chưởng giáo trẻ tuổi này như cũ chưa từng bình tĩnh, Đạo tâm của hắn đã rối loạn, hỏng bét đến rối tinh rối mù.

Hai người đi qua sơn môn thánh tông, đi qua Vọng Giang Phong phía nam nhất, Giang Nam nghe Tịch Ứng Tình nói một đoạn đoạn chuyện cũ của thánh tông.

Cuối cùng, bọn họ đi tới Lĩnh Tụ Phong, Tịch Ứng Tình nhìn Thúy Vân Cung xa xa, thấy Mộ Vãn Tình ở trong cung ôm con của mình, cước bộ không khỏi ngừng lại, muốn đi vào, rồi lại bất động.

Giang Nam có thể cảm giác được trên người hắn truyền đến cảm xúc không bỏ kia, Tịch Ứng Tình không nỡ, không nỡ bỏ thánh tông, không bỏ hết thảy trước mắt, hắn vươn tay tựa hồ muốn bắt được hết thảy trước mắt, nhưng cái gì cũng không có bắt được.

- Tử Xuyên, chúng ta đi thôi, đi nhìn ta cùng với Thái Hoàng đánh một trận!

Tịch Ứng Tình xoay người, cất bước hướng thiên ngoại đi tới:

- Sư tôn ta chính là từ nơi này đi ra ngoài, nhìn Lạc sư muội một cái, sau đó đi nghênh chiến Thái Hoàng. Hôm nay, hơn một trăm năm trôi qua, ta cũng muốn !

Mộ Vãn Tình cũng vào giờ khắc này xoay người lại, trong mắt chứa đầy nước mắt.

- Gọi phụ thân. . .

Nàng hướng hài tử trong ngực cười khổ nói.

Hài tử trong ngực nàng y y nha nha, nói không rõ ý nghĩa.

Giang Nam quay đầu lại nhìn thánh tông một cái, đuổi theo cước bộ của Tịch Ứng Tình, theo bọn họ dần dần rời đi chủ tinh, Giang Nam càng ngày càng cảm giác được tâm tình không bỏ của Tịch Ứng Tình càng phát ra nồng nặc.

Khí tức của hắn dần dần phát sinh biến hóa, loại biến hóa này là do tâm cảnh của hắn đã Phá Toái, đối với thánh tông là tình không bỏ, đối với thê nhi quyến luyến, để cho hắn phóng túng tình cảm, say đắm ở trong tình, cuối cùng bắt đầu lột xác.

Tâm tình Phá Toái, nhưng mà chiến ý của hắn càng ngày càng mạnh, đem không bỏ, đem tình cảm, đem quyến luyến, hóa thành động lực phấn đấu của mình, hóa thành dục vọng chiến thắng!

Cổ dục vọng này càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng kinh người, Giang Nam thấy từng ngọn Thiên Cung từ sau lưng Tịch Ứng Tình dâng lên, tám tòa Thiên Cung nối thành một mảnh, giống như Thiên Đình mênh mông, bao la hùng vĩ!

Trong Thiên Đình có vô số Thần Ma, vào giờ khắc này phảng phất sống lại, bị cảm xúc của Tịch Ứng Tình xâm nhuộm, vung cánh tay hô to!

- Chiến!

Những Thần Ma hư ảnh này ở trong Thiên Đình reo hò, hình bóng lay động.

- Chiến!

Bọn họ hô to, phảng phất kêu gọi ra tiếng lòng của Tịch Ứng Tình!

Đây là pháp lực to lớn của Thần Ma, chống đở Tịch Ứng Tình đi chiến, đi phấn đấu, đi nghênh chiến Thái Hoàng Lão Tổ, đi chiến thắng tồn tại không thể nào chiến thắng!

Giang Nam giật mình, đây là thời khắc sinh mệnh tiền đồ của Tịch Ứng Tình xán lạn nhất, để cho hắn nhìn ra một con đường không giống với Huyền Đô Vong Tình của Thái Hoàng Lão Tổ, Thái Hoàng Lão Tổ Huyền Đô Vong Tình coi là định một chút, mưu định sau động, nắm chặc thực lực tuyệt đối tới đạt được thắng lợi.

Mà Tịch Ứng Tình vào giờ khắc này cũng muốn lấy động lực không bỏ trong lòng, lấy sinh mệnh quang huy đi phấn đấu đi cầu sinh, đi khiêu chiến nguy hiểm, đi chiến thắng hết thảy!

Hai người đi lên cực đoan hoàn toàn bất đồng, không thể nói con đường người nào càng thêm cao minh, lại làm cho Giang Nam thấy được một cơ hội chuyển bại thành thắng!

- Tịch Ứng Tình, ngươi cuối cùng không để cho ta thất vọng.

Bọn họ đi tới giữa không trung, trong lúc vô tình đi tới trước chủ tinh tan biến sau Tinh Quang Kỷ Kiếp, bốn phía là đại lục huyền phù ở trong không gian, nhỏ chỉ có mấy ngàn dặm, lớn thì rộng lớn đếm trăm vạn dặm, thậm chí còn có linh khí cùng nước chảy, sông núi, hồ, biển rộng.

Thái Hoàng Lão Tổ đứng thẳng, như kiếm chặn ngang Thiên Khung, nhìn Tịch Ứng Tình cười nói:

- Trạng thái hiện tại của ngươi, cuối cùng có thể cùng ta đánh một trận!

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy bên trong phiến tinh mang này lại còn có rất nhiều khí tức cường giả, hẳn là có cường giả môn phái khác ẩn

núp trong bóng tối đang xem cuộc chiến.

Mà ở phía xa, Cận Đông Lưu mang theo Quý Phong cùng hai vị Thái Huyền Thánh tông Thiên Cung cường giả đứng ở nơi đó, đồng dạng cũng là vì quan sát Thái Hoàng đánh với Tịch Ứng Tình một trận.

Lần này là kỳ ngộ vô cùng khó được, có thể tận mắt thấy hai vị tuyệt đại cường giả sinh tử quyết chiến, thậm chí đột phá đến thần minh cảnh giới, đối với bất luận kẻ nào trong bọn hắn mà nói, đều là một cơ hội khó được.

Huyền Minh Nguyên Giới đã quá lâu không có người thành thần minh rồi, mặc dù là Giang Nam đã từng thấy qua rất nhiều Thần Ma, được chứng kiến rất nhiều chiến đấu kinh thiên động địa, nhưng cũng không có nhìn thấy qua tu sĩ đột phá thành thần trong nháy mắt.

- Chiến! Chiến! Chiến!

Tịch Ứng Tình ở vào trong một loại trạng thái huyền diệu, hắn tại thời khắc này ngộ đạo, cuối cùng từ trong tâm cảnh nghiền nát đi ra, khai sáng ra bất xá thiên công, giờ phút này môn công pháp kia đang không ngừng hoàn thiện, trợ giúp khí thế của hắn, để cho đạo vân bên trong tám tòa Thiên Cung triệt để diễn biến, hóa thành đạo tắc, từ trên cung hướng lên Thiên đình diễn biến.

- Chiến! Chiến! Chiến!

Ở trong thiên đình vô số Thần Ma hò hét, chiến ý bay thẳn đến chân trời, hóa thành một cổ nước lũ, khí thế không thể địch nổi không thể ngăn cản, thúc dục hắn đi nghiền nát hết thảy!

Mà ở địa phương đối diện, Thái Hoàng lão tổ lại dù bận vẫn ung dung, lặng chờ hắn đem khí thế tăng lên tới trạng thái đỉnh phong, cùng khí tức tràn ngập chinh chiến bất khuất của Tịch Ứng Tình bất đồng, khí tức của hắn thâm bất khả trắc, như là đại dương mênh mông, bình tĩnh không có sóng.

Sau lưng hắn, tám tòa Thiên Cung của Thái Hoàng lão tổ triển khai, vô số

cung điện khí thế to lớn tạo thành một tòa Thiên đình, ở trong thiên đình, vô số Thần Ma hình dung nghiêm túc và trang trọng, trong mắt trống rỗng, một lần tình cờ lại có một đạo Đạo Thần từ trong mắt những Thần Ma hư ảnh này hiện lên, những Thần Quang này lại để cho người sợ hãi, phảng phất có thể chứng kiến một loại thần thông cùng công pháp huyền diệu.

Thái Hoàng như là một công cụ tinh tế suy diễn, Thần Ma bên trong Thiên đình của hắn suy diễn hết thảy công pháp đã thấy, có thể ở trong khoảng khắc tìm ra chỗ tinh diệu cùng lỗ thủng của công pháp, thậm chí ngay cả Tịch Ứng Tình đang hoàn thiện bất xá thiên công, cũng ở trong hắn suy diễn suy tính!

- Hai tên gia hỏa khủng bố. . .

Ở bên trong mặt trời càng thêm xa xôi, vô số Thái Dương Chân Hỏa tạo thành một con mắt đỏ cực lớn, nhìn thẳng hai người, đem nhất cử nhất động của hai hết thảy nhét vào trong mắt, phía sau mắt đỏ là một tòa Thái Dương thần điện, Kim Ô chi noãn trong điện truyền ra thanh âm:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 665: Cho Ngươi Áp Lực

- Pháp lực của bọn hắn đã thành tựu thần minh, thậm chí so với thần minh bình thường càng cường đại hơn! Hai tên này, đều đã từng tìm kiếm qua mặt trời, sưu tầm tung tích của ta, may mắn không có bị bọn hắn tìm được tung tích của ta. . .

Yêu Hoàng cũng xuất hiện ở trong đại điện, trầm giọng nói:

- Lão tổ, một trận chiến này, hai người bọn họ tất có chết tổn thương, dùng thực lực lão tổ, nhất định có thể một lần hành động diệt trừ hai người!

Yêu Thần cười lạnh nói:

- Đây là tự nhiên, Hỗn Thiên đại trận của ta đã luyện thành, tiêu diệt bọn hắn dễ dàng. Hiện tại ta lo lắng duy nhất chính là, trong hai người bọn họ sẽ có người đột phá thành thần, nếu nói như vậy, ta cũng chỉ có thể tạm lánh mũi nhọn.

Ở bên trong không hề báo hiệu, Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng lão tổ đột nhiên ra tay, Thái Hoàng lão tổ lựa chọn thời cơ cực kỳ chính xác, là ở lúc bất xá thiên công của Tịch Ứng Tình lĩnh ngộ chưa đến cảnh giới viên mãn, thời điểm hắn lĩnh ngộ mấu chốt nhất, quấy rầy trình tự lĩnh ngộ của hắn!

Mà Tịch Ứng Tình cũng lựa chọn ở thời kì mình mấu chốt nhất, ngang nhiên ra tay, tránh cho thời điểm mình lĩnh ngộ, bộ phận mấu chốt nhất của bất xá thiên công rơi vào trong mắt Thái Hoàng lão tổ, bị Thái Hoàng tìm ra sơ hở bên trong!

Hai người lựa chọn thời cơ đều cực kỳ tinh diệu, có thể nói giống như kinh điển, để cho người thán phục, xem thế là đủ rồi!

Ở trong mắt Giang Nam, Cận Đông Lưu, cùng với cường giả ẩn núp trong bóng tối khác, Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng lão tổ không có sử dụng bất luận thần thông gì, chỉ là hai bàn tay gặp nhau, mà trên thực tế, thần thông của hai người bọn họ, đã luyện vào bên trong nhục thân, cho dù chỉ là một chưởng bình thường, trong đó chất chứa thần thông lại là ngoại nhân không cách nào tưởng tượng!

Đem thần thông khó có thể tưởng tượng hòa tan vào một chưởng, hòa tan vào bên trong huyết nhục, loại cảnh giới này đã vượt qua những chưởng giáo Chí Tôn ẩn từ một nơi bí mật gần đó đếm không hết, mặc dù là Giang Nam, cũng xa không đạt tới cảnh giới này.

Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng ở trên tạo nghệ thần thông đã khó phân cao thấp, bọn hắn lẫn nhau đọ sức qua rất nhiều tràng, rất khó bằng vào thần thông phân ra cao thấp.

Muốn hơn đối phương, chỉ có vận dụng thân thể cùng pháp lực, pháp lực hóa thành thần thông, thần thông hòa tan vào thân thể, ba người hợp nhất, mới có thể phân ra thắng bại sinh tử!

Một chưởng này của hai người vừa mới tiếp xúc, tòa kiếm sơn dưới chân Thái Hoàng kia liền bắt đầu vặn vẹo, sau đó đại lục cùng nước biển phía dưới cũng vặn vẹo, phảng phất những sông núi đại lục cùng biển cả này, chỉ là một trang giấy, bị lực lượng vô hình vò thành một cục, văn vê thành một đoàn nhỏ giấy nho!

Phiến đại lục rộng lớn vạn dặm này đích thật là đang không ngừng thu nhỏ lại, đợi bàn tay của hai người tách ra, cũng đã biến thành phạm vi hơn trượng!

Có thể nghĩ, trong một chưởng này của Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng bộc phát năng lượng, là kinh khủng cở nào!

Đợi cho một chưởng này của hai người tách ra, chỉ thấy đại lục bị áp súc tới cực điểm này đột nhiên một tiếng ầm vang bành trướng, từ phạm vi hơn

trượng trong chớp mắt liền bành trướng đến vạn dặm!

Tòa đại lục này vừa mới hóa thành nguyên trạng, lập tức ở trong tích tắc thời gian triệt để toái đi, hóa thành bột mịn!

- Lực lượng khủng bố như vậy! Mặc dù là Thần Ma cũng không gì hơn cái này a?

Trong hư không truyền đến thanh âm của Minh Hoàng, nghẹn ngào hoảng sợ nói.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn bái kiến Thần Ma ra tay, thủ đoạn Thần Ma bình thường xa không bằng một chưởng này của Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng bộc phát ra uy năng.

- Vừa rồi bộc phát ra lực lượng cường đại như thế, là chưởng lực của chưởng giáo tiết ra ngoài tạo thành hiệu quả.

Trong lòng của hắn trầm xuống:

- Lực lượng của Tịch chưởng giáo hung mãnh như thế, hoàn toàn chính xác mạnh đến nổi đáng sợ, nhưng mà, Thái Hoàng tựa hồ càng tốt hơn. . .

Người ở đây không cách nào phân biệt ra lực lượng của Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng, nhưng mà Giang Nam lại suy diễn qua Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư của Thái Hoàng lão tổ, biết rõ pháp lực chấn động của Thái Hoàng, vừa rồi bên trong một kích kia, chỉ có lực lượng của Tịch Ứng Tình tiết ra ngoài, lực lượng tiết ra ngoài đem tòa đại lục này áp súc tới cực điểm, thời điểm lực lượng thu về, đại lục thu nhỏ lại bành trướng nát bấy.

Nhưng mà, bên trong một kích này, lực lượng của Thái Hoàng lão tổ lại không có tiết ra ngoài chút nào, ngay cả một tí tẹo lực lượng cũng không có tiết lộ ra ngoài, cái này phi thường khủng bố rồi!

Cái này ý nghĩa, Thái Hoàng vĩnh viễn ở vào trạng thái đỉnh phong, vĩnh viễn không biết mỏi mệt, vĩnh viễn không có tiêu hao!

Ở trên sự khống chế lực lượng, Tịch Ứng Tình nếu so với Thái Hoàng lão tổ yến hơn rất nhiều.

- Nếu như một lần nữa cho Tịch chưởng giáo mười năm thời gian, Thái Hoàng liền không phải là đối thủ của hắn.

Giang Nam yên lặng nói:

- Đáng tiếc, Thái Hoàng làm quá chặt, căn bản không để cho hắn thời gian. . .

Tịch Ứng Tình ở hơn mười năm trước tu thành Thiên Cung tám trọng cảnh giới, hôm nay đứng ở Tử Tiêu Thiên Cung trung kỳ cảnh giới, cách đỉnh phong cảnh giới còn có một đoạn.

Mà Thái Hoàng đã sớm vượt qua cảnh giới đỉnh phong, vượt qua cảnh giới viên mãn, hôm nay chỉ kém một cái động lực trợ hắn thành thần.

Bên trong một đại cảnh giới chênh lệch nhìn như cực kỳ bé nhỏ, nhưng lại rất mấu chốt.

Hai bóng người như là kinh hồng ở trong không gian phiêu đãng, tia chớp giống như va chạm, tốc độ nhanh đến làm cho mọi người đang xem cuộc chiến, ánh mắt cơ hồ không cách nào nắm bắt.

Thái Hoàng lão tổ như trước bình tĩnh, giống như hạ bút thành văn ngăn cản Tịch Ứng Tình công kích, hai người bọn họ dùng công pháp không phải công pháp trong môn phái mình, mà là tuyệt học bọn hắn tự nghĩ ra.

Chỉ cần điểm này, liền hơn vô số Thần Ma!

Có thể tự nghĩ ra tuyệt học, hơn nữa tu luyện tới một bước này, thiên hạ hiếm có, hơn nữa có năng lực ở Huyền Minh Nguyên Giới tu luyện tới cảnh giới này, càng là cổ kim hiếm thấy!

Mặc dù là Yêu Thần bên trong mặt trời, cũng cảm giác được thật sâu

khủng bố, lẩm bẩm nói:

- Hai người này nếu thành Thần Ma, tương lai ta có thể hơn bọn hắn hay không?

Hắn có thể từ trong Tinh Quang kỷ kiếp một mực sống đến bây giờ, cũng là một nhân vật rất cao minh khủng bố, nhiều năm như vậy, hắn được chứng kiến không biết bao nhiêu thiên tung chi tài, nhưng mà có thể cùng hai người trước mắt này đánh đồng, căn bản không có!

Bất xá thiên công của Tịch Ứng Tình đang không ngừng hoàn thiện, các loại trí tuệ chi quang thoáng hiện, để cho hắn khai sáng môn công pháp này dần dần gần như viên mãn, pháp lực của hắn đang không ngừng tăng lên, đang dần dần hướng đỉnh phong rảo bước tiến lên.

- Áp lực, ta cần áp lực!

Thái Hoàng khẽ nhíu mày, tiện tay ngăn cản, cất cao giọng nói:

- Tịch Ứng Tình, thực lực ngươi bây giờ, cùng Huyền U đạo nhân hơn một trăm năm trước không sai biệt lắm, làm sao có thể để cho ta cảm giác được áp lực? Ngươi cần cường một ít, cường thịnh trở lại một ít!

- Áp lực sao? Ta cho ngươi áp lực!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 666: Thiên Nếu Có Tình Thiên Cũng Lão. (1)

Tịch Ứng Tình thét dài, đột nhiên bàn tay biến đổi, một loại khí tức mênh mông cuồn cuộn như là đại đế đích thân tới đột nhiên tuôn ra, một ấn giơ lên che xuống!

Sâm La Ấn!

Hắn triển khai một ấn, Sâm La Vạn Tượng, rất nhiều Thần Ma ở trong thiên đình tụng ma kinh, hắn giống như một đại đế thống trị Chư Thiên hàng lâm!

Sâm La Ấn của hắn cùng Giang Nam bất đồng, Giang Nam đem bá đạo phát huy đến mức tận cùng, giống như dễ như trở bàn tay trấn áp, hủy diệt, mà Sâm La Ấn của hắn lại không có bá đạo, mà là đem Huyền Môn chính đạo dung nhập trong đó, có một loại vương đạo đại khí!

Con mắt Thái Hoàng sáng ngời, cười dài một tiếng, phất tay nghênh tiếp một ấn này:

- Cái này còn không sai biệt lắm, cuối cùng có thể làm cho ta cảm giác được một tia áp lực. . .

- Một tia áp lực sao?

Thân hình Tịch Ứng Tình run lên, ba tôn Tịch Ứng Tình giống như đúc từ trên người hắn đi ra, đế quan đế bào, như là một đại đế hàng lâm, cùng bản thể của Tịch Ứng Tình chung một chỗ bay lên, Sâm La Ấn áp sập tinh không, mấy chục vạn dặm hư không chôn vùi, thay nhau hướng Thái Hoàng lão tổ che tới!

Uy năng một kích này, để cho người rung động kinh hãi, mặc dù là Yêu Thần âm thầm đang xem cuộc chiến cũng không khỏi trái tim băng giá run

rẩy, Tịch Ứng Tình đột nhiên bộc phát, pháp lực của Tam đại hóa thân cùng bản thể chung một chỗ, đã đạt đến độ cao diệt thần đồ ma, một kích này kinh diễm, để cho hắn cũng cảm giác được mặc dù là mình xuất thế thành Yêu Thần, cũng ngăn không được một kích này!

Oanh!

Bốn đạo Sâm La Ấn đem Thái Hoàng bao phủ, dưới nách Thái Hoàng đột nhiên sinh trưởng ra hai cánh tay, đối chiến một kích này của Tịch Ứng Tình, lập tức xương cốt của hắn đứt gãy, huyết nhục tung bay!

Thân hình của Thái Hoàng nhoáng một cái, đỉnh đầu một đạo Hồng Mông tử khí lao ra, tử khí một phân thành hai, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, Huyền Hoàng nhị khí run nhè nhẹ, hóa thành ba hóa thân, một lão giả, một vị thanh niên, một vị thiếu niên, phảng phất tượng trưng cho một thế của Thái Hoàng, kiếp sau cùng kiếp này, cộng đồng tiếp được một kích của Tịch Ứng Tình cùng ba hóa thân, cười nói:

- Lúc này mới đúng, mới có thể để cho ta cảm giác được áp lực.

Tịch Ứng Tình chiến ý hừng hực, thân hình lay động, ba Sâm la đại đế hóa thân đột nhiên thu nhập trong cơ thể, để cho pháp lực của hắn giống như cuồng bạo tăng vọt, trong nháy mắt liền tăng lên tới Tử Tiêu Thiên Cung đỉnh phong, gần như viên mãn, lần nữa một ấn che xuống!

Hai người chiến đấu đã đến một bước này, đã đạt đến đỉnh phong suốt đời bọn hắn, không còn có bất luận lưu thủ gì, hai người đều là toàn lực ứng phó.

Tịch Ứng Tình có thể đi đến một bước này, chẳng những vượt qua Thái Hoàng đoán trước, đồng dạng cũng vượt qua Giang Nam đoán trước.

Tịch Ứng Tình cũng không có tu thành Lục Đạo thiên luân thánh điển mà Lạc Hoa Âm khai sáng, hắn chỉ luyện ra ba hóa thân, hơn nữa để cho Giang Nam ngoài ý muốn nhất chính là, tôn hóa thân của hắn rõ ràng đều tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh!

Ma Cực Chứng Tiên Kinh tai hoạ ngầm thật lớn, tu luyện một cái cũng muốn nơm nớp lo sợ, liên tục tu luyện ba tôn, nguy hại vô cùng!

Ba tôn hóa thân này của Tịch Ứng Tình, đã tu luyện đến Thiên Cung thất trọng, tái tiến một bước mà nói, sẽ gặp nguy hiểm cho bản thân!

Lại vào lúc này, thân thể Thái Hoàng truyền ra một cổ khí tức làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Thần tính của hắn sắp viên mãn rồi, sắp sửa thành tựu thần minh.

Tịch Ứng Tình cho Thái Hoàng áp lực quá lớn, hắn đã có thể cùng Thái Hoàng Lão Tổ chính diện chống lại, làm cho Thái Hoàng phải cho ra lá bài tẩy của mình, hiện ra tam thế hóa thân.

Trong Huyền Minh Nguyên Giới, đã không có người có thể làm cho bọn họ toàn lực xuất thủ, thậm chí ngay cả chính bọn hắn cũng không biết chiến lực của mình rốt cuộc kinh khủng bực nào.

Giống như bọn họ loại tồn tại này, trừ khi đi khiêu chiến Thần Ma thế giới khác, nếu không liền chỉ có thể một mình lục lọi, sưu tầm con đường đi tới.

Mà hôm nay, hai đại tuyệt đỉnh cường giả toàn lực ứng phó đánh giết, kích lệ bọn họ không ngừng đi về phía trước, không ngừng kích phát tiềm năng của mình, làm cho mình không ngừng đề thăng, không ngừng đột phá cực hạn!

Hai người trong chiến đấu, tu vi thực lực chẳng những không có chút yếu bớt nào, ngược lại theo thời gian chuyển dời tu vi thực lực của bọn họ cũng đang không ngừng tăng lên, tiến độ tăng lên cơ hồ giống nhau!

Bất quá, lúc này tu vi cảnh giới của Thái Hoàng cao hơn, chỗ tốt liền bày ra, tùy ý Tịch Ứng Tình tăng lên như thế nào, nhưng vẫn còn ở Thiên Cung bát trọng cảnh giới, nhiều nhất để cho Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới gần như viên mãn, mà Thái Hoàng là đã đặt chân ở bán Thần cảnh giới, tiếp tục

tăng lên sẽ để cho hắn càng ngày càng tiếp cận Thần minh!

Nếu hắn vượt qua đến thần minh cảnh giới, tu vi thực lực sẽ trở nên gia tăng gấp mấy lần, lượng biến thành chất, mà Tịch Ứng Tình thủy chung ở trong lượng biến, không cách nào lột xác thành thần!

Đây chính là nơi Thái Hoàng Lão Tổ tính toán không bỏ sót, chỉ sợ Tịch Ứng Tình thiên tư trác tuyệt như thế nào đi nữa, yêu nghiệt kinh người như thế nào nữa, thủy chung không cách nào vượt qua viên mãn cảnh giới, trước hắn một bước tu thành thần minh!

Hắn theo đuổi Tịch Ứng Tình trưởng thành đến một bước này, vì chính là giờ khắc này!

Tịch Ứng Tình đúng là kinh thái tuyệt diễm, đúng là tài tình đương thời, Bất Xá Thiên Công của hắn đã đạt tới trình độ đủ để cùng Thái Hoàng chống lại. Hắn tài tình cho dù là Thái Hoàng cũng phải hơi không bằng. Nhưng mà cảnh giới chênh lệch còn tại đó. Để cho hắn không có thời gian đột phá!

Tịch Ứng Tình hiển nhiên cũng hiểu điểm này, hắn càng thêm hiểu, nếu như Thái Hoàng trước hắn một bước thành thần mình sẽ có hậu quả như thế nào, lấy tích cách của Thái Hoàng, sẽ không lưu lại cho mình thời gian đi tu luyện, đi vượt xa, nếu Thái Hoàng thành thần, thứ nhất làm là chém giết hắn!

Bởi vì hắn đã vượt ra khỏi Thái Hoàng chưởng khống, Thái Hoàng sẽ không lưu lại một đối thủ ra ngoài hắn chưởng khống!

Oanh!

Khí huyết quanh thân Tịch Ứng Tình thiêu đốt, pháp lực trong nháy mắt tăng lên tới cực điểm, hắn đang không ngừng thiêu đốt khí huyết của mình, thiêu đốt pháp lực của mình, lấy chiến ý trước nay chưa có đẩy thăng thực lực của mình!

Răng rắc!

Thái Hoàng Lão Tổ bị một chưởng của hắn phách đến cánh tay gảy lìa, huyết nhục bay tứ tung, bất quá tu luyện tới loại cảnh giới như hắn, rất ít gặp đến đả kích trí mệnh, chỉ thấy những huyết nhục kia lập tức từ trong không gian bay trở về. Ý đồ trở lại nhục thể của hắn.

Tịch Ứng Tình đưa tay vẻ, những huyết nhục này còn chưa bay trở về liền thình thịch nổ tung, đạo tắc ngưng tụ huyết nhục hết thảy nghiền nát thành tro!

Sâm La Ấn ở dưới chưởng của hắn bắn ra uy lực mạnh hơn, áp chế Thái Hoàng Lão Tổ, để cho Thái Hoàng Lão Tổ không ngừng bị thương, hắn là thiêu đốt sinh mệnh đi chiến đấu, cố gắng ở trước lúc Thái Hoàng Lão Tổ đột phá thành tựu thần minh, đem Thái Hoàng đánh chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 667: Thiên Nếu Có Tình Thiên Cũng Lão. (2)

Thình thịch …

Kiếp trước hóa thân của Thái Hoàng Lão Tổ bị một chưởng của hắn sinh sôi nghiền nát, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, đạo Huyền Hoàng nhị khí này lần nữa ngưng tụ, nhưng ngay sau đó bị Tịch Ứng Tình xa xa lấy tay một trảo, từ đỉnh đầu của hắn giật đi ra ngoài, hai tay xê dịch, một cái thủ ấn cự đại xuất hiện, đem đạo Huyền Hoàng nhị khí này sinh sôi chà xát thành tro bụi!

Hôm nay Tịch Ứng Tình đã mạnh đến tình cảnh áp chế Thái Hoàng, để cho tất cả mọi người không khỏi biến sắc, Bất Xá Thiên Công rốt cục bị hắn hoàn toàn hoàn thiện, chỗ cường đại của môn công pháp này bị hắn phát huy vô cùng nhuần nhuyễn!

Trong lòng càng không bỏ, uy lực môn công pháp này liền càng mạnh, đối với thê nhi là không bỏ, đối với thánh tông là không bỏ, cuối cùng không bỏ được chết, không bỏ được rời đi nhân thế hóa thành động lực, thúc đẩy hắn lấy tư thái mạnh hơn đi chiến đấu, đi sát phạt, đi phấn đấu, đi áp chế Thái Hoàng Lão Tổ!

- Trận chiến này, ta không cách nào tham dự trong đó .

Trong Thái Dương, Yêu Thần trong Kim Ô chi noãn trầm mặc chốc lát, lắc đầu nói:

- Nếu như ta xuất thế tu thành Yêu Thần, còn có thể cùng bọn họ đánh một trận, nhưng mà hiện tại, còn không phải là thời điểm ta xuất thế. Ta cần nhẫn nại, ẩn nhẫn, an tĩnh đợi thời cơ tốt nhất!

Yêu Hoàng trong lòng sợ hãi, cho dù là Yêu Thần luyện thành Hồn Thiên Đại Trận, cũng tự nhận hiện tại không phải là đối thủ của Tịch Ứng Tình

cùng Thái Hoàng Lão Tổ, bỏ đi ý niệm xuất thủ trong đầu, nói rõ giờ phút này Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng là kinh khủng bực nào!

- Lão tổ, ngươi nhìn hai người bọn họ, đến tột cùng người nào có thể thắng được?

Yêu Hoàng hỏi.

Yêu Thần trầm ngâm chốc lát nói:

- Bốn sáu, nếu Tịch Ứng Tình có thể ở trước lúc Thái Hoàng thành thần chém giết Thái Hoàng, tự nhiên là Tịch Ứng Tình thắng, nếu Thái Hoàng thành thần, Tịch Ứng Tình nhất định thua không cần nghĩ. Bất quá, phần thắng của Thái Hoàng vẫn còn lớn hơn một chút, bởi vì hắn đã đến biên giới thành thần, Tịch Ứng Tình càng mạnh, để cho tốc độ hắn đột phá trở thành thần minh càng nhanh! Không thể ở trước lúc hắn thành thần chém giết, Tịch Ứng Tình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trong rất nhiều cường giả ẩn nấp ở trong bóng tối, có rất ít người có thể nhìn ra điểm này, bọn họ chỉ thấy Tịch Ứng Tình đại triển thần uy, đem Thái Hoàng Lão Tổ đánh cho mình đầy thương tích, đánh cho Thái Hoàng cơ hồ không có sức hoàn thủ, không có bất kỳ cơ hội thở dốc!

Tinh mang ở giữa hai người chiến đấu không ngừng mai một tan vỡ, rất nhiều đại lục ngàn dặm, mấy vạn dặm thậm chí cả mười vạn dặm, hết thảy bị hủy ở trong chiến đấu của hai người.

Thậm chí, hai người bọn họ xông vào một tòa đại lục chu vi trăm vạn dặm, phiến đại lục kia nghiễm nhiên là một thiên địa đầy đủ, có sơn thủy hồ đại dương, còn có không khí, thậm chí còn có nhiều sinh linh Yêu Tộc ở trong đó đầy đàn.

Nhưng mà sau một khắc, phiến thiên địa này bắt đầu chia năm xẻ bảy, hư không sụp đổ, đem tấm thiên địa chu vi trăm vạn dặm này hết thảy cắn nuốt!

Hai người chiến đấu, thậm chí đem Thần Thông của bọn họ lạc ấn ở trong

hư không, tựa như một đế chiến chi địa nho nhỏ!

Chiến lực của bọn họ đã là Thần, đã là Ma!

- Làm sao Thái Hoàng còn chưa chết?

Giang Nam trong lòng lo lắng vạn phần, gắt gao nhìn thẳng chiến trường, hắn biết rõ trạng thái trước mắt của Tịch Ứng Tình không thể lâu dài, Tịch Ứng Tình là dựa vào Bất Xá Thiên Công, thiêu đốt tính mạng và khí huyết tăng lên chiến lực, có thể áp chế Thái Hoàng, nhưng nếu không cách nào chém giết Thái Hoàng, kéo dài thời gian càng lâu, đối với Tịch Ứng Tình liền càng nguy hiểm!

Thậm chí, mặc dù Tịch Ứng Tình có thể chém giết Thái Hoàng, đánh xong một trận này, hắn cũng sẽ suy yếu không chịu nổi, tuyệt đối sẽ bệnh nặng một hồi, trên dưới một trăm năm cũng không thể khôi phục nguyên khí!

Nếu hắn cạn sạch khí huyết cùng thọ nguyên của mình, Tịch Ứng Tình thậm chí có mệt chết tại chỗ!

Tịch Ứng Tình tay nâng chưởng rơi, oanh rầm rầm. Một chưởng tiếp theo một chưởng đắp rơi. Hắn như là một Thiên Thần, chưởng như cự chùy, mà Thái Hoàng lại là một khối thiết, không ngừng ở dưới cự chùy tôi luyện, nhưng thủy chung không cách nào đem đồng thiết này đánh nát!

Hắn hoặc như là một lò luyện, mà Thái Hoàng là linh đan trong lò, mượn hỏa lực lò luyện tới đem hắn luyện ra trong suốt, không chứa một tia dơ bẩn cùng tạp chất!

Thình thịch …

Huyết nhục quanh thân Thái Hoàng mơ hồ, bị Tịch Ứng Tình liên tục hơn mười đạo Sâm La Ấn đắp xuống, thân thể đột nhiên thình thịch một tiếng nổ tung, khí huyết của hắn vô cùng tràn đầy, huyết nhục đầy đàn, trong chớp mắt thân thể nổ tung, ở giữa không trung hóa thành một huyết nhục chi cầu

cự đại!

Trong viên huyết nhục chi cầu này, một điểm Thần Quang bất diệt, tích chứa Thần tinh của hắn, Thần tinh của hắn đã gần đến viên mãn!

Tịch Ứng Tình lấn thân phụ cận, một chưởng cắt ra huyết nhục chi cầu này, chạy thẳng tới Thần tinh của Thái Hoàng. Muốn đem Thần tinh của hắn hủy diệt, để cho hắn hình thần câu diệt!

Nhưng vào lúc này, viên huyết nhục chi cầu kia bộc phát ra khí tức làm người ta sợ hãi rung động, thần uy mênh mông phun ra, huyết nhục chi cầu nhanh chóng sụp xuống, hướng trung tâm sụp đổ, không ngừng ngưng tụ!

Ở giữa không trung, phảng phất vang lên thần minh chi nhạc, vô số Thiên Nữ tấu vang Đạo âm chi khúc, vô số Thiên Thần Ma Thần ca ngợi, tuyên dương thần minh vĩ đại.

Tịch Ứng Tình như cũ một chưởng cắt về phía trung tâm Thần Quang bất diệt kia, khí thế chưa từng có từ trước đến nay, không thể động tâm vì ngoại vật.

Lúc này, chỉ thấy huyết nhục chi cầu kia thu nhỏ lại đến cực hạn, sau một khắc, một bàn tay đột nhiên xuất hiện, ngăn trở một chưởng này của Tịch Ứng Tình.

Huyết nhục ngọa nguậy, xương cốt tạo thành, quay chung quanh Thần tinh của Thái Hoàng dần dần biến hóa, biến thành đại não, đỉnh đầu nhanh chóng diễn sinh, huyết nhục trải ra.

Hai tròng mắt của Thái Hoàng trống rỗng, thỉnh thoảng hiện ra tình cảm nhân loại phức tạp, nhưng mà tình cảm nhân loại này đối với hắn mà nói cũng chỉ là công cụ, có trợ giúp hắn thôi diễn hướng đi lòng người, suy tính ra nhược điểm của người khác.

Thái Hoàng thành thần .

Hắn ở dưới áp bách của Tịch Ứng Tình, rốt cục Thần tinh viên mãn, thành tựu thần minh!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, đột nhiên lại sinh ra một tia hy vọng, cao giọng quát lên:

- Thái Hoàng Lão Tổ, ngươi đã thành thần, đạt thành mong muốn, vì sao còn không ngừng tay?

- Vì sao phải dừng tay?

Thái Hoàng Lão Tổ hướng Giang Nam xem ra, mặt mỉm cười, một chưởng đem Tịch Ứng Tình đánh cho hộc máu bay ra ngoài, lại cười nói:

- Ta mới vừa thành tựu thần minh, cần muốn nhờ một đối thủ mạnh tới quen lực lượng thần minh một chút, giúp ta vượt qua suy yếu kỳ, hiện tại dừng tay, chẳng phải là còn cần ta tu luyện mấy năm nữa mới có thể vượt qua suy yếu kỳ này sao?

Giang Nam trong lòng một trận rét lạnh, hắn rốt cục vào thời khắc này biết Thái Hoàng, biết đối thủ này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 668: Vô Đề

Bất kỳ vật gì, bao gồm thân nhân của hắn, thậm chí địch nhân đối thủ của hắn, cũng là công cụ hắn lợi dụng, hiện tại Tịch Ứng Tình chính là công cụ của hắn, hắn muốn vật tận kỳ dụng, ép khô sinh mệnh lực cùng lực chiến đấu của Tịch Ứng Tình, làm cho mình hoàn thành cái lột xác này!

Tịch Ứng Tình bị thần lực của hắn đem huyết nhục từ trên xương cốt tróc ra, những huyết nhục này trực tiếp nát bấy, linh tính cũng bị mạt sát!

Thái Hoàng thành thần, pháp lực cùng lực lượng bạo tăng để cho hắn hoàn toàn áp chế Tịch Ứng Tình, hắn phảng phất là Thiên Đạo vô tình, không có bất kỳ một tia tình cảm có thể kéo tâm trí của hắn, mặc dù Tịch Ứng Tình một lần lại một lần thiêu đốt khí huyết cùng thọ nguyên của mình, đem chiến lực của mình tăng lên tới đỉnh, mặc dù Tịch Ứng Tình cả người là máu, cũng không có thể thay đổi hắn tôi luyện pháp lực của mình, vượt qua suy yếu kỳ.

- Vô song quận chúa, chúng ta đến chậm.

Trong Vạn Long Sào, Ứng Vô Song cùng ba Long Thần đột nhiên khống chế một chiếc lâu thuyền xuất hiện, ba Long Thần kia ngẩng đầu nhìn lên không gian, sắc mặt đột nhiên khẽ biến, trong đó một Long Thần lắc đầu nói:

- Ngươi muốn chúng ta tương trợ, diệt trừ Thái Hoàng Lão Tổ, hiện nay lấy thực lực ba người chúng ta đã không cách nào làm được.

Ứng Vô Song cũng cảm ứng được chiến đấu trong không gian, lo lắng nói:

- Lần này là cơ hội khó được, nếu có thể diệt trừ Thái Hoàng, tất nhận được tình hữu nghị của Giang Nam, cùng một vị Thần Tôn chuyển thế kết làm minh hữu, đối với Ứng Long thế giới ta chỗ tốt thật lớn! Các ngươi

không động thủ, đợi đến Tịch Ứng Tình đã chết, động thủ nữa sẽ trễ!

Một Long Thần lắc đầu nói:

- Quận chúa tha lỗi. Cho dù ba người chúng ta liên thủ trợ trận, cũng chỉ có thể vẫn lạc, Thái Hoàng đã thành thần, chiến lực vượt qua xa chúng ta có thể với tới, đi tới chính là chịu chết. Huyền Minh Nguyên Giới nhiều ra một thần minh, chúng ta cần lập tức trở về bẩm báo, mời cao tầng định đoạt.

Ba Long Thần khống chế lâu thuyền rời đi, Ứng Vô Song cắn răng, rồi lại không thể làm gì:

- Tử Xuyên, ta giúp không được ngươi...

- Thiên nếu có tình Thiên cũng lão, Tịch Ứng Tình, ngươi thua.

Thái Hoàng Lão Tổ mỉm cười, một chưởng đắp rơi, đem hai cánh tay của Tịch Ứng Tình cắt đứt, xương sườn nghiền nát, một tay khác nhẹ nhàng bay lên, che ở đỉnh đầu của hắn, nhẹ giọng nói:

- Ngươi tài trí không bại, Bất Xá Thiên Công của ngươi cũng không có thua, nhưng mà ngươi thua, bại bởi ta. Bởi vì ngươi còn có tình, chỉ cần ngươi còn có tình, ngươi vẫn là người. Người phàm, làm sao có thể thành tựu thần minh?

- Một người trong cả đời chỉ có thể thua một lần.

Thái Hoàng thu tay lại, đứng chắp tay nói:

- Ta xem trong lòng ngươi còn có không bỏ, không bỏ được lập tức chết, cho nên ta không có đem ngươi hoàn toàn hủy diệt, ngươi trở về chuẩn bị hậu sự đi. Ta cũng phải đi, ngươi chết, Huyền Minh Nguyên Giới này đã không còn có vật đáng giá ta lưu luyến...

Hắn bồng bềnh mà đi, biến mất ở trong hư không.

Sắc mặt Tịch Ứng Tình tái nhợt, thân hình lảo đảo bay lên rơi vào bên

cạnh Giang Nam, cuồn cuộn nổi lên Giang Nam hướng nguyên giới chủ tinh bay đi.

Giang Nam cảm giác được, trong cơ thể vị thánh tông chưởng giáo này, đã không có bất kỳ sinh cơ, chỉ còn lại có không bỏ quyến luyến chống đở hắn không có lập tức tử vong.

Không bỏ được a...

Huyền Thiên Thánh Tông, tiếng chuông đột nhiên vang lên, mười thanh thấp một tiếng, tiếng chuông không hề réo rắt sục sôi nữa, mà là thanh âm ám ách, phảng phất là rưng rưng nức nở.

Đệ tử, trưởng lão thánh tông chờ chực tin tức ngẩn ngơ, một vị nữ đệ tử trẻ tuổi đột nhiên quỳ xuống đất, cắn môi không tiếng động thảm thiết khóc, đầu vai lay động không dứt.

Thuần Dương Vô Cực Chung tiếp tục chấn động, truyền vang, Lạc Hoa Âm đờ đẫn đứng ở nơi đó, thần thái trong mắt nữ ma đầu biến mất, dĩ vãng kiên cường dĩ bá đạo không cánh mà bay, chỉ còn lại có tiểu sư muội nhu nhược, yếu đuối.

Lam Sơn Đạo Nhân len lén quay đầu, xóa đi nước mắt, mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão chán nản ngồi xuống, đầu vai lay động, nước mắt giàn giụa. Lão long quy dưới đất thét dài một tiếng, chôn ở trong linh hồ, không có ra mặt.

Mộ Vãn Tình ngơ ngác nghe tiếng chuông này, trong lúc bất chợt cảm thấy trong lòng đau nhói, đau đến tâm muốn toái.

Trên bầu trời, một đạo sáng mờ hiện lên, Tịch Ứng Tình lảo đảo rơi xuống đất, hai chân mềm nhũn, suýt nữa quỳ xuống, Giang Nam vội vàng dìu hắn lên, Tịch Ứng Tình khoát tay, lại cười nói:

- Tử Xuyên, sau này thánh tông nhờ cậy cho ngươi.

- Ta không bằng ân sư ta, ân sư ta liều mạng chết tranh thủ cho ta trăm năm thời gian, nhưng ta không có giúp ngươi tranh thủ đến một giây nào...

Giang Nam trong lòng thảm thiết, lắc đầu nói:

- Không cần ngươi tranh thủ thời gian, ta có thể giữ được thánh tông bất diệt, ngươi chỉ cần sống sót là tốt rồi!

- Sống không nổi nữa...

Tịch Ứng Tình cười thảm, đứng dậy sửa sang lại áo, vẻ mặt có chút kích động, lảo đảo hướng Lĩnh Tụ Phong chạy đi, đột nhiên dưới chân một vướng, phù phù ngã nhào trên đất.

Giang Nam vội vàng đở dậy hắn, nâng hắn bay đến Lĩnh Tụ Phong, từng vết thần quang trong cơ thể Tịch Ứng Tình bắt đầu phiêu tán, nhục thể của hắn bắt đầu hỏng mất, bắt đầu tan rã, đạo tắc dựa vào ở trên khuôn mặt, cũng vào giờ khắc này hóa thành phấn vụn.

Hắn lảo đảo đi vào Thúy Vân Cung, đi tới nơi Mộ Vãn Tình tránh tai nạn, đứng ở trước một cái nôi nho nhỏ.

- Con trai của ta, phụ thân yêu ngươi...

Hắn ôm lấy hài nhi trong nôi, vừa thân vừa vẫn, nước mắt lạch cạch lạch cạch rơi xuống, đánh thức con nhỏ còn đang ngủ say.

- Phụ thân từ khi ngươi ra đời đến nay, thủy chung không có ôm qua ngươi...

- Ta muốn nhìn ngươi lớn lên a...

Bên trong Thánh Tông, từng bóng người bay lên, rơi vào Lĩnh Tụ Phong, thân thể Huyền Ẩn Đạo Nhân run rẩy, nhìn Thúy Vân Cung một chút, rồi lại không dám đi vào.

Bọn họ dừng ở bên ngoài cửa cung, xếp bằng mà ngồi.

Đột nhiên, một thanh âm già nua vang lên, thanh âm trầm thấp:

- 30 vạn năm vinh quang, Cổ lão quang huy, thánh tông đệ tử cất bước đi về phía trước...

Huyền Hằng Đạo Nhân ngồi xuống đất hát vang, rơi lệ đầy mặt:

- Vọng Giang Phong, nước sông thao thao, tẩy đi anh hùng đồng lứa. Chúng ta đạp trên hài cốt đời trước, đạp trên dấu chân tiền nhân, tìm tìm kiếm kiếm, truy tìm Thần Thoại cùng truyền thuyết...

Huyền Ẩn Đạo Nhân giật mình, hồi tưởng chuyện cũ của thánh tông, xúc động mà ca, thanh âm bi thương:

- Tuyên Thệ Đài, thề quét dọn hết thảy tà ma, Tẩy Kiếm Cốc, người nào ở không tiếng động nghẹn ngào? Tiếng chung vang lên, là ai đứng ở đỉnh núi, không mất Vinh Quang, bảo vệ thánh tông...

Đây là sau khi Huyền U Đạo Nhân chết, Tịch Ứng Tình đứng ở trước Thuần Dương Vô Cực Chung hát ca, bài ca tên là Tống Chưởng Giáo, ca xong, mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão đã nước mắt ướt áo.

- Bọn họ đến tiễn ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 669: Cao Thủ Không Nhiều Lắm, Dựa Vào Cái Gì Diệt Cả Nhà? (1)

Tịch Ứng Tình nhẹ nhàng để con xuống, lẳng lặng nghe, đột nhiên cười nói:

- Tử Xuyên, đôi mắt của ta đã không nhìn thấy bọn họ... Ngươi nói cho ta biết, phu nhân có phải ở bên cạnh hay không?

Giang Nam nhìn cách đó không xa một chút, chỉ thấy Mộ Vãn Tình dựa ở trước cửa cung điện, si ngốc nhìn Tịch Ứng Tình.

- Vâng.

Giang Nam sáp thanh nói.

Thân thể Tịch Ứng Tình thẳng tắp, ánh mắt "nhìn về phía phương hướng của "Mộ Vãn Tình, thân thể hắn phân giải, hóa thành điểm điểm tinh quang phiêu tán, mỉm cười nói:

- Ngươi còn tới làm gì? Ta đã phụ ngươi, chẳng những muốn giết vợ Chứng Đạo, còn muốn giết tử minh chí, chỉ tiếc ta vẫn còn kỹ sai một bậc, thua ở trong tay cha ngươi...

- Ứng Tình!

Mộ Vãn Tình bổ nhào tiến lên, muôn ôm lấy hắn, lại phát hiện lúc này thân thể của Tịch Ứng Tình là nhẹ như thế.

- Nha đầu ngốc, không nên vì ta mà chết a...

Thân thể Tịch Ứng Tình cứng còng, do dự một chút, sờ sờ mái tóc của nàng, thân thể đột nhiên sụp đổ, ánh sao tràn ngập Thúy Vân Cung.

Mộ Vãn Tình chỉ cảm thấy trong ngực không còn, mở ra nước mắt nhìn lên, Tịch Ứng Tình đã hôi phi yên diệt.

- Cung Tống Chưởng Giáo!

Giang Nam quỳ xuống đất, dập đầu khấu bái.

Ngoài Thúy Vân Cung, nhiều trưởng lão, đệ tử khóc lớn, thật sâu quỳ sát xuống, thanh âm xé rách tận trời:

- Cung Tống Chưởng Giáo!

Ngày này, Huyền Thiên Thánh Tông đưa tiễn vị Chưởng Giáo Chí Tôn kinh thái tuyệt diễm ra đi.

Tiếng chuông ám ách truyền đến, một tiếng cao, một tiếng thấp.

- Ta cuộc đời này tất không phụ Quân, Quân cũng chớ phụ ta...

Mộ Vãn Tình lẩm bẩm nói, đột nhiên nhoẻn miệng cười, hướng Lạc Hoa Âm nói:

- Lạc sư tỷ, ngươi giúp ta xem hài tử một chút, có phải ngủ thiếp đi hay không?

Lạc Hoa Âm trong lòng chua xót, đang muốn tiến lên, Giang Nam nhìn Mộ Vãn Tình một cái, đột nhiên nói:

- Phu nhân, nói không chừng chưởng giáo còn sống.

Mộ Vãn Tình trong lòng run lên, quay đầu hướng hắn xem ra, trong mắt Lạc Hoa Âm cũng đột nhiên bắn ra một tia quang thải, vội vàng nói:

- Giang Nam, ngươi lời ấy là vì sao nói?

- Chưởng giáo tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, môn công pháp này là Sâm La Đại Đế sáng chế, có một đại tệ đoan, là công pháp mà Sâm La Đại

Đế vì mình tìm kiếm chuyển thế thân sáng lập. Tịch chưởng giáo cũng biết cái tệ đoan này, vì vậy không có trực tiếp tu luyện, mà là phân ra ba hóa thân, bất quá nếu tiến độ tu luyện của hóa thân vượt xa bản thể, sẽ bị Sâm La Đại Đế đoạt xá, xâm chiếm thân thể.

Giang Nam nói:

- Ba hóa thân của Chưởng giáo, cũng đã tu luyện tới Thiên Cung thất trọng, mặc dù không có vượt qua bản thể cảnh giới, nhưng mà ba hóa thân thêm ở chung một chỗ, lực lượng đã so sánh với bản thể hắn mạnh hơn. Ta đoán chừng, Chưởng Giáo Chí Tôn sẽ không trực tiếp tử vong, giờ phút này thần tính của hắn hơn phân nửa đã rơi vào trong tay Sâm La Đại Đế.

Mộ Vãn Tình mắt sáng rực lên, Giang Nam thầm than một tiếng nói:

- Sâm La Đại Đế ở trong Địa ngục, ẩn nhẫn không ra, bất quá vẫn là có hy vọng lấy thần tính thần hồn của chưởng giáo về, hắn như cũ có khả năng quyển thổ trọng lai. Phu nhân, ngươi hiện tại phải hảo hảo chiếu khán hài tử, nếu chưởng giáo trở về, nhìn không thấy ngươi, trong lòng cũng rất chua xót.

Mộ Vãn Tình yên lặng gật đầu, đứng dậy đi chiếu khán hài tử.

- Đứa bé này tên gì mới tốt đây?

Nàng đem hài tử ôm đến trước mặt Lạc Hoa Âm, miễn cưỡng cười nói:

- Ứng Tình cùng ta còn chưa kịp đặt tên, hắn đã đi . Sư tỷ, ngươi là ân sư của hài tử, ngươi tới lấy tên đi.

Lạc Hoa Âm bất học vô thuật, ngay cả viết chữ cũng khó coi, Giang Nam không khỏi vì đứa nhỏ này đổ mồ hôi lạnh.

Lạc Hoa Âm trầm ngâm chốc lát, nói:

- Tịch sư huynh tóm lại vẫn có hy vọng trở lại, các ngươi một nhà ba người còn có cơ hội đoàn viên, không bằng gọi Tịch Trọng, hắn cùng với Tử

Xuyên ngang hàng, vậy thì tự Tử Quy.

- Tịch Trọng, tự Tử Quy...

Mộ Vãn Tình gật đầu, ôm hài tử chân thành thi lễ nói:

- Đa tạ sư tỷ ban tên thưởng chữ.

- Tử Xuyên, Tịch sư huynh thật không có chết, thật sự có khả năng trở lại?

Lạc Hoa Âm đưa nàng rời đi, lập tức trở về hướng Giang Nam hỏi.

- Ta không biết.

Giang Nam lắc đầu, nghiêm nghị nói:

- Thần hồn thần tính của Chưởng giáo có thật bị Sâm La Đại Đế lấy đi hay không, ta cũng không biết. Dù sao, hóa thân của hắn chưa đạt tới cảnh giới bản thể, còn chưa có tư cách khiến cho Sâm La Đại Đế chú ý. Bất quá, tóm lại có một tia hy vọng không phải sao?

Mới vừa rồi nếu như hắn không phải nói như vậy, giờ phút này Mộ Vãn Tình đã chết vì tình, Mộ Vãn Tình để cho Lạc Hoa Âm đi nhìn Tịch Trọng, chính là có ý tứ uỷ thác. Hai vợ chồng bọn họ dùng tình quá sâu, nếu Lạc Hoa Âm thật sự đi đến nhìn Tịch Trọng, đại biểu Tịch Trọng đã phó thác cho nàng, sau đó Mộ Vãn Tình một chút cũng không có nhớ thương, có thể yên tâm theo Tịch Ứng Tình cùng đi.

Thần hồn thần tính của Tịch Ứng Tình bị Sâm La Đại Đế lấy đi, loại khả năng này cực kỳ bé nhỏ, thậm chí có thể nói không có khả năng chút nào, nhưng Giang Nam vì cứu Mộ Vãn Tình, cũng không khỏi không nói như vậy.

- Tương lai, ta sẽ đích thân đi hỏi vị Đại Đế kia.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn Lạc Hoa Âm, thản nhiên nói:

- Sư tôn, chuẩn bị chiến tranh đi. Tịch chưởng giáo vừa chết, Thái Huyền Thánh Tông tất nhiên sẽ đến đây diệt thánh tông ta. Ngươi có thể mượn tới bao nhiêu viện binh?

Hắn lộ ra sát ý lành lạnh, vạn phần tĩnh táo nói:

- Ta lần này không những muốn đỡ Thái Huyền Thánh Tông tiến công, còn muốn nhất cử đẩy tan đương thời đệ nhất đại phái này!

Hắn đằng đằng sát khí, ngay cả Lạc Hoa Âm cũng không khỏi rùng mình một cái, trầm ngâm nói:

- Ta thử nhìn một chút, bất quá trong Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ sợ thế lực chịu trợ giúp chúng ta, thật sự quá ít...

Thái Hoàng thành thần, biến thành một Cự Vô Bá, mà Thái Huyền Thánh Tông có hắn che chở, không có môn phái Thánh Địa nào dám can đảm cùng Thái Huyền Thánh Tông là địch, cho dù là trong ngày thường cùng Huyền Thiên Thánh Tông quan hệ không tệ, giờ phút này cũng ước gì chỉ lo thân mình, cách Huyền Thiên Thánh Tông càng xa càng tốt.

Đỉnh đầu của Lạc Hoa Âm xông ra một vũng thanh tuyền, hóa thành từng đạo hóa thân, bốn phương tám hướng bay đi.

Giang Nam tâm niệm hơi động, Thái Dương Thần hóa thân cũng đi ra mi tâm, hướng nơi xa bay đi, cùng lúc đó, Thái Âm hóa thân của hắn cũng rời đi trăng sáng.

Mà vào lúc này, ba hóa thân khác của hắn đi ở trên Vạn Thi Lộ, trong đó Ma La Ma Thần hóa thân phân biệt phương hướng, hướng Cửu U Minh Giới bay đi, còn có một đạo Xích Viêm Ma Thần hóa thân hướng Tiểu Quang Minh Giới bay đi, cuối cùng một đạo Sâm La Đại Đế hóa thân thì như cũ trở về nguyên giới.

Theo đại thụ che chở Huyền Thiên Thánh Tông ngã xuống, thánh tông đã

đến trước mắt sinh tử tồn vong!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 670: Cao Thủ Không Nhiều Lắm, Dựa Vào Cái Gì Diệt Cả Nhà? (2)

Mà ở Thái Huyền Thánh Tông, hoàn toàn là một loại cảnh tượng khác, vô số người hoan hô, tước dược, ăn mừng Thái Hoàng thành tựu thần minh, ăn mừng Tịch Ứng Tình chết.

Cận Đông Lưu giơ Thần đỉnh lên cao, đứng ở giữa không trung, cất cao giọng nói:

- Tịch Ứng Tình nghịch thiên mà đi, hướng lão Tổ khiêu chiến, giờ phút này đã bỏ mình, Huyền Thiên Thánh Tông nên diệt! Thái Huyền Thánh Tông ta trên có Thần hữu, giúp thánh tông ta hưng thịnh, nhất thống thiên hạ! Hạ có vô số Thiên Cung, Thần Phủ, Chưởng Giáo Chí Tôn, lại có thần minh chuyển thế, trên đời vô địch! Hôm nay, chư vị cùng ta mang đại quân, tiêu diệt hết Huyền Thiên Thánh Tông!

Vũ Thông Đạo Nhân vung cánh tay hô to, lớn tiếng quát lên:

- Huyền Thiên diệt, Thái Huyền hưng!

Hơn năm vạn đệ tử, trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông rối rít giơ cánh tay hô to:

- Huyền Thiên diệt, Thái Huyền hưng!

Cận Đông Lưu hăng hái, cười ha ha nói:

- Chúng đệ tử, theo ta cùng đi tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông!

Huyền Thiên Thánh Tông, Giang Nam gõ vang Thuần Dương Vô Cực Chung, triệu tập các đệ tử trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão của thánh tông, lúc này, cho dù là môn sinh tu vi thấp nhất, cũng có thể cảm giác

được từ phương hướng Thái Huyền Thánh Tông truyền đến sát khí ngập trời.

- Sợ chết không?

Giang Nam đi tới trước mặt một ngoại môn môn sinh, ôn hòa hỏi.

- Hồi bẩm chưởng giáo...

Vị môn sinh kia nuốt xuống một ngụm nước miếng, trong con ngươi có chút khiếp đảm, đánh bạo nói:

- Ta không, không... Sợ!

- Ta sợ!

Giang Nam đi lên đài cao, cười vang nói:

- Ta sợ chết, càng sợ chết càng phải sống sót! Chư vị, một kiếp này là tồn vong chi kiếp của thánh tông ta, cũng là rầm rộ chi kiếp của thánh tông ta!

- Sống sót!

- Ta muốn các ngươi sống sót cho ta! Bởi vì!

Hắn quát lớn:

- Bởi vì, ta muốn tiêu diệt Thái Huyền Thánh Tông cho các ngươi nhìn, cho lịch đại Chưởng Giáo Chí Tôn trên trời có linh thiêng nhìn!

Tiểu Quang Minh Giới, chiến hỏa ngập trời như cũ thiêu đốt, cái thế giới này đại đa số khu vực đã bị Địa ngục đại quân chiếm cứ, còn có liên tục không ngừng Địa ngục đại quân xông ra, mỗi một ngày cũng có Ma Thần hư ảnh đếm không xuể bị triệu hoán ra, vùi đầu vào chém giết chiến đấu.

Vốn Tiểu Quang Minh Giới nơi nơi là chùa miểu, cung phụng từng tôn Đại Phật, giờ phút này những chùa miểu này hết thảy bị phá huỷ, thậm chí ngay cả những Đại Phật này cũng nằm trong vũng máu, cướp lấy chính là tòa

tòa Thần Điện, thờ phụng Địa ngục Ma Thần.

Nhiều tăng lữ của Tiểu Quang Minh Giới không phải là bị chém giết hầu như không còn, chính là lưu đến chỗ sâu trong Tinh Không, tránh né Địa ngục đại quân đuổi giết.

Tiểu Quang Minh Giới, giờ phút này chính là biển lửa Địa ngục!

Trong tấm biển lửa Địa ngục này, vẫn có lực lượng chống cự, ở biên thùy của Tiểu Quang Minh Giới tụ tập nhiều cường giả của Tiểu Quang Minh Giới cùng với cao thủ thế giới khác, cùng Địa ngục đại quân chinh chiến chém giết.

Bọn họ ở trong tinh không hoang vu kiến tạo tòa thành hùng vĩ, chống cự Địa ngục đại quân công kích, pháo đài này sớm bị máu tươi nhuộm đỏ, phía trước áo đài chồng chất hài cốt như núi, thậm chí còn có tu sĩ trong thành tu luyện Ma Đạo lấy những hài cốt này tới luyện bảo.

Địa ngục đại quân trước tòa thành bố trí xếp trận, có khoảng hai mươi tàu chiến hạm ngang trời, miệng pháo tối như mực chỉ hướng tòa thành này, mà ở trong đại trận trước thành, chỉ thấy tòa đại trận này giống như gợn sóng sôi trào, rõ ràng là một Cự Nhân thân cao vạn trượng mặc khôi giáp tiến vào trong đại trận, đại khai sát giới.

Địa ngục nhất phương cùng nhiều cao thủ của Tiểu Quang Minh Giới đều xem chiến trợ trận, có Cự Nhân đâm lên đại cổ, thùng thùng rung động, tướng sĩ hai bên tiếng hô vang trời.

Đột nhiên, trên bầu trời tòa thành bay tới một người, quanh thân Xích Viêm. Bốn đầu bốn tay, phảng phất là Thần Tộc cao đẳng của địa ngục. Thanh âm áp qua tướng sĩ hai bên gào thét cùng trống trận, cao giọng nói:

- Nhị ca, Tam ca!

- Nguyên lai là lão Thất.

Một thân ảnh hùng tráng từ trong thành dâng lên, lưng đeo búa lớn, đi tới trước người quái nhân này, sờ sờ mặt như gốc rạ, ha hả cười nói:

- Lão Thất, làm sao ngươi đến nơi đây . Còn luyện hóa thân cổ quái như vậy? Ngươi tới vừa lúc, chúng ta đang cùng Địa ngục đại quân quyết chiến, lão Lục không nhịn được đã xông vào trong trận, mấy người chúng ta đang cùng hắn áp trận...

- Đại ca đã chết.

Xích Viêm Ma Thần bốn đầu bốn tay này chính là hóa thân của Giang Nam, đột nhiên khóc lớn nói.

Thạch Cảm Đương ngẩn ngơ, rung giọng nói:

- Ngươi nói gì?

Hai tay hắn run rẩy, lấy ra một mặt ngọc bài, ngơ ngác nhìn một chút, đột nhiên quỳ gối giữa không trung, hai mắt vô thần. Đột nhiên đầu vai không nhịn được co quắp xuống.

- Nhị ca, Thất đệ. Các ngươi sao vậy?

Trong thành phía dưới, một Tú Sĩ tuổi còn trẻ lưng đeo ống trúc bay lên, lại có một bạch y tăng nhân đứng ở đỉnh đầu một pho tượng kim phật bay tới, cao giọng hỏi.

- Tam đệ, Tứ đệ, đại ca... đã chết!

Thạch Cảm Đương chán nản, mắt hổ rưng rưng, mộc mộc ngơ ngác nói.

Phía dưới hai bên chém giết chinh chiến đột nhiên hỗn loạn lên, chỉ thấy Cự Nhân vạn trượng vùi vào trong trận kia đột nhiên đánh vỡ đại trận, cùng một lão giả lưng đeo trường kiếm xông tới, cả giận nói:

- Ngươi nói gì?

- Đại ca đã chết.

Giang Nam xóa đi nước mắt, đờ đẫn nói.

- Ai làm?

Ngũ Ma Lâm Tá Minh thanh âm khàn khàn, rung giọng nói.

- Thái Hoàng.

- Thái Hoàng! Đại ca cùng Thái Hoàng quyết chiến, vì sao không có cho chúng ta biết?

Cáp Lan Sinh khóc lớn, cả giận nói:

- Vì sao không cho chúng ta biết? Vì sao không thể từ chối mấy năm? Từ chối mấy năm, Thí Thần Cốc Thất Ma chúng ta có thể đem Thái Hoàng đánh cho không sức hoàn thủ!

- Thái Hoàng nói hắn đợi không được lâu như vậy, đại ca cũng không hy vọng các ngươi đi chịu chết, vì vậy độc thân đi chiến.

Giang Nam trầm mặc chốc lát, nói:

- Năm vị ca ca, ta cần các ngươi, theo ta trở về nguyên giới.

Năm đại ma đầu trầm mặc đến đáng sợ, giống như núi lửa sắp bộc phát, Thạch Cảm Đương sáp thanh nói:

- Ngươi muốn chúng ta làm sao làm?

Giang Nam mấp máy đôi môi, gằn từng chữ:

- San bằng Thái Huyền Thánh Tông!

Năm đại ma đầu áo phần phật, đằng đằng sát khí, Thạch Cảm Đương thấp giọng quát nói:

- Chúng ta đi!

- Chư vị, đại chiến sắp tới, các ngươi này là muốn đi đâu?

Trong thành, một Đại tướng bay lên trời cao, trầm giọng nói:

- Các ngươi chính là năm người đắc lực nhất dưới trướng của ta, chẳng lẻ muốn lâm trận mà chạy sao? Chẳng lẻ các ngươi không sợ quân pháp?

- Cái quân pháp chó má gì?

Cáp Lan Sinh giận dữ, trong mắt hung quang lóe lên, đang muốn xuất thủ giết chết Đại tướng Tiểu Quang Minh Giới này, Giang Nam lắc đầu nói:

- Lục ca, kiềm chế sát cơ, đến nguyên giới ta cho ngươi cơ hội phát tiết!

Cáp Lan Sinh hung hăng trừng Đại tướng kia một cái, cùng đám người Thạch Cảm Đương bay đi, bước lên con đường trở về nguyên giới.

- Ta muốn giết máu chảy thành sông!

Cáp Lan Sinh xóa đi nước mắt, hung ác nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 671: Cao Thủ Không Nhiều Lắm, Dựa Vào Cái Gì Diệt Cả Nhà? (3)

Cửu U Minh Giới, Minh Vương thành, Ma La Thập hóa thân của Giang Nam đi tới Dương Di Thần Tộc trong Cửu Di Thần Tộc, sắc mặt Dương La lạnh lùng, mời hắn ngồi xuống, có chút lãnh đạm nói:

- Sư đệ thật to gan, còn dám trở lại Minh giới ta? Ngươi cùng người khác chém giết Bất Tử Minh Vương, hôm nay cao thủ Minh giới ta đối với ngươi mắt nhìn chằm chằm, nói ai giết ngươi chính là đứng đầu Minh giới! Nể tình ta và ngươi từng là đồng môn, ta không giết ngươi, mời ngươi trở về đi.

Hắn nâng chung trà lên tiễn khách.

Giang Nam trầm mặc, đột nhiên nói:

- Chưởng giáo đã chết.

Bàn tay của Dương La run lên, chén trà rơi trên mặt đất, ngồi ở trên bảo tọa thật lâu im lặng, đột nhiên khàn khàn nói:

- Là Thái Hoàng hạ thủ? Nhất định là hắn, nếu không ai có thể...

Giang Nam thành khẩn nói:

- Sư huynh, hôm nay Thái Huyền Thánh Tông muốn tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông ta, tông môn diệt vong sắp tới, kính xin sư huynh nghĩ chưởng giáo tình cũ...

- Ta cùng với Huyền Thiên Thánh Tông đã sớm ân đoạn nghĩa tuyệt, không có nửa phần tình cảm! Sư đệ, ngươi chớ quên, ta đã ở trong Thần Ma kết giới giúp ngươi một lần, hoàn lại ân tình của Tịch Ứng Tình!

Sắc mặt của Dương La vô cùng rét lạnh, điềm nhiên nói:

- Ta là Ma Tộc, là Thần Tộc, mà các ngươi là Nhân Tộc, hai tộc chúng ta mỗi thời đại đều có huyết hải thâm cừu, hơn nữa ngươi còn giết Ma Thần Tộc ta, ta như thế nào sẽ cứu các ngươi? Ta hôm nay bị Dương Di Thần Tộc coi trọng, thành hạ nhiệm tộc trưởng, quyền cao chức trọng, lấy tài cán của ta, tương lai ta tất là đứng đầu Minh giới! Ta sao lại bỏ tiền trình thật tốt, theo ngươi đi vào thế giới nhân loại lấy thân phạm hiểm? Không cẩn thận, ta còn sẽ rơi vào thân bại danh liệt! Chuyện này không có khả năng, mời ngươi trở về đi!

- Nhị sư huynh, quyết chiến ở hôm nay, hôm nay ngươi trở về, còn có thể thấy chúng ta những cố nhân này một lần, ngày mai đi, ngươi chỉ có thể nhìn đến phế tích.

Giang Nam đứng dậy rời đi, đột nhiên dừng lại, quay đầu nói:

- Đúng rồi, chưởng giáo có hài tử, là một nam hài, gọi Tịch Trọng, là tiểu sư đệ của ngươi.

Dương La đưa mắt nhìn hắn rời đi, ngơ ngác nhìn không khí, đột nhiên gào thét một tiếng, phù phù quỳ dưới đất, không tiếng động khóc thảm thiết.

- Tộc trưởng, ân sư ta đã chết, ta muốn đi Huyền Minh Nguyên Giới một chuyến.

Hắn đi tới Dương Di Thần Tộc Thần Điện, nằm rạp người nói.

Dương Di Thần Tộc tộc trưởng xoay người lại, đưa mắt nhìn hắn:

- Ngươi còn đối với Nhân Tộc lòng có nhớ thương? Đừng quên thân phận của ngươi, ngươi là Thần Tộc hạ nhiệm tộc trưởng ta, cũng là nhân vật có hy vọng Vấn Đỉnh Thần vị nhất!

- Ta biết.

Dương La dập đầu:

- Ta thuở nhỏ cô nhi, là sư tôn một tay đem ta nuôi lớn, hắn là cha mẹ của ta. Phụ ân sư dạ, kia nặng như thiên, giết hắn chính là giết cha mẹ ta, thù này bất cộng đái thiên!

Lão tộc trưởng trầm mặc chốc lát, lẳng lặng nói:

- Ngươi muốn bao nhiêu người?

- Càng nhiều càng tốt!

Dương La nghiến răng nghiến lợi nói:

- Đối thủ lần này, thật sự rất cường đại! Cao thủ không nhiều, dựa vào cái gì diệt cả nhà?

Ngọc Lưu Ly giới, vô số thánh miếu san sát, vòng vây một tòa Phật Môn điện phủ, trong điện đường thanh trang nhã, Ngọc Sinh Hương đột nhiên nhẹ giọng cười nói:

- Hoa Âm, ngươi đã tới chậm, ta hôm nay đã là Bồ Tát. Hôm nay ta đoạn tuyệt thất tình lục dục, giữ gìn thanh đăng, làm bạn ngã phật, tương lai ta thành phật mẫu Bồ Đề, được chí thiện quả. Ngươi lại tới nhiễu ta thanh tĩnh, bất quá ngươi nhiễu bất loạn nội tâm của ta.

Lạc Hoa Âm hóa thân như cũ là nữ giả nam trang, đứng ở trong đại điện, nhìn lên Đại Phật cùng Bồ Tát dưới chân Đại Phật, hai tay hợp thành chữ thập, thành kính nói:

- Ngọc Bồ Tát, ngươi là phật mẫu, thủ hạ có trăm vạn tăng binh, nhẫn tâm nhìn Hoa Âm chết mà không cứu sao?

- Là thiện là ác, kia rất khó phân, đều ở nhất niệm chi gian, hết thảy đều là hời hợt.

Ngọc Sinh Hương cười yếu ớt nói:

- Thí dụ như nói ngươi là gái, ta từng ngưỡng mộ ngươi trong lòng, chính

là trầm mê ở hời hợt, rối loạn bản tâm. Nếu nói Sinh Tử, như lộ như điện, thoáng qua rồi biến mất, chỉ chớp mắt cũng đã trôi qua rồi.

- Ngọc Bồ Tát, ta có nhất thời không giải thích được, dám thỉnh giáo Bồ Tát.

Lạc Hoa Âm ngẩng đầu lên, nhẹ giọng nói:

- Ngã phật vì sao phải chuyển sang kiếp khác?

Ngọc Sinh Hương giật mình, tâm cảnh bình tĩnh không gợn sóng đột nhiên hỗn độn tê dại, thất tình lục dục xông lên đầu, không biết trả lời như thế nào, Lạc Hoa Âm đứng lên nói:

- Ta cần ngươi, theo ta đi thôi, kiếp sau ta làm nam tử, ngươi là nữ nhân, ta cưới ngươi.

Ngọc Sinh Hương nước mắt như châu, bộc sa bộc sa rơi xuống liên hoa bảo tọa, từ trên liên hoa đứng dậy, nín khóc mỉm cười:

- Ngươi không nên gạt ta!

Đại Phật chấn động, đột nhiên mở miệng nói:

- Phật mẫu, lần này ngươi có thể kết thúc trần duyên không?

Ngọc Sinh Hương xoay người lại lạy nói:

- Ngã Phật, ta lần này đi trở về, chính là phật mẫu, thế tiếp theo, ta muốn làm vợ của nàng, không hề lễ thị ngã phật nữa.

Đại Phật gật đầu:

- Ngươi đi đi.

Minh giới Thái Công phủ, Khương Nhu áy náy nói:

- Hoa Âm, hôm nay tiểu đệ Khương Duy chủ chưởng Thái Công phủ, ngay cả cha ta cũng sợ hắn ba phần, ta không giúp được ngươi.

Trên đại hải, đột nhiên một thanh âm truyền đến, cười nhạo nói:

- Ngươi ở đây chuyển động trăm năm, cũng tìm không được Thiên Phủ ta, Thiên Phủ ta giấu rất bí ẩn, coi như là Bách Hiểu Lâu cũng không biết phương vị Thiên Phủ ta!

Giang Nam Thái Âm hóa thân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy sáng mờ vạn đạo, hai đầu cự thú kéo xe, nhiều cô gái xinh đẹp vòng vây trong xe, vờn quanh ở chung quanh một đại hán râu quai nón.

Đại hán kia cởi bỏ cánh tay, chỉ mặc một cái quần cộc, đem chân đưa tới trước mặt, vừa gãi chân vừa cười nói:

- Giang chưởng giáo, ta và ngươi tuy có giao tình, ta cũng nhìn Thái Huyền Thánh Tông cùng Cận Đông Lưu tiểu tử kia rất không thoải mái, rất muốn đẩy bình Thái Huyền Thánh Tông, nhưng mà lão gia trong Thiên phủ phân phó ta nói, Thiên Phủ ta mặc dù thượng thừa Thần Ân, nhưng mà như cũ đánh không nổi Thái Huyền Thánh Tông, cho nên, ngươi đến cũng là không tốt! Ngươi trở về đi, bọn họ không chịu gặp, ngay cả ta cũng là len lén chạy ra ngoài!

Giang Nam chắp tay nói:

- Tần huynh, ta có thể bổ toàn bộ Huyền Hoàng Nhất Khí Tự Tại Kinh của quý phủ.

Hư không đột nhiên hé ra, lộ ra không gian rộng lớn Vô Ngân bên trong, một thanh âm già nua nói:

- Để cho hắn đi vào! Nếu Giang chưởng giáo thật có thể bổ toàn bộ Huyền Hoàng Nhất Khí Tự Tại Kinh, Thiên Phủ ta bán mạng cho Giang chưởng giáo một lần lại có thể thế nào?

Tinh Nguyệt Thần Tông, Giang Nam Thái Dương Thần hóa thân bước vào sơn môn Thần Tông, chỉ thấy đạo đạo nhân ảnh phóng lên cao, là đám người Thần Tiềm, Lý Nguyên Không, ngăn trở đường đi của hắn.

- Giang chưởng giáo đường xa mà đến, là cần làm gì?

Thần Tiềm khom người nói.

Chương 672: Tất Cả Hung Hiểm. (1)

Hôm nay Giang Nam đã là Huyền Thiên Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn, ở bối phận môn phái đã có thể cùng với Chưởng Giáo Chí Tôn các đại phái khác ngồi ngang hàng, vì vậy Thần Tiềm cũng không dám xưng hắn là đạo hữu hoặc sư đệ, đổi lời gọi chưởng giáo.

Giang Nam khom người nói:

- Làm phiền đạo hữu báo cho quý tông Phụ chưởng giáo một tiếng, nói Tử Xuyên cầu kiến.

Đám người Thần Tiềm liếc mắt nhìn nhau nói:

- Giang chưởng giáo đợi chốc lát.

Tinh Nguyệt đại điện, Phụ Văn Cung giật mình, hắn ở trước tiên biết được tin tức Tịch Ứng Tình chết trận, bất giác nước mắt nhuộm vạt áo, nâng chén kính hư không, lẩm bẩm nói:

- Thế gian mất đi một vị đạo hữu có thể ngồi đàm luận đạo. Tịch huynh, một đường bình an...

- Sư tôn, Giang chưởng giáo hóa thân tới, ở ngoài sơn môn cầu kiến.

Thần Tiềm cùng mười vị đệ tử tràn vào Tinh Nguyệt đại điện, rối rít khom người nói.

- Không gặp!

Phụ Văn Cung nghe vậy, lập tức nhảy bật lên, vội vàng khoát tay nói:

- Tiểu tử này, là muốn đem Tinh Nguyệt Thần Tông ta kéo vào chiến hỏa, thấy hắn, Thần Tông ta mấy mười vạn năm cơ nghiệp sẽ hủy hoại chỉ trong

chốc lát! Không thấy, không thấy! Các ngươi đi nói cho hắn biết, nói ta bế sinh tử quan, sắp tẩu hỏa nhập ma, kinh động ta, ta liền chết!

Đám người Thần Tiềm liếc mắt nhìn nhau, đi ra Tinh Nguyệt đại điện, thương nghị nói:

- Hôm nay nên làm thế nào cho phải? Chúng ta cũng đã từng đi qua Lĩnh Tụ Phong, cùng Giang chưởng giáo ngồi đàm luận đạo, được hắn lễ ngộ cùng chỉ điểm. Hôm nay tông môn hắn gặp nạn, đến đây cầu cứu. Tinh Nguyệt Thần Tông chúng ta nếu không cứu, nghĩa khí ở đâu?

Quân Mộng Ưu đột nhiên nói:

- Không bằng mấy người chúng ta đi trợ giúp. Sống hay chết, cũng coi như kết một đoạn giao tình cùng hắn.

- Mấy người chúng ta, làm sao có thể ngăn chặn Thái Huyền Thánh Tông? Đi cũng là chịu chết!

Thần Tiềm lắc đầu nói:

- Trừ khi ân sư ra tay, mang theo chút ít lão quái vật của Thần Tông chúng ta kia, có hai đại trấn giáo chi bảo, mới có thể có cơ hội sống.

Sở Hương Hương nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Các ngươi không thích hợp ra mặt, sư tôn hiểu rõ ta nhất. Loại chuyện tình đả thương người này, vẫn là ta tới!

Nàng bay thẳng đến trời cao, cách Giang Nam ít nhất cũng trăm dặm, kêu lớn:

- Giang chưởng giáo tha lỗi, chưởng giáo nhà ta nói hắn không có ở đây, hắn nói thấy ngươi, hắn sẽ chết!

Thanh âm này truyền khắp dãy núi, kinh động vô số người, đem Phụ Văn Cung giận đến mặt cũng tái rồi, gào thét lao ra Tinh Nguyệt đại điện. Cả giận

nói:

- Ngươi đây là mưu phản, muốn làm rụng ta. Mình lên làm chưởng giáo sao?

Vị trung niên nho sĩ này thở hổn hển, tàn bạo trợn mắt nhìn Sở Hương Hương một cái, ngay sau đó nhìn về phía Giang Nam, xa xa chắp tay, ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Giang chưởng giáo, ngươi lai ý ta đã nhất thanh nhị sở, đạo hữu mời trở về đi, ta sẽ không đem Thần Tông mấy mười vạn năm cơ nghiệp lấy ra cùng ngươi chơi đùa mạng!

Giang Nam đứng ở trước sơn môn, nghe vậy ngẩn ra, hướng Sở Hương Hương quăng ánh mắt cảm kích, cất cao giọng nói:

- Phụ Văn Cung, con rùa đen khốn kiếp, hôm nay lão tử tới gặp, van cầu ngươi tương trợ, ngươi còn ra sức khước từ, có còn trưởng ấu tôn ti hay không?

Đám người Thần Tiềm đang âm thầm bội phục Sở Hương Hương cơ trí, nghe được Giang Nam đột nhiên chửi Phụ Văn Cung, không khỏi rùng mình một cái, thầm thở dài hỏng bét:

- Sư tôn ta rất coi trọng mặt mũi, nếu Giang chưởng giáo ăn nói khép nép cầu hắn, lấy đạo đả động hắn, nói không chừng hắn nghĩ tình cũ xuất thủ tương trợ. Hôm nay hắn mắng sư tôn, chỉ sợ Giang chưởng giáo đi không ra Thần Tông ta, sẽ bị sư tôn ta giết chết...

Phụ Văn Cung da mặt đỏ lên, ma khí khôn cùng xông ra, hóa thành một khuôn mặt chu vi hơn trăm dặm, dử tợn hung ác, trong lúc bất chợt dò tới trước mặt Giang Nam, hung ác nói:

- Con mẹ ngươi, có gan ngươi lặp lại lần nữa? Ngươi lặp lại lần nữa thử một chút, có tin lão tử bóp chết ngươi hay không?

- Lặp lại lần nữa lại có thể thế nào?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hắn, cười lạnh nói:

- Ta cùng với Ma La Thập đại ca tám lạy cửu bái, kết thành sinh tử huynh đệ, Ma La Thập là sư thúc ngươi, ta cũng là sư thúc ngươi! Ta nguyên tưởng rằng ngươi có thể ngồi lên vị trí đứng đầu Thần Tông, dựa vào là gan dạ sáng suốt, dựa vào là nghĩa khí, không nghĩ tới ta tới cửa muốn nhờ, ngươi ra sức khước từ, sợ đầu sợ đuôi, cam nguyện làm con rùa đen, ta không mắng ngươi thì mắng người nào? Nếu không phải Ma La đại ca bị trấn áp ở đáy biển, hắn ở nơi này, ngươi dám phóng cái rắm đi ra ngoài sao?

Sắc mặt Phụ Văn Cung âm tình bất định, đột nhiên tức giận mắng một tiếng:

- Ma La sư thúc, con mẹ ngươi, làm hại lão tử không duyên cớ so sánh với tiểu tử này thấp một bối phận!

Gương mặt đen như mực của thu hồi, âm tình bất định, trầm ngâm chốc lát, miễn cưỡng cười nói:

- Tiểu sư thúc mời trở về đi, ta sẽ tương trợ.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, chắp tay rời đi nói:

- Ma La đại ca ta tất nhiên sẽ đem hết khả năng cứu hắn đi ra ngoài, bất quá cửa ải trước mắt này, còn cần đạo huynh giúp ta một tay. Đợi diệt Thái Huyền Thánh Tông, ta hướng đạo huynh bồi tội.

- Sư tôn, thật muốn tương trợ Huyền Thiên Thánh Tông?

Thần Tiềm bước lên phía trước hỏi:

- Nếu giúp Huyền Thiên Thánh Tông, Thần Tông ta sẽ cùng Thái Huyền Thánh Tông trở mặt, sau khi Thái Huyền Thánh Tông diệt Huyền Thiên Thánh Tông, nhất định sẽ tới diệt chúng ta!

- Hơn nữa, Thái Hoàng há lại dễ trêu chọc như vậy? Hôm nay hắn đã thành thần, lại càng vô địch thiên hạ, không cần tự mình tới, chỉ cần thúc dục Thần đỉnh liền có thể đem chúng ta diệt trăm ngàn lần!

Một vị Thần Tông Thái Thượng Trưởng Lão phi thân tới, trầm giọng nói:

- Lấy ý kiến của ta, không bằng đem cố nhân của Giang chưởng giáo, Thiết Trụ cùng Tô Hoảng kia đuổi đi, để cho hai người bọn họ đi cứu viện Huyền Thiên Thánh Tông.

Phụ Văn Cung thản nhiên nói:

- Cho dù chúng ta không xuất thủ tương trợ, Thái Huyền Thánh Tông cũng tới diệt chúng ta, chẳng qua là thời gian trễ một chút. Hơn nữa, hắc hắc, Thái Huyền Thánh Tông mặc dù không diệt chúng ta, tám mươi năm sau đại kiếp đến, đây chính là tai nạn ai cũng tránh không khỏi... Hắn mắng rất đúng, sợ đầu sợ đuôi, làm con rùa đen, không phải là tác phong của Phụ lão ma ta! Chết sớm cùng chết muộn có gì khác nhau? Cho dù muốn chết, cũng phải chết kinh thiên động địa!

Đám người Thần Tiềm liếc mắt nhìn nhau, vội vàng hỏi:

- Chúng ta phái ra bao nhiêu tu sĩ đi trợ trận?

- Nếu là môn phái chặt chém, tự nhiên là càng nhiều càng tốt!

Phụ Văn Cung trong mắt toát ra sát khí đáng sợ, phất tay nói:

- Muốn làm phải làm một cuộc lớn, đã đắc tội Thái Hoàng cùng Thái Huyền Thánh Tông, nhất định phải toàn phái, tất cả nhân mã cùng tiến lên, đạp Thái Huyền Thánh Tông!

Đám người Thần Tiềm không khỏi rùng mình một cái, vị Thái Thượng Trưởng Lão kia cũng âm thầm chắc lưỡi hít hà, biết Phụ Văn Cung động sát cơ. Vội vả đi triệu tập tất cả đệ tử Thần Tông.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 673: Tất Cả Hung Hiểm. (2)

- Sớm tám mươi năm chết. Muộn tám mươi năm cũng chết. Không bằng thống thống khoái khoái, oanh oanh liệt liệt đại chiến một cuộc!

Phụ Văn Cung nhìn lên Tinh Không, yên lặng nói:

- Tịch đạo hữu, ta và ngươi tương giao nhiều năm như vậy, hữu tình nhiều năm, Quân mặc dù đi, hữu tình còn tại. Quân một đường bình an, Phụ mỗ liều mình tương bồi. Nếu ngươi đi chậm một chút, nói không chừng ta còn có thể đuổi theo ngươi. Dù sao, Thái Hoàng kia quá mãnh liệt...

Huyền Thiên Thánh Tông, tiếng chuông du dương vang lên.

Phụ Văn Cung dẫn đầu suất lĩnh nhiều đệ tử, trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của Tinh Nguyệt Thần Tông chạy tới, Giang Nam tự mình tiếp đãi nói:

- Phụ đạo huynh, tiểu đệ mới vừa rồi đắc tội, đạo huynh chớ trách.

Phụ Văn Cung hết nhìn đông tới nhìn tây, nghi ngờ nói:

- Chỉ có Thần Tông ta đến đây tương trợ sao?

Giang Nam cười nói:

- Sư tôn ta đã mời người chung quanh, Thần Tông cách thánh tông ta gần nhất. Vì vậy là thứ nhất chạy tới.

- Có người chôn cùng cũng tốt.

Phụ Văn Cung thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên vẻ mặt khẽ nhúc nhích, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Thái Huyền Thánh Tông đến!

Giang Nam tay áo nhẹ chấn, nhìn chung quanh một lần, cất cao giọng nói:

- Chư vị tiền bối, sư thúc tổ, theo ta cùng nhau xem khí tượng của Thái Huyền Thánh Tông một chút.

Mọi người đi theo hắn, cùng nhau bay lên trời cao, hướng nơi xa nhìn lại.

Phụ Văn Cung nhìn hướng tiền phương, sắc mặt biến hóa, một vị Thái Thượng Trưởng Lão của Thần Tông sắc mặt thảm đạm, lẩm bẩm nói:

- Hung hiểm, thật sự là hung hiểm...

Ở ngoài Thánh tông, đột nhiên một mảnh mây đen đông nghịt che kín nửa bầu trời, đó là tu sĩ của Thái Huyền Thánh Tông từ đàng xa bay tới.

Những tu sĩ này bố trí thành bảy ngọn Thái Huyền đại trận, trong mỗi một tòa đại trận, đều có hai Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả trấn thủ, tế lên hai kiện trấn giáo chi bảo, trấn áp trụ cột trong đại trận, diễn biến âm dương nhị khí, hóa thành song ngư, mà hai Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, chính là trấn áp ở nơi mắt cá, một đen một trắng, phân biệt rõ ràng.

Trừ lần đó ra, còn có mười sáu vị Thiên Cung cường giả, trấn áp mắt trận mấu chốt của Thái Huyền đại trận, pháp lực quán thông đại trận, lại có gần bảy trăm vị Thần Phủ tám cảnh trưởng lão, phân bộ các nơi tiết điểm của trận pháp!

Lại có hơn 7500 vị, phân bộ ở các nơi trong trận pháp, pháp lực hội tụ ở chung một chỗ, giống như mênh mông biển lớn!

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy từng ngọn Thái Huyền đại trận này, trên có Thiên Cung nặng nề, một tòa tiếp theo một tòa, nguy nga tráng quan, dưới có Thần Phủ, chi chít, to lớn bao la hùng vĩ, trong trận pháp có vô số Đạo Đài, Thần Luân, thiên hình vạn trạng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc!

Một tòa đại trận này, là có thể dễ dàng đẩy bình một môn phái Thánh Địa, huống chi có bảy ngọn?

Trừ lần đó ra, còn có Cận Đông Lưu ngồi mui xe bảo liễn, Lưu Ly ngọc đeo, thần thái phi dương, trên bầu trời bảo liễn, lơ lững một tòa Thần đỉnh, trong đỉnh phun ra Thần Quang, phía dưới có mười lăm vị Thiên Cung cường giả nương theo, đỉnh đầu có Thiên Cung phóng lên cao, hóa thành cung khuyết Thần Điện nặng nề, có lưỡng trọng Thiên Cung, có tam trọng, lại có hai vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật cũng ở trong đó, đỉnh đầu có sáu tòa Thiên Cung lao ra, nâng lên Thần đỉnh.

Mà ở trong Thái Huyền đại trận này, bảo liễn của Cận Đông Lưu vừa vặn chiếm cứ một âm dương ngư nhãn, còn có một vị lão ẩu tóc trắng da gà tay cầm quải trượng, đứng ở nơi mắt trận còn lại, đỉnh đầu có thất trọng Thiên Cung, khí tức thúc dục Thần đỉnh, cảm giác bị áp bách cực mạnh, làm người ta sợ hãi, rõ ràng là một vị tuyệt thế cường giả!

Mà xem xét lại Huyền Thiên Thánh Tông, thì chỉ có mười vị Thiên Cung cường giả, cộng thêm Lạc Hoa Âm vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp này, cũng bất quá mười một vị, Tinh Nguyệt Thần Tông trừ Phụ Văn Cung vị đại cao thủ này ra, cũng chỉ có sáu vị Thiên Cung cường giả, còn chưa đủ một tòa Thái Huyền đại trận thắt cổ!

Phụ Văn Cung trầm giọng nói:

- Giang đạo hữu, nếu như ngươi chỉ mời Thần Tông ta đến đây trợ trận, như vậy hai chúng ta chỉ có phần bị tiêu diệt!

- Chư vị đạo hữu yên tâm, còn có Thanh Vân Tông ta, bị Lạc đạo hữu mời, đến đây trợ trận!

Đông phương Thanh Vân đầy trời, nhiều cao thủ Thanh Vân Tông rối rít chạy tới, Giang Nam tiến ra đón, cùng nhiều Đạo Nhân của Thanh Vân Tông làm lễ ra mắt.

Thanh Vân Tông chưởng Giáo Thanh vân Đạo Nhân là một người hiền lành, bị cao thủ Thái Huyền Thánh Tông giả mạo Thí Thần Cốc Lục Ma, ở trên biển chém giết Thanh Vân Đạo Nhân.

Thanh Vân Tông cũng suýt nữa vì vậy mà diệt môn, hôm nay chưởng giáo là một vị Thiên Cung cường giả, tên là Tề Tùy Vân, người ta gọi là Tùy Vân Đạo Nhân. Tùy Vân Đạo Nhân vô luận tư lịch hay tu vi, cũng xa không bằng chưởng giáo những môn phái khác.

Bất quá nội tình của Thanh Vân Tông còn đó, Thanh Vân Tông trấn giáo chi bảo Đạo Tổ Kiếm cũng không có toái rụng, năm vị Thiên Cung cường giả cũng đều tới, hiển nhiên tính toán cùng Thái Huyền Thánh Tông đồng sinh tử.

Đột nhiên, lại có một tòa thánh lâu hùng vĩ bao la bay tới, Triều Thánh Tông chư cường giả đứng ở trên tòa lầu này, một trung niên nam tử cất cao giọng nói:

- Triều Thánh Tông Phó Duyên Tông, đến đây vì Giang đạo hữu trợ trận!

Giang Nam ngẩn ra, tiến lên đón chào, tạ ơn Phó Duyên Tông, thầm nghĩ:

- Sư tôn là tình địch của Phó Duyên Tông, làm sao lại có thể mời được hắn?

- Người của Huyền Thiên Thánh Tông càng ngày càng nhiều!

Sắc mặt Vũ Thông Đạo Nhân ngưng trọng, nhìn về phía Huyền Thiên Thánh Tông, thấp giọng nói:

- Chưởng giáo, hiện tại muốn động thủ sao? Nếu người đến đây trợ trận Huyền Thiên Thánh Tông quá nhiều, chỉ sợ đối với chúng ta bất lợi.

- Không cần.

Cận Đông Lưu khẽ mỉm cười, tự phụ nói:

- Cho dù thiên hạ tất cả môn phái liên hiệp ở chung một chỗ, lại có thể thế nào? Thực lực của Thái Huyền Thánh Tông, đã đủ để Quân Lâm Thiên Hạ, để cho bọn họ trợ giúp, người đến càng nhiều càng tốt, càng nhiều liền càng dễ dàng bị ta một lưới bắt hết!

Trong mắt của hắn nhanh chóng lộ ra một tia quang mang điên cuồng, cười nói:

- Lần này, ta không những muốn tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông, còn muốn đem tất cả người có can đảm phản kháng ta một lưới bắt hết! Ta muốn để cho Giang Tử Xuyên biến thành chó nhà có tang, để cho hắn ở cuối đời sau vĩnh viễn nhớ kỹ ngày này, nhớ kỹ cái đại thống khổ này!

Giữa không trung điềm lành hiển hiện, sáng mờ ngàn tia, mười vị lão giả tóc trắng từ trên trời giáng xuống, lại có một chiếc bảo liễn bay theo mà đến, mỹ nữ hương xe, trong xe ngồi một đại hán gãi chân, bấm tay bắn ra đất vo tròn, lại lấy ngón tay đưa tới mũi ngửi, xuống xe cười nói:

- Nhờ Giang chưởng giáo truyền pháp chi dạ, mấy lão quỷ này là mười ân sư của ta, đến đây tương trợ.

- Lão quái vật Thiên Phủ? Giang đạo hữu ngay cả Thiên Phủ không hỏi thế sự cũng mời được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 674: Giết Chóc Trước Đại Chiến. (1)

Mọi người không khỏi động dung, rối rít hướng mười vị lão giả này nhìn lại, chỉ thấy mười vị lão giả này từng cái từng cái tu vi vô cùng cường đại, rõ ràng là Thiên Cung tam trọng cường giả, còn có hai người chính là Thiên Cung tứ trọng cường giả, đã có thể nói Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật!

Thiên Phủ tùy tiện đi ra mười người, đã lợi hại như thế, có thể nghĩ nội tình Thiên Phủ là hùng hậu bực nào!

- Làm phiền chư vị tiền bối tiền lai, Tử Xuyên cảm kích.

Giang Nam đón nhận, cười nói.

Mười vị trưởng lão của Thiên Phủ vội vàng hoàn lễ nói:

- Đạo hữu chính là chưởng giáo, đứng đầu một phái, Thiên Phủ Thập Tẩu chúng ta sao dám xưng tiền bối? Giang đạo hữu đối với Thiên Phủ ta có tái tạo chi dạ, vì vậy Phủ chủ đặc biệt lệnh chúng ta mang đến hai kiện trấn giáo chi bảo tương trợ.

Giang Nam mời mọi người ngồi xuống, lão giả nhiều tuổi nhất trong Thiên Phủ Thập Tẩu cười nói:

- Nghe tiếng đã lâu Thái Huyền Thánh Tông thân là đệ nhất thiên hạ đại phái, cho ta nhìn xem nội tình môn phái này.

Hắn cất bước đi lên trời cao, hướng đám người Cận Đông Lưu nhìn lại, sắc mặt không khỏi hôi bại, đi xuống lắc đầu nói:

- Hung hiểm, thật sự hung hiểm!

- Đại huynh, rốt cuộc có bao nhiêu hung hiểm?

Một vị lão giả hỏi.

Trưởng giả kia cười khổ nói:

- Nếu lấy thực lực bọn ta hôm nay, chỉ sợ chỉ có đường chết.

Giang Nam nhìn chung quanh một lần, nhẹ giọng nói:

- Chư vị yên tâm, trận chiến này Thái Huyền Thánh Tông nhất định từ thế gian xóa tên.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng có chút không tin. Bất quá nếu như đã tới, kia cũng không tốt xoay người rời đi.

Lại sau một lúc lâu, Thí Thần Cốc năm đại ma đầu chạy tới, riêng phần mình đem trấn giáo chi bảo tế lên, khí tức cuồng bạo trấn áp hết thảy, Cáp Lan Sinh thấy mọi người của Thái Huyền Thánh Tông, hận đến nghiến răng nghiến lợi, lúc này muốn giết về trước, Giang Nam ngăn hắn lại nói:

- Lục ca an tâm một chút chớ nóng, đợi lát nữa ngươi sẽ giết đến máu chảy thành sông.

Mọi người thấy năm đại cao thủ này đến, trong đó rõ ràng có ba người chính là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, riêng phần mình mang đến trấn giáo chi bảo, trong lòng không khỏi cả kinh:

- Năng lượng của Giang chưởng giáo thật là sâu không lường được, lại có thể mời tới cao thủ bực này.

Qua chốc lát nữa, đột nhiên nơi xa ma khí cuồn cuộn mà đến, hai chiếc lâu thuyền khổng lồ một trước một sau, phá vỡ ma khí nặng nề, hướng Huyền Thiên Thánh Tông lái tới.

Dương La đứng ở đầu thuyền, ánh mắt lạnh lùng. Mà Dương Di Thần Tộc cường giả trên thuyền này, từng ngọn Ma cung, Thiên Cung trôi nỗi, tráng quan, trừ Dương Di Thần Tộc, còn có nhiều cao thủ Diêm La Vương tộc, ở

dưới đám người Diêm Phù, Khiếu Mang cùng Long Ngâm Phong suất lĩnh chạy tới.

Giang Nam cũng không muốn mời Diêm Phù, Khiếu Mang cùng Long Ngâm Phong, bất quá ba người này đã từng bị qua Giang Nam ân huệ, lại từng được Giang Nam nhiều lần cứu tánh mạng, vì vậy từ nơi Dương La nghe nói Giang Nam gặp nạn, lúc này lôi kéo cao thủ trong bộ tộc bọn họ đến đây.

- Ma Tộc trong Minh giới!

Con ngươi mọi người co rút nhanh, âm thầm đề phòng, Minh giới cùng nguyên giới trong lúc đó vẫn không thái bình, thường xuyên khai chiến, Minh giới đã từng xâm lấn nguyên giới, huyết tẩy không biết bao nhiêu sinh linh, mà tu sĩ nguyên giới cũng đi Minh giới lịch lãm, trên tay cũng dính máu Minh giới Ma Tộc.

- Sư đệ, ta tới, tất cả do ngươi phân phó điều khiển.

Dương La đứng ở đầu thuyền, hướng Giang Nam nói.

Hắn ở Minh giới, tự nhận không phải là Nhân Tộc, vì vậy cũng không xuống thuyền, hai chân không bước lên thổ địa nguyên giới.

Giang Nam gật đầu nói:

- Sư huynh cùng chư vị đạo hữu nghỉ ngơi chốc lát.

Mọi người thấy thế, hơi chấn lòng tin một chút, Dương La mang đến một Chưởng Giáo Chí Tôn cấp Thần Tộc cao thủ, Thiên Cung cấp cao thủ thì có mười hai, đám người Diêm Phù thì mỗi một bộ tộc phái ra hai ba vị Vương tộc Thiên Cung cường giả, thêm ở chung một chỗ, có tất cả hai mươi vị Thiên Cung cường giả, hơn nữa thân thể cùng pháp lực của Ma Tộc mạnh hơn, so sánh với môn phái Thánh Địa bình thường của Nhân Tộc thực lực còn muốn cường đại!

Nhất phương Giang Nam này, đã có năm mươi bảy vị Thiên Cung cường giả, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả chín người, trấn giáo chi bảo mười bảy, mặc dù như cũ so sánh với Thái Huyền Thánh Tông thua kém bốn năm phân, nhưng như cũ có sức đánh một trận, không phải là không hề có lực hoàn thủ.

- Chưởng giáo, Huyền Thiên Thánh Tông mời người nhiều lắm!

Sắc mặt Vũ Thông Đạo Nhân ngưng trọng, ánh mắt quét về phía Huyền Thiên Thánh Tông, chỉ thấy giờ phút này thánh tông khí tượng sâm nghiêm, vô luận ở nhân lực hay khí thế, đã mơ hồ có thể cùng Thái Huyền Thánh Tông chống lại, liền nói ngay:

- Giang Tử Xuyên cùng Lạc Hoa Âm năng lượng quá lớn, đem tam giáo cửu lưu cường giả mời đến, thậm chí còn có Thiên Phủ cùng Thần Tộc cũng bị hắn mời được, nhất là ở chiến lực cao đoan, Thái Huyền Thánh Tông ta ưu thế cũng không khổng lồ, mặc dù chiến thắng, cũng sẽ nguyên khí tổn thương! Chưởng giáo, đồng minh của Thái Huyền Thánh Tông chúng ta cũng rất nhiều, Bái Nguyệt Tông, Long Hổ Tông, Vạn Long Sào một chút môn phái, cũng coi Thái Huyền Thánh Tông như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, không bằng mời bọn họ đến đây trợ trận, tổn thất của chúng ta cũng có thể xuống đến nhỏ nhất!

Cận Đông Lưu cười nói:

- Vũ Thông sư thúc quá lo lắng, Giang Nam muốn mời người nhiều hơn nữa, cũng mời không đến Thần, cho dù có Thần tới, cũng sẽ không là đối thủ sư tôn ta. Ta xem hắn mời những người này, cũng là đám ô hợp, gà đất chó cảnh, phất tay có thể phá. Bất quá ngươi nói có mấy phần đạo lý, nếu có thể chết ít mấy đệ tử, vậy thì đi mời những môn phái khác tới, để cho bọn họ chia một chút vinh quang của Thái Huyền Thánh Tông ta. Còn có Yêu Thần Tông, cũng phải mời bọn họ đến đây phân một chén canh!

Vũ Thông Đạo Nhân gật đầu, biết Cận Đông Lưu có ý nghĩ để cho những môn phái này đánh trận đầu chịu chết, lúc này nhìn Tiêu Sóc, Trần Thiên

Minh tám vị Thiên Cung cường giả, để cho bọn họ lập tức chạy tới Bái Nguyệt Tông, Long Hổ Tông, Yêu Thần Tông mời người đến đây trợ trận.

- Thái Huyền Thánh Tông mời người trợ trận.

Phụ Văn Cung nhìn xa, trên mặt thần sắc lo lắng nói:

- Trong thiên hạ môn phái bị dâm uy của Thái Hoàng thu phục không có ở số ít, có tất cả thất đại môn phái, thất đại môn phái này, chỉ sợ sẽ đem lực lượng chúng ta mới tăng triệt tiêu sạch sẻ!

- Phụ đạo huynh cùng chư vị đạo huynh đừng lo.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta sớm đã có an bài.

Mọi người trong lòng yên lặng nói:

- Chỉ hy vọng như thế.

- Vô Lượng Thiên Tôn!

Tiêu Sóc đang trên đường chạy tới Bái Nguyệt Tông, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm to rõ truyền đến, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy phía trước chẳng biết lúc nào dâng lên một viên Thái Dương khác. Trong Thái Dương kia dâng lên một đầu quái điểu tựa như ô không phải là ô, tựa như kiêu không phải là kiêu, trên lưng quái điểu ngồi một vị Đạo Nhân cổ quái, nhân thân điểu uế, ba chân hai cánh, tay bày một ngụm hồng chung, ánh mắt hung lệ, thật chặc nhìn thẳng hắn, kêu lớn:

Chương 675: Giết Chóc Trước Đại Chiến. (2)

- Tiêu Đạo Nhân đây là muốn đi đâu? Phía trước chính là Quỷ Môn Quan. Đạo Nhân còn mời trở về đi.

Tiêu Sóc trong lòng cả kinh, không dám chậm trễ nói:

- Vị đạo hữu này, chẳng biết tại sao muốn ngăn cản đường đi của ta?

Nhưng vào lúc này, lại có một vòng Minh Nguyệt dâng lên, trong Minh Nguyệt có một vị Đạo Nhân cầm Nguyệt Quế Thần Thụ trong tay, khoanh chân mà ngồi, ngồi xuống là một đầu Kim Thiềm mắt xanh hình thể to lớn, chính là đạo văn biến thành yêu ma quỷ quái.

Hai vị Đạo Nhân một tả một hữu, đem Tiêu Sóc kẹp ở giữa. Tiêu Sóc càng xem càng khả nghi, hai Đạo Nhân này mặc dù hình dung cổ quái, nhưng thực lực không cao, không khỏi cười lạnh nói:

- Nguyên lai là Giang chưởng giáo, giả thần giả quỷ! Hai cỗ hóa thân của ngươi cũng muốn lưu lại ta?

- Vậy ngươi chết đi!

Hai vị Đạo Nhân kia quát chói tai, Minh Nguyệt Thái Dương đột nhiên tương dung, biến thành một viên cầu tràn đầy hỏa lưu quang, lạnh nóng giao thế biến ảo, thời điểm nóng có thể luyện hóa hết thảy, lúc lạnh có thể đem đạo văn đông cứng, Thái Âm Thái Dương lực dung hợp, đem Tiêu Sóc bao ở trong đó.

Hồng chung chấn động, Thần thụ ngàn tia, Thần Thứu bay múa, Kim Thiềm ngụm lớn thôn thiên, Thái Âm Thái Dương hai đại Thần Ma hóa thân quay chung quanh Tiêu Sóc trên dưới tấn công!

Sau một lúc lâu, đột nhiên chỉ nghe một tiếng chuông vang, trong viên cầu do Minh Nguyệt Thái Dương biến thành đột nhiên huyết tương ngập trời, đem viên cầu này nhuộm đến Huyết Hồng một mảnh!

Trần Thiên Đạo Nhân chạy tới Minh Hoàng Cung, người đang ở nửa đường, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, tế lên Thiên Cung chi bảo mình sở luyện, nhìn chung quanh một lần, cười lạnh nói:

- Người nào quỷ quỷ túy túy, núp trong bóng tối, còn không hiện thân?

- Trần Thiên Đạo Nhân không hổ là Thái Huyền Thánh Tông Thiên Cung cường giả, lợi hại, lợi hại.

Một thanh âm âm dương quái khí vang lên, chỉ thấy hư không đung đưa, vô số ma khí phun ra, hóa thành ma vân chu vi mấy trăm dặm, trong ma vân, một pho tượng Ma Thần lay động đứng ở trong mây mù, con mắt như chuông đồng, tay bày một quả ngọc châu.

Ngọc châu lên xuống chìm nổi, Ma Thần kia hướng hắn xem ra, ha hả cười nói:

- Bất quá, Thiên Đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi xông tới. Hôm nay, chính là lúc Trần Thiên Đạo Nhân ngươi trở về vị trí cũ!

- Địa ngục Thần Tộc? Thân thể Thiên Cung cường giả!

Sắc mặt Trần Thiên Đạo Nhân kịch biến, điềm nhiên nói:

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Địa Ngục Đạo Nhân kia cười nói:

- Nhục thân này của ta, chủ nhân kiếp trước tên là Thần Thiếu Thương, chính là con trai của U Thiên Ma Tôn.

Sắc mặt Trần Thiên Đạo Nhân cẩn thận, cười lạnh nói:

- Đó là chủ nhân kiếp trước, đời này thì sao?

- Đời này ta là Sâm La Đại Đế, ở Ma Nguyên Bí Giới tôi luyện hai năm lẻ ba tháng, hóa thân của Giang chưởng giáo.

Địa Ngục Đạo Nhân kia cười nói:

- Trần Thiên Minh, chớ để không tán thưởng, chưởng giáo nhà ta cho ngươi một con đường sống, muốn ngươi lui về, nếu ngươi tiến lên trước một bước, liền là tử kỳ của ngươi.

Trần Thiên Đạo Nhân cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Nguyên lai là hóa thân của tiểu bối Giang Tử Xuyên kia, cũng dám ở trước mặt ta giả thần giả quỷ, hôm nay liền là lúc hóa thân của ngươi dâng mạng!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên hư không lần nữa chấn động, lại có một đạo nhân hình dung cổ quái đi ra, tay cầm một mặt minh phiên, khí tức so sánh với Sâm La Đại Đế hóa thân còn muốn cường đại mấy phần, sắc mặt âm lãnh, đem Trần Thiên Đạo Nhân gắp ở chính giữa.

- Ngươi là ai?

Trần Thiên Tâm nghiêm nghị, vội vàng hỏi.

- Kiếp trước ta là Quân Thiên Đạo Nhân, đời này ta là Giang chưởng giáo Xích Viêm Ma Thần hóa thân.

Đạo Nhân kia dừng cờ trắng một chút, lạnh lùng nói.

- Không cần cùng hắn nói nhảm, giết hắn làm chánh sự quan trọng hơn!

Hai vị Đạo Nhân một trước một sau phi đến, hai vị Đạo Nhân này lấy Sâm La Đại Đế hóa thân thân thể mạnh mẻ nhất, tu vi bất quá là Thần Phủ nhị trọng mà thôi, nhưng tu vi của hắn thẳng đuổi theo Trần Thiên Minh vị Thiên Cung cường giả này, Xích Viêm Ma Thần hóa thân tu vi cao nhất, đã

là Động Thiên Thần Phủ cảnh giới cường giả, thân thể cũng đạt tới Thiên Cung cấp.

Trong tay hai vị Đạo Nhân cũng là Thiên Cung chi bảo, giăng khắp nơi, trong khoảnh khắc liền đem Trần Thiên Đạo Nhân xé nát!

Mà cách Thiên Phong thư viện còn có mấy vạn dặm, Nguyên Thượng Đạo Nhân đột nhiên trong lòng căng thẳng, vội vàng tế Thiên Cung chi bảo lên bảo vệ quanh thân, chỉ thấy trong hư không một đầu cự thú rống giận, một móng vuốt khổng lồ lóe lên hàn quang bay về hắn quét tới.

Nguyên Thượng Đạo Nhân ngạnh kháng một kích kia, muộn hanh nhất thanh, bay ngược ra hơn mười dặm, thật vất vả ổn định thân hình, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đầu Chiến Minh cự thú lay động thân thể, chui ra hư không, người đứng lên, mắt nhỏ hung tàn nhìn thẳng hắn.

Đỉnh đầu của Chiến Minh cự thú, có một vị Đạo Nhân khoanh chân mà ngồi, đầu cao búi tóc, cực kỳ hùng tráng, cầm trong tay một mặt Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, lạnh lùng nhìn thẳng hắn.

Hắn ngồi xuống đầu cự thú này giống như chiến đấu cơ khí kinh khủng, mới vừa chui ra hư không, liền như gió lốc hướng Nguyên Thượng Đạo Nhân đánh tới, đấu đá lung tung, không nhìn Nguyên Thượng Đạo Nhân luân phiên oanh ra Thần Thông cùng pháp bảo, ngạnh sanh vọt tới trước người Nguyên Thượng Đạo Nhân, móng nhọn giống như từng thanh phi kiếm quay chung quanh Nguyên Thượng bay múa, ngụm lớn không ngừng rầm rập cắn xuống, thậm chí ngay cả hư không cũng cắn ra lỗ thủng!

Mà Đạo Nhân kia thì rõ ràng là một vị Động Thiên cảnh cường giả, pháp lực mạnh mẻ so sánh với Nguyên Thượng Đạo Nhân không kém chút nào, một quyền lại một quyền oanh ra, trong chớp mắt Nguyên Thượng Đạo Nhân liền cả người là máu, bị đánh đến trọng thương, không dám tái chiến, vội vàng phi thân lên, nhưng vào lúc này một đuôi to hiện đầy gai xương ngang trời quét tới, đem thân thể của Nguyên Thượng mặc ở trên đuôi, đưa vào trong miệng cự thú!

- Lồng lộng!

Cự thú tung người nhảy đi, biến mất không thấy gì nữa.

Cơ hồ là một màn giống nhau còn đang không ngừng ở các nơi trong nguyên giới chủ tinh trình diễn, từng tôn hóa thân của Giang Nam cùng Thiên Cung cường giả mà Cận Đông Lưu phái ra giao phong, lưu lại chỉ là tử thi.

Mà vào lúc này, Huyền Thiên Thánh Tông Tông Chủ Phong, Giang Nam tay bày Thuần Dương Vô Cực Chung, phảng phất không phát giác gì, như cũ cùng đám người Phụ Văn Cung chuyện trò vui vẻ.

- Ta dù sao cũng không phải là cao thủ thông Thần, vẫn là để cho bọn họ đào tẩu ba người, một vị đi Long Hổ Tông, một vị đi Yêu Thần Tông, còn có một vị đi Vạn Long Sào.

Giang Nam trầm ngâm, đột nhiên hai hóa thân bay lên, hướng Yêu Thần Tông cùng Vạn Long Sào bay đi, về phần ba tôn hóa thân khác cùng Chiến Minh cự thú, Thần Thứu Yêu Vương thì hướng Huyền Thiên Thánh Tông nhanh chóng chạy tới.

- Long Hổ Tông tất nhiên sẽ bị Cận Đông Lưu mời được, Long Hổ Tông Chủ ta không cản được, liền giao cho sư tôn.

Giang Nam thần thức ba động, Lạc Hoa Âm hội ý, nhẹ nhàng gật đầu, thầy trò hai người riêng phần mình bình yên mà ngồi, an tĩnh đợi đại chiến mở ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 676: Long Hổ Tông Diệt Môn. (1)

Mà vào lúc này, trong Yêu Thần Tông, Thái Huyền Thánh Tông Thiên Cung cao thủ Vương Đạo Minh mới vừa rời Yêu Thần Tông, Giang Nam Ma La hóa thân đảo mắt liền tới, thẳng lên núi cầu kiến Yêu Hoàng.

- Giang Nam, ngươi còn dám tới Yêu Thần Tông ta?

Trong Yêu Thần điện, nhiều Thiên Cung cường giả của Yêu Thần Tông tụ tập dưới một mái nhà, có khoảng hơn hai mươi người, so sánh với Huyền Thiên Thánh Tông còn muốn kinh khủng, Yêu Thần lại càng nhất cử hiện ra bảy đại Thiên Cung, đem tòa Thần Điện này bố trí giống như quan điện, điềm nhiên nói:

- Ngươi có biết ngươi ban đầu cự tuyệt tiểu nữ để cho ta như cũ ghi hận trong lòng, hận không thể bới ra da của ngươi ăn thịt của ngươi, coi như là xương vụn thịt cặn, ta cũng sẽ tinh tế gặm sạch sẻ! Ngươi lại còn dám đến!

Giang Nam tay cầm một quyển thư họa, khom người cười nói:

- Hai nhà đại chiến sắp tới, tiểu đệ đặc biệt tới dâng lên một bức thư họa, khẩn thỉnh đạo huynh đánh giá.

- Ngươi tới đưa bảo lấy lòng ta cũng không được!

Yêu Hoàng cười ha ha không khỏi đắc ý nói:

- Vừa rồi Thái Huyền Thánh Tông Vương Đạo Minh, đã đến đây thông báo ta, khẩn cầu Yêu Thần Tông ta cùng Thái Huyền Thánh Tông tiêu diệt Huyền Thiên Thánh Tông, chia đều thiên hạ, ta đã đáp ứng hắn! Hiện tại ngươi tới cầu ta, sớm biết hôm nay, cần gì ban đầu cự tuyệt ta?

- Yêu Hoàng lượng cao nhã chi, không ngại trước nhìn thư họa một chút.

Giang Nam mỉm cười nói.

Yêu Hoàng lấy tay mang thư họa tới, triển khai nhìn thoáng qua, chỉ thấy trên bức họa chính là một con trai lớn, còn có một con Hắc Thước bay tới cố gắng ăn con trai, con trai thì hợp chặc song bối, kẹp lại miệng mình, hai người giằng co không dứt, mà ở cách đó không xa thì có một thợ săn lặng lẽ đến gần, trong tay nắm một cái lớn lưới, đang chuẩn bị phát ra.

Mà trên bức họa còn có hai hàng chữ, chia ra viết "Đệ nhất thiên hạ đại phái" cùng "Đệ nhất thiên hạ cường giả".

Yêu Hoàng cười ha ha, dương dương đắc ý đem bức họa này bày ra trước mặt nhiều trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão của Yêu Thần Tông, không khỏi đắc ý nói:

- Người biết lòng ta, chỉ có Giang Tử Xuyên!

Nhiều Yêu Thần Tông trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão than thở liên tục, khen tặng nói:

- Trai cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, Yêu Thần Tông ta chính là ngư ông sau trận chiến này, nhất định thành đệ nhất thiên hạ đại phái, tông chủ cũng là đệ nhất thiên hạ cường giả, Sở Hướng Vô Địch!

Yêu Hoàng hài lòng, thu bức họa, hướng Giang Nam cười nói:

- Ta cũng coi là cùng Tịch Ứng Tình có tình bạn cố tri, hắn vừa mới chết, ta cũng không nên đi tiêu diệt tông môn người ta. Ngươi đi đi.

Giang Nam cáo từ rời đi.

Trong Vạn Long Sào, Long Hoàng mới vừa đưa sứ giả Thái Huyền Thánh Tông đi, đang trong do dự, lại thấy Ứng Vô Song cùng một vị thanh tú Đạo Nhân tay bày Nguyệt Quế Thần Thụ đi tới, vừa nói vừa cười, trong lòng không khỏi trực nhảy:

- Mỹ nam kế tới! Giang Tử Xuyên người này, một bụng thủ đoạn lưu manh, hư đại sự của ta!

Ứng Vô Song cười dài nói:

- Chưa từng nghĩ đạo hữu lại còn luyện hóa thân bực này, ngươi hôm nay là đứng đầu một phái, ta phải đốc tạo tinh môn, cũng là người bận rộn, bất quá nếu đạo hữu luyện hóa thân, không bằng thường xuyên lui tới, theo ta trò chuyện giải buồn.

Giang Nam Thái Âm hóa thân cười nói:

- Tử Xuyên đang có ý đó, giai nhân ước hẹn, làm sao dám không tuân mạng?

- Bại hoại!

Trong lòng Long Hoàng hung ác nói.

- Bất quá, thánh tông ta nguy cấp, Tử Xuyên có thể vượt qua kiếp này hay không còn không biết số lượng, chỉ sợ khó giữ được tánh mạng.

Giang Nam thở dài nói.

- Đây là có ý gì?

Ứng Vô Song cười nói:

- Ngươi là Thần Tôn chuyển thế, phụ thân ta ước gì lấy lòng ngươi, lần trước có nhiều hiểu lầm, hôm nay hiểu lầm hóa giải, coi như là chấm dứt một cọc tâm nguyện của ta.

Nàng hé miệng cười nói:

- Chỉ là ta không tốt tùy tiện xuất thủ, tránh cho đắc tội Thái Hoàng, ý tứ của phụ thân ta là lấy lòng ngươi, đồng thời cũng không có thể đắc tội Thái Hoàng, tránh cho trống rỗng dựng một cường địch rất có tiềm lực. Khó được

ngươi gặp nạn, chỉ tiếc ta không tốt trực tiếp ra mặt, nếu không ắt gặp Thái Hoàng ghi hận. Không bằng như vậy...

Nàng trầm ngâm chốc lát, gọi Long Hoàng nói:

- Long Hoàng, ngươi đi giúp Giang đạo hữu giúp một tay, giúp hắn vượt qua kiếp này.

Giang Nam nhìn Long Hoàng một cái, cố ý vô ý nói:

- Này cũng rất tốt, chỉ là ta cùng Long Hoàng có rất nhiều hiểu lầm...

Long Hoàng giận tím mặt, cơ hồ không nhịn được muốn nhảy bật lên chỉ vào lỗ mũi tiểu tử này mắng to:

- Hiểu lầm con mẹ ngươi, ngươi giết hai đứa con trai của ta, ăn hai huynh đệ ta, còn dám nói hiểu lầm?

Dĩ nhiên, những lời này hắn không dám ở trước mặt Ứng Vô Song rống đi ra ngoài, chỉ có thể buồn bực ở trong lòng, cơ hồ đem mình buồn bực đến muốn hộc máu.

- Long Hoàng là người biết nguyên tắc, sẽ không bởi vì chuyện nhỏ mà ảnh hưởng tiền trình của Ứng Long Đại Thế Giới.

Ứng Vô Song thản nhiên nói:

- Long Hoàng, ngươi nói có đúng hay không?

- Phải...

Long Hoàng một lời nước mắt trong bụng chảy nói.

- Long Hoàng đạo đức tốt, bỏ qua hiềm khích lúc trước, đem hết khả năng giúp ta, ta liền yên tâm.

Giang Nam cười nói:

- Vô Song, ta đi về trước chuẩn bị chiến tranh, ngày khác lại tìm ngươi.

Ứng Vô Song gật đầu, cười nói:

- Nhớ thường liên lạc.

Long Hổ Tông, Úc Trường Thanh, Trường Thanh Đạo Nhân, Long Hổ Tông Chủ cùng với mấy ngàn đệ tử, trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão Long Hổ Tông chen chúc bay ra, đằng đằng sát khí, hướng Huyền Thiên Thánh Tông phi đi, Long Hổ Tông Chủ cỡi Hắc Hổ cười nói:

- Trường Thanh đạo huynh, ngươi không đến mời, ta còn không biết chuyện này. Huyền Thiên Thánh Tông lấn ta quá đáng, Giang Nam giết ái đồ ta, hủy chưởng giáo tương lai ta, Tịch Ứng Tình diệt uy phong ta, ở Khốn Long Quan không để cho ta mặt mũi, ta từ lâu nhìn Huyền Thiên Thánh Tông rất khó chịu!

Một vị Long Hổ Tông Thái Thượng Trưởng Lão cười nói:

- Nếu nói đắc đạo đa trợ, Thái Huyền Thánh Tông đắc đạo Thái Hoàng đắc đạo, đây là trời giúp! Huyền Thiên Thánh Tông đạo đức bại hoại, lấn thiện sợ ác, chuyện xấu làm tuyệt, mất đi chính nghĩa, Tịch Ứng Tình bỏ mình đạo tiêu, Huyền Thiên Thánh Tông diệt môn đây là do thiên định kiếp số! Hôm nay diệt Huyền Thiên Thánh Tông, Long Hổ Tông ta là thuận lòng trời mà đi, có trời giáng đạo đức gia thân, công đức vô lượng!

Trường Thanh Đạo Nhân cùng đám người Long Hổ Tông Chủ cười ha ha nói:

- Đạo huynh nói rất đúng, chỉ những lời này, là nên uống cạn một chén lớn, đáng tiếc nơi đây không có rượu, nếu không Trường Thanh nhất định phải cùng chư vị đạo huynh say một cuộc, thừa dịp men rượu đi đem bọn đạo chích của Huyền Thiên Thánh Tông giết sạch!

- Rượu không có, chỉ có máu uống hay không?

Đột nhiên một thanh âm vắng lạnh truyền đến, một đạo kiếm quang như dải lụa hiện lên, đem đỉnh đầu của vị Long Hổ Tông Thái Thượng Trưởng Lão mới vừa rồi kia cắt lấy, một thủ chưởng trắng nõn giơ lên cái đầu này, đưa đến trước mặt Trường Thanh Đạo Nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 677: Long Hổ Tông Diệt Môn. (2)

- Người nào?

Mọi người không khỏi quá sợ hãi, chỉ thấy nhiều pháp bảo rối rít bay lên không, hướng chủ nhân bàn tay kia oanh giết đi, Long Hổ Tông Chủ vỗ Hắc Hổ, chỉ thấy Hắc Hổ há mồm thúc dục Long Hổ Tông trấn giáo chi bảo Long Hổ Âm Dương Đồ, hóa thành Âm Dương vũ trụ, thắt cổ hết thảy!

Một thanh âm cười khẽ, từ dưới nhiều công kích bồng bềnh mà đi, để cho công kích của mọi người hết thảy thất bại.

Thân ảnh này phiêu nhiên, thẳng đi lên một tòa Kim Luân, mọi người vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung dựng thẳng một mặt Kim Luân khổng lồ, trong Kim Luân có sáu cô gái tuyệt sắc, bồng bềnh đung đưa, riêng phần mình nắm mấy kiện pháp bảo.

- Lạc Hoa Âm?

Long Hổ Tông Chủ một trận trái tim băng giá, cười lạnh nói:

- Nữ ma đầu, Huyền Thiên Thánh Tông ngươi diệt môn sắp tới, lại còn dám chạy đến giết sư thúc ta, hôm nay ngươi đã đến rồi liền mơ tưởng rời đi!

Trong mặt thiên luân này, một vị nữ tử giống như Bồ Tát, vẻ mặt từ bi, hiển nhiên là Lạc Hoa Âm Phật Môn Bồ Tát hóa thân, nhẹ giọng nói:

- Chư vị mời trở về đi, trời cao có đức hiếu sinh, ta nghĩ tình quý phái sáng lập không dễ, Long Hổ Tông lịch đại chưởng giáo đã từng đẫm máu chiến đấu hăng hái, chống cự qua ma đầu xâm lấn, hôm nay cho các ngươi một cơ hội, quay đầu lại. Quay đầu lại là bờ, hết thảy thị phi đều là ảo ảnh trong mơ, chuyện cũ sẽ bỏ qua!

Long Hổ Tông Chủ cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Quay đầu lại là bờ? Lạc Hoa Âm, ta có trấn giáo chi bảo, Long Hổ Âm Dương Đồ nơi tay, đã dựng ở thế bất bại, lại có Long Hổ Tông ngũ đại Thiên Cung cường giả, mấy trăm Thần Phủ cao thủ, mấy ngàn đệ tử tương trợ, còn có Trường Thanh Đạo Nhân tương trợ, còn bắt không được nữ ma đầu ngươi sao? Ngươi tới được vừa lúc, ta đang nói không có lễ vật hiến tặng cho Cận chưởng giáo biểu thị trung thành, vừa lúc dùng cái đầu của ngươi tặng lễ!

- Nói như vậy, các ngươi là không muốn trở về?

Một hóa thân của Lạc Hoa Âm quanh thân hiện ra năm thanh lợi kiếm, đằng đằng sát khí nói.

- Ít nói nhảm!

Long Hổ Tông Chủ quát lên:

- Cũng đến trong trận đồ ta, bày Long Hổ Âm Dương đại trận, thắt cổ nữ ma đầu!

Mấy ngàn đệ tử của Long Hổ Tông rối rít bay lên, rơi vào trong trận đồ, chỉ thấy cuốn trấn giáo chi bảo này triển khai, bao phủ trong vòng ngàn dặm, trong trận đồ âm dương nhị khí song song, như rồng như hổ, sát khí xông thẳng lên trời!

Không trung thay đổi liên tục, Lạc Hoa Âm Lục Đại hóa thân đột nhiên bay ra, riêng phần mình tế lên pháp bảo, xuống phía dưới trấn áp đi, rõ ràng là sáu trấn giáo chi bảo, nơi Lục Đạo thân ảnh đi qua, máu chảy thành sông, không có một chiêu chi địch!

Chỉ nghe trong trận giết chóc khôn cùng này, có cô gái hát ca, tiếng ca mờ ảo tang thương.

- Bảo kiếm chém đầu người, xuy máu mà trường ca, trong lòng có Hiệp khí, chỉ thương thân nữ nhi, đói ăn thịt cừu nhân, khát uống máu cừu nhân!

- Phơi thây phục ngàn dặm, trường kiếm đi núi sông! Quang Vũ tới gặp ta, cầu ta làm thượng khách, cười khẽ uyển chuyển từ, Hoa Âm không làm hạ thần!

Tiếng ca vừa dứt, Long Hổ Âm Dương Đồ trong lúc bất chợt chia năm xẻ bảy, trấn giáo chi bảo trấn áp số mệnh của Long Hổ Tông gần mười vạn năm, lúc đó hóa thành mảnh nhỏ, chỉ còn lại có hài cốt cùng máu tươi đầy đất!

Long Hổ Tông diệt môn!

Hóa thân của Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm riêng phần mình trở về bản thể, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy đầy trời phật quang xa xa mà đến, phật quang kia cao tới vạn dặm, trong phật quang, vô số tăng nhân đầu trọc chân không cất bước mà đến, miệng tụng Phạm âm, phật hiệu mênh mông cuồn cuộn, tràn ngập thiên địa, nơi có phật âm, chỉ thấy phi cầm tẩu thú trong núi rừng kia, không khỏi đột nhiên linh trí mở rộng, từng cái từng cái từ trong rừng sâu núi thẳm bay ra, đi theo sau chi tăng binh này, quy y Phật Môn.

Thậm chí, mọi người còn chứng kiến rất nhiều Đại Yêu trong sơn dã, Ma Đạo cao thủ, cũng rối rít quy y, thậm chí không thiếu có Thần Phủ cảnh giới cường giả, cũng làm Phật Môn hộ pháp, tự động quy y, gia nhập trong đại quân tăng lữ!

Phật quang dũ phát mênh mông cuồn cuộn, tiếng tụng kinh càng thêm mênh mông, mấy vạn tăng lữ cùng kêu tụng, trong đó không thiếu có Thiên Cung cấp lực sĩ cùng Bồ Tát, làm người ta khiếp sợ, không biết từ chỗ nào đột nhiên nhiều ra một cổ thế lực lớn như thế!

- Thiện tai! Phật Mẫu Ngọc bồ tát, cách muốn sâu chính niệm, sạch tuệ tu Phạm kinh, chí cầu vô thượng tôn, vì Chư Thiên nhân sư!

Chỉ thấy trong phật quang nặng nề kia, một pho tượng nữ Bồ Tát ngồi trên Liên Đài bảo tọa, hình dung trang nghiêm, xinh đẹp thì xinh đẹp, nhưng

làm cho không người nào có thể sinh ra tà niệm.

Ngọc bồ tát này cùng tăng nhân khác phật quang tương liên, khí tức thâm thúy như uyên, trong lúc vô tình liền chạy tới Huyền Thiên Thánh Tông, mấy vạn tăng binh thực lực kinh khủng chí cực, vượt xa một chút môn phái Thánh Địa, phật âm phật quang, thậm chí ngay cả chút ít tu sĩ tu vi khá thấp cũng muốn bị độ hóa!

Trong Huyền Thiên Thánh Tông, chư cường giả vội vàng trán phóng khí tức, bảo vệ môn nhân của mình, chỉ thấy trong phật quang, tôn Ngọc bồ tát kia đi xuống Liên Đài, đi lên Tông Chủ Phong, hướng Giang Nam cùng mọi người thi lễ, yên lặng ngồi xuống.

- Đây là Ngọc Lưu Ly Giới Phật Mẫu Ngọc Sinh Hương Bồ Tát!

Có người lập tức nhận ra Ngọc bồ tát này, âm thầm kinh hãi:

- Bồ Tát này chính là Phật Mẫu, là Ngọc Lưu Ly Giới Phật khâm định chuyển thế chi mẫu. Lại cũng bị mời đi ra ngoài!

- Có Phật Mẫu tương trợ, Thái Huyền Thánh Tông diệt vong cũng có thể.

Giang Nam cười nói:

- Xin hỏi Phật Mẫu, có thể đón lấy một tòa Thái Huyền đại trận hay không?

Ngọc Sinh Hương đứng dậy nói:

- Ta trước đi xem một chút.

Dưới chân nàng tự động sinh ra một đóa tường vân, phiêu trên lên không, hướng vài tòa đại trận đối diện của Thái Huyền Thánh Tông nhìn lại, xuống tới cười nói:

- Một tòa đại trận của đối phương có hai kiện trấn giáo chi bảo, hai đại Chưởng Giáo Chí Tôn, mười sáu vị Thiên Cung cường giả, đối phó một tòa

đại trận như vậy Ngọc Lưu Ly Giới ta dư dả. Hai tòa đại trận thì ta tất bại.

- Kia là đủ rồi.

Giang Nam điều chỉnh sắc mặt, trầm giọng nói:

- Phụ đạo huynh, dám mời quý tông cũng đối kháng một tòa Thái Huyền đại trận.

Phụ Văn Cung thở phào nhẹ nhỏm, gật đầu nói:

- Thần Tông ta cũng có hai kiện trấn giáo chi bảo, một mình ta có thể địch hai người đối phương, chẳng qua là phá trận mà nói, thì có mấy phần khó khăn.

- Cái này không việc gì.

Giang Nam nói:

- Chư vị đạo huynh Thiên Phủ, có thể ứng phó một tòa đại trận không?

Thiên Phủ Thập Tẩu cười nói:

- Có thể thử một lần.

- Phó đạo huynh, theo Vân đạo huynh, hai vị liên thủ. Ở trong một tòa Thái Huyền đại trận có thể kiên trì bao lâu?

Giang Nam hỏi.

Phó Duyên Tông cùng Tề Tùy Vân liếc mắt nhìn nhau nói:

- Chúng ta cũng mang đến trấn giáo chi bảo. Mặc dù hai phái liên thủ phá không được Thái Huyền đại trận, nhưng chống đở mấy canh giờ vẫn là có thể làm được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 678: Tính Toán Không Bỏ Sót

Giang Nam nhìn về phía Dương La nói:

- Sư huynh, ngươi có thể đối phó một tòa đại trận không?

Dương La run lên, sắc mặt âm lãnh:

- Ta lần này mang đến là cao thủ Dương Di Thần Tộc ta, nghiêng hết tộc ra, chính là muốn báo thù cho vi sư!

Giang Nam gật đầu, hướng mấy người Huyền Ẩn Đạo Nhân nói:

- Mấy vị sư thúc tổ, cộng thêm các đệ tử thánh tông ta, còn có Tứ ca, Lục ca, cùng với trấn giáo chi bảo của hai người bọn họ, cộng thêm Thuần Dương Vô Cực Chung, có thể đối phó một tòa đại trận không?

Cáp Lan Sinh cả giận nói:

- Lão Thất, tại sao không cho ta nhảy qua trực tiếp đi giết thống khoái?

Vô Tướng Thiền Sư lặng lẽ nói:

- Ít nói chuyện, nghe theo Giang thí chủ an bài là được.

Huyền Ẩn Đạo Nhân khom người nói:

- Chưởng giáo yên tâm, ba trấn giáo chi bảo ở chỗ này, chúng ta những lão già khọm này nếu còn không cách nào bắt lại một tòa đại trận, vậy thì thật có thể đi chết.

Giang Nam quay đầu nhìn về phía Lạc Hoa Âm nói:

- Sư tôn có thể một mình chống lại một tòa đại trận chứ?

Lạc Hoa Âm đằng đằng sát khí:

- Không có chút khó khăn nào!

- Sư tôn phá vỡ trận này, liền đi trợ giúp Phó đạo huynh cùng Vân đạo huynh.

Giang Nam bình tĩnh vạn phần nói:

- Một trận phá, trận trận phá, Thái Huyền Thánh Tông diệt vong ở trong nháy mắt.

Phụ Văn Cung trầm giọng nói:

- Chậm, Giang chưởng giáo, ngươi an bài được cực kỳ thỏa đáng, nhưng ngươi còn tính thiếu một tòa đại trận! Thái Huyền Thánh Tông có tất cả tám tòa đại trận, hôm nay ngươi chỉ đối phó bảy, còn có một đại trận, do Cận Đông Lưu tự mình trấn giữ, bên trong cũng là tinh anh trong tinh anh, chỗ đại trận này do ai tới ứng phó? Không phá trận này, chúng ta cũng sẽ bị phá, chết không có chỗ chôn!

Trong lòng mọi người cũng trầm xuống, Thái Huyền Thánh Tông bảy ngọn Thái Huyền đại trận thực lực cũng xê xích không nhiều, có thể dễ dàng đẩy bình một đại phái bình thường, nhưng mà tồn tại cường đại nhất, vẫn còn tụ tập ở bên người Cận Đông Lưu, hơn nữa còn có một vị tuyệt đại cường giả trấn giữ, cộng thêm một Thần đỉnh, ai có thể địch?

Chỗ đại trận này, không có môn phái nào có thể nói có thể ứng phó, cho dù là Lạc Hoa Âm mạnh nhất cộng thêm Thí Thần Cốc Ngũ Ma, kết quả cũng là hôi phi yên diệt!

- Ta tự có sắp xếp.

Giang Nam cười nói:

- Ta còn có một đường viện binh chưa đến, đợi viện quân này đến, mọi

người tự nhiên biết.

Đám người Phụ Văn Cung không khỏi âm thầm buồn bực, suy đoán viện quân có thể chống lại tòa đại trận của Cận Đông Lưu này rốt cuộc là người nào, chỉ là bọn hắn lăn qua lộn lại nghĩ tất cả thế lực trên Huyền Minh Nguyên Giới, cũng suy đoán không ra. Có thể được mời, cũng đã ở chỗ này, những thứ khác, không là địch nhân, chính là tính toán làm bàng quang, chờ ngư ông đắc lợi, căn bản không cách nào mời được.

- Thất đệ.

Thạch Cảm Đương trầm mặc một lúc lâu, thấy Giang Nam điểm binh, nhưng thủy chung không có sử dụng ba người bọn họ, không nhịn được nói:

- Ta cùng với lão Ngũ lão Tam còn không có an bài.

- Ba vị huynh trưởng an tâm một chút chớ nóng.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, đứng dậy ngắm nhìn đại trận của Cận Đông Lưu, chỉ hướng lão ẩu cầm trong tay quải trượng kia nói:

- Chư vị đạo hữu, các ngươi có biết lão ẩu kia là ai không?

Mọi người rối rít nhìn lại, từng cái từng cái lắc đầu, đột nhiên trong Thiên Phủ Thập Tẩu có một vị lão giả sắc mặt biến hóa, thấp giọng hô nói:

- Ta biết rồi! Lợi hại, lợi hại! Không nghĩ tới Thái Hoàng Lão Tổ lại có thể làm cho nàng diên thọ đến nay, thủ đoạn thật là thông thiên!

Hắn dừng một chút nói:

- Lão ẩu này là Chúc Nghiên Đình. Năm đó từng là Thái Huyền Thánh Tông Thánh Nữ. Ban đầu ta cũng là một trong những người ngưỡng mộ nàng, trong truyền thuyết đã sớm chết năm trăm năm, hơn nữa từ thọ nguyên của nàng đến xem, thọ nguyên của nàng cũng ngay từ lúc năm trăm năm trước đã hao hết, cho dù tu thành thất trọng Thiên Cung, cũng là một người

chết! Nàng có thể sống đến hiện tại, nhất định là dựa vào Thái Hoàng Lão Tổ vì nàng kéo dài mạng!

Hắn vừa nói như thế, tại chỗ có nhiều lão quái vật nhất thời rối rít nhớ lại Chúc Nghiên Đình. Chúc Nghiên Đình năm đó tài mạo có một không hai thiên hạ, tại chỗ nhiều lão quái vật có không ít người ngưỡng mộ nàng, chẳng qua là Chúc Nghiên Đình hiện tại tàn hoa bại liễu, rất khó để cho bọn họ nhắc tới bất cứ hứng thú gì.

Bất quá Chúc Nghiên Đình cường đại, lại làm cho mọi người tim đập nhanh.

- Giang chưởng giáo, Thiên Cung thất trọng đã là tuyệt đại cường giả, nàng một người này, liền tương đương với ba tòa Thái Huyền đại trận, chỉ sợ mạnh hơn một chút! Làm sao đối phó?

Giang Nam nhìn về phía Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cùng Lâm Tá Minh, trầm giọng nói:

- Ba vị ca ca có thể đối phó Chúc Nghiên Đình hay không?

Thiên Cơ Tú Sĩ trí mưu nhiều nhất, lắc đầu nói:

- Nàng ở trong đại trận, không đối phó được.

Giang Nam đuổi theo hỏi:

- Ta cho các ngươi cơ hội một mình đấu thì sao?

Thiên Cơ Tú Sĩ như cũ lắc đầu nói:

- Như cũ không đối phó được.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, lấy ra ba tòa Kiếm Môn nói:

- Dùng ba tòa Kiếm Môn này bày Kiếm Môn Tru Thần Trận, có thể bắt lại Chúc Nghiên Đình hay không?

Thiên Cơ Tú Sĩ thấy ba tòa Kiếm Môn này, ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Có bảy phần nắm chặc, chẳng qua là giết không được nàng.

Giang Nam gật đầu, gọi Nhạc Ấu Nương, chỉ thấy Nhạc Ấu Nương tay cầm Phong Cấm đại trận tiến lên đây, rất biết điều.

- Ta đem Ấu Nương cùng Phong Cấm đại trận giao cho các ngươi, Ấu Nương làm mắt trận, có thể bắt lại người này chứ?

Giang Nam khẽ vuốt đầu nhỏ của Nhạc Ấu Nương, cười nói.

- Hiện tại liền có hết sức nắm chặc!

Thiên Cơ Tú Sĩ mừng rỡ nói:

- Chúc Nghiên Đình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên nơi xa long uy mênh mông cuồn cuộn, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền khổng lồ xa xa lái tới, trong đó có một chiếc lâu thuyền nổi lơ lửng một ngụm đại cổ, rõ ràng là Vạn Long Sào thần minh chi bảo, Quỳ Ngưu cổ!

Đám người Phụ Văn Cung, Phó Duyên Tông sắc mặt kịch biến, dậm chân nói:

- Giang chưởng giáo, ngươi còn không phải là tính toán không bỏ sót, hôm nay tính sót Long Hoàng, muốn cho chúng ta hết thảy chết không có chỗ chôn!

Đối diện Huyền Thiên Thánh Tông, Thái Huyền Thánh Tông nhìn thấy viện thủ đối phương càng ngày càng nhiều, cho dù là Cận Đông Lưu cũng không khỏi sắc mặt ngưng trọng, hắn cũng không phải là người ngu, tự nhiên biết đạo lý bảo toàn thực lực của Thái Huyền Thánh Tông. Giang Nam viện binh càng nhiều, liền ý nghĩa Thái Huyền Thánh Tông tổn thất càng lớn.

Bất quá hắn phái ra các đạo nhân mã đi mời những môn phái khác, nhưng

thủy chung không có thấy một viện binh đến đây tương trợ, không khỏi để cho hắn cực kỳ nôn nóng, trong lòng âm thầm căm tức:

- Bọn người kia trong ngày thường thấy Thái Huyền Thánh Tông ta, giống như chó thấy chủ nhân, mọi cách vẩy đuôi mừng chủ, hôm nay lúc dùng đến bọn họ một cái cũng không tới. Rất tốt, đợi ta diệt một đám ô hợp đối diện, liền hết thảy diệt bọn ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 679: Diệt Môn Huyết Chiến. (1)

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên cũng thấy mấy chiếc lâu thuyền cự hạm kia lái tới, trong lòng không khỏi mừng rỡ, cười nói:

- Long Hoàng quả nhiên là hạng người đáng tin cậy nhất, không hổ là sư tôn ta định ra đồng minh, những môn phái khác, cũng là đồ nịnh nọt, chỉ có Long Hoàng, một tấm lòng son, vô cùng trung thành!

Mọi người đang muốn vuốt mông ngựa nịnh nọt, lại thấy sáu bảy chiếc lâu thuyền của Long Hoàng không có hướng bọn họ lái tới, mà là trực tiếp chạy nhanh đến Huyền Thiên Thánh Tông đối diện.

Cận Đông Lưu sắc mặt xanh mét, Vũ Thông Đạo Nhân nghi ngờ nói:

- Long Hoàng kỹ cao gan lớn, chẳng lẻ muốn trực tiếp đánh vào Huyền Thiên Thánh Tông, đem những tên kia hết thảy giết chết?

Hắn lời còn chưa dứt, liền thấy Giang Nam tiến ra đón, cùng Long Hoàng vừa nói vừa cười, phảng phất như cố giao nhiều năm, Long Hoàng xanh mặt, không để ý đến.

- Long Hoàng làm phản rồi!

Vũ Thông Đạo Nhân trong đầu ầm ầm.

- Không việc gì! Long Hoàng tự tìm đường chết, không trách ta được!

Cận Đông Lưu đằng đằng sát khí, cắn răng nói:

- Thái Huyền Thánh Tông ta Quân Lâm Thiên Hạ, có Chúc sư thúc ở đây, còn có thần đỉnh, lại có sư tôn che chở, ai có thể địch? Nhiều thêm Long Hoàng, cũng chỉ có đường chết!

Mọi người Thái Huyền Thánh Tông nghĩ đến Chúc Nghiên Đình cùng Thần đỉnh, lại nghĩ tới Thái Hoàng Lão Tổ, nhất thời yên lòng, giống như ăn định tâm hoàn.

Phụ Văn Cung trầm giọng nói:

- Giang chưởng giáo, Long Hoàng tới, đệ bát tọa Thái Huyền đại trận có tính toán trước, Chúc Nghiên Đình cũng có người đối phó, bất quá Thái Hoàng Thần đỉnh, ngươi định làm như thế nào? Đừng nói Thái Hoàng tế lên miệng Thần đỉnh này, coi như là Cận Đông Lưu suất lĩnh những Thiên Cung cường giả đó, miệng Thần đỉnh này cũng không người nào có thể ngăn chặn! Huống chi, Thái Hoàng Lão Tổ tuyệt đối sẽ không bàng quan tọa thị tông môn mình bị diệt, nhất định sẽ xuất thủ!

Long Hoàng sắc mặt kịch biến, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi đừng muốn cho ta đi khiêng Thái Hoàng Thần đỉnh!

- Vậy thì ta tự mình đến giải quyết!

Giang Nam tay áo phần phật, vẻ mặt lạnh nhạt nói.

- Ngươi tới giải quyết?

Đám người Phụ Văn Cung hơi ngẩn ra, xa xa nhìn về phía Cận Đông Lưu cùng Thần đỉnh, mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ, tu vi của Cận Đông Lưu tự nhiên không đáng giá nhắc tới, tối đa chỉ là Thiên Cung cấp chiến lực, nhưng mà Thần đỉnh kia liền không phải chuyện đùa.

Thần đỉnh chính là thần minh xuất hiện đời trước của Thái Huyền Thánh Tông lưu lại, mặc dù Thái Hoàng khinh thường vận dụng Thần đỉnh, nhưng Thần đỉnh này vẫn bị Thái Hoàng Lão Tổ tế luyện qua. Thần đỉnh ở đây, tương đương với một hóa thân của Thái Hoàng, không làm gì được Thần đỉnh, Thái Huyền Thánh Tông liền dựng ở thế bất bại!

Long Hoàng có Quỳ Ngưu Cổ, cũng là một thần minh chi bảo, nhưng mà Long Hoàng cùng Thái Hoàng Lão Tổ chênh lệch tự nhiên là cách xa vạn dặm, căn bản không cách nào chống cự ngăn cản Thần đỉnh kia, cho nên Long Hoàng trực tiếp cự tuyệt đối kháng Thần đỉnh là hợp tình lý.

Giang Nam nói thẳng mình đi đối phó Thần đỉnh cùng Cận Đông Lưu, ở hắn xem ra, đây là Giang Nam muốn chơi mạng, cầm mạng của mình đi đối kháng Thần đỉnh hóa thân của Thái Hoàng Lão Tổ!

Không nói trước Thái Hoàng Lão Tổ thúc dục uy năng hóa thân trong Thần Đỉnh, chỉ nói miệng Thần đỉnh này bị Cận Đông Lưu và Thiên Cung cấp cường giả tế lên, chỉ uy năng này, cũng làm cho không người nào có thể chống lại!

Lạc Hoa Âm cau mày nói:

- Tử Xuyên, Thái Hoàng Thần đỉnh khẳng định có biện pháp giải quyết khác...

- Sư tôn yên tâm, ta có thể giải quyết. Chư vị, khai chiến thôi, giải quyết Thái Huyền Thánh Tông, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!

Giang Nam đứng dậy, đi lên trời cao, cất bước hướng Cận Đông Lưu đi tới, đám người Phụ Văn Cung liếc mắt nhìn nhau, rối rít vươn người đứng dậy, hướng từng ngọn Thái Huyền đại trận bức tới.

Nhiều trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão của Tinh Nguyệt Thần Tông hợp lực tế lên hai đại trấn giáo chi bảo, một chính là Nguyệt Kim Luân, nhô lên cao hóa thành một vòng trăng tròn. Nguyệt Kim Luân chính là do Tinh Quang cùng Thần Kim thuần túy tổ thành. Nhiều đệ tử Thần Tông rối rít bay lên, rơi vào trong Kim Luân, hợp lực thi triển Tinh Nguyệt đại trận.

Nguyệt Kim Luân cắt ngang, thẳng tắp cắt vào một tòa Thái Huyền đại trận, hai tòa đại trận một là Âm Dương Thái Cực Đồ, hắc bạch tương phân, phân biệt rõ ràng, một là trăng sáng nhô lên cao, kim quang khắp nơi. Hai vị

Chưởng Giáo Chí Tôn cấp chủ chưởng đại trận này một vị tên là Thủy Nguyệt Đạo Nhân, chính là nữ tử, một vị khác tên là Bác Sơn Đạo Nhân, hai người vốn cũng không phải là cường giả Thái Huyền Thánh Tông, mà là bị Thái Hoàng Lão Tổ thu phục, gia nhập vào Thái Huyền Thánh Tông.

Thủy Nguyệt Đạo Nhân lúc này thanh quát một tiếng, vỗ Thủy Kỳ Lân, chỉ thấy Thủy Kỳ Lân bay lên trời, lũ lụt tràn ngập ngập trời, đem nửa đại trận hóa thành biển lớn mênh mông.

Đầu Thủy Kỳ Lân này là một trấn giáo chi bảo. Kỳ Lân đối chiến Nguyệt Kim Luân, hai hai đụng nhau. Trấn giáo chi bảo bộc phát uy năng, mấy ngàn dặm đất nhất thời sụp đổ, hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Uy năng của Trấn giáo chi bảo là bực nào cường đại, dễ dàng có thể chấn toái hư không, cũng may Thái Huyền Thánh Tông cùng nhiều đệ tử của Tinh Nguyệt Thần Tông đều có đại trận bảo vệ, không có bị trấn giáo chi bảo liên lụy.

Nguyệt Kim Luân cắt vào trong đại trận, hai tòa đại trận trong vòng ngàn dặm, một cái tài nghệ trải rộng ra, một cái dựng thẳng cắt đến, đệ tử hai phái nhất thời binh khí giao phong, các loại thanh âm quát tháo không dứt bên tai, các loại Thần Thông pháp bảo lộn xộn tuôn ra, phô thiên cái địa, chỉ ở một cái chính diện, liền ít cũng trăm vị tu sĩ bỏ mạng, thi lạc như mưa, máu sái trường không!

Đây chính là chiến trường, đây chính là chiến đấu, tàn khốc, tráng quan, làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, làm cho người ta hung hãn không sợ chết!

Chiến trường không thể nào người không chết, không thể nào chết toàn bộ là đối thủ, nếu không chính là đấu đá, chính là vô địch.

Tinh Nguyệt Thần Tông còn làm không được vô địch, trận đại chiến này, nhất định có nhiều đệ tử trưởng lão, thậm chí Thái Thượng Trưởng Lão vẫn lạc!

Mà ở nửa đại trận khác, Phụ Văn Cung đã sớm tế lên một kiện trấn giáo chi bảo khác của Tinh Nguyệt Thần Tông, Tinh Nguyệt Cự Nhân, quanh thân Tinh Nguyệt Cự Nhân này Tinh Hà quấn quanh, chính là do Thần kim cùng Tinh Nguyệt lực luyện thành, uy lực không kém hơn Nguyệt Kim Luân chút nào, cùng lúc đó, Phụ Văn Cung cũng buồn bực rống một tiếng, thân hóa một Tinh Nguyệt Cự Nhân khác, hai Cự Nhân cao tới vạn trượng, xông vào một tòa đại trận khác, liên thủ vây công Bác Sơn Đạo Nhân!

- Bác Sơn Đạo Nhân, nghe tiếng đã lâu ngươi là nhân tài đương thời hiếm có, nhưng chưa từng nghĩ tới cũng đầu nhập vào Thái Hoàng, làm chó săn. Hôm nay Phụ mỗ đưa ngươi trở về vị trí cũ, lấy đầu ngươi tế cố nhân!

Cùng lúc đó, các phái thế lực như Thiên Phủ Thập Tẩu, Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông,... cũng riêng phần mình xuất động, giết tiến lên, cùng từng ngọn Thái Huyền đại trận hung hăng va chạm, trấn giáo chi bảo riêng phần mình bay lên, từng kiện trấn giáo chi bảo đè sập trời cao, áp sập Thương Thiên, trên mặt đất hết thảy cũng bị những trấn giáo chi bảo này phát ra ba động kịch liệt chấn nát bấy, dãy núi rối rít hỏng mất, hóa thành phấn vụn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 680: Diệt Môn Huyết Chiến. (2)

Trận chiến này là ở trên bầu trời Huyền Thiên Thánh Tông tiến hành, từng ngọn đại trận bao phủ trong vòng ngàn dặm, nhất thời đem Huyền Thiên Thánh Tông bình định, san thành bình địa, thậm chí ngay cả Tông Chủ Phong kinh nghiệm vô số đại kiếp trong 30 vạn năm, cũng ở trong một lớp công kích này hóa thành Hôi Tẫn!

Đạo Tổ Kiếm dài đến mấy vạn trượng, cao vút trong mây, kim chói giống như mặt trời chói chan, yêu khí tràn ngập, cự hình lâu thuyền ma khí lành lạnh, trăng sáng Tinh Hà treo cao ở trên bầu trời, đại dương mênh mông đổi chiều Thiên Khung bích hải, Phật Đà rầm rộ, đủ loại trấn giáo chi bảo xuất hiện!

Trận chiến này, so với lúc trước các đại môn phái hợp lực đỡ Huyền Đô Thất Bảo Lâm còn muốn tráng quan, còn muốn kinh tâm động phách!

Dù sao lần kia chỉ là vì định trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, các đại phái cùng Thánh Địa cường giả chưa từng xuất thủ toàn lực, mà giờ khắc này là toàn lực ứng phó, gắng đạt tới chém giết đối thủ!

Ầm...

Huyền Thiên Thánh Tông đã hóa thành đất bằng đột nhiên nổ tung, một lão long quy hình thể vô cùng khổng lồ lao ra mặt đất, chúng đệ tử, trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão thánh tông rối rít rơi vào trên lưng Long Quy, Cáp Lan Sinh cùng Vô Tướng Thiền Sư bảo vệ, đỉnh đầu có Thuần Dương Vô Cực Chung đương đương minh hưởng, tiến vào một tòa đại trận.

Lạc Hoa Âm lẻ loi một mình xông vào một tòa đại trận, Lục Đại trấn giáo chi bảo tế lên, nhất thời ngăn chặn đại trận, để cho trận pháp không cách nào vận chuyển.

Lâu thuyền ngang trời, sắc mặt Dương La lạnh lùng, thúc dục hai chiếc lâu thuyền, xông vào một tòa Thái Huyền đại trận, Minh giới Thần Tộc cường giả lộn xộn tuôn ra, ỷ vào thân thể cùng pháp lực so sánh với Nhân Tộc mạnh mẻ hơn, lại có lâu thuyền che chở, chém giết không dứt, kéo một tòa đại trận như muốn sụp đổ.

Những Minh giới Ma Tộc này dũng mãnh vô song, hung hãn không sợ chết, làm người ta sợ hãi.

Mấy vạn tăng binh ôm lấy Liên Đài bảo tọa của Ngọc Sinh Hương ngồi, phật quang mênh mông cuồn cuộn, gia trì ở trên người Bồ Tát này, xông vào một tòa Thái Huyền đại trận, tùy ý Thái Huyền đại trận khuấy như thế nào, thiên biến vạn hóa như thế nào, thủy chung không cách nào phá vỡ phật quang nặng nề, phật âm mênh mông cuồn cuộn, ngược lại có nhiều đệ tử Thái Huyền Thánh Tông phản bội, quy y Ngọc Bồ Tát.

Ngọc Bồ Tát này có vô số phật quang gia trì, thực lực thật sự sâu không lường được.

Thậm chí có khuynh hướng trấn áp đại trận này.

Hai đại Chưởng Giáo Chí Tôn trấn thủ trận này vội vàng tế lên trấn giáo chi bảo. Hợp lực oanh kích Liên Đài bảo tọa. Lúc này mới đánh gảy phật âm, bắt đầu chính diện chém giết, trong chớp mắt ít nhất cũng có trăm tăng binh cùng đệ tử Thái Huyền Thánh Tông bỏ mạng!

Ngọc Bồ Tát trên Liên Đài thở dài một tiếng, ngón tay ngọc điểm ra, cũng vào lúc này mở ra sát giới.

Đây là một tràng sát kiếp, mỗi một khắc cũng có vô số tu sĩ chết thảm, máu sái trường không, không chỉ có tu sĩ tu vi thấp có thể tử vong. Thậm chí ngay cả Thiên Cung cường giả, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật, cũng tránh không được vẫn lạc!

Mà vào lúc này, Giang Nam chạy tới trước đệ bát tọa Thái Huyền đại

trận, Long Hoàng ở hậu phương, cao cao tế lên Quỳ Ngưu Cổ, không có vọt tới phía trước.

Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ, Lâm Tá Minh ba đại ma đầu, còn có Nhạc Ấu Nương thật chặc đi theo ở bên cạnh Giang Nam, không rời nửa bước.

- Giang chưởng giáo.

Trên mặt Cận Đông Lưu lộ ra một nụ cười:

- Giang chưởng giáo có dám vào trong trận ta không?

Giang Nam cười nói:

- Bại tướng dưới tay, Cận chưởng giáo có dám đi ra đại trận một bước không?

Sắc mặt Cận Đông Lưu trầm xuống, Vũ Thông Đạo Nhân vội vàng nói:

- Chưởng giáo không cần cùng hắn tranh khí, chúng ta ở trong trận đã dựng ở thế bất bại. Một đường bóp áp đi qua, Sở Hướng Vô Địch. Không cần cùng loại nhân vật này tính toán chi li.

Giang Nam cười ha ha, châm chọc nói:

- Cận chưởng giáo, nếu ngươi không dám ra, ta đây liền đi vào!

Hắn cất bước đi vào trong Thái Huyền đại trận, đám người Thạch Cảm Đương riêng phần mình tế lên trấn giáo chi bảo, bảo vệ Giang Nam, thế như chẻ tre hướng mắt trận tiến tới gần!

- Gà đất chó cảnh, không biết tự lượng sức mình! Không cần xuất thủ, để cho bọn họ đi vào!

Sắc mặt Cận Đông Lưu trầm xuống, cười lạnh nói:

- Bản thân ta muốn nhìn, tiểu tử này có thể nhảy ra hay không!

- Chưởng giáo, không thể khinh thường, sư tử vồ thỏ còn đem hết toàn lực, không cẩn thận có thể sẽ gặp lật thuyền trong mương!

Vũ Thông Đạo Nhân trầm giọng quát lên:

- Chư vị, cùng ta đồng loạt ra tay, mạt sát tên này, đạp bằng Thái Huyền Thánh Tông!

Nhiều Thiên Cung cường giả, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả của Thái Huyền Thánh Tông nghe vậy, lập tức thúc dục đại trận, kích hoạt Thần đỉnh, đột nhiên chỉ thấy bên trong mi tâm của Giang Nam, năm đạo thân hình nhanh như tia chớp bay ra, vô số đại kỳ phần phật bay múa, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai đem Cận Đông Lưu cùng Thần đỉnh bao phủ!

Bá...

Trận pháp tề động, sau một khắc, Cận Đông Lưu cùng miệng Thần đỉnh kia đã biến mất không thấy gì nữa!

Một sát na Cận Đông Lưu cùng Thần đỉnh biến mất, Thái Huyền đại trận thiếu một mắt trận, lập tức kiện phá.

Sắc mặt Vũ Thông Đạo Nhân kịch biến, vội vàng giơ tay lên liền hướng tòa Loạn Không Đại Trận này cùng Giang Nam oanh tới, lớn tiếng quát lên:

- Chúc sư tỷ, còn không ra tay?

Chúc Nghiên Đình trong mắt hung quang chợt lóe, bảy ngọn Thiên Cung nhất thời tản mát ra khí tức mênh mông cuồn cuộn, làm lòng người kinh sợ, ở thời đại không có Tịch Ứng Tình, Thái Hoàng cùng Ma La Thập, tuyệt đại cường giả này liền ý nghĩa vô địch!

Chúc Nghiên Đình cười khanh khách nói:

- Tiểu quỷ, ngươi rất giảo hoạt, khó trách Thái Hoàng sư huynh cũng đối

với ngươi vài phần kính trọng, bất quá, thế giới này đến tột cùng vẫn là dùng thực lực nói chuyện! Chết đi!

Nàng một chưởng hướng Giang Nam quét tới, pháp lực như thần xông ra, chỉ sợ một kích liền có thể đánh chết nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên sắc trời thay đổi, sau một khắc Chúc Nghiên Đình ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bốn phía là hư không mịt mờ vô tận, chỉ còn lại có ba tòa Kiếm Môn treo cao, trên Kiếm Môn riêng phần mình treo một thanh bảo kiếm, bầu trời bảo kiếm, lại có một kiện trấn giáo chi bảo huyền phù trấn áp.

- Chỉ là một tòa trận pháp Thần cấp, cũng muốn vây khốn lão thân?

Chúc Nghiên Đình cười khanh khách nói, Thiên Cung nặng nề ở phía sau rung chuyển, chấn đến hư không trong Kiếm Môn Tru Thần Trận cơ hồ tan vỡ.

- Vị tiểu hữu này, còn trận này thì sao?

Một đồng âm non nớt vang lên, Chúc Nghiên Đình vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một tiểu nha đầu không biết từ nơi nào nhô ra, hướng nàng cười cười, lộ ra hai cái răng khểnh, tế lên một trận đồ, ngay sau đó hưu một tiếng chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trận đồ kia rơi vào dưới chân Chúc Nghiên Đình, ở đỉnh đầu nàng hiện ra một chữ "Phong" thật to.

- Long Hoàng, Chúc Nghiên Đình cùng Thần đỉnh không ở chỗ này, những người còn lại ngươi có thể đối phó chứ?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 681: Ta Muốn Đánh Chết Ngươi Bất Cứ Lúc Nào Cũng Có Thể. (1)

Ngoài Kiếm Môn Tru Thần Trận, Giang Nam trầm giọng nói.

Long Hoàng trái tim băng giá, rốt cục thấy được một mặt kinh khủng của Giang Nam, thầm nghĩ:

- Có thể không cùng người này là địch, đó là tốt nhất!

Nghĩ tới đây, Long Hoàng chú ý đã định, cười ha ha, chấn vang Quỳ Ngưu Cổ, khống chế lâu thuyền, suất lĩnh Long Tộc cường giả tiến vào trong Thái Huyền đại trận đã hỗn loạn.

Vũ Thông Đạo Nhân một chưởng không thể chấn vỡ Loạn Không Đại Trận, trong lòng cả kinh, chỉ thấy Long Hoàng đem người đánh tới, chỉ đành phải đem người ngăn cản.

Giang Nam nhìn lướt qua mọi nơi, cất bước đi vào trong Loạn Không Đại Trận, cao giọng nói:

- Chư vị, nơi này ta nhờ các ngươi rồi, ta đi giết chưởng giáo Thái Huyền Thánh Tông, đối phó Thần đỉnh cùng Thái Hoàng hóa thân kia!

Loạn Không Đại Trận kịch liệt vận chuyển, trong lúc mấy hơi thở liền đưa Giang Nam ra đến trăm vạn dặm xa, ra khỏi tầng khí quyển đi tới giữa không trung, đại trận này như cũ không ngừng, còn đang gào thét đi về phía trước, mang Giang Nam đến chỗ càng sâu trong Tinh Không.

Qua một khắc đồng hồ thời gian, tốc độ truyền tống của Loạn Không Đại Trận dần dần biến chậm, Giang Nam chỉ cảm thấy pháp lực của mình cơ hồ không cách nào cảm ứng được trận kỳ của Loạn Không Đại Trận, duy trì đại trận vận chuyển, phải truyền pháp lực, nhưng mà theo khoảng cách càng

ngày càng xa, pháp lực truyền liền càng khó khăn.

Mặc dù pháp lực của Giang Nam đạt tới Thiên Cung cấp, nhưng còn không cách nào kéo dài qua khoảng cách xa như thế.

- Phá cho ta!

Chỗ sâu trong không gian, hư không kịch liệt lay động, đột nhiên giống như lưu ly rầm một tiếng nghiền nát, một vị bạch y thanh niên lao ra, trên đầu Thần đỉnh treo cao, Thần Quang dày đặc, đằng đằng sát khí giết ra hư không, chính là Cận Đông Lưu.

Một sát na Giang Nam lấy Loạn Không Đại Trận truyền đi kia, hắn liền biết không ổn, muốn phá vỡ Loạn Không Đại Trận, bất quá trận kỳ đại trận này hết thảy là Ngũ Sắc Kim luyện chế thành, mỗi một trận kỳ là Thiên Cung chi bảo, nhiều Thiên Cung cường giả của Huyền Thiên Thánh Tông hợp lực tế luyện, lấy thực lực của hắn căn bản không cách nào phá vỡ đại trận, chỉ có thể bị đại trận lôi cuốn truyền vào trong hư không.

Thẳng đến hiện tại, Giang Nam thúc dục đại trận pháp lực dần dần yếu kém, lúc này mới cho hắn thừa cơ hội, xông phá Loạn Không Đại Trận trói buộc, nhất cử thoát thân.

- Khoảng cách này, chỉ sợ cách chủ tinh cả ức dặm?

Trong lòng Cận Đông Lưu cảm giác được một trận rét lạnh, nhìn về phía nguyên giới chủ tinh, chỉ thấy viên chủ tinh to lớn không gì so sánh được này rơi vào mắt của hắn chỉ lớn như ánh trăng, khoảng cách xa như thế, hắn toàn lực phi hành cũng cần sáu bảy canh giờ mới có thể chạy về chủ tinh.

Sáu bảy canh giờ, nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nhưng đủ để cho một cuộc đại chiến định ra thắng bại!

Đột nhiên, hư không đung đưa, Giang Nam cất bước từ trong hư không đi ra, hiện ra ở trước mặt Cận Đông Lưu, hắn phát hiện Cận Đông Lưu thoát khốn, quyết định thật nhanh dừng Loạn Không Đại Trận lại, đi thẳng tới

cách Cận Đông Lưu không xa.

- Giang Tử Xuyên!

Đỉnh đầu của Cận Đông Lưu có Thần đỉnh, trong mắt phóng hỏa, hận đến nghiến răng nghiến lợi, liền muốn đánh tới.

- Cận chưởng giáo vẫn là không nên hành động thiếu suy nghĩ mới tốt.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Ta muốn đánh chết ngươi mà nói, bất cứ lúc nào cũng có thể, mà ta không có lập tức động thủ, ngươi nên biết, trước mắt ta còn không muốn trực tiếp đánh chết ngươi.

- Bất cứ lúc nào cũng có thể đánh chết ta?

Cận Đông Lưu cười ha ha, đưa tay bày ra, Thần đỉnh hiện ra trong tay. Cười lạnh nói:

- Ta có Thần đỉnh nơi tay, ai dám nói bất cứ lúc nào cũng có thể đánh chết ta?

- Ta dám.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Tu vi pháp lực của ngươi bất quá là Thiên Cung cấp, có thể thúc dục mấy phần uy năng của Thần đỉnh? Có thể thúc dục mấy lần? Ta cố kỵ, bất quá là Thái Hoàng mà thôi. Cận chưởng giáo, ngươi nhìn chung quanh một chút.

Cận Đông Lưu nhìn về bốn phía, chỉ thấy vị trí bọn họ một mảnh thê lương hoang vu, nổi lơ lửng từng ngọn đại lục đổ nát, trừ lần đó ra, còn có dấu vết tuyệt thế cường giả giao thủ lưu lại, Chưởng Ấn khổng lồ, Thần Thông lưu lại uy năng, xương cốt nghiền nát, máu tươi cùng da thịt mất đi linh tính.

Nơi này là Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ quyết chiến, chủ tinh tan biến trong Tinh Quang Kỷ Kiếp!

- Tịch chưởng giáo trên trời có linh thiêng.

Giang Nam lẳng lặng nói:

- Ta đặc biệt lựa chọn đem ngươi truyền tới đây, chính là muốn mời Tịch chưởng giáo xem một chút, ta là huyết tẩy Thái Huyền Thánh Tông như thế nào, báo thù, tiễn đưa cho hắn. Cận chưởng giáo, ngươi không ngại ngồi xuống, xem Thái Huyền Thánh Tông không có Thái Hoàng Lão Tổ một chút, là hủy ở trong tay của ta như thế nào.

Cận Đông Lưu đằng đằng sát khí, tay bày Thần đỉnh cũng không dám trực tiếp giết qua, hắn không có dũng khí cùng Giang Nam đánh một trận, Giang Nam cũng không có nói sai, Thần đỉnh cấp bậc quá cao, lấy thực lực của hắn không cách nào phát huy ra bao nhiêu uy năng, hắn chỉ có cơ hội một kích, bỏ qua một kích kia, hắn chính là một cái tử lộ!

Giang Nam đối với hắn làm như không thấy, đưa tay nhẹ nhàng vẽ một cái, vô số đạo văn xông ra, hóa thành một mặt gương sáng, rộng lớn mấy dặm, gương sáng theo hướng nguyên giới chủ tinh, đem trường huyết chiến phát sinh ở Huyền Thiên Thánh Tông kia hết thảy phản ứng ở trong kính.

Đây là một tràng huyết chiến vạn năm khó gặp, đánh giáp lá cà, giết người như cỏ, từng vị tu sĩ Thần Thông, Đạo Đài, Thần Phủ cảnh giới thây ngã tại chỗ, ngã lạc trần ai.

Đạo Đài nứt vỡ, Thần Phủ sụp đổ, Thiên Cung vẫn lạc, tràng diện tàn nhẫn mà tráng quan!

Tính bằng đơn vị hàng nghìn tu sĩ cả người là máu, phương viên một hai vạn dặm đều là chiến trường, từng ngọn đại trận cắt qua, vô số tu sĩ đứng ở trong đại trận, tế lên pháp bảo dính đầy máu tươi, thúc dục Thần Thông, hướng đối thủ giết tới!

- Giết!

Phụ Văn Cung rống giận, hai Tinh Nguyệt Cự Nhân hợp lực, đem Bác Sơn Đạo Nhân sinh sôi xé nát, mà vào lúc này, Bác Sơn Đạo Nhân tế lên trấn giáo chi bảo Định Hải Thần Châu treo cao giữa không trung, trong châu như có biển lớn mênh mông, hung hăng nện xuống, tương đương với khuynh đảo cả tòa biển rộng đặt ở trên người Phụ Văn Cung, đem vị Tinh Nguyệt Thần Tông Chưởng Giáo Chí Tôn này đánh cho thân thể nghiền nát hơn phân nửa, chỉ còn lại có nửa người, trong miệng không ngừng hộc máu!

Phụ Văn Cung đã gặp phải bị thương nặng, nguyên khí tổn thương nặng, bất quá cũng may cuối cùng đem Bác Sơn Đạo Nhân đánh giết, mà vào lúc này, Tinh Nguyệt Thần Tông cùng Thủy Nguyệt Đạo Nhân đối kháng chết thảm trọng, Tinh Nguyệt Thần Tông Thái Thượng Trưởng Lão vẫn lạc ba người, những Thần Phủ, Đạo Đài cảnh giới tu sĩ khác lại càng bị chết đếm không hết, thậm chí phía trên Liên Nguyệt Kim Luân cũng hiện đầy vết rách, bị Thủy Kỳ Lân áp chế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 682: Ta Muốn Đánh Chết Ngươi Bất Cứ Lúc Nào Cũng Có Thể. (2)

Tinh Nguyệt Thần Tông toàn diện bị diệt đang ở trước mắt, nếu không phải Phụ Văn Cung thấy một màn như vậy, sẽ không liều mạng lưỡng bại câu thương cũng muốn đem Bác Sơn Đạo Nhân chém giết.

Hắn không kịp chữa thương, lập tức phá hủy đại trận bên này, thúc dục Tinh Nguyệt Cự Nhân hướng Thủy Nguyệt Đạo Nhân giết tới, chẳng qua là hôm nay hắn thực lực không bằng trước, chẳng qua là có thể cùng Thủy Nguyệt Đạo Nhân miễn cưỡng duy trì cục diện không thắng không bại.

- Giết!

Tề Tùy Vân nghiêng lực toàn phái của Thanh Vân Tông tế lên Đạo Tổ Kiếm, một đạo kiếm quang ngang trường không, phá vỡ Thái Huyền đại trận, đem Cưu Đà La chủ trì đại trận này cơ hồ một kiếm chém thành hai khúc, nơi kiếm quang đi qua, từng ngọn Thiên Cung nổ tung, quét ngang hết thảy!

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy một đầu Kim Sí Đại Bằng nắm lên một mặt bảo ấn hướng Tề Tùy Vân hung hăng đập tới, nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão Thanh Vân Tông vội vàng tới cứu, Tề Tùy Vân vung tay áo đánh văng mọi người ra, cười to nói:

- Các ngươi bảo vệ Thanh Vân Tông ta bất diệt, ta theo sư tôn đi đây!

Oanh!

Kim Sí Đại Bằng kia đem Tề Tùy Vân một ấn đập nát!

Thân thể Cưu Đà La cơ hồ bị cắt thành hai nửa đột nhiên khép lại, vẫy tay, Kim Sí Đại Bằng bay trở về. Tế lên bảo ấn liền hướng Thanh Vân Tông

ném tới, lạnh lùng nói:

- Thanh Vân lão đạo cùng Tùy Vân Đạo Nhân hai đời Chưởng Giáo Chí Tôn cũng là chết ở trong tay Thái Huyền Thánh Tông ta, hôm nay Thanh Vân Tông cũng nên diệt!

Hắn mắt lạnh nhìn về phía Phó Duyên Tông đang toàn lực chém giết, cười lạnh nói:

- Người tiếp theo chính là Triều Thánh Tông!

Bảo ấn kia bay lên, càng lúc càng lớn, trong chớp mắt rộng lớn trăm dặm, dưới ấn khắc vô số điểu triện côn trùng, rất là quỷ dị, nhưng đây là một trấn giáo chi bảo hàng thật giá thật. Một ấn đắp xuống, uy năng vô hạn!

Nhiều cường giả của Thanh Vân Tông may mắn còn sống sót vội vàng thúc dục Đạo Tổ Kiếm, bất quá làm sao có thể là đối thủ của Cưu Đà La, Đạo Tổ Kiếm mới vừa cùng bảo ấn va chạm kia, lập tức bị đánh bay, bảo ấn tiếp tục đè xuống, muốn đem Thanh Vân Tông diệt sạch!

Đột nhiên, năm đạo kiếm quang bay tới, trong phút chốc rơi vào bên cạnh Cưu Đà La, điên cuồng tăng vọt. Hóa thành năm tòa kiếm sơn, bố trí thành Đại Ngũ Hành Kiếm Trận. Lại có một tòa Liên Đài bảo tọa bay ra, phía trên có nữ Bồ Tát, liên hoa nặng nề trán phóng, nâng này mặt bảo ấn, không để cho bảo ấn rơi xuống.

- Lạc Hoa Âm?

Cưu Đà La ở vào trong trận, cũng không thấy kinh hoảng chút nào, cười ha ha nói:

- Ngươi giết không được ta!

Sau một khắc, Đại Ngũ Hành Kiếm Trận khuấy, cắn nát thành tro, nơi trận pháp bắn ra, đột nhiên một tiếng lệ tiếu truyền đến, một đầu Kim Sí Đại Bằng cánh giương trăm dặm, vỗ cánh mà đi, tốc độ nhanh kinh người, cạc

cạc cười quái dị nói:

- Ta nói rồi, ngươi giết không được ta!

- Thì ra là Kim Sí Đại Bằng mới là chân thân của ngươi, Cưu Đà La chỉ là phân thân của ngươi!

Một chiếc Thái Dương Chiến Xa như gió bay điện chớp chạy nhanh đến phía sau Kim Sí Đại Bằng, một ngụm Cửu Dương Thần Chung chụp xuống, đem đầu Đại Điểu này gắn vào bên trong chuông, một người con gái đứng ở trên chuông, quanh thân tràn đầy hỏa lưu kim, còn có hai đầu Kim Ô chồm hỗm ở bên chuông, miệng phun Đại Hỏa, không ngừng đốt cháy miệng Thần chung này.

Bất quá chốc lát, Kim Sí Đại Bằng bên trong chuông liền bị luyện hóa thành tro!

Lạc Hoa Âm đột nhiên hiện ra ở trong Thái Huyền đại trận, đỉnh đầu có thanh tuyền, lục đại hóa thân bay ra, nơi đi qua, không có hợp lại chi địch, từng vị Thiên Cung cường giả của Thái Huyền Thánh Tông bị hóa thân của nàng một chiêu chém giết, chỉ còn lại có Thần Phủ, Đạo Đài cảnh tu sĩ, quân lính tan rã, bị Thanh Vân Tông xông phá, nhất thời tán loạn.

Thực lực của nàng mạnh nhất, một thân một mình đã quét ngang một tòa Thái Huyền đại trận, đem hai Chưởng Giáo Chí Tôn, hai trấn giáo chi bảo, mười sáu vị Thiên Cung cường giả, gần bảy trăm vị Thần Phủ cường giả, hơn bảy nghìn vị tu sĩ của tòa đại trận này, hết thảy tàn sát không còn, dẫn đầu thoát thân, cứu viện Thanh Vân Tông cùng Triều Thánh Tông, chẳng qua là vẫn tới chậm một bước, để cho Tùy Vân Đạo Nhân chết thảm.

Lạc Hoa Âm xông vào một nửa đại trận khác, đám người Phó Duyên Tông đã bị thương nặng, cả người là máu, Triều Thánh Tông trên dưới đã chết không biết bao nhiêu cao thủ, thậm chí thánh lâu cái trấn giáo chi bảo này cũng bị đánh cho tàn phế!

Cùng hắn đối trận chính là Thái Huyền Thánh Tông Sương Nguyệt Đạo Nhân, cũng là một Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, thành danh rất sớm, nhìn thấy Lạc Hoa Âm tới, mà Thái Huyền đại trận đã kiện phá, lúc này không dám tái chiến, vội vàng tung người dựng lên, hóa thành một đạo ánh trăng bay đi!

Đang!

Một viên minh châu đập trúng hậu tâm của nàng, đem Đạo Nhân này từ trên cao đập xuống, ngay sau đó lục đại trấn giáo chi bảo thay nhau trấn áp xuống, Sương Nguyệt Đạo Nhân phất áo choàng, miệng mũi bị nện không ngừng chảy máu, không có kiên trì bao lâu, liền bị sinh sôi đập nát, chết oan chết uổng.

Phó Duyên Tông nhân cơ hội vồ đến, đại sát tứ phương, cùng Thanh Vân Tông hội hợp, liên thủ chém giết những cao thủ khác của Thái Huyền Thánh Tông.

Đệ nhị tọa Thái Huyền đại trận bị phá.

Ngay sau đó Lạc Hoa Âm thẳng hướng đệ tam tọa Thái Huyền đại trận, trong tòa đại trận này là Dương Di Thần Tộc cùng Thái Huyền Thánh Tông đối kháng, hai bên cũng chết thảm trọng, thê thảm không nỡ nhìn.

Thái Huyền đại trận bị đánh tàn, bị chết chỉ còn lại có hai mươi mấy vị Thần Phủ cường giả, sáu bảy vị Thiên Cung cao thủ, hai đại Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, mà Dương Di Thần Tộc cũng là vô cùng thê thảm, chỉ còn lại có Dương La, Diêm Phù không đến bốn mươi vị Thần Tộc cường giả.

Thần Tộc dũng mãnh thiện chiến, hung hãn không sợ chết, cơ hồ là lấy mạng đổi mạng, hơn nữa Dương La tâm địa sắt đá, căn bản không so đo cường giả dưới trướng đã chết bao nhiêu, này mới tạo thành bức thảm trạng này.

Lạc Hoa Âm tiến vào đại trận này, cũng không khỏi cau mày, lập tức quát lớn:

- Đinh Trác, mang theo người của ngươi đi nghỉ ngơi!

Dương La giết đỏ cả mắt rồi, còn đợi tái chiến, bị nàng một phát bắt được ném ra ngoài trận, ngay sau đó lục đại hóa thân của Lạc Hoa Âm tề động, thẳng hướng thế lực còn sót lại của Thái Huyền Thánh Tông.

Giữa không trung, trước di chỉ mà Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ đại chiến, sắc mặt Cận Đông Lưu thảm đạm, ánh mắt đỏ bừng nhìn một màn này, nhiều đồng môn Thái Huyền Thánh Tông táng thân ở trước mặt của hắn như thế, mặc dù hắn vững tâm như sắt cũng không chịu nổi.

- Cận chưởng giáo, ngươi đem Thần đỉnh đưa trở về, ta không ngăn cản ngươi.

Giang Nam liếc hắn một cái, hờ hững nói:

- Đưa Thần đỉnh trở về, Thái Huyền Thánh Tông ngươi liền có cơ hội chuyển bại thành thắng.

Cận Đông Lưu chần chờ, muốn đưa Thần đỉnh ra, rồi lại do dự.

Hắn không dám đưa, đưa Thần đỉnh ra, hắn chính là một cái tử lộ, căn bản không phải là đối thủ của Giang Nam!

Ở lựa chọn người thừa kế môn phái, Thái Hoàng Lão Tổ thất bại thảm hại!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 683: Đánh Một Trận Diệt Sạch. (1)

- Cận chưởng giáo, ngươi không đưa thần đỉnh cứu đồng môn của ngươi sao?

Giang Nam nhìn về phía Cận Đông Lưu, mắt lộ ra một vẻ trào phúng.

Cận Đông Lưu nội tâm giãy dụa, sắc mặt âm tình bất định, giải thích:

- Thắng bại còn chưa biết, sư thúc Chúc Nghiên Đình của ta, chính là thế cường giả trên đời, chỉ cần lão nhân gia nàng thoát khốn, Lạc Hoa Âm cũng không cách nào ngăn cản nàng! Nàng một người liền có thể đem bọn ngươi hết thảy bình định...

Hắn mới vừa nói tới đây, đột nhiên chỉ thấy gương sáng phía trước phản ứng trận đại chiến kia, hư không chấn động, ba tòa Kiếm Môn từ trong hư không hiện ra, phía trên treo ba trấn giáo chi bảo tàn phá không chịu nổi, mà trên cửa là vết máu loang lổ.

Phong Cấm đại trận như cũ vận chuyển, một nữ hài tiến lên thu Phong Cấm đại trận, chỉ thấy ba tòa Kiếm Môn mở ra, ba người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ cùng Lâm Tá Minh sắc mặt tái nhợt từ trong Kiếm Môn đi ra, hiển nhiên nguyên khí tổn thương nặng nề.

Về phần Chúc Nghiên Đình vốn là bị vây ở trong Kiếm Môn Tru Thần Trận, vị tu thành Thiên Cung thất trọng tuyệt đại cường giả kia, đã từng là nữ nhân tươi đẹp nhất thời, thì đã ở trong Kiếm Môn Tru Thần Trận cùng Phong Cấm đại trận vẫn lạc!

Chuyện cho tới bây giờ, tám tòa đại trận của Thái Huyền Thánh Tông, đã phá vỡ bốn cái, chết hơn phân nửa tinh anh, sống sót chỉ sợ cũng không cách nào ngăn cản đám người Lạc Hoa Âm, Thạch Cảm Đương quét ngang.

Giang Nam chính là muốn làm trò ở trước mặt Cận Đông Lưu, đem quái vật lớn Thái Huyền Thánh Tông này đẩy bình, đem đệ nhất đại phái trên đời này, san thành bình địa, ở trước mặt Cận Đông Lưu, đem mọi người Thái Huyền Thánh Tông hết thảy diệt trừ không còn!

Cận Đông Lưu hai tay run rẩy, trong mắt rưng rưng, trong nội tâm do dự giãy dụa, muốn đưa Thần đỉnh ra, rồi lại không cam lòng mình chết ở trong tay Giang Nam.

Giang Nam lẳng lặng nhìn hắn, trên chủ tinh đại chiến vẫn còn tiếp tục, Thiên Phủ Thập Tẩu cùng Tần Phi Ngư giờ phút này cũng giết đến cả người là máu, hai vị lão giả trong thập tẩu vẫn lạc, nhưng mà Thái Huyền Thánh Tông bị chết nhiều hơn.

Phật Mẫu Ngọc Bồ Tát mang đến mấy vạn tăng binh, trải qua trận ác chiến này, bị chết chỉ còn lại có bốn năm thành, hơn nữa còn có thật nhiều Thiên Cung cấp lực sĩ, Bồ Tát, cũng táng thân ở trong chiến dịch.

Bất quá, Thái Huyền đại trận này cũng bị nữ Bồ Tát kia tiêu diệt, đem hai vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp sinh sôi đánh chết, mười sáu vị Thiên Cung cường giả hết thảy đánh gục, đệ tử trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông còn dư lại, thì trực tiếp bị phật quang luyện hóa, quy y Phật Môn, trở thành tăng binh của Phật Mẫu Ngọc Bồ Tát.

Trong một tòa đại trận khác, còn lại là tinh anh của Huyền Thiên Thánh Tông đứng ở trên lưng Long Quy, thi triển Huyền Thiên Đại Trận tiến vào trong Thái Huyền đại trận, Giang Nam đối với thánh tông coi trọng nhất, thánh tông toàn phái trên dưới cơ hồ các đệ tử, trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão pháp bảo hết thảy bị hắn lấy Thần Kim luyện chế một lần, hơn nữa một đầu lão long quy sâu không lường được, cùng với Cáp Lan Sinh, Vô Tướng Thiền Sư riêng phần mình đem trấn giáo chi bảo tế lên, hôm nay thực lực của Huyền Thiên Thánh Tông cũng đủ để chống lại một tòa Thái Huyền đại trận.

Dù vậy, Huyền Thiên Thánh Tông cũng chết thảm trọng, mười thành đệ

tử trưởng lão đã chết ba thành, Thái Thượng Trưởng Lão Huyền Hằng Đạo Nhân cũng vì vậy vẫn lạc, Cáp Lan Sinh, Vô Tướng Thiền Sư hai vị tồn tại mạnh nhất này cũng bị thương nặng, mà mai rùa của lão long quy kia cũng bị đánh nát, hộc máu không ngừng.

Mà Thái Huyền đại trận cũng gặp phải bị thương nặng, chết đếm không hết.

Long Hoàng cùng Vũ Thông Đạo Nhân đánh một trận cũng đang tiến hành, trận chiến này Long Hoàng cũng không có sử xuất toàn lực, mà là đang trì hoãn thời gian, hiển nhiên cũng không nghĩ hoàn toàn đắc tội Thái Hoàng Lão Tổ.

Nhạc Ấu Nương đứng ở ngoài trận, thúy sinh sinh nói:

- Long Hoàng, sư phó của ta đã sớm ngờ tới ngươi xuất công không xuất lực, hắn trước khi đi bảo ta cho ngươi biết, thử nghĩ xem sau lưng ngươi là ai cấp ngươi chỗ dựa, ngươi cần sợ người nào?

Long Hoàng nghe nói như thế, nhất thời chỉ cảm thấy vẹt ra sương mù, bừng tỉnh đại ngộ:

- Sau lưng ta chính là Ứng Long Đại Thế Giới, cho Thái Hoàng Lão Tổ một ngàn lá gan, hắn cũng không dám đắc tội Ứng Long Đại Thế Giới! Ta còn cần sợ Thái Hoàng tìm ta trả thù?

Hắn tỉnh ngộ lại, lập tức buông tay buông chân, cùng nhiều cao thủ của Long Tộc toàn lực thúc dục Quỳ Ngưu Thần Cổ, uy năng của thần minh chi bảo này bộc phát ra, tương đương với một Chúc Nghiên Đình cường giả, nhất thời đem đám người Vũ Thông Đạo Nhân toàn diện áp chế, đám người Vũ Thông Đạo Nhân bị toàn diệt chẳng qua là vấn đề thời gian.

Giang Nam ở trước lúc tràng đại chiến này mở ra, liền đã từng nói, Thái Huyền Thánh Tông một trận phá, trận trận phá, đẩy bình Thái Huyền Thánh Tông cũng không khó khăn, mà hôm nay chuyện đúng như hắn nói như vậy.

Mà theo Lạc Hoa Âm phá vỡ từng ngọn đại trận, càng nhiều cường giả có thể dọn ra tay, tiễu trừ Thái Huyền Thánh Tông, đánh sâu vào những đại trận khác, trận đại chiến này, Thái Huyền Thánh Tông đã thua.

Cận Đông Lưu yên lặng nhìn một màn này, đột nhiên bình tĩnh trở lại, nhẹ giọng nói:

- Sư tôn ta đã từng nói với ta một câu, hắn nói, trong lòng của ta, chỉ có ta. Vì tiến quân cảnh giới cao hơn, hết thảy cũng có thể vứt bỏ, hết thảy cũng có thể dứt bỏ. Trong lòng của ta, chỉ có ta!

Lúc ấy Thái Hoàng Lão Tổ là đối với Cận Đông Lưu nói như vậy.

Cận Đông Lưu chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra một nụ cười tàn nhẫn:

- Hiện tại ta rốt cục hiểu hàm nghĩa những lời này.

Hắn cười đến rất sướng khoái:

- Cái gì tông môn, cái gì đồng môn, cái gì ân tình thân tình hữu tình, hết thảy là trói buộc! Ta sống, Thái Huyền Thánh Tông liền tồn tại, ta chết, đâu thèm nhìn hắn hồng thủy ngập trời!

Mắt hắn lộ ra vẻ điên cuồng, cười ha ha nói:

- Thái Huyền Thánh Tông chính là một công cụ trong tay ta, những người đó bị chết sạch, vừa ta có quan hệ gì đâu? Chỉ cần ta vui, bất cứ lúc nào ta cũng có thể sáng lập một tông môn tên Thái Huyền Thánh Tông nữa!

Hắn giờ phút này rốt cục lĩnh hội tới tâm cảnh của Thái Hoàng lúc nói ra những lời này, cuối cùng cầm đến tâm thái của Thái Hoàng, trong lòng đối với đồng môn là không bỏ, đối với tông môn quyến luyến, hắn đau lòng, hắn đồng tình, tâm của hắn bị thương, hắn bi phẫn, đủ loại tâm tình, hết thảy bị hắn buông bỏ.

Cận Đông Lưu vốn là tâm cảnh nghiền nát, giờ phút này lại mơ hồ bắt

đầu phục hồi như cũ, khí thế bành trướng, ánh mắt của hắn lạnh lùng, trống rỗng, làm cho người ta cảm giác phảng phất là Thái Hoàng thứ hai.

Trong Thần Đỉnh đột nhiên truyền đến một cổ ba động mênh mông, đó là suy nghĩ ý thức của Thái Hoàng Lão Tổ ở lại trong Thần Đỉnh, trong nháy mắt đem một môn công pháp truyền thụ cho Cận Đông Lưu.

Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 684: Đánh Một Trận Diệt Sạch. (2)

Hôm nay Cận Đông Lưu, rốt cục có tư cách tu luyện công pháp mà Thái Hoàng Lão Tổ khai sáng, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, trở thành truyền nhân chân chính của Thái Hoàng Lão Tổ!

Tâm tình nghiền nát của hắn giờ phút này đã viên mãn, lần nữa bước vào tâm cảnh Đại Tông Sư!

- Ha hả, thì ra là như vậy, thì ra là như vậy!

Cận Đông Lưu cười to, Thái Hoàng Lão Tổ để Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư ở lại trong Thần Đỉnh, đã bị hắn nắm chặc đến tinh túy!

- Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư sao?

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, đứng dậy, không hề đi chú ý chiến trường nữa, cất bước hướng Cận Đông Lưu đi tới, khí thế của hắn điên cuồng kéo lên, cơ hồ ở trong một bước liền đạt tới trạng thái đỉnh, lãnh đạm nói:

- Cận chưởng giáo, hiện tại ta muốn đánh chết ngươi!

Ầm!

Hư không bị Giang Nam một bước đạp toái, sau một khắc Giang Nam đi tới trước người Cận Đông Lưu!

Hắn ở lần đầu tiên bộc phát liền trực tiếp vận dụng pháp lực của ngũ đại hóa thân, để cho pháp lực của hắn ầm ầm bạo tăng đến cực hạn, cơ hồ đem thân thể chống đỡ nổ tung, Thiên Cung cấp thân thể của hắn cũng không chịu nổi pháp lực khổng lồ như thế, da nổ tung, máu tươi giàn giụa!

Mỗi một hóa thân của hắn có pháp lực cũng không kém hơn bản thể hắn

chút nào, hoàn toàn có thể sánh ngang Thiên Cung nhất trọng cường giả, năm hóa thân, liền tương đương với pháp lực của Giang Nam bạo tăng gấp năm lần!

Cổ lực lượng này, là cuồng bạo bực nào?

Thân thể của Giang Nam đứng thẳng, giống như một pho tượng đứng ở địa ngục Minh Hải, bên cạnh là Ma Đế của Địa ngục vạn giới, một ấn đắp xuống, Càn Khôn đổi ngược, cương thống không còn, loại lực lượng hủy thiên diệt địa bộc phát ra, dễ như trở bàn tay hướng Cận Đông Lưu cùng Thần đỉnh bắn đi!

Hắn một ấn này, đánh ra phẫn uất trong lòng, đánh ra bi thương đối với Tịch Ứng Tình vẫn lạc, mang theo tín niệm vô địch của hắn, chưa từng có từ trước đến nay, muốn phá hủy hết thảy trước mắt!

Cận Đông Lưu cười lạnh một tiếng, vui mừng không sợ hãi, đột nhiên ống tay áo một quyển, trong Thần Đỉnh phun ra Thần Quang, thẳng đón một ấn kia của Giang Nam, mình thì phi thân lui về phía sau, quanh thân có vô số đạo văn xông ra, hóa thành từng mặt đại kỳ cuốn động, rõ ràng là Loạn Không Đại Trận!

Hắn nhận được Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư của Thái Hoàng Lão Tổ, thậm chí ngay cả Thần đỉnh miệng thần minh chi bảo này cũng bỏ được buông tha, để cho Thần đỉnh đi đỡ một kích của Giang Nam, cho mình thoát thân, có thể nói là tâm chí ẩn nhẫn.

- Giang chưởng giáo, chúng ta còn có thể gặp gỡ nữa!

Thanh âm của Cận Đông Lưu truyền đến, thân hình ở trong Loạn Không Đại Trận chợt lóe lên rồi biến mất, cùng lúc đó, một ấn của Giang Nam hung hăng che ở trên Thần đỉnh, cùng Thần Quang trong đỉnh đụng nhau, không gian phương viên trăm dặm nhất thời từng mãnh sụp đổ, Thần đỉnh dù sao cũng là Cận Đông Lưu tế lên, uy lực không có thể phát huy mấy phần, nhưng dù vậy, nửa người của Giang Nam cũng bị miệng Thần đỉnh này phun

ra Thần Quang chấn vỡ!

- Ở trước mặt ta chơi Loạn Không Đại Trận?

Giang Nam đón lấy một kích của Thần đỉnh, liếc thấy Cận Đông Lưu thi triển Loạn Không Đại Trận chạy trốn, tâm niệm hơi động, nhất thời phía sau cánh chim chi chít rầm rầm mở ra, hóa thành che trời chi dực, vô số cánh chim ầm ầm vỗ, liền đem hư không phía sau đánh cho nát bấy, đẩy thân thể tàn phá của Giang Nam mau chóng đuổi theo!

Nhục thể của hắn nhanh chóng phục hồi như cũ, trong khoảnh khắc liền khôi phục nguyên trạng, ngay sau đó một mảnh cánh tay dài hẹp sinh ra.

Thình thịch!

Đột nhiên Giang Nam hung hăng đánh một quyền ở trong hư không, đem hư không kia đánh nát, ngay sau đó thân hình liên tục chớp động, quyền lên quyền rơi, một quyền lại một quyền hướng hư không oanh tới!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Thành từng mảnh hư không ở dưới nắm tay hắn nổ tung, tạo thành một đường thẳng tắp, thẳng tắp lao về phía trước, trong phút chốc liền có hơn vạn dặm!

Đột nhiên, trong hư không phảng phất có cái gì bị một quyền của hắn oanh trúng, máu tươi từ mảnh nhỏ hư không thẩm thấu đi ra ngoài.

Giang Nam liên tục tám quyền hung hăng nện xuống, ngay sau đó lấy tay hướng trong hư không hung hăng một trảo, sinh sôi đem Cận Đông Lưu từ trong hư không mò đi ra ngoài!

Cận Đông Lưu bị hắn đánh cho toàn thân xương cốt đứt hết, trọng thương hấp hối, ngẩng đầu giãy dụa nói:

- Giang chưởng giáo, ngươi còn nhớ rõ không, ngươi từng ở Thái Huyền

Thánh Tông ta nói nếu như ta và ngươi liên thủ, tất có thể khai sáng ra vô số loại Thần Thông, khai sáng ra một đồ thế sao? Thật ra thì ta có nghĩ qua...

Oanh!

Giang Nam giơ lên chân to hung hăng đạp xuống, đem Cận Đông Lưu thải toái, tóc đen phất phới cùng quần áo phần phật, lúc này mới chậm rãi bình thường xuống.

- Cận chưởng giáo, ngươi nói quá muộn.

Mà ở nguyên giới chủ tinh, một tòa Thái Huyền đại trận cuối cùng kiện phá, các đệ tử trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông trừ chết trận, chính là đầu hàng, Huyền Thiên Thánh Tông chỉ còn lại có một mảnh hoang vu.

Đám người Phụ Văn Cung, Thiên Phủ chư tẩu, Phó Duyên Tông có quét dọn chiến trường, có vì người bị thương chữa thương, có tế điệu người chết.

Mà vào lúc này, Cận Đông Lưu đã chết.

Thái Huyền Thánh Tông diệt môn.

- Chúng ta thắng sao?

Nhạc Ấu Nương ngẩng đầu lên, hướng Lạc Hoa Âm hỏi.

Lạc Hoa Âm lắc đầu, nhìn về phía chỗ sâu trong không gian, nhẹ giọng nói:

- Thái Hoàng còn không có xuất thủ.

Thái Hoàng còn không có ra tay.

Đây tuyệt đối là một đám mây đen bao phủ ở trên đầu tất cả mọi người, vô luận là Phụ Văn Cung hay Lạc Hoa Âm, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ, hay là Thiên Phủ Bát Tẩu, Tần Phi Ngư, đều là sắc mặt ngưng trọng, tuy Thái Huyền Thánh tông bị bọn hắn diệt trừ sạch sẽ, nhổ tận gốc, nhưng mà

Thái Hoàng như trước tồn tại, như cũ là một Cự Vô Phách, như trước như là một tòa Đại Hoang Sơn áp ở trong lòng của bọn hắn!

Không qua cửa ải Thái Hoàng này, ai cũng không thể nói thắng lợi!

- Dùng tâm tính của Thái Hoàng, chưa chắc sẽ ra tay đối phó chúng ta.

Ánh mắt Phụ Văn Cung chớp động, thấp giọng nói:

- Thái Hoàng người này, rất ít ra tay đối phó người so với mình nhược quá nhiều, xem hắn gần chút ít năm ra tay, liền có thể thấy được lốm đốm.

Mọi người yên lặng gật đầu, Thái Hoàng lão tổ tuy đáng giận, nhưng một mực đều có một nguyên tắc, cái kia chính là chưa bao giờ hướng đối thủ so với mình nhược quá nhiều ra tay qua.

Hơn một trăm năm trước, hắn cùng với Huyền U đạo nhân đối kháng, Huyền U đạo nhân cùng hắn không sai biệt nhiều, trong Thất Bảo lâm, hắn cùng với Tịch Ứng Tình Tuyên Vô Tà hóa thân đối kháng, hai người đều bị áp chế ở Thất Bảo đài cảnh.

Hắn từng ở trên mặt biển tao ngộ bọn người Mục tiên tử vây công, tu vi những người kia đều là Thiên Cung thất trọng đỉnh phong, lại từng ở Bắc Cực băng dương cùng Tuyên Vô Tà quyết đấu, về sau đánh với Tịch Ứng Tình một trận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 685: Tính Toán Thái Hoàng Lão Tổ. (1)

Những người này, không một ai là kẻ yếu, thấp nhất cũng là tuyệt thế cao thủ tu thành Thiên Cung thất trọng, cho nên Phụ Văn Cung nói Thái Hoàng lão tổ chưa chắc sẽ hướng bọn hắn ra tay, thực sự có vài phần đạo lý.

- Bất quá, chúng ta diệt đi tông môn của Thái Hoàng lão tổ, hắn há có thể nhịn được?

Có người thấp giọng nói:

- Đây là thể diện Thần Ma, hắn vừa mới thành thần, tông môn liền bị diệt. Thể diện vô tồn, phải tiêu diệt chúng ta, tìm về mặt mũi mới đúng.

Mọi người yên lặng im lặng, trong lúc đó, bọn hắn cảm giác được một cổ uy áp vô cùng trầm trọng từ trong vũ trụ truyền đến, cổ uy năng cùng áp lực này, để cho người sợ hãi, khủng bố!

Thái Hoàng vẫn là quyết định muốn xuất thủ.

Long Hoàng cảm giác được cổ uy áp này trầm trọng, sắc mặt kịch biến, lúc này nhảy lên một chiếc lâu thuyền, thúc dục thuyền lớn hướng Vạn Long sào bão táp mà đi. Kêu lên:

- Chư vị, các ngươi chậm rãi trò chuyện, bổn hoàng không phụng bồi rồi, đi trước một bước!

Rất nhiều cao thủ của Vạn Long sào cũng bề bộn từng người thúc dục lâu thuyền, chăm chú đuổi kịp.

Vạn Long sào có Ứng Long Đại Thế Giới phù hộ, nhưng mà ngoại trừ Vạn Long sào, môn phái cùng thế lực khác lại không có bối cảnh cùng thực lực lớn như thế, căn bản không cách nào ngăn cản một kích của Thái Hoàng!

Phật mẫu Ngọc Bồ Tát nhìn sắc trời một chút nói:

- Hoa Âm, ta cũng phải đi rồi. Lần này từ biệt, ta là Phật mẫu, gả cho người không yêu, hoài thai tái thế Phật. Ta và ngươi ước định đừng quên, kiếp sau ta tới tìm ngươi.

Lạc Hoa Âm gật đầu, Phật mẫu Ngọc Bồ Tát hai tay hợp thành chữ thập, thi lễ, suất lĩnh chúng tăng binh rời đi.

Ngọc Lưu Ly giới có cổ Phật trấn thủ, thực lực nội tình cường đại, Thái Hoàng cũng không có khả năng ở Ngọc Lưu Ly giới tùy ý làm bậy.

Nhạc Ấu Nương đột nhiên cười hì hì nói:

- Sư phụ ta trước khi đi phân phó ta, nếu như Thái Hoàng lão tổ ra tay mà nói, chúng ta trước tiên có thể đi Nam Hải trốn.

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, liền nói:

- Giang chưởng giáo bày mưu nghĩ kế, chúng ta bội phục! Nam Hải là nơi tránh tai nạn, mặc dù Thái Hoàng dữ dội như thiên thần Chân Thần, cũng không dám ở Nam Hải tùy ý làm bậy!

Mọi người vội vàng đem người trọng thương sắp chết hết thảy dời lên, gào thét hướng nam hải mà đi, Nam Hải không hỏi thế sự, một trận chiến này cũng không có tham dự trong đó, bất quá cũng có không ít đệ tử cùng trưởng lão Nam Hải đang xem cuộc chiến.

- Việc lớn không tốt rồi!

Những đệ tử, trưởng lão Nam Hải vẫn còn đang xem cuộc chiến kia, đột nhiên chứng kiến đám người đông nghịt bay tới, phô thiên cái địa, sắc mặt không khỏi xám ngoét, vội vàng chạy về bẩm báo vợ chồng Thác Bạt nói:

- Các lão ma đầu Lạc Hoa Âm, Phụ Văn Cung, sau khi tiêu diệt Thái Huyền Thánh tông, giết đến Nam Hải ta rồi!

Vợ chồng Thác Bạt kinh ngạc nói:

- Ngươi nhìn rõ ràng không?

- Chắc chắn 100%, thật sự là bọn hắn xông đến Nam Hải chúng ta!

Thác Bạt Hoằng nghi ngờ nói:

- Nam Hải tổ sư vẫn còn, không người dám đụng đến Nam Hải ta, mặc dù là Thái Hoàng lão tổ cũng phải nghĩ kỹ tiền vốn của mình. Phụ Văn Cung chính là lão hồ ly mưu trí đa đoan, còn không đến mức cả gan làm loạn đến trình độ dám cướp Nam Hải ta. Hẳn là, bọn họ cướp sạch Thái Huyền Thánh tông, đến cùng chúng ta bàn việc buôn bán?

Hai vợ chồng vội vàng lên cao nhìn lại, chỉ thấy mấy vạn tu sĩ phô thiên cái địa bay tới, hùng hổ, có ít người còn thiếu cánh tay, thiếu chân, còn có chút toàn thân là huyết, trên mặt bị chặt mấy đao, miệng vết thương nhìn thấy mà giật mình.

Những người này quả thực như là thổ phỉ, Ác Ma giết đỏ mắt, lệ khí xông lên trời, mà đỉnh đầu bọn hắn tế lên pháp bảo, nguyên một đám cũng rách tung toé, thậm chí có những người đạo đài, Thần Phủ, Thiên Cung cũng tàn phá không chịu nổi.

Hai vợ chồng trong nội tâm không khỏi nhảy dựng:

- Chẳng lẽ thật là đến diệt Nam Hải ta hay sao?

Mấy vạn tu sĩ này ầm ầm xâm nhập Nam Hải ngọc đài, đột nhiên tán đi lệ khí từng người, thu hồi pháp bảo, thu liễm đạo đài, Thần Phủ cùng Thiên Cung, nguyên một đám chống nạnh cười ha ha, tiếng cười xông thẳng lên trời.

- Cha, bọn họ là đến tránh tai nạn đấy.

Thác Bạt Lan Vân xuất hiện ở sau lưng hai vợ chồng, nhếch miệng, chỉ

chỉ trên không nói:

- Bọn hắn diệt đi Thái Huyền Thánh tông, Thái Hoàng khẳng định phải ra tay diệt bọn hắn, nhưng mà đến Nam Hải ta trốn, Thái Hoàng liền không dám hướng bọn hắn xuất thủ, nếu không Nam Hải tổ sư ta nhất định sẽ giáo huấn Thái Hoàng một chút.

Vợ chồng Thác Bạt ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mây đen đầy trời, trậm trọng không thể tả, hết thảy hướng trên không Nam hải hội tụ, cùng lúc đó, Thiên Địa linh khí chen chúc mà đến, không ngừng tụ tập, hiển nhiên là có thần minh công tác chuẩn bị vượt qua giới đánh một kích.

Hai vợ chồng bừng tỉnh đại ngộ, gian thương Thác Bạt Lan Vân này con mắt tỏa sáng, hì hì cười nói:

- Cha, mẹ, theo con gái nói, chúng ta không bằng thu tránh nạn phí của bọn hắn, mỗi người một vạn cân linh dịch, chúng ta trọn vẹn có thể thu mấy tỷ cân linh dịch, đại phát một số tiền của phi nghĩa, so với cướp sạch Thái Huyền Thánh tông còn muốn thống khoái!

Thác Bạt vợ chồng lại càng hoảng sợ, vội vàng nói:

- Lan Vân, tất cả mọi người là giang hồ đồng đạo, để cho bọn hắn trốn lại cũng không sao, nếu như ngay cả cái này cũng muốn lấy tiền, Nam Hải chúng ta đạo nghĩa ở đâu?

Thác Bạt Lan Vân chỉ đành phải thôi.

Trên không Nam hải mây đen thủy chung không có tán đi, hiển nhiên Thái Hoàng không muốn trực tiếp đối kháng Nam Hải tổ sư, cũng không muốn buông tha mọi người.

- Chúng ta ở chỗ này tránh tai nạn, Thái Hoàng không dám tùy ý làm bậy, nhưng Giang chưởng giáo thì sao?

Phụ Văn Cung cau mày nói.

Bọn người Lạc Hoa Âm cũng không khỏi lo lắng, nhao nhao ngẩng đầu nhìn vũ trụ, trong nội tâm yên lặng nói:

- Tử Xuyên, ngươi ở nơi nào?

Sau khi Giang Nam đánh chết Cận Đông Lưu, liền lập tức đường cũ phản hồi. Giờ phút này đang đứng ở bên cạnh thần đỉnh. Cận Đông Lưu toàn lực đào tẩu, ngay cả thần đỉnh cũng không muốn, chỉ vì kéo Giang Nam một thời gian ngắn, lại chưa từng nghĩ Giang Nam rõ ràng có thể tiếp được một kích của thần đỉnh, thế cho nên hắn không thể không nuốt hận ở dưới chân Giang Nam.

- Thái Hoàng lão tổ!

Trong đỉnh Thần Quang mờ mịt, chỗ Thần Quang hội tụ, hóa thành một thiếu niên lông mi trắng, lẳng lặng phiêu phù ở phía trên thần đỉnh. Ánh mắt hướng Giang Nam xem ra.

- Ngươi diệt tông môn ta, giết ái đồ ta, tàn sát vô số sư đệ sư muội ta, vô số đồ tử đồ tôn, đem cơ nghiệp Thái Huyền Thánh tông ta hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Thiếu niên lông mi trắng kia cùng Thái Hoàng giống như đúc, thần thái nói chuyện cũng giống như đúc, hiển nhiên là một hóa thân của Thái Hoàng, nghiêng đầu suy tư nói:

- Ta lúc này cảm xúc, hẳn là phẫn nộ a? Ân, phẫn nộ, trả thù, liều lĩnh. Toàn lực ra tay, phá hủy ngươi cùng giúp đỡ của ngươi, đây là cảm xúc ta nên có.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 686: Tính Toán Thái Hoàng Lão Tổ. (2)

Giang Nam cẩn thận nhìn chằm chằm vào hóa thân của Thái Hoàng lão tổ, không dám có chút lười biếng, mỉm cười nói:

- Đã từng có Chân Thần ra tay, cũng chưa từng cầm xuống ta. Ta đã từng ngao du Địa Ngục, giết Ma tôn, Thần Chủ chi tử, bị người lưu vong đến vũ trụ chi địa, nhưng như trước còn sống. Ngươi nên biết, ta đánh chết đồ đệ của ngươi, tông môn ngươi, tiêu diệt vô số đồ tử đồ tôn của ngươi, ngươi cũng không làm gì được ta, ta muốn đi liền đi, mặc dù chân thân của ngươi hàng lâm, cũng không có biện pháp cầm ta.

Thái Hoàng hóa thân nhiều hứng thú nhìn hắn, sau một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Thú vị, thú vị. Ngươi cùng Tịch Ứng Tình đồng dạng, cũng có quá nhiều đồ vật không bỏ được. Ta từ trong ánh mắt của ngươi trông được đến đủ loại tình cảm, đủ loại nhược điểm, tâm linh của ngươi nhìn như cường đại, đã là đại tông sư, nhưng vẫn là quá yếu ớt, cùng Tịch Ứng Tình đồng dạng yếu ớt.

Hắn mỉm cười nói:

- Nam Hải thần đã già, chỉ là lo lắng Nguyên Giới an nguy, lúc này mới treo mạng già không chịu chết. Nếu quả thật hắn hàng lâm, ta còn sợ hắn ba phần, nhưng mà Thần giới đã phong bế, nghiêm cấm ra vào, hắn cũng không cách nào chân thân hàng lâm đến Nguyên Giới. Mà ta ở bên trong Trung Thiên thế giới, tùy thời có thể trở về. Ngươi cho rằng ngươi để cho Huyền Thiên Thánh tông cùng những giúp đỡ kia trốn tới Nam Hải, liền có thể đối kháng ta sao?

Giang Nam trong lòng căng thẳng, Thái Hoàng nói không sai, chuyện

Thần giới đã phong bế nghiêm cấm bất luận kẻ nào ra vào này, hắn cũng đã sớm từ trong miệng Nhạc Ấu Nương biết, Nam Hải tổ sư không cách nào chân thân hàng lâm, liền không thể nào là đối thủ của Thái Hoàng!

Cũng tức là nói, nếu như Thái Hoàng lão tổ thật sự muốn diệt sạch hết thảy bọn người Lạc Hoa Âm, Nam Hải cũng tuyệt đối bảo hộ không được bọn hắn!

Hiện tại, Giang Nam rốt cục cảm nhận được lúc Tịch Ứng Tình đối mặt Thái Hoàng lão tổ, đến tột cùng đã nhận lấy áp lực lớn cỡ nào!

Đây là áp bách trên tâm lý, là tánh mạng thân hữu, hết thảy bị người khác nắm trong tay!

Cái loại thân bất do kỷ này, cảm giác vô lực thật sâu, hắn đã có nhận thức cụ thể!

Thái Hoàng hóa thân mỉm cười nói:

- Giang chưởng giáo, hiện tại ngươi còn có thể nói ngươi có thể tùy thời tùy chỗ chạy ra lòng bàn tay của ta sao? Hiện tại, ta cho ngươi đi, ngươi cũng không dám đi a?

Giang Nam trầm mặc, cái trán toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp.

Thái Hoàng lão tổ hóa thân cười nói:

- Ta thích cảm giác hết thảy đều khống chế trong tay, cái này để cho ta cảm thấy ta là chúa tể chúng sinh. Hướng ta ra tay đi!

Hắn nắm trí châu, lại cười nói:

- Để cho ta nắm giữ tu vi tiến cảnh của ngươi thoáng một phát, kể từ đó, ta mới có thể một mực đem ngươi khống chế trong tay.

Hắn đứng chắp tay, đứng ở phía trên thần đỉnh, phảng phất hết thảy đều không thể chạy ra hắn khống chế, cười nói:

- Tịch Ứng Tình cũng từng hướng ta xuất thủ qua, vì vậy hắn biến thành đá đặt chân của ta. Ngươi cũng hướng ta ra tay, như vậy ta mới có thể cẩn thận nắm chặt tu vi cùng thực lực của ngươi. Ngươi yên tâm, thực lực hóa thân này tương đương với Thiên cung thất trọng, sẽ không vận dụng thần đỉnh, càng sẽ không đem ngươi chém giết, bởi vì ngươi là công cụ trong tay của ta.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, ánh mắt nhìn thẳng Thái Hoàng lão tổ hóa thân, chỉ hướng Nguyên Giới chủ tinh, trầm giọng nói:

- Có phải ta hướng ngươi ra tay, ngươi liền không hề hướng bọn hắn ra tay hay không?

- Không sai.

Thái Hoàng lão tổ hóa thân mỉm cười nói:

- Thái Huyền Thánh tông cũng là công cụ của ta, sức nặng của ngươi, so với Thái Huyền Thánh tông nặng hơn, ta đáp ứng ngươi.

- Ta đây an tâm.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, thân hình đột nhiên tăng vọt, hướng Thái Hoàng hóa thân bay nhào đi, Thái Hoàng hóa thân mặt mỉm cười, nhìn xem hắn giống như thiêu thân lao đầu vào lửa đánh về phía mình, cái loại cảm giác khống chế hết thảy này lại xông lên đầu.

Bá...

Giang Nam khó khăn lắm xông đến bên cạnh của hắn, đột nhiên mi tâm lóe lên, hai cái dây thừng như du long bay ra, giao thoa mà qua, trong chớp mắt đem vị Thái Hoàng hóa thân này trói rắn rắn chắc chắc, đem pháp lực cùng thần thức của hắn hết thảy phong ấn, chỉ còn lại có thần tính không cách nào phong ấn!

Thái Hoàng lão tổ hóa thân ngay cả nửa điểm pháp lực cũng không thể động, lúc này thần tính bên trong hóa thân từ trong cơ thể bay ra, lại vào lúc này chỉ thấy trong mi tâm của Giang Nam có một cái đại thủ chộp tới, một tay bắt lấy đạo thần tính này của hắn, thu vào mi tâm cho Ma ngục trấn áp!

- Thái Hoàng, hiện tại ta có thể yên tâm nghiên cứu trí nhớ cùng hóa thân của ngươi một chút rồi, ta không tin tìm không ra nhược điểm của ngươi...

Giang Nam lẩm bẩm nói.

- Mộ đạo hữu, Mộ đạo hữu?

Trung Thiên thế giới, Thái Hoàng Lão Tổ cùng mấy thần minh tọa đàm luận đạo, đột nhiên một thần minh thấy Thái Hoàng khẽ thất thần, không khỏi cười nói:

- Đạo hữu, mới vừa rồi ngươi có hơi thất thần, chuyện gì có thể làm cho ngươi cũng thất thần?

Thái Hoàng khẽ mỉm cười, phục hồi tinh thần lại nói:

- Chuyện nhỏ, một con kiến hôi lại nhảy ra khỏi chưởng khống của ta, để cho ta có chút kinh ngạc.

Mấy thần minh liếc mắt nhìn nhau, bọn họ cùng Thái Hoàng cũng là bình thủy tương phùng, không có bao nhiêu giao tình, bất quá một lần nói chuyện xuống, cho dù là bọn họ cũng không khỏi không bội phục tu vi thành tựu của Thái Hoàng, chuyện tình có thể làm cho người này động dung thất thần, khẳng định không giống bình thường.

- Đã như vậy, Mộ đạo hữu sao không tự mình chạy tới?

Một thần minh cười nói.

- Một con kiến hôi mà thôi, dưới mắt còn không đáng giá nhắc tới.

Thái Hoàng lại cười nói:

- Hơn nữa, ta cùng với hắn đánh cuộc một lần, ta đã thua, bị hắn ám toán đắc thủ, không đến nỗi vì một chút chuyện nhỏ trở về một chuyến. Đợi sau khi thành tựu thần minh, ta lại đi phân trần cùng hắn.

Mấy thần minh thấy hắn không nói, cũng không tiện hỏi tới.

- Thần Ma luyện chế dây thừng trói lại hóa thân của ta, bắt một phần thần tính của ta trấn áp luyện hóa, có ý tứ, so sánh với Tịch Ứng Tình có ý tứ nhiều. Không biết ngươi có thể đi bao xa?

Trong lòng Thái Hoàng thản nhiên nói.

Bên cạnh Thần đỉnh, Giang Nam thoáng qua trong chốc lát liền đem thần tính trong hóa thân của Thái Hoàng luyện hóa, thậm chí sưu hồn tác phách, đem trí nhớ trong đạo Thần tính này của Thái Hoàng hết thảy đọc một lần.

- Thái Hoàng trí nhớ....

Trước mặt của Giang Nam thể hiện ra một vài bức họa, hết thảy của Thái Hoàng cơ hồ hiện ra ở trước mặt hắn, kể từ một khắc khi hắn có trí nhớ kia, mãi cho đến hắn cùng với Tịch Ứng Tình quyết chiến, rồi đến mới vừa rồi thần tính của hắn bị Giang Nam trấn áp luyện hóa, hết thảy không có chút nào giữ lại!

Trong cuộc đời của Thái Hoàng kinh nghiệm vô số chiến đấu lớn nhỏ, dĩ nhiên cũng có qua rất nhiều lần thất bại, thậm chí còn có thật nhiều trí nhớ thảm thống, trắc lãm trí nhớ của một vị cường giả như vậy, cơ hồ tương đương với Giang Nam đem kinh nghiệm chiến đấu của Thái Hoàng ôn lại một lần, đối với tâm cảnh cùng kỷ xảo chiến đấu của hắn là vô cùng hữu ích.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 687: Thái Hoàng Biến Mất Trí Nhớ

Thái Hoàng ngây ngô đồng niên, trưởng thành lịch trình, cùng với trở thành đệ nhất thiên hạ cường giả, người gần với thần nhất, cưới thê tử là nữ nhân mỹ lệ nhất, đi tới một bước này của hắn đã có thể nói nhân sinh không hối hận.

Ở đây, có thể cùng hắn tranh nhau, bất quá le que hai người, Ma La Thập cùng Huyền U Đạo Nhân. Để cho Giang Nam xem không hiểu chính là, hắn chẳng biết tại sao Thái Hoàng là nhân vật thành công như vậy, lại còn chọn tu luyện công pháp như Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Sau một lần Thái Hoàng Lão Tổ ra cửa lịch lãm trở về, hắn liền bắt đầu bế quan tiềm tu, sau khi xuất quan, hắn ở trước mặt nữ nhi của mình giết thê tử mình yêu nhất, đem một tia chấp niệm không bỏ cuối cùng trong lòng mình chém giết.

Bất quá nội dung về lần lịch lãm đó, đã không tồn tại ở trong trí nhớ của Thái Hoàng, nói vậy trí nhớ lịch lãm lần đó đã bị Thái Hoàng xóa đi.

Sau Thái Hoàng Lão Tổ tựa như đổi một người khác, trí nhớ của hắn cũng bắt đầu trở nên đơn điệu, Giang Nam xem trí nhớ của hắn, phát hiện thái độ của Thái Hoàng đối đãi với trí nhớ của mình cũng giống như biến thành người đứng xem, không mang theo bất cứ cảm tình nào đi đối đãi kinh nghiệm của mình, đem đủ loại của mình cải thiện, làm cho mình gần như hoàn mỹ, không để lại bất kỳ nhược điểm.

Đây là một loại thái độ đáng sợ, lấy ánh mắt không mang theo tình cảm xem kỹ hết thảy của mình, nhìn xem thiếu sót trong tình cảm, Thần Thông cùng với tâm pháp của mình, cho dù là Thần, cũng không cách nào làm được, không cách nào hoàn toàn vứt bỏ thất tình lục dục, cũng không cách nào làm cho công pháp của mình đạt tới chí thiện!

- Thái Hoàng nhất định có nhược điểm, hơn nữa còn là nhược điểm trên tâm cảnh!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Cái nhược điểm này, tất nhiên là núp ở trong đoạn trí nhớ bị hắn chém đi kia! Chẳng qua là, lần đó Thái Hoàng lịch lãm, đến tột cùng là đi nơi nào? Cái dạng gì tôi luyện, sẽ làm một người kinh thái tuyệt diễm tính tình đại biến như thế?

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải, mặc dù hắn nhìn trí nhớ của Thái Hoàng, nhưng mà Thái Hoàng đến tột cùng là đi nơi nào, trong trí nhớ cũng không có ghi lại.

- Trước không nghĩ chuyện này. Thái Hoàng hóa thân bị ta trói lại, thần tính bị ta luyện hóa, Thần đỉnh trấn áp số mệnh của Thái Huyền Thánh Tông này, hôm nay cũng trở thành vật vô chủ, nên thuộc về ta sở hữu!

Thái Hoàng Lão Tổ đem Thần đỉnh làm thành hóa thân tới tế luyện, hóa thân từ trong đỉnh bay ra, bị Giang Nam khống chế, ngay cả thần tính cũng bị luyện hóa, vì vậy miệng đỉnh này cũng thành vật vô chủ.

Giang Nam tiến lên thu Thần đỉnh, không hề lưu lại nữa, phi thân hướng nguyên giới chủ tinh bay đi.

Nhưng vào lúc này, trong mi tâm hắn đột nhiên truyền đến một tiếng trống vang, trong lòng hắn chấn động, vội vàng xem xét, chỉ thấy Chiến Thiên Ma Tôn giúp hắn luyện hóa viên tinh hạch kia, giờ phút này trong lúc bất chợt từ ba tấc vuông đột nhiên bành trướng đến chu vi vài mẫu, đạo tắc mà Chiến Thiên Ma Tôn lưu lại trấn áp tinh hạch cũng bị băng đến sít sao, tựa hồ bất cứ lúc nào có thể nổ!

- Nguy rồi!

Cái trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, lần này không phải là vì hồ lộng Thái Hoàng Lão Tổ mà cố ý bức ra mồ hôi lạnh, mà là trong lòng sợ

hãi!

Viên tinh hạch này đường kính vạn dặm, vô cùng trầm trọng khổng lồ, có thể nói đơn thuần sức nặng, cũng có thể sánh ngang nguyên giới chủ tinh!

Nếu như thể tích Tinh hạch khôi phục nguyên trạng, tuyệt đối sẽ trực tiếp làm không gian Tử Phủ nổ tung, đem cả người hắn nổ tung!

- Ta từ Ứng Long Đại Thế Giới trở về đến nay, đã qua hơn bốn mươi ngày, đạo tắc của Chiến Thiên Ma Tôn, hẳn là còn có thể duy trì một thời gian ngắn!

Giang Nam không dám chậm trễ, lúc này nhanh hơn độ đuổi trở về nguyên giới chủ tinh, cũng không lâu lắm, hắn rốt cục trở lại bầu trời Nam Hải, trên Nam Hải ngọc đài, tròng mắt mấy vạn người không nháy nhìn lên bầu trời, đột nhiên thấy Giang Nam tay bày Thần đỉnh trở về, chợt bộc phát ra một mảnh hoan hô kinh thiên động địa, tiếng gầm phách rách vân hải!

- Chậm!

Thái Phi Ngư nhảy ra kêu lên:

- Chúng ta tại sao có thể biết hắn là Giang chưởng giáo mà không phải Thái Hoàng?

Vạn nhất Thái Hoàng lão tiểu tử kia đem Giang chưởng giáo luyện thành thân ngoại hóa thân, cố ý kéo chúng ta rời ngọc thai thì sao?

Tiếng hoan hô của mọi người dần dần xuống thấp, phía sau Giang Nam hiện ra bốn tòa Thần Phủ, hai hai giống như cái bóng, trầm giọng quát lên:

- Không nói nhiều, Thái Hoàng bị ta thắng một ván, đã không truy cứu chuyện Thái Huyền Thánh Tông diệt môn nữa. Mọi người theo ta đi, lập tức cướp sạch Thái Huyền Thánh Tông!

- Ngươi rốt cuộc là Giang chưởng giáo hay là Thái Hoàng hóa thân?

Có người đánh bạo nói.

Huyền Ẩn Đạo Nhân vội vàng kêu lớn:

- Hắn là Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo ta, mặc dù Thái Hoàng đem hắn luyện thành hóa thân, nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào tu thành Thần Phủ quỷ dị như thế!

Mọi người nửa tin nửa ngờ, Lạc Hoa Âm dẫn đầu chụp một cái đi ra ngoài, như một Nộ Long chạy thẳng tới Thái Huyền Thánh Tông, sau một khắc Nhạc Ấu Nương hấp tấp chạy như điên kêu lên:

- Sư tổ, chuyện tốt bực này, ngươi cũng không đợi ta?

Tiếng nói của nàng chưa rơi, đột nhiên một ngọc thủ dò ra, nhẹ nhàng đem nha đầu này cầm tới, lao thẳng tới Thái Huyền Thánh Tông.

Nhiều đệ tử, trưởng lão của Huyền Thiên Thánh Tông hội ý, vội vàng gào thét lao ra ngọc thai, những người khác thấy thế, nơi nào còn có hoài nghi?

- Nữ ma đầu giảo hoạt, không có lợi không dậy nổi, phía trên tất nhiên là Giang chưởng giáo không thể nghi ngờ!

- Đi mau! Đi mau! Đi trễ, nữ ma đầu ngay cả nước lau nhà cũng uống không còn một mống, một giọt cũng không dư lại cho ngươi!

Mọi người gào thét bay đi, Thái Huyền Thánh Tông ở dưới Thái Hoàng Lão Tổ chống đỡ, thâu tóm mấy chục đại phái, tụ tập vô số tài phú, công pháp, tài liệu, Thần mỏ, pháp bảo, Thần kim, thần vật, Linh Dịch, Linh Tuyền, Linh Thú, bí cảnh, bảo trì,... cái gì cần có đều có. Hôm nay Thái Huyền Thánh Tông bị bọn họ san bằng, Thái Hoàng Lão Tổ cũng không hướng bọn họ xuất thủ, những tài phú này chính là vật vô chủ, người nào cướp được chính là của mình.

Những thứ khác không nói, chỉ những Linh sơn linh phong của Thái Huyền Thánh Tông, chính là một khoản tài phú khó có thể lường được!

- Thần Tiềm, Hương Hương, mấy người các ngươi trước không vội đi Thái Huyền Thánh Tông, lập tức dẫn người, đi những quốc gia mà Thái Huyền Thánh Tông cai trị kia tiếp quản, hết thảy dùng danh nghĩa Tinh Nguyệt Thần Tông ta!

Phụ Văn Cung cuống quít kêu lớn.

Đám người Thần Tiềm hội ý, lập tức suất lĩnh nhân mã phi tới các nơi trong chủ tinh, tiếp quản quốc độ thuộc hạ của Thái Huyền Thánh Tông.

- Phụ chưởng giáo không hổ là Lão Hồ Ly tích ác nhiều năm, khôn khéo không thôi! Những quốc gia này hàng năm đều tiến cống, đoạt những quốc gia này, liền tương đương với nhiều hơn một tài nguyên cự đại!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 688: Một Con Cá Lớn. (1)

Phó Duyên Tông trong lòng căng thẳng, cũng bận rộn phân phó đệ tử trưởng lão Triều Thánh Tông, đi tiếp những quốc gia kia.

Mọi người bận rộn làm một đoàn, Thiên Phủ bát tẩu hướng Giang Nam cáo từ rời đi nói:

- Hôm nay Thiên Phủ ta hoàn lại ân tình của Giang chưởng giáo, cũng đã thành công, lúc này từ biệt.

Giang Nam hoàn lễ:

- Liên luỵ hai vị tiền bối bỏ mạng trong tay địch thủ, Tử Xuyên trong lòng băn khoăn.

- Tứ đệ, Thất đệ cách chúng ta rời đi, tự mình chịu chết, chẳng trách người bên cạnh.

Thiên Phủ bát tẩu mang theo Thái Phi Ngư rời đi.

Đám người Dương La, Diêm Phù giờ phút này cũng xuất phát, trở lại Cửu U Minh Giới, lần này đám người Dương La mang đến cao thủ Minh giới Thần Tộc, Dương Di Thần Tộc cùng Diêm La Vương tộc cơ hồ bị đánh cho tàn phế, tổn thương cực kỳ thảm trọng.

Giang Nam tiến lên, hướng ba người cảm ơn, Dương La có chút lãnh đạm nói:

- Ta đến báo đáp sư dạ, bọn người Diêm Phù là đến báo đáp ân cứu mạng của ngươi, cần gì phải cảm ơn? Giang sư đệ, ngươi hôm nay thân là đứng đầu một phái Nhân Tộc, mà ta là Thần Tộc hạ nhiệm tộc trưởng, ta và ngươi chính là kẻ thù truyền kiếp, chúng ta từ nay bất tương lui tới!

Giang Nam nghe hắn như cũ xưng mình là "Sư đệ", trong lòng biết hắn mặt lạnh tim nóng nói:

- Sư huynh, chư vị, sau này có khó khăn cứ mở miệng, Tử Xuyên xông núi đao biển lửa, quyết không chối từ!

Ánh mắt Dương La không hề giống như trước lạnh lùng như vậy nữa, ngay sau đó mặt lại băng lạnh, trầm giọng nói:

- Chúng ta đi!

Đối với cướp sạch Thái Huyền Thánh Tông kéo dài tới mấy ngày, lúc này mới đem nhiều bí cảnh của Thái Huyền Thánh Tông hết thảy đào đi ra ngoài, thậm chí có người trực tiếp khiêng Linh sơn đi.

Giang Nam cũng tới Thái Huyền Thánh Tông, bất quá không có cướp tài phú gì, mà là đem điển tịch lưu lại lịch đại trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông trong tay mọi người thu thập.

Hắn rất muốn biết, những trưởng lão này có ghi lại chuyện cũ của Thái Hoàng hay không, nói không chừng có thể từ đó tìm được đoạn trí nhớ đã xóa đi kia của Thái Hoàng.

- Chưởng giáo, Linh sơn linh phong của Huyền Thiên Thánh Tông chúng ta, hết thảy đã bị hủy, sao không ở đây gây dựng lại thánh tông?

Huyền Hồ Đạo Nhân tiến lên hỏi.

Giang Nam cười nói:

- Sư thúc tổ đừng lo, thánh tông ta có nơi trú khác, không cần mượn di chỉ của người khác xây thánh tông. Đệ tử trưởng lão của thánh tông ta, trước tiên có thể ở chỗ này trú mấy ngày, đợi tìm được chỗ ở hoàn mỹ, lại đón chư vị. Tam ca, còn muốn làm phiền ngươi đi hỗ trợ, giúp ta luyện chế một bảo vật.

Hắn thần thức ba động, truyền thụ phương pháp rèn tinh môn cho Thiên

Cơ Tú Sĩ, Thiên Cơ Tú Sĩ lấy làm kinh hãi, thất thanh nói:

- Tinh môn! Đây là đại trận nhảy qua thế giới, Thất đệ, ngươi muốn luyện chế tinh môn, chẳng lẽ là tính toán rời nguyên giới sao?

Giang Nam lắc đầu:

- Tài nguyên chủ tinh của thế giới khác, sớm bị các loại thế lực thậm chí Thần Ma chia cắt xong, muốn ở thế giới khác đặt chân, không trải qua mấy trận huyết chiến, căn bản không cách nào làm được. Huyền Thiên Thánh Tông ta đã trải qua trận huyết chiến này, nguyên khí tổn thương nặng nề, không chịu nổi tiếp tục tiêu hao. Ý nghĩ của ta là ở trong tinh không sưu tầm chủ tinh của Trấn Thiên Thần Quốc, ở nơi đó kiến tạo một tòa tinh môn, đem Thái Huyền Thánh Tông ta cùng với người phàm trong thế tục di chuyển qua, vượt qua Quang Vũ Kỷ Kiếp tám mươi năm sau.

- Trấn Thiên Thần Quốc?

Tại chỗ nhiều người trẻ tuổi cũng chưa từng nghe qua cái tên này, bởi vì trấn tinh cách nguyên giới chủ tinh gần nhất, không có thực lực Thần Phủ trở lên là không cách nào bay đi, huống chi, nơi đó không có người ở, ngay cả bảo vật cũng không có, bay về nơi đó cũng không có chỗ dùng.

Chỉ có một chút cao thủ trẻ tuổi thỉnh thoảng đi Vạn Thi Lộ lịch lãm, đem nơi đó làm thành một chỗ tôi luyện Thần Thông cùng tu vi của mình.

- Truyền thuyết Trấn Thiên Thần Quốc quá xa xưa, nếu như không phải là Vạn Thi Lộ ở trên trấn tinh phân liệt, chỉ sợ ngay cả những lão gia hỏa chúng ta, đối với Cổ lão thần quốc này cũng không có chút ấn tượng nào.

Huyền Ẩn Đạo Nhân trầm giọng nói:

- Trong truyền thuyết Trấn Thiên Thần Quốc có tinh thần lấy ngàn mà tính, mỗi một viên tinh thần đều lớn như chủ tinh của chúng ta, mặt trên còn có Thần Ma trấn giữ, trấn tinh là thứ nhất, còn có Đán tinh, Thần tinh... một chút tinh cầu. Bất quá chưởng giáo, Trấn Thiên Thần Quốc đã bị địa ngục

phá hủy, chỉ sợ không phải là dễ dàng tìm được như vậy, cho dù tìm được, chỉ sợ cũng là một mảnh phế tích.

Giang Nam gật đầu, lai lịch Trấn Thiên Thần Quốc cực kỳ Cổ lão, thậm chí có thể ở trước lúc kỷ kiếp phủ xuống, theo hắn biết, kỷ kiếp ít nhất đã xảy ra hai mươi bảy lần, hai trăm vạn năm một lần, kia cũng đã có 5400 vạn năm.

Đây là bằng thời gian thấp nhất tới suy tính, có thể nghĩ, Trấn Thiên Thần Quốc tuyệt đối là quốc độ hơn năm ngàn vạn năm trước, Chư Thần thành lập quốc gia!

Thời gian lâu dài, quần tinh của Trấn Thiên Thần Quốc có còn tồn tại hay không còn là một không biết bao nhiêu, Huyền Ẩn Đạo Nhân nói cũng không phải là không có đạo lý.

Vũ trụ Tinh Không, thời thời khắc khắc đều ở trong biến thiên, muốn tìm đến tinh thần thấp nhất ở hơn năm ngàn vạn năm trước, thật sự khó càng thêm khó. So sánh với mò kim đáy biển còn muốn khó khăn hàng tỉ lần!

- Trấn tinh như cũ tồn tại. Chẳng qua là nứt làm hai nửa. Những quần tinh khác của Trấn Thiên Thần Quốc hơn phân nửa cũng tồn tại ở thế.

Giang Nam cười nói:

- Huống chi, ta có Huyền Minh La Thiên Kính trong tay, La Thiên Kính đã sớm đánh dấu Tinh Hà tinh thần biến thiên, thôi diễn phương vị quần tinh của Huyền Minh Nguyên Giới đối với ta mà nói cũng không khó khăn. Thôi diễn Tinh Không hơn năm ngàn vạn năm trước, cũng không nói chơi!

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân thấy hắn chú ý đã định, cũng không khuyên nữa nói:

- Chưởng giáo muốn đi bao lâu?

Giang Nam suy tư chốc lát nói:

- Ít thì hai năm, lâu thì hơn mười năm.

Mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão liếc mắt nhìn nhau, hai năm đến hơn mười năm thời gian đối với rất nhiều tu sĩ mà nói, chỉ là một đoạn thời gian bế quan, cũng không tính khá dài, nói:

- Nếu như Chưởng giáo đã quyết định, kia cứ định như vậy, bất quá nếu chưởng giáo không cách nào tìm được Trấn Thiên Thần Quốc, thì cần mau sớm trở về.

Luyện chế tinh môn là một công trình cực kỳ to lớn, không thể một ngày mà thành, tốn hao tài liệu cũng cực kỳ kinh người. Bất quá Giang Nam muốn luyện chế tinh môn, công hiệu so sánh với Ứng Vô Song luyện chế tinh môn nhỏ đi rất nhiều.

Ứng Vô Song luyện chế tinh môn, là muốn kéo dài qua mười mấy thế giới, lâu thuyền từ Ứng Long Đại Thế Giới liên tục không ngừng vận thần kim thần liệu tới, tiến độ kiến tạo chậm chạp, sau khi kiến thành, Linh Dịch duy trì tinh môn vận chuyển cần thiết, một ngày chỉ sợ cũng muốn tốn hao ức vạn Linh Dịch!

Mà Giang Nam rèn tinh môn, chỉ là dùng để kéo dài qua Tinh Hà, số lượng thần kim thần liệu dùng không nhiều lắm, Huyền Thiên Thánh Tông cướp sạch Thái Huyền Thánh Tông đoạt được tài phú, liền đủ để luyện chế một tòa tinh môn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 689: Một Con Cá Lớn. (2)

Huyền Thiên Thánh Tông ở Thái Huyền Thánh Tông trú xuống, lúc này Thiên Cơ Tú Sĩ suất lĩnh nhiều đệ tử, trưởng lão thánh tông luyện chế tinh môn, Giang Nam chỉnh đốn thánh tông, đem sự vụ thánh tông bố trí thỏa đáng.

Trải qua trận chiến này, Huyền Minh Nguyên Giới đã không có bao nhiêu thế lực dám can đảm khinh thường vị chưởng giáo trẻ tuổi nhất thánh tông này, vô luận là san bằng Thái Huyền Thánh Tông, hay là đánh chết Cận Đông Lưu, trấn áp Thái Hoàng hóa thân, những thứ này cũng không phải là những môn phái Thánh Địa khác có thể làm được, nhưng hết lần này tới lần khác ở trong tay vị Chưởng Giáo Chí Tôn trẻ tuổi này hoàn thành.

Có thể nghĩ, mặc dù Huyền Thiên Thánh Tông không có Giang Nam trấn giữ, nhưng sau mấy chục năm, như cũ không có thế lực nào dám can đảm trêu chọc.

Cho dù là Yêu Hoàng, ở trước lúc Yêu Thần không có xuất thế, cũng cần nghĩ kỹ.

Dù vậy, Giang Nam vẫn lưu lại Thái Âm hóa thân trấn giữ ở trong trăng sáng, ở trên mặt trăng chế tạo động phủ, thỉnh thoảng đi Vạn Long Sào, cùng Ứng Vô Song lui tới, liên lạc tình cảm.

Ầm!

Trong mi tâm của Giang Nam lần nữa truyền đến một tiếng chấn động, tinh hạch kia lại chấn nát rất nhiều đạo tắc của Chiến Thiên Ma Tôn, hôm nay đã có chu vi mấy ngàn mẫu.

- Không thể dừng lại nữa, phải lập tức đi, tìm kiếm Trấn Thiên Thần Quốc!

Giang Nam từ biệt đám người Lạc Hoa Âm nói:

- Sư tôn, lúc ta không có ở đây, kính xin sư tôn thay thế chưởng giáo chi chức, không nên chung quanh gây chuyện sinh sự.

Lạc Hoa Âm nổi giận đùng đùng, nâng kiếm giết đi ra ngoài, Giang Nam cười ha ha, phóng lên cao, hướng chỗ sâu trong Tinh Không bay đi, sau một khắc hắn trực tiếp thi triển Loạn Không Đại Trận, xuyên phá hư không, ở trong hư không xuyên qua, mấy canh giờ sau, liền phủ xuống trên trấn tinh.

Trong hạp cốc hé ra Trấn tinh như cũ sương mù nặng nề, Giang Nam đứng ở trên trấn tinh, tế lên Huyền Minh La Thiên Kính, chỉ thấy trong kính quang có vô số tinh thần lên xuống chìm nổi, vận hành không ngừng, dọc theo quỹ tích kỳ lạ vận hành.

Hắn tâm niệm hơi động, chỉ thấy tinh thần trong kính bắt đầu đổi chiều, không ngừng đẩy về phía trước diễn biến, tính toán Tinh Không ở 5400 vạn năm trước.

Thôi diễn Tinh Không xa xôi như thế, cực kỳ hao phí pháp lực, cũng may tứ đại hóa thân của Giang Nam pháp lực cực kỳ hùng hồn, đối với hắn mà nói cũng không coi vào đâu.

Qua một lúc lâu, Tinh Không của Huyền Minh Nguyên Giới rốt cục bị hắn thôi diễn đến 5400 vạn năm trước, thời không trong gương sáng dừng hình ảnh lại.

Giang Nam hé mắt, tinh tế đánh giá Tinh Hà đồ trong kính trước mặt, không khỏi khẽ cau mày, thấp giọng nói:

- 5400 vạn năm, những Tinh Hà khác vận chuyển, Đấu Chuyển Tinh Di, biến thiên không biết bao nhiêu ức tỉ dặm, nhưng mà tấm tinh vực này lại chưa từng có di động qua...

Ánh mắt của hắn rơi vào trong một mảnh tinh vực, tấm tinh vực kia có thể nói là ở vào trung tâm Huyền Minh Nguyên Giới, là một mảnh Tinh Hà

trung ương, những Tinh Hà khác bôn lưu, tinh mang quấn quanh vận động, chỉ có tinh vực này Vĩnh Hằng bất động, cho dù là hơn năm ngàn vạn năm trôi qua, cũng không có di động chút nào!

- Nơi đây tất nhiên là thế giới trung tâm của Huyền Minh Nguyên Giới! Nếu như ta nhất thống nguyên giới, mở ra vô số sinh mệnh tinh cầu, tất nhiên sẽ lựa chọn nơi đây làm căn cơ thần quốc, tọa trấn trung ương, trông coi thiên hạ!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, Tinh Không trong kính biến hóa lần nữa, khôi phục diện mạo Tinh Không hiện tại, hắn phân biệt phương vị, tâm niệm vừa động trốn vào trong hư không, xuyên qua không gian nặng nề mau chóng đuổi theo!

Chuyến đi này, hắn chính là bước vào trong tinh không Vĩnh Hằng. Nếu là những tu sĩ khác, hơi không cẩn thận mà nói liền sẽ bị lạc ở chỗ sâu trong Tinh Không, vĩnh viễn cũng không cách nào trở về, cho dù là Thần Ma, bị lạc ở chỗ sâu trong Tinh Không, cũng vô cùng có khả năng tìm không được phương vị chủ tinh.

Bất quá, hắn có Huyền Minh La Thiên Kính trong tay, không có lo lắng điểm này chút nào.

Giang Nam ở trong hư không ghé qua mấy chục ngày, rốt cục ở lúc tu vi sắp hao hết, cảm giác được phía trước có Địa Từ Nguyên Lực dị thường ba động, lúc này lặng lẽ thoát ra hư không, chỉ thấy dưới chân hắn là một viên đại tinh cầu lam sắc.

Viên tinh cầu này vờn quanh một viên Thái Dương vận hành, đường kính ít cũng trăm vạn dặm, trên tinh cầu không có lục địa, toàn thân là do nước tạo thành, từ xa nhìn lại, giống như một viên bọt nước trong tinh không.

- Di, trong tinh thần như vậy lại còn có sinh mạng?

Giang Nam vừa khôi phục tu vi, vừa buông thả thần thức dò xét viên tinh

cầu này, đợi đến thần thức của hắn rơi vào trong hải dương phía dưới. Nhất thời cảm giác được tinh cầu này lại sinh ra vô số sinh mệnh, các loại cá, thú hình thù kỳ quái ở trong hải dương phồn diễn sinh sống, thậm chí có chút ít đã tu luyện thành yêu!

- Nước này có cổ quái...

Thần thức của Giang Nam ba động, tinh tế dò xét nước biển, trong lòng không khỏi cả kinh, thất thanh nói:

- Đây là Thái Âm Thần Thủy!

- Không đúng, không đúng! Nếu quả thật chính là Thái Âm Thần Thủy, đại đa số sinh linh là không cách nào ở trong đó sinh tồn, nơi này làm sao sẽ có nhiều cá, thú như thế?

Thái Âm Thần Thủy chính là bảo vật mà Đạo Đài bát cảnh tu sĩ mới có thể luyện ra, cấp bậc cùng Thái Dương Chân Hỏa đồng cấp, uy lực rất là bất phàm, nếu như tăng lên tới cảnh giới cực cao, uy lực sẽ rất lớn.

Tỷ như Thái Dương Chân Hỏa ở trung tâm Thái Dương, là có thể luyện chết Thiên Cung cường giả thậm chí cả Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Thái Âm Thần Thủy cũng có công hiệu này, bất quá loại thần thủy này rất khó luyện chế, vì vậy không có bao nhiêu tu sĩ đem Thái Âm Thần Thủy tu luyện tới cảnh giới cực cao.

- Thái Âm Thần Thủy tạo thành, khẳng định có huyền cơ cổ quái khác!

Thần thức của Giang Nam đột nhiên từ trong biển cuồn cuộn nổi lên một con cá dài chừng mười trượng đỏ thẫm, rơi vào bên cạnh mình, chỉ thấy con cá đỏ thẫm kia cực kỳ hung mãnh, mặc dù ở trên không trung cũng không có bất kỳ khó chịu, như cũ mở ra miệng rộng rắc rắc loạn cắn, cố gắng ăn hắn.

- Quả nhiên không phải là loại cá bình thường!

Giang Nam tinh tế đánh giá con cá đỏ thẫm này, chỉ thấy vảy cá cực kỳ tinh mịn, lộ ra kim khí sáng bóng, nhẹ nhàng gõ, lại thật sự là một loại kim khí, trời sanh chính là một bức khôi giáp, có thể chống đở Thái Âm Thần Thủy ăn mòn!

Đầu ngón tay của hắn toát ra một luồng kiếm quang, đem con cá này cắt thành hai đoạn, chỉ thấy da thịt cực kỳ tinh mịn bền chắc, cơ hồ có thể cùng thân thể của Đạo Đài bát cảnh đỉnh phong đánh đồng!

Xương cốt cá lớn cũng là một loại kim khí kỳ lạ, sức bật cực kỳ khủng bố, quả thực chính là một pháp bảo sống!

- Mùi vị cũng không tệ lắm...

Giang Nam đốt lửa, đem con cá xui xẻo nầy gác ở trên lửa nướng, nếm một ngụm tán thán nói:

- Trong vũ trụ thật là thần kỳ, ngay cả loại sinh vật này cũng có!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 690: Biển Sâu Trọng Bảo. (1)

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú bị hắn từ trong Sơn Hải Đỉnh thích phóng đi ra, ngồi vây quanh ở bên cạnh đống lửa, đem cá lớn này ăn sạch, hai đầu Đại Yêu liếc mắt nhìn nhau, lập tức quái khiếu từ trên cao lao xuống, Chiến Minh cự thú một đầu ghim vào trong nước, mà Thần Thứu Yêu Vương thì hóa thành ngốc ưng cánh giương mấy dặm, ở trên không mặt biển phi hành, thỉnh thoảng đáp xuống, nắm lên một con cá lớn dài đến trên dưới một trăm trượng!

- Thần Thứu, tiểu Hôi Hôi, mau trở lại!

Hai đầu Đại Yêu ở trên viên tinh cầu này phiên giang đảo hải, Giang Nam đột nhiên cảm giác được chỗ sâu trong tinh cầu truyền đến một cổ khí tức kinh khủng, trong lòng cả kinh, vội cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy dưới mặt biển kia, đột nhiên hiện ra một bóng ma cự đại.

Cái bóng ma này rộng lớn mấy ngàn dặm, to đến bất khả tư nghị, cũng không biết từ đâu lao ra, hướng Chiến Minh cự thú cùng Thần Thứu Yêu Vương phóng đi!

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú coi như là hình thể to lớn, đứng lên giống như núi, nhưng ở trước mặt bóng ma này, vẫn còn nhỏ đến thương cảm!

Thần Thứu Yêu Vương cũng thấy cái bóng ma này, không khỏi bị làm cho sợ đến vong hồn toát ra ba trượng, vội vàng đáp xuống, hai móng bắt được Chiến Minh cự thú phóng lên cao.

Rầm!

Thân ảnh cự đại kia từ dưới mặt biển lao ra, một ngụm lớn chu vi mấy ngàn dặm mở ra, dùng sức khẽ hấp, hư không tựa hồ cũng bị hút sụp đổ, hai

đầu cự thú thân bất do kỷ hướng trong miệng nó rơi đi!

Đây là một con cá lớn, toàn thân màu xanh, thân dài mấy ngàn dặm, rất khó tưởng tượng trong tinh không lại sinh ra loại quái vật này, cá lớn này mở miệng ra, quả thực cùng thân thể không sai biệt lắm, làm người ta sợ hãi!

Mắt thấy Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú liền muốn bị cá lớn này nuốt vào trong bụng, đột nhiên một cái đại thủ từ trên cao ầm ầm đắp xuống, hung hăng nện ở trên đầu cá lớn nầy, đem cá lớn nầy đánh cho huyết nhục tung bay, phù phù một tiếng rơi xuống trong biển rộng.

- Quái vật gì?

Thần Thứu Yêu Vương kinh hồn vừa định, thất thanh nói:

- Lớn như vậy, phải ăn bao lâu mới có thể ăn xong?

Chiến Minh cự thú lòng vẫn còn sợ hãi, đối với lần này sâu sắc đồng ý, gật đầu nói:

- Lồng lộng!

Cánh tay của Giang Nam bị chấn tê dại, đứng ở trên bầu trời nhìn lại, chỉ thấy cá lớn kia rơi vào trong nước biển như cũ chưa chết, ở trong biển sôi trào, bỗng nhiên lật đuôi, thân thể vừa động liền nhấc lên sóng lớn nặng nề, mỗi một đạo sóng lớn cũng ít cũng cao trăm trượng, thanh thế kinh người.

Sau một lúc lâu, vết thương liền biến mất không thấy gì nữa, năng lực khôi phục cũng là cực kỳ đáng sợ!

- Ngay cả Sâm La Ấn của ta cũng có thể khiêng được, thực lực cá lớn nầy không giống bình thường!

Sâm La Ấn của hắn ngay cả Thần đỉnh cũng dám lấy cứng chọi cứng, cường giả như Cận Đông Lưu cũng đón không nổi, nhưng mà mới vừa rồi một kích toàn lực của Giang Nam, cũng chỉ là thương tổn cá lớn nầy, không

có khiến nó gặp phải bị thương nặng, chẳng qua là một chút tổn thương.

Thân thể của nó vô cùng cứng rắn, quả thực có thể sánh ngang Thiên Cung chi bảo, thậm chí đem cánh tay Giang Nam chấn nhức mỏi, có thể thấy được thực lực đầu quái vật lớn này!

Xuy...

Đột nhiên một cột nước từ trên mặt biển bắn nhanh lên, thẳng tắp giơ lên vạn dặm, ầm ầm hướng Giang Nam oanh tới!

- Thần Thông? Cá lớn này lại hiểu được Thần Thông?

Giang Nam đón lấy một kích kia, nhưng không có cảm giác được pháp lực. Chỉ có Thái Âm Thần Thủy cọ rửa lực, thầm nghĩ:

- Thì ra không phải là Thần Thông, mà là trong miệng cá lớn này phun ra cột nước. Nó đả thương không tới ta, phun ra cột nước tự nhiên cũng đả thương không tới ta!

So sánh xuống, thân thể của Giang Nam so sánh với cá lớn còn muốn thua kém một bậc, hắn hôm nay pháp lực chưa khôi phục, không cách nào làm gì quái ngư, nhưng mà ngư quái này hiển nhiên cũng không làm gì được hắn.

Cá lớn này chẳng qua là thân thể mạnh mẻ, nhưng không có bao nhiêu pháp lực, không đủ gây sợ.

Thủy trụ như cũ không ngừng phun, Giang Nam khẽ cau mày, thần thức ba động xuống phía dưới, đem ý nghĩ của mình truyền vào trong đầu cá lớn kia:

- Đạo hữu phía dưới, ta cũng không có ác ý, chẳng qua là đường xa mà đến, muốn ở chỗ này đặt chân mà thôi. Không bằng hai nhà ngừng đấu, ý của ngươi như thế nào?

Một cổ thần thức ba động tối tăm từ trong biển truyền đến:

- Đoạt bảo vật ta... Tiểu tặc, ăn hết...

Giang Nam nhíu mày, nhẹ giọng nói:

- Đạo hữu, ta nghĩ ngươi tu hành không dễ. Không đành lòng giết ngươi, chúng ta chẳng qua là muốn ở chỗ này nghỉ ngơi chốc lát, khôi phục tu vi liền đi.

- ... Địa bàn, cút!

Ngư quái kia thần thức ba động truyền đến.

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, trong lòng tức giận, bất quá cá lớn nầy chính là sinh vật trong nước, núp ở trong biển, qua như gió như điện, hắn cũng không thể tránh được, lúc này khoanh chân ngồi xuống, tiếp tục toàn lực khôi phục tu vi, trầm giọng nói:

- Thần Thứu, tới đây thay ta hộ pháp, nếu ngư quái kia dám đánh lén nữa, ta tới chém nó!

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú vội vàng đi tới bên cạnh Giang Nam, hộ pháp cho hắn.

Mà ở phía dưới, cá lớn kia thủy chung ở dưới mặt biển qua lại du động, thỉnh thoảng nhảy ra mặt biển, nhấc lên cuộn sóng khổng lồ, trời long đất lở kinh người.

- Cút!

Ngư quái kia thần thức ba động lần nữa truyền vào đầu óc Giang Nam, quấy nhiễu hắn khôi phục tu vi.

Giang Nam giận dữ, mắt điếc tai ngơ, toàn lực khôi phục tu vi, qua một lúc lâu, ngư quái kia rốt cục nhịn không được, đột nhiên ầm ầm nhảy ra mặt nước, nhảy mấy vạn dặm, mở cái miệng rộng hung hăng hướng đám người Giang Nam cắn tới!

- Chủ công, cá lớn kia lại tới nữa!

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng kêu lên.

Oanh!

Nơi ngụm lớn của ngư quái đi qua, hư không không ngừng sụp đổ, hướng trong miệng nó sụp đổ, mà ở trong miệng nó, từng hàm răng lành lạnh san sát, ở chỗ sâu trong khoang miệng, vốn là vị trí dạ dày, cũng là từng ngọn thiên nhiên tạo thành đại trận.

Đây là năng lực tiêu hóa kỳ lạ, ma diệt hết thảy sinh cơ của sinh linh bị nó nuốt vào trong miệng, chuyển thành chất dinh dưỡng!

Như loại yêu vật này, đã cùng sinh vật bình thường cấu tạo một trời một vực, có huyết thống Thần Ma, không biết dùng dạ dày để tiêu hóa thức ăn, mà là ở trong cơ thể tạo thành thiên nhiên tiêu hóa đại trận, đem thức ăn phân giải!

Chiến Minh cự thú cũng là như thế, bất quá Chiến Minh cự thú chính là sinh vật do Chiến Thiên Ma Tôn chế tạo, mà đầu ngư quái này là trong nước tự nhiên tạo Đại Yêu!

Ánh mắt Giang Nam chợt lóe, vô số đạo văn xông ra, hóa thành một cầm sắt khổng lồ, mỉm cười nói:

- Cá nhỏ, ta chờ ngươi đã lâu!

Lại có vô số đạo văn từ trong cơ thể hắn xông ra, hóa thành hai bàn tay to, đặt ở trên dây cầm, tiếng đàn vang lên, cung thương giác vũ, sát phạt chi âm đại tác, ngư quái kia mới vừa xông đến trước mặt bọn họ trăm dặm, đột nhiên thần hồn bị chém, thân thể cao lớn từ trên cao rơi xuống, nhập vào trong biển rộng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 691: Biển Sâu Trọng Bảo. (2)

- Ta cần tu bách luyện, mới luyện thành thần hồn thần tính hôm nay, ngươi bất quá là một yêu quái hoang dại, cho dù trời sanh cường đại, nhưng không thông Thần Hồn tu luyện chi đạo, ỷ vào thân thể còn có thể hoành hành nhất thời, nhưng gặp phải ta liền chỉ có một con đường chết!

Ngư quái kia trời sanh mạnh mẻ, bất quá mạnh mẻ cũng là thân thể, những chỗ khác thì thường thường không có gì lạ, bị Giang Nam lấy Thiên Ma Cầm trảm sát thần hồn chính là đương nhiên.

Giang Nam tản đi Thiên Ma Cầm Thần Thông, trầm giọng nói:

- Thần Thứu, đi đem cá lớn kia mang lên, đem nó luyện thành thân ngoại hóa thân của ngươi!

Thần Thứu Yêu Vương mừng rỡ, vội vàng vỗ cánh hướng trong biển xông đi, thầm nghĩ:

- Chủ công nói không sai, yêu quái hoang dại tu luyện không có hệ thống, thường chỉ tu luyện một phương diện, đúng là không có cường đại bằng tu sĩ có truyền thừa. Nếu không phải ta đầu nhập vào chủ công, đoán chừng bây giờ còn là ở bên ngoài tống tiền cướp bóc, không biết lúc nào sẽ chết.

Cá lớn này khổng lồ như thế, lấy pháp lực của Thần Thứu Yêu Vương đem nó luyện thành thân ngoại hóa thân, thật sự là cực kỳ khó khăn, sau khi Giang Nam hoàn toàn khôi phục tu vi, Thần Thứu Yêu Vương cũng không có thể đem nó luyện thành hóa thân, ngược lại đem mình mệt mỏi gần chết.

- Thần Thứu, ngươi cố hết sức như thế, cũng không cách nào đem nó luyện hóa, không bằng ăn đi.

Giang Nam đề nghị nói.

Cái đuôi Chiến Minh cự thú dao động vù vù rung động, gật đầu lia lịa.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng kêu lên:

- Chủ công, ta cảm thấy được ta có thể làm!

Giang Nam cũng không miễn cưỡng, thẳng hướng dưới biển đi tới. Thầm nghĩ:

- Mới vừa rồi ngư quái kia nói bảo vật gì đó. Chẳng lẽ chỗ sâu trong tinh cầu này còn có bảo bối gì sao?

Thần thức của hắn không ngừng thăm dò, thần thức dọc theo trăm vạn dặm, cũng không có dò đến đáy, theo hắn dần dần xâm nhập, bốn phía càng lạnh, băng hàn thấu xương.

- Huyền Minh Thánh Thủy?

Giang Nam đột nhiên cảm giác được nhiệt độ bốn phía đột nhiên giảm xuống một cấp bậc, nước chảy hơi động, cơ hồ có thể đem nhục thể của hắn chà rách!

Lực ăn mòn của nước biển, đã mơ hồ có chút ra ngoài cực hạn của nhục thể hắn!

Huyền Minh Thần Thủy so sánh với Thái Âm Thần Thủy cao hơn một cấp bậc. Thái Âm Thần Thủy cùng Tam Âm Thần Thủy là một cấp bậc, Tam Âm Thần Thủy chia làm ba tầng, mà Huyền Minh Thần Thủy thì có bốn tầng, đã là thần thủy tầng thứ thần minh!

- Sơn Hải Đỉnh!

Giang Nam tế lên một ngụm đại đỉnh, rũ xuống núi sông nặng nề, bảo vệ quanh thân, cất bước tiếp tục hướng chỗ sâu trong viên tinh cầu này đi tới, Huyền Minh Thần Thủy không ngừng ăn mòn Sơn Hải Đỉnh tản mát ra Đạo văn nặng nề, đem Đạo văn hủ thực không còn, nhưng trong Sơn Hải Đỉnh

vẫn còn không ngừng có đạo văn xông ra, thủy chung đem loại thần thủy này ngăn chặn ở bên ngoài.

Hắn hướng chỗ càng sâu đi hơn ba mươi vạn dặm, rốt cục lại cảm thấy tiến vào trong một loại Thần thủy khác. Loại thần thủy này sức nặng vô cùng kinh người, lập tức đập vụn Đạo văn do Sơn Hải Đỉnh tản mát ra!

- Là Bà La Trọng Thủy!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, vội vàng tế lên Thần đỉnh từ trong tay Thái Hoàng hóa thân đoạt đến, Thần đỉnh treo cao, móc ngược xuống, Thần Quang trong đỉnh xông ra, trải rộng quanh thân hắn, ngăn cản Bà La Trọng Thủy xâm nhập!

Bà La Trọng Thủy chính là bảo vật mà Thiên Thần mới có thể luyện thành, uy năng thật lớn, dễ dàng là có thể đem Giang Nam hóa thành hư ảo!

Cũng may, Bà La Trọng Thủy nơi này cũng không có người tế luyện, nếu không mặc dù Giang Nam có Thần đỉnh, cũng sẽ bỏ mình Đạo tiêu, tan rã trong nước!

Bất quá dù vậy, không gian nơi đây cũng bị loại thần thủy này ép tới vô cùng bền chắc, chỉ sợ là thần minh tới cũng không thể dễ dàng oanh phá không gian nơi đây!

- Nơi này là Bà La Trọng Thủy, tầng tiếp theo đoán chừng chính là U Minh Thần Thủy! Chẳng lẽ nơi đây là U Minh Thần Thủy biến thành tinh cầu?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, không có tiếp tục đi tới đích, tầng thứ sáu U Minh Thần Thủy đã là bảo vật mà Chân Thần mới có thể luyện chế, U Minh Thần Thủy ngay cả Thần Ma cũng có thể dễ dàng hủ thực, Thần đỉnh cũng không cách nào chống lại loại thần vật này, đi chính là chết!

U Minh Thần Thủy có tất cả sáu tầng, tầng thứ nhất là nước bình thường, tầng thứ hai là chân thủy, tầng thứ ba chính là Thái Âm Thần Thủy, tầng thứ

tư là Huyền Minh Thần Thủy, tầng thứ năm Bà La Trọng Thủy, tầng thứ sáu mới thật sự là U Minh Thần Thủy.

Mà Đậu Suất Thần Hỏa của hắn cũng là đạo lý đồng dạng, tầng thứ nhất là hỏa bình thường, tầng thứ hai là chân hỏa, tầng thứ ba chính là Thái Dương Chân Hỏa, tầng thứ tư Thần Ma Thánh Hỏa, tầng thứ năm Hoàng Thiên Thánh Hỏa, tầng thứ sáu Bích Du Thần Hỏa hoặc là Ngọc Hư Thần Hỏa, tầng thứ bảy mới là Đậu Suất Thần Hỏa, uy lực một tầng so sánh với một tầng cường đại.

- U Minh Thần Thủy của ta ám toán Thiên Thủ Ma Thần kia, liền bị hắn lấy đi, không biết có thể thu thần thủy nơi đây hay không?

Trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, Sơn Hải Đỉnh gào thét bay ra, phá vỡ Bà La Trọng Thủy nặng nề, hướng địa phương càng sâu bay đi.

Mặc dù uy năng của Sơn Hải Đỉnh xa không bằng Thần đỉnh, nhưng mà Ngũ Sắc Kim sở luyện, không hãi U Minh Thần Thủy hủ thực.

Xâm nhập mấy vạn dặm đất, Giang Nam rốt cục cảm thấy khí tức quen thuộc, ở nơi này, quả nhiên có U Minh Thần Thủy tồn tại!

Thái Âm Thần Thủy, Huyền Minh Thần Thủy, Bà La Trọng Thủy cùng U Minh Thần Thủy, một tầng so sánh với một tầng mỏng, U Minh Thần Thủy ở trong viên tinh cầu này, chỉ có không tới trăm dặm.

- Ngư quái kia tuy nói là thần thủy sinh ra yêu vật, nhưng chỉ sợ cũng bơi không tới U Minh Thần Thủy?

Giang Nam suy tư nói:

- Như vậy, bảo vật theo lời nó, lại là cái gì?

Hắn không khỏi động lòng hiếu kỳ, muốn tìm tòi đến tột cùng, lúc này tiếp tục thúc dục Sơn Hải Đỉnh hướng chỗ càng sâu bơi đi.

Sơn Hải Đỉnh chỉ bay ra trăm dặm, liền tiến vào trong một loại Thần thủy khác, loại thần thủy này đã bắt đầu ăn mòn Ngũ Sắc Kim, để cho Sơn Hải Đỉnh từ từ hiện ra dấu vết phảng phất là năm tháng trôi qua lưu lại!

- Này chỉ sợ là Thiên Âm Thánh Thủy cấp bậc Bích Du Thần Hỏa.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Sơn Hải Đỉnh ở trong Thiên Âm Thánh Thủy đã tú tích loang lổ, tốc độ Ngũ Sắc Kim bị hủ thực càng lúc càng nhanh, rất nhanh ngay cả Đạo văn của hắn cũng bị ăn mòn, không ngừng tan rã ở trong Thiên Âm Thánh Thủy!

Thiên Âm Thánh Thủy đã là thần vật mà Thần Chủ cấp luyện chế, cấp bậc cùng Bích Du Thần Hỏa không kém bao nhiêu.

- Liều mất Sơn Hải Đỉnh, ta cũng phải nhìn bảo vật trong miệng ngư quái rốt cuộc là cái gì!

Giang Nam cắn răng tiếp tục thúc dục Sơn Hải Đỉnh, tiếp tục hướng chỗ sâu bay đi, Thiên Âm Thánh Thủy rất mỏng, chỉ có không tới mười trượng, Sơn Hải Đỉnh một sát na liền bay đến cuối, đột nhiên đụng vào thứ gì đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 692: Ta Cùng Đồng Bọn Của Ta Đều Sợ Ngây Người. (1)

Đang...

Miệng đại đỉnh này tan nát, trước lúc thần thức của Giang Nam hoàn toàn bị Thiên Âm Thánh Thủy hủ thực sạch sẻ, rốt cục "thấy" Sơn Hải Đỉnh rốt cuộc đụng vào thứ gì.

Kia là một cái miệng bình bạch ngọc.

- Bạch ngọc bình của ta, ta rốt cuộc tìm được bạch ngọc bình của ta!

Giang Nam hai mắt tỏa ánh sáng, vui vô cùng nói:

- Đương nhiên, hiện tại còn không phải của ta, bất quá rất nhanh sẽ biến thành của ta!

Hắn tâm niệm vừa động, Huyền Thai kim nhân bên trong Tử Phủ lập tức thúc dục Đâu Suất Thần Hỏa, từ trong Đâu Suất Thần Hỏa mượn đệ ngũ trọng hỏa diễm, đem một khối lớn Ngũ Sắc kim luyện thành một kim cầu.

Thần trí của hắn cơ hồ dũng mãnh tràn vào bên trong kim cầu này, kim cầu lập tức từ trong mi tâm bay ra, gào thét hướng bạch ngọc bình kia phóng đi.

Giang Nam không có ý đồ "lấy đi" bạch ngọc bình kia, bởi vì bạch ngọc bình quá nặng, thời điểm Sơn Hải Đỉnh đụng ở phía trên, bình ngọc không chút sứt mẻ, hiển nhiên sức nặng cực kỳ kinh người.

Đợi cho Ngũ Sắc kim luyện chế kim cầu bay đến bên cạnh bạch ngọc bình kia, thần thức của Giang Nam bạo phát đi ra, ở trước khi Thiên Âm Thánh Thủy còn chưa đem thần trí của hắn ăn mòn, ầm ầm chui vào trong bạch bình ngọc.

Hắn ý đồ dùng thần thức bản thân, đem cái bình ngọc này luyện hóa!

Oanh...

Cảnh tượng "trước mắt" Giang Nam đột nhiên phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, sau một khắc hắn chứng kiến "mình" thân ở giữa một không trung Phiêu Miểu, cái không gian này phảng phất là không gian trong bình, hình dạng như một cái bình nhỏ, mà "hắn" đang đứng ở trong bình.

Đương nhiên, hắn chỉ là mượn nhờ thần thức chứng kiến, thực sự không phải là chân thân đến trong bình.

"Hắn" ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong bình như là có một thế giới, Tinh Hà tinh đấu đầy trời, mặt trời mặt trăng, hết thảy đọng ở trên vách bình, hơn nữa còn đang không ngừng lưu chuyển vận hành!

Không gian trong bình vô cùng rộng lớn, rất khó tưởng tượng cái này rõ ràng chỉ là một cái bình ngọc nho nhỏ.

- Những ngôi sao mặt trời mặt trăng này, là thần linh đạo tắc! Không biết là thần linh cấp bậc gì?

Hắn tinh tế dò xét, thầm nghĩ:

- Những đạo tắc này đã trải qua lịch sử lâu xa như thế, rõ ràng còn có thể bảo tồn đến bây giờ. Hẳn không phải là thần minh rèn bạch ngọc bình kia lợi hại. Mà là tài liệu bản thân bình ngọc cực kỳ cao!

Giang Nam từng ở trong Phong Ma thành của Ứng Long Đại Thế Giới chứng kiến một kiện Thần Tôn chi bảo đã đánh mất linh tính, kiện pháp bảo kia bởi vì bị trấn áp quá lâu, đạo tắc phân giải, chỉ còn lại có lạc ấn, đã không có nửa phần uy năng.

Mà cái bình ngọc này trước mắt so với kiện Thần Tôn chi kia bảo còn muốn cổ xưa, bình ngọc hiển nhiên cũng không thể so với kiện Thần Tôn chi bảo kia càng mạnh hơn nữa, bất quá đạo tắc trong bình ngọc lại còn như

trước bảo tồn nguyên vẹn.

Có thể thấy được, hơn phân nửa là bản thân bình ngọc sử dụng tài liệu thậm chí còn ở trên Ngũ Sắc kim. Hơn phân nửa là Đế cấp thiên tài địa bảo luyện chế thành!

- Dùng thần trí của ta, có thể luyện hóa bảo vật như vậy hay không?

Giang Nam tinh tế dò xét vách bình, thần thức thẩm thấu, cuối cùng từ vô số đạo tắc trông được đến một bộ hệ thống trận pháp cực kỳ phức tạp, vô số trận pháp cộng đồng xây dựng không gian trong bình ngọc này!

- Những thứ này rõ ràng đều là Thần cấp trận pháp!

Hắn tinh tế xem xét, càng xem càng kinh hãi, bên trong những trận pháp này, có rất nhiều là không gian trận pháp, duy trì không gian, còn có một bộ phận trận pháp là thu trận pháp. Sau khi thúc dục, dùng thu sự vật khác vào trong bình. Lại có một bộ phận trận pháp là luyện hóa đại trận, sau khi thúc dục có thể đem đồ vật trong bình luyện hóa.

Trừ lần đó ra, còn có thủ hộ trận pháp, công kích trận pháp, tập trung trận pháp, trấn áp trận pháp, quả thực chính là một hệ thống vô cùng khổng lồ!

Giang Nam cũng từng được chứng kiến không ít tòa Thần cấp trận pháp, nói thí dụ như Kiếm Môn Tru Thần Trận, Thái Huyền đại trận, Phong Cấm Đại Trận, Tinh môn, Diệt Thần ma quang pháo, đều là tinh phẩm trong Thần cấp trận pháp.

Nhưng mà những trận pháp kia tính năng phần lớn là chỉ có một, chỉ có trận pháp trong bình ngọc này tạo thành một hệ thống khổng lồ, tích chứa vô số tri thức cùng giải thích!

- Trong bình ngọc, có tất cả bốn vạn tám ngàn loại trận pháp! Ông trời, muốn luyện hóa bình ngọc, dùng thần trí của ta căn bản không cách nào hoàn thành, tối đa chỉ có thể luyện hóa một tòa hai tòa đại trận, muốn hoàn toàn luyện hóa cái bình ngọc này, càng là khó như lên trời, chỉ sợ thần trí của ta

đạt tới trình độ Thần Ma cũng chưa hẳn có thể làm được!

Giang Nam trầm tư một lát, thầm nghĩ:

- Bất quá thu bình ngọc lại không cần hoàn toàn luyện hóa, chỉ cần tìm được đầu mối của những trận pháp này, trận pháp trung tâm nhất, luyện hóa một tòa trận pháp kia, liền có thể thu bình ngọc.

Hắn mọi nơi dò xét, từng cái phân biệt, đã qua thật lâu, ánh mắt của hắn rốt cục rơi vào một tòa đại trận ở đáy bình.

Tòa đại trận kia, là chỗ đầu mối của bình ngọc, đem tất cả trận pháp xây dựng bình ngọc chỉnh hợp quy nhất.

Hắn tinh tế xem xét, dốc hết khả năng suy diễn, đã qua thật lâu, cuối cùng đem tòa đại trận này suy diễn ra sáu bảy phần.

- Thiên Nguyên đại trận!

Thiên Nguyên có ý tứ là vạn vật bổn nguyên cùng bắt đầu, lại có ý tứ vương giả ở trung ương, Thiên Nguyên đại trận, là vạn trận chi Vương, vạn trận bổn nguyên.

Chỉ có Thiên Nguyên đại trận, mới có thể đem nhiều trận pháp thống nhất, trù tính điều hành như thế.

Muốn hoàn toàn suy diễn ra Thiên Nguyên đại trận cần tốn hao thời gian cực kỳ dài, thời gian của Giang Nam không nhiều lắm, vội vã chạy đi, không rảnh đem tòa đại trận này từ đầu chí cuối suy tính ra, bất quá sáu bảy phần đại trận, đối với luyện hóa tòa đại trận này mà nói, đã đầy đủ dùng.

Lúc này Thần trí của hắn rót vào trong tòa Thiên Nguyên đại trận này, cũng không lâu lắm, thần trí của hắn liền cùng đạo tắc trong trận tương dung, kết làm một cái chỉnh thể.

Hắn lập tức cảm giác được, bình ngọc dần dần cùng tâm ý của hắn tương

liên.

Hô...

Trong lúc đó, vô số lũ lụt từ trên trời giáng xuống, gào thét hướng trong bình dũng mãnh lao tới, bất quá thần thức của Giang Nam đã cùng bình ngọc tương dung, cũng không lo lắng những Thiên Âm Thánh Thủy, U Minh thần thủy này sẽ tổn thương thần trí của mình chút nào.

Lũ lụt càng tuôn ra càng nhiều, dần dần ở chỗ sâu nhất trong khỏa tinh cầu này hóa thành một vòng xoáy cự đại, mang hết thảy tất cả, đem càng nhiều nước biển thôn phệ, thậm chí ngay cả thân hình của Giang Nam cũng bị kéo động, cơ hồ hướng trong bình rơi đi!

Giang Nam vội vàng toàn lực thúc dục tu vi, điên cuồng hướng ra phía ngoài bay đi, qua gần nửa canh giờ, lúc này mới khó khăn lắm thoát khỏi hấp lực của bình ngọc, chạy ra khỏa tinh cầu này.

Hắn vừa mới phá vỡ mặt biển bay lên trời, đột nhiên chỉ thấy tinh cầu phía dưới kia bắt đầu sụp đổ, không ngừng hướng trung tâm tinh cầu sụp đổ, còn có rất nhiều cá lớn sinh hoạt ở trong hải vực, hải dương Cự Thú, cũng bị hấp đến thân bất do kỷ, hướng trong bình ngọc rơi đi!

Chương 693: Ta Cùng Đồng Bọn Của Ta Đều Sợ Ngây Người. (2)

Thậm chí, ngay cả hư không cũng bị bình ngọc hấp đến xé rách, nát bấy!

Khỏa tinh cầu do đủ loại thần thủy tạo thành này, phảng phất bản thân là một bộ phận của bình ngọc, Giang Nam luyện hóa Thiên Nguyên đại trận, bình ngọc đã có chủ nhân, liền tự động quay trở lại bản thể.

Không gian sụp đổ tan rã, chỗ nghiền nát hóa thành lôi đình rộng lớn mấy trăm vạn dặm.

Như là một mảnh Lôi Trì vô cùng mênh mông, răng rắc răng rắc bổ tới bổ đi. Vô số Lôi Điện như xà như mãng như rồng, lóng lánh vũ trụ không biết bao nhiêu vạn dặm, thậm chí ánh sáng chiếu sáng vài tòa tinh cầu khác!

Oanh!

Thủy tinh cầu này đột nhiên hư không tiêu thất không thấy, vô số Lôi Điện lôi đình quấn quanh ở trên một cái bình ngọc nho nhỏ, thật lâu mới tán đi!

- Chúa công, ngươi đem một khỏa tinh cầu chơi không còn...

Thần Thứu Yêu Vương há to mồm, ngơ ngác nhìn xem một màn này, lẩm bẩm nói:

- Ta cùng tiểu đồng bọn của ta đều sợ ngây người... Ồ? Tiểu đồng bọn của ta, tiểu đồng bọn của ta chạy đi đâu rồi!

Chiến Minh Cự Thú đang dán ở trên người cá lớn kia, miệng cắn đuôi cá, ý đồ từ trên người ngư quái kéo xuống một khối thịt.

- Hỗn đản! Tiểu Hôi, nhanh thả thân ngoại hóa thân của ta!

Thần Thứu Yêu Vương nhào đến, mỏ điểu như mưa rơi xuống, ở trên đầu Chiến Minh Cự Thú điên cuồng mổ, mổ đến đầu Cự Thú này đầy mặt và cổ đều là máu tươi, nhưng như cũ không chịu nhả ra.

Hai đầu Cự Thú ở một bên đùa giỡn, Giang Nam không rảnh để ý tới, vội vàng khoanh chân ngồi xuống. Thần trí của hắn đã dùng để luyện hóa Thiên Nguyên đại trận, giờ phút này thần thức hư không. Không luyện hoàn thần thức mà nói..., pháp lực tu vi của hắn đều không thể phát huy ra uy lực xứng đáng.

Ầm ầm!

Ở bên trong mi tâm của hắn, khỏa tinh hạch kia lại lớn lên một vòng, hóa thành kim cầu phương viên trăm dặm, đạo tắc của Chiến Thiên Ma Tôn phảng phất đã bị kéo căng đến cực hạn!

Giang Nam khẽ nhíu mày, không ngừng thi triển Huyền Thai Ấn, phi tốc khôi phục thần thức, đã qua thật lâu mới đem thần thức khôi phục bảy tám phần.

- Đạo tắc của Chiến Thiên Ma Tôn không biết còn có thể kiên trì bao lâu? Nếu như bị tinh hạch chấn nát đầu, cái kia ta chính là chưởng giáo Chí Tôn bị chết bi thúc nhất của Thánh tông rồi.

Hắn vươn người đứng dậy, tâm niệm vừa động, ý đồ lấy bình ngọc đi, bất quá pháp lực của hắn ở trước mặt sức nặng của bình ngọc, quả thực là kiến càng lay cây, căn bản không cách nào nhúc nhích cái bình ngọc này mảy may!

Giang Nam phi thân tiến lên, thân thể cùng pháp lực cùng tiến, ý đồ cầm lấy bình ngọc, bình ngọc như trước không chút sứt mẻ, Tứ đại hóa thân trong mi tâm hắn bay ra, hợp lực dọn đi, cái ngọc bình kia như trước ngốc tại nguyên chỗ.

Sức nặng bình ngọc này thật là kinh người, so với một khỏa tinh cầu còn

muốn trầm trọng, vượt qua xa hắn có khả năng rung chuyển.

Cuối cùng nhất, Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ phải rộng mở mi tâm hướng bình ngọc bay đi, lúc này mới đem cái ngọc bình này thu vào mi tâm, Tử Phủ đại môn mở ra, bình ngọc rơi vào Tử Phủ hắn.

Ở bên trong Tử Phủ, ngoại trừ Ngũ Sắc kim chồng chất như núi ra, là một khỏa tinh hạch rộng lớn trăm dặm, cùng với hơn hai trăm thân thể Thần Ma, hôm nay lại thêm một cái ngọc bình, còn có không gian cực kỳ rộng lớn.

- Tiếp qua một thời gian ngắn, chỉ sợ tinh hạch sẽ bành trướng đến ngàn dặm! Tử Phủ không gian của ta chỉ có ba nghìn dặm, thời điểm tinh hạch đạt tới cực hạn của Tử Phủ không gian, sẽ đem Tử Phủ của ta no bể bụng rồi! Nếu như Tử Phủ của ta nổ bung, đại não cũng sẽ ba một tiếng nổ bung...

Trong lòng Giang Nam không khỏi sinh ra cảm giác nguy cơ mãnh liệt, vội vàng gọi Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh Cự Thú, chuẩn bị tiếp tục đi về phía trước.

- Chúa công, tiểu đồng bọn của ta còn không có luyện hóa...

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng cười nói.

- Trước đặt ở trong bình ngọc!

Giang Nam đem con cá này thu nhập mi tâm Tử Phủ, nhét vào trong bình ngọc nói:

- Trong bình ngọc này có rất nhiều Thái Âm thần thủy, Thái Âm thần thủy chất chứa thái âm chi lực, cùng Thái Dương Chân Hỏa đồng cấp, Thần Thứu, ta truyền thụ cho ngươi Thái Âm chân kinh, thân ngoại hóa thân của ngươi liền tu luyện Thái Âm chân kinh. Ở trong bình ngọc mượn nhờ Thái Âm thần thủy tu luyện, làm chơi ăn thật!

Thần Thứu Yêu Vương đại hỉ, liên tục gật đầu.

Giang Nam đem Thái Âm chân kinh truyền thụ cho hắn nói:

- Hai tòa Sơn Hải Đỉnh của ta đã tổn hại, Tử Phủ các ngươi cũng không thể ngốc, giờ phút này đã không có nơi các ngươi dung thân, không bằng đến đạo đài của ta, thuận tiện chạy đi.

Dứt lời, hắn đem Sinh Tử đài phóng xuất ra, không khỏi phân trần liền đem hai đầu Cự Thú thu nhập Sinh Tử đài, trong mắt Thần Thứu Yêu Vương không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi, Sinh Tử đài của Giang Nam, sau khi thúc dục sẽ hóa thành Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, ngay cả Động Thiên chi bảo cũng có thể đơn giản phai mờ, nếu như đứng ở trên sinh tử đài của hắn, Bất Tử cũng phải cởi xuống một lớp da!

- Thần Thứu, tu vi thực lực của ngươi xa không bằng Tiểu Hôi, còn cần siêng năng tu luyện, ở trên Sinh Tử đài tôi luyện, có trợ giúp ngươi tăng lên tu vi thực lực.

Tám tòa Đạo Đài của Giang Nam, mỗi một tòa đều cực kỳ rộng lớn, đứng ở trong đài, mọi nơi nhìn lại, mênh mông vạn dặm, hơn nữa, theo tu vi của hắn ngày càng tăng cường, tám tòa Đạo Đài rộng lớn còn đang không ngừng gia tăng.

Rất nhiều người tu luyện tới Thần Phủ cảnh giới, sẽ hết sức chuyên chú đi mài Thần Phủ, đối với tám tòa Đạo Đài chẳng quan tâm, nhưng mà Giang Nam không phải như vậy, mặc dù hắn đã tu luyện tới Côn Luân Thần Phủ cảnh giới, nhưng vẫn không ngừng tăng lên Đạo Đài của bản thân.

- Huyền Đô Thất Bảo Lâm là Thất Bảo Đài của một vị Tiên Nhân, tòa Thất Bảo Đài này là mênh mông vô tận bực nào, rộng lớn vô cùng? Ta hôm nay Đạo Đài còn có thể chống đở được Thần Phủ Thiên Cung rất tốt, nhưng mà tương lai, có thể chống đở được Thiên Đình sao, có thể chống đở được vài tòa Thiên Đình không?

Muốn tu luyện tới cảnh giới cao hơn, phải đánh rớt xuống căn cơ càng thêm kiên cố, đối với một điểm này, Giang Nam so sánh với bất luận kẻ nào

khác cũng nhận thức được càng thêm khắc sâu.

Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng không chỉ một lần nói cho hắn tầm quan trọng của căn cơ, nàng từng có qua một cái tỷ dụ:

- Thí dụ như nói tu luyện giống như xây nhà, căn cơ mỏng không tốn sức, xây hai ba tầng cũng đã là nguy lâu, bất cứ lúc nào có thể sụp xuống, mà căn cơ sâu là có thể đắp được cao hơn. Căn cơ càng sâu, thành tựu tương lai liền càng lớn, càng vững chắc.

- Đạo Đài của ta còn xa không đạt tới trình độ như Huyền Đô Thất Bảo Lâm, đợi đến đạo văn ở Đạo Đài diễn hóa ra Thiên Sơn Vạn Thủy, Nhật Nguyệt Tinh Thần, thậm chí thần kim thần liệu, tự động sinh ra Linh Dịch Linh Tuyền, tự thành một giới, luyện đến một bước kia chính là tạo hóa, chính là có thành tiên chi cơ. Mà hiện tại, còn kém xa lắm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 694: Thần Ma Trong Tinh Không.

Theo tu vi của hắn càng ngày càng cao, thực lực càng ngày càng mạnh, nhãn giới cũng càng phát ra rộng lớn, tu luyện chi đạo, cảnh giới võ đạo là bước vào cánh cửa Thần Thông, Thần Thông lại là bước vào cánh cửa Đạo Đài, mà Đạo Đài lại là căn cơ của hết thảy thành tựu!

Mặc dù hắn tiến vào Thần Phủ cảnh giới, nhưng Đạo Đài như cũ không thể ném.

Lần này nhận được bạch ngọc bình, đem thần thủy tạo thành tinh cầu cũng thu vào trong bình ngọc, để cho hắn có thể tiếp tục nước lửa rèn luyện thân thể cùng pháp lực!

Hắn từng có U Minh Thần Thủy nhưng bị mất, hiện tại có bạch ngọc bình, là có thể điều động thần thủy bất cứ lúc nào.

Hắn lần này là thay đổi dùng Huyền Minh Thần Thủy, không ngừng tôi luyện tạp chất trong cơ thể, tạp chất trong pháp lực, đạo văn, Đạo Đài, Thần Phủ, thần thức cũng đang không ngừng thanh tẩy, thậm chí ngay cả Huyền thai kim nhân, Ma ngục của hắn, cũng bị thanh tẩy một lần!

Giang Nam chỉ cảm thấy mỗi thanh tẩy một lần, nhục thể của mình liền tinh khiết một phần, cũng cường đại hơn một phần, hơn nữa tu vi pháp lực thần thức so sánh với trước yếu hơn một chút, nhưng vừa tu luyện lại, khôi phục tới đỉnh phong, pháp lực cùng thần thức cũng trở nên càng thêm cường đại, càng thêm thuần túy!

- Tu luyện đúng là như luyện đan, nước lửa rèn luyện, có thể làm cho nhục thể, pháp lực, thần thức, Đạo Đài, Thần Phủ bao gồm thần tính của ta, cũng trở nên hoàn mỹ vô khuyết, căn cơ càng thêm hùng hậu!

Trong tinh không có nhiều thần kỳ, tuyệt không thể tả, huyền diệu khó

giải thích, Giang Nam một đường xuyên qua hư không, chạy thẳng tới chỗ tinh vực của Trấn Thiên Thần Quốc.

Mỗi khi dừng lại nghỉ ngơi, hắn vốn có thể nhìn thấy một chút địa phương không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đã từng nhìn thấy qua Lôi Đình dài đến hàng tỉ dặm, một đạo Lôi Điện này giống như ngang qua Tinh Không, nhìn thấy mà giật mình, ẩn chứa năng lượng khó có thể tưởng tượng, nơi đạo Lôi Đình này đi qua, cho dù là tinh cầu cũng dễ dàng nát bấy, hóa thành phấn vụn!

- Nếu có thể luyện hóa Lôi Đình như vậy, luyện chế thành bảo mà nói, uy lực nhất định mạnh đến nổi bất khả tư nghị, chỉ sợ so sánh với ta được đến bình ngọc kia cũng không kém chút nào!

Hắn lại từng thấy qua quần tinh lấp lánh tạo thành vân, một đóa tường vân không cách nào tưởng tượng, trong Vân có Nhật Nguyệt Tinh Thần, cùng với đủ loại thần kim thần liệu tạo thành đại lục, từng mãnh trôi đi, đó là vô số tài phú.

Đáng tiếc, trong tinh vân loạn lưu kích động, tinh phong thổi phật cho dù là Thần Ma tiến vào trong đó cũng khó mà bảo toàn bản thân, Giang Nam chỉ mới vừa tiến vào trong đó liền cảm giác được Thần đỉnh cũng chống lại không được, lúc này biết khó mà lui.

- Đó là?

Giang Nam từ trong hư không thoát ra, không khỏi kinh ngạc vạn phần, chỉ thấy phía trước, mấy viên tinh cầu khổng lồ quay chung quanh Thái Dương vận chuyển, mấy tinh cầu kia là một buội thần thụ to lớn làm cho người ta khó có thể tưởng tượng!

Chỉ một gốc cây liền khổng lồ như tinh cầu, rễ của cây cối bắt được bảy viên tinh cầu này, ở trong không gian quay chung quanh Thái Dương phiêu lưu.

Một đại xà màu xanh quay quanh ở trên cây khô, cái đuôi thật dài quấn chặt lấy rể cây, đầu rắn thăm dò vào hư không, giắt tán trong cây, ánh mắt sâu kín nhìn thẳng trái cây kết xuất trên cành.

Mà ở trong tán cây, còn có một đầu hôi ưng đứng ở nơi đó.

Nhánh cây, lá cây, cành khô, cùng với rể cây nắm bảy viên tinh cầu, trải rộng sinh cơ nồng đậm, có vô số sinh linh ở trong đó phồn diễn sinh sống, Giang Nam nhìn thật kỹ, chỉ thấy trong đó còn có nhân loại, Yêu Tộc, ở trên lá cây thành lập từng quốc độ, những quốc độ này có cung phụng đại xà màu xanh, có cung phụng hôi ưng, còn có cung phụng Thần thụ, thành lập từng ngọn Thần Miếu tượng thần.

Hai con yêu thú này tản mát ra khí tức mạnh đến nổi kinh khủng, quả thực chính là Thần Ma, mà Thần thụ thì tản mát ra khí tức thánh khiết, tạo thế chân vạc, duy trì một loại thăng bằng kỳ diệu.

- Thần thụ này là một pháp bảo vô chủ, chỉ sợ cũng là cấp bậc Thần Tôn chi bảo!

Giang Nam cũng rút ra một ngụm lãnh khí, chủ nhân Thần thụ hiển nhiên đã chết không biết bao nhiêu vạn năm, nhưng Thần thụ vẫn như cũ có sinh mệnh, từ pháp bảo chuyển thành sinh mệnh, hóa thành tinh cầu ở trong vũ trụ phiêu lưu, cuối cùng lưu đến bên cạnh Thái Dương này, trên cây diễn sinh ra tánh mạng sinh linh.

Mà con đại xà màu xanh cùng hôi ưng kia đoán chừng là Thần Ma ra đời trong tinh không Huyền Minh Nguyên Giới, vừa ra đời liền vô cùng mạnh mẻ, cuối cùng lựa chọn ở chỗ này sinh sống, cùng Thần thụ làm bạn.

Đại xà trên cây cùng hôi ưng rất xa đã nhìn thấy Giang Nam, nhưng lơ đễnh, đại xà tiếp tục ngó chừng trái cây trên cành, mà hôi ưng cũng tiếp tục hưởng thụ Thái Dương chiếu xạ.

- Đại Thiên Thế Giới thật là không gì không có, làm người ta mở rộng

tầm mắt! Thần thụ kia hơn phân nửa là pháp bảo thời kỳ Trấn Thiên Thần Quốc, sau khi Trấn Thiên Thần Quốc tan biến, lưu đến chỗ này. Thần thụ thấp nhất đã sống hơn năm ngàn vạn năm! So sánh xuống, thọ nguyên Thần Ma bao gồm Thần Đế, ở trước mặt nó cũng bé nhỏ không đáng kể!

Trấn Thiên Thần Quốc kia mạnh như thế nào?

Giang Nam đã nhìn thấy qua ngọc bình, giờ phút này lại gặp được gốc cây này, chỉ sợ hai kiện bảo vật này cũng là Thần Tôn cấp, cái thần quốc đã từng huy hoàng nhất thời này, chỉ sợ có thể cùng Ứng Long Đại Thế Giới đánh đồng!

- Tỷ tỷ nói ao nhỏ nuôi không ra đại long, bất quá vì sao Huyền Minh Nguyên Giới có thể nuôi ra quái vật lớn như Trấn Thiên Thần Quốc?

Giang Nam khẽ cau mày:

- Hơn nữa, cho dù là Ứng Long Đại Thế Giới cũng đối với Huyền Minh Nguyên Giới mắt nhìn chằm chằm vào, muốn đem nguyên giới làm của riêng. Chẳng lẽ nói, Huyền Minh Nguyên Giới cũng không phải là giống như mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy?

Giang Tuyết dù sao cũng là Thần Ma thế hệ này, tuổi còn nhẹ, không thể nào biết nhiều chuyện cũ biến mất của nguyên giới, nhưng lão tổ tông của Ứng Long Đại Thế Giới là nhân vật đã sống mấy ngàn vạn năm, chưởng khống Thiên Đạo chí bảo, Bất Tử Bất Diệt, hắn khẳng định biết càng nhiều bí mật.

- Huyền Minh nguyên quả nói không chừng là một cái ao có thể nuôi ra đại long....

Giang Nam nghỉ ngơi một lúc lâu, sau khi khôi phục tu vi liền xuyên qua hư không, tiếp tục hướng tinh vực của Trấn Thiên Thần Quốc bay đi.

Đột nhiên, tinh hạch trong mi tâm hắn lần nữa bành trướng, đã khuếch trương đến phạm vi ba ngàn dặm!

Mi tâm của Giang Nam trướng đau, một vết máu từ mi tâm chảy xuống, chỉ cảm thấy Tử Phủ của mình bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung, thầm nghĩ:

- Tinh hạch bành trướng một lần nữa, liền là tử kỳ của ta, phải ở trước lúc bành trướng, chạy tới Trấn Thiên Thần Quốc!

Hắn tế lên Huyền Minh La Thiên Kính, chỉ thấy hắn đã ở trong tinh không phi hành một nửa khoảng cách, bất quá cách Trấn Thiên Thần Quốc vẫn còn cực kỳ xa xôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 695: Xây Chủ Tinh Khác. (1)

Đây quả thực là khoảng cách không thể tưởng tượng, phải biết rằng Giang Nam là dùng Loạn Không Đại Trận, Loạn Không Đại Trận xuyên qua hư không ở trong hư không phi hành, tốc độ so sánh với Thần Ma phi hành còn mau lẹ, chỉ có Chân Thần mới có thể đuổi theo tốc độ bực này!

Mà hắn đã ở trong hư không phi hành hơn nửa năm, bay qua không biết bao nhiêu Thái Dương, cơ hồ kéo dài qua nửa tinh hệ, nhưng vẫn là chỉ đi một nửa khoảng cách!

- Tinh hạch tuyệt đối chống đỡ không tới nửa năm thời gian sẽ phục hồi như cũ, nhất định sẽ đem ta nổ tung, chẳng lẽ nói chỉ có thể ở trên nửa đường tùy tiện lựa chọn một chỗ, để tinh hạch xuống?

Giang Nam không có cam lòng, nửa năm qua hắn lần lượt hao hết tu vi, lần lượt tu luyện khôi phục, tu vi cảnh giới của hắn tiến bộ thần tốc, đã đạt tới Côn Luân cảnh trung kỳ, nhưng mà cách cảnh giới khuếch trương Tử Phủ không gian còn không biết bao xa, căn bản không cách nào thừa nhận tốc độ tinh hạch bành trướng.

Nếu như hắn tu thành Thần Ma, mở Tử Phủ, để cho không gian Tử Phủ càng thêm bát ngát, liền không có cái lo lắng này.

Rốt cục, tu vi của Giang Nam lần nữa hao hết, phải thoát ra hư không, trong lòng không khỏi có chút tuyệt vọng:

- Lần này thoát ra hư không, chỉ sợ không còn kịp khôi phục tu vi nữa, tinh hạch sẽ đem Tử Phủ ta chấn bạo...

Đột nhiên ánh mắt của hắn rơi ở phía trước, chỉ thấy cách hắn mấy ngàn vạn dặm là mấy viên chủ tinh nghiền nát lưu lại di tích, mảnh nhỏ tinh cầu lấy ngàn mà tính ở trong không gian lẳng lặng trôi đi.

Trừ lần đó ra, còn có một viên Thái Dương đã chia năm xẻ bảy, viên Thái Dương này đã dập tắt không biết bao lâu, Thái Dương Tinh hạch nghiền nát lạnh lùng, không cảm giác được bất kỳ nhiệt độ!

Mảnh nhỏ tinh cầu nghiền nát, hài cốt chồng chất như núi, hài cốt pháp bảo diệt sạch linh tính, kiến trúc thành thị Cổ lão, Thần Điện sụp đổ, ở trong mảnh không gian này trôi đi.

Nơi này đã từng phát sinh chiến đấu qua kinh người, đem mấy viên chủ tinh đánh cho nghiền nát, đem Thái Dương đánh cho dập tắt, đem tất cả sinh linh diệt sạch!

- Nơi này hẳn đã từng là một cái cứ điểm của Trấn Thiên Thần Quốc, thịnh vượng nhất thời, đáng tiếc ở trong Địa ngục xâm lấn hoàn toàn tổn hại...

Giang Nam thầm nghĩ.

Trong hư không đã nhìn không thấy tới dấu vết trận ác chiến kia lưu lại, những dấu vết Cổ lão đó đã bị ngàn vạn năm thời gian ma diệt, nhưng có thể tưởng tượng năm đó chiến đấu là kinh người bực nào.

Thần Ma trong địa ngục suất lĩnh đại quân tới đây, cùng Trấn Thiên Thần Quốc tiên phong gặp gỡ, vô số Thần Ma, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn ở chỗ này tỷ thí, cuối cùng hoàn toàn hủy diệt nơi đây.

- Ân? Đó là... Tinh môn!

Ánh mắt Giang Nam đột nhiên sáng ngời, thấy trên một mảnh nhỏ tinh cầu, còn có một tinh môn đứng vững, tòa tinh môn này như cũ đầy đủ, cũng không có ở trong đại chiến tổn hại!

- Có tinh môn, ta có thể dùng Huyền Minh La Thiên Kính tới định vị nguyên giới chủ tinh, dễ dàng lưỡng ở giữa lui tới!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, chỉ cần có một tòa tinh môn

hoàn hảo không tổn hao gì, là hắn có thể định vị nguyên giới chủ tinh, đem khoảng cách kéo đến gần vô hạn, coi như là hắn để tinh hạch ở chỗ này, cũng không có việc gì!

Giang Nam nhanh chóng đi tới trước tinh môn này, tinh tế đánh giá một lần, Trấn Thiên Thần Quốc chế tạo tinh môn cùng tinh môn đương thời hơi có bất đồng, nhưng mà vận dụng Thần Thông giống như trước cũng là Tinh Hà Đại Trận.

So sánh xuống, Trấn Thiên Thần Quốc Tinh Hà Đại Trận lộ ra vẻ hơi có chút đơn sơ, xa không bằng Tinh Hà Đại Trận đương thời rèn tinh môn càng thêm tinh diệu, nguyên nhân hẳn là Thần Thông so sánh với trước có phát triển.

- Chức năng tinh môn này như cũ bảo tồn đầy đủ, chỉ cần có Linh Dịch, là có thể thúc dục!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, lúc này tế lên Huyền Minh La Thiên Kính, trong kính Thần Quang chiếu rọi, chiếu vào trên La Thiên Tinh Bàn trong tinh môn, định vị phương vị nguyên giới chủ tinh.

La Thiên Tinh Bàn trong Tinh môn đánh dấu chính là Tinh Không hơn năm ngàn vạn năm trước, thời gian chuyển dời, Đấu Chuyển Tinh Di, đã không thể lại dùng, bất quá hắn lấy Huyền Minh La Thiên Kính một lần nữa định vị chu thiên Tinh không, là có thể đem Chu Thiên Tinh Đấu chính xác định vị xuống.

- Di?

Đột nhiên Giang Nam hơi ngẩn ra, thất thanh nói:

- Trong tinh vực của Trấn Thiên Thần Quốc, còn có một tinh môn đầy đủ!

La Thiên Tinh Bàn trong Tinh môn thay đổi tinh đấu, sau khi tinh bàn bình tĩnh trở lại, Giang Nam lập tức từ trong mặt La Thiên Tinh Bàn này phát hiện một chuyện tình làm người ta khiếp sợ, tinh vực của Trấn Thiên

Thần Quốc không những còn có một tinh môn đầy đủ, hơn nữa cái tinh môn này còn ở trong vận chuyển!

Mặc dù tinh môn vận chuyển đứt quãng, không cách nào đại quy mô truyền tống, nhưng năng lượng truyền tống một hai người vẫn phải có!

- Chỉ cần kích hoạt tinh môn này, ta có thể từ đó trực tiếp tiến vào chỗ hạch tâm của Trấn Thiên Thần Quốc!

Giang Nam tim đập rộn lên, lấy lại bình tĩnh, trong mi tâm ngàn vạn cân Ma Linh Dịch bay ra, rót vào bên trong tinh môn này.

Sau một khắc, tinh môn sáng lên, trận pháp Cổ lão bắt đầu vận chuyển, câu thông thời không xa xôi, Giang Nam cất bước đi vào bên trong tinh môn này.

Cử động lần này tương đối mạo hiểm, bất luận kẻ nào cũng không biết phụ cận một tòa tinh môn khác rốt cuộc có nguy hiểm hay không, vạn nhất nơi đó là một mảnh tử địa, hoặc là hắc động, hoặc là trung tâm Thái Dương, hoặc là nơi ở Thần Ma, nghênh đón hắn chính là tử vong!

Cũng không lâu lắm, Giang Nam từ trong một tòa tinh môn khác đi ra, cũng không gặp phải bất kỳ công kích, chỉ thấy vị trí hắn đứng chính là một quần kiến trúc to lớn, cung điện nguy nga cực kỳ tráng quan, chằng chịt, hiển thị rõ phong cách thời kỳ viễn cổ, chẳng qua là đã trải qua một cuộc đại chiến, tàn phá không chịu nổi.

Những đại điện này đứng vững vàng ở trên một tòa Thần Sơn, đứng trong điện có thể nhìn xem toàn cảnh sơn mạch, đem mọi nơi thấy rõ ràng.

Trên bầu trời có vô số Thái Dương sáng ngời, như cũ hừng hực thiêu đốt, thỉnh thoảng còn có thể thấy chung quanh Thái Dương kia nổi lơ lửng từng ngọn cung điện cùng lục địa, có lục địa đã thất khống, một đầu trồng vào trong Thái Dương, nhấc lên từng đạo sóng lửa.

Chỗ đại điện này hẳn là địa phương cực kỳ trọng yếu của Trấn Thiên

Thần Quốc, Giang Nam chú ý tới phụ cận tinh môn có rất nhiều Linh Tuyền, Linh Dịch không ngừng trào ra ngoài, mỗi một đạo Linh Tuyền đều lớn bằng cánh tay, sinh ra số lượng Linh Dịch rất nhiều!

Hắn nhìn về phía trước, không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy nơi đây sơn thanh thủy tú, trời xanh lam, tựa như nhân gian Thánh Địa, không giống như là phế tích sau đại chiến.

Hắn bay lên trời cao, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy dưới chân là một khối mảnh nhỏ chủ tinh nghiền nát, chẳng qua là cái mảnh nhỏ này quá lớn, phía trên có chút cung điện kiến trúc như cũ bảo tồn đầy đủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 696: Xây Chủ Tinh Khác. (2)

Nơi đây trừ cây cối ra, còn có những sinh linh khác, thỉnh thoảng có yêu thú hí hô truyền đến, nhưng phần lớn là thời giống xa xưa thời Man Hoang, trời sanh mạnh mẻ.

Hắn thậm chí thấy một đầu ác điểu khổng lồ vòng quanh yêu phong cuồn cuộn từ đàng xa bay qua, chợt lóe rồi biến mất, tốc độ cực nhanh!

Mà ở không gian phía ngoài mảnh nhỏ chủ tinh này, còn có chi chít đại lục tồn tại, nhiều như không trung đầy sao, trên những đại lục kia cũng có sinh linh, giống loài cực kỳ phong phú, Viễn Cổ Yêu thú hoành hành. Có đại lục trải rộng tử khí, có trải rộng ma khí, còn có địa phương đầy dẫy phật quang, Thần Quang.

Giang Nam dõi mắt trông về phía xa, chỉ thấy vô số đại lục trôi nổi, gắn thành một tinh mang thật dài, nơi này hẳn không chỉ một viên chủ tinh nghiền nát, là đại lục của Trấn Thiên Thần Quốc chủ bị đánh nát, cho nên tạo thành cảnh tượng này!

- Nếu như là chủ đại lục mà nói, chủ đại lục của Trấn Thiên Thần Quốc, chỉ sợ so sánh với chủ đại lục của Ứng Long Đại Thế Giới còn lớn hơn!

Hắn hướng địa phương xa hơn nhìn lại, chỉ thấy trong không gian còn có nhiều mảnh nhỏ Thái Dương nghiền nát, hơn nữa còn có Thái Dương đã dập tắt, thể tích rút nhỏ vô số lần!

Trừ lần đó ra, hắn thấy được ở giải đất trung tâm nơi này, có tử quang vô tận mịt mờ truyền đến, từ xa nhìn lại, tử quang tản mát ra giống như hai cái đĩa chụp ở chung một chỗ!

Mây tía dày đặc, ở trong tinh không lên xuống chìm nổi, bên cạnh là vô số viên Thái Dương to lớn không gì so sánh được, quay chung quanh đoàn

mây tía này vận hành.

Những Thái Dương này bày biện ra màu xanh da trời, tráng lệ sáng lạng, so với đoàn mây tía kia còn muốn khổng lồ không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng cho dù là Thái Dương sức nặng vô cùng kinh người, cũng bị đoàn mây tía này tản mát ra Địa Từ Nguyên Lực bắt được, biến thành vệ tinh tử khí!

- Lão Thiên!

Giang Nam không khỏi bị khiếp sợ đến đứng ở nơi đó, một hồi lâu nói không ra lời, đó là Hồng Mông Tử Khí, một mảnh Hỗn Độn, là vật chất nguyên thủy nhất tạo thành vũ trụ!

Loại địa phương này, lại còn có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, điều này làm cho hắn cơ hồ kích động đến bất tỉnh!

Đối với Hồng Mông Tử Khí, Giang Nam cũng không xa lạ gì, trong không gian Tử Phủ hắn đã từng có Hồng Mông Tử Khí thật dầy chưa từng được mở mang. Bất quá Hồng Mông Tử Khí trong Tử Phủ là tu vi của hắn biến thành, cũng không phải là Hồng Mông Tử Khí chân chính, mà là bởi vì căn cơ của hắn quá sâu, tích lũy năng lượng sau khi tạo thành Tử Phủ không gian trở lại sơ khí như, thật ra thì vẫn thuộc về phạm trù tu vi, sau khi mở ra, sẽ hóa thành tu vi.

Nhưng mà Hồng Mông Tử Khí nơi đây rất là bất đồng, loại mây tía này thật sự là Hỗn Độn, là không có trong có, vũ trụ vạn vật lúc đầu, thế giới chi nguyên!

Nơi đây chính là trung tâm Huyền Minh Nguyên Giới, Giang Nam cuối cùng cũng hiểu, vì sao tinh vực của Trấn Thiên Thần Quốc vĩnh hằng bất động, là bởi vì một đoàn Hồng Mông Tử Khí trấn áp ở chỗ này, đưa đến nơi đây hết thảy đều không thể dựa theo quỹ tích bình thường vận hành!

Nơi này tương đương với vạn giới trụ thạch, trung tâm Huyền Minh

Nguyên Giới!

- Khó trách Ứng Long Đại Thế Giới muốn xâm chiếm Huyền Minh Nguyên Giới ta, Hồng Mông Tử Khí này giá trị vô lượng, dùng để rèn pháp bảo, so với Ngũ Sắc Kim cùng với Đế cấp tài liệu kia cũng muốn thắng được rất nhiều! Chẳng lẻ, những Hồng Mông Tử Khí này, chính là Thiên Địa Khai Ích lúc trước di lưu?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, đè tâm thần rung động.

Bất quá lần này hắn đã đoán sai. Ứng Long Đại Thế Giới cũng không biết trung tâm Huyền Minh Nguyên Giới lại còn có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, mục đích của Ứng Long Đại Thế Giới, chỉ là vì xâm chiếm nguyên giới, đem nguyên giới làm thành địa bàn Long Tộc, thậm chí khôi phục diện mục thật sự của Huyền Minh Nguyên Giới.

Hơn nữa, Hồng Mông Tử Khí nơi này cũng không phải là lúc khai thiên tích địa di lưu, mà là trận đại chiến thời xa xưa kia, Trấn Thiên Thần Quốc cùng Địa ngục đại chiến. Trong đó có nhân vật Đế cấp nhúng tay, đem Tinh Không đánh cho sụp đổ, tạo thành phá hư trước nay chưa có, không biết bao nhiêu tinh cầu mai một, sinh sôi bị đánh thành trạng thái Hỗn Độn, vì vậy tạo thành những Hồng Mông Tử Khí này.

Nếu như có pháp lực đầy đủ, đem những Hồng Mông Tử Khí này mở đi ra ngoài, diễn biến tinh cầu vạn vật, là có thể để cho Huyền Minh Nguyên Giới khôi phục đến diện mục thật sự.

Bất quá, muốn mở Hồng Mông Tử Khí diễn biến vạn vật. Chỉ sợ cho dù là Thần Tôn cũng không cách nào làm được, chỉ có nhân vật Đế cấp mới có loại thủ đoạn tạo hóa vạn vật này.

- Nơi đây thật là phúc địa!

Giang Nam than thở không dứt. Đột nhiên, hắn cảm giác được đạo tắc trên tinh hạch trong Tử Phủ đang không ngừng chấn động, trong lòng không

khỏi trực nhảy, vội vàng phi thân lên, thi triển Loạn Không Đại Trận, xuyên qua Tinh Không, đi tới trong nhiều đại lục tạo thành ánh sao.

Hắn tâm niệm hơi động, chỉ thấy một kim cầu chu vi ba nghìn dặm gào thét bay ra, Địa Từ Nguyên Lực cuồng bạo hướng bốn phương tám hướng truyền động đi.

Kẽo kẹt!

Một tòa đại lục rộng lớn mấy mười vạn dặm bị viên tinh hạch này truyền ra dẫn lực mạnh mẽ kéo tới, cũng không lâu lắm, liền ầm ầm đụng vào trên tinh hạch!

Bức tràng diện này, quả thực chính là một loại diệt thế, lúc đụng nhau bộc phát ra năng lượng, mạnh mẻ đến có thể hủy diệt hết thảy, vô số núi lửa bộc phát, sương khói ngất trời, cả tòa đại lục bị đụng nát bấy, nhiệt lượng cuồng bạo đem hết thảy hóa thành nham tương, tiếp theo bị tinh hạch truyền đến Địa Từ Nguyên Lực cường đại hút vào, rối rít rơi xuống, bám vào ở trên tinh hạch!

Đạo tắc của Chiến Thiên Ma Tôn quấn quanh trói buộc tinh hạch rối rít ở trong đụng nhau nghiền nát, tinh hạch ầm ầm bành trướng, hóa thành quái vật lớn đường kính vạn dặm, cho nên nham tương bám mặt ngoài vào tinh hạch lần nữa phát sinh nổ tung, kinh người chí cực!

- Tinh hạch vận hành, sẽ kéo tới càng ngày càng nhiều mảnh nhỏ đại lục đụng nhau, sợ rằng phải thật lâu sau mới có thể thở bình thường xuống, tạo thành một tinh cầu mới.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, nhìn về bốn phía, chỉ thấy tinh hạch tản mát ra Địa Từ Nguyên Lực cuồng bạo dẫn dắt càng nhiều đại lục hướng bên này bay tới, suy tư nói:

- Nếu có nhiều Thiên Cung cường giả liên thủ, thi triển Thần Thông cải thiện hoàn cảnh như Địa ngục kia, thời gian có thể rút ngắn thật lớn, không

cần tám mươi năm, là có thể đem nơi này biến thành chủ tinh cho người ở lại, so sánh với nguyên giới chủ tinh còn muốn lớn hơn trăm ngàn lần!

Mấu chốt nhất chính là, nơi đây có không ít đại lục, phía trên có thể phồn diễn sinh sống, mặc dù đem sinh linh trên nguyên giới chủ tinh hết thảy di chuyển tới đây cũng dư dả!

Đợi đến chủ tinh mới luyện chế hoàn thành, bình thường Địa Thủy Phong Hỏa, sinh linh trên nguyên giới chủ tinh là có thể dời tới đây.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 697: Chủ Công, Có Người Bắt Nạt Chim Của Ngươi. (1)

Bất quá, trong nhiều đại lục nơi đây sinh tồn Viễn Cổ Yêu thú, rất là nguy hiểm, người phàm không có bao nhiêu năng lực ở chỗ này sinh tồn, cho dù là cao thủ trong tu sĩ, chỉ sợ cũng là sinh tồn khó khăn, chưa chắc là đối thủ Yêu thú.

- Thánh tông ta chi bằng lưu lại một nhóm người ở nguyên giới chủ tinh phát triển, cao thủ dẫn đầu di chuyển tới đây, mở Hồng Hoang, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, chế tạo ra một Thánh Địa, chiếm cứ tài nguyên tốt nhất nơi đây, sau đó di chuyển quốc gia người phàm!

Giang Nam cũng không phải là hoàn toàn không có chút tư tâm nào, hắn vẫn còn tự đáy lòng hy vọng Huyền Thiên Thánh Tông lớn mạnh, mà dẫn đầu chiếm cứ nơi đây, liền ý nghĩa có thể dẫn đầu có vô cùng tài phú, để cho thánh tông đạt được một thời kỳ phát triển trước nay chưa có!

Không chỉ có như thế, hắn còn muốn di chuyển tới quốc độ người phàm, người phàm chính là trụ cột tu sĩ, dưới địa phương tràn ngập thiên địa linh khí này, tuyệt đối có thể làm cho tư chất người phàm tăng lên thật to, có thể từ đó đản sinh ra càng nhiều tu sĩ!

- Đợi đến trước lúc kỷ kiếp phủ xuống, phải mời những môn phái khác đến tân chủ tinh, khi đó thánh tông ta đã lớn mạnh đến trình độ đủ để trở thành đệ nhất nguyên giới đại phái, bất kỳ môn phái nào, đều không thể uy hiếp được thánh tông ta!

Hắn trở lại đại lục lúc trước mình tới kia, lấy Huyền Minh La Thiên Kính một lần nữa định vị La Thiên Tinh Bàn, sưu tầm nguyên giới chủ tinh, lại phát hiện nguyên giới chủ tinh như cũ ảm đạm, nói vậy đám người Thiên Cơ Tú Sĩ như cũ chưa từng luyện thành tinh môn.

- Lấy lực lượng thánh tông, luyện chế một tòa tinh môn truyền tống trong thế giới, hẳn là phí một hai năm thời gian, thừa dịp trong khoảng thời gian này, ta cũng muốn tu luyện tầm bảo, xem một chút nơi đây rốt cuộc có di tích cùng hung hiểm gì!

Giang Nam ở trong tinh môn khoanh chân mà ngồi, thân thể lay động, giọt giọt máu tươi từ trong lỗ chân lông thẩm thấu ra, rơi xuống đất hóa thành từng hóa thân, hóa thân của hắn mỗi một tôn đều có Đạo Đài nhị trọng tam trọng, thực lực có thể so với Đạo Đài sáu bảy trọng tu sĩ.

Hắn cả thảy phân hóa đi ra mấy ngàn hóa thân, bốn phương tám hướng bay đi, thăm dò nơi đây, cùng lúc đó, tứ đại hóa thân của hắn cũng rối rít đi ra mi tâm, hướng đại lục khác bay đi!

- Thần Thứu, tiểu Hôi Hôi, các ngươi cũng chung quanh du lịch một phen, nói không chừng có cơ duyên.

Giang Nam đem hai đầu cự thú thích phóng đi ra, tùy ý bọn họ tự chủ hành động, nói:

- Nếu như gặp phải nguy hiểm, lập tức thông báo ta, ta tự nhiên sẽ vì các ngươi làm chủ.

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú rời đi, hai đầu cự thú này sống ở trong Sinh Tử Đài của hắn, cũng nhận được rèn luyện rất lớn, tu vi thực lực có chút tiến bộ.

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, luyện hóa Ma Linh Dịch, tiếp tục tăng lên tu vi pháp lực của mình. Mà vào lúc này, Huyết hóa thân cùng tứ đại hóa thân của hắn du lịch Thiên Sơn Vạn Thủy nơi đây, thẩm tra di tích, sưu tầm bảo vật.

Thân ở tại chỗ, lù lù bất động, mà hóa thân đi khắp Thiên Sơn Vạn Thủy, đây chính là thần thông quảng đại!

Trong truyền thuyết có Thần Tôn cấp cường giả, có thể hóa thân hàng tỉ,

trải rộng chư thiên vạn giới, kinh nghiệm vô số, mượn cái này đề cao lịch duyệt cùng nhãn giới kiến thức của mình, từ trong Hồng Trần thể ngộ Thiên địa, dùng cái này đạt tới thành tựu chí cao.

Giang Nam hóa thân mấy ngàn, mặc dù khoảng cách hóa thân hàng tỉ còn không biết cách bao xa, nhưng loại thành tựu này như cũ không phải chuyện đùa.

Hóa thân của hắn nghe thấy chứng kiến, tất cả phản ứng đến trong đầu của hắn, biến thành kinh nghiệm kiến thức của mình, hắn ở chỗ này phát hiện đủ loại viễn cổ dị chủng kỳ dị, có chút sớm đã biến mất tuyệt tích, có chút thì là địa ngục chủng tộc cùng yêu thú chủng tộc kết hợp, thần thông quảng đại, không thể tưởng tượng nổi.

Nơi này còn có linh dược cổ lão, vô số bảo sơn, vô số Linh Tuyền, Trấn Thiên Thần Quốc đã hủy diệt mấy ngàn vạn năm, dư âm ban đầu đã sớm tản đi, hôm nay nơi này biến thành chỗ vui chơi cho sinh linh.

Linh khí nơi này cũng cùng nguyên giới chủ tinh có bất đồng, trừ Linh Dịch linh khí ra còn có Ma Linh Dịch.

Sau khi Địa ngục cường giả tử vong, tu vi pháp lực tản đi, đạo tắc đạo văn phân giải, ở chỗ này tạo thành Ma Linh Dịch, thậm chí vì vậy mà đản sinh ra Linh Tuyền sản xuất Ma Linh Dịch, lại bởi vì ma khí mà diễn sinh ra Địa ngục yêu thú, tựa như nhân gian Địa ngục!

Thiên đường và Địa ngục cùng tồn tại, nơi này chính là di chỉ của Trấn Thiên Thần Quốc!

Bất quá, sinh linh trong Trấn Thiên Thần Quốc đã sớm chết hết, nhiều hóa thân của Giang Nam du lịch đến nay, ngay cả một người cũng không gặp phải, ngược lại gặp rất nhiều yêu thú, yêu ma mạnh mẻ chí cực.

Hắn mọi nơi sưu tập Linh Dịch cùng thần kim thần liệu, cũng không lâu lắm, liền tìm được vài Linh Tuyền khổng lồ, vài Linh Tuyền này vô cùng thô

to, căn tu dọc theo mấy ngàn dặm, chủ tuyền lớn cả trượng, hóa thành linh hồ!

Linh hồ rộng lớn mấy trăm dặm, tích chứa không biết bao nhiêu tỉ cân Linh Dịch!

Mỗi một gốc Linh Tuyền, cũng muốn vượt xa chủ tuyền của Huyền Thiên Thánh Tông!

Bất quá mỗi một gốc Linh Tuyền đều có yêu thú dị thường mạnh mẻ trấn thủ, những yêu thú này là viễn cổ dị chủng, chiến lực kinh người, hơn nữa yêu thú dưới trướng đông đảo, thực lực cực kỳ cường đại.

- Duy trì tinh môn vận chuyển, cần càng nhiều Linh Dịch Linh Tuyền, tốt nhất có thể đem vài chủ tuyền này hết thảy vận chuyển đến, nhổ trồng ở đây. Mấy con yêu thú này thực lực không kém, chi bằng ta tự mình phủ xuống mới có thể đem bọn nó hàng phục.

Giang Nam không có lập tức đi, mà là tĩnh tâm tu luyện, như cũ để cho nhiều hóa thân du lịch mọi nơi.

Nhiều hóa thân của hắn còn phát hiện nhiều di tích, có chút di tích trải rộng nguy hiểm, có phong ấn như cũ ở trong vận chuyển, để cho hắn tổn thất mười mấy hóa thân.

Trừ lần đó ra, tứ đại hóa thân của hắn còn ở trên đại lục khác phát hiện nhiều bí cảnh, đó là Cổ lão Thần Ma sau khi chết tạo thành bí cảnh, bên trong rộng lớn vô ngân, tài phú vô số, nhưng mà trong đó cũng có yêu thú cường đại trấn thủ, hẳn là dị thú của những Thần Ma đó khi còn sống nuôi ở trong không gian Tử Phủ.

Những Thần Ma này sau khi chết trận, Tử Phủ không gian chưa từng sụp đổ, dị thú ở trong không gian Tử Phủ như cũ phồn diễn sinh sống, phát triển ra kinh người, trong đàn yêu thú thậm chí có tồn tại cực kỳ mạnh mẻ, không ít dị thú thực lực có thể so với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp!

Tứ đại hóa thân của hắn chẳng qua là lướt qua dừng lại, cũng không có xâm nhập.

Ở chỗ này du lịch, có thể nói là từng bước nguy cơ, hơi không cẩn thận, sẽ gặp bỏ mình đạo tiêu!

- Tài phú khổng lồ như vậy, hơn nữa ùn ùn di tích cùng bí cảnh, cùng với yêu thú đếm không xuể, nếu như thánh tông ta có thể ở chỗ này dừng bước, chiếm cứ vô số tài nguyên nơi này, như vậy tu sĩ thánh tông ta, nhất định sẽ xuất hiện nhiều tồn tại cường đại, Vấn Đỉnh Thần Ma cũng không nói chơi!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 698: Chủ Công, Có Người Bắt Nạt Chim Của Ngươi. (2)

Tu luyện chi đạo, tài nguyên, gặp gỡ cực kỳ trọng yếu, mà trong di chỉ của Trấn Thiên Thần Quốc, không thiếu khuyết nhất chính là tài nguyên cùng gặp gỡ, tiến vào một bí cảnh, liền có thể đạt được tài phú kinh thiên, không chỉ có nhận được lịch lãm, hơn nữa cũng có thể nhận được Viễn Cổ Thần Ma truyền thừa!

Nguyên giới chủ tinh, địa phương có thể lịch lãm không nhiều lắm, mà ở chỗ này là đếm không xuể, hơn nữa không thiếu khuyết chiến đấu!

Huyết hóa thân của hắn cùng tứ đại hóa thân gặp phải không biết bao nhiêu cuộc chiến đấu, cùng hắn giao thủ cũng là chút ít yêu thú, yêu ma hình thể như núi, thực lực cực kỳ cường đại, Huyết hóa thân của hắn cũng có không ít hao tổn.

Tứ đại hóa thân, còn cùng mấy Yêu Vương, Ma vương giao thủ, thực lực bọn người kia tuyệt đối có thể sánh ngang Thiên Cung cường giả, thậm chí có chút ít đã đạt tới Chưởng Giáo Chí Tôn!

Cũng may bọn họ chưa từng trải qua hệ thống tu luyện, thực lực tuy mạnh, nhưng chủ yếu là bản năng tu luyện, ở Thần Thông biến hóa không bằng hắn.

Giang Nam ngồi xuống chính là hơn nửa năm, tu vi ngày càng hùng hậu, rốt cục đạt tới Côn Luân Thần Phủ đỉnh, mà nhiều hóa thân của hắn cũng phát hiện rất nhiều địa phương cực kỳ nguy hiểm.

Trong đó trên vài đại lục còn có dị chủng yêu ma từ trong máu tươi của Thần Tôn chết trận, ra đời tựa như yêu không phải là yêu, tựa như Ma không phải là Ma, trong máu tươi những yêu thú này ẩn chứa đoạn ngắn trí nhớ của Thần Ma, mặc dù không cách nào làm cho những yêu thú này tu luyện tới

Thần Ma cảnh giới, nhưng cũng không thiếu có tuyệt đỉnh cường giả, thực lực đã đạt tới gần Thần!

Nhiều hóa thân còn phát hiện mấy động phủ Cổ lão, các loại phong ấn niêm phong cất vào kho, mặc dù mấy ngàn vạn năm trôi qua, phong ấn vẫn như cũ tồn tại, nguy hiểm vô cùng.

Hơn nữa nơi đây còn có nhiều địa phương kinh khủng, tỷ như nơi vẫn lạc của Thần Chủ, Thần Tôn.

Trấn Thiên Thần Quốc cùng địa ngục khai chiến, xuất động không biết bao nhiêu vị Thần Chủ, Thần Tôn, mặc dù trải qua năm tháng ăn mòn, khi bọn họ còn sống đánh ra Thần Thông cũng đã ma diệt, nhưng mà sau khi bọn hắn chết, tu vi khi còn sống hóa thành từng cái từng cái tiểu thế giới kỳ diệu, có Địa ngục, có Thiên Đình, có Phật Giới, có Yêu Đô.

Ma khí linh khí chưa từng tản đi cùng chấp niệm bất diệt, để cho nơi tử vong của bọn hắn trở nên vô cùng nguy hiểm.

Trấn Thiên Thần Quốc như cũ có chứa nhiều bí mật, không có bị hắn khai quật đi ra ngoài.

Theo thời gian chuyển dời, Giang Nam phát giác tình cảnh của mình càng ngày càng nguy hiểm, nhiều yêu thú cường đại trên đại lục này đã chú ý tới hắn, trước đó không lâu liền có một đầu Tỳ Hưu thân dài mấy dặm chân đạp Hỏa Vân từ trên bầu trời bay qua, yêu khí cuồn cuộn hướng hắn trấn áp đi!

Đỉnh đầu của Giang Nam có một đạo khí huyết chi trụ phóng lên cao, không để cho yêu khí rơi xuống, đầu Tỳ Hưu kia biết khó mà lui, không có dám động hắn.

Bất quá ngày thứ hai, lại có một đại xà dài mấy dặm bơi tới trên Thần Sơn, đầu rắn dò đỉnh núi, mắt sáng như đuốc, theo dõi hắn nhìn một hồi lâu.

Giang Nam bất vi sở động, đại xà nầy không biết hắn sâu cạn, cũng không dám động đến hắn, chậm rãi bơi đi.

- Ngươi đừng gây chuyện!

Đại xà kia trước khi đi thần thức ba động, truyền vào đầu óc của hắn, uy hiếp nói.

- Những viễn cổ dị thú này mặc dù cường đại, nhưng chẳng qua là bằng vào bản năng tu luyện, Thần Thông xa không bằng ta, nhưng nếu bị bọn nó vây công, ta cũng không dễ sống! Nếu như chọc tới mấy tồn tại gần Thần kia, chỉ sợ Huyền Thiên Thánh Tông ta liền không có bao nhiêu cơ hội đặt chân ở chỗ này.

Giang Nam đưa mắt nhìn đại xà rời đi, thầm nghĩ trong lòng.

- Chủ công, có người bắt nạt chim của ngươi!

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú cả người là máu, trên người còn có dấu vết bị đốt, hoảng hốt chạy trở lại, hướng hắn tố khổ nói.

- Chuyện gì xảy ra?

Giang Nam mở mắt hỏi.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng nói:

- Trên phiến đại lục này có một đầu Hạn Bạt, lớn lên cũng có mấy phần thùy mị, chúng ta tự biết không phải là đối thủ của nàng, liền không có đi trêu chọc nàng, không ngờ nàng chủ động tìm tới chúng ta, không khỏi phân trần liền đem chúng ta đánh cho một trận, nếu không phải chúng ta chạy trốn mau, sẽ bị nàng đánh giết!

- Hạn Bạt?

Giang Nam hơi ngẩn ra, Hạn Bạt không phải người, không phải yêu, không phải Ma, không phải Thần, chính là Thần Ma Thánh Hỏa từ trong thi thể Thần Ma đản sinh ra ngoại tộc, mà thân thể Hạn Bạt cũng là thi thể một nữ thần, nàng từ trong thi thể nữ thần kia ra đời, mặc dù có hình người,

nhưng không phải người, có thân thể Thần Ma, thực lực cực kỳ cường đại!

Ma La Ma Thần hóa thân của Giang Nam ở trong lúc du lịch gặp qua đầu Hạn Bạt này, đã cùng nàng giao thủ, Hạn Bạt kia tự xưng là Linh Huyền nữ, Ma La Ma Thần hóa thân của Giang Nam cũng không phải là đối thủ của nàng, sau khi giao thủ mấy hiệp, lúc này bứt ra mà đi.

Đầu Hạn Bạt này, là một trong những tồn tại mạnh nhất trên phiến đại lục này!

- Nàng cố ý đem bọn người Thần Thứu đánh cho một trận, chẳng lẻ muốn tới tìm của ta xui xẻo sao? Nơi đây có rất nhiều yêu ma, kiệt ngao bất tuần, cũng không hoan nghênh ta đến, ta cùng bọn họ tất có đánh một trận, không hàng phục bọn họ, liền mơ tưởng ở chỗ này đặt chân!

Giang Nam tâm niệm hơi động, chỉ thấy từng hóa thân từ bốn phương tám hướng bay tới, hóa thành huyết châu, trở lại trong cơ thể hắn. Sau một lúc lâu, tứ đại hóa thân của hắn cũng phi thân chạy về, nhất nhất đi vào mi tâm của hắn.

- Bọn người Tam ca còn chưa luyện tốt tinh môn, nhất thời chốc lát không cách nào chạy tới.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát nói:

- Muốn làm thì làm một cuộc lớn, đem yêu ma nơi đây hết thảy hàng phục!

Hắn tâm niệm hơi động, lúc này động thủ, đem đại điện ở xung quanh gây dựng lại, qua năm ba ngày, rốt cục để cho nơi đây rực rỡ hẳn lên.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn đại điện này, chỉ thấy đại điện xanh vàng rực rỡ, rất là khí phái nguy nga, không khỏi hài lòng, tâm niệm hơi động, ở trên tấm biển đại điện viết lên mấy chữ "Thuần Dương Điện".

Thần thức ba động của hắn mãnh liệt truyền ra, bao phủ chu vi đếm mười

vạn dặm, đem ý niệm của mình truyền lại đến trong đầu mỗi một con yêu thú, cất cao giọng nói:

- Chúng sanh nơi đây nghe ta một lời!

- Ta có vô thượng diệu pháp, chỉ truyền hữu duyên, vì vậy đặc biệt tới đây, mở đàn thụ pháp, khai phá Man Hoang, quét sạch mông muội, tạo phúc chúng sanh! Chúng sanh nơi đây, có lòng hướng về đạo, vô luận chủng tộc, cũng có thể vào núi, bái nhập môn hạ của ta!

- Ta ở chỗ này mở đàn nói pháp, chỉ nói ba ngày, ba ngày sau, nếu có người nguyện theo ta tu hành, liền là môn đồ của ta.

Thần thức hắn ba động ba lần, ngay sau đó thu Thần Thông, trầm giọng nói:

- Thần Thứu, chuẩn bị mở đàn thu đồ đệ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 699: Vạn Yêu Tới Bái. (1)

Thần Thứu Yêu Vương ngạc nhiên, vội vàng nói:

- Chủ công, thổ dân nơi đây rất hung tàn, bọn người kia người đông thế mạnh, chiếm núi làm vua, chỉ sợ không chịu dễ dàng bái chủ công làm sư. Bọn họ học Thần Thông đạo pháp của ngươi xong, sẽ tới ăn ngươi!

Giang Nam cười nói:

- Bọn người kia Man Hoang mông muội, không biết thiên địa tạo hóa, không biết ta thần thông quảng đại, nếu thấy Thần Thông của ta, tất nhiên sẽ mừng rỡ đến đây bái sư.

- Ta xem có chút nguy hiểm, bọn họ hơn phân nửa là mừng rỡ đến đây cầm chủ công khai vị...

Thần Thứu Yêu Vương nhỏ giọng thầm nói.

- Lồng lộng!

Chiến Minh cự thú trịnh trọng gật đầu, sâu sắc đồng ý.

- Tiểu tử ngoại lai kia, muốn khai đàn nói pháp, truyền thụ Thần Thông đạo pháp?

Giang Nam thần thức ba động, cơ hồ đem đại lục này bao phủ nữa khắc, lập tức kinh động nhiều Yêu Vương, Ma vương, những Yêu Vương Ma vương này sớm liền phát hiện Giang Nam cùng nhiều hóa thân của Giang Nam, hơn nữa thử dò xét qua Giang Nam, trong đó liền có đầu Tỳ Hưu kia.

Giờ phút này, nhiều Yêu Vương tụ tập một đường, rối rít thương nghị, trong đó một vị mã diện Ma vương có huyết thống Địa ngục Ma Tộc cùng

vạn giới Yêu Tộc, kêu lên:

- Ta cũng không tin, tiểu tử ngoại lai kia sẽ có hảo tâm như vậy, truyền thụ đạo pháp cho người khác!

- Hắn có cái gì có thể nói, còn muốn thu chúng ta làm đồ đệ?

Một vị Yêu Vương khác thản ngực lộ nhũ, trên mặt, bộ ngực, cánh tay, mu bàn tay dài khắp lông đen nhánh, giống như một đầu Hắc Hùng, cười lạnh nói:

- Thằng này chung quanh đánh cướp, cướp sạch không biết bao nhiêu Linh Dịch cùng tài phú, còn đoạt không ít tảng đá màu sắc rực rỡ của người khác, giờ phút này lại tới giả mù sa mưa giả bộ làm người tốt!

Nhiều hóa thân của Giang Nam mọi nơi du lịch, làm chuyện quả thật có chút không quá quang minh, gặp phải Linh Dịch Linh Tuyền, liền trực tiếp từ dưới đất đào lên. Thần kim thần liệu Thần mỏ thì trực tiếp từ lấy đi. Có đôi khi còn động thủ từ trong tay những yêu ma khác cướp đoạt, quả thực chính là thổ phỉ, nơi đi qua một mảnh đất trống, vì vậy những Yêu Vương Ma vương này nhìn rất khó chịu.

Những Yêu Vương Ma vương này không biết những tảng đá màu sắc rực rỡ kia là Thần kim, chỉ coi thành đồ bình thường, bởi vì Thần kim vô cùng cứng rắn, có thể dùng làm vũ khí, cho nên cũng hết sức trân quý.

Mấu chốt nhất chính là, Giang Nam ở chỗ này khai tông lập phái, tất nhiên sẽ đè ép lãnh địa của những Yêu Vương Ma vương khác, đây mới là xung đột lớn nhất!

- Chúng ta tự nhiên sẽ không đi bái hắn làm thầy, bất quá khó bảo toàn những người khác dưới hi lý hồ đồ liền bái nhập làm môn hạ của hắn!

Đại xà kia cũng là một đầu Yêu Vương, đã từng bơi lên Thần Sơn cùng Giang Nam giằng co một lúc lâu, kêu lên:

- Tỳ Hưu Đại vương, ngươi đã từng đi qua nơi đó, cùng tiểu tử kia đối trận, có biết thực lực của hắn không?

Đầu Tỳ Hưu kia lắc đầu nói:

- Ta dùng khí tức bản thân áp hắn, hắn cũng dùng khí tức phản kích. Ta cùng hắn hẳn là không phân cao thấp.

Mấy vị Yêu Vương ma vương đều hít một hơi lãnh khí, Tỳ Hưu Yêu Vương này chính là bá chủ hùng cứ một phương. Thực lực kinh người, ngay cả hắn cũng nói thực lực Giang Nam không kém gì hắn, kia sẽ không sai lầm.

- Tiểu tử kia dài ra một cặp chân, rốt cuộc là cái gì giống?

Đại xà kia mi mắt nháy động hỏi:

- Chẳng lẻ hắn cùng với Chân Linh Huyền Nữ là một chủng tộc? Chân Linh Huyền Nữ cũng có một cặp chân.

Đầu Tỳ Hưu kia lắc đầu nói:

- Ta từng nghe nói, có người đã từng thấy qua hắn dài bốn chân, không biết là thật hay giả.

- Có người còn nhìn thấy hắn có đầu chim, sau lưng còn mọc ra cánh!

- Thằng này nhất định là yêu quái trong truyền thuyết, giỏi về biến hóa! Chúng ta những người này có thể là đối thủ của hắn hay không?

Những yêu ma này chưa từng thấy qua loài người, tự cho là đúng, ngược lại cho Giang Nam là yêu quái.

- Chủ công, làm sao đến hiện tại vẫn chưa có người nào tới bái sư?

Thần Thứu Yêu Vương mọi nơi nhìn quanh, chỉ thấy nơi xa yêu khí ma khí như vân, nhưng không một cái hướng bên này chạy đến.

- Không việc gì!

Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, đột nhiên mở miệng, nhất thời đạo âm cuồn cuộn truyền lay mọi nơi, hắn lần này mở đàn nói pháp, nói cũng không phải là công pháp tu luyện, mà là Thần Thông.

Trên đại lục này yêu ma hiểu được Thần Thông không nhiều lắm, đại đa số là thiên phú Thần Thông, uy lực tuy lớn, nhưng mà thiếu hụt biến hóa, mà bản thân Giang Nam chính là Đại Tông Sư Thần Thông, các loại Thần Thông thuận miệng nói, tinh diệu vô cùng, cho dù là Thần Thứu Yêu Vương cũng nghe như si như say.

Đạo âm của hắn truyền động, sau một lúc lâu, liền có một đầu Huyền Điểu màu xanh bay tới, kêu kêu một tiếng, rơi vào trên Thần Sơn, nghiêng đầu lắng nghe.

Lại sau một lúc lâu, chỉ nghe hổ gầm núi rừng, một đầu Mãnh Hổ sặc sỡ từ bên trong quần sơn thoát ra, chạy như bay, đi tới trước Thần Sơn đại điện, bò lổm ngổm trên mặt đất, dài đến trên dưới một trăm trượng, giống như một tòa núi thịt, chăm chú lắng nghe.

Ô hay!

Một sợi tơ đột nhiên từ trong rừng sâu núi thẳm bắn ra, đính ở trên Thần Sơn, tiếp theo một con nhện ở trên sợi tơ bôn tẩu như bay, trong khoảnh khắc liền chạy vội trăm dặm, đi tới trước điện, cũng tự ngồi xuống.

Núi rừng bắt đầu khởi động, tất cả Đại Yêu hình thể to lớn chạy chồm mà đến, cũng không lâu lắm, trước Thuần Dương Điện liền chật ních yêu ma quỷ quái, yêu khí xông thẳng lên trời.

Giang Nam tâm niệm hơi động, tứ đại hóa thân phía sau cũng đột nhiên mở miệng nói pháp, lần này nói không còn là Thần Thông, mà là công pháp, bốn tôn hóa thân riêng phần mình giảng thuật một loại công pháp, tuyệt không thể tả.

Nơi xa, chúng Yêu Vương Tỳ Hưu cũng nghe đến Giang Nam nói pháp, chỉ cảm thấy là diệu âm vô thượng, nói pháp làm bọn họ từng cái từng cái tâm ngứa khó nhịn, từ trước nghĩ không thông, luyện không được, trong lúc bất chợt liền rộng mở trong sáng, không nhịn được lóng tai lắng nghe.

Bất quá thanh âm của Giang Nam chợt cao chợt thấp, lúc cao tuyên truyền giác ngộ, thấp lúc để cho bọn họ nghe được chỉ tốt ở bề ngoài, gấp đến độ trong lòng giống như mèo bắt lửa cháy.

- Nếu không, chúng ta cũng đi nghe một chút?

Đại xà ngập ngừng kia đề nghị nói.

Vài đầu Yêu Vương liên tục trầm trồ khen ngợi nói:

- Có đạo lý! Chúng ta chỉ tới phụ cận nghe, không đi lạy hắn, nghe suông đạo pháp của hắn, để cho hắn tức điên!

Vài đầu Yêu Vương này hô bằng gọi hữu, tụ tập thật to nho nhỏ mấy vạn đầu yêu ma quỷ quái, gào thét hướng Thần Sơn bay đi, đợi bọn hắn đi tới trước núi, hướng đỉnh núi nhìn lại, không khỏi lấy làm kinh hãi, chỉ thấy trên tòa Thần Sơn này chi chít là yêu ma, từng cái từng cái thành kính túc mục, cung kính ngồi ở trước Thần Điện, lắng nghe Giang Nam truyền pháp.

Mà ở trên đại điện, Giang Nam khoanh chân mà ngồi, ngồi xuống là một Thần Tọa khổng lồ, tràn ngập thần uy, ngồi ở trên Thuần Dương Điện, giống như thần minh, cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống nhiều thần tử phía dưới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 700: Vạn Yêu Tới Bái. (2)

Phía sau hắn có một đạo Đạo Thần luân phát ra, hóa thành từng cái từng cái hào quang, trôi lơ lửng ở sau ót, lại có từng ngọn Đạo Đài lơ lửng, mỗi một tòa Đạo Đài rộng lớn vạn dặm, thần quang dày đặc, thần thánh vô cùng. Lại có bốn tòa Thần Phủ hiện lên, như hai cái bóng. Quanh thân hắn đạo văn xông ra, giống như băng, vờn quanh thân.

Bức cảnh tượng này, như Thần như Ma, để cho Tỳ Hưu chúng Yêu Vương nhất thời chỉ cảm thấy tự ti mặc cảm, bất giác ở khí thế liền kém vài phần.

Ở phía sau Giang Nam, Sâm La Đại Đế hóa thân tay niết Sâm La Ấn, giống như Đại Đế đích thân tới. Đứng ở trong hư không, làm cho người ta cảm giác bị áp bách không gì so sánh nổi.

Thái Dương Thần hóa thân ba chân điểu thủ, giống như trước cũng đứng ở trong hư không phía sau hắn, quanh thân Thái Dương Chân Hỏa phun ra, hóa thành một vòng mặt trời chói chan, trong tay nâng một Thái Dương Thần Chung.

Lại có Ma La Ma Thần hóa thân bay ra, tay bày Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, dử tợn hung ác, làm cho người ta không rét mà run.

Lại có Xích Viêm Ma Thần hóa thân bay ra, bốn đầu bốn tay, khoanh chân ngồi ở trên một đóa hắc liên, tay niết Xích Viêm Tôn Vương Ấn.

Tứ đại hóa thân này là Thần Ma hóa thân, thậm chí còn có Đại Đế hóa thân, đạo văn như mang, vờn quanh toàn thân, có trang nghiêm túc mục, có kinh khủng âm trầm, có bảo tướng trang nghiêm, có sát khí ngập trời, còn có Đại Đế oai, để cho hắn lộ ra vẻ rất là khí phái, lớn tiếng dọa người.

Thần Thứu Yêu Vương hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, đứng ở bên trái

Thần Tọa của Giang Nam, Chiến Minh cự thú thì bò lổm ngổm ở bên phải Giang Nam, càng làm cho uy thế của Giang Nam tăng lên gấp bội.

Tỳ Hưu chúng Yêu Vương đang thương nghị có muốn đi tới bên cạnh Thần Điện nghe giảng hay không, đột nhiên lại thấy yêu khí ma khí cuồn cuộn mà đến, là lão đối đầu của bọn hắn, vài đầu Yêu Vương Ma vương khác, cũng đến đây nghe Giang Nam nói pháp, liền nói ngay:

- Mấy tên khốn kiếp này cũng tới, nếu bọn họ chiếm cứ vị trí tốt, nghe được diệu pháp, chúng ta hơn phân nửa liền không phải là đối thủ của bọn họ! Đi, chúng ta đi trước một bước, chiếm mấy địa phương tốt!

Vài đầu Yêu Vương Ma vương này vội vàng phi thân lên núi, chen đến trong đàn yêu thú, nỗ lực chen chúc, những yêu thú yêu ma khác thấy thế, giận mà không dám nói gì, chỉ đành phải lui qua một bên.

Nhiều Đại Yêu nghe được hoa mắt thần diêu, nhất là vài đầu Đại Yêu tới trước nhất, lại càng lĩnh ngộ rất nhiều, quanh thân đầu Huyền Điểu màu xanh kia cũng cô đọng đạo văn, không ngừng tràn ra, nhưng thủy chung bắt không được trọng điểm.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, đột nhiên một ngón tay điểm đi, ngay giữa ót Huyền Điểu màu xanh kia, cười nói:

- Vị tiểu đạo hữu này, ngươi nghe ta truyền đạo lâu nhất, ta liền cho ngươi một lần tạo hóa.

Huyền Điểu màu xanh kia bị hắn điểm tại mi tâm, vô số tin tức vọt tới, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, ngay tại chỗ lăn một vòng, hóa thành một thanh y thiếu nữ, phía sau từng đạo Thần Luân hiện lên, ong ong chuyển động, lại có từng ngọn Đạo Đài tạo thành, vội vàng hạ bái nói:

- Đệ tử nguyện ý bái ân sư làm môn hạ!

Giang Nam gật đầu nói:

- Ngươi sau này liền gọi Thanh Y, đi theo ta, sau này vi sư thu nhận đệ tử, cũng là sư đệ sư muội của ngươi.

Thanh y thiếu nữ kia vội vàng gật đầu đồng ý, khoanh chân mà ngồi, cố gắng dụng công, đào tạo Đạo Đài.

Bản thân nàng chính là Đại Yêu, tu vi trời sanh mạnh mẻ, chẳng qua là không được diệu pháp, không cách nào tu luyện, nhưng tích lũy pháp lực khổng lồ, hôm nay bị Giang Nam chỉ điểm, nàng tích lũy liền hết thảy bộc phát ra, để cho tu vi của nàng kịch liệt kéo lên.

Giang Nam cũng là nhìn tư chất nàng không kém, là trời sanh viễn cổ dị chủng, rất có tiền đồ, lại cùng mình hữu duyên, là Đại Yêu thứ nhất đến đây nghe giảng, lúc này mới thu nàng làm đồ đệ.

- Đầu mẫu điểu này, bị thằng này làm phép thành yêu quái!

Tỳ Hưu, đại xà chúng Yêu Vương thấy một ngón tay của Giang Nam liền đem Thanh Y làm phép thành người, không khỏi sởn gai ốc, thầm nghĩ trong lòng:

- Chúng ta phải cẩn thận một chút, tránh cho bị hắn độc thủ, biến thành yêu quái hai chân!

Thanh Y biến thành người, khí tức không ngừng bành trướng, hiển nhiên là tu vi thực lực tăng nhiều, để cho bọn họ rất là hâm mộ, trong lòng cũng có chút chần chờ:

- Biến thành yêu quái thật giống như cũng không có cái gì, cùng lắm thì...

Giang Nam làm phép Huyền Điểu Thanh Y, liền không có tiếp tục làm phép những yêu ma khác nói:

- Hôm nay liền nói tới đây, ngày mai tiếp tục, chư vị mời trở về đi!

Giờ phút này yêu ma khắp núi cả thảy hơn mười vạn đầu, nghe nói như

thế, cùng lộ ra ý không bỏ.

- Tiểu tử, lão gia ta đang nghe được cao hứng, ngươi nói không nói liền không nói sao?

Đột nhiên, trong bầy yêu ma có một cổ khí thức thô bạo phóng lên cao, chỉ thấy yêu khí ngập trời, một đầu Giao Long ngũ thải ban lan bay ở giữa không trung, khí diễm kinh người, phun ra khói độc thậm chí ngay cả hư không cũng hủ thực, không ngừng xuất hiện từng cái từng cái lổ nhỏ!

- Giao Long Vương!

Đám người Tỳ Hưu Yêu Vương sắc mặt biến hóa, thấp giọng hô nói:

- Lão quái vật này cũng tới?

Giao Long Vương gặp may mắn, gặp gỡ phi phàm, đã từng ngộ nhập một động phủ, lại không có chết, trong lúc vô tình nhận được truyền thừa bên trong, hiểu được luyện bảo, thực lực so với bọn hắn muốn lợi hại hơn rất nhiều, là một trong mấy đầu sỏ trên đại lục này, thực lực mặc dù không bằng Chân Linh Huyền Nữ, nhưng so với bọn hắn còn muốn mạnh hơn rất nhiều!

Giao Long Vương gào thét hướng Giang Nam phóng đi, hùng hổ kêu lên:

- Hôm nay ta liền bắt giữ ngươi, đem ngươi nhốt lại, để ngươi mỗi ngày truyền đạo giảng pháp cho ta!

Đầu Giao Long này thực lực vô cùng kinh người, cơ hồ có thể cùng Thiên Cung nhị trọng tam trọng cường giả sánh ngang, nơi đi qua, hư không rung chuyển, một long trảo dò xuống, liền đem Giang Nam chộp tới!

- Nghiệt súc!

Giang Nam khẽ cau mày, điểm một ngón tay, chỉ thấy một sợi dây thừng gào thét bay ra, ở giữa không trung hóa thành một Du Long, giơ vuốt liền bắt Giao Long Vương, trói đến kết kết thật thật.

Giao Long Vương rống giận, một thân tu vi thần hồn thần thức hết thảy bị khóa, không cách nào vận dụng pháp lực, bất quá giao long nầy cũng rất cao, há mồm phun ra độc hỏa, đốt Khổn Thần Tác, bất quá Khổn Thần Tác nầy là Địa ngục Ma Thần luyện, ngay cả Thái Hoàng hóa thân cũng có thể khóa lại, tùy ý độc hỏa của hắn kinh người như thế nào, cũng không cách nào đem Khổn Thần Tác hủ thực.

Trên Thần Sơn có hơn mười vạn Đại Yêu thấy vậy mí mắt trực nhảy, Giao Long Vương là hung hãn bực nào? Thậm chí ngay cả một cái chính diện không tới, liền bị Giang Nam bắt sống!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, mang tới mấy khối Thần kim, luyện thành một xiềng xích thật dài, xuyên thủng xương tỳ bà của Giao Long Vương, khắc chế pháp lực cùng Thần Thông biến hóa của hắn, khóa ở trước Thần Điện, ngay sau đó thu Khổn Thần Tác, lại tiện tay luyện một cây roi thật dài, giao cho Thanh Y nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 701: Hàng Phục Vạn Yêu. (1)

- Người này gian ngoan mất linh, không nghe vi sư giáo hóa, Thanh Y, này là Đả Thần Tiên mà vi sư mới luyện, ngươi dùng tiên này mỗi ngày rút hắn ba trăm roi, đợi đến hắn thuần phục mới thôi.

Thanh Y lĩnh mệnh, cầm lấy Đả Thần Tiên tiến lên.

Giao Long Vương cười lạnh nói:

- Nhục thể của ta vô cùng mạnh mẻ, ngươi để cho tiểu nữ nhân này dùng roi quất ta, rút cả đời cũng không thể khiến ta hàng phục!

Ba…

Thanh Y quất vào trên người hắn, ánh lửa văng khắp nơi, quả nhiên như Giao Long Vương nói, nhục thể của hắn mạnh mẻ đến không hợp thói thường, roi này bản không cách nào đả thương hắn.

Bất quá roi rơi xuống, Giao Long Vương lại phát ra một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, đau vô cùng, thân thể vặn vẹo, đem xiềng xích chấn boong boong rung động.

Thanh Y lại rút đi, tiếng kêu thảm thiết của Giao Long Vương càng thêm to rõ, vặn vẹo càng thêm lợi hại, Thanh Y chỉ rút mười roi, đầu Yêu Vương thực lực mạnh vô cùng này liền đau đến ngất đi, nhưng ngay sau đó Thanh Y lại rút đến, đem nó đánh đến tỉnh lại, tiếp tục bi thảm không dứt!

Bức cảnh tượng này, thấy mà những yêu ma khác da đầu tê dại, xương như nhũn ra.

Bọn họ không biết, Đả Thần Tiên của Giang Nam mặc dù là quất vào thân thể, nhưng hiệu quả thực tế là quất vào thần hồn, hắn hôm nay đã là Đại

Tông Sư, luyện chế pháp bảo tùy tâm sở dục, không cần câu nệ phải là Thiên Ma Cầm mới có thể nhằm vào thần hồn.

Thanh Y rút ba trăm roi, Giao Long Vương đã sớm đau đến ngay cả khí lực kêu thảm thiết cũng không có.

Đại xà kia hướng Tỳ Hưu Yêu Vương nhỏ giọng thầm nói:

- Ngươi không phải nói ngươi cùng hắn không phân cao thấp sao? Ngay cả Giao Long Vương cũng bị hắn một chiêu bắt mất, đánh cho bất thành nhân dạng, ngươi còn không phải là đối thủ của Giao Long Vương, nơi nào đến không phân cao thấp?

Tỳ Hưu Yêu Vương trợn tròn hai mắt, xấu hổ nói:

- Là ta nhìn sai rồi. Bất quá, Dư lão đệ ngươi cũng không phải cùng hắn giằng co mấy ngày, cuối cùng cảnh cáo hắn đừng gây chuyện sao?

Hai đầu Yêu Vương lòng vẫn còn sợ hãi, liên tục nói:

- May là hắn không cùng chúng ta chấp nhặt, nếu không hai người chúng ta nhất định so với Giao Long Vương càng thêm thê thảm.

Giang Nam thu các loại hóa thân, dị tượng, tại chỗ ngồi xuống, yêu ma đầy khắp núi đồi cũng bắt đầu dần dần tản đi, bất quá còn có vài đầu Đại Yêu Đại Ma lưu lại, chiếm cứ vị trí gần Thuần Dương Điện.

Hắn hướng nơi xa nhìn lại, chỉ thấy ở phía xa khoảng mười vạn dặm Hỏa Vân đầy trời, đem bầu trời cũng cháy đỏ bừng, một cô gái giống như Thần Ma đứng ở trong Hỏa Vân.

- Chân Linh Huyền Nữ sao? Ngươi cũng trốn không thoát bàn tay của ta.

Hắn thấp giọng cười nói.

Thần Ma trong Hỏa Vân kia là Chân Linh Huyền Nữ, là Thần Ma Thánh Hỏa trong thân thể Thần Ma tạo thành Hạn Bạt, xa xa nhìn về phía Thuần

Dương Điện trên Thần Sơn, thấp giọng nói:

- Khai đàn giảng pháp? Cái thiên ngoại Ma vương này, là muốn thu phục Ám Nguyệt đại lục ta sao?

Nàng chính là một trong những tồn tại mạnh nhất trên đại lục này, thân thể chính là Thần Ma Thân Thể, pháp lực cũng đạt tới Thiên Cung tam trọng, thực lực cực kỳ cường đại.

Mặc dù Giao Long Vương cùng nàng nổi danh, nhưng mà thực lực so với nàng thua kém rất nhiều.

Nàng gặp gỡ bất phàm, đã từng tìm kiếm qua nhiều bí cảnh cùng bảo khố, nhận được qua công pháp của Viễn Cổ Thần Ma truyền thừa, tự nhiên so sánh với những yêu ma khác càng thêm mạnh mẻ, hơn nữa cũng hiểu được luyện bảo, có pháp bảo hộ thể.

Chân Linh Huyền Nữ ở lúc Giang Nam mới vừa đặt chân lên phiến đại lục này đã có phát hiện, thấy cùng mình lớn lên tương tự, cũng là hai tay hai chân, liền bắt đầu lưu ý.

Đợi đến hóa thân của Giang Nam du tẩu các nơi trên đại lục, tứ đại hóa thân đi đại lục khác sưu tầm bảo vật, nàng cũng nhìn ở trong mắt, tự mình tiến lên cùng Ma La Ma Thần hóa thân động thủ, kết quả không thể đem Giang Nam hóa thân bắt giữ nghiên cứu, sau lại hướng Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú động thủ, không ngờ Chiến Minh cự thú thực lực kinh người, cũng không có thể bắt giữ bọn họ.

- Đầu thiên ngoại Ma vương này là từ ngoại giới chạy tới, nhất định không phải chuyện đùa, bất quá hắn muốn đem chúng ta hết thảy thu phục, còn nhìn hắn có thủ đoạn này hay không!

Ngày thứ hai, Giang Nam như cũ khai đàn giảng pháp, bất quá nói một thời gian ngắn, liền ngừng lại, không hề nói đi xuống nữa.

Những Đại Yêu Đại Ma kia tâm ngứa khó nhịn, nhưng mà có Giao Long

Vương tiền lệ, bọn họ cũng không dám đánh, chỉ đành phải dùng đôi mắt trông mong nhìn Giang Nam.

Giang Nam làm như không thấy, để cho Thanh Y tiếp đánh Giao Long Vương ba trăm roi, đánh cho độc giao nầy chết đi sống lại.

Lần này, lại có nhiều Đại Yêu lựa chọn ở lại trong Thần Sơn, đợi chờ ngày thứ ba nói pháp.

Đến ngày thứ ba, Giang Nam như cũ truyền pháp, đợi truyền pháp xong, ho khan một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Chư vị, ta truyền pháp ba ngày, nghĩ đến chư vị đã biết ta như thế nào. Hôm nay ba ngày truyền pháp đã xong, ta muốn khai tông lập phái, sáng lập giáo môn, bất quá đệ tử của ta, phải chọn lựa người siêu quần bạt tụy, hơn nữa số lượng có hạn, chỉ lấy bảy người. . . .

- Lão gia, ta muốn bái sư!

Tỳ Hưu vội vàng nhảy ra, kêu lên.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Coi như ngươi một cái, bất quá ngươi chỉ có thể trở thành Tứ đệ tử, phía trước ngươi còn có ba vị sư tỷ.

Tỳ Hưu Yêu Vương mừng rỡ, hắn mấy ngày nay nghe Giang Nam truyền pháp, đã sớm vui lòng phục tùng, đối với Giang Nam bội phục sát đất, giờ phút này nghe được danh sách đệ tử của Giang Nam có hạn, lúc này là thứ nhất nhảy ra!

Đại xà kia vội vàng giơ đầu lên kêu lớn:

- Ta cũng muốn bái sư!

- Cũng coi như ngươi một cái!

Giang Nam gật đầu nói.

Nhiều Yêu Vương, Ma vương, Đại Yêu, Đại Ma phía sau tiếp trước, rối rít ghi danh, ánh mắt Giang Nam ở trong bầy yêu hiện lên, lựa chọn người tư chất tuyệt hảo, bất quá chốc lát, liền lựa ra đệ tử còn dư lại nói:

- Các ngươi liền là đệ tử của ta, những người khác có thể lui xuống.

- Lão gia, ngươi chỉ tuyển bảy vị đệ tử, cộng thêm Thanh Y, cũng mới sáu vị!

Một đầu Đại Yêu kêu lớn:

- Còn thiếu một người, không bằng thu ta làm đồ đệ!

Giang Nam cười nói:

- Một người này, ta sớm đã chọn, chỉ chờ nàng tới, là có thể tập hợp đủ bảy người.

Những yêu ma không có bị chọn trúng kia ủ rũ, khống chế yêu phong ma khí rời đi, nhưng càng nhiều là vẫn còn vẻ mặt mong đợi chờ ở chỗ này, kỳ vọng Giang Nam có thể hồi tâm chuyển ý.

Trong lòng Giang Nam có chút hài lòng, hắn lựa chọn đệ tử tuy nói cũng là yêu ma, nhưng tư chất là chính xác, có chút người tỷ như Tỳ Hưu, đại xà, là Yêu Vương Ma vương, dưới trướng có Đại Yêu tính bằng đơn vị hàng nghìn, thoáng cái liền để cho thế lực của hắn bành trướng không biết gấp bao nhiêu lần!

Hơn nữa những Yêu Vương này, mỗi cái cũng có chiến lực Thần Phủ đỉnh thậm chí cả Thiên Cung cường giả, đợi một thời gian, trải qua hệ thống tu luyện, trong đó thậm chí sẽ xuất hiện nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, đủ để cho thực lực Huyền Thiên Thánh Tông tăng vọt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 702: Hàng Phục Vạn Yêu. (2)

Qua một hồi lâu, vẫn có mấy ngàn đầu yêu ma không bỏ được rời đi, hiển nhiên có ý nghĩ ở Thần Sơn an cư lạc nghiệp, học tập công pháp. Giang Nam thở dài nói:

- Chư vị, nghĩ tình các ngươi tâm thành, ta liền phá lệ, thu các ngươi làm môn sinh, liệt vào Huyền Thiên Thánh Tông ta, có thể tích lũy công lao, đổi lấy công pháp. Đợi các ngươi tu vi thành công, công lao đủ rồi, ta chọn lấy lương sư cho các ngươi. Các ngươi có nguyện ý hay không?

Những yêu ma kia không khỏi mừng rỡ, vội vàng hạ bái, cùng kêu lên nói:

- Lão gia, chúng ta nguyện ý!

Giang Nam gật đầu, quay đầu nhìn về phía hư không, mỉm cười nói:

- Huyền Nữ, ngươi nhìn ba ngày, đã biết ta thần thông quảng đại, còn không qua đây bái ta làm thầy?

Hư không đung đưa, đột nhiên một đóa hỏa diễm từ trong hư không toát ra, ngọn lửa càng lúc càng lớn, đem hư không đốt cháy, Chân Linh Huyền Nữ từ trong ngọn lửa kia đi ra, cùng Giang Nam tương đối, cười lạnh nói:

- Bái ngươi làm thầy? Ta chính là trời sinh đất dưỡng, vì sao phải bái ngươi làm thầy?

Giang Nam cười nói:

- Đạo không trước sau, giỏi hơn làm thầy, ta làm sư tôn của ngươi lại có ngại gì?

Huyền Nữ chiến ý hừng hực, cười lạnh nói:

- Trong mắt của ta, những lời này chỉ sợ có chút không ổn, đạo không trước sau, cường giả vi sư! Ngươi nếu so với ta mạnh hơn, ta liền bái ngươi làm thầy, ngươi nếu không kịp ta, ngươi bái ta làm thầy! Ta và ngươi tới đấu một cuộc, xem một chút ai mạnh ai yếu! Ta cũng nhận được qua Viễn Cổ Thần Ma chân truyền, luyện pháp bảo của mình, so sánh với ngươi cũng không kém, thậm chí còn mạnh hơn!

- Tốt!

Giang Nam cười ha ha, tế lên hai cây Khổn Thần Tác, sắc mặt Chân Linh Huyền Nữ biến hóa, vội vàng nói:

- Chậm! Pháp bảo này của ngươi thật sự quỷ dị, tế lên sẽ bắt người, chiếm ta đại tiện nghi, thể hiện không được thực lực chân chính!

- Đã như vậy, ta đây liền đổi lại một món.

Giang Nam khẽ mỉm cười, thu Khổn Thần Tác, tế lên Thần đỉnh, thần uy tràn ngập, sắc mặt Chân Linh Huyền Nữ biến lần nữa, miệng Thần đỉnh này của Giang Nam tích chứa thần uy kinh khủng, có thể nghĩ nếu như thúc dục, uy năng nhất định to đến hù chết người, mình khẳng định không cách nào đón lấy, vội vàng nói:

- Chậm đã! Dựa vào pháp bảo thủ thắng, không coi là anh hùng, ngươi mặc dù thắng ta, ta cũng không tâm phục ngươi!

- Thật là phiền toái.

Giang Nam cau mày, thu Thần đỉnh, tâm niệm hơi động, bên trong mi tâm vô số thần thủy xông ra, hóa thành một đạo Thủy Long, rõ ràng là vận dụng Huyền Minh Thần Thủy trong Bạch Ngọc bình!

- Loại thần thủy này không có ở trong giới hạn pháp bảo, Huyền Nữ, ta và ngươi hiện tại có thể đánh một trận chứ?

Sắc mặt Huyền Nữ tái xanh, Huyền Minh Thần Thủy cùng Thần Ma Thánh Hỏa là một cấp bậc, nàng chính là sinh linh trong Thần Ma Thánh Hỏa ra đời, loại thần thủy này vừa vặn có thể khắc chế nàng!

Giang Nam thản nhiên nói:

- Ta lấy ba loại bảo vật, mỗi một loại cũng có thể dễ dàng diệt ngươi, ngươi còn u mê không tỉnh ngộ sao? Xem ra ngươi là muốn không dùng bảo vật cùng ta đánh một trận.

Chân Linh Huyền Nữ tinh thần rung lên, gật đầu nói:

- Đúng là như thế!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, từng tôn hóa thân đi vào bên trong mi tâm, khí thế liên tiếp tăng vọt, khí huyết ngất trời, như Thần như Ma, trầm giọng nói:

- Ta niệm tình ngươi tu hành không dễ, cho nên mới tính toán cho ngươi một tạo hóa, thu ngươi làm đồ đệ. Ta không muốn đả thương ngươi, cho nên chỉ điểm tay một lần, nếu ngươi có thể bất bại, ngươi như cũ là tự tại thân. Ngươi chuẩn bị xong chưa?

Chân Linh Huyền Nữ sắc mặt khẩn trương, nhẹ nhàng gật đầu.

Sau một khắc, hư không đột nhiên sụp đổ, Giang Nam hiện ra ba mặt tám cánh tay, tám đạo Sâm La Ấn cùng nhau đắp xuống, đánh cho trăm dặm hư không ầm ầm sụp đổ, Chân Linh Huyền Nữ mới vừa giơ tay lên ngăn cản, liền bị ầm ầm đánh bay, thân thể đụng ở trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Oanh!

Hư không ngoài mấy trăm dặm đột nhiên nổ tung, Chân Linh Huyền Nữ từ trong hư không đụng đi ra ngoài, hung hăng đập vào dãy núi phía dưới, đem một tòa lại một tòa núi lớn đụng nát!

- Chân Linh Huyền Nữ một chiêu liền thua!

Trong lòng mấy người Tỳ Hưu Yêu Vương chấn động, mặc dù bọn họ biết Giang Nam rất mạnh, nhưng không nghĩ tới Giang Nam lại mạnh đến loại trình độ này, Chân Linh Huyền Nữ chính là từ Thần Ma thi thể ra đời, trời sanh là có thể khống chế Thần Ma Thánh Hỏa, không có gì không đốt, không có gì không hủy, nơi đi qua, xích dã ngàn dặm, chính là một trong những tồn tại cường đại nhất Ám Nguyệt đại lục!

Không nghĩ tới, nàng ở trong tay Giang Nam một chiêu liền bại, Giang Nam chỉ điểm tay một lần, liền đem nàng đánh cho quân lính tan rã.

- Chẳng lẽ lão gia là Ma Thần sao?

Vài đầu yêu ma thầm nghĩ trong lòng.

Tám cánh tay của Giang Nam bị chấn tê dại, như cũ mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng thầm thở dài xấu hổ, thầm nghĩ:

- Hạn Bạt này thật là mạnh, ta không là đối thủ...

Hắn sở dĩ có thể một chiêu "đánh bại" Chân Linh Thánh Nữ, là bởi vì cùng Chân Linh Huyền Nữ định ra một chiêu ước hẹn, nếu như là hai chiêu, sẽ là lẫn nhau có thắng bại kết quả, ba chiêu mà nói, người bại sẽ là hắn.

Hắn ba lần lấy ra ba bảo vật, mỗi một vật đều có thể khắc chế Chân Linh Huyền Nữ, để cho ngạo khí cùng nhuệ khí trong lòng vị Huyền Nữ này, trong lúc vô tình bị đánh sạch sẽ, từ trong lòng cho là mình không bằng hắn.

Hắn lại định ra một chiêu ước hẹn, cho nên Chân Linh Huyền Nữ liền chắc hẳn cho là mình chỉ cần qua một chiêu này duy trì bất bại, cũng đã coi như thắng được, cho nên vô hình trung liền đem mình đặt ở vị trí phòng thủ.

Phòng thủ chính là bị đánh, tỷ lệ bại lớn hơn nữa, nhiều nhất chỉ duy trì kết cục không thắng không bại, mà vào tấn công chính là đánh người, tỷ lệ thắng cao hơn, thất bại cũng là ngang tay.

Chân Linh Huyền Nữ đem mình đặt ở vị trí phòng thủ, liền ý nghĩa Giang Nam có thể không hề kiêng kỵ đem khí thế, pháp lực, thần thức, Thần Thông của mình hết thảy tăng lên tới trạng thái cao nhất, bằng tư thái mạnh nhất phát ra một kích.

Huống chi một kích kia hắn thi triển tám đạo Sâm La Ấn, vận dụng pháp lực tứ đại hóa thân của mình. Chân Linh Huyền Nữ không có sử dụng pháp bảo, ở trước mặt một kích như lôi đình của Giang Nam ngay cả cơ hội dùng Thần Thông cũng không có, như thế nào bất bại?

Mà nếu như cho phép đánh ra chiêu thứ hai mà nói, Chân Linh Huyền Nữ sẽ phản kích, Giang Nam bại nàng một lần, nàng cũng sẽ bại Giang Nam một lần, vì vậy sẽ là lẫn nhau có thắng bại.

Còn nếu cho phép đánh ra chiêu thứ ba, Chân Linh Huyền Nữ sẽ nhìn ra Giang Nam hư thật, chiêu thứ ba bại cũng sẽ là Giang Nam!

Cho nên, một chiêu ước hẹn đối với Giang Nam chỗ tốt thật lớn, Chân Linh Huyền Nữ không có lĩnh ngộ Đạo Tâm, không có bản lãnh khám phá vô căn cứ, tự nhiên không cách nào khám phá điểm này.

- Ta thua rồi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 703: Khuếch Trương Thánh Tông

Chân Linh Huyền Nữ bay tới, vẻ mặt xấu hổ nói:

- Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói một đằng làm một nẻo, nếu thua, tự nhiên bái ngươi làm thầy.

Nàng chân thành hạ bái nói:

- Sư tôn ở trên cao. Xin nhận đệ tử Huyền Nữ một lạy!

Giang Nam thấy nàng thừa nhận tám đạo Sâm La Ấn của mình, công kích cuồng bạo như thế, lại ngay cả bị thương cũng không có, trong lòng cực kỳ khiếp sợ, coi như là tu thành Thiên Cung tứ trọng Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật, cũng không dám nói có thể đứng ở nơi đó đón lấy tám đạo Sâm la ấn của mình mà không có bị thương, mà Chân Linh Huyền Nữ sinh sôi đón lấy, thân thể của nàng mạnh, làm người ta sợ hãi!

Giang Nam bất động thanh sắc, mỉm cười nói:

- Huyền Nữ, vi sư ở trước ngươi, đã thu hai vị nữ đệ tử, một vị là Thanh Y, là Nhị sư tỷ của ngươi, một vị đệ tử khác là Nhạc Ấu Nương, là đại sư tỷ ngươi. Các nàng mặc dù trước mắt tu vi không bằng ngươi, nhưng nhập môn sớm, tư chất tuyệt hảo, cho nên ngươi chỉ có thể xếp hạng thứ ba.

Chân Linh Huyền Nữ khom người đồng ý, nhưng trong lòng hơi có chút không phục.

- Ngươi không nên không phục.

Giang Nam cười nói:

- Đại sư tỷ ngươi Ấu Nương nhập môn sớm nhất, là Chân Thần chuyển

thế, hơn nữa còn là con gái nuôi của ta, làm Đại sư tỷ hoàn toàn xứng đáng. Nhị sư tỷ ngươi Thanh Y là người thứ nhất bái kiến ta, thứ nhất nghe ta truyền đạo giảng pháp, cùng ta có duyên, trở thành Nhị sư tỷ cũng là chuyện đương nhiên. Ngươi nếu để xuống thành kiến, thứ nhất đến đây gặp ta, ngươi chính là Nhị sư tỷ, đáng tiếc ngươi đối với ta thành kiến quá sâu, đã bỏ lỡ cơ duyên.

Trong mắt Chân Linh Huyền Nữ như cũ lộ ra chiến ý nồng đậm, hiển nhiên là muốn cùng Thanh Y và Nhạc Ấu Nương đại chiến một cuộc, xem một chút hai người các nàng có bản lãnh gì có thể xếp trên mình.

Chuyện cho tới bây giờ, Giang Nam đã có tám vị đệ tử, trừ Nhạc Ấu Nương, Thanh Y cùng Chân Linh Huyền Nữ tam nữ, còn có Tỳ Hưu Thánh Vương đứng hàng thứ tư, đại xà Xà Văn Cử, tước hiệu Xà lão quái, đứng hàng thứ năm, Mã Diện Ma Vương Mã Bành Thu, đứng hàng thứ sáu, còn có một đầu có huyết thống Địa ngục Yêu Tộc Hùng Ma Vương Hùng Thiên Lý, đứng hàng thứ bảy, một đầu bạch hạc tam nhãn bốn cánh, nói chuyện cũng tế thanh tế khí, tên là Quan Thanh Sơn, đứng hàng thứ tám.

Năm đầu ma vương này đều nhận được Giang Nam làm phép, Hóa Hình làm người, Tỳ Hưu Thánh Vương như cũ dài một đôi mắt gấu mèo, thoạt nhìn có chút lưu manh, bất quá cũng là một cái thực lực cao nhất, dưới trướng có tám ngàn Đại Yêu Tỳ Hưu tộc, dưới trướng đám người Xà lão quái cùng Mã Diện Ma Vương cũng có mấy ngàn yêu ma, từng cái từng cái thực lực cường đại.

Giang Nam để cho vài đầu Yêu Vương Ma vương này đem yêu ma dưới trướng hết thảy di chuyển tới đây, lại đưa bảo vật, tính cả Linh sơn Linh Tuyền mà bọn họ bắt được dọn đến phụ cận Thần Sơn, mấy cái chủ tuyền thô to vô cùng cũng bị hắn chuyển đến trong Thần Sơn, duy trì tinh môn vận chuyển.

Mấy cái chủ tuyền này Giang Nam sớm mơ ước đã lâu, hôm nay rốt cục đạt được ước muốn.

Nếu là đồ đệ của mình, Giang Nam cũng không có keo kiệt, đem tư chất cùng tiềm lực của đám người Thanh Y, Tỳ Hưu Thánh Vương tinh tế xem xét một phen, ngay sau đó bế quan mấy ngày, lúc xuất quan, Giang Nam đã khai sáng ra sáu loại công pháp, riêng phần mình truyền thụ cho bọn họ.

Hắn khai sáng công pháp, cũng là nhằm vào chủng tộc cùng tư chất tiềm lực của đám người Thanh Y Tỳ Hưu sáng chế, có thể đưa ưu thế chủng tộc, tư chất tiềm lực của bọn họ phát huy lớn nhất, tu luyện làm ít công to!

Hôm nay Giang Nam đã là Đại Tông Sư, Thần cấp công pháp gặp qua vô số, Thần Chủ Thần Tôn cấp công pháp cũng đã gặp rất nhiều, thậm chí ngay cả Ma Tộc Đại Đế công pháp cũng có một bộ, khai sáng ra mấy môn công pháp đối với hắn mà nói cũng không khó khăn.

Sáu loại công pháp này, mỗi một chủng là kinh điển trong kinh điển, hoàn toàn có thể tu luyện tới Thần Ma cảnh giới!

Bất quá Giang Nam không có đem mấy trọng công pháp phía sau hết thảy truyền thụ cho bọn họ, mà là truyền thụ mấy tầng trước, có thể tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới.

- Đám người Thanh Y, Tỳ Hưu chỉ là vừa mới bái ta làm thầy, tình cảm không sâu, vạn nhất truyền thụ cho bọn họ công pháp đầy đủ, những yêu ma này xoay người liền đi, ta chẳng phải là dùng giỏ trúc múc nước sao?

Về phần Chân Linh Huyền Nữ tu vi thực lực cao nhất, Giang Nam đem Đại Xích Thiên Thần Chủ Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển truyền thụ cho nàng, Chân Linh Huyền Nữ là Thần Ma Thánh Hỏa cùng Thần Ma thi thể ra đời Hạn Bạt, trời sanh mạnh mẻ. Nếu như tu luyện Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển môn Thần Chủ cấp công pháp này. Thành tựu tương lai chưa chắc sẽ kém Đại Xích Thiên Thần Chủ!

Thần Sơn này bị hắn chỉnh đốn, vô số yêu ma hối hả, rối rít từ những địa phương khác vận chuyển tới từng ngọn Linh sơn, cũng không lâu lắm, Linh sơn phụ cận Thần Sơn liền đạt hơn vạn tòa, mỗi Linh sơn đều có Linh

Tuyền, mỗi một đạo Linh tuyền đều lớn bằng cánh tay, không ngừng từ sâu trong lòng đất cùng trong không gian hấp thu thiên địa linh khí, liên tục không ngừng sinh ra Linh Dịch!

Bên trong những linh sơn này còn có các loại bảo mỏ, Thần mỏ. Giang Nam cho mấy đệ tử suất lĩnh yêu ma dưới trướng khai thác bảo mỏ Thần mỏ, để cho Thanh Y chịu trách nhiệm sưu tập các loại linh dược, tài bồi nuôi dưỡng, Chân Linh Huyền Nữ tu vi cao nhất, được phong làm Chấp Pháp Đường chủ, chịu trách nhiệm quản lý thiện ác thưởng phạt của Huyền Thiên Thánh Tông mới này.

Chân Linh Huyền Nữ lòng dạ độc ác, uy nghiêm thâm trầm, ở ngày thứ nhất liền xử tử trên trăm đầu yêu ma làm loạn, ngày thứ hai lại xử tử mười mấy đầu.

Yêu ma trong Thánh tông vốn chính là kiệt ngao bất tuần, không nghe quản giáo.

Nhưng nàng thi triển thủ đoạn lôi đình, rất nhanh trên dưới thánh tông liền không có loạn tượng. Bị nàng thống trị ngay ngắn rõ ràng.

Giang Nam lại lệnh một chút Đại Yêu lấy Thần kim rèn Thủy Hỏa hai cung, Nhược Thủy Cung là một mảnh biển lớn mênh mông, hắn từ trong Bạch Ngọc bình lấy ra một chút chân thủy, Thái Âm Thần Thủy, Huyền Minh Thần Thủy, Chân Hỏa Cung là một biển lửa, lại từ trong Đậu Suất Thần Hỏa lấy ra một chút chân hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, Thần Ma Thánh Hỏa, dùng cho đệ tử rèn luyện thân thể pháp lực thần thức, cùng với luyện đan luyện bảo.

Huyền Thiên Thánh Tông ở dưới hắn xử lý, hơn một cái tháng sau cũng đã có kích thước đơn giản, vô số yêu ma Hóa Hình, lấy quặng lấy quặng, tu luyện tu luyện, luyện đan luyện đan, luyện bảo luyện bảo, vui sướng hướng quang vinh.

- Đại vương!

Đầu Giao Long Vương bị trói vào cây cột kia nhìn thấy Thanh Y nắm Đả Thần Tiên đi tới, không khỏi mắt lộ ra vẻ sợ hãi, vội vàng kêu lớn:

- Đại vương, tiểu nhân phục, không nên đánh nữa!

- Thanh Y, dừng tay đi.

Thanh âm của Giang Nam truyền đến, Giao Long Vương không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Đại vương, tiểu nhân phục, cam nguyện bái ngươi làm thầy!

Chương 704: Thân Thể Thành Thánh. (1)

- Đệ tử của ta danh sách đã đầy, không hề thu đồ đệ nữa. Huống chi ngươi mạo phạm ta, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.

Giang Nam nhìn về phía Chân Linh Huyền Nữ nói:

- Người này nên định tội như thế nào?

Chân Linh Huyền Nữ hờ hững quét Giao Long Vương một cái nói:

- Mạo phạm Chưởng Giáo Chí Tôn, vốn chính là tử tội, bất quá sư tôn cầu tình, vậy thì miễn tội chết của hắn, phạt hắn mang theo gông xiềng làm nô ngàn năm! Nếu hắn dám trốn tránh, vậy thì hành hạ ngàn năm, mỗi ngày quất ngàn tiên, sau đó xử tử!

Giang Nam cười nói:

- Huyền Nữ thưởng phạt phân minh, ngay cả ta cũng có chút kính sợ.

Giao Long Vương bị kéo xuống, chịu trách nhiệm trông coi mỏ.

Lại qua một thời gian ngắn, Huyền Thiên Thánh Tông mới đi lên quỹ đạo, trong bảo khố thánh tông, các loại bảo vật chồng chất như núi, Linh Dịch hội tụ như biển, mấy vị đệ tử của Giang Nam thực lực mạnh mẽ, không ngừng từ bên ngoài đưa đến Linh sơn, khuếch trương Lĩnh Vực Thánh tông, đến hôm nay, không sai biệt lắm đã có Thập Vạn Đại Sơn.

Mà chút ít đệ tử môn sinh, nhận được hắn truyền thụ, tu vi thực lực cũng là tiến triển thần tốc, một ngày so sánh với một ngày mạnh mẻ.

- Môn phái mới đã lên quỹ đạo, không cần ta tốn nhiều tâm thần, bọn người Tam ca còn chưa luyện thành tinh môn, hiện nay, nên vì tương lai của

ta mưu tính.

Giang Nam tinh tế suy tư, hôm nay thế lực của hắn đã ở Ám Nguyệt đại lục bành trướng đến cực hạn, lại tiếp tục bành trướng mà nói, sẽ cùng đại lục khác xung đột, trên những đại lục kia có không ít tồn tại gần Thần, lấy thế lực dưới trướng của hắn hôm nay còn chưa đủ để cùng thế lực này va chạm. Đợi Thiên Cơ Tú Sĩ luyện thành tinh môn, tinh nhuệ của Huyền Thiên Thánh Tông đuổi tới đây, Giang Nam mới có nắm chặc cùng những thế lực đó va chạm.

Mà trước mắt, Giang Nam muốn luyện chế pháp bảo của mình.

Hắn đã tiến vào Thần Phủ cảnh giới, chúng Thiên Phủ Trọng Lâu, Sơn Hải Đỉnh, Lượng Kiếp Trận Đồ pháp bảo đã không còn trọng dụng, ở lúc đối phó Thiên Cung cường giả có chút cố hết sức, cho nên hắn muốn luyện chế bảo vật có thể theo Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình trưởng thành!

- Thế gian pháp bảo hình thái hàng vạn hàng nghìn, nhưng mà trăm sông đổ về biển, cũng có dấu vết mà lần theo.

Giang Nam minh tư khổ tưởng, ở trong nhiều pháp bảo, chuông là thời gian, đỉnh là không gian, một cái đại biểu trụ, một cái đại biểu vũ, hai người là tượng trưng địa vị, mà lâu tháp là tượng trưng thân phận, hồ lô đại biểu thiên địa, cổ đại biểu chiến đấu, cầm đại biểu nghệ thuật, sách là truyền thừa, tranh là trận pháp, quân cờ là biến hóa, kỳ là hiệu lệnh, tán là Thiên Đạo, ấn là quyền lực, kiếm là vương đạo, đao là bá đạo, côn là lương trụ.

Mỗi một loại pháp bảo cũng có sở trường riêng, hắn mặc dù có Thần đỉnh nơi tay, nhưng dù sao không phải là bảo vật mình luyện, mặc dù Ma Ngục Huyền Thai Kinh có thể thúc dục Thần đỉnh, nhưng không cách nào cùng mình mật thiết phù hợp, hạn chế thực lực của hắn phát huy.

- Trong nhiều pháp bảo, lấy chung đỉnh lâu tháp tôn quý nhất, ta đến tột cùng nên luyện chế pháp bảo gì đây?

Trong mỗi một loại pháp đại biểu ý nghĩa bất đồng, dùng cũng bất đồng, nhưng mà từ uy lực đi lên nói, là mỗi người mỗi vẻ.

Nói thí dụ như, Giang Nam nhìn thấy qua bao nhiêu pháp bảo cường hãn, Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi chỉ sợ là pháp bảo cấp bậc cao nhất, đó là tiên gia chi bảo, Ứng Long Đại Thế Giới lão tổ tông Thiên Đạo Bảo Chung, Tôn Vương Đỉnh của vị nữ Yêu Tôn bị trấn áp kia, đều thuộc về phạm vi chung đỉnh lâu tháp.

Nhưng mà, pháp bảo uy lực cường đại chưa hẳn phải tuần hoàn cái quy luật này, nói thí dụ như Sa La Ma Đế dùng là kiếm, được xưng từ cổ chí kim đệ nhất sát phạt chi bảo, mà Quang Vũ Thần Đế lại là thân thể, thần thể cường đại nhất, vượt xa hết thảy pháp bảo dưới tiên gia chi bảo.

Bất quá hình thái pháp bảo có thể dung nạp công pháp Thần thông của Giang Nam lại không nhiều, chung đỉnh lâu tháp những bảo vật này có thể đem công pháp Thần thông của hắn bao quát.

- Đám người Sa La Ma Đế, Quang Vũ Thần Đế, ta tự nhiên tạm thời không cách nào với tới, bất quá cũng không có nghĩa là sau này thành tựu của ta không bằng bọn họ, cho nên ta cũng chưa chắc cần đi lộ số chung đỉnh lâu tháp.

Giang Nam ngồi mấy ngày, tiền tiền hậu hậu diễn hóa hơn ngàn loại hình thái pháp bảo, cuối cùng chỉ chọn lựa ra vài loại, một loại chính là chuông lớn hình tròn tương tự Thiên Đạo Bảo Chung.

Hình tròn chuông lớn, được trời cao chiếu cố, không chỉ có đại biểu thời gian, giống như trước hình tròn cũng có thể giống như tán đắp một loại dung nạp Thiên Đạo, có thể thấy được uy lực.

Một loại khác là bảo vật tương tự Tạo Hóa Tiên Đỉnh, một đỉnh dung nạp vạn vật vũ trụ, không gian rộng lớn.

Hắn còn muốn luyện chế một bộ pháp bảo cận chiến, tương tự Địa Từ

Nguyên Phủ, có lực công kích vô cùng sắc bén, có thể phát huy ưu thế thân thể vô cùng nhuần nhuyễn!

Trừ lần đó ra, còn có hình thái mấy pháp bảo lâu tháp, cũng cấu tạo cực kỳ tinh diệu, tương lai có không gian tăng lên thật lớn, tuyệt đối có thể làm cho hắn đem những pháp bảo này tăng lên tới phẩm cấp cực cao, thậm chí đạt tới Thần Tôn chi bảo cũng không nói chơi!

Pháp bảo, cũng không phải là tiện tay luyện chế là có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, còn cần tinh tế tính tới thành tựu tương lai, xem có khả năng tiếp tục tăng lên hay không.

Có chút pháp bảo uy lực tăng lên tới cực hạn nào đó, liền không còn có khả năng tiếp tục tăng lên, mà Giang Nam cấu hình những pháp bảo này, có thể không ngừng đề thăng, đủ có thể làm bạn với hắn không ngừng trưởng thành!

Mặc dù những pháp bảo này tinh diệu tinh mỹ, Giang Nam vẫn còn cau chặt chân mày, đối với mấy pháp bảo này cũng không hài lòng, thầm nghĩ:

- Ta cần một loại pháp bảo, có thể dung nạp công pháp Thần thông của ta, còn có thể cận chiến, có thể đánh xa, có thể phòng thủ, phòng ngự cường đại, có thể bỏ chạy, phi hành nhanh chóng, thay đổi liên tục, có khả năng quỷ thần khó lường, có thể tùy tâm sở dục..., loại pháp bảo này hẳn là...

Trong đầu hắn ầm ầm, lẩm bẩm nói:

- Loại pháp bảo này, không phải là chính mình sao?

Hắn ngơ ngác nhìn hai tay của mình, trong đầu vô số ý niệm dâng lên.

Đem thân thể làm thành một đại bảo khố, làm thành pháp bảo, làm thành lợi khí để công kích, tứ chi bách hài, huyệt khiếu kinh lạc kinh mạch huyết nhục, xương cốt làn da đại não Tử Phủ, cùng với hạt thật nhỏ xây dựng thân thể, hết thảy làm thành pháp bảo rèn luyện, phát triển thời không, dung nạp nhiều pháp lực hơn!

Như vậy, hắn chính là vũ khí mạnh nhất, pháp bảo mạnh nhất!

Hắn phất tay trong lúc đó Thần Thông bộc phát, có thể đánh xa, cùng địch nhân sát người vật lộn, có thể cận chiến, tâm niệm vừa động, thoát ra nghìn vạn dặm, Thần Thông thiên biến vạn hóa, tùy tâm sở dục!

Còn có pháp bảo gì so sánh với nhục thể của mình càng thêm bén nhạy, càng thêm dễ dàng chưởng khống?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 705: Thân Thể Thành Thánh. (2)

Còn có pháp bảo gì, có thể so sánh với nhục thể của mình cùng mình càng thêm phù hợp, hơn nữa có thể rõ như lòng bàn tay?

Giang Nam giật mình, thân thể chính là một đại bảo khố, đợi tất cả hạt trong nhục thể của hắn mở không gian, trở nên vô cùng cường đại, là có thể dung nạp pháp lực ngập trời, so sánh với pháp bảo gì đều cường hãn!

- Thì ra là như vậy, thì ra là như thế..., ha ha ha ha!

Giang Nam nở nụ cười, tiếng cười trầm thấp dần dần trở nên càng ngày càng to, tiếng cười trong trẻo từ trong Thần Sơn truyền đến, vang tận mây xanh, truyền vang bên trong quần sơn, kinh động vô số yêu binh Ma binh, rối rít hướng vào trung tâm Thần Sơn nhìn lại, chỉ thấy tiếng cười kia đến tận trời, bá một tiếng đem tầng mây vẹt ra, ánh mặt trời so sánh với thường ngày trở nên càng thêm rực rỡ!

- Lão gia bế quan mấy ngày, vẫn mặt ủ mày chau, làm sao trong lúc bất chợt liền phá lên cười?

Tỳ Hưu Thánh Vương trợn tròn mắt gấu mèo, hướng Thần Thứu Yêu Vương thấp giọng hỏi.

Thần Thứu Yêu Vương sờ sờ trên đầu còn có một cây vũ mao, lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết.

Thần Thứu Yêu Vương, Chiến Minh cự thú trải qua mấy ngày nay có chút sung sướng, bọn người Tỳ Hưu, Dư lão quái là yêu ma, hào sảng đại khí, hơi giống với khẩu vị của bọn hắn, vài đầu yêu ma thường xuyên tụ ở chung một chỗ, đàm luận đạo pháp Thần Thông, uống rượu ăn thịt, rất là

sung sướng.

Dĩ nhiên, Chiến Minh cự thú chỉ biết nói một câu "Lồng lộng".

Tiếng cười của Giang Nam rơi xuống, lại tiếp tục bế quan, đợi đến mười ngày sau, Giang Nam đem bảy vị đệ tử triệu tập đến Thuần Dương Điện, tâm niệm hơi động, chỉ thấy từng mặt đại phiên bay múa, hiện ra ở bầu trời Thần Sơn Thuần Dương Điện, trên mặt phiên khắc từng loại từng loại Thần Thú, từng tôn Thiên Thần Ma Thần, rất là sống động.

Trừ lần đó ra, còn có chuông, đỉnh, lâu, tháp, hồ, bình, cổ, cầm, sách... pháp bảo hoa văn, chủng loại cực kỳ phồn đa.

- Đây là kỳ phiên của Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, vi sư muốn luyện mấy kiện pháp bảo, cần các ngươi trợ lực.

Giang Nam nhìn chung quanh một lần, trầm giọng nói.

Hắn mấy ngày nay tổng cộng luyện vạn mặt kỳ phiên, mỗi một mặt kỳ phiên là bộ phận tạo thành Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận Tịch Ứng Tình cũng không truyền thụ cho hắn, mà là hắn tham quan hoc tập Tịch Ứng Tình luyện bảo, đem môn công pháp này hoàn hoàn tính toán đi ra, luyện thành kỳ phiên.

Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận cực kỳ tinh diệu huyền bí, cần rất nhiều cao thủ hợp lực thúc dục, lấy đạo văn bản thân tới thúc dục, càng nhiều người, luyện chế bảo vật càng mạnh! Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận này cùng Tịch Ứng Tình đại hữu bất đồng, Giang Nam bằng vào mình tích lũy kiến thức nội tình, đem tòa trận pháp này cải tiến thật lớn, gia nhập nhiều hoa văn Thần Ma cùng Thiên Đạo, thậm chí còn có hắn ở Tiểu Thiên Tinh Giới được đến xương cốt hoa văn của Tiên Thiên Thần Ma!

Trải qua hắn cải tiến, đại trận này đã vượt qua Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận nguyên bản đếm không hết!

Giang Nam đem phương pháp tế luyện kỳ phiên truyền thụ chư vị đệ tử,

lại cho đệ tử đi chọn lựa vạn đầu Đại Yêu Đại Ma tới, đem kỳ phiên tế luyện.

Đợi đến nhiều Đại Yêu Đại Ma diễn luyện thuần thục, lúc này mới lệnh bọn họ hợp lực tế lên kỳ phiên, tạo thành Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận.

Chỉ thấy bên trong Thuần Dương Điện, nhiều Đại Yêu Đại Ma khoanh chân mà ngồi, đỉnh đầu chính là kỳ phiên, cột cờ sáp trong điện, từng mặt chu vi gần mẫu, đại kỳ đầy trời phất phới, vô số đạo văn từ trong chút ít kỳ phiên này rối rít xông ra, ở giữa không trung hóa thành từng loại từng loại dị tượng, Thần Thú, Thiên Thần, Ma Thần, pháp bảo trong kỳ phiên kia phảng phất hết thảy sống lại!

Những Thiên Thần, Ma Thần thân thể vĩ ngạn khôn cùng, cao tới vạn trượng, có ba đầu sáu tay, có Thiên Thủ Thiên Nhãn, có đồng đầu thiết cốt, cầm trong tay đủ loại Pháp Khí, đao thương kiếm kích, búa rìu móc xiên, uy phong lẫm lẫm, mà những Thần Thú thì thiên kỳ bách quái, thậm chí có chút ít chủng tộc là chủng tộc của mấy vị đệ tử Giang Nam, chạy chồm gầm thét, tiếng hô rung trời!

Lại có kiện kiện pháp bảo hoa văn ở giữa không trung rung chuyển, tản mát ra rung động kinh người, thậm chí ngay cả Thiên Đạo Bảo Chung, Tạo Hóa Tiên Đỉnh, Tôn Vương Đỉnh, Sa La Kiếm... cũng bị Giang Nam lấy kỳ phiên bắt chước, mặc dù xa không bằng chánh bản kinh thiên động địa, chẳng qua là hình thức ban đầu, nhưng uy lực cũng không phải chuyện đùa!

Đây chính là Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận từng ở trong tay Tịch Ứng Tình phù dung sớm nở tối tàn, hôm nay lại ở trong tay Giang Nam thi triển ra, càng thêm hoàn thiện, càng thêm tinh diệu!

Trải qua mấy ngày nay, Giang Nam lệnh mấy vị đệ tử luyện chế lại Thuần Dương Điện một lần, đem đại điện này luyện chế thành Thiên Cung chi bảo, không gian trong điện cực kỳ rộng lớn, bên trong có Động Thiên, nhưng dù vậy, đại trận này vẫn còn đem Thuần Dương Điện nhét đến tràn đầy.

Trong Trận pháp là một tòa ngọc thai, chia làm bát giác, trên ngọc đài

khắc đủ loại đồ án ký hiệu kỳ dị, ở giữa còn có một bồ đoàn.

Hô...

Vô số thiên địa linh khí cuồn cuộn, hợp thành tràn vào trong Thuần Dương Điện, linh khí dày đặc, đem Thuần Dương Điện chế tạo giống như Tiên Cảnh, linh khí tràn vào bên trong kỳ phiên, để cho Thiên Thần, Ma Thần, Thần Thú tính bằng đơn vị hàng nghìn trở nên càng thêm rõ ràng có thể thấy được!

Thần quang phun ra, tòa đại trận này quấy động Thiên địa linh khí, cho dù là trên Thần Sơn cũng tràn đầy linh khí, có hội tụ thành vân, giống như băng quấn quanh ở giữa sườn núi, có hội tụ thành vụ, ở trong sơn cốc linh phong phiêu đãng.

Trận pháp vận chuyển, chỉ thấy trên nhiều Linh sơn của Huyền Thiên Thánh Tông, đạo đạo Linh dịch bị trận pháp hút, phảng phất một mảnh tuyến dài hẹp sáng như tuyết bạc, rối rít liên tiếp Thần Sơn Thuần Dương Điện, rót vào trong đại trận, không ngừng thôi phát trận pháp vận chuyển.

Mà hơn vạn yêu ma phía dưới cột cờ, riêng phần mình khoanh chân ngồi xuống, đỉnh đầu yêu khí ngất trời, mặt phiên cuốn động, cùng yêu khí tung bay.

- Sư tôn luyện bảo, quả nhiên không giống bình thường!

Dư lão quái nịnh nọt nói:

- Không biết sư tôn này là chuẩn bị luyện bảo vật gì?

Đám người Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương cũng tò mò vạn phần nói:

- Lần này Sư tôn luyện bảo, vận dụng trận pháp lớn như thế, nghĩ đến luyện chế bảo vật nhất định không phải chuyện đùa!

Mọi người đang ngắm nhìn, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam phi thân lên, rơi vào trên ngọc đài trong đại trận này, thân thể mở ra, hóa thành Cự Nhân tam đầu tám cánh tay, thể cao vạn trượng, từ từ ngồi xuống, khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn.

Hắn mới vừa ngồi xuống, Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận liền lập tức phát huy uy lực, chỉ thấy từng tôn Thiên Thần, Ma Thần, Thần Thú, pháp bảo lộn xộn tuôn ra đánh tới, Thiên Thần Ma Thần quyền cước, Pháp Khí oanh động hư không, như mưa rơi vào trên người Giang Nam, còn có Thần Thú giơ nanh vuốt cùng lên, miệng phun Đại Hỏa, lũ lụt, bảo sơn, liên hoa, Thiên Đạo Bảo Chung, Tạo Hóa Tiên Đỉnh, ngàn vạn đạo công kích, rối rít oanh hạ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 706: Huyền Thiên Giáo Chủ. (1)

Đang...

Đợt công kích thứ nhất đè xuống, vô số đạo công kích rơi vào trên người Giang Nam, chỉ thấy Thần Ma Thân Thể của Giang Nam trong lúc bất chợt bị đánh cho vô hạn thu nhỏ lại, từ Cự Nhân vạn trượng thu nhỏ lại đến chỉ có lớn nhỏ như đậu đinh, vô số máu tươi cùng toái cốt bay ngang, cũng đem tạp chất trong cơ thể Giang Nam ném ra bên ngoài!

Một lớp công kích này đi qua, thân thể Giang Nam lại đột nhiên hướng ra phía ngoài bành trướng, lại hóa thành vạn trượng chi thân!

Đợt công kích thứ hai theo sát mà đến, lần nữa đánh cho vô hạn thu nhỏ lại, nhưng ngay sau đó lần nữa bành trướng!

Lần lượt công kích giống như thủy triều bắt đầu khởi động, ở dưới loại công kích này, Giang Nam vẫn còn không ngừng thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, duy trì pháp lực không ngừng vận chuyển, hoán cốt thay máu, mượn cơ hội này, ngay cả pháp lực, thần thức của mình cũng cùng nhau tiếp nhận trui luyện.

Chỉ thấy trong đại trận hàng vạn hàng nghìn loại Thần Ma, Thần Thú, pháp bảo hoa văn dần dần khắc ở trên da của hắn, theo thời gian chuyển dời, những hoa văn này từ mặt ngoài da dần dần rót vào trong thịt, máu tươi, kinh lạc, gân mạch, xương cốt, để cho tạp chất cùng vân da huyết nhục xương cốt kém hơn trong cơ thể nhận được trui luyện.

Không chỉ có như thế, linh khí đánh vào nhục thể của hắn, khiến linh khí cùng nhục thể của hắn không ngừng tương dung, không có chuyển hóa làm pháp lực, mà là trực tiếp hóa thành năng lượng chứa đựng ở trong cơ thể hắn, gia cố nhục thể của hắn!

- Chủ công đây là muốn đem mình làm thành pháp bảo tới luyện sao?

Đám người Tỳ Hưu Thánh Vương, Mã Diện Ma Vương lẩm bẩm nói.

- Sư tôn đây là muốn thân thể thành thần, thân thể thành thánh a...

Sắc mặt Chân Linh Huyền Nữ ngưng trọng nói.

Giang Nam ngồi ngay ngắn ở trong Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận cải tiến, thừa nhận một lần lại một lần đại trận trùng kích trui luyện, khí lực càng ngày càng mạnh, nhẹ nhàng vừa động, tựa như Thiên Cung chi bảo ầm ầm bộc phát ra lực lượng vô cùng, thầm nghĩ trong lòng:

- Hóa thân của ta chiếm cứ thân thể người khác, luyện thành hóa thân, cũng không phải là Chính Đạo, mà là đi lên bàng môn tả đạo, tương lai thành tựu hóa thân có hạn.

Hắn lần này mượn đại trận luyện thể, lập tức ý thức được mình từ trước xâm chiếm thân thể của Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên Đạo Nhân, có tệ đoan thật lớn, bởi vì kia cũng không phải là thân thể của mình, mình có thể xâm chiếm, người khác cũng có thể đổi khách làm chủ.

Nếu gặp phải người tu vi so với hắn mạnh hơn, mạt sát thần tính trong hóa thân, là có thể dễ dàng chiếm cứ nhục thân của Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên Đạo Nhân, để cho hắn cực khổ hết thảy trôi theo nước chảy, ngược lại giúp đối thủ tăng thực lực.

Tuy nói hóa thân của hắn cũng là thần tính phân cách ra, nhưng có thần tính cũng không phải một mình hắn, hóa thân của hắn đích thật có khả năng rơi vào tay địch.

Hơn nữa, thân thể người khác, có các loại tư chất hạn chế, không cách nào làm được tận thiện tận mỹ, vô hình trung cũng sẽ hạn chế thành tựu cùng thực lực của hóa thân phát huy.

Từ trước, hắn đem thân thể của Thần Thiếu Thương cùng Quân Thiên

Đạo Nhân luyện thành hóa thân, là bởi vì thân thể hai người này cực kỳ cường đại, nhưng mà hiện tại, nhục thể của Giang Nam đã vượt xa bọn họ, đối với thân thể hai người tự nhiên là nhìn không thuận mắt.

- Muốn hóa thân cũng vững chắc như núi, không cách nào dao động, chi bằng lấy thần tính hóa thân làm gốc, lấy thiên địa linh khí tẩm bổ, đại trận trui luyện, luyện thành thân thể như ta!

Hắn nghĩ tới đây, lập tức động thủ, Thái Dương Thần hóa thân bay ra ngoài cơ thể, vô số linh khí chen chúc mà đến, liên tục không ngừng rót vào trong Thái Dương Thần hóa thân, quay chung quanh hóa thân này tạo thành một linh khí chi cầu cự đại.

Oanh!

Vạn linh luyện bảo đại trận áp đến, oanh kích Thái Dương Thần hóa thân, đem vô số linh khí hung hăng nhập vào trong cơ thể hóa thân này, thiên chuy bách luyện.

Giang Nam thả ra hóa thân Sâm La Đại Đế hóa thân thứ hai, vứt bỏ thân thể Thần Thiếu Thương, bên trong mi tâm giống như trước có vô số Ma Linh Dịch bay ra, vờn quanh Sâm La Đại Đế hóa thân, hắn bào chế đúng cách, đem Ma La Ma Thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân, cũng lấy Ma Linh Dịch bao vây, mượn đại trận trui luyện.

Dần dần, bốn hóa thân của hắn trở nên càng ngày càng thuần túy, quanh thân trong suốt trong sáng, phiếm các loại sáng bóng, phảng phất là năng lượng thuần túy tạo thành thân thể!

Hóa thân của hắn vốn chẳng qua là thần tính, không có thân thể chân chính, nhưng mà Linh Dịch linh khí khổng lồ như thế nhập vào trong hóa thân, bắt đầu để cho hóa thân của hắn dần dần có kết cấu thân thể!

Mấy hóa thân này của hắn, vô luận máu, xương cốt, hay cơ nhục làn da, lục phủ ngũ tạng, hết thảy cũng là năng lượng thuần túy ngưng tụ thành,

trong lúc động tĩnh, có sức mạnh vô cùng to lớn, hơn nữa theo thời gian chuyển dời, cũng đang không ngừng tăng cường!

Giang Nam cảm giác được, ở trong đại trận này tu luyện, so sánh với ở bên ngoài tu luyện nhanh hơn mấy lần!

Nếu như hắn không có thu phục nhiều Đại Yêu, nơi nào có cái hiệu quả này?

- Tứ đại hóa thân mặc dù là năng lượng ngưng tụ thân thể, nhưng mà không có lực huyết mạch, chỉ có thể đem thực lực phát huy ra mười thành, nhưng huyết mạch lực có thể để cho thực lực một người vượt xa người thường phát huy, phát huy ra mười hai thành, dưới khí huyết sôi trào, thậm chí phát huy ra mấy lần thực lực!

Giang Nam cắt vỡ cổ tay, máu tươi từ trong cơ thể ồ ồ chảy ra, chia ra làm bốn, tràn vào trong cơ thể bốn hóa thân này, chỉ thấy máu tươi của hắn tràn vào trong cơ thể hóa thân, lập tức sinh ra da thịt, xương cốt, làn da,... một chút khí quan, trái tim nhảy động, huyết mạch chạy vội, khí huyết của bốn hóa thân điên cuồng tăng vọt, chế tạo ra từng tôn sinh linh sống sờ sờ!

Đến một bước này, bốn hóa thân của hắn đã có thể nói hoàn toàn là chính bản thân hắn, bất quá có chút bất đồng, Thái Dương Thần hóa thân bị hắn luyện có Kim Ô huyết mạch, giống như một Yêu Thần chân chính, mà Ma La Ma Thần hóa thân thì bị hắn luyện có Ma La Thần Tộc huyết mạch, Xích Viêm Ma Thần hóa thân có Xích Viêm Thần Tộc huyết mạch, Sâm La Đại Đế hóa thân thì có Sâm La Thần Tộc huyết mạch!

Huyết mạch riêng phần mình tinh thông, có thể đem thực lực những hóa thân này phát huy ra lớn nhất!

- Mặc dù nói nhục thể của ta mượn Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận không ngừng trui luyện, đã thắng được không biết bao nhiêu pháp bảo, đạt tới Hậu Thổ Thiên Cung chi bảo, nhưng mà nếu như có pháp bảo, vẫn là có thể tiếp tục tăng lên thực lực của ta!

Lúc này hắn lấy ra thần kim thần liệu chồng chất như núi, mượn đại trận luyện chế pháp bảo, lần này hắn luyện chế pháp bảo số lượng rất nhiều, một chuông một đỉnh một trận đồ, tám kiếm hai kỳ một bảo thuyền.

Cầm đầu chính là một Ngự Thiên Đạo Chung, miệng chung này dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, có thể phòng thủ, cũng có thể tiến công, lại bị hắn dung nhập vào cảm ngộ của mình đối với Thiên Đạo, uy năng thật lớn.

Chương 707: Huyền Thiên Giáo Chủ. (2)

Chung đại biểu thời gian, Ngự Thiên Đạo Chung dung nhập vào Thiên Đạo, tượng trưng Thiên Đạo dằng dặc, năm tháng trôi qua.

Đệ nhị kiện pháp bảo chính là Huyền Nguyên Đỉnh, đỉnh đại biểu không gian, Huyền Nguyên Đỉnh ngụ ý là trấn áp Huyền Minh Nguyên Giới không gian chi đỉnh!

Kiện pháp bảo thứ ba chính là Vạn Giới Ngục Đồ, đồ đại biểu trận pháp, Vạn Giới Ngục Đồ lấy thần thủy trong Bạch Ngọc bình làm căn cơ, luyện thành Minh Hải, trên Minh Hải là địa ngục vạn giới, lại sáp nhập vào trận pháp cấu tạo trong Lượng Kiếp Trận Đồ của Giang Nam, cộng thêm trận pháp trong Bạch Ngọc bình, tạo thành một trận đồ.

Kiện pháp bảo thứ tư chính là một bộ tám thanh Thần Vương Kiếm, vũ khí cận chiến, lần này hắn muốn luyện chế Thần Vương Kiếm so sánh với Địa Từ Nguyên Phủ còn muốn phức tạp vô số lần, trong Địa Từ Nguyên Phủ chỉ có Địa Cực Nguyên Từ Thần Thông, nhưng lần này hắn luyện chế Thần Vương Kiếm, trong đó đơn thuần Thần cấp trận pháp liền có 108 trận, một kiếm bổ ra, các loại Thần Thông bắn ra, vương đạo đại khí.

Kiện pháp bảo thứ năm cũng là một bộ, lấy hỏa nguyên lực trong Đậu Suất Thần Hỏa cùng Thần thủy trong Bạch Ngọc bình, luyện chế hai mặt đại kỳ, Ly Địa Thánh Quang Kỳ, Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ, một kỳ lay động, ánh lửa che trời, một kỳ lay động, lũ lụt phúc địa, thiêu chìm hết thảy.

Kiện pháp bảo thứ sáu chính là Hư Không Bảo Thuyền, bảo thuyền xuyên qua hư không, qua lại mất tích, trên thuyền có trăm Ma Quang pháo, thắng được Thiên Dực Thần Chu đếm không hết.

Lần này luyện bảo, vận dụng thần kim thần liệu đếm không hết, Giang

Nam cũng hao tốn không biết bao nhiêu pháp lực, bao nhiêu lần đem tu vi hao hết sạch, mới có thể đem đạo văn đánh vào trong những pháp bảo chi phôi này.

Sáu bộ pháp bảo này, cơ hồ có thể vô hạn tăng lên uy năng, dùng là cấp bậc Thần kim, pháp lực của hắn càng mạnh, phát huy ra uy lực liền càng lớn!

Nếu như sáu bộ pháp bảo này luyện thành, thực lực của hắn cũng sẽ tiêu thăng đến một độ cao kinh khủng!

Sáu bộ pháp bảo chi phôi tạo ra, mỗi ngày lấy linh khí tẩm bổ, lấy Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận trui luyện, lại lấy đạo văn của Giang Nam dễ chịu, uy năng một ngày so sánh với một ngày cường đại.

Trên Nguyên giới chủ tinh, Giang Nam Thái Âm hóa thân rời nguyệt cung, đi tới chỗ thánh tông, chỉ thấy tinh môn đã luyện chế được thất thất bát bát, qua nửa năm nữa là có thể hoàn toàn luyện thành, trong lòng có chút vui mừng:

- Đợi đến tinh môn luyện thành, tinh nhuệ thánh tông ta là có thể chạy tới, tất nhiên sẽ nghênh đón một thời kỳ phát triển tốc độ cao!

- Huyền Thiên Giáo Chủ khai tông lập phái, thâu tóm Ám Nguyệt đại lục, đổi tên là Huyền Minh đại lục? Hắn còn đánh các ngươi hết thảy chạy ra?

Trên một tòa đại lục gần Huyền Minh đại lục, cung điện nặng nề, trong một tòa cung điện, đột nhiên dâng lên từng mảnh Thiên Cung, hình bóng lay động, uy năng vô hạn, vô số yêu ma giơ lên từng mặt đại kỳ, ở giữa không trung phiêu giương, mặt cờ viết một chữ "Thọ".

Mà ở phía dưới từng ngọn Thiên Cung kia, mười mấy Yêu Vương Ma vương ngồi ở trong đại điện, một vị tử bào Ma vương ngồi ở trên Vương Tọa, trên cao nhìn xuống trên dưới một trăm đầu Yêu Vương Ma vương quỳ sát trong đại điện, sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Hắc hắc, hắn khẩu khí thật lớn!

Phía dưới quỳ sát trên dưới một trăm đầu Yêu Vương Ma vương, chính là dân bản xứ trên Huyền Minh đại lục, Giang Nam ban đầu khai đàn giảng pháp, truyền đạo thu đồ đệ, đạo âm cũng không truyền khắp cả tòa đại lục, nhiều nhất chỉ có truyền tới một phần mười phạm vi, những địa phương khác còn có không biết bao nhiêu Yêu Vương Ma vương không nghe được đạo âm của hắn đến nghe giảng.

Còn có chút là xem thường Giang Nam, vì vậy không có đi Huyền Thiên Thánh Tông nghe giảng bái sư, đã bỏ lỡ cơ duyên.

Sau khi Giang Nam thu đồ đệ, liền bày mưu đặt kế cho môn hạ đệ tử bắt đầu khuếch trương, Linh sơn linh phong trên cả tòa đại lục bị mang đi, mang đến trong Huyền Thiên Thánh Tông, thất đại đệ tử của hắn tự mình suất lĩnh yêu binh Ma binh chung quanh chinh chiến chinh phạt, khuếch trương địa bàn cùng thế lực thánh tông, tù binh các nơi Yêu Vương Ma Vương Đại yêu Đại Ma, quy thuận liền thu làm môn đồ, không quy thuận liền đuổi đi, đem đại lục thống nhất, đổi tên là Huyền Minh đại lục.

Thực lực đám người Thanh Y, Tỳ Hưu Thánh Vương, Xà lão quái, Hùng Thiên Lý, Mã Diện Ma Vương, bạch hạc Quan Thanh Sơn vốn chẳng qua là ở trong nhiều Yêu Vương Ma vương xếp hạng trung thượng, nhưng bái Giang Nam làm sư, đi theo Giang Nam tu luyện, từng cái từng cái tu vi thực lực tăng nhiều.

Trừ Thanh Y vốn là tu vi thấp, hôm nay chẳng qua là tu thành Thần Phủ tam trọng, Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới ra, vài đầu Ma vương Yêu Vương khác đã tu thành Câu Trần Thiên Cung, Hậu Thổ Thiên Cung, hơn nữa mỗi cái luyện thành Thiên Cung chi bảo, còn có Chân Linh Huyền Nữ trấn giữ.

Dưới trướng bọn họ có mấy vạn Đại Yêu Đại Ma cũng riêng phần mình tu luyện công pháp, Giang Nam lại truyền thụ cho bọn họ trận pháp, những Đại Yêu Đại Ma này mỗi ngày thao luyện đại trận, những Yêu Vương Ma vương khác nơi nào sẽ là đối thủ của bọn họ? Có quy thuận thánh tông làm môn sinh, có thì chạy trốn ra ngoài.

Mà tòa đại lục này tên là Thọ Vương đại lục, thống trị nơi đây là một sinh linh ra đời trong pháp bảo tên Thiên Thọ Vương, lai lịch cực kỳ Cổ lão, là địa ngục cùng Trấn Thiên Thần Quốc đại chiến, lưu lại một Thần Ma chi bảo chưa từng bị đánh nát, rơi vào trong một đạo Linh Tuyền, nhận được linh khí tẩm bổ, trải qua năm tháng lâu dài tạo thành

linh trí.

Thiên Thọ Vương được trời cao chiếu cố, lại được đến công pháp tu luyện đầy đủ, tu thành năm tòa Thiên Cung, thống trị Thọ Vương đại lục, thực lực còn trên Chân Linh Huyền Nữ trước lúc bái nhập Giang Nam làm môn hạ, cho nên những Yêu Vương Ma vương bị lưu vong này đến đây hướng hắn cầu cứu.

Thiên Thọ Vương đã sớm đối với Huyền Minh đại lục mơ ước đã lâu, chẳng qua là đám người Chân Linh Huyền Nữ, Giao Long Vương trên Huyền Minh đại lục cũng không phải là dễ trêu, mấy lần đánh lui hắn tiến công, hôm nay những Yêu Vương Ma vương này hướng hắn cầu cứu, tự nhiên mừng rỡ trong lòng.

- Huyền Thiên Giáo Chủ kia có xuất thủ qua hay không?

Thiên Thọ Vương trầm ngâm chốc lát hỏi:

- Thực lực của hắn rốt cuộc như thế nào?

Một đầu Yêu Vương đánh bạo nói:

- Nghe nói người này đã từng ra một lần tay, một chiêu đánh bại Chân Linh Huyền Nữ, vì vậy Chân Linh Huyền Nữ mới bái hắn làm thầy.

Thiên Thọ Vương sợ hết hồn, thầm nghĩ:

- Mặc dù Chân Linh Huyền Nữ không bằng ta, nhưng Thần Ma Thánh Hỏa có thể thương tổn được bản thể của ta, Huyền Thiên Giáo Chủ này có thể một chiêu đánh bại nàng, có thể thấy được thực lực chỉ sợ không phải

chuyện đùa. Bằng ta chỉ sợ còn không cách nào thắng được hắn, chi bằng tìm mấy trợ thủ... Thiên Vương đại lục Đại Thánh Vương đại đệ tử Toan Nghê Yêu Vương, cùng ta có tình cũ, thực lực cũng cùng ta không sai biệt lắm, mấy sư huynh đệ của hắn cũng cùng ta không kém bao nhiêu, không bằng đi mời, đồng loạt ra tay giết chết Huyền Thiên Giáo Chủ này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 708: Yêu Ma Đột Kích. (1)

Mấy ngày sau, Thiên Thọ Vương cùng Toan Nghê Yêu Vương và nhiều Yêu Vương Ma vương suất lĩnh yêu ma đại quân đánh tới, cả thảy mấy chục vạn Đại Yêu Đại Ma, gần trăm vị Yêu Vương Ma vương, tinh kỳ đầy trời, ma khí yêu khí xông thẳng trời cao, đi tới Huyền Thiên Thánh Tông, phái ra một vị Yêu Vương tiến lên khiêu chiến.

Đám người Tỳ Hưu Thánh Vương, Dư lão quái thấy bức trận chiến này, không khỏi biến sắc, vội vàng suất lĩnh các bộ giết ra, ở trước Huyền Thiên Thánh Tông dựng trận, cùng đại quân của Thiên Thọ Vương xa xa giằng co.

Tỳ Hưu Yêu Vương bay lên giữa không trung, ở trận tiền nhìn thoáng qua, chỉ thấy đối phương người đông thế mạnh, lại có thật nhiều tồn tại mạnh mẻ chí cực áp trận, vội vàng sai người mời Chân Linh Huyền Nữ tới nói:

- Tam sư tỷ, bọn người Thiên Thọ Vương kia thế tới hung hung, tuyên bố muốn đem sư tôn xử tử, đem Huyền Thiên Thánh Tông ta san thành bình địa, bọn họ người đông thế mạnh, nên làm thế nào cho phải?

Chân Linh Huyền Nữ còn chưa kịp nói chuyện, chỉ thấy Huyền Y nhanh nhẹn bay tới, lúc này cười lạnh nói:

- Bản lãnh của Thiên Thọ Vương so sánh với ta cao hơn một chút, bất quá ta bái nhập sư tôn làm môn hạ, tu luyện Xích Viêm Thần Đình Bảo Quyển, hôm nay thật cũng không sợ hắn. Bất quá hắn mời tới Toan Nghê thất huynh đệ, ta cũng không thể làm gì, Toan Nghê thất huynh đệ kia chính là môn hạ của Đại Thánh Vương, thực lực cường hãn, mỗi một người không kém gì ta, thực lực so sánh với các ngươi lại càng cường đại, chúng ta chỉ sợ lành ít dữ nhiều.

Hùng Ma Vương biến sắc nói:

- Bọn người kia giết tới cửa, sư tôn lại đang trong bế quan, này nên như thế nào ngăn cản?

Chân Linh Huyền Nữ nhìn Huyền Thanh Y một cái, chép miệng cười dài nói:

- Sư tôn mặc dù đang bế quan, chúng ta không phải là có Nhị sư tỷ sao? Nhị sư tỷ xếp hạng trước ta, nghĩ đến bản lãnh nhất định rất cao minh.

Bản thân Huyền Thanh Y chính là một đầu Huyền Điểu màu xanh, tuy là yêu thú viễn cổ dị chủng, thiên tư thật tốt, nhưng trên phiến đại lục này, nàng bất quá là một đầu Đại Yêu mà thôi, ngay cả Yêu Vương cũng không tính, vô luận thân phận hay địa vị, thực lực, cũng xa xa kém đám người Tỳ Hưu Yêu Vương, cùng Chân Linh Huyền Nữ lại càng xê xích vạn dặm.

Chân Linh Huyền Nữ đã sớm nhìn nàng khó chịu, giờ phút này nhận được cơ hội, lập tức làm khó dễ, làm khó nàng nói.

- Nhị sư tỷ, hôm nay sư tôn bế quan, ngươi chính là thủ lĩnh thánh tông ta, ngươi nói nên lui địch như thế nào?

Giang Nam có chút thiên vị Huyền Thanh Y, truyền thụ cho nàng Thái Âm Thái Dương cùng Thái Huyền ba đại công pháp, cô gái này mặc dù tu vi thực lực không bằng Chân Linh Huyền Nữ, nhưng cũng không có lộ ra e sợ, ôn nhu nói:

- Chư vị sư đệ sư muội, sư tôn đã biết chuyện này, hắn đang trong trận độ kiếp, tạm thời không cách nào thoát thân. Hắn ban cho ta một kiện pháp bảo, tên là Khổn Thần Tác, có thể dùng bắt địch nhân.

- Sư tôn thật thiên vị, lại ngay cả bảo vật này cũng ban cho nàng.

Chân Linh Huyền Nữ bĩu môi, thầm nghĩ trong lòng.

Mấy người đang nói chuyện, đột nhiên đối diện tinh kỳ phiêu giương, chỉ thấy Thiên Thọ Vương cùng Toan Nghê thất huynh đệ đại kỳ một quyển,

gào thét đánh tới, cầm đầu chính là gần trăm vị Yêu Vương, sau đó chính là cự thú toan nghê thân dài hơn 10m, chạy chồm mà đến!

Đám người Tỳ Hưu Yêu Vương, Dư lão quái vội vàng suất lĩnh bộ chúng kết làm đại trận chống cự, Giang Nam truyền thụ cho bọn họ trận pháp chính là Thần cấp đại trận, uy lực cường đại, bị nhiều Đại Yêu thúc dục, như một cái cối xay thịt, tới bao nhiêu yêu binh Ma binh, liền cắn chết bao nhiêu!

Thậm chí, cho dù là những Yêu Vương thực lực có thể so với Thiên Cung cường giả, bị cuốn vào trong đại trận cũng không lâu lắm liền bị oanh giết tại chỗ!

Trận ác chiến này, không bằng trận chiến của Huyền Thiên Thánh Tông cùng Thái Huyền Thánh Tông tráng quan, dao động nhân tâm, nhưng hơn chỗ dã man, càng thêm bạo lực, nhiều Đại Yêu Đại Ma, rối rít rống giận hóa thành nguyên hình, biến thành viễn cổ cự thú, ra sức chém giết, tất cả thi thể cự thú ngã trên mặt đất, máu chảy thành sông!

Binh khí ngắn tương giao trong nháy mắt, liền có yêu ma lấy ngàn mà tính chết thảm tại chỗ, ngay sau đó thi thể cũng bị giẫm nát!

Bên Thiên Thọ Vương không tinh thông trận pháp, nhiều yêu ma cũng không có luyện chế pháp bảo, thực lực xa không cường đại bằng yêu ma Huyền Thiên Thánh Tông, tổn thương nhiều hơn, bất quá bọn hắn người đông thế mạnh, thay nhau trùng kích, Huyền Thiên Thánh Tông cũng chết không ít.

Đám người Tỳ Hưu, Dư lão quái, Hùng Ma Vương, Quan Thanh Sơn, Mã Diện Ma Vương cũng riêng phần mình hiện ra nguyên hình, tế lên từng kiện Thiên Cung chi bảo hướng tất cả Yêu Vương Ma vương oanh tới.

Những Yêu Vương Ma vương đó vốn là thực lực cùng bọn họ xê xích không nhiều, nhưng mà bọn hắn kể từ khi lạy Giang Nam làm sư, tu vi thực lực cũng rất có tiến bộ, lại càng dùng thần Kim luyện chế Thiên Cung chi bảo cùng công pháp bản thân phù hợp, uy lực vô cùng, mấy chiêu trong lúc

liền đánh giết đối thủ!

Thực lực của Chân Linh Huyền Nữ lại càng kinh người, xuất nhập trận địa địch như vào chỗ không người, thân thể run lên chính là vô số Thần Ma Thánh Hỏa phun ra, trực tiếp đem không biết bao nhiêu yêu ma luyện hóa thành tro, một chiêu trong lúc liền đánh chết một đầu Yêu Vương Ma vương, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

- Môn hạ đệ tử của Huyền Thiên Giáo Chủ, thực lực rất cao, bất quá mạnh nhất chính là người đàn bà kia!

Trong bđầu toan nghê, một người đột nhiên nói:

- Nữ nhân kia nghĩ đến chính là Chân Linh Huyền Nữ, giết nhiều cao thủ của chúng ta như thế, ta đi chém nàng!

Đầu toan nghê này chạy chồm gào thét, chạy thẳng tới Chân Linh Huyền Nữ, một tiếng thú rống, chỉ thấy không biết bao nhiêu Đại Yêu Đại Ma bên cạnh Chân Linh Huyền Nữ rối rít bị hắn một rống chấn vỡ, mấy tòa núi lớn bị chấn di động, trực tiếp hóa thành phấn vụn!

Trong lòng Chân Linh Huyền Nữ không khỏi sinh ra một loại cảm giác nguy hiểm, đột nhiên chỉ cảm thấy sắc trời tối sầm lại, một bóng ma cự đại đè cuống, ầm ầm đặt ở trong Thiên Cung trên đỉnh đầu nàng!

Đầu Thần Thú kia kim chói, vô số thần quang từ trong cơ thể phát ra, ở trong Thiên Cung nàng đấu đá lung tung, đem vô số đạo văn của nàng cắn nát, ngay sau đó một cái móng vuốt lớn nổ nát Thiên Cung nặng nề trở ngại, một móng vuốt hướng nàng chộp tới!

- Đại Thánh Ấn!

Một trảo này bổ nhào rơi, thậm chí có một loại ý chí không phục thiên, không phục Thiên Đạo, dường như muốn đánh sập Thương Thiên, đại khí phách nổ nát thiên địa!

- Xích Viêm Tôn Vương Ấn!

Chân Linh Huyền Nữ trở tay đón nhận, lòng bàn tay có vô số Xích Viêm xông ra, hóa thành một thủ chưởng thuần túy do Thần Ma Thánh Hỏa tạo thành, cùng một đạo Đại Thánh Ấn này nặng nề chạm vào nhau, nhất thời hư không phương viên trăm dặm sụp xuống, tiếp theo một đầu toan nghê ầm ầm rơi xuống, đầu sư nhân thân, hai chân đứng yên, đưa thân hướng Chân Linh Huyền Nữ đánh tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 709: Yêu Ma Đột Kích. (2)

- Sau khi bái sư, thực lực của ta quả nhiên rất có tiến bộ, có thể cùng lão Nhị trong Toan Nghê thất huynh đệ ngang tay

Chân Linh Huyền Nữ vừa mừng vừa sợ, cùng đầu toan nghê này cận chiến giao phong, hai người một người là Thần Ma thân thể, một người là Viễn Cổ Thần Thú, đánh cho thiên băng địa liệt!

- Huyền Thiên Giáo Chủ này thật có chút môn đạo!

Bên cạnh Thiên Thọ Vương, Toan Nghê Yêu Vương hé mắt, đánh giá chiến trường nói:

- Thiên Thọ Vương, ngươi mời bảy sư huynh đệ chúng ta tới là mời đúng rồi, nếu như chỉ bằng vào ngươi một người, căn bản không cách nào bắt lại Huyền Thiên Giáo Chủ, thậm chí ngay cả đệ tử của hắn cũng không thể bắt lại.

Thiên Thọ Vương cũng là trong lòng thất kinh, ngắn ngủn chốc lát giao phong, liền để cho hắn tổn thất thảm trọng, đệ tử môn sinh của Huyền Thiên Thánh Tông, vốn căn bản không cách nào vào pháp nhãn, nhưng hiện tại từng cái từng cái giống như ăn thuốc đại bổ, thực lực tăng lên thật lớn.

Hơn nữa, càng làm cho hắn kiêng kỵ chính là, Chân Linh Huyền Nữ lại có thể cùng lão Nhị trong Toan Nghê thất huynh đệ ngang tay, có thể thấy được thực lực tăng lên khổng lồ, đã có thể cùng hắn chạy song song!

Lấy thực lực của hắn, đúng là không cách nào bắt lại Huyền Thiên Thánh Tông, nếu như chính hắn đem người tới, nhất định sẽ đụng phải bể đầu chảy máu!

Toan Nghê Yêu Vương cười lạnh một tiếng nói:

- Mấy vị huynh đệ, các ngươi đi chém giết mấy đệ tử của Huyền Thiên Giáo Chủ!

Năm đầu toan nghê khác lập tức gào thét lao ra, chạy thẳng tới đám người Tỳ Hưu Thánh Vương, Dư lão quái!

Toan Nghê Yêu Vương cười nói:

- Thiên Thọ Vương, Huyền Thiên Giáo Chủ này không phải chuyện đùa, mấy huynh đệ ta giết đệ tử của hắn, hắn nhất định sẽ ngồi không yên! Người này có thể đem đám người Chân Linh Thánh Nữ điều giáo đến trình độ này, chỉ sợ thực lực cũng là rất kinh người, cho nên còn cần ta và ngươi liên thủ, hơn nữa sáu huynh đệ ta cùng tiến lên, mới có thể đem hắn chém giết!

Thiên Thọ Vương gật đầu đồng ý.

Vài đầu toan nghê kia đã xông vào trong năm tòa đại trận, Chân Linh Huyền Nữ thầm thở dài hỏng bét, thực lực Thất huynh đệ của Toan Nghê Yêu Vương cũng không kém bao nhiêu, một đầu toan nghê đã làm cho nàng thi triển toàn lực, đám người Tỳ Hưu Thánh Vương căn bản không phải đối thủ của những toan nghê này.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên giữa không trung có một đạo quang mang hiện lên, chỉ nghe một tiếng rồng ngâm vang lên, một cái Du Long nhanh chóng từ trong hư không chui ra, nhẹ nhàng một triền, liền đem một đầu toan nghê xông tới Quan Thanh Sơn bắt lại.

- Là tiểu nha đầu Thanh Y kia xuất thủ!

Chân Linh Huyền Nữ thở phào nhẹ nhỏm.

- Di? Huyền Thiên Giáo Chủ còn có một vị đệ tử, lại có thể kiềm giữ pháp bảo bực này, ngay cả Tam đệ của ta cũng bị bắt?

Toan Nghê Yêu Vương lấy làm kinh hãi, hướng Huyền Thanh Y nhìn lại, cười lạnh nói:

- Nguyên lai là tiểu nha đầu này, tu vi thấp như vậy, để cho ta ngay cả hứng thú xuất thủ cũng không có!

Hắn đột nhiên đỉnh đầu lay động, đầu kịch liệt bành trướng, đầu biến thành chu vi hơn ngàn mẫu, há mồm rống to, hư không lại bị hắn một rống chấn sập, chỉ thấy tiếng gầm nặng nề xông về trước, trực tiếp đem hư không oanh xuyên ra một lối đi, thẳng tắp hướng Huyền Thanh Y đi tới.

Huyền Thanh Y kinh hãi, vội vàng thanh quát một tiếng, thân hiện ra một vòng mặt trời chói chan, một vòng Minh Nguyệt, ngay sau đó đạo văn quanh thân tràn ngập, hóa thành Thái Huyền đại trận, mặt trời chói chan cùng Minh Nguyệt ở trong hai mắt Âm Dương Ngư của Thái Huyền đại trận, để cho đại trận này phòng ngự liên tiếp tăng vọt!

Nàng thiên tư hơn người, thông tuệ thông minh, Giang Nam truyền thụ cho nàng ba loại Thần cấp công pháp, bị nàng hợp thành ở chung một chỗ, biến thành một loại công pháp, hôm nay thi triển ra, để cho thực lực của nàng bạo tăng mấy lần!

Oanh!

Âm ba của Toan Nghê Yêu Vương oanh tới, vừa mới va chạm, Thái Huyền đại trận liền lập tức hỏng mất tan rã, mặt trời chói chan dập tắt, Minh Nguyệt nát bấy, thân thể Huyền Thanh Y rung mạnh, nhất thời không cách nào khống chế Khổn Thần Tác, để cho đầu toan nghê kia thoát khốn.

Âm ba oanh tới, trong nội tâm nàng trầm xuống:

- Chênh lệch quá xa, mạng ta xong rồi!

Cùng lúc đó, đám người Tỳ Hưu Thánh Vương cũng gặp phải những toan nghê khác công kích, nguy ở sớm tối!

Cạch...

Một ngụm chuông lớn trong lúc bất chợt từ trên trời giáng xuống, rơi

xuống ở trước người Huyền Thanh Y, âm ba của Toan Nghê Yêu Vương ầm ầm đụng vào trên chuông lớn, chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, chuông lớn rung động, dư âm lượn lờ, mọi nơi tán ra, đem vô số người chấn đến người ngã ngựa đổ, mà Huyền Thanh Y ở phía sau lại bình yên vô sự!

Đột nhiên, một đầu cự kiêu giương cánh bay tới, móng vuốt nắm một ngụm đại đỉnh, móng vuốt buông lỏng, đại đỉnh kia gào thét rơi xuống, đem toan nghê công kích Dư lão quái nện đến ngã nhào.

Ngang...

Một con cá lớn dài đến mấy ngàn dặm từ không trung bay ra, cái đuôi đảo qua, đem một đầu toan nghê khác công kích Tỳ Hưu Thánh Vương cơ hồ phách thành thịt nát!

Đầu toan nghê Thần Thú kia còn chưa chết, lập tức khắp cả người thần quang quấn quanh, khôi phục thân thể, bất quá Thần Thứu Yêu Vương pháp lực không mạnh, chỉ có thể điều khiển hóa thân của mình thi triển một kích, sau một khắc cá lớn nầy liền từ trên cao rơi xuống, ầm ầm đặt ở trên người toan nghê, ép tới bổ nhào ngã xuống đất, không cách nào nhúc nhích.

Lại có một đầu cự thú gào thét lao ra, đương nhiên đó là Chiến Minh cự thú, há mồm khẽ hấp, vô số yêu binh Ma binh rối rít bay lên, không tự chủ được rơi vào trong miệng của nó, một ngụm liền nuốt trọn đến vạn Yêu binh Ma binh!

Lại có một mặt đại kỳ hiện ra ở giữa không trung, mặt cờ mở ra, lũ lụt chạy chồm, đem vô số yêu binh Ma binh cọ rửa ở trong hồng thủy ngập trời, trong chớp mắt liền hóa thành Bạch Cốt, bị chết không còn một mống.

Mặt Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ này rơi vào trong tay Quan Thanh Sơn, đại kỳ cuốn động, giúp hắn đỡ một đầu toan nghê công kích.

Lại có một mặt đại kỳ bay ra, vô số thần hỏa bôn lưu, hóa thành biển lửa, rơi vào trong tay Hùng Thiên Lý, Hùng Thiên Lý thân cao vạn trượng, con

mắt như Xích Viêm, cầm trong tay đại kỳ cùng đầu toan nghê công kích hắn kia đánh giết.

Lại có tám thanh bảo kiếm bay ra, quay chung quanh Mã Diện Ma Vương trên dưới tung bay, đem một đầu toan nghê cuối cùng cắt đến mình đầy thương tích, phải rút đi.

- Sư tôn tới!

Đám người Tỳ Hưu Thánh Vương thở phào nhẹ nhỏm, riêng phần mình khom người mà đứng. Trên Thần Sơn của Huyền Thiên Thánh Tông, một đạo mây tía ngang trường không, phô đến trận tiền, mấy chục vạn Yêu Ma trong đại chiến rối rít dừng tay, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị thiếu niên chậm rãi đi lên mây tía, cất bước đi tới.

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Còn trẻ như vậy?

Toan Nghê Yêu Vương triệu hồi mấy huynh đệ của mình, hé mắt, trên dưới đánh giá Giang Nam trên mây tía, cười lạnh nói:

- Tư thế thật lớn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 710: Bắt Luyện Hóa. (1)

Giang Nam đi xuống cầu vồng, các đệ tử Huyền Thanh Y, Tỳ Hưu Thánh Vương vội vàng đến bái kiến, khí tràng mười phần, bất quá chưởng giáo Huyền Thiên Thánh tông dò xét bọn người Thiên Thọ Vương cùng Toan Nghê Yêu Vương, trong nội tâm không khỏi máy động:

- Khá lắm! Những Yêu Vương ma vương này đều là nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn, hiểu được tu luyện, hẳn là đã nhận được truyền thừa nào đó! Nếu như đơn thuần luận thực lực, tăng thêm Tứ đại thân ngoại hóa thân của ta, chỉ sợ ta ngay cả một cái cũng không thể cầm xuống! Những thứ này, nếu có thể chộp tới làm nô bộc mà nói...

Hắn tuy trải qua tu luyện trong khoảng thời gian này, tu vi rất có tiến bộ, vừa mới vượt qua thiên kiếp, tu thành Thiên Môn Thần Phủ, hơn nữa thân thể trải qua Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận rèn luyện, tu vi thực lực đều có tăng lên trên phạm vi lớn, nhưng cũng không có chất biến hóa, thực lực bản thân chỉ là cùng Chân Linh Huyền Nữ không sai biệt lắm.

Mà thực lực của Chân Linh Huyền Nữ so với Toan Nghê Yêu Vương phải kém sắc một bậc, cùng Thiên Thọ Vương và Toan Nghê khác không kém bao nhiêu.

- Bất quá nếu tăng thêm sáu bộ pháp bảo mà ta gần đây luyện chế, chút ít Toan Nghê này liền không đủ gây sợ rồi. Sáu bộ pháp bảo của ta, mỗi một kiện tuy còn chưa tăng lên tới trấn giáo chi bảo, nhưng dùng tài liệu đều là Thần Kim Thần liệu, hơn nữa số lượng nhiều, dùng để luyện chế sáu bộ Thần Minh chi bảo cũng dư xài rồi!

Cái gì là người giàu có bên trong tu sĩ?

Người giàu có bên trong Tu sĩ, luyện bảo không phải truy cầu tinh tế, đem

uy lực pháp bảo phát huy lớn nhất, mà là tài đại khí thô dùng tài liệu luyện chế mấy Thần Minh chi bảo, luyện ra Động Thiên chi bảo, không cần sợ lãng phí, không cần sợ nhân lực, đem tài nguyên hết thảy chồng chất ở phía trên, không nói uy năng, sức nặng cũng có thể đè chết người!

Giang Nam luyện bảo, mới mặc kệ tài liệu có đủ hay không, hắn sáng lập Huyền Thiên Thánh tông mới, vơ vét tất cả Linh Sơn ở trên Huyền Minh đại lục. Mấy vạn đại yêu đại ma mỗi ngày vì hắn khai thác các loại thần mỏ bảo mỏ. Mỗi ngày Huyền Thiên Thánh tông sản xuất thần kim Thần liệu cao tới trăm vạn cân. Mỗi ngày sản xuất linh dịch, đạt tới bảy trăm ngàn cân!

Hôm nay hắn tài đại khí thô, nhổ cọng tóc gáy cũng so với Nguyên Giới chủ tinh chưởng giáo Chí Tôn khác lớn hơn!

Huống chi, Giang Nam là người giàu có nhất, cũng không phải là hoàn toàn xây tài liệu, sáu bộ pháp bảo này của hắn đều hết sức đạo pháp chi năng, đem uy lực pháp bảo tăng lên lớn nhất, tuy nói chỉ là Động Thiên chi bảo, nhưng uy lực đã đạt tới cấp độ tiếp cận trấn giáo chi bảo!

Thiên Cung chi bảo bình thường ở trước mặt sáu bộ pháp bảo của hắn, căn bản chính là không chịu nổi một kích.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi nghịch thiên mà đi, chiếm đoạt phạm vi thế lực của Yêu Vương khác, hôm nay những Yêu Vương này cầu đến Thiên Thọ Vương ta, ta cũng không khỏi không vì bọn hắn làm chủ, hôm nay đặc biệt đến thảo phạt ngươi!

Thiên Thọ Vương cười lạnh nói:

- Nếu ngươi nhận biết thời vụ, lập tức liền giải tán Huyền Thiên Thánh tông, cút ra nơi đây. Nếu không đại quân ta lướt qua, không có một ngọn cỏ. Chém tận giết tuyệt!

- Huyền Thiên giáo chủ? Cái tên này thực sự khí phách, thích hợp ta.

Giang Nam nhịn không được cười lên nói:

- Thiên Thọ Vương phải không? Ngươi xem ngươi không phải yêu không phải ma không phải nhân, hẳn ngươi là pháp bảo tu luyện thành linh? Khó trách ngươi tự xưng thiên thọ, hoàn toàn chính xác có thể sống được so với người khác càng dài hơn. Nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?

Thiên Thọ Vương giận tím mặt, đang muốn xua quân đánh tới, Giang Nam cười nói:

- Chậm đã! Thiên Thọ Vương, các ngươi đơn giản là tới tìm ta phiền toái, đã như vầy, một mình ta tới chiến các ngươi là được.

Hắn tâm niệm vừa động, tay nắm một cuốn trận đồ, nhẹ nhàng mở ra, cười nói:

- Thiên Thọ Vương, Toan Nghê Yêu Vương, có dám vào trong trận của ta không?

Cuốn trận đồ này triển khai, chỉ thấy trận đồ hóa thành lũ lụt ngập trời, như là đầm lầy, phương viên trăm dặm, Giang Nam một mình đứng ở trên nước, mỉm cười nói:

- Chư vị, kính xin vào trận chiến một trận.

- Thằng này là ý định một người khiêu chiến tám người chúng ta?

Bọn người Thiên Thọ Vương, Toan Nghê Yêu Vương vừa mừng vừa sợ, liếc nhau, tâm ý tương thông, lúc này ngay ngắn hướng phiến đầm lầy này đi đến, thầm nghĩ:

- Huyền Thiên giáo chủ này, rõ ràng là chính mình tìm đường chết, trách không được người khác, hôm nay liền tiễn đưa hắn quy thiên!

Tám người bọn hắn mỗi một cái đều là thần thông quảng đại, Thiên Thọ Vương chính là Thần Minh chi bảo tu luyện thành linh, mà Toan Nghê Yêu Vương Thất huynh đệ thì là Viễn Cổ thần thú huyết mạch, trời sinh cường đại, lại bái đại Thánh Vương làm môn hạ, thực lực càng là mạnh mẽ!

Tám người liên thủ, thực lực cơ hồ có thể so sánh một tuyệt đỉnh cường giả gần thần!

Đỉnh đầu của tám Đại yêu vương này yêu khí thành vân, yêu vân nồng đậm, phạm vi mấy trăm dặm, khủng bố vô cùng, ngay ngắn đi vào trong đại trận hướng Giang Nam đánh tới!

Không ngờ bọn hắn vừa mới vào trận, đột nhiên chỉ thấy hoàn cảnh chung quanh đột nhiên thay đổi, ở đâu vẫn là đầm lầy, rõ ràng là một mảnh đại dương mênh mông vô tận!

Trên không đại dương mênh mông này, còn nổi lơ lửng từng tòa thế giới, thiên kỳ bách quái, vô số thế giới phiêu phù ở phía trên đại dương, không gian rộng rãi, để cho người không thể tưởng tượng!

Minh Hải nâng lên Địa Ngục vạn giới, loại tràng diện này đừng nói Thiên Thọ Vương, bọn người Toan Nghê Yêu Vương không có được chứng kiến, cho dù Thần Phật Ma đầy trời, có thể nhìn thấy một màn này cũng không nhiều!

Bọn người Toan Nghê Yêu Vương tiến vào bên trong vạn giới ngục đồ, trước mắt lập tức tìm không được thân ảnh Giang Nam nữa, vô số Địa Ngục thế giới ầm ầm đè ép đến, cùng lúc đó Minh Hải vô biên cũng bị thúc dục, Huyền Minh thần thủy uy năng ngập trời, sóng lớn xé trời, hướng bọn hắn chụp tới!

Loại thần thủy này không chỉ có vô cùng trầm trọng, hơn nữa ăn mòn hết thảy, là cùng Thần Ma thánh hỏa ngang cấp, ngay cả đạo vân của bọn hắn cũng bị ăn mòn, thân thể đều chống lại bất trụ!

Toan Nghê Thất huynh đệ ngay ngắn hướng hiện ra nguyên hình, hóa thành Cự Thú dài đến hơn mười dặm, chân giẫm tường vân, nổi giận gầm lên một tiếng, tiếng gầm cuồng bạo xé mở tầng tầng lớp lớp sóng cồn, xé rách từng tòa thế giới, bất quá những sóng lớn cùng thế giới này theo phá theo tụ, không ngừng hướng bọn hắn đè xuống!

- Huyền Thiên giáo chủ, có gan ngươi đi ra, cùng chúng ta đường đường chính chính chiến một trận!

Toan Nghê Yêu Vương chỉ thấy sóng cồn từng đợt nặng nề, vô cùng vô tận, để cho bọn hắn ngăn cản không nổi, không khỏi giận dữ hét.

Mà vào lúc này, Giang Nam nhẹ nhàng cất bước đi ra vạn giới ngục đồ, đi ra ngoài trận, chỉ thấy vạn giới ngục đồ không ngừng chấn động, tất cả Cự Thú ở trong trận đồ phiên giang đảo hải (dời sông lấp biển), cơ hồ muốn xé rách trận đồ, nhảy ra ngoài trận!

- Không hổ là Viễn Cổ thần thú huyết mạch, chiến lực thật sự là kinh người!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 711: Bắt Luyện Hóa. (2)

Giang Nam tán thưởng một tiếng, phất tay tế lên Huyền Nguyên Đỉnh, chỉ thấy khẩu đại đỉnh này bay lên, đem vạn giới ngục đồ thu vào trong đỉnh trấn áp, ở bên trong trận đồ, Toan Nghê Yêu Vương lập tức cảm thấy áp lực đột nhiên tăng lớn, ép tới bọn hắn cơ hồ không ngốc đầu lên được, thi triển không ra thủ đoạn.

Mấy người bị ép tới miệng mũi phún huyết, tu vi bản thân liên tục không ngừng trôi qua, tu vi thực lực đang không ngừng suy yếu!

Cái này là chỗ lợi hại của vạn giới ngục đồ, trận đồ vốn so với pháp bảo của hắn khó luyện, Giang Nam vì luyện chế cuốn trận đồ này, dùng Thần Kim Thần liệu nhiều vô số kể, tỉ mỉ chế tạo từng tòa đại trận. Lại lấy ra thần thủy trong bình ngọc, mượn nhờ Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận không ngừng rèn luyện, lúc này mới có thể miễn cưỡng luyện thành.

Nếu bàn về uy lực, cuốn trận đồ này ở luyện hóa lực lượng còn muốn vượt qua Ngự Thiên Đạo Chung cùng Huyền Nguyên Đỉnh!

- Thiên Thọ Vương, ngươi còn không hiện ra nguyên hình?

Toan Nghê Yêu Vương kêu to, Thiên Thọ Vương nghe vậy, thân hình lập tức run lên, trong lúc đó thân hình biến đổi, hóa thành một khỏa Minh Châu, chỉ thấy khỏa Minh Châu này lơ lửng, rộng lớn vạn dặm, trong châu hữu sơn hữu thủy, như là một khỏa tinh cầu sáng chói!

Đây chính là bản thể của Thiên Thọ Vương, hắn vốn là một khỏa Minh Châu do thần minh luyện chế, dần dà tu luyện thành linh, tuy pháp lực vẫn là Thiên Cung cảnh giới, nhưng bản thể hắn lại là một kiện Thần Minh chi bảo!

- Các huynh đệ, cùng ta tế lên Thiên Thọ Vương. Đánh ra nơi đây, giết Huyền Thiên giáo chủ kia!

Toan Nghê Yêu Vương Thất huynh đệ lập tức ngay ngắn đem pháp lực của mình không hề giữ lại phóng xuất ra. Hết thảy dũng mãnh vào trong cơ thể Thiên Thọ Vương, chỉ thấy khỏa Minh Châu này càng ngày càng bành trướng, uy năng không ngừng đề thăng, thậm chí ngay cả Minh Hải bên trong vạn giới ngục đồ cũng bị ép tới gợn sóng không sợ hãi!

Oanh!

Minh Châu hướng trong hư không oanh tới, vô số Địa Ngục thế giới bên trong vạn giới trận đồ lập tức bắt đầu nhao nhao sụp đổ tan rã, hiện ra một đạo Quang Minh, rõ ràng là bị khỏa Minh Châu này đem hư không nổ nát!

Bên ngoài, Giang Nam đột nhiên phát hiện Huyền Nguyên Đỉnh kịch liệt nhảy lên, đương đương đương phát ra từng tiếng nổ mạnh, trong nội tâm không khỏi cả kinh, chỉ thấy một khỏa Minh Châu hào quang vạn đạo, từ trong đỉnh bay lên, lập tức biết rõ không ổn.

- Muốn đi?

Hắn tâm niệm vừa động, thần thế chân vạc bay ra, ầm ầm nện ở phía trên khỏa Minh Châu này, đem khỏa Minh Châu này nện đến hướng phía dưới chìm xuống, thần đỉnh móc ngược, Thần Quang trong đỉnh phún dũng, vô số Thần Quang như là thủy ngân rơi vào bên trong Huyền Nguyên Đỉnh, áp chế trận đồ, tính cả bọn người Toan Nghê Yêu Vương cùng một chỗ trấn áp!

Bọn người Toan Nghê Yêu Vương như trước đang không ngừng tế lên Thiên Thọ Vương, không ngừng oanh kích, để cho Huyền Nguyên Đỉnh cùng thần đỉnh đều nhảy lên không ngớt, giằng co không dứt.

- Không muốn hàng phục?

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, Tứ đại hóa thân đi ra, đứng ở bốn phía thần đỉnh, hợp lực thúc dục thần đỉnh, toàn lực trấn áp, hai tòa thần đỉnh gào thét bay lên, ầm ầm rơi vào trước Thuần Dương điện, trầm giọng nói:

- Thanh Y, Huyền Nữ, các ngươi lập tức toàn lực thúc dục trận đồ, luyện

hóa tám người này, luyện đến bọn hắn quy hàng mới thôi!

- Vâng!

Bọn người Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Yêu Vương lĩnh mệnh, lập tức bay vào Thần Sơn, quay chung quanh hai tòa thần đỉnh ngồi xuống, quanh thân tuôn ra đạo vân, rót vào hai phần thần đỉnh cùng vạn giới trận đồ, toàn lực thúc dục vạn giới trận đồ, phát huy uy lực trận đồ, áp chế bọn người Toan Nghê Yêu Vương cùng Thiên Thọ Vương!

- Chúa công, những yêu ma binh cùng Yêu Vương Ma Vương này làm sao bây giờ?

Thần Thứu Yêu Vương liếm liếm bờ môi, nhìn về phía mấy chục vạn đại quân yêu ma ngây ra như phỗng, cười hắc hắc nói:

- Muốn đem bọn họ hết thảy giết hay không?

- Những người này có chỗ hữu dụng!

Thân hình Giang Nam nổi giữa không trung, trên cao nhìn xuống, âm thanh lạnh lùng nói:

- Đại quân phía dưới nghe đây, niệm ở thượng thiên có đức hiếu sinh, hôm nay ta không giết các ngươi, chỉ cần các ngươi quy hàng, là bảo vệ tánh mạng! Nếu không hàng, giết bất luận tội!

Phía dưới đại quân yêu ma một mảnh xôn xao, có đại yêu đại ma lập tức đào tẩu, lúc này bị Chiến Minh Cự Thú cùng Thần Thứu Yêu Vương đem người giết qua, giết cái tinh quang.

Yêu ma khác nhìn thấy chủ tướng nhà mình cũng bị người bắt giữ, kinh hồn táng đảm, lúc này bó tay đầu hàng, Giang Nam lệnh Thần Thứu Yêu Vương chọn lựa ra một chi tinh nhuệ thực lực mạnh nhất, mấy vạn yêu ma, Thần Thứu Yêu Vương phụ trách thống lĩnh chi đại quân này.

Những người khác thì hết thảy sung quân cho Giao Long Vương làm nô bộc, mỗi ngày đào quáng gieo trồng linh thảo, nếu biểu hiện ưu dị, cũng có thể trở thành môn sinh của Huyền Thiên Thánh tông, tương lai cũng có thể trở thành đệ tử Thánh tông.

- Đã có mấy chục vạn đại ma đại yêu này, Huyền Thiên Thánh tông ta cuối cùng ở chỗ này đứng vững vàng nền móng, ngày sau chỉ biết càng ngày càng cường đại!

Giang Nam gọi Giao Long Vương hỏi:

- Giao Long Vương, ngươi có biết lai lịch bảy đầu Toan Nghê này không?

Giao Long Vương vội vàng nói:

- Hồi bẩm lão gia, Toan Nghê Thất huynh đệ chính là đệ tử của đại Thánh Vương, lão gia bắt giữ bọn hắn, chỉ sợ sẽ rước lấy đại Thánh Vương...

- Đại Thánh Vương này là người nào?

Giang Nam cau mày nói.

Giao Long Vương cẩn thận từng li từng tí nói:

- Cái này tiểu nhân không biết. Chỉ biết là hơn năm mươi năm trước trời giáng hỏa tinh, sau đó đại Thánh Vương xuất thế, ba mươi năm trước quật khởi, thực lực tăng vọt, tu vi tiến bộ thần tốc, thu phục chiếm được Toan Nghê Thất huynh đệ, tự xưng đại Thánh Vương, bên trong phiến tinh vực này, không đâu địch nổi!

- Trời giáng hỏa tinh?

Trong lòng Giang Nam mạnh mẽ nhảy dựng:

- Đại Thánh Vương này, là thần minh chuyển thế!

- Đại Thánh Vương làm sao sẽ chuyển sang kiếp khác đến phế tích của

Trấn Thiên Thần Quốc, loại địa phương phân chim cũng không có này?

Trong lòng Giang Nam hơi trầm xuống, lần trước Thần Ma chuyển thế là ở ba mươi năm trước, trong nguyên giới có tất cả bốn thần minh chuyển thế, một bị Tịch Ứng Tình đưa đến mi tâm của hắn, bị Giang Nam luyện hóa. Nhạc Ấu Nương thành đệ tử của Giang Nam, mà Bàng Phi ở lúc Cổ Thần Các bị Thái Huyền Thánh Tông thâu tóm biến mất, Quý Phong ở lúc Thái Huyền Thánh Tông bị diệt không biết sống chết, sau Giang Nam lại sai người sưu tầm thi thể của hắn, cũng không tìm được.

Những Thần Ma chuyển thế này, lựa chọn phương tiện là nguyên giới chủ tinh, bởi vì chủ tinh phát đạt nhất, là nơi các loại sinh linh phồn diễn sinh sống, văn minh thịnh vượng.

Nhưng mà vị Đại Thánh Vương này lựa chọn phế tích Trấn Thiên Thần Quốc làm nơi chuyển thế, rất là kỳ quái.

Phế tích của Trấn Thiên Thần Quốc cực kỳ bí ẩn, rất khó sưu tầm, hơn năm ngàn vạn năm, cũng không có sinh linh nguyên giới đi tới nơi này, nếu không phải Giang Nam có Huyền Minh La Thiên Kính, cũng mơ tưởng tìm tới đây, Đại Thánh Vương có thể tìm tới chỗ này, thậm chí chuyển thế sống lại, chỉ sợ là có nguyên do khác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 712: Cáo Mượn Oai Hùm. (1)

Nơi này tài phú rất nhiều, Thần kim Linh Tuyền khắp nơi, có thể nói là một đất hoang chưa bị khai phá, hơn nữa yêu ma hoành hành, chuyển thế ở chỗ này, không người biết được, lại có vô số tài phú cùng nơi lịch lãm, thoạt nhìn đích xác là chỗ chuyển thế tốt nhất.

Bất quá đối với chuyển thế thần minh mà nói, tài phú cũng không phải là chủ yếu nhất, chủ yếu là tâm tình, tâm tình không thể tăng lên, sẽ hạn chế thành tựu tương lai, mặc dù có vô số tư chất nguyên cũng không cách nào tu luyện tới cảnh giới chí cao.

Dưới loại tình huống này, đất Man Hoang tôi luyện tâm tình tu sĩ, xa không kịp nguyên giới chủ tinh.

Cho nên Đại Thánh Vương chuyển thế ở chỗ này, tất nhiên có nguyên do khác!

- Hắn chẳng lẽ là vì đoàn Hồng Mông Tử Khí kia mà đến?

Giang Nam nhìn về nơi cực xa, chỉ thấy Hồng Mông Tử Khí định trụ hư không Huyền Minh Nguyên Giới, có vô số viên Thái Dương khổng lồ màu lam quay chung quanh mây tía xoay tròn, lấp lánh vạn phần.

- Hơn năm mươi năm, người này cũng đã tu luyện tới cảnh giới gần Thần, tốc độ tu luyện so sánh với những chuyển thế Thần khác nhanh hơn! Vị Đại Thánh Vương này, chỉ sợ kiếp trước là nhân vật vô cùng cao! Bất quá lấy thực lực của hắn hôm nay, hẳn là còn không cách nào thu Hồng Mông Tử Khí.

Trong lòng Giang Nam không khỏi sinh ra một loại cảm giác kinh khủng, Toan Nghê Yêu Vương Thất huynh đệ từng cái thực lực kinh người, so sánh với những yêu ma khác còn muốn cường đại, hơn nữa tu luyện công pháp

đầy đủ, vốn là để cho hắn cảm giác được có cái gì không đúng.

Những yêu ma khác đại đa số là bằng vào bản năng tu luyện, không có truyền thừa, mà Toan Nghê thất huynh đệ hiển nhiên là có truyền thừa cực kỳ cường đại, thực lực không phải chuyện đùa.

Bọn họ là đệ tử của chuyển thế Thần Đại Thánh Vương này, vậy thì giải thích được thông.

Bảy người này bị hắn hết thảy bắt trấn áp, thậm chí muốn luyện hóa bọn họ, Đại Thánh Vương hơn phân nửa sẽ đích thân tìm tới tận cửa!

- Đám người Toan Nghê Yêu Vương bắt nạt đến trên đầu chúng ta, nếu là bình thường cũng thôi, ta lui một bước, bỏ qua cho bảy người này, nhưng ta hôm nay chính là đứng đầu một phái, đại biểu thể diện môn phái, dễ dàng không thể lùi bước.

Giang Nam chú ý đã định, thầm nghĩ:

- Nếu Đại Thánh Vương để xuống tư thái, đến đây muốn nhờ, liền thả đám người Toan Nghê Yêu Vương, nếu dùng sức mạnh, ta liền cùng hắn chết dập đầu là được!

Người khác không thể đo lường được tu vi thực lực của hắn, mà Giang Nam lại lòng dạ biết rõ, hắn hôm nay toàn lực thi triển, có thể đối phó một Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, nhưng mà cùng cường giả gần Thần tỷ thí, vậy thì nhất định thua không cần nghĩ!

Hắn có thể chạy trốn, nhưng mà đệ tử của hắn tất nhiên không cách nào chạy ra Đại Thánh Vương đuổi giết!

Giờ phút này đám người Thiên Cơ Tú Sĩ đang gia tăng luyện chế tinh môn, nếu như tinh môn luyện thành, là có thể đả thông lối đi từ nguyên giới chủ tinh cùng nơi đây, đến lúc đó chủ lực thánh tông tới, liền có tiền vốn cùng Đại Thánh Vương đối kháng.

Trên Nguyên giới chủ tinh, Thái Âm hóa thân của Giang Nam lập tức nhích người, đi Tinh Nguyệt Thần Tông, Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông mời cao thủ, cùng nhau luyện chế tinh môn, nhất thời để cho tiến độ tinh môn tăng nhanh thật lớn.

Thiên Vương đại lục, so sánh với Huyền Minh đại lục còn muốn rộng lớn hơn trăm lần, tòa đại lục này sơn thanh thủy tú, cảnh sắc xinh đẹp, yêu ma trong đại lục cũng không dã man thô bạo giống đại lục khác, ngược lại nho nhã lễ độ, phảng phất như là nhân loại.

Trung ương Đại lục đứng vững một tòa Thần Sơn, dãy núi vờn quanh, trên núi từng ngọn cung điện nặng nề giống như Thần cảnh, mà ở trước Thần Điện, một đầu Đại Yêu hóa thành nam hài áo xanh bước nhanh hướng tòa đại điện này đi tới, đi tới trước điện, nam hài thúy sinh sinh nói:

- Thánh Vương, việc lớn không tốt, Toan Nghê sư huynh đi tấn công Huyền Thiên Thánh Tông, bị Huyền Thiên Giáo Chủ kia bắt!

- Huyền Thiên Thánh Tông, Huyền Thiên Giáo Chủ?

Thần Điện trầm mặc một hồi lâu, có một thanh âm từ từ truyền ra, giống như tiếng sấm nơi xa, trầm thấp nổ vang:

- Ta nhớ được, hóa thân người này đã từng tới Thiên Vương đại lục ta. Ta xem thực lực hóa thân của hắn không cao, chẳng qua là tu thành Côn Luân Thần Phủ, tu vi thực lực bản thể hắn cũng không mạnh, xa không bằng bọn người Toan Nghê, bảy đồ nhi kia của ta, làm sao sẽ bị hắn bắt?

Nam hài áo xanh kia vội vàng nói:

- Thánh Vương, bảy vị sư huynh đích xác là bị Huyền Thiên Giáo Chủ kia bắt, ta đã tìm hiểu, Huyền Thiên Giáo Chủ lừa gạt bảy vị sư huynh tiến vào một tòa đại trận, sau đó vây khốn bọn họ, hôm nay khóa ở trong đại đỉnh, chuẩn bị luyện hóa bảy người bọn họ. Thánh Vương, Huyền Thiên Giáo Chủ này là một man di, không biết giáo hóa, cậy mạnh vô lý, kính xin lão gia

xuất thủ, đem man di này đánh chết!

- Bảy tên ngốc Toan Nghê này, ngay cả trận pháp của người khác cũng dám dễ dàng xông, dại dột qua!

Trong thần điện thanh âm trầm thấp nói:

- Trong hóa thân của Huyền Thiên Giáo Chủ có thần tính, thần tính cực kỳ cường đại, tu luyện công pháp cũng cực kỳ kinh người. Hắn cũng không phải là man di, hẳn là một cao thủ trên nguyên giới chủ tinh. Hơn nữa, ngay cả trong hóa thân cũng có thần tính, lai lịch của người này không phải chuyện đùa, chỉ sợ là một Thần Ma chuyển thế, có thể còn là tồn tại cực kỳ cường đại trong Thần Ma.

Nam hài áo xanh kia vội vàng nói:

- Chẳng lẽ để cho bọn người Toan Nghê sư huynh bị Huyền Thiên Giáo Chủ luyện hóa sao?

- Tự nhiên không thể.

Trong thần điện thanh âm của Đại Thánh Vương truyền đến nói:

- Ta kiếp trước chính là Thần Giới Yêu Tôn, là nhân vật nào? Ta sau khi chuyển thế, đệ tử cũng không phải là mặc người khi dễ! Bất quá giờ phút này bản thể của ta còn đang ở bên cạnh Hồng Mông Tử Khí tu luyện, để đột phá, tu thành Tử Tiêu Thiên Cung, không rảnh tự mình đi cùng hắn liều mạng, chỉ có thể phân ra một đạo hóa thân, ngươi theo hóa thân ta cùng nhau đi Huyền Thiên Thánh Tông, cho ta nhìn xem chân diện mục của Huyền Thiên Giáo Chủ, nếu hắn thức thời, thả đệ tử của ta thì thôi.

Trong thần điện, một đạo quang mang nổi lên, dần dần hóa thành một thanh niên bộ lông nồng đậm, cất bước đi ra đại điện, trầm giọng nói:

- Dĩ nhiên, nếu hắn không thức thời, kia không trách được ta!

Hai người dắt tay nhau hướng Huyền Minh đại lục bay đi, cũng không lâu lắm liền đến bầu trời Huyền Thiên Thánh Tông, mà ở trong Thần Sơn Thuần Dương Điện, Giang Nam gia tăng luyện chế Thất Bảo của mình, mượn vạn linh luyện bảo đại trận trui luyện thân thể thần hồn thần thức cùng pháp lực.

Hắn lần này ở trong trận đột phá, đem cảnh giới tăng lên tới Thiên Môn Thần Phủ, thu hoạch khá lớn, pháp lực trực tiếp tăng lên mấy lần, hơn nữa còn tiến quân môn hộ Thiên Cung, để cho hắn có thể từ trong Thiên Môn nhìn trộm Thiên Cung cảnh giới, đối với Thiên Cung cảnh giới hiểu rõ càng sâu!

Trong tứ đại hóa thân của hắn, Ma La Ma Thần hóa thân, Thái Dương Thần hóa thân đã thành công đột phá tu thành Thiên Cung, Ma La Ma Thần hóa thân lại càng dẫn phát thiên kiếp, ở trong thiên kiếp bộc phát, không ngừng hướng hóa thân này bổ tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 713: Cáo Mượn Oai Hùm. (2)

Thiên kiếp quật Ma Thần hóa thân, so sánh với Giang Nam Thiên Môn thiên kiếp thì kém sắc một chút, nhưng uy lực cũng là không bình thường, Giang Nam khống chế hóa thân này thi triển toàn lực, cuối cùng thành công độ kiếp.

Mà Xích Viêm Ma Thần hóa thân cũng ở vào Động Thiên cảnh đỉnh, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá, tu thành Thiên Cung!

Đột nhiên, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, chỉ cảm thấy Sâm La Đại Đế hóa thân đã đột phá, trong lòng rùng mình.

Sâm La Đại Đế hóa thân cơ hồ cùng bản thể hắn cường đại, hơn nữa Đại Đế hóa thân này tương đối nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể cắn trả, cho nên hắn vẫn cẩn thận từng li từng tí khống chế cảnh giới của Sâm La Đại Đế hóa thân, để cho tu vi tiến cảnh của Đại Đế hóa thân này thủy chung không cao hơn bản thể của mình.

Hắn hôm nay là Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới, Sâm La Đại Đế hóa thân cũng là Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới, nhưng mà ở thời điểm hắn không chú ý, Đại Đế hóa thân này đã tăng lên tới Thiên Môn Thần Phủ Viên Mãn cảnh giới, đột phá đến Huyền Đô cảnh đã không thể ngăn cản, trấn áp không được!

Oanh!

Thiên kiếp Huyền Đô cảnh của Sâm La Đại Đế hóa thân rốt cục phủ xuống, vô số lôi vân ùng ùng cổn động, kiếp vân đông nghịt hạo hạo đãng đãng, vô số Lôi Điện ở trong mây đen toàn động thoáng hiện, như rồng như mãng!

Trong lúc bất chợt, tất cả tia chớp như long mãng tụ tập, hóa thành một

chung, một đỉnh, ba kiếm, một lầu, một tháp, một khay ngọc, một cái hồ lô, một bình ngọc, một thanh đao!

Lần này đại kiếp cùng lúc trước Giang Nam chứng kiến bất kỳ đại kiếp nào cũng cùng người khác bất đồng, không có lôi kiếp trực tiếp phủ xuống, cũng không có Thiên Thần hư ảnh, mà là chung, đỉnh, kiếm, lâu, tháp, nằm, hồ, bình, đao chín đại pháp bảo hư ảnh!

Từng kiện pháp bảo hư ảnh tản mát ra hơi thở cực kỳ kinh người, làm cho người ta có một loại cảm giác Thiên Đạo mênh mông cuồn cuộn, trấn áp Chư Thiên!

Thiên Đạo vô tình, đại công vô tư!

- Kia hình như là... Thiên Đạo Bảo Chung của lão tổ tông Ứng Long Đại Thế Giới!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, cũng rút ra một ngụm lãnh khí, hồng chung trong kiếp vân là Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh, lại ở trong thiên kiếp của Sâm La Đại Đế hóa thân xuất hiện!

- Mấy kiện pháp bảo này, tất nhiên là chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, lại bị thiên kiếp của Sâm La Đại Đế hóa thân động đi ra ngoài, lần này có chút khó giải quyết!

Đột nhiên, đúng vào lúc này chỉ nghe một thanh âm thúy sinh sinh truyền đến:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, lão gia nhà ta Đại Thánh Vương đến đây cầu kiến!

- Phòng bị dột gặp cả đêm mưa, Đại Thánh Vương này trước tới tìm ta, khẳng định không có chuyện tốt!

Trong lòng Giang Nam trực nhảy, kiên trì suất lĩnh đám người Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Yêu Vương đi ra ngoài, chỉ thấy Đại Thánh Vương cùng

một nam hài áo xanh đứng ở ngoài Thuần Dương Điện, hai người nhìn chín Thiên Đạo chí bảo hư ảnh treo giữa không trung, sắc mặt âm tình bất định.

- Đại Thánh Vương, ngươi này tới chỉ sợ là vì chuyện lệnh đồ sao?

Giang Nam cười nói:

- Lệnh đồ vô duyên vô cớ đến đây chinh phạt ta, thấy thế nào cũng là mất lễ số...

- Quả thật như thế!

Đại Thánh Vương trịnh trọng gật đầu, trầm giọng nói:

- Bảy du côn cắc ké này làm xằng làm bậy, làm phiền Huyền Thiên Giáo Chủ thay ta quản giáo, tại hạ cảm kích vô tận!

- Đại Thánh Vương này cũng là người hiểu lễ tiết.

Trong lòng Giang Nam buồn bực, đám người Chân Linh Huyền Nữ lại càng dị thường buồn bực.

Giang Nam không biết tính tình Đại Thánh Vương, nhưng bọn hắn lại biết nhất thanh nhị sở, Đại Thánh Vương này tuy còn trẻ tuổi, nhưng tính nóng như lửa, một lời không hợp liền động thủ giết người, chính là đệ nhất cường giả trong tấm tinh vực này, Ma vương Yêu Vương chết ở trên tay hắn không có một vạn cũng có tám ngàn, làm sao hiện tại ngược lại nho nhã lễ độ như thế rồi?

Giang Nam thấy dễ nói chuyện như vậy, cũng chậm lại sắc mặt, cười nói:

- Đại Thánh Vương, bọn họ mạo phạm ta, ta vốn định trừng phạt đệ tử của ngươi, phạt bọn họ cưỡng bức lao động mấy năm, ngươi đã tới...

- Sư huynh đừng nói như vậy, bảy du côn cắc ké này mạo phạm sư huynh, đáng đời có một kiếp này!

Đại Thánh Vương nghiêm mặt nói:

- Dám mời sư huynh thả bọn họ đi ra ngoài, ta răn dạy mấy câu, để cho bọn họ ở dưới môn hạ của sư huynh cưỡng bức lao động trăm năm, ăn chút đau khổ.

Giang Nam ngạc nhiên, cân nhắc không thấu ý tứ của vị Đại Thánh Vương này, nhưng thấy hắn nói thập phần thành khẩn, lúc này lệnh bọn người Chân Linh Huyền Nữ thả bọn người Toan Nghê Yêu Vương ra, nói:

- Lệnh đồ tuy bất hảo, nhưng mà cũng không phải là phạm vào sai lầm lớn, cưỡng bức lao động trăm năm vẫn là được rồi, đạo hữu mang trở về dạy dỗ là được.

Thất huynh đệ Toan Nghê Yêu Vương tuy bị trấn áp ở trong vạn giới ngục đồ không ngừng luyện hóa, nhưng như trước kiệt ngao bất tuần (cương quyết bướng bỉnh), nhảy ra trận đồ liền muốn tìm Giang Nam chém giết.

- Huyền Thiên tiểu nhi, ngươi đùa nghịch lừa dối trấn áp chúng ta, hôm nay lão tử muốn cùng ngươi dốc sức liều mạng!

Toan Nghê Yêu Vương thoáng nhìn Đại Thánh Vương đứng ở bên cạnh Giang Nam, kêu lên:

- Sư tôn, ngài đến vừa vặn, Huyền Thiên giáo chủ này khinh người quá đáng, đùa nghịch lừa dối trấn áp chúng ta, hôm nay cùng hắn liều cái ngươi chết ta sống!

Bên kia Toan Nghê kêu lên:

- Không nhọc sư tôn ra tay, lão tử cùng hắn solo, đánh cho hắn lăn đầy đất!

Đại Thánh Vương vốn nghe được Giang Nam nói như thế, cũng có chút ý động, muốn mang bảy đầu Toan Nghê về, bất quá nghe mấy gia hỏa này hướng Giang Nam gào thét mắng, sắc mặt không khỏi kịch biến, cả giận nói:

- Hỗn trướng!

Toan Nghê Thất huynh đệ lại càng hoảng sợ, Toan Nghê đầu vẫn không có hiểu ý, gật đầu nói:

- Tiểu tử này hoàn toàn chính xác là hỗn trướng, sư tôn...

Oanh!

Một bàn tay từ trên trời giáng xuống, đập hắn té xuống đất, Đại Thánh Vương mặt lạnh nói:

- Mấy người các ngươi, mạo phạm Huyền Thiên sư huynh, còn ở nơi này hồ ngôn loạn ngữ! Sư huynh, ta quản giáo không nghiêm, thế cho nên bảy tiểu tử này tùy ý làm bậy, hôm nay liền phạt bọn hắn ở chỗ sư huynh đi lính trăm năm, còn làm phiền sư huynh tha thứ một ít.

- Sư tôn, ngài đây là?

Bảy đầu Toan Nghê mắt choáng váng, lắp bắp nói.

Sắc mặt Đại Thánh Vương trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói:

- Các ngươi còn muốn cải lời vi sư chi mệnh hay sao?

Toan Nghê Thất huynh đệ vạn phần ủy khuất, lại không dám phản kháng, khúm núm gật đầu đồng ý.

Đại Thánh Vương quay đầu nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Sư huynh, mấy đồ nhi này của tiểu đệ bất hảo không chịu nổi, để cho sư huynh chê cười. Sư huynh ngươi bề bộn, tiểu đệ liền không quấy rầy!

Dứt lời, hắn lại ngẩng đầu nhìn kiếp vân trong không trung, quay người mang theo nam hài thanh y kia vội vàng ly khai.

- Thánh Vương không ngồi một chút rồi đi sao?

Giang Nam ở phía sau dương tay giữ lại nói.

Đại Thánh Vương trở lại hoàn lễ nói:

- Không cần, không cần. Cáo từ, cáo từ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 714: Thiên Đạo Chi Kiếp. (1)

- Đại Thánh Vương chắc là người đọc sách chuyển thế. Cùng ta đồng dạng, đều là thế hệ có tri thức hiểu lễ nghĩa.

Giang Nam không khỏi cảm khái nói:

- Loại người này, đã rất ít thấy. Thanh Y, Huyền Nữ, các ngươi cũng phải đọc nhiều chút ít sách, tranh thủ làm người đọc sách đồng dạng như vi sư.

- Người đọc sách chuyển thế? Có tri thức hiểu lễ nghĩa?

Bọn người Chân Linh Huyền Nữ hai mặt nhìn nhau, thăm dò nói:

- Sư tôn, ngươi xác nhận ngươi nói là Đại Thánh Vương?

Toan Nghê Thất huynh đệ cũng là hai mặt nhìn nhau, sư tôn của bọn hắn lần này biểu hiện đích thật là có tri thức hiểu lễ nghĩa, rất giống là người đọc sách, nhưng mà đường đường Đại Thánh Vương, trước kia lúc nào thông tình đạt lý qua?

Đại Thánh Vương ở Trấn Thiên tinh vực vũ lực vô địch, từ trước đến nay là bằng vào nắm đấm nói chuyện. Nắm tay người nào lớn, người đó là lão đại, mà ở bên trong phiến tinh vực này, nắm đấm của Đại Thánh Vương lớn nhất, đánh khắp mấy vạn đại lục chưa gặp địch thủ, vũ lực vô địch!

Mặc dù là những lão quái vật nổi danh lâu năm trong Trấn Thiên tinh vực, ở lúc đối mặt hắn, cũng muốn cung kính, xưng hô một tiếng Thánh Vương!

Đây là hắn dùng hai đấm đánh đi ra uy danh hiển hách, mà hôm nay, Đại Thánh Vương rõ ràng khách khí đối với Giang Nam, xưng một tiếng sư huynh, cam chịu buông tư thái, hơn nữa Giang Nam nói thả bảy người bọn họ, Đại Thánh Vương cũng không có đáp ứng, ngược lại cho bảy người bọn

hắn ở chỗ Giang Nam cưỡng bức lao động trăm năm.

Đại Thánh Vương vũ lực vô địch, lúc nào trở nên thông tình đạt lý như thế rồi hả?

- Thánh Vương vì sao trước ngạo mạn sau cung kính?

Bên ngoài Huyền Thiên Thánh tông, nam hài thanh y nháy mắt mấy cái, nói nhỏ:

- Chẳng lẽ là Thánh Vương sợ Huyền Thiên giáo chủ kia?

- Ta cũng không phải là sợ hắn hiện tại, mà là sợ hắn kiếp trước cùng tương lai.

Đại Thánh Vương cũng không có phủ nhận, trầm giọng nói:

- Người này không phải chuyện đùa, lúc độ kiếp vậy mà có thể đưa tới Thiên Đạo chí bảo hư ảnh công phạt, chỉ sợ là một nhân vật Đế cấp chuyển thế! Nhân vật Đế cấp là lợi hại bực nào? Ta ở kiếp này thành tựu, là vì truy cầu càng tiến một bước, bước vào cảnh giới Đế cấp, nhưng mà còn không có vài phần nắm chắc. Mỗi một thần minh chuyển thế, đều sẽ lưu lại một hai cái chuẩn bị ở sau, nếu ta giết không được hắn, tương lai hắn lớn lên, lần nữa thành đế, bị chết là ta rồi.

Nam hài kia cái hiểu cái không, nghi ngờ nói:

- Huyền Thiên giáo chủ này là Thần Đế chuyển thế sao?

- Không phải.

Đại Thánh Vương lộ ra vẻ nghi hoặc, lắc đầu nói:

- Thần Đế ở Chư Thiên vạn giới, tu luyện công pháp đường đường chính chính, chính là Huyền Môn chính đạo, thượng thừa Thiên ý, căn bản sẽ không dẫn tới thiên kiếp. Có thể dẫn tới thiên kiếp, đều là ma đạo công pháp, hắn tu luyện chính là một loại ma đạo công pháp cực kỳ lợi hại!

- Chư Thiên vạn giới, Thần Tôn cấp, Đế cấp cường giả không nhiều lắm, ta phần lớn đều đã bái kiến, duy chỉ có chưa từng gặp qua người này. Lấy cách nhìn của ta, hắn không phải là đến từ Chư Thiên vạn giới.

Đại Thánh Vương trầm ngâm nói:

- Hắn tu luyện chính là ma đạo công pháp, hơn nữa còn là Đế cấp, chỉ sợ là đại đế trong Địa ngục chuyển thế! Trấn Thiên tinh vực đã tan vỡ hơn năm ngàn vạn năm, ta kiếp trước chưởng quản Lăng Kính Tuần Thiên Nghi, giám thị Chư Thiên, trong lúc vô tình mới phát hiện Huyền Minh Nguyên Giới có loại địa phương này, những người khác căn bản không có khả năng biết được nơi đây. Nhưng tiêu diệt Trấn Thiên Thần quốc chính là Địa Ngục, Địa Ngục cũng có khả năng biết rõ chỗ này, ta có bảy tám phần nắm chắc có thể khẳng định người này là đại đế trong Địa ngục chuyển thế!

- Loại người này, đơn giản không thể đắc tội, nếu đắc tội hắn, phải trước có nắm chắc đưa hắn vào chỗ chết. Bất quá muốn tiêu diệt một đại đế chuyển thế, thật sự quá khó khăn! Ta hiện tại nhường hắn một bước, hắn khẳng định biết được, tương lai sẽ nhường ta một bước, hồi báo cho ta.

Trong Thuần Dương điện, lôi kiếp của Sâm La Đại Đế hóa thân rốt cục bộc phát, Thiên Đạo bảo chung phát ra đang... một tiếng vang thật lớn, Thiên Đạo Hồng âm trùng kích mà xuống, mà phía dưới đúng là Giang Nam Sâm La Đại Đế hóa thân!

Vị hóa thân này đã ở trong Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận rèn luyện nửa năm, hơn nữa máu huyết bản thân Giang Nam bồi dưỡng, luyện thành thân thể, giờ phút này thân thể hóa thân cũng đạt tới Thiên Cung cấp bậc, so với thân thể Giang Nam kém hơn một chút mà thôi.

Bất quá, ở phía dưới Thiên Đạo bảo chung hư ảnh, một tiếng chung nổ, liền cơ hồ khiến thân thể của Sâm La Đại Đế hóa thân như là đồ sứ che kín vết rách, thậm chí ngay cả thần tính của Giang Nam cơ hồ cũng bị chấn đến rạn nứt!

Uy lực của Thiên Đạo chí bảo, để cho người khó có thể tưởng tượng, thậm chí trấn áp tu vi của Sâm La Đại Đế hóa thân, tự nhiên là một tòa Phong Cấm Đại Trận!

Tiếng chuông của Thiên Đạo chí bảo vang lên, mặt khác vài món Thiên Đạo chí bảo cũng công phạt mà xuống. Cổ uy năng này, tuyệt đối có thể đem hóa thân của Giang Nam triệt để phá hủy!

- Tuy nói Sâm La Đại Đế hóa thân tu vi tiến cảnh đã vượt qua bản thể của ta, nhưng dù sao cũng là hóa thân của ta, không thể hủy ở dưới thiên kiếp!

Giang Nam tâm thần chuyển động, khí tức của Sâm La Đại Đế hóa thân lập tức tăng vọt, toàn lực thúc dục Ma Cực Chứng Tiên Kinh, chống cự Thiên Đạo uy áp, một đạo Sâm La Ấn như là Trường Hà mênh mông cuồn cuộn. Ầm ầm hướng lên bảo chung đập đi!

- Thiên Đạo thì như thế nào?

- Muốn trảm hóa thân của ta, ta liền hàng phục Thiên Đạo!

Cạch...

Thiên Đạo bảo chung cùng Sâm La Ấn va chạm, Sâm La Đại Đế hóa thân huyết nhục tung bay, chỉ còn lại có cẳng tay!

Trong bản thể Giang Nam lập tức có máu huyết bay ra, rơi vào Sâm La Đại Đế hóa thân, tu bổ thân thể tổn thương.

Cùng lúc đó, ba Thiên Ý Tru Tiên Kiếm chém xuống, kiếm khí huy hoàng, đường đường chính chính, rộng rãi đại khí. Phảng phất giống như Thiên Ý, làm cho người không thể ngăn cản!

Giang Nam khống chế đại đế hóa thân đối chiến ba Thiên Đạo chi kiếm này, ba đạo Sâm La Ấn triển khai, Sâm La Vạn Tượng, Địa Ngục trùng trùng điệp điệp, vô số Ma Thần hư ảnh đứng ở trong địa ngục, ngửa mặt lên trời gào thét, tung hoành giao kích, chỉ thấy ba đạo kiếm quang kia Xùy~~ một

tiếng mở ra sâm la Địa Ngục trùng trùng điệp điệp, vô số Ma Thần chém đầu, bị chém thành hai đoạn.

Kiếm khí không thao, như trước hướng hắn chém xuống!

Thân hình Giang Nam vặn vẹo, hiểm lại càng hiểm tránh đi ba đạo kiếm quang, thân hình bị kiếm khí đảo qua, lập tức huyết nhục mở ra, thậm chí ngay cả mấy cây xương sườn cũng bị ba đạo kiếm khí chặt đứt!

Hắn còn chưa kịp khôi phục thân thể, đột nhiên một ngụm Thiên Đạo trấn tiên đỉnh ầm ầm đánh tới, một đỉnh trấn áp Chư Thiên, cơ hồ đính hắn tại chỗ, không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem trấn tiên đỉnh này đụng vào trước người của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 715: Thiên Đạo Chi Kiếp. (2)

Oanh...

Sâm La Đại Đế hóa thân của Giang Nam cơ hồ bị đụng nát, vô số cặn bã cốt cách cùng mảnh vỡ huyết nhục bay tứ tung mọi nơi, chỉ còn lại có một cái đầu!

- Máu huyết tương dung, cải tạo thân thể!

Trong bản thể Giang Nam, máu tươi không ngừng chảy ra, liên tục không ngừng rót vào trong thân thể Sâm La Đại Đế hóa, đây là máu tươi của hắn, là tâm chi huyết, tích chứa tu vi hùng hồn cùng sinh mệnh lực cường đại của hắn, lập tức để cho Sâm La Đại Đế hóa thân không ngừng tái sinh, tốc độ thân thể khôi phục nhanh vô pháp tưởng tượng.

Hóa tiên bình ngọc móc ngược xuống, Thiên Đạo lạc ấn trong bình phún dũng mà ra, xuy xuy quét ngang, như là một cái xúc tu cực lớn, đem Sâm La Đại Đế hóa thân quấn lấy, hướng trong bình kéo đi.

Cùng lúc đó Tạo Hóa thần lâu, Thiên Đao, Vạn Phật tháp vân...vân, hướng Sâm La Đại Đế hóa thân oanh khứ, uy năng vô cùng mênh mông, dù vậy, trận đại kiếp nạn này không uy hiếp được người khác, không có nửa phần uy năng phóng tới yêu ma trấn thủ trong Thuần Dương đại điện, thúc dục Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận chút nào.

Chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh quay chung quanh Sâm La Đại Đế hóa thân cao thấp tung bay, lần lượt oanh kích xuống, trong Thuần Dương điện khắp nơi đều là mảnh vỡ cốt cách của Giang Nam hóa thân, nhìn thấy mà giật mình, vô cùng thê thảm.

Giang Nam cũng cảm giác được tốc độ máu tươi của mình trôi qua cực nhanh, để cho bản thể của mình có chút không chịu nổi, lúc này cho Tam đại

hóa thân khác bay tới, máu huyết trong cơ thể đồng thời bay ra, liên tục không ngừng dũng mãnh tràn vào bên trong Sâm La Đại Đế hóa thân, cộng đồng tăng lên tốc độ khôi phục của vị đại đế hóa thân này.

Thời gian dần trôi qua, Sâm La Đại Đế hóa thân ở trong tràng thiên kiếp không hề chật vật như vậy, thực lực của vị đại đế hóa thân này chậm rãi tăng cường, tuy vẫn không ngừng bị thương, nhưng thương thế càng ngày càng nhẹ.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra:

- Nếu như Sâm La Đại Đế hóa thân có thể chèo chống qua trận đại kiếp nạn này, thực lực tất nhiên sẽ tăng lên mấy lần... Không đúng, không đúng!

Hắn đột nhiên sởn hết cả gai ốc, thực lực của Sâm La Đại Đế hóa thân ở trong đại kiếp tăng lên có chút vượt qua tưởng tượng của hắn, loại tốc độ này, căn bản không phải tốc độ mà ngày bình thường tu luyện xứng đáng có được!

Hắn lập tức cảm ứng được vị hóa thân này ở trong lúc đối kháng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, tu vi giống như không khống chế phi tốc tăng trưởng, trong khoảng thời gian ngắn này, tu vi của đại đế hóa thân liền tăng lên tới Huyền Đô cảnh trung kỳ!

Loại tốc độ này, thật sự vô cùng khủng bố, mặc dù Giang Nam thúc dục thần tính của mình áp chế tốc độ tu vi tăng trưởng, cũng áp chế không nổi!

Tốc độ tu luyện của Sâm La Đại Đế hóa thân vốn là phi thường chậm, mà bây giờ tu vi phi tăng, bên trong tuyệt đối có vấn đề!

- Tiếp tục để cho Sâm La Đại Đế hóa thân phát triển xuống dưới, tuyệt đối sẽ vượt qua khống chế của ta!

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, hướng Sâm La Đại Đế hóa thân bay đi, mi tâm Thần Quang phún dũng, đem vị đại đế hóa thân này cưỡng ép thu vào trong cơ thể mình, hừ lạnh nói:

- Sâm La Đại Đế, ngươi mơ tưởng để cho hóa thân của ta chạy ra khống chế của ta, uy hiếp được bản thể của ta! Đã như vầy, vậy hãy để cho ta đến thay ngươi độ kiếp!

Hắn đem Sâm La Đại Đế hóa thân nhét vào trong cơ thể mình, chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh lập tức hướng hắn oanh tới!

Kiếp tùy nhân sinh, kiếp tùy tâm sinh, vì vậy Thiên kiếp không cách nào thay thế, không cách nào hỗ trợ, chỉ có thể do người ứng kiếp một mình gánh chịu, nhưng mà Sâm La Đại Đế hóa thân dù sao chẳng qua là một đạo hóa thân của Giang Nam, Thiên kiếp của hắn, bản thân cũng chính là Thiên kiếp của Giang Nam.

Giang Nam đem đạo hóa thân này thu vào trong cơ thể mình, nhất thời làm cho mình biến thành người ứng kiếp, đối kháng Thiên kiếp!

Thiên Đạo Bảo Chung, Trấn Tiên Đỉnh, Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp, Hóa Tiên Ngọc Bình, Tàng Thiên Tiên Hồ, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Thiên Đao, Đạo Kim Ngọc Bàn, chín đại thiên đạo chí bảo hư ảnh, cùng nhau công phạt là cường hãn bực nào?

Thiên Đạo Bảo Chung gắn vào đỉnh đầu của hắn, trấn áp hết thảy, hồng chung đại lữ, đại âm chấn động đánh sâu vào!

Trấn Tiên Đỉnh, trong đỉnh tựa hồ có tiên quang phún dũng, ầm ầm hướng Giang Nam đánh tới!

Tạo Hóa Thần Lâu vặn vẹo không gian, một lầu treo cao, tựa hồ có thể định thiên địa tạo hóa, đem hết thảy biến hóa đính ở nguyên điểm, trở lại bổn nguyên như cũ, đây là một phần công hiệu của Tạo Hóa Thần Lâu này, thần lâu này giống như trước có thể diễn biến tạo hóa, tạo hóa vạn vật!

Thiên Ý Tru Tiên Kiếm chém xuống, thiên ý mênh mông, chém tà nịnh, phá vô căn cứ, càn quét hết thảy tà ma ngoại đạo, đây là vương đạo!

Mà Thiên Đao lại là bá đạo, một đao đánh xuống, vô luận chánh nghĩa tà

ác, hết thảy làm vong hồn dưới đao!

Trong Tàng Thiên Hồ Lô có một mảnh thiên địa phún dũng ra, đem Giang Nam nhét vào trong trời đất này, tựa hồ muốn Giang Nam đồng hóa!

Phía trên Đạo Kim Ngọc Bàn trải rộng long phượng dị văn, kính chiếu sáng diệu, cơ hồ muốn đem thần hồn của Giang Nam kéo vào trong kính!

Lại có Hóa Tiên Ngọc Bình cùng Vạn Phật Tháp đồng thời đánh tới, để cho Giang Nam cho dù là tam đầu tám cánh tay, cũng không kịp ngăn cản!

Trận đại kiếp này, phát sinh ở trong Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, trừ chín đại thiên đạo chí bảo, còn có vô số Thiên Thần Ma Thần thần thú chạy chồm gầm thét, đồng thời hướng Giang Nam xung phong liều chết.

Những môn sinh Thánh Tông đang thúc dục kỳ phiên kia thấy thế, đang muốn dừng tế lên kỳ phiên lại, để cho đại trận tạm dừng vận chuyển, chỉ nghe thanh âm của Giang Nam từ trong trận truyền đến, thanh âm trầm thấp, giống như sắp núi lửa bộc phát:

- Không cần dừng lại, tiếp tục thúc dục trận pháp!

Những môn sinh Thánh Tông này nghe vậy, vội vàng toàn lực thi triển, thúc dục Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận.

- Ngự Thiên Đạo Chung!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Ngự Thiên Đạo Chung bay tới, cùng Thiên Đạo Bảo Chung va chạm, hai kiện bảo vật một loại là hư ảnh, một là pháp bảo chân thật. Bất quá Ngự Thiên Đạo Chung uy năng tuy mạnh, nhưng cùng Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh va chạm, lập tức lộ ra dấu hiệu chống đỡ hết nổi, trên vách chung hiện đầy tiếng vỡ ra!

Ngự Thiên Đạo Chung vốn chính là Giang Nam phỏng theo xiềng xích của Thiên Đạo Bảo Chung, là phục chế phẩm của Thiên Đạo Bảo Chung, trong đó xen lẫn lĩnh ngộ của hắn đối với thiên đạo, mặc dù uy lực vô cùng

lớn, mới vừa luyện thành liền đại triển thần uy, đem công kích của Toan Nghê Yêu Vương đở được, nhưng khoảng cách Thiên Đạo Bảo Chung còn có một đoạn xa không thể chạm.

Đồ dỏm gặp được hư ảnh hàng thật, cao thấp đã phân.

Cạch...

Hai cái chuông lớn va chạm lần nữa, Ngự Thiên Đạo Chung lập tức rách tung tóe, bị đánh ra một cái lỗ thủng to. Bất quá, một phần hoa văn của Thiên Đạo Bảo Chung rõ ràng cũng khắc ở trên mặt chung chưa toái rụng của Ngự Thiên Đạo Chung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 716: Thoát Thai Hoán Cốt, Thiên Đạo Đúc Chân Thân.

Hai cái chuông lớn ở giữa không trung bay tới bay đi, hung hăng va chạm, đại trường âm kêu, cũng không lâu lắm, Ngự Thiên Đạo Chung liền chỉ còn lại có một chóp chuông, những bộ vị khác hết thảy bị Thiên Đạo Bảo Chung phá hủy.

Nhưng mà trên mũi chuông này, không ngờ hiện đầy lạc ấn của Thiên Đạo Bảo Chung, không thể phá vở!

Giang Nam rống giận, thân thể đột nhiên bành trướng. Hóa thành Cự Nhân vạn trượng, ngay sau đó điên cuồng thu nhỏ lại, biến thành trượng sáu thân, hiện ra ba mặt tám cánh tay, lấy Sâm La Ấn đối chiến những thiên đạo chí bảo khác công phạt.

Tu vi thực lực của Sâm La Đại Đế hóa thân cùng hắn không kém bao nhiêu, hóa thân này không ngăn được Thiên kiếp, hắn cũng không cách nào ngăn trở, trong chớp mắt thân thể liền bị đánh cho thiên sang bách khổng, chật vật không chịu nổi.

- Ngự Thiên Đạo Chung sáp nhập vào thiên đạo, nhưng mà mấy bộ pháp bảo khác của ta, không có dung nhập vào giải thích thiên đạo, căn bản không cách nào ngăn trở những thiên đạo chí bảo hư ảnh này.

Hắn tâm thần chuyển động, điện quang hỏa thạch liền xác định phương pháp mình đối kháng trận đại kiếp này, chỉ thấy Huyền Nguyên Đỉnh, Vạn Giới Ngục Đồ, tám thanh Thần Vương Kiếm, Hư Không Bảo Thuyền cùng Ly Địa Thánh Quang Kỳ, Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ rối rít bay lên, trong chớp mắt bay vào trong mi tâm của hắn.

Vạn Giới Ngục Đồ bày ra ở bầu trời Ma ngục, Huyền Nguyên Đỉnh càng lúc càng lớn, giống như một ngọn Huyền Minh Nguyên Giới trấn áp ở trên

Vạn Giới Ngục Đồ, tám thanh Thần Vương Kiếm bay lên, mũi kiếm chỉa xuống phía dưới, cắm vào trong ma ngục, định trụ bốn phương tám hướng, mà hai mặt đại kỳ triển khai, trong vòng ngàn dặm, một thủy một hỏa, nhanh chóng ở trên bầu trời Vạn Giới Ngục Đồ du tẩu, hóa thành một đồ án Thái Cực!

Giang Nam mới vừa làm xong hết thảy, Ngự Thiên Đạo Chung chỉ còn lại có mũi chuông, quay tròn bay trở về, rơi vào bầu trời của Ma ngục Huyền Nguyên Đỉnh.

Cùng lúc đó, ba đạo thân ngoại hóa thân khác của hắn bay trở về, cùng Sâm La Đại Đế hóa thân hóa thành một đạo Kim Luân, Kim Luân lục đạo, chẳng qua là còn trống hai đạo hóa thân.

Huyền Thai Kim Nhân của hắn cũng vào lúc này bước đi ra, đứng ở trong ma ngục, trấn thủ nơi đây.

- Đã như vậy, ta dùng thân thể tới đối kháng chín đại thiên đạo chí bảo hư ảnh, mượn những thiên đạo chí bảo này, cải tạo thân thể!

Chân trái Giang Nam chùng xuống, chân phải khuất lên, vòng ở đầu gối chân trái, đôi tay hợp thành chữ thập, sáu tay khác nắm Huyền Thai ấn riêng phần mình, điên cuồng gia trì Huyền Thai Kim Nhân, đối với những thiên đạo chí bảo hư ảnh oanh kích mà đến kia không thêm bất kỳ ngăn cản.

Oanh!

Trấn Tiên Đỉnh từ trên bầu trời hung hăng đè xuống, không có chút trở ngại nào, trấn áp ở trên người Giang Nam, thân thể của hắn nhất thời bắt đầu hỏng mất tan rả, tay chân lồng ngực, lục phủ ngũ tạng, hết thảy nổ tung, huyết nhục vẩy ra, chỉ còn lại có từng chồng bạch cốt.

Ba Thiên Ý trảm tiên kiếm chém xuống, xuy một tiếng chén tan xương cốt, kiếm quang tung hoành, xương cốt thân thể Giang Nam ở trong kiếm quang sụp đổ, chỉ còn lại có ba cái đầu!

Thiên Đao như dải lụa cắt xuống, đao khí ngang trường không, khí phách bàng bạc, một đao chém vào mi tâm của hắn, hai đỉnh đầu ầm ầm bể tan tành, ở trong ánh đao hóa thành phấn vụn, chỉ còn lại một cái đầu lâu trung ương.

Chỉ nghe đang một tiếng vang thật lớn, Thiên Đao cắt vào mi tâm của Giang Nam nửa tấc, liền khó khăn đi tới một chút nữa!

Đao khí Thiên Đao bá đạo vô địch, thừa cơ hung hăng cắt vào mi tâm của Giang Nam, bất quá đạo đao khí này mới vừa tiến vào mi tâm của hắn, liền lập tức biến mất không thấy gì nữa, không thể phá hủy đầu óc của hắn!

Giang Nam tứ đại hóa thân, sáu bộ pháp bảo, cộng thêm Huyền Thai Kim Nhân, trấn giữ mi tâm Ma ngục, đem phòng ngự mạnh nhất hết thảy tụ tập ở chỗ này, vì chính là ngăn cản thiên đạo chí bảo sát phạt!

Hắn không chỉ muốn Độ Kiếp, hơn nữa còn muốn đem thiên đạo tích chứa trong chín đại thiên đạo chí bảo hư ảnh hấp thu, luyện vào trong xương cốt của mình, luyện vào máu trong thịt, mượn uy năng thiên đạo chí bảo, tôi luyện mình, cải tạo xương cốt, cải tạo thân thể!

Cạch...

Tiếng chuông vang lên, Thiên Đạo Bảo Chung móc ngược xuống, gắn vào đỉnh đầu của Giang Nam, tiếng chuông chấn động, đem da cùng thịt trên đỉnh đầu Giang Nam hết thảy phá hủy, chỉ còn lại có đầu lâu trắng hếu.

Hồng chung mênh mông cuồn cuộn trùng kích, đầu lâu như cũ trơn bóng vô cùng, cũng không hủy ở trong tiếng chuông, chỉ thấy mặt ngoài đầu lâu kia, chậm rãi xuất hiện một vết chuông. Đó là Thiên Đạo Bảo Chung thiên đạo lạc ấn!

Trừ lần đó ra, ở mi tâm của hắn, còn có một đạo Thiên Đao lạc ấn cùng vết thương, hai đạo lạc ấn này nhìn như không lớn, nhưng nhìn thật kỹ, liền có thể thấy trong đó có hàng vạn hàng nghìn hoa văn, mỗi một đạo hoa văn

ẩn chứa đạo cùng ý chí cao, tinh tế tìm hiểu, phảng phất có thể từ đó diễn biến ra vô số pháp môn, vô cùng kiến thức, vô cùng Thần Thông!

Ba Thiên Ý Tru Tiên Kiếm chém tới, quay chung quanh viên đầu lâu này tả phách phải cắt.

Đánh cho Hỏa tinh văng khắp nơi, lưu lại đạo đạo vết kiếm!

Vạn Phật Tháp, Đạo Kim Ngọc Bàn, Tàng Thiên Tiên Hồ, Hóa Tiên Ngọc Bình công kích nườm nượp mà đến, liên tục không dứt, có trấn áp, có độ hóa, có luyện hóa, đem uy năng riêng phần mình bộc phát. Cũng không có thể đem đầu lâu này phá hủy, ngược lại để cho trên đầu lâu nhiều ra lạc ấn của những thiên đạo chí bảo này.

Từng kiện thiên đạo chí bảo hư ảnh quay chung quanh đầu lâu Giang Nam, trên dưới tung bay, từng đạo công kích chí cường rơi xuống. Cùng lúc đó, viên đầu lâu của Giang Nam không ngừng sinh trưởng, diễn sinh ra xương cốt, rồi lại rối rít ở dưới đủ loại công kích phá hủy!

Bất quá, theo thời gian chuyển dời, tình huống như thế dần dần có chút chuyển cơ, trên đầu lâu Giang Nam diễn sinh huyết nhục cùng xương cốt, cũng dần dần bị lạc ấn một chút thiên đạo chí bảo hoa văn, đối kháng thiên đạo chí bảo cũng không phải là dễ dàng sụp đổ.

Máu thịt của hắn ở chậm rãi trọng sinh, xương cốt không ngừng sinh trưởng, mặc dù chậm chạp, hơn nữa còn không ngừng bị thiên đạo chí bảo hư ảnh phá hủy, nhưng tốc độ sinh trưởng đã có thể chống lại thiên đạo chí bảo hư ảnh oanh kích.

- Tổ tông chưa đầy pháp, thiên đạo chưa đủ sợ, ta chính là thiên đạo hóa thân, thay trời hành đạo, thiên đạo trừng phạt ta, chính là trừng phạt mình! Thiên đạo làm sao phải sợ?

Thân thể Giang Nam từ từ khôi phục, hai cái đầu khác sinh ra, sau đó là xương cốt, từ cảnh cốt đến lưng, đến xương sườn đến xương hông, sau đó là

xương đùi xương ngón chân, xương ngón tay, tám cánh tay như cũ là hai tay hợp thành chữ thập ở trước ngực, sáu tay khác cầm Huyền Thai ấn, xương đùi như cũ là nửa khúc nửa ngồi, như là lúc trước.

Máu thịt của hắn ở trong sinh trưởng, đợi đến uy năng của Thiên kiếp hao hết, làn da toàn thân Giang Nam đã sinh ra, từ đầu đến cuối, hắn thủy chung duy trì một loại ấn pháp này, chưa từng nhúc nhích qua chút nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 717: Cũng Là Của Chúng Ta! (1)

Rốt cục, chín đại thiên đạo chí bảo hư ảnh tản đi, trận đại kiếp này chấm dứt.

Giang Nam chậm rãi mở mắt, toàn thân hắn phiếm như ngọc sáng bóng, mặt ngoài da một có thiên đạo hoa văn lưu động, dần dần rót vào trong huyết nhục, xương, cốt tủy, từ từ bình phục, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một lúc lâu, da tay của hắn cũng khôi phục như thường, làn da sinh ra, cùng trong ngày thường không khác, nhưng mà trong nhục thể của hắn ẩn chứa năng lượng khó có thể tưởng tượng.

Nhục thể của hắn cơ hồ tương đương với bị chín đại thiên đạo chí bảo cải tạo một lần, huyết nhục trọng sinh, hạt thật nhỏ trong thân thể từng cái cũng ẩn chứa thiên đạo chí bảo lạc ấn!

Đám người Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương cùng Toan Nghê Yêu Vương Thất huynh đệ một mực ngoài trận ngắm nhìn, thấy chín đại thiên đạo chí bảo vây công Giang Nam, trong lòng cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh, đợi thấy Giang Nam lại tới chống cự, cho dù là bọn họ những Yêu Vương Ma vương không sợ trời không sợ đất này, cũng không khỏi thấy vậy ngây người.

- Tịch chưởng giáo không có nói sai, Sâm La Đại Đế hóa thân đúng là rất cổ quái!

Giang Nam nhớ tới dị trạng của Sâm La Đại Đế hóa thân, vội vàng tinh tế xem xét hóa thân này lần nữa, chỉ thấy trong hóa thân này cũng không có bất kỳ ý thức cùng thần hồn của Sâm La Đại Đế, nhưng mà Đại Đế hóa thân này đang không ngừng lấy ra thiên địa linh khí, để cho tu vi hóa thân không ngừng tiến bộ, hắn muốn khống chế tu vi tiến cảnh hóa thân của này cũng

không thể!

Lấy tốc độ tăng trưởng tu vi của Sâm La Đại Đế hóa thân, không cần một hai năm, sẽ lần nữa đột phá một cảnh giới!

- Ma Cực Chứng Tiên Kinh đúng là vô cùng nguy hiểm, ta bây giờ còn không cách nào khiến cho Sâm La Đại Đế chú ý, nhưng mà sau này liền khó nói!

Giang Nam định thần, đem chuyện này tạm thời đè xuống, thầm nghĩ:

- Không biết thân thể hiện tại của ta, mạnh như thế nào? Có thể gánh vác được trấn giáo chi bảo công kích hay không?

Toan Nghê thất huynh đệ là Yêu Vương, có Đại Thánh Vương vì bọn họ làm chỗ dựa, nhưng Thiên Thọ Vương là Yêu Vương hoang dã, là thần minh chi bảo tu luyện thành yêu.

Giang Nam bỏ qua cho Toan Nghê thất huynh đệ, nhưng đối với Thiên Thọ Vương liền không có nhân từ như vậy, lệnh đám người Chân Linh Huyền Nữ thúc dục Vạn Giới Ngục Đồ, gia tăng luyện hóa, đem Thiên Thọ Vương đánh về nguyên hình.

Thiên Thọ Vương chính là thần minh chi bảo tu luyện thành tinh, hiểu được tu luyện chi đạo, lại có thân thể cường đại phòng ngự, luyện hóa hắn cần tốn hao tinh lực thật lớn, thời gian cũng có chút dài.

- Nếu có thể luyện hóa hắn, thánh tông ta tất nhiên có nhiều hơn một thần minh chi bảo!

Cũng không lâu lắm, tinh môn của nguyên giới chủ tinh rốt cục luyện thành, Giang Nam vì ngày này, đã đợi một năm rưỡi thời gian, từ khi hắn rời nguyên giới chủ tinh đến hiện tại, đã qua hai năm lẻ ba tháng.

Hơn hai năm qua, một mình hắn ở Trấn Thiên Tinh Vực phấn đấu, tay trắng dựng nghiệp, sinh sôi khai sáng ra một chỗ ở mới, thời đại mới của

thánh tông, loại thành tựu này, cho dù là Giang Nam cũng có chút kiêu ngạo!

Hai tòa tinh môn rốt cục liên tiếp, sau một khắc, trước tinh môn của nguyên giới chủ tinh, Huyền Thiên Thánh Tông từ môn sinh đệ tử, cho tới trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão, hết thảy tụ tập ở chung một chỗ, hưng phấn nhìn tinh môn này.

- Hơn hai năm thời gian, cuối cùng đem tinh môn luyện thành, không biết chưởng giáo đến tột cùng lựa chọn cho thánh tông ta chỗ ở dạng gì?

Huyền Ẩn Đạo Nhân nhìn bốn phía một chút, lắc đầu nói:

- Thật ra thì, ta cảm thấy được lựa chọn ở Thái Huyền Thánh Tông thành lập thánh tông mới, cũng đã rất tốt, chẳng biết tại sao chưởng giáo muốn di chuyển ra chủ tinh.

Bên cạnh mấy vị trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão rối rít gật đầu, bọn họ cũng có chút buồn bực, Huyền Thiên Thánh Tông đẩy bình Thái Huyền Thánh Tông. Ở trên chủ tinh, đại phái có thể cùng Huyền Thiên Thánh Tông chạy song song đã le que không có mấy, chỉ có Yêu Thần Tông cùng Thiên Phủ mới có thể cùng thánh tông chống lại.

Thiên Phủ cùng thánh tông quan hệ không tệ, đẩy bình Thái Huyền Thánh Tông liền có một phần lực của Thiên Phủ, mà Yêu Thần Tông mặc dù cùng thánh tông quan hệ bất thiện, nhưng thánh tông cũng không sợ. Hơn nữa, Tinh Nguyệt Thần Tông, Vạn Long Sào, Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông cũng cùng thánh tông quan hệ không tệ, trên nguyên giới chủ tinh, thánh tông có thể nói một mảnh quang minh. Chỉ biết một ngày so sánh với một ngày thịnh vượng, thật sự không có cần thiết chuyển ra chủ tinh.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, cười vang nói:

- Huyền Ẩn đạo huynh, Giang đạo hữu của quý tông còn chưa tới sao?

Mọi người rối rít quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phụ Văn Cung suất lĩnh nhiều cao thủ của Tinh Nguyệt Thần Tông đến đây chúc mừng, đám người

Huyền Ẩn Đạo Nhân vội vàng tiến ra đón, cười nói:

- Phụ chưởng giáo tự mình tới, làm tệ phái rất vui mừng.

Phụ Văn Cung hoàn lễ, trên dưới đánh giá tinh môn. Cười nói:

- Giang đạo hữu hướng ta mượn người luyện bảo, ta đã sớm cùng hắn từng có giao dịch. Sau khi hắn luyện thành chủ tinh, địa bàn trên chủ tinh, phải có một phần của Tinh Nguyệt Thần Tông ta.

Những môn phái khác cũng phái người đến đây chúc mừng, là môn phái như Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông cùng Thiên Phủ cùng Huyền Thiên Thánh Tông giao hảo. Đột nhiên, Vạn Long Sào cùng Nam Hải cũng phái người đến đây chúc mừng, lại là náo nhiệt một phen.

Mọi người đứng ở trước tinh môn, trên dưới đánh giá tinh môn, chỉ thấy tinh môn này phức tạp chí cực, dùng là thần kim thần liệu, chỉ sợ có thể làm ra mười mấy món trấn giáo chi bảo, tài đại khí thô làm người ta giận sôi.

Rất nhiều người trong lòng đều có chút oán thầm, Giang Nam dùng tiền vốn lớn như vậy, đem tài phú lịch đại tích lũy của Huyền Thiên Thánh Tông tiêu hao không còn, chỉ vì di chuyển đến mới chỗ ở của thánh tông, thấy thế nào cũng là một hành vi bại gia tử.

Lại sau một lúc lâu, chỉ thấy Giang Nam Thái Âm hóa thân cũng tới chỗ nầy, mọi người rối rít tiến lên, cười nói:

- Giang chưởng giáo, hôm nay có thể mở ra tinh môn này chứ?

Giang Nam Thái Âm hóa thân cười nói:

- Đang muốn mở ra tinh môn.

Đang nói, đột nhiên chỉ thấy trong tinh môn truyền đến một cổ khí tức thô bạo, chỉ nghe thú rống trầm muộn từ trong tinh môn truyền đến, yêu khí khôn cùng từ trong tinh môn thẩm thấu tới đâêu khí nồng nặc, làm lòng

người kinh sợ!

Phụ Văn Cung, Phó Duyên Tông bao gồm nhiều cường giả sắc mặt kịch biến, thất thanh nói:

- Không tốt, là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp yêu thú, mau mau phòng ngự!

Từng kiện trấn giáo chi bảo lơ lửng, các đại môn phái đến đây chúc mừng rối rít riêng phần mình đem trấn giáo chi bảo tế lên, cho dù là đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân cũng vạn phần khẩn trương, vội vàng tế lên pháp bảo của mình, đám người Thiên Cơ Tú Sĩ, Thạch Cảm Đương cũng cuống quít tế lên bảo vật của mình, Lạc Hoa Âm lại càng nhất cử tế lên lục đại trấn giáo chi bảo, khẩn trương vạn phần nhìn thẳng tinh môn này.

Chương 718: Cũng Là Của Chúng Ta! (2)

- Giang chưởng giáo, ngươi đang ở một chỗ khác của Tinh Không rốt cuộc lựa chọn chỗ ở gì, tại sao có thể có hơi thở viễn cổ yêu thú truyền đến?

Cái trán của Phụ Văn Cung toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, khẩn trương vạn phần nói.

Giang Nam Thái Âm hóa thân cười nói:

- Chư vị không cần kinh hoảng, đây chỉ là tọa giá của ta, muốn mời chư vị cùng ta du lịch bờ bên kia Tinh Không.

- Tọa giá?

Mọi người trong lòng ngẩn ra, chỉ nghe tiếng hô một tiếng cao một tiếng thấp, một đầu cự thú kim chói cất bước từ trong tinh môn đi ra, đầu cự thú này khí lực vô cùng khổng lồ, dài đến hơn mười dặm, cả người trải rộng kim lân, đầu giống như sư tử, chân đạp tường vân, thần quang lượn lờ.

Mọi người ngẩng đầu nhìn đầu quái vật lớn này, từng cái từng cái không khỏi thất thần.

- Toan nghê... Đây là viễn cổ Thần Thú sao?

Phụ Văn Cung lẩm bẩm nói:

- Không phải nói loại Thần Thú này đã sớm tuyệt tích sao?

Đầu toan nghê này trên cao nhìn xuống Phụ Văn Cung, miệng liếc liếc thấp giọng nói:

- Dế nhũi...

Hắn lời còn chưa dứt, đầu toan nghê thứ hai đi ra tinh môn, hình thể cũng khổng lồ, sau đó là đầu thứ ba, đầu thứ tư...

Cả thảy bảy đầu Viễn Cổ Thần Thú từ trong tinh môn đi ra, hơi thở bảy đầu toan nghê là khổng lồ bực nào, yêu khí ép tới hư không của nguyên giới chủ tinh cũng rung chuyển không nghỉ, mơ hồ xuất hiện khuynh hướng hỏng mất!

Có người sáng mắt, lập tức thấy trên người bảy đầu toan nghê này khóa xiềng xích, mà một chỗ khác của xiềng xích còn đang ở bên trong tinh môn, bảy đầu toan nghê này kéo động xiềng xích, chỉ thấy một chiếc lâu thuyền khổng lồ từ trong tinh môn lái tới.

Lâu thuyền này dài ba năm mươi dặm, cao cũng có hơn 10 dặm, chính là làm bằng Thần kim, trên lâu thuyền điêu lương bích trụ, trạm trỗ long phượng, từng loại từng loại hoa văn thần bí giống như thần vân thú văn, trừ lần đó ra, còn có một pháo khẩu cự đại, làm cho người ta chỉ cảm thấy đại khí tang thương.

- Con thuyền này dùng bao nhiêu thần kim thần liệu a?

Mọi người thịt thương yêu không dứt:

- Những thần kim thần liệu này, luyện chế thần minh chi bảo cũng dư dả đi?

Đây chính là Giang Nam không tiếc giá thành chế tạo Hư Không Bảo Thuyền!

Trên mũi thuyền Hư Không Bảo Thuyền, Giang Nam đứng ở nơi đó, giống như Hồng Hoang mãnh thú kinh khủng, hơi thở cuồng dã khôn cùng. Cười vang nói:

- Chư vị, kính xin lên thuyền thôi!

- Khí tức mạnh như vậy!

Mọi người trong lòng lại là cả kinh, đám người Lạc Hoa Âm, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ rối rít lên thuyền, nhiều thánh tông trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão cũng riêng phần mình đi tới trên thuyền, đám người Phụ Văn Cung, Phó Duyên Tông liếc mắt nhìn nhau, cũng rối rít đi lên chiếc thuyền lớn này, bảy đầu toan nghê gào thét một tiếng, thay đổi mũi thuyền, lần nữa chạy nhanh vào bên trong tinh môn.

Sau một khắc, chiếc lâu thuyền khổng lồ này tới đến Huyền Minh đại lục, phủ xuống đến trên Thần Sơn, mọi người đứng ở đầu thuyền rối rít nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy Thập Vạn Đại Sơn đứng vững, xanh um tươi tốt, giống như Thiên Kiếm đứng thẳng tận trời, linh khí ở chỗ này hội tụ thành vân, trôi lơ lửng ở sườn núi.

Nơi này linh khí nồng nặc đến đáng sợ, Linh Tuyền Linh Dịch nhiều, ở dưới chân Thần Sơn hội tụ thành hồ biển. Sóng xanh nhộn nhạo, gió thổi qua liền có linh khí như mây trắng phiêu khởi.

Vô số yêu ma ở trong núi tiến vào chui ra, kiến tạo mỏ quặng khổng lồ, khai thác khoáng vật, thỉnh thoảng có từng chiếc từng chiếc thuyền lớn từ trong núi đánh ra, đem bảo mỏ cùng Thần mỏ đào móc được vận hướng trung ương Thần Sơn.

Một đầu Giao Long hình thể to lớn mặc giáp trụ xiềng xích, chiếm cứ ở trên thánh sơn, hai mắt lấp lánh, giám sát thuyền lớn từ bên cạnh hắn đi qua.

Mà ở phía xa, còn có một đầu đại xà khó có thể tưởng tượng vòng ở giữa sườn núi, đầu dò vào trong mây, thôn vân thổ vụ, tu luyện yêu pháp.

Lại có một tòa thánh sơn bị Thần Ma Thánh Hỏa lượn lờ, một nữ tử khoanh chân ngồi ở trong Thần Ma Thánh Hỏa, khí tức vô cùng mạnh mẻ, làm người ta kinh khủng.

Lại có một đầu Tỳ Hưu, khống chế một chiếc Lôi Xa ùng ùng ở giữa không trung chạy qua, xông về Thái Dương, không biết đi tu luyện yêu pháp gì.

- Đầu Giao Long cùng nàng kia, chỉ sợ không kém gì ta và ngươi.

Sắc mặt Phụ Văn Cung ngưng trọng, hướng Phó Duyên Tông thấp giọng nói.

Phó Duyên Tông trịnh trọng gật đầu, trầm giọng nói:

- Đại xà cùng Tỳ Hưu kia, cũng là một vị Thiên Cung cấp cường giả, thực lực kinh người, so với Thiên Cung cường giả bình thường mạnh hơn!

- Sư tôn!

Chân Linh Huyền Nữ bay tới, khom người nói.

- Lão gia.

Ánh mắt của Giao Long Vương lộ ra thần sắc quyến rũ, cúi đầu nói.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, ý bảo bọn họ lui ra, trong lòng mọi người rung mạnh, cô gái như Thần Ma kia lại gọi Giang Nam là sư tôn, mà đầu Chưởng Giáo Chí Tôn cấp Giao Long kia lại đối với Giang Nam miệng nói lão gia, thực làm cho người ta không giải thích được.

Trên Thần Sơn, cung điện nặng nề, cung điện khổng lồ bị làm thành phòng bảo tàng chứa bảo vật, bên trong không biết có bao nhiêu bảo vật!

Vô số Linh sơn, vô cùng tài phú!

- Trước mắt các ngươi chứng kiến hết thảy, chính là thánh tông mới ta thành lập.

Giang Nam nhẹ giọng cười nói, đám đông từ trong rung động thức tỉnh.

Huyền Ẩn Đạo Nhân rung giọng nói:

- Những thứ này, cũng là của chúng ta?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Cũng là của chúng ta. Không chỉ có như thế, sư thúc tổ, ánh mắt các ngươi có thể nhìn qua hết thảy tinh vực, tương lai cũng là của chúng ta!

Huyền Ẩn Đạo Nhân hướng ra ngoài phiến đại lục này nhìn lại, chỉ thấy vô số đại lục nghiền nát ở trong tinh không trôi nỗi, vô số viên Thái Dương khổng lồ phát ra nhiệt lực vô cùng, để cho trong lòng hắn không khỏi rung động không khỏi:

- Lão Thiên, lão Thiên...

Lạc Hoa Âm cũng giật mình nhìn một màn này, mặc dù nàng kiến thức rộng rãi, cũng bị tràng diện bao la hùng vĩ trước mắt trấn trụ, thấp giọng nói:

- Cũng là của chúng ta...

- Bây giờ còn không phải.

Giang Nam cười nói:

- Các ngươi nhìn!

Tay hắn chỉ hướng nơi xa, mọi người đưa mắt nhìn ra xa, chỉ thấy ở địa phương vô cùng xa xôi, có một viên chủ tinh khổng lồ ở trong không gian trôi nỗi, viên chủ tinh này tản mát ra Địa Từ Nguyên Lực, từ trong không gian bắt đến từng mảnh nhỏ đại lục, ầm ầm hướng chủ tinh đánh tới.

Viên chủ tinh này là khổng lồ như thế, thậm chí săn bắt hai ba viên Thái Dương, Địa Từ Nguyên Lực khổng lồ đem Thái Dương biến thành vệ tinh của mình, quay chung quanh chủ tinh xoay tròn!

- Nơi đó chính là chủ tinh ta chế tạo! Nơi đây bất quá là chỗ ở tạm thời của Huyền Thiên Thánh Tông, tương lai thế giới của chúng ta là ở địa phương kia.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Không tới tám mươi năm thời gian, Quang Vũ Kỷ Kiếp sẽ tới, đến lúc đó, nguyên giới chủ tinh tan biến, nơi này liền là nơi chúng ta sống.

Oanh...

Một tòa đại lục đụng vào trên chủ tinh, nổ tung khổng lồ giống như thần minh chi bảo va chạm, hủy diệt hết thảy, hỏa diễm xông vào không gian trăm vạn dặm, dao động nhân tâm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 719: Trấn Thiên Thần Đế. (1)

Giang Nam sáng tạo chủ tinh như cũ ở không nhanh không chậm trưởng thành, trên chủ tinh Địa Thủy Phong Hỏa phun ra, thậm chí ngay cả thần kim thần liệu cũng sẽ bị hòa tan, tạm thời vẫn là một mảnh tuyệt địa.

Mọi người chỉ cảm thấy không cách nào tưởng tượng, Giang Nam lại ở trong thời gian ngắn như vậy, làm xảy ra sự nghiệp lớn thế kia!

Người nào có thể tìm được Trấn Thiên Thần Quốc Cổ lão đến đã chôn vùi ở trong lịch sử? Người nào có thể ở hai năm lẻ ba tháng thời gian ngắn ngủn, từ trong Man Hoang quật khởi, ở trong nhiều viễn cổ dị chủng yêu thú yêu, chế tạo ra Thánh Địa như vậy?

Người nào có thể chế tạo một viên chủ tinh lớn như thế, vì tương lai Huyền Minh Nguyên Giới mà tính trước?

Giang Nam chính là người như vậy, lấy sức một mình, sáng tạo ra một bầu trời mênh mông, khai cương thác thổ, để cho thánh tông đông sơn tái khởi, so sánh với thường ngày càng thêm huy hoàng, so sánh với dĩ vãng bất kỳ một thời khắc nào càng thêm cường đại!

Đám người Huyền Ẩn Đạo Nhân thậm chí cảm thấy được, Tịch Ứng Tình ban đầu nói Giang Nam là trung hưng đứng đầu, những lời này có chút nói sai rồi, so sánh với một màn trước mắt, Huyền Thiên Thánh Tông tựa hồ từ trước căn bản chưa từng hưng thịnh qua, mà hiện tại mới là bắt đầu hưng thịnh!

Tinh môn luyện thành, tương liên hai thời không, lúc này Giang Nam cho môn hạ đệ tử bắt đầu liên tục không ngừng từ nguyên giới chủ tinh di chuyển quốc độ người phàm tới, lệnh đệ tử trợ giúp người phàm ở chỗ này khai hoang, dựng lên thành thị thôn xóm.

Hơn nữa, Giang Nam bế quan mấy ngày, khai sáng từng loại từng loại võ học, cho môn hạ đệ tử truyền thụ đi ra ngoài, truyền thụ cho người phàm, để cho bọn họ có thể ở thế giới Man Hoang này có lực tự vệ.

Hắn truyền thụ võ học đi ra ngoài, cũng dị thường tinh diệu, có thể ở lúc võ đạo thập trọng đánh xuống căn cơ, kể từ đó, võ đạo cường giả trên Huyền Minh đại lục sẽ càng ngày càng nhiều.

Võ đạo cường giả là trụ cột tu sĩ, càng nhiều người tập võ, càng nhiều thiên tài sinh ra, tu sĩ cũng càng nhiều, Huyền Thiên Thánh Tông cũng có càng thêm trụ cột, muốn không lớn mạnh cũng khó khăn.

Nhiều đệ tử môn sinh của Huyền Thiên Thánh Tông cũng tới chỗ nầy, bắt đầu kiến tạo Linh sơn, nhiều trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão cũng riêng phần mình mở Linh sơn, thành lập động phủ, mở cửa thụ đồ.

Giang Nam đem thánh tông chia làm Nhân, Yêu, Ma tam tông, Nhân Tông do Lạc Hoa Âm trông coi, Yêu Tông là Tỳ Hưu Thánh Vương trông coi, Ma Tông do Chân Linh Huyền Nữ trông coi.

Huyền Thiên Thánh Tông trải qua cùng Thái Huyền Thánh Tông đánh một trận, rất nhiều cổ tích cùng pháp bảo đã bị phá hủy, tỷ như Khổ Châu Các, Nguyên Khí Đại Điện..., mà hiện tại bách phế đãi hưng, chúng pháp bảo như Khổ Châu Các cùng Nguyên Khí Đại Điện cũng cần trọng luyện, các loại công pháp hủy diệt ở trong trận chiến ấy cũng phải một lần nữa ghi chép sử dụng.

Mà vào lúc này, một tòa đại điện khí thế rộng rãi đang trong xây dựng, đại điện này tên là Tiên Hiền Điện, đợi đến lúc đại điện luyện thành, một cổ thần uy mênh mông ba động, tràn ngập cả tòa thánh tông.

Trong thần điện, thờ phụng hơn hai trăm thân thể Thần Ma, những Thần Ma này rõ ràng là những Chư Thần đã từng bảo vệ Huyền Minh Nguyên Giới, ở sau Tinh Quang Kỷ Kiếp trọng luyện nguyên giới chủ tinh, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, mở man hoang, truyền thụ đạo pháp cho vạn vật sinh

linh, sau khi bọn họ chết bị cung phụng ở trong Cổ Thần Các.

Giang Nam đã từng phát qua thề nguyện, muốn cho sự tích của các Cổ lão Thần Ma này lưu truyền xuống, mà không phải mai một ở trong Cổ Thần Các, nguyện vọng này vẫn chưa từng thay đổi qua.

Mà hôm nay, hắn chính thức đem những Cổ lão Thần Ma này mời ra, kiến tạo Tiên Hiền Điện, để cho bọn họ có thể ở sau khi chết vô số năm, như cũ được thế nhân cúng bái cùng tôn sùng, hương khói không dứt!

Huyền Thiên Thánh Tông ở trong phát triển, ngày mới tháng dị, bất quá mọi người Huyền Thiên Thánh Tông vẫn còn cảm giác được một cổ khí tức bị đè nén, đó là cường giả ở đại lục khác của Trấn Thiên Tinh Vực thỉnh thoảng bay đến Huyền Minh đại lục, theo dõi động tĩnh của Huyền Thiên Thánh Tông.

Ở trong tấm tinh vực này, có bảy tám tồn tại cực kỳ Cổ lão, rõ ràng là cường giả gần Thần, những cường đại yêu ma chí cực này đối với Huyền Thiên Thánh Tông đến có chút bất an, không chỉ giám thị động tĩnh của Huyền Thiên Thánh Tông, có chút tồn tại cực đoan còn dẫn phát thú triều, hướng Huyền Minh đại lục đánh sâu vào, xảy ra mấy lần đại chiến.

Lạc Hoa Âm ngồi không yên, nâng kiếm ra cửa, mỹ danh viết "dùng võ kết bạn", đi tìm cường giả đại lục khác giao đấu.

Đối với an nguy của nàng, Giang Nam không để ở trong lòng chút nào, trừ Đại Thánh Vương, trong tấm tinh vực này có thể lưu lại Lạc Hoa Âm, căn bản không có, mặc dù Lạc Hoa Âm không địch lại, cũng có thể thong dong rút đi, sẽ không có nguy hiểm tánh mạng.

Mà Nhạc Ấu Nương cũng ăn mấy lần đau khổ, đám người Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, Dư lão quái hướng nàng vị thánh tông "Đại sư tỷ" này khiêu chiến, Nhạc Ấu Nương bị đánh bại bảy lần, rút kinh nghiệm xương máu, rốt cục an phận xuống, đau khổ tu luyện.

- Mấy vị đạo huynh làm sao còn chưa đi?

Giang Nam nhìn đám người Phụ Văn Cung, Phó Duyên Tông, Thái Phi Ngư một chút, cười mà như không cười nói:

- Mấy vị đạo huynh ở Huyền Thiên Thánh Tông ta ngây người có non nửa năm, cũng nên trở về tông môn của mình đi xem một cái.

- Không vội, không vội.

Phụ Văn Cung đánh cái ha ha nói.

Phó Duyên Tông cũng phẫn nộ nói:

- Giang chưởng giáo đừng nóng vội, ngu huynh mấy ngày nữa sẽ đi.

- Ta ở chỗ này.

Thái Phi Ngư thủ sẵn lỗ mũi hừ hừ nói:

- Giang đạo hữu sẽ không không hoan nghênh ta chứ?

Chưởng giáo mới của Thanh Vân Tông tên là Tiêu Dật Tiên, Tề Tùy Vân ở trận đại chiến kia bất hạnh bỏ mạng, hắn tiếp nhận mới chưởng giáo, sau khi tinh môn chế tạo hoàn thành hắn cũng đến đây chúc mừng, tới chỗ này rồi cũng không một chút ý tứ rời đi.

Tiêu Dật Tiên tròng mắt rưng rưng, nức nở nói:

- Thanh Vân Tông ta hai đời chưởng giáo chết thảm, hôm nay tiểu đệ thẹn làm Thanh Vân Tông thứ ba mươi bảy chưởng giáo, muốn tài nguyên không có tài nguyên, muốn người không người, cần địa bàn không có địa bàn, muốn chấn hưng Thanh Vân Tông thật sự là hữu tâm vô lực....

Phụ Văn Cung rơi lệ nói:

- Tinh Nguyệt Thần Tông ta cũng tổn thất thật lớn, đã chết không biết bao

nhiêu đệ tử trưởng lão, còn có một vị sư thúc của ta, cũng chịu khổ độc thủ.

Phó Duyên Tông gật đầu, thở dài thở ngắn nói:

- Triều Thánh Tông ta cũng là chết thảm trọng, ngay cả trấn giáo chi bảo cũng bị làm hỏng, đến nay chưa khôi phục uy năng.

Thái Phi Ngư gào khóc, đấm ngực nói:

- Mười vị đại sư phó của ta đã chết hai vị, mỗi lần nhớ tới chuyện này, liền để cho ta rơi lệ đầy mặt, hai vị đại sư phó, các ngươi chết thật thảm....

Giang Nam hiểu ý, cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 720: Trấn Thiên Thần Đế. (2)

- Chư vị, tấm tinh vực này rộng như thế, có thể dung hạ được Huyền Thiên Thánh Tông, cũng có thể dung hạ được những môn phái khác. Bất quá chư vị, Huyền Thiên Thánh Tông ta hạ hạt quốc độ không nhiều lắm, môn hạ người phàm của các ngươi, chi bằng phân cho thánh tông ta một nửa. Hơn nữa, thánh tông ta trước mắt chủ yếu ở Trấn Thiên Tinh Vực phát triển, trấn thủ tinh môn, còn cần các vị tông môn trợ giúp.

- Dễ nói, dễ nói.

Phụ Văn Cung khóc trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa, cười tủm tỉm nói.

Mọi người đều vui vẻ, Thái Phi Ngư lại càng hưng cao thải liệt, Thiên Phủ không hỏi thế sự, không có thống trị quốc gia người phàm, vì vậy lần này Thiên Phủ một người cũng không cần đưa cho Huyền Thiên Thánh Tông, không duyên cớ chiếm được Giang Nam hứa hẹn.

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhỏm, Trấn Thiên Tinh Vực có tài phú khổng lồ như thế, căn bản dấu diếm không được, Huyền Thiên Thánh Tông cũng không có năng lực độc chiếm nơi đây, huống chi Tinh Nguyệt Thần Tông, Thanh Vân Tông, Thiên Phủ,... cùng Huyền Thiên Thánh Tông lại là liên minh, để cho bọn họ tới phân một chén canh cũng là chuyện đương nhiên.

Hơn nữa, tài phú nơi đây nếu như lộ ra ngoài, tinh môn sẽ gặp phải những môn phái khác ngấp nghé, nói không chừng có người sẽ tranh đoạt tinh môn, mà thánh tông chủ lực ở Trấn Thiên Tinh Vực, chi bằng có người tới trấn thủ tinh môn, để cho Tinh Nguyệt Thần Tông, Thiên Phủ chúng môn phái đi hỗ trợ trấn thủ, thánh tông liền có thể toàn lực ở Trấn Thiên Tinh Vực phát triển.

Về phần Long Hoàng, hắn cũng biết Trấn Thiên Tinh Vực tồn tại không dấu được lâu, phải trở lại Vạn Long Sào nói cho Ứng Vô Song, nhưng Giang Nam cùng Ứng Vô Song giao hảo, đã sớm thông báo Ứng Vô Song, làm cho nàng tạm thời không nên thông báo Ứng Long Đại Thế Giới.

Cũng không lâu lắm, Tinh Nguyệt Thần Tông, Thanh Vân Tông cùng Thiên Phủ riêng phần mình phái người tới, bất quá cũng là đi đại lục khác, riêng phần mình đánh rớt xuống một mảnh địa bàn, thành lập chỗ ở mới.

Sau khi Thiên Thọ Vương bị luyện hóa liền hóa thành một quả minh châu, trong châu hữu sơn hữu thủy, tên là Sơn Thủy Thần Châu, cùng Thần đỉnh bị nhiều trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão của thánh tông ngày đêm tế luyện, treo cao ở trên bầu trời Thần Sơn thánh tông, trấn áp số mệnh thánh tông.

Huyền Thiên Thánh Tông đi lên quỹ đạo, mỗi ngày trong phàm nhân trên đại lục đều có người đột phá tu thành Thần Luân, những võ đạo cường giả này trực tiếp bị thánh tông đệ tử mời tới, tham gia thánh tông khảo nghiệm, tư chất tốt liền ở lại thánh tông, tư chất không tốt liền như cũ trở lại người phàm quốc độ.

Thánh tông cũng một ngày so sánh với một ngày lớn mạnh, rất nhiều đệ tử trưởng lão lịch lãm, mặc dù thỉnh thoảng cũng có chết, nhưng thánh tông quật khởi đã không thể ngăn cản.

Mà vào lúc này, Giang Nam rốt cục nhích người, đi tinh vực có Hồng Mông Tử Khí trước kia.

- Địa Từ Nguyên Lực thật cường đại!

Giang Nam mới vừa bay qua những Thái Dương quay chung quanh mây tía xoay tròn kia, liền cảm giác được vô cùng Địa Từ Nguyên Lực hướng hắn đánh tới, kéo hắn hướng mây tía bay đi, vội vàng khống chế thân hình.

Hồng Mông Tử Khí dẫn lực quá lớn, có thể bắt rất nhiều Lam Thái

Dương, định trụ trung tâm tinh vực Huyền Minh Nguyên Giới lớn như thế, Vĩnh Hằng bất động, có thể thấy được sức nặng của đoàn tử khí này là kinh người bực nào!

Loại mây tía này, chẳng những là thần vật chất lượng cao nhất thế gian, giống như trước cũng là bảo vật hi hữu khó được nhất!

Hắn dần dần đến gần, Hồng Mông Tử Khí truyền đến hấp lực càng ngày càng mạnh, kéo ra thân thể của hắn, cơ hồ đem nhục thể của hắn xé mở, hơn nữa Giang Nam còn cảm giác được tốc độ thời gian trôi qua dần dần biến chậm, đây là Địa Từ Nguyên Lực khổng lồ tạo thành tình hình!

Ở trung tâm Thái Dương, tốc độ thời gian trôi qua thả chậm một nửa, nhưng mà ở chỗ này, còn chưa đến gần mây tía, thời gian đã so sánh với ngoại giới chậm gấp năm sáu lần, thậm chí ngay cả nhịp tim của hắn, cũng là thật lâu mới nhảy lên.

Giang Nam đạt tới cực hạn thân thể có thể thừa nhận, rốt cục ngừng lại, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong hư không phía trước cách đó không xa, một thanh niên bộ lông nồng đậm khoanh chân ngồi ở chỗ đó, chiến ý ngập trời.

- Đại Thánh Vương!

Giang Nam tinh tế đánh giá, Đại Thánh Vương đang cùng Địa Từ Nguyên Lực cường đại đối kháng, liều mạng vận chuyển pháp lực, một lần lại một lần để cho pháp lực ngưng tụ ra mội cái đại thủ, hướng đoàn Hồng Mông Tử Khí kia chộp tới!

Pháp lực của hắn ngập trời, so sánh với thời kỳ Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng quyết chiến không thể yếu, đã là một vị Thiên Cung bát trọng cường giả, nhưng mà dù vậy, pháp lực của hắn hóa thành bàn tay to càng đến gần Hồng Mông Tử Khí, bàn tay liền trở nên càng nhỏ, đợi đến phía trước mây tía, đã nhỏ đến không thể tra.

Đại Thánh Vương thu hồi bàn tay này, cũng là phí hết toàn lực, đối kháng Địa Từ Nguyên Lực cường đại, rồi mới miễn cưỡng có thể thu hồi, mà ở trong lòng bàn tay của hắn, chỉ có một tia Hồng Mông Tử Khí nhỏ đáng thương.

Nhưng cho dù là một tia Hồng Mông Tử Khí này, như cũ vạn phần trầm trọng, Giang Nam có thể cảm giác được trong đó tích chứa năng lượng kinh khủng.

Đại Thánh Vương hiển nhiên là chuẩn bị thu một chút Hồng Mông Tử Khí tới luyện chế pháp bảo, bất quá nhìn loại tốc độ này, chẳng biết lúc nào mới có thể thu thập đầy đủ mây tía đến luyện chế pháp bảo.

- Thực lực Đại Thánh Vương, vị gần Thần cường giả này chỉ sợ có thể so với hai ba Thần Ma, hắn thu mây tía miễn cưỡng như thế, chỉ sợ ta cũng làm không được.

Giang Nam đang muốn rời đi, đột nhiên thấy trong đoàn Hồng Mông Tử Khí kia, chậm rãi hiện ra một người, người mặc Tử Y, đầu đội Đế quan, trong lòng không khỏi ngẩn ra:

- Trong Hồng Mông Tử Khí tại sao có thể có loài người tồn tại? Sức nặng bực này, Thần Tôn chi bảo cũng sẽ bị đè ép, người nào có thể ở trong mây tía sinh tồn?

Hắn chăm chú nhìn lại, chỉ thấy nhân loại kia tướng mạo trang nghiêm, không giận tự uy, tay niết một loại ấn pháp kỳ lạ, có một loại hùng bá thiên hạ, khí độ Quân Hoàng trấn áp Chư Thiên.

Chẳng qua là người này sớm đã không có nửa phần khí tức sinh mệnh, tử vong không biết bao lâu, thi thể hắn bởi vì rơi vào trong Hồng Mông Tử Khí mới có thể bảo toàn.

- Chẳng lẽ là Trấn Thiên Thần Quốc Đại Đế?

Giang Nam thất thanh nói.

- Trấn Thiên Thần Quốc bị diệt, người này hơn phân nửa là sinh cơ đoạn tuyệt, nước nhà bị diệt, vì vậy ở trước khi chết tiến vào trong Hồng Mông Tử Khí, không để cho thi thể mình rơi vào tay địch.

Giang Nam khẽ cau mày, Trấn Thiên Thần Quốc Đại Đế cách nay đã có hơn năm ngàn vạn năm lịch sử, so sánh với kỷ kiếp còn muốn Cổ lão, là một trong những tồn tại cường đại nhất lúc đó, có thể nghĩ Địa ngục xâm lấn, bộc phát chiến đấu đến tột cùng thảm thiết đến cỡ nào, ngay cả loại nhân vật này cũng nuốt hận thu tràng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 721: Muốn Học Sao? Ta Dạy Cho Ngươi. (1)

Đại Thánh Vương cách so với hắn gần hơn rất nhiều, có thể nhìn càng thêm thêm rõ ràng, vị Đại Thánh Vương kia giờ phút này ánh mắt cũng rơi vào trên thi thể Trấn Thiên Thần Đế, đột nhiên dừng thu Hồng Mông Tử Khí lại, mà là nổi lên một cái Thủ Ấn, cố gắng từ trong Trấn Thiên Thần Đế Thủ Ấn tính toán ra Thần Thông của hắn.

Thi thể Trấn Thiên Thần Đế nắm ấn pháp cực kỳ kỳ lạ, ấn pháp cũng không phức tạp, nhưng làm cho người ta càng xem càng có thể từ đó cảm nhận được hàng vạn hàng nghìn thần diệu, làm người ta bất giác trầm mê ở trong đó, nghiên cứu ảo diệu loại ấn pháp này.

- Vạn vật chi mẫu, nguyên nhân chi thai. Hay! Một đạo Nguyên Thai Ấn này thật là hay!

Trong miệng Đại Thánh Vương truyền đến lôi âm ùng ùng, ấn pháp trong tay kết xuất cùng Trấn Thiên Thần Đế là ấn pháp đồng dạng, nhất thời có một loại cảm giác vạn vật bắt đầu.

Hắn kiếp trước chính là Yêu Tôn, kiến thức rộng rãi, kiến thức vượt xa thường nhân, mặc dù hắn cũng không biết tâm pháp Trấn Thiên Thần Đế, nhưng từ trong Thủ Ấn này không ngừng ngược lại, nghịch tố mà lên, thôi diễn ấn pháp lúc đầu của Nguyên Thai Ấn.

Giang Nam tinh tế đánh giá, chỉ thấy hai tay của Đại Thánh Vương thiên biến vạn hóa, hai tay diễn biến ấn pháp càng ngày càng nhiều, càng ngày càng phức tạp, ngược lại Nguyên Thai Ấn không chỉ có cần tu vi kiến thức cực cao, giống như trước cần tài trí kinh người, tài trí của vị Đại Thánh Vương này hiển nhiên cũng là cực kỳ kinh người, trong chớp mắt liền từ trong thủ thế của Trấn Thiên Thần Đế thôi diễn ra mấy vạn loại ấn pháp. Hơn nữa còn đang không ngừng tăng nhiều!

Mỗi nhiều ra một loại Thủ Ấn, Đại Thánh Vương liền càng đến gần Nguyên Thai Ấn vận hành ảo diệu chân chính. Càng có thể trở lại Nguyên Thai Ấn như cũ, phát huy ra uy lực môn ấn pháp này.

Đợi càng về sau, hai tay Đại Thánh Vương thi triển ấn pháp tản mát ra uy năng, đã có thể rung chuyển không gian nơi đây, một đạo ấn pháp triển khai, hư không ùng ùng chấn động!

Nơi đây bởi vì có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, Địa Từ Nguyên Lực cường đại tác dụng, gia trì hư không. Cho dù là thần minh chi bảo oanh kích, cũng chưa hẳn có thể đem hư không nơi đây rung chuyển, mà một đạo ấn pháp của Đại Thánh Vương lại có thể rung chuyển hư không nơi đây, có thể thấy được uy năng trong ấn pháp!

- Vị Đại Thánh Vương này tích lũy thật là hùng hồn, quả thực có thể đuổi theo Đế cấp nhân vật! Hắn diễn biến Nguyên Thai Ấn, uy lực đã đến gần Tịch chưởng giáo ban đầu thi triển Sâm La Ấn, thần minh bình thường cũng sẽ không là đối thủ của hắn!

Giang Nam tâm thần chấn động, Tịch Ứng Tình ban đầu thi triển Sâm La Ấn, ở vào Thiên Cung bát trọng trung kỳ, một ấn đắp rơi, Sâm La vạn tượng, rầm rộ. Loại lực lượng này, đã đạt tới đỉnh tu sĩ có thể đạt tới, từ cổ chí kim, trừ Thần, cơ hồ không có người có thể vượt ra uy năng loại ấn pháp này, nếu không cũng sẽ không đem Thái Hoàng Lão Tổ đánh cho gần chết!

Mà Đại Thánh Vương diễn biến ra Nguyên Thai Ấn, liền đến gần Sâm La Ấn của Tịch Ứng Tình, đến gần cực hạn tu sĩ, mặc dù uy lực còn thua kém một bậc, nhưng mà loại lực lượng này cho dù là Thái Hoàng trước lúc thành thần cũng không cách nào làm được!

Bất quá, Đại Thánh Vương thôi diễn đến một bước này, ra tay liền bắt đầu dần dần biến chậm, càng ngày càng trầm trọng, hiển nhiên có chút nối nghiệp không còn chút sức lực nào, diễn biến ấn pháp uy lực cũng không cách nào tái tiến một bước.

Rống….

Vị Yêu Tộc cường giả này đột nhiên gầm thét một tiếng, hiện ra ba đầu sáu tay, sáu tay tung bay, tốc độ thôi diễn lần nữa tăng lên mấy phần, bất quá hắn vừa diễn biến ra hai ba đạo ấn pháp, liền không thể tiếp tục được nữa, rốt cục không cách nào đem Nguyên Thai Ấn chân chính thôi diễn đi ra ngoài.

Có thể thôi diễn đến một bước này, đã đến gần diện mục thật sự của Nguyên Thai Ấn, chẳng qua là Đại Thánh Vương không cách nào bước ra một bước cuối cùng, bất quá hắn hiển nhiên không bỏ được buông tha, vẫn mạnh mẽ thôi diễn, sáu cánh tay ở trong hư không chậm rãi huy động, trầm trọng vô cùng!

Trên trán Đại Thánh Vương mồ hôi lạnh như mưa, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng giòn vang, một cánh tay của hắn đột nhiên sinh sôi bẻ gảy, xương gốc rạ gảy lìa lắc lư, ngay sau đó phảng phất bị một cổ lực lượng vô hình giãy dụa, cánh tay gảy lìa kia ken két sát sát vặn vẹo, cắt thành vô số mảnh nhỏ!

Đây là bởi vì hắn mạnh mẽ suy tính bổn nguyên lực lượng của Nguyên Thai Ấn, đi lên lạc lối, đủ loại lực lượng trong cơ thể xung đột, đưa đến lực lượng trong cánh tay hướng hàng vạn hàng nghìn phương hướng bộc phát, sinh sôi đem một cánh tay của hắn chấn vỡ!

Cánh tay này mới vừa toái rụng, năm cánh tay khác của hắn lập tức bị chấn thành bánh quai chèo, ngay sau đó bị lực lượng của mình chen chúc nổ tung!

Phụt…

Đại Thánh Vương một ngụm máu tươi phun ra, héo rũ không chịu nổi, vội vàng buông tha cho thôi diễn Nguyên Thai Ấn, toàn lực khôi phục thân thể.

- Ta dù sao còn không phải là Đại Đế, không cách nào thôi diễn ra thủ

đoạn của nhân vật Đế cấp. . .

Trong lòng hắn ảm nhiên, đột nhiên hắn nghe được một loại tiếng gió kỳ lạ từ phía sau cách đó không xa truyền đến, trong tiếng gió này mang theo luật động kỳ dị, phảng phất tuần hoàn theo dấu vết Đại Đạo nào đó, vội vàng quay đầu nhìn lại, không khỏi ngây người như phỗng.

Chỉ thấy Giang Nam ở phía sau hắn cách đó không xa, khoanh chân ngồi ở trong hư không, hai tay cùng dạng bắt đầu thiên biến vạn hóa, thôi diễn diện mục thật sự của đạo Nguyên Thai Ấn này.

Giang Nam thôi diễn đủ loại ấn pháp, so với hắn mới vừa rồi thôi diễn lại càng phức tạp, lại càng tinh diệu huyền bí, thậm chí ngay cả Đại Thánh Vương mới vừa rồi liều mạng cũng không có thôi diễn ra biến hóa, ở trong tay hắn cũng nhất nhất diễn biến đi ra ngoài.

Đại Thánh Vương gắt gao ngó chừng quỹ tích biến hóa của hai tay Giang Nam, trong lòng vạn phần khiếp sợ, rất nhiều biến hóa trong Thủ Ấn của Giang Nam ngay cả hắn cũng chưa từng nghĩ đến, chưa từng thôi diễn đi ra ngoài, không nghĩ tới ở trong tay Giang Nam nhẹ nhàng dễ dàng liền diễn biến đi ra ngoài!

Hắn lại chưa từng nghĩ đến, Giang Nam cũng không phải là nhãn giới kiến thức vượt xa hắn, mà là Giang Nam ở trong quá trình tham quan hoc tập hắn thôi diễn Nguyên Thai Ấn, nhận được rất nhiều dẫn dắt, thật ra là theo quá trình hắn thôi diễn không ngừng hoàn thiện.

Cái này tương đương với Đại Thánh Vương đem Nguyên Thai Ấn hoàn thành chín thành, mà Giang Nam cũng là đứng ở trên bả vai của hắn, đem một thành còn dư lại bổ toàn bộ.

Thật ra thì, đơn thuần từ tích lũy mà nói, Giang Nam so sánh với Đại Thánh Vương là Thần Tôn chuyển thế này thua kém không được bao nhiêu, thậm chí ở phương diện khác còn có thắng được.

Kiếp trước mặc dù Đại Thánh Vương là Yêu Tôn, nhưng hắn cũng không có được qua loại Đế cấp công pháp như Ma Cực Chứng Tiên Kinh này, không có được chứng kiến Thiên Đạo chí bảo, cũng không có trải qua chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh tẩy lễ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 722: Muốn Học Sao? Ta Dạy Cho Ngươi. (2)

Mà Giang Nam lại trải qua hết thảy, hơn nữa, cho dù là Thần Ma cấp công pháp, hắn cũng được chứng kiến trăm ngàn loại, kiến thức nội tình cũng không khiếm khuyết.

Dần dần, hai tay Giang Nam biến hóa ra ấn pháp phức tạp đến cực hạn, cùng kỳ biến hóa, đi lên một loại cực đoan, tiếp tục biến hóa về phía trước đã không cách nào làm cho loại ấn pháp này thêm phức tạp.

Hai tay của hắn nhảy động, đã có một loại khuynh hướng ra tay hóa thành thiên địa đại đạo, đem thiên địa đại đạo biến hóa phát huy đến mức tận cùng, khó tiến thêm một bước nữa!

Đại Thánh Vương không chỉ có khẩn trương lên, mới vừa rồi hắn chính là đi tới đây, đường phía trước đột nhiên đứt đi, thế cho nên bị lực lượng rối loạn đem sáu cánh tay hết thảy cắn nát!

Giờ phút này hai tay Thủ Ấn của Giang Nam biến hóa còn muốn vượt xa hắn, đủ loại lực lượng trong cơ thể lại càng nhiều hạn chế. Nếu như lực lượng thác loạn, quả quyết không chỉ là hai cánh tay toái rụng đơn giản như vậy, chỉ sợ ngay cả thân thể cũng sẽ bị lực lượng bạo loạn chấn thành phấn vụn!

Đột nhiên, nhiều hạn chế ấn pháp đầy trời biến mất, hai tay Giang Nam biến hóa trở nên vô cùng đơn giản, từ vô cùng nhiều đến vô cùng giản, chỉ có một cái chớp mắt, nhưng loại biến hóa này hồn nhiên thiên thành, hay đến đỉnh, tuyệt không thể tả!

Tất cả ấn pháp giống như ảo ảnh trong mơ biến mất không thấy gì nữa. Cuối cùng chỉ còn lại có một đạo quyền ấn, hình dạng quyền ấn này như một khỏa tâm tạng, bốn chỉ bao lấy ngón cái hóa thành quả đấm.

Một sát na quyền ấn trào ra, Đại Thánh Vương thậm chí cảm giác được khí huyết của Giang Nam ở trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần, tốc độ pháp lực bôn lưu tăng lên gấp mười lần, trình độ pháp lực ngưng tụ tăng lên gấp mười lần!

Đông…

Quyền ấn oanh ở trong hư không, để cho hắn phảng phất cảm thấy trong hư không tựa hồ có một trái tim khổng lồ mãnh liệt nhảy lên một chút!

Nguyên Thai Ấn!

Chân chân chính chính Nguyên Thai Ấn!

Đế cấp ấn pháp biến mất hơn năm ngàn vạn năm này, rốt cục ở trong tay Giang Nam lần nữa hiện ra ở trước mắt người đời!

Đại Thánh Vương vốn còn có chút hoài nghi Giang Nam có phải là Đế cấp nhân vật chuyển thế hay không, đợi thấy một ấn này triển khai, trong lòng nhất thời không tiếp tục hoài nghi!

Đột nhiên, Giang Nam chú ý tới một đạo Nguyên Thai Ấn này của mình trào ra, thi thể Trấn Thiên Thần Đế trong Hồng Mông Tử Khí, trên mặt tái nhợt không có bất kỳ huyết khí đột nhiên hiện ra vẻ hồng quang, tựa hồ là huyết khí đột nhiên vận hành.

Bất quá, đợi đến uy năng của Nguyên Thai Ấn tiêu tán, khuôn mặt của Trấn Thiên Thần Đế lại khôi phục không khí trầm lặng, không có nửa phần sinh cơ.

- Ân? Cổ quái. . .

Giang Nam tò mò vạn phần, cười nói:

- Thánh Vương, ngươi có thấy một màn mới vừa rồi kia hay không?

Đại Thánh Vương như cũ yên lặng trong ấn pháp kia của Giang Nam, đột

nhiên thức tỉnh:

- Một màn gì?

- Ngươi nhìn!

Giang Nam lần nữa thi triển Nguyên Thai Ấn, chỉ nghe một tiếng trống nổ vang lên, thi thể Trấn Thiên Thần Đế bên trong Hồng Mông Tử Khí cũng truyền đến một tiếng đông nhẹ, phảng phất là trái tim Thần Đế này nhảy rất nhỏ.

Đại Thánh Vương hít một hơi lãnh khí, sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Ta thấy được .

- Thánh Vương, ngươi nói Đại Đế này có phải còn sống hay không?

Giang Nam khẽ cau mày hỏi.

- Hẳn là không phải, ta không cảm giác được bất kỳ sinh cơ trên người hắn.

Đại Thánh Vương trịnh trọng gật đầu nói:

- Mới vừa rồi ngươi thi triển Nguyên Thai Ấn, cùng trái tim của hắn phát sinh cộng minh, đoán chừng là để cho trái tim của hắn chấn động, này mới xuất hiện tình huống như thế. Trấn Thiên Thần Đế hẳn là đã chết, nhưng không phải là một loại tử vong chân chính, bởi vì hắn ở vào trong Hồng Mông Tử Khí, Hồng Mông Tử Khí chính là vạn vật mẫu nguyên, tương đương với một nguyên thai cự đại. . .

Trên mặt hắn lộ ra một tia sợ hãi, trầm giọng nói:

- Ta biết rồi! Vị Trấn Thiên Thần Đế này, là đang đợi có người phục sinh hắn!

Hắn nói tới đây, Giang Nam cũng hiểu được, Trấn Thiên Thần Đế ở trước khi chết bước vào trong Hồng Mông Tử Khí, mượn Hồng Mông Tử Khí tới bảo tồn thi thể của mình, ở trong Hồng Mông Tử Khí, thời gian bất động, không gian tĩnh lặng, nhục thể cùng thần hồn của hắn, thủy chung giữ vững một khắc trước khi chết kia!

Lúc này, nếu có người có thể lấy năng lượng khổng lồ, kích thích trái tim của hắn, để cho khí huyết đã suy kiệt của hắn tiếp tục vận hành, tôn Đại Đế này, hơn phân nửa sẽ từ trong tử vong tỉnh lại, cách hơn năm ngàn vạn năm, tái hiện nhân thế!

- Không hổ là một đời Thần Đế cấp nhân vật, rất giỏi!

Giang Nam không khỏi than thở, bất quá ấn pháp có thể làm cho Trấn Thiên Thần Đế hồi phục, chỉ sợ chỉ có một loại Nguyên Thai Ấn này, chỉ có Nguyên Thai Ấn mới có thể cùng trái tim của hắn cộng minh, để cho thân thể đã tử vong của hắn lần nữa toả sáng sinh cơ.

Mà hiện tại Giang Nam liền nắm giữ loại ấn pháp này!

Sinh tử một nhân vật Thần Đế cấp, liền nắm giữ ở trong tay của hắn!

- Để cho Đại Đế này ngủ say đi.

Đại Thánh Vương thấp giọng nói:

- Ai biết hắn thiện hay ác?

Giang Nam gật đầu, trên thực tế hắn cũng không đủ pháp lực thúc dục Nguyên Thai Ấn khiến cho Trấn Thiên Thần Đế sống lại, muốn để cho trái tim một Thần Đế cấp nhân vật hồi phục, không có Thần Chủ Thần Tôn cấp chiến lực, há có thể làm được?

- Thánh Vương, ngươi muốn học Nguyên Thai Ấn không?

Đại Thánh Vương nghe nói như thế, không khỏi ngạc nhiên, ngẩng đầu

nhìn về phía Giang Nam, có chút không biết làm sao, Giang Nam cười nói:

- Ta dạy cho ngươi.

Nếu không có Đại Thánh Vương, cho dù Giang Nam có thể thôi diễn ra Nguyên Thai Ấn cũng phải tốn hao thời gian thật dài, cho nên hắn cũng sẽ không keo kiệt môn ấn pháp này, đem Nguyên Thai Ấn truyền thụ cho Đại Thánh Vương, hoàn lại Đại Thánh Vương chỉ điểm, cũng là thủ đoạn gần hơn quan hệ giữa hai người.

Đại Thánh Vương cũng không có từ chối, sau khi từ trong tay Giang Nam học được đạo Nguyên Thai Ấn này, suy nghĩ một chút, cẩn thận từng li từng tí lấy ra một ít bình Hồng Mông Tử Khí nói:

- Sư huynh, ta người này luôn không quen bị người ân huệ, nếu như ngươi có ân với ta, ta nhất định phải báo đáp, nếu không trong lòng liền không thoải mái. Một lọ Hồng Mông Tử Khí này tuy nói ít một chút, giá trị xa không bằng Nguyên Thai Ấn, nhưng là ta sáu bảy năm cực khổ sưu tập đến, nguyên vốn định giữ lại luyện bảo, chẳng qua là thu số lượng không đủ để luyện chế pháp bảo. Sư huynh, ngươi hiện tại không cách nào thu Hồng Mông Tử Khí, nếu không chê, xin hãy nhận lấy vật này.

Giang Nam thấy hắn hào sảng hào phóng, lúc này nhận lấy bình Hồng Mông Tử Khí này, vào tay chợt trầm xuống, trong lòng không khỏi cả kinh.

Mặc dù Hồng Mông Tử Khí chỉ có một lọ nho nhỏ, nhưng sức nặng thật là kinh người, hắn phải sử xuất toàn lực mới có thể lấy lên được!

Hôm nay lực lượng thân thể Giang Nam cực kỳ kinh người, tuy nói không đạt tới trình độ trích tinh cầm nguyệt, bất quá giơ lên mười mấy thần minh chi bảo còn không nói chơi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 723: Hồng Mông Chi Cốt

Rèn trấn giáo chi bảo, tài liệu cần thiết đã nặng đạt hàng tỉ cân, thần minh chi bảo lại càng muốn lật lên không chỉ gấp mười lần!

Mà một lọ Hồng Mông Tử Khí nho nhỏ, đã đạt tới sức nặng gấp mấy chục lần thần minh chi bảo, có thể nói kinh người, tương đương với sức nặng của mấy trăm trấn giáo chi bảo!

Thậm chí, mây tía tạo thành trong bình nhỏ này giống như một tinh cầu nhỏ loại, Địa Từ Nguyên Lực khổng lồ, có thể thấy được rốt cuộc nặng bao nhiêu!

Đại Thánh Vương cường giả bực này, tốn hao sáu bảy năm mới thu một chút Hồng Mông Tử Khí như vậy, cũng có thể thấy được, muốn thu loại mây tía này khó khăn đến cỡ nào.

Có thể nói, trừ Đại Thánh Vương, bất kỳ cao thủ nào của Huyền Minh Nguyên Giới tới đây, đối mặt đoàn Hồng Mông Tử Khí này cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm, không có cách nào lấy đi.

Đại Thánh Vương ở một bên tu luyện Nguyên Thai Ấn, mà Giang Nam thì tính toán sử dụng bình Hồng Mông Tử Khí này như thế nào.

Cách dùng của Hồng Mông Tử Khí thật sự quá lớn, loại tài liệu này chẳng những giá trị hơn xa Ngũ Sắc Kim, hơn nữa vượt qua Đế cấp tài liệu, chính là vạn vật chi mẫu.

Thậm chí, nếu có bản lãnh có thể cắt ra loại mây tía này, là có thể để cho mây tía trực tiếp hóa thành Đế cấp tài liệu!

Bất quá, như vậy chẳng qua là dùng dao mổ trâu giết gà, lãng phí tác dụng của Hồng Mông Tử Khí, nếu có thể dùng loại bảo vật này luyện thành pháp

bảo, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết uy lực kinh khủng bực nào!

- Luyện vào trong pháp bảo?

Giang Nam lắc đầu, hủy bỏ cái ý nghĩ này, lục đại pháp bảo của hắn mặc dù nói tương lai cũng có thể luyện đến phẩm cấp cực cao, nhưng Ngự Thiên Đạo Chung là chế phẩm bắt chước Thiên Đạo Bảo Chung, thành tựu tương lai quả quyết không thể nào vượt xa Thiên Đạo Bảo Chung chân chính.

Mà pháp bảo khác của hắn, ví dụ như Huyền Nguyên Đỉnh, Vạn Giới Ngục Đồ, Thần Vương Kiếm, Ly Địa Thánh Quang Kỳ, Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ cùng Hư Không Bảo Thuyền, thành tựu tương lai không thể nào vượt xa Ngự Thiên Đạo Chung.

- Hồng Mông Tử Khí luyện vào trong pháp bảo, chính là lãng phí, chân chính có thể đạt tới thành tựu chí cao, chỉ có ta, chỉ có nhục thể của ta!

Giang Nam nghĩ tới đây, tinh thần rung lên:

- Nếu có thể đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào nhục thể của ta, thân xác của ta chỉ sợ cũng sẽ trở nên không thể phá vở?

Hắn nghĩ tới đây, đem Hồng Mông Tử Khí thu vào, lúc này liền tính toán trở về thánh tông. Đại Thánh Vương quen thuộc Nguyên Thai Ấn, cũng đứng dậy nói:

- Sư huynh, ta chuẩn bị đi.

Giang Nam buồn bực nói:

- Đi?

- Chính xác.

Đại Thánh Vương chiến ý ngập trời, cười nói:

- Phiến thế giới này, đã không có đối thủ của ta, trên đời vô địch cũng tịch

mịch rất, hôm nay ta học xong Nguyên Thai Ấn, lại càng tìm không được đối thủ. Ta muốn đến thế giới khác, đi gặp lại cao thủ nơi đó, cùng với Thần Ma chuyển thế khác!

Hắn cũng không quay đầu lại, xoay người rời đi, hướng Thiên Vương đại lục bay đi, cười nói:

- Sư huynh, ta đi trước một bước, mấy đồ nhi của ta sau này phải làm phiền ngươi! Tương lai ngươi đi thế giới khác, nói không chừng chúng ta còn có thể gặp lại.

- Trong Huyền Minh Nguyên Giới đã không có đối thủ sao?

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, cũng trở về đến Huyền Minh đại lục, thầm nghĩ:

- Tỷ tỷ đi, Thái Hoàng đi, hôm nay Đại Thánh Vương cũng đi, nhưng mà ta vẫn không thể đi, bởi vì ta còn không có làm được nguyên giới vô địch. Bất quá, ta cảm giác được ngày này không xa. . .

- Những Thần Ma chuyển thế, Đại Đế chuyển thế kia, ngàn vạn lần phải sống, chờ ta đến!

Cũng không lâu lắm, trong lúc bất chợt có một cổ khí tức mênh mông như uyên từ Thiên Vương đại lục truyền đến, Giang Nam đăng cao nhìn về nơi xa, chỉ thấy một tòa Thần Điện từ trên Thiên Vương đại lục bay lên trời, ầm ầm đánh vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Thanh âm của Đại Thánh Vương đột nhiên ở trong đầu của hắn vang lên, giống như lôi âm nổ vang:

- Sư huynh, mặc dù ngươi lai lịch kinh người, nhưng thủy chung so với ta chậm một bước, không bằng ta và ngươi so, nhìn xem ai có thể trước tu luyện thành công, thu Hồng Mông Tử Khí nơi đây!

- So một lần sao?

Giang Nam lộ ra một nụ cười, thấp giọng nói:

- Tốt!

Thuần Dương Điện, Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận như cũ đang không ngừng vận chuyển, hơn vạn Đại Yêu Đại Ma như cũ thúc dục kỳ phiên, vô số đạo văn hóa thành vạn linh, ở trong trận rung chuyển gầm thét.

Thánh tông Thập Vạn Đại Sơn, vô cùng linh khí tụ tập ở trong đại trận này, để cho linh khí trong trận độ cao ngưng kết, thậm chí cùng vạn linh dung hợp ở chung một chỗ.

Mà ở trong trận pháp, sáu bộ pháp bảo và ngũ đại hóa thân của Giang Nam cùng nhau thừa nhận trận pháp oanh kích trui luyện, càng ngày càng mạnh.

Trải qua trong khoảng thời gian này trui luyện, ngũ đại hóa thân của hắn, trừ Sâm La Đại Đế hóa thân vẫn bị hắn vững vàng khống chế ở Huyền Đô Thần Phủ cảnh giới, tứ đại hóa thân khác bao gồm Thái Âm hóa thân, cũng đã tu thành Thiên Cung!

Mà mấy pháp bảo như Ngự Thiên Đạo Chung, uy năng cũng là càng ngày càng mạnh, càng ngày càng đến gần trấn giáo chi bảo.

Trừ Giang Nam ngũ đại hóa thân, lục đại hóa thân của Lạc Hoa Âm cùng một chút thánh tông cao thủ, cùng với Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, đám người Thạch Cảm Đương, đã ở trong trận tiếp nhận trui luyện.

Giang Nam còn chứng kiến nha đầu Nhạc Ấu Nương kia nắm một trẻ nhỏ ba bốn tuổi, cũng ngồi ở bên ngoài đại trận, hữu mô hữu dạng tu luyện.

Nam hài kia phấn điêu ngọc mài, lớn lên rất là thanh tú hồn nhiên, giữa lông mày loáng thoáng có thể thấy được bóng dáng của Tịch Ứng Tình, bất quá không có chững chạc như Tịch Ứng Tình, rất là bướng bỉnh, chính là con trai Tịch Trọng của Tịch Ứng Tình.

Tịch Trọng xuất thế muộn, bị Tịch Ứng Tình phong ấn ở trong bụng Mộ Vãn Tình mười tám năm mới ra đời, nếu như dựa theo tình huống bình thường, hắn hẳn là cùng Nhạc Ấu Nương ngang nhau, mà hiện tại hắn so với Nhạc Ấu Nương nhỏ hơn mười tám tuổi.

Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng tư chất tên tiểu tử này kinh người, mới bốn tuổi đã tu thành Thần Luân, thiếu chút nữa liền bước vào Thần Thông cảnh giới, nhục thể của hắn cũng mạnh đến nổi không hợp thói thường, thẳng đuổi theo Đạo Đài cảnh cường giả.

Lạc Hoa Âm đem tu vi tên tiểu tử này phong ấn, tính toán để ba năm sau mới giải phong ấn cho hắn, tu thành Thần Thông, để hắn đem căn cơ đánh cho kiên cố một chút.

Tư chất của Tịch Trọng, cho dù là Giang Nam cũng xấu hổ không dứt, nếu như tên tiểu tử này thật phong ấn ba năm, hơn nữa mượn Vạn Linh Luyện Bảo đại trận tiếp nhận trui luyện mà nói, trời mới biết tên tiểu tử này tích lũy có đến nhiều cỡ nào!

- Cho dù là ta năm đó, chỉ sợ cũng xa không kịp hắn, thành tựu tương lai của tên tiểu tử này, chưa chắc ở dưới ta cùng Tịch chưởng giáo!

Giang Nam cho những người khác thối lui khỏi Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, ngay sau đó triệu tập thánh tông tinh nhuệ, tụ tập ở trong Thuần Dương Điện, Thần Phủ cảnh giới cường giả của thánh tông vốn chỉ khoảng trăm người, nhưng mà sau khi Giang Nam trở thành Chưởng Giáo Chí Tôn, vứt bỏ quan niệm chủng tộc, chiêu thu tinh nhuệ yêu ma hai tộc trở thành thánh tông đệ tử, thậm chí rất nhiều trưởng lão thánh tông cũng thu một chút Viễn Cổ Thần Thú cùng địa ngục yêu thú làm đệ tử.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 724: Thần Kiếm Xuất Thế. (1)

Hôm nay, Thần Phủ cảnh giới cường giả của Huyền Thiên Thánh Tông đã đạt hơn vạn người, so sánh với Thái Huyền Thánh Tông thời kỳ toàn thịnh còn muốn kinh khủng!

Hơn vạn Thần Phủ cảnh giới cường giả tề tụ một đường, thay chút ít môn sinh kia, cùng nhau thúc dục Vạn Linh Luyện Bảo đại trận, để uy năng đại trận này phát huy đến cực hạn!

Giang Nam tế bình ngọc lên, chỉ thấy trong bình ngọc một luồng Hồng Mông Tử Khí bay ra, vờn quanh ở chung quanh nhục thể của hắn, trận pháp thúc dục vạn linh, gào thét chạy chồm, ầm ầm đánh tới.

Oanh…

Vạn linh đụng nhau, ngay tiếp theo đem từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ cũng đánh vào trong da của hắn!

Hồng Mông Tử Khí là cường đại bực nào? Từng sợi mây tía nhè nhẹ tiến vào da tay của hắn, lập tức chìm xuống, muốn đem nhục thể của hắn đâm thủng, rơi ra ngoài.

Oanh!

Vạn linh lần nữa trùng kích, đem Hồng Mông Tử Khí đánh sâu vào đến trong máu thịt của hắn, vạn linh lần lượt trùng kích, giống như từng thanh cự chùy, ầm ầm nện ở trên khuôn mặt Giang Nam, đem mây tía nện đến càng lúc càng thâm nhập thân thể của hắn!

Cuối cùng sợi mây tía này bị nện vào trong xương cốt của Giang Nam, để cho xương cốt của hắn hiện ra tử quang nhàn nhạt.

Bình ngọc trên đỉnh đầu Giang Nam dày đặc, mây tía liên tục không ngừng tràn ra, càng nhiều Hồng Mông Tử Khí bị Vạn Linh Luyện Bảo đại trận luyện vào xương cốt của hắn, những mây tía này cùng Đạo văn của hắn kết hợp ở chung một chỗ, hóa thành hình dáng đạo văn, để cho trên xương cốt hắn nhiều ra văn lạc chi chít!

Không chỉ có như thế, còn có nhiều linh khí cũng bị cùng nhau nhập vào trong cơ thể hắn, để cho nhục thể của hắn càng ngày càng cường đại!

Ba tháng sau, một bình nhỏ Hồng Mông Tử Khí bị triệt để đánh vào trong xương cốt hắn, cùng đạo văn của hắn tương dung, biến thành một phần thân thể của hắn!

- Nặng như vậy?

Giang Nam giơ chân lên đi ra một bước, Thần Sơn ầm ầm run rẩy, lại bị hắn một cước dậm đến chìm xuống chừng mười trượng!

- Hỏng bét, ta quên mất sức nặng một bình Hồng Mông Tử Khí này, tương đương với bốn năm trăm trấn giáo chi bảo, mây tía đánh vào nhục thể của ta, tương đương với nhục thể của ta trống rỗng bị bốn năm trăm trấn giáo chi bảo áp ở trên người. Hiện tại lấy pháp lực của ta, không biết còn có thể bay được hay không. . .

Giang Nam toàn lực thúc dục pháp lực, thân thể chậm rãi phiêu lên bầu trời, về phía trước bay đi, tốc độ chậm kinh người.

- Hỏng bét, pháp lực hết sạch!

Hắn nháy mắt mấy cái, sau đó đệ tử, trưởng lão Thánh Tông hết thảy nhìn thấy, thánh tông chưởng giáo trong lúc bất chợt từ trên không trung rơi xuống.

Qua một lúc lâu, tiếng vật nặng rơi xuống đất từ phía dưới truyền đến, chấn đắc dãy núi lay động không dứt.

- Chủ công. . . .

Thần Thứu Yêu Vương từ thâm sơn thăm dò đầu trụi lủi, nhìn đại động hình người dưới chân núi không biết sâu bao nhiêu kia, cẩn thận từng li từng tí hỏi:

- Ngài không có sao chứ?

- Chê cười, ta tại sao có thể có chuyện?

Giang Nam vạn phần khó khăn bay ra đại động, vỗ vỗ tro bụi, thầm nghĩ:

- Xem ra, pháp lực không đủ cường đại, ta ngay cả bay lên cũng có chút khó khăn...

Nguyên giới chủ tinh, Thần Khư chi địa.

Thần Khư vốn đã bị Giang Nam san bằng, biến thành một cái rãnh to, trong đó vô số thiên ma chết thảm, còn dư lại Hư Không thiên ma cũng mất đi một chỗ vui chơi, phải di chuyển đến thế giới khác.

Nơi này vô cùng hoang vu, trừ lổ hổng ở trên chủ tinh bị tạc ra nhìn thấy mà giật mình kia ra, liền chỉ còn lại có một tòa Thần Điện đồng xanh như cũ đứng vững ở chỗ này.

Đồng xanh Thần Điện bị vô số xiềng xích phong tỏa, vây ở đáy hố, thỉnh thoảng có người tới chỗ nầy, bất quá cũng không dám xâm nhập, sợ bị xiềng xích ngoài Thần Điện tạo thành Trấn Ma Đại Trận lấy đi thần hồn.

Một ngày kia, đột nhiên một tiếng vang thật lớn từ trung tâm Thần Khư truyền đến, giống như hồng chung đại lữ chấn động, đại địa chấn chiến, phảng phất động đất biển gầm kinh người!

Một đạo thanh sắc thần quang xông lên trời, thần quang như kiếm, ở giữa không trung rung chuyển không dứt, kiếm quang càn quét trường không, thậm chí đi tới giữa không trung.

Một viên tiểu hành tinh bị kiếm quang chém ra, ngã vào trong tầng khí quyển, hóa thành hỏa tinh rơi vào đại dương.

Xuy! Xuy!

Lại có hai đạo kiếm khí xông lên trời, một đen một trắng, ba đạo kiếm khí hoà lẫn, như kiếm sơn đứng vững vàng ở giữa không gian, phía dưới tọa lạc ở trong Thần Khư, vô cùng tráng quan!

Giờ khắc này, nguyên giới chủ tinh không biết bao nhiêu người bị ba đạo kiếm quang kia kinh động, rối rít nhìn lại, chỉ thấy ba đạo kiếm quang kia thuần túy vô cùng, giống như thủy tinh, kiếm quang chấn động trời cao, thần uy tràn ngập!

Loại thần uy này vô cùng mạnh mẻ, tản mát ra khí tức so sánh với Thần đỉnh, Quỳ Ngưu Thần Cổ còn muốn cường đại gấp mấy chục lần!

- Ba thanh thần kiếm ở Trấn Ma Điện xuất thế. . .

Có người thấp giọng nói.

Ba thần kiếm trong Trấn Ma Điện, theo thứ tự là Trấn Ma Kiếm, Đãng Ma Kiếm, Tru Ma Kiếm, chính là sau Quang Vũ Kỷ kiếp, ba thần minh trẻ tuổi cường đại nhất Nguyên giới, lúc trấn thủ Thần Khư luyện ra ba tuyệt thế kiếm phôi. Đặt ở trong Trấn Ma Điện không ngừng rèn luyện, dùng để chém giết Thiên Ma bị phong ấn trong điện, mượn lệ khí tới tôi luyện thần kiếm.

Trong điện còn phong ấn Thiên Ma, thần kiếm liền không tính luyện thành, chỉ có lúc trừ tẫn thiên ma, mới là ngày thần kiếm luyện thành!

Mà hôm nay, ba đạo kiếm khí xông thẳng lên trời, chính là nói sau khi Nguyên giới Chư Thần chết gần hai trăm vạn năm, ba thần kiếm này cuối cùng luyện thành !

Ba thanh vô thượng thần kiếm, lợi khí sát phạt rốt cục xuất thế!

Trừ ba thần kiếm này, bản thân Trấn Ma Điện là một thần minh chi bảo uy năng cực kỳ cường đại, còn có bộ xiềng xích tạo thành Trấn Ma Đại Trận kia, cũng là một thần minh chi bảo, hai kiện pháp bảo này, thậm chí ngay cả Thái Hoàng cũng không thể lấy đi!

Năm đó Thái Hoàng không thể lấy đi hai kiện bảo vật này, chủ yếu là bởi vì hai kiện bảo vật còn đang trấn áp thần kiếm trong điện, uy năng nội liễm. Mà lúc này thần kiếm đã luyện thành, uy năng Trấn Ma Điện cùng Trấn Ma Đại Trận cũng tiêu hao không sai biệt lắm, hôm nay là thời cơ tốt nhất thu năm thần minh chi bảo này!

Giờ khắc này, nhiều môn phái Thánh Địa rối rít xuất động, vì ba thần kiếm cùng Trấn Ma Điện, Trấn Ma Đại Trận này.

Yêu Thần Tông, Minh Hoàng Cung, Kim Phượng Các, Thiên Phong thư viện, Bái Nguyệt Tông, Pháp Hoa Tự,… hạo hạo đãng đãng lao thẳng tới Trấn Ma Điện!

Cũng không lâu lắm, nhiều môn phái liền tụ tập ở trước Trấn Ma Điện, nhiều trấn giáo chi bảo trôi lơ lửng ở giữa không trung, chống đở Trấn Ma Đại Trận áp chế.

Mà ở trước điện, chỉ thấy ba thi thể Cổ Thần kia ở một khắc thần kiếm luyện thành kia hóa thành phấn vụn, hoàn toàn tan thành mây khói.

Giờ phút này, đại môn Trấn Ma Điện đã mở ra, trong điện không gian thâm trầm, mơ hồ có thể thấy ánh nến đung đưa trên tường đồng vách sắt, đã không hề biết bao nhiêu người tiến vào trong đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 725: Thần Kiếm Xuất Thế. (2)

- Chủ công, ngươi cũng nhanh lên một chút!

Ở ngoài Thần Khư, đột nhiên truyền tới một thanh âm chói tai om sòm, chỉ thấy giữa không trung một đầu cự kiêu màu vàng vỗ cánh bay tới, ngốc ưng này cúi đầu kêu lên:

- Chủ công, chúng ta nhận được tin tức vốn là chậm một bước, ngươi còn quá chậm, đừng nói thần kiếm, dù là nước chà nồi người khác cũng không lưu lại cho ngươi!

Mà bên trong quần sơn phía dưới, chỉ thấy một người tuổi còn trẻ cất bước đi thẳng về phía trước, vừa sải bước là trăm dặm, thân thể thậm chí trực tiếp đem hư không áp sập, chen chúc đến Lôi Đình sụp đổ, mọi nơi chém loạn, đợi lúc rơi xuống đất, chỉ nghe một tiếng ầm vang, đại địa lại bị người này áp ra một cái rãnh to chu vi hơn mười dặm!

Chỉ thấy Đạo Nhân này mỗi bước ra một bước, mặt đất liền nhiều ra một cái rãnh to, thậm chí cước bộ của hắn rơi vào trên một ngọn núi, trực tiếp đem tòa núi lớn kia đạp vào trong đất, chỉ còn lại có đỉnh núi dựng thẳng ở bên ngoài, trên đỉnh núi lưu lại một dấu chân thật sâu.

Đạo Nhân này chính là Giang Nam, lần này hắn từ tinh môn chạy tới, cũng nghe nói chuyện thần kiếm xuất thế, lúc này mới vội vàng đuổi tới đây, bất quá bởi vì Giang mỗ mỗ đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào trong xương cốt của mình, đưa đến thân thể quá nặng, bay cũng không nổi, chỉ có thể dựa vào cặp chân đi bộ.

Tốc độ phi hành mà hắn vốn vẫn lấy làm kiêu ngạo không còn sót lại chút gì, cước bộ của Giang Nam mặc dù không chậm, nhưng dù sao so ra kém phi hành, hôm nay đã đi hai ngày, cuối cùng mới tới Thần Khư.

Huyền Thiên Thánh Tông trừ hắn ra, những người khác cũng không có theo tới, dù sao Huyền Thiên Thánh Tông còn cần cao thủ trấn giữ, đối kháng cường giả đại lục khác ở Trấn Thiên Tinh Vực. Cho dù là ngũ đại hóa thân của Giang Nam, giờ phút này cũng ở lại bên trong Thánh Tông trấn giữ, mượn Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận tu luyện.

Mà Thần đỉnh cùng Sơn Thủy Châu hai đại thần minh chi bảo này, Giang Nam cũng không có sử dụng, chỉ đem lục đại pháp bảo của mình.

Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông, Tinh Nguyệt Thần Tông cùng Thiên Phủ, lần này cũng không có phái người tham gia chuyện này, bọn họ mới vừa ở Trấn Thiên Tinh Vực khai sáng Thánh Địa mới, tất cả cao thủ cũng bị kéo đi chống cự nhiều yêu ma vây công, thật sự lấy không ra nhân thủ dư thừa, chỉ có thể đôi mắt trông mong nhìn thần kiếm rơi vào tay người khác.

Lại qua gần nửa ngày thời gian, Giang Nam cuối cùng đi tới phụ cận Thần Điện, cúi người xuống vù vù thở hổn hển chửi thề mấy câu.

Thần Thứu Yêu Vương ở trên cao bay tới bay lui, vô cùng đau đớn om sòm nói:

- Chủ công, tốc độ của ngươi quá chậm, ta bò cũng mau hơn ngươi! Ngươi nhìn, ngươi nhìn, Trấn Ma Đại Trận khóa lại Trấn Ma Điện đã bị người lấy đi !

Giang Nam giận dữ, ánh mắt bất thiện ngó chừng đầu ngốc điểu này, đột nhiên một tay chộp tới, đem đầu Đại Điểu này từ không trung bắt xuống, hai chân dẫm lên trên lưng Thần Thứu Yêu Vương:

- Khốn kiếp, ngươi bay cho ta nhìn!

Thần Thứu Yêu Vương bị hắn ép tới thất khiếu phóng hỏa, không thở nổi, vội vàng xin tha.

Giang Nam bỏ qua cho đầu ngốc điểu này, ngẩng đầu nhìn Trấn Ma Điện huyền phù ở giữa không trung, chỉ thấy Trấn Ma Đại Trận khóa đại điện lại

quả nhiên đã bị người lấy đi, không khỏi thở dài:

- Thân thể quá nặng, quả nhiên làm trễ nãi chuyện tình...

Hắn hai chân ngồi chồm hổm, tung người nhảy. Sau một khắc mặt đất nhiều ra một cái hố sâu phương viên trăm dặm. Mà Giang Nam thì xông lên trời, rơi vào trên bậc thang Trấn Ma Điện!

Oanh..

Đại điện này bị hắn ép tới đột nhiên chìm xuống mấy dặm, lung la lung lay, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể từ giữa không trung rơi xuống dưới.

Thần Thứu Yêu Vương bay tới, sợ cho Giang Nam lần nữa dẫm ở trên người mình, rơi xuống đất vội vàng hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, ngó dáo dác, hết nhìn đông tới nhìn tây.

- Ta nói là ai, nguyên lai là Giang chưởng giáo!

Trước Trấn Ma Điện chí ít cũng trăm người chưa từng tiến vào trong điện, mà là toàn lực thi triển pháp lực, cố gắng đem Trấn Ma Điện này luyện hóa, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vòng trăng sáng bay lên không, ánh trăng chiếu rọi, lãnh lãnh thanh thanh, chiếu rọi muôn đời, ánh trăng rót vào trong tường đồng vách sắt của Trấn Ma Điện, là cao thủ trong Bái Nguyệt Giáo.

Trừ lần đó ra, còn có một mặt trời chói chan, cùng trăng sáng hoà lẫn, là rất nhiều cường giả của Thánh Hỏa Giáo.

Bái Nguyệt Giáo Chủ là một tiếu diện hổ, vốn là cùng Tịch Ứng Tình quan hệ không tệ, nhưng mà sau lại đầu phục Thái Hoàng Lão Tổ, nhiều lần cùng Huyền Thiên Thánh Tông làm khó, hơn nữa Bái Nguyệt Giáo không chỉ một lần đuổi giết qua Giang Nam, chiến dịch đẩy bình Thái Huyền Thánh Tông, Cận Đông Lưu đã từng phái người đi mời Bái Nguyệt Giáo cùng Bái Nguyệt Giáo Chủ tham chiến, đáng tiếc bị Giang Nam hóa thân ngăn mất.

Nếu không nếu như Bái Nguyệt Giáo tham chiến, trận chiến ấy thắng bại cũng còn chưa biết!

- Giang chưởng giáo, Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi chỉ có ngươi đến đây sao?

Bái Nguyệt Giáo Chủ nhìn thoáng qua mọi nơi, thi lễ ha hả cười nói.

Giang Nam mỉm cười hoàn lễ nói:

- Chính xác, những người khác của thánh tông giờ phút này đều bận rộn, chỉ có một mình ta tương đối rỗi rãnh, khó khăn lắm mới đi ra dạo. Chư vị, ta đi trước một bước.

Dứt lời, hắn nhấc chân liền hướng trong Trấn Ma Điện đi tới.

Sắc mặt Bái Nguyệt Giáo Chủ âm tình bất định, nhìn phía sau lưng Giang Nam, đột nhiên cắn răng, chỉ thấy trong trăng sáng kia đột nhiên hiện ra một đôi ánh mắt xanh rờn, tiếp theo trăng sáng đột nhiên cổn động, hướng Giang Nam ầm ầm đè xuống!

Trong trăng sáng kia, sau cặp mắt xanh rờn hiện ra một con cóc màu vàng khổng lồ, trong miệng phát ra oa một tiếng vang thật lớn, đầu lưỡi hiện đầy móc câu lặng lẽ không phát ra hơi thở vung ra, hướng Giang Nam quét tới!

Trăng sáng cùng Bích Nhãn Kim Thiềm này chính là Bái Nguyệt Giáo trấn giáo chi bảo, Minh Nguyệt Kim Thiềm, uy lực cực kỳ cường đại, Bái Nguyệt Giáo Chủ lại là đánh lén, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Đầu lưỡi của Kim Thiềm bá một tiếng đem Giang Nam cuốn lấy kết kết thật thật, sau một khắc, trăng sáng một tiếng ầm vang nện ở trên đầu Giang Nam!

Kim Thiềm trăng sáng, một cái trói buộc, một cái đập ót, hai loại thủ đoạn này đã từng làm không ít Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật bị trấn giáo chi bảo kia ám toán, chết oan chết uổng!

- Ta sớm đắc tội với người này, lấy tính tình tiểu tử này, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ta, hôm nay tiên hạ thủ vi cường, giết chết hắn sau đó đi tìm Yêu Hoàng nương tựa! Yêu Hoàng thấy hắn chết ở trong tay của ta, nhất định sẽ bảo vệ ta an toàn!

Đang…

Trăng sáng rơi xuống, cùng đầu của Giang Nam va chạm, nhưng ngay sau đó cao cao bắn lên, Nguyệt Hoa vẩy ra, làm cho người ta mắt mở không ra, uy áp cuộn trào quét ngang mọi nơi, đem hư không quanh mình thành từng mảnh phá hủy, thanh thế kinh người!

- Đắc thủ !

Bái Nguyệt Giáo Chủ mừng rỡ trong lòng, không nhịn được cười ha ha, không khỏi đắc ý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 726: Ngay Tại Chỗ Đánh Chết. (1)

Hư không ba động dần dần bình thường xuống, Nguyệt Hoa vẩy ra mọi nơi cũng rối rít tuôn trở về trong trăng sáng kia, Bái Nguyệt Giáo Chủ mở to mắt nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam hảo hảo đứng ở nơi đó, tựa hồ không có chút tổn thương nào, trong lòng không khỏi máy động.

- Đầu của Giang chưởng giáo quá cứng!

Bái Nguyệt Giáo Chủ lệ quát một tiếng, chỉ thấy trăng sáng kia tia sáng trán phóng, lần nữa hung hăng nện xuống!

- Không biết ngươi có thể tiếp được ta mấy lần công kích!

Oanh!

Trăng sáng này chỉ rơi xuống một nửa, liền đột nhiên dừng lại ở giữa không trung, chỉ thấy Giang Nam giơ lên một bàn tay, nhẹ nhàng nâng trăng sáng này, để cho trấn giáo chi bảo kia không cách nào rơi xuống.

Bái Nguyệt Giáo Chủ sợ hết hồn, một kích kia của hắn là cường hãn bực nào, lực đạo là cương mãnh bực nào, cư nhiên bị một bàn tay của Giang Nam liền nhẹ nhàng ngăn chặn xuống!

- Giáo chủ đây là ý gì?

Thân thể Giang Nam căng thẳng, chỉ thấy Kim Thiềm trong trăng sáng phát ra một tiếng hét thảm, đầu lưỡi từng khúc băng liệt, thản nhiên nói.

Sắc mặt Bái Nguyệt Giáo Chủ ngưng trọng, vội vàng lớn tiếng quát lên:

- Giang Tử Xuyên làm nhiều việc ác, giết hại Chính Đạo, hôm nay Bái Nguyệt Giáo ta liền muốn thay trời hành đạo, vì chúng sanh nguyên giới diệt

trừ ác Ma này! Chư đệ tử nghe lệnh, cùng ta đồng loạt ra tay, diệt trừ người này!

Nhiều đệ tử trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của Bái Nguyệt Giáo phần phật bay tới, từng cái từng cái rơi vào trong trăng sáng, Bái Nguyệt Giáo Chủ cũng đứng dậy rơi vào trong trăng sáng, hai chân dẫm ở trên đầu Kim Thiềm, toàn lực thúc dục trấn giáo chi bảo này, uy năng bảo vật này nhất thời điên cuồng tăng vọt, tránh thoát thủ chưởng của Giang Nam, ầm ầm đè xuống!

Bản thân Bái Nguyệt Giáo Chủ là một vị Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, cộng thêm nhiều đệ tử trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão của Bái Nguyệt Giáo liên thủ, đem uy năng của trấn giáo chi bảo này hoàn toàn kích thích, chỉ thấy Minh Nguyệt càng ngày càng nhỏ, từ phương viên trăm dặm dần dần hóa thành như trứng gà, gào thét hướng trên đầu Giang Nam ném tới!

Đám người Bái Nguyệt Giáo Chủ hết thảy đứng ở trong nguyệt minh, cộng thêm đầu Kim Thiềm kia, hết thảy trở nên vô cùng nhỏ, nhưng đây chỉ là biểu tượng, thật ra thì trong bảo vật này có không gian khác, cực kỳ rộng lớn, đám người Bái Nguyệt Giáo Chủ cũng không nhỏ đi.

Minh Nguyệt này mặc dù nhỏ đi, nhưng mà uy năng càng thêm cường đại, thậm chí tản mát ra Địa Từ Nguyên Lực khổng lồ, dẫn dắt thân thể Giang Nam, dường như muốn hút hắn lên!

Sắc mặt của Giang Nam cũng không khỏi ngưng trọng, thân thể của hắn trầm trọng, Minh Nguyệt này tự nhiên là không cách nào hút lên nhục thể của hắn, nhưng mà Bái Nguyệt Giáo Chủ cùng giáo chúng liên thủ một kích kia, dĩ nhiên đã có thể bị thương nặng thậm chí tru sát hắn!

Nếu như Minh Nguyệt này như cũ khổng lồ, hắn còn không để ở trong lòng, nhưng Bái Nguyệt Giáo trấn giáo chi bảo này rút nhỏ vô số lần, lực lượng ngưng tụ vô số lần, là có thể uy hiếp được tánh mạng của hắn!

- Có thể ở nguyên giới đặt chân, đứng vững vàng đến nay, quả nhiên mỗi môn phái đều không thể khinh thường!

Nguyệt Minh Châu áp sập trời cao, ngang nhiên hướng mi tâm của hắn đánh tới, nhưng vào lúc này, trong tay Giang Nam đột nhiên nhiều ra một mặt đại kỳ, đại kỳ nhất quyển, vô số thần thủy từ mặt cờ xông ra, hướng Nguyệt Minh Châu phóng đi!

Lũ lụt ngập trời, cùng Nguyệt Minh Châu va chạm, sóng nước nặng nề một lớp tiếp theo một lớp, đem lực lượng của Nguyệt Minh Châu không ngừng triệt tiêu.

- Minh Nguyệt Định Hải Ấn!

Trong sóng biển nặng nề, đột nhiên truyền đến một tiếng quát lên của Bái Nguyệt Giáo Chủ, chỉ thấy hai bàn tay to từ trong Nguyệt Minh Châu kia thăm dò. Hai tay ở giữa không trung hóa thành một vòng tròn lớn, trong vòng tròn lớn, một mặt bảo ấn bay lên không, bảo ấn như núi, phía dưới là một chữ "Định", giống như Mang Sơn trong Minh Nguyệt!

Ấn này vừa ra, phảng phất như một vòng Minh Nguyệt Thần Sơn đặt ở trên thần thủy hóa thành đại dương, sóng gió động trời nhất thời bình thường, Nguyệt Minh Châu từ trong biển lướt sóng đi về phía trước, hướng Giang Nam kích bắn đi!

- Bái Nguyệt Giáo Chủ cũng có chút thủ đoạn!

Giang Nam cười ha ha, đem Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ tế lên, chỉ thấy mặt đại kỳ này ở giữa không trung bay múa cuốn động, đại Hải phía dưới tái khởi gợn sóng, sóng lớn ngập trời, cùng Minh Nguyệt Định Hải Ấn cứng rắn chống đở.

Mặc dù Minh Nguyệt Định Hải Ấn này có tác dụng áp chế Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ, nhưng mà cấp bậc của Minh Nguyệt Định Hải Ấn xa không kịp Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ, cũng không thể đem mặt đại kỳ này

hoàn toàn áp chế, ngược lại viên minh châu này khắc ở trong Huyền Minh Thần Thủy trùng kích, uy năng bị hao tổn thật lớn. Càng ngày càng không cách nào trấn áp lũ lụt cuồng bạo.

Nguyệt Minh Châu đã nhân cơ hội này đi tới trước mặt Giang Nam, tốc độ cực nhanh. Tựa hồ muốn từ trong mi tâm hắn lao qua, đem đầu óc của hắn xuyên thủng!

Giang Nam không có sử dụng pháp bảo khác của hắn, mà là thân thể nhún một cái, một loại khí tức làm lòng người kinh sợ từ trong cơ thể hắn phóng lên cao, hắn phảng phất trong nháy mắt này hóa thành một Đại Đế đỉnh thiên lập địa, dốc hết sức trấn áp Chư Thiên!

- Sâm La Ấn!

Hắn một ấn đánh rớt, cùng Nguyệt Minh Châu kịch liệt va chạm, ngay sau đó bị uy năng của trấn giáo chi bảo này chấn đến thân thể quơ quơ, mà trong Nguyệt Minh Châu, hư không rung động không dứt, nhiều đệ tử của Bái Nguyệt Giáo thân thể đột nhiên thình thịch nổ tung, hóa thành từng đoàn từng đoàn huyết vụ!

Chưởng lực của hắn xuyên thấu Nguyệt Minh Châu phòng ngự, lực lượng Sâm La Ấn xâm nhập vào trong Minh Nguyệt, nhất thời để cho Bái Nguyệt Giáo chết thảm trọng!

- Ta cuối cùng cũng coi là có thể đón lấy trấn giáo chi bảo!

Giang Nam cất tiếng cười to, trong mắt tinh quang chớp động, lại là một đạo Sâm La Ấn đắp, lần nữa che ở trên Nguyệt Minh Châu, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, đệ tử Bái Nguyệt Giáo trong Nguyệt Minh Châu hết thảy bị hắn chấn vỡ, chết tận tuyệt!

Cho dù là từng vị trưởng lão, giờ phút này khóe miệng cũng mang máu, thương thế không nhẹ, Bái Nguyệt Giáo Chủ trong lòng kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong Minh Nguyệt là bầu trời bao la đột nhiên phát ra

tiếng vang răng rắc răng rắc, một mảnh vết nứt dài hẹp nhìn thấy mà giật mình hiện ra ở trên Thiên Khung!

Hư không bên trong cái trấn giáo chi bảo này, suýt nữa bị hai ấn của Giang Nam đánh nát!

- Tiểu tử này, làm sao trở nên mạnh như thế rồi?

Bái Nguyệt Giáo Chủ trong lòng chỉ cảm thấy một trận rét lạnh, đột nhiên nảy sinh ác độc, đạo văn toàn thân hết thảy xông ra, cùng nhiều đệ tử sau khi chết hóa thành huyết vụ tương dung, hết thảy tràn vào trong Kim Thiềm dưới chân kia.

Cô...

Ánh mắt Kim Thiềm nhất thời trở nên Huyết Hồng, ngay sau đó thân thể cũng trở nên đỏ ngầu như máu, một cổ yêu khí thô bạo xông lên trời, đem trọn Minh Nguyệt nhuộm đến một mảnh đỏ ngầu, giống như máu tươi đúc thành Minh Nguyệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 727: Ngay Tại Chỗ Đánh Chết. (2)

Đầu yêu vật này cùng Bái Nguyệt Giáo Chủ khí tức tương liên, để cho pháp lực của hắn nhất thời tăng lên cuồng bạo, liên tiếp tăng vọt, nhất trọng Thiên Cung từ phía sau người này hiện ra, trong chớp mắt liền đem không gian bên trong Minh Nguyệt nhét đầy!

- Ta không tin, còn đánh không lại ngươi!

Hắn hai mắt đỏ ngầu, vận dụng cấm thuật tới điên cuồng tăng lên tu vi của mình, đem uy năng trấn giáo chi bảo Nguyệt Minh Châu này phát huy đến cực hạn.

Oanh!

Nguyệt Minh Châu trên dưới tung bay, cùng Giang Nam Sâm La Ấn va chạm, hư không bên trong Trấn Ma Điện bị đánh thành tấm thành tấm sụp xuống, đại điện này thậm chí lay động không nghỉ, tựa hồ không cách nào thừa nhận chiến lực của hai người!

Mà ở bên trong Trấn Ma Điện, sớm đã có không ít Chưởng Giáo Chí Tôn tiến vào nơi đây, ở trong điện sưu tầm bảo vật cùng ba thần kiếm kia, lập tức cảm ứng được hai cổ khí tức tuyệt cường này, nhiều chưởng giáo từng cái từng cái kinh nghi bất định.

- Hai cổ khí tức thật là mạnh, rõ ràng là hai vị Chưởng Giáo Chí Tôn giao thủ, thậm chí ngay cả trấn giáo chi bảo cũng vận dụng! Rốt cuộc có sinh tử đại thù gì, lại có thể làm cho hai vị Chưởng Giáo Chí Tôn liều mạng?

- Cổ khí tức này, là Bái Nguyệt Giáo Chủ, không nghĩ tới lão tiểu tử đó lại liều mạng, ngay cả Nguyệt Minh Châu cũng tế lên, không biết đối thủ của hắn rốt cuộc là người nào, có thể đem hắn bức đến một bước này!

- Bái Nguyệt Giáo Chủ công kích thậm chí có thể rung chuyển không gian bên trong Trấn Ma Điện, hắn trong ngày thường xa không có mạnh như vậy, nhất định là vận dụng cấm thuật, dùng máu tươi Tế Tự, tăng lên tánh mạng lực cùng lực chiến đấu của mình. Đối thủ của hắn rốt cuộc là người nào, lại để cho hắn phải vận dụng cấm thuật?

...

Cường giả trong Trấn Ma Điện có thể cảm giác được đến, khí tức của Bái Nguyệt Giáo Chủ đang không ngừng tăng trưởng, không ngừng tăng cường, hiển nhiên huyết tế đại pháp bị hắn thúc dục đến cực hạn.

Trong lòng mọi người không khỏi hoảng sợ, thúc dục huyết tế đại pháp mạnh mẽ tăng lên sinh mệnh lực cùng lực chiến đấu, cần đại lượng máu tươi, hơn nữa máu cường giả tu vi càng cao hiệu quả càng tốt, khí tức của Bái Nguyệt Giáo Chủ còn đang trở nên mạnh mẻ, nói rõ không biết bao nhiêu người bị hắn huyết tế!

- Bái Nguyệt Giáo Chủ ở đâu ra nhiều cao thủ huyết tế như thế?

Có người trong lòng buồn bực.

Bất quá bọn họ lại không biết, Bái Nguyệt Giáo Chủ cũng không muốn huyết tế đồng môn của mình, mà là Giang Nam thật sự quá mạnh mẻ quá mãnh liệt, một đạo Đạo Sâm La Ấn oanh kích xuống, đánh chết từng vị đồng môn, hắn vì bảo toàn bản thân, cũng không khỏi không mượn máu tươi đồng môn đề cao thực lực của mình!

Rốt cục, mọi người cảm giác được khí tức của Bái Nguyệt Giáo Chủ đạt tới cực hạn, cũng không lâu lắm liền bắt đầu dần dần suy sụp.

- Bái Nguyệt Giáo Chủ muốn thua, đối thủ của hắn đến tột cùng là người nào, ngay cả dưới tình huống hắn vận dụng huyết tế cấm thuật, tế lên trấn giáo chi bảo cũng có thể đánh bại hắn, loại nhân vật này trong nguyên giới có thể đếm được trên đầu ngón tay! Chẳng lẽ là một vị trong Tam Hoàng?

Trong Nguyệt Minh Châu, giờ phút này tất cả mọi người đã chết thảm, hết thảy bị Giang Nam chấn tan xương nát thịt, chỉ còn lại có một người Bái Nguyệt Giáo Chủ, viên minh châu này đỏ ngầu như máu, nhưng Thiên Khung vẫn hiện đầy tiếng vỡ ra thô to, chỉ sợ chịu không được bao nhiêu kích của Giang Nam. Không gian tích chứa bên trong trấn giáo chi bảo này bị Giang Nam đánh nổ tung, cả trấn giáo chi bảo cũng sẽ chia năm xẻ bảy!

Giờ phút này trong lòng Bái Nguyệt Giáo Chủ âm thầm hối hận, hắn rốt cục thấy được chỗ cường đại của Giang Nam, thân thể Giang Nam mạnh đến nổi bất khả tư nghị, cơ hồ có thể cùng trấn giáo chi bảo sánh ngang, cộng thêm ấn pháp uy lực kinh người kia, đem tất cả tinh nhuệ của Bái Nguyệt Giáo hết thảy chấn giết, thậm chí ngay cả trấn giáo chi bảo cũng chống lại không được!

- Chỉ sợ ta đón không được mấy kích...

Bái Nguyệt Giáo Chủ trong lòng tuyệt vọng, nhưng vào lúc này, đột nhiên kim quang đầy trời, hóa thành một móng vuốt kim chói, ầm ầm hướng Giang Nam chộp tới!

Băng băng băng, nổ tung không ngừng truyền đến, một đạo Sâm La Ấn của Giang Nam, lại bị chỉ móng vuốt này đón đỡ, thậm chí bức lui!

- Yêu Hoàng?

Trong lòng Giang Nam cả kinh, thu tay nhìn lại, chỉ thấy Yêu Hoàng từ ngoài điện bước đi, khí tức như sâu như biển, kinh khủng chí cực, ở phía sau hắn, rõ ràng nổi lơ lửng tám tòa Thiên Cung, có một loại thần uy nhàn nhạt từ bát trọng Thiên Cung này phát ra!

- Yêu Hoàng tu thành Thiên Cung bát trọng rồi? Lúc này mới qua bao nhiêu năm?

Giang Nam khẽ cau mày, Nhạc Ấu Nương bái hắn làm thầy là chuyện tình mười bảy năm trước, khi đó Yêu Hoàng mới vừa đột phá, tu luyện tới

Thiên Cung thất trọng, trở thành tuyệt đỉnh cường giả, mà hiện tại mười bảy năm trôi qua, vị Yêu Thần Tông tông chủ này, lại tiến vào cảnh giới cuối cùng của Thiên Cung tám cảnh, Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới!

Phải biết rằng, tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, tiến cảnh chậm chạp, cho dù là Tịch Ứng Tình là nhân vật thiên tư hơn người, tài hoa tuyệt thế, cũng tốn hao một đoạn thời gian rất dài, cuối cùng mượn pháp lực trong hóa thân Tuyên Vô Tà, lúc này mới tu thành Tử Tiêu Thiên Cung.

Mà Yêu Hoàng lại có thể ở trong mười bảy năm ngắn ngủn tu thành Tử Tiêu Thiên Cung, thật sự có chút ngoài dự liệu của hắn!

Bất quá, Yêu Hoàng hẳn là mới vừa tu thành Tử Tiêu Thiên Cung không có bao lâu, nếu không lấy tâm tính của hắn, khẳng định là người thứ nhất chạy tới nơi đây đoạt bảo.

- Giang chưởng giáo, tu vi tiến cảnh của ngươi thật là thần tốc!

Yêu Hoàng khẽ mỉm cười, nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt sắc bén chí cực, thản nhiên nói:

- Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới, liền có thể đem một vị Chưởng Giáo Chí Tôn bức bách đến loại trình độ này, ngay cả ta cũng nhịn không được đối với ngươi động sát tâm!

Trong mắt của hắn sát cơ bắn ra bốn phía, không che dấu sát ý trần truồng trong nội tâm đối với Giang Nam chút nào.

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh, còn nhớ rõ ta đưa cho ngươi bức tranh kia sao?

Yêu Hoàng trong lòng ngẩn ra, nhớ tới Giang Nam đưa hắn bức họa kia, không khỏi cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Thiên hạ đệ nhất nhân sao? Ta hôm nay đúng là đã thành thiên hạ đệ

nhất nhân! Cũng được, ngươi hôm nay thả Bái Nguyệt Giáo Chủ một mạng, ta cũng bỏ qua ngươi một mạng.

Nguyệt Minh Châu đột nhiên bành trướng, hóa thành một vòng Minh Nguyệt treo cao, Bái Nguyệt Giáo Chủ từ đó bay ra, cấp bước lên phía trước bái kiến nói:

- Đa tạ Yêu Hoàng trượng nghĩa xuất thủ, sau này Bái Nguyệt Giáo ta, nhất định duy Yêu Hoàng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó! Bất quá Yêu Hoàng, Giang Tử Xuyên làm nhiều việc ác, tinh nhuệ Bái Nguyệt Giáo ta bị hắn cơ hồ giết sạch, người này giữ lại không được! Hắn hôm nay có thể giết đệ tử Bái Nguyệt Giáo ta, ngày mai là có thể giết ngươi!

Sắc mặt Yêu Hoàng âm tình bất định, trong lòng có chút chần chờ, hiển nhiên là bị hắn nói động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 728: Bảo Khố Trong Điện. (1)

Trong lòng Giang Nam tức giận, thản nhiên nói:

- Bái Nguyệt Giáo Chủ, ta đã đáp ứng Yêu Hoàng thả ngươi một con đường sống, ngươi cần gì phải gây sự?

- Thả ta một con đường sống?

Bái Nguyệt Giáo Chủ quay đầu nhìn về phía hắn, điềm nhiên nói:

- Giang Tử Xuyên, Bái Nguyệt Giáo ta đã đầu nhập vào Yêu Thần Tông, hôm nay không phải là ngươi thả ta một con đường sống, mà là tử kỳ của ngươi đến!

- Tiểu nhân!

Trong mắt Giang Nam sát cơ đại tác, cất bước đi thẳng về phía trước, lạnh lùng nói:

- Ngươi muốn ta chết, hôm nay ta liền trước đưa ngươi quy thiên!

Yêu Hoàng cười mà như không cười nói:

- Giang chưởng giáo, có ta ở đây, ngươi dám động Bái Nguyệt Giáo Chủ một cọng tóc gáy thử một chút coi?

- Yêu Hoàng, ta muốn giết người, ngươi che không được!

Giang Nam đột nhiên một quyền hướng Bái Nguyệt Giáo Chủ oanh tới, một đạo quyền ấn này trào ra, khí huyết của hắn đột nhiên sôi trào, pháp lực thoáng cái bành trướng gấp mười lần, một quyền trào ra, hạo hạo đãng đãng, giống như ngân hà đổi chiều trút xuống!

Sắc mặt Yêu Hoàng biến hóa, đang muốn xuất thủ, đột nhiên chỉ thấy một quyền này của Giang Nam đột nhiên biến đổi, hóa thành một đạo Sâm La Ấn ầm ầm đắp rơi, gấp mười lần khí huyết cùng pháp lực, thúc dục Sâm La Ấn, để cho uy lực môn ấn pháp này thoáng cái thăng không chỉ gấp mười lần!

Oanh...

Bái Nguyệt Giáo Chủ mới vừa tế lên Nguyệt Minh Châu, liền thấy Nguyệt Minh Châu này chia năm xẻ bảy, mội cái đại thủ không thể địch nổi đè xuống, trực tiếp chấn vỡ!

Bái Nguyệt Giáo chủ, bị Giang Nam làm trò ở trước mặt Yêu Hoàng, ngay tại chỗ đánh chết!

Nguyên Thai Ấn vốn là một loại ấn pháp như vậy, có thể làm cho người thi triển khí huyết tăng lên gấp mười lần, tốc độ pháp lực bôn lưu tăng lên gấp mười lần, trình độ pháp lực đọng lại tăng lên gấp mười lần.

Giang Nam mượn Nguyên Thai Ấn làm cho khí huyết pháp lực của mình thoáng cái tăng lên tới trước nay chưa có, công kích dữ dằn như sấm, để cho Yêu Hoàng vị tuyệt đỉnh cường giả này cũng phòng không được, xuất kỳ bất ý đem Bái Nguyệt Giáo Chủ đánh chết!

Đây cũng là bởi vì Bái Nguyệt Giáo Chủ sau khi thi triển cấm thuật, khí huyết suy yếu, mà Bái Nguyệt Giáo trấn giáo chi bảo Nguyệt Minh Châu đã sớm ở lúc cùng Giang Nam đánh nhau chết sống bị hao tổn, nếu không phải như thế, Giang Nam muốn một kích đánh nát trấn giáo chi bảo cơ hồ là không có khả năng.

Nguyên Thai Ấn không cách nào kéo dài, chỉ có thể duy trì chiến lực trong nháy mắt, nhưng trong nháy mắt chiến lực bạo tăng, đã có thể phân ra thắng bại sinh tử!

Sau một khắc, Giang Nam về phía sau đánh tới, chỉ nghe một tiếng nổ ầm vang, thân thể của hắn đụng vào hư không bên trong Trấn Ma Điện, ẩn nặc

biến mất.

Oanh...

Một Kim Ô chi trảo kim chói thăm dò vào trong hư không, theo sát phía sau Giang Nam hướng hắn chộp tới, thanh âm của Yêu Hoàng vô cùng rõ ràng chui vào trong đầu Giang Nam:

- Giang chưởng giáo, ta phát hiện Bái Nguyệt Giáo Chủ không có nói sai, tu vi tiến cảnh của ngươi thật sự quá nhanh, để ngươi trưởng thành đi xuống nữa, ta cái thiên hạ đệ nhất nhân này chỉ sợ sớm muộn gì sẽ bị ngươi kéo xuống! Cho nên, ta còn là trước diệt trừ ngươi thôi!

- Tốc độ của ta quá chậm, không cách nào thoát khỏi Yêu Hoàng!

Thân thể Giang Nam liên tục đụng từng cái từng cái hư không, chỉ thấy Yêu Hoàng chi trảo vẫn còn đi theo phía sau hắn, như bóng với hình, tốc độ cực nhanh, để cho hắn không cách nào tránh né.

Nếu là lúc trước, Giang Nam thi triển Loạn Không Đại Trận cùng Thiên Dực Ma Thần đại thần thông, trong chớp mắt là có thể thoát ra đến mười vạn dặm, dễ dàng là có thể chạy ra Yêu Hoàng đuổi giết. Mà hiện tại loại ưu thế này của hắn đã không còn tồn tại.

Thần minh chi bảo Trấn Ma Điện này cùng thần minh chi bảo mà lúc trước Giang Nam chứng kiến có khác nhau rõ ràng. Những thần minh chi bảo khác, tỷ như Thần đỉnh cùng Sơn Thủy Châu, bên trong hai đại pháp bảo này cũng các có không gian, không gian cực kỳ rộng lớn.

Mà Trấn Ma Điện bất đồng, không gian bên trong Trấn Ma Điện không phải là nhất thể, mà là cất giấu hư không đoạn tầng tính bằng đơn vị hàng nghìn, từng cái từng cái hư không đoạn tầng rắc rối phức tạp, giống như một mê cung!

Những không gian đoạn tầng này rõ ràng là từng cái từng cái cũi khổng lồ, đã từng đem những Hư Không thiên ma mạnh mẻ trong Thần Khư kia

nhốt ở chỗ này, mượn hung uy cùng lệ khí của bọn họ tới rèn luyện ba thần kiếm!

Giang Nam thậm chí thấy có chút xiềng xích thô to trong cũi, xiềng xích treo Khô Cốt khổng lồ, hẳn là Hư không thiên ma chiếm cứ thi thể Thần Ma chết trận.

Loại hư không thiên ma này vô cùng cường đại, so sánh với Bức Vương Thần kia mạnh hơn trên dưới một trăm lần, Bức Vương Thần bất quá là chiếm cứ đầu lâu Thần Ma, mà Thiên Ma phong ấn ở trong đó là chiếm cứ cả thi thể Thần Ma, nếu như làm ác, chỉ sợ cả Huyền Minh Nguyên Giới cũng không có người có thể ngăn!

Bất quá trong Trấn Ma Điện trấn áp thiên ma bực này cũng không nhiều, đại đa số là hư không thiên ma như Bức Vương Thần kia. Hơn nữa thần kiếm đã thành, loại Thiên Ma này cũng đã táng thân ở dưới kiếm, không cách nào đi ra ngoài làm ác nữa.

Giang Nam nhanh chóng đánh giá, trong lòng nhất thời có chú ý:

- Nơi này phức tạp như thế, chỉ cần bỏ rơi Yêu Hoàng chi trảo nàêu Hoàng cũng mơ tưởng tìm được ta!

- Huyền Nguyên Đỉnh!

Ánh mắt của hắn đột nhiên bén nhọn, chỉ thấy phía sau hiện ra sáu tòa Thần Phủ, hai hai ảnh ngược, một ngụm đại đỉnh phong cách cổ xưa đột nhiên từ Thiên Môn Thần Phủ bay ra, cùng Yêu Hoàng chi trảo đụng vào nhau!

Oanh!

Không gian chỗ này cơ hồ sụp xuống, trên vách Huyền Nguyên Đỉnh nhất thời xuất hiện mấy dấu móng tay!

Giang Nam bị chấn đến khí huyết sôi trào, thừa dịp Yêu Hoàng chi trảo

dừng lại một chút trong nháy mắt đó, lập tức liên tục xuyên qua mấy cũi, thoát khỏi khí cơ Yêu Hoàng phong khóa.

- Lại bị hắn chạy?

Sắc mặt Yêu Hoàng biến hóa, thu bàn tay về, cất bước hướng Trấn Ma Điện đi tới, cười lạnh nói:

- Trốn cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta! Bái Nguyệt Giáo Chủ cái ngu xuẩn kia, lại đi luyện hóa tòa Thần Điện này, không biết trong thần điện này không gian vô cùng bát ngát, đừng nói hắn, coi như là ta cũng không cách nào luyện hóa, chỉ có tìm được đầu mối trong thần điện, mới có thể đem bảo vật này thu về mình! Đợi thu Thần Điện, thần kiếm trong điện cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

- Cuối cùng cũng bỏ rơi!

Giang Nam cảm ứng được Yêu Hoàng không có tiếp tục đuổi giết, cùng Yêu Hoàng tỷ thí hắn còn kém xa lắm, mặc dù nhục thể của hắn đã cường đại đến trình độ có thể sánh bằng trấn giáo chi bảo, nhưng đối với cường giả như Yêu Hoàng, đánh nát vài món trấn giáo chi bảo còn không nói chơi!

- Trừ khi pháp lực của ta có thể tăng lên tới Chưởng Giáo Chí Tôn, nếu không không cách nào cùng Yêu Hoàng tranh nhau!

Hắn tinh tế suy tư, hôm nay pháp lực của hắn cùng thân thể kém xa nghiêm trọng, pháp lực của hắn vẫn còn ở Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới.

Chương 729: Bảo Khố Trong Điện. (2)

Thần Phủ của hắn cùng người khác bất đồng, là hai cái bóng, trên thực tế tương đương với Thần Phủ lục trọng cảnh giới, hơn nữa tu vi của hắn vốn so sánh với những người khác thâm hậu, trên thực tế pháp lực có thể sánh ngang Thiên Cung nhất trọng nhị trọng cường giả, nếu như cộng thêm ngũ đại hóa thân, hắn ở pháp lực đã không thể kém Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Đây chính là chỗ sở trường của Giang Nam, pháp lực Sâm La Đại Đế hóa thân của hắn cơ hồ cùng pháp lực bản thể hắn không phân cao thấp, mà tứ đại hóa thân khác tu luyện cũng là Thần Minh cấp Thần Chủ cấp công pháp, hơn nữa hết thảy tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới.

Người khác chỉ biết hắn là Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới, không biết pháp lực của hắn đã đạt tới Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, nếu như hắn thu hồi pháp lực trong ngũ đại hóa thân, chỉ sợ hắn có thể ở trong khoảnh khắc liên tục đột phá năm sáu cảnh giới, hoàn thành lột xác làm người ta khiếp sợ, nhất cử tu thành Thiên Cung!

Trừ Long Hoàng, Phượng Hoàng cùng Yêu Hoàng tam đại cường giả này ra, hắn hoàn toàn có thể quét ngang quần hùng thiên hạ!

Bất quá, pháp lực tích lũy trong ngũ đại hóa thân, trước mắt Giang Nam còn không có ý định vận dụng, mà là tính toán từng bước tích lũy, tu luyện, từ từ tăng lên pháp lực bản thể, để cho cước bộ của mình trở nên vô cùng vững chắc, tránh cho tu vi thực lực tăng lên quá nhanh đưa đến tâm tình không yên.

Thu hồi pháp lực ngũ đại hóa thân tăng lên tu vi cảnh giới của mình, loại chuyện này chỉ có thể dùng ở thời kỳ mấu chốt nhất, khi đó mới có thể có loại hiệu quả Định Hải Thần Châm.

- Ân? Nơi này là...

Giang Nam dọc theo hành lang thật dài của Trấn Ma Điện chạy nhanh về phía trước, thần thức phát ra mọi nơi, đâm vào trong hư không sưu tầm vô số hư không đoạn tầng, đột nhiên vẻ mặt hắn khẽ nhúc nhích, một quyền ở trên vách tường phía bên trái oanh tới.

Quả đấm của hắn còn chưa chạm đến vách tường, liền đã oanh mở hư không, chỉ thấy trong hư không là một phòng bảo tàng khổng lồ. Không biết bao nhiêu kiện pháp bảo ở trong đó tung hoành giao kích. Pháp bảo va chạm minh hưởng không dứt bên tai!

- Nhiều Thiên Cung chi bảo như vậy?

Giang Nam nhìn thoáng qua, không khỏi giật mình, chỉ thấy phòng bảo tàng hư không này cất giấu pháp bảo, rõ ràng đều là Thiên Cung chi bảo, từng cái từng cái uy năng vô cùng cường đại, có khoảng hơn một trăm kiện!

Những pháp bảo này ở dưới một loại trận pháp kỳ diệu thúc dục, đang không ngừng rèn luyện, lẫn nhau mượn uy năng đối phương, rèn luyện hình thể, rèn luyện tạp chất trong cơ thể của mình!

Từng kiện pháp bảo kia to như núi, tràn ngập uy năng trầm trọng, so sánh với trước Giang Nam đã thấy đại đa số Thiên Cung chi bảo cũng muốn cường hoành!

Những pháp bảo này đã rèn luyện gần hai trăm vạn năm, có thể nghĩ những pháp bảo này là tinh thuần thuần túy bực nào, có uy lực khổng lồ như vậy cũng là đương nhiên !

- Thu!

Giang Nam vọt vào phòng bảo tàng này, ống tay áo tung bay, đem từng kiện Thiên Cung chi bảo bắt, bất quá pháp bảo nơi này là vật vô chủ, từng cái từng cái bị trận pháp huyền diệu của Trấn Ma Quật khu động, đối với Giang Nam là địch nhân tùy tiện xông vào này không chút khách khí. Lập

tức có nhiều pháp bảo bộc phát uy năng, phô thiên cái địa hướng Giang Nam oanh khứ!

Hắn mới vừa đón lấy một mặt đại ấn oanh kích, còn chưa kịp đem kiện pháp này bảo thu, lập tức lại có bốn năm mặt đại kỳ xoắn tới, Tê Thiên Liệt Địa, lại có một đóa Ma Hỏa Liên Hoa từ dưới chân hắn dâng lên, liên nghiệp hỏa trong hoa hừng hực, đốt cháy thân thể cùng thần hồn của hắn!

- Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ!

Đỉnh đầu của Giang Nam giống như trước có một mặt đại kỳ bay ra, rầm rầm vũ động, lũ lụt tràn ngập, giống như đại dương mênh mông trút xuống, đem từng kiện pháp bảo tấn công hắn chấn bay.

Hơn mười kiện pháp bảo đột nhiên đồng thời bay tới, hóa thành từng ngọn núi lớn, ầm ầm đặt ở trong thần thủy ngập trời, đem Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ sinh sôi trấn áp!

- Ly Địa Thánh Quang Kỳ!

Đầu vai của Giang Nam thoáng một cái, lại là một mặt đại kỳ bay ra, ở giữa không trung bay múa, hóa thành vô số Hỏa Long Hỏa Phượng Hỏa Kỳ Lân,... nhưng vào lúc này, lại có hơn mười kiện pháp bảo bay ra, trong đó có một kiện pháp bảo chính là một pho tượng Phật Đà tám cánh tay, đột nhiên trở nên càng lúc càng lớn, ầm ầm một tiếng rơi vào trên Ly Địa Thánh Quang Kỳ, chỉ thấy pho tượng Phật Đà phảng phất như sống lại, tám cánh tay dò không một trảo, đem pháp bảo khác nắm trong tay, cùng nhau thúc dục, ngạnh sanh đem Ly Địa Thánh Quang Kỳ của Giang Nam trấn áp!

- Chuông lớn ứng với Thiên Đạo, một đỉnh trấn muôn đời!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, quát lên một tiếng lớn, Ngự Thiên Đạo Chung bay ra, tiếng chuông dằng dặc, vang dội thiên địa, một cổ khí tức Thiên Đạo không cách nào kháng cự xông ra, cùng lúc đó lại có Huyền Nguyên Đỉnh bay ra, trấn áp hư không, trong đại đỉnh Thần Quang phun

dũng, trong Thần Quang đạo văn kết xuất một phiến thế giới, đương nhiên đó là hình dáng Huyền Minh Nguyên Giới!

Giang Nam tế lên Ngự Thiên Đạo Chung cùng Huyền Nguyên Đỉnh, như cũ không thể trấn áp hơn một trăm Thiên Cung chi bảo này, ngược lại bị chấn đến khí huyết sôi trào, lúc này thanh quát một tiếng, lại có một quyển trận đồ bay ra, ở giữa không trung hóa thành Minh Hải vạn giới!

Vạn Giới Ngục Đồ vừa ra, rốt cục đem những Thiên Cung chi bảo bạo loạn này trấn áp xuống, mặc dù uy năng như cũ mênh mông cuồn cuộn, nhưng mà đã không hề như thế nguy hiểm nữa.

Giang Nam xóa đi mồ hôi lạnh trên đầu, Lục Đại pháp bảo của hắn, đã vận dụng thứ tư, chỉ còn lại có Thần Vương Kiếm cùng Hư Không Bảo Thuyền không có sử dụng, mới miễn cưỡng đem Thiên Cung chi bảo nơi này trấn áp.

- Trận pháp phòng bảo tàng này có cổ quái!

Hắn đem từng kiện Thiên Cung chi bảo thu hồi, những Thiên Cung chi bảo này mới vừa tiến vào Tử Phủ không gian của hắn, liền lập tức đàng hoàng xuống, nhưng mà cầm đi ra bên ngoài, liền lập tức bộc phát ra uy năng ngập trời, hiển nhiên là trận pháp trong phòng bảo tàng này thúc dục.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam đem tất cả Thiên Cung chi bảo thu hết, lại thấy trong phòng bảo tàng này có một gốc kim cọc cao tới mười trượng, phía trên kim cọc này hiện đầy các loại dấu vết, phảng phất là đạo văn lạc ấn, lại phảng phất là pháp lực công kích lưu lại dấu vết.

Mà ở trung tâm kim cọc, thì có một vết kiếm rộng ba tấc, phảng phất đã từng có một thanh bảo kiếm ở chỗ này, tiếp nhận trên dưới một trăm Thiên Cung chi bảo trui luyện.

Trên mặt đất, Giang Nam nhặt lên mấy khối đá, rõ ràng là tạp chất trong Thần kim, mảnh đá này cực kỳ cứng rắn, hắn dùng lực sờ, thế nhưng không

có thể bóp nát.

- Xem ra nơi này không phải là phòng bảo tàng, mà là rèn luyện thất, những Thiên Cung chi bảo kia cũng không phải là cất dấu, mà là chùy dùng để trui luyện thần binh! Ba thần minh chế tạo ba thần kiếm kia, nhất định là đem một thanh trong ba thanh kiếm để ở chỗ này, để cho trên dưới một trăm Thiên Cung chi bảo ngày đêm trui luyện!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 730: Kiếm Khí Vô Địch. (1)

Trong mắt Giang Nam tinh quang bạo phát:

- Bất quá, Thiên Cung chi bảo mài không ra thần binh, trọng tâm của Trấn Ma Điện không chừng có những địa phương tương tự khác, hơn phân nửa là pháp bảo trấn giáo chi bảo, thậm chí dùng thần minh chi bảo tới trui luyện thần kiếm!

Có thể khẳng định chính là, luyện bảo thất tương tự trong Trấn Ma Điện chỉ sợ cũng không ít, dù sao Trấn Ma Điện có ba thanh thần kiếm, nếu như có thể tìm được những bảo khố này, đây tuyệt đối là một khoản tài phú vô cùng khổng lồ!

- Đại trận rèn luyện thần binh này cũng không như bình thường, sau khi bố trí thành, mặc dù chủ nhân không có ở đây cũng có thể tiếp tục trui luyện pháp bảo, thậm chí uy năng so với thần minh chi bảo bình thường mạnh hơn!

Giang Nam trên dưới đánh giá gốc kim cọc, mặc dù kim cọc sử dụng tài liệu không bằng Ngũ Sắc Kim, nhưng cũng là một loại Thần kim cực kỳ cao đẳng, trải qua đại trận hơn một trăm vạn năm trui luyện, tinh hoa trong kim cọc hết thảy bị đánh nhập vào trong thần kiếm chi phôi, còn dư lại gốc kim cọc, chỗ dùng đã không lớn.

Từ hoa văn trên kim cọc, muốn thôi diễn ra ảo diệu của đại trận rèn luyện thần binh, cần tốn hao thời gian thật dài.

- Ta hiện tại thiếu nhất chính là thời gian!

Giang Nam lấy tay bắt được gốc kim cọc này, cánh tay phát lực, sinh sôi đem gốc kim cọc nắm lên, nhét vào trong Tử Phủ, ngay sau đó xuyên qua hư không, sưu tầm những bảo địa khác.

- Sau này, ta tất nhiên sẽ đi thế giới khác, truy tìm cảnh giới cao hơn, nếu có thể nghiên cứu thấu triệt thần binh rèn luyện đại trận này, có thể dùng tới tạo phúc đời sau cho thánh tông đệ tử!

Hắn nhanh chóng chạy về phía trước, chỉ thấy Trấn Ma Điện bốn phương thông suốt, cất dấu vô số hư không tiết diện, bất quá đại đa số hư không tiết diện là dùng để trấn áp thiên ma, thỉnh thoảng cũng có thể thấy luyện bảo thất tương tự, nhưng đã bị người cướp sạch không còn.

- Cái luyện bảo thất này, chỉ sợ là dùng trấn giáo chi bảo tới trui luyện thần kiếm!

Giang Nam mở ra một luyện bảo thất, bên trong không gian rộng lớn, có khoảng ngàn dặm lớn nhỏ, cũng đã rỗng tuếch, nhưng nơi đây như cũ còn sót lại uy năng trấn giáo chi bảo dư ba cùng với thần uy nhàn nhạt!

Hắn tinh tế cảm ứng, cả thảy cảm ứng được năm cổ khí tức trấn giáo chi bảo, uy lực năm trấn giáo chi bảo này muốn vượt xa Nguyệt Minh Châu của Bái Nguyệt Giáo, thậm chí uy lực so sánh với Huyền Thiên Thánh Tông Thuần Dương Vô Cực Chung còn muốn lớn hơn rất nhiều, đã có chút đặc điểm của thần minh chi bảo, có thần uy tràn ngập!

Trấn giáo chi bảo chỉ là một cách gọi chung, trấn giáo chi bảo các phái uy lực cũng có mạnh có yếu, chủ yếu vẫn là nhìn truyền thừa cùng có xuất hiện qua tồn tại mạnh mẽ hay không.

Huyền Thiên Thánh Tông truyền thừa Cổ lão, lại xuất hiện qua cường giả như Tịch Ứng Tình, uy năng của Thuần Dương Vô Cực Chung cũng bị hắn tăng lên trên phạm vi lớn, ở trong trấn giáo chi bảo đã coi như là uy lực cường đại nhất.

Mà trấn giáo chi bảo nơi đây dùng để trui luyện thần kiếm, mỗi một vật đều ở trên Thuần Dương Vô Cực Chung, chỉ sợ uy lực đã đến gần vô hạn thần minh chi bảo!

- Năm kiện pháp bảo này đã bị người lấy đi...

Giang Nam đánh giá dấu vết chiến đấu bốn phía, chỉ thấy có không ít người ở lúc thu mấy kiện pháp bảo kia bị năm kiện pháp bảo này oanh giết, thây ngã rất nhiều, đều là cao thủ đến từ những môn phái khác, đại đa số là Thần Phủ cảnh giới cao thủ, còn có Thiên Cung cảnh giới cao thủ.

- Ân? Vị này là Vạn Long Sào Tổ Thịnh, một vị Kim Long tu thành Thiên Cung tứ trọng!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thấy thi thể Tổ Thịnh, lần này hiển nhiên là Long Hoàng cũng tự mình chạy tới, bất quá đáng tiếc chính là năm kiện pháp bảo này uy năng quá lớn, cho dù là Long Hoàng cũng bảo vệ không nổi, thế cho nên môn hạ cường giả của mình chết thảm.

- Hẳn là Long Hoàng đem trấn giáo chi bảo nơi đây lấy đi! Long Hoàng có Quỳ Ngưu Thần Cổ, thực lực vô cùng cường đại, thúc dục Quỳ Ngưu Thần Cổ, thực lực của hắn có thể sánh ngang tuyệt đại cường giả, đúng là có năng lực như thế!

Giang Nam tiếp tục đi tới, cũng không lâu lắm lại gặp phải một luyện bảo thất tôi luyện Thần kiếm, bên trong cũng có uy năng dư ba cùng thần uy của trấn giáo chi bảo, luyện bảo thất này cũng đã bị người mở ra, năm trấn giáo chi bảo cũng biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam đánh giá chiến đấu lưu lại dấu vết bốn phía, thấp giọng nói:

- Là Phượng Hoàng xuất thủ! Yêu Tộc Tam Hoàng cũng tới!

Yêu Tộc Tam Hoàng chính là Long Hoàng, Phượng Hoàng cùng Yêu Hoàng, Long Hoàng có Quỳ Ngưu Thần Cổ, Phượng Hoàng có Ngô Đồng Thụ, nhưng bàn về thực lực thì lấy Yêu Hoàng cao nhất, ba người này có thể nói là tồn tại mạnh nhất nguyên giới hôm nay!

Chỗ luyện bảo thất này, chính là Long Hoàng cùng Phượng Hoàng hai người liên thủ, lúc này mới đem ngũ đại trấn giáo chi bảo lấy đi!

Long Hoàng, Phượng Hoàng cùng Yêu Hoàng là cường giả có năng lực cạnh tranh ba thần kiếm, mà Chưởng Giáo Chí Tôn những môn phái Thánh Địa khác cũng không phải là người yếu, thần kiếm chỉ có ba, có thể thấy được lần cạnh tranh này là thảm thiết bực nào!

Càng xâm nhập Trấn Ma Điện, hư không tiết diện trong điện liền càng ngày càng ít, luyện bảo thất cũng càng ngày càng ít, hơn nữa là cũi, bên trong trấn áp hư không thiên ma càng ngày càng mạnh, thậm chí Giang Nam còn chứng kiến trên người một Khô Cốt tràn ngập thần uy, rõ ràng là thi thể một vị Thiên Thần cấp Ma Thần, sau khi chết ác niệm hóa thành thiên ma!

Thiên ma bực này, đã có thể sánh ngang Thần Ma, chiến lực kinh người, cho dù là mấy thần minh liên thủ cũng mơ tưởng bắt giữ!

- Sau khi Thiên Thần chết hóa thành Thiên Ma, so sánh với tuyệt đại cường giả kinh khủng hơn, may là có nguyên giới Cổ Thần bắt giữ trấn áp ở chỗ này, mượn thần kiếm chém giết, nếu không ma đầu bực này nếu như đi ra ngoài mà nói, tuyệt đối sẽ đem sinh linh trên nguyên giới giết tinh quang!

Giang Nam cẩn thận đánh giá Thiên Thần Khô Cốt này, chỉ thấy trên đầu của hắn nhiều ra một vết kiếm, hẳn là bị một thanh thần kiếm đâm thủng mi tâm, đem Thiên Ma trong Thần Thi chém giết, trong lòng không khỏi run sợ:

- Thiên Thần hài cốt vô cùng cứng rắn, thần minh chi bảo bình thường cũng mơ tưởng muốn để lại vết thương, cái thanh thần kiếm vô chủ này dễ dàng liền đem đỉnh đầu xuyên thủng, loại uy năng này vượt xa chúng thần minh chi bảo như Thần đỉnh, Quỳ Ngưu Thần Cổ!

Hắn tâm niệm hơi động, Thần Vương Kiếm bên trong Thiên Môn Thần Phủ bay ra, quay chung quanh Khô Cốt này trên dưới tung bay, đem xiềng xích khóa lại Khô Cốt kia nhất nhất chặt đứt.

Thiên Thần Khô Cốt xâm nhiễm Thiên Thần đạo tắc, bàn về trình độ cứng rắn so sánh với Thần kim bình thường còn muốn cứng rắn mấy phần, là tài liệu luyện bảo khó được.

Đã có người ở trước hắn một bước tới chỗ nầy, bất quá bởi vì xiềng xích khóa lại Khô Cốt nhất thời trong chốc lát không cách nào chặt đứt, lúc này mới không để ý đi sưu tầm những hư không đoạn tầng khác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 731: Kiếm Khí Vô Địch. (2)

Bất quá chặt đứt xiềng xích đối với Giang Nam mà nói không khó khăn chút nào, Thần Vương Kiếm của hắn chính là làm bằng Ngũ Sắc Kim, sắc bén vô cùng, dễ dàng ở giữa là có thể chặt đứt xiềng xích.

- Thần Thứu, tiểu Hôi Hôi, này là Thiên Thần hài cốt cùng xiềng xích, chính các ngươi xử trí đi.

Giang Nam tiện tay đem bộ hài cốt cùng xiềng xích này ném vào trong Tử Phủ, Chiến Minh cự thú cùng Thần Thứu Yêu Vương bị hắn thu vào trong Tử Phủ, thấy thế không khỏi mừng rỡ, Chiến Minh cự thú đem Thiên Thần hài cốt nuốt vào, từ từ luyện hóa, mà Thần Thứu Yêu Vương thì đem xiềng xích thu thập, giữ lại cho mình luyện bảo.

Giang Nam thẳng đường đi tới, chỉ thấy càng nhích tới gần trung tâm Trấn Ma Điện, nhốt Thiên Ma liền càng cường đại, chỉ một Thiên Thần hài cốt, hắn cũng đã thấy bảy tám cụ, hết thảy bị hắn chém xuống, ném vào trong Tử Phủ.

Loại Thiên Ma xâm chiếm thi thể Thiên Thần này, thực lực cực mạnh, hơn nữa vô sinh, không lão, không chết, thọ nguyên dằng dặc vô tận, nếu chạy đến ngoại giới làm ác, mỗi một đầu đều có thể gây đại họa.

Nhưng loại Thiên Ma này đã chết ở dưới thân Thần kiếm, bị một kiếm chém ở mi tâm, xuyên thủng đầu sọ, Thiên Ma trong đó cũng bị quấy thành tro bụi!

Giang Nam thậm chí còn chứng kiến có chút thân thể thiên ma còn mới mẻ, phảng phất vừa mới chết không bao lâu, trong lòng biết thần kiếm tất nhiên là vừa mới luyện thành, lúc này mới đem loại Thiên Ma này chém giết!

- Ba vị tiền bối rèn ba thanh thần kiếm, thật có thể nói là tài hoa hơn người, nếu bọn hắn không trấn thủ nơi đây, bọn họ tất nhiên cũng sẽ có một tiền trình thật tốt. Bất quá vì nguyên giới ta, bọn họ cam nguyện buông tha cho tiền trình của mình, lựa chọn ở chỗ này yên lặng giữ gìn cả đời...

Trong lòng Giang Nam tràn đầy kính ngưỡng đối với ba người kia, mỗi khi loạn thế, vốn có một chút tiên liệt làm ra rất nhiều chuyện tình khả ca khả khấp, những chuyện này ở trong mắt người trong thái bình thịnh thế xem ra là có chút ngu, có chút cổ hủ, nhưng mà vì bọn hắn giao ra, mới có đời sau chê bai như vậy!

Đột nhiên, Giang Nam cảm ứng được phía trước truyền đến thần uy như có như không, không khỏi tinh thần rung lên, thần uy này có tất cả ba cổ, bị hắn cảm ứng được, trong thoáng chốc phảng phất thấy ba thanh tuyệt thế thần kiếm đứng vững ở chỗ sâu nhất trong Trấn Ma Điện, kiếm quang xông lên trời, bộc lộ tài năng!

- Ba thanh thần kiếm này không biết có bị lấy đi hay không?

Hắn vội vàng tăng nhanh cước bộ bay về phía trước, ba thần kiếm tản mát ra thần uy càng ngày càng đậm hơn, xa xa liền làm cho người ta chỉ cảm thấy kiếm khí cắt thể!

Kiếm khí bực này vô cùng bén nhọn, hắn cùng nhau đi tới, thậm chí thấy nhiều thi thể tu sĩ phá toái cùng mảnh nhỏ pháp bảo, hết thảy bị cắt nát bấy!

Tu sĩ có thể tiến vào nơi đây đã là cao thủ rất giỏi, thấp nhất cũng là Thần Phủ cảnh giới, nhưng ở trước mặt ba đạo kiếm khí này, lại căn bản phòng không được!

Giang Nam khẽ cau mày, đột nhiên há mồm phun ra một hơi, chỉ thấy hắn phun ra một hơi, trong thông đạo nhất thời tràn ngập đại vụ nồng đậm, hắn hiện tại tựa như lão yêu quái tu luyện trăm ngàn năm, thôn vân thổ vụ!

Hắn tâm niệm hơi động, nhiệt độ không khí quanh mình lập tức kịch liệt

giảm xuống, sương mù nhanh chóng ngưng kết, ở giữa không trung hóa thành từng mảnh Băng Tinh.

Những Băng Tinh này bày biện ra bộ dáng từng thanh bảo kiếm, ở giữa không trung tung hoành cắt đánh, hơn nữa số lượng rất nhiều, đạt hơn hàng tỉ, chi chít, thậm chí thần thức của Giang Nam rót vào trong những hư không đoạn tầng khác, cũng "thấy" vô số bảo kiếm bay múa, cắt gọt hết thảy!

Trong không gian nơi này đầy dẫy vô số đạo kiếm khí vô hình, bình thường không cách nào phát hiện, nhưng mà bị hắn một hơi phun ra sau đó đông lại, này mới khiến kiếm khí hiển hiện ra.

Thân thể Giang Nam vừa động, liền chỉ nghe boong boong giòn vang không ngừng truyền đến, vô số đạo Băng Tinh kiếm đụng vào trên người của hắn, rối rít Phá Toái.

- Uy lực có thể so với một kích của Thần Phủ cường giả, khó trách có thể ở vô thanh vô tức chém giết nhiều cao thủ như thế! Chỉ là thần uy cũng đã kinh khủng như thế , uy lực bản thể ba thần kiếm này, chỉ sợ mạnh hơn!

Hắn tiếp tục về phía trước, chỉ thấy mặc dù uy lực kiếm khí mạnh, nhưng thi thể ít rất nhiều, hẳn là Thiên Cung cường giả cùng Chưởng Giáo Chí Tôn của các đại môn phái Thánh Địa xuất thủ, bảo vệ đệ tử môn phái mình.

Giang Nam chạy về phía trước, cũng không lâu lắm, uy năng kiếm khí trong không khí liền đạt tới Thần Phủ thất trọng cường giả, đợi đi ra mấy dặm, uy năng kiếm khí rốt cục đạt tới Động Thiên cảnh cường giả!

Lúc này, hắn thấy một tòa Kiếm Cốc.

Ở phía trước hắn, là một sơn cốc khổng lồ, chiều rộng có khoảng mấy trăm dặm, hướng trung ương thật sâu trầm xuống.

Mà ở giữa sơn cốc, đứng vững ba tòa núi nhỏ, ba tòa núi nhỏ kia là làm bằng Thần kim, trong sơn thể bắn ra vạn đạo kim quang, cực kỳ chói mắt.

Ba tòa núi nhỏ này không lớn, chỉ có cao chừng ba mươi trượng, phía trên các có một ngọc thai tứ phương, bất quá núi kéo dài tương đối rộng lớn, có khoảng mấy ngàn trượng, phương viên hơn 10 dặm!

- Đây không phải là ba tòa núi nhỏ, mà là Thần Kim luyện thành Thần Sơn, núi lớn giống như ba cây cột, trải qua không biết bao nhiêu năm bị luyện được nhỏ như vậy!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Hấp dẫn hắn nhìn chăm chú nhất là ngọc đài trên đỉnh núi cắm thần kiếm, một thanh thần kiếm bên trái trong ba tòa Thần Sơn kia phảng phất như không có thật thể, mà là một đạo Thần quang lưu động, từ xa nhìn lại hiện ra hình dáng thanh kiếm.

Mà Giang Nam lại biết, đủ loại Thần kim bị trui luyện gần hai trăm vạn năm, tinh anh Thần kim bị luyện ra, lúc này mới tạo thành loại kiếm hình thái kỳ lạ này!

Loại hình thái này không phải là Thần kim, nhưng uy năng mạnh hơn, là thật thần vật!

Mà ở trên ngọc đài Thần Sơn bên trái thì trống trơn không có gì, hẳn là thần kiếm đã bị người lấy đi, về phần ngọc thai Thần Sơn trung ương kia chỉ lộ ra một góc, trung ương thần kiếm cũng không hiển lộ ra hình thái, hẳn là còn chưa luyện thành.

- Di? Trên ngọc đài trống không kia còn có kiếm khí! Chẳng lẽ nói thanh thần kiếm kia cũng không bị lấy đi, như cũ đang ở chỗ này?

Giang Nam cau mày, hắn có thể cảm giác được rõ ràng kiếm khí trên ngọc đài, kiếm khí cực kỳ nồng đậm, so với thần kiếm bên trái thua kém một hai phân, hiển nhiên thần kiếm thứ ba cũng không có bị thu.

- Vô hình kiếm khí! Chẳng lẻ thanh thần kiếm này mắt thường không cách nào thấy?

Hắn không khỏi động dung, thanh kiếm này vô ảnh, lực công kích hẳn là không bằng kiếm khí bên trái tạo thành Thần Quang, nhưng bởi vì là vô ảnh kiếm khí, qua lại vô tích, chém người vô hình, ở trên giá trị còn muốn vượt qua thần kiếm khác rất nhiều!

Thần kiếm bên trái, kiếm khí xông lên trời, trấn áp hết thảy, hẳn là Trấn Ma Kiếm, mà thần kiếm bên phải vô hình vô tích, chém người ở vô hình, hẳn là Tru Ma Kiếm.

Chương 732: Kiếm Cốc Đoạt Kiếm. (1)

Mà thần kiếm chưa luyện thành ở trung ương Thần Sơn, sợ rằng mới là vật tôn quý nhất trong ba thanh thần kiếm, Đãng Ma Kiếm, một kiếm càn quét quần ma!

Trấn Ma Kiếm, Tru Ma Kiếm đã luyện thành, duy chỉ có Đãng Ma Kiếm chưa luyện thành, dưới điều kiện giống nhau, thần kiếm chưa luyện thành mới là chất lượng cao nhất.

Gần hai trăm vạn năm, cũng chưa từng luyện thành, có thể nghĩ thanh thần kiếm này sẽ có uy lực kinh người bực nào!

- Ba vị tiền bối luyện chế ba thần kiếm này ở trong di ngôn từng nói, ngày thiên ma trong điện trừ tẫn, chính là lúc ba thần kiếm xuất thế, hôm nay thiên ma trong điện đã bị hai thần kiếm khác chém giết không còn, còn có một thanh Đãng Ma Kiếm chưa xuất thế. Hôm nay Trấn Ma Điện đã mở ra, cũng không có thiên ma xuất thế, hơn phân nửa là ba vị tiền bối kia tính sai lầm. Dĩ nhiên, cũng có thể có, trong Trấn Ma Điện còn có thiên ma tồn tại.

Giang Nam khẽ cau mày, loại khả năng sau nhỏ nhất. Nếu như còn có thiên ma mà nói, khẳng định hai cây thần kiếm khác đều sẽ bay ra chém giết.

Hôm nay hai thần kiếm như cũ ở chỗ này, chỉ có thể nói rõ, Thiên Ma trong Trấn Ma Điện đã bị chém giết sạch.

- Muốn cướp lấy ba thần kiếm này, chỉ sợ khó khăn nặng nề.

Hắn hướng Kiếm Cốc này trông đi, chỉ thấy giờ phút này người trong Kiếm Cốc không nhiều lắm, nhưng mà có hơn hai trăm người, phần lớn là Chưởng Giáo Chí Tôn, cùng với Thiên Cung cường giả trong các đại môn phái Thánh Địa.

Lần này Trấn Ma Điện mở ra, Tam Đại Thần Kiếm xuất thế. Những môn phái Thánh Địa này hết thảy bị kinh động, riêng phần mình mang đến trấn giáo chi bảo môn phái mình, hơn nữa những người này mở ra rất nhiều luyện bảo thất trong Trấn Ma Điện, cũng nhận được rất nhiều bảo vật.

Trong đó khiến người chú mục nhất chính là Vạn Long Sào cùng Kim Phượng Các, chỉ thấy ở bên cạnh Vạn Long Sào Quỳ Ngưu Thần Cổ, có ngũ đại trấn giáo chi bảo trôi lơ lửng, bàn, khâu, lá chắn, sa, giám, uy năng mênh mông.

Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ cao cao đứng vững, cũng có ngũ đại trấn giáo chi bảo quay chung quanh Ngô Đồng Thụ bay múa, theo thứ tự là tràng, chuy, chung, đao, luân. Uy lực cũng mạnh mẽ đến không hợp thói thường!

Về phần những môn phái Thánh Địa khác, cũng có trấn giáo chi bảo. Thiên Phong thư viện Thiên Thư Bảo Quyển, Thiên Ma Tông Ma Hỏa Thiên Tràng, Pháp Hoa Tự Kim Thân Đại Phật, Huyết Ma Tông Huyết Hà đại trận, Thúy Vân Am Thất Phật Đồ, Linh Tông Linh Vương Ham, Minh Hoàng Cung Thất Bảo Xa,... trừ lần đó ra, còn có thật nhiều môn phái tế lên hai kiện cho tới ba trấn giáo chi bảo, hẳn là từ trong Trấn Ma Điện cướp đoạt ra bảo vật!

Thậm chí, Giang Nam còn chứng kiến có chút môn phái tế lên từng pháp bảo tàn phiến thể tích khổng lồ, trên những pháp bảo tàn phiến này hiện đầy thần minh đạo tắc, rõ ràng là mảnh nhỏ của thần minh chi bảo!

- Những mảnh nhỏ thần minh chi bảo này, chẳng lẽ là thần minh chi bảo dùng để luyện chế ba thần kiếm?

Luyện chế thần kiếm cần tiến hành theo chất lượng, ba thanh thần kiếm sắc bén vô cùng, trước lấy Thiên Cung chi bảo tiến hành trui luyện, sau đó lấy trấn giáo chi bảo tôi luyện, cuối cùng ở trong Kiếm Cốc này, dùng thần minh chi bảo không ngừng ma luyện, tiến hành bước tôi luyện cuối cùng!

Hiển nhiên, trong Kiếm Cốc đã từng có vài món thần minh chi bảo ở chỗ này không ngừng va chạm ma luyện, ba tòa Thần Sơn cũng bị đụng, tôi luyện thần kiếm trong núi, bất quá sau khi hai cây thần kiếm trong đó thành hình, thần minh chi bảo trong Kiếm Cốc không cách nào tiếp nhận được uy năng hai thần kiếm, vì vậy bị sinh sôi cắt toái!

Những môn phái này tế lên tàn phiến pháp bảo, chính là mảnh nhỏ thần minh chi bảo! Thần minh chi bảo mặc dù toái rụng, nhưng mà uy năng như cũ không phải chuyện đùa, có thể so với trấn giáo chi bảo!

- Ta tới muộn một bước, thế cho nên đại đa số bảo vật đã rơi vào tay những người này.

Giang Nam thầm than một tiếng, nhưng ngay sau đó tinh thần rung lên:

- Bất quá hoàn hảo ba thần kiếm này còn là vật vô chủ!

Nhiều môn phái Thánh Địa trong Kiếm Cốc giờ phút này đều hướng ba tòa Thần Sơn đi tới, đi lại khó khăn, hiển nhiên càng đến gần thần kiếm, thừa nhận uy năng kiếm khí liền càng mạnh mẽ, làm cho bọn họ chỉ có thể không ngừng thúc dục các loại trấn giáo chi bảo cùng thần minh chi bảo tàn phiến tới chống lại!

Trong chuyện này, lại lấy Long Hoàng cùng Phượng Hoàng tốc độ nhanh nhất, hai người bọn họ riêng phần mình đi về phía một tòa Thần Sơn, Long Hoàng chạy tới Trấn Ma Kiếm uy lực mạnh mẽ, mà Phượng Hoàng thì chạy thẳng tới vô ảnh kiếm khí Tru Ma Kiếm.

Bất quá cho dù là hai người này, tế lên nhiều pháp bảo, lại có thần minh chi bảo trong tay, giờ phút này cũng đi lại khó khăn, vô số kiếm khí vô hình tràn ngập ở trong không khí, càng đến gần, uy lực liền càng mạnh, để cho bọn họ mỗi đi ra một bước, cũng phải chống lại áp lực khó có thể tưởng tượng!

- May là ta mượn Hồng Mông Tử Khí luyện thân thể, lấy nhục thể của ta,

không sợ kiếm khí tràn ngập ở trong không khí!

Thân thể Giang Nam vừa động, sau một khắc rơi vào trong Kiếm Cốc, bước dài ra, chạy thẳng tới Tru Ma Kiếm.

Mặc dù hắn không cách nào phi hành, nhưng mà thân thể vô cùng mạnh mẽ, một bước là có thể bước ra trăm dặm, bất quá trong không khí nơi đây tràn ngập kiếm khí mắt thường không cách nào nhìn thấy, uy lực đã có thể so với Thiên Cung chi bảo oanh kích, để cho tốc độ của hắn rớt xuống thật to.

Dù vậy, Giang Nam mấy bước trong lúc đó liền đi ra hơn 10 dặm, tốc độ lúc này mới biến chậm lại, nhưng tốc độ vượt xa Long Hoàng cùng Phượng Hoàng, hơn xa Chưởng Giáo Chí Tôn những môn phái khác!

- Huyền Thiên Thánh Tông Giang Tử Xuyên?

Bất quá chốc lát, Giang Nam đã vượt xa Linh Tông chưởng giáo, Linh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn thất thanh nói:

- Không thể nào? Kiếm khí nơi đây đã tương đương với lực công kích của Thiên Cung chi bảo, tốc độ của ngươi làm sao có thể nhanh như vậy?

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam đã vượt qua Minh Hoàng Cung thế hệ này Minh Hoàng Kỷ Thiệu Đường, chạy thẳng tới phía trước.

Kỷ Thiệu Đường liếc thấy Giang Nam vọt tới phía trước hắn, trong mắt hung quang đại tác, đột nhiên đưa tay vỗ đỉnh đầu Thất Bảo Xa, chỉ thấy Thất Bảo trong Thất Bảo Xa chuyển động, chỉ thấy bảy đạo bảo chỉ từ mui xe bay ra, lặng lẽ không phát ra hơi thở hướng Giang Nam oanh tới!

Trong tay Giang Nam đột nhiên xuất hiện một mặt đại kỳ, mặt cờ rung lên. Một đạo màn nước bá một tiếng xuất hiện, tiếp theo lũ lụt sôi trào, đem bảy đạo bảo quang cắn nát!

- Minh Hoàng, ngươi dám đánh lén ta!

Sau một khắc, một ngụm đại đỉnh đánh tới, oanh một tiếng đụng vào Thất Bảo Xa, đem mui xe chấn bay ra chừng mười trượng, dưới Thất Bảo Xa kia chính là cường giả của Minh Hoàng Cung, rối rít gầm lên, toàn lực vận chuyển pháp lực định trụ mui xe.

Nhưng vào lúc này, lại có một ngụm Ngũ Sắc Kim Chung hung hăng đánh tới, Thất Bảo Xa lần nữa bị đánh bay chừng mười trượng, chỉ thấy một ngụm chuông một ngụm đỉnh liên tục đụng nhau, sinh sôi đem mui xe này từ trên đỉnh đầu mọi người Minh Hoàng Cung đụng bay ra ngoài!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 733: Kiếm Cốc Đoạt Kiếm. (2)

Nhiều cao thủ Minh Hoàng Cung không có mui xe bảo vệ, nhất thời bại lộ ở trong kiếm khí khôn cùng, hơn mười vị Thần Phủ tám cảnh trưởng lão đột nhiên thân thể chia năm xẻ bảy, bị kiếm khí cắn nát, thây ngã tại chỗ!

Mấy vị Thiên Cung cấp Thái Thượng Trưởng Lão khác quát lên, từ đỉnh đầu bay ra từng mảnh Thiên Cung mênh mông. Đem Thiên Cung chi bảo của mình tế lên, chỉ thấy Thiên Cung cùng Thiên Cung chi bảo của bọn họ ở trong kiếm khí Kiếm Cốc trong chớp mắt liền hoang tàn khắp nơi, rách nát không chịu nổi!

Nơi đây kiếm khí cực kỳ mãnh liệt, cho dù là bọn họ những Thiên Cung cường giả cũng chống lại không được, qua chốc lát nữa, sẽ chết oan chết uổng!

Kỷ Thiệu Đường giận quát một tiếng, đỉnh đầu có Thiên Cung nặng nề hiện lên, bảo vệ mọi người, ngăn trở kiếm khí sát phạt, vội vàng phi thân trở lui, dẫn dắt mọi người hướng Thất Bảo Xa đuổi theo.

Huyền Nguyên Đỉnh cùng Ngự Thiên Đạo Chung như cũ đang không ngừng đụng Thất Bảo Xa, đem mui xe này đụng xoay tròn không ngừng, cũng không lâu lắm liền đem mui xe đánh bay ra ngoài Kiếm Cốc.

Minh Hoàng Kỷ Thiệu Đường đem người lao ra Kiếm Cốc, đang muốn mạnh mẽ trấn áp hai kiện pháp bảo của Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy Ngự Thiên Đạo Chung cùng Huyền Nguyên Đỉnh kia gào thét bay đi, không khỏi để cho hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi, chỉ đành phải từ đầu đi tới, từng bước hướng ba tòa Thần Sơn bước đi.

- Đắc tội ta, chính là kết cục này!

Giang Nam cười ha ha, tiếp tục về phía trước đấu đá lung tung, ở trong

Kiếm Cốc, địch thủ của hắn không ít, có thật nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn từng ở Khốn Long Quan làm khó hắn, cũng không có thiếu môn phái bị hắn chém kế nhiệm chưởng giáo, cùng hắn có thù không đợi trời chung. Bất quá thấy một màn như vậy, rất nhiều người không khỏi rụt đầu, không dám làm khó hắn nữa.

Minh Hoàng Kỷ Thiệu Đường chính là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật, lại có trấn giáo chi bảo trong tay, còn không phải là bị Giang Nam làm cho chật vật không chịu nổi, môn hạ trưởng lão chết hơn mười người cũng không có chiếm được bất kỳ tiện nghi sao?

Đổi lại bọn họ, chỉ sợ cũng là kết quả đồng dạng!

Giang Nam sải bước xông về trước, vô số kiếm khí vô thanh vô tức đâm tới, những kiếm khí này lâm thể, đem da tay của hắn đâm lún vào, nhưng ngay sau đó bắn lên, khôi phục nguyên trạng.

Đây chính là chỗ tốt của thân thể cường đại, nhục thể của hắn dung nạp một bình Hồng Mông Tử Khí, lại trải qua Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận rèn luyện hơn hai năm thời gian, trình độ mạnh mẽ đã có thể sánh ngang trấn giáo chi bảo, thậm chí ngay cả Bái Nguyệt Giáo trấn giáo chi bảo cũng là hủy ở trong tay hắn, có thể thấy được nhục thể của hắn đã cường ngạnh đến trình độ bực nào!

Trong chớp mắt, hắn liền vượt xa mấy vị Chưởng Giáo Chí Tôn, không ngừng tiến tới gần phía trước!

Cũng không lâu lắm, Chưởng Giáo Chí Tôn các đại môn phái đã bị hắn vứt ở phía sau, chỉ có hai người Long Hoàng cùng Phượng Hoàng còn đang ở trước mặt của hắn.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên lại có một cổ khí tức tuyệt cường phủ xuống, xông vào trong Kiếm Cốc, nhanh chóng hướng Giang Nam đến gần!

- Yêu Hoàng!

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Yêu Hoàng lẻ loi một mình xông vào Kiếm Cốc, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không tế lên, trực tiếp xông vào nơi đây.

Đỉnh đầu của Yêu Hoàng có tám tòa Thiên Cung, hạo hạo đãng đãng, những kiếm khí ngay cả nhục thể của hắn cũng không thể đến gần, liền bị tám tòa Thiên Cung ép mở!

Thực lực Yêu Hoàng quá mạnh mẻ, vượt qua mọi người, thân thể Giang Nam có thể cùng hắn sánh ngang, nhưng mà pháp lực kém sắc cách xa vạn dặm.

- Giang đạo hữu, không nghĩ tới ngươi lại có thể đi tới đây, bất quá đáng tiếc chính là, thần kiếm nhất định cùng ngươi vô duyên!

Yêu Hoàng cười ha ha, điên cuồng chạy tới, trong chớp mắt liền kéo gần một nửa khoảng cách.

Trong mắt Giang Nam tinh quang chợt lóe, thân thể đột nhiên bành trướng, lại ở trong chớp mắt thu nhỏ lại, hóa thành trượng sáu thân, thân thể trở nên cường hoành còn hơn hồi nãy mấy lần, tốc độ nhất thời tăng nhanh thật lớn, cười nói:

- Kiếm rơi vào tay người nào, cũng còn chưa biết!

Hắn ở trong mấy hơi thở liền vượt qua Phượng Hoàng, chạy thẳng tới Thần Sơn vô ảnh kiếm khí, Tru Ma Kiếm!

- Giang chưởng giáo, ngươi lưu lại cho ta!

Vô số đạo khí lành hướng trên người Giang Nam quấn quanh mà đến, Phượng Hoàng đằng đằng sát khí, cười lạnh nói:

- Chúng ta vẫn là trước tính món nợ ngươi giết con ta rồi hãy nói!

Kim Phượng Các hạ nhiệm Các chủ Phượng Minh Hiên chính là chết ở

trong tay Giang Nam, Phượng Minh Hiên chính là con trai Phượng Hoàng, Phượng Hoàng thân là Kim Phượng Các chủ, nhìn thấy Giang Nam tự nhiên là cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, không khỏi phân trần liền hướng Giang Nam xuất thủ. Nàng cùng Giang Nam ở giữa ân oán còn không chỉ như thế, bên trong Khốn Long Quan, Tịch Ứng Tình vì Giang Nam ra mặt, khiêu chiến thiên hạ quần hùng, hơn ba mươi vị Chưởng Giáo Chí Tôn.

Trận chiến ấy, Tịch Ứng Tình đem tất cả Chưởng Giáo Chí Tôn hết thảy đánh cho một trận, bao gồm Phượng Hoàng, thậm chí ngay cả Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ cũng gặp phải Tịch Ứng Tình đánh thương nặng, bẻ gảy rất nhiều chủ cành.

Kim Phượng Các Ngô Đồng Thụ chính là tổ tông Phượng Hoàng nhất tộc ở thời kỳ thượng cổ lưu lại, uy lực cực kỳ cường đại, chính là trọng bảo gần với Quỳ Ngưu Thần Cổ, Thần đỉnh, uy lực tiếp cận thần minh chi bảo, vượt xa bất kỳ trấn giáo chi bảo khác.

Trải qua trận chiến ấy, uy năng Ngô Đồng Thụ tổn hao nhiều, đến nay cũng chưa từng khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

Mặc dù Phượng Hoàng không phải là tuyệt đại cường giả, nhưng cũng là nhân vật đứng đầu trong Chưởng Giáo Chí Tôn, Thiên Cung lục trọng, tu vi sâu nhiều, chỉ thấy Ngô Đồng Thụ kia rầm rầm đung đưa, khí lành ngàn tia, hướng Giang Nam lao thẳng tới!

- Xui xẻo, ta đắc tội người quá nhiều, quả thực chính là cừu gia khắp nơi!

Thân thể Giang Nam quay tít một vòng, chỉ thấy một mặt trận đồ gào thét bay lên, quay chung quanh hắn nhẹ nhàng nhất chuyển, hóa thành một bộ trường bào choàng ở trên người của hắn.

Ngô Đồng Thụ kia tản mát ra khí lành giống như xúc tua, rối rít xoắn tới, mới vừa quấn quanh ở trên người của hắn, liền rơi vào trong không gian trận đồ, biến mất không thấy gì nữa, căn bản không cách nào trói chặt.

Đối với trận đồ diệu dụng, cả Huyền Minh Nguyên Giới, Giang Nam tự nhận thứ hai, không người dám nhận thứ nhất, Vạn Giới Ngục Đồ của hắn biến hóa hàng vạn hàng nghìn, mang ở trên người liền thành phòng ngự chi bảo, có Địa ngục vạn giới vì mình phòng thủ, bất kỳ công kích rơi vào thân sẽ rơi vào trong địa ngục vạn giới, không cách nào công kích được bản thể hắn!

Phượng Hoàng cảm giác được công kích của Ngô Đồng Thụ không cách nào rơi vào người hắn, nga mi đứng đấy, thanh quát một tiếng, ngũ đại trấn giáo chi bảo quay chung quanh Ngô Đồng Thụ lập tức bay ra một mặt lệnh bài, ở giữa không trung nhẹ nhàng thoáng một cái, trong lệnh bài hiện lên một Đại Hỏa luân, cấp tốc xoay tròn không nghỉ, chỉ thấy nơi thay đổi liên tục, hư không ma diệt, cuối hư không xuất hiện một viên đại tinh màu trắng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 734: Một Lưới Bắt Hết! (1)

Viên tinh thần màu trắng này thể tích không lớn, nhưng từ trong hư không ma diệt truyền đến Địa Từ Nguyên Lực kinh khủng chí cực, đạt tới nguyên giới chủ tinh gấp ức lần, lập tức đem thân hình Giang Nam kéo động, hướng động khẩu trong hư không kia thổi đi!

Đây là Tang Môn Tinh Bài, Tang Môn Tinh là một loại tinh thần mật độ chất lượng cao, chỉ thiếu chút nữa là có thể hóa thành hắc động!

Mặt tinh bài này không có bao nhiêu uy lực, nhưng một khi tế lên, là có thể ở giữa người bị công kích cùng Tang Môn Tinh mở ra một lối đi không gian, nếu như không cách nào chạy trốn ra khỏi tinh bài bao phủ, sẽ bị hút vào lối đi, rơi vào trên Tang Môn Tinh, trực tiếp bị đập vụn, không có bất kỳ cơ hội chạy trốn!

Tang Môn Tinh Bài cũng là một trong những bảo vật dùng để rèn luyện ba thần kiếm, mượn Tang Môn Tinh lực tới rèn luyện tạp chất trong thần kiếm, Phượng Hoàng mở ra một tòa luyện bảo thất, lúc này mới đem bảo vật kia hàng phục, chiếm dụng.

- Thần Vương Kiếm!

Giang Nam suýt nữa bị kéo vào trong thông đạo, Thần Phủ phía sau đột nhiên bắt đầu khởi động, có tám đạo Ngũ Sắc Thần Quang bay ra, quay chung quanh Tang Môn Tinh Bài nhẹ nhàng quấy một cái, chỉ thấy mặt Tang Môn Tinh Bài này nhất thời chia năm xẻ bảy, toái không còn một mống!

Tinh bài toái đi, lối đi Tang Môn Tinh lập tức bế hợp, Địa Từ Nguyên Lực mạnh đến nổi bất khả tư nghị kia rốt cục biến mất, thân thể Giang Nam rơi xuống đất, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm.

- Hủy tinh bài của ta? Tiểu tử thúi, ta muốn ngươi chết không có chỗ

chôn!

Phượng Hoàng thấy tinh bài bị hủy, không khỏi giận dữ, lập tức tiến lên, tế lên Ngô Đồng Thụ chà về phía trước, cùng lúc đó, tứ đại trấn giáo chi bảo khác đồng thời bị nàng thúc dục, một cái đại luân xoay tròn, vô số lửa ma từ trong luân kích bắn ra, cấp lạc như mưa, kích bắn như tên, mỗi một đạo ma diễm quang mang vạn trượng, chi chít hướng Giang Nam bắn đi!

- Thất Đô Ma Hỏa? So sánh với thần thủy trong Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ của ta thì như thế nào?

Giang Nam nhìn lướt qua, phía sau hiện lên một mặt đại kỳ, tung bay phất phới, hóa thành Thủy sóng thao thiên, trên dưới bay múa, cùng Thất Đô Ma Hỏa kia xoay lên đối kháng.

Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ cùng Thất Đô Ma Hỏa xoay lên vừa mới va chạm, Giang Nam lập tức yên lòng, uy lực Thất Đô Ma Hỏa xoay lên cũng không phải là cường đại như thế nào, nếu có uy năng cường đại cũng không bị Phượng Hoàng kích phát ra nỗi.

Hiển nhiên, Phượng Hoàng cũng là vừa mới nhận được trấn giáo chi bảo này không có bao lâu, chưa từng suy nghĩ ra diệu dụng của những trấn giáo chi bảo này, tế luyện không sâu.

Nếu như vài món trấn giáo chi bảo này bị nàng hoàn toàn tế luyện, như vậy trận chiến này Giang Nam căn bản không có bất cứ cơ hội nào, dù sao đây là trấn giáo chi bảo trải qua gần hai trăm vạn năm ma luyện, uy lực đã tiếp cận thần minh chi bảo, thắng mấy kiện pháp bảo hắn sở luyện rất nhiều.

Giang Nam thắng ở Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ là mình sở luyện, thu phát một lòng, tùy tâm sở dục, có thể đem uy năng pháp bảo phát huy lớn nhất.

Phượng Hoàng quát chói tai, một đạo bạch tuyến sáng như tuyết từ trên cao đánh rớt, đao khí vạn trượng, Giang Nam tâm niệm hơi động, Ngự Thiên

Đạo Chung nhất thời bị hắn kích phát, quay tròn rơi vào trong miệng, bị hắn dùng vào bụng, tùy ý đao khí đánh xuống, ánh đao kia rơi vào trên người của hắn, chỉ nghe đang... một tiếng vang thật lớn, trong nhục thể của hắn có vô số đạo văn hiện ra, ở quanh thân hắn hóa thành một ngụm chuông lớn, chuông móc ngược xuống, đỡ bảo đao này công kích.

Lại có một bảo tràng đung đưa, đi tới đỉnh đầu của Giang Nam, từ bầu trời bọc xuống, bảo tràng như tháp, một khi rơi xuống, giống như Thương Thiên đè nặng, lực lượng mạnh mẽ đến kinh khủng!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, Huyền Nguyên Đỉnh bay ra, vô số tinh thần phun lên, trăng sáng Thái Dương phù hiện, Tinh Hà lưu chuyển, thậm chí ngay cả hình thái của nguyên giới chủ tinh cũng di động hiện ra ở bầu trời đại đỉnh, sinh sôi nâng trấn giáo chi bảo này, để cho bảo tràng không cách nào rơi xuống.

Phượng Hoàng thấy hắn phất tay trong lúc liền đỡ công kích nặng nề của mình, không khỏi giận dữ, cầm trong tay một thanh đại chùy đánh tới, đầu chuy kia xoay một vòng, liền lớn như một ngọn núi, ầm ầm đè xuống!

Giang Nam vui mừng không hãi sợ, cầm trong tay tám thanh Thần Vương Kiếm, hướng chuy ngăn chặn, ngay sau đó chỉ cảm thấy một cổ cự lực đánh tới, cánh tay nhức mỏi, bị Phượng Hoàng đánh lui mấy chục bước!

Bất quá phía trên thanh cự chùy này cũng xuất hiện tám tiếng vỡ ra, rõ ràng là bị Thần Vương Kiếm chém thương!

Phượng Hoàng cười lạnh, lại là một búa quét tới:

- Tiểu tử, pháp bảo của ngươi đúng là dị thường tinh diệu, nhưng mà pháp lực so với ta thua kém xa rồi!

Giang Nam cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Phượng Hoàng, ngươi không có phát hiện, ta ở trước ngươi một bước đi tới đỉnh núi sao?

- Ngươi trước ta một bước lại có thể thế nào? Thần kiếm ngươi có thể luyện hóa sao?

Nếu ngươi luyện hóa thần kiếm, sẽ cho ta cơ hội thừa dịp, mấy chuy là có thể đem ngươi giết chết!

Phượng Hoàng ở lúc cận chiến uy phong lẫm lẫm, dũng mãnh vô cùng, Ngô Đồng Thụ ở đỉnh đầu ầm ầm chà tới, hàng vạn hàng nghìn cành bay múa, giống như Độc Long Cự Mãng nhanh chóng tấn công, lại có khí lành ngàn tia, xúc tua bay múa, lần nữa đem Giang Nam oanh lui.

Mỹ phụ nhân kia tung người nhảy vào giữa không trung, vung lên đầu chuy to đến kỳ cục tàn bạo nện xuống, cười lạnh nói:

- Giang Tử Xuyên, ngươi hôm nay cũng là Chưởng Giáo Chí Tôn, ta giết ngươi cũng không coi là lấy lớn hiếp nhỏ!

Cùng lúc đó, Yêu Hoàng từ một con đường khác chạy thẳng tới Thần Sơn bên trái, cùng Long Hoàng vung tay, Long Hoàng có Quỳ Ngưu Thần Cổ, tiếng trống rung trời, lại tế lên ngũ đại trấn giáo chi bảo mà hắn từ trong Trấn Ma Điện thu hoạch, nhất tề hướng Yêu Hoàng oanh tới!

- Long Hoàng, mặc dù ngươi cùng ta nổi danh, nhưng bất quá là một hạng người vô năng, bản lãnh thủ đoạn kém ta xa vạn dặm, cũng muốn ngăn cản ta?

Yêu Hoàng cười ha ha, đột nhiên phất tay, chỉ thấy chín trăm cái thần thung từ trên trời giáng xuống, đem Long Hoàng vây ở chính giữa, Hồn Thiên Đại Trận đột nhiên vận chuyển, vô số thôn thiên cự thú tung nhảy như bay, rối rít hướng Long Hoàng công tới!

Yêu Hoàng đối với hắn làm như không thấy, từ trong Hồn Thiên Đại Trận đi qua, hướng Trấn Ma Kiếm trên đỉnh núi đi tới, cười to nói:

- Chỉ cần Trấn Ma Kiếm rơi vào trong tay của ta, hai cây thần kiếm khác liền chỉ có thể rơi vào trong tay của ta, mà các ngươi hoặc là quy thuận ta,

nếu không sẽ chết!

Đến trên Thần Sơn, tốc độ của hắn cũng dần dần chậm lại, càng là nhích tới gần Trấn Ma Kiếm, hắn phải thừa nhận kiếm khí liền càng mạnh, làm cho hắn cũng không khỏi không toàn lực đối kháng kiếm khí đập vào mặt.

Rốt cục, Yêu Hoàng cách Trấn Ma Kiếm chỉ có trăm trượng!

Mọi người trong Kiếm Cốc không khỏi tuyệt vọng, Yêu Hoàng chính là Thiên Cung bát trọng tuyệt thế cường giả, Tịch Ứng Tình vẫn lạc, Thái Hoàng đi xa, Ma La Thập bị trấn áp ở đáy biển Nam Hải, trong đương thời đã không người nào là đối thủ của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 735: Một Lưới Bắt Hết! (2)

Nếu như hắn lần nữa được Trấn Ma Kiếm, chỉ sợ tất cả mọi người tại chỗ đón không nổi hắn một kiếm oai!

Đám người Minh Hoàng, Pháp Hoa Tự chủ trì đang suy nghĩ, có muốn hiện tại liền hướng Yêu Hoàng đầu thành, trực tiếp quy thuận Yêu Thần Cung hay không.

Thậm chí ngay cả Giang Nam cũng động ý lui về phía sau, nếu Yêu Hoàng nhận được thần kiếm, thứ nhất sẽ gặp giết hắn lập uy, dù sao giữa hai người hơi có ân oán, hơn nữa Yêu Hoàng sợ hắn liền trừ đại địch!

Chẳng qua là, Phượng Hoàng công kích càng ngày càng mãnh liệt, đem hắn hướng Thần Sơn bức tới, căn bản không cho hắn rút đi.

Đột nhiên, một thanh âm trong trẻo từ đỉnh núi truyền đến, nhẹ giọng cười nói:

- Yêu Hoàng quả nhiên rất cao, lại có thể chịu đựng được uy lực thần kiếm, làm người ta bội phục, bội phục.

Mọi người trong lòng rùng mình, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên cạnh Trấn Ma Kiếm chẳng biết lúc nào nhiều ra một người, tuổi còn trẻ nhưng ngọc thụ lâm phong, có chút quen mặt, lại làm cho người nhớ không nổi hắn đến tột cùng là người nào.

- Bàng Phi!

Giang Nam vội vã thoáng nhìn, lập tức nhận ra người này đến tột cùng là người nào, thấp giọng hô nói.

Nam tử trẻ tuổi kia đúng là Bàng Phi, một trong ba vị thần minh chuyển

thế thân năm đó, đầu tiên là bái nhập Cổ Thần Các, Cổ Thần Các bị Thái Huyền Thánh Tông thâu tóm, Bàng Phi cũng vì vậy biến mất không thấy gì nữa, không người nào biết tung tích của hắn, nhưng không nghĩ tới xuất hiện ở chỗ này!

Ba vị thần minh chuyển thế thân niên kỷ cũng xê xích không nhiều, Bàng Phi là hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, bất quá tu vi cảnh giới không ngờ đã vượt qua Giang Nam, đạt tới Thần Phủ tứ trọng cảnh giới, tu vi tiến bộ thần tốc!

Để cho người kinh ngạc chính là, Trấn Ma Kiếm liền ở bên cạnh Bàng Phi, kiếm khí đối với hắn không hề có tác dụng, thấy vậy trong lòng Yêu Hoàng cũng trầm xuống:

- Trấn Ma Kiếm đã sớm bị hắn luyện hóa...

- Giang chưởng giáo, đã lâu không gặp.

Ánh mắt Bàng Phi rơi vào trên người của hắn, ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Chỗ này của ta có một người bạn tốt, đã nhắc tới ngươi lâu rồi.

Ở đỉnh núi Thần Sơn của Giang Nam, đột nhiên cũng hiện ra một thân ảnh, đương nhiên đó là Quý Phong, một vị thần minh chuyển thế thân khác biến mất đã lâu, ánh mắt lạnh lùng hướng Giang Nam xem ra, điềm nhiên nói:

- Giang Nam, ngươi có từng nghĩ tới, ngươi cũng có hôm nay, cũng có thời điểm rơi vào trong tay của ta?

Tu vi của Quý Phong so với Bàng Phi thua kém mấy phần, nhưng mà đạt tới cảnh giới cùng Giang Nam giống nhau, đã tu luyện tới Thiên Môn Thần Phủ cảnh giới, người này đứng ở bên cạnh Tru Ma Kiếm, đạo vô hình kiếm khí kia hiển nhiên cũng bị hắn luyện hóa, kiếm khí đối với hắn không một chút tác dụng.

- Chư vị, thực không dám đấu diếm, Trấn Ma Điện này trên thực tế đã sớm mở ra.

Bàng Phi cười đến rất khoái trá, nhẹ giọng nói:

- Thật ra thì điều này cũng phải đa tạ Giang chưởng giáo, nếu không phải Giang chưởng giáo đánh bạo Thần Khư, Trấn Ma Điện đại môn phong ấn cũng sẽ không bị chấn buông lỏng. Cổ Thần Các ta bị diệt, ta không muốn quy thuận Thái Hoàng, liền tìm tới đây, không nghĩ tới dưới cơ duyên xảo hợp tiến vào Trấn Ma Điện, tới chỗ nầy, phát hiện thiên ma đã sớm bị hai thần kiếm chém giết sạch, liền ở chỗ này mượn kiếm khí khổ tu hơn mười năm, rốt cục luyện hóa Trấn Ma Kiếm.

Hắn cười nói:

- Sau Quý đạo hữu cũng tìm ở đây, ta tự nghĩ không cách nào luyện hóa hai cây thần kiếm, liền đem Tru Ma Kiếm tặng cho hắn. Chúng ta hai người, khổ tư nên diệt trừ địch nhân của chúng ta như thế nào, cho nên nghĩ tới một chủ ý, đùa bỡn lừa gạt, cố ý kích phát thần kiếm, để cho kiếm khí bay lên không. Không nghĩ tới Giang chưởng giáo không có lợi không dậy nổi, quả nhiên đi tìm cái chết.

Quý Phong nhìn nhiều môn phái Chưởng Giáo Chí Tôn chung quanh một cái, lạnh lùng nói:

- Giang chưởng giáo là mục tiêu chủ yếu nhất của chúng ta, mà chư vị là tặng phẩm kèm theo, cùng Giang chưởng giáo chôn cùng, tránh cho hắn trên đường hoàng tuyền tịch mịch!

Mọi người sắc mặt kịch biến, Thánh Hỏa Giáo chủ rung giọng nói:

- Hai vị, các ngươi chẳng qua là muốn mạng nhỏ của Giang Tử Xuyên, cùng chúng ta không liên quan, chúng ta cũng không muốn thần kiếm này, thối lui khỏi nơi đây là được, cần gì muốn chúng ta cùng họ Giang chôn cùng?

Có người lập tức nói:

- Chính xác, Giang Nam là Giang Nam, chúng ta là chúng ta, chúng ta cũng không có đắc tội hai vị!

Bàng Phi cười đến càng thêm vui vẻ nói:

- Bởi vì thần kiếm thứ ba còn chưa luyện thành, mà chúng ta cần trấn giáo chi bảo cùng thần minh chi bảo của những môn phái các ngươi, tới luyện thành Đãng Ma Kiếm cuối cùng! Dùng Quỳ Ngưu Thần Cổ cùng Ngô Đồng Thụ, cùng với nhiều trấn giáo chi bảo các đại phái tới luyện chế thần kiếm, vinh quang bực này, có thể làm cho chư vị chết cũng không tiếc a?

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, tu vi của các ngươi không cao, là như thế nào xuyên qua Kiếm Cốc, luyện hóa hai cây thần kiếm?

- Tiền bối luyện chế ba thần kiếm, bản thân là muốn đem thần kiếm để lại cho hậu nhân, đối kháng Quang Vũ Kỷ Kiếp sắp đến, ba người bọn họ rất từ bi, lòng mang thiên hạ chúng sanh, làm sao sẽ khiến Kiếm Cốc giăng đầy kiếm khí sát hại hậu nhân? Khi ta tới nơi này một mảnh tường hòa, căn bản không có kiếm khí.

Con ngươi Bàng Phi đi lòng vòng, cười tủm tỉm nói:

- Hiện tại kiếm khí bắn ra bốn phía, bất quá là hai người chúng ta thôi phát thần kiếm mà thôi. Tu vi hai người chúng ta, ở trong chư vị có thể coi như là kế cuối, bất quá ngay cả hai người chúng ta cũng có thể dễ dàng thúc dục thần kiếm, có thể thấy được uy lực thần kiếm này mạnh bao nhiêu.

Yêu Hoàng đột nhiên thân thể vừa động, hướng hắn phóng đi, nhưng vào lúc này, đột nhiên trong Kiếm Cốc có vô số kiếm khí tụ lại, đột nhiên cắt xuống, Thiên Cung trên đỉnh đầu Yêu Hoàng ứng với kiếm mà mở, một kiếm này cơ hồ từ Tử Tiêu Cung đánh đến Câu Trần Cung!

Yêu Hoàng kinh hãi, vội vàng nhảy về phía sau, né tránh một kiếm này.

Bàng Phi khẽ mỉm cười, không có tiếp tục hướng Yêu Hoàng giết tới, cười tủm tỉm nói:

- Quý đạo hữu, động thủ thôi.

Quý Phong nhẹ nhàng gật đầu, quanh thân hai người đạo văn xông ra, đâm thủng hư không, trong lúc bất chợt bầu trời Kiếm Cốc hiện ra một mảnh đạo tắc dài hẹp thô to, vô số đạo tắc tạo thành một tòa đại trận to lớn rèn luyện thần binh!

Tòa trận pháp này vừa phù hiện đi ra ngoài, đông đảo Chưởng Giáo Chí Tôn nhất thời chỉ cảm thấy pháp bảo của mình không bị khống chế, gào thét bay lên, lần lượt thay đổi va chạm, rối rít hướng Thần Sơn trung ương kia oanh khứ!

Cho dù là Yêu Hoàng Hồn Thiên Đại Trận, giờ phút này cũng đã thất khống, chín trăm thần thung bay lên, ầm chuyển động, thần thung tấn công tòa Thần Sơn này!

Trừ lần đó ra, còn có Phượng Hoàng Ngô Đồng Thụ, Long Hoàng Quỳ Ngưu Thần Cổ, thậm chí ngay cả nhiều pháp bảo trong Tử Phủ mọi người cũng rối rít bay lên, trong Kiếm Cốc các loại pháp bảo chi chít, uy năng bộc phát ra, quả thực có thể hủy thiên diệt địa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 736: Quỳ Ngưu Hỏa Phượng. (1)

Chỉ trong nháy mắt, nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn liền rối rít hộc máu, bị cổ uy năng mênh mông này chấn thương nặng!

Quý Phong cùng Bàng Phi cười ha ha:

- Đem tất cả cao thủ, môn phái Thánh Địa của nguyên giới, một lưới bắt hết, toàn bộ diệt trừ, loại thủ đoạn này, có thể nói là đại thủ bút a?

Cảnh tượng trước mắt hoàn toàn chính xác có thể được xưng tụng đại thủ bút, vô số Thiên Cung chi bảo, trấn giáo chi bảo bay đầy trời, uy năng hết thảy tách ra, đây là tách ra không hề giữ lại, thậm chí ngay cả hai kiện pháp bảo Ngô Đồng thần thụ, Quỳ Ngưu thần cổ kia uy lực cũng được phóng thích đến trạng thái lớn nhất, uy năng Thần Minh chi bảo bộc phát, khắp nơi đều là đạo tắc vừa thô vừa to bay lên, cắn nát hết thảy!

Mặc dù là Long Hoàng Phượng Hoàng, cũng mơ tưởng đem uy lực của Thần Minh chi bảo hết thảy phóng xuất ra, tối đa có thể thôi phát một thành uy lực, những chưởng giáo Chí Tôn khác, có chút cũng không thể đem uy lực trấn giáo chi bảo của môn phái mình thỏa thích kích phát, mà bây giờ, nhưng ở bên trong Thần Binh Thối Luyện Đại Trận, uy lực những pháp bảo này lại hoàn toàn tách ra!

Loại uy năng này, không chỉ là pháp bảo ở giữa đối kháng, hơn nữa còn là công kích toàn bộ phương vị không khác nhau, tất cả mọi người đều ở trong phạm vi pháp bảo công kích!

Huống chi, nơi đây không chỉ có hơn hai mươi trấn giáo chi bảo của môn phái, còn có bọn hắn từ trong Trấn Ma Điện thu rất nhiều Thiên Cung chi bảo, số lượng đạt tới sáu bảy trăm kiện, nguyên một đám uy lực đều tiếp cận trấn giáo chi bảo.

Mười bốn kiện trấn giáo chi bảo, uy lực nguyên một đám đều tiếp cận Thần Minh chi bảo!

Những pháp bảo này uy lực hết thảy bộc phát, là khủng bố bực nào?

Trong chớp mắt, liền có vài chục vị Thiên Cung cường giả Thiên Cung tan vỡ, thân thể trực tiếp bị nhiều pháp bảo nổ nát!

Lập tức lại có nhân vật chưởng giáo cấp Chí Tôn bắt đầu tử vong, Thánh Hỏa giáo chủ bị vài kiện trấn giáo chi bảo oanh trúng, tứ trọng thiên cung nghiền nát, trong miệng thổ huyết, lập tức một đại Phật kim chói đạp xuống, trực tiếp giẫm toái hắn!

Thúy Vân am Am Chủ bị Ngô Đồng thần thụ xoát ở trên thân hình, cuốn lấy rắn rắn chắc chắc, lập tức Huyết Hà đại trận cùng một vòng Liệt Nhật lăn tới, từ trên người nàng đè nát chướng ngại vật, lại có một ánh đao sáng như tuyết đánh tới, để cho vị trung niên ni cô này thây nằm tại chỗ!

Thiên Phong thư viện viện trưởng bị chết thê thảm nhất, vừa mới thoát khỏi Ma Hỏa Thiên Tràng công giết, lập tức rơi vào trong một mảnh ao, huyết nhục quanh thân bị ăn mòn sạch sẽ, dưới đầu toàn bộ biến thành bạch cốt, vừa mới đào thoát Hóa Thần trì, đột nhiên rơi vào trong một hồng lô, ở dưới hốt hoảng chỉ đào thoát một cái đầu, lập tức lại bị Quỳ Ngưu thần cổ chấn động, đem đầu chấn vỡ!

Giờ khắc này, mỗi người cảm thấy bất an, chỉ có thể tự bảo vệ mình, điên cuồng hướng Kiếm Cốc tháo chạy, nhưng mà căn bản không ai có thể đào thoát đi ra ngoài, nguyên một đám cường giả lần lượt vẫn lạc, chết oan chết uổng!

Đây quả thực là một hồi đại đồ sát!

Minh Hoàng, Thiên Ma Tông chủ, Huyết Ma tông chủ, từng vị chưởng giáo Chí Tôn chết oan chết uổng, máu chảy thành sông, mà vô số pháp bảo công kích rơi ở tòa Thần Sơn chính giữa kia, chỉ thấy Thần Kiếm như trước

chôn ở trong lòng núi bị kích phát, vài đạo kiếm khí bắn ra bốn phía, giữa không trung từng kiện từng kiện Thiên Cung chi bảo lập tức bị kiếm quang đánh trúng, nguyên một đám chia năm xẻ bảy, mặc dù là trấn giáo chi bảo cũng ở trong nháy mắt trải rộng vết thương!

Thậm chí ngay cả Ngô Đồng thần thụ cùng Quỳ Ngưu thần cổ cũng xuất hiện từng vết kiếm!

- Ngự Thiên Đạo Chung!

Từ lúc hai người Bàng Phi cùng Quý Phong liên thủ thúc dục Kiếm Cốc Thần Binh Thối Luyện Đại Trận, Giang Nam lập tức thúc dục Ngự Thiên Đạo Chung, một cổ Thiên Đạo chi uy từ bên trong khẩu đạo chung này phát ra, Thiên Đạo uy nghiêm trong nháy mắt áp qua Thần Binh Thối Luyện Đại Trận khống chế, không có bị trận pháp dẫn dắt đi!

Sau một khắc, bên trong Tử Phủ của Giang Nam, hơn trăm kiện Thiên Cung chi bảo phần phật bay ra, không bị khống chế hướng ra phía ngoài bay đi, mặc dù là Huyền Nguyên Đỉnh, Vạn Giới Ngục Đồ, Thần Vương kiếm cùng Hư Không bảo thuyền của hắn, lúc này cũng bị trận pháp dẫn dắt, nhao nhao bay lên!

Đ-A-N-G...G!

Tiếng chung vang lên, khẩu đạo chung này càng lúc càng lớn, gào thét đem Vạn Giới Ngục Đồ, Hư Không bảo thuyền cùng hai mặt đại kỳ chụp xuống, Giang Nam lách mình bay lên, rơi vào bên trong Hư Không bảo thuyền, theo bảo thuyền lao vào trong đạo chung.

Về phần Huyền Nguyên Đỉnh cùng tám thanh Thần Vương kiếm, Giang Nam căn bản không có hỏi đến, Huyền Nguyên Đỉnh cùng Thần Vương kiếm đều là Ngũ Sắc kim luyện chế thành, chắc chắn dị thường, bởi vậy hắn dứt khoát tùy ý hai bộ pháp bảo này bị Thần Binh Thối Luyện Đại Trận xoáy lên, mượn nhờ nhiều Thiên Cung chi bảo, trấn giáo chi bảo cùng Thần Minh chi bảo như thế đến rèn luyện Huyền Nguyên Đỉnh cùng Thần Vương kiếm

của mình.

Huống chi, nơi đây lại có kiếm khí của Tam Đại Thần Kiếm, dùng để rèn luyện pháp bảo diệu dụng vô cùng!

Oanh!

Vô số đạo công kích rơi vào phía trên Ngự Thiên Đạo Chung, để cho khẩu chuông lớn này bồng bềnh đung đưa, tiếng chuông chấn động không dứt, bất quá khẩu chuông lớn này Giang Nam cũng là dùng Ngũ Sắc kim luyện chế thành, lực phòng ngự mạnh, không kém hơn Huyền Nguyên Đỉnh cùng Thần Vương kiếm.

Tiếng chuông chấn động, ở trong chuông lớn, có không gian phạm vi mấy vạn dặm, một chiếc hư không lâu thuyền ở trong hư không chạy như bay, lúc ẩn lúc hiện. Lần lượt công kích rơi xuống, chấn động không gian trong chung, đem chiếc thuyền lớn này cũng chấn đến lắc lư không ngớt!

Tuy lực lượng ngoại giới trải qua tầng tầng suy yếu, nhưng uy lực như trước không phải chuyện đùa, có thể đơn giản chấn vỡ Thiên Cung cường giả!

Hư Không bảo thuyền ở vào bên trong đủ loại lực lượng oanh kích, mà Giang Nam ở đầu thuyền cũng lọt vào công kích, bất quá tu vi thực lực của hắn nếu so với Thiên Cung cường giả thì cường hoành rất nhiều, thực lực đã đạt đến chưởng giáo cấp Chí Tôn, thân thể càng là vô cùng cường hoành, cho dù thừa nhận áp lực to đến kinh người, nhưng không có nguy hiểm tánh mạng.

- Hai người Bàng Phi, Quý Phong hoàn toàn chính xác rất cao minh, rõ ràng sử xuất loại thủ đoạn này, ý định đem chưởng giáo Chí Tôn cùng trấn giáo chi bảo của các đại môn phái trên Nguyên Giới hết thảy một mẻ hốt gọn, hoàn toàn chính xác là đại thủ bút.

Giang Nam tay áo tung bay, Vạn Giới Ngục Đồ lại hóa thành một bộ

trường bào rơi vào trên người của hắn, tùy ý đủ loại lực lượng trùng kích, hắn như trước lù lù bất động, thầm nghĩ:

- Những chưởng giáo Chí Tôn này bị tước đoạt trấn giáo chi bảo, thực lực thoáng cái suy yếu hơn phân nửa, chỉ sợ có thể từ trong Kiếm Cốc còn sống đi ra rải rác không có mấy. Tu vi hai người bọn họ tự nhiên bất lực, nhưng mà tăng thêm Trấn Ma Kiếm cùng vô hình Tru Ma Kiếm, thực lực dĩ nhiên siêu việt tuyệt đại đa số cao thủ, thật sự khó có thể đối phó!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 737: Quỳ Ngưu Hỏa Phượng. (2)

Chưởng giáo Chí Tôn khác chết sống, tự nhiên không để ở trong lòng của hắn, môn phái cùng hắn và Huyền Thiên Thánh tông quan hệ mật thiết giờ phút này đã đem thực lực môn phái đặt ở Trấn Thiên tinh vực, không rảnh tham dự đến tranh đoạt bên trong Trấn Ma Điện.

Mà môn phái giờ khắc này tiến vào Trấn Ma Điện, phần lớn là môn phái trung lập hoặc là đã từng đầu nhập vào thế lực Thái Hoàng lão tổ, trừ lần đó ra còn có Yêu Hoàng Yêu Thần Tông, Phượng Hoàng Kim Phượng các, đều là đối thủ một mất một còn của Huyền Thiên Thánh tông.

- Quý Phong Bàng Phi có được Thần Kiếm, có hai thanh Thần Kiếm trấn thủ, hai người bọn họ tự nhiên là không sợ uy năng của Thần Binh Thối Luyện Đại Trận, kiếm khí hai thanh Thần Kiếm liền có thể trợ giúp hai người bọn họ triệt tiêu công kích, nếu bọn họ luyện thành Thần Kiếm thứ ba, mặc dù ta có thể sống sót, cũng sẽ mặt đối hai người bọn họ công kích!

Trong mắt Giang Nam tinh quang thiểm thước, thầm nghĩ:

- Thần Kiếm thứ ba phải rơi vào trong tay của ta! Cái thanh Đãng Ma Kiếm này nếu rơi vào trong tay của ta, dùng thực lực của ta, giết hai người bọn họ như là giết gà tàn sát cẩu!

Đông!

Một tiếng trống đột nhiên từ vách tường Ngự Thiên Đạo Chung truyền lại mà đến, chấn động thời không trong chung, tiếng trống trầm thấp nặng nề ở hư không trong chung hình thành vô số đạo tắc, ngưng tụ thành một đầu Quỳ Ngưu cao tới vạn trượng tung nhảy, hướng Giang Nam xông tới!

Oanh...

Quỳ Ngưu này một đầu đụng ở phía trên Hư Không bảo thuyền, lập tức đem chiếc bảo thuyền này đâm cho bay lên, Giang Nam kêu rên một tiếng, uy năng của Quỳ Ngưu thần cổ bị Thần Binh Thối Luyện Đại Trận kích phát triệt để, mặt trống này chính là Thần Minh chi bảo, uy năng vô hạn, đạo tắc vậy mà hóa thành Quỳ Ngưu, ngay cả hắn ở dưới không để ý suýt nữa cũng bị ăn phải thiệt thòi lớn!

Đột nhiên, lại có vô số hào quang chui vào không gian trong chung, hóa thành một đầu Hỏa Phượng, dục hỏa mà bay, nhắn thẳng bảo thuyền mà đi, là uy năng của Ngô Đồng thần thụ bị đại trận triệt để kích phát, chui vào bên trong Ngự Thiên Đạo Chung!

Thực lực Quỳ Ngưu cơ hồ đạt tới Thiên Cung ngũ trọng, mà Hỏa Phượng tuy thua kém một bậc, nhưng mà đạt tới Thiên Cung tứ trọng, lập tức để cho Giang Nam lâm vào hiểm cảnh!

- Ly Địa Thánh Quang Kỳ! Huyền Nguyên Thánh Thủy kỳ!

Đầu vai Giang Nam run lên, hai mặt đại kỳ bay lên không, mặt cờ cuốn động, nước lửa đầy trời, cùng hai đầu Cự Thú chém giết, đánh cho long trời lỡ đất, cùng lúc đó thân hình hắn khẽ động, từ trên lâu thuyền phiêu nhiên bay đi, một đạo Sâm La Ấn rơi xuống, oanh một tiếng đem Hỏa Phượng chấn vỡ!

Chỉ thấy Hỏa Phượng kia vừa mới toái mất, vô số đạo tắc biến hóa, lại hóa thành một đầu Hỏa Phượng, lập tức lại có vô số hào quang dũng mãnh vào trong chung, cùng đầu Hỏa Phượng này tương dung, để cho thực lực nó tăng nhiều, tiếp tục đánh tới, cơ hồ không cách nào phai mờ!

Cạch...

Giang Nam thúc dục Ngự Thiên Đạo Chung, tiếng chuông vừa vang lên, liền đem đầu Hỏa Phượng này áp chế xuống, một ấn che xuống, đem Hỏa Phượng sinh sinh đánh vào bên trong vách chung, trên vách Ngự Thiên Đạo Chung này lập tức nhiều ra một đầu Hỏa Phượng lạc ấn, rõ ràng là đạo tắc

biến thành!

Bên ngoài Đạo chung, tiếng trống chấn động, tiếng trống biến thành đạo tắc không ngừng dũng mãnh vào trong chung, để cho thực lực Quỳ Ngưu không ngừng đề thăng. Giang Nam vội vàng thúc dục mặt đại kỳ khác, cùng một chỗ vây quét đầu đạo tắc biến thành Cự Thú này.

Rống...

Quỳ Ngưu há miệng rống to, đẩy lui Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy kỳ, đồng thời tiếng hô triệt tiêu tiếng chuông, cúi đầu hướng Giang Nam đánh tới, xuất kỳ bất ý đâm hắn bay ra vạn dặm, oanh một tiếng nện ở trên vách chung, chấn đến chuông lớn run rẩy không ngớt!

Quỳ Ngưu lại rống một tiếng, tiếng hô như cổ, tiếng gầm trùng trùng điệp điệp đem Giang Nam đính ở trên vách chung, cơ hồ không cách nào nhúc nhích, đầu Cự Thú này hô không ngừng, cúi đầu hướng hắn đánh tới, một độn là vạn dặm, trong chớp mắt liền đến trước người Giang Nam, hai cái sừng nhắm ngay ngực Giang Nam!

- Nguyên Thai Ấn!

Giang Nam gầm lên, phi tốc kết xuất Nguyên Thai Ấn, khí huyết điên cuồng tăng lên, pháp lực cao độ ngưng tụ, rốt cục phá vỡ tiếng hô trói buộc, thân hình lóe lên, chỉ thấy đầu Quỳ Ngưu kia ầm ầm đâm vào trên vách chung, trực tiếp bị đâm cho nát bấy!

Vô số đạo tắc nghiền nát phi tốc ngưng tụ, lại lần nữa hóa thành hình thái Quỳ Ngưu, quơ quơ đầu đang muốn lần nữa hướng Giang Nam đánh tới, đột nhiên một chiếc bảo thuyền cực lớn ầm ầm đánh tới, trực tiếp đâm vào trên thân nó, sinh sinh đem một nửa thân hình của nó nhập vào vách chung.

Một đạo Sâm La Ấn của Giang Nam che xuống, tái khởi một kích, rốt cục đem đầu Quỳ Ngưu này luyện nhập bên trong vách chung, lúc này mới nhẹ

nhàng thở ra.

Hắn ở trong chung đại chiến, mà ở bên ngoài, chưởng giáo Chí Tôn của hơn hai mươi môn phái thánh địa đã tử vong hơn phân nửa, Phượng Hoàng đã hiện ra nguyên hình, chính là một đầu Thất Thải Phượng Hoàng, toàn thân đẫm máu, ra sức chém giết, nhưng cũng khó có thể chạy ra Kiếm Cốc, mà Long Hoàng cũng hiện ra nguyên hình, Cự Long bay lên, kiểu đằng biến hóa, tránh né từng đạo công kích, đem hết toàn lực bảo toàn tánh mạng của mình, nhưng cũng là nỏ mạnh hết đà.

Duy chỉ có Yêu Hoàng vô cùng kinh người nhất, tám tòa Thiên Cung đột nhiên phát sinh biến hóa, cung điện trùng trùng điệp điệp dấy lên Thái Dương Chân Hỏa hừng hực, cưỡng ép ngưng tụ một bộ phận đạo vân hóa thành đạo tắc, tạo thành một vòng Liệt Nhật cực lớn, vô số hỏa lực phát ra.

Mà bản thể Yêu Hoàng thì hóa thành một đầu Chu Tước ba chân, bị vô số Thiên Cung vờn quanh chung quanh, chống cự từng đợt rồi lại từng đợt công kích, tuy cũng lọt vào tổn thương không nhẹ, nhưng như trước bảo tồn toàn lực.

Trấn giáo chi bảo trên không trung, hơn phân nửa đã tổn hại, mảnh vỡ pháp bảo khổng lồ rơi lả tả trên đất, uy năng hao hết, mặc dù là Quỳ Ngưu thần cổ cùng Ngô Đồng thần thụ giờ phút này cũng rách tung toé, chỉ có Thần Vương kiếm cùng Huyền Nguyên Đỉnh của Giang Nam như trước hoàn hảo, ở trong Kiếm cốc giăng khắp nơi, như lộ như điện!

Mà trên tòa thần sơn ở trung ương, kiếm khí càng lúc càng bành trướng, Thần Sơn bị nhiều pháp bảo luyện đến càng ngày càng nhỏ, một cái chuôi kiếm phong cách cổ xưa dần dần hiển lộ ra, khí khái kiếm trung chi Vương truyền đãng đi ra, rất có khí phách một kiếm trên đời, quần bảo lui tránh!

- Đãng Ma Kiếm, rốt cục muốn xuất thế...

Trên đỉnh núi hai tòa Thần Sơn khác, hai người Bàng Phi cùng Quý Phong lộ ra kích động chi sắc.

- Đoạt kiếm là vào lúc này!

Giang Nam cũng lộ ra kích động chi sắc.

Giang Nam đang muốn động thủ, đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, một vòng mặt trời chói chan bay tới, trong liệt nhật có một móng vuốt khổng lồ thăm dò, hướng chuôi kiếm của Đãng Ma Kiếm chộp tới.

- Yêu Hoàng, ngươi tìm đường chết!

Bàng Phi cùng Quý Phong gầm lên, riêng phần mình lấy tay chộp tới, Bàng Phi đem Trấn Ma Kiếm nắm trong tay, hư hư vừa bổ, nhất thời một đạo kiếm khí bắn nhanh ra, mà trong tay Quý Phong như nắm không khí, cũng là hư hư vừa bổ, không gian khẽ ba động xuống, nhưng không thấy có kiếm quang bắn ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 738: Bọ Ngựa Rình Ve. (1)

Sau một khắc, Yêu Hoàng chi trảo kia đột nhiên gảy lìa, phảng phất bị bảo kiếm vô hình chặt đứt, kim huyết văng khắp nơi, rơi xuống đất hóa thành Đại Hỏa hừng hực.

Một đạo kiếm quang Trấn Ma Kiếm khác thì trực tiếp cắt vào trong liệt nhật, vô số cung điện tạo thành mặt trời chói chan nhất thời bị một kiếm cắt ra, kiếm quang chạy thẳng tới Yêu Hoàng!

Xuy....

Trong liệt nhật kia đột nhiên xuất hiện một đạo huyết quang, trong đó truyền đến tiếng Yêu Hoàng kêu rên.

- Cơ hội tốt!

Lúc này Giang Nam thúc dục Ngự Thiên Đạo Chung gào thét hướng trung ương Thần Sơn lao nhanh, cùng lúc đó, bị Quý Phong lấy vô ảnh kiếm khí một kiếm chặt đứt Yêu Hoàng chi trảo, sau khi rơi xuống đất liền lăn một vòng, hóa thành một đầu Chu Tước ba chân khác, giương cánh bay lên, giống như trước hướng Đãng Ma Kiếm bay đi!

Yêu Hoàng đứt trảo, là vì tranh thủ cơ hội cướp lấy thần kiếm, bản thể hắn chính là mồi, mà đứt trảo biến thành Chu Tước mới là đòn sát thủ chân chính của hắn, lấy trảo đứt làm hóa thân, nhân cơ hội bay qua, luyện hóa Đãng Ma Kiếm!

- Ha hả, Yêu Hoàng, cẩn thận sau lưng có người thọc ngươi một đao a!

Ngự Thiên Đạo Chung gào thét bay tới, trải qua bầu trời đầu Chu Tước ba chân này, miệng chuông chúi xuống phía dưới, cạch một tiếng vang lớn, đem đầu Chu Tước này chấn đến thất điên bát đảo. Ngay sau đó chỉ nghe ô hay

một tiếng, một mặt đại kỳ rơi xuống, thẳng tắp cắm ở đỉnh đầu Chu Tước này, cột cờ sinh sôi quán vào trong đầu.

Chu Tước phách động hai cánh, rốt cục không cách nào chống đở, ngã lạc trần ai, ngay sau đó mặt đại kỳ này cũng bị Thần Binh rèn luyện đại trận cuồn cuộn nổi lên, mang theo thi thể đầu Chu Tước này bay lên trời cao.

Đầu Chu Tước này dù sao chẳng qua là một chân của Yêu Hoàng, tích chứa thực lực có hạn, trong đó một phần thần tính của Yêu Hoàng trước bị Ngự Thiên Đạo Chung chấn váng, ngay sau đó bị Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ cắm ở trên đầu, trực tiếp đóng đinh thần tính của hắn ở trong hóa thân!

Nếu như là bản thể của Yêu Hoàng mà nói, hắn sẽ không dễ dàng đắc thủ như vậy.

Giang Nam cười ha ha, Ngự Thiên Đạo Chung ầm ầm rớt xuống, đem đỉnh núi trung ương Thần Sơn bao lại.

- Giang Tử Xuyên, con mẹ ngươi!

Yêu Hoàng giận không kiềm được, trong mặt trời chói chan kia nhất thời truyền đến một tiếng rên rỉ, đột nhiên lại có một đạo kiếm khí nhanh chóng chém tới, Yêu Hoàng vội vàng lắc mình chạy trốn.

Lúc này trong không trung, pháp bảo kích động mọi nơi đã còn thừa không nhiều lắm.

Chỉ có Quỳ Ngưu Thần Cổ, Ngô Đồng Thụ, cùng với tám thanh Thần Vương Kiếm và Huyền Nguyên Đỉnh của Giang Nam. Cùng với Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ mới vừa gia nhập trong chiến đấu như cũ ở trên không trung bắn nhanh qua, uy năng mênh mông!

Yêu Hoàng tả hữu ngăn chặn, rốt cục có thể ở trong Kiếm Cốc sống sót, mà Chưởng Giáo Chí Tôn hơn hai mươi môn phái Thánh Địa khác thì đã chết tẫn tuyệt, chỉ còn lại hai người Phượng Hoàng Long Hoàng, nhưng

nguyên khí tổn hao nhiều, chỉ có khí lực thở dốc, không có thủ đoạn tiến công.

Bên trong đạo chung, Giang Nam đã đi tới bên cạnh Đãng Ma Kiếm, chỉ thấy thanh thần kiếm này như cũ thật sâu cắm vào bên trong lòng núi, chỉ có lộ ra chuôi kiếm, mà thân kiếm dưới chuôi kiếm, như cũ quấn quanh lấy Thần kim, Thần Quang lấp lánh, trải rộng các loại hoa văn kỳ dị.

- Thần kiếm của ta!

Giang Nam tâm hoa nộ phóng, Huyền thai kim nhân đột nhiên một bước từ bên trong mi tâm hắn bước ra, bao bọc thần thức xông vào trong chuôi kiếm!

Oanh!

Không gian trước mặt Huyền thai kim nhân đột nhiên trở nên vô cùng bát ngát, sau một khắc, Giang Nam chỉ cảm thấy mình phảng phất đi tới một thế giới cơ khí, nơi nơi là trận pháp tạo thành bánh răng khổng lồ, trận pháp chuyển động, bánh răng nhanh chóng xoay tròn!

Đây là một thế giới trận pháp, mặc dù không giống trận pháp trong Bạch Ngọc Bình nhiều như vậy, phức tạp như thế, chỉ có hơn ba ngàn Thần cấp đại trận, nhưng những trận pháp này rõ ràng cũng là trận pháp loại hình công kích!

3000 Thần cấp trận pháp, khó trách thanh Đãng Ma Kiếm này có uy lực như thế, không hổ là đứng đầu Tam Đại Thần Kiếm!

- Chi bằng mau sớm tìm được đầu mối trận pháp, mới có thể đem thanh Đãng Ma Kiếm này luyện hóa!

Thân thể Huyền thai kim nhân của Giang Nam vừa động, ở trong đại trận xuyên qua.

- Giang Tử Xuyên!

Tròng mắt hai người Bàng Phi cùng Quý Phong phóng hỏa, ánh mắt nhất tề rơi trên chuông lớn ở chính giữa Thần Sơn, chỉ thấy miệng chung lớn kia đem đỉnh núi bao lại, ngay cả Đãng Ma Kiếm cũng bị gắn vào dưới chuông.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, lạnh lùng nói:

- Người tốt sống không lâu, tai họa sống ngàn năm! Trước hết giết tên khốn này, tránh cho lật thuyền trong mương!

Xuy! Xuy!

Hai người nhất tề giơ kiếm vung lên, Ngự Thiên Đạo Chung nhất thời truyền đến hai tiếng nổ mạnh, kiếm quang vô cùng bén nhọn ầm ầm đụng vào trên Đạo chuông, kiếm khí không cách nào phá vỡ Ngự Thiên Đạo Chung, nhưng mà ở trên vách chuông lưu lại hai vết kiếm!

Ngay cả Thái Hoàng Lão Tổ cũng không thể làm gì Ngũ Sắc Kim, cư nhiên bị hai thần kiếm này ở trên vách chuông để lại dấu vết!

Uy lực hai thần kiếm này, thật sự vượt qua người khác tưởng tượng!

Kiếm quang mênh mông vô địch kia của Trấn Ma Kiếm cùng Tru Ma Kiếm, đã chui vào bên trong chuông!

Giang Nam trong lúc bất chợt cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo kiếm quang vô cùng bén nhọn chạy thẳng tới mình, thân thể lập tức di động, né tránh đạo kiếm quang này ám sát.

Cùng lúc đó, trong lòng hắn đột nhiên lại có một cổ cảm giác nguy hiểm vọt tới, nhưng không biết đến từ nơi nào.

- Tru Ma Kiếm, vô ảnh kiếm khí!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, chỉ thấy kiếm quang của Trấn Ma Kiếm đột nhiên ở giữa không trung nhất chuyển, tiếp tục hướng hắn giết tới,

như bóng với hình, đuổi tận cùng không buông. Kiếm quang kia vô cùng trầm trọng, chưa đến gần, liền làm cho người ta cảm giác được Kiếm Ý ngập trời trấn áp xuống, khóa thân thể, trấn áp tâm thần, trấn áp pháp lực.

Thân thể Giang Nam vốn đã cực kỳ trầm trọng, cộng thêm kiếm quang trấn áp, nhất thời hành động khó khăn.

Đinh!

Mi tâm của hắn đột nhiên gặp phải đòn nghiêm trọng, rõ ràng hé ra một lổ hổng lớn, vô ảnh kiếm khí vô hình vô chất, qua lại mất tích, rõ ràng có một kiếm đâm vào mi tâm của hắn!

Đầu lâu của Giang Nam muốn nứt, da ba một tiếng nổ tung, lộ ra tử quang dưới làn da quanh quẩn đầu lâu.

- Cũng may ta đã đem Hồng Mông Tử Khí luyện tận trong xương, nếu không một kiếm này nhất định sẽ xuyên thủng dầu óc của ta, đem Tử Phủ cùng đại não của ta xuyên thủng!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, chỉ thấy nơi kiếm quang kia đâm vào, mây tía luyện thành đầu lâu cũng xuất hiện một tiếng vỡ ra!

Mặc dù hắn đem Hồng Mông Tử Khí luyện tận trong xương. Nhưng mà dù sao sử dụng Hồng Mông Tử Khí cực ít, chỉ có một bình. Những mây tía này chẳng qua là bị hắn luyện vào mặt ngoài xương, phòng ngự là miệng cọp gan thỏ.

Nếu như hắn thu thập Hồng Mông Tử Khí đủ nhiều, chế tạo ra Hồng Mông chi cốt, Hỗn Độn Chi Thân chân chính, đừng nói Trấn Ma, Tru Ma Kiếm không cách nào thương tổn được hắn, cho dù là Thần Tôn xuất thủ, chỉ sợ cũng phá không ra phòng ngự của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 739: Bọ Ngựa Rình Ve. (2)

Dĩ nhiên, hiện tại thân thể của Giang Nam đã đầy đủ trầm trọng, ngay cả phi hành cũng cực kỳ khó khăn, nếu như luyện thành Hỗn Độn Chi Thân chân chính, chỉ sợ vừa đứng trong không gian, sẽ có không biết bao nhiêu viên tinh thần bị nhục thể của hắn truyền ra Địa Từ Nguyên Lực hấp dẫn đến, quay chung quanh hắn xoay tròn!

- Nếu là nói như vậy, ta chẳng phải thành Thái Dương sao?

Mặc dù Giang Nam bị vô ảnh kiếm khí đánh trúng, nhưng vẫn có chút xuất thần, âm thầm thầm nghĩ:

- Này là tráng quan bực nào?

Tốc độ của hắn quá chậm, kiếm quang của Trấn Ma Kiếm cũng rất mau đuổi theo hắn.

Một kiếm bổ vào trên cổ của hắn, một kiếm này uy lực mạnh hơn. Trực tiếp cắt ra da cổ cùng huyết nhục của hắn, kiếm quang sinh sôi khảm tận xương!

Nếu không phải đạo kiếm quang này, trải qua Ngự Thiên Đạo Chung tước nhược, thế tất uy lực mạnh hơn!

Uy lực Trấn Ma Kiếm vốn là trên ở Tru Ma Kiếm, mà Tru Ma Kiếm qua lại vô tích, làm cho người ta khó lòng phòng bị, hai đại thần kiếm này đều có được chỗ độc đáo.

- Chỉ là hai đạo kiếm quang, chỉ có thể thương tổn được ta, còn không cách nào lấy tính mạng của ta!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, Huyền thai kim nhân vào lúc này rốt

cuộc tìm được trụ cột trong trận pháp của Đãng Ma Kiếm, đang muốn luyện hóa, đột nhiên chỉ nghe Ngự Thiên Đạo Chung chấn động kịch liệt, Giang Nam vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên vách chuông từng đạo kiếm quang chui đi vào, rõ ràng đạt hơn ba mươi đạo!

Đây là kiếm quang của Trấn Ma Kiếm, kiếm quang vô hình của Tru Ma Kiếm còn không biết có bao nhiêu!

- Lần này là có thể muốn tánh mạng của ta...

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, lập tức toàn lực thúc dục Ly Địa Thánh Quang Kỳ, chỉ thấy đại kỳ trải rộng ra, khôn cùng Thần Ma Thánh Hỏa xông ra, quanh thân chu vi mấy ngàn dặm hết thảy hóa thành một biển lửa, vô số Hỏa Long Hỏa Phượng bay múa đầy trời, lại từ trong lửa sinh ra vô số Thiên Thần, theo diệt theo sinh, vô cùng vô tận, hướng đông đảo kiếm quang ngăn trở!

Cùng lúc đó, Huyền thai kim nhân toàn lực luyện hóa trận pháp đầu mối của Đãng Ma Kiếm, mưu cầu ở trước lúc kiếm quang cắt toái hắn luyện hóa Đãng Ma Kiếm.

Mà vào lúc này, hai người Bàng Phi cùng Quý Phong nghiến răng nghiến lợi, toàn lực thúc dục Trấn Ma Kiếm cùng Tru Ma Kiếm, đang muốn bổ ra càng nhiều kiếm quang, đem Giang Nam cắn nát, đột nhiên Kiếm Cốc rung chuyển, một cổ thần uy hạo hạo đãng đãng đột nhiên tràn vào.

Oanh!

Hư không đột nhiên hé ra, vô số thần hỏa từ trong hư không xông ra, nhô lên cao hóa thành một vòng nắng gắt, mà sau thần hỏa, là một ổ chim khổng lồ, phía trên kim rạ là một viên Kim Ô chi noãn to lớn.

Tiếp theo, một tòa Thần Điện ầm ầm từ hư không lao ra, trực tiếp từ trên cao rớt xuống, Bàng Phi mới vừa giơ Trấn Ma Kiếm lên, đang muốn ngăn cản, vậy mà trực tiếp bị đè, ép tới nát bấy, ngay cả thần tính cũng không có

chạy trốn, bị thần hỏa đốt cháy sạch sẽ!

- Lão tổ!

Yêu Hoàng vừa mừng vừa sợ kêu lớn.

Thái Dương Thần Điện này đè chết Bàng Phi, lập tức bay lên, hướng Quý Phong trên một tòa Thần Sơn khác đánh tới!

Quý Phong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, vội vàng thu Tru Ma Kiếm, bay lên trời hướng ngoài cốc điên cuồng bay đi, Thái Dương Thần Điện đuổi tận cùng không buông, tốc độ cực nhanh, bất quá Quý Phong khống chế Tru Ma Kiếm tốc độ cũng không chậm, trong nháy mắt liền tới cốc khẩu Kiếm Cốc.

Hắn đang muốn chạy trốn, nhưng vào lúc này, chỉ thấy ngoài cốc đột nhiên một đạo kiếm quang như dải lụa màu xanh thoáng hiện, như sấm như điện, ở giữa không trung tán loạn, Quý Phong mang kiếm ngăn chặn, đột nhiên chia năm xẻ bảy, thi thể toái đầy đất!

- Bọ ngựa rình ve, Hoàng tước tại hậu, Tru Ma Kiếm thuộc về ta!

Ứng Vô Song thu Tru Ma Kiếm, hì hì cười nói.

Nàng xem nhìn Tổ Long Kiếm, chỉ thấy Tổ Long Kiếm mới vừa cùng Tru Ma Kiếm va chạm một chút, thần minh chi bảo này liền xuất hiện một lỗ thủng nho nhỏ, trong lòng lại càng cả kinh.

Hư không như cũ hé ra, trong Kim Ô chi noãn kia truyền đến thanh âm của Yêu Thần:

- Vô Song quận chúa, đem kiếm để xuống, ba thần kiếm này chính là cố nhân của ta luyện, lý nên thuộc về ta sở hữu!

Ứng Vô Song đem Tru Ma Kiếm để trong Tử Phủ, cười lạnh nói:

- Yêu Thần, lời này của ngươi lừa gạt ngoại nhân cũng thôi, ta lấy được thứ gì, ngươi mơ tưởng để cho ta phun ra!

Yêu Thần hừ lạnh một tiếng, cũng không dám quá đáng, chỉ thấy Thái Dương Thần Điện đột nhiên nhất chuyển, hướng Ngự Thiên Đạo Chung trên trung ương Thần Sơn hung hăng đánh tới:

- Quận chúa, Tru Ma Kiếm có thể cho ngươi, bất quá thanh Đãng Ma Kiếm này, nhất định phải rơi vào trong tay của ta!

Hôm nay Bàng Phi cùng Quý Phong đã chết, Thần Binh Thối Luyện Đại Trận cũng mất đi khống chế, đã không có Thần Binh Thối Luyện Đại Trận uy hiếp, những pháp bảo trôi nổi ở giữa không trung kia giờ phút này cũng rốt cục rơi xuống.

Giờ phút này, Ngô Đồng thần thụ chỉ còn lại có một thân cây tàn phá không chịu nổi, mà Quỳ Ngưu thần cổ cũng trở nên thiên sang bách khổng, vô cùng thê thảm, hai đại pháp bảo này vốn là một trong vài món pháp bảo cường đại nhất Nguyên Giới, nhưng mà giờ phút này lưu lại uy năng, ngay cả trấn giáo chi bảo cũng không bằng.

Chỉ có Huyền Nguyên Đỉnh cùng Thần Vương kiếm của Giang Nam, như trước lông tóc không tổn hao gì, bảo trì trạng thái toàn thịnh, hơn nữa trải qua phen rèn luyện này, uy năng hai bộ pháp bảo kia đều rất có tăng lên!

Bất quá, một kiện pháp bảo khác của Giang Nam, Huyền Nguyên Thánh Thủy kỳ liền không có may mắn như vậy, tuy Huyền Nguyên Thánh Thủy kỳ gia nhập trận pháp bảo hỗn chiến này thời gian ngắn ngủi, nhưng mà mặt cờ cũng rách nát không chịu nổi, uy năng hao tổn gần nửa!

Cũng may, mặt đại kỳ này như trước bảo tồn nguyên vẹn, chỉ cần có đầy đủ tài liệu, đợi một thời gian, tất nhiên có thể khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

Trừ lần đó ra, còn có một bộ pháp bảo ở sau khi Bàng Phi chết, từ trong không gian Tử Phủ của hắn rớt xuống, là vô số thần kim luyện chế thành một mảnh xiềng xích dài hẹp, những xiềng xích này cộng đồng xây dựng thành

trấn ma đại trận, uy năng bản thân thần trận phát ra, phiêu phù ở giữa không trung.

Về phần hai người Long Hoàng, Phượng Hoàng, thì chỉ còn lại có một hơi kéo mệnh.

Cạch....

Thái Dương thần điện rốt cục đánh lên Ngự Thiên Đạo Chung, tại chỗ đem khẩu chuông lớn này đâm cho nghiêng nghiêng bay lên, bên trong vết rách hư không, Yêu Thần mừng rỡ trong lòng, một cổ pháp lực mênh mông cuồn cuộn truyền đến, vô số đạo tắc từ bên trong Kim Ô chi noãn truyền ra, hóa thành một cái đại thủ, hướng thanh Đãng Ma Kiếm này chộp tới!

Tuy hắn như trước chưa từng xuất thế, nhưng mà pháp lực lại cường hoành đến khủng bố, cùng Thái Hoàng và Tịch Ứng Tình chiến một trận năm đó không kém bao nhiêu, trực tiếp đả thông không gian trung tâm mặt trời cùng Nguyên Giới chủ tinh!

Cách xa nhau không biết bao nhiêu ức dặm không gian, trực tiếp bị kéo đến trước mặt, để cho pháp lực của hắn có thể không kiêng nể gì cả thi triển ra!

Chương 740: Cướp Sạch Các Ngươi!

Hắn là dựa vào loại thủ đoạn này, chưa từng ly khai mặt trời, liền một lần hành động đè chết Bàng Phi!

Ngự Thiên Đạo Chung bị Thái Dương thần điện đánh bay, khẩu chuông lớn này bồng bềnh đung đưa, Giang Nam trong chung sải bước đi ra, vẫy tay, Ngự Thiên Đạo Chung rơi vào trong tay.

- Yêu Thần, muốn cướp đi Thần Kiếm của ta, ngươi còn chưa có tư cách!

Đạo tắc biến thành bàn tay lớn của Yêu Thần còn chưa chạm đến chuôi Đãng Ma Kiếm, đột nhiên chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, kiếm khí trong Đãng Ma Kiếm đột nhiên bắn ra, kiếm khí ở giữa không trung tung hoành, dày đặc thành lưới, sau một khắc bàn tay lớn này 'Rầm Ào Ào' một tiếng toái mất!

Cổ kiếm khí này hung mãnh như thế, vậy mà chém vỡ thần minh đạo tắc!

- Còn chưa có xuất thế, liền có uy năng hung mãnh như thế, thanh Đãng Ma Kiếm này không hổ là đứng đầu ba kiếm!

Trong Kim Ô chi noãn truyền đến tiếng cười vừa mừng vừa sợ của Yêu Thần:

- Đãng Ma Kiếm đã bị ngươi luyện hóa được? Bất quá cái này cũng không có vấn đề gì, chỉ cần giết ngươi, Đãng Ma Kiếm như cũ là vật vô chủ! Ngươi gọi là Giang Nam? Sau khi Tịch Ứng Tình chết ngươi chính là Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo?

Thái Dương trên không Kiếm Cốc kia đột nhiên biến hóa thành một ánh mắt cự đại, nhấp nhô thoáng một phát, rơi vào trên người Giang Nam, mặt trời cực lớn cùng thân hình nho nhỏ của Giang Nam hình thành đối lập tươi sáng rõ nét:

- Tịch Ứng Tình rất cường đại, nếu hắn có thể sống sót, sau này tất nhiên là một vị đại cao thủ, thành thần làm tổ không nói chơi, thậm chí tương lai tu thành Thần Tôn cũng có thể! Bất quá, hắn bị chết quá sớm. Cho ta xem xem, ngươi với tư cách người kế nhiệm của hắn, có thủ đoạn gì!

- Yêu Thần, chậm đã!

Đột nhiên một tiếng rồng ngâm vang lên, Tổ Long kiếm hóa thành một đầu Tổ Long dài đến trăm dặm, để ngang chính giữa Giang Nam cùng Yêu Thần, Ứng Vô Song hừ lạnh nói:

- Yêu Thần, Giang chưởng giáo cùng ta là bằng hữu cố tri, mong rằng ngươi cho ta một chút tình mọn, buông tha hắn một lần.

- Cùng ngươi tình bạn cố tri?

Yêu Thần lộ ra vẻ nghi hoặc:

- Vô Song quận chúa, ta nhớ được lần trước hắn nghe trộm ta và ngươi nói chuyện, ngươi còn dùng một đạo thần thông đuổi giết hắn, như thế nào hiện tại liền cùng hắn tình bạn cố tri rồi hả?

Sắc mặt Ứng Vô Song trở nên hồng, âm thanh lạnh lùng nói:

- Ta cùng với hắn tình bạn cố tri, cùng ngươi có quan hệ gì?

- Vô Song quận chúa đã xin tha cho hắn, ta liền tha hắn một lần.

Yêu Thần ha ha cười nói:

- Bất quá muốn ta buông tha hắn có thể, nhưng mà Đãng Ma Kiếm phải rơi vào trong tay của ta, không chỉ có Đãng Ma Kiếm, còn muốn Tru Ma Kiếm! Hai thanh Thần Kiếm này các ngươi đã tế luyện đi à nha? Đem lạc ấn của các ngươi lau đi, giao ra hai thanh Thần Kiếm, các ngươi liền có thể đi!

Ứng Vô Song do dự thoáng một phát, nàng cùng Giang Nam tuy rất quen thuộc, lẫn nhau cũng có chút hảo cảm, nhưng mà nàng thuở nhỏ đã bị giáo

dục cùng với nữ tử khác bất đồng, nàng từ trước đến nay coi lợi ích gia tộc đặt ở đệ nhất vị, mà cảm cá nhân tình đặt ở vị trí thứ hai.

Tru Ma Kiếm đối với nàng tác dụng thật lớn, thanh Thần Kiếm này uy năng rất mạnh, đặt ở trong Chân Thần chi bảo cũng là tinh phẩm rất giỏi, nếu như giao cho phụ thân của nàng Ứng Thần Hầu, liền có thể để cho thực lực Ứng Thần Hầu tăng lên gấp đôi, địa vị càng thêm vững chắc, bởi vậy trong nội tâm nàng cũng có chút do dự, không nỡ giao ra đổi lấy một mạng của Giang Nam.

Yêu Thần cười lạnh nói:

- Vô Song quận chúa, xem ra ngươi là không muốn rồi!

- Được rồi.

Đột nhiên, Giang Nam cười vang nói:

- Yêu Thần, ngươi giao ra Trấn Ma Kiếm, ta có thể thả ngươi một con đường sống, tha cho ngươi khỏi chết!

- Cho ta không chết?

Bên trong mặt trời truyền đến một tiếng cười khẽ, chỉ nghe một thanh âm lạnh lùng nói:

- Thái Dương thần điện, đè chết hắn!

Bên trong tòa Thái Dương thần điện này truyền đến thần uy mênh mông, hướng Giang Nam ầm ầm rơi xuống!

Tòa Thần Điện này hơn xa Thần Minh chi bảo bình thường khác, uy năng còn muốn hơn Quỳ Ngưu thần cổ, thần đỉnh cùng với Giang Nam lấy được Sơn Thủy Châu, tuy so với ba Thần Kiếm thua kém, nhưng dù sao cũng là Yêu Thần tự mình luyện thành, đơn giản tầm đó uy năng liền có thể thôi phát đến lớn nhất!

Ứng Vô Song thầm thở dài một hơi, đang muốn ra tay giúp trợ Giang Nam ngăn lại một kích này, thầm nghĩ:

- Ta dù sao cùng hắn tình bạn cố tri, há có thể xem hắn chịu chết?

Lại vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy quanh thân Giang Nam có vô số đạo vân tuôn ra, đạo vân rậm rạp chằng chịt xuyên thủng hư không, như là một cái lưới lớn mọi nơi mở ra!

Sau đó, trong hư không bốn phía Kiếm Cốc, những đạo tắc của Thần Binh Thối Luyện Đại Trận nguyên vốn đã biến mất kia bá bá hiện ra, Thần Binh Thối Luyện Đại Trận đột nhiên khởi động, điên cuồng vận chuyển lần nữa!

Giang Nam cất tiếng cười to, vẻ mặt hưng phấn:

- Yêu Thần, ngươi vất vất vả vả luyện thành Thần Điện, giúp ta một tay, để cho ta dùng rèn luyện Thần Kiếm của ta, triệt để luyện thành thanh Đãng Ma Kiếm này a!

Hắn vốn là từ bên trong luyện bảo thất khác lấy được vài toà thần Binh luyện bảo đại trận, thu nhập vào trong Tử Phủ nghiên cứu, trong khoảng thời gian này đã đem Thần Binh luyện bảo đại trận nghiên cứu thấu triệt.

Hai người Bàng Phi Quý Phong có thể thúc dục tòa đại trận này, hắn cũng có thể.

Giang Nam nguyên vốn định dùng loại thủ đoạn này để đối phó Bàng Phi cùng Quý Phong, giờ phút này Yêu Thần cùng Ứng Vô Song tiêu diệt hai người kia, liền dứt khoát đem tòa đại trận này kích phát, để cho Yêu Thần ăn đau khổ!

Oanh…

Bên trong Kiếm Cốc, Thần Binh luyện bảo đại trận lần nữa khởi động, từng kiện từng kiện pháp bảo bay lên không, Quỳ Ngưu thần cổ, Ngô Đồng thần thụ, tăng thêm Huyền Nguyên Đỉnh, Thần Vương kiếm, cùng với trấn

ma đại trận của Giang Nam, hết thảy phiêu phù ở giữa không trung, uy năng bộc phát lần nữa!

Yêu Thần trở tay không kịp, Thái Dương thần điện lập tức mất đi khống chế, uy năng ngập trời bộc phát ra, hủy diệt hết thảy!

Không chỉ có như thế, mặc dù là hắn vừa mới thu phục chiếm được Trấn Ma Kiếm, giờ phút này cũng kiểu đằng biến hóa, uy lực thoáng cái hoàn toàn tách ra, Xùy~~ một tiếng, vô số kiếm khí tách ra, kiếm khí hủy diệt hết thảy bộc phát!

Trừ lần đó ra, còn có một thanh Tổ Long kiếm bay lên trời, hóa thành một đầu Tổ Long, ở trong Kiếm Cốc gây sóng gió, Tru Ma Kiếm mà Ứng Vô Song vừa mới thu nhập bên trong Tử Phủ cũng xuyên thấu Tử Phủ của nàng nhảy ra, vô ảnh kiếm khí mọi nơi ối chao loạn xạ!

Lúc này, rất nhiều thần binh bạo động, so với vừa rồi Bàng Phi cùng Quý Phong ám toán các đại môn phái thánh địa thiên hạ càng thêm đồ sộ hùng vĩ.

Dù sao, vừa rồi đại bộ phận pháp bảo chỉ là trấn giáo chi bảo, mà bây giờ chỉ cần Thần Minh chi bảo liền nhiều đến sáu kiện, trong đó càng có Trấn Ma Kiếm Tru Ma Kiếm, còn có Tổ Long kiếm của Ứng Vô Song!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 741: Nhất Thống Nguyên Giới. (1)

- Không xong!

Sắc mặt Ứng Vô Song kịch biến, vội rút thân lui về phía sau, nàng cũng là Thiên Cung bát trọng tuyệt đại cường giả, luyện thành thần tính, chỉ là thần tính chưa viên mãn, bởi vậy không có thành tựu Thần minh.

Lúc này đây Giang Nam kích phát Thần Binh Thối Luyện Đại Trận, ngay cả Tổ Long kiếm của nàng cũng bị cuốn đi vào, lần này đủ loại Thần Minh chi bảo bộc phát uy lực quá mạnh mẽ, mặc dù là nàng cũng chịu không nổi!

- Quận chúa, cứu ta một mạng!

Long Hoàng hữu khí vô lực kêu lên.

Ứng Vô Song vung tay áo xoáy hắn lên, mà Phượng Hoàng cũng trọng thương không dậy nổi, đồng dạng cũng bị nàng cuốn đi, hướng bên ngoài cốc cướp đường mà trốn!

Cùng lúc đó, bên trong mặt trời truyền đến thanh âm tức giận của Yêu Thần:

- Tiểu bối, ngươi dám ám toán ta? Ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, đột nhiên bàn tay khe khẽ rung lên, vô số kiếm quang từ trong Đãng Ma Kiếm kích xạ mà ra, kiếm quang rậm rạp chằng chịt hướng vết rách hư không kia vọt tới!

Vết rách hư không liên hệ thái dương cùng nơi đây kia lập tức khép kín, mặc dù là Yêu Thần, cũng không dám trực diện kiếm quang của Đãng Ma Kiếm!

- Lão tổ, cứu ta!

Yêu Hoàng mắt choáng váng, vội vàng kêu lớn.

Vết rách hư không kia đột nhiên vỡ ra lần nữa, một bàn tay lớn thò ra, mò lên Yêu Hoàng biến mất không thấy gì nữa!

Ối chao ô hay!

Vô số kiếm quang chém tới, đem hư không cắt đến thiên sang bách khổng, nhưng không thể đem Yêu Hoàng lưu lại.

- Coi như các ngươi chạy trốn nhanh! Hiện tại, ba Thần Kiếm hết thảy đều quy ta sở hữu rồi!

Giang Nam yên lòng, chuyên tâm khống chế Thần Binh luyện bảo đại trận, duy trì đại trận vận chuyển, đồng thời điều khiển đại trận để cho mình tránh đi đủ loại pháp bảo công kích.

Tòa đại trận này cực kỳ tinh diệu, có thể cho người khống chế đại trận thân ở ngoài trận, uy năng pháp bảo không cách nào suy giảm tới bản thân, Bàng Phi cùng Quý Phong tu vi không bằng Giang Nam, còn có thể ở bên trong trận pháp bình yên vô sự, Giang Nam tự nhiên cũng có thể.

Giờ phút này, tất cả mọi người chết thì chết, trốn thì trốn, cả tòa Trấn Ma Điện chỉ còn lại có Giang Nam một người, mà ở trong Kiếm cốc, từng kiện từng kiện Thần Minh chi bảo va chạm, không ngừng bộc phát ra uy năng cường hoành đến cực điểm, thậm chí ngay cả Trấn Ma Kiếm Tru Ma Kiếm cũng phát ra vô số đạo kiếm quang, ma luyện Đãng Ma Kiếm.

Chỉ thấy Thần Sơn ở dưới đủ loại pháp bảo trùng kích càng ngày càng nhỏ, càng nhiều kiếm thể hiển lộ ra, trong thân kiếm, vô số đạo kiếm quang bắn ra bốn phía, cùng các loại pháp bảo ở giữa không trung va chạm.

Bành!

Ngô Đồng thần thụ đột nhiên nổ tung, chia năm xẻ bảy, toái đầy đất. Cái pháp bảo này cấp bậc thấp nhất, chỉ là đến gần Thần Minh chi bảo, trước hết vỡ vụn.

Quỳ Ngưu thần cổ cũng đột nhiên hành quân lặng lẽ, triệt để không có tiếng động, từ trên cao rớt xuống, đem mặt đất ném ra một cái hố to, hủy ở trong rất nhiều pháp bảo công kích.

Tổ Long kiếm trải rộng vết rạn, Thái Dương thần điện rách tung toé, trên thân Huyền Nguyên Đỉnh cùng Thần Vương kiếm của Giang Nam cũng che kín lổ hổng lớn nhỏ, mặc dù là Tru Ma Kiếm cùng Trấn Ma Kiếm, giờ phút này cũng xuất hiện nguyên một đám lổ hổng nho nhỏ, rõ ràng là bị kiếm quang của Đãng Ma Kiếm gây thương tích!

Thanh Thần Kiếm này càng ngày càng nhiều kiếm thể xuất hiện trong không khí.

Sát khí!

Giang Nam nhắm mắt lại, phảng phất cảm giác được vô số sát khí đánh úp lại, để cho người như rơi xuống địa ngục, trước mắt có vô cùng khủng bố vọt tới, hàng tỉ Thiên Ma quỷ khóc thần gào, mà ở bên trong hàng tỉ Thiên Ma, chỉ còn lại có một thanh Thần Kiếm đứng sừng sững, dùng sát khí càn quét quần ma!

Đã qua thật lâu, trung ương Thần Sơn cơ hồ bị luyện đến san thành bình địa, chỉ còn lại có một thanh Thần Kiếm chọc vào ở đó.

Đãng Ma Kiếm rốt cục rèn luyện thành công!

Giang Nam thu hồi đạo vân quanh thân, Thần Binh Thối Luyện Đại Trận chậm rãi đình chỉ vận chuyển, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, Thái Dương thần điện đột nhiên đánh vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng tòa Thần Điện này chung một chỗ ly khai còn có Tổ Long kiếm của

Ứng Vô Song, Giang Nam không có ngăn trở, hai kiện Thần Minh chi bảo này đều là kinh nghiệm tế luyện, thu phát tùy tâm, dùng thực lực của hắn căn bản trấn áp không được, chỉ có thể mặc cho hai người lấy đi pháp bảo của bọn hắn.

Bất quá, hai kiện Thần Minh chi bảo Thái Dương thần điện cùng Tổ Long kiếm kia, giờ phút này uy lực cũng là tổn hao nhiều, thấp nhất hao tổn hơn phân nửa, muốn khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, chỉ sợ còn cần ân cần săn sóc mấy chục năm thậm chí trăm năm.

Giang Nam bước nhanh đến phía trước, cầm chuôi kiếm trong tay, nhẹ nhàng đem thanh Thần Kiếm này từ trong sơn thể rút ra.

- Đãng Ma Kiếm!

Thần quang bắn ra, quay chung quanh hắn hóa thành một vòng xoáy ánh vàng rực rỡ, điên cuồng quấy phá, đem hư không cắn nát, những Thần Quang kia rõ ràng là do vô số kiếm quang tạo thành, vô cùng sắc bén!

Xoạt!

Vô cùng Thần Quang gào thét phản hồi, dũng mãnh tràn vào bên trong chuôi kiếm, Thần Quang ngưng tụ, biến thành một thân kiếm sáu xích, mũi kiếm bức người.

- Ồ? Thanh Đãng Ma Kiếm này còn có thể biến hóa!

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy thân kiếm Đãng Ma Kiếm đột nhiên rút vào bên trong chuôi kiếm, sau đó chuôi kiếm cũng kịch liệt thu nhỏ lại, cuối cùng ở trong lòng bàn tay hắn biến hóa thành một khỏa kiếm hoàn màu vàng quay tròn chuyển động không ngớt, cùng bồ đào không xê xích bao nhiêu.

Hắn nhẹ nhàng đem kiếm hoàn này vứt lên, chỉ thấy kiếm hoàn đi vào giữa không trung, lập tức một đạo kiếm quang lớn vài trượng, dài đạt trăm trượng ông một tiếng xuất hiện, nhẹ nhàng quét qua. Thần Sơn bên trái lập

tức bị mở ra, như là khoái đao cắt đậu hủ!

- Thứ tốt!

Giang Nam mở cờ trong bụng, đem Đãng Ma Kiếm thu hồi, lập tức lại thu Trấn Ma Kiếm, cũng không lâu lắm, liền đem thanh Thần Kiếm này luyện hóa, Trấn Ma Kiếm cũng có thể thu làm kiếm hoàn màu nâu, lớn nhỏ tùy tâm, rất là lợi hại.

Bất quá ở trên uy năng, Trấn Ma Kiếm nếu so với Đãng Ma Kiếm thua kém một bậc rồi.

Thanh Thần Kiếm này trọng trọng trấn áp, một kiếm đâm ra, kiếm ý trấn áp thần hồn, pháp lực, thần thức, thân thể, cơ hồ làm cho không người nào có thể tránh né, cho dù uy lực không bằng Đãng Ma Kiếm, nhưng mà có chỗ độc đáo của nó!

- Thứ tốt!

Giang Nam tán thưởng một câu, đem Trấn Ma Kiếm cũng thu nhập bên trong Tử Phủ, lại mang tới Tru Ma Kiếm, thanh Thần Kiếm này vô hình, nhìn không thấy chỗ thân kiếm, mặc dù ngay cả chuôi kiếm cũng không cách nào trông thấy. Bất quá sau khi luyện hóa, Thần Kiếm liền có thể ánh vào tầm mắt của hắn. Chỉ là ngoại nhân thì không cách nào chứng kiến.

Tru Ma Kiếm kiếm hoàn không màu, mặc dù tế lên, người khác cũng mơ tưởng chứng kiến.

Cái thanh Thần Kiếm này, dùng để đánh lén thì không còn gì tốt hơn!

- Thứ tốt! Bất quá Vô Song lạc ấn vẫn còn ở trong kiếm thể, thanh Thần Kiếm này như trước ở trong nàng khống chế, nàng không có ý lấy đi thanh Thần Kiếm này, đoán chừng là lo lắng chọc ta tức giận, cùng nàng trở mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 742: Nhất Thống Nguyên Giới. (2)

Giang Nam trầm ngâm một lát, thầm nghĩ:

- Vô Song dầu gì cũng là bạn bè của ta, đã từng nhiều lần giúp ta, hơn nữa lần này ta làm hư Tổ Long kiếm của nàng, không thể không có tỏ vẻ.

Hắn tâm niệm vừa động, Thái Âm hóa thân từ Trấn Thiên tinh vực đứng dậy, xuyên qua Tinh môn, cũng không lâu lắm liền đến Trấn Ma Điện trong Thần khư.

Thái Âm hóa thân này lấy Tru Ma Kiếm, phiêu nhiên mà đi, thẳng đến Vạn Long sào.

- Trấn ma đại trận cùng Trấn Ma Điện, hai kiện bảo vật này cũng là Thần Minh chi bảo.

Giang Nam an bài hóa thân của mình đem Tru Ma Kiếm đưa cho Ứng Vô Song, liên lạc cảm tình, thầm nghĩ.

Đầu mốicủa Trấn Ma Điện là Kiếm Cốc Thần Binh Thối Luyện Đại Trận, tòa đại trận này bị Giang Nam tế luyện, Trấn Ma Điện cũng rơi vào trong tay của hắn.

- Trấn ma đại trận cùng Trấn Ma Điện, cũng có thể dùng để trấn áp tà ma, trong Trấn Ma Điện tất cả lồng giam hư không lớn nhỏ, tính bằng đơn vị hàng nghìn, ngoài điện lại dùng trấn ma đại trận trấn áp, coi như là thần minh cũng trốn không thoát!

Hắn thoả thuê mãn nguyện, thu trấn ma đại trận đi ra Trấn Ma Điện, tâm niệm vừa động, đem tòa đại điện này thu nhập bên trong mi tâm Tử Phủ, thầm nghĩ:

- Hôm nay Nguyên Giới chủ tinh rất nhiều đại phái thánh địa, chưởng giáo Chí Tôn bị chết tinh quang, chỉ có Long Hoàng, Yêu Hoàng cùng Phượng Hoàng đào thoát, trấn giáo chi bảo cũng hết thảy hủy ở trong Kiếm cốc, có thể nói Quần Long Vô Thủ. Nếu có thể chiếm đoạt những môn phái này, đem cao thủ bên trong những môn phái này kéo vào Huyền Thiên Thánh tông ta, thực lực Thánh tông ta thế tất sẽ bành trướng lần nữa!

Tịch Ứng Tình sẽ không làm sự tình chiếm đoạt môn phái thánh địa khác, mặc dù là hắn lúc mang theo mặt nạ quỷ, cũng chưa từng làm sự tình ác.

Nhưng lý niệm của Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình bất đồng, hắn ngay cả Yêu tộc Ma tộc cũng có thể thu làm đệ tử, chiếm đoạt môn phái khác cũng không có tâm lý gánh nặng gì.

- Thánh tông ta đã là môn phái lớn nhất Nguyên Giới, thực lực lại bành trướng mấy lần mà nói, liền có thể quét ngang Trấn Thiên tinh vực, đem phiến tinh vực dồi dào kia biến thành hậu hoa viên của Thánh tông ta!

Giang Nam trở lại Huyền Minh đại lục, lúc này triệu tập tinh anh Thánh tông, do chưởng giáo Chí Tôn cấp cường giả dẫn đội, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ, Lâm Tá Minh, Lạc Hoa Âm, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, Xà lão quái, từng người mang theo một kiện trấn giáo chi bảo, tiến về Nguyên Giới chủ tinh, đi hàng phục những môn phái cùng thánh địa vô chủ kia, tranh đoạt nhân lực tài nguyên.

Những môn phái thánh địa kia Quần Long Vô Thủ, có nguyện ý quy thuận, có thì thề sống chết chống cự, bọn người Thạch Cảm Đương cũng không có làm khó bọn hắn, nguyện ý quy thuận liền nhập vào Huyền Thiên Thánh tông.

Nửa năm sau, Thánh tông trở nên vô cùng thịnh vượng, mà vào lúc này, Giang Nam cũng tu luyện tới Thiên Môn Thần Phủ đỉnh phong, pháp lực hùng hậu, không hề giống như trước chật vật như vậy, đã có thể ở trên không trung phi hành một thời gian ngắn.

Nếu như khống chế các loại pháp bảo phi hành như Hư Không bảo thuyền mà nói, tốc độ của hắn cũng không chậm, tuy vẫn là so ra kém lúc trước, nhưng so với đi bộ thì mau lẹ rất nhiều.

Thánh tông ở dưới bọn người Lạc Hoa Âm, Thạch Cảm Đương, Chân Linh Huyền Nữ suất lĩnh, đánh vào đại lục khác, lại chiếm lĩnh một tòa đại lục, trở thành nơi đóng quân mới của Thánh tông, liên tục không ngừng từ chủ tinh di chuyển tới nhân loại, ở chỗ này phồn diễn sinh sống.

Mà Giang Nam thì đem Trấn Ma Điện trấn ma đại trận sắp đặt ở trên Thần Sơn, nếu có Yêu Vương Ma Vương kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh), liền trấn áp ở trong Trấn Ma Điện.

- Đạo hữu, ta có nên đem ngươi trấn áp hay không?

Trong Thuần Dương điện, Giang Nam nhìn về phía Sâm La Đại Đế hóa thân của mình, hôm nay đại đế hóa thân này ở hắn áp chế xuống, tu vi thình lình đạt tới Huyền Đô Thần Phủ viên mãn, tốc độ tu luyện so với bản thể còn muốn tấn mãnh!

Giang Nam khẽ nhíu mày, trải qua Thiên Đạo chí bảo chi kiếp lần trước, Sâm La Đại Đế hóa thân không cần tận lực tu luyện, tu vi liền không ngừng đề thăng, tốc độ cực nhanh, để cho hắn ẩn ẩn cảm giác được có một tia không ổn.

Sâm La Đại Đế hóa thân tăng lên tốc độ quá nhanh, hiện tại còn nhìn không ra có địa phương đặc biệt kỳ quái gì, nhưng mà tương lai nhất định sẽ vượt khỏi tầm kiểm soát của hắn, đưa tới ý chí của Sâm La Đại Đế hàng lâm!

Khi đó là ngày tận thế của hắn!

Hắn tinh tế suy tư, cuối cùng nhất lắc đầu, quyết định không cần Trấn Ma Điện trấn áp vị đại đế hóa thân này.

Bởi vì, hắn ẩn ẩn cảm giác được, Tịch Ứng Tình có khả năng thật sự còn

sống!

- Áp lực càng lớn, tốc độ tăng lên của Sâm La Đại Đế hóa thân càng nhanh. Chưởng giáo cùng Thái Hoàng lão tổ chiến một trận, khiến cho hắn sử xuất toàn bộ lực lượng cùng tiềm năng, lúc ấy hắn luyện ba bộ Sâm La Đại Đế hóa thân, cũng đã tu luyện tới Thiên Cung thất trọng đỉnh phong, chiến lực cũng đã vượt qua Thần Ma.

Giang Nam lẳng lặng suy tư:

- Sau trận chiến ấy, tuy hắn sinh cơ đoạn tuyệt, nhưng Sâm La Đại Đế hóa thân như cũ đang không ngừng tăng lên, loại tăng lên này, rất có thể là Sâm La Đại Đế đang âm thầm giở trò, lúc ấy Tịch sư huynh rất có thể đã khiến cho Sâm La Đại Đế chú ý. . .

Lần trước Sâm La Đại Đế hóa thân độ kiếp xuất hiện dị trạng, cũng đã để cho hắn ý thức được điểm này, nếu lúc Tịch Ứng Tình đánh với Thái Hoàng một trận cũng đưa tới Sâm La Đại Đế chú ý, như vậy Tịch Ứng Tình thật sự có khả năng chưa chết!

Giang Nam vốn chỉ là vì an ủi Mộ Vãn Tình mới nói ra thần tính của Tịch Ứng Tình có khả năng rơi vào trong tay Sâm La Đại Đế, mà bây giờ, hắn lại thấy được càng nhiều hi vọng nữa.

Hắn không trấn áp Sâm La Đại Đế hóa thân của mình, là vì nghiệm chứng suy đoán của mình.

- Lúc Sâm La Đại Đế hóa thân tu luyện tới Thiên Cung bát trọng, hết thảy tự nhiên thấy rõ ràng!

Giang Nam ở trong thời gian nửa năm này, không chỉ có tu luyện, đồng dạng đang suy diễn bất xá thiên công của Tịch Ứng Tình, vô luận Tịch Ứng Tình là sống hay chết, hắn đều không muốn môn công pháp này thất truyền.

Chỉ là, bất xá thiên công cấp bậc cực cao, thậm chí ngay cả Yêu Thần cũng nói, Tịch Ứng Tình có tư cách Vấn Đỉnh Thần Tôn, có thể thấy được

chỗ cường đại của môn công pháp này, suy diễn cực kỳ khó khăn.

Nửa năm thời gian, Giang Nam cũng chỉ suy diễn đến Thiên Cung bát cảnh.

Bất xá thiên công tuy suy diễn đi ra, nhưng mà Giang Nam lại phát hiện, mình luyện không thành môn kinh điển này, bởi vì, hắn không có cái loại tâm tình như Tịch Ứng Tình, không có cái loại ý cảnh không bỏ kia.

Tu luyện bất xá thiên công, cần chính là loại không bỏ chi tình nồng đậm này, bởi vì không bỏ, cho nên mới xả thân lấy nghĩa!

Tịch Ứng Tình biết rõ hẳn phải chết mà chịu chết, hùng hồn bi ca, mà Giang Nam không có loại kinh nghiệm này, bởi vậy làm không được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 743: Trung Thiên Thế Giới. (1)

Hắn đem bất xá thiên công sửa sang lại, kể hết truyền thụ cho Tịch Trọng, để cho tên tiểu tử này đi đảm bảo công pháp của cha mình. Về phần Tịch Trọng có thể tu thành bất xá thiên công hay không, thì xem ngộ tính của hắn rồi.

- Tuy Trấn Thiên tinh vực còn có rất nhiều vị tuyệt đại cường giả, nhưng mà ta đem Trấn Ma Kiếm giao cho sư tôn, trong phiến tinh vực này liền không có người là đối thủ của nàng.

Giang Nam hướng xa xa nhìn lại, thầm nghĩ:

- Ngoại trừ mấy vị Thần Ma ở chỗ sâu trong tinh không kia, Huyền Thiên Thánh tông ta đã không người có thể ngăn! Ta lưu hay không lưu ở nơi đây, cũng đã không có ý nghĩa quá lớn.

Hắn động ý rời đi, Trấn Thiên tinh vực mặc dù tốt, nhưng mà khuyết thiếu chiến đấu tất yếu, mà phía trên Nguyên Giới chủ tinh, ngoại trừ Yêu Hoàng cùng Phượng Hoàng, đã không có nhân vật khác đáng giá Giang Nam ra tay.

Yêu Thần hắn hiện tại còn không phải đối thủ, Ưng thần cùng Xà thần ở chỗ sâu trong tinh không không biết thiện ác, nhất thời trong chốc lát sẽ không cùng Thánh tông sinh ra cùng xuất hiện.

Huyền Thiên Thánh tông có năm đại Thần Minh chi bảo trấn áp số mệnh, hơn nữa rất nhiều trấn giáo chi bảo, gần hai mươi vị chưởng giáo Chí Tôn cường giả, Lạc Hoa Âm cũng sắp trở thành tuyệt thế cường giả, lực lượng khổng lồ như thế, đã không cần hắn nhiều quan tâm.

- Chưởng giáo muốn đi đâu?

Huyền Ẩn đạo nhân dò hỏi.

- Trung Thiên.

Giang Nam thu hồi Tứ đại hóa thân của mình, nhét vào giữa mi tâm, chỉ để lại Thái Âm hóa thân thường cùng Ứng Vô Song vãng lai, trong đầu hắn hiện ra dung nhan của Giang Tuyết, lẳng lặng nói:

- Ta muốn đi tìm Thái Hoàng lão tổ, còn muốn đi tìm một người.

- Chưởng giáo lần này cần đi bao lâu?

Huyền Ẩn đạo nhân truy vấn.

- Sư thúc tổ yên tâm, Thái Âm hóa thân của ta lưu ở nơi đây, nếu như Thánh tông có việc, ta sẽ mau chóng trở về.

Giang Nam mỉm cười:

- Nếu như không có tình huống khẩn cấp mà nói, ta sẽ ở trước khi Huyền Đô Thất Bảo lâm xuất thế tiếp theo trở lại Thánh tông.

Nguyên giới chủ tinh, Giang Nam đi tới trên Nam Hải, trước hết gặp vợ chồng Nam Hải Thác Bạt, hai vợ chồng nghe nói Huyền Thiên Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn tới, không dám chậm trễ, vội vàng tự mình tiếp đãi.

Giang Nam cùng vợ chồng hai người phân chủ khách ngồi xuống, Thác Bạt Hoằng cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ lần này đến Nam Hải ta, không biết cần làm gì?

Giang Nam mọi nơi nhìn thoáng qua, cười nói:

- Nam Hải này, gần đây làm ăn có chút ế ẩm a.

Hai vợ chồng liếc mắt nhìn nhau, trong lòng có chút khổ sở cùng ngầm bực, Giang Nam chế tạo tinh môn, mở Trấn Thiên Tinh Vực, từng cái từng

cái môn phái đều đưa chủ lực dời tới đó, đối với nguyên giới chủ tinh không có bao nhiêu hứng thú.

Nam Hải vốn chính là cùng tu sĩ làm ăn, hôm nay một nhóm lớn tu sĩ rời đi, việc buôn bán của bọn hắn tự nhiên không tốt.

Hơn nữa, trước đó không lâu chưởng giáo các đại môn phái trấn giữ nguyên giới chủ tinh trong một đêm chết tẫn tuyệt, Huyền Thiên Thánh Tông lại phái ra cao thủ tới, ở trong các đại môn phái thánh địa chiêu binh mãi mã, lôi đi một phần cường giả rất lớn, để cho Nam Hải làm ăn xuống dốc không phanh!

Hôm nay, Nam Hải chẳng qua là có thể miễn cưỡng kinh doanh.

- Hai vị, vì sao không đem Nam Hải thông qua tinh môn, di chuyển đến Trấn Thiên Tinh Vực?

Giang Nam cười nói:

- Tương lai đợi đem chủ tinh mới chế tạo thành công, tất cả sinh linh nguyên giới trên ta phải dời đi tới nơi đó, vứt bỏ nơi đây, đâu thèm nhìn cái gì diệt thế đại kiếp. Nếu Nam Hải cũng dời tới nơi đó, thánh tông ta nguyện ý vì Nam Hải cung cấp chỗ ở. Trấn Thiên Tinh Vực trừ những đại phái chúng ta, còn có nhiều yêu ma Man Hoang mông muội hoang dại, tay cầm trọng bảo nhưng không hiểu ứng dụng, nếu Nam Hải đến nơi đó sẽ có tương lai.

Vợ chồng Thác Bạt liếc nhau một cái, đều rất là động tâm, Thác Bạt phu nhân đột nhiên bật cười nói:

- Giáo chủ có lời gì nữa thì nói thẳng đi. Nam Hải ta nếu là dời tới đó, phải lấy ra điều kiện gì?

- Phu nhân quả nhiên mau nói mau ngữ!

Giang Nam cười ha ha nói:

- Ta nghĩ nếu Nam Hải dời đến Trấn Thiên Tinh Vực, như vậy người trấn áp ở đáy biển, không phải là có thể thả sao? Không bằng hai vị thông báo Nam Hải lão tổ một tiếng, vì Giang mỗ cầu một cái nhân tình.

Hai vợ chồng trầm ngâm chốc lát, Thác Bạt Hoằng gật đầu nói:

- Nếu Giáo chủ lên tiếng, hai vợ chồng ta tự nhiên để xuống ân oán cùng Ma La tiền bối, thượng đạt thiên thính, báo cho lão tổ, về phần lão tổ có tha Ma La tiền bối hay không, hai vợ chồng ta cũng không dám bảo đảm.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Hai vị nếu chịu cầu tình, tự nhiên đều vui vẻ.

Lúc này vợ chồng Thác Bạt rời đi, đi tới trước tế đàn, dâng hương cầu chúc, qua hồi lâu, Thác Bạt Hoằng trở về, tay cầm một tờ phù chú nói:

- Lão tổ giáng xuống pháp chỉ, nói Giang giáo chủ đại nghĩa, cứu nguyên giới chúng sanh ở trong nước lửa, để cho chúng sanh có thể tránh thoát Quang Vũ Kỷ Kiếp, lão nhân gia ông ta rất là cảm kích. Nếu giáo chủ muốn nhờ, hắn tự nhiên sẽ mở một mặt lưới. Tờ phù chú này, chính là lão nhân gia ông ta đích thân luyện, chỉ cần đem phù chú dán lên cũi, cũi tự nhiên khai.

Giang Nam mừng rỡ, cầm lấy phù chú vội vả chạy tới đáy biển.

- Huynh đệ, ngươi lại đến thăm ta. . .

Ma La Thập bị trói ở trong lồng đạo tắc biến thành tù, sắc mặt ảm nhiên, thanh âm trầm giọng nói:

- Ta cũng nghe nói, Tịch đạo hữu bị thua bỏ mình, chuyện này đều tại ta, là ta lòng tham, nếu không cũng sẽ không bị Thái Hoàng Lão Tổ thừa dịp. . .

- Đại ca, ta lần này, chính là muốn cứu ngươi thoát thân.

Phù chú trong tay Giang Nam bay lên, rơi vào trên cũi, chỉ thấy phù chú mới vừa rơi xuống, vô số đạo tắc biến thành cũi liền bắt đầu hỏng mất tan rã,

trong khoảnh khắc liền biến mất không thấy gì nữa.

Ma La Thập giật mình, khó có thể tin nhìn hai tay hai chân một chút, lẩm bẩm nói:

- Ta đi ra? Ta rốt cục lại thấy ánh mặt trời . . . Hảo huynh đệ, ngươi hai lần cứu ta thoát khốn, đại ân bực này, lão ca ca thật sự không có gì hồi báo. . .

Hai người đi ra đáy biển, Giang Nam đem chuyện phát sinh gần đây sơ lược nói một lần, trầm giọng nói:

- Đại ca, ta muốn đi Trung Thiên thế giới tìm Thái Hoàng, ngươi có theo ta cùng đi không?

- Thái Hoàng!

Ma La Thập hàm răng cắn đến băng băng rung động, lắc đầu nói:

- Ta trước không đi trung thiên, ta muốn ở nguyên giới thành tựu Thần minh, sau đó lại đi tìm hắn. Huynh đệ, ngươi đi trước một bước, đến lúc đó ta đi tìm ngươi!

- Bảo trọng!

- Bảo trọng!

Hai người chắp tay cách biệt, Ma La Thập sải bước hướng tinh môn đi tới.

Chỗ sâu trong Thần Khư, trên thế giới cầu đi thông Trung Thiên thế giới, một chiếc Hư Không Bảo Thuyền dọc theo thế giới cầu hướng nơi xa đi tới, trước thuyền có một đầu cự kiêu triển khai hai cánh, cùng một đầu cự thú khắp cả người gai xương, dài ra hai cái cánh nhỏ đến đáng thương cùng nhau thôi động chiếc bảo thuyền này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 744: Trung Thiên Thế Giới. (2)

Giang Nam đứng ở đầu thuyền, Vạn Giới Ngục Đồ hóa thành áo nhẹ nhàng phiêu động, thỉnh thoảng lật lên một đạo bọt sóng, đó là Huyền Minh Thần Thủy tạo thành bọt sóng, quay chung quanh hắn bay múa.

Hắn như một thư sinh tuổi còn trẻ, văn tĩnh mạch văn, nhìn không ra là đương kim Chưởng Giáo Chí Tôn của môn phái khổng lồ nhất nguyên giới chút nào.

Ngày này, nguyên giới là mùa xuân tháng ba, Giang Nam cũng đã gia nhập thánh tông ba mươi năm, năm nay vừa vặn bốn mươi lăm tuổi.

Bốn mươi lăm tuổi đối với phàm nhân mà nói đã đến trung niên, mà đối với tu sĩ tánh mạng dài dằng dặc mà nói, vẫn chỉ là mới vừa khởi bước, vẫn chỉ là thời kỳ thiếu niên.

Trừ chuyển thế thần minh, bốn mươi lăm tuổi liền có thể đạt tới tu vi cảnh giới bây giờ, đã coi như là thiên hạ hãn hữu, hơn nữa tu vi thực lực của Giang Nam còn không chỉ là Thiên Phủ đỉnh đơn giản như vậy, thực lực chân chính của hắn đã đạt tới Chưởng Giáo Chí Tôn, ngũ đại hóa thân, cũng đã tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, pháp lực tất cả hóa thân ở chung một chỗ, so với Chưởng Giáo Chí Tôn bình thường còn mạnh hơn!

Hắn còn luyện thành lục bảo, vô luận là Ngự Thiên Đạo Chung, Huyền Nguyên Đỉnh, Vạn Giới Ngục Đồ, hay là Thần Vương cấp, song kỳ cùng Hư Không Bảo Thuyền, so sánh với trấn giáo chi bảo cũng không thua gì!

Hơn nữa, bên trong Thiên Môn Thần Phủ của hắn còn có một thanh Đãng Ma Kiếm hóa thành Kiếm Hoàn, ở bên trong Thần Phủ không ngừng ân cần săn sóc, ngày càng tế luyện thành thục.

Lấy tu vi thực lực như thế, hắn đã có thể xông vào trung thiên Đại Thế

Giới một lần rồi!

- Thái Hoàng Lão Tổ đã trải qua một lần lịch lãm kỳ lạ, tính tình đại biến, khai sáng ra Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, hắn đến tột cùng là đi nơi nào?

Trên Hư Không Bảo Thuyền, các loại điển tịch chồng chất như núi, mấy trăm vị hóa thân của Giang Nam cầm lấy một quyển điển tịch, không ngừng lật xem. Những điển tịch này chính là bút ký các trưởng lão của Thái Huyền Thánh Tông, trong đó ghi lại đủ loại bí sự của Thái Huyền Thánh Tông cùng tâm đắc bọn họ tu luyện.

Gần đây hắn bận rộn ở Trấn Thiên Tinh Vực thành lập thánh tông mới, không rảnh đi xem những điển tịch này, hôm nay cuối cùng có thời gian.

Đủ loại điển tịch của Thái Huyền Thánh Tông chồng chất như núi, phần lớn là việc vặt cùng lĩnh ngộ không liên quan đến đại cục, tốc độ xem của Giang Nam cực nhanh. Mấy trăm hóa thân rất nhanh đem mấy ngàn bản điển tịch nhìn một lần.

Rốt cục, hắn ở trong bút ký của một vị tên là Thước Sơn trưởng lão tìm được một đoạn ghi lại tương quan. Trong đó nói đến hắn cùng với Thái Hoàng cùng nhau du lịch Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Thái Hoàng ở một địa phương tên là Vọng Tiên Đài mất tích một thời gian ngắn, sau khi trở về liền có chút ít khác thường, sau lại giết vợ của mình.

- Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Vọng Tiên Đài?

Giang Nam khẽ cau mày, Huyền Hoàng Đại Thế Giới cũng là một trong chín Đại Thế Giới, bất quá khoảng cách Huyền Minh Nguyên Giới cực kỳ xa xôi, hắn mặc dù du lịch không ít thế giới. Nhưng đối với Huyền Hoàng Đại Thế Giới lại không rõ ràng.

- Thái Hoàng Lão Tổ đã từng kinh thái tuyệt diễm, cũng không kém hơn Tịch chưởng giáo, có thể làm cho một vị cường giả đánh mất bản tính như

vậy, đi khai sáng loại công pháp Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư này, Thái Hoàng khẳng định ở Vọng Tiên Đài gặp được chuyện gì rất kinh khủng.

Giang Nam khép lại những điển tịch này, tâm linh tu vi của Thái Hoàng gần như vô địch, ở trên tâm cảnh không có chút sơ hở nào, người như thế mưu định sau động, xuất kỳ bất ý có thể ám toán đến hắn, nhưng mà nếu như xung đột chính diện. Hắn liền hoàn mỹ giống như Thần minh chân chính, hoàn toàn không có nhược điểm.

Lấy yếu thắng mạnh không phải là bằng vào cậy mạnh. Dựa vào cậy mạnh không cách nào chiến thắng, chi bằng tìm được nguyên nhân căn bản khiến cho Thái Hoàng tính tình đại biến, mới có thể tìm ra sợ hãi trong lòng người này!

Thế giới cầu ở giữa Huyền Minh Nguyên Giới cùng Trung Thiên thế giới từ trước đã từng là Thần Ma chiến trường, thế giới cầu này cũng không hoàn chỉnh, Địa Từ Nguyên Lực ở rất nhiều địa phương đã biến mất, thế giới cầu sụp đổ, đem khoảng cách giữa hai cái thế giới kéo dài không biết rất xa.

Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú lôi kéo hư không lâu thuyền không ngừng ở trong hư không chạy vội, lại hao tốn hơn nửa năm thời gian mới đi đến biên giới Trung Thiên thế giới.

Trung Thiên thế giới cùng thế giới hắn từ trước chứng kiến bất đồng, thế giới này không có Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo thế giới vận hành, bởi vì thế giới này bị vây ở trung ương chư thiên vạn giới, Vĩnh Hằng bất động, cho nên không cần Tiên Thiên Thần Ma mang đi.

Hơn nữa, Trung Thiên thế giới là nơi người Thần hỗn hợp, mặc dù không phải là thế giới thống nhất như Ứng Long Đại Thế Giới, nhưng trong Trung Thiên thế giới người Thần hỗn tạp, trong đó cũng không thiếu tồn tại kinh khủng ẩn cư ở trong đó.

Ở trong lúc này, Giang Nam đã tu luyện tới Thiên Môn Thần Phủ viên mãn, mà Sâm La Đại Đế hóa thân thì tăng kinh khủng hơn, hóa thân này

thong dong từ Huyền Đô Thần Phủ bước vào Ngọc Kinh Thần Phủ, ở chỗ này dẫn phát một cuộc thiên kiếp, rõ ràng lại là Thiên Đạo chí bảo hư ảnh!

Giang Nam rất dứt khoát, trực tiếp thu Sâm La Đại Đế hóa thân, tự mình độ kiếp, không để cho hóa thân này có bất kỳ cơ hội tăng lên nào.

Trận đại kiếp này so sánh với trước kinh khủng hơn, uy lực mạnh hơn, nhưng mà Giang Nam đã đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào trong nhục thân, hữu kinh vô hiểm vượt qua kiếp này, lạc ấn trong xương cốt càng nhiều là hoa văn Thiên Đạo chí bảo, ngược lại để cho nhục thể của hắn trở nên mạnh hơn!

Mà vào lúc này, Giang Nam cũng cảm giác được mình sắp đột phá đến Huyền Đô cảnh, đại kiếp sắp đến.

- Trung Thiên thế giới gần ngay trước mắt, hay là trước tiến vào trung thiên, tìm một chỗ an toàn độ kiếp.

Lâu thuyền bay vào trong Trung Thiên thế giới, dọc theo Tinh Không hướng một tòa đại lục mênh mông vô tận đi tới.

Rất xa, Giang Nam liền thấy một tòa Thần Sơn vô cùng to lớn đứng thẳng ở trung ương đại lục, Thần Sơn này là cao như thế, trực tiếp ngang cả Trung Thiên thế giới, đỉnh núi cắm vào thiên ngoại!

Mà ở nơi đỉnh núi biến mất, chính là Thần Giới, Chư Thần ở trên, nơi Thần Đế thống trị!

Tòa Thần Sơn này, chính là Hoang Cổ Thánh Sơn, trung thiên thông thiên chi núi, lối đi của Thần Giới cùng phàm trần, toàn thân là làm bằng Thần kim!

Chẳng qua là, lúc này Thần Giới đã phong bế, đỉnh núi Hoang Cổ Thánh Sơn cũng đã bị một tòa đại trận bao phủ, vô số Thiên Thần trấn thủ ở nơi đây, phong tỏa Thần phàm thế giới, nghiêm cấm ra vào.

- Hoang Cổ Thánh Sơn!

Giang Nam mắt lộ ra vẻ kính sợ, Hoang Cổ Thánh Sơn vô cùng cao, làm cho không người nào có thể nhìn đến cuối cùng, to đến bất khả tư nghị, thậm chí Thánh sơn như vậy đặt ở Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ sợ Huyền Minh Nguyên Giới cũng sẽ bị tòa thánh sơn này tác động, biến thành nguyên giới quay chung quanh Thánh sơn vận chuyển!

Mà Trung Thiên thế giới lớn hơn nữa, Thánh sơn khổng lồ như thế, chỉ chiếm một góc nhỏ của Trung Thiên thế giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 745: Huyền Đô Thiên Kiếp. (1)

Ở trên Trung Thiên thế giới, còn nổi lơ lửng từng ngọn đại lục, rộng lớn hàng tỉ dặm, phía trên xây từng ngọn Thánh Địa, thỉnh thoảng có dị thú hình thể khổng lồ từ trong chút ít thánh địa này bay ra, lôi kéo bảo liễn, lâu thuyền mỹ lệ, hướng nơi xa đi tới!

- Pho tượng tỷ tỷ, chính là ở trong một tòa đại thành của chủ đại lục, ở nơi đây nhất định có thể được đến tin tức của tỷ tỷ!

Giang Nam tâm thần kích động, Hư Không Bảo Thuyền hướng chủ đại lục của Trung Thiên thế giới đi tới.

Chủ tinh thế giới khác, cũng là biển lớn vây quanh lục địa, mà ở Trung Thiên thế giới, bởi vì thế giới quá lớn, biển rộng mênh mông vô tận ngược lại bị lục địa vây quanh, vô số đại dương giăng đầy, từ xa nhìn lại giống như trong lục địa có vô số viên ngọc bích lấp lánh.

Mà ở trên bầu trời, vô số Thái Dương bị trung thiên chủ đại lục dẫn dắt bắt được, quay chung quanh trên phiến đại lục này vận chuyển, Giang Nam khống chế Hư Không Bảo Thuyền từ bên cạnh chút ít Thái Dương này bay qua, cảm thấy trong Thái Dương truyền đến một cổ thần uy, thỉnh thoảng còn có quầng mặt trời từ trong Thái Dương bắn ra, có tạo thành hình thái Tam Túc Ô Kim, có lại là hình thái Hỏa Phượng, còn có Hỏa Long, Hỏa Nha, Hỏa Kỳ Lân,.... trong lòng không khỏi nghiêm nghị.

- Trong những Thái Dương này, tất nhiên có Yêu Thần ở lại, ở trong Thái Dương chế tạo hành cung!

Mà ở trong không khí, Giang Nam lập tức cảm ứng được trong không khí nơi này không chỉ có tràn ngập Thái Dương nguyên lực khổng lồ, trừ lần đó ra, còn có Chu Thiên tinh lực cực kỳ khủng bố!

Lực lượng của ngôi sao cuồn cuộn, thậm chí chỉ cần thần niệm hắn tịch quyển thương không, ánh sao liền có thể hóa thành thực chất, hóa thành chất lỏng!

Những lực lượng của ngôi sao này, rõ ràng là từ trong chút ít đại lục trôi lơ lửng ở chung quanh Hoang Cổ Thánh Sơn kia truyền đến, Trung Thiên thế giới có đại lục tính bằng đơn vị hàng nghìn làm thành quần tinh!

Mà có chút lớn lục trong, hẳn là cũng có thần minh ở lại, lực lượng của ngôi sao trong mơ hồ tràn ngập thần lực!

Có thể tưởng tượng, nếu ở chỗ này tu luyện công pháp lấy lực lượng của ngôi sao hoặc là Thái Dương nguyên lực, tu vi thành tựu, nhất định sẽ so sánh với nguyên giới cao hơn!

- Vị tiền bối Yêu Thần Tông kia, cũng không ghi lại hắn là ở nơi đâu thấy pho tượng của tỷ tỷ, Trung Thiên thế giới to lớn như thế, trừ chủ đại lục ra, còn có đại lục tính bằng đơn vị hàng nghìn lơ lửng, thành thị lại càng đếm không xuể, vô cùng vô tận, rốt cuộc là tìm kiếm như thế nào?

Giang Nam không khỏi cau mày, ý bảo Thần Thứu Yêu Vương hướng một mảnh Sơn Mạch hoang tàn vắng vẻ bay đi, trước lúc cùng cường giả của Trung Thiên thế giới tiếp xúc, hắn cần trước vượt qua thiên kiếp của Huyền Đô cảnh!

- Ta ở Trung Thiên thế giới chưa quen cuộc sống nơi đây, không có bất kỳ bối cảnh, vẫn là trước tìm được một chỗ an toàn độ kiếp, tránh cho ở lúc độ kiếp bị người ám toán.

Nên có tâm phòng bị người, Giang Nam có thể cảm giác được đến, Huyền Đô cảnh đại kiếp của mình càng ngày càng gần, càng ngày càng không cách nào áp chế, trận thiên kiếp này chỉ sợ so sánh với thiên kiếp của Sâm La Đại Đế hóa thân còn muốn kinh khủng, phải toàn lực ứng phó.

Nếu ở thời kỳ mấu chốt này bị người đánh trộm, tình cảnh của hắn sẽ gặp

cực kỳ nguy hiểm!

- Nặng nề!

Hư Không Bảo Thuyền mới vừa đáp xuống trong sơn mạch khổng lồ này, Giang Nam lập tức cảm giác được thân thể chợt trầm xuống, sức nặng nhục thể của hắn, so sánh với ở nguyên giới trầm trọng gấp mười lần!

- Địa Từ Nguyên Lực nơi này, so sánh với nguyên giới càng cường đại, này chẳng phải là nói, ta càng thêm mơ tưởng bay lên rồi?

Hắn thu bảo thuyền, thần thức đột nhiên phát ra, hướng mọi nơi tràn ngập đi, sau một lúc lâu, Giang Nam thu hồi thần thức, không khỏi khẽ cau mày.

- Thần trí của ta ở trong nguyên giới có thể ra mười vạn dặm, ở chỗ này giảm gấp mười lần, cũng tức là nói, phạm vi pháp lực của ta bao phủ, cũng sẽ giảm gấp mười lần! Thần Thông thi triển ra hiệu quả, chỉ sợ cùng lúc trước có khác biệt trời vực!

Mặc dù khoảng cách công kích cùng phạm vi Thần Thông công kích đều giảm bớt gấp mười lần, nhưng mà uy lực cũng sẽ không có bất kỳ giảm bớt, ngược lại bởi vì hiệu quả Thần Thông cùng pháp lực bị Địa Từ Nguyên Lực áp súc, lực lượng càng thêm ngưng tụ, ở trên lực sát thương, so sánh với lúc ở nguyên giới càng thêm cường đại!

- Sinh linh ở loại địa phương này tu luyện, nhất định không phải chuyện đùa! Pháp Thiên Tượng Địa!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, trong thân thể truyền đến từng đợt lôi âm, đột nhiên hướng ra phía ngoài bành trướng, cuối cùng hóa thành Cự Nhân ngàn trượng, liền không thể tiếp tục được nữa.

Nhục thể của hắn vốn là cực kỳ mạnh mẽ, có thể hóa thành Cự Nhân vạn trượng chiến đấu chi thân, nhưng mà bởi vì Địa Từ Nguyên Lực của Trung Thiên thế giới cường đại, đưa đến Pháp Thiên Tượng Địa cũng giảm thật lớn.

Những thứ khác cũng không sao cả, duy chỉ có để cho Giang Nam buồn bực chính là, nếu như mình muốn bay lên, pháp lực phải so với trước cường đại gấp mười lần mới có thể làm được!

Hắn nguyên vốn đã có thể bay lên, mà hiện tại thì có chút khó khăn.

Khoảng cách nơi đây không xa là một bộ lạc nguyên thủy, ước chừng có trên dưới một trăm gia đình, thần thức của Giang Nam đảo qua, liền đem tiểu bộ lạc này nhìn nhất thanh nhị sở, bộ lạc này hẳn là Man Tộc, bộ lạc chi dân hình thể to lớn, vượt xa thường nhân, tiểu hài tử bốn năm tuổi đều có trăm ngàn cân khí lực. Nam tử trưởng thành, lại càng có nghìn cân khí lực, quả thực trời sanh chính là võ đạo Tiên Thiên cao thủ!

Trong bộ lạc thờ phụng một pho tượng Ma Thần tam nhãn, phong cách cổ xưa mà thần bí.

Ở chỗ này độ kiếp cũng không phải là một lựa chọn tốt nhất, có thể sẽ cho bộ lạc Man Tộc nguyên thủy này tạo thành một chút phiền toái, bất quá Giang Nam hướng hư không trên đỉnh đầu, đã bắt đầu rung chuyển, mơ hồ xuất hiện lôi quang nhè nhẹ, thiên kiếp của hắn lửa sém lông mày, không cho hắn chọn lựa địa phương càng tốt!

- Ly Địa Thánh Quang Kỳ, Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ, đi!

Giang Nam tâm niệm hơi động, phía sau hiện ra từng ngọn Thần Phủ, Thiên Môn mở rộng, hai mặt đại kỳ từ trong Thiên Môn bay ra, ối chao bắn vào trên đỉnh núi cách hắn hai trăm dặm, đại kỳ triển khai, nước lửa phun ra, ở giữa không trung hóa thành một bình chướng cự đại, đem chu vi hai trăm dặm không gian hết thảy bao lại.

Giờ phút này, từ bên ngoài nhìn lại, Sơn Mạch này ở trong lúc bất chợt hư không tiêu thất một khối lớn, mà vào lúc này, thủy hỏa lực dần dần phát sinh biến hóa kỳ diệu, Sơn Mạch biến mất lại từ từ hiện ra, từ mơ hồ chuyển làm rõ ràng, cuối cùng biến thành bộ dáng bình thường, mà nước lửa hai kỳ ở hai ngọn núi kia cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Nếu có người tự tiện xông vào nơi đây, sẽ lâm vào hai mặt đại kỳ bố trí thành huyễn trận, gặp phải nước lửa hai kỳ công kích!

Chương 746: Huyền Đô Thiên Kiếp. (2)

Hai mặt đại kỳ này của Giang Nam, uy lực tương đương với hai kiện trấn giáo chi bảo, dễ dàng trong lúc đó liền vùi lấp vào trong trận, cho dù là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp nhân vật cũng sẽ ăn thiệt thòi!

Hô...

Bên trong Thiên Môn, lại có từng mặt đại kỳ bay ra, có khoảng năm trăm mặt, quay chung quanh phương viên trăm dặm, bày ra một tòa Loạn Không Đại Trận.

Đây là đệ nhị trọng phòng ngự, nếu như địch nhân quá mạnh mẻ, phá vỡ nước lửa hai kỳ, như vậy xông vào trong đại trận này, sẽ bị Loạn Không Đại Trận truyền đi, không cách nào quấy nhiễu đến Giang Nam độ kiếp.

Trong mi tâm của Giang Nam thần quang chớp động, từng tôn hóa thân đi ra, Xích Viêm Ma Thần hóa thân đi vào bên trong Thiên Môn, lấy đi tám thanh Thần Vương Kiếm, bốn thanh nắm trong tay, bốn thanh bối ở phía sau, Ma La Ma Thần hóa thân lấy đi Huyền Nguyên Đỉnh, Thái Dương hóa thân lấy đi Ngự Thiên Đạo Chung.

Giang Nam tâm niệm hơi động, Vạn Giới Ngục Đồ bay lên rơi vào trong tay Sâm La Đại Đế.

Bốn hóa thân riêng phần mình đi về phía tứ phương, khoanh chân mà ngồi.

Giang Nam cũng khoanh chân ngồi xuống, pháp lực xông ra, ở phía sau hóa thành đạo văn nặng nề, đạo văn đan vào, diễn biến Huyền Đô Thần Phủ.

Huyền Đô Thần Phủ là nơi thần tiên ở, tu thành cảnh giới này là có thể làm được thấy thần tính, cửa ải này cực kỳ trọng yếu, có thể nói là trụ cột

tương lai có thể thành thần hay không!

Giang Nam đồng thời xây dựng hai tòa Huyền Đô Thần Phủ, chỉ thấy đạo văn phía sau hắn bắt đầu khởi động, hóa thành ngói Lưu Ly, bậc thang Bạch Ngọc, điêu lương bích trụ, mái cong đấu củng, vô số hoa văn kỳ lạ phù hiện, pho tượng Thần Ma cũng đứng thành hàng, hoặc dử tợn hung ác, hoặc từ bi trang nghiêm.

Mà vào lúc này, một cổ ba động làm lòng người kính sợ từ trong hư không truyền đến.

Ầm...

Một đạo Lôi Đình hóa thành đạo văn từ trong hư không xuất hiện, tiếp theo nhiều đạo văn hơn nườm nượp mà đến, càng tuôn càng nhiều, uy năng mênh mông ba động truyền động trăm vạn dặm!

Hô…

Tử Phủ trong mi tâm Giang Nam, Ma Linh Dịch đạt hơn trăm vạn cân xông ra, ở bên trong Ma Ngục trực tiếp chuyển thành ma linh khí bàng bạc, chỉ một thoáng liền nhấc lên một cuộc nổ tung kinh khủng.

Ầm, ầm!

Trong cơ thể hắn tiếng nổ mạnh không dứt bên tai, loại cường độ linh khí bạo phát này, đổi lại những Thần Phủ tám cảnh tu sĩ khác, sớm đã bị nổ tan xương nát thịt, thậm chí ngay cả Thiên Cung cường giả cũng không cách nào thừa nhận loại nổ tung này.

Nhưng mà hắn hết lần này tới lần khác thừa nhận xuống, toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem những linh khí này luyện hóa!

Ở đỉnh đầu hắn, càng nhiều là Lôi Đình hiện lên, không ngừng chấn động, Lôi Đình dần dần ngưng tụ, hóa thành Thiên Đạo Bảo Chung, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Trấn Tiên Đỉnh, Hóa Tiên Ngọc Bình... một chút Thiên Đạo chí

bảo, uy lực càng ngày càng mạnh!

Ông....

Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ bày ra nước lửa ảo trận, căn bản không cách nào áp chế uy năng chín cổ Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này, chỉ thấy thiên kiếp oai phá vỡ đại trận, phóng lên cao, thiên uy hạo đãng, trấn áp Chư Thiên!

Giờ khắc này, phi cầm tẩu thú chu vi trăm vạn dặm, vạn vật sinh linh, hết thảy bị Thiên Đạo oai rung động, không tự chủ được lạy xuống, quỳ xuống đất cúng bái, nơm nớp lo sợ, không dám đứng dậy.

Mà cách đó không xa Man Tộc bộ lạc kia lại càng không chịu nổi, trực tiếp bị Thiên Đạo oai chấn quỳ xuống đất dập đầu, thành hoàng thành khủng, cúng bái không dứt.

- Đây là cái gì?

Ở bên trong chu vi trăm vạn dặm, cũng không có thiếu tu sĩ cường đại, bị thiên uy mênh mông cuồn cuộn kinh động, rối rít bay lên giữa không trung, kinh nghi bất định hướng Sơn Mạch của Giang Nam nhìn lại.

- Chẳng lẽ dị bảo xuất thế?

- Trong cổ hơi thở này tích chứa thiên uy, nếu là dị bảo mà nói, khẳng định không phải chuyện đùa!

- Trung Thiên thế giới ta tồn tại đến nay, đã từng xuất hiện qua vô số Thần Ma, cao nhân, để lại tài phú đếm không hết, mặc dù bị khai quật đi ra rất nhiều, nhưng mà cũng không có thiếu động phủ cổ Thần không có bị phát hiện. Chẳng lẽ nói, lần này là động phủ mở ra?

...

Phía dưới Chín Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, Giang Nam thừa nhận Thiên

Đạo chí bảo trọng áp, áp lực mạnh, để cho pháp lực của hắn vận chuyển cũng hết sức khó khăn.

- Nếu tu vi bị Thiên Đạo chí bảo áp chế, ta liền không cách nào hoàn toàn bước vào Huyền Đô Thần Phủ cảnh giới, độ kiếp càng thêm nguy hiểm!

Trong mắt Giang Nam hung quang chớp động, đột nhiên quát một tiếng:

- Ma Ngục Huyền Thai, mở cho ta!

Chữ "mở" vừa ra, ma khí mênh mông bên trong mi tâm hắn phun ra, rơi xuống đất hóa thành một Ma ngục rộng lớn, Ma ngục trầm luân, từng tôn Ma Thần sa đọa từ trong Ma ngục đứng lên, không tiếng động gầm thét, giận đối với Thiên Đạo chí bảo, phảng phất phẫn uất thiên địa bất công!

Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Ma chính là biết rõ Thiên Đạo không tha, vẫn muốn nghịch thiên mà đi, nghịch thiên phạt mạng, vì mình giết ra một không gian sinh tồn!

Giang Nam đem chữ Ma này phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn, thậm chí đem phương viên trăm dặm chung quanh hóa thành không gian Ma ngục, cái Ma ngục này, liền tương đương với một không gian thân thể khác của hắn!

Rầm...

Lại có trăm vạn cân Ma Linh Dịch từ trong Tử Phủ hắn xông ra, rơi vào trên Ma ngục này, Ma Linh Dịch cuồn cuộn bắt đầu khởi động, nhanh chóng bị Ma ngục luyện hóa, hóa thành tu vi cuồn cuộn, gia tốc Huyền Đô Thần Phủ trưởng thành!

Đang...

Thiên Đạo Bảo Chung ngân nga, xuống phía dưới móc ngược mà đến, tiếng chuông chấn động, Giang Nam đứng mũi chịu sào, lập tức cảm giác

được thiên uy mênh mông cuồn cuộn phô thiên cái địa đè xuống!

Thân thể của hắn vốn cũng đã cực kỳ trầm trọng, giờ phút này bị Thiên Đạo Bảo Chung chúi xuống, lại càng nặng nghìn lần vạn lần, cơ hồ ngay cả lực lượng giơ tay lên cũng lấy không ra!

Huyền Đô đại kiếp của hắn, rốt cục phủ xuống!

- Thiên Đạo chí bảo, cũng không cách nào trấn áp ta!

Thân thể Giang Nam bành trướng, hóa thành trượng sáu thân, Hồng Mông thân cộng thêm trượng sáu thân bị rèn luyện trăm ngàn lần, là bực nào cường đại? Hắn thậm chí cảm giác được, nếu như chỉ bằng vào thân thể mà nói, trấn giáo chi bảo cũng chịu không được mình đánh mấy lần, sẽ bị hắn đánh nổ tung!

Cạch...

Thiên Đạo Bảo Chung chấn động, Thiên Đạo chi âm lao xuống, thình thịch thình thịch, làn da Giang Nam nổ tung, huyết nhục vẩy ra, lần này xuất hiện Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, so sánh với trước càng thêm chân thật, tích chứa uy năng cũng mạnh hơn!

- Thiên Đạo chí bảo biến thành đại kiếp, cũng chỉ có thể cho ta dùng rèn luyện hình thể!

Thiên Đạo Bảo Chung ầm ầm đánh tới, Giang Nam một quyền oanh tới, cùng bảo chuông này va chạm, quả đấm của hắn huyết nhục tung bay, Đạo âm trùng kích mọi nơi, nhưng mà Thiên Đạo Bảo Chung rõ ràng bị hắn một quyền đẩy lui!

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm giống như Kinh Hồng Du Long, cấp túm như điện, quay chung quanh hắn trên dưới bay múa, kiếm quang phá không, thiên ý vô cương, làm cho không người nào có thể chống cự, nhưng tám cánh tay của Giang Nam tung bay, hết lần này tới lần khác đang chống cự thiên ý!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 747: Liều Chết Đánh Cược Một Lần. (1)

Tám cánh tay của hắn hoặc là hóa quyền, hoặc là hóa ấn, hoặc là hóa chỉ, mỗi một đạo công kích rầm rộ, đem Thiên Ý Tru Tiên Kiếm liên tục đẩy lui.

Mặc dù nhục thể của hắn không cách nào thừa nhận uy năng của Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, sau khi lần lượt chống lại, máu thịt của hắn cũng bị oanh kích đến đổ nát không chịu nổi, nhưng mà Hồng Mông Chi Cốt của Giang Nam thủy chung không có gặp phải bao nhiêu thương tích, căn cơ còn tồn tại!

Đây chính là tiền vốn hắn vượt qua trận đại kiếp này!

Chỉ cần căn cốt còn, cho dù thân thể tàn phá đổ nát như thế nào, hắn cũng có thể nhanh chóng khôi phục thân thể!

Hơn nữa, mục đích của hắn không chỉ có như thế, hắn còn muốn nhờ uy năng của Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đánh nát thân thể, ở lúc thân thể đoàn tụ, đem Thiên Đạo lạc ấn luyện vào bên trong huyết nhục mới, đem những Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này, luyện vào trong cơ thể của mình, làm cho mình đối với Thiên Đạo hiểu càng thêm thấu triệt!

Nhục thể của hắn mỗi một lần nghiền nát lại lần nữa khôi phục, bên trong huyết nhục vốn có nhiều dư âm của Thiên Đạo chí bảo hơn bị hắn luyện hóa, chứa đựng ở bên trong huyết nhục.

Những dư ba này hóa thành Thiên Đạo lạc ấn, cùng máu thịt của hắn kết hợp, dung làm một thể!

Mà vào lúc này, hai tòa Huyền Đô Thần Phủ rốt cục bị hắn luyện thành!

Giang Nam lập tức cảm giác được pháp lực của mình điên cuồng tăng trưởng, trận thiên kiếp này cho áp lực của hắn quá lớn, nghiền ép tất cả tiềm

năng của hắn, giúp hắn nhanh chóng luyện hóa càng nhiều Linh Dịch, vượt qua suy yếu kỳ của Huyền Đô cảnh.

Oanh...

Hóa Tiên Ngọc Bình bay tới, trực tiếp cắn nuốt, thu vào trong bình, mà ở trong bình, còn lại là vô số Hóa Tiên Thần Quang, luyện hóa hết thảy.

Giang Nam rơi vào trong bình ngọc này, huyết nhục toàn thân lập tức bắt đầu tan rã, đau đớn vô cùng mãnh liệt truyền đến, cơ hồ ở trong nháy mắt, huyết nhục toàn thân hắn liền bị luyện hóa sạch sẻ, chỉ còn lại có Bạch Cốt!

- Hóa Tiên Ngọc Bình, nếu là chân thân tới, ta tự nhiên bị luyện chết, nhưng mà một đạo hư ảnh thì mơ tưởng luyện chết ta!

Sau một khắc, khí huyết ngập trời từ trong Hóa Tiên Ngọc Bình phun ra, Giang Nam kết xuất Nguyên Thai Ấn, đem khí huyết tăng lên gấp mười lần, một đạo Sâm La Ấn đem Hóa Tiên Ngọc Bình sinh sôi đánh nát, cất bước đi ra!

Huyết nhục quanh thân hắn nhanh chóng sinh trưởng, mà Hóa Tiên Ngọc Bình bị hắn đánh nát lập tức bắt đầu phục hồi như cũ, so với thân thể hắn khôi phục còn nhanh hơn!

Trong lòng Giang Nam trầm xuống, Thiên Đạo chí bảo hư ảnh chính là ứng kiếp mà đến, uy năng thiên kiếp không tản đi, những hư ảnh này liền không biến mất, mặc dù bị hắn đánh nát, cũng sẽ không hủy diệt.

Xuy....

Thiên Đao đánh xuống, đỉnh đầu của Giang Nam có khí huyết ngất trời, bị thanh Thiên Đao này áp đặt mở, chạy thẳng tới đầu lâu của hắn.

Hắn há mồm phun ra, một đạo Hóa Tiên Thần Quang hoa mỹ đón nhận Thiên Đao, Hóa Tiên Thần Quang cùng Thiên Đao oai va chạm, boong boong rung động!

Ở trong lúc hắn bị Hóa Tiên Ngọc Bình cắn nuốt này, hắn đã luyện hóa một phần Hóa Tiên Thần Quang, nhận được một phần lạc ấn của Hóa Tiên Ngọc Bình, giờ phút này cư nhiên bị hắn thi triển ra!

Thiên Đao trảm đi Hóa Tiên Thần Quang, thẳng tắp rơi xuống, tám cánh tay của Giang Nam tung bay, đột nhiên đạo văn xông ra, hóa thành từng thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, cùng Thiên Đao kịch liệt va chạm, leng keng rung động.

Cạch...

Hai tay hắn lần lượt thay đổi, lập tức có một miệng đạo văn hóa thành Thiên Đạo Bảo Chung ở trong song chưởng hắn xuất hiện, ầm ầm chụp xuống, đem Thiên Đao gắn vào dưới chuông!

Giang Nam còn chưa kịp buông lỏng một hơi, đột nhiên Tạo Hóa Thần Lâu đụng tới, chấn vỡ Nguyên Thai Ấn, hướng đầu hắn rơi xuống, trấn áp Chư Thiên, áp lực khôn cùng kia lập tức đem thân thể Giang Nam ép tới nhanh chóng thu nhỏ lại, tạo hóa thần quang phun ra, thu hắn vào trong lầu.

Hắn mới vừa rơi vào trong lầu, chỉ thấy vô số trận pháp huyền diệu vận chuyển, Thiên Đạo ở trong lầu vận hành, hóa thành vô số tạo hóa thần quang, trong đó một đạo Thần quang tràn vào trong cơ thể hắn, Giang Nam chỉ cảm thấy cấu tạo nhục thể của mình lập tức bị thay đổi, thân bất do kỷ hóa thành một đầu Thanh lang nằm sấp trên mặt đất!

- Tạo hóa Thiên Đạo, có thể thay đổi cấu tạo thân thể?

Trong lòng Giang Nam cả kinh, lập tức cảm giác được sau khi mình bị biến hóa thành Thanh lang, khí huyết cùng tu vi toàn thân nhanh chóng trôi qua, thân thể này căn bản không cách nào dung nạp tu vi pháp lực của hắn!

Tạo hóa thần quang quả thực trực tiếp biến hắn thành phàm thai chi thể, tước đoạt một thân tu vi của hắn!

- Tạo hóa thần quang, có thể thay đổi Hồng Mông thân thể của ta sao?

Giang Nam rống giận, chỉ thấy hắn biến thành Thanh lang khí lực càng lúc càng lớn, da sói bị sinh sôi nứt vỡ, nơi da sói hé ra, khí huyết của Giang Nam phun ra sôi trào, thân thể mạnh mẽ vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, lần nữa từ sói biến hóa làm người!

Lại có một đạo tạo hóa thần quang bay tới, Giang Nam há mồm khẽ hấp, đem đạo Thần quang này hút vào thể nội, đạo Thần quang này lập tức bắt đầu thay đổi cấu tạo nhục thể của hắn, muốn lần nữa đánh thành phàm thai!

- Ngươi biến hóa không được ta!

Pháp lực của Giang Nam chạy chồm, khí huyết sôi trào, thi triển ra Nguyên Thai Ấn, khí huyết cùng pháp lực dữ dằn như sấm gia trì Sâm La Ấn, che ở trên Thần lâu này, sinh sôi đem Tạo Hóa Thần Lâu đánh ra một lỗ thủng, cất bước đi ra Thần lâu!

Hắn mới vừa đi ra Thần lâu, chỉ thấy Vạn Phật Tháp chạm mặt bay tới, càng lúc càng lớn, hình dạng như một pho tượng Đại Phật Cổ lão, Phật Đà tính bằng đơn vị hàng nghìn ngồi ở các nơi trên thân thể Đại Phật, cao giọng tụng kinh, lấy Thiên Đạo hàng phục tà ma!

Vô số Phật thủ dò xuống, nhất tề hướng hắn trấn áp đi.

Giang Nam cười ha ha, thân thể lay động, tạo hóa thần quang phun ra, bá một tiếng hướng những Phật Đà đó rơi xuống, chỉ thấy những Phật Đà này lập tức biến hóa thành vô số con chuột, ở trên Vạn Phật Tháp bò qua bò lại.

- Uông...

Vạn Phật Tháp biến thành Đại Phật đột nhiên quát lên, vô số con chuột lại hóa thành từng tôn Phật Đà, vô số phật thủ lần nữa đắp lạc!

Đông...

Giang Nam triển khai Nguyên Thai Ấn, lấy Nguyên Thai Ấn gia trì Sâm La Ấn, nhất thời uy năng tăng vọt gấp mười lần, một ấn đón nhận, vô số Đại

Phật kim thủ rối rít nghiền nát!

Vạn Phật Tháp ầm ầm đụng vào nhục thể của hắn, đụng đến quay cuồng bay ra hơn mười dặm!

Sau một khắc, Tàng Thiên Hồ Lô nện ở đỉnh đầu của hắn, miệng hồ lô hướng ra phía ngoài phun ra từng đạo sáng mờ, hóa thành một hồ thiên thế giới, sức nặng tựa như một cái thế giới trực tiếp đặt ở trên người của hắn.

Xương cốt cả người Giang Nam bị ép tới bành bạch rung động, thân thể đột nhiên chắp lên, sinh sôi đem hồ thiên thế giới này nâng lên, một mình đứng ở trong hồ thiên thế giới, giống như một Cự Nhân khai thiên tích địa, mấy quyền mấy cước đem hồ thiên thế giới đánh cho nổ tung!

Chương 748: Liều Chết Đánh Cược Một Lần. (2)

Hắn ở trong chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, đối mặt chín đại Thiên Đạo chí bảo công kích, lần lượt giao thủ, để cho Thiên Đạo tàn ý trong Thiên Đạo chí bảo hư ảnh càng ngày càng nhiều dung nhập vào nhục thể của hắn, thậm chí ngay cả thần thức cùng pháp lực, Huyền Thai của hắn, tất cả cũng tích chứa Thiên Đạo tàn ý!

Những Thiên Đạo tàn ý này, là một loại ký hiệu huyền bí, hoa văn kỳ lạ, mặc dù chẳng qua là đoạn ngắn, nhưng tích chứa tin tức khổng lồ phức tạp, để cho hắn nhận được càng nhiều Thiên Đạo lĩnh ngộ.

Hắn thậm chí có thể đem những Thiên Đạo chí bảo này hóa thành Thần Thông thi triển ra, chín đại Thiên Đạo chí bảo chính là chín đại thần thông!

Uy lực của Thiên Đạo chí bảo hư ảnh dần dần tước nhược, mà Giang Nam lại càng ngày càng mạnh, vượt qua trận đại kiếp này nhìn như đã không có chút huyền niệm nào, đột nhiên, trong lòng Giang Nam dâng lên một cổ báo động mãnh liệt, cảm giác được nguy hiểm trí mạng!

Chỉ thấy giữa không trung động tác của chín đại Thiên Đạo chí bảo đột nhiên chậm lại, Vạn Phật Tháp rơi xuống, hóa thành một pho tượng Đại Phật, Đạo Kim Ngọc Bàn hiện ra ở dưới chân Đại Phật, hóa thành một tòa Liên Đài, liên hoa tầng tầng trán phóng, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm rơi vào trong tay Đại Phật.

Đại Phật này bốn đầu tám cánh tay, cầm trong tay ba kiếm, một đao, một tay nâng lên Hóa Tiên Ngọc Bình, một tay nâng lên Tàng Thiên Hồ Lô, một tay nâng lên Trấn Tiên Đỉnh, một tay cầm Tạo Hóa Thần Lâu, Thiên Đạo Bảo Chung treo cao trên đỉnh đầu!

Chín đại Thiên Đạo chí bảo tổ hợp, hóa thành nhất thể!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, loại cảm giác nguy hiểm này càng thêm mãnh liệt, mới vừa rồi hắn mặc dù là đối mặt chín đại Thiên Đạo chí bảo vây công, mặc dù nguy hiểm, nhưng không đả thương căn bản, nhưng mà giờ phút này chín đại chí bảo hư ảnh tổ hợp làm một thể, liền đã có thực lực uy hiếp được tính mạng hắn!

Đại Phật này đột nhiên động, sau một khắc đi tới trước người hắn, Đại Phật cho hắn áp lực phảng phất Đại Phật này chính là thiên, chính là địa, chính là Chúa Tể duy nhất của thế gian này!

- Huyền Thai Ấn!

- Nguyên Thai Ấn!

Giang Nam ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, hướng Đại Phật này gầm lên, Huyền Thai Ấn và Nguyên Thai Ấn cùng nhau thi triển ra, Huyền Thai Ấn đủ có thể tăng lên hắn gấp năm lần khí huyết, mà cộng thêm Nguyên Thai Ấn, cả thảy có thể tăng lên hắn gấp mười lần khí huyết!

Hai đạo ấn pháp này một khi thi triển, khí huyết vô cùng cuồng bạo cơ hồ trong nháy mắt liền để cho nhục thể của hắn hết thảy nổ tung, khí huyết toàn thân sôi trào, bốc hơi dựng lên, cuồn cuộn như nước thủy triều!

Giang Nam rống to, tám cánh tay giơ lên, tám đạo Sâm La Ấn hóa thành một đại thủ ấn, Vô Song đại thủ ấn, đón nhận Đại Phật có thiên địa oai này!

Oanh...

Năng lượng khôn cùng bộc phát ra, sau một khắc, thân thể Giang Nam bay lên, vô lực hướng nơi xa rơi xuống, cùng lúc đó, Sâm La Đại Đế hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân... gào thét bay lên, nước lửa hai kỳ cũng ối chao bay lên, gào thét đuổi theo Giang Nam, rối rít bay vào trong cơ thể Giang Nam!

Nhiều Man Tộc của Man Tộc bộ lạc kia như cũ quỳ rạp trên đất, hướng về phía Yêu Thần mà bọn họ cung phụng không ngừng cầu nguyện lễ bái.

Giang Nam độ kiếp, Thiên Đạo oai tràn ngập, trấn áp chu vi trăm vạn dặm, mà bọn họ cách Giang Nam độ kiếp gần nhất, gặp phải trấn áp mạnh nhất.

Đây cũng không phải là ở trên thân thể trấn áp, mà là tâm hồn trấn áp, để cho bọn họ chỉ có kính sợ!

Đột nhiên, Thiên Đạo oai rốt cục tản đi, nam nữ Man Tộc bộ lạc rối rít mừng rỡ, tộc trưởng cười ha ha nói:

- Đây là Tam Nhãn Lang Thần của bộ tộc ta che chở tộc ta, khấu tạ Tam Nhãn Lang Thần!

Mọi người mới vừa lạy, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ, đại địa run rẩy, bụi mù tràn ngập, đợi đến bụi mù tản đi, mấy trăm người của Man Tộc bộ lạc ngơ ngác nhìn về phía trước, chỉ thấy pho tượng Tam Nhãn Lang Thần giờ phút này toái không còn một mống, biến thành một cái rãnh to, mà dưới đáy thì nằm một thiếu niên, thoạt nhìn có mấy phần nhu nhược.

- Tam Nhãn Lang Thần...

Mọi người Man Tộc bộ lạc ngơ ngác nhìn một màn này, không biết nên làm thế nào cho phải.

Cô lỗ...

Tộc trưởng Liệt Sơn tộc râu bạc nuốt xuống một ngụm nước miếng, khiếp đảm nhìn hướng Thương Thiên, đợi chờ Lang Thần hạ giận, trừng phạt nhân loại từ trên trời giáng xuống này. Bất quá, hắn đợi một hồi lâu, vẫn là không có Thần phạt phủ xuống.

- Nhân loại này thay thế Tam Nhãn Lang Thần, chẳng lẽ đây là thiên ý...

Hắn lẩm bẩm nói.

Chuyện tình Man Tộc bộ lạc đổi lại thủ hộ thần rất thường có, thường xuyên có Thần Ma mà bộ lạc cung phụng vô duyên vô cớ vẫn lạc, tượng

thần rầm một tiếng toái rụng, sau đó những bộ lạc này sẽ đi Man Tộc Thần Miếu mời tới tượng thần mới.

Bất quá như hôm nay như vậy, trời giáng thần nhân đập nát thủ hộ thần điêu, Liệt Sơn tộc trưởng vẫn là lần đầu nhìn thấy, trước kia ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua.

Hiện tại cảnh ngộ của Giang Nam cũng không tốt thế nào, mặc dù thiên kiếp kết thúc, nhưng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh như cũ tồn tại, chẳng qua là chui vào trong cơ thể hắn mà thôi.

Mới vừa rồi một kích kia, hắn cũng không có hoàn toàn đón lấy, một kích cuối cùng của thiên kiếp vượt ra khỏi công kích của hắn, chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đánh vào trong thân thể hắn, trong nháy mắt liền thương tổn được bổn nguyên của hắn.

Hắn vốn là ở lúc độ kiếp liền lặp đi lặp lại nhiều lần tăng lên khí huyết của mình, để cho lực công kích, lực phòng ngự của mình cũng tăng cường thật lớn, bản thân cái này đối với bổn nguyên của hắn tạo thành thương tổn thật lớn, cần từ từ tu dưỡng mới có thể khôi phục.

Mà chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đánh vào bên trong nhục thể của hắn, càng làm cho bổn nguyên của hắn bị hao tổn thật lớn, nếu không cẩn thận, vô cùng có khả năng sẽ vẫn lạc ở chỗ này!

Vì vậy, lúc hắn bị oanh bay quyết định thật nhanh, triệu hồi tứ đại hóa thân cùng lục đại pháp bảo của mình, trực tiếp thu vào thể nội. Trấn áp chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này, đem những chí bảo hư ảnh này không ngừng ma diệt luyện hóa!

Trận Thiên Đạo đại kiếp này cùng lúc trước bất đồng, lúc trước Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hao hết năng lượng, liền tự động tản đi, mà lần này hư ảnh chẳng những không có tản đi, hơn nữa còn Cửu Bảo hợp nhất, đánh vào trong cơ thể hắn, muốn cho hắn hình thần câu diệt!

Đây là một lần khiêu chiến vô cùng nghiêm trọng, giống như trước cũng là một đại kỳ ngộ, nếu không cách nào luyện hóa Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, hắn cho dù không chết cũng sẽ lưu lại đả kích vĩnh viễn, Thiên Đạo đả thương, không cách nào chữa khỏi, tất nhiên sẽ chết sớm!

Nhưng mà nếu có thể luyện hóa chín đại chí bảo hư ảnh này, thu hoạch của hắn tự nhiên cũng là chỗ tốt vô cùng!

Thu hoạch lớn nhất là hắn có thể đem chín đại chí bảo hư ảnh luyện vào trong nhục thân, có thể nhìn trộm Thiên Đạo ảo diệu, đạt được càng nhiều giải thích cùng cảm ngộ.

Chương 749: Bộ Lạc Thủ Hộ Thần. (1)

Thiên Đạo lạc ấn luyện vào thể nội, hắn liền tương đương với một nhân hình Thiên Đạo chí bảo. Theo tương lai vượt qua càng nhiều thiên kiếp, hắn thế tất có thể đem thân thể hóa thành Thiên Đạo thân thể. Hơn nữa trượng sáu thân, Hồng Mông thân thể, Giang Nam hoàn toàn có thể kiêu ngạo nói, nhục thể của mình tuyệt đối không thua thần thể của Quang Vũ Đại Đế!

Bất quá, đó là chuyện tương lai.

Mà hiện tại, trấn áp luyện hóa chín đại chí bảo hư ảnh, vượt qua kiếp này mới là chuyện tình mấu chốt nhất!

- Khụ khụ...

Giang Nam kịch liệt ho khan, khóe miệng ho ra một vết máu, từ trong rãnh to ngồi dậy, để cho tất cả mọi người của bộ lạc nguyên thủy này trong lòng cả kinh.

Ở trước mắt bao người, thiếu niên sắc mặt có chút tái nhợt này đi ra rãnh to, sau đó khoanh chân ngồi xuống.

- Thần hãy che chở tộc ta...

Tộc trưởng có chút khiếp đảm nhìn Giang Nam, đánh bạo nói:

- Ngài có pháp chỉ gì?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, ở trong cơ thể hắn, Ngự Thiên Đạo Chung trấn áp Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh, tám thanh Thần Vương Kiếm trấn áp Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Huyền Nguyên Đỉnh trấn áp Trấn Tiên Đỉnh, Vạn Giới Ngục Đồ trấn áp Vạn Phật Tháp, Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ trấn áp Hóa Tiên Ngọc Bình, Sâm La Đại Đế hóa

thân trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn, Xích Viêm Ma Thần hóa thân trấn áp Tàng Thiên Hồ Lô, Ma La Ma Thần hóa thân trấn áp Thiên Đao, Thái Dương Thần hóa thân trấn áp Tạo Hóa Thần Lâu!

Nhục thể của hắn, bị cắt ra thành chín đại chiến trường, riêng phần mình khai chiến, cùng lúc đó, Hư Không Bảo Thuyền du lịch trong thân thể của hắn, đại pháo của bảo thuyền toàn bộ khai hỏa, không ngừng oanh kích chín đại chí bảo hư ảnh, kiềm chế những chí bảo này.

Mà Huyền thai kim nhân của hắn thì tọa trấn trung ương, trù tính hết thảy.

Dù vậy, hắn vẫn còn mơ hồ cảm giác được bổn nguyên của mình đang không ngừng tiêu hao, thọ nguyên giảm xuống cực nhanh!

- Thọ nguyên của ta, chỉ còn lại có 350 năm...

Giang Nam tu thành Huyền Đô Thần Phủ, thấy Thần Tính, trong đó Tính chính là tánh mạng, thấy thần tính trừ có thể nhìn trộm Thần Ma cảnh giới huyền diệu ra, liền có thể thấy rõ ràng thọ nguyên của mình, rõ ràng thân thể của mình biến hóa.

Thần Phủ tám cảnh tu sĩ, thọ nguyên đã tăng trưởng thật to, có hơn ngàn năm thọ nguyên, hơn nữa theo tu vi càng sâu, thọ nguyên càng dài, đợi tu luyện tới Thiên Cung tám cảnh, là có thể có năm ba ngàn năm thọ nguyên.

Mà Giang Nam bởi vì căn cơ thâm hậu, vượt xa cùng thế hệ, cho nên thọ nguyên cũng so sánh với tu sĩ ngang hàng cảnh giới muốn nhiều ra rất nhiều, ở độ kiếp đạt tới 1500 năm thọ nguyên.

Nhưng mà hắn không ngừng thúc dục Nguyên Thai Ấn cùng Huyền Thai Ấn, mạnh mẽ tăng khí huyết lên, bổn nguyên bị hao tổn, thọ nguyên cũng đang không ngừng rớt xuống, một cuộc đại chiến, hắn trực tiếp hao tổn hơn bốn trăm năm thọ nguyên.

Mà chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh chui vào trong cơ thể hắn, để cho bổn nguyên hắn tiếp tục bị hao tổn, thọ nguyên lại càng nhanh chóng rớt

xuống!

350 năm, 340 năm, 330 năm...

Tốc độ thọ nguyên của hắn rơi xuống, mau đến làm cho người ta kinh hồn táng đảm, bất quá đến 280 năm, rốt cục cũng dừng lại.

Lúc này, Giang Nam đã đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hoàn toàn áp chế xuống!

Hắn từ từ mở mắt, chỉ thấy một nữ hài khiếp đảm tiêu sái đến trước mặt của hắn, đang cầm một chén cháo đưa đến trước mặt của hắn.

- Đại ca ca, ngươi là Tân Thần thủ hộ của bộ lạc chúng ta sao?

Nữ hài nhát gan nói.

Giang Nam không khỏi tức cười, vị nữ hài Man Tộc này hiển nhiên là đem hắn trở thành tồn tại giống như Tam Nhãn Lang Thần, dùng một chén thước cháo tới Tế Tự.

Tiểu cô nương kia trơ mắt nhìn hắn, đợi chờ câu trả lời của hắn, Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, tiểu cô nương kia hoan hô một tiếng, đem chén cháo bỏ xuống, chạy về.

Lão tộc trưởng tóc trắng xoá kia thấy thế thở phào nhẹ nhỏm, hướng tộc nhân ý bảo, lập tức có mấy Man Tộc đại hán cánh tay trần trụi, hừ hừ xoẹt xoẹt khiêng một con tê giác nặng nghìn cân, đặt ở trước người Giang Nam, sau đó cung kính lui ra.

Tê giác này rõ ràng là một đầu yêu quái, chẳng qua là còn chưa Hóa Hình, tội nghiệp nhìn Giang Nam, một cử động cũng không dám.

Còn có mấy nam hài nắm vài con dê đi tới, cũng hiến tế cho Giang Nam.

Lại có một chút phụ nhân tiến lên, tay nâng mâm đựng trái cây, hết thảy đặt ở trước mặt Giang Nam.

Giang Nam dở khóc dở cười, những Man Tộc này hiển nhiên thật đem hắn trở thành thủ hộ thần sống sờ sờ tới cung phụng, tê giác cùng sơn dương chính là tế sinh, mà trái cây là vì nghĩ hắn ăn chay.

- Ta chỉ là tạm thời đem Thiên Đạo chí bảo hư ảnh trấn áp xuống, còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể luyện hóa, sợ rằng thật phải ở chỗ này ngây ngốc một thời gian ngắn.

Giang Nam như cũ khoanh chân mà ngồi, hiện tại hắn chẳng qua là miễn cưỡng đem Thiên Đạo chí bảo hư ảnh trấn áp, còn không cách nào nhúc nhích. Thầm nghĩ:

- Cũng tốt, ta đã thật lâu chưa từng ở trong phàm nhân sinh sống...

- Thủ hộ thần làm sao không ăn những tế sinh này?

Một Man Tộc tráng hán lộ ra vẻ lo lắng, hướng lão tộc trưởng thấp giọng nói:

- Chẳng lẻ thủ hộ thần không thích ăn những gia súc này?

Sắc mặt lão tộc trưởng kia ngưng trọng, thầm nói:

- Ta nghe nói những bộ lạc khác có thủ hộ thần, không ăn gia súc, chỉ thích ăn người, mỗi lần Tế Tự, cũng cần ăn mấy người sống. Còn có bộ lạc thủ hộ thần, thích chơi xử nữ, cung phụng xử nữ mới có thể nhận được thủ hộ thần che chở. Tôn thủ hộ thần này của Liệt Sơn tộc chúng ta, không biết là thích ăn người hay thích chơi xử nữ...

Vị lão tộc trưởng này sai người mang đến mấy thiếu nữ rất có vẻ thùy mị, cũng cung phụng đến trước mặt Giang Nam. Lại thấy Giang Nam đối với mấy xử nữ này làm như không thấy, không khỏi nhức đầu, nhìn quanh chừng nói:

- Thủ hộ thần hơn phân nửa là thích ăn người sống, các ngươi ai tới hiến

tế?

Rầm...

Bầy người chung quanh hắn đột nhiên thoáng cái tản ra, tất cả mọi người lẫn mất rất xa, tộc trưởng bất đắc dĩ, chỉ đành phải kiên trì tiến lên, đem mình hiến tế đi ra ngoài, thầm nói:

- Ăn ta liền ăn đi, dù sao ta đã già, nếu như Thần có thể bảo vệ Liệt Sơn tộc ta bình an, ta liền nhận...

Qua một hồi lâu, lão đầu tử này bò dậy, phẫn nộ rời đi:

- Đoán chừng ta là già rồi, ngay cả thủ hộ thần đối với ta cũng không có khẩu vị...

Không bằng đi những bộ lạc khác, săn mấy hán tử tinh tráng, để dâng cho thủ hộ thần...

- Mới vừa rồi bảo quang kia bắt đầu từ nơi này phóng lên cao!

Giữa không trung, khí huyết giống như đại dương mênh mông bắt đầu khởi động, chỉ thấy tất cả giác mã thân dài mấy trăm trượng ở giữa không trung tung nhảy như bay, bay theo mà đến, trên lưng ngựa là một kỵ sĩ thân thể hùng tráng, phóng ngựa chạy chồm, nhanh chóng đi tới nơi Giang Nam độ kiếp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 750: Bộ Lạc Thủ Hộ Thần. (2)

Từng cái từng cái kỵ sĩ hơi thở vô cùng cường đại, khí huyết như uyên, rõ ràng cũng là Thần Phủ cảnh giới cường giả, trong đó, trung niên nam tử cầm đầu lại càng là Thiên Cung cường giả, phía sau Thiên Cung di động, liên tiếp một mảnh, giống như cùng thanh thiên nối tiếp.

Trung niên nam tử kia người mặc tử y, mắt sáng như đuốc, ở nơi Giang Nam độ kiếp nhìn lướt qua, thần thức tràn ngập, mọi nơi tản ra, lạnh lùng nói:

- Bảo vật kia đã bị người cướp đi, lục soát cho ta!

Mọi người phóng ngựa chạy chồm, tản ra mọi nơi.

Không qua chốc lát, đột nhiên không trung chí ít cũng có trăm kỵ sĩ chạy chồm mà đến, tọa kỵ của những kỵ sĩ này tất cả là Hỏa Nha, những Hỏa Nha này quanh thân tràn ngập Thái Dương Chân Hỏa hừng hực, hoả diễm đầy trời, đem bầu trời cũng cháy đỏ bừng một mảnh.

- Nguyên lai là Giác tộc...

Trên lưng một đầu Hỏa Nha, một vị Thiên Cung cường giả cầm trường thương trong tay, ngạo nghễ mà đứng, cười lạnh nói:

- Giác tộc cũng muốn tới sưu tầm bảo bối kia sao? Rất tốt! Chu vi mấy vạn dặm nơi này, là địa giới thần tộc ta quản hạt, nếu không muốn chết, liền cút cho ta!

Trong mắt tử y trung niên nam tử kia sát cơ bắt đầu khởi động, đang muốn nói chuyện, đột nhiên lại có một cổ hơi thở phóng lên cao, chỉ thấy bốn phương tám hướng có không biết bao nhiêu cao thủ hướng bên này chạy tới, rõ ràng là đại bộ tộc ở trong chu vi mấy trăm vạn dặm!

Những bộ tộc kia là bá chủ nơi này, nhân số bộ lạc đông đảo, mỗi bộ lạc chí ít cũng trăm vạn người, có truyền thừa cao đẳng, mà cung phụng trong bộ tộc cũng là chân Thần, thần minh Thần Giới, vượt qua xa tiểu bộ lạc như Liệt Sơn tộc có thể sánh ngang!

Thậm chí, ở giữa bộ lạc đại chiến, những bộ lạc này dâng lên tế sinh, thượng đạt thiên thính, Thần Giới thần minh sẽ giáng xuống hóa thân, tham dự bộ lạc chinh phạt!

- Đó là... Vũ Vương Thần Tộc!

Nơi xa đột nhiên cánh chim đầy trời, từng người lưng mọc bốn cánh bay tới, tu vi vô cùng cường đại, bất kỳ một tu sĩ nào khí huyết cũng so sánh với những bộ lạc khác cường đại gấp mấy lần, làm lòng người kinh hãi!

Những người này còn mơ hồ tản ra thần uy, đó là huyết thống thần minh, Vũ Vương Thần Tộc là một đại bộ lạc, trong tộc tất cả mọi người là thần minh huyết thống, hơn nữa trong tộc còn có nhị đại, tam đại hậu Thần, là con cháu của thần minh!

Thậm chí, truyền thuyết trong Vũ Vương Thần Tộc còn có sơ đại Thần Tử, thần huyết trong cơ thể vô cùng tràn đầy!

- Thiên Đạo oai... Quả nhiên là Thiên Đạo oai! Khai quật bảo vật rốt cuộc ở nơi đâu?

Một vị lão giả bốn cánh đột nhiên thu liễm cánh chim, dùng sức hít hà, giơ tay lên hướng Liệt Sơn tộc bộ lạc tạo thành thôn trang nhỏ chỉ đi, cười lạnh nói:

- Ở nơi này!

Oanh!

Vô số tu sĩ bộ lạc che khuất bầu trời, rối rít lao thẳng tới Liệt Sơn tộc.

- Thôn trang các ngươi sắp có đại nạn...

Trong Liệt Sơn tộc vẫn là một mảnh yên lặng, tất cả tộc nhân nghị luận rối rít, đang đàm luận thủ hộ thần đột nhiên xuất hiện này, đột nhiên chỉ thấy thủ hộ thần kia mở mắt nói:

- Các ngươi đem mặt đại kỳ này của ta giắt ở đầu thôn, có thể tạm bảo vệ bình an nhất thời.

Một mặt đại kỳ đột nhiên từ trong mi tâm của Giang Nam bay ra, rơi vào trong tay Liệt Sơn tộc trưởng, Liệt Sơn tộc trưởng kinh nghi bất định, chỉ thấy đại kỳ trong tay khắc đủ loại đồ án kỳ lạ, có khi là quái điểu ba chân, có khi là Phượng Hoàng, còn có Kỳ Lân, Ác Long, Thái Dương...

- Còn không đi?

"Thủ hộ thần" hừ lạnh một tiếng nói.

Liệt Sơn tộc trưởng không dám chậm trễ, tay nâng đại kỳ, vội vã đi tới đầu thôn, sai người đem mặt đại kỳ này giắt ở cửa thôn.

Mặt đại kỳ này mới vừa treo lên, đột nhiên hư không băng liệt, giữa không trung vạn thú dâng lên!

- Nhiều người như vậy?

Liệt Sơn tộc trưởng sợ hết hồn, hắn cả đời này vẫn là lần đầu nhìn thấy nhiều người như vậy, hơn nữa những người này quần áo nộ mã, cỡi dị thú đủ màu.

Những thứ này là đại bộ lạc chiếm cứ cương vực chu vi mấy vạn dặm, mà phạm vi Liệt Sơn tộc chiếm cứ bất quá trăm dặm, thật sự nhỏ đến thương cảm.

Mà chút ít đại bộ lạc, đối với Liệt Sơn tộc mà nói, trong ngày thường cũng là tồn tại cao cao tại thượng, coi như là hướng những bộ lạc này triều

cống, cũng mơ tưởng nhìn thấy cao tầng những bộ lạc này một lần.

Cường giả các đại bộ lạc tính bằng đơn vị hàng nghìn, trong chớp mắt liền đem thôn nhỏ của Liệt Sơn tộc vây đến nước chảy không lọt, đằng đằng sát khí nhìn địa phương nhỏ xíu này.

- Lão Thiên, đó là giác mã, là tọa kỵ của Giác tộc, cường đại nhất trong vòng ngàn dặm phụ cận chúng ta!

Một tráng hán tuổi còn trẻ đi tới phía sau tộc trưởng, thất thanh nói:

- Cái kia là Giác tộc tộc trưởng? Tộc trưởng, lúc chúng ta đi Giác tộc triều cống đã từng xa xa nhìn thấy hắn một lần!

- Pho tượng thủ hộ thần trước của bộ lạc chúng ta, là từ trong thần miếu Giác tộc mời tới!

- Còn có những Hỏa Nha kia, ta nghe nói là đại tộc ngoài mấy vạn dặm, tọa kỵ Thần Nha tộc, lợi hại đến đáng sợ, một Hỏa Nha kỵ sĩ liền có thể dễ dàng tiêu diệt hết chúng ta!

- Bên kia còn có Tị Thủy Tê, một loại Thần Thú đáng sợ, là tọa kỵ của Trấn Hải thị, bá chủ biển rộng!

...

Mọi người trong Liệt Sơn tộc một mảnh xôn xao, kinh khủng nhìn các đại bộ lạc ở ngoài thôn, những bộ lạc này đối với bọn họ mà nói quả thực chính là Thiên Thần, trong ngày thường ngay cả cơ hội thấy mặt cũng không có, không nghĩ tới lần này thoáng cái xuất hiện nhiều như vậy!

- Tộc trưởng, cường giả những đại bộ lạc này hùng hổ mà đến, chỉ sợ lai ý bất thiện...

- Ta nghe nói cường giả đại bộ lạc vô cùng lợi hại, thậm chí có người có thể một thương vén lên một tòa núi lớn. Nếu bọn họ muốn diệt bộ lạc chúng

ta. Chỉ sợ một đầu ngón tay là đủ rồi?

Bắp chân của Liệt Sơn tộc lão tộc trưởng cũng đang phát run, cố gắng trấn định, quay đầu lại hướng những tiểu tử kia cả giận nói:

- Không nên nâng chí khí người khác, diệt uy phong mình! Liệt Sơn tộc chúng ta nhận được Thượng Thiên chiếu cố, giáng xuống thủ hộ thần che chở tộc ta, chiến vô bất thắng, Công Vô Bất Khắc!

Lời tuy nói như thế, nhưng trong lòng hắn nói thầm, những đại bộ lạc này đối với hắn mà nói quả thực chính là Thần Thoại truyền thuyết, tùy tiện kéo ra một người, liền có thể đem Liệt Sơn tộc diệt trăm ngàn lần!

Nếu như những bộ lạc này thật sự là muốn tới tiêu diệt Liệt Sơn tộc, chỉ sợ mặc dù có thủ hộ thần cũng không có chút chỗ dùng nào!

- Bảo vật kia, chính là ở chỗ này!

Trong mắt nhiều bộ tộc tộc trưởng lóe lên tinh quang, thậm chí có người tròng mắt bị luyện giống như pháp bảo, một đôi mắt di động ở giữa không trung, hóa thành chu vi mấy trăm trượng, ở trong thôn nhỏ của Liệt Sơn tộc qua lại quét nhìn, đem thôn nhỏ này thấy rõ ràng, bất luận cái gì cũng không có chạy trốn ánh mắt của bọn họ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 751: Một Kỳ Giữ Cửa

Nhiều cường giả từ trên người của Giang Nam quét qua, nhưng không có làm nhiều dừng lại, giờ phút này Giang Nam đang toàn lực trấn áp luyện hóa chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh trong cơ thể, phong bế mười vạn tám ngàn lỗ chân lông, không có chút hơi thở nào tiết ra ngoài, ở bọn hắn xem ra chính là một người bình thường nhất.

- Ở nơi đây !

Ánh mắt đông đảo bộ tộc cường giả rơi vào trong hố mà Giang Nam ném ra, mắt lộ ra vẻ nóng bỏng, bên trong quần sơn mà trọng bảo xuất thế, tràn ngập thiên uy, mà cổ thiên uy này biến mất, dị bảo kia tất nhiên là đập ở chỗ này, nhập vào thôn nhỏ kia!

- Thôn làng này chính là một bộ tộc nhỏ dưới trướng Giác tộc ta, dị bảo kia nhập vào địa giới Giác tộc ta, lý nên thuộc về Giác tộc chúng ta sở hữu!

Giác tộc tộc trưởng rõ ràng là một vị Thiên Cung cường giả, nhìn chung quanh một lần, lên tiếng cười nói.

- Hừ! Thiên tài địa bảo, người có đức thì được, mặc dù Giác tộc là đại tộc, nhưng muốn nhận được pháp bảo súc tích Thiên uy này, thì còn phải nhìn bản lãnh của quý tộc!

- Chính xác, người nào bản lãnh cao, người đó liền nhận được pháp bảo này! Chẳng lẽ Giác tộc muốn bị hợp nhau tấn công?

Sắc mặt Giác tộc tộc trưởng biến hóa, hừ lạnh một tiếng, không nói thêm gì nữa, tuy Giác tộc mạnh, nhưng những bộ lạc khác cũng không kém, nếu chọc nhiều người tức giận, chỉ sợ bọn họ chỉ có tới chớ không có lui!

- Kiện pháp bảo kia rốt cuộc là cái gì?

Vũ Vương Thần Tộc tộc trưởng hé mắt, mọi nơi đánh giá, trầm giọng nói:

- Bộ lạc nho nhỏ, nơi chật hẹp nhỏ bé, cư nhiên dám cả gan làm loạn, đem bảo vật kia dấu đi. Người tới, thay ta thông báo tiểu bộ lạc phía dưới, để cho bọn họ đem bảo vật kia vật hiến đi lên!

Lập tức có một thanh niên Vũ Vương tộc hạ xuống, sải bước hướng thôn nhỏ của Liệt Sơn tộc đi tới, đứng ở ngoài thôn, cao giọng quát lên:

- Có ai không? Đi ra ngoài nói chuyện!

Liệt Sơn tộc trưởng đánh bạo tiến lên, cười nói:

- Thượng sứ, có cái gì chỉ giáo?

- Nói chuyện với ta, làm sao còn dám đứng?

Người trẻ tuổi Vũ Vương tộc kia liếc hắn một cái, hừ lạnh một tiếng, một ngón tay điểm đi:

- Quỳ xuống!

Liệt Sơn tộc trưởng chỉ cảm thấy một cổ cự lực không cách nào tưởng tượng đè xuống, hai đầu gối mềm nhũn, bị sinh sôi ép tới quỳ trên mặt đất, vạn phần khuất nhục.

- Đem bảo vật của tộc các ngươi giao ra đây!

Người trẻ tuổi Vũ Vương tộc xấc láo nói:

- Nhớ kỹ, không nên cố gắng hồ lộng ta, nếu không không cần người khác xuất thủ, ta một người là có thể bình định các ngươi!

- Ngươi là tộc trưởng của Liệt Sơn tộc?

Đột nhiên, lại có một người trẻ tuổi khống chế giác mã từ trên trời giáng xuống, ầm ầm đáp xuống trước thôn nhỏ, trên cao nhìn xuống Liệt Sơn tộc

trưởng quỳ rạp trên đất, thản nhiên nói:

- Ta nhớ được ngươi, đã từng đi Giác tộc ta tiến cống, cầu một pho tượng thủ hộ thần. Đem bảo vật mà tộc các ngươi lấy được giao ra đây, Giác tộc ta sẽ không làm khó thần tử phía dưới.

Thanh niên Vũ Vương tộc liếc hắn một cái, cười lạnh không nói.

Những đại bộ tộc khác vẫn không nhúc nhích, tùy ý hai người bọn họ bức bách Liệt Sơn tộc trưởng, chẳng qua là mắt lạnh ngắm nhìn.

Dù sao, bọn họ chẳng qua là nghĩ Liệt Sơn tộc trong lúc vô tình lấy được bảo vật kia, chỉ cần Liệt Sơn tộc lấy ra bảo vật này, như vậy chuyện còn dư lại liền chỉ có một, đó chính là đại khai sát giới, tranh đoạt quyền chưởng khống bảo vật này!

Về phần Liệt Sơn tộc, thử hỏi trận đại chiến đoạt bảo này, còn có thể có sinh lộ cho tiểu bộ lạc này sao?

Coi như là dư ba chiến đấu, tiểu bộ lạc bực này cũng không chịu nổi, nhất định sẽ ở trong đại chiến hôi phi yên diệt, bị chết tinh quang .

Bất quá, loại tiểu bộ lạc này, đại bộ lạc nào không có tiêu diệt mười mấy trên trăm?

Liệt Sơn tộc trưởng bò dậy, đi vào thôn xóm, mấy người trẻ tuổi lập tức vây lên, bi phẫn nói:

- Những đại bộ lạc này khinh người quá đáng. Đừng nói chúng ta không có bảo vật gì, cho dù có cũng sẽ không cho bọn họ!

Liệt Sơn tộc trưởng lắc đầu nói:

- Thực lực thôn chúng ta nhỏ, còn chưa đủ người ta nhét kẻ răng, không có thực lực chính là như vậy, chỉ cần có thể giữ được tánh mạng người trong thôn chúng ta, quỳ xuống có cái gì? Bọn người kia là muốn bảo vật, các

ngươi xem chung quanh một chút, có bảo bối gì thì giao ra đi!

Sau một lúc lâu, hai người trẻ tuổi của Vũ Vương tộc cùng Giác tộc sắc mặt xanh mét nhìn đám người Liệt Sơn tộc trưởng dâng ra "bảo vật." Chỉ thấy những bảo vật này có khi là thú cốt gặm hết thịt, cương xiên cương đao, có khi là đồng khí rách rưới, còn có chút là mảnh nhỏ pháp bảo tàn phá, thậm chí còn có một cái bô đi tiểu!

Những man di này không biết từ nơi nào nhặt được cái bô, không biết chỗ dùng của cái bô, cũng làm thành bảo vật hiến lên!

Hai người tức đến sắc mặt xanh mét, tay chân phát run, thanh niên Vũ Vương tộc khí cực mà cười. Hơi thở đột nhiên trở nên vô cùng dữ dằn, vung cái tát liền hướng Liệt Sơn tộc trưởng đắp xuống. Sắc mặt có chút dử tợn, lạnh lùng nói:

- Lại dám đùa ta, ngươi thật to gan!

Oanh!

Chưởng ấn của hắn còn chưa rơi xuống, đại địa liền chìm xuống mấy trượng, chưởng phong đem đám người Liệt Sơn tộc trưởng ép tới miệng mũi phún huyết, gục trên mặt đất, không cách nào nhúc nhích!

- Tộc trưởng!

Người trong thôn giận dữ, quơ lấy đao thương gậy gộc vọt ra, hướng người trẻ tuổi Vũ Vương tộc này giết tới!

Người trẻ tuổi Vũ Vương tộc động sát ý, bên trong mi tâm đột nhiên bay ra một mặt luân, kịch liệt chuyển động, càng lúc càng lớn, ở giữa không trung hóa thành vòng luân chu vi mấy trăm mẫu, điên cuồng khuấy, đột nhiên hướng thôn xóm chụp xuống, điềm nhiên nói:

- Không biết tự lượng sức mình! Đã như vậy, ta liền đem bọn ngươi giết sạch, như cũ có thể sưu tầm đến bảo vật kia!

Mặt luân này bay lên, nhất thời lực lượng cực mạnh truyền ra, đây là lực thắt cổ, có thể cắn nát núi lớn, cắn nuốt sông hồ, là một pháp bảo lợi hại chí cực!

Tất cả mọi người trong thôn đã tuyệt vọng, bọn họ chỉ là phàm nhân, nơi nào được chứng kiến pháp bảo của tu sĩ?

- Thủ hộ thần, phù hộ chúng ta. . .

Nữ hài đã từng bưng một chén cháo hiến tế cho Giang Nam mang theo khóc nức nở nói.

Oanh!

Thủ chưởng người trẻ tuổi của Vũ Vương tộc đắp đến đỉnh đầu đám người Liệt Sơn tộc trưởng, mắt thấy sắp đánh bọn họ thành thịt vụn, đột nhiên, mặt đại kỳ treo ở cửa thôn kia khẽ đung đưa, một cổ gió nhẹ từ trên người hắn xuy phất mà qua.

Sau một khắc, thân thể người trẻ tuổi Vũ Vương tộc này đột nhiên bắt đầu thiêu đốt, trong khoảnh khắc liền bị đốt thành tro bụi!

Ngay sau đó, mặt luân ở giữa không trung kia cũng đột nhiên bốc cháy lên, chu vi mấy trăm mẫu trong chớp mắt liền đốt cháy không còn!

Đám người Liệt Sơn tộc trưởng ngơ ngác nhìn một màn này, đột nhiên hoan hô một tiếng, hỉ cực nhi khấp, vội vàng trở về trong thôn.

- Di?

Giữa không trung, từng cái từng cái cường giả đại bộ lạc sắc mặt biến hóa, thanh niên Vũ Vương tộc kia quyết không yếu, ngược lại thực lực rất mạnh, chính là cao thủ trong trẻ tuổi của Vũ Vương tộc, tu thành Thần Phủ. Hắn sở luyện vòng luân là một pháp bảo khó lường, đã từng chém giết qua rất nhiều cường giả hung danh hiển hách, ở trong trẻ tuổi cũng khá nổi danh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 752: Bệnh Thể Trấn Vạn Tộc. (1)

Ánh mắt của mọi người không khỏi rơi vào trên mặt đại kỳ ở đầu thôn kia, giờ phút này bề ngoài mặt đại kỳ kia đã trở nên chất phác tự nhiên, đủ loại dị tượng trên mặt cờ biến mất không thấy gì nữa, giống như một lá cờ bình thường treo ở nơi đó, nhưng mà mọi người ở đây đều là cường giả rất giỏi, tự nhiên có thể nhìn ra được, mới vừa rồi chính là mặt đại kỳ này đột nhiên tản mát ra một luồng ba động, trực tiếp đem người trẻ tuổi Vũ Vương tộc kia, tính cả pháp bảo của hắn cùng nhau luyện thành tro bụi!

- Một tiểu bộ lạc, thế nhưng có thể có pháp bảo lợi hại bực này!

- Uy năng mặt đại kỳ này, chỉ sợ có thể vượt qua trấn tộc chi bảo của chúng ta, kỳ quái, bộ lạc nhỏ như vậy, tại sao có thể có pháp bảo bực này, hơn nữa còn giắt ở đầu thôn?

- Thiên tài địa bảo, người có đức thì được! Mặt đại kỳ này đặt ở Liệt Sơn tộc, chính là phí của trời!

. . .

Sắc mặt tộc trưởng Vũ Vương Thần Tộc thật không tốt nhìn, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Một trấn tộc chi bảo mà thôi, người nào cùng ta tiến lên, đem mặt đại kỳ kia bắt lại, đem thôn nhỏ này đẩy bình cho ta?

- Ta tới!

Một vị cường giả khôi ngô cao lớn của Vũ Vương tộc đột nhiên hạ xuống, hừ lạnh một tiếng, sải bước hướng mặt đại kỳ kia đi tới, quanh thân vô số đạo văn xông ra, ở phía sau hóa thành tám tòa Thần Phủ, khí tức cực mạnh, ép tới mọi người Liệt Sơn tộc khó có thể thở dốc!

Ông…

Phía sau hắn cánh chim mở ra, hai đôi cánh chim không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng, một cây vũ mao lóe lên tia sáng kim khí màu xanh, sắc bén dị thường!

Bốn cánh hoàn toàn mở ra, bao phủ chu vi trăm mẫu, giống như mây xanh che trời!

- Xuống cho ta!

Năm ngón tay của hắn mở ra, đột nhiên hướng mặt Ly Địa Thánh Quang Kỳ này chộp tới !

Hô…

Mặt cờ đột nhiên phiêu giương hạ xuống, một đạo hỏa quang hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Bốn cánh phía sau vị cường giả Vũ Vương tộc này lập tức vũ động, Thanh Vũ chồng chất trong chớp mắt liền bao quanh lại, như một viên cầu màu xanh.

Loại Thanh Vũ này là một loại Thần Thông phòng ngự lợi hại chí cực của hắn, lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ, thậm chí có thể ngăn chặn một kích toàn lực của Thiên Cung chi bảo!

Chỉ nghe nhé một tiếng vang nhỏ, ánh lửa đụng vào trên Thanh Vũ, cường giả Vũ Vương tộc biến thành Thanh Vũ chi cầu khẽ đung đưa, ngay sau đó khôi phục nguyên trạng.

Mọi người thấy thế, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Dù sao cũng là một pháp bảo vô chủ, có thể có uy năng gì?

Lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy Thanh Vũ chi cầu kia khẽ run, tiếp theo vô số Thanh Vũ tản ra, hóa thành bốn cánh bày trên mặt đất, mà vị Vũ

Vương tộc cường giả khôi ngô cao lớn trong cánh kia, rõ ràng biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một chút tro bụi!

Đạo hỏa quang kia đụng vào Thanh Vũ, hỏa lực rõ ràng xuyên thấu Thanh Vũ, không có thương tổn vũ mao của hắn chút nào, nhưng hỏa lực đã truyền vào trong Thanh Vũ chi cầu, đem vị cường giả này trực tiếp luyện chết!

- Pháp bảo thật là lợi hại!

Mọi người cũng rút ra một ngụm lãnh khí, ánh mắt tộc trưởng Thần Nha tộc sáng lên, cười ha ha nói:

- Nguyên lai là một trấn tộc chi bảo Hỏa thuộc tính, cái bảo vật này, nên rơi vào trong tay Thần Nha tộc ta! Bọn nhỏ, mang kiện pháp bảo này tới cho ta!

Bàn tay to của hắn hướng mặt đại kỳ này chỉ đi, chỉ thấy bên cạnh hắn lập tức có trên dưới một trăm đầu Hỏa Nha oa oa quái khiếu, gào thét hướng đại kỳ phóng đi, nhiều cường giả Thần Nha tộc ngồi ở trên lưng Hỏa Nha, quanh thân có vô số Thái Dương Chân Hỏa xông ra, khiến cường giả cùng Hỏa Nha này thoạt nhìn giống như một vòng Thái Dương, nơi đi qua, núi rừng chung quanh lập tức dấy lên Đại Hỏa hừng hực, hoả diễm đầy trời!

Thần Nha tộc là một đại tộc kinh khủng, trong tộc cung phụng là một đầu Hỏa Nha tu luyện thành Yêu Thần. Bất quá vị Yêu Thần này đã đi Thần Giới, lưu lại tử tôn đời sau của mình, Thần Nha tộc nương theo Hỏa Nha cùng nhau lớn lên, loại Hỏa Nha này cũng là đời sau của Yêu Thần, huyết thống cao, thực lực cường đại, nơi đi qua xích dã ngàn dặm, không có gì không đốt, không có gì không thay đổi, lợi hại vô cùng!

Hơn nữa, loại Hỏa Nha này đối với thần hỏa có năng lực khắc chế thiên nhiên, những dị thú khác sợ hãi hoả diễm, mà nó gặp phải Đại Hỏa thì như cá gặp nước, thậm chí có thể đem thần hỏa cắn nuốt!

Thần Nha tộc chính là dựa vào những Hỏa Nha này mới có thể dong ruỗi

Đại Hoang, đánh rớt xuống mấy vạn dặm cương vực, thành một đại tộc!

Mấy vị Thần Nha tộc kỵ sĩ khống chế Hỏa Nha gào thét hướng đại kỳ ở đầu thôn phóng đi, mà những Hỏa Nha kỵ sĩ khác thì quái khiếu liên tục, lao thẳng tới Liệt Sơn tộc. Muốn đem tất cả sinh linh trong Man Tộc nho nhỏ này, hết thảy luyện hóa thành tro bụi!

Nhưng vào lúc này, mặt đại kỳ kia đột nhiên lần nữa lay động, trên mặt kỳ có ánh sáng hiện ra, đột nhiên chỉ nghe một tiếng hô cao vút từ trong kỳ vang lên!

Sau một khắc, một cổ hơi thở vô cùng hung lệ phóng lên cao. Ánh lửa hừng hực, nơi Đại Hỏa tràn ngập, một đầu quái điểu ba chân giãy dụa thân thể, từ trong mặt cờ chui ra!

Xôn xao…

Tam Túc Ô Kim triển khai cánh chim, rộng lớn hơn mười dặm, Thánh Hỏa hừng hực đốt cháy Kim Ô thân, giống như Thần Điểu chân chính trong mặt trời chói chan hiện ra ở trước mắt người đời, hung uy cái thế!

Đầu Kim Ô này ngồi chồm hỗm ở cửa thôn, đỉnh đầu buông xuống, nhưng đầu khổng lồ vẫn còn cao vút trong mây, so sánh xuống, những Hỏa Nha hình thể khổng lồ kia ngược lại giống như là con kiến!

Một loại tiên thiên áp chế khiến Hỏa Nha này từng cái từng cái hoảng sợ không dứt, rối rít từ trên cao rơi xuống, cho dù là kỵ sĩ trên lưng điểu liều mạng quát mắng cũng không làm nên chuyện gì!

Hô…

Kim Ô đột nhiên mở ra miệng chim khẽ hấp, chỉ thấy tất cả Hỏa Nha rối rít thân bất do kỷ bay lên, tính cả Thần Nha tộc kỵ sĩ trên lưng điểu cùng nhau rơi vào trong miệng đầu Kim Ô này.

Mặt đại kỳ kia khẽ đung đưa, Tam Túc Ô Kim lệ kêu một tiếng, đột nhiên

thu liễm hai cánh, bay vào trong mặt cờ, biến mất không thấy gì nữa.

Mọi người sợ hãi, trên trăm vị kỵ sĩ Thần Nha tộc, không tới một cái chính diện, liền hết thảy táng thân bụng điểu, chết không toàn thây!

Mà trong thôn xóm, tất cả Liệt Sơn tộc nhân đều ngơ ngác nhìn mặt đại kỳ này, Giang Nam để cho bọn họ đem đại kỳ treo lên, trong lòng bọn họ còn có chút thấp thỏm, dù sao đối thủ là đại tộc chu vi đếm trăm vạn dặm.

Mà hiện tại, trăm vị Thần Nha tộc kỵ sĩ cùng Hỏa Nha, không tới một cái chính diện liền chết oan chết uổng, thần uy của mặt đại kỳ này thật sự quá kinh khủng!

- Bộ lạc thủ hộ thần. . .

Trong lòng mọi người cũng nhịn không được toát ra những lời này.

Cái gì là thủ hộ thần? Đây mới là thủ hộ thần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 753: Bệnh Thể Trấn Vạn Tộc. (2)

Lúc trước bọn họ từ trong thần miếu cầu tới pho tượng thủ hộ thần, trong ngày thường cần tế sinh cung phụng, thỉnh thoảng mới hiện ra thần quái, gia trì nhục thể của bọn hắn, để cho lực lượng của bọn họ so sánh với trong ngày thường hơi lên một chút. Nhưng trừ lần đó ra, liền không có cách dùng khác.

Mà hiện tại thủ hộ thần này, là có thể được xưng tụng thần thông quảng đại, có lực lượng bất khả tư nghị!

- Một bộ lạc nho nhỏ, có thể có bao nhiêu năng lượng, lại muốn dùng một lá cờ liền ngăn trở Vũ Vương Thần Tộc ta!

Thân thể Tộc trưởng Vũ Vương Thần Tộc đột nhiên động, sải bước hướng Ly Địa Thánh Quang Kỳ bức tới, khí thế của hắn ngất trời, phía sau Thiên Cung nặng nề, pháp lực của hắn không có giữ lại chút nào trán phóng, so sánh với những Thần Nha tộc mới vừa rồi xông ra còn muốn cường đại không biết gấp bao nhiêu lần!

Đông!

Hắn một bước rơi xuống, dãy núi run rẩy, những núi lớn này phảng phất bị cước bộ của hắn chấn run, thậm chí rất nhiều đại thụ chọc trời, cũng bị một cước của hắn chấn đến căn tu từ dưới đất chui ra, ùng ùng đổ trên mặt đất!

Trong tay của hắn, một cây trúc trượng hiện lên, trúc trượng bay lên không, rõ ràng là một Thiên Cung chi bảo, xanh um tùm, như là ngọc chất, một trượng hướng Ly Địa Thánh Quang Kỳ của Giang Nam đập đi!

Mà ở phía sau hắn, nhiều cường giả Vũ Vương tộc triển khai hai cánh, lao xuống mà đến, thẳng tắp hướng thôn nhỏ của Liệt Sơn tộc lao đi, chỉ đợi Vũ Vương tộc trưởng gở xuống mặt đại kỳ này, liền nhất cử đem thôn nhỏ này

san thành bình địa!

Đại kỳ đột nhiên chấn động, trên mặt cờ có vô số đồ án hiện ra, Hỏa Long, Hỏa Phượng, Hỏa Điểu, Kim Ô,… bổ nhào từ trong đại kỳ bay ra, phô thiên cái địa!

Một đầu Hỏa Long thân dài hơn mười dặm, nhảy vọt tung bay, Hỏa Phượng triển khai cánh chim, cánh giương hơn mười dặm, Hỏa Mã chạy chồm, Hỏa Điểu bay múa đầy trời, lại có Tam Túc Ô Kim, Kỳ Lân,… khôn cùng Thánh Hỏa phun ra mọi nơi, đem bốn phía ngoài thôn nhỏ, trong vòng ngàn dặm hóa thành một biển lửa!

Bầu trời trong phút chốc liền bị cháy đỏ bừng, hơn nữa càng ngày càng hồng!

Sau một khắc, hư không bị đốt sạch, hư không của Trung Thiên thế giới so sánh với thế giới khác vững chắc hơn rất nhiều, nhưng dưới uy năng của Thần Ma Thánh Hỏa, cũng bắt đầu hòa tan!

Sắc mặt Vũ Vương tộc trưởng kịch biến, vội vàng triển khai hai cánh, thân hình lui nhanh, quát lên:

- Mau lui lại!

Oanh...

Vô số dị thú ở trong biển lửa chạy chồm, đập vào mặt, đem tộc nhân khác của Vũ Vương tộc hết thảy bao phủ, trong nháy mắt liền đuổi theo Vũ Vương tộc trưởng.

Vũ Vương tộc trưởng quát lên, chỉ thấy trúc trượng dựng đứng trong ngọn lửa, càng lúc càng lớn, càng ngày càng thô, uy năng vô cùng bộc phát ra, tiếp theo một móng vuốt khổng lồ dò xuống, bắt được đầu trượng đột nhiên một khấu, thình thịch thình thịch nổ vang truyền đến, Thiên Cung chi bảo này trong phút chốc toái sạch sẽ!

Những đại bộ tộc khác thấy thế, hoảng sợ vạn phần, vội vàng chạy như điên, rời xa nơi đây.

Trong biển lửa, Vũ Vương tộc trưởng hóa thành quái nhân bốn cánh, điên cuồng bay ra. Hướng nơi xa bão táp chạy đi, phía sau cái mông còn kéo theo khói cuồn cuộn!

Những đại bộ tộc khác trong lòng không khỏi e sợ, một mặt đại kỳ, liền trọng thương tộc trưởng Vũ Hóa Thần Tộc!

Phải biết rằng Vũ Vương Thần Tộc chính là đại tộc lừng lẫy nổi danh, thực lực cùng nội tình còn trên những bộ tộc bọn họ, lần này mang đến lại càng là cao thủ trong cao thủ Vũ Vương Thần Tộc. Không nghĩ tới suýt nữa ở trước thôn trang nhỏ này toàn quân bị diệt, dù là tộc trưởng cũng thiếu chút nữa vẫn lạc!

Vũ Vương tộc trưởng cũng không bay xa, chẳng qua là né tránh biển lửa ám sát, sau một khắc, Thần Ma Thánh Hỏa trên mông đít hắn hừng hực thiêu đốt, đột nhiên mi tâm chợt lóe, một tượng thần bốn cánh nhân thân xuất hiện, tượng thần kia rõ ràng là làm bằng Thần kim, phía trên hiện đầy vết máu loang lổ, cùng với chiến đấu lưu lại dấu vết, thậm chí còn có dư âm thần uy truyền đến!

- Mời Vũ Vương Thiên Thần giá lâm!

Vị Vũ Vương Thần Tộc tộc trưởng này tức giận rống to, đột nhiên cổ tay phun ra máu tươi, hướng tôn tượng thần này bay đi.

Máu tươi của hắn mới vừa chạm đến tượng thần, chỉ thấy tượng thần phảng phất sống lại, điên cuồng hấp thu máu tươi của hắn, một cổ thần uy mênh mông xuyên qua không gian, từ từ phủ xuống!

- Lần này Vũ Vương tộc trưởng ăn thiệt thòi, muốn mời thần minh của bộ lạc bọn hắn rồi!

Giác tộc tộc trưởng mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Người sáng lập Vũ Vương Thần Tộc là một vị Thiên Thần bốn cánh, cư ngụ ở trên Thần Giới, mỗi khi Vũ Vương Thần Tộc gặp phải nguy hiểm không cách nào đối phó, liền thường thường gọi về vị Thiên Thần này giáng xuống phân thân.

Ở trong lịch sử Cổ lão bộ tộc, Vũ Vương Thần Tộc đã từng không chỉ một lần gọi về vị Thiên Thần phân thân này phủ xuống, mỗi một lần đều nhấc lên một cuộc Tinh Phong Huyết Vũ, máu chảy thành sông!

Mà Vũ Vương Thần Tộc, cũng vì vậy mà vượt qua cửa ải khó, thế lực bộ tộc càng ngày càng mạnh!

Trong tượng thần bốn cánh truyền đến thần uy càng ngày càng đậm, càng ngày càng mạnh, thần uy cùng pháp lực mênh mông xỏ xuyên qua trung thiên cùng Thần Giới, phủ xuống nơi đây.

Thần uy hiện ra, ép tới quần hùng bó tay, lạy nằm ở dưới đất, vạn vật sinh linh, không khỏi không sợ hãi!

Đây là Thiên Thần oai, Thiên Thần uy nghiêm!

Nhưng vào lúc này, trong thôn nhỏ của Liệt Sơn tộc, đột nhiên thăm dò ra mội cái đại thủ, bắt được mặt đại kỳ treo ở đầu thôn kia, dùng sức ném một cái, sau một khắc mặt đại kỳ này xỏ xuyên qua ngàn dặm không gian, thổi phù một tiếng từ đỉnh đầu của Vũ Vương tộc trưởng cắm xuống, sinh sôi đem vị Thiên Cung cường giả này đóng đinh trên mặt đất!

Hô...

Trong Đại kỳ toát ra Thánh Hỏa hừng hực, đốt hắn thành tro!

- Người nào, dám can đảm giết tử tôn của ta?

Một thanh âm uy nghiêm từ trong miệng tượng thần bốn cánh vang lên, các đại bộ tộc khác trong lòng cuồng loạn:

- Vũ Vương Thần Tộc Thiên Thần vẫn còn phủ xuống, máu chảy thành sông, đây tuyệt đối là muốn máu chảy thành sông a. . .

Bọn họ mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên một đạo kim quang từ trong thôn Liệt Sơn tộc bay ra, ở giữa không trung hóa thành một đầu Du Long giương nanh múa vuốt, hô một tiếng đem tượng thần bốn cánh kia vây đến kết kết thật thật.

Tượng thần bốn cánh kia vừa sợ vừa giận, lạnh lùng nói:

- Khổn Thần Tác?

Dây thừng này bay trở về thôn xóm, chỉ thấy trong thôn nhỏ đột nhiên bay ra một quả đấm cự đại, thình thịch một tiếng hung hăng nện ở trên tượng thần, tượng thần này chia năm xẻ bảy, bị một quyền sinh sôi đập nát, tiếp theo trong tượng thần có một mảnh đạo tắc quấn quanh lấy một thần tính bay lên, hướng nơi xa bỏ chạy.

Thần tính của Tứ Dực Thiên Thần mới vừa chạy ra mấy dặm, lại bị một bàn tay chộp tới, khấu trừ ở trong lòng bàn tay lùi về thôn xóm, tiếp theo mọi người nghe được một cái thanh âm nuốt xuống.

Cô lỗ...

Thần tính Thiên Thần ở lại trong tượng thần, bị nuốt sống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 754: Cướp Giết Thần Minh Phân Thân. (1)

Cường giả các đại bộ tộc ngơ ngác nhìn một màn này, mắt lộ ra vẻ sợ hãi, cả người mồ hôi đầm đìa, một pho tượng Thiên Thần hóa thân còn chưa hoàn toàn phủ xuống, liền bị người sinh sinh đánh nát ăn hết!

- Cút!

Trong thôn nhỏ truyền tới một thanh âm hữu khí vô lực nói.

Mọi người như được đại xá, vội vàng hô hô một tiếng, mọi nơi hoảng hốt chạy trốn đi, trong chớp mắt liền chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

- Khụ khụ...

Giang Nam ho ra một búng máu đàm, thu hồi Khổn Thần Tác cùng Ly Địa Thánh Quang Kỳ, thầm nghĩ:

- Hiện tại, có thể tạm thời an toàn một thời gian ngắn ...

An toàn chẳng qua là tạm thời, những đại tộc này thối lui, khẳng định còn sẽ có tồn tại mạnh hơn chạy tới, hoặc là báo thù, hoặc là đoạt bảo, mà hiện tại Giang Nam cực kỳ suy yếu, phải ở trước khi những cường giả kia đuổi đến, đem Thiên Đạo chí bảo hư ảnh trong cơ thể mình hoàn toàn trấn áp luyện hóa!

Mới vừa rồi hắn lấy ra Ly Địa Thánh Quang Kỳ đi đối phó địch, vốn cũng đã để cho thương thế của hắn có chút trấn áp không được, hơn nữa, hắn lại ở trong lúc nguy cấp xuất thủ, một quyền đánh nổ tung Thiên Thần phân thân, bắt đi thần tính, càng làm cho thương thế của hắn thêm nặng!

Hiện tại, thọ nguyên của hắn đã hạ xuống đến 217 năm, nguy hiểm vô cùng!

Nếu lại đến mấy địch nhân mà nói, sẽ mài chết hắn!

Hắn phải toàn lực ứng phó, mới có thể đem thương thế trấn áp xuống.

Mi tâm hắn chợt lóe, một mảnh Ma ngục triển khai, bao phủ phương viên trăm dặm, hắn đem không gian phương viên trăm dặm này, hóa thành thân thể của mình, vô số Linh Dịch cuồn cuộn mà đến, tràn vào bên trong Ma Ngục, nhanh chóng hóa thành tu vi, dựa vào tu vi tăng lên tới áp chế luyện hóa chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh!

Bên trong Ma Ngục, từng tôn Thần Ma đứng yên, hoặc ngồi xếp bằng, hoặc khoanh chân, hoặc vỗ cánh bay, hoặc ba đầu sáu tay, hoặc Thiên Thủ Thiên Nhãn, hoặc nhân đầu thân chim, hoặc thú thủ nhân thân, thiên hình vạn trạng, từng cái từng cái đọc tụng đủ loại kinh văn.

Mà tất cả mọi người trong Liệt Sơn tộc ở trong Ma ngục của hắn bao phủ, Ma ngục của Giang Nam cũng không công kích bọn họ, mà ở lúc Ma ngục vận hành, vì bọn họ tẩy gân phạt tủy, cải tạo thân thể.

Đồng thời, Thần Ma trong Ma ngục tụng kinh, cũng là lĩnh ngộ của bản thân hắn, về phần Liệt Sơn tộc nhân có thể từ trong đó học đến bao nhiêu, thì toàn bộ nhìn vận mệnh của bọn họ.

Đối với Liệt Sơn tộc nhân, trong nội tâm Giang Nam rất có xin lỗi, dù sao cũng là hắn ở phụ cận Liệt Sơn tộc độ kiếp, hơn nữa cuối cùng rơi xuống trong thôn. Cho nên mới đưa tới những đại bộ lạc khác mơ ước cùng tấn công.

Liệt Sơn tộc có thể nói là gặp tai bay vạ gió.

Bất quá trải qua Giang Nam rửa gân phạt tủy, truyền đạt kinh điển, lưu lại truyền thừa của mình, bộ lạc mông muội này cũng vì vậy sẽ xuất hiện rất nhiều tu sĩ, ở nơi Man Hoang này cũng có mấy phần lực tự vệ.

Đang…

Trong cơ thể hắn truyền đến tiếng vang như hồng chung đại lữ, Ngự Thiên Đạo Chung cùng Thiên Đạo Bảo Chung kịch liệt đụng nhau, huyền thai kim nhân tự mình khống chế miệng Đạo chung này, luân phiên đánh sâu vào. Đem Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh một lần lại một lần đánh tan, dung nhập vào trong nhục thể của hắn, để cho Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh không ngừng suy yếu!

Mà theo Thiên Đạo Bảo Chung dần dần dung nhập vào nhục thể của hắn, thọ nguyên của Giang Nam lại chậm rãi gia tăng.

Lần này luyện hóa vô cùng gian khổ, tốn hao thời gian rất dài, đợi đến nửa tháng sau, Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh mới hoàn toàn dung nhập vào trong nhục thể của hắn, thọ nguyên của hắn liền gia tăng đến năm trăm năm!

Luyện hóa Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh, Giang Nam lập tức điều động Ngự Thiên Đạo Chung, phụ trợ Vạn Giới Ngục Đồ đi luyện hóa Vạn Phật Tháp. Lần này tốc độ hắn luyện hóa nhanh hơn, thời gian rút ngắn một nửa. Rốt cục đem Vạn Phật Tháp cũng luyện vào trong nhục thân.

Hai kiện Thiên Đạo chí bảo luyện vào thể nội, tu vi của hắn cũng bạo tăng, tu vi so sánh với lúc mới vừa tu thành Huyền Đô cảnh cơ hồ tăng lên gấp đôi!

Cái này hết sức kinh khủng !

Thần Phủ tám cảnh, mỗi tăng lên một cảnh giới, có thể gia tăng gấp đôi tu vi, đây đã là cực hạn của Thần Minh cấp công pháp, Thiên Thần cấp, Chân Thần cấp, Thần Chủ cấp, cho tới Thần Tôn cấp công pháp, mặc dù biên độ tăng lên cao hơn, nhưng mà không đạt tới gấp hai tu vi.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam, tăng lên một cảnh giới, biên độ tu vi tăng lên là ở gấp đôi đến gấp ba, mà hiện tại, hắn sắp vượt qua Huyền Đô cảnh dơ kỳ, tu luyện tới Huyền Đô cảnh trung kỳ, tu vi cũng đã đạt tới gấp hai lúc ở Thiên Môn viên mãn!

Nếu như hắn tu luyện tới Huyền Đô viên mãn, trình độ tu vi sâu nhiều, chỉ sợ sẽ là gấp bốn Thiên Môn cảnh!

- Nếu ở từng cảnh giới cũng có thể có tăng lên cường đại như thế, cảnh giới tiếp theo Ngọc Kinh cảnh, là ta có thể thoát khỏi Địa Từ Nguyên Lực của Trung Thiên thế giới, tùy ý phi hành!

Trong lòng Giang Nam áy náy, ngay sau đó lắc đầu:

- Bất quá, đây là ta đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh luyện vào nhục thân, mới mang đến hiệu quả cường đại, để cho thân thể ở ngang hàng cảnh giới có thể dung nạp càng nhiều pháp lực. Nhưng mà làm như vậy dù sao cũng có cực hạn, nếu không mỗi cảnh giới đều tăng lên như vậy mà nói, sợ rằng tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới ta liền có thể cùng thần linh đối kháng !

Đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh luyện vào nhục thân, tiền kỳ biên độ tăng lên kinh người, nhưng đến hậu kỳ liền không có kinh người như thế .

Giang Nam đoán chừng, sau khi mình vượt qua Huyền Đô cảnh, mỗi tăng lên một cảnh giới, nhiều nhất có thể đạt tới so sánh với cảnh giới trước gấp hai tu vi.

Đây đã là cực hạn!

Đột nhiên, chỉ nghe ông một tiếng vang nhỏ, một nam đinh thanh tráng trong Liệt Sơn tộc đột nhiên mi tâm chợt lóe, hiện ra một đạo Thần Luân, Giang Nam mở mắt, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong khoảng thời gian hắn luyện hóa Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này, trong thôn xóm nho nhỏ này, đã có hơn hai mươi người tu ra Thần Luân, thậm chí có mấy người tư chất xuất chúng còn tu thành Thần Thông, tiến cảnh thần tốc!

Những Man Tộc này, ở Trung Thiên thế giới được trời cao chiếu cố, bị linh khí thế giới này dễ chịu, mỗi ngày ăn cũng là dị thú, đã sớm tích lũy căn cơ hùng hậu, thậm chí chưa từng tu luyện thân thể liền mạnh mẽ đến có thể

so với võ đạo Tiên Thiên cao thủ, hôm nay nhận được Giang Nam truyền pháp, tu thành Thần Luân, Thần Thông, quả thực chính là nước chảy thành sông!

- Không hổ là Đại Thế Giới, người bình thường căn cơ liền vượt xa địa phương nguyên giới kia. Bất quá, chúng sanh nguyên giới ta, rất nhiều cũng đã di chuyển đến Trấn Thiên Tinh Vực, nhân loại mới ra đời ở Trấn Thiên Tinh Vực cũng sẽ không thua kém bọn hắn.

Đối với một điểm này, Giang Nam có chút kiêu ngạo, Trấn Thiên Tinh Vực do một tay hắn mở ra, đợi đến chủ tinh luyện thành, sinh linh sống ở trong đó, tất nhiên sẽ không thua kém chủ đại lục của Trung Thiên thế giới bao nhiêu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 755: Cướp Giết Thần Minh Phân Thân. (2)

Đợi đến hắn đem ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm luyện hóa, tu vi của Giang Nam rõ ràng đạt tới Huyền Đô cảnh trung kỳ, thọ nguyên lại càng khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, có 1500 năm thọ nguyên!

Không chỉ có như thế, Giang Nam thậm chí còn cảm giác được, nếu như mình có thể đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hết thảy luyện hóa, chỉ sợ thọ nguyên của mình sẽ tiếp tục kích tăng, đạt tới tuổi thọ mà tuyệt thế cường giả mới có thể có, có thể sống năm ba ngàn năm!

Đây chính là luyện hóa Thiên Đạo chí bảo hư ảnh mang tới chỗ tốt!

- Nếu ta có thể đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hoàn toàn phục chế xuống, luyện vào trong nhục thân, ta không phải là Tiên, cũng có thể cùng thế tồn tại, cùng thiên địa đồng thọ, nhật nguyệt cùng quang!

Đột nhiên, vẻ mặt Giang Nam khẽ nhúc nhích, thở dài.

Nơi xa, một cổ khí tức mạnh mẽ chí cực di động, trong đó thậm chí có Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả. Còn có khí tức của trấn giáo chi bảo, cường giả tính bằng đơn vị hàng nghìn đang chạy thẳng tới nơi đây!

- Những đại tộc kia, là đến đây báo thù !

Thậm chí, Giang Nam còn cảm thấy thần uy, thần uy trầm trọng, hẳn là những đại tộc này mời tới thủ hộ thần trấn tộc, thần minh phân thân!

Lần trước Vũ Vương Thần Tộc cũng mời tới chân thân phân thân, nhưng mà Vũ Vương Chân Thần kia còn chưa kịp đem phân thân của mình tăng lên tới trạng thái toàn thịnh, liền bị Giang Nam bắt, một đạo Nguyên Thai Ấn oanh nổ tung, ngay cả thần tính cũng bị Giang Nam luyện hóa.

Nhưng mà lần này, những đại tộc này trước thời hạn triệu hoán đến thần minh phân thân, hiển nhiên là muốn lấy lực lượng áp đảo, nhất cử san bằng Liệt Sơn tộc!

- Đại chiến rốt cuộc đã tới! Đại Thế Giới chính là Đại Thế Giới, ngay cả bộ lạc như vậy cũng có thần minh bảo vệ!

Giang Nam đứng dậy, trong cơ thể như cũ có Lục Đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh kiềm chế pháp lực cùng pháp bảo của hắn. Bất quá trong hai tròng mắt của hắn như cũ chiến ý hừng hực:

- Nếu ta được Liệt Sơn tộc tôn sùng là thủ hộ thần, há có thể lùi bước? Vậy hãy để cho ta đại chiến một cuộc. Vì Liệt Sơn tộc giết ra một mảnh không gian sinh tồn!

Nơi xa, tinh kỳ bay múa, ở giữa không trung quanh quẩn không chừng, Thần Nha tộc, Giác tộc, Trấn Hải thị, Liên Sơn tộc, Ly Sơn tộc, Quỳ thị, thậm chí còn có Vũ Vương Thần Tộc, hơn mười đại tộc mang lên đại quân, khí thế như cầu vồng, chạy chồm mà đến!

Từng kiện trấn tộc chi bảo bay lên không, trấn áp vạn vật sinh linh, mà ở trong đại quân, là thần minh phân thân mà những bộ tộc này cung phụng, Thần Kim luyện thành, thần tính vào chủ, pháp lực mạnh mẽ đến có thể so với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

Loại tràng diện này, chỉ có lúc đại bộ lạc khai chiến mới có thể thấy!

Mà hiện tại, tràng diện lớn như thế, thủ bút khổng lồ như thế, chỉ là vì đối phó một tiểu bộ lạc nho nhỏ trên dưới một trăm người!

- Thần Nha Tôn Giả, phía trước chính là Liệt Sơn tộc!

Thần Nha tộc mang lên đại quân, phía trên đại quân nổi lơ lửng trấn tộc chi bảo của Thần Nha tộc, Nha Thần hồ, một cái bình ngọc hình dáng hồ lô, khắp cả người Hỏa Vân lượn lờ. Phía dưới Ngọc hồ này, chính là Thần Nha tộc trưởng, nương theo một vị quái nhân nha thân.

Quái nhân kia, chính là Thần Nha tộc cung phụng Yêu Thần, phân thân Thần Nha Tôn Giả, hóa thân này chính là làm bằng thần kim, hôm nay bị pháp lực cùng thần tính của Thần Nha Tôn Giả rót vào, giống như huyết nhục chi thân, hành động tự nhiên!

Thần Nha Tôn Giả cạc cạc cười quái dị, thanh âm giống như kim thạch, leng keng có lực, ánh mắt xa xa hướng phương hướng Liệt Sơn tộc nhìn lại:

- Một bộ lạc nho nhỏ, thế nhưng tồn tại một thủ hộ thần kỳ lạ, có thể chém giết Vũ Vương Chân Thần phân thân, bản thân ta muốn nhìn một chút, rốt cuộc là ai có thể có năng lực lớn như vậy!

- Bất quá mấu chốt nhất, vẫn là thần vật có thiên uy kia!

Hắn ánh mắt sắc bén:

- Nếu như ta đoán không sai àm nói, kia tất nhiên là một Thiên Đạo mảnh nhỏ luyện thành pháp bảo! Nếu có thể có được bảo vật này, thọ nguyên của ta thế tất có kéo dài thật lớn!

Đột nhiên, Liên Sơn tộc cách đại quân Thần Nha tộc không xa, truyền đến một trận tao loạn, tiếng bạo liệt rầm rầm không dứt bên tai, Thần Thông ba động kinh khủng tràn ngập mọi nơi, giống như cơn lốc quét ngang!

Oanh…

Giữa không trung đột nhiên hiện ra từng ngọn Thần Sơn, ùng ùng nện xuống, nện đến đại địa hé ra, dãy núi đổ ngã, hư không cũng bị nện đến nát bấy!

- Liên Sơn Lão Tổ xuất thủ, ngay cả trấn tộc chi bảo cũng vận dụng, chẳng lẽ là chống lại cường địch?

Sắc mặt Thần Nha Tôn Giả biến hóa, hắn cùng với Liên Sơn Lão Tổ cũng không xa lạ gì, hai đại bộ lạc hàng năm khai chiến, phân thân hai người bọn họ cũng giao thủ qua rất nhiều lần.

Nhưng vào lúc này, một tiếng hét thảm truyền đến, thê lương không nở nhìn:

- Ngươi dám trấn áp ta, tiểu tử, ngươi dám trấn áp ta? Ta muốn đem ngươi bầm thây vạn. . .

Tiếng kêu thảm thiết rất nhanh đình chỉ.

Thần Nha Tôn Giả kinh nghi bất định, đột nhiên, phía trước là bầu trời bao la đột nhiên âm tối xuống, thiên địa phảng phất lâm vào trong bóng tối, tiếp theo nham tương bôn lưu, Địa Thủy Phong Hỏa phun ra, phảng phất trong nháy mắt biến thành Ma ngục cuồn cuộn, từng tôn Thần Ma từ trong nham thạch đứng dậy.

Bóng tối nhanh chóng đem đại quân Thần Nha tộc cắn nuốt, sau đó, Thần Nha Tôn Giả liền thấy một thiếu niên sắc mặt tái nhợt chân đạp Ma ngục, chắp hai tay sau lưng, thản nhiên hướng mình đi tới.

- Giết!

Ánh mắt Thần Nha Tôn Giả sắc bén như đao, thân thể bay lên trời, cánh chim nổ tung, che khuất bầu trời, ánh lửa hừng hực, giống như một mặt trời chói chan, hướng thiếu niên kia phi đi, cùng lúc đó Thần Nha tộc trấn tộc chi bảo mở ra, thần hỏa phun lưu, hóa thành vô số Hỏa Nha phô thiên cái địa hừng hực đánh tới!

- Khụ khụ!

Thiếu niên kia phun ra một búng máu, sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt, nhưng ngay sau đó hai tay lần lượt thay đổi, một ngụm hồng chung bay lên không, Thiên Đạo oai tràn ngập, chưa tới một phút, vô số Hỏa Nha bị chấn nát bấy, Nha Thần hồ bị sinh sôi áp chế, ngay sau đó tám đạo kiếm quang phóng lên cao, hai thân ảnh lần lượt thay đổi mà qua, phân thân của Thần Nha Tôn Giả đột nhiên nổ tung, chia năm xẻ bảy!

Một đạo Thần Quang thoáng hiện, bọc một đầu Hỏa Nha hướng nơi xa bỏ

chạy đi, chính là thần tính tích chứa trong phân thân của Thần Nha Tôn Giả, phân thân của hắn bị hủy, một cái chính diện liền bị Ngũ Sắc Kim luyện chế thành Thần Vương Kiếm cắt toái, chỉ còn lại có thần tính.

Nếu có thể tìm kiếm được một thân thể tốt, thần tính vào làm chủ, như cũ có thể luyện thành phân thân!

- Ta đánh giá sai thực lực người này!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Nhưng vào lúc này, thiếu niên sắc mặt tái nhợt phía sau đột nhiên hiện ra một pho tượng kim nhân vạn trượng, há mồm khẽ hấp, thần tính của Thần Nha Tôn Giả phân thân thân bất do kỷ, bị kim nhân kia một ngụm cắn nuốt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 756: Trọng Tố Kim Thân. (1)

Thần Nha tộc đại quân ngơ ngác nhìn một màn này, ngay cả thời gian một cái hô hấp cũng không tới, phân thân thủ hộ thần của tộc bọn họ, liền bị người sinh sinh cắt toái, ngay cả thần tính cũng bị ăn sạch!

Thiếu niên sắc mặt tái nhợt này, chính là Giang Nam, từ trong thôn xóm Liệt Sơn tộc đi ra, lao thẳng tới trung ương đại quân các tộc, đánh chết thần minh phân thân!

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền có hai thần minh phân thân bị hắn dễ như trở bàn tay đánh nát, cắn nuốt thần tính!

Hắn có thể cảm giác được, Huyền thai kim nhân của mình đang không ngừng trưởng thành, tốc độ so với mình hằng ngày tu luyện phát triển còn muốn nhanh hơn rất nhiều lần, lúc thúc dục pháp bảo uy lực lớn hơn nữa, trong lòng không khỏi mừng rỡ:

- Thần tính càng mạnh, tốc độ ta luyện hóa vài món Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này liền càng nhanh, lĩnh ngộ càng cao. Nơi xa, còn có thật nhiều thần minh phân thân!

Ngày này, tuyệt đối là một ngày bi thảm của Đại Hoang các đại bộ tộc, Giác tộc thủ hộ thần, Đại Uyên Linh Vương phân thân bị một thiếu niên sắc mặt tái nhợt làm trò ở trước mặt tộc nhân, mấy cái tát đánh dữ dội!

Trấn Hải thị thủ hộ thần Đông Hải Vương phân thân, bị thiếu niên kia tiến vào trong quân trướng, một ngụm chuông lớn móc ngược, sinh sôi luyện hóa!

Quỳ thị lão tổ tông Quỳ Vương Thần phân thân hóa thành một đầu Quỳ Ngưu thân cao mấy ngàn trượng. Cùng thiếu niên kia đấu một mình, cuối cùng bị thiếu niên kia xích thủ không quyền, sinh sôi đánh chết ở trong một

mảnh đầm lầy!

...

Những Thần Ma bộ lạc cung phụng này, từng tôn phân thân bị chém, thần tính bị cắn nuốt luyện hóa, không có may mắn thoát khỏi!

Giang Nam chẳng quan tâm đối với cường giả các đại bộ tộc, trực tiếp tiến vào trong đại quân những bộ tộc này, chạy thẳng tới những phân thân Thần Ma như vào không người, dưới mấy chiêu, chém đầu Thần Ma phân thân, thây ngã trên mặt đất, thần tính thì trực tiếp bị Huyền thai kim nhân của hắn cắn nuốt!

Một ngày sau, mười bốn đại tộc trên đường đi diệt Liệt Sơn tộc gặp phải ngăn chặn, Thần Ma phân thân toàn quân bị diệt, quần hùng bó tay, vạn tộc khiếp sợ.

Nhất là Vũ Vương Thiên Thần, phân thân của hắn lại càng là lần thứ hai bị chém. Liên tục tổn thất hai đạo thần tính, cơ hồ khiến hắn từ Thiên Thần cảnh giới rơi xuống, tổn thất thảm trọng!

Cả Đại Hoang lâm vào một mảnh trầm mặc, các đại bộ tộc cũng không dám mơ ước bộ lạc nho nhỏ Liệt Sơn tộc này nữa.

Mà ở trong thần giới, những Thần Ma bị Giang Nam chém giết phân thân kia cực kỳ tức giận, hận không thể tự mình phủ xuống, đem cuồng đồ to gan lớn mật này chém giết!

Bất quá đáng tiếc chính là, hôm nay Hoang Cổ Thánh Sơn bị Quang Vũ Thần Đế hạ lệnh phong tỏa, đoạn tuyệt lối đi Phàm Thần, ngay cả bọn họ cũng không cách nào hạ giới, để cho bọn họ từng cái từng cái hận đến ngứa răng, nhưng hữu tâm vô lực.

- Mười bốn vị Thần Ma phân thân thần tính, đầy đủ cho Huyền thai kim nhân của ta bớt đi mười năm khổ tu!

Trong thôn nhỏ, tu vi của Giang Nam càng ngày càng mạnh, ở trong cơ thể hắn, Tạo Hóa Thần Lâu, Trấn Tiên Đỉnh, Hóa Tiên Bình, Thiên Đao cùng với Tàng Thiên Hồ Lô chúng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, cũng đã bị hắn luyện hóa, chỉ còn lại có Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh.

Đạo Kim Ngọc Bàn, giống như trước cũng là một hư ảnh khó chơi nhất.

Cái chí bảo này hình dáng như Bàn, mặt ngoài Bàn trải rộng Long Phượng dị văn, mà trong mâm là một đóa liên hoa do đạo tắc miêu tả thành, kiện pháp bảo hư ảnh này vô cùng diệu dụng, lúc gặp phải công kích tựa như liên hoa trán phóng, chồng chất, đóa hoa rực rỡ, trọng trọng cánh hoa ngăn cản công kích, vô cùng vô tận.

Mà lúc công kích, cánh hoa biến mất, hóa thành một đạo kính quang, nơi kính quang đi qua, hết thảy như Kính Hoa Thủy Nguyệt, ảo ảnh trong mơ, rất là hung mãnh, nếu không phải Giang Nam lấy các loại pháp bảo trấn áp thân thể, chỉ sợ máu thịt của hắn cũng không cách nào ở trong kính quang kiên trì thời gian bao lâu, sẽ bị kính quang hóa đi!

Đạo Kim Ngọc Bàn chậm chạp không cách nào luyện hóa, thủy chung là một tai họa ngầm cự đại, cái tai hoạ ngầm này, sẽ theo tu vi của hắn tăng trưởng mà càng lúc càng lớn.

Đợi đến Giang Nam độ kiếp tiếp theo, Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh trong cơ thể hắn sẽ càng thêm lớn mạnh, hơn nữa, theo cảnh giới hắn tăng lên, mỗi một lần độ kiếp cũng sẽ để cho uy năng của Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh lớn mạnh mấy lần!

Sớm muộn gì có một ngày, hắn sẽ trấn áp không được Đạo Kim Ngọc Bàn, cuối cùng bị khay ngọc này ma diệt thành tro!

- Phải ở trước lúc ta tiến vào Ngọc Kinh cảnh, đem khay ngọc này luyện hóa!

Giang Nam tĩnh hạ tâm lai, trong thôn Liệt Sơn tộc nhân bận rộn, những

Man Tộc này không biết từ nơi nào làm ra một cây Bồ Đề Thụ, mấy công tượng tinh tế tạo hình, không quá mấy ngày liền tạo hình thành bộ dạng Giang Nam.

Lão tộc trưởng lệnh người đem bức tượng này mang đến chính giữa thôn, chính giữa thôn còn có một đạo Linh tuyền, bị những người này đem Bồ Đề Thụ tạo hình thành Giang Nam đặt ở trong Linh Tuyền.

Pho tượng này nhận được Linh Tuyền dễ chịu, mỗi Liệt Sơn tộc nhân riêng phần mình cắt vỡ cổ tay, đem máu tươi nhỏ vào trong Linh Tuyền, tay lão tộc trưởng cầm một tờ da thú, quay chung quanh pho tượng không ngừng đi lại, đọc tụng kinh văn trên da thú.

Kinh văn kia rất là cổ quái, theo thanh âm hắn đọc tụng, Linh Tuyền cùng máu tươi dần dần sôi trào lên, nhiều tia huyết mạch lực hỗn hợp Linh Dịch chảy vào trong pho tượng, để cho pho tượng dần dần có chút linh tính, thậm chí có thể thấy trong pho tượng mơ hồ có máu lưu động.

Giang Nam thấy thế, cũng không khỏi kinh ngạc, hắn có thể cảm giác được linh tính trong pho tượng, nếu như hàng năm Tế Tự mà nói, nói không chừng thật có khả năng sẽ làm bức tượng này sống lại, trở thành sinh linh chân chính!

- Có ý tứ!

Giang Nam ánh mắt chớp động, đợi lão tộc trưởng làm xong Tế Tự đại điển, tâm niệm hơi động, đem da thú cuồn cuộn nổi lên, rơi vào trong tay của hắn.

Hắn tinh tế hướng kinh văn trên da thú nhìn lại, trong lòng cả kinh:

- Đây không phải là Tế Tự, mà là một môn Cổ lão Thần Thông, có thể nói tạo hóa đại thần thông!

Kinh văn trên da thú cực kỳ cổ quái, nói là một môn đại thần thông bí hiểm, tên là Trọng Tố Kim Thân!

Loại pháp môn này, là ở sau khi tu sĩ chết, thần hồn không tán, cho Trọng Tố Kim Thân, nhận được người phàm Tế Tự, ngưng tụ tín ngưỡng, lấy hương khói tín ngưỡng để cho người kia không chết.

Trải qua loại Trọng Tố Kim Thân này, mặc dù tu sĩ không có thân thể chân chính, cũng có thể tiếp tục sinh tồn xuống, chỉ cần tín ngưỡng không ngừng, liền sẽ không tử vong!

Môn Thần Thông này còn có chỗ tốt khổng lồ. Đó chính là thật sớm vì mình tố Kim Thân, nếu như mình chết thảm, bỏ mình Đạo tiêu, vạn dân quỳ lạy ở trước pho tượng Kim Thân, lễ bái đọc tụng, là có thể đem thần hồn kéo tới, vào chủ trong Kim Thân, quyển thổ trọng lai!

Thậm chí, coi như là tu sĩ hồn phi phách tán, chỉ cần có đủ tư niệm, thời thời khắc khắc không ngừng lễ bái Tế Tự, cũng có thể vì tu sĩ đoàn tụ tàn hồn, từ trong tử vong kéo trở về!

Chương 757: Trọng Tố Kim Thân. (2)

- Loại Thần Thông này, dung hợp nhãn giới cùng giải thích thần hồn thần tính cực cao, lại liên lụy đến tín ngưỡng hương khói, cùng với Trường Sinh Bất Tử huyền bí, chỉ sợ không phải là Thần Thông phàm trần, thậm chí ngay cả thần minh bình thường chỉ sợ cũng mở chế không được loại Thần Thông này đi ra ngoài!

Giang Nam đem Trọng Tố Kim Thân Thần Thông này ghi nhớ, ngay sau đó đem da thú trả lại cho lão tộc trưởng kia. Thầm nghĩ:

- Trọng Tố Kim Thân, là một môn Thần Thông rất hữu dụng. Nếu như năm đó Tịch chưởng giáo trước dựng lên một pho tượng Kim Thân cho mình, để cho quốc độ người phàm của thánh tông ta Tế Tự cúng bái, chỉ sợ hắn sẽ không chết...

Hắn đột nhiên linh quang chợt lóe, nghĩ đến chỗ dùng lớn nhất của Trọng Tố Kim Thân:

- Tịch chưởng giáo vô luận là đã chết, hay thần hồn rơi vào tay Sâm La Đại Đế, cũng có thể dùng biện pháp Trọng Tố Kim Thân, đem thần hồn của hắn kéo ra, để cho hắn chết mà sống lại!

Hắn trong lòng thình thịch đập loạn, cùng lúc đó, ở phía xa Huyền Minh Nguyên Giới, Thái Âm hóa thân lập tức triệu tập đệ tử thánh tông, chế tạo mấy chục pho tượng Kim Thân của Tịch Ứng Tình, dựng đứng ở trong hoàng thành quốc độ trên Huyền Minh đại lục, lệnh những quốc gia này lễ bái Tế Tự, vì Tịch Ứng Tình ngưng tụ tín ngưỡng.

- Đợi đến tích lũy tín ngưỡng cùng hương khói đầy đủ cường đại, ta liền thử nhìn một chút, có thể triệu hồi thần hồn của Tịch chưởng giáo hay không!

Giang Nam làm xong hết thảy, liền dứt bỏ một luồng thần tính của mình, vào trú trong pho tượng Bồ Đề của mình, lại ở trong pho tượng nhỏ lên vài giọt tâm huyết của mình, có những thứ này, pho tượng kia sẽ có pháp lực cùng ý thức của hắn, mặc dù hắn không có ở đây, cũng có thể bảo vệ Liệt Sơn tộc an nguy.

Hơn nữa, một luồng thần tính này của hắn cũng có thể mượn cơ hội này nghiên cứu Trọng Tố Kim Thân ảo diệu một chút, ngưng tụ tín ngưỡng cùng hương khói, không ngừng lớn mạnh, vì tương lai triệu hồi thần hồn của Tịch Ứng Tình làm chuẩn bị!

Ở Đại Hoang biên thùy, một tòa thánh thành đứng vững tận trời, thánh thành này rộng lớn mấy ngàn dặm, rõ ràng là một pháp bảo to đến bất khả tư nghị, hơn nữa thánh thành cực kỳ phức tạp, nếu như nhìn thật kỹ, liền có thể thấy được, thánh thành này là do vô số pháp bảo cùng chung xây dựng thành!

Hoang Cổ Thánh Thành!

Bên trong Đại Hoang chu vi đếm trăm vạn dặm, truyền thừa cường đại nhất!

Trong một tòa Thánh điện, nhiều Đại Hoang bộ tộc trưởng lão một mực cung kính đứng ở phía sau một vị thanh niên quần áo hoa mỹ, không dám thở mạnh.

- Trời giáng thần vật, rơi vào trong một thôn nhỏ, trong thôn nhỏ kia còn có một thủ hộ thần mạnh đến nổi đáng sợ, đem những bộ tộc thủ hộ thần của các ngươi hết thảy đánh nát cắn nuốt?

Trên mặt người tuổi trẻ kia lộ ra nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Có ý tứ, có ý tứ. Hoang Cổ Thánh Thành ta thống trị Đại Hoang, cho dù là Thần Giới thay đổi triều đại, đổi Thần Đế, Hoang Cổ Thánh Thành ta vẫn ngật đứng không ngã. Ngàn vạn năm, Thần Giới đổi mấy Thần Đế, mà thánh

thành ta vẫn như cũ thống trị mảnh thổ địa này, bất kỳ bộ lạc, cũng cần phải đi qua thánh thành ta gật đầu, những Thần Ma đó mới có thể trở thành bộ lạc thủ hộ thần! Mà hiện tại, lại đột nhiên toát ra một thủ hộ thần, còn đem bọn ngươi đánh cho hoa rơi nước chảy. Có chút ý tứ...

- Thiên Nhai công tử, có muốn thông tri cao tầng thánh thành, phái ra Thần Tướng, đem người này bắt hay không?

Bên cạnh người trẻ tuổi kia, một vị Hôi bào lão giả thấp giọng nói.

- Không cần, chỉ là một chuyện nhỏ, cần gì phải kinh động Thần Tướng?

Thiên Nhai lắc đầu cười nói:

- Ta mời bất động Thần Tướng, trừ khi sư tôn ta xuất quan. Bất quá, thủ hộ thần tiểu bộ lạc này, ta muốn tự mình gặp một lần.

Trong Liệt Sơn tộc, Giang Nam bố trí hoàn tất, đang muốn lúc này rời đi, đột nhiên lòng có nhận thấy, hướng đầu thôn nhìn lại, chỉ thấy một nam tử tuổi còn trẻ chẳng biết lúc nào hiện ra tại đó, cất bước từ từ đi tới.

Hắn vừa động, hoa vụ từ trong cơ thể hắn hiện lên, hóa thành một mảnh nhiều hoa thắng gấm, Tiên vụ lượn lờ thế giới, nhưng hoa không phải là hoa, vụ không phải là vụ, chỉ là đạo văn biến thành mà thôi.

- Đạo văn hóa thành Động Thiên, cùng ngoại giới dung làm một thể, đem ngoại giới hóa thành thế giới trong cơ thể mình, làm cho tốc độ tu hành của mình nhanh hơn?

Trong lòng Giang Nam rùng mình, hắn cũng là ở lúc không lâu trước độ kiếp, mới ngộ ra thủ đoạn tu luyện như thế, vốn cho là mình sáng chế tuyệt học, nhưng không nghĩ tới lại ở trên người một người trẻ tuổi khác cũng thấy bản lãnh đồng dạng!

Người trẻ tuổi này là Thần Phủ tám cảnh Động Thiên cảnh cao thủ, nhưng mà lại để cho hắn cảm giác được một cổ áp lực thực lớn!

Đồng dạng là Thần Phủ tám cảnh, người có thể làm cho hắn cảm giác được áp lực đã cực ít, Giang Nam du lịch nhiều thế giới, chỉ gặp phải qua một người, đó chính là con trai Thần Hoàng Lan Lăng Liệt!

Mà hiện tại, hắn lại gặp được một người khác!

Mặc dù cảnh giới của Giang Nam còn chưa đạt tới Động Thiên cảnh, nhưng có thể thi triển một chút thủ đoạn của Động Thiên cảnh, thần hồn của hắn sớm đã là thần tính, thần thức cũng đã sớm vượt qua Động Thiên cảnh, hơn nữa mấy đại hóa thân khác của hắn, trừ Sâm La Đại Đế hóa thân ra, cũng đã tu luyện tới Thiên Cung cảnh giới, cho nên mới có thể đem Ma ngục thực hóa, để cho ngoại giới biến thành Động Thiên của mình.

Mặc dù Động Thiên cảnh cường giả trong chư thiên vạn giới giống như sao đếm không xuể, nhưng mà người có thể đem ngoại giới biến thành Động Thiên của mình, ít lại càng ít.

Con trai Lan Lăng Thần Hoàng Lan Lăng Liệt, có thể nói trong cường giả tuổi trẻ mà Giang Nam gặp được, là một cái siêu quần bạt tụy nhất, Thần Phủ thất trọng, liền đem Ma Linh Chưởng Giáo Chí Tôn cấp áp chế đến sít sao, thậm chí ngay cả dũng khí hướng hắn động thủ cũng không có!

Thậm chí hiện tại Giang Nam cũng chưa chắc dám nói, mình có thể đánh bại Lan Lăng Liệt khi đó!

Mà người trẻ tuổi hoa phục trước mắt này, là tồn tại tương đối cường đại còn lại, cho Giang Nam áp lực thực lớn.

- Người có truyền thừa cường đại!

Giang Nam hé mắt, trên dưới đánh giá người trẻ tuổi hoa phục này, thầm nghĩ trong lòng:

- Hơn nữa thiên tư trác tuyệt!

Không có thiên tư trác tuyệt, căn bản không cách nào lĩnh ngộ ra loại thủ

đoạn đem ngoại giới hóa thành Động Thiên, để cho nhục thể của mình lan xa, tăng lên tốc độ tu luyện này!

Lĩnh ngộ ra loại thủ đoạn này, tốc độ tu luyện sẽ so sánh với người khác nhanh hơn, thành tựu cao hơn, thực lực mạnh hơn!

Giang Nam dám khẳng định, người này tuổi không lớn lắm, so với mình lớn hơn không được bao nhiêu tuổi, tốc độ tu luyện của hắn, so sánh với thần minh chuyển thế thân chậm không được bao nhiêu!

Như loại người này, ở Huyền Minh Nguyên Giới căn bản không có!

- Đạo hữu chắc là người thế giới khác tới?

Người trẻ tuổi hoa phục làm lễ ra mắt, cười nói:

- Tại hạ Thiệu Thiên Nhai, Hoang Cổ Thánh Thành đệ tử, lúc trước cũng chưa bao giờ thấy qua đạo hữu, cũng chưa từng nghe nói qua danh tiếng. Nhân vật giống như đạo hữu, nếu như là người trong Trung Thiên thế giới ta, sớm nên danh dương thiên hạ, không người nào không biết, không người nào không hiểu.

Chương 758: Cửu Chuyển Chiến Thể. (1)

- Đạo Nhân Giang Nam.

Giang Nam hoàn lễ, cười nói:

- Tự Tử Xuyên, trong lúc vô tình đi ngang qua nơi đây, ở chỗ này nghỉ chân.

- Thì ra là như vậy.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Những người khác đều nói, đạo hữu là thủ hộ thần của tiểu bộ lạc này. Mà ta đột nhiên nghĩ đến, đạo hữu có lẽ cũng không phải là thần minh phân thân đến từ Thần Giới, có lẽ chẳng qua là trong lúc vô tình đi ngang qua nơi đây, cho nên mới tới bái phóng.

Hắn phong thái văn hoa, nho nhã lễ độ, làm cho người ta cảm giác như Mộc Tần Phong, trong lòng Giang Nam cũng đối với hắn có mấy phần hảo cảm, cười nói:

- Đạo hữu đoán không sai, ta ở chỗ này làm sơ nghỉ ngơi, lại bị một chút bộ lạc công kích. Lúc này mới phản kháng, kinh động Liễu đạo hữu.

- Đại ca ca, ăn cơm.

Một cô bé cầm một chén cháo đưa đến trước mặt Giang Nam, ngửa đầu nói.

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai cổ quái, loại nhân vật giống như bọn họ này, đã sớm ăn gió uống sương, không ăn nhân gian lửa khói, đừng nói một chén cháo, dù là sơn trân hải vị đặt ở trước mặt bọn họ, bọn họ cũng không dùng.

Bọn họ trong ngày thường không ăn cái gì, nếu ăn uống, cũng là ăn một chút linh đan linh dược, hoặc là Linh Thú, uống là Linh Dịch ủ thành rượu ngon, linh dược nấu ra Tiên trà.

Huống chi, chén cháo này rõ ràng chính là dùng gạo lức nấu thành cháo, còn đang bốc khói, xa xa liền ngửi được một cổ hồ vị, đừng nói tu sĩ, dù là người bình thường chỉ sợ cũng khó xuống nuốt!

Giang Nam sờ sờ đầu nhỏ của cô bé, bưng lên chén khò khè khò khè rót vào trong miệng, phảng phất ăn mỹ vị khó được của thế gian.

- Chẳng lẽ cháo này là dùng linh đan diệu dược gì luyện chế thành, ăn một chén có thể làm tu vi tăng nhiều?

Thiệu Thiên Nhai trong lòng buồn bực, động lòng hiếu kỳ.

- Đạo hữu có muốn một chén hay không?

Giang Nam cười nói.

Thiệu Thiên Nhai chần chờ một chút, gật đầu.

Sau một lúc lâu, tiểu nha đầu cầm một chén cháo khác đưa đến trước mặt của hắn, hắn thấy bát nước lớn này không có rửa nên hơi chần chờ, bất quá ở Giang Nam nhìn soi mói, hắn cũng chỉ có thể kiên trì nhận lấy, táp một ngụm, một cổ hồ vị xông lên cổ họng.

Cô lỗ....

Thiệu Thiên Nhai nuốt xuống, hướng cô bé vẻ mặt đau khổ nói:

- Vị tiểu đạo huynh này, cháo của ngươi thật khó uống.

Cô bé gãi gãi tóc lộn xộn, sợ hãi nói:

- Thời điểm ta nấu ngủ gà ngủ gật, không cẩn thận cháy khét...

Thiệu Thiên Nhai tức cười, ngửa đầu đem một chén cháo nuốt xuống, lấy ra một khối ngọc bài giao cho tiểu cô nương kia, cười nói:

- Ta ăn cháo ngươi nấu, không thể không cho ngươi một chút chỗ tốt. Đây là lệnh bài ta, tương lai ngươi lớn lên, nếu có thể đủ đi ra Đại Hoang, liền đi Hoang Cổ Thánh Thành tìm ta, ta thu ngươi làm đệ tử.

Tiểu cô nương kia tỉnh tỉnh mê mê, nhận lấy ngọc bài.

Thiệu Thiên Nhai hướng Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu tha lỗi, có thể dời bước nói chuyện hay không?

Giang Nam gật đầu, đi ra ngoài thôn, hai người sóng vai hướng chỗ sâu trong dãy núi đi tới.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Đạo hữu đường xa mà đến, Hoang Cổ Thánh Thành ta thẹn làm địa chủ, lý nên chiêu đãi, bất quá Đại Hoang này có vô số bộ lạc, cũng là Hoang Cổ Thánh Thành ta quản hạt, ngươi đánh bọn hắn, bọn họ đến đây tìm ta vì bọn họ ra mặt.

- Dễ nói, dễ nói.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi muốn thay bọn họ ra mặt, ta cũng muốn thay Liệt Sơn tộc ra mặt, cũng là nhân tình.

Hai người từ từ mà đi, vừa sải bước ra, liền có trăm dặm không gian từ dưới chân hai người bọn họ vượt qua, cước bộ di chuyển tuy chậm, nhưng tốc độ mau đến kinh người, trong một bước, vượt qua núi lớn, lướt qua hồ rộng.

Cũng không lâu lắm, hai người liền đến trên một mảnh mênh mông biển lớn trong Đại Hoang.

Hai người còn đang hướng trong hải dương đi tới, mỗi bước ra một bước, khí thế của bọn hắn liền tăng vọt một phần, cước bộ của Thiệu Thiên Nhai rơi xuống, thân thể điên cuồng bành trướng, khi cước bộ nhấc lên, thân thể cũng đang kịch liệt thu nhỏ lại, trong lúc bành trướng và co rụt lại, nhục thể của hắn lại cô đọng vô số lần!

Hắn liên tục bước ra chín bước, thân thể bành trướng rút nhỏ chín lần!

Nhục thể của hắn đã mạnh đến nổi ngay cả hư không của Trung Thiên thế giới cũng mơ hồ có chút không chịu nổi, hư không bị nhục thể của hắn ép tới mơ hồ xuất hiện từng tiếng vỡ ra, ở quanh mình hắn tạo thành một mảnh khe nứt như mạng nhện!

Đây là một loại công pháp cực kỳ cường đại, thân thể cửu chuyển, pháp lực cửu chuyển, Thần Thông cửu chuyển, thần thức cửu chuyển, so sánh với Giang Nam từ trước đã thấy bất kỳ thân thể công pháp còn muốn hung hãn mạnh mẽ!

Có thể nghĩ, lúc Thiệu Thiên Nhai động thủ, sẽ là một loại thủ đoạn thiên băng địa liệt bực nào!

Mà vào lúc này, Thiệu Thiên Nhai cũng âm thầm đánh giá, lại thấy Giang Nam một bước rơi xuống, thân thể chỉ cao không tới một thước. Chín bước bước ra, biên độ nhục thể của hắn tăng trưởng nhỏ đến thương cảm, chỉ có trượng sáu.

Nhưng theo cước bộ của hắn bước ra, biển rộng dưới chân hắn lại đột nhiên hãm xuống mấy trăm trượng, biển rộng phương viên trăm dặm, trực tiếp hạ mấy trăm trượng, lộ ra đáy biển, đáy biển chỉ còn lại có một dấu chân, trong dấu chân có một ít nước biển. Nhưng mà mặt biển những địa phương khác không có nhấc lên bất kỳ ba đào!

Này nói rõ, nước biển phương viên trăm dặm này, bị hắn một cước đạp xuống cũng không hướng ra phía ngoài gạt ra, mà là bị hắn áp súc vô số lần,

biến thành một ít bọt nước!

Giang Nam cũng bước ra chín bước, biển rộng bị hắn giẫm bằng, giẫm ra một lối đi, đáy biển chỉ để lại chín dấu chân!

Mà hai bước cuối cùng rơi xuống, trong cơ thể hắn truyền ra hai tiếng vang kỳ lạ, giống như tim đập. Tiếng tim đập thứ nhất chấn động, khí huyết của hắn đột nhiên cuồng bạo, tràn đầy gấp năm lần.

Tiếng tim thứ hai đập lên, khí huyết của hắn đột nhiên bạo tăng gấp mười lần, pháp lực thân thể thần thức hết thảy bạo tăng gấp mười lần!

- Đạo huynh, mời!

- Mời!

Thân thể hai người đột nhiên di động, sau một khắc, hai người giống như sao chổi đụng vào nhau.

- Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn!

- Sâm La Ấn!

Giữa không trung trong lúc bất chợt xuất hiện từng đạo thiên luân, chín đại thiên luân ong ong chuyển động, trong luân là mội cái đại thủ, mà ở cửu chuyển thiên luân đối diện, lại là địa ngục vô cùng, từng cái từng cái thế giới chuyển động, trôi lơ lửng ở trên Minh Hải, một cái đại thủ từ trong biển bay ra, hai bàn tay to đột nhiên va chạm!

Trong nháy mắt này, hư không rốt cục không cách nào thừa nhận lực lượng hai người, ầm ầm sụp đổ, hai bóng người về phía sau xuất hiện nhiều lần, nện đến biển rộng bỗng nhiên lên sóng to, sóng biển giơ lên lao thẳng tới Thương Khung!

Cánh tay Giang Nam nhức mỏi, tay phải đang không ngừng rút gân, mà Thiệu Thiên Nhai thì tóc đen tung bay, tay phải liên tục kêu đau, nước mắt

cũng chảy xuống.

- Đạo hữu, ta đã thay những bộ tộc kia xuất đầu, đừng đánh, đừng đánh nữa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 759: Cửu Chuyển Chiến Thể. (2)

Thiệu Thiên Nhai bay đến bên cạnh Giang Nam, cười nói:

- Ngươi thật mạnh! Nếu là những người khác, cho dù là Thiên Cung tứ ngũ trọng cường giả, cũng đón không được ta một kích, đạo hữu lại có thể đem ta đánh cho bị đau, nhục thể của ngươi chỉ sợ sắp vượt qua thần minh chi thể!

Giang Nam đối với hắn cũng bội phục vạn phần, cười nói:

- Đạo huynh thân thể cửu chuyển, tinh diệu dị thường, Tử Xuyên bội phục.

- Nơi đây dân phong mặc dù thuần phác, nhưng không phải là địa phương mà tu sĩ như ta và ngươi ngốc lâu, nếu như đạo hữu không chê, không bằng đi Hoang Cổ Thánh Thành ta chơi, ý của ngươi như thế nào?

Thiệu Thiên Nhai đề nghị nói.

Giang Nam lần đầu đi tới Trung Thiên thế giới, nhân sinh không quen, cũng muốn tìm một người đối với tình huống của Trung Thiên thế giới rõ như lòng bàn tay, Thiệu Thiên Nhai không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, lúc này cười nói:

- Nào dám không tòng mệnh?

Lúc này Thiệu Thiên Nhai tế lên một chiếc lâu thuyền:

- Đạo hữu kính xin lên thuyền, ta và ngươi vừa đi vừa nói chuyện.

Giang Nam chần chờ một chút, đi lên lâu thuyền, lúc này Thiệu Thiên Nhai thúc dục lâu thuyền, chỉ thấy lâu thuyền khẽ đung đưa, thế nhưng

không có bay lên.

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai trở nên hồng, lập tức toàn lực thúc dục lâu thuyền, chiếc lâu thuyền này mới lảo đảo bay lên, không có chạy ra rất xa, trên trán hắn liền toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, ai thán nói:

- Giang đạo hữu, ngươi rốt cuộc nặng bao nhiêu? Ngươi có phải đem một viên tinh cầu giấu ở trong thân thể hay không?

Giang Nam áy náy nói:

- Nhục thể của ta, trui luyện có chút quá, đưa đến thân thể quá nặng, làm đạo hữu vất vả.

Pháp lực của hắn xông ra, rót vào trong chiếc lâu thuyền này, tốc độ lâu thuyền nhất thời tăng nhanh không ít, Thiệu Thiên Nhai thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Đạo huynh, sức nặng thân thể của ngươi, chỉ sợ sắp đạt tới Thần Ma. Ở trong trẻ tuổi, có thể ở thân thể thắng được ngươi, chỉ sợ le que không có mấy.

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng nói:

- Nghe ý tứ của đạo hữu, còn có người thân thể có thể thắng qua ta. Không biết những người này là người nào?

- Thiên hạ to lớn, không có gì không có.

Thiệu Thiên Nhai nói:

- Trung Thiên thế giới ta truyền thừa rất nhiều, trong đó không thiếu Thần Tôn, Thần Đế di lưu thần thể, thân thể cường đại, thậm chí còn có Tiên Nhân di mạch, Tiên Thể tại thế, mặc dù không nhiều, nhưng cũng không phải chuyện đùa. Ta từng thấy qua một Đạo Nhân mập, bị trói ở trên một chiếc thuyền nhỏ từ trong hư không bay tới, bay tới Trung Thiên thế giới ta. Đã

từng có người dùng pháp bảo gần Thần oanh kích, cũng chưa từng đem Đạo Nhân này oanh chết, lợi hại vô cùng, đoán chừng cũng là một loại thần thể cực kỳ cường đại!

- Mập Đạo Nhân? Bị trói ở trên thuyền nhỏ?

Giang Nam ngẩn ngơ, sắc mặt cổ quái, loại đãi ngộ này, cùng hắn bị Địa ngục Ma Thần lưu vong đến chư thiên vạn giới xê xích không nhiều, tất nhiên là đồng đạo của mình, Tam Khuyết Đạo Nhân Chu Thập Tam không thể nghi ngờ!

- Đạo Nhân này hiện tại ở nơi nào?

Thiệu Thiên Nhai nói:

- Đạo Nhân này nói năng lỗ mãng, bị cường giả Xuất Vân thành bắt, cách chức làm đầy tớ, đào mỏ mấy năm. Sau đó cường giả Xuất Vân thành thấy tiểu quỷ này tinh ranh như ma, nhiều lần chạy trốn, cho nên đem hắn làm thành chiến nô, ở Xuất Vân thành cùng với chiến nô khác giác đấu, cuộc sống rất là thê thảm. Hắn cũng là cao thủ siêu quần bạt tụy trong trẻ tuổi, chưa từng nghĩ rơi vào kết quả như vậy, làm người ta thổn thức.

- Tam Khuyết đạo hữu cũng là mạng lớn, lại có thể từ trong vũ trụ hư không mịt mờ còn sống sót.

Giang Nam dở khóc dở cười, nghiêm mặt nói:

- Xin hỏi Đạo Nhân này hiện tại như thế nào?

Thiệu Thiên Nhai lắc đầu nói:

- Ta lần trước đi Xuất Vân thành là một năm trước, khi đó hắn còn chưa có chết, bất quá tình huống bây giờ ta không biết. Xuất Vân thành thường cách một đoạn thời gian, sẽ cử hành một cuộc giác đấu so tài, nhiều thế lực lớn phụ cận cũng sẽ dẫn dắt chiến nô đến dự thi, áp đánh cuộc chiến nô riêng phần mình. Có chút thế lực lớn, thậm chí bắt đến cường giả gần Thần làm

thành chiến nô dự thi, Đạo Nhân mập kia có thể sống đến hiện tại hay không, rất là khó nói.

Giang Nam trong lòng giật mình, ngay cả gần Thần cường giả cũng bị bắt làm thành chiến nô?

Cái Xuất Vân thành này thật là kinh khủng!

- Trừ chiến nô ra, còn có thật nhiều cao thủ háo chiến, thường thường cũng chủ động tham gia loại giác đấu này, nghiệm chứng thực lực tăng lên của mình.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Người có can đảm tham gia chiến đấu bực này, cũng là cường giả trong cường giả!

Cùng Thiệu Thiên Nhai trong lúc nói chuyện với nhau, hắn đối với Trung Thiên thế giới bao nhiêu cũng có chút hiểu rõ, Trung Thiên thế giới cùng Huyền Minh Nguyên Giới bất đồng, Huyền Minh Nguyên Giới phần lớn là đại phái truyền thừa, mà Trung Thiên thế giới lại là có gia tộc, cũng có môn phái, hai loại thế lực.

Nguyên nhân tạo thành tình huống như thế là Trung Thiên thế giới chính là đứng đầu Đại Thế Giới, rồng rắn lẫn lộn, có đủ loại tồn tại cường đại từng ở Trung Thiên thế giới tu luyện, những Thần Chủ, Thần Tôn này lưu lại gia tộc cường đại, huyết mạch truyền thừa, để cho gia tộc ngật đứng không ngã.

Bởi vì huyết thống quan hệ, những đại gia tộc thế lực này đủ có thể cùng một chút ít đại môn phái đánh đồng.

Hoang Cổ Thánh Thành là một môn phái khổng lồ, thống trị Đại Hoang mênh mông, thần nhân xuất hiện lớp lớp. Đứng vững vàng ở mảnh thổ địa này ngàn vạn năm không ngã.

Xuất Vân thành là Xuất Vân Thần Tôn lưu lại truyền thừa. Xuất Vân

Thần Tôn là bá chủ Thần Giới. Ở trước lúc tiến vào Thần Giới chính là cư ngụ ở Xuất Vân thành, huyết mạch truyền lưu, tử tôn đông đảo.

Thần Giới Thần Đế chưa phong bế thiên nhân lối đi, Xuất Vân Thần Tôn đã từng nhiều lần Hiển Thánh, hiện ra ở trong Xuất Vân thành. Bất quá chút ít năm gần đây, Xuất Vân Thần Tôn cũng có thật lâu không có xuất hiện qua.

Trừ hai tòa Đại Thành này ra, còn có nhiều Thánh Địa, thánh thành, giống như không trung đầy sao, đếm không xuể!

Trừ lần đó ra, còn có chút Thần Ma không thích náo nhiệt, cũng không có thành lập địa bàn của mình, mà là ẩn cư ở thâm sơn đầm lầy hoặc là trong phố xá sầm uất, tìm hiểu Đại Đạo.

Có đôi khi, trong lúc vô tình gặp phải một vị tiều phu, một vị mỹ phụ nhân, liền có thể là Thần Ma ẩn cư!

Giang Nam nghe đến đó, trong lòng không khỏi hoảng sợ, khí tượng Trung Thiên thế giới, đúng là vượt qua Huyền Minh Nguyên Giới cách xa vạn dặm. Những thứ khác không nói, chỉ một một cái Thánh Địa giống như Hoang Cổ Thánh Thành vậy, liền đủ để đem nguyên giới đạp bằng!

- Trung Thiên thế giới được xưng Tiểu Thần Giới, nhân thần hỗn hợp, đúng là không giống bình thường, thế giới nơi này rộng rãi, cao thủ nhiều hơn, cùng Huyền Minh Nguyên Giới không thể so sánh nổi!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Huyền Minh Nguyên Giới ta xuất hiện một thần linh, cũng đã là đại sự kinh thiên động địa, mà ở trong đó mỗi một tòa Thánh Địa, đều có không chỉ một Thần Ma bảo vệ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 760: Ta Đã Trở Về

Huyền Minh Nguyên Giới còn đang trong phát triển, trải qua Giang Nam mở Trấn Thiên Tinh Vực, cái thế giới này nhất định sẽ có càng ngày càng nhiều tuổi trẻ tài tuấn hiện lên, tương lai tất nhiên sẽ trở thành một quái vật lớn, mặc dù so ra kém trung thiên, cũng có thể không khác nhau lắm.

Bất quá, kia hẳn là chuyện thật lâu về sau .

- Thiệu đạo hữu, ngươi có gặp qua người này hay không?

Giang Nam tâm niệm hơi động, pháp lực huyễn hóa ra bộ dáng của Thái Hoàng Lão Tổ, giống như in hỏi:

- Người này thành thần đã có hơn năm năm thời gian, năm năm trước đi tới Trung Thiên thế giới.

Thiệu Thiên Nhai cẩn thận đánh giá, lắc đầu nói:

- Chưa từng thấy qua. Giang đạo hữu, ngươi có điều không biết, Trung Thiên thế giới ta thật sự rộng lớn, trừ trung thiên chủ đại lục ra, còn có vô số tinh lục, cũng có Thần Ma định cư, mà ở chỗ sâu trong Tinh Không, cũng có không ít tinh cầu! Muốn đi khắp chủ đại lục, cho dù là thực lực như ngươi ta, cũng cần mấy chục năm, nếu như tính luôn chút ít tinh lục trên bầu trời kia, không có trăm năm thời gian mơ tưởng du lịch một lần! Còn nếu là muốn đi Tinh Hà khắp Trung Thiên tinh không, chỉ sợ cần vạn năm thời gian mới có thể làm được! Nghĩ tìm được một người, thật sự là mò kim đáy biển!

Hắn dừng một chút nói:

- Về phần Thần Ma, mặc dù cùng chúng ta ở chung Trung Thiên thế giới, nhưng mà bọn hắn giống như cùng chúng ta sống ở trong thế giới bất đồng, bọn họ có vòng tròn của bọn họ. Phượng Hoàng không cùng gà làm bạn, ở

trong mắt bọn hắn, chúng ta cùng gà núi không có gì khác nhau. Chỉ có tu vi của ngươi đến, mới có thể tiếp xúc đến vòng tròn như vậy.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, Giang Tuyết tỷ tỷ cũng từng nói qua, cùng ngươi làm bạn với người, vĩnh viễn chỉ có thể là người thực lực xê xích không nhiều, hắn cùng nhau đi tới, phát hiện quả thật như nàng nói.

Lúc trước hắn ở Tề Vương phủ làm nô, chỉ có bạn là Thiết Trụ, tới Dược Vương Phủ, Tô Hoảng là bằng hữu của hắn, tiến vào thánh tông, cùng Vân Bằng, Mộ Yên Nhi giao hảo, nhưng mà theo tu vi của hắn ngày càng tinh thâm, những người kia càng ngày càng cao, đợi đến trở thành Chưởng Giáo Chí Tôn, lại càng rất khó nhìn thấy một lần.

Đây cũng không phải là hắn cố ý tránh, mà là vòng tròn bất đồng, có tiếng nói chung, chỉ có thể là người cùng hắn không kém bao nhiêu, mà người trước kia sống chung một chỗ, chỉ có thể phát hiện tiếng nói chung càng ngày càng ít, ngược lại sẽ càng ngày càng tổn thương tình cảm tích lũy từ trước.

Vì sao Thái Hoàng ở sau khi trở thành thần minh rời đi nguyên giới? Cũng là đạo lý đồng dạng, nguyên giới đã không có người có thể cùng hắn trao đổi, muốn tái tiến một bước, liền chỉ có đi tìm cường giả cùng mình ngang hàng cảnh giới.

- Đạo hữu có từng gặp qua nàng?

Giang Nam lại đem bộ dáng Giang Tuyết huyễn hóa ra hỏi.

Thiệu Thiên Nhai trên dưới đánh giá, mắt lộ ra vẻ kinh dị, trịnh trọng vạn phần nói:

- Gặp qua.

Giang Nam trong lòng căng thẳng, vội vàng đuổi theo hỏi:

- Đạo hữu ở nơi nào gặp qua?

- Ba mươi năm trước, thời điểm ta chừng hai mươi tuổi.

Thiệu Thiên Nhai sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Cô gái này trong lúc bất chợt quật khởi, làm ra một cuộc đại loạn, không biết bao nhiêu Thần Ma ở trong tràng náo động này chết oan chết uổng, vẫn lạc chúng thần đạt hơn trăm ngàn! Từng ngọn tinh lục cũng bị đánh nát, từ trên trời rơi xuống! Đại sự bực này, người trải qua trận náo động kia, rất ít có thể quên mất.

Giang Nam vội vàng hỏi tới, Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Giang đạo hữu, chờ đến Hoang Cổ Thánh Thành, ta và ngươi từ từ nói chuyện.

Giang Nam ngẩng đầu, chỉ thấy lâu thuyền trong lúc vô tình bay đến bầu trời một tòa đại thành, chậm rãi hạ xuống.

Thiên Không thành này dài rộng mấy ngàn dặm, lớn kinh người. Giống như một tòa đại lục treo trên bầu trời, trong thành tràn ngập một cổ khí tức làm lòng người kính sợ. Trong thành cao thủ vô số.

Mỗi một khối gạch đá, mỗi một mái ngói, mỗi một viên đá xanh, điêu lương bích trụ, đình đài lâu tạ, thậm chí cả sông hồ, cung điện trong thành, hết thảy cũng là pháp bảo!

Đây là một thành trì do vô số pháp bảo tạo thành. Những pháp bảo này tương đương với từng cái từng cái linh kiện chính xác, cùng chung tạo thành một pháp bảo to đến bất khả tư nghị, có vô cùng uy năng!

Trừ lần đó ra, hắn còn chứng kiến bốn phía thành tường, còn có một đống pháo, pháo khẩu um tùm, hiển nhiên uy lực cực kỳ cường đại!

- Một cỗ máy chiến tranh thật khủng khiếp!

Giang Nam không khỏi động dung, hắn một cái liền nhìn ra, Hoang Cổ

Thánh Thành này chính là ứng chiến tranh mà sinh, hơn nữa còn là Thần Ma ở giữa đại quy mô chiến tranh, mới có thể động dụng vũ khí kinh khủng bực này!

Thử nghĩ một chút, vô số Thần Ma đại chiến. Hoang Cổ Thánh Thành vừa ra, vô số lửa đạn đem vô số Thần Ma bao phủ, thánh thành đấu đá, một đường bóp áp đi qua, ai có thể địch?

Cỗ máy chiến tranh bực này, so sánh với địa ngục viễn cổ chiến hạm uy lực còn muốn kinh khủng!

- Giang huynh hảo nhãn lực!

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Hoang Cổ Thánh Thành ta ở ngàn vạn năm trước luyện thành, lúc ấy Thần Giới vô chủ, quần hùng chinh chiến, mấy vị Đế cấp nhân vật, đều muốn trở thành Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới. Lúc ấy Hoang Cổ Thánh Thành ta đệ nhất thành chủ Nhai Tư Tà theo thái cổ Đại Đế, chinh chiến sát phạt, lập nhiều chiến công hiển hách, cuối cùng phụ tá thái cổ Đại Đế trèo lên đế vị, dựa vào là chính là Hoang Cổ Thánh Thành! Đáng tiếc chính là, trừ trận đoạt Đế đại chiến kia, ngàn vạn năm qua Hoang Cổ Thánh Thành thủy chung không có tiếng tăm gì, chẳng biết lúc nào mới có thể giương hùng phong, dong ruỗi ở chiến trường Thần Ma lần nữa?

Giang Nam liếc hắn một cái, thầm nghĩ:

- Nhìn không ra Thiệu đạo hữu ngoài mặt ôn nhu im lặng, giống như xử nữ, nhưng trong nội tâm lại là một cái bạo lực cuồng. . .

Không phải là bạo lực cuồng, liền sẽ không muốn thấy cỗ máy chiến tranh kinh khủng như Hoang Cổ Thánh Thành giương hùng phong lần nữa, dù sao pháp bảo kinh khủng bực này vừa ra, liền không phải là chết một hai vị Thần Ma đơn giản như vậy, mà là oanh chết thành tấm thành tấm Thần Ma!

Hai người đi vào một tòa thánh điện, chỉ thấy trong Thánh điện này cũng không có thiếu đại thủ lĩnh của bộ tộc, giờ phút này hết thảy đứng trong điện, một mực cung kính. Giang Nam tinh tế đánh giá, những đại bộ lạc thủ lĩnh tộc trưởng này hắn cũng từng thấy qua, lúc này mỉm cười hướng mọi người chào hỏi:

- Các vị đều ở đây a?

Mọi người sắc mặt biến hóa, câm như hến, Vũ Vương tộc trưởng đánh bạo nói:

- Chẳng lẻ Thiên Nhai công tử bắt giữ người này, tính toán bầm thây vạn đoạn, lấy máu hắn, tế cờ cho các tộ ta c?

Thiệu Thiên Nhai lắc đầu nói:

- Ta cùng với Giang đạo hữu không đánh nhau thì không quen biết, gặp nhau hận muộn, há có thể giết hắn tế cờ cho các ngươi?

Mọi người sắc mặt kịch biến.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Các ngươi ở giữa ân oán, cũng là một ít ân oán, sao không biến chiến tranh thành tơ lụa?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 761: Đi Ra Ngoài Rửa Sạch! (1)

Mọi người trong lòng biệt khuất vạn phần, cái gì gọi là tiểu ân oán? Giang Nam đánh chết thủ hộ thần phân thân sạch sẽ, để cho những bộ lạc này thể diện không còn sót lại chút gì, truyền đi thậm chí không cách nào ở Đại Hoang đặt chân, này còn có thể gọi tiểu ân oán?

Những thủ hộ thần này bởi vì một phần thần tính bị Giang Nam cắn nuốt luyện hóa, đưa đến tu vi tổn hao nhiều, nhất là Vũ Vương tộc thủ hộ thần phân thân, lại càng liên tục bị giết chết hai lần, thần tính tổn hao nhiều, suýt nữa cảnh giới rơi xuống, Thần Ma tức giận, nếu không phải Hoang Cổ Thánh Sơn bị phong tỏa, những Thần Ma nổi giận này đã sớm giết về hạ giới!

- Nếu các ngươi là không muốn biến chiến tranh thành tơ lụa, không bằng để ta làm chủ, các ngươi ở chỗ này cùng Giang đạo hữu đại chiến một cuộc, phân thắng bại chết sống, các ngươi ý nghĩ như thế nào?

Thiệu Thiên Nhai đề nghị nói.

Giang Nam nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hàm răng sáng như tuyết, thấy vậy trong lòng mọi người ứa ra hàn khí, liên tục nói:

- Thiên Nhai công tử nói đùa, chúng ta nguyện ý biến chiến tranh thành tơ lụa!

Thiệu Thiên Nhai phất tay để cho bọn họ thối lui, ngay sau đó phủi tay, một lão bộc đi lên, Thiệu Thiên Nhai thấp giọng phân phó mấy câu, lão bộc kia gật đầu rời đi.

Sau một lúc lâu, lão bộc kia tay nâng một mặt gương sáng chạy tới, Thiệu Thiên Nhai lấy kính giao cho Giang Nam nói:

- Giang đạo hữu, năm đó tràng đại loạn kia, thánh thành ta đã từng có thần minh lấy kính chiếu chiến trường, đem tràng diện kia lưu lại, ngươi nhìn liền biết.

Giang Nam nhận lấy mặt gương sáng này, trong lòng thình thịch đập loạn, vội vàng lấy lại bình tĩnh, đưa tay phất gương sáng một cái, trong kính nhất thời xuất hiện một bức tràng diện vô cùng tráng quan to lớn!

Chỉ thấy Hoang Cổ Thánh Sơn hùng vĩ bao la cắm vào Thần Giới, hư không đột nhiên hỏng mất hé ra, vô số Thần Ma thân cao vạn trượng chi chít từ trong hư không điên cuồng chui ra, đánh về phía Trung Thiên thế giới!

Mà ở dưới chân Thánh sơn, đứng một thiếu nữ xinh đẹp tựa thiên tiên, ngửa đầu nhìn về phía chúng Thần chúng Ma đánh tới.

- Ta đã trở về. . .

Trong kính truyền đến thanh âm để cho Giang Nam hồn khiên mộng nhiễu kia, nhẹ giọng nói.

Trong gương sáng, một cuộc đại chiến trong lúc bất chợt bộc phát, vô số Thần Ma từ Thần Giới xuống, ở trong mấy hơi thở liền đem cô gái phong hoa tuyệt đại kia bao phủ!

Đây là một tràng đại chiến khó có thể tưởng tượng, so sánh với Giang Nam từ trước chứng kiến bất kỳ một cuộc đại chiến nào đều muốn kinh tâm động phách, Thần Ma từ Thần Giới xuống không chỉ là thần linh, Ma Thần, còn có Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ!

Từng kiện thần minh chi bảo kinh khủng rung chuyển Chư Thiên, đánh cho thiên băng địa liệt, thậm chí Giang Nam còn chứng kiến không chỉ một pháp bảo tương tự như Hoang Cổ Thánh Thành, hướng nàng kia oanh tới!

Cuộc chiến đấu này cực kỳ thảm thiết, rất nhanh liền có thương vong, vẻ mặt cô gái kia thủy chung không có đổi quá, lạnh nhạt như một, ở trong Chư Thiên Thần Ma phảng phất sân vắng lửng thững, nhưng mỗi một lần xuất

thủ, đều có thành tấm thành tấm Thần Ma ngã xuống!

Từng kiện thần minh chi bảo nổ tung, từng tôn Thần Ma vẫn lạc, thần huyết như sông, từ Thiên Khung bôn lưu xuống, hội tụ thành hồ, thành biển!

Thình thịch…

Một tòa thánh thành khổng lồ như Hoang Cổ Thánh Thành chia năm xẻ bảy, phần chân tay đã bị cụt còn lại của Thần Ma phân tán mọi nơi, máu chảy thành thác, trút xuống mà xuống.

Nữ tử này cường đại đến bất khả tư nghị, sinh sôi đem cỗ máy chiến tranh tương tự như Hoang Cổ Thánh Thành đánh nổ tung, đánh nát, từ trong mảnh nhỏ pháp bảo bay múa đầy trời đi ra.

Nàng không có hợp lại chi địch, coi như là Chân Thần, Thần Chủ, cũng không phải là đối thủ của nàng, xuất nhập ở nơi này chính là hình thức trong chiến trường, trên người như cũ không có thương tổn chút nào, không có dính vào một vết máu.

Phong thái của nàng, làm cho người ta xem qua khó quên.

Nơi nàng đi qua, lưu lại vô số thi thể Thần Ma, rung động nhân tâm.

Thần Ma giống như châu chấu kia bị giết đến tan tác, lưu lại trăm ngàn cỗ thi thể, chen chúc hướng Thần Giới bay đi, xa xa né tránh Sát Thần này.

- Người của ta ở nơi nào?

Nàng ngẩng đầu nhìn trời, phảng phất là hỏi thăm, hoặc như là lầm bầm lầu bầu.

- Người của ngươi?

Phía trên Hoang Cổ Thánh Sơn, chỗ sâu trong hư không, truyền đến một tiếng cười to, châm chọc nói:

- Thần Quân, ngươi đã quên sao? Người của ngươi, sớm đã chết thì chết, bị trấn áp thì trấn áp, chuyển thế thì chuyển thế. Ngươi còn có người nào? Về phần những thứ chưa chết kia, cũng là dư nghiệt, sớm bị diệt trừ sạch sẻ! Ngươi bây giờ là người cô đơn!

Oanh…

Mội cái đại thủ từ trong thần giới thăm dò, bắt được Hoang Cổ Thánh Sơn, sinh sôi đem tòa thánh sơn này nhổ tận gốc, Hoang Cổ Thánh Sơn khổng lồ xuyên thẳng Thần Giới, quán thông hai giới, vô số tinh lục, tinh thần, Tinh Hà quay chung quanh tòa thánh sơn này vận hành.

Mà vào thời khắc này, tòa thánh sơn này lại bị người nhấc lên, lấy núi làm ấn, hung hăng hướng nàng kia đập xuống!

Giang Tuyết giơ lên một thủ chưởng đón nhận, trong nháy mắt Thánh sơn cùng thủ chưởng của nàng đụng nhau, Trung Thiên thế giới kịch liệt rung chuyển, quần tinh rơi xuống, Tinh Hà vặn vẹo, từng ngọn tinh lục hỏng mất.

Sau một khắc, Giang Tuyết cất bước mà đi, đi lên đỉnh Thánh Sơn, đi vào Thần Giới.

Thay vì nói đi, không bằng nói giết, nàng một đường giết tới Thần Giới!

Ở sau lưng nàng, chỉ để lại hư không bị đánh nát sau trận chiến ấy chậm chạp không cách nào khép lại, tạo thành vết thương hư không vĩnh hằng, giữa không trung nổi lơ lửng vô số mảnh nhỏ pháp bảo, Thánh sơn cơ hồ phá toái, ở trên sơn thể là vết máu loang lổ cùng thi hài Thần Ma.

Mà ở dưới chân núi, đại chiến để lại cho chủ đại lục của Trung Thiên thế giới vết thương nhìn thấy mà giật mình, đó là Thần Thông cùng pháp bảo trong trận chiến này oanh kích lưu lại dấu vết, từng cái từng cái như biển rộng vực sâu!

- Đô Thiên Thần Chủ, đi ra ngoài rửa sạch.

Một khắc Giang Tuyết bước vào Thần Giới kia, đột nhiên mở miệng nói.

Thân ảnh của nàng biến mất ở cuối Thánh sơn, cũng không lâu lắm, một ánh mắt khổng lồ đột nhiên từ trên không thánh sơn xông ra, cô lỗ cô lỗ chuyển động, ngắm nhìn động tĩnh bốn phía.

Nhưng ngay sau đó, hơn ngàn vị Thần Ma từ Thần Giới chui ra, bận rộn, khí thế ngất trời, có tu bổ vết thương hư không, có thu thập tàn thi Thần Ma, có rửa vết máu trên thánh sơn, có thì điền bình dấu vết Thần Thông cùng pháp bảo oanh kích trên mặt đất.

Hô…

Một mặt đại kỳ đột nhiên từ đỉnh núi giáng xuống, càng lúc càng lớn, hóa thành một thiết màn rộng lớn vô tận, che kín nhiều Thần Ma đang bận rộn, sau đó lại có một khối thảm đỏ từ Thần Giới phô tới, một Thần Tọa phủ xuống, trên thần tọa ngồi một vị lão giả mặt mày hồng hào, béo béo mập mập, miệng cười thường mở, nhạc a a ngồi ở trên thần tọa.

Vô số Thần Nữ thướt tha bay tới, có tay cầm tỳ bà, có nâng cầm, sáo ngọc sanh tiêu, lại có trên dưới một trăm vị Thần Nữ ở trên thảm đỏ nhảy múa, ca xướng thiên hạ thái bình, thịnh thế phồn hoa, náo nhiệt không sao tả nổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 762: Đi Ra Ngoài Rửa Sạch! (2)

Lão giả hồng hào này hiển nhiên chính là Đô Thiên Thần Chủ trong miệng Giang Tuyết tỷ tỷ, thấy Thần Nữ ca múa, mừng rỡ thoải mái cười to.

Cũng không lâu lắm, Đô Thiên Thần Chủ thưởng thức xong ca múa, đứng dậy rời đi, thảm đỏ cuồn cuộn nổi lên, cùng nhiều Thần Nữ cùng nhau bay vào Thần Giới.

Nhưng ngay sau đó, thiết màn che trời kia cũng phần phật một tiếng bay vào trong thần giới, chỉ thấy những Thần Ma vốn là quét dọn thanh tẩy chiến trường không cánh mà bay, mà chiến trường vốn là tàn phá không chịu nổi, tất cả thi thể cùng phần còn lại của chân tay đã bị cụt, pháp bảo hài cốt, vết máu, hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Tinh không như rửa, Hoang Cổ Thánh Sơn rực rỡ hẳn lên, vết thương hư không trên bầu trời, cả vùng đất pháp bảo Thần Thông đụng nhau lưu lại biển rộng vực sâu, hết thảy bị san bằng, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra.

Giang Nam nhìn xong trận chiến trong gương sáng này, xuất thần thật lâu, vẫn không nhúc nhích một chút.

Hắn rốt cục lần nữa thấy tỷ tỷ, mặc dù là ở trong kính, nhìn thấy một đoạn chuyện cũ của tỷ tỷ, nhưng mà như cũ để cho tâm cảnh của hắn thật lâu không cách nào bình tĩnh.

- Ta mới vừa gặp phải tỷ tỷ, nàng từng nói nàng gặp gỡ đại kiếp, bị ám toán, xem ra lần này hướng nàng xuất thủ tất nhiên là người ám toán nàng. Hiện tại nàng xâm nhập Thần Giới, không có thế lực của mình, bộ hạ cũ cũng đã bị cừu nhân thanh tẩy không còn, không biết có thể là đối thủ của cừu nhân nàng hay không. . .

Hắn mơ hồ dâng lên lo lắng, thầm nghĩ:

- Đáng tiếc bây giờ ta còn quá yếu, căn bản không cách nào đến giúp tỷ tỷ. . . Ta muốn trở nên mạnh mẻ, trở nên mạnh hơn, một ngày kia có thể đứng ở bên cạnh nàng, cùng nàng sóng vai mà chiến!

- Giang đạo hữu, ngươi đối với trận đại chiến này có ý kiến gì không?

Thiệu Thiên Nhai ánh mắt chớp động, đột nhiên cười nói.

Giang Nam trầm mặc chốc lát, nhoẻn miệng cười nói:

- Cái nhìn là…. Sau này nếu như ta trở thành Thần Ma, làm cái gì cũng tốt, chỉ có một chút, đó chính là trăm triệu lần không thể đầu nhập vào dưới trướng Đô Thiên Thần Chủ. Nếu không mỗi ngày rửa sạch cho người ta, cũng rất không thú vị .

Thiệu Thiên Nhai ngẩn ngơ, hắn vốn cho là Giang Nam sẽ nói ra đạo lý lớn gì, không nghĩ tới hắn lại tới một câu như vậy.

Bất quá hắn tinh tế suy nghĩ một chút, đích xác là đạo lý này.

Mỗi lần gặp đến sau đại chiến, người khác liền tới một câu:

- Đô Thiên Thần Chủ, đi ra ngoài rửa sạch!

Đô Thiên Thần Chủ là thân phận bực nào, tự nhiên sẽ không đích thân rửa sạch, lão nhân gia ông ta nhạc a a thưởng thức ca múa, nghe Thần Nữ ca xướng, nhưng mà Thần Ma dưới trướng hắn đều là số khổ, quét dọn vệ sinh, thanh tẩy vết máu, thật sự là chuyện khổ sai.

Giang Nam còn rất muốn tận mắt gặp sư tôn của Thiệu Thiên Nhai một lần, người có thể truyền thụ cho Thiệu Thiên Nhai công pháp Cửu Chuyển Chiến Thể bực này, nhất định không phải chuyện đùa, đáng giá gặp mặt, bất quá đáng tiếc sư tôn của Thiệu Thiên Nhai vẫn đang bế quan, vô duyên nhìn thấy.

- Sư tôn ta sắp tu thành thần minh, lần này bế quan, là vì đột phá đến thần minh cảnh giới.

Thiệu Thiên Nhai cười nói.

Giang Nam ngạc nhiên, khó có thể tin nói:

- Tôn sư còn không có thành thần?

Thiệu Thiên Nhai kinh ngạc nói:

- Ta còn là Động Thiên cảnh, sư tôn ta không có thành thần, tự nhiên là hợp tình lý. . .

Giang Nam lắc đầu, hắn vốn cho là có thể dạy ra đệ tử xuất sắc như Thiệu Thiên Nhai, tất nhiên là một Thần Ma cực kỳ cường đại, không nghĩ tới sư tôn của Thiệu Thiên Nhai, lại còn ở Tử Tiêu Cung viên mãn cảnh giới.

- Sư tôn ta cũng là trước đó không lâu mới tu thành Thiên Cung tứ trọng, tu vi thực lực, đã đạt tới trình độ như Yêu Hoàng, Tử Tiêu Cung tuyệt thế cường giả, sư tôn Thiệu đạo hữu còn trẻ như vậy, đích xác là có thể có, không đáng giá ngạc nhiên.

Đột nhiên, một thanh âm nữ tử từ ngoài thánh điện truyền tới, cười lạnh nói:

- Thiệu Thiên Nhai, ngươi lăn ra đây cho ta!

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai trầm xuống, bước đi ra thánh điện, Giang Nam cũng hướng ngoài điện đi tới, chưa ra điện, liền ngửi được một mùi hoa thơm nhẹ, đợi đi ra thánh điện, chỉ thấy một thiếu nữ xinh đẹp đứng ở ngoài điện, nụ cười sương lạnh, tròng mắt lạnh lùng từ trên người hắn và Thiệu Thiên Nhai quét qua.

Trừ vị nữ tử này, còn có sáu bảy vị cao thủ trẻ tuổi, làm bạn ở bên cạnh cô gái này, cười lạnh nhìn hai người.

- Cung sư tỷ, có gì chỉ giáo?

Giữa lông mày Thiệu Thiên Nhai bất giác toát ra một tia chán ghét, có chút lãnh đạm nói.

- Họ Thiệu, ngươi quả nhiên chứa chấp trọng phạm!

Thiếu nữ kia tên là Cung Thiến Thiến, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, cười lạnh nói:

- Tiểu tử này, chính là người đại náo Đại Hoang sao? Giết mười bốn bộ lạc thủ hộ thần, to gan lớn mật, Hoang Cổ Thánh Thành ta che chở các đại bộ tộc Đại Hoang, đối với đám người này, chỉ chém không buông tha! Thiệu Thiên Nhai, chứa chấp trọng phạm, ngươi có biết tội của ngươi không?

Thiệu Thiên Nhai thản nhiên nói:

- Cung sư tỷ, Giang đạo hữu là Liệt Sơn tộc thủ hộ thần, bộ lạc khai chiến, Hoang Cổ Thánh Thành ta không can thiệp, tại sao lại là trọng phạm?

Cung Thiến Thiến tiến lên trước một bước, phía sau trọng trọng Thiên Cung hiện ra, rõ ràng là một vị Thiên Cung tam trọng cường giả, lạnh lùng nhìn hắn:

- Ngươi dám dạy ta?

- Không dám, ta chỉ là nói lý mà thôi.

Thiệu Thiên Nhai khom người nói:

- Sư tỷ, ngươi sẽ không không giảng đạo lý chứ?

- Đạo lý? Lời của ta chính là đạo lý! Tiểu tử này thật là một ngoại lai, không giết hắn không đủ để bình dân căm phẫn!

Cung Thiến Thiến cười lạnh nói:

- Thiệu Thiên Nhai, ngươi đem người giao ra đây, ta sẽ bỏ qua chuyện cũ, nếu không đừng trách ta ngay cả ngươi cũng bắt!

Thiệu Thiên Nhai tức giận, cố nén trầm giọng nói:

- Cung sư tỷ, Giang đạo hữu là người của ta, kính xin sư tỷ nể tình.

- Không nể tình ngươi lại có thể thế nào?

Cung Thiến Thiến cười lạnh một tiếng nói:

- Người đâu, đem hai người bọn họ, cũng bắt giữ cho ta! Thiệu Thiên Nhai, ta nhìn ngươi có dám động thủ phản kháng hay không, phản kháng mà nói, chính là phản bội thánh thành ta!

Sáu bảy vị cao thủ trẻ tuổi phía sau nàng kia lập tức tiến lên, khí tức mỗi người cũng cực kỳ cường đại, phía sau Thiên Cung chồng chất, cũng là Thiên Cung cường giả!

Thiên Cung cường giả, cho dù là ngang hàng cảnh giới cũng có phân chia mạnh yếu, tỷ như nguyên giới Thiên Cung cường giả, tuyệt đại đa số người tu luyện chính là Thiên Cung cấp kinh điển, tu vi thực lực liền muốn so sánh với người tu luyện Thần Minh cấp kinh điển thua kém rất nhiều, so sánh với người tu luyện Thiên Thần cấp kinh điển thua kém càng nhiều hơn. Nếu như so sánh với người tu luyện Đế cấp công pháp, đó chính là khác biệt trời vực !

Mà Cung Thiến Thiến cùng mấy cao thủ trẻ tuổi này, tu luyện rõ ràng là thần minh, Thiên Thần cho tới Chân Thần cấp kinh điển, thực lực vô cùng cường đại, nếu như đặt ở nguyên giới, mỗi cái cũng có thể so với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 763: Ngươi Sướng Hay Không? (1)

Bất quá ở Giang Nam xem ra, những người này nếu so với Động Thiên cảnh Thiệu Thiên Nhai thua kém rất nhiều, căn bản không phải là đối thủ của hắn.

- Giang đạo hữu, sau lưng cô gái này có thế lực, không nên chống cự.

Thiệu Thiên Nhai nhịn xuống tức giận, tùy ý những người kia trói lại, phân phó Giang Nam cùng lão bộc bên cạnh nói:

- Lập tức đi cho sư tôn ta biết, phải tất yếu mời hắn xuất quan. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ, một cao thủ trẻ tuổi thánh thành mới vừa nhích tới gần Giang Nam, bị Giang Nam một quyền oanh bay!

Thiệu Thiên Nhai thầm thở dài hỏng bét, trong lòng không ngừng kêu khổ.

- Ngươi còn dám đánh trả?

Cung Thiến Thiến nhìn thấy Giang Nam một quyền liền đem một vị cao thủ trẻ tuổi thánh thành oanh bay, không giận phản hỉ, cười khanh khách nói:

- Rất tốt, rất tốt, chỉ sợ ngươi không động thủ! Thiệu Thiên Nhai, lần này ngươi còn có gì có thể nói? Cho dù sư tôn ngươi xuất quan, cũng tránh không được tội lớn của ngươi!

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai hôi bại, thầm nghĩ:

- Mặc dù Cung Thiến Thiến này không phải là cao thủ gì, nhưng nàng là nữ nhi của phó thành chủ Cung Thường Thanh, Cung Thường Thanh quyền

cao chức trọng, đã sớm nhìn sư tôn ta khó chịu, coi hắn là kình địch tranh đoạt phó thành chủ vị, hôm nay bị nàng lấy được nhược điểm tới mưu hại ta, chỉ sợ ngay cả sư tôn ta cũng muốn hỏng bét!

Hoang Cổ Thánh Thành mặc dù có chữ "Thành", nhưng trên thực tế tương tự như môn phái Thánh Địa, trong đó thế lực phức tạp, lão thành chủ không hỏi thế sự, trong thành cao thủ ẩn cư đông đảo, trong đó không thiếu có tồn tại cực kỳ cường đại, bất quá những tồn tại này cũng rất ít tham dự sự vụ thế tục, chuyện vụ trong thành là giao cho phó thành chủ xử lý.

Phó thành chủ quyền cao chức trọng, dưới một người trên vạn người, lại là chức quan béo bở, chưởng khống rộng lượng tư chất nguyên, vì vậy rất làm cho người ta ngắm nghía.

Mà sư tôn của Thiệu Thiên Nhai họ Hồng tên Vũ, mặc dù còn không phải là thần minh, nhưng mà thực lực cực kỳ cường đại, thần minh bình thường vốn không phải là đối thủ của hắn, là người được lực chọn cho cạnh tranh phó thành chủ.

Hồng Vũ Đạo Nhân tu luyện Cửu Chuyển Chiến Thể, nổi danh từ lâu, mặc dù tư chất không cao, không giống Thiệu Thiên Nhai yêu nghiệt như vậy, nhưng căn cơ của hắn cực kỳ vững vàng, vô cùng vững chắc, chỉ cần trở thành thần minh, sẽ trở thành tồn tại vô cùng mạnh mẽ, tuyệt đối có thể uy hiếp được địa vị của Cung Thường Thanh!

Từ trước tới nay, Cung Thường Thanh liền một mực tìm Hồng Vũ Đạo Nhân phiền toái, chẳng qua là Hồng Vũ này tính tình vô cùng trầm ổn, làm việc giọt nước không lọt, vẫn không có bị hắn bắt được nhược điểm.

Sau đó Cung Thiến Thiến liền tìm Thiệu Thiên Nhai phiền toái, Thiệu Thiên Nhai vẫn cẩn thận từng li từng tí, chính là tránh cho sư tôn hắn bị động, ở trước mặt Cung Thiến Thiến bị không ít ủy khuất.

Hắn mặc dù thiên tư hơn người, nhưng đối mặt Cung Thiến Thiến cũng không dám theo đuổi bản tâm làm việc, nín một bụng khí cũng không dám

hướng Cung Thiến Thiến động thủ, tránh để cho sư tôn hắn rơi vào bị động.

- Bắt lại cho ta!

Sắc mặt Cung Thiến Thiến chuyển sang lạnh lẽo, phân phó mấy cao thủ trẻ tuổi thánh thành nói.

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai biến hóa, chỉ thấy mấy cao thủ trẻ tuổi thánh thành lập tức thân hình dữ dội lên, hướng Giang Nam đánh tới!

- Thiệu đạo hữu, ngươi đang nhẫn cái gì?

Giang Nam đối với mấy người này làm như không thấy, cau mày nói:

- Ngươi cùng ta giao thủ, là bực nào đại khí, là thần thái phi dương bực nào? Làm sao hiện tại ngược lại sợ đầu sợ đuôi?

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai do dự nói:

- Giang đạo hữu, ngươi không biết nổi khổ tâm riêngcủa ta. . .

- Nổi khổ tâm?

Mấy người kia đã nhào tới trước người Giang Nam, các loại Thiên Cung chi bảo bay múa, ầm ầm đè xuống!

Đột nhiên, từng kiện Thiên Cung chi bảo oanh ở trên người Giang Nam, chỉ nghe một tiếng chuông vang truyền đến, cạch một tiếng, trong cơ thể hắn vô số đạo văn hiện lên, hóa thành một ngụm Ngự Thiên Đạo Chung!

Nhiều Thiên Cung chi bảo oanh kích ở trên miệng Đạo chung này, chỉ nghe răng rắc răng rắc giòn vang không ngừng truyền đến, từng kiện Thiên Cung chi bảo rõ ràng bị Ngự Thiên Đạo Chung chấn nát bấy!

Mấy vị cao thủ trẻ tuổi Thánh thành bị chấn hộc máu, bay ngược ra sau.

- Ta không biết ngươi có nổi khổ tâm gì, nhưng mà tu sĩ chúng ta theo

đuổi là cái gì? Là ăn nói khép nép, bị người làm nhục không dám cãi lại, không dám đánh trả sao? Hay là nhẫn nhục cầu toàn, cúi đầu làm cháu?

Giang Nam sải bước hướng Cung Thiến Thiến đi tới, thần thái phi dương, cười vang nói:

- Tu sĩ bọn ta, dong ruỗi thiên địa, Thiên Đạo không cách nào cản, theo đuổi duy hiệp, có ân báo ân, có oán báo thù! Ngươi thường xuyên áp chế tâm tính của mình như vậy, ta sợ tương lai tâm cảnh tu vi của ngươi sẽ rớt xuống thật lớn!

- Ngươi cần phóng túng một lần, sợ đầu sợ đuôi, ngươi từ lúc sanh ra rất khó có thành tựu! Tu vi thực lực của ngươi mặc dù vượt qua ta, nhưng mà ở tâm cảnh, ngươi không bằng ta. Thiệu đạo hữu, hôm nay để cho ta tới giúp ngươi tôi luyện tâm tình một lần!

- Ngươi làm gì?

Cung Thiến Thiến khiếp đảm nhìn hắn, ánh mắt bối rối, thanh lệ nói:

- Ngươi không nên làm loạn, cha ta là thánh thành phó thành chủ!

Ba…

Giang Nam một cái tát đem nàng phiến bay, đánh cho khóe miệng cô gái này tràn đầy máu, rơi xuống trong bụi bậm, quay đầu lại cười nói:

- Thiệu đạo hữu, nếu như một tát này là ngươi đích thân đánh vào trên mặt nàng, trong lòng ngươi có thể thoải mái hay không?

Thiệu Thiên Nhai ngẩn ngơ, trong lòng nghĩ đến tình hình mình một cái tát phiến bay Cung Thiến Thiến, bất giác gật đầu nói:

- Thoải mái. . . Bất quá, cha nàng là phó thành chủ, ngươi không biết. . .

- Trong lòng ngươi đã có sợ hãi!

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Sợ hãi, sẽ trở thành Tâm Ma của ngươi! Ngươi hôm nay sợ hãi cô gái này, tương lai ngươi còn có thể sợ hãi những người khác, sợ hãi ở trong lòng của ngươi càng ngày càng lớn mạnh, sớm muộn sẽ trở thành trở ngại để ngươi đi tới cảnh giới cao hơn! Chỉ có đánh vỡ sợ hãi, mới có thể làm cho tâm tình của ngươi cất cánh, tâm tình vô địch! Hiện tại, ngươi nghe ta, đánh nàng!

Thiệu Thiên Nhai theo ngón tay của hắn nhìn lại, chỉ thấy Cung Thiến Thiến mái tóc tán loạn, khóe miệng tràn đầy máu từ trên mặt đất bò dậy, ngạc nhiên nói:

- Đánh nàng?

- Chính xác!

Trong thanh âm của Giang Nam tràn đầy đầu độc, cười to nói:

- Đánh nàng, ngươi mới có thể yên tâm trong sợ hãi, đánh nàng, mới có thể làm cho tâm cảnh bị hao tổn của ngươi khôi phục viên mãn! Hiện tại, để xuống gánh nặng trong lòng ngươi cho ta, để xuống hết thảy, không cần suy nghĩ bất kỳ hậu quả, không hề kiêng kị xuất thủ!

Hắn quát lên, tuyên truyền giác ngộ, Đạo âm cuồn cuộn, đánh vào trong tâm linh của Thiệu Thiên Nhai:

- Đánh nàng!

Cung Thiến Thiến mới vừa bò dậy, trong lòng đại hận, lạnh lùng nói:

- Hai tiểu quỷ các ngươi, các ngươi chờ, cô nãi nãi muốn cho các ngươi hối hận vì sinh ra đời trên đời này...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 764: Ngươi Sướng Hay Không? (2)

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy Thiệu Thiên Nhai vung một cái tát, ầm ầm phiến tới, một chưởng này so sánh với một cái tát mới vừa rồi của Giang Nam kia còn muốn hung mãnh, còn muốn bá đạo!

Tu vi thực lực của Thiệu Thiên Nhai vốn là ở trên nàng, thậm chí so sánh với Giang Nam còn muốn thâm hậu chút ít, lần này một cái tát lên, dường như muốn đem ủy khuất trước nay của mình, từ trước chịu nhục, hết thảy phát tiết đi ra ngoài!

Oanh…

Cung Thiến Thiến bị một tát này phiến đến ở giữa không trung, như con quay xoay tròn không nghỉ, bay ra thánh thành, không biết bị hắn tát bay đi đâu!

- Nguy rồi!

Thiệu Thiên Nhai đột nhiên tỉnh ngộ lại, cái trán nhất thời toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, liếc liếc bốn phía, chỉ thấy mấy cao thủ trẻ tuổi thánh thành cùng đi với Cung Thiến Thiến ngơ ngác, lộ ra thần sắc khó có thể tin, để cho trong lòng hắn một trận sợ hãi, lại là một trận ám thoải mái.

- Giang đạo hữu, lần này ta và ngươi xông đại họa!

Thiệu Thiên Nhai dậm chân, kêu khổ nói:

- Ngươi có điều không biết, cha của Cung Thiến Thiến là phó thành chủ Hoang Cổ Thánh Thành ta, quyền thế ngang trời, một mực tìm nhược điểm của sư tôn ta, tránh cho sư tôn ta chiếm thành chủ vị của hắn, hôm nay ta đánh nữ nhi của hắn, hắn còn không tìm ta liều mạng? Sư tôn ta cũng sẽ lâm vào bị động!

- Mới vừa rồi một cái tát kia, ngươi sướng hay không?

Giang Nam cười hỏi.

- Thoải mái.

Thiệu Thiên Nhai đàng hoàng nói:

- Đúng là rất thoải mái. Bất quá đạo hữu. . .

Giang Nam khoát tay nói:

- Nếu Phó thành chủ lo lắng sư tôn ngươi đoạt vị trí của hắn, như vậy nói rõ trong lòng hắn có kiêng kỵ, đối với sư tôn ngươi tâm mang sợ hãi, nếu không căn bản không cần đánh ra loại thủ đoạn này. Sư tôn ngươi chiếm cứ chủ động, cho hắn áp lực thực lớn, căn bản không cần giấu tài, cũng không cần nhẫn nhịn khúm núm, ngược lại phải đại phóng dị sắc, làm cho người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, như thế mới là Hoang Cổ Thánh Thành phó thành chủ! Nhẫn nhịn cầu toàn, ngược lại chỉ làm người xem thường!

Thiệu Thiên Nhai ngẩn ngơ, tinh tế suy nghĩ một chút, chỉ cảm thấy rất có đạo lý, nhưng lại cảm thấy có cái gì đó không đúng, lại không nói ra được, tìm không được địa phương phản bác, lúng ta lúng túng nói:

- Đạo hữu, ta cảm thấy ngươi nói có chút đạo lý, nhưng lại cảm thấy là ngụy biện, phảng phất là một Đại Ma Thần ở bên tai ta nói chuyện, hấp dẫn ta sa đọa. . .

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Ngươi thấy ta giống là Đại Ma Thần sao? Thực không dám đấu diếm, ta ở quê nhà cũng là đứng đầu một giáo, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ, mặc dù không dám nói thống trị một thế giới, nhưng thế giới kia thấp nhất có hơn phân nửa lãnh địa là họ Giang. Đối với quyền thế tranh đoạt, ta cũng không xa lạ gì. Ngươi đem lời của ta nói cho tôn sư, hắn tất nhiên sẽ đồng ý thật sâu.

Đột nhiên, một thanh âm nặng nề từ sau lưng của hắn vang lên, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta cũng cảm thấy ngươi nói rất có đạo lý, bất quá cũng cảm giác được có cái gì không đúng, trong thoáng chốc phảng phất thấy một Đại Ma Vương hấp dẫn ta sa đọa.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, thấy được một trung niên nam tử tứ bình bát ổn.

Trung niên nam tử này mặt chữ quốc, chính là sư tôn Hồng Vũ Đạo Nhân của Thiệu Thiên Nhai, hắn làm cho người ta cảm giác, phảng phất chính là một tòa Hoang Cổ Thánh Sơn hình người áp ở nơi đó, lồng lộng bất động, tùy ý gió táp sóng xô, ta lù lù bất động!

Vững chắc.

Người như thế làm cho người ta cảm giác chính là vô cùng vững chắc!

Hiện tại Giang Nam cuối cùng hiểu, vì sao Thiệu Thiên Nhai rõ ràng làm cho người ta cảm giác là phong nhã phong lưu, nhưng hết lần này tới lần khác lại trung hậu có thể dựa vào, có một vị sư tôn như vậy, thiên tính của Thiệu Thiên Nhai bị đè, đi học tập vững chắc bền chắc của Hồng Vũ Đạo Nhân, cho nên mới có loại tính tình mâu thuẫn này.

- Hồng đạo huynh nói đùa.

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh xuất quan, chẳng lẻ đã tu thành thần minh rồi?

Hồng Vũ Đạo Nhân gật đầu, trầm giọng nói:

- Ta vốn là bị vây ở Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, tâm tình chậm chạp chưa từng viên mãn, nhưng mà nghe được giáo chủ nói chuyện, trong lúc bất chợt một khiếu thông trăm khiếu thông, lúc này mới đột phá, tâm tình viên

mãn, tu thành thần minh. Bất quá lời của ngươi mặc dù chỉ điểm ta, cùng ta có đại ân đức, nhưng mà giải thích của ngươi thật sự có chút cực đoan, lệch khỏi Chính Đạo.

Giang Nam khẽ mỉm cười, không có làm nhiều giải thích.

Hắn mặc dù là chưởng giáo Huyền Thiên Thánh Tông, nhưng xuất thân vốn chính là tu luyện Ma Đạo công pháp, Ma Ngục Huyền Thai Kinh lại càng Ma trung chi Ma, hơn nữa lão sư đầu tiên của hắn là Giang Tuyết tỷ tỷ yêu tà bức người, để cho ma tính trong lòng hắn có một chút khí chất yêu tà, Tà Khí Lẫm Nhiên.

Bất quá, Giang Nam không có chút ác ý nào, lời của hắn mặc dù có chút tà khí, nhưng mà tâm cảnh tu vi của hắn cao thâm đáng sợ, cả Huyền Minh Nguyên Giới, trừ Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình tâm cảnh tu vi trên hắn, những người khác thì kém hắn cách xa vạn dặm!

Hắn sớm đã là Đại Tông Sư trên tâm cảnh, hoàn mỹ vô khuyết!

Mà tu vi đám người Hồng Vũ Đạo Nhân mặc dù thắng hắn rất nhiều, nhưng mà ở trên tu vi tâm cảnh vẫn là kém hắn rất nhiều.

- Sư tôn, ta mới vừa rồi đánh Cung Thiến Thiến, có thể mang phiền toái tới cho ngươi hay không?

Thiệu Thiên Nhai thấp thỏm bất an hỏi.

- Ngươi có sướng hay không?

Hồng Vũ Đạo Nhân không có trực tiếp trả lời, ngược lại hỏi.

Thiệu Thiên Nhai ngẩn ngơ, gật đầu nói:

- Thoải mái.

- Này là đủ rồi. Chuyện của ta ta gánh chịu, ngươi không cần lo lắng thay ta.

Hồng Vũ Đạo Nhân gật đầu nói:

- Giang đạo hữu chỉ điểm tâm cảnh của ngươi, ngươi phải nhớ kỹ cảm giác như vậy, nhưng không thể trầm mê trong đó, nếu không sẽ bị hắn hấp dẫn sa đọa, vùi vào Ma Đạo, vạn kiếp bất phục! Tất cả hấp dẫn, ta tự cố thủ bản tâm, trong lòng cần có một tòa Hoang Cổ Thánh Sơn, đó chính là lương tâm ngươi, không gãy không loạn, vạn kiếp bất khuất!

Thiệu Thiên Nhai tựa như ngộ mà không ngộ, Giang Nam dở khóc dở cười, thầm nghĩ:

- Thầy trò hai người này thật đem ta làm thành Đại Ma Vương . . .

- Trong lòng có một tòa Hoang Cổ Thánh sơn không gãy không cong bất khuất? Tu vi tâm cảnh của Hồng Vũ đạo nhân cực cao, không kém hơn ta!

Giang Nam đối với Hồng Vũ đạo nhân này thập phần bội phục, thầm nghĩ:

- Loại người này, cố chấp đến đáng sợ, tâm tình không cách nào dao động, nếu như nhận định một việc, sẽ làm từng bước đi xuống, bất luận kẻ nào cũng không thể cải biến ý nghĩ cùng bước chân của hắn!

Từ ý nào đó mà nói, Hồng Vũ đạo nhân cùng Thái Hoàng lão tổ có chỗ tương tự, bất quá Thái Hoàng lão tổ là tính toán không bỏ sót, đã có kiên trì không thể dao động, lại giỏi về vận dụng các loại nhân tố, bảo trì ưu thế của mình.

Mà Hồng Vũ đạo nhân lại có vẻ có chút khô khan, khuyết thiếu biến báo, đây là tính tình hạn chế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 765: Tri Hành Hợp Nhất, Thiên Nhân Nhất Thể. (1)

Hắn có nguyên tắc của mình, nhưng từ nay về sau cũng đó có thể thấy được, Hồng Vũ đạo nhân ở tu vi tâm cảnh nếu so với Thái Hoàng lão tổ thua kém rất nhiều.

Tâm cảnh tu vi, mới bắt đầu là luyện bản tâm, đây chỉ là bước đầu tiên, bước tiếp theo là thành tựu tông sư, sau đó là đại tông sư.

Nhưng ở phía trên đại tông sư, còn có cảnh giới rất cao.

Hôm nay Giang Nam đã đạp ở cảnh giới đại tông sư đỉnh phong, đối với tâm cảnh rất cao cũng có được một chút giải.

Tu vi tâm cảnh phía sau là Tri hành hợp nhất, Thiên Nhân nhất thể.

Thái Hoàng lão tổ là ở vào Tri hành hợp nhất Đại viên mãn.

Trên thực tế, lúc trước Giang Nam đã thấy bên trong rất nhiều cường giả, tu vi tâm cảnh có thể vượt qua Thái Hoàng rải rác không có mấy, thủy chung lạnh nhạt như một Giang Tuyết tỷ tỷ xem như một cái, thiếu niên áo vàng đâu vào đấy tìm kiếm giải phóng thân thể của mình xem như một cái.

Tịch Ứng Tình ngộ được Bất xá thiên công chỉ có thể coi là cùng Thái Hoàng lão tổ cân bằng, về phần những người khác, ví dụ như Đại Thánh Vương. Ví dụ như Chiến Thiên Ma Tôn, Hạm Đạm Yêu Tôn, Đại Xích Thiên Thần Chủ. Ở tâm cảnh tuy đều đạt tới cảnh giới Tri hành hợp nhất, nhưng ở trình độ tâm cảnh hoàn mỹ nếu so với Thái Hoàng lão tổ thua kém một bậc.

Giang Nam lĩnh ngộ tâm cảnh Tri hành hợp nhất, đã có chỗ đọc lướt qua, nhưng còn chưa từng bước vào tâm linh cảnh giới này.

- Cung đạo huynh, đã đến sao không hiện thân gặp mặt?

Đột nhiên Hồng Vũ đạo nhân trầm giọng nói.

- Hồng Vũ, ngươi không có tu thành thần minh, liền không phải là địch nhân của ta. Ngươi đã trở thành thần, vậy thì là địch nhân của ta rồi!

Một trung niên nam tử khác đi tới, nam tử này khoác áo bào tím, lộ ra tôn quý dị thường, khí độ nổi bật, thân hình khẽ động, chỉ thấy trong tinh không vô biên sau lưng, hiện ra một hư ảnh thiên thần khủng bố, rộng lớn vô biên, hiển lộ ra tu vi pháp lực rất mạnh.

Thiên thần hư ảnh của hắn, so với Hoang Cổ Thánh thành còn muốn khổng lồ. Thánh thành ở trước mặt thiên thần hư ảnh của hắn, phảng phất là một hạt bụi!

Cái này là Hoang Cổ Thánh thành phó thành chủ Cung Thường Thanh, mặc dù đối với Hồng Vũ đạo nhân vạn phần kiêng kị, nhưng hắn có thể trở thành phó thành chủ, thống lĩnh sự vụ lớn nhỏ của Thánh thành, chưởng quản quyền hành Thánh thành, tự nhiên cũng là một vị cường giả khủng bố!

- Đánh nữ nhi của ta, thật to gan!

Cung Thường Thanh mắt sáng như đuốc, hướng Giang Nam cùng Thiệu Thiên Nhai quét tới, Giang Nam chỉ cảm thấy một cổ thần thức vô cùng cường đại đâm tới, chui vào mi tâm của mình, tâm niệm vừa động, thần trí của hắn trong mi tâm lập tức hóa thành một Hóa tiên ngọc bình.

Thần thức của Cung Thường Thanh đụng vào trong bình ngọc, lập tức bị Hóa thần tiên quang trong bình luyện đến tiêu tán, không có nửa phần động tĩnh!

Mà Thiệu Thiên Nhai ở cùng thời khắc đó cảm giác được thần thức của Cung Thường Thanh xâm lấn, tu vi thần trí của hắn so với Giang Nam không chút nào yếu, chỉ là ở thần thức thần thông so sánh với Giang Nam thiếu khuyết đi một tí gặp gỡ, nhưng mà không phải chuyện đùa.

Thần thức của Cung Thường Thanh nhảy vào mi tâm của hắn, liền lập tức bị một đạo Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn đánh nát, phai mờ thành tro!

- Hừ, hai tiểu quỷ cũng có chút ít bổn sự.

Sắc mặt Cung Thường Thanh trầm xuống, có chút ngoài ý muốn, hắn cũng không có thống hạ sát thủ, mà là muốn cho Giang Nam cùng Thiệu Thiên Nhai một bài học, lại không nghĩ rằng rõ ràng bị hai người đơn giản hóa giải, lúc này quay đầu nhìn về phía Hồng Vũ đạo nhân, lạnh như băng nói:

- Hồng Vũ, đệ tử của ngươi cấu kết ngoại nhân, còn tạo phản làm loạn, đả thương nữ nhi của ta, hôm nay ngươi chi bằng cho ta một cái công đạo.

Hồng Vũ đạo nhân trầm giọng nói:

- Đích thật là phải cho đạo huynh một cái công đạo. Thiên Nhai, ngươi đả thương Cung đạo huynh chi nữ, ta đem ngươi trục xuất Thánh thành, ngươi có phục hay không?

Thiệu Thiên Nhai ngẩn ngơ, khom người nói:

- Đệ tử tâm phục.

Hồng Vũ đạo nhân gật đầu, hướng Cung Thường Thanh nói:

- Cái xử trí này, Cung đạo huynh phải chăng thoả mãn?

Sắc mặt Cung Thường Thanh âm trầm xuống, đem Thiệu Thiên Nhai trục xuất Thánh thành? Cái xử trí này không đến nơi đến chốn, hơn nữa đối với Hồng Vũ có lợi thật lớn.

Sau khi đuổi Thiệu Thiên Nhai ra ngoài, Hồng Vũ đạo nhân liền không có nỗi lo về sau, buông tay mà làm, cùng hắn tranh đoạt phó thành chủ vị!

Bất quá, ở trên danh nghĩa Hồng Vũ đạo nhân đã xử trí Thiệu Thiên Nhai, ngay cả hắn cũng không nên thêu dệt chuyện.

Dù sao, phó thành chủ còn làm không được một tay che trời, ở phía trên hắn còn có lão thành chủ cùng rất nhiều lão quái vật Thánh thành, để cho hắn không cách nào không kiêng nể gì cả.

- Như vậy ngoại nhân này thì sao?

Ánh mắt Cung Thường Thanh rơi vào trên người Giang Nam, điềm nhiên nói:

- Một ngoại nhân, ở trong Thánh thành ta không kiêng nể gì cả, liên tục đả thương Thánh thành đệ tử ta, lại nhiễu loạn đại hoang ta, để cho danh dự Thánh thành ta sạch không! Không giết hắn, thiên lý nan dung!

- Vị đạo hữu này là thủ hộ thần của một tiểu bộ lạc trong đại hoang, tiểu bộ lạc kia sớm đã vì hắn dựng lên pho tượng cung phụng, há lại là ngoại nhân?

Hồng Vũ đạo nhân mỉm cười nói:

- Hắn là người Thánh thành ta, đệ tử Thánh thành tầm đó luận bàn, có chút thương vong cũng là không thể tránh được. Bất quá hắn đã tổn thương nhi nữ ngươi, ta cũng xử phạt hắn, trục xuất hắn ra Thánh thành, Cung đạo hữu định như thế nào?

Cung Thường Thanh mắt lộ ra hàn quang, Hồng Vũ đạo nhân rõ ràng cho thấy thiên vị Giang Nam cùng Thiệu Thiên Nhai, muốn bảo vệ tánh mạng hai người, thậm chí ngay cả Giang Nam cái ngoại lai này cũng được an bài một thân phận đệ tử Thánh thành!

Cung Thường Thanh hừ lạnh một tiếng, quay người rời đi, hôm nay Hồng Vũ đạo nhân đã tu thành thần minh, đã có thể cùng hắn bình khởi bình tọa, ở bên trong Thánh thành, hắn cũng không dám quá phận làm càn.

Hồng Vũ đạo nhân đưa mắt nhìn hắn ly khai, quay người trở lại trong Thánh điện, thanh âm truyền đến:

- Giang giáo chủ, Thiên Nhai, các ngươi đi đi.

- Sư tôn!

Thiệu Thiên Nhai lộ ra không bỏ chi ý nói.

- Thiệu đạo hữu, chúng ta đi thôi.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Tôn sư muốn tĩnh hạ tâm lai, không hề cố kỵ, cùng Cung Thường Thanh tranh đoạt phó thành chủ vị, ngươi lưu ở nơi đây, ngược lại sẽ làm hắn phân tâm.

Thiệu Thiên Nhai cũng minh bạch đạo lý này, gật đầu nói:

- Ta biết rõ. Đạo hữu, chúng ta đi nơi nào?

- Thiên hạ to lớn như thế, nơi nào không phải dung thân chi địa?

Giang Nam cười nói:

- Ta ở trong Xuất Vân thành có người quen. Không bằng đi Xuất Vân thành nhìn xem.

- Có người quen là tốt rồi!

Thiệu Thiên Nhai tinh thần chấn động, cười nói:

- Ta cũng đã lâu chưa từng đi Xuất Vân thành. Xuất Vân thành mỗi ngày đều có chiến đấu, so với Thánh thành ta đặc sắc rất nhiều, gần đây lại sắp tổ chức một hồi giải thi đấu giác đấu, không ít thế lực lớn cùng cao thủ trẻ tuổi đều hiện ra ở đó! Bất quá, Cung Thường Thanh có thù tất báo, chỉ sợ chúng ta ly khai Thánh thành, sẽ lọt vào hắn tập sát, vì nữ nhi của hắn báo thù!

Chương 766: Tri Hành Hợp Nhất, Thiên Nhân Nhất Thể. (2)

- Vậy thì xem tôn sư có thực lực cùng hắn chống lại hay không!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, cười nói.

Trong mắt Thiệu Thiên Nhai cũng là tinh quang bắn ra bốn phía nói:

- Ta rất lâu chưa từng thấy qua ân sư xuất thủ. Đi!

Hắn tế lên lâu thuyền, hai người lên thuyền hướng bên ngoài Thánh thành bay đi.

- Giang đạo hữu, thân thể của ngươi quá nặng đi!

Thanh âm oán trách của Thiệu Thiên Nhai truyền đến:

- Đúng rồi, ngươi không phải là mới vừa tiến vào Trung Thiên thế giới ta sao? Như thế nào ở trong Xuất Vân thành còn có người quen? Chẳng lẽ là thần minh xuất thân từ thế giới của các ngươi kia?

- Đến đó ngươi liền biết.

Giang Nam cười nói:

- Bằng hữu kia của ta, ngươi thấy nhất định sẽ rất vui vẻ.

Lâu thuyền bay ra mấy vạn dặm, đột nhiên Thiên Tượng biến đổi, trong hư không một gương mặt vô cùng lớn hiện ra, rõ ràng là thiên thần hư ảnh sau lưng Cung Thường Thanh kia!

Tuy hắn còn không phải thiên thần, nhưng đã đến gần cảnh giới kia. Trong cơ thể vô số đạo tắc hóa thành thiên thần hư ảnh, có được uy năng thay trời đổi đất!

Oanh...

Hắn một tay che xuống, hư không sụp đổ, Địa Thủy Phong Hỏa, phạm vi mấy vạn dặm hết thảy ở dưới một chưởng này bao phủ, để cho Giang Nam cùng Thiệu Thiên Nhai không chỗ có thể trốn!

Giang Nam cùng Thiệu Thiên Nhai như trước chuyện trò vui vẻ, đối với cái này lơ đễnh.

Lúc này, hư không vỡ ra, một đạo cửu chuyển hư ảnh thay đổi liên tục, mở ra hư không, một quyền từ trong hư không oanh ra, đường đường chính chính, rầm rộ, cùng bàn tay thiên thần này ầm ầm va chạm, chỉ nghe băng băng băng đứt gãy nổ mạnh không ngừng truyền đến, thiên thần hư ảnh xây dựng bàn tay kia nhao nhao bị một quyền này oanh nát bấy!

- Hừ! Hồng Vũ, để cho ta nhìn cửu chuyển chiến thể của ngươi đến cùng có bao nhiêu tiền vốn, có thể cùng ta tranh phong! Nhật Diệu Bạo Tinh!

Thiên thần hư ảnh kia hừ lạnh một tiếng, bàn tay theo phá theo tụ, hai tay đột nhiên giao thoa, lập tức mở ra, chỉ thấy vô số đạo tắc phi tốc ngưng tụ, hóa thành một khỏa tinh cầu cực lớn, hỏa lực phún dũng, thần quang lóng lánh, thiên thần hư ảnh kia ôm ấp Nhật Diệu Bạo Tinh, ầm ầm hạ xuống!

Bực uy thế này, long trời lở đất, uy lực đã vượt ra khỏi thần linh công kích, đạt tới chiến lực thiên thần mới có thể có được!

Nắm đấm của Hồng Vũ đạo nhân tiếp tục oanh ra, đột nhiên năm ngón tay mở ra, ba chỉ dựng thẳng lên, hóa thành một đạo chưởng ấn cổ quái, nghênh tiếp Nhật Diệu Bạo Tinh!

- Hoang Cổ ấn!

Hắn một ấn này oanh ra, phảng phất oanh ra Hoang Cổ Thánh sơn, ẩn ẩn có thể chứng kiến ba đầu ngón tay của hắn như là sơn thể cổ xưa, quần tinh quấn quanh, Tinh Hà xoay quanh, tinh lục phiêu phù ở sườn núi!

Con mắt Giang Nam sáng ngời, Hồng Vũ đạo nhân đem tâm cảnh cùng công pháp của mình dung hợp, trong lòng có một tòa Hoang Cổ Thánh sơn không gãy bất khuất, quả đấm của hắn cũng hóa thành một tòa Hoang Cổ Thánh sơn, để cho thực lực của hắn bạo tăng, tuy cảnh giới không bằng Cung Thường Thanh, nhưng mà chiến lực lại còn cao hơn!

Cái này là Tri hành hợp nhất!

Tri hành hợp nhất, có thể làm cho thực lực thần minh phát huy lớn nhất, cảnh giới vẫn còn trên đại tông sư!

Hồng Vũ đạo nhân tích lũy hùng hậu, tâm cảnh tu vi cực cao, lại trải qua Giang Nam trong lúc vô tình chỉ điểm một phen, rốt cục làm được Tri hành hợp nhất, đã vượt qua đại tông sư!

Hoang Cổ ấn cùng Nhật Diệu Bạo Tinh va chạm, Nhật Diệu Bạo Tinh trực tiếp tan vỡ, tan thành mây khói, sau một khắc Hoang Cổ ấn một chưởng che ở phía trên thiên thần hư ảnh của Cung Thường Thanh, vị thiên thần hư ảnh này ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được, thiên thần vô cùng to lớn cao ngạo bắt đầu sụp đổ, trong khoảng khắc, liền bị một ấn phá hủy!

- Khá lắm cửu chuyển chiến thể, lĩnh giáo!

Trong hư không truyền đến thanh âm của Cung Thường Thanh, điềm nhiên nói:

- Bất quá, ngươi muốn đoạt vị của ta, còn phải nhìn thủ đoạn chính thức của ngươi, mà không phải cách không tranh phong!

Bầu trời đột nhiên bình tĩnh trở lại, mây trắng lượn lờ, lâu thuyền ở trên không mây trắng rì rì bay đi.

- Tri hành hợp nhất, Tri hành hợp nhất của ta ở nơi nào?

Giang Nam chứng kiến một phen giao chiến vừa rồi kia, lâm vào trầm tư:

- Tri hành hợp nhất của ta, không phải Thái Hoàng vong tình, không phải Tịch chưởng giáo không bỏ, cũng không phải Hồng Vũ đạo nhân không gãy bất khuất, như vậy bản tâm của ta là cái gì?

Hắn ẩn ẩn cảm giác được, tu vi tâm cảnh của mình đi tới một vị trí mấu chốt nhất, phía trước đã không có đường, nếu mình có thể nghĩ thông suốt, sẽ mở một con đường, nếu không nghĩ ra, tâm cảnh của mình sẽ gặp từ nay về sau ngừng chân không tiến!

Giang Nam suy nghĩ xuất thần, quay trở lại kinh nghiệm của mình từ thuở nhỏ đến nay, theo hắn sinh ra ngây thơ, cha mẹ công ơn nuôi dưỡng, nối khố thuần chân vô hạ, đọc sách biết chữ, ở dưới gối cha mẹ hầu hạ, cùng huynh đệ tỷ muội chơi đùa. Sau đó Thiên Địa kịch biến, Trung Thổ tan vỡ, yêu ma hoành hành, gia viên nghiền nát, thân nhân chết thảm, mình ở trong vũng máu cùng thi thể leo ra, luân lạc tới Tề vương phủ làm nô, trộm học võ nghệ.

Lại đến mình gặp được Giang Tuyết tỷ tỷ, đối với mình vất vả dạy bảo, dẫn dắt mình đi vào một thế giới kỳ diệu, trở thành tu sĩ.

Sau đó gia nhập Thánh tông, trải qua sinh tử tôi luyện, lần lượt kinh nghiệm không thể tưởng tượng, lần lượt cửu tử nhất sinh trắc trở, từng tràng buồn phiền đại hỷ, hắn từ một tiểu Tu sĩ trở thành Thánh tông Chi Chủ.

- Nội tâm của ta đang suy nghĩ gì? Là cái gì chèo chống ta đi tới đây? Động lực của ta đến tột cùng là cái gì?

Giang Nam tự vấn lòng, là vì hướng hai vị thiên thần hủy gia viên của ta kia báo thù sao? Là truy tìm bước chân của Giang Tuyết tỷ tỷ, lần nữa đứng ở bên cạnh của nàng sao? Là vì chấn hưng Thánh tông, để cho Thánh tông phát dương quang đại sao?

Những điều này đều là động lực chèo chống hắn tiến lên, nhưng chỉ là một bộ phận hắn truy cầu, cũng không phải là bản tâm của hắn.

Bản tâm của hắn, Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng một lời nói rõ, cái kia chính

là dã tâm, dục vọng!

Năng lực càng lớn, dã tâm càng lớn, dục vọng càng cường!

Dã tâm càng lớn, dục vọng càng cường, năng lực mới sẽ không ngừng tiến bộ!

Không có dã tâm, không có dục vọng, sẽ gặp bảo thủ, sẽ không muốn tiến lên!

Nhân loại thời xa xưa, nhìn lên chim bay trên không trung mới có thể nghĩ đến mình tự do tự tại bay lượn, bởi vậy mới có thể khai sáng ra một loại thần thông kỳ diệu, để cho mình có thể bay lượn phía chân trời. Chứng kiến yêu thú khí lực cường hãn, di sơn đảo hải. Bởi vậy bọn hắn mới có thể mở ra thân thể pháp môn, lớn mạnh bản thân!

Chứng kiến sinh lão bệnh tử, mới có thể nghĩ đến muốn Trường Sinh vĩnh thọ, thọ cùng trời đất!

Dục vọng cùng dã tâm, là văn minh chèo chống tu sĩ, động lực để thần thông công pháp không ngừng phát triển!

Giang Nam ngưng mắt nhìn bản tâm của mình, từ trong đủ loại tạp niệm giấu kín trong bản tâm của mình, phát hiện bản chất nội tâm của mình, cái kia chính là dục vọng, dã tâm!

Chương 767: Cường Giả Tụ Tập

Mà muốn thực hiện dục vọng cùng dã tâm, thì thật ứng với khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh: Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Tâm mang sợ hãi, là trở ngại lớn nhất để thực hiện dục vọng cùng dã tâm!

Sợ hãi địch nhân, sợ hãi đối thủ, sợ hãi khó khăn, sợ hãi hiểm trở, sợ hãi nhân tình, sợ hãi tiếng người, sợ hãi tổ tông, sợ hãi Thiên Đạo, thế gian này có rất nhiều sợ hãi!

- Không sợ!

Giang Nam đột nhiên thấp giọng nói:

- Tri hành hợp nhất. Không sợ không sợ, đây chính là con đường của ta!

Tri hành hợp nhất.

Tuy minh bạch đạo lý này, nhưng muốn làm được còn thập phần khó khăn, tuy Giang Nam tìm được căn bản chèo chống tâm cảnh của mình, nhưng mà trước mắt còn chưa từng chính thức làm được trên ý nghĩa Tri hành hợp nhất.

Chính thức Tri hành hợp nhất, là như bọn người Hồng Vũ đạo nhân kia, đem trong lòng kiên trì, đạo tâm của mình, biến thành thần thông của mình, một đạo Hoang Cổ ấn, bình thản bằng phẳng, người như Hoang Cổ Thánh sơn, ấn như Hoang Cổ Thánh sơn.

Tịch Ứng Tình không bỏ họ hàng thân hữu, không bỏ Thánh tông, không bỏ vợ con của mình, ở trong không bỏ khai sáng Bất xá thiên công.

Thái Hoàng lão tổ vong tình vứt bỏ nhục dục, giết vợ Minh Chí, đoạn tuyệt lo lắng cùng không bỏ cuối cùng trong lòng mình, xem vạn vật thành công cụ, khai sáng Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư.

Đây đều là biểu hiện của Tri hành hợp nhất.

Hiện tại, tuy Giang Nam lĩnh ngộ đến một điểm kia, nhưng muốn đem không sợ của mình hóa thành thần thông, hóa thành công pháp, hóa thành nhất cử nhất động của mình, đây mới thực sự là Tri hành hợp nhất!

Về phần Thiên Nhân nhất thể, cái kia chính là cảnh giới rất cao, Thiên Tâm tức tâm ta, Thiên Đạo tức ta nói, loại tâm tình này vô cùng khó tìm, coi như là Thần Đế cũng chưa chắc có thể đạt tới cảnh giới này!

- Không sợ không sợ, Vô Úy Ấn!

Giữa mi tâm của Giang Nam, Huyền Thai kim nhân từ từ diễn biến một loại ấn pháp kỳ diệu, hắn ý đồ khai sáng, căn cứ từ mình biết, diễn biến chính mình đi, biểu hiện bên ngoài là Vô Úy Ấn!

Hắn muốn khai sáng thần thông, muốn đem không sợ, dục vọng cùng dã tâm trong nội tâm mình, hết thảy ở bên trong một ấn này bày ra, có thể nghĩ cái này là khó khăn bực nào!

- Vô Úy Ấn chỉ là bước đầu tiên của tri hành hợp nhất, ta khai sáng ra Vô Úy Ấn, mới có thể xem như cùng tâm cảnh của Hồng Vũ đạo nhân cân bằng, nhưng đằng sau còn có đường rất dài phải đi.

Huyền Thai của hắn đang không ngừng suy diễn Vô Úy Ấn, mà chính mình cũng cùng Thiệu Thiên Nhai trao đổi, hắn đối với cửu chuyển chiến thể của Thiệu Thiên Nhai rất có hứng thú, Thiệu Thiên Nhai đối với Huyền Thai Ấn cùng Nguyên Thai Ấn của hắn cũng đồng dạng cảm thấy rất hứng thú.

Hai người bọn họ cũng không phải bảo thủ chi nhân, ở dưới lẫn nhau trao đổi, lẫn nhau đều có đại thu hoạch, cửu chuyển chiến thể so trượng sáu chi thân còn muốn cao minh, thân thể cửu chuyển, pháp lực cửu chuyển, thần

thức cửu chuyển, cường hoành vô cùng, hơn nữa Huyền Thai Ấn cùng Nguyên Thai Ấn cung cấp mười lăm lần khí huyết, suy nghĩ một chút cũng làm người cảm giác được khủng bố!

Bất quá, ba loại công pháp này lại không cách nào triệt để tương dung, Giang Nam thí nghiệm thoáng một phát, ở dưới tình huống hắn đồng thời thúc dục Huyền Thai Ấn cùng Nguyên Thai Ấn, chỉ có thể để cho thân thể lưỡng chuyển, cũng đã đạt đến cực hạn, không cách nào tiếp tục tăng lên.

Mà Thiệu Thiên Nhai cũng động thủ thí nghiệm, sau khi hắn thi triển ra cửu chuyển chiến thể, cũng chỉ có thể tăng lên gấp hai ba lần khí huyết, nếu như tiếp tục tăng lên mà nói, thân thể thần hồn cùng pháp lực đều bị tức huyết no bể bụng!

Bất quá dù vậy, thực lực của hai người bọn họ cũng tăng lên rất nhiều, lẫn nhau tất cả đều vui vẻ!

Xuất Vân thành cách đại hoang cực kỳ xa xôi, hai người khống chế lâu thuyền phi hành hơn hai mươi ngày, lúc này mới đi đến thánh thành này, mà vào lúc này, giải thi đấu chiến nô của Xuất Vân thành đã và đang tiến hành.

Tòa Xuất Vân thành này so với Hoang Cổ Thánh thành không nhỏ chút nào, Giang Nam từ xa nhìn lại, cảm thấy Xuất Vân thành nếu so với Hoang Cổ Thánh thành thua kém một tí, tuy tòa Thiên Không Thành này cũng cực kỳ đồ sộ bao la, thủ bút cũng là to đến kinh người, nhưng mà khuyết thiếu máu tươi tẩy lễ.

Phải biết rằng, Hoang Cổ Thánh thành sừng sững thế gian có ngàn vạn năm, trải qua thời Ngũ Đại Thần Đế, càng là đã tham gia cuộc chiến đoạt đế, không biết bao nhiêu Thần Ma táng thân ở dưới thánh thành nghiền áp, thần huyết rót vào bên trong tường thành.

Mà Xuất Vân Thành là Xuất Vân Thần Tôn luyện chế thành, tuy Xuất Vân Thần Tôn cũng cực kỳ cường đại, nhưng mà dù sao tư lịch còn thấp, cũng không có trải qua loại cuộc chiến đoạt đế thảm thiết này.

Ùm...ụm bò....ò...

Một tiếng rống lên to rõ truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy vài đầu Thanh Ngưu hùng tráng giống như núi xanh lôi kéo một chiếc bảo thuyền từ từ chạy nhanh vào trong thành, đột nhiên lại có Thải Vân bay tới, nguyên một đám nữ tử dung mạo như thiên tiên khống chế Thải Vân phiêu nhiên mà bay, cũng rơi vào trong thành.

Lại có người khống chế Viễn Cổ thần thú cố sức, lao nhanh mà đến.

Tòa thánh thành này phi thường náo nhiệt, tất cả đại thánh địa, thế gia cường giả đến từ Trung Thiên nối liền không dứt chạy đến.

Thiệu Thiên Nhai thúc dục lâu thuyền cũng đáp xuống trong thành, lập tức thu lâu thuyền, hướng Giang Nam cười nói:

- Giang đạo hữu, lúc trước Xuất Vân thành nếu so với hiện tại còn muốn náo nhiệt, khi đó Thiên Nhân thông đạo còn thông suốt, thậm chí ngay cả một ít Cự Đầu của Thần giới cũng thường thường hàng lâm, Xuất Vân Thần Tôn xuất hiện không chỉ một lần. Mỗi một lần xuất hiện đều khiến cho một hồi đại oanh động!

Giang Nam gật đầu, Thần Tôn là Cự Đầu Thần giới, nhân vật bậc này đã là Thần Thoại truyền thuyết, xuất hiện ở chỗ này tự nhiên sẽ khiến cho oanh động cực lớn.

- Mau nhìn, Hiên Vi tiên tử đến rồi!

Đột nhiên, đám người bắt đầu khởi động, mọi người xôn xao, có người kêu lớn, Giang Nam theo tiếng nhìn lại. Còn chưa chứng kiến bóng người, liền nghe được tiếng ngọc châu va đập thanh thúy truyền đến. Du dương dễ nghe, lập tức hương khí bồng bềnh, mây nhỏ đóa đóa, hơi gió thổi tới, vài đầu hươu chân đạp trong hư không, lôi kéo một cỗ bảo liễn hương xa bay đến.

Hương xa chạy nhanh, bức rèm che lay nhẹ, lại có trên dưới một trăm

thiếu nữ dung mạo tú lệ nâng kiếm tương theo, quay quanh xe đi vào trong thành, chỉ là không có chứng kiến thân ảnh Hiên Vi tiên tử kia.

Một Đại Hán đầu trọc cười hắc hắc nói:

- Hiên Vi tiên tử chính là thiên hạ tuyệt sắc, đại mỹ nhân. Nếu có thể ngủ cùng nàng, lão tử đời này đã đáng giá!

Oanh!

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện mấy ngàn kiện pháp bảo, chung đỉnh lâu tháp thư kiếm cầm kỳ... các loại bảo vật, lại có vô số đạo thần thông, rậm rạp chằng chịt hướng gã đại hán đầu trọc kia oanh tới, sinh sinh đem người này nện té xuống đất, cơ hồ đưa hắn tại chỗ đánh chết!

- Dám vũ nhục Tiên Tử của ta, nếu như không phải ở trong Xuất Vân thành, lão tử đã sớm giết ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 768: Tam Khuyết Đạo Nhân Gặp Gỡ Bi Thảm. (1)

- Không sai! Hiên Vi tiên tử băng thanh ngọc khiết, chính là tình nhân trong mộng lão nạp, không được phép ngươi có nửa điểm khinh nhờn!

- Oanh! Hòa thượng kia, dám cùng bần đạo đoạt tình nhân trong mộng, ăn ta một gạch!

...

Giang Nam ngạc nhiên, chỉ thấy những cao nhân trong thành này cãi nhau, loạn cả một đoàn, nghi ngờ nói:

- Thiệu đạo hữu, Hiên Vi tiên tử này là người nào?

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Hiên Vi tiên tử họ Thi, là hòn ngọc quý trên tay Bắc Mạc Thi gia, Bắc Mạc thành cũng là một đại thánh địa, không kém hơn Hoang Cổ Thánh thành ta, mà Thi Hiên Vi này tuy là nữ tử, nhưng ngươi không nên khinh thường nàng. Ở bên trong trẻ tuổi, nàng cũng là đại cao thủ rất giỏi, không kém hơn ta và ngươi!

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, Thiệu Thiên Nhai đã nói không kém hơn bọn hắn, vậy thì nhất định như thế, một nữ tử có thể có được chiến lực cường đại như thế, hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa!

Đột nhiên, lại có thanh âm khóa sắt rầm rầm chấn động truyền đến, hai cự nhân chân trần mình trần toàn thân quấn đầy xiềng xích, lôi kéo một chiếc chiến hạm khổng lồ từ đằng xa chạy tới.

Hai tôn cự nhân này rõ ràng là tồn tại chưởng giáo cấp Chí Tôn, thân thể vô cùng cường hoành, mặt ngoài làn da thậm chí có thể chứng kiến rất nhiều

đạo vân hóa thành hoa văn, rõ ràng là đã đem đạo vân luyện vào bên trong huyết nhục!

Có thể làm được một bước này, mặc dù là một ít chưởng giáo Chí Tôn của Huyền Minh Nguyên Giới cũng chưa hẳn có thể làm được, mà hai vị đại cao thủ như vậy, vậy mà cam tâm tình nguyện làm người kéo thuyền cho người khác!

Hai cự nhân đem thuyền kéo vào trong Xuất Vân thành, một vị nam tử trẻ tuổi bay bổng rời thuyền, hắn vừa mới đi xuống đầu thuyền, mọi người lập tức chỉ cảm thấy sát khí vô biên truyền đến, phảng phất đi vào Thần Ma chiến trường, trăm vạn Thần Ma thi phục khắp nơi, vô số Thần Thi di động!

- Sát khí thật lớn.

Giang Nam hé mắt, Thiệu Thiên Nhai thấp giọng nói:

- Huyết Thần lâu Vô Đạo công tử, tự nhiên sát khí rất nặng.

Đột nhiên, lại có Phật Quang đầy trời truyền đến, Phật âm mênh mông cuồn cuộn, chỉ thấy giữa không trung xuất hiện một đại Phật màu vàng, bên trong đại Phật, một tăng nhân tuổi trẻ lông mày xanh đôi mắt đẹp đi tới, tắm rửa Thánh Quang đi vào trong thành.

- Đó là Phật Quang tự tiểu thánh tăng, Đàm Trí thánh tăng, cũng là một cao thủ.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Những thứ này, rất là cao điệu, chỉ sợ lúc này đây bọn hắn cũng muốn đích thân ra tay, nghiệm chứng thực lực của mình. Đạo hữu, chúng ta đi Vọng Chiến đài nhìn xem.

Giang Nam gật đầu, hai người tới Vọng Chiến đài, Vọng Chiến đài nơi đây cũng không giống người thường, là nguyên một đám Bí Cảnh, trong Bí Cảnh mây mù lượn lờ, thấy không rõ người ở bên trong đến tột cùng là ai.

Chỉ cần có tiền, bao Bí Cảnh liền có thể xem cuộc chiến, mà ở phía dưới, thì là một kim bàn cực lớn, trong mâm phủ lên một tầng cát vàng tinh tế, cát vàng kia cũng không phải là phàm vật, giờ phút này từng hạt cát vàng bị người thúc dục, hóa thành lớn nhỏ giống như tinh cầu, trong đó phía trên một hạt cát vàng đang có chiến nô giác đấu.

Một người trong đó, rõ ràng là một đạo nhân lớn lên béo đến đáng sợ!

- Giang đạo hữu, mau nhìn tiểu mập mạp kia!

Ánh mắt Thiệu Thiên Nhai sáng lên, cười nói:

- Thằng này chính là cao thủ bi thảm mà ta đã nói với ngươi, bị trói ở trên một chiếc thuyền nhỏ phiêu lưu đến trung thiên ta, sau đó lại bị cường giả Xuất Vân thành bắt được làm thành chiến nô đánh lôi đài! Không nghĩ tới hắn lại có thể ở trong chiến nô sống đến hiện tại, rất cao, thật là được! Đúng rồi, Giang đạo hữu, ngươi không phải nói ngươi ở trong Xuất Vân thành có người quen sao? Mời đi ra, chúng ta vừa nhìn vừa nói!

- Đã đi ra.

Giang Nam hướng Đạo Nhân mạng mập trong sân đang liều chết bĩu môi, cười nói:

- Ở dưới đó.

Thiệu Thiên Nhai ngơ ngác nhìn tinh cầu phía dưới, Đạo Nhân mập kia đang cùng một vị cường giả Đán Tháp tộc sinh tử đánh giết, Đán Tháp tộc cường giả kia cũng là một chiến nô, lợi hại vô cùng.

- Cái nào là người quen của ngươi?

Thiệu Thiên Nhai thất thanh nói.

- Chính là tiểu mập mạp.

Giang Nam phẫn nộ nói.

Thiệu Thiên Nhai mờ mịt nói:

- Người quen của ngươi, không phải là cường giả Xuất Vân thành sao?

- Ta chưa bao giờ nói qua như vậy.

Đán Tháp tộc là một chủng tộc chiến đấu cực kỳ cường đại trong Trung Thiên thế giới, tộc nhân chủng tộc này, trong cơ thể trời sanh liền chứa đựng Đán Tháp Thần kim hiếm thấy, hơn nữa theo tu vi càng cao, độ dày của Đán Tháp Thần kim trong cơ thể liền càng cao.

Tu luyện tới thần minh cảnh giới, thân thể sẽ hoàn toàn hóa thành Đán Tháp Thần kim, cứng rắn vô cùng, hơn nữa phụ lấy đạo tắc, quả thực chính là hình người pháp bảo, lợi hại vô cùng!

Hơn nữa, Đán Tháp Thần kim có thể kéo dài và dát mỏng cực mạnh, thế cho nên cường giả Đán Tháp tộc rất khó bị giết chết, cho dù đem bọn họ đập thành thiết bính, bọn họ cũng có thể nhanh chóng phục hồi như cũ, là đối thủ cực kỳ khó dây dưa!

Phía dưới Đán Tháp tộc cường giả đang cùng Tam Khuyết Đạo Nhân quyết sinh tử, là một vị Thiên Cung tam trọng cường giả, Giang Nam nhìn thoáng qua, trong lòng cả kinh, thực lực người này cực mạnh, mặc dù hắn với Thiệu Thiên Nhai muốn thắng được người này, cũng đúng là không dễ!

Hai tay cùng đỉnh đầu của hắn đã luyện thành Đán Tháp Thần kim, một khi xuất thủ, liền cơ hồ là nửa thần minh chi bảo oai, hơn nữa hai tay của hắn thiên biến vạn hóa, thỉnh thoảng hóa thành Đán Tháp đại chùy, thỉnh thoảng hóa thành Đán Tháp đại chắn, thỉnh thoảng hóa thành một cây trường thương, một thanh lợi kiếm, biến hóa vô cùng, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Song, cường giả như vậy ở trước mặt Tam Khuyết Đạo Nhân lại chỉ có thể kinh ngạc, Đạo Nhân mập kia ngồi ở chỗ đó, vẫn không nhúc nhích, đầu vai thoáng một cái, trên người liền có hơn một trăm Thiên Cung chi bảo, chi

chít hướng vị Đán Tháp tộc cường giả này oanh khứ, đao thương kiếm kích búa rìu móc xiên, pháp bảo nhiều làm người ta giận sôi!

Ở nhiều bí cảnh trên bầu trời này, là cường giả đến từ các nơi của trung thiên, thậm chí có không thiếu nhân vật Thần Ma cấp, rối rít đem bí cảnh mở ra một cửa sổ, quan sát chiến nô quyết chiến ở phía dưới.

Chiến đấu trong Kim bàn cũng không chỉ có một cuộc, nhiều cát vàng lơ lửng, hóa thành từng cái từng cái tinh cầu, còn có chiến nô của những thế lực lớn khác liều mạng chém giết, thỉnh thoảng có người chết thảm!

Mà ở trong nhiều bí cảnh, có thật nhiều cô gái vóc người mạn diệu thướt tha, quần áo bại lộ bay tới bay lui, hỏi thăm có đặt cược hay không. Không ít cao thủ trong bí cảnh rối rít đặt cược.

- Tam Khuyết đạo huynh cũng tu luyện đến Động Thiên cảnh.

Giang Nam nhìn thoáng qua, mí mắt trực nhảy, pháp bảo trên người Tam Khuyết Đạo Nhân này thật sự đếm không xuể, nhiều đến đáng sợ, chiến đấu đến hiện tại, lại chỉ dùng pháp bảo, hiển nhiên là định dùng chiến thuật biển pháp bảo, đè chết vị Đán Tháp tộc cường giả này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 769: Tam Khuyết Đạo Nhân Gặp Gỡ Bi Thảm. (2)

- Quả nhiên lại là loại chiến thuật vô sỉ này!

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Ta lần trước đến, Đạo Nhân mập này chính là dùng loại chiến thuật kia, sinh sôi đem một Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả tươi sống mệt chết!

- Đây mới là chỗ đáng sợ của hắn.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, cười vang nói:

- Thiệu đạo hữu, lấy tu vi của ngươi, có thể khống chế vài món Thiên Cung chi bảo? Đạo Nhân này thúc dục nhiều pháp bảo như thế, phải cần pháp lực vô cùng kinh người, mà hắn thủy chung có thể thúc dục nhiều pháp bảo, vừa ra tay chính là trên trăm Thiên Cung chi bảo! Có thể thấy được, thực lực chân thật của Đạo Nhân mập này, đến nay còn chưa hoàn toàn triển lộ ra!

Giang Nam cùng Thiệu Thiên Nhai theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị công tử trẻ tuổi đi tới, người này mày kiếm mắt sao, anh khí bức người, Giang Nam nhắm mắt lại dụng tâm đi "nhìn", trong thoáng chốc phảng phất "nhìn" đến một cây đại thương đứng vững ở trong nhiều pháp bảo, những pháp bảo kia không ngừng vang lên va chạm, rèn luyện đại thương này, đợi mở mắt nhìn lên, tất cả pháp bảo cùng đại thương hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

- Lại là một vị cao thủ trẻ tuổi!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trong mắt tinh quang chợt lóe rồi biến mất, ở Huyền Minh Nguyên Giới, căn bản chưa từng có nhiều cao thủ trẻ tuổi như thế, chỉ có một Cận Đông Lưu còn có thể miễn cưỡng coi là đối

thủ của hắn, nhưng mà cho dù là Cận Đông Lưu, so với tuổi trẻ cường giả hắn hôm nay chứng kiến mà nói, cũng thua kém xa rồi!

- Trung Thiên thế giới, không hổ là đứng đầu mười Đại Thế Giới, thượng thừa Thần Giới, cao thủ trẻ tuổi nơi này thiên tài hơn người, nhân số nhiều, so sánh với Ứng Long Đại Thế Giới còn muốn cao hơn một bậc! Không biết mấy Đại Thế Giới khác, là tình hình như thế nào? Chư thiên vạn giới, chín Đại Thế Giới ở bên ngoài, mà Trung Thiên thế giới ở vào trung ương, bởi vì gần Thần Giới, cho nên thiên tài xuất hiện lớp lớp, lịch đại Thần Đế cũng từng ở chỗ này lưu lại dấu chân, có chút còn để lại truyền thừa cùng huyết mạch, còn có hằng hà Thần Tôn, Thần Chủ, Chân Thần, Thiên Thần ở chỗ này để lại dấu ấn. Có nội tình khổng lồ như thế, mới có thể ra đời nhiều thiên tài cùng tinh anh như thế!

Thiệu Thiên Nhai nhìn thấy người nọ, trong lòng vui mừng, đứng dậy đi ra tiểu bí cảnh, cười nói:

- Giang đạo hữu, vị huynh đài này là Xuất Vân thành Âu Tùy Tĩnh, rất là cao minh, chính là cường giả siêu quần bạt tụy nhất trong trẻ tuổi của Xuất Vân thành, cũng là cao thủ trẻ tuổi nổi danh đã lâu.

Âu Tùy Tĩnh nhìn về phía Giang Nam, trong lòng cả kinh, Giang Nam có thể cảm ứng được hơi thở của hắn, giống như vạn bảo luyện thương, mà hắn cũng có thể cảm ứng được hơi thở của Giang Nam.

Ở hắn xem ra, Giang Nam tựa như ở vào bên trong khôn cùng Ma Ngục, chung quanh là Địa Thủy Phong Hỏa phun ra, hỗn loạn không chịu nổi, từng tôn Thiên Thần, Ma Thần, Yêu Thần hiện ra ở bên trong Ma Ngục, nhất tề hướng trung ương lễ bái, niệm kinh tụng pháp, tán tụng thần lực vĩ đại.

Mà Giang Nam thì ngồi ở trung ương quần Thần, giống như một Thần Vương, Thần Đế , tiếp nhận những Thần Ma này cúng bái!

Nhưng mà hắn mở hai mắt nhìn lên, Giang Nam như một thư sinh tuổi còn trẻ, mi thanh mục tú, không có một chút khí tức bầy Thần lễ bái.

- Ngoài tròn trong vuông, nội tâm cao vót, không lạy Thần Ma, Thần Ma lại hướng hắn lễ bái, người này dã tâm vô cùng, trong lòng cất giấu Đại Ma Vương, Đại Thần Vương!

Âu Tùy Tĩnh thầm nghĩ trong lòng.

Mà Thiệu Thiên Nhai làm cho người ta cảm giác hoàn toàn bất đồng, hắn là hoa nở bốn mùa, phong lưu phóng khoáng, làm cho người ta như cây khô gặp gió xuân, nhưng mà hắn cũng có thủ đoạn cương liệt, Cửu Chuyển Chiến Thể cũng không phải là hư danh nói chơi.

- Tùy Tĩnh công tử, vị này là bạn tốt của ta Giang Nam Giang Tử Xuyên.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ, cũng không thua ta và ngươi.

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Khí phách thật lớn!

Âu Tùy Tĩnh thầm nghĩ trong lòng.

- Gặp qua Tùy Tĩnh đạo hữu.

Giang Nam làm lễ ra mắt, ôn văn nhĩ nhã, chỉ hướng phía dưới đang tiến hành đại chiến, cười nói:

- Tùy Tĩnh đạo hữu, tiểu đệ có một yêu cầu quá đáng, không biết chiến nô kia của ngươi có bán hay không? Ta muốn mua.

Âu Tùy Tĩnh theo ngón tay của hắn nhìn lại, chỉ thấy hắn chỉ hướng chính là Tam Khuyết Đạo Nhân, lắc đầu nói:

- Giang đạo hữu muốn mua người này, chỉ sợ phải thất vọng. Đạo Nhân mập này, là Tùy Chân đường huynh ta tự mình suất lĩnh thánh thành cường giả mới bắt được hắn, là chiến nô của Tùy Chân đường huynh, không thuộc ta trông nom.

- Âu Tùy Chân?

Vẻ mặt Giang Nam khẽ nhúc nhích nói:

- Có thể mời Tùy Tĩnh đạo hữu dẫn kiến một chút hay không?

Âu Tùy Tĩnh lắc đầu nói:

- Không phải là ta không dẫn kiến cùng đạo hữu, mà là thế gia đại phiệt, vốn có thật nhiều ác tha, ta cùng với Tùy Chân đường huynh quan hệ không hòa thuận, cùng hắn cạnh tranh thành chủ vị kế nhiệm, có ta dẫn kiến, hắn ngược lại càng sẽ không đem Đạo Nhân mập kia bán cho ngươi. Hơn nữa, Đạo Nhân mập này lũ chiến lũ thắng, giúp Tùy Chân đường huynh buôn bán lời không biết bao nhiêu tiền tài, nếu như ngươi thật muốn mua tên mập mạp này, chỉ sợ tốn hao số lượng tiền tài cực kỳ khổng lồ, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Đạo Nhân mập này là bạn cũ của ta, ta há có thể nhìn hắn chịu nhục?

Ba người đang nói chuyện, chiến đấu phía dưới đã kết thúc, Tam Khuyết Đạo Nhân dùng vô số pháp bảo, sinh sôi đập nát Đán Tháp tộc cường giả, đại hoạch toàn thắng.

Đột nhiên, một đạo kim quang xông vào trong chiến trường, hóa thành một Du Long, bá một tiếng liền đem Tam Khuyết Đạo Nhân trói kết kết thật thật, để cho hắn không cách nào nhúc nhích, treo ở giữa không trung.

Tiếp theo, một đại hán tóc đỏ tay cầm trường tiên xông vào trong chiến trường, trước hết hướng Tam Khuyết Đạo Nhân đánh một trận, lạnh lùng nói:

- Tiểu mập mạp, Tùy Chân công tử nhà ta nói, ngươi mặc dù thắng, nhưng xuất công không xuất lực, đáng đánh!

Ba ba ba...

Một tiên rút ra, đánh cho trên người trên mặt Tam Khuyết Đạo Nhân đều là vết máu, Đạo Nhân kia bị đau, nhưng không nói một lời.

Đại hán tóc đỏ kia đánh ba trăm tiên, cười lạnh nói:

- Tiếp theo chiến vậy thì ngươi ra sân! Tùy Chân công tử nói, nếu ngươi không sử xuất toàn lực, vẫn còn dùng thủ đoạn hèn mọn thủ thắng, liền tiếp theo đánh, đem ngươi tươi sống quất chết!

Sắc mặt Tam Khuyết Đạo Nhân biến hóa, yên lặng vận chuyển huyền công, chữa trị thân thể tổn thương, trong mắt nhỏ hung quang bắn ra bốn phía.

Trong lòng Giang Nam cũng không khỏi tức giận, ánh mắt nhìn đi, chỉ thấy đại hán tóc đỏ kia bay lên, rơi vào trong một bí cảnh, tòa bí cảnh này giống như nước chảy, phủ kín sơn trân hải vị, còn có vài chục cô gái tuyệt sắc vừa múa vừa hát, lại có mấy vị cao thủ trẻ tuổi ngồi trên tiệc rượu xem chiến.

Công tử gầy ngồi ở trên chủ vị kia liên tục hướng mọi người mời rượu, Huyết Thần Lâu Vô Đạo Công Tử cùng phật quang thành Đàm Trí thánh tăng cũng ở trong đó, còn có mấy vị công tử hậu duệ quý tộc không biết lai lịch, hẳn là cao thủ trẻ tuổi của những thánh thành Thánh Địa khác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 770: Ngươi Xuống Tới, Một Mình Đấu. (1)

Ánh mắt Giang Nam quét tới, nhất thời khiến cho những cao thủ này cảm ứng, rối rít hướng bên này xem ra.

- Nguyên lai là tiểu tử Tùy Tĩnh kia!

Trong mắt Âu Tùy Chân tinh quang chợt lóe, nhưng ngay sau đó biến mất, hừ lạnh một tiếng.

- Tùy Chân đạo huynh, đường đệ này của ngươi kéo bè kết phái, xem ra là một lòng muốn cùng ngươi đối nghịch, tranh đoạt thành chủ vị này!

Huyết Thần Lâu Vô Đạo Công Tử thản nhiên nói:

- Người nọ bên cạnh hắn, chính là Hoang Cổ Thánh Thành Thiệu Thiên Nhai, cũng là một nhân vật rất cao!

Âu Tùy Chân cười lạnh một tiếng nói:

- Không việc gì, Vô Đạo Công Tử, ngươi không muốn xuống dưới chơi sao?

Vô Đạo Công Tử lắc đầu:

- Không có nhân vật đáng giá xuất thủ. Chỉ có chiến nô của ngươi để cho ta có dục vọng xuất thủ, về phần những chiến trường khác là mèo chó một dạng, không chịu nổi một kích. Nếu ngươi bỏ được để chiến nô của ngươi bỏ mạng, bản thân ta rất muốn ra tay.

- Cái tên mập mạp này là phát tài chi bảo của ta, ta không bỏ được để cho hắn chết ở trên tay của ngươi!

Âu Tùy Chân ha ha cười một tiếng nói.

Vô Đạo Công Tử mặt không chút thay đổi, ý bảo hai Cự Nhân bên cạnh nói:

- Các ngươi đi xuống thử một chút.

Hai Cự Nhân đi ra bí cảnh, phi thân đi tới trong kim bàn, riêng của mình hạ xuống một viên cát vàng biến thành tinh cầu, lập tức có cường giả trong bí cảnh khác phái cao thủ tới ứng chiến.

Bất quá hai Cự Nhân này đã đem đạo văn luyện vào bên trong huyết nhục, mạnh mẽ vô cùng, trong hai ba chiêu liền đem đối thủ xé rách, đại hoạch toàn thắng.

- Âu Tùy Tĩnh, ngươi có dám cùng chiến nô của ta đánh một trận không?

Thanh âm của Vô Đạo Công Tử đột nhiên truyền đến, lời vừa nói ra, nhất thời mấy ngàn mục quang từ các tiểu bí cảnh rơi vào trên thân bọn người Giang Nam.

- Dùng chiến nô hướng ta khiêu chiến?

Âu Tùy Tĩnh trong lòng tức giận, rất rõ ràng, Huyết Thần Lâu Vô Đạo Công Tử muốn hắn đi ra ngoài ứng chiến, nếu như hắn đáp ứng cùng chiến nô quyết chiến, chính là tự hạ thân phận, mặc dù thắng cũng trên mặt không ánh sáng, nếu thua, tự nhiên là thân bại danh liệt, thậm chí còn có chết thảm ở giữa sân!

- Âu Tùy Tĩnh, ngươi không dám ứng chiến sao?

Ánh mắt của Vô Đạo Công Tử rơi vào trên người Âu Tùy Tĩnh, sắc bén như kiếm:

- Nếu là đánh cuộc, không bằng ta cho ngươi thêm chút tiền lời!

Hắn tâm niệm hơi động, một mặt mộc bài bay ra, trôi trên chiến trường, nhẹ giọng nói:

- Đây là ta trong lúc vô tình lấy được Thần Mộc Lệnh, là Thần Mộc Thánh Quân năm đó tung hoành thiên hạ sở luyện, một trong ba chìa khóa mở ra động phủ của Thần Mộc Thánh Quân, tập hợp đủ ba mật thược, là có thể mở ra Thánh Quân động phủ! Âu Tùy Tĩnh, nếu ngươi thắng được hai chiến nô của ta, Thần Mộc Lệnh liền là của ngươi!

- Thần Mộc Lệnh!

Giang Nam lập tức cảm ứng được trên bầu trời chiến trường, trong từng cái từng cái bí cảnh truyền đến thần thức ba động cường đại, vô số cao thủ ở trong nháy mắt riêng phần mình buông thả thần thức, hướng Thần Mộc Lệnh này quét tới, thần thức những cao thủ này vô cùng mạnh mẽ, ở giữa không trung đụng nhau, nhấc lên một cổ long quyển phong kinh người, thậm chí có cường giả rõ ràng là thần minh, thần thức vô cùng kinh khủng, ở giữa khuấy động cũng mơ hồ có chút dấu hiệu không yên!

- Quả nhiên là Thần Mộc Lệnh! Loại bảo vật này, Vô Đạo Công Tử lại cũng bỏ được lấy ra!

- Động phủ Thần Mộc Thánh Quân đã có trăm vạn năm chưa từng có người mở ra, bên trong bảo vật vô số, chưa từng nghĩ Thần Mộc Lệnh cũng xuất thế, đoán chừng là chỗ động phủ này đến ngày mở ra!

- Không nói động phủ của Thần Mộc Thánh Quân, chỉ một Thần Mộc Lệnh này cũng là một pháp bảo rất giỏi, uy năng sẽ không kém thần minh chi bảo!

- Âu Tùy Tĩnh, Thần Mộc Lệnh ở chỗ này, xem ngươi có có năng lực tới lấy hay không.

Vô Đạo Công Tử lạnh nhạt nói:

- Bất quá, ở trước lúc đánh cuộc, kính xin các hạ lấy ra tiền vốn ngang nhau.

Sắc mặt Âu Tùy Tĩnh xanh mét, Giang Nam nghi ngờ nói:

- Thần Mộc Lệnh này rất quý trọng sao?

- Đâu chỉ quý trọng!

Thiệu Thiên Nhai thấp giọng nói:

- Giang đạo hữu, ngươi có điều không biết, Thần Mộc Thánh Quân này chính là Thần Chủ mấy trăm vạn năm trước, mặc dù là Thần Chủ nhưng thực lực của hắn so với Thần Tôn cũng không kém! Hắn lưu lại động phủ mỗi cách ngàn năm, sẽ từ trong hư không xuất hiện nhân gian, nhưng đến nay còn không có người có thể tiến vào trong đó. Ngàn năm trước, động phủ này lần nữa xuất hiện, nhấc lên một cuộc gió tanh mưa máu, thậm chí ngay cả mấy vị thần minh, Thiên Thần cũng bị kinh động, kết quả ngay cả đại môn động phủ cũng không có đi vào, ngược lại chết thảm trọng. Trận chiến ấy, Xuất Vân thành chủ, chính là phụ thân của Tùy Tĩnh công tử, một đời Thiên Thần cấp cường giả, cũng gặp phải bị thương nặng, đến nay thương thế còn không có thể khỏi hẳn!

- Thánh Quân động phủ cấm chế nặng nề, cha ta mạnh mẽ xông vào Thánh Quân động phủ gặp phải cấm chế phản kích, bị một đạo thần mộc đạo tắc trấn áp ở bầu trời Tử Phủ, căn tu thần mộc quấn quanh Tử Phủ, để cho hắn đến nay cũng không có thể đem loại đạo tắc này trừ đi, tu vi thực lực cũng bị hao tổn thật lớn.

Sắc mặt Âu Tùy Tĩnh khôi phục như thường, trầm giọng nói:

- Cha ta nguyên vốn cũng là thiên tài hơn người, thậm chí có hy vọng vấn đỉnh Thần Chủ, nhưng mà kể từ khi gặp phải bị thương nặng lần đó, tu vi không tiến phản lui, hôm nay địa vị mơ hồ có chút khó giữ được, trưởng lão thậm chí đề nghị đem cha ta trục xuất. Vô Đạo Công Tử biết tình cảnh cha ta, vì vậy lấy ra Thần Mộc Lệnh, chính là biết ta nhất định sẽ không cự tuyệt, ép ta phải chiến!

- Thần Chủ so sánh với Thần Tôn cũng không yếu?

Ánh mắt Giang Nam không khỏi nóng bỏng, nhìn về phía Thần Mộc Lệnh.

Âu Tùy Tĩnh lật tay lấy ra một bảo vật khác, bay ra, rung rinh hướng Thần Mộc Lệnh bay đi, trầm giọng nói:

- Tốt, Vô Đạo Công Tử, ta và ngươi đánh cuộc!

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy kiện pháp bảo này là một chiếc thanh đăng, miệng nâng một ngọc điệp, trong ngọc điệp có dầu hạt cải, bấc đèn đốt cháy, phát ra quang mang dằng dặc.

Âu Tùy Tĩnh cất cao giọng nói:

- Này là một thần minh chi bảo, tên là Thánh Hỏa Đăng, là một vị Phật Môn Phật Đà dùng để chiếu sáng Minh Thổ, trấn áp tà ma dị bảo!

Âu Tùy Chân đột nhiên bật cười nói:

- Tùy Tĩnh lão đệ, ngươi lấy ra cái bảo vật này, so với Thần Mộc Lệnh chỉ sợ có chút không đủ xem đi?

Âu Tùy Tĩnh cắn răng, đột nhiên lấy ra một kiện bảo vật khác, là một tòa Thất Bảo Liên Đài, phía trên treo phất trần, ngọc châu, Kim Cương xử, Xá Lợi Tử, cung, tiễn sáu kiện pháp bảo, tính cả Liên Đài là Thất Bảo, cũng cùng Thần Mộc Lệnh phóng ở chung một chỗ, lạnh lùng nói:

- Thất Bảo Liên Đài này đồng dạng là xuất từ Tọa Hóa Chi Địa trong Minh Thổ của Phật Đà kia, hiện tại đã đủ chưa?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 771: Ngươi Xuống Tới, Một Mình Đấu. (2)

Trên bầu trời Kim bàn, vô số thanh âm hít lãnh khí truyền đến, bất luận kẻ nào cũng có thể một cái nhìn ra Thất Bảo Liên Đài này cường đại, Thất Bảo trên Thất Bảo Liên Đài này, chính là một bộ, các hữu diệu dụng, mỗi một kiện pháp bảo là Phật Đà luyện chế thần minh chi bảo, uy lực cực kỳ cường đại, hơn nữa bảy kiện pháp bảo lại là một bộ, dưới quần anh tụ hội, uy lực lại càng kinh người!

- Vẫn còn không đủ.

Vô Đạo Công Tử thản nhiên nói:

- Thần Mộc Lệnh liên quan tới động phủ của Thần Mộc Thánh Quân, chỉ là tám thần minh chi bảo, chỉ sợ còn so ra kém Thần Mộc Lệnh.

- Vô Đạo Công Tử, tiểu tăng xem ra, chỉ sợ thực đã đủ rồi.

Phật quang thành Đàm Trí thánh tăng ánh mắt lòe lòe phát sáng, đột nhiên mở miệng nói:

- Liên Đài này cũng không phải gọi là Thất Bảo Liên Đài, mà là Bát Bảo Liên Đài, trong đó có huyền cơ khác. Tùy Tĩnh thí chủ, tiểu tăng mạo phạm một chút.

Hắn đột nhiên chỉ một ngón tay, chỉ thấy vô số đạo văn xông ra, rót vào trong Thánh Hỏa Đăng, Thánh Hỏa Đăng bay lên, rơi vào trên Thất Bảo Liên Đài, nhất thời đèn diễm tăng vọt, bá một tiếng lơ lửng cao ba vạn trượng!

Đèn diễm sóng nhiệt bức người, trong đó có một pho tượng Phật Đà hỏa diễm, ba đầu sáu tay, chân đạp Liên Đài, đưa tay đem lục bảo trên Liên Đài nắm trong tay.

Hỏa diễm Phật Đà này giống như một thần minh chân chính, hơi thở ngập trời, kinh khủng vô cùng!

- Quả nhiên là Bát Bảo Liên Đài.

Đàm Trí thánh tăng hai tay hợp thành chữ thập, thở dài, nói:

- Thánh Hỏa Phật Đà đem mình luyện vào bên trong Thánh Hỏa Đăng, Đại Từ Đại Bi, xả thân lấy nghĩa, trấn áp ma đầu, thật là một đời thánh tăng.

Mọi người thấy mà ánh mắt sáng lên, Bát Bảo hợp nhất, liền tương đương với Thánh Hỏa Phật Đà sống lại, thành chiến lực của mình, uy lực bộ pháp bảo này đúng là to đến kinh người, giá trị không kém Thần Mộc Lệnh!

Phải biết rằng, thúc dục thần minh chi bảo cần pháp lực cực mạnh chống đỡ, nhưng một điểm xuất sắc nhất của bộ pháp bảo này chính là không cần tu vi cường đại cở nào là có thể gọi về Thánh Hỏa Phật Đà!

Bát Bảo hợp nhất diễn biến Thánh Hỏa Phật Đà, liền tương đương với mình nhiều ra một Thần Minh cấp cường giả!

Đối với cường giả cấp bậc Thiên Thần mà nói, Bát Bảo Liên Đài giá trị xa không bằng Thần Mộc Lệnh, nhưng mà đối với bất kỳ một cường giả nào dưới Thiên Thần mà nói, Bát Bảo Liên Đài là bảo vật khó được nhất!

Cho dù là thần minh núp ở trong một chút bí cảnh, giờ phút này ánh mắt cũng vô cùng nóng bỏng, ngó chừng hai kiện pháp bảo này:

- Không hổ là anh tài kiệt xuất xuất thân Xuất Vân thành cùng Huyết Thần Lâu, ngay cả loại bảo vật này cũng có thể cầm đi ra được, so với chúng ta còn muốn giàu có!

Giang Nam cũng lộ ra vẻ kinh sợ, ở Huyền Minh Nguyên Giới muốn nhận được một thần minh chi bảo cũng có thể nói là thiên tân vạn khổ, nhưng ở Trung Thiên thế giới, một lần đánh cuộc lại một hơi xuất hiện chín thần minh chi bảo!

- Không hổ là Trung Thiên thế giới, khắp nơi là bảo!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trên mặt Vô Đạo Công Tử lộ ra một nụ cười, hướng Âu Tùy Chân thấp giọng nói:

- Âu Tùy Tĩnh trúng kế, hai chiến nô kia của ta là Thần Ma Di Tộc, luyện thành Thần Ma thân thể, trong ngày thường hai người bọn họ đem tu vi phong ấn, sau khi phá giải phong ấn mặc dù không bằng ta và ngươi cũng thua kém không nhiều lắm! Nếu ta không sử dụng Huyết Thần kiếm, cũng mơ tưởng dễ dàng hàng phục bọn họ. Lần này Âu Tùy Tĩnh cùng ta đánh cuộc, lấy ra pháp bảo quý trọng nhất của hắn, thực lực thế tất tổn hao nhiều, tất nhiên sẽ bị hai chiến nô của ta xé nát!

Đám người Âu Tùy Chân cùng Đàm Trí thánh tăng sắc mặt biến hóa, trong lòng thầm thở dài lợi hại, Vô Đạo Công Tử dùng hai chiến nô hướng Âu Tùy Chân khiêu chiến, bọn họ còn cảm thấy hắn có chút lỗ mãng, hiện tại mới biết được người này tâm cơ thâm trầm đến đáng sợ!

Âu Tùy Tĩnh đem pháp bảo cường đại nhất của mình lấy ra đánh cuộc, vô hình trung thực lực liền rớt xuống hơn phân nửa, hơn nữa hai đại chiến nô ẩn dấu thực lực, rõ ràng là đoán chừng Âu Tùy Tĩnh!

Chỉ cần Âu Tùy Tĩnh ứng chiến, chính là một cái tử lộ!

- Tùy Chân đạo hữu, ta vì ngươi diệt trừ cường địch, ngươi làm sao cám ơn ta?

Vô Đạo Công Tử cười mà như không cười nói.

Âu Tùy Chân cười ha ha nói:

- Nếu như ta trở thành hạ nhiệm thành chủ, địa bàn Xuất Vân thành ta, chính là địa bàn của Huyết Thần Lâu!

Vô Đạo Công Tử khẽ gật đầu, rất là hài lòng, đột nhiên chợt quát lên:

- Phá Ma giải phong!

Phía dưới kim bàn, hai Cự Nhân Thần Ma Di Tộc kia nghe vậy, nhất tề nổi giận gầm lên một tiếng, khí huyết phóng lên cao, hai khỏa tinh cầu màu vàng nhất thời dâng lên hai cột máu vô cùng thô to, giống như mênh mông biển lớn!

Rầm! Rầm!

Hai Cự Nhân khí huyết mênh mông, giống như sóng lớn đánh ra bờ biển, kinh người chí cực!

Thực lực hai người bọn họ bất quá là tương đương với Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, mà hiện tại tu vi mặc dù như cũ là Thiên Cung ba trọng, nhưng thực lực thoáng cái bạo tăng mấy lần!

- Tùy Tĩnh lão đệ, kính xin đi xuống đánh một trận!

Âu Tùy Chân không khỏi đắc ý nói.

Sắc mặt Âu Tùy Tĩnh kịch biến, hít vào một hơi thật dài, liền muốn đứng dậy đi xuống, sắc mặt Thiệu Thiên Nhai trầm xuống, đưa tay ngăn lại, lắc đầu nói:

- Tùy Tĩnh công tử, pháp bảo cường đại nhất của ngươi đã dùng để đánh cuộc, ngươi tới là thua, không cần đi chịu chết.

Âu Tùy Tĩnh chiến ý hừng hực, trầm giọng nói:

- Như vậy thua ở trong tay hắn, ta không cam lòng! Cho dù chết, ta cũng muốn đánh một trận!

Giang Nam đột nhiên nói:

- Tùy Tĩnh công tử, không biết cuộc tỷ thí này, có thể để cho người khác

thế chiến hay không?

Âu Tùy Tĩnh lắc đầu nói:

- Xuất Vân thành ta có quy củ Xuất Vân thành ta, nếu ta đã cùng Vô Đạo Công Tử đánh cuộc, ta đây chỉ có thể đi, khác người không thể làm thay.

- Chiến nô của ngươi có thể thay thế ngươi ra sân, này cũng không coi là không tuân theo quy củ!

Thiệu Thiên Nhai ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Không bằng trận này, để cho ta tới thôi!

- Để ta đánh đi.

Giang Nam vỗ áo, mỉm cười nói:

- Thiệu đạo hữu dù sao cũng là người Hoang Cổ Thánh Thành, tất cả mọi người nhận được ngươi, biết ngươi không phải là chiến nô. Mà ta là người mới, chỉ cần Tùy Tĩnh công tử nói ta là chiến nô của hắn, ai còn có thể hoài nghi?

Âu Tùy Tĩnh chần chờ, vội vàng ngăn trở:

- Giang đạo hữu, chuyện của ta, không cần ngươi lấy thân phạm hiểm! Hai chiến nô phía dưới kia rất lợi hại, cho dù là ta cũng bắt không được bọn họ...

- Không việc gì, để cho hắn đi.

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Thằng này rất lợi hại, lần trước ta cùng với hắn đánh ra một đạo Thần Thông, thiếu chút nữa bị hắn đánh gảy xương.

Âu Tùy Tĩnh ngẩn ngơ, khó có thể tin nhìn Giang Nam, chiến lực của

Thiệu Thiên Nhai hắn biết được nhất thanh nhị sở, Cửu Chuyển Chiến Thể là kinh người bực nào, mặc dù Thiệu Thiên Nhai có chút ý tứ thổi phồng Giang Nam, nhưng mà nói rõ thực lực của Giang Nam chỉ sợ không phải chuyện đùa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 772: Một Chiêu Đánh Bại. (1)

- Tùy Tĩnh lão đệ, ngươi không dám ra chiến, phái người đi tìm chết sao?

Âu Tùy Chân thấy xuất chiến chỉ là Giang Nam, sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh nói.

Âu Tùy Tĩnh cười lạnh nói:

- Chiến nô xuất chiến, không tính là không tuân theo quy củ, có gì không thể?

Vô Đạo Công Tử hừ lạnh một tiếng, ánh mắt rơi vào trên mặt Giang Nam, dường như muốn nhìn thấu hắn, đột nhiên điềm nhiên nói:

- Thiên nô địa nô, xé hắn cho ta!

Trên Kim bàn, hai Cự Nhân chiến nô ngửa mặt lên trời gầm thét, thân hình như điện, nhất tề hướng Giang Nam lao đi!

Khí huyết của Giang Nam đột nhiên bộc phát, một quyền trào ra, quả đấm kết ấn, hóa thành Nguyên Thai Ấn, chỉ nghe một tiếng trầm muộn đột nhiên chấn động hư không, một tiếng trống vang lên, khí huyết của hắn thoáng cái sôi trào gấp mười lần, ngay sau đó lại là một đạo Huyền Thai Ấn đánh ra, khí huyết lần nữa sôi trào gấp năm lần!

Sau một khắc, hắn một bước bước ra, thân thể đột nhiên bành trướng, ngay sau đó điên cuồng thu nhỏ lại!

Cửu Chuyển Chiến Thể, nhất chuyển!

Hắn bước thứ hai bước ra, thân thể lần nữa điên cuồng thu nhỏ lại!

Cửu Chuyển Chiến Thể thứ hai chuyển!

Đợi đến hắn bước ra bước thứ ba, thân thể lần nữa điên cuồng bành trướng, khí lực so sánh với hai đại chiến nô không kém chút nào, cùng thiên nô hung hăng đụng vào nhau!

Oanh!

Vô số toái cốt cùng huyết nhục tung bay, mọi nơi vẩy ra, Thiên nô bị hắn một quyền sinh sôi đánh cho chia năm xẻ bảy!

Giang Nam lên tiếng rống to, từ bên trong toái cốt cùng huyết nhục tung bay đi ra, chạm mặt bắt được hai đấm của Địa nô, sinh sôi một xé, đem Địa nô sinh sôi xé thành hai mảnh!

Nơi nơi là huyết nhục cùng toái cốt tung bay, hai đại chiến nô máu tươi như biển, Giang Nam đứng ở trong biển máu, ngẩng đầu nhìn lên, nhìn về phía Âu Tùy Chân trong bí cảnh, chỉ một ngón tay, nhẹ giọng nói:

- Ngươi xuống tới, một mình đấu.

- Hai đại chiến nô của Huyết Thần Lâu Vô Đạo Công Tử, cũng không phải là người yếu, lại bị người này một quyền nổ nát, hai tay xé mở!

Trong nhiều bí cảnh, vô số thần thức ba động, cho dù là Thần Ma núp trong bí cảnh, giờ phút này cũng nhịn không được biến sắc, từng cái từng cái thần thức va chạm, trao đổi cái nhìn:

- Người này vẫn là Thần Phủ tám cảnh Huyền Đô cảnh, liền có chiến lực kinh người như thế, hắn là Cửu Chuyển Chiến Thể hay là Bảo Thể, Thần Thể, hoặc là Tiên Thể?

Một thần minh mở ra con mắt thứ ba, nhìn chăm chú Giang Nam, trầm giọng nói:

- Bảo Thể không có cường đại như thế, hẳn không phải là Bảo Thể, mà Tiên Thể đã có trên mười vạn năm không có hiện ra thế gian, cái loại thể chất kinh người này, là Tiên Nhân huyết mạch, khắp cả người Tiên quang.

Người này tự nhiên không thể nào là Tiên Thể. Hắn mới vừa rồi đánh ra một nửa Cửu Chuyển Chiến Thể, cùng Cửu Chuyển Chiến Thể chân chính lại có bất đồng, cũng không đem uy lực của Cửu Chuyển Chiến Thể phát huy đến lớn nhất, hơn phân nửa là một Thần Thể!

Trong bí cảnh cách đó không xa, một vị lão giả tóc trắng xóa vuốt chòm râu nói:

- Thần Thể cũng không như bình thường! Đương kim Thần Đế chính là xuất thân Thần Thể, thân thể vô cùng cường đại, trấn áp đương thời!

- Cái này náo nhiệt! Chiến nô chiến trường của Xuất Vân thành, lại thoáng cái xuất hiện hai Thần Thể, một người là chiến nô của Âu Tùy Chân, là tiểu mập mạp kia, người còn lại là chiến nô của Âu Tùy Tĩnh, hai huynh đệ này là muốn đấu ngươi chết ta sống!

- Trong mắt của ta, tiểu mập mạp kia đích xác là chiến nô của Âu Tùy Chân, mà thiếu niên này chưa hẳn là chiến nô của Âu Tùy Tĩnh, mà là người của hắn, giả mạo chiến nô thay Âu Tùy Tĩnh ra mặt!

...

Nhiều thần thức ở trên cao ba động, trong những cường giả này không thiếu có Thần Ma đầu sỏ, tự nhiên ánh mắt sắc bén. Một cái liền nhìn ra Giang Nam cũng không phải là chiến nô của Âu Tùy Tĩnh, mà là bằng hữu của Âu Tùy Tĩnh. Chẳng qua là hắn nói mình là chiến nô của Âu Tùy Tĩnh, người khác mặc dù biết rõ không phải cũng không có biện pháp gì.

Đương kim trên đời, có tất cả ba loại Tiên Thiên thể chất cường đại, một là Bảo Thể, hai là Thần Thể, ba là Tiên Thể, mỗi một chủng thể chất cũng không phải chuyện đùa.

Bảo Thể là Thần Ma thân thể ẩn chứa năng lượng vô cùng lớn, tỷ như huynh đệ Âu Tùy Tĩnh Âu Tùy Chân cùng Vô Đạo Công Tử cũng là Bảo Thể. Trong cơ thể chảy xuôi Thần Ma huyết mạch cực kỳ nồng nặc.

Thần Thể là một loại thể chất cực kỳ đặc thù khác, loại thể chất này trời sinh cường đại, vừa ra đời liền trời ban lành khí, Thần tích giấu bên trong, có ưu thế mà người khác khó có thể tưởng tượng, tốc độ tu luyện cực nhanh, không thua thần minh chuyển thế thân, hơn nữa căn cơ vô cùng vững chắc, Thần Thông Thiên Thành!

Nhục thể của bọn hắn, thậm chí so sánh với pháp bảo ngang cấp mạnh hơn. Mỗi một Thần Thể nếu như có thể lớn lên, cũng là bá chủ tung hoành cả đời!

Về phần Tiên Thể, vậy thì càng thêm hãn hữu, chỉ có đời sau của Tiên Nhân mới có thể có thể chất bực này, từ xưa tới nay, Tiên Thể xuất hiện cũng không nhiều, nhưng mà chỉ cần xuất hiện, liền khiếp sợ đương thời!

Thậm chí trong truyền thuyết có mấy vị Thần Đế cũng là Tiên Thể!

Trừ tam đại thể chất này ra, còn có vài loại hậu thiên thể chất, tỷ như Thiệu Thiên Nhai Cửu Chuyển Chiến Thể cùng Đàm Trí thánh tăng Thắng Quang Phật Thể, cũng là hai loại thể chất hậu thiên, hậu thiên tu luyện mà thành, nhưng mà hết sức cường đại, so sánh với Bảo Thể, Thần Thể cũng không thua gì!

Lần này trong Xuất Vân thành, xuất hiện hai vị Thần Thể, có thể thấy được khiến cho bao nhiêu oanh động!

Tam Khuyết Đạo Nhân mới vừa hiện ra ở Trung Thiên thế giới, liền có người dùng pháp bảo gần Thần oanh kích tiểu mập mạp này, lại không có ở trên người hắn lưu lại bất kỳ vết thương, lúc ấy liền có người hoài nghi hắn là Thần Thể.

Sau đó tên mập mạp này bị cường giả trong Xuất Vân thành bắt được, thử máu, mới phát hiện hắn thật sự là Thần Thể, cường giả trong Xuất Vân thành thậm chí đề nghị luyện Thần tích ra trong cơ thể hắn, đánh vào trong cơ thể tộc nhân mình, bất quá trừ Thần Tôn xuất thủ, người nào cũng không có nắm chắc có thể luyện ra Thần Thể Thần tích của Tam Khuyết Đạo Nhân, lúc này

mới thôi.

Mà Giang Nam nay ngang trời xuất thế, đánh chết hai đại chiến nô, oanh động có thể cùng lúc Tam Khuyết Đạo Nhân xuất hiện sánh ngang.

Bất quá bọn hắn nghĩ đã sai, Giang Nam cũng không phải là Thần Thể gì, mà là căn cơ của hắn hùng hậu, dùng Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận trui luyện thân thể nhiều năm, đạo văn cũng đã luyện vào trong hạt thật nhỏ của thân thể, trong xương cốt thậm chí đánh vào hoa văn Tiên Thiên Thần Ma, hơn nữa, đem một bình Hồng Mông Tử Khí luyện vào thể nội, lúc này mới tạo nên thân thể cường đại của hắn, không thua Thần Thể!

Âu Tùy Tĩnh cũng ngơ ngác nhìn một màn này, thật lâu nói không ra lời, mới vừa rồi Thiệu Thiên Nhai nói cùng Giang Nam đối một chiêu cơ hồ cánh tay cũng bị cắt đứt, hắn vốn còn có chút không tin, nhưng bây giờ thật sâu tin tưởng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 773: Một Chiêu Đánh Bại. (2)

Một quyền một xé, liền giết chết hai đại cao thủ, mà hai chiến nô này, ngay cả hắn ứng phó cũng hết sức cực khổ, ở dưới tình huống không có pháp bảo, hắn thậm chí tính toán liều chết đánh cược một lần.

Nhưng hai đại cao thủ này, ở trước mặt Giang Nam quả thực giống như giấy, giơ tay liền phá!

- Thiệu huynh, ngươi từ nơi nào mời tới mãnh nhân bực này?

Âu Tùy Tĩnh hưng phấn nói:

- Thực lực vị Huyền Thiên Giáo Chủ này, còn ở trên ta!

Thiệu Thiên Nhai cười nói:

- Hắn không phải là người Trung Thiên thế giới, mà là đến từ thế giới khác, cụ thể là thế giới nào ngay cả ta cũng không biết. Bất quá kiến thức của Giang đạo hữu lại vượt xa chúng ta, hắn chỉ điểm sư tôn ta, ngay cả sư tôn ta cũng đột phá, tu thành thần minh.

Âu Tùy Tĩnh hoảng sợ.

- Âu Tùy Chân, ngươi không dám ứng chiến sao?

Giang Nam tay áo tung bay, ngẩng đầu nhìn lên, trầm giọng nói.

- Cùng ta một mình đấu?

Âu Tùy Chân giận tím mặt, tay vịn bảo tọa bị hắn nắm đến bành bạch nổ tung, trong mắt phóng hỏa, gắt gao ngó chừng Giang Nam, hôm nay, hắn cũng rốt cục nếm đến bị "chiến nô" khiêu chiến là tư vị gì, cái loại khuất nhục nầy là thân phận địa vị như hắn không cách nào tiếp nhận!

Bất quá, mới vừa rồi Giang Nam đại phát thần uy đúng là để cho hắn kiêng kỵ vạn phần, thiên nô, địa nô chiến lực cực kỳ cường đại, thậm chí ngay cả Vô Đạo Công Tử cũng nói không lấy ra Huyết Thần Kiếm cũng mơ tưởng hàng phục bọn họ.

Nhưng mà, chính là hai tồn tại mạnh mẽ chí cực như vậy, cư nhiên bị Giang Nam ba bước bôn tập, một chiêu giải quyết xong một cái!

Chiến lực bực này, cho dù là hắn tự hỏi cũng không cách nào làm được!

- Ta cũng có thần minh chi bảo trong người, bất quá tiểu tử này đánh chết hai đại chiến nô, cũng là xích thủ không quyền, không có sử dụng bất kỳ pháp bảo, khó bảo toàn hắn cũng có thần minh chi bảo!

Sắc mặt Âu Tùy Chân âm tình bất định, hắn chống lại Giang Nam, cũng không có nắm chặc tất thắng, quân tử không nhịn được việc nhỏ, hắn trời sanh tính cẩn thận, sẽ không giống Âu Tùy Tĩnh mạo hiểm như vậy.

- Một... Thần Thể khác!

Trong mắt Vô Đạo Công Tử đột nhiên bắn ra hai đạo tinh quang, sát khí ngất trời. Hưng phấn khó nhịn:

- Tốt muốn giết hắn! Thần Thể oai, ta đã sớm muốn lãnh giáo!

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, đang muốn thay thế Âu Tùy Chân xuất chiến, đột nhiên thanh âm của Âu Tùy Tĩnh truyền đến, thản nhiên nói:

- Vô Đạo Công Tử, ngươi muốn xuất chiến mà nói, chi bằng lấy ra chút tiền đặt cược? Không biết lần này ngươi muốn đánh cuộc cái gì?

Vô Đạo Công Tử ngẩn ngơ, sắc mặt trầm xuống, hắn thấy cái mình thích là thèm, thấy chiến lực của Giang Nam kinh người, động tâm muốn đấu, nhưng quên mất Thần Mộc Lệnh của mình giờ phút này đã thua, rơi vào tay Âu Tùy Tĩnh.

Âu Tùy Chân cười vang nói:

- Nghe nói Huyết Thần Kiếm của Vô Đạo Công Tử là một kiếm dị bảo, chính là Huyết Thần Lâu chủ chém giết trên dưới trăm tôn Thần Ma, lấy máu Thần Ma luyện chế thành, Vô Đạo Công Tử chính là dựa vào thanh Huyết Thần Kiếm này tới rèn luyện Bảo Thể của ngươi, luyện thành Huyết Thần thi hải đại kiếm khí. Ngươi nếu là đánh bạc thanh Huyết Thần Kiếm này, ta liền dùng Thần Mộc Lệnh tới cùng ngươi đánh cuộc! Ngươi có dám hay không?

Vô Đạo Công Tử nghiến răng nghiến lợi, đột nhiên hừ lạnh một tiếng ngồi xuống.

Hắn tự nhiên không chịu lấy ra Huyết Thần Kiếm tới đánh cuộc, Huyết Thần Kiếm là chỗ dựa hắn chiến thắng Giang Nam. Nếu như không có Huyết Thần Kiếm, hắn cũng tự nhận là chỉ sợ khó có thể địch nổi Giang Nam.

Giao ra Huyết Thần Kiếm chính là chịu chết, hắn tự nhiên không muốn.

- Thì ra là Vô Đạo Công Tử cũng biết sợ.

Âu Tùy Tĩnh cười ha ha.

Sắc mặt Vô Đạo Công Tử đỏ lên, nhưng mạnh mẽ kiềm chế tức giận xuống, không bị hắn khích tướng.

Âu Tùy Tĩnh đang muốn thừa thắng xông lên, tiếp tục hung hăng đả kích sự tin tưởng của hắn, đột nhiên thần thức ba động của Giang Nam truyền vào đầu óc của hắn, trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này cười nói:

- Tùy Chân đường huynh, nếu ngươi đem Đạo Nhân mập kia của ngươi làm tiền đánh cuộc, lần này chúng ta đánh cuộc còn có thể tiến hành. Ngươi nếu thua, liền đem Đạo Nhân mập kia giao cho ta, mà nếu ta thua, Thần Mộc Lệnh thuộc về ngươi.

Trong mắt Âu Tùy Chân tinh quang bạo xạ, đột nhiên cười ha ha, điềm

nhiên nói:

- Tốt! Bất quá lần này không phải là ta tự mình xuống, mà để cho chiến nô của ta thay ta xuất chiến! Hôm nay liền cho chúng ta thưởng thức hai đại Thần Thể va chạm!

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, trên cao nhìn xuống chiến trường, nhìn về phía Tam Khuyết Đạo Nhân, lạnh lùng nói:

- Tiểu mập mạp, hôm nay ta cho ngươi một cơ hội tự do! Chỉ cần ngươi giết tiểu tử kia, từ nay về sau ngươi chính là thân tự do! Trận chiến này, ngươi phải tất yếu sử xuất toàn lực!

Trên gương mặt của Tam Khuyết Đạo Nhân lộ ra một nụ cười, ngửa đầu cười nói:

- Lời ấy là thật?

Sắc mặt Âu Tùy Chân lạnh lùng, trầm giọng nói:

- Hôm nay làm trò trước mặt nhiều đạo hữu như vậy, ta tự nhiên sẽ không nuốt lời! Bất quá, nếu ngươi không sử xuất toàn lực, cố ý bị thua, liền như cũ là chiến nô, chẳng qua là đổi lại chủ nhân mà thôi!

- Ha ha ha ha!

Tam Khuyết Đạo Nhân đột nhiên cất tiếng cười to, trong cơ thể có một cổ năng lượng khó có thể tưởng tượng bộc phát ra, chấn đắc kim bàn không ngừng run rẩy, uy năng Thần Thể hoàn toàn trán phóng, không có chút nào giữ lại!

Sắc mặt mọi người biến hóa, mặc dù rất nhiều người biết mập mạp chết bầm này là Thần Thể khó gặp, nhưng mà đại đa số người đều chưa từng thấy qua hắn sử xuất toàn lực.

Chỉ có Âu Tùy Chân là tự mình dẫn dắt nhiều cao thủ Xuất Vân thành tự

mình đi bắt Tam Khuyết Đạo Nhân, đã từng thấy qua hắn thi triển Thần Thể, tình hình kia là kinh khủng bực nào, hắn hôm nay như cũ ký ức vẫn còn mới mẻ!

Lúc ấy, Xuất Vân thành trên dưới một trăm vị Thiên Cung cao thủ cơ hồ bị Tam Khuyết Đạo Nhân một chiêu đánh chết, cuối cùng còn là thần minh của Xuất Vân thành tự mình xuất thủ, mới bắt người này!

Mà nay, mập mạp này rốt cục lần nữa thi triển ra Thần Thể!

Tam Khuyết Đạo Nhân như cũ là Tam Khuyết Đạo Nhân, nhưng mà giờ phút này hắn làm cho người ta cảm giác cùng lúc trước có hơi thở hoàn toàn bất đồng, hắn đứng ở nơi đó, tựa như một đại hồng lô hằng cổ vĩnh tồn, đại hồng lô thiêu hết thảy, đốt hết mọi, luyện hóa hết thảy!

Thiên địa linh khí chen chúc mà đến, tràn vào nhục thể của hắn, ở trong cơ thể hắn hóa thành từng đạo Thần Quang chói mắt, Thần Quang từ trong cơ thể hắn phun ra, hư không bị Thần Quang quét qua, bắt đầu hướng trong cơ thể hắn sụp đổ!

Loại uy thế này, thật là kinh người chí cực, so sánh với Giang Nam vận chuyển Cửu Chuyển Chiến Thể đánh chết hai đại chiến nô bộc phát hơi thở còn muốn kinh khủng!

- Đây là cái Thần Thể gì?

Mọi người thất thanh nói.

Bọn họ lời còn chưa dứt, Tam Khuyết Đạo Nhân đã hướng Giang Nam đánh tới, sau một khắc hắn liền bay vọt tới, nơi đi qua, hư không ùng ùng sụp đổ, kinh người chí cực!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 774: Tấm Gương Đạo Đức. (1)

Rắc, rắc!

Thân thể Giang Nam đột nhiên thay đổi, hóa thành Xích Viêm Ma Thần bốn đầu bốn tay!

- Tiểu tử thúi...

Tam Khuyết Đạo Nhân lộ ra vẻ kinh sợ, đột nhiên cảm giác được một cổ thần niệm ba động xông vào trong đầu của mình, trong lòng vui mừng, tốc độ nhanh hơn hướng Giang Nam phóng đi, vô số Thần Quang phun ra.

Sau một khắc, Đạo Nhân mập này phát ra một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, bay ra ngoài, oanh một tiếng đụng vào trên một viên tinh cầu, tay chân co quắp, miệng sùi bọt mép, ngã xuống đất không dậy nổi.

- Không hổ là Thần Thể, thật là lợi hại...

Giang Nam tay vịn bộ ngực, khóe miệng tràn ra một vết máu.

- Xảy ra chuyện gì?

Vẻ mặt Âu Tùy Chân mờ mịt nói:

- Ta còn chưa nhìn thấy, làm sao lại kết thúc?

Người cùng Âu Tùy Chân giống nhau mờ mịt đếm không xuể, mới vừa rồi Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân va chạm trong nháy mắt, Thần Quang phun ra, tia sáng chói mắt, căn bản không có bao nhiêu ánh mắt xuyên thấu Thần Quang, thấy một màn hai người giao thủ kia.

Bọn họ chỉ kịp thấy hai người tiếp xúc, Đạo Nhân mập mới vừa rồi khí diễm ngập trời kia trực tiếp từ bay lên, trọng thương ngã xuống đất, không

ngừng co quắp.

Mà Giang Nam hiển nhiên đã ở trong va chạm bị thương nặng, khóe miệng tràn đầy máu, nhưng thương thế nhẹ hơn Đạo Nhân mập rất nhiều.

- Quá nhanh đi?

Có người cau mày nói:

- Đồng dạng là Thần Thể, chênh lệch không thể nào lớn như vậy?

- Chính xác. Mới vừa rồi thời điểm Đạo Nhân mập kia bày ra Thần Thể là kinh thiên động địa bực nào, làm sao có thể sẽ kém như thế? Trừ khi... Thần Thể của thiếu niên kia mạnh hơn!

- Chẳng lẽ hắn thật sự là Tiên Thể? Nhưng mà trên người hắn tại sao không có Tiên quang tràn ra?

...

Mọi người suy đoán rối rít, chỉ là mới vừa rồi từ trong cơ thể Tam Khuyết Đạo Nhân truyền ra Thần Quang thật sự nồng đậm, cho dù là Thần Ma cũng thấy không rõ ràng, chỉ thấy Tam Khuyết Đạo Nhân bay nhào tới, tay Giang Nam vừa nhấc, Đạo Nhân này liền bay ngược ra sau.

Chỉ thấy Tam Khuyết Đạo Nhân bị thương rất nặng kia chậm rãi dừng lại co quắp, hiển nhiên là mạnh mẽ trấn áp thương thế bò dậy, lảo đảo hướng Giang Nam đi tới, cười thảm nói:

- Ngươi thật sự rất mạnh, bất quá vì tự do, trận chiến này ta nhất định phải thắng...

- Không nên miễn cưỡng.

Giang Nam lạnh lùng nhìn hắn đến gần, mắt lộ ra vẻ thuơng hại, chắp hai tay sau lưng nói:

- Ngươi đã trúng một Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông của ta, loại Thần Thông này, diệt sạch Ngũ Hành, chỉ cần không có nhảy ra Ngũ Hành. Còn ở trong Thiên Đạo giới hạn đều phải chết. Ngươi hiện tại trấn áp thương thế còn được, nhưng mạnh mẽ đánh xuống, chỉ có một con đường chết!

- Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông?

Tại chỗ chư cường giả trong lòng lẫm nhiên:

- Bất luận kẻ nào, chỉ cần chưa nhảy ra vạn giới, liền còn trong Ngũ Hành giới hạn, chẳng phải là nói cũng bị loại đại thần thông này của hắn khắc chế? Quả nhiên, chỉ có Thần Thông lợi hại bực này, mới có thể khắc chế Thần Thể! Tiểu mập mạp kia mặc dù là Thần Thể, nhưng bị bại không oan!

Tam Khuyết Đạo Nhân cắn răng, tiếp tục lảo đảo hướng hắn đi tới, lạnh lùng nói:

- Không tự do, không bằng chết!

Giang Nam thở dài, đưa tay phất một cái, quét qua đỉnh đầu Đạo Nhân mập này, chỉ thấy Đạo Nhân mập này quơ quơ, thân thể ngã xuống đất, ngất đi.

- Hạng người trung liệt, làm người ta bội phục.

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, một luồng chỉ phong chui vào trong cơ thể Đạo Nhân mập, để cho Đạo Nhân này sâu kín tỉnh lại, thở dài nói:

- Ngươi từ nhỏ vốn là thân tự do, làm sao bị tà ma bắt, thế cho nên bị vô cùng nhục nhã này, bị làm thành chiến nô. Ngươi đã thua, căn cứ đánh cuộc, hiện tại ngươi là chiến nô của ta, ta thấy ngươi hướng tới tự do, hôm nay liền cho ngươi tự do. Từ đó về sau, ngươi chính là thân tự do!

- Ta tự do?

Tam Khuyết Đạo Nhân ngẩn ngơ, hỷ cực nhi khấp, rơi lệ đầy mặt nói:

- Ta rốt cục tự do...

Từng cái từng cái bí cảnh, mọi người xem chiến thấy mà trong lòng âm thầm nổi lên lòng trắc ẩn, một cái chiến nô, vì theo đuổi tự do mà không để ý chiến đấu tới chết, cho dù biết rõ hẳn phải chết cũng muốn tiếp tục chiến đi xuống, này là chấp nhất bực nào? Làm người ta cảm động bực nào?

- Huyền Thiên Giáo Chủ thật là hiểu đại nghĩa, là mẫu mực của ta, tấm gương đạo đức cho thiên hạ!

Đột nhiên, trong bí cảnh truyền đến thanh âm của Thiệu Thiên Nhai.

Thanh âm của Âu Tùy Tĩnh ngay sau đó truyền đến, cao giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ thủ hạ lưu người, nghĩa thích chiến nô, đạo đức tốt, làm người ta than thở, làm thành một đoạn giai thoại!

Lại có một Ma Thần râu quai nón thở dài nói:

- Huyền Thiên tiểu hữu lòng dạ như thế, làm ta xấu hổ không dứt.

- Chính xác, Huyền Thiên tiểu hữu lòng ôm ấp rộng lớn, làm người ta nghiêm nghị kính nể!

- Huyền Thiên tiểu hữu trời quang trăng sáng, lỗi lạc đương thời, lão hủ bội phục!

- Chư vị khen trật rồi!

Giang Nam vinh quang đầy mặt, bao quanh chắp tay cười nói:

- Tiểu tử làm theo bản tâm, để cho chư vị tiền bối chê cười.

- Thẳng thắn theo đuổi bản tâm, Huyền Thiên tiểu hữu thật là thiếu niên tốt, là tâm gương sáng cho thế nhân!

Một thần minh giơ ngón tay cái lên tán thán nói.

...

Mọi người rối rít than thở, đột nhiên, mi tâm của Đàm Trí thánh tăng có một mắt dọc chậm rãi bế hợp, hướng Âu Tùy Chân thấp giọng nói:

- Tùy Chân công tử, tiểu tăng mới vừa rồi lấy Xá Lợi Thiên Nhãn nhìn lại, Huyền Thiên Giáo Chủ cùng vị Đạo Nhân kia cũng không giao thủ, nếu nói Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông chỉ sợ chỉ là một câu nói giỡn.

Mắt dọc mi tâm của hắn mặc dù bế hợp, nhưng như cũ mơ hồ có phật uy truyền đến, hiển nhiên là một dị bảo cực kỳ kỳ diệu, có thể khám phá hết thảy vô căn cứ!

Vô Đạo Công Tử sát cơ bắn ra bốn phía, cười lạnh nói:

- Tiểu mập mạp này bị bại quá dễ dàng, quả nhiên là có huyền cơ!

- Ta biết!

Âu Tùy Chân sắc mặt xanh mét, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ này cùng tiểu mập mạp một xướng một họa, hiển nhiên đã sớm quen biết, rõ ràng là diễn trò cho chúng ta nhìn! Nếu không lấy thực lực tiểu mập mạp kia, tuyệt sẽ không bại!

Hắn nguyên vốn cũng có chút ít hoài nghi, giờ phút này nghe được Đàm Trí thánh tăng nói như vậy, bỗng nhiên biết huyền cơ trong đó, người khác không biết thực lực của Tam Khuyết Đạo Nhân, nhưng hắn lòng dạ biết rõ, mỗi một lần Đạo Nhân này chạy trốn, cũng tốn hao hắn khí lực rất lớn mới có thể bắt được hắn, có thể nói là một người tương đối giảo hoạt cùng khó dây dưa, làm sao sẽ ở một chiêu liền thua Giang Nam?

Hơn nữa, tuy thực lực của Giang Nam mạnh, nhưng mà cùng tiểu mập mạp này tối đa chỉ là không phân cao thấp, muốn thắng được cũng đã hết sức khó khăn, càng đừng nói một chiêu liền đánh cho tiểu mập mạp ngã xuống đất không dậy nổi!

- Muốn hồ lộng ta, chạy ra lòng bàn tay của ta, không có dễ dàng như vậy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 775: Tấm Gương Đạo Đức. (2)

Âu Tùy Chân hướng đại hán tóc đỏ bên cạnh nháy mắt, đại hán tóc đỏ kia nhất thời hội ý, lập tức đem một đạo Khổn Thần Tác tế lên, hướng Tam Khuyết Đạo Nhân gào thét bay đi!

Đạo Khổn Thần Tác này chính là bảo vật của nhiều Thần Điện trong Tam Dương Địa Ngục dùng để buộc Tam Khuyết Đạo Nhân, Ma Thần luyện chế pháp bảo, diệu dụng vô cùng, Âu Tùy Chân nhận được đạo Khổn Thần Tác này, liền đem bảo vật này giao cho đại hán tóc đỏ, chỉ cần Tam Khuyết Đạo Nhân hơi có địa phương không thuận, liền để cho đại hán tóc đỏ tế lên Khổn Thần Tác đem Tam Khuyết Đạo Nhân quất một bữa.

Rống...

Khổn Thần Tác hóa thành Du Long, giương nanh múa vuốt, hướng Tam Khuyết Đạo Nhân lao thẳng tới đi, trong nháy mắt liền tới đến trước mặt hắn!

Xuy...

Du Long rơi vào trên người Tam Khuyết Đạo Nhân, lại bị mập mạp này vươn ra hai ngón tay nắm được đầu rồng, nhẹ nhàng run lên, Du Long nầy trong chớp mắt liền biến trở về một cái dây thừng, mềm nhũn rơi xuống dưới.

Tu vi của hắn vượt xa tóc đỏ đại hán kia, vừa rồi trực tiếp lấy tu vi vô cùng mạnh mẽ tràn vào trong Khổn Thần Tác, lau đi lạc ấn!

Tóc đỏ đại hán kinh hãi, lập tức nâng roi liền hướng Tam Khuyết Đạo Nhân điên cuồng rút đi, lạnh lùng nói:

- Nô tài chết bầm, lại còn dám phản kháng ta!

- Nô tài? Ta hôm nay đã là thân tự do, ngươi còn dám quất ta, đó chính là ngươi muốn chết!

Tam Khuyết Đạo Nhân ác hướng đảm sinh, chỉ thấy Khổn Thần Tác lần nữa bay lên, bá một tiếng đem tóc đỏ đại hán kia trói kết kết thật thật, túm lấy roi hung hăng rút!

- A...

Tóc đỏ đại hán kia kêu thảm ngút trời, thanh âm kinh thiên động địa, Tam Khuyết Đạo Nhân tiên lạc như mưa, mất mạng rút ra, hung ác nói:

- Để ngươi rút lão tử, để ngươi rút lão tử!

- Vô liêm sỉ! Ở trên địa bàn Xuất Vân thành ta, cũng dám đánh người của ta!

Âu Tùy Chân bỗng nhiên đứng dậy, sát cơ đại tác, Tam Khuyết Đạo Nhân đổi khách làm chủ, làm trò trước mặt hắn quất người hầu của hắn, chính là tát mặt của hắn. Để cho hắn rốt cục giận không kiềm được, lớn tiếng quát lên:

- Người tới! Bắt giữ hai cuồng đồ này cho ta!

Nơi đây chính là Xuất Vân thành, một thánh thành thế lực khổng lồ, mà Âu Tùy Chân là người có hi vọng trở thành hạ nhiệm thành chủ, người theo đuổi đông đảo, thậm chí có chút ít Thần Ma Xuất Vân thành cũng đang âm thầm ủng hộ hắn, vì vậy có đầy đủ tiền vốn, có thể dễ dàng liền đem Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân bắt giữ!

- Tùy Chân, không được càn rỡ!

Đang vào lúc này, một thanh âm uy nghiêm đột nhiên truyền vào trong đầu Âu Tùy Chân, bên trong mi tâm Âu Tùy Chân đột nhiên nhiều ra một Cự Nhân cao tới mấy vạn trượng, trên cao nhìn xuống thần hồn của hắn, trầm giọng nói:

- Hai người này trước mắt giết không được!

Âu Tùy Chân không khỏi sắc mặt biến hóa, cúi đầu nói:

- Cha, hai người này thông đồng một mạch, ở trước mặt mọi người làm nhục hài nhi, không giết không đủ để giương oai Xuất Vân thành ta...

- Câm miệng!

Trung niên nam tử kia rõ ràng là thần tính của một Thiên Thần cảnh cường giả, thần uy tràn ngập, ở trong mi tâm hắn hiển hóa, hừ lạnh một tiếng quát lớn:

- Còn ngại mất mặt ném không đủ sao? Nếu ngươi tùy ý làm bậy, ngay cả ta cũng bảo hộ không được ngươi! Ta muốn đoạt thành chủ vị, ngươi cũng muốn đoạt được thành chủ vị, ta và ngươi, bất kỳ một người nếu có sơ xuất đều phải vạn kiếp bất phục!

Trong lòng Âu Tùy Chân chấn động, nhất thời tỉnh ngộ, cái trán không khỏi mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Nơi này mặc dù là Xuất Vân thành, nhưng nhiều Thánh Địa thánh thành trong Trung Thiên thế giới đều có cường giả tới, Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân mới vừa rồi giao thủ đã để cho mọi người nhìn ở trong mắt, đều cho rằng Giang Nam rất rõ đại nghĩa, Tam Khuyết Đạo Nhân vì tự do hung hãn không sợ chết, hai người khả ca khả khấp, khiến người khâm phục, thậm chí rất nhiều Thần Ma cũng đối với Giang Nam lòng ôm ấp ngợi khen, cho hắn là tấm gương đạo đức.

Nếu như Âu Tùy Chân ở trước mắt bao người, ra lệnh cường giả Xuất Vân thành hướng hai người bọn họ xuất thủ, như vậy danh tiếng Xuất Vân thành coi như là hoàn toàn thúi, mà Xuất Vân thành vì giữ được danh tiếng, liền chỉ có thể giết hắn hướng thiên hạ bồi tội!

Đừng nói thành chủ vị, chính là tánh mạng cũng khó bảo vệ!

- Hài nhi hiểu.

Âu Tùy Chân cúi đầu nói.

- Hiện tại hai người này không thể giết, nhưng mà ra Xuất Vân thành, còn không phải là tùy ý ngươi đắn đo sao?

Thần tính của trung niên nam tử kia dần dần tản đi, biến mất không thấy gì nữa:

- Ngươi là nhi tử xuất sắc nhất của ta, chỉ cần ngươi không phạm sai lầm, ta liền có thể yên tâm cùng đại ca đấu một trận, đem hắn kéo xuống, đến lúc đó phụ nghiệp tử thừa, ngươi chính là hạ nhiệm thành chủ!

Âu Tùy Chân hít vào một hơi thật dài, nhìn về phía Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân, mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ, ở ngắn ngủn chốc lát này, hai người kia liền treo lên dây thừng, để cho hắn hướng dây thừng này chui vào, thật sự nham hiểm!

Hắn lúc ấy không có lưu ý đến điểm này, hiện tại nhận được trung niên nam tử kia chỉ điểm, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, cả kinh một thân mồ hôi lạnh.

- Tùy Chân công tử không cần để ở trong lòng.

Vô Đạo Công Tử lạnh lùng nhìn Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân, trầm giọng nói:

- Thần Mộc Lệnh là của ta, vẫn sẽ rơi vào trên tay của ta, hai người bọn họ cũng là đối thủ ta xem trọng, trốn không thoát Huyết Thần Kiếm của ta! Trong Xuất Vân thành không cách nào động thủ, nhưng mà ra khỏi thành, liền là lúc hai người bọn họ chết!

Âu Tùy Chân bình định tâm thần, mỉm cười nói:

- Đàm Trí thánh tăng có hứng thú gặp hai Thần Thể này hay không?

Đàm Trí thánh tăng ánh mắt chớp động, lại cười nói:

- Thần Thể nổi danh từ lâu, tiểu tăng cũng rất muốn kiến thức, nghiệm chứng Thần Thể cùng Thắng Quang Phật Thể mạnh yếu một chút.

Âu Tùy Chân cười ha ha, liếc nhìn Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân đi ra kim bàn, cùng Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh vừa nói vừa cười, thầm nghĩ:

- Hiện tại cho các ngươi đắc ý một chút, Đàm Trí thánh tăng, cộng thêm Vô Đạo Công Tử cùng ta, chỉ sợ còn không cách nào bắt lại Huyền Thiên Giáo Chủ, Thiệu Thiên Nhai cùng tiểu mập mạp kia. Bất quá lần này cha ta nhất định sẽ cho ta mượn Thần Ma cấp nhân vật, khi đó bọn họ coi như có chắp cánh cũng không thể bay ra lòng bàn tay của ta! Tốt nhất Tùy Tĩnh kia cũng đi theo ba người bọn hắn ra thành, đem tiểu tử này cũng diệt trừ luôn!

- Tùy Tĩnh công tử, phần mộ tổ tiên của nhà các ngươi ở nơi đâu? Ta muốn bào sạch phần mộ tổ tiên của nhà các ngươi!

Trong tiểu bí cảnh, Giang Nam, Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh vì Tam Khuyết Đạo Nhân đón gió tẩy trần, Đạo Nhân mập này hướng Âu Tùy Tĩnh hung ác nói.

Âu Tùy Tĩnh lắc đầu cười nói:

- Chu đạo hữu chỉ sợ phải thất vọng, lão tổ tông Xuất Vân Thần Tôn của Xuất Vân thành ta còn ở nhân thế, nơi nào đến phần mộ tổ tiên? Hơn nữa, Thần Ma đến Thần Tôn Thần Chủ bực này, mồ của bọn họ cũng là kiến tạo ở trong hư không, ẩn núp vô hình, khó có thể dễ dàng liền tìm được như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 776: Thần Cấm Luyện Bảo. (1)

Tam Khuyết Đạo Nhân ngẩn ngơ, vẻ mặt ảo não.

Xuất Vân Thần Tôn chế tạo Xuất Vân thành, đám người Âu Tùy Tĩnh là huyết mạch của hắn, Thần Tôn thọ nguyên dài lâu, vị Thần Tôn này như cũ còn ở nhân thế, hắn muốn đào mộ phần cũng không có chỗ đi đào.

Âu Dương Tĩnh lấy ra Thần Mộc Lệnh, giao cho Giang Nam, thành khẩn nói:

- Giang đạo hữu, lần này còn phải đa tạ ngươi, ta mới tránh thoát một kiếp, Thần Mộc Lệnh này là đánh cuộc đoạt được, lý nên thuộc về ngươi sở hữu.

Giang Nam không có từ chối, nhận lấy Thần Mộc Lệnh, cười nói:

- Thần Mộc Lệnh chính là mật thược của Thần Mộc Thánh Quân động phủ, có tất cả ba vật, chỉ lấy được một người trong đó, chỉ sợ còn không cách nào tiến vào động phủ của Thần Mộc Thánh Quân?

Mọi người không khỏi nhíu mày, tập hợp đủ ba Thần Mộc Lệnh, mới có thể mở ra động phủ của Thần Mộc Thánh Quân, chỉ có một mặt mà nói, thì không cách nào tiến vào trong động phủ, nhận được Thần Mộc Thánh Quân truyền thừa.

Thiệu Thiên Nhai đột nhiên nói:

- Dĩ vãng trong mấy trăm vạn năm thời gian, chỉ có Thánh Quân động phủ hiện ra thế gian, chưa từng có xuất hiện qua Thần Mộc Lệnh. Mà nay, một Thần Mộc Lệnh này xuất thế, hơn phân nửa đúng như một số người nói, Thánh Quân động phủ đến thời gian mở ra, tự động hiện ra ở nhân thế, thay thế lựa chọn truyền nhân cho Thần Mộc Thánh Quân. Lấy ý kiến của ta, chỉ

sợ ba Thần Mộc Lệnh đã xuất hiện, chẳng qua là rơi vào nhân thủ bất đồng.

- Đúng là có khả năng này!

Tam Khuyết Đạo Nhân gật đầu, cười hắc hắc nói:

- Hai người nhận được Thần Mộc Lệnh khác, nhất định nóng lòng biết tung tích Thần Mộc Lệnh khác. Lần này cả Xuất Vân thành biết Thần Mộc Lệnh rơi vào tay Giang đạo hữu, hai người khác nhất định sẽ tới giết ngươi đoạt bảo!

Trong mắt hắn tinh quang bắn ra bốn phía, nhìn Thần Mộc Lệnh, hào khí can vân nói:

- Giang đạo hữu, nếu ngươi ngại phiền toái mà nói, đem Thần Mộc Lệnh này tặng cho ta, ta tới giúp ngươi ngăn chặn tai họa!

Vẻ mặt Giang Nam tươi cười:

- Làm sao là phiền phức ngươi?

Tam Khuyết Đạo Nhân đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Không phiền toái, không phiền toái. Ngươi cứu ta thoát khốn, ta tự nhiên vì ngươi máu chảy đầu rơi, xả thân lấy nghĩa!

- Đã như vậy...

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đợi luyện hóa Thần Mộc Lệnh xong, sau đó làm trò trước mặt mọi người giao cho Tam Khuyết đạo hữu, làm cho đạo hữu mang theo lệnh bài này ra khỏi thành làm mồi dụ, chúng ta bố trí mai phục, dẫn đến hai người cầm Thần Mộc Lệnh khác xuất hiện, một lưới bắt hết!

Mập Đạo Nhân nhất thời khổ mặt, cả giận nói:

- Lão tử mới không làm mồi dụ! Vạn nhất mồi bị ăn, ta chẳng phải là sẽ chết?

- Ngươi mới vừa rồi còn nói nên vì ta máu chảy đầu rơi, xả thân lấy nghĩa, hiện tại liền đổi ý rồi?

Giang Nam an ủi:

- Yên tâm, ta sẽ không thật để ngươi bị ăn. Chúng ta bố trí mai phục, tuyệt đối có thể một lưới bắt hết bọn họ!

Tam Khuyết Đạo Nhân sắc mặt hơn khổ, thầm nói:

- Thánh Quân động phủ mở ra, bên trong tài phú phải có ta một phần!

- Bao có, bao có!

Giang Nam ha hả cười nói.

Hắn đem Thần Mộc Lệnh tế lên, chỉ thấy Thần Mộc Lệnh tản mát ra quang mang sâu kín, đây là một lệnh bài mộc chất, hẳn là một loại thần mộc luyện chế thành, tính chất cực kỳ cứng rắn, hơn nữa trong đó ẩn chứa sinh cơ bàng bạc.

Ngồi ở bên cạnh, bốn người cũng có thể cảm giác được một cổ sinh mệnh lực chui vào lỗ chân lông của mình, chậm rãi tăng lên thọ nguyên của mình, chẳng qua là biên độ tăng lên nhỏ nhất, không thể tra.

- Thần Mộc Lệnh này có cổ quái...

Bốn người liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình phân ra một đạo pháp lực cùng thần thức tràn vào trong mặt lệnh bài này, dò xét ảo diệu của Thần Mộc Lệnh.

- Đây là?

Pháp lực của Giang Nam bọc thần thức tiến vào Thần Mộc Lệnh, không

khỏi ngẩn ngơ, chỉ thấy nội bộ của Thần Mộc Lệnh cùng pháp bảo hắn từ trước chứng kiến kia, bao gồm thần minh chi bảo cũng đại hữu bất đồng.

Pháp bảo này là thần minh chi bảo, nội bộ không gian cũng là do trận pháp khu động, đạo văn hoặc là đạo tắc hóa thành ký hiệu kỳ dị, hoa văn, dị tượng phụ tá, làm cho pháp bảo có uy lực cực kỳ cường đại.

Thậm chí cho dù là Thần Tôn chi bảo, Giang Nam ở chỗ sâu trong Tinh Không nguyên giới đoạt được Bạch Ngọc Bình, cũng không có nhảy ra phạm vi này!

Bạch Ngọc Bình kia, bên trong súc tích bốn vạn tám ngàn thần trận, lại lấy Thiên Nguyên đại trận thành chủ đạo, trong bình giấu thế giới, đạo tắc diễn biến Chu Thiên Tinh Đấu Tinh Hà, Thái Âm Thái Dương, tự thành một giới.

Về phần pháp bảo khác, bao gồm Địa ngục pháp bảo, Diệt Thần Ma Quang Pháo, trong đó cũng là có gương sáng tính bằng đơn vị hàng nghìn tạo thành, mỗi một mặt gương sáng ẩn chứa một tòa Diệt Thần Ma trận.

Mà nội bộ không gian của Thần Mộc Lệnh trước mắt này, cùng những pháp bảo kia cấu tạo khác lạ, hiện ra một loại cấu tạo kỳ diệu khác.

Ở trước mắt hắn, không gian của Thần Mộc Lệnh bày biện ra cấu tạo Chư Thiên, trọng thiên thứ nhất, một Thần thụ đỉnh thiên lập địa, trên Thần thụ có thiên địa khác, vô số mộc linh hóa thành Yêu Thần ở trong đó phồn diễn sinh sống, những mộc linh này thiên kỳ bách quái, là các loại cây cối tu luyện thành Thần, vô số Thần thụ thành lập quốc gia, luyện mộc thành binh, mỗi ngày thao luyện, lẫn nhau trong lúc đó thường xuyên khai chiến, giết đến long trời lỡ đất.

Mà đệ nhị trọng thiên cơ hồ cũng là cấu tạo đồng dạng, giống như trước có vô số mộc linh ở trên Thần thụ phồn diễn sinh sống, nhưng kích thước so với đệ nhất trọng lớn hơn rất nhiều.

Trừ lần đó ra, còn có mấy trọng thế giới, cũng không sai biệt lắm là cấu tạo đồng dạng, nhưng mà mỗi tăng lên nhất trọng thiên, thần uy chính là càng mạnh, để cho thần trí của bọn hắn càng không cách nào với tới, dò xét rõ ràng.

- Thần Mộc Lệnh này, nội bộ không gian có tất cả bát trọng thiên.

Thần thức của Thiệu Thiên Nhai cùng đám người Giang Nam trao đổi, nghi ngờ nói:

- Kiện pháp bảo này phương thức rèn luyện rất là kỳ lạ, ngay cả ta cũng chưa từng gặp qua.

Âu Tùy Tĩnh cũng lắc đầu nói:

- Ta cũng chưa từng gặp qua loại phương thức luyện bảo này. Bất quá nghe nói Thần Mộc Thánh Quân lấy Thần Chủ cảnh giới, là có thể cùng Thần Tôn tranh phong, có thể là bởi vì phương thức hắn luyện bảo tăng thêm một bậc sao.

- Ta biết rồi, đây là Thần Cấm!

Tam Khuyết Đạo Nhân đột nhiên sáng ngời, kêu lên.

- Thần Cấm?

Giang Nam nghi ngờ nói.

- Thần Cấm cũng là một loại phương thức luyện bảo, loại thủ đoạn luyện bảo này uy lực lớn, nhưng mà muốn luyện thành pháp bảo rất khó khăn, không chỉ có tốn thời gian, hơn nữa lại càng lãng phí tài liệu, dần dần liền bị loại thủ đoạn luyện bảo khác thay thế, hôm nay đã thất truyền, các ngươi chưa từng thấy qua cũng là bình thường.

Tam Khuyết Đạo Nhân hai mắt sáng lên, chăm chú nhìn Thần Mộc Lệnh nói:

- Thần Cấm luyện bảo, pháp bảo mỗi nhiều ra nhất trọng thiên, chính là nhiều ra nhất trọng Thần Cấm, uy lực liền muốn so sánh với trước lớn hơn rất nhiều lần! Chẳng qua là, dùng loại thủ đoạn này luyện bảo, đối với pháp lực có rộng lượng nhu cầu, cần tu vi bản thân cực kỳ cường đại, có rất ít người có thể đạt tới yêu cầu này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 777: Thần Cấm Luyện Bảo. (2)

- Nếu như pháp lực không đủ, sẽ gặp thất bại trong gang tấc, tân tân khổ khổ luyện thành pháp bảo trực tiếp toái rụng! Loại pháp bảo tám cấm này, một trăm kiện cũng mơ tưởng nghĩ luyện thành một! Bất quá sau khi luyện thành, chỗ tốt cũng thật lớn, uy lực thấp nhất nếu so với pháp bảo ngang cấp cường đại hơn mấy lần!

- Một trăm vật đều mơ tưởng nghĩ luyện thành một?

Đám người Giang Nam hoảng sợ, nếu như luyện chế pháp bảo trấn giáo cấp trở xuống còn dễ nói, dù sao tài liệu cần thiết không nhiều lắm, nhưng nếu như luyện chế thần minh chi bảo, vậy thì làm cho không người nào có thể đón nhận!

Cho dù là trấn giáo chi bảo, tài liệu cần thiết cũng là vô cùng kinh người, cần tông phái trên Huyền Minh Nguyên Giới mười vạn năm cho tới mười vạn năm tích lũy, huống chi là thần minh chi bảo?

Muốn luyện thành một Thần Minh cấp Thần Cấm chi bảo, chỉ sợ lãng phí tài liệu cũng đủ để xếp thành một tinh cầu, khó trách loại thủ đoạn luyện bảo này sẽ thất truyền!

- Trong Thần Mộc Lệnh có bát trọng thiên, cũng tức là nói, nó có bát trọng Thần Cấm, mặc dù Thần Mộc Lệnh này chỉ là một thần minh chi bảo, nhưng mà uy lực của nó, đã có thể cùng Thiên Thần chi bảo sánh ngang!

Tam Khuyết Đạo Nhân trầm giọng nói.

Giang Nam nhìn Đạo Nhân mập này một chút, trong lòng buồn bực, ngay cả Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai cũng không biết thủ đoạn luyện bảo Thần Cấm này, mà Tam Khuyết Đạo Nhân lại thuận miệng nói, cái Đạo Nhân mập này khẳng định không phải là chủng tộc Địa ngục bình thường.

Hắn cùng với Tam Khuyết Đạo Nhân mặc dù rất quen thuộc, nhưng lẫn nhau cũng không hỏi qua lai lịch đối phương.

- Thần Cấm chi bảo mặc dù khó luyện, nhưng còn có một chỗ tốt, đó chính là người tế luyện chỉ cần luyện hóa một đạo Thần cấm, là có thể phát huy ra uy lực tương ứng.

Tam Khuyết Đạo Nhân chậm rãi nói:

- Nói thí dụ như lấy tu vi hiện tại của chúng ta, cho dù cho ngươi Thiên Thần chi bảo ngươi cũng không cách nào thúc dục, phát huy không ra uy lực gì, nhưng nếu là Thần Cấm chi bảo liền bất đồng, chỉ cần luyện hóa nhất trọng Thần Cấm, uy lực pháp bảo là có thể thích phóng đi ra, rất là cường đại!

Mấy người Giang Nam ánh mắt sáng lên, bốn người bọn họ ngay cả Thiên Cung cũng không có tu luyện tới, mặc dù tu vi bọn họ vượt xa cùng thế hệ, nhưng mà cảnh giới hạn chế ở đó, coi như là trấn giáo chi bảo, bọn họ cũng không thể phát huy ra toàn bộ uy lực.

Thần minh chi bảo rơi vào trong tay bốn người bọn họ, phát huy ra uy lực nhiều nhất chỉ có một hai thành mà thôi, về phần Thiên Thần chi bảo, lại càng mơ tưởng thúc dục.

Có pháp bảo cường đại, nhưng không cách nào vận dụng, đây cũng là một chuyện buồn bực.

Nhưng mà Thần Cấm chi bảo cùng người khác bất đồng, chỉ cần luyện hóa một đạo Thần Cấm, là có thể phát huy ra uy lực một cấm, loại pháp bảo này đối với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ là pháp bảo tốt nhất!

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai ngưng trọng nói:

- Nếu như ta đoán không sai mà nói, uy lực của Thần Mộc Lệnh này nằm ở phía sau, trong đó trân quý nhất là trong Thần Mộc Lệnh tích chứa sinh mệnh lực kinh khủng! Nếu có thể luyện hóa, sinh mệnh lực khổng lồ kia cơ

hồ có thể nói là Bất Tử Chi Thân, người khác mặc dù muốn luyện hóa ngươi cũng không có khả năng!

Ba người bọn họ riêng phần mình thu hồi pháp lực cùng thần thức, thân hình Giang Nam lập tức chợt lóe, tiến vào trong Thần Mộc Lệnh, trực tiếp xông về Thần Mộc Lệnh nhất trọng thiên, xông vào trong đệ nhất trọng Thần Cấm!

Hắn mới vừa tiến vào trong đó, chỉ thấy Thần thụ chấn động, vô số mộc linh rối rít từ trên Thần thụ chen chúc bay lên, chi chít hướng hắn đánh tới!

Những mộc linh này chính là đạo tắc của Thần Mộc Thánh Quân biến thành, mặc dù nói cũng không phải là sinh linh chân chính, nhưng mà đạo tắc dù sao cũng là đạo tắc, chiến lực mỗi một Mộc Linh có thể sánh ngang Thiên Cung cường giả, hơn nữa tích chứa thần uy, trong đó có không ít mộc linh là đứng đầu một nước, chiến lực thẳng đuổi theo Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả!

- Giết!

Mộc linh tính bằng đơn vị hàng nghìn gầm thét, trong nháy mắt liền đem Giang Nam bao phủ.

- Sinh Tử Đài!

- Thất Bảo Đài!

Thân thể Giang Nam khẽ đung đưa, Sinh Tử Đài cùng Thất Bảo Đài riêng phần mình bay ra, Sinh Tử Đài hóa thành Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, trực tiếp đem mấy ngàn mộc linh gắn vào trong Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng nhị khí khuấy, tất cả mộc linh bị Huyền Hoàng nhị khí luyện hóa, đồng hóa thành Huyền Hoàng nhị khí!

Mà trên Thất Bảo Đài, còn có Giang Nam Thất Bảo, Thiên Phủ Trọng Lâu, Thiên Dực Thần Châu, Ngũ Kiếp Chung, Đạo Âm Cổ, Sơn Hải Đỉnh, Thiên Ma Cầm, Lượng Kiếp Trận Đồ riêng phần mình bay lên, đem tất cả

mộc linh oanh giết!

Oanh...

Trong cơ thể hắn lại có Ngự Thiên Đạo Chung, Vạn Giới Ngục Đồ, Thần Vương Kiếm... phóng lên cao, đem tất cả mộc linh quốc chủ mạnh mẽ chí cực chém giết cắn nát!

Hắn thế như chẻ tre, đi thẳng tới dưới Thần thụ, thân thể lay động, phía sau lại có từng ngọn Thần Phủ phiêu khởi, bên trong tám tòa Thần Phủ, vô số đạo văn xông ra, hướng gốc Thần thụ này dây dưa đi, cố gắng đem Thần thụ luyện hóa!

Chỉ cần luyện hóa gốc Thần thụ này, liền coi như là luyện hóa một cấm, đạt được quyền chưởng khống Thần Mộc Lệnh!

- Luyện hóa thần thụ, thật giống như cũng không phải là khó khăn như thế nào.

Đạo văn của Giang Nam mới vừa cùng thần thụ dây dưa ở chung một chỗ, đột nhiên chỉ thấy trên gốc Thần thụ này, tất cả mộc linh bay lên, ở giữa không trung hóa thành một Chưởng Ấn khổng lồ, hướng hắn ầm ầm đắp rơi!

Chưởng Ấn này chính là mộc linh tính bằng đơn vị hàng nghìn tạo thành, một chưởng oai, kinh khủng chí cực, cơ hồ tương đương với một kích của tuyệt thế cường giả.

- Sâm La Ấn!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đỉnh đầu có vô số đạo văn xông ra, hóa thành một pho tượng Sâm La Đại Đế, trực tiếp lật tay đón nhận.

Hai bàn tay va chạm, trong không gian Thần Mộc Lệnh kịch liệt chấn động, vô số căn tu thần thụ tung bay vũ động, đem không gian bạo loạn trong nháy mắt liền trấn áp xuống.

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, lui về phía sau một bước, trong mắt tinh mang chợt lóe, giương mắt hướng gốc Thần thụ này nhìn lại:

- Mạnh như vậy? Ngay cả Sâm La Ấn của ta cũng có thể đỡ?

- Như ta đích thân tới!

Trong Thần thụ đột nhiên một thanh âm dữ dằn chấn vang, giống như hồng chung đại lữ, chấn đắc màng nhĩ của Giang Nam ông ông tác hưởng, lại có vô số mộc linh từ trên thần thụ bay ra, có tạo thành bàn tay, có tạo thành đỉnh đầu, có tạo thành hai chân, có tạo thành dạ dày huyết nhục.

Nhưng ngay sau đó những thân thể kỳ lạ này cấu tạo tổ hợp ở chung một chỗ, hóa thành một người khổng lồ đỉnh thiên lập địa, giống như một thần minh, sống sờ sờ đứng ở trước mặt của hắn, hai mắt giống như hai hai minh nguyệt, tràn ngập thanh quang, nhìn chăm chú Giang Nam, trầm giọng quát lên:

- Ngươi không phải là Thần tuyển chi tử, Thần Mộc Lệnh không phải là ngươi sở hữu, mau thối lui!

- Không có được Thần Mộc Thánh Quân chọn trúng, liền không cách nào luyện hóa Thần Mộc Lệnh này?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 778: Bất Diệt Chi Thể. (1)

Giang Nam ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn lên mộc linh hóa thành thần minh này, thất thanh nói.

- Không phải là Thần lựa chọn, mạnh mẽ luyện hóa. Chính là một cái tử lộ!

Mộc linh này đưa tay một trảo, chỉ thấy cả gốc thần thụ bị hắn nhổ tận gốc. Ầm ầm hướng hắn quét tới, một kích kia cùng chiến lực của những mộc linh đơn thuần kia có khác biệt trời vực, quả thực chính là một tuyệt thế cường giả sống sờ sờ, chiến lực đến gần thần minh vô hạn!

Bá...

Ngàn vạn đạo khí lành cùng cành rơi xuống, chỉ trong nháy mắt, Giang Nam liền cảm thấy huyết nhục của mình tuyệt đối chống lại không được một kích kia, sẽ bị mộc linh này sinh sôi đánh nổ tung!

- Ta không phải là Thần tuyển chi tử, vậy thì như thế nào? Một khối phá mộc mà thôi. Hôm nay ta đem ngươi đánh nát! Tứ đại hóa thân, giúp ta một tay!

Giang Nam quát lên, Kim Luân trong mi tâm, tứ đại hóa thân lập tức đem tu vi cuồng bạo của bản thân hết thảy tràn vào trong cơ thể hắn, để cho pháp lực của hắn thoáng cái bạo tăng gấp bốn!

- Nguyên Thai Ấn! Huyền Thai Ấn!

Khí huyết của hắn điên cuồng tăng vọt, thế nhưng ở trong nháy mắt đồng thời vận dụng Nguyên Thai Ấn cùng Huyền Thai Ấn, cả thảy tăng lên mười lăm lần khí huyết, lật tay một đạo Sâm La Ấn đón nhận!

Oanh!

Giang Nam bay ra ngoài, bị chấn đến miệng mũi chảy máu, chiến lực của mộc linh này đến gần thần minh vô hạn, mạnh mẽ đến đáng sợ, cho dù là hắn vận dụng tất cả pháp lực của mình. Mạnh mẽ tăng lên mười lăm lần khí huyết, thúc dục Sâm La Ấn, cũng không cách nào chống lại được!

- Nghịch kháng Thần ta, người phản loạn chết!

Con mắt của Mộc linh kia bắn ra thanh quang, hai đạo mục quang quay chung quanh Giang Nam tung bay, thanh quang như đao, khúc khích quay chung quanh cổ của hắn nhiễu động, muốn đem đầu của hắn sinh sôi cắt xuống.

Cùng lúc đó, hắn lần nữa chấn động thần thụ, hàng vạn hàng nghìn cành chà xuống, một cái tay khác cũng không có nhàn rỗi, trực tiếp một quyền oanh tới!

Một quyền này rầm rộ, nhét đầy thiên địa, mộc linh thống hạ sát thủ, rõ ràng là muốn đem hắn đánh chết ở trong Thần Mộc Lệnh!

Nơi thanh quang nhiễu động, cổ của Giang Nam lập tức xuất hiện một đạo huyết tuyến tinh tế, cũng may xương cốt của hắn trải qua Hồng Mông Tử Khí rèn luyện, cứng rắn vô cùng, cũng không bị thanh quang cắt ra.

Nhưng mà quả đấm kia cùng thần thụ chà tới mới là tồn tại uy hiếp lớn nhất, nếu bị quả đấm cùng thần thụ đánh trúng, cho dù là hắn, cũng không cách nào thừa nhận bao nhiêu lần công kích, liền sẽ vẫn lạc ở chỗ này!

- Một khối phá mộc cũng muốn giết ta? Đãng Ma Kiếm!

Giang Nam ác hướng đảm sinh, bên trong mi tâm đột nhiên bay ra một viên Kiếm Hoàn, kim chói, quay tròn chuyển động.

Viên Kiếm Hoàn này bị hắn thúc dục, lập tức uy năng tăng vọt, bá một tiếng hóa thành một đạo kiếm trụ dài đến hơn trăm dặm, ở giữa không trung

cổn động, nhanh như tia chớp kích bắn đi.

Bá bá bá bá...

Nơi kiếm quang đi qua, mộc linh tính cả thần thụ cùng nhau bị kiếm quang cắt nát bấy!

Mộc linh kia cùng thần thụ mặc dù bị cắt toái, nhưng đạo tắc còn tồn tại, như cũ đang không ngừng khôi phục, dần dần tạo thành thần thụ cùng người khổng lồ.

Giang Nam tâm niệm hơi động, kiếm quang đầy trời đột nhiên hóa thành một nước xoáy cự đại, qua lại cổn động, đem thần thụ cùng người khổng lồ đang thành hình kia hút vào trong kiếm quang nước xoáy, trong khoảnh khắc liền đem Thần Mộc Thánh Quân lưu lại đạo tắc quấy đến nát bấy!

Vô số đạo kiếm quang trong lúc bất chợt hướng ở giữa sụp đổ, biến mất không thấy gì nữa, chỉ nghe tranh một tiếng, kiếm quang tụ tập ở chung một chỗ, lại hóa thành một viên Kiếm Hoàn màu vàng nho nhỏ, từ từ trôi vào bên trong mi tâm của Giang Nam.

- Sinh mệnh tinh hoa thật tinh thuần...

Thần Mộc Lệnh nhất trọng thiên ầm ầm sụp đổ, chỉ còn lại có Mộc Nguyên Lực cùng sinh mệnh tinh hoa vô cùng thuần hậu, Giang Nam hít vào một hơi thật dài, sinh mệnh tinh hoa cuồn cuộn mà đến, nhất thời để cho thọ nguyên của hắn nhanh chóng tăng trưởng!

Hắn vốn là luyện hóa tám đạo Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, thọ nguyên đã đạt tới 4500 năm, đến gần thọ nguyên của tuyệt thế cường giả, mà hiện tại, thọ nguyên đã dừng lại tăng trưởng cũng đang hướng về phía trước kéo lên!

Theo sinh mệnh tinh hoa cuồn cuộn vọt tới bị hắn hấp thu luyện hóa, thọ nguyên của hắn rất nhanh đạt tới năm ngàn năm, sau đó là sáu ngàn năm, bảy ngàn năm, tám ngàn năm...

Cuối cùng, thọ nguyên của hắn tăng trưởng đến 9999 năm, tùy ý hắn hấp thu càng nhiều sinh mệnh tinh hoa, cũng không có bất kỳ tăng trưởng, không thể đạt tới số lượng một vạn!

Ở trong thời gian thật ngắn này, thọ nguyên của hắn rõ ràng tăng lên hơn gấp đôi!

Thọ nguyên của hắn đã đạt đến cực hạn, loại thọ nguyên này gần với thần minh!

Không chỉ có như thế, Giang Nam thậm chí cảm giác được nhục thể của mình cũng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, loại biến hóa này mắt thường khó tìm, mà là trong cơ thể hắn, từng cái hạt thật nhỏ tích chứa sinh mệnh lực bàng bạc.

Nhục thể của hắn mặc dù bị hao tổn, cho dù không thúc dục pháp lực, cũng có thể nhanh chóng phục hồi như cũ!

Cho dù người khác phá hủy nhục thể của hắn, chỉ cần thần tính còn tồn tại, chỉ sợ chỉ còn lại có một giọt máu tươi linh tính bất diệt, hắn cũng có thể quyển thổ trọng lai, khôi phục thân thể!

Này cơ hồ chính là Bất Tử Chi Thân!

Hắn hấp thu sinh mệnh lực tuy nhiều, nhưng Thần Mộc Lệnh đệ nhất trọng Thần Cấm nghiền nát biến thành sinh mệnh tinh hoa vẫn còn cực kỳ khổng lồ, như khói như biển.

Hắn hấp thu ngay cả ba thành cũng không có.

- Mặc dù ta không thể luyện hóa Thần Mộc Lệnh, nhưng chỗ tốt so với luyện hóa Thần Mộc Lệnh cũng không kém chút nào!

Giang Nam có chút hài lòng, ngẩng đầu nhìn Thần Mộc Lệnh đệ nhị trọng thiên, cất bước đi vào.

Oanh!

Trong Đệ nhị trọng thiên, vô số mộc linh chen chúc lao tới, trực tiếp hóa thành một người khổng lồ, tay cầm thần thụ ầm ầm đập tới, một kích kia, so sánh với mộc linh ở nhất trọng thiên còn muốn cường đại mấy lần, Giang Nam lắc mình rút đi:

- Cho dù ta tế lên Đãng Ma Kiếm, chỉ sợ cũng không thể gây thương tổn được mộc linh này. Xem ra chỉ có thể bỏ qua!

Tam Khuyết Đạo Nhân, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh đều chăm chú nhìn Thần Mộc Lệnh chằm chằm, Âu Tùy Tĩnh đột nhiên nói:

- Hai vị đạo hữu, các ngươi có nghĩ tới hay không, vì sao Vô Đạo Công Tử sau khi nhận được Thần Mộc Lệnh, lại không có cố gắng đem lệnh bài này luyện hóa?

Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Thiệu Thiên Nhai hơi ngẩn ra, nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ là Vô Đạo Công Tử chỉ là vừa mới vừa nhận được Thần Mộc Lệnh, chưa tới kịp luyện hóa? Hay là nói, hắn không cách nào luyện hóa Thần Mộc Lệnh?

- Ta cảm thấy được, khả năng sau lớn hơn một chút!

Tam Khuyết Đạo Nhân ánh mắt chớp động:

- Vô Đạo Công Tử hơn phân nửa cũng là từ trong tay người khác đoạt tới Thần Mộc Lệnh, bởi vì thấy không cách nào luyện hóa. Cho nên mới lấy ra mặt lệnh bài này đi ra ngoài cùng ngươi đánh cuộc. Nếu như ngay cả hắn cũng không thể luyện hóa lệnh bài này, chỉ sợ Giang lão đệ cũng có chút khó khăn.

Chương 779: Bất Diệt Chi Thể. (2)

Ba người đang nói, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam lắc mình đi ra Thần Mộc Lệnh, đi tới trong bí cảnh.

- Giang lão đệ, ngươi luyện hóa lệnh bài này rồi?

Tam Khuyết Đạo Nhân lập tức hỏi.

Giang Nam lắc đầu, nói ra kinh nghiệm trong lệnh bài một lần, nói:

- Không phải là người Thần Mộc Thánh Quân chọn trúng, căn bản không cách nào luyện hóa lệnh bài này.

- Không sai! Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không có thể giấu diếm các ngươi...

Con ngươi của Tam Khuyết Đạo Nhân cô lỗ lỗ chuyển động, đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Ta chính là Thần tuyển chi tử kia, chủ nhân Thần Mộc Lệnh, chỉ có ta mới có thể luyện hóa lệnh bài này!

Giang Nam không có hảo ý nói:

- Đệ nhất trọng Thần Cấm của lệnh bài này, đã bị ta đánh nát, Tam Khuyết đạo hữu, ngươi là Thần tuyển chi tử, như vậy luyện hóa đệ nhị trọng Thần Cấm đối với ngươi mà nói cũng không coi là khó khăn a?

Đạo Nhân mập này vội vàng lắc đầu, lúng ta lúng túng nói:

- Ta sao lại đi đoạt đồ của người khác?

Chê cười, uy lực đệ nhị trọng Thần Cấm gấp đệ nhất trọng mấy lần, lấy

thực lực của hắn tiến vào chính là chịu chết. Tam Khuyết Đạo Nhân mặc dù lòng tham, nhưng còn có tự biết rõ.

Trong lòng Âu Tùy Tĩnh một trận hoảng sợ, không có luyện hóa Thần Cấm, ngược lại đem Thần Cấm đánh nát?

Đây là cái đạo lý gì?

- Ngay cả Vô Đạo Công Tử cũng không có đem Thần Cấm luyện hóa, nói rõ Thần Cấm bên trong khẳng định uy lực cực kỳ cường đại, thậm chí vượt qua chiến lực của Vô Đạo Công Tử. Này chẳng phải là nói, chiến lực chân thực của Giang đạo hữu, còn trên Vô Đạo Công Tử?

Âu Tùy Tĩnh thầm nghĩ trong lòng.

Bốn người bọn họ nếu như bỏ ra pháp bảo, thực lực cũng xê xích không nhiều, nhưng mà mỗi người đều có được lá bài tẩy giấu diếm của mình.

Lá bài tẩy của Âu Tùy Tĩnh đã bại lộ, chính là Bát Bảo Liên Đài, tế lên Bát Bảo Liên Đài, liền tương đương với Thánh Quang Phật Đà tái thế, có chiến lực thần minh, không phải chuyện đùa!

Mà Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Thiệu Thiên Nhai cũng riêng phần mình có lá bài tẩy không có hiển lộ ra, ở trong lòng Âu Tùy Tĩnh, Giang Nam khẳng định cũng có lá bài tẩy của mình.

Đột nhiên, một thanh âm trầm thấp ở bầu trời kim bàn truyền ra, chấn đắc màng nhĩ của mọi người ông ông tác hưởng:

- Thiệu Thiên Nhai, đã lâu không gặp, thương thế của ngươi có dưỡng tốt hay không?

Giang Nam hướng một tiểu bí cảnh trông đi, chỉ thấy vạn đạo kim quang từ tòa tiểu bí cảnh này bắn ra, một vị nam tử trẻ tuổi thân hình cao lớn ngồi ở giữa kim quang, giống như một pho tượng Thiên Thần, uy phong lẫm lẫm.

Nam tử trong kim quang kia đứng dậy, đi ra bí cảnh, thân thể của hắn di động, kim quang nương theo hắn di động, thủy chung để cho hắn như thần phủ xuống, thanh âm ù ù vang lên:

- Không biết ngươi hiện tại còn có hứng thú hay không, nghiệm chứng Cửu Chuyển Chiến Thể của ngươi cùng Hoàng Kim Thần Thể của ta mạnh yếu một chút?

- Lâu Thiên công tử!

Âu Tùy Tĩnh lộ ra vẻ kinh sợ, thấp giọng nói:

- Hôm nay làm sao xuất hiện nhiều Thần Thể như vậy? Còn để cho chúng ta những người này làm sao xen lẫn? Thiệu đạo hữu, bản lãnh của Lâu Thiên so sánh với trước mạnh hơn, Thần Thể càng đi về phía sau, thực lực càng mạnh, lúc trước ngươi cùng hắn có thể chạy song song, nhưng mà hôm nay, Hoàng Kim Thần Thể của hắn chỉ sợ đã vượt qua ngươi.

Sắc mặt Thiệu Thiên Nhai lạnh nhạt, cất bước đi ra bí cảnh, mỉm cười nói:

- Thần Thể càng đến hậu kỳ càng mạnh, nhưng Cửu Chuyển Chiến Thể của ta cũng là không kém!

Quanh thân hắn hoa vụ tràn ngập, hoa không phải là hoa vụ không phải là vụ, lỗi lạc phong lưu, cùng Lâu Thiên hoàn toàn có thể so sánh.

- Lâu Thiên, ngươi muốn thua, ta thành toàn ngươi!

Lâu Thiên cùng Thiệu Thiên Nhai hai người một trước một sau, cất bước đi vào bên trong kim bàn, hai người này, đều là thanh niên xuất sắc cùng cường đại nhất trong thế hệ này, đại biểu một đời mới phát của Trung Thiên thế giới, không thể không tác động ánh mắt của mọi người.

Sở dĩ Trung Thiên thế giới cường đại, trừ bởi vì nơi này là Đại Thế Giới ra, còn có cũng là bởi vì ở trên mảnh thổ địa này, ra đời không biết nhiều ít

thiếu niên trẻ tuổi tuấn kiệt, thiên tài xuất hiện lớp lớp.

Trên thực tế, thanh niên có thể ở Trung Thiên thế giới khuấy một mảnh phong vân, chỉ cần không chết, sau này đều có được một phen thành tựu kinh người.

Trong một bí cảnh, một vị lão giả trầm giọng nói:

- Hai người Lâu Thiên cùng Thiệu Thiên Nhai, quả thực là tử đối đầu, hai người này kể từ khi trở thành tu sĩ tới nay, liền vẫn đấu tới đấu đi, trước kia Thiệu Thiên Nhai còn có thể cùng Lâu Thiên chạy song song, nhưng mà chút ít năm gần đây, Thiệu Thiên Nhai cùng Lâu Thiên chênh lệch dần dần kéo ra!

Phụ cận một vị lão giả tóc trắng gật đầu nói:

- Thiệu Thiên Nhai Cửu Chuyển Chiến Thể đúng là chiến lực kinh người, cho dù là phàm thể, tu luyện loại công pháp này cũng có thể đạt tới thành tựu cực cao, có thể sánh ngang cùng Bảo Thể. Bất quá, dù sao Cửu Chuyển Chiến Thể chẳng qua là thể chất hậu thiên tu luyện mà đến, cùng Thần Thể có chênh lệch không thể vượt qua.

Một vị lão giả khác thở dài nói:

- Mặc dù Thiệu Thiên Nhai đồng dạng là thiên tài hơn người, nhưng mà gặp phải Thần Thể, liền là bi ai của hắn.

Mọi người một mảnh mặc nhiên, người tài tình xuất chúng giống như Thiệu Thiên Nhai, từ cổ chí kim đếm không xuể, nhưng người như vậy đều có bi ai đồng dạng, đó chính là quang huy của bọn họ, hoàn toàn bị Thần Thể cùng thời đại che dấu.

Người cùng thời đại với Quang Vũ Thần Đế, đối với chuyện này đều có được cảm xúc đồng dạng.

Thần Thể thật sự quá mạnh mẻ, lúc tiền kỳ cùng Thần Thể chênh lệch còn

không phải hết sức rõ ràng, nhưng mà hậu kỳ phàm thể, Bảo Thể cùng Thần Thể ở giữa chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn, to đến làm cho người ta tuyệt vọng!

Âu Tùy Tĩnh thở dài, thấp giọng nói:

- Lần này Thiệu đạo hữu có chút không ổn. Hắn tu luyện tới Động Thiên cảnh, Lâu Thiên công tử cũng tu luyện tới Động Thiên cảnh, lúc trước Thiệu đạo hữu có thể cùng hắn quyết tranh hơn thua, nhưng mà hiện tại...

Hắn lắc đầu, hiển nhiên đối với Thiệu Thiên Nhai cũng nhìn không tốt, thấp giọng nói:

- Kia dù sao cũng là Thần Thể a...

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Thần Thể rất mạnh sao?

Âu Tùy Tĩnh dở khóc dở cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi cùng Tam Khuyết đạo hữu không phải là Thần Thể sao? Thần Thể cường đại, chính các ngươi nhận thức không ra, nhưng người khác là biết rõ các ngươi cường đại.

- Ta không phải là Thần Thể.

Giang Nam lắc đầu nói.

Tam Khuyết Đạo Nhân cũng lắc đầu nói:

- Ta cũng không phải.

Âu Tùy Tĩnh kinh ngạc vạn phần, thất thanh nói:

- Hai người các ngươi không phải là Thần Thể? Làm sao có thể? Còn có, Tam Khuyết đạo hữu, tại chỗ nhiều người như vậy cũng thấy trong cơ thể

ngươi tích chứa Thần Quang, rõ ràng là một loại Thần Thể cực kỳ cường đại! Thần minh trong Xuất Vân thành ta, còn đích thân kiểm nghiệm qua thần huyết bên trong cơ thể ngươi! Mà Giang đạo hữu, nhục thể của ngươi mạnh mẻ như thế, so sánh với Tam Khuyết đạo hữu không kém chút nào, làm sao không phải là Thần Thể?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 780: Phàm Thể Bại Thần Thể

- Ta là dưới cơ duyên xảo hợp, tự mình luyện đến nước này.

Giang Nam có chút buồn bực, thở dài nói:

- Kết quả luyện có chút quám, thế cho nên hiện tại ta phi hành khó khăn. . .

Tam Khuyết Đạo Nhân rất có ý tứ đồng bệnh tương liên, tố khổ nói:

- Ta nguyên vốn cũng không phải là Thần Thể, cũng không có mập như vậy, ngược lại rất là anh tuấn thần vũ, nhưng mà sau khi tu luyện công pháp mà sư tôn ta truyền thụ, không chỉ có biến thành Thần Thể, cũng trở nên béo rất nhiều. Lão già kia rõ ràng có công pháp cực kỳ cao minh, hết lần này tới lần khác nói gì muốn chứng minh mình so sánh với lão đối đầu lợi hại, khai sáng ra một môn không thua công pháp của hắn đi ra ngoài. Môn công pháp này sáng tạo ra, chính hắn không đi tu luyện, ngược lại để cho ta tới luyện, đoán chừng chính là biết môn công pháp này có tật bệnh thật lớn!

Âu Tùy Tĩnh kinh ngạc không dứt, một hồi lâu nói không ra lời, Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân nói, không một chút ý tứ nói giỡn, nhưng trong lời nói tích chứa tin tức cũng đủ để khiếp sợ đương thời !

"Thần Thể" của hai người bọn họ là từ phàm thể hậu thiên tu luyện đến, nếu như truyền đi, không biết sẽ khiến cho oanh động lớn bực nào!

- Hai người này, đều biến thái?

Âu Tùy Tĩnh trong lòng vạn phần buồn bực, thầm nghĩ:

- 'Thần Thể' của Giang đạo hữu là mình trong lúc vô tình luyện ra, 'Thần Thể' của Tam Khuyết đạo hữu là sư tôn hắn tự nghĩ ra công pháp lung tung

tu luyện ra, hai người này là quái vật gì? Ngay cả Thần Thể cũng có thể tùy tùy tiện tiện tu luyện ra. . .

- Phàm thể không bằng Thần Thể, ta cũng không tin.

Giang Nam nhìn về phía Thiệu Thiên Nhai cùng Lâu Thiên trong kim bàn, chỉ thấy Lâu Thiên khắp cả người là Thần Quang, Thần Quang từ trong cơ thể hắn bắn ra, như kiếm như vồng, kinh người chí cực, cười nói:

- Thực lực của Thiệu đạo hữu không kém gì ta, cùng Lâu Thiên đánh một trận, tuyệt sẽ không bại!

Tam Khuyết Đạo Nhân gật đầu nói:

- Ta cũng cho là vậy, phàm thể không kém hơn Thần Thể!

- Nhưng mà, Thiệu đạo hữu chẳng qua là hậu thiên thể chất, mà Lâu Thiên là Hoàng Kim Thần Thể. . .

Âu Tùy Tĩnh mới vừa nói ra lời này, liền hối hận, bên cạnh mình liền có hai hậu thiên thể chất biến thái như vậy, nếu như mình còn nói hậu thiên thể chất không bằng Thần Thể, kia cũng có chút ngu xuẩn .

- Thiệu Thiên Nhai, sau khi trải qua trận chiến này, ngươi đã không thể làm đối thủ của ta .

Bên trong Kim bàn, nhiều cát vàng biến thành tinh cầu chìm nổi không chừng, Lâu Thiên tắm rửa Thần Quang vàng màu, nhìn về phía Thiệu Thiên Nhai đối diện, lãnh đạm nói:

- Tốc độ tu luyện của ngươi không chậm, lần trước chẳng qua là so với ta kém hơn một chút, nhưng mà trải qua hai năm khổ tu, ngươi và ta chênh lệch đã kéo ra!

Hắn đứng chắp tay, đánh giá hoa vụ Động Thiên của Thiệu Thiên Nhai, lắc đầu nói:

- Xem ra ngươi so sánh với lần trước lại có lĩnh ngộ, đáng tiếc, ngươi ở trước mặt ta, chỉ có tư cách bại. Ra tay đi, nể tình ngươi là đá mài đao của ta, ta nhường ngươi một chiêu!

- Để cho ta một chiêu?

Thiệu Thiên Nhai lộ ra nụ cười, nhẹ nhàng vung một ống tay áo, lạnh nhạt nói:

- Một chiêu đã qua.

Con ngươi của Lâu Thiên co rút nhanh, khí huyết đột nhiên tăng vọt, hừ lạnh nói:

- Ngươi đã không thức thời, vậy thì đừng trách ta!

Tranh…

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 781: Phàm Thể Bại Thần Thể 2

Hắn khí huyết tràn ngập, ngang trường không ngàn dặm, đây là một đạo kim sắc khí huyết, khí huyết mênh mông, đạo văn lay động!

Mà ở phía sau hắn, là tám tòa Thần Phủ, Thần Phủ kim chói, thần uy vô cùng nồng nặc từ bên trong tám tòa Thần Phủ này truyền ra, phảng phất trong đó thật sự có thần minh tồn tại!

Đừng nói Thần Phủ tám cảnh cao thủ, coi như là Thiên Cung tám cảnh cường giả, cũng hiếm có người có thể tản mát ra thần uy.

Mà bên trong Thần Phủ của Lâu Thiên, thậm chí có thần uy truyền ra, thật sự là nghe rợn cả người!

Thần Phủ của người khác nhìn như thần thánh, nhưng so với Thần Phủ của hắn, quả thực là một cái trên trời một cái dưới đất!

Nơi hắn đặt chân, đã biến thành một thế giới kim quang lập lòe, trong vòng chu vi ba trăm dặm, hắn chính là Chúa Tể phiến thế giới này, Thần của phiến thế giới này!

Thiệu Thiên Nhai lĩnh ngộ ra Động Thiên cảnh ảo diệu mà người khác chưa từng lĩnh ngộ, đem ngoại giới hóa thành Động Thiên, mà Lâu Thiên giống như trước cũng lĩnh ngộ ra điểm này, thậm chí Động Thiên thế giới của hắn rộng lớn ba trăm dặm. So sánh với Động Thiên của Thiệu Thiên Nhai còn muốn rộng lớn!

Thần Thể là cường đại như thế, tu luyện làm ít công to, hơn nữa Thần Thông thiên thành, giống như Thần giúp!

Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân đánh một trận, bởi vì thật sự quá nhanh, rất nhiều người cũng không thấy rõ chỗ cường đại của Thần Thể, mà

giờ phút này Lâu Thiên đem một mặt cường đại của Hoàng Kim Thần Thể triển lộ không thể nghi ngờ!

- Tôn Vương Thần Ấn!

Hắn quát lên một tiếng, ở phía sau hắn, trong hoàng kim Động Thiên, một thần nhân kim giáp mềm rủ xuống dâng lên, một ấn hướng Thiệu Thiên Nhai đắp đi!

Đây là một kích vô cùng cường đại, thậm chí thôi động một viên cát vàng biến thành tinh cầu. Đem viên tinh cầu này đẩy ra quỹ đạo!

Mặc dù nói viên tinh cầu này là cát vàng biến thành, nhưng cát vàng trong kim bàn của Xuất Vân thành, chính là Xuất Vân Thần Tôn luyện, mỗi một viên cát vàng là một thần minh chi bảo, mặc dù sức nặng không bằng tinh cầu chân chính, chỉ sợ cũng thua kém không nhiều.

Một chưởng oai của Lâu Thiên, thế nhưng đạt tới loại trình độ này, có thể thấy được thực lực của hắn là kinh người bực nào!

Thiệu Thiên Nhai đón Tôn Vương Thần Ấn phóng đi, trong chớp mắt chín bước bước ra, chín bước rơi xuống, nhục thể pháp lực thần thức của hắn hết thảy cửu chuyển, thoáng cái chân thật chín lần, khí huyết bắt đầu khởi động như nước thủy triều, thậm chí ngay cả Động Thiên của hắn cũng trải qua cửu chuyển, trở nên vững chắc như núi!

Bất quá mặc dù hắn thi triển ra Cửu Chuyển Chiến Thể, so sánh với Lâu Thiên vẫn là muốn thua kém rất nhiều.

Người xem chiến ở đây cũng có thể dễ dàng nhìn ra điểm này, mặc dù Thiệu Thiên Nhai có trời cao sủng nhi, nhưng hậu thiên thể chất dù sao cũng là hậu thiên thể chất, không bằng Hoàng Kim Thần Thể của Lâu Thiên hậu tích bạc phát như vậy.

Tiền kỳ, Cửu Chuyển Chiến Thể còn có thể cùng Lâu Thiên Hoàng Kim Thần Thể tranh phong, nhưng đến Động Thiên cảnh, chênh lệch thoáng cái

liền bị kéo ra!

- Thiệu Thiên Nhai thua. . .

Có người lắc đầu thở dài nói.

Đột nhiên, một tiếng trống vang lên, giống như lôi âm đại cổ, khí huyết của Thiệu Thiên Nhai ở trong nháy mắt sôi trào gấp ba!

Sau một khắc, khí huyết của hắn giống như biển lớn mênh mông, Động Thiên hoa vụ bành trướng, thậm chí khuếch trương đến hơn ba trăm dặm, so sánh với Lâu Thiên hoàng kim Động Thiên còn muốn lớn hơn một chút!

- Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn!

Hắn một ấn triển khai, thiên luân cửu chuyển, sáng lạng vô cùng, xài hết vụ sắc, một đại thủ ấn từ trong Cửu Chuyển Thiên Luân trào ra, cùng Tôn Vương Thần Ấn của Lâu Thiên đụng vào nhau!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 782: Đùa Giỡn Tiên Tử. (1)

Oanh…

Chấn động vô cùng mãnh liệt truyền đến, hoàng kim Động Thiên quanh thân Lâu Thiên từng mãnh nứt nẻ, kim giáp thần nhân phía sau hắn ầm ầm, tiếp theo thân thể hỏng mất tan rã!

Lâu Thiên muộn hanh nhất thanh, bay ra ngoài, sau khi rơi xuống dất, khóe miệng tràn ra một vết máu, cổ họng cổn động, mạnh mẽ đem máu tươi nảy lên cổ họng nuốt trở vào, lạnh lùng nói:

- Thiệu Thiên Nhai, lần này là ta thua, bất quá tiếp theo, ta sẽ tìm về nỗi nhục này!

Thân thể Thiệu Thiên Nhai khẽ đung đưa, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng ngay sau đó lại khôi phục nguyên trạng, hiển nhiên cũng chịu trùng kích khó có thể tưởng tượng, bất quá thương thế rõ ràng so sánh với Lâu Thiên nhẹ rất nhiều, mỉm cười nói:

- Lâu Thiên, ngươi đã mất đi tư cách làm đá mài đao của ta.

Ánh mắt của Lâu Thiên rơi vào trên người của hắn, không nói một lời, xoay người liền đi.

- Thắng?

Tại chỗ mọi người một mảnh mờ mịt, ngơ ngác nhìn một màn này, hồn nhiên không nghĩ tới, Cửu Chuyển Chiến Thể lại cứ như vậy ở một chiêu đánh bại Hoàng Kim Thần Thể!

Hoàng Kim Thần Thể lần đầu tiên bại bởi phàm thể!

Thiệu Thiên Nhai trở lại tiểu bí cảnh, trong lòng cũng cực kỳ vui mừng, hướng Giang Nam nói cám ơn:

- Nếu không phải đạo hữu truyền thụ Nguyên Thai Ấn cho ta, trận chiến này ta nhất định thua không cần nghĩ.

- Ngươi không phải là cũng truyền thụ Cửu Chuyển Chiến Thể cho ta sao? Cần gì phải cảm ơn?

Giang Nam cười nói.

- Thực lực của Thiệu Thiên Nhai, cần lường lại một lần nữa.

Trong mắt Vô Đạo Công Tử tinh quang chợt lóe, thấp giọng nói:

- Thực lực của hắn, đã so với Huyền Thiên Giáo Chủ kia không yếu, là một đối thủ đáng sợ. Bằng mấy người chúng ta, chỉ sợ chưa chắc có thể bắt bọn họ lại!

- Vô Đạo Công Tử yên tâm.

Âu Tùy Chân khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Lần này ta mời tới Cửu thúc của ta Âu Chấn Đông. Cửu thúc đã tu thành thần minh, hơn nữa còn là người bên cha ta, bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Bốn người Giang Nam có chút làm người khác chú ý, trong bốn người này có hai "Thần Thể", sau khi Thiệu Thiên Nhai chiến thắng Lâu Thiên, lại để cho mọi người liệt vào ngang hàng cùng Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân.

Trong đó dễ dàng làm cho người ta bỏ qua nhất chính là Âu Tùy Tĩnh, nhưng mà vẫn có rất nhiều người cho là Âu Tùy Tĩnh mới là tồn tại nguy hiểm nhất trong bốn người!

Dù sao, tu vi thực lực của Giang Nam và ba người tuy mạnh, nhưng

cường thịnh trở lại cũng không có đạt tới cấp bậc tuyệt thế cường giả, còn không nói tới Thần Ma.

Mà Âu Tùy Tĩnh lại bất đồng, hắn có Bát Bảo Liên Đài, Bát Bảo tế lên, là có thể gọi về Thánh Quang Phật Đà, có chiến lực thần phật, chỉ một điểm này, liền thắng được không biết bao nhiêu cao thủ trẻ tuổi !

Những người khác, mặc dù có thần minh chi bảo, cũng không cách nào phát huy ra toàn bộ uy năng của thần minh chi bảo, nhưng hắn có thể đem uy năng của Bát Bảo Liên Đài hết thảy phát huy!

Có thể nói, đồng lứa trẻ tuổi trong thiên hạ, có thể đủ thắng hắn le que không có mấy!

Nhưng mà nếu bàn về thực lực chân thật mà nói, Âu Tùy Tĩnh liền có chút ít không đủ nhìn, bào đi Bát Bảo Liên Đài, thực lực chân thật của hắn sẽ so sánh với ba người Giang Nam kém một bậc

- Trong bốn người này, nguy hiểm nhất chính là Âu Tùy Tĩnh .

Ánh mắt của Âu Tùy Chân rơi vào trên người Đàm Trí thánh tăng, trầm giọng nói:

- Âu Tùy Tĩnh có Bát Bảo Liên Đài, liền tương đương với một thần phật, phải Thần Minh cấp cường giả mới có thể khắc chế hắn. Nếu Cửu thúc ta bị hắn cuốn lấy mà nói, ba người chúng ta sẽ lâm vào hiểm cảnh. Thánh tăng biết Bát Bảo Liên Đài, có thủ đoạn khắc chế bộ pháp bảo này hay không?

Đàm Trí thánh tăng khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Bát Bảo Liên Đài là Phật Môn chi bảo ta, Thánh Quang Phật Đà là người Phật Môn, nếu ta muốn lấy Bát Bảo Liên Đài này, dễ như trở bàn tay.

Âu Tùy Chân thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Không có Bát Bảo Liên Đài, bốn người này liền là con cọp không răng,

không đáng để lo. Hiện tại, chỉ chờ bốn người bọn họ ra khỏi thành !

Đàm Trí thánh tăng là một cái thần bí nhất trong bọn họ, thậm chí ngay cả nhiều Thần Ma ẩn ở trong bí cảnh cũng chưa từng khám phá Thần Quang của Tam Khuyết Đạo Nhân, phát hiện Giang Nam không cùng Tam Khuyết Đạo Nhân động thủ, mà hắn lại có thể nhìn ra, có thể thấy được người này đúng là thần thông quảng đại, không giống vật thường.

Hắn nói có thể dễ dàng thu Bát Bảo Liên Đài, vậy thì nhất định có thể làm được!

Không có Bát Bảo Liên Đài, đám người Giang Nam liền mất đi chỗ dựa lớn nhất!

Bốn người Giang Nam cũng không có lập tức ra khỏi thành, mà là tiếp tục lưu lại Xuất Vân thành, quan sát chiến đấu trong kim bàn, vài ngày sau, còn có mấy cuộc chiến có chút làm người khác chú ý, là cao thủ trẻ tuổi đến từ những thánh thành Thánh Địa khác ước chiến, trong đó cũng không thiếu thanh niên kiệt xuất.

Bất quá có ba người Giang Nam, Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Thiệu Thiên Nhai châu ngọc ở phía trước, cuộc chiến tuổi trẻ cường giả này mặc dù cũng cực kỳ đặc sắc, nhưng không có khiến cho oanh động quá lớn.

Nếu như biết Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân cũng không phải là Thần Thể gì, mà là hậu thiên thể chất tu luyện tới một bước này, chỉ sợ làm cho oanh động lớn hơn nữa!

Trừ bọn người Âu Tùy Chân chú ý đám người Giang Nam động tịnh, còn có nhiều cường giả lưu ý đám người Giang Nam khi nào chuẩn bị ra khỏi thành.

Dù sao bốn người Giang Nam quả thực chính là bốn tòa đại bảo khố hình người, thân gia mỗi người cũng cực kỳ hùng hậu, trong đó hung hậu nhất là Tam Khuyết Đạo Nhân, mập mạp này ở Xuất Vân thành làm nô mấy năm,

hắn tế lên pháp bảo đếm không hết, số lượng pháp bảo nhiều làm người ta giận sôi!

Thân gia thứ hai chính là Giang Nam, Thần Mộc Lệnh giá trị cao, cho dù là Thần Ma cũng không cách nào ngăn cản được cái hấp dẫn này!

Thân gia của Âu Tùy Tĩnh cùng Giang Nam không sai biệt lắm, một bộ Bát Bảo Liên Đài, đủ để cho rất nhiều người động tâm!

Về phần Thiệu Thiên Nhai cùng Lâu Thiên động thủ, cũng không triển lộ ra bất kỳ pháp bảo, chỉ có thể xếp hạng thứ tư, nhưng Thiệu Thiên Nhai thân là cao thủ tuổi trẻ của Hoang Cổ Thánh Thành, người lực chọn cho kế nhiệm thành chủ, há có thể không có thần minh chi bảo hộ thân?

Huống chi, trong bốn người này có hai người là Thần Thể, nếu như có thể nhận được Thần Thể, luyện hóa Thần Thể, chỗ tốt là không cách nào tưởng tượng!

Trừ lần đó ra, bốn người này hiển nhiên cũng tu luyện công pháp cực kỳ cao minh, cấp bậc công pháp cực cao, cũng là tài phú khó có thể tưởng tượng!

- Chúng ta bị theo dõi.

Âu Tùy Tĩnh hết nhìn đông tới nhìn tây, cũng không có chú ý tới chiến đấu phía dưới, lập tức cảm ứng được từ nhiều bí cảnh truyền đến đủ loại thần thức ba động, những thần thức ba động này vờn quanh bí cảnh của bọn hắn, hiển nhiên là ngó chừng động tĩnh của bọn họ, liền nói ngay:

- Giang đạo hữu, trong đó thậm chí còn có ít người ca ngợi ngươi là tấm gương đạo đức, cũng nhằm vào chúng ta!

Chương 783: Đùa Giỡn Tiên Tử. (2)

Đám người Giang Nam rối rít gật đầu, bọn họ cũng phát giác đến những thần thức ba động này, tài không ngoài lộ, tài phú của bọn họ đã lộ ra ngoài, thế tất sẽ đưa tới rất nhiều ánh mắt không có hảo ý.

- Nhiều người động chú ý đối với chúng ta như vậy, nếu như một loạt đi lên mà nói, không biết ai mới là người nhận được hai Thần Mộc Lệnh khác.

Giang Nam khẽ cau mày:

- Này cũng có chút không dễ làm . . .

- Chính xác.

Tam Khuyết Đạo Nhân gật đầu, thở dài nói:

- Chúng ta ở Xuất Vân thành dừng lại lâu như vậy, là vì đưa tới người nắm hai mặt Thần Mộc Lệnh khác hạ thủ đối với chúng ta. Nếu như người hạ thủ đối với chúng ta quá nhiều, đúng là khó tìm ra ai mới là chánh chủ.

- Hai người khốn kiếp các ngươi, rốt cuộc có nghe ta đang nói cái gì hay không?

Âu Tùy Tĩnh giận tím mặt, hướng hai người trợn trắng mắt, cả giận nói:

- Nhiều người sẽ hạ thủ với chúng ta như vậy, các ngươi không thèm nghĩ làm sao bảo vệ tánh mạng, còn đang suy nghĩ làm sao giết người đoạt bảo, các ngươi biết chuyện nặng nhẹ không?

Đột nhiên, một thanh âm dễ nghe vô cùng truyền vào trong tai Giang Nam:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, có thể mượn bước nói chuyện hay không?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cái thanh âm này truyền vào trong tai của hắn, nhưng không làm kinh động những người khác, hiển nhiên người truyền âm tu vi thực lực cực kỳ cao minh, so với hắn cùng đám người Thiệu Thiên Nhai không kém chút nào!

Hắn đứng dậy rời tiểu bí cảnh, men theo thanh âm kia bồng bềnh mà đi, cũng không lâu lắm, một bí cảnh đột nhiên mở ra, lộ ra không gian sâu thẳm, Giang Nam cất bước đi vào.

Một chiếc bảo liễn hương xa ngừng ở trong bí cảnh này, trên dưới một trăm vị thiếu nữ dung mạo xinh đẹp nâng kiếm đứng hầu ở bên hương xe, bức rèm che khẽ nhúc nhích, ngọc châu nhẹ vang lên.

- Nguyên lai là Hiên Vi Tiên Tử.

Ánh mắt của Giang Nam từ trên hương xe dịch chuyển, mọi nơi đánh giá một cái, mỉm cười nói:

- Không biết Hiên Vi Tiên Tử có gì chỉ giáo?

- Huyền Thiên Giáo Chủ có biết tình cảnh hôm nay của ngươi không?

Bên trong hương xa, truyền tới một thanh âm dễ nghe, nhẹ giọng nói:

- Giáo chủ, bốn người các ngươi bộc lộ tài năng, hơn nữa người mang trọng bảo, khó bảo toàn sẽ không đưa tới những người khác mơ ước. Chỉ cần các ngươi rời Xuất Vân thành, liền lập tức sẽ gặp đến không biết bao nhiêu cao thủ phục giết. Tuy tu vi bốn người các ngươi mạnh, nhưng mà thiên hạ to lớn, tàng long ngọa hổ, cao thủ xuất hiện lớp lớp, các ngươi ở trong trẻ tuổi có thể coi là cường giả, nhưng trong cường thế hệ trước giả tất nhiên cũng sẽ có người hướng các ngươi xuất thủ, lần này, các ngươi chạy trời không khỏi nắng. Lấy kiến thức của giáo chủ ngươi, không thể nào nhìn không ra điểm này?

Giang Nam khẽ cau mày, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, mỉm cười nói:

- Chẳng lẻ Hiên Vi Tiên Tử có thượng sách diệu kế gì, có thể làm cho Giang mỗ vượt qua kiếp này?

- Tự nhiên là có.

Cô gái trong xe khẽ cười nói:

- Chỉ cần Giang giáo chủ giao ra Thần Mộc Lệnh, Bắc Mạc Thi gia ta bảo vệ mấy người giáo chủ an toàn, tuyệt đối có thể làm cho đám người giáo chủ bình yên vô sự!

- Thì ra Hiên Vi Tiên Tử cũng là tục nhân, đối với Thần Mộc Lệnh này động lòng tham.

Giang Nam thấy buồn cười, lắc đầu nói:

- Bất quá, Hiên Vi Tiên Tử muốn bằng vào mấy câu nói liền để cho Giang mỗ giao ra Thần Mộc Lệnh, không khỏi có chút qua loa đi?

Cô gái trong xe tựa hồ cau mày:

- Giang giáo chủ, ngươi chỉ sợ còn không biết năng lượng của Bắc Mạc Thi gia ta. Thi gia ta hùng cứ Bắc Mạc ngàn vạn năm, cả Bắc Mạc chỉ có Thi gia. Cũng tìm không được bất kỳ thế lực khác có thể cùng Thi gia ta chống lại. Chỉ cần Thi gia ta đối ngoại tuyên bố bảo vệ, liền tuyệt không người nào dám động tới ngươi!

Trong lòng Giang Nam không vui, mặc dù hắn không biết cô gái trong xe này có cầm Bắc Mạc Thi gia tới dọa hắn hay không, nhưng loại giọng điệu này, để cho trong lòng hắn có chút ghét.

- Hơn nữa. . .

Trong xe cô gái tiếp tục nói:

- Giang giáo chủ, ngươi tuy là Thần Thể, nhưng ngươi không phải là Thần tuyển chi tử, Thần Mộc Lệnh rơi vào trong tay của ngươi, ngươi cũng

không cách nào luyện hóa, ngược lại sẽ mang tới họa sát thân cho mình, cần gì tham luyến tài phú nhất thời mà lầm tánh mạng của mình? Ngươi đem Thần Mộc Lệnh giao cho ta, Bắc Mạc Thi gia ta liền là núi dựa của ngươi, khoản mua bán này rất đáng .

Vẻ mặt Giang Nam khẽ nhúc nhích:

- Hiên Vi Tiên Tử như thế nào biết Thần chọn đệ tử? Chẳng lẽ nói, một mặt Thần Mộc Lệnh khác rơi vào trong tay của ngươi?

Cô gái trong hương xa đột nhiên trầm mặc xuống, một cổ sát khí như có như không truyền đến.

Giang Nam trong lòng hiểu rõ, cười ha ha hỏi:

- Nếu như ta không giao ra Thần Mộc Lệnh, Hiên Vi Tiên Tử định làm như thế nào?

- Nếu nói như vậy. . .

Trong hương xa truyền đến một tiếng thở dài nói:

- Như vậy ngoài Xuất Vân thành, nói không chừng Hiên Vi cũng không khỏi không hướng giáo chủ xuất thủ.

- Đã như vậy. . .

Giang Nam bàn tay một phen, Thần Mộc Lệnh hiện ra trong lòng bàn tay của hắn, mỉm cười nói:

- Hiên Vi Tiên Tử, Thần Mộc Lệnh ở chỗ này, nếu ngươi có thủ đoạn, đại khái có thể từ trong tay của ta đem lệnh bài này lấy đi.

Cô gái Ttong xe lần nữa trầm mặc xuống, đột nhiên bức rèm che khẽ chấn động, một thủ chưởng trắng noãn như ngọc nhẹ nhàng thăm dò hương xe, chậm rãi hướng Thần Mộc Lệnh trong lòng bàn tay Giang Nam tìm kiếm.

Trong lòng bàn tay của nàng có một đạo nước xoáy từ từ chuyển động, trong nước xoáy có lãnh khí vô cùng âm hàn truyền đến, mơ hồ có thể thấy đạo nước xoáy này là một đạo Tinh Hà, tinh cầu đóng băng tạo thành Tinh Hà!

Tiểu bí cảnh này nhất thời đại tuyết phiêu phiêu, biến thành băng thiên tuyết địa, thậm chí ngay cả hư không cũng bị đống kết.

Hô…

Bàn tay này dò ra, nước xoáy trong lòng bàn tay càng lúc càng lớn, đợi đi tới trước người Giang Nam, đã nhét đầy thiên địa, hàn băng tinh cầu quấy toái hết thảy, tràn đầy lực phá hoại khó có thể tưởng tượng!

Đầu ngón tay của Giang Nam nhẹ nhàng búng ra, đầu ngón tay có một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung ầm ầm bay ra, thẳng tắp xông vào trong nước xoáy, chỉ thấy Tinh Hà đóng băng nhất thời nhiễu động, muốn đem chuông lớn do đạo văn biến thành này cắn nát!

Cạch…

Thiên Đạo Bảo Chung chấn vang, hồng chung đại lữ, một cổ Thiên Đạo oai mơ hồ tràn ngập, trấn áp Chư Thiên, cho dù là Tinh Hà đóng băng cũng bị trấn áp xuống, dừng lại vận chuyển, tiếp theo Tinh Hà hỏng mất, nước xoáy tan rã!

Một kích kia của Thi Hiên Vi, bị phá sạch sẽ!

- Hiên Vi Tiên Tử, ngươi hướng ta xuất thủ một kích, ta cũng không có thể ngoại lệ!

Giang Nam sải bước hướng bảo liễn hương xe đi tới, đằng đằng sát khí, nhiều thiếu nữ xinh đẹp vờn quanh hương xe nhất tề quát một tiếng, cầm bảo kiếm nhất tề bay ra, trong chớp mắt tạo thành một tòa kiếm trận kích thước to lớn, che lại đường đi của hắn, nũng nịu quát lên:

- Sắc lang lớn mật. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 784: Đại Sư Làm Giả. (1)

- Trấn!

Giang Nam vung tay lên, trong lúc bất chợt đạo văn hóa thành một Trấn Tiên Đỉnh từ trên trời giáng xuống, trấn áp ở trên kiếm trận, trên dưới một trăm thiếu nữ nhất tề muộn hanh nhất thanh, kiếm trận nhất thời gặp phải trấn áp, tán loạn xuống.

Giang Nam cười ha ha, vẹt ra bức rèm che đi vào hương xe, ngẩng đầu hướng cô gái trong xe nhìn lại, nhưng vào lúc này, chỉ nghe nàng kia hừ lạnh một tiếng, hàn khí um tùm đập vào mặt.

Oanh…

Hương xe kịch liệt chấn động, hai người trong nháy mắt đối chưởng một lần, ngay sau đó Giang Nam đi ra hương xe, cười nói:

- Đầu trọc đạo hữu kia nói không sai, Hiên Vi Tiên Tử quả nhiên là Đại mỹ nhân, da cũng bảo dưỡng không tệ. Cáo từ!

Rầm, cỗ bảo liễn hương xe này toái đầy đất, một vị mỹ nữ tuyệt thế vẻ mặt nổi giận vuốt gương mặt, oán hận nhìn bóng lưng của hắn.

Trên dưới một trăm thiếu nữ vội vàng tuôn ra tiến lên, ríu ra ríu rít nói:

- Tiểu thư, ngươi có bị thương không?

- Mới vừa rồi xảy ra chuyện gì?

- Sắc lang kia đối với ngươi làm cái gì?

. . .

- Không có gì!

Thi Hiên Vi vừa thẹn vừa giận, vuốt gương mặt không nói, trong lòng kịch liệt nhảy lên, cáu giận nói:

- Không phải là bị hắn sờ mặt một chút sao? Cần gì ngạc nhiên như vậy?

Trong nội tâm nàng nổi giận không dứt, mới vừa rồi Giang Nam xông vào hương xe, hai người ở trong nháy mắt giao thủ một kích, lực lượng của Thi Hiên Vi hơi yếu một chút, bị Giang Nam một kích đánh cho bay ngược lên, ầm ầm nện ở trên vách xe.

Sau một khắc Giang Nam gần người, đem nàng đặt ở trên vách tường, ở trên mặt nàng hôn một cái, bất quá không có tiến thêm một bước, mà là ở lúc nàng quyết định vận dụng lá bài tẩy của mình bứt ra mà đi, làm cho nàng có thủ đoạn cường đại nhưng không cách nào thi triển, hận đến ngứa răng.

Cụ thể Giang Nam làm cái gì, nàng tự nhiên sẽ không nói cho những cô bé này, thầm nghĩ:

- Hắn trước khi đi câu nói kia rốt cuộc là có ý gì?

Trước khi đi Giang Nam nhắc tới đầu trọc đạo hữu kia nàng cũng có chút ấn tượng, gã đại hán đầu trọc kia là một sắc lang lừng lẫy nổi danh, ngày đó ở lúc nàng đi tới Xuất Vân thành đã từng hô to một tiếng:

- Hiên Vi Tiên Tử chính là thiên hạ tuyệt sắc, Đại mỹ nhân như vậy, nếu có thể ngủ với nàng một đêm, lão tử đời này đã đáng giá!

Người trong Trung Thiên thế giới ái mộ nàng đếm không xuể, trong đó cũng không thiếu chờ ác ôn giống như gã đại hán đầu trọc kia, lúc ấy mặc dù Thi Hiên Vi tức giận, nhưng cũng không để ở trong lòng, hơn nữa nhiều người ái mộ của nàng đem gã đại hán đầu trọc kia đánh một trận, coi như là thay nàng nhả khí .

Mà hiện tại, trước khi đi Giang Nam nhắc tới câu nói của gã đại hán đầu

trọc kia, còn nói người này nói không sai. Liền không thể không khiến cho Thi Hiên Vi quá nhiều liên tưởng .

- Hắn rốt cuộc là muốn nói ta thật sự là thiên hạ tuyệt sắc, hay là muốn ngủ với ta một đêm. . .

Sắc mặt Thi Hiên Vi trở nên hồng, vội vàng đè suy nghĩ lung tung trong lòng, oán hận nói:

- Lưu manh này!

- Tiểu thư?

Một thiếu nữ thấy sắc mặt nàng âm tình bất định, thử dò xét nói:

- Sắc lang kia thủ đoạn rất cao minh, ngay cả tiểu thư cũng ăn thiệt thòi, không bằng triệu tập cường giả trong tộc tới, ở ngoài thành diệt trừ. . .

- Không cần!

Thi Hiên Vi khôi phục như thường, lạnh lùng nói:

- Nếu gặp phải kình địch liền hướng tộc nhân cầu viện, há có thể trưởng thành? Huống chi ta cũng không yếu hơn hắn, nếu ta vận dụng lá bài tẩy, thắng bại còn chưa biết!

Cô gái kia thấy nàng có chút mạnh hơn, không dám nói nữa.

Thi Hiên Vi khôi phục lại bình tĩnh, thấp giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ này, mới vừa rồi vận dụng Thần Thông cực kỳ cổ quái, mơ hồ mang theo Thiên Đạo oai, rất là lợi hại, thậm chí ta cũng có một loại cảm giác bị áp bách.

Nàng hồi tưởng lại một màn cùng Giang Nam giao thủ, miệng hồng chung kia chấn động, cảm giác áp bách mãnh liệt giống như Thiên Đạo, làm cho không người nào có thể quên mất, tuyệt đối là Thiên Đạo oai!

- Chẳng lẽ hắn cùng với Ứng Long Đại Thế Giới có quan hệ? Bất quá mặc dù hắn là Long Tộc, cũng không thể được chứng kiến miệng chuông kia? Trong Ứng Long Đại Thế Giới, chỉ có đệ tử của Ứng Long lão tổ, mới có thể tiếp xúc đến miệng chuông kia.

Nàng cau mày ngài lại, một đạo Thần Thông của Giang Nam hiển hóa, miệng đỉnh dùng để trấn áp kiếm trận kia, hiển nhiên cùng miệng đỉnh của Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia có liên quan, thật sự làm cho nàng sờ không rõ Giang Nam rốt cuộc đến từ nơi nào.

- Cùng Ứng Long lão tổ và vị lão tổ của Huyền Hoàng thế giới kia có quan hệ, lai lịch của người này thật có chút quỷ dị. . .

- Thi Hiên Vi không hổ là người của thế gia đại phiệt, da bảo dưỡng đúng là tốt, rất mềm mại cũng rất có co dãn, đáng tiếc nàng lẫn quá mau. . .

Giang Nam rời bí cảnh của Thi Hiên Vi, trong lòng như cũ nhớ tới một màn mới vừa rồi kia, mới vừa rồi hắn mặc dù hơi lộ vẻ lỗ mảng một chút, nhưng cũng là bởi vì Thi Hiên Vi thật sự xinh đẹp làm cho người khác động tâm, ở một khắc đánh cô gái này bay lên trên vách kia, Giang Nam thấy khuôn mặt nàng trắng nõn mịn màng, môi đỏ mọng kiều diễm như hoa hồng ướt át, quỷ thần xui khiến loại hướng môi của nàng thân đi, vậy mà lại bị nàng kia tránh thoát, chỉ thân ở trên mặt.

Lúc ấy, hắn cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt, trong lòng biết Thi Hiên Vi tuyệt đối có năng lực thương tổn đến hắn, lúc này bứt ra trở lui, chưa từng có nhiều dây dưa.

Trung Thiên thế giới, đệ tử thế gia đại phiệt thường thường đều có được tiền vốn hùng hậu, Thiệu Thiên Nhai cũng đã từng nói, mặc dù Thi Hiên Vi được người gọi là Hiên Vi Tiên Tử, nhưng cũng không phải một bình hoa, ngược lại tu vi thực lực cực kỳ cường đại, là một nhân vật lợi hại, không kém gì bọn họ.

Thi Hiên Vi lỗ lả là ở trên lực lượng thân thể không bằng Giang Nam,

nhưng mà nữ tử này cũng tuyệt đối không thể khinh thường.

- Trong tay nàng tất nhiên có một Thần Mộc Lệnh, nói như vậy, nàng là Thần tuyển chi tử, Thần Mộc Thánh Quân lựa chọn nàng là truyền nhân thay thế. Thần tuyển chi tử luyện hóa Thần Mộc Lệnh cũng không khó khăn, Thi Hiên Vi nhất định đã luyện hóa Thần Mộc Lệnh của nàng, uy lực Thần Mộc Lệnh này, không phải chuyện đùa, bất quá Thần Mộc Lệnh chẳng qua là một trong lá bài tẩy của nàng, nàng còn có thủ đoạn khác.

Dù sao Thi Hiên Vi cũng là truyền nhân Bắc Mạc Thi gia, nội tình của Bắc Mạc Thi gia tuyệt đối không thua Xuất Vân thành cùng Hoang Cổ Thánh Thành, bảo vật trên người nàng hẳn là tuyệt không ở số ít!

Mấu chốt nhất chính là, người theo đuổi Thi Hiên Vi đông đảo, từ lúc cô gái này hiện thân khiến cho oanh động là thấy được lốm đốm.

Bị một cô gái cường đại như vậy ghi hận, cũng không phải là chuyện tình khoái trá.

- Vị truyền nhân thứ hai của Thần Mộc Lệnh đã hiện thân, vị truyền nhân Thần Mộc Lệnh thứ ba, hơn phân nửa đã ở trong Xuất Vân thành, tùy thời hướng ta xuất thủ, cướp lấy mảnh Thần Mộc Lệnh trong tay ta. Chẳng qua là không biết người này đến tột cùng là người nào...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 785: Đại Sư Làm Giả. (2)

Giang Nam trầm ngâm, Thần Mộc Lệnh đối với Thần tuyển chi tử tác dụng thật lớn, chỉ có tập hợp đủ ba Thần Mộc Lệnh mới có thể mở ra Thánh Quân động phủ, truyền nhân Thần Mộc Lệnh còn lại khẳng định cũng sẽ kìm nén không được, hướng hắn xuất thủ!

- Thi Hiên Vi không nhịn được hướng ta xuất thủ, người kia hơn phân nửa cũng sẽ không nhịn được, thậm chí nói không chừng ở trong Xuất Vân thành hướng ta động thủ.

Trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, sau khi cùng đám người Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai hội hợp, liền ở trong Xuất Vân thành, mỗi ngày cùng đám người Âu Tùy Tĩnh trao đổi Thần Thông đạo pháp.

Bất quá, Giang Nam đợi đến cuộc so tài chiến nô kết thúc, cũng không có đợi đến Thần tuyển chi tử thứ ba kia hướng hắn xuất thủ.

Chút ít cường giả Đại Thánh thành Thánh Địa đến Xuất Vân thành xem chiến kia dần dần rời đi, bất quá vẫn có không ít người lưu lại, trong đó không thiếu có cao thủ kinh khủng, thậm chí đám người Giang Nam còn cảm giác được thỉnh thoảng có tồn tại Thần Ma, lấy thần thức vô cùng mạnh mẽ hướng bọn họ quét tới, không hề kiêng kị.

- Nếu như chúng ta ra khỏi thành, sẽ gặp không chỉ một nhóm người vây công!

Sắc mặt Âu Tùy Tĩnh ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Thậm chí còn có mấy Thần Ma ẩn núp trong bóng tối, khó bảo toàn những tồn tại này sẽ không hướng chúng ta xuất thủ!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Những Thần Ma này sẽ không động thủ, Thần Ma có Thần Ma kiêu ngạo. Ta đoán chừng bọn họ sẽ đợi đến chúng ta tập hợp đủ ba Thần Mộc Lệnh, mở ra Thánh Quân động phủ mới có thể hiện thân, thu hoạch trái cây.

Thần Ma, đó là tồn tại cao cao tại thượng, có kiêu ngạo của mình, mấy tiểu bối căn bản sẽ không nằm ở trong mắt bọn họ.

Thiệu Thiên Nhai không nhịn được nói:

- Âu đạo hữu, lần này mấy người chúng ta quyết định đến Thánh Quân động phủ tìm bảo. Ngươi không cần thiết cùng nhau đi theo mạo hiểm.

Âu Tùy Tĩnh lắc đầu nói:

- Cha ta chính là bị cấm chế trong động phủ của Thần Mộc Thánh Quân làm bị thương nặng, nếu như có thể nhận được Thần Mộc Thánh Quân truyền thừa, nói không chừng có thể tiêu trừ bệnh kín của cha ta. Thần Mộc Thánh Quân động phủ coi như là đầm rồng hang hổ, ta cũng sẽ đi!

- Nếu như vậy, kia liền lên đường a!

Tinh thần của Giang Nam rung lên, hướng Tam Khuyết Đạo Nhân nháy mắt, chỉ thấy Đạo Nhân mập hô một tiếng bay lên, xông lên tận trời.

- Thần Mộc Lệnh ở trên tay của ta, người nào muốn chết, thì xuất thủ tới đoạt!

Đạo Nhân mập một bộ cần ăn đòn kêu lên.

Nhưng ngay sau đó, dưới chân hắn hiện ra một trận đồ, bọc hắn bão táp bay đi.

Một bóng người phóng lên cao, phía sau Thiên Cung nặng nề rung chuyển, rõ ràng là một vị Thiên Cung ngũ trọng cường giả, trầm giọng nói:

- Sinh cơ nồng nặc như vậy, đích xác là Thần Mộc Lệnh! Chúng ta mau đuổi theo!

Người này mới vừa rời đi, sau một khắc mấy trăm tia sáng từ trong Xuất Vân thành bay lên, rối rít hướng Tam Khuyết Đạo Nhân đuổi giết đi.

- Chúng ta không nên cử động!

Âu Tùy Chân lạnh lùng nhìn đám người Giang Nam chuyện phiếm uống rượu như cũ, trầm giọng nói:

- Nếu như ta đoán không sai mà nói, đây chẳng qua là mồi, chỉ cần nhìn chặc Huyền Thiên Giáo Chủ, liền sẽ không mất!

- Tùy Chân công tử, mới vừa rồi tên mập mạp chết bầm kia mang đi đích xác là Thần Mộc Lệnh!

Giờ phút này Vô Đạo Công Tử cũng không nhịn được nói:

- Ta được Thần Mộc Lệnh đã có một đoạn thời gian, đối với Thần Mộc Lệnh tản mát ra hơi thở cùng sinh cơ rõ như lòng bàn tay, tuyệt sẽ không nhìn lầm!

Âu Tùy Chân do dự một chút, nhìn về phía Đàm Trí thánh tăng, thấp giọng nói:

- Thánh tăng thấy thế nào?

Đàm Trí thánh tăng khẽ mỉm cười nói:

- Ta cũng cho là, chúng ta tốt nhất chờ một chút nữa.

- Tiểu thư! Cái tên mập mạp kia mang theo Thần Mộc Lệnh chạy đi!

Một thiếu nữ vội vàng hướng Thi Hiên Vi thông báo nói:

- Chúng ta có muốn đuổi giết hay không?

Thi Hiên Vi do dự hỏi:

- Huyền Thiên Giáo Chủ đâu?

- Hắn còn ở trong thành.

Thi Hiên Vi trầm ngâm chốc lát nói:

- Không cần đi để ý tới mập mạp kia, tiếp tục theo dõi hắn. Mấy người này khẳng định đang đùa bỡn hoa chiêu gì!

Đột nhiên, trong Xuất Vân thành lại truyền đến một tiếng cười to, chỉ thấy Thiệu Thiên Nhai đột nhiên xông lên trời, cất bước hướng ngoài thành đi tới, nơi đi qua, nhiều loại hoa thắng gấm, sương mù nặng nề, trong tay cũng có một khối Thần Mộc Lệnh, cười vang nói:

- Chư vị đạo hữu, mới vừa rồi bất quá là một con mồi thôi, Thần Mộc Lệnh chân chính ở trong tay ta! Thiệu mỗ cáo từ!

Hắn cước bộ tuy chậm, nhưng tốc độ lại không chậm, trong khoảnh khắc liền đi ngàn dặm, đi ra khỏi thành.

Trong thành trầm mặc chốc lát, lại có vài chục thân hình phóng lên cao, hướng Thiệu Thiên Nhai đuổi theo.

- Thần Mộc Lệnh này cũng là thật sự!

Vô Đạo Công Tử thất thanh nói.

Âu Tùy Chân nhíu mày, thấp giọng nói:

- Chuyện gì xảy ra? Trong tay tiểu tử Thiệu Thiên Nhai kia làm sao cũng có một khối Thần Mộc Lệnh? Cộng thêm mảnh trong tay mập mạp chết bầm kia, chính là hai khối !

Đàm Trí thánh tăng lại cười nói:

- Hai vị đạo hữu không cần kinh hoảng, đoán chừng hai Thần Mộc Lệnh này đều thật sự, hai người bọn họ riêng phần mình nhận được một khối. Lấy

ý kiến của tiểu tăng, chỉ cần nhìn Huyền Thiên Giáo Chủ kia, chúng ta...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe tiếng cười của Âu Tùy Tĩnh truyền đến, chỉ thấy hắn cũng tế lên một khối Thần Mộc Lệnh, bồng bềnh mà đi.

Lần này ngay cả Đàm Trí thánh tăng nắm trí châu cũng không khỏi thất thanh nói:

- Ba Thần Mộc Lệnh đều rơi vào trong tay bọn họ, làm sao có thể?

Hô…

Lại có vài chục người bay lên, hướng Âu Tùy Tĩnh đuổi giết đi, chỉ có Giang Nam còn ở trong thành.

- Tiểu thư, làm sao bây giờ? Làm sao thoáng cái nhiều ra một khối Thần Mộc Lệnh? Rốt cuộc người nào mới là thật, người nào là giả?

Một vị lục y thiếu nữ vẻ mặt mờ mịt, hướng Thi Hiên Vi thấp giọng nói.

Thi Hiên Vi cũng có chút mờ mịt, nàng có thể cảm giác được mới vừa rồi ba khối Thần Mộc Lệnh kia cùng Thần Mộc Lệnh mà nàng đoạt được giống nhau, là thật sự, nhưng điều này sao có thể?

Coi như là Giang Nam chiếm được Thần Mộc Lệnh còn dư lại, số lượng cũng là không đúng!

Thần Mộc Lệnh rõ ràng chỉ có ba, làm sao thoáng cái nhiều ra một khối?

Đột nhiên, từng bóng người phóng lên cao, có khoảng hơn một ngàn người, là đệ tử Xuất Vân thành, mỗi người tế lên một khối Thần Mộc Lệnh, bốn phương tám hướng bay đi.

Vẻ mặt đám người Âu Tùy Chân, Vô Đạo Công Tử, Đàm Trí thánh tăng cùng Thi Hiên Vi dại ra, ngây ngốc nhìn một màn này, bọn họ có thể cảm giác được đến trong những Thần Mộc Lệnh này tản mát ra sinh cơ bừng

bừng, tựa hồ toàn bộ là thật sự!

- Nhiều Thần Mộc Lệnh như vậy?

Giờ phút này cao thủ còn ở lại trong Xuất Vân thành đều ngạc nhiên, Thần Mộc Lệnh lấy ngàn mà tính giống như cỏ sau cơn mưa xông ra, đây căn bản là tình hình không thể nào xuất hiện!

Nhưng mà, bọn họ có thể cảm giác được, trong những Thần Mộc Lệnh này truyền đến sinh cơ vô cùng nồng nặc, phát ra thần quang màu xanh nhạt, rõ ràng cùng Thần Mộc Lệnh chân chính độc nhất vô nhị, thấy thế nào cũng không giống như là giả.

Chương 786: Đàm Trí Thánh Tăng. (1)

- Không thể nào có nhiều Thần Mộc Lệnh như thế!

Một bàn tay to kinh khủng từ trong thành thăm dò, nắm một vị Xuất Vân thành đệ tử trong tay, nhưng không có đả thương hắn chút nào, mà là thần thức đem Thần Mộc Lệnh cuồn cuộn nổi lên.

Vị Cổ lão thần minh kia thần thức quét qua, rót vào trong Thần Mộc Lệnh, sắc mặt nhất thời trở nên xanh mét:

- Giả!

Cùng lúc đó, nhiều cao thủ trong thành cũng rối rít thi triển thủ đoạn, bắt được từng cái từng cái Xuất Vân thành đệ tử, nơi này dù sao cũng là địa bàn Xuất Vân thành, bọn họ cũng không dám thương tổn những người này.

Bất quá mọi người quét nhìn Thần Mộc Lệnh mà mình đoạt được, tất cả lập tức phát hiện những Thần Mộc Lệnh này không có một khối là thật.

Thi Hiên Vi cũng nhận được một khối, lúc nắm trong tay cùng Thần Mộc Lệnh chân chính không có gì khác nhau, rõ ràng là dùng công pháp giống như Thần Mộc Thánh Quân luyện chế thành, nhưng mà khi thần trí của nàng thăm dò vào trong Thần Mộc Lệnh, liền phát hiện trong Thần Mộc Lệnh này không có Thần Cấm chân chính, bên trong chỉ có một đoàn sinh mệnh tinh hoa nồng đậm, tản mát ra khí tức sinh mệnh mà thôi.

Đây rõ ràng là có người mô phỏng công pháp của Thần Mộc Thánh Quân, luyện chế thành chế phẩm!

- Huyền Thiên Giáo Chủ kia, là một đại sư làm giả, những Thần Mộc Lệnh này là đồ dỏm hắn chế tạo!

Thi Hiên Vi cùng Giang Nam đã giao thủ, lập tức cảm ứng được trong những Thần Mộc Lệnh này ẩn chứa đạo văn của Giang Nam, cười nói:

- Hắn dấu diếm được người khác, nhưng không thể gạt được ta. Chỉ cần nhìn thẳng hắn. . . hỏng bét, tiểu tử kia lẫn vào trong đám người chạy đi!

Trong Xuất Vân thành nơi nào còn có cái bóng của Giang Nam?

Rõ ràng là trong lúc hỗn loạn, Giang Nam ở trong một sát na người khác khiếp sợ lẫn vào đám người vừa rồi kia, lặng lẽ rời đi.

Đám người Âu Tùy Chân cũng ở cùng thời khắc đó phát hiện điểm này, mới vừa rồi bọn họ bị nhiều Thần Mộc Lệnh hấp dẫn tầm mắt như thế, không để ý liền mất đi tung tích của Giang Nam!

- Đàm Trí thánh tăng, Xá Lợi Thiên Nhãn của ngươi thiên hạ vô song, có thể khám phá hết thảy, tiểu tử kia khẳng định không thể gạt được con mắt của ngươi. . .

Âu Tùy Chân mới vừa nói tới đây, chỉ thấy Đàm Trí thánh tăng ở bên cạnh cũng không biết ở khi nào không còn bóng dáng, không khỏi ngạc nhiên.

Đột nhiên, thanh âm của Đàm Trí thánh tăng truyền đến:

- Tùy Chân đạo hữu, mau đi theo ta!

Trong lòng Âu Tùy Chân khẽ nhúc nhích, lúc này hướng Vô Đạo Công Tử nháy mắt, hai người lặng lẽ không phát ra hơi thở ra khỏi Xuất Vân thành, men theo thanh âm của Đàm Trí thánh tăng bay đi.

- Tiểu thư, đám người Âu Tùy Chân đã đi!

Lập tức có một thiếu nữ phát hiện bọn họ dị động, vội vàng hướng Thi Hiên Vi hồi báo.

- Đàm Trí thánh tăng có Xá Lợi Thiên Nhãn, Thiên Nhãn này chính là

một Chân Phật sau khi chết, thân thể tự động hóa thành xá lợi, có thể phá hư trừ vọng!

Trong lòng Thi Hiên Vi vui mừng, đạo văn trong mi tâm xông ra, đem thiếu nữ khác cuốn vào trong Tử Phủ mi tâm, thân hình chợt lóe ẩn cư hư không, thầm nghĩ:

- Nếu như nói có người có thể tìm được tung tích của Huyền Thiên Giáo Chủ, vậy thì nhất định là Đàm Trí thánh tăng !

Mà vào lúc này, Tam Khuyết Đạo Nhân đã ở phía xa hơn trăm vạn dặm, quay đầu lại nhìn về phía truy binh như cũ đuổi tận cùng không buông, đột nhiên đem Thần Mộc Lệnh cầm trong tay xa xa vứt đi, cao giọng nói:

- Thần Mộc Lệnh này, liền tặng cho các ngươi !

Một người cầm đầu rõ ràng là một vị tuyệt đỉnh cường giả, lấy tay một trảo liền đem Thần Mộc Lệnh kia nắm trong tay, dò xét xuống, sắc mặt biến hóa:

- Thần Mộc Lệnh này là giả!

- Tự nhiên là giả.

Tam Khuyết Đạo Nhân nhìn có chút hả hê nói:

- Thật còn trong thành, đây chính là kế điệu hổ ly sơn!

Mọi người vội vàng gào thét chạy về, mà Tam Khuyết Đạo Nhân thì nhìn khắp nơi, hướng phương xa nghênh ngang rời đi.

Cũng không lâu lắm, mọi người trở lại Xuất Vân thành, chỉ thấy trong thành hỗn loạn, không biết bao nhiêu người bắt tu sĩ Xuất Vân thành, cơ hồ khắp nơi đều có Thần Mộc Lệnh, cũng không biết cái nào là thật cái nào là giả.

- Làm sao có nhiều Thần Mộc Lệnh như vậy?

Một lão giả tóc trắng lẩm bẩm nói:

- Vật như vậy, hiện tại đầy đường cái, mỗi người một khối . . .

Tam Khuyết Đạo Nhân không có đi rất xa, đột nhiên chỉ thấy tây phương hoa vụ tràn ngập, một nam tử trẻ tuổi nhanh nhẹn mà đến, lúc này dừng bước lại:

- Thiệu đạo hữu, ngươi cũng đến.

Thiệu Thiên Nhai đi tới, gật đầu nói:

- Ta ném giả Thần Mộc Lệnh ra, nói cho bọn hắn biết Thần Mộc Lệnh chân chính còn ở trong thành, cuối cùng thoát khỏi bọn họ.

- Giang đạo hữu còn chưa tới sao?

Đột nhiên, thanh âm của Âu Tùy Tĩnh truyền đến, đi tới bên cạnh hai người hỏi.

- Ngay cả ngươi cũng đến, hắn hẳn cũng sắp tới.

Tam Khuyết Đạo Nhân lơ đễnh, cười nói:

- Thằng này, lại ngay cả Thần Mộc Lệnh cũng có thể làm hàng nhái giống như in, không tinh tế dò xét, căn bản phân không ra thiệt giả. Hắn ngày nào đó nếu làm nhái ra một Đại Đế pháp bảo, ta cũng không thể cảm giác được kinh ngạc.

Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh gật đầu lia lịa, Giang Nam nhái ra Thần Mộc Lệnh, ngay cả bọn họ cũng sợ hết hồn, muốn luyện ra Thần Mộc Lệnh, phải tinh thông công pháp của Thần Mộc Thánh Quân, nếu không căn bản không cách nào luyện thành.

Mà Giang Nam hiển nhiên đã được đến Thần Mộc Thánh Quân công pháp, dễ dàng liền luyện chế ra một đống lớn chế phẩm, lúc này mới chế tạo

ra một màn vừa rồi kia.

Sở dĩ Giang Nam tinh thông công pháp của Thần Mộc Thánh Quân, tự nhiên là hắn từ trong Thần Mộc Lệnh thôi diễn ra, mặc dù hắn thôi diễn công pháp còn không hoàn toàn, nhưng trải qua hắn một phen gia công, lại mang tới sinh mệnh tinh hoa trong Thần Mộc Lệnh chân chính đánh vào chế phẩm, liền đủ để lấy giả đánh tráo .

- Giang đạo hữu làm sao còn chưa tới?

Tam Khuyết Đạo Nhân nghi ngờ nói.

Bọn họ ước định tốt ở chỗ này hội hợp, nhưng mà theo lý mà nói, bây giờ Giang Nam đã có thể đến, nhưng mà Giang Nam chậm chạp không hiện thân, để cho bọn họ có chút cảm giác không ổn.

Thiệu Thiên Nhai cau mày nói:

- Giang đạo hữu quỷ kế đa đoan, hẳn là đủ để thoát thân? Chẳng lẽ hắn gặp được đối thủ? Người nào có thể khám phá hành tung của hắn?

Lúc này Giang Nam đã rời Xuất Vân thành trăm vạn dặm, mặc dù hắn không cách nào phi hành, nhưng đi lại cực nhanh, tốc độ từng bước trăm dặm cũng rất kinh người, mặc dù so ra kém đám người Tam Khuyết Đạo Nhân, cũng chậm không bao nhiêu.

Đột nhiên, Giang Nam dừng bước lại, nhìn hướng tiền phương, chỉ thấy phía trước phật quang phóng lên cao, từng tôn Đại Phật khoanh chân ngồi ở trong hư không. Đọc tụng kinh Phật, phạm âm đại hát, Phật quang mênh mông cuồn cuộn.

Một vị tăng nhân mi thanh mục tú đứng ở phía trước chư phật, mỉm cười nhìn về phía Giang Nam, tụng một tiếng phật hiệu, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Giang giáo chủ vội vàng, đây là muốn đi đâu?

- Đàm Trí thánh tăng?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 787: Đàm Trí Thánh Tăng. (2)

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hòa thượng này, mặt giản ra cười nói:

- Thánh tăng chính là người trong Phật Môn, Tứ Đại Giai Không, vì sao ngăn cản đường đi của Giang mỗ?

- Tứ Đại Giai Không, ai vừa có thể chân chánh Tứ Đại Giai Không?

Đàm Trí thánh tăng mỉm cười nói:

- Cho dù là phật, cũng có tâm từ bi, cũng có vô danh cơn giận, nếu thật là Tứ Đại Giai Không, kia phật cũng không phải là phật, mà là đầu gỗ. Tiểu tăng không phải đầu gỗ, cho nên muốn mời Giang giáo chủ đem Thần Mộc Lệnh kia bố thí cho tiểu tăng, kết thiện duyên.

- Cho ngươi Thần Mộc Lệnh cũng không phải là không thể.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi muốn mấy cái?

Sắc mặt Đàm Trí thánh tăng hơi trầm xuống nói:

- Giáo chủ chớ nói giỡn. Phật tổ cũng có lúc phẫn nộ, nếu tiểu tăng thật sự nổi giận, Giáo chủ chỉ sợ phải hối hận đã muộn. Huống chi, ngươi giữ lại Thần Mộc Lệnh có ích lợi gì? Ngươi đã không cách nào luyện hóa, như vậy còn không bằng giao ra đây, tiểu tăng nhớ ân tình này của giáo chủ.

- Thì ra một Thần Mộc Lệnh khác là rơi vào trong tay của ngươi.

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Thánh tăng, ngươi có thể nhẫn đến hiện tại, đợi ta ra khỏi thành, lúc này

mới hướng ta xuất thủ, coi như là rất cao.

Đàm Trí thánh tăng khẽ mỉm cười, lắc đầu nói:

- Giáo chủ, ngươi không phải là người Thần Mộc Thánh Quân tuyển định, không cách nào luyện hóa Thần Mộc Lệnh, cho dù nhận được Thần Mộc Lệnh lại có thể thế nào? Thánh Quân động phủ này, đã nhất định thuộc về tiểu tăng sở hữu, sao không thuận nước giong thuyền?

Hắn đột nhiên cười nói:

- Tiểu tăng không giống Hiên Vi Tiên Tử lỗ mãng như vậy, ở sau khi biết được ngươi có Thần Mộc Lệnh, liền chủ động gặp, thế cho nên bại lộ. Từ trong tay ngươi nhận được Thần Mộc Lệnh, tiểu tăng liền hướng Hiên Vi Tiên Tử hóa duyên, kể từ đó, ba Thần Mộc Lệnh tề tụ, động phủ của Thần Mộc Thánh Quân liền là vật trong túi tiểu tăng.

Đột nhiên, lại có hai cổ khí tức phóng lên cao, từ phía sau theo sát mà đến, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người sát khí ngất trời, từng thi thể Thần Ma ở bên cạnh hắn trôi nổi, đương nhiên đó là Huyết Thần Lâu Vô Đạo Công Tử!

Tên còn lại cất bước đi tới, hơi thở giống như một đạo bạch tuyến, bạch tuyến vọt tới, rõ ràng là sóng gió động trời, một lớp sóng đè ép một lớp sóng, giống như biển rộng treo ngược!

- Thánh tăng, hai cái trợ thủ này của ngươi chỉ sợ còn không biết có một khối Thần Mộc Lệnh rơi vào trong tay của ngươi a?

Giang Nam đột nhiên nói.

- Sai rồi!

Vô Đạo Công Tử đi tới phía sau Giang Nam, cầm Huyết Thần Kiếm trong tay, sát khí nồng nặc, từng tôn Thần Ma thi thể dường như muốn từ trong tử vong sống lại, thản nhiên nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi đã đoán sai. Sau khi ta đoạt được Thần Mộc Lệnh, Đàm Trí thánh tăng liền tìm ta, nói mình có một khối khác, chỉ là chúng ta cũng tìm không được Thần Mộc Lệnh thứ ba. Cho nên thánh tăng liền cùng ta định ra mưu kế, quyết định ở Xuất Vân thành đem Thần Mộc Lệnh trong tay ta ở trước mặt mọi người hiển lộ ra, đưa ra Thần Mộc Lệnh thứ ba!

- Là ngươi định ra mưu kế?

Giang Nam cau mày, nhìn về phía Đàm Trí thánh tăng.

Đàm Trí thánh tăng mặt mỉm cười:

- Tiểu tăng trong tên có chữ "Trí", tự nhiên là trí khôn hiểu rõ.

Âu Tùy Chân đứng ở bên phải phía sau Giang Nam, cười nói:

- Ta thân là địa chủ, được thánh tăng cùng Vô Đạo Công Tử coi trọng, phân ta một chén canh, chỉ cần nhận được Thần Mộc Lệnh thứ ba, tài phú trong Thánh Quân động phủ liền chia cho ta phân nửa.

- Chẳng qua chúng ta không nghĩ tới chính là, Giang giáo chủ ngang trời xuất thế, cướp đi Thần Mộc Lệnh nguyên vốn thuộc về ta.

Vô Đạo Công Tử khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Bất quá này cũng không có cái gì, bởi vì chúng ta vốn chính là muốn đưa ra Thần Mộc Lệnh thứ ba, chỉ cần biết người nọ là ai, sau đó đem ngươi cùng người nọ cùng nhau chém giết, Thần Mộc Lệnh như cũ là thuộc về chúng ta sở hữu. Mà người thứ ba, chúng ta đã biết đến tột cùng là người nào . Hiên Vi Tiên Tử, ngươi cũng ra đi!

Tranh…

Huyết Thần Kiếm ra khỏi vỏ, bay lên không nhảy, đột nhiên hướng trong hư không chém ra, kiếm quang như máu, cắt vào hư không.

Trong hư không truyền đến tiếng quát, tiếp theo một Tinh Hà đóng băng quay chung quanh huyết sắc kiếm quang khuấy, chẳng qua là đạo Tinh Hà này không có chống lại chốc lát, liền bị Huyết Thần Kiếm cắn nát.

Đinh!

Một khối Thần Mộc Lệnh xuất hiện, ngăn trở Huyết Thần Kiếm, nhưng Thi Hiên Vi cũng bị bức ra hư không, phải hiện thân.

- Rất tốt, hiện tại ba Thần Mộc Lệnh rốt cục tập hợp đủ .

Đàm Trí thánh tăng lộ ra nụ cười, ha hả cười nói.

- Hiên Vi, đã lâu không gặp?

Giang Nam giơ tay hướng Thi Hiên Vi chào hỏi, rất là thân mật nói.

- Đồ lưu manh, ngươi còn chưa có chết?

Khuôn mặt Thi Hiên Vi ửng đỏ, hung hăng trừng hắn một cái, ở trên tay nàng, quả nhiên cũng có một khối Thần Mộc Lệnh, vừa rồi chính là mặt Thần Mộc Lệnh này ngăn trở Huyết Thần Kiếm của Vô Đạo Công Tử.

Giang Nam ha ha cười một tiếng nói:

- Hiên Vi ngươi đây là ý gì? Người hiểu rõ ta, cũng biết ta là một người đọc sách, chưa từng lưu manh qua?

Thi Hiên Vi hừ lạnh một tiếng, ánh mắt từ trên người hắn dời đi, lạnh lùng nhìn ba người Đàm Trí thánh tăng, Vô Đạo Công Tử cùng Âu Tùy Chân, mày ngài cau lại:

- Đàm Trí sư huynh quả nhiên mưu kế hay, lại đánh ra liên hoàn bộ, ngay cả ta cũng bị ngươi tính kế. Chẳng lẽ ngươi không sợ đắc tội Bắc Mạc Thi gia ta?

- Bắc Mạc Thi gia đúng là rất cao.

Đàm Trí thánh tăng lại cười nói:

- Bất quá Phật Quang Tự ta cũng không kém, cũng có mấy Đại Phật Chân Phật trấn giữ, chưa chắc thua kém Bắc Mạc Thi gia. Huống chi. . .

Hắn cười nhạt, nhẹ giọng nói:

- Tiên tử là truy tung Giang giáo chủ mà đến, tự nhiên là chết ở trong tay Giang giáo chủ, cùng tiểu tăng có quan hệ gì đâu?

- Thánh tăng, Hiên Vi Tiên Tử vẫn là giao cho ta tới giết đi!

Vô Đạo Công Tử ánh mắt sáng lên, cười ha ha nói:

- Ta cả đời này giết qua không biết bao nhiêu người, nhưng chưa bao giờ giết qua nữ nhân xinh đẹp giống như tiên tử. Không có giết qua, thủy chung còn chưa thành Sát Đạo. Bất quá hôm nay, sau khi ta giết tiên tử, Đạo Tâm có thể ở không sứt mẻ ! Thượng Thiên đối đãi sao mà không tệ, lần này chẳng những đưa tới một tuyệt sắc giai nhân, còn đưa tới một Thần Thể, hôm nay Sát Đạo của ta cuối cùng có thể rảo bước tiến lên một bước dài!

Thi Hiên Vi giơ tay lên vuốt mái tóc mai, lạnh nhạt nói:

- Có thể giết được ta hay không, còn phải nhìn Vô Đạo Công Tử ngươi có bản lãnh này hay không.

- Giết tuyệt sắc bực này, thật sự là đáng tiếc.

Âu Tùy Chân cười nói:

- Hiên Vi Tiên Tử, nếu ngươi chủ động giao ra Thần Mộc Lệnh, có lẽ chúng ta có thể thả ngươi một con đường sống.

Đàm Trí thánh tăng lắc đầu nói:

- Tùy Chân đạo hữu, nếu Hiên Vi Tiên Tử sống rời đi, như vậy khắp thiên hạ đều biết ta nhận được ba Thần Mộc Lệnh, khi đó Thần Ma cũng sẽ hướng

chúng ta xuất thủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 788: Để Xuống Đồ Đao

- Cho nên, tiên tử chỉ có chết, mới có thể làm cho tiểu tăng yên tâm. Nếu nói mỹ nhân hồng nhan, bất quá là phấn hồng Khô Lâu, đợi sau khi Hiên Vi Tiên Tử chết, tử trạng kinh khủng, đạo hữu nhìn thấy hình dáng chết của nàng, lĩnh ngộ đạo lý phấn hồng Khô Lâu này, liền sẽ không còn có lòng thương hương tiếc ngọc .

- Nói thật hay, thánh tăng nói thật hay!

Vô Đạo Công Tử vỗ tay cười to nói:

- Đáng tiếc thánh tăng là cao tăng đắc đạo, giữ nghiêm giới luật, nếu không ta nhất định cùng thánh tăng uống cạn một chén lớn, không say không nghỉ!

- Dễ nói, dễ nói.

Đàm Trí thánh tăng mi tâm mở ra Thiên Nhãn, trong hốc mắt là một viên Chân Phật Xá Lợi, quay tròn chuyển động. Theo quần áo phần phật, cất bước hướng Giang Nam đi tới, lại cười nói:

- Hai vị đạo huynh, các ngươi đi đưa Hiên Vi Tiên Tử một đoạn đường, tiểu tăng tới gặp Giang giáo chủ.

Vô Đạo Công Tử cùng Âu Tùy Chân thân thể vừa động, nhất tề hướng Thi Hiên Vi bức tới.

Tranh…

Huyết Thần Kiếm bay lên không, Huyết Hải ngập trời, vô số Thần Ma thi thể từ trong Huyết Hải hiện lên, một đạo huyết quang mênh mông cuồn cuộn, vào đầu hướng Thi Hiên Vi chém xuống!

Một kiếm này, sát khí nặng thật sự trên đời hãn hữu!

Huyết Thần Kiếm chính là Sát Đạo chi kiếm, là Huyết Thần Lâu chủ tự mình luyện, uống không biết bao nhiêu máu Thần Ma, mỗi chém giết một người, liền đem Tinh Khí Thần của đối phương hết thảy hút vào bên trong kiếm thể, tẩm bổ uy năng!

Thanh Huyết Thần Kiếm này bị nuôi dơ bẩn không chịu nổi, cùng pháp bảo của người khác hơi va chạm, liền trực tiếp đem pháp bảo của đối phương ô nhiễm, linh tính mất hết, dễ dàng đem đối thủ chém giết!

Sở dĩ Vô Đạo Công Tử có uy danh này, thanh thần kiếm kia công cao chấn chủ!

Mặc dù hắn không cách nào đem uy năng của Huyết Thần Kiếm hoàn toàn phát huy, nhưng phát huy ra một hai thành, cũng là không như bình thường, quả thực có uy thế của tuyệt đại cường giả!

Thi Hiên Vi thanh quát một tiếng, Thần Mộc Lệnh tế lên, chỉ thấy mộc bài này càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn, giống như một tấm bia to bằng mộc chất, đứng vững trời cao, một bia trấn áp, quét về phía Huyết Thần Kiếm.

Hai đại pháp bảo va chạm, phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa, Huyết Thần Kiếm giỏi về dơ bẩn pháp bảo người khác, nhưng Thần Mộc Lệnh dù sao cũng là Thần Mộc Thánh Quân luyện, không kém gì Huyết Thần Lâu chủ, uy năng của Thần Mộc Lệnh này so sánh với Huyết Thần Kiếm tuy có không bằng, nhưng tích chứa sinh mệnh tinh hoa bàng bạc, nhất thời trong chốc lát Huyết Thần Kiếm cũng không làm gì được.

Cùng lúc đó, Âu Tùy Chân giáp công tới, hắn cũng là trẻ tuổi xuất sắc nhất trong Xuất Vân thành, thân gia phong hậu, đủ để cùng Âu Tùy Tĩnh ngang hàng.

Chỉ thấy bên trong mi tâm của Âu Tùy Chân đột nhiên bay ra một hồ lô

lớn màu lam, vẹt miệng hồ lô, chỉ nghe tiếng triều thanh mênh mông truyền đến, trong hồ lô thần thủy cuồn cuộn như thao phun ra, gào thét chạy chồm, trong khoảnh khắc hóa thành biển rộng ngập trời, hướng Thi Hiên Vi hung hăng đánh đi!

Nước trong hồ lô màu lam này không phải là phàm thủy, mà là so sánh với Huyền Minh Thần Thủy còn muốn cao hơn một bậc… Bà La Trọng Thủy!

Âu Tùy Chân cũng là người có đại cơ duyên, bởi vì Thiên Hà khô khốc, trong chư thiên vạn giới thần thủy luyện thành thần vật cực kỳ hiếm thấy, một hồ lô Bà La Trọng Thủy này giá trị vô lượng, là hắn ở trong một lần lịch lãm từ một tòa động phủ viễn cổ đoạt được, thậm chí còn nhận được công pháp của vị viễn cổ cường giả, kia có thể thúc dục miệng Bà La Thần hồ này!

Bà La Trọng Thủy là trầm trọng bực nào, một đạo sóng lớn, có thể dễ dàng chụp chết Chưởng Giáo Chí Tôn, phách toái trấn giáo chi bảo, nơi nước đi qua, không có gì không hòa, trọng thủy một chà, cho dù là tuyệt thế cường giả cũng bị chà thành xương trắng!

Thình thịch…

Sóng lớn nặng nề hung hăng vỗ vào trên Thần Mộc Lệnh, nhất thời đem Thần Mộc Lệnh này trùng kích bấp bênh, để cho Thi Hiên Vi điều khiển rất cố hết sức, Vô Đạo Công Tử lập tức thúc dục Huyết Thần Kiếm, trấn áp Thần Mộc Lệnh.

- Băng Phong Tinh Hà!

Bà La Trọng Thủy hóa thành biển rộng mãnh liệt, hướng Thi Hiên Vi đánh tới, chỉ thấy thân thể mềm mại của cô gái này lay động, khôn cùng băng hàn chi khí xông ra, hóa thành một đạo Tinh Hà lấp lánh, đóng băng hết thảy, thậm chí ngay cả sóng lớn phách ở dưới cũng bị đống kết!

- Chỉ là một đạo Thần Thông, cũng muốn chống đở được trọng bảo của ta?

Âu Tùy Chân cười ha ha, tế lên Bà La Thần hồ, chỉ thấy Thần hồ bay lên không, bá… thu lại, trọng thủy đầy trời hết thảy biến mất không thấy gì nữa, tính cả đạo Thần thông của Thi Hiên Vi kia… Băng Phong Tinh Hà, cũng được thu vào trong hồ lô, thậm chí ngay cả Thi Hiên Vi cũng bị kéo động, thân bất do kỷ hướng Thần hồ bay đi.

- Ngươi cho rằng chỉ có ngươi mới có bảo vật?

Thi Hiên Vi tức giận, mi tâm chợt lóe, một đạo thanh quang xông ra, thanh quang bá một tiếng mở ra, giống như khổng tước xòe đuôi, mơ hồ có thể thấy mười tám cái Thanh Vũ. Hình dạng như cây quạt, nhưng cũng chỉ có Thanh Vũ làm phiến cốt.

Phiến cốt như kiếm, về phía trước đâm một cái, chỉ thấy vô số thanh quang phun ra, đem Bà La Thần hồ đối diện phiến đến đứng lên, ngay sau đó mười tám cái phiến cốt quay chung quanh trung tâm cấp tốc chuyển động, giống như nhanh chóng cắt bánh răng, cùng Bà La Thần hồ va chạm, cắt đến miệng Thần hồ này ánh lửa văng khắp nơi.

Thanh quang phiến quái dị này chính là kiện pháp bảo ban đầu để cho Giang Nam cảm giác được nguy hiểm kia, so sánh với Bà La Thần hồ không kém chút nào. Thanh quang phiến vừa ra, nhất thời ngăn trở Bà La Thần hồ.

Giữa không trung, Huyết Thần Kiếm, Thần Mộc Lệnh, Bà La Thần hồ cùng Thanh phiến bốn kiện pháp bảo tranh phong, mà ở phía dưới, hai người Vô Đạo Công Tử cùng Âu Tùy Chân liên thủ, một tả một hữu hướng Thi Hiên Vi công tới, các loại Thần Thông bộc phát, bén nhọn vô cùng.

Thi Hiên Vi tả hữu ngăn chặn, trong khoảnh khắc liền ứng phó khó khăn, đổ mồ hôi lâm ly.

Nàng vừa phải khống chế hai đại pháp bảo, vừa phải chống lại hai người

vây công, pháp lực tiêu hao thật lớn. Cũng may tu vi nàng sâu nhiều, nhất thời trong chốc lát còn có thể miễn cưỡng chống đở, nhưng một lúc sau, nàng nhất định thua không cần nghĩ!

Hơn nữa theo thời gian chuyển dời, tình cảnh của nàng sẽ càng thêm nguy hiểm, bởi vì pháp lực kịch liệt tiêu hao, cơ hội đào tẩu của nàng sẽ càng ngày càng thấp, không có cơ hội đào tẩu, liền chỉ có một con đường chết!

- Giang giáo chủ, cây đao này là ta đích thân sở luyện, tên là Đồ Đao, trong đó rất có thiền ý.

Mà ở trên chiến trường bên kia, Đàm Trí thánh tăng tế lên một thanh Đồ Đao sáng loáng, Vạn Phật gia trì, để cho một đao kia không minh thấu triệt, cảm giác như ảo ảnh trong mơ, như lộ như điện, một đao bay tới, ánh đao chiếu rọi Đại Thiên Thế Giới, Đại Thiên Thế Giới tựa hồ cũng trở thành ảo ảnh trong mơ, ngay cả Giang Nam tựa hồ cũng ở trong ánh đao biến thành ảo ảnh trong mơ!

Đàm Trí thánh tăng cười to, Đồ Đao đánh xuống, giống như một pho tượng chiến phật:

- Để xuống Đồ Đao, lập địa thành phật. Tiểu tăng còn chưa thành Phật, tự nhiên vẫn không thể để xuống Đồ Đao, đợi đến ngày ta để xuống Đồ Đao, ta chính là Phật Đà!

Chương 789: Giết Vô Đạo. (1)

Giang Nam hai tay chà xát, trong tay đạo văn chà xát thành một ánh đao đón nhận, bất quá đây cũng không phải là Đồ Đao, mà là Thiên Đao.

Một đao ngang trường không, hạo hạo đãng đãng, phảng phất cùng thế tồn tại, vô luận chính tà, bất kể thần phật, hết thảy một đao chém xuống!

Cái loại đao cảnh nầy, còn trên Đồ Đao của Đàm Trí thánh tăng, rất có khí khái nhất pháp rơi xuống vạn pháp, một bảo chém hết vạn bảo!

Thiên Đạo như đao!

Tranh…

Thiên Đao cùng Đồ Đao lần lượt thay đổi mà qua, cái thanh Đồ Đao này đột nhiên cắt thành hai khúc.

- Thánh tăng, hôm nay ngươi là có thể để xuống Đồ Đao, bản thân ta muốn nhìn ngươi có thể thành Phật hay không?

Thiên Đao đánh xuống, như dải lụa hướng đỉnh đầu của Đàm Trí thánh tăng cắt tới, Đàm Trí thánh tăng giơ lên hai ngón tay hướng Thiên Đao gắp đi, chỉ nghe xuy một tiếng, mặc dù hắn đem ánh đao kẹp lại, nhưng Thiên Đao cơ hồ cắt xuống đầu ngón tay.

- Ngay cả Thắng Quang Phật Thể của ta cũng không chịu nổi?

Đàm Trí thánh tăng trong lòng cả kinh, mi tâm mở ra Thiên Nhãn, Chân Phật Xá Lợi chuyển động, con mắt bắn ra kim quang, đinh một tiếng đem ánh đao này luyện hóa, ngay sau đó xoay chuyển ánh mắt, hướng Giang Nam bắn đi!

- Nguy hiểm!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, Chân Phật Xá Lợi của Đàm Trí thánh tăng chính là một Chân Thần cấp Đại Phật luyện thành, cơ hồ có thể cùng Chân Thần chi bảo sánh ngang, Thiên Đao của hắn bất quá là một môn Thần Thông, cũng không phải là pháp bảo, căn bản gánh không được.

Thậm chí, nhục thể của hắn cũng tuyệt đối gánh không được Chân Phật Xá Lợi!

Hô…

Trước người Giang Nam đột nhiên hiện ra hai mặt đại kỳ, một nước một lửa, khuấy Âm Dương, nước lửa đầy trời, kim quang bắn qua, Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ nhất thời xuất hiện hai cái đại động, căn bản không cách nào ngăn trở thần uy của Chân Phật Xá Lợi!

Đang…

Ngự Thiên Đạo Chung hiện lên, che ở trước người Giang Nam, kim quang của Chân Phật Xá Lợi cùng Ngự Thiên Đạo Chung va chạm, tiếng chuông ngao du, miệng Đạo chuông này bị kim quang đụng tới bay ngược về phía sau, Giang Nam giơ tay lên đỡ, bị chấn đến tay chân nhức mỏi.

Đàm Trí thánh tăng cười ha ha, hướng Giang Nam phiêu nhiên bay tới, thân thể run lên, hóa thành chiến phật tám cánh tay, khắp cả người Thắng Quang, qua lại như điện, hai tay cầm hai cái chuông, nặng nề vỗ, cạch một tiếng phật âm hướng Giang Nam trùng kích đi!

Mà sáu tay khác của hắn, cũng cầm sáu kiện pháp bảo, nhất tề hướng Giang Nam công tới, cùng lúc đó, mắt dọc của hắn mở ra, Chân Phật Xá Lợi bắn ra từng đạo kim quang, ối chao kích bắn!

- Giang giáo chủ, sao ngươi không đánh ra Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông của ngươi?

Đàm Trí thánh tăng châm chọc nói:

- Xá Lợi Thiên Nhãn của ta, phá hư trừ vọng, có thể khám phá hết thảy hư thật, ngươi không cần cố lộng huyền hư ! Còn có một việc, một thần minh của Xuất Vân thành, giờ phút này đã đuổi theo giết ba người kia của ngươi, ba người Âu Tùy Tĩnh bản thân khó bảo toàn, ngươi hiện tại không có bất kỳ trợ thủ!

- Cũng tức là nói, hiện tại thánh tăng ngươi cũng không có viện binh rồi?

Giang Nam tả hữu ngăn chặn, còn phải đề phòng Xá Lợi Thiên Nhãn công kích, thực là rất chật vật, nghe vậy thở phào nhẹ nhỏm:

- Như vậy ta có thể yên tâm đưa Thánh tăng quy thiên !

Vẻ mặt Thiệu Thiên Nhai đột nhiên khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn địa phương đám người Giang Nam giao thủ, lộ ra vẻ kinh sợ, trầm giọng nói:

- Pháp bảo ba động thật là mạnh! Nơi đó có động tịnh giao thủ, chúng ta lập tức đuổi đi qua, nói không chừng là Giang đạo hữu gặp phải địch nhân!

- Cổ khí tức này. . Huyết Thần Kiếm!

Âu Tùy Tĩnh cũng lập tức cảm ứng được từ chiến trường truyền đến hư không rung động, địa phương đám người Giang Nam giao thủ cách bọn họ vài chục vạn dặm, cổ ba động này rõ ràng truyền tới bên cạnh bọn họ.

- Trừ Huyết Thần Kiếm, còn có Bà La Thần Hồ của đường huynh Âu Tùy Chân ta! Xem ra là đám người đường huynh ta, vây khốn Giang đạo hữu!

Ba người đang chuẩn bị đi trợ giúp, đột nhiên Tam Khuyết Đạo Nhân thấp giọng nói:

- Đi không được nữa. . .

Oanh…

Hư không băng liệt, một trung niên nam tử bước đi ra hư không, phủ xuống đến trước mặt ba người bọn họ. Vị trung niên nam tử này người mặc ngọc kim chiến giáp, cầm trong tay một cây phương thiên họa kích, tay trái nâng lên một mặt pháp bảo như tam lăng kính, ở trong lòng bàn tay của hắn không ngừng cuốn.

Mi tâm của hắn có một dấu vết như lá liễu, phía sau từng đạo đạo tắc thô to quấn quanh, tạo thành từng vòng hoa mang, vầng sáng lưu chuyển, trong hoa mang, tám đạo Thần Luân dọc ở sau ót của hắn, tám tòa Đạo Đài giống như bậc thang, thập cấp mà lên chính là tám tòa Thần Phủ, bát trọng Thiên Cung tương liên!

Mà ở trên Thiên Cung, là một mảnh Thiên Đình như đại dương mênh mông, thần uy tràn ngập, uy phong lẫm lẫm!

- Cửu thúc?

Trong lòng Âu Tùy Tĩnh trầm xuống, thất thanh nói.

- Tùy Tĩnh hiền chất.

Thần minh đột nhiên xuất hiện này, chính là một trong những thần minh của Xuất Vân thành, Âu Chấn Đông!

- Hiền chất, ngươi sinh không gặp thời.

Ánh mắt của Âu Chấn Đông như điện, thân thể áp sập hư không, ở chung quanh hắn tạo thành một tiểu thế giới kỳ dị. Làm cho người ta có một loại cảm giác tựa như gần còn xa. Phảng phất hắn đứng ở trước mặt, nhưng trên thực tế cách đám người Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết Đạo Nhân nghìn vạn dặm xa!

Ta có thể đánh ngươi, nhưng mà ngươi tuyệt đối đánh không tới ta!

Thần thông quảng đại, sức mạnh to lớn vô cùng, đây chính là thần minh!

- Phụ thân của ngươi đã nhất định vẫn lạc, chắc chắn bị thay thế, mà người thay thế được hắn, chỉ có thể là phụ thân của Tùy Chân, Ngũ thúc của ngươi.

Âu Chấn Đông mắt nhìn xuống ba người trước mặt, giống như mắt nhìn xuống ba con kiến hôi, thanh âm như sấm, cười nói:

- Cha ngươi không biết thối lui, nhất định sắp sửa vẫn lạc, hiền chất, ngươi muốn lấy được Thánh Quân động phủ đi cứu hắn, cũng nhất định là giỏ trúc múc nước. Hôm nay liền để cho Cửu thúc tiễn ngươi một đoạn đường, tương lai Ngũ thúc cùng Cửu thúc sẽ đưa phụ thân ngươi cùng ngươi gặp lại!

Sắc mặt Âu Tùy Tĩnh trầm xuống, Âu Chấn Đông nói ra lời này, đã xem như định chủ kiến, không bao giờ bận tâm thân tình nhất tộc nữa!

Ở lúc Thần Giới chưa phong bế, có vị lão tổ tông Xuất Vân Thần Tôn này trấn giữ, mặc dù trong Xuất Vân thành cũng có tranh quyền đoạt lợi, nhưng không có rõ ràng như vậy, mặc dù tu vi của phụ thân hắn bị hao tổn, vẫn như cũ ổn thỏa thành chủ vị.

Mà hôm nay Thần Giới phong bế, ngay cả Xuất Vân Thần Tôn cũng không thể hạ giới, nhất thời liền khiến mấy người không hề kiêng kị đứng lên!

- Đã như vậy, tiểu chất vô lễ!

Âu Tùy Tĩnh cười ha ha, tiếng cười bi thương, đột nhiên tế lên Bát Bảo Liên Đài, trên Liên Đài, thánh quang Phật Đà hiện lên, tay bắt lục bảo, chân mang bảo Liên, phật quang mênh mông cuồn cuộn, xông thẳng lên trời!

Đây là một tràng ác chiến, cho dù là Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết Đạo Nhân giờ phút này cũng như lâm đại địch, thần minh chính là thần minh, bất kỳ một Thần minh năm đó cũng là như bọn họ xuất sắc, cảnh giới chênh lệch lớn như thế, để cho trong lòng hai người bọn họ cũng lo lắng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 790: Giết Vô Đạo. (2)

Thiệu Thiên Nhai yên lặng lấy ra một cái lẵng hoa, cầm ở trong tay, trong lẵng hoa bày đặt một nụ Liên hoa, nụ hoa chớm nở.

Mà sắc mặt của Tam Khuyết Đạo Nhân cũng ngưng trọng, yên lặng từ trong Tử Phủ lấy ra một lệnh bài, trong đó tràn ngập uy nghiêm của Thần Chủ gia trì, rõ ràng là một Thần Chủ lệnh bài đến từ địa ngục Thần Chủ!

Thần Chủ lệnh bài này ở trong địa ngục uy thế thật lớn, giống như Thần Chủ đích thân tới, giống như trước cũng là một trọng bảo rất giỏi, so sánh với Bát Bảo Liên Đài không kém chút nào!

Đạo Nhân này lấy ra Thần Chủ lệnh bài, suy nghĩ một chút, lại lấy ra một cây chiến kỳ, trên chiến kỳ điêu vẽ một đầu thú, chỉ có một cái đầu thú, không có vật khác.

Nhưng mặt chiến kỳ này tản mát ra thần uy không kém hơn Thần Chủ lệnh bài chút nào, hiển nhiên cũng là một thần minh chi bảo cấp bậc trọng bảo!

- Chỉ sợ vẫn còn làm không được hắn. . .

Tam Khuyết Đạo Nhân nhỏ giọng nói thầm, lại từ trong Tử Phủ tế lên một cây cây dù, chỉ thấy cây dù thình thịch một tiếng mở ra, giống như mui xe, trên có Nhật Nguyệt Tinh Thần vờn quanh, tản mát ra lực phòng ngự kinh người!

- Nhiều hơn mấy kiện pháp bảo nữa ta liền tế không nổi...

Tam Khuyết Đạo Nhân chỉ đành phải thôi, thần minh chi bảo trong tay Đạo Nhân này phảng phất vô cùng vô tận, tài lực hùng hậu làm người ta giận sôi, chẳng những Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh nhìn thẳng mắt, cho

dù là Âu Chấn Đông là thần minh, giờ phút này cũng lòng tham đại tác, so sánh xuống, hắn ở trước mặt Đạo Nhân mập này quả thực chính là cùng đinh, nghèo đến đáng thương!

- Tốt, tốt!

Ánh mắt của Âu Chấn Đông sáng lên, ở trên thân ba người quét tới quét lui, cười ha ha:

- Ba người các ngươi đều là người mang trọng bảo, thậm chí so sánh với ta còn muốn giàu có, nhất là tiểu mập mạp này, lại càng là bảo bối khó gặp! Ta vốn đã nói không cần đem ngươi làm thành chiến nô, trực tiếp làm thịt đoạt bảo, tất nhiên sẽ có đại thu hoạch, chẳng qua là Tùy Chân hiền chất nói trên người của ngươi chưa chắc có trọng bảo, tính toán nuôi ngươi kiếm tiền. Bây giờ nhìn lại, trên người của ngươi bảo vật rất nhiều, là một đại bảo khố, giết ngươi, bảo vật trên người của ngươi liền hết thảy là của ta!

Thân thể hắn đột nhiên vừa động, phương thiên họa kích trong tay đột nhiên hướng thánh quang Phật Đà trên Bát Bảo Liên Đài đánh xuống, cùng lúc đó, lăng kính trong tay trái hắn quay tròn chuyển động, hào quang tỏa sáng, lăng kính bốn bề chiết xạ, chỉ thấy nơi tia sáng quét qua, lại có bốn Âu Chấn Đông đi ra!

Mặt lăng kính này là một pháp bảo không thể tưởng tượng nổi, bốn bề lăng kính, bốn bề chiết xạ, có thể làm cho hắn phân ra tứ đại hóa thân, thực lực mỗi một hóa thân cũng cực kỳ cường đại, mặc dù không bằng bản thể hắn, nhưng đối phó với Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết Đạo Nhân lại dư dả, mặc dù mỗi người bọn họ đều có trọng bảo!

Âu Chấn Đông một chân thân, bốn hóa thân, nhất tề hành động, ba người Âu Tùy Tĩnh trong khoảnh khắc liền rơi vào hạ phong, lâm vào trong khổ chiến!

Trận ác chiến này, so với bọn hắn từ trước kinh nghiệm bất kỳ một cuộc chiến đấu nào cũng muốn cực khổ gấp trăm lần, Âu Chấn Đông cường đại

không thể tưởng tượng nổi, một chút thần minh trong tiểu thế giới căn bản không cách nào cùng hắn sánh ngang!

Thần minh bực này, chỉ có Thánh Địa giống như Xuất Vân thành mới có thể nuôi dưỡng ra ngoài!

Bọn người Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết Đạo Nhân mặc dù kiềm giữ pháp bảo cường đại chí cực, nhưng mà tấn công hướng Âu Chấn Đông, lại cảm giác được vô cùng gian khổ. Bởi vì bọn họ nhìn như cùng Âu Chấn Đông rất gần, nhưng trên thực tế cách nghìn vạn dặm!

Thiệu Thiên Nhai tế lên Liên hoa luyện thành thần binh đánh ra đi, mặc dù thần binh này oanh phá hư không, cũng phải qua hồi lâu uy năng của thần binh mới có thể đi tới bên cạnh Âu Chấn Đông, mà vào lúc này, Âu Chấn Đông đã sớm trốn mất.

Tam Khuyết Đạo Nhân cũng là như thế, pháp bảo trong tay của hắn hoàn toàn không cách nào thương tổn được Âu Chấn Đông, duy nhất có thể uy hiếp được Âu Chấn Đông chỉ có thánh quang Phật Đà, Đại Phật này có Thần Ma chiến lực. Một chiêu trong lúc đó, uy lực liền xỏ xuyên qua nghìn vạn dặm, mà bọn họ chỉ có thể cùng tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông triền đấu.

Dù vậy, bọn họ cũng chống cự khó khăn, dần dần đi về phía suy tàn.

Mà vào lúc này, trên chiến trường cách mười vạn dặm kia, Đàm Trí thánh tăng sáu tay tung bay, đại chùy, chuông vàng, đao kiếm, kim tiên, thay nhau hướng trên đầu Giang Nam ném tới, Thắng Quang Phật Thể chiến lực cực mạnh, không kém hơn Cửu Chuyển Chiến Thể chút nào, mỗi một đạo công kích cũng làm cho Giang Nam ứng phó khó khăn!

Cùng lúc đó, mi tâm Thiên Nhãn của hắn bắn nhanh từng đạo thần quang, loại thần quang này uy hiếp lớn nhất đối với Giang Nam, hơi không cẩn thận, cho dù là thân thể của hắn trải qua Hồng Mông Tử Khí rèn luyện, cũng không chịu nổi!

Thần quang có thể xuyên thủng nhục thể của hắn, luyện hóa xương cốt, nơi xương cốt hủ hóa, chỉ còn lại có Hồng Mông Tử Khí, những thứ khác hết thảy là hôi phi yên diệt!

Dù sao, Giang Nam chỉ lấy được một bình Hồng Mông Tử Khí, hơn nữa chẳng qua là đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào mặt ngoài xương, mặc dù có lực phòng ngự cùng lực công kích cực kỳ cường đại, nhưng mà Thiên Nhãn của Đàm Trí thánh tăng chính là Phật Môn Chân Phật luyện hóa thành Xá Lợi Tử, uy năng của kiện pháp bảo này quá mạnh mẻ, tuyệt đối có thể ma diệt thành tro!

- Đưa tiểu tăng quy thiên?

Đàm Trí thánh tăng tiến sát từng bước, như nắm trí châu, cười nói:

- Giang giáo chủ, nếu như Thần Thể của ngươi trưởng thành thành Thần Ma, có lẽ có thể cùng Xá Lợi Thiên Nhãn của ta tranh giành cao thấp, nhưng mà hiện tại, Thần Thể của ngươi đối với ta không có bất kỳ lực uy hiếp!

- Thật sao?

Bên trong mi tâm của Giang Nam đột nhiên có một đạo kim sắc Kiếm Hoàn bay lên không, Kiếm Hoàn tăng vọt, đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang dài đến trăm dặm, kiếm quang tròn xoe như một kim trụ, thô to vô cùng, ở giữa không trung ầm ầm cổn động!

Đàm Trí thánh tăng thấy kiếm quang hướng mình lăn tới, trong lòng kinh hãi, vội vàng vung sáu tay lên ngăn chặn!

Khúc khích xuy!

Sáu pháp bảo trong lòng bàn tay của hắn gặp phải kiếm quang liền ầm ầm nghiền nát, trực tiếp bị kiếm quang tạo thành cột sáng cắt thành phấn vụn, nơi đạo kiếm quang này đi qua, đạo văn quanh thân Đàm Trí thánh tăng tạo thành vạn tôn Đại Phật hết thảy bị quấy đến nát bấy!

Đãng Ma Kiếm đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, chẳng những càn quét quần ma, giống như trước cũng càn quét chư phật!

Đàm Trí thánh tăng phát ra một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, sáu tay bị Đãng Ma Kiếm cắn nát, nhưng vị thánh tăng này phản ứng cũng cực nhanh, Thiên Nhãn trong mi tâm bắn ra một đạo kim quang, ô hay một tiếng cùng Đãng Ma Kiếm đụng vào nhau, đem thanh thần kiếm này ngăn cản một cái chớp mắt.

Ông…

Bên trong mi tâm của hắn bay ra một khối Thần Mộc Lệnh, chỉ thấy Thần Mộc Lệnh càng lúc càng lớn, hóa thành một khối mộc bia màu xanh, giống như một mặt cự thuẫn cao tới vạn trượng, che ở trước người của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 791: Cưỡng Đoạt Thần Mộc Lệnh. (1)

Oanh!

Đãng Ma Kiếm cùng Thần Mộc Lệnh va chạm, phát ra một tiếng trầm muộn, mặt ngoài của Thần Mộc Lệnh nhất thời xuất hiện vô số tiếng vỡ ra, rõ ràng là bị thanh thần kiếm này chém nứt.

Bất quá, những tiếng vỡ ra này mới vừa xuất hiện liền biến mất, là bởi vì Thần Mộc Lệnh có sinh mệnh lực khôn cùng, tự mình chữa trị tổn thương.

Đàm Trí thánh tăng thân là Thần tuyển chi tử, truyền nhân của Thần Mộc Thánh Quân tuyển định, tự nhiên từ lâu đã luyện hóa Thần Mộc Lệnh này, sáu tay bị Đãng Ma Kiếm cắn nát, lập tức bắt đầu phục hồi như cũ, cơ hồ là Bất Tử Chi Thân!

Hắn núp ở sau Thần Mộc Lệnh, vừa sợ vừa giận, lần này Giang Nam đột nhiên dữ dội lên, nếu không phải hắn có Xá Lợi Thiên Nhãn, xem thời cơ mau, tế lên Thần Mộc Lệnh, chỉ sợ sớm đã bị một kiếm cắn nát!

Thình thịch thình thịch!

Đãng Ma Kiếm cùng Thần Mộc Lệnh kịch liệt giao phong, trong khoảnh khắc liền va chạm trăm ngàn lần, Đàm Trí thánh tăng bị chấn đến khí huyết sôi trào, thủy chung núp ở sau Thần Mộc Lệnh, không dám ra đầu, thầm nghĩ:

- Hiện tại, chỉ có thể đợi đến Vô Đạo Công Tử cùng Âu Tùy Chân chém giết Hiên Vi Tiên Tử, đến đây trợ giúp ta, mới có thể đem tiểu tử này diệt trừ!

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên áp lực chợt nhẹ, còn chưa kịp buông lỏng một hơi, chợt tỉnh ngộ, thầm thở dài "hỏng bét" :

- Âu Tùy Chân cùng Vô Đạo Công Tử nguy rồi!

Giang Nam lấy tay một trảo, đem Đãng Ma Kiếm nắm trong tay, ngay sau đó nắm lên thanh cự kiếm này hướng trên chiến trường của Thi Hiên Vi quét ngang đi!

Hô…

Kiếm trụ trăm dặm, từ trên chiến trường kia cuồn cuộn cắt qua, nơi đi qua, hư không hóa thành phấn vụn, Vô Đạo Công Tử đột nhiên cảm giác được nguy hiểm phủ xuống, không chút nghĩ ngợi triệu hồi Huyết Thần Kiếm đang cùng Thần Mộc Lệnh của Thi Hiên Vi triền đấu, nâng kiếm ngăn chặn!

Một cổ Kiếm Ý khó có thể địch nổi đập vào mặt, huy hoàng đại khí, ngay sau đó là một kim cọc vô cùng thô to, ầm ầm đặt ở trên Huyết Thần Kiếm, vô số kiếm quang bắn nhanh!

Boong boong….

Huyết Thần Kiếm cùng Đãng Ma Kiếm trong chớp mắt va chạm hơn vạn lần, Huyết Thần Kiếm trong chớp mắt liền giăng đầy vô số lổ hổng to to nho nhỏ, mà Vô Đạo Công Tử cơ hồ bị kiếm quang sống sờ sờ lột da, toàn thân tìm không ra một khối huyết nhục đầy đủ!

Đàm Trí thánh tăng mới vừa nhô đầu ra, đang chuẩn bị vận dụng Thiên Nhãn đánh lén, lại thấy cổ tay của Giang Nam nhất chuyển, một kiếm hướng hắn quét tới, vội vàng rụt đầu về.

- Con rùa đen. . .

Giang Nam khẽ cười một tiếng, lần nữa huy kiếm quét ngang, lần nữa đụng vào Huyết Thần Kiếm, hai thần kiếm không ngừng va chạm, tia sáng của Huyết Thần Kiếm dần dần ảm đạm, rốt cục, thanh thần kiếm này rầm một tiếng toái đầy đất!

Sau một khắc, kiếm quang dài đến trăm dặm từ trên người Vô Đạo Công Tử lướt qua!

Hai kiếm, chỉ có hai kiếm, liền chém vỡ Huyết Thần kiếm, đem Vô Đạo công tử bóp thành phấn vụn, thậm chí ngay cả Âu Tùy Chân cũng không kịp phản ứng, không kịp ra tay cứu viện!

Quá nhanh!

Xuất hiện ở trong Xuất Vân Thành, Vô Đạo công tử ngạo thị quần hùng, thậm chí nói muốn cùng Giang Nam và Tam Khuyết đạo nhân là "Thần thể" bực này đánh một trận, chém giết bọn hắn nghiệm chứng thực lực của mình, vậy mà hiện tại, lại ngay cả hai kiếm của Giang Nam cũng không có đón nổi, lúc đó mạng tang Hoàng Tuyền!

Uy năng của Đãng Ma Kiếm thật sự quá cường đại, uy năng của thanh thần kiếm này chưa bị Giang Nam hoàn toàn kích thích, tối đa chính là một hai thành mà thôi, nhưng dù vậy, uy năng của thanh thần kiếm này cũng muốn vượt xa bảo vật như Huyết Thần kiếm.

Thanh thần kiếm này ở trong quá trình rèn luyện, uy năng bản thân liền phá hủy rất nhiều thần minh chi bảo, ngay cả Yêu Thần trong mặt trời cũng không dám tranh phong, chỉ có thể thối lui.

Thậm chí Giang Nam ở trước mắt cuối cùng còn vận dụng Tổ Long Kiếm, Thái Dương thần điện, Trấn Ma Kiếm, Tru Ma Kiếm tới rèn luyện, cơ hồ đem mấy đại thần minh chi bảo này phá hủy, lúc này mới có thể luyện thành Đãng Ma Kiếm, có thể thấy được uy lực của thanh thần kiếm này.

Gần hai trăm vạn năm luyện thành thần binh, hôm nay rốt cục có thể đại phóng dị sắc!

Bá…

Đãng Ma Kiếm lần nữa cổn động mà đến, đem Đàm Trí Thánh Tăng ép tới lùi về sau Thần Mộc Lệnh, ngay sau đó kiếm quang tái khởi, hướng Âu

Tùy Chân càn quét đi, Âu Tùy Chân đã sớm chú ý tới đạo kiếm quang này, hai kiếm đánh chết Vô Đạo công tử, thấy kiếm quang hướng mình bay tới, trong lòng kinh hãi, vội vàng toàn lực thúc dục Bà La thần hồ, Bà La trọng thủy bộc phát, ở trước người hắn hóa thành một lá chắn!

Kiếm quang lăn tới, Bà La trọng thủy biến thành lá chắn trực tiếp hỏng mất, Âu Tùy Chân kinh hãi muốn chết, lắc mình trốn vào trong Bà La thần hồ, hồ lô bay lên, miệng hồ lô phong bế, tiếp theo cái thần hồ này gào thét dựng lên, hướng phương xa bão táp bay đi, muốn chạy ra khỏi một kiếm này của Giang Nam!

Xuy…

Kiếm quang của Đãng Ma Kiếm thọc ở trên thần hồ, nhất thời đem thần hồ này thọc xuyên thấu, trước sau sáng loáng, Bà La trọng thủy cuồn cuộn từ trong hồ lô xông ra, uy năng của trọng bảo này lập tức tổn hao nhiều.

Giang Nam thu hồi kiếm quang, đang muốn lần nữa đau hạ sát thủ, đột nhiên chỉ thấy Thi Hiên Vi thanh quát một tiếng, một đạo thanh quang bay ra, từ vết thương mà Đãng Ma Kiếm chọc ra chui vào trong thần hồ.

Quang mang trán phóng, mười tám cái Thanh Vũ gào thét chuyển động, nát bấy hết thảy trong thần hồ!

Trong hồ lô truyền đến một tiếng hét thảm, tiếp theo máu tươi từ trong lổ hổng bắn ra, đoàn thanh quang kia quay tròn chuyển động, từ trong thần hồ bay ra, trở lại trong tay Thi Hiên Vi.

Cô gái này chém giết Âu Tùy Chân xong, không kịp chữa thương, lập tức bay tới bên cạnh Giang Nam.

Nàng gặp phải Âu Tùy Chân cùng Vô Đạo công tử vây công, bị thương rất nặng, hai người này cũng không vì nàng là nữ tử liền thương hương tiếc ngọc, ngược lại đau hạ sát thủ. Ở chốc lát ngắn ngủn, liền làm cho nàng gặp phải bị thương nặng, mấy lần suýt nữa bị chém.

Đây cũng là nhờ tu vi nàng cường đại, nếu tu vi của nàng hơi yếu, giờ phút này đã sớm hương tiêu ngọc vẫn.

- Âu Tùy Chân cùng Vô Đạo công tử đã chết?

Đàm Trí Thánh Tăng da đầu tê dại, từ Giang Nam xuất kiếm đến hiện tại, ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền đã phân ra sinh tử. Hắn vốn là nắm trí châu, nhưng bây giờ có chút rối loạn đạo tâm.

- Ta đánh giá sai thực lực người này rồi!

Hắn nhìn thấy Thi Hiên Vi bay tới, liền biết không còn có hi vọng thắng được, thân hình đột nhiên tung bay, hóa thành một đạo Phật quang, nhanh chạy trốn đi, tốc độ cực nhanh như Phù Quang Lược Ảnh!

Trong Thắng Quang Phật có hai chữ "Thắng Quang", ý là tốc độ có thể thắng được ánh sáng, mặc dù có chút khoa trương, nhưng tốc độ loại Phật thể này đúng là không phải chuyện đùa.

Thi Hiên Vi thanh quát một tiếng, vung tay lên, thanh quang phún dũng ra, ầm ầm đi tới sau Đàm Trí Thánh Tăng biến thành Phật quang, thanh quang quay quanh, hướng đạo Phật quang kia cắt tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 792: Cưỡng Đoạt Thần Mộc Lệnh. (2)

Thình thịch!

Thanh quang cắt ở trên Thần Mộc Lệnh, đem Đàm Trí Thánh Tăng từ trong Phật quang chấn ra!

Ngay sau đó, Giang Nam một kiếm quét tới, lần nữa nặng nề đánh ở trên Thần Mộc Lệnh, kiếm quang nặng nề đâm vào trong Thần Mộc Lệnh, ý muốn một kiếm lau đi lạc ấn trong Thần Mộc Lệnh!

Đàm Trí Thánh Tăng mở ra Thiên Nhãn, con mắt bắn thần quang, ngăn trở một kiếm này, không ngờ kiếm quang đột nhiên xoay chuyển, đâm vào Thiên Nhãn trong mi tâm của hắn.

Đãng Ma Kiếm cùng Chân Phật Xá Lợi hóa thành Thiên Nhãn kịch liệt va chạm, Đàm Trí Thánh Tăng kêu thảm một tiếng, mi tâm máu chảy như rót.

Mặc dù Chân Phật Xá Lợi cũng không tổn hại, nhưng bản thân Đàm Trí Thánh Tăng lại không cách nào chống nổi Đãng Ma Kiếm, một kiếm này của Giang Nam đâm vào Thiên Nhãn của hắn, kiếm khí vô cùng bén nhọn, cơ hồ đem mi tâm của hắn cắn nát.

Trong mi tâm của Đàm Trí Thánh Tăng không ngừng chấn động, từng đạo kiếm quang xâm lấn, ở trong mi tâm hắn phiên giang đảo hải, nát bấy hết thảy, nếu không trấn áp, chỉ sợ hắn ở trong khoảnh khắc sẽ bị kiếm quang đem đại não cắn nát!

Ở một sát na hắn vận dụng Chân Phật Xá Lợi trấn áp luyện hóa kiếm quang Trấn Ma Kiếm, Giang Nam khống chế thần kiếm lần nữa xoay chuyển, hung hăng đâm vào Thần Mộc Lệnh, kiếm quang xuyên thủng, đâm vào đệ nhất trọng thần cấm trong Thần Mộc Lệnh.

Thần Mộc Lệnh đệ nhất trọng thần cấm đã bị Đàm Trí Thánh Tăng luyện hóa, nhưng mà Đãng Ma Kiếm của Giang Nam là sắc bén bực nào, kiếm quang quét ngang, trong khoảnh khắc liền đem thần thụ, Mộc Linh Cự Nhân tính cả lạc ấn của Đàm Trí Thánh Tăng, hết thảy cắn nát thành tro, càn quét sạch sẻ!

Đàm Trí Thánh Tăng muộn hanh nhất thanh, lập tức mất đi cảm ứng đối với Thần Mộc Lệnh, không kịp lần nữa tranh đoạt khối Thần Mộc Lệnh này, lúc này thân hóa Phật quang bỏ chạy.

Thi Hiên Vi lập tức tung người dựng lên, thân hóa thanh quang đuổi giết đi, thanh quang Phật quang ở giữa không trung dây dưa chốc lát, cô gái này đột nhiên muộn hanh nhất thanh, từ giữa không trung rớt xuống.

Mà Đàm Trí Thánh Tăng nhân cơ hội thoát khỏi dây dưa, hóa quang bay đi, trong khoảnh khắc bỏ chạy mấy ngàn dặm.

- Sao ngươi không đuổi theo?

Thi Hiên Vi hướng Giang Nam cả giận nói:

- Hòa thượng kia đã bị thương nặng, ta và ngươi liên thủ, định có thể đem chém giết hắn!

- Ta không bay lên được ...

Giang Nam có chút buồn bực nói, nếu như lấy tốc độ lúc trước của hắn, tốc độ Thắng Quang Phật thể của Đàm Trí Thánh Tăng mặc dù mau, nhưng cũng không cách nào chạy ra hắn đuổi giết.

Mà hiện tại, Giang Nam không cách nào phi hành, tốc độ liền so sánh với Đàm Trí Thánh Tăng thua kém không ít.

Thi Hiên Vi ngẩn ngơ, ha ha nói:

- Không bay lên được? Ngươi mạnh như vậy, làm sao có thể bay không

lên?

Lúc này nàng mới nhớ tới, kể từ khi mình nhìn thấy Giang Nam tới nay, đúng là không có nhìn thấy hắn phi hành trên không trung qua, coi như là mới vừa rồi ác chiến, cũng thủy chung không có nhìn thấy hắn bay lên.

Bất quá, đường đường một vị đại cao thủ, lại không cách nào phi hành, thật sự có chút làm cho người ta khó có thể tin.

Giang Nam nhặt lên một khối Thần Mộc Lệnh khác, phản phục đánh giá, cuối cùng thu vào trong mi tâm của mình.

Thi Hiên Vi nhíu mày, đột nhiên mặt giản ra, cười nói:

- Giang giáo chủ, hiện tại trong tay ta có một mặt Thần Mộc Lệnh. Trong tay ngươi có hai mặt Thần Mộc Lệnh, nếu như không có ta, ngươi cũng không cách nào mở ra thánh quân động phủ. Không bằng ta và ngươi liên thủ, chia đều tài phú trong thánh quân động phủ!

- Ngươi chỉ có một mặt, ta có hai mặt, chia đều mà nói chỉ sợ không quá công bình?

Giang Nam lấy tay một trảo, Đãng Ma Kiếm rơi vào trong tay của hắn, hóa thành một viên kiếm hoàn, tự tiếu phi tiếu nói:

- Hiên Vi, ta dầu gì cũng là ân nhân cứu mạng của ngươi, không bằng ngươi đem của ngươi tặng cho ta, ta được đến ba mặt Thần Mộc Lệnh là có thể mở ra thánh quân động phủ rồi.

- Nếu ta không cho thì sao?

Thi Hiên Vi tiểu tâm dực dực theo dõi kiếm hoàn trong tay hắn, thử dò xét nói.

Ông…

Kiếm quang trong tay Giang Nam tăng vọt, dài đến trăm dặm, huy hoàng

như trụ, cười tủm tỉm nói:

- Chúng ta có thể hảo hảo thương lượng.

- May là ngươi không bay lên được...

Thi Hiên Vi khóe mắt vừa nhảy, khẽ cười một tiếng, thân thể hóa thành thanh quang phát lui, cười khanh khách nói:

- Giang giáo chủ, cùng thương lượng chính là bảo hổ lột da, Hiên Vi sợ mình bị ngươi ăn hết.

- Chớ, ta thật không ăn ngươi!

Giang Nam vội vàng giữ lại, cao giọng nói:

- Ta thật sự là muốn cùng ngươi thương lượng, nếu ngươi không muốn nhượng lại Thần Mộc Lệnh, chúng ta cũng có thể liên thủ!

- Liên thủ cũng chỉ có thể là dưới tình huống ngang hàng thực lực liên thủ. Nếu không nhược nhục cường thực, Hiên Vi cũng sợ cả người cả của đều không còn.

Thi Hiên Vi rời xa bay đi, cười nói:

- Giang giáo chủ, chúng ta ở thánh quân động phủ gặp lại sau. Thánh quân động phủ rơi vào tay người nào, liền xem thủ đoạn của ngươi và ta!

Giang Nam đưa mắt nhìn nàng biến mất không thấy gì nữa, thở dài:

- Cô gái này chạy trốn thật nhanh, ngay cả để cho ta cơ hội xuất kiếm cũng không có, nếu không ta một kiếm phách đi qua, phá vỡ lạc ấn của nàng ở trong Thần Mộc Lệnh, ba mặt Thần Mộc Lệnh liền hết thảy rơi vào tay ta... Nàng sẽ không cho là ta muốn giết nàng đoạt bảo chứ?

Hắn vươn người đứng dậy, một tung trăm dặm, hướng địa phương ước định cùng đám người Tam Khuyết đạo nhân chạy như điên, Âu Chấn Đông

hướng đám người Tam Khuyết đạo nhân xuất thủ, hắn cũng cảm ứng được trận ác chiến kia, so với hắn cùng Vô Đạo công tử, Đàm Trí Thánh Tăng đánh một trận còn muốn kịch liệt, thậm chí tương đương với hai ba thần minh khai chiến tản mát ra ba động!

- Trong tay Tùy Tĩnh đạo hữu có Bát Bảo Liên Đài, chiến lực tương đương với một Phật sống, coi như là đối mặt thần minh, hẳn là cũng sẽ không bị thua!

Cũng không lâu lắm, Giang Nam liền vọt tới nơi kia, đi tới chỗ đám người Âu Tùy Tĩnh cùng Âu Chấn Đông giao chiến, chỉ thấy nơi đó núi sông đổ nát, chung quanh hỗn độn một mảnh, là thần minh cấp đại chiến lưu lại dấu vết!

Bất quá, nơi đó đã không có bóng dáng của đám người Âu Tùy Tĩnh, Âu Chấn Đông, Giang Nam tinh tế đánh giá, ngay sau đó hướng nơi xa chạy như điên.

- Đám người Tam Khuyết đạo nhân một bên đánh nhau, một bên rút lui, hẳn là không địch lại vị thần minh kia, xem ra chiến lực của vị thần minh kia nhất định rất kinh người, không phải thần minh bình thường!

Ngay từ lúc ở Cửu U Minh Giới, Giang Nam cùng đám người Tịch Ứng Tình đã từng chống lại Thần Ma, biết rõ Thần Ma cường đại cùng kinh khủng.

Lúc ấy, bọn họ đối phó chỉ là một Bất Tử Minh Vương già yếu sắp tử vong, tham dự trận chiến này chính là Thí Thần Cốc lục ma, chân thân của Tịch Ứng Tình cũng không xuất hiện, vận dụng chính là Tuyên Vô Tà hóa thân của mình.

Nhưng cho dù là trận chiến ấy, cũng đánh tới lục ma hết thảy không có lực tái chiến, thậm chí vận dụng Thần Thi cũng không cách nào chiến thắng, cuối cùng nhất là Giang Nam vận dụng Địa Từ Nguyên Phủ đem Bất Tử Minh Vương chém giết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 793: Rồng Rắn Lẫn Lộn. (1)

Hôm nay, đám người Âu Tùy Tĩnh đối chiến Thần Ma, khẳng định so sánh với Bất Tử Minh Vương cường đại không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng mà đám người Âu Tùy Tĩnh cũng không phải là ngồi không.

Chỉ một Bát Bảo Liên Đài của Âu Tùy Tĩnh liền tương đương với một thần Phật sống sờ sờ, hơn nữa đám người Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết đạo nhân có không chỉ một thần minh chi bảo, chiến lực của bọn họ cũng tương đương với tuyệt thế cường giả, vì vậy Giang Nam có thể khẳng định, ba người này chưa chết, nhưng mà nếu không tìm được bọn hắn mà nói, bọn hắn thật sự có thể có nguy hiểm!

- Đây là... Bọn họ đem thần minh này dẫn hướng thánh quân động phủ!

Tinh thần của Giang Nam rung lên, phương vị của Thần Mộc Thánh Quân động phủ, đám người Âu Tùy Tĩnh đã báo cho hắn, phương hướng ba người này rút đi chính là thánh quân động phủ, hiển nhiên tính toán ở thánh quân động phủ cùng hắn hội hợp.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam rốt cục đi tới thánh quân động phủ, chỉ thấy động phủ này hoàn toàn không có bóng dáng, nơi này chỉ là một núi hoang, sinh mệnh khí tức vô cùng nồng nặc truyền đến.

Thánh quân động phủ chính là tự do ở trong hư không của Trung Thiên Thế Giới, mỗi cách trăm ngàn năm, động phủ này sẽ từ hư không hiện ra một lần, mà hiện tại, lại đến lúc động phủ hiện ra nhân thế!

Sinh mệnh khí tức vô cùng nồng đậm từ trong hư không phún dũng mà ra, hẳn là từ trong Thánh Quân động phủ truyền đến trong không khí, để cho phiến núi hoang này hết thảy đều phát ra sinh cơ bừng bừng.

Giang Nam chứng kiến, một cổ khí tức sinh mệnh vừa mới từ trong hư

không phun ra, xông qua một mảnh rừng cây thấp bé, phiến rừng cây kia lập tức sinh trưởng điên cuồng, thời gian nháy con mắt, một gốc cây thấp bé liền trưởng thành đại thụ che trời, cao vài chục trượng, như là sinh tồn ngàn năm!

Trong núi ngẫu nhiên còn dài vài cọng Linh Dược, giờ phút này bị sinh mệnh khí tức từ trong Thánh Quân động phủ truyền ra thoải mái, một gốc Linh Dược như là đã phát triển hơn một ngàn năm, linh lực bức người, biến thành dược liệu hiếm có.

Thậm chí, một mảnh hồ nước trong sơn cốc cũng bị sinh mệnh khí tức xâm nhiễm, chỉ thấy hồ nước bốc lên, tất cả cá lớn bò lên trên bờ, ngay tại chỗ bỏ đi vẩy cá, sinh ra tay chân, biến thành Ngư yêu!

Từ Thánh Quân động phủ truyền ra sinh mệnh khí tức, quả thực là Tạo Hóa chi lực, cũng không lâu lắm liền để cho phiến núi hoang này thay đổi bộ dáng, trở nên sinh cơ bừng bừng!

- Tại đây cường giả không ít!

Giang Nam dò xét mọi nơi, chỉ thấy đã có mấy trăm người đến chỗ này, nam nữ lão ấu, đều là tu sĩ đến từ các nơi của Trung Thiên, nguyên một đám tu vi cực kỳ cường đại, hơn nữa hư không phụ cận sơn cốc, thỉnh thoảng như là mặt hồ bình tĩnh tạo nên từng vòng rung động, hẳn là tồn tại cực kỳ cường đại che dấu ở trong hư không!

Trong hư không thỉnh thoảng truyền đến một cổ chấn động làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, đem quần hùng trong sơn cốc chấn nhiếp đến không dám nhúc nhích

- Còn có Thần Ma ẩn giấu ở chỗ này!

Ánh mắt Giang Nam chuyển động, rốt cục tìm được ba người Tam Khuyết đạo nhân, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh, giờ phút này ba người kia chật vật không chịu nổi, nguyên một đám khí tức suy bại, hiển nhiên bị thương không nhẹ, đang ở dưới sự bảo vệ của hơn mười vị Xuất

Vân thành cường giả gấp rút chữa thương.

Những Xuất Vân thành cường giả này bố trí xuống một tòa đại trận bảo hộ bọn họ ở chính giữa, một vị lão giả đứng thẳng như tùng, ánh mắt lạnh lùng quét về bốn phía, đề phòng bị người đánh trộm.

Thần minh truy giết bọn hắn kia không có tiếp tục đuổi giết, hắn là cũng cảm giác được nơi đây có thần ma cấp bậc cường giả che dấu, sợ bị người đánh trộm

Huống chi, dùng thân phận của Thần Ma đối phó mấy Động Thiên Cảnh tiểu bối, vốn đã để cho người chế nhạo, ở trước công chúng hướng tiểu bối ra tay, còn đánh lâu không được, cũng là một sự tình rất mất mặt.

- Giang đạo hữu đến rồi!

Giang Nam hướng bọn hắn đi đến, chư vị cường giả Xuất Vân thành liền tranh thủ mở một góc đại trận, để cho hắn tiến đến, Âu Tùy Tĩnh giãy dụa đứng dậy, lại không có thể đứng dậy, đạo vân quanh thân hắn cơ hồ toái sạch sẽ, mà thương thế của hai người Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết đạo nhân cũng không sai biệt lắm rất nghiêm trọng.

Hơn mười vị Xuất Vân thành cường giả đang vận dụng pháp lực bản thân, trợ giúp bọn hắn chữa thương.

- Người nào đã hạ thủ?

Giang Nam dò hỏi.

- Cửu thúc của ta.

Âu Tùy Tĩnh ảm đạm đạo

Giang Nam không khỏi nhíu mày, thực lực ba người Âu Tùy Tĩnh hắn biết được nhất thanh nhị sở, nếu như ba người này liên thủ ngay cả một thần minh cũng không là đối thủ, lúc này thấp giọng nói:

- Rất cường sao?

- Không phải rất cường, mà là mạnh đến nổi biến thái!

Thiệu Thiên Nhai nhổ ngụm huyết, sắc mặt tái nhợt nói:

- Thực lực Âu Chấn Đông này, ở bên trong thần linh cũng là nổi tiếng, hơn nữa có được ba kiện Thần Minh chi bảo, lúc đối phó chúng ta hắn chỉ vận dụng hai kiện, liền đem chúng ta đánh cho thủ đoạn ra hết, cơ hồ chặt đứt sinh mệnh bổn nguyên của chúng ta, tu vi cơ hồ mất hết, thọ nguyên bị đánh rơi chỉ còn lại có một hai trăm năm! Nếu không có Tùy Tĩnh đạo hữu dùng Bát Bảo đài sen ngăn chặn bản thể hắn, chỉ sợ chúng ta đều bị hắn hạ độc thủ. . .

- Người này hoàn toàn chính xác mạnh đến nổi đáng sợ.

Tam Khuyết đạo nhân gật đầu, hữu khí vô lực nói:

- Giang lão đệ, chúng ta thương thế quá nặng, lần này Thánh Quân động phủ chỉ sợ chúng ta không cách nào tham dự, ngươi phải giúp ta thu vài món bảo bối. . .

Giang Nam cười nói:

- Thương thế của các ngươi có thể làm khó được người khác, nhưng không làm khó được ta, yên tâm, đợi tí nữa ta trị hết các ngươi xong, đảm bảo vui vẻ như trước.

Âu Tùy Tĩnh lắc đầu nói:

- Đạo hữu không cần an ủi chúng ta, chúng ta làm sinh mệnh bổn nguyên bị thương, hơn nữa đạo vân quanh thân bị hắn đánh nát, tu vi mất hết, có thể kéo lại một cái mạng cũng đã xem như không tệ, loại thương thế này, chỉ có thần minh mới có thể cứu giúp, hơn nữa cũng phải hao phí tu vi thật lớn. . .

Vị lão giả Xuất Vân thành chủ trì đại trận kia gật đầu nói:

- Giang giáo chủ, ba vị công tử làm bị thương sinh mệnh bổn nguyên, tuy chúng ta có thể trấn áp thương thế của bọn hắn, nhưng sinh mệnh bổn nguyên bị hao tổn, chúng ta không cách nào trị hết, chỉ có thể trở lại trong thành, thỉnh thành chủ ra tay, hiện tại Thánh Quân động phủ sắp xuất thế, chúng ta bố trí xuống tụ nguyên đại trận, hội tụ sinh mệnh khí tức từ trong Thánh Quân động phủ tản mát ra, cũng chỉ có thể tạm thời kéo lại tánh mạng của ba vị công tử. . .

- Chỉ là vết thương nhỏ, há lại phiền toái thành chủ?

Giang Nam lấy ra một mặt Thần Mộc Lệnh, lập tức sinh mệnh tinh hoa cuồn cuộn như nước thủy triều từ trong Thần Mộc Lệnh tuôn ra, chia ra làm ba, dũng mãnh lao vào trong cơ thể ba người, lập tức sinh mệnh tinh hoa cường đại bổ sung sinh mệnh lực cơ hồ khô kiệt của ba người, để cho thọ nguyên của bọn hắn không ngừng đề thăng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 794: Rồng Rắn Lẫn Lộn. (2)

Sinh mệnh tinh hoa của Thần Mộc Lệnh so với sinh mệnh khí tức nơi đây đậm đặc trăm ngàn lần, rất nhiều cường giả Xuất Vân thành vốn chỉ có thể cưỡng ép trấn áp thương thế ba người, chỉ là thương thế của ba người quá nặng, lại làm bị thương bổn nguyên, thế cho nên đạo vân vừa mới chữa trị lập tức nứt vỡ, mà bây giờ bổn nguyên không ngừng khôi phục, đạo vân cũng không hề nghiền nát, mà phi tốc phục hồi như cũ!

Vị lão giả Xuất Vân thành kia ngơ ngác nhìn xem một màn này, nói không ra lời.

Cũng không lâu lắm, sinh mệnh bổn nguyên của Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết đạo nhân liền triệt để khôi phục, Thần Mộc Lệnh tuôn ra sinh mệnh tinh hoa còn đang không ngừng dũng mãnh vào trong cơ thể của bọn họ, để cho thọ nguyên của bọn hắn tiếp tục điên cuồng tăng vọt, sinh mệnh tinh hoa cường đại không ngừng cải tạo nhục thể của bọn hắn, dung nhập bên trong hạt thật nhỏ của bọn hắn, để cho tánh mạng của bọn hắn đạt tới độ cao kinh người!

Đợi cho sinh mệnh tinh hoa bên trong khối Thần Mộc Lệnh này hao hết, thân thể ba người bọn họ thình lình đạt tới trình độ Bất Tử Chi Thân, thọ nguyên cũng đạt tới tuyệt đỉnh cường giả mới có thể đạt tới!

- Đa tạ Giang giáo chủ tương trợ!

Xuất Vân thành lão giả kia như trút được gánh nặng, hướng Giang Nam chắp tay nói:

- Lão phu Âu Chấn Vân, ở trong Xuất Vân thành xếp hạng thứ bảy, chỉ là lão phu trời sinh tối dạ, hôm nay mới chỉ là Thiên Cung bát trọng đỉnh phong, cuộc đời này vô duyên tiến vào thần minh cảnh giới, lần này là Xuất

Vân thành ta nội loạn, thế cho nên liên lụy chư vị, đáng tiếc thành chủ bị người kiềm chế, không cách nào tự mình chạy đến, nếu không tiểu tử thúi Âu Chấn Đông kia tuyệt đối không dám tùy ý làm bậy như thế!

Giang Nam nói:

- Chấn Vân tiền bối, thành chủ cũng biết việc này?

Âu Chấn Vân gật đầu, trầm giọng nói:

- Thành chủ tự nhiên biết rõ, hơn nữa cực kỳ trọng thị cho nên mới lệnh chúng ta đến đây tương trợ, tìm kiếm Thánh Quân động phủ chỉ là chuyện phụ, tuy Âu Chấn Đông so với ta nhỏ hơn, nhưng tư chất so với ta cao hơn rất nhiều, sớm đã tu thành thần minh, ta không phải là đối thủ của hắn.

Trong nội tâm Giang Nam trầm xuống, sở dĩ Xuất Vân thành chủ phái tới Âu Chấn Vân, chỉ sợ là bởi vì Xuất Vân thành nội đấu đã đến thời kì mấu chốt, cũng phái không ra càng nhiều cường giả nữa.

Âu Chấn Vân dù sao cũng là Thiên Cung tám trọng cảnh giới cường giả, cực kỳ cường đại, không thể khinh thường, chỉ là đối mặt Âu Chấn Đông mà nói, hơi chút nhược đi một tí.

Đột nhiên, chỉ nghe từng tiếng Phật hiệu truyền đến, xa xa Phật Quang mênh mông cuồn cuộn, ngang trời cao vạn dặm, thẳng đến nơi đây.

- Cường giả Phật Quang thành đã đến!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hơn mười vị tăng nhân ôm lấy một Phật Đà mênh mông cuồn cuộn mà đến, Phật uy tràn ngập, vị Phật Đà kia tuổi không lớn lắm, bộ dáng ba mươi bốn tuổi bảo tướng trang nghiêm, mà Đàm Trí thánh tăng mà Giang Nam quen cũng làm bạn ở bên người vị Phật Đà tuổi trẻ kia.

- Đó là Phật Quang thành Chân Pháp Phật Đà!

Có người thấp giọng hô nói:

- Chân Pháp Phật Đà chính là tuổi trẻ Phật Đà lừng lẫy nổi danh của Phật Quang thành, ngộ tính cực cao, thậm chí có nghe đồn nói hắn đạt được Phật giới Phật tổ linh chỉ, truyền thụ hắn Vô Thượng Phật hiệu, muốn hắn ở Chư Thiên vạn giới truyền pháp thụ đạo, thu hiền đồ, lan truyền giáo lí Đại Thừa!

- Bên người Chân Pháp Phật Đà chính là mười tám vị La Hán, thuần một sắc chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả, còn có Thập Nhị tôn giả, hết thảy đều là Thiên Cung thất trọng bát trọng!

- Hắn là sư tôn của Đàm Trí thánh tăng, chỉ có Phật Đà bực này mới có thể dạy ra đệ tử xuất sắc như thế!

. . .

Chân Pháp Phật Đà mới vừa tới, chỉ thấy hư không lắc lư, một trung niên nam tử đi ra, đương nhiên đó là Âu Chấn Đông, tiến lên cùng Chân Pháp Phật Đà chào hỏi, hai thần minh cười cười nói nói, hiển nhiên là quen biết.

Đàm Trí thánh tăng thoáng nhìn bọn người Giang Nam, ánh mắt chớp động, cúi đầu tiến lên, hướng Chân Pháp Phật Đà thấp giọng nói hai câu, ánh mắt Chân Pháp Phật Đà lóe lên, xa xa hướng bọn người Giang Nam xem ra.

- Vô Lượng Thọ Phật!

Một tiếng Phật hiệu vang lên, màng tai của Giang Nam bị chấn đến ông ông tác hưởng, lập tức chỉ cảm thấy hết thảy cảnh tượng trước mắt biến mất, ở trước mặt hắn phảng phất chỉ có một đại Phật kim chói, sừng sững ở giữa thiên địa, mà hắn thì như là một con sâu cái kiến trước Phật.

Đây là một tiếng Phật âm đại hát của Chân Pháp Phật Đà mang đến tâm linh trùng kích, tâm linh rung động, tuy hắn không ra tay, cũng chưa từng vận dụng pháp lực của mình, nhưng mà một tiếng Phật âm này liền triển lộ ra tạo nghệ đạo tâm rất mạnh của hắn, trấn áp đạo tâm của Giang Nam, để cho trước mắt hắn xuất hiện ảo giác!

- Tiểu hữu, ngươi đoạt bảo vật của đệ tử ta, vẫn là giao ra đây a!

Chân Pháp Phật Đà trên cao nhìn xuống, trầm giọng nói.

- Hòa thượng này, đạo tâm thật mạnh, chỉ sợ cũng là một cường giả tu thành Tri hành hợp nhất!

Giang Nam nhắm mắt lại, lần nữa mở mắt ra, dị tượng trước mắt biến mất, lắc đầu nói:

- Đàm Trí thánh tăng dùng quỷ kế hại ta, ý đồ ngay cả ta và Hiên Vi tiên tử cùng một chỗ chém giết, cướp lấy Thần Mộc Lệnh, hắn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo, ngay cả Thần Mộc Lệnh của mình cũng không giữ được, Thần Mộc Lệnh đã không có duyên với hắn, ta không cần giao ra?

Chân Pháp Phật Đà thấy hắn rõ ràng đơn giản liền thoát khỏi tâm linh của mình trấn áp, mắt lộ ra dị sắc, cười vang nói:

- Hữu duyên hay là vô duyên, chính là thượng thiên chú định, Thần Mộc Lệnh đã lựa chọn đệ tử của ta với tư cách truyền nhân, cái kia chính là cùng hắn hữu duyên, tiểu hữu, ngã phật từ bi, ta cũng không muốn áp ngươi một đầu, nếu ngươi chủ động giao Thần Mộc Lệnh ra, ta liền thiếu ngươi một cái nhân tình.

Giang Nam lắc đầu.

- Quên đi.

Chân Pháp Phật Đà ha ha cười nói:

- Tiểu hữu không muốn giao ra, ta cũng không tiện miễn cưỡng.

- Sư tôn!

Đàm Trí thánh tăng sốt ruột ra mặt nói.

Chân Pháp Phật Đà khẽ lắc đầu, thấp giọng nói:

- Cao thủ Bắc Mạc Thi gia đã đến, hiện tại còn không nên gây chuyện, hảo đồ nhi, nếu như Thần Mộc Thánh Quân đã lựa chọn ngươi làm truyền nhân, có Thần Mộc Lệnh hay không đều không sao cả, chỉ cần tới trong Thánh Quân động phủ, vi sư liền giúp ngươi nhanh chóng tìm được trụ cột trong động phủ, khống chế Thánh Quân động phủ, đến lúc đó, những vị thí chủ này nếu như không quy y ngã phật, kia là tà ma, tự nhiên trừ khử.

Lại có một cổ khí tức to lớn truyền đến, hơn mười vị nam nữ áo trắng ôm lấy một cỗ bảo liễn lái tới, tiến vào bên trong sơn cốc, đúng là cao thủ của Bắc Mạc Thi gia!

- Đồ lưu manh. . .

Thi Hiên Vi lụa mỏng che mặt, xa xa chứng kiến Giang Nam, nghiến răng nghiến lợi nói.

- Hiên Vi, ngươi đang nói cái gì?

Trong bảo liễn truyền đến một giọng nữ ôn nhu, sau đó màn xe mở ra, một vị mỹ phu nhân nhô đầu ra, theo ánh mắt của nàng hướng Giang Nam nhìn lại, cười hỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 795: Không Cho Ngươi Xuất Sắc Như Vậy. (1)

- Mẹ, không có gì.

Thi Hiên Vi hậm hực nói.

- Bá mẫu tốt.

Giang Nam hướng mỹ phụ kia ngọt ngào cười nói, như là ánh mặt trời sáng lạn.

Mỹ phụ kia hướng Giang Nam đánh giá, mỉm cười hoàn lễ, thấp giọng nói:

- Hiên Vi, hắn rất biết lễ nghĩa, thoạt nhìn hào hoa phong nhã, là một người đọc sách. Ngươi cũng trưởng thành, cũng nên vì chung thân đại sự của mình suy nghĩ.

Thi Hiên Vi trước mắt tối sầm, thầm thở dài không ổn, mẫu thân làm sao mới vừa nhìn Giang Nam liền nói hắn thông tình đạt lý, là người đọc sách, tiếp theo một câu liền hướng chung thân đại sự của nàng rồi?

Đây đến cùng là chuyện gì?

Này suy nghĩ toát ra biên độ cũng quá lớn đi?

Mỹ phụ kia tiếp tục nói:

- Ta xem hắn là người đàng hoàng, là một người có thể tin, không giống tên mập mạp cùng tiểu bạch kiểm bên cạnh hắn kia. Đặc biệt là tiểu bạch kiểm kia, vừa nhìn liền biết trêu hoa ghẹo nguyệt, phong lưu phóng khoáng, chung quanh lưu tình không đáng tin. . .

Thi Hiên Vi đầu to như cái đấu, mẫu thân nói tiểu bạch kiểm, hiển nhiên

là trung hậu lão thành Thiệu Thiên Nhai, Thiệu Thiên Nhai hoa vụ Động Thiên thoạt nhìn sáng lạng vô cùng, hoa không phải là hoa vụ không phải là vụ, có ý cảnh tu vi cực cao tích chứa trong đó, bất quá ở nàng xem ra lại trở thành người trêu hoa ghẹo nguyệt không đáng tin.

- Ngược lại, Giang Nam hư phôi lưu manh kia, lại nhận được mẫu thân đánh giá cực cao.

Trong lòng Thi Hiên Vi cười khổ:

- Mẫu thân đây là cái ánh mắt gì. . .

- Mẫu thân, ngươi không biết, người kia là Huyền Thiên Giáo Chủ, hư rất!

Thi Hiên Vi vội vàng hướng phụ nhân kia tố cáo nói:

- Người này quỷ kế đa đoan, một bụng ý nghĩ xấu, còn cố gắng cướp đi Thần Mộc Lệnh của nữ nhi. Ngay cả Thần Mộc Lệnh của Đàm Trí hòa thượng cũng bị hắn chiếm đi!

- Hắn vẫn còn đứng đầu một giáo? Thật là niên khinh hữu vi!

Mỹ phụ kia nghe nói như thế, càng xem Giang Nam liền càng cảm thấy thuận mắt, trêu ghẹo nói:

- Ta làm sao nghe nói, là người ta từ trong tay Đàm Trí hòa thượng cùng tiểu tử Huyết Thần Lâu kia cứu ngươi? Hôm nay hai mặt Thần Mộc Lệnh rơi vào trong tay của hắn. Một mặt ở trong tay ngươi, vừa lúc hai nhà chúng ta hợp tác. Hôm nào đó, để cha ngươi cũng trông thấy hắn, xem hắn có hài lòng hay không.

Thi Hiên Vi âm thầm kêu khổ, mẫu thân hiển nhiên là đối với Giang Nam càng ngày càng thuận mắt, thấy thế nào cũng làm cho nàng cảm thấy tiền đồ có chút không ổn.

- Chúng ta đi qua.

Mỹ phụ kia phân phó nói.

Nhiều cao thủ Bắc Mạc Thi gia vòng vây hương xe chạy tới, đám người Giang Nam, Âu Tùy Tĩnh, Âu Chấn Vân vội vàng đứng dậy làm lễ ra mắt, mỹ phụ kia cười nói:

- Không cần đa lễ, Chấn Vân sư huynh, thành chủ thân thể có khỏe không?

Âu Chấn Vân khom người nói:

- Đa tạ phu nhân quan tâm, thành chủ còn có thể kiên trì.

- Nếu Bắc Mạc Thi gia ta nhận được Thánh Quân động phủ, tất nhiên sẽ tận hết sức lực, thay Phủ chủ khu trừ bệnh kín.

Mỹ phụ kia xoay chuyển ánh mắt, rơi vào trên thân bọn người Giang Nam, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết Đạo Nhân, đôi mắt đẹp lưu chuyển, cười dài nói:

- Cũng là trẻ tuổi tuấn kiệt. Thiếu niên, ngươi họ gì tên gì? Lão gia là người ở nơi nào? Có hôn phối hay không?

Thi Hiên Vi đằng đằng sát khí, hung ba ba ngó chừng Giang Nam, ánh mắt bất thiện. Bên trong mi tâm một đạo thanh quang lưu chuyển, hiển nhiên là âm thầm tế lên pháp bảo của mình. Chỉ cần Giang Nam hồ ngôn loạn ngữ, liền đánh một trận.

Giang Nam đàng hoàng, nhất nhất đáp lại. Mỹ phụ kia cười nói:

- Còn chưa thành thân sao? Như vậy thật tốt. . .

- Mẹ!

Thi Hiên Vi vội vàng kêu lớn.

Mỹ phụ kia hé miệng cười nói:

- Tốt, tốt, chuyện tình người trẻ tuổi các ngươi, ta liền không nhiều chen miệng vào. Giang giáo chủ, ngươi có đến hai khối Thần Mộc Lệnh, tiểu nữ cũng nhận được một mặt, hai người các ngươi vừa lúc quần anh tụ hội, hợp lực mở Thánh Quân động phủ này ra.

Thi Hiên Vi nghe nàng thoại lý hữu thoại, hung hăng trợn mắt nhìn Giang Nam một cái, truyền âm nói:

- Tiểu tử thúi, ngươi cách mẹ ta xa một chút!

Giang Nam mờ mịt nói:

- Nhưng mà ta thật là làm không đến a. . .

- Dù sao ngươi phải cách xa một chút, hung một chút, không nên làm ra bộ dạng vô tội!

Giang Nam gật đầu, lúc này Thi Hiên Vi mới thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ:

- Thằng này hung ác hung tàn, sau khi mẫu thân nhìn thấy diện mục thật sự của hắn, khẳng định đối với hắn vô cùng thất vọng. . .

Đột nhiên, khôn cùng sát khí bay tới, bầu trời một mảnh máu đỏ, tựa hồ có thể nhỏ ra huyết, tiếp theo, thật sự có máu tươi từ trong hư không xông ra, rầm, rầm, máu chảy thành sông, Huyết Hà hội tụ thành biển, mùi hôi thối nồng đậm truyền đến, vô số Thần Thi, Ma thi từ trong biển máu đứng lên, hai mắt không có bất luận loại tình cảm nào, đứng ở giữa không trung.

Cường giả Huyết Thần Lâu đến!

- Người nào giết Huyết Thần Lâu đệ tử Vô Đạo Công Tử ta?

Một thanh âm đằng đằng sát khí nói, Huyết Hải Thần Thi Ma thi đầy trời đột nhiên hết thảy biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một đôi mắt

màu đỏ như máu hiện ra giữa không trung, máu mắt cổn động, lạnh lùng từ trên thân mọi người trong sơn cốc quét qua, làm cho lòng người run lên, phảng phất giống như bị một Sát Thần tranh thượng, chỉ cần mình hơi có dị động, sau một khắc sẽ gặp đầu người rơi xuống đất!

- Đó là. . . sư đệ của Huyết Thần Lâu chủ, Huyết Thần Mao Viễn Công!

Có người thấp giọng nói:

- Huyết Thần này cũng bị Thánh Quân động phủ kinh động, tự mình đến đây tầm bảo.

- Huyết Thần Mao Viễn Công chính là Ma Thần lừng lẫy nổi danh trong Huyết Thần Lâu, từng ở Minh Thổ mượn lệ khí nơi đó tu luyện, người này giết người không tính toán, nghe nói còn giết con trai một đầu sỏ trong thần giới, đầu sỏ kia phái ra ba thần minh đến trung thiên bắt hắn đi Thần Giới thẩm tra, ba thần minh kia vây công vẫn như cũ hai chết một thương!

- Tin đồn hai mắt của hắn luyện thành huyết đồng, ánh mắt có thể giết người, nếu như đôi mắt này thúc dục, liền có thể làm cho người ta rơi vào giết ngục khôn cùng, thần hồn bị thiên đao vạn quả, chết hơn ngàn vạn lần, có thể nói là sống không bằng chết!

- Vô Đạo Công Tử bị người giết? Mao Viễn Công này tới chính là tìm hung thủ báo thù? Người nào to gan lớn mật như vậy, ngay cả Vô Đạo Công Tử cũng dám giết?

- Huyết Thần Mao Viễn Công nén giận mà đến, chỉ sợ lần này lại muốn máu chảy thành sông !

. . .

- Ta giết.

Đột nhiên, trong sơn cốc vang lên một thanh âm, ánh mắt của mọi người đồng loạt theo tiếng nhìn lại, Giang Nam ở ánh mắt của mọi người nhìn kỹ,

thản nhiên nói:

- Vô Đạo Công Tử là ta giết. Hắn quá yếu, ta chỉ ra hai kiếm, kiếm thứ hai liền chấn vỡ Huyết Thần Kiếm, bóp chế hắn.

- Ngươi giết?

Cặp mắt huyết sắc giữa không trung kia đột nhiên trở nên vô cùng quỷ dị, ánh mắt hướng Giang Nam nhìn lại, loại ánh mắt này tựa hồ có thể vặn vẹo thời không, làm cho người ta trầm luân rơi vào trong địa ngục!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 796: Không Cho Ngươi Xuất Sắc Như Vậy. (2)

Giang Nam cảm nhận được sát ý khôn cùng, bị huyết đồng của hắn ảnh hưởng tâm tình, đột nhiên cảnh tượng trước mắt vặn vẹo, giống như thân ở trong sát ngục hừng hực, cảnh tượng bốn phía hết thảy biến mất, Địa Thủy Phong Hỏa phun ra, núi lửa san sát, khói dầy đặc đầy trời. Từng ngọn đài cao đứng vững ở trong thiên địa, phía trên đeo đầy các loại hình cụ. Cái muỗng đào mắt, cái cưa cắt lưng, roi da, ống hút óc, đao sơn, biển lửa, ao phân, thiên kỳ bách quái.

- Ngươi giết sư chất của ta, vậy ngươi liền chết hơn ngàn vạn lần đi!

Một đôi mắt màu đỏ như máu hiện ra ở trong ngục này, thanh âm ùng ùng nói.

- Nguyên lai là một loại ảo cảnh, những hình cụ này, hết thảy là nhằm vào thần hồn mà thôi?

Giang Nam mọi nơi đánh giá một lần, ngửa đầu hỏi.

- Chính xác.

Cặp huyết đồng kia lạnh lùng nói:

- Ngươi rất có nhãn lực, bất quá đã đoán sai một điểm. Huyết Đồng Sát Ngục của ta không chỉ có nhằm vào thần hồn, cho dù là thần tính của thần minh, cũng không cách nào chạy trốn tấm sát ngục này! Lần trước, ta bắt được một Thần minh, một Thần minh đắc tội ta. Ta đem thần hồn của hắn ở chỗ này tách rời một trăm vạn lần, để cho hắn bi thảm bảy năm. Cả ngày lẫn đêm, không có lúc nào là không ở trong bi thảm. Cuối cùng hắn không chịu nổi, tự bạo mà chết. Tiểu quỷ, không biết ngươi có thể bị ta tách rời bao nhiêu lần?

- Ngay cả thần minh thần tính cũng trốn không thoát Huyết Đồng Sát Ngục của ngươi sao?

Thân thể Giang Nam chấn động, một huyền thai kim nhân cao tới mấy vạn trượng mềm rủ xuống dâng lên, đem Huyết Đồng Sát Ngục dẫm ở dưới chân, đối với cặp huyết đồng kia nhìn nhau, ngay sau đó vung quyền hướng hai huyết đồng oanh tới!

- Ở trước mặt ta chơi Thần Thông thần hồn, Mao Viễn Công, ngươi còn kém xa lắm !

Thình thịch!

Hai tiếng nổ mạnh truyền đến, hai huyết đồng trong hư không kia bị hắn hai quyền sinh sôi đánh nổ tung, không gian Huyết Đồng Sát Ngục nhất thời bắt đầu hỏng mất tan rã, trong phút chốc sát ngục khôn cùng liền biến mất không thấy gì nữa, Giang Nam chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, lại hiện ra ở trong sơn cốc.

Giữa không trung truyền đến một tiếng kêu đau đớn, tiếp theo mọi người thấy hai huyết đồng của Huyết Thần Mao Viễn Công kia đột nhiên nhắm lại, hai vết máu từ trong mắt chảy ra, máu chảy như suối.

Giang Nam ngẩng đầu, lạnh lùng nói:

- Mao Viễn Công, lần này ta đánh nổ tung cặp mắt của ngươi, tiếp theo ngươi chọc ta lần nữa, ta đem ngươi làm thành mao huyết vượng!

- Ngươi muốn chết!

Giữa không trung truyền tới một thanh âm tức giận, tiếp theo một lão giả tướng ngũ đoản, vẻ mặt âm tàn đột nhiên xuất hiện, phía sau vô số đạo tắc xông ra, hóa thành từng tôn Thần Ma dị tượng, cùng đạo tắc dị tượng của những người khác hoàn toàn bất đồng!

- Giang giáo chủ thật là thiếu niên xuất chúng, niên khinh hữu vi.

Đột nhiên, mỹ phụ kia ha ha cười nói:

- Mao Viễn Công là nhân vật nổi danh hung ác, lại ngay cả hắn cũng ở trong tay Giang giáo chủ ăn thiệt thòi, tân tân khổ khổ luyện thành huyết đồng cơ hồ bị phế. Trong thiên hạ trẻ tuổi đồng lứa, có thể làm được điểm này, thật sự không nhiều lắm.

- Bắc Mạc Thi gia Ngọc phu nhân?

Mao Viễn Công đang muốn hướng Giang Nam đau hạ sát thủ, đột nhiên thấy mỹ phụ nhân kia, mắt lộ ra kiêng kỵ, trầm giọng nói:

- Ngọc phu nhân muốn thay tiểu tử này ra mặt?

- Không phải là ra mặt.

Mỹ phụ kia lắc đầu nói:

- Mà là Huyết Thần Lâu Vô Đạo Công Tử các ngươi, lại muốn cùng Âu Tùy Chân và Đàm Trí hòa thượng giết nữ nhi của ta, Giang giáo chủ thay con gái của ta chém giết Vô Đạo Công Tử, bức lui Đàm Trí hòa thượng, phần ân tình này, Bắc Mạc Thi gia ta tự nhiên muốn báo. Mao Viễn Công, nếu như ngươi dám động hắn, ta liền thay Giang giáo chủ đem ngươi làm thành mao huyết vượng!

Sắc mặt Mao Viễn Công trầm xuống, âm hiểm cười một tiếng nói:

- Ngọc phu nhân, nếu như là phu quân ngươi nói ra lời này, ta còn sợ hắn ba phần, bất quá đổi lại là ngươi, chỉ sợ Thi lão gia tử phải thay đổi một phu nhân!

Thi Hiên Vi hướng Giang Nam trợn mắt nhìn, truyền âm nói:

- Ngươi lại làm náo động, ngươi là cố ý để cho mẹ ta chú ý ngươi có đúng hay không?

Giang Nam đầy bụng ủy khuất:

- Cô nương, ta thậm chí muốn đem Mao Viễn Công, cái Sát Thần này làm thành mao huyết vượng, đã rất hung tàn !

Thi Hiên Vi ngẩn ngơ, mới vừa rồi đích xác là nàng yêu cầu Giang Nam hung tàn hung ác một chút, bại lộ bản tính của mình, để mẹ nàng đối với Giang Nam mất hảo cảm, chẳng qua là không như mong muốn, hôm nay mẹ của nàng ngược lại đối với Giang Nam lại càng hài lòng.

- Không cho ngươi xuất sắc như vậy!

Nàng suy nghĩ một chút, cả giận nói.

Giang Nam dở khóc dở cười, đột nhiên, hư không kịch liệt chấn động, tất cả mọi người trong sơn cốc này bị chấn đến đạp đất không yên, thậm chí ngay cả chút ít tồn tại ẩn nặc ở trong hư không cũng bị cổ chấn động này chấn đắc thân bất do kỷ nặn ra hư không, sắc mặt kinh nghi bất định nhìn về phía trước.

Chỉ thấy không gian phía trước đột nhiên xuất hiện một cái khe cự đại, cái khe giống như một đạo môn hộ, mà ở phía sau môn hộ là từng ngọn hùng dơn trùng điệp, cỏ cây xanh tươi, xa xa còn có thể thấy một buội thần thụ đứng vững vàng ở trong không gian, sinh mệnh khí tức khôn cùng từ trong cái khe truyền đến!

Thánh Quân động phủ rốt cục lần nữa tái hiện nhân thế!

Thánh Quân động phủ xuất hiện nhân thế, cổ chấn động kịch liệt này đem chư cường giả từ trong hư không chấn ra, lúc này mọi người mới phát hiện, cường giả ẩn núp trong bóng tối đợi chờ động phủ xuất thế cư nhiên nhiều như vậy, thậm chí ngay cả Thần Ma cũng có hơn mười vị!

Rất nhiều người cũng biết Thần Mộc Lệnh xuất hiện, Thánh Quân động phủ tất nhiên mở ra, vì vậy đến đây đoạt một chén canh!

Ngoài Thánh Quân động phủ Chỗ nổi lơ lửng từng đạo sáng mờ hoa mỹ,

nhẹ nhàng phiêu đãng, xa hoa, mặc dù có tên động phủ, nhưng Thánh Quân động phủ cùng cung điện động phủ ở các Linh sơn chế tạo bất đồng, mà là cách thời không khác, đem một tiểu thế giới làm thành động phủ của mình!

Có thể tưởng tượng, nếu người nào hoàn toàn luyện hóa Thánh Quân động phủ, chính là chủ nhân động phủ này, chính là chủ nhân tiểu thế giới này, chính là thần minh chí cao vô thượng trong phiến thế giới này, có thể điều động lực lượng động phủ, bóp áp bất kỳ một người nào tiến vào động phủ bất cứ lúc nào!

Loại lực lượng này, coi như là thần minh, Thiên Thần cũng không cách nào thừa nhận!

- Thần Mộc Thánh Quân động phủ, rốt cục đi ra. . .

Sắc mặt mọi người kích động, một vị đại hán khôi ngô đột nhiên thân thể vừa động, đoạt ở trước mọi người hướng đạo hư không kia bay đi, lại có hơn mười người mặc dù nhấc chân hơi chậm chốc lát, nhưng tốc độ không chậm chút nào không, cũng xông thẳng về động phủ này.

Tu vi những người này cũng cực kỳ cường đại, mỗi người là Thiên Cung tứ trọng ngũ trọng Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, thực lực cực kỳ mạnh mẻ, thậm chí có mấy người không kém gì Giang Nam, Thiệu Thiên Nhai.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 797: Trong Lúc Vô Tình Bày Ra Sát Cục. (1)

Nhất là đại hán khôi ngô đi ra trước hết kia, lại càng mạnh mẽ, phía sau bốn tòa Thiên Cung đại phóng tia sáng, trong đó truyền đến lôi âm cuồn cuộn, giống như có ngàn vạn thần minh ở trong Thiên Cung cao tụng Thần danh, gia trì nhục thể của hắn!

Này hiển nhiên là một loại Thần cấp công pháp cực kỳ cao minh, tinh diệu cường đại. Không ngờ, vị đại hán khôi ngô này mới vừa đi tới trong cái khe kia, đột nhiên một đạo sáng mờ xoắn tới, tiếp theo vị đại hán khôi ngô này phảng phất gặp được chuyện kinh khủng nhất thế gian, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Thiên Cung của hắn nhanh chóng tan rã, thần minh cao tụng trong Thiên Cung càng ngày càng mờ, đạo sáng mờ này đang hủ hóa đi tu vi của hắn!

Hơn mười vị cao thủ khác xông lên thấy thế, vội vàng dừng bước lại, kinh nghi bất định nhìn sáng mờ trước mắt.

- Thôn Thiên Thần Long Tráo!

Vị đại hán khôi ngô này quát lên, tế lên một kiện pháp bảo, hình dạng kiện pháp bảo này như một cái lồng chụp, từ trên cao chụp xuống, trên lồng có chín con Thần Long hiện lên, phần đuôi tương liên, đỉnh đầu rũ xuống, hào quang của Thần Long tỏa sáng, đem người này bao quanh bảo vệ ở chính giữa.

Thôn Thiên Thần Long Tráo này hiển nhiên là một thần minh chi bảo vô cùng được, thần uy tràn ngập. Cuồng dã bá đạo, có thể tưởng tượng nếu như bảo vật này tế lên bao lại địch nhân. Chín con Thần Long chỉ sợ ở một chớp mắt là có thể đem đối thủ luyện hóa thành bụi!

Sáng mờ vọt tới, chỉ nghe Thần Long hí hô truyền đến, Thần Long tản

mát ra Thần Quang nhanh chóng trở nên ảm đạm, long thân khổng lồ giãy dụa, phảng phất gặp phải chuyện kinh khủng nhất.

Những long thân này nhanh chóng khô quắt, tựa hồ bị sáng mờ hấp thu tinh khí trong cơ thể những Thần Long này, cho dù đường đường là thần minh chi bảo, cũng không cách nào ngăn trở sáng mờ oai!

- Đó chính là đệ nhất trọng cấm chế của Thánh Quân động phủ, Hóa Thần Độc Hà.

Trong sơn cốc, mọi người lạnh lùng nhìn một màn này, tùy ý đại hán khôi ngô kia ở trong sáng mờ giãy dụa, không có người nào tiến lên viện thủ, một vị lão giả vuốt chòm râu, lão thần nói:

- Hóa Thần Độc Hà nghe nói chính là Thần Mộc Thánh Quân dùng mộc độc bản thân luyện chế thành, giỏi về hấp thu tinh khí người khác, cho dù là pháp bảo, bị loại sáng mờ này cuốn lấy, tinh khí linh lực cũng sẽ mất hết. Trong hạp cốc hư không này, đã chôn vùi không biết bao nhiêu Thần Ma cùng thần minh chi bảo của bọn họ.

- Người kia tên là Nhậm Công Thanh? Nghe nói hắn gặp gỡ bất phàm, cũng có kỳ ngộ, thậm chí nhận được thượng cổ đại thần Thôn Thiên Thần Long truyền thừa, tương lai có hi vọng trở thành thần minh.

Một vị lão giả gầy lắc đầu, thở dài nói:

- Thôn Thiên Thần Long truyền thừa, lần này muốn diệt tuyệt.

Thôn Thiên Thần Long Tráo ở trong sáng mờ trong chớp mắt liền uy năng tổn hao nhiều, vị đại hán khôi ngô Nhậm Công Thanh kia khẩn trương, không dám tiếp tục xâm nhập, vội rút thân lui về phía sau.

Rầm…

Thôn Thiên Thần Long Tráo ở trong sáng mờ toái đi, nhưng hắn cũng nhân cơ hội thoát khỏi sáng mờ bao phủ.

Nhậm Công Thanh mới vừa thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên lại có một đạo sáng mờ giống như đầu lưỡi trâu bò xoắn tới, tứ trọng Thiên Cung ở phía sau hắn trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa, đạo sáng mờ này đem tu vi của hắn hóa đi sạch sẽ!

Sau một khắc, vị cao thủ có đại cơ duyên này vẻ mặt dại ra, thân thể đột nhiên hóa thành một bãi nước mủ rơi trên mặt đất!

- Thật là đáng tiếc, thế gian mất đi một môn công pháp.

Một vị lão giả lắc đầu nói.

Ở trong tràng có thật nhiều tiền bối cao nhân, tuyệt đối có thực lực có thể cứu Nhậm Công Thanh ra khỏi sáng mờ, nhưng không có một người xuất thủ, chỉ lạnh lùng nhìn hắn ở trong sáng mờ hôi phi yên diệt.

- Làm người cần có tự biết rõ, một tiểu bối lại ở trong lòng ôm may mắn, muốn xông vào thượng cổ cấm địa này, không biết từ cổ chí kim cao thủ trẻ tuổi chết ở chỗ này đếm không xuể sao!

Một thần minh quanh thân bao phủ ở trong Thần Quang, có chút tàn khốc nói:

- Chỉ cần bước vào nơi đây, chính là đối thủ cạnh tranh, liền là địch nhân, không thể có nửa điểm thương hại!

- Thao Hộc Tôn Giả nói đúng!

Một vị thần minh lông mi trắng, phong thái như Tiên, phiêu dật tiêu sái, trầm giọng nói:

- Thánh Quân động phủ này có tam trọng môn hộ cấm chế, Hóa Thần Độc Hà chẳng qua là cấm chế tầng thứ nhất, uy lực yếu nhất, có thể đầu độc thần minh. Tầng cấm chế thứ hai chính là chín quan đại cấm, Cửu Đạo Toái Thần Áp, có thể vây hãm Thiên Thần. Tầng thứ ba cấm chế lay động thiên khung, cơ hồ có thể tiêu diệt hết Chân Thần! Từ xưa tới nay, nhiều thần nhân ở chỗ

này người trước ngã xuống, người sau tiến lên, nhưng cực ít có người có thể vượt qua ba đạo môn hộ cấm chế này. Cho dù vượt qua, cũng chưa từng có thấy người từ trong động phủ đi ra, hơn phân nửa là chết trong động phủ!

Thanh âm của Mao Viễn Công giống như gà trống gáy kêu, kêu lên:

- Muốn phá vỡ ba đạo môn hộ cấm chế này, chỉ có Thần Mộc Lệnh! Tiểu quỷ họ Giang!

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Sư chất Vô Đạo Công Tử của ta nếu là chết ở trong tay của ngươi, như vậy mặt Thần Mộc Lệnh kai của hắn nhất định là rơi vào trong tay của ngươi !

Đàm Trí thánh tăng ánh mắt chớp động, lên tiếng nói:

- Huyết Thần tiền bối, chẳng những mặt Thần Mộc Lệnh của Vô Đạo Công Tử rơi vào trong tay người này, ngay cả vật trong tay tiểu tăng, cũng bị người này chiếm đi.

- Giang công tử người mang hai mặt Thần Mộc Lệnh, giờ phút này sao không mở cấm chế?

Ánh mắt vị Thao Hộc Tôn Giả kia rơi vào trên người Giang Nam, mặt không chút thay đổi nói.

Nhiều ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người Giang Nam, Giang Nam hướng Mao Viễn Công cùng Đàm Trí thánh tăng nhìn thoáng qua. Trên mặt nụ cười nói:

- Thần Mộc Lệnh mặc dù quý giá, nhưng cũng bất quá là mật thược mở ra động phủ mà thôi, vãn bối nguyện ý cống hiến ra hai mặt Thần Mộc Lệnh này, mở ra cấm chế Thánh Quân động phủ. Bất quá Thần Mộc Lệnh này chính là công cụ mà Thần Mộc Thánh Quân chọn đồ, vãn bối cũng không cách nào luyện hóa, lại nói, Đàm Trí thánh tăng mới là người Thần Mộc

Thánh Quân tuyển định, có hy vọng luyện hóa Thánh Quân động phủ nhất, trở thành đệ tử của Thánh Quân.

Ánh mắt của mọi người nhất tề hướng Đàm Trí thánh tăng nhìn lại, không ít người thầm nghĩ:

- Chính xác, đoạt được Thần Mộc Lệnh cũng không có cái gì quá không được, Thần Mộc Lệnh này bất quá là mật thược mở ra động phủ, nhân tài nhận được Thần Mộc Thánh Quân cho phép mới là đối thủ chân chính của chúng ta! Người bậc này tiến vào trong động phủ chính là như cá gặp nước, nếu Thánh Quân động phủ bị tiểu hòa thượng này luyện hóa, chỉ sợ chúng ta đừng nói phân một chén canh, cho dù bảo vệ tánh mạng cũng có chút khó khăn!

- Muốn đoạt được bảo vật cùng truyền thừa trong động phủ, liền trước hết diệt trừ tiểu hòa thượng này!

Chương 798: Trong Lúc Vô Tình Bày Ra Sát Cục. (2)

Đàm Trí thánh tăng cảm giác được từng đạo ánh mắt tràn đầy sát ý, phải thừa nhận áp lực có thể nghĩ, bất quá hòa thượng này như cũ trên mặt nụ cười, không một chút vẻ kinh hoảng.

Chẳng qua là mặc dù hắn không đổi sắc, nhưng trong lòng thì cực kỳ não:

- Vị Giang giáo chủ này đích xác là nhân vật hung ác, vừa nói chuyện liền để cho tiểu tăng trở thành mọi người chi địch.

- Một mặt Thần Mộc Lệnh khác, là rơi vào Ngọc phu nhân chi nữ, Hiên Vi Tiên Tử a?

Chân Pháp Phật Đà đột nhiên mặt mỉm cười, hướng mỹ phụ kia cười hỏi.

Ngọc phu nhân hàn quang hiện lên trong mắt, trong lòng đối với Phật Đà này đại hận, biết hắn nhắc tới mặt Thần Mộc Lệnh thứ ba, là vì dời đi tầm mắt của mọi người, giảm bớt công kích hắn gặp phải, lúc này cười dài nói:

- Chính xác, bất quá chư vị yên tâm, Bắc Mạc Thi gia ta cũng không có ý tứ độc chiếm Thánh Quân động phủ. Hiên Vi, ngươi đi cùng Giang giáo chủ mở ra cấm chế động phủ.

Thi Hiên Vi lĩnh mệnh, cùng Giang Nam tiến lên trước, hai người riêng phần mình lấy ra Thần Mộc Lệnh, thúc dục pháp lực, tế lên đỉnh đầu.

Mọi người rối rít xuất động, đi theo phía sau bọn họ.

Đợi hai người tới trước cái khe của Thánh Quân động phủ, Thần Mộc Lệnh trên đỉnh đầu Thi Hiên Vi đột nhiên bay lên, treo cao ở giữa không trung, chỉ thấy mặt Thần Mộc Lệnh này bay lên không, nhất thời định trụ từng đạo sáng mờ, để cho Hóa Thần Độc Hà cấm chế uy năng vô hạn định ở

giữa không trung, không có bất kỳ dị động.

Hai người lại tới trước đệ nhị trọng cấm chế, trong hư không phía trước mơ hồ hiện ra Cửu Đạo Toái Thần Áp, mặt áp lưu động đủ loại thần vân, phức tạp chí cực, như núi như ấn, treo cao ở nơi đó, bất cứ lúc nào cũng có thể bay ra đả thương người.

Ông…

Đỉnh đầu của Giang Nam có một mặt Thần Mộc Lệnh bay lên, mặt Thần Mộc Lệnh này hóa thành một thần thụ, lồng lộng đứng vững, nâng Cửu Đạo Toái Thần Áp, để cho Cửu Đạo Toái Thần Áp này không cách nào rơi xuống.

- Mặt Thần Mộc Lệnh này của ta, trong đó đệ nhất trọng Thần Cấm bị ta đánh nát, thiếu hụt một đạo Thần Cấm, không biết có thể xảy ra vấn đề gì hay không?

Giang Nam nhìn về phía gốc Thần Mộc Lệnh biến thành thần thụ này, chỉ thấy thần thụ khẽ đung đưa, cây khô phát ra tiếng vang khanh khách xèo xèo, hiển nhiên nhận áp lực thực lớn, chỉ sợ không thể chống đở thời gian bao lâu.

Bọn họ đi tới trước đạo cấm chế thứ ba, cuối cùng một mặt Thần Mộc Lệnh cũng bay ra, định trụ thiên khung lay động.

Đạo thiên khung này vốn là ở trong hư không phiêu đãng, giống như một con cá lớn, qua lại như điện, thiên khung mở ra, che khuất bầu trời, diệt quang tiếp theo cắt xuống, hôm nay bị một mặt Thần Mộc Lệnh cuối cùng định trụ.

- Mặt Thần Mộc Lệnh này cũng bị ta đánh nát đệ nhất trọng Thần Cấm, đoán chừng cũng không cách nào định trụ thiên khung bao nhiêu thời gian. Đứng ở dưới ba đạo cấm chế này, chính là tự tìm đường chết!

Ánh mắt Giang Nam chợt lóe, không tính toán thu hồi hai mặt Thần Mộc

Lệnh kia của mình, hướng đám người Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết Đạo Nhân thấp giọng nói:

- Nhanh đi vào!

- Giang lão đệ, ngươi không có ý định thu hai khối Thần Mộc Lệnh kia sao?

Tam Khuyết Đạo Nhân kinh ngạc nói.

- Không cần, đi mau!

Giang Nam cùng đám người Thiệu Thiên Nhai nhanh chóng xuyên qua mặt phạm vi thiên khung bao phủ, mà chư cường giả ở phía sau bọn họ đã bắt đầu vung tay, tranh đoạt quyền chưởng khống Thần Mộc Lệnh.

Hô…

Thi Hiên Vi thu hồi Thần Mộc Lệnh của mình, cùng chúng cường giả của Bắc Mạc Thi gia nhanh chóng xuyên qua thiên khung, đối với hai mặt Thần Mộc Lệnh khác làm như không thấy. Những cường giả khác thấy thế, lập tức đi tới mặt Thần Mộc Lệnh thứ ba, rối rít xuất thủ tranh đoạt mặt Thần Mộc Lệnh thứ hai.

- Đàm Trí, Thần Mộc Lệnh không liên quan nặng nhẹ, Thánh Quân động phủ mới là chủ yếu nhất!

Chân Pháp Phật Đà trầm giọng quát lên.

Bọn họ mới vừa đi ra thiên khung, lại có mấy thần minh cùng trên dưới một trăm vị cường giả cũng xông vào trong cái khe hư không, tranh đoạt bảo vật trong động phủ.

Bất quá ở hậu phương, còn có mọi người vung tay, trong đó thậm chí còn có hai Thần Ma, một cái hóa thành đầu giao nhân thân, một cái thì thân hóa Bạch Cốt Cự Nhân, hai Thần Ma thân cao mấy vạn trượng, cầm trong tay

thần minh chi bảo vung tay, đánh cho thiên băng địa liệt!

- Hai Thần Ma này chết chắc. . .

Giang Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua, lắc đầu nói:

- Đáng tiếc không có thể ám toán đến Mao Viễn Công cùng Chân Pháp Phật Đà.

Ma Thần thân hóa xương trắng kia chính là Diêm Tôn Giả, một vị Ma Thần trong Ma Đạo, từ trước đến giờ độc lai độc vãng, hắn luyện chế pháp bảo tên là Diêm Vương Điện, lớn nhỏ tùy tâm, lúc lớn trấn áp hết thảy, lúc nhỏ thì như hạt bụi.

Tòa Diêm Vương Điện này lúc trở nên to lớn còn dễ dàng ngăn cản, nhưng biến thành hạt bụi liền làm cho người ta khó lòng phòng bị, hơn nữa qua lại như điện, chỉ thấy được một đạo ô quang hiện lên, liền đem đối thủ oanh giết!

Bất quá đối thủ của hắn cũng là một Yêu Thần da thô thịt béo, tên là Giao Vương Thần, đem giao da của mình luyện thành khôi giáp, mặc lên người, lúc Diêm Vương Điện oanh đến, cố nhiên có thể xuyên thủng khôi giáp của hắn, nhưng mà uy năng đã suy giảm thật to, không cách nào tạo thành sát thương hữu hiệu.

Mà Giao Vương Thần công kích lại cực kỳ hung mãnh, hắn xuất thân luyện độc, đem độc tính bản thân luyện thành một viên minh châu, độc châu đánh ra, cả người Diêm Tôn Giả cũng bị nhuộm thành màu xanh biếc, sùng sục sùng sục bay ra lục khí.

Hai Yêu Thần Ma Thần này vung tay, chư cường giả khác cũng đã động thủ, trong những cường giả này không thiếu có thần minh chi bảo, đạo đạo Thần uy tung hoành, chỉ vì tranh đoạt hai mặt Thần Mộc Lệnh mà Giang Nam bỏ qua.

Đột nhiên, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, hư không chấn

động, một cổ hơi thở làm lòng người kinh sợ truyền đến.

Lúc này mọi người đã ra khỏi ba đạo cấm chế vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đạo cấm chế thứ hai đã đem mặt Thần Mộc Lệnh biến thành thần thụ kia đè sập, Cửu Đạo Toái Thần Áp ầm ầm rơi xuống!

- Mặt Thần Mộc Lệnh thứ hai bị đập vụn rồi?

- Tại sao có thể như vậy? Thần Mộc Lệnh chính là Thần Mộc Thánh Quân luyện, dùng làm mật thược để mở ra Thánh Quân động phủ, làm sao sẽ bị cấm chế đập vụn?

Rất nhiều cường giả còn đang trong lúc giao thủ thấy một màn như vậy, không khỏi riêng phần mình dừng lại tranh đấu, trong lòng mơ hồ sinh ra một cảm giác không ổn.

Đột nhiên, Đãng Thiên Mạc trên đỉnh đầu bọn họ khẽ lay động, đem Thần Mộc Lệnh định trụ đạo cấm chế này chấn đến hiện đầy tiếng vỡ ra.

Răng rắc, răng rắc…

Mặt Thần Mộc Lệnh thứ ba đã không cách nào chịu đựng được Đãng Thiên Mạc trọng áp, chỉ thấy tần số Đãng Thiên Mạc này lay động càng lúc càng nhanh, một cổ hơi thở hủy diệt dần dần nồng nặc, ép tới mọi người ở dưới Đãng Thiên Mạc không thở nổi.

- Đi mau!

Không biết người nào quát to một tiếng, mọi người tỉnh ngộ, vội vàng phía sau tiếp trước bão táp bay đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 799: Tuyệt Thế Thần Dược. (1)

Oanh…

Không gian ở dưới Đãng Thiên Mạc đột nhiên trở nên hỗn độn một mảnh, trong Hỗn Độn từng đạo Thần Quang chói mắt nhấp nhoáng, tựa như chấn động hủy diệt ù ù không dứt. Thật lâu sau, Đãng Thiên Mạc khôi phục lại bình tĩnh, giống như một đầu cá lớn, ở giữa không trung phiêu đãng qua.

Mà ở dưới Đãng Thiên Mạc, mấy chục cường giả hết thảy biến mất không thấy gì nữa, bị Đãng Thiên Mạc này sinh sôi luyện thành tro!

- Cường đại như Diêm Tôn Giả, Giao Vương Thần cũng đã chết. . .

Mọi người ở ngoài ba đạo cấm chế thấm mồ hôi, ngây ngốc nhìn một màn này.

Diêm Tôn Giả cùng Giao Vương Thần, một người là Ma Thần, một người là Yêu Thần, là cường đại bực nào. Nhưng mà ở dưới Đãng Thiên Mạc lại ngay cả một tức thời gian cũng không có kiên trì xuống, liền bị luyện chết!

- Thần Mộc Lệnh làm sao sẽ toái rụng?

Có người thấp giọng nói.

Những người khác cũng đang suy tư vấn đề này, mục đích Thần Mộc Thánh Quân luyện chế Thần Mộc Lệnh là vì khắc chế cấm chế mình bố trí, hôm nay cấm chế lại đem Thần Mộc Lệnh đập vụn, bao nhiêu cũng có chút khó tin.

- Ma đầu thật độc ác!

Chân Pháp Phật Đà hừ lạnh một tiếng, trên mặt sương lạnh, lạnh lùng

quét về phía phương hướng đám người Giang Nam ly khai:

- Tiểu bối này đi nhanh như vậy, nhất định là ở trong Thần Mộc Lệnh động tay động chân, muốn ám toán chúng ta!

Mọi người nghe vậy, trong lòng sợ hãi.

Vô thanh vô tức bày sát cục bực này, đưa bọn họ hết thảy nhét vào trong sát cục, nếu tham hai mặt Thần Mộc Lệnh kia, sẽ trực tiếp chết ở dưới uy năng cấm chế của động phủ, tâm cơ bực này, đúng là làm người ta khó lòng phòng bị!

- Giang giáo chủ này, là ma đầu trời sinh, lòng dạ độc ác!

Một vị lão giả trầm giọng nói.

- Kiêu hùng a. . .

Thao Hộc Tôn Giả lạnh lùng nói.

Mọi người gật đầu, ở trong lúc mọi người lơ đảng liền bày sát cục bực này, để cho bọn họ chủ động tự chui đầu vào lưới, đây thật là thủ đoạn kiêu hùng!

Bất quá bọn hắn là hiểu lầm Giang Nam, mặc dù Giang Nam quỷ kế đa đoan, nhưng cũng không có cố ý đi ám toán bọn họ.

Mà là hai mặt Thần Mộc Lệnh này hắn không cách nào luyện hóa, dưới cơ duyên xảo hợp đem đệ nhất trọng Thần Cấm trong hai mặt Thần Mộc Lệnh phá sạch sẽ, thế cho nên uy năng bản thân Thần Mộc Lệnh nhận lấy hao tổn rất lớn.

Vốn Thần Mộc Thánh Quân luyện chế ba mặt Thần Mộc Lệnh này, đã tính toán rất rõ ràng, ba Thần Mộc Lệnh này có thể vững vàng khắc chế ba đạo cấm chế, lực lượng không nhiều một phân, không ít một ly.

Nhưng mà Giang Nam bài trừ đệ nhất trọng Thần Cấm trong hai mặt

Thần Mộc Lệnh, liền đưa đến Thần Mộc Lệnh chỉ có thể tạm thời khắc chế hai đại cấm chế Toái Thần Áp cùng Đãng Thiên Mạc, một lúc sau, hai mặt Thần Mộc Lệnh này sẽ bị cấm chế đập vụn, cấm chế quyển thổ trọng lai.

Hai đạo cấm chế này, ngay cả Thiên Thần cũng có thể tiêu diệt, huống chi đám người Diêm Tôn Giả cùng Giao Vương Thần chẳng qua là thần minh, so sánh với Thiên Thần còn muốn thua kém một bậc.

Mọi người may mắn còn sống, rối rít về phía trước đánh giá, chỉ thấy động phủ này thật ra thì có thể xưng là Động Thiên, là tiểu thế giới mở trong hư không, có đại địa cùng bầu trời, từng ngọn Sơn Mạch liên miên phập phồng, thông hướng nơi xa.

Sinh mệnh khí tức nơi đây nồng nặc như thế, thế cho nên cây cối nơi này cũng cực kỳ cao lớn tráng kiện, càng nhiều là linh dược.

Linh dược hấp thu sinh mệnh khí tức nồng nặc nơi đây, dược lực căng đầy kinh người, đạt tới trình độ Dược Vương vài ngàn năm đếm mười vạn năm.

Nơi này có rất nhiều con đường, giống như mê cung, các ngọn núi ở giữa lối đi đi thông chỗ sâu nhất trong động phủ.

- Giang đạo hữu, có người đi theo chúng ta.

Âu Tùy Tĩnh chân mày cau lại, quay đầu lại nhìn một chút, thấp giọng nói.

- Không có biện pháp, ai bảo thực lực của chúng ta tương đối kém?

Giang Nam cũng cảm ứng được nhiều cường giả theo đuôi ở phía sau nhóm người mình, nhân số không ít, lúc này thấp giọng nói:

- Bọn người kia, đoán chừng là cho chúng ta ở phía trước dò đường, nếu như chúng ta có phát hiện, bọn người kia liền giết đi ra ngoài đoạt bảo .

Cường giả Bắc Mạc Thi gia đi lên một con đường khác, cũng không có cùng bọn họ ở chung một chỗ, mà bên Giang Nam này, tu vi cao nhất chính là Âu Chấn Vân, một vị Thiên Cung bát trọng cường giả, thoạt nhìn thực lực đích xác là yếu nhất.

- Đó là. . .

Trong một mảnh núi sâu, ánh mắt Âu Chấn Vân đột nhiên sáng ngời, hô hấp có chút dồn dập, chỉ thấy phía trước xuất hiện một khe sâu, thác nước bôn lưu, bên đầm dưới thác nước sinh trưởng vài cọng linh dược.

Vài cọng linh dược này giống như tu sĩ tu luyện, có một phần linh dược tràn ngập mùi thuốc, lại dâng lên từng ngọn Thần Phủ, Thiên Cung!

Mùi thuốc kết xuất đạo văn, tạo thành Thần Phủ, Thiên Cung, cái này hết sức kinh khủng !

Linh dược như tu sĩ tu luyện, kết xuất Thần Phủ Thiên Cung, đây rõ ràng là dược lực hùng hồn đến cực hạn, thậm chí có thể có Hóa Hình trở thành tu sĩ!

Từ xưa tới nay, ví dụ linh dược Hóa Hình thành nhân không nhiều lắm, bởi vì hình thái bọn họ là dược lực tạo thành, Hóa Hình khó khăn, không có huyết nhục chi thân, nhưng mà cũng có mấy vị cường giả là do linh dược tạo thành. Tỷ như Thần Mộc Thánh Quân chính là một người trong đó. Nghe nói người này là từ một gốc cây linh dược cực kỳ hiếm thấy tu thành thần thụ, sau đó lại khổ tu vài ngàn năm, lúc này mới tu thành Thần Ma.

- Gốc cây kia là thần dược sao?

Thiệu Thiên Nhai chỉ hướng trung ương đầm nước, thất thanh nói.

Đám người Giang Nam, Âu Tùy Tĩnh cùng Tam Khuyết Đạo Nhân về phía trước nhìn lại, chỉ thấy trên một khối đá ngầm trong đầm nước, một buội linh dược hình dạng như người, có tay chân cùng thân thể, thậm chí còn có đầu hình dáng loài người, nó cành lá xoã tung, giống như đầu tóc.

Phía sau gốc cây linh dược này, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, chồng chất, sau tám tòa Thiên Cung, chính là một tòa Thiên Đình!

Dược lực của nó hóa thành đạo văn, thậm chí một phần dược lực ngưng tụ thành đạo tắc, tạo thành Thiên Đình!

- Nam mô Thần Đà, Vô Lượng Quang âm, có ngàn vạn thọ. . .

Trong Thiên Đình của gốc linh dược này truyền đến tiếng tụng kinh, phảng phất có thần minh ở trong Thiên Đình đọc kinh văn, truyền thụ áo nghĩa, làm cho tinh thần người ta rung lên, không nhịn được đi tinh tế nghe giảng.

Mọi người thấy được hai mắt sáng lên, đây là một gốc thần dược, sau khi phục dụng, chỉ sợ tu sĩ sẽ đột nhiên bạo tăng!

- Không phải chuyện đùa, không phải chuyện đùa a!

Âu Chấn Vân hít vào một hơi thật dài, vẻ kích động trên mặt, trầm giọng nói:

- Mấy vị công tử, nếu có thể lấy gốc thần dược này, mấy vị công tử liên thủ luyện hóa, cũng có thể tu luyện tới Thiên Cung thất trọng bát trọng cảnh giới!

- Chư vị, ngươi nhìn nước này, thật giống như có cổ quái. . .

Thiệu Thiên Nhai đột nhiên nói.

Đám người Giang Nam cúi đầu nhìn đầm nước một chút, Tam Khuyết Đạo Nhân gật đầu nói:

- Đúng là có vấn đề, dưới nước thật giống như có động tĩnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 800: Tuyệt Thế Thần Dược. (2)

Âu Chấn Vân không khỏi cực kỳ lo lắng nói:

- Người phía sau tới rất sát, các ngươi còn đang đàm luận nước hay không nước, vạn nhất những tên kia đuổi theo, những linh dược cùng thần dược này, chúng ta một cái cũng mơ tưởng được.

Giang Nam cùng Tam Khuyết Đạo Nhân liếc mắt nhìn nhau, Tam Khuyết Đạo Nhân lắc đầu nói:

- Thực không dám đấu diếm, ta tu luyện chính là Vạn Ngục Hồng Lô Kinh, lấy bản thân làm vạn ngục, đối với linh dược không có bất kỳ hứng thú.

Giang Nam cười nói:

- Tu vi cùng chuyên cần khổ luyện, từng chút luyện ra tu vi mới vững chắc nhất, dùng linh dược tu luyện không phải là chính đạo.

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai gật đầu lia lịa nói:

- Giang đạo hữu nói có lý. Chúng ta tiếp tục đi, luyện hóa tòa động phủ này mới là chuyện tình gấp gáp nhất.

Mấy người lúc này đi thẳng về phía trước, Âu Chấn Vân và cường giả Xuất Vân thành liếc linh dược bên cạnh đầm nước này một cái, âm thầm đáng tiếc, bất quá đám người Giang Nam không có ngắt lấy, bọn họ cũng không nên lưu lại.

Mọi người mới vừa rời đi, lại có vài chục người nối gót tới, từng cái từng cái hơi thở cực kỳ cường đại, trong đó thậm chí còn có Ma Thần Huyết Thần Mao Viễn Công!

- Mấy tên tiểu quỷ kia, lại ngay cả những linh dược thần dược này cũng bỏ qua, chẳng lẽ nói bên cạnh vài cọng linh dược này có nguy hiểm?

Trong mắt Huyết Thần Mao Viễn Công tinh quang chớp động, nhìn về phía gốc thần dược trong đầm nước kia, lộ ra tham lam cùng vẻ do dự.

Hắn biết Giang Nam quỷ kế đa đoan, thấy đám người Giang Nam đối với vài cọng linh dược cùng thần dược này làm như không thấy, trong lòng mặc dù đối với gốc thần dược kia cực kỳ khát vọng, nhưng cũng không dám động thủ trước.

Hắn có thể nhịn, những người khác chưa hẳn có thể nhịn được, lúc này có hơn mười vị cường giả hướng gốc thần dược kia đánh tới, đột nhiên một cổ gió nhẹ thổi qua, sau một khắc thân hình mười mấy người này quơ quơ, đột nhiên thân thể hỏng mất tan rã, cả người phảng phất mất đi dưỡng khí, toái đầy đất!

Những người khác nhìn sợ nổi da gà, vội vàng cao giọng quát lên:

- Cẩn thận, bờ đầm có cấm chế!

Mao Viễn Công nhìn đến đây, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, cười quái dị nói:

- Ta nói là loại cấm chế lợi hại chí cực nào, lại là Cửu Âm Phong Sát, cấm chế nho nhỏ bực này, có thể xuy chết bất kỳ một vị cường giả dưới thần minh, nhưng xuy không chết Thần Ma chân chính!

Thân hình hắn vừa động, hướng trong đầm nước kia bay đi, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang, đầm nước hé ra, mùi thúi nồng đậm truyền đến.

Một thân ảnh vô cùng cao lớn từ trong đầm nước dâng lên, rõ ràng là một đầu cá sấu sớm đã chết không biết bao lâu, quanh thân khoác áo giáp rách rưới, hai mắt U U, giống như hai ám nguyệt, mở ra miệng to như chậu máu hướng Mao Viễn Công táp tới!

- Một Yêu Thần đã chết?

Mao Viễn Công trong lòng sợ hãi, Ngạc Thần này hiển nhiên là cường giả lúc trước Thánh Quân động phủ mở ra, mạnh mẽ xông qua ba đạo cấm chế, cấp bậc Chân Thần, đáng tiếc lúc xuyên qua ba đạo cấm chế gặp phải bị thương nặng.

Ngạc Thần này hơn phân nửa là kiên trì tới đây, thấy gốc thần dược này, đáng tiếc sinh cơ hao hết, vô lực ngắt lấy thần dược chữa thương, cuối cùng chết ở trong đầm nước, trong Thần Thi sinh ra chấp niệm, bảo vệ gốc thần dược này, bất luận kẻ nào tới chỗ nầy cũng sẽ bị hắn chém giết!

- Một Chân Thần chết, ta sẽ sợ ngươi?

Thân thể Mao Viễn Công lay động, hóa thành một con gà trống ngũ sắc, thân cao mấy vạn trượng, không lùi mà tiến tới, hướng Ngạc Thần kia đánh tới.

Một Chân Thần Thần Thi cùng một gà trống ngũ sắc vung tay, đánh cho sơn băng địa liệt, Mao Viễn Công kêu thảm thiết liên tục, bị đầu Ngạc Thần này cắn đến lông gà đầy đất, liên tiếp lui về phía sau. Những cường giả khác thấy thế, trong lòng vạn phần hoảng sợ, vội vàng mọi nơi mà chạy.

Nhưng vào lúc này, đám người Giang Nam từ trong hạp cốc thản nhiên đi trở về, Âu Tùy Tĩnh tế lên Bát Bảo Liên Đài, trong đèn diễm bước ra một Đại Phật, một bước đâm vào trong thủy đàm, đem gốc thần dược kia hái xuống.

- Tùy Tĩnh đạo hữu, vài cọng Dược Vương kia cũng không nên lãng phí!

Giang Nam cười nói.

Đại Phật kia đem linh dược bên đầm nước ngắt lấy không còn, đám người Giang Nam lập tức thản nhiên rời đi. Âu Chấn Vân thấy vậy mắt mũi trợn tròn, một hồi lâu nói không ra lời.

Mao Viễn Công còn đang cùng đầu Ngạc Thần kia vung tay, giết đến máu chảy thành sông, dãy núi run rẩy, mà đám người Giang Nam đã nhân cơ hội rút lui, đi tới chỗ khe sâu.

- Chia của, chia của!

Giang Nam cười nói:

- Tùy Tĩnh đạo hữu, lần này ngươi xuất lực nhiều nhất, gốc thần dược này ngươi cầm đi!

Âu Tùy Tĩnh hơi ngẩn ra, vội vàng lắc đầu nói:

- Cho dù ta không dùng Bát Bảo Liên Đài, các ngươi cũng có thủ đoạn thu thần dược. Thần dược quý trọng nhất, há có thể thuộc về ta sở hữu? Giang đạo hữu, lần này có thể đoạt được thần dược, chủ yếu là nhờ ngươi ra mưu kế, nếu không chúng ta nơi nào sẽ là đối thủ của Ngạc Thần, dễ dàng đoạt được những linh dược này?

Giang Nam cười nói:

- Gốc thần dược này ngươi trước thu, phụ thân ngươi thân có bệnh kín, nếu chúng ta không cách nào đoạt được động phủ của Thần Mộc Thánh Quân, gốc thần dược này liền dùng cho phụ thân ngươi chữa thương.

Âu Tùy Tĩnh trầm mặc chốc lát, đem thần dược nhận lấy, không có nói lời cảm kích gì.

Có ít người, cảm kích không cần nói ra, chỉ biết nhớ trong đáy lòng, ở lúc bằng hữu cần, người như thế sẽ không để ý sống chết, dùng tánh mạng đi báo đáp ân tình, mà hắn chính là loại người này.

- Trừ gốc thần dược kia, còn dư lại mười một gốc Dược Vương. Đáng tiếc ta không có đan phương Thần cấp, nếu không có thể luyện ra mấy lò thần đan.

Giang Nam nhìn về phía những Dược Vương này, chỉ thấy những Dược Vương này phẩm cấp cực cao, mỗi một gốc cây cũng kết xuất Thần Phủ Thiên Cung, thậm chí có vài cọng đã kết xuất tám tòa Thiên Cung, gần với thần dược!

- Tam Khuyết đạo hữu, Thiệu đạo hữu, các ngươi theo như nhu cầu lấy đi.

Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Thiệu Thiên Nhai tiến lên, riêng phần mình lấy hai gốc Dược Vương, Giang Nam đem bảy gốc Dược Vương còn dư lại phân cho Âu Tùy Tĩnh hai gốc, nói:

- Phía trước khẳng định càng thêm hung hiểm, Tùy Tĩnh không nên từ chối, trước tăng lên tu vi thực lực rồi hãy nói.

Âu Tùy Tĩnh cũng không từ chối nữa, nhận lấy hai gốc Dược Vương.

- Xem ra ta thật sự già rồi, vô luận tài trí hay trình độ vô sỉ, cũng xa xa không bằng những tiểu tử này. . .

Âu Chấn Vân nhìn đám người Giang Nam riêng phần mình tế lên một buội Dược Vương, liên tục không ngừng lấy dược lực trong cơ thể Dược Vương ra, luyện vào trong bản thân, trong lòng không khỏi cảm khái nói:

- Những tiểu tử này, so với ta vô sỉ nhiều. . .

Mặc dù mới vừa rồi đám người Giang Nam ở đầm nước nói linh dược đối với bọn họ không chỗ hữu dụng, nhưng đoán chừng chẳng qua là cố ý nói cho mấy người phía sau nghe, vì chính là để cho Mao Viễn Công đưa ra Ngạc Thần mai phục dưới đầm nước, dễ dàng cho bọn họ cướp lấy thần dược.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 801: Ao Đầm Thần Bí. (1)

Âu Chấn Vân rõ ràng không có thấy bọn họ âm thầm thương lượng, nhưng hết lần này tới lần khác mấy tiểu tử kia lại hiểu rõ ý nghĩ lẫn nhau, vô hình trung liền định ra mưu kế, điều này làm cho hắn cái người từng trải này cũng tự thẹn không bằng.

Trong cơ thể Tam Khuyết Đạo Nhân phun ra Thần Quang, như một Thần Lô vô cùng khổng lồ, dựng dục Thần Quang, trong lò lớn có Thiên Cung chi bảo lấy ngàn mà tính, ở trong lò lớn lên xuống chìm nổi, bị miệng lò lớn này đề luyện tinh hoa trong pháp bảo.

Mà Dược Vương cũng được thu vào trong Thần Lô này, ở trong cơ thể hắn lên xuống chìm nổi. Dược lực liên tục không ngừng bị Vạn Ngục Hồng Lô Kinh của hắn luyện hóa, tẩm bổ bản thân.

Đây là một môn công pháp cực kỳ cường đại, làm người ta than thở liên tục, cho dù là Giang Nam cũng nhìn ra môn Vạn Ngục Hồng Lô Kinh này không phải chuyện đùa, vượt xa đủ loại công pháp từ trước mình đã thấy, tự hồ chỉ có Sâm La Đại Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh mới có thể tới sánh ngang!

Đế cấp công pháp!

Vạn Ngục Hồng Lô Kinh, đem vạn ngục đúc thành một lò, thiên địa thành lò lớn, mà hắn lấy bản thân làm vạn ngục lò lớn, bên trong Tàng Thiên, luyện tinh anh thiên hạ, bổ dưỡng thân thể, luyện thành vô thượng Thần Thể.

Pháp bảo là thiên địa tinh anh luyện chế mà thành, linh dược cũng vậy, loại linh dược này thích hợp dùng để tẩm bổ nhục thể của hắn, để cho pháp lực của hắn nhanh chóng tăng lên.

Loại công pháp này cực kỳ xuất chúng, mặc dù dược lực khổng lồ của

Dược Vương tiến vào trong cơ thể hắn, ở trong vạn ngục lò lớn quay một vòng, bỏ tạp lấy tinh, biến thành pháp lực vô cùng tinh thuần!

Hắn lo lắng chẳng qua là pháp lực tăng lên quá nhanh, dễ dàng tạo thành tâm tình không yên.

Mà Âu Tùy Tĩnh không có trực tiếp đem Dược Vương cắn nuốt, mà là đem gốc Dược Vương của mình tế lên, tâm niệm hơi động, vô số đạo văn bay ra, hóa thành đủ loại pháp bảo, tạo thành một thế giới pháp bảo Động Thiên, quay chung quanh hắn không ngừng tung bay, lần lượt thay đổi.

Thân thể Âu Tùy Tĩnh đứng thẳng như một cây trường thương, vô số pháp bảo rèn luyện nhục thể, thần hồn cùng pháp lực của hắn.

Dược lực của Dược Vương hóa ra, hóa thành càng nhiều hình thái pháp bảo, gia nhập trong rèn luyện.

Này là chính công pháp bản thân hắn khai sáng, tư chất của Âu Tùy Tĩnh cũng là cao đến dọa người, hắn cũng không có tu luyện công pháp của Xuất Vân thành tổ truyền, mà tự nghĩ ra Thương Hồn Tôi Thể Tâm Kinh, mặc dù không bằng Tam Khuyết Đạo Nhân Vạn Ngục Hồng Lô Kinh thay đổi liên tục như vậy, nhưng cũng là một loại công pháp cực kỳ cường đại.

Hơn nữa môn công pháp này thông qua không ngừng diễn biến các loại pháp bảo rèn luyện bản thân, pháp lực bị luyện vô cùng thuần túy, cũng không cần lo lắng bởi vì pháp lực bạo tăng tạo thành cảnh giới không yên.

Đây chính là chỗ cường đại của hắn, người khác cho rằng hắn chủ yếu là dựa vào Bát Bảo Liên Đài, không biết nếu Âu Tùy Tĩnh không có thực lực cường đại chí cực, há có thể xâm nhập Minh Thổ, từ nơi nguy hiểm đó được đến Bát Bảo Liên Đài?

Thiệu Thiên Nhai mượn dược lực một buổi Dược Vương tu luyện, hắn tu luyện chính là Cửu Chuyển Chiến Thể, thân thể không ngừng bành trướng thu nhỏ lại, một trướng một co trong lúc đó, Dược Vương biến thành pháp

lực liền bị áp súc vô số lần, bỏ giả lấy thật!

Âu Chấn Vân thấy một màn như vậy, không khỏi than thở liên tục, công pháp của ba người này cực kỳ kỳ lạ kỳ diệu, các thủ đoạn luyện hóa Dược Vương rất cao, tránh khỏi pháp lực bạo tăng mang đến tệ đoan.

Hắn hướng Giang Nam nhìn lại, không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy đỉnh đầu của Giang Nam nổi lơ lửng ba hóa thân, một hóa thân bốn đầu bốn tay, một hóa thân bá đạo cuồng dã, giống như Ma Thần đích thân tới, còn có một Yêu Thần hóa thân, riêng phần mình tế lên một buội Dược Vương, không ngừng hấp thu dược lực của Dược Vương.

Khí tượng của ba hóa thân này, cũng là Thiên Cung nhị trọng cảnh giới, tu vi vô cùng hùng hậu!

- Tu vi của Giang giáo chủ cư nhiên hùng hậu như vậy!

Âu Chấn Vân trong lòng trực nhảy, thầm nghĩ:

- Nếu như hắn thu hồi pháp lực ba hóa thân vào vốn trong cơ thể của mình, chỉ sợ pháp lực sẽ trực tiếp bạo tăng gấp ba, liên tục vượt qua mấy cảnh giới! Ba hóa thân này đối với hắn mà nói, chính là linh đan vô thượng, nếu gặp phải quan ải không cách nào đột phá, trực tiếp đem pháp lực hóa thân dung vào thể nội, dễ dàng là có thể vượt qua quan ải, tu thành cảnh giới cao hơn!

Nếu như hắn biết Giang Nam cũng không phải chỉ có tam đại hóa thân, mà là ngũ đại hóa thân, nhất định sẽ càng thêm khiếp sợ!

Cũng không lâu lắm, đám người Tam Khuyết Đạo Nhân riêng phần mình đem một buội Dược Vương luyện hóa xong, tu vi cũng rất có tăng lên, tu vi ba người bọn họ cũng xê xích không nhiều. Vốn là tu luyện tới Động Thiên cảnh trung hậu kỳ. Mà giờ khắc này luyện hóa một buội Dược Vương, tu vi trực tiếp tăng lên tới viên mãn cảnh giới, bất cứ lúc nào cũng có thể tu thành Thiên Cung.

Mấy người cũng còn dư lại một buội Dược Vương, nhưng không có lập tức luyện hóa, mà là tinh tế mài tu vi, đợi đến hoàn toàn chưởng khống tu vi tăng vọt, mới tính toán mượn một buội Dược Vương còn dư lại, nhất cử đột phá, tu thành Thiên Cung!

Nếu như bọn họ tu thành Thiên Cung, tu vi thực lực thế tất có có một lần tăng lên trên phạm vi lớn, tìm kiếm Thánh Quân động phủ liền nhiều ra một chút bảo đảm an toàn!

Mà tam đại hóa thân của Giang Nam cũng đã đột phá đến Thiên Cung tam trọng, tu thành Trường Sinh Thiên Cung, Ma La Ma Thần hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân dẫn phát thiên kiếp, Giang Nam tùy ý hóa thân độ kiếp, mình thì tiếp tục cùng mọi người đi thẳng về phía trước.

Đi chưa ra rất xa, bọn họ lại phát hiện trên vách đá sinh trưởng vài cọng Dược Vương, dược lực cũng cực kỳ cường đại, nhưng chung quanh những Dược Vương này cũng bày cấm chế cực kỳ lợi hại. Âu Tùy Tĩnh tế lên Bát Bảo Liên Đài trực tiếp xông vào trong cấm chế, đem Dược Vương hái xuống.

Đợi đi ra khe sâu này, bọn họ liền thu hoạch ba bốn mươi gốc Dược Vương, đám người Tam Khuyết Đạo Nhân lại lấy vài cọng, nói:

- Dựa vào linh dược tu luyện dù sao cũng không phải là chính đạo, lưu lại vài cọng đột phá cảnh giới hoặc là bảo vệ tánh mạng dùng vậy là đủ rồi, nhiều ngược lại vô ích.

- Thần Thứu, tiểu hôi hôi, những Dược Vương này liền giao cho các ngươi.

Giang Nam đem Dược Vương còn dư lại đưa đến trong Sinh Tử Đài của mình, giao cho hai đầu cự thú xử trí, Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú một mực ở trong Sinh Tử Đài của hắn, mượn Huyền Hoàng Thái Cực Đồ trên Sinh Tử Đài của hắn tu luyện.

Trong đó, Thần Thứu Yêu Vương tu luyện Thái Âm Thái Dương hai đại công pháp, tiến bộ cực nhanh, đã tu luyện tới Thần Phủ bảy trọng đỉnh, nếu như luyện hóa một buội Dược Vương, nhất định có thể tiến vào Động Thiên cảnh!

Thực lực đầu Yêu Vương này không giống bình thường, bên trong mi tâm nó có một mắt dọc, là Thần Ma chi nhãn mà Giang Nam đưa vào trong cơ thể hắn, có một cá lớn hóa thân thân thể tiếp cận thần minh, nuôi ở trong Bạch Ngọc Bình, mình lại mượn Đậu Suất Thần Hỏa của Giang Nam, dùng thần kim luyện chế pháp bảo của mình, một ngụm Thái Dương Thần Chung cùng một buội Nguyệt Quế Thần Thụ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 802: Ao Đầm Thần Bí. (2)

Hơn nữa Giang Nam đánh nát Thần Cấm trong Thần Mộc Lệnh, đầu Yêu Vương này cũng mượn sinh mệnh tinh hoa trong đó, đem nhục thể của mình luyện thành Bất Tử Chi Thân, thật to tăng lên thọ nguyên, lấy được chỗ tốt vô cùng!

Có thể nói, tổng hợp thực lực của hắn, đã không kém gì một vị Chưởng Giáo Chí Tôn cường giả!

Về phần Chiến Minh cự thú, thì ở trong Sinh Tử Đài của Giang Nam gặm mấy cổ Thần Thi hài cốt cùng mảnh nhỏ thần minh chi bảo, những Thần Thi này chính là thi hài Thiên Thần, cùng mảnh nhỏ những Thần minh chi bảo giống nhau, là Giang Nam từ trong Trấn Ma Điện được đến bảo vật.

Mặc dù Chiến Minh cự thú tiêu hóa năng lực kinh người, nhưng muốn tiêu hóa Thiên Thần thi hài vẫn còn cực kỳ khó khăn.

- Có những Dược Vương này, Chiến Minh cự thú có thể nhanh chóng tăng thực lực lên, đủ để luyện hóa Thiên Thần hài cốt, nó nếu luyện hóa Thiên Thần hài cốt, thực lực chỉ sợ sẽ không kém hơn Thần Ma !

Chiến Minh cự thú là một trong lá bài tẩy của hắn, điều này làm cho Giang Nam ở Trung Thiên thế giới cũng ít nhiều có một chút lo lắng.

Phía trước khe sâu là một ao đầm lớn, rộng lớn ngàn dặm, tràn ngập sương mù trắng như tuyết, mơ hồ có thể thấy một buội thần thụ đứng vững ở trung tâm ao đầm.

Giờ phút này, trên nhiều đường khác cũng có người liên tục không ngừng đi tới trước tấm ao đầm này, có ít người chật vật không chịu nổi, hiển nhiên bị nguy hiểm thật lớn, có ít người thì trên mặt vui mừng, hiển nhiên thu hoạch phong phú.

Giang Nam nhìn lướt qua mọi nơi, tiến vào Thánh Quân động phủ có tất cả hơn hai trăm người, giờ phút này chỉ còn lại không tới một trăm người, những người khác chỉ sợ là ở trên đường bất hạnh.

Mọi người đi tới nơi này, biến được cẩn thận từng li từng tí rất nhiều, từng cái từng cái cất bước đi vào trong ao đầm này, không có ai dám can đảm lăng không phi hành. Vừa rồi có người cố gắng bay lên, kết quả xúc động một đạo cấm chế giữa không trung, trong lúc bất chợt liền bị chém rơi đầu!

Đám người Giang Nam cũng bước lên tấm ao đầm này, hướng gốc thần thụ kia đi tới, Âu Chấn Vân thấp giọng nói:

- Ao đầm này có cái gì không đúng, làm sao lại tràn ngập tử khí trầm trầm?

Thiệu Thiên Nhai gật đầu nói:

- Đúng là có cái gì không đúng, Thần Mộc Thánh Quân chính là linh dược tu luyện thành Thần, trong động phủ của hắn tràn ngập sinh cơ nồng đậm, tại sao có thể có ao đầm không khí trầm lặng như thế?

- Tế lên pháp bảo của mình, lấy phòng ngừa vạn nhất!

Âu Tùy Tĩnh dẫn đầu tế lên Bát Bảo Liên Đài, một Đại Phật bao phủ ở chung quanh mọi người, cẩn thận nói.

Cách bọn họ không xa, cũng có hơn mười vị cường giả đi ở trên tấm ao đầm này, trong đó cũng có mấy vị Thiên Cung bát trọng tuyệt thế cường giả, cũng riêng phần mình tế lên pháp bảo, cùng đám người Giang Nam đề phòng lẫn nhau, sợ bị đối phương đánh lén.

Đột nhiên, một trận sương mù xuy phất mà đến, đem hơn mười vị cường giả kia bao phủ, cũng không lâu lắm, Giang Nam nghe được thanh âm rắc...rắc..., theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hơn mười vị cường giả đi ra sương mù kia giờ phút này toàn thân cao thấp không có có một tia huyết nhục, chỉ

còn lại có xương cốt.

Hơn mười bộ xương trắng rắc...rắc... đi lại ở trên ao đầm, làm cho người ta không rét mà run!

- Chẳng lẽ bọn họ không biết mình đã chết. . .

Âu Chấn Vân cũng thấy một màn như vậy, không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói.

Hơn mười vị cường giả kia phảng phất không biết mình đã tử vong, như cũ không nhanh không chậm đi thẳng về phía trước, pháp bảo của bọn hắn như cũ treo cao lên đỉnh đầu, bất quá những pháp bảo này cũng rách tung toé, phảng phất không biết bị thứ gì hủ thực.

- Cẩn thận đề phòng bốn phía, trong ao đầm này chỉ sợ có cổ quái!

Trong bọn họ một vị tuyệt đại cường giả cầm đầu trầm giọng quát lên, tựa hồ không thấy một thân huyết nhục của mình đã bị mất hết.

Những xương trắng khác vừa cười vừa nói, cẩn thận đề phòng động tịnh bốn phía, phảng phất ở trong mắt bọn họ, mình và đồng đội vẫn là nhân loại sống sờ sờ.

Trên ao đầm dâng lên thành từng mảnh sương mù, gió nhẹ xuy phất, sương mù phiêu động, hướng mọi nơi lan tràn.

- Chẳng lẽ những sương mù này là một loại cấm chế cực kỳ lợi hại?

Một vị đệ tử Xuất Vân thành mắt lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói:

- Sau khi giết chúng ta, làm chúng ta như cũ cho là mình còn sống?

- Sương mù không phải là cấm chế!

Âu Chấn Vân lấy tay hướng một mảnh sương mù chộp tới, đem một đoàn sương mù nắm trong tay, tinh tế đánh giá, trầm giọng nói:

- Đây chỉ là sương mù bình thường, lấy ý kiến của ta, ao đầm mới là cấm chế! Ao đầm này chính là một đại cấm chế, hiện tại chúng ta là ở vào trong cấm chế!

- Thánh Hỏa Phật Đà!

Âu Tùy Tĩnh quát lên, toàn lực thúc dục Bát Bảo Liên Đài, Phật Đà trong Thánh Hỏa Đăng Diễm phật quang trán phóng, đại phóng quang minh, luyện hóa tà nịnh, chiếu rọi hư không.

Nơi Phật quang chiếu rọi, vị Xuất Vân thành đệ tử mới vừa nói kia đột nhiên kinh kêu một tiếng, ngơ ngác nhìn cánh tay cùng thân thể của mình, thất thanh nói:

- Ta đã chết?

Ở trong Thánh Hỏa Đăng tản mát ra phật quang, chỉ thấy nhục thể của hắn đã sớm rữa nát không biết bao lâu, huyết nhục từng cục từ trên thân thể tróc ra, chỉ còn lại có xương trắng buồn thiu.

Hắn như một khô lâu đi lại, trà trộn ở trong mọi người. Cùng đám người Giang Nam nói chuyện, bất luận kẻ nào, bao gồm chính hắn cũng không có phát hiện mình đã tử vong!

- Ta cũng đã chết?

Một nữ đệ tử Xuất Vân thành nhìn thân thể của mình, mang theo khóc nức nở nói.

Nàng cũng trong lúc vô tình biến thành một bộ xương trắng, đứng ở nơi đó, khô lâu tựa hồ đang khóc, chẳng qua là trên thân thể không có huyết nhục, lộ ra vẻ có chút âm trầm.

Ở Thánh Hỏa Đăng chiếu rọi xuống, đám người Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong bọn họ lại có hơn mười bộ xương trắng khô lâu, rõ ràng là ở trong lúc vô tình bị ao đầm hấp thực tất cả sinh mệnh lực!

Đây là Âu Tùy Tĩnh thật sớm liền tế lên Bát Bảo Liên Đài, Thánh Quang Phật Đà che chở bọn họ, nếu như không có Thánh Quang Phật Đà che chở, chỉ sợ bọn họ chết càng nhiều hơn, thậm chí ngay cả Âu Chấn Vân vị cường giả đến gần thần minh này cũng sẽ ở trong lúc vô tình hóa thành một đống Khô Cốt!

Rầm.

Mười mấy cụ khô lâu đột nhiên tán loạn, toái đầy đất.

Bọn họ là không biết mình đã chết, như cũ chuyện trò vui vẻ, ý chí khống chế xương cốt bọn họ đi theo đám người Giang Nam đi thẳng về phía trước. Nhưng mà hiện tại biết mình đã chết, ý chí tiêu tán, không còn gì duy trì nữa, đã biến thành thân thể khô lâu!

Vốn là, Xuất Vân thành phái tới hơn hai mươi vị cường giả xuất sắc, là nhân vật Chưởng Giáo Chí Tôn cấp, mà giờ khắc này chết mười sáu người, những người khác cũng chẳng biết lúc nào sẽ chết.

- Ta không muốn chết ở chỗ này!

Một vị Xuất Vân thành cường giả mắt lộ ra vẻ sợ hãi, đột nhiên tung người bay lên, hướng nơi xuất phát điên cuồng bỏ chạy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 803: Thánh Quân Cổ Thi

Xuy…

Cổ của hắn đột nhiên hé ra, đỉnh đầu bị vô hình cấm chế trên không trung cắt nát bấy, thi thể quơ quơ, ngã vào ao đầm, sau một khắc thi thể của hắn rữa nát, chỉ còn lại có xương cốt trắng hếu, lung la lung lay đứng lên, xương trắng không đầu di chuyển cước bộ, thay đổi phương hướng hướng thần thụ đi tới.

- Tấm ao đầm này rốt cuộc là cái cấm chế gì?

Một vị Xuất Vân thành nữ đệ tử may mắn còn sống sót rung giọng nói.

- Chỉ sợ không phải cấm chế.

Giang Nam tinh tế cảm ứng tử khí nồng đậm trong ao đầm, trầm giọng nói:

- Này chỉ sợ là lúc Thần Mộc Thánh Quân chết tản mát ra tử khí, cướp đoạt sinh cơ người khác!

- Chính xác, những địa phương khác đều có sinh cơ nồng nặc truyền đến, mà nơi đây không có bất kỳ sinh cơ!

Sắc mặt của Tam Khuyết Đạo Nhân cũng hiếm thấy ngưng trọng, gật đầu nói:

- Thần Mộc Thánh Quân chính là Thần Chủ, mạnh đến nổi có thể sánh bằng Thần Tôn, sinh cơ của hắn là nồng nặc bực nào? Tồn tại mạnh mẽ bực này, lúc chết sinh cơ hết thảy hóa thành tử khí lại là kinh khủng bực nào? Chúng ta đạp ở trên ao đầm, liền tương đương với dẫm ở trên thi thể rữa nát của Thần Mộc Thánh Quân, không có lúc nào là không bị hắn cướp đoạt

sinh cơ!

Âu Chấn Vân trầm giọng nói:

- Duy trì Thánh Hỏa Đăng bất diệt, hẳn là có thể ngăn cản loại tử khí này xâm nhập?

Giang Nam nhắm mắt lại, tinh tế thấy rõ mỗi một cái góc nhỏ của thân thể mình, lắc đầu nói:

- Ta có thể cảm giác được tánh mạng của mình còn đang lưu thất, xem ra Thánh Hỏa Đăng có tác dụng, nhưng mà cái thần minh chi bảo này cũng không có thể hoàn toàn chống đở tử khí.

Mọi người vội vàng nội thị trạng huống bản thân, tu vi của bọn họ vượt xa Huyền Đô cảnh, thấy thần tính, có thể cảm ứng được thọ nguyên của mình, nhất thời chỉ cảm thấy thọ nguyên của mình nhanh chóng rớt xuống, phảng phất có một loại lực lượng vô hình điên cuồng lấy ra tánh mạng lực của mình!

Giang Nam hoàn hảo, có thể ngục thủ bản thân, đem thân thể của mình làm thành một Đại Ma ngục, phong bế khí cơ, khống chế sinh mệnh lực trôi qua.

Tam Khuyết Đạo Nhân lấy bản thân thành vạn ngục lò lớn, cũng có thể khống chế sinh mệnh lực, Thiệu Thiên Nhai Cửu Chuyển Chiến Thể cùng Âu Tùy Tĩnh Thương Hồn Bảo Thể, cũng có thể áp chế tốc độ sinh mệnh lực trôi qua, nhưng mà những người khác lại nhanh chóng trút xuống!

- Thọ nguyên của ta sắp bị hút sạch . . .

Một vị Xuất Vân thành đệ tử rung giọng nói.

- Ngự Thiên Đạo Chung!

Giang Nam tâm niệm hơi động, một ngụm hồng chung phóng lên cao,

phát ra cạch một tiếng vang thật lớn, tiếng chuông dằng dặc, như Thiên đạo tồn tại. Ngự Thiên Đạo Chung vang lên, tiếng chuông trầm bồng du dương, phảng phất có Thiên Đạo bảo vệ, trợ giúp mọi người ngăn cản ao đầm cướp đoạt.

- Mọi người cẩn thận, trốn vào dưới chuông của ta, ngàn vạn lần đừng đi ra một bước!

Mọi người nhìn thấy miệng chuông này lại có thể ngăn cản tử khí xâm nhập, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, cẩn thận từng li từng tí đi theo hắn đi thẳng về phía trước.

Mà ở phía xa, cũng có không ít người phát hiện dị trạng trong ao đầm, tế lên pháp bảo của mình phòng ngự, chống đở tử khí xâm nhập, chẳng qua là đội ngũ có thể lấy ra pháp bảo giống như Bát Bảo Liên Đài cùng Ngự Thiên Đạo Chung như vậy le que không có mấy, vẫn còn không ngừng có người bỏ mạng, hóa thành hài cốt đi lại ở trên ao đầm.

Ông…

Phật quang chiếu rọi, thấm nhuần hư không, Chân Pháp Phật Đà bảo tướng trang nghiêm, phía sau có hư ảnh Vạn Phật hiện lên, nơi đi qua, tử khí bình thường xuống. Pháp lực của hắn hiển nhiên so sánh với Bát Bảo Liên Đài tạo thành Thánh Quang Phật Đà còn muốn cường đại rất nhiều lần, lại có thể đem hoàn toàn trấn áp tử khí nơi đây.

Âu Chấn Đông cũng hiện ra ở trên ao đầm, thực lực của hắn so sánh với Chân Pháp Phật Đà không kém chút nào, mắt dọc mi tâm đột nhiên mở ra, hóa thành một trận đồ, thường thường phô ra, trận đồ chở hắn đi về phía trước, cũng không bị ao đầm xâm nhập.

Mà ở phía trước, quanh thân Bắc Mạc Thi gia Ngọc phu nhân bay ra một đạo Băng Phong Tinh Hà, đông lại hết thảy. Bảo vệ mọi người Bắc Mạc Thi gia đi thẳng về phía trước.

Còn có chúng Thần Ma Thao Hộc Tôn Giả, Lạp Thần Ông, cũng riêng phần mình tế lên thần minh chi bảo, bảo vệ một phương.

Ở trong ao đầm này, còn thừa người đã không nhiều lắm, nếu như không có Thần Ma bảo vệ mà nói, chỉ sợ ngươi là gần Thần cường giả, cũng chỉ có một con đường chết!

Vốn là bước vào tấm ao đầm này, có tất cả gần trăm người, mà giờ khắc này chỉ còn lại có hơn bốn mươi người, cho dù là bên cạnh Giang Nam. Trừ Âu Tùy Tĩnh, Âu Chấn Vân, Thiệu Thiên Nhai cùng Tam Khuyết Đạo Nhân ra, cũng chỉ còn lại có ba tên Xuất Vân thành đệ tử.

Sương mù càng ngày càng nhiều, dần dần đem trọn ao đầm bao phủ, chỉ có thể mơ hồ thấy thần thụ ở phương xa, như ẩn như hiện.

Rống…

Một tiếng rống to truyền đến, tiếp theo là thanh âm náo loạn, rõ ràng là đầu Ngạc Thần thi yêu kia đuổi theo Huyết Thần Mao Viễn Công tiến vào trong ao đầm này.

Trong ao đầm nhất thời không còn bình tĩnh nữa, mặc dù Mao Viễn Công không phải là đối thủ đầu Ngạc Thần kia, nhưng mà chạy trối chết cũng rất có bản lãnh, lại tránh được đầu Ngạc Thần này đuổi giết.

Nơi này sương mù nặng nề, hắn trốn vào trong sương mù, để cho Ngạc Thần nhất thời không cách nào phát hiện tung tích của hắn, đầu Cự Ngạc này ở trong ao đầm phiên giang đảo hải, đem ao đầm vén đến long trời lỡ đất.

Bản thân Ngạc Thần này chính là Chân Thần tử vong, đi tới trong ao đầm, không sợ tử khí xâm nhập chút nào, tới chỗ này như cá gặp nước, chung quanh phiên giang đảo hải, sưu tầm tung tích của Mao Viễn Công.

Đang…

Tiếng chuông truyền đến, đầu Ngạc Thần này lập tức hướng phương

hướng tiếng chuông truyền động nhanh chóng bơi đi.

Giang Nam vội vàng giơ tay lên, đè lại Ngự Thiên Đạo Chung, mọi người ngừng thở, chỉ thấy một bóng ma cự đại từ bên cạnh Ngự Thiên Đạo Chung vô thanh vô tức lướt qua, rõ ràng là đầu Ngạc Thần kia, nghe được tiếng chuông liền hướng bên này bơi lại.

Giang Nam đè xuống tiếng chuông, đầu Ngạc Thần này mất đi tung tích, liền từ bên cạnh bọn họ bơi đi.

Đột nhiên, cách đó không xa từng tiếng trầm muộn truyền đến, trong sương mù đột nhiên truyền đến Ngạc Thần hí hô cùng tiếng kêu thảm thiết, cũng không lâu lắm, chỉ nghe oanh một tiếng, một thi thể cự đại từ trong sương mù ngã xuống, suýt nữa nện bọn họ ở dưới thi thể!

Cỗ thi thể này, đương nhiên đó là Ngạc Thần, đầu như núi, đổ ở trước mặt đám người Giang Nam.

Tiếp theo thi thể đung đưa, bị thứ gì kéo vào trong sương mù, tiếp theo trong sương mù truyền đến thanh âm gặm nhai.

- Trong sương mù này có cái gì. . .

Vị nữ đệ tử Xuất Vân thành may mắn còn sống sót kia rung giọng nói.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Hơn nữa còn là một cái vô cùng lợi hại, lại ngay cả Ngạc Thần là Chân Thần chi thi cũng có thể đánh chết ăn hết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 804: Ngươi Lễ Phép. (1)

Trong lòng mấy người Tam Khuyết Đạo Nhân, Thiệu Thiên Nhai cũng mơ hồ sinh ra một loại cảm giác không ổn, tấm ao đầm này đã hết sức âm trầm kinh khủng, hôm nay bốn phía lại dâng lên sương mù, trong sương mù còn cất dấu một đầu quái vật không biết tên, tùy thời ăn thịt người, thậm chí ngay cả tồn tại ra đời trong thi thể Chân Thần cũng bị quái vật này ăn hết, không có gì so sánh với chuyện này còn kinh khủng hơn!

Ngự Thiên Đạo Chung cạch một tiếng móc ngược xuống, gắn bọn họ vào chuông, tiếp theo mọi người nghe được ngoài chuông truyền tới tiếng hô trầm muộn, tiếp theo chính là thanh âm chói tai của móng vuốt từ trên Ngự Thiên Đạo Chung xẹt qua truyền đến.

Giang Nam toàn lực thúc dục Ngự Thiên Đạo Chung, bảo vệ những người này, chỉ nghe thanh âm móng vuốt kia huy động biến mất, tiếp theo nơi xa truyền đến tiếng hét phẫn nộ của Chân Pháp Phật Đà, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, tế lên Đạo chuông, mang theo mọi người gia tốc hướng phương hướng thần thụ chạy tới.

Mà ở phía xa, sắc mặt Chân Pháp Phật Đà ngưng trọng, nhiều cường giả Phật Quang Tự quay chung quanh hắn, mi tâm hắn hé ra, Đàm Trí thánh tăng bay lên, khoanh chân ngồi ở trong mi tâm của hắn, toàn lực thúc dục Chân Phật Xá Lợi, lấy mình làm con mắt thứ ba của hắn.

Đột nhiên, một móng vuốt lông xanh từ trong sương mù vô thanh vô tức dò ra, bắt được đầu một vị La Hán, nhanh như tia chớp rụt trở về!

- Yêu nghiệt, tìm đường chết!

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà trầm xuống, hai tay lần lượt thay đổi, đạo tắc hóa thành một mặt gương sáng, phật quang từ trong kính phun ra, một đạo

cột sáng kích bắn, hướng trong sương mù theo đi.

- Ôi ôi. . .

Trong sương mù truyền đến một tiếng cười quái dị, tiếp theo thanh âm nhai ăn truyền đến.

Đột nhiên, móng vuốt kia dò ra lần nữa, hướng một vị tôn giả Phật Quang Tự khác chộp tới, Chân Pháp Phật Đà quát tháo một tiếng, giống như bôn lôi, một quyền đón nhận, cùng móng vuốt kia đụng vào nhau, móng vuốt kia có chút dừng lại, như cũ chộp tới, chế trụ vị tôn giả kia rụt trở về.

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà xanh mét, cánh tay khẽ run, thanh âm cũng có chút run rẩy:

- Là thi thể của Thần Mộc Thánh Quân. . . Hắn biến thành thi yêu ! Đi mau, đi mau!

Nhiều cường giả Phật Quang Tự cuống quít ôm lấy Chân Pháp Phật Đà hướng gốc thần thụ chạy đi, đầu quái vật núp trong sương mù kia, lại là thi thể Thần Mộc Thánh Quân, trong cỗ thi thể này đản sinh ra linh tính, trở thành bá chủ trong ao đầm, bị sinh cơ trên thân mọi người tản mát ra hấp dẫn đến, núp trong sương mù ăn thịt người!

Mới vừa rồi, Chân Pháp Phật Đà cùng móng vuốt lông xanh kia đánh một cái, hắn thông qua Xá Lợi Thiên Nhãn trong mi tâm của Đàm Trí thánh tăng thấy rõ ràng, chủ nhân móng vuốt này, rõ ràng là một thụ nhân đã khô héo!

Bản thân Thần Mộc Thánh Quân chính là thần dược tu luyện thành thần thụ, mà quái nhân này chính là thụ nhân khô héo, thực lực của Chân Pháp Phật Đà có thể so với Thiên Thần, ngay cả một kích toàn lực của hắn cũng không thể rung chuyển móng vuốt thụ nhân này, như vậy thụ nhân này tất nhiên là Thần Mộc Thánh Quân không thể nghi ngờ!

Thần Mộc Thánh Quân bị chết quá lâu, thế cho nên thi thể hắn chìm đắm ở trong sinh cơ cùng tử khí mà mình tản mát ra, tử khí dựng dục thi linh,

sinh cơ dựng dục thân thể, để cho hắn biến thành một thi yêu!

Cũng may thi yêu tỉnh tỉnh mê mê, không có linh trí, không cách nào tu luyện, nếu không đừng nói Chân Pháp Phật Đà, cho dù là Thần Chủ tới chỗ nầy, cũng muốn nuốt hận thu tràng!

Thần Mộc Thánh Quân ở trong ao đầm tung hoành, móng vuốt không ngừng chộp tới, nhiều cao thủ bên cạnh Chân Pháp Phật Đà, mười tám La Hán, Thập Nhị tôn giả vốn là bị tử khí xâm nhập, đã chết hơn mười người, chúng tăng còn dư lại cũng không thể kiên trì bao lâu, từng cái từng cái bị thần thi của Thần Mộc Thánh Quân bắt vào trong sương mù, bị ăn sống!

Rốt cục, tất cả La Hán, tôn giả chết hết, trong lòng Chân Pháp Phật Đà run lên, chỉ thấy một bàn tay khô héo hướng mình chộp tới.

- Thần Mộc Thánh Quân rốt cuộc là tính toán chọn đồ, hay là có ý định ăn thịt người?

Hắn một bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, đau khổ chống đở. Rốt cục hắn làm đến nơi đến chốn, đi tới dưới Thần thụ, thần thi của Thần Mộc Thánh Quân nhìn thấy không cách nào làm gì hắn, gào thét một tiếng, dần dần biến mất ở trong sương mù.

Thần Thi này phảng phất đối với gốc thần thụ kia cực kỳ kiêng kỵ, thủy chung không dám bước lên mảnh thổ địa này.

Chân Pháp Phật Đà thở phào nhẹ nhỏm, hắn kể từ khi thành danh tới nay, luôn luôn bình tĩnh, vẫn là lần đầu chật vật như vậy. Lần này nếu không phải có thần thụ kinh sợ Thần Thi, ngay cả hắn chỉ sợ cũng muốn vẫn lạc tại chỗ này.

- Thần Mộc Thánh Quân hiển nhiên là biết thi thể của mình có thể sẽ thành họa nhất phương, vì vậy ở trên đảo nhỏ này bố trí cấm chế đặc biệt nhằm vào Thần Thi.

Chân Pháp Phật Đà nhìn lại mọi nơi, đột nhiên chỉ nghe một tiếng chuông

vang lên, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một ngụm chuông lớn phiêu đãng, đi tới trên đảo nhỏ này, mà ở dưới chuông thì chính là đám người Giang Nam.

- Tiểu tử này mạng thật tốt, lại không có gặp phải bao nhiêu hao tổn, còn có thể dư lại tám người!

Trong mắt Chân Pháp Phật Đà tinh quang chợt lóe, cao tụng một tiếng phật hiệu, đang muốn nhân cơ hội hướng đám người Giang Nam xuất thủ. Đột nhiên một cổ khí tức vô cùng dữ dằn phóng lên cao, Thao Hộc Tôn Giả từ trong sương mù xuất hiện, hướng Chân Pháp Phật Đà giết tới:

- Chân Pháp Phật Đà, lệnh đồ chính là truyền nhân mà Thần Mộc Thánh Quân tuyển định, nếu để cho các ngươi đến gần thần thụ, kia chính là chúng ta tử vong? Thầy trò hai người các ngươi, vẫn là lưu lại thôi!

- Thao Hộc, ta niệm tình ngươi tu hành không dễ, không nên lầm lối!

Chân Pháp Phật Đà mặt mày buông xuống, đột nhiên lật tay, trong tay nhiều ra một cái kim bát, trong kim bát đầy đủ tinh sa, chỉ thấy tinh sa phóng lên cao, quay chung quanh hắn nhanh chóng chuyển động, vô số viên tinh sa tăng vọt, hóa thành một tinh cầu to lớn! truyện copy từ tunghoanh.com

Hằng Hà Tinh Sa!

Chân Pháp Phật Đà đứng ở trong cuồn cuộn tinh sa biến thành tinh cầu, chỉ thấy một đầu Thao Hộc Đại Điểu giương cánh từ trong tinh không bay tới, hai cánh vô cùng rộng lớn, cánh chim mở ra, bao phủ vô số viên tinh cầu, lúc này ha hả cười nói:

- Thao Hộc, ngươi là Viễn Cổ Thần Thú tu luyện thành Thần, hôm nay ta liền bắt giữ ngươi làm tọa kỵ của ta, để cho ngươi biết phật pháp vô biên!

Hắn mở ra năm ngón tay, đột nhiên nắm chặt, vô số tinh sa biến thành tinh cầu cổn động, chi chít, hướng Thao Hộc Tôn Giả đè ép đi!

Cho dù hắn cùng thần thi của Thần Mộc Thánh Quân đối chiến, cũng chưa từng đánh ra Hằng Hà Tinh Sa cùng kim bát, một là biết tế lên cũng vô ích, hai là hai kiện pháp bảo này là một trong lá bài tẩy của hắn, quá sớm bại lộ lá bài tẩy, rất dễ dàng bị thừa dịp.

Thao Hộc Tôn Giả lệ tiếu, móng nhọn tung bay, đem vô số viên tinh cầu đánh nổ tung, bất quá Chân Pháp Phật Đà luyện Hằng Hà Tinh Sa là nhiều bực nào, vô số tinh cầu đè ép đến, hình thể của Thao Hộc Tôn Giả trở nên to lớn, tinh cầu cũng trở nên to lớn, hình thể thu nhỏ lại, tinh cầu cũng thu nhỏ lại, thủy chung trói hắn lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 805: Ngươi Lễ Phép. (2)

Thao Hộc Tôn Giả vỗ cánh ngao tiếu, há mồm phun mạnh, miệng phun Thần Quang, hóa thành một thanh lợi kiếm hướng Chân Pháp Phật Đà bổ tới.

Chân Pháp Phật Đà giơ tay, kim bát bay lên, đem lợi kiếm này thu vào trong kim bát, lại hóa thành một đạo Thần quang, ở trong kim bát leng keng đánh tới đánh lui.

Nhưng vào lúc này, lại nghe được một thanh âm già nua truyền đến, cười nói:

- Thao Hộc Tôn Giả nói không sai, Chân Pháp Phật Đà, đệ tử của ngươi là Thần Mộc Thánh Quân tuyển định truyền nhân, đúng là không thể để cho thầy trò các ngươi tiếp cận thần thụ! Phật Đà, đắc tội!

Một vị lão giả lông mi trắng bước đi, rõ ràng là một thần minh khác, Lạp Thần Ông!

Lạp Thần Ông tay áo bồng bềnh giống như một Tiên Nhân trên đời, nhưng người này thật ra là một bá chủ trong Ma Đạo, xuất thủ cực kỳ âm độc tàn nhẫn, chỉ thấy tay hắn cầm một mặt Đại Hắc phiên, cờ đen ở giữa không trung cổn động, vô số đạo Hắc Ảnh chi chít bay ra, những Hắc Ảnh này lả tả rơi vào trên vô số viên tinh sa, đem những tinh sa này che phủ nghiêm nghiêm thực thực!

- Âm Hồn Phệ Thần Phiên? Lạp Thần Ông, ngươi lại luyện thành kiện pháp bảo này?

Chân Pháp Phật Đà lập tức cảm giác được những Hắc Ảnh này hấp thực linh lực trong tinh sa, lúc này hai tay hợp thành chữ thập, quanh thân vô số phật quang chiếu rọi ra, phật quang rơi vào trên những tinh sa tinh cầu kia,

lập tức rơi xuống đất hóa thành từng tôn Đại Phật, cao tụng phật danh, luyện hóa Hắc Ảnh.

- Thần chiến bắt đầu!

Giang Nam cùng đám người Tam Khuyết Đạo Nhân nghỉ chân xem chiến, từng cái từng cái thấy mà mi phi sắc vũ, than thở liên tục, tham quan hoc tập loại Thần chiến này, đối với bọn họ rất có chỗ ích lợi.

- Đáng đánh, đáng đánh! Bất quá, chúng ta vẫn là trước đi đi, tìm kiếm đầu mối của tòa động phủ này, đem Thánh Quân động phủ luyện hóa rồi hãy nói.

Tam Khuyết Đạo Nhân cười hắc hắc nói:

- Nói không chừng lúc đó bọn họ còn không có đánh xong.

Mọi người đi thẳng về phía trước, trên hòn đảo nhỏ này không có sương mù, mọi nơi rõ ràng trong sáng, chỉ thấy dưới cây thần thụ là một gian nhà cỏ, nơi đó hẳn là đầu mối của Thánh Quân động phủ!

Chân Pháp Phật Đà thấy thế, mi tâm đột nhiên chợt lóe, một đạo phật quang bọc Đàm Trí thánh tăng từ trong mi tâm hắn bay ra, hướng thần thụ bay đi, quát lên:

- Đàm Trí, ta lấy một thành tu vi bản thân gia trì Chân Phật Xá Lợi, ngươi nhanh chóng đi qua. Cần phải đem Thánh Quân động phủ luyện hóa!

Đàm Trí thánh tăng gào thét bay ra, lao ra phạm vi tinh sa bao phủ, lập tức hướng thần thụ xông đi.

Mà vào lúc này, bên kia tiểu đảo, giờ phút này Bắc Mạc Thi gia Ngọc phu nhân cũng bị người ngăn cản, là Âu Chấn Đông cùng một thần minh khác, giết đến thiên băng địa liệt.

Âu Chấn Đông cùng một thần minh khác hiển nhiên cũng là lo lắng bị

Bắc Mạc Thi gia nhận được tòa động phủ này, vì vậy mới ngăn nàng lại.

Giờ phút này, nhiều cao thủ của Bắc Mạc Thi gia cũng chết không sai biệt lắm. Còn sót lại mấy người còn đang trợ giúp Ngọc phu nhân chống cự hai thần minh này.

Ngọc phu nhân thân làm một người nắm quyền đại tộc, tu vi thực lực tự nhiên là vô cùng kinh khủng, tuyệt đối không thua Chân Pháp Phật Đà, nhưng thực lực Âu Chấn Đông cũng không phải chuyện đùa, cộng thêm một thần minh khác, giờ phút này nàng cũng bị bức phải sử xuất toàn lực, vọt không ra tay.

Ngọc phu nhân vung tay áo phất một cái, đem Thi Hiên Vi đưa ra vòng chiến, quát lên:

- Hiên Vi, ngươi đi luyện hóa trụ cột trong động phủ. Đoạt được tòa động phủ này, mượn lực động phủ, trấn áp hai người này!

Đám người Giang Nam cùng Đàm Trí thánh tăng, Thi Hiên Vi đồng thời hướng thần thụ chạy nhanh đi, rất xa, đủ loại Thần Thông của mọi người liền ầm ầm bộc phát ra, lẫn nhau công kích, không có chút nào nương tay!

Giang Nam người đông thế mạnh, nhất thời đem hai người Đàm Trí thánh tăng cùng Thi Hiên Vi áp chế xuống, để cho bọn họ nửa bước khó đi. Hai người này đều là Thần tuyển chi tử, Thần Mộc Thánh Quân tuyển định người thừa kế, trước hết giết chết hai người bọn họ, mới có thể cướp đi Thánh Quân động phủ!

- Ác ác đó…

Một tiếng gà trống kêu truyền đến, đột nhiên chỉ thấy biển máu chạy chồm, chỉ thấy một lão giả đầu gà trống, tướng ngũ đoản xông lên tiểu đảo, mọi nơi đánh giá một cái, khanh khách kêu lên:

- Cao thủ đều bị quấn lấy, chỉ còn lại có mấy tiểu bối? Rất tốt, rất tốt, xem ra tòa Thánh Quân động phủ này, rốt cục muốn rơi vào trong tay Mao Viễn

Công ta!

Lão giả này chính là Huyết Thần Mao Viễn Công, không nhịn được cất tiếng cười to, thân thể lay động, hóa thành một đầu gà trống ngũ sắc, vỗ cánh chạy như bay, nhanh chóng hướng đám người Giang Nam phóng đi.

- Thần Kê Tư Thần!

Hắn gáy to, tiếng gáy vang lên, nhất thời biển lửa giữa không trung hóa thành một vòng huyết nhật, về phía trước cuồn cuộn bay đi, bóp áp hết thảy, nơi đi qua, cho dù là đám người Giang Nam cũng không khỏi không thối lui.

Mao Viễn Công đấu đá lung tung mà đến, tốc độ cực nhanh, nhưng vào lúc này, Âu Tùy Tĩnh toàn lực thúc dục Bát Bảo Liên Đài đón nhận, quát lên:

- Ta tới ngăn trở hắn, các ngươi đi mau!

- Tiểu tử, bằng ngươi cũng muốn ngăn trở ta? Coi như là Thánh Quang Phật Đà cũng không dám nói ra lời này!

Mao Viễn Công mở hai mắt ra, hai con huyết đồng đeo ở trong hư không, vừa mới chiếu xạ, Âu Tùy Tĩnh lập tức rơi vào trong sát ngục, nhưng hắn cũng rất cao, lập tức toàn lực thúc dục Bát Bảo Liên Đài, chỉ thấy Thánh Quang Phật Đà cũng đột nhiên hiện ra trong sát ngục, cùng huyết đồng của Mao Viễn Công toàn lực đối kháng!

Mà ở bên ngoài, Mao Viễn Công như cũ đánh tới, lúc này Tam Khuyết Đạo Nhân tế lên bảo tán bảo vệ thân thể, trong tay cầm đại kỳ cùng Thần Chủ lệnh bài, ngang nhiên đón nhận Mao Viễn Công.

Cùng lúc đó, Thiệu Thiên Nhai vọt tới, cước bộ lên xuống, thân thể một trướng một co, trong chớp mắt thân thể cửu chuyển, ngay sau đó kết xuất Nguyên Thai Ấn, khí huyết sôi trào mấy lần, một tay nhấc lẵng hoa, một tay giơ lên liên hoa, điên cuồng hướng Mao Viễn Công giết tới!

- Giang đạo hữu, ngươi mau mau đi đoạt Thánh Quân động phủ, ba người chúng ta đến ngăn trở hắn!

- Bằng các ngươi cũng muốn ngăn trở ta?

Mao Viễn Công gầm lên, huyết nhật bay lên, ầm ầm cổn động, ở dưới rung động, liền đem Thần Chủ lệnh bài chấn bay, nhưng vào lúc này lẵng hoa bay tới, đem huyết nhật này giữ được, tùy ý huyết nhật xung đột mọi nơi, cũng không cách nào chạy ra lẵng hoa trói buộc!

Tam Khuyết Đạo Nhân khắp cả người là Thần Quang chiếu rọi, trong cơ thể mơ hồ hiện ra vạn ngục lò lớn, vung lên đại kỳ cùng Mao Viễn Công chính diện đụng nhau, Thiệu Thiên Nhai cũng vung liên hoa, hướng trên ót hắn hung hăng chuy đi.

Mà vào lúc này, Giang Nam, Đàm Trí thánh tăng cùng Thi Hiên Vi cơ hồ đồng thời vọt tới nhà cỏ ở dưới thần thụ, Đàm Trí thánh tăng nhận được Chân Pháp Phật Đà quán đỉnh, tu vi thực lực tiêu thăng, tốc độ so sánh với Giang Nam cùng Thi Hiên Vi cũng muốn mau hơn một đường, mắt thấy liền muốn xông vào trong cỏ lư, đột nhiên chỉ nghe phía sau truyền đến thanh âm của Giang Nam:

- Thánh tăng, vật của ngươi rớt, còn không mau nhặt?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 806: Phong Hồi Lộ Chuyển. (1)

Đàm Trí thánh tăng cười ha ha nói:

- Tiểu tăng rớt thứ gì?

- Lễ phép!

Mi tâm của Giang Nam nhất chuyển, một Kiếm Hoàn quay tròn bay ra, kiếm quang bắn ra, mọi nơi cắt phá, đem hòa thượng kia bao lại, cùng lúc đó hắn há mồm phun ra một đạo Hóa Tiên Thần Quang, hướng Thi Hiên Vi chém tới, ngang nhiên hướng hai người đồng thời hạ sát thủ!

- Vô sỉ!

Đàm Trí thánh tăng cùng Thi Hiên Vi nhất tề gầm lên, trong lòng rất là nổi giận, mới vừa rồi Giang Nam và mấy bại hoại Tam Khuyết Đạo Nhân cùng nhau hướng bọn họ xuất thủ, luân phiên dùng Thần Thông oanh tạc, làm cho bọn họ nửa bước khó đi, giờ phút này lại ở trước cỏ lư lần nữa hướng bọn họ động thủ.

Thi Hiên Vi vung tay lên, trong tay hiện ra Thanh Vũ Thần Phiến chỉ có mười tám cái phiến cốt, tế lên một cái, vô số thanh quang ối chao loạn xạ, cùng Hóa Tiên Thần Quang chính diện va chạm.

Mặc dù Hóa Tiên Thần Quang là Giang Nam tìm hiểu Hóa Tiên Ngọc Bình lĩnh ngộ ra Thần Thông, trong đó tích chứa Thiên Đạo, uy năng cực mạnh, nhưng dù sao đây chỉ là hắn lĩnh ngộ đạt được, trong đó đối với Thiên Đạo hiểu còn thấp, mà Thanh Vũ Thần Phiến là một thần minh chi bảo uy lực cực mạnh, hai hai đánh sâu vào, liền phá vỡ Hóa Tiên Thần Quang.

Nàng mới vừa phá vỡ Thần Quang, đột nhiên đạo văn của Giang Nam hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung chụp xuống, cạch một tiếng

vang thật lớn, đem nàng móc ngược ở bên trong chuông.

Thi Hiên Vi giận đến ngứa răng, trong lòng vẫn là lần đầu đối với một người tức giận như vậy, hận không được đem Giang Nam nắm tới hung hăng cắn hai cái.

Cùng lúc đó, Đàm Trí thánh tăng mi tâm hé ra, Xá Lợi Thiên Nhãn hào quang tỏa sáng, phật quang kích bắn, cùng Đãng Ma Kiếm đinh đinh đương đương kịch liệt va chạm, tùy ý thần kiếm này thiên biến vạn hóa, cũng thủy chung không có thể đột phá Xá Lợi Thiên Nhãn phòng ngự.

Hắn bị sư tôn của hắn Chân Pháp Phật Đà quán đỉnh, truyền cho hắn một thành pháp lực, mặc dù không thể để cho Đàm Trí thánh tăng có thể so với thần minh, nhưng mà pháp lực của hắn mạnh, đã đạt tới cấp bậc tuyệt đỉnh cường giả.

Thần kiếm cùng Thiên Nhãn phật quang kịch liệt va chạm, giằng co không dứt, mà vào lúc này Giang Nam sải bước đạp tới, thân thể điên cuồng tăng trưởng, tiếp theo điên cuồng thu nhỏ lại, thân thể liên tục hai chuyển, đem cường độ thân thể tăng lên tới cực hạn!

Trong cơ thể hắn, tiếng tim đập thùng thùng giống như sấm rền nổ tung, khí huyết điên cuồng tiêu thăng, một đạo Sâm La Ấn đắp xuống, cùng Đàm Trí thánh tăng gần người vật lộn!

Đàm Trí thánh tăng vui mừng không hãi sợ, thân thể lay động, hiện ra Phật Môn chiến đấu chân thân, ba đầu sáu tay, ngang nhiên đón nhận:

- Giang giáo chủ, Thắng Quang Chiến Thể của ta không kém gì ngươi, hơn nữa lại có sư tôn gia trì, ngươi mơ tưởng thắng được ta!

Thân thể Giang Nam lay động, hóa thành ba mặt tám cánh tay, trên bầu trời thần kiếm cùng Chân Phật Xá Lợi tranh phong, mà ở phía dưới, hai người hung hăng đụng vào nhau!

Rầm rầm rầm!

Hai người bọn họ ở trong nháy mắt ngắn ngủn va chạm trăm ngàn lần, sáu cánh tay của Đàm Trí thánh tăng bị chấn đến huyết nhục thình thịch nổ tung, thân thể cơ hồ hỏng mất tan rã!

Mặc dù Thắng Quang Chiến Thể cường đại, có thể nói là chiến thể số một số hai trong Phật Môn, nhưng thân thể Giang Nam chính là Thần Ma thân thể cộng thêm Hồng Mông Chi Cốt, ở trên thân thể, tuyệt đối thắng được hắn không chỉ một bậc!

Mà vào lúc này, Thi Hiên Vi phá vỡ Thiên Đạo Bảo Chung, lại thấy Giang Nam ở trong lúc cấp bách dọn ra hai cánh tay, vung lên một ngụm Thiên Ý Tru Tiên Kiếm cùng một thanh Thiên Đao, hướng nàng đánh xuống!

Thi Hiên Vi trong lòng đại hận, Giang Nam kéo nàng, thủy chung làm cho nàng không cách nào tiến vào cỏ lư, nhận được Thần Mộc Thánh Quân truyền thừa.

- Đã như vậy, Giang giáo chủ, vậy thì đừng trách ta!

Nàng cũng thật sự nổi giận, tế lên Thần Mộc Lệnh, mộc bia cao vút ầm ầm hướng Giang Nam trấn áp xuống, đồng thời Thanh Vũ Thần Phiến trong tay vung lên, thanh quang như kiếm, hướng Giang Nam đập vào mặt!

Ba người ở trước cỏ lư vung tay, mặc dù ba người bọn họ không phải là thần minh, nhưng khống chế là thần minh chi bảo, uy lực vô cùng, ngay cả hư không cũng bị đánh cho không ngừng tan biến, bất quá tòa cỏ lư này vẫn như cũ bình yên vô sự.

Tòa cỏ lư này nhìn như đổ nát, thật ra lại là đầu mối của cả Thánh Quân động phủ, Thần Mộc Thánh Quân ở trong động phủ này, chính là ngồi ở trong này tu luyện ngộ Đạo.

Chỉ cần đi vào trong mao lư, luyện hóa đầu mối này, là có thể đem trọn động phủ lấy đi, thậm chí còn có thể điều động lực lượng động phủ, bất luận

có thể điều động bao nhiêu lực lượng, cũng vượt qua xa người khác có thể chống lại!

Thậm chí cho dù là Chân Pháp Phật Đà, Ngọc phu nhân hay là Âu Chấn Đông, cũng không cách nào chống đở lực lượng của Thánh Quân động phủ!

Mà gốc thần thụ bên cạnh cỏ lư kia, ở trong công kích của bọn hắn thủy chung ngật đứng không ngã, gốc thần thụ này cũng là do đạo tắc cùng thần mộc tạo thành, rõ ràng là Thần Mộc Thánh Quân lột đi thể xác của mình!

Hắn mới luyện một thân thể, đem thân thể nguyên lai của mình lột đi, luyện chế thành bổn mạng pháp bảo, chính là gốc thần thụ này!

Thần Mộc Lệnh bất quá là mật thược của động phủ, đã là bát trọng Thần Cấm thần minh chi bảo, gốc thần thụ này là thân thể Thần Mộc Thánh Quân luyện ra, là tiền vốn để hắn cùng Thần Tôn tranh hùng, có thể nghĩ gốc thần thụ này sẽ có uy năng bực nào!

Tòa đảo nhỏ này, phân cách thành tứ đại chiến trường, Chân Pháp Phật Đà cùng Thao Hộc Tôn Giả, Lạp Thần Ông chiến đấu, Ngọc phu nhân cùng Âu Chấn Đông chiến đấu, đám người Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Mao Viễn Công đánh một trận, cùng với Giang Nam và Thi Hiên Vi, Đàm Trí thánh tăng chiến đấu.

Bốn chiến trường là kịch liệt bực nào, đánh cho trên đất hết thảy mai một, lộ ra phía dưới, chỉ thấy từng cục tinh thạch khổng lồ từ phía dưới bay ra, phía dưới đất đã tạo thành một tòa mỏ cự đại.

Những tinh thạch này trong suốt trong sáng, như ngọc như tương, tràn ngập năng lượng mênh mông chí cực!

- Linh Dịch ngưng tụ cao độ, tạo thành linh thạch?

Tại chỗ chư vị cường giả hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó mừng như điên, xuất thủ lại càng tàn nhẫn, nhiều chiêu đoạt mệnh, mưu cầu mau sớm đem đối thủ giết chết.

Giang Nam cũng lấy làm kinh hãi, linh thạch có một không hai khó tìm, là Linh Dịch ngưng tụ cao độ mà thành, một cân linh thạch, chống đỡ được trăm cân Linh Dịch, hơn nữa trong đó tích chứa năng lượng so sánh với Linh Dịch tinh thuần gấp trăm lần, là tài nguyên tu luyện cực kỳ cao đẳng!

Nói thí dụ như, hắn hiện tại dùng Linh Dịch tu luyện, mỗi tăng lên một cảnh giới, cũng phải hao phí ngàn vạn cân Linh Dịch, nhưng mà nếu như đổi lại linh thạch, chỉ cần mười vạn cân là được, hơn nữa tốc độ luyện hóa nhanh hơn, tu thành pháp lực càng thêm tinh thuần, hoàn toàn có thể được xưng tụng thiên chuy bách luyện, so sánh với một chút linh đan diệu dược hiệu quả cũng muốn giỏi hơn!

Bất quá linh thạch vô cùng khó được, mặc dù hắn đã sớm nghe nói có linh thạch tồn tại, nhưng cho dù là ở trong địa ngục, hắn cũng chưa bao giờ thấy qua!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 807: Phong Hồi Lộ Chuyển. (2)

Loại tài nguyên này, thường thường bị Thần Ma cầm giữ, là tài nguyên trọng yếu nhất của Thần Ma, ở Trung Thiên thế giới, linh thạch quáng mạch cũng là không nhiều, thường thường nắm giữ ở trong tay thế lực lớn.

Mà ở Thần Giới, linh thạch cũng là một loại khan hiếm phẩm, Thần Ma ở giữa giao dịch, thường thường dùng linh thạch kết toán!

Tòa đảo nhỏ này, lại là linh thạch quáng mạch, chỉ sợ mười ức cân linh thạch cũng không dừng lại, quả thực chính là một khoản tài phú kinh thiên!

- Chỉ có đoạt được Thánh Quân động phủ, mới có thể chưởng khống tất cả tài phú nơi đây!

Ba người Giang Nam đang giằng co không dứt, đột nhiên Âu Chấn Đông đang cùng Ngọc phu nhân giao thủ cười ha ha, lòng bàn tay bày ra, một mặt tam lăng kính hiện ra, lăng kính bốn bề chuyển động, liền có một Âu Chấn Đông từ lăng kính đi ra, hướng cỏ lư phi đi, thừa dịp ba người chiến đấu đến thời kỳ mấu chốt, bỗng nhiên chui vào trong mao lư!

- Thánh Quân động phủ này, rốt cục thuộc về ta sở hữu !

Tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông xông vào mao lư, Giang Nam quyết định thật nhanh, bỏ qua Thi Hiên Vi cùng Đàm Trí thánh tăng, cũng xông đi vào, Thi Hiên Vi cùng Đàm Trí thánh tăng không dám chậm trễ, vội vàng vọt vào trong mao lư.

- Đây là cái gì?

Giang Nam mới vừa tiến vào bên trong mao lư, đột nhiên nghe được tiếng kêu sợ hãi của Âu Chấn Đông truyền đến, tiếp theo liền thấy tòa cỏ lư này là một không gian rộng lớn trăm dặm, cái không gian này cực kỳ vững chắc, rõ

ràng là có Thần Chủ đạo tắc mở thời không tạo thành.

Ở trong không gian này, nổi lơ lửng từng kiện thần minh chi bảo thể tích khổng lồ, Thiên Thần chi bảo, Chân Thần chi bảo, thậm chí ngay cả Thần Chủ chi bảo cũng có thật nhiều!

Những pháp bảo này đã bị phong ấn, không có nửa phần uy năng, hiển nhiên là Thần Mộc Thánh Quân vì truyền nhân cách thế của mình lưu lại!

Bất quá làm người ta sợ hãi chính là, đạo tắc của Thần Mộc Thánh Quân diễn biến không gian, giờ phút này rách nát không chịu nổi, lộ ra từng cái từng cái đại động, không biết bị lực lượng gì hủ thực!

Mà những pháp bảo bị phong ấn kia, giờ phút này cũng trở nên đổ nát không chịu nổi, hiển nhiên cũng gặp phải loại lực lượng này ăn mòn, uy năng hao tổn thật to!

- Ngay cả đạo tắc của Thần Mộc Thánh Quân cũng bị hủ thực, rốt cuộc là lực lượng gì?

Giang Nam trong lòng cả kinh, hắn lập tức cảm giác được một cổ áp bách kinh người từ những không gian nghiền nát kia truyền đến, giống như một Vô Song Cự Nhân đứng vững ở trong tinh không rộng lớn, cao cao ngồi ở trên thần tọa, áp bách đến hắn cơ hồ không cách nào thở dốc!

Mà Thi Hiên Vi cùng Đàm Trí thánh tăng, cũng cảm giác được cổ áp bách nghe rợn cả người này, sắc mặt tái nhợt, kinh nghi bất định.

Loại cảm giác bị áp bách này, giống như vũ trụ mênh mông, hơi thở thâm thúy, sâu không lường được, phảng phất là Thiên Địa Chí Tôn, vạn thần chi chủ!

Mặc dù Thần Mộc Thánh Quân có thể so với Thần Tôn Thần Chủ, nhưng sau khi hắn chết, khí tức tuyệt đối không có thể làm lòng người kinh sợ như thế, loại khí tức này, căn bản không phải Thần Chủ Thần Tôn có thể phát ra!

Từ chút ít lực lượng hủ thực này ra tới động khẩu trong không gian, bọn họ mơ hồ có thể thấy, nơi đó là thời không!

Thi Hiên Vi thất thanh nói:

- Thần Mộc Thánh Quân đem mình mai táng ở trong Thánh Quân động phủ, hắn cũng sợ thi thể của mình gặp phải khinh nhờn, nhất định phải đem nơi đây chế tạo được giống như thùng sắt giang sơn, lao không thể tồi. Cái lực lượng gì có thể hủ thực động phủ của hắn?

Giang Nam hướng mọi nơi quét tới, không gian nơi đây đã tàn phá không chịu nổi, có thể nói Thần Mộc Thánh Quân lưu lại hết thảy cũng gặp phải lực lượng dị chủng ăn mòn, hắn lưu bố trí ở nơi đây đã hủy hoại chỉ trong chốc lát, có thể luyện hóa Thánh Quân động phủ hay không, còn là một không biết bao nhiêu!

- Thần Mộc Thánh Quân động phủ là một của hắn, nhất định phải lựa chọn một vị trí phong thủy thật tốt, giấu dấu vết trong hư không, tự do ở ngoài chư thiên vạn giới. Mộ địa của hắn, làm sao sẽ bị những lực lượng khác ăn mòn?

Hắn hé mắt, từ trong những không gian động khẩu kia nhìn lại, mơ hồ có thể nhìn tới đó là một Tinh Hà lấp lánh, Tinh Hà như bàn, một cột đá khổng lồ đứng vững ở trên Tinh Hà.

Những cột đá này tản ra ba động làm người nghe kinh sợ, ngay cả vận hành lực của Tinh Hà cũng bị trấn áp, có thể nghĩ tất nhiên là trọng bảo rất cao!

Mà ở trung ương Tinh Hà, nổi lơ lửng một tòa đại lục, dãy núi như rồng, trên không đại lục có một tòa Thần Điện, mơ hồ thấy trung ương tòa Thần Điện kia có một quan tài khổng lồ!

- Một tòa Đại Mộ khác?

Giang Nam ngạc nhiên, trong tòa Thần Điện kia thỉnh thoảng bắn ra vô số

dị tượng, mơ hồ tản mát ra uy nghiêm vô cùng, loại uy nghiêm này, làm cho người ta cảm giác phảng phất là một Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới!

Đế mộ!

- Thần Mộc Thánh Quân chính là một bi kịch, đem mộ địa của mình xây ở bên một tòa Đế mộ, khó trách mộ địa bị hủy!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không đúng, không đúng, Thần Mộc Thánh Quân quả quyết không sẽ ngu xuẩn như thế, hắn nhất định sẽ tránh ra Đế mộ, nói như vậy, trong tòa Đế mộ này mai táng Thần Đế, nhất định ở sau Thần Mộc Thánh Quân. Như vậy chủ nhân Đế mộ, khẳng định chính là. . .

Trong đầu hắn hiện ra một cái tên, Tinh Quang Kỷ Tinh Quang Thần Đế !

- Thần Mộc Thánh Quân lưu lại mầm móng, mấu chốt luyện hóa Thánh Quân động phủ!

Ánh mắt Đàm Trí thánh tăng đột nhiên sáng lên, tung người dựng lên, hướng trong nhiều pháp bảo bay ra, ở trong chút ít pháp bảo, có một viên mầm móng lớn như đầu quyền, hình dáng giống như trái tim.

Thần Mộc Thánh Quân lựa chọn cách thế truyền nhân, nhất định sẽ lưu lại mấu chốt luyện hóa động phủ, mà viên mầm móng Thánh Quân này, hơn phân nửa chính là Thần Mộc Thánh Quân lưu lại đầu mối!

Giang Nam nhìn hắn nhào tới, không có ngăn trở, Hiên Vi cùng bốn hóa thân của Âu Chấn Đông riêng phần mình xuất động, sáu thân ảnh ở bên trong mao lư này tung hoành giao kích, liên tục đau hạ sát thủ, cũng cố gắng tranh đoạt viên Thánh Quân mầm móng này.

Xuy…

Thiên Nhãn của Đàm Trí thánh tăng bắn ra Thần Quang, nơi đi qua, từng

kiện thần minh chi bảo, Thiên Thần chi bảo, Chân Thần chi bảo trôi lơ lửng ở trong không gian này rối rít nát bấy, giống như gỗ mục, vừa đụng liền phá.

Thậm chí ngay cả Thần Chủ chi bảo, giờ phút này cũng xuất hiện một vết rách nhìn thấy mà giật mình!

Đàm Trí thánh tăng không khỏi ngẩn ngơ, tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông bay đến, tạo thành một tòa Tứ Tượng trận, ở giữa không trung ầm ầm cổn động, nơi đi qua, dễ như trở bàn tay liền đem từng kiện pháp bảo phá hủy.

Mà Thanh Vũ Thần Phiến của Thi Hiên Vi phiến đi, càng nhiều pháp bảo gặp phải đả kích hủy diệt.

Trong chớp mắt, chu vi hơn trăm dặm không gian này, tất cả pháp bảo mà Thần Mộc Thánh Quân để lại cho truyền nhân, liền bị hủy hết, mặc dù Thần Chủ chi bảo cũng không có chịu đựng được dư ba công kích của bọn hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 808: Đẩy Ngã Khiêng Đi. (1)

Ba người ngẩn ngơ, vội vàng nhìn về phía viên Thánh Quân mầm móng này.

Thánh Quân mầm móng phát ra thanh quang sâu kín, cũng không có bị dư ba công kích của bọn hắn phá huỷ, điều này làm cho ba người thở phào nhẹ nhỏm.

Đột nhiên, chỉ nghe viên Thánh Quân mầm móng này phát ra một tiếng vang nhỏ răng rắc, thanh âm cực kỳ nhỏ, nhưng truyền tới trong tai bọn họ thì không khác gì sét đánh kinh thiên.

Răng rắc, răng rắc.

Ở bọn hắn nhìn soi mói, viên Thánh Quân mầm móng này rốt cục nát bấy, không còn sót lại chút gì!

- Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?

Vẻ mặt Đàm Trí thánh tăng dại ra, si ngốc nhìn Thần Mộc Thánh Quân mầm móng hoa thành tro bụi, thất hồn lạc phách nói:

- Ta là Thánh Quân truyền nhân, chỉ cần ta được đến Thánh Quân truyền thừa, là có thể chưởng khống tòa động phủ này, tất cả tài phú là của ta, thậm chí ta còn có thể thúc dục Động Thiên lực, khu động tất cả cấm chế nơi đây, giết chết tất cả đối thủ. . . .

Bốn hóa thân của Âu Chấn Đông cũng ngây ngốc nhìn một màn này, thật lâu nói không ra lời, mục đích của hắn là vì đoạt được Thánh Quân động phủ, nếu như nhận được tòa động phủ này, thực lực của hắn tất nhiên tăng nhiều, đến lúc đó đừng nói phụ tá Ngũ ca hắn đi lên thành chủ vị, cho dù hắn muốn trở thành Xuất Vân thành chủ, cũng không phải là không thể được!

Thi Hiên Vi thở dài, nhìn Thần Mộc Lệnh một cái, thu hồi lệnh bài này.

Thần Mộc Thánh Quân động phủ, bị mộ địa của một người khác xâm lấn, hắn ở nơi này lưu lại hết thảy bố trí, cũng gặp phải đả kích hủy diệt!

Thậm chí bao gồm hắn truyền thừa, viên Thánh Quân mầm móng này!

Thần Mộc Thánh Quân ở lúc sắp chết, tất nhiên là đem sở học toàn thân mình, hết thảy đánh vào viên Thánh Quân mầm móng này, thậm chí một phần tu vi pháp lực, thần thức của hắn, cũng bị luyện vào trong viên mầm móng này.

Có thể nói, chỉ cần luyện hóa viên Thánh Quân mầm móng này, liền nhận được hắn truyền thừa, hắn quán đỉnh, tu vi đột nhiên tăng mạnh, tiến triển cực nhanh, thành Thần thành Phật cũng không nói chơi!

Hơn nữa, viên mầm móng này còn là đầu mối của tòa động phủ, trọng yếu nhất là sau khi luyện hóa mầm móng, cả tòa động phủ đều sẽ bị chủ nhân mầm móng chưởng khống!

Nhưng mà hiện tại, Thánh Quân mầm móng bị một tòa Đại Mộ khác truyền ra lực lượng ăn mòn, hủy diệt.

Nói cách khác, hiện tại bất luận kẻ nào cũng không thể nhận được tòa Thánh Quân động phủ này.

Trừ khi, bọn họ có pháp lực ngập trời, có thể làm cho Đạo văn hoặc là đạo tắc của mình trải rộng cả không gian động phủ, mạnh mẽ đem tòa động phủ này luyện hóa!

Bất quá, nếu như có pháp lực bực này, thấp nhất cũng cần tu vi Thần Chủ Thần Tôn, có tu vi thực lực bực này, ai lại đi nghía Thánh Quân động phủ?

- Ha hả, công dã tràng, kết quả là công dã tràng a. . .

Âu Chấn Đông cười mà như không cười, tựa như khóc không phải là

khóc nói.

Trong lòng Giang Nam cũng buồn bã như mất, hắn đối với Thánh Quân động phủ cũng cực kỳ khát vọng, nhưng mà từ khi hắn đoán ra một tòa Đại Mộ xâm nhập khác có thể chính là Tinh Quang Đại Đế, cũng đã ngờ tới, bổn nguyên của Thần Mộc Thánh Quân động phủ đã bị dư uy của Tinh Quang Đại Đế phá vỡ hoàn toàn.

Dù sao, đó là mộ địa của một Thần Đế, Thần Đế mai cốt chi địa, đế vương chi sàn, há lại cho người khác ngủ ngáy?

Đế Uy không thể khinh nhờn, Thần Mộc Thánh Quân muốn trách chỉ có thể trách hắn lựa chọn địa phương quá tốt, ngay cả Tinh Quang Đại Đế cũng nhìn trúng chỗ này.

- Này tất nhiên là một tòa Đế mộ, Đế mộ, so sánh với Thánh Quân động phủ muốn thắng được trăm ngàn lần!

Bốn hóa thân của Âu Chấn Đông mắt lộ ra vẻ cuồng nhiệt, cắn răng, cất bước hướng một cái cửa động:

- Đại Đế chi mộ, tùy tiện nhận được một bảo vật, cũng muốn thắng được Thánh Quân động phủ không biết bao nhiêu!

Đàm Trí thánh tăng xuẩn xuẩn dục động, nhìn Giang Nam một chút, chỉ thấy Giang Nam như cũ đứng ở nơi đó, chưa đi vào Đại Đế chi mộ, trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này hai tay hợp thành chữ thập, cười hỏi:

- Giang giáo chủ, làm sao ngươi không vào đi?

Hắn mới vừa rồi nhìn thấy Thánh Quân động phủ bị hủy, rối loạn một tấc vuông, nhưng tâm cảnh tu vi của hắn cũng là cực cao, rất nhanh liền đem tâm tình trong lòng quét dọn đi ra ngoài, tâm tình khôi phục như thường.

Thân là Bồ Đề Thụ, tâm như gương sáng, lúc nào cũng chuyên cần, chớ khiến cho lạc bụi.

Tâm cảnh của Đàm Trí thánh tăng đã đạt tới một bước này, có thể nói là Đại Tông Sư!

Nếu như hắn đạt tới Bồ Đề không phải là cây, gương sáng không phải là gương, trống trơn không có gì, không chọc cho bụi bặm, chính là Chân Pháp Phật Đà cảnh giới, Tri Hành Hợp Nhất, tâm tình lúc nào cũng thấu triệt như gương, không có bất kỳ một tia tạp niệm cùng tâm tình mặt trái.

Mà muốn đạt tới Tri Hành Hợp Nhất cảnh giới, là bực nào khó khăn, cho dù là Giang Nam, cũng chỉ mới mò tới cảnh giới này mà thôi.

Giang Nam lắc đầu, ánh mắt chớp động, cười nói:

- Có Âu Chấn Đông tiền bối dò đường cho ta, ta không cần lấy thân phạm hiểm? Hiên Vi, thánh tăng, chúng ta không bằng ở chỗ này yên lặng theo dõi kỳ biến.

Thi Hiên Vi cùng Đàm Trí thánh tăng đứng ở phía sau Giang Nam, ánh mắt Thi Hiên Vi chuyển động, ở trên người Đàm Trí thánh tăng cùng Giang Nam đánh giá, chỉ thấy Đàm Trí thánh tăng mi thanh mục tú, bảo tướng trang nghiêm, rất có ý vị cao tăng đắc đạo.

Mà Giang Nam cũng là áo bào phiêu động, Ngọc Thụ Lâm Phong, rất là xuất trần, hai tướng đối lập, Đàm Trí thánh tăng liền lộ ra thua kém Giang Nam một bậc, thiếu một loại khí chất đặc biệt.

- Không thể phủ nhận, Giang khốn kiếp đích xác là nhân vật xuất sắc, so sánh với Đàm Trí thánh tăng muốn thắng được rất nhiều, khó trách mẹ ta một cái liền thích hắn. . .

Thi Hiên Vi tròng mắt lưu chuyển, ở trên người Giang Nam đánh giá qua, phong thái của Giang Nam ở lần đầu gặp nhau chưa chắc có thể nhận ra, nhưng mà tiếp xúc càng sâu, liền càng có thể phát hiện lực hấp dẫn trên người hắn.

Kia là một loại mị lực tà ác, nguy hiểm và thần bí. Mặc dù Thi Hiên Vi

đối với hắn hận đến ngứa răng, nhưng đề không nổi sát cơ.

Tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông dần dần xâm nhập Đế mộ, càng chạy càng xa, đột nhiên, tứ hóa thân kia giống như khói nhẹ tiêu tán, phảng phất chưa từng có tồn tại qua.

Tứ đại hóa thân này biến mất, không nhìn thấy có bất cứ ba động gì, cảm ứng không tới bất kỳ năng lượng bộc phát, cũng không có Thần Thông hay là trận pháp pháp bảo oanh kích, cứ như vậy thật yên lặng biến mất, phảng phất chưa từng có tồn tại qua!

Tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông không phải chuyện đùa, thực lực mỗi một hóa thân cũng đến gần thần minh vô hạn, tứ đại hóa thân cứ như vậy bị trống rỗng lau đi, để cho sắc mặt của Giang Nam cùng Đàm Trí thánh tăng, Thi Hiên Vi không khỏi ngưng trọng.

Nguy hiểm, tuyệt đối nguy hiểm!

Ở trong Thánh Quân động phủ, thấp nhất còn có thể biết mình là chết như thế nào, nhưng đến Đế mộ này, chỉ sợ ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 809: Đẩy Ngã Khiêng Đi. (2)

Giang Nam bứt ra liền đi, trong chớp mắt đi ra tòa cỏ lư này, biến mất không thấy gì nữa. Đàm Trí thánh tăng cùng Thi Hiên Vi do dự một chút, cũng lần lượt đi ra cỏ lư.

Hai người bọn họ mới đi ra bên ngoài, đợi thấy một màn trước mắt, không khỏi vẻ mặt dại ra.

Chỉ thấy, Giang Nam giờ phút này đang tế lên Đãng Ma Kiếm, đem tòa linh mạch này cắt thành từng cục, sau đó thu vào trong Tử Phủ của mình.

Bọn họ bất quá là ở trong cỏ lư trì hoãn một thời gian ngắn, Giang Nam cũng đã đem toà đảo này cắt đứt bốn năm thành!

Đám người Chân Pháp Phật Đà, Thao Hộc Tôn Giả chiến đấu còn đang kéo dài, mà Âu Chấn Đông có tư tâm, cũng không nói đến mình ở trong cỏ lư phát hiện mộ thất của Tinh Quang Đại Đế, cho nên còn không có khiến cho oanh động.

Mấy Thần Ma khác mặc dù thấy được Giang Nam cắt phá, điên cuồng cướp đoạt linh thạch, nhưng mà bởi vì kích chiến say sưa, mỗi người đều không có xuất thủ ngăn trở hắn.

Giang Nam xuất thủ quá nhanh, tả một kiếm hữu một kiếm đánh xuống, từng cục linh thạch khổng lồ bay lên, điên cuồng hướng trong Tử Phủ mình đưa đi.

Mọi người bị buộc không có đất đặt chân, còn phải không ngừng đại chiến, từng cái từng cái trong lòng giận dữ. Huyết Thần Mao Viễn Công phẫn nộ quát:

- Tiểu tử thúi, ngươi có biết đủ hay không? Đào đi xuống nữa, toà đảo này

cũng bị ngươi lấy hết !

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, tiếp tục không ngừng đào sâu đi xuống.

- Đàm Trí, người nào luyện hóa Thánh Quân động phủ?

Chân Pháp Phật Đà liếc thấy Đàm Trí thánh tăng đi ra mao lư, vội vàng cao giọng quát lên.

- Thần Mộc Thánh Quân lưu lại bố trí bị hủy, người nào cũng không thể luyện hóa tòa động phủ này.

Đàm Trí thánh tăng lắc đầu, ở trong cỏ lư kiến thức sơ lược nói một lần, mọi người trong lòng chấn động, rối rít dừng tay, thất thanh kêu lên:

- Đế mộ? Tinh Quang Đại Đế chi mộ?

Thi Hiên Vi gật đầu nói.

- Đích xác là một tòa Đế mộ, Đế uy mênh mông cuồn cuộn, làm cho người ta thần phục.

Hô…

Mao Viễn Công dẫn đầu phi đến, xông vào cỏ lư, tiếp theo đám người Ngọc phu nhân, Chân Pháp Phật Đà, Thao Hộc Tôn Giả, Lạp Thần Ông rối rít chạy tới, tràn vào trong mao lư.

- Còn chưa đi hỗ trợ?

Giang Nam thấy nhiều Thần Ma tiến vào trong mao lư, thở phào nhẹ nhỏm, hướng đám người Tam Khuyết Đạo Nhân, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh ngoắc nói.

- Giang đạo hữu, chúng ta hiện tại làm cái gì?

Đám người Thiệu Thiên Nhai vội vàng đi tới bên cạnh hắn hỏi.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên thần thụ, cười nói:

- Tự nhiên là đào thần thụ này khiêng đi.

Thi Hiên Vi cùng Đàm Trí thánh tăng mắt mũi trợn tròn nhìn tới, đám người Giang Nam cùng mấy người Âu gia không nói một lời, đem linh thạch ở dưới thần thụ hết thảy đào ra, đẩy ngã thần thụ, đưa vào bên trong mi tâm của Giang Nam.

Thần thụ biến mất, sương mù nhanh chóng vọt tới, đem nơi này bao phủ. Nơi xa truyền đến từng đợt hí hô, đó là Thần Thi của Thần Mộc Thánh Quân, không có thần thụ trấn áp, đầu Thần Thi này lá gan nhất thời lớn lên, hướng bên này đến gần!

Thi Hiên Vi cùng Đàm Trí thánh tăng sợ hết hồn, vội vàng xông vào trong cỏ lư, bọn họ mới vừa tiến vào mao lư, chỉ nghe Chân Pháp Phật Đà truyền đến:

- Chư vị đạo hữu, Đế mộ không phải chuyện đùa, bằng thực lực của chúng ta đi vào chỉ sợ là cửu tử nhất sanh, bất quá, cũng không là không có cách nào.

Ngọc phu nhân cười dài nói:

- Phật Đà có diệu kế gì?

Chân Pháp Phật Đà khẽ mỉm cười, định liệu trước nói:

- Thần thụ ngoài thảo lư, chính là một Thần Chủ chi bảo, uy năng có thể so với Thần Tôn chi bảo, có gốc thần thụ này, chúng ta tìm Đế mộ một chút cũng không phải là không thể!

Chúng nhân ánh mắt sáng lên, rối rít vỗ tay than thở, Chân Pháp Phật Đà này đích xác là trí khôn hiểu rõ, nghĩ nơi người không nghĩ, là một nhân vật rất cao!

- Sư tôn. . . .

Đàm Trí thánh tăng cẩn thận từng li từng tí nói:

- Gốc thần thụ kia, bị đám người Giang giáo chủ đẩy ngã khiêng đi. . . .

Mấy Thần Ma ngẩn ngơ, từng cái từng cái nổi giận:

- Tiểu tử này là ông cụ treo cổ, chán sống đi?

Bọn người Chân Pháp Phật Đà vội vàng đi ra nhà tranh, chỉ thấy sương mù đầy trời, đem hòn đảo hết thảy bao phủ, sương mù này rất nặng, mặc dù là bọn hắn cũng thấy không rõ bên ngoài vài dặm.

Ngọc phu nhân lộ ra thần sắc dở khóc dở cười, lẩm bẩm nói:

- Tiểu tử này, đem toàn bộ hòn đảo đều chuyển không rồi. . .

Ở trước mặt bọn họ, cả tòa đảo đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại ở phía dưới cỏ lư còn có linh thạch biến thành thạch cơ, hiển nhiên là Giang Nam đem toàn bộ hòn đảo nâng lên giữa không trung, bởi vì bọn hắn đều ở bên trong cỏ lư, miễn cho kinh động đến bọn hắn, vị Huyền Thiên giáo chủ kia mới buông tha phiến địa phương này.

Sắc mặt bọn người Âu Chấn Đông, Mao Viễn Công cùng Lạp Thần Ông trở nên vô cùng khó coi, đường đường Thần Ma, rõ ràng bị một tiểu bối ở dưới mí mắt, đem tài phú hết thảy mang không còn, bao nhiêu cũng để cho bọn hắn có chút thẹn quá hoá giận.

Nếu như không cách nào tìm được thần thụ do thân thể Thần Mộc Thánh Quân luyện thành, bọn hắn đừng nói không cách nào đi tìm đế mộ, thậm chí ngay cả rời đi Thánh Quân động phủ trở lại Trung Thiên thế giới cũng không có khả năng!

Dù sao, cửa vào của Thánh Quân động phủ có Tam đại cấm chế, lúc bọn hắn tiến đến có Thần Mộc Lệnh định trụ cấm chế, nhưng mà hôm nay ba mặt

Thần Mộc Lệnh bị phá huỷ hai mặt, muốn đi cũng đi không nỗi!

- Chút tiểu quỷ kia là đi ra hòn đảo này như thế nào?

Lạp Thần Ông nhíu mày, nhìn về bốn phía, trầm giọng nói:

- Đầm lầy nơi đây chuyên môn hấp sinh cơ, còn có Thần Thi của Thần Mộc Thánh Quân ở trong đó làm loạn, dùng tu vi chút tiểu quỷ kia, tiến vào đầm lầy hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Vậy cũng chưa hẳn.

Chân Pháp Phật Đà lắc đầu nói:

- Ta từng thấy vị Giang giáo chủ kia có được một bảo chung, dùng chung bảo hộ mọi người, bình an từ trong ao đầm đến chỗ này, bọn hắn không có thần minh phù hộ, tất nhiên là dựa vào uy năng khẩu bảo chung kia, đủ để áp chế sát cơ trong ao đầm.

- Giờ phút này Thánh Quân động phủ đã phong bế, lối vào có Tam đại cấm chế. Tiểu quỷ họ Giang kia cho dù quỷ kế đa đoan, cũng không cách nào ly khai nơi đây!

Thao Hộc Tôn Giả cười lạnh nói:

- Hắn trốn không thoát, Thánh Quân động phủ không quá lớn, chúng ta tùy thời có thể tìm ra hắn, ép hắn đem tất cả tài phú nhổ ra!

Mao Viễn Công hừ lạnh một tiếng, lúc này khởi hành, kêu lên:

- Chúng ta truy!

Đột nhiên, trong sương mù truyền đến từng tiếng gào thét nặng nề, sắc mặt chư vị Thần Ma biến hóa. Lập tức nghe ra đó là Thần Thi của Thánh Quân phát ra gầm rú, cách bọn họ cũng không xa.

Sắc mặt Mao Viễn Công biến hóa, vội vàng dừng bước lại.

- Hiên Vi, ngươi trở lại ở bên trong nhà tranh, ngàn vạn lần không nên đi ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 810: Đẩy Ngã Khiêng Đi. (3)

Sắc mặt Ngọc phu nhân cũng ngưng trọng, hướng Thi Hiên Vi thấp giọng nói:

- Phiến đầm lầy này thôn phệ sinh mệnh lực, ngươi ở bên cạnh ta, chỉ sợ lúc gặp đến đại chiến ta không rảnh thủ hộ ngươi. Nhà tranh là chỗ Thần Mộc Thánh Quân tu luyện, Thần Thi kia không dám đi vào.

Thần sắc trên mặt Thi Hiên Vi lo lắng, trong lòng biết mặc dù mình đi qua cũng giúp không được. Lúc này thấp giọng nói:

- Mẹ, ngươi phải cẩn thận!

Chân Pháp Phật Đà nhìn Đàm Trí thánh tăng, nhẹ nhàng ngoắc, chỉ thấy Đàm Trí thánh tăng thân bất do kỷ bay lên, rơi vào bên trong mi tâm của hắn. Hắn lại không có muốn Đàm Trí thánh tăng trốn ở bên trong cỏ lư, dù sao Đàm Trí thánh tăng có được Xá Lợi thiên nhãn, cái thiên nhãn này uy lực cực lớn, đối với hắn có chỗ hữu dụng.

- Đầu thần thi kia thực lực cường hoành đến khủng bố, chúng ta phải cẩn thận từng li từng tí, ngàn vạn lần không nên tách ra!

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Chư vị đạo hữu, giữa chúng ta lẫn nhau có lẽ có chút ít ân oán, nhưng mà trước mắt tình thế cực kỳ nghiêm trọng, tuyệt đối không thể nghĩa khí nắm quyền, nếu không tất cả mọi người phải vẫn lạc tại đây! Chúng ta tìm được Giang giáo chủ, đoạt lại thần thụ, cũng cần cùng nhau tế lên thần thụ, mới có thể thăm dò đế mộ.

Mọi người nhao nhao gật đầu nói:

- Phật Đà yên tâm, đang mang sinh tử phú quý, chúng ta tự nhiên có chỗ so đo.

Lúc này mấy Thần Ma kia dắt tay nhau đi vào trong sương mù, bốn phía sưu tầm tung tích bọn người Giang Nam.

Thánh Quân động phủ nói lớn không lớn, nhưng nói nhỏ là tuyệt đối không nhỏ, đầm lầy sông rộng, không ngớt mấy ngàn dặm, muốn sưu tầm đến bọn người Giang Nam cũng không dễ dàng.

Thi Hiên Vi đứng ở trước nhà tranh, đang trông xem thế nào, chỉ thấy sương mù vô tận, khắp nơi đều là một mảnh trắng xoá, thậm chí ngay cả thần trí của nàng cũng không thể dò xét ra cách xa bao khoảng.

Tiếng hô của Thi thần xa xa truyền đến, làm cho nàng không khỏi rùng mình một cái, không dám tiếp tục đứng ở bên ngoài, vội vàng đẩy cửa đi vào trong cỏ lư.

- Giang lão đệ, tòa cỏ lư này hủy đi không tốt lắm a.

Nàng vừa mới đi vào bên trong nhà tranh, đột nhiên bên ngoài nhà tranh truyền đến một thanh âm nói.

Trong nội tâm Thi Hiên Vi khẽ giật mình, bên ngoài lại truyền tới một thanh âm làm cho nàng hận đến ngứa răng, hiển nhiên là đang nghiên cứu cấu tạo nhà tranh nói:

- Cỏ lư này cũng là một kiện pháp bảo không tệ, bên trong có thời không, cùng Thánh Quân động phủ và Tinh Quang đại đế chi mộ liền cùng một chỗ, hoàn toàn chính xác không cách nào hủy đi. Nếu cưỡng ép hủy đi mà nói, không gian bên trong nhà tranh sẽ sụp đổ, thông đạo đế mộ cũng sẽ biến mất.

- Giang phôi đản rõ ràng không có đi xa! Hắn còn dám trở về!

Thi Hiên Vi nghe được cái thanh âm này, trong nội tâm tức giận, đột nhiên chỉ thấy cửa lư mở ra, Giang Nam mang theo sáu bảy người nối đuôi

nhau mà vào, xâm nhập bên trong nhà tranh.

Giang Nam chứng kiến Thi Hiên Vi, cũng là nao nao, lập tức lộ ra dáng tươi cười sáng lạn, vạn phần nhiệt tình nói:

- Hiên Vi, chúng ta lại gặp mặt, tại sao ngươi không có cùng Ngọc phu nhân chung một chỗ?

- Đừng gọi ta là Hiên Vi, ta và ngươi không có thân thiết như vậy!

Thi Hiên Vi tức giận nói:

- Ngươi đừng quên, ngươi còn ám toán ta ba lượt!

- Nguyên lai là Hiên Vi tiên tử.

Mọi người con mắt sáng ngời, nhao nhao tiến lên chào hỏi, Âu Chấn Vân ha ha cười nói:

- Tiên Tử chớ trách Giang giáo chủ, tất cả mọi người là đối thủ cạnh tranh, tất cả đều vì mạng, vì chính mình tranh đoạt một phần số mệnh mà thôi. Giang giáo chủ nếu có chỗ đắc tội, lão hủ thay hắn nói không phải.

- Chấn Vân tiền bối khách khí.

Thi Hiên Vi vội vàng hoàn lễ, hung hăng liếc Giang Nam, thầm nghĩ:

- Cái phôi đản này, nhân duyên ngược lại là không tệ.

- Những Thần Ma đó tùy thời đều có thể phát giác chúng ta không có ly khai, mà là phản hồi nhà tranh, việc này không nên chậm trễ, chúng ta chi bằng mau chóng tiến vào đế mộ.

Tam Khuyết đạo nhân cười nói:

- Có thần thụ che chở, nghĩ đến cấm chế trong đế mộ cũng không làm gì được chúng ta!

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai nhìn về phía Thi Hiên Vi, cười nói:

- Tiên Tử, nếu không cùng chúng ta chung một chỗ tìm tòa đế mộ này một chút?

Thi Hiên Vi chần chờ thoáng một phát, lắc đầu nói:

- Mẫu thân của ta bị vây ở trong Thánh Quân động phủ, bọn hắn không có thần thụ phù hộ, chỉ sợ cả đời đều sẽ bị vây ở chỗ này. Ta muốn cùng mẫu thân ta chung một chỗ.

Giang Nam cười nói:

- Thần Ma dù sao cũng là Thần Ma, Thánh Quân động phủ trói không được bọn hắn, bọn hắn còn có cơ hội ly khai Thánh Quân động phủ tiến vào đế mộ.

Thi Hiên Vi nghi ngờ nói:

- Cơ hội gì?

- Bọn hắn chỉ cần bắt Thần Thi của Thánh Quân, đem đầu thi thần này luyện hóa. Hơn nữa pháp lực của mấy đại Thần Ma, đem thi thần tế lên. Có khả năng phát huy ra uy năng cũng không thua kém thần thụ, đủ để bảo vệ bọn hắn an nguy.

Giang Nam cười nói:

- Chân Pháp Phật Đà không phải kẻ ngu dốt, mới vừa rồi có thể nghĩ một điểm kia. Hiên Vi, ngươi là truyền nhân của Thần Mộc Thánh Quân, nghĩ đến đối với Thánh Quân công pháp có chỗ nghiên cứu, có ngươi gia nhập liên minh, chúng ta liên thủ tế lên thần thụ, liền càng thêm an toàn!

Thi Hiên Vi thoáng yên tâm, nàng đối với thăm dò đế mộ cũng có chút chờ mong, gốc thần thụ này có thể chấn nhiếp Thần Thi của Thần Mộc Thánh Quân, dựa vào thần thụ đến thăm dò đế mộ hoàn toàn chính xác sẽ

thiếu rất nhiều nguy hiểm.

- Tốt, cùng đi!

Thi Hiên Vi cắn răng nói.

Âu Chấn Vân thầm than một tiếng, thầm nghĩ:

- Cô nương này sẽ bị lây xấu đây. . .

Mọi người dũng mãnh vào trong đế mộ, lập tức cảm giác đại đế chi uy hạo hạo đãng đãng trấn áp mà đến, để cho bọn hắn tâm linh run rẩy, tinh khí thần hết thảy lọt vào áp chế, thân thể, thần thức, pháp lực, khí huyết cùng tâm linh phảng phất đều bị một tòa Hoang Cổ Thánh sơn trấn áp!

- Cùng Đế Uy đối kháng, là địa phương ta hoàn thiện Vô Úy Ấn tốt nhất!

Tâm thần Giang Nam kích đãng, lúc này lấy ra Thánh Quân thần thụ, chỉ thấy gốc thần thụ này vừa xuất hiện, lập tức tản mát ra uy năng ngập trời, cành lá bay múa, khí lành ngàn tia.

Thần thụ cao cao đứng vững, một mảnh khí lành dài hẹp như là thác nước rơi xuống, ngăn cản ở chung quanh bọn họ, ngăn trở đại đế chi uy xâm nhập!

Thần thức của Tam Khuyết đạo nhân dũng mãnh vào bên trong gốc thần thụ này, phi tốc dò xét, thất thanh nói:

- Mười tám đạo thần cấm! Cái gốc thần thụ này rõ ràng có khoảng chừng mười tám đạo thần cấm, thập bát trọng thiên, khó trách có thể so sánh Thần Tôn chi bảo! Nếu Thần Mộc Thánh Quân đem gốc thần thụ này luyện thành hai mươi tư trọng thiên, chỉ sợ thực lực của hắn có thể so sánh với Thần Đế Ma Đế rồi!

Thần Mộc Lệnh chỉ có tám đạo thần cấm, hình thành bát trọng thiên, Đàm Trí thánh tăng cùng Thi Hiên Vi chỉ luyện hóa đệ nhất trọng thần cấm, uy năng liền có thể so sánh Thần Minh chi bảo, uy lực cực lớn, mặc dù là Giang

Nam tế lên Đãng Ma Kiếm, cũng không cách nào phá hư Thần mộc lệnh, chỉ có thể từ bên trong không gian phá vỡ đệ nhất trọng thần cấm, cưỡng ép lau đi đệ nhất trọng thiên.

Chương 811: Tâm Tình Vô Địch, Tri Hành Hợp Nhất. (1)

Mà gốc thần thụ này lại trọn vẹn mười tám đạo thần cấm, thập bát trọng thiên, có thể tưởng tượng, nếu như uy năng của gốc thần thụ này toàn bộ tách ra, là kinh người bực nào!

- Hiên Vi, ngươi là Thần Mộc Thánh Quân truyền nhân, ngươi tới luyện hóa đệ nhất trọng thần cấm.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Chư vị, ta truyền thụ cho các ngươi Thần Mộc Thánh Quân công pháp, Thánh Quân thần cấm đại điển, các ngươi cùng một chỗ hiệp trợ Hiên Vi đến tế lên thần thụ!

Hắn thần thức chấn động, trong chớp mắt liền đem Thánh Quân thần cấm đại điển mà mình suy diễn ra truyền thụ cho bọn người Tam Khuyết đạo nhân, thậm chí ngay cả Thi Hiên Vi đều được đến truyền thụ.

Thi Hiên Vi tinh tế cảm ngộ Giang Nam truyền thụ đến Thánh Quân thần cấm đại điển, chỉ cảm thấy ảo diệu vô cùng, là Thần Mộc Thánh Quân khai sáng thần cấm tu luyện chi pháp, trong nội tâm không khỏi kinh nghi bất định.

Nàng tuy nói là Thần Mộc Thánh Quân tuyển định cách Đại truyền nhân, nhưng mà cũng không có được Thần Mộc Thánh Quân công pháp, Đàm Trí thánh tăng cũng là như thế, nhưng mà Giang Nam rõ ràng không phải Thánh Quân truyền nhân, lại hết lần này tới lần khác đạt được Thánh Quân công pháp, bao nhiêu cũng làm cho nàng cảm thấy có chút khó tin.

- Giang giáo chủ, ngươi không sợ ta được đến Thánh Quân thần cấm đại điển, luyện hóa được thần thụ, đem gốc thần thụ này làm của riêng sao?

Thi Hiên Vi hỏi.

Giang Nam chăm chú nói:

- Hiên Vi, tuy nói ta và ngươi giao thủ mấy lần, nhưng ta biết rõ tâm tính của ngươi, biết rõ ngươi không phải loại người như vậy. Nếu như đổi lại Đàm Trí thánh tăng, ta không dám yên tâm như vậy.

Thi Hiên Vi nghe được trong lòng ấm áp, thầm nghĩ:

- Phôi đản này cũng tính là có chút ánh mắt. . .

Chỉ nghe Giang Nam nói tiếp:

- Hơn nữa, cho dù ngươi luyện hóa thần thụ đệ nhất trọng thần cấm, chúng ta cũng có thể tùy thời tiêu diệt ngươi, cho nên thần thụ giao cho ngươi cũng không sao.

Thi Hiên Vi hướng hắn trợn mắt nhìn, Giang Nam cười ha ha, đột nhiên thả người nhảy ra phạm vi thần thụ bao phủ, để cho mình đắm chìm trong Đế Uy trấn áp.

Trong lòng mọi người cả kinh, Thi Hiên Vi vội vàng nói:

- Ta cũng không phải thực sinh khí, ngươi mau trở lại!

Hai người Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai nghe nói như thế, trong nội tâm bị đả kích lớn, Âu Chấn Vân cũng thầm than một tiếng:

- Cô nương này đã xong. . .

- Hiên Vi yên tâm, các ngươi tiếp tục đi về trước, ta sẽ đuổi kịp các ngươi.

Giang Nam đột nhiên đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh triển khai, Động Thiên bản thân phóng ra ngoài, hóa thành Ma ngục mấy trăm dặm, Huyền Thai kim nhân sải bước ra, đi vào trong ma ngục, rõ ràng là muốn nhờ Đế Uy của Tinh Quang đại đế áp bách, đến trợ giúp mình đột phá, triệt để lĩnh

ngộ Vô Úy Ấn, làm được tri hành hợp nhất!

Hai người Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai ngơ ngác nhìn Thi Hiên Vi, trong nội tâm bách vị tạp trần, Tiên Tử xinh đẹp nhất Trung Thiên thế giới, rõ ràng nói với Giang Nam loại liếc mắt đưa tình này, để cho trong nội tâm bọn hắn rất là thất lạc.

Tam Khuyết đạo nhân chính là chủng tộc địa ngục, thẩm mỹ quan cùng bọn họ hoàn toàn bất đồng, đối với Thi Hiên Vi không có bao nhiêu cảm giác. Nhưng trong lòng Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai ái mộ lại rất sâu.

Yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu, hai người bọn họ cũng là người ngưỡng mộ Hiên Vi tiên tử, chỉ là những năm gần đây Thi Hiên Vi đối với nam tử khác sắc mặt không chút thay đổi, vô luận đối phương xuất chúng xuất sắc cỡ nào, cường đại cỡ nào, ôn nhu hữu lễ cỡ nào, Thi Hiên Vi thủy chung lạnh nhạt như một.

Hai người bọn họ tuy cũng là tài tuấn thiên hạ ít có, nhưng cũng không có cơ hội cùng Thi Hiên Vi thân cận, càng đừng đề cập bồi dưỡng cảm tình rồi.

Mà bây giờ, Thi Hiên Vi hiển nhiên đối với Giang Nam toát ra quá nhiều quan tâm chi ý, cái này để cho hai vị tuổi trẻ tuấn kiệt trong nội tâm cực kỳ ghen ghét.

- Sự tình khi nào?

Thiệu Thiên Nhai thấp giọng nói.

Âu Tùy Tĩnh cũng là một mảnh mờ mịt, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua Giang Nam cùng Thi Hiên Vi có kết giao gì, nhìn thấy tối đa chính là Giang Nam thống hạ sát thủ đối với Thi Hiên Vi, chẳng lẽ đánh đập tàn nhẫn như vậy cũng có thể đánh ra cảm tình?

- Giang đạo hữu ra tay quá nhanh, quá độc ác a? Cái này để cho thiên hạ quần hùng làm sao chịu nổi?

Âu Tùy Tĩnh lẩm bẩm nói.

Thiệu Thiên Nhai đối với cái này sâu sắc đồng ý, liên tục gật đầu:

- Ra tay quá nhanh. . .

Khuôn mặt của Thi Hiên Vi cũng có chút đỏ bừng, trong lòng biết lời nói mới vừa rồi của mình rơi xuống dấu vết, thầm nghĩ:

- Ta mới không phải quan tâm hắn, mà là nếu như hắn chết rồi, chẳng phải là tội của ta. . . Phi phi! Cái Giang phôi đản này, chết là tốt nhất!

Nàng hướng Giang Nam vụng trộm trông xem thế nào, chỉ thấy Giang Nam thoát ly thần thụ che chở, như trước sinh long hoạt hổ, tạm thời nhìn không tới nguy hiểm. Thầm nghĩ:

- Người này rất giảo hoạt, đến bây giờ còn sống hảo hảo, chắc có lẽ không chủ động tìm chết. Hắn nếu không kiên trì nổi, mình trở về là được, ta *** đang nghĩ cái gì?

Lúc này tâm thần nàng chăm chú, toàn tâm toàn ý tu luyện Thánh Quân thần cấm đại điển, đồng thời phóng thích thần thức dũng mãnh vào bên trong Thánh Quân thần thụ, luyện hóa đệ nhất trọng thần cấm của gốc thần thụ này.

Đúng như lời của Giang Nam, nàng là Thần Mộc Thánh Quân tuyển định cách Đại truyền nhân, luyện hóa Thánh Quân thần thụ đối với những người khác mà nói khó như lên trời, đối với nàng mà nói thì dễ dàng.

Thánh Quân thần thụ đối với nàng căn bản không có kháng cự, Thi Hiên Vi rất dễ dàng liền đem đệ nhất trọng thần cấm luyện hóa, bất quá luyện hóa đệ nhị trọng, nàng liền không có thực lực bực này.

Trình độ tinh diệu của Thánh Quân thần cấm đại điển, cũng không kém hơn Thần Tôn cấp công pháp, cực kỳ khó được, bọn người Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết đạo nhân cùng Âu Chấn Vân cũng nhận

được Giang Nam truyền thụ, từng người tu luyện.

Căn cơ của bọn hắn vốn liền cực kỳ thâm hậu, tu luyện môn công pháp này nhẹ nhõm, rất nhanh liền tăng lên tới cảnh giới cực cao.

Âu Chấn Vân cảm giác được, Thánh Quân thần cấm đại điển của mình càng ngày càng tinh thâm, sinh mệnh lực càng ngày càng tràn đầy, khí huyết cũng càng ngày càng mạnh, dần dần có cảm giác thân thể sống lại, phản lão hoàn đồng!

- Nhục thể của ta khôi phục thanh xuân, nói không chừng cuộc đời này còn có hi vọng đột phá Thiên Cung bát trọng, tu thành thần minh!

Hắn vốn là tu luyện Xuất Vân thành tổ truyền công pháp, cũng là Thần Tôn cấp kinh điển, nhưng mà vì tư chất hạn chế, thủy chung bị nhốt tại Thiên Cung bát trọng cảnh giới, hao tổn thanh xuân của mình, mấy vị lão tổ trong Xuất Vân thành thậm chí nói, Âu Chấn Vân suốt đời đều không có hi vọng bước vào Thần minh cảnh giới.

Mà bây giờ, Giang Nam truyền thụ cho hắn Thánh Quân thần cấm đại điển, để cho tánh mạng lực của hắn tăng nhiều, thọ nguyên kéo dài, khí huyết bạo tăng, thân thể khôi phục thanh xuân, rốt cục lại để cho hắn chứng kiến một tia hi vọng thành thần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 812: Tâm Tình Vô Địch, Tri Hành Hợp Nhất. (2)

Bọn hắn tu luyện, lúc này Giang Nam cũng không có nhàn rỗi.

Trong đế mộ Tinh Quang đại đế, Đế Uy mênh mông cuồn cuộn, loại Đế Uy này là trấn áp Chư Thiên vạn giới chi uy, là thống trị Chư Thiên vạn giới chúng thần chi đế tản mát ra uy nghiêm.

Trong thiên hạ hắn là chí tôn!

Chư Thiên vạn giới, sở hữu tất cả thổ địa, sở hữu tất cả thế giới, sở hữu tất cả sinh mệnh sinh linh, hết thảy đều là lãnh địa đại đế, thần tử đại đế, thế gian này có thể nhảy ra cái phạm trù này, chỉ có chín vị lão tổ khống chế Thiên Đạo chí bảo!

Thần Đế thống trị Chư Thiên vạn giới, có thể nghĩ loại uy nghiêm này là trầm trọng bực nào!

Mặc dù Tinh Quang đại đế chết, nhưng Đế Uy của hắn vẫn còn!

Đế Uy không chỗ nào không có, Giang Nam vừa mới triển khai Ma ngục Động Thiên của mình, liền thấy Động Thiên bắt đầu phi tốc tan rã, đạo vân sụp đổ, loại Đế Uy này trực tiếp nghiền nát đạo vân của hắn thành bột mịn, để cho tu vi của hắn phi tốc suy sụp!

Thậm chí, mặc dù là Huyền Thai kim nhân của hắn, cũng có xu thế tan rã!

Huyền Thai kim nhân của hắn chính là thần hồn của hắn tu thành thần tính, đã đạt đến Thần Chủ cấp bậc, có thể nói, coi như là Thần Chủ cùng hắn so đấu thần tính, Giang Nam cũng sẽ không bại!

Nhưng mà, cường như thần chủ thần tính, vậy mà cũng không chịu nổi một tia đại đế chi uy!

Hắn hiện tại cuối cùng biết rõ, vì sao Âu Chấn Đông Tứ đại hóa thân sẽ ở vô thanh vô tức biến mất không thấy gì nữa, hóa thân vốn là tu vi tạo thành, ở dưới Đế Uy áp bách, không chỉ có đạo vân phân giải, mặc dù là thần minh đạo tắc cũng sẽ thoái biến, hóa thành hư vô!

Tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông, chính là ở vô thanh vô tức bị Đế Uy hóa được sạch sẽ!

Mấy hơi thở tầm đó, Động Thiên của hắn liền rút lại hơn phân nửa!

Tu vi của hắn đã ở bên trong suy sụp, Giang Nam tâm niệm chuyển động, chỉ thấy đạo vân còn lại bắt đầu biến hóa, một ngụm Thiên Đạo bảo chung hiển hiện ở trên không Ma ngục!

Sau đó ba khẩu Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, lập tức lại có Trấn Tiên Đỉnh, hóa tiên bình ngọc, Tạo Hóa thần lâu, Thiên Đao vân...vân, Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hiện ra, từng cái trấn áp Ma vực, cùng đại đế chi uy chống lại!

Giang Nam một hơi thi triển ra tám đại thần thông, diễn biến tám tòa Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, cuối cùng ngừng xu thế Ma ngục Động Thiên tan rã!

Thiên Đạo chí bảo có tất cả chín kiện, lúc Giang Nam độ kiếp chín đại chí bảo hư ảnh này đánh vào trong cơ thể của hắn, bị hắn luyện hóa được tám kiện, diễn biến ra tám chủng thần thông, chỉ có Đạo Kim Ngọc Bàn thật sự ảo diệu vô cùng, hắn đến nay cũng chưa từng luyện hóa.

Cái chí bảo hư ảnh này ở lại trong cơ thể của hắn, biến thành một bệnh kín, thủy chung như có như không ảnh hưởng tu vi cùng thực lực của hắn.

- Lợi hại, không hổ là đại đế đã từng thống trị Chư Thiên vạn giới! Đây là sau khi chết chôn ở trong quan tài, khoảng cách trên ức dặm, nếu hắn còn sống, đứng ở trước mặt của ta, chẳng phải là nói ta sẽ trực tiếp hóa thành bột mịn sao?

Giang Nam ánh mắt chớp động, hôm nay thân thể hắn mạnh, tuyệt đối đạt tới cấp bậc gần thần cường giả, pháp lực cũng đạt tới chưởng giáo cấp Chí Tôn, đặt ở Trung Thiên thế giới, coi như là cao thủ không tệ.

Nhưng dù vậy, ở trước mặt Đế Uy, hắn cũng không chịu nổi, phải mượn nhờ thần thông diễn biến Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, mới có thể cùng Đế Uy chính diện chống lại!

- Vô Úy Ấn, không sợ hãi, tâm tình mới là trọng yếu nhất!

- Muốn luyện thành môn ấn pháp này, liền phải không sợ hãi!

- Không sợ thiên, không sợ địa, không sợ cương thường, không sợ pháp luật, trong lòng có Mãnh Hổ, chợp mắt ẩn núp, Mãnh Hổ trợn mắt, bộc lộ hung ác!

- Thiên địa uy nghiêm, xếp hàng thứ nhất chính là Thần Đế chi uy, đánh vỡ sợ hãi trong nội tâm, trực diện Thần Đế chi uy, đây mới là không sợ!

Hai tay Giang Nam thiên biến vạn hóa, diễn biến ra đủ loại thần thông thần kỳ, từ cơ bản Lãm Nguyệt Thủ, đến Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn cao thâm mạt trắc, từng loại thần thông ở trong hai tay của hắn bày ra.

Hắn hỗn hợp sở học lúc trước, bên trong tri thức như đại dương mênh mông hấp thu chất dinh dưỡng, khai sáng thần thông của mình!

Theo bọn người Thi Hiên Vi khống chế thần thụ dần dần hướng đạo Tinh Hà kia tiếp cận, Đế Uy càng ngày càng thịnh, càng ngày càng mạnh, Giang Nam cũng cảm giác được áp lực trước nay chưa có, áp chế tu vi, thân thể, thần thức, thần tính, tâm linh của hắn!

Cổ áp lực này mạnh, đã đem hắn diễn biến ra chín đại chí bảo hư ảnh ép tới tán loạn, Ma ngục ép tới lùi về bên trong mi tâm của hắn, nhục thể của hắn bắt đầu rạn nứt, máu tươi từ dưới làn da vỡ ra chảy ra.

Hắn đã tu thành Bất Tử Chi Thân, thân thể theo phá theo sinh, chống cự

áp lực đến từ bên ngoài, dù vậy Giang Nam cũng cảm giác được mình ẩn ẩn có loại xu thế không chịu nổi.

Nguy hiểm nhất chính là, hắn cảm giác được uy nghiêm của Tinh Quang Thần Đế càng ngày càng nặng, ở giữa mi tâm hắn, loại Đế Uy Tinh Quang này lượn lờ, hóa thành một đại đế ngồi ở trên không Ma ngục, rộng lớn cao ngạo, vô biên vô hạn, mà Huyền Thai kim nhân của hắn ở trước mặt vị đại đế này, là một con sâu cái kiến không có ý nghĩa!

Đây là tâm hồn trấn áp, nếu như không cách nào phá vỡ tâm hồn trấn áp, tu vi tâm cảnh của hắn đừng nói tiến bộ, thậm chí còn vẫn lạc!

- Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, đại đế không phải sợ! Không đánh vỡ vị đại đế trong lòng ta kia, ta liền không cách nào làm được tri hành hợp nhất!

Giữa mi tâm Giang Nam, đạo vân hóa thành Thiên Đạo bảo chung đương đương vang lên, vang vọng tâm linh, tuyên truyền giác ngộ, duy trì đạo tâm vận chuyển, mặt khác bảy kiện Thiên Đạo chí bảo hư ảnh tọa lạc ở các nơi, tất cả lộ ra thần thông, cùng Đế Uy chống lại.

Trong mi tâm ma ngục của hắn, vô số Thần Ma từ trong Ma vực đứng dậy, đem từng loại công pháp diễn biến, Huyền Thai kim nhân ngồi nghiêm chỉnh, mục như vũ trụ Tinh Hà, suy diễn đủ loại huyền bí, cùng đại đế hư ảnh phía trên xa xa giằng co.

Mà ở bên trong Tử Phủ của hắn, từng khối linh thạch cực đại bay ra, rơi vào trong ma ngục, không ngừng phân giải, hóa thành tu vi vô cùng tinh thuần hùng hậu.

- Không sợ, không sợ!

Ở bên trong Ma ngục, vô số Thần Ma giống như cuồng nhiệt, ngửa mặt lên trời rống to, nguyên một đám vươn người đứng dậy, rậm rạp chằng chịt như là vô số con sâu cái kiến, điên cuồng hướng tôn Tinh Quang đại đế kia

phóng đi, như thủy triều vọt tới, người trước ngã xuống, người sau tiến lên.

Mà Tinh Quang đại đế kia vẫn ngồi bất động, tùy ý vô số Thần Ma trùng kích, hắn lù lù sừng sững, mà những Thần Ma vọt tới kia, ngược lại bị đâm cho phấn thân toái cốt!

Trên không mi tâm Ma ngục của hắn, như một cái chiến trường cực lớn, vô số thần thông bộc phát, vô số Thần Ma chết thảm, nhưng như cũ điên cuồng hướng tôn Tinh Quang đại đế kia tấn công.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 813: Khay Ngọc Trảm Đạo Cơ. (1)

Đây là tâm hồn tranh phong, là Giang Nam muốn đánh vỡ Tinh Quang đại đế cho mình cảm giác áp bách, để cho tâm linh của mình đạt được thăng hoa trước nay chưa có, bước vào một cảnh giới vô địch tâm cảnh!

Rốt cục, Huyền Thai kim nhân đứng dậy, một tay kết ấn, một ấn hướng tôn Tinh Quang đại đế kia oanh tới!

Một ấn này, có một loại rầm rộ, không sợ khí khái, có một loại khí phách ta mặc kệ hắn là ai, có một loại ý cảnh vô địch!

Giang Nam rốt cục muốn đem Thần Đế trấn áp tâm hồn mình đánh vỡ, nổ nát!

Vô Úy Ấn!

Cùng lúc đó, bọn người Thi Hiên Vi, Tam Khuyết đạo nhân còn đang thúc dục Thánh Quân thần thụ đột nhiên cảm giác được một cổ khí tức huy hoàng to lớn truyền đến, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đỉnh đầu Giang Nam, lôi đình sinh sôi, một mảnh kiếp vân đúng lúc mà sinh!

- Quả nhiên là phôi đản, ngay cả lúc đột phá cảnh giới cũng muốn gặp nạn. . .

Thi Hiên Vi nhìn có chút hả hê nói.

- Trận kiếp vân này của Giang giáo chủ, có chút không giống tầm thường a. . .

Âu Chấn Vân híp mắt, nhìn kiếp vân đang hình thành, lẩm bẩm nói.

Chín cổ Thiên Đạo chi uy ẩn ẩn từ trong kiếp vân của Giang Nam phát ra.

Trong Đế mộ, bọn người Thi Hiên Vi, Tam Khuyết đạo nhân ngừng lại, đang trông xem Giang Nam độ kiếp thế nào. Chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đã thành hình, rung chuyển hư không!

Mặc dù là ở bên trong đế lăng của Tinh Quang đại đế, tràn ngập đại đế chi uy, nhưng khí tức chín đại chí bảo hư ảnh này như trước không cách nào che dấu, kinh người đến cực điểm!

Thiên Đạo là Thiên Đạo, mặc dù là Thần Đế, vẫn ở dưới Thiên Đạo vận hành, không cách nào thoát ra ngoài. Chỉ có trở thành tiên nhân, mới có thể nhảy ra Thiên Đạo, không trong Ngũ Hành.

Bọn người Thiệu Thiên Nhai nhìn xem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh kia, lẩm bẩm nói:

- Cái này là phải tạo bao nhiêu ác nghiệt, mới có thể được đến Thiên Đạo chí bảo đuổi giết?

Âu Tùy Tĩnh trầm giọng nói:

- Khó trách Giang đạo hữu lợi hại như thế, dùng cách nhìn của ta, hắn chỉ sợ là tu luyện một loại Đế cấp ma đạo công pháp, cho nên mới ở lúc độ kiếp tăng lên cảnh giới, đưa tới Thiên Đạo chí bảo đuổi giết!

- Đế cấp ma đạo công pháp, cũng chưa chắc sẽ đưa tới Thiên Đạo chí bảo.

Tam Khuyết đạo nhân lắc đầu nói:

- Theo ta được biết, Thiên Đạo chí bảo chỉ là Chư Thiên vạn giới chí bảo, ở trong địa ngục không có loại vật Thiên Đạo chí bảo này, Thiên Đạo trong địa ngục cũng sẽ không bị Chư Thiên vạn giới chí bảo ảnh hưởng. Ở trong địa ngục độ kiếp chỉ biết dẫn phát lôi kiếp, không đưa tới Thiên Đạo chí bảo. Bất quá nếu ta ở Nguyên Giới độ kiếp mà nói, cũng sẽ đưa tới Thiên Đạo chí bảo oanh kích, quan sát Giang lão đệ độ kiếp, đối với ta vô cùng hữu ích.

Mọi người nghe vậy, từng người buông tha cho tu luyện, mà tinh tế quan

sát chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này, từ đó phỏng đoán cấu tạo Thiên Đạo chí bảo, từ đó lĩnh ngộ đạo lý vận hành của Thiên Đạo.

Nếu có thể từ đó có chỗ thu hoạch, đối với bọn họ mà nói cũng là rất có ích lợi, trợ giúp bọn hắn đạt được tích lũy cùng lĩnh ngộ càng nhiều nữa.

Đột nhiên, hư không rung chuyển lần nữa, vậy mà lại có nhất trọng kiếp vân xuất hiện. Kiếp vân này thình lình cũng là Thiên Đạo chi kiếp. Trong kiếp vân lôi đình chi lực phi tốc ngưng tụ, hình thành chín đại chí bảo hư ảnh khác!

Bọn người Thiệu Thiên Nhai thấy nghẹn họng nhìn trân trối, chẳng biết tại sao sẽ có hai trọng kiếp vân đồng thời xuất hiện!

- Hai trọng kiếp vân, chín đại Thiên Đạo chí bảo đều có hai kiện, chẳng lẽ hắn chuyện xấu làm đến quá nhiều, thật là muốn bị Thiên Khiển rồi sao?

Thi Hiên Vi si ngốc nói.

Tam Khuyết đạo nhân cũng là một cái thường xuyên gặp phải sét đánh, thấy thế cười nói:

- Hơn phân nửa là hắn liên tục đột phá hai cảnh giới, cho nên mới dẫn phát lưỡng trọng thiên kiếp. . . Ân? Không đúng, hắn bây giờ còn là Ngọc Kinh cảnh, cũng không có đột phá đến Ngọc Cung, không phải đột phá hai cảnh giới. . .

Âu Chấn Vân kiến thức rộng rãi, lập tức tỉnh ngộ, trầm giọng nói:

- Là hóa thân độ kiếp! Giang giáo chủ có một hóa thân, chỉ sợ tu luyện cũng là Đế cấp công pháp, cũng ở lúc này đột phá, dẫn phát đệ nhị trọng thiên kiếp!

Mọi người không khỏi rút một ngụm hơi lạnh, hóa thân cùng bản tôn đồng thời độ kiếp, hơn nữa đều là hung hiểm nhất Thiên Đạo chi kiếp. Không thể không nói, Giang Nam hoàn toàn chính xác quá xuất sắc rồi, chỉ

là xuất sắc đến có chút quá mức!

Tam Khuyết đạo nhân gật đầu nói:

- Hai đại Đế cấp công pháp, khó trách cảnh giới của hắn còn chưa tới Động Thiên Cảnh, liền đủ để cùng chúng ta sánh vai.

Đế cấp công pháp là hiếm có bực nào?

Giang Nam rõ ràng thoáng cái thân phụ hai đại Đế cấp tuyệt học, ra ngoài dự liệu của bọn hắn, bất quá tinh tế tưởng tượng, lại là hợp tình lý.

Những người Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh này, đã là nhân vật thiên tài cực kỳ xuất sắc trong Trung Thiên thế giới, mà Tam Khuyết đạo nhân càng là thân mang kỳ công có thể đem phàm thể hóa thành thần thể, cùng cảnh giới khó kiếm đối thủ, nhưng mà Giang Nam lại hết lần này tới lần khác dùng Huyền Đô cảnh liền có thể cùng bọn họ sánh vai, hiển nhiên công pháp của hắn cực kỳ cường đại!

Bọn hắn đoán không sai, dẫn phát đạo thiên kiếp thứ hai, đúng là Sâm La Đại Đế hóa thân của Giang Nam.

Giang Nam trải qua lần lịch lãm rèn luyện này, lại được đến linh thạch, tốc độ tu luyện so với ngày bình thường có chỗ tăng lên, hơn nữa hắn mượn nhờ Đế Uy ngộ đạo, lĩnh ngộ ra Vô Úy Ấn, tu vi điên cuồng tăng trưởng, rốt cục để cho hắn một lần hành động đột phá Huyền Đô cảnh, tiến vào Ngọc Kinh cảnh.

Bất quá, tốc độ tu luyện của Sâm La Đại Đế hóa thân cũng không chậm, cơ hồ cùng hắn đồng thời đột phá, tăng lên tới Ngọc Cung cảnh, dẫn phát đệ nhị trọng thiên kiếp.

Sâm La Đại Đế hóa thân vốn cực kỳ quỷ dị, mặc dù Giang Nam không đi chủ động tu luyện, tốc độ tu vi tăng trưởng của vị hóa thân này cũng viễn siêu thường nhân, mặc dù là bản tôn của Giang Nam cũng có chỗ không kịp.

Đang lúc uy năng của lưỡng trọng thiên đạo chi kiếp công tác chuẩn bị tới cực điểm, giờ phút này Giang Nam vẫn còn hết sức chăm chú, thúc dục Huyền Thai, một đạo Vô Úy Ấn oanh hướng Đế Uy của Tinh Quang đại đế!

Cùng lúc đó, thiên kiếp bộc phát, sáu thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm giống như sao chổi hiện lên, hào quang sáng chói chói mắt, hướng Giang Nam bổ tới.

Thiên Ý Tru Tiên Kiếm vốn chỉ có ba thanh, nhưng hiện tại lưỡng trọng thiên kiếp hợp lại làm một, vậy mà đạt tới sáu, Thiên Ý muốn chém ngươi, sẽ cho ngươi không chỗ có thể trốn, không chỗ có thể đi!

- Tại sao hắn không có ra tay đối kháng thiên kiếp?

Thi Hiên Vi không khỏi lo lắng:

- Còn có, một hóa thân độ kiếp khác của hắn ở đâu? Hắn không phải là muốn bằng vào bản thân độc khiêng hai đại thiên kiếp chứ?

Trên không Ma ngục của Giang Nam, Vô Úy Ấn rốt cục chống lại Đế Uy của Tinh Quang đại đế!

Chương 814: Khay Ngọc Trảm Đạo Cơ. (2)

Oanh…

Vị đại đế này ở một ấn rơi xuống bắt đầu sụp đổ, như là vũ trụ tan vỡ khủng bố, ở trên không Ma ngục của hắn trình diễn, hình chiếu Thần Đế hủy diệt, Chư Thần khóc thảm thiết, trời giáng huyết vũ, Ma ngục hóa thành một biển máu, Huyền Thai kim nhân đắm chìm trong biển máu, không sợ không lo.

Boong boong loong coong…

Sáu thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm cắt xuống, mọi người chưa kịp thay Giang Nam đổ mồ hôi lạnh, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam mở mắt, một quyền oanh ra, một quyền này như là thiên hạ thần thông chi mẫu, có một loại cảm giác đem vũ trụ hóa thành trái tim nắm trong tay, trong quyền thậm chí truyền đến một tiếng tim đập, để cho trái tim mọi người cũng không khỏi tùy theo kịch liệt nhảy lên thoáng một phát.

Đông!

Một quyền của hắn oanh ở trên một ngụm Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm này bị hắn một quyền oanh nổ tung.

Năm thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm khác chém tới, thân hình Giang Nam lay động, thân thể hai chuyển, ba mặt bát tí, khắp cả người Thần Quang quấn quanh, cốt cách cùng huyết nhục quanh thân có thần quang xuyên suốt mà ra, bên trong Thần Quang xen lẫn đạo âm hùng vĩ, phảng phất trong cơ thể của hắn có vô số Thần Ma đang cộng đồng đọc kinh văn!

Đông đông đông…

Mấy thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm khác nhao nhao ở dưới Nguyên Thai

Ấn của hắn sụp đổ, thiên đạo hư ảnh nghiền nát cùng Thần Quang trong cơ thể hắn tương dung, thình lình bị hắn kéo vào trong cơ thể, cùng khí huyết bản thân tương dung, luyện vào bên trong nhục thân.

Thiên Ý Tru Tiên Kiếm theo phá theo tụ, rất nhiều Thiên Đạo chí bảo hư ảnh khác nườm nượp mà đến, hai Thiên Đạo bảo chung đan xen, hai Trấn Tiên Đỉnh trấn áp hết thảy, một trái một phải đánh tới, Hóa Tiên Ngọc Bình đổi chiều, miệng bình truyền đến lực hút khủng bố, thôn phệ vạn vật, Thiên Đao hiện lên, như thác nước trút xuống, phảng phất hai đạo Thiên Hà đọng ở trời cao, Tạo Hóa thần lâu tạo hóa vạn vật, lực lượng quỷ dị, muốn cải biến nhục thể của hắn!

Tàng Thiên Hồ Lô phún dũng Thần Quang, hóa thành một phiến thiên địa, lực lượng thiên địa trấn áp xuống, Đạo Kim Ngọc Bàn hóa thành đài sen, vạn Phật tháp hóa thành đại phật, tay nắm bảo tháp, vô số Phật Đà ẩn thân bên trong trăm khiếu, Phạm Âm mênh mông cuồn cuộn!

Một hồi đại chiến đột nhiên bộc phát, Giang Nam ở dưới rất nhiều Thiên Đạo chí bảo oanh kích, huyết nhục một lần lại một lần nghiền nát, chỗ cường đại của bất diệt chi thân lập tức hiển hiện ra, thân thể theo phá theo tụ.

Trước đó lần thứ nhất hắn độ kiếp, bị buộc ngay cả sinh mệnh bổn nguyên cũng cưỡng ép tăng lên, làm cho bổn nguyên của mình bị hao tổn, mà bây giờ nhục thể của hắn đạt tới trình độ bất diệt chi thân, khí huyết phảng phất vô cùng vô tận, thỏa thích tiêu xài, một lần lại một lần đem khí huyết của mình tăng lên tới mười lăm lần!

Khí huyết vô cùng vô tận, pháp lực của hắn cũng như đại dương sông lớn mênh mông, vô cùng vô tận, tùy ý huy sái pháp lực của mình, diễn biến ra đủ loại thần thông!

Mà mười tám tòa Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, trong đó mười sáu tòa không ngừng ở dưới công kích của hắn nghiền nát, trong đó thiên đạo hư ảnh nghiền nát bị hắn cưỡng ép kéo vào bên trong thân thể luyện hóa, Thiên Đạo biến thành phù văn cùng nhục thể của hắn nổ vang, bị hắn luyện nhập bên

trong huyết nhục, cốt cách tân sinh, để cho nhục thể của hắn càng ngày càng mạnh!

Hắn thậm chí chủ động để cho Hóa Tiên Ngọc Bình thu hắn vào trong bình, dùng hóa thần tiên quang luyện hóa, chủ động đi vào bên trong Trấn Tiên Đỉnh, để cho Trấn Tiên Đỉnh trấn áp.

Hắn kinh nghiệm Vạn Phật tháp vạn Phật cộng đồng rèn luyện, Tạo Hóa thần lâu vặn vẹo, Tàng Thiên Hồ Lô thôn phệ, Thiên Đao chém giết, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm chém giết, Thiên Đạo bảo chung chấn động.

Chỉ có Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, Giang Nam thật sự không có nắm chắc, chỉ có thể tránh né.

Đạo Kim Ngọc Bàn là Thiên Đạo chí bảo khó quấn nhất, mặc dù là hư ảnh, cũng cho Giang Nam cảm giác uy hiếp thật lớn, nếu bị chí bảo hư ảnh này cuốn lấy, hắn cũng không cách nào chống lại, chỉ có thể bị thua xong việc!

Đợi cho thiên kiếp đã đến khâu cuối cùng, nhục thể của hắn đều tản mát ra Thần Quang, tựa hồ bên trong từng hạt thật nhỏ đều có từng kiện từng kiện Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đang chấn động, tản mát ra Thiên Đạo chi uy!

Thậm chí ngay cả cốt cách của hắn cũng bị lạc ấn Thiên đạo phù văn, Hồng Mông chi cốt của hắn vốn chỉ là đem Hồng Mông tử khí luyện vào mặt ngoài xương, nhưng đã trải qua lưỡng trọng thiên kiếp, mười tám tòa chí bảo hư ảnh không ngừng oanh kích, Hồng Mông tử khí đã luyện nhập cốt cách hơn tấc, để cho đạo cốt của hắn càng thêm chắc chắn!

Đã qua thật lâu, Thiên Đạo chí bảo hư ảnh khác dần dần ảm đạm, năng lượng thiên kiếp bị hắn hấp thu, đem năng lượng bên trong những chí bảo hư ảnh cùng Thiên Đạo phù văn này luyện nhập vào cơ thể, chỉ có hai tòa Đạo Kim Ngọc Bàn như trước không ngừng lưu chuyển.

Đạo Kim Ngọc Bàn khi thì trong như gương, kính quang thấm nhuần hư không, chiếu rọi muôn đời, khi thì như bàn, dung nạp hết thảy, luyện hóa vạn vật, khi thì Long Phượng bay lên, giao thoa mà qua, hóa thành Long Phượng đại kiếp, hủy diệt hết thảy, khi thì như một hoa sen bảo tọa, vững chắc như núi, tùy ý hắn sử xuất thế võ toàn thân cũng không cách nào đem khay ngọc này công phá!

Năng lượng chí bảo hư ảnh khác hao hết, bị Giang Nam há miệng khẽ hấp, hết thảy nuốt vào trong cơ thể, trấn áp luyện hóa, mà hai mặt Đạo Kim Ngọc Bàn kia cũng ào ào bay tới, biến mất ở trong cơ thể hắn.

Giang Nam kêu rên một tiếng, lập tức cảm giác được trong cơ thể hắn vốn là trấn áp một khay ngọc cùng hai khay ngọc này tương dung, lơ lửng ở trong đan điền của hắn!

Ở trong đan điền hắn, từng tòa đạo đài trôi nổi, tám tòa đạo đài hình thành cầu thang, mà ở trên đạo đài, là từng tòa Thần Phủ, hai hai tôn lên nhau, có tất cả mười ngọn, Đạo Kim Ngọc Bàn liền phiêu phù ở dưới Thần Phủ cùng đạo đài, khi thì hóa thành gương sáng, khi thì hóa thành một con rồng một con phượng quấn quanh du động, khi thì hóa thành đài sen.

- Nếu tùy ý Đạo Kim Ngọc Bàn này lớn mạnh, chỉ sợ tương lai Đạo Kim Ngọc Bàn này sẽ trảm đạo cơ của ta!

Giang Nam nội thị đan điền, trong nội tâm bay lên một tia sầu lo.

Đạo Kim Ngọc Bàn trảm đạo cơ, phá hủy đạo đài cùng Thần Phủ của hắn, trụ cột không còn, mặc dù trên Thần Phủ có Thiên Cung Thiên đình, cũng sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Cho dù hắn cường như thần ma, ở lúc đạo cơ bị trảm, cũng sẽ bị đánh rớt trở thành phàm nhân!

Đạo Kim Ngọc Bàn này đang không ngừng công tác chuẩn bị, súc tích lực lượng, hiện tại còn không cách nào chém tới đạo cơ của hắn, nhưng mà

Giang Nam tự nghĩ nếu như lại lần nữa qua mấy lần thiên kiếp, lực lượng khay ngọc này liền đủ để hủy diệt đạo cơ của hắn!

- Đạo Kim Ngọc Bàn, rốt cuộc là lão tổ Đại Thế Giới nào luyện chế Thiên Đạo chí bảo, làm sao quỷ dị như vậy?

Giang Nam khẽ cau mày, Thiên Đạo chí bảo cũng có phân chia mạnh yếu, Đạo Kim Ngọc Bàn này cho hắn cảm giác vượt qua những chí bảo khác, chỉ sợ nhân vật luyện chế bảo vật này, cũng là một cường giả cực kì khủng bố!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 815: Trấn Hồn Thánh Âm. (1)

Trong Thánh Quân động phủ, đám người Chân Pháp Phật Đà, Ngọc phu nhân, Âu Chấn Đông đem không gian tòa động phủ này tìm tòi vài chục lần, thậm chí cùng Thần Mộc Thánh Quân Thi Thần giao thủ không dưới mười lần, vẫn là không có sưu tầm đến tung tích đám người Giang Nam.

Trong lòng Chư vị Ma Thần không khỏi nôn nóng, đột nhiên Chân Pháp Phật Đà tỉnh ngộ, thất thanh nói:

- Nguy rồi, Giang giáo chủ kia tất nhiên là đã mang theo Thánh Quân thần thụ, tiến vào Đế mộ, cho nên chúng ta mới không cách nào tìm được tung tích của bọn họ! Chúng ta mau đi trở về!

Trong lòng mấy người Mao Viễn Công chấn động, vội vàng chạy về cỏ lư, đợi tới nơi đó, chỉ thấy trong mao lư không có một bóng người, thậm chí ngay cả Thi Hiên Vi lưu ở nơi đây cũng không biết tung tích!

- Quả nhiên, bọn họ đã tiến vào trong Đế mộ!

Chân Pháp Phật Đà hít vào một hơi thật dài, kiềm chế nôn nóng trong lòng xuống.

Mặc dù tâm cảnh của hắn đã tu luyện tới Tri Hành Hợp Nhất cảnh giới, nhưng mà Giang Nam mang đi thần thụ, chạy ra bọn họ truy tung, vẫn còn suýt nữa để cho Đạo tâm của hắn rối loạn.

Thao Hộc Tôn Giả khóe mắt trực nhảy, có chút bối rối nói:

- Không có Thánh Quân thần thụ, chúng ta rời đi nơi đây như thế nào?

Giờ phút này Huyết Thần Mao Viễn Công cũng có chút tuyệt vọng, lẩm bẩm nói:

- Xông vào Đế mộ, hoặc là động phủ tam đại cấm chế, cũng là kết quả hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể chết già ở chỗ này. . .

- Xông vào tam đại cấm chế của Thánh Quân động phủ, nói không chừng còn có cơ hội thoát thân!

Âu Chấn Đông trầm giọng nói:

- Lấy thực lực bảy đại Thần Ma chúng ta, hơn phân nửa có thể giết ra ba đạo cấm chế kia. Sống thoát đi nơi đây!

- Chẳng lẻ phải bỏ qua Đế mộ?

Lạp Thần Ông lộ ra thần sắc không muốn nói:

- Đế mộ không phải chuyện đùa, mỗi một lần xuất hiện, cũng khiến cho oanh động lớn bực nào, thậm chí ngay cả Thần Tôn Thần Chủ cũng bị kinh động không biết bao nhiêu! Bất quá Đế mộ là khó tìm bực nào, những Thần Đế này đem mình chôn cất ở trong hư không, mờ mịt không thể dò xét, thậm chí tuyệt đại đa số Thần Tôn, từ lúc sanh ra cũng chưa từng thấy qua Đế mộ! Bỏ qua Đế mộ, ta không cam lòng!

Giờ phút này Đạo Tâm của Ngọc phu nhân cũng rối loạn, thấp giọng nói:

- Làm sao Hiên Vi không ở chỗ này? Nàng là cùng Giang giáo chủ đi chung, hay đã bị hắn giết rồi?

Nàng mặc dù đối với Giang Nam cực kỳ thưởng thức, nhưng không biết Giang Nam đến tột cùng thiện hay ác, bất quá từ xử sự của vị Giang giáo chủ này đến xem, thấy thế nào cũng không giống như là một người tốt.

- Trấn định!

Chân Pháp Phật Đà đột nhiên linh quang chợt lóe, trầm giọng nói:

- Chúng ta còn có một cơ hội, có thể rời đi nơi đây!

- Cơ hội gì?

Mọi người vội vàng rối rít hỏi thăm.

- Đó chính là Thần Mộc Thánh Quân Thi Thần!

Chân Pháp Phật Đà trầm giọng nói:

- Thi Thần này là thân thể Thần Mộc Thánh Quân, ta đoán chừng, thân thể này là hậu thiên luyện thành. Thân thể chân chính của hắn đã bị luyện thành thần thụ. Mặc dù thân thể này không bằng gốc thần thụ kia, nhưng cũng có thể tương đương với Thần Chủ chi bảo. Chúng ta bắt giữ Thi Thần luyện hóa, lấy tu vi của chúng ta cộng thêm Thi Thần, tiến vào Đế mộ hẳn là có mấy phần nắm chặc!

Chúng nhân ánh mắt sáng lên, rối rít gật đầu đồng ý. Đế mộ khó tìm, thật vất vả mới có cơ duyên gặp phải Đế lăng của Tinh Quang Đại Đế, bọn họ có thể nào bỏ được tay không mà về?

Mặc dù Thi Thần cường đại, lúc trước bọn họ cùng đầu Thi Thần này giao thủ không dưới mười lần, thủy chung không có chiếm được bất kỳ tiện nghi, nhưng nếu như bọn họ liều mạng mà nói, vẫn là có thể hàng phục đầu Thi Thần này!

- Chúng ta đi, đi tìm Thi Thần!

Mà ở trong Đế mộ, lúc này đám người Giang Nam đã đi tới biên giới Đế mộ, phụ cận đạo Tinh Hà tạo thành tinh bàn kia.

Ở chỗ này, Đế Uy quá lớn, đã đạt tới cực hạn mà Giang Nam có thể thừa nhận, mà tứ đại hóa thân của Âu Chấn Đông, chính là ở đây bị triệt để hóa đi!

Giang Nam cũng đến dưới Thánh Quân thần thụ, mượn thần thụ tới đối kháng Đại Đế oai, ở bên ngoài mà nói, cho dù là hắn, cũng có nguy hiểm bị

Đế Uy hóa đi.

Ở trước mặt hắn là vô số tinh cầu, vô số tinh cầu tương liên, tạo thành một cái lớn như Tinh Hà!

Đây cũng không phải là tinh cầu thật, mà là lực lượng của ngôi sao ngưng tụ thành, mỗi viên tinh cầu cũng không phải là khổng lồ như thế nào, chỉ có lớn nhỏ vạn dặm, nhưng số lượng rất nhiều, tráng quan vô cùng.

Sở dĩ Tinh Quang Đại Đế có hai chữ "Tinh Quang", chính là bởi vậy mà đến.

- Trong truyền thuyết Thần Đế này tu luyện Tinh Quang Thành Đạo, bằng vào bản thân là có thể diễn biến vũ trụ Tinh Không, pháp lực vô cùng mênh mông, tài nghệ trấn áp đương thời.

Thiệu Thiên Nhai trầm giọng nói:

- Những tinh cầu này, đoán chừng chính là sau khi hắn chết, đạo tắc hỏng mất biến thành.

Tinh lực đạo tắc thuần túy tạo thành tinh cầu, tạo thành một sông dài hàng tỉ dặm, sau khi quay quanh ở chung một chỗ, bán kính cũng có trên ức dặm, trời mới biết Thần Đế này khi còn sống pháp lực mạnh mẽ cỡ nào!

- Nơi này tốc độ thời gian trôi qua rất quỷ dị, lúc nhanh lúc chậm.

Giang Nam tinh tế cảm ứng, trong lực lượng của ngôi sao này có nhiều chỗ thời gian trôi qua tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là mấy chục năm thời gian đi qua, có nhiều chỗ thời gian trôi qua tốc độ thong thả đến kinh người, ở nơi này sống mấy chục năm, ngoại giới chỉ sợ mới là thời gian nháy con mắt, nghi ngờ nói:

- Tinh Quang Thần Đế có thể khống chế thời gian trôi qua, nếu như hắn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể khống chế thọ nguyên bản thân, làm cho mình thọ cùng trời đất, làm sao còn có thể bỏ mình Đạo tiêu?

Đám người Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai cũng nhíu mày, Tinh Quang Đại Đế hiển nhiên đã lĩnh ngộ ra thời gian ảo diệu, nhưng như cũ chết già, thật có chút nói không được.

Thi Hiên Vi suy tư nói:

- Chẳng lẽ là bởi vì tu vi hắn quá mạnh mẻ, mạnh đến trình độ hắn không cách nào thay đổi thọ nguyên của mình?

- Đây cũng không phải.

Tam Khuyết Đạo Nhân lắc đầu nói:

- Thần Đế Ma Đế, cũng không nhảy ra Thiên Đạo, còn trong Ngũ Hành, thọ nguyên của bọn họ là do trời định, Thiên Đạo đưa bọn họ thọ nguyên hạn định ở hai trăm vạn năm. Không nhảy ra Thiên Đạo, cho dù có thể thay đổi tốc độ thời gian trôi qua, cũng không cách nào thay đổi thọ nguyên bản thân. Đừng nói Đại Đế, chúng sanh cũng là như thế, trừ Tiên Nhân ra, bất luận kẻ nào khác, cho dù là tu vi mạnh mẽ như thế nào, đều không thể vượt qua cực hạn hai trăm vạn năm. Dĩ nhiên, lão quái vật ký thác bản thân vào Thiên Đạo là ngoại lệ.

- Bất luận kẻ nào đều không thể đột phá cái cực hạn này sao?

Mọi người đột nhiên lẩm bẩm.

Thánh Quân thần thụ dọc theo Tinh Hà phiêu lưu, hướng trung ương Đế mộ chậm rãi đi tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 816: Trấn Hồn Thánh Âm. (2)

Mọi người rối rít thăm dò đánh giá những đạo tắc biến thành tinh cầu này, mưu cầu từ đó lĩnh ngộ ra sở học của Tinh Quang Đại Đế, bất quá những đạo tắc này cực kỳ thâm ảo, làm cho không người nào giải.

Mọi người thỉnh thoảng dẫn dắt tới từng đạo Đại Đế oai. Mượn Đế Uy tôi luyện Đạo tâm của mình. Ở loại địa phương này, đối với tôi luyện Đạo Tâm vô cùng có lợi, Đại Đế oai áp bách, có thể làm cho Đạo Tâm càng thêm thấu triệt càng thêm kiên định, mà cảm giác bị áp bách cường đại, có thể kích thích tiềm năng của mình, tăng lên tốc độ tu luyện.

Giang Nam lấy ra từng cục linh thạch to như núi nhỏ, phát cho mỗi người một khối. Để cho bọn họ nhân cơ hội tu luyện, tốc độ tu vi của mỗi người tăng trưởng cũng cực kỳ kinh người.

- Ta muốn đột phá, tu thành Thiên Cung .

Âu Tùy Tĩnh đột nhiên trầm giọng nói.

Lúc hắn đột phá không giống Giang Nam kinh thiên động địa như vậy, bất quá cũng không phải chuyện đùa, Thần Phủ gắn thành một đạo giơ lên thẳng tắp, cột sáng từ trong từng ngọn Thần Phủ thẳng tắp bắn ra, ầm ầm mở rộng hư không, chỉ thấy vô số hư ảnh cung điện phảng phất từ trong hư không mà đến, dần dần hiện lên, dần dần rõ ràng. Cùng đạo tắc của Âu Tùy Tĩnh giao hòa, hóa thành một tấm Thiên Cung.

Trong tấm Thiên Cung này hiện ra các loại Yêu Thần hư ảnh, có điểu thủ nhân thân, có thiên dực chi thể, có thú thủ nhân thân, có ngàn chân chi thần, tấ cả là một vạn tám ngàn Yêu Thần, hình dung quái dị.

Yêu Thần chủ chưởng chiến đấu, mà tấm Thiên Cung chính là chiến thần!

Đây là Câu Trần Thiên Cung!

Trong Câu Trần Thiên Cung, một cây trường thương như trụ đứng vững ở chính giữa, mặt ngoài thương thể bắt đầu hiện ra đủ loại ký hiệu, giống như những Yêu Thần đó lạc ấn, đem đủ loại pháp môn chiến đấu gia trì ở trên trường thương.

Tu vi pháp lực của Âu Tùy Tĩnh điên cuồng tiêu thăng, trình độ pháp lực hùng hồn cả thảy so sánh với trước tăng lên gấp đôi!

Thiên Cung dị tượng của hắn còn chưa biến mất, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi cũng ngay sau đó đột phá, bước vào Câu Trần Thiên Cung cảnh giới.

Thiên Cung của Thiệu Thiên Nhai cùng người khác bất đồng, hắn tu luyện chính là Cửu Chuyển Chiến Thể, Thiên Cung mới vừa tạo thành, liền bắt đầu lạc ấn trong thân thể, đem thân thể biến thành Thiên Cung, một vạn tám ngàn Yêu Thần vào trú các huyệt khiếu trong thân thể, nương theo thân thể cửu chuyển, từng tôn Yêu Thần ở trong cơ thể hắn vang lên đủ loại ca ngợi!

Mà Thiên Cung của Thi Hiên Vi lại là một mảnh Băng Cung, băng thiên tuyết địa, lãnh lãnh thanh thanh, từng tôn Yêu Thần giống như tượng đá.

Một cái cuối cùng đột phá chính là Âu Chấn Vân, tư chất của hắn không tốt, bị vây ở Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới mấy trăm năm, hôm nay thân thể một lần nữa toả sáng thanh xuân, khí huyết tăng vọt, lúc này liền đột phá, tu thành Thiên Đình, thành tựu thần minh.

Thực lực mọi người đại trướng, nhất là bên cạnh nhiều hơn một thần minh, đối với thăm dò Đế mộ lại càng nhiều mấy phần nắm chặc!

Về phần Tam Khuyết Đạo Nhân, lúc hắn đột phá cảnh giới cần thiết tích lũy so sánh với Giang Nam không kém chút nào, đến nay còn chưa có động tĩnh.

Ở địa phương Tinh Hà quay quanh, tạo lên một cây cột đá khổng lồ, mọi người đứng ở trên Thánh Quân thần thụ trải qua cột đá, ngửa đầu nhìn lại, chỉ thấy trên cột đá có các loại đồ án kỳ lạ, đồ án ký hiệu trên cột đá thỉnh thoảng sáng lên, phát ra thanh âm vù vù, phảng phất có khí cơ phức tạp chí cực ở trong đó vận chuyển.

Cái loại thanh âm vù vù nầy phảng phất là Đạo âm, Chư Thần niệm chú, huyền diệu khó giải thích.

Mọi người nghe đến nhập thần, chỉ cảm thấy trong đạo âm kia có hàng vạn hàng nghìn thần diệu, tựa hồ lắng nghe, là có thể lĩnh ngộ ra đạo lý huyền diệu nhất.

- Trấn Hồn Thánh Âm?

Sắc mặt Âu Chấn Vân kịch biến, vội vàng cao giọng quát lên:

- Không tốt! Mọi người trăm triệu lần không nên nghe loại Đạo âm này, nếu không thần hồn sẽ bị trấn áp ở trong cột đá!

Hắn nói ra lời này đã chậm, ba tên Xuất Vân thành đệ tử may mắn còn sống sót mặt mỉm cười, thần hồn đột nhiên từ trong cơ thể bay ra, dung nhập vào trong cột đá.

Thi thể của bọn hắn từ trên thần thụ lung la lung lay, ngã vào trong tinh hà, ngay sau đó bị Đế Uy vô thanh vô tức mất hết.

- Không nên nghe loại Đạo âm này

Âu Chấn Vân quát lên, thanh như Lôi Đình, đột nhiên phía sau hiện lên Thiên Cung nặng nề, một tòa Thiên Đình, Thiên Đình ầm âm nổ vang, cùng cột đá truyền tới trấn hồn âm đối kháng.

Trên mặt ba người Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi cũng lộ ra mỉm cười, thần hồn bị loại Trấn Hồn Thánh Âm này từ trong cơ thể kéo ra, hướng cột đá thổi đi.

Tam Khuyết Đạo Nhân quát lên:

- Thân thể của ta hóa vạn ngục, thần hồn hòa tan vào trong vạn ngục, giấu ở bên trong lò lớn, Trấn Hồn Thánh Âm kéo không đi thần hồn của ta!

Ba…

Hắn đột nhiên bay lên, cả người dán ở trên cột đá, Trấn Hồn Thánh Âm không cách nào đem thần hồn của hắn kéo ra bên ngoài cơ thể, nhưng đem cả người hắn kéo tới, gắt gao dán ở trên cột đá không cách nào nhúc nhích.

Âu Chấn Vân gầm lên, nhưng thủy chung không cách nào quấy nhiễu đạo âm trong cột đá truyền đến, thần tính của hắn cũng bị Trấn Hồn Thánh Âm từ trong cơ thể kéo ra, phiêu hướng cột đá.

Hô…

Huyền thai kim nhân của Giang Nam đi ra mi tâm, rung thân thoáng một cái, hiện ra tám cánh tay, lấy tay đem thần hồn thần tính bốn người bắt được, nhưng ngay sau đó, ngay cả Thần Chủ thần tính của hắn cũng chống lại không được, bị dần dần kéo hướng cột đá!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Ngự Thiên Đạo Chung bay ra, gào thét xoay tròn, tiếng chuông đương đương nổ không dứt, hắn đem Thiên Đạo lĩnh ngộ của mình hết thảy đánh vào bên trong khẩu đạo chung này, ý định dùng Ngự Thiên Đạo Chung đến đối kháng Trấn Hồn Thánh Âm!

Bất quá, toàn thân cột đá có vô số phù văn lưu chuyển, hào quang tách ra, vẫn là không ngừng kéo thần tính của hắn gần hơn, muốn đem thân hình của hắn triệt để thu nhập bên trong cột đá trấn áp, Ngự Thiên Đạo Chung cũng không cách nào phá vỡ Trấn Hồn Thánh Âm!

Quanh thân Giang Nam có vô số đạo vân tách ra, hóa thành từng ngụm Thiên Đạo bảo chung thần thông, điên cuồng dũng mãnh vào bên trong Ngự Thiên Đạo Chung.

Cạch…

Thanh âm của Ngự Thiên Đạo Chung càng phát ra to rõ, rốt cục đè xuống Trấn Hồn Thánh Âm, để cho trong cột đá truyền đến lực hút nhỏ đi rất nhiều, hắn điên cuồng thúc dục Huyền Thai kim nhân, kéo lấy thần hồn thần tính bọn người Âu Chấn Vân, Thi Hiên Vi bay trở về thần thụ.

Ba ba ba…

Bàn tay của Huyền Thai kim nhân đè xuống, đem thần hồn thần tính của bốn người nhao nhao ép vào mi tâm bọn hắn, bốn người này mới khôi phục thần trí, liền kinh hồn chưa định.

Lần này nếu không có Giang Nam ở lúc độ kiếp tìm hiểu Thiên Đạo chí bảo, dùng Thiên Đạo đối kháng Trấn Hồn Thánh Âm, mặc dù bọn họ là Thần Chủ, chỉ sợ cũng muốn chạy trời không khỏi nắng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 817: Đế Lăng Và Sự Nghi Ngờ. (1)

Huyền Thai của Giang Nam nhập vào chủ bản thân, bốn cánh tay khác như trước đè lại mi tâm bốn người, đề phòng Trấn Hồn Thánh Âm lần nữa lôi đi thần hồn thần tính của bọn hắn, bốn cánh tay khác thò ra, đem đạo nhân mập dán ở trên cột đá nắm lên.

- Nhanh thúc dục thần thụ, rời xa nơi đây!

Hắn cao giọng nói.

Trong lòng mọi người kinh sợ, nghe vậy vội vàng thúc dục Thánh Quân thần thụ, chỉ thấy gốc thần thụ này cành lá bay múa, rễ cây du động, gian nan từ bên cạnh từng khỏa trên tinh lướt qua, qua thật lâu, lúc này mới thoát khỏi cột đá truyền đến Trấn Hồn Thánh Âm quấy nhiễu.

Giang Nam triệt hồi bàn tay che ở my tâm bọn hắn, vù vù thở hổn hển mấy câu chửi thề, cau mày nói:

- Chuyện gì xảy ra? Trong đế lăng của Tinh Quang đại đế, tại sao có thể có loại bố trí Trấn Hồn Thánh Âm này?

Bọn người Thi Hiên Vi cùng Thiệu Thiên Nhai lòng còn sợ hãi, quay đầu lại nhìn cột đá kia. Trong nội tâm đồng dạng ôm nghi hoặc, Âu Tùy Tĩnh suy tư nói:

- Trấn Hồn Thánh Âm hấp thu thần hồn thần tính người khác, chẳng lẽ là dùng để bảo hộ đế lăng, phòng ngừa người khác tiến vào đế lăng, móc phần mộ của Thần Đế?

Giang Nam phóng mục trông về phía xa, chỉ thấy trên tinh bàn hình thành Tinh Hà này, đứng vững một cột đá, khoảng chừng mấy vạn căn. Hình thành một trận thế cự đại, theo Tinh Hà di động, trận pháp tòa to đến không thể

tưởng tượng nổi này đã ở bên trong vận chuyển, trầm giọng nói:

- Nếu là thủ đoạn phòng ngự của đế lăng, dùng nhiều cột đá như vậy sao? Các ngươi xem, những cột đá này thậm chí đã kéo dài đến phụ cận đế quan, theo cái nhìn của ta, tòa đại trận này, hơn phân nửa không phải dùng để phòng bị ngoại nhân xâm lấn đế lăng, phản phất giống như là. . .

Hắn không khỏi rùng mình một cái:

- Phản giống như là dùng để trấn áp thần tính của Tinh Quang đại đế. Phòng ngừa hắn từ trong mộ đi ra!

- Trấn áp thần tính của Tinh Quang đại đế? Không cho Tinh Quang đại đế từ trong mộ đi ra?

Mọi người vẻ mặt ngốc trệ, Thi Hiên Vi thất thanh nói:

- Người nào to gan lớn mật như thế, ngay cả Thần Đế cũng dám trấn áp?

Tuy Âu Chấn Vân đã trở thành thần minh, nhưng cũng hiểu được loại thuyết pháp này của Giang Nam thật sự là làm người nghe kinh sợ, lắc đầu nói:

- Trấn áp Thần Đế thần tính, cũng không phải người bình thường có thể làm được, thấp nhất cũng là Thần Đế ngang nhau cảnh giới ra tay! Theo ta được biết, sau khi Tinh Quang đại đế chết, Quang Vũ thần đế chưa trở thành Thần Đế cấp cường giả, mà là ở sau Tinh Quang kỷ kiếp mới chứng được đạo quả Thần Đế. Nếu quả thật có người có thể trấn áp thần tính của Tinh Quang đại đế, như vậy vì sao người này không tranh đoạt đế vị?

- Không biết, bất quá ta nghĩ trước khi Tinh Quang đại đế chết, khẳng định gặp phải sự tình gì không giống bình thường!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, nhìn về phía Tinh Hà quay quanh trung tâm, quan tài bên trong tòa Đế Cung này, trầm giọng nói:

- Thậm chí có khả năng, vị Thần Đế này chưa hẳn thật là thọ nguyên hao hết mà chết, ta thậm chí suy đoán, hắn ở lúc thọ nguyên chưa hao hết, liền bị người nhét vào trong quan tài, đề phòng hắn chuyển thế trùng tu! Nếu không, đáng giá vận dụng trận thế khổng lồ như thế trấn áp nơi đây sao?

Mọi người ngay ngắn rùng mình một cái, Thiệu Thiên Nhai nghẹn ngào cười nói:

- Giang đạo hữu, ngươi đoán cũng quá dọa người đi à nha? Tinh Quang đại đế cũng không phải ngoan đồng ba tuổi, lúc hắn chưa chết, ai có thể bắt giữ hắn, cưỡng ép trấn áp thần tính hắn?

Mấy người khác cũng hiểu được Giang Nam như là đang nói Thiên Thư, quái lực loạn thần, hồ ngôn loạn ngữ, nhao nhao lắc đầu nói:

- Không có khả năng, Thần Đế chính là nhân vật vô địch Chư Thiên vạn giới, người nào có thể đem Thần Đế nhét vào trong quan tài?

Giang Nam cũng cảm thấy suy đoán của mình thật sự có chút nghe rợn cả người nói:

- Chúng ta tiếp tục đi, nếu không phải, đến bên trong đế lăng nhìn xem liền biết.

Lần này bọn hắn cẩn thận rất nhiều, không dám đón thêm gần bất luận cột đá gì, gặp được cột đá liền rất xa tránh đi, cùng nhau đi tới, trong lòng mấy người Âu Chấn Vân cũng đang không ngừng lo lắng.

Tại đây nguy hiểm ngoại trừ bốn phía tràn ngập Đế Uy cùng cột đá ra, liền không có bất luận cái cấm chế gì khác, cái này cùng đế lăng trong truyền thuyết hoàn toàn khác nhau.

Bọn hắn đã từng nghe nói qua có người mở ra đế lăng khác, ví dụ như Quân Thiên thần đế cổ xưa.

Tại thời kỳ thượng cổ, lúc đế lăng của hắn mở ra, có sáu bảy vị Thần Tôn

tự mình tiến vào đế lăng, có hơn mười vị Thần Chủ cũng đuổi vào chỗ đó, trừ lần đó ra, lại có trên dưới một trăm vị Chân Thần, lực lượng khổng lồ như thế, quả thực có thể nói gặp được Thần Đế cũng có thể liều mạng rồi!

Nhưng mà ở bên trong đế lăng của Quân Thiên thần đế, bọn hắn lại chết tổn thương thảm trọng, gặp quá nhiều cấm chế, thậm chí ngay cả pháp bảo của Quân Thiên thần đế cũng bị luyện nhập bên trong đế lăng, người dám can đảm xâm lấn trực tiếp giết.

Một lần kia, còn sống đi ra đế lăng chỉ có không đến mười người, những người khác chết ở bên trong đế lăng, thậm chí ngay cả Thần Tôn cũng vẫn lạc hai vị!

Mà tòa đế lăng Tinh Quang đại đế này, liền một cái cấm chế cũng không có, cái này liền có chút ít không thể nào nói nổi rồi.

- Chẳng lẽ vị Thần Đế này, thật không phải tử vong bình thường?

Âu Chấn Vân lẩm bẩm nói.

Trong nội tâm những người khác nhẹ nhàng thở ra, nếu như là loại đế lăng như Quân Thiên thần đế kia, bọn hắn chỉ sợ là lành ít dữ nhiều, nhưng nếu tòa đế lăng này không có cấm chế, bọn hắn nói không chừng thật sự có thể sờ đến chỗ sâu nhất của đế lăng.

- Đào phần mộ Thần Đế, lão già sư tôn khọm khẹm kia của ta, nghe được hành động vĩ đại này của ta, nhất định sẽ khen ta không dứt miệng!

Tam Khuyết đạo nhân cười hắc hắc nói:

- Lão già khọm khẹm kia đã sớm muốn đào phần mộ mấy Thần Đế, chỉ là địch nhân của hắn còn kia, không tốt ra tay.

Trong lòng mọi người không khỏi hiếu kỳ, sư tôn của Tam Khuyết đạo nhân hiển nhiên là nhân vật rất giỏi, bên trong Chư Thiên vạn giới, loại nhân vật này có thể đếm được trên đầu ngón tay, chỉ là không biết rốt cuộc là ai

mới có thể có tài hoa như thế, có thể khai sáng ra công pháp Vạn Ngục Hồng Lô Kinh bực này.

Mà Giang Nam lại biết, Tam Khuyết đạo nhân tới từ địa ngục, sư tôn của hắn chỉ sợ là đại nhân vật trong địa ngục.

Trong lòng của hắn ẩn ẩn có một suy đoán, chỉ là Tam Khuyết đạo nhân không nói, hắn cũng không nên tự mình hỏi thăm nghiệm chứng.

Mọi người đứng ở trên Thánh Quân thần thụ, theo Tinh Hà phiêu lưu, chỉ thấy phía dưới tinh đấu sáng chói, từng khỏa đại tinh che kín hoa văn kỳ dị, đó là đạo tắc của Tinh Quang đại đế, trong đó chất chứa vô cùng ảo diệu.

Nếu như có thể ngộ ra đại đế đạo tắc, đối với bọn họ mà nói là một số tài phú lớn lao.

Bất quá mặc dù là Giang Nam dưới tình huống vận chuyển Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cũng không cách nào từ trong đại đế đạo tắc phỏng đoán ra công pháp Tinh Quang đại đế tu luyện.

Chương 818: Đế Lăng Và Sự Nghi Ngờ. (2)

Bọn hắn cũng không cách nào luyện hóa đạo tắc của Tinh Quang đại đế, loại đạo tắc này tích chứa vô cùng uy năng, nếu có thể luyện hóa bất luận một đạo nào trong đó, đối với bọn họ mà nói đều là pháp lực vô cùng, uy năng vô biên!

- Tinh Quang đại đế tu luyện công pháp là một loại công pháp có thể cho pháp lực vô cùng hùng hậu, so với Vạn Ngục Hồng Lô Kinh của ta cũng không kém cỏi!

Tam Khuyết đạo nhân không biết liêm sỉ nói.

Bọn người Giang Nam lại biết hắn không phải đang khoác lác, Vạn Ngục Hồng Lô Kinh hoàn toàn chính xác có thể so sánh với công pháp của Tinh Quang đại đế, lúc đạo nhân béo này ở Xuất Vân thành làm chiến nô, mọi người cũng đã nhìn ra pháp lực của hắn hùng hồn, ngay cả Thiên Cung chi bảo cũng có thể một lần tế lên hơn trăm kiện, luân phiên oanh tạc, pháp lực cơ hồ vô cùng vô tận.

- Đáng tiếc, xâm nhập Bảo Sơn, chúng ta lại chỉ có thể tay không mà về.

Thiệu Thiên Nhai thở dài nói:

- Cho dù không thể lĩnh ngộ ra Tinh Quang đại đế công pháp, luyện hóa đạo tắc của hắn, chúng ta thu một ít Tinh Quang cũng cực tốt. Nhưng tiếc, cái Tinh Quang này cũng không thể đụng vào.

Trong nội tâm Giang Nam đột nhiên khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Chấn Vân lão gia tử, ngươi đã tu thành thần minh, Tử Phủ không gian có vạn dặm lớn nhỏ hay không?

Âu Chấn Vân nao nao, khó hiểu ý nghĩa nói:

- Vốn Tử Phủ của ta chỉ có tám trăm dặm, bất quá tu thành thần, mở rộng không gian Tử Phủ, hôm nay cũng có hơn một vạn.

- Cái này là được rồi.

Giang Nam tinh thần chấn động nói:

- Vạn dặm không gian, đủ để dung nạp một tinh cầu do đạo tắc thì biến thành rồi, tuy chúng ta không cách nào lĩnh ngộ Tinh Quang đại đế công pháp, cũng không cách nào luyện hóa đạo tắc, hấp thu tinh lực, nhưng Tử Phủ của Chấn Vân lão gia tử có thể đem một khỏa tinh cầu bỏ vào.

Tam Khuyết đạo nhân cùng Thiệu Thiên Nhai con mắt lập tức sáng, vỗ tay tán dương:

- Ý kiến hay.

Thi Hiên Vi nghi ngờ nói:

- Đại đế đạo tắc cùng tinh lực biến thành tinh cầu, trong đó chất chứa uy năng vô hạn, nếu thoáng chấn động một phát, Chấn Vân tiền bối có thể không chịu đựng được?

- Không thử thử làm sao biết?

Tam Khuyết đạo nhân cười hắc hắc nói.

Âu Tùy Tĩnh vội vàng nói:

- Vạn lần không được, ta thật vất vả mới tu thành thần minh, chơi không vui mà nói, sẽ gặp người chết đấy!

Âu Chấn Vân cũng vội vàng nói:

- Các ngươi là người trẻ tuổi, nhưng lão phu lại lớn tuổi, chỉ sợ chịu

không được Giang giáo chủ các ngươi giày vò a. . .

Giang Nam cười nói:

- Yên tâm, yên tâm, chúng ta tự có chừng mực, nếu lão gia tử cảm thấy không chịu nổi, ném tinh cầu ra là được.

Thi Hiên Vi cùng Âu Tùy Tĩnh chần chờ thoáng một phát, nhìn thấy đám người Giang Nam tế lên thần thụ, chỉ phải cùng một chỗ động thủ, toàn lực thúc dục thần thụ, chỉ thấy từng đạo hào quang từ trên thần thụ rủ xuống, như là ngàn vạn xúc tu, hướng phía dưới rơi đi, đem một khỏa tinh cầu bao vây lại.

Ba ba ba…

Thánh Quân thần thụ tản mát ra từng đạo thần hà nhẹ nhàng đụng vào tinh cầu, liền bị đại đế đạo tắc chấn nát bấy, cũng may pháp lực mọi người liên tục không dứt, không ngừng có thần hà từ trên cây tán phát ra, tiếp tục bọc lấy tinh cầu kia, dần dần hướng bọn hắn kéo tới.

Âu Chấn Vân chứng kiến ngay cả thần thụ đạo tắc cũng bị chấn đến không ngừng nát bấy, không khỏi da đầu run lên, ai thán nói:

- Mấy ác ma, nếu như lão phu chết rồi, là bị các ngươi đùa chơi chết đấy!

Cái tinh cầu kia dần dần hướng hắn bay tới, Âu Chấn Vân kiên trì mở mi tâm Tử Phủ ra, Tử Phủ mở rộng, chỉ thấy bọn người Giang Nam thúc dục thần thụ, đem khỏa tinh cầu này cẩn thận từng li từng tí đưa vào mi tâm của hắn.

- Lão gia tử, nếu ngươi chống đỡ không nổi liền C-K-Í-T..T...T một tiếng.

Giang Nam khẩn trương vạn phần nói.

- C-K-Í-T..T...T.

Lão gia tử khẩn trương vạn phần nói.

Giang Nam nhìn sắc mặt hắn trắng bệch, hướng Thi Hiên Vi cùng Tam Khuyết đạo nhân nói:

- Chấn Vân tiền bối còn chịu đựng được, đưa vào thôi.

- Giang giáo chủ, lão phu đã C-K-Í-T..T...T một tiếng, ngươi như thế nào còn đem khỏa tinh cầu này hướng Tử Phủ của lão phu tiễn đưa?

Âu Chấn Vân bị hắn làm tức giận đến nổi trận lôi đình, chỉ là khỏa tinh lực đạo tắc biến thành tinh cầu này đã đến giữa mi tâm hắn, để cho hắn ngay cả động cũng không dám động thoáng một phát.

Rốt cục, mọi người đem khỏa tinh cầu cực đại này đưa vào Tử Phủ hắn, Giang Nam khẩn trương nói:

- Lão gia tử, cảm giác như thế nào?

Âu Chấn Vân một bụng lửa giận, tức giận nói:

- Ta cảm thấy được ta tùy thời sẽ ba một tiếng nổ tung.

- Nói như vậy. . .

Giang Nam suy tư nói:

- Cái kia chính là không có vấn đề rồi. Lúc ta vẫn là Đạo Đài cảnh giới, liền ở trong Tử Phủ gửi hơn hai trăm thần minh thi thể, đều không có bị áp bạo Tử Phủ, lão gia tử đã là thần minh, gửi một khỏa đại đế đạo tắc hóa thành tinh cầu, cũng không có cái gì trở ngại.

Âu Chấn Vân chứng kiến ánh mắt của hắn liếc về phía những tinh cầu khác, lại càng hoảng sợ, cả giận nói:

- Không bỏ xuống được rồi! Hiện tại lão phu bị đại đế đạo tắc trấn áp Tử Phủ, nhét đến tràn đầy, tuyệt đối nhét không nổi viên thứ hai rồi!

- Ta là đang nghĩ, thần minh cấp pháp bảo, bên trong không gian rộng lớn, có thể nhét được một khỏa tinh cầu hay không?

Giang Nam cười nói.

Tam Khuyết đạo nhân ngẩn ngơ, vò đầu nói:

- Ngươi vừa nói như vậy, ta ngược lại nhớ tới không gian bên trong Thần Minh chi bảo bao la, dùng Thần Minh chi bảo bình thường không được, chỉ có Thiên thần chi bảo mới có thể. Ta trước kia thời điểm đào mộ bốn phía, ngược lại thu thập đến hai kiện Thiên thần chi bảo, bên trong không gian có vạn dặm.

Âu Chấn Vân rốt cục nổi giận quát:

- Hai Xú tiểu tử các ngươi như thế nào không nói sớm, ngược lại cầm ta trước làm thí nghiệm?

Giang Nam cũng hiểu được có chút không có ý tứ nói:

- Lão gia tử chớ trách, chúng ta cũng là vừa vặn nghĩ đến điểm này.

Trong cơ thể Tam Khuyết đạo nhân như là lò lớn rung chuyển không ngớt. Mọi người thấy trong Đan Điền hắn có thần quang bắn ra. Hai kiện thiên thần chi bảo từ trong đan điền hắn bay lên, một cái là pháp bảo bộ dáng hồ lô, một kiện khác là một mặt Kim Bảng.

Hai kiện pháp bảo đều là thiên thần chi bảo, uy năng vô hạn.

Mọi người thấy đến trong đan điền hắn, còn có vô số pháp bảo trôi nổi, ở bên trong Thần Quang kích động, Thiên Cung chi bảo nhiều vô số kể. Số lượng nhiều làm cho người tức lộn ruột!

Những Thiên Cung chi bảo này ở trong đan điền của hắn rèn luyện, không phải lò lớn rèn luyện Thiên Cung chi bảo, mà là những pháp bảo này rèn luyện lò lớn, không ngừng có đạo tắc bên trong Thiên Cung chi bảo bay ra,

dung nhập đến trong vạn ngục hồng lô này.

Đan điền của Tam Khuyết đạo nhân, hấp thu uy năng của rất nhiều Thiên Cung chi bảo, diễn biến ra đủ loại Thần Quang, phún dũng đến toàn thân!

Rất nhiều Thiên Cung chi bảo đã bị luyện được chỉ còn lại có cặn, rơi vào đáy lò lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 819: Không Phải Tử Vong Bình Thường

Loại cảnh tượng này quả thực có thể nói khủng bố. Dùng Thiên Cung chi bảo làm chất dinh dưỡng, luyện nhập bản thân. Đây cũng là Vạn Ngục Hồng Lô Kinh của Tam Khuyết đạo nhân!

Không chỉ có như thế, đan điền của hắn còn có từng kiện từng kiện Thần Minh chi bảo, ở trong lò lớn trôi nổi, chỉ là không có bị vạn ngục lò lớn luyện hóa.

Mọi người lần nữa động thủ, đem hai đạo tắc tinh cầu kéo tới, đưa vào bên trong hai kiện pháp bảo kia.

- Mập mạp, ngươi còn có thiên thần chi bảo cùng loại hay không?

Ánh mắt Âu Chấn Vân lão gia tử bất thiện nhìn chằm chằm vào Tam Khuyết đạo nhân, chòm râu run rẩy, nhịn xuống giận dữ nói:

- Nhanh lấy ra một kiện, đem tinh cầu trong mi tâm lão phu kia bỏ vào!

Tam Khuyết đạo nhân cười nói:

- Ta đây ngược lại vẫn có một kiện thiên thần chi bảo, bất quá đáng tiếc chính là bên trong pháp bảo không gian không lớn, không bỏ xuống đại đế đạo tắc biến thành tinh cầu được. Giang lão đệ, thân gia của ngươi không kém hơn ta, chắn cũng có vài món bảo vật a?

Giang Nam lắc đầu:

- Ta chỉ có một thanh Thần Kiếm, vẫn là Thần Minh chi bảo, không gian bên trong pháp bảo bị các loại trận pháp nhồi vào. Thiên thần chi bảo ta cũng chưa từng gặp qua, bất quá ta đây ngược lại có một kiện Thần Tôn chi bảo, Nhưng tiếc chúng ta hợp lực cũng thúc không nhúc nhích được.

Ba người Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, hai thằng này quả thực là giàu đến chảy mỡ, người khác tìm một kiện Thần Minh chi bảo cũng không thể được, bọn hắn rõ ràng ngay cả thiên thần chi bảo cùng Thần Tôn chi bảo đều có thể lấy được!

- Thánh Quân thần thụ tuy uy năng to lớn, nhưng mà trong đó cũng không cách nào gửi đại đế đạo tắc biến thành tinh cầu.

Thi Hiên Vi nói:

- Nếu như cưỡng ép bỏ vào mà nói, cái pháp bảo này sẽ gặp bị phá đi, chúng ta đều không thể tế lên pháp bảo này. Xem ra, thu ba khỏa tinh cầu, liền là cực hạn của chúng ta rồi.

- Ba khỏa tinh cầu, đã cực kỳ rất giỏi rồi, chúng ta ra đế mộ chậm rãi nghiên cứu, hoặc là luyện trở thành pháp bảo, đều là cực phẩm! Sinh mệnh không thôi, đào mộ không ngừng! Chúng ta đi!

Tam Khuyết đạo nhân hăng hái, khua tay nói:

- Đi đào đế lăng của Tinh Quang đại đế!

- Mập mạp, ngươi thật không có thiên thần chi bảo dư thừa? Ta cảm thấy đầu của ta sắp bạo chết rồi. . .

Âu Chấn Vân lão gia tử ghé vào lỗ tai hắn không ngừng thầm nói.

Mọi người khống chế Thánh Quân thần thụ bồng bềnh đi tới, một đường tránh cột đá, bất tri bất giác đi ra một nửa khoảng cách, cách đế lăng càng ngày càng gần.

Ở chỗ này, Đế Uy đã trở nên vô cùng trầm trọng, đem Thánh Quân thần thụ ép tới không ngừng thu nhỏ lại, làm cho mọi người không thể không hoàn toàn tách ra pháp lực, thúc dục thần thụ, đối kháng Đế Uy.

Ông…

Từng đạo thần hà từ trên thần thụ tách ra, phảng phất như từng thác nước bảy màu, nhẹ nhàng gột rửa mà xuống, cùng Đế Uy thoáng va chạm, thần hà liền bắt đầu không ngừng phân giải.

Tại đây Đế Uy mạnh như thế, chỉ sợ coi như là Chân Thần tới đây, cũng bị Đế Uy áp đến đạo tắc phân giải, thân tử đạo tiêu!

Cũng may, Giang Nam đem linh thạch trong Thánh Quân động phủ vơ vét không còn gì, có đầy đủ linh thạch đến cung cấp bọn hắn khôi phục tu vi, có thể liên tục không ngừng duy trì thần thụ.

Đột nhiên, mọi người cảm giác được một cổ khí tức cuồng bạo từ phía sau truyền đến, nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lại có một cây thần thụ từ trong hư không xuất hiện, gốc thần thụ này hiện ra hình người, cực kỳ cao lớn, bất quá đã héo rũ, rõ ràng là Thần Mộc Thánh Quân thi thần.

Bọn người Chân Pháp Phật Đà, Mao Viễn Công hiển nhiên đã đem vị thi thần này hàng phục, tru sát ác linh bên trong thi thần, mọi người đứng ở phía trên thi thần, thúc dục thi thần nhảy vào trong đế mộ.

Cho dù Thi thần không bằng thần thụ, nhưng dù sao cũng là thân thể của Thần Mộc Thánh Quân, không phải chuyện đùa, có thể chống cự Đế Uy.

Pháp lực của bọn hắn viễn siêu bọn người Giang Nam, ngoại trừ Đàm Trí thánh tăng ra, đều là Thần Ma cấp cường giả, tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền đến trên tinh hà.

Thiệu Thiên Nhai trầm giọng nói:

- Giang đạo hữu, ngươi đoán không sai, xem ra bọn hắn thật sự đã hàng phục thi thần, mượn nhờ thi thần lực tiến vào đế mộ.

- Trấn Hồn Thánh Âm kia lợi hại như thế, mẹ ta có thể có nguy hiểm hay không?

Thi Hiên Vi lo lắng nói.

Giang Nam xa xa đang trông xem thế nào nói:

- Ngọc phu nhân không phải người tham công liều lĩnh, gặp được nguy hiểm chắc có lẽ không phải là nàng, mà là những người khác.

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ thấy trên thần thụ, một thần minh bay lên, hướng một cột đá bay đi, chỉ thấy vị thần minh này mới vừa bay đến nửa đường, thần tính của hắn liền bị lôi ra bên ngoài cơ thể, chui vào bên trong cột đá, chết oan chết uổng!

Bọn người Chân Pháp Phật Đà thấy thế, lập tức biết rõ lợi hại, vội vàng rời xa cột đá.

Thi Hiên Vi yên lòng, mấy người tiếp tục đi về phía trước, đã qua thật lâu, cái này mới đi đến đất bằng trong tinh hà, mà ở phía trước bọn hắn, là tòa Thần Điện kia, trong thần điện là đế lăng của Tinh Quang đại đế, cất giấu quan tài của vị Thần Đế này!

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tốc độ bọn người Chân Pháp Phật Đà không chậm, cách bọn họ đã không xa, tiếp qua không lâu cũng sẽ đuổi tới đây.

- Nếu bị những thứ này đuổi theo, tánh mạng của Thi Hiên Vi có thể bảo vệ, nhưng chúng ta là không còn có vận tốt như vậy!

Bên trong Thần Điện đế lăng, vô số Tinh Quang phún dũng, như là trong quan tài cất giấu một đạo Tinh Hà, hướng ra phía ngoài phun lấy Tinh Quang hà khí.

Những Tinh Quang hà khí kia chính là do đạo tắc thuần túy tạo thành, uy năng mênh mông, như một thời gian chi hà, trào lên không ngớt.

Tinh Hà tản mát ra rung động ngập trời, uy năng để cho người run rẩy, mặc dù bọn hắn có thần thụ thủ hộ, như trước bị trấn áp đến cơ hồ quỳ sát xuống!

Cái này là Thần Đế chi uy, dù đã chết đi hai trăm vạn năm, như trước trấn áp đương thời!

Mà ở bên ngoài tòa đại điện này, cột đá đứng vững vòm trời, số lượng rất nhiều, bố thành một vòng tròn lớn, đem trọn đế lăng bao phủ, Trấn Hồn Thánh Âm ông ông vang lên, cùng chút ít cột đá quay quanh ở bên ngoài kia cộng minh, cả tòa đại trận đã vận hành hai trăm vạn năm, trận thế trấn áp quan tài trong thần điện!

- Đế Uy mạnh như thế, hơn nữa nơi đây là trung tâm Trấn Hồn Thánh Âm đại trận, xem ra chúng ta là không cách nào tiến vào đế lăng rồi.

Giang Nam có chút thất vọng nói.

- Đó là cái gì?

Thi Hiên Vi đột nhiên hoảng sợ nói.

Giang Nam theo tay nàng chỉ nhìn lại, chỉ thấy đạo Tinh Hà từ trong đế quan phún dũng ra kia không cùng Tinh Hà bên ngoài tương liên, mà là cuồn cuộn dũng mãnh vào trong hư không, trong nội tâm không khỏi khẽ nhúc nhích.

Bọn người khác cũng chú ý tới một màn này, phảng phất có một loại lực lượng không hiểu dẫn dắt đạo tắc trong thi thể Tinh Quang đại đế, đem năng lượng trong cơ thể vị đại đế này, dẫn dắt đến địa phương khác!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 820: Hư Về Đến Nhà. (1)

- Chẳng lẽ là có người cướp lấy năng lượng bên trong Đế Thi!

Âu Chấn Vân vạn phần khiếp sợ, thất thanh nói.

Bọn người Thiệu Thiên Nhai, Thi Hiên Vi cũng ngây ra như phỗng, lẩm bẩm nói:

- Giang đạo hữu, hiện tại ta tin tưởng ngươi mới vừa nói rồi, xem ra Tinh Quang đại đế hoàn toàn chính xác có khả năng chưa tử vong. . .

Một màn này thật sự quá kinh khủng, Trấn Hồn Thánh Âm nói rõ có người ở thời điểm Tinh Quang đại đế chưa chết, liền đem vị Thần Đế này nhét vào trong quan tài, chôn sống hắn, lại dùng Trấn Hồn Thánh Âm đại trận, áp chế thần tính của hắn ở trong đế quan, để cho hắn không cách nào chuyển thế trùng tu!

Mà bây giờ, lại có người dùng một loại lực lượng không hiểu dẫn dắt năng lượng trong quan tài, rót vào hư không, dù là mù lòa chỉ sợ cũng nhìn ra được, Tinh Quang đại đế chết không có đơn giản như vậy!

Tam Khuyết đạo nhân thở dài nói:

- Vị Thần Đế này ở thời điểm lão niên bị người ám toán, rơi vào kết cục thê thảm như thế, thế cho nên trong đế lăng ngay cả một vật bồi táng cũng không có. . .

- Ta suy nghĩ, chúng ta nên làm như thế nào ly khai nơi đây?

Âu Tùy Tĩnh nhìn quanh mọi nơi, mặt ủ mày chau nói:

- Hôm nay, đế mộ ra vào không cửa, mà Thánh Quân động phủ tất bị cấm

chế phong bế, chẳng lẽ chúng ta suốt đời bị vây ở trong hai tòa đại mộ này?

Những người khác cũng không khỏi cau mày, đau khổ suy tư.

Hiện tại mặc dù bọn hắn trở lại Thánh Quân động phủ, cũng không cách nào phá vỡ ba đạo cấm chế lối vào, trở lại Trung Thiên, mà ở trong đế mộ càng là trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào.

- Đạo Tinh Hà này rốt cuộc là đi thông nơi đâu?

Giang Nam đột nhiên hỏi.

- Hẳn là ngươi muốn thông qua Tinh Hà ly khai nơi đây?

Thiệu Thiên Nhai cau mày nói:

- Người dẫn dắt đạo tắc của Tinh Quang đại đế kia, khẳng định không phải chuyện đùa, nếu chúng ta dọc theo Tinh Hà mà đi, chẳng phải là sẽ tiến vào hang ổ người nọ, chui đầu vô lưới sao?

Đám người Âu Tùy Tĩnh, Tam Khuyết Đạo Nhân nghe vậy rối rít gật đầu, dọc theo đạo tinh hà này vô cùng có khả năng sẽ đi ra nơi đây, nhưng mà có thể sẽ đi tới hang ổ người lấy ra năng lượng trong thi thể Tinh Quang Đại Đế kia.

Có thể làm ra đại sự kinh thiên động địa như thế, người này nhất định không phải chuyện đùa, hơn phân nửa là nhân vật đứng đầu chư thiên vạn giới!

Người nọ làm ra chuyện bực này, khẳng định không muốn người ngoài biết được, nếu đám người Giang Nam đột nhiên hiện ra ở chỗ của hắn, như vậy nghênh đón bọn họ nhất định là một tử lộ!

Có thể làm ra thủ bút lớn như thế, nghĩ muốn giết bọn hắn, nhất định là rất dễ dàng.

- Chẳng lẽ các ngươi nguyện ý cả đời vây hãm chết ở nơi này sao?

Giang Nam phản hỏi.

Đám người Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, chậm rãi lắc đầu, Tam Khuyết Đạo Nhân thở dài nói:

- Thế gian này còn có rất nhiều Thần mộ, Đế mộ chờ Tam Đức Đạo Nhân ta đi mở, ta làm sao không biết xấu hổ chết ở chỗ này?

- Ta cũng có dã tâm, cũng muốn có một phen thành tựu, cũng không muốn ở sau khi thành thần ở chỗ này phụng dưỡng Thần Đế chết đi.

Thiệu Thiên Nhai lắc đầu nói.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Người nọ đoán chừng đã lấy ra năng lượng của Tinh Quang Đại Đế không biết bao nhiêu năm, một người khôn khéo hơn nữa, cũng có thời điểm sơ hở, đó chính là hy vọng để chúng ta chạy trốn!

Thi Hiên Vi không nhịn được nói:

- Giang giáo chủ, quên nói cho ngươi một việc, lấy thực lực của chúng ta, chỉ sợ không cách nào xuyên qua đạo tinh hà này, mặc dù chúng ta tế lên Thánh Quân thần thụ, cũng không cách nào cùng Đại Đế đạo tắc cùng Đế Uy trong tinh hà chống lại. Vượt tinh hà bằng sức mạnh, tuyệt đối là hành động chịu chết!

- Nếu như một thêm Ngọc phu nhân cùng đám người Chân Pháp Phật Đà thì sao?

Giang Nam ánh mắt chớp động nói:

- Có bọn họ tương trợ, tất nhiên có thể đem uy năng của thần thụ phát huy được thất thất bát bát. Vượt sông tinh hà bằng sức mạnh, hẳn là không có bao nhiêu nguy hiểm!

Thi Hiên Vi lắc đầu nói:

- Mẹ ta còn dễ nói, nhất định sẽ đứng ở bên chúng ta, nhưng mà đám người Chân Pháp Phật Đà, đoán chừng không giết các ngươi cũng đã là nhân từ .

- Bọn họ sẽ cùng chúng ta hợp tác.

Giang Nam quay đầu hướng Tam Khuyết Đạo Nhân nói:

- Đạo hữu, Diệt Thần Ma Quang Pháo còn đó chứ?

Tam Khuyết Đạo Nhân gật đầu, lấy ra một đại pháo cao năm ba ngàn trượng, đám đông sợ hết hồn, ngơ ngác nhìn quái vật lớn này. Giang Nam tế lên Hư Không Bảo Thuyền của mình, lấy đi một Diệt Thần Ma Quang Pháo giả của mình, đem đại pháo này chống ở trên thuyền, trầm giọng nói:

- Chuẩn bị cùng đám người Chân Pháp Phật Đà đàm phán!

- Cái này là Diệt Thần Ma Quang Pháo?

Đám người Âu Chấn Vân, Âu Tùy Tĩnh thấy đống pháo trên chiếc Hư Không Bảo Thuyền này có khoảng trăm khẩu, không khỏi hoảng sợ, đợi tinh tế xem xét, sắc mặt mọi người không khỏi đen thui, chỉ thấy những Diệt Thần Ma Quang Pháo này chẳng qua là Động Thiên chi bảo, uy lực cũng không phải là khổng lồ như thế nào, cùng Diệt Thần Ma Quang Pháo của Tam Khuyết Đạo Nhân uy năng có khác biệt trời vực.

- Giang giáo chủ, trăm tôn đại pháo của ngươi thoạt nhìn có chút dọa người, nhưng chân chính có dùng là đại pháo trong tay mập mạp chết bầm kia, chẳng lẽ ngươi định như vậy cùng đám người Chân Pháp Phật Đà đàm phán?

Âu Chấn Vân sầu lo nói:

- Vạn nhất bị bọn họ nhìn ra sơ hở, ngươi thu tràng như thế nào?

Giang Nam có chút chột dạ nói:

- Nếu bị bọn họ nhìn thấu, chúng ta liền đào tẩu. . .

Cũng không lâu lắm, đám người Chân Pháp Phật Đà chạy tới trên đất bằng, sắc mặt những thần phật này cũng có chút khó coi, hiển nhiên dọc theo đường đi thu hoạch không nhiều lắm.

Bọn người Chân Pháp Phật Đà ở trong Thánh Quân động phủ không có bao nhiêu thu hoạch, mục đích của bọn họ liền đặt ở Đế mộ này, bất quá hiển nhiên tài phú trong Đế mộ cùng bọn họ tưởng tượng là không giống, nơi này cơ hồ không có bất kỳ vật bồi táng!

Bọn họ đã từng ở trên đường cố gắng thu mấy viên tinh cầu, chẳng qua là uy năng Thi Thần không bằng Thánh Quân thần thụ, không cách nào đem những Đại Đế đạo tắc cùng lực lượng của ngôi sao tạo thành tinh cầu này kéo tới, hơn nữa bọn họ đều có tâm tư, không phải là nhất thể, rất khó giống như đám người Giang Nam chân thành hợp tác như vậy.

- Tinh Quang Đại Đế chết, chỉ sợ có mờ ám khác!

Ánh mắt Chân Pháp Phật Đà nhìn khắp bốn phía, cuối cùng rơi vào trên Đế lăng, con ngươi không khỏi co rút nhanh, gắt gao nhìn những cột đá đứng vững kia.

Đám người Giang Nam có thể thấy được những cột đá này cùng chung tạo thành một tòa đại trận, lấy Trấn Hồn Thánh Âm trấn áp thần tính của Tinh Quang Đại Đế, đem thần tính vĩnh hằng trấn áp ở trong quan tài, đám người Chân Pháp Phật Đà tự nhiên cũng có thể thấy được.

Những cột đá này ngăn cản đường đi của bọn họ, để cho bọn họ không cách nào hoàn toàn bước vào Đế lăng.

- Không cách nào thăm dò Đế lăng, như vậy rời đi nơi đây mới là chuyện tình chủ yếu nhất.

Chương 821: Hư Về Đến Nhà. (2)

Thao Hộc Tôn Giả lẩm bẩm nói:

- Rời đi nơi đây, hoặc là từ Thánh Quân động phủ trở về, đối kháng tam đại cấm chế, hoặc là từ đạo tinh hà này rời đi, chỉ có hai cách này.

Chân Pháp Phật Đà thở dài nói:

- Chư vị đạo hữu, chúng ta ở trong Thánh Quân động phủ trì hoãn thời gian quá dài, hôm nay Thánh Quân động phủ đã đóng cửa, trốn vào hư không. Cho dù chúng ta có thể đả thông ba đạo cấm chế, cũng không thể có khả năng mở Thánh Quân động phủ.

Âu Chấn Đông nhìn về phía đám người Giang Nam, trong mắt hiện lên một đạo sát cơ, trầm giọng nói:

- Trong tinh hà Đế Uy thật sự quá nặng, Thi Thần gánh không được. Chỉ có Thánh Quân thần thụ, mới có thể mang theo chúng ta rời đi nơi đây!

- Vậy thì giết bọn họ, đoạt lại Thánh Quân thần thụ!

Mao Viễn Công đằng đằng sát khí nói.

Ngọc phu nhân lộ ra một tia khẩn trương, Chân Pháp Phật Đà ha hả cười nói:

- Ngọc phu nhân yên tâm, lần này bọn ta chỉ giết những người khác, đem ma đầu diệt trừ, lệnh ái chẳng qua là bị ma đầu hiếp bức, chúng ta tự nhiên sẽ không đả thương lệnh ái.

Ngọc phu nhân thở phào một cái, cười dài nói:

- Không biết ma đầu theo lời Phật Đà là ai?

- Trừ lệnh ái, tất cả là ma đầu!

Chân Pháp Phật Đà khống chế Thi Thần, hướng đám người Giang Nam bức tới, cười nói:

- Tà ma ngoại đạo, không nghe giáo hóa, mọi người đều có thể giết!

Oanh...

Đột nhiên, một đạo Ma Quang huy hoàng như trụ, kích bắn mà đến, Ma uy hạo hạo đãng đãng tràn ngập thiên địa, sắc mặt đám người Chân Pháp Phật Đà kịch biến, rối rít gầm lên, toàn lực thúc dục Thi Thần ngăn cản, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Thánh Quân Thi Thần lại bị một đạo Ma Quang này oanh đến không ngừng run rẩy, quanh thân tản mát ra từng đạo sáng mờ rối rít phá toái, cành lá băng băng gảy lìa mấy chục cái!

Đám người Chân Pháp Phật Đà, Mao Viễn Công, Lạp Thần Ông bị chấn đến khí huyết sôi trào, thật lâu mới bình phục!

- Chân Pháp Phật Đà, hiện tại ngươi nên biết, đám người Giang mỗ không phải là quả hồng mềm a?

Thanh âm của Giang Nam xa xa truyền đến, Chân Pháp Phật Đà ánh mắt ngưng tụ, rơi vào trên người Giang Nam, chỉ thấy giờ phút này đám người Giang Nam đứng ở trên một chiếc bảo thuyền. Bảo thuyền kia trải rộng pháo khẩu, trong đó Ma Quang trong một đại pháo dần dần dập tắt.

Mà Ma pháo tương tự còn có trăm cái, để cho bọn họ thấy mà kinh hồn táng đảm!

- Giang giáo chủ, ngươi thật sự lợi hại, lại có thể lấy tới Ma hạm thời xa xưa của địa ngục!

Chân Pháp Phật Đà hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Địa ngục Ma hạm uy năng vô hạn, bất quá thúc dục Ma hạm Diệt Thần

Ma Quang Pháo, khẳng định hao tổn tu vi thật to, lấy tu vi của các ngươi, có thể thúc dục mấy lần?

Giang Nam cười ha ha, hăng hái cười vang nói:

- Mấy người chúng ta, tu vi đều có chỗ đột phá, Chấn Vân tiền bối lại càng nhất cử tu thành thần minh, cho dù chúng ta không thể thúc dục mấy lần Ma Quang pháo, làm không được trăm pháo đủ phát, nhưng mười mấy pháo đủ phát thì có thể làm được.

Chân Pháp Phật Đà, Thánh Quân Thi Thần của các ngươi có thể thừa nhận được địa ngục Ma hạm mấy lần oanh kích?

Đám người Huyết Thần Mao Viễn Công, Âu Chấn Đông, Lạp Thần Ông sắc mặt kịch biến, cũng hít một ngụm lãnh khí, có chút sợ nhìn chiếc Hư Không Bảo Thuyền kia.

Địa ngục Ma hạm bọn họ cũng chỉ là nghe thấy, nhưng không tận mắt nhìn đến qua, bất quá trong truyền thuyết địa ngục Ma hạm có thể cùng pháp bảo như Hoang Cổ Thánh Thành cùng Xuất Vân thành sánh ngang, uy năng vô hạn, một pháo có thể đánh xuyên qua hư không, đem Thái Dương nổ nát, hủy diệt tinh cầu!

Nếu như không có Thánh Quân Thi Thần bảo vệ mà nói, bọn họ bất kỳ một người nào, đều không thể chịu đựng được địa ngục Ma hạm một pháo oai.

Nhưng cho dù là Thánh Quân Thi Thần, chỉ sợ cũng không chịu nổi mấy chục Diệt Thần Ma Quang Pháo cùng oanh!

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Giang giáo chủ, ngươi nổ nát Thánh Quân Thi Thần của chúng ta, tu vi của các ngươi cũng hao hết, khống chế không được Thánh Quân thần thụ, tất nhiên cũng sẽ bị Đế Uy đè chết!

- Cho nên chúng ta cần nói chuyện.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Các ngươi không muốn chết, chúng ta cũng không muốn chết. Không bằng mọi người liên thủ, cùng chung thúc dục thần thụ, rời đi nơi đây. Phật Đà cùng các vị đạo hữu ý nghĩ như thế nào?

Trong lòng mấy người Âu Chấn Vân, Thiệu Thiên Nhai thấp thỏm vạn phần, dù sao Diệt Thần Ma Quang Pháo chân chính chỉ có một, những cái khác là Giang Nam làm ra hàng nhái, nếu đám người Chân Pháp Phật Đà nhìn ra sơ hở, cố ý xung phong liều chết tới đây, bọn họ chỉ có thể kịp thúc dục hai pháo, sẽ bị đám người Chân Pháp Phật Đà gần người, khi đó liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đám người Lạp Thần Ông, Thao Hộc Tôn Giả ánh mắt rối rít rơi vào trên người Chân Pháp Phật Đà, Chân Pháp Phật Đà mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ, đột nhiên cười nói:

- Tốt, theo giáo chủ nói là được. Bất quá giáo chủ phải nhìn trời thề, ở trên thần thụ không được hướng chúng ta hạ sát thủ!

Đám người Lạp Thần Ông thầm thở dài lợi hại, đối với Chân Pháp Phật Đà bội phục vạn phần:

- Đám người chúng ta đi tới trên thần thụ, toàn lực thúc dục thần thụ, nếu tiểu quỷ kia đột nhiên thúc dục địa ngục Ma hạm oanh hướng chúng ta, chỉ sợ chúng ta liền muốn đi đời nhà ma. Lấy tính cách của hắn đúng là có thể làm được! Bất quá sau khi hắn thề với trời, bao nhiêu sẽ ảnh hưởng Đạo Tâm của hắn, để cho hắn không dám tùy ý làm bậy!

Giang Nam lộ ra vẻ do dự, trong lòng Chân Pháp Phật Đà lẫm nhiên:

- Hỗn đản này quả nhiên suy nghĩ ở trên thần thụ ám toán chúng ta, may là ta trí khôn hiểu rõ, liệu địch tiên cơ, buộc hắn thề!

Đám người Âu Chấn Đông, Thiệu Thiên Nhai âm thầm ngắt mồ hôi lạnh, không ngừng hướng Giang Nam nháy mắt.

Giang Nam có chút không quá tình nguyện, cười lạnh nói:

- Phật Đà, ta nhìn trời thề, các ngươi cũng cần nhìn trời thề, như vậy mới coi là công bình. Nếu không mọi người cùng tồn tại trên thần thụ, nếu như các ngươi hướng ta hạ thủ, chúng ta chẳng phải là muốn ăn thiệt thòi?

- Vậy thì mọi người cùng nhau thề với trời!

Chân Pháp Phật Đà sảng khoái nói.

Mọi người riêng phần mình thề với trời, thề xong, Giang Nam thu Hư Không Bảo Thuyền, hai nhóm người từ từ đến gần, đám người Chân Pháp Phật Đà đi lên thần thụ.

Giang Nam cười nói:

- Phật Đà quả nhiên trí khôn Thông Thiên, biết thu Thánh Quân Thi Thần mới có thể bình an tiến vào Đế mộ. Hôm nay có thần thụ che chở, tôn Thi Thần này không có chỗ dùng, không biết sẽ rơi vào trong tay ai?

- Mặc dù Giang giáo chủ là thiếu niên, nhưng tâm địa đã hư về đến nhà, đôi câu vài lời liền khích bác quan hệ trong chúng ta, so với mấy Lão Ma Thần còn muốn khó dây dưa!

Chân Pháp Phật Đà trong lòng lẫm nhiên, biết Giang Nam giờ phút này ở trong lúc bất chợt nhắc tới vấn đề Thánh Quân Thi Thần quy chúc, liền để cho bọn họ còn có ngăn cách cùng hiểu lầm, lúc này tiếu a a nói:

- Giang giáo chủ, đợi rời đi Đế mộ xong, gốc Thánh Quân thần thụ này các ngươi tính toán phân phối như thế nào?

Chương 822: Tinh Quang Đại Đế. (1)

- Tự nhiên là thuộc về ta sở hữu.

Giang Nam cười nói:

- Hiên Vi, Thiên Nhai, các ngươi có dị nghị sao?

- Giáo chủ đoạt được gốc thần thụ này, tự nhiên nên thuộc về ngươi, chúng ta có cái gì dị nghị?

Đám người Thi Hiên Vi, Thiệu Thiên Nhai rối rít cười nói.

Giang Nam quay đầu nhìn về phía Chân Pháp Phật Đà, cười tủm tỉm nói:

- Phật Đà, các ngươi tính toán làm sao phân phối Thánh Quân Thi Thần?

Chân Pháp Phật Đà trong lòng đại hận, hận không thể rút ra Đồ Đao ở trên ngực tiểu tử này thọc tám đao, cho hắn biết Phật gia lợi hại.

- Chư vị yên tâm.

Giang Nam hướng đám người Lạp Thần Ông, Mao Viễn Công cười nói:

- Chân Pháp Phật Đà quang minh lỗi lạc, Tứ Đại Giai Không, tự nhiên sẽ không lấy Thánh Quân Thi Thần, bất quá Thánh Quân Thi Thần này dù sao cũng là bảo vật rất giỏi, cụ thể quy chúc, các ngươi còn cần thương nghị một chút mới được.

Chân Pháp Phật Đà lạnh nhạt nói:

- Hôm nay mọi người đồng chu cộng tể, vẫn là không nên sinh ra tư tâm thì tốt hơn, tránh cho trong tinh hà lật thuyền.

Lạp Thần Ông ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Phật Đà nói rất đúng, Giang giáo chủ không nên khích bác ly gián.

- Chính xác, chúng ta cùng Phật Đà chính là nhất thể một lòng, quả quyết sẽ không sinh ra tâm tư khác!

Thao Hộc Tôn Giả cười quái dị nói.

Giang Nam khẽ mỉm cười, hắn ở trong đáy lòng đám người Chân Pháp Phật Đà cùng Thao Hộc Tôn Giả đã mai phục tâm tư nghi kỵ lẫn nhau, những thần phật kia giờ phút này đáy lòng hẳn không phải là nghĩ tới làm sao đối phó hắn, mà là làm sao cướp lấy Thánh Quân Thần Thi!

Ngọc phu nhân cất bước tiến lên đây, cười dài nói:

- Tiểu Giang giáo chủ tám mặt linh lung, nơi nơi làm chuyện xấu, bưng bít đến lợi hại, để cho ta cũng có chút kinh ngạc cùng kính nể.

Giang Nam cười nói:

- Để cho phu nhân chê cười, đang mang thân gia tánh mạng, vãn bối cũng không khỏi không quỷ kế đa đoan, nếu không có thể nào giữ được tánh mạng của mình?

Ngọc phu nhân càng xem hắn càng thấy thuận mắt, cười nói:

- Loại người như ngươi, không phải là kiêu hùng chính là anh hùng, nếu có thể sống đến cuối cùng, Thần Giới cũng có một chỗ ngồi của ngươi.

- Đa tạ phu nhân khen ngợi.

Giang Nam ánh mắt chớp động, thử dò xét nói:

- Không biết phu nhân đứng ở bên nào?

- Con gái của ta đứng ở bên nào, ta tự nhiên liền đứng ở nơi đó.

Ngọc phu nhân nhìn về phía Thi Hiên Vi, cười mà như không cười nói:

- Tình huống bây giờ đã rất sáng suốt.

Giang Nam hướng Thi Hiên Vi nhìn lại nói:

- Tiên tử hẳn là bên chúng ta a?

Thi Hiên Vi hung hăng trừng hắn một cái, nghiêng đầu đi, không để ý tới hắn.

Thánh Quân thần thụ ở dưới mọi người hợp lực thúc dục, bộc phát ra ba động kinh người chí cực, uy năng gốc thần thụ này thấp nhất bị thôi phát ra bốn thành, thần thụ to như tinh cầu, lồng lộng đứng vững, mọi người đứng ở trên nhánh cây, giống như đứng ở trên một mảnh Sơn Mạch dài hẹp thô to vô cùng!

Hô...

Thánh Quân thần thụ bay vào trong tinh hà, áp lực khó có thể tưởng tượng đánh tới, Đại Đế uy áp đem gốc thần thụ này áp súc đến không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ cao có trăm trượng!

Thần thụ bồng bềnh đung đưa, theo Tinh Hà hướng chỗ sâu trong hư không thổi đi.

Đám người Giang Nam đứng ở trên Tinh Hà, cúi người nhìn lại, chỉ thấy phía dưới Tinh Quang phiêu lưu, tựa như một đạo Trường Hà thời gian, ở trong Trường Hà này, còn có nhiều bóng người di động, sông núi phập phồng, đó là trí nhớ trong thần tính của Tinh Quang Đại Đế, cũng bị cổ lực lượng kia dẫn dắt đi ra ngoài.

Bọn họ đứng ở trên thần thụ ngắm nhìn Tinh Hà, giống như đang nhìn vị Thần Đế này mạnh mẽ khi còn sống.

Tinh Quang Đại Đế thuở nhỏ đau khổ, hắn ra đời ở một tiểu thế giới tầm

thường trong chư thiên vạn giới, nơi đó Chiến quốc san sát, chiến loạn không ngừng, gia đình của hắn chẳng qua là người bình thường, gặp phải chiến hỏa liên lụy, cửa nát nhà tan.

Vị Đại Đế này ở trong khổ nạn sống sót, được hơn mười tuổi liền bị chộp tới làm tráng đinh, ở trong quân làm khổ dịch, từng tràng đại chiến, hài cốt đồng bạn đầy đồng, chỉ có hắn còn sống. Hắn từ trên thi thể một tu sĩ trong chiến trường chiếm được một môn công pháp tu luyện dễ hiểu, từ đó đi lên tu luyện chi đồ.

Tinh Quang Đại Đế không có ai chỉ điểm, nhưng ở lúc tu luyện triển lộ ra tư chất phi phàm, tiến bộ thần tốc, bằng vào một môn công pháp dễ hiểu tu thành tu sĩ. Sau hắn ở trên chiến trường đại phóng dị sắc, phụ tá quốc gia kia trở thành nhất phương bá chủ, vị cực nhân thần, cưới vợ sinh con, lập nên gia nghiệp to lớn, phảng phất thành tựu của hắn liền muốn đến đây chấm dứt.

Bất quá hắn công cao chấn chủ, cuối cùng bị hoàng đế quốc gia kia nghi kỵ, vị hoàng đế kia tụ tập rất nhiều tu sĩ, bố trí mai phục, Tinh Quang Đại Đế cửu tử nhất sanh, hiểm hiểm chạy ra tìm đường sống, bất quá vợ con của hắn hết thảy bị tru diệt, lại một lần nữa cửa nát nhà tan, gặp phải tang tử tang vợ chi thương.

Tinh Quang Đại Đế báo thù, đem vị hoàng đế kia chém giết, sau khi huyết tẩy cừu nhân, hắn vẫn không có thoát khỏi vận rủi, liên tục gặp nạn, liên tục gặp phải thế lực sau lưng những tu sĩ kia đuổi giết.

Hắn một lần lại một lần từ trong vũng máu đứng ra, tu vi thực lực càng ngày càng mạnh, trong lúc vô tình, hắn đã trở thành nhân vật cường đại nhất trong tiểu thế giới kia, trên đời vô địch.

Lúc này hắn gặp được một cô gái khác để cho hắn tim đập thình thịch, lâm vào trong yêu thương.

Cô gái kia đến từ một Đại Thế Giới mênh mông không giới hạn, là gia tộc

cường đại nhất của Đại Thế Giới kia, lịch sử gia tộc này thậm chí có thể truy tố đến viễn cổ Thiên Đạo hỏng mất, thần nhân Bổ Thiên!

Lão tổ tông gia tộc này, chính là một trong chín đại thần Bổ Thiên, trường sanh bất diệt, vĩnh sinh bất tử.

Cô gái kia chính là minh châu chói mắt nhất của gia tộc này, Cổ lão gia tộc phản đối bọn họ kết hợp ở chung một chỗ, nhưng mà cô gái mỹ lệ kia vứt bỏ hết thảy, phấn đấu quên mình cùng hắn bỏ trốn.

Tinh Quang Đại Đế cùng ái thê của hắn có một đoạn cuộc sống khắc cốt minh tâm và ấm áp, bọn họ có một đôi con gái, hai vợ chồng sống ở một thế giới xa xôi, sáng lập một Thánh Địa, khai tông lập phái, hết thảy cũng lộ ra vẻ tốt đẹp như mơ.

Song tai nạn đột nhiên có một ngày phủ xuống, Cổ lão gia tộc kia không cho phép tronggia tộc của mình xuất hiện khác loại, xuất hiện điểm nhơ, cao thủ trong gia tộc vượt qua từng cái từng cái thế giới tìm được bọn hắn, hủy diệt môn phái bọn hắn xây dựng, tất cả đệ tử môn phái táng thân ở trong tràng đại kiếp này.

Tinh Quang Đại Đế tìm được đường sống trong chỗ chết, đưa mắt không quen, ngay cả thê nhi cũng bị Cổ lão gia tộc kia bắt đi.

Hắn sau khi khóc lớn, đau khổ tu luyện, rốt cục trở thành thần minh, hơn nữa khai sáng ra tuyệt học của mình.

Tinh Quang Đại Đế tìm kiếm được Cổ lão gia tộc kia, nhưng một lần lại một lần bị đánh đả thương, rốt cục gia tộc kia không nhịn được hắn quấy rầy, một thanh âm già nua nói cho hắn biết:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 823: Tinh Quang Đại Đế. (2)

- Nếu có một ngày, ngươi có thể trở thành Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới, như vậy ta liền cho phép tràng hôn sự này, đem vợ của ngươi trả cho ngươi.

Đây vốn là một câu nói để cho hắn tuyệt vọng, nhưng Tinh Quang Đại Đế đạt được động lực khôn cùng, hắn ở trong từng tràng chiến đấu không ngừng trưởng thành, dùng mấy ngàn thời gian, từ một tiểu bối không có tiếng tăm gì, nhất cử trở thành đầu sỏ Thần Giới, một đời Thần Tôn, quyền thế ngập trời.

Ở trong kỷ kiếp, hắn rốt cục đột phá, trở thành nhân vật Đế cấp, đánh bại tất cả đối thủ của mình, đi lên Thần Đế vị của chư thiên vạn giới.

Hắn đi tới Cổ lão gia tộc kia, thỉnh cầu đón thê tử con gái của mình trở về, nhưng mà lại nghênh trở về ba bộ hài cốt.

Cổ lão gia tộc kia tước đoạt tu vi của thê tử cùng đôi con gái của hắn, biến bọn họ thành người phàm, không có chịu đựng qua trăm năm thời gian cũng đã chết già, biến thành ba bộ xương khô.

Trời giáng mưa máu, Thần Đế giận dữ, xông vào gia tộc này tính toán lấy lại công đạo, trận chiến này khiếp sợ thiên hạ, cuối cùng lão tổ tông gia tộc kia ra mặt, vận dụng Thiên Đạo chí bảo, đem Tinh Quang Đại Đế bức lui.

Nửa đời sau của Tinh Quang Đại Đế, cũng là cùng vị lão tổ tông kia tranh đấu, lẫn nhau có thắng bại, đến hậu kỳ của Thần Đế, thực lực của hắn đã cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, đem Cổ lão gia tộc kia làm cho cơ hồ cùng đường.

Từ đó cũng có thể thấy được chỗ đáng sợ của Thần Đế này, lão tổ tông gia tộc kia chính là Bổ Thiên thần nhân, chưởng khống Thiên Đạo chí bảo,

lại còn bị hắn bức bách đến loại trình độ này.

Hắn đã cường đại đến ngay cả Thiên Đạo chí bảo cũng không thể trấn áp, thành tựu cao thâm, làm người ta cao sơn ngưỡng chỉ!

Cuối cùng, Tinh Quang Đại Đế già đi, khí huyết suy bại, nhưng mà hắn như cũ là tồn tại cường đại nhất khi đó, cư ngụ ở trong thần giới, trấn áp chư thiên vạn giới.

Hắn thậm chí còn mưu cầu cơ hội chuyển thế trọng tu, muốn ở thế tiếp theo thành tiên.

Ở trong lúc này, hắn đi khắp chư thiên vạn giới, tìm kiếm tung tích Tiên Nhân, thậm chí đi qua những vũ trụ, Địa ngục, Phật Giới, Yêu giới, Thiên nhân giới khác...

Hắn tựa hồ tìm được cách thành tiên, bất quá ở thời điểm hắn làm tốt hết thảy chuẩn bị, tính toán chuyển thế, hắn đột nhiên nhận được một "lễ vật" kỳ lạ.

Tinh Quang Đại Đế ở nhận được phần lễ vật này, tâm thần đại loạn, từng ngụm quan tài từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ thu vào trong quan tài, quan tài này có tất cả thất trọng, chính là Thần Đế chi quan.

Tinh Quang Đại Đế được chôn cất ở trong quan tài, lập tức tính toán dữ dội lên, nhưng ngay sau đó vô số cột đá ù ù dâng lên, đem thần tính của Đại Đế này trấn áp!

Thần tính bị trấn áp, mặc dù Tinh Quang Đại Đế có Thần Thông Thông Thiên triệt địa, cũng không cách nào thi triển, rốt cục gặp phải ám toán.

Đám người Giang Nam thông qua Tinh Quang Trường Hà này nhìn thấy, Tinh Quang Đại Đế nhận được phân lễ vật kia, rõ ràng là thần hồn của vợ và con gái hắn!

Chính là phần "Lễ vật" vô cùng quái dị này, mới để cho Thần Đế này ở

trong lúc bất chợt tâm thần đại loạn, Đạo Tâm cơ hồ hỏng mất, thế cho nên bị địch nhân ẩn núp trong bóng tối mạnh mẽ trấn áp thần tính, đem Thần Đế này chôn sống!

Trong trí nhớ của Tinh Quang Đại Đế, đến nơi này liền đã đi tới điểm cuối, Đại Đế này huy hoàng khi còn sống đi tới một kết cục bi ai, rốt cục chết già ở trong Đế quan.

- Rốt cuộc là người nào ám toán Thần Đế này?

Trong mắt Thi Hiên Vi rưng rưng, bị chấp nhất cả đời cùng bất hạnh của Thần Đế này cảm động, thấp giọng ngâm khẽ nói:

- Chẳng lẽ là lão tổ tông gia tộc kia? Nhất định là hắn, Tinh Quang Đại Đế cơ hồ làm cho hắn cùng đường, nhất định là hắn âm thầm tính toán Tinh Quang Đại Đế!

Mọi người một mảnh trầm mặc, trận ân oán này liên lụy đến một Bổ Thiên thần nhân cùng một vị Thần Đế làm người ta kính ngưỡng, Bổ Thiên thần nhân kia công đắp xã tắc, hậu nhân thật sự không thể bình luận hắn.

Bất quá ở trong lòng mọi người, Tinh Quang Đại Đế chuẩn bị chuyển thế gặp phải ám toán, nhất định là lão tổ tông gia tộc kia đã hạ thủ, điểm này bọn họ tin không nghi ngờ!

- Các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

Giang Nam cau mày nói:

- Nếu như vị lão tổ tông kia thật thật sớm vây khốn thần hồn thê nữ của Tinh Quang Đại Đế, muốn dùng cái này ám toán hắn, hẳn sớm có thể ám toán, cần gì nhất định phải đợi đến Tinh Quang Đại Đế già đi? Ở lúc cùng hắn quyết chiến, vị lão tổ tông kia hoàn toàn có thể lấy thần hồn thê nữ của Thần Đế, Tinh Quang Đại Đế tất nhiên tâm thần đại loạn, Đạo Tâm hỏng mất, bị thua là chuyện tình tất nhiên!

- Giang giáo chủ nói có đạo lý.

Chân Pháp Phật Đà gật đầu nói:

- Bất quá cũng có thể là vị lão tổ tông kia lo lắng cho mình đánh ra thủ đoạn bực này, truyền đi bị người nhạo báng, cho nên mới thi triển thủ đoạn ám toán. Kể từ đó, liền không có ai biết là hắn làm.

- Điều này cũng nói không thông.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Vị lão tổ tông kia nhiều lần chiến Tinh Quang Đại Đế không thắng, sớm đã bị người nhạo báng, nếu như hắn có thể thi triển thủ đoạn chuyển bại thành thắng, nhạo báng cũng sẽ thiếu một ít. Làm sao bày đặt thủ đoạn này, phải chờ tới lúc Tinh Quang Đại Đế già đi mới đột nhiên ám toán, hơn nữa còn không để cho người biết, Tinh Quang Đại Đế cuối cùng là bại ở trên tay hắn?

- Lấy ý kiến của giáo chủ, người nào thật sớm liền đem thần hồn thê nữ của Thần Đế thu hồi, đợi chờ một khắc Thần Đế già đi kia mới ám toán hắn?

Chân Pháp Phật Đà hỏi.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết. Bất quá ta cảm giác, cảm thấy nơi này, khẳng định có âm mưu khác.

Mọi người khổ tư không giải thích được, cuối cùng buông tha cho tiếp tục tìm tòi nghiên cứu rốt cuộc là người phương nào gây nên, mà là tinh tế thể ngộ chút ít cảnh tượng chiến đấu trong trí nhớ của Tinh Quang Đại Đế.

Trong cả đời Tinh Quang Đại Đế chiến đấu vô số, mới vừa rồi mọi người nhìn ở trong mắt, mỗi người đều có chỗ lĩnh ngộ.

Tinh Quang Đại Đế chiến đấu ý thức, chiến đấu thủ đoạn, đủ loại Thần

Thông, pháp môn khắc địch chế thắng, đều hoàn mỹ không tỳ vết, có thể nói điển phạm chiến đấu!

Có thể từ trong trí nhớ của hắn nhận được những thứ này, đối với mỗi người mà nói, cũng là gặp gỡ khó được!

Giang Nam đã tính toán tình hình Đại Đế này chiến đấu, Đại Đế này cơ hồ cả đời là ở trong chiến đấu vượt qua, còn có Bổ Thiên thần nhân làm đối thủ của hắn, kinh nghiệm chiến đấu của hắn có thể nói chưa từng có, thật sự có quá nhiều địa phương đáng giá hắn đi học tập.

- Tinh Quang Đại Đế am hiểu hơn chính là pháp lực, pháp lực của hắn thật sự quá hùng hồn, thần tàng Tinh Hà, pháp lực vừa động, cơ hồ là toàn bộ thế giới bị điều động, bàng bạc vô địch!

Trình độ pháp lực của Tinh Quang Đại Đế hùng hậu, bất luận kẻ nào thấy cũng phải rung động, Tinh Hà cuồn cuộn, liên miên hàng tỉ dặm, hết thảy là sau khi hắn chết, đạo tắc cùng lực lượng của ngôi sao biến thành, có thể nghĩ, khi hắn còn sống là cường đại bực nào, vô địch bực nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 824: Âm Mưu Kinh Thế. (1)

- Đáng tiếc, công pháp của Tinh Quang Đại Đế không thể nào thôi diễn, nếu không pháp lực của ta trong ngắn hạn là có thể thuận lợi giải quyết. Bất quá, chúng ta thu ba viên Đại Đế đạo tắc biến thành tinh cầu, nói không thể có thể từ đó nhìn trộm công pháp của hắn.

Bọn họ theo Tinh Hà phiêu lưu mấy chục ngày, trong lúc bất chợt, đạo Tinh Hà này bôn lưu ra hư không, mọi người bị Tinh Hà chạy chồm đẩy ra, hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy bọn họ ở trong một thông đạo do Tinh Hà cọ rửa, trên dưới là sơn thể ngăm đen, từng cục Thần kim khổng lồ trải rộng ở bên trong lòng núi, phiếm quang mang sáng lạng, giống như thủy tinh chói mắt, sặc sỡ loá mắt.

Đây là một sơn thể toàn thân do các loại Thần Kim tổ thành, vô cùng vững chắc, làm người ta mắt mũi trợn tròn chính là, Thần kim trong sơn thể còn có một loại đạo tắc kỳ dị, để cho sơn thể trở nên vô cùng vững chắc.

Đây là thiên nhiên tạo thành đạo tắc, trong Thần kim tích chứa đạo lý, chỉ có Đại Đế đạo tắc biến thành Tinh Hà mới có thể xuyên thủng loại sơn thể này. Thao Hộc Tôn Giả thậm chí tế lên thần minh chi bảo, cũng không có thể ở trên sơn thể oanh ra bất cứ dấu vết gì.

- Hoang Cổ Thánh Sơn?

Đám người Chân Pháp Phật Đà, Ngọc phu nhân lộ ra vẻ kinh ngạc, lẩm bẩm nói:

- Hoang Cổ Thánh Sơn chính là toàn thân do Thần Kim tổ thành, trong Thần kim có đạo tắc đan vào, đó là lúc ở vũ trụ ra đời, thiên nhiên tạo thành đạo tắc, chẳng lẽ nơi này là nội bộ của Hoang Cổ Thánh Sơn?

Hoang Cổ Thánh Sơn chính là chư thiên vạn giới đệ nhất sơn, bao la hùng

vĩ, liên thông Trung thiên cùng Thần Giới, ngọn núi này, cơ hồ có thể nói là Định Hải Thần Châm của Trung Thiên thế giới!

Trung Thiên thế giới có hàng tỉ tinh thần Tinh Hà, cũng là quay chung quanh chủ đại lục vận chuyển, mà tòa thánh sơn này là nằm ở trung tâm chủ đại lục, vô cùng thần thánh!

Hoang Cổ Thánh Sơn ở Trung Thiên thế giới, liền tương đương với vạn giới trụ thạch của chư thiên vạn giới, ý nghĩa phi phàm.

Tòa thánh sơn này ở trong Trung Thiên thế giới địa vị cao thượng, bởi vì dị thường chắc chắn, hơn nữa địa vị phi phàm, vì vậy chẳng bao giờ bị đánh vỡ qua, cho dù có Đế cấp cường giả có năng lực đánh vỡ Thánh sơn, cũng chẳng bao giờ hướng thánh sơn ra tay.

Mà hiện tại, bên trong tòa thánh sơn này, cư nhiên bị Tinh Hà cọ rửa ra một lối đi khổng lồ, hiển nhiên có người ở bên trong Thánh sơn bố trí thứ gì, dẫn dắt đạo tắc của Tinh Quang Đại Đế!

- Người nào dám mạo hiểm thiên hạ công phẫn, ngay cả Thánh sơn cũng dám đả thông?

Âu Chấn Đông thất thanh nói.

Âu Chấn Vân cười lạnh nói:

- Người này dám khinh nhờn Đế lăng, đả thông Thánh sơn lại bị cho là cái gì?

Ánh mắt Âu Chấn Đông rơi vào trên mặt của hắn, trong mắt hiện lên một đạo sát cơ, Âu Chấn Vân cười lạnh, mặc dù hai người là cao tầng trong Xuất Vân thành, nhưng mà phân thuộc trận doanh bất đồng, đã sớm đối với lẫn nhau rất là khó chịu.

Một cổ sát khí dần dần từ trên thân mọi người phát ra, hiện tại, bọn họ đã rời Đế mộ, đi tới Trung Thiên thế giới, mặc dù là bị vây ở bên trong sơn thể

Thánh sơn, nhưng bọn hắn có đầy đủ thủ đoạn rời đi nơi đây, vì vậy từ trước chôn xuống mâu thuẫn liền bộc phát ra.

Giang Nam cảm giác được thấp nhất có năm cổ sát khí khóa mình, trong lòng nhất thời trầm xuống:

- Ở chỗ này bọn họ chưa chắc dám can đảm hướng ta hạ thủ, dù sao Tinh Hà còn đang dưới chân chúng ta, nhưng mà ra phạm vi Tinh Hà, chỉ sợ liền có người muốn giết ta đoạt bảo!

Đột nhiên, Tinh Hà bôn lưu đến một địa phương cực kỳ rộng rãi, không gian bốn phía càng lúc càng rộng, mọi người như cũ riêng phần mình mặt mỉm cười, nhưng sát khí của bọn hắn càng lúc càng nồng nặc!

- Mau nhìn!

Thi Hiên Vi chỉ hướng nơi xa, kinh hô:

- Đây là cái gì?

Mọi người để ý phòng bị đối phương, phân thần nhìn lại, vẻ mặt không khỏi nhất tề dại ra, chỉ thấy ở cách bọn họ ngàn dặm, đột nhiên xông ra một đạo nước lũ đạo tắc to lớn, so với Tinh Hà dưới chân bọn hắn không kém chút nào!

Đạo tắc nước lũ này khắp cả người lưu kim, như là kim dịch tạo thành, hoa lệ vô cùng, nóng bỏng vô cùng.

Mọi người lập tức cảm ứng được một cổ Đế Uy từ trong đạo nước lũ này tràn ra, cổ Đế Uy này, phảng phất là thần hỏa tinh thuần nhất thế gian, dâng lên không nghỉ, cùng Tinh Hà song song, hướng chỗ sâu nhất của Hoang Cổ Thánh Sơn bôn lưu đi.

- Đậu Suất Thần Hỏa...

Ánh mắt của Giang Nam hơi hơi nhăn lại, thấp giọng nói:

- Đây là trong cơ thể Đại Đế kết xuất thần hỏa sao?

Đó là Đậu Suất Thần Hỏa do đạo tắc của Thần Đế hóa thành, tạo thành sông lớn mãnh liệt, uy năng mênh mông, so với Tinh Hà dưới chân bọn hắn không kém chút nào!

- Là thần hỏa của Tôn Viêm Thần Đế!

Ngọc phu nhân thấp giọng nói:

- Thần Đế này là Hỏa trung Thần Thể, cường đại vô cùng, Đế lăng của hắn, chẳng bao giờ bị người phát hiện qua. Bây giờ nhìn lại, chỉ sợ đã có người tìm được Đế lăng của hắn, từ trong thi thể hắn dẫn dắt tới đạo tắc, trộm lấy pháp lực trong thi thể hắn!

Mọi người không khỏi có chút choáng váng đầu, đạo tắc trong hai Thần Đế thi thân bị trộm, loại chuyện này là kinh khủng bực nào? Chỉ sợ, bọn họ nói bọn họ biết ra, cũng sẽ không có người tin tưởng!

Tam Khuyết Đạo Nhân có chút hưng phấn nói:

- Ta cảm thấy được, chúng ta thật giống như phát hiện một âm mưu vô cùng lớn...

Những người khác không giống như hắn hưng phấn như thế, mà là sắc mặt ngưng trọng.

Qua không lâu, đột nhiên lại có một đạo tắc nước lũ khổng lồ từ một bên sơn thể dâng ra, đây là một Đại Đế đạo tắc biến thành nước lũ, rõ ràng là Cửu Âm Thần Thủy vô cùng thuần túy!

- Đây chẳng lẽ là đạo tắc của Ngọc Chân Đại Đế?

Trong lòng mọi người chấn động lần nữa, Ngọc Chân Đại Đế là một vị Đại Đế cực kỳ kiệt xuất, chiến tích của hắn cũng cực kỳ kinh người, ở thời đại kia của hắn, Địa ngục xâm lấn, chính là Đại Đế này trấn giữ, mới đánh

lui Địa ngục!

Ngọc Chân Đại Đế còn có một tráng cử khác, đó chính là hắn là người thứ nhất đem người giết vào trong Địa ngục Thần Đế, ở sau khi đánh lui Địa ngục xâm lấn, Thần Đế này liền mang đại quân Thần Giới hướng vào trong Địa ngục cướp sạch!

Bất quá Đế lăng của Đại Đế này cũng bị người phát hiện, sau đó cướp lấy đạo tắc trong Đế thi!

- Ta hiện tại cảm giác có chút sợ hãi...

Huyết Thần Mao Viễn Công thấp giọng nói, mắt lộ ra vẻ kinh hoảng:

- Chư vị, ta cảm thấy được chúng ta tốt nhất vẫn là không nên truy nguyên, đến chỗ sâu Thánh sơn nhìn đến tột cùng thì tốt hơn...

Những người khác rối rít gật đầu, hôm nay đã rời đi Tinh Không Đại Đế lăng mộ, bên trong lòng núi cực kỳ trống trải, chỉ cần rời xa những Đại Đế đạo tắc này, không bị Đế Uy áp chế, là bọn họ có thể thi triển Thần Thông rời nơi đây.

Chương 825: Âm Mưu Kinh Thế. (2)

Bất quá bọn hắn còn chưa kịp rời đi, lại thấy một màn làm người ta rung động, chỉ thấy trung tâm thánh sơn, lại có năm đạo Đại Đế đạo tắc biến thành nước lũ từ trong lòng núi phun ra mà đến, cùng ba đạo phía trước ở chung một chỗ, có tất cả tám đạo!

Tám đạo nước lũ, Đế Uy tràn ngập, lẫn nhau kích động, dao động nhân tâm!

- Thần Vũ Đại Đế đạo tắc...

Ngọc phu nhân ngó chừng từng đạo nước lũ, hoa dung thất sắc, kinh hô.

- Cái đạo tắc nước lũ dầy cộm nặng nề giống như chư thiên vạn giới kia, hẳn là Cảnh Thiên Thần Đế trong truyền thuyết!

- Còn có đạo tắc của Cửu Tiêu Thần Đế!

...

Trung Thiên thế giới không giống Huyền Minh Nguyên Giới có văn minh đoạn tầng khổng lồ như vậy, thực lực Huyền Minh Nguyên Giới nhược tiểu, ở lúc kỷ kiếp tới tự thân khó bảo toàn, vô số sinh linh chết thảm, về Thần Đế rất xưa thường thường không có ghi lại, thậm chí ngay cả Thần Thoại truyền thuyết cũng không có để lại.

Mà Trung Thiên thế giới thượng thừa Thần Giới, thế lực pha tạp, thần nhân xuất hiện lớp lớp, trong đó không thiếu có tồn tại dị thường cường đại, cho nên đám người Chân Pháp Phật Đà, Mao Viễn Công, Ngọc phu nhân đối với chút ít Đại Đế trong truyền thuyết này cũng không xa lạ gì.

Thấy những Đại Đế đạo tắc này, cảm ứng được chủng chủng Đế Uy, bọn

họ liền có thể suy đoán ra rốt cuộc là Đại Đế nào.

Cho dù là Chân Pháp Phật Đà lĩnh ngộ ra Tri Hành Hợp Nhất, tâm cảnh trong vắt vô trần, cũng nhịn không được nữa thanh âm run rẩy:

- Tám vị Thần Đế này, cũng là Thần Đế cường đại nhất từ cổ chí kim, thời đại kia bọn họ là tuyệt thế cường giả, nhân vật vô địch, người nào lợi hại như thế, đào Đế lăng bọn hắn, trộm lấy đạo tắc của bọn họ?

Không có ai chê cười hắn thất thố, bởi vì giờ phút này tất cả mọi người bị một màn trước mắt này sợ ngây người, tám vị Thần Đế cường đại nhất, Đế lăng bị người ở vô thanh vô tức xâm lấn, đưa tới Đại Đế đạo tắc, còn có cái gì có thể so sánh một màn này càng làm cho người rung động?

Tám Đại Đế đạo tắc, nước lũ phun ra, Đế Uy mênh mông cuồn cuộn, cuồn cuộn hướng trung tâm nhất của Thánh sơn phóng đi.

Mà ở nơi đó, đám người Giang Nam nhìn thấy, trung tâm Thánh sơn lại là ánh sáng, ở nơi đây có một khối Thần Thạch, bên bên đang đang, chín khổng chín khiếu, từng đạo Đại Đế đạo tắc biến thành nước lũ xông vào trong Thần Thạch này, theo những khổng khiếu đó tràn vào trong Thần Thạch.

Toàn thân Thần Thạch đại phóng Tiên quang, thần thái bức người, từng sợi Tiên quang giống như ánh bình minh bốc hơi, trong Tiên quang, mơ hồ hiện ra tám thân ảnh.

Tám thân ảnh này vô cùng vĩ ngạn, dũng mãnh phi thường, phảng phất là Chúa Tể quân lâm chư thiên vạn giới!

Tám Thần Đế hư ảnh!

Tám Thần Đế vờn quanh Thần Thạch, trong miệng truyền ra đạo âm, giống như Thiên Âm Tiên khúc, tuyệt diệu cao tuyệt, theo Đạo âm leng keng phập phồng, Tiên quang trong Thần Thạch này duỗi duỗi lui lui, giống như hô hấp thổ nạp!

- Mượn tám Thần Đế Đế Uy cùng đạo tắc, dung nhập vào trong Hoang Cổ Thánh Sơn dựng dục Thần Thạch, đây là đang làm cái gì vậy?

Mọi người lẩm bẩm nói.

- Ta đoán đây là đang mượn Đại Đế đạo tắc, luyện một Tiên Thai, có người chuẩn bị thành tiên...

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Bất quá, cửu cửu quy nhất, bây giờ còn thiếu một Thần Đế, thế cho nên Tiên Thai trong Thần Thạch còn chưa luyện thành.

Nơi đây bát đại đạo tắc nước lũ xa xa không ngừng vọt tới, rót vào tám khiếu bên trong chín khiếu của Thần Thạch, để cho không gian bên trong Thánh sơn tràn ngập Đế Uy.

Mọi người khống chế Thánh Quân thần thụ đi vào nơi Đế Uy mỏng nhất, cẩn thận từng li từng tí trông xem thế nào. Hoang Cổ Thánh sơn là quảng vĩ bực nào, bao la hùng vĩ hạng gì, là Định Hải thần châm của Trung Thiên thế giới, toàn thân đều là do đạo tắc trời sinh quấn quanh Thần Kim tổ thành, Thánh sơn ở trong lịch sử cổ xưa, bị hàng tỉ vạn sinh linh cúng bái cầu chúc, đã trở thành biểu tượng của Trung Thiên thế giới.

Thánh sơn bực này sinh ra Thần Thạch, bản thân là trọng bảo khó có thể tưởng tượng!

Theo tám Thần Đế đạo tắc dũng mãnh vào bên trong Thần Thạch, không có tổn hại Thần Thạch mảy may, liền có thể thấy được chỗ bất phàm!

Nếu như Thần Thạch thai nghén sinh ra sinh linh, như vậy sinh linh này vừa ra đời sẽ có được thành tựu khó có thể tưởng tượng, tồn tại bực này, nếu như không vẫn lạc, tương lai thành tựu Thần Đế cũng không tính khó khăn!

Thậm chí, Thần Thạch sinh ra sinh linh, có thể sẽ chứng đạo thành tiên, trở thành tồn tại vĩnh sinh bất tử!

Nhưng mà, khối Thần Thạch này hôm nay lại không có khả năng sinh ra linh trí, thai nghén sinh ra sinh linh, bởi vì nhiều đại đế đạo tắc vọt tới như thế, Đế Uy va chạm, ở bên trong Thần Thạch càng là kịch liệt, trong đó thậm chí còn có tám Thần Đế tàn niệm, có thể nghĩ, mặc dù là Thần Thạch chửa sinh ra linh trí, cũng sẽ ở trong nháy mắt bị lau đi!

Có người dùng thủ đoạn Thông Thiên, đưa tới tám Thần Đế đạo tắc, rót vào bên trong thần thai, hiển nhiên là ý định để cho thần thai tái tiến một bước, để cho cơ hội chứng đạo thành tiên càng lớn hơn một chút!

- Thần bí nhân kia không ở chỗ này, nếu có thể lấy đi khối Thần Thạch này, vậy thì phát đạt!

Tam Khuyết đạo nhân nói ra tiếng nói của chúng nhân.

Rất nhiều ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía khối Thần Thạch chín khiếu kia, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Đây là một thân thể thành tựu tương lai thấp nhất có thể so với đại đế, thậm chí tương lai nói không chừng có thể thành tiên!

- Người bố trí xuống trận thế bực này, nhất định là kỳ vọng có thể chuyển thế đến linh thể ra đời trong khối Thần Thạch này, sau đó một lần hành động đột phá Sanh Tử giới hạn, chứng đạo thành tiên!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, trầm giọng nói:

- Suy cho cùng, hiện tại, hắn còn thiếu khuyết một đại đế đạo tắc khác!

Thiệu Thiên Nhai cau mày nói:

- Người bố trí xuống trận thế bực này kia, đến tột cùng là ai? Các ngươi nói, có phải là một trong chín Thần Nhân Bổ Thiên kia hay không?

Mọi người yên lặng gật đầu, chỉ có chín Bổ Thiên Thần Nhân kia, mới sẽ thần thông quảng đại như thế, mới sẽ có được thủ bút to lớn như thế, thong

dong bố trí, đem đạo tắc bên trong tám thi thể Thần Đế dẫn dắt mà đến, tẩm bổ thần thai!

- Mà hắn cần Thần Đế thứ chín, chỉ sợ là Quang Vũ thần đế rồi.

Chân Pháp Phật Đà thấp giọng nói:

- Quang Vũ thần đế, thân thể chứng đạo thành đế, nhục thể của hắn mạnh, có thể nói là pháp bảo hoàn mỹ nhất trên đời này. Vị Thần Đế này dám can đảm giết xuống Địa ngục, cùng Sa La Ma Đế liều mạng, thậm chí đối chiến Sa La kiếm được xưng đệ nhất giết chóc chi bảo, làm cho Sa La Ma Đế không thể không thấp hơn hắn một đầu, ở hắn sinh thời không dám xâm lấn Chư Thiên vạn giới. Một cái huyệt khiếu cuối cùng của Thần Thạch, tất nhiên là lưu lại cho Quang Vũ thần đế!

Quang Vũ thần đế chiến tích huy hoàng, chắc chắn ghi tên sử sách, hắn cũng là một trong những Thần Đế mạnh nhất từ xưa đến nay.

Chương 826: Chân Tướng Phơi Bày

- Có khả năng bố trí xuống trận thế này, là Quang Vũ thần đế vì chính mình?

Thi Hiên Vi đột nhiên nói:

- Ta nghe được tin tức, có người suy đoán Quang Vũ thần đế đã chuyển thế, cũng có người nói Quang Vũ thần đế chưa chuyển thế, chuyển thế chỉ là Quang Vũ thần đế cố ý thả ra tin tức, bố trí nghi trận. Có phải là Quang Vũ thần đế tìm được trung tâm Thánh sơn, phát hiện khối Thần Thạch này, sau đó bố trí xuống trận thế bực này hay không? Dùng quyền thế của hắn, thậm chí ngay cả Lăng Kính Tuần Thiên Nghi cũng khống chế ở trong tay Thần Tôn dưới trướng hắn, tuần tra xem xét Chư Thiên, tìm được tám tòa đại đế chi mộ, kia không tính khó khăn a?

- Hiên Vi tiên tử nói không sai, cũng có khả năng này.

Lạp Thần Ông nói:

- Bất quá thời gian không khớp, Tinh Quang đại đế là bị người ám toán chí tử, khi đó Quang Vũ thần đế còn chưa phát triển đến tình trạng có thể ám toán hắn, người này ám toán Tinh Quang đại đế, so với Quang Vũ thần đế còn muốn sớm hơn, sống còn muốn cổ xưa, chỉ có thể là một trong chín đại Bổ Thiên Thần Nhân!

Âu Chấn Đông đột nhiên nói:

- Có lẽ, người trấn áp ám toán Tinh Quang đại đế kia, cùng người bố trí xuống trận thế trước mắt này, không phải cùng là một người. Nếu như giải thích như vậy mà nói, Quang Vũ thần đế cũng có hiềm nghi!

Bọn hắn suy đoán xôn xao, lại thủy chung không dám khẳng định.

Bọn người Giang Nam xa xa trông xem khối Thần Thạch kia thế nào, ngừng chân không tiến, không nói đến người trộm lấy đạo tắc của tám Thần Đế thi thể kia có ở chung quanh Thần Thạch thiết hạ cấm chế hay không, chỉ nói đại đế đạo tắc cùng Đế Uy ở chỗ đó, liền để cho bọn hắn chịu không nỗi.

Hơn nữa, mặc dù bọn hắn có thể bài trừ hết thảy cấm chế, chống cự đại đế đạo tắc cùng Đế Uy, cũng không có người có thể luyện hóa khối Thần Thạch kia.

Cho nên bọn hắn chỉ có thể rút đi.

- Đáng tiếc...

Chân Pháp Phật Đà thở dài, nhìn về phía Giang Nam, lại cười nói:

- Giang giáo chủ có thủ đoạn ly khai nơi này hay không? Nếu không có mà nói, giáo chủ có thể cùng ta đồng hành.

Giang Nam vẻ mặt tươi cười nói:

- Đa tạ Phật Đà hảo ý, ta cảm thấy được thân thể của ta mang trọng bảo, vẫn là cách Phật Đà xa một ít thì tốt hơn. Đúng rồi, Thánh Quân thi thần kia, Phật Đà ý định làm sao chia? Thánh Quân thi thần chỉ có một cái, mà các ngươi có năm vị, tăng thêm Đàm Trí thánh tăng, là sáu người, chia một Thánh Quân thi thần, chỉ sợ có chút không tốt lắm.

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà trầm xuống, đột nhiên cười nói:

- Nếu tăng thêm bảo vật trên người Giang giáo chủ cùng chư vị tiểu đạo hữu, vậy thì đầy đủ phân ra! Chư vị, động thủ!

Đại chiến đột nhiên bộc phát!

Trận đại chiến này không hề dấu hiệu, nhưng tất cả mọi người tựa hồ tâm ý tương thông, đột nhiên bạo lên, thi triển pháp lực cường đại nhất của mình!

Chân Pháp Phật Đà, Thao Hộc Tôn Giả, Âu Chấn Đông, Mao Viễn Công,

Lạp Thần Ông năm thần minh liên thủ, đứng ở trên thần thụ, hợp lực thúc dục Thánh Quân thi thần, khí tức thô bạo mang tất cả Thiên Địa, ngang nhiên hướng bọn người Giang Nam đánh tới!

Năm Thần Phật bọn hắn hiển nhiên đã sớm âm thầm thương nghị, đợi cho ra đế mộ đi vào nơi an toàn, lập tức động thủ sát nhân, cướp lấy bảo vật trên thân bọn người Giang Nam, Tam Khuyết đạo nhân cùng Ngọc phu nhân, tiêu diệt những người này xong, sau đó lại thương nghị chia cắt như thế nào!

Trên người Giang Nam có Đãng Ma Kiếm, Thánh Quân thần thụ lại rơi vào trong tay của hắn, hơn nữa hắn lại đem một tòa linh mạch chuyển không, tài phú vô cùng, mà trên người Tam Khuyết đạo nhân cũng có nhiều trọng bảo vô số kể, trên người Âu Tùy Tĩnh có Bát Bảo đài sen, trong tay Thiệu Thiên Nhai có lẵng hoa cùng Liên Hoa chùy, trong tay Thi Hiên Vi có Thanh Vũ thần phiến, đều là Thần Minh chi bảo chất lượng cực cao.

Mà Ngọc phu nhân thì là nữ chủ nhân Bắc Mạc Thi gia, trên người có rất nhiều bảo vật, không kém hơn Giang Nam cùng Tam Khuyết đạo nhân, nếu có thể đem những người này hết thảy tiêu diệt, cũng là một số tài phú thật lớn!

Ở bọn hắn động thủ, đồng thời mi tâm của Giang Nam lóe lên, Hư Không bảo thuyền hiển hiện, Giang Nam, Thi Hiên Vi, Ngọc phu nhân, Tam Khuyết đạo nhân, Âu Tùy Tĩnh, Âu Chấn Vân, Thiệu Thiên Nhai ngay ngắn động thủ, hợp lực thúc dục Diệt Thần ma quang pháo trên bảo thuyền, một tiếng ầm vang kinh thiên động địa, ma quang cùng Thánh Quân thi thần vọt tới chạm vào nhau!

Một cổ khí tức giống như hủy diệt mọi nơi vỡ bờ mà đi, gợn sóng trùng trùng điệp điệp kích động, cắn nát hư không, đem hư không chấn đến như là mặt hồ bình tĩnh tạo nên rung động, tầng tầng gợn sóng đem hư không điệp gia cùng một chỗ, sau đó ầm ầm nghiền nát!

Bọn người Chân Pháp Phật Đà bị một pháo này chấn đến khí huyết sôi trào, Thánh Quân thi thần bay ngược mà ra, té xuống phạm vi thần thụ bao

phủ, mà vào lúc này, mọi người lại thừa cơ đem pháp bảo từng người, thần thông tách ra, gào thét hướng đối phương oanh tới!

Mi tâm của Âu Chấn Đông đột nhiên mở ra con mắt thứ ba, một đạo kim quang kích xạ đến, hóa thành một mặt trận đồ, điên cuồng quấy thần thụ thần hà!

Chân Pháp Phật Đà cười ha ha, giơ tay lên, kim bát bay lên, vàng cát đầy trời, hóa thành tinh đấu sáng chói, tinh đấu hợp thành một đạo thẳng tắp, thẳng tắp hướng bên trong trận đồ của Âu Chấn Đông đánh tới!

Ba ba ba nổ mạnh không ngừng truyền đến, từng khỏa tinh đấu kia hợp thành một chuỗi Phật châu xuyên qua trận đồ, đem hào quang đang cùng trận đồ va chạm đụng nát, đột phá thần hà trùng trùng điệp điệp sát nhập vào bên trong thần thụ, đánh ra một cái lối đi!

Cùng lúc đó, Mao Viễn Công cùng Thao Hộc Tôn Giả từng người hiện ra nguyên hình, một cái là gà trống lớn năm màu, một cái là Viễn Cổ hung cầm thao hộc, một trước một sau theo Chân Pháp Phật Đà cùng Âu Chấn Đông đánh xuyên qua thông đạo, lọt vào trong phạm vi thần thụ bao phủ!

Bọn người Chân Pháp Phật Đà chờ đợi thời cơ ám toán bọn người Giang Nam, mà bọn người Giang Nam hiển nhiên cũng chờ cơ hội ám toán bọn hắn.

Giang Nam mi tâm lóe lên, một khỏa kiếm hoàn bay lên không, bá một tiếng kiếm khí kích động, tung hoành thiết cát, hóa thành một kim cầu cự đại, bên trong kim cầu khắp nơi đều là kiếm quang, hướng Mao Viễn Công cuồn cuộn mà đi!

Mà vào lúc này, Thiệu Thiên Nhai chiến thể cửu chuyển, tay cầm lẵng hoa, vung lên hoa sen chùy thẳng hướng Thao Hộc Tôn Giả phóng đi, mà Âu Tùy Tĩnh, Tam Khuyết đạo nhân cùng Thi Hiên Vi đã ở đồng thời phóng tới Thao Hộc Tôn Giả, luân phiên tế lên pháp bảo từng người, trong Bát Bảo đài sen đại Phật bay lên, ba mặt sáu tay, chân đạp đài sen, trong tay cầm lấy Lục

Đại Thần Minh chi bảo, Tam Khuyết đạo nhân tế lên bảo dù, vung vẩy đại kỳ, lại tế lên Thần Chủ lệnh bài, Thi Hiên Vi tế lên Thanh Vũ thần phiến!

Mấy tiểu bối, trọn vẹn tế lên mười bốn kiện Thần Minh chi bảo, Thao Hộc Tôn Giả thấy thế, không khỏi sợ tới mức lông vũ dựng thẳng lên, không dám đón đỡ, vội vàng vỗ cánh bay đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 827: Hàng Ma Vệ Đạo. (1)

Hắn vừa mới bay ra phạm vi thần thụ bao phủ, một đạo thần hà xoắn tới, quét trúng hắn, đánh cho đầy trời lông chim bay múa, rú thảm rung trời.

Chân Pháp Phật Đà vừa muốn sải bước nhập thần thụ, chỉ thấy Ngọc phu nhân đánh tới trước mặt, lắc đầu cười nói:

- Không có tác dụng đâu, Ngọc phu nhân ngươi ngăn không được ta! Bởi vì, chúng ta người đông thế mạnh!

Lạp Thần Ông cùng Âu Chấn Đông theo sát phía sau, cùng Chân Pháp Phật Đà sóng vai mà đứng, lại vào lúc này, chỉ thấy Âu Chấn Vân cùng Ngọc phu nhân đứng chung một chỗ, ngăn trở đường đi của bọn hắn.

Lạp Thần Ông tay áo bồng bềnh, đạo cốt tiên phong, cười nói:

- Chấn Đông đạo hữu, chuyện nhà của các ngươi, chính các ngươi chấm dứt!

- Ta đang muốn giết hắn, thực thi gia pháp!

Âu Chấn Đông lạnh như băng nói.

Đột nhiên, Mao Viễn Công phát ra một tiếng hét thảm, bị Giang Nam dùng Đãng Ma Kiếm cắt đến mình đầy thương tích, mà bọn người Âu Tùy Tĩnh, Tam Khuyết đạo nhân tế lên mười bốn kiện Thần Minh chi bảo ngay ngắn oanh ra, liên tiếp oanh ở trên người Mao Viễn Công, đem vị Huyết Thần này oanh đến thổ huyết liên tục, một thân lông gà cơ hồ bị cắt tinh quang!

Sau một khắc, Mao Viễn Công vội vàng thoát ra thần thụ, cùng bọn người Chân Pháp Phật Đà sóng vai đứng chung một chỗ.

Mà Thao Hộc Tôn Giả tuy bị thần hà quét trúng, nhưng không có chết, lập tức chữa trị thân thể tổn thương, lần nữa vỗ cánh bay tới.

Thực lực Thần Ma cực kỳ cường đại, mấu chốt nhất chính là, bọn họ đều là Thần Ma thân thể chính thức, đạo tắc luyện nhập trong thân thể, cho dù bị đánh chỉ còn lại có một giọt huyết, một khối xương cốt, cũng có thể khôi phục thân thể, ngóc đầu trở lại!

Muốn tiêu diệt Thần Ma, chỉ có thể triệt để phai mờ đạo tắc của bọn họ, hoặc là hủy diệt thần tính, luyện hóa thân thể, mới có thể đem bọn hắn chém giết!

Chân Pháp Phật Đà lườm Hư Không bảo thuyền của Giang Nam, trong nội tâm đột nhiên đại định, cùng bọn người Mao Viễn Công chung một chỗ thúc dục Thánh Quân thi thần đánh tới lần nữa!

- Giang giáo chủ, ngươi quả nhiên phô trương thanh thế! Diệt Thần ma quang pháo kia của ngươi không giả, nhưng mà những ma quang pháo khác lại hết thảy đều là giả dối, còn muốn dấu diếm được ngã phật? Hôm nay ta liền thay chư vị siêu độ a!

Hô...

Ngàn vạn cành cây của Thánh Quân thần thụ bay múa, Thần hà khắp cả người, cùng Thánh Quân Thi Thần kịch liệt va chạm lần nữa.

Đám người Chân Pháp Phật Đà đang muốn thừa dịp dư ba lần giao thủ này chưa dứt, nhân cơ hội xông vào trong thần thụ đại khai sát giới, chỉ thấy Diệt Thần Ma Quang Pháo sáng lên lần nữa, trong lòng cả kinh, vội vàng tránh né, cười nói:

- Giang giáo chủ, các ngươi có thể thúc dục Diệt Thần Ma Quang Pháo mấy lần?

- Loạn Không Đại Trận!

Đột nhiên quanh thân Giang Nam có vô số đạo văn trán phóng, hóa thành một tòa Loạn Không Đại Trận cự đại, cuồn cuộn nổi lên đám người Ngọc phu nhân, Âu Chấn Vân, Tam Khuyết Đạo Nhân, phá không bay đi!

Thao Hộc Tôn Giả vỗ cánh lọt vào hư không, ở trong hư không xuyên qua, nhanh chóng hướng loạn không đến gần, cười lạnh nói:

- Chỉ là một tòa thần trận, liền muốn chạy ra lòng bàn tay của chúng ta?

Đám người Chân Pháp Phật Đà rối rít phi thân lên, dưới chân Âu Chấn Đông hiện ra một mặt trận đồ, Mao Viễn Công hóa thành ngũ sắc gà trống, quanh thân Lạp Thần Ông bị hắc vụ lượn lờ, rối rít xông vào trong hư không, hướng Giang Nam đuổi giết đi!

- Tốc độ nhanh như vậy?

Đợi bọn hắn đi tới trong hư không, trong lòng không khỏi cả kinh, chỉ thấy Giang Nam ở trong hư không xuyên qua, tốc độ cực nhanh, so với bọn hắn còn muốn thắng được rất nhiều, làm người ta mắt mũi trợn tròn!

Trên thực tế, tốc độ của Giang Nam còn chưa phát huy đến cực hạn, nếu như hắn có thể phi hành, thi triển Thiên Dực Ma Thần đại thần thông, tốc độ so sánh với dùng Loạn Không Đại Trận truyền tống còn nhanh hơn!

Hắn đã từng chạy trốn qua Chân Thần đuổi giết, mặc dù là mượn tinh môn chạy ra ức trăm triệu dặm, nhưng dù sao cũng là thần thông quảng đại của hắn.

So sánh xuống dưới, tốc độ của Lạp Thần Ông, Mao Viễn Công liền muốn so với hắn xa xa thua kém, mặc dù tiến vào trong hư không, khoảng cách Giang Nam cũng càng ngày càng xa!

Mặc dù Mao Viễn Công là một gà trống ngũ sắc tu luyện thành Thần, nhưng mà ở tốc độ lại không am hiểu, chỉ có thể cùng Lạp Thần Ông khách quan, so sánh với Loạn Không Đại Trận của Giang Nam thì kém sắc rất nhiều.

- Thắng Quang Phật Thể!

Chân Pháp Phật Đà thanh quát một tiếng, thi triển Thắng Quang Phật Thể, tốc độ nhất thời kích tăng, nhất cử vượt qua mọi người, hướng Giang Nam nhanh chóng đến gần!

Mà vào lúc này, trận đồ dưới chân Âu Chấn Đông hào quang tỏa sáng, giống như trước cũng nhanh hơn bay đi, cùng hắn chạy song song.

Nhưng tốc độ nhanh nhất còn là Thao Hộc Tôn Giả, đầu Yêu Thần này vốn chính là viễn cổ hung cầm Thao Hộc tốc độ cực nhanh tu luyện thành Thần, tốc độ buông ra, so sánh với Loạn Không Đại Trận của Giang Nam còn nhanh hơn, trong khoảnh khắc liền đuổi kịp Loạn Không Đại Trận, lệ tiếu liên tục, thăm dò móng nhọn liền hướng thần thụ trong đại trận chộp tới!

- Thao Hộc Tôn Giả, ngăn trở bọn họ chốc lát!

Chân Pháp Phật Đà thấy thế mừng rỡ, kêu lên.

Lúc này Thao Hộc Tôn Giả mới đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng quay đầu nhìn về bốn phía, thầm thở dài hỏng bét:

- Nãi nãi, chỉ có ta một người giết tới? Lần này lão tử chỉ sợ muốn ăn thiệt thòi...

Bá...

Vô số cành lá của Thần thụ vũ động, Thần hà đầy trời, từng đạo thần quang chà xuống, hai móng vuốt của Thao Hộc Tôn Giả từng khúc băng liệt, kêu thảm một tiếng, tiếp theo liền thấy nhiều thần minh chi bảo trên thần thụ phô thiên cái địa nện xuống.

Thao Hộc Tôn Giả vỗ cánh muốn trốn, nhưng nơi nào còn kịp?

Hắn đầu tiên là bị lẵng hoa cùng liên hoa chuy của Thiệu Thiên Nhai đập trúng, tiếp theo chính là Thánh Quang Phật Đà tế lên Liên Đài đặt ở trên

lưng, Thánh Quang Phật Đà tay vung lục bảo, như mưa rơi xuống, Thi Hiên Vi Thanh Vũ Thần Phiến bay múa, Tam Khuyết Đạo Nhân tế lên tam bảo, Âu Chấn Vân, Ngọc phu nhân liên thủ đánh tới!

Thình thịch...

Yêu Thần này bị bọn họ sinh sôi đánh nổ tung, huyết nhục cùng vũ mao vẩy ra!

Giữa không trung vô số huyết nhục cùng vũ mao nhanh chóng ngưng tụ, lần nữa tạo thành thân thể của Thao Hộc Tôn Giả, hộc máu liên tục, hơi thở khô bại, nếu không phải đám người Giang Nam nóng lòng chạy trối chết, không rảnh luyện hóa, thì nghênh đón hắn chính là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Chân Pháp Phật Đà, mau mau đem Thánh Quân Thi Thần cho ta, không có Thánh Quân Thi Thần ta làm sao là đối thủ của bọn họ?

Thao Hộc Tôn Giả hổn hển, không dám lại giết lên, cả giận nói

Chân Pháp Phật Đà cùng Âu Chấn Vân dắt tay nhau mà đến, Thần Quang chợt lóe, đột nhiên Thánh Quân Thi Thần từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên lưng Thao Hộc Tôn Giả, thân thể Chân Pháp Phật Đà phiêu nhiên rơi vào trên gốc Thần thụ này, cười nói:

- Thao Hộc Tôn Giả, tốc độ của ngươi nhanh nhất, vẫn là do ngươi tới làm tọa kỵ của ngã phật thôi, giúp ta một tay, đuổi theo những người kia, hàng ma vệ đạo!

Chương 828: Hàng Ma Vệ Đạo. (2)

- Con mẹ mày Chân Pháp tặc ngốc, bằng ngươi cũng muốn hàng phục ta?

Thao Hộc Tôn Giả quát lên như sấm, giãy dụa không nghỉ, kêu lớn:

- Sau khi lão tử thoát thân, liền sẽ giết cả nhà ngươi, gian dâm tất cả nữ Bồ Tát của Phật Quang Thành ngươi! Con mẹ mày...

Chân Pháp Phật Đà cười lạnh, thúc dục Thánh Quân Thi Thần trấn áp xuống, đem Thao Hộc Tôn Giả ép tới biết vâng lời:

- Thao Hộc, ngươi từ trước đến giờ kiệt ngao bất tuần, nhiều lần mạo phạm ta, nếu là lúc trước, ta hàng phục ngươi còn có chút khó khăn, nhưng mà đệ tử của ta Đàm Trí, hiện tại chưởng khống Thánh Quân Thi Thần, lấy lực lượng của ta, hàng phục ngươi dễ dàng. Còn không thuần phục?

Quanh thân hắn phật quang trán phóng, vô số phật quang phun ra, rót vào trong cơ thể Thao Hộc Tôn Giả, trong phật quang này mơ hồ có thể thấy vô số Đại Phật, miệng tụng kinh Phật, xâm nhập trong cơ thể Thao Hộc Tôn Giả, phật quang cùng đạo tắc của Thao Hộc Tôn Giả tương dung, dần dần kết làm một thể.

Thao Hộc Tôn Giả biết đây là Sinh Tử tồn vong, mở miệng một tiếng "Con mẹ mày" tức giận mắng không dứt, vừa điều động pháp lực toàn thân mình đối kháng.

Bất quá Thánh Quân Thi Thần là cường đại bực nào? Trấn áp hắn đến biết vâng lời, không cách nào thoát thân.

Hơn nữa tu vi thực lực của bản thân Chân Pháp Phật Đà liền thắng hắn rất nhiều, trong khoảnh khắc, vị Yêu Thần này liền bị phật quang xâm lấn nhục thân, thậm chí ngay cả thần thức cũng bị phật quang của Chân Pháp Phật Đà

xâm chiếm, phật quang đi xâm lấn thần tính của hắn!

Nếu như thần tính lại bị phật quang xâm lấn, như vậy chân linh của Thao Hộc Tôn Giả liền biến mất, sau đó là Chân Pháp Phật Đà nói gì nghe nấy!

Chân Pháp Phật Đà đang hàng phục Thao Hộc Tôn Giả, tốc độ chậm dần, Âu Chấn Đông lập tức đuổi theo, từ bên cạnh bọn họ bay qua, hướng đám người Giang Nam đến gần.

Hắn nhìn thấy kết quả của Thao Hộc Tôn Giả, nhất thời không dám tiến tới gần đám người Giang Nam, thầm nghĩ:

- Gừng càng già càng cay, Chân Pháp Phật Đà này không hổ là thánh phật Phật Quang Thành, tâm tư kín đáo, lòng dạ độc ác, Thao Hộc Tôn Giả cũng bị hắn độc thủ. Hôm nay, chỉ sợ hắn cũng không có ý định phân cho Thánh Quân Thi Thần chúng ta...

Hắn đang suy nghĩ, đột nhiên chỉ thấy phía sau hắc bạch song vũ phô thiên cái địa, Thao Hộc Tôn Giả lưng đeo Thánh Quân Thi Thần vỗ cánh bay tới, mà Chân Pháp Phật Đà thì đứng ở trên Thánh Quân Thi Thần, trường thanh cười nói:

- Chấn Đông đạo hữu, làm sao không giết đi qua?

- Đang muốn giết đi qua.

Trong mắt Âu Chấn Đông tinh quang chớp động, nhìn về phía Thánh Quân Thi Thần, lộ ra vẻ kiêng kỵ, cười nói:

- Chỉ là một mình ta như thế nào là đối thủ những tên kia? Bất quá Phật Đà tới, ta an tâm, chúng ta liên thủ, đủ đối phó bọn họ, đợi chờ Mao Viễn Công cùng Lạp Thần Ông!

- Tốt, liên thủ!

Chân Pháp Phật Đà sảng khoái vạn phần nói.

Hai tôn thần phật một tả một hữu, gào thét xông đến phía sau Loạn Không Đại Trận của Giang Nam, Chân Pháp Phật Đà có Thao Hộc Tôn Giả làm tọa kỵ, tốc độ nhanh hơn, bay qua Loạn Không Đại Trận của Giang Nam, đi tới phía trước quát lên:

- Chấn Đông đạo hữu, ta ở phía trước ngăn chặn, ngươi ở hậu phương tiến công, phải tất yếu kéo bọn họ!

- Tốt!

Âu Chấn Đông mừng rỡ trong lòng, kêu lớn.

Hắn toàn thân tu vi trán phóng, cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, tế lên lăng kính, tứ đại hóa thân từ lăng kính bay ra, cùng lúc đó trận đồ dưới chân bay lên, rơi vào mi tâm tạo thành con mắt thứ ba, ngang nhiên hướng đám người Giang Nam giết tới!

Mà ở trên Thánh Quân thần thụ, đám người Ngọc phu nhân, Âu Chấn Vân, Tam Khuyết Đạo Nhân đã sớm trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hướng Chân Pháp Phật Đà ngăn chặn phía trước, đột nhiên mi tâm chợt lóe, một đầu chiến tranh cự thú đột nhiên xuất hiện, gầm thét chạy chồm, cười vang nói:

- Ngã phật, một người độc chiếm Thánh Quân Thi Thần, cùng năm người chia đều tài phú trên người chúng ta, cái gì nhẹ cái gì nặng?

Chân Pháp Phật Đà nhìn đầu cự thú này một chút, nhoẻn miệng cười, khống chế Thao Hộc Tôn Giả nghênh ngang rời đi, cười nói:

- Người hiểu ta, chỉ có Giang giáo chủ! Giang giáo chủ, ta hôm nay cùng ngươi kết một cái thiện duyên, ngươi ngày mai cho ta một cái thiện duyên!

Đàm Trí thánh tăng bên trong mi tâm hắn ngạc nhiên, vội vàng nói:

- Sư tôn, vì sao lại bỏ qua cho họ Giang?

- Hảo đồ nhi, không nói trước chúng ta chưa chắc có thể ngăn bọn họ lại, mặc dù ngăn bọn họ lại, không chết mấy người cũng mơ tưởng diệt trừ bọn họ. Ngươi dám nói người chết kia không phải là vi sư sao?

Chân Pháp Phật Đà viễn độn bay đi, nói:

- Đầu cự thú kia không phải chuyện đùa, chính là Chiến Minh cự thú của Chiến Thiên Ma Tôn năm đó hoành hành thiên hạ, Giang giáo chủ có Chiến Minh cự thú, đó chính là cùng Chiến Thiên Ma Tôn có sâu xa. Hơn nữa đầu cự thú này, đã đạt tới Thần Ma chiến lực. Đám người Âu Chấn Đông, Mao Viễn Công cùng Lạp Thần Ông, cùng ta không phải một lòng, cho dù có thể bình an diệt trừ đám người Giang giáo chủ, cũng sẽ đắc tội Bắc Mạc Thi gia, hơn nữa còn phải cùng đám người Âu Chấn Đông chia đều tài phú, khi đó ta được chia tài phú, cùng ta hiện tại đoạt được không kém bao nhiêu. Mà ta hôm nay độc chiếm Thánh Quân Thi Thần, lại hàng phục Thao Hộc Tôn Giả, đã trước buôn bán lời một khoản, cần gì mạo hiểm?

Đàm Trí thánh tăng thán phục nói:

- Chỉ tiếc không thể diệt trừ Giang Tử Xuyên, người này nếu lớn lên, tất thành họa lớn!

Chân Pháp Phật Đà cười nói:

- Đồ nhi ngoan, Đạo Tâm của ngươi cuối cùng còn chưa viên mãn, phải biết 'để xuống', nếu ngươi buông xuống, mới có thể lấy được nhiều hơn. Ở trong Thánh sơn, chúng ta chiếm cứ ưu thế, cũng không thể bắt lại đám người Giang giáo chủ, ở chỗ này muốn bắt lấy hắn mà nói, lại khó càng thêm khó. Hôm nay ta buông xuống, cùng Giang giáo chủ kết thiện duyên, tương lai còn có chỗ trống hòa đàm hắn.

- Chân Pháp con lừa ngốc, con mẹ mày!

Phía sau truyền đến tiếng giận hổn hển của Âu Chấn Đông.

- Ngã phật Tứ Đại Giai Không, đánh giết nhục mạ chỉ là mây khói.

Chân Pháp Phật Đà hướng Đàm Trí thánh tăng đôn đôn dạy bảo nói:

- Người khác đánh ngươi mắng ngươi, ngươi không nên để ở trong lòng, như vậy mới có thể giữ vững lòng yên tĩnh trong như gương.

- Da mặt của Sư tôn, quả thật đủ nhiều, không thua Giang giáo chủ! Ta còn cần tu luyện, mới có thể so được với hắn.

Đàm Trí thánh tăng bội phục sát đất, thầm nghĩ:

- Khó trách Phật Giới Phật tổ sẽ chọn hắn làm người truyền pháp...

Âu Chấn Đông hồn nhiên không ngờ rằng Chân Pháp Phật Đà sẽ bất chiến mà đi, lưu lại hắn một người nâng đám người Giang Nam, đến một bước này, Giang Nam đã dừng lại Loạn Không Đại Trận truyền tống, quay người đánh tới, cơ hồ khiến hắn vẫn lạc tại chỗ!

Âu Chấn Đông đẫm máu chém giết, nhục thân cơ hồ bị đánh nổ tung, tứ đại hóa thân từng cái từng cái nghiền nát, Phương Thiên Họa Kích trong tay bị đánh đến bẻ gảy, tam giác lăng kính bị chà lạc, bị Ngọc phu nhân đoạt đi, thật vất vả mới thoát ra tìm đường sống, giận đến chửi ầm lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 829: Mưu Định Hết Thảy. (1)

Mao Viễn Công cùng Lạp Thần Ông rốt cục đuổi theo, hai người lên tiếng hỏi nguyên do, không khỏi lửa giận ngất trời, mở miệng một tiếng "Con mẹ mày Chân Pháp tặc ngốc".

Ba Thần Ma giờ phút này không có cường viện Chân Pháp Phật Đà này, lại không có trọng bảo như Thánh Quân Thi Thần, nơi nào còn dám đuổi giết đám người Giang Nam, lúc này phá vỡ hư không, riêng phần mình chạy tứ tán.

- Cuối cùng cũng đi tới ngoại giới!

Quanh thân đám người Giang Nam đột nhiên chợt nhẹ, xuyên qua sơn thể của Hoang Cổ Thánh Sơn, đến thế giới bên ngoài.

Hoang Cổ Thánh Sơn vô cùng to lớn, bọn họ ở trong hư không ghé qua, cũng bay ra hàng tỉ dặm, lúc này mới bay ra sơn thể Thánh sơn.

- Hoang Cổ Thánh Sơn là Thần Kim do trời sanh đạo tắc quấn quanh tổ thành, lớn như thế, nặng như thế, hôm đó từ Thần Giới có bàn tay thăm dò nắm lên Thánh sơn đi đập Giang Tuyết tỷ tỷ, nàng làm sao chịu đựng được?

Giang Nam nhớ tới mình ở Hoang Cổ Thánh Thành nhìn qua một màn kia, trong lòng dâng lên đau buồn âm thầm, địch nhân của Giang Tuyết tỷ tỷ thật sự quá cường đại, nàng một người ở Thần Giới, cũng không biết tình trạng như thế nào.

- Cuối cùng cũng trốn ra được!

Mọi người thở phào nhẹ nhỏm, hôm nay lại thấy ánh mặt trời, để cho bọn họ có một loại cảm giác tái thế làm người, không nhịn được nhìn nhau cười to.

Nơi xa, từng ngọn tinh lục trôi nỗi, tản ra tinh lực cuối cùng.

- Trước chia của, lại trở về Xuất Vân thành, dùng thần thụ thay phụ thân của Tùy Tĩnh đạo hữu khu trừ bệnh kín!

Giang Nam lấy ra bản thân đạt được từ trong Thánh Quân động phủ, linh thạch chồng chất như núi, Thánh Quân thần thụ, hết thảy không có nửa phần giữ lại, cười nói:

- Thánh Quân thần thụ không thể phân phối, bất quá những linh thạch này ta một người cũng dùng không hết, liền chia làm bảy phần, mọi người các lấy một phần.

Hắn đem linh thạch chia làm bảy phần, Ngọc phu nhân, Thi Hiên Vi, Âu Chấn Vân, Âu Tùy Tĩnh, Tam Khuyết Đạo Nhân, Thiệu Thiên Nhai, cộng thêm Giang Nam mỗi người một phần, đẩy tới trước mặt mọi người.

Linh thạch trong Thánh Quân động phủ, đạt hơn mười ức cân, trừ đi bọn họ ở trên đường đột phá tiêu hao, mỗi một phân đều có một ức cân!

Ngọc phu nhân ngạc nhiên, hé miệng cười nói:

- Tiểu Giang giáo chủ, lần này ta không có xuất lực gì, Bắc Mạc Thi gia ta há có thể chiếm hai phần? Một phần vậy là đủ rồi.

Nàng lấy đi một phần, đem một phần khác đẩy trả lại cho Giang Nam, cười nói:

- Tiểu đạo hữu thân là đứng đầu một giáo, khẳng định tiêu xài không nhỏ. Một phần này giáo chủ vẫn là thu đi. Bắc Mạc Thi gia ta tuy nói không phải là thế lực lớn kinh người gì, nhưng linh thạch vẫn phải có.

Âu Chấn Vân cũng lắc đầu cười nói:

- Giang giáo chủ, lần này nếu không phải là ngươi, lão phu cũng vô duyên thành tựu thần minh, một phần này lão phu không nhận.

Dứt lời liền đem một phần của mình đẩy tới trước mặt Giang Nam.

Giang Nam cũng không miễn cưỡng, thu ba phần linh thạch cùng Thánh Quân thần thụ, hướng mấy người Thiệu Thiên Nhai nói:

- Mấy vị đạo hữu theo ta cùng nhau vào sanh ra tử. Tiếc rằng Thánh Quân thần thụ vô pháp chia đều, mấy vị các lấy một phần đi.

Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Âu Tùy Tĩnh không có từ chối, bọn họ cũng ở vào thời kỳ bay lên, cần rộng lượng Linh Dịch tu luyện, mà linh thạch chất lượng thắng được Linh Dịch gấp trăm lần, luyện hóa thành tu vi quả thực có thể nói thiên chuy bách luyện, đối với bọn họ cũng có lợi thật lớn!

Thi Hiên Vi vốn là tính toán từ chối, Ngọc phu nhân cười nói:

- Hiên Vi, Giang giáo chủ thật là ý tốt, ngươi thu đi.

Lúc này Thi Hiên Vi mới đem linh thạch thu hồi, Giang Nam cười nói:

- Trừ lần đó ra, chúng ta còn thu ba viên Đại Đế đạo tắc biến thành tinh thần, trong đó tích chứa Đại Đế đạo tắc cùng tinh lực, nếu có thể luyện hóa, luyện chế thành pháp bảo, khẳng định uy lực kinh người. Ba viên tinh thần này cũng không nên phân, không bằng tạm thời đặt ở Xuất Vân thành, mọi người cùng nhau nghiên cứu.

Mọi người rối rít gật đầu, Giang Nam hướng Ngọc phu nhân nói:

- Phu nhân trước đừng vội vàng rời đi, thúc dục Thánh Quân thần thụ, vì Xuất Vân thành chủ trị liệu bệnh kín, còn cần phu nhân xuất lực.

Ngọc phu nhân gật đầu nói:

- Đây là cơ hội tốt cùng Chấn Xuyên thành chủ giao hảo, ta tự nhiên dâng ra một phần lực lượng.

Trong lòng Âu Tùy Tĩnh cảm kích vạn phần nói:

- Giang đạo hữu, đại ân không lời nào cám ơn hết được, sau này đạo hữu có phân phó, Xuất Vân thành ta lên núi đao xuống biển lửa cũng không chối từ!

Lúc này mọi người động thân, hướng Xuất Vân thành bay đi.

Lần này mặc dù chưa từng luyện hóa Thánh Quân động phủ, nhưng bọn hắn cũng thu hoạch phong phú, nhất là đám người Giang Nam, Thi Hiên Vi, Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh, cũng đột phá một đại cảnh giới, mà Âu Chấn Vân không có hy vọng trở thành thần minh nhất cũng tu thành thần minh. Chỉ có Tam Khuyết Đạo Nhân không có bao nhiêu thu hoạch, hy vọng đào Đế mộ lại không có tới tay, Đạo Nhân mập này hơi có chút buồn bực không vui.

- Đạo hữu yên tâm, Trung Thiên thế giới có nhiều nhất chính là Thần mộ, không thể thiếu ngươi.

Giang Nam an ủi.

- Lão đệ, ngươi nói có đạo lý!

Tam Khuyết Đạo Nhân lại phấn chấn, vui vẻ nói.

Mọi người trợn trắng mắt, có an ủi người như vậy sao? Đây rõ ràng là xúi giục thiếu niên học xấu!

Bất quá để cho mọi người thoải mái chính là, Tam Khuyết Đạo Nhân rõ ràng không phải là người tốt gì, vốn là một tên vô lại, Giang Nam làm như vậy cũng không tính là xúi giục.

Xuất Vân thành cách Hoang Cổ Thánh Sơn cực kỳ xa xôi, cho dù có Ngọc phu nhân cùng Âu Chấn Vân trợ giúp Giang Nam khống chế Hư Không Bảo Thuyền, cũng phi hành mấy chục ngày, lúc này mới đi đến phụ cận Xuất Vân thành.

Giang Nam đột nhiên nói:

- Tùy Tĩnh đạo hữu, hiện tại trong Xuất Vân thành chỉ sợ đang náo đến khí thế ngất trời, nếu như chúng ta ngông nghênh đi tới, chỉ sợ sẽ rơi vào trong mắt hữu tâm nhân, trống rỗng sinh ra tệ đoan.

Âu Tùy Tĩnh nỗi nhớ nhà tựa như tiễn, nghe vậy vội vàng dừng bước lại, nghi ngờ nói:

- Giang đạo hữu, ngươi có diệu kế gì?

- Chúng ta tiến vào mi tâm Tử Phủ của ngươi, giấu diếm xuống.

Giang Nam cười nói:

- Chúng ta âm thầm vì thành chủ trị liệu thương thế. Ngũ thúc của ngươi tất nhiên không biết cha ngươi thương thế đã khỏi hẳn, mà chúng ta cũng ít một chút lực cản.

Âu Tùy Tĩnh mừng rỡ, lúc này mở ra Tử Phủ, mọi người nối đuôi nhau mà vào, tiến vào trong Tử Phủ của hắn.

Âu Tùy Tĩnh lặng lẽ đi tới trong thành, tận lực tránh ra người khác, chạy thẳng tới thành Chủ phủ, hắn mọi nơi đánh giá, chỉ thấy không khí trong Xuất Vân thành ngưng trọng, nghiễm nhiên là một bộ đại chiến hết sức căng thẳng!

Hiển nhiên, tranh đoạt Xuất Vân thành thành chủ, đã đến trình độ đánh giáp lá cà!

- Thiếu gia, trong khoảng thời gian ngươi không có ở đây, Ngũ lão gia đã thử dò xét thành chủ rất nhiều lần, thậm chí âm thầm đưa tới một nhóm cường giả che mặt, vây công thành Chủ phủ, ép thành chủ xuất thủ, muốn ở lúc thành chủ động thủ tính toán thực lực thành chủ còn dư lại bao nhiêu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 830: Mưu Định Hết Thảy. (2)

Trong Thành Chủ phủ, Âu Tùy Tĩnh âm thầm gọi tới một lão bộc, hỏi thăm tình huống trong phủ, lão bộc kia nói:

- Hơn nữa, rất nhiều lão tổ ẩn cư trong tộc tất cả cũng rối rít xuất hiện, hẳn là bị Ngũ lão gia mời được, chứng kiến thành chủ bị diệt. Ở lão nô xem ra, bọn họ chỉ sợ mấy ngày nữa, sẽ hướng thành chủ động thủ, ép thành chủ thối vị! Ngũ lão gia thậm chí nói, cải triều đổi vị, không chảy máu sao có thể thành...

- Cha ta không có chuyện gì là tốt rồi!

Âu Tùy Tĩnh thở phào nhẹ nhỏm, có chút khẩn trương nói:

- Những người bịt mặt kia tiến vào thành Chủ phủ, muội muội cùng mẫu thân của ta không có gặp chuyện không may chứ?

- Lão gia xem thời cơ sớm, đã đem phu nhân cùng tiểu thư đưa đến nhà mẹ đẻ, bất quá bên trong phủ vẫn có không ít người chết. Lão gia đã giết những cường đồ che mặt kia, nhưng mà bị thương không nhẹ. Dẫn phát bệnh cũ, hôm nay còn đang bế quan an dưỡng.

- Thủ đoạn của Âu Chấn Thương thật độc ác, trong những người bịt mặt kia, chỉ sợ liền có hắn, muốn cho bệnh cũ của cha ta tái phát, sau đó lại ở trước mặt mọi người, trước mặt chư vị lão tổ, đường đường chánh chánh đem cha ta đánh bại đánh chết, quang minh chánh đại đoạt được quyền lực!

Âu Tùy Tĩnh vừa nói vừa đi, lúc này lệnh lão bộc kia dẫn đường, hướng nơi Âu Chấn Xuyên bế quan an dưỡng đi tới.

Đợi đi tới trước động phủ của Âu Chấn Xuyên bế quan, đột nhiên, trong phủ truyền tới một thanh âm nặng nề nói:

- Tùy Tĩnh, ngươi trở lại? Bình an trở lại là tốt rồi, hiện tại ngươi lập tức đi theo Trác bá của ngươi đi nhà ông ngoại tị nạn...

- Cha, hài nhi không có thể cướp lấy Thánh Quân động phủ, ngược lại liên luỵ cha phái tới cao thủ bảo vệ ta bị chết không còn một mống.

Âu Tùy Tĩnh khom người, trên mặt xấu hổ nói:

- Hài nhi muốn gặp lại cha một lần...

Đại môn Động phủ mở rộng, thanh âm của Âu Chấn Xuyên truyền đến, tràn đầy ý chua xót nói:

- Ngươi vào đi, phụ tử ta chỉ sợ là một lần cuối cùng gặp nhau...

Âu Tùy Tĩnh bước vào động phủ, đóng cửa động, chỉ thấy một trung niên nam tử hơi thở khô bại, ngồi ở trên bồ đoàn.

Âu Tùy Tĩnh bước lên phía trước quỳ gối nói:

- Cha, ngươi so sánh với trước kia gầy gò hơn.

Trung niên nam tử kia chính là Xuất Vân thành chủ Âu Chấn Xuyên, vốn là chính là một Thiên Thần, giờ phút này bệnh cũ tái phát, sắc mặt tái nhợt, từ Thiên Thần cảnh giới ngã xuống, chỉ còn lại có tu vi thần minh, nghe vậy ôn hòa cười nói:

- Sinh Tử tùy mạng, ngươi có thể còn sống từ Thánh Quân động phủ trở về, đối với ta chính là vui mừng lớn nhất...

- Cha, hài nhi ở bên ngoài làm quen mấy bạn tốt. Thương thế của ngươi, khó được người khác, nhưng khó không được bọn hắn!

Âu Tùy Tĩnh hưng phấn vạn phần, Tử Phủ mở rộng, đám người Giang Nam, Ngọc phu nhân rối rít đi ra, Âu Chấn Xuyên vội vàng đứng dậy làm lễ ra mắt nói:

- Chư vị một đường chiếu cố con ta, Chấn Xuyên cảm kích khôn cùng.

Hắn hướng mọi người chắp tay thi lễ, đợi thấy Âu Chấn Vân, không khỏi thất kinh, thất thanh nói:

- Chấn Vân, ngươi tu thành thần minh rồi?

Âu Chấn Vân vội vàng nói:

- Đại ca, lần này nhờ có Giang giáo chủ truyền thụ cho ta công pháp, để cho thân thể ta khôi phục thanh xuân, lúc này mới có thể đột phá.

Âu Chấn Xuyên nhẹ nhàng gật đầu, đang muốn hướng Giang Nam làm lễ ra mắt, đợi thấy Ngọc phu nhân, không khỏi động dung, cuống quít cười nói:

- Tiểu đệ bị thương, sao dám lao động phu nhân tự mình đến đây?

Ngọc phu nhân hoàn lễ cười nói:

- Thành chủ bị thương, ta vốn phải hiến một phần lực. Lần này Giang giáo chủ ở trong Thánh Quân động phủ nhận được một bảo vật, có thể trị liệu thương thế của thành chủ. Lần này cũng nhờ Giang giáo chủ, chúng ta mới có thể sống trở về.

Âu Chấn Xuyên trong lòng chấn kinh, vội vàng hướng Giang Nam cảm ơn.

- Thành chủ đừng nói như vậy.

Giang Nam hoàn lễ, cười nói:

- Tùy Tĩnh đạo hữu pháp lực cường đại, chúng ta lẫn nhau trông nom, mới có thể sống đi ra Thánh Quân động phủ. Trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ, một lời khó nói hết. Nơi đây không có người ngoài, chúng ta lập tức cùng thành chủ chữa thương, giúp thành chủ khôi phục tới trạng thái đỉnh!

Dứt lời, Thánh Quân thần thụ đột nhiên hiện ra ở trong động phủ, Thần hà

lượn lờ, Giang Nam trầm giọng nói:

- Hiên Vi, ngươi luyện hóa thần thụ đệ nhất trọng Thần Cấm, vẫn là do ngươi tới chủ trì, chúng ta phụ tá.

Thi Hiên Vi gật đầu, thần thức của Giang Nam ba động, đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển hết thảy truyền thụ cho Âu Chấn Xuyên nói:

- Thành chủ trước làm quen môn công pháp này một chút. Tùy Tĩnh đạo hữu, ngươi lập tức rời động phủ, cùng vị Trác bá kia đi nhà ông ngoại của ngươi.

Âu Tùy Tĩnh hơi ngẩn ra, hắn nguyên vốn định lưu ở nơi đây, cùng nhau ra lực, giúp phụ thân hắn chữa thương, lại không nghĩ rằng Giang Nam tính toán đem hắn đuổi đi ra.

- Giang giáo chủ quả nhiên trí tuệ Thông Thiên!

Âu Chấn Xuyên suy nghĩ một chút, lập tức lĩnh ngộ, cười nói:

- Tùy Tĩnh, ngươi cùng Trác bá đi nhà ông ngoại, Âu Chấn Thương tất nhiên cho là ta vết thương cũ quá nặng, không có bất kỳ phần thắng, hắn sẽ yên lòng. Chúng ta ở chỗ này chữa thương sẽ không có người quấy rầy, đợi đến mấy ngày sau, hắn hướng ta khiêu chiến, hồn nhiên không ngờ được thương thế của ta đã khỏi hẳn, tất nhiên có thể giết hắn trở tay không kịp, để cho hắn thân bại danh liệt!

Âu Tùy Tĩnh thán phục, đang định đi ra động phủ, Giang Nam ngăn hắn lại nói:

- Tùy Tĩnh đạo hữu, lưu Bát Bảo Liên Đài lại.

Âu Tùy Tĩnh không giải thích được ý nghĩa, bất quá hắn biết Giang Nam trí mưu cực cao, lúc này lấy Bát Bảo Liên Đài ra giao cho Giang Nam, ngay sau đó đi ra động phủ, cùng Trác bá rời đi.

- Chúng ta còn cần một người đi ngăn Âu Chấn Đông lại.

Giang Nam đem Bát Bảo Liên Đài giao cho Âu Chấn Vân, trầm giọng nói:

- Nếu như Âu Chấn Đông trở về, Âu Chấn Thương tất nhiên biết Thánh Quân thần thụ rơi vào trong tay chúng ta, khi đó hắn tất nhiên không nhịn được trước thời hạn hướng thành chủ hạ thủ, chúng ta liền nguy hiểm. Thực lực của Lão gia tử ngươi không bằng Âu Chấn Đông, bất quá cộng thêm Bát Bảo Liên Đài, liền đủ để đỡ hắn, để cho hắn không thể vào thành. Ngươi không cần đánh chết hắn, chỉ cần kéo hắn ba ngày, liền đại cục đã định!

Âu Chấn Vân nhận lấy Bát Bảo Liên Đài, xoay người rời đi.

Âu Chấn Xuyên thấy Giang Nam le que mấy lời, liền bố trí hoàn tất. Quả thực có thể nói giọt nước không lọt, trong lòng thật sự bội phục:

- Tùy Tĩnh lại có thể kết giao đến bằng hữu như thế, thật là đại hạnh nhà ta!

- Thành chủ, cho chúng ta tới thăm thương thế của ngươi một chút.

Cửa động đóng lại, Giang Nam cười nói.

Âu Chấn Xuyên hít vào một hơi thật dài, phía sau Thiên Cung nặng nề hiện ra, lại có một tòa Thiên Đình nhảy ra, trôi lơ lửng ở trên tám tòa Thiên Cung. Ở trong Thiên Cung cùng Thiên Đình của hắn, dài khắp các loại thần thụ, rõ ràng là đạo tắc dị chủng xâm lấn, đem pháp lực của hắn không ngừng ma diệt. Loại đạo tắc này, Sinh Sinh Bất Tức, có thể tự mình lớn mạnh, này mới đưa đến tu vi của Âu Chấn Xuyên không ngừng suy sụp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 831: Thần Cấp Chiến Đấu. (1)

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Nếu như không có Thánh Quân thần thụ, muốn khu trừ những đạo tắc này đúng là rất khó khăn, chẳng qua hiện nay chúng ta có thần thụ, trị liệu loại thương thế này không nói chơi!

- Âu Tùy Tĩnh còn sống trở về rồi?

Trong Xuất Vân thành, một tòa phủ đệ hoa lệ, trên mặt một vị trung niên nam tử tử bào uy nghiêm, ngồi ở trên Vương Tọa, nghe người hầu bẩm báo Âu Tùy Tĩnh trở về, ngón tay nhẹ nhàng gõ động tay vịn, trầm ngâm nói:

- Hắn bây giờ trở về, chẳng lẻ đã đoạt được Thánh Quân động phủ? Nếu là như vậy, vậy thì nguy hiểm. Trong Thánh Quân động phủ, hơn phân nửa có pháp môn chữa khỏi bệnh cũ của Âu Chấn Xuyên...

Đột nhiên, lại có một người hầu tiến lên báo cáo nói:

- Thành chủ, lão bộc Trác Thanh Sơn kia, mang theo Âu Tùy Tĩnh rời đi.

- Đi?

Âu Chấn Thương ngẩn ra, vội vàng hỏi:

- Đi nơi nào?

- Bọn họ một đường hướng tây bay đi, ta cũng không có hỏi thăm được bọn họ tính toán đi nơi nào.

- Một đường tây hành?

Âu Chấn Thương cười ha ha:

- Xem ra là đi nhà mẹ đẻ của thành chủ phu nhân. Nếu tiểu tử Âu Tùy Tĩnh kia đoạt được Thánh Quân động phủ, quả quyết sẽ không rời đi, mà lưu lại vì Âu Chấn Xuyên chữa thương. Hắn bây giờ rời đi, nhất định là Âu Chấn Xuyên sai sử, đi nhà ông ngoại hắn tị nạn. Các ngươi đi xuống đi, nếu Cửu lão gia trở lại, để cho hắn lập tức tới gặp ta.

Cửu lão gia chính là Âu Chấn Đông, mấy tên người hầu gật đầu, đứng dậy lui ra.

Mà vào lúc này, Âu Chấn Đông cũng không có lập tức chạy về Xuất Vân thành, hắn cùng đám người Giang Nam ở trong hư không giao thủ, bị Chân Pháp Phật Đà tính toán, bỏ lại một mình hắn, kết quả bị đám người Giang Nam đánh bị thương nặng, cơ hồ bỏ mình, ngay cả hắn tân tân khổ khổ luyện thành thần minh chi bảo, Tam Giác Lăng Kính cũng bị cướp đi, Phương Thiên Họa Kích bị cắt đứt.

Hắn hôm nay thực lực đại tổn, phải đi chữa thương trước, vì vậy cước bộ so sánh với đám người Giang Nam hơi chậm.

Bất quá khi hắn chữa khỏi thương thế, trọng luyện Phương Thiên Họa Kích đứt rời, liền lập tức hướng Xuất Vân thành chạy tới.

- Lão Cửu, không cần đi nữa.

Lúc Âu Chấn Đông cách Xuất Vân thành chí ít cũng trăm vạn dặm, đột nhiên nghe được một thanh âm quen thuộc truyền đến, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Âu Chấn Vân đứng ở cách đó không xa.

- Nguyên lai là Thất ca.

Âu Chấn Đông lộ ra vẻ châm chọc, thấy buồn cười nói:

- Thất ca bảo ta không cần đi, không phải là muốn đem ta lưu ở nơi đây chứ? Đừng tưởng rằng ngươi thành tựu thần minh, là có thể cùng ta gọi nhịp!

Sắc mặt Âu Chấn Vân hơi trầm xuống nói:

- Chấn Đông, thuở nhỏ ngươi liền thắng được ta, khắp nơi ta không bằng ngươi, đây là tư chất cho phép, ta thừa nhận ta không bằng ngươi. Bất quá hôm nay, ta muốn đem ngươi ngăn lại, ngươi muốn đi tới, trước đem ta đánh ngã rồi hãy nói!

Âu Chấn Đông ha ha, tay cầm Phương Thiên Họa Kích bước đi, chỉ tay Âu Chấn Vân, sát khí bắn ra bốn phía:

- Không phải là đem ngươi đánh ngã, mà là ta muốn giẫm lên thi thể của ngươi đi tới!

Thân hình của Âu Chấn Vân dữ dội lên, trong tay đột nhiên nhiều ra một cây trường côn, côn thân chính là làm bằng Thần kim, phía trên trải rộng các loại Long Văn, rõ ràng cũng là một thần minh chi bảo!

- Thất ca, pháp bảo của ta là mình sở luyện, mà ngươi bất quá là thừa tổ tiên ban cho, có tài đức gì cùng ta tranh phong?

Âu Chấn Đông vung chiến kích lên quét tới, đem Âu Chấn Vân một kích đánh cho lui không ngừng, nhưng vào lúc này, Âu Chấn Vân đột nhiên tế lên Bát Bảo Liên Đài, trong đèn có một Đại Phật đứng lên, chân mang Liên Đài, cầm trong tay lục bảo, hướng Âu Chấn Đông giết tới.

Mà Âu Chấn Vân cũng ngừng xu hướng suy tàn, vượt côn quét tới, cùng Thánh Quang Phật Đà vây công Âu Chấn Đông, ba thần minh vung tay, vừa thấy mặt liền đánh cho thiên băng địa liệt!

Trận chiến này, kéo dài ba ngày, hai người cũng đánh cho kiệt sức, bất quá Âu Chấn Vân thủy chung che ở phía trước Âu Chấn Đông, để cho hắn không cách nào đến gần Xuất Vân thành một bước.

Rốt cục, Âu Chấn Vân rút đi, Âu Chấn Đông cũng thở phào nhẹ nhỏm, kéo thân thể mỏi mệt hướng Xuất Vân thành đi tới.

Đợi đi tới Xuất Vân thành, không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy Xuất Vân thành tiếng người ồn ào, nhiều thống lĩnh, nhất phương đệ tử, cường giả của

Xuất Vân thành rối rít từ các nơi chạy về, mà những lão tổ Xuất Vân thành luôn ẩn cư cũng đã hiện thân, bất quá những lão tổ này cũng đang ước thúc đệ tử trong thành, không có tham dự đến trong hỗn loạn.

Mà trong thành, một cổ hơi thở mạnh mẽ bộc phát, phóng lên cao, rõ ràng là thần minh oai, Âu Chấn Thương vinh quang đầy mặt, hăng hái, chung quanh rõ ràng là cao thủ Xuất Vân thành đầu nhập vào hắn, còn có thật nhiều khuôn mặt xa lạ, hẳn là Thần Ma trong những thế lực lớn khác, bị hắn mời tới.

Âu Chấn Thương suất lĩnh rất nhiều cường giả, trong đó thần minh không dưới mười người, đem thành Chủ phủ đoàn đoàn bao vây!

Mà ở trên bầu trời thành Chủ phủ, sắc mặt thành chủ Âu Chấn Xuyên tái nhợt, không ngừng ho ra máu, một bức hữu khí vô lực, thoạt nhìn thật giống như mạng không lâu. Bên cạnh Âu Chấn Xuyên mặc dù cũng có không ít người theo đuôi, nhưng chỉ có hai ba vị thần minh, những người khác đều là nhất mạch cao thủ của Âu Chấn Xuyên, hơn nữa chỉ là Thiên Cung cảnh giới, chênh lệch thật lớn.

Người sáng suốt vừa nhìn liền biết, Âu Chấn Thương đại chiếm thượng phong, lần này thành chủ vị nhất định đổi chủ!

- Đại cục đã định...

Âu Chấn Đông thấy bức tình hình này, lại liên tưởng đến Âu Chấn Vân liều mình ngăn chặn mình, không để cho mình bước vào Xuất Vân thành, trong lòng nơi nào còn có thể không rõ?

- Đại huynh, Chấn Đông bái kiến.

Âu Chấn Đông đột nhiên bay đến trong vòng vây nặng nề, thẳng phủ xuống đến trước mặt Âu Chấn Xuyên, khom người hạ bái nói.

Âu Chấn Xuyên thở dốc một hơi, hữu khí vô lực nói:

- Chấn Đông vì sao phải lạy ta? Lão Ngũ thắng cục đã định, ngươi chẳng lẽ không biết?

- Chim khôn biết chọn cây mà đậu, dệt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, tiểu đệ tự nhiên muốn lựa chọn Phượng Hoàng mộc để cư trú.

Âu Chấn Đông một mực cung kính nói:

- Trong mắt của ta, Đại huynh mới là minh chủ.

Trên mặt Âu Chấn Xuyên lộ ra nụ cười, nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Ta và ngươi cũng là huynh đệ, mặc dù lúc trước có chút đụng chạm, nhưng đã là mây khói, không đáng để so đo.

Âu Chấn Đông trầm giọng nói:

- Ngũ ca luôn luôn cơ trí cẩn thận, hôm nay đắc ý vênh váo, xin hỏi Đại huynh, trong chuyện này là ai nghĩ kế cho Đại huynh?

- Tự nhiên là Giang giáo chủ.

Âu Chấn Xuyên cười nói.

Âu Chấn Đông thở dài, có chút tiêu điều nói:

- Quả nhiên là hắn! Vị Giang giáo chủ này, thật là một nhân tài...

Âu Chấn Thương thấy hắn từ phần đất bên ngoài trở về, lại không có hướng mình hồi báo ngược lại trước tiên đi chỗ Âu Chấn Xuyên, sắc mặt không khỏi trầm xuống, trong lòng giận dữ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 832: Thần Cấp Chiến Đấu. (2)

- Âu Chấn Xuyên, ta nhiệm tình ngươi là Đại huynh ta, chỉ cần ngươi từ đi thành chủ vị, chuyện này liền coi như thôi.

Sắc mặt Âu Chấn Thương âm trầm, cất cao giọng nói:

- Ngươi cần gì phải vì một chỗ ngồi mà chôn vùi thân gia tánh mạng?

Âu Chấn Xuyên ho ra máu, thở hồng hộc nói:

- Ngũ đệ, ta và ngươi cũng là đồng tông đồng tộc, vì sao phải hùng hổ dọa người?

- Hùng hổ dọa người?

Thân thể Âu Chấn Thương anh khí bộc phát, trầm giọng nói:

- Đây không phải là hùng hổ dọa người, mà là thuận theo thời thế! Xuất Vân thành ta từ Xuất Vân lão tổ sáng chế tới nay, đứng vững vàng ba mươi lăm vạn năm đi cho tới hôm nay. Dĩ vãng có Xuất Vân lão tổ che chở Xuất Vân thành ta bình yên vô sự, nhưng hôm nay Hoang Cổ Thánh Sơn bị đóng cửa, đoạn tuyệt lối đi thiên nhân, cho dù là lão tổ cũng không thể hạ giới. Nếu là lúc trước, bất luận kẻ nào, cho dù là chó mèo làm thành chủ cũng có thể, nhưng mà hiện tại, phải có năng lực trấn giữ được thành chủ mới có thể bảo vệ Xuất Vân thành ta bình an.

- Chấn Xuyên Đại huynh, ngươi đã phế đi, biến thành một phế vật, còn muốn chiếm cứ thành chủ vị? Một phế vật đảm nhiệm thành chủ, không chỉ có người trong thiên hạ nhạo báng, hơn nữa nếu gặp phải chiến sự, Xuất Vân thành ta chẳng phải là muốn ở trong tay ngươi vạn kiếp bất phục sao?

Hắn lớn tiếng quát lên:

- Hôm nay, ta cũng không phải là vì bản thân tư lợi mà đoạt quyền, càng không phải là vì ta và ngươi ở giữa có ân oán, mà là ta vì Xuất Vân thành suy nghĩ, vì dòng họ Âu gia ta suy nghĩ! Âu Chấn Xuyên, nếu ngươi không chủ động thối vị, liền đừng trách ta vô tình vô nghĩa không nghĩ thân tình!

Âu Chấn Xuyên thở dài, ánh mắt tiêu điều, nhìn về phía chư vị Xuất Vân thành lão tổ ở nơi xa ẩn nặc trong hư không, sáp thanh nói:

- Chư vị lão tổ, chẳng lẽ các ngươi cũng nhẫn tâm thấy đệ thí huynh, hạ vị soán thượng, gà nhà bôi mặt đá nhau sao?

Âu Chấn Thương cười lạnh không nói, trong hư không một mảnh mặc nhiên, sau một lúc lâu, một thanh âm già nua vang lên:

- Chấn Thương nói không sai. Chấn Xuyên, ngươi người có bị bệnh kín, lão phu cũng rất thương tâm, nhưng Xuất Vân thành chủ là thể diện Xuất Vân thành ta, phải lấy đại cục làm trọng. Ngươi không muốn thối vị, chủ động nhượng hiền, chúng ta cũng chỉ có thể hạ nhẫn tâm.

- Mấy người chúng ta đã thương nghị xong rồi.

Lại một thanh âm già nua vang lên, đạm mạc nói:

- Lần này tranh đoạt thành chủ, chúng ta những lão già khọm này không nhúng tay vào, một là nghĩ ngươi có nhiều năm công lao, có công với Xuất Vân thành ta, hai là vì công bình khởi kiến. Chấn Xuyên, các ngươi nhất mạch cùng Chấn Thương nhất mạch tranh đoạt thành chủ vị, người thắng chính là thành chủ.

Âu Chấn Xuyên trầm mặc chốc lát nói:

- Dưới trướng Chấn Thương, có ít người cũng không phải là người Âu gia ta, mà là người ngoài.

- Nhân mạch cũng là một loại thực lực. Chấn Xuyên, ngươi cũng có thể mời ngoại viện tương trợ, không tính là không tuân theo quy củ.

Lại có một thanh âm cô gái già nua vang lên:

- Chấn Xuyên, nếu ngươi chủ động buông tha cho thành chủ vị, tính mạng ngươi có thể bảo vệ, cũng sẽ không nguy hiểm con cái phụ lão. Ngươi cần suy nghĩ kỹ càng, không nên lầm người lầm mình.

Sắc mặt Âu Chấn Xuyên hôi bại, nhìn Âu Chấn Thương một chút, chỉ thấy khóe miệng Âu Chấn Thương lộ ra một tia cười lạnh, hiển nhiên hắn đã sớm thuyết phục những lão tổ này, để cho bọn họ không nhúng tay vào tranh đoạt thành chủ, chỉ làm chứng.

Hắn cùng với Âu Chấn Thương mặc dù cũng họ Âu, cũng là đời sau của Xuất Vân lão tổ, nhưng thời gian quá xa xưa, ba mươi lăm vạn năm phát triển, Xuất Vân thành đã sớm tạo thành dòng họ bất đồng, lẫn nhau trong lúc đó cũng có cạnh tranh, cũng có ân oán, thậm chí có chút ít xung đột vũ trang.

Hai người bọn họ cùng Tổ bất đồng tông, dòng họ trong lúc đó lại có thâm cừu đại hận, Âu Chấn Thương nhận được cơ hội này, nhất định sẽ hướng hắn đau hạ sát thủ, thậm chí sau khi nhận được thành chủ vị, tất nhiên diệt trừ nhất mạch của hắn sạch sẻ!

- Đã như vậy...

Âu Chấn Xuyên khổ sở nói:

- Vậy thì khai chiến thôi!

- Giết! Giết cho ta!

Âu Chấn Thương lớn tiếng quát lên:

- Giết sạch Âu Chấn Xuyên nhất mạch! Còn có Âu Chấn Đông, nhất mạch của ngươi cũng mơ tưởng tránh được, hết thảy cũng phải chết không có chỗ chôn!

Hắn lời còn chưa dứt, thân ảnh của Âu Chấn Xuyên đột nhiên trở nên vô

cùng vĩ ngạn, vô cùng cao lớn, nửa thân thể thăm dò ra Xuất Vân thành, đỉnh đầu cao cao đứng thẳng ra ngoài tầng khí quyển, cơ hồ chạm đến quần tinh!

Cái gì... là Thiên Thần?

Đây chính là Thiên Thần, tâm niệm vừa động, thân thể rộng lớn vô cùng!

Thiên Thần vốn là cực kỳ mạnh mẽ, huống chi bản thân Âu Chấn Xuyên chính là tuyệt đỉnh cường giả trong Thiên Thần, có hi vọng trở thành Chân Thần Thần Chủ, một đời bá chủ!

- Âu Chấn Thương, ngươi có thể chết được rồi!

Âu Chấn Xuyên một cái đại thủ đắp xuống, mênh mông khí lãng đem chút ít cường giả chung quanh Âu Chấn Thương kia hết thảy ép mở, chỉ còn lại có Âu Chấn Thương một người đối mặt một chưởng kinh khủng này!

Giờ phút này đám người Giang Nam đều ở trong thành Chủ phủ, yên lặng uống trà, ngắm nhìn động tĩnh bên ngoài phủ, Âu Chấn Xuyên đột nhiên dữ dội lên xuất thủ, một kích kia để cho mọi người cơ hồ đem trà trong miệng phun ra!

Âu Chấn Xuyên vẫn ôn hòa, không có nửa phần khí khái, không có nửa phần khí thế mà thành chủ phải có, không nghĩ tới hắn trong lúc bất chợt dữ dội lên, xuất thủ liền lao thẳng tới đầu não địch nhân, giết tặc trước giết Vương, bá đạo vô cùng, để cho trong lòng bọn họ khiếp sợ rung động!

- Xuất Vân thành Chấn Xuyên thành chủ, ngàn năm trước có một tước hiệu, gọi là Hùng Sư.

Ngọc phu nhân nhẹ giọng cười nói:

- Giang giáo chủ, biết cái gì là Hùng Sư sao? Hùng Sư một ngày ngủ chín canh giờ, chỉ có ba canh giờ mới đi ra ngoài hoạt động, mà trong ba canh giờ này đại đa số thời gian Hùng Sư đều là ngáp, chỉ có ở lúc đi săn Hùng Sư mới có thể tinh thần chấn hưng, một kích giết chết!

Giang Nam không khỏi gật đầu lia lịa, lúc này Âu Chấn Xuyên chính là một đầu Hùng Sư.

- Thế hệ trước thật là không thể khinh thường. Chấn Xuyên tiền bối ẩn núp nanh vuốt, dữ dội lên bổ nhào về phía trước giết người. Mà Âu Chấn Đông cũng không thể khinh thường, mặc dù cùng Âu Chấn Xuyên không hòa thuận, còn đuổi giết qua Tùy Tĩnh đạo hữu, nhưng trong lòng hắn cũng có một loại như gương sáng, biết mạnh biết yếu, lập tức chuyển hướng đầu nhập vào Âu Chấn Xuyên, tâm tính ẩn nhẫn, cũng là nhân vật đáng sợ!

Có thể ngồi lên bảo tọa thành chủ một tòa thánh thành, đều không phải là người bình thường, có thể tu thành thần minh, tất cả không phải là hư danh nói chơi, kể từ khi Giang Nam đi tới Trung Thiên thế giới, gặp qua rất nhiều đại nhân vật, đều cực kỳ xuất sắc.

Tỷ như Chân Pháp Phật Đà, khéo đưa đẩy giống như Lưu Ly châu, trơn không nương tay, ánh mắt đanh đá chua ngoa, xử sự giọt nước không lọt, cho dù là Huyết Thần Mao Viễn Công liên tục ở trong tay Giang Nam bị té nhào, nếu không phải Giang Nam vừa vặn có thể khắc chế huyết đồng của hắn, người này cũng là một nhân vật cực kỳ khó dây dưa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 833: Huyết Tẩy Thảm Thiết

- Trăm triệu lần không thể xem thường anh hùng thiên hạ a...

Chiến đấu trên bầu trời Thành Chủ phủ, ở trong nháy mắt liền nổ tung, mười thần minh cùng nhất mạch cường giả bên cạnh Âu Chấn Thương kia, rối rít động thủ, mà ở bên cạnh Âu Chấn Xuyên, đám người Âu Chấn Vân, Âu Chấn Đông cũng lập tức dữ dội lên, đem người giết tới, chia sẻ áp lực của hắn!

Trong lúc nhất thời, khắp trời là Thần minh chi bảo cùng Thần Thông to lớn, rộng lớn mạnh mẽ, mênh mông sinh uy!

Cũng may mấy vị lão tổ của Xuất Vân thành sớm đã phong tỏa phụ cận thành Chủ phủ, ngăn cách hư không, tùy ý trong đó bộc phát chiến đấu kịch liệt như thế nào, cũng liên lụy không đi ra ngoài.

Âu Chấn Xuyên đối với những thần minh khác công kích làm như không thấy, bàn tay to ầm ầm rơi xuống!

Oanh...

Chấn động kịch liệt truyền đến, Âu Chấn Thương đối chiến một chưởng này của hắn, chỉ cảm thấy có vô cùng lực lượng và pháp lực đánh tới, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ, huyết nhục trên cánh tay thình thịch thình thịch nổ tung, trong chớp mắt cả cánh tay liền biến thành Bạch Cốt um tùm!

Cổ lực lượng phá hư này theo cánh tay xâm nhập thân thể của hắn, nơi đi qua, trong thân thể hắn tích chứa vô số đạo tắc rối rít bị chấn nát bấy, giống như có Cự Nhân vô hình lấy Hám Thiên chi chuy gõ các nơi toàn thân hắn, đem linh lực bên trong huyết nhục diệt sạch!

Hắn cũng là Thiên Thần, nếu không cũng không có tư cách tranh đoạt

thành chủ vị, hắn vốn cho là, thực lực của mình hôm nay có thể sánh ngang cùng thời kỳ toàn thịnh của Âu Chấn Xuyên, nhưng mà hiện tại hắn mới biết được, Âu Chấn Xuyên khôi phục đến trạng thái toàn thịnh là kinh khủng bực nào!

Dưới một kích, liền để cho nhục thể cùng pháp lực của hắn gặp phải bị thương nặng, nhục thể của hắn ở dưới công kích này, căn bản không cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn phục hồi như cũ!

Đây là sát chiêu, tuyệt đối là sát chiêu, sát chiêu đưa người vào chỗ chết!

Oanh!

Âu Chấn Xuyên tay nâng tay rơi, kích thứ hai đắp xuống, huyết nhục toàn thân Âu Chấn Thương nổ sạch sẽ, biến thành một Bạch Cốt Khô Lâu, trong xương cốt như cũ có đạo tắc lưu chuyển.

Trong lòng Âu Chấn Thương đối với tử vong sợ hãi đã chiến thắng đối với quyền lực khát vọng, đang muốn xoay người bỏ chạy, đột nhiên Âu Chấn Xuyên lần thứ ba đánh xuống, rơi vào đỉnh đầu của hắn, đem xương cốt này đánh cho nát bấy!

Trong xương cốt Phá Toái, một đoàn Thần Quang bao quanh thần tính của Âu Chấn Thương gào thét bay ra, hướng ngoài thành hoảng hốt chạy trốn.

Trong mắt Âu Chấn Xuyên hiện lên một đạo sát cơ, đang muốn động thủ, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm già nua truyền đến:

- Đủ rồi, Chấn Xuyên, ngươi đã chiến thắng, cần gì đuổi tận giết tuyệt?

Âu Chấn Xuyên cười lạnh, há mồm một hơi phun ra, hóa thành Hoàng Thiên Thánh Hỏa hừng hực, trong chớp mắt đuổi theo thần tính của Âu Chấn Thương, Hoàng Thiên Thánh Hỏa trong khoảnh khắc liền đem đoàn Thần Quang cùng thần tính kia luyện hóa thành tro!

- Vô liêm sỉ!

Một vị Xuất Vân thành lão tổ tóc trắng xóa cất bước đi ra hư không, sắc mặt xanh mét, lạnh lùng nói:

- Âu Chấn Xuyên, lá gan của ngươi quá lớn, ngay cả lời của lão phu cũng dám không nghe? Ngươi rõ ràng đã chiếm cứ thượng phong, vì sao còn muốn đau hạ sát thủ?

- Tứ thúc, ngươi sẽ không cho là Chấn Thương sau khi đánh bại ta sẽ lưu ta một mạng sao?

Âu Chấn Xuyên hít vào một hơi, Hoàng Thiên Thánh Hỏa bay trở về, rơi vào thể nội, thản nhiên nói:

- Nếu ngươi thật sự công bình, liền không đi ủng hộ Chấn Thương, hắn cũng sẽ không chết. Truyền lệnh, đem Âu Chấn Thương nhất mạch, đuổi tận giết tuyệt!

- Âu Chấn Xuyên, ngươi dám!

Vị Xuất Vân thành lão tổ kia thanh sắc đều lệ nói.

- Ta là thành chủ, vì sao không dám?

Âu Chấn Xuyên cười lạnh, không thể để cho nói:

- Hôm nay Xuất Vân lão tổ không có ở đây, Xuất Vân thành ta phải biến thành thùng sắt giang sơn, không người nào có thể cản trở quấy rối, mới có thể ở trong loạn thế sắp đến này sinh tồn được. Giữ lại Âu Chấn Thương nhất mạch, chỉ là mầm tai hoạ, phải trảm thảo trừ căn! Đợi đến sau trận loạn thế này, lão tổ trở về, ta tự nhiên tự mình bẩm báo lão tổ, mời hắn thẩm phán ưu khuyết thị phi của ta!

Khí thế vị Xuất Vân thành lão tổ kia trì trệ, Âu Chấn Xuyên không để ý tới hắn, một cuộc huyết tẩy kéo ra màn che, hắn tự mình xuất thủ, đánh chết

từng Thần Ma dưới trướng Âu Chấn Thương, vô luận là đồng tộc, hay là cao thủ trong những thế lực lớn khác, hết thảy không ai sống sót!

- Dừng tay, ta là Đại Diễn Thần Tộc Thiên Manh Tôn Giả, ngươi không thể giết ta, nếu không Đại Diễn Thần Tộc ta...

Đáp lại vị thần minh Đại Diễn Thần Tộc này chính là một quyền đơn giản, trực tiếp nổ nát!

Cũng không lâu lắm, chiến đấu trên bầu trời thành Chủ phủ liền dừng lại, gió êm sóng lặng, đám người Âu Chấn Vân Âu Chấn Đông lập tức suất lĩnh đại bộ phận nhân mã giết ra, đi huyết tẩy một ít thế lực nhất mạch của Âu Chấn Thương, cả Xuất Vân thành một mảnh Tinh Phong Huyết Vũ!

Loại tràng diện này, làm lòng người rung động.

Đại gia tộc nội đấu, trong ngày thường không thấy lửa khói, nhưng một khi bộc phát, sẽ ra máu tinh tàn bạo, trình độ thảm thiết không thua hai thế lực lớn đối quyết!

Mấy ngày sau, trận huyết tẩy này mới bình thường xuống, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng đậm.

Đám người Giang Nam cũng không có nhàn rỗi, Âu Tùy Tĩnh cũng từ phần đất bên ngoài gấp trở về, thừa dịp trong khoảng thời gian này, mọi người bất kể giá thành, bất kể tài liệu, từ trong Xuất Vân thành mang tới mấy chục thần minh sau khi chết Tử Phủ hóa thành bí cảnh, dung làm một thể, đem ba viên Đại Đế đạo tắc biến thành tinh cầu chứa đựng ở trong đó.

Giang Nam lại ở cửa vào tòa bí cảnh khổng lồ này, bố trí đủ loại trận pháp cấm chế, sau đó đem cách phá giải truyền thụ mọi người, cười nói:

- Chư vị, sau này nơi đây liền là cứ điểm của chúng ta, chỉ có chúng ta mới có thể vào trong đó tìm hiểu Đại Đế đạo tắc, không được nói cho những người khác. Sau này nếu gặp phải chuyện tình làm khó, chư vị ở chỗ này nhắn lại, vô luận ai thấy, cũng có thể nhanh chóng đi hỗ trợ.

Đám người Thiệu Thiên Nhai rối rít gật đầu, cười nói:

- Cái biện pháp này rất tốt, cứ làm như thế.

Đại Đế đạo tắc, bọn họ đều không thể lĩnh ngộ, cũng không lâu lắm mẹ con Thi Hiên Vi cùng Ngọc phu nhân liền cáo từ rời đi, Tam Khuyết Đạo Nhân cũng ngồi không yên, lặng lẽ ra cửa.

- Giang giáo chủ, chuyện tình ngươi muốn ta hỏi thăm, ta đã giúp ngươi hỏi thăm được.

Âu Chấn Xuyên sai người mời Giang Nam tới, chờ Giang Nam ngồi xuống, trầm giọng nói:

- Vị Thần Quân kia ở Trung Thiên thế giới, đúng là lưu lại Đạo Thống truyền thừa, vốn là đông cực chi địa Đông Cực Thánh Thành, trong thành lập tượng thần bài vị của nàng. Đông Cực Thánh Thành so với Xuất Vân thành ta cao hơn, là một truyền thừa vô cùng khổng lồ, trong đó thần nhân xuất hiện lớp lớp, đa số là Yêu Thần, thế lực cực kỳ khổng lồ.

Trong lòng Giang Nam một trận kích động, hắn mấy ngày nay ở lại Xuất Vân thành, là vì đợi chờ tin tức kia. Trước đây, hắn đã nhờ cậy Âu Chấn Xuyên hỏi thăm Đại Thành có tượng thần của Giang Tuyết, hôm nay cuối cùng có tin tức!

Chương 834: Đông Cực Dị Tộc. (1)

Mặc dù hắn không thể tiến vào Thần Giới, tự mình đi gặp Giang Tuyết tỷ tỷ, nhưng nếu như có tượng thần bài vị của Giang Tuyết, cũng có thể câu thông Thần Giới, mời được phân thân của Giang Tuyết tỷ tỷ phủ xuống!

- Bất quá, Đông Cực Thánh Thành đã ở vài thập niên trước bị hủy bởi một cuộc chiến hỏa, hôm nay nơi đó chỉ còn lại có một mảnh phế tích.

Âu Chấn Xuyên tiếp tục nói:

- Nghe nói, trận đại chiến kia, cùng mấy vị đầu sỏ Thần Giới có liên quan, chẳng qua cụ thể là ai làm, ta cũng không rõ ràng lắm. Tượng thần của nàng có thể tìm được hay không, cũng là không biết.

Giang Nam giật mình, hít vào một hơi thật dài nói:

- Làm phiền thành chủ.

- Giáo chủ đối với ta có đại ân, chuyện nhỏ này cần gì nói đến?

Âu Chấn Xuyên cười nói:

- Về phần giáo chủ để cho ta hỏi thăm một người khác, đến nay còn chưa từng có tin tức.

Hắn nói một người khác, chính là Thái Hoàng Lão Tổ, Thái Hoàng Lão Tổ đã ở trong Trung Thiên thế giới, bất quá mặc dù thế lực Xuất Vân thành không nhỏ, nhưng ở Trung Thiên thế giới thế lực như vậy còn có rất nhiều, giống như không trung đầy sao đếm không xuể, Âu Chấn Xuyên nghe không được tin tức của Thái Hoàng Lão Tổ là hợp tình lý.

- Tùy Tĩnh, Thiên Nhai, hôm nay ta liền rời thánh thành, ta và ngươi lúc

này từ biệt.

Giang Nam tìm được hai người, hướng hai người từ giả nói.

- Đạo hữu định đi nơi đâu?

Ánh mắt Thiệu Thiên Nhai sáng lên, cười nói:

- Đại Đế đạo tắc này ta cũng nghiên cứu không ra, không bằng cùng ngươi đi ra xông xáo!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta lần này ra cửa, là vì xử lý một ít chuyện riêng.

Thiệu Thiên Nhai chỉ đành phải thôi.

Giang Nam rời Xuất Vân thành, tế lên Trung Thiên La Thiên Kính, phân biệt phương hướng, hướng Đông Cực Thánh Thành di chỉ bay đi.

Hắn vừa đi vừa tu luyện, cùng nhau đi tới, cùng không trung phi hành biết được hoàn toàn bất đồng, thấy được thế gian hưng suy cùng phát triển, ở trên chủ đại lục của Trung Thiên thế giới, có quốc độ cùng chủng tộc đếm không xuể, cũng có kiến thức không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đã từng gặp bộ tộc ở giữa đại chiến, quốc gia ở giữa chém giết, thần nhân giảng đạo truyền pháp, Thần Ma núp trong núi lớn đầm lầy, còn có viễn cổ Thần Thú chiếm núi làm vua, cùng với vì tranh đoạt tín ngưỡng, thần minh ở giữa đấu pháp, Hiển Thánh.

Hắn còn chứng kiến đủ loại di tích di chỉ không thể tưởng tượng nổi, đã từng trải qua một mảnh đất tĩnh mịch, nơi đó thi khí tràn ngập, phóng mắt nhìn đi, trong khôn cùng thi khí đản sinh ra ma đầu cường đại đến kinh khủng, giống như mười tám tầng địa ngục ở nhân gian.

Nơi đó là Minh Thổ lừng lẫy nổi danh, Âu Tùy Tĩnh Bát Bảo Liên Đài chính là được từ nơi đó.

- Trong truyền thuyết Minh Thổ là một tòa Đế mộ, Thần Đế duy nhất tu luyện Ma Đạo chứng Đế, sau khi chết lưu lại mộ huyệt.

Giang Nam chẳng qua là ở Minh Thổ dọc theo chốc lát, sau đó trực tiếp rời đi, Minh Thổ ở sau khi vị Ma Đạo Thần Đế chết như cũ đang không ngừng khuếch trương, xâm chiếm địa vực của Trung Thiên thế giới, đã từng không hề biết bao nhiêu người xâm nhập tấm Minh Thổ này thăm dò, trấn áp thi khí ma khí trong đó, thủy chung không có thể giải quyết nghi mê Minh Thổ khuếch trương.

Hắn từng nhìn thấy Thần Toán đại mạc mở ra, hàng vạn hàng nghìn tu sĩ đi vào, Thần Ma rối rít vọt tới, đả thông Thần mộ, tràn vào trong đó, rất xa thấy một thân ảnh mập mạp, loáng thoáng chính là Tam Khuyết Đạo Nhân kia.

Giang Nam ở Trung Thiên thế giới đi hơn nửa năm, này mới đi đến di chỉ Đông Cực Thánh Thành.

Hôm nay Đông Cực Thánh Thành đã sớm vẫn lạc, tòa thánh thành này vốn là trú lại trên bầu trời, phía dưới có xiềng xích khổng lồ tương liên, khóa lại tòa thánh thành này, tránh cho thánh thành bay vào Thần Giới đi tìm nữ chủ nhân của nó.

Thánh thành cực kỳ bao la hùng vĩ, mênh mông vạn dặm, thống trị hàng tỉ dặm cương vực, là Thánh Địa Yêu Tộc, nơi đó đã từng có Yêu Thần số lượng rất nhiều, cũng có Nhân Tộc cường giả lựa chọn trú ở lại.

Bất quá, theo một cuộc kịch biến, thánh thành trong lúc bất chợt từ trên trời rớt xuống, cho nên liền có tin tức truyền đến, vị Thần Quân rèn thánh thành kia đã vẫn lạc, táng thân ở trong cừu địch vây công.

Cũng không lâu lắm, đại quân Thần Giới đánh tới, vô số chiến hạm chi chít che kín Thương Khung, đông nghịt một mảnh, triển khai một cuộc đại thanh tẩy máu tanh, đem thánh thành đánh cho chia năm xẻ bảy, vô số Yêu

Tộc Nhân Tộc cường giả bị chém giết, bị bắt làm tù binh, bị trấn áp!

Thánh Địa đã từng huy hoàng nhất thời, cứ như vậy bụi bay mai một, không còn tồn tại!

Ở sau mấy chục năm, những tu sĩ khác du lịch đến chỗ này, đem trên chiến trường hết thảy cũng vơ vét không còn gì, có người ở nơi này thu hoạch đến thần minh chi bảo vô chủ, có người ở nơi này đào ra tài phú kinh thiên, cũng có người ở chỗ này gặp phải Thần Ma chết yểu nguyền rủa, chết oan chết uổng.

Cũng có người từng ở nơi này gặp qua một cô gái tựa thiên tiên, nữ tử này chính là vị nữ Thần Quân sau lại ở Hoang Cổ Thánh Sơn đại khai sát giới kia, lẻ loi một mình tiến vào Thần Giới.

Giang Nam ở tấm phế tích này đi mấy ngày, thấy nhiều núi sông rời ra phá toái, Thần Giới Chư Thần đối với Đông Cực Thánh Thành huyết tẩy rất hoàn toàn, nơi này nơi nơi hoang tàn vắng vẻ, ở giữa sông núi bình nguyên có rất nhiều thành thị quốc độ cũng đã gặp phải hủy diệt, nhìn không thấy tới bất kỳ sinh mệnh dấu vết...

Có người dường như muốn đem hết thảy của Giang Tuyết, từ thế gian này lau đi, này mới làm ra chuyện máu tanh kinh khủng như thế!

- Nơi này còn có một thôn trang nhỏ....

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đi tới trước thôn trang nhỏ đổ nát kia, trong thôn trang nhỏ này như cũ có mười mấy hộ, nhìn thấy hắn đến, như lâm đại địch, từng cái từng cái phụ nữ và trẻ em trong thôn vội vàng nắm thảo xiên lên, một bức phòng bị, một vị lão ẩu run rẩy nói:

- Thượng thần, các ngươi đã tới cướp đoạt không dưới trăm ngàn lần, thôn chúng ta thật sự không có bảo vật gì, kính xin thượng thần bỏ qua cho những cô nhi quả mẫu chúng ta!

Giang Nam hướng trong thôn trang nhìn lại, trong lòng run lên:

- Các ngươi...

Trong thôn trang không có đàn ông, người trưởng thành thanh nhất sắc là cô gái, áo rách nát, trên mặt xanh xao, cơ hồ dưới gối mỗi phụ nhân cũng có mấy trẻ nhỏ ôm chân phụ nhân, khiếp đảm nhìn hắn.

Nam nhân trong thôn trang này bị giết sạch sẽ, thậm chí ngay cả nam trẻ nhỏ cũng không có bỏ qua, hết thảy bị độc thủ chỉ còn lại có những lão ẩu, phụ nữ và trẻ em, ở Đông Cực Đại Hoang tràn đầy nguy hiểm kéo dài hơi tàn.

Những phụ nhân này lúc trước hẳn là tu sĩ có thể nhìn ra được, trong đó có ít người lúc trước tu vi có thể còn hết sức cường đại, hẳn cũng là tu sĩ Đông Cực Thánh Thành, bất quá hiện tại tu vi của các nàng bị phá vỡ, xuyên thủng đan điền, phế bỏ nội tình của các nàng, đem các nàng trục xuất ở chỗ này, tùy ý các nàng tự sinh tự diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 835: Đông Cực Dị Tộc. (2)

Lão ẩu kia hướng hắn liên tục khấu đầu, trong chớp mắt trên ót có máu tươi lâm ly, thê thảm không nỡ nhìn:

- Khẩn cầu thượng thần, bỏ qua cho đám người lão thân một mạng....

Trong lòng Giang Nam dâng lên lòng trắc ẩn, dìu lão ẩu kia đứng lên, nhẹ giọng nói:

- Các ngươi đừng sợ, ta cũng không ác ý. Các ngươi là người Đông Cực Thánh Thành?

- Chúng ta là Đông Cực Thánh Thành Di Tộc, Chư Thần phủ xuống, phế bỏ tu vi của chúng ta, cướp đi bảo vật. Thượng thần, chúng ta thật sự không có bảo vật gì...

Lão ẩu kia run rẩy đứng dậy, chỉ cảm thấy một cổ sinh cơ bừng bừng truyền đến, trong nháy mắt chữa khỏi vết thương trên ót, ngẩng đầu dùng lão nhãn đánh giá Giang Nam, đợi thấy rõ khuôn mặt của Giang Nam, thân thể đột nhiên run lên, đôi môi run lên:

- Thiếu chủ....

- Thiếu chủ tới!

Nàng đột nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, giống như hạn hán đã lâu gặp cam lộ, rung giọng nói:

- Thượng thiên phù hộ, bọn tỷ muội, thiếu chủ rốt cuộc đã tới, tới cứu chúng ta....

Giang Nam hơi ngẩn ra, đột nhiên chỉ nghe rầm một tiếng, tất cả cô gái

trong thôn trang nhỏ này quỳ sát xuống, thậm chí còn lôi kéo ấu nữ bên cạnh hướng hắn quỳ lạy.

- Thiếu chủ rốt cuộc đã tới, Yên nhi nhanh quỳ xuống một chút...

Giang Nam không khỏi có chút không biết làm sao, vội vàng phất tay một cái, đem mọi người đở dậy, nghi ngờ nói:

- Chuyện gì xảy ra? Có phải các người nhận lầm người rồi hay không? Ta cũng không phải là thiếu chủ của các ngươi, mà là trong lúc vô tình đi ngang qua nơi đây, từ trước chưa bao giờ tới nơi đây.

- Thiếu chủ có phải đến từ Huyền Minh Nguyên Giới hay không?

Lão ẩu kia mắt lộ ra mong đợi, dồn dập hỏi:

- Lần trước Thần Quân phủ xuống đến thôn trang chúng ta, lúc nàng rời đi, nói cho chúng ta biết, chúng ta có một vị thiếu chủ, từ Huyền Minh Nguyên Giới đến, sẽ cứu chúng ta thoát khỏi khổ nạn. Nàng lưu lại một bức họa, chính là bộ dáng của thiếu chủ, chẳng qua là ngây ngô trẻ tuổi rất nhiều, mới vừa rồi lão thân cũng không thể nhận ra...

- Tỷ tỷ đã tới nơi này?

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, vội vàng hỏi.

- Đông Cực Thánh Thành vốn chính là Thần Quân sáng chế, cả tòa thánh thành cũng là pháp bảo mà Thần Quân luyện chế.

Lão ẩu kia vội vàng nói:

- Trong truyền thuyết Thần Quân vẫn lạc, thánh thành cũng bị tai họa ngập đầu, chúng ta những người này may mắn còn sống sót. Thần Quân không có ở nơi này dừng lại quá lâu, chỉ nói địch nhân của nàng quá cường đại, không thể trông nom chúng ta, nếu không chúng ta sẽ khiến cho địch nhân của nàng chú ý, chỉ biết đưa tới họa sát thân cho chúng ta. Nàng bảo

chúng ta ở chỗ này chờ, đợi chờ thiếu chủ tới, thượng thiên, thiếu chủ cuối cùng cũng tới....

Giang Nam giật mình, lão ẩu kia vội vàng xoay người trở lại trong thôn, mang tới một bức họa, run rẩy giao cho hắn.

Giang Nam mở bức họa ra, bức họa là thân ảnh của mình, thiếu niên ngây ngô, phảng phất là lúc mình lần đầu gặp gỡ Giang Tuyết tỷ tỷ kia, thiếu niên thư sinh tỉnh tỉnh mê mê, bị Giang Tuyết vẽ ở trong bức tranh.

Bút tích quen thuộc, họa pháp quen thuộc, trong lòng Giang Nam dâng lên tất cả tâm tình, cuối cùng tất cả cảm xúc như tê dại giải khai, lắng đọng dưới đáy lòng, Đạo Tâm vô ngại, thông thấu Linh Lung.

Hắn khép bức họa lại, thu vào trong Tử Phủ của mình, nhìn về thôn trang nhỏ này, trong lòng không khỏi một trận chua xót. Nơi này may mắn còn sống sót cũng là cô gái, hơn nữa bị phế tu vi, còn muốn chiếu cố trẻ nhỏ, lại có thể ở hoàn cảnh này sinh tồn đến hiện tại.

Hắn nhìn ra được, trong đám người này, không ít người là Đại Yêu biến thành, trên người như cũ lưu lại yêu khí, bất quá có người dùng thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn đánh nát tu vi của các nàng, phá hủy Đạo Quả của các nàng, giết nam nhân cùng phụ thân, thậm chí con của các nàng, đem các nàng phát lạc đến chỗ này, tự sanh tự diệt. Nơi này chỉ còn lại có cô nhi quả mẫu.

Giang Tuyết cứu không được các nàng, không có vì các nàng chữa thương, cũng không có để lại bảo vật cường đại gì tới bảo vệ các nàng, bởi vì địch nhân của nàng quá cường đại, nếu hơi lộ vẻ đối với các nàng coi trọng, tất nhiên đưa tới họa sát thân cho các nàng.

Vì vậy nàng lựa chọn đem vấn đề khó khăn này ném cho Giang Nam, phảng phất nàng sớm đã biết, Giang Nam nhất định sẽ men theo dấu chân của nàng tới đây.

- Tốt, kể từ hôm nay, ta là thiếu chủ của các ngươi.

Giang Nam cất bước đi vào thôn trang, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy chúng phụ nhân quần áo lam lũ, trong lòng bàn tay hiện đầy vết rách, có trên thân người còn có vết thương do dã thú cắn xé, mà những cô bé kia thì đói bụng đến xương bọc da, áo rách quần manh, bụng ăn không no.

- Đại tỷ, đây là hài tử của ngươi?

Giang Nam đi tới trước người một vị phụ nhân, sờ sờ đầu cô bé bên cạnh nàng, ôn hòa nói.

- Không phải.

Phụ nhân kia lắc đầu, thương hại nhìn tiểu cô nương này:

- Cha mẹ của nàng trước khi chết trận đem tỷ muội hai người các nàng giao cho ta, muốn ta chiếu cố các nàng, bọn họ là vì che chở chúng ta chạy trốn mà chết... Trước đó không lâu, tỷ tỷ của nàng đói bụng, ra thôn tìm thực vật, kết quả bị thú dữ tha đi....

Trong thôn trang này, rất nhiều người cũng là phụ mẫu mất cô nhi, có khi là nhặt được, có khi là có người trước khi chết uỷ thác, huyết mạch còn sống của Đông Cực Thánh Thành, tất cả đã hiện ra trước mặt của hắn.

Một Thánh Địa thánh thành to lớn, chỉ còn lại mười mấy lão ấu phụ nữ và trẻ em trước mắt!

Ở sau khi Đông Cực Thánh Thành hủy diệt, có Thần Ma đến từ Thần Giới tuần sát Đông Cực Đại Hoang, tìm được các nàng, phát hiện Đông Cực Thánh Thành Di Tộc chỉ là một bầy bà mẹ và trẻ em, nên không có giết chết các nàng, mà là đem tu vi của các nàng gọt sạch, đem các nàng đày đến chỗ này.

Giang Nam tinh tế xem xét thương thế của các nàng, không khỏi hơi ngẩn ra, thân thể những cô gái này đã bị đánh tiêu cảnh giới, thân thể các nàng vốn là cực kỳ cường đại, nhưng mà đạo tắc đạo văn bị người dùng công pháp cực kỳ ác độc từ trong thân thể khắc trừ, thân thể cũng trở thành phàm thai.

Không chỉ có như thế, trong cơ thể các nàng còn có phong ấn cực kỳ quái dị, phong ấn đan điền của các nàng, làm cho các nàng không cách nào tu luyện!

Thậm chí, cả đan điền chút ít nữ đồng kia, cũng bị phong ấn, nếu như không giải được khai phong ấn, các nàng tối đa cũng chỉ có thể sống đến trăm tuổi!

Hơn nữa, ở Đông Cực Đại Hoang nguy hiểm bực này, thú dữ hoành hành, các nàng là phàm nhân chi thể, có thể ở chỗ này tồn tại sống đến hiện tại đúng là không dễ.

Vốn cái thôn nhỏ này cũng không chỉ có các nàng, còn có những cô gái khác, ít cũng trăm người, nhưng mà hoàn cảnh thật sự quá ác liệt. Có chút cô gái ra ngoài săn thú bị thú dữ ăn hết, có chút cô gái cùng hài đồng chết đói, có chút chết bởi tật bệnh, còn có chút bị tu sĩ đến đây thám hiểm tầm bảo giết chết bắt cóc, hôm nay chỉ còn lại có bốn mươi sáu người, đều là người già yếu.

Chương 836: Giáo Chủ Giúp Ngươi Sờ Căn Cốt. (1)

- Thê tử con gái của Tinh Quang Đại Đế cũng là bị tróc ra tu vi, bỏ đi cảnh giới, biến thành người phàm, lúc này mới bỏ mình Đạo tiêu.

Giang Nam quan sát phong ấn trong cơ thể các nàng, qua một lúc lâu, hai tay hắn hợp thành chữ thập, tách ra, mười ngón tay tương liên, hóa thành một cái vòng tròn lớn.

Ở trung tâm vòng tròn lớn này, một vòng mặt trời chói chan, một vòng Minh Nguyệt đột nhiên hiện lên, trong mặt trời có Kim Ô, trong Minh Nguyệt có Nguyệt Quế Thần Thụ, tiếp theo Huyền Hoàng nhị khí bàng bạc tràn vào trong vòng tròn lớn này, huyền khí quay chung quanh mặt trời chói chan vận hành, hóa thành bộ dáng một con cá đen, hoàng khí quay chung quanh Minh Nguyệt vận hành, cũng hóa thành một con cá vàng.

Một tòa Huyền Hoàng Thái Cực Đồ ở trong tay của hắn ra đời!

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, tòa Huyền Hoàng Thái Cực Đồ này bay ra, bay vào trong cơ thể một vị nữ tử.

Tiếp theo, Giang Nam bào chế đúng cách, từng ngọn Huyền Hoàng Thái Cực Đồ bay ra, rối rít bay vào trong cơ thể phụ nữ và trẻ em trong thôn trang, những Huyền Hoàng Thái Cực Đồ này bay vào đan điền của các nàng, lập tức bao phủ phong ấn trong đan điền các nàng, Huyền Hoàng nhị khí, Thái Âm Thái Dương lực, không ngừng ma diệt những phong ấn này!

Mà cùng lúc đó, mọi người chỉ cảm thấy một cổ sinh cơ bàng bạc từ trên người Giang Nam truyền đến, rót vào trong cơ thể các nàng, để cho nhục thể của các nàng nhanh chóng khôi phục, thọ nguyên kích tăng, tật bệnh trực tiếp bị khu trừ, bệnh kín cũng bị chữa khỏi, thân thể cũng nhanh chóng phản lão hoàn đồng, khôi phục thanh xuân!

Qua một lúc lâu, bốn mươi sáu phụ nữ và trẻ em trong thôn trang nhỏ thanh xuân tỏa sáng, trẻ nhỏ thần thái sáng láng, thậm chí ngay cả phong ấn trong cơ thể các nàng cũng hết thảy bị thanh trừ sạch sẻ!

Các nàng vừa mừng vừa sợ, cười vui liên tục, giờ phút này lão ẩu kia cũng khôi phục thanh xuân, biến thành một trung niên phụ nhân, vứt bỏ quải trượng, hướng Giang Nam nói:

- Thiếu chủ....

- Không nên gọi ta là thiếu chủ.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Các ngươi xưng ta là Chưởng Giáo Chí Tôn hoặc là giáo chủ cũng có thể. Bởi vì....

- Ta muốn ở Trung Thiên thế giới, khai tông lập phái!

Trung niên phụ nhân kia vừa mừng vừa sợ, vội vàng cười nói:

- Giáo chủ là tính toán gây dựng lại Đông Cực Thánh Thành sao?

Những cô gái khác rối rít vọt tới, chít chít động động nói:

- Thiếu chủ tính toán gây dựng lại Đông Cực Thánh Thành? Tốt, tốt! Chúng ta có thể tu luyện, dùng không được bao lâu, là có thể một lần nữa luyện trở về pháp lực lúc trước, toàn lực phụ tá thiếu chủ!

Giang Nam nhìn đoàn thiếu phụ thanh xuân trước mắt, không khỏi đầu đại, phụ nhân trong thôn trang vốn phần lớn là phụ nhân già nua, mỹ nhân tuổi xế chiều, xinh đẹp chẳng qua là hoàng hoa ngày xưa, các nàng đã sớm biến thành cây già.

Mà hôm nay hắn vì những cô gái này quán chú sinh cơ, sinh mệnh lực cường đại tràn vào trong cơ thể các nàng, nhất thời để cho những cô gái này trở nên trẻ tuổi.

Những cô gái này, vốn cũng là nhân vật tu vi cực cao, tự nhiên chú ý dung mạo của mình, đại đa số mọi người là xuất thân yêu tinh, từng cái từng cái xinh đẹp kinh người.

Giờ phút này, các nàng khôi phục tướng mạo vốn có, tự nhiên là thiên hình vạn trạng, bị những thiếu phụ thanh xuân này vây quanh, để cho Giang giáo chủ cảm giác có chút cố hết sức.

- Không nên gọi thiếu chủ, gọi giáo chủ!

Trung niên phụ nhân kia hiển nhiên là đầu lĩnh của các nàng, chống nạnh quát lớn.

- Phải, phải, Lan tỷ.

Thiếu phụ cười hì hì nói.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, lắc đầu nói:

- Dĩ nhiên không thể gây dựng lại Đông Cực Thánh Thành. Đông Cực Thánh Thành danh tiếng quá lớn, nếu chúng ta gây dựng lại thánh thành, qua không được mấy ngày sẽ bị người tiêu diệt, chúng ta không một người có thể chạy trốn. Cho nên, chúng ta xây môn phái mới, liền gọi Huyền Thiên Thánh Tông!

Hắn thản nhiên nói:

- Ta ở Huyền Minh Nguyên Giới, chính là Huyền Thiên Thánh Tông giáo chủ, hôm nay đi tới Trung Thiên thế giới, tự nhiên cũng muốn xây một cái tông môn khác. Từ nay về sau, các ngươi chính là Khai Sơn trưởng lão cùng đệ tử của Huyền Thiên Thánh Tông ở Trung Thiên nhất mạch!

- Huyền Thiên Thánh Tông. Huyền Thiên Giáo Chủ?

Nhiều thiếu phụ thanh xuân liếc mắt nhìn nhau, chân thành hạ bái nói:

- Bái kiến giáo chủ!

Những cô gái này lúc trước đều có tu luyện qua công pháp của mình, những công pháp này cũng cực kỳ tinh diệu, trong đó không thiếu Thần Minh cấp, Thiên Thần cấp công pháp, Giang Nam mỗi người cũng hỏi thăm một lần, đem công pháp của các nàng nắm giữ.

Các nàng tu luyện công pháp mặc dù cực kỳ thần diệu, nhưng phần lớn là Yêu Tộc công pháp, có giới hạn thiên nhiên chủng tộc, huyết mạch truyền thừa. Loài người không cách nào tu luyện, mạnh mẽ tu luyện mà nói, loài người sẽ gặp yêu hóa.

Tỷ như Giang Nam lấy được Thái Dương Chân Kinh chính là một môn Yêu Tộc công pháp, hắn không có tu luyện, mà là phân ra một phần thần tính luyện thành hóa thân, để cho hóa thân tu luyện, Thái Dương Thần hóa thân của hắn, cũng bởi vì tu luyện Yêu Tộc công pháp này biến thành quái nhân điểu thủ nhân thân hai cánh.

Trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Giang Nam, cũng sáp nhập vào không ít Yêu Tộc công pháp, nhưng dung hợp chẳng qua là tinh nghĩa. Hắn chân chính tu luyện công pháp vẫn là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cũng sẽ không ảnh hưởng đến nhục thể của hắn.

Ở lần đầu hắn cùng Giang Tuyết tỷ tỷ gặp gỡ, Giang Tuyết cũng nói, nàng đối với Nhân Tộc công pháp không có bao nhiêu nghiên cứu, là bởi vì chủng tộc cùng huyết mạch giới hạn ở đó, Nhân Tộc công pháp đối với nàng không có bao nhiêu chỗ dùng, cho nên không có cố ý đi nghiên cứu qua.

Đối với Yêu Tộc công pháp, Giang Nam cũng không phải là am hiểu như thế nào, bất quá trong công pháp của những cô gái này chứa nhiều nơi không hoàn mỹ, hắn có thể thấy được, hơn nữa cải thiện.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam đem công pháp cải thiện nhất nhất truyền thụ cho các nàng.

Những cô gái này mặc dù bị giáng chức thành phàm thai, nhưng mà nhãn giới kiến thức lúc trước vẫn còn, tinh tế suy nghĩ công pháp mà Giang Nam cải tiến cho các nàng, trong lòng không khỏi cực kỳ kinh ngạc, than thở liên tục.

Địa phương Giang Nam cải thiện đối với công pháp của các nàng không nhiều lắm, nhưng để cho những công pháp này trở nên càng thêm hoàn mỹ, rất nhiều địa phương, cũng là nghĩ chỗ người không nghĩ, hơi cải biến, liền lập tức để cho công pháp của các nàng có thể có tốc độ tu luyện nhanh hơn, uy lực kinh người hơn!

- Khó trách Thần Quân bảo chúng ta ở chỗ này chờ hắn, Thần Quân đệ đệ, quả nhiên không giống bình thường, không phải là thường nhân!

Trên thực tế, khác không dám nói, đối với cải tiến công pháp, nhãn giới kiến thức cùng kinh nghiệm tài nghệ của Giang Nam, thậm chí muốn vượt qua rất nhiều Chân Thần, Thần Chủ!

Từ lúc vừa mới bắt đầu tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hắn liền không ngừng thôi diễn công pháp của người khác, hấp thu công pháp sở trường của người khác, bổ túc đến trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh hoàn thiện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 837: Giáo Chủ Giúp Ngươi Sờ Căn Cốt. (2)

Từ khi bắt đầu tu luyện tới hiện tại, Giang Nam tiếp xúc qua công pháp, không dưới mười vạn loại, thậm chí ngay cả Thần Chủ cấp Thánh Quân cấp, Thần Cấm đại điển,... cũng không có chạy ra hắn thôi diễn!

Từ phương diện này mà nói, hắn tuyệt đối là Đại Tông Sư cấp bậc Thần Chủ!

- Yên Nhi tới đây, để cho giáo chủ sờ căn cốt cho ngươi.

Giang Nam hướng một cô bé kéo nước mũi ngoắc, cố gắng làm ra vẻ mặt hòa thiện nói.

Cô bé tên là Yên Nhi kia có chút khiếp đảm, mè nheo chuyển đến bên cạnh hắn, sau một lúc lâu, Giang Nam đem tư chất căn cốt của nàng nắm giữ trong ngực, nhìn về phía một cô bé khác, cười tủm tỉm nói:

- Phi Phi tới đây, giáo chủ giúp ngươi sờ căn cốt...

...

Đối với đám người Lan tỷ, sớm đã có công pháp tu luyện, tự nhiên không cần Giang Nam phí bao nhiêu tâm tư, chẳng qua là thần minh đánh các nàng rớt xuống phàm trần kia thật sự rất cao, ngay cả thần tính của các nàng cũng bị cách chức thành thần hồn, các nàng so sánh với thần minh chuyển thế còn không bằng, chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu tu luyện, bất quá Tử Phủ của các nàng còn đó, nội tình còn đó, tốc độ tu luyện tự nhiên là cực kỳ mạnh, vượt xa thường nhân, chưa chắc sẽ kém thần minh chuyển thế thân.

Chỉ có những cô bé này, để cho Giang Nam nhức đầu nhất.

Những cô bé này đến từ chủng tộc bất đồng, có Kim Sí Đại Bằng huyết

mạch, có viễn cổ Thánh Kỳ Lân huyết mạch, còn có Hống cùng Long hỗn huyết, mỗi người tư chất bất đồng, huyết mạch bất đồng, tự nhiên tu luyện công pháp cũng bất đồng.

Hắn cần tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, khai sáng ra công pháp bất đồng, công pháp thích hợp huyết mạch những nha đầu này nhất, mới có thể đào móc tiềm lực của các nàng lớn nhất, làm cho các nàng đạt được thành tựu lớn nhất!

Mấy chục ngày sau, Giang Nam rốt cục vì tất cả cô bé khai sáng ra một môn công pháp thích hợp cho các nàng, truyền thụ cho các nàng, để cho Lan tỷ có kinh nghiệm tu luyện chỉ đạo các nàng tu hành.

- Hiện tại, còn thiếu Linh sơn linh phong! Có Linh sơn linh phong, mới có chỗ sống yên phận!

Giang Nam như cũ khoanh chân ngồi ở trong thôn trang nhỏ, nhưng thần thức hướng bốn phương tám hướng trải rộng ra, trong chớp mắt thần thức của hắn liền phủ kín trăm vạn dặm xa, đem phương viên trăm vạn dặm hết thảy nhìn ở trong mắt.

Hô...

Đỉnh đầu hắn khí huyết như trụ, pháp lực chạy chồm, bốn phương tám hướng bay đi, sau một lúc lâu, chỉ thấy giữa không trung dãy núi phập phồng, từ không trung bay tới, rõ ràng là bị pháp lực của hắn hóa thành bàn tay to sinh sôi rút lên, na di mà đến!

Ầm! Ầm!

Từng ngọn hùng sơn rơi xuống, mỹ lệ tráng quan, trong đó trên hai tòa Linh sơn còn có sáu bảy đầu đại yêu ma thực lực cực kỳ cường tu luyện ở trong đó, chiếm cứ Linh Tuyền.

Những yêu ma này rõ ràng là Thiên Cung cường giả tu thành lưỡng trọng tam trọng, cảm giác được Linh sơn động tĩnh, mới vừa bay ra động phủ

ngắm nhìn, Giang Nam bấm tay liên đạn, chỉ thấy những yêu ma này hô một tiếng bay lên, không biết bị hắn bắn bay đi đâu!

- Huyền Thiên Thánh Tông ta, há có thể không có đại địa địa thế hội tụ khí hậu khác nhau ở từng khu vực, chửa sinh linh khí linh mạch?

Hai tay Giang Nam đột nhiên đắp trên mặt đất, chỉ nghe dưới đất truyền đến ùng ùng nổ tung, phía dưới thôn trang nhỏ, đại địa điên cuồng đội lên, sâu trong lòng đất, pháp lực của Giang Nam hóa thành đạo văn điên cuồng cải tạo địa thế, đem nham tương trong đại địa kéo ra, ở dưới đại địa hóa thành từng đạo sông lớn nham tương bốn phương thông suốt, tạo thành một tòa trận thế khổng lồ. Tòa đại trận này vừa có thể tụ tập khí hậu khác nhau ở từng khu vực, cũng là một loại phòng ngự đại trận cực kỳ lợi hại!

Thổ địa phía dưới thôn trang nhỏ ở dưới địa thế trên mặt đất tác dụng nhanh chóng cất cao. Dần dần đội lên vạn trượng, cao vút trong mây, hóa thành một ngọn núi mỹ lệ, cùng với hùng sơn khác ngang bằng.

Mà ở trong địa tâm, còn có một đầu lão long tiềm phục ở trong đó, nhận thấy được hỏa nham bị tác động, đầu lão long này nổi giận gầm lên một tiếng, đầu to lớn đột nhiên thăm dò nham tương, đột nhiên, một cổ pháp lực mênh mông bắt lấy nó, tùy ý hắn giãy dụa như thế nào, đều không thể nhúc nhích!

- Lão Long, sau này ngươi tới bảo vệ dưới đất thánh tông ta, không được làm loạn!

Thần thức của Giang Nam ba động, truyền vào trong đầu lão long này, tiếp theo liền thấy vô số đạo văn từ dưới đất vọt tới, cùng nham tương sông lớn tương dung, sau một khắc, sông lớn nham tương này bị Giang Nam sinh sôi luyện hóa thành xiềng xích, khóa lại đầu lão long này, tùy ý hắn giãy dụa như thế nào, đều không thể chạy trốn.

Qua một lúc lâu, lão long này rốt cục nhận mệnh, quỳ gối hàng phục, cao giọng nói:

- Lão Long nguyện ý bảo vệ thánh tông!

- Giáo chủ thật là pháp lực vô biên!

Vị Lan tỷ kia thấy Giang Nam ở ngắn ngủn chốc lát thời gian liền đưa Linh sơn đến, cải tạo địa thế, trong lòng vạn phần bội phục nói:

- Chỉ sợ hắn đến Thiên Cung cảnh giới, sẽ có chiến lực thần minh!

Những cô gái khác rối rít gật đầu, trong các nàng cũng có chút người từ trước là Yêu Thần, thực lực cực kỳ cường đại, nhãn lực tự nhiên cực kỳ đanh đá chua ngoa, có thể nhìn ra nếu như Giang Nam quyền lực xuất thủ, sẽ kinh khủng như thế nào!

Nếu ở những địa phương khác khai tông lập phái, tất nhiên sẽ gặp đến những thế lực khác ngăn trở, mà Đông Cực Đại Hoang đã biến thành một mảnh phế tích, tài phú nơi này cũng bị người cướp sạch không còn, Đông Cực Thánh Thành cường giả bị tàn sát sạch sẻ, Giang Nam thành lập thánh tông phân đà, lại không có gặp phải bất kỳ lực cản.

Dĩ nhiên, mặc dù có chút Đại Yêu Đại Ma dân bản xứ không phục quản giáo, ở trước mặt quả đấm của người đọc sách Giang giáo chủ này cũng đều nhất nhất bại lui, cam tâm tình nguyện để cho hắn ở chỗ này khai tông lập phái.

Dần dần, Huyền Thiên Thánh Tông phân đà đi lên quỹ đạo, đám người Lan tỷ vốn có kinh nghiệm tu luyện, thậm chí lúc trước đạt tới thành tựu cực cao, lần nữa trọng tu, ít đi rất nhiều đường quanh co, tu luyện cực kỳ nhanh chóng, rất nhanh liền vào Thần Thông cảnh giới.

- Nếu Giang Tuyết tỷ tỷ đem các nàng phó thác cho ta, ta đây liền nhất định phải chiếu cố đến an nguy của các nàng!

Giang Nam ở chỗ này trú lại, ba ngày nói pháp, mười ngày mở đàn một lần, truyền thụ cho các nàng kinh nghiệm tu luyện của mình, thậm chí đem Đạo Đài, Thần Phủ của bản thân hướng các nàng mở ra, cho các nàng ở

trong đó lịch lãm.

Đạo Đài của hắn, hôm nay mỗi một tòa cũng rộng lớn hơn mười vạn dặm, trên Đạo Đài đủ loại đạo văn ngưng kết, tạo thành nhật nguyệt sông núi tinh thần, cỏ cây sâm lâm tẩu thú phi ngư, cái gì cần có đều có, như một tiểu thế giới.

Chỉ cần Giang Nam tâm niệm hơi động, những Đạo Đài này sẽ bắn ra sát cơ nặng nề, thích hợp lịch lãm nhất.

Cùng lúc đó, Giang Nam cũng không có nhàn rỗi, hắn đã là Thần Phủ ngũ trọng, Ngọc Kinh Thần Phủ cường giả, khoảng cách Thiên Cung cảnh giới chỉ kém Ngọc Cung, Thần Phủ cùng Động Thiên ba cảnh giới này, lấy tốc độ tu luyện của hắn, qua một hai năm thời gian nữa, là có thể tiến vào Ngọc Cung cảnh, trong vòng mười năm, tất nhiên tu thành Thiên Cung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 838: Thái Hoàng Hiện Ra. (1)

Trong lúc vô tình, lại là nửa năm thời gian đi qua, kể từ khi hắn rời Xuất Vân thành đến nay, đã qua một năm rưỡi thời gian, đám người Lan tỷ đã tu luyện tới Thần Luân tám cảnh, thậm chí có mấy người đã tu thành Đạo Đài, mà những tiểu nha đầu kia cũng tiến bộ thần tốc, riêng phần mình tu thành võ đạo Tiên Thiên, nhưng không có lập tức thử đột phá, mà là tiếp tục không ngừng tích lũy.

Tu vi của Giang Nam cũng đạt tới Ngọc Kinh Thần Phủ đỉnh, trong lòng không khỏi có chút vui mừng:

- Ta ở chỗ này, tu vi cũng không có rơi xuống. Có linh thạch, tu luyện rất dễ dàng, xem ra đột phá đến Ngọc Cung cảnh có thể so với ta dự liệu trước mấy tháng thời gian...

Đột nhiên, nơi xa từng đạo hỏa cầu vồng bay tới, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong mỗi đạo hỏa cầu vồng đều có một thuyền lá nhỏ, trên đó có tu sĩ ngự thuyền mà đi, hẳn là tu sĩ đến Đông Cực Đại Hoang lịch lãm tầm bảo.

Mấy đạo hỏa cầu vồng kia dừng lại, chỉ nghe một thanh âm già nua nghi ngờ nói:

- Kỳ quái, lúc trước ta đã tới nơi này, rõ ràng nơi đây không có Linh sơn, chỉ có một thôn trang nhỏ, làm sao trong lúc bất chợt nhiều ra nhiều ngọn núi như vậy?

- Sư huynh, thôn trang nhỏ kia có phải chính là Đông Cực Thánh Thành Di Tộc hay không?

Một tu sĩ tuổi còn trẻ cười nói:

- Đông Cực Thánh Thành vốn là cực độ thịnh vượng, lãnh địa hàng tỉ dặm, chiếm cứ cả Đông Cực Đại Hoang, tài phú vô cùng! Nếu có thể tìm được những Di Tộc đó, tinh tế tra hỏi, sưu hồn tác phách, nói không chừng chúng ta cũng có đại thu hoạch!

Vị lão giả kia khẽ do dự một chút, thấp giọng nói:

- Vẫn là không cần, ta xem những Linh sơn này đột nhiên xuất hiện, mơ hồ bố trí thành một tòa đại trận, dễ thủ khó công, hơn nữa đại địa sông núi này cấu tạo tiêu sái, rõ ràng là một tòa đại trận cực kỳ cao minh, hơn phân nửa là Thần cấp trận pháp. Hiển nhiên, nơi đây có cao nhân ẩn cư, chúng ta tốt nhất vẫn là không nên gây chuyện.

- Sư huynh sợ cái gì?

Trẻ tuổi tú sĩ ha ha cười nói:

- Thánh tông chúng ta hôm nay, Chưởng Giáo Chí Tôn là thần minh, một thân tu vi thông huyền tạo hóa, thậm chí cho dù là Thiên Thần gặp phải Chưởng Giáo Chí Tôn chúng ta cũng muốn khách khí, lấy lễ đối đãi. Huống chi cao thủ trong Đông Cực Đại Hoang này, sớm bị người trảm thảo trừ căn, không có người nào, nếu quả thật gặp được cao nhân, nói ra danh tiếng của Chưởng Giáo Chí Tôn, đối phương bao nhiêu cũng muốn cho mặt mũi.

Vị lão giả kia chần chờ, nhẹ nhàng gật đầu, những tu sĩ khác mừng rỡ, rối rít thu hỏa cầu vồng, đứng trên không trung, hướng thôn trang nhỏ của đám người Giang Nam nhìn lại.

Tòa thôn trang nhỏ này Giang Nam vẫn không nhúc nhích qua, như cũ giữ vững nguyên dạng, vốn là lấy ý tứ của Giang Nam, đem nơi đây kiến tạo tráng lệ mới có khí độ thánh tông. Bất quá những cô gái này cũng là người đa tình thiện cảm. Cố ý muốn giữ vững nguyên trạng, Giang Nam cũng không có miễn cưỡng.

Theo tiếp xúc càng ngày càng sâu, những yêu tinh này dần dần phát hiện

Giang Nam cũng không phải là một người hỷ nộ vô thường, uy nghiêm thâm trầm, ngược lại cực kỳ dễ nói chuyện, không có một chút tư thế của Chưởng Giáo Chí Tôn hoặc là đứng đầu một giáo, các nàng cũng dần dần buông ra.

Yêu tinh vốn chính là vô câu vô thúc, không bị lễ phép thế tục trói buộc, mấy ngày nay đem Giang Nam cực khổ chế tạo thánh tông phân đà khiến cho ô yên chướng khí. Thường xuyên có một đám nữ yêu tinh ở trước mặt mọi người cởi trần truồng, ở trong ôn tuyền tắm rửa, mặc dù Giang Nam đi qua các nàng cũng không tránh né, ngược lại ha ha cười không ngừng.

- Giáo chủ, có người rình coi chúng ta tắm!

Một thiếu phụ thanh xuân trần truồng leo ra Ôn Tuyền, hướng Giang Nam tố cáo nói.

Giang Nam theo tay vung lên, đem yêu tinh này bắn vào trong nước, ngẩng đầu nhìn về những tu sĩ kia, sắc mặt dần dần ngưng trọng, nhẹ giọng nói:

- Thái Huyền Thánh Tông? Ha hả, lại thấy Thái Huyền Thánh Tông tu sĩ...

Bầu trời, mấy vị tu sĩ kia rõ ràng cho thấy đến từ Trung Thiên thế giới, nhưng mà đạo bào mặc trên người bọn họ, không ngờ là đạo bào của Thái Huyền Thánh Tông!

Kể từ khi Giang Nam bái nhập Huyền Thiên Thánh Tông, vẫn cùng Thái Huyền Thánh Tông giao thiệp, đối với Thái Huyền Thánh Tông hết thảy rõ như lòng bàn tay, nhưng mà Thái Huyền Thánh Tông rõ ràng đã bị hắn tiêu diệt hết, trảm thảo trừ căn, hiện tại hắn lại ở trung thiên gặp phải Thái Huyền Thánh Tông đệ tử, này nói rõ cái gì?

Này nói rõ, hoặc là Thái Huyền Thánh Tông ở Trung Thiên thế giới cũng có phân đà, hoặc chính là Thái Hoàng Lão Tổ ở Trung Thiên thế giới thành lập Thái Huyền Thánh Tông mới!

- Sư huynh, phía dưới có thật nhiều nữ yêu tinh đang tắm!

Một Thái Huyền Thánh Tông tu sĩ vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Tu sĩ trẻ tuổi kia thật là tốt phúc khí, lại có thể có loại diễm phúc này.

- Sư đệ, ngươi đừng nhìn hiện tại tự tại, đợi sẽ có nếm mùi đau khổ.

Lão giả cầm đầu kia một bộ người từng trải, vuốt râu ha hả cười nói:

- Nữ yêu tinh kia giỏi nhất về hấp thu nguyên dương, đợi thiếu niên kia sẽ bị những nữ yêu tinh này hút đến nguyên dương tẫn tiết, tinh tẫn người mất.

Hắn mới vừa nói tới đây, trước mắt mọi người trong lúc bất chợt phảng phất đen tối xuống, bốn phía đông nghịt một mảnh, đưa tay không thấy năm ngón!

Tiếp theo, một pho tượng thần nhân kim chói hiện ra ở trước mặt bọn họ, thân cao mấy vạn trượng, thần uy tràn ngập, trên cao nhìn xuống bọn họ, để cho bọn họ nhất thời sinh ra cảm giác bản thân giống như con kiến hôi nhỏ bé, đề không nổi nửa điểm phản kháng!

- Thiếu niên mới vừa rồi kia, là một Thần minh sao?

Mọi người Thái Huyền Thánh Tông hít một hơi lãnh khí, lão giả cầm đầu kia nhất thời hiểu được, đây cũng không phải là chân thân của thiếu niên phía dưới quan sát nữ yêu tinh tắm tắm, thiếu niên kia như cũ ngồi ở chỗ đó, hiện ra ở trước mắt bọn hắn trên thực tế là thần tính của thiếu niên kia, ở trong đầu của bọn hắn Hiển Thánh phủ xuống!

Thần tính chia ra làm sáu, chia ra phủ xuống đến trong đầu của bọn hắn, trấn áp hết thảy!

- Các ngươi là đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông?

Huyền thai kim nhân trên cao nhìn xuống chúng nhân hỏi.

- Tôn Thần không nên giận, chúng ta thật sự là Thái Huyền Thánh Tông đệ tử, chẳng qua là trong lúc vô tình đi ngang qua nơi đây, trong lúc vô tình quấy nhiễu tôn Thần hưởng lạc.

Lão giả cầm đầu kia kiến thức lớn nhất, thấy bức tràng diện này, nơi nào vẫn không rõ, đây rõ ràng là một Tà Thần đang cùng nữ yêu tinh "chơi đùa", vội vàng cúi người, cung thanh nói:

- Tôn Thần ở trên cao, nếu có thể thả chúng ta rời đi, Thái Huyền Thánh Tông ta nhất định ghi nhớ trong lòng!

- Các ngươi đã là người Thái Huyền Thánh Tông, như vậy các ngươi có từng thấy qua người này chưa?

Giang Nam phất phất tay, trước mặt mọi người nhất thời xuất hiện hình ảnh của Thái Hoàng Lão Tổ, rất sống động, một người trong đó thấp giọng nói:

- Là tân Chưởng Giáo Chí Tôn!

Chương 839: Thái Hoàng Hiện Ra. (2)

Oanh!

Cảm giác bị áp bách khôn cùng đánh tới, để cho tâm linh của bọn họ run rẩy, sợ hãi, quanh thân Huyền thai kim nhân của Giang Nam có vô số Lôi Đình trán phóng, thiên tượng giận dữ kịch biến!

- Nói cho ta biết, chỗ Thái Huyền Thánh Tông của các ngươi!

Lôi Minh truyền đến, trấn áp tâm linh của bọn hắn!

Lão giả cầm đầu kia mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, khàn cả giọng nói:

- Người này là cừu nhân của Chưởng Giáo Chí Tôn, người nào cũng không được tiết lộ chuyện tình thánh tông ta!

- Nửa chữ cũng không nói sao? Cũng tốt, ta liền nhìn trí nhớ của các ngươi!

Mấy vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử này tâm linh hỏng mất, Đạo Tâm tan rã, tâm thần hướng Giang Nam mở rộng, vô số thần thức chi chít tràn vào Tử Phủ của bọn họ, khóa lại thần hồn của bọn hắn, từ trong thần hồn sưu tầm trí nhớ của bọn hắn!

Đây là một loại thủ đoạn Ma Đạo, Giang Nam từ trước đã từng luyện hóa qua một phần thần tính của Đại Xích Thiên Thần Chủ, xem trí nhớ kia, nhận được Đại Xích Thiên Thần Chủ công pháp, mà hiện tại hắn sử dụng thủ đoạn không có kịch liệt như vậy, chỉ tra xem trí nhớ trong thần hồn bọn hắn, nhưng không có luyện hóa thần hồn của bọn hắn.

Bất quá, thần hồn của mấy vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử này bị thần thức hắn xâm lấn, đối với thần hồn ảnh hưởng thật lớn, cho dù Giang Nam

bỏ qua cho bọn họ, bọn họ cũng sẽ trí nhớ mất hết, quên hết mọi thứ, thậm chí không biết mình là người nào!

- Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy...

Trong nháy mắt Giang Nam liền đem trí nhớ trong thần hồn sáu người hết thảy sưu tầm một lần, rốt cục nhận được thứ mình muốn biết.

- Thần đỉnh của Thái Huyền Thánh Tông, chính là một vị Chưởng Giáo Chí Tôn của môn phái này luyện chế thành, vị Chưởng Giáo Chí Tôn này đem Thần đỉnh để lại Huyền Minh Nguyên Giới, mình thì đi Trung Thiên thế giới, ở Trung Thiên thế giới cũng khai sáng một Thái Huyền Thánh Tông!

Căn cứ trí nhớ mấy người này, Thái Hoàng Lão Tổ đi tới Trung Thiên thế giới, cũng không lâu lắm liền tìm được Thái Huyền Thánh Tông ở trung thiên. Trung thiên Thái Huyền Thánh Tông cũng không phải là một thế lực lớn, bởi vì vị thần minh khai sáng thánh tông kia là ở thế giới khác tu thành bài vị, tu vi thực lực không có đạt tới đỉnh, thành tựu chẳng qua là đạt tới Chân Thần cảnh giới, đã sớm vẫn lạc.

Vì vậy thực lực của Thái Huyền Thánh Tông, xa không bằng Xuất Vân thành cùng Hoang Cổ Thánh Thành lớn như vậy, ở Trung Thiên thế giới chẳng qua là thuộc về môn phái nhỏ.

Bất quá trong môn phái này, cũng có mấy thần minh trấn giữ, có chút danh tiếng.

Thái Hoàng Lão Tổ tìm được trung thiên Thái Huyền Thánh Tông, tài nghệ trấn áp quần hùng, thuyết phục chưởng giáo, để cho hắn chủ động nhường vị cho Thái Hoàng.

- Đạp phá thiết hài vô mịch xử, được đến toàn bộ không uổng thời gian! Thái Hoàng, ngươi rốt cục xuất hiện! Bất quá, thực lực của ngươi cũng càng tăng kinh khủng!

Giang Nam thu hồi Huyền thai kim nhân, đối với mấy yêu tinh tắm rửa

trước mắt làm như không thấy, trong mắt sát khí tràn ngập.

Thái Hoàng Lão Tổ, tử địch của Huyền Thiên Thánh Tông, hai đời Chưởng Giáo Chí Tôn là táng thân ở trong tay của hắn, thù sâu như biển, không đội trời chung!

- Ngươi đã cùng ta ở dưới một bầu trời, kia không phải là ngươi chết chính là ta mất mạng!

Mấy yêu tinh đang tắm đột nhiên nhất tề rùng mình, chỉ thấy tinh không vạn lý vốn là bầu trời bao la, trong lúc bất chợt u ám, vô số Lôi Đình giống như Kim Xà ở trong mây mù qua lại tán loạn, răng rắc răng rắc sấm sét không dứt bên tai, nhưng thủy chung không có hạt mưa nào rơi xuống!

- Giáo chủ tức giận!

Mấy nữ yêu tinh kinh kêu một tiếng, vội vàng phi thân ra khỏi hồ nước, phủ thêm áo, trở nên biết điều, không dám đi quấy rầy hắn.

Các nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy Giang Nam tức giận, thật không ngờ đáng sợ!

Về phần mấy đệ tử của Thái Huyền Thánh Tông, hôm nay trí nhớ bị tẩy đi, giống như một tờ giấy trắng, đần độn hướng chỗ sâu của Đông Cực Đại Hoang đi tới.

- Thái Hoàng!

Hai mắt Giang Nam nhắm lại, khống chế tâm cảnh của mình, để cho tâm cảnh bình phục lại. Hắn đi tới Trung Thiên thế giới, một là vì tìm kiếm tin tức của Giang Tuyết tỷ tỷ, một chuyện khác chính là tới tìm Thái Hoàng Lão Tổ!

Hôm nay, Thái Hoàng Lão Tổ cuối cùng có tin tức!

Bất quá, đối mặt một địch nhân đáng sợ như vậy, Giang Nam thật sự

không có nắm chắc có thể thắng qua hắn, hắn từ trong trí nhớ của mấy vị Thái Huyền Thánh Tông đệ tử kia phát giác, Thái Hoàng Lão Tổ so sánh với trước càng thêm cường đại, cường đại đến hắn ở thần minh cảnh giới vô địch!

Thậm chí, rất nhiều Thiên Thần cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn!

- Thái Hoàng Lão Tổ ở Huyền Minh Nguyên Giới bị nguyên giới Phong Cấm đại trận cùng Quang Vũ Đại Đế tự viết trấn áp thần tính, trấn áp rất nhiều năm, tích lũy vô cùng nhiều, đi tới Trung Thiên thế giới chính là hậu tích bạc phát, rốt cục đạt được đại thành tựu! Lấy thực lực bây giờ của ta, cộng thêm ngũ đại hóa thân cùng Chiến Minh cự thú, cũng xa xa không phải là đối thủ của hắn!

- Pháp lực, cảnh giới!

- Ta cần nhanh chóng tăng lên pháp lực cùng cảnh giới!

Qua một lúc lâu, mây đen trên không trung tản đi, Lôi Đình dừng lại, hơi thở của Giang Nam dần dần hạ xuống, mấy nữ yêu tinh kia đánh bạo tiến lên, đang còn muốn hỏi nguyên do, Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Các ngươi riêng phần mình tu luyện đi, gần đây một thời gian ngắn, ta cần bế quan.

Đám người Lan tỷ không dám hỏi nhiều, riêng phần mình tản đi. Giang Nam tĩnh tọa chốc lát, đột nhiên thở dài, đỉnh đầu đột nhiên xông ra một đạo thanh tuyền, hóa thành hồ nước, tiếng nước chảy ồ ồ truyền đến.

Trong Thủy đường, lá sen từng mãnh, sinh ra sáu đóa Liên hoa, trong đó bốn đóa trán phóng, hóa thành liên hoa bảo tọa, trên bảo tọa riêng phần mình ngồi một Đạo Nhân, đúng là tứ đại hóa thân của hắn.

- Bốn vị đạo hữu, hôm nay cường địch hiện thân, kính xin bốn vị đạo hữu giúp ta một tay!

Trên bốn đóa liên hoa, Giang Nam Ma La Ma Thần hóa thân, Thái Dương Thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Sâm La Đại Đế hóa thân khoanh chân mà ngồi, nghe vậy trầm ngâm nói:

- Đạo hữu, nếu ngươi mượn pháp lực của chúng ta, cố nhiên có thể liên tục đột phá cảnh giới, nhưng cảnh giới nhất định sẽ không yên, lưu lại tai họa ngầm cho mình.

- Thậm chí, đạo hữu mượn pháp lực của chúng ta nhanh chóng tăng lên tu vi cảnh giới, sẽ làm tu luyện chi đồ sau này trở nên càng thêm khó khăn, lúc cùng cảnh giới phát huy ra chiến lực rớt xuống, ngày sau muốn đạt được đại thành tựu, kia càng phải cố gắng gấp ngàn lần!

- Đạo hữu không thể bị cừu hận che mất tâm thần, tu hành đi lầm đường, muốn sửa thành đúng, vậy thì khó càng thêm khó.

- Ngươi một mình lục lọi đến nay, tích lũy tiền vốn hùng hậu, ngày sau tất có đại thành tựu, sao bởi vì cừu hận nhất thời, mà hư căn cơ của mình!

...

Tứ đại hóa thân này cùng Giang Nam tự nhiên là nhất thể, là thần hồn thần tính của hắn biến thành, lời trong miệng bọn họ, bất quá là ý niệm trong đầu Giang Nam, nói ra ý nghĩ trong lòng hắn, trợ giúp hắn quyết đoán mà thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 840: Giáo Chủ Điên Cuồng. (1)

- Sư môn đại thù, không thể không báo!

Giang Nam trầm giọng nói:

- Hai đời huyết cừu, phải trả bằng máu! Tịch chưởng giáo vì tương lai thánh tông, cam nguyện bỏ qua tánh mạng bản thân, ta làm sao tiếc rẻ tiền trình của mình?

Tứ tôn hóa thân liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên nói:

- Thiện thay, chúng ta cùng đạo hữu vốn là nhất thể, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, nếu như đạo hữu đã quyết định, chúng ta làm sao tiếc rẻ bản thân?

Pháp lực của tứ tôn hóa thân trán phóng, tu vi cuồn cuộn hóa thành sông dài chạy chồm, gào thét tràn vào trong cơ thể hắn, những tu vi này là tu vi hóa thân, cũng là tu vi của hắn. Tràn vào trong cơ thể hắn, lập tức bị Ma Ngục Huyền Thai Kinh đồng hóa!

Pháp lực của Giang Nam lập tức điên cuồng bạo tăng, mỗi một cái hô hấp đi qua, pháp lực của hắn liền tăng lên một mảng lớn, cơ hồ tương đương với mấy tháng cho tới một năm khổ tu!

Ngắn ngủn một lần hô hấp trôi qua, Giang Nam liền tới Ngọc Kinh cảnh đại viên mãn, đạt tới lúc trước mình cần một năm nửa năm mới có thể đạt tới!

Pháp lực cuồng bạo tiếp tục điên cuồng vọt tới, giống như hồng thủy ngập trời, giúp hắn nhất cử xông phá hàng rào cảnh giới. Trạm kiểm soát ở trước mặt cổ pháp lực mãnh liệt này, cơ hồ tương đương với không tồn tại, trực tiếp giúp hắn bước vào Ngọc Cung cảnh!

Oanh...

Trên bầu trời kiếp vân xuất hiện, chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh nhanh chóng tạo thành, Giang Nam vào lúc này như cũ chưa từng dừng lại, mà tiếp tục hấp thu tu vi của tứ tôn hóa thân, ở trong khoảnh khắc liền làm cho mình vượt qua suy yếu kỳ của Ngọc Cung cảnh!

Đến hiện tại, hắn không có tiếp tục hấp thu, mà là lẳng lặng đợi chờ thiên kiếp phủ xuống!

Nhanh chóng tăng lên tu vi, có thể đưa đến cảnh giới không yên, nhưng mà thiên kiếp cũng là một cơ hội tốt, cùng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh chiến đấu. Hắn có thể làm cho căn cơ không yên của mình trở nên lao cố một chút, làm cho mình làm quen pháp lực cùng chiến lực bạo tăng một chút!

Thiên Đạo oai càng ngày càng thịnh, càng ngày càng mạnh, cùng thiên kiếp lần trước hắn độ kiếp so sánh, thấp nhất cường đại gấp hai!

Giữa không trung chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh kia trở nên càng thêm chân thật, tản mát ra ba động càng thêm mênh mông!

Ma Đạo thiên kiếp, vốn chính là nhất trọng so sánh với nhất trọng hung mãnh, mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh giống như Giang Nam tích lũy căn cơ, đã đạt tới Đế cấp công pháp, dẫn phát thiên kiếp thì càng thêm hung hãn, dẫn Động Thiên Đạo chí bảo hư ảnh công phạt!

Đây là bởi vì chư thiên vạn giới không có thổ nhưỡng cho Ma Đạo trưởng thành, chỉ có Địa ngục vạn giới mới là chỗ vui chơi cho Ma Đạo, ở chư thiên vạn giới tu luyện Đế cấp ma công độ kiếp, liền nhất định sẽ đưa tới Thiên Đạo tham dự!

Vì vậy, chư thiên vạn giới cơ hồ chưa bao giờ ra đời qua Đế cấp nhân vật tu luyện Ma Đạo.

Ý nghĩa của Thiên Đạo chí bảo tồn tại, chính là thay Thiên hành đạo, Ma đạo tu sĩ xuất hiện, làm trái với Thiên Đạo của chư thiên vạn giới, tự nhiên

phải bị lau đi!

Bất quá, nếu như là ở Địa ngục vạn giới tu luyện độ kiếp, liền không có loại thiên kiếp kinh khủng này, mà là lôi kiếp bình thường, mặc dù cũng cực kỳ nguy hiểm, nhưng uy lực khẳng định nhỏ hơn rất nhiều.

Chiếu cái khuynh hướng này đến xem, nếu Giang Nam tu luyện tới cảnh giới Thần Đế, Đế kiếp của hắn thế tất có đưa tới chín đại Thiên Đạo chí bảo chân chính, tràng diện kia quả thực không cách nào tưởng tượng, cơ hồ là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Chính là nguyên nhân này, đưa đến Thần Đế của chư thiên vạn giới thay đổi biến hóa, phần lớn là Chính Đạo hoặc là Yêu Đạo tu thành Thần Đế, trong mấy chục Thần Đế thay thế, chỉ có một vị Ma Đế, đó chính là vị Ma Đế thân hóa Minh Thổ kia!

Trung Thiên thế giới cũng không có bao nhiêu ghi lại về vị Ma Đế kia, bất luận kẻ nào cũng không biết hắn là vượt qua Thần Đế đại kiếp như thế nào, như thế nào khiêng qua chín đại Thiên Đạo chí bảo công phạt.

Hết thảy chuyện của vị Ma Đế kia, phảng phất đã bị người xóa đi, hắn lưu lại trí nhớ cho thế nhân, kia chỉ là một mảnh Minh Thổ ở yên lặng khuếch trương mà thôi.

Minh Thổ là ở chỗ này, mặc dù biết rõ đó là Đế lăng của vị Ma Đế kia, nhưng mấy ức năm qua thủy chung chưa từng có người đem tòa Đế lăng này thăm dò hoàn toàn, chưa từng có người giải quyết Minh Thổ khuếch trương chi mê.

- Không biết vị Ma Đế này, năm đó là làm sao vượt qua Thiên Đạo chí bảo chi kiếp?

Giang Nam lẳng lặng đợi chờ thiên kiếp của mình phủ xuống, thầm nghĩ trong lòng.

Mà ở trên đỉnh Linh sơn khác, đám người Lan tỷ kinh hồn táng đảm nhìn

ngọn núi cao nhất này, Thiên Đạo oai truyền đến, làm cho các nàng sợ hãi kinh khủng, chỉ là từng hơi thở, liền làm cho các nàng đề không nổi bất kỳ lòng phản kháng!

- Giáo chủ này không chỉ là phải gặp sét đánh a...

Một thiếu phụ thanh xuân lộ ra vẻ lo lắng, thấp giọng nói:

- Tử Uyển tỷ tỷ, ngươi có từng thấy qua thiên kiếp bực này chưa?

Một vị thanh xuân thiếu phụ khác cùng nàng lớn lên giống nhau như đúc lắc đầu nói:

- Ta cũng chưa từng gặp qua.

- Tử Huyên, Tử Uyển, loại thiên kiếp này, là Thiên Đạo chi kiếp mạnh nhất trong tất cả kiếp số!

Lan tỷ kiến thức rộng rãi nói:

- Thiên Đạo chi kiếp, là tu luyện Đế cấp công pháp trong Ma Đạo, mới có thể gây ra thiên kiếp, nhất trọng so sánh với nhất trọng mạnh, đến Thần Chủ Thần Tôn cấp bậc, liền cơ hồ không người nào có thể vượt qua, về phần vượt qua Đế kiếp, trong thiên hạ, từ cổ chí kim, chỉ có một người mà thôi. Loại kiếp nạn này của Giáo chủ, chỉ sợ không thể lạc quan.

Tử Uyển, Tử Huyên nhị nữ lúc trước cũng là Yêu Thần của Đông Cực Thánh Thành, thực lực cực kỳ cường đại, nhãn giới kiến thức phi phàm, cũng là nhân vật đứng đầu trong các nàng, nhị nữ trăm miệng một lời nói:

- Ta xem tu vi của giáo chủ, thật giống như không có đến thời cơ muốn đột phá, làm sao trong lúc bất chợt đột phá, dẫn phát thiên kiếp rồi?

- Giáo chủ có tâm sự.

Lan tỷ thở dài nói:

- Tâm tư của hắn giấu diếm rất sâu. Bất quá ta cũng có thể đoán được một chút dấu vết. Hắn chỉ sợ ở Trung Thiên thế giới có một cường địch. Lấy thực lực trước mắt của hắn, còn lâu mới có thể chiến thắng cường địch này. Cho nên hắn khẩn cấp cần tăng thực lực lên, ta đoán chừng, hắn đây là vận dụng lực lượng hóa thân, cho nên mới có thể đột phá... Vận dụng lực lượng hóa thân, cố nhiên có thể nhanh chóng đột phá, nhưng mà hậu hoạn không nhỏ a...

Tử Huyên Tử Uyển nhất tề cau mày, thở dài nói:

- Đáng tiếc chúng ta tu vi mất hết, không cách nào vì giáo chủ phân ưu giải nạn...

- Chúng ta cần phải nhanh khôi phục tu vi một chút!

Lan tỷ trầm giọng nói:

- Tu vi chúng ta khôi phục được càng nhanh, liền càng có thể giúp giáo chủ phân ưu, hắn thừa nhận áp lực liền càng nhỏ!

Những thiếu phụ khác rối rít gật đầu nói:

- Giáo chủ trọng trách quá nặng.

- Đáng tiếc giáo chủ có chút cổ hũ...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 841: Giáo Chủ Điên Cuồng. (2)

Một thanh xuân thiếu phụ mang bộ mặt sầu thảm, ha ha nói:

- Người ta cởi trống trơn câu dẫn hắn, hắn cũng thờ ơ, nếu không mặc dù người ta không thể xuất lực, cũng có thể dùng thân thể tới an ủi tâm linh của hắn...

Những thiếu phụ khác nhất tề quát lớn:

- Diễm Đóa Đóa, ngươi lại hoa si rồi! Hiện tại Giáo chủ buồn tâm sự đã đủ nhiều, ngươi đừng có tới đây mị hoặc giáo chủ. Quấy nhiễu lực chú ý của hắn!

Thiếu phụ Diễm Đóa Đóa kia trả lời lại một cách mỉa mai nói:

- Tử Huyên, Tử Uyển, các ngươi ít nói đi! Thời điểm tắm, các ngươi cũng không phải cởi trống trơn sao? Tất cả mọi người là muốn lấy thân thể an ủi tâm linh giáo chủ, hai ba phòng cũng là tiểu thiếp, đừng có hướng trên mặt mình dát vàng!

Mấy nữ tử Tử Huyên Tử Uyển vừa thẹn vừa giận, tiến lên cùng nàng bấm chống, Lan tỷ thấy các nàng huyên náo ô yên chướng khí, không khỏi im lặng.

Bất quá chuyện này ở trong Yêu Tộc chỉ là bình thường, Yêu Tộc không có nhiều lễ phép quy củ như Nhân Tộc, cô gái Yêu Tộc dám yêu dám hận, bất tuân lễ phép thế tục ước thúc, thấy nam tử mình thích sẽ tỏ tình, chuyện tình cá nước thân mật thường có phát sinh. Biểu hiện của các nàng, đã rất là câu nệ.

- Giáo chủ khống chế những tiểu yêu tinh này, đủ đầu hắn đau...

Trong lòng Lan tỷ rầu rĩ, thầm nghĩ:

- Không cẩn thận sẽ làm hậu cung cháy...

Trận thiên kiếp này của Giang Nam, độ đến cực kỳ khó khăn gian khổ, ở chín đại Thiên Đạo chí bảo vờn quanh vây công, hắn lần lượt gặp phải bị thương nặng, thân thể bị đánh đến bét nhè, phải thiêu đốt bổn nguyên của mình, mạnh mẽ tăng lên khí huyết.

Dù là như thế, trận thiên kiếp này vẫn còn hao phí hắn mười bốn ngày thời gian mới thành công vượt qua, mà Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh như cũ không có bị hắn đánh nát, mà biến mất đến trong đan điền của hắn.

Đám người Lan tỷ, Tử Huyên Tử Uyển tỷ muội thấy thế, cũng không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ thấy đạo kiếp vân này mới vừa biến mất, lại có một đạo kiếp vân theo nhau mà đến.

Mấy nữ yêu tinh hoa dung thất sắc, thất thanh nói:

- Tu vi của hắn đột phá đến Thần Phủ thất trọng Thần Phủ cảnh, làm sao có thể nhanh như vậy?

- Đoán chừng là giáo chủ hóa thân pháp lực thật sự quá mạnh mẻ, pháp lực hóa thân dung nhập vào trong cơ thể, giúp hắn dễ dàng đột phá cảnh giới, cơ hồ không có quan ải trở ngại!

Lần này vẻ buồn rầu trên mặt Lan tỷ nặng hơn, lắc đầu nói:

- Mạnh mẽ đột phá một cảnh giới còn dễ nói, liên tục mạnh mẽ đột phá hai cảnh giới, đối với tương lai ảnh hưởng thật sự quá lớn...

Giang Nam cũng biết điểm này, bất quá chỉ là Ngọc Cung cảnh giới, căn bản không có tư cách hiện ra ở trước mặt Thái Hoàng Lão Tổ, hắn cần tu vi thực lực mạnh hơn!

Trận đại kiếp thứ hai so sánh với mới vừa rồi cường đại gấp hai, lần này,

hắn cơ hồ chết ở dưới chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh oanh kích, cho dù hắn có Bất Tử Chi Thân, bổn nguyên cũng gặp phải bị thương nặng, hộc máu liên tục.

Vượt qua một kiếp này, hắn tốn hao thời gian lâu hơn, cả thảy cùng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh triền đấu hơn một tháng thời gian, mới đem tám đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hết thảy luyện hóa, dung nhập vào trong bản thân.

Thông qua trận chiến đấu lề mề này, hắn đối với pháp lực cùng chiến lực bạo tăng cũng có càng nhiều lĩnh ngộ cùng nắm giữ, chẳng qua là pháp lực cùng chiến lực bạo tăng, để cho tâm cảnh của hắn có chút không yên, Đạo Tâm không hề giống như trước Vô Trần như vậy nữa.

Trên thực tế một khắc khi hắn nhận được tin tức Thái Hoàng Lão Tổ kia, Đạo Tâm cũng đã không hề Vô Trần nữa, mà là bịt kín vẻ lo lắng.

Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, hắn như cũ không thể luyện hóa, khay ngọc biến mất đến trong đan điền của hắn, cùng khay ngọc trong đan điền tương dung. Giang Nam thậm chí cảm giác được Đạo cơ của mình mơ hồ có khuynh hướng không ổn, trận đại kiếp tiếp theo, chỉ sợ mặt khay ngọc này sẽ có thực lực chém Đạo Cơ của hắn!

Trên ngọn núi cao nhất, thiên kiếp tiêu tán, đám người Lan tỷ, Tử Huyên mới vừa thở phào nhẹ nhỏm, nhưng ngay sau đó trong lòng lại căng thẳng, chỉ thấy trên ngọn núi cao nhất lại xuất hiện một đạo kiếp vân, đệ tam trọng kiếp vân!

- Hận ý của Giáo chủ đối với người nọ phải nặng bao nhiêu?

Các nàng lẩm bẩm nói.

Bất cộng đái thiên là có ý gì?

Chính là không muốn cùng cừu nhân sống ở cùng một mảnh trời không, cùng một thế giới, không phải là ngươi chết, chính là ta mất, tuyệt không có

con đường thứ hai có thể chọn!

Cùng cừu nhân sống ở một bầu trời, chính là vũ nhục, chính là sỉ nhục, chính là làm trái với bản tâm của mình, hoặc là ngươi chết, hoặc là ta chết, mới có thể giải quyết thù hận lẫn nhau!

Tịch Ứng Tình đối với Giang Nam, vừa là thầy vừa là bạn, vừa là huynh trưởng kết bái của hắn, bọn họ đã từng kết bái, làm huynh đệ khác họ, huynh trưởng bị giết, đệ đệ báo thù, thiên kinh địa nghĩa!

Hôm nay, hắn mượn pháp lực của tứ đại hóa thân, nhất cử đột phá đến Động Thiên cảnh, Thái Hoàng Lão Tổ, ở trong mắt của hắn cũng trở nên không hề thần thông quảng đại như vậy nữa.

Huyết cừu chỉ có thể dùng máu để trả!

Giang Nam ở lúc độ Động Thiên cảnh đại kiếp, chín đại Thiên Đạo chí bảo quay chung quanh hắn trên dưới tung bay, mỗi một chí bảo hư ảnh, cũng có thể dễ dàng giết bất kỳ một vị Chưởng Giáo Chí Tôn, đánh nát bất kỳ trấn giáo chi bảo nào, đem Thiên Cung thất trọng bát trọng tuyệt đại cường giả bị thương nặng, đem thần minh chi bảo đánh cho tổn hại!

Loại công kích trình độ này, coi như là Thần Ma, cũng không dám nói mình nhất định có thể toàn thân trở lui!

Mà hắn ở dưới loại cường độ công kích này kiên trì xuống, cả người đẫm máu, khổ chiến không nghỉ. Hắn một thân sở học, bị hắn phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn, Huyền Thai Ấn, Vô Úy Ấn, Thái Âm Chân Kinh, Thái Dương Chân Kinh, thậm chí bao gồm Thần Thông mà hắn từ chín đại Thiên Đạo chí bảo lĩnh ngộ ra, cũng hết thảy bị hắn thi triển ra, thiên biến vạn hóa, đối kháng Thiên Đạo đại kiếp!

Pháp lực của hắn như cũ liên tục không ngừng nhận được tứ đại hóa thân chống đỡ, ủng hộ, pháp lực cuồng bạo vọt tới, để cho tu vi của hắn liên tiếp kéo lên. Cũng không lâu lắm liền tăng lên tới Động Thiên cảnh viên mãn!

Rốt cục, pháp lực của tứ đại hóa thân khô kiệt, pháp lực của Giang Nam ở Động Thiên viên mãn là hùng hồn bực nào? Đủ có thể so với thần minh!

Bất quá trận thiên kiếp này vẫn còn quá hung mãnh, Bất Diệt Chi Thân của Giang Nam cơ hồ bị những Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này nát bấy, tốc độ nhục thể của hắn phục hồi như cũ, căn bản so ra kém tốc độ tổn thương.

Máu tươi của hắn cơ hồ lưu tẫn, huyết nhục bị ma diệt không còn, chỉ còn lại có xương cốt. Trong xương cốt đạo văn lưu chuyển, Hồng Mông Tử Khí bị đánh đến rót vào trong xương tủy.

Này là xương cốt trải qua thiên chuy bách luyện, một mảnh đạo văn dài hẹp thô to trải rộng mặt ngoài xương cốt, sâu tận trong xương tủy, giống như kim khí trong sáng nhất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 842: Thái Hoàng Lão Tổ Ta Tới ! Tới Tìm Thù ! (1)

Thậm chí, ngay cả Thiên Đạo chí bảo hư ảnh cũng không thể suy giảm tới xương cốt của hắn chút nào!

Chẳng qua là, chỉ có xương cốt mà không có huyết nhục, cuối cùng chưa tính là thân thể, cuối cùng không phải là độ kiếp thành công.

Trong đại kiếp, đám người Lan tỷ, Tử Huyên, Tử Uyển nhìn thấy một bộ xương cốt đang cùng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh tranh phong, dần dần mặt ngoài xương cốt bắt đầu hiện ra một mảnh mạch máu dài hẹp, huyết mạch bắt đầu chảy xuôi, máu chạy chồm.

Trong máu của Giang Nam, thậm chí có thần quang xuyên suốt ra, trong thần quang là đạo tắc vô cùng vô tận, tựa hồ trong mỗi một giọt máu tươi của hắn, cũng tích chứa pháp lực khôn cùng!

Thần Thể!

Cho dù là Thần Thể, cũng không gì hơn cái này!

Trận đại kiếp này, thời gian kéo dài cả thảy hơn bốn mươi ngày, Giang Nam mới ở trong chín đại chí bảo hư ảnh đứng vững, lục phủ ngũ tạng cùng huyết nhục diễn sinh đi ra ngoài, da sinh trưởng, khôi phục thân thể.

Thình thịch...

Hắn tám đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh lần lượt đánh nát, đem Thiên Đạo tích chứa bên trong luyện vào bản thân, khí tức của hắn có một loại Thiên Đạo uy nghiêm, càng lúc càng nồng nặc, lực lượng trong huyết mạch càng ngày càng mạnh, máu lưu động, giống như có Thiên Âm vang lên, bầy Thần nổ vang ca ngợi!

Nhục thể của hắn hoàn mỹ vô khuyết, phảng phất là tụ tập lực lượng thiên địa rèn ra thân thể, thân thể thích hợp tu luyện nhất, tìm không được một tia khuyết điểm chút nào!

Đợi càng về sau, tám đại chí bảo hư ảnh trong đó bị hắn đánh nát không biết bao nhiêu lần, càng phát ra ảm đạm, cuối cùng, thiên kiếp dần dần tản đi, tám đại chí bảo hư ảnh hết thảy bị hắn luyện vào bản thân.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, nhìn về phía Ngọc Bàn như cũ tản mát ra khôn cùng uy năng, mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Hắn đem chí bảo hư ảnh khác đánh nát vô số lần, nhưng mà thủy chung không cách nào làm gì khay ngọc, khay ngọc như cũ ở trạng thái đỉnh!

Xuy...

Đạo Kim Ngọc Bàn bay tới, biến mất trong đan điền của hắn.

Thân thể Giang Nam rung mạnh, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, trong máu tươi thần quang dật tán, đạo văn phun ra, ngay sau đó trong thần quang chớp mắt ảm đạm xuống, đạo văn cũng bùm bùm nghiền nát!

Hắn phun ra máu tươi, rõ ràng bị một cổ lực lượng kỳ lạ ma diệt rụng tất cả linh tính linh lực!

Đạo Kim Ngọc Bàn rốt cục tích lũy đầy đủ lực lượng cường đại, uy hiếp được Đạo Cơ của hắn!

Giờ phút này, mặt khay ngọc này ở trong đan điền của hắn, hóa thành một gương sáng, kính chiếu sáng diệu, đưa tám tòa Đạo Đài, mười sáu Thần Phủ, hết thảy nhét vào trong phạm vi kính quang chiếu rọi!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, nhất thời chỉ cảm thấy Đạo Đài cùng Thần Phủ của bản thân, mơ hồ có khuynh hướng hòa tan ở trong kính quang, Đạo cơ của hắn sắp bị chém, đạo văn tổ thành Đạo Đài, Thần Phủ bùm bùm nổ tung toái, không ngừng tan rã!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn cùng người khác bất đồng, không chỉ có Ma Đạo công pháp, cũng có Chính Đạo công pháp, cho nên Thần Phủ hai phần, một âm một dương, một Chính một Ma, hai hai ảnh ngược, cho nên mới có mười sáu Thần Phủ, pháp lực muốn vượt xa cùng thế hệ.

Bất quá dù vậy, Đạo Kim Ngọc Bàn như cũ có thể dễ dàng luyện hóa Thần Phủ của hắn, thậm chí ngay cả Thần Minh Thần Ma trong phủ cũng đang không ngừng hòa tan!

Ầm, ầm!

Thiên Khung trên Đạo Đài sụp đổ, đại địa phân giải, Đạo Cơ sắp bụi bay mai một, nếu Đạo Cơ bị hủy, hắn không chỉ từ Động Thiên cảnh đánh rớt trở về phàm trần, biến thành người phàm, thậm chí ngay cả tính mệnh có thể giữ được hay không cũng rất khó nói!

- Đạo Kim Ngọc Bàn, ngươi cho rằng ta trấn không được ngươi sao?

Giang Nam gầm lên, đệ nhất tọa Đạo Đài, trên Linh Đài, lập tức có vô số đạo văn phun ra, hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, phát ra một tiếng vang thật lớn, Đạo âm réo rắt, trấn áp xuống!

Cùng lúc đó, Đạo Đài phía trên, mười sáu Thần Phủ, đạo văn không ngừng phun ra, ở trên Linh Đài kết xuất một tòa Vạn Phật Tháp, một tòa Tạo Hóa Thần Lâu, một ngụm Trấn Tiên Đỉnh, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, một thanh Thiên Đao, một Tàng Thiên Hồ Lô, một ngụm Hóa Tiên Ngọc Bình, Bát Bảo đủ kết, cùng chung trấn áp xuống!

Boong boong tranh!

Đạo Kim Ngọc Bàn đột nhiên chợt hiện biến hóa, không còn là một mặt gương sáng bảo giám, Long Phượng song văn từ mặt kính hiện lên, ngao du bay ra, Long Phượng tương giao, Âm Dương biến hóa, diễn biến Thần Thông vô cùng vô tận bắn ra. Cùng Giang Nam diễn biến Thiên Đạo Bát Bảo chống lại!

Đan điền của Giang Nam nhất thời biến thành một chiến trường. Chín đại Thiên Đạo chí bảo tranh phong, giết đến thiên hôn địa ám, Địa Thủy Phong Hỏa phun ra, hỗn loạn không chịu nổi.

Sắc mặt Giang Nam tái nhợt, Đạo Kim Ngọc Bàn cường đại có chút ngoài dự liệu của hắn, thế nhưng một mình khiêng hạ Bát Bảo công kích, thật sự là cường hãn!

Phải biết rằng, hắn độ kiếp thành công, luyện hóa Bát Bảo hư ảnh, đem Thiên Đạo áo nghĩa bên trong nhận thức lĩnh ngộ, dung nhập vào bản thân, mình thi triển ra Bát Bảo Thần Thông, uy năng so sánh với Thiên Đạo chi kiếp trong tám đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh kia chỉ mạnh không yếu!

Nhưng mà, tám đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh không cách nào giải quyết một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, có thể thấy được Thiên Đạo chí bảo này cường hãn đến trình độ bực nào!

Bất quá, Đạo Kim Ngọc Bàn vẫn còn ở vào hoàn cảnh xấu, Long Phượng đều bị Thần Thông của tám đại chí bảo trấn áp, cái chí bảo hư ảnh này đột nhiên lần nữa biến đổi, hóa thành một đóa Liên Đài, tầng tầng lớp lớp liên hoa trán phóng. Tùy ý Thiên Đạo Bảo Chung chấn động, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm cắt gọt, Thiên Đao phách chém, Hóa Tiên Thần Quang luyện hóa, Vạn Phật Tháp độ hóa, Tạo Hóa Thần Lâu nghịch chuyển tạo hóa cũng thủy chung không cách nào phá vỡ tòa Liên Đài này!

- Đạo Kim Ngọc Bàn thật là lợi hại! Chỉ sợ tất cả Thiên Đạo chí bảo liên thủ, cũng không cách nào trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn chân chính!

Trong lòng Giang Nam chấn động, một Đạo Kim Ngọc Bàn, liền đủ để cùng với tất cả chí bảo chống lại, lão quái vật chưởng khống Đạo Kim Ngọc Bàn, chỉ sợ cũng là một nhân vật cực kỳ đáng sợ!

Người này rốt cuộc cường đại đến loại trình độ nào, thật sự khó có thể tưởng tượng!

- Đạo Kim Ngọc Bàn trong Đan điền ta, đã thành một bệnh kín.

Trên mặt Giang Nam hiện lên vẻ tái nhợt bệnh hoạn, hiện tại Đạo Kim Ngọc Bàn bị vây trong trạng thái phòng ngự, nhưng mà chẳng biết lúc nào sẽ chuyển làm trạng thái công kích, nếu hắn ở lúc cùng những người khác chiến đấu, Đạo Kim Ngọc Bàn bộc phát, cho dù không cách nào chém Đạo Cơ của hắn, cũng sẽ để cho hắn luống cuống tay chân.

Ở lúc chiến đấu luống cuống tay chân, cơ hồ chính là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Chư vị đạo hữu, làm phiền các ngươi.

Giang Nam hướng tứ đại hóa thân của mình thi lễ, tứ đại hóa thân lung la lung lay, một thân tu vi cơ hồ tiêu hao không còn, rối rít hoàn lễ nói:

- Đạo hữu, ta và ngươi vốn là nhất thể, cần gì phải khách khí?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 843: Thái Hoàng Lão Tổ Ta Tới ! Tới Tìm Thù ! (2)

Tứ tôn hóa thân này đều có được huyết nhục chi thân, là Giang Nam dùng tâm huyết luyện hóa thành thân thể, từng cái từng cái thực lực vô cùng cường đại, hôm nay tu vi của bọn họ chín thành chín đã dung nhập vào trong cơ thể Giang Nam, tăng lên tu vi của hắn, mà bản thân còn thừa không có mấy.

Nếu là những người khác luyện thành hóa thân, trải qua tiêu hao như vậy, là mơ tưởng khôi phục tu vi, phải từ đầu làm lại, trọng tu hóa thân.

Mà tứ tôn hóa thân này của Giang Nam cũng là có nhục thể của mình, có thể nhanh chóng khôi phục pháp lực, bất quá dù vậy, bọn họ muốn khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, cũng phải tốn hao một hai năm khổ công!

Một hai năm thời gian khôi phục tới trạng thái đỉnh, tứ đại hóa thân này lại là giúp đỡ thật lớn.

Đáng tiếc, Giang Nam sẽ không đợi thêm một hai năm thời gian nữa.

Hắn hiện tại liền muốn tìm Thái Hoàng Lão Tổ!

- Thái Hoàng Lão Tổ chưa trừ diệt, tâm cảnh của ta thủy chung không cách nào viên mãn!

Giang Nam tinh tế cảm ứng pháp lực hiện tại của mình, như tinh thần biển rộng!

Pháp lực của hắn so sánh với lúc trước tăng lên chín lần, to lớn bao la hùng vĩ, vô cùng vô tận, thân thể so sánh với trước cũng có tăng lên thật lớn, hôm nay nhục thể của hắn, tuyệt đối có thể so với thần minh chi bảo!

Hơn nữa, hắn hiện tại cảm giác được nhục thể của mình không hề giống

như trước trầm trọng như vậy nữa, khó có thể bay lên, hiện tại hắn cảm thấy nhục thể của mình rất nhẹ, nhẹ đến mình tùy thời có thể bay phá tốc độ cực hạn!

Pháp lực của hắn thật sự quá mạnh mẻ, tăng lên chín lần pháp lực, thúc dục thân thể, thân thể trầm trọng liền không còn là vấn đề, ngược lại là sở trường của hắn!

- Lan tỷ, Tử Huyên, Tử Uyển, hôm nay ta liền muốn ra cửa.

Giang Nam triệu tập tất cả nữ yêu tinh cùng tiểu yêu tinh, dừng một chút, sáp thanh nói:

- Không biết lúc nào mới có thể trở về... Lúc ta không có ở đây, các ngươi chiếu cố mình và mấy tiểu nha đầu.

Đám người Lan tỷ, Tử Huyên mắt lộ ra thần sắc không muốn, các nàng có thể nhìn ra được, lần này Giang Nam ra cửa, có thể ý thức được mình có thể không cách nào trở về, cho nên mới nói ra lời như thế.

Các nàng không biết nên an ủi vị giáo chủ trẻ tuổi này như thế nào.

- Thần Thứu, ngươi là Yêu Vương tỷ tỷ ta hàng phục, các nàng là bộ hạ cũ của tỷ tỷ, ngươi phải bảo vệ an nguy của các nàng, minh bạch chưa?

Giang Nam đem Thần Thứu Yêu Vương thả ra, phân phó nói.

Thần Thứu Yêu Vương hóa thành Đạo Nhân đầu trọc, gật đầu đồng ý. Giang Nam tâm niệm hơi động, một đầu cá lớn dài đến mấy ngàn dặm đột nhiên từ bên trong mi tâm hắn bay ra, rõ ràng là hóa thân của Thần Thứu Yêu Vương, vẫn đặt ở trong Bạch Ngọc Bình ân cần săn sóc, hôm nay cũng bị hắn trả lại cho Thần Thứu Yêu Vương.

Giang Nam nhìn mọi người một chút, dường như muốn đem giọng nói và dáng điệu nụ cười của các nàng nhớ ở đáy lòng, đột nhiên tung người nhảy ra, thoát ra ngàn dặm!

- Thái Hoàng Lão Tổ, ta tới! Tới tìm thù!

Trên bầu trời, một đạo lưu quang cấp tốc hiện lên, phá không bay đi, còn chưa chờ người chú ý tới, lưu quang đã biến mất ở phía chân trời.

Đó là Giang Nam, cách năm năm, hắn rốt cục có thể bay lượn ở phía chân trời, tùy ý ngao du!

Tốc độ của hắn, so sánh với trước nhanh hơn, thân thể có thể tiếp nhận được hư không trọng áp, mặc dù hư không không ngừng chấn động cũng không cách nào rung chuyển nhục thể của hắn!

Thân thể của hắn hôm nay, vượt qua Động Thiên cảnh Thiên Đạo chi kiếp, vừa mới động, cơ hồ tương đương với thần minh chi bảo ở trong hư không ghé qua!

- Hiện tại, mặc dù thực lực ta tăng nhiều, nhưng như cũ không có nắm chặc chiến thắng Thái Hoàng Lão Tổ, bất quá giết một người, cũng không phải là cần thực lực nhất định phải thắng được đối phương, ám sát cũng là một loại thủ đoạn khắc địch chế thắng!

Giang Nam dần dần tỉnh táo lại, Thái Hoàng Lão Tổ cũng không phải là dễ dàng có thể chiến thắng như vậy, thực lực của hắn mạnh, đã đạt tới trình độ Thiên Thần, mà lúc này Giang Nam mặc dù vận dụng tất cả pháp bảo cùng nội tình, tối đa cũng chỉ là cùng Thần Ma xê xích không nhiều.

Mặc dù cộng thêm Chiến Minh cự thú đã có chiến lực Thần Ma, cũng không có thể chính diện đánh bại Thái Hoàng Lão Tổ, chỉ biết bại vong!

- Nếu ta vận dụng Đãng Ma Kiếm, ở dưới tình huống đánh lén, cho dù là Thái Hoàng Lão Tổ, cũng không có thể phòng được!

Hắn cùng với Thái Hoàng trong lúc đó, còn cách bát trọng Thiên Cung, Thái Hoàng thân là thần minh duy nhất từ Huyền Minh Nguyên Giới đi ra trong hai mươi vạn năm, chỗ cường đại không cần phải nói, muốn chém giết người này, nhất định phải dùng vô số thủ đoạn!

Mặc dù Giang Nam liên tục vượt qua tam đại cảnh giới, pháp lực cùng chiến lực tăng vọt, Đạo Tâm cũng bởi vì thực lực tăng vọt chịu ảnh hưởng, nhưng mà Đạo Tâm cũng không hoàn toàn hỏng mất, như cũ còn có lý tính, để cho hắn tiếp tục phân tích địch ta mạnh yếu.

- Thái Hoàng Lão Tổ cố nhiên tâm cảnh vô địch, trí khôn như châu, tính toán không bỏ sót, nhưng mà hắn thiên toán vạn toán, cũng không nghĩ tới ta đã tới Trung Thiên thế giới, đây chính là cơ hội của ta!

Một kích.

Hắn chỉ có cơ hội một kích!

Dưới một kích không thể chém giết Thái Hoàng mà nói, hắn liền không còn có bất cứ cơ hội nào, mà lâm vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm!

Trung Thiên thế giới Thái Huyền Thánh Tông ở bắc phương Đông Cực Đại Hoang, cả ngày băng tuyết, lạnh khủng khiếp, bởi vì Thái Huyền Thánh Tông cũng không cường đại thế nào, cho nên chỉ có thể đem môn phái xây ở đó.

Nơi này cũng là tuyết sơn cùng sông băng cực kỳ cao lớn, mặc dù cũng có sinh linh lựa chọn ở chỗ này phồn diễn sinh sống, nhưng mà nhân số không nhiều lắm, chỉ có một chút dân tộc du mục trời sanh tính vạm vỡ.

Giang Nam sưu tầm trí nhớ mấy Thái Huyền Thánh Tông đệ tử, biết ở địa phương này, còn có không ít môn phái, nhưng cũng không lớn, tương tự Thái Huyền Thánh Tông.

Trung thiên Thái Huyền Thánh Tông, lãnh địa ước chừng mấy ngàn vạn dặm, hạ hạt mấy chục đại bộ lạc du mục, ở trong Thái Huyền Thánh Tông, có hơn ngàn Linh sơn linh phong, trong đó thần minh có ba vị, cộng thêm Thái Hoàng Lão Tổ là bốn vị.

Thái Huyền Thánh Tông chưởng giáo trước tên là Tông Nhượng, thực lực không phải chuyện đùa, đã đi lên bài vị hơn tám ngàn năm, nghe nói hắn đã

muốn đạt tới Thiên Thần cảnh giới.

Bất quá cho dù là Tông Nhượng, ở trước mặt Thái Hoàng cũng không có kiên trì mấy chiêu, chủ động đem chưởng giáo vị tặng cho hắn.

Hai thần minh khác của Thái Huyền Thánh Tông một vị tên là Ích Tà Tôn Giả, một vị khác tên là Điên Đạo Nhân, hai người tuổi đã lớn, là lão quái vật, uy vọng cực cao, thường ngày căn bản không lộ diện, chỉ có lúc tông môn nguy cơ bọn họ mới có thể hiện thân.

Về phần đệ tử trưởng lão khác, vô số cao thủ, tuyệt thế cường giả không dưới mười, không giống Huyền Minh Nguyên Giới, ngay cả tuyệt thế cường giả cũng ít ỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 844: Hơi Thở Thiên Đạo

Trong những tuyệt thế cường giả này, không thiếu cao thủ có chiến lực kinh người có thể so với Thần minh!

Hơn nữa, Thái Hoàng Lão Tổ giao du rộng lớn, cùng mấy môn phái khác trên băng nguyên quan hệ cũng không tệ, thường có lui tới, vung tay hô lên, sẽ có người tụ tập!

Giang Nam nhìn sông băng núi lớn ở tiền phương, tâm niệm hơi động, toàn thân tinh khí nội liễm, hơi thở dần dần suy yếu, giống như một Thần Phủ ngũ trọng tu sĩ bình thường, những tu vi khác hết thảy bị giấu diếm xuống.

Trong cơ thể hắn truyền đến thanh âm xương cốt bành bạch rung động, trong chớp mắt tướng mạo cũng phát sinh thay đổi, từ thiếu niên thanh tú biến thành Hứa Văn Thuận, là tu sĩ Thái Huyền Thánh Tông mà hắn từng ở Đông Cực Đại Hoang gặp phải.

Thậm chí, ngay cả công pháp của hắn cũng bị thay đổi, biến thành công pháp của Thái Huyền Thánh Tông.

Không chỉ có như thế, Giang Nam đem trí nhớ tu sĩ kia sưu tầm một lần, đối với hắn hết thảy cũng rõ như lòng bàn tay, thay đổi thanh tuyến, cho dù người cùng tu sĩ này thân mật, cũng không cách nào phát hiện bất kỳ dị trạng!

Hắn ngông nghênh đi vào Thái Huyền Thánh Tông, không có bất kỳ người ngăn trở hỏi thăm, ngược lại hướng hắn mỉm cười vấn an.

Giang Nam nhất nhất hoàn lễ, cũng không lâu lắm, liền đến phúc địa của Thái Huyền Thánh Tông, phía trước chính là ngọn núi cao nhất của Thái Huyền Thánh Tông, một khối Huyền Băng trên triệu năm luyện thành ngọn

núi!

Ngọn núi này trên thực tế là một thần minh chi bảo, bị lịch đại chưởng giáo của Thái Huyền Thánh Tông lấy đạo tắc bản thân gia trì, uy năng vượt xa thần minh chi bảo bình thường, cực kỳ lợi hại.

Giang Nam đi lên tòa huyền băng phong này, thầm nghĩ:

- Nơi này là Tông Chủ Phong, nếu như Thái Hoàng Lão Tổ không có đi ra ngoài mà nói, tất nhiên sẽ ở trên tòa Linh sơn này trấn giữ.

- Ngươi là tam đại đệ tử?

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nam tử đi tới, trên mặt uy nghiêm, không vui nói:

- Nơi đây chính là Tông Chủ Phong, không phải là địa phương ngươi có thể tới, còn không mau mau lui ra?

Giang Nam nghiêng đầu đánh giá người này, lập tức từ trong trí nhớ của Hứa Văn Thuận tìm được lai lịch của hắn, người này tên là Vi Xương, chịu trách nhiệm hình phạt, là một trong mười đại tuyệt thế cường giả của Thái Huyền Thánh Tông, chưởng hình trưởng lão, tu vi đã đạt tới Thiên Cung thất trọng, cực kỳ cường đại.

Ở trong trí nhớ của Hứa Văn Thuận, Vi Xương giống như là Thiên Thần!

Dĩ nhiên, đây là bởi vì tu vi thực lực của Hứa Văn Thuận quá thấp, ở trong mắt Giang Nam, mặc dù Vi Xương rất mạnh, nhưng mà cùng Thần minh so sánh, còn có một đoạn chênh lệch cực lớn.

- Chưởng hình trưởng lão, xin hỏi Chưởng Giáo Chí Tôn có đây không?

Giang Nam khom người hỏi.

Vi Xương thấy hắn không có lập tức rời đi, ngược lại đi hỏi thăm Thái Hoàng Lão Tổ, không khỏi cau mày, quát lớn:

- Lá gan của ngươi không khỏi quá lớn! Tung tích của Chưởng Giáo Chí Tôn, há là ngươi có thể hỏi tới? Mau mau lui ra, nếu không đừng trách ta vận dụng tông môn môn quy!

Giang Nam vẫn không nhúc nhích, cười nói:

- Chưởng hình trưởng lão, đệ tử có việc, muốn bẩm báo chưởng giáo, nếu trì hoãn đại sự, ngươi chịu trách nhiệm không nổi.

- Chịu trách nhiệm không nổi?

Vi Xương giận dữ, đỉnh đầu pháp lực bắt đầu khởi động, hóa thành mội cái đại thủ, bắt hắn lại, cười lạnh nói:

- Ta trông coi hình phạt, vẫn là lần đầu gặp phải có người không nghe ta dạy dỗ! Ngươi ăn tim gấu gan báo, ngay cả ta cũng gõ nhịp, bản thân ta muốn nhìn là ta chịu trách nhiệm không nổi, hay ngươi chịu trách nhiệm không nổi! Hôm nay ta liền đem ngươi cột vào trên Thiên Phạt đài, ba nghìn tiên hình hầu hạ, để cho ngươi biết trời cao đất rộng!

Trong nháy mắt hắn bắt được Giang Nam, một đạo Thần quang hiện lên, nhanh như tia chớp vào bên trong mi tâm của Vi Xương.

Thân thể Vi Xương chấn động, bên trong mi tâm nhất thời xuất hiện một kim nhân thân cao mấy vạn trượng, trên cao nhìn xuống thần hồn của hắn!

- Ngươi không phải là đệ tử thánh tông ta, ngươi rốt cuộc là người nào?

Vi Xương trong lòng kinh hãi, vội vàng cao giọng quát hỏi.

Hắn cũng là tuyệt thế cường giả, cao thủ đứng đầu, tu thành Thiên Cung thất trọng, thần hồn sắp lột xác thành thần tính, lập tức điều động lực lượng đi trấn áp Huyền thai kim nhân của Giang Nam!

Mi tâm của hắn chính là một tòa Thái Huyền đại trận, chia làm Âm Dương Song Ngư, thần hồn của Vi Xương đứng ở trong trận, Âm Dương

Song Ngư khuấy phá, lập tức bộc phát ra vô cùng uy năng, tịch quyển dựng lên, hướng Huyền thai kim nhân của Giang Nam bay tới, cười lạnh nói:

- Ngươi quá khinh địch! Cho dù ngươi là Thần minh, đi tới mi tâm của ta, cũng bị ta khắc chế! Hàng phục cho ta!

Oanh!

Trên bầu trời một chân to kim chói rơi xuống, ầm ầm một tiếng dẫm ở trên Thái Huyền đại trận, tòa đại trận này lập tức dừng vận chuyển, bị sinh sôi dậm đến dừng lại!

Trong lòng Vi Xương chấn động, lập tức nhìn ra chênh lệch, thất thanh nói:

- Ngươi không phải là Thần minh, mà là Thiên Thần!

Hắn lập tức phi thân trở lui, đại môn Tử Phủ mở ra, thần hồn nhanh như tia chớp đầu nhập trong Tử Phủ, ngay sau đó đại môn Tử Phủ đóng lại. Tử Phủ diệu dụng rất nhiều, trong đó trọng yếu nhất là thần hộ mệnh hồn, thần hồn vào chủ Tử Phủ, là có thể chống đở cường địch xâm lấn!

Sau một khắc, hai tay của Huyền thai kim nhân nhẹ nhàng nhấn một cái, hai miếng Tử Phủ đại môn ầm ầm mở ra, bị sinh sôi đẩy ra, tiếp theo một kim thủ lớn đến không thể tưởng tượng nổi thăm dò vào trong Tử Phủ.

Vi Xương gầm lên, đang muốn điều động pháp bảo dấu diếm trong Tử Phủ cắn nát bàn tay này, đột nhiên chỉ thấy kim thủ kia mở ra năm ngón tay, trong lòng bàn tay có đạo văn xông ra, hóa thành một ngụm hồng chung.

Cạch...

Kim thủ bấm tay gảy nhẹ, hồng chung chấn vang, Thiên Đạo chi âm cuồn cuộn nổ vang, chấn đến hắn thất điên bát đảo, sau một khắc thần hồn của hắn rơi vào trong tay Giang Nam, nhẹ nhàng lấy ra Tử Phủ!

- Nói đi, Thái Hoàng Lão Tổ đến tột cùng ở nơi đâu?

Giang Nam đem thần hồn của Vi Xương bắt trong lòng bàn tay, lạnh lùng nhìn hắn:

- Ngươi cũng có thể cự tuyệt, bất quá ta có thể dễ dàng sưu hồn tác phách, sưu tầm trí nhớ của ngươi, nhận được chuyện tình ta muốn biết!

Mồ hôi lạnh trên trán Vi Xương say sưa, đột nhiên cắn răng, thần hồn lập tức dấy lên Đại Hỏa hừng hực, người này thế nhưng cực kỳ cương liệt, ý muốn tự mình hại mình thần hồn câu diệt, cười thảm nói:

- Tà ma, ngươi mơ tưởng được bất cứ chuyện gì...

- Ngươi tình nguyện nghiền nát thần hồn cũng không nguyện bán đứng Thái Hoàng?

Giang Nam một hơi thổi ra, thần hồn Đại Hỏa của Vi Xương nhất thời dập tắt, ngay sau đó bàn tay xê dịch, thần hồn của Vi Xương nhất thời nát bấy!

Hắn há mồm khẽ hấp, mảnh nhỏ thần hồn nghiền nát của Vi Xương rối rít tràn vào trong miệng của hắn.

- Ân? Thái Hoàng Lão Tổ lại có gặp gỡ bực này...

Vô số trí nhớ của Vi Xương vọt tới, Giang Nam lập tức biết vì sao Vi Xương tình nguyện hồn phi phách tán cũng không nguyện bán đứng Thái Hoàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 845: Huyền Nữ Băng Cung. (1)

Địa phương Thái Huyền Thánh Tông lựa chọn xây tông môn cực kỳ kỳ diệu, ở phía dưới ngọn núi cao nhất này, là một thượng cổ động phủ, tổ sư khai sơn phát hiện tòa động phủ này, nhưng không có lộ ra, mà ở nơi đây khai tông lập phái, trước đánh ra tấm giang sơn, đứng vững gót chân, lại từ từ mưu đồ mở ra động phủ.

Khai sơn tổ sư luyện thành một tòa huyền băng phong trấn áp ở chỗ này, che kín động phủ tản mát ra rung động, trăm vạn năm qua, tòa động phủ này thủy chung không có bị ngoại giới phát giác.

Bất quá, mặc dù vị tổ sư Thái Huyền Thánh Tông này là Chân Thần, nhưng không có đầy đủ thực lực đả thông tòa động phủ này, cũng không lâu lắm liền chết già, mà hơn mười vị chưởng giáo sau này của Thái Huyền Thánh Tông, tu vi còn không bằng hắn, mặc dù cũng muốn mở ra tòa động phủ này, nhưng không có đủ thực lực, cho đến Thái Hoàng xuất hiện.

Mặc dù Thái Hoàng chẳng qua là Thần minh, thực lực không bằng vị tổ sư kia, nhưng hắn kinh tài tuyệt diễm, tài trí thông thiên, dần dần phá giải môn hộ tòa động phủ này, khiến cho động phủ mở ra, có thể tiến vào trong động phủ.

Mà hiện tại, Thái Hoàng Lão Tổ cùng Tông Nhượng, Điên Đạo Nhân, Ích Tà Tôn Giả cùng với mấy cường giả khác, chính là ở phía dưới huyền băng phong này, thăm dò động phủ kia!

- Khó trách Vi Xương cận kề cái chết cũng không nói. Người này cũng là hạng người trung liệt, đáng giá kính nể, đáng tiếc ta và ngươi chỉ có thể trở thành địch nhân...

Giang Nam ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Ngay cả Chân Thần cũng không cách nào mở ra động phủ, xem ra tòa động phủ này không phải chuyện đùa, hơn phân nửa là Thần Chủ lưu lại động phủ...

Thần hồn của hắn xâm lấn, chiếm cứ Tử Phủ của Vi Xương, nhưng không có luyện thành hóa thân, mà là khống chế thân thể này, một đường hướng trung tâm huyền băng phong xông vào.

Chỉ thấy trung tâm huyền băng phong đã bị người đánh ra một lối đi, huyền khí lạnh lùng trong thông đạo xông ra, hướng ra phía ngoài phun mạnh, uy năng cơ hồ có thể so với một kích toàn lực của Chưởng Giáo Chí Tôn cường giả!

- Khí tứcThiên Đạo!

Giang Nam trong lòng rung mạnh, từ trong động phủ thổi ra huyền khí, hắn cảm ứng được khí tức của Thiên Đạo!

Khí tức Thiên Đạo!

Động phủ phía dưới huyền băng phong của Thái Huyền Thánh Tông thổi ra huyền khí, lại truyền đến khí tức Thiên Đạo!

Giang Nam kinh nghiệm lần lượt Thiên Đạo chi kiếp, đối với khí tức Thiên Đạo cực kỳ nhạy cảm, tuyệt đối không thể nhận lầm, từ trong tòa thượng cổ động phủ này truyền đến, tuyệt đối là khí tức Thiên Đạo không thể nghi ngờ!

Giang Nam tinh tế cảm xúc, cổ khí tức này cùng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh có không cùng rất nhỏ, không bằng Thiên Đạo chí bảo rộng rãi pha tạp như vậy, nhưng thắng ở chỗ cổ khí tức này tương đối tinh thuần, càng thêm nồng nặc, hẳn là hư ảnh cùng thực chất khác nhau!

- Loại địa phương này, tự nhiên không thể nào có Thiên Đạo chí bảo, như vậy trong động phủ, nhất định là chủ nhân động phủ lấy được mảnh nhỏ Thiên Đạo!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, chín đại thần nhân sưu tập mảnh nhỏ Thiên Đạo Bổ Thiên, cũng không có đem tất cả mảnh nhỏ Thiên Đạo thu thập hết, vẫn có không ít mảnh nhỏ Thiên Đạo rơi lả tả ở trong thiên địa.

Thời xa xưa trận đại chiến kia thật sự quá mãnh liệt, Thiên Đạo cũng bị đánh nát, chư thiên vạn giới sụp đổ, mảnh nhỏ Thiên Đạo rơi lả tả các nơi trong thế giới, chín vị Bổ Thiên thần nhân góp nhặt phần lớn mảnh nhỏ, thiếu thốn bộ phận liền dùng Đạo tắc của mình thay thế.

Vì vậy Thiên Đạo vô tư biến thành Thiên Đạo có tư, chư thiên vạn giới vận hành cũng không viên mãn.

Những mảnh nhỏ khác thỉnh thoảng bị người phát hiện, bất kỳ một khối mảnh nhỏ xuất hiện, cũng sẽ khiến một phen tranh đoạt kịch liệt, máu chảy thành sông, phục thi khắp nơi, thậm chí ngay cả Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn cũng sẽ bị kinh động, đại khai sát giới!

Thiên Đạo mảnh nhỏ ý nghĩa phi phàm, không chỉ có ý nghĩa có thể mượn mảnh nhỏ thể ngộ Thiên Đạo, giống như trước cũng ý nghĩa, chủ nhân mảnh nhỏ Thiên Đạo có thể đem mảnh nhỏ Thiên Đạo luyện chế thành pháp bảo, làm cho đạo tắc của mình ký thác trong Thiên Đạo, kéo dài thọ nguyên của mình. Làm cho mình đạt được thọ nguyên càng thêm lâu dài!

Mặc dù loại lâu dài này không giống Thiên Đạo chí bảo có thể làm cho người cùng thế tồn tại, nhưng cũng có thể để cho thọ nguyên tăng lên thật to, chỉ là bởi vì mảnh nhỏ quá ít, không cách nào đột phá giới hạn hai trăm vạn năm thọ nguyên mà thôi.

- Trong động phủ phía dưới Thái Huyền Thánh Tông, thậm chí có mảnh nhỏ Thiên Đạo, khó trách lịch đại chưởng giáo Thái Huyền Thánh Tông giấu diếm sâu như vậy, trăm vạn năm cũng không để lộ tin tức! Bất quá, nếu mảnh nhỏ Thiên Đạo rơi vào trong tay Thái Hoàng, thực lực của hắn tất có tăng nhiều, thọ nguyên lại càng dài!

Giang Nam tâm niệm hơi động, thân hóa lưu quang, biến mất bên trong

mi tâm của Vi Xương, ẩn núp xuống, thúc dục thân thể Vi Xương hướng chỗ sâu của lối đi bay đi.

Huyền khí mãnh liệt đập vào mặt, càng đến dưới đất, huyền khí liền càng phát ra cương mãnh, đợi càng về sau, huyền khí mênh mông gào thét. Đem hết thảy đông lại, Giang Nam mượn hai mắt của Vi Xương hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cái thông đạo này thẳng tắp nối thẳng dưới đất, bốn phía lối đi là khối băng khổng lồ hoa mỹ, từng cục Huyền Băng như núi, ở trên Huyền Băng sinh ra một chút đại hoa kỳ dị sáng lạng, đóa hoa phát ra quang mang sâu kín, chiếu rọi vách tường, giống như thủy tinh!

- Đây là hoa gì?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, lấy tay hái một đóa hoa, đóa hoa kia mới vừa rời vách tường, liền lập tức khô héo hòa tan, hóa thành từng vết thần quang cùng nước đọng, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam sách sách xưng kỳ, loại đại hoa kỳ dị này là do thần quang, nước cùng huyền khí tạo thành, rời vách tường sẽ hòa tan, mặc dù trong hoa tích chứa thần quang cực kỳ kỳ diệu, có linh lực cực kỳ cường đại, nhưng mà loại đặc tính này đưa đến loại hoa kia không cách nào làm thuốc.

Cái thông đạo này không biết xâm nhập dưới đất sâu bao nhiêu, càng về sau, huyền khí cuồng phong càng phát ra mãnh liệt, nhiệt độ càng thấp, cho dù là Vi Xương là tuyệt thế cường giả, cũng kết một tầng Huyền Băng!

Răng rắc!

Thân thể Vi Xương bị triệt để đông cứng, ngay sau đó gió rét thổi tới, thân thể vị tuyệt thế cường giả này rầm một tiếng nát bấy, tan rã ở trong huyền khí!

Giang Nam lập tức bại lộ ở trong huyền khí, huyền khí xâm lấn, lạnh như băng thấu xương.

- Sở dĩ ta giữ lại thân thể Vi Xương, là muốn dựa vào khuôn mặt Vi

Xương lẫn vào trong đám người Thái Hoàng, thừa dịp bất ngờ, dữ dội lên đánh lén, một kiếm phải giết. Chỉ là ta đánh giá thấp uy lực huyền khí, để cho thân thể Vi Xương bị hủy, thiếu một cách đánh lén...

Giang Nam thầm thở dài đáng tiếc, huyền phong vẫn không thể uy hiếp được nhục thể của hắn, bất quá vì an toàn, hắn tâm niệm hơi động, Thánh Quân thần thụ từ trong Tử Phủ bay ra, đi tới bầu trời Ma ngục, Thần hà tia tia gột rửa xuống, trợ giúp hắn chống cự huyền khí xâm lấn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 846: Huyền Nữ Băng Cung. (2)

Hắn tiếp tục hướng dưới đất bay đi, xâm nhập dưới đất gần vạn dặm, nơi đi qua, phóng mắt nhìn đi, dưới đất bất luận cái gì, hết thảy cũng là do Huyền Băng tạo thành, lại không có thấy bất kỳ một hòn đá hoặc là bùn đất, nham tương nào!

- Chẳng lẽ là trong động phủ dưới đất kia tản mát ra huyền khí, đem hết thảy nơi đây đông lại, biến thành Huyền Băng, đem động phủ chôn xuống?

Giang Nam nghĩ ngợi nói.

Huyền Băng nơi này dầy như vậy, cho dù là Thần Tôn thần thức chỉ sợ cũng không cách nào đâm rách Huyền Băng dày như thế, tìm kiếm đến bên động phủ, này mới đưa đến tòa động phủ nay như cũ bình yên vô sự.

Mà huyền khí phá vỡ bề mặt quả đất, đưa đến khí tức Thiên Đạo tiết ra ngoài, vị tổ sư khai sáng Thái Huyền Thánh Tông kia vừa vặn tới đây, lấy huyền băng phong trấn áp huyền khí, hơn nữa ở chỗ này thành lập Thái Huyền Thánh Tông, thế cho nên trăm vạn năm tới không người nào có thể phát hiện dưới đất lại cất giấu một đại bí mật như vậy!

Rốt cục, hắn đi tới điểm cuối lối đi, chỉ thấy ở trước mặt hắn trong lúc bất chợt nhiều ra một tòa động phủ mỹ lệ, giống như một tòa Băng Cung cự đại, Băng Cung có bậc thang thật dài, hai bên bậc thang có băng trụ cùng tượng đá khổng lồ, tượng đá điêu khắc một loại Thần Thú kỳ dị, thiên hình vạn trạng, có một loại khí tức trang nghiêm túc mục.

Đại môn Băng Cung đã mở ra, huyền phong gào thét bắt đầu từ trong cánh cửa kia điên cuồng thổi ra, ở trên cửa có một tấm biển, phái trên đề mấy chữ "Huyền Nữ Băng Cung".

- Thái Hoàng cùng đám người Tông Nhượng, Điên Đạo Nhân, Ích Tà Tôn

Giả, tất nhiên đã tiến vào Băng Cung động phủ!

Giang Nam không chần chờ chút nào, lắc mình tiến vào tòa Huyền Nữ Băng Cung này, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy hắn giống như đi tới một thế giới đóng băng, nơi nơi là huyền khí kết thành Huyền Băng, điêu lương bức trụ, hết thảy là Huyền Băng xây thành, một bông hoa một cây cối, đều là Huyền Băng biến thành, băng cấp trên mặt đất, hành lang băng thật dài, thậm chí ngay cả hồ cũng là Huyền Băng, Giang Nam đi tới trên một mảnh hồ, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trong hồ nước còn có băng ngư, sinh vật rất là kỳ dị, lại có thể ở trong Huyền Băng du động.

Hắn tiếp tục đi thẳng về phía trước, huyền khí quá lớn, để cho nhục thể của hắn cũng có chút cứng ngắc, cho dù là Thánh Quân thần thụ trong lông mày hắn, cũng có chút chống đở không nổi, Thần hà lưu chuyển trở nên trì hoãn chậm lại.

- Băng sương huyền khí thật là mạnh! Nơi này huyền khí nồng đậm, chỉ sợ Thần minh tới đây cũng sẽ bị đông lạnh, hành động khó khăn!

Giang Nam thu thần thụ, thúc dục Đậu Suất Thần Hỏa, hỏa lực mênh mông phóng mạnh về quanh thân, bất quá, cho dù là Thần Ma Thánh Hỏa cũng có chút khắc chế không được loại huyền khí này.

Giang Nam khẽ cau mày, thử thúc dục nhè nhẹ từng sợi Hoàng Thiên Thánh Hỏa, lúc này mới dần dần đem huyền khí xâm lấn đến trong cơ thể hóa đi.

Hắn hôm nay có thể vận dụng Thần Ma Thánh Hỏa rèn luyện thân thể, nhưng mà vận dụng Hoàng Thiên Thánh Hỏa mà nói, vẫn còn có chút miễn cưỡng, không cẩn thận là có thể dẫn lửa thiêu thân!

Hắn cẩn thận khống chế Hoàng Thiên Thánh Hỏa, tiếp tục đi thẳng về phía trước, cũng không lâu lắm liền đi ra phòng khách của động phủ này, đi tới hậu hoa viên của Huyền Nữ Băng Cung.

Huyền Nữ Băng Cung không giống Thánh Quân động phủ rộng rãi mênh mông như vậy, nhưng địa vực cũng không nhỏ, chỉ là hậu hoa viên chí ít cũng trăm dặm, dãy núi phập phồng, cũng hết thảy là băng sơn sông băng, hoa cỏ cây cối, không có chỗ nào mà không phải là Huyền Băng biến thành.

Mà ở phía sau hậu hoa viên, từng ngọn Băng Cung chằng chịt, hình dạng như hoa mai.

- Nơi này có dấu vết chiến đấu lưu lại!

Trong lòng Giang Nam đột nhiên rùng mình, xem xét bốn phía, chỉ thấy trước một tòa băng sơn hiển nhiên đã từng phát sinh quá một cuộc ác chiến, nơi nơi là pháp bảo Thần Thông oanh kích lưu lại dấu vết, thậm chí còn có hai cỗ thi thể, nhìn bộ dáng, hẳn là mấy vị tuyệt thế cường giả của Thái Huyền Thánh Tông kia, hiển nhiên, bọn người Thái Hoàng Lão Tổ ở nơi đây trong lúc bất chợt gặp phải tập kích, dưới sự ứng phó không kịp bị chém giết hai người!

Bất quá, hắn kiểm tra bốn phía, lại phát hiện một màn cổ quái, nơi này trừ thi thể hai vị tuyệt thế cường giả kia ra, cũng không có thi thể những khác lưu lại, cũng không có thủ đoạn công kích như cấm chế.

Lấy thực lực đám người Thái Hoàng Lão Tổ, nếu như là cấm chế, phá cấm mà nói nhất định sẽ lưu lại dấu vết, nếu như bị chủ nhân động phủ lưu lại Thần Thú yêu thú đánh lén, cũng sẽ lưu lại một chút ít thi thể.

Mà hiện trường trừ hai cỗ thi thể này ra, thì không có vật khác!

Giang Nam không khỏi lâm vào trầm tư:

- Tập kích đám người Thái Hoàng rốt cuộc là vật gì?

Đột nhiên, nơi xa truyền đến một cổ khí tức cuồng bạo, còn có nhiều tiếng gầm lên cùng thú rống, Giang Nam trong lòng vừa động:

- Bọn người Thái Hoàng Lão Tổ ở phía trước, cùng thứ gì giao thủ!

Hắn hoàn toàn phong bế khí tức của mình, về phía trước truy tung đi, đợi đi tới nơi thanh âm kia truyền đến không xa, vẻ mặt Giang Nam không khỏi dại ra, chỉ thấy đám người Thái Hoàng Lão Tổ lại có mấy vị tuyệt thế cường giả tử vong, vây công bọn họ rõ ràng là mấy chục đầu cự thú!

Những cự thú này, cũng là Huyền Băng tạo thành, từng cái từng cái thực lực kinh người, có thể so với Chiến Minh cự thú, có Thần Ma chiến lực!

Thình thịch...

Một đầu Huyền Băng cự thú đột nhiên bị Tông Nhượng cùng một vị Thái Huyền Thánh Tông Thần minh khác là Điên Đạo Nhân hợp lực đánh chết, bất quá đầu cự thú này mới vừa ngã xuống, liền lập tức hóa thành một vũng nước, ngay sau đó ở trên mặt đất kết thành một tầng Huyền Băng.

- Khó trách ta không có phát hiện những thi thể khác, thì ra là như vậy!

Giang Nam hé mắt, quét về phía Thái Hoàng Lão Tổ, con ngươi co rút nhanh, chỉ thấy Thái Hoàng như cũ là thiếu niên tóc trắng kia, một mình một người kéo tám đầu Huyền Băng cự thú, ở dưới Huyền Băng cự thú vây công, như cũ bình tĩnh, mỗi nhất kích rơi xuống, Huyền Băng cự thú liền bị hắn đánh cho Huyền Băng ối chao bay loạn, tứ chi không trọn vẹn!

Đúng là bởi vì hắn một mình một người kéo nhiều Huyền Băng cự thú như vậy, này mới không có để cho mọi người Thái Huyền Thánh Tông toàn quân bị diệt.

- Thái Hoàng thật là mạnh...

Giang Nam giật mình trong lòng, hôm nay Thái Hoàng Lão Tổ, so với lúc hắn rời đi Huyền Minh Nguyên Giới cường đại nhiều lắm, nơi này bất kỳ một đầu Huyền Băng cự thú nào cũng có thể kém Chiến Minh cự thú, cho dù là Giang Nam toàn lực ứng phó, cũng mơ tưởng dễ dàng bắt lại.

Mà Thái Hoàng một người kéo tám đầu Huyền Băng cự thú, hơn nữa vẫn còn dư lực, hiển nhiên những Huyền Băng cự thú này không cách nào làm

cho hắn thi triển ra toàn lực.

Tu vi thực lực của Tông Sơn cũng cực kỳ cường đại, không thua Hoang Cổ Thánh Thành phó thành chủ Cung Thường Thanh, là một vị cường giả đến gần Thiên Thần cảnh giới, Điên Đạo Nhân cùng Ích Tà Tôn Giả thì muốn kém mấy phần, thực lực cùng Huyết Thần Mao Viễn Công, Thao Hộc Tôn Giả không kém bao nhiêu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 847: Bát Thiên Đại Họa. (1)

Mà những tuyệt thế cường giả may mắn còn sống khác chỉ còn dư lại ba người, chiến lực tất cả cũng cực kỳ cường đại, cơ hồ có thể cùng thần minh sánh ngang!

- Xung đột chính diện, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam thu hồi ánh mắt, nhìn về phía nơi xa, chỉ thấy ở trong dãy núi hậu hoa viên của Huyền Nữ Băng Cung này, đứng vững từng tượng đá cự thú, bảo vệ từng ngọn Băng Cung, những tượng đá này đứng ở nơi đó giống như vật chết, đối với đám người Thái Hoàng làm như không thấy.

- Ta hiểu được! Những tượng đá này chỉ có ở đến gần, khí cơ cảm ứng, mới có thể bị kích thích sống lại!

Những băng điêu Cự Thú này thủ hộ lấy những Băng cung đó, hiển nhiên là chủ nhân Huyền Nữ Băng cung lưu lại, để tránh bị người xâm nhập Băng cung!

Số lượng Cự Thú băng điêu rất nhiều, nếu hơi không lưu ý xúc động, những Cự Thú này hết thảy sống lại, mấy trăm đầu có thể so với Thần Ma Cự Thú, cho dù là cường đại như Thái Hoàng lão tổ, cũng muốn nuốt hận xong việc!

- Băng điêu Cự Thú thực sự không phải là sinh linh chính thức, mà là một loại dị bảo do Huyền Nữ luyện, dựa vào khí cơ dẫn động. Giang Tuyết tỷ tỷ truyền thụ của ta pháp môn phong bế khí cơ, có thể ở dưới tình huống không kinh động băng điêu Cự Thú, bình an tiến vào những Băng cung này! Hiện tại bọn người Thái Hoàng bị cuốn lấy, ngược lại là thời cơ tốt nhất để ta tìm được mảnh vỡ thiên đạo kia!

Số lượng Băng cung ở đây rất nhiều, muốn từ trong chút ít băng cung này

rất nhanh tìm được mảnh vỡ thiên đạo, cơ hồ là chuyện không thể nào, bất quá cái này lại không làm khó được Giang Nam.

Hắn nhiều lần vượt qua Thiên Đạo chi kiếp, đối với thiên đạo dĩ nhiên có chỗ lĩnh ngộ, đối với thiên đạo mảnh vỡ cực kỳ mẫn cảm, có thể từ trong rất nhiều khí tức hỗn loạn dễ dàng liền phân biệt ra được phương vị chuẩn xác của mảnh vỡ thiên đạo.

Giang Nam tinh tế cảm ứng khí tức mảnh vỡ thiên đạo, đột nhiên con mắt sáng ngời, ánh mắt rơi vào trên một tòa thiên điện, lập tức thân hình khẽ động, hướng tòa thiên điện này lướt đi.

Hắn thân nhẹ như hồng, lướt qua một băng điêu Cự Thú, những băng điêu Cự Thú này ở lúc hắn trải qua bên người, không có nhúc nhích chút nào, là vì Giang Nam phong bế mười vạn tám ngàn lỗ chân lông toàn thân, coi như là thần thức của Thần Ma từ trên người hắn đảo qua, không dùng mắt thường đi nhìn, cũng chỉ sẽ cho rằng đây chẳng qua là một khối ngoan thạch, mà không phải nhân loại sống sờ sờ!

Rốt cục, Giang Nam ở thần không biết quỷ không hay đi vào trong nội cung này.

Bên trong tòa Băng cung này bố trí cùng gian phòng của tiểu thư khuê các rất là tương tự, lư hương, bình phong, trang đài, ngọc mấy, giường thơm, la trướng, có chút lịch sự tao nhã. Bất quá bất đồng chính là, những bố trí này toàn bộ đều là băng điêu. Thậm chí ở bên trong lư hương, còn có Băng Diễm nhảy động, bất quá lại không có bất kỳ nhiệt lực phát ra, ngược lại phát ra hàn khí um tùm.

Tại đây hàn khí bức người, hơn xa ngoại giới, Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu như mình không thúc dục thánh hỏa mà nói, nhất định sẽ ở trong tích tắc đông thành tượng băng!

Hắn phi tốc ở trong phiến Băng cung này nhìn quét một lần, không có phát hiện bất luận pháp bảo bảo vật gì, lúc này cảm ứng phương vị mảnh vỡ

thiên đạo, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, bấm tay gảy nhẹ, la trướng xốc lên một góc.

Trong la trướng, trên giường thơm, một nữ tử tuổi trẻ bị một khối Huyền Băng đóng băng, nàng ngồi ở bên trong Huyền Băng, ngũ tâm hướng lên trời, chính vạt áo mà ngồi, tựa hồ ngủ rồi.

Huyền Băng để lộ ra khí tức vô cùng rét lạnh, mặc dù có thánh hỏa, Giang Nam vẫn cảm giác được từng đợt rét lạnh thấu xương đánh úp lại!

- Cô gái này chắc hẳn là chủ nhân Băng cung! Nàng là trước khi chết đem mình phong ấn ở bên trong Huyền Băng, chờ đợi phục sinh? Hay là sau khi chết đạo tắc sụp đổ, tự động hoá làm Huyền Băng đem chính mình phong ấn đây?

Giang Nam hé mắt, trên người cô gái này không có bất kỳ sinh cơ, phảng phất sớm đã bị chết mấy trăm vạn năm, nhưng mà tổng cho hắn một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ trong cơ thể của nàng còn có sinh cơ bàng bạc tồn tại, chỉ là bị chôn ở trong chỗ sâu, chờ đợi ngày sống lại!

Một quả ngọc châu ở trong Huyền Băng đi tới đi lui, quay chung quanh nàng kia xoay tròn, đồng tử của Giang Nam co rút nhanh, khí tức thiên đạo đúng là từ miếng ngọc châu này truyền đến!

- Thần kim có thể Bổ Thiên, chỉ có Ngũ Sắc kim, ngọc châu này thực sự không phải là Ngũ Sắc kim, mà là thần liệu khác, điều này nói rõ, cô gái này cũng không phải là đem mảnh vỡ thiên đạo luyện nhập bên trong ngọc châu, mà là mượn nhờ ngọc châu chứa đựng mảnh vỡ thiên đạo này!

Thần thức của Giang Nam hướng trong Huyền Băng dũng mãnh lao tới, không ngờ thần trí của hắn vừa mới đụng vào Huyền Băng, liền lập tức bị đống kết, căn bản không cách nào xâm nhập đến bên trong Huyền Băng.

Nếu thần trí của hắn không cách nào thăm dò vào Huyền Băng, vậy thì không cách nào hàng phục ngọc châu, đạt được mảnh vỡ thiên đạo trong đó.

- Đâu Suất Thần Hỏa!

Giang Nam tâm niệm vừa động, giữa mi tâm một đóa hỏa diễm bay ra, hỏa diễm không có bao nhiêu độ ấm, nhưng gặp được Huyền Băng lại đem Huyền Băng tan rã, những nơi đi qua, Huyền Băng hòa tan, lộ ra một lối đi.

Cũng không lâu lắm, đóa hỏa diễm này bay đến ở chỗ sâu trong Huyền Băng, thần thức của Giang Nam lập tức thừa cơ dũng mãnh vào bên trong miếng ngọc châu kia, thần trí của hắn mới vừa đến bên trong ngọc châu, trước mắt lập tức xuất hiện một mảnh hư không vô cùng mênh mông!

Phiến hư không này như là Huyền Băng lưu ly tạo thành, một đạo cầu vồng ngang trời, Thiên Đạo chi uy tràn ngập, tràn ngập một loại luật động kỳ lạ!

Loại luật động này, phảng phất là một loại ý chí vô cùng kỳ diệu, thúc dục Chư Thiên vạn giới vận hành, thống ngự Chư Thiên, Thiên Địa Nhân Thần Quỷ, thế gian vạn vật, từ Chư Thần cho tới tẩu thú, hết thảy ở dưới loại ý chí này thống trị, không người có thể đào thoát!

- Thiên đạo mảnh vỡ!

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, ngọc châu này chính là Thần Chủ chi bảo, hắn không cách nào đem thần trí của mình khắc ở bên trong ngọc châu, bất quá nữ tử bên trong Huyền Băng không phải sinh không phải tử, không cách nào điều khiển uy năng pháp bảo này, lúc này Giang Nam vận chuyển pháp lực, quanh thân thần quang bắn ra, khí tức Thiên Đạo càng lúc càng nồng nặc, đủ loại Thiên Âm vang lên, chỉ thấy đạo hào quang cầu vồng kia chấn động, bị trên người hắn tản mát ra Thiên Đạo khí tức liên hệ mà ra!

Thiên đạo mảnh vỡ gột rửa, triệt để từ trong ngọc châu thoát thân, sau một khắc, Giang Nam tế lên Ngự Thiên Đạo Chung của mình, đem đạo hào quang này thu vào bên trong Ngự Thiên Đạo Chung!

Hắn vừa mới thu mảnh vỡ thiên đạo này cùng Đâu Suất Thần Hỏa, chỉ

thấy Huyền Băng lần nữa vọt tới, đem Đâu Suất Thần Hỏa chấn ra, phong bế thông đạo.

- Cô gái này tu luyện chính là huyền khí, luyện không ra thần hỏa, đạt được mảnh vỡ thiên đạo cũng là vô dụng, nhưng rơi xuống trong tay của ta, ta liền có thể đem mảnh vỡ này luyện nhập bên trong pháp bảo của ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 848: Bát Thiên Đại Họa. (2)

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, mảnh vỡ thiên đạo là quý trọng hiếm có bực nào, mặc dù có chút Thần Tôn cũng không từng thấy qua, không nghĩ tới hắn cơ duyên xảo hợp, rõ ràng cũng có thể đơn giản đạt được một mảnh!

- Lưu ở nơi đây, tiếp tục chờ bọn người Thái Hoàng lão tổ đến!

Giang Nam cũng không có lập tức ly khai, mà là trong mắt tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Thái Hoàng lão tổ nhất định sẽ tìm được, hắn một khắc tìm tới đây, chứng kiến nàng kia bên trong Huyền Băng, tất nhiên sẽ ý đồ luyện hóa Huyền Băng, cướp lấy miếng ngọc châu kia! Pháp lực của hắn hết thảy dùng để luyện hóa Huyền Băng, khi đó là cơ hội của ta! Nhất Kích Tất Sát!

Hắn vừa mới ý định ẩn nấp hư không, đột nhiên Giang Nam mở trừng hai mắt, trong thoáng chốc tựa hồ chứng kiến nàng kia bên trong Huyền Băng tựa hồ tầm mắt nháy động thoáng một phát.

- Chẳng lẽ ta nhìn lầm rồi?

Trong nội tâm Giang Nam ngạc nhiên, lập tức chứng kiến tầm mắt của nữ tử bên trong Huyền Băng kia lại nhúc nhích, sau đó hắn nghe được tiếng gầm giống như trường giang đại hà lưu động bành trướng. Đó là thanh âm huyết mạch đình chỉ lưu động bắt đầu lưu động!

'Rầm Ào Ào'. 'Rầm Ào Ào', tiếng gầm một hồi đón lấy một hồi!

Sau đó, hắn cảm giác được thân thể cô gái này nguyên vốn đã không có bất kỳ sinh cơ, trong lúc đó có một đám sinh cơ bừng bừng sinh sôi, sinh cơ như là mặt biển đóng băng đã lâu, vừa mới bắt đầu chỉ là hòa tan một cái lỗ thủng nho nhỏ, nhưng sau một khắc tất cả Huyền Băng bắt đầu hòa tan, cả

tòa biển cả bắt đầu bỏ niêm phong, sinh cơ vô cùng bắn ra!

- Cô gái này chưa chết, mà là đem sinh cơ phong ấn, cả người lâm vào bên trong giả chết, ngủ say trên trăm vạn năm, chờ đợi phục sinh! Ta cướp lấy thiên đạo mảnh vỡ của nàng, rốt cục đem nàng từ trong lúc ngủ say bừng tỉnh!

Giang Nam không khỏi sởn hết cả gai ốc, chỉ thấy theo sinh cơ bộc phát, đạo tắc trong cơ thể cô gái này bắt đầu rậm rạp chằng chịt tuôn ra, trong một sát na liền để cho độ ấm kịch liệt hạ thấp, đông lạnh đến hắn hành động gian nan!

- Không tốt!

Giang Nam chứng kiến Huyền Băng phong ấn cô gái này bắt đầu hòa tan, trong lòng chấn động sợ hãi. Vội vàng thúc dục Đâu Suất Thần Hỏa, trong ấn pháp có thánh hỏa, để cho sóng nhiệt cuồn cuộn ôn hòa thân hình bị đống kết.

Hắn lách mình liền đi, gào thét lao ra tòa Băng cung này!

Răng rắc, răng rắc!

Hắn mới vừa tới bên ngoài Băng cung, chỉ thấy những băng điêu Cự Thú kia ở dưới tình huống không người xúc động bắt đầu bỏ niêm phong, tất cả Cự Thú sống lại, ngửa mặt lên trời gào thét, trời xanh sụp đổ, khí tức cuồng bạo để cho người rung động trực tiếp áp sập hư không, hư không của Huyền Nữ động phủ tan rã, mấy trăm đầu băng điêu Cự Thú có thể so với Thần Ma cùng một chỗ sống lại, tương đương với mấy trăm Thần Ma cùng một chỗ tách ra thực lực cường đại nhất của mình, loại tràng diện này làm lòng người vì sợ mà tâm rung động!

Hô...

Đại môn Băng cung mở ra, vô cùng huyền khí từ đó phún dũng mà ra, những nơi huyền khí đi qua, gió lốc gào thét, trong động phủ lập tức nhiều ra

nguyên một đám gió lốc, chỗ gió lốc dừng lại, tất cả băng điêu Cự Thú xuất hiện, lập tức run run thân hình!

- Dẫn xuất nhiễu loạn lớn rồi!

Giang Nam thấy mà da đầu run lên, không cần nghĩ ngợi, gào thét phóng đi, trong thời gian ngắn là đi mấy trăm dặm!

Bọn người Thái Hoàng lão tổ, Tông Sơn, Điên đạo nhân cùng Tà Tôn Giả đang cùng băng điêu Cự Thú chém giết, đột nhiên nghe được âm thanh rống to không dứt bên tai, sắc mặt mọi người không khỏi kịch biến, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tất cả băng điêu Cự Thú trong lúc đó sống lại, lao nhanh gào thét, hướng mình gấp xông đến!

Không chỉ có như thế, chỗ huyền khí biến thành xoáy gió thổi qua, trên mặt đất lập tức nhiều ra băng điêu Cự Thú!

- Sao lại thế này?

Tông Sơn rung giọng nói.

Thái Hoàng lão tổ cũng là một mảnh mờ mịt, mặc dù hắn trí tuệ Thông Thiên, cũng hồn nhiên không ngờ rằng Giang Nam đã trước bọn hắn một bước lẻn vào chỗ sâu trong Băng cung, cướp đi mảnh vỡ thiên đạo, đem chủ nhân Băng cung trong lúc ngủ say kia tỉnh lại!

Vô số đầu băng điêu Cự Thú trong chớp mắt liền điên cuồng vọt tới, tốc độ cực nhanh!

- Đi mau!

Bọn người Thái Hoàng lão tổ vội vàng quay người liền đi, hướng lối vào bão táp mà chạy, dù vậy, tốc độ của bọn hắn cũng có chút chậm, rất nhanh liền có người bị thú triều chạy như điên mà đến bao phủ, Thái Hoàng lão tổ xoay người đánh tới, liên tục đánh chết ba bốn đầu băng điêu Cự Thú, cuối cùng đem người nọ cứu ra!

Rốt cục, cửa vào của Huyền Nữ Băng cung ở phía trước, mọi người vừa mới nhẹ nhàng thở ra, đột nhiên trước người mọi người đột nhiên nhiều ra một vị thiếu niên, một quyền hướng mọi người oanh tới!

Một quyền này rầm rộ, một quyền oanh ra, khí huyết của thiếu niên kia bạo tăng gấp 10 lần, khí huyết bắt đầu khởi động như nước thủy triều, lập tức năm ngón tay mở ra, hóa thành một ấn che rơi!

Một ấn này để cho hắn như là một đại đế trầm luân địa ngục vạn giới, muốn đám đông hết thảy kéo đến trong địa ngục mai táng!

- Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Trong lòng mọi người cả kinh, bọn hắn không nhận biết Giang Nam, mà Thái Hoàng lão tổ lại lập tức nhận ra vị thiếu niên này, lòng hắn như thiểm điện liền đem tiền căn hậu quả nghĩ đến thấu triệt, lạnh nhạt nói:

- Giang chưởng giáo, ngươi tới báo thù rồi hả? Ta vốn cho là, ngươi sẽ đợi mấy trăm năm nữa, không nghĩ tới ngươi vội vả như vậy. Thực lực của ngươi quá yếu, thực lực bây giờ còn chưa bằng Tịch Ứng Tình năm đó, căn bản không có tư cách đứng ở trước mặt của ta.

Hắn nhẹ nhàng phất tay một cái, Sâm La Ấn của Giang Nam lập tức bắt đầu không ngừng sụp đổ, mặc dù là Sâm La Ấn cũng không cách nào chống lại phất một cái chi uy của hắn!

- Thái Hoàng, ngươi trúng kế!

Giang Nam cười ha ha, Sâm La Ấn đột nhiên biến mất, tay hắn một chuyển, một khỏa kiếm hoàn đột nhiên xuất hiện, sau một khắc kiếm quang bắn ra, kiếm hoàn trong tay Giang Nam hóa thành một đạo kiếm trụ, tụ tập tất cả pháp lực cùng lực lượng toàn thân mình, một kiếm như thiểm điện hướng mi tâm của Thái Hoàng lão tổ đâm tới!

Một kiếm này so với Sâm La Ấn muốn bá đạo gấp mấy chục lần, một kiếm đâm tới, ngưng tụ tất cả tín niệm của Giang Nam, chưa từng có từ

trước đến nay, rất có khí khái quét ngang thiên hạ, quần hùng lui tránh!

Một kiếm này đột nhiên đánh tới, lại là cận thân mà phát, mặc dù là Thiên thần cũng không cách nào ngăn lại!

Mà vào lúc này, thú triều tuôn ra mà đến, chỉ cần thoáng trú lưu sẽ bị thú triều bao phủ, khi đó Huyền Nữ sống lại, rơi vào trong thú triều chắc chắn chết không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Thái Hoàng thong dong bình tĩnh như trước không biến, lấy tay một trảo, Điên đạo nhân ngạc nhiên, bị hắn một bả nhấc lên, nghênh tiếp một đạo vô địch kiếm quang này của Giang Nam!

- Chưởng giáo, ngươi đây là ý gì?

Điên Đạo Nhân chỉ kịp nói ra những lời này, pháp lực của Thái Hoàng Lão Tổ điên cuồng hướng trong cơ thể của mình vọt tới, cổ pháp lực này mạnh như thế, Điên Đạo Nhân thậm chí cảm giác được thực lực của mình tựa hồ ở trong nháy mắt được đề thăng sáu bảy lần!

Chương 849: Hai Lần Diệt Cả Nhà Ngươi. (1)

Tế!

Thái Hoàng Lão Tổ lại đem hắn làm thành pháp bảo tế lên, đi đón đở một đạo kiếm quang này của Giang Nam!

Thái Hoàng Lão Tổ cũng không có nắm chắc có thể đón lấy một đạo kiếm quang này, bất quá dùng Điên Đạo Nhân làm vũ khí, là có thể thắng tới một cơ hội!

Hắn không chỉ có dùng lực tăng lên tu vi của Điên Đạo Nhân, thậm chí ngay cả sinh mệnh lực của Điên Đạo Nhân cũng bị hắn đốt, càng làm cho Điên Đạo Nhân thực lực bạo tăng!

Thân thể Điên Đạo Nhân thổi phồng bành trướng, trong cơ thể vô số đạo tắc ngưng kết, cả người tựa hồ ở trong nháy mắt biến thành Đạo tắc ngưng tụ thành thật thể!

Bất quá vào giờ khắc này, trong lòng Điên Đạo Nhân lại tràn đầy tuyệt vọng, cho dù hắn có thể đón lấy một kiếm này của Giang Nam, hắn cũng sống không được bao lâu, bởi vì tánh mạng lực của hắn bị thiêu đốt, tu vi bị điểm đốt, bổn nguyên vào giờ khắc này trán phóng.

Cho dù một kiếm này của Giang Nam giết không được hắn, hắn cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Kiếm quang kích động, một kiếm này của Giang Nam nhanh như tia chớp đâm tới, Điên Đạo Nhân mới vừa cảm nhận được lực lượng khó có thể tưởng tượng, ngay sau đó thân thể liền ở trong kiếm quang tan rã!

Boong boong tranh!

Kiếm quang cùng đạo văn va chạm, một mảnh đạo văn dài hẹp thô to rối rít ở trong kiếm quang hỏng mất tan rã, chấn động kiếm quang, càng ngày càng tước nhược uy lực một kiếm này!

Một kiếm này thật sự quá mạnh mẻ, mặc dù hắn thiêu đốt sinh mệnh lực cùng pháp lực, cũng căn bản không chịu nổi!

Cuối cùng, Điên Đạo Nhân bị một kiếm ma diệt thành tro, không còn sót lại chút gì.

Mà vào lúc này, công kích của Tông Nhượng cùng Ích Tà Tôn Giả cơ hồ đồng thời từ hai bên giáp công đến, vây công Giang Nam.

Bất quá hai người thấy Thái Hoàng Lão Tổ lại cầm Điên Đạo Nhân đi phá kiếm quang của Giang Nam, hai người nhất tề giật mình, ngừng tay ngơ ngác nhìn một màn này.

- Một kích toàn lực của ta, vẫn giết không được Thái Hoàng, chênh lệch quá xa!

Giang Nam thu kiếm, thân thể tránh lui, Thái Hoàng Lão Tổ hừ lạnh một tiếng, sải bước bước ra, ống tay áo mở ra, hư không của Huyền Nữ Băng Cung cơ hồ không chịu nổi một tay áo oai của hắn, hư không hướng trong tay áo hắn sụp xuống!

- Giang đạo hữu, đây là thần kiếm trong Trấn Ma Điện kia sao? Quả nhiên đủ bá đạo!

Hắn một tay áo xoắn tới, để cho Giang Nam chỉ cảm thấy thân hình của mình cũng đứng không vững, không cách nào về phía sau bay ra, mà là hướng trong tay áo hắn ngã đi.

- Bất quá, Giang đạo hữu, ngươi quá càn rở. Tu vi cảnh giới của ngươi không yên, nghĩ đến là khó có thể áp chế sát ý trong lòng, mạnh mẽ đột phá. Cơ hồ hư Đạo Tâm, Đạo Cơ của mình!

Thái Hoàng Lão Tổ mắt sáng như đuốc, một cái liền nhìn ra tu vi của Giang Nam mặc dù tăng vọt, nhưng mà tu vi cảnh giới không yên, lưu lại tệ đoan rất lớn, lạnh nhạt nói:

- Ta nguyên vốn định đem ngươi bồi dưỡng thành người Tịch Ứng Tình tiếp theo, không nghĩ tới ngươi bất tranh khí như vậy, bây giờ nhìn lại, ngươi ngay cả Đạo Tâm của mình cũng hư, không có tiềm chất bồi dưỡng, lưu lại ngươi cũng không có cần thiết!

Kiếm quang lần nữa kích động, Đãng Ma Kiếm kiếm khí rầm rộ, huy hoàng như trụ, một kiếm quét tới, cắt vào trong tay áo hắn, một đạo kiếm khí này chính là Giang Nam toàn lực phát ra, kiếm khí dài đến một trăm trượng, bất quá kiếm quang cắt vào trong tay áo hắn, phảng phất rơi vào trong hắc động, biến mất không thấy gì nữa!

Một tay áo này mở ra, chính là thiên, chính là địa, chính là Già Thiên che địa, bao phủ hết thảy, cắn nuốt hết thảy!

Cho dù là Đãng Ma Kiếm, cũng không cách nào phá vỡ một tay áo oai này của hắn!

Nhưng vào lúc này, cự thú phía sau cuồn cuộn vọt tới điên cuồng đánh tới, giống như thủy triều đem Giang Nam cùng đám người Thái Hoàng Lão Tổ hết thảy bao phủ, mà ở trong thiên điện, cửa cung đột nhiên khanh khách xèo xèo mở ra, một cô gái bạch y như tuyết, người cũng như tuyết, hai chân đi trần, nhẹ nhàng cất bước đi ra cửa cung, mắt lạnh hướng bọn họ xem ra.

- Đồ đạc của ta, còn tới...

Trong miệng nàng phát ra thanh âm như nói mê, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai mọi người.

Cự thú điên cuồng, giống như nổi điên hướng bọn họ đánh tới, chỉ cần bị những cự thú này kéo, chờ đợi bọn hắn chắc chắn là một tử lộ!

Giang Nam đối với cự thú điên cuồng đánh tới làm như không thấy, trong

mi tâm đột nhiên sáng mờ chợt lóe, Thánh Quân thần thụ bay ra, khắp cả người Thần hà quấn quanh, đối kháng một tay áo truyền đến cường đại hấp lực của Thái Hoàng.

Cùng lúc đó, trong mi tâm hắn đột nhiên thăm dò một đầu cự thú, rõ ràng là Chiến Minh cự thú, đầu lớn trăm dặm, há mồm gầm thét, thanh âm rung trời.

Rống...

Chiến Minh cự thú một ngụm Thôn Thiên, về phía trước răng rắc một tiếng cắn xuống, hư không phía trước Giang Nam đột nhiên bị nó một ngụm gặm mất một khối lớn, hư không gảy lìa, một tay áo oai này của Thái Hoàng nhất thời biến mất, ngay trong nháy mắt này, Giang Nam đã bắt được cơ hội, thân hình về phía sau kích bắn đi.

Tượng đá cự thú đã hết thảy bao phủ bọn họ, mà Giang Nam cũng ở trong bầy thú nhanh chóng du tẩu, hướng đại môn động phủ đến gần, thế nhưng không có gặp phải bất kỳ công kích.

Mà vào lúc này, Thái Hoàng Lão Tổ rốt cục hoàn toàn trán phóng chiến lực kinh người, đỉnh đầu đột nhiên có Hồng Mông Tử Khí bay ra, mây tía chia ra làm hai, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, nhị khí phân ba, phân thiên địa nhân, rơi xuống đất hóa thành ba Đạo Nhân, một già một trẻ một thanh niên, đại biểu kiếp trước, kiếp nầy, kiếp sau tam thế thân!

Tam thế thân của hắn đứng ở phía trên Hồng Mông Tử Khí, cầm trong tay vài kiện Thiên Thần chi bảo, uy năng pháp bảo trán phóng, đủ loại Thần Thông bộc phát, đem tất cả cự thú đánh bay, giống như trước hướng cửa cung đến gần.

Chủ nhân Huyền Nữ động phủ đã từ trong tử vong hồi phục, mặc dù hắn có thủ đoạn Thông Thiên, nếu lâm vào trong động phủ, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, vì vậy hắn cũng cần mau rời khỏi nơi đây.

Bất quá, hắn bị nhiều cự thú cuốn lấy, tốc độ rớt xuống thật lớn, xa không linh động bằng Giang Nam.

- Chưởng giáo, cứu chúng ta...

Tông Nhượng, Ích Tà Tôn Giả cùng mấy vị Thái Huyền Thánh Tông tuyệt thế cường giả khác vội vàng kêu lớn.

- Các ngươi đã không thể cứu.

Thái Hoàng Lão Tổ ngay cả đầu cũng không trở về, lạnh nhạt nói:

- Cứu các ngươi, thế tất ngay cả ta cũng muốn đình trệ ở chỗ này, cứu các ngươi đối với ta mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa. Bất quá, ta sẽ giết Giang đạo hữu, đưa hắn tiến lên đường cùng các ngươi, các ngươi cũng có thể hàn huyên an ủi.

Đám người Tông Nhượng lộ ra vẻ tuyệt vọng, mặc dù thực lực bọn họ cũng đạt tới Thần Ma, nhưng những cự thú này không người nào là Thần Ma chiến lực? Thực lực của bọn họ không bằng Thái Hoàng, không có cường giả như Thái Hoàng cứu giúp, chờ đợi bọn hắn chắc chắn là tử vong!

- A...

Một người kêu thảm thiết, bị cự thú kéo vào trong bầy thú, xé thành mảnh nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 850: Hai Lần Diệt Cả Nhà Ngươi. (2)

Người này chết liền mở màn cho một cuộc máu tanh, đám người Tông Nhượng thiếu một người, vòng tròn phòng ngự lập tức kiện phá, rất nhanh liền có người thứ hai chết thảm, tiếp theo chính là người thứ ba, sau đó là Ích Tà Tôn Giả.

Cuối cùng, Tông Nhượng nhìn tất cả cự thú chạm mặt đánh tới, trong đồng tử tràn đầy tử khí, khàn cả giọng:

- Thái Hoàng, ta hối hận đem Chưởng Giáo Chí Tôn vị tặng cho ngươi. Ngươi muốn hại Thái Huyền Thánh Tông ta diệt môn...

Thanh âm của hắn bị thú tiếng hống bao phủ, ngay sau đó bị đàn thú xé thành mảnh nhỏ!

- Giang đạo hữu, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

Thái Hoàng Lão Tổ thấy Giang Nam giờ phút này đã đi tới cạnh cửa động phủ, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, lão giả hóa thân trên đỉnh đầu kia đột nhiên biến thành một đạo quang mang, bắn nhanh ra, trong nháy mắt liền tới đến trước cửa, rơi xuống đất hóa thành kiếp trước hóa thân, một chưởng chấn ra.

Giang Nam lật tay là một đạo Sâm La Ấn đón nhận, pháp lực khó có thể tưởng tượng truyền đến. Trong miệng Giang Nam hộc máu, thân bất do kỷ bay ra ngoài.

Oanh được một tiếng dán ở trên cửa Huyền Nữ Băng Cung, huyết nhục quanh thân thình thịch thình thịch nổ tung toái, hóa thành huyết vụ!

Linh tính trong máu thịt của hắn bị một chưởng này mạt sát sạch sẽ, kiếp trước hóa thân của Thái Hoàng Lão Tổ một chưởng liền phá vỡ Bất Diệt Chi Thể, để cho huyết nhục của hắn không thể lần nữa trở lại trên thân hình, chỉ

có thể bằng vào bổn nguyên hồi phục!

Kiếp trước hóa thân của Thái Hoàng lần nữa một chưởng đánh tới, Giang Nam rống giận, Thánh Quân thần thụ Thần hà đại phóng tia sáng, về phía trước chà đi!

Hai loại lực lượng giao phong, Thái Hoàng kiếp trước hóa thân một chưởng phá vỡ Thần hà nặng nề, lòng bàn tay khắc ở trên cành cây Thánh Quân thần thụ, xương cốt của Giang Nam bành bạch rung động, cơ hồ bị chấn đến xương cốt bẻ gảy, bất quá lại nhân cơ hội chuồn ra Huyền Nữ Băng Cung, đi tới ngoài cung.

Thái Hoàng kiếp trước hóa thân đuổi tận cùng không buông, sải bước ra Băng Cung, hướng hắn giết đi!

- Thái Hoàng Lão Tổ, ngươi còn nhớ rõ không?

Giang Nam lạnh lùng nhìn hóa thân của hắn đuổi theo, thân hình nổ tung lui, thân thể đang không ngừng trong khôi phục, cười lạnh nói:

- Ta đã từng nói qua cho ngươi, Chân Thần truy sát ta, cũng chưa từng làm gì được ta.

- Ngươi đi không được!

Hai thân ảnh từ trong thông đạo Huyền Băng phóng lên cao, như điện hướng phía trên lối đi bay đi, mà môn hộ của Băng Cung đột nhiên đại khai, vô số cự thú giống như thủy triều từ trong Băng Cung xông ra, chi chít, điên cuồng hướng về phía trước toàn động, rõ ràng là tính toán đập ra cái thông đạo, đại khai sát giới!

Giang Nam nhìn một màn kinh khủng này, cười ha ha, mắt lộ ra khoái ý điên cuồng:

- Thái Hoàng, mặc dù ta tạm thời giết không được ngươi, bất quá ta ở nguyên giới diệt cả nhà ngươi, mà hiện tại, ở Trung Thiên thế giới, ta như cũ

muốn tiêu diệt cả nhà ngươi!

- Thái Huyền Thánh Tông bị diệt, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Thái Hoàng Lão Tổ kiếp trước hóa thân không nhanh không chậm đuổi theo, lạnh nhạt nói:

- Giang đạo hữu, Đạo Tâm của ngươi đã hoàn toàn tan vỡ, chẳng lẽ ngươi còn chưa ý thức được điểm này?

Trong mắt Giang Nam tinh quang chợt lóe, trong lòng tức giận, Thái Huyền Thánh Tông hai độ bị diệt, đổi lại những người khác khẳng định giận đến hộc máu, giận đến Đạo Tâm thất thủ, mà Thái Hoàng đây là cái thái độ gì? Căn bản lơ đễnh, căn bản không để vào mắt!

Hắn cho dù gặp phải đả kích cùng ngăn trở to lớn như thế, nhưng Đạo tâm của hắn như cũ vô địch, không có bất kỳ khuyết điểm cùng sơ hở, như cũ là tâm cảnh hoàn mỹ!

Ngược lại, Giang Nam bởi vì lần điên cuồng này, ngược lại thật như Thái Hoàng Lão Tổ nói, Đạo Tâm cảnh giới bắt đầu rơi xuống, không hề hoàn mỹ nữa, không hề viên mãn nữa.

- Đa tạ chỉ giáo.

Điên cuồng trong mắt Giang Nam đột nhiên biến mất, khôi phục thanh minh nói.

- Giang đạo hữu thật là khiến người tán thưởng.

Trong mắt kiếp trước hóa thân của Thái Hoàng lại thật lộ ra vẻ tán thưởng, lại đuổi giết mà đến, một bên cười nói:

- Ngươi có thể chế trụ sát ý trong tâm linh, tâm như gương sáng, lau đi bụi bậm trên gương sáng, còn chưa đến không có thuốc chữa, như cũ có thể đào tạo. Bất quá, ngươi diệt Thái Huyền Thánh Tông ta hai lần, ta cũng chịu

không được ngươi. Thế gian thiên tài đếm không xuể, thêm ngươi một người không nhiều thiếu ngươi một người không ít, hôm nay ta đưa tiểu đạo hữu lên đường, cảm giác báo thù rửa hận như vậy ta đã thật lâu không có nếm đến, nói vậy nhất định sẽ làm ta trấn an.

- Thái Hoàng, ngươi không cảm thấy tâm tình của ngươi rất biến thái sao?

Giang Nam gào thét lao ra Huyền Băng, trước mắt đại phóng quang minh, đột nhiên trong lòng hắn run lên, cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt, chỉ thấy huyền băng phong chẳng biết lúc nào bay lên, đi tới đỉnh đầu của hắn.

- Trấn!

Thái Hoàng kiếp trước hóa thân bay tới, bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt, huyền băng phong đột nhiên chìm xuống!

Huyền Băng phong chính là pháp bảo của lão tổ khai sơn Thái Huyền Thánh tông luyện, dùng để trấn áp Huyền Nữ Băng cung tản mát ra khí tức Thiên Đạo, cái tòa Linh Phong này tự nhiên là bị lịch đại chưởng giáo khống chế, Thái Hoàng lão tổ chắc chắn sẽ không buông tha luyện hóa tòa Linh Phong này.

Nếu là lúc trước, Giang Nam tất nhiên sẽ không xem nhẹ tòa Huyền Băng phong này, sớm liền có điều phòng bị, mà bây giờ, hắn tuy tránh khỏi đạo tâm tiến thêm một bước sụp đổ tan rã, nhưng hắn từ trong thông đạo Huyền Băng bay ra, lại không để ý đến Huyền Băng phong, thế cho nên bị Huyền Băng phong bay tới trước mắt!

- Đạo tâm của ta hoàn toàn chính xác không hoàn mỹ bằng lúc trước, rõ ràng không ngờ tới một khâu này!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, hiện nay đạo tâm của hắn đã không cách nào đạt tới tâm cảnh tri hành hợp nhất, đã mất đi tỉnh táo, không hề có thể làm được chu đáo, bày mưu nghĩ kế.

Hắn không cách nào như Thái Hoàng lão tổ, bỏ qua hết thảy tình cảm mà vong tình, không cách nào như Thái Hoàng lão tổ xem hết thảy thành công cụ, trong nội tâm chỉ có cân nhắc lợi hại mà không có tình cảm gì.

Nếu như hắn là Thái Hoàng lão tổ, liền sẽ không giận dữ mà liên tục đột phá cảnh giới, tạo thành đạo tâm bất ổn.

Nếu như hắn là Thái Hoàng lão tổ, hắn sẽ không biết rõ không thể làm mà làm, dùng Động Thiên Cảnh đỉnh phong đi khiêu chiến Thần minh cảnh giới cường giả.

Nếu như hắn là Thái Hoàng, hắn sẽ tiếp tục ẩn nhẫn, ẩn núp xuống, im im lặng lặng tu luyện, chờ đợi mấy trăm năm thời gian, đợi đến lúc mình đã có đủ thực lực, dùng ưu thế áp đảo đi chiến thắng địch nhân!

Bất quá, nếu hắn là Thái Hoàng mà nói, hắn liền không còn là Giang Nam, không hề đem đại thù của Tịch Ứng Tình để ở trong lòng, hắn cũng sẽ vong tình ít ham muốn, biến thành một tồn tại lạnh lùng như Thái Hoàng.

Hắn chính là hắn, là Giang Nam, dùng giận dữ mà bạo lên. Biết rõ không thể làm mà làm, có thể vì bằng hữu ném đầu rơi nhiệt huyết, xả thân lấy nghĩa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 851: Dìm Nước Thái Huyền. (1)

Ngươi có thể nói loại người này ngốc, loại người này không hiểu tiến thối, loại người này sống không lâu, nhưng mà thế gian đã có quá nhiều chết lặng, quá nhiều bất hạnh, quá nhiều bất công, thế nhân đã dần dần làm lạnh nhiệt huyết trong lòng, quên cừu hận, quên hùng hồn bi ca, như cái xác không hồn còn sống!

Giang Nam không có bị sự thật làm chết lặng, hắn sinh động, hắn là một nam nhân, là Huyền Thiên Thánh tông giáo chủ, lưng đeo huyết cừu của Huyền Thiên Thánh tông, cho nên mới phẫn nộ mà đi tìm Thái Hoàng lão tổ báo thù rửa hận!

Huyền Băng phong trụy lạc, đôi mắt của Giang Nam chớp động, Huyền Băng phong áp bách hư không, nát bấy hết thảy. Hư không nghiền nát, ngay cả loạn không đại trận cũng không thể sử dụng!

- Ngự Thiên Đạo Chung!

Trong mắt Giang Nam hàn quang lóe lên, Ngự Thiên Đạo Chung bay ra, sau lưng hắn, Thái Hoàng lão tổ kiếp trước hóa thân bay tới, thấy thế lắc đầu nói:

- Ngu dốt, nếu ngươi dùng khẩu Thần Kiếm kia đi ngăn cản, Thần Kiếm chắc chắn bị ta chấn vỡ lạc ấn của ngươi, Thần Kiếm rơi vào ta tay, ngươi nói không chừng còn có cơ hội mạng sống, hôm nay ngươi dùng pháp bảo chính ngươi luyện chế đi ngăn cản, ngay cả sinh cơ cuối cùng cũng vứt bỏ!

- Thật sao?

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, Ngự Thiên Đạo Chung hướng lên, một đạo hào quang ở trong chung bắt đầu khởi động, Huyền Băng phong rơi xuống, còn chưa chạm đến đạo hào quang này, liền bắt đầu từng khúc đứt đoạn tan

rã!

Trong chớp mắt, cả tòa Huyền Băng phong hết thảy bị hào quang chấn vỡ, hóa thành bột mịn!

- Mảnh vỡ thiên đạo?

Kiếp trước hóa thân của Thái Hoàng lão tổ trong mắt tinh quang bạo phát, rốt cục động dung, đã mất đi bình tĩnh thong dong ngày xưa, thân hình đột nhiên gia tốc, điên cuồng hướng Giang Nam truy kích mà đi, lập tức xông ra thông đạo Huyền Băng!

- Mảnh vỡ thiên đạo bên trong Huyền Nữ Băng cung, vậy mà rơi vào trong tay của ngươi, khó trách Huyền Nữ sẽ tỉnh lại!

Tốc độ của hắn cũng cực nhanh, chăm chú ở sau lưng Giang Nam, giá trị mảnh vỡ thiên đạo thật sự quá cao, mặc dù là tâm cảnh của Thái Hoàng lão tổ cũng nhịn không được động lòng tham.

Thế gian này mảnh vỡ thiên đạo quá ít, mỗi một khối đều giá trị phi phàm, không thể đo lường, hơn nữa càng quan hệ đến Thiên Đạo cùng Trường Sinh ảo diệu, vật khác đều không thể đả động Thái Hoàng, mà mảnh vỡ thiên đạo lại thật sự rung chuyển tâm linh của hắn!

Phải biết rằng, thời điểm Thái Hoàng lão tổ ở Nguyên Giới, liền bắt đầu thu thập Ngũ Sắc kim, chính là vì hắn sớm đã biết được bí mật mảnh vỡ thiên đạo, phòng ngừa chu đáo.

- Thái Hoàng lão tổ, ngươi biết cái gì gọi là dội chuột không?

Ngự Thiên Đạo Chung thay đổi, móc ngược xuống, bao lại Giang Nam cùng thông đạo Huyền Băng, Giang Nam đứng ở trên không Huyền Băng thông đạo, lạnh lùng nhìn về phía Thái Hoàng kiếp trước hóa thân vọt tới.

Ở phía sau Thái Hoàng kiếp trước hóa thân, tất cả là băng điêu Cự Thú gào thét lao nhanh, bản thể Thái Hoàng ở trong bầy băng điêu cự thú cấp tốc

đánh tới, tất cả băng điêu Cự Thú quay chung quanh hắn cao thấp chém giết, chiến đấu cực kỳ thảm thiết, mặc dù thực lực Thái Hoàng lão tổ cực kỳ cường đại, giờ phút này cũng có chút chật vật, trên người nhiều ra rất nhiều miệng vết thương.

Chỉ là hắn khôi phục kinh người, những Cự Thú này tạm thời không cách nào làm bị thương bổn nguyên của hắn, đưa hắn triệt để phai mờ, nhưng thời gian chuyển dời hắn cũng rất là nguy hiểm.

Bất quá, hắn như trước có thực lực chạy ra băng điêu Cự Thú đuổi giết!

- Dội chuột?

Thái Hoàng kiếp trước hóa thân nao nao, có một loại cảm giác không ổn, giữa mi tâm của Giang Nam, đột nhiên bay ra một bạch ngọc bình, miệng bình hướng phía dưới, khẩu bình ngọc này trầm trọng như thế, vậy mà tạo thành Địa Từ nguyên lực của mình, như một cái tinh cầu trầm trọng!

- Dội chuột là chặn hang con chuột, sau đó dùng nước rót hết, đem tất cả con chuột chết đuối!

Giang Nam lạnh lùng nói.

Miệng bình Bạch ngọc bình, đột nhiên thần thủy ngập trời tuôn ra, gào thét lao nhanh, theo Huyền Băng thông đạo chảy ngược mà xuống!

Loại thần thủy này cực nặng, mãnh liệt đổ xuống, những nơi đi qua, hư không bị ăn mòn đến không ngừng sụp đổ, Thái Hoàng lão tổ kiếp trước hóa thân dẫn đầu lọt vào thần thủy ăn mòn, thân thể lập tức hư thối, làn da ở trong thần thủy nhanh chóng tan rã, sau đó là huyết nhục, trong khoảng khắc hóa thân này của hắn liền biến thành bạch cốt um tùm!

Hóa thân của hắn thình lình cùng Giang Nam đồng dạng, cũng là dùng tâm huyết luyện thành thân thể chính thức, tăng cường thực lực hóa thân, bất quá cụ hóa thân này căn bản không cách nào ngăn cản thần thủy trong bạch ngọc bình xâm nhập!

Thần thủy trong bình ngọc này, chính là thần vật như Thần Tôn cấp pháp bảo, trong đó ẩn chứa một khỏa thần thủy khổng lồ giống như tinh cầu, dọc theo Huyền Băng thông đạo chảy ngược xuống là hung mãnh bực nào?

Oanh!

Lũ lụt như là Thiên Hà, đè sập cả lối đi, đổ thẳng xuống dưới.

- Bà La Trọng Thủy, U Minh thần thủy!

Thái Hoàng kiếp trước hóa thân nhanh chóng tan rã, lại vẫn ngẩng đầu nhìn lên trên, chỉ thấy thần thủy trùng trùng điệp điệp trên không, Giang Nam đứng ở nơi đó, đối xử lạnh nhạt hướng hắn xem ra:

- Còn có một loại là Thiên Âm Thánh Thủy! Giang đạo hữu, lá bài tẩy của ngươi đã triệt để bạo lộ ở trước mặt của ta rồi, tiếp theo, ta chắc chắn trảm ngươi!

- Thái Hoàng, ta rất kinh ngạc vì ngươi còn bình tĩnh được như thế. Ta thật sự là bội phục tâm cảnh của ngươi.

Giang Nam mỉa mai nói.

Sau một khắc, Thái Hoàng kiếp trước hóa thân triệt để hòa tan, thần thủy mãnh liệt, vô số băng điêu Cự Thú lao nhanh mà đến cũng phi tốc tan rã, hóa thành huyền khí, huyền khí càng trợ thủy thế, thần thủy càng thêm to lớn, rất nhanh đi vào bên người Thái Hoàng lão tổ!

Thái Hoàng lão tổ quay người liền trốn, sau đó bầy băng điêu Cự Thú cũng điên cuồng hướng Huyền Băng thông đạo cuối cùng bỏ chạy mà đi!

'Rầm Ào Ào'!

Thần thủy cuồn cuộn đuổi theo hắn, bao phủ hắn, Thái Hoàng lão tổ không hổ là một đời kiêu hùng, lúc này tế lên một ngụm thần đỉnh, khẩu thần đỉnh này rõ ràng là vị tổ sư khai sáng Thái Huyền Thánh tông kia lưu lại,

Chân Thần chi bảo, giờ phút này bị hắn tế lên ngăn cản thần thủy.

Thần đỉnh này rất nhanh liền ở trong thần thủy tan rã, lập tức hắn lại tế lên một kiện Thần Chủ chi bảo, hắn đi vào trong Trung Thiên thế giới cũng có chỗ gặp gỡ, ở một Bí Cảnh cổ xưa lịch lãm rèn luyện. Đánh bại quần hùng, đã nhận được Thần Chủ chi bảo này.

Bất quá mặc dù là Thần Chủ chi bảo cũng không cách nào chống lại Thiên Âm Thánh Thủy cùng Đâu Suất Thần Hỏa đồng cấp bậc, Thần Chủ chi bảo này phi tốc tan rã, chỉ là thời gian chống cự càng dài.

Rốt cục, tất cả băng điêu Cự Thú trong thông đạo bị ăn mòn sạch sẽ, Thái Hoàng lão tổ đã không có bất luận lực cản gì, vội vàng bay đến trước tòa Huyền Nữ Băng cung.

Băng cung đại môn như trước còn mở, chỉ thấy một nữ tử Bạch Y Thắng Tuyết sâu kín bay ra đại môn Băng cung, ngẩng đầu nhìn đến thần thủy phô thiên cái địa đè xuống, sắc mặt cô gái này không hề bận tâm cũng lộ ra một tia hoảng sợ:

- Thiên Âm Thánh Thủy? Người nào xa xỉ như vậy, rõ ràng ngay cả Thiên Âm Thánh Thủy cũng luyện nhiều như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 852: Dìm Nước Thái Huyền. (2)

Nàng cũng không dám đón đỡ loại thần thủy này, lách mình trốn trong băng cung.

Cạch...

Băng cung đại môn đóng chặt, Thái Hoàng bay nhào mà đến, lại không có thể đi vào trong nội cung.

Băng cung phi tốc tan rã, đột nhiên, tòa động phủ cổ xưa này ầm ầm chấn động, xuyên thấu lòng đất hướng xa xa bão táp bay đi, thần thủy mãnh liệt đánh tới, Thái Hoàng lão tổ như trước ngâm ở trong thần thủy, Thần Chủ chi bảo của hắn sắp bị thần thủy triệt để hóa đi, nguy ở sớm tối!

- Lần này tính toán ta ăn thiệt thòi. Nhưng tiếc, tâm cảnh của ta đã vô địch, cảm thụ không đến bất luận phẫn nộ cùng cảm giác bị thất bại gì. Giang Tử Xuyên, ngươi loạn không được tâm cảnh của ta!

Sắc mặt của hắn như trước không hề bận tâm, bám vào trước cửa Băng cung, âm thầm tính toán tốc độ của Băng cung, rốt cục tốc độ tòa Băng cung này tăng lên tới cực hạn, rồi đột nhiên từ chỗ sâu của vỏ quả đất trốn vào trong hư không, tránh đi thần thủy xâm nhập, biến mất không thấy gì nữa!

Tâm cảnh của Thái Hoàng lão tổ vô cùng cường đại, mặc dù lọt vào thất bại như thế, Tam đại hóa thân bị triệt để hóa đi một, Thần Chủ chi bảo cùng Chân Thần chi bảo tổn hại, Thái Huyền Thánh tông lần nữa chịu khổ diệt môn, cũng không ảnh hưởng đến tâm cảnh hắn chút nào.

Hắn như là một công cụ tính toán tinh vi, chỉ vi ích lợi của mình mà suy nghĩ, tính toán được mất, nhưng được mất lại không thể quấy nhiễu đến hắn.

Trong nháy mắt Huyền Nữ Băng cung thoát ra hư không, Thái Hoàng lão

tổ cũng thoát ly hư không, ẩn nấp biến mất.

- Giang Tử Xuyên, ngươi có thể lần nữa ám toán đến ta, xem ra ngươi là phát triển rồi. Chẳng qua hiện nay lá bài tẩy của ngươi bạo lộ, thì là tử kỳ của ngươi tới gần rồi. Đợi ta thương thế khỏi hẳn, là thời khắc chung kết ngươi.

Tu vi của hắn ở trong thần thủy bị ăn mòn mất bảy thành, hôm nay cũng lọt vào trọng thương, nhất thời trong chốc lát không dám phản hồi Thái Huyền Thánh tông đi chém giết Giang Nam, mà là ẩn núp xuống, lẳng lặng chữa thương, khôi phục tu vi.

Mà lúc này, toàn bộ Thái Huyền Thánh tông biến thành một cái bưng biền, vô số Thái Huyền Thánh tông đệ tử chết thảm trong thần thủy, chết không toàn thây, cũng có rất nhiều người chạy đi, tránh thoát trận sát kiếp này.

Cuối cùng nhất, một thần thủy đại dương mênh mông ngàn dặm xuất hiện ở trên phiến Băng Nguyên, Giang Nam đứng ở trên không phiến đại dương mênh mông này, sắc mặt tái nhợt, liên tục ho khan, tựa hồ muốn ho ra lục phủ ngũ tạng của mình.

Lần này hắn bị trọng thương, bị làm bị thương bổn nguyên, bổn nguyên của hắn bị hao tổn, tu vi lọt vào trọng thương, Đạo Kim Ngọc Bàn càng làm khó dễ, từ hình thái hoa sen biến thành gương sáng bảo giám, chiếu rọi đan điền của hắn, luyện hóa đạo cơ của hắn.

Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, toàn lực đối kháng Đạo Kim Ngọc Bàn, cuối cùng nhất hắn nhổ một bải máu tươi, không thể không đem thần thụ tế lên, trấn áp trong đan điền, mượn nhờ uy năng thần thụ tới áp chế Đạo Kim Ngọc Bàn này!

Sắc mặt của hắn càng thêm tái nhợt, run rẩy đứng dậy, miễn cưỡng thúc dục bạch ngọc bình, thu hồi thần thủy nơi đây.

Giờ phút này Bạch ngọc bình đã chìm vào đáy nước, mặc dù là Giang Nam cũng cầm không nổi bình ngọc.

Mà vào lúc này, máu tươi hóa thân của hắn ở lại bên trong Bí Cảnh Xuất Vân thành rốt cục mở miệng, hướng hóa thân của bọn người Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai, Thi Hiên Vi cùng Tam Khuyết đạo nhân cười khổ nói:

- Chư vị đạo hữu, ta cần các ngươi giúp đỡ rồi.

Bọn người Giang Nam, Âu Tùy Tĩnh từng người ở trong Bí Cảnh lưu lại một hóa thân, một mặt là vì nghiên cứu đạo tắc của Tinh Quang đại đế, lĩnh ngộ đại đế tâm pháp, một phương diện khác cũng là để cho tiện liên lạc.

- Giang lão đệ, hôm nay ta bị nhốt ở trong Thần Tôn chi mộ, không cách nào tiến đến trợ giúp.

Tam Khuyết đạo nhân hóa thân cũng lộ ra cười khổ, lắc đầu nói.

- Giáo chủ cần bao nhiêu người?

Thi Hiên Vi hóa thân cực kỳ dứt khoát, dò hỏi.

- Càng nhiều càng tốt!

Giang Nam đem vị trí phương vị của mình nói một lần, trầm giọng nói:

- Lần này ta cần cao thủ, thần minh cấp cao thủ, bởi vì đồ vật muốn chuyển thật sự rất nặng!

Ba người Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai liếc nhau, từng người yên lặng gật đầu nói:

- Đạo hữu đợi mấy ngày, cho chúng ta chuẩn bị một chút.

Trong lòng ba người vạn phần hiếu kỳ:

- Giang đạo hữu đến cùng ý định chuyển cái gì, lại muốn vận dụng không

chỉ một Thần Ma?

Băng Nguyên Huệ Nguyên Tông, ở trong đại điện, Huệ Nguyên Tông chưởng giáo Chí Tôn Nghiên Xúc tông chủ cũng là một thần minh, khẽ khom người nói:

- Mộ đạo hữu làm sao chật vật như thế, thế cho nên tu vi tổn hao nhiều?

- Nói ra thật xấu hổ.

Thái Hoàng hoàn lễ, cười nói:

- Ta bị người dùng Thiên Âm Thánh Thủy đánh lén ám toán, dưới sự ứng phó không kịp, lọt vào trọng thương, không thể không đến chỗ đạo hữu tị nạn. Hôm nay, chỉ sợ tông môn kia của ta, cũng bị người nọ hủy.

Nghiên Xúc tông chủ không khỏi động dung nói:

- Người nào có thể có thủ đoạn như thế, có thể xuất ra thần vật như Thiên Âm Thánh Thủy? Thiên Âm Thánh Thủy chính là Thần Tôn mới có thể luyện thành, uy năng vô cùng, chẳng qua hiện nay Thiên Hà khô kiệt, không có Thiên Hà Chi Thủy, bất luận kẻ nào cũng không cách nào luyện thành các loại bảo vật như thần thủy. Coi như là Thần Tôn cũng không có khả năng luyện thành Thiên Âm Thánh Thủy. Người này vậy mà có được Thiên Âm Thánh Thủy, rốt cuộc là địa vị gì?

Thái Hoàng lão tổ cười nói:

- Người này cũng không phải cái đại địa vị gì, bất quá là Động Thiên Cảnh tiểu bối, không biết từ nơi nào đạt được Thiên Âm Thánh Thủy. Nếu như là lúc tầm thường cũng thôi, dùng thực lực của ta bắt lấy hắn dễ như trở bàn tay, chỉ có lần này hắn chiếm cứ thiên thời địa lợi, ta không đề phòng, lúc này mới bị hắn đánh lén, mất tiên cơ, suýt nữa chết ở dưới Thiên Âm Thánh Thủy.

- Chỉ có tu vi Động Thiên Cảnh sao?

Trong mắt Nghiên Xúc tông chủ hiện lên một đạo tinh mang, lại cười nói:

- Mộ đạo hữu, nếu như không chê mà nói, tiểu muội ngược lại muốn đi gặp người này, thay đạo hữu báo thù.

Thái Hoàng lão tổ cười nói:

- Như thế nào dám làm phiền đạo hữu? Loại chuyện nhỏ nhặt này, vẫn là ta tự mình tới xử lý a.

- Ta và ngươi đều là môn phái Bắc Cực Băng Nguyên, đồng khí liên chi, làm gì phân lẫn nhau?

Nghiên Xúc tông chủ cười nói:

- Xin Mộ đạo hữu yên tâm, tiểu quỷ kia quả quyết trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

Trong lòng Thái Hoàng biết nàng tất nhiên là đối với Thiên Âm Thánh Thủy động tâm, cười nói:

- Đạo hữu, không phải ta lo lắng ngươi, mà là trên người tiểu bối kia có một kiện đồ vật ta rất để ý. Nhất định phải đem tới tay, chờ thương thế của ta khỏi hẳn, ngươi cùng ta đi giết hắn, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ta chỉ muốn kiện đồ vật kia, về phần Thiên Âm Thánh Thủy, đạo hữu muốn lấy liền quy đạo hữu sở hữu. Mà bây giờ, ta còn cần đạo hữu giúp ta một tay, để ta nhanh chóng phục hồi như cũ!

Chương 853: Ngươi Là Giang Nam Mời Đến Cứu Binh Sao? (1)

Nghiên Xúc tông chủ biết rõ hắn trên miệng nói nghe hay lắm, kỳ thật vẫn là không quá yên tâm mình, e sợ cho mình giết Giang Nam xong đem tất cả bảo vật độc chiếm. Bất quá, nàng cũng đối với Thái Hoàng lão tổ kiêng kỵ vạn phần, biết rõ sự lợi hại của hắn, cũng không dám mình một người đi giết Giang Nam đoạt bảo, miễn cho cùng Thái Hoàng lão tổ trở mặt.

Nàng cùng Thái Hoàng cũng có giao tình, chỉ là giao tình không sâu, ngày bình thường có chỗ lui tới. Thái Hoàng lão tổ mới vừa tới Trung Thiên, gặp được chính là nàng cùng mấy chưởng giáo Chí Tôn môn phái khác.

Nghiên Xúc tông chủ cười nói:

- Huệ Nguyên Tông ta có linh đan thượng thừa, hơn nữa ba Thần minh đồng loạt ra tay, tất nhiên có thể cho thương thế của Mộ đạo hữu rất nhanh phục hồi như cũ! Còn có, tung tích tiểu bối kia, ta cũng cần phái người sưu tầm mọi nơi, đợi cho sau khi Mộ đạo hữu thương thế lành, liền cùng một chỗ tiến đến báo thù rửa hận!

- Làm phiền đạo hữu rồi.

Thái Hoàng cười nói.

Lúc này Nghiên Xúc tông chủ sai người mời đến ba Thần minh khác của Huệ Nguyên Tông, mang tới linh đan diệu dược, bốn người cùng một chỗ đạo tắc đan vào, dung nhập trong cơ thể Thái Hoàng lão tổ, trợ hắn rất nhanh khôi phục tu vi.

Lần này Giang Nam quá ác, đem tất cả thần thủy trong bình ngọc khuynh đảo mà xuống, không nói uy năng thần thủy, chỉ nói sức nặng cũng đủ để đè chết mấy Thần Ma!

Thái Hoàng lão tổ là bị Thiên Âm Thánh Thủy xâm lấn, chẳng những một thân tu vi bị hóa đi bảy thành, hơn nữa hao tổn một tam thế hóa thân, thân thể bị ăn mòn đến tàn phá không chịu nổi.

Đây là hắn từ lúc chào đời tới nay, lần đầu lọt vào thất bại lớn như thế, chỉ là tâm cảnh hắn vô địch, cũng không có cho tâm cảnh của hắn lưu lại bất luận bóng mờ gì.

Bốn vị thần minh Nghiên Xúc tông chủ ra tay, cộng thêm linh đan diệu dược của Huệ Nguyên Tông, cũng tổn hao một tháng thời gian, lúc này mới khiến Thái Hoàng lão tổ khỏi hẳn.

Thực sự là Thái Hoàng lão tổ còn dùng thủ đoạn nhỏ, không chỉ có mượn nhờ tu vi của bọn hắn chữa thương, hơn nữa thừa cơ mượn tu vi của bọn hắn, trọng luyện kiếp trước hóa thân, rốt cục khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Nghiên Xúc tông chủ cười nói:

- Mộ đạo hữu, môn hạ đệ tử của ta hồi báo nói, tiểu bối kia giờ phút này còn ở trên Thái Huyền Thánh tông di chỉ, không có ly khai. Ta đã sai người vây khốn Thái Huyền Thánh tông di chỉ, bố trí xuống Thiên La Địa Võng, hôm nay ta và ngươi liền đi vào trong đó, đem người này chém giết, thay đạo hữu hả giận!

Thái Hoàng lão tổ khom người cảm ơn, cùng bọn họ chạy tới Thái Huyền Thánh tông.

Mà vào lúc này, Giang Nam như trước khoanh chân ngồi ở trên không Thái Huyền Thánh tông di chỉ, cổ đãng tu vi, kiệt lực trị liệu thương thế, thúc dục thần thụ trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn.

Ở chung quanh hắn, tu sĩ Huệ Nguyên Tông lấy ngàn mà tính nhìn chằm chằm, có mấy vị Thiên Cung bát trọng tuyệt thế cường giả mỗi cách trăm dặm liền dựng lên một đồng trụ, những đồng trụ kia rõ ràng là một tòa pháp bảo phong tỏa thời không đại trận, trận pháp bố thành xong, Giang Nam lập

tức cảm giác được hư không chung quanh như là thùng sắt giang sơn, mặc dù là Thần Ma bình thường cũng không cách nào đánh xuyên qua hư không, thoát đi nơi đây.

Những người này tuy đem thời không nơi đây phong tỏa, nhưng không có hướng hắn ra tay, mà là không ngừng nhìn Giang Nam cười lạnh.

Giang Nam chỉ cảm thấy không hiểu thấu, tiếp tục dốc lòng tu dưỡng, một tháng thời gian đi qua, hắn thở dài.

- Đạo Kim Ngọc Bàn thật sự quá ngoan cố, căn bản gặm bất động, xem ra chỉ có làm xong sự tình nơi đây, đi xem Minh Thổ, nhìn xem có thể tìm được nguyên nhân vị Ma Đế kia năm đó là phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn như thế nào rồi...

Hắn ngẩng đầu nhìn bốn phía, chỉ thấy những người này vây khốn hắn đến nay như trước chưa từng động thủ, cũng chưa từng tán đi, không khỏi khẽ nhíu mày:

- Những người này đến cùng có tính toán gì? Tính ra thời gian, bọn người Âu đạo hữu, Thiệu đạo hữu cùng Hiên Vi cũng sắp đến rồi.

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên Huệ Nguyên Tông cường giả vây khốn hắn truyền đến thanh âm ồn ào, sau đó ánh sáng mang điềm lành bay lên, ánh sáng như mây, xây thành bảo tọa lô bồng, mọi người nhao nhao khom người nói:

- Cung nghênh chưởng giáo pháp giá!

Giữa không trung vang lên trận trận tiếng nhạc, sau đó liền thấy có vài đạo Thần Quang rơi xuống, trong bảo tọa lô bồng nhiều hơn mấy người, bọn người Nghiên Xúc tông chủ cùng Thái Hoàng lão tổ đi vào lô bồng. Nghiên Xúc tông chủ mời mọi người ngồi xuống, ngẩng đầu hướng Giang Nam xem ra, cười mỉm nói:

- Mộ đạo hữu, là tên tiểu bối này thả ra Thiên Âm Thánh Thủy đem ngươi

trọng thương sao?

Thái Hoàng lão tổ gật đầu, cười nói:

- Đúng là người này.

Nghiên Xúc tông chủ từ trên người Giang Nam đảo qua, sau đó ánh mắt rơi vào trên Thái Huyền Thánh tông Huyền Băng phong di chỉ, hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy một cái đại động đen nhánh sâu vạn dặm, hai mắt nàng vận chuyển Thần Quang, hướng trong động nhìn lại. Chỉ thấy một ngụm bạch ngọc bình lẳng lặng nằm ở đáy động, khí tức thủy nguyên lực nồng đậm truyền đến, trong nội tâm vui vẻ.

Thần minh khác của Huệ Nguyên Tông cũng chứng kiến bạch ngọc bình này, liếc nhau, cùng lộ ra sắc mặt vui mừng.

- Yêu nghiệt, tâm địa ngươi thật độc ác, Thái Huyền Thánh tông sừng sững trăm vạn năm, đệ tử vô số, vậy mà hết thảy chết ở trong tay của ngươi, người người oán trách!

Trong mắt Nghiên Xúc tông chủ hàn quang lóe lên, hướng một Thần minh bên người ném cái ánh mắt, Thần minh kia lập tức đứng dậy, đi ra bên ngoài lô bồng, thân hình mở ra, hóa thành cự nhân mấy vạn trượng, to lớn cao ngạo vô cùng, trên cao nhìn xuống bao quát Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Tuy nói Thượng Thiên có đức hiếu sinh, nhưng ngươi tạo ra sát nghiệt lớn như thế, thiên lý không để dung, hôm nay Huệ Nguyên Tông ta liền muốn thay trời hành đạo, cho Thái Huyền Thánh tông một cái công đạo!

Giang Nam ho khan liên tục, sắc mặt có chút tái nhợt, nhịn không được cười lên nói:

- Các ngươi là người Huệ Nguyên Tông?

- Không sai!

Thần minh kia điềm nhiên nói:

- Vị này là Huệ Nguyên Tông Nghiên Xúc tông chủ ta, hôm nay Huệ Nguyên Tông ta mang đại quân, là đến đây hàng yêu trừ ma, đem ngươi chém giết!

- Nghiên Xúc tông chủ phải không?

Ánh mắt Giang Nam từ trên người Thần minh này dịch chuyển khỏi, rơi vào trên người Nghiên Xúc tông chủ, đứng dậy, khóe miệng tràn ra một vết máu, sắc mặt càng lộ ra tái nhợt, lắc đầu nói:

- Nghiên Xúc tông chủ, đây là ân oán giữa ta cùng với Thái Hoàng lão tổ, ngươi bất quá là một ngoại nhân, tốt nhất không nên nhúng tay, miễn cho tự lầm. Ngươi phải biết rằng, Huệ Nguyên Tông các ngươi muốn đối phó ta, cái kia chính là lấy trứng chọi đá, không chịu nổi một kích.

Mọi người Huệ Nguyên Tông không khỏi giận tím mặt, nhao nhao gầm lên quở trách, Giang Nam lơ đễnh, thản nhiên nói:

- Nghiên Xúc tông chủ, hiện tại các ngươi rút đi còn kịp, nếu không viện quân của ta vừa đến, các ngươi muốn đi liền chậm.

Chương 854: Ngươi Là Giang Nam Mời Đến Cứu Binh Sao? (2)

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Thái Hoàng lão tổ, giống như cười mà không phải cười nói:

- Thái Hoàng, ngươi càng là có tiền đồ, rõ ràng mời đến viện quân. Hẳn là, ngươi không dám một mình đến đối mặt ta?

Thái Hoàng lão tổ phong khinh vân đạm nói:

- Đắc đạo đa trợ thất đạo không trợ, Nghiên Xúc tông chủ nhiệt tình vì lợi ích chung, nghe nói ngươi tội ác ngập trời, tự nhiên muốn đến đây thảo phạt.

Nghiên Xúc tông chủ có nhiều thú vị nhìn xem Giang Nam, cười nói:

- Ngươi gọi Giang Tử Xuyên? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể có cứu binh gì!

Thái Hoàng khẽ nhíu mày nói:

- Đạo hữu, dùng cách nhìn của ta, vẫn là đi đầu động thủ, đem người này chém giết, miễn cho sinh sự đoan.

Nghiên Xúc tông chủ còn chưa kịp đáp lời, đột nhiên hư không chấn động, mọi người Huệ Nguyên Tông vây khốn nơi đây đại loạn, không biết bị người phương nào đánh bay hết thảy, sau đó đồng trụ bị một cổ lực lượng cuồng bạo nhao nhao rút lên, chỉ thấy một Thần Nhân đầu trọc, mình trần thân cao mấy vạn trượng đi nhanh xông vào trong trận, vài bước bước đến trước người Giang Nam, khom người nói:

- Xin hỏi công tử, là Giang đạo hữu sao?

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu.

Đại Hán đầu trọc mình trần kia lộ ra dáng tươi cười chất phác, cười nói:

- Công tử đợi lâu, kính xin công tử đợi một lát, tiểu thư nhà ta liền đến.

Nghiên Xúc tông chủ nhìn về phía Thần Nhân đầu trọc mình trần, khẽ nhíu mày quát:

- Ngươi là cứu binh mà tiểu tử này mời đến sao?

- Cứu binh?

Gã đại hán đầu trọc này mờ mịt, vò đầu nói:

- Cái gì cứu binh?

Đột nhiên, lại là một hồi ồn ào cùng rối loạn truyền đến, chỉ thấy một Đại tướng người mặc áo giáp, mi tâm mọc ra mắt dọc, tay cầm một cây Phương Thiên Họa Kích xông vào trong trận, đi tới bên người Giang Nam, giống như cười mà không phải cười nói:

- Giang đạo hữu, ta phụng mệnh đến đây tương trợ, công tử nhà ta còn ở phía sau. Bất quá nói trở lại, ngươi khi nào trả tam lăng kính cho ta?

Giang Nam cười nói:

- Mặt lăng kính kia rơi vào trong tay Ngọc phu nhân, Chấn Đông tiền bối, chính ngươi Hướng phu nhân đi lấy.

Nghiên Xúc tông chủ chứng kiến Thần Nhân thứ hai đến đây, sắc mặt khẽ biến, cao giọng quát:

- Vị đạo hữu này, ngươi cũng là tiểu tử này mời đến cứu binh sao?

Âu Chấn Đông nhìn chung quanh một vòng, ôm hai vai cười nói:

- Phải cứu binh hay không, còn phải đợi công tử nhà ta đến lại nói.

Đột nhiên, lại có một cổ thần uy hàng lâm, chỉ thấy lại có một thần minh phá tan đại trận, đi vào trước mặt Giang Nam, khom người nói:

- Hoang Cổ Thánh thành Đàm Chính Phong, bái kiến Giang công tử, kính xin công tử đợi chút, phó thành chủ cùng Thiệu sư điệt sắp đến.

Giang Nam gật đầu cảm ơn.

Sắc mặt Nghiên Xúc tông chủ kịch biến, Thái Hoàng lão tổ lạnh nhạt nói:

- Tông chủ chớ sợ, những người này trong mắt của ta, đều là gà đất chó kiểng.

Nghiên Xúc tông chủ biết rõ hắn thần thông quảng đại, thực lực có thể so với Thiên thần nên yên lòng, chỉ thấy Âu Chấn Đông, Đàm Chính Phong cùng gã đại hán đầu trọc kia đột nhiên từng người lấy ra một tòa Tinh môn cự đại, dựng thẳng lên, sau đó dùng mấy ngàn vạn cân linh dịch dung nhập bên trong Tinh môn, Tinh môn sáng lên, từng chiếc từng chiếc chiến hạm cực lớn dữ tợn từ trong Tinh môn chạy nhanh ra, một cổ thần uy tràn ngập, ép tới Huệ Nguyên Tông phong tỏa hư không đại trận từng mảnh sụp đổ, đệ tử Huệ Nguyên Tông hết thảy bị thần uy chấn nhiếp, quỳ rạp trên đất!

- Giang giáo chủ, tràng diện lớn như vậy là nghênh đón chúng ta sao?

Hiên Vi tiên tử đứng ở đầu thuyền, bên người có hơn mười Thần Ma của Bắc Mạc Thi gia, nhìn chung quanh một vòng, hiếu kỳ nói:

- Ngươi chừng nào thì ở Bắc Cực Băng Nguyên hàng phục một cổ thế lực lớn như vậy? Rõ ràng quỳ nghênh đón chúng ta, thật sự quá khách khí.

Trong lòng Thi Hiên Vi tò mò vạn phần, nàng còn tưởng rằng là Giang Nam đem mọi người Huệ Nguyên Tông hàng phục, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh cũng bị khiến cho có chút ý không tốt, vội vàng đi tới mũi thuyền, vươn ra hai tay nói:

- Chư vị, mau mau đứng lên, vãn bối có tài đức gì, dám đảm đương lễ lớn

như thế?

- Giang đạo hữu, ngươi bảo những người này quỳ nghênh chúng ta, thật sự làm khó chúng ta.

Thiệu Thiên Nhai cũng vội vàng nói.

Mọi người Huệ Nguyên Tông bị thần uy trấn áp quỳ rạp trên đất vừa thẹn vừa giận, bọn họ nơi nào là ở dưới mệnh lệnh của Giang Nam quỳ lạy những Thần Ma này?

Rõ ràng chính là bị thần uy của những Thần Ma này trấn áp, áp đảo tâm linh cùng thân thể, này mới không thể không quỳ lạy!

- Làm phiền Hồng Vũ tiền bối cùng chư vị tiền bối tự mình phủ xuống, vãn bối thật là băn khoăn.

Giang Nam hướng Hồng Vũ Đạo Nhân chắp tay, ngay sau đó tiến lên nhất nhất hướng chư vị thần minh làm lễ ra mắt, Hồng Vũ Đạo Nhân hoàn lễ, thanh âm vang vọng:

- Nếu không phải Giang giáo chủ chỉ điểm, ta còn khó có thể đột phá thành tựu thần minh, chỉ là chuyện nhỏ, sao lại nói tới cảm ơn?

Những Thần Ma khác rối rít nói:

- Giang giáo chủ khách khí, bọn ta nhận được thành chủ chi lệnh, không dám không đến.

- Gia chủ nghe nói giáo chủ nhiều lần cứu hộ tiểu thư, trong lòng cũng là rất cảm kích, vì vậy đặc biệt lệnh bọn ta đến đây trợ giúp, giáo chủ có gì phân phó cứ mở miệng.

Giang Nam lại hướng Thi Hiên Vi, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh chắp tay cảm ơn, Thiệu Thiên Nhai đánh giá hắn, thất thanh nói:

- Đạo hữu, ngươi tu luyện tới Động Thiên cảnh rồi? Làm sao nhanh như

vậy?

- Ngươi bị thương?

Thi Hiên Vi tương đối tỉ mỉ, lập tức phát hiện sắc mặt Giang Nam có cái gì không đúng, lập tức nói:

- Làm sao không cẩn thận như vậy? Có nghiêm trọng không?

- Vết thương nhỏ thôi.

Giang Nam quay đầu nhìn về phía đám người Nghiên Xúc tông chủ, thản nhiên nói:

- Nghiên Xúc tông chủ, ta cũng không bắt nạt ngươi, giao Thái Hoàng Lão Tổ ra đây, ta bỏ qua Huệ Nguyên Tông của ngươi.

Nghiên Xúc tông chủ ngơ ngác nhìn một màn này, ba chiếc chiến hạm chạy nhanh ra tinh môn, mỗi một chiến hạm đều đạt mấy trăm dặm, trên chiến hạm pháo khẩu san sát, đông nghịt kinh người.

Mà trên chiến hạm, lại là Thần Minh cấp cường giả của hai đại thánh thành, một đại thế gia Cổ lão, Giang Nam nói cho đám người Thi Hiên Vi, mình cần cao thủ, Thần Minh cấp cao thủ, càng nhiều càng tốt, giờ phút này Hoang Cổ Thánh Thành, Xuất Vân thành cùng Bắc Mạc Thi gia, phái ra hết thảy là Thần minh, trừ ba người Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi!

Trên mỗi một con thuyền, đều có hơn mười Thần minh, thêm ở chung một chỗ, liền có bốn mươi mốt người, hơn nữa, trong đó Xuất Vân thành cùng Bắc Mạc Thi gia lại càng có hai Thiên Thần trấn giữ!

Mà Hoang Cổ Thánh Thành Hồng Vũ Đạo Nhân, giờ phút này đã đánh bại Cung Thường Thanh. Đi lên phó thành chủ vị, hắn chính là Tri Hành Hợp Nhất cường giả, Cửu Chuyển Chiến Thể chiến lực kinh người, thực lực cũng không kém hơn Thiên Thần!

Trong lòng Nghiên Xúc tông chủ không khỏi sinh ra khổ sở, thực lực bên Giang Nam quá mạnh mẻ, cường đại đến trình độ có thể tùy ý liền đem Huệ Nguyên Tông bóp diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 855: Mãnh Liệt Gọt Thái Hoàng

Hiện tại nàng cuối cùng hiểu, vì sao mới vừa rồi Giang Nam có thể nói nàng lấy trứng chọi đá, lúc ấy nàng còn cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, cảm giác là một con kiến nhỏ hướng voi làm mặt dầy, nhưng bây giờ thật sâu ý thức đến, Huệ Nguyên Tông đích xác là lấy trứng chọi đá!

Trong lòng Nghiên Xúc tông chủ giãy dụa, mạnh thanh nói:

- Cường long không áp cường hào ác bá, chư vị, các ngươi tới từ những địa phương khác, phải biết Bắc Cực băng nguyên này không phải là lãnh địa của các ngươi...

- Không phải là mãnh long bất quá giang.

Thân hình của Thiên Thần Bắc Mạc Thi gia từ trong chiến hạm dâng lên, thân thể rộng lớn, thoạt nhìn so sánh với tinh cầu còn muốn lớn hơn rất nhiều, mắt nhìn xuống đám người Nghiên Xúc tông chủ.

Thiên Thần chính là Thiên Thần, hắn cũng không phải là thân thể thật sự khổng lồ như thế, mà là thân thể cùng pháp lực quá mạnh mẻ, ngưng tụ không gian cao độ, trong mắt người khác, nhục thể của hắn lớn nhỏ trăm triệu dặm, mà trên thực tế là hắn đem trăm triệu dặm thời không luyện thu nhỏ lại, quay chung quanh hắn.

- Huệ Nguyên Tông tông chủ, ngươi biết Bắc Mạc Thi gia ta thống trị cương vực là rộng lớn bực nào không?

Thiên Thần Bắc Mạc Thi gia lạnh lùng nhìn nàng, điềm nhiên nói:

- Bắc Mạc cương vực, là gấp mười lần cả băng nguyên, nơi đó chỉ có một chủ nhân, đó chính là Thi gia ta! Bắc Mạc Thi gia ta ngật đứng ở trên tấm đại mạc đó, đã có hơn một nghìn vạn năm lịch sử, Thần Đế hưng suy, ngũ

đại hoàng triều, thủy chung ngật đứng không ngã! Nơi Đại quân ta đi qua, vạn tộc thần phục, ngươi có tư cách gì nói, cường long không áp cường hào ác bá?

Âu Chấn Đông thản nhiên nói:

- Xuất Vân thành ta có Thần Tôn che chở, đừng nói diệt Huệ Nguyên Tông ngươi, cho dù diệt trừ tất cả môn phái trên băng nguyên, người khác cũng sẽ không nói gì.

- Không cần nói nhiều.

Hồng Vũ Đạo Nhân tiến lên trước một bước, trầm giọng nói:

- Hoặc là giao người, hoặc là diệt môn!

Nghiên Xúc tông chủ cảm giác được áp lực trước nay chưa có, Giang Nam mời tới viện quân thật không ngờ cường thế, thật ra thì nàng không nghĩ tới, đám người Hồng Vũ Đạo Nhân, Âu Chấn Đông cũng không phải là viện quân Giang Nam mời tới, mà là cu li hắn mời tới đi hỗ trợ khiêng đồ, chẳng qua là vừa vặn gặp, đụng phải nàng đem người vây khốn Giang Nam, vì Giang Nam ra mặt mà thôi.

- Tiểu tử này, chỗ dựa quá lớn, Huệ Nguyên Tông ta hơi không cẩn thận, chính là đại nạn diệt môn! Tổ tông cơ nghiệp, trăm triệu lần không thể bại hoại ở trong tay của ta...

Nghiên Xúc tông chủ lặng lẽ hướng hai Thần minh bên cạnh nháy mắt, hai thần minh kia hội ý, đang muốn dữ dội lên, đánh lén Thái Hoàng Lão Tổ, đột nhiên thân thể của Thái Hoàng Lão Tổ vừa động, hai cổ cự lực ngập trời bắn ra, hắn ở lúc hai người còn chưa động thủ, hai bàn tay liền khắc ở hậu tâm hai Thần minh kia, đem hai người bọn họ đánh cho thân thể thình thịch một tiếng nổ tung, huyết nhục vẩy ra!

Hai Thần minh này cơ hồ bị một kích kia đánh cho vẫn lạc tại chỗ, cũng may Thần Ma Thân Thể của bọn họ cũng cực kỳ cường đại, khôi phục kinh

người, miễn cưỡng tránh được một mạng.

Nghiên Xúc tông chủ vừa sợ vừa giận, giận dữ mắng mỏ một tiếng, đầu vai run lên, chỉ thấy lụa mỏng trên người bay lên, lụa mỏng hô một tiếng đón gió lớn mạnh, bao phủ phương viên mấy ngàn dặm, dưới lụa mỏng, là từng đoàn từng đoàn Bích Du Thần Hỏa, mang theo Tử Tiêu Thần Lôi, ùng ùng rung động, hướng Thái Hoàng Lão Tổ bay tới!

Đây là một Chân Thần chi bảo, chính là Huệ Nguyên Tông tổ sư sở luyện, trấn áp số mệnh Huệ Nguyên Tông, Thái Hoàng Lão Tổ một thân pháp bảo bị tổn hại ở trong Thiên Âm Thánh Thủy, cũng không dám đón đở cuốn lụa mỏng này, miễn cho bị cuốn lấy, thân thể vội vàng lui ra, lạnh nhạt nói:

- Nghiên Xúc tông chủ, chẳng lẽ ngươi không nghĩ tình cũ sao?

Nghiên Xúc tông chủ hận đến ngứa răng, cả giận nói:

- Mộ đạo hữu, ngươi đánh trọng thương hai Thần minh của tông ta, còn nói gì tình cũ?

- Người này, rất mạnh a...

Âu Chấn Đông nhìn Thái Hoàng Lão Tổ xuất thủ, khóe mắt đột nhiên trực nhảy, cảm giác được Thái Hoàng Lão Tổ cường đại, vượt xa những Thần minh khác. Cho dù là mình cũng xa xa không kịp.

Hồng Vũ Đạo Nhân hừ lạnh một tiếng, đột nhiên sải bước bay ra, giơ tay lên một đạo Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn ầm ầm hướng Thái Hoàng Lão Tổ đắp xuống, trầm giọng nói:

- Không có trở thành Thiên Thần, cường thịnh trở lại đều có hạn độ!

Tốc độ của hắn cực nhanh, một bước trong lúc đó liền vượt đến trước mặt Thái Hoàng Lão Tổ, Thiên luân cửu chuyển, một ấn rơi xuống, ấn giống như Cửu Thiên sụp đổ, chỗ cường đại của Tri Hành Hợp Nhất bị hắn bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Oanh...

Thái Hoàng đón đở một kích kia, thân thể khẽ đung đưa, mà Hồng Vũ Đạo Nhân lại bị chấn đến liền lùi lại mấy chục bước, sắc mặt đỏ lên, bất quá một kích kia của hắn còn chưa rơi xuống, Âu Chấn Đông đã dữ dội lên, Phương Thiên Họa Kích như dải lụa cắt ra hư không, ở trong nháy mắt Hồng Vũ Đạo Nhân bị đánh lui liền đi tới đỉnh đầu của Thái Hoàng.

Một kích kia lựa chọn thời cơ cực kỳ tinh diệu, vừa vặn là lúc Thái Hoàng Lão Tổ khí huyết sôi trào, thân thể đung đưa!

Thái Hoàng Lão Tổ lần nữa giơ tay lên đỡ một kích kia, Phương Thiên Họa Kích cũng bị chấn ra, Âu Chấn Đông hổ khẩu bạo liệt, lùi lại mấy bước, lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

Bất quá, sau một khắc hắn động thủ, Thi gia Thiên Thần cũng cùng một thời gian động thủ, giữa không trung vô số đạo tắc bắt đầu khởi động, hóa thành Băng Phong Tinh Hà, Tinh Hà cổn động, hóa thành một thủ ấn cự đại, ầm chuyển động, đi tới đỉnh đầu của Thái Hoàng Lão Tổ!

Thiên Thần có kiêu ngạo của mình, nhìn thấy Thái Hoàng Lão Tổ không có sử dụng pháp bảo, vì vậy cũng không có sử dụng pháp bảo của mình, chẳng qua là vận dụng Thần Thông đánh một kích.

Một kích kia vừa vặn là hai đánh phía trước chưa tan, khí huyết của Thái Hoàng liên tục chấn động hai lần, Thái Hoàng Lão Tổ lần nữa đón đở một kích kia, rốt cục muộn hanh nhất thanh, thân thể bay lui, muốn chạy ra mọi người công kích!

Ba tàu chiến hạm theo sát phía sau, Xuất Vân thành Thiên Thần rốt cục cũng xuất thủ, tiến công không có khe hở, không có cho Thái Hoàng Lão Tổ cơ hội thở dốc chút nào.

Dù vậy, Thái Hoàng Lão Tổ cũng ngạnh kháng xuống được, thực lực mạnh, cho dù là Hồng Vũ Đạo Nhân cùng hai vị Thiên Thần kia cũng bội

phục không dứt!

Bất quá, loại tiến công không có khe hở này, cho dù là Thái Hoàng Lão Tổ cũng dần dần không chịu nổi, đầu tóc tán loạn.

Từ đầu đến cuối, động thủ chỉ có Hồng Vũ Đạo Nhân, Âu Chấn Đông cùng hai Thiên Thần khác, liên miên không dứt, mà hơn ba mươi Thần Ma khác thì trấn giữ trên chiến hạm, không có động thủ.

Loại giao thủ cường độ này, cơ hội bọn họ nhúng tay không nhiều lắm, nếu như mạnh mẽ nhúng tay mà nói, ngược lại sẽ đánh loạn tiết tấu của đám người Hồng Vũ Đạo Nhân, cho Thái Hoàng Lão Tổ cơ hội bỏ chạy.

- Người này thật là mạnh mẽ, lại có thể chịu đựng được bốn đại cao thủ công kích, thật là được!

Một Thần minh kinh hãi nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 856: Không Có Đất Đặt Chân. (1)

Sắc mặt Thái Hoàng lạnh lùng nói:

- Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, không ai mãi mãi hèn, chư vị bức bách ta như vậy, chẳng lẽ không sợ ta hôm nay sau khi chạy trốn, ngày sau thành công đến đây báo thù sao?

- Vậy cũng phải xem ngươi có thể chạy trốn hay không mới được!

Hồng Vũ Đạo Nhân lần nữa dữ dội lên, một đạo Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn đắp lạc!

Đột nhiên, đỉnh đầu của Thái Hoàng Lão Tổ có một đạo Hồng Mông Tử Khí phóng lên cao, hóa thành ba người, ba người liên thủ, đón lấy một kích của hắn.

Ngón này làm cho người ta không ngờ được, nhất thời tứ đại cường giả tiến công không có khe hở lọt một khâu, Thái Hoàng Lão Tổ lập tức nhận được cơ hội, đang muốn chạy trốn, đột nhiên một đạo kiếm quang chém ngang mà đến, thẳng tắp hướng ba hóa thân của hắn cắt tới!

- Thái Hoàng, những lời không ai mãi mãi hèn này, hẳn là ta nói mới đúng?

Giang Nam cười ha ha, ngay sau đó một hơi vận lên không được, ho khan liên tục nói:

- Lão nhân gia ngươi không tính là thiếu niên, cũng không ít lần bắt nạt qua ta!

Một đạo kiếm quang này, rõ ràng là hắn tế lên Đãng Ma Kiếm, cùng mười thần minh và Âu Tùy Tĩnh, Thi Hiên Vi, Thiệu Thiên Nhai, đem uy năng của

Đãng Ma Kiếm thôi phát đến trạng thái lớn nhất, vì chính là chém ba hóa thân của hắn!

Xuy...

Kiếm quang kích động, cắt ngang mà qua, Thái Hoàng Lão Tổ kiếp trước, kiếp nầy, kiếp sau tam đại hóa thân nhất thời bị một kiếm cắt thành sáu đoạn, kiếm khí kích động, đem sáu đoạn thân thể chém vỡ, trở lại như cũ thành Hồng Mông Tử Khí, ngay sau đó chiến kích của Âu Chấn Đông đánh xuống, để cho Thái Hoàng không rảnh thu hồi Hồng Mông Tử Khí, trọng luyện tam đại hóa thân!

Mà vào lúc này, một ngụm Huyền Nguyên Đỉnh bay lên, hô một tiếng đem đoàn Hồng Mông Tử Khí kia thu vào trong đỉnh.

- Giang Tử Xuyên...

Ánh mắt Thái Hoàng Lão Tổ trống rỗng, hướng Giang Nam xem ra, tại chỗ nhiều cường giả, đối với hắn biết gốc biết rễ liền chỉ có một người Giang Nam, hiển nhiên Giang Nam đã định hắn sẽ thi triển tam thế thân, cho nên thật sớm liền chuẩn bị tế lên Đãng Ma Kiếm, gọt tu vi của hắn!

Ánh mắt của Giang Nam cùng ánh mắt của Thái Hoàng gặp nhau, trên mặt Thái Hoàng Lão Tổ như cũ nhìn không ra bất kỳ vui giận:

- Giang đạo hữu, ta hiện tại bắt đầu coi trọng ngươi, ngươi có tiềm lực trở thành đá mài đao của ta.

- Thái Hoàng Lão Tổ, ngươi đối với ta mà nói, chính là tảng đá kia!

Giang Nam lấy tay nắm lên một khối núi đá, nhấc chân đem tảng đá kia dẫm ở dưới chân, tảng đá nát bấy.

Ánh mắt của hai người tách ra, công kích của hai đại Thiên Thần cùng Hồng Vũ Đạo Nhân, Âu Chấn Đông không ngừng rơi xuống, lần này Thái Hoàng Lão Tổ bị Giang Nam chém liên tục tam đại hóa thân, lấy đi Hồng

Mông Tử Khí, tu vi tổn hao nhiều, thực lực càng không bằng trước, dần dần chật vật không chịu nổi, trên người đã nhiều ra rất nhiều vết thương.

Bất quá để cho mọi người hoảng sợ chính là, chiêu thức Thần Thông của hắn như cũ hoàn mỹ vô khuyết, tìm không được bất kỳ sơ hở, hơn nữa tứ đại cường giả này có thể nói là tồn tại cấp nhất trong nhóm người bọn họ, lại chinh chiến mấy ngàn vạn dặm, cũng thủy chung không cách nào bắt lại người này!

Phía trước chính là một mảnh Đại Tuyết Sơn lồng lộng, tòa Đại Tuyết Sơn này cung điện nặng nề, cũng là đại phái của Bắc Cực băng nguyên Lăng Tiêu Môn.

Thái Hoàng Lão Tổ áo choàng phát ra, cả người đẫm máu, một đường chống cự đi tới dưới chân núi Lăng Tiêu Môn, đột nhiên cao giọng quát lên:

- Linh Đạo Tử, ta gặp phải cường địch vây công, kính xin đạo hữu tương trợ !

- Người nào dám đả thương đạo hữu của ta?

Đỉnh núi truyền đến một tiếng quát lên, chỉ thấy đỉnh núi đột nhiên bay ra một Đạo Nhân mập lùn, không khỏi phân trần liền tế lên một cái bình bạc, bình bạc kia lơ lửng, móc ngược xuống, miệng bình ngân quang chợt tiết, vô số đạo ngân quang chói mắt, trong phút chốc liền hết thảy bao phủ đám người Hồng Vũ Đạo Nhân!

Trước mắt mọi người trắng xoá một mảnh, thấy không rõ bốn phía, thậm chí ngay cả thần thức cũng bị ngăn trở, không cách nào tiếp tục khóa phương vị của Thái Hoàng, từng cái từng cái không khỏi giận dữ.

Bắc Mạc Thi gia Thiên Thần hừ lạnh một tiếng, pháo khẩu của chiến hạm dưới chân đột nhiên toàn bộ khai hỏa, rầm rầm rầm pháo kích bình bạc kia, chỉ nghe đang… một tiếng vang thật lớn, miệng bình bạc kia nơi nào có thể thừa nhận được chinh chiến lợi khí bực này, bị oanh nát bấy!

Nhiều Thần minh, Thiên Thần rối rít mở ra Thiên Nhãn, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Thái Hoàng Lão Tổ đã sớm nhân cơ hội thoát thân, không biết tung tích!

- Nhiều người như vậy?

Đạo Nhân mập lùn kia còn chưa kịp đau lòng bình bạc của mình, đột nhiên thấy phía dưới từng chiếc từng chiếc chiến hạm, từng tôn Thần Ma, không khỏi sợ hết hồn, thế mới biết không ổn, đang muốn chạy trốn.

Đột nhiên, Thiên Thần Xuất Vân thành tức giận hừ một tiếng, giơ tay một mặt bình phong bay lên, bình phong đi tới giữa không trung, chia ra làm sáu, sáu mặt bình hô một tiếng đem Đạo Nhân mập lùn kia bao ở trong đó. Biến thành một hình lập phương, tùy ý Đạo Nhân mập lùn kia giãy dụa như thế nào, cũng thủy chung không cách nào thoát thân.

- Dừng tay! Đây là một hiểu lầm!

Đạo Nhân mập lùn vội vàng kêu lớn:

- Ta chính là Lăng Tiêu Môn Chưởng Giáo Chí Tôn Linh Đạo Tử, các ngươi không thể đối với ta như vậy!

- Áp đi xuống!

Xuất Vân thành Thiên Thần thu sáu mặt bình, đem Đạo Nhân mập lùn kia trói lại, giao cho một Thần minh, lạnh lùng nói:

- Giải đến Xuất Vân thành, trấn áp hắn một vạn năm! Nếu một vạn năm sau hắn như cũ chưa chết, lại thả hắn ra!

Thần minh kia lĩnh mệnh, dẫn Linh Đạo Tử phi thân lên, áp tải hướng Xuất Vân thành bay đi.

- Giang giáo chủ, người này không phải chuyện đùa, nếu như trừ không xong hắn, tương lai tất thành họa lớn!

Hồng Vũ Đạo Nhân trầm giọng nói:

- Bất quá lần này hắn bị thương rất nặng, trốn không được xa! Giang giáo chủ xưa nay có mưu kế, không biết ngươi có biện pháp gì có thể đưa ra người này, chém giết hắn?

Giang Nam suy tư chốc lát, lắc đầu nói:

- Thái Hoàng tâm tính ẩn nhẫn, bày mưu nghĩ kế, có đại trí tuệ, nếu như hắn thoát thân, muốn dẫn hắn ra rất khó khăn. Hắn ở Bắc Cực băng nguyên căn cơ sâu đậm, nơi nơi là đạo hữu, hôm nay chỉ có hướng băng nguyên các phái hạ đạt thông điệp, nếu như có phát hiện chứa chấp người này, liền diệt môn, để cho hắn không có chỗ ẩn thân. Về phần có thể bức ra hắn hay không, thì phải xem cơ duyên!

Mọi người rối rít gật đầu, chiêu này của Giang Nam kêu là rút củi dưới đáy nồi, hoàn toàn để cho Thái Hoàng Lão Tổ ở băng nguyên không có đất đặt chân!

Bắc Mạc Thi gia Thiên Thần trầm giọng quát lên:

- Lập tức báo cho Băng nguyên các phái, nói là ý chỉ của hai đại thế gia một đại thánh địa ta, bất luận kẻ nào cũng không được chứa chấp trọng phạm Thái Hoàng, nếu phát hiện có người chứa chấp, đuổi tận giết tuyệt, diệt môn diệt tộc! Nếu có tin tức của Thái Hoàng báo lại, hai đại thế gia một đại thánh địa ta, tất có trọng thưởng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 857: Không Có Đất Đặt Chân. (2)

Nhiều Thần minh rối rít từ trên thuyền bay lên, trong khoảnh khắc liền phủ xuống đến các môn phái thánh địa trong Băng nguyên, nhắn nhủ tin tức, trong lúc nhất thời Băng nguyên oanh động, khiếp sợ.

Những môn phái trên Băng nguyên này mặc dù mỗi cái đều có được thế lực không nhỏ, nhưng ở trước mặt Hoang Cổ Thánh Thành, Xuất Vân thành cùng Bắc Mạc Thi gia quái vật lớn bực này, vẫn còn xa xa không đủ nhìn.

Bọn họ gặp phải loại chuyện này, chỉ có thể tòng phạm vì bị cưỡng bức, không dám phản kháng.

Hồng Vũ Đạo Nhân trầm giọng nói:

- Người tên là Thái Hoàng này, cố nhiên có chút bản lãnh, bất quá ta cũng sẽ không so với hắn yếu, nếu như ta cùng với hắn ở ngang hàng cảnh giới, chiến lực của hắn chưa chắc có thể cao hơn ta. Bất quá địa phương cường đại nhất của người này là ở tâm cảnh của hắn thủy chung không có bất kỳ biến hóa, đây mới là địa phương kinh khủng nhất.

Tại chỗ trong mọi người, chỉ có Hồng Vũ Đạo Nhân tâm cảnh tu vi cao nhất, đối với Thái Hoàng Lão Tổ phê bình rất sát.

Nếu như đồng dạng tu vi, chiến lực của Thái Hoàng Lão Tổ chưa chắc có thể mạnh hơn Cửu Chuyển Chiến Thể, nhưng mà hắn không có chút sơ hở nào, cho dù chiến lực cao hơn hắn cũng chưa chắc có thể bắt lấy hắn.

Ở trên Băng nguyên cũng có người sưu tầm tung tích Thái Hoàng Lão Tổ, để cho Thái Hoàng không có cơ hội thở dốc cùng chữa thương chút nào, trong lúc đó lại có người phát hiện tung tích Thái Hoàng mấy lần, bất quá đợi mọi người đi qua, Thái Hoàng đã rời đi.

Mặc dù nói Thái Hoàng Lão Tổ bị bức phải hoảng sợ không chịu nổi, nhưng mà không có chém giết người này, thủy chung là mối họa.

- Các vị yên tâm tâm, Thái Hoàng là địch nhân của ta, đợi xuất hiện lần nữa, ta tới giết chết hắn.

Giang Nam thấy đám người Hồng Vũ Đạo Nhân cau chặt chân mày, ho khan một tiếng, cười nói:

- Ta lần này có chút càn rở, nóng lòng giết chết hắn báo thù rửa hận, thế cho nên liên lụy chư vị cùng hắn kết thành ân oán. Bất quá hiện tại tu vi thực lực của ta mặc dù không bằng hắn, nhưng mà trải qua lần này, ta đoán chừng Thái Hoàng cũng không có mặt mũi tiếp tục lưu lại Trung Thiên thế giới, đợi đến hắn hiện thân lần nữa, ta liền có nắm chặc chém giết hắn!

Hai đại thế gia một đại thánh địa, cộng thêm Băng nguyên hơn mười môn phái Thánh Địa, gần trăm vị Thần minh cường giả, phong tỏa Băng nguyên, tìm kiếm tung tích Thái Hoàng Lão Tổ, Thái Hoàng ở Băng nguyên đã không có đất đặt chân.

Không chỉ có như thế, cả Trung Thiên thế giới cũng không có đất đặt chân cho Thái Hoàng Lão Tổ, hai đại thế gia một đại thánh địa cũng được chứng kiến chiến lực cùng đánh giá ra tiềm lực của hắn. Cho là hắn tương lai tất nhiên thành đại họa tâm phúc.

Nếu như Thái Hoàng hiện ra ở những địa phương khác trong Trung Thiên thế giới, tam đại thế lực này tất nhiên sẽ không bỏ qua hắn, tiếp tục phái ra cường giả đuổi giết!

Cho nên Giang Nam suy đoán Thái Hoàng không có mặt mũi ở lại Trung Thiên thế giới, cũng không phải là không có đạo lý.

- Người này trước mắt cũng còn không đến mức là một tâm phúc đại họa.

Xuất Vân thành Thiên Thần nói:

- Xuất Vân thành ta có Xuất Vân Thần Tôn, hắn dám càn rỡ, một cái tát chụp chết hắn. Bất quá người này tiềm lực cực mạnh, chỉ sợ tương lai cũng sẽ có một phen thành tựu không nhỏ. Giang giáo chủ, bọn ta cùng hắn giao thủ, thực cảm giác được khiếp sợ. Người này không phải chuyện đùa, ngươi có tự tin tương lai có thể thắng được hắn, cố nhiên là tốt, nhưng cũng không thể khinh địch.

Giang Nam gật đầu, trầm giọng nói:

- Đa tạ chỉ điểm.

- Giáo chủ không cần khách khí, ngươi đối với Xuất Vân thành ta có ân, thành chủ đối với ngươi rất tán thưởng, lại là tri giao bạn tốt của Tùy Tĩnh công tử, Xuất Vân thành ta vì ngươi làm này một ít chuyện, thực không coi vào đâu.

Giang Nam hướng những người khác cảm ơn, Thi gia Thiên Thần cười nói:

- Giáo chủ khách khí, gia chủ nghe phu nhân nói tới giáo chủ. Rất có hứng thú muốn gặp giáo chủ, nếu như giáo chủ có thời gian, không bằng đi Bắc Mạc Thi gia ta một chuyến. Dĩ nhiên, Bắc Mạc Thi gia ta là đại gia tộc, giáo chủ dĩ nhiên không thể tay không đi tới?

- Đây là tự nhiên.

Giang Nam cười nói:

- Chỉ cần vãn bối rảnh rỗi, tất nhiên sẽ đi Bắc Mạc, tự mình bái tạ gia chủ.

- Không cho ngươi đi!

Sắc mặt Thi Hiên Vi trở nên hồng, vội vàng hướng Giang Nam trợn mắt nhìn:

- Đi cũng không cho ngươi mang bất kỳ lễ vật nào!

Giang Nam buồn bực, cùng mọi người trở lại Thái Huyền Thánh Tông di chỉ, chỉ thấy Nghiên Xúc tông chủ và Huệ Nguyên Tông cường giả như cũ thủ ở nơi đây, nhìn thấy mọi người trở về, cung kính nói:

- Nghiên Xúc có mắt không tròng, lầm tin ác nhân Thái Hoàng này, trong lòng thật là xấu hổ, cũng may thủ ở chỗ này, không để cho bảo vật của Giang giáo chủ mất đi.

- Tông chủ khách khí.

Giang Nam vẻ mặt ôn hoà, cười nói:

- Thái Hoàng người này quen mặt tâm ác, không giống ta thuần lương, tông chủ bị lừa cũng là chuyện thường, không nên tự trách. Lần này, tiểu đệ còn có địa phương muốn làm phiền tông chủ.

Nghiên Xúc tông chủ thấy hắn không đề cập tới chuyện lúc trước liền yên lòng, lúc này cùng mọi người liên thủ, cùng nhau đem Bạch Ngọc Bình kia từ trong động sâu vạn dặm mang ra, Bạch Ngọc Bình này thật sự trầm trọng, cho dù là hơn bốn mươi Thần Ma liên thủ, cũng thực bị mệt đến ngất ngư.

Bạch Ngọc Bình cùng thần thủy trong bình cố nhiên là nặng đến đáng sợ, nhưng Địa Từ Nguyên Lực của Trung Thiên thế giới so sánh với Huyền Minh Nguyên Giới mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, để cho sức nặng của bình ngọc cũng trống rỗng gia tăng gấp mười lần, này cũng có chút kinh khủng.

Miệng bình ngọc này, sợ rằng chỉ có Chân Thần Thần Chủ cấp bậc, mới có thể Cử Trọng Nhược Khinh, dễ dàng cầm lấy.

- Giang Nam, là ta khinh thường ngươi...

Trong một mảnh sông băng, Thái Hoàng Lão Tổ ngưng mắt hướng Thái Huyền Thánh Tông di chỉ nhìn lại, ánh mắt trống rỗng không có gì, không lấy vật hỷ không lấy mình bi, phảng phất mình bị đám người Giang Nam làm cho cùng đường chẳng qua là gió nhẹ quất vào mặt, không có thể ảnh

hưởng đến nội tâm của hắn.

- Trung Thiên thế giới ta không cách nào ngốc đi xuống, xem ra chỉ có rời đi nơi đây. Bất quá ngươi cũng sẽ không sống khá giả, bởi vì ta đã đem tin tức ngươi có mảnh nhỏ Thiên Đạo truyền đi.

Hắn cất bước đi vào trong hư không, nhẹ giọng cười nói:

- Hy vọng ngươi có thể sống sót, sống đến một khắc ta trở về Trung Thiên thế giới kia, nói vậy khi đó, ngươi đã có đủ thực lực, cùng ta chân chân chính chính đối quyết, mà không phải dựa vào ngoại lực!

Hồng Vũ Đạo Nhân suất lĩnh cường giả Hoang Cổ Thánh Thành lần lượt tản đi, Âu Tùy Tĩnh cũng cùng cường giả Xuất Vân thành rời đi, nhưng Thi Hiên Vi không có vội vả trở về Bắc Mạc, mà là trên dưới đánh giá Giang Nam, đột nhiên nói:

- Giang giáo chủ, nói thật đi, thương thế của ngươi có nặng lắm không?

Giang Nam phải bội phục vị tiên tử này tâm tế như phát, cười khổ nói:

- Rất nặng...

Bắc Mạc Thi gia Thiên Thần đột nhiên thần thức xông ra, quét toàn thân Giang Nam, thấy rõ rất nhỏ nói:

- Để cho ta tới xem một chút!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 858: Tiểu Hôi Hôi Sinh Ra. (1)

Sau một lúc lâu, hắn thu hồi thần trí của mình, sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói:

- Thương thế của Giáo chủ, đúng là rất nghiêm trọng, nếu như thương thế tiếp tục tăng thêm mà nói, đừng nói Đạo Cơ bị chém, có thể giữ được tánh mạng hay không cũng khó nói!

Thi Hiên Vi có chút khẩn trương nói:

- Có thể cứu không?

Thiên Thần kia cười nói:

- Tự nhiên là có thể cứu. Ta cùng với mấy Thần minh khác đồng loạt ra tay, trợ giúp giáo chủ luyện hóa Khay ngọc này, liền không có lo lắng Đạo Cơ bị chém!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Đa tạ hảo ý của tiền bối. Bất quá ta muốn dựa vào thực lực của mình đem Khay ngọc này luyện hóa, một mặt là tôi luyện Đạo Tâm của ta, về mặt khác ta cũng cần hiểu rõ Đạo cùng Lý của Khay ngọc này.

- Không nên miễn cưỡng.

Trước khi Thi Hiên Vi rời đi phân phó nói:

- Đem mình đùa chết ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

- Cái này, mặc dù có danh tiếng Tiên Tử, nhưng trong miệng lại không có một câu hữu ích.

Giang Nam ở trước khi Hiên Vi tiên tử đi, tiễn đưa cho nàng hai cái bạch nhãn, tuy Hiên Vi tiên tử luôn đối với hắn ác ngôn tương hướng, nhưng Giang Nam lại biết cô gái này chưa bao giờ ác ý, mà là một loại tâm tính mâu thuẫn, rõ ràng quan tâm rồi lại muốn rời xa.

Tuy đạo tâm của hắn từ tri hành hợp nhất tâm cảnh ngã xuống, nhưng mà đạo tâm như trước cực kỳ cường đại, bảo trì tâm cảnh đại tông sư không có rơi xuống.

Bất quá, tâm tư biến hóa kỳ lạ, tốt nhất không muốn đơn giản đi đoán, Giang Nam rất nhanh liền đem chuyện này vứt ra khỏi óc.

- Lần sau lúc Thái Hoàng lão tổ xuất hiện tại Trung Thiên thế giới, đã chứng minh hắn đã có được thực lực cùng Xuất Vân thành, Bắc Mạc Thi gia cùng Hoang Cổ Thánh thành chống lại. Mà muốn đạt tới tình trạng cùng thế lực lớn bực này chống lại, thì nhất định phải có tu vi Thần chủ Thần tôn cấp! Muốn tu luyện tới Thần Chủ Thần Tôn, không có mấy trăm năm chỉ sợ không cách nào làm được, trừ khi Thái Hoàng lão tổ có kỳ ngộ. Cho nên, vài thập niên thậm chí mấy trăm năm sau này, Thái Hoàng tạm thời không đáng để lo.

Giang Nam lấy ra Huyền Nguyên Đỉnh, chỉ thấy trong đỉnh có một đạo Hồng Mông tử khí, cực kỳ trầm trọng, cũng không kém hơn Đại Thánh Vương giao cho hắn một lọ Hồng Mông tử khí kia.

- Thái Hoàng lão tổ bị ta trảm ba đạo hóa thân, muốn lại đem Tam đại hóa thân này trọng luyện, chỉ sợ gần kề trải qua một phen khổ công còn chưa đủ, còn phải nhìn xem hắn có thể lại có cơ duyên, tìm được Hồng Mông tử khí mới hay không!

Tuy lần này hắn không có thể chém giết Thái Hoàng lão tổ, nhưng Thái Hoàng cũng là liên tục kinh ngạc, không chỉ không có được mảnh vỡ thiên đạo, hơn nữa một thân pháp bảo bị hủy, bị hắn luyện hóa một đạo kiếp trước hóa thân.

Tuy nói hắn luyện lại, nhưng mà Giang Nam lần thứ hai chém Tam đại hóa thân của hắn, thậm chí chiếm Hồng Mông tử khí của hắn. Đuổi giết hắn đến bước đường cùng, không thể không ly khai Trung Thiên thế giới!

Hồng Mông tử khí cực kỳ quý trọng, nhưng Huyền Minh Nguyên Giới có một đoàn lớn, nhưng tiếc không người có thể thu, mà Giang Nam đối với Ứng Vô Song thì đùa nghịch tưởng tượng, cũng không có mời Ứng Vô Song tiến về Trấn Thiên tinh vực, để tránh bị vị Ứng Long tộc tiểu quận chúa này đạt được bí mật, cáo tri cho cường giả Ứng Long Đại Thế Giới.

Mà ở địa phương khác, Hồng Mông tử khí liền thật sự quá hiếm thấy quý trọng, có thể nói là tài liệu mà nhân vật Đế cấp mới có tư cách lấy được.

- Ba hóa thân này của Thái Hoàng lão tổ ở lúc cùng Tịch chưởng giáo quyết đấu cũng đã xuất hiện, có thể thấy hắn là trước khi thành thần lấy được Hồng Mông tử khí. Mà muốn thu Hồng Mông tử khí, thì cần tu vi cực kỳ cường đại, mặc dù là ta hiện tại, cũng chưa hẳn có thể thu, phải cường như Đại Thánh Vương mới có thể làm đến.

Giang Nam tinh tế phỏng đoán, dần dần tiếp cận chân tướng Hồng Mông tử khí của Thái Hoàng lão tổ, hơn phân nửa là được từ Huyền Hoàng Đại Thế Giới, hắn đã từng tiến về Huyền Hoàng Đại Thế Giới Vọng Tiên Đài.

- Muốn phá vỡ tâm cảnh vô địch của Thái Hoàng, chỉ có đi xem đi Vọng Tiên Đài, nhìn xem hắn đến tột cùng đã trải qua cái gì...

Vọng Tiên Đài nhất định phải đi, mà Minh Thổ cũng nhất định phải đi. Cả hai nhẹ trọng, Giang Nam vẫn là lựa chọn trước tiến về Minh Thổ. Dù sao Minh Thổ liên quan tới chuyện hắn có thể một mình luyện hóa Đạo Kim Ngọc Bàn hay không.

Đạo Kim Ngọc Bàn chưa trừ diệt, thủy chung là họa lớn tâm phúc của hắn.

Không có mấy ngày nữa, hắn trở lại Huyền Thiên Thánh tông phân đà

bên trong đông hoang, bọn người Lan tỷ Tử Huyên thấy hắn bình an trở về, một mảnh hoan hô, Thần Thứu Yêu Vương cũng cao hứng vạn phần.

Giang Nam trấn an mọi người, nơi này là một cái trụ sở của Huyền Thiên Thánh tông tại Trung Thiên thế giới, nhất định phải phát triển lớn mạnh.

- Tinh tế nghiên cứu mảnh vỡ thiên đạo, nói không chừng có thể tìm đến phương pháp khắc chế Đạo Kim Ngọc Bàn.

Hắn một bên nghiên cứu mảnh vỡ thiên đạo được từ Huyền Nữ Băng cung, một bên khai đàn giảng pháp, dạy cho mọi người, một bên còn phải trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn, nửa năm sau, Giang Nam mới dưỡng tốt tổn thương, thu Thánh Quân thần thụ, không cần dùng thần thụ trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn.

Nửa năm này, thương thế của hắn một mực ở dưới Đạo Kim Ngọc Bàn công kích hết hư lại phục, lần này dưỡng thương, có thể nói là một lần dài dòng buồn chán nhất đời hắn.

Bất quá lần dưỡng thương này, thực sự để cho hắn tĩnh hạ tâm lai, quá trình cùng Đạo Kim Ngọc Bàn đấu tranh thực sự để cho pháp lực của hắn vận chuyển càng ngày càng như ý, đạo tâm cũng dần dần tươi sáng thấu triệt, khôi phục viên mãn, triệt để nắm giữ lực lượng, đem đã căn cơ dao động đánh chắc, đạo tâm của hắn đã trở lại tri hành hợp nhất cảnh giới.

Phá rồi lại lập, sau này đạo tâm của hắn, chắc chắn càng thêm vững chắc.

Chỉ là, lần nữa tăng lên tới tri hành hợp nhất cảnh giới, phải tốn hao chỉ sợ liền càng thêm dài dằng dặc rồi.

Từ hắn chữa trị đạo tâm, liền có thể thấy được chỗ cường đại của Thái Hoàng lão tổ, đạo tâm của Thái Hoàng vĩnh hằng vững chắc, không vì ngoại vật ngoại sự mà thay đổi ảnh hưởng, bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì đều không thể ảnh hưởng đến đạo tâm của hắn, lực lượng của hắn thủy chung phát huy hoàn mỹ.

Mặc dù lần này hắn cơ hồ chết ở trong tay Giang Nam, tông môn bị diệt, một thân pháp bảo bị hủy, hóa thân bị chém giết luyện hóa, nguyên khí đại thương, nhưng mà tâm cảnh của hắn như trước không có bất kỳ ngã xuống.

Mà những người khác, cho dù là tồn tại như Hồng Vũ đạo nhân, Chân Pháp Phật Đà lĩnh ngộ ra tri hành hợp nhất, lúc gặp được đại sự cũng không khỏi đạo tâm rung chuyển, dễ dàng tâm tình bất ổn, làm cho thực lực phát huy cũng có chấn động cực lớn.

Nếu bọn họ gặp được tao ngộ đồng dạng như Thái Hoàng, chỉ sợ đạo tâm cũng sẽ tổn hao nhiều, té xuống tâm cảnh tri hành hợp nhất, mặc dù sau này luyện quay trở lại cảnh giới này, chỉ sợ trong nội tâm cũng sẽ bịt kín một bóng mờ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 859: Tiểu Hôi Hôi Sinh Ra. (2)

Mà lần này Giang Nam cùng Thái Hoàng đấu trí đấu lực, cũng không rơi xuống phía dưới, ngược lại đem Thái Hoàng làm cho chật vật không chịu nổi, chiếm đủ tiện nghi, cho nên đạo tâm lui bước của hắn cũng sẽ không lưu lại bóng mờ, một lần nữa khôi phục đạo tâm ngược lại càng mạnh hơn nữa.

Nửa năm này, hắn cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch.

Người khác đạt được mảnh vỡ thiên đạo, thường thường muốn đem mảnh vỡ thiên đạo luyện nhập bên trong Ngũ Sắc kim, lại ở trong pháp bảo ký thác đạo tắc, đem nó biến thành pháp bảo, tăng trưởng thọ nguyên cùng thực lực.

Mà Giang Nam lại có ý định khác, tuy hắn cũng muốn đem mảnh vỡ thiên đạo này luyện trở thành pháp bảo, nhưng càng muốn hấp thu đạo lý bên trong mảnh vỡ thiên đạo, lĩnh ngộ ra ảo diệu Thiên Đạo vận hành, Tạo Hóa sinh sôi không ngừng!

- Thiên Đạo Vô Thường, không quen, vô tư, nhưng lại dung nạp Chu Thiên, vạn vật phồn diễn sinh sống, Thiên Địa vận hành, đều ở trong phạm Thiên Đạo cương thường trù tính.

Giang Nam càng nghiên cứu mảnh vỡ thiên đạo kia, lĩnh ngộ càng nhiều, trong đó đủ loại lĩnh ngộ huyền diệu khó giải thích, khó có thể nói ra cùng hình dung.

- Chư Thiên vạn giới, Địa Ngục Minh Hải vạn giới, đều bị bao dung ở trong phạm trù Thiên Đạo, trong đó Thiên Địa Nhân Thần Quỷ, kể cả Thần Đế Ma Đế Phật đế Yêu Đế Thiên Đế.

Cũng hết thảy không cách nào nhảy ra Thiên Đạo trù tính. Mà muốn trở thành tiên nhân, liền phải nhảy ra ngoài, nhảy ra Thiên Đạo trói buộc.

Giang Nam lâm vào trầm tư, Thiên Đạo Vô Thường, mà Bổ Thiên Thần Nhân lại làm cho Thiên Đạo có tư tâm, đạo tắc bản thân ký thác bên trong Thiên Đạo Bổ Thiên, cái này vi phạm Thiên Đạo vô tư tương trùng.

- Bản thân đạo tắc của Bổ Thiên Thần Nhân cùng Thiên Đạo tương trùng, chỉ là mượn Ngũ Sắc kim cưỡng ép dung hợp một chỗ, chỉ sợ chín vị lão tổ này cũng không giống ngoại nhân tưởng tượng ngăn nắp như vậy, bọn hắn hơn phân nửa cũng sẽ phải chịu Thiên Đạo cắn trả. Loại cắn trả này, chỉ sợ sẽ cực kỳ mãnh liệt! Muốn chính thức thành tiên, chỉ có thoát ra ngoài, mới có thể tự do tự tại, không bị Thiên Đạo Vô Thường trói buộc...

Hắn suy tư một lát, đột nhiên bật cười nói:

- Ta hôm nay mới là Động Thiên Cảnh, thường xuyên chịu Đạo Kim Ngọc Bàn đau khổ, không đi lo lắng đạo tâm tổn thương, ngược lại suy nghĩ sự tình cao như vậy xa? Những lão tổ kia lọt vào cắn trả, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, đem bọn người Thần Thứu Yêu Vương cùng Lan tỷ, Tử Huyên, Tử Uyển triệu tập lại. Tế lên Chiến Minh Cự Thú, phân phó nói:

- Ta muốn đi xem Minh Thổ tôi luyện tâm tình, đánh bóng pháp lực, các ngươi trấn thủ Thánh tông, không nên có sai lầm.

- Nga!

Chiến Minh Cự Thú trịnh trọng gật đầu.

Lan tỷ khom người nói:

- Giáo chủ, Minh Thổ cực kỳ nguy hiểm, tốt nhất là nên mang theo Phật môn chi bảo, luyện hóa ma nhân, thời điểm gặp được nguy hiểm cũng có thể tự bảo vệ mình.

- Phật môn chi bảo ta ngược lại là không có...

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích nói:

- Nếu tu luyện ma đạo công pháp thì sao?

- Tu luyện Ma Đạo chính là như cá gặp nước rồi, so với Phật môn chi bảo còn phải có dùng. Bất quá Minh Thổ được xưng nhân gian Địa Ngục, còn có rất nhiều nguy hiểm, chỗ đó có tất cả mười tám tầng, trong truyền thuyết ai cũng không có đi vào tầng thứ mười tám.

- Ta đây liền yên tâm.

Giang Nam ha ha cười cười, phất phất tay, thân hình một tung liền biến mất không thấy gì nữa.

- Nga...

Chiến Minh Cự Thú chớp chớp mắt nhỏ, đột nhiên lộ ra vẻ nghi hoặc, sau đó nghi hoặc biến thành sợ hãi, vội vàng tung nhảy chạy vào bên trong rừng sâu núi thẳm.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng đuổi theo, không ngờ một cái đuôi lớn đột nhiên vung ra, đem đầu Yêu Vương này đánh cho lăn ngã.

Thần Thứu Yêu Vương vẻ mặt xui xẻo, lẩm bẩm nói:

- Tiểu Hôi Hôi, ngươi đi đâu? Ngươi là bằng hữu của ta, còn hướng ta ra tay? Lan tỷ, ngươi xem mặt của ta có phải sưng lên hay không...

Đã qua hai ngày, Chiến Minh Cự Thú nhăn nhăn nhó nhó trở lại ngọn núi chính của Thánh tông, bọn người Lan tỷ, Tử Huyên ngạc nhiên chứng kiến, sau lưng đầu Chiến Minh Cự Thú hình thể cực đại này, còn có ba con Chiến Minh Cự Thú hình thể nhỏ nhắn xinh xắn, phốc lạp lạp đập động lên tiểu sí bàng sau lưng, cố hết sức đi theo sau lưng đầu Chiến Minh Cự Thú này.

Đợi bay mệt mỏi, ba đầu tiểu gia hỏa này liền rơi vào trên lưng "Tiểu Hôi Hôi" nghỉ ngơi, sau một lúc lâu lại bay lên.

- Tiểu Hôi Hôi sinh con?

Thần Thứu Yêu Vương hóa thành đạo nhân đầu trọc, há to mồm lẩm bẩm nói:

- Tốt, ngươi cho ta một con được chứ?

- Nga!

Ánh mắt Chiến Minh Cự Thú bất thiện theo dõi hắn.

- Nga!

Ba đầu tiểu gia hỏa cùng một chỗ ánh mắt bất thiện theo dõi hắn.

Vẻ mặt Tử Huyên mờ mịt:

- Đầu trọc, Tiểu Hôi Hôi không phải con đực sao? Sao có thể sinh con?

Bọn người Lan tỷ, Tử Uyển cũng rùng mình, chỉ cảm thấy một màn trước mắt vô cùng phức tạp, thật sự khó có thể làm cho các nàng tiếp nhận.

- Có thể Tiểu Hôi Hôi là con cái a?

Lan tỷ không dám khẳng định, nghi ngờ nói:

- Bất quá để cho ta hiếu kỳ chính là, phụ thân của những tiểu tử này là ai?

Đám thiếu phụ khác nghe vậy, lập tức đồng loạt hướng đạo nhân đầu trọc nhìn lại, Tử Uyển nhỏ giọng nói:

- Tặc ngốc này mọc ra cánh, những tiểu tử kia cũng mọc ra cánh, rất hiển nhiên, con thỏ ăn hết cỏ bên cạnh ổ, bọn hắn cảm tình tốt như vậy, đoán chừng là lâu ngày sinh tình, người nào đó rốt cục làm ra chuyện tốt!

- Ba tiểu gia hỏa này không phải của ta!

Thần Thứu Yêu Vương một cái ót hắc tuyến, vội vàng kêu oan nói:

- Hơn nữa ta cũng không phải tặc ngốc! Các ngươi xem, trên đầu ta còn có một căn lông vũ!

Đám thiếu phụ ôm vai cười lạnh nói:

- Làm chuyện tốt liền không thừa nhận, Yêu Vương, da mặt của ngươi thật là dày! Ngươi nhận đi, miễn cho chúng ta khinh bỉ ngươi!

- Tiểu Hôi Hôi, ngươi tới nói ba đứa con này là của ai đi?

Chiến Minh Cự Thú ngượng ngập nói:

- Nga...

- Xem! Quả nhiên là của ngươi đấy, Thần Thứu Yêu Vương, ngươi không nên muốn phủ nhận!

Thần Thứu Yêu Vương vẻ mặt tối đen, lúng ta lúng túng nói:

- Sự tình là khi nào? Ta không nhớ rõ... Chẳng lẽ là ngày đó uống say sao? Không thể nào, ta đánh không lại Tiểu Hôi Hôi, há có thể đẩy ngã nó? Nó đẩy ngã ta còn không sai biệt lắm...

- Bản thân Tiểu Hôi Hôi phân liệt sinh sôi nẩy nở rồi hả?

Trước khi Giang Nam trên đường đến Minh Thổ, cảm giác được mình liên hệ với Chiến Minh Cự Thú, đột nhiên nhiều ra ba đầu.

Chiến Minh Cự Thú bị hắn cải tạo trận pháp trong đầu, tăng thêm lạc ấn của hắn, bởi vậy tương đương với pháp bảo của hắn, Cự Thú nhất cử nhất động, hắn đều rõ như lòng bàn tay.

Loại Cự Thú này chính là Chiến Thiên Ma Tôn sáng tạo mà sinh, bản thân có thể phục chế, không cần lưỡng tính sinh sôi nẩy nở, hơn nữa kỳ diệu nhất chính là, Chiến Minh Cự Thú mới sinh ra đời, trong đầu cũng có tinh thần lạc ấn đồng dạng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 860: Đế Lăng Minh Thổ. (1)

Cũng tức là nói, nếu như ngươi là chủ nhân của Chiến Minh Cự Thú, như vậy hậu thế của Chiến Minh Cự Thú cũng đồng dạng coi ngươi là chủ nhân!

Cái này là chỗ cường đại của Chiến Thiên Ma Tôn, Giang Nam từng ở Ứng Long Đại Thế Giới, tận mắt nhìn đến Chiến Minh Cự Thú tàn sát bừa bãi là khủng bố bực nào. Khi đó Chiến Thiên Ma Tôn phóng xuất Chiến Minh Cự Thú ra, những Cự Thú này mọi nơi thôn phệ, đem chủ đại lục, mặt trời, ánh trăng của Ứng Long Đại Thế Giới nuốt mất rất nhiều khỏa, không có gì không ăn, thậm chí ngay cả chủ đại lục cũng gặm mấy ngàn vạn dặm, để cho sinh sinh trên khối chủ đại lục này thiếu đi một khối lớn!

Những Cự Thú này vừa ăn vừa sinh sôi nẩy nở, bản thân phục chế phân liệt, số lượng ngày càng nhiều, cuối cùng nhất đạt tới trăm vạn, nếu không có lão tổ tông của Ứng Long thế giới kịp thời ra tay, chỉ sợ toàn bộ Ứng Long Đại Thế Giới đều bị những Cự Thú này ăn tinh quang!

Giang Nam không phải Chiến Thiên Ma Tôn, sẽ không để cho Chiến Minh Cự Thú tùy ý thôn phệ sinh linh khác, chẳng qua hiện nay Chiến Minh Cự Thú đạt tới cấp độ Thần Ma, cũng đã đến thời gian bản thân phân liệt.

- Đợi một thời gian, những Chiến Minh Cự Thú này không ngừng phân liệt sinh sôi nẩy nở, ta cũng sẽ có được một chi đại quân Chiến Minh Cự Thú có thể so với Thần Ma, cưỡi Cự Thú đi chăn thả, nhất định rất là hoành tránh!

Mấy ngày nay du lịch, thực sự để cho Giang Nam nghe được rất nhiều tin đồn có ý tứ.

Cái thứ nhất là về hắn, có người truyền thuyết hắn đã nhận được mảnh vỡ thiên đạo, đang ở khắp thế giới truy nã hắn, rất nhiều thế lực thánh địa khổng

lồ cùng thế gia thậm chí treo giải thưởng, nếu có thể cung cấp nơi hạ lạc của Giang Nam, những thánh địa cùng thế gia này sẽ cho hồi báo cực kỳ phong phú.

Tin tức thứ hai cũng là về mảnh vỡ thiên đạo, nghe đồn Cửu cực lãng uyển thần thể Hoa Trấn Nguyên, cũng nhận được một mảnh vỡ thiên đạo, đồng dạng đưa tới rất nhiều thế lực lớn treo giải thưởng.

Tin tức thứ ba vẫn là về mảnh vỡ thiên đạo, nghe đồn cường giả tuổi trẻ Tư Mã gia Tư Mã Đoan Minh, cũng nhận được một mảnh vỡ thiên đạo, cho dù Tư Mã gia là Thần Đế thế gia, tổ tiên xuất hiện qua một Thần Đế, nhưng vị Tư Mã Đoan Minh này cũng không có thiếu đi treo giải thưởng.

Tin tức thứ tư vẫn là mảnh vỡ thiên đạo, nghe đồn Hạo Thiên Thánh tông Đế Hoàng thần thể, Hạo Thiếu Quân, cũng nhận được hai mảnh vỡ thiên đạo.

Tin tức thứ năm cũng là mảnh vỡ thiên đạo, nghe đồn một đạo nhân béo, cũng tới một mảnh vỡ thiên đạo.

...

Trước trước sau sau, Giang Nam trọn vẹn nghe được mười hai tin tức cùng loại, đều là về mảnh vỡ thiên đạo. Vốn là bảo bối thiên hạ hiếm có, phảng phất thoáng cái biến thành rau cải trắng trên đại lộ, khắp nơi đều có.

Vô luận là Hoa Trấn Nguyên hay là bọn người Tư Mã Đoan Minh, Hạo Thiếu Quân, đều là xuất từ thế lực so với Hoang Cổ Thánh thành, Bắc Mạc Thi gia càng thêm cường đại, những người này cũng là đệ tử xuất sắc nhất bên trong những thế lực này, có thể nghĩ, lúc những tin tức này truyền ra, sẽ khiến oanh động lớn cỡ nào!

So sánh xuống, tin tức Giang Nam đạt được một mảnh vỡ thiên đạo không gây chú ý ánh mắt của người ngoài như vậy.

Căn cứ tin tức trong truyền thuyết, bọn người Hoa Trấn Nguyên, Tư Mã

Đoan Minh cùng Hạo Thiếu Quân cùng một chỗ tiến vào một tòa Thần Tôn chi mộ, kết quả ở trong mộ có chỗ phát hiện, vị Thần Tôn đã qua đời kia, rõ ràng góp nhặt mười hai mảnh vỡ thiên đạo, dùng để ký thác đạo tắc của mình.

Sau khi vị Thần Tôn kia chết, pháp bảo hắn luyện chế nghiền nát, mảnh vỡ thiên đạo tán lạc ở trong mộ, khiến cho một phen tranh đoạt huyết tinh.

Cuối cùng nhất, bọn người Hoa Trấn Nguyên, Hạo Thiếu Quân, Tư Mã Đoan Minh tất cả được một đạo.

- Tam Khuyết đạo hữu đã từng nói hắn bị nhốt ở trong một tòa Thần Tôn đại mộ, đạo nhân béo đạt được mảnh vỡ thiên đạo kia, sẽ không phải là hắn được a?

Giang Nam ngạc nhiên:

- Đáng tiếc ta bị Thái Hoàng lão tổ ngăn trở, không thể tự mình tiến đến đào mộ, nếu không cho dù đoạt không đến mảnh vỡ thiên đạo, biết một chút về năm tuấn kiệt kia cũng tốt.

Mảnh vỡ Thiên đạo duy nhất một lần xuất hiện nhiều như vậy, với hắn mà nói ngược lại là một chuyện tốt, dù sao, thanh danh của hắn không lộ ra, cho dù người khác muốn tìm hắn cũng không có chỗ có thể tìm ra, những người khác mục tiêu càng lớn, so sánh mà nói, chỉ sợ bọn người Hoa Trấn Nguyên mới sẽ càng thêm đau đầu.

Hắn còn nghe được đồn đãi khác, có một vị bạch y nữ tử khống chế một tòa Băng cung đuổi giết bọn người Hạo Thiếu Quân, đem những cường giả như Hoa Trấn Nguyên, Hạo Thiếu Quân đạt được mảnh vỡ thiên đạo kia rất là thê thảm.

Thân hình bạch y nữ tử kia bồng bềnh đung đưa, những nơi mủi chân đi qua, đại địa đông lại, trời giáng sương lạnh, bất luận sinh linh gì đều bị đông thành băng, phong ấn ở bên trong Huyền Băng.

Địa phương nàng đi qua như là gặp một hồi đại kiếp nạn không may, sinh cơ rải rác, làm cho rất nhiều thế lực bắt đầu co rút lại, triệu tập các đệ tử giữ vững vị trí môn phái, tế lên Thần Minh chi bảo, chống cự hàn khí xâm lấn.

Bọn người Hạo Thiếu Quân cực kỳ chật vật, cơ hồ chết ở trong tay nàng này, cuối cùng nhất, cường giả Hạo Thiên Thánh tông đến giúp, thậm chí thỉnh động một Thần Chủ, rốt cục đem nàng này bức lui.

Lại có cường giả ẩn cư ở trong Trung Thiên thế giới phát ra cảnh cáo, làm cho nàng thu liễm khí tức, nếu không chắc chắn can thiệp nàng sở tác sở vi, lúc này mới khiến nàng thu liễm một ít.

Gần đây lại có nghe đồn nói, nàng này nghe ngóng tung tích một thiếu niên khác, hơn nữa bóc ra bức họa của Giang Nam, rất là cẩn thận xem kỹ mấy lần.

- Có thể xâm nhập tẩm cung của ta, đoạt bảo vật của ta, thiếu niên tên là Giang Nam kia, ta nghĩ tới chúng ta sẽ gặp nhau lần nữa.

Có người từng nghe nàng lầm bầm lầu bầu như vậy, tin tức nghe rất là rợn cả người:

- Quang Vũ thần đế rốt cục muốn vẫn lạc sao? Nói không chừng Quang Vũ kỷ kiếp lần này, là cơ hội tốt ta đột phá, không uổng công ta ngủ trăm vạn năm...

- Bạch y nữ tử, không phải là chủ nhân Huyền Nữ Băng cung chứ?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ:

- Nàng nghe ngóng tin tức của ta? Cái này ngược lại không là một chuyện tình tốt.

Chút bất tri bất giác, hắn rốt cục đi vào phụ cận Minh Thổ, xa xa nhìn lại, chỉ thấy ma khí trong Minh Thổ chìm nổi, thi khí âm trầm, như là bao phủ một tầng sương mù, thậm chí ở bên trong thi khí cùng ma khí, mơ hồ có thể

chứng kiến mặt trời cùng ánh trăng âm u, to lớn không gì so sánh được, đọng ở bên trong thi khí, âm trầm khủng bố.

Chỗ đó Thần Sơn tàn phá sặc sỡ, lộ ra dấu vết tuế nguyệt ăn mòn, có đại xà sau lưng mọc lên cánh bằng thịt, giương cánh rách rưới ra bay lượn trong thi khí, sưu tầm vật thể hoạt động.

Từng tiếng hô quỷ dị liên tiếp, trong phiến thế giới kia chỉ có một loại nhan sắc. Cái kia chính là màu xám, màu xám thiên, màu xám đất, mặt trời cùng ánh trăng màu xám, sinh linh màu xám.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 861: Đế Lăng Minh Thổ. (2)

- Thần Đế tu luyện ma công, sau khi chết đế lăng đem nơi đây biến thành nhân gian Địa Ngục...

Về Minh Thổ truyền ngôn thật ra thì nhiều lắm, trong truyền thuyết chủ nhân Minh Thổ cũng là một trong những Thần Đế mạnh nhất, chỗ hắn ở là một loại trạng thái không phải sinh không phải tử. Đế lăng hóa thành Minh Thổ, sở dĩ để cho đế lăng hiện ra nhân thế, vì chính là hấp dẫn người tiến đến lịch lãm rèn luyện, cướp lấy sinh cơ những người này, tăng thọ cho hắn.

Cũng có người nói Minh Thổ không ngừng khuếch trương, thật ra là một vị Ma Đế trong Địa ngục ở sau khi Thần Đế chết, tự mình tới đây, dùng đại thần thông gieo xuống ma chủng, ma chủng xơi tái Thần Đế đạo tắc, dùng thi thể Thần Đế làm chất dinh dưỡng. Không ngừng hút Thiên Địa linh khí của Trung Thiên thế giới.

Ma chủng đang chờ đợi xuất thế, chiếm đoạt Chư Thiên vạn giới, biến vạn giới thành Địa ngục.

Cũng có người nói, vị Thần Đế kia luyện thành mười tám tầng Địa Ngục, có chí đem Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục cả hợp làm một thể, chế tạo Thiên Địa Nhân Tam Giới, Tam Giới nhất thể. Trước khi hắn chết không thể hoàn thành đại chí nguyện to lớn này, chết không cam lòng, bởi vậy Minh Thổ không ngừng khuếch trương, chấp niệm Thần Đế quấy phá, ý định đem Trung Thiên thế giới diễn biến thành Địa Ngục, hoàn thành tâm nguyện khi hắn còn sống.

...

Đủ loại truyền thuyết, đều nói được có mũi có mắt, từng cái đều nhìn như có độ tin cậy cực cao, nhưng mà từng cái đồn đãi đều không đủ để tin. Dù

sao, trong truyền thuyết còn không ai có thể đặt chân mười tám tầng Minh Thổ, vạch trần bí mật của Minh Thổ.

Giang Nam bước vào Minh Thổ, chỉ cảm thấy ma khí cùng thi khí cuồn cuộn đánh úp lại, ma khí để cho hắn chỉ cảm thấy như cá gặp nước, mà thi khí thì bắt đầu quấy nhiễu nhục thể, pháp lực cùng thần thức, thần hồn của hắn.

Ma tính ẩn sâu bên trong Minh Thổ, thì bắt đầu quấy nhiễu đạo tâm của hắn, thậm chí ở trong đầu của hắn hình thành nguyên một đám ma đầu tới vô ảnh đi vô tung, phiên giang đảo hải, đầu độc lắc qua lắc lại, ở trong đầu hắn thể hiện ra ngàn vạn ảo giác, dụ hắn sa đọa.

Những ma đầu này, là ma tính của Minh Thổ Thần Đế biến thành, vô hình vô chất, qua lại vô tung, những người khác đến chỗ này, thường thường là lựa chọn một kiện Phật môn trọng bảo, dùng Phật Quang chiếu khắp nội tâm, bảo trì tâm linh tinh khiết, không để ma đầu xâm lấn.

Mà Giang Nam lại tâm linh không đề phòng, tùy ý những ma đầu này xâm lấn, cùng những ma đầu trong đầu đối kháng, tôi luyện đạo tâm.

Chống cự tất cả hấp dẫn cùng uy hiếp, chứng kiến một loại ảo giác kỳ lạ, hoặc là âm trầm khủng bố, hoặc là đại phú đại quý, hoặc là quyền cao chức trọng, hoặc là sắc đẹp hấp dẫn, hoặc là rơi xuống địa ngục trầm luân, đạo tâm khám phá sinh diệt biến ảo, hiểu ra sinh tử bản tâm, ma đầu bất diệt tự diệt.

Bên trong mi tâm của hắn, sớm đã biến thành một chiến trường vô cùng khổng lồ, vô số ma đầu vọt tới, từng đợt rồi lại từng đợt, thường thường không cách nào dụ cho Giang Nam sa đọa, ngược lại bị đạo tâm của hắn phai mờ, có thể nói là người trước ngã xuống, người sau tiến lên.

Mà ở bên ngoài, còn có ma tính của Minh Thổ Thần Đế hóa thành ma đầu hữu hình, ở trong Minh Thổ hoành hành, những ma đầu này nhiễm Thần Đế thi khí, nguyên một đám hình dung khủng bố.

Ví dụ như lúc trước Giang Nam đã từng thấy đại xà cánh bằng thịt, là một loại trong đó.

Hắn liên tục lọt vào mấy mươi lần ma vật Minh Thổ tập sát, thực lực những Minh Thổ ma vật này cực kỳ cường đại, có thể so với Thiên Cung lục trọng thất trọng cường giả, bất quá hôm nay Giang Nam đã có thể so với Thần Ma, đối phó những Minh Thổ ma vật này không nói chơi.

Loại địa phương này, lại cũng không ít người đến đây lịch lãm rèn luyện, hắn ở bên ngoài Minh Thổ liền gặp được hai ba đội ngũ, từng đội ngũ đều có vài chục người, nguyên một đám tu vi cực kỳ bất phàm, thậm chí còn có tuyệt thế cường giả tọa trấn trong đó, chỉ điểm chúng nhân tu hành cùng chiến đấu, hẳn là đệ tử đến từ đại thế gia cùng môn phái.

Mặc dù là thế gia nội tình hùng hậu, cũng thỉnh thoảng có người bị ma tính xâm nhập, tại chỗ nổi giận, chẳng phân biệt được địch ta tùy ý ra tay đồ sát, mỗi khi gặp được loại chuyện này, liền do tuyệt thế cường giả tọa trấn ra tay, trực tiếp đánh chết người ma hóa kia.

- Rõ ràng lẻ loi một mình, liền dám xâm nhập Minh Thổ?

Một thánh địa tuyệt thế cường giả lòng có nhận thấy, hướng Giang Nam xem ra, chỉ thấy một thiếu niên đi giữa phiến thiên địa tối tăm mờ mịt, kinh ngạc nói:

- Hắn là khổ tu sĩ thế lực lớn gì sao?

Một đệ tử đề nghị nói:

- Sư thúc, phía trước hẳn là Hành Si Phật Đà trấn áp Minh Thổ chi địa, chúng ta lịch lãm rèn luyện lâu như vậy, không bằng đi vào trong đó nghỉ chân.

Vị tuyệt thế cường giả kia đang muốn gật đầu, đột nhiên một ánh trăng màu xám từ đỉnh đầu bọn hắn vô thanh vô tức bay qua, trên mặt trăng kia tựa hồ có sinh vật nhúc nhích, đột nhiên, chỉ thấy một mảnh mây đen từ trên mặt

trăng bay lên, hướng bọn hắn vô thanh vô tức bay đi.

- Không tốt! Là Nguyệt Ma Bức, đi mau!

Vị tuyệt thế cường giả kia sắc mặt kịch biến, vội vàng cao giọng quát, dẫn đầu mọi người chạy như bay mà đi.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số con dơi hình thể cực đại trảo câu hất lên, cánh bằng thịt triển khai, từ trên mặt trăng bay nhanh xuống!

Toàn bộ ánh trăng, trong lúc đó rút nhỏ một vòng, mặt ngoài ánh trăng kia, thình lình hiện đầy vô số con dơi do Thần Đế thi khí cùng ma khí hình thành!

Những Nguyệt Ma Bức này nghe thấy được sinh khí, phần phật lạp bay xuống, đoạt tinh khí người, ăn thịt người!

Thánh địa tuyệt thế cường giả kia mang theo mọi người chạy vội, chỉ thấy vô số Nguyệt Ma Bức không ngừng rơi xuống, rốt cục đem thiếu niên kia bao phủ, không khỏi thầm than một tiếng, sau một lúc lâu, phía trước đột nhiên Phật Quang đại phóng, một đại Phật vạn trượng kim chói, ngồi ngay ngắn ở trong Minh thổ, bốn phía hư không đại Phật có một Bồ Tát ngồi ở trên bên trong hư không Bí Cảnh, Phật âm mênh mông cuồn cuộn, quét sạch ma nhân.

Mà ở phía dưới đại Phật, thì có không ít tu sĩ đến đây lịch lãm rèn luyện đặt chân ở chỗ này, có vị đại Phật này tọa trấn, ngay cả ma quái bên trong Minh Thổ cũng không dám cận thân, thoáng tiếp cận, liền bị Phật Quang luyện hóa.

- Thiếu niên kia, đoán chừng là chết rồi...

Thánh địa tuyệt thế cường giả kia quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số Nguyệt Ma Bức giờ phút này đã đem Giang Nam mai táng, hóa thành một cự cầu đen nhánh, ở trong Minh Thổ nhấp nhô qua, rầu rĩ nói.

Hành Si Phật Đà đã ngồi ở nơi này trăm năm, lấy phật quang luyện hóa ma khí, lấy phật hiệu trấn áp thi khí, rất nhiều người cũng đem nơi này làm thành một cảng tránh gió.

Đại Phật này trăm năm chưa từng nhúc nhích qua, cứu hộ không biết bao nhiêu người.

Đi tới dưới Đại Phật che chở, liền không lo tánh mạng, tùy ý ma đầu Minh Thổ cường đại như thế nào, cũng không dám vượt qua giới hạn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 862: Nguyệt Ma Mê Thần. (1)

Nghe nói hắn là Quang Vũ Thần Đế sắc phong, phụng mệnh trấn áp ở chỗ này, trong Phật Môn có thật nhiều Phật Đà, Chân Phật đều được đến Quang Vũ Thần Đế sắc phong, trừ Hành Si Phật Đà ra, còn có trăm Đại Phật trấn thủ Minh Thổ, bảo vệ nơi đây an bình, chưa từng rời đi qua một bước.

Mới vừa rồi Thánh Địa tuyệt thế cường giả kia thấy Giang Nam không có đến dưới Hành Si Phật Đà che chở, cũng đã kết luận, người này hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Minh Thổ Nguyệt Ma Biên Bức cùng những ma đầu khác hoành hành ở trong Minh Thổ xê xích không nhiều, mỗi một đầu Nguyệt Ma Biên Bức tất cả đều có thể so với Thiên Cung lục trọng thất trọng cường giả, bất quá những ma đầu khác phần lớn là tồn tại lạc đàn, không như loại Biên Bức này, động một cái là mấy chục vạn, phô thiên cái địa vọt tới!

Loại Biên Bức này thể lớn thân mạnh, hơn nữa tinh thông một loại Mị Mị Ma Âm, ma âm xâu não, cho dù là Đại Tông Sư cũng muốn trầm luân ở trong ma âm, quên hết tất cả, thân gặp bất trắc!

Mấu chốt nhất chính là, loại thi khí ma khí trong Đế lăng này tạo thành ma đầu, có thể tạo thành trận pháp cực kỳ tinh diệu, cho dù là tồn tại cấp bậc Thần Ma, hơi không cẩn thận cũng sẽ bị những ma đầu này luyện hóa!

Đã từng có người gặp qua một Thần minh, bị Nguyệt Ma Biên Bức biến thành Nguyệt Ma Mê Thần đại trận vây khốn, luyện mấy chục ngày đêm, những Nguyệt Ma Biên Bức kia không thể đem Thần minh kia giết chết, nhưng đem thần tính Thần minh này luyện hóa, khiến hắn sa đọa thành Ma.

Thần Ma sa đọa kia đi vào chỗ sâu Minh Thổ, nghe nói có người ở Minh Thổ từng gặp Thần minh này, đáng tiếc hắn đã bị lạc bản tính, biến thành ma

đầu bảo vệ Minh Thổ.

Mấy chục vạn Biên Bức, cả thảy có thể đem một viên trăng sáng phủ kín, nhiều Nguyệt Ma Biên Bức như thế, mặc dù bị phật quang phật âm khắc chế, không dám đánh sâu vào Hành Si Phật Đà, nhưng ở những địa phương khác, đủ để quét ngang hết thảy!

- Người thiếu niên kia, chống đở thời gian không ngắn!

Đột nhiên có người kinh hô.

Rất nhiều cường giả rối rít nhìn lại, chỉ thấy vô số Nguyệt Ma Biên Bức như cũ ở nơi đó trên dưới tung bay, tung hoành qua lại, đem địa phương Giang Nam đứng kia làm thành một quả cầu cự đại, Biên Bức há mồm phát ra ma âm không tiếng động, vỡ bờ mà qua, chấn đắc hết thảy, hóa thành phấn vụn!

Còn có không biết bao nhiêu Biên Bức hạ xuống, hắc sí thu giương thư phóng, giống như lợi nhận cắt ngang mà qua, chém giết không dứt, Biên Bức ngụm lớn mở ra, răng nhọn giống như từng dãy Cương Đao, khép mở ở giữa cắn toái Hư không, bén nhọn vô cùng.

Những Biên Bức này như cũ chưa từng tản đi, nói rõ Giang Nam như cũ còn đang ở nhân thế, cũng không chết trong miệng chút ít Biên Bức này.

Mọi người ngồi xuống tị nạn ở dưới Hành Si Phật Đà không khỏi động dung, cho dù là những Phật, Bồ Tát hai mắt nhắm nghiền đọc kinh kia, giờ phút này cũng mở ra tuệ nhãn, rối rít hướng hắc cầu cự đại nhìn lại, từng tia ánh mắt như đuốc.

- Có thể kiên trì đến hiện tại, thực lực thiếu niên kia thật là đáng sợ!

Một vị lão giả tóc trắng đầu bạc trầm giọng nói, người này tu vi Thông Thiên, phía sau bát trọng Thiên Cung rung chuyển, cơ hồ có thể nối thành một mảnh Thiên Cung, rõ ràng là một cường giả đến gần vô hạn Thần minh!

- Bất quá hắn không khỏi có chút quá càn rỡ?

Có người lắc đầu nói:

- Cho dù là kỳ tài ngút trời, ở chỗ này cũng không có thể lớn lối làm bậy như thế, những Nguyệt Ma Biên Bức này không phải là thiện nhân, hơi không cẩn thận, ngay cả Thần Ma cũng chịu khổ độc thủ.

- Mau nhìn, những Biên Bức đó tạo thành Nguyệt Ma Mê Thần đại trận!

Có một cô gái kinh hô.

Mọi người rối rít nhìn lại, chỉ thấy vô số Biên Bức đột nhiên vô thanh vô tức bay lên, hóa thành một tòa đại trận, hình dạng như một cái bảo bình, miệng bình xuống phía dưới, vô số Biên Bức há mồm, ma âm không tiếng động, móc ngược xuống, đem một thiếu niên gắn vào phía dưới miệng bình.

Mà ở bên cạnh thiếu niên kia, nơi nơi là vô số cỗ thi thể Biên Bức khổng lồ như núi, ở không tới nửa canh giờ, những Nguyệt Ma Biên Bức này đã chết đếm không hết, phảng phất từng ngọn núi lớn đen nhánh té ở trên Minh Thổ!

Mà vô số Nguyệt Ma Biên Bức biến thành Nguyệt Ma Mê Thần đại trận, bình ngọc cao tới bao la hùng vĩ, có khoảng ngàn dặm, miệng bình bao phủ mấy trăm dặm, ma âm không tiếng động trùng kích xuống phía dưới, tất cả thi thể Nguyệt Ma Biên Bức rối rít hóa thành phấn vụn, không còn sót lại chút gì!

Đây là uy lực ngoài mặt của ma âm, trên thực tế, uy lực chân chính của tòa đại trận này là nhằm vào thần tính thần hồn cùng Đạo Tâm mà đến, luyện hóa thần tính thần hồn, tan biến Đạo Tâm, làm cho người trầm luân!

Mà thiếu niên kia thì đứng ở dưới ma âm trùng kích, thân thể khẽ đung đưa, đem cổ ma âm này thừa nhận xuống.

Bức tràng diện này, có thể nói tráng quan, cũng làm cho mọi người tị nạn

thấy được ánh mắt đăm đăm.

- Thiếu niên kia là lai lịch gì, lại có thể trong thời gian ngắn như vậy giết chết nhiều Nguyệt Ma Biên Bức như thế, thực lực chỉ sợ không kém hơn Thần Ma! Chẳng lẻ hắn là Cửu Cực Lãng Uyển thiên tài Thần Thể Hoa Trấn Nguyên? Chỉ có nhân vật thiên tài bực này a.

- Hoa Trấn Nguyên lai lịch thật lớn, gần đây lại được mảnh nhỏ Thiên Đạo, bị bạch y nữ tử kia đuổi giết, nghe nói lúc hắn ra cửa tiền hô hậu ủng, tùy tùng đông đảo, thiếu niên kia chỉ có một người, hẳn không phải là hắn.

Lại có người nói:

- Mặc dù Hạo Thiếu Quân là Hạo Thiên Thánh Tông Đế Hoàng Thần Thể, nhưng từ trước đến giờ thích độc lai độc vãng, chẳng lẻ người này là Hạo Thiếu Quân?

Tên còn lại lắc đầu nói:

- Hạo Thiếu Quân Thần Thể vĩ ngạn, một khi triển khai, Thần Quang chiếu rọi vạn dặm, một Thần Đế hư ảnh dựng đứng ở phía sau, thiếu niên này cũng không thể nào là hắn.

- Vậy nhất định là Tinh Quang Đại Đế huyết mạch, tuổi trẻ cường giả xuất thân từ Cổ lão Tinh Quang Đại Đế gia tộc! Ta nghe nói Tinh Quang Đại Đế Di Tộc gần đây cũng có cao thủ trẻ tuổi xuất thế, thực lực rất kinh người, không kém gì Thần Ma!

Lại có người lắc đầu nói:

- Vị Tinh Quang Đại Đế huyết mạch kia ta đã từng thấy qua, là nữ tử, tên là Liên Nguyệt Thánh Nữ, mà người trước mắt này là thiếu niên, tự nhiên không thể nào là cùng một người.

Mọi người suy đoán xôn xao, đột nhiên có người trầm giọng nói:

- Người này bất kể là ai, hôm nay rơi vào trong Nguyệt Ma Mê Thần đại trận, chỉ sợ cũng muốn chết thảm. Nếu hắn bị Nguyệt Ma Mê Thần đại trận ma hóa, chỉ sợ có thể so với Thần Ma sa đọa, đến lúc đó ra tay giết người, ai có thể ngăn?

Mọi người trong lòng nghiêm nghị, Thần Ma sa đọa thật sự quá cường đại, không sợ hãi sinh tử, không sợ thiên địa, chiến lực bạo tăng, nếu như tồn tại bực này đại khai sát giới, chỉ sợ nơi đây muốn máu chảy thành sông.

- Phật Đà, nếu người này ma hóa, kính xin Phật Đà xuất thủ, hàng yêu trừ ma!

Mọi người rối rít cao giọng nói.

Chương 863: Nguyệt Ma Mê Thần. (2)

Hai mắt Hành Si Phật Đà nhắm như cũ, bất quá Phật Đà này rốt cục cũng đã mở miệng, lắc đầu nói:

- Vị cư sĩ kia là mượn Nguyệt Ma Mê Thần đại trận tôi luyện Đạo Tâm, chủ động đi cứu nguy, thiện tai thiện tai, cư sĩ xả thân vào Địa ngục, muốn ở trong trầm luân tôi luyện Đạo Tâm, có đại nghị lực đại trí tuệ.

Một người trung niên nam tử đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Lời tuy như thế, nhưng mà nếu như người này gánh không được sa đọa, kính xin Phật Đà xuất thủ!

Hành Si Phật Đà vuốt cằm nói:

- Chư vị yên tâm, nếu vị cư sĩ kia sa đọa, hắn liền không phải là hắn, ta tự nhiên xuất thủ Hàng Ma.

Đột nhiên, mọi người thấy đến, Giang Nam dưới bảo bình đột nhiên ngồi xuống, khoanh chân mà ngồi, thân thể không ngừng run rẩy, tựa hồ khó có thể thừa nhận uy năng của Nguyệt Ma Mê Thần đại trận.

Nhưng vào lúc này, bọn họ đột nhiên thấy quanh thân Giang Nam có vô cùng ma khí tràn ngập ra, làm mấy trăm dặm chung quanh hết thảy hóa thành một Động Thiên cự đại, trong Động Thiên chính là Ma ngục âm trầm kinh khủng, so sánh với Minh Thổ còn muốn kinh khủng!

Vô số Thần Ma từ trong nham tương cuồn cuộn, trong nước, bên trong lòng núi, trong ao sen, khom người đứng lên, thân thể vĩ ngạn, nhất tề cao tụng kinh văn, thanh âm mênh mông cuồn cuộn, cuồn cuộn mà đến, đối kháng ma âm.

Mọi người thấy mà ánh mắt đăm đăm, loại tràng diện này thật sự ngoài dự liệu của bọn hắn, bọn họ vốn cho là Giang Nam là Chính Đạo cao thủ, ai ngờ lại là hai Đại Ma Đạo Thần thông đụng nhau, lấy Ma khắc Ma!

Hai mắt Hành Si Phật Đà rốt cục mở ra, ánh mắt như điện như đuốc, nhìn về phía Giang Nam trong Ma ngục:

- Ma khí thật cường đại! Ma khí bực này, nếu như lớn lên, chỉ sợ muốn sanh linh đồ thán! Nếu hắn sa đọa, ở trong Minh Thổ thế tất như cá gặp nước, thực lực tăng vọt, đến lúc đó ngay cả ta cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

Mọi người nghe nói lời ấy, kinh hồn táng đảm, rối rít muốn Hành Si Phật Đà trước thời hạn xuất thủ hàng yêu trừ ma.

Hành Si Phật Đà ngắm nhìn chốc lát, thấy vậy rõ ràng, lại lắc đầu nói:

- Thiện tai, thiện tai, là ta nhìn sai rồi, cho hắn là Ma Đạo. Vị cư sĩ này chính tà nửa nọ nửa kia, có chánh có tà, hữu Thần có Ma, không phải là một vị theo đuổi Ma Đạo.

Hắn lại nhắm hai mắt lại, không hề để ý tới nữa, để cho mọi người lo đến trán đổ mồ hôi lạnh.

Tòa Nguyệt Ma Mê Thần đại trận này treo cao, cả thảy đem Giang Nam luyện hơn bốn mươi ngày, cuối cùng, trăng sáng treo cao trên đỉnh đầu dời đi, vô số Nguyệt Ma Biên Bức nhìn thấy không cách nào làm gì Giang Nam, chỉ đành phải phần phật bay lên, rối rít rơi vào trên mặt trăng, cánh phách động, đẩy ánh trăng đi xa.

Giang Nam thu Ma ngục Động Thiên của mình, ngẩng đầu nhìn trăng sáng kia đi xa, lộ ra vẻ kinh ngạc, thấp giọng nói:

- Mới vừa rồi những Biên Bức đó tạo thành đại trận, rõ ràng chính là Hóa Tiên Ngọc Bình! Trong đó trận pháp vận chuyển, cùng Hóa Tiên Ngọc Bình có nhiều nơi tương tự, bất quá càng nhiều là chú trọng Ma Đạo, bá đạo vô

cùng, không giống Hóa Tiên Ngọc Bình đường đường chánh chánh như vậy, hơn nữa là Thiên Đạo vận hành.

Ở một sát na Nguyệt Ma Mê Thần đại trận vận hành, hắn liền nhìn ra hình thái của tòa đại trận này cùng Hóa Tiên Ngọc Bình có chút tương tự, vì vậy không có vội vả phá trận, mà là mượn tòa trận pháp này tới tôi luyện Đạo tâm, thần tính cùng pháp lực của mình.

Hơn bốn mươi ngày thời gian này, pháp lực của hắn bị tôi luyện càng ngày càng tinh thuần, Đạo Tâm mượt mà, lần nữa đến gần tâm cảnh Tri Hành Hợp Nhất, đạt được rất nhiều.

Hơn nữa, hiển nhiên trong Nguyệt Ma Mê Thần đại trận có Minh Thổ Thần Đế đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ, trải qua đại trận tôi luyện lần này, hắn đối với Thiên Đạo giải thích cũng càng sâu một tầng.

- Xem ra, Minh Thổ ta là tới đúng rồi, nơi này có hình thái trận pháp của Hóa Tiên Ngọc Bình, nhất định cũng có những Thiên Đạo chí bảo giải thích khác ở trong Minh Thổ! Nếu có thể tìm được hình thái Đạo Kim Ngọc Bàn, Ngọc Bàn trong cơ thể ta liền có cách phá giải!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, sải bước hướng chỗ sâu trong Minh Thổ đi tới, nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng phật hiệu truyền đến, một thanh âm cất cao giọng nói:

- Cư sĩ, Hành Si dám mời cư sĩ dời bước, tiểu tự chốc lát.

Giang Nam trong lòng vừa động, ngẩng đầu hướng Hành Si Phật Đà nhìn lại, chỉ thấy Phật Đà kia hai tay hợp thành chữ thập, làm ra thái độ muốn mời, lúc này hắn chắp tay hoàn lễ, cất bước đi tới.

- Ngã phật có gì chỉ giáo?

Giang Nam đi tới trước người Đại Phật, cười nói.

- Ngươi là Giang Nam Giang Tử Xuyên kia!

Đột nhiên có người thấy rõ mặt Giang Nam, thất thanh kêu lên:

- Thứ nhất nhận được mảnh nhỏ Thiên Đạo, chính là ngươi!

Ánh mắt của mọi người đồng loạt rơi vào trên người Giang Nam, Giang Nam lập tức cảm giác được trong những ánh mắt này không thiếu tham lam, cho dù là Hành Si Phật Đà, sóng Đạo Tâm giếng cổ không gợn của hắn cũng ở trong phút chốc rung chuyển xuống.

Mới vừa rồi Giang Nam cùng bọn họ khoảng cách quá xa, bọn họ không có thể nhìn ra chân diện mục của Giang Nam, mà Hành Si Phật Đà mặc dù có thể thấy Giang Nam, cũng vì ở Minh Thổ trấn thủ trên trăm năm, không biết chuyện Giang Nam nhận được mảnh nhỏ Thiên Đạo.

Mảnh nhỏ Thiên Đạo giá trị thật sự quá cao, mặc dù tâm cảnh tu vi Phật Đà này cực kỳ cao minh, nhưng cũng nhịn không được nữa ở một sát na nghe thấy mảnh nhỏ Thiên Đạo động lòng tham lam.

Bất quá, Giang Nam có thể cảm giác được, Hành Si Phật Đà chỉ là vừa mới chuyển động ý nghĩ này, ngay sau đó ý nghĩ này liền tan biến, Đạo Tâm khôi phục giếng cổ không gợn sóng.

Đại đa số tu sĩ, ở trong nháy mắt liền có vô số ý niệm trong đầu nảy sinh, ý tưởng này mới vừa diệt ý nghĩ khác liền lên, mà Giang Nam thì cảm giác được, Hành Si Phật Đà thủy chung tâm thủ như một, thỉnh mới sinh ra một tạp niệm, bất quá cũng ngay sau đó bị Đạo tâm của hắn ma diệt.

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, Huyền Thiên Thánh Tông giáo chủ, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ!

Ánh mắt mọi người như điện, rối rít rơi vào trên người Giang Nam, có người thấp giọng nói.

- Nghe nói người này vốn là tên không nổi danh, sau lại ở trong Xuất Vân thành mới đại phóng dị sắc, có người nói hắn là Thần Thể hiếm thấy, chiến lực kinh người, cùng một vị khác là mập mạp chết bầm nhận được mảnh nhỏ

Thiên Đạo nổi danh!

- Nghe nói hắn cùng với Hiên Vi Tiên Tử, Hoang Cổ Thánh Thành Thiệu Thiên Nhai, Xuất Vân thành thiếu chủ Âu Tùy Tĩnh quan hệ cũng rất tốt, lần này có không ít người đi Xuất Vân thành cùng Hoang Cổ Thánh Thành dò thăm tin tức, muốn đem gốc gác hắn đào ra.

...

Giang Nam đem vẻ mặt đám đông thu hết vào mắt, khẽ mỉm cười, lơ đễnh. Hôm nay tâm cảnh của hắn lần nữa viên mãn. Chỉ thiếu chút nữa liền lần nữa bước vào Tri Hành Hợp Nhất tâm cảnh, hơn nữa lại tìm được hy vọng giải quyết Đạo Kim Ngọc Bàn, tâm tình có chút vui vẻ, trong lòng không khỏi tự đắc nói:

- Ta ở Trung Thiên thế giới, đã có danh tiếng như vậy sao?

Chương 864: Nội Tâm Thuần Lương

- Giang thí chủ, mảnh nhỏ Thiên Đạo của ngươi có thể cho ta mượn nhìn hay không?

Hành Si Phật Đà hợp thành chữ thập nói.

- Có gì không thể?

Giang Nam lấy ra Huyền Nguyên Đỉnh, trong đỉnh chính là mảnh nhỏ Thiên Đạo kia, thoải mái giao cho Hành Si Phật Đà.

Hành Si Phật Đà nhận lấy Huyền Nguyên Đỉnh, cúi đầu tham quan học tập cầu vồng sáng mờ trong đỉnh. Chỉ thấy trong đó Thiên Đạo cương thường, pháp là quy tắc, là đạo tắc, thống là cương thống, là thống trị, Chư Thiên vạn vật, cho dù là thần minh Phật Đà, cũng phải ở trong quy tắc thống trị xuống.

Hành Si Phật Đà nhìn một lúc lâu, lại trên dưới đánh giá Huyền Nguyên Đỉnh chốc lát, ngay sau đó đem Huyền Nguyên Đỉnh giao cho Giang Nam, hợp thành chữ thập nói:

- Đa tạ thí chủ.

Giang Nam thu Huyền Nguyên Đỉnh:

- Ngã phật khách khí.

Một vị lão giả tóc trắng đầu bạc cất bước tiến lên, đạo cốt tiên phong, làm lễ ra mắt nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, lão phu cũng muốn mượn mảnh nhỏ Thiên Đạo của ngươi xem xét, kính xin giáo chủ chấp thuận.

Giang Nam đem Huyền Nguyên Đỉnh giao cho hắn, lão giả kia nhận lấy Huyền Nguyên Đỉnh, tinh tế đánh giá, than thở không dứt, đột nhiên chợt miệng đại đỉnh này đưa vào Tử Phủ của mình, nhanh chân hướng nơi xa chạy như điên, tốc độ cực nhanh, làm người ta mắt mũi trợn tròn!

- Cái gì Huyền Thiên Giáo Chủ, bất quá là một tên ngu ngốc.

Lão giả kia nhanh chóng chạy như điên, một cái chớp mắt mấy trăm dặm, càng già càng dẻo dai, để người trẻ tuổi ở trong tràng cũng xấu hổ không dứt, cười ha ha nói:

- Lão phu chiếm mảnh nhỏ Thiên Đạo của ngươi, để cho ngươi ngã một lần! Tiểu quỷ, tiếp nhận cái giáo huấn này...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên đỉnh đầu oanh nổ bung, một đạo kiếm quang huy hoàng như trụ, nhô lên cao đảo qua, cắn nát bát trọng Thiên Cung phía sau lão giả kia, Thiên Cung nặng nề tan biến, hủy hoại chỉ trong chốc lát, tính cả thân thể không đầu của hắn, cùng nhau quấy đến nát bấy!

Đạo kiếm quang này ô hay một tiếng thu nhỏ lại, kịch liệt ngưng lui, hóa thành một Kiếm Hoàn nho nhỏ, quay tròn chuyển động, rơi vào trong Huyền Nguyên Đỉnh, núp ở phía dưới mảnh nhỏ Thiên Đạo.

Huyền Nguyên Đỉnh bay trở về, rơi vào trong tay Giang Nam.

- Ta vô tâm hại hổ, hổ có ý thương nhân. Ta là người đọc sách nội tâm thuần lương, lão tiền bối, nếu ngươi yên lặng xem mảnh nhỏ Thiên Đạo, ta há có thể làm ra chuyện bực này?

Giang Nam thở dài, ánh mắt ở trên mặt mọi người vòng vo một lần, cười tủm tỉm nói:

- Còn có vị đạo hữu nào muốn xem mảnh nhỏ Thiên Đạo? Cứ mở miệng.

Mọi người sởn gai ốc, cho dù là cái trán của Hành Si Phật Đà cũng không khỏi toát ra vài giọt mồ hôi lạnh, thầm thở dài may mắn:

- Nếu như mới vừa rồi ta động lòng tham, chỉ sợ cũng gặp ám toán. Hoàn hảo Đạo Tâm của ta vững chắc, tiêu diệt ý niệm tham lam trong đầu.

Mà những người khác mới vừa rồi nhìn thấy lão giả tiên phong đạo cốt kia cướp đi Huyền Nguyên Đỉnh bão táp bay đi, trong lòng đều có ý tứ nhìn có chút hả hê, bất quá hiện tại, bọn họ đối với lão giả kia có chút đồng tình.

- Ở nơi nào là ta vô tâm hại hổ? Rõ ràng chính là cố ý giả bộ, làm cho người mắc câu!

Hành Si Phật Đà cẩn thận đánh giá Giang Nam, hợp thành chữ thập nói:

- Giang thí chủ lần này là chuẩn bị đến chỗ sâu Minh Thổ lịch lãm sao? Minh Thổ nguy hiểm nặng nề, nhưng nguy hiểm nhất là bản tâm của mình, bản tâm bị lạc, thì có sa đọa, trở thành hành thi tẩu nhục. Chỗ này của ta có một cuốn Bàn Nhược A Hàm Kinh, có lẽ có thể đối với thí chủ có điều trợ giúp.

Hắn thần thức ba động, đem một môn Bàn Nhược A Hàm Kinh truyền thụ cho Giang Nam.

Giang Nam chỉ cảm thấy Bàn Nhược A Hàm Kinh này mặc dù không phải là công pháp cực kỳ lợi hại gì, nhưng ở ân cần săn sóc thần hồn, duy trì Đạo Tâm, bồi dưỡng thần thức lại có chỗ độc đáo, cho dù là Thần Tôn cấp cho tới Đế cấp công pháp so sánh với Bàn Nhược A Hàm Kinh phải kém sắc mấy phần!

Phật Môn chú trọng Đạo Tâm, thần hồn cùng thần thức, điểm này Giang Nam lòng dạ biết rõ, hắn đối với Phật Môn công pháp không có nhiều đọc lướt qua, tiếp xúc nhiều nhất là Vô Tướng Đại Thiền Sư Vô Tướng Kiếp Kinh, mà công pháp của hắn, trừ Kim Cương Pháp Thiện Tông kinh điển cùng Khổng Tước Minh Vương Kinh ra, liền chưa từng có nhiều nghiên cứu.

Thần hồn hắn mạnh, Ma Ngục Huyền Thai Kinh để cho hắn thật sớm liền luyện thành thần tính, tu thành Huyền thai kim nhân, Đạo Tâm bồi dưỡng,

cũng là dựa vào nhãn giới kiến thức cùng mình đau khổ tôi luyện mà tăng lên, cũng không có hệ thống tu luyện.

Về phần thần thức, thì càng là dựa vào chính mình tính toán cùng thôi diễn những công pháp khác, mình sáng chế Thần Thông, bồi dưỡng thần thức, mặc dù thần thức so sánh với những người cùng thế hệ khác mà nói cực kỳ cường đại, nhưng như cũ không có hệ thống.

Bàn Nhược A Hàm Kinh này của Hành Si Phật Đà, đối với hắn mà nói cực kỳ trọng yếu!

Giang Nam nghiêm nghị, khom người cảm ơn nói:

- Đa tạ ngã phật thưởng kinh.

Hành Si Phật Đà cười nói:

- Thí chủ để cho ta tham quan học tập mảnh nhỏ Thiên Đạo, ta cũng không phải là không công truyền đạt kinh điển. Hơn nữa ngươi có Bàn Nhược A Hàm Kinh, ở trong Minh Thổ cũng ít khả năng sa đọa rất nhiều. Ta cùng với các sư huynh phụng Thần Đế chi mệnh trấn thủ ở chỗ này, nếu ngươi sa đọa, Minh Thổ lại thêm một Đại Ma Vương, áp lực của chúng ta cũng sẽ tăng thêm. Nói sao, Hành Si này là mua bán một vốn bốn lời.

Giang Nam đối với tâm cảnh cùng nhân cách của vị Phật Đà này rất là kính nể nói:

- Xin hỏi Phật Đà, cùng Chân Pháp Phật Đà quen biết ra sao?

Hắn cùng với Chân Pháp Phật Đà từng có một thời gian ngắn tiếp xúc, bất quá Giang Nam lại phát hiện, Chân Pháp Phật Đà sở tác sở vi, cùng vị Hành Si Phật Đà này hoàn toàn bất đồng, Hành Si Phật Đà luôn lo bổn phận, tuân thủ nghiêm ngặt bản tâm, một ý tu hành, giúp mọi người làm điều tốt, mà Chân Pháp Phật Đà thì khéo đưa đẩy, chánh pháp trang nghiêm, nhưng người này xem xét thời thế, lúc nên xuất thủ tuyệt không mềm lòng, rất là điêu toản, cho hắn ấn tượng rất sâu.

Hai người hành động xử sự, hoàn toàn rõ ràng, để cho hắn rất là nghi ngờ.

- Chân Pháp sư huynh ta nổi tiếng đã lâu, có tên thánh phật, chẳng qua là chưa từng gặp mặt.

Hành Si Phật Đà mỉm cười nói:

- Ta cùng với hắn mặc dù là Phật Môn, nhưng phân thuộc phe phái bất đồng. Thầy ta thừa Vạn Phật Chi Tông, mà sư thừa của Chân Pháp Phật Đà là Đại Tây Thiên chư phật hiệu độ chi giới, nhận được Phật Giới truyền thừa, một cái thuộc về tiểu thừa Phật Môn, một cái thuộc về đại thừa Phật Môn.

- Vạn Phật Chi Tông?

Trong lòng Giang Nam đại chấn, trong đương thời, có thể xưng là Vạn Phật Chi Tông, chỉ có vị Vạn Phật Tháp Bổ Thiên thần nhân kia!

Khó trách Hành Si Phật Đà truyền thụ cho hắn Bàn Nhược A Hàm Kinh tinh diệu như thế, nguyên lai là xuất từ nhất mạch đứng đầu Vạn Phật Tháp này!

Chủ nhân Vạn Phật Tháp, thọ cùng trời đất, cùng thế tồn tại, thần nhân tu vi bực này tự nhiên là kinh thiên động địa, nhất mạch công pháp này tự nhiên cũng là dị thường tinh diệu, có chỗ độc đáo!

Chương 865: Cửu Âm Thánh Long. (1)

Nghe ý tứ của Hành Si Phật Đà, Phật Môn còn có tiểu thừa, đại thừa chi phân, mà đứng đầu Vạn Phật Tháp thuộc về tiểu thừa, Chân Pháp Phật Đà tương ứng Đại Tây Thiên Phật Giới, mới là đại thừa!

Tiểu thừa Phật Môn cùng đại thừa Phật Môn quan hệ trong đó, liền thập phần vi diệu, trong đó có rất nhiều mâu thuẫn cùng khúc mắc.

- Tử Xuyên liền không quấy rầy ngã phật thanh tu, cáo từ.

- Không tiễn. Thí chủ bảo trọng.

Giang Nam rời nơi Hành Si Phật Đà che chở, vươn người bay đi, Nguyệt Ma Biên Bức gặp phải tai họa biến mất, mọi người ở dưới Phật Đà che chở cũng rối rít rời đi, có người lập tức đi ra Minh Thổ, đi thế lực tương ứng của mình mật báo, cũng có người lặng lẽ theo đuôi Giang Nam, truy tung hành tung của hắn.

Dù sao mảnh nhỏ Thiên Đạo cực kỳ quý trọng, Giang Nam lại là một thân một mình, nhất định sẽ khiến cho người khác mơ ước. Bất quá thực lực Giang Nam cường đại, bọn họ không dám nhận tràng động thủ, nhưng hô bằng gọi hữu, tụ tập một đại nhân mã, liền dám hướng hắn hạ thủ.

Hành Si Phật Đà đưa mắt nhìn đám người Giang Nam đi xa, một Bồ Tát không nhịn được nói:

- Ngã phật, vì sao đem Phật Môn chánh pháp Bàn Nhược A Hàm Kinh truyền thụ cho hắn?

- Đây là ý tứ phía trên.

Hành Si Phật Đà mặt mày buông xuống, nhẹ giọng nói:

- Đại thừa Phật Môn xâm lấn, nghĩ ở chư thiên vạn giới truyền đạo, mà Vạn Phật Chi Tông nhất mạch ta cùng đại thừa Phật giáo cũng là Phật Môn, không tốt ngăn trở, nhưng mà cũng không có thể tùy ý đại thừa giáo nghĩa xâm lấn, nếu không sẽ chặt đứt đường lui của Vạn Phật Chi Tông. Cho nên, ý tứ phía trên là, kết giao trẻ tuổi, để cho Vạn Phật Chi Tông ta cùng một đời mới của chư thiên vạn giới kết làm thiện duyên, có thể dẫn độ bọn họ vào Phật Môn ta tự nhiên là tốt. Nếu như không cách nào dẫn độ, tương lai bọn họ có thành tựu tất nhiên cũng sẽ đối với Vạn Phật Chi Tông ta khá hơn một chút, cho chúng ta càng nhiều ưu đãi.

Những Bồ Tát khác yên lặng gật đầu, đây là hai đại Phật Môn tranh đoạt giáo nghĩa, Đại Tây Thiên Phật Giới đại thừa Phật Môn thế tới hung hung, giáo nghĩa có tính hấp dẫn cùng lực kích động thật lớn, Vạn Phật chi Tổ phòng ngừa chu đáo, trước vì tương lai làm tính toán, đúng là có đạo lý.

- Không chỉ có vị Giang thí chủ này, còn có tuấn kiệt ở Trung Thiên thế giới kia, tất cả đều là đối tượng kết giao, tận lực lưu lại thiện duyên.

Hành Si Phật Đà hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Phật tổ đã có dự cảm, một cuộc đại thế tới gần, Thần Ma Loạn Vũ, rất nhiều tồn tại bị trấn áp chỉ sợ liền muốn tái hiện nhân thế, tồn tại trong truyền thuyết cũng muốn hiện tung, trong trận đại kiếp này không biết có bao nhiêu người vẫn lạc, thậm chí ngay cả tồn tại như Phật tổ, cũng có nguy hiểm vẫn lạc, vì vậy không thể không sớm làm chuẩn bị.

- Thiện tai thiện tai.

Chúng Bồ Tát nhất tề hợp thành chữ thập nói.

Trong Minh Thổ, Giang Nam đi qua từng mảnh thổ địa, nhìn thấy từng loại từng loại ma đầu kỳ lạ, cùng những ma đầu này giao thủ, hắn có một loại cảm giác kỳ lạ, phảng phất là cùng Minh Thổ Thần Đế so chiêu trao đổi.

Theo hắn thấy được càng nhiều ma đầu, gặp phải càng nhiều hiểm cảnh,

cảm giác như vậy liền càng mãnh liệt!

Cả Minh Thổ hết thảy tất cả, phảng phất bị thống trị ở trong một loại Thiên Đạo vận hành đặc biệt, cùng Thiên Đạo ngoại giới ngăn cách, tự thành một giới, tất cả ma đầu, cũng là dựa theo Minh Thổ Thiên Đạo vận hành, sinh sôi diệt diệt, diệt diệt sinh sôi, vô cùng vô tận.

Những ma đầu này, không chỉ là Minh Thổ Thần Đế ma khí cùng thi khí biến thành, chỉ sợ giống như trước là công pháp của hắn khi còn sống biến thành, ở sau khi hắn chết, mảnh thổ địa này biến thành Minh Thổ, đạo tắc rơi lả tả thay đổi mảnh không gian này, biến thành một tồn tại độc lập ở ngoài chư thiên vạn giới.

Mà ma đầu trong Minh Thổ chính là sinh linh sinh tồn ở trong mảnh không gian này!

- Hiển nhiên, Minh Thổ Thần Đế là muốn từ tích Thiên Đạo, đem Đạo của mình diễn biến thành Thiên Đạo, khác sáng tạo ra một vũ trụ, để cho vũ trụ này dựa theo pháp tắc của mình vận hành!

Giang Nam thầm nghĩ.

Trong Minh Thổ, hắn rất tốt nghiệm chứng điểm này, Minh Thổ Thần Đế dã tâm rất lớn, hắn vì theo đuổi Trường Sinh mà đổi thành lối tắt, không đi tranh đoạt Thiên Đạo toái phiến Thiên Đạo chí bảo gì, mà là căn cứ mình đối với Thiên Đạo hiểu biết, tự nghĩ ra quy tắc Thiên Đạo, tự mình chỉnh hợp, tính toán độc lập mở một giới!

Loại thủ đoạn cùng kiến thức này, ở trong Thần Đế cũng được xưng tụng hiếm thấy, thậm chí tuyệt vô cận hữu!

Nếu như hắn có thể thành công, nhất định sẽ Chứng Đạo thành Tiên, trở thành Tiên Nhân chân chính!

- Hắn thất bại.

Giang Nam nhìn về Minh Thổ thế giới hôi mông mông bốn phía, thầm nghĩ:

- Nếu như hắn thật có thể tự mình mở một mảnh bầu trời, khám phá Thiên Đạo, chưởng khống Thiên Đạo. Hắn sẽ không chết, Minh Thổ cũng sẽ không biến thành cái bộ dáng này.

Minh Thổ Thần Đế thất bại, cuối cùng Minh Thổ biến thành chỗ vui chơi cho ma đầu, chính hắn sáng chế đường rẽ Thiên Đạo pháp luật, để cho sau khi hắn chết Đế lăng biến thành cấm địa Nhân Thế Gian, đến nay không người nào có thể giải quyết!

- Minh Thổ Thần Đế cũng mở ra một lối tắt Chứng Đạo thành tiên, mình mở thiên địa Hồng Mông, luyện chế Thiên Đạo, vì vậy có thể từ trong Thiên Đạo mình luyện chế đi ra ngoài, nhảy ra Thiên Đạo, không có trong Ngũ Hành, Chứng Đạo thành Tiên!

Minh Thổ Thần Đế là một người thất bại trên đường Chứng Đạo Thành Tiên, bất quá hắn so với những Thần Đế khác càng tiến một bước, bao nhiêu cũng làm cho người ta thấy được hy vọng.

Hắn là bởi vì tu luyện Ma Đạo công pháp, lúc này mới đưa tới Thiên Đạo chí bảo công phạt, bởi vì Thiên Đạo chí bảo công phạt, đưa đến hắn đối với Thiên Đạo hiểu so sánh với những Thần Đế khác càng muốn thâm hậu, càng muốn cường đại.

Cho nên, hắn có thể tìm ra một con đường như vậy.

Mặc dù hắn thất bại, nhưng mà con đường này không có thất bại, nếu như dọc theo lộ số của Minh Thổ Thần Đế đi xuống, nói không chừng thật có thể vì vậy mà Chứng Đạo thành Tiên!

- Mấu chốt nhất chính là, trong Minh Thổ, có cách nào giải quyết Đạo Kim Ngọc Bàn hay không!

Giang Nam rốt cục gặp phải loại Thiên Đạo chí bảo thứ hai ở trong Minh

Thổ biểu hiện, khi hắn trải qua một vòng Thái Dương, vô số Tam Túc Ô Kim từ Thái Dương hôi mông mông kia bay lên, phần phật hướng hắn phi phác đi.

Những Tam Túc Ô Kim này hợp thành một tòa Trấn Tiên Đỉnh, trấn áp hắn ở phía dưới, lửa ma hừng hực thiêu đốt, đem Giang Nam vây ở trong đỉnh luyện hóa!

Kim Ô biến thành Trấn Tiên Đỉnh, cùng Trấn Tiên Đỉnh hư ảnh chân chính lại có bất đồng, Giang Nam đã từng bị Trấn Tiên Đỉnh hư ảnh chân chính thu đi vào, đó là lấy Thiên Đạo trấn áp, hàng phục luyện hóa, có đại khí đường đường chánh chánh, làm cho người ta lưu lại một tuyến sinh cơ.

Mà Kim Ô biến thành Trấn Tiên Đỉnh này lại ma khí um tùm, không phải là muốn đem Giang Nam trấn áp luyện hóa, mà là muốn đem hắn luyện hóa cắn nuốt, sinh sôi luyện vào trong đỉnh!

Chương 866: Cửu Âm Thánh Long. (2)

Hắn bị vây ở trong đỉnh mấy tháng, mấy lần suýt nữa bị sống sờ sờ luyện chết, cuối cùng, Giang Nam chỉ cảm thấy thân thể, pháp lực, thần thức, thần hồn hết thảy bị luyện so sánh với trước tăng thêm một bậc, lúc này mới rút kiếm giết ra Trấn Tiên Đỉnh, chạy trốn đi ra ngoài.

Cũng không lâu lắm, hắn đi tới trước một tòa môn hộ hùng vĩ tráng quan, nơi đó là Quỷ Môn Quan, đi thông đệ nhị trọng Minh Thổ.

Giang Nam vượt qua đạo hùng quan này, phía trước chính là Nại Hà kiều, cầu không biết dài bao nhiêu, dọc theo mấy trăm dặm đi thông nơi tối tăm không thể biết, phảng phất cây cầu này không có cuối.

Dưới cầu là Nại Hà, vô tận hắc thủy tạo thành sông lớn, có không ít tu sĩ ở chỗ này dừng lại, thu nước Nại Hà, dùng để luyện chế các chủng thần vật thần thủy.

Thiên Hà khô héo, Minh Hà không còn, Nại Hà thủy nơi này liền cực kỳ trọng yếu, có thể dùng luyện chế Thái Âm Thần Thủy, Huyền Minh Thần Thủy...

Giữa sông, thủy quái hoành hành, thỉnh thoảng có thủy quái lao ra mặt nước, đem tu sĩ tha vào trong nước gặm phệ. Có thủy quái thì nhảy ra mặt nước, đứng người lên, cầm trong tay cương xiên búa rìu,... cùng tu sĩ ở bên bờ đại chiến.

Giang Nam thậm chí thấy, một đầu cá thủ lĩnh thân trải rộng vảy, dùng cương xiên đem một tu sĩ chuỗi ở trên nĩa, máu lâm ly một mảnh, tung người nhảy xuống nước.

Nại Hà thủy không có bất kỳ sức nổi, cực kỳ nguy hiểm, nếu tu sĩ bị đẩy vào trong nước, sẽ không phân biệt trên dưới, thường thường khó có thể

thoát thân, sẽ bị quái vật trong nước nuốt ăn.

Mà ở trên cầu, cũng có một Đại Phật, quanh thân kim quang đại phóng, chiếu rọi quang minh, khu trừ bóng tối, cho phép Tu sĩ vờn quanh ở chung quanh Đại Phật nghỉ ngơi.

- Quang Vũ Thần Đế an bài những Đại Phật này trấn giữ, đúng là rất chu đáo, Thần Đế uy nghiêm rộng lớn, cho dù là Phật Đà cũng phải nghe lệnh của hắn.

Giang Nam từ bên cạnh Đại Phật đi qua, đột nhiên chỉ nghe có người kêu lớn:

- Cửu Âm Thánh Long vừa đi ra!

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy mấy trăm vị tu sĩ rối rít từ bờ sông phóng lên cao, vội vàng hướng tôn Đại Phật này bay tới, có người nóng lòng thoát khỏi thủy quái cùng mình triền đấu, thường thường chết thảm ở trong tay thủy quái.

Cũng có người tốc độ phi hành hơi chậm, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, mặt nước hé ra, một đầu rồng rữa nát từ trong nước thăm dò, đầu rồng so sánh với một tòa hùng sơn còn muốn khổng lồ, trực tiếp đem những tu sĩ kia một ngụm hút vào trong bụng.

Lũ lụt gợn sóng bỗng nhiên dâng lên, mặt nước rộng rãi như biển, ba đào vô tận cổn động, ngay sau đó chỉ nghe ầm ầm một tiếng vang thật lớn, đột nhiên dựng đứng lên một đầu lâu, trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống Đại Phật trên cầu.

Rầm rầm rầm!

Đột nhiên lại có vô số đầu rồng rữa nát từ trong nước dâng lên, giống như chín cái nhị hoa, đem Đại Phật cùng mọi người tị nạn trên cầu vây hãm ở trong đó.

Khôn cùng thi khí cùng âm khí đánh tới, đem phật quang mai một, hàn khí đông lạnh đến mọi người lạnh run.

Bên trong huyết nhục rữa nát của Cửu Âm Thánh Long này, tất cả ngư quái từ trong huyết nhục chui ra. Xèo xèo quái khiếu, làm bộ muốn bổ nhào, nhưng không dám mạo phạm uy nghiêm của Đại Phật này.

Trên cầu Đại Phật mở mắt, phẫn nộ quát:

- Nghiệt đồ, ta lấy huyết nhục của ta tới nuôi ngươi, không cho ăn những cư sĩ khác!

Rống...

Cửu Âm Thánh Long rống giận, chín cái đầu rơi xuống, cắn Đại Phật này, dùng sức xé rách, huyết nhục vẩy ra. Vô số ngư quái quái khiếu liên tục, nhất tề nhào tới, giắt trên người Đại Phật này gặm cắn cắn nuốt, khối lớn khối lớn huyết nhục bị kéo xuống, tràng diện thê thảm không nỡ nhìn.

Bất quá trong chốc lát, Đại Phật này liền bị gặm chỉ còn lại có một bộ hài cốt màu vàng, ngay sau đó trên xương cốt lại có huyết nhục nhanh chóng diễn sinh, lại bị Cửu Âm Thánh Long cùng ngư quái ăn không còn một mống.

Như thế liên tục, huyết nhục của Đại Phật này sống lại trên dưới một trăm lần, lúc này mới cho Cửu Âm Thánh Long cùng ngư quái ăn no, lẻn vào trong Nại Hà, biến mất không thấy gì nữa.

- Chư vị cư sĩ, Cửu Âm Thánh Long này vốn chính là tọa hạ đệ tử của ta, tu vi đã thành Thần Ma, không kém gì ta, tiếc rằng ta không trông chừng tốt, thế cho nên để cho hắn sa đọa thành Ma.

Đại Phật kia thở hồng hộc, vẻ mặt héo úa, hiển nhiên thân thể liên tục tan biến trên dưới một trăm lần cũng là nguyên khí tổn hao nhiều nói:

- Ta không đành lòng giết hắn, lúc này mới liên lụy chư vị cư sĩ, không

thể làm gì khác hơn là mỗi tháng lấy huyết nhục tới nuôi nấng hắn, để cho hắn ít tạo một chút sát nghiệt. Mỗi tháng lúc này, các ngươi cần rời xa Nại Hà, tránh cho bị hắn độc thủ, huyết nhục của ta để cho hắn ăn, cho ăn no hắn, hắn sẽ không đả thương các ngươi.

Trên cầu rất nhiều tu sĩ kinh hồn vừa định, vội vàng khom người cảm ơn.

Đại Phật kia nói:

- Cuối cầu này, chính là Minh Thổ đệ nhị trọng, so sánh với nơi này nguy hiểm gấp trăm lần, xin khuyên chư vị tu sĩ, không nên đi tới, tránh cho mất tánh mạng.

Mọi người trải qua phen kinh nghiệm này, lòng vẫn còn sợ hãi, không người nào còn dám cầu tạm.

Đột nhiên, Đại Phật kia thấy một thiếu niên hướng cuối cầu Nại Hà đi tới, ánh mắt hơi nhăn lại, cao giọng nói:

- Vị cư sĩ này đi thong thả, phía trước nguy hiểm nặng nề, nếu cư sĩ ngăn cản không nổi, kính xin mau sớm lui về.

Giang Nam xoay người cảm ơn.

Đại Phật kia suy nghĩ một chút nói:

- Sư huynh Hành Đoan Phật Đà của ta ở Minh Thổ đệ nhị trọng trấn giữ, ta cùng với hắn đã có hơn bốn trăm năm chưa từng gặp mặt, cũng chưa từng nghe qua tin tức của hắn. Nếu Cư sĩ thấy hắn, thay ta hướng hắn vấn an, nếu hắn bất hạnh chết, mong người báo cho.

Giang Nam gật đầu, xoay người đi vào trong sương mù.

Đại Phật kia thở dài, tiếp tục trấn giữ ở chỗ này.

- Hành Mật Phật Đà, vì sao người thiếu niên kia đi ngươi không khuyên can, ngược lại khuyên can chúng ta?

Có người nghi ngờ nói.

- Hắn sắp thành Tri Hành Hợp Nhất, Đạo Tâm vững chắc, chỉ cần quyết định chú ý, bất luận kẻ nào khuyên can cũng không thể sửa đổi, khuyên can cũng là vô dụng.

Hành Mật Phật Đà hợp thành chữ thập nói:

- Huống chi, vị cư sĩ kia thực lực cường đại, không thua ta cùng vị thiếu niên trước đó không lâu tiến vào Minh Thổ đệ nhị trọng kia, lường trước cho dù gặp phải nguy hiểm cũng đủ để thối lui khỏi Minh Thổ đệ nhị trọng.

- Một vị thiếu niên khác tiến vào Minh Thổ là ai?

Mọi người kinh dị nói.

- Đế Hoàng Thần Thể. Ta đã từng chỉ điểm đường nhỏ, để cho hắn tránh ra một vị bạch y nữ cư sĩ đuổi giết.

Đại Phật này nói.

- Bạch y nữ cư sĩ?

Có người là vừa từ ngoại giới tới chỗ nầy, nghe vậy kinh hô:

- Chẳng lẽ là nữ Thần Chủ khống chế tòa Băng Cung kia?

Mấy tu sĩ truy tung Giang Nam nghe vậy, không khỏi chần chờ, không dám đặt chân đệ nhị trọng Minh Thổ.

Giờ phút này Giang Nam hồn nhiên không biết, vị bạch y nữ Thần Chủ Huyền Nữ Băng Cung kia cũng đi tới trong Minh Thổ, vẫn đi thẳng về phía trước.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 867: Nội Tình Ra Hết. (1)

Minh Thổ đệ nhị trọng xuất hiện yêu ma quỷ quái so sánh với đệ nhất trọng càng cường đại, cơ hồ bất kỳ một đầu cũng đạt tới gần Thần cường giả, cho dù là hắn cũng cẩn thận từng li từng tí, không để ý gặp phải mấy ma đầu vây công, cũng sẽ lâm vào hiểm cảnh.

Hắn ở đệ nhị trọng Minh Thổ chạy đi, nhiều lần gặp phải vây công, hiểm tử nhưng vẫn còn sống, qua không biết bao lâu, hắn đi tới bên cạnh một mảnh hồ, chỉ thấy hồ kia bóng loáng như gương, ở trong hồ nước có một tòa đảo nhỏ, trên đảo có một Đại Phật cao tới vạn trượng ngồi ở chỗ đó.

Chẳng qua là Đại Phật này sớm đã chết không biết bao lâu, huyết nhục cũng đã bị thứ gì ăn không còn một mống, chỉ còn lại có xương cốt màu vàng.

- Vị này nói vậy chính là Hành Mật Phật Đà, không biết hắn là bị yêu ma quỷ quái gì giết chết...

Giang Nam thầm than một tiếng, đang muốn rời đi, đột nhiên thân thể chấn động, thẳng ngoắc ngoắc nhìn hướng hồ này, chỉ thấy dưới hồ mơ hồ hiện ra một đóa hắc liên, mà ở trung tâm hoa sen, một rồng một phượng quay quanh!

- Đạo Kim Ngọc Bàn!

Phiến hồ nước này, đúng là Đạo Kim Ngọc Bàn ở trong Minh Thổ bày ra!

Hồ nước bóng loáng trong như gương, là loại hình thái thứ nhất của Đạo Kim Ngọc Bàn, gương sáng bảo giám!

Mà hoa sen đáy hồ, là loại hình thái thứ hai của Đạo Kim Ngọc Bàn, hoa sen bảo tọa!

Về phần một con rồng một con phượng bên trong hoa sen, thì là loại hình thái thứ ba của Đạo Kim Ngọc Bàn, Long Phượng Khai Thiên!

- Phiến hồ nước này, chỉ sợ là Minh Thổ Thần Đế từ trong Đạo Kim Ngọc Bàn lĩnh ngộ ra đạo lý, sau khi hắn chết, đại đế đạo tắc tán loạn sụp đổ, trong đó một bộ phận thi khí ma khí hỗn hợp đạo lý của Đạo Kim Ngọc Bàn, tạo thành phiến hồ nước này.

Giang Nam mở ra bước chân xuôi theo hồ mà đi, tinh tế dò xét, thẩm tra bốn phía hồ nước cùng hồ nước, đợi cho hắn đem phiến hồ nước này đo đạc một lần, lúc này mới dừng bước:

- Hồ nước không lớn, chu vi ba trăm dặm, so với Đạo Kim Ngọc Bàn bên trong đan điền ta lớn hơn bốn năm lần, bất quá đây là Minh Thổ Thần Đế sau khi chết thi khí ma khí diễn biến mà đến, chất chứa năng lượng so với Đạo Kim Ngọc Bàn trong cơ thể ta lớn hơn không được bao nhiêu. Nếu là đại đế đạo tắc thuần túy, vậy thì khủng bố rồi, chỉ sợ ngay cả Thần Chủ cũng có thể luyện hóa!

Tuy nói không phải rất cường, nhưng cũng có thể phai mờ Thần Ma, thi cốt đại Phật trên đảo nhỏ kia là một ví dụ.

Vị đại Phật này chính là Phật Đà sư huynh của vị Phật Đà trên Cầu Nại Hà. Phật Đà này có thể phụng mệnh trấn thủ Minh Thổ đệ nhị trọng, tu vi thực lực của hắn khẳng định phải so với Hành Si Hành Mật cường hơn rất nhiều!

Một chọi một mà nói, Giang Nam chưa nhất định có thể đủ thắng qua Hành Si Phật Đà, nhưng mà này còn là ở hắn vận dụng tất cả pháp bảo, dưới tình huống nội tình ra hết, có thể nghĩ muốn leo lên đảo nhỏ trong hồ, dẫn phát uy lực ba loại hình thái của Đạo Kim Ngọc Bàn, đem Đạo Kim Ngọc Bàn này nghiên cứu thấu triệt, chỉ sợ nguy hiểm trùng trùng điệp điệp.

Hắn không có nóng lòng leo lên đảo nhỏ, mà là khoanh chân ngồi xuống, tế lên Tứ đại hóa thân của mình, hôm nay cách lần thứ nhất hắn liên tục đột

phá, đã qua một năm linh chín tháng, sắp đầy hai năm thời gian.

Trong khoảng thời gian này, tu vi của hắn một mực không có chút tiến bộ nào!

Đây là bởi vì, hắn một mực áp chế tu vi, chuyên tâm đi gầy dựng đạo tâm, vạn trượng cao ốc đất bằng lên, căn cơ bại hoại rồi, cao ốc liền dễ dàng sụp xuống.

Có ít người tư chất thật tốt, nhưng mà vì căn cơ không tốn sức, tu luyện tới cảnh giới nhất định sẽ bị nhốt ở đó, dừng lại là rất nhiều năm, thậm chí cả đời cũng không thể đột phá.

Mà có ít người tư chất không tốt, khó coi, đánh rớt xuống căn cơ vô cùng kiên cố, cũng có thể tu luyện tới cảnh giới cực cao, thậm chí so với người tư chất tốt thành tựu còn cao.

Hắn vốn là căn cơ thâm hậu, cho nên lúc tu luyện mới không có gặp được bao nhiêu trắc trở, lần trước bởi vì biết được tin tức Thái Hoàng, một lòng báo thù, liên tục vượt qua Ngọc Kinh, Ngọc Cung, Thần Phủ Tam đại cảnh giới, một lần hành động xông lên Động Thiên Cảnh đỉnh phong, không chỉ có hư mất đạo tâm, hơn nữa để cho căn cơ của hắn cũng trở nên không hề kiên cố.

Cho nên, hắn mới có thể dùng gần hai năm đi đền bù. Nếu như không thêm vào đền bù, cái kia chính là sai càng thêm sai, cuối cùng có một ngày nhà cao tầng lật úp!

Gần hai năm, Tứ đại hóa thân của hắn giờ phút này tu vi cũng đã khôi phục, nhất là Sâm La Đại Đế hóa thân, tốc độ khôi phục nhanh nhất, từ lúc hơn nửa năm trước đã khôi phục đến Ngọc Kinh cảnh đỉnh phong.

Hôm nay, vị hóa thân này đạt tới Ngọc Kinh cảnh viên mãn, lần này Giang Nam là ý định đem tu vi của Sâm La Đại Đế hóa thân tăng lên tới Ngọc Cung cảnh, để cho thực lực đại đế hóa thân này tăng lên, sau đó lại thử

mũi nhọn của Đạo Kim Ngọc Bàn này!

Sâm La Đại Đế hóa thân tăng lên tu vi cảnh giới cũng không khó khăn, chỉ cần cho vị đại đế hóa thân này đầy đủ linh dịch, liền có thể đơn giản đột phá, tùy theo mà đến chính là Thiên Đạo chi kiếp!

Giang Nam tăng lên tới Động Thiên Cảnh đỉnh phong, gần như viên mãn, thực lực có thể so với Thần Ma, vượt qua Sâm La Đại Đế hóa thân Ngọc Cung cảnh thiên kiếp dễ dàng, bất quá mặc dù là Ngọc Cung cảnh Đạo Kim Ngọc Bàn hắn cũng không cách nào luyện hóa.

Giờ phút này, trong đan điền hắn, Đạo Kim Ngọc Bàn cùng tu vi của hắn ở vào trạng thái cân đối vi diệu, nếu như Ngọc Cung cảnh Đạo Kim Ngọc Bàn tiến vào đan điền của hắn, cùng khay ngọc trong đan điền tương dung, sẽ đánh vỡ sự cân bằng này.

- Đạo hữu, làm phiền ngươi rồi!

Thân hình Giang Nam trong lúc đó biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có Sâm La Đại Đế hóa thân đứng tại nguyên chỗ, Đạo Kim Ngọc Bàn kia quay tròn chuyển động, biến mất ở trong thân thể Sâm La Đại Đế hóa thân.

Sâm La Đại Đế hóa thân có chút như người vô tội nháy mắt mấy cái, vẻ mặt đau khổ.

Giang Nam hiện thân lần nữa, thể xác và tinh thần khoan khoái dễ chịu, dẫn đầu Tứ đại hóa thân bay đến đảo nhỏ trong hồ. Hành Thượng Phật Đà trên đảo nhỏ thi cốt kim chói, bất quá đạo tắc bên trong cốt cách này đã triệt để chôn vùi, hắn thậm chí còn chứng kiến ngọc điệp, Phật châu, bồ đoàn các loại pháp bảo của vị Phật Đà này khi còn sống luyện chế, hết thảy đều là Thần Minh chi bảo, bất quá những pháp bảo này cũng đã tổn hại, trong đó đạo tắc cùng linh lực bị luyện hóa sạch sẽ, thần kim cũng biến thành cặn bã!

- Khay ngọc trảm đạo cơ, phiến hồ nước này trảm đạo cơ của Hành Thượng Phật Đà không còn một mảnh, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng

chém!

Giang Nam phất tay đem thi cốt của Hành Thượng Phật Đà thu nhập bên trong Tử Phủ, chuẩn bị đem bộ hài cốt này trả lại cho Hành Mật Phật Đà, hoàn lại chi ân hắn chỉ đường, lại vào lúc này, hồ nước đột nhiên chấn động!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 868: Nội Tình Ra Hết. (2)

Oanh!

Toàn bộ mặt hồ như là gương sáng, kính chỉ từ mặt hồ phún dũng, trong chốc lát luyện hóa hư không, đem Giang Nam gắn vào bên trong kính quang!

- Ở bên trong đan điền của ta, ngươi có thể trảm đạo cơ của ta, nhưng từ ngoại bộ công kích, ngươi trảm không được ta!

Giang Nam đắm chìm bên trong kính quang, kính quang thấm nhuần, thậm chí chiếu rọi nhục thể của hắn thông thấu rõ ràng.

Nhục thể của hắn luyện tựu Động Thiên, trong đó ẩn chứa đạo vân hùng hồn, xây dựng trận pháp, duy trì Động Thiên, bên trong từng hạt thật nhỏ, đều có một Thần minh tọa trấn, đây cũng là tiền vốn mà Giang Nam so với những người khác cường đại!

Nhục thể của hắn, sớm đã đạt tới cảnh giới Thần Ma, nội tàng Động Thiên, có Thần minh tọa trấn trong đó, theo phương diện nào đó mà nói, hắn đã là Thần minh!

Nhưng mà, kính quang trên mặt hồ chiếu rọi xuống, nhục thể của hắn cũng bắt đầu sụp đổ tan rã!

Trong cơ thể Giang Nam truyền đến tiếng tim đập kịch liệt, Nguyên Thai Ấn triển khai, để cho khí huyết của hắn kịch liệt kéo lên, trong một sát na tăng lên gấp 10 lần, lập tức hắn lại là một đạo Huyền Thai Ấn triển khai, khí huyết lần nữa tăng lên gấp năm lần!

Đổi lại những người khác, ba bốn lần khí huyết cũng đã là cực hạn, tiếp tục tăng lên sẽ gặp bạo thể mà vong!

Mặc dù là Thiệu Thiên Nhai, ở dưới tình huống chiến thể cửu chuyển, khí huyết cũng chỉ có thể bốc lên sáu bảy lần, mà Giang Nam có thể chống cự được mười lăm lần khí huyết!

Kính quang công phạt, bên trong từng cái hạt thật nhỏ trong cơ thể hắn, Thần Nhân tọa trấn, Thần Quang đại phóng, từ xa nhìn lại, hắn tựa như đắm chìm trong Thần Quang rừng rực!

Đây cũng là nguyên nhân những người khác hoài nghi hắn là thần thể!

Dù vậy, Giang Nam vẫn là cảm giác được thân thể chống lại không nổi, mặt hồ kính quang như trước đang không ngừng phai mờ nhục thể của hắn, để cho hắn xây dựng thân thể không ngừng sụp đổ tan rã, Thần minh già yếu tử vong!

- Chiến thể cửu chuyển!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, thân thể đột nhiên bành trướng, lập tức kịch liệt thu nhỏ lại, một chuyển, hai chuyển, ba chuyển!

Hắn vốn chỉ có thể tăng lên tới chuyển thứ hai liền không thể tiếp tục được nữa, giờ phút này dốc sức liều mạng, vậy mà đem thân thể tăng lên tới chuyển thứ ba, thân thể ba chuyển, tốc độ thân thể hắn sụp đổ sâu sắc giảm xuống, cuối cùng ở trong kính quang kiên trì xuống.

Hô,....

Dưới mặt hồ, một con rồng một con phượng bay ra, Long Phượng giao thoa, cánh chim lân phiến run run, vô số thần thông cường đại có thể so với Thần Ma đập vào mặt, hướng Giang Nam như mưa nện xuống!

- Hóa thần tiên quang!

Giang Nam há miệng nhổ ra, Thần Quang lượn lờ, như kiếm như giao, Xùy~~ một tiếng đem một loại thần thông chặt đứt, lập tức hai tay xê dịch, một ngụm Trấn Tiên Đỉnh hình thành, đem một đạo thần thông khác thu

nhập trong đỉnh, hắn chân lớn dừng lại, tuôn ra kim liên, một tòa Vạn Phật tháp từ lòng đất rút lên, hóa thành một Vô Song đại Phật, Vạn Phật ngồi ở trên thân thể đại Phật, tụng Bát Nhã A Hàm kinh, Phật Quang đại phóng, trấn thủ nội tâm, không bị ma khí Ma Âm xâm lấn.

Đỉnh đầu hắn lại có một tòa Tạo Hóa thần lâu cao ngất, đứng vững mây xanh, vặn vẹo thời không Tạo Hóa, Thiên Đạo bảo chung bay ra, tiếng chuông vang lên, ngăn cản thần thông công phạt.

Lại có một đạo Thần Quang phóng lên trời, hóa thành Tàng Thiên Hồ Lô, thôn nạp hết thảy, Thiên Đao giống như khổ luyện từ không trung bổ qua, chém về phía một con rồng một con phượng kia, cùng lúc đó, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay lên không, như là Ngân Long chạy chồm, đinh linh linh rung động, đem từng đạo thần thông đánh tới cắn nát!

Dù vậy, hắn cũng không cách nào hoàn toàn ngăn lại Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành long phượng công kích, Giang Nam bất đắc dĩ, thanh quát một tiếng, Vạn Giới Ngục Đồ trải ở dưới chân, vô số Địa Ngục thế giới từ trong đồ bay lên, Minh Hải thế giới bảo vệ quanh thân. Mặt trận đồ này do Xích Viêm Ma Thần hóa thân của hắn khống chế, Ma Thần bốn đầu bốn tay thúc dục trận đồ phòng ngự.

Bên kia Ngự Thiên Đạo Chung cùng Thiên Đạo bảo chung thần thông tương dung, ở giữa không trung kích động qua, cạch cạch vang lớn.

Khẩu chuông lớn này do Sâm La Đại Đế hóa thân khống chế, phòng thủ trên không.

Cùng lúc đó, phía sau hắn lại có Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy kỳ bay ra, Thái Dương thần hóa thân cùng Ma La Ma Thần hóa thân từng người khống chế một mặt đại kỳ, đại hỏa tràn ngập, lũ lụt ngập trời, nước lửa cũng tế!

Giang Nam hiện ra ba mặt bát tí, tám tay cầm lấy tám thanh Thần Vương kiếm, uy phong lẫm lẫm, Thần Vương kiếm trên dưới tung bay, lúc này đây,

hắn ngoại trừ bạch ngọc bình, Đâu Suất Thần Hỏa, Đãng Ma Kiếm cùng Thánh Quân thần thụ không có sử dụng ra, có thể nói thủ đoạn ra hết!

Hắn mục đích của chuyến này là vì tìm kiếm Đạo Kim Ngọc Bàn ảo diệu, không cần phải vận dụng thần thủy thần hỏa, mà Đãng Ma Kiếm cùng Thánh Quân thần thụ là một trong những tiền vốn của hắn, thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, còn chưa tới thời điểm vận dụng.

Dù vậy, Giang Nam vẫn cảm giác được áp lực vô biên, ép tới mình chỉ có thể gắt gao đính ở trên đảo nhỏ, không cách nào dịch chuyển khỏi một bước!

Nếu ngăn không được, là chết, không có kết cục khác!

Pháp lực của hắn điên cuồng tiêu hao, khống chế nhiều pháp bảo như thế, tiêu xài nhiều thần thông như vậy, duy trì Nguyên Thai Ấn, Huyền Thai Ấn cùng cửu chuyển chiến thể, ba mặt bát tí, tốc độ tiêu hao vượt qua tốc độ tu vi của hắn khôi phục!

Hắn rốt cuộc biết Hành Đoan Phật Đà là chết như thế nào rồi, Hành Đoan Phật Đà nhất định là tu vi bị phiến hồ nước này hao hết, không có tu vi, bị kính quang trảm đạo cơ, Long Phượng nuốt huyết nhục mà chết!

Thân thể Hành Đoan chính là Thần Phật chi thể, năng lực khôi phục so với Hành Mật Phật Đà trấn thủ Nại Hà kiều còn cường đại hơn, một con rồng một con phượng kia tất nhiên là ăn hết hắn một lần lại một lần, thẳng đến nhục thể của hắn suy bại chết héo, lúc này mới hút thần tính thần thức của hắn!

Nếu Giang Nam pháp lực hao hết, thế tất cũng sẽ rơi vào kết cục như Hành Đoan Phật Đà!

Bá,...

Giang Nam đột nhiên triển khai Ma ngục Động Thiên, vô số linh thạch rơi vào bên trong Động Thiên, liên tục không ngừng hóa thành tu vi cuồn cuộn, bổ sung pháp lực tiêu hao, cuối cùng đứng lại nền móng.

Pháp lực không ngừng tiêu xài, không ngừng khôi phục, để cho pháp lực của hắn càng ngày càng tinh thuần như một, căn cơ vốn là dao động dần dần trở nên vô cùng vững chắc.

Đột nhiên, giữa mi tâm hắn thần hà lóe lên, Thánh Quân thần thụ múa cành, vô số đạo thần hà bá một tiếng hướng một con rồng một con phượng kia xoát đi, muốn đem Long Phượng xoát toái, tìm kiếm ảo diệu của Đạo Kim Ngọc Bàn.

Mà vào lúc này, đóa hắc liên trong mặt hồ kia đột nhiên bay lên, hoa sen đem đảo nhỏ nhét vào cánh hoa, bành bành bành ngăn cản đạo đạo Thần hà.

Đóa hắc liên này vừa ra, Giang Nam kêu rên một tiếng, lập tức cảm giác được Đạo Kim Ngọc Bàn trong đan điền bị khí cơ dẫn dắt, bắt đầu bạo động, trong đan điền kính quang phún dũng, Long Phượng tuôn ra, một trong một ngoài, hai tướng giao công!

Chương 869: Thành Tựu Chưa Ai Từng Có! (1)

Hai mặt Đạo Kim Ngọc Bàn, tuy nói bộ dáng giống nhau, nhưng cũng nguy hiểm vô cùng, nếu như hai mặt ngọc bàn khí cơ dẫn dắt lẫn nhau, Giang Nam dám khẳng định, kết quả của mình nhất định so sánh với Hành Đoan Phật Đà còn muốn thê thảm!

Vạn bất đắc dĩ, hắn chỉ đành phải lần nữa tế lên Thánh Quân thần thụ trấn áp đan điền.

Thiếu Thánh Quân thần thụ, hắn liền chỉ còn lại có Đãng Ma Kiếm, nếu như Đãng Ma Kiếm thất lợi mà nói, hắn liền không có thủ đoạn có thể phá giải cục diện bế tắc trước mắt!

Đãng Ma Kiếm bay ra, kiếm quang ngang trường không, một kiếm như trụ, ở giữa không trung ầm ầm cổn động, Giang Nam tính cả tứ đại hóa thân, pháp lực hùng hồn gần như Thần minh, hơn nữa cộng thêm thanh Đãng Ma Kiếm này, thực lực của hắn có thể cùng Thần minh chân chính sánh ngang!

Kiếm quang kích động, hướng một rồng một phượng kia cuồn cuộn bay tới, ở hắn xem ra, một rồng một phượng này chính là chỗ căn bản của Đạo Kim Ngọc Bàn, Long Phượng một dương một âm, Âm Dương tương sinh, là có thể diễn biến thế gian vạn vật, chỉ cần phá hình thái Long Phượng, Đạo Kim Ngọc Bàn liền coi như là phá!

Ông!

Liên hoa tăng vọt, liên hoa chồng chất ngăn trở kiếm quang của hắn, trọng trọng liên hoa ở trong kiếm khí trừ khử, bị kiếm quang quấy đến nát bấy, nhưng thủy chung không cách nào công phá liên hoa phòng ngự!

Kiếm quang của hắn chỉ có thể đâm thủng Liên Hoa Bảo Tọa tam trọng phòng ngự, liền không thể tiếp tục được nữa, mà Liên Hoa Bảo Tọa có

khoảng thập nhị trọng, thập nhị phẩm Liên Đài, nhất trọng phòng ngự mạnh hơn nhất trọng!

- Ta không tin ngươi kiên trì lâu hơn ta!

Hồ kính tráng phóng, Long Phượng bay múa, hoa sen xông ra mặt hồ, hàng vạn hàng nghìn loại Thần Thông phun ra, thanh thế kinh người chí cực, Giang Nam ở vào trong hàng vạn hàng nghìn Thần Thông, đủ loại pháp bảo cùng tám đại Thiên Đạo chí bảo Thần Thông bay múa, đối kháng Đạo Kim Ngọc Bàn.

Một tháng sau, Đãng Ma Kiếm của hắn liên tục đâm thủng thất trọng Liên Đài bảo tọa, uy năng kiếm quang tăng vọt.

Hai tháng sau, kiếm quang của hắn đã có thể liên tục đâm thủng cửu trọng Liên Đài, uy lực của Đãng Ma Kiếm cơ hồ bị hắn phát huy ra sáu thành.

Đến tháng thứ ba, Sâm La Đại Đế hóa thân lần nữa độ kiếp, đột phá đến Thần Phủ cảnh, sau một cuộc đại kiếp, tu vi Đại Đế hóa thân này lật thăng gấp hai, mà Ma La Ma Thần hóa thân, Thái Dương Thần hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân cũng lần lượt đột phá, tu thành Thanh Hoa Thiên Cung!

Bản thân tu vi Giang Nam đã ở trong lúc vô tình tôi luyện đến Động Thiên cảnh viên mãn, trải qua ác chiến dài như thế. Tu vi của hắn đã hoàn mỹ vô khuyết, căn cơ trở nên vô cùng vững chắc, không thua từ trước, thậm chí so sánh với trước càng thêm vững chắc!

Bất quá, uy lực của Đãng Ma Kiếm bị hắn phát huy ra chín thành, liên tục đâm thủng thập nhất trọng Liên Đài bảo tọa, kiếm khí cường đại như thế, coi như là Thần Ma chân chính tới, cũng không cách nào chống lại!

- Nhất trọng Liên Đài bảo tọa cuối cùng, lực phòng ngự thật sự quá mạnh mẻ, cho dù ta đem uy lực Đãng Ma Kiếm hoàn toàn phát huy ra. Cũng tuyệt đối không cách nào phá vỡ nhất trọng Liên Đài cuối cùng!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn đã ý thức được tòa Liên Đài này không thể so sánh tầm thường. Liên Đài phòng ngự cơ hồ hoàn mỹ vô khuyết, muốn phá vỡ thập nhị phẩm Liên Đài, ít có thể làm được!

- Đã như vậy, vậy cũng chỉ có một con đường có thể đi!

Hắn đột nhiên thu Đãng Ma Kiếm, Ngự Thiên Đạo Chung, thủy hỏa song kỳ, Thần Vương Kiếm,... tản đi tám đạo Thiên Đạo chí bảo Thần Thông, tản ra ba mặt tám cánh tay, hoàn toàn không đề phòng, khoanh chân mà ngồi.

Hắn lần này buông tha cho chống cự, nhất thời Long Phượng bay múa, hàng vạn hàng nghìn Thần Thông phun ra, hướng hắn bao phủ, mà kính quang trong kính trán phóng, bao phủ toàn thân của hắn, muốn đem hắn luyện hóa, nát bấy!

- Hồng Mông Tử Khí!

Giang Nam tế lên Huyền Nguyên Đỉnh, trong đỉnh Thiên Đạo sáng mờ tràn ngập, lại có Hồng Mông Tử Khí từ trong đỉnh tràn ra, chảy khắp toàn thân của hắn.

Kính quang cùng hàng vạn hàng nghìn Thần Thông oanh kích, thân thể Giang Nam rung mạnh, vô số hạt thật nhỏ xây dựng thân thể, Động Thiên trong đó cơ hồ ở trong nháy mắt bị nổ nát hết thảy, vô số đạo văn nát bấy, Thần minh trấn áp ở Động Thiên chết yểu!

Cùng lúc đó, Hồng Mông Tử Khí trong nháy mắt bị cự lực bốn phương tám hướng đè ép mà đến, ép tới tràn vào trong cơ thể hắn, tràn vào trong Động Thiên nghiền nát.

Ở lúc một lớp công kích buông xuống chưa đến, trong cơ thể Giang Nam có pháp lực xông ra, hóa thành đạo văn cùng Hồng Mông Tử Khí tương dung, để cho vô số hạt thật nhỏ tạo thành thân thể Động Thiên của hắn lần nữa ngưng tụ, trở nên so sánh với trước rộng lớn, càng thêm đọng lại!

Oanh!

Đợt công kích thứ hai theo nhau mà đến, lần nữa đem Động Thiên mới vừa ngưng tụ nổ nát lần nữa, mà lần này càng nhiều Hồng Mông Tử Khí vọt tới, lần nữa trọng luyện Động Thiên!

Lần lượt chuy đánh, lần lượt nghiền nát, lần lượt đoàn tụ trọng luyện, Giang Nam chỉ cảm thấy nhục thể của mình càng ngày càng cường đại cường tráng, hơn nữa hắn còn sinh ra một loại cảm giác đói bụng, pháp lực cảm thấy đói bụng!

Bởi vì hắn xây dựng Động Thiên bị gia cố lần nữa, để cho nhục thể của hắn có thể dung nạp pháp lực nhiều hơn mạnh hơn, cho nên mới sinh ra loại cảm giác kỳ quái này.

Trong Tử Phủ hắn càng nhiều linh thạch bị đầu nhập bên trong Ma Ngục, ngắn ngủn hơn ba tháng thời gian này, trong Tử Phủ có hơn ba ức cân linh thạch liền tiêu hao hơn năm ngàn cân!

Nhiều linh thạch như vậy, đủ để đổi lấy hơn mười thần minh chi bảo!

Trận đại chiến này, cơ hồ là linh thạch chất lên chiến đấu!

Pháp lực của Giang Nam liên tục không ngừng tăng trưởng, nhưng mà cảnh giới lại thủy chung dừng lại ở Động Thiên cảnh viên mãn, thủy chung không có bước ra một bước cuối cùng, tu thành Thiên Cung.

Qua một lúc lâu, hắn chém giết Thái Hoàng Lão Tổ tam đại hóa thân lấy được Hồng Mông Tử Khí, bị triệt để luyện vào trong thân thể.

Lúc trước hắn ở Trấn Thiên Tinh Vực mượn lực mọi người thánh tông đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào nhục thân, chủ yếu là gia tăng cường độ thân thể, để cho xương cốt của hắn không thể phá vở, còn lần này, hắn là đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào bên trong huyết nhục, mang đến hiệu quả chính là pháp lực tăng lên.

Mặc dù nhục thể của hắn so sánh với trước nặng gấp đôi, nhưng mà pháp lực của hắn cũng tăng lên mấy lần, đủ có thể dễ dàng khống chế thân thể

cường đại trầm trọng như thế.

Không chỉ có như thế, chỗ tốt của pháp lực cường đại còn để cho tám tòa Đạo Đài, 16 tòa Thần Phủ của hắn trở nên so sánh với trước càng thêm rộng lớn, càng thêm rộng rãi, Đạo Đài hướng ra phía ngoài gấp đôi, đạt tới tám mươi vạn dặm!

Lúc này, mặc dù không có Thánh Quân thần thụ trấn áp, mặt Đạo Kim Ngọc Bàn trong đan điền hắn kia cũng mơ tưởng chém tới Đạo cơ của hắn!

- Cho dù ta không cách nào tìm được Minh Thổ Thần Đế phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn như thế nào, mặt ngọc bàn này hôm nay cũng không cách nào làm gì được ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 870: Thành Tựu Chưa Ai Từng Có! (2)

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, đẩy lấy kính quang cùng Long Phượng phát ra hàng vạn hàng nghìn Thần Thông, lúc này, Đạo Kim Ngọc Bàn ở trong Minh Thổ bày ra, đã không cách nào thương tổn được căn bản của hắn, không cách nào chém Đạo Cơ của hắn, những công kích này rơi vào trên người của hắn, nổ nát từng cái từng cái Động Thiên, nhưng ngay sau đó lại có Động Thiên mới không ngừng diễn sinh, sinh sôi diệt diệt, thủy chung duy trì nhục thể của hắn hoàn mỹ vô khuyết.

Giang Nam mở mắt, hướng hoa sen trước mắt, Long Phượng cùng kính chỉ xem đi, chỉ thấy trong mắt của hắn một mảnh Hỗn Độn, Hồng Mông dày đặc, Hồng Mông đột nhiên mở ra, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, thiên địa tách ra, Âm Dương giao hòa, nhật nguyệt tạo thành, quần tinh hiện lên, Tinh Đấu rực rỡ, Tinh Hà chạy chồm, vạn vật diễn sinh!

Lần này hắn đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào nhục thân, hai mắt cũng nhận được đúc luyện một lần nữa, trong con ngươi xuất hiện tình hình khai thiên tích địa thế giới diễn biến tráng lệ, làm lòng người kinh hãi!

Giang Nam trợn mắt nhìn đi, chỉ thấy vô luận là hoa sen hay là Long Phượng, kính quang, ở trong mắt của hắn trở nên không hề thần bí khó lường như vậy nữa, mà là có dấu vết lần theo.

Thiên Đạo quỹ tích ở trong hoa sen cùng Long Phượng, kính quang như ẩn như hiện, tinh diệu dị thường, bất quá trong đó xen lẫn đủ loại tạp chất, đó là Minh Thổ Thần Đế thi khí cùng ma khí.

Giang Nam tham quan hoc tập một lúc lâu, tùy ý tất cả Thần Thông cùng kính quang rơi ở trên người mình, trong cơ thể hắn, vô số Động Thiên nổ vang, Thần Quang trán phóng, đem từng loại từng loại Thần Thông triệt tiêu, từ xa nhìn lại, giống như một thần nhân đứng ở trong hoa sen, Long Phượng

vờn quanh.

- Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy...

Giang Nam ánh mắt chớp động, cảnh tượng khai thiên tích địa trong con ngươi đột nhiên bình định xuống, tiếp theo vũ trụ trong mắt của hắn hỏng mất tan rã, trở lại Hỗn Độn Hồng Mông, sau đó biến trở về hắc bạch phân minh.

- Minh Thổ Thần Đế, thì ra ngươi cũng không có phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn...

Trong đoạn thời gian này, hắn thấy rõ đủ loại biến hóa của tấm hồ này, đem hết thảy biến hóa thu vào đáy mắt, rốt cục phát hiện sự thật này, đó chính là Minh Thổ Thần Đế căn bản chưa từng phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn, mà là áp chế Ngọc Bàn trong thiên kiếp xuống, không có luyện hóa!

Bởi vì tấm hồ này không phải là Minh Thổ Thần Đế ma khí cùng thi khí, hay là Đại Đế đạo tắc biến thành, mà là Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh.

- Tấm hồ này, hẳn là Minh Thổ Thần Đế ở lúc Thiên Cung cảnh giới gặp gỡ thiên kiếp, hắn thủy chung không thể phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn, bất quá hắn dùng một loại phương pháp cực kỳ xảo diệu, đem tu vi ở mỗi cái giai đoạn xuất hiện Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh chia ra trấn áp, không để cho tất cả Đạo Kim Ngọc Bàn dung làm một thể!

Giang Nam lâm vào suy tư, Đạo Kim Ngọc Bàn ngay cả Minh Thổ Thần Đế cũng chưa từng phá vỡ, có thể thấy được loại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này là biến thái bực nào, chia ra trấn áp, không để cho ngọc bàn tương dung, đích xác là một biện pháp không tệ, có thể tránh khỏi uy năng ngọc bàn quá mạnh mẻ, chém sát Đạo cơ.

Như vậy có thể bình an tu luyện tới cảnh giới cực cao, nhưng mà, ở Thần Đế đại kiếp đến, chân thân chín đại Thiên Đạo chí bảo hết thảy hiện lên, tiến hành một cuộc thiên kiếp cuối cùng, Đạo Kim Ngọc Bàn thế tất cũng sẽ phủ

xuống!

- Trận đại kiếp kia, Minh Thổ Thần Đế là vượt qua như thế nào? Hắn có thể khiêng được tám đại Thiên Đạo chí bảo khác vây công, nhưng Đạo Kim Ngọc Bàn hắn tuyệt đối không cách nào đón lấy! Hắn là làm sao vượt qua một kiếp này, trở thành Thần Đế ? Trừ khi...

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, nhẹ giọng nói:

- Trừ khi, chủ nhân Đạo Kim Ngọc Bàn nhường, áp chế ngọc bàn, không để cho ngọc bàn tham dự đến trận Thần Đế chi kiếp kia.

Cái kết quả này bao nhiêu cũng để cho hắn không cách nào tiếp nhận, đường đường một đời Ma Đạo Thần Đế, lại muốn dựa vào người khác nhường mới có thể thành tựu Thần Đế, khó trách Minh Thổ Thần Đế từ đầu đến cuối không thể hoàn thành chí nguyện to lớn của mình, tự mình khai thiên tích địa tái diễn Vũ Trụ Hồng Hoang, Chứng Đạo thành Tiên.

Đế kiếp của hắn thiếu một khâu, cuối cùng còn chưa hoàn mỹ, điểm này liền là thất bại của hắn.

- Thần Đế cường đại nhất từ cổ chí kim cũng không có thể làm được, ta... chưa chắc không thể làm được!

Giang Nam lấy tay, Kiếm Hoàn Đãng Ma Kiếm hiện ra trong tay, sau một khắc pháp lực toàn thân hắn phun ra, hết thảy rót vào trong thần kiếm này, kiếm quang nhất thời tăng vọt, kiếm quang như trụ!

Thân hình hắn vừa động, thân thể áp sập hư không, hướng hoa sen nặng nề phóng đi, kiếm quang kích động, ối chao ô hay đâm thủng trọng trọng liên hoa, liên tục phá vỡ Liên Đài!

Rốt cục, kiếm quang liên tục đâm rách thập nhất trọng Liên Đài, bị đệ thập nhị trọng Liên Đài đỡ, tùy ý uy năng Đãng Ma Kiếm cường đại như thế nào, tới đây uy năng cũng còn thừa không có mấy, không cách nào phá vỡ nhất trọng cuối cùng!

- Mở ra cho ta!

Thân hình Giang Nam dữ dội lên, theo kiếm quang xông về trước đi, cả người vọt tới nhất trọng Liên Đài cuối cùng!

- Vô Úy Ấn!

Giờ khắc này, tâm cảnh của Giang Nam lần nữa bước vào tri hành hợp nhất cảnh giới, dũng giả không sợ, không sợ vô địch, trong cơ thể hắn tuôn ra một loại khí khái đạp phá hết thảy, nổ nát hết thảy!

Đây là khí khái đánh vỡ Thiên Đạo, đem Thiên Đạo dẫm nát dưới chân!

Tuy từ khi một khắc hắn bước vào tu sĩ này, tu luyện chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nhưng cho tới bây giờ, hắn mới chính thức nắm giữ đến tinh nghĩa câu kinh văn Thiên Đạo chưa đủ sợ này!

Thiên Đạo chưa đủ sợ, tại sao chưa đủ sợ?

Đánh vỡ Thiên Đạo, khiêu thoát ra ngoài là chưa đủ sợ!

Một ấn này, để cho hắn có một loại cảm giác thoải mái đầm đìa, toàn tâm phóng thích, có một loại cảm giác bỏ mặc tâm linh bay lượn, đem dã tâm cùng khát vọng của mình, hết thảy ở bên trong một ấn bộc phát đi ra!

Lúc trước hắn bước vào tri hành hợp nhất cảnh giới, lĩnh ngộ ra Vô Úy Ấn, nhưng lại chưa bao giờ thi triển qua, mặc dù là đối mặt thiên đạo chi kiếp, cũng chưa bao giờ thi triển qua môn công pháp này, bởi vì hắn không phải chân chánh không sợ, trong lòng của hắn còn có sợ hãi, còn có cảm giác mặc dù mình thi triển Vô Úy Ấn cũng không cách nào vượt qua Thiên Đạo chi kiếp!

Hắn ở lúc đối mặt Thái Hoàng lão tổ, cũng không có thi triển qua môn thần thông này, bởi vì hắn cảm thấy uy lực của Vô Úy Ấn không bằng Đãng Ma Kiếm cùng pháp bảo, như là Nguyên Thai Ấn, Sâm La Ấn cùng bát đại Thiên Đạo chí bảo thần thông của hắn.

Bởi vì trong lòng của hắn có cái loại cách nghĩ này, trong nội tâm có sợ hãi, Vô Úy Ấn liền không còn là Vô Úy Ấn, hắn từ tâm cảnh tri hành hợp nhất rơi xuống cũng là đương nhiên!

Mà bây giờ, hắn ở dưới tình huống Đãng Ma Kiếm cũng không có tác dụng thi triển ra Vô Úy Ấn, tinh khí thần tam vị nhất thể, không sợ hãi, không chỗ nào lo lắng, đem tất cả băn khoăn, tất cả tạp niệm, hết thảy vứt ra khỏi óc, trong đầu chỉ có một ý niệm, cái kia chính là đánh đi ra ngoài, nhảy ra ngoài!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 871: Minh Thổ Trấn Bia. (1)

Khí huyết của hắn tăng vọt, bốc lên mười lăm lần, thân thể, pháp lực, thần thức ở trong một ấn tầm đó liên tục bành trướng thu nhỏ lại, không ngừng áp súc, liên tục áp súc năm lần, thình lình đạt tới chiến thể ngũ chuyển!

Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn, Huyền Thai Ấn, Thái Dương Ấn, Thái Âm Ấn, Xích Viêm Tôn Vương ấn, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân ấn, cùng với bát đại Thiên Đạo chí bảo thần thông, vân vân... thần thông biến hóa, giờ phút này ở trong một ấn tầm đó đột nhiên hòa hợp một lò!

Thần thông Tạo Hóa, đều ở trong một chưởng tầm đó!

Tri hành hợp nhất, Vô Úy Ấn!

Oanh...

Hắc liên đệ thập nhị đài sen thủy chung ở dưới Đãng Ma Kiếm lù lù bất động, triệt tiêu mất uy năng kiếm quang, nhưng ở trước mặt một ấn này đột nhiên sụp đổ, vỡ ra, lộ ra một đường, thân hình của Giang Nam lao ra đài sen vây quanh.

Giờ khắc này, hắn thậm chí có cảm giác thả người nhảy lên thành Tiên!

Phảng phất hắn nhảy lên này, nhảy ra Thiên Đạo, không trong Ngũ Hành, tự do tự tại, vũ hóa thành Tiên!

Bất quá, đây là một loại ảo giác, rất nhanh hắn liền cảm giác được vô lực mãnh liệt đánh úp lại, một đạo Vô Úy Ấn này, cơ hồ đưa hắn từ trạng thái pháp lực đỉnh phong rút ra không còn.

Phía trên hồ nước, một con rồng một con phượng hai hai giao thoa, hướng hắn xoắn giết mà đến, vô số đạo thần thông cơ hồ ở trong nháy mắt rơi vào

trên người của hắn, oanh hắn đến quanh thân thần quang bắn ra, liên tiếp lui về phía sau, mà Giang Nam lại có chút vui mừng, cười ha ha.

Phòng ngự mạnh nhất của Đạo Kim Ngọc Bàn, rốt cục bị hắn đánh vỡ!

Hắn tay không đón đỡ rất nhiều thần thông oanh đến, đánh cho hư không bạo toái, đây là đang ở dưới Đạo Kim Ngọc Bàn hình thành hồ nước, có Thiên Đạo chí bảo hư ảnh uy nghiêm trấn áp, bên trong Minh Thổ có Thần Đế chi uy trấn trụ hư không, uy lực thần thông cùng pháp bảo xa xa không bằng ngoại giới.

Nếu đổi lại địa phương khác bên ngoài Minh Thổ, chỉ sợ vạn dặm không gian đều bị hắn đánh nát!

Chỉ bằng vào lực lượng thân thể, Giang Nam liền khiêng qua Long Phượng hợp kích, cũng không lâu lắm, tu vi của hắn khôi phục mấy thành, lấy tay một trảo, Đãng Ma Kiếm rơi vào trong tay, kiếm quang như mưa, boong boong loong coong cùng một con rồng một con phượng giao thoa va chạm.

Một con rồng một con phượng này ở dưới kiếm quang của hắn không ngừng thu nhỏ lại, vô số Thiên Đạo lạc ấn rơi lả tả, chưa kịp ngưng tụ, liền thấy mười vạn tám ngàn lỗ chân lông quanh thân hắn mở ra, đem những mảnh vỡ Thiên Đạo lạc ấn rơi lả tả này cưỡng ép hút vào trong cơ thể, trấn áp luyện hóa!

Cũng không lâu lắm, Long Phượng sụp đổ tan rã, hết thảy bị hắn luyện vào cơ thể, một con rồng một con phượng này biến mất, Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành hồ nước lập tức phân giải, hóa thành vô số Thiên Đạo lạc ấn, mạn thiên phi vũ, dị tượng bốc hơi.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, vô số mảnh vỡ lạc ấn lộn xộn tuôn ra mà đến, bị hắn một hơi hấp không còn một mảnh.

Mà đóa hắc liên kia cũng bắt đầu héo rút, hóa thành hào quang lập loè,

đồng dạng cũng không có chạy ra hắn luyện hóa.

Trong chớp mắt, phiến hồ nước này khô cạn, lộ ra đáy hồ.

Giang Nam ở trong hồ nước ngồi xuống là nửa năm, nửa năm qua có rất nhiều tu sĩ tu vi cực kỳ cường đại tới đây, từng ở đây ngừng chân, hắc liên trong hồ nước bay lên, kính quang phún dũng, để cho rất nhiều ma đầu bên trong Minh Thổ không dám tới gần.

Tu sĩ tới đây, cho rằng trong hồ có đại Phật trấn áp Minh Thổ tọa trấn, triển lộ ra dị tượng hắc liên cùng Long Phượng, bởi vậy mới lựa chọn tới đây tị nạn, coi là cảng tránh gió.

Chỉ là bọn hắn lại không biết, nơi đây chính là Đạo Kim Ngọc Bàn ở bên trong Minh Thổ bày ra, bất luận kẻ nào tới đây đều lọt vào trấn áp, cho dù là Minh Thổ ma đầu tới đây cũng sẽ lọt vào khắc chế.

Hơn nữa Giang Nam ở chỗ này cùng Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành hồ nước đánh đập tàn nhẫn, khí tức tràn ngập, trấn áp hết thảy, cho nên những ma đầu kia mới có thể rời xa nơi đây.

Đợi cho trong hồ đi ra một vị thiếu niên, để cho mọi người đến đây tị nạn chấn động, đợi chứng kiến thiếu niên này rõ ràng đem Long Phượng phai mờ, hắc liên héo rũ, kính quang trong hồ biến mất, tính cả hồ nước cũng khô cạn, trong chốc lát biến mất không thấy gì nữa, càng là khiếp sợ không thôi.

- Phật Đà trấn thủ nơi đây, dĩ nhiên là một thiếu niên!

Có thiếu nữ tuổi trẻ giật mình nói.

Một vị lão giả thần sắc ngốc trệ, cẩn thận dò xét thiếu niên đi ra kia, thất thanh nói:

- Không đúng, không đúng! Ta nghe nói trấn thủ nơi đây chính là Hành Đoan Phật Đà, Hành Đoan Phật Đà chính là đại Phật đắc đạo, tại sao có thể là thiếu niên?

- Hắn là Huyền Thiên giáo chủ, nắm giữ mảnh vỡ thiên đạo, rất nhiều thế lực lớn truy nã, bức họa cơ hồ dán khắp Trung Thiên!

Lập tức có người nhận ra gương mặt của Giang Nam, cao giọng nói.

Tuy mọi người nhận ra Giang Nam, nhưng lại không một người dám hướng Giang Nam động thủ, vừa rồi dị tượng là khủng bố bực nào, kiếm quang tiêu diệt Long Phượng, một ngụm thôn phệ hồ lớn ba trăm dặm, một thân trấn áp Minh Thổ ma đầu, để cho những ma đầu kia không dám tiếp cận hồ nước, mọi người ở đây tự nghĩ đều không có thực lực này.

Cưỡng ép hướng Giang Nam ra tay, nghênh đón bọn hắn tất nhiên là kết cục tan thành mây khói!

Giang Nam liếc mọi người bên hồ, không có để ở trong lòng, ánh mắt lập tức rơi vào đáy hồ, chỉ thấy đáy hồ đứng thẳng một khối bi văn, trên đó viết một bi văn, tranh sắt ngân câu, viết một chữ "Trấn".

Hồ nước khô cạn, tấm bia đá này hiển lộ ra, Đế Uy tràn ngập, để cho tất cả mọi người bên hồ lọt vào áp chế thật lớn, đột nhiên một người thổ huyết, đạo tâm cơ hồ sụp đổ.

Người nọ nhổ ra một búng máu, sau đó liền nghe âm vang âm vang nổ mạnh từ trong cơ thể truyền đến, tám đạo Thần Luân hiển hiện, từng tòa đạo đài, Thần Phủ, Thiên Cung nhao nhao tuôn ra, sau đó Thần Luân dập tắt, đạo đài tan rã, Thần Phủ sụp đổ, Thiên Cung hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Trong chớp mắt, vị Thiên Cung lục trọng đại cao thủ này trực tiếp bị Đế Uy trên tấm bia đá truyền đến đánh chết, thân thể oanh một tiếng nổ tung, hóa thành từng đạo hào quang màu đỏ như máu!

Những người khác cũng sắc mặt tái nhợt, sau đó lại có năm sáu người rơi vào kết cục cùng người nọ đồng dạng, mặc dù là thân thể cũng sụp đổ tan rã, hóa thành đạo đạo hào quang phiêu tán!

- Đi mau!

Một vị lão giả trong miệng thổ huyết, lảo đảo trở ra, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, những người bên hồ khác vội vàng hướng xa xa chạy như điên, rời xa nơi đây, chỉ thấy những người này như lọt vào công kích vô hình trấn áp, quanh thân có hào quang phiêu tán, rõ ràng là tu vi của bọn hắn lọt vào chữ "Trấn" trên tấm bia đá kia trấn áp, tu vi sụp đổ xuất hiện dị tượng!

Bành bành bành!

Lại có hơn mười người bị bi văn trấn giết, Thiên Cung tan rã, thân thể nổ tung, thân tử đạo tiêu!

Mọi người tị nạn bên hồ, chỉ có sáu bảy người chạy ra tìm đường sống, đi ra phạm vi Đế Uy trấn áp, nguyên một đám kinh hồn vừa định, vội vàng viễn độn mà đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 872: Minh Thổ Trấn Bia. (2)

- Đây là...

Giang Nam cũng cảm giác được gần kề một chữ "Trấn", liền cho hắn áp lực lạ thường, chữ "Trấn" đã có chút mơ hồ không rõ, hẳn là lọt vào Đạo Kim Ngọc Bàn ăn mòn, nhưng mà hắn như trước cảm giác được thần tính, thần thức cùng pháp lực của mình, hết thảy lọt vào áp chế thật lớn!

Loại trấn áp này, càng nhiều nữa là đối với tâm linh áp chế, để cho người chỉ cảm thấy sau lưng chữ này, có một Thần Đế trấn áp muôn đời sừng sững ở trên Chư Thiên vạn giới, thân hình quảng đại vô biên, uy nghiêm thâm trầm, không dám khinh nhờn!

Bất quá hắn lại không có bị trấn áp đến thân thể sụp đổ, tu vi tan rã, chỉ là pháp lực vận chuyển khó khăn.

Tuy tấm bia đá có thể trấn áp tâm linh, nhưng đạo tâm của hắn là vững chắc bực nào?

Ngay của Thiên đạo cũng dám đánh nát, huống chi là một vị Thần Đế chết đi?

- Tấm bia đá này xuất hiện ở đáy hồ, chẳng lẽ là bảo vật mà Minh Thổ Thần Đế dùng để trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn?

Tuy pháp lực của Giang Nam bị trấn áp, nhưng thân thể lại hành động không ngại, đi vào đáy hồ đem tấm bia đá dời lên, chỉ cảm giác vô cùng trầm trọng, cơ hồ có thể cùng nhục thể của mình đánh đồng!

- Thứ tốt! Cái này nhất định là bảo vật mà Minh Thổ Thần Đế cố ý để lại cho ta! Nếu ta không lấy, ắt gặp Thiên Khiển!

Giang Nam mở cờ trong bụng, đem tấm bia đá thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, thầm nghĩ:

- Nơi này là Minh Thổ đệ nhị trọng, Minh Thổ có tất cả thập bát trọng, một khi đã đến, không bằng bốn phía đi một chút, thử thời vận, cũng có thể mở mang tầm mắt.

Hắn vừa đi vừa đi lĩnh ngộ đạt được lần này, hắn thu hoạch lớn nhất không phải Minh Thổ trấn bia, mà là Thiên Đạo lạc ấn bên trong Đạo Kim Ngọc Bàn. Lần này hắn đánh nát chính là Minh Thổ Thần Đế Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, cũng không phải mặt kia trong cơ thể hắn, muốn giải quyết Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh trong cơ thể mình thì phiền toái rất nhiều, dù sao hắn không có khả năng đối với đan điền của mình đến một cái Vô Úy Ấn, kia là tự sát, Vô Úy Ấn của hắn tuyệt đối có thể đem đan điền oanh bạo, đạo đài Thần Phủ hết thảy đánh cho nát bấy!

Hắn cần lĩnh ngộ Thiên Đạo lạc ấn chất chứa trong Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, lĩnh ngộ càng nhiều, Đạo Kim Ngọc Bàn trong đan điền kia gây uy hiếp với hắn liền càng nhỏ, tương lai phải đối mặt Đạo Kim Ngọc Bàn bên trong thiên kiếp liền đối với hắn không có lực uy hiếp quá lớn.

Hắn ở Minh Thổ đệ nhị trọng du lịch mấy chục ngày, tu vi khôi phục đỉnh phong, gặp được đủ loại chỗ kỳ diệu, cùng với ma đầu rất cường đại, cũng nhìn thấy Vạn Phật tháp, Tàng Thiên Hồ Lô các loại Thiên Đạo chí bảo ở bên trong Minh Thổ diễn hóa hình thái.

Hắn đã từng lấy ra Minh Thổ trấn bia đi đối kháng ma đầu bên trong Minh Thổ, lại phát hiện Minh Thổ trấn bia đối với mấy ma đầu này không có chút ảnh hưởng nào, ngược lại lực công kích càng cường hoành, để cho hắn rất là chật vật.

Hắn tinh tế suy nghĩ một chút, lúc này mới chợt hiểu, ma đầu bên trong Minh Thổ bản thân liền chất chứa Đế Uy, lại là ma khí cùng thi khí của Minh Thổ Thần Đế biến thành, trấn bia căn bản không có khả năng khắc chế bọn hắn, ngược lại đối với những ma đầu này mà nói là một đại thuốc bổ,

khó trách những ma đầu này nhìn thấy trấn bia liền càng phát sinh mãnh liệt.

Giang Nam đi vào bên cạnh một con sông lớn, có không ít tu sĩ chờ ở bờ sông, xa xa nhìn lại, chỉ thấy mặt sông như biển, bờ bên kia một mảnh hỏa hồng, như là đại hỏa hừng hực thiêu đốt, mà ở phía trước đại hỏa, thì có một lão tăng lái một thuyền lá nhỏ từ bờ bên kia không nhanh không chậm đi tới.

- Tại đây hẳn là giao giới Tam Đồ Hà, phiến hỏa hồng sắc đối diện kia hẳn là Bỉ Ngạn Hoa rồi.

Giang Nam thầm nghĩ.

Bên Tam Đồ Hà, rất nhiều tu sĩ ở bên cạnh Tam Đồ Hà lưu trú, đại đa số người tới đây liền ngắm sông mà dừng, không có qua sông, lẳng lặng đợi chờ lão tăng kia giá thuyền mà đến.

Tu sĩ có thể tới chỗ nầy không phải chuyện đùa, cơ hồ mỗi người cũng có thể được xưng tụng tuyệt đỉnh cao thủ, trong đó thậm chí cũng không có thiếu tồn tại cực kỳ cường đại, Giang Nam có thể cảm ứng được trong cơ thể những người này truyền đến pháp lực mênh mông.

Bất quá, cho dù là những người này cũng không có thử qua sông.

- Trong truyền thuyết Tam Đồ Hà có thể thấy kiếp trước kiếp nầy kiếp sau, vì vậy được gọi là Tam Đồ, Nại Hà chẳng qua là nhánh sông của Tam Đồ Hà.

Một vị lão giả đầu bạc vuốt râu nói:

- Bất quá Tam Đồ Hà trước mắt này, là đạo tắc cùng ma khí thi khí của Minh Thổ Thần Đế diễn biến mà thôi, không phải là Tam Đồ Hà chân chính, tự nhiên không có kỳ diệu như Tam Đồ Hà. Sông này, Đế Uy cùng ma khí thi khí quá mạnh mẻ, tu vi Đạo Tâm cùng thần thức cũng sẽ gặp phải khắc chế, bay đến trên nửa đường Đế Uy càng sâu, không cẩn thận sẽ rơi vào giữa sông. Trong sông đã mai táng không biết bao nhiêu cao thủ, thậm chí còn có Thần Ma thi thể ở trong đó quấy phá, ăn hết người qua sông, cho nên chúng

ta vẫn là chờ Hành Chân Phật Đà đưa đò chở chúng ta qua sông thì tốt hơn.

Những người khác rối rít gật đầu, Giang Nam nghi ngờ nói:

- Không có người có thể bằng vào sức một mình qua sông sao?

- Đây cũng không phải không có. Qua sông phải có đại nghị lực, Đạo Tâm cực mạnh, không bị Đế Uy áp chế, nếu không Đạo Tâm có sơ hở, sẽ bị Đế Uy áp chế rơi ở giữa sông, không cách nào qua sông.

Một người lắc đầu nói:

- Có thể qua sông, nhất định phải có Thần Ma chiến lực, không có loại chiến lực này, không cách nào qua sông. Mặc dù có chiến lực Thần Ma cường đại, cũng phải tu thành Đạo Tâm cực kỳ cường đại, giữ vững Đạo tâm của mình không bị Đế Uy trấn áp. Hai cái này thiếu một thứ cũng không được, thiếu bất kỳ cái nào, sẽ gặp Đạo Tâm thất thủ, pháp lực đại loạn, bị Thần Ma trong sông ăn hết.

- Hành Chân Phật Đà chính là Thiên Thần Đại Phật, cho nên hắn có thể giá thuyền ở giữa sông đưa đò.

Lại có một trung niên phụ nhân nói:

- Có hắn trấn áp, Thần Thi Ma thi trong sông công phạt, Hành Chân Phật Đà cũng có thể đỡ.

Thuyền lá giữa sông kia dần dần đến gần, thuyền lá này càng gần liền càng phát ra vẻ khổng lồ, đợi đi tới trước bọn họ mấy trăm dặm, chỉ thấy thuyền con ở trong mắt mọi người đã biến thành một chiếc thuyền lớn dài đến ba bốn dặm, cao tới gần dặm. Mà lão tăng trên thuyền không ngờ là một lão phật khô gầy, thân thể rộng lớn, cầm trong tay sào trúc dài đến sáu bảy dặm, nhẹ nhàng khẽ chống, thuyền lớn liền trượt ra trăm dặm!

Mà ở chung quanh chiếc thuyền lớn kia, tiếng hô không ngừng, tất cả Thần Thi Ma thi hình thể khổng lồ không ngừng từ trong nước hiện ra, thân

cao vạn trượng, mấy vạn trượng, hướng lão tăng trên thuyền không ngừng tiến công!

Lão tăng kia giơ tay vung sào trúc, nhẹ nhẹ một chút, sào trúc điểm ra, liền thấy một đầu Thần Thi Ma thi như gặp phải đòn nghiêm trọng, ngã vào trong nước.

Chương 873: Tiểu Tăng Diệu Đế

Thần Ma thi thể diện mục dử tợn, rối rít từ trong nước nhảy ra, hướng lão tăng kia liên tục xuất thủ, nhưng thủy chung bị sào trúc này đỡ, không thể tới gần một bước.

- Tam Đồ Hà này rốt cuộc mai táng bao nhiêu Thần Ma?

Mọi người thấy mà kinh hồn táng đảm, chỉ thấy thuyền lớn kia dần dần tới gần, khoảng cách bên bờ còn có gần trăm dặm, sào trúc liền từ trên thuyền thăm dò, chỉ thấy sào trúc càng ngày càng dài, hóa thành một trúc cầu khoác lên giữa bờ sông cùng thuyền lớn.

- Chư vị thí chủ, tiểu tăng hữu lễ!

Một tiểu hòa thượng mi thanh mục tú sải bước chạy nhanh, từ trên cầu trúc chạy tới, đứng ở trên cầu hướng mọi người hợp thành chữ thập thi lễ, tiếp theo tay bày một cái kim bát hướng mọi người cười hì hì nói:

- Sư tôn ta phụng Thần Đế chi mệnh ở chỗ này đưa đò, cả đời không được cặp bờ, nếu không chính là không tuân theo Thần Đế chi mệnh. Bất quá đưa đò là một việc cố hết sức, còn muốn làm phiền chư vị thí chủ chấp thuận, cho chút tiền nhang khói. Không cần nhiều, chư vị thí chủ riêng phần mình lấy ra ngàn vạn cân Linh Dịch là đủ.

Mọi người sắc mặt tối đen, có người cả giận nói:

- Hành Chân Phật Đà đưa đò liền thu mấy ức cân Linh Dịch, khoản mua bán này so sánh với đoạt còn có lời!

Tiểu hòa thượng kia cười tủm tỉm nói:

- Đoạt rất phiền toái, chư vị thí chủ tự động đưa tới cửa chẳng phải là tốt

hơn sao? Hơn nữa còn có danh tiếng tốt.

Mọi người không khỏi chửi thầm, hết sức không tình nguyện lấy ra ngàn vạn cân Linh Dịch để vào trong kim bát kia, cũng có người không bỏ được Linh Dịch, tính toán lẫn vào trong đám người, thừa dịp loạn lên thuyền.

Tiểu hòa thượng kia thoạt nhìn tuổi còn nhỏ, nhưng tu vi thực lực nhưng cực kỳ cường đại, lấy tay một trảo liền đem mấy cường giả kia nắm lên ném ra ngoài.

- Tiểu hòa thượng này, mạnh vô cùng a...

Mọi người trong lòng cả kinh, mới vừa rồi mấy cường giả kia rõ ràng cũng là Thiên Cung thất trọng, thậm chí ngay cả một trảo của hắn cũng gánh không được, có thể thấy được tiểu hòa thượng này không giống bình thường.

Giang Nam cũng nhẹ kêu một tiếng, nhìn về phía tiểu tăng này, mới vừa rồi tiểu tăng kia lấy tay một trảo, hắn thấy trong đó có tích chứa Thiên Đạo quỹ tích, tuyệt không thể tả, làm cho người ta chỉ cảm thấy Đại Thiên Thế Giới đều ở trong một trảo!

Đây rõ ràng là một loại tuyệt thế Thần Thông thấy rõ Thiên Đạo, cùng Thiên Đạo tích chứa trong Vạn Phật Tháp của chín đại Thiên Đạo chí bảo có sâu xa lớn lao!

Hơn nữa, đây không phải là tham ngộ thiên đạo chí bảo hư ảnh mới có thể lĩnh ngộ ra Thần Thông, mà là thật tiếp xúc đến Vạn Phật Tháp mới có thể lĩnh ngộ ra đại thần thông!

- Tiểu hòa thượng này, nhất định gặp qua Vạn Phật Tháp chân chính, không phải là tìm hiểu hư ảnh, tu vi thực lực của hắn chỉ sợ không thể so với ta thua kém!

Tiểu hòa thượng kia thu phí lên thuyền, chỉ thấy ở trong tràng còn có Giang Nam không có tiến lên nộp thuyền phí, cũng không có lên thuyền, không khỏi hiếu kỳ nói:

- Vị thí chủ này, ngươi không có ý định lên thuyền sao? Nếu như không đủ Linh Dịch mà nói, tiểu tăng có thể cho ngươi chiết khấu 30%.

Giang Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến, cất cao giọng nói:

- Hậu bối tu sĩ, há có thể dựa vào người khác che chở qua sông? Sông này có người tới độ, tương lai phải đối mặt sông, lại có ai tới độ? Qua sông, chỉ có thể dựa vào mình!

- Người kia là ai? Lấy Tam Đồ Hà tỷ dụ tương lai phải đối mặt kiếp nạn cùng cửa ải khó, trong tiếng nói thâm ý sâu sắc.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, thấy một thiếu niên tuấn mỹ bước đi, lúc hắn đi lại, dường như bầu trời theo hắn cùng nhau di động, thân thể vừa động, liền có vô số Thiên Thần ca ngợi!

Thân thể của hắn có vô số thần quang bắn ra, thần quang thậm chí dẫn tới hư không sụp đổ, để cho chu vi tám trăm dặm hư không chung quanh ngưng tụ ở chung quanh mình, để cho thân thể của hắn thoạt nhìn cực kỳ vĩ ngạn cao lớn!

Trong lòng Giang Nam rùng mình, đây là một loại Động Thiên cực kỳ cường đại, vận dụng thủ đoạn cực kỳ tinh diệu, cùng thân thể Thần Ma, Thiên Thần ngưng tụ hàng vạn hàng nghìn thời không kia có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu.

Mặc dù so với Thần Ma tiểu thế giới nhỏ hơn rất nhiều, nhưng mà muốn công kích được người này, cũng cần phí nhiều công sức. Thần Thông cùng pháp bảo đi tới trước người người này, uy lực cũng sẽ lui nhỏ rất nhiều.

Giang Nam cũng có thể thi triển Ma ngục Động Thiên, nhưng hắn vẫn không có thử qua đem Động Thiên hư không cô đọng làm một thể, tạo thành hư không bảo vệ mình, có thể thấy được người này vô luận trí mưu hay tư chất, cũng là tốt nhất!

- Ta vốn cho là, mình đã đem ảo diệu của Động Thiên cảnh hoàn toàn khai phá, bây giờ nhìn lại, Động Thiên cảnh còn có thật nhiều ảo diệu cùng biến hóa, ta chưa từng xác minh.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

So sánh xuống, thời gian hắn ở Động Thiên cảnh vẫn còn quá ngắn, mới hai năm, chưa từng ở cảnh giới này nghiên cứu nhiều hơn.

Thiếu niên tuấn mỹ kia cũng không phải là Động Thiên cảnh, mà là đã bước vào Thiên Cung cảnh giới, cụ thể là Thiên Cung mấy trọng hắn không cách nào nhìn ra, bất quá hiện tại người này thi triển là một loại thủ đoạn Động Thiên cảnh, cho dù là Giang Nam cũng bội phục không dứt.

- Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể, Hoa Trấn Nguyên công tử?

Trên thuyền có người kinh hô.

Một lão giả buồn bực nói:

- Hắn không phải là bị người đuổi giết sao? Làm sao có rỗi rãnh đi tới trong Minh Thổ lịch lãm?

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên đen thui, phẫn nộ nói:

- Ta thật sự là bị người đuổi giết, đối phương chính là mấy Thần Ma nổi danh, truy sát ta hàng tỉ dặm, một đối một ta không sợ bọn họ, nhưng mà bọn hắn mặt dày liên thủ, ta liền không địch lại. Ta tới Minh Thổ, chính là tính toán bỏ rơi bọn họ.

- Bị mấy Thần Ma nổi danh đuổi giết hàng tỉ dặm?

Mọi người trong lòng nghiêm nghị, Hoa Trấn Nguyên còn không phải là Thần Ma, liền có thể từ trong tay mấy Thần Ma liên thủ đuổi giết sống đến hiện tại, không hổ là Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể!

- Trấn Nguyên công tử bị Thần Ma đuổi giết hàng tỉ dặm, vẫn còn đẹp trai

như vậy!

Một thiếu nữ đang cầm gương, ánh mắt mê ly nói.

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên càng thêm đen, không để ý tới thiếu nữ mê trai kia, quay đầu nhìn về phía tiểu hòa thượng, mỉm cười nói:

- Ngươi là Diệu Đế hòa thượng? Nghe nói ngươi là nhân vật thiên tài tuyệt vô cận hữu của Cực Nhạc Đại Thế Giới, Vạn Phật chi Tổ đối với ngươi khen ngợi không thôi, thậm chí cho ngươi cơ duyên, để ngươi tìm hiểu Vạn Phật Tháp, cho rằng ngươi là nhân vật siêu quần bạt tụy trong chư thiên vạn giới, có thể đứng hàng trước trăm!

Trên thuyền mọi người một mảnh xôn xao, bọn họ chỉ biết tiểu hòa thượng này keo kiệt muốn chết, thiết gà trống cũng phải chảy máu tới uống hai ngụm, nhưng tu vi thực lực cực kỳ cao minh, lại không biết hắn có lai lịch lớn như vậy, ngay cả Vạn Phật chi Tổ cũng đối với hắn vài phần kính trọng, để cho hắn nghiên cứu Vạn Phật Tháp!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 874: Lâu Thuyền Tam Đồ Hà. (1)

Diệu Đế tiểu hòa thượng ở Trung Thiên thế giới tên không nổi danh, người biết hắn không nhiều lắm, nhưng Vạn Phật chi Tổ chưởng khống Thiên Đạo chí bảo, miệng vàng lời ngọc, nói hắn có thể ở chư thiên vạn giới xếp trước trăm, vậy thì nhất định có thể đứng vào trước trăm!

Chư thiên vạn giới, vô số thế giới, thiên tài vô số, trong đó thiên tài trong Trung Thiên thế giới như tinh hà đếm không xuể, có thể đứng vào trước trăm, đây đã là thành tựu khó có thể tưởng tượng!

Tiểu hòa thượng kia hai tay hợp thành chữ thập, cười tủm tỉm nói:

- Phật tổ đối với Hoa thí chủ cũng khen không dứt miệng, từng nói Hoa thí chủ cũng là nhân vật trước trăm.

Hoa Trấn Nguyên hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Trước trăm sao? Ta không gì lạ. Ta muốn làm, là muốn làm đệ nhất nhân! Diệu Đế tiểu hòa thượng, khó được ngươi tới Trung Thiên thế giới, hết lần này tới lần khác còn muốn trốn ở chỗ này, không dám gặp anh hào thiên hạ, giấu đầu rúc đuôi, làm người ta bất xỉ. Ngươi đi theo Chân Phật Đà tu hành, ở Tam Đồ Hà này đưa đò, không biết ngươi có thủ đoạn, tự mình qua sông hay không?

Diệu Đế tiểu hòa thượng lại cười nói:

- Hoa thí chủ tha lỗi, sư phó của ta dạy không nên cậy mạnh, người trong Phật Môn, phải có tâm bình tĩnh, không nên tranh cường háo thắng.

Hoa Trấn Nguyên cười ha ha, phất tay áo nói:

- Cổ hủ! Hiển lộ tu vi thực lực chính là cậy mạnh, ngươi tu hành còn có

thể có ích lợi gì? Cho nên, Hành Chân Phật Đà chỉ có thể làm Thiên Thần, không cách nào tái tiến một bước! Không dám cậy mạnh, chính là trong lòng ngươi còn có một Tam Đồ Hà, không qua sông ngươi liền không cách nào đánh vỡ phật trong lòng, làm sao có thể có đại thành tựu? Ngươi nói có đúng hay không, Huyền Thiên Giáo Chủ?

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Giang Nam, ánh mắt vô cùng sắc bén.

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Mọi người trên thuyền trong lòng lại là cả kinh, rối rít hướng Giang Nam xem ra.

- Là vị thứ nhất đoạt được mảnh nhỏ Thiên Đạo Huyền Thiên Giáo Chủ sao? Mới vừa rồi hắn đứng ở trong chúng ta, thậm chí còn cùng chúng ta nói chuyện, thế nhưng chúng ta không có một người lưu ý đến hắn!

- Nghe nói hắn cũng là Thần Thể, có người ở trong Xuất Vân thành nhìn thấy hắn đại triển phong thái, tự mình cùng một mập mạp thất đức tỷ thí!

Ánh mắt của Hoa Trấn Nguyên dũ phát bén nhọn, ở trên người Giang Nam cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng quét qua, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Diệu Đế hòa thượng, cùng mời không bằng vô tình gặp được, không bằng chúng ta thử một lần, xem người nào mới có thể vượt qua Tam Đồ Hà này một chút, như thế nào?

Giang Nam khẽ mỉm cười, Hoa Trấn Nguyên làm cho người ta cảm giác là như lợi kiếm ra khỏi vỏ, hùng hổ dọa người, mà hắn lại làm cho người như cây khô gặp gió xuân, nhẹ giọng nói:

- Ta cũng tính toán qua sông, nếu Hoa huynh mời, vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh.

Diệu Đế tiểu hòa thượng mặt mày ủ dột, nháy mắt mấy cái nói:

- Qua sông vừa không có ích lợi gì, tiểu tăng vẫn là thôi đi... Sư tôn, sư tôn, làm sao ngươi giá thuyền bỏ chạy?

Hành Chân Phật Đà trên thuyền không nói tiếng nào vung sào trúc lên, lay động thuyền đi xa, một thanh âm khô cằn truyền đến:

- Diệu Đế, vi sư có thể độ ngươi nhất thời, độ không được ngươi cả đời. Nếu Hoa thí chủ mời, ngươi liền qua sông lại có ngại gì?

Vẻ mặt Diệu Đế tiểu hòa thượng đau khổ, bất đắc dĩ nói:

- Đã như vậy, như vậy hai vị thí chủ, mời.

Hoa Trấn Nguyên cười lạnh một tiếng, cất bước đi vào Tam Đồ Hà, chân đạp mặt nước, hướng mịt chỗ sâu Đại Hà mờ không lường được đi tới.

Giang Nam cũng bước lên Tam Đồ Hà, lập tức cảm giác được Đế Uy hướng mình đánh tới, hơn nữa theo càng xâm nhập Tam Đồ Hà, Đế Uy càng thịnh, trừ Đế Uy ra, còn có ma khí thi khí càng thêm kinh người tràn ngập!

Tam Đồ Hà này, chính là ma khí thi khí ngưng kết thành nước mà tạo thành!

- Ta cảm giác mình giống như là đi ở trên mạch máu của Minh Thổ Thần Đế...

Diệu Đế tiểu hòa thượng từ phía sau đi tới, cùng Giang Nam sóng vai mà đi, hiếu kỳ nói:

- Thí chủ, ta cảm giác được trên người của ngươi có một loại khí tức quen thuộc, chẳng lẻ ngươi cũng nghiên cứu qua Vạn Phật Tháp?

Giang Nam gật đầu cười nói:

- Ta thật sự nghiên cứu qua Vạn Phật Tháp hư ảnh, nhưng Vạn Phật Tháp chân chính không có cơ duyên nhìn thấy.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cười nói:

- Ta nhờ Phật tổ xem trọng, ở trong bảo tháp tìm hiểu ba năm, thí chủ, nếu ngươi chịu quy y Phật Môn, Phật tổ khẳng định rất vui mừng, cũng cho ngươi nghiên cứu Vạn Phật Tháp.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta tục duyên chưa dứt, há có thể quy y Phật Môn? Hơn nữa Giang gia ta hôm nay chỉ còn một mình ta là nam nhi, còn muốn nối dõi tông đường, đem Giang gia ta phát dương quang đại, quy y Phật Môn không cần nhắc lại.

Diệu Đế tiểu hòa thượng ngẩn ngơ, hai mắt sáng lên:

- Ta cũng muốn kết hôn mấy nữ nhân thí chủ, đáng tiếc những lão hòa thượng kia đều không cho, nói Phật Môn thanh tịnh, há có thể cùng nữ thí chủ làm chuyện tình song tu? Sư tôn ta còn nói ta dám làm ra chuyện bực này liền cắt đứt chân giữa của ta, bọn họ quá ngoan cố không thay đổi, ta cũng thuyết phục bọn họ không được...

Giang Nam tức cười, hai người vừa đi vừa nói chuyện, đột nhiên, chỉ nghe Hoa Trấn Nguyên ở phía trước rống giận dử truyền đến, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này Hoa Trấn Nguyên bị hai đầu Ma thi từ đáy nước toát ra ngăn lại, vị Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể này cùng Ma thi vung tay, giết đến thiên băng địa liệt!

Thực lực của Hoa Trấn Nguyên đúng là vô cùng mạnh mẽ, giờ phút này xuất thủ, khắp cả người thần quang lượn lờ, ở phía sau hắn, Đạo Đài nặng nề, Thần Phủ, Thiên Cung thần quang đại phóng, trên Đạo Đài có thần quang quấn quanh đạo văn, trong Thần Phủ có thần quang súc tích sinh ra Thần Ma, trong Thiên Cung thì có hàng vạn hàng nghìn Thiên Thần hư ảnh, trung ương trấn giữ một Thần Vương, huy hoàng đại khí!

Mà ở sau ót Hoa Trấn Nguyên, tám đạo Thần Luân chuyển động, Thần Luân này cũng là thần quang súc tích sinh thành, đem Đạo Đài, Thần Phủ,

Thiên Cung nhét vào trong đó.

Hắn giống như một Thần minh, chỉ là Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới, liền có khí thế Thần Ma, không hổ là Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể!

Hắn tu luyện công pháp cũng cực kỳ cường đại, hẳn là kinh điển cấp bậc Thần Tôn, mặc dù đối phương là Ma Thần chi thi, cũng bị đánh cho Hắc Huyết bay ngang, cốt đoạn gân gãy!

Giang Nam ngắm nhìn chốc lát, trong lòng vạn phần bội phục, nếu như phải phân chia mạnh yếu mà nói, thực lực người này so với hắn mạnh hơn chút ít, đúng là có tiền vốn qua Tam Đồ Hà!

Bất quá, nếu Giang Nam thi triển Vô Úy Ấn, là có thể áp chế Hoa Trấn Nguyên.

- Hoa Trấn Nguyên chính là Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể, Cửu Cực Lãng Uyển khẳng định đối với hắn coi trọng vạn phần, khó bảo toàn thân gia của Hoa Trấn Nguyên còn trên ta, trong tay nhất định là có vài món pháp bảo uy lực to đến kinh người, nếu thật sự động thủ, thắng bại khó nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 875: Lâu Thuyền Tam Đồ Hà. (2)

Trong nước nhảy ra càng ngày càng nhiều Thần Thi Ma thi, gào thét liên tục, ma khí thi khí phóng lên cao, đem Hoa Trấn Nguyên vây hãm ở trong đó.

Những Thần Thi Ma thi này chính là cường giả chết trong Tam Đồ Hà, chỉ là sau khi bọn hắn chết, pháp lực hỏng mất, tiểu thế giới bảo vệ thân thể sụp đổ tan rã, không còn tồn tại, vì vậy lực phòng ngự không bằng trước.

Mặc dù không có Thần Thông thay đổi liên tục như khi còn sống, nhưng mà bị Tam Đồ Hà quanh năm suốt tháng ngâm, để cho nhục thể của bọn hắn vô cùng cứng rắn, vượt xa Thần kim, đối phó cũng không dễ dàng, hơi không cẩn thận bị đẩy vào trong nước, cho dù là Hoa Trấn Nguyên cũng sẽ nuốt hận thu tràng!

Hoa Trấn Nguyên Thần Thể hiển nhiên đối với mấy Thần Thi Ma thi này trời sanh có tác dụng khắc chế, mặc dù Hoa Trấn Nguyên bị áp chế, nhưng trên thực tế những Thần Thi Ma thi đó cũng không dám nhích tới gần quá đáng, hiển nhiên sợ hãi thần quang.

Dù vậy, Hoa Trấn Nguyên cũng bị bức phải rất là chật vật, khí huyết cùng thần quang sôi trào cuồn cuộn, đủ loại Thần Thông bộc phát, đối kháng những Thần Thi Ma thi này.

Tất cả Thần Thi Ma thi bị hắn đánh cho tứ chi tung bay, vị Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể này vừa ra tay, Thần Thông mang theo thiên nhiên thần uy, uy năng mênh mông, rất là kinh người!

- Loại cường độ Thần Thể này, đã sắp đuổi kịp ta!

Trong lòng Giang Nam có chút bội phục.

Giang Nam cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng rất nhanh vượt qua hắn, Diệu Đế tiểu hòa thượng nháy mắt mấy cái, cười hì hì nói:

- Hoa thí chủ, có muốn hỗ trợ hay không?

- Không cần!

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên lạnh lùng, trầm giọng quát lên:

- Ta chỉ là mượn Thần Thi Ma thi đến cho ta áp lực, để cho ta ở trong chiến đấu đột phá!

Đột nhiên, mặt nước răng rắc một tiếng băng liệt, một đầu ma viên cả người hắc khí lượn lờ từ đáy nước nhảy ra, vung tay lên, Tam Đồ Hà ầm ầm sóng lớn, hung hăng hướng Giang Nam cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng đánh tới!

Đầu ma viên này rõ ràng là khi còn sống tu thành Yêu Thần, cường giả trời sanh khống nước, ở trong Tam Đồ Hà lại càng gây sóng gió.

Diệu Đế tiểu hòa thượng đột nhiên thân hình chợt lóe, từ ma viên công kích đến biến mất, sau một khắc tiểu hòa thượng này hiện ra ở ngoài mấy chục dặm, cười nói:

- Giang thí chủ, một mình ngươi cẩn thận, tiểu tăng đi trước một bước!

Hắn vừa dứt lời, mặt nước lần nữa hé ra, một bàn tay tối như mực hướng hắn đắp xuống, muốn đem hắn đắp ở đáy nước!

Diệu Đế tiểu hòa thượng cả kinh kêu một tiếng, vội vàng giơ tay lên ngăn chặn, chỉ nghe oanh một tiếng, thân thể nho nhỏ của hắn đột nhiên tăng vọt, hóa thành một Đại Phật vạn trượng, sinh sôi đem hắc thủ kia cắt đứt, tiếp theo đáy nước truyền đến một tiếng rống buồn bực, một Thần Thi lông xù đen nhánh bước ra mặt nước, hướng hắn giết tới!

Rầm rầm rầm!

Lại có ba đầu Thần Thi từ trong nước chui ra, bốn bề giáp công mà đến.

Mà vào lúc này, Giang Nam giơ tay lên phá vỡ sóng lớn nặng nề, bấm tay liên đạn, ba đạo kiếm quang từ đầu ngón tay kích bắn đi, rõ ràng là Thiên Ý Tru Tiên Kiếm Thần Thông, ba kiếm tạo thành một tòa đại trận, từ trên cổ đầu ma viên kia lần lượt thay đổi mà qua, nhất thời một cái đầu lâu phóng lên cao!

Cho dù là Thần Ma thân thể, không có pháp lực to lớn chống đở tiểu thế giới, cũng không cách nào chống lại ở uy năng Thần Thông của hắn!

Bất quá ma viên này mặc dù rớt đầu, nhưng như cũ chưa chết, lấy tay bắt được đầu của mình, tung người nhảy hướng Giang Nam ầm ầm đập xuống!

Đông...

Ma viên không đầu này rơi xuống, cự sóng ngập trời, một quyền hướng Giang Nam oanh tới.

Giang Nam một quyền đón nhận, sau một khắc đầu ma viên này bay ra ngoài, nhục thể của hắn xa xa không cường đại bằng Giang Nam, quanh thân Giang Nam là dùng Hồng Mông Tử Khí trọng luyện, pháp lực mạnh mẽ, xương cốt cũng là Hồng Mông Chi Cốt, đơn thuần lực lượng còn muốn vượt qua Hoa Trấn Nguyên!

Phải biết rằng, Hoa Trấn Nguyên chính là Vạn Phật chi Tổ tự mình phê bình, cho là hắn có thể ở vô số nhân vật thiên tài trong chư thiên vạn giới đứng hàng trước trăm, chư thiên vạn giới có bao nhiêu tu sĩ?

Mỗi thế giới nhân vật thiên tài so sánh với không trung đầy sao còn nhiều hơn, tính bằng đơn vị hàng nghìn thế giới, trong đó lại có nhiều Đại Thế Giới, cao thủ trẻ tuổi đếm không xuể, có thể đứng vào trước trăm, đã là thành tựu vô số người khó có thể với tới!

Nhân vật có thể bước vào trước trăm, chỉ cần không chết, tương lai sẽ có thành tựu lớn lao, thậm chí từ đó đản sinh ra Thần Tôn, Thần Quân, Thần

Đế!

Chẳng qua là, trẻ tuổi nghĩ muốn lớn lên tựa như cùng sóng lớn đãi vàng, thiếu niên hay chết yểu, xếp hạng trước trăm cũng không phải là miễn tử phù, có thể sống đến cuối cùng mới có thể đứng vững vàng ở trong cường giả chi lâm, tiếu ngạo cổ kim!

Từ trong chúng sinh của chư thiên vạn giới tuyển ra một trăm tuyệt thế thiên tài, cho dù là Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ cũng không có tư chất này.

Thái Hoàng Lão Tổ là mượn lần lịch lãm Vọng Tiên Đài, cuối cùng có hiểu ra, ngộ ra Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, mà Tịch Ứng Tình là mượn Thái Hoàng áp lực, ngộ ra Bất Xá Thiên Công, hai người bọn họ mạnh là ngộ tính, tư chất đặt ở trong chư thiên vạn giới cũng chỉ là một giọt nước trong biển rộng!

Giang Nam hôm nay đã ở trên thân thể thắng được Hoa Trấn Nguyên, lấy phàm thể làm được một bước này, cũng đủ để kiêu ngạo!

Rầm rầm rầm!

Lũ lụt hé ra, lại có Thần Thi Ma thi từ đáy nước chui ra, gầm thét chạy chồm, hướng Giang Nam đánh tới.

Bất quá chốc lát, bên cạnh ba người bọn họ liền vây quanh hơn mười đầu Thần Thi Ma thi, vây quanh ba người chém giết, ở trên Đại Hà quay cuồng, nhấc lên sóng lớn nặng nề.

Giờ phút này, ba người cũng thi triển ra bản lãnh thật sự, quanh thân Thần Thông không ngừng bộc phát, dũng mãnh về phía trước, cho dù là gặp phải vây khốn, nhưng không ngừng cước bộ, hướng Tam Đồ Hà Bỉ Ngạn bay đi!

Thần Thi Ma thi không có pháp lực ngập trời khi còn sống, mà pháp lực của bọn hắn không thua Thần Ma, cho dù là những Thần Thi Ma thi này cũng không cách nào kéo cước bộ của bọn hắn!

Không ngừng có Thần Thi Ma thi bị ba người bọn họ tháo thành tám khối, ngã vào đáy nước, nhưng số lượng Thần Thi Ma thi trong Tam Đồ Hà rất nhiều, vẫn còn liên tục không ngừng có Thần Thi Ma thi nhảy ra mặt nước.

Chuyện cho tới bây giờ, ba người đều không thể giấu diếm thực lực nữa, riêng phần mình đem pháp bảo của mình tế lên, Diệu Đế tiểu hòa thượng tế lên một cây Hàng Ma Xử, một tòa Vạn Phật Tháp giả, bảo tháp trấn lên đỉnh đầu, bảo vệ quanh thân, Hàng Ma Xử chỉ đông đánh tây, giết ra trùng vây.

Mà Hoa Trấn Nguyên cầm trong tay song tiên, song tiên huy vũ, thỉnh thoảng song tiên rời tay bay lên không, ở giữa không trung như điện lần lượt thay đổi, hóa thành song long, sắc bén vô cùng, song long một quấy, liền đem Thần Thi Ma thi cắn nát, rõ ràng cũng là một bộ thần binh lợi khí không thua Đãng Ma Kiếm!

Rốt cục, ba người giết ở trong sông, một đường đi qua, huyết thủy trải rộng, tràng diện kinh người không chịu nổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 876: Giáo Chủ Uy Vũ. (1)

Đột nhiên, tất cả Thần Thi phù phù phù phù rơi vào trong nước, ẩn nặc biến mất, ba người cũng thở phào nhẹ nhỏm, Diệu Đế tiểu hòa thượng vò đầu, nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ những Thần Thi Ma thi này cũng có ý thức, sợ chúng ta?

Hoa Trấn Nguyên ngạo nghễ nói:

- Đây là tự nhiên, nếu như bọn họ còn sống, cũng nên biết Thần Thể lợi hại!

Giang Nam khẽ cau mày, nhìn hướng tiền phương, chỉ thấy phía trước sương mù đánh tới, sương mù nặng nề khóa sông, đem Đại Hà này phong tỏa, nhìn không thấy Bỉ Ngạn.

- Hai vị, đại sự không ổn, chỉ sợ ta và các ngươi cần liên thủ đối địch.

Trong mắt Giang Nam một mảnh Hỗn Độn Hồng Mông, tiếp theo xuất hiện cảnh tượng khai thiên tích địa kinh hãi, hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói.

Hai người nhìn hai tròng mắt của hắn, trong lòng không khỏi cả kinh, đôi tròng mắt này thật sự quá kinh khủng, để cho hai người cũng có chút ít sợ hãi.

- Giang thí chủ nhìn thấy gì?

Diệu Đế tiểu hòa thượng hiếu kỳ nói.

- Một chiếc lâu thuyền.

Giang Nam trầm giọng nói.

Tiếp theo, hai người Diệu Đế cùng Hoa Trấn Nguyên nghe được thanh âm lướt sóng truyền đến, sau đó bọn họ thấy một chiếc lâu thuyền cả người quấn đầy xiềng xích từ trong sương mù lái tới.

Chiếc lâu thuyền này rách tung toé, trên thuyền hiện đầy họng pháo, trên bong thuyền có thể thấy Hắc Ảnh hình bóng lay động, đó là từng Thần Ma thi thể, ngật đứng ở mũi thuyền, mà ở trung ương chiếc lâu thuyền chiến hạm này, một Đại Phật diện mục dử tợn trấn giữ ở nơi đó, giống như giá thuyền tuần sát Tam Đồ Hà!

Hoa Trấn Nguyên cũng hít một hơi lãnh khí, nhìn bóng ma khổng lồ phô thiên cái địa này bao phủ bọn họ, lẩm bẩm nói:

- Đây là... Thần Tướng của Thần Đế sau khi chết phụng mệnh Tuần Sát Tam Đồ Hà...

Nơi này là Minh Thổ đệ tam trọng phải qua, trước khi Minh Thổ Thần Đế chết, nhất định sẽ chuẩn bị cường binh mãnh tướng, thủ hộ Tam Đồ Hà, tránh cho mình vừa mới chết liền bị những người khác đem phần mộ của mình đào ra.

Thần tướng có tư cách dò xét đế lăng Tam Đồ Hà, tránh cho kẻ thù bên ngoài xâm lấn, nhất định không phải chuyện đùa, mặc dù sau khi chết cũng là tồn tại cực kỳ đáng sợ!

Mặt ngoài chiếc thuyền lớn này quấn đầy xiềng xích vết rỉ loang lổ, ba người Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy những xiềng xích kia còn buộc vô số thi thể, có sớm đã hư thối nhiều năm, biến thành xương khô, có thi thể lại còn chưa hư thối, như trước nguyên vẹn, thậm chí còn có người còn sống, hữu khí vô lực bị đọng ở trên thân tàu, hẳn là cường giả không lâu trước ý đồ một mình qua sông, bị những thần tướng tuần tra xem xét Tam Đồ Hà này bắt, trói trên thuyền thị chúng.

Kẻ tài cao gan cũng lớn, ngoại trừ bọn người Giang Nam, Hoa Trấn Nguyên ra, cũng có cao thủ cường đại tới đây, bọn hắn có ít người tự nhiên

là không sợ Tam Đồ Hà, muốn không dựa vào Phật Đà phù hộ một mình qua sông, chỉ là thời vận bất lực, kết cục rất thê thảm, bọn hắn gặp lâu thuyền đại hạm dò xét Tam Đồ Hà, không có thể chạy ra vận rủi.

Chiếc lâu thuyền đại hạm này hùng hổ mà đến, dùng xu thế Thiên Địa lui tránh hướng ba người Giang Nam đánh tới, đợi thuyền lớn đi vào trước bọn hắn mười dặm, thuyền này đã to đến nhét đầy Thiên Địa, đem tầm mắt của bọn hắn ngăn cản sạch sẽ, ngoại trừ con thuyền này ra, không còn có bất luận cái gì khác!

- Chân Long giản!

Song tiên trong tay Hoa Trấn Nguyên bay ra, cái Chân Long song giản này giống như giản giống như roi, chính là cột sống của Long Vương chân thần cấp luyện chế thành, uy lực cường đại, Hoa Trấn Nguyên ỷ vào cây giản này từ trong tay Thần Thi ma thi giết ra lớp lớp vòng vây, uy lực của nó so với Đãng Ma Kiếm cũng không kém cỏi, thậm chí ở trên biến hóa, còn muốn hơn Đãng Ma Kiếm một bậc!

Song giản bay lên không, hóa thành Song Long, hướng Thần Ma chi thi trên lâu thuyền mãnh liệt đánh tới, cùng lúc đó, Diệu Đế tiểu hòa thượng đem Hàng ma xử tế lên, Hàng ma xử ngang trời, đằng trước cái pháp bảo này vừa thô vừa to, như một trái dưa hấu, càng về sau càng nhỏ, thượng diện che kín đủ loại Phạn văn, vừa mới động, Lôi Âm đại tác!

Mà ở sau Hàng ma xử, trong hư không hiện ra một hàng Tam Thế Minh Vương hư ảnh, tứ phía bát tí, tám cái tay cùng một chỗ bắt lấy thanh Hàng ma xử này, hung hăng hướng Thần Ma trên thuyền quét tới, rất có xu thế quần ma lui tránh, một xử hàng phục vạn thi!

Đột nhiên, đầu thuyền đứng ra hai thần tướng toàn thân mặc giáp trụ rách rưới, cánh tay nâng lên, hai bàn tay lớn che không, lấy tay một trảo, Chân Long song giản cùng Hàng ma xử rầm rầm đánh vào trong lòng bàn tay hai thần tướng này.

Hai thần tướng kia cánh tay lắc lư, thân hình cũng lắc lư thoáng một phát, nhưng hai chân lại không chút sứt mẻ, phảng phất giống như cái đinh đính ở trên bong thuyền.

- Hai thiên thần...

Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Hoa Trấn Nguyên trợn mắt, ngược lại rút một ngụm hơi lạnh, chiếc lâu thuyền đại hạm này tùy tiện đứng ra hai thần tướng là thiên thần chi thi, mà thần tướng khác đứng ở mũi thuyền khoảng chừng trên trăm, huống chi Phật đà ngồi ở trung ương kia còn chưa nhúc nhích, chỉ sợ thực lực so với những thần tướng này còn muốn cao minh cường đại!

Xùy~~

Kiếm quang ngang trời cao, Giang Nam toàn lực thúc dục Đãng Ma Kiếm, một kiếm phá không mà đi, thẳng tắp như trụ, phá tan hai thần tướng phong tỏa, hướng ác Phật ngồi ngay ngắn ở trong thuyền lớn kia hung hăng đâm tới!

Ác Phật kia diện mục dữ tợn, nâng lên một ngón tay đón kiếm quang, chỉ nghe loong coong một tiếng, kiếm quang tan vỡ, từng đợt kiếm quang nặng nề sụp đổ, trong chớp mắt tất cả kiếm quang của Đãng Ma Kiếm tan rã, lại biến thành một kiếm hoàn quay tròn chuyển động!

- Phụng thượng dụ!

Phía trên lâu thuyền đại hạm, đột nhiên một thần tướng trong đám người kia bay ra, tay nâng một Kim Bảng, bá một tiếng triển khai, kim chói, thi thể thần tướng kia mặt không biểu tình, hốc mắt lõm sâu, thanh âm khàn khàn nói:

- Phụng thượng dụ: Nam Đẩu bộ binh Lang Gia thủy sư, trấn thủ Tam Đồ Hà, như có xâm lấn, tại chỗ hành quyết, giết chết bất luận tội!

Chữ viết trên Kim Bảng kim quang đại phóng, có một loại Đế Uy thâm

trầm tràn ngập, lập tức thần tướng kia đem Kim Bảng khép lại, thanh âm khô khan truyền đến:

- Bọn ngươi xông tới đế lăng, quấy nhiễu Thần Đế nằm ngủ, tội đáng chết vạn lần, nay ngay tại chỗ hành quyết, phơi thây đầu thuyền thị chúng vạn năm, bọn ngươi có phục không?

- Ta không phục!

Hoa Trấn Nguyên vội vàng kêu lớn:

- Minh Thổ Thần Đế sớm đã qua đời không biết bao nhiêu vạn năm, hôm nay Thần Đế là Quang Vũ thần đế, ngươi dùng thánh chỉ của Minh Thổ Thần Đế đến định tội của ta, há có thể để cho ta tâm phục khẩu phục? Có bản lĩnh, ngươi xuất ra ý chỉ của Quang Vũ thần đế đến đi!

- Loạn thần tặc tử còn dám nói xạo? Sát!

Lâu thuyền đại hạm ầm ầm đánh tới, ba người Giang Nam vội vàng hướng một bên tránh né, chiếc đại hạm kia đụng nát hư không, ba người vừa mới lách mình đi vào bên trái, đột nhiên chỉ thấy thân hạm từng dãy họng pháo nhấp nhoáng ô quang, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 877: Giáo Chủ Uy Vũ. (2)

Rầm rầm rầm!

Từng đạo hắc quang từ trong đại pháo kích bắn mà ra, oanh đến hư không nát bấy, quang thật là nhanh, loại công kích này cực nhanh, chỉ ở trong nháy mắt, bọn hắn liền lọt vào lâu thuyền đại pháo đả kích!

Từng đạo ô quang thô đạt gần dặm, bao phủ bọn họ!

Uy năng loại đại pháo này tuy xa không bằng Diệt Thần ma quang pháo, nhưng uy năng cũng không phải chuyện đùa, uy năng hoàn toàn tách ra mà nói, có thể đuổi giết Thần Ma.

Cũng may thần tướng trên chiếc lâu thuyền này sớm đã tử vong, pháp lực tiêu tán, chỉ là dùng ma khí rót vào bên trong đại pháo kích phát một bộ phận uy năng của đại pháo mà thôi, nếu không một vòng pháo quang này oanh xuống, mặc dù là thần thể cũng sẽ tan thành mây khói!

Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Giang Nam từng người thúc dục pháp bảo ngăn cản, bị chấn đến khí huyết sôi trào, lại vào lúc này, trên thuyền từng bàn tay lớn dò xét xuống, ba người đem hết khả năng, sử xuất tất cả vốn liếng, đối kháng những bàn tay này.

Mặc dù ba người bọn họ đều là tồn tại tinh anh bên trong trẻ tuổi, chiến lực so sánh Thần Ma, nhưng giờ phút này đối diện với mấy thiên thần chi thủ cũng không cách nào thoát khỏi những công kích này, bị bức phải không ngừng thu nhỏ vòng phòng ngự lại.

Rầm rầm rầm!

Đại hạm quang pháo lần nữa oanh ra, ba người Giang Nam bị đánh đến cơ hồ không hề có lực hoàn thủ, phòng ngự lập tức bị công phá, từng bàn tay

lớn trảo xuống, nắm bọn họ trong tay, hung hăng một quán, ngã ở trên bong thuyền.

Ba người Giang Nam đang muốn xoay người bạo lên, đào thoát khống chế, đột nhiên một cán chiến thương khung ở trên cổ của bọn hắn.

- Hai vị thí chủ, ta nói không muốn cậy mạnh, theo sư tôn ta qua sông, hiện tại kinh ngạc đi à nha?

Diệu Đế tiểu hòa thượng vẻ mặt cầu xin, kêu khổ nói.

Đại Phật trên thuyền kia từ đầu đến cuối chưa từng nhúc nhích mảy may, đồng tử từ trên thân ba người đảo qua, thanh âm khàn khàn truyền đến:

- Đem ba người bọn họ... Ân? Đem hai người bọn họ, xuyên thủng xương tỳ bà, khóa lại thần thông, treo ở đầu thuyền, để cho bọn hắn kêu rên chí tử, ta thích nghe loại thanh âm này.

Tôn ác Phật kia vừa mới nói ra ba người, đột nhiên đổi giọng biến thành hai người, để cho Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng trong nội tâm khẽ giật mình, lập tức bọn hắn cũng cảm ứng được, khí tức của Giang Nam đột nhiên thoáng cái biến mất.

Khí tức của hắn không còn sót lại chút gì, vừa rồi khí huyết của hắn còn phóng lên trời, vô cùng tràn đầy, mà bây giờ, khí tức của Giang Nam triệt để biến mất, nếu như không dùng mắt thường nhìn, bọn hắn còn cho là bên người mình không có một bóng người!

Giang Nam rõ ràng đứng ở nơi đó, hai người bọn họ đều thấy rõ ràng, nhưng mà chút ít thần tướng trên lâu thuyền đại hạm kia lại đối với hắn làm như không thấy.

Giang Nam tự nhiên là phong bế khí tức toàn thân, ngục khóa bản thân, thậm chí, trong cơ thể hắn tuôn ra ma khí cùng thi khí nồng đậm, đem mình trở nên như là người chết.

Mấy thần tướng đem chiến thương từ trên cổ của hắn dịch chuyển khỏi, coi hắn thành đồng loại của mình, thấy mà Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng không ngừng hâm mộ.

- Cái này không công bình!

Hoa Trấn Nguyên vội vàng kêu lên:

- Vì cái gì đem hai người chúng ta thị chúng mà buông tha hắn? Các ngươi khi còn sống có mắt không tròng, sau khi chết cũng có mắt không tròng!

Diệu Đế tiểu hòa thượng hướng tôn ác Phật kia lôi kéo làm quen, cười hì hì nói:

- Ngã phật, thiên hạ Phật môn đồng xuất một tông, đều là một nhà, ngươi xem ta cũng là đầu trọc, ngươi cũng là đầu trọc, nói không chừng chúng ta là thân thích đây này. Nếu không, ngươi bỏ qua ta, ta làm việc lặt vặt cho ngươi...

Mấy thần tướng tiến lên, đưa tay mang tới một mảnh xiềng xích dài hẹp vết rỉ loang lổ, không khỏi phân trần liền xuyên thủng xương tỳ bà của hai người, loại xiềng xích này cùng Khốn thần tác mà Giang Nam đã từng lấy được có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu, khóa lại một thân Thần Thông biến hóa, làm cho không người nào có thể thoát thân.

Chỉ là, loại xiềng xích này càng thêm cao đẳng, so với Khốn thần tác còn muốn lợi hại hơn rất nhiều, ngay cả Thần Ma cũng có thể khóa lại, hai người bị xuyên thủng xương tỳ bà, thần thông, thân thể, thần thức hết thảy bị khóa.

Hai người bọn họ một cái là thần thể, sớm luyện thành thần tính, một cái là truyền nhân Phật môn được Vạn Phật chi tổ coi trọng, cũng đã sớm luyện thành thần tính, bất quá ổ khóa này ngay cả thần tính của hai người bọn họ cũng khóa lại, để cho hai người đều không thể động đậy.

- Giang giáo chủ, ngươi làm cái gì vậy?

Hoa Trấn Nguyên chứng kiến Giang Nam mang tới một cái chén ngọc đặt ở bên cạnh miệng vết thương do khóa sắt xuyên thủng ra, tiếp lấy máu tươi của mình chảy ra, không khỏi sắc mặt tối sầm, cả giận nói:

- Hỗn đản, có gan ngươi thả ta xuống, ta với ngươi đại chiến 300 hiệp!

- Hoa huynh, mượn chút huyết nghiên cứu một chút, máu của ngươi chảy cũng là chảy vô ích, không nên lãng phí.

Giang Nam ha ha cười nói, lập tức lấy ra cái chén ngọc khác, đi đón máu tươi của Diệu Đế tiểu hòa thượng chảy ra.

- Ngươi đi đóng bọn họ ở thân thuyền!

Một thần tướng vỗ vỗ đầu vai Giang Nam quát.

- Tuân lệnh!

Giang Nam nâng hai người lên, đem hai người trói ở trên thân thuyền, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng vội vàng kêu lên:

- Giáo chủ, chính ngươi thoát thân rồi, không nên quên chúng ta! Tốt xấu gì chúng ta cũng sóng vai chiến đấu qua!

- Yên tâm yên tâm, Giang mỗ là người đọc sách, tâm địa thiện lương, sao có thể nhẫn tâm nhìn xem hai vị đạo hữu chịu khổ?

Giang Nam hì hì cười nói, phản hồi phía trên đại hạm.

Trung tâm Đại hạm, tôn ác Phật kia bạch nhãn lật qua lật lại quát:

- Quất bọn hắn, để cho bọn hắn rú thảm trợ hứng, cường tráng quân uy!

Một thần tướng lập tức đứng ở đầu thuyền, giơ roi lên hướng Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng rút đi, đánh cho hai người kêu thảm

thiết liên tục.

- Uy....

- Võ...

Một thần tướng trường tiếng nói, Giang Nam xen lẫn chính giữa bầy thi, cũng cao giọng quát:

- Uy... võ!

Âm thanh hú dài từ trong sương mù cuồn cuộn truyền đẩy ra, ở trên Tam Đồ Hà rung chuyển không ngớt, lâu thuyền đại hạm phá vỡ sóng cồn trùng trùng điệp điệp, chở một thuyền Thần Thi cùng Giang Nam, ở dưới âm thanh roi da cùng Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế tiểu hòa thượng kêu gào thê thảm, hướng nơi tối tăm không lường chạy tới.

- Bị những Thần Thi thần tướng này cho rằng ta cùng bọn họ là đồng loại, bảo vệ tánh mạng là không có vấn đề rồi, nhưng như thế nào cứu Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế thoát thân, cái này là vấn đề lớn rồi...

Giang Nam quát to một tiếng uy vũ, trong nội tâm âm thầm tính toán, chỉ thấy lâu thuyền đại hạm chạy nhanh hướng chỗ sâu trong Minh Thổ, xuyên thấu qua sương mù, ẩn ẩn có thể chứng kiến Bỉ Ngạn Hoa ở bờ sông bên kia, đợi đi không biết rất xa, Bỉ Ngạn Hoa biến mất, bất tri bất giác chiếc đại hạm này xuyên qua Minh Thổ đệ tam trọng, đi vào đệ tứ trọng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 878: Thiên Quan Đại Doanh. (1)

Trên bờ Tam Đồ Hà, Bỉ Ngạn Hoa nở rộ, Hành Chân Phật Đà chống thuyền đi tới bên bờ, mọi người trên thuyền nhất nhất đi xuống. Một vị lão giả không nhịn được nói:

- Phật Đà, đệ tử của ngươi cùng Cửu Cực Lãng Uyển Hoa công tử, còn có Huyền Thiên Giáo Chủ bây giờ còn không đến, chẳng lẽ ngươi không lo lắng?

Hành Chân lão phật mắt xem mũi mũi nhìn tâm, một bộ đàng hoàng nói:

- Sinh tử tùy mạng, thành bại ở thiên, chết chính là hồn về cực lạc, có cái gì có thể lo lắng?

Cảnh giới của hắn để cho mọi người không khỏi bội phục không dứt, chỉ nghe lão phật này nhỏ giọng thầm nói:

- Tiểu quỷ đầu Diệu Đế kia không có ở đây, xem ra lần sau đưa đò, chỉ có ta mặt dày, đi thu tiền đưa đò...

Minh Thổ đệ tứ trọng, một chiếc lâu thuyền đại hạm trong Tam Đồ Hà chạy qua, xa xa truyền đến thanh âm chiến đấu kịch liệt, Giang Nam đứng ở đầu thuyền nhìn ra xa, chỉ thấy sương mù biến mất không thấy gì nữa, có mấy Thần Ma đến Minh Thổ lịch lãm ở bên bờ vung tay, một người trong đó là hắn quen biết đã lâu, Huyết Thần Mao Viễn Công.

- Lão tử thật giống như thấy thằng oắt con Huyền Thiên Giáo Chủ kia.

Huyết Thần Mao Viễn Công hiện ra nguyên hình, hóa thành gà trống ngũ sắc, đang cùng mấy Ma Thần của Huyết Thần Lâu liên thủ, cùng chung đối kháng một Ma Thần của Minh Thổ, Ma Thần kia rõ ràng là một Thiên Thần thi thể, chiến lực cực mạnh.

Lão gà trống nháy mắt mấy cái, dư quang quét chiếc lâu thuyền đại hạm chạy qua kia, trong lòng có chút nghi ngờ:

- Tiểu tử kia làm sao có thể sẽ ở trên tuần sát đại hạm? Nhất định là lão tử quá nghĩ về hắn, quá muốn giết chết hắn, tinh thần có chút hoảng hốt... Hắc hắc, nghe nói tiểu tử kia cũng tới Minh Thổ, hơn nữa người mang mảnh nhỏ Thiên Đạo, lần này nhất định phải giết chết hắn...

Chiếc lâu thuyền đại hạm này dằng dặc từ Tam Đồ Hà chạy qua Minh Thổ đệ tứ trọng, đi tới đệ ngũ trọng, vẫn không có bất kỳ dấu hiệu dừng lại, trong lòng Giang Nam cũng âm thầm lo lắng:

- Con thuyền này, không phải là tính toán chạy vào chỗ sâu nhất Đế lăng, bái kiến Minh Thổ Thần Đế chứ? Nếu nói như vậy, chỉ là Đế Uy liền đủ để đem chúng ta đè chết!

Đột nhiên, tiếng nước chảy oanh ùng ùng truyền đến, Giang Nam vội vàng nhìn lại phía trước, chỉ thấy Tam Đồ Hà chảy tới cuối Minh Thổ đệ ngũ trọng, đột nhiên đứt đi, sông lớn cuồn cuộn rộng chừng mười vạn dặm, giống như hải dương, chảy tới cuối nơi đột nhiên biến thành một thác nước vô cùng rộng rãi tráng quan, đánh sâu vào, rơi vào vực sâu không đáy!

Chiếc lâu thuyền đại hạm này có chút dừng lại, không cùng thác nước rớt xuống, mà là vững vàng chạy nhanh vào trong hư không, phía trước càng ngày càng đen, càng ngày càng mờ, bóng tối vô tận đem chiếc đại hạm này nuốt hết, làm cho người ta sởn gai ốc.

Cho dù là Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng tiếng kêu thảm thiết cũng dần dần yếu ớt xuống, không dám cao giọng tiếng thét.

Không biết qua bao lâu, mơ hồ có ánh sáng truyền đến, Minh Thổ đệ lục trọng cuối cùng đã tới, ở trước mắt hắn, là một tòa hùng quan tráng lệ, từ xa nhìn lại giống như một tòa quân doanh, trong doanh không khí trầm lặng, trung tâm dựng thẳng một đại kỳ rách rưới, phái trên ghi tám chữ "Nam Đẩu bộ binh Lang Gia Thủy sư", đón gió phiêu giương.

Ở phía trước quân doanh này, thả neo từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm, hắn cũng là tuần sát Tam Đồ Hà đại hạm, hạm đội của Nam Đẩu bộ binh Lang Gia Thủy sư!

- Cũng may con thuyền này là trở về Thủy sư quân doanh, mà không phải đi bái kiến Minh Thổ Thần Đế.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, trong lòng lại vạn phần hoảng sợ:

- Ngay cả Nam Đẩu bộ binh Lang Gia Thủy sư cũng bảo tồn đầy đủ, chẳng lẽ Minh Thổ Thần Đế là ở trong Đế lăng của mình chế tạo một tòa u ám Thần Triều sao? Đây mới thực sự là Đế lăng, cao hơn mấy tòa phía trước vô số lần!

Đế lăng của Tinh Quang Đại Đế so sánh với nó, liền keo kiệt rất nhiều, dù sao Tinh Quang Đại Đế chưa kịp vì mình

chế tạo Đế lăng, liền bị người trấn áp...

Chỉ thấy lâu thuyền đại hạm hơi chấn động, bỏ neo xuống, hắn đứng ở đầu thuyền hướng trong quân doanh của Lang Gia Thủy sư nhìn lại, từng ngụm quan tài đen chỉnh tề sắp hàng ở trong quân doanh, đông nghịt một mảnh, số lượng rất nhiều, chỉ sợ hơn ngàn miệng quan tài!

Kẽo kẹt!

Một quan tài mở ra, một Thần Tướng lông xanh thẳng tắp từ trong quan đứng lên, lại thẳng tắp nhảy ra quan tài, tiếp theo thanh âm kẽo kẹt kẽo kẹt truyền đến, từng quan tài mở ra, từng tôn Thần Tướng từ trong quan đứng lên, đều nhịp, đi ra Lang Gia Thủy sư quân doanh, cầm đầu rõ ràng là một Yêu Thần loại gấu.

Bức cảnh tượng này, thấy mà Giang Nam sởn gai ốc, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng ngậm miệng thật chặc, không dám thở mạnh.

- Thủy sư Trấn xa kỳ phó tướng Thánh Công Phật Đà tuần sát xong, đến đây giao ca!

Tôn ác phật trên lâu thuyền kia rốt cục đứng dậy, thanh âm khàn khàn nói.

- Thánh Công cùng chư tướng sĩ cực khổ, đi xuống nghỉ ngơi.

Thanh âm Yêu Thần kia như sấm nói:

- Thủy sư Thánh Minh Kỳ chư tướng sĩ, cùng ta lên thuyền, đi tuần sát!

Từng dãy Thần Tướng Thi Thần cất bước đi lên một chiếc lâu thuyền đại hạm khác, chậm rãi chạy nhanh ra quân doanh.

Mà trên chiếc lâu thuyền đại hạm Giang Nam ở này, nhiều Thần Tướng đều nhịp tiêu sái hạ đại hạm, cùng tôn ác phật kia đi vào trong quân doanh, Giang Nam kiên trì đi theo đám bọn hắn cùng nhau tiến vào quân doanh, chỉ thấy những Thần Tướng này đi tới trước từng quan tài, vén quan tài lên, nằm ở trong quan tài, đắp lên đắp quan tài.

Tôn ác phật kia nhất nhất tuần sát, đợi thấy Giang Nam còn đứng ở nơi đó, không khỏi phân trần nhấc lên một ngụm quan tài, đá hắn đi vào, đem quan tài đắp lên.

Ngay sau đó, tôn ác phật này cũng nhảy vào một quan tài, nằm xuống.

Kẽo kẹt...

Trong quân doanh vang lên thanh âm làm da đầu người ta tê dại, Giang Nam lặng lẽ đẩy nắp quan tài ra, ngẩng đầu nhìn mọi nơi một cái, âm phong trận trận, làm người ta không rét mà run, bốn phía không có bất kỳ thanh âm, không có bất kỳ vật thể hoạt động, chỉ có từng quan tài âm u đen hòm.

Được được được...

Hàm răng của Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng đánh nhau vào giờ khắc này vô cùng rõ ràng, mặc dù hai người bọn họ không sợ

trời không sợ đất, Thần Thông Thông Thiên, pháp lực kinh người, giờ phút này cũng nhịn không được nữa sinh lòng sợ hãi.

- Giang giáo chủ, Giang giáo chủ, cứu...

Hai người nhỏ giọng nói.

Giang Nam ý bảo hai người bọn họ chớ có lên tiếng, nhảy ra quan tài, lặng lẽ không phát ra hơi thở đi lại ở trong quân doanh.

- Trong quân doanh này, nhất định có Minh Thổ Thần Đế cố ý để lại bảo bối cho ta, nếu ta không lấy, ắt gặp trời phạt!

Giang Nam hưng phấn trùng trùng ở trong quân doanh du tẩu, mọi nơi sưu tầm, cũng không lâu lắm, hắn liền sưu tầm tới rất nhiều bảo vật.

Thủy sư dùng Thần Lô để cung phụng thánh chỉ Minh Thổ Thần Đế, tế thiên tế đàn, trên tế đàn có Thông Thiên đỉnh, chủ chưởng phong có Phong Hỏa Phiến, Điểm Tướng Bút của đại trướng trong quân, Hoán Tướng Cổ, Cẩu Đầu Thôn Thần Đao dùng để chém phạm nhân...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 879: Thiên Quan Đại Doanh. (2)

Có thật nhiều pháp bảo bởi vì bị năm tháng ăn mòn, đã không có bao nhiêu linh lực, bất quá nếu chữa trị, cũng có thể khôi phục uy năng ngày xưa.

Lần này Giang Nam cả thảy thu hoạch trên dưới một trăm pháp bảo, đang định đi ra Thủy sư đại doanh, đột nhiên ngẩng đầu trông thấy Lang Gia Thủy sư kỳ treo cao ở trong đại doanh, trong lòng khẽ nhúc nhích, đi tới nói:

- Mặt bảo vật này nếu không thu, ta chẳng phải là muốn bị trời phạt?

Lang Gia Thủy sư kỳ hiển nhiên cũng là một pháp bảo rất giỏi, nếu không không thể nào treo ở nơi này, không biết bao nhiêu vạn năm cũng không có bị triệt để hủ thực.

Hắn đi ra phía trước, gõ cột cờ, cột cờ phát ra tiếng vang, hẳn là làm bằng Thần kim.

Cột cờ rèn cực kỳ tinh mỹ, phía trên khắc các loại thú văn, thần vân, hắn nhìn thật kỹ, cũng là trọng trọng Thiên Cung, Thiên Đình, những thú văn, thần vân kia, chính là Thiên Cung, Thiên Đình trong Yêu Thần cùng thần minh.

Mà ở trên Thiên Đình, còn có sáu viên đại tinh, bên cạnh đại tinh là một đầu lão Ngưu.

- Ngưu Đấu Tinh Túc?

Giang Nam hơi ngẩn ra, sáu viên đại tinh này chính là Nam Đấu Lục Tinh, mà đầu lão Ngưu kia chính là Khiên Ngưu Tinh Túc, Nam Đẩu cùng Khiên Ngưu hợp ở chung một chỗ, chính là Ngưu Đấu.

Cổ ngữ nói khí nuốt Ngưu Đấu, trong đó Ngưu Đấu chỉ chính là Nam

Đẩu, Khiên Ngưu cùng Bắc Đẩu, Nam Đẩu ở phía nam, Bắc Đẩu ở bắc phương, mà Khiên Ngưu ở trung thiên, khí nuốt Ngưu Đẩu ý tứ chính là khí phách to đến đủ để đem trọn Tinh Không một ngụm nuốt vào!

Cột cờ này thiếu Bắc Đẩu quần tinh, nhưng mà không phải chuyện đùa, chỉ sợ là một thần binh cực kỳ lợi hại!

- Cũng là một bảo bối tốt, chẳng lẽ là tượng trưng của Nam Đẩu bộ binh? Khiêng đi!

Giang Nam lập tức đem cột cờ rút lên, tính cả Lang Gia Thủy sư kỳ cùng nhau đưa vào Tử Phủ của mình, đại kỳ mới vừa biến mất, đột nhiên một cổ hơi thở xơ xác tiêu điều truyền đến, tiếp theo chính là thần uy vô cùng trầm trọng từ trong quan tài phóng lên cao!

- Người nào cướp đi tượng trưng của chúng ta... Kinh động đến chúng ta ngủ say...

- Cổ lão thống lĩnh, có người cướp đi Ngưu Đẩu Định Hải Thương cùng Lang Gia Thủy sư kỳ của chúng ta, kính xin thống lĩnh hồi phục...

Kẽo kẹt, một quan tài mở ra một đường, một hắc thủ kích thích nắp quan tài, trong lòng Giang Nam cả kinh, vội vàng hướng lâu thuyền đại hạm phóng đi, như gió lốc vọt tới trên thuyền, phất tay đem xiềng xích trói lại Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng mở ra, cao giọng quát lên:

- Đi mau, đi mau! Cùng nhau thúc dục đại hạm rời đi nơi đây!

Hoa Trấn Nguyên cả giận nói:

- Giang giáo chủ, chúng ta coi như có một đoạn thiện duyên, ngươi dừng lại đi, chúng ta cam nguyện bị trói ở trên thuyền vạn năm!

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hắn còn đang cùng Giang Nam "có thiện duyên", đột nhiên trong lòng

rùng mình, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy từng quan tài đột nhiên mở ra, từng tôn Thần Tướng nhảy ra quan tài, ngay sau đó thần uy ngập trời truyền đến, đen một thần quan ở trung ương mở ra, vô cùng thần uy từ trong thần quan này tràn ra!

Tiếp theo, một Thần minh từ trong thần quan này dâng lên, những Thần Tướng khác có chút rữa nát, mà hắn vẫn như cũ sắc mặt hồng nhuận, bên trong cơ thể có khí huyết ở chạy chồm, giống như tồn tại sống sờ sờ!

Quanh thân hắn như cũ có đạo tắc chưa hoàn toàn tản đi, đạo tắc đem thời không kéo đến bên cạnh, đạp đất cao xa, thân thể rộng lớn vô cùng, đứng ở nơi đó phảng phất có mấy ngàn vạn dặm!

- Lang Gia Thủy sư thống lĩnh, là tồn tại Thần Chủ cấp?

Ánh mắt Hoa Trấn Nguyên căng thẳng, không khỏi phân trần, lập tức thúc dục pháp lực toàn thân hóa thành đạo văn, hết thảy tuôn vào chiếc lâu thuyền đại hạm này, Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng hô to Phật tổ, cùng Giang Nam thúc dục đại hạm, chỉ thấy lâu thuyền đại hạm lập tức chạy nhanh cách cảng binh doanh, hướng chỗ sâu trong hư không bão táp bay đi!

- Chỉnh hợp đại quân, lên thuyền xuất binh, đem ba tiểu tặc kia bắt lại, không thể thả bọn họ rời đi!

Lang Gia Thủy sư thống lĩnh, Thần Chủ cấp Thần Thi kia trầm giọng quát lên.

Mấy ngàn quan tài trong đại doanh Lang Gia Thủy sư kia toàn bộ mở ra, mấy ngàn Thiên Thần cấp Thần Tướng cùng thi thể Chân Thần nhất tề đi ra đại doanh, đi lên từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm, Thần Thi thống lĩnh kia đi lên một chiếc chủ hạm, từng chiếc từng chiếc cự hạm ngang trời, hướng phương hướng ba người Giang Nam bỏ chạy điên cuồng đuổi giết!

Ba người Giang Nam khống chế lâu thuyền đại hạm chạy nhanh ra mấy ngàn vạn dặm, Hoa Trấn Nguyên nhẹ nhàng thở ra nói:

- Cũng may những Thần Thi này sau khi chết không có pháp lực lưu lại, nếu không bọn hắn có được pháp lực khi còn sống, thúc dục lâu thuyền đại hạm, chỉ sợ so với tốc độ của chúng ta còn nhanh, tất nhiên sẽ để cho chúng ta chạy trời không khỏi nắng!

Diệu Đế tiểu hòa thượng quay đầu lại nhìn thoáng qua, sắc mặt biến hóa:

- Ngươi xác nhận bọn hắn không có pháp lực?

Hoa Trấn Nguyên quay đầu nhìn lại, sắc mặt lập tức cũng thay đổi.

Chỉ thấy hơn trăm chiếc đại hạm của Lang Gia thủy sư ngang trời, trong đó cầm đầu chính là một chiếc chủ hạm thể tích khổng lồ, phía trên chủ hạm từng đạo đạo tắc vừa thô vừa to, đem đại hạm khác nối liền cùng một chỗ, phá không đuổi theo, tốc độ so với bọn hắn chưa hẳn chậm bao nhiêu!

- Giang giáo chủ, ngươi đến cùng cầm của người ta cái gì đó, để cho bọn hắn theo đuổi không bỏ?

Hoa Trấn Nguyên vội vàng cổ đãng pháp lực toàn thân, điên cuồng dũng mãnh vào bên trong chiếc đại hạm này, không ngừng kêu khổ nói.

Giang Nam hậm hực nói:

- Bất quá là mượn gió bẻ măng, từ trong quân doanh lấy ít đồ. Tu sĩ chúng ta, sinh không mang theo đến chết không mang đi, bọn hắn đã chết, lại còn đối với mấy cái này lưu luyến, hồn nhiên không có khí khái Thần Ma, làm cho người khinh thường.

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng ngay ngắn tiễn đưa cho hắn bốn cái khinh khỉnh, biết rõ hắn tất nhiên là đã nhận được đồ vật rất trọng yếu đối với Lang Gia thủy sư, cho nên những Thần Ma đã chết kia mới có thể theo đuổi không bỏ.

Ba người toàn lực thúc dục chiến hạm, nhanh như điện chớp, mà chiếc chủ hạm phía sau kia cần kéo động những chiến hạm khác, lập tức bị bọn

hắn kéo ra một đoạn khoảng cách.

Đột nhiên, một tiếng hừ lạnh truyền đến, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chiếc chủ hạm kia đột nhiên bỏ qua những chiến hạm khác, một mình đuổi giết mà đến, mà ngật đứng ở mũi thuyền, đương nhiên là vị Lang Gia thủy sư thống lĩnh, Thần Chủ cấp Thần Thi mạnh đến nổi không hợp thói thường kia!

Vị Thần Chủ cấp Thần Thi này bỏ rơi đại hạm khác, tốc độ lập tức sâu sắc nhanh hơn, khoảng cách hai chiếc đại hạm đang phi tốc gần hơn.

Hai chiếc đại hạm từ trong hư không Minh Thổ phi tốc ghé qua, trong mấy hơi thở liền bay đến Minh Thổ đệ tứ trọng, Giang Nam thay đổi đầu thuyền, hướng Hoang Nguyên mênh mông của đệ tứ trọng bão táp mà đi.

- Nơi này còn có một binh doanh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 880: Trùng Kích Huyết Thần Lâu

Con mắt Giang Nam sáng ngời, chỉ hướng xa xa, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng theo ngón tay hắn nhìn lại, chỉ thấy xa xa quả nhiên còn có một tòa binh doanh, bị hoàng khí cuồn cuộn vây quanh, như là sóng cồn cát vàng, mãnh liệt bành trướng!

- Chí Tôn hoàng khí bên trong Huyền Hoàng nhị khí!

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng thấy mà con mắt tỏa ánh sáng, Huyền Hoàng nhị khí chính là trong và đục nhị khí, Huyền giả vi thiên, hoàng giả vi địa, Huyền Hoàng nhị khí, nhất thiên nhất địa, Thiên Địa sơ phân, có thể nói là so với thần kim còn muốn khó tìm!

Trên không tòa đại doanh này, Đại kỳ phiêu giương, viết tám chữ "Tử Vi bộ binh Huyền Vũ trọng sư". Mà ở trước doanh, không ít thần tướng người mặc trọng giáp, cầm trong tay đủ loại Thần Minh chi bảo tàn phá, đứng ở trên lưng một đầu Huyền Vũ hình thể cực lớn, đang cùng người đánh đập tàn nhẫn.

Đầu Huyền Vũ này mai rùa thân rắn, tứ chi như trụ, cái cổ như rồng, quanh thân ngưng tụ nghìn vạn dặm thời không, thình lình cũng là một vị Thần Chủ cấp Thần Thi cùng Lang Gia thủy sư thống lĩnh không sai biệt lắm!

Chỉ là số lượng thần tướng trong đại doanh Huyền Vũ trọng sư không nhiều lắm, chỉ còn lại có gần trăm vị, xa không bằng Lang Gia thủy sư người đông thế mạnh, tòa đại doanh này sớm đã bị người đánh cho tàn phế.

Giờ phút này, Tử Vi bộ binh Huyền Vũ trọng sư đại doanh tính cả đầu Huyền Vũ này cùng một chỗ bị người vây công, cường giả ra tay vây công rất nhiều, khoảng chừng ba mươi lăm ba mươi sáu vị Thần Ma, còn có mấy

Thiên thần, thậm chí còn có một vị nữ tử Chân Thần cấp tọa trấn, dưới trướng thống lĩnh trên dưới một trăm vị cận thần cường giả, cộng đồng thúc dục một tòa lâu màu đỏ như máu, oanh hướng những trọng giáp thần tướng kia.

Tòa huyết sắc thần lâu này đứng vững không trung, khoảng chừng mười hai tầng, không biết bao nhiêu đầu Huyết Long vòng ở trên mái hiên thần lâu, đầu lâu đối chiều, phun ra nuốt vào huyết khí.

Mà ở bên trong thần lâu này, ẩn ẩn có thể chứng kiến bên trong mỗi một tầng không gian, đều có mấy trăm Thần Thi tọa trấn trong đó, những Thần Thi này rõ ràng là thần tướng, thi thể thiên thần bên trong Minh Thổ, bị luyện vào trong thần lâu!

Mười hai tầng thêm cùng một chỗ, chỉ sợ có ngàn thi thể thần tướng!

Mỗi lần Huyết sắc thần lâu oanh xuống, chấn đến hoàng khí bên trong Huyền Hoàng nhị khí rung chuyển không ngớt, cơ hồ bị tòa thần lâu này oanh PHÁ...!

- Lão gà trống Mao Viễn Công kia cũng ở đây!

Ánh mắt Giang Nam quét tới, chứng kiến một lão gà trống ở trong người vây công, không khỏi hiếu kỳ nói:

- Chẳng lẽ nhóm người này là cường giả Huyết Thần lâu? Nữ Chân thần kia, hẳn là Huyết Thần lâu chủ?

- Huyết Thần lâu chủ là một thiên thần, nghe nói tu vi thực lực đã tiếp cận Chân Thần, bất quá muốn tu thành Chân Thần, thấp nhất còn cần trăm ngàn năm khổ tu.

Hoa Trấn Nguyên lắc đầu nói:

- Nữ Chân thần kia, là lão quái vật ẩn cư bên trong Huyết Thần lâu, đừng nhìn bộ dáng chỉ có ba mươi tuổi, nhưng niên kỷ lớn, tuyệt đối là nhân vật tổ

tông cấp, sống không biết bao nhiêu vạn năm! Về phần Huyết Thần lâu chủ, là trung niên nam tử đứng ở trên Huyết Thần lâu kia.

Diệu Đế tiểu hòa thượng gật đầu nói:

- Ta từng nghe sư tôn ta nói về Huyết Thần lâu. Huyết Thần lâu bao hết ở Minh Thổ đệ tứ trọng, đem nơi đây coi là hậu hoa viên của Huyết Thần lâu, bất luận kẻ nào tới đây đều bị khu trục. Thậm chí hôm nay Quang Vũ thần đế già đi, quyền thế dần biến mất, ngay cả Phật Đà trấn thủ nơi đây, cũng bị bọn hắn đuổi đi ra ngoài.

- Huyết Thần lâu chiếm lấy nơi đây, mang ra không biết bao nhiêu tài phú.

Hoa Trấn Nguyên nói:

- Môn phái này tuy không bằng Cửu Cực Lãng Uyển ta, nhưng bởi vì chiếm cứ Minh Thổ đệ tứ trọng, tiềm lực thật lớn, nuôi dưỡng một đám tồn tại Thần Ma cấp. Ta đoán chừng, lần này Huyết Thần lâu quy mô tiến công đại doanh trọng giáp này, là muốn công phá nơi đây, đem Thần Thi ma thi cùng bảo vật trong đại doanh độc chiếm, nếu không sẽ không mời ra Chân Thần quy ẩn đã lâu!

Giang Nam gật đầu, hắn đã từng nghe nói qua huyết đồng của Mao Viễn Công là từ trong Minh Thổ luyện thành, huyết đồng rất là lợi hại, ngoại trừ trong tay hắn nếm qua một lần thiệt thòi, có thể nói là đại sát khí.

Chỉ là hắn thật không ngờ, thế lực của Huyết Thần lâu vậy mà bành trướng đến loại trình độ này, rõ ràng ngay cả Minh Thổ đệ tứ trọng cũng có thể chiếm lấy, làm của riêng!

- Thần tướng trong đại doanh Huyền Vũ trọng sư thưa thớt như vậy, nhất định là Huyết Thần lâu hung ác hạ vốn gốc, từ trong đại doanh dẫn xuất thần tướng lạc đàn, nguyên một đám diệt trừ! Những tù binh này bị bắt dùng để luyện chế Huyết Thần lâu!

Trong nội tâm Giang Nam suy tư, thực lực Huyền Vũ trọng sư cùng Lang Gia thủy sư không kém bao nhiêu, đều là do Thần Chủ cấp Thần Thi tọa trấn, dưới trướng thống lĩnh mấy ngàn thần tướng, muốn đem những thần tướng này từng cái dẫn xuất ra, chậm rãi diệt trừ những thần tướng này, không có mấy trăm năm công phu là mơ tưởng làm được!

Mấy ngàn thần tướng luyện nhập Huyết Thần lâu, có thể nghĩ tòa Huyết Thần lâu này uy năng mạnh như thế nào!

Huyết Thần lâu dùng mấy trăm năm thời gian mưu đồ, chỉ sợ vì chính là hôm nay. Diệt trừ đại doanh Huyền Vũ trọng sư thủ hộ Minh Thổ đệ tứ trọng, đem đầu Thần Chủ cấp Huyền Vũ Thần Thi kia luyện nhập Huyết Thần lâu, mang tất cả tài phú trong đại doanh Huyền Vũ trọng sư!

- Hai vị đạo hữu, chúng ta đi trùng kích đại doanh của Huyền Vũ trọng sư!

Giang Nam chỉ hướng nơi hai quân giao chiến, sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Ta có thể cảm giác được, trong tòa binh doanh này tất nhiên có Minh Thổ Thần Đế đặc biệt để lại bảo bối cho ta! Nếu ta không lấy, ắt gặp Thiên Khiển!

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng thấy hắn nói trịnh trọng như vậy.

Đang muốn gật đầu đáp ứng, đột nhiên tinh tế tưởng tượng, lập tức tỉnh ngộ, cả giận nói:

- Thiên Khiển cái đầu quỷ ngươi! Rõ ràng là ngươi tham luyến bảo vật của đại doanh trọng sư, muốn Hỏa Trung Thủ Lật (người khác làm mình hưởng), đại phát một số tiền của phi nghĩa!

- Ngươi nếu lại rước lấy Huyết Thần lâu cùng thần tướng của trọng giáp đại doanh, chúng ta tuyệt không động chân tay!

- Không sai! Huyết Thần lâu sớm đã đem nơi đây coi là thịt trong chén, lần này huy động nhân lực, là muốn đoạt khối bảo địa này làm của riêng. Ngươi nếu chặn ngang một cước, chúng ta sau có truy binh, trước có cường địch, hai mặt thụ địch, cái kia chính là chịu chết!

- Việc này tuyệt đối không thành, ngươi muốn chịu chết, ta không muốn cùng ngươi!

...

Giang Nam thay đổi đầu thuyền, hướng đại doanh của Huyền Vũ trọng sư bay nhào mà đi, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng nổi trận lôi đình, bất quá chiếc đại hạm này đã bị Giang Nam luyện hóa, bọn hắn cùng một chỗ thúc dục đại hạm, nhưng Giang Nam làm chủ, Giang Nam khống chế phương hướng, mà bọn hắn chỉ là phụ trợ.

Giờ phút này Giang Nam thay đổi đầu thuyền, ngay cả bọn hắn cũng không cách nào cải biến phương hướng, hai người hận đến ngứa răng, hận không thể xuyên thủng xương tỳ bà trói hắn ở đầu thuyền, hung hăng quất hắn 300 roi, để cho hắn rú thảm mấy ngày mới có thể tiêu mối hận trong lòng mình!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 881: Càn Quét Huyền Vũ Doanh. (1)

- Ngã phật từ bi...

Diệu Đế tiểu hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, nhìn xem càng ngày càng gần Huyền Vũ trọng sư đại doanh cùng song phương giao chiến, lẩm bẩm nói:

- Giang giáo chủ, con mẹ mày...

Lâu thuyền đại hạm phi tốc hướng trọng sư đại doanh tiếp cận, hai nhóm nhân mã đang ở trước doanh giao phong, giết đến long trời lỡ đất. Đột nhiên Huyết Thần lâu chủ đứng ở trên Huyết Thần lâu kia chứng kiến chiếc đại hạm này đánh tới, đầu thuyền đứng ba người trẻ tuổi, hừ lạnh một tiếng, trầm giọng quát:

- Viễn Công, ngươi đi loại trừ mấy tiểu bối kia, miễn cho phức tạp!

Mao Viễn Công quay đầu thoáng nhìn, chỉ thấy Giang Nam đứng ở đầu thuyền, không khỏi đại hỷ, vội vàng mở ra hai cái đùi gà thật dài, cất bước hướng Giang Nam cùng lâu thuyền đại hạm cuồng xông mà đến!

- Ác ác ờ, tiểu Giang giáo chủ, đã lâu không gặp! Ồ, còn có hai tiểu bối, huyết đồng sát ngục!

Giữa không trung đột nhiên hiện ra hai huyết đồng cực lớn, ở giữa không trung chuyển động, ba người Giang Nam đột nhiên chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, lập tức thân hãm trong sát ngục.

- Trầm luân a, kêu rên a, các thiếu niên!

Thân ảnh của Mao Viễn Công xuất hiện ở trong huyết đồng sát ngục, thân hình quảng đại, cười ha ha nói.

- Lão gà trống, ngươi là tới diễn kịch sao?

Giang Nam tức cười, hắn còn chưa động thủ, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng sớm đã động thủ, hai người bọn họ một cái là thần thể, một cái là Phật môn cao thủ thấy tận mắt Vạn Phật tháp, Hoa Trấn Nguyên khắp cả người Thần Quang tách ra, Chân Long giản phóng lên trời, oanh phá hư không, như là hai đầu Chân Thần cấp Cự Long, hai hai quấy phá, đem huyết đồng sát ngục phá hủy một nửa!

Sau lưng Diệu Đế tiểu hòa thượng hiện ra phật quang, trong tay cầm lấy Hàng ma xử, một xử rơi xuống, đem một nửa khác của huyết đồng sát ngục đánh cho tan vỡ, trước mắt ba người lập tức khôi phục thanh minh, thoát ly huyết đồng sát ngục bao phủ!

Mao Viễn Công vất vất vả vả luyện một đôi huyết đồng, bị hai người phá vỡ, đầu lão gà trống này kêu thảm một tiếng, hai mắt đổ máu.

Mà vào lúc này, Giang Nam thúc dục lâu thuyền đại hạm, ầm ầm đâm vào trên người lão gà trống này, đâm cho hắn cốt đoạn gân gãy, bay ngược mà lên, hướng Huyết Thần lâu bay đi!

Rầm rầm rầm!

Vô số họng pháo của lâu thuyền đại hạm toàn bộ triển khai, từng đạo ô quang oanh ra, pháo quang rậm rạp chằng chịt oanh ở trên người lão gà trống, oanh đến hắn lông gà bay loạn, toàn thân huyết nhục nổ tung.

- Giang Tử Xuyên, ĐKM...

Mao Viễn Công còn chưa rơi xuống trên Huyết Thần lâu, thân thể liền bành một tiếng nổ tung, huyết nhục vẩy ra, cũng may hắn là Thần Ma, đã sớm luyện thành Bất Tử Chi Thân, lập tức khôi phục thân thể, chỉ là nguyên khí đại thương, cũng không làm bị thương bổn nguyên của hắn.

- Muốn giết một Thần Ma chính thức, quả nhiên khó khăn vô cùng.

Giang Nam bay tới, thân hình lơ lửng, lâu thuyền đại hạm từ dưới chân hắn bay ra, sau đó một cước đá vào đuôi chiến hạm, chỉ nghe oanh được một tiếng vang thật lớn, chiếc lâu thuyền đại hạm này lần nữa hướng Mao Viễn Công đánh tới!

- Lão gà trống, con thuyền này liền tặng cho ngươi!

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng vội vàng từ trên thuyền phóng lên trời, nhìn thấy Giang Nam vậy mà bỏ qua chiếc lâu thuyền này vọt tới Mao Viễn Công, Hoa Trấn Nguyên cũng không khỏi một hồi thịt đau, dậm chân nói:

- Giang giáo chủ, ngươi biết con thuyền này của ngươi đến cùng có bao nhiêu quý trọng không? Chiếc lâu thuyền đại hạm này, thấp nhất cũng là một tòa thiên thần chi bảo, hơn nữa tác dụng so với thiên thần chi bảo còn cường đại hơn, chỉ sợ thẳng truy Chân Thần chi bảo rồi! Ngươi dùng con thuyền này vọt tới lão gà trống kia, chỉ sợ sẽ là bánh bao thịt đánh chó, có đi không về!

- Bỏ không được hài tử, câu không được sói!

Giang Nam quát lớn:

- Hai vị đạo hữu, cùng ta đồng loạt ra tay, thúc dục đại hạm!

Hai người bất đắc dĩ, toàn thân đạo vân tuôn ra, rót vào bên trong lâu thuyền đại hạm, sau một khắc lâu thuyền đại hạm lần nữa đâm vào trên người Mao Viễn Công vừa mới khôi phục thân thể, đem đầu Ma Thần này đâm cho thổ huyết, dán ở đầu thuyền.

Lần này hắn lại học thông minh, dán ở đầu thuyền không dám ra, miễn cho bị pháo quang oanh kích.

Rầm rầm rầm!

Chiếc đại hạm này quả nhiên lại có vô số pháo quang tách ra, pháo quang

rậm rạp chằng chịt nối tiếp thành lưới, hướng rất nhiều cường giả của Huyết Thần lâu oanh khứ!

- Ta quả nhiên thông minh!

Trong nội tâm Mao Viễn Công có chút ít tự đắc nói.

Trên tòa Thần lâu kia, Huyết Thần lâu chủ hừ lạnh một tiếng:

- Ếch ngồi đáy giếng, cũng có thể cùng thiên thần chống lại?

Hô...

Hắn một cái đại thủ mở ra, năm ngón tay giang rộng, lòng bàn tay hình thành trăm vạn dặm hư không, kịch liệt hướng ra phía ngoài bành trướng, sau một khắc, pháo quang hình thành lưới lớn hết thảy rơi vào trong lòng bàn tay hắn.

Huyết Thần lâu chủ hừ lạnh một tiếng, bàn tay trùng trùng điệp điệp nắm chặt, vậy mà đem những pháo quang này luyện thành một hạt châu đen nhánh, lập tức vung tay áo lên, tay áo càng lúc càng lớn, đem Mao Viễn Công tính cả chiếc lâu thuyền đại hạm kia cùng một chỗ thu nhập trong tay áo!

- Lợi hại như vậy?

Giang Nam lại càng hoảng sợ, lập tức cảm giác được lạc ấn của mình ở trong lâu thuyền đại hạm bị Huyết Thần lâu chủ lau đi, người này thực lực mạnh, còn ở trên Thái Hoàng lão tổ, không hổ là tiếp cận Chân Thần cường giả, chủ nhân một đại thánh địa, thực lực cường hoành vô biên!

- Ba cái tiểu bối, dám can đảm xông tới Huyết Thần lâu ta!

Huyết Thần lâu chủ hừ lạnh một tiếng, lâu thuyền đại hạm trong tay áo trượt ra, Mao Viễn Công thổ huyết liên tục, chỉ thấy trong tay Huyết Thần lâu chủ có một đạo huyết khí lao ra, rơi vào trong cơ thể của hắn, lão gà

trống này lập tức lại vui vẻ, nhìn về phía ba người Giang Nam, ác ác kêu lên:

- Ngươi còn có bảo bối gì, một phát tiễn đưa tới a!

- Lão gà trống, ngươi chờ, của ta rất nhanh liền đến!

Giang Nam nộ quát một tiếng, nổi trận lôi đình, lập tức hướng Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng nháy mắt, thấp giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, nhanh đến trong Tử Phủ của ta!

Hai người nao nao, chỉ thấy mi tâm của Giang Nam mở ra, Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Hoa Trấn Nguyên liếc nhau, ngay ngắn bay vào mi tâm của hắn, tiến vào bên trong Tử Phủ.

- Giang giáo chủ, ngươi phôi đãn!

Hai người bọn họ mới vừa tiến vào Tử Phủ của Giang Nam, lập tức cảm giác được Đế Uy vô cùng trầm trọng truyền đến, chỉ thấy một tấm bia đá cao ngất, trên đó viết một chữ "Trấn", đem hai người ép tới cơ hồ muốn quỳ rạp trên đất, đúng là Giang Nam từ Minh Thổ đệ nhị trọng thu tới Minh Thổ trấn bia.

May là hai người bọn họ thực lực phi phàm, có thể so sánh Thần Ma, lúc này thúc dục thần thể, tế lên pháp bảo, dốc sức liều mạng chống cự Đế Uy trấn áp.

- Không có ý tứ, ta quên trong Tử Phủ ta còn có tấm bia đá này.

Âm thanh không hề có thành ý xin lỗi của Giang Nam truyền đến, đem hai người tức đến nổi trận lôi đình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 882: Càn Quét Huyền Vũ Doanh. (2)

Mà ở bên ngoài, Giang Nam lập tức phong ấn khí tức bản thân, quanh thân ma khí tử khí tràn ra, nghiễm nhiên là một cỗ tử thi hoạt động, hướng đại doanh của Huyền Vũ trọng sư phóng đi.

Rất nhiều thần tướng của Huyền Vũ trọng sư đại doanh ở dưới Huyền Vũ Thần Chủ Thần Thi suất lĩnh, đang dốc sức liều mạng cùng rất nhiều cường giả của Huyết Thần lâu đối kháng, đối với hắn không có ngăn trở chút nào, tùy ý Giang Nam nhảy vào trong doanh.

Những thần tướng Thần Thi này chủ yếu dựa vào khí tức đến cảm ứng, phân biệt địch ta, trên thân Giang Nam truyền ra khí tức cùng bọn họ giống như đúc, để cho bọn hắn coi Giang Nam là đồng loại, cho nên mới không ngăn trở.

- Vô liêm sỉ!

Huyết Thần lâu chủ nhìn thấy Giang Nam rõ ràng chui vào trong đại doanh, không khỏi tức giận, sắc mặt âm trầm quát:

- Tăng thêm tốc độ, luyện hóa đầu Huyền Vũ Thần Chủ này, ta muốn cho bọn tiểu bối kia ăn như thế nào nhổ ra như thế đó cho ta!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên thần uy vô cùng khủng bố truyền đến, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy trên trăm chiếc lâu thuyền đại hạm ầm ầm đánh vỡ hư không, hàng lâm đến Minh Thổ đệ tứ trọng, rất nhiều đại hạm ôm lấy một chiếc chủ hạm, trên chủ hạm, một Thần Chủ Thần Thi vô cùng khủng bố tọa trấn ở đầu thuyền, lạnh lùng hướng chiếc lâu thuyền đại hạm bên cạnh hắn nhìn đi, lập tức soái kỳ mở ra, từng chiếc từng chiếc đại hạm ngang trời, gào thét hướng mọi người Huyết Thần lâu chạy tới!

- Sát!

Thần Chủ Thần Thi kia thấp giọng quát nói:

- Giết sạch những người xâm nhập này, đoạt lại Lang Gia thủy sư Lang Gia thủy sư kỳ cùng Ngưu Đấu Định Hải Thương của ta!

- Là thủ hộ Tam Đồ Hà Lang Gia thủy sư! Bọn hắn không phải ở hạ lưu Tam Đồ Hà, không cách nào lên bờ sao? Như thế nào hiện tại chạy lên bờ?

Cái trán của Huyết Thần lâu chủ toát ra mồ hôi lạnh, Huyết Thần lâu kinh doanh mấy trăm năm, vì chính là hôm nay, triệt để diệt trừ Huyền Vũ trọng sư thủ hộ Minh Thổ đệ tứ trọng, đem nơi đây chiếm lấy, làm của riêng.

Minh Thổ đối với môn phái khác mà nói là đại hung chi địa, nhưng đối với Huyết Thần lâu mà nói là Vô Thượng thánh địa, nếu có thể chiếm cứ nơi đây, Huyết Thần lâu tất nhiên sẽ càng ngày càng thịnh vượng, đào tạo ra càng nhiều cao thủ!

Dĩ vãng, Lang Gia thủy sư chỉ để ý đường thủy Tam Đồ Hà, không lên bờ, cho nên bọn người Huyết Thần lâu chủ cho tới bây giờ không đem mấy thần tướng này để ở trong lòng, nhưng bây giờ thủy sư này giết tới đây, thậm chí ngay cả thống soái thủy sư, Thần Chủ Thần Thi cũng tự mình xuất động, để cho trước mắt Huyết Thần lâu chủ biến thành màu đen, cơ hồ ngất đi.

- Con thuyền này...

Hắn nhìn nhìn lâu thuyền đại hạm mà Giang Nam đá tới bên người mình kia, trong nội tâm lập tức tỉnh ngộ:

- Tất nhiên là chiếc lâu thuyền này dẫn xuất sự tình! Mấy tiểu tử kia tất nhiên trộm lấy trọng bảo của Lang Gia thủy sư, sau đó vu oan đến trên đầu Huyết Thần lâu ta! Con mẹ mày!

Huyết Thần lâu chủ chửi ầm lên, bất quá lúc này hạm đội Lang Gia thủy sư đã đánh tới, trong đó càng có một Thần Chủ Thần Thi tọa trấn, lập tức để cho Huyết Thần lâu hai mặt thụ địch, Huyết Thần lâu chủ thở dốc cũng không có, càng không có cơ hội há miệng mắng chửi người rồi.

Thần Chủ Thần Thi kia tuy nói khi còn sống chính là Thần Chủ, nhưng dù sao đã tử vong, cho dù hắn bảo lưu lại một bộ phận đạo tắc cũng không có triệt để hóa đi, chỉ là thực lực rốt cuộc không cách nào khôi phục đến trình độ Thần Chủ, tối đa cùng Chân Thần tương đương.

Đầu Huyền Vũ Thần Chủ Thần Thi kia thực lực cũng là như thế, bởi vậy cho dù Huyết Thần lâu rơi vào hạ phong, nhưng còn không đến mức không có chống cự chi lực.

Chỉ là, Huyết Thần lâu chủ cũng biết, mình muốn công phá Huyền Vũ trọng sư đại doanh, chỉ sợ là không có khả năng rồi.

Rất nhiều cường giả Huyết Thần lâu bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, bất quá tử vong vẫn là bắt đầu xuất hiện, rất nhiều thần tướng của Lang Gia thủy sư tựa như phát điên hướng bọn hắn phóng đi, mấy ngàn Thần Thi cộng thêm trăm chiếc lâu thuyền đại hạm, pháo quang đầy trời, lại có thần chủ thần thi tọa trấn, vừa ra tay là long trời lỡ đất!

Huyền Vũ Thần Chủ Thần Thi di chuyển bước chân, một cước rơi xuống, đất rung núi chuyển, đại địa văng tung tóe, mỗi nhất kích, Huyết Thần lâu đều có hơn mười vị cận thần cường giả bị đánh chết!

- Đại thế đã mất...

Huyết Thần lâu chủ ai thán một tiếng, nhìn thấy rất nhiều Thần Ma của Huyết Thần lâu cũng bị chấn thổ huyết, lần này Huyết Thần lâu chỉ sợ phải chết tổn thương một nhóm lớn người, mới có thể chạy ra kiếp nạn này, trong lòng của hắn không khỏi có chút tuyệt vọng, đồng thời lửa giận ngập trời:

- Ba hỗn đản kia, ta nhất định phải làm cho các ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

- Hai vị đạo hữu, hiện tại an toàn, mau mau thu Chí Tôn hoàng khí!

Giang Nam đem Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Hoa Trấn Nguyên từ trong Tử Phủ thả ra, trầm giọng nói.

Hai người tinh thần đại chấn, chỉ thấy cả tòa đại doanh Huyền Vũ trọng sư đều bị Chí Tôn hoàng khí bao phủ, trầm trọng vô cùng, hai người vội vàng từng người tế lên pháp bảo, dốc sức liều mạng thu Chí Tôn hoàng khí tràn ngập trong đại doanh.

Loại Chí Tôn hoàng khí này cực kỳ trầm trọng, hai người bọn họ chỉ lấy hoàng khí không nhiều lắm liền cảm giác pháp bảo từng người trở nên vô cùng trầm trọng, tiếp tục nhận lấy liền không thể tế lên, vội vàng từng người thay đổi một kiện pháp bảo, tiếp tục thu.

Mà Giang Nam đã tế lên pháp bảo, không ngừng thu Chí Tôn hoàng khí trong đại doanh, rất nhanh, Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Hoa Trấn Nguyên liền tràn đầy Chí Tôn hoàng khí, không cách nào tiếp tục thu, hai người nháy mắt mấy cái, chỉ thấy Giang Nam vẫn là một kiện lại một kiện pháp bảo đào ra bên ngoài, không ngừng thu Chí Tôn hoàng khí.

- Vị Giang giáo chủ này, trên người đến cùng có bao nhiêu Thần Minh chi bảo?

Không đúng, những thứ này không phải Thần Minh chi bảo, mà là thiên thần chi bảo hắn từ trong đại doanh thủy sư vơ vét!

Hai người thấy hãi hùng khiếp vía, ngắn ngủn một lát thời gian, Giang Nam liền lấy ra trên trăm thiên thần chi bảo, hết thảy chất đầy Chí Tôn hoàng khí.

- Hai vị đạo hữu, trong Tử Phủ còn có thể chứa một ít.

Giang Nam thấy hai người nhìn ngây người, hảo tâm nhắc nhở bọn hắn nói.

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng tỉnh ngộ, vội vàng mở Tử Phủ, ba người hợp lực đem Chí Tôn hoàng khí tràn ngập trong đại doanh Huyền Vũ trọng sư thu không còn.

Giang Nam lại phi tốc chạy một lần, chỉ thấy trong tòa đại doanh này

không có để lại bất luận pháp bảo gì, nghĩ đến là Huyết Thần lâu công kích quá mãnh liệt, để cho những thần tướng Thần Thi kia đem pháp bảo trong doanh lấy đi, dùng để chống lại đại địch xâm lấn.

- Khá tốt còn có một mặt Huyền Vũ trọng sư kỳ.

Giang Nam tiến lên, đem Huyền Vũ trọng sư kỳ tính cả cột cờ cùng một chỗ rút lên, thu nhập bên trong Tử Phủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 883: Giáo Chủ, Ngươi Thực Sự Là Người Đọc Sách? (1)

Mà ở phía xa, chiến trường của Huyết Thần lâu cùng Huyền Vũ Thần Thi, Lang Gia thủy sư đã đi xa hơn ngàn dặm, đầu Huyền Vũ Thần Chủ kia đột nhiên phảng phất cảm ứng được cái gì, mạnh mẽ ngửa mặt lên trời gào thét, rống đến bầu trời văng tung tóe, thay đổi phương hướng, liền hướng Huyền Vũ trọng sư đại doanh phóng đi!

- Không tốt! Đầu Huyền Vũ Thần Chủ Thần Thi kia giết về!

Ba người Giang Nam vội vàng phóng lên trời, gào thét hướng Tam Đồ Hà bay đi, Hoa Trấn Nguyên quay đầu lại nhìn thoáng qua, kinh hồn vừa định, cười nói:

- Giang giáo chủ, Diệu Đế tiểu hòa thượng, không cần gấp gáp như vậy, tốc độ đầu Huyền Vũ Thần Chủ kia rất chậm, chúng ta có thể thoải mái nhàn nhã...

Hô....

Đầu Huyền Vũ Thần Chủ Thần Thi kia đột nhiên bay lên, thân thể khổng lồ bao phủ Thiên Địa, phảng phất vạn dặm chi vân. Hoa Trấn Nguyên lại càng hoảng sợ, vội vàng hướng trước tháo chạy quát:

- Đi mau, đi mau! Ai rơi ở phía sau, người đó là con rùa đen vương bát đản!

Đầu Thần Thi Huyền Vũ Thần Chủ kia mặc dù có thể phi hành, nhưng tốc độ so sánh với đám người Giang Nam vẫn còn chậm hơn một bậc, nhục thân của hắn quá nặng, bản thân liền không lấy tốc độ tăng trưởng, mà Giang Nam cùng Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế tiểu hòa tuy đều ở tốc độ hơn người một bậc, ở trên Tam Đồ Hà bão táp, cũng không lâu lắm liền hất ra đầu Huyền Vũ này.

Huyền Vũ Thần Chủ Thần Thi như cũ đuổi tận cùng không buông, ngoan cố đáng sợ, cố ý muốn đuổi giết, vô luận bọn họ trốn hướng nào, chạy ra rất xa, cũng sẽ kiên nhẫn đuổi giết đi xuống!

- Huyền Vũ Thần Chủ này chỉ sợ sẽ đuổi giết chúng ta đến địa lão thiên hoang.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cảm ứng được hơi thở của đầu Huyền Vũ kia như cũ không ngừng truyền đến, phẫn nộ nói:

- Loại tinh thần này, đáng giá chúng ta khâm phục học tập, tiểu tăng bị cảm động, thụ giáo. Bất quá, vì một chút Chí Tôn Hoàng Khí cùng một mặt phá kỳ, lại đuổi tận cùng không buông như vậy sao?

Hoa Trấn Nguyên phân biệt phương hướng, cau mày nói:

- Giang giáo chủ, hiện tại đường lui của chúng ta bị đầu Huyền Vũ Thần Chủ kia chặt đứt, không cách nào quay đầu lại, mà phía trước chính là tầng càng sâu trong Minh Thổ, càng thêm nguy hiểm. Ngươi có kế hoạch gì?

- Tự nhiên là đi đệ ngũ trọng xem một chút!

Giang Nam ánh mắt chớp động nói:

- Ta có thể cảm giác được, Minh Thổ đệ ngũ trọng khẳng định cũng có bảo bối mà Minh Thổ Thần Đế cố ý để lại cho ta, nếu ta không lấy, ắt gặp...

- Ừ, ừ, ắt gặp trời phạt, ắt gặp trời phạt.

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng gật đầu lia lịa, tâm hoa nộ phóng, ba người xông vào Minh Thổ đệ ngũ trọng, mọi nơi sưu tầm, tìm kiếm binh doanh trấn thủ đệ ngũ trọng.

Đến Minh Thổ đệ tứ trọng, mỗi một tầng sẽ có một tòa binh doanh trấn thủ, để cho người ngoài không thể xâm lấn.

Đệ tứ trọng chính là Huyền Vũ trọng sư, bộ binh gác, chủ chưởng lục địa

chiến đấu, phòng ngự cùng đẩy bình, Minh Thổ đệ lục trọng đóng Lang Gia Thủy sư, Thống soái thủy quân, tuần sát Tam Đồ Hà, đánh chết hết thảy địch nhân từ Tam Đồ Hà xâm lấn.

Mà Minh Thổ đệ ngũ trọng có chút bất đồng, phiến thế giới này nơi nơi tràn ngập Thánh Hỏa hừng hực, tựa như thế giới biển lửa.

Lửa này không phải là phàm hỏa, mà là Thần Ma Thánh Hỏa, Thánh Hỏa không ngừng thiêu đốt, cả thiên không cũng cháy sạch đỏ bừng một mảnh, tựa hồ hư không cũng muốn bị đốt sụp đổ!

Ở trong Đại Hỏa, thỉnh thoảng có thể thấy Thần Sơn bị cháy sạch không ngừng hòa tan, cùng với Yêu Thần Thần Thi hình thể khổng lồ ở trong biển lửa đi lại, sưu tầm sinh linh xâm lấn Minh Thổ.

Bởi vì Huyết Thần Lâu độc chiếm Minh Thổ đệ tứ trọng, nghiêm cấm ngoại nhân ra vào, cho nên cường giả tới chỗ nầy lịch lãm không nhiều lắm, nhưng mà có thể đến nơi đây, cũng là tồn tại rất giỏi.

Ba người Giang Nam một đường sưu tầm, liền gặp phải tứ tôn Thần Ma, hơi thở cực kỳ cường đại khủng bố, thực lực thậm chí so sánh với Huyết Thần Mao Viễn Công còn muốn thắng được không chỉ một bậc hai trù.

Những Thần Ma này ở trên bầu trời thoáng một cái đã qua, không có ở Minh Thổ đệ ngũ trọng dừng lại nhiều, nghĩ đến là đi ngang qua nơi đây, tính toán đi địa phương càng sâu tìm kiếm gặp gỡ.

Đột nhiên, Giang Nam thấy vài đầu Tam Túc Ô Kim ở trên bầu trời bay múa, Kim Ô thu liễm hai cánh, hóa thành Yêu Thần điểu thủ nhân thân, rơi xuống đất, xuất hiện ở trong một tòa đại doanh to lớn.

Trong đại doanh này để từng ngụm quan tài, Thần Ma Thánh Hỏa chính là từ trong chút ít kim quan này xông ra, trong từng ngụm kim quan tản mát ra Thần Ma Thánh Hỏa, đem Minh Thổ đệ ngũ trọng nhét vào trong biển lửa, có thể thấy được những Kim Ô Yêu Thần này, chỉ sợ khi còn sống cũng

là tồn tại Thiên Thần cấp!

Ở trung tâm đại doanh, dựng thẳng một mặt đại kỳ, phía trên ghi "Nam Minh Binh Bộ Hỏa Đức Thánh Sư", mặt đại kỳ này không bị thời gian ăn mòn, như cũ ngăn nắp.

Nhiều kim quan này vờn quanh một quan tài khổng lồ, quan tài kia cực kỳ khổng lồ, xa hoa vô cùng, hẳn là quan tài Thần Chủ trấn thủ đại doanh này!

Bất quá giờ phút này quan tài kia đã mở ra, nghĩ đến là vị Thần Chủ Thần Thi kia không có ở trong quan tài, mà là đang ở trong đệ ngũ trọng gây sóng gió.

- Lần này có chút khó làm...

Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng có chút làm khó nói:

- Hôm nay tuy nói có không ít Kim Ô Yêu Thần ở trong Minh Thổ đệ ngũ trọng tuần sát, nhưng chút ít quan tài này chỉ sợ cũng không có ít Yêu Thần tồn tại, nếu chúng ta đi vào mà nói, kinh động những Kim Ô Yêu Thần này, nhiều Thiên Thần cấp Kim Ô vây công, chúng ta chắp cánh khó thoát!

Hoa Trấn Nguyên gật đầu nói:

- Chính xác, tốc độ phi hành của Kim Ô Yêu Thần cơ hồ là Thiên Hạ Vô Song, tuyệt đối có thể làm cho chúng ta không cách nào chạy trốn. Hôm nay chi kế, chỉ có thể buông tha cho tòa Hỏa Đức Thánh Sư đại doanh này.

Giang Nam nhìn Hỏa Đức Thánh Sư kỳ một chút, có chút do dự nói:

- Không lấy mà nói, sẽ gặp trời phạt...

- Kia cũng không có trọng yếu bằng tánh mạng của mình!

Diệu Đế tiểu hòa thượng quả quyết nói:

- Tốc độ Kim Ô Yêu Thần thật sự quá nhanh, bất kỳ một đầu Thiên Thần

cấp Yêu Thần nghĩ muốn đuổi kịp chúng ta là dễ dàng! Huống chi trong những Kim Ô Yêu Thần này khẳng định còn có Chân Thần tồn tại, mà thống lĩnh kia lại càng là Thần Chủ! Chọc tới đối thủ như vậy, chúng ta liền thật muốn khai báo ở chỗ này!

Giang Nam cũng không khỏi gật đầu, tốc độ của hắn mặc dù mau, nhưng cũng không có thể nhanh hơn Kim Ô Yêu Thần, hắn thật sự có thể che giấu khí tức tiến vào trong đại doanh, thu mặt Hỏa Đức Thánh Sư kỳ này, nhưng tất nhiên sẽ kinh động Yêu Thần trong đại doanh, thậm chí ngay cả Thần Chủ cấp Kim Ô Yêu Thần cũng sẽ bị kinh động, đuổi giết mà đến!

Khi đó, hắn tất nhiên không cách nào chạy trốn tìm đường sống!

Hơn nữa, dùng Loạn Không Đại Trận truyền tống cũng vô dụng, Loạn Không Đại Trận xuyên qua hư không, có lưu lại dấu vết hư không, rất khó dấu diếm được ánh mắt những Kim Ô Yêu Thần này, rất dễ dàng là có thể truy tung đến tung tích của hắn, đánh giết hắn!

Chương 884: Giáo Chủ, Ngươi Thực Sự Là Người Đọc Sách? (2)

- Nếu có tinh môn thì tốt.

Giang Nam tự nhủ:

- Chỉ cần hai tòa tinh môn, một tòa dựng đứng ở Minh Thổ đệ lục trọng, duy trì trạng thái mở ra, ta mang theo một tòa tinh môn khác lẻn vào trong đại doanh, đem bảo vật vơ vét không còn, sau đó tế lên tinh môn trực tiếp xuyên qua đến Minh Thổ đệ lục trọng, lập tức đóng cửa tinh môn, những Yêu Thần đó mặc dù thần thông quảng đại, cũng không cách nào đi thẳng tới Minh Thổ đệ lục trọng. Đợi đến bọn họ chạy tới, chúng ta sớm đã chạy đi.

Diệu Đế tiểu hòa thượng thất thanh cười nói:

- Giang thí chủ, cái chủ ý này của ngươi là tốt, bất quá người nào nhàn rỗi không có chuyện gì mang theo tinh môn trên người? Hơn nữa, một lần chính là mang hai cái?

- Ta có.

Hoa Trấn Nguyên từ trong Tử Phủ lấy ra hai tòa tinh môn, hai người thấy mà giật mình, vị Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể này cũng có chút ý không tốt, lúng ta lúng túng nói:

- Mặc dù sư môn ta để cho ta một mình lịch lãm, nhưng đối với an toàn của ta như cũ không quá yên tâm, cho nên để cho ta vô luận đi đến nơi nào cũng phải mang theo tinh môn. Nếu như gặp phải nguy hiểm thật sự không cách nào chống cự, liền tế lên, trực tiếp trở lại Cửu Cực Lãng Uyển tị nạn. Sư tôn ta lo lắng có người thật sự quá mạnh mẻ, có thể làm hỏng tinh môn, cho nên để cho ta mang theo hai tòa. Bất quá...

Hắn ngạo nghễ nói:

- Hai tòa tinh môn này ta chẳng bao giờ dùng để chạy trối chết! Hoa mỗ cho dù là gặp phải nữ Thần Chủ bạch y kia đuổi giết, bị mấy Thần Ma nổi danh tiễu trừ, cũng chưa từng vận dụng qua tinh môn!

Ba người lập tức nhích người, vòng qua đầu Huyền Vũ Thần Chủ đuổi giết mà đến kia, từ Tam Đồ Hà đi tới Minh Thổ đệ lục trọng, tránh ra doanh trại Lang Gia Thủy sư, tìm nơi không người nào đem tòa tinh môn này dựng lên.

Hoa Trấn Nguyên lấy ra Linh Dịch, kích phát tinh môn, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng lưu lại trông chừng tinh môn, mà Giang Nam thì mang theo một tòa tinh môn trở về Minh Thổ đệ ngũ trọng.

Qua một lúc lâu, tinh môn đột nhiên chợt lóe, Giang Nam xuất hiện, cao giọng quát lên:

- Mau đóng cửa tinh môn!

Oanh...

Một cổ hơi thở vô cùng kinh khủng từ trong tinh môn truyền đến, làm cho người ta run rẩy, cho dù là Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng có thể so với Thần Ma cường giả, cũng suýt nữa bị cổ hơi thở này xông đến bay lên!

Hai người vội vàng đóng cửa tinh môn, ở một khắc tinh môn đóng lại kia, đột nhiên một móng vuốt khổng lồ thăm dò tinh môn, tùy ý tinh môn đóng cửa, móng vuốt này cũng chưa từng lùi về!

Ngược lại, Yêu Thần chi trảo khổng lồ này còn cố gắng tạo ra thời không ở giữa hai tòa tinh môn, mượn nhục thân vô cùng cường đại, từ một tòa tinh môn khác chen đến tòa tinh môn này!

Móng vuốt này hiển lộ ra phạm vi càng lúc càng lớn, hiển nhiên đầu Yêu Thần ở tinh môn đối diện kia thực lực thật sự quá mạnh mẻ, hẳn là Hỏa Đức Thánh Sư thống lĩnh, một đầu Kim Ô Yêu Thần tu thành Thần Chủ!

Thực lực của hắn làm người ta sợ hãi, trong Minh Thổ có Đế Uy trấn áp, hư không vô cùng trầm trọng, so sánh với Trung Thiên thế giới còn muốn cứng rắn mấy chục lần, khó có thể đánh xuyên qua, muốn cách hàng tỉ dặm từ một Vị Diện phủ xuống đến Vị Diện còn lại, khó khăn tăng lên thật lớn!

Mà hắn mượn tinh môn chưa kịp đóng cửa, thăm dò một móng vuốt, là có thể định trụ hư không, để cho lối đi ở giữa hai tòa tinh môn không cách nào hoàn toàn đóng cửa.

- Đi mau!

Diệu Đế tiểu hòa thượng sắc mặt kịch biến, quát lên.

Giang Nam lắc đầu:

- Chúng ta chạy không khỏi Thần Chủ này đuổi giết, đi không được!

Tranh!

Chân Long Giản xông lên trời, hướng Yêu Thần chi trảo này phóng đi, không ngờ tốc độ của Chân Long Giản mặc dù mau, nhưng rơi vào bên cạnh Yêu Thần chi trảo này, tốc độ liền trì hoãn chậm lại, càng ngày càng chậm, chậm phảng phất giống như là một con ốc sên bò sát.

Đây là bởi vì Yêu Thần này thật sự quá mạnh mẻ, đem nghìn vạn dặm hư không ngưng tụ ở quanh thân mình, muốn công kích được hắn, phải muốn vượt qua nghìn vạn dặm mới có thể đi tới bên cạnh hắn!

Thần Ma cùng Thần Chủ chênh lệch, chính là lớn như vậy, tùy ý công kích là cường hãn bực nào, cũng cần chạy vội nghìn vạn dặm, mới có thể gần người!

Mà tồn tại như Kim Ô Yêu Thần này, tốc độ cực nhanh, muốn công kích được hắn, lại càng vô cùng khó khăn!

- Công kích Yêu Thần chi trảo vô dụng!

Ánh mắt Giang Nam chợt lóe, quát lên:

- Phá hủy tinh môn, tinh môn bị hủy, lối đi tan rã, cho dù là Thần Chủ cũng không chịu nổi!

Hoa Trấn Nguyên lập tức thu hồi Chân Long Giản, ngược lại hướng tinh môn nện xuống, cùng lúc đó, Giang Nam cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng nhau thúc dục pháp bảo của mình, nhất tề oanh ở trên tinh môn!

Tòa tinh môn này chính là Cửu Cực Lãng Uyển cường giả sở luyện, vô cùng chắc chắn, Cửu Cực Lãng Uyển vì bảo vệ Hoa Trấn Nguyên, dùng là tài liệu thượng thừa nhất, Thần Ma lấy đạo tắc gia trì, so sánh với Huyền Thiên Thánh Tông luyện tinh môn chắc chắn không biết gấp bao nhiêu lần.

Ba người không ngừng đập, trong lúc nhất thời không thể đem tòa tinh môn này hoàn toàn phá hủy, chỉ thấy Yêu Thần chi trảo kia thăm dò càng ngày càng nhiều.

Diệu Đế tiểu hòa thượng vội vàng kêu lớn:

- Hai vị, lực hợp gây sức mạnh, lực chia rẻ tất yếu nhược, hợp lực thúc dục Hàng Ma Xử của ta, cùng nhau đập!

Lúc này ba người hợp lực thúc dục Hàng Ma Xử, cùng nhau ầm ầm nện xuống, Hàng Ma Xử vốn là một trọng binh, giờ phút này ba người hợp lực, uy năng thoáng cái tăng vọt, tốc độ phá hủy tinh môn nhất thời tăng nhanh thật to!

Mà vào lúc này, móng vuốt Yêu Thần kia cũng dò xét đi ra ngoài, lộ ra Thần vũ vàng óng ánh, mỗi một Thần vũ cũng tích chứa vô dố đạo tắc, làm lòng người kinh sợ!

Oanh...

Tinh môn cuối cùng bị bọn hắn tạp nát, lối đi ở giữa hai tòa tinh môn lập tức hỏng mất tan rã, chỉ thấy Yêu Thần chi trảo kia kịch liệt run rẩy, hư

không quay chung quanh Yêu Thần chi trảo không ngừng băng liệt, hư không tạo thành ô dù bị sinh sôi đập vụn!

Yêu Thần ở Tinh môn đối diện kia thấy không cách nào xuyên qua tinh môn, lập tức rút móng vuốt của mình về, móng vuốt này dần dần từ trong hư không lùi về.

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, lần nữa đem Đãng Ma Kiếm tế lên, cao giọng nói:

- Băm tay hắn, mọi người hợp lực thúc dục thần kiếm của ta, băm rụng tay của hắn!

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng mồ hôi lạnh trên trán xông ra, lúng ta lúng túng nói:

- Giang giáo chủ, ngươi xác nhận ngươi là người đọc sách?

Mặc dù bọn họ nói như thế, nhưng Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng không có bất kỳ chậm trễ, toàn bộ pháp lực của hai người cùng nhau rót vào Đãng Ma Kiếm!

Vốn là, một mình Giang Nam liền có thể đem uy năng thanh thần kiếm này thôi phát ra chín thành, giờ phút này cộng thêm pháp lực của hai người bọn họ, uy năng thanh thần kiếm này lập tức tăng vọt gấp ba lần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 885: Chia Của. (1)

Uy lực của Đãng Ma Kiếm phát huy ra chín thành, mười thành, cũng không phải là nói, uy lực của thần kiếm đã đạt tới hạn mức cao nhất, không ngừng gia tăng pháp lực vào, vẫn còn có thể đem uy lực thần kiếm tăng lên.

Nói thí dụ như một Thần Phủ chi bảo, tu sĩ Thần Phủ cảnh giới liền có thể phát huy ra mười thành, nhưng mà rơi vào trong tay Thiên Cung cảnh giới, uy lực có thể tiêu thăng đếm không chỉ gấp mười lần!

Một cây rơm rạ, rơi vào tay phàm nhân, cùng rơi vào tay Thần Đế, là khái niệm hoàn toàn bất đồng.

Xuy...

Đãng Ma Kiếm lóe lên Thần Quang sáng lạng, từ giữa móng vuốt cắt qua, Yêu Thần chi trảo ứng với kiếm mà đoạn!

Trong lòng ba người thình thịch đập loạn, cảm giác được huyết khí tuôn lên đại não, máu đè ép ánh mắt, để cho cảnh tượng trước mắt có chút hoảng hốt.

- Chúng ta thật chém đứt một tay của Thần Chủ...

Hoa Trấn Nguyên lẩm bẩm nói.

Mặc dù là Thần Chủ đã chết, mặc dù hư không tạo thành bảo vệ bị đập vỡ, không có lực phòng hộ, nhưng Thần Chủ dù sao cũng là Thần Chủ, cho dù là Thần Chủ đã chết, thân thể khi còn sống kia cũng trải qua thiên chuy bách luyện, trong một đầu ngón tay tích chứa năng lượng cũng muốn ra ngoài bọn họ gấp mấy chục lần!

Giang Nam thăm dò tay, cố gắng nhặt lên Yêu Thần chi trảo này, đột

nhiên cánh tay rung mạnh, suýt nữa bị đạo tắc trong Yêu Thần chi trảo bật ra chấn vỡ cánh tay, trong lòng không khỏi cả kinh, tế lên Huyền Nguyên Đỉnh, lúc này mới thu Yêu Thần chi trảo vào trong đỉnh.

- Yêu Thần chi trảo này tuyệt đối là thứ tốt, nếu có thể luyện chế thành bảo, uy lực so sánh với Đãng Ma Kiếm chỉ sợ cũng muốn thắng được rất nhiều!

Mặc dù Đãng Ma Kiếm có thể chặt đứt Yêu Thần chi trảo, nhưng chủ yếu là chiếm cơ hội phòng ngự của Yêu Thần chi trảo bị phá, nếu có thể đem Yêu Thần chi trảo tế luyện thành binh, hư không phòng ngự luyện trở lại, Đãng Ma Kiếm liền không thể nào phá vỡ Yêu Thần chi trảo này phòng ngự, mà lực công kích của Yêu Thần chi trảo, cũng tuyệt đối có thể vượt xa Đãng Ma Kiếm!

Dù sao, uy lực của Đãng Ma Kiếm cùng Chân Long song giản của Hoa Trấn Nguyên không kém bao nhiêu, Chân Long song giản là dùng cột sống của Chân Thần cấp Chân Long luyện chế thành, mà Chân Thần so với Thần Chủ thấp một cấp bậc.

Ba người lập tức rời đi nơi đâêu Thần Thần Thi kia ăn thiệt thòi, lại bị Giang Nam cướp sạch Hỏa Đức Thánh Sư đại doanh, nhất định sẽ nén giận mà đến, lấy tốc độ Thần Chủ Thần Thi kia, nghĩ đến dùng không được bao lâu là có thể tới đây!

Hơn nữa, bọn họ ở chỗ này trì hoãn một thời gian ngắn, tốc độ đầu Huyền Vũ kia tuy chậm, nhưng lường trước qua không được bao lâu cũng sẽ tìm tới đây.

Bất quá, nếu bọn họ ẩn nặc hành tích mà nói, lấy không gian Minh Thổ bát ngát như thế, muốn tìm được bọn họ không khác mò kim đáy biển, hai Thần Chủ kia rất khó tìm được bọn họ nữa.

- Đi đệ thất trọng, tìm địa phương an toàn, phân chia tang vật!

Giang Nam hăng hái quát lên.

Ba người hăng hái bừng bừng, đi tới Minh Thổ đệ thất trọng, chỉ thấy Minh Thổ đệ thất trọng cùng mấy trọng phía trước có chút bất đồng, sinh trưởng một chút cây cối đen nhánh. Loại cây cối này cùng người khác bất đồng, không có bất kỳ cành lá, chỉ có một cây khô trụi lủi, thẳng tắp dựng thẳng ở đó, như một cây cột.

Trên cây cối có ký hiệu kỳ lạ, có thể từ trong hư không rút ra ma khí thi khí cùng Đế Uy, vài cây cối liền cùng một chỗ là có thể tạo thành một tòa sát phạt đại trận, địa phương cây cối càng nhiều, uy lực trận pháp liền càng mạnh.

Nếu như là một rừng rậm vạn mẫu, uy lực của nó là có thể xoắn sát Thần Ma!

Mà ở Minh Thổ đệ thất trọng này, phóng mắt nhìn đi, nơi nơi là quái thụ tạo thành rừng rậm, liên miên mấy vạn dặm, có thể nghĩ, nếu như bất hạnh rơi vào trong rừng rậm, nhất định sẽ bị chết thê thảm không nỡ nhìn.

Ba người bọn họ tìm được một chỗ an toàn không có cây cối, Giang Nam đem hết thảy thu hoạch của mình ở trong đại doanh Hỏa Đức Thánh Sư lấy ra, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng hai mắt tỏa sáng, thấy có khoảng sáu bảy trăm kim quan bị hắn lấy đi ra ngoài.

Đông!

Đại địa đột nhiên chấn động, một ngụm kim quan khổng lồ rơi trên mặt đất, trên kim quan Hỏa Vân lượn lờ, rõ ràng là Bích Du Thần Hỏa!

Hai người hít một hơi lãnh khí, ngơ ngác nhìn quan tài này, thất thanh nói:

- Giang giáo chủ, ngươi ngay cả quan tài của Thần Chủ Thần Thi cũng khiêng tới? Khó trách hắn tức giận như thế, khẩn cấp muốn giết qua, nhất định là muốn đoạt lấy kim quan của mình!

- Kim quan này chính là Thần Chủ mộ táng, có thể dung nạp thi thể Thần Chủ, có thể thấy được bất thường!

Diệu Đế tiểu hòa thượng ánh mắt sáng lên, trầm giọng nói:

- Giá trị của nó, tuyệt đối vượt qua tay của Yêu Thần.

Hai người cũng rất động tâm, quan tài có thể dung nạp thi thể Thần Chủ, bản thân là một pháp bảo rất giỏi, thắng được Đãng Ma Kiếm, Chân Long song giản cùng Hàng Ma Xử rất nhiều.

Mà hơn ngàn kim quan khác giá trị cũng không giống tầm thường, chính là mộ táng của Thiên Thần cấp Thần Tướng, mặc dù giá trị không bằng quan tài Thần Chủ, nhưng thắng ở số lượng đủ nhiều, có khoảng sáu bảy trăm, cũng là không như bình thường!

Chỉ từ giá trị mà nói, quan tài Thần Chủ xếp hạng thứ nhất, Yêu Thần chi trảo cùng những Thiên Thần kim quan này không kém bao nhiêu.

- Ta chỉ muốn Hỏa Đức Thánh Sư kỳ này, những bảo vật khác, hai vị đạo hữu thương nghị làm sao chia là được.

Giang Nam cười nói.

Diệu Đế tiểu hòa thượng nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Tiểu tăng xuất lực ít nhất, những kim quan khác thuộc về ta, Phật Môn ta cùng quan tài hữu duyên, trong truyền thuyết có một Phật tổ, chính là từ trong mộc quan ra đời. Mà lần này Hoa thí chủ hư hai tòa tinh môn, hai tòa tinh môn này là vật bảo vệ tánh mạng của ngươi, Thần Chủ kim quan giá trị cao nhất này, đương nhiên thuộc về Hoa thí chủ sở hữu.

Hoa Trấn Nguyên trầm mặc chốc lát nói:

- Giá trị Tinh môn, xa xa không bằng Thần Chủ kim quan này, ta trừ lấy ra hai tòa tinh môn, cũng không xuất lực, ngược lại Giang giáo chủ tự mình

mạo hiểm, thân vùi hiểm cảnh. Thần Chủ kim quan này, Hoa mỗ lấy có chút hổ thẹn.

- Ngươi cầm lấy là được.

Giang Nam cười nói:

- Nếu như không có tinh môn của đạo hữu, ta há có thể chạy ra tìm đường sống? Nếu mới vừa rồi không có hai vị đạo hữu cùng ta đồng loạt ra tay, chúng ta há có thể làm hỏng tinh môn, chặt đứt Yêu Thần chi trảo, chạy ra một kiếp? Ta và ngươi cũng đã xuất lực, không cần so đo người nào xuất lực nhiều hơn.

Hoa Trấn Nguyên mặc nhiên, cuối cùng thu Thần Chủ kim quan này, thật tình nhìn Giang Nam nói:

- Giang giáo chủ, ta thừa ngươi một cái nhân tình. Thật ra thì Hoa mỗ vốn là lần đầu gặp ngươi, vốn định cùng ngươi đấu một chút, phân ra cao thấp, sau đó đoạt mảnh nhỏ Thiên Đạo trong tay ngươi. Chẳng qua hiện nay, Hoa mỗ mới biết giáo chủ là thật tính, còn dư lại Yêu Thần chi trảo này, theo ý ta cũng không cần phân, giáo chủ lấy đi là được.

Chương 886: Chia Của. (2)

Giang Nam cũng không từ chối, thu hồi Yêu Thần chi trảo, giương mắt chung quanh, thấp giọng nói:

- Ta có thể cảm giác được, nơi này có Minh Thổ Thần Đế cố ý để lại cho...

- Phải, phải!

Hoa Trấn Nguyên cười ha ha nói:

- Minh Thổ Thần Đế khẳng định cố ý lưu cho chúng ta một chút bảo bối, nếu chúng ta không lấy, ắt gặp trời phạt!

- Nói thật, tiểu tăng cũng cảm thấy, chúng ta tiếp tục như vậy làm đi xuống, nhất định sẽ bị trời phạt...

Diệu Đế tiểu hòa thượng nhỏ giọng thầm nói.

Ba người tiếp tục du đãng, cho dù là Diệu Đế tiểu hòa thượng tâm tính tu dưỡng cực cao, giờ phút này cũng là ánh mắt lóe sáng, sưu tầm tung tích đại doanh.

- Tử Vi bộ binh Huyền Vũ Trọng Sư, Nam Đẩu bộ binh Lang Gia Thủy Sư, Nam Minh Binh Bộ Hỏa Đức Thánh Sư, theo thứ tự là hành thổ, hành thủy, hành hỏa.

Hoa Trấn Nguyên nhìn những quái thụ như trụ này, phân tích nói:

- Ta đoán chừng, Minh Thổ đệ thất trọng hẳn là mộc hành đại doanh, mà đệ bát trọng chính là kim hành, đại doanh kim hành đại doanh trông coi chiến đấu sát phạt, hẳn là ở một khâu cuối cùng, là bộ binh lực chiến đấu

mạnh nhất!

Cũng không lâu lắm, bọn họ rốt cuộc tìm được đệ thất trọng bộ binh đại doanh, đúng như lời của Hoa Trấn Nguyên, Thần Tướng trong đại doanh này là mộc hành, tên là Đông Cực bộ binh Mộc Đức trận sư.

Chỉ bất quá, đám người Giang Nam nhìn ra xa, chỉ thấy trong đại doanh này đại kỳ đã không cánh mà bay, hẳn là bị cướp đi.

Mà Thần Tướng trấn thủ nơi đây đã sớm ở vào trong trạng thái cuồng bạo, dốc toàn bộ lực lượng, gặp phải sinh vật sống liền vung tay, đại khai sát giới, để cho Minh Thổ đệ thất trọng trở nên so sánh với trước càng thêm nguy hiểm!

Trên thực tế, mấy tầng phía trước của Minh Thổ, ở sau khi đám người Giang Nam đi qua, cũng trở nên nguy hiểm vô cùng, Thần Tướng trấn thủ đệ tứ trọng đệ ngũ trọng cùng đệ lục trọng giống như trước cũng lâm vào trong cuồng bạo, bên trong một đoạn thời gian rất dài sẽ không thể bình thường!

Lúc này nếu có người tiến vào mấy tầng kia, nhất định sẽ thê thảm không nỡ nhìn, gặp phải những Thần Tướng cuồng bạo kia càn quét, thậm chí nói không chừng gặp được Thần Chủ nổi giận!

Sở dĩ đám người Giang Nam có thể bình an xuất nhập Minh Thổ đệ thất trọng, trừ vận khí ra, chủ yếu vẫn là dựa vào phương pháp hắn phong bế hơi thở, gặp phải nguy hiểm, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng liền trốn vào trong Tử Phủ hắn, Giang Nam phong bế hơi thở, đem mình cải tạo cùng những Thần Tướng đó giống nhau, lừa dối vượt qua kiểm tra.

- Định Hải Thương, Tái Đức Thương, Phần Thế Thương, hơn nữa mộc, kim nhị thương, chính là một bộ, hợp ở chung một chỗ, riêng phần mình chiếm cứ Đông Nam Tây Bắc Trung thiên địa năm phương, khí nuốt Ngưu Đấu, tuyệt đối có khí thế tịch quyển thiên hạ! Đáng tiếc, Mộc thương đã bị người trước ta một bước cướp đi, không biết trong ngũ hành lực công kích mạnh nhất kim hành đại doanh đại kỳ cùng đại thương, còn ở đó hay

không...

Giang Nam khẽ cau mày, bản ý của hắn là tính toán tập hợp đủ Ngũ Hành kỳ, Ngũ Hành Ngưu Đấu Thần Thương, chẳng qua hiện nay Mộc Đức trận sư đại kỳ bị cướp đi, để cho kế hoạch của hắn thất bại.

Những đại doanh đại kỳ này cũng là trọng bảo, tất cả cột cờ đều là bảo vật rất giỏi, không kém hơn những đại kỳ này chút nào, hơn nữa cũng là một bộ!

Hắn lấy lại bình tĩnh, trong đại doanh tòa Mộc Đức trận sư này không có mấy Thần Tướng, nghĩ đến bảo vật trong đó cũng đã bị cường giả đi ngang qua nơi đây vơ vét không còn gì.

- Nơi này Thần Tướng Thần Thi như cũ ở trong bạo động, xem ra người khiến cho trận tao loạn này, hẳn là trước đó không lâu đã tới nơi này.

Giang Nam tinh tế phân tích:

- Thực lực người này, hẳn là không đủ để đánh vào trong đại doanh, cùng nhiều Thần Tướng Thần Thi của Mộc Đức trận Sư đại doanh đối kháng. Nếu như người này có thực lực bực này mà nói, đã sớm hạ thủ đối với những đại doanh khác, cướp đi Định Hải Thương cùng những đại kỳ khác. Hắn có thể cướp đi Mộc thương cùng đại kỳ, hẳn là may mắn, hoặc là có nguyên nhân khác.

Mặc dù không có kim mộc hai kỳ, tam thương tam kỳ trong tay Giang Nam kia, tất cả đều là trọng bảo khó lường, nếu không sẽ không khiến cho ba tòa binh doanh kia bạo động, đuổi giết không thôi.

Cụ thể tam thương tam kỳ này rốt cuộc là pháp bảo tầng thứ gì, Giang Nam cũng không có tinh tế nghiên cứu qua, dù sao hiện tại hắn người đang ở hiểm cảnh, không có qua nhiều thời gian tới nghiên cứu những vật này.

Ba người bọn họ đi tới đệ bát trọng, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy Minh Thổ đệ bát trọng hẳn là ở trước đó không lâu trải qua một cuộc ác chiến khó có thể tưởng tượng, có cường giả kinh khủng ở chỗ này giao thủ, đánh cho

thiên băng địa liệt.

Nơi này còn lưu lại Thần Thông rung động, cùng với hư không nghiền nát, cho dù là hư không của Minh Thổ Đế lăng, cũng bị đánh cho tan vỡ!

- Có Thần Chủ cấp cường giả ở chỗ này giao thủ!

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên ngưng trọng nói.

Giang Nam cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng là sắc mặt ngưng trọng, mọi nơi nhìn lại, Thần Chủ cấp cường giả đem không gian Minh Thổ nơi này cơ hồ phá hư sạch sẽ, hẳn là Minh Thổ Thần Tướng trấn thủ nơi đây cùng người xâm lăng phát sinh xung đột động thủ.

Bất quá, thực lực người xâm lăng này mạnh kinh khủng, trên Hoang Nguyên, nơi nơi là Thần Ma tàn thi rơi lả tả.

- Quá cường đại...

Diệu Đế tiểu hòa thượng thấp giọng nói:

- Người này cơ hồ đem Thần Tướng trấn thủ đệ bát trọng tàn sát không còn, loại nhân vật này, coi như là ở trong Thần Chủ cũng không thấy nhiều!

- Là nữ Thần Chủ bạch y kia.

Giang Nam nhìn một đạo Thần Thông ở trong hư không lưu lại lạc ấn, hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói.

Hoa Trấn Nguyên nhìn về bốn phía, gật đầu nói:

- Đích xác là nàng, nơi này tràn ngập kia huyền khí độc hữu của nữ Thần Chủ kia. Nàng đã từng đuổi giết qua ta, nếu không phải ta thoát được mau, liền cơ hồ bị nàng đóng băng chém giết!

- Bạch y nữ Thần Chủ?

Diệu Đế tiểu hòa thượng suy tư nói:

- Ta đã từng gặp qua nàng, khống chế một tòa Huyền Nữ Băng Cung, một vị nữ Bồ Tát rất là kiều mỵ, ngay cả sư tôn ta cũng nhịn không được nhìn nhiều nàng hai mắt. Vị nữ Bồ Tát này qua sông, nơi cước bộ đi qua, cả Tam Đồ Hà cũng bị băng phong, đợi nàng đi qua xong Tam Đồ Hà mới hòa tan. Sư tôn ta nói, nếu như nàng ở bờ sông đưa đò, thầy trò chúng ta sẽ phải thất nghiệp, đi uống gió Tây Bắc. Bất quá, vị nữ Bồ Tát kia phảng phất là vì đuổi giết một vị công tử còn trẻ, ta nghe người khác gọi vị công tử kia là Hạo Thiếu Quân.

- Hạo Thiên Thánh Tông Hạo Thiếu Quân!

Trong mắt Hoa Trấn Nguyên tinh quang bắn ra bốn phía, Giang Nam lập tức cảm giác được trong cơ thể hắn truyền đến một cổ chiến ý mênh mông, nghi ngờ nói:

- Hoa huynh cùng Hạo Thiên Thánh Tông Đế Hoàng Thần Thể từng có quan hệ?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 887: Cửu U Hoàng Tuyền

Hoa Trấn Nguyên thản nhiên nói:

- Ta là Thần Thể, hắn cũng là Thần Thể, thường có người cầm ta cùng hắn tương đối, nói Thần Thể của ta, nếu so với hắn là Đế Hoàng Thần Thể thua kém một bậc. Còn nói Hạo Thiếu Quân đã có Đế Hoàng chi tướng, tương lai tất thành Thần Đế. Hắc hắc, nếu như sớm liền có thể nhìn ra ai là Thần Đế như vậy, mọi người còn tranh giành cái gì? Trực tiếp để cho hắn làm Thần Đế, mọi người đàng hoàng về nhà cưới vợ sinh con là được rồi!

Diệu Đế tiểu hòa thượng mắt xem mũi mũi nhìn tâm, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Ngã phật từ bi. Chư thiên vạn giới, Thần Đế hưng suy, nhưng còn không có một vị Phật Môn Chí Tôn trở thành Thần Đế, đây là cái đạo lý gì? Ai nói Thần Đế tiếp theo, không thể bắt đầu từ Phật Môn ta ra đời.

- Con lừa ngốc, ngươi đây là muốn cùng ta tranh đoạt đế vị phải không?

Hoa Trấn Nguyên hung hăng trừng mắt hắn, tiểu hòa thượng không muốn tranh cãi, hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Giang Nam thấy buồn cười:

- Hai vị đạo hữu, Quang Vũ Thần Đế vẫn lạc, chư thiên vạn giới, không biết bao nhiêu Thần Ma mơ ước Thần Đế vị, trong đó không thiếu Thần Tôn Thần Quân, cho dù Quang Vũ Thần Đế có thể sống thêm hai trăm năm, các ngươi có thể trong hai trăm năm thời gian tu thành Thần Tôn Thần Quân sao? Không tu thành Thần Quân Thần Tôn, há có thể có thực lực gia nhập vào trong Đế cấp chiến đấu?

- Điều này cũng đúng.

Hai người lúng ta lúng túng nói.

Hoa Trấn Nguyên thở dài nói:

- Thật hy vọng Quang Vũ Thần Đế có thể sống lâu một nghìn năm, như vậy ta liền có đầy đủ thời gian tu luyện, trong Đế chiến cũng có một chỗ ngồi của Hoa Trấn Nguyên ta.

- Đế Hoàng Thần Thể không phải chuyện đùa, lại có thể ở trong tay bạch y nữ Thần Chủ đuổi giết trốn tới đây.

Trong lòng Giang Nam cũng không khỏi đối với vị Hạo Thiếu Quân này bội phục không dứt, Thần Chủ không giống với Chân Thần, vị Hạo Thiếu Quân này lại có thể từ trong bạch y nữ Thần Chủ đuổi giết trốn đến hiện tại, hơn nữa như cũ chưa chết, có thể thấy được thực lực người này cực kỳ cao minh, không phải là nhân vật đơn giản.

Vị bạch y nữ Thần Chủ kia đã từng bị Giang Nam khuynh đảo Bạch Ngọc Bình bức lui, nhưng nếu bàn về thực lực chân thật, Giang Nam cùng nàng còn xê xích cách xa vạn dặm, thậm chí hắn tự nghĩ nếu như bị vị nữ Thần Chủ này đuổi giết, mình chưa chắc có thể tránh được.

Mà Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân lại có thể sống đến hiện tại, hơn nữa nhìn tình hình, nữ Thần Chủ đuổi giết tới đây, hẳn là còn chưa giết chết hắn, nói vậy người này đúng là có năng lực, không thể khinh thường!

Đại doanh Minh Thổ đệ thất trọng cũng bị người càn quét không còn, Giang Nam không có tìm được đại kỳ cuối cùng, không khỏi cau chặt chân mày.

- Chúng ta còn muốn đi xuống sao?

Diệu Đế tiểu hòa thượng hỏi:

- Đệ tứ trọng đến đệ bát trọng, độ nguy hiểm cũng không sai biệt lắm, nhưng mà một tầng phía dưới, liền hết sức nguy hiểm.

Hoa Trấn Nguyên cười lạnh nói:

- Hạo Thiếu Quân đi được, vì sao chúng ta đi không được?

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Nếu đã đi tới đệ bát trọng, không bằng đi nhìn mấy trọng phía sau của Minh Thổ có cái gì, nếu như có thể đi tới tầng thứ mười tám, chiêm ngưỡng dung nhan Thần Đế cũng là tốt. Hơn nữa, nói không chừng Minh Thổ Thần Đế có lưu cho chúng ta một chút bảo bối, nếu như không lấy, ắt gặp trời phạt.

Diệu Đế tiểu hòa thượng thở dài nói:

- Đi mấy trọng khác thật cũng không có gì, Phật Môn ta có mấy Phật Chủ ở mấy tầng dưới trấn giữ, bất quá tầng thứ mười tám, ngươi cũng không muốn suy nghĩ. Minh Thổ tầng thứ mười tám chính là Thần Đế lăng, đến nay còn chưa từng có người đi vào.

Đến Minh Thổ đệ cửu trọng, bọn họ lại thấy được Tam Đồ Hà, bất quá giờ phút này Tam Đồ Hà cùng lúc trước có chút bất đồng, Đại Hà này từ trên cao rơi xuống phía dưới, trực tiếp đem Minh Thổ đệ cửu trọng xuyên thủng, bôn lưu, rót vào đệ thập trọng, mà không phải từ đệ cửu trọng thời không giữa dòng quá giang.

- Hoàng Tuyền...

Sắc mặt Diệu Đế tiểu hòa thượng ngưng trọng nói.

Hắn thấy Giang Nam cùng Hoa Trấn Nguyên không giải thích được, giải thích:

- Ta từng nghe sư tôn nói, Tam Đồ Hà đến địa ngục đệ cửu trọng liền không gọi Tam Đồ Hà, mà gọi là Hoàng Tuyền, nếu nói Cửu U Hoàng Tuyền chính là từ đây mà tới.

- Thì ra là như vậy.

Thủy thanh ngập trời, Giang Nam từ xa nhìn lại, trong lòng không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy ở trong không gian tầng này, đại doanh san sát, một mảnh đại doanh hợp với một mảnh đại doanh, cùng chung bảo vệ xung quanh Hoàng Tuyền, tựa như một tòa Thiên Đình nhỏ!

Những đại doanh này, mỗi một tòa đều khổng lồ như Lang Gia Thủy Sư, có tất cả bốn mươi chín cái!

- Thấy không?

Diệu Đế tiểu hòa thượng thấp giọng nói:

- Thủy trại kia, chính là Nam Đẩu bộ binh, vốn là thủy quân bảo vệ Thiên Hà, sau khi Thần Đế chết, bọn họ phụng mệnh bảo vệ Hoàng Tuyền!

Giang Nam cùng Hoa Trấn Nguyên trong lòng rung động vạn phần, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ trừ Nam Đẩu bộ binh, còn có Tử Vi, Bắc Đẩu, Nam Minh,... mấy Đại Binh bộ khác? Nếu như mỗi một tòa bộ binh cũng khổng lồ như vậy, Minh Thổ Thần Đế thật là ở trong Đế lăng của mình, chế tạo một Thiên Đình địa ngục vô cùng khổng lồ, Thiên Đình cùng mình ngủ thiên thu!

- Đâu chỉ như thế?

Diệu Đế tiểu hòa thượng nói:

- Này chỉ là ngũ đại bộ binh mà thôi! Minh Thổ Thần Đế cơ hồ đem cả Thiên Đình thời đại kia, mang đến trong Đế lăng của mình, sau khi chết cũng muốn thống trị thiên hạ! Trừ ngũ đại bộ binh ra, còn có Lăng Vệ đại quân, cấm vệ quân, thiên quân, nhị thập bát tú đại quân, 36 Thiên Cương quân, bảy mươi hai Địa Sát quân, tám trăm đại doanh, cùng với nhiều Thần Tôn thống lĩnh chư hầu đại quân chôn cùng! Đến tầng thứ mười bốn, ngươi liền có thể thấy Thần Tôn cấp Thần Thi, cùng với Thần Thi Ma thi tính bằng đơn vị

hàng nghìn vạn, đây mới thực sự là địa ngục!

Giang Nam hoảng sợ, trong lòng vừa khiếp sợ lại vừa buồn bực, nghi ngờ nói:

- Minh Thổ Thần Đế ở sau khi mình chết, là làm sao khiến cường giả thời đại kia như cũ đối với hắn khăng khăng một mực, thậm chí cam tâm tình nguyện chôn cùng?

- Bởi vì Trường Sinh.

Hoa Trấn Nguyên hít vào một hơi thật dài nói:

- Ta từng nghe tiền bối trong Cửu Cực Lãng Uyển ta nói qua chuyện này, nghe nói là Minh Thổ Thần Đế đã từng hướng bọn họ đồng ý, để cho bọn họ có thể đạt được Trường Sinh, cùng thế tồn tại. Hơn nữa, không chỉ có như thế, vị Minh Thổ Thần Đế này ở sau khi hắn chết vô số năm, còn thỉnh thoảng có tin đồn truyền ra, nghe nói có người đã từng thấy qua thân ảnh Đại Đế này, rời đi tầng thứ mười tám của Minh Thổ, đi tới mấy tầng khác đi dạo. Nhiều Thần Tướng sớm đã chết rụng tiền hô hậu ủng, giống như Thần Đế du lịch dò xét thiên hạ, rất là kinh người!

- Bọn họ hiện tại coi như là Trường Sinh.

Diệu Đế tiểu hòa thượng nhìn bốn mươi chín đại doanh của Tử Vi bộ binh, chỉ thấy lâu thuyền đại hạm hình bóng lay động, trôi lơ lửng ở bên cạnh Hoàng Tuyền, từ trong đại doanh tiến tiến xuất xuất, thấp giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 888: Không Nên Thỏa Hiệp. (1)

- Hôm nay, bọn họ như cũ bảo vệ Minh Thổ Đế lăng, có thể tự chủ hoạt động, chiến đấu. Bọn họ không cách nào tu luyện, không có cảm giác nào, ăn không biết vị, không có đau đớn, có thể nói là hoạt tử nhân. Rõ ràng đã chết, nhưng còn sống, chờ đợi Thần Đế của bọn hắn đưa bọn họ từ trong tử vong giải thoát đi ra ngoài. Hai vị đạo hữu, các ngươi xác nhận muốn đi mấy tầng phía sau của Minh Thổ lịch lãm? Bờ sông Hoàng Tuyền bên kia, chính là Phật Chủ trấn thủ nơi đây, ta đi cùng hắn dàn xếp, để cho hắn thả ta đi vào. Bất quá trên đường hoàng tuyền không quay đầu lại, đi vào mà nói, muốn ra vậy thì khó khăn.

Giang Nam theo tay hắn chỉ nhìn lại, quả nhiên thấy ở bờ sông Hoàng Tuyền, có một Đại Phật trấn giữ ở nơi đây.

Đại Phật này làm cho người ta rung động không gì so sánh nổi, thân thể giống như tinh cầu rộng lớn vĩ ngạn, nhiều tiểu phật giống như quần tinh vờn quanh bảo vệ xung quanh, Đại Phật trấn áp Hoàng Tuyền, để cho Nam Đẩu bộ binh bờ bên kia của Hoàng Tuyền đối với hắn cũng không thể làm gì!

- Vạn Phật Tháp?

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, từ xa nhìn lại, Đại Phật cùng nhiều tiểu phật kia ngồi ở chỗ đó, tựa như ngồi trên Vạn Phật Tháp trấn áp Minh Thổ, lấy phật hiệu phật quang khắc chế Minh Thổ, không để cho Minh Thổ tiếp tục khuếch trương!

Oanh...

Đột nhiên, sắc trời tối xuống, ba người Giang Nam bận rộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung Đại Hỏa bắt đầu khởi động, một cái chân to mênh mông từ trên cao rơi xuống, chân to cùng tầng khí quyển ma sát,

đưa đến bên chân cũng là Liệt Diễm hừng hực!

Chân này lớn không cách nào tưởng tượng, oanh một tiếng rơi xuống, sau đó liền thấy dãy núi kịch liệt chấn động, rối rít đổ xuống, sau đó ba người cảm giác được cuồng phong thổi tới, quả thực chính là uy thế hủy thiên diệt địa!

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn, một cái chân to khác rơi xuống, một Cự Nhân khó có thể tưởng tượng mở ra cước bộ, hiện ra ở trong Minh Thổ, sải bước hướng Hoàng Tuyền Đại Hà đi tới.

- Thần Chủ?

Ánh mắt ba người ngây người.

Đây là một Thần Chủ sống sờ sờ, thế nhưng lại hiện ở nơi này, hẳn là lão quái vật ẩn cư trong Trung Thiên thế giới, giờ phút này cũng tới Minh Thổ lịch lãm!

- Đạo huynh.

Thần Chủ kia đi tới bên Hoàng Tuyền, xa xa hướng Đại Phật bên bờ sông thi lễ.

- Đạo huynh.

Đại Phật hoàn lễ.

Thần Chủ kia gật đầu, tung người nhảy vào trong Hoàng Tuyền, trong Nam Đẩu bộ binh tinh kỳ bay múa, không có bất kỳ một Thần Tướng nào ngăn trở.

Thình thịch...

Lại là một tiếng vang thật lớn truyền đến, Hoàng Tuyền Đại Hà chấn

động, tiếp theo hướng thiên không phun lên, giống như suối phun tráng quan, tiếp theo thân ảnh Thần Chủ kia xuất hiện, bay ngược ra không biết bao nhiêu vạn dặm, ầm ầm nhập vào trong hư không Minh Thổ, biến mất không thấy gì nữa.

Giữa không trung, thần huyết rơi vãi, nhìn thấy mà giật mình.

- Xảy ra chuyện gì?

Ba người Giang Nam vạn phần khiếp sợ.

Thần Chủ vô cùng cường đại kia, lại bị người một kích từ Minh Thổ đệ thập trọng đánh tới đệ cửu trọng, lại đập Minh Thổ đệ bát trọng, thần huyết như không muốn mạng phun ra ngoài, thấy mà đám người Giang Nam ở Minh Thổ đệ cửu trọng mắt mũi trợn tròn!

Nơi Thần Chủ kia bị đánh vỡ, một cửa động hư không to lớn không gì so sánh được hé ra, chậm rãi bế hợp.

Giờ khắc này, cho dù là Đại Phật ở bờ sông Hoàng Tuyền kia cũng nhịn không được nữa bỗng nhiên đứng dậy, trên mặt giếng cổ không gợn sóng lộ ra vẻ kinh nghi bất định, giật mình nhìn Hoàng Tuyền còn đang không ngừng hướng thiên không đảo lưu kia.

Đạo Hoàng Tuyền này chính là Tam Đồ Hà từ Minh Thổ đệ ngũ trọng rớt xuống, xu thế cách bốn không gian Minh Thổ rơi xuống là hung mãnh bực nào, ngay cả Minh Thổ cũng có thể xuyên thủng, lại bị người đem nước sông đánh đảo lưu, có thể thấy được một kích kia tích chứa lực lượng là cường đại bực nào!

Huống chi, ngay cả một Thần Chủ cũng bị đánh bay!

Đột nhiên, trong Hoàng Tuyền, lại có một tòa Băng Cung bay lên trời, gào thét hướng ra phía ngoài bỏ chạy, trước cửa tòa băng cung này, rõ ràng đứng một vị bạch y nữ Thần Chủ!

- Chẳng lẽ là nữ Thần Chủ này xuất thủ, đánh bay Thần Chủ mới vừa rồi kia?

Hoa Trấn Nguyên thất thanh nói:

- Thực lực của nàng mạnh như thế nào, mới có thể một kích để cho Hoàng Tuyền đảo lưu, đem Thần Chủ bị thương nặng?

Trên mặt vị bạch y nữ Thần Chủ kia lộ ra vẻ sợ hãi, cũng không quay đầu lại bão táp bay đi, hiển nhiên cũng không phải là nàng gây nên.

Mà ở sau vị nữ Thần Chủ này, lại có một thân hình phóng lên cao, là một thanh niên cao chót vót, thân thể vĩ ngạn, giống như một Đế Hoàng, bất quá trên mặt người này cũng lộ ra vẻ hoảng sợ, cướp đường mà chạy, hẳn là Hạo Thiên Thánh Tông Đế Hoàng Thần Đế Hạo Thiếu Quân.

Hạo Thiếu Quân quả nhiên không có chết, thực lực của hắn quả nhiên là vô cùng kinh người, lại có thể ở trong tay bạch y nữ Thần Chủ đuổi giết chạy trốn tới Minh Thổ đệ thập trọng!

Tốc độ của người này có thể nói là Thiên Hạ Vô Song, người đang ở giữa không trung, thân thể đột nhiên lay động, hóa thành một đầu Kim Sí Đại Bằng, gió lốc dựng lên, tốc độ so với nữ Thần Chủ kia không thể chậm.

Thần uy, Đế Uy vô cùng thâm trầm từ trong Hoàng Tuyền truyền đến, trong Nam Đẩu bộ binh, từng chiếc từng chiếc chiến hạm chạy nhanh ra, vô số Thần Tướng rối rít chống binh khí của mình, quỳ một gối xuống ở đầu thuyền.

Hạo Thiếu Quân biến thành Kim Sí Đại Bằng đột nhiên biến đổi lần nữa, hóa thành một cửu đầu Thải Phượng, vũ mao sáng lạng, chống cự Đế Uy thần uy, ở lúc thần uy Đế Uy chưa truyền tới bên cạnh hắn, liền xông vào trong động khẩu hư không chưa bế hợp kia, biến mất không thấy gì nữa!

Loại tốc độ này, cho dù là Giang Nam cũng tự thẹn không bằng.

Được, được, được...

Giang Nam vừa nghe được thanh âm hàm răng đánh nhau của tiểu hòa thượng bên cạnh.

- Hai vị đạo hữu, tiểu tăng đoán chừng, chúng ta là trúng giải thưởng lớn...

Sắc mặt Hòa thượng này bị dọa đến có chút trắng bệch, thầm nói:

- Tình hình này, sẽ không phải là vị Thần Đế chết kia tuần hành chứ?

Đại Phật trấn thủ Cửu U Hoàng Tuyền kia giờ phút này sắc mặt cũng có chút thay đổi, thân hình bạt không dựng lên, mang theo chư phật vờn quanh ở bên cạnh hắn, oanh một tiếng đánh vỡ hư không, nghênh ngang rời đi, đem chức trách mà Quang Vũ Thần Đế giao cho hắn vứt ở sau ót, trước thời hạn một bước chạy trốn.

- Sư bá, sư bá!

Diệu Đế tiểu hòa thượng kêu lớn:

- Mang ta đi? Con mẹ ngươi, chạy nhanh như vậy!

- Chúng ta đi!

Giang Nam tế lên Hư Không Bảo Thuyền của mình, chở hai người bão táp bay đi, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng phục hồi tinh thần lại, lập tức đem pháp lực của mình hết thảy tràn vào trong Hư Không Bảo Thuyền, để cho tốc độ chiếc bảo thuyền này tăng lên tới cực hạn, như quang như điện!

Đột nhiên, thần uy, Đế Uy kinh khủng mà mênh mông vọt tới, ba người Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy cả thiên địa phảng phất vào giờ khắc này tĩnh xuống, bất kỳ đạo văn đạo tắc vào giờ khắc này cũng mất đi uy lực, thế gian chỉ còn lại có một loại đạo tắc, đó chính là Thần Đế đạo tắc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 889: Không Nên Thỏa Hiệp. (2)

Hư Không Bảo Thuyền cũng bị loại uy áp này định trụ, từ tốc độ cao cực hạn đột nhiên tĩnh, lơ lửng trên không trung, pháp lực trong cơ thể ba người Giang Nam, giờ phút này giống như là tảng đá chìm vào đáy nước, không nhúc nhích.

Trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, lặng lẽ không tiếng động.

Trong Cửu U Hoàng Tuyền, vô số Thần Tướng xông ra, hàng ngũ chỉnh tề, tinh kỳ bay múa, từng tôn Cổ lão Thần Ma đi ra Hoàng Tuyền, đứng ở hai bên sông lớn, cung nghênh Đế giá.

Tiếp theo là văn võ quần thần khống chế chiến hạm, đại quân Thần Ma vòng vây Thần Chủ, Thần Tôn càng xông ra, cầm trong tay kỳ phiến, khom người đứng ở hai bên.

Khí thế cường đại như thế, áp sập Chư Thiên, tựa như thật sự là Thần Giới chúng thần nhất tề phủ xuống!

Vô số Thần Ma rầm rầm hạ bái, chỉ có Thần Tôn vẫn đứng tại chỗ, không có quỳ xuống, chẳng qua là khom người thi lễ.

- Bệ hạ!

Vô số thanh âm hô to, âm sóng cuồn cuộn xông lên trời, chấn động cả Minh Thổ!

Đội thuyền hạm khổng lồ từ trong Hoàng Tuyền xông ra, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm hiện ra ở Minh Thổ đệ cửu trọng, những chiến hạm này mỗi một chiếc đều đạt ngàn dặm, buồm thuyền lâu phiêu động, vô số tinh kỳ bồng bềnh, như quần tinh củng nguyệt quây chung quanh một chiếc thuyền cực lớn.

Chiếc cự hạm kia xanh vàng rực rỡ, một tòa Kim Loan điện cao cao đứng vững ở trên đại hạm, Đế Uy ngập trời.

Hai đại Thần Tôn giống như điêu khắc màu vàng, đứng ở hai bên Kim Loan điện, uy nghiêm túc mục.

Trừ lần đó ra, còn có hai Đại Phật đã sớm viên tịch, rõ ràng cũng là hai vị Thần Tôn, từ đỉnh đầu hiện lên một khung tròn, trên khung tròn quần tinh lấp lánh, giống như một mảnh thiên địa đầy đủ, cung kính bảo vệ xung quanh kim loan Thần Điện.

Mà ở trong thần điện, có thể thấy không ít thân ảnh cô gái, những cô gái kia cực kỳ cường đại, phía sau mỗi người đều có tiểu thế giới đầy đủ hiện ra, chẳng qua là những cô gái này cũng sớm chết mất, hương tiêu ngọc vẫn.

Đó là Minh Thổ Thần Đế tam cung lục viện thất thập nhị phi!

Thần Đế ngủ say ở Minh Thổ tầng thứ mười tám, giờ phút này cuối cùng từ trong tử vong tỉnh lại, suất lĩnh phi tầng cùng Đế Hậu của mình, dẫn dắt văn võ bá quan quần thần, năm đấu bộ binh, nhị thập bát tú, Thiên Cương Địa Sát,... dò xét lãnh địa của mình.

Ở lâu thuyền hạm đội cấm vệ quân vờn quanh, Kim Loan điện vô cùng thần thánh.

Được, được, được...

Hàm răng của Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng lại đang đánh nhau, tuy nói bọn họ có lòng Vấn Đỉnh Thần Đế, nhưng mà dù sao bây giờ bọn họ còn quá nhỏ bé, khoảng cách Đế cảnh còn có chênh lệch cực kỳ xa xôi, ở đủ loại thần uy cùng Đế Uy áp bách, bọn họ có thể như cũ đứng mà không phải quỳ xuống, liền đã là thành tựu không dậy nổi!

Đế Uy trấn áp hết thảy, phảng phất trừ Đế Uy ra, bất kỳ Đại Đạo khác đều không thể vận chuyển, pháp lực không cách nào vận dụng, Thần Thông không có bất kỳ uy lực.

- Chết chắc...

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng xám ngoét, lúc này ngay cả hai người bọn họ cũng không có bất kỳ biện pháp, cho dù bọn họ có những tinh môn thứ khác, giờ phút này cũng không cách nào vận dụng.

Đây là Thần Đế thần uy, mặc dù là một vị Thần Đế đã chết, uy nghiêm của hắn cũng đủ để trấn áp thiên địa, trấn áp Chư Thiên!

- Thiên Đạo Thần Thông!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, thân thể lay động, đột nhiên Ma Ngục Huyền Thai Kinh lần nữa tối tăm chuyển động, vô số đạo văn bay ra, nhô lên cao hóa thành Thiên Đạo Bảo Chung, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Vạn Phật Tháp, Trấn Tiên Đỉnh, Tàng Thiên Hồ Lô, Hóa Tiên Ngọc Bình, Tạo Hóa Thần Lâu, Thiên Đao, cuối cùng, lại có một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn bay ra, hóa thành thập nhị phẩm Liên Đài, cùng chung đối kháng Đế Uy, thần uy!

Lần trước hắn đánh nát Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành tấm hồ kia, trong khoảng thời gian này lĩnh ngộ cùng nghiên cứu, đối với Đạo Kim Ngọc Bàn tích chứa Thiên Đạo càng ngày càng sâu, hôm nay đã đủ để đem Đạo Kim Ngọc Bàn hóa thành một loại Thần Thông thi triển ra.

Đế Uy trấn áp hết thảy Đại Đạo, nhưng mà mười hai loại Thiên Đạo Thần Thông này của Giang Nam không bị Đế Uy trấn áp, mười hai Thần Thông vừa ra, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng lập tức cảm giác được tu vi của mình có thể thúc dục, lúc này toàn thân pháp lực tràn vào trong Hư Không Bảo Thuyền, khu sử bảo thuyền phá không bay đi.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng đã gặp Vạn Phật Tháp, giờ phút này phía sau hiện lên hư ảnh Vạn Phật Tháp, sức chống cự đối với Đế Uy tăng nhiều, càng làm cho tốc độ của Hư Không Bảo Thuyền tăng lên chút ít.

Phía sau, tinh kỳ phiêu giương, từng chiếc từng chiếc cự hạm nhanh chóng đuổi theo, một Thần Chủ Thần Thi sắc mặt lạnh lùng:

- Ngăn cản Đế giá, giết bất luận tội!

Đột nhiên, chiếc cự hạm có Kim Loan điện kia kỳ hào phiêu động, chiến hạm hướng Hư Không Bảo Thuyền đuổi giết mà đến lập tức dừng lại.

- Ân?

Ba người Giang Nam mới vừa thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên nghe thanh âm "Ân" ở bên tai ầm ầm vang lên, thân thể ba người rung mạnh, bị thanh âm này chấn váng đầu hoa mắt, tất cả pháp lực đạo tắc vào giờ khắc này hết thảy hỏng mất, lần nữa bị trấn áp xuống.

Hư Không Bảo Thuyền tĩnh ở giữa không trung, sau đó từ từ phiêu động, hướng Lăng Vệ đại quân bay đi.

Trong lòng ba người vạn phần thấp thỏm, nhưng bất quá không thể làm gì, trơ mắt nhìn Hư Không Bảo Thuyền thổi qua chiến hạm to đến không thể tưởng tượng nổi kia, đi tới bên cạnh Đế hạm.

Hô...

Ba người thân bất do kỷ từ trên bảo thuyền bay lên, sau một khắc bọn họ rơi vào trong Kim Loan điện.

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy trong điện Kim Loan từng tôn Đế phi quanh thân bao phủ ở bên trong Thần Quang, thấy không rõ diện mục, mà vị Thần Đế ngồi ở trên bảo tọa kia giống như trước cũng không cách nào thấy rõ khuôn mặt.

Ở chỗ này, Đế Uy ngược lại không giống bên ngoài nồng đậm như vậy, để cho bọn họ có thể vận dụng pháp lực.

Bất quá, mặc dù có thể động dụng pháp lực lại có thể thế nào? Ở từ cổ chí

kim, các triều đại đổi thay, ở trước mặt Thần Đế cường đại nhất, ai dám can đảm càn rỡ? Ai có thể ở trước mặt vị Thần Đế chấn thước cổ kim này chạy trốn?

Trong điện Kim Loan im ắng, không có bất kỳ tiếng vang.

Lá gan của Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Hoa Trấn Nguyên cũng lớn lên, ngẩng đầu len lén ngắm nhìn, chỉ thấy Minh Thổ Thần Đế cùng phi tần của hắn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì.

- Đại Đế này rốt cuộc muốn làm cái gì? Không phải là cầm chúng ta khai vị nhắm rượu chứ?

Diệu Đế tiểu hòa thượng co đầu lại, nhỏ giọng thầm nói.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đạo văn ngưng tụ, hóa thành một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng sợ hết hồn, trong lòng âm thầm kêu khổ:

- Giang giáo chủ làm sao dám ở trước mặt Minh Thổ Thần Đế vận dụng Thần Thông? Này không phải là tìm chết sao?

Đạo Kim Ngọc Bàn dằng dặc chuyển động, hóa thành Minh Kính Bảo Giám, ngay sau đó lại hóa thành một rồng một phượng ở giữa không trung từ từ bay múa, cuối cùng biến thành một tòa thập nhị phẩm Liên Đài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 890: Cùng Nhau Đánh Hắn. (1)

- Lúc Đế kiếp phủ xuống, ngươi tới gặp ta, ta giúp ngươi vượt qua một kiếp, ngươi giúp ta viên mãn.

Một thanh âm uy nghiêm đột nhiên ở trong đầu Giang Nam vang lên, Giang Nam gật đầu, sau một khắc ba người bá một tiếng bay ra Kim Loan điện, rơi ở trên Hư Không Bảo Thuyền.

- Nhớ kỹ, không nên hướng người nọ thỏa hiệp, nếu không ngươi chính là ta tiếp theo!

Thanh âm trong đầu Giang Nam từ từ tản đi, vắng lặng không tiếng động.

- Các ngươi nghe được sao?

Giang Nam đột nhiên hỏi.

Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế kinh hồn chưa định, nghi ngờ nói:

- Nghe được cái gì?

- Không có gì.

Giang Nam lắc đầu, dè dặt khống chế Hư Không Bảo Thuyền, chỉ thấy vô số Thần Tướng tránh ra một lối đi, tùy ý bọn họ bay ra nơi đây.

- Chúng ta sống chạy ra sao?

Hư Không Bảo Thuyền bay ra Minh Thổ đệ cửu trọng, đi tới đệ bát trọng, Hoa Trấn Nguyên quay đầu lại, vẻ mặt còn có chút dại ra, lẩm bẩm nói:

- Minh Thổ Thần Đế không có giết chúng ta, chúng ta lại có thể nhìn thấy Thần Đế này mà còn sống...

- Không nên hướng người nọ thỏa hiệp, nếu không ngươi chính là ta tiếp theo...

Giang Nam quay đầu lại nhìn Minh Thổ đệ cửu trọng, trong lòng yên lặng nói:

- Vị Thần Đế này nói ra những lời này, là có ý gì?

Giờ phút này trong Minh Thổ náo lật trời, trước tám trọng, trong mỗi một trọng không gian đều có không biết bao nhiêu cường giả ở chỗ này lịch lãm, giờ phút này vô số cường giả, cho dù là Huyết Thần Lâu chiếm lấy Minh Thổ đệ tứ trọng, cũng từ bỏ địa bàn mình tân tân khổ khổ đánh xuống, điên cuồng hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

Không chỉ có bọn họ, thậm chí chút ít Phật Đà phụng pháp chỉ của Quang Vũ Thần Đế, cũng không có giữ được khí tiết của mình, cướp đường mà chạy, đợi chờ vị Minh Thổ Thần Đế đã qua đời kia đi dạo xong, bọn họ mới dám trở lại trấn thủ địa phương của mình.

Ở ngoài Minh Thổ, chư cường giả xa xa đứng ở giữa không trung, xa xa hướng tấm thổ địa thần bí kinh khủng kia nhìn lại.

Minh Thổ Thần Đế, một trong những Thần Đế cường đại nhất từ cổ chí kim, mà nay, cuối cùng từ trong mười tám tầng Minh Thổ đi ra, dò xét lãnh địa của hắn.

- Minh Thổ Thần Đế cũng không muốn giết bất luận kẻ nào.

Giang Nam nhìn về phía Minh Thổ, chỉ thấy Đế Uy trầm luân, để cho mảnh thổ địa kia giống như Hỗn Độn, kinh người chí cực, còn có rất nhiều cường giả hoảng hốt từ trong Minh Thổ chạy ra, trốn ra được là cười ha ha, một bộ nhặt được một mạng, thầm nghĩ:

- Nếu như hắn thật muốn giết những cường giả tiến vào trong Minh Thổ, kia thật sự là rất đơn giản. Bởi vì, mười tám tầng Minh Thổ, là Thần Đế đạo tắc cùng pháp lực của hắn biến thành, hắn chỉ cần tâm niệm hơi động, tất cả

mọi người sẽ bỏ mình Đạo tiêu, hôi phi yên diệt!

Bất quá, người có thể nghĩ thông suốt đạo lý này, thật sự là quá ít, đại đa số người vẫn là đối với vị Thần Đế đã qua đời này sợ hãi vạn phần.

Đây là sợ hãi đối với không biết, là kinh khủng đối với Minh Thổ.

Rốt cục, Thần Triều khổng lồ của Minh Thổ Thần Đế kia cũng rầm rộ hiện ra ở Minh Thổ đệ nhất trọng, Thần Đế đã qua đời dò xét tới đây, Thần Triều tản mát ra thần uy, Đế Uy, ép tới chúng sanh của Trung Thiên thế giới không ngẩng đầu lên được, cả Trung Thiên thế giới cũng cảm giác được loại uy áp trầm trọng này, vạn vật sinh linh run rẩy.

- Quang Vũ Thần Đế, ngươi cũng sắp chết rồi sao?

Trong Kim Loan điện, cặp mắt xuyên thủng tận trời, trong mắt Thần Quang thấu triệt hàng rào Thần Giới, rơi vào trong Thiên Đình đang thống trị Chư Thiên đương thời kia.

- Đáng tiếc, kinh thái tuyệt diễm như ngươi cũng thoát không ra cuối cùng một bước.

Trong Minh Thổ truyền đến một tiếng thở dài, phảng phất đang cùng đương kim Thần Đế nói chuyện với nhau.

Cuối cùng, vị Thần Đế đã qua đời này suất lĩnh Thần Triều đại quân của hắn trở lại chỗ sâu nhất của Minh Thổ lần nữa.

Minh Thổ cũng không khôi phục lại bình tĩnh, các loại ma khí cùng thi khí đang không ngừng ngọa nguậy, hướng ra phía ngoài khuếch trương.

Qua một lúc lâu, mới có chư Phật nhích người, lần nữa đi tới trong Minh Thổ, trấn áp thổ địa cùng thời không bị ma khí cùng thi khí ăn mòn này.

Mà những cường giả khác có người lựa chọn rời đi, có người thì tiếp tục tiến vào Minh Thổ lịch lãm.

- Cửu Cực Lãng Uyển Hoa Trấn Nguyên, Cực Nhạc Đại Thế Giới Diệu Đế thánh tăng!

Ba người Giang Nam vốn là tính toán rời đi, đột nhiên một thanh âm truyền đến, ba người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên đầu giác cao chót vót đứng vững vàng ở giữa không trung, hướng ba người bọn họ xem ra, chính là vị Đế Hoàng Thần Thể, Hạo Thiên Thánh Tông Hạo Thiếu Quân kia!

Ánh mắt của Hạo Thiếu Quân ở trên người Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng quét qua, cuối cùng rơi vào trên người Giang Nam, hơi ngẩn ra:

- Còn có Huyền Thiên Giáo Chủ! Không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp phải ba vị, Hoa huynh, trên người ngươi cùng Huyền Thiên Giáo Chủ có một mảnh nhỏ Thiên Đạo, loại bảo vật này, rơi vào trong tay của các ngươi cũng là vô dụng, không bằng lấy ra tặng cho ta, tương lai ta thành tựu Thần Đế , tất nhiên sẽ không quên các ngươi, tương lai các ngươi là Đại tướng biên cương của Thần Triều ta!

Hoa Trấn Nguyên trong mắt tinh quang chợt lóe, chiến ý phóng lên cao, cười lạnh nói:

- Hạo Thiếu Quân, ngươi thật nghĩ đến ngươi là Thần Đế rồi? Nói ẩu nói tả, lại muốn chúng ta giao ra mảnh nhỏ Thiên Đạo, còn muốn phong chúng ta làm Đại tướng biên cương!

Hắn đang muốn tiến lên cùng Hạo Thiếu Quân chém giết, Giang Nam tức cười, cười nói:

- Người nào đánh rắm? Thối quá.

Hoa Trấn Nguyên hơi ngẩn ra, cười ha ha nói:

- Chính xác, có người phóng rắm, hôi không nói nổi. Diệu Đế, ngươi nghe được không?

Diệu Đế tiểu hòa thượng cười hắc hắc nói:

- Vị thí chủ kia đánh rắm, phóng lại vang như vậy, thúi như vậy, tiểu tăng muốn không ngửi cũng không thể. Vị thí chủ kia rắm thúi như thế, ngay cả Phật ta cũng nhịn không được muốn nôn mửa hai ba ngày!

Hạo Thiếu Quân sắc mặt xanh mét, quanh thân Thần Quang đại phóng, vô cùng Thần Quang ở phía sau ngưng kết thành một pho tượng Đế Hoàng hư ảnh, đứng vững vàng ở trong thiên địa, người thời nay tim đập nhanh, làm người ta thần phục, làm người ta buông tha cho chống cự!

Trong mắt của hắn sát cơ đại tác, thản nhiên nói:

- Ba vị cũng là người tài, tương lai tất thành Đại Khí, đáng tiếc không thức thời vụ....

- Con mẹ mày.

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

Hạo Thiếu Quân suýt nữa bị những lời này nhịn chết, phẫn nộ quát:

- Ngươi nói gì?

Hắn giận dữ, phong vân biến sắc, trong thiên địa tiếng sấm ù ù, sét đánh trận trận, giống như Thiên Nộ.

Diệu Đế tiểu hòa thượng hảo tâm nhắc nhở hắn, cười hắc hắc nói:

- Hạo thí chủ, Giang giáo chủ mới vừa nói con mẹ mày. Hoa thí chủ, ngươi nói mới vừa rồi Giang giáo chủ có phải nói những lời này hay không?

Hoa Trấn Nguyên gật đầu, cười đến rất vui vẻ:

- Hạo Thiếu Quân, mới vừa rồi Giang giáo chủ nói chính là con mẹ mày, nếu như ngươi không có nghe rõ mà nói, chúng ta có thể nói thêm mấy lần nữa, nói mấy ngày mấy đêm cũng có thể, cho đến ngươi nghe rõ mới thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 891: Cùng Nhau Đánh Hắn. (2)

- Các ngươi này là muốn chết!

Hạo Thiếu Quân giận không kiềm được, đột nhiên dữ dội lên, thân thể bành trướng ngàn vạn lần, hóa thành một Cự Nhân, một cước hung hăng hướng ba người đạp xuống!

- Sâm La Ấn!

Giang Nam một ấn xông lên trời, cùng chân to rơi xuống ầm ầm đụng nhau, thân thể hai người rung mạnh, riêng phần mình thối lui, Diệu Đế tiểu hòa thượng quơ lấy Hàng Ma Xử liền hướng ót của Hạo Thiếu Quân ném tới, quát lên:

- Đánh hắn!

- Đúng!

Giang Nam đứng vững thân hình, cánh tay run lên, thân hình tà tà bay lên, lấy tay một trảo, Ngự Thiên Đạo Chung đột nhiên hiện lên, cạch một tiếng vang thật lớn, hướng Hạo Thiếu Quân tà tà đánh tới, quát lên:

- Cùng nhau đánh hắn!

Hoa Trấn Nguyên nhìn thấy hai người bọn họ cùng nhau hướng Hạo Thiếu Quân xuất thủ, nếu như mình đứng ở một bên xem chiến mà nói, chỉ sợ sau khi hai người kia đánh Hạo Thiếu Quân xong, nhất định sẽ quay sang đánh hắn, lúc này cũng tế lên Chân Long song giản, gào thét hướng Hạo Thiếu Quân phóng đi, quát lên:

- Cùng đánh hắn!

Hạo Thiếu Quân giận dữ, thân thể đột nhiên chấn động, hóa thành cửu đầu Thải Phượng, cửu đầu phóng hỏa mọi nơi, cánh chim đầy trời, giống như hàng tỉ Đạo thần kiếm chém liên tục, Giang Nam không nhìn liệt hỏa, thần kiếm, thẳng đón hàng tỉ kiếm quang xông vào biển lửa, Ngự Thiên Đạo Chung đụng vào trên đầu một Thải Phượng, ngay sau đó một quyền oanh ở trên Đạo chuông, Đạo chuông ngao ngao, đem cái đầu của cửu phượng chấn đến thất khiếu chảy máu!

Chân Long song giản lần lượt thay đổi đánh tới, quay chung quanh một đầu khác của cửu phượng chuyển động, cơ hồ đem cái đầu kia quấy nát!

Đông!

Hàng Ma Xử tại chỗ đem một cái đầu cửu phượng khác nện đến rạn nứt, tai mắt mũi miệng trong cái đầu kia bị nện đến phóng hỏa.

- Các ngươi không nói quy củ!

Hạo Thiếu Quân giận dữ, biến hóa nhanh chóng, hóa thành một đầu bạo viên, đưa tay một thu, trong tay nhiều ra một cây kim trụ, tay vung kim trụ hướng ba người quét tới.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cười hắc hắc nói:

- Thời điểm đánh ngươi người nào nói quy củ?

Hàng Ma Xử ngăn trở một kích, Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, Đãng Ma Kiếm Kiếm Hoàn bay ra, đột nhiên kiếm quang tăng vọt, Hạo Thiếu Quân hừ lạnh một tiếng, thân thể lay động, hiện ra ba đầu sáu tay, riêng phần mình bắt được một cây kim trụ, múa đến gió thổi không lọt, đem kiếm quang đỡ hết.

- Các ngươi ba người liên thủ, cũng đả thương không được ta!

Hắn lời vừa nói ra, đột nhiên chỉ thấy Chân Long song giản thống nhất làm một, đột phá kiếm quang hung hăng đập tới, Hạo Thiếu Quân đón đở

một kích kia, thân thể rung mạnh, ngay sau đó bị Hàng Ma Xử đánh vào hậu tâm, há mồm phun ra một ngụm thần huyết.

Giang Nam vội vàng tế lên một cái thùng ngọc, tiếp được Đế Hoàng Thần Thể thần huyết, thu một thùng, hài lòng thu vào trong Tử Phủ.

- Các ngươi kích ta nổi giận, hôm nay các ngươi đều phải chết!

Thân thể của Hạo Thiếu Quân biến đổi lần nữa, hóa thành một đầu Chu Yếm cự thú yêu khí ngất trời, thân thể vừa động, đất rung núi chuyển, kinh người chí cực, nhưng vào lúc này, ba chân to đồng thời đạp xuống, dẫm lên trên đầu Chu Yếm này, cơ hồ dẫm xuống dưới đất.

- Để ngươi rắm thúi, để ngươi rắm thúi. . . .

- Dám ở trước mặt ba quân tử chúng ta cố làm ra vẻ, đánh không chết ngươi mới lạ!

- Các ngươi chờ một chút, tiểu tăng muốn đem một màn này dùng Hồi Quang Tố Ảnh Thần Thông nhiếp xuống, để lại cho hậu thế của tiểu tăng tham quan hoc tập, chiêm ngưỡng phong thái oai hùng của ta. . .

Ba người Giang Nam đem Hạo Thiếu Quân hành hung một bữa, quyền đấm cước đá, tùy ý vị Đế Hoàng Thần Thể này thiên biến vạn hóa, thủy chung không cách nào chiếm cứ bất kỳ thượng phong, chỉ có phòng ngự bị đánh, không có cơ hội đánh trả.

Không qua chốc lát, Hạo Thiếu Quân liền bị ba người đánh cho hộc máu liên tục, bất quá người này đúng là cường hãn chí cực, thân thể thiên biến vạn hóa, thỉnh thoảng hóa thành Kim Sí Đại Bằng, thỉnh thoảng hóa thành Kỳ Lân Thần Thú, thỉnh thoảng hóa thành Phật Môn Kim Cương, thỉnh thoảng hóa thành Ma Thần bốn mắt, mỗi một chủng biến hóa cũng mạnh mẽ chí cực, đem Thần Thông biến hóa đối ứng cùng huyết mạch chủng tộc cường đại phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, phảng phất giới hạn chủng tộc đối với hắn mà nói không có bất kỳ hạn chế.

Phải biết rằng, mỗi một loại chủng tộc cũng không cùng huyết mạch, không có huyết mạch giống nhau liền tu luyện công pháp chủng tộc kia, thường thường sẽ đưa đến huyết mạch bản thân biến dị, hơn nữa mặc dù tu có sở thành, cũng không cách nào đem uy lực công pháp phát huy đến lớn nhất.

Mà ở trên người Hạo Thiếu Quân, thì không có loại hạn chế này, bất kỳ công pháp, bất kỳ Thần Thông, ở trong tay hắn cũng có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, hắn có thể thân hóa bất kỳ chủng tộc, biến hóa hàng vạn hàng nghìn, đây cũng là điểm mạnh của Đế Hoàng Thần Thể!

Huyết mạch Đế Hoàng Thần Thể của hắn, cấp bậc quá cao, thậm chí có thể diễn biến thành hết thảy Thần Thể khác, nhận được thiên phú của những Thần Thể khác!

Chẳng qua là, tùy ý hắn cường đại như thế nào, ở trước mặt ba người Giang Nam, vẫn bị đánh cho không ngốc đầu lên được.

- Ta còn trở về tìm các ngươi, cho các ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Hạo Thiếu Quân rống giận, đột nhiên thân hóa Kim Sí Đại Bằng, ngạnh kháng ba người một kích, bị đánh đến hộc máu, nhưng nhân cơ hội lao ra vòng vây của ba người, kim cánh phá vỡ trường không, mau chóng bay đi.

Giang Nam tế lên Đãng Ma Kiếm, kiếm khí ngang trường không vạn dặm, một kiếm quét qua, đem đầu Kim Sí Đại Bằng này từ không trung quét rơi xuống!

- Tiếp tục đánh hắn!

Diệu Đế tiểu hòa thượng vạn phần hưng phấn, quơ Hàng Ma Xử xông lên phía trước.

Hạo Thiếu Quân rơi xuống đất, đột nhiên rung thân hóa thành một đầu Lăng Lý, chui vào trong đất, lưu lại một đại động thật sâu, biến mất không

thấy gì nữa.

Ở ngoài mười vạn dặm, một tòa núi lớn đột nhiên hé ra, Lăng Lý chui phá tòa núi lớn kia, rung thân thoáng một cái, biến thành một Trạch Biển, tung người nhảy vào trong biển, nghênh ngang rời đi.

Ở ngoài mười vạn dặm mặt biển hé ra, một đầu Già Lâu La phá vỡ trường không, biến mất ở phía chân trời.

Ba người Giang Nam đuổi giết không kịp, chỉ đành phải nhìn Hạo Thiếu Quân liên tục biến hóa bỏ chạy.

- Con mẹ nó. . .

Ba người hít một hơi lãnh khí, Hoa Trấn Nguyên lẩm bẩm nói:

- Ta hiện tại cảm thấy, người khác nói hắn rất mạnh là có chút đạo lý. Chúng ta ba người cũng bắt không được hắn, cả bạch y nữ Thần Chủ kia cũng bắt không được hắn, Hạo Thiếu Quân đúng là có bản lĩnh.

- Đáng tiếc không có đánh chết hắn.

Diệu Đế tiểu hòa thượng có chút tiếc nuối nói.

Giang Nam cười nói:

- Ta còn có mấy vị bạn tốt, nếu như kêu bọn họ lên, nhất định có thể đem tiểu tử này đánh tới chết.

- Ta cảm thấy được sao. . .

Hoa Trấn Nguyên do dự nói:

- Chúng ta cùng nhau đánh hắn, có phải có chút quá mức hay không? Thật ra thì, dựa theo quy củ giang hồ, chúng ta hẳn là cùng hắn một mình đấu. Các ngươi nghĩ sao?

- Có sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 892: Yêu Thần Uy Hiếp. (1)

Giang Nam buồn bực nói:

- Chúng ta là một mình đấu với hắn a, chẳng qua là ba người cùng nhau một mình đấu với hắn mà thôi. Lần sau chúng ta có thể kêu lên mấy người bạn tốt, bảy tám người cùng nhau một mình đấu với hắn.

Mấy ngày sau, Hoa Trấn Nguyên hướng Giang Nam cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng cáo từ, bởi vì hắn cảm thấy, nếu như mình tiếp tục cùng Giang giáo chủ tự xưng là người đọc sách này chung đụng đi xuống, chỉ sợ mình từ trước thành lập thế giới quan sẽ sụp đổ, sẽ biến thành một "người đọc sách" tà ác.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng trở về bờ Tam Đồ Hà, cùng sư tôn hắn Hành Chân Phật Đà, tiếp tục đưa đò lấy tiền, bởi vì hắn cảm thấy, nếu như mình tiếp tục cùng vị Giang giáo chủ này chung đụng đi xuống, chỉ sợ lá gan của mình sẽ càng ngày càng mập, chẳng biết lúc nào liền đem cái mạng nhỏ của mình tiễn đi vào.

Bất quá, hai người bọn họ đối với lần này cùng Giang Nam lịch lãm như cũ ký ức hãy còn mới mẻ, cái loại kích thích cùng kinh khủng này ở trong lòng hai vị tuyệt thế thiên tài này chôn xuống mầm móng không an phận, đợi chờ mọc rễ nẩy mầm.

Giang Nam đem hài cốt của Hành Đoan Phật Đà giao cho Diệu Đế, để cho hắn đem bộ hài cốt này giao cho Hành Mật Phật Đà trên cầu Nại Hà, coi như là chấm dứt hứa hẹn của mình.

Hắn trở lại Đông Cực Đại Hoang, trở lại phân đà Huyền Thiên Thánh Tông.

- Thần Thứu, người sao vậy? Ta còn là lần đầu thấy ngươi trở nên chịu

khó như vậy. . .

Giang Nam đi tới thánh tông, không khỏi ngạc nhiên, chỉ thấy Thần Thứu Yêu Vương nghiễm nhiên trở thành vú em cho tam đầu tiểu Chiến Minh cự thú, chạy đông chạy tây, chung quanh sưu tầm thức ăn, chiếu cố ba tiểu tử, mệt mỏi đến đầu Đại Điểu này gầy một vòng.

Tuy nói là tiểu tử, nhưng hình thể tam đầu Chiến Minh cự thú này tuyệt đối không nhỏ, từng cái đều lớn như núi nhỏ, kêu than đòi thực phẩm, làm Thần Thứu Yêu Vương mệt mỏi không nhẹ.

- Lồng lộng!

Tam đầu tiểu Chiến Minh cự thú nhìn thấy Giang Nam, rất là vui vẻ kêu lên.

Giang Nam tinh tế xem xét ba tiểu tử này, chỉ thấy Thần Thứu Yêu Vương ở hơn một năm này rất là bán mạng, bắt giữ không ít Đại Yêu Đại Ma nuôi nấng tam đầu Chiến Minh cự thú, đem thực lực của bọn nó tăng lên tới tầng thứ có thể so với Thần Phủ cảnh giới cường giả.

Hắn cảm ứng đại não của ba tiểu tử này, nhưng hoảng sợ phát hiện, ba tiểu tử này đem Thần Thứu Yêu Vương trở thành cha của bọn nó, mà Thần Thứu Yêu Vương này, hiển nhiên cũng cho là ba tiểu tử này là ruột thịt của mình cùng tiểu hôi hôi.

- Con của Thần Thứu cùng tiểu hôi hôi. . .

Tinh thần của Giang Nam có chút thác loạn, lẩm bẩm nói:

- Đây là chuyện gì a? Chẳng lẽ ta không có nói cho Thần Thứu biết, tiểu hôi hôi là tự mình phân liệt sinh sôi nẩy nở? Ân, ta thật giống như đúng là chưa nói với hắn...

Cuối cùng, Giang Nam vẫn quyết định không muốn Thần Thứu biết chân tướng, dù sao người này hôm nay là chân tâm thật ý đem ba tiểu tử kia làm

thành con cái của mình, tất lòng chiếu cố một năm, bồi dưỡng được tình cảm rất tốt.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, Thần Thứu Yêu Vương thật tình làm việc là Thần Thứu Yêu Vương khả ái nhất, có người này chiếu cố ba tiểu tử, cũng bớt đi Giang Nam một ít thời gian.

Thánh tông phân đà, tu vi của mấy người Lan tỷ, Tử Huyên, Tử Uyển tiến bộ thần tốc, thánh tông phân đà đã khai trương hơn năm năm, trong các nàng rất nhiều người đã khôi phục đến Thần Phủ cảnh giới!

Mà nhiều tiểu nha đầu môn hạ của Giang Nam cũng tiến bộ phi phàm, rất nhiều đã tu luyện tới Đạo Đài bát cảnh, các nàng vốn là huyết mạch kinh người, có huyết mạch cực kỳ cao đẳng, hơn nữa Giang Nam vì các nàng chế tạo công pháp, làm cho các nàng tiến bộ thần tốc, đồng thời lại cực kỳ vững vàng.

Nói sau, Giang Nam là sư tôn không chịu trách nhiệm nhất, thu nhiều đệ tử như vậy, nhưng thời gian lấy thân truyền giáo lại không nhiều, phần lớn thời gian là phiêu bạc bên ngoài, thỉnh thoảng mới trở lại phân đà truyền đạo, để những đệ tử này của mình tự tu luyện, tự mình trưởng thành.

Thậm chí, mấy người Lan tỷ, Tử Huyên này sạy những tiểu nha đầu kia thời gian so với hắn còn dài.

Nhưng đồng thời, hắn lại là sư tôn chịu trách nhiệm nhất, còn không có vị lão sư nào có thể giống như hắn, vì từng đệ tử chế tạo ra một bộ công pháp thích hợp nhất!

- Ta rời nguyên giới đã sắp chín năm, không biết nguyên giới thánh tông thế nào?

Huyền Minh Nguyên Giới, Giang Nam Thái Âm hóa thân từ trong một vòng trăng sáng đứng dậy, đi tới Huyền Minh đại lục, phủ xuống đến bên trong Thánh Tông. Hóa thân này của hắn một mực ở trong trăng sáng tu

luyện, hấp thu Thái Âm khí, tiến bộ thần tốc, cũng không có trì hoãn tu vi tiến cảnh.

Phong cách làm việc của Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình rất là bất đồng, Tịch Ứng Tình ổn thỏa, thích trấn giữ ở bên trong Thánh Tông, để cho phân thân, hóa thân của mình đi ra ngoài lịch lãm, có rất ít thời điểm hắn chủ động rời núi.

Mà Giang Nam lại là thường xuyên rời thánh tông, chung quanh du lịch, chỉ ở trong tông môn lưu lại hóa thân của mình chuẩn bị bất trắc.

Về phần Lạc Hoa Âm, thì cùng hai người bọn họ không giống nhau, nữ nhân này cực đoan hơn, thường xuyên hưu một tiếng liền chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngay cả hóa thân cũng không để lại, muốn tìm nàng cũng không có chỗ để tìm.

Bất quá lúc này, Lạc Hoa Âm ở trong thánh tông trấn giữ, tu vi nữ nhân này tăng kinh khủng, nàng đã tu luyện tới Thiên Cung đệ ngũ trọng, Tử Vi Thiên Cung cảnh giới, tu vi sâu không lường được.

Mặc dù bản thể của nàng là Chưởng Giáo Chí Tôn cảnh giới, nhưng Lục Đại hóa thân của nàng dĩ nhiên đã đạt tới tầng thứ tuyệt thế cường giả, sáu tuyệt thế cường giả, là kinh khủng bực nào?

Giang Nam đến nay mới luyện thành năm hóa thân, mà Lạc Hoa Âm thân là người sáng lập Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, môn công pháp này lại bị nàng hoàn thiện, kia lĩnh ngộ tự nhiên so sánh với Giang Nam nhiều hơn.

Nàng hậu tích bạc phát, đến Thiên Cung cảnh giới liền càng thêm rõ ràng, hôm nay, thực lực của nàng sợ rằng chỉ có Ma La Thập mới có thể cùng nàng sóng vai, cho dù là Yêu Hoàng Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới, cũng muốn thua kém nàng rất nhiều!

Giang Nam đi bái phỏng Ma La Thập, chiến lực vị huynh trưởng kết bái này càng thêm kinh người, bất quá cho dù là Ma La Thập có khả năng Thông

Thiên triệt địa, lại có tư chất nguyên đếm không xuể của Trấn Thiên Tinh Vực làm hậu thuẫn, giờ phút này cũng bị vây ở Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới, không thể bước ra một bước cuối cùng, tu thành thần minh.

Ngũ Ma khác của Thí Thần Cốc, nhị ca Thạch Cảm Đương, Tam ca Thiên Cơ Tú Sĩ, Ngũ ca Lâm Tá Minh, tu vi đều đã đột phá, tu thành Thiên Cung lục trọng, cách tuyệt thế cường giả chỉ có một bước ngắn.

Mà Tứ ca Vô Tướng Thiền Sư cùng Lục ca Cáp Lan Sinh cũng đã đạt tới Thiên Cung tứ trọng, bước vào Chưởng Giáo Chí Tôn cấp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 893: Yêu Thần Uy Hiếp. (2)

Bên trong Thánh Tông, hơn chín năm thời gian này, lại ra hơn bốn mươi vị Thiên Cung cường giả, bọn họ ở trên một tòa đại lục phát hiện linh quáng, một linh thạch quáng mạch khổng lồ, để cho tu vi của bọn họ tiến bộ thần tốc.

Không chỉ có như thế, thánh tông ở mở đại lục khác, phát hiện nhiều viễn cổ di tích, trong đó thậm chí còn có Thần Chủ động phủ của Trấn Thiên Thần Quốc, vơ vét rất nhiều linh đan diệu dược cùng công pháp kinh điển, thậm chí ngay cả thần minh chi bảo cũng thu hoạch vài món.

Đây cũng là nguyên nhân Lạc Hoa Âm không có rời Trấn Thiên Tinh Vực ra cửa lịch lãm, bởi vì tấm tinh vực này thật sự quá giàu có, hơn nữa nơi này không thiếu khuyết chiến đấu, trên đại lục khác có Thần Ma hỗn huyết cường giả, trong đó thậm chí không thiếu tồn tại như Ma La Thập, mạnh mẽ vô cùng, thích hợp tôi luyện.

Tu vi thực lực của nàng cùng Ma La Thập, cũng đã đạt tới tầng thứ Thần Ma, cực kì khủng bố!

Mà mấy người đệ tử của Giang Nam, bọn người Chân Linh Thánh Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, Huyền Thanh Y tiến bộ bất phàm, Chân Linh Thánh Nữ vốn là một nhân vật cực kỳ cường đại, thực lực có thể so với Thiên Cung ngũ trọng lục trọng cường giả.

Giang Nam thu nàng làm đồ đệ, thậm chí còn không bằng nàng, giờ phút này thực lực của nàng cũng rõ ràng đạt tới trình độ có thể so với Thiên Cung thất trọng cường giả, có thể nói trong Huyền Thiên Thánh Tông, trừ Lạc Hoa Âm ra, là Lâm Tá Minh cùng nàng thực lực mạnh nhất.

Mà Huyền Thanh Y cũng đạt tới Thiên Cung cảnh giới, để cho Giang

Nam cảm giác được buồn bực chính là Đại đệ Tử Nhạc Ấu Nương, cảnh giới của tiểu nha đầu này cũng vượt qua hắn, đạt tới Thiên Cung nhị trọng cảnh giới.

Hơn nữa, hôm nay tiểu nha đầu cũng không phải là tiểu nha đầu, đã trổ mã làm rung động lòng người, bị Huyền Thiên Thánh Tông thổi phồng thành thánh tông Thánh Nữ.

Hôm nay Huyền Thiên Thánh Tông chia làm tam đại thể hệ, hệ thứ nhất chính là Nhân Tộc lấy Lạc Hoa Âm cùng Lâm Tá Minh cầm đầu, thể hệ thứ hai là Thần Ma nhất tộc lấy Chân Linh Huyền Nữ cùng Cáp Lan Sinh cầm đầu, thể hệ thứ ba chính là Yêu Tộc lấy Tỳ Hưu Thánh Vương, Huyền Thanh Y cùng Xà Văn Cử Xà lão quái cầm đầu.

Tam đại thể hệ này, từng cái cũng cực kỳ cường đại, so sánh với Thái Huyền Thánh Tông năm đó càng thêm cường đại, hôm nay Huyền Thiên Thánh Tông, đã trở thành bá chủ Trấn Thiên Tinh Vực.

Mà những môn phái khác, ví dụ như Tinh Nguyệt Thần Tông, Thiên Phủ, Thanh Vân Tông, Triều Thánh Tông, Nam Hải… tất cả cũng đạt được phát triển nhảy vọt, so sánh với trước càng thêm thịnh vượng.

Thậm chí, rất nhiều dân bản xứ của Trấn Thiên Tinh Vực, cũng rối rít khai tông lập phái, thành lập Thánh Địa tông môn, không hề giống như trước năm bè bảy mảng như vậy nữa, cũng tiến vào hệ thống tu luyện tu hành.

Trấn Thiên Tinh Vực hết thảy vui sướng hướng quang vinh, Giang Nam cũng có chút vui mừng.

Chẳng qua là, chủ tinh của Trấn Thiên Tinh Vực còn đang trong tái tạo, đến nay còn chưa kết thúc, chẳng qua hiện nay chủ tinh đã đạt tới trình độ rộng lớn ức trăm triệu dặm, mặc dù không bằng chủ đại lục của những Đại Thế Giới khác, nhưng cũng không khác nhau lắm!

- Đợi đến chủ tinh luyện thành, ta phải trở về một chuyến, bình định Địa

Thủy Phong Hỏa của chủ tinh, chế tạo thiên địa, mở chủ tinh, đem chủ tinh của Huyền Minh Nguyên Giới ta chế tạo không thua những Đại Thế Giới khác!

Giang Nam Thái Âm hóa thân du lịch chung quanh, đi qua từng cái từng cái quốc độ do Nhân Tộc Yêu Tộc Thần Ma Di Tộc thành lập lên, thấy từng ngọn Thần Miếu cung phụng Tịch Ứng Tình, trong thần miếu ngưng tụ tín ngưỡng niệm lực kinh khủng, bám vào trên những tượng thần này, để cho tượng thần tản mát ra Thần Quang mênh mông!

- Cho dù thần tính của Chưởng Giáo Chí Tôn không có rơi vào tay Sâm La Đại Đế, tương lai ta cũng có thể mượn những tín ngưỡng niệm lực này, đưa hắn từ trong tử vong kéo trở về!

Giang Nam trở lại Thần Sơn thánh tông, tâm thần kích động, đột nhiên Phong Mãn Lâu tới, khom người nói:

- Chưởng giáo, trong khoảng thời gian ngươi không có ở đâêu Hoàng đã từng tới mấy lần, hắn phát hiện Trấn Thiên Tinh Vực ta có vô cùng tài phú, đã đem chuyện này báo cho Yêu Thần trong Thái Dương. Yêu Thần kia lệnh hắn hỏi thánh tông ta, nếu không đem Tinh Không của Trấn Thiên Tinh Vực phân cho hắn một nửa, hắn liền đem việc này chọc đi ra, để cho chư thiên vạn giới đều biết Huyền Minh Nguyên Giới ta có tấm tinh vực này, cho chúng ta hai bàn tay trắng!

Hôm nay, Phong Mãn Lâu không còn là đao trong tay hắn nữa, mà là chịu trách nhiệm trù tính sự vụ của thánh tông tam đại thể hệ, rất nhiều chuyện là do hắn tự mình hỏi tới. Phong Mãn Lâu làm việc, lớn nhỏ không sai, cùng Giang Nam tục tằng bù đắp lẫn nhau, vừa vặn có thể làm cho thánh tông hoàn mỹ phát triển.

- Hắn dám!

Giang Nam tức giận, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía, điềm nhiên nói:

- Tên này là chán sống sao?

Hắn ở Trấn Thiên Tinh Vực giao ra quá nhiều tâm huyết, đem tất cả tài phú cùng hy vọng của mình giao phó ở chỗ này, bảo vệ nhất phương, che chở vạn vật sinh linh nơi này, để cho Nhân Tộc Yêu Tộc Ma Tộc ở trong Quang Vũ Kỷ Kiếp sắp tới có cơ hội bảo toàn bản thân.

Mà nếu như tin tức Trấn Thiên Tinh Vực truyền tới chư thiên vạn giới, thế tất sẽ khiến không biết bao nhiêu thế lực lớn mơ ước, Trấn Thiên Tinh Vực trước mắt, căn bản không có thực lực chống lại!

Phong Mãn Lâu trầm giọng nói:

- Lạc sư thúc cùng Ma La tiền bối cũng rất tức giận, tự mình đi Thái Dương tìm Yêu Thần kia, bất quá Yêu Thần kia cực kỳ cường đại, mặc dù chưa xuất thế, nhưng thực lực không phải chuyện đùa, đem Ma La tiền bối cùng Lạc sư thúc đánh trở lại. Thực lực của hắn sâu không lường được, vẫn khắc chế không có xuất thế, nhưng nếu như hắn xuất thế mà nói, nhất định là vô cùng chấn động, có thực lực kinh người chí cực.

- Yêu Thần đây là tự mình tìm đường chết!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, bình định tâm tình, nhẹ giọng nói:

- Phong sư huynh, ngươi nói cho Yêu Hoàng, để cho Yêu Hoàng chuyển cáo Yêu Thần, Trấn Thiên Tinh Vực ta hoan nghênh hắn đi vào, đem một nửa Trấn Thiên Tinh Vực phân cho hắn cũng có thể thương lượng.

Phong Mãn Lâu ngạc nhiên, thấp giọng nói:

- Chưởng giáo. . .

- Ngươi yên tâm, Yêu Thần sống không được bao lâu.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Không dùng được mấy năm, ta sẽ trở lại, đến lúc đó, chính là lúc đầu

Yêu Thần kia chết. Lại dám uy hiếp ta, hắn hai trăm vạn năm chưa từng xuất thế, ta muốn hắn vừa xuất thế chính là chết!

Trung Thiên thế giới cùng Huyền Minh Nguyên Giới cực kỳ xa xôi, mặc dù hiện tại bản thể của Giang Nam từ trung thiên chạy về, cũng cần tốn hao nửa năm thời gian mới có thể trở lại Huyền Minh Nguyên Giới.

Hơn nữa, trước mắt Giang Nam cũng không có đủ thực lực thắng Yêu Thần, cho nên không bằng trước ổn định Yêu Thần, để cho hắn vào trú Trấn Thiên Tinh Vực.

Một điểm mấu chốt nhất, so sánh với Yêu Thần uy hiếp mình, Thái Hoàng Lão Tổ mới là mục tiêu của Giang Nam, Yêu Thần bất quá là một con rùa hai trăm vạn năm cũng không dám ra ngoài mà thôi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 894: Vọng Tiên Đài Mở. (1)

- Ở Huyền Minh Nguyên Giới, bất luận kẻ nào muốn trở thành thần minh, cũng cần đối mặt cửa ải thần tính này.

Giang Nam đối với hai người Ma La Thập, Lạc Hoa Âm có thể thành thần hay không cũng không lo lắng, lo lắng duy nhất chính là đám người khác, Ma La Thập chính là ở thời đại Thái Hoàng kia, một trong nguyên giới tam kiệt, ba người Thái Hoàng, Huyền U cùng Ma La Thập là tồn tại cường đại nhất, trong đó Ma La Thập nhỏ tuổi nhất, tư chất cao nhất, nếu không sẽ không bị Thái Hoàng Lão Tổ ám toán, bị trấn áp mấy trăm năm.

Mà Lạc Hoa Âm khai sáng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, có thể đem thần hồn của mình chia ra làm sáu, đợi nàng tu luyện tới Thiên Cung bát trọng Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, sẽ có một đạo vào chủ Thần tính, Lục Đạo phụ thần tính, tu thành thần minh so sánh với Ma La Thập còn muốn đơn giản.

Về phần những người khác, có thể tu thành thần minh thì không nhiều lắm, vô luận là đám người Thạch Cảm Đương hay Thiên Cơ Tú Sĩ, Lâm Tá Minh, hoặc giả là đám người Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, thần minh cảnh giới là một trạm kiểm soát khổng lồ.

Giang Nam triệu tập nhiều đệ tử trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão trong thánh tông, phân phó nói:

- Lúc Quang Vũ Kỷ Kiếp phủ xuống, phong ấn của Quang Vũ Thần Đế ở nguyên giới chắc chắn tan biến, đến lúc đó trạm kiểm soát không còn tồn tại, tất nhiên sẽ có một nhóm người nhất cử tu thành thần minh. Bất quá có thể ở trước lúc Quang Vũ Kỷ Kiếp buông xuống, mượn phong ấn của Quang Vũ Thần Đế áp chế, tu thành thần minh, chắc chắn thành tựu thật xa. Bỏ lỡ phong ấn, chính là bỏ qua một đại cơ duyên, các ngươi cần cố gắng nhiều

hơn.

Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ cùng nhiều đệ tử trưởng lão rối rít khom người đồng ý, mọi người so sánh với dĩ vãng tu luyện càng thêm khắc khổ, từ Trấn Thiên Tinh Vực năm đó đủ loại thần minh, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ động phủ bị mở ra, Huyền Thiên Thánh Tông chưa bao giờ thiếu các loại địa phương lịch lãm cùng pháp bảo.

Này có thể nói là Huyền Thiên Thánh Tông kể từ khi khai tông lập phái tới nay, chưa bao giờ phát triển như vậy!

Vì vậy, đã từng có người nói Giang Nam là đứng đầu thánh tông trung hưng, có người phản bác nói, Huyền Thiên Thánh Tông chẳng bao giờ hưng thịnh qua, mà hiện tại ở trong tay Giang Nam mới thật sự là hưng thịnh, cũng không phải là không có đạo lý.

Bởi vì, thánh tông chưa bao giờ có bất kỳ một thời khắc nào, có thể so với trước mắt!

Trung Thiên thế giới, Đông Cực Đại Hoang.

Trong Thánh tông phân đà, trong mắt Giang Nam một mảnh Hỗn Độn, vô số Thần Quang ở trong Hỗn Độn đêm ngày biến ảo, ở trước mặt hắn, Sâm La Đại Đế hóa thân ngồi thẳng, Giang Nam đang tham quan hoc tập Ngọc Bàn trong cơ thể Đại Đế hóa thân này.

- Trên dưới thánh tông ta, đều cố gắng trùng quan, ta đây là Chưởng Giáo Chí Tôn cũng không có thể lười biếng, phải ở trước khi Quang Vũ Kỷ Kiếp đến tu thành thần minh. Hôm nay, ta phải hoàn toàn giải quyết cái hậu hoạn Đạo Kim Ngọc Bàn này!

Kể từ khi hắn ở Minh Thổ đệ nhị trọng đem hình thái của Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành hồ đánh vỡ, Giang Nam nhiều lần sinh tử, không có thời gian nhàn hạ để giải quyết Ngọc Bàn trong cơ thể mình.

Giờ phút này, căn cơ của hắn khôi phục, tự nhiên là muốn nhất cổ tác khí,

giải quyết cái tai hoạ ngầm này!

Bất quá, hôm nay Đạo Tâm của hắn sáng sủa, cũng không có lập tức ra tay đối với Đạo Kim Ngọc Bàn trong cơ thể mình, mà là trước giải quyết Đạo Kim Ngọc Bàn trong cơ thể Sâm La Đại Đế hóa thân, làm cho mình đối với Đạo Kim Ngọc Bàn hiểu càng thêm hùng hậu, kể từ đó giải quyết Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh trong cơ thể mình mới càng thêm thuận buồm xuôi gió, sẽ không xuất hiện bất kỳ sai lầm.

- Đi ra cho ta!

Giang Nam khí huyết tăng vọt, lấy tay hư hư một trảo, sinh sôi đem Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh từ trong cơ thể Sâm La Đại Đế hóa thân lấy ra, Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh này mới vừa từ trong cơ thể Đại Đế hóa thân bay ra, lập tức ở giữa không trung chớp động, hướng đan điền của Giang Nam phóng đi!

- Vô Úy Ấn!

Đón đở Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh chính là một ấn toàn lực của Giang Nam, trong phút chốc, trên thánh sơn trong phân đà thánh tông, Thần Quang xông lên trời, thần uy mênh mông đung đưa, chiếu rọi ngàn dặm, hư không chấn động, vô số lôi âm nổ vang, phảng phất trong Thần Quang có một thần nhân không sợ thiên địa, ở trong phút chốc triển lộ uy nghiêm!

Trong thoáng chốc, đám người Lan tỷ, Tử Huyên, Tử Uyển, Thần Thứu Yêu Vương cư ngụ ở bên trong linh sơn phảng phất nhìn thấy, trong Thần Quang kia, có một thân ảnh dị thường cao lớn phiêu dật, phảng phất hóa thành một đạo Tiên quang, tựa hồ muốn ở trong Thần Quang hóa Tiên bay đi!

- Chủ công đây là muốn thành Tiên sao?

Thần Thứu Yêu Vương kinh hãi vạn phần, lẩm bẩm nói.

Thần quang Thần âm oanh động nổ vang, giờ khắc này, mọi người cảm

giác được tứ chi bách hài của mình đang chấn động, bị Thần quang tẩy tinh phạt tủy, bị Thần âm chấn động, đánh nát pháp lực cùng tạp chất trong thân thể, vô hình trung đem tư chất của bọn hắn tăng lên một mảng lớn!

Đợi Thần quang, Thần âm từ từ tản đi, Giang Nam ngồi xếp bằng, mà Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy chính là vô số Thiên Đạo nước lũ, quay chung quanh hắn ùng ùng chuyển động, nhất nhất bị hắn hấp thu, luyện hóa nhập vào cơ thể!

Ở trong mỗi một hạt thật nhỏ trong cơ thể hắn, đều có chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh tạo ra từng cái từng cái Động Thiên dị tượng, Tàng Thiên dâng lên, dung nạp pháp lực đạo tắc bàng bạc.

Trong lòng Giang Nam ở một sát na kia có vô số ý niệm bay lên trong đầu, trong mắt đêm ngày đen tối, Hỗn Độn mở ra, thiên địa vạn tượng, Tinh Đấu Tinh Hà, vô số cảm ngộ Thiên Đạo xông lên đầu, để cho hắn đối với Thiên Đạo hiểu càng ngày càng sâu!

Dần dần, hơi thở Thiên Đạo trên người hắn càng lúc càng nồng nặc, làm cho người ta có một loại cảm giác hắn phảng phất là Thiên Đạo hóa thân.

Thiên Đạo vô hình vô thường, mà Giang Nam phảng phất là hóa thân của Thiên Đạo vô hình thành hữu hình.

Một kích kia, để cho tu vi của hắn tiêu hao sạch sẽ, Giang Nam ngồi xuống là hơn mười ngày, đợi tu vi khôi phục, hướng Sâm La Đại Đế hóa thân gật đầu nói:

- Đạo hữu, kính xin độ kiếp.

Sâm La Đại Đế hóa thân vuốt cằm, chân không đứng dậy, bất quá chốc lát, thiên kiếp tùy theo mà đến, trận thiên kiếp này là Động Thiên chi kiếp của Đại Đế hóa thân, trải qua lịch lãm ở trong Minh Thổ, hôm nay Đại Đế hóa thân này đã tích lũy đến nội tình đầy đủ, đột phá đến Động Thiên cảnh giới.

- Chỉ là Động Thiên cảnh Thiên Đạo chi kiếp, suýt nữa chém Đạo Cơ của ta!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh chậm rãi thành hình, Thiên Đạo oai tràn ngập, chí bảo hư ảnh giăng khắp nơi, đánh cho thiên băng địa liệt, cùng chung hướng Sâm La Đại Đế hóa thân công kích đi!

Sâm La Đại Đế hóa thân ở trong Thiên Đạo chi kiếp quần áo tung bay, uy lực của Sâm La Ấn ở trong tay hóa thân này, lại có một loại cảnh giới Tri Hành Hợp Nhất, so sánh với ở trong tay bản thể Giang Nam mạnh hơn rất nhiều.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 895: Vọng Tiên Đài Mở. (2)

- Đại Đế hóa thân này mặc dù là hóa thân của ta, nhưng đúng là có huyền cơ.

Giang Nam nhìn chỉ chốc lát, tuy nói Đại Đế hóa thân cùng hắn tâm ý hợp nhất, nhưng mà thực lực hóa thân này càng mạnh, liền để cho hắn cảm giác được trong Đại Đế hóa thân giấu diếm uy năng dần dần tăng trưởng, chỉ sợ tương lai một ngày nào đó, thật sự có thời điểm ra ngoài khống chế của hắn!

Đại Đế hóa thân này ở dưới áp lực của Thiên Đạo chi kiếp, tu vi thực lực không ngừng tăng trưởng, tốc độ tu vi tăng vọt làm người ta mắt mũi trợn tròn, đợi đến hơn hai mươi hôm sau, tu vi của hắn đã đạt tới Động Thiên cảnh đỉnh!

Lúc này, là thời khắc uy lực của Thiên Đạo chi kiếp đỉnh cao nhất, chín đại chí bảo hư ảnh giăng khắp nơi, hợp lực trấn áp tru diệt Đại Đế hóa thân.

- Đạo hữu, hiện tại đến phiên ta! Vô Úy Ấn!

Sâm La Đại Đế hóa thân đột nhiên bị Giang Nam thu vào bên trong mi tâm, lại là cái loại Thần Quang mênh mông nầy ba động, cả thánh tông phân đà lần nữa bị Thần quang xông lên trời bao phủ!

Đám người Lan tỷ lần nữa thấy Thần quang nặng nề trong một ít đạo Tiên quang, còn có một ít thân ảnh tựa hồ muốn hóa Tiên bay đi.

- Giáo chủ đây là cái Thần Thông gì?

Tử Huyên thấp giọng nói.

Các nàng lấy được chỗ tốt rất nhiều, thân thể, pháp lực, thần thức, thần hồn lần nữa nhận được tẩy lễ, huyết mạch chạy chồm nổ vang, khí huyết tràn

đầy.

Thần quang Thần âm tiêu tán, các nàng ngạc nhiên nhìn đến, chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh kia hôm nay hết thảy biến mất không thấy gì nữa, rõ ràng là bị Giang Nam một ấn hết thảy chấn vỡ!

- Rất tốt.

Đợi đến hơn mười ngày sau, Giang Nam đem mảnh nhỏ của Thiên Đạo chí bảo hư ảnh lần này hết thảy hấp thu lĩnh ngộ, tu vi cũng lần nữa khôi phục tới trạng thái đỉnh, lần nữa mở mắt, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, thấp giọng nói:

- Hiện tại, là thời khắc hoàn toàn giải quyết bệnh kín trong cơ thể ta. . .

- Đạo Kim Ngọc Bàn, ngươi chém Đạo Cơ của ta, hôm nay đến phiên ta chém ngươi!

Lần này Giang Nam chém trừ Đạo Kim Ngọc Bàn trong cơ thể mình, cùng lúc trước có bất đồng, mặt Đạo Kim Ngọc Bàn này đã ở trong đan điền của hắn cắm rễ, không cách nào bức ra, chỉ có thể luyện hóa.

Hắn tốn hao thời gian lâu, dùng hơn một tháng thời gian phá vỡ phòng ngự của Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, đem Thiên Đạo đạo lý tích chứa bên trong rút ra, luyện vào nhục thể của mình.

Cuối cùng, hắn thở phào nhẹ nhỏm, đứng dậy.

- Vì giờ khắc này, cả thảy dùng hơn ba tháng thời gian, mới diệt trừ bệnh kín. Hắc hắc, Đạo Kim Ngọc Bàn, ngươi dây dưa ta lâu như vậy, nhưng đem đến cho ta chỗ tốt cũng là không thể đo lường! Hiện tại, ta có thể đột phá, tu thành Thiên Cung, sau đó liền đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới tìm Vọng Tiên Đài, xem một chút năm đó Thái Hoàng Lão Tổ rốt cuộc đã trải qua cái gì!

Đột nhiên, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cảm ứng được hai cổ khí tức hướng thánh tông phân đà bay đến, ngẩng đầu nhìn lại, giữa không

trung Thần quang lượn lờ, nơi Thần Quang ngưng tụ, hai thần nhân đi ra hư không.

Hai thần nhân kia đứng vững vàng ở giữa không trung, một cái trên mặt đeo mặt nạ hắc kim, một cái trên mặt mang mặt nạ Bạch Ngân, mặt nạ dử tợn, vô cùng uy nghiêm, trên cao nhìn xuống thánh tông phân đà, một người trong đó cao giọng quát lên:

- Phía dưới có phải là Huyền Thiên Thánh Tông giáo chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên hay không?

- Chính là Giang mỗ.

Giang Nam chắp tay hỏi:

- Xin hỏi hai vị tôn Thần có gì chỉ giáo?

Hai thần nhân kia liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên một người trong đó một chưởng từ trên cao đắp, một chưởng bao phủ chu vi mấy ngàn dặm của thánh tông, tựa như muốn một chưởng đem thánh tông từ thế gian này lau đi!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, một ấn đón nhận, hư không chấn động, hai đạo chưởng lực triệt tiêu lẫn nhau.

- Giáo chủ rất cao, đã có tư cách.

Một lệnh bài màu vàng từ trên cao rớt xuống, hai thần nhân kia bồng bềnh mà đi, cất cao giọng nói:

- Ngàn năm một lần, Vọng Tiên Đài mở ra, trung thiên quần hùng, đếm bất quá trăm. Hôm nay giáo chủ có tư cách tiến vào Vọng Tiên Đài, bất quá chỉ là tư cách mà thôi, kính xin giáo chủ trước đi Trung Châu, tham dự hội nghị quần hùng!

- Ngàn năm một lần, Vọng Tiên Đài mở ra, trung thiên quần hùng, đếm bất quá trăm!

Trong Hạo Thiên Thánh Tông, Hạo Thiếu Quân tay cầm một lệnh bài màu vàng, trên dưới đánh giá, sắc mặt lạnh lùng, thản nhiên nói:

- Vọng Tiên Đài rốt cục muốn mở ra sao? Nghe nói đặt chân tấm phúc địa kia, liền có hy vọng thành Tiên. Rất tốt, rất tốt. . .

- Thiếu Quân, Vọng Tiên Đài mở lại, hội tụ tinh anh vạn giới!

Một Thần linh thân thể vô cùng vĩ ngạn đột nhiên di động hiện ở trong đầu Hạo Thiếu Quân, khuôn mặt chiếm cứ cả thiên địa, trầm giọng quát lên:

- Ngươi mặc dù là Đế Hoàng Thần Thể, có Thần Đế chi tướng, nhưng nội tình của chín Đại Thế Giới không phải bình thường, Vọng Tiên Đài liên quan tới thành tựu sau này của ngươi, ngươi cần cẩn thận đối mặt! Hơn nữa, nhận được lệnh bài, chẳng qua là nhận được tư cách, ở trước lúc tiến vào Huyền Hoàng Đại Thế Giới, còn có một tràng ác chiến! Trung thiên ta người có tư cách nhận được lệnh bài rất nhiều, cần từ trong những người này lựa ra trăm người, ngươi không nên khinh thường, tránh cho lật thuyền trong mương!

Hạo Thiếu Quân chiến ý ngập trời:

- Sư tôn yên tâm! Ta đang muốn gặp lại quần hùng thiên hạ!

Trong Cửu Cực Lãng Uyển, Hoa Trấn Nguyên nhìn lệnh bài trong tay một chút, lại nhìn thân ảnh hắc bạch nhị sứ kia đi xa, ánh mắt chớp động, thấp giọng nói:

- Sư tôn, ngươi nói nếu như giết chết hắc bạch nhị sứ kia, có thể nhận được càng nhiều lệnh bài hay không? Hai người bọn họ mọi nơi phát lệnh bài, trên người nhất định là có rất nhiều. . .

Một phụ nhân dung mạo xinh đẹp hung hăng trừng hắn một cái, có chút căm tức, trách mắng:

- Hắc bạch nhị sứ kia chính là môn đồ của lão tổ Huyền Hoàng Đại Thế

Giới, giết chết bọn họ? Ngươi chán sống sao, hay là Cửu Cực Lãng Uyển ta chán sống? Tiểu tử, lần trước ngươi ra cửa trở lại, liền có chút ít học xấu, rốt cuộc là học của ai? Không học cái tốt, chuyện xấu lại học không ít!

Cái trán của Hoa Trấn Nguyên toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, lúng ta lúng túng nói:

- Sư tôn, nếu như ta nói ta là học cùng một người đọc sách, không biết ngươi có tin hay không?

- Ngươi cứ nói đi?

Mỹ phụ kia hung ba ba theo dõi hắn, cả giận nói:

- Người đọc sách có thể nói ra lời giết chết hắc bạch nhị sứ, tuôn ra càng nhiều lệnh bài như thế sao? Tiểu tử thúi, Tiên Đỉnh Lệnh này cùng Vọng Tiên Đài không phải chuyện đùa, trong chư thiên vạn giới cũng không thiếu nhân vật có thể cùng ngươi chạy song song, ngươi mau sớm tăng thực lực lên, thoát gặp bất trắc! Còn có, phải làm chánh nhân quân tử, rõ chưa?

Táng Thiên Khư, trong một tòa Thần mộ cổ lão, Tam Khuyết Đạo Nhân ngẩng đầu kêu lớn:

- Hai vị sứ giả đi thong thả! Chẳng lẽ các ngươi nhìn không ra, ta bị trấn áp ở trong đại trận này sao? Các ngươi cho ta mặt lệnh bài này, ta cũng ra không được a, không bằng làm phiền các ngươi giúp đỡ một chút, trước tiên cứu ta ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 896: Mầm Hồng Căn Chính

Hắc bạch nhị sứ mắt điếc tai ngơ, phiêu nhiên đi xa.

Tam Khuyết Đạo Nhân thầm thở dài xui xẻo, mới vừa rồi hai nam tử trên mặt đeo hắc bạch mặt nạ quái dị này không khỏi phân trần xông vào trong trận, đổ ập xuống chính là một chưởng đánh tới, Đạo Nhân cuống quít đón lấy một kích kia, sau đó hắc bạch nhị sứ này bỏ lại một khối lệnh bài liền đi, để cho hắn ngay cả cơ hội mở miệng cầu trợ thoát thân cũng không có.

- Vọng Tiên Đài? Có thể thành Tiên sao? Cũng là chỗ rất tốt, nhất định phải đi xem một chút. Bất quá trước mắt chủ yếu nhất, vẫn là làm sao rời đi nơi đây. . .

Tam Khuyết Đạo Nhân mặt mày ủ dột, chỉ thấy ở sau lưng Đạo Nhân này, một Thần Thi khô héo lấy tám trảo giắt trên lưng của hắn, không ngừng bóp chặt Đạo Nhân, cười quái dị không dứt.

- Tiên Đỉnh Lệnh? Vọng Tiên Đài?

Trong Đại Hoang, một vị thiếu niên khắp cả người là Thần hà, hóa thành hình dạng Long Phượng, chạy chồm gào thét, giơ tay lên nhìn lệnh bài trong tay một chút, trong mắt tinh quang lóe lên:

- Ta chuyển thế lặp lại, vì chính là có thể tận mắt nhìn đến Vọng Tiên Đài này!

Trong một động quật tối như mực, đột nhiên một bóng người phóng lên cao, biến mất ở phía chân trời:

- Ha hả, không uổng công ta ở Thiên Cung bát trọng dừng mấy trăm năm, rốt cục ta cũng đợi đến Vọng Tiên Đài mở lại !

Mà ở trong vũ trụ tinh không, một cô gái xinh đẹp đang cố gắng đem một viên tinh cầu luyện hóa, giờ phút này nhận được Tiên Đỉnh Lệnh, không thèm luyện hóa viên tinh cầu này, lập tức nhích người, hướng Trung Châu chủ đại lục chạy tới.

Chủ đại lục, Chư Thiên tinh lục, chỗ sâu trong Tinh Hà, những tinh cầu khác, từng mặt lệnh bài bị hắc bạch nhị sứ phát ra, giao cho từng tuổi trẻ cường giả có thể chống cự bọn họ một kích.

Tuổi trẻ cường giả này có đang lịch lãm, có khổ tu, có luyện bảo, cũng có người đang ở trong hiểm cảnh, nhưng hết thảy bị hắc bạch nhị sứ này tìm tới tận cửa, đem Tiên Đỉnh Lệnh giao đến trên tay bọn họ.

Ngàn năm một lần, Vọng Tiên Đài mở ra.

Trung thiên quần hùng, đếm bất quá trăm!

Từng mặt lệnh bài nho nhỏ, khuấy thiên hạ đại thế, khiến cho khôn cùng oanh động!

Giang Nam đón lấy lệnh bài màu vàng, phản phục đánh giá, chỉ thấy trên lệnh bài có một chữ "Đỉnh", trong lòng chấn động:

- Đây là Trấn Tiên Đỉnh của Huyền Hoàng Đại Thế Giới! Chẳng lẽ Vọng Tiên Đài cùng vị Trấn Tiên Đỉnh lão tổ chưởng khống Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia có liên quan?

Hắn lấy lại bình tĩnh:

- Ta vốn là tính toán đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới, tự mình gặp Vọng Tiên Đài này một lần, hiện tại có người mời, cũng giảm đi ta một phen tay chân. Bất quá mặt lệnh bài này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Còn có, mới vừa rồi hắc bạch nhị sứ kia muốn ta đi Trung Châu, tham dự hội nghị quần hùng, vậy là cái đạo lý gì?

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải, đám người Lan tỷ tiến lên, vừa

mừng vừa sợ, cười nói:

- Chúc mừng giáo chủ, chúc mừng giáo chủ được đại cơ duyên này!

- Lan tỷ, các ngươi kiến thức rộng rãi, có biết tình hình cụ thể của hắc bạch nhị sứ cùng Vọng Tiên Đài này hay không?

Giang Nam hỏi.

- Tình hình cụ thể và tỉ mỉ, bởi vì khởi nguyên quá Cổ lão, ngược lại không thể nào nói đến.

Lan tỷ nghiêm nghị nói:

- Bất quá Tiên Đỉnh Lệnhlà mỗi ngàn năm xuất hiện một lần, do hắc bạch nhị sứ đi ngang chư thiên vạn giới, chọn lựa ra tuổi trẻ cường giả siêu quần bạt tụy trong chư thiên vạn giới đi gặp Vọng Tiên Đài. H bạch nhị sứ này đối với người có yêu cầu rất nghiêm khắc, phải là cường giả dưới thần minh, hơn nữa thời gian tu luyện ngắn ngủi, nếu không ra ngoài thần minh cảnh giới, liền không có tư cách. Hơn nữa, danh sách đi Vọng Tiên Đài có hạn chế, Trung Thiên Đại Thế Giới ta, không cao hơn trăm người, chín Đại Thế Giới khác, riêng phần mình có mười người, về phần những Chư Thiên thế giới khác, cũng chỉ có một người có tên.

- Hạn chế nghiêm khắc như vậy, phải là cao thủ trẻ tuổi dưới thần minh mới có tư cách này sao?

Giang Nam suy tư chốc lát, cười nói:

- Nếu nói chư thiên vạn giới, đông đảo thế giới như thế, dù chỉ có một người có thể đi Vọng Tiên Đài, cũng chỉ sợ có vài vạn người .

- Giáo chủ, ngươi chớ quên, người có thể đón lấy một chưởng của hắc bạch nhị sứ, chỉ sợ không nhiều lắm đâu?

Lan tỷ cười nói.

Giang Nam bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu lia lịa.

Hắc bạch nhị sứ kia chính là thần minh, hơn nữa còn là cường giả trong thần minh, mặc dù hắn có thể đón lấy một kích của hắc bạch nhị sứ này, nhưng mà những thế giới khác, tuổi trẻ cường giả có thể đón lấy một kích của hai người này chỉ sợ le que không có mấy, thậm chí có thế giới, chỉ sợ một người cũng không có!

Dù sao, Giang Nam đã có chiến lực Thần Ma, thiên tư trác tuyệt, mà nhiều thế giới khác, cao thủ trẻ tuổi có thể so với hắn ít lại càng ít.

Giống như Trung Thiên Đại Thế Giới cùng chín Đại Thế Giới, hẳn là có không ít nhân tài siêu quần bạt tụy, nhưng thế giới khác, nội tình chưa đủ, vạn vật sinh linh so sánh với Đại Thế Giới cũng ít không biết bao nhiêu, trong đó tỷ lệ đản sinh ra thiên tài cũng tương đối thấp, càng không có thổ nhưỡng bồi dưỡng thiên tài.

Cứ như vậy tính ra, chỉ sợ phần lớn chư thiên vạn giới, thậm chí ngay cả một người cũng chọn không ra!

- Nếu như có thể giết chết hắc bạch nhị sứ, nhất định có thể tuôn ra rất nhiều Tiên Đỉnh Lệnh a?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Tiên Đỉnh Lệnh trên người bọn họ, khẳng định đạt hơn mấy ngàn, nếu như có thể thu vào tay, đệ tử Huyền Thiên Thánh Tông ta mội người một khối, chẳng phải thật vui sướng?

Đám người Lan tỷ, Tử Uyển rùng mình một cái, liếc mắt nhìn nhau, trong lòng nói thầm.

- Lan tỷ, Huyền Thiên Thánh Tông chúng ta rốt cuộc là Chính Đạo hay là Ma Đạo?

Một thiếu phụ nhỏ giọng thầm nói:

- Nhìn lời nói của giáo chủ, ta cảm thấy được thánh tông của chúng ta thấy thế nào cũng không phải là Chính Đạo. Mà cái tên Huyền Thiên Thánh Tông này, hết lần này tới lần khác lại là tên môn phái Chính Đạo. . .

- Ta cũng rất là buồn bực.

Lan tỷ buồn bực hờn dỗi nói.

Mấy thiếu phụ kia trong lòng quấn quýt vạn phần.

Giang Nam nhận lấy lệnh bài nói:

- Lan tỷ, ngươi đem tình hình cặn kẽ của thịnh hội này, hướng ta nói rõ đi.

- Ta từng nghe nói, ngàn năm trước Vọng Tiên Đài mở ra, nhân số không mãn ngàn.

Lan tỷ lấy lại bình tĩnh, đem quấn quýt trong lòng vứt xuống một bên nói:

- Chân chính có tư cách đặt chân Vọng Tiên Đài, chư thiên vạn giới, ức hàng tỉ sinh linh, ngay cả ngàn người cũng chưa tới. Những người này, chỉ sợ chiến lực cùng giáo chủ xê xích không nhiều. Bất quá đó là chuyện tình ngàn năm trước, hôm nay những tuổi trẻ cường giả tham dự Vọng Tiên Đài kia không có vẫn lạc, giờ phút này đã sớm là bá chủ các thế giới, hùng cứ nhất phương, có chút thậm chí còn là nhân vật chói mắt trong thần giới.

- Chư thiên vạn giới, có thể cùng ta chạy song song có hơn ngàn người?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, sắc mặt ngưng trọng:

- Thiên hạ anh hùng xuất hiện lớp lớp, ta cũng không thể khinh thường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 897: Vô Hình Cổ Thi. (1)

Tử Uyển nháy mắt mấy cái, thấp giọng nói:

- Lan tỷ, chẳng lẽ giáo chủ không biết những người đó phần lớn là cường giả trong Thiên Cung tám cảnh, mà hắn chẳng qua là Động Thiên cảnh viên mãn cường giả sao? Lấy Động Thiên cảnh liền có thể cùng những nhân vật nghịch thiên kia chạy song song, hắn còn có cái gì không hài lòng?

Lan tỷ nhún nhún vai, thấp giọng nói:

- Ta xem chừng, giáo chủ hơn phân nửa đã quên mình là Động Thiên cảnh, mà người ta là Thiên Cung tám cảnh.

Động Thiên cảnh liền có thể cùng tuổi trẻ cường giả trong chư thiên vạn giới tranh phong, nằm trong một ngàn cường giả có chiến lực cao nhất, thành tựu của Giang Nam thật khiến người ghé mắt.

- Lan tỷ, về Vọng Tiên Đài, ngươi còn biết những thứ gì?

Giang Nam hỏi.

- Vọng Tiên Đài ta biết đến cũng không nhiều.

Lan tỷ lắc đầu nói:

- Bất quá ta từng nghe qua một chút tin đồn, nghe nói đó là một mảnh phúc địa, đặt chân tấm phúc địa kia, liền có hy vọng thành Tiên. Danh sách Vọng Tiên Đài có hạn, ngàn năm mở ra một lần, bởi thế quần hùng Chư Thiên giao tranh, mà Trung Thiên thế giới ta, nội tình vượt xa thế giới khác, thế gia, Thánh Địa giống như không trung đầy sao, cho dù là Hắc Bạch nhị sứ cũng không rõ trong Trung Thiên thế giới rốt cuộc đản sinh ra bao nhiêu thiên tài, cho nên cần chọn lựa, người nhận được lệnh bài, chỉ sợ không dưới

ngàn người, mười dặm chọn một trong trăm có một, cuối cùng có thể thành hàng, sợ rằng không tới trăm người.

Giang Nam gật đầu, Trung Thiên thế giới thật sự quá lớn, người nhiều lắm, Yêu, Ma, Quỷ, Quái, Phật, Huyền, Thiên, Địa, ở chỗ này đều có được truyền thừa cực kỳ cường đại, cao thủ xuất hiện lớp lớp, đúng là cạnh tranh thảm thiết.

- Đã như vậy, việc này không nên chậm trễ, ta lập tức liền chạy tới Trung Châu!

Giang Nam xuất phát, Lan tỷ chần chờ một chút nói:

- Giáo chủ, thiếp thân có một vấn đề không biết có nên hỏi hay không? Huyền Thiên Thánh Tông chúng ta, rốt cuộc là Chính Đạo hay Ma Đạo?

- Huyền Thiên Thánh Tông, tự nhiên là Chính Đạo.

Giang Nam buồn bực, nói:

- Hơn nữa còn là căn chính mầm hồng của Chính Đạo môn phái! Ngươi tại sao có thể có cái vấn đề này?

Một đám thiếu phụ trong lòng nói thầm, oán thầm không dứt, Giang Nam chẳng muốn đi tính toán những yêu nữ yêu phụ này trong bụng tâm địa gian giảo, thẳng lao tới Trung Châu, thầm nghĩ:

- Huyền Minh Nguyên Giới ta chỉ sợ cũng nhận được Tiên Đỉnh Lệnh, không biết người nào có thể đi vào Vọng Tiên Đài?

Huyền Minh Nguyên Giới, Thần Sơn thánh tông.

Đột nhiên, hư không băng liệt, trong tinh môn đại phóng tia sáng, nhiệt lực vô cùng vô tận từ trong tinh môn truyền đến, một tòa Thái Dương Thần Điện từ trong tinh môn bay ra, Liệt Diễm hừng hực đốt sập hư không!

Yêu Hoàng cùng nhiều đệ tử, trưởng lão, Thái Thượng Trưởng Lão của

Yêu Thần Tông vòng vây tòa Thần Điện này, rối rít xông ra tinh môn.

Nhiều cường giả Huyền Thiên Thánh Tông đứng vững vàng ở trên Thần Sơn, mắt lạnh nhìn một màn này, chỉ thấy tòa Thần Điện kia có ổ chim khổng lồ trôi lơ lửng, trên ổ chim là một viên cự noãn màu vàng, phía trên trải rộng thần vân đạo tắc, tràn ngập thần uy.

- Hừ, chỉ là một quả trứng nho nhỏ, còn kiêu ngạo như vậy...

Trong đám người truyền đến thanh âm của Lạc Hoa Âm, ánh mắt bất thiện, ngó chừng viên điểu trứng màu vàng này.

- Ha ha ha ha!

Yêu Hoàng cất tiếng cười to, bễ nghễ mọi người:

- Lạc Hoa Âm, ngươi trận thế lớn như vậy, chẳng lẽ là hoan nghênh chúng ta vào chủ Trấn Thiên Tinh Vực sao? Vẫn còn phải nói, ngươi lần trước còn ngại thua không đủ, chuẩn bị cùng lão tổ nhà ta đại chiến một cuộc sao?

- Ngươi cho rằng ta không dám?

Lạc Hoa Âm bước ra, đằng đằng sát khí, đối với Yêu Hoàng làm như không thấy, mà gắt gao ngó chừng điểu trứng màu vàng, cười lạnh nói:

- Lần trước ở trong Thái Dương, kia là nơi ở của ngươi, nhưng mà ở Trấn Thiên Tinh Vực, thì là nơi ở của ta! Yêu Thần, ngươi cho rằng ta không làm gì được ngươi sao?

Một bên, Ma La Thập sải bước bước ra, một tay nâng lên Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, một tay giơ lên đại chùy năm màu, nhe răng cười nói:

- Tiểu đản đản, lần trước lão tử đánh không lại ngươi, lần này chúng ta người đông thế mạnh, còn có thể đánh không lại ngươi sao?

Rầm!

Phía sau hai người, mấy trăm Thiên Cung cường giả, hơn mười vị Chưởng Giáo Chí Tôn đồng loạt đứng dậy, hợp lực thúc dục Thần đỉnh, Thần Châu cùng với Lục đại Thần minh chi bảo mà thánh tông những năm này sưu tầm đến, hơi thở ép tới hư không không ngừng lay động, bùm bùm rung động, xuất hiện từng vết rách hư không nhìn thấy mà giật mình!

Sắc mặt Yêu Hoàng kịch biến, có chút khiếp đảm nhìn nhiều cường giả của Huyền Thiên Thánh Tông, mặc dù hắn sớm đã biết Huyền Thiên Thánh Tông những năm này thực lực tăng trưởng thần tốc, nhưng mà lại chưa từng ngờ tới, thực lực của Huyền Thiên Thánh Tông lại bành trướng đến loại trình độ này!

Huyền Thiên Thánh Tông hôm nay, so sánh với Thái Huyền Thánh Tông thời kỳ toàn thịnh còn muốn cường đại gấp mấy chục lần!

Đột nhiên, trong kim noãn truyền đến thanh âm của Yêu Thần, thản nhiên nói:

- Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, các ngươi cố nhiên có thực lực cùng ta liều mạng, nhưng chỉ sợ còn không làm gì được ta. Phải biết, các ngươi cố nhiên người đông thế mạnh, nhưng mà cùng ta liều mạng mà nói, ta trước thời hạn xuất thế, các ngươi càng không phải đối thủ của ta, chỉ biết chết thảm trọng, chịu họa diệt môn! Giang giáo chủ thánh tông các ngươi biết ta lợi hại, xem xét thời thế, lúc này mới cho phép ta, cho ta một nửa Tinh Không của Trấn Thiên Tinh Vực. Các ngươi, không nên không biết phân biệt!

Đám người Lạc Hoa Âm giận dữ, bất quá Yêu Thần nói cũng không phải là không có đạo lý, hôm nay tập hợp lực thánh tông đúng là có thể cùng hắn đánh một trận, nhưng nếu như hắn trước thời hạn xuất thế, lấy Thần Ma thân nghênh chiến bọn hắn, chỉ sợ thánh tông đúng là muốn tử thương vô số!

Bọn họ liều chết có thể đem Yêu Thần đánh cho nguyên khí tổn thương nặng nề, nhưng mà có thể sống sót, sợ rằng le que không có mấy, có thể nói là cái được không bù đắp đủ cái mất.

- Yêu Thần.

Giang Nam Thái Âm hóa thân phiêu nhiên bay tới, thản nhiên nói:

- Ta cùng với ngươi chia thiên hạ mà trị, dùng đại lục này phân cách, trên phiến đại lục này lấy tây Tinh Không, liền là lãnh địa của ngươi, lấy đông Tinh Không, chính là Thánh Địa lãnh địa của Huyền Thiên Thánh Tông ta cùng những môn phái khác. Ý của ngươi như thế nào?

- Tốt!

Thanh âm của Yêu Thần lần nữa truyền ra, cười nói:

- Giang giáo chủ mau nói mau ngữ, liền định như vậy đi!

Yêu Hoàng vội vàng nói:

- Lão tổ, phía đông có Hồng Mông Tử Khí...

Ý niệm của Yêu Thần trong nháy mắt phủ xuống đến trong đầu của hắn, thần thức ba động:

- Địa bàn lớn nhỏ, đúng là vẫn còn dựa vào thực lực nói chuyện. Ta hôm nay chưa xuất thế, mặt đối với bọn họ không thể chiếm cứ ưu thế áp đảo, liều mạng mà nói, chỉ biết hư căn cơ của ta. Để cho bọn họ chiếm cứ Hồng Mông Tử Khí lại có ngại gì? Bọn họ thu không đi, luyện không thay đổi, tương lai vẫn là rơi vào trong tay của ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 898: Vô Hình Cổ Thi. (2)

Hai phe giằng co, Yêu Thần đang muốn đem người tản đi, đột nhiên chỉ thấy giữa không trung Thần quang lượn lờ, truyền đến thần uy mênh mông, trong lòng Giang Nam Thái Âm hóa thân khẽ nhúc nhích:

- Rốt cuộc đã tới...

- Ha hả, mấy vị nhân tài Huyền Thiên Thánh Tông đều ở đây, cũng tiết kiệm huynh đệ chúng ta nhất nhất tìm kiếm.

Giữa không trung, Hắc Bạch nhị sứ dắt tay nhau bước ra hư không, đột nhiên bàn tay vung lên, ba đạo Chưởng Ấn chia ra hướng Lạc Hoa Âm, Ma La Thập cùng Yêu Hoàng phách đi!

Ba người kinh hãi, vội vàng lay động tu vi, thi triển ra Thần Thông mạnh nhất chống cự, Yêu Hoàng mới vừa cùng đạo Chưởng Ấn kia va chạm, lập tức miệng phun máu tươi, bay ra ngoài, thân hình phá vỡ trường không, không biết bị đánh bay đi đâu.

Mà Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập thân thể khẽ đung đưa, nhưng đem hai đạo Chưởng Ấn này cứng rắn tiếp được, trên mặt lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

- Hắc Bạch nhị sứ!

Ma La Thập mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, thấp giọng hô nói.

Hắn hiển nhiên đã từng thấy qua hai người này, bất quá ở ngàn năm trước, tu vi của Ma La Thập xa xa không bằng hôm nay, không đón nổi một kích của hai người này, vì vậy không có tư cách đi Vọng Tiên Đài.

- Không tệ.

Hắc bạch nhị sứ liếc mắt nhìn nhau, hai mặt lệnh bài màu vàng bay xuống, rơi vào trong tay hai người, Hắc Sứ thần nhân lạnh lùng nói:

- Hai vị, năm nay ngày sáu tháng giêng, chính là ngày Vọng Tiên Đài mở ra. Bất quá Huyền Minh Nguyên Giới các ngươi chỉ có một danh sách, hai vị nhất quyết cao thấp, người nào có thể thắng được, liền mang hai mặt Tiên Đỉnh Lệnh đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới, tự nhiên có người tiếp đãi.

Bạch Sứ nhìn về phía Lạc Hoa Âm, cười tủm tỉm nói:

- Lạc nha đầu, còn nhớ rõ ta không? Lần trước ngươi len lén chạy tới chỗ chúng ta muốn trộm bảo, tính toán khiêng đi tượng thần của ta, vẫn là ta hù ngươi sợ quá chạy mất.

Lạc Hoa Âm mắt mũi trợn tròn, ngơ ngác nhìn hắn, chần chờ nói:

- Vị tôn Thần này, chúng ta đã từng thấy qua sao? Ta đã từng trộm qua bảo bối của rất nhiều thần minh, chẳng qua là không nhớ rõ ở nơi đâu trộm qua ngươi.

- Trộm đồ đạc của ta, còn không nhớ rõ ta là ai?

Bạch Sứ mặt nạ kia cũng muốn đen.

Cái trán của Lạc Hoa Âm toát ra mồ hôi lạnh, lúng ta lúng túng nói:

- Trộm quá nhiều, thật sự không nhớ được...

Bạch Sứ thần nhân càng thêm tức ngực, Hắc Sứ thần nhân lạnh lùng nói:

- Nhị đệ, không cần nói nhiều, còn có chánh sự phải làm.

Hai thần nhân đang muốn rời đi, đột nhiên trong kim noãn truyền đến thanh âm của Yêu Thần:

- Chậm!

Hai thần nhân dừng thân, quay đầu lại.

- Hai vị sứ giả, Vọng Tiên Đài mở ra, chọn lựa thiên hạ tinh anh, vì sao không có lệnh bài của ta?

Trong Kim noãn truyền đến thanh âm không vui của Yêu Thần, thản nhiên nói:

- Lấy thực lực của ta, vô luận như thế nào cũng có tư cách tiến vào Vọng Tiên Đài? Hai vị sứ giả ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn ta một cái, không khỏi có chút nặng bên này nhẹ bên kia đi?

- Vọng Tiên Đài chỉ mời cường giả dưới thần minh, các hạ chưa xuất thế, ngay cả sinh linh cũng không tính, không có ở trong hàng ngũ được mời.

Hắc Sứ thản nhiên nói.

Bạch Sứ thần nhân cười tủm tỉm nói:

- Nếu ngươi xuất thế, chính là thần minh, tự nhiên cũng không ở trong hàng ngũ chúng ta muốn mời. Vô luận như thế nào, ngươi cũng không có loại cơ duyên này.

Yêu Thần tức giận, một cổ yêu khí cuồng bạo phóng lên cao, thần uy rung chuyển, Hắc Sứ hừ lạnh một tiếng, thần uy phóng lên cao, giống như đại dương mênh mông hướng kim noãn phóng đi!

Trong Kim noãn truyền đến một tiếng kêu đau đớn, mặt ngoài kim noãn phát ra tiếng vang răng rắc răng rắc, suýt nữa bị Hắc Sứ thần uy phá vỡ kim noãn, Thái Dương Thần Điện gào thét bay lên, viễn độn bay đi.

- Chúng ta đi!

Mọi người Yêu Thần Tông phần phật bay lên, quay chung quanh Thần Điện nhanh chóng bỏ chạy, cũng không lâu lắm, liền biến mất ở trong một vòng Thái Dương.

Hắc bạch nhị sứ dắt tay nhau đi vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Phải cầm trong tay hai mặt Tiên Đỉnh Lệnh, mới có thể tiến nhập Vọng Tiên Đài!

Ma La Thập nhìn về phía Lạc Hoa Âm, huy động đại chùy năm màu trong tay, ha hả cười nói:

- Lạc nha đầu, tới khoa tay múa chân một chút, lão tử đã sớm muốn cùng ngươi giao thủ!

Lạc Hoa Âm bật cười, đem lệnh bài trong tay vứt ra ngoài, lắc mình liền đi, cười nói:

- Ma La lão quỷ, lệnh bài này liền tặng cho ngươi!

Ma La Thập bắt được lệnh bài, vội vàng nói:

- Còn ngươi?

- Ta đi thế giới khác đoạt vài cái tới vui đùa một chút!

Nữ nhân kia trốn vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Ma La Thập vội vàng quát lên:

- Lão tử không muốn ngươi nhường, ngươi trở lại, ta cùng với ngươi liều cái thắng bại!

Giang Nam Thái Âm hóa thân nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Ma La lão ca, hai mặt lệnh bài này, ngươi nhận lấy đi, sư tôn ta nhất định có thể làm ra đủ nhiều lệnh bài. Đến lúc đó, ta và ngươi có thể ở Vọng Tiên Đài gặp nhau, cùng chung xông vào một lần, xem một chút chỗ này thần bí như thế nào!

Ma La Thập ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Tiểu lão đệ, hai lệnh bài này thuộc về ngươi, ta đi thế giới khác đoạt hai mặt.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Ngươi vẫn là giữ đi, ta ở Trung Thiên thế giới đoạt nhiều hai mặt là được.

Ma La Thập vẻ mặt xui xẻo, thầm nói:

- Ta còn muốn đi thế giới khác, cùng người vung tay tranh đoạt lệnh bài, biết một chút về cao thủ thế giới khác.

- Lão ca, ta đoán chừng trong thế giới khác cũng sẽ có cường giả cố gắng từ trong tay những người khác đoạt lệnh bài, ngươi nắm giữ hai mặt lệnh bài, khẳng định có không ít người đem tâm tư đặt ở trên người của ngươi, chủ động tới đoạt.

Giang Nam cười nói:

- Cho nên, mấy ngày này, ngươi không thể thiếu chiến đấu.

Ma La Thập mừng rỡ, nắm thật chặt đại chùy trong tay, thấp giọng nói:

- Chỉ cần có kẻ tới đánh liền được!

Mà ở Trung Thiên thế giới, Giang Nam rốt cục chạy tới Trung Châu, nếu nói Trung Châu, tự nhiên chỉ chính là trung tâm Trung Thiên thế giới, dưới chân Hoang Cổ Thánh Sơn, thượng thừa Thiên Giới, hạ đón phàm trần.

Trung Châu chính là quốc gia cổ, bắt nguồn xa xưa, quần tinh hội tụ, trên có Thánh Hoàng che chở, dưới có Trung Châu Hoàng chủ trấn thủ, hùng cứ trung thiên, là Thánh Địa thần quốc cường đại nhất Trung Thiên thế giới! Giang Nam cùng nhau đi tới, nhìn thấy tu sĩ giống như không trung đầy sao, mỗi một vị cũng cực kỳ cường đại, rối rít đi Trung Châu Hoàng Thành.

Hắn đã từng thấy một đầu Đại Điểu Thất Thải Lưu Ly thân như Minh Ngọc giương cánh bay qua, cánh chim che kín Thương Khung gần nghìn dặm, yêu khí xông lên trời, thấy một vị thiếu niên Tử Khí Đông Lai quanh co khúc khuỷu mấy ngàn dặm, thần thái như cầu vồng, còn thấy một nữ tử phía sau Thần Quang gột rửa, diễn biến ra tám tòa Thiên Cung, Chư Thiên Thần Ma ở Thiên Cung như ẩn như hiện!

Những này đều là tuyệt đỉnh cao thủ đáp ứng lời mời mà đến trung thiên, lần này Vọng Tiên Đài mở ra, đem nhân vật thiên tài trung thiên, hết thảy hội tụ ở chỗ này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 899: Người Đông Thế Mạnh. (1)

- Giang lão đệ, chờ ta một chút!

Đột nhiên Giang Nam nghe được một thanh âm quen thuộc, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một Đạo Nhân mập mạp thở hỗn hển chạy như điên mà đến, chính là Tam Khuyết Đạo Nhân.

- Tam Khuyết đạo hữu, trên lưng ngươi làm sao đeo một cụ Thần Thi?

Giang Nam khẽ cau mày, nhìn về phía sau Đạo Nhân mập này, hiếu kỳ nói.

- Cái gì Thần Thi?

Tam Khuyết Đạo Nhân buồn bực nói, quay đầu lại nhìn một chút, nghi ngờ nói:

- Rõ ràng không có gì cả.

Trong lòng Giang Nam không khỏi toát ra một cổ hàn khí, ngơ ngác nhìn phía sau hắn, chỉ thấy một cụ Thần Thi khô héo chỉ còn lại có xương bọc da, hai chân vòng bên hông Đạo Nhân này, hai tay ghìm chặt cổ của hắn, không ngừng bóp cổ mập mạp, mà mập mạp lại không có chút phát hiện nào!

- Ngươi không nhìn thấy cụ Thần Thi kia?

Giang Nam thấp giọng hỏi.

- Lão đệ, ngươi đừng làm ta sợ!

Tam Khuyết Đạo Nhân có chút sợ hãi, sắc mặt xám ngoét nói:

- Ta mới vừa đào một cái mộ phần tuyệt hậu, ngươi đột nhiên nói ra lời

này, để cho ta có chút phát lạnh...

Giang Nam không nói một lời, lấy ra một chiếc thanh đăng, vung tay lên, ánh đèn dằng dặc, dấy lên Thần Ma Thánh Hỏa, đặt ở đầu vai Đạo Nhân mập.

Phốc xuy.

Ngọn đèn dầu bị một cổ gió lạnh thổi tắt.

- Ta thật là bị hù dọa đái...

Tam Khuyết Đạo Nhân mang theo khóc nức nở nói.

Giang Nam ý đồ đem đầu Thần Thi này từ trên thân đạo nhân lấy xuống, lại phát hiện mình căn bản không cách nào đụng chạm đến đầu Thần Thi này, tay của hắn trực tiếp từ trong cơ thể Thần Thi xuyên qua, phảng phất cái gì cũng không có sờ đến, mà hắn vận dụng pháp lực thần thông, thần thức thần thông, cũng không cách nào đụng chạm đến đầu Thần Thi này, rất là kỳ lạ.

- Chẳng lẽ cần vận dụng thần tính?

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, Huyền Thai kim nhân thò tay ra mi tâm của hắn, hướng đầu Thần Thi kia chộp tới, vẫn bắt không được.

- Pháp lực thần thông, thân thể thần thông, thần thức thần thông đều không thể chạm đến đầu Thần Thi này, ngay cả thần tính cũng bắt không được hắn, kỳ quái... Đạo hữu đừng sợ.

Giang Nam nhìn xem Tam Khuyết đạo nhân bị dọa đến có chút ố vàng, an ủi:

- Chúng ta đi Hoàng thành, chỗ đó cao thủ xuất hiện lớp lớp, nói không chừng có người có thể đem Thần Thi này từ trên người ngươi hái xuống.

- Chỉ hy vọng như thế.

Hai người tới trong hoàng thành Trung châu, cùng nhau đi tới, không biết bao nhiêu người quay đầu lại liên tục hướng Tam Khuyết đạo nhân trông xem thế nào, lộ ra vẻ kinh ngạc. Sắc mặt Tam Khuyết đạo nhân càng khổ, bất luận kẻ nào đều có thể chứng kiến trên lưng hắn nằm sấp một cụ thần thi, duy chỉ có hắn không cách nào chứng kiến.

- Lão đệ, vật kia đang làm cái gì?

Sắc mặt đạo nhân xám ngoét nói.

Giang Nam dò xét thoáng một phát, an ủi:

- Đừng sợ, đừng sợ, hắn chỉ là thè lưỡi ra liếm cổ của ngươi, ta cảm thấy được hắn giống như không có ác ý, mà là đối với ngươi tỏ vẻ thân cận.

- Ách... Ngươi thật sự cảm thấy hắn thè lưỡi ra liếm cổ ta, là tỏ vẻ thân cận mà không phải muốn ăn tươi ta?

- Đương nhiên, cũng không bài trừ khả năng hắn muốn ăn mất ngươi, bất quá ta vẫn cảm thấy hắn muốn biểu đạt tình cảm thân mật đối với ngươi. Ngươi xem, hiện tại hắn le lưỡi ra, hướng bên trong lỗ tai của ngươi chọc đây này... Ặc, thật không phải là muốn ăn đầu óc của ngươi, ngươi không cần bị sợ thành như vậy...

Trung châu Hoàng thành phong cách cổ xưa đồ sộ, tung hoành vạn dặm, ở loại địa phương Trung Thiên thế giới này, Thánh thành khổng lồ như thế rất ít có, theo Giang Nam biết, Trung Thiên chỉ có năm đại Thánh thành có được quy mô lớn như thế.

Trung châu Hoàng thành, Đông cực Thánh thành, Cực nam Hoang thành, Tây hoang Phật thành cùng Hắc Thủy nguyên thành, trong đó, Giang Tuyết tỷ tỷ khai sáng Đông cực Thánh thành đã bị hủy bởi chiến hỏa.

Năm đại Thánh thành, đối ứng chính là Thần giới năm đại Cự Đầu, đều là tồn tại Cự Vô Phách, mà Giang Tuyết tỷ tỷ là một cái trong số đó.

Trung châu Hoàng thành Thánh hoàng, vùng phía nam Hoang thành Hoang tổ, Tây hoang Phật thành thánh Phật, Hắc Thủy nguyên thành Nguyên Quân, hơn nữa Giang Tuyết tỷ tỷ, đây cũng là năm đại tồn tại ở Thần giới gần với Quang Vũ thần đế.

Giang Nam đi vào Trung Thiên thế giới đã gần chín năm, bất quá đối với tồn tại Thần giới, hắn hiểu rõ vẻn vẹn dừng ở chỗ này.

Mà Trung Thiên thế giới, ngoại trừ năm đại Thánh thành này, còn có thế gia cùng thánh địa khác truyền thừa cực kỳ cổ xưa, trong đó các loại thánh địa như Cửu Cực Lãng Uyển, Hạo Thiên Thánh tông, Tư Mã thế gia,... là thế gia đứng trận doanh thứ nhất, mà Hoang Cổ Thánh thành, Bắc Mạc Thi gia cùng Xuất Vân thành môn phái thánh địa như vậy chỉ có thể xếp hạng trận doanh thứ hai.

Bất quá, mặc dù là môn phái thánh địa trận doanh thứ hai, trong đó cũng không thiếu có thiên tư hơn người xuất hiện, lần này Vọng Tiên Đài mở ra, liền để cho cao thủ trẻ tuổi trong những môn phái thánh địa này triển lộ ra!

Có ít người thực lực, kỳ thật cũng không kém hơn Hoa Trấn Nguyên, Hạo Thiếu Quân!

Trong tòa hoàng thành này, các loại khí tức rung chuyển, mỗi một đạo đều cực kỳ cường đại, Trung Thiên thế giới nếu so với Huyền Minh Nguyên Giới lớn hơn vô số lần, hơn nữa so với chín Đại Thế Giới như Ứng Long Đại Thế Giới còn muốn cường hoành rất nhiều, sinh linh vô số, truyền thừa càng thâm hậu, đản sinh ra thiên tài như cá diếc sang sông.

Mặc dù nói chín Đại Thế Giới lịch sử đã lâu, bắt nguồn xa xưa, hơn nữa từng người có Bổ Thiên Thần Nhân tọa trấn, nhưng mà dù sao Thần giới mới là chính thống của Chư Thiên vạn giới, Trung Thiên thế giới thượng thừa Thần giới, mới là vùng giao tranh của thiên hạ quần hùng.

Cho nên Trung Thiên thế giới so với Đại Thế Giới khác càng thêm hưng thịnh phồn vinh, nhân tài xuất hiện lớp lớp!

Nếu không, Vọng Tiên Đài mở ra, cũng sẽ không cho Trung Thiên thế giới trăm danh ngạch!

- Lần này Hắc Bạch nhị sứ cấp Tiên Đỉnh Lệnh, chỉ sợ không dưới 5000 miếng!

Bên người Giang Nam cách đó không xa, một vị lão giả Trung châu Hoàng thành lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thất thanh nói:

- Ta nhớ được trước đó lần thứ nhất Vọng Tiên Đài khai mở, Trung Thiên thế giới ta nhận được Tiên Đỉnh Lệnh, tính toán đâu ra đấy cũng chỉ có hơn một ngàn người. Mà lần này thoáng cái liền ra hơn năm ngàn, như thế nào nhân vật thiên tài của Trung Thiên thế giới ta, sẽ có nhiều như thế?

- Lúc trước Vọng Tiên Đài khai mở, ở đâu có thể cùng lần này so sánh?

Có vị lão giả râu tím bộ dáng thần quan tiếp lời nói:

- Lần này là Quang Vũ thần đế sắp vẫn lạc, thiên hạ quần hùng đều ra, tranh giành đế vị, tất cả đại thánh địa thế gia đều buông tha vốn gốc bồi dưỡng đời sau, là vì Quang Vũ kỷ kiếp sắp tới trong đế chiến tranh đoạt một chỗ cắm dùi. Hơn nữa hôm nay chính là thịnh thế, Quang Vũ đế hai trăm vạn năm thiên hạ thái bình tích lũy nội tình hùng hồn, cũng muốn ở trước đại kiếp nạn bộc phát! Trước kia, trăm vạn năm cũng khó nhìn thấy đến một thần thể, mà bây giờ các loại thần thể hiện lên, thậm chí tiên thể trong truyền thuyết cũng xuất thế! Đây chính là dấu hiệu thịnh thế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 900: Người Đông Thế Mạnh. (2)

- Nguyên lai là Trung Châu thần triều Giam Tinh Tư!

Mọi người nhao nhao tiến lên chào, có người cười hỏi:

- Giam Tinh Tư chưởng quản Thiên tướng, nhìn xem xu thế thiên hạ bây giờ là như thế nào?

Vị thần quan kia thản nhiên nói:

- Thiên tướng Giam Tinh Tư ta, phụ trách giám sát số mệnh hưng suy của Chư Thiên, nhìn xa Thần giới tinh đấu biến ảo, suy diễn thiên hạ đại thế. Mấy năm gần đây, chỉ thấy đế tinh ảm đạm không sáng, vô số đại tinh lập loè, cùng đế tinh đoạt huy, đây là thịnh thế chi tướng, cũng là quần hùng tranh giành chi tướng, loạn thế chi tướng.

Trên mặt hắn thần sắc lo lắng nói:

- Bầu trời Thần giới, tinh đấu sáng chói, trong đó năm đại quân tinh bức đế tinh thoái vị! Đại tinh lấy ngàn mà tính ứng triệu, Trung Thiên thế giới ta, còn có đại tinh lấy ngàn mà tính ứng triệu, quần hùng bên trong thế giới khác, thỉnh thoảng có tinh quang sáng lên, sáng rọi bức người, lại có chỗ sao băng rơi, ảm đạm không ánh sáng. Đây cũng là thịnh thế trước nay chưa có! Bất quá thịnh cực mà suy, ta đã từ bên trong Thiên tướng nhìn ra loại dấu hiệu này, chỉ sợ thịnh thế tiếp tục không được bao lâu, sẽ đản sinh ra đế tinh mới, hào quang diệu thế, trấn áp hết thảy đại tinh, quân tinh, chỉ còn lại có một chủ!

- Lần này liên quan hưng thịnh, lúc đạt tới cực điểm, là một hồi đại kiếp nạn.

Vị thần quan kia thở dài một tiếng, ảm đạm nói:

- Quần hùng bướng bỉnh, ai chịu thấp người một đầu? Trước Đế tòa, nhất định là Thần Thi chồng chất phục như núi, mai táng vô số xương khô, thậm chí ngay cả Trung Châu thần triều ta, cũng tránh không được kết cục bị diệt!

Mọi người nghe vậy, một hồi sợ hãi, phảng phất ẩn ẩn chứng kiến thi cốt vô số thiên tài, cường giả, Thần Chủ, Thần Tôn thậm chí Thần Quân, cộng đồng đúc thành một tòa Thần Đế bảo tọa máu tươi đầm đìa!

- Tử Nhiêm Công, ngươi đây tà thuyết mê hoặc người khác, theo như luật nên chém!

Đột nhiên một thanh âm tràn ngập uy nghiêm từ trong thành vang lên, một đạo Thần Quang ở chỗ sâu trong hoàng cung nhảy lên, bá một tiếng hướng vị thần quan kia chém tới!

Thần Quang như điện, xê dịch biến hóa, một đạo Thần Quang liền có hàng tỉ loại Thần Thông biến hóa, hết thảy chất chứa trong đó!

Đạo Thần Quang này chính là thiên thần đạo tắc tạo thành, rõ ràng là Thiên thần tự mình ra tay, ý đồ đem vị thần quan lắm miệng này chém giết!

- Trung Châu thần triều ta, cũng khó đào thoát kiếp nạn này, cuối cùng sẽ bị diệt. Quân tử không nhịn được việc nhỏ, cái Giam Tinh Tư này, không làm cũng thế!

Vị thần quan Tử Nhiêm Công kia buồn vô cớ thở dài, đột nhiên thân hóa vô số Tinh Quang, như là một đạo Tinh Quang dài đến mấy vạn dặm, 'Rầm Ào Ào' một tiếng từ trong thành phóng lên trời, hướng xa xa bỏ chạy.

Tinh Quang sông lớn lướt qua, sáng lạn vô cùng.

- Muốn đi? Đem mệnh lưu lại!

Một thân ảnh Thiên thần từ trong hoàng cung bay lên, hướng Tử Nhiêm Công đuổi giết mà đi.

Vị Giam Tinh Tư Tử Nhiêm Công này, chỉ là một sự việc xen giữa nho nhỏ trước Trung châu thịnh hội, cũng không có khiến cho bao nhiêu oanh động.

- Mạc gia tiểu quỷ, đem Tiên Đỉnh Lệnh của ngươi giao ra đây!

Đột nhiên, trong thành truyền đến tiếng ầm ĩ, một tráng hán thân hình khôi ngô cao lớn suất lĩnh hai cường giả tuổi trẻ, bao quát một nam tử nhỏ gầy, cười lạnh nói:

- Mạc gia các ngươi chạy tới cùng đồ mạt lộ, thế lực không bằng lúc trước, đem Tiên Đỉnh Lệnh trong tay ngươi giao ra đây, lần này trên đại hội, ngươi còn có thể giữ được tánh mạng, nếu không hi vọng cuối cùng của Mạc gia cũng chết ở trong tay của ta!

- Nguyên Lãng đạo hữu, ngươi muốn làm cái gì?

Ánh mắt thiếu niên kia lộ ra vẻ sợ hãi, thấp giọng nói:

- Nơi này là Trung châu Hoàng thành, ngươi không nên xằng bậy!

- Xằng bậy ngươi lại có thể thế nào?

Đại Hán khôi ngô kia nhe răng cười nói:

- Tiểu tử, ta là cứu ngươi! Trên thịnh hội, dùng tu vi thực lực của ngươi, nhất định sẽ chết oan chết uổng, đem Tiên Đỉnh Lệnh giao ra đây, ngươi còn có thể miễn chết! Giao ra đây bỏ đi, nếu như ngươi không tuân, hiện tại ta giết chết ngươi, sau đó Hỏa Vân Chúc gia ta tiêu diệt Mạc gia các ngươi!

Vị thiếu niên kia cũng là một vị cường giả, nếu không không thể nhận được Tiên Đỉnh Lệnh, chỉ là vị Đại Hán khôi ngô kia càng mạnh hơn nữa, địa vị càng lớn, chính là Hỏa Vân Chúc gia hùng cứ Nam hoang, gần với vùng phía nam Hoang thành Bàng đại thế gia, nội tình hùng hồn, là thế gia có thể cùng Tư Mã thế gia, Hạo Thiên Thánh tông đánh đồng!

Lần này, Hỏa Vân Chúc gia xuất hiện ba vị cường giả tiếp được Tiên Đỉnh Lệnh, sáng rọi đoạt người!

Khí thế của vị thiếu niên kia bị ba người Chúc Nguyên Lãng triệt để đè sập, trong nội tâm không có ý chí chiến đấu, lại lo lắng Mạc gia thật sự sẽ bị Hỏa Vân Chúc gia phá hủy, chỉ phải ngoan ngoãn đem Tiên Đỉnh Lệnh giao đi ra.

Giang Nam thấy thế, không khỏi lắc đầu, nói khẽ:

- Đạo tâm bất ổn, không có tài tuyệt thế, cho dù tư chất tốt, thành tựu cũng có hạn.

Tam Khuyết đạo nhân gật đầu nói:

- Nếu hắn phấn khởi cùng người Hỏa Vân Chúc gia liều mạng, đạo tâm sẽ lần nữa có chỗ tăng lên, tiến quân cảnh giới rất cao. Mà bây giờ, tên thiên tài này chỉ sợ là đã xong.

- Hai vị tiểu bằng hữu nói hay lắm, bất quá đều là ngồi châm chọc!

Vị Đại Hán Chúc Nguyên Lãng kia suất lĩnh hai vị cao thủ trẻ tuổi Hỏa Vân Chúc gia bước đi ra, bức hướng Giang Nam cùng Tam Khuyết đạo nhân, cười lạnh nói:

- Hai vị tiểu bằng hữu, đem Tiên Đỉnh Lệnh trong tay các ngươi cũng giao ra đây, nếu không liền đừng trách chúng ta!

Giang Nam nhịn không được cười lên, còn chưa kịp nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Giang giáo chủ, người kia là ai? Vóc người cường tráng, cái rắm cũng rất thối, phóng đến lan xa, thối không ngửi được, thối khó dằn nổi!

Chúc Nguyên Lãng giận tím mặt, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị thiếu niên tuấn mỹ quanh thân ngưng tụ hư không, tám trăm dặm hư không đem

hắn thủ hộ ở trong đó, để cho hắn thoạt nhìn thân hình vô cùng to lớn cao ngạo, như là một thiên thần, lúc này cười lạnh nói:

- Hoa Trấn Nguyên, sư phụ của ngươi không có dạy bảo qua ngươi, phải hiểu được lễ tiết sao?

Hoa Trấn Nguyên đối với hắn làm như không thấy, nhìn về phía Tam Khuyết đạo nhân, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc nói:

- Giang giáo chủ, vị bằng hữu này của ngươi cực kỳ quái dị, rõ ràng lưng cõng một cụ thần thi! Đây là cái thần thông gì?

- Đừng đề cập chuyện này được chứ?

Gương mặt của Tam Khuyết đạo nhân có chút vặn vẹo, thống khổ nói.

- Tiểu hoa hoa, ngươi hẳn là muốn thay bọn hắn xuất đầu?

Chúc Nguyên Lãng cười lạnh nói:

- Cũng tốt, ba đấu ba, cũng coi như công bình. Ta ngược lại muốn nhìn, tiểu tử ngươi trong khoảng thời gian này có tiến bộ hay không!

- Chúc thí chủ, bốn đấu ba như thế nào?

Đột nhiên lại có một tiếng Phật hiệu truyền đến, chỉ thấy một tiểu hòa thượng cười tủm tỉm tiến lên đây, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Tiểu tăng cùng Giang giáo chủ là đồng bọn, bọn ta người đông thế mạnh, bốn cái đánh ba người các ngươi, ba vị Chúc thí chủ sẽ không sợ đi à nha?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 901: Hi Hoàng Thái Tử. (1)

Sắc mặt ba người Chúc Nguyên Lãng biến hóa, đột nhiên lại nghe được một tiếng cười to truyền đến:

- Bốn đánh ba mặc dù tốt, nhưng không đồ sộ bằng sáu đánh ba! Hiên Vi tiên tử, nếu như ngươi cũng tham dự mà nói, cái kia chính là bảy đánh ba rồi.

Sắc mặt ba người Chúc Nguyên Lãng kịch biến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi dắt tay nhau đi tới, đem ba người bọn họ vây khốn ở chính giữa.

- Tam Khuyết giáo chủ, đã lâu không gặp.

Thi Hiên Vi đôi mắt đẹp chớp động, cố ý đem Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Giang Nam nói đến cùng nhau, hợp lại chính là Tam Khuyết giáo chủ, ý ở châm chọc Giang Nam thất đức, cười dài nói:

- Gặp lại ngươi còn vui vẻ, không có đem mình đùa chơi chết, tiểu muội liền yên tâm.

Trong lời nói của nàng có gai, nhưng Giang Nam cảm thấy trong lòng ấm áp, nữ nhân này như cũ nhớ chuyện tình mình thân chịu trọng thương, mặc dù lời nói của nàng không tốt nghe, tràn đầy châm chọc, nhưng kỳ thật là quan tâm.

- Thất đức Đạo Nhân, làm sao trên người ngươi đeo một cụ Thần Thi? Đây là đại thần thông gì?

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai lộ ra vẻ kinh sợ, vây xoay quanh Đạo Nhân mập, thỉnh thoảng lấy tay đi sờ Thần Thi này, nhưng đều không thể chạm đến Thần Thi, liên tục hô to "Quỷ dị" .

Sắc mặt Tam Khuyết Đạo Nhân xám ngoét, vội vàng nói:

- Hai vị tiểu tổ tông, chớ có chơi, nếu các ngươi chọc giận hắn, hắn sẽ liếm cổ của ta !

- Hắn hiện tại vẫn đang liếm cổ ngươi.

Thiệu Thiên Nhai hiếu kỳ nói:

- Nơi nào lấy tới vậy? Ta cũng muốn lấy một cái.

Tam Khuyết Đạo Nhân liên tục nói:

- Ngươi nếu như thích, thì đem hắn bắt đi đi!

Ba người Chúc Nguyên Lãng thấy bọn họ tán gẫu, đang muốn lặng lẽ chạy đi, đột nhiên Diệu Đế tiểu hòa thượng ngăn ba người lại, cười tủm tỉm nói:

- Ba vị thí chủ, chẳng lẽ liền định như vậy rời đi sao?

- Ngươi muốn như thế nào?

Chúc Nguyên Lãng thanh sắc đều lệ, quát lên.

Diệu Đế tiểu hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, cười hắc hắc nói:

- Nếu là thí chủ, nói gì cũng phải có chút bộ dạng thí chủ. Tiểu tăng liền hướng ba vị thí chủ hóa duyên, đem Tiên Đỉnh Lệnh trên người các ngươi giao ra đây, chuyện này liền coi như chấm dứt, ba vị thí chủ ý nghĩ như thế nào?

Chúc Nguyên Lãng cười ha ha, sắc mặt càng ngày càng bén nhọn, đột nhiên quanh thân tràn ngập thần quang, thần quang hóa thành Hỏa Vân lượn lờ, hơi thở phóng lên cao, mạnh mẽ chí cực!

- Ta chính là Hỏa Vân Chúc gia Hỏa Vân Thần Thể, coi như các ngươi

người đông thế mạnh, lại có thể thế nào?

Thân thể của hắn càng ngày càng cao lớn, trong Hỏa Vân thần quang, có vô số Hỏa Thần đứng vững vàng ở trong hư không, thân thể vĩ ngạn vô tận, uy phong lẫm lẫm, làm cho người ta có một loại cảm giác hắn là núi lửa, bất cứ lúc nào có thể bộc phát ra uy hiếp kinh thiên động địa!

- Hỏa Vân Thần Thể, không hãi sợ vây công, coi như bảy người các ngươi cùng tiến lên, có thể làm khó dễ được ta sao?

Chúc Nguyên Lãng trên cao nhìn xuống, bễ nghễ mọi người, cười lạnh nói.

- Thần Thể sao?

Giang Nam, Hoa Trấn Nguyên cùng Tam Khuyết Đạo Nhân liếc mắt nhìn nhau, Tam Khuyết Đạo Nhân thân thể một khom, thân thể đột nhiên bành trướng, trong đan điền giống như có một Thần Lô, trong Thần Lô thần quang vạn trượng, chói mắt cực kỳ.

Hoa Trấn Nguyên cười lạnh, thân thể tăng vọt, thần quang xông lên trời, thần quang trọng trọng dựng thẳng ở sau ót, ong ong chuyển động, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, tầng tầng lớp lớp, cao vút đám mây, nhiều Thiên Thần hư ảnh đứng vững vàng ở trong Thiên Cung, Thần Vương tọa trấn trung ương.

Quanh thân Giang Nam thần quang bắt đầu khởi động, toàn thân thần quang trán phóng, giống như một Thần Vương đứng vững vàng ở trong thần quang.

Ba người cười lạnh liên tục, nhìn Chúc Nguyên Lãng.

Chúc Nguyên Lãng sợ hết hồn, chỉ thấy thiếu niên bộ dáng người đọc sách kia vung tay lên, quát lên:

- Đánh hắn!

Chúc Nguyên Lãng còn chưa kịp phản ứng, bị một quyền phóng ngã xuống đất, tiếp theo mọi người phần phật một loạt mà lên, không biết bao nhiêu quả đấm cùng chân đánh rớt đạp xuống, phảng phất vô số đầu Man Ngưu từ trên người chà đạp mà qua.

Hô…

Một mặt đại kỳ như màn, bá một tiếng vây quanh đám đông ở chính giữa, gió thổi không lọt, người ngoài không thể thấy tình hình bên trong, chỉ có thể nghe được thanh âm quyền đấm cước đá cùng với tiếng kêu thảm thiết của Chúc Nguyên Lãng.

Hai vị cao thủ trẻ tuổi khác của Hỏa Vân Chúc gia thấy mà mắt mũi trợn tròn, đang muốn tiến lên cứu viện, đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, đại kỳ bị Giang Nam thu hồi, mọi người khí định thần nhàn, sắc mặt không đổi, phảng phất cái gì cũng không có làm qua, chỉ có khuôn mặt nhỏ bé của Thi Hiên Vi đỏ bừng, hiển nhiên là lần đầu làm ra loại chuyện vây đánh người khác này, tâm tình có chút kích động.

Mà Hỏa Vân Thần Thể Chúc Nguyên Lãng thì ngã chỏng vó nằm trên mặt đất, sưng mặt sưng mũi, trên người còn có vô số dấu chân.

Hai vị cao thủ trẻ tuổi khác của Hỏa Vân Chúc gia vội vàng bước lên phía trước, dìu dắt đứng lên, một người trẻ tuổi giận tím mặt, quát lên:

- Các ngươi khinh người quá đáng, Hỏa Vân Chúc gia ta sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi. . .

Hô…

Đại kỳ như màn, lần nữa vây đám đông cùng ba người Chúc gia ở trong đó, không biết người nào cao giọng gọi một tiếng "Đánh hắn", ngay sau đó lại là tiếng vang quyền cước nảy ra cùng tiếng kêu thảm thiết, chẳng qua là tiếng kêu thảm thiết nhiều hai cái.

Đại kỳ tản đi, Chúc gia tam hùng ngổn ngang té trên mặt đất, mặt không

hình người nào, bị giày xéo cực kỳ thê thảm.

- Nhiều người chính là lực lượng lớn a. . .

Hoa Trấn Nguyên không khỏi cảm khái nói:

- Dĩ vãng nếu ta muốn thắng được Chúc Nguyên Lãng, không có mấy ngày mấy đêm, chỉ sợ không cách nào bắt lại, mà hiện tại chỉ cần một cái chính diện, Chúc Nguyên Lãng hùng tráng như trâu liền bị chúng ta đánh không có sức hoàn thủ, muốn đánh sao thì đánh. . . Di, đám người làm sao tản ra rồi? Vì sao ánh mắt bọn họ nhìn chúng ta, thật giống như đang nhìn một đám ác ôn vậy?

Hoa Trấn Nguyên hậu tri hậu giác, bất quá đám người Giang Nam hồn nhiên không có giác ngộ thân là ác ôn, vẫn chuyện trò vui vẻ, Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng thì tiến lên, vơ vét tài sản của Chúc gia tam hùng.

- Quả nhiên lại là vây công!

Đột nhiên một tiếng cười lạnh truyền đến, Hạo Thiên Thánh Tông Hạo Thiếu Quân bước đi, thần quang đung đưa, giống như Thần Đế trên đời, uy phong bát diện, cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, Hoa Trấn Nguyên, các ngươi chút tiền đồ này, chỉ dám vây công sao.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Hạo huynh, nếu ngươi không phục, chúng ta có thể đem ngươi cũng cùng nhau đánh.

Trong mắt Hạo Thiếu Quân tinh quang bắn ra bốn phía, chiến ý ngập trời, lạnh lùng nói:

- Ngươi cho rằng chỉ có ngươi nhiều người, ta liền không có trợ thủ?

- Hạo huynh, tiểu đệ đến đây tương trợ !

Một công tử trẻ tuổi tay vung chiết phiến, mỉm cười đi lên đây, rất là phong lưu phóng khoáng, hướng Thi Hiên Vi thi lễ, cười nói:

- Tiểu sinh gặp qua Hiên Vi Tiên Tử. Hiên Vi Tiên Tử cùng đồ bậy bạ này làm bạn, nghĩ đến là nhìn lầm người, kính xin tiên tử nghĩ danh tiếng của mình, không nên lỡ một bước chân thành thiên cổ hận.

Chương 902: Hi Hoàng Thái Tử. (2)

- Nguyên lai là Quý Trang công tử có danh xưng quân tử.

Thi Hiên Vi khẽ mỉm cười, hoàn lễ nói:

- Đa tạ Quý Quân Tử quan tâm, bất quá tiểu muội kết giao người nào, chỉ sợ cùng Quý Quân Tử không có liên quan?

Trẻ tuổi công tử bá một tiếng khép chiết phiến lại, cười nói:

- Ta chỉ là lo lắng Hiên Vi Tiên Tử bị lừa, ta và ngươi Thi Quý hai nhà thời đại giao hảo, tiểu đệ làm sao nhẫn tâm thấy tận mắt ngươi ngã vào hố lửa? Chuyện nơi đây, tiểu đệ nhất định tự mình tới cửa, hướng bá phụ bá mẫu nói rõ.

Sắc mặt Thi Hiên Vi run lên, không để ý tới hắn.

Quý Trang rơi vào tình cảnh khó xử, quay đầu nhìn về phía Giang Nam, mắt lộ ra vẻ chán ghét, bá một tiếng mở ra chiết phiến, hừ lạnh nói:

- Ngươi cũng là người đọc sách? Ngươi cũng xứng làm người đọc sách? Thiên cổ sỉ nhục, thiên cổ sỉ nhục a. . .

- Cùng Nho.

Giang Nam cười nhạt, lười cùng hắn so đo.

Đột nhiên, lại có một thiếu nữ đi tới, thân thủ thướt tha, thân hình như rắn nước giãy dụa, rúc vào trên người Quý Trang, cười khanh khách nói:

- Quý Quân Tử, ngươi cần gì phải cùng tiểu nhân chấp nhặt? Hiên Vi tiểu muội, ngươi có thanh danh, lại có tên tiên tử, hôm nay chỉ sợ muốn cho không biết bao nhiêu người âm thầm thương tâm!

- Cái này không cần U Lan sư tỷ lo lắng.

Thi Hiên Vi thản nhiên nói:

- U Lan sư tỷ vẫn là nên quan tâm danh tiếng của mình thì tốt hơn, theo tiểu muội biết, danh tiếng của sư tỷ cũng không tốt thế nào.

Nàng kia cười lạnh một tiếng nói:

- Nguyên Lãng sư huynh, các ngươi bị người đánh, chẳng lẽ cứ như vậy bỏ qua sao?

Cô gái này cùng Quý Trang cũng là nhân vật cực kỳ cường đại, so sánh với đám người Giang Nam không thua gì, Chúc gia tam hùng đứng dậy, phun ra vài bún máu, tàn bạo ngó chừng đám người Giang Nam, cùng đám người Hạo Thiếu Quân đứng chung một chỗ.

Hạo Thiếu Quân cười ha ha, ánh mắt gắt gao ngó chừng đám người Giang Nam:

- Giang giáo chủ, hôm nay các ngươi có bảy người, mà bên ta có sáu người, liền coi như các ngươi một cái tiện nghi, không biết các ngươi có dám đón lấy khiêu chiến hay không?

- Có gì không dám?

Giang Nam thản nhiên nói.

Hai bên ánh mắt lần lượt thay đổi, chiến ý hừng hực, sát khí ngất trời, mọi người đang ở phía xa ngắm nhìn rối rít tản ra, miễn cho bị chiến đấu dư ba liên lụy.

Đột nhiên, chỉ thấy tử khí ngang trường không, bá một tiếng cắt vào giữa đám người Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân, tử khí rung chuyển, hóa thành một đạo tử sắc sông dài, sông dài càng ngày càng rộng, cuối cùng hóa thành sông lớn ngàn dặm, đem hai nhóm nhân mã tách ra!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, đây là Thần Thông hiển hóa, cũng vận dụng đến Động Thiên cảnh kỷ xảo, cao minh chí cực, một đạo tử khí tách ra thời không nặng nề, cách xa nhau ngàn dặm, rất là lợi hại, cùng Hoa Trấn Nguyên hư không Động Thiên mặc dù không giống nhau, nhưng cũng là thủ đoạn Động Thiên cảnh cực kỳ cao thâm!

- Hạo Thiếu Quân, Giang giáo chủ, nơi này là Trung Châu Hoàng Thành ta, lại là Vọng Tiên Đài mở lại thịnh thế!

Một vị nam tử trẻ tuổi mặc tử bào đạp ở trên sông dài màu tím, trên mặt uy nghiêm, giống như trời sanh Vương giả, cất bước đi tới, nhìn về phía hai bên nói:

- Chư vị ở trong hoàng thành ta vung tay, không khỏi quá không đem Trung Châu Thần Triều ta không coi vào đâu đi?

- Trung Châu Thần Triều Hi Hoàng Thái Tử!

Thi Hiên Vi hô nhỏ một tiếng, sắc mặt ngưng trọng, hướng Giang Nam thấp giọng nói:

- Hi Hoàng Thái Tử sâu không lường được, vừa ra đời chính là tử khí tám trăm dặm, quay chung quanh hoàng cung quanh quẩn không dứt, hắn rất nổi danh, nhưng không người biết sâu cạn!

Giang Nam gật đầu, cũng nhìn ra thực lực vị Hi Hoàng Thái Tử này chỉ sợ sâu không lường được, là một nhân vật cực kỳ đáng sợ!

Trung Châu Thần Triều thân là trung thiên Ngũ Tuyệt, năm đại thánh địa, trấn thủ Trung Châu, Hoang Cổ Thánh Sơn liền ở bên trong cương vực này, phía trên chính là Thần Giới, có thể nghĩ một Thần Triều thái tử điện hạ như vậy, sẽ nhận được tài bồi cường đại cở nào!

Huống chi, vị Hi Hoàng Thái Tử này vừa ra đời liền có dị tượng, hơn phân nửa là Thần Thể.

- Nếu là Hi Hoàng Thái Tử cầu tình cho các ngươi, liền trước bỏ qua các ngươi một lần.

Hạo Thiếu Quân khẽ mỉm cười, ngạo nghễ nói:

- Bất quá ở trên đại hội, các ngươi liền không có may mắn như vậy, ta muốn cho các ngươi nhất nhất bại vong ở trong tay của ta!

Hắn đang muốn rời đi, Thi Hiên Vi đột nhiên nói:

- Chậm. Chúc sư huynh, các ngươi mới vừa đoạt Tiên Đỉnh Lệnh của Mạc gia sư huynh, kính xin giao ra đây, trả lại cho vị sư huynh kia!

Trong mắt Hi Hoàng Thái Tử tinh quang chợt lóe, hướng Chúc Nguyên Lãng thản nhiên nói:

- Chúc sư huynh, mong rằng cho tiểu đệ một chút tình mọn, trả lại Tiên Đỉnh Lệnh cho Mạc sư huynh.

Chúc Nguyên Lãng lấy ra một khối Tiên Đỉnh Lệnh, tiện tay ném cho thiếu niên họ Mạc kia, cười lạnh liên tục, xoay người rời đi, cười lạnh nói:

- Mấy tên tiểu quỷ, trên đại hội chúng ta sẽ không bỏ qua!

Hi Hoàng Thái Tử cũng rời đi, Giang Nam thấy thế lắc đầu, thầm nghĩ:

- Hiên Vi thay thiếu niên họ Mạc kia đòi lại Tiên Đỉnh Lệnh, chỉ sợ ngược lại là hại hắn. Hắn Đạo Tâm đã bại, rất khó ở trên đại hội sống sót. . .

- Hi Hoàng Thái Tử hẳn là cũng sẽ tham dự đến trong thịnh hội lần này, cạnh tranh tư cách Vọng Tiên Đài! Người này, là kình địch của ta!

Trong một mảnh lâm viên của Trung Châu Hoàng Thành, sơn thanh thủy tú, Lãng đám người Hạo Thiếu Quân cùng U Lan Thánh Nữ, Quý Quân Tử, Chúc Nguyên ngồi trên chiếu, Hạo Thiếu Quân thản nhiên nói:

- Người này thâm tàng bất lộ, căn cơ hùng hậu, có tư chất nguyên của

Trung Châu Thần Triều tài bồi, đến nay chưa từng có người gặp qua hắn toàn lực xuất thủ. Bất quá lần đại hội này, ta tất nhiên sẽ đích thân cùng hắn động thủ, xem một chút lá bài tẩy của hắn!

- Hạo huynh cần gì phải cùng hắn tự mình giao thủ?

Quý Quân Tử cười nói:

- Người này nếu cực kỳ cường đại, không có phần thắng mà nói, tránh ra là được.

Hạo Thiếu Quân lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Chí hướng của ta, là trở thành Thần Đế của chư thiên vạn giới, nếu là Thần Đế, đương nhiên là trên đời vô địch! Chỉ là một Hi Hoàng Thái Tử cũng không dám đối mặt, tương lai lại có hùng tâm tráng chí gì đi vấn đỉnh đế vị? Hi Hoàng Thái Tử, bất quá là một khách qua đường trong đời ta, ta sẽ đánh bại hắn, thu phục hắn trở thành bộ hạ của ta, để cho hắn thay ta xử lý Trung Châu, làm Đại tướng biên cương của ta!

Đám người Chúc Nguyên Lãng, U Lan Thánh Nữ liếc mắt nhìn nhau, trong lòng vừa khiếp sợ lại vừa khâm phục.

Bọn họ đều là thiếu niên thiên tài tung hoành thiên hạ, rất ít xem trọng người, nhưng mà ở trước mặt Hạo Thiếu Quân, bọn họ lại bị Đế Hoàng Thần Thể của người này áp chế, trong lúc vô tình có một loại thần phục với tâm tình của hắn.

- Hạo huynh, Huyền Thiên Giáo Chủ cùng đám người Hoa Trấn Nguyên kia, chỉ sợ cũng là kình địch của chúng ta!

Chúc Nguyên Lãng nhớ tới mình bị đám người Giang Nam vây đánh đau, trong lòng liền một trận tức giận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 903: Cửu Thế Cường Nhân. (1)

Hạo Thiếu Quân cũng nói mình bị ba người Giang Nam, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng vây đánh, trong lòng cũng vạn phần khó chịu, thản nhiên nói:

- Mấy người bọn họ, mặc dù từng cái cũng không yếu, thực lực cũng là siêu quần bạt tụy, nhưng ở trong quần hùng trung thiên, Huyền Thiên Giáo Chủ, Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng, có thể đứng vào trước trăm, bốn người khác, chỉ có thể đứng trong vòng ngàn tên. Về phần cao thủ đứng đầu nhất, có thể đứng hàng Top 10, tiến vào mắt của ta, thì không có người nào!

Hắn mỉm cười nói:

- Bất quá, Huyền Thiên Giáo Chủ cùng đám người Hoa Trấn Nguyên kia, cũng là nhân tài, nếu bọn họ nguyện ý thần phục ta, ta liền bất kể hiềm khích lúc trước, tự nhiên cũng sẽ dành cho bọn họ vinh hoa phú quý, nếu như bọn hắn một ý muốn cùng ta là địch, như vậy ta sẽ cho bọn họ biết, cái gì gọi là thiên cao địa nghĩa!

- Hạo huynh thật là rộng lượng!

Mọi người không khỏi tán thán nói.

- Ta lần này không có ở trong Trung Châu hoàng thành cùng bọn họ động thủ, trừ bởi vì Hi Hoàng Thái Tử ra, còn có một tầng nguyên nhân khác, đó chính là trong thành còn có mấy cường giả khác có thể cùng ta liệt vào!

Trong mắt Hạo Thiếu Quân tinh quang bắn ra bốn phía:

- Nam Bộ Hoang Thành Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Tây Hoang Phật Thành Ngọc Chân Thượng Nhân, Hắc Thủy Nguyên Thành Tuyết Chủ Tiểu

Nguyên Quân, còn có những Thánh Địa khác, tất cả cũng có không ít cường giả, là kình địch của ta, tranh đoạt cao thủ trẻ tuổi mạnh nhất đương thời, không thể khinh thường! Nếu ta ở trong Trung Châu hoàng thành động thủ, bị bọn họ nhận thấy được lá bài tẩy của ta, vậy thì nguy hiểm!

Mà ở trong một tòa lâm viên khác của Hoàng Thành, Giang Nam cùng đám người Thiệu Thiên Nhai lần nữa gặp nhau, tự nhiên có nhiều chuyện muốn nói, rất là náo nhiệt.

Ba người Thi Hiên Vi, Âu Chấn Vân cùng Thiệu Thiên Nhai cũng đón lấy một kích của Hắc Bạch nhị sứ kia, bất quá ba người bọn hắn cũng không phải như Giang Nam, bằng vào Thần Thông bản thân đón lấy một kích kia, mà là mượn pháp bảo oai mới làm được một bước này.

So sánh xuống, thực lực của bọn họ so với Giang Nam cùng Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế tiểu hòa thượng thì lộ ra vẻ có chút tiến bộ chưa đủ.

Bất quá, tu vi thực lực của bọn họ, cũng đạt tới Thiên Cung nhất trọng, Câu Trần Thiên Cung viên mãn cảnh giới, nếu có thể nhân cơ hội bước vào Thiên Cung nhị trọng, thực lực tăng nhiều, ở trong tràng thịnh hội này, cũng không phải là không có cơ hội.

Về phần Tam Khuyết Đạo Nhân, thì như Giang Nam, là dựa vào Thần Thông của mình đón lấy một kích của Hắc Bạch nhị sứ, pháp lực Đạo Nhân mập này vô cùng nhiều, hơn nữa trong khoảng thời gian này cũng đã đột phá, tu thành Thiên Cung, pháp lực lại càng sâu không lường được, làm cho người ta không biết sâu cạn.

Cho dù là Giang Nam cùng hắn tiếp xúc thời gian lâu nhất, cũng không biết thực lực chân thật của mập mạp này rốt cuộc như thế nào.

- Thần Thi này, rốt cuộc là vật gì?

Mọi người vây chung quanh mập mạp này qua lại chuyển động, thỉnh thoảng cố gắng đem Thần Thi từ trên lưng mập mạp hái xuống, nhưng đều

lấy thất bại mà chấm dứt, không khỏi sách sách xưng kỳ.

Sắc mặt Tam Khuyết Đạo Nhân hôi bại, trong miệng nói thầm không dứt, hướng Thần Phật thề, nếu bọn họ có thể Thần Thi trên lưng bắt đi mà nói, hắn liền không bao giờ đi đào mộ phần bọn họ nữa.

- Này hình như là một loại Thần Thi ký sinh, gọi là vận rủi Thần Thi.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cẩn thận nghiên cứu, suy tư nói:

- Ta xem qua ghi lại phương diện này, nghe nói Thần Ma cực kỳ cường đại sau khi kinh nghiệm chín lần chuyển thế, thần tính hỏng mất tan rã, hoàn toàn tử vong. Cường giả loại này sau khi chết, không có cam lòng, muốn Trường Sinh, nhưng mà bọn hắn đã chín lần chuyển thế, hoàn toàn bất trị, không cách nào tiếp tục chuyển sang kiếp khác.

- Cho nên sau khi bọn hắn chết tạo thành một loại oán niệm, oán niệm của bọn họ ký sinh trên thân người tiến vào trong mộ địa, không ngừng ăn sinh cơ cùng dương khí người bị ký sinh kia, đợi đến ký sinh cắn nuốt sinh cơ cùng dương khí không còn, oán niệm sẽ vào chủ thân thể kia, khoác thể xác người này, giống như mình sống lại. Tam Khuyết thí chủ, theo ý kiến của tiểu tăng, Thần Thi trên người của ngươi, chỉ sợ chính là một đầu vận rủi Thần Thi.

Hắn tinh tế giải thích, cũng không lâu lắm, mọi người liền bừng tỉnh đại ngộ.

Thần Ma chuyển thế có mấy lần hạn chế, lần đầu tiên chuyển thế, thọ nguyên của Thần Ma so sánh với đệ nhất thế rớt xuống thật to, nói thí dụ như Thần Minh cấp Thần Ma thọ nguyên hơn hai vạn năm, nhưng mà sau chuyển thế, lần nữa tu thành Thần Ma, thọ nguyên liền chỉ có vạn năm.

Lần thứ hai chuyển thế, thọ nguyên rớt xuống lần nữa, chỉ có năm ngàn năm, hơn nữa tỷ lệ chuyển thế thành công thấp hơn.

Lần thứ ba chuyển thế thọ nguyên thấp hơn, tỷ lệ chuyển thế thành công

cũng thấp đáng thương.

Đến lần thứ năm chuyển thế, thọ nguyên chỉ còn lại có mấy trăm năm, bởi vì thọ nguyên ngắn hơn, thời gian tu luyện cũng càng ngắn, vì vậy có rất ít người có thể khôi phục đến tu vi lúc trước liền đã chết già.

Vì vậy thế gian rất ít xuất hiện Thần Ma trải qua năm lần chuyển thế, rất nhiều người ở trên đường chuyển thế thần tính tan rã, hồn phi phách tán.

Trên lý luận, Thần Ma có thể chuyển thế chín lần, nhưng có rất ít người có thể đạt tới cực hạn này, hơn nữa mỗi một lần chuyển thế so sánh với lần trước thọ nguyên ngắn hơn, để cho bọn họ có thời gian tu luyện càng lúc càng ngắn.

Nhưng nếu quả thật có người nghịch thiên, thực lực thế thứ hai so sánh với lần đầu tiên hơn mạnh, liền có thêm diên thọ cho mình.

Nói thí dụ như đệ nhất thế Thần Ma có hai vạn năm thọ nguyên, thứ hai thế nếu tăng lên tới Thiên Thần cảnh giới mà nói, là có thể tăng lên thọ nguyên thật lớn, lần thứ ba chuyển thế nếu có thể tăng lên tới Chân Thần cảnh, lại có thể lần nữa tăng lên thọ nguyên của mình.

Chính là cái nguyên nhân này, cho nên mới có thuyết pháp chín lần chuyển thế trên lý luận.

Bất quá, sau chín lần chuyển thế, thần tính đã suy bại không chịu nổi, lần nữa tử vong mà nói, sẽ gặp hồn phi phách tán, không còn tồn tại!

Người có thể đạt tới chín lần chuyển thế ít lại càng ít, nhưng mà cũng không phải là không có, có ít người có đại cơ duyên, lần lượt tăng lên thực lực của mình, để cho thọ nguyên kích tăng, do đó đạt tới chín lần chuyển thế, sống được rất xưa.

Mà người trải qua chín lần chuyển thế, cũng là người vận khí nghịch thiên, người như thế cuối cùng còn tử vong, oán niệm kia cũng lớn đến đáng sợ, vì vậy sẽ tạo thành ký sinh Thần Thi, ký thác vào trên thân người khác,

cho là mình đã chuyển thế thành công.

Mà muốn ký sinh trên thân người khác, nhất định phải tiêu diệt hết dương khí những người khác, cắn nuốt sinh cơ người khác, giết chết chủ nhân thân thể này.

Bởi vì Thần Thi không có lúc nào là không muốn lộng chết chủ nhân, cho nên người bị ký sinh thường thường xui xẻo dị thường, thường xuyên vận rủi trước mắt, bị ký sinh thời gian càng dài, vận rủi liền càng mạnh càng nhiều.

Chương 904: Cửu Thế Cường Nhân. (2)

Nói thí dụ như trên đường đi rơi vào trong hắc động hoặc là bị lưu vong đến hư không loạn lưu, đánh nhau sẽ bị người vây đánh tới chết, thậm chí ở trong nhà cũng sẽ có tai nạn trước mắt, vô duyên vô cớ bị Thiên Lôi chém giết hoặc là bị vẫn thạch đè chết.

Tam Khuyết Đạo Nhân chính là tình huống như thế, bị oán niệm của một vị cửu thế cường nhân ký sinh!

- Nguyên lai là Thần Ma Trường Sinh oán niệm, khó trách không có hình thể, cũng không bị bất kỳ công kích.

Giang Nam chợt hiểu ra, cười nói:

- Hắn không có hình thể, không có thần hồn, không có thần tính, chẳng qua là oán niệm sở sinh. Tam Khuyết đạo hữu, ngươi trúng thưởng rồi. Cường giả có thể tạo thành loại oán niệm này, chỉ sợ khi còn sống cực kỳ mạnh mẽ, bọn họ ở trong nhiều lần chuyển thế, nhất định là có đời đã đạt tới Thần Tôn cho tới Thần Quân cảnh giới, chẳng qua là phía sau mấy lần chuyển thế, thời gian tu luyện quá ngắn, đưa đến tu vi không cách nào khôi phục tới trạng thái đỉnh!

Mọi người rối rít gật đầu, cười nói:

- Vận khí của Tam Khuyết đạo hữu quả nhiên biến thái, lại ngay cả loại đồ này cũng có thể gặp được, vận khí này có thể nói là nổ tung bạo rạp. Có thể chín lần chuyển thế, cũng là cường đại được biến thái, nhân vật vận khí tốt đến biến thái, cực kỳ khó tìm. Người như thế, một loại sẽ ở thế thứ năm thế thứ sáu liền đạt tới thành tựu trước nay chưa có, tu thành Thần Tôn Thần Quân! Chỉ là bởi vì khó tiến thêm một bước, đưa đến người như thế phía sau mấy lần chuyển thế thọ nguyên rơi xuống, lần thứ chín tu luyện ngắn hơn,

nhiều nhất đạt tới Thiên Thần, Chân Thần sẽ hồn phi phách tán. Tam Khuyết Đạo Nhân có thể gặp phải mộ thất của nhân vật như vậy, lại bị Thần Thi ký sinh, vận khí này cũng có thể nói là cực kỳ khó tìm, chẳng qua là vận rủi cực kỳ khó tìm mà thôi.

Sắc mặt Tam Khuyết Đạo Nhân đen phảng phất như than cốc, cả giận nói:

- Các ngươi đừng có nói mát, mau đến nói một chút, rốt cuộc làm sao bắt đi đồ chơi này!

- Oán niệm không cách nào gặp phải công kích, bất quá có thể dùng phật hiệu hóa giải.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cười dài nói:

- Chỉ là muốn hóa giải oán niệm của cửu thế cường nhân, Phật Đà bình thường còn không cách nào làm được, phải mời được Phật Chủ Phật Tôn cường giả xuất thủ. Mà chúng cường giả kia, chỉ có Cực Nhạc Đại Thế Giới ta cùng Tây Hoang Phật Thành mới có, Tây Hoang Phật Thành cũng là lãnh địa Cực Nhạc Đại Thế Giới ta. Đợi Vọng Tiên Đài thịnh hội kết thúc, tiểu tăng liền cùng thí chủ đi Cực Nhạc Đại Thế Giới, mời Phật Chủ Phật Tôn vì ngươi hóa giải vận rủi.

- Vận rủi trước mắt, ta sẽ không chết ở trong Vọng Tiên Đài thịnh hội này chứ?

Sắc mặt Tam Khuyết Đạo Nhân xám ngoét nói.

- Khó nói.

Diệu Đế tiểu hòa thượng nói.

Răng rắc...

Đột nhiên một đạo Thiên Lôi đánh xuống, thẳng tắp rơi vào đỉnh đầu Tam Khuyết Đạo Nhân, đem Đạo Nhân đánh cho khuôn mặt nám đen.

Đám người Giang Nam vội vàng cách hắn xa một chút, an ủi:

- Đạo hữu yên tâm, thân thể ngươi to như thế, một chút xíu vận rủi còn đả thương không đến ngươi.

Tam Khuyết Đạo Nhân còn chưa kịp nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ, mặt đất đột nhiên hé ra một cái lỗ thủng to, Đạo Nhân này không nói tiếng nào rơi vào trong động, sau đó đại địa khép lại, bên trong truyền đến thanh âm của Đạo Nhân kia, cao giọng nói:

- Ta không sao, không cần lo lắng... Nãi nãi, dưới đất có đầu Hỏa Long... Đừng lo lắng, hắn đánh không lại ta... Nãi nãi, là một đống Hỏa Long!

- Hiện tại chỉ là vận rủi nho nhỏ, chỉ sợ qua một thời gian ngắn nữa, vận rủi sẽ càng ngày càng mạnh.

Diệu Đế tiểu hòa thượng có chút lo lắng nói.

Giang Nam cùng mấy người khác nhìn có chút hả hê, luôn miệng nói:

- Yên tâm, người này to con, chỉ là chút vận rủi hẳn là còn không làm khó được hắn!

- Khó nói...

Tiểu hòa thượng thầm nói.

Trong hoàng cung, Trung Châu Thần Triều đương kim thiên tử Hi Hoàng bệ hạ suất lĩnh văn võ quần thần, một mực cung kính nghênh đón Hắc Bạch nhị sứ phủ xuống, mời hai người ngồi xuống, cười nói:

- Thượng sứ đường xa mà đến, kính xin nghỉ ngơi chốc lát.

- Bệ hạ khách khí.

Hắc Sứ thần nhân mau nói mau ngữ nói:

- Kính xin bệ hạ tế lên Trung Châu Xã Tắc Đồ, hoàn thành trận đại hội này, để xác định người tiến vào Vọng Tiên Đài.

- Đây là tự nhiên, xin hai vị thượng sứ yên tâm.

Mặc dù Hi Hoàng là Trung Châu Thần Triều hoàng đế, quyền cao chức trọng, chính là một trong những người thống trị cường đại nhất của Trung Thiên thế giới, nhưng đối với hai người này cũng không dám chậm trễ chút nào.

Dù sao, đối phương lai lịch to đến hù chết người, chính là môn hạ của lão tổ tông Huyền Hoàng Đại Thế Giới, lúc này Hi Hoàng lấy ra một quyển tranh cuộn, nhẹ nhàng triển khai, chỉ thấy vô số sơn thủy di động đột nhiên nhảy ra bức họa, trôi lơ lửng ở giữa không trung, giống như hình chiếu từ trong bức họa!

Ở bên trong quần sơn lồng lộng này, rõ ràng cũng có một tòa Hoang Cổ Thánh Sơn, lồng lộng đứng vững, chẳng qua là so sánh với Hoang Cổ Thánh Sơn chân chính nhỏ hơn vô số lần.

Cuốn Trung Châu Xã Tắc Đồ này chính là trấn quốc chi khí của Trung Châu Thần Triều, Thần Tôn chi bảo, là lấy thổ địa mênh mông nhau ở từng khu vực của Trung Châu, thu Chu Thiên Tinh lực luyện chế mà thành, thậm chí ngay cả Hoang Cổ Thánh Sơn cũng bị mượn tới một phần, lại dùng Thần tài thần liệu Thần kim, cùng khí hậu khác nhau ở từng khu vực tương dung, luyện hư mà như thật.

Thiên địa sông núi, giang hà hồ biển, Nhật Nguyệt Tinh Thần trong đó, hết thảy cũng là thật thể, cho dù là Hoang Cổ Thánh Sơn, cũng là tồn tại chân thật, mặc dù không bằng Hoang Cổ Thánh Sơn chân chính.

Chỉ là làm người kinh ngạc chính là, Xã Tắc Đồ biến thành thiên địa treo ngược ở trên trời, phảng phất như một tòa đại lục trung thiên khác.

Hi Hoàng là một vị cường giả ở vào Chân Thần đỉnh cảnh giới, có thể

đem Trung Châu Xã Tắc Đồ tế lên, nhưng không cách nào đem uy lực trọng bảo này phát huy hoàn toàn.

Bất quá, Xã Tắc Đồ chẳng qua là chiến trường của đại hội lần này, không cần kích thích uy lực trong đó.

Hắc Bạch nhị sứ liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên một ngụm đại đỉnh từ mi tâm Bạch Sứ bay ra, miệng đại đỉnh này rõ ràng là làm bằng Ngũ Sắc Kim, trong đó lạc ấn đủ loại thần vân, tràn ngập Thiên Đạo hơi thở mênh mông cuồn cuộn, trấn áp hết thảy!

Mặc dù đỉnh này chẳng qua là Thiên Thần chi bảo, nhưng tản mát ra uy năng, so với Trung Châu Xã Tắc Đồ không kém bao nhiêu, thậm chí ở trên uy nghiêm còn muốn thắng được Trung Châu Xã Tắc Đồ rất nhiều lần!

Đây là bởi vì đỉnh này không thể so sánh tầm thường, chính là hàng nhái của Huyền Hoàng Đại Thế Giới Trấn Tiên Đỉnh luyện chế thành, hơi thở Thiên Đạo trong đó, cũng là Thiên Đạo chí bảo hư ảnh của Trấn Tiên Đỉnh, buông xuống hoa văn khắc ở trên đỉnh này!

Ông...

Một đạo hư ảnh của miệng đại đỉnh này phóng lên cao, bay vào Trung Châu Xã Tắc Đồ, tiếp theo ở trong Trung Châu hoàng thành, tất cả tuổi trẻ cường giả nhận được Tiên Đỉnh Lệnh chỉ cảm thấy một cổ cự lực không thể kháng đánh tới, nâng bọn họ lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 905: Khách Không Mời Mà Đến

Giữa không trung, từng đạo lưu quang lóe lên, rối rít bay vào Trung Châu Xã Tắc Đồ, tổng cộng có hơn năm ngàn người.

Hắc bạch nhị sứ khoanh chân mà ngồi, riêng phần mình khôi phục tu vi, yên lặng im lặng, hiển nhiên thúc dục miệng đại đỉnh này, để cho bọn họ cũng rất là cố hết sức.

- Hơn 5300 vị cường giả trẻ tuổi, chỉ chọn lựa trăm người, lần này chọn lựa Vọng Tiên Đài, hơn năm mươi chọn một, tỉ lệ đào thải kinh người, không biết ai có thể cười đến cuối cùng?

Ánh mắt Hi Hoàng chớp động, nhẹ giọng cười nói.

- Người khác khó mà nói, nhưng Hoàng Thái Tử nhất định là một người trong đó.

Một Thiên Thần cấp võ tướng trầm giọng nói:

- Trừ Hoàng Thái Tử ra, còn có Hạo Thiên Thánh Tông Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân, Nam Bộ Hoang Thành Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Tây Hoang Phật Thành Ngọc Chân Thượng Nhân, Hắc Thủy Nguyên Thành Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, những người này, cũng tất nhiên ở bảng! Về phần những người khác, vậy thì khó nói.

Đại đa số người, thực lực cũng xê xích không nhiều, cho dù là Thần Thể cũng không có thể chiếm cứ ưu thế quá lớn, ngược lại, nếu bị người vây công mà nói, vô cùng có khả năng sẽ bị dẫn đầu đào thải.

Hi Hoàng nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Chẳng qua là không biết ai là đệ nhất nhân.

Đông đảo đại thần rối rít cười nói:

- Nếu như không có xuất hiện đường rẽ mà nói, Hoàng Thái Tử vô cùng có khả năng là đệ nhất nhân. Đại hội lần này, không kiêng kỵ gì, nếu không địch lại, tâm niệm vừa động là có thể rời Trung Châu Xã Tắc Đồ, bất quá một khắc rời đi kia Tiên Đỉnh Lệnh sẽ rớt xuống, lấy thực lực của Hoàng Thái Tử, khẳng định thu hoạch nhiều nhất!

Đột nhiên, giữa không trung hơi thở bắt đầu khởi động, lại có vài luồng hơi thở dị thường mạnh mẽ tối tăm từ trên trời giáng xuống, phủ xuống đến trong hoàng cung.

Trong lòng mấy người Hi Hoàng cả kinh, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy mấy khách không mời mà đến này khắp cả người Thần Quang quấn quanh, đạo đạo Thần văn đạo tắc rung chuyển, thấy không rõ diện mục.

Tám người này quanh thân tràn ngập hơi thở Thiên Đạo vô cùng nồng nặc, đi tới trong hoàng cung, cũng không hướng Hi Hoàng làm lễ ra mắt, xấc láo kinh người, riêng phần mình khoanh chân mà ngồi, ngẩng đầu hướng Trung Châu Xã Tắc Đồ nhìn lại, yên lặng im lặng.

- Mấy người này là...

Trong lòng Hi Hoàng cùng văn võ bá quan thất kinh, liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt ngưng trọng, hơi thở Thiên Đạo trên người mấy khách không mời mà đến này nồng đậm như thế, nhất định là đến từ mấy Đại Thế Giới khác, là đệ tử của Bổ Thiên thần nhân!

- Hi Hoàng đừng lo.

Bạch Sứ thần nhân đột nhiên mở mắt, nụ cười chân thành nói:

- Mấy vị sư huynh này là phụng mệnh mà đến, giám sát đại hội lần này.

- Mấy vị lão tổ tự mình phái người đến đây giám sát đại hội lần này?

Trong lòng Hi Hoàng cả kinh, thất thanh nói:

- Ta hiểu được! Mấy vị lão tổ kia là tính toán tìm...

Hắn vội vàng câm mồm, không dám đem suy đoán nói ra, thầm nghĩ:

- Bọn họ là tính toán tìm Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân! Bọn họ muốn nhìn một chút Quang Vũ Thần Đế có phải thật chuyển thế hay không!

Mặc dù hắn là Thần Chủ, giờ phút này cũng nhịn không được nữa trong lòng thình thịch đập loạn.

Hắn sớm nhận được tin tức, tin đồn Quang Vũ Thần Đế đã thừa dịp lần náo động vài thập niên trước kia, cũng nhân cơ hội chuyển thế, để cho mạch nước ngầm của chư thiên vạn giới cuồn cuộn, lão tổ chín Đại Thế Giới cũng đã phái người sưu tầm mọi nơi, ý đồ tìm ra vị Thần Đế chuyển thế thân này.

Thần Đế chuyển thế, đang mang trọng đại, có vi phạm Thiên Đạo, có thương tích thiên hòa, cùng Thiên Đạo ý chí không hợp, những lão tổ này thay trời hành đạo, tự nhiên muốn can thiệp chuyện này.

Trong truyền thuyết, nếu tìm được Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, liền sẽ lập tức xử tử, không thể để cho hắn nhiễu loạn Chư Thiên xã tắc, sống đến thế thứ hai, liên nhiệm Thần Đế.

Đương kim trên đời, người nào có tư cách trừng phạt Thần Đế, có đầy đủ thực lực cường đại cùng uy vọng, ngay cả Thần Đế cũng dám xử tử?

Chỉ có mấy vị Bổ Thiên thần nhân kia, mới có thủ đoạn cùng quyết đoán lớn như thế, mặc dù giết Thần Đế, thế nhân cũng không dám nói gì!

Chẳng qua là, những năm này thiên tài xuất hiện lớp lớp, Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân thủy chung không thấy bóng dáng.

Mà lần này Vọng Tiên Đài mở ra, là một thời cơ tốt, cho dù là Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, chỉ sợ cũng sẽ không nhịn được, muốn tìm tòi

Vọng Tiên Đài ảo diệu.

Nếu Quang Vũ Thần Đế thật đã chuyển thế, như vậy hắn hơn phân nửa sẽ tới chỗ nầy, tiến vào Trung Châu Xã Tắc Đồ, tranh đoạt danh sách tiến vào Vọng Tiên Đài.

Tám thần nhân này, tính cả Hắc Bạch nhị sứ, chỉ sợ tới chính là muốn dò xét cường giả tuổi trẻ, xem một chút ai mới là Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân!

Cái trán của Hi Hoàng toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, thầm nghĩ trong lòng:

- Đây là một tràng ám đấu giữa các đầu sỏ, mặc dù ta là hoàng đế Trung Châu, quyền cao chức trọng, nhưng ở trước mặt những Cự Vô Bá này, vậy thì cái gì cũng không phải, có thể không tham dự, thì không nên tham dự sẽ tốt hơn...

Mà ở trong Trung Châu Xã Tắc Đồ, Giang Nam đột nhiên thấy hoa mắt, lần nữa thấy rõ bốn phía, chỉ thấy mình đã rời Trung Châu Hoàng Thành, bốn phía Thanh Sơn nước chảy, phong cảnh rất là nhã trí.

Đám người Tam Khuyết Đạo Nhân, Hoa Trấn Nguyên cùng Thi Hiên Vi cũng không có bị truyền tống đến cùng nhau, hẳn là rơi xuống những địa phương khác.

Đây cũng là Hắc Bạch nhị sứ lo lắng có ít người cấu kết, cùng nhau giết chết những người khác, vậy thì cùng mục đích chọn lựa nhân tài không hợp.

- Những sơn thủy này, là tồn tại chân thật...

Thân thể Giang Nam khom xuống, nâng lên nước hồ, trong lòng hơi kinh ngạc một chút:

- Kiện pháp bảo này, không phải chuyện đùa a. Muốn chế tạo ra loại bảo vật này, tốn hao tài vật chỉ sợ to đến dọa người, sợ rằng chỉ có Thần Tôn mới có thể luyện chế ra!

Tiên Đỉnh Lệnh truyền ra một cổ ba động thần bí, trong nháy mắt liền để cho hắn hiểu được quy tắc lần đại hội này, muốn nhận được tư cách tiến vào Vọng Tiên Đài, liền cần thu thập đủ nhiều Tiên Đỉnh Lệnh, một tháng sau, một trăm người thu thập Tiên Đỉnh Lệnh nhiều nhất, liền có tư cách tiến vào Vọng Tiên Đài.

- Đây là khích lệ chúng ta đi đoạt, bắt lấy những người khác, đoạt được Tiên Đỉnh Lệnh trên người bọn họ!

Giang Nam thầm nghĩ.

Một quy tắc khác chính là, người tham dự cũng có thể buông tha cho quy tắc của mình, chỉ cần tâm niệm hơi động, là có thể rời Trung Châu Xã Tắc Đồ, mà rời Xã Tắc Đồ, Tiên Đỉnh Lệnh sẽ rơi xuống.

Mà nếu như chủ động giao ra Tiên Đỉnh Lệnh, cũng sẽ bị truyền ra Xã Tắc Đồ.

Đây là thủ đoạn bảo vệ tánh mạng người tham dự.

- Có chút ít quy tắc còn hơn không. Cường giả chân chính tỷ thí, sát chiêu vừa ra, căn bản để ngươi ngay cả ý niệm trong đầu cũng không kịp chuyển động trực tiếp bỏ mạng!

Giang Nam không có nóng lòng cất bước rời tấm sơn cốc nhỏ này, mà là hít vào một hơi thật dài, Linh Dịch, Ma Linh Dịch, linh thạch cuồn cuộn trong Tử Phủ xông ra mấy ngàn vạn cân, chồng chất như núi, tràn vào bên trong Ma Ngục của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 906: Tha Các Ngươi Không Chết. (1)

- Ma ngục, mở!

Trong cơ thể hắn vô số ma quang phun ra, ông một tiếng mọi nơi trải rộng ra, đem chu vi tám trăm dặm hóa thành Ma Ngục Động Thiên cuồn cuộn, vô số Ma Thần gào thét, từ trong Ma ngục đứng lên, miệng tụng ma kinh!

- Thần ngục, mở!

Giang Nam quát lên lần nữa, vô số Thần Quang phun ra, bá một tiếng hóa thành một tòa Động Thiên, rõ ràng là một tòa Thần Ngục Động Thiên, trong Thần ngục vô số thần minh hiện lên, vĩ đại quang đang, uy nghiêm túc mục, tán ca không dứt!

Hắn nhất cổ tác khí thi triển ra hai đại Động Thiên!

Hoa Trấn Nguyên là tuyệt thế thiên tài, đem Động Thiên luyện thành hư không Động Thiên, tạo thành ô dù của mình, Hi Hoàng Thái Tử cũng là tuyệt thế thiên tài, một đạo tử khí tách ra thời không nặng nề!

Bọn họ ở Động Thiên cảnh đều có được lĩnh ngộ độc đáo, mà Giang Nam lĩnh ngộ cũng không phải chuyện đùa, rõ ràng là đem Thần Ma hỗn hợp, hóa thành hai đại Động Thiên, bán thần bán ma!

- Hư không Động Thiên, hợp!

Hai tay của Giang Nam ở trước ngực nặng nề thống nhất, trong lòng bàn tay truyền đến một tiếng nổ, chỉ thấy Thần Ngục Động Thiên cùng Ma Ngục Động Thiên chen chúc cuồn cuộn nổi lên tám trăm dặm thời không, càng ngày càng ngưng tụ, cuối cùng đem tám trăm dặm thời không luyện thành nhất thể, vây quanh ở thân thể của hắn!

Tám trăm dặm thời không luyện thành một điểm, bảo vệ quanh thân, đây chính là tuyệt học của Hoa Trấn Nguyên, giờ phút này cũng bị hắn học được!

Không chỉ có như thế, Hoa Trấn Nguyên chỉ có được nhất trọng hư không Động Thiên bảo vệ, mà hắn là lưỡng trọng, lưỡng trọng hư không Động Thiên, vô luận là tu luyện hay phòng ngự, đều muốn tăng lên gấp đôi!

Oanh!

Lại có vô số Linh Dịch linh thạch bay ra, rơi vào bên trong Thần ngục cùng Ma Ngục, hóa thành pháp lực cùng đạo tắc vô cùng hùng hậu, khắp cả người Giang Nam là Thần quang Ma quang bắt đầu khởi động, quanh thân vô số Thần Ma thật to vờn quanh, tụng kinh ca ngợi, hơi thở càng ngày càng mạnh, càng ngày càng bá đạo!

Tiếp theo, một cổ thiên uy mênh mông mơ hồ hiện ra ở trong Xã Tắc Đồ, ở trên đỉnh đầu hắn, Thiên Đạo kiếp vân dần dần tạo thành!

- Ân?

Đột nhiên, trong hoàng cung Trung Châu, tám vị thần nhân cùng Hắc Bạch nhị sứ kia nhất tề đứng dậy, trong mắt Thần Quang bắn ra, nhìn về phía Xã Tắc Đồ.

- Hơi thở của Thiên Đạo chí bảo!

- Có người độ kiếp!

- Minh Thổ Thần Đế, hắn sống lại sao?

Trong lòng Hắc Bạch nhị sứ cùng tám vị thần kia đều vạn phần khiếp sợ, từ xưa đến nay, người tu luyện Ma Đạo Đế cấp công pháp không nhiều lắm, đạt được đại thành tựu, càng là rải rác không có mấy, đây là bởi vì ma đạo công pháp vi phạm thiên hòa, sẽ đưa tới Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới can thiệp, không có thổ nhưỡng cho Ma Đạo cường giả sinh tồn...

Nhất là Đế cấp công pháp, càng sẽ đưa tới Thiên Đạo chí bảo đuổi giết!

Một vị duy nhất tu luyện ma đạo công pháp chứng đạo thành đế, liền chỉ có Minh Thổ Thần Đế một người!

Bọn hắn vừa mới cảm ứng được khí tức cổ Thiên Đạo chi kiếp này, thậm chí còn tưởng rằng là Minh Thổ Thần Đế sống lại, chuyển thế trọng sinh!

Nếu như là Minh Thổ Thần Đế chuyển thế, vậy thì không phải chuyện đùa rồi, không thấp hơn Quang Vũ thần đế chuyển thế chút nào, nhất định phải báo cáo cho mấy vị lão tổ kia.

Bất quá tinh tế suy nghĩ một chút, bọn hắn liền chối bỏ ý nghĩ này, Minh Thổ Thần Đế chính là nhân vật mấy ngàn vạn năm trước, cho dù Thần Đế thần tính chưa khô kiệt, cũng không cách nào thoát khỏi Minh Thổ chuyển thế lặp lại.

Minh Thổ cực kỳ quỷ dị, tuy là không gian kỳ dị do thi thể cùng đạo tắc của Minh Thổ Thần Đế biến thành, bảo bảo hộ thần tính của hắn, nhưng đồng dạng cũng là một lồng giam cự đại, đem thần tính của Minh Thổ Thần Đế khốn ở đó, để cho hắn không cách nào ly khai chuyển thế.

Nếu như Minh Thổ Thần Đế chuyển thế, thì nói rõ hắn đột phá trói buộc của vị lão tổ kia, mà đó căn bản là chuyện không thể nào, khi Minh Thổ Thần Đế còn sống liền không cách nào đột phá vị lão tổ kia trói buộc, sau khi chết tự nhiên càng không có khả năng!

- Một người trẻ tuổi khác tu luyện Ma Đạo Đế cấp công pháp!

Bọn hắn ánh mắt lợi hại, xuyên thấu qua Trung châu xã tắc đồ nhìn lại, lập tức phát hiện tung tích của Giang Nam, từng người lại khoanh chân ngồi xuống, tâm tình bình phục lại.

Chỉ thấy sau đầu Giang Nam ông ông tác hưởng, tám đạo Thần Luân hiển hiện, tám tòa Đạo Đài ở sau lưng trải rộng ra, như là từng đạo Thông Thiên chi thang, mà ở sau thang trời, là mười sáu tòa Thần Phủ, hai hai phản chiếu,

một thần một ma, vô cùng đồ sộ!

Hắn một mình đứng ở nơi đó, đỉnh đầu là kiếp vân, mà bên người là Thần Ma Động Thiên, Thần Ngục Ma ngục, một âm một dương, một chính một tà, Âm Dương giao thoa, vô số Thần Ma lớn nhỏ tọa trấn ở bên cạnh hắn, cộng đồng khởi động phiến hư không Động Thiên kỳ dị này, phụ trợ thân ảnh của hắn lộ ra vô cùng to lớn cao ngạo!

Mà ở trên không Thần Phủ trùng trùng điệp điệp này, một tòa Thiên Cung mênh mông đang dần dần hình thành, vô số đạo vân quần anh tụ hội, hóa thành vô số tòa Thần Phủ, tạo thành Câu Trần Thiên Cung!

Mỗi một tòa Thần Phủ đều có một Yêu Thần tọa trấn, hoặc chân chim thân người, hoặc đầu hổ thân người, hoặc đuôi báo thân người, thân người đầu trâu, hoặc ba chân hai cánh, hoặc thiên dực ngàn thủ, thiên kỳ bách quái.

Mà ở trong Thiên cung, vô số đạo vân hình thành một đại đế, ngồi trấn trong đó, Yêu tộc Thần Đế chân lân, đuôi rồng, tai thú, Long khí hoàng khí quấn quanh quanh thân, đương nhiên đó là một Câu Trần đại đế hư ảnh!

Vô số Yêu Thần bên trong Thần Phủ hướng vị đại đế này cúng bái, cao tụng kinh văn huyền ảo, tôn kính Đế Tôn.

Chỉ là hình dung vị đại đế này tuy cùng Câu Trần trong truyền thuyết phảng phất, nhưng bộ dáng lại hoàn toàn bất đồng, mọc ra gương mặt của Giang Nam.

Những người khác tu thành Thiên Cung, Câu Trần đại đế thường thường là đồng nhất, đều là một Yêu Đế trong truyền thuyết thời xa xưa tu thành Tiên nhân, mà Giang Nam lại hoàn toàn bất đồng, gương mặt Câu Trần biến thành bộ dáng của mình.

Không tôn thần, không tôn đế, không tôn tiên, chỉ tôn chính mình, trong nội tâm không sợ không lo, đây cũng là con đường của Giang Nam!

Câu Trần Yêu Đế chủ chưởng chiến đấu, Câu Trần Thiên Cung cảnh giới

là một cảnh giới như vậy, sau khi tu thành chiến lực đại tăng!

- Là vị Huyền Thiên giáo chủ kia.

Hắc Bạch nhị sứ nhận ra Giang Nam, thần thức chấn động, cùng với mấy Thần Nhân khác trao đổi nói:

- Người này ở Đông Cực Đại Hoang chế tạo một môn phái nho nhỏ, thực lực ở trong đồng lứa coi như là nhân vật giữa dòng.

- Đế cấp công pháp bên trong Ma Đạo, không phải chuyện đùa.

Mấy tôn Thần Nhân ngồi nghiêm chỉnh, mặc dù không có nói chuyện, nhưng ý thức lại đang không ngừng trao đổi nói:

- Bất quá mặc dù là Đế cấp công pháp, cũng không cách nào đào thoát Thiên Đạo khống chế, cho dù hắn có Thông Thiên chi năng, cũng không cách nào vượt qua một cửa vị lão tổ kia. Chỉ cần không cách nào vượt qua một cửa kia, liền vẫn còn trong khống chế, không cần để ý tới hắn, tiếp tục sưu tầm, nhìn xem có thể tìm được Quang Vũ thần đế chuyển thế thân hay không!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 907: Tha Các Ngươi Không Chết. (2)

Mấy người khác gật đầu, ánh mắt dịch chuyển khỏi trên người Giang Nam, đi sưu tầm những người khác bên trong Trung châu xã tắc đồ, lần này tuổi trẻ cường giả tiến vào Trung châu xã tắc đồ có khoảng chừng hơn năm ngàn người, không ít người giờ phút này đã bắt đầu tao ngộ, thỉnh thoảng có người không thể chống lại đối thủ, tâm niệm vừa động liền bị truyền ra xã tắc đồ, cũng có người chết thảm ở dưới công kích của đối thủ.

- Mấy ánh mắt vừa rồi nhìn trộm ta kia đã biến mất!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, vừa rồi mấy ánh mắt kia cho hắn áp lực thực lớn, nghĩ đến là ở ngoài xã tắc đồ có người âm thầm nhìn trộm, để cho hắn như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Bất quá mấy ánh mắt này biến mất, liền để cho hắn yên lòng, thân hình đột nhiên bạo lên, nghênh tiếp chín đại chí bảo hư ảnh!

- Phá kiếp đúng là lúc này!

- Cái gì Thiên Đạo chí bảo, hết thảy phá cho ta!

- Vô Úy Ấn!

...

Thần Quang bắt đầu khởi động như nước thủy triều, hướng ra phía ngoài phún dũng, mơ hồ có thể chứng kiến một mảnh thiên cung hiện lên, Câu Trần Yêu Đế cùng Giang Nam đồng thời đứng dậy, quân lâm thiên hạ, một ấn nghênh tiếp chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh.

Oanh...

Đạo Kim Ngọc Bàn đứng mũi chịu sào, khay ngọc này chưa kịp biến hóa, liền trực tiếp bị Vô Úy Ấn oanh trúng, để cho chí bảo hư ảnh đối với hắn uy hiếp lớn nhất kia dẫn đầu tan vỡ!

Sắc mặt Giang Nam có chút tái nhợt, Vô Úy Ấn vừa ra, liền rút sạch pháp lực của hắn, để cho pháp lực của hắn tiêu hao hết chín thành!

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm trảm phá Thần Ma Động Thiên của Giang Nam, ngang trời cao tám trăm dặm, những nơi đi qua, Thần Ma hư ảnh trong Động Thiên hóa thành khói xanh, bị trảm sạch sẽ!

Boong boong loong coong!

Kiếm quang rơi vào trên người Giang Nam, ánh lửa văng khắp nơi, lại không thể trảm phá Hồng Mông chi thân của hắn!

- Ngươi cũng toái cho ta!

Giang Nam thò tay chà xát, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bành bành nổ tung, lập tức bị hắn há miệng khẽ hấp, Thiên Đạo hư ảnh tan vỡ bị hắn hút vào trong miệng, tính cả Thiên Đạo hư ngấn Đạo Kim Ngọc Bàn tan vỡ cùng một chỗ, hết thảy bị hắn luyện hóa nhập vào cơ thể!

Bành...

Hắn một quyền oanh ở phía trên Vạn Phật tháp hư ảnh, Vạn Phật tháp nổ tung, lấy tay bắt lấy đánh xuống Thiên Đao, hai cánh tay trùng trùng điệp điệp uốn éo, đem Thiên Đao hư ảnh sinh sinh uốn éo thành bánh quai chèo, Tàng Thiên Hồ Lô móc ngược, hút hắn vào trong hồ lô, sau một khắc Thiên đạo chí bảo hư ảnh này nghiền nát, Giang Nam sải bước đi ra.

Hóa Tiên Ngọc Bình bắn ra thần quang, Giang Nam há miệng khẽ hấp, hóa thần tiên quang, tính cả Hóa Tiên Ngọc Bình hư ảnh cùng một chỗ bị hắn hút vào trong miệng!

Trấn Tiên Đỉnh vừa mới trấn áp xuống, lập tức bị hắn lấy tay chộp tới,

quán trên mặt đất, một cước dẫm nát đại đỉnh này, mấy cước rơi xuống đem đại đỉnh đập toái!

Cùng lúc đó, Tạo Hóa thần lâu đang muốn nghịch chuyển Tạo Hóa, liền thấy Giang Nam lao tới va chạm, đem thần lâu hư ảnh đâm cho nát bấy!

Giữa không trung, khắp nơi tràn ngập Thiên Đạo chí bảo hư ảnh tan vỡ lưu lại Thiên Đạo hư ngấn, trong chớp mắt chín đại chí bảo hư ảnh liền bị hắn đánh nát!

Hắn hiện tại tựa như Câu Trần đại đế phục sinh, Thần Đế chủ chưởng chiến đấu, sức chiến đấu kinh người!

- Câu Trần Thiên Cung cảnh giới, không hổ là cảnh giới chiến đấu, hiện tại ta có thể cùng cường giả như Hạo Thiếu Quân kia, chính diện đánh một trận!

Đáng tiếc, Hắc Bạch nhị sứ cùng mấy Thần Nhân kia căn bản không có thể nhìn thấy một màn như vậy, sự tình ngay cả Minh Thổ Thần Đế cũng không có làm được, lại ở trong tay Giang Nam hoàn thành, cái này nếu so với phát hiện Quang Vũ thần đế chuyển thế thân còn muốn làm bọn hắn chấn động!

Nếu bọn họ thấy một màn như vậy, nhất định sẽ vạn phần khiếp sợ, ngay cả lời nói cũng nói không nên lời!

Chỉ là bọn hắn đang sưu tầm Quang Vũ thần đế chuyển thế thân, sớm đã bỏ qua Giang Nam.

Giang Nam khí định thần nhàn, một mình đứng ở nơi đó, lẳng lặng đem tất cả Thiên Đạo hư ngấn hấp thu nhập vào cơ thể, hết thảy luyện hóa, hoàn thiện Thiên Đạo chi thân của mình.

Đã qua thật lâu, hắn từ từ mở mắt, trong mắt đêm ngày đen tối, lúc ám Hỗn Độn không ánh sáng, như là Thiên Địa không khai mở, lúc sáng Thiên Địa tách ra, Tinh Hà sáng chói, vạn vật diễn biến, Thiên Đạo vận hành!

Hấp thu Câu Trần Thiên Cung Thiên Đạo đại kiếp nạn, để cho hắn đối với thiên đạo cảm ngộ càng ngày càng sâu, để cho Thiên Đạo chi thân của hắn càng ngày càng hoàn thiện.

Cho dù có người cũng có thể vượt qua Thiên Đạo chi kiếp, cũng không bằng thành tựu lúc này của hắn, bởi vì Giang Nam có được Hồng Mông chi thân, Hồng Mông mở ra, diễn biến Thiên Địa vạn vật, bởi vậy mới có Thiên Đạo vận hành.

Đúng là Hồng Mông chi thân mới có thể tạo nên Thiên Đạo chi thân, để cho hắn đối với lực lượng của mình nắm chắc cùng phát huy, hết thảy diễn biến phát huy vô cùng tinh tế!

- Chư vị đạo hữu, các ngươi là bị động tĩnh lúc ta độ kiếp hấp dẫn đến a?

Trong mắt Giang Nam dần dần biến mất Thần Quang, trên mặt vui vẻ, hướng bốn phía nhìn thoáng qua, nói khẽ:

- Thực không trùng hợp, ta vừa mới đột phá, các ngươi liền tới tiễn đưa Tiên Đỉnh Lệnh rồi.

- Ngươi là Huyền Thiên giáo chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Một nam tử trẻ tuổi dáng người cao lớn cất bước đi ra rừng cây, từ phía đông mà đến, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào Giang Nam, mỉm cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ? Có rất ít người dám can đảm xưng hô chính mình như vậy, bởi vì tên tuổi quá lớn, thực lực nhược mà nói, ngược lại chịu không nỗi, bị tên tuổi trấn áp đến chết sớm.

Lại có một Đại Hán râu quai nón từ phía tây đi tới, dáng người cực kỳ hùng tráng, như là một tòa núi lớn đứng thẳng ở đó, bước chân rơi xuống, dãy núi run rẩy, hừ lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, nếu là lúc trước, ngươi còn có chút thủ đoạn

cùng chúng ta tranh chấp, bất quá giờ phút này sau khi ngươi độ kiếp, tất nhiên có một kỳ tu vi hư không, không có pháp lực, ngươi chính là dê đợi làm thịt, chỉ có một con đường chết!

Lại có một nữ tử xinh đẹp đi ra rừng cây, ngọt ngào cười nói:

- Giang giáo chủ giao ra Tiên Đỉnh Lệnh, có lẽ còn có thể sống!

- Thật có lỗi, Ngọc Linh Tiên Tử.

Một tiếng cười to truyền đến, Chúc Nguyên Lãng quanh thân Hỏa Vân bắt đầu khởi động, thần quang bắn ra, cười lạnh nói:

- Ngọc Linh Tiên Tử, vị Giang giáo chủ này, là người Chúc mỗ phải giết chết, vô luận như thế nào, hắn cũng phải chết, hơn nữa là chết ở trong tay của ta!

- Nếu Giang giáo chủ tâm niệm vừa động, ly khai Trung châu xã tắc đồ, ai có thể làm gì được hắn?

Lại có một vị cường giả tuổi trẻ cất bước đi ra, cười nói.

- Hắn đi không được.

Chúc Nguyên Lãng điềm nhiên nói:

- Ta sẽ ở trong tích tắc hắn truyền ra ngoài, đánh chết hắn! Giang giáo chủ, ngươi có thể thử xem xem, nhìn xem Chúc mỗ có thể ở một sát na ngươi đi ra ngoài kia tiêu diệt ngươi hay không!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 908: Phát Rồ. (1)

Trên mặt Giang Nam một mực vui vẻ, đợi mọi người nói xong, mỉm cười nói:

- Các ngươi nói đã đủ rồi a? Nói đã đủ rồi mà nói, vậy thì đem Tiên Đỉnh Lệnh trong tay các ngươi giao ra đây, Giang mỗ có thể tha các ngươi không chết.

- Tha cho chúng ta không chết?

Vị nữ tử Ngọc Linh Tiên Tử xinh đẹp kia nghẹn ngào cười nói:

- Giang giáo chủ, ngươi chỉ sợ còn không có biết rõ tình huống a? Bây giờ là chúng ta bao vây ngươi, chúng ta đại chiếm thượng phong, mà ngươi, lúc độ kiếp tu vi tiêu hao thất thất bát bát, có thủ đoạn gì cùng chúng ta tranh chấp?

Đại Hán râu quai nón kia đột nhiên thân hình khẽ động, hướng Giang Nam phóng đi, trong nháy mắt thân hình hắn di động, thậm chí đem hư không ép tới đột nhiên bạo tạc nổ tung, khí thế kinh người!

- Không cần nói nhiều, mặt lệnh bài trên người hắn kia, Vạn Hắc Hổ ta muốn định rồi!

Quanh thân hắn từng đợt Thiên Cung nặng nề bắt đầu khởi động, rõ ràng là Thanh Hoa Thiên Cung cường giả, thực lực người này kinh người đến cực điểm, không hổ là cường giả có thể tiếp được một kích của Hắc Bạch nhị sứ!

Hắn oanh ra một quyền, hư không không ngừng sụp đổ, thậm chí rất nhiều Thần Sơn bên trong xã tắc đồ cũng bị hắn một quyền oanh đến từ mặt đất mọc lên, như là bị vòi rồng thổi tới bầu trời!

Oanh...

Giang Nam đưa tay, nghênh tiếp một quyền này, hai người nắm đấm va chạm, Vạn Hắc Hổ gào thét, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, sau một khắc thân hình hắn biến mất không thấy gì nữa, rõ ràng là chủ động ly khai xã tắc đồ, tránh đi một kích này của Giang Nam.

Trong hoàng cung Trung Châu thần triều, thân hình Vạn Hắc Hổ vừa mới xuất hiện, Thiên Cung vờn quanh hắn không ngừng bạo toái, huyết nhục bành bành bành nổ tung, cả người đột nhiên chia năm xẻ bảy, thân thể nổ nát bấy, chết oan chết uổng!

- Người nào mạnh như vậy?

Quần thần trong triều một mảnh ầm ầm, nhao nhao đứng dậy, thất thanh nói:

- Lực lượng thậm chí truyền lại ra xã tắc đồ, đem cường giả ly khai chiến trường cũng cho đánh chết rồi hả?

Mà ở bên trong xã tắc đồ, Giang Nam lấy tay chộp tới Tiên Đỉnh Lệnh mà Vạn Hắc Hổ trong tích tắc bay ra xã tắc đồ lưu lại kia, ánh mắt từ trên thân bọn người Chúc Nguyên Lãng đảo qua, thản nhiên nói:

- Giao ra Tiên Đỉnh Lệnh, ta có thể tha các ngươi không chết.

- Bốc phét không biết ngượng!

Trong mắt đám người Ngọc Linh Tiên Tử tinh quang bạo xạ, vị nam tử trẻ tuổi vóc người dĩnh dài kia cười lạnh nói:

- Bức lui Vạn Hắc Hổ, cố nhiên đáng giá kiêu ngạo, bất quá tiểu tử Vạn Hắc Hổ kia luôn luôn rất kiêu ngạo, không có sử dụng pháp bảo, đáng đời bị đào thải. Bất quá, Ban Lô Siêu ta sẽ không giống hắn ngu xuẩn như vậy. Hơn nữa, mới vừa rồi một kích kia, chỉ sợ đem tu vi còn sót lại của ngươi hết sạch? Không có tu vi, chỉ bằng nhục thân, ngươi nhất định là người chết!

Hắn chỉ thấy Giang Nam một kích ép Vạn Hắc Hổ rời đi Trung Châu Xã Tắc Đồ, lại không biết một kích kia của Giang Nam xuyên thủng hư không, đánh chết Vạn Hắc Hổ, cho nên như cũ thong dong bình tĩnh.

Ngọc Linh tiên tử, Chúc Nguyên Lãng cùng một người khác cũng là thong dong bình tĩnh, Ban Lô Siêu không có nói sai, loại nhân vật giống như bọn họ này, xuất thân từ danh môn đại phái, Cổ lão thế gia, lại là ngút trời kỳ tài, bị Thánh Địa, thế gia phía sau yêu thích, trên người người nào không có vài món thần minh chi bảo hộ thân?

Hơn nữa, có thể tu luyện tới một bước này như bọn họ, thường thường cũng là gặp gỡ kinh người, cuộc đời này kỳ ngộ không ngừng, thần minh chi bảo đối với bọn hắn mà nói cũng không gì lạ.

Mấu chốt nhất chính là, ở dưới tình huống tu vi thực lực xê xích không nhiều, ưu thế nhiều người sẽ bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Ví dụ cường đại như Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân, ở đối mặt ba người Giang Nam, Diệu Đế cùng Hoa Trấn Nguyên, liền bị ăn đến sít sao, bị ba người vây quanh đánh tàn bạo một bữa, phải chạy trối chết.

Mà Tam huynh đệ Chúc Nguyên Lãng ở đối mặt bảy người Giang Nam, Tam Khuyết Đạo Nhân, cũng bị vây lại đánh tàn bạo, bị đánh sưng mặt sưng mũi.

Mà hiện tại phong thủy luân chuyển, Giang Nam lạc đàn, nhất phương Chúc Nguyên Lãng người đông thế mạnh, diệt trừ Vạn Hắc Hổ, còn có bốn người, huống chi trong đó còn có một vị là Hỏa Vân Chúc gia Hỏa Vân Thần Thể, rõ ràng là vững vàng đoán chừng Giang Nam!

Không chỉ có như thế, ánh mắt bọn họ đanh đá chua ngoa, một cái liền nhìn ra mới vừa rồi Giang Nam một chiêu bức lui Vạn Hắc Hổ, chỉ sợ đã đem tu vi còn thừa không nhiều lắm hao hết sạch, có Thần Thông cùng pháp bảo cường đại, nhưng không có pháp lực cũng không cách nào thi triển!

- Giết chết hắn!

Chúc Nguyên Lãng quát lên, Hỏa Vân Thần Thể ở trong một sát na bộc phát ra vô cùng Thần Quang, hướng ra phía ngoài trán phóng, hóa thành thần hỏa quấn quanh thân, trong Hỏa Vân, vô số Thần Ma trong lửa đứng vững vàng, để cho hắn giống như một Thần Vương trong lửa!

Tranh...

Một cây đại thương đỏ bừng hiện ra ở trong tay của hắn, trường thương run lên, hóa thành một đầu Hỏa Long kinh khủng, thỉnh thoảng thẳng tắp, thỉnh thoảng cong cong, thay đổi liên tục!

Cây thương này, rõ ràng là lấy cột sống của một đầu Thiên Thần cảnh giới Thiên Long luyện chế thành, thậm chí tràn ngập Thiên Thần oai!

Chúc Nguyên Lãng người mặc khôi giáp, cầm trong tay đại thương, uy phong lẫm lẫm, vừa sải bước ra, đất rung núi chuyển, trường thương run lên, xuyên thủng hư không, sau một khắc đầu thương xuất hiện ở trước mi tâm của Giang Nam, hung hăng đâm xuống!

Cùng lúc đó, Ngọc Linh Tiên Tử thân thủ thướt tha phiêu khởi, giống như tiên nữ từ trên chín tầng trời rơi vào phàm trần, tư thái xa hoa, thân thể mềm mại vừa động, chính là tiên âm đại tác, làm cho người ta bất giác trầm mê trong đó.

Nàng cũng có danh xưng là tiên tử, cùng Thi Hiên Vi nổi danh, cũng là một cô gái tuyệt sắc danh chấn trung thiên, chẳng qua là thân thể của nàng tuy đẹp, cất bước thành liên, nhưng mà xuất thủ lại cực kỳ tàn nhẫn, Linh Đang chỗ cổ tay réo rắt, bốn viên chuông bạc bay lên, sợi tơ tương liên, đột nhiên hướng Giang Nam khấu trừ rơi xuống, đồng thời sợi tơ trốn vào hư không, hóa thành vô hình, hướng cổ của hắn siết đi!

Bốn chuông bạc này bay lên không, hóa thành từng ngụm bạc chung, đinh một tiếng chấn động, hư không bên cạnh Giang Nam sụp đổ, thổ địa dưới

chân hết thảy hóa thành phấn vụn, xuất hiện một rãnh to sâu đạt hơn mười dặm, đen nhánh nhìn không thấy đáy!

Ban Lô Siêu cùng một vị cao thủ trẻ tuổi khác cũng ở cùng một thời gian động thủ, không hẹn mà cùng hướng Giang Nam công tới, hai người bọn họ cũng hết thảy không có nương tay, vừa lên chính là thủ đoạn bén nhọn vô cùng, thúc dục pháp bảo của mình, vây công Giang Nam!

Giờ khắc này, không gian quanh Giang Nam cơ hồ toàn bộ tan rã, thậm chí xuất hiện hư không loạn lưu!

Quanh thân hắn có một âm một dương, một Thần một Ma hai đại Động Thiên, nhưng mà chỉ đem công kích của bốn người này hơi ngăn cản chốc lát, ngay sau đó tám trăm dặm Động Thiên bị đại thương đâm thủng, bị chuông bạc phá vỡ, nhiều công kích gần ngay trước mắt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 909: Phát Rồ. (2)

Đông...

Đột nhiên, một tiếng tim đập kinh khủng vang lên, sau một khắc khí huyết của Giang Nam xông lên, khí huyết giống như uông dương biển rộng bắt đầu khởi động, trong khí huyết, từng ngọn Đạo Đài, Thần Phủ hiện lên, sau đó chính là một tòa Thiên Cung mênh mông di động trên khí huyết, từng tôn Yêu Thần vòng vây Câu Trần Yêu Đế trấn giữ ở trong Thiên Cung!

Rống...

Vô số Yêu Thần cùng Câu Trần Yêu Đế hư ảnh rống to, tiếng gầm cuồn cuộn, ngạnh sanh nâng từng ngụm bạc chuông kia, để cho bạc chuông không cách nào rơi xuống!

Thân thể Giang Nam bức lui, về phía sau đánh tới, né tránh đại thương đâm tới mi tâm kia, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Ban Lô Siêu tế lên thần chùy hung hăng nện ở hậu tâm của hắn!

Uy năng của Ban Lô Siêu thần chùy mặc dù không bằng đại thương của Chúc Nguyên Lãng, nhưng mà không phải chuyện đùa, có thể nói là tinh phẩm trong Thần minh chi bảo, bất quá một búa này lại bị Giang Nam sinh sôi thừa nhận xuống, thân thể đung đưa cũng chưa từng đung đưa một chút!

Ngược lại, chuôi đại chùy này lại bị Giang Nam đụng phải bay ngược ra sau, không ít đạo tắc trong chuy thậm chí bị chấn đứt đoạn!

- Nhục thân mạnh như vậy?

Ban Lô Siêu thất thanh kêu lên:

- Nhục thân của hắn, là Thần minh chi bảo sao?

Oanh!

Thân thể Giang Nam hướng hắn đánh tới, hư không giữa hai người thậm chí bị nhục thân của hắn ép tới ngay cả hỏng mất cũng không kịp, trực tiếp bị nhục thân cường đại kia đem hư không chen chúc ở chung một chỗ, còn chưa đụng vào trên người Ban Lô Siêu, liền để cho hắn cảm giác bộ ngực phảng phất bị một thanh cự chùy đánh trúng, ép tới trái tim hắn dừng nhảy lên, xương sườn lồng ngực cơ hồ cũng bị áp đứt!

Thình thịch...

Giang Nam hung hăng đụng vào trên người của hắn, bên trong cơ thể vị cao thủ trẻ tuổi này truyền đến thanh âm xương cốt nổ tung toái, thân hình bay ra ngoài, người đang ở giữa không trung, trong miệng liền máu tươi cuồng phun, trong máu tươi xen lẫn mảnh nhỏ lục phủ ngũ tạng nghiền nát cùng xương sườn gảy lìa!

Lúc này, công kích của tên còn lại rốt cục đi tới trước mặt Giang Nam, rõ ràng là một ngụm lò lớn khổng lồ, trong lò truyền đến dẫn lực cường đại, Thánh Hỏa hừng hực, đốt cháy hết thảy, đem Giang Nam kéo vào trong lò!

- Cuối cùng chạy ra một kiếp!

Ban Lô Siêu kinh hồn vừa định, thấy Giang Nam hướng miệng lò lớn kia bay đi, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, chỉ cần Giang Nam bị thu vào trong lò lớn, bốn người bọn họ có thể triển khai xu thế vây kín, cho dù tu vi thực lực của Giang Nam vượt qua bọn họ rất nhiều, cũng không có thể chạy ra tìm đường sống!

Nhưng vào lúc này, dưới chân Giang Nam có một trận đồ hiện lên, Minh Hải nặng nề xông ra, tiếp theo là Địa ngục vạn giới, tuôn vào trong lò kia, Minh Hải đối chiều, giống như Thiên Hà sụp đổ, đem Thánh Hỏa trong lò ầm một tiếng tưới dập tắt!

Lò lớn truyền đến dẫn lực nhất thời biến mất, thân hình Giang Nam tiếp

tục hướng Ban Lô Siêu phóng đi!

Trường thương phía sau hắn như rồng, chui thấu hư không, hung hăng hướng mi tâm của Giang Nam tiếp tục đâm tới, Chúc Nguyên Lãng đằng đằng sát khí, quát lên:

- Ban huynh, ngươi ngăn chặn hắn một cái chớp mắt, chỉ cần một cái chớp mắt cũng đủ! Pháp lực của hắn còn thừa không nhiều lắm, tế lên mặt trận đồ này cũng đã khô kiệt, ngươi có thể ngăn trở!

- Tốt!

Ban Lô Siêu cũng cường hãn, sinh sôi ngừng xu hướng suy tàn, không lùi mà tiến tới, hướng Giang Nam nghênh đón, phun ra máu tươi, cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, ta chỉ cần ngăn trở ngươi một kích, liền là tử kỳ của ngươi!

- Ngươi ngăn không được!

Giang Nam như cũ bỏ qua Chúc Nguyên Lãng đâm đại thương tới, đưa lưng về phía hắn, đột nhiên trong Thiên Cung, một ngụm Kiếm Hoàn quay tròn bay ra, ông một tiếng hóa thành kiếm trụ trăm dặm, lồng lộng như núi, huy hoàng đại khí, kiếm quang chợt lóe lên, hướng Ban Lô Siêu đâm tới.

- Ngươi còn sót lại pháp lực? Tới tốt, ta không tin pháp lực của ngươi còn có thể chống đở một kích kia!

Ban Lô Siêu vui mừng không hãi sợ, cổ động toàn lực tế lên đại chùy, chỉ thấy chuôi đại chùy này càng lúc càng lớn, di động ở giữa không trung giống như một viên tinh cầu nho nhỏ, vô số đạo tắc thô to chi chít như lưới, quấn quanh ở mặt ngoài đại chùy, ngăn chặn hướng đạo kiếm quang này!

Ô hay...

Kiếm quang xuyên thủng mặt ngoài đại chùy, sau một khắc từ trong đại

chùy kích bắn ra, giống như đâm thủng đậu hủ.

Vẻ mặt Ban Lô Siêu dại ra:

- Không tốt! Phải rời Trung Châu Xã Tắc Đồ, nếu không ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ...

Hắn tâm niệm hơi động, thân hình lập tức biến mất không thấy gì nữa, bị truyền ra Xã Tắc Đồ.

Trong hoàng cung Trung Châu Hoàng Thành, quần thần đang nghị luận rối rít, đàm luận mới vừa rồi rốt cuộc là người nào một quyền oanh phá hư không, đem người chạy ra Trung Châu Xã Tắc Đồ đánh chết.

Lúc này, bên trong hoàng cung đã có bảy tám trăm người bị loại bỏ xuất cục, vẻ mặt không cam lòng ngẩng đầu nhìn lên Trung Châu Xã Tắc Đồ giữa không trung kia.

Đột nhiên, bóng người chợt lóe, trên triều đình nhiều ra một thân ảnh, đương nhiên đó là Ban Lô Siêu!

- Không có ngăn trở...

Bên trong mi tâm của Ban Lô Siêu hé ra một lỗ thủng to, thần hồn trong mi tâm bị một kiếm chém giết, Tử Phủ cũng bị quấy đến nát bấy, ánh mắt vô thần, thân thể quơ quơ, thi ngã trên mặt đất.

- Lại có người sau khi chạy ra Xã Tắc Đồ bị đánh chết!

Quần thần ồ lên, cho dù là Hi Hoàng cũng không khỏi nhíu mày, tâm niệm vừa động là có thể truyền ra Xã Tắc Đồ, là một loại phương pháp bảo vệ đối với dự thi người, tránh cho Trung Thiên thế giới thiên tài lưu thất.

Không nghĩ tới, lại ở trong thời gian ngắn ngủn chốc lát, liền liên tục có hai người ở một sát na truyền đưa ra ngoài bị đánh chết!

- Người có loại thủ đoạn này, chỉ sợ có thể ở trong trung thiên trẻ tuổi,

đứng vào Top 20 cho tới Top 10.

Chân mày Hi Hoàng giãn ra, nhìn về Trung Châu Xã Tắc Đồ, nhẹ giọng nói:

- Không biết rốt cuộc là người nào, có bản lãnh bực này?

Hô...

Lại có một người chịu khổ đào thải, từ trong Trung Châu Xã Tắc Đồ truyền ra, nhục thân liền trong lúc bất chợt chia năm xẻ bảy, thi thể toái đầy đất, rõ ràng là một vị cường giả vây công Giang Nam khác!

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết làm rung động lòng người truyền đến, một cô gái tướng mạo đẹp như Tiên điệt xuất Xã Tắc Đồ, thân thủ mạn diệu, làm lòng người động tâm.

- Là Ngọc Linh Tiên Tử!

Có người kinh hô:

- Nàng cũng bị người đào thải? Người nào phát rồ như vậy, lại đối với vị tiên tử này nhẫn tâm hạ độc thủ, đào thải Ngọc Linh Tiên Tử?

Tại chỗ không ít cường giả trẻ tuổi là người theo đuổi Ngọc Linh Tiên Tử, thấy thế liền dậm chân, rất nhiều người rất muốn nhất thân phương trạch, rối rít tung người lên, mở ra hai cánh tay hướng Ngọc Linh Tiên Tử giữa không trung rơi xuống nghênh đón.

Đột nhiên, áo lót trước ngực Ngọc Linh Tiên Tử ba một tiếng nổ tung, một quyền ấn khổng lồ phá thể mà ra, mọi người thấy thế, vội vàng tránh né, chỉ nghe một tiếng trống nổ lên, quyền ấn hung hăng chuy ở trên mặt đất hoàng cung, loạn thạch bay tán loạn, đem Thần Triều hoàng cung đánh ra một cái hố to!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 910: Thiên Chung Địa Đỉnh. (1)

Quyền ấn này phát ra thanh âm giống như tim đập, để cho trái tim mọi người ở trong tràng cũng đông đông nhảy lên.

- Đế cấp Thần Thông!

Hi Hoàng cùng cả triều văn võ trong lòng chấn động, một kích kia tuyệt đối là Đế cấp Thần Thông, ở một sát na Ngọc Linh Tiên Tử còn chưa rời Xã Tắc Đồ liền công kích đến trên người của nàng, Ngọc Linh Tiên Tử truyền ra Xã Tắc Đồ, lúc này uy năng đạo Thần Thông kia mới bộc phát!

- Ngọc Linh Tiên... bị người giết!

Một cao thủ trẻ tuổi bị loại bỏ đi tới địa phương Ngọc Linh Tiên Tử rơi xuống, run rẩy vươn tay, đột nhiên khàn cả giọng gào thét nói.

- Phát rồ...

Một vị cựu thần tóc trắng xóa rung giọng nói:

- Ngay cả Ngọc Linh tiên tử một trong tứ đại tuyệt sắc cũng có thể hạ độc thủ, thật là phát rồ!

Ngọc Linh Tiên Tử bị người đánh chết, thật sự làm cho không người nào có thể tiếp nhận, nàng này chính là một trong Tứ đại tuyệt sắc của Trung Thiên thế giới, tuy nói là người không hiểu chuyện bình luận ra Tứ đại tuyệt sắc, nhưng xinh đẹp cũng được công nhận, có thể nói là nhân vật tựa thiên tiên, người ngưỡng mộ cùng tùy tùng rất đông.

Nhưng một vị giai nhân nũng nịu như vậy, hết lần này tới lần khác cứ như vậy bị người giết chết, để cho người rất là tiếc hận.

- Ta muốn vì Tiên Tử báo thù!

Có một vị thanh niên nhiệt huyết dâng trào cao giọng quát.

Mặt khác rất nhiều cường giả bị loại bỏ nhao nhao gật đầu, lạnh lùng quát:

- Không sai! Tìm được hung thủ, thay Tiên Tử báo thù!

- Đem hắn bầm thây vạn đoạn!

- Giết cả nhà của hắn, diệt cả nhà hắn!

...

Tình cảm quần chúng xúc động, đằng đằng sát khí, Hi Hoàng không khỏi tức cười, vê râu cười nói:

- Người trẻ tuổi thật sự là huyết khí phương cương a...

- Lời nói mặc dù như thế, nhưng bệ hạ cũng không thể dung túng những người này ồn ào trong triều đình.

Hi Hoàng tọa hạ, thần triều đại thừa tướng ra khỏi hàng, sắc mặt uy nghiêm, từ trên người rất nhiều cao thủ trẻ tuổi la hét ầm ĩ thay Ngọc Linh Tiên Tử báo thù đảo qua, lãnh đạm nói:

- Một đám thất bại kêu la cái gì? Các ngươi ngay cả ba canh giờ cũng không có sống qua, liền bị người đào thải ra, còn có tư cách gào thét trong triều đình?

Mấy trăm vị thanh niên nhiệt huyết lặng ngắt như tờ, có người mặt mang xấu hổ, có người lại lộ ra xúc động phẫn nộ chi sắc, vị đại thừa tướng kia cười lạnh một tiếng nói:

- Các ngươi biết rõ hung thủ là ai không?

Thanh niên nhiệt huyết lộ ra xúc động phẫn nộ chi sắc cũng không khỏi ngây người, một mảnh mờ mịt.

Đại thừa tướng lần nữa ép hỏi:

- Coi như các ngươi biết rõ hung thủ là ai, các ngươi đánh thắng được hắn sao?

Trên triều đình im ắng, vị đại thừa tướng kia có chút thỏa mãn, hướng Hi Hoàng khom người, lui sang một bên.

Sáu bảy trăm vị tuổi trẻ cường giả bị hắn răn dạy một

trận, trong nội tâm vạn phần phiền muộn.

Mà ở bên trong Trung châu xã tắc đồ, Giang Nam một chiêu Nguyên Thai Ấn khắc ở trên ngực Ngọc Linh Tiên Tử, liền dừng thân, không hề tránh né đại thương của Chúc Nguyên Lãng đâm tới.

Hô...

Trong tay hắn cũng xuất hiện một cây đại thương, rõ ràng là hắn ở bên trong Minh Thổ lấy được Ngưu Đấu Định Hải Thương, cánh tay run lên, một thương đâm ra, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, hai mũi thương va chạm, phát ra tiếng vang nặng nề kinh người.

Chúc Nguyên Lãng chỉ cảm thấy cánh tay bị chấn nhức mỏi, trong nội tâm vừa sợ vừa giận quát:

- Ngươi còn có pháp lực? Không có khả năng! Ta rõ ràng cảm giác được, pháp lực của ngươi đã hao hết! Ngươi không có khả năng còn có thể tế lên pháp bảo!

- Pháp lực của ta, thật sự sắp hết sạch.

Giang Nam tay trụ đại thương, thở hồng hộc nói.

- Tin ngươi mới có quỷ!

Chúc Nguyên Lãng quát lớn, Hỏa Vân thần thể càng phát lộ ra thần thánh cao lớn, Hỏa Long thương trong tay đột nhiên rời tay bay ra, áp sập hư không, hướng Giang Nam đánh tới.

Hắn dùng pháp lực thúc dục Hỏa Long thương, chính mình đồng thời bay vút về phía trước, đỉnh đầu bắn ra thần quang, nâng lên một mặt gương sáng, kính quang chiếu diệu, thấm nhuần hư minh, chiếu lên hư không không ngừng hướng kính quang sụp đổ, đem Giang Nam hướng trong hư không kéo đi, thậm chí cùng hư không chi lực giao thoa, muốn cắn nát hết thảy trong kính quang!

Uy lực cái pháp bảo này, không kém hơn xương sống lưng Thiên Long luyện chế Hỏa Long thương chút nào!

Cùng lúc đó, hắn ầm ầm đánh về phía trước, quanh thân Hỏa Long quấn quanh, rất nhiều Hỏa Thần mọc lên san sát như rừng, như là một Thần Vương trong lửa, một quyền oanh ra!

Cảm giác của hắn cũng không có phạm sai lầm, Giang Nam ở lúc động thủ đánh chết Vạn Hắc Hổ, hắn cũng đã phát giác được, pháp lực của Giang Nam còn thừa không nhiều lắm, chỉ sợ thoáng tế lên một kiện pháp bảo, vận dụng một loại thần thông, sẽ đem pháp lực còn sót lại hao hết.

Đợi cho Giang Nam tế lên Đãng Ma Kiếm đánh chết Ban Lô Siêu, hắn cũng cho là như vậy, pháp lực của Giang Nam đã hao hết.

Đợi cho Giang Nam đánh chết một vị tuổi trẻ cường giả khác, Giang Nam cho hắn khí cơ cảm ứng rõ ràng là pháp lực đã khô kiệt.

Đợi cho Giang Nam dùng Nguyên Thai Ấn oanh Ngọc Linh Tiên Tử, Chúc Nguyên Lãng vẫn là cảm giác được pháp lực của hắn đã tiêu xài không còn.

Bốn lần cảm ứng, bốn lần tu vi hao hết, nhưng hết lần này tới lần khác

Giang Nam lại không biết từ nơi nào lấy được pháp lực bàng bạc, lần nữa tế lên pháp bảo hoặc là thi triển thần thông, đem đối thủ đánh chết.

Thiên Cung cảnh giới cường giả như bọn hắn, pháp lực có thể so với thần minh bình thường, pháp lực của hắn vô cùng hùng hồn, sau khi hao hết sạch về, không có hơn mười ngày khổ tu, căn bản không cách nào rất nhanh khôi phục!

Cho dù là thần thể, cũng không có khả năng nhanh hơn!

Nhãn lực của Chúc Nguyên Lãng cực kỳ cao minh, biết rõ đám người Ngọc Linh Tiên Tử, Ban Lô Siêu đã bị giết, ở trong tích tắc truyền ra xã tắc đồ đã chết oan chết uổng, điểm này không thể gạt được hắn.

Hiện tại để cho hắn kinh nghi bất định chính là, Giang Nam rõ ràng đã pháp lực khô kiệt, như vậy pháp lực hắn dùng để thúc dục pháp bảo thi triển thần thông, đến cùng từ đâu mà đến?

Kỳ thật hắn lại không biết, Giang Nam luyện năm đại hóa thân, mặc dù pháp lực bản thể khô kiệt, còn có pháp lực của năm đại hóa thân liên tục không ngừng tuôn ra, hắn nhìn như không có bất kỳ pháp lực, nhưng pháp lực của năm đại hóa thân là hùng hồn bực nào, thêm cùng một chỗ đủ có thể sánh vai cùng Giang Nam ở trạng thái toàn thịnh.

Đối mặt Giang Nam ở dưới trạng thái toàn thịnh, bọn người Ngọc Linh Tiên Tử, Ban Lô Siêu như thế nào không chết?

Hai người ở trong nháy mắt đụng vào nhau, giờ phút này Giang Nam cũng đem Ngưu Đấu Định Hải Thương tế lên, cùng lúc đó bay ra còn có một cây Thánh Quân thần thụ!

Hai kiện pháp bảo kia không phải chuyện đùa, Ngưu Đấu Định Hải Thương chính là trấn doanh chi bảo của Nam Đẩu bộ binh Lang Gia thủy sư thủ hộ Minh Thổ, sau khi Giang Nam đạt được bảo vật này, cũng không có bao nhiêu thời gian tế luyện, chỉ là miễn cưỡng đem uy lực pháp bảo này

phát huy ra một tia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 911: Thiên Chung Địa Đỉnh. (2)

Mặc dù là một tia, cũng đủ để ngăn cản kiện Thiên thần chi bảo Hỏa Long thương kia.

Mà Thánh Quân thần thụ cũng là một kiện Thần Chủ chi bảo, cành lá bay múa, thần hà bốn phía, định trụ hư không, tùy ý kính quang rung chuyển như thế nào, cũng thủy chung không cách nào phá vỡ thần thụ phòng ngự!

Mà ở phía dưới, hai người ở ngắn ngủn một lát, liền xông tới mấy trăm lần, Hỏa Vân Chúc gia thần thông cương mãnh bá đạo, am hiểu cận thân chém giết, hơn nữa Chúc Nguyên Lãng chính là Hỏa Vân thần thể, đem Chúc gia thần thông phát huy vô cùng tinh tế!

Mà Giang Nam bởi vì mi tâm có Đâu Suất Thần Hỏa, không sợ bất luận thần hỏa gì, hơn nữa hắn luyện thành Hồng Mông thân thể, Thiên Đạo thân thể, đồng dạng cũng là cận chiến cường giả!

Hai người như là hai thiên thần uy phong lẫm lẫm, ở va chạm, giao phong, Thần Quang từ trong cơ thể của bọn họ phún dũng, từ xa nhìn lại phảng phất bên trong Thập Vạn Đại Sơn bay lên hai mặt trời nhỏ, chói mắt sinh huy!

Rầm rầm rầm!

Hai người bọn họ dây dưa chiến đấu, những nơi đi qua, từng tòa dãy núi phóng lên trời, lập tức nứt vỡ, chôn vùi trong hư không.

Trung châu xã tắc đồ chính là một kiện Thần Tôn chi bảo, là trấn quốc lợi khí của Trung Châu thần triều, dị thường thần diệu, những dãy núi kia bị thần thông dư âm của hai người bọn họ đánh nát, cũng không lâu lắm, liền thấy hư không lắc lư, lại có dãy núi khôi phục như lúc ban đầu, cùng lúc trước không có gì khác nhau.

Giang Nam cùng Chúc Nguyên Lãng dùng mau đánh nhanh, thần huyết vẩy ra, rơi xuống đất liền hóa thành đại hỏa hừng hực, đây là máu tươi trong cơ thể Chúc Nguyên Lãng chảy ra!

Cùng Giang Nam cận chiến, hắn vậy mà rơi vào hạ phong, mặc dù hắn mặc thần khải, cũng không cách nào triệt để ngăn trở công kích của Giang Nam, mà công kích của hắn rơi vào trên người Giang Nam, thì cần trước phá vỡ tám trăm dặm Thần Ma hư không phòng ngự vờn quanh Giang Nam, uy năng lọt vào giảm bớt sâu sắc.

- Tiểu tử này quá mạnh mẽ, mạnh đến nổi không hợp thói thường, chỉ sợ có thể cùng Hạo Thiếu Quân đặt song song rồi!

Trong nội tâm Chúc Nguyên Lãng vạn phần khiếp sợ, công kích của Giang Nam thật sự quá mạnh mẽ, để cho hắn cơ hồ không cách nào ngăn cản, tiếp tục như vậy mà nói, chỉ sợ ngay cả hắn cũng muốn vẫn lạc.

Đông…

Nguyên Thai Ấn của Giang Nam oanh trên lồng ngực của hắn, trái tim của Chúc Nguyên Lãng bành một tiếng nổ tung, một kích này vậy mà xuyên thủng thần thể của hắn, khí cơ dẫn động, đem khí huyết của Chúc Nguyên Lãng thoáng cái tăng lên vô số lần, vượt qua cực hạn thần thể hắn có khả năng thừa nhận, sinh sinh đem trái tim của hắn chấn bạo!

- Không thể lại trì hoãn, nếu không ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Chúc Nguyên Lãng thực sự vô cùng cường hãn, trong lồng ngực lập tức lại sinh trưởng ra một quả tim, tâm niệm vừa động, thân hình lập tức biến mất, sắp từ trong xã tắc đồ truyền ra.

- Chúc huynh, lưu lại a! Thiên Ý như đao, trảm!

Giang Nam lấy tay một trảo, vô số đạo vân hóa thành một thanh Thiên Đao, hư hư chém xuống!

Xùy~~

Hư không chấn động, thân hình Chúc Nguyên Lãng trở thành nhạt lập tức lại rõ ràng đi ra, vậy mà không có thể truyền ra Trung châu xã tắc đồ!

Trong lòng của hắn không khỏi kinh hoảng lên, tâm niệm vừa động liền có thể ly khai xã tắc đồ, đây là thủ đoạn bảo vệ tánh mạng cuối cùng của tất cả mọi người, không có nghĩ đến thủ đoạn này vậy mà ở trước mặt Giang Nam mất đi hiệu lực rồi!

Hắn lần nữa tâm niệm vừa động, đột nhiên lại chứng kiến Thiên Đao chém xuống, để cho hắn không cách nào ly khai xã tắc đồ!

- Chúc Dung luyện thế!

Chúc Nguyên Lãng gào thét, quanh thân vô số thần quang bắn ra, hóa thành ngập trời chi hỏa, đem hư không thiêu đến sụp đổ, hỏa diễm lướt qua, hư không hòa tan, dãy núi bị luyện hóa thành tro!

Thiên Đao ở trước mặt loại thần hỏa này, lại bị nấu dung!

Đây là thủ đoạn ẩn giấu cuối cùng của hắn, thi triển ra một chiêu Chúc Dung luyện thế đại thần thông này, cực kỳ hao tổn thọ nguyên, làm bị thương bổn nguyên của hắn, Chúc Nguyên Lãng vẫn là lần đầu vận dụng loại thủ đoạn này!

- Giang Tử Xuyên, sự tình ngươi chém giết Ngọc Linh Tiên Tử, chỉ cần truyền đi, sẽ khiến cho ngươi trở thành thiên hạ công địch, không biết bao nhiêu người muốn tánh mạng của ngươi!

Chúc Nguyên Lãng cười ha ha:

- Lần này tuy ta thua ngươi, bất quá chỉ cần ly khai nơi đây, những ngày an nhàn của ngươi liền muốn chấm dứt! Lần sau gặp lại, liền là tử kỳ của ngươi. . .

- Ngươi đi không được!

Thân hình Giang Nam chấn động, chỉ thấy quanh thân vô số đạo vân bay ra, cạch một tiếng vang thật lớn, một ngụm Thiên Đạo bảo chung hư ảnh xuất hiện, móc ngược ở giữa không trung, đón lấy một ngụm đại đỉnh hiển hiện ra!

- Thiên đạo vô thường, thiên như chung, địa như đỉnh, thiên địa do ta chưởng quản. Hai đạo thần thông này của ta phong ấn Thiên Địa, hóa thành thế giới trong chung đỉnh, cho dù ngươi thi triển Chúc Dung luyện thế, cũng không cách nào đào thoát!

Thiên Đạo bảo chung cùng Trấn Tiên Đỉnh vừa xuất hiện, liền đem Thiên Địa tan vỡ trấn áp xuống, không gian ở giữa chung đỉnh hình thành một Thiên Địa độc lập, đem uy năng của Chúc Dung luyện thế hạn chế ở trong phiến tiểu thiên địa này, cùng ngoại giới ngăn cách.

Ở Thiên Đạo quy tắc can thiệp xuống, phiến tiểu thiên địa này thậm chí từ trong xã tắc đồ độc lập đi ra ngoài, cho dù Chúc Nguyên Lãng tâm niệm trăm động ngàn động, cũng không cách nào truyền ra Trung châu xã tắc đồ!

Chúc Nguyên Lãng liên tục thử rất nhiều lần, thủy chung còn ở nơi này, cũng không có truyền đi, trong nội tâm tuyệt vọng, vội vàng cao giọng nói:

- Giang giáo chủ, ta và ngươi không oán không cừu. . .

- Thế nào là không oán không cừu?

Giang Nam cất bước hướng hắn đi đến, thản nhiên nói:

- Chúc huynh ở lần thứ nhất nhìn thấy ta lúc, liền vơ vét Tiên Đỉnh Lệnh trong tay của ta, còn cùng Hạo Thiếu Quân liên thủ, mà ở chỗ này, Chúc huynh lại muốn cùng những người khác liên thủ tiêu diệt ta, mà vừa rồi, ngươi còn lấy Ngọc Linh Tiên Tử đến uy hiếp ta. Bất quá những cái này hết thảy đều là lý do ta giết ngươi mà thôi, nguyên nhân chân chính là. . .

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta còn không có giết qua thần thể, cho nên muốn giết một cái thử xem!

Chúc Nguyên Lãng gào thét, hướng hắn phóng đi, hai người lần nữa đụng vào nhau, Thần Quang chướng mắt, như là hai mặt trời nhỏ va chạm, sáng lạn dị thường.

Đã qua thật lâu, Thiên Đạo bảo chung cùng Trấn Tiên Đỉnh tản ra, Giang Nam từ trong thần hỏa ngập trời đi ra, mà Chúc Nguyên Lãng một mình đứng ở bên trong thần hỏa, hai mắt trợn tròn, như trước bảo trì tư thái chiến đấu.

- Thần Thể danh bất hư truyền.

Giang Nam xóa đi vết máu ở khóe miệng, lúc cùng Chúc Nguyên Lãng đánh giết, hắn vẫn là bị thương, lục phủ ngũ tạng bị chấn rạn nứt, cước bộ cũng có chút phù phiếm.

Hắn cất bước đi xa, mà Chúc Nguyên Lãng như cũ đứng ở nơi đó, giống như một pho tượng điêu khắc, chẳng qua là sinh cơ trong cơ thể hắn đã sớm đoạn tuyệt, hồn phi phách tán!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 912: Câu Trần Thiên Cung. (1)

- Hỏa Vân Thần Thể ta đã được chứng kiến, không biết những Thần Thể khác lại có loại thủ đoạn lợi hại nào?

Lần này cùng đám người Chúc Nguyên Lãng giao thủ, hắn chiếm được chín miếng Tiên Đỉnh Lệnh, hiển nhiên đám người Chúc Nguyên Lãng đã cùng một nhóm người dự thi có tiếp xúc, cướp lấy Tiên Đỉnh Lệnh trên người bọn họ.

- Muốn đứng vào trước trăm tên, không bị loại bỏ xuất cục, thì ít nhất cần hơn năm mươi Tiên Đỉnh Lệnh! Này cũng không dễ dàng, nhất là đến hậu kỳ, lưu lại cũng là cao thủ, có thể nói là nhân vật xếp hạng trước trăm của Trung Thiên thế giới, không thể khinh thường!

Giang Nam đi ở giữa núi rừng, Linh Dịch linh thạch cuồn cuộn tràn vào trong Ma Ngục Động Thiên, hóa thành tu vi pháp lực bàng bạc, giúp hắn nhanh chóng khôi phục tu vi.

Đối với Câu Trần Thiên Cung cảnh giới, hắn đã thông qua hóa thân của mình có điều hiểu rõ, nhưng mà tự mình đặt chân cảnh giới này, hắn mới cảm nhận được chỗ cường đại của Câu Trần Thiên Cung cảnh giới.

Thiên Cung cảnh giới cùng với tám đại Đạo Đài cảnh giới cùng tám đại Thần Phủ cảnh giới khác rất là bất đồng, Thiên Cung tám cảnh là một cảnh giới bắt đầu tiếp xúc thần linh, mà Thần Thông, Đạo Đài, Thần Phủ từ trước bất quá là làm chăn đệm cho một cảnh giới này mà thôi.

Đạo Đài cùng Thần Phủ là trong đan điền, mà Thiên Cung thì tọa lạc ở mi tâm tu sĩ.

Câu Trần Thiên Cung của Giang Nam, chính là tọa lạc ở bên trong Ma Ngục của hắn, Yêu Thần trong Thiên Cung, chính là Yêu Thần trong Ma

ngục hắn.

Bên trong mi tâm có thần minh chủ đạo, có Thiên Cung chằng chịt, có Yêu Đế trấn thủ, có thể nghĩ cảnh giới này cùng người khác bất đồng.

Không chỉ có như thế, Thiên Cung là một mảnh kiến trúc mênh mông, mỗi một tòa cung điện là một tòa Thần Phủ, vô số Thần Phủ tạo thành một mảnh Thiên Cung mênh mông, có thể thấy được cảnh giới này ở pháp lực có thể so với lúc trước có tiến bộ lớn bực nào!

- Tiến vào Thiên Cung cảnh giới, trừ pháp lực cùng chiến lực tăng lên ra, còn có pháp bảo, cũng là một tăng lên bay vọt!

Giang Nam lẳng lặng suy tư:

- Ta luyện chế Ngự Thiên Đạo Chung, Huyền Nguyên Đỉnh, Thần Vương Kiếm, Vạn Giới Ngục Đồ, Hư Không Bảo Thuyền cùng Ly Địa Thánh Quang Kỳ, Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ, cũng là dựa theo quy cách Thiên Cung chi bảo luyện, mấy kiện pháp bảo này, nhất định phải tăng lên tới Thiên Cung chi bảo.

Những nhân vật thiên tài khác của Trung Thiên thế giới, ở tu luyện tới một cảnh giới này, thường thường bắt đầu theo đuổi một chút pháp bảo cường đại, tỷ như đám người Chúc Nguyên Lãng mới vừa rồi, tế lên chính là thần minh chi bảo, Thiên Thần chi bảo do tiền bối cao nhân sở luyện, uy lực vô cùng cường đại, thắng được Thiên Cung chi bảo đếm không hết.

Vì theo đuổi lực chiến đấu cường đại, lựa chọn sử dụng tiền nhân luyện thành thần minh chi bảo tự nhiên là không gì đáng trách.

- Chẳng qua là, bọn họ không để mắt đến pháp bảo của mình. Tiền nhân lưu lại thần minh chi bảo cố nhiên cường đại, nhưng dù sao không phải là mình luyện, vô cùng lệ thuộc vào, ngược lại sẽ trì hoãn bồi dưỡng pháp bảo của mình, chỉ có pháp bảo của mình, mới có thể cùng mình khí huyết tương liên, tâm ý tương hợp, sai sử như cánh tay.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Hiện tại tu vi cảnh giới còn thấp, có thể lệ thuộc vào tiền nhân lưu lại pháp bảo, nhưng nếu tu luyện tới Thần Tôn cảnh giới, Thần Quân cảnh giới, còn muốn tế lên pháp bảo người khác sao? Nếu như trở thành Thần Đế, còn cần mượn pháp bảo người khác, kia chính là một chê cười. Để cho pháp bảo của mình, cùng mình cùng nhau chiến đấu, cùng nhau trưởng thành, đây mới là Chính Đạo!

Trong Tử Phủ của hắn, chưa bao giờ thiếu tài liệu, ở trong Minh Thổ, Giang Nam cũng đã vơ vét trên dưới một trăm thần minh chi bảo tàn phá.

Mà lần chiến đấu này, đám người Ban Lô Siêu, Ngọc Linh Tiên Tử cùng Chúc Nguyên Lãng tế lên pháp bảo, chưa kịp mang ra, bao gồm Hỏa Long Thương cùng mặt gương sáng này, cũng hết thảy rơi vào trong tay của hắn.

- Đem những thần minh chi bảo này phân giải, dùng tài liệu những thần minh chi bảo này, đề cao mấy đại pháp bảo của ta!

Trong Câu Trần Thiên Cung của Giang Nam, từng kiện thần minh chi bảo bị phân giải, những thần minh chi bảo này uy lực cũng cực kỳ cường đại, bất quá hắn không một chút cảm giác đáng tiếc.

Tiền nhân sở luyện, uy lực cường đại, cũng không phải là hắn theo đuổi, thích hợp mình nhất mới là tốt nhất.

Trong Câu Trần Thiên Cung, huyền thai kim nhân và ngũ đại hóa thân cùng nhau, hơn nữa ngàn vạn Yêu Thần cùng Câu Trần Yêu Đế hư ảnh, cùng nhau điều động pháp lực của hắn, cùng chung đúc lại, tăng lên uy năng của Huyền Nguyên Đỉnh, Ngự Thiên Đạo Chung.

Lúc này Câu Trần Thiên Cung như một lò luyện khổng lồ, đạo văn của hắn hóa thành từng lò lớn khổng lồ, vô số thần kim thần liệu ở trong lò lớn dung luyện, phía dưới chính là thần hỏa hừng hực.

Cùng lúc đó, Giang Nam điều động thần thủy trong Bạch Ngọc Bình,

thủy hỏa giao tế, cũng cùng rèn luyện, đem tạp chất trong những tài liệu này tẩy đi luyện hóa.

Không chỉ có như thế, còn có tôn tôn Yêu Thần hư ảnh lấy đạo văn đan vào, hóa thành một chuôi đại chùy, đương đương đánh đập, đem Thần Kim Thần tài luyện càng thêm bền chắc!

Trừ lần đó ra, Giang Nam còn luyện thành từng mặt đại kỳ, đưa vào trong tay từng tôn Yêu Thần, cùng chung tạo thành Vạn Linh Luyện Bảo đại trận!

Vạn Linh Luyện Bảo đại trận không ngừng oanh kích, để cho Thần Quang trong mi tâm hắn lóe lên, thỉnh thoảng giống như triều tịch hướng ra phía ngoài phun ra Thần Quang, kinh người chí cực.

Đây cũng là chỗ cường đại của Thiên Cung cảnh giới, nếu là lúc trước, Giang Nam phải lấy nghiêng phái chi lực, mới có thể tạo thành một tòa Vạn Linh Luyện Bảo đại trận, mượn Vạn Linh Luyện Bảo đại trận luyện bảo hoặc là luyện thể rèn luyện pháp lực, hắn phải đem pháp bảo ở lại trong trận, tự mình trấn giữ.

Mà hiện tại, hắn bằng vào sức một mình, điều động vô số Yêu Thần hư ảnh trong Thiên Cung, là có thể ở trong Thiên Cung hắn, bày một tòa Vạn Linh Luyện Bảo đại trận!

Hơn nữa, hắn hiện tại thời thời khắc khắc cũng có thể điều động đại trận, lúc nào cũng có thể luyện bảo, rèn luyện thân thể, pháp lực, thần thức, thần hồn, để cho mình tiến bộ không có dừng lại một khắc!

- Thiên Cung cảnh giới diệu dụng không chỉ có như thế, còn có nhiều diệu dụng hơn!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, lập tức nghĩ đến rất nhiều chỗ dùng của Thiên Cung tám cảnh, trừ luyện bảo ra, trong Thiên Cung chứa nhiều Yêu Thần hư ảnh còn có thể dùng để bày trận, tạo thành một tòa trận pháp vô cùng khổng lồ, có thể công có thể thủ, cũng có thể trốn!

Còn có thể lợi dụng những Yêu Thần hư ảnh này tới rèn luyện thân thể, chiết xuất pháp lực!

Những Yêu Thần này chính là vô số hóa thân của hắn, dò đường, tầm bảo, chém giết,… hơn nữa còn có thể dùng tới thôi diễn Thần Thông cùng công pháp!

Mấu chốt nhất, vẫn là tốc độ tu luyện lần nữa tăng lên.

Câu Trần Thiên Cung có thể liên tục không ngừng luyện hóa Linh Dịch linh thạch, hấp thu thiên địa linh khí, khiến cho tu vi của hắn không ngừng tăng trưởng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 913: Câu Trần Thiên Cung. (2)

Nếu như Giang Nam toàn lực tăng lên tu vi của mình, là có thể điều động tám tòa Đạo Đài, 16 tòa Thần Phủ cùng với Câu Trần Thiên Cung, hơn nữa hai đại Động Thiên, cùng nhau điên cuồng luyện hóa linh thạch Linh Dịch linh khí, loại tốc độ khôi phục tu vi này, có thể nói kinh khủng!

- Ta từ trước cho là sau khi mình hao hết sạch pháp lực, cần hơn mười ngày mới có thể khôi phục tới trạng thái đỉnh, nhưng mà bây giờ nhìn lại, chỉ cần năm sáu ngày là có thể.

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhỏm, dù sao trong Trung Châu Xã Tắc Đồ nơi nơi là đối thủ cường đại, đám người Chúc Nguyên Lãng còn dễ nói, nếu như gặp phải Hi Hoàng Thái Tử hoặc là Hạo Thiếu Quân kia, không có khôi phục tới trạng thái đỉnh, tình cảnh của hắn sẽ cực kỳ nguy hiểm!

- Thiên Cung tám cảnh, thật là một cảnh giới vô cùng cường đại, tràn đầy thần bí cùng không biết, đáng giá tinh tế nghiên cứu.

Lần này trọng luyện Ngự Thiên Đạo Chung, Huyền Nguyên Đỉnh,… hắn đem mình đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ cũng hết thảy dung nạp ở trong pháp bảo của mình, tăng lên uy năng pháp bảo.

Đem Thiên Đạo giải thích dung nhập vào trong pháp bảo, tự nhiên là chỗ tốt vô cùng, nói thí dụ như, mới vừa rồi lúc Giang Nam đối phó Chúc Nguyên Lãng sử dụng hai đạo Thiên Đạo Thần Thông, định trụ thiên địa thời không, đem tiểu thiên địa kia từ trong Trung Châu Xã Tắc Đồ độc lập đi ra ngoài, để cho Chúc Nguyên Lãng không chỗ có thể trốn.

Nếu như thực lực của Chúc Nguyên Lãng cao hơn một bậc, là có thể phá vỡ hai đạo Thần Thông này, do đó có thể chạy thoát .

Nhưng nếu Giang Nam đem lĩnh ngộ giải thích đối với Thiên Đạo của

mình dung nhập vào Ngự Thiên Đạo Chung cùng Huyền Nguyên Đỉnh, thi triển ra thủ đoạn thiên chung địa đỉnh, định trụ thiên địa thời không, cho dù Chúc Nguyên Lãng cường thịnh gấp hai, cũng không có thể phá vỡ!

- Luyện bảo, cộng thêm rèn luyện thân thể, pháp lực, thần thức cùng huyền thai kim nhân, cho dù là lấy tài lực của ta cũng có chút không chịu nổi!

Giang Nam nhìn Linh Dịch cùng linh thạch trong Tử Phủ mình không ngừng tiêu hao, cũng có chút sợ hết hồn hết vía, khôi phục pháp lực, điều động hàng vạn hàng nghìn Yêu Thần hư ảnh trong Thiên Cung cùng Câu Trần Yêu Đế hư ảnh luyện bảo, luyện thể, để cho Linh Dịch linh thạch của hắn tiêu hao tốc độ kinh người, ngắn ngủn mấy ngày, liền có mấy ngàn vạn cân linh thạch Linh Dịch bị tiêu xài đi ra ngoài!

Nếu như vẫn kéo dài tiêu hao như vậy, hắn từ trước tích lũy linh thạch Linh Dịch, chỉ sợ một tháng thời gian sẽ tiêu xài không còn!

- Cũng may Linh Dịch trên người Chúc Nguyên Lãng bị ta lấy tới, mặc dù không có hơn ta sưu tập, nhưng mà không phải chuyện đùa, có thể chống đỡ một thời gian ngắn. Bất quá tiếp tục như vậy đi xuống, sớm muộn gì cũng miệng ăn núi lở. . .

Hắn nhíu nhíu mày, đem chuyện tình Linh Dịch linh thạch trước phóng ở sau ót, thầm nghĩ:

- Ta còn có một mảnh nhỏ Thiên Đạo, không bằng cũng luyện vào trong pháp bảo!

Giang Nam nghĩ tới đây, lập tức hưng phấn trùng trùng lấy ra mảnh nhỏ Thiên Đạo, cố gắng đem đạo sáng mờ này luyện vào trong pháp bảo, sau một lúc lâu, hắn phải buông tha cho ý nghĩ này.

Hắn thật sự có thể luyện hóa Ngũ Sắc Kim, đúng là có thể đem mảnh nhỏ Thiên Đạo luyện vào trong Ngũ Sắc Kim, nhưng mà khi hắn cố gắng đem

Đạo văn của mình dung nhập vào trong pháp bảo, lại phát hiện Đạo văn của mình không cách nào cùng mảnh nhỏ Thiên Đạo tương dung, dễ dàng ở giữa sẽ bị Thiên Đạo oai mạt sát.

Thiên Đạo oai quá mạnh mẻ, để cho Đạo văn của hắn không có đất đặt chân, đạo văn không cách nào luyện vào Ngũ Sắc Kim, như vậy liền không cách nào luyện thành pháp bảo.

- Cổ Thiên Đạo oai này rốt cuộc mạnh tới trình độ nào?

Giang Nam tinh tế cảm ứng, chỉ cảm thấy trong một ít đạo sáng mờ tích chứa uy năng vô cùng, đừng nói hắn không cách nào luyện hóa, chỉ sợ coi như là những thần minh, Thiên Thần, Chân Thần khác, thậm chí cả Thần Chủ tới, giống như trước cũng không thể làm gì, không cách nào làm cho Đạo tắc của mình cùng mảnh nhỏ Thiên Đạo tương dung!

- Thần Tôn có lẽ có thể làm được một bước này, nhưng mà khó nói. Xem ra, có thể luyện chế Thiên Đạo chí bảo, cũng là cường giả tài hoa kinh thế, chiến lực tuyệt đỉnh! Mấy vị lão tổ trông coi Thiên Đạo chí bảo kia, chiến lực bản thân bọn họ, sợ rằng có thể sánh ngang Thần Đế !

Năm sáu ngày sau, pháp lực của Giang Nam rốt cục đạt tới đỉnh, hơi thở phun ra nuốt vào, giống như một thần minh kinh khủng, đem linh khí chu vi mấy trăm dặm tịch quyển không còn.

Ở luyện bảo, đồng thời hắn cũng không có buông tha cho đi sưu tầm những cường giả tiến vào Xã Tắc Đồ khác, này cùng nhau đi tới, hắn gặp phải hơn mười lần tập kích, cũng tập kích không ít người, được đến hơn hai mươi Tiên Đỉnh Lệnh.

Bất quá lần này, hắn cũng không có hạ sát thủ, đem đối thủ chém giết, mà là để cho đối thủ ở dưới tình huống không đường có thể trốn biết khó mà lui, lưu lại Tiên Đỉnh Lệnh giữ tánh mạng.

- Còn kém hai mươi mặt Tiên Đỉnh Lệnh, mới có thể bảo đảm ta có tư

cách tiến vào Vọng Tiên Đài. . . ân?

Giang Nam đột nhiên cảm giác được Thánh Quân thần thụ chấn động bất an, muốn từ mi tâm của hắn bay ra, lúc này trong lòng khẽ nhúc nhích, tùy ý gốc cây thần thụ này bay ra.

Chỉ thấy Thánh Quân thần thụ tia sáng trán phóng, hô một tiếng phá khôngbay đi, hướng nơi xa bay đi!

Thân hình Giang Nam dữ dội lên, rơi vào trên Thánh Quân thần thụ, tùy ý Thánh Quân thần thụ mang theo mình phi độn, thầm nghĩ:

- Gốc thần thụ này là Hiên Vi tế luyện, giờ phút này nàng triệu hồi thần thụ, nhất định là gặp phải nguy hiểm!

Thánh Quân thần thụ gào thét mà đi, mang theo Giang Nam bay qua non sông trùng trùng điệp điệp, cũng không lâu lắm liền đến một mảnh chiến trường.

Giang Nam từ trên thần thụ phiêu nhiên bay xuống, vô thanh vô tức rơi vào trên một ngọn núi, nửa ngồi nửa quỳ, một tay chống đầu gối, xa xa hướng chiến trường nhìn ra.

Chỉ thấy Thánh Quân thần thụ bỗng nhiên chui vào bên trong chiến trường, đẩy ra từng kiện từng kiện Thần Minh chi bảo, rơi vào trên đỉnh đầu Thi Hiên Vi.

Thánh Quân thần thụ rơi xuống, cành lá gột rửa, bảo vệ quanh thân thiếu nữ kia.

Mà tại bên trong chiến trường, vô số pháp bảo thần thông mạn thiên phi vũ, tại đây thậm chí có không dưới trăm vị cường giả tuổi trẻ hỗn chiến chém giết, đem Thiên Địa đánh nát, từng tòa Đại Sơn tan rã, hóa thành hư vô!

Rầm rầm rầm!

Từng kiện từng kiện Thần Minh chi bảo bộc phát ra thần uy làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, có chút Thần Minh chi bảo thậm chí bị thôi phát đến mười thành uy lực, khủng bố giống như là thần minh hàng lâm, giết đến phạm vi mấy ngàn dặm thời không hết thảy chôn vùi!

Mà ở bên trong chiến trường, nguyên một đám thân ảnh động tác mau lẹ, đánh đập tàn nhẫn, hướng đối thủ công tới, thỉnh thoảng có người chịu khổ độc thủ, chết oan chết uổng!

Giang Nam không khỏi cau mày, như tuyển bạt bực này, tất cả mọi người muốn từ hơn năm ngàn cao thủ trẻ tuổi trổ hết tài năng, bởi vậy đều sẽ chú ý cẩn thận, tránh đi địa phương nhiều người, mặc dù là kéo bè kết phái, cũng rất ít sẽ xuất hiện đại quy mô chiến đấu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 914: Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân. (1)

Ở bên trong Trung châu xã tắc đồ, chiến đấu vượt qua quy mô mười người cũng cực kỳ hiếm thấy, mà bây giờ rõ ràng thoáng cái xuất hiện tình hình trên trăm vị tuổi trẻ cường giả hỗn chiến, bao nhiêu cũng để cho hắn cảm giác được có chút khó tin!

Đại quy mô hỗn chiến giống như vậy, mặc dù là Giang Nam cũng không dám đơn giản vào trong đó, không nghĩ qua sẽ lọt vào đến công kích không biết từ chỗ nào tới, làm cho người khó lòng phòng bị, bị thương là chuyện nhỏ.

Vạn nhất lọt vào rất nhiều đạo công kích, hơn mười kiện Thần Minh chi bảo nện xuống, mặc dù là hắn cũng muốn vẫn lạc tại chỗ!

- Những người này cũng không phải là kẻ ngu dốt, tại sao lại ở chỗ này hiển nhiên đánh đập tàn nhẫn? Có cổ quái. . .

Giang Nam trầm ngâm, ánh mắt từ trong phiến chiến trường này đảo qua, chỉ thấy pháp bảo không ngừng oanh kích thiên kì bách quái, đao thương kiếm kích, phủ việt câu xoa, chung cổ đỉnh lâu, tháp đồ thư họa, đăng hồ kỳ cầm, kỳ trụ thú cầm, chủng loại phồn đa, mỗi một chủng đều cực kỳ cường đại, đạo âm, Thần Quang, không ngừng phún dũng, uy năng mênh mông.

- Ân?

Hắn đột nhiên nghe được tiếng trống nặng nề từ trong chiến trường rõ ràng truyền đến, tiếng trống này vang lên, chấn đến hắn thần hồn điên đảo, đạo tâm thác loạn, thần trí bị tiếng trống ảnh hưởng!

- Sát!

Trong nội tâm Giang Nam sát cơ đại tác, đang muốn gia nhập chiến

trường, đột nhiên trong nội tâm tỉnh ngủ, Huyền Thai kim nhân từ trong Tử Phủ bay ra, trấn áp đạo tâm thác loạn!

- Đây là thanh âm gì? Ngay cả ta tri hành hợp nhất tâm cảnh cũng có thể ảnh hưởng?

Tiếng trống chợt cao chợt thấp, tiếp tục không ngừng, cho dù nơi đây có các loại thần thông pháp bảo oanh kích phát ra nổ mạnh, nhưng mà không thể che hết tiếng trống này chút nào.

Giang Nam ánh mắt như điện, men theo tiếng trống nhìn lại, chỉ thấy ở trên không trung, một mặt đại cổ cao cao đứng vững, phạm vi mấy trăm mẫu, ở phía trước đại cổ kia, một cô gái mặc áo đen ngồi nghiêm chỉnh, thỉnh thoảng bấm tay gảy nhẹ.

Đầu ngón tay của nàng búng ra thoáng một phát, đại cổ liền chấn động thoáng một phát, tiếng trống không ngừng.

Đại cổ chấn động một lần, liền phát ra đạo tắc âm luật cuồn cuộn, hướng phía dưới trùng kích, để cho nhiều tuổi trẻ cường giả chiến đấu trong sân càng thêm điên cuồng, dũng mãnh vô cùng, chém giết không ngừng!

Mà cô gái mặc áo đen kia lại dù bận vẫn ung dung, khoan thai búng Đại cổ, tùy ý mọi người phía dưới chém giết, chính mình lại không có gia nhập vào trong chiến đấu.

Hiển nhiên, rất nhiều tuổi trẻ cường giả chém giết chinh chiến phía dưới, đều là bị tiếng trống của nàng này che thần trí, đạo tâm thác loạn, bất tri bất giác bị tiếng trống điều khiển, tự giết lẫn nhau!

- Đem thiên hạ quần hùng đùa bỡn trong lòng bàn tay, để cho bọn hắn tự giết lẫn nhau, chính mình ngồi thu ngư ông thủ lợi, nữ nhân này thật là lợi hại!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, hướng cô gái mặc áo đen kia nhìn lại, cô gái mặc áo đen kia cảm ứng được ánh mắt của hắn, lập tức quay đầu xem

ra, đôi mắt kia xanh sáng, phảng phất hai trăng sáng treo trên cao không trung.

Trong nội tâm Giang Nam đột nhiên rùng mình, chỉ cảm thấy hai con ngươi của nàng kia càng ngày càng sáng, mà thân ảnh của hắn trong lúc đó phảng phất từ trong mắt của hắn biến mất, chỉ còn lại có đôi mắt của đối phương!

Giang Nam chỉ thấy bản thân bị cảnh tượng đột nhiên thay đổi, hắn không còn là bên ngoài chiến trường, mà là đang ở bên trong chiến trường, vô số người lộn xộn hướng mình đánh tới, từng kiện từng kiện Thần Ma chi bảo, từng loại thần thông cường hãn đến cực điểm, đánh cho Thiên Băng Địa Liệt, nếu như mình không toàn lực ra tay, chắc chắn chết thảm ở phía những công kích này!

- Bất tri bất giác liền đối với ta phát động một loại thần thông, để cho ta lâm vào ảo cảnh? Loại đồng tử này, có chút cùng loại huyết đồng của Huyết Thần Mao Viễn Công, bất quá lại không phải nhằm vào thần hồn, mà là nhằm vào đạo tâm! Nữ nhân này có thể đem trên dưới một trăm vị cao thủ trẻ tuổi hết thảy mê hoặc, để cho bọn hắn tự giết lẫn nhau, thực sự không phải là may mắn!

Trong đôi mắt của Giang Nam đột nhiên một mảnh Hỗn Độn, cảnh tượng trong mắt của hắn lập tức nhao nhao sụp đổ, hóa thành Hỗn Độn hư vô, chỉ thấy hắn như cũ là ở bên ngoài chiến trường, cũng không có bị người công kích.

Nếu như vừa rồi hắn lâm vào ảo cảnh, ra tay chống cự, sẽ như mọi người chém giết trong chiến trường kia, bất tri bất giác bị cô gái mặc áo đen này khống chế!

Bất quá, hắn đã có phòng bị, liền sẽ không để cho đạo tâm của mình lần nữa lọt vào công kích!

Đạo tâm của hắn vô cùng cường đại, ở lơ đãng tầm đó mới có thể bị đạo

âm cùng hai con ngươi của cô gái này mê hoặc, nhưng mà chỉ cần thêm chút đề phòng, liền không bao giờ dao động nữa!

- Hồng Mông Tử Đồng!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, đem pháp lực của mình rót vào trong hai tròng mắt, nàng kia lập tức chỉ cảm thấy tâm thần dao động, cảnh sắc trước mắt biến ảo, chính mình thân ở trong không gian Hỗn Độn Hồng Mông, Thiên Địa không tích, Thiên Đạo không hiện, bất luận pháp lực cùng thần thông gì đều không thể vận dụng, trong nội tâm không khỏi kinh hãi!

Đông…

Trống lớn đột nhiên chấn động thoáng một phát, tiếng trống ầm ầm, Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy Hồng Mông Tử Đồng thần thông của mình khó có thể thi triển, cô gái mặc áo đen kia lập tức từ trong hai đồng tử của hắn đào thoát, vội vàng đem ánh mắt tránh ra, không dám nhìn thẳng hắn.

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng đáng tiếc, hắn chứng kiến hai đồng tử của cô gái mặc áo đen này, nhất thời cao hứng, cho nên mình cũng khai sáng ra một loại thần thông đồng tử, bất quá Hồng Mông Tử Đồng dù sao chỉ là hắn lần đầu kiểm nghiệm, còn rất thô ráp, cũng chưa hoàn thiện, đơn giản liền bị cô gái này đào thoát đi ra ngoài.

Hắn Hồng Mông Tử Đồng cùng hai đồng tử giống như trăng sáng của nàng kia bất đồng, hai đồng tử của nàng kia là nhằm vào đạo tâm, mà Hồng Mông Tử Đồng của hắn lại một loại công kích thần hồn, đạo tâm cùng thân thể thần thông!

Chỉ là, muốn hoàn thành loại đại thần thông này, Giang Nam còn cần không ngừng tích lũy, suy diễn, mới có thể để cho Hồng Mông Tử Đồng phát huy ra uy lực xứng đáng.

- Đồng tử thần thông hoàn toàn chính xác rất cao minh, để cho người khó

lòng phòng bị, loại thần thông này, ta cũng cần tinh tế nghiên cứu một chút.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Cô gái mặc áo đen kia nhẹ kêu một tiếng, ống tay áo mở ra, đứng dậy, nhìn về phía Giang Nam, thản nhiên nói:

- Ngươi có thể bỏ qua hỗn loạn Chiến Thần cổ cùng ta Huyễn Nguyệt đồng tử của ta, thậm chí có thể phản kích ta, kia cũng không phải nhân vật đơn giản, hãy xưng tên ra.

Trên mặt Giang Nam vui vẻ, cất bước đi đến, lại cười nói:

- Tại hạ Giang Nam, tự Tử Xuyên. Xin hỏi tính danh cô nương?

- Nguyên lai là Huyền Thiên giáo chủ gần đây thanh danh lên cao. Ta nghe qua tên tuổi của ngươi, chính là một loại thần thể rất là cao minh, đạt được một mảnh vỡ thiên đạo, khiến cho oanh động lớn lao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 915: Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân. (2)

Cô gái mặc áo đen kia chau mày:

- Ta xuất thân Hắc Thủy nguyên thành, họ Vi tên Tuyết Chủ, người xưng tiểu Nguyên Quân, giáo chủ phải chăng nghe qua?

- Tuyết Chủ tiểu Nguyên Quân?

Giang Nam bừng tỉnh đại ngộ, cười nói:

- Nguyên lai là Tuyết Chủ Tiên Tử, nghe nói cô nương là một trong bốn Đại tiên tử của Trung Thiên, Tử Xuyên nghe tiếng đã lâu, hôm nay vừa thấy, cô nương quả nhiên chính là đại mỹ nhân.

Vi Tuyết Chủ khẽ nhíu mày, chỉ cảm thấy vị Huyền Thiên giáo chủ này tuy bề ngoài nhìn như người đọc sách, nhưng nói chuyện có chút thô tục, cái gì gọi là "Cô nương quả nhiên chính là đại mỹ nhân" ?

Nếu như Huyền Thiên giáo chủ nói cái gì chim sa cá lặn hoa nhường nguyệt thẹn, vậy thì cũng thôi, còn có thể hiển lộ thân phận người đọc sách rõ ràng của hắn, đột nhiên từ trong miệng hắn tóe ra một câu đại mỹ nhân như vậy, rõ ràng là có chút thành phần trêu chọc ở trong đó.

- Huyền Thiên giáo chủ, ta biết rõ ngươi có chút bổn sự.

Vi Tuyết Chủ rất nhanh đem việc này vứt ra khỏi óc, nhìn xem Giang Nam chính mình tiếp cận, thản nhiên nói:

- Bất quá nếu ngươi muốn cùng ta động thủ, lại còn có chỗ thua kém một chút. Sư phụ của ta là Thánh Mẫu Nguyên Quân, ngươi không phải là đối thủ của ta, hiện tại ngươi ly khai còn kịp.

- Không có đánh qua, làm sao biết ta không phải là đối thủ của ngươi?

Giang Nam cười ha ha, thân hình đột nhiên gia tốc, oanh một tiếng nổ mạnh, khoảng cách giữa hắn cùng với Vi Tuyết Chủ lập tức vô hạn gần hơn, trăm dặm hư không, trực tiếp bị hắn đụng nát!

- Sâm La Ấn!

Giang Nam một chưởng che xuống, Sâm La Vạn Tượng, hắn như là một Ma Đế từ trong địa ngục đi tới, đi vào Chư Thiên vạn giới, chỉ chưởng tầm đó, Địa Ngục hàng lâm!

- Đế cấp thần thông?

Vi Tuyết Chủ lộ ra vẻ kinh ngạc, thân thể mềm mại khẽ động, sau lưng đột nhiên hiện ra một tòa Hắc Thủy nguyên thành, rộng lớn bát ngát, phảng phất ẩn nấp ở trong không gian trùng trùng điệp điệp, trong Hắc Thủy nguyên thành, một thân ảnh cự đại hiển hiện, báo vĩ thân người, hình như nữ tử, thân bị vô số ngôi sao vờn quanh, hiển lộ thân hình hắn quảng đại vô cùng, nâng lên bàn tay liền hướng Sâm La Ấn của Giang Nam nghênh khứ!

Hư ảnh cô gái này như là một Thần Đế, uy mãnh vô cùng, ra tay tầm đó uy năng mênh mông cuồn cuộn, rõ ràng so với Sâm La Ấn của Giang Nam uy lực không kém chút nào!

- Ngươi cũng có Đế cấp công pháp?

Giang Nam kinh ngạc nói.

Hai người lưỡng đạo thần thông đụng nhau, hư không mất đi ngàn dặm, kinh người đến cực điểm!

Vi Tuyết Chủ cười lạnh nói:

- Ta đã nói qua cho ngươi, sư tôn của ta chính là Thánh Mẫu Nguyên Quân, nhân vật tiếp cận Thần Đế, tu hành Đế cấp công pháp lại có cái gì kỳ

lạ quý hiếm?

- Thì ra là thế!

Giang Nam thân hình lay động, hiện ra ba mặt bát tí, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, tám đạo Sâm La Ấn đột nhiên xuất hiện, oanh hướng Vi Tuyết Chủ.

- Ba mặt bát tí? Chút tài mọn!

Thân hình Vi Tuyết Chủ đồng dạng lay động, cũng hiện ra ba mặt bát tí, ngang nhiên nghênh tiếp, cô gái này bưu hãn dũng mãnh, vậy mà cùng Giang Nam lấy cứng chọi cứng, không sợ chút nào.

Giang Nam cũng không khỏi tán thưởng một tiếng, đỉnh đầu đột nhiên có bốn đạo Thần Quang lao ra, Sâm La Đại Đế hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân, Thái Dương thần hóa thân cùng Ma La Ma Thần hóa thân cùng lúc xuất hiện, Sâm La Ấn, Xích Viêm Tôn Vương ấn, Thái Dương Ấn, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân ấn một phát che tới!

Vi Tuyết Chủ vừa mới ngăn cản tám đạo Sâm La Ấn của hắn, hồn nhiên không ngờ rằng Giang Nam rõ ràng còn có Tứ đại hóa thân cùng một chỗ đánh xuống, lập tức bị Sâm La Đại Đế hóa thân một chưởng che trở mình, còn chưa kịp đứng dậy, Xích Viêm Tôn Vương ấn, Thái Dương Ấn, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân ấn hung hăng đánh vào người, đem nữ nhân này đánh bay ra mấy trăm dặm!

Vi Tuyết Chủ tức giận hừ một tiếng, đột nhiên mặt Chiến Thần cổ kia chấn động, hướng về phía Giang Nam xông lên kia một tiếng trống vang lên, chấn hắn đến khí huyết sôi trào, nhưng không bị quấy nhiễu đến đạo tâm.

Vi Tuyết Chủ xoáy lên trống trận liền đi, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay trpng xã tắc đồ cao thủ rất nhiều, nếu ta giết ngươi tất nhiên nguyên khí đại thương, nếu gặp được những người khác

liền nguy hiểm, cho nên mới không cùng ngươi phóng đúng, thực sự không phải là sợ ngươi! Chúng ta ngày khác gặp lại!

Giang Nam bước nhanh đuổi theo tiến đến, cười nói:

- Cô nương chớ đi, cùng nhau chơi đùa đã!

Vi Tuyết Chủ đột nhiên thò tay ra sau lưng nhẹ nhàng vẽ một cái, một đạo Tinh Hà sáng chói xuất hiện, ngăn cách không gian trùng trùng điệp điệp, đợi cho Giang Nam vượt qua đạo Tinh Hà thần thông này, nàng kia đã biến mất không thấy gì nữa.

- Nữ nhân này là một nhân vật lợi hại, không phải chuyện đùa!

Giang Nam dừng bước lại, mọi người trong sân giờ phút này đã không có Chiến Thần cổ quấy nhiễu, thần trí lập tức khôi phục thanh minh, nguyên một đám kinh ngạc dị thường.

- Chư vị, chư vị!

Giang Nam nhìn về mọi người phía dưới, cười tủm tỉm nói:

- Mới vừa rồi Hắc Thủy nguyên thành Tuyết Chủ tiểu Nguyên Quân, dùng Chiến Thần cổ cho các ngươi lâm vào bên trong tự giết lẫn nhau, là Giang mỗ đánh lui tiểu Nguyên Quân, đem bọn ngươi giải cứu ra, nếu không các ngươi thần trí hôn mê, không có chừng mực, thế tất sẽ chết tổn thương hầu như không còn.

- Đa tạ Giang huynh viện thủ.

Một cường giả tuổi còn trẻ chắp tay nói.

- Không cần cảm tạ, không cần cảm tạ.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Chư vị, tuy tiểu Nguyên Quân ly khai, nhưng nguy cơ của các ngươi

cũng không giải trừ, cũng có không ít người ngấp nghé Tiên Đỉnh Lệnh trong tay các ngươi. Các ngươi hiện tại kinh qua một hồi ác chiến, nguyên khí đại thương, không bằng ta làm người tốt làm đến cùng, các ngươi đem Tiên Đỉnh Lệnh trong tay các ngươi giao cho ta, ta đến thay các ngươi đảm bảo, khiêng qua một kiếp này, các ngươi ý định như thế nào?

Mọi người ngạc nhiên, một nữ tử tuổi trẻ tức giận nói:

- Họ Giang, ngươi rốt cuộc là ý định cứu chúng ta, hay là có ý định đoạt chúng ta?

Giang Nam không khỏi đau đầu, dùng tay nâng trán, xoắn xuýt nói:

- Các ngươi nhất định phải ép ta nói ra cái từ kia sao? Được rồi. . .

- Bây giờ là thời gian cướp bóc!

Giang Nam hung ác nói:

- Đem Tiên Đỉnh Lệnh của các ngươi hết thảy giao ra đây cho ta, nếu không giết sạch! Còn có tiểu nữ nhân kia, ta thấy ngươi có chút tư sắc, hôm nay giáo chủ liền cướp sắc, ngươi tới, đấm bóp lưng cho Giang Đại giáo chủ!

Thi Hiên Vi nhu thuận đi tới, thay Giang Đại giáo chủ nắn vai đấm lưng.

- Hiên Vi Tiên Tử. . .

Phía dưới bảy tám chục vị cao thủ trẻ tuổi ngạc nhiên nhìn một màn này, Hiên Vi Tiên Tử thân là một trong tứ đại tuyệt sắc của trung thiên, giờ phút này bị Giang đại giáo chủ hung thần ác sát kia hiếp bức, phải nắn vai đấm lưng cho hắn, biết điều như một cô dâu nhỏ.

Phải biết rằng, trung thiên tứ đại tuyệt sắc, từng cái giống như không trung trăng sáng, bị vô số người truy phủng, bị vô số người theo đuổi, có người thậm chí cầu một bức họa cũng không thể được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 916: Cướp Sạch Quần Hùng. (1)

Bốn vị nữ tử này cũng không phải là bình hoa, ngược lại mỗi người đều có tư chất cùng thực lực cực cao, trong đó Vi Tuyết Chủ cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ thậm chí có thể danh liệt trước trăm của trung thiên trẻ tuổi, thậm chí cả Top 10!

Mà Hiên Vi Tiên Tử mặc dù tu vi thực lực hơi yếu, nhưng lại là mỹ lệ động lòng người nhất trong tứ nữ, mỗi một lần xuất hiện cũng sẽ khiến oanh động lớn lao.

Mà hiện tại, Hiên Vi Tiên Tử là kỳ nhân luôn luôn không lấy chân diện mục, triệt triệt để để rơi vào ma chưởng!

Trong lòng một chút cao thủ còn sống giận dữ, không thiếu có nhiệt huyết chí sĩ, hận không thể lập tức giết ra, từ trong tay đại ma đầu giải cứu giai nhân.

- Hiên Vi Tiên Tử nhất định là trúng Nhiếp Hồn Đại Pháp của ma đầu kia, bị mê Hồn Phách thần thức!

- Ma đầu kia có thể đánh lui Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, nhất định cũng là cao thủ tinh thông mê hồn, lần này hỏng bét!

- Chỉ có xuất kỳ bất ý, mới có thể chém giết hắn, giải cứu Hiên Vi Tiên Tử!

...

Thi Hiên Vi lộ ra vẻ vô cùng biết điều, vừa nắn vai đấm lưng cho Giang Nam, vừa ghé vào lỗ tai hắn tốn hơi thừa lời, hận đến ngứa răng, tựa hồ muốn ở trên vành tai Giang Nam hung hăng cắn lên một ngụm.

- Giang khốn kiếp, lần này là cho ngươi mặt mũi, sau này chúng ta lại tính sổ!

Nàng khí ói như lan, tốn hơi thừa lời nói.

Ba...

Giang Nam ở trên kiều đồn tràn đầy co dãn của nàng nặng nề vỗ một cái, nhẹ vượn cánh tay, nắm vòng eo tiểu nữ nhân này, Thi Hiên Vi kinh kêu một tiếng, thân thể mềm nhũn, té ở trong ngực của hắn.

Giang Nam cười ha ha, bễ nghễ mọi người:

- Chư vị, còn không giao ra Tiên Đỉnh Lệnh trong tay các ngươi?

Tiểu nữ nhân ở trong ngực xấu hổ, nhỏ giọng nói:

- Xấu xa, bản thân ta muốn nhìn ngươi làm sao thu tràng? Nếu như những người này vây công ngươi, cho dù ngươi cường thịnh trở lại, cũng sẽ chết oan chết uổng!

Vẻ mặt Giang Nam tươi cười, thần thức ba động, cười nói:

- Ta có nội ứng...

- Tiên tử chớ sợ, ta tới cứu ngươi!

Đột nhiên chỉ nghe gầm lên giận dữ truyền đến, một bóng người bay lên trời, trường thương run lên, hướng Giang Nam hung hăng đâm tới, rất có xu thế nhất thương nơi tay, Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn!

Mà ở phía sau người này, một tòa Liên Đài dâng lên, trong Liên Đài có một chiếc thanh đăng sâu kín, đèn diễm phát ra nổ vang bùm bùm, một pho tượng Thánh Quang Đại Phật từ trong ngọn đèn mềm rủ xuống dâng lên, ba đầu sáu tay, cầm trong tay sáu Thần minh chi bảo, ầm ầm hướng Giang Nam nện xuống!

Người này ngang nhiên xuất thủ, quần hùng thấy thế, không khỏi âm thầm gật đầu:

- Là cao thủ, hơn nữa pháp bảo vô cùng hung mãnh, uy năng của tám Thần minh chi bảo cũng bị thôi phát đến lớn nhất, hơn nữa một trường thương, nếu ta gặp phải hắn, chưa chắc có thể tiếp được một kích kia!

Cùng lúc đó, lại có tên còn lại ầm ầm đánh vỡ hư không, hiện ra ở lưng sau Giang Nam, thân thể bành trướng thu nhỏ lại, lại bành trướng thu nhỏ lại nữa, như thế liên tục, thân thể cửu chuyển, thân thể kia mạnh, chỉ sợ có thể sánh ngang Thần minh chi bảo!

Vị cao thủ trẻ tuổi này một tay nhấc lẵng hoa, một tay vung liên hoa chuy lên, một búa nơi tay, san bằng hư không, hướng cái ót của Giang Nam ném tới!

Bức cảnh tượng này làm mọi người phía dưới thấy mà nhiệt huyết mênh mông, anh hùng cứu mỹ nhân, đây là chuyện tình vô số người mơ ước hướng tới, chỉ là thật sự sự đáo lâm đầu chưa hẳn thật sự có người dám can đảm đứng ra cứu mỹ nhân.

Mà hiện tại, hai đại cao thủ trẻ tuổi này hướng tà ma giữa không trung kia ngang nhiên xuất thủ, để cho bọn họ không khỏi kích động lên.

- Định!

Giang Nam cười lạnh một tiếng, chỉ một ngón tay, chỉ thấy cao thủ trẻ tuổi cầm trường thương trong tay, tế lên nhị sen Đại Phật kia đột nhiên thân thể bị định ở giữa không trung, Đại Phật phía sau hắn ầm ầm vọt tới, lại thấy Giang Nam đột nhiên há mồm thổi, một cổ âm phong gào thét thổi qua, thanh đăng trong Liên Đài kia phốc một tiếng dập tắt, Đại Phật biến mất không thấy gì nữa.

Phần phật...

Bát Bảo Liên Đài bay lên, rơi vào trong tay Giang Nam.

Mà ở hậu phương, liên hoa chuy của một vị cao thủ trẻ tuổi khác đã đi tới đỉnh đầu của Giang Nam, lại thấy Giang Nam như cũ ngồi thẳng bất động, đỉnh đầu lao ra một đạo thanh khí, nâng liên hoa chuy lên, để cho liên hoa chuy không cách nào rơi xuống.

Bức tràng diện này để cho mọi người nguyên vốn đã nhiệt huyết sôi trào nhất thời giống như trong lòng giội cho một chậu nước lạnh:

- Tà ma này, có chút mạnh đến nổi không hợp thói thường, chỉ sợ là Đế Hoàng Thần Thể cũng không có chiến lực bực này...

- Phá cho ta!

Cao thủ trẻ tuổi cầm liên hoa chuy trong tay rống giận, khí huyết xông thẳng lên trời, toàn lực thúc dục liên hoa chuy, nhưng vào lúc này, chỉ thấy Giang Nam đưa tay đánh ra một chưởng, cười lạnh nói:

- Tu vi của ngươi không tệ, làm hóa thân của ta cũng được!

Mọi người thấy trong lòng bàn tay hắn có vô số đạo văn bay ra, đạo văn nước lũ chi chít chui vào trong Tử Phủ của cao thủ trẻ tuổi kia, cũng không lâu lắm, cao thủ trẻ tuổi kia thần thái biến mất, trở nên mộc mộc ngơ ngác.

- Ngươi cũng tới đây cho ta!

Giang Nam lấy tay một trảo, chỉ thấy bàn tay này to đến có chút khó tin, một chưởng bao phủ tám trăm dặm thời không, tám trăm dặm thời không này càng ngày càng nhỏ, cuối cùng vị cao thủ trẻ tuổi khác cầm trường thương trong tay cũng rơi vào trong tay của hắn.

- Hướng ta xuất thủ, ta muốn ngươi chết!

Một đại thủ khác của Giang Nam hướng trong lòng bàn tay nặng nề phách đi, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, bàn tay tách ra, mọi người thấy rõ ràng, cao thủ trẻ tuổi trong lòng bàn tay hắn kia đã bị luyện hóa thành tro, trong lòng bàn tay chỉ còn lại có một cây trường thương.

- Còn có ai muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân nữa không?

Giang Nam cười lạnh, nhìn khắp bốn phía:

- Cho dù là Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, nhìn thấy ta cũng muốn nhượng bộ lui binh, bởi vì nàng biết, nếu nàng không đi mà nói, cũng chỉ có thể làm áp trại phu nhân của ta! Chỉ là một Tiểu Nguyên Quân liền có thể cho các ngươi toàn quân bị diệt, các ngươi cho là bổn giáo giết không được các ngươi sao?

Mọi người sợ hãi, nhiệt huyết trong lòng bị một chậu tiếp theo một chậu nước lạnh chảy ngược, tà ma này quá mạnh mẻ, cường đại đến biến thái, cường đại đến không thể tưởng tượng nổi!

Cái gì Tiểu Nguyên Quân, Đế Hoàng Thần Thể, cái gì Hoang Cảnh, Ngọc Chân Thượng Nhân, cái gì Tư Mã Đoan Minh, Liên Nguyệt Thánh Nữ, chỉ sợ hết thảy không phải là đối thủ của người này!

- Trời cao có đức hiếu sinh, cho nên Giang mỗ cũng không muốn đại khai sát giới.

Giang Nam cất bước đi xuống trời cao, giống như Bạo Hổ đi vào trong bầy dê nói:

- Các ngươi đã là thế suy sức yếu, bây giờ nên phối hợp một điểm, để cho Giang mỗ cướp sạch các ngươi, mọi người thật cao hứng, thật vui vẻ, cớ sao không làm?

Hắn đi tới trước người một vị cao thủ trẻ tuổi, vị cao thủ trẻ tuổi kia kiệt ngao bất tuần, không thể để cho, nhìn thẳng hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 917: Cướp Sạch Quần Hùng. (2)

- Hồng Mông Tử Đồng!

Song đồng của Giang Nam biến đổi, người trẻ tuổi kia nhất thời cảm giác được mình thân ở trong Hồng Mông không tích, thiên địa chưa phân, bất kỳ Thần Thông pháp bảo hết thảy không cách nào vận dụng, cái trán không khỏi mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

- Ngươi nên biết, ta giết ngươi cũng không phiền toái? Tiểu nữ nhân kia, ngươi tới đây!

Giang Nam gọi Thi Hiên Vi, cười nói:

- Đem Tiên Đỉnh Lệnh của những nhân huynh này lấy đi.

Thi Hiên Vi vạn phần biết điều, nhất nhất đi tới trước mặt mọi người, vẻ mặt mọi người không tình nguyện, bất quá vẫn là nhất nhất giao ra Tiên Đỉnh Lệnh, có người trên thân tới hai ba mặt, cũng có chút trên thân có năm sáu mặt, còn có chút trên thân chỉ có một mặt.

Mỗi người giao ra Tiên Đỉnh Lệnh, bị quy tắc hạn chế, thân hình đung đưa, liền từ trong Xã Tắc Đồ bị truyền ra ngoài.

Giang Nam thấy mọi người ở đây càng ngày càng ít, trong lòng nhất thời yên tâm.

Nhiều người mà nói, vạn nhất gặp chuyện không may, cho dù là hắn cũng dễ dàng bị người giết chết, mà người càng ít, người có can đảm phản kháng liền càng ít, hắn liền càng an toàn.

Cuối cùng, một người cuối cùng giao ra Tiên Đỉnh Lệnh, bị truyền tống ra Xã Tắc Đồ, Giang Nam không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, Thi Hiên Vi cũng

thở phào nhẹ nhỏm, Thiệu Thiên Nhai cầm liên hoa chuy trong tay cũng thở phào nhẹ nhỏm, hai tròng mắt vô thần cũng khôi phục thần thái.

- Tùy Tĩnh đạo hữu, an toàn rồi, ra đi.

Giang Nam nhẹ nhàng gõ đại thương trong tay, cười nói.

Chỉ thấy trường thương chấn động, Âu Tùy Tĩnh đột nhiên từ bên trong không gian trường thương xuất hiện, hết nhìn đông tới nhìn tây nói:

- Đoạt hết rồi?

Giang Nam gật đầu.

Âu Tùy Tĩnh cũng thở phào nhẹ nhỏm, đặt mông ngồi dưới đất, lòng vẫn còn sợ hãi nói:

- Giang giáo chủ, sau này có loại chuyện này, ta trăm triệu lần không thể tham dự. Cùng ngươi cướp bóc, hay là liều mạng, không có đem người khác hù chết, cũng phải đem mình hù chết.

Thi Hiên Vi quay đầu nhìn về phía Giang Nam, hung ba ba nói:

- Ngươi mới vừa rồi dám đánh... Ta nhất định sẽ đánh trở về!

Nàng ý không tốt nói ra cái mông bị đánh, chỉ đành phải quên đi qua.

- Ngươi muốn lúc nào đánh trở về cũng có thể.

Giang Nam hậu trứ kiểm bì, cười hì hì nói:

- Cầu phú quý trong nguy hiểm, hiện tại chúng ta có bao nhiêu Tiên Đỉnh Lệnh rồi?

- 235 mặt, chia đều xuống, bốn người chúng ta đã có tư cách vào Vọng Tiên Đài, còn có thể dư lại vài lệnh bài. Chuyện tình hiện tại, chính là chống đở đến cuối cùng, giữ được lệnh bài trong tay!

Thời điểm Thi Hiên Vi từ trên thân mọi người lục soát lấy Tiên Đỉnh Lệnh cũng đã đếm một lần, có chút lo lắng nói:

- Bất quá, nếu như chuyện này bại lộ, để cho người khác biết chúng ta là cùng một bọn, mấy người chúng ta chỉ sợ cũng muốn thân bại danh liệt, gặp phải không biết bao nhiêu người đuổi giết! Một hơi đắc tội bảy tám chục vị cao thủ trẻ tuổi a...

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai liếc mắt nhìn nhau, đều cảm giác được áp lực rất lớn, những cao thủ trẻ tuổi này bị bọn họ cướp sạch đến từ các thế gia, Thánh Địa của Trung Thiên thế giới, lai lịch thật lớn, thế lực sau lưng không kém hơn Hoang Cổ Thánh Thành, Bắc Mạc Thi gia chút nào, nếu như chuyện bại lộ, người đến tìm bọn họ phiền toái khẳng định không ít.

Mấu chốt nhất chính là, chuyện bại lộ, thanh danh của bọn hắn liền thối hoắc, biến thành tồn tại như ma đầu!

- Chúng ta còn dễ nói, nhưng Hiên Vi Tiên Tử danh dự xinh đẹp, chỉ sợ cũng muốn cùng Giang giáo chủ ngươi thối ngàn dặm...

Thiệu Thiên Nhai nhỏ giọng thầm nói.

Thi Hiên Vi lơ đễnh, ngọc thủ thuận thuận tóc mai, cười dài nói:

- Ta có danh dự xinh đẹp gì? Bất quá là những sắc lang kia truy phủng mà thôi, ta làm tiên tử cũng làm ngán, thỉnh thoảng làm nữ ma đầu cũng không tồi.

Mấy người Giang Nam đem những Tiên Đỉnh Lệnh này phân phối hạ xuống, Giang Nam chỉ lấy hai mươi lệnh bài nói:

- Lệnh bài còn dư giữ lại, nếu đám người Hoa huynh, Tam Khuyết đạo hữu chưa đủ lệnh bài, liền đem lệnh bài còn dư phân cho bọn hắn.

Ba người Âu Tùy Tĩnh gật đầu, Giang Nam trầm giọng nói:

- Hôm nay khoảng cách đại hội kết thúc còn có một thời gian ngắn, càng đến hậu kỳ, nguy hiểm càng lớn, có thể lưu lại, cũng là cao thủ trong cao thủ, không phải là hạng người dễ dàng. Chúng ta không nên tách ra, Hiên Vi, Thiên Nhai, không bằng các ngươi tiến vào trong Tử Phủ của ta, nếu gặp địch, các ngươi đột nhiên lao ra Tử Phủ, nhất định có thể nhận được hiệu quả kỳ binh!

- Cái biện pháp này tốt, cứ làm như thế!

Ánh mắt ba người sáng lên, vỗ tay khen ngợi, Thiệu Thiên Nhai cười hắc hắc nói:

- Ta phảng phất nhìn thấy tình hình chúng ta đào thải rụng mấy đầu sỏ trong trẻ tuổi!

Âu Tùy Tĩnh lo lắng nói:

- Thiên Nhai, ngươi học xấu! Chờ ngươi trở lại Hoang Cổ Thánh Thành, nhất định sẽ bị Hồng Vũ tiền bối hung hăng sửa chữa một bữa.

Trong hoàng cung Trung châu Hoàng thành, bọn người Hi Hoàng khẽ nhíu mày, nhìn xem rất nhiều cao thủ trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện này. Ngắn ngủn một lát thời gian, liền có bảy tám chục vị cao thủ trẻ tuổi bị đào thải ra khỏi cục, làm bọn hắn rất là kinh ngạc.

Hiện tại đã qua sáu bảy ngày thời gian, không phải là lúc mới vừa tiến vào Trung châu xã tắc đồ, chiến đấu cực kỳ nhiều lần cùng thảm thiết, xoát hạ một nhóm lớn người.

Có thể chèo chống đến bây giờ, đều là cao thủ trong tuổi trẻ cường giả, tương lai tất nhiên có thể tiến quân Thần Cảnh, thoáng cái bị loại bỏ bảy tám chục người, bao nhiêu cũng để cho người có chút kinh ngạc.

Theo lý mà nói, hiện tại cao thủ bị loại bỏ, hẳn là đứt quãng, mà không phải là một lúc có mấy chục người cùng một chỗ bị đá ra!

- Tình huống có chút quỷ dị, chẳng lẽ là có cao thủ trẻ tuổi khó lường đem những người này đào thải ra khỏi cục?

Thần triều đại thừa tướng hé mắt, gọi tới một tuổi trẻ cao thủ, hỏi kỹ, cao thủ trẻ tuổi kia cung kính nói:

- Chúng ta bị Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân dùng Hỗn loạn Chiến Thần cổ mê hoặc tâm trí, tự giết lẫn nhau, chết hơn mười người.

- Nguyên lai là Vi Tuyết Chủ ra tay.

Hi Hoàng nghe vậy, trong mắt tinh quang lóe lên, trầm giọng nói:

- Sư thừa của Vi Tuyết Chủ là Thánh Mẫu Nguyên Quân, mà Thánh Mẫu Nguyên Quân lại được xưng là Hỗn Loạn Nguyên Quân, tu vi nối thẳng Thần Đế, là tồn tại có thể cùng Thần Đế địa vị ngang nhau. Các ngươi bị Vi Tuyết Chủ mê hoặc tâm trí lâm vào hỗn loạn, hoàn toàn chính xác có thể. Bất quá Vi Tuyết Chủ cùng Thánh Mẫu Nguyên Quân tính cách đồng dạng, ra tay tàn nhẫn, nếu các ngươi bị nàng mê hoặc, lại tránh được kiếp nạn này như thế nào?

- Vạn hạnh được một vị tự xưng Giang giáo chủ ra tay đuổi Tiểu Nguyên Quân đi, chúng ta mới tránh thoát kiếp nạn này, không có toàn quân bị diệt.

Cao thủ trẻ tuổi kia thấy Hi Hoàng lên tiếng, không dám lãnh đạm, vội vàng nói:

- Vị Giang giáo chủ này so với Vi Tuyết Chủ thì nhân hậu hơn, đem chúng ta cướp sạch, cướp đi tất cả Tiên Đỉnh Lệnh, lúc này mới khiến chúng ta bị truyền ra xã tắc đồ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 918: Tam Khuyết Bi Thúc. (1)

Lần này ngay cả Hi Hoàng cũng không khỏi động dung nói:

- Các ngươi khoảng chừng bảy tám chục người, nếu như liên thủ, không người nào là đối thủ của các ngươi, Thần minh chính thức đến, cũng muốn nhượng bộ lui binh. Vi Tuyết Chủ bất quá là chiếm được Hỗn loạn Chiến Thần cổ tiện nghi, làm cho các ngươi tự giết lẫn nhau, nếu chân chính giao thủ, nàng thậm chí chưa hẳn có thể khiêng được mười người vây công, vị Giang giáo chủ này, đem bọn ngươi một mẻ hốt gọn như thế nào?

Một vị nữ tử tuổi trẻ trên mặt đầy sợ hãi, rung giọng nói:

- Hi Hoàng có chỗ không biết, người này khủng bố vô cùng, một ánh mắt liền đem Hiên Vi tiên tử Câu Hồn Đoạt Phách, biến thành nữ nô của hắn! Xuất Vân thành Âu Tùy Tĩnh Âu sư huynh, khống chế Bát Bảo đài sen, diễn biến Thánh Quang Phật Đà, mặc dù là gặp được Thần Ma cũng không rơi vào thế hạ phong, nhưng hắn một hơi liền thổi tan Thánh Quang Phật Đà, một chưởng liền đánh chết Âu đạo hữu!

Hi Hoàng khẽ nhíu mày, nghi ngờ nói:

- Ở bên trong trẻ tuổi, còn có thể có nhân vật bậc này?

Có người mang vẻ sợ hãi nói:

- Bệ hạ, người nọ mạnh đến nổi đáng sợ, quả thực là một Đại Ma Thần! Còn có Hoang Cổ Thánh thành Cửu chuyển chiến thể Thiệu Thiên Nhai, cầm trong tay hai kiện Thần Minh chi bảo, ngay cả thân thể của hắn cũng gần không được, đỉnh đầu có một đạo thanh khí lao ra liền ngăn một kích mạnh nhất của Thiệu đạo hữu lại, sau đó đơn giản liền đem Thiệu đạo hữu luyện thành thân ngoại hóa thân!

- Chờ một chút!

Vị đại thừa tướng tóc trắng đầu bạc kia lần nữa ra khỏi hàng, nghi ngờ nói:

- Các ngươi nói Giang giáo chủ, có phải là thiếu niên này hay không?

Pháp lực tuôn ra, biến ảo thành thân ảnh của Giang Nam, phần đông cao thủ trẻ tuổi nhao nhao gật đầu nói:

- Đúng là người này! Hắn quả thực là một Đại Ma Vương!

Lão thần kia nhịn không được cười lên nói:

- Vị Giang giáo chủ này chính là Huyền Thiên giáo chủ, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Hiên Vi tiên tử đều là tri giao hảo hữu của hắn, hắn như thế nào sẽ tiêu diệt bọn hắn?

Rất nhiều cao thủ trẻ tuổi thần sắc ngốc trệ, một người lúng ta lúng túng nói:

- Ta rõ ràng tận mắt thấy, hắn đánh giết Âu đạo hữu, Thiệu đạo hữu...

- Các ngươi bị lừa rồi!

Lão thần kia cười ha ha, hướng Hi Hoàng giải thích nói:

- Bệ hạ, không chỉ có bốn người bọn họ hiểu biết, còn có Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng với một vị mập mạp tự xưng Tam Đức đạo nhân, đều là đồng bọn, cấu kết với nhau làm việc xấu. Bảy người này từng ở trong hoàng thành cùng bọn người Hạo Thiếu Quân giằng co, suýt nữa đánh nhau, là thái tử điện hạ hóa giải bọn họ, ngăn lại tranh đấu.

Rất nhiều cao thủ trẻ tuổi sắc mặt lập tức đen, một vị trẻ tuổi kháng nghị nói:

- Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng này! Hiên Vi tiên tử là

băng thanh ngọc khiết bực nào, như thế nào sẽ cùng tà ma kia cấu kết với nhau làm việc xấu?

- Không sai! Hiên Vi tiên tử làm sao có thể cùng tà ma kia thông đồng làm bậy, cùng một chỗ lừa gạt chúng ta?

...

Đã qua thật lâu, mấy người ngưỡng mộ Thi Hiên Vi cũng tỉnh táo lại, không thể không thừa nhận Tiên Tử trong suy nghĩ của mình đã tà ác hóa, không còn là Tiên Tử thuần khiết thiện lương rồi.

Mà vào lúc này, Giang Nam khoan thai hành tẩu ở bên trong Trung châu xã tắc đồ, thời gian bất tri bất giác đi qua, kỳ hạn một tháng đã qua hai mươi hai ngày, trong lúc này, hắn lại tao ngộ mấy lần tập kích, thậm chí còn gặp được một vị cao thủ cực kỳ đáng sợ!

Người này Thiên Cung tám cảnh đã viên mãn, thần hồn lột xác trở thành thần tính, đạo vân diễn biến thành đạo tắc, tùy thời có thể đặt chân Thần Cảnh, tu thành Thần minh.

Hắn tích lũy vô cùng hùng hậu, pháp lực gấp mấy lần Giang Nam, hiển nhiên tu luyện công pháp cũng rất là không kém, hẳn là Thần Chủ Thần Tôn cấp công pháp!

Ở lúc vừa đối mặt, Giang Nam liền gặp hiểm cảnh, cơ hồ bị trảm, ở trước mười hiệp, hắn không có phản kích chi lực, bị cao thủ kia đè nặng đánh, đợi cho sau mười hiệp, Giang Nam phản kích, thậm chí vận dụng Nguyên Thai Ấn tăng lên gấp 10 lần khí huyết, chiến thể ba chuyển, lại vận dụng Sâm La Ấn, tế lên Thánh Quân thần thụ, Đãng Ma Kiếm, cũng không có thể uy hiếp được người này.

Hai người dùng mau đánh nhanh, trong nháy mắt liền có mấy trăm đạo thần thông phát ra, pháp bảo va chạm, cuối cùng nhất người này đột nhiên vươn người mà đi, không dây dưa nữa.

Giang Nam không có truy kích, mà là dừng bước lại, thầm nghĩ trong lòng:

- Không phải Tư Mã Đoan Minh, cũng không phải Hoang Cảnh, Ngọc Chân thượng nhân, càng không có khả năng là Liên Nguyệt Thánh nữ, như vậy người này rốt cuộc là ai?

Tu vi thực lực người này cực kỳ cao minh, có thể ở bên trong rất nhiều cường giả của Trung Thiên thế giới bài danh trước hai mươi thậm chí Top 10, nhưng lại không có tiếng tăm gì, thậm chí ngay cả bọn người Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh cũng không biết lai lịch của hắn.

- Hẳn là một Thần minh chuyển thế trọng tu.

Thi Hiên Vi phỏng đoán nói:

- Năm đó Chư Thần chuyển thế, trong đó thậm chí có không ít là Thần giới Cự Đầu, dùng cách nhìn của ta, người này hơn phân nửa là một Cự Đầu chuyển thế.

Sắc mặt Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai ngưng trọng, gật đầu nói:

- Thực lực Cự Đầu chuyển thế cực kỳ cường đại, hơn phân nửa là vì Vọng Tiên Đài trọng mở lần này mà đến, kỳ vọng có thể từ đó tìm được Trường Sinh ảo diệu. Hắn lần này rút đi, đoán chừng là vì bảo toàn thực lực, ứng đối vài ngày tranh đấu cuối cùng!

- Trung Thiên thế giới ta gặp may mắn, trong đó số lượng chuyển thế thần cũng không ít, tồn tại cùng loại như vậy chỉ sợ còn có rất nhiều.

Thiệu Thiên Nhai không khỏi đối với Giang Nam bội phục không thôi nói:

- Giang đạo hữu rõ ràng có thể cùng loại tồn tại này đối kháng không rơi vào thế hạ phong, thực lực tiến bộ thật là kinh người.

Giang Nam khẽ lắc đầu, người này ở lúc cùng hắn đối kháng, thủy chung chỉ vận dụng một kiện Thiên Cung chi bảo, ngay cả Thần Minh chi bảo cũng không có tế lên, thực lực so với hắn hiếu thắng rất nhiều.

Chỉ là người này lo lắng cùng hắn liều chết đánh cược một lần nguyên khí sẽ tổn thương nặng nề, bất lợi với chiến đấu đằng sau, lúc này mới toàn thân trở ra, cũng không có bức bách.

Địa vực trong Trung châu xã tắc đồ rộng lớn bao la bát ngát, càng là đến hậu kỳ, người liền càng ít, càng khó có thể tìm được những người khác.

Giang Nam suy tư một lát nói:

- Chúng ta đi Hoang Cổ Thánh sơn bên trong xã tắc đồ, Hoang Cổ Thánh sơn chính là trung ương xã tắc đồ, nếu có cao thủ mà nói, nhất định sẽ đi tới đó... Ồ, đây không phải là Tam Khuyết đạo hữu sao? Hắn đang làm cái gì?

Bọn người Âu Tùy Tĩnh theo mi tâm của hắn hướng ra phía ngoài trông xem thế nào, chỉ thấy một đạo nhân béo lén lén lút lút hành tẩu trong núi rừng, thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó, vẻ mặt hèn mọn bỉ ổi.

- Đạo nhân này muốn làm gì?

Thi Hiên Vi buồn bực nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 919: Tam Khuyết Bi Thúc. (2)

Giang Nam nhìn thật kỹ, chỉ thấy Thần Thi trên lưng Tam Khuyết đạo nhân hai tay che kín con mắt mập mạp này, mập mạp như trước không hề phát giác, vẻ mặt vô sỉ đi đến bên cạnh một cây đại thụ, đột nhiên tế lên một cây Lang Nha bổng, thần uy tràn ngập, ầm ầm nện xuống, đem gốc đại thụ kia đánh cho nát bấy, cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử, giao Tiên Đỉnh Lệnh ra đây!

- Ách?

Bọn người Giang Nam tức cười, Âu Tùy Tĩnh, Thi Hiên Vi cùng Thiệu Thiên Nhai hai mặt nhìn nhau:

- Chẳng lẽ Tam Khuyết này, xem gốc cây kia trở thành cao thủ khác?

- Đây là quỷ che mắt! Tam Khuyết bị Thần Thi che mắt, trong mắt chứng kiến hết thảy cùng chúng ta thấy có khác nhau rất lớn.

Giang Nam lòng có ưu tư nói:

- Vận rủi Thần Thi ký sinh ở trên người của hắn, chỉ sợ Tam Khuyết bị giày vò đến không nhẹ, vận rủi trước mắt.

Phía trước Tam Khuyết đạo nhân vẻ mặt vô sỉ như trước, đột nhiên quát:

- Mấy tiểu tử các ngươi, cho rằng người đông thế mạnh, liền có thể làm gì được Tam đức Đạo gia anh minh thần vũ, thực thiện thẩm mỹ sao?

Quanh thân hắn Thần Quang tách ra, trong đan điền Thần Lô bốc hơi, vô số pháp bảo bay ra, Thiên Băng Địa Liệt, đem từng tòa hùng sơn bình định, cùng không khí đánh đập tàn nhẫn, kinh người đến cực điểm.

Hiển nhiên, quỷ che mắt để cho hắn chứng kiến tình hình là hắn bị người vây quanh, để cho đạo nhân này cảm giác mình thân hãm hiểm cảnh, đánh đập tàn nhẫn.

Sau một lúc lâu, Tam Khuyết đạo nhân thở hồng hộc, há miệng khẽ hấp, rất nhiều pháp bảo phần phật rơi vào trong miệng, rơi vào Thần Lô ở trong đan điền, cười hắc hắc nói:

- Hiện tại biết rõ Đạo gia lợi hại a?

Hắn lấy tay một trảo, đem mấy khối đá vụn bắt lấy, nhét vào bên trong Tử Phủ của mình, cảm thấy mỹ mãn:

- Tiên Đỉnh Lệnh của ta không sai biệt lắm đã đầy đủ rồi, không biết bọn người Giang lão đệ có thu hoạch hay không... Oanh! Tiểu tử kia lén lén lút lút, chạy đâu!

Tam Khuyết đạo nhân đột nhiên hướng Giang Nam xem ra, chỉ là con mắt có chút nghiêng, thấy rõ ràng Giang Nam, nhưng tròng mắt lại nghiêng đến bên trái Giang Nam, không khỏi phân trần tế lên một cây cung thần, thần uy mênh mông cuồn cuộn truyền ra, kinh người đến cực điểm quát:

- Ngươi cho rằng ngươi có thể chạy ra cung thần của Đạo gia sao?

Ô hay...

Một mũi tên như ánh sáng kích xạ mà ra, cách bên người Giang Nam vài dặm bắn qua, Tam Khuyết đạo nhân cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Chết đi à nha? Ngươi cho rằng ngươi che giấu, liền có thể lẫn đi hỏa nhãn kim tinh của ta?

Hắn thả người nhảy đến cách Giang Nam không xa, nắm lên một mảnh gỗ vụn, dương dương đắc ý nói:

- Lại được một mặt Tiên Đỉnh Lệnh, ta quả nhiên vô địch rồi. Đúng rồi,

đếm một chút ta được bao nhiêu mặt...

Vẻ mặt Giang Nam kinh ngạc, nhìn xem đạo nhân béo này từ trong Tử Phủ đổ ra một đống lớn thượng vàng hạ cám, phần lớn là chút ít đá vụn nát mộc, bất quá Tiên Đỉnh Lệnh thực sự có hơn mười mặt.

Đạo nhân béo sờ một mặt Tiên Đỉnh Lệnh, sắc mặt biến hóa, tiện tay đem mặt Tiên Đỉnh Lệnh kia đến một bên:

- Rõ ràng còn có đồ dỏm, không biết là tên hỗn đản nào rõ ràng làm ra Tiên Đỉnh Lệnh giả dối... Lại là một khối đồ dỏm! Con mẹ nó, còn có thiên lý hay không, ngay cả người thành thật như ta cũng lừa gạt...

- Tam Khuyết đạo hữu thật thê thảm...

Bọn người Thi Hiên Vi chứng kiến đạo nhân này không ngừng hướng ra phía ngoài ném Tiên Đỉnh Lệnh, ngược lại đem đá vụn nát mộc trở thành bảo bối thu đi, rầu rĩ nói.

Đạo nhân mập bị quỷ che mắt sở tác sở vi, thường thường làm cho không người nào có thể thuyết phục, trong mắt của hắn nhìn qua cảnh tượng, bị Thần Thi trên lưng vặn vẹo, Giang Nam rõ ràng đứng ở bên cạnh hắn cách đó không xa, hắn cũng không có phát hiện.

- Cái trạng thái này của Tam Khuyết đạo hữu, rất khó sống đến cuối cùng, nếu như gặp phải người bình thường cũng thôi, nhưng nếu gặp phải nhân vật trước trăm, tuyệt đối là một tử lộ.

Giang Nam khẽ cau mày, ở trong chiến đấu, Tam Khuyết Đạo Nhân tuyệt đối không cách nào thấy người khác công kích, thậm chí nói không chừng chủ động hướng công kích của người khác nhào vô, chủ động muốn chết.

Mặc dù bị vận rủi Thần Thi biến thành như vậy, hắn như cũ có thể đoạt được mười mấy mặt Tiên Đỉnh Lệnh, có thể thấy được thực lực đạo nhân này đúng là mạnh đến nổi kinh người.

- Tiếp tục để cho hắn du đãng mọi nơi, hắn nhất định sẽ bị chết thê thảm không nỡ nhìn.

Giang Nam đột nhiên thần thức ba động, cùng thần thức của Tam Khuyết Đạo Nhân tiếp xúc, đem mình mới vừa rồi kiến thức nói với hắn một lần.

Hôm nay đạo nhân này bị quỷ che mắt, nếu như mình tùy tiện hiện ra ở trước mặt hắn, nói không chừng lại xuất hiện đường rẽ gì, dùng thần thức ba động tới truyền lại tin tức thích đáng nhất, sẽ không bị quỷ che mắt.

Thân thể Tam Khuyết Đạo Nhân chấn động, lập tức tỉnh ngộ lại, nghiêng đầu ngó chừng một khối núi đá cao hơn người nói:

- Giang lão đệ, thật sự là ngươi?

- Khụ khụ, ta ở chỗ này.

Giang Nam vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

- Ta biết.

Gương mặt mập đô đô của Tam Khuyết Đạo Nhân nụ cười chân thành, xoay người đối với một buội đại thụ chọc trời nói:

- Ta thật bị quỷ che mắt rồi? Khó trách mấy ngày nay ta cảm giác, cảm thấy có cái gì không đúng.

Giang Nam dở khóc dở cười, đưa tay khoác lên đầu vai hắn, lúc này đạo nhân mới chợt hiểu hiểu ra, hướng về không khí phía trước Giang Nam, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta quả nhiên là bị quỷ che mắt.

- Đạo hữu, ngươi dùng thần thức đi xem, là có thể thấy được.

Giang Nam nhắc nhở.

Tam Khuyết Đạo Nhân bừng tỉnh đại ngộ, thần thức phóng ra ngoài, sắc mặt nhất thời một đen, cả giận nói:

- Tiên Đỉnh Lệnh của ta! Thằng bố mày Thần Thi!

- Đạo hữu, hiện tại Thần Thi có thể che cặp mắt của ngươi, bước kế tiếp là có thể che những giác quan khác của ngươi, để thính giác, xúc giác, khứu giác, vị giác của ngươi hết thảy tiêu mất. Ngươi bây giờ, thật không thích hợp một mình nghênh chiến đối thủ, không bằng ngươi cũng đến Tử Phủ của ta.

Giang Nam cười nói:

- Âu đạo hữu, Thiệu đạo hữu cùng Hiên Vi đang ở trong Tử Phủ của ta, chỗ này của ta còn có hơn ba mươi Tiên Đỉnh Lệnh, hơn nữa ngươi lấy được mười mấy Tiên Đỉnh Lệnh kia, đủ có thể làm cho ngươi có tư cách tiến vào Vọng Tiên Đài.

- Chỉ có thể như thế.

Giang Nam thu Tam Khuyết Đạo Nhân vào bên trong mi tâm, lúc này hướng Hoang Cổ Thánh Sơn trong Xã Tắc Đồ bay đi, cùng lúc đó, cũng có thật nhiều cao thủ trẻ tuổi chạy tới Thánh sơn, thỉnh thoảng xuất hiện từng tràng chiến đấu kinh người.

- Hoang Cổ Thánh Sơn!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn tòa Thánh sơn huy hoàng đại khí ở tiền phương, chỉ thấy tòa thánh sơn này mặc dù chỉ là chế phẩm bắt chước Hoang Cổ Thánh Sơn thật, nhưng như cũ rầm rộ, nguy nga tráng quan, làm lòng người sinh kính sợ!

Ở đỉnh núi Thánh sơn, chính là thần đỉnh trong truyền thuyết, là điểm cuối của người thần chi đạo, trong truyền thuyết đi tới thần đỉnh, chính là tiến vào Thần Giới, siêu phàm thoát tục!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 920: Ta Đưa Ngươi Về Nhà!

Thần đỉnh trong Xã Tắc Đồ tự nhiên không thể nào tiến vào Thần Giới, bất quá cũng đại biểu một loại địa vị, địa vị cao thượng vô thượng!

- Giang giáo chủ, ngươi rốt cuộc đã tới. Chưa từng nghĩ, ngươi lại có thể đi tới một bước này.

Giang Nam đang muốn lên núi, đột nhiên chỉ nghe một tiếng hừ lạnh truyền đến, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy ở thần đỉnh Thánh sơn, vân sâu phiêu miểu, một vị nam tử trẻ tuổi bạch bào gấm mang, quần áo vô cùng sa hoa, đứng ở đỉnh núi, quanh thân Thần Quang rung chuyển, phía sau đứng vững một Thần Đế hư ảnh, rộng lớn to lớn.

Người này giống như một Thần Đế cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống chúng sanh.

- Nguyên lai là Hạo huynh.

Giang Nam lên núi, một bước trăm dặm, cũng không lâu lắm, liền đi lên tòa thánh sơn này, chỉ thấy trên thánh sơn trừ Hạo Thiếu Quân ra, còn có vài chục vị cao thủ hoặc ngồi hoặc đứng, mỗi người cũng cực kỳ cường đại, hơn xa người khác!

Ở nơi này có một người tạo thành Động Thiên bao la hùng vĩ, phía sau là Đạo Đài lồng lộng nặng nề, Thần Phủ cùng Thiên Cung, vô số đạo văn hóa thành đủ loại Thú Thần kinh khủng, chạy chồm gào thét, kinh người chí cực. Đạo Đài của hắn vô cùng bát ngát, mỗi một tòa Đạo Đài đều có trăm vạn dặm, trên Đạo Đài coq đủ loại Thần Quang bắt đầu khởi động, Thần Phủ cũng cực kỳ rộng lớn, trong phủ Thú Thần đứng vững vàng, cùng chung cung phụng một pho tượng Hoang Thần bốn đầu tám chân tám cánh tay.

- Nam Bộ Hoang Thành Hoang Cảnh Thiếu Tôn!

Con ngươi của Giang Nam cự lui, Hoang Cảnh Thiếu Tôn này là một nhân vật cực kỳ cường đại, lực lượng trong cơ thể giống như Hồng Hoang mãnh thú ngủ đông, nếu như bộc phát ra, nhất định rất là kinh người, là một nhân vật không thua Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cảm ứng được ánh mắt của hắn, đột nhiên mở mắt hướng hắn xem ra, Giang Nam lập tức cảm giác được hơi thở vô cùng cuồng dã bá đạo hướng mình bức tới.

Hơi thở của Hoang Cảnh Thiếu Tôn đi tới bên cạnh hắn, đột nhiên khó có thể tiến thêm một bước nữa.

- Thực lực không tệ.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn nhẹ kêu một tiếng, mở mắt đánh giá Giang Nam, lộ ra vẻ ngưng trọng.

Giang Nam bỏ qua Hoang Cảnh Thiếu Tôn, hướng những người khác quét nhìn đi, chỉ thấy Vi Tuyết Chủ một thân áo đen, đứng ở cách đó không xa, lúc này giơ tay, thân mật vạn phần nói:

- Tiểu Nguyên Quân, chúng ta lại gặp mặt!

Sắc mặt Vi Tuyết Chủ biến hóa, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía:

- Giang giáo chủ, ngươi không nên tới thần đỉnh, nơi này không phải là địa phương ngươi có thể tới. Ngươi không đến thần đỉnh, còn có thể giữ được tánh mạng, tiến vào Vọng Tiên Đài. Bất quá nếu ngươi đã tới, vậy thì mơ tưởng đi xuống, bởi vì ngươi chắc chắn chết yểu!

Giang Nam tức cười, lạnh nhạt nói:

- Nhiều đạo hữu ở chỗ này như vậy, lẫn nhau kiềm chế, ngươi dám hướng ta xuất thủ sao? Ngươi không sợ nguyên khí tổn thương nặng nề, bị đào thải hả?

Sát khí trong cơ thể Vi Tuyết Chủ xông ra, hận không thể lập tức xuất thủ chém giết, bất quá Giang Nam cũng không có nói sai, mọi người tới chỗ nầy là hạng người tâm cao khí ngạo, cũng muốn tài nghệ trấn áp quần hùng, trở thành đệ nhất nhân trong trẻ tuổi của Trung Thiên thế giới.

Nhưng mà, cường giả có thể đặt chân ở thần đỉnh, cũng là nhân vật rất giỏi, tu vi thực lực chênh lệch không lớn, nếu như hướng Giang Nam động thủ mà nói, cho dù nàng có thể thắng, cũng chắc chắn nguyên khí tổn thương nặng nề, thế tất sẽ bị những người khác thừa dịp.

Mà những tuổi trẻ cường giả khác đứng ở đây, chỉ sợ cũng là ôm lấy ý nghĩ đồng dạng.

Bọn họ hùng tâm bừng bừng, vì vậy mới có thể đi lên thần đỉnh, gặp lại quần hùng thiên hạ, mỗi người đều có ý nghĩ trở thành đệ nhất nhân, nhưng mỗi người cũng không nguyện trước thời hạn động thủ, bị người khác chiếm tiện nghi.

- Tha cho ngươi một mạng...

Vi Tuyết Chủ thấp giọng nói.

Giang Nam khẽ mỉm cười, lơ đễnh, tiếp tục đánh giá bốn phía, chỉ thấy Trung Châu Thần Triều Hi Hoàng Thái Tử cũng ở trong đó, phía sau tử khí rung chuyển, phiêu dật như sông, sông dài rung chuyển, để cho vị Thái Tử lộ này ra vẻ sâu không lường được.

Còn có một người cùng Giang Nam đã có qua một lần giao thủ, chính là cường giả đã từng đánh lén qua hắn, cùng hắn đại chiến một cuộc, bị hoài nghi là Thần Giới đầu sỏ chuyển thế.

Người này ngồi nghiêm chỉnh, không hiển lộ sơn thủy, nhưng mà lại cực kỳ khủng bố, cho Giang Nam áp lực thậm chí còn muốn vượt qua đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Hạo Thiếu Quân!

Trừ lần đó ra, hắn còn chứng kiến Diệu Đế tiểu hòa thượng, đang cùng

một tăng nhân người mặc Tử Kim áo cà sa, bên cạnh có một con ngựa trắng vừa nói vừa cười, nghĩ đến tăng nhân kia chính là Tây Hoang Phật Thành Ngọc Chân Thượng Nhân.

Tây Hoang Phật Thành là một chi nhánh đứng đầu của Cực Nhạc Đại Thế Giới Vạn Phật, Ngọc Chân Thượng Nhân cùng Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng là cố nhân, hai người nói chuyện với nhau vui mừng.

- Vị này nói vậy chính là Liên Nguyệt Thánh Nữ, một trong Trung Thiên thế giới tứ đại tuyệt sắc, Tinh Quang Đại Đế huyết mạch truyền nhân!

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người một thiếu nữ, chỉ thấy dung mạo nàng kia cũng không có cái gì xuất chúng, chỉ có thể nói bình thường, ngũ quan cũng không hết sức xinh xắn, thấy thế nào cũng giống như một hàng xóm.

Bất quá, cô gái này là thuộc loại càng xem càng cảm thấy thuận mắt, càng xem càng cảm thấy nàng có một loại thần vận đặc biệt hấp dẫn ánh mắt của người khác.

Dung mạo của nàng tuyệt đối không thể được xưng tụng tuyệt sắc, nhưng lại có một loại khí chất làm người ta mê hoặc, trong lúc vô tình bị nàng hấp dẫn.

- Tinh Quang Đại Đế năm xưa tang vợ, sau liền không có lấy vợ, bất quá ứng với quần thần yêu cầu, hắn cũng có không ít hậu cung, để lại huyết mạch của mình. Vị Liên Nguyệt Thánh Nữ này, nhất định chiếm được vị Đại Đế này truyền thừa, có Đế cấp công pháp!

Về phần những người khác, Giang Nam cũng phát hiện rất nhiều cường giả cực kỳ khủng bố, so với hắn cũng không thua gì.

Trung Thiên thế giới gặp may mắn, rất nhiều Thần Giới đầu sỏ truyền lưu công pháp, thậm chí rất nhiều Thần Đế ở chỗ này để lại huyết mạch truyền thừa, tỷ như Liên Nguyệt Thánh Nữ, Tư Mã Đoan Minh, chính là Thần Đế

huyết mạch.

Mà người có Đế cấp công pháp, chỉ sợ cũng có không ít. Về phần người có Thần Tôn cấp công pháp, lại càng không dưới trăm người!

Tỷ như Giang Nam quen biết, Hoa Trấn Nguyên tu luyện chính là Thần Tôn cấp công pháp, Tam Khuyết Đạo Nhân tu luyện chính là Đế cấp công pháp, Thi Hiên Vi tu luyện cũng là Thần Tôn cấp công pháp, ba người bọn họ ở trong chút ít cường giả này cũng không tính xông ra, có thể thấy được nội tình của Trung Thiên thế giới kinh khủng bực nào!

Hơn nữa trừ lần đó ra, còn có các loại Thần Thể hiện lên, cũng là nhân vật vô cùng được.

- Trung Thiên thế giới, quả nhiên cường giả xuất hiện lớp lớp.

Giang Nam đang muốn ngồi xuống, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười lạnh nói:

- Họ Giang, mọi người ở đây, đều là nhân vật có uy tín có danh dự, ngươi cũng xứng cùng chúng ta ngồi chung?

Chương 921: Kinh Diễm. (1)

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy người mở miệng nói chuyện kia tay cầm chiết phiến, cùng mình từng có gặp mặt một lần, là Quý Trang Quý Quân Tử, nương theo ở bên cạnh Hạo Thiếu Quân, hẳn là nhận được Hạo Thiếu Quân giúp đỡ, cũng tập hợp đủ Tiên Đỉnh Lệnh.

- Quý Quân Tử có cái gì chỉ giáo?

Giang Nam thản nhiên nói.

- Lăn xuống đi.

Quý Quân Tử lạnh lùng nói:

- Ngươi làm nhục văn hóa, ta muốn ngươi từ thần đỉnh lăn xuống!

Giang Nam đối với hắn làm như không thấy, ánh mắt rơi vào trên người Hạo Thiếu Quân, nhẹ giọng nói:

- Hạo huynh, trông nom tốt chó của ngươi. Nếu không ta làm thịt chó của ngươi, ngươi không nên trách ta không để cho ngươi mặt mũi.

Hạo Thiếu Quân cười ha ha:

- Giang giáo chủ cớ gì nói ra lời ấy? Quý Quân Tử xưa nay có danh xưng quân tử, làm việc công đạo, hắn nói giáo chủ nhục văn hóa, để ngươi lăn xuống thần đỉnh, vậy nhất định là ngươi không đúng, chư vị các ngươi nói có đúng hay không?

Ở bên cạnh hắn, U Lan cùng Chúc gia hai huynh đệ rối rít gật đầu đồng ý, phụ họa không dứt. Những người khác mười phần thú vị nhìn một màn này, nhưng không có lên tiếng, một bộ xem kịch vui.

- Hắn không câm miệng mà nói, như vậy ta liền để cho bọn họ câm miệng!

Thân hình Giang Nam chợt lóe, sau một khắc vọt tới trước người Quý Quân Tử, vượt thân va chạm, xương cốt toàn thân Quý Quân Tử bùm bùm nổ tung toái, trong miệng máu tươi cùng toái cốt cuồng phun!

Ầm!

Giang Nam một tay che trời, giống như một Ma Đế phủ xuống, một đạo Sâm La Ấn hướng Quý Quân Tử đắp hạ!

- Ngươi dám!

Hạo Thiếu Quân gầm lên, Thần Đế hư ảnh phía sau càng lộ ra vẻ rõ ràng, một chưởng đón nhận một kích kia của hắn, bàn tay của hai người đụng nhau, thần đỉnh chấn động, chín tầng mây mở ra, mọi người ở đây cũng cảm giác được hai cổ chiến ý bá đạo tuyệt luân hung hăng đụng ở một chỗ, làm cho trong lòng mình kịch liệt nhảy lên hai cái.

- Hai người này, thật là mạnh!

Hạo Thiếu Quân mới vừa đón lấy một kích kia của Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy trong mi tâm của Giang Nam có một đạo nhân ảnh bay ra, lại là một đạo Sâm La Ấn đắp xuống, tại chỗ đem Quý Quân Tử đánh cho tan xương nát thịt!

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân trầm xuống, mắt lộ ra sát cơ, Giang Nam làm trò trước mặt hắn đánh chết Quý Quân Tử, bao nhiêu cũng để cho mặt mũi của hắn có chút đứng không vững.

- Giang giáo chủ, ngươi dám giết người của ta...

- Sai lầm rồi, Hạo huynh, là ngươi dám ngăn cản ta giết người!

Giang Nam sải bước hướng hắn đi tới, bước đạp hư không, chiến ý ngập

trời:

- Nếu người khác không dám động thủ trước, như vậy ta sẽ đánh phá cục diện bế tắc! Hạo huynh, xin mời, ta tới đưa ngươi về nhà!

Giang Nam lời vừa nói ra, lập tức mọi người trên thần đỉnh một mảnh xôn xao, không ít người xì xào bàn tán, nghị luận xôn xao.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng tất cả mọi người trong nội tâm đều sớm đã nhận định, Hạo Thiếu Quân là một trong những tồn tại mạnh nhất trong bọn họ, tuyệt đối là nhân vật có thể nằm Top 10!

Có thể ở hàng tỉ chủng tộc, vô số huyết mạch, vô số truyền thừa của Trung Thiên thế giới bài danh Top 10, bản thân là một loại thành tựu rất giỏi!

Tuy nói Giang Nam tiếp được một kích của Hạo Thiếu Quân, thậm chí đem Quý quân tử ở dưới Hạo Thiếu Quân bảo hộ đánh chết, nhưng hắn dù sao cũng là hạng người bừa bãi vô danh, không có bao nhiêu thành quả chiến đấu triển lộ hậu thế, mà Hạo Thiếu Quân lại được công nhận cường giả!

- Khiêu chiến Hạo Thiếu Quân, đây là thủ đoạn dương danh lập vạn của Tân Tú mới xuất hiện sao?

Trong mắt Hoang Cảnh thiếu tôn tinh quang chợt lóe lên rồi biến mất, khóe miệng giật giật:

- Đáng tiếc, nếu khiêu chiến không thành, cái kia chính là phải chết.

- Thực lực của người này có thể cùng Hạo Thiếu Quân tranh chấp a?

Tư Mã Đoan Minh nói khẽ.

Bên cạnh hắn cao thủ so với Hạo Thiếu Quân còn nhiều hơn, hắn đi ra ngoài tất yếu tiền hô hậu ủng, người theo phần đông, lần này Tư Mã thế gia vì bảo vệ hắn tiến vào Vọng Tiên Đài cũng là hao tâm tổn trí, để cho rất

nhiều cao thủ trẻ tuổi trong tộc đi theo.

Từ lần trước Tư Mã Đoan Minh lọt vào nữ Thần chủ áo trắng đuổi giết, Tư Mã gia liền đối với an nguy của hắn coi trọng rất nhiều.

Bất quá thực lực của Tư Mã Đoan Minh cũng cực kỳ cao minh, chảy xuôi Đế huyết trong người, là một trong những cường giả tuổi trẻ mà Trung Thiên thế giới đều biết, cao thủ khác trong tộc chỉ là phụ gia cảu hắn mà thôi.

Vi Tuyết Chủ lạnh lùng nói:

- Thủ đoạn của vị Giang giáo chủ này, hoàn toàn chính xác có tư cách hướng chúng ta khiêu chiến, trùng kích Top 10, nhưng mà gần kề là có tư cách mà thôi. Hạo đạo hữu có thể ổn nhập Top 10, không chỉ là hắn bình thường bày ra chiến lực, mà là Đế Hoàng thần thể của hắn, nội tình của hắn!

Mọi người nghe vậy nhao nhao gật đầu, Hạo Thiếu Quân nội tình kinh người, thâm bất khả trắc, hắn tự nghĩ ra một môn kỳ công, thay đổi liên tục, dùng biến hóa thành vạn tộc, mỗi một loại chủng tộc thần thông cũng có thể ở trong tay hắn phát huy đến lớn nhất.

Có người thậm chí nói, môn công pháp này chỉ cần tiến hành hoàn thiện, chắc chắn có thể trùng kích Đế cấp công pháp!

Hơn nữa, kỳ ngộ của hắn liên tục, trong tay có vô cùng tài phú, có truyền thuyết hắn thậm chí đã nhận được Thần Tôn chi bảo.

Trừ lần đó ra, trong danh tự Đế Hoàng thần thể có chứa hai chữ "Đế Hoàng", hai chữ này, liền ý nghĩa loại thần thể này siêu việt tất cả thần thể, mỗi một chủng thần thể đều có chỗ cường đại của nó, chỗ cường đại chính thức của Đế Hoàng thần thể, lại chưa bao giờ có người bái kiến.

- Tiễn đưa ta về nhà?

Hạo Thiếu Quân nở nụ cười:

- Giang giáo chủ, ngươi quá mức tự tin rồi. Bất quá ta và ngươi sớm có ân oán, ta cũng sớm muốn giải quyết ngươi. Đã như vầy, hôm nay Hạo mỗ liền tiễn đưa ngươi lên đường!

Giang Nam đột nhiên dừng bước lại, giương giọng nói:

- Chậm đã!

Hạo Thiếu Quân khí thế công tác chuẩn bị, nghe vậy cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, ngươi sợ? Bất quá hiện tại đã chậm. Trong nội tâm của ta khẽ động sát niệm, liền không cách nào ngăn chặn.

- Điều này nói rõ tâm cảnh của ngươi còn không viên mãn, còn cần tu luyện thoáng một phát nữa.

Giang Nam cười nói:

- Hạo huynh, ngoại trừ chuyện ta ẩu đả qua ngươi ra, ta và ngươi cũng không có thù hận, chỉ là khí phách chi tranh.

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân lập tức đen, sự tình hắn bị Giang Nam, Diệu Đế cùng Hoa Trấn Nguyên quần ẩu, cũng không lan truyền đi ra ngoài, bất quá hắn vẫn đem việc này coi là vô cùng nhục nhã.

Giang Nam, Diệu Đế cùng Hoa Trấn Nguyên đều là nhân trung Hào kiệt, đều là nhân vật nổi tiếng có thể ở trong Chư Thiên vạn giới vào Top 100, ba người này liên thủ, có thể quét ngang bất kỳ một cao thủ trẻ tuổi nào, đánh không lại ba người này liên thủ cũng không phải sự tình mất mặt gì.

Nhưng Hạo Thiếu Quân tâm cao khí ngạo, cho rằng mình đích thật là thất bại, giờ phút này thấy hắn nhắc lại chuyện xưa, hắn muốn hướng mọi người giải thích thực sự không phải là Giang Nam ẩu đả qua hắn, mà là lọt vào ba người vây đánh, nhưng nghĩ đến bị vây ẩu cũng không phải sự tình sáng rọi gì, chỉ phải nuốt xuống lời nói sắp sửa phản bác, lạnh lùng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 922: Kinh Diễm. (2)

- Ngươi là muốn hướng ta cầu xin tha thứ sao?

- Cầu xin tha thứ ngược lại không đến mức, mà là muốn cùng Hạo huynh đánh cuộc một phen.

Ánh mắt của Giang Nam càng ngày càng lăng lệ ác liệt, trầm giọng nói:

- Đánh bạc Hạo huynh ở bên trong Minh Thổ lấy được một mặt đại kỳ cùng một cây thương!

Hắn mi tâm lóe lên, lấy ra Ngưu Đấu Định Hải Thương cùng Lang Gia thủy sư kỳ, ô hay một tiếng cắm trên mặt đất:

- Hạo huynh, mặt đại kỳ cùng đại thương kia là rơi vào trong tay của ngươi a?

Hạo Thiếu Quân nhìn nhìn Ngưu Đấu Định Hải Thương cùng Lang Gia thủy sư kỳ, trong mắt tinh quang mãnh liệt bắn ra, mi tâm lóe lên, đại thương ô hay một tiếng bắn xuống, mặt cờ tung bay, rõ ràng là Ngưu Đấu Thiên Sát thương cùng Đấu Chiến kim công kỳ nói:

- Thương cùng kỳ ở đây, có bản lĩnh, đả đảo ta, ngươi đem thương cùng kỳ lấy đi!

Hắn lời vừa nói xong, trong cơ thể thần quang bắn ra, đó là một loại Thánh Quang, thần thánh, trang nghiêm, nghiêm túc và trang trọng, Thần Quang cả ngày, chiếu rọi vạn dặm, cho người một loại cảm giác rung động vạn thần chi Vương, chúng thần Chi Chủ!

Trong cơ thể hắn huyết mạch chạy chồm, cái loại thanh âm này phảng phất để cho người chứng kiến trong tinh không Ngân Hà vận chuyển, Thiên

Hà đối chiều!

Sau lưng hắn, chỗ Thần Quang chiếu rọi, Đế Hoàng hư ảnh kia càng lộ ra chân thật, phảng phất thật sự có một Thần Đế đỉnh thiên lập địa đứng ở sau lưng hắn!

Rốt cục, vị Đế Hoàng hư ảnh này tiến về phía trước một bước, đi vào trong cơ thể Hạo Thiếu Quân, cùng hắn tương dung!

Đế Hoàng hư ảnh cực kỳ cao lớn, cao tới vạn dặm, nhưng mà lúc đi vào trong cơ thể Hạo Thiếu Quân, lại không có bất kỳ biến hóa nào, phảng phất thân thể của Hạo Thiếu Quân khoảng chừng vạn dặm!

Cái này đương nhiên là một loại ảo giác, là không gian áp súc hình thành dị tượng, trên thực tế Hạo Thiếu Quân như trước bình thường, thân thể cũng không có bất kỳ biến hóa.

Nhưng mà thời điểm vị Đế Hoàng hư ảnh này đi vào trong cơ thể của hắn, khí thế của hắn bắt đầu kịch liệt kéo lên, chỉ cần là khí thế áp bách, liền so vừa rồi đậm đặc mấy lần!

Hắn có một loại khí khái rầm rộ, quét ngang Càn Khôn tinh đấu, phá hủy thần đình cổ xưa mục nát, trùng kiến thần đình!

Đây là Hạo Thiếu Quân lần đầu tách ra tất cả khí thế của mình, lần đầu ở trước mắt người đời triển lộ ra chỗ cường đại chính thức của Đế Hoàng thần thể, làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, làm cho người sinh ra thần phục!

Ở đây tất cả cao thủ trẻ tuổi cũng không khỏi ngẩng đầu, nhìn xem vị tuổi trẻ cường giả này, khẽ nhíu mày.

Mặc dù là người trẻ tuổi đã từng cùng Giang Nam có giao thủ, bị cho rằng là Thần giới Cự Đầu chuyển thế kia, giờ phút này cũng không khỏi mở to mắt, mắt lộ ra Thần Quang, nhìn chằm chằm vào vị Đế Hoàng thần thể này, hiển nhiên cũng cảm thấy áp lực!

Tu vi cảnh giới của Hạo Thiếu Quân cũng không đạt tới Thiên Cung bát trọng, trái lại, cảnh giới của hắn vẫn chỉ là Thiên Cung tam trọng viên mãn, nhưng mà gần kề Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới, liền cho vị chuyển thế Cự Đầu này áp lực thực lớn, có thể nghĩ, nếu như hắn toàn lực ra tay, sẽ là kinh người bực nào!

- Nói không chừng, hắn tương lai thật sự có khả năng thành tựu Đế vị...

Vị Thần giới Cự Đầu chuyển thế kia tự nhủ.

Trong lòng bọn người Liên Nguyệt Thánh nữ, Vi Tuyết Chủ cùng Hoang Cảnh thiếu tôn, Ngọc Chân thượng nhân cũng cực kỳ rung động, cảm thấy áp lực đến từ Đế Hoàng thần thể.

Bọn hắn mấy tuổi trẻ cường giả này, đều là tu luyện công pháp tiền nhân truyền lại, từ một khắc bước vào tu hành này, tu luyện chính là Đế cấp công pháp, mà Hạo Thiếu Quân lại cùng bọn họ bất đồng.

Nghe đồn Hạo Thiếu Quân có thiên phú thần thông, vừa mới sinh ra đời liền lĩnh ngộ ra đủ loại thần thông, sau khi Hạo Thiên Thánh tông thu hắn vào môn tường, người này cũng không có tu hành Hạo Thiên Thánh tông công pháp, mà là dùng kinh điển của Hạo Thiên Thánh tông làm tham khảo, tự mình mở ra kinh điển thuộc về mình!

Hắn ở tu vi tâm cảnh cực cao, thần thông thiên phú, đủ loại công pháp không tỉnh hiển nhiên, có thể nói, hắn rất sớm đã bước vào cảnh giới tri hành hợp nhất!

Mà bọn người Liên Nguyệt Thánh nữ, Vi Tuyết Chủ lại thủy chung không có thể phóng ra một bước này.

Muốn phóng ra một bước này, phải đi ra con đường của bản thân. Dù ngươi là kỳ tài ngút trời, nếu như không có tìm được con đường của mình, mở ra công pháp của mình.

Dù ngươi tu luyện Đế cấp kinh điển, tu thành Thần Tôn Thần Quân, cũng

không cách nào được xưng tụng tri hành hợp nhất!

- Giang giáo chủ khiêu chiến người này, chỉ sợ có chút thất sách.

Ngọc Chân thượng nhân đột nhiên thở dài nói:

- Từ xưa đến nay, không có bất kỳ một vị Thần Đế nào, là dựa vào tu luyện công pháp người khác mà trèo lên Đế vị, đều là bản thân mở một con đường. Hạo thí chủ đã tìm được con đường của mình, tìm được đạo của mình, tri hành hợp nhất, cái này là Thần Đế chi tư.

Diệu Đế tiểu hòa thượng giống như có điều ngộ ra, nhẹ nhàng gật đầu, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Ngọc Chân sư huynh, nếu Giang giáo chủ không địch lại, mong sư huynh giúp ta một tay.

Ngọc Chân thượng nhân lắc đầu nói:

- Ngươi muốn ta trợ giúp Giang giáo chủ một tay? Cái này chỉ sợ có vi phạm ý tứ Phật chủ, Phật chủ chứng kiến đại kiếp nạn tương lai, không người may mắn thoát khỏi, mặc dù ngã Phật cũng có vẫn lạc mà lo lắng, cho nên muốn cho Vạn Phật chi tông ta một cái sinh lộ, cùng người tương lai có khả năng đại phóng dị sắc giao hảo. Hạo thí chủ có Thần đế chi tướng, không thể đắc tội.

Diệu Đế tiểu hòa thượng không khỏi lo lắng, vội vàng nói:

- Sư huynh, ngươi không biết là, Giang giáo chủ tương lai cũng sẽ đại phóng dị sắc sao?

Ngọc Chân thượng nhân tức cười, cười nói:

- Sư đệ, ngươi là nhân vật Phật chủ coi trọng, cho rằng ngươi tương lai tất thành châu báu, cố ý muốn tài bồi ngươi. Chỉ là, ngươi nghĩa khí giang hồ có chút quá nặng đi, còn có chút phỉ khí, phải sửa lại.

Tròng mắt của Diệu Đế tiểu hòa thượng quay tròn loạn chuyển, trong nội tâm âm thầm tính toán, nếu Giang Nam bị thua, nói cái gì cũng phải kéo Ngọc Chân thượng nhân xuống nước, lôi kéo hắn quần ẩu Hạo Thiếu Quân.

- Đế Hoàng thần thể, quả nhiên có chút tiền vốn! Hạo huynh, hi vọng lần sau lúc gặp lại, ngươi có thể càng mạnh hơn một ít nữa!

Giang Nam quát lớn, quát tháo mở vân, thân như Giao Long, ở giữa không trung chợt lóe lên, sau một khắc liền đến trước người Hạo Thiếu Quân, quanh thân hắn thần quang bắn ra, vô lượng Thần Quang trong chốc lát bao phủ trọn thần đỉnh!

- Giang mỗ không tiễn, Vô Úy Ấn!

Giang Nam trực tiếp vận dụng thủ đoạn mạnh nhất của mình, không có nửa phần giữ lại, trong lúc nhất thời tinh khí thần của hắn cao độ tập trung, khí huyết trở mình bạo thăng, thân thể ba chuyển, Vô Úy Ấn bay ra, Thần Quang trên đỉnh nổ vang, chấn động, mọi người cả kinh nhao nhao đứng dậy!

- Quân lâm thiên hạ!

Hạo Thiếu Quân gào thét, một ấn nghênh tiếp, hắn có kiêu ngạo của mình, nhìn thấy Giang Nam không có sử dụng pháp bảo, mình cũng không có sử dụng pháp bảo, vậy mà ý định dùng thần thông đối kháng thần thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 923: Một Thương Đóng Đinh. (1)

Oanh,...

Kim đỉnh chấn động, Hoang Cổ Thánh sơn run rẩy, Hạo Thiếu Quân kêu rên một tiếng, thân hình bành một tiếng đụng nát hư không sau lưng, chỉ thấy ngàn dặm hư không phía sau không ngừng rung chuyển, bành bành bành nổ tung, kinh người đến cực điểm.

Hạo Thiếu Quân bị sinh sinh đánh vào trong hư không, đem hư không không ngừng đâm cho sụp đổ, vẽ ra một đường thẳng tắp!

Mà ở hậu phương, Vô Úy Ấn hóa thành một đạo tiên quang, lực lượng mênh mông vô địch đấu đá mà đi, rốt cục chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, lực lượng của Vô Úy Ấn triệt để tách ra, Hạo Thiếu Quân biến mất không thấy gì nữa!

Sau một khắc, thân hình của Hạo Thiếu Quân lóe lên, xuất hiện ở trong hoàng cung Trung Châu thần triều, lực lượng Vô Úy Ấn truyền lại ra hư không, vẫn tập sát mà đến!

- Bát hoang chí cực, Duy Ngã Độc Tôn!

Hắn song chưởng hợp lại, thần lực cuồn cuộn vọt tới, chấn động triều đình, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, tiếng gầm bành trướng đem không biết bao nhiêu cao thủ trẻ tuổi trong triều đình hết thảy đập bay, thậm chí quần thần cũng dừng chân bất ổn, rất nhiều Thần minh thân hình lay động, đạo tắc rung chuyển!

- Ta không né mà nói, có thể tiếp được một kích này của hắn, nhưng mà phải trọng thương sắp chết.

Khóe miệng của Hạo Thiếu Quân tràn ra thần huyết, khí thế cuồng bạo

chậm rãi sa sút, trong mắt tinh quang lóe lên, quay người rời đi:

- Đáng tiếc tâm cảnh của ta thất bại, động đào thoát chi niệm. Nếu không ta liều mạng trọng thương tiếp được một kích này của hắn, thua là hắn rồi!

Hắn nóng lòng chữa thương, hóa thành một đạo quang mang thoát ra hoàng cung, lưu lại văn võ quần thần cả triều cùng Hi Hoàng kinh ngạc, không biết chuyện gì xảy ra.

Trong triều lặng ngắt như tờ.

Sau một lúc lâu, mới có người thấp giọng nói:

- Đế Hoàng thần thể, bị người đào thải?

Cái thanh âm này vang lên, lập tức làm mọi người lâm vào trong lúc khiếp sợ giựt mình tỉnh lại, các loại thanh âm nhao nhao thành một đoàn:

- Ai dũng mãnh như vậy, rõ ràng ngay cả Đế Hoàng thần thể cũng có thể đào thải?

- Vừa rồi một kích Bát hoang lục hợp duy ngã độc tôn kia của Đế Hoàng thần thể, là cường hãn bực nào? Rung chuyển thần triều, ngay cả Hi Hoàng bệ hạ cũng bỗng nhiên đứng dậy, Hạo Thiếu Quân trong lúc xuất thủ có một loại Đế Uy tự nhiên, ai có thể đào thải hắn?

- Chẳng lẽ nói, Hạo Thiếu Quân là bị người vây công? Chỉ sợ chỉ có mấy vị cường giả vây công, mới có thể bức lui một vị đại cao thủ như vậy a?

- Không phải vây công! Vừa rồi một kích kia ngươi không có chứng kiến sao? Đối thủ của Hạo Thiếu Quân một kích xuyên thủng Trung châu xã tắc đồ, từ trong xã tắc đồ oanh kích mà đến, làm cho Hạo Thiếu Quân toàn lực chống cự, còn bị trọng thương, hướng hắn ra tay chỉ có một người!

- Chẳng lẽ là Tiên thể xuất thế?

- Không thể nào đâu? Nếu như Tiên thể xuất thế, đã sớm oanh động thiên

hạ, không người không biết không người không hiểu, há có thể không có tiếng tăm gì đến bây giờ?

...

Trên triều đình, các loại thanh âm làm cho đinh tai nhức óc, đại thừa tướng không khỏi nhíu mày, trầm giọng quát:

- Yên lặng! Nơi này là triều đình, há lại cho ồn ào?

Mọi người vẫn còn nhao nhao, thậm chí ngay cả văn võ bá quan cũng nghị luận nhao nhao, căn bản không có người yên tĩnh. Vị thừa tướng kia cau mày, Hi Hoàng đưa tay cười nói:

- Không cần như thế, để bọn hắn nói đi. Đào thải Hạo Thiếu Quân, ngay cả ta cũng vạn phần khiếp sợ, rất muốn biết rốt cuộc là ai gây nên, một kích này, khiếp sợ đương thời a. Ái khanh ngươi có giải thích gì, không ngại cũng nói ra.

- Bệ hạ, lần này bên trong rất nhiều tuổi trẻ cường giả tiến vào Trung châu xã tắc đồ, không có người có thể đào thải Hạo Thiếu Quân.

Vị đại thừa tướng kia khom người, trầm giọng nói:

- Đối thủ của Hạo Thiếu Quân sử xuất một kích này, dùng cái nhìn của ta cũng là trả giá thật lớn, Hạo Thiếu Quân có thể tiếp được, nhưng mà tâm cảnh của hắn bị đối phương áp bách, không chiến mà bại. Tâm cảnh của đối phương, viễn siêu hắn, ở vào một loại tâm tình vô địch. Tâm cảnh của Hạo Thiếu Quân thất bại trước, đợi hắn lĩnh ngộ đến điểm này, đã chậm.

- Ái khanh nói, cùng ta không bàn mà hợp.

Hi Hoàng gật đầu cười nói:

- Chỉ là không biết người này rốt cuộc là ai. Hạo Thiếu Quân tri hành hợp nhất, chính là nhân kiệt vạn cổ ít có, người này có thể ở trên tâm cảnh trấn áp

hắn một đầu, có thể thấy tâm cảnh của người này rất khủng bố.

- Bệ hạ...

Vị đại thừa tướng kia do dự thoáng một phát, nhịn không được nói:

- Mấy vị thượng sứ sưu tầm chuyển thế thân của vị kia, người này có thể là...

Hắn cũng không nói gì xuống, trong lòng Hi Hoàng nghiêm nghị, khẽ gật đầu, cũng không có vạch trần, mà là xa xa nhìn về phía mấy vị thượng sứ như trước ngồi nghiêm chỉnh, ngưng mắt nhìn Trung châu xã tắc đồ chăm chú kia.

Hắc Bạch nhị sứ cùng với mấy thần bí khách của các Đại Thế Giới khác đến thăm giờ phút này như trước đang trông xem xã tắc đồ thế nào, bất quá mấy người kia giờ phút này đều khẽ nhíu mày, thần thức của bọn hắn tầm đó chấn động, không ngừng trao đổi.

- Không phải hắn.

- Quang Vũ đế chuyển thế thân hoàn toàn chính xác không phải là hắn, bất quá người này có thần đế chi tư, đáng giá trọng điểm chú ý.

- Thần thông của hắn, một nửa là Huyền Môn chính đạo, một nửa là Địa Ngục Ma Đạo, tâm tình cao viễn không sợ, có thể so với Thần Đế lúc thiếu niên.

- Báo cáo lão tổ, thỉnh lão tổ định đoạt, xem hắn kiếp trước kiếp này, thấy rõ tất cả bí mật của hắn.

...

Mà ở trên đỉnh Hoang Cổ Thánh sơn của Trung châu xã tắc đồ, khí tức của Giang Nam dần dần hạ xuống, Thần Quang phản hồi vào trong cơ thể, không hề như vừa rồi khủng bố làm cho người ta sợ hãi như vậy.

Bất quá, khí huyết của hắn còn đang không ngừng bốc lên, rung chuyển, đó là lực phản chấn của Hạo Thiếu Quân tạo thành tổn thương cho hắn, để cho khí huyết của hắn sôi trào, thật lâu không thể dẹp loạn.

- Hạo Thiếu Quân hoàn toàn chính xác rất cường, có thể tiếp được một kích của ta mà Bất Tử!

Giang Nam run rẩy cánh tay nhức mỏi, lục phủ ngũ tạng đều bị lực phản chấn này chấn có chút rạn nứt, bất quá nhục thể của hắn là kinh người bực nào, Ma Ngục Huyền Thai Kinh thoáng vận chuyển, thân thể liền lập tức phục hồi như lúc ban đầu.

Tuy nói Hạo Thiếu Quân thất bại, nhưng mà cho hắn rung động như trước không gì so sánh nổi.

Giang Nam Vô Úy Ấn là lợi hại bực nào?

Một đạo Vô Úy Ấn, đặt trụ cột tri hành hợp nhất của hắn, môn thần thông này, hấp thu tất cả tinh hoa sở học mà Giang Nam biết, đem Thiên Đạo chín đại thần thông dung ở một lò, hỗn hợp Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn, Huyền Thai Ấn, Cửu chuyển chiến thể, Thái Dương Ấn, Thái Âm Ấn, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân ấn, Xích Viêm Tôn Vương ấn vân...vân, thần thông uy năng cường đại!

Một kích Vô Úy Ấn, liền có thể phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh khó quấn cùng làm người đau đầu nhất, phải biết rằng, thậm chí ngay cả Minh Thổ Thần Đế cũng chưa từng phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn, cho dù chứng đạo thành đế, nhưng mà suốt đời bị người chế trụ, thậm chí ngay cả sau khi chết cũng không được giải thoát!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 924: Một Thương Đóng Đinh. (2)

Nhưng mà, Hạo Thiếu Quân lại ngăn được đạo ấn pháp này, để cho Giang Nam cảm giác được áp lực cùng động lực thực lớn!

Bất quá, cái này cũng không có thể nói tư chất của Hạo Thiếu Quân hơn Minh Thổ Thần Đế, dù sao Minh Thổ Thần Đế là độ kiếp, mà Hạo Thiếu Quân lại vượt qua Giang Nam hai đại cảnh giới, đứng ở Trường Sinh Thiên Cung viên mãn cảnh giới.

Nếu Giang Nam cũng đứng ở Trường Sinh Thiên Cung viên mãn cảnh giới, một kích này Hạo Thiếu Quân liền tuyệt đối không cách nào tiếp được!

Lúc này đây, hắn thắng ở tâm tình tri hành hợp nhất cường đại phá rồi lại lập của mình, đạo tâm vô địch, tuy Hạo Thiếu Quân cũng đặt chân tri hành hợp nhất, nhưng mà hắn cùng với Giang Nam bất đồng, hắn thuận buồm xuôi gió, không có lọt vào bất luận ngăn trở gì, hắn tri hành hợp nhất là Đế Hoàng Thần Đế mang đến ưu thế.

Đế Hoàng thần thể mang cho hắn ưu thế cùng lĩnh ngộ vượt qua thường nhân, nhưng đồng thời cũng là một chướng ngại cự đại, để cho hắn không có trải qua gian khổ tôi luyện.

Cái này là địa phương Hạo Thiếu Quân không bằng Giang Nam.

Giang Nam ở trên con đường tu luyện trong vài thập niên này, tao ngộ ngăn trở tuyệt đối không ít, nhiều lần bị lưu vong, đi thế giới khác tị nạn, còn lọt vào Tịch Ứng Tình chi tử đả kích, thiên tân vạn khổ lĩnh ngộ ra tri hành hợp nhất, lại bởi vì Thái Hoàng lão tổ xuất hiện tâm tình bị phá, bởi vì tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh mà đưa tới Thiên Đạo đại kiếp nạn, cơ hồ bị Đạo Kim Ngọc Bàn trảm đạo cơ.

Mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh chỉ có thần thông tám cảnh tâm pháp,

không có thần thông, cần chính hắn suy diễn, khiến cho hắn không thể không bốn phía sưu tầm công pháp đến hoàn thiện Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Tư vị trong đó, chưa từng hướng ra phía ngoài nói, vất vả trong đó, chỉ có hắn tự mình biết.

- Cường giả bực này, đánh nhau mới có hương vị! Hạo Thiếu Quân cách Thanh Hoa Thiên Cung chỉ có nửa bước, tùy thời có khả năng đột phá, nếu hắn đột phá, ta liền không địch lại rồi. Bất quá, hắn tiến bộ, ta cũng tiến bộ!

Giang Nam quay người, rút hai thần thương cùng đại kỳ thu nhập bên trong Tử Phủ, lập tức vung tay áo một cuốn, đem rất nhiều Tiên Đỉnh Lệnh trên người Hạo Thiếu Quân rơi xuống thu hồi.

Tiên Đỉnh Lệnh trên người Hạo Thiếu Quân không nhiều lắm, chỉ có hơn năm mươi mặt, hoàn toàn có thể cam đoan mình tiến vào Vọng Tiên Đài.

Người này tuy nói cực kỳ quyến ngạo, nhưng mà làm việc rất có nguyên tắc, có chỗ khiến người khâm phục.

Trên Thần đỉnh, rất nhiều tuổi trẻ cường giả vẫn còn trong khiếp sợ.

Một kích kia, thật sự kinh diễm, thật sự rung động nhân tâm, tất cả mọi người nhận định Giang Nam tất bại, chắc chắn ở trong tay Hạo Thiếu Quân té ngã, nhưng mà tình huống hết lần này tới lần khác vượt quá dự liệu của bọn hắn, ngược lại là Hạo Thiếu Quân không có thể khiêng một kích của Giang Nam, không thể không bỏ chạy, ly khai Trung châu xã tắc đồ!

- Tiên thể xuất thế sao?

Có người thấp giọng nói:

- Ta vừa rồi từ bên trong Thần Quang giống như mênh mông biển lớn, phảng phất thấy được một đám Tiên quang...

Những người khác cũng có loại nghi hoặc này, vừa rồi một kích kinh

diễm kia của Giang Nam, trong thoáng chốc để cho người chứng kiến một đạo phi tiên chi quang, mà Tiên thể trong truyền thuyết, là loại dị tượng này, chỉ là càng thêm rầm rộ!

- Hẳn là một Tiên thể không trọn vẹn!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn hai mắt tỏa ánh sáng, gắt gao nhìn thẳng thân thể Giang Nam, ánh mắt lộ ra vẻ tham lam:

- Bất quá mặc dù là tiên thể không trọn vẹn, cũng không phải chuyện đùa, đạt được tiên thể không trọn vẹn này, thực lực của ta chắc chắn phóng đại, thậm chí nói không chừng có thể suy nghĩ ra ảo diệu thành tiên!

- Thiếu Tôn đừng làm rộn.

Diệu Đế tiểu hòa thượng hướng hắn chân thành nói:

- Giang giáo chủ sẽ đánh chết ngươi đấy.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn giận dữ, hung dữ mà nhìn hắn, Diệu Đế tiểu hòa thượng lộ ra có chút người vô tội, đối với Ngọc Chân thượng nhân bên người nói:

- Sư huynh, hắn hung ta, ánh mắt thật hung tàn. Nếu không sư huynh đệ chúng ta liên thủ, tiễn đưa Thiếu Tôn đi Tây Thiên gặp Phật tổ, ngươi thấy như thế nào?

Ngọc Chân thượng nhân đối với vị tiểu sư đệ này vạn phần đau đầu, trầm giọng nói:

- Sư đệ bình tĩnh, Thiếu Tôn đối với ngươi cũng không ác ý.

- Giang giáo chủ, ngươi một kích đánh bại Hạo đạo hữu, hôm nay hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất nhân trong trẻ tuổi của Trung Thiên thế giới!

U Lan Thánh nữ đột nhiên mở miệng nói.

Trên mặt nàng nhu hòa vui vẻ, nhoẻn miệng cười, phong tình vạn chủng:

- Giang giáo chủ hoàn toàn chính xác phi thường lợi hại, bất quá cùng Hạo đạo hữu liều mạng, chỉ sợ ngươi cũng không hơn gì a? Ngươi vừa rồi một kích kia, chỉ sợ đem tu vi của ngươi tiêu hao được không sai biệt lắm? Thực lực ngươi bây giờ, mười thành có thể còn lại một thành cũng là miễn cưỡng, lúc này nếu có người có thể tiêu diệt ngươi, há không phải có thể chuyển biến thành, trở thành Trung Thiên trẻ tuổi đệ nhất nhân?

Nếu thật sự có người này, U Lan tự nhiên tâm vui mừng thần phục.

Nàng lời vừa nói ra, ở đây rất nhiều tuổi trẻ cường giả không khỏi tim đập thình thịch, tên tuổi Trung Thiên đệ nhất nhân quá vang, quá chói mắt, lúc này Giang Nam nguyên khí đại thương, hiện tại giết hắn đoạt được tên tuổi đệ nhất nhân, đích thật là thời cơ tốt nhất!

Có người đã rục rịch, ví dụ như bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, bọn hắn đối với cái gọi là đệ nhất nhân cũng không thèm để ý, chính thức để cho bọn hắn để ý chính là thân thể Giang Nam, cái gọi là "tiên thể không trọn vẹn"!

Nếu như là tầm thường, muốn tiêu diệt Giang Nam đoạt được "tiên thể không trọn vẹn", bọn hắn cũng cần trả giá thật lớn, mà bây giờ Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân liều mạng một kích, nguyên khí đại thương, là thời cơ cướp lấy "Tiên thể" tốt nhất!

Giang Nam nghiêng đầu nhìn U Lan Thánh nữ, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- U Lan sư tỷ, chúng ta có cừu oán?

U Lan Thánh nữ nao nao, lắc đầu nói:

- Thiếp thân cùng Giang giáo chủ chỉ là vừa chạm mặt không có bao lâu, như thế nào sẽ cùng Giang giáo chủ có cừu oán?

- Đã không có thù, ta cũng chưa từng đắc tội qua Thánh nữ...

Trên mặt Giang Nam tràn đầy sát khí, lạnh nhạt nói:

- Như vậy vì sao U Lan Thánh nữ như một đầu chó điên, gắt gao cắn ta không thả?

- Ngươi...

U Lan Thánh nữ tức giận đến toàn thân phát run, sắc mặt tái nhợt.

- Kiếp sau ngươi tìm ta báo thù a!

Thân hình Giang Nam khẽ động, đánh vỡ hư không, một đạo Sâm La Ấn ầm ầm che xuống, U Lan Thánh nữ vừa sợ vừa giận, quát tháo một tiếng, một mặt gương sáng huy hoàng phát quang, hướng Sâm La Ấn nghênh khứ, cười lạnh nói:

- Họ Giang, ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao? Cũng thế, ta tự mình đem ngươi chém giết, đoạt được tên tuổi đệ nhất nhân!

Đột nhiên, Sâm La Ấn biến mất không thấy gì nữa, trong tay Giang Nam nhiều ra một đại thương, rõ ràng là Ngưu Đấu Thiên Sát thương trong tay Hạo Thiếu Quân, một lưỡi lê xuyên xuống, đinh một tiếng đem mặt gương sáng kia xuyên thủng, mũi thương từ đỉnh đầu của U Lan Thánh nữ cắm vào, thẳng quán lòng bàn chân, ô hay một tiếng đem nàng đóng đinh trên mặt đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 925: Họa Loạn Thần Đỉnh. (1)

- Hiện giờ thế giới thanh tịnh a.

Giang Nam chấn thương run lên, đem U Lan Thánh nữ chấn đến chia năm xẻ bảy, mỉm cười nói.

Trên Thần đỉnh hoàn toàn yên tĩnh, ở trước khi Giang Nam đến, tất cả trẻ tuổi cường giả lẫn nhau kiêng kỵ, không một người dám can đảm dẫn đầu động thủ đánh giết đối thủ, nhưng mà Giang Nam mới vừa đến nơi đây, quả thực giống như là sấm gió, dễ như trở bàn tay, lần đầu tiên xuất thủ liền đánh nổ tung Quý Quân Tử, lần thứ hai xuất thủ đào thải Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân, lần thứ ba xuất thủ trực tiếp đánh gục U Lan Thánh Nữ, danh tiếng nhất thời vô lượng!

Chỉ từ khí thế đi lên nói, khí thế của Giang Nam đã đem tất cả trẻ tuổi cường giả trấn áp, làm cho người ta có cảm giác bị áp bách không gì so sánh nổi!

Tuy nói U Lan Thánh Nữ cũng không phải là một trong Trung Thiên tứ đại tuyệt sắc, xếp hạng so sánh với đám người Thi Hiên Vi, Vi Tuyết Chủ cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ thua kém một chút, nhưng nàng dù sao cũng là một cô gái cực kỳ xinh đẹp, thường xuyên tham dự các thịnh hội, vây quanh đông đảo.

Nàng bị Giang Nam nhất thương thọc chết, vẫn để cho tại chỗ không ít người trong lòng một trận tiếc hận.

- Hắn không phải là đã không có bao nhiêu pháp lực sao? Làm sao còn có thể động dụng Thần Thông, tế lên pháp bảo?

Có người thấp giọng nói.

Những người khác cũng nhíu mày, Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân động thủ, một kích kia mọi người đều thấy rõ, tuyệt đối đã đem tu vi pháp lực của hắn tiêu hao không còn dư lại bao nhiêu, không đủ để tiếp tục phát động Thần Thông, tế lên pháp bảo.

Nhưng mới vừa rồi Giang Nam đánh chết U Lan Thánh Nữ, lại dùng một đạo Đế cấp Thần Thông, sau đó ở lúc U Lan Thánh Nữ tế lên pháp bảo phòng ngự, trực tiếp tế lên Ngưu Đấu Thiên Sát Thương, đánh bại phòng ngự mạnh nhất của nàng, đem nàng đóng đinh.

Này nói rõ, Giang Nam cũng không có giống như bọn họ suy đoán, pháp lực hao hết, ngược lại, hắn còn có pháp lực.

Đột nhiên, một đạo hồ quang vô thanh vô tức hướng sau ót của Giang Nam chém tới, rõ ràng là một vị cao thủ trẻ tuổi âm thầm xuất thủ, cố gắng một kiếm chém giết!

Đây là một thanh thần kiếm, nhưng thần uy trong đó không có tiết ra ngoài chút nào, làm cho người ta cơ hồ không thể nhận ra!

Cùng lúc đó, lại có hai người khác cơ hồ ở cùng một thời gian xuất thủ, một người thân thể tăng vọt, chính diện tiến công, khí thế bá đạo thảm thiết, giống như một Ma Thần cao tới vạn trượng, phía sau Thiên Cung nặng nề san sát, Thiên Cung nửa đường thì cùng đạo văn đan vào, rõ ràng là một vị tuyệt đại cường giả Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, đạo văn đã bắt đầu hướng đạo tắc chuyển hóa!

Chỉ thấy vô số đạo tắc đạo văn đan vào, hóa thành một cự chân, từ giữa không trung ầm ầm hướng Giang Nam đạp xuống!

Tên còn lại thì từ phía bên phải đánh tới, phất tay chính là một quyển trận đồ, trong trận đồ truyền đến Thần Ma gào thét, chỉ thấy một thân thể dử tợn kinh khủng ở trong trận đồ giãy dụa, một Ma Thần khắp cả người khớp xương quấn quanh xé rách trận đồ giết ra, hướng Giang Nam giết tới!

- Chư vị, đồng loạt ra tay, vì U Lan Thánh Nữ báo thù, diệt trừ ma đầu kia!

Tế lên trận đồ cái kia vị trẻ tuổi cường giả lớn tiếng quát lên.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn ầm ầm đứng dậy, ánh mắt sắc bén chí cực, nhìn thẳng Giang Nam, cười lạnh nói:

- Một nữ nhân chết, khi còn sống xinh đẹp như thế nào, sau khi chết cũng là hồng phấn khô lâu, giá trị các ngươi gây chiến sao?

Thân hình hắn va chạm, đem vị Thiên Cung bát trọng tuyệt đại cường giả kia đụng phải hộc máu, lấy tay một trảo, đem Đạo hồ quang dẫn đầu đánh lén Giang Nam kia nắm trong tay, dùng sức chà xát, thanh thần kiếm kia trực tiếp bị hắn vắt thành bánh quai chèo!

Vị Nam Bộ Hoang Thành thiếu chủ này vô cùng mạnh mẽ, dẫn đầu đánh lui hai người vây công Giang Nam, ngay sau đó một quyền trào ra, đánh lui Bạch Cốt Ma Thần trong trận đồ nhảy ra kia, lẻ loi một mình đứng ở trước mặt Giang Nam!

Trên người hắn trần trụi, chỉ mặc một quần cộc da thú, tóc đen phất phới, hơi thở cuồng dã khôn cùng.

Hai mắt hắn giống như tinh thần đen nhánh, chưa từng sử dụng bất kỳ thân thể Thần Thông, thân thể liền cao tới chừng mười trượng, trên cao nhìn xuống Giang Nam:

- Giang giáo chủ, ta giết ngươi cũng không phải là vì nữ nhân chết kia, mà là vì cướp lấy nhục thể của ngươi, ngươi không nên hiểu lầm!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên Cự Nhân này, mặt mỉm cười nói:

- Thiếu Tôn, mời. Đúng rồi, ngươi dùng pháp bảo gì?

Sắc mặt Hoang Cảnh Thiếu Tôn dử tợn, nhe răng cười nói:

- Ta từ trước cùng người đánh đập, chưa bao giờ dùng pháp bảo, chỉ bằng vào thân thể liền đem đối thủ oanh giết, bất quá nhục thể của Giang giáo chủ ngươi, chỉ sợ so với ta không kém, cho nên, ta lần này muốn dùng pháp bảo! Chùy tới!

Hắn lấy tay bắt vào trong hư không, chỉ thấy hư không rung chuyển, một cây cốt chùy khổng lồ từ trong hư không lộ ra một góc, thần uy tràn ngập, đây không phải là thần uy bình thường, mà là một loại uy nghiêm bao trùm ở trên Chư Thần, thậm chí còn muốn vượt qua Thần Chủ!

Mặt ngoài cốt chùy trắng như tuyết, thậm chí hiện ra từng đạo đạo tắc vô cùng thô to, những đạo tắc này câu liên, tạo thành vài bức hình ảnh thượng cổ chiến tranh, Chư Thần công phạt đại chiến, rất động nhân tâm!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn vừa rút cốt chùy ra, cười lạnh nói:

- Cây cốt chùy này, chính là của Nam Bộ Hoang Thành thủy tổ ta, năm xưa Hoang Tổ chém giết một vị Thần Tôn, dùng chân của hắn luyện chế mà thành! Năng lượng trong cốt chùy này, ta không cách nào vận dụng, nhưng mà lại có thể huy vũ, đánh chết thần minh cũng không nói chơi...

- Nói như vậy, Thiếu Tôn cũng không có tế luyện thanh cốt chùy này rồi?

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, cười hỏi.

- Chính xác!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn ngạo nghễ nói:

- Thần Tôn chi bảo, há có thể là ngươi ta có thể tế luyện? Bất quá đợi ta đột phá đến Thần minh cảnh giới, là có thể tế Luyện Cốt chùy, phát huy uy lực của nó...

Hắn lời còn chưa dứt, chưa đem cốt chùy hoàn toàn rút ra, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam dữ dội lên, hiện ra ba mặt tám cánh tay, tám đạo Sâm La Ấn nhất tề hướng hắn đắp xuống, không đợi hắn trước đem pháp bảo rút ra liền

dẫn đầu động thủ.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười ha ha:

- Giang giáo chủ, cho dù ngươi trước công kích lại có thể thế nào? Quần cộc da thú trên người của ta, chính là phụ thân ta, Hoang Thành Hoang Thần sở luyện, thoạt nhìn mặc dù đổ nát, nhưng là một Chân Thần chi bảo, ngươi phá không ra phòng ngự của ta! Đợi cốt chùy vừa ra, chính là lúc ngươi bỏ mạng!

Thình thịch thình thịch!

Tám đạo Sâm La Ấn của Giang Nam rơi xuống, trong da thú quần cộc kia có vô số Chân Thần đạo tắc bay múa, đem công kích của hắn đỡ hết.

Đột nhiên, Giang Nam mi tâm chợt lóe, một bụi Thánh Quân thần thụ bay ra, vô số đạo Thần hà bá một tiếng xuống phía dưới chà đi, thình thịch thình thịch phá vỡ phòng ngự nầy, một cây liên hoa chùy bay ra, hung hăng đập vào trên ót Hoang Cảnh Thiếu Tôn, đem vị Nam Bộ Hoang Thành thiếu chủ này đập lật trên mặt đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 926: Họa Loạn Thần Đỉnh. (2)

- Đánh hắn!

Bên trong mi tâm của Giang Nam, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Thi Hiên Vi bay vọt ra, vây quanh Hoang Cảnh Thiếu Tôn một trận quyền đấm cước đá, đủ loại Thần Thông rớt xuống, trong khoảnh khắc liền đem Hoang Cảnh Thiếu Tôn đánh cho sưng mặt sưng mũi.

- Cốt chùy của ta vừa ra, các ngươi đều phải chết!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn giận dữ, quát lên.

Âu Tùy Tĩnh không khỏi phân trần tế lên Bát Bảo Liên Đài, Thánh Quang Phật Đà từ trong lửa bay ra, ngồi xuống Liên Đài, cầm trong tay lục bảo, đặt mông ngồi ở trên người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, ép tới hắn miệng mũi phóng hỏa, không cách nào rút ra đại cốt chùy.

Tam Khuyết Đạo Nhân từ trong vòng vây nhảy ra, trong miệng thốt ra một cái đại chùy, không khỏi phân trần liền hướng bàn tay to mà Hoang Cảnh Thiếu Tôn đang bắt được cốt chùy ném tới.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn bị đau, vội vàng buông tay, Đạo Nhân này cuống quít đem đại chùy của mình vứt qua một bên, bắt được cốt chùy liền hướng ra phía ngoài rút đi.

- Nặng như vậy?

Tam Khuyết Đạo Nhân sử xuất toàn lực, cốt chùy kia như cũ ở trong hư không, không có dao động chút nào, không khỏi lấy làm kinh hãi, thất thanh nói.

- Đạo hữu, ta tới thử một chút!

Giang Nam tiến lên, bắt được đại cốt chùy, dùng sức hướng ra phía ngoài rút đi, không ngờ cốt chùy này trầm trọng kinh người, cho dù là lấy thần lực của hắn cũng không có thể rút ra, chỉ rút ra năm sáu tấc, trong lòng cũng không khỏi thất kinh.

- Thần Tôn chi cốt luyện thành pháp bảo, quả nhiên là rất kinh người, nếu như Hoang Cảnh Thiếu Tôn huy vũ thanh cốt chùy này, ta thật sự không cách nào ngăn cản.

Tam Khuyết Đạo Nhân lần nữa đánh về phía trước, quát lên:

- Ba vị đạo hữu, các ngươi mau tránh ra, ta tới cỡi xuống quần cộc của hắn! Quần cộc này cũng là một dị bảo, không thể lãng phí!

Gương mặt của Thi Hiên Vi đỏ bừng, gắt một cái, ánh mắt của Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai nhất thời phát sáng, vội vàng đi cởi quần cộc của Hoang Cảnh Thiếu Tôn.

Thi Hiên Vi vội vàng quay đầu, không dám nhìn tới.

- Ta tới cởi, ta tới cởi!

Tam Khuyết Đạo Nhân hưng phấn trùng trùng hướng Hi Hoàng Thái Tử đánh tới, liếc mắt nhìn kêu lên:

- Cởi quần cộc ta sở trường nhất!

Thình thịch!

Sắc mặt Hi Hoàng Thái Tử xanh mét, một cái chân to bay ra, đá bay Đạo Nhân mập này ra ngoài.

Tam Khuyết Đạo Nhân giận dữ, liếc mắt nhìn mọi nơi, phẫn nộ quát:

- Mới vừa rồi các ngươi người nào ám toán ta?

Sắc mặt Hi Hoàng Thái Tử xanh mét, hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Vị đạo hữu này, là ta đá ngươi lại có thể thế nào? Ngươi thật to gan, nghĩ cởi... của ta, còn không cầm con mắt nhìn ta!

Ánh mắt Tam Khuyết Đạo Nhân nghiêng qua, đi tìm phương vị của Hi Hoàng Thái Tử, đột nhiên há mồm phun ra một cây cung thần, giương cung dẫn tiến, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, Tam Đức đạo gia gặp lại ngươi! Ngươi không nên cử động, ta nói đánh đầu của ngươi, liền tuyệt sẽ không bắn tới cái mông của ngươi!

Hi Hoàng Thái Tử bị hắn làm giận đến hai tay khẽ run, vẫn như là một cây trường thương đứng tại nguyên chỗ, lạnh lùng nói:

- Bản thân ta muốn nhìn, ngươi có thể thương tổn được ta chút nào hay không!

Mà ở bên Hoang Cảnh Thiếu Tôn kia, đám người Giang Nam như cũ quyền đấm cước đá, đem Hoang Cảnh Thiếu Tôn đánh cho thình thịch rung động.

- Buông tay, không cho phép nắm quần cộc!

Thiệu Thiên Nhai hướng Hoang Cảnh Thiếu Tôn quát lên.

Ô hay!

Một mủi tên của Tam Khuyết Đạo Nhân vọt tới, tiễn quang truyền vào hư không, sau một khắc một vị cường giả Yêu Tôn vương thành cách Hi Hoàng Thái Tử mấy dặm che hạ bộ kêu thảm thiết, trên mặt đất lăn qua lăn lại, tiếng kêu cực kỳ thê thảm.

- Ý không tốt, ta lại có thể bắn trật...

Tam Khuyết Đạo Nhân thẹn thùng, vội vàng lắp lại một mủi tên, quát lên:

- Một mủi tên này, ta tuyệt sẽ không bắn chệch!

Ô hay!

Tiễn quang chạy thẳng tới chỗ Diệu Đế tiểu hòa thượng, Ngọc Chân Thượng Nhân khẽ cau mày, vung tay áo phất một cái, đem tiễn quang bắn bay, hảo tâm nói:

- Tam đức đạo hữu, mắt ngươi dường như có chút không đúng...

Một tiếng hét thảm truyền đến, Ngọc Chân Thượng Nhân vội vàng theo tiếng nhìn lại, trên ót không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, chỉ thấy trên mông đít của Thiếu Thương Cung thiếu chủ có một tiễn vũ khẽ lay động, khúc khích hướng ra phía ngoài phún huyết.

- Thiếu Thương công tử, tiểu tăng không phải cố ý...

Ngọc Chân Thượng Nhân vội vàng giải thích, cao giọng nói.

Thiếu Thương Cung thiếu chủ kia giận dữ, cắn răng nhổ xuống tiễn vũ, hợp thành chữ thập hướng Ngọc Chân Thượng Nhân đánh tới, cười lạnh nói:

- Tốt hòa thượng, ngươi nói ngươi không phải cố ý, ngươi để cho ta một mủi tên cắm ở trên mông đít thử một chút!

Ngọc Chân Thượng Nhân vội vàng lui về phía sau, vội vàng giải thích:

- Công tử, tiểu tăng là vì thay sư đệ ta đỡ một mủi tên này, cũng không phải là cố ý muốn bắn công tử, đều nói oan gia nên giải không nên kết... Xin lỗi thí chủ, ta thật không phải là cố ý dẫm lên ngươi... Ngã phật từ bi, Ôn thí chủ, tiểu tăng không phải cố ý đem Thần Thông của Thiếu Thương công tử dẫn tới trên người của ngươi... Diệu Đế sư đệ, mau mau cứu ta!

Nơi xa, Tam Khuyết Đạo Nhân vẫn xéo mắt, một mủi tên tiếp theo một mủi tên chung quanh loạn xạ, quát lên:

- Tiểu tử thúi, ngươi không nên cử động, lần này đạo gia nhất định phải

đánh ngươi khuôn mặt nở hoa!

Cả thần đỉnh một mảnh hỗn loạn, Tam Khuyết Đạo Nhân quả thực giống như là một ngòi nổ, đem mạch nước ngầm thần đỉnh vốn là bắt đầu khởi động quấy đến hỗn loạn không chịu nổi, nơi nơi là pháp bảo, Thần Thông oanh kích, cũng không phải là đặc biệt nhằm vào đám người Giang Nam, Tam Khuyết Đạo Nhân, cũng có người vì diệt trừ địch cũ, diệt trừ đối thủ, mà hướng đối phương hạ sát thủ, trong lúc nhất thời mọi người đối với bất luận kẻ nào bên cạnh cũng không lưu tình, nhiều Trung Thiên cường giả giết đến long trời lỡ đất!

- Thật thú vị, ta thân là truyền nhân của Hỗn Loạn Nguyên Quân, há có thể không tưới dầu lên lửa?

Vi Tuyết Chủ thấy một màn hỗn loạn này, đột nhiên cười khúc khích, bay lên trời, chấn tay áo bay ra Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ, trong tay áo cô gái này trượt ra hai cây đại mộc chùy, thùng thùng đâm vang Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ, để cho tràng diện càng thêm hỗn loạn!

Sư thừa của Vi Tuyết Chủ là Thánh Mẫu Nguyên Quân, Thánh Mẫu Nguyên Quân ở Thần Giới lại bị người ta gọi là Hỗn Loạn Nguyên Quân, là một chủ nhân e sợ cho thiên hạ bất loạn, Vi Tuyết Chủ được xưng Tiểu Nguyên Quân, cũng là loại e sợ cho thiên hạ bất loạn, giờ phút này đem Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ gõ vang, để cho mọi người lâm vào hỗn loạn chém giết, mà mình thì nhảy ra chiến trường, trong mắt đẹp lộ ra vẻ hưng phấn cùng kích động:

- Ta mong đợi đúng là loại tràng diện này! Giết, tốt nhất tất cả các ngươi đều chết hết sạch, sau đó một mình ta đi Vọng Tiên Đài!

Dĩ nhiên, mọi người ở đây cũng không có ít người không bị tiếng trống của nàng quấy nhiễu, như cũ có thể giữ vững thanh tĩnh, đột nhiên chỉ thấy một vị nữ tử từ trong chiến trường thoát thân ra, cổ tay nhẹ nhàng run lên, hóa thành một ấn hướng Vi Tuyết Chủ phách đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 927: Hết Thảy Đào Thải. (1)

- Nguyên lai là Liên Nguyệt sư tỷ!

Vi Tuyết Chủ bật cười, thúy sinh sinh nói:

- Liên Nguyệt sư tỷ, ngươi nhẫn đã lâu, nói vậy nhất định nhịn cực kỳ cực khổ a? Nói thật, tiểu muội cũng nhẫn ngươi đã lâu rồi!

Vị nữ tử kia chính là Liên Nguyệt Thánh Nữ, chỉ thấy ấn pháp bay ở giữa không trung, ngón tay mãnh khảnh của nàng gảy nhẹ, giữa không trung nhất thời nhiều ra chín viên ngọc châu, sáng quắc sinh huy!

Chín viên ngọc châu khẽ chuyển động, hóa thành chín viên tinh cầu, liên tiếp thành tuyến, liên tiếp hướng Vi Tuyết Chủ đánh tới.

Mặc dù Vi Tuyết Chủ cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng là một trong Trung Thiên bốn Đại Tuyệt sắc, nhưng nhị nữ ân oán thâm hậu, lẫn nhau nhìn đối phương không vừa mắt, đã từng nhiều lần tranh nhau, đánh cho long trời lỡ đất.

Giờ phút này nhị nữ cừu nhân gặp mặt, hết sức ngắm nghía, mới vừa rồi trên Thần đỉnh tất cả mọi người không dám xuất thủ trước, nhưng mà trải qua Giang Nam can thiệp, làm thần đỉnh đại loạn, người người cảm thấy bất an, lẫn nhau công phạt, nhị nữ này cũng nhịn không được nữa thù mới hận cũ cùng nhau thanh toán, muốn đem đối phương giải quyết!

- Cửu Tinh Liên Châu!

Vi Tuyết Chủ cùng viên tinh cầu đụng nhau, thân thể mềm mại rung mạnh, trong lòng không khỏi kinh hãi, thất thanh nói:

- Liên Nguyệt sư tỷ, ngươi thật luyện hóa chín viên tinh cầu?

Này là tinh cầu chân chân chính chính, bị Liên Nguyệt Thánh Nữ luyện hóa, luyện thành ngọc châu, làm người ta khiếp sợ.

Muốn luyện hóa tinh cầu, phải có pháp lực ngập trời, đạo văn đạo tắc quấn quanh trọn tinh cầu, thẩm thấu, vượt qua Địa Từ Nguyên Lực cường đại tích chứa trong tinh cầu, pháp lực tiêu hao thật lớn, tốc độ tiêu hao cũng cực nhanh, cho dù là Thần Ma cũng không thể làm được!

Mà hiển nhiên Liên Nguyệt Thánh Nữ pháp lực ngập trời, thắng được bất luận kẻ nào khác, nàng tu luyện chính là Tinh Quang Thần Đế tâm pháp, Tinh Quang Thần Đế vốn chính là trong lịch đại Thần Đế được xưng pháp lực hùng hồn nhất, pháp lực của Liên Nguyệt Thánh Nữ cũng đạt tới trình độ làm người ta khó có thể ngắm bóng lưng!

Vi Tuyết Chủ đón lấy kích thứ hai của Cửu Tinh Liên Châu, khí huyết sôi trào, không dám đi đón kích thứ ba, vội vàng bỏ chạy, mộc chùy trong tay như cũ không ngừng chấn động Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ.

Liên Nguyệt Thánh Nữ cười lạnh, Cửu Tinh liên hoàn, hóa thành một cái vòng tròn lớn, đem Vi Tuyết Chủ bao ở trong đó:

- Tuyết Chủ sư muội, ngươi thích gây ra hỗn loạn như vậy, như vậy ngươi cũng tiến vào trong hỗn loạn a!

Vi Tuyết Chủ mọi nơi đụng nhau, thủy chung không cách nào chạy ra Cửu Tinh liên hoàn này bao phủ, chỉ đành phải lần nữa trở lại trên Thần đỉnh, tay áo run lên, một kiện pháp bảo bay ra, đem thiên địa tám nghìn dặm phụ cận thần đỉnh bao lại, cười khanh khách nói:

- Sư tỷ, ngươi cũng mơ tưởng chạy ra kim đỉnh, không bằng cùng nhau xuống tới vui đùa một chút?

- Thánh Mẫu Nguyên Quân năm xưa sở luyện Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng?

Liên Nguyệt Thánh Nữ vốn muốn đem Vi Tuyết Chủ đẩy vào thần đỉnh,

mình thoát thân ra ngoài, ngồi nhìn mọi người tự giết lẫn nhau, đợi thấy đạo Thần lăng này đem thiên địa bao lại, trên dưới không gian một mảnh hỗn loạn, không khỏi trong lòng chấn động, không dám bước vào phạm vi Thần lăng bao phủ.

Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng này là thủy tổ Hắc Thủy Nguyên Thành, Thánh Mẫu Nguyên Quân năm xưa sở luyện, pháp bảo lừng lẫy nổi danh, Nguyên Quân chính là nhờ nó thành danh.

Kiện pháp bảo này không có bao nhiêu uy lực, nhưng mà lại có thể đem thời không hỗn loạn, thiên địa điên đảo, Ngũ Hành sụp đổ, lâm vào trong đó, muốn đi ra ngoài vậy thì khó khăn.

Thậm chí đã từng có một Thần Chủ rơi vào trong Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng, đợi sau khi đi ra, hắn như cũ lông tóc vô thương, nhưng ngoại giới đã là mấy ngàn năm trôi qua.

Nghe nói, trong Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng này, cũng không có thiếu tồn tại cực kỳ lợi hại bị vây ở bên trong, tìm không được đường ra.

- Đã như vậy, Tuyết Chủ muội muội, tỷ muội ngươi ta liền phân ra thắng bại ưu khuyết!

Liên Nguyệt Thánh Nữ tung mình hướng thần đỉnh giết tới.

Nàng muốn tìm Vi Tuyết Chủ chém giết, nhưng giờ phút này trên Thần đỉnh là hỗn loạn bực nào? Rất nhanh ngay cả nàng cũng bị cuốn vào trong loạn đấu.

Lúc này, mặc dù có người tìm Giang Nam một mình đấu cũng không thể, trên Thần đỉnh không biết bao nhiêu Thần Thông cùng pháp bảo oanh tạc mọi nơi, lại có Top 10 cường giả như Hi Hoàng Thái Tử, Liên Nguyệt Thánh Nữ xuất thủ chinh chiến chém giết, hơn nữa Vi Tuyết Chủ e sợ cho thiên hạ bất loạn, thỉnh thoảng thúc dục Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ, hiện tại thần đỉnh đã không có một người nhàn rỗi.

Cho dù là Ngọc Chân Thượng Nhân luôn luôn trung hậu lão thành, giờ phút này sắc mặt cũng ngưng trọng, cưỡi ở trên bạch mã vung tay.

Mỗi một khắc, đều có cường giả bị loại bỏ, nhịn không được cường độ hỗn chiến cùng chém giết bực này, phải chủ động rời Trung Châu Xã Tắc Đồ, chủ động buông tha cho Tiên Đỉnh Lệnh.

Vọng Tiên Đài mặc dù tốt, nhưng thủy chung không có trọng yếu bằng tánh mạng của mình.

Người trên Thần đỉnh nhanh chóng ngâm nước, thậm chí ngay cả tòa Hoang Cổ Thánh Sơn trong Xã Tắc Đồ này cũng nhanh chóng ngâm nước, bị quần hùng sinh sôi đánh cho thần đỉnh san bằng, một đoạn tiếp theo một đoạn thấp xuống.

Giang Nam một tay kéo Tam Khuyết Đạo Nhân tới đây, cùng Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai kết thành một vòng chiến, đem Thánh Quân thần thụ tế ở chính giữa, thần thụ Thần hà gột rửa, liều mạng ngăn cản pháp bảo cùng Thần Thông oanh tới, cực kỳ cố hết sức.

- Diệu Đế đạo hữu, đến bên này!

Diệu Đế tiểu hòa thượng bị đánh cho đầu đầy khối u, nghe vậy vội vàng chen vào vòng phòng ngự, có sự gia nhập của hắn, mọi người nhất thời áp lực giảm nhiều.

- Chuyện làm sao có náo thành cái bộ dáng này?

Tiểu hòa thượng kinh ngạc nói.

Phía ngoài tiếng chém giết không dứt, Thánh sơn còn đang chấn động, đã bị mọi người công kích bình định một nửa.

Loại tràng diện hỗn loạn này, đừng nói Diệu Đế tiểu hòa thượng không nghĩ tới, cho dù là Giang Nam cũng không ngờ.

Âu Tùy Tĩnh tức giận nói:

- Chuyện này phải hỏi Tam Khuyết, ta đoán chừng người này chẳng những bị quỷ che mắt, Thần Thi kia nói không chừng ngay cả thần thức của hắn cũng che mắt.

Diệu Đế vội vàng hướng Tam Khuyết Đạo Nhân nhìn lại, chỉ thấy Thần Thi sau lưng Đạo Nhân thăm dò hai tay, đã cắm vào trong đầu của hắn, bất quá Thần Thi này vô hình, chẳng qua là oán khí của cửu thế cường nhân sở sinh, cũng không suy giảm tới đầu óc của hắn, bất quá thần thức của Tam Khuyết Đạo Nhân hiển nhiên cũng bị vặn vẹo, cho dù là dùng thần thức đi "nhìn" tình hình bốn phía, nhìn qua cũng cùng những người khác rất là bất đồng.

- Diệu Đế, ngươi nhất định phải cứu ta!

Mập Đạo Nhân vẻ mặt đưa đám, cầm tay Giang Nam khóc lóc kể lể nói.

Giang Nam nhẹ nhàng rút tay ra, an ủi:

- Yên tâm, yên tâm.

Diệu Đế tiểu hòa thượng hết nhìn đông tới nhìn tây, nghi ngờ nói:

- Hoang Cảnh Thiếu Tôn ở đâu?

Thiệu Thiên Nhai lòng có tiếc hận nói:

- Hoang Cảnh Thiếu Tôn thừa dịp loạn chạy ra, đáng tiếc không có thể cỡi xuống Chân Thần đại quần cộc của hắn, cũng may Giang giáo chủ khí lực lớn, đem đại cốt chùy kia đoạt tới tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 928: Hết Thảy Đào Thải. (2)

Trong tay phải của Giang Nam kéo một thanh đại cốt chùy to đến kỳ cục, chỉ một chiều dài liền có trên dưới một trăm trượng, giống như Cự Nhân chi binh, đây là lấy Thần Tôn Đạo cốt luyện thành Thần Tôn chi bảo, trong đó tích chứa uy năng cường đại không thể tưởng tượng nổi, chỉ là không có trải qua tế luyện, không cách nào phát huy ra.

Bất quá, chỉ là sức nặng của đại cốt chùy này, liền đủ để quét ngang Thần Ma!

- Các ngươi nói, chúng ta người đông thế mạnh, có thể đào thải rụng Hi Hoàng Thái Tử hay không?

Diệu Đế tiểu hòa thượng lộ ra vẻ kích động, đột nhiên đề nghị nói.

Trừ Tam Khuyết Đạo Nhân ra, mấy người Giang Nam liếc mắt nhìn nhau, cười nói:

- Có thể thử một lần!

Trong hoàng cung Trung Châu Thần Triều, sắc mặt Hi Hoàng cùng văn võ bá quan cả triều rốt cục thay đổi, ngơ ngác nhìn Trung Châu Xã Tắc Đồ không ngừng từ truyền ra từng vị cao thủ trẻ tuổi.

- Đằng Vương Tiên Các Đằng Xương Dẫn, hắn làm sao sẽ bị người đào thải ra khỏi cục rồi? Hắn là thiên tài muôn đời nhất ngộ của Đằng Vương Tiên Các, đủ để danh liệt Trung thiên thập cường!

- Còn có Ôn Thanh, Thần Hà Tông thiếu niên cường giả, làm sao ngay cả hắn cũng bị loại bỏ rồi?

- Vương Đạo Minh là cường giả gần với Thái Tử Trung Châu Thần Triều

ta, mặc dù không cách nào danh liệt Top 10, nhưng tiến vào Top 20 cũng là cầm chắc, làm sao giờ phút này cũng bị người ép rời Xã Tắc Đồ?

...

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền có năm sáu chục vị trẻ tuổi cường giả chủ động truyền ra Trung Châu Xã Tắc Đồ, thấy vậy cả triều văn võ cùng Hi Hoàng cũng kinh hồn táng đảm, tuổi trẻ cường giả này không phải người bình thường, là trụ cột vững vàng trong trẻ tuổi của Trung Thiên thế giới, nhân vật như mặt trời ban trưa, giờ phút này cư nhiên một nhóm tiếp theo một nhóm đào thải ra khỏi cục.

- Trong Xã Tắc Đồ rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Một vị cựu thần thất thanh nói.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy lại có một tuổi trẻ cường giả tướng mạo tuấn lãng, khí độ ung dung bị truyền ra Xã Tắc Đồ, mọi người trong lòng hơn kinh:

- Tư Mã thế gia Tư Mã Đoan Minh! Đủ để danh liệt trung thiên Top 10 cường giả, cũng bị loại bỏ!

Tư Mã Đoan Minh hừ lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn Xã Tắc Đồ treo cao ở trên trống không hoàng thành:

- Giang giáo chủ, ngươi cùng đám người Hiên Vi Tiên Tử vây công ta, đây là khinh Tư Mã gia ta ít người sao? Tiếp theo ta suất lĩnh cao thủ trong tộc, cũng muốn đem ngươi vây đánh một lần!

Tư Mã Đoan Minh cho mọi người trùng kích chưa biến mất, đột nhiên tử khí rung chuyển, Hi Hoàng Thái Tử đột nhiên hiện ra ở trong hoàng cung, không biết bị người nào đánh cho sưng mặt sưng mũi, thậm chí áo bào cũng bị người lột.

Vị Trung Châu Thần Triều thái tử điện hạ này giờ phút này sắc mặt cũng

cực kỳ nhục nhã, ngẩng đầu nhìn Trung Châu Xã Tắc Đồ giữa không trung không nói một lời.

- Thái tử điện hạ cũng bị loại bỏ?

Cả triều văn võ có chút không biết làm sao.

- Hai vị thượng sứ!

Hi Hoàng vội vàng hướng Hắc Bạch nhị sứ chắp tay, trầm giọng nói:

- Xã Tắc Đồ tất nhiên có việc phát sinh, xin hỏi hai vị thượng sứ rốt cuộc là chuyện gì? Làm sao ngay cả Tư Mã Đoan Minh, Hạo Thiếu Quân cùng con ta cũng bị loại bỏ?

Mặt nạ trên mặt Hắc Bạch nhị sứ làm ra vẻ mặt cổ quái, liếc mắt nhìn nhau, cũng không nói gì.

Hi Hoàng không cam lòng con của mình bị loại bỏ, vội vàng tiếp tục nói:

- Thượng sứ, chuyện này cùng mục đích các lão tổ lựa chọn thiên hạ anh hào không hợp, nếu như Trung Thiên cường giả ta bị loại bỏ, ngược lại chọn lựa trăm tên tu vi thấp kém, chỉ sợ sẽ bị người nhạo báng...

Vẻ mặt Hắc Sứ thần nhân càng thêm cổ quái nói:

- Trong Xã Tắc Đồ đã không có tới trăm người.

Bạch Sứ thần nhân gật đầu, cười khổ nói:

- Chỉ có hai mươi mốt người, đoán chừng còn muốn đào thải rụng mấy người. Loại chuyện này, ngay cả sư huynh đệ hai người chúng ta cũng không ngờ, chỉ là chúng ta định một tháng kỳ hạn, nếu như trước thời hạn kết thúc, chỉ sợ có tổn hại thánh minh của lão tổ...

Vẻ mặt Hắc Bạch nhị sứ trở nên vô cùng buồn rầu, hiển nhiên hai vị sứ giả này cũng không ngờ rằng tình huống như thế, có chút thúc thủ vô sách.

Hi Hoàng ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Hai mươi mốt người? Chỉ có hai mươi mốt người có thể tiến vào Vọng Tiên Đài sao? Chẳng lẽ không có biện pháp khác sao? Hai vị thượng sứ, quy củ là quy củ, nhân tình là nhân tình, kính xin chỉ điểm bến mê.

- Quy củ không thể phế.

Bạch Sứ thần nhân thở dài, nhìn chung quanh một lần nói:

- Hôm nay còn có một biện pháp, đó chính là danh sách từ thế giới khác, chỉ cần đoạt được danh sách thế giới khác, cũng đủ để tiến vào Vọng Tiên Đài...

Hi Hoàng Thái Tử, Tư Mã Đoan Minh cùng nhiều trẻ tuổi cường giả trong triều đình ánh mắt sáng lên, gào thét hướng ra phía ngoài phóng đi.

Mà vào lúc này, trong Xã Tắc Đồ mấy người Giang Nam như cũ đấu đá lung tung, mà ở ngoài Hoang Cổ Thánh Sơn, Hoa Trấn Nguyên thản nhiên từ bên ngoài Hoang Cổ Thánh Sơn chạy tới, tự nhủ:

- Cuối cùng tập hợp đủ năm mươi hai Tiên Đỉnh Lệnh... Lão Thiên, xảy ra chuyện gì?

Thần sắc Hoa Trấn Nguyên ngốc trệ, chỉ thấy Hoang Cổ Thánh sơn bên trong xã tắc đồ đã bị san thành bình địa, còn có một hai chục thân ảnh ở trong đó đánh đập tàn nhẫn.

Mà ở bên trong chiến trường hỗn loạn kia, một cây thần thụ cao cao đứng vững, Giang giáo chủ đang vung lên một đại cốt chùy hung hăng hướng một cự nhân mặc quần cộc da thú đập tới, Thi Hiên Vi, Diệu Đế tiểu hòa thượng, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh đứng trên tàng cây, tế lên pháp bảo từng người, mọi nơi oanh kích, ngăn cản thần thông cùng pháp bảo từ địa phương khác công tới.

- Hoang Cảnh Thiếu Tôn, ngươi có thể đi, bất quá phải đem quần cộc lưu

lại!

Tam Khuyết đạo nhân hướng một khối đất trống quát.

Mà Hoang Cảnh Thiếu Tôn thì cùng một vị cao thủ cực kỳ cường đại khác vây công bọn người Giang Nam, tu vi bản thể Giang Nam hao hết, nhưng tu vi Tứ đại hóa thân còn đó, hơn nữa dùng Thi Hiên Vi thành chủ đạo, cộng đồng thúc dục Thánh Quân thần thụ, thần thụ hào quang đại phóng, đủ để ngăn cản công kích của mọi người.

Hoang Cảnh Thiếu tTôn cao giọng quát:

- Chư vị, cùng một chỗ liên thủ diệt trừ họ Giang cùng đồng lõa của hắn, nếu không chúng ta đều bị hắn từng cái đào thải!

Lời nói mặc dù như thế, nhưng cường giả còn lại vẫn là phần lớn từng người tự chiến, Liên Nguyệt Thánh nữ đuổi giết Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ, mà Ngọc Chân thượng nhân thì cưỡi phía trên bạch mã, như trước trốn đông trốn tây, bị mấy vị cường giả đuổi giết.

- Ta bỏ lỡ cái gì?

Hoa Trấn Nguyên hậu tri hậu giác, nháy mắt mấy cái, buồn bực vạn phần nói:

- Việc hay như vậy, vậy mà bọn hắn không có kêu ta...

Vận khí của hắn tương đối kém, người khác đã tập hợp đủ Tiên Đỉnh Lệnh, duy chỉ có hắn còn kém vài cái, bởi vậy chỉ phải mọi nơi tìm tòi, lại ở trên đường trước khi đến Hoang Cổ Thánh sơn, lọt vào mấy cao thủ mai phục, thật vất vả mới đánh bại đối thủ, tập hợp đủ Tiên Đỉnh Lệnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 929: Người Chọn Lựa Đã Định. (1)

Mục tiêu của hắn cũng là Hoang Cổ Thánh sơn, muốn ở trên thần đỉnh Thánh sơn đoạt được một chỗ cắm dùi, chưa từng nghĩ thiên tân vạn khổ tới đây, Hoang Cổ Thánh sơn rõ ràng đã bị người bình định, hơn nữa nhìn bộ dáng, bọn người Giang giáo chủ còn đại chiếm thượng phong, bắt đầu dọn bãi.

Bên ngoài tràng, Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng như trước vẫn còn, vây quanh tám nghìn dặm không gian, cái Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng này cho vào không cho ra, tiến vào trong đó dễ dàng, muốn đi ra ngoài cái kia liền ngàn khó muôn vàn khó khăn.

Hoa Trấn Nguyên xuyên qua Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng phong tỏa, sát nhập chiến trường, Thi Hiên Vi thấy thế, lập tức đem phòng ngự của Thánh Quân thần thụ buông ra một đường, để cho hắn tiến đến.

Có hắn gia nhập, áp lực của bọn người Giang Nam giảm nhiều, Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng một vị cường giả khác lập tức cảm giác được áp lực cực lớn, vội vàng thoát ly vòng chiến quát:

- Trước hết giết Tiểu Nguyên Quân, chưa trừ diệt cô gái này, ai cũng không thể ly khai nơi đây!

Thực lực của Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ vốn so với Liên Nguyệt Thánh nữ thua kém một bậc, trốn đông trốn tây lúc này mới chống đỡ ra, giờ phút này lại có bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn gia nhập cùng một chỗ vây quét nàng, cô gái này cũng gánh không được, lúc này thu hồi Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng, thả người nhảy lên, viễn độn mà đi.

- Sát!

Liên Nguyệt Thánh nữ đằng đằng sát khí, hóa thành một đạo Tinh Quang,

thẳng truy mà đi.

Bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn cũng phần phật một tiếng, từng người tán đi, sợ bị bọn người Giang Nam ngăn chặn, bằng không mà nói rất dễ dàng bị mấy người kia vây đánh, ngay cả sức hoàn thủ cũng không có.

Trong chiến trường rất nhanh bình tĩnh trở lại, khắp nơi trôi nổi đều là Tiên Đỉnh Lệnh, đều là những người bị buộc ly khai xã tắc đồ kia lưu lại, số lượng rất nhiều, chỉ sợ có 2000~3000 mặt!

- Ta thiên tân vạn khổ mới sưu tập chừng năm mươi mặt Tiên Đỉnh Lệnh...

Hoa Trấn Nguyên nhìn xem Tiên Đỉnh Lệnh khắp nơi trên đất, cảm thấy có chút ủy khuất, buồn bực nói.

- Sư huynh Ngọc Chân thượng nhân của ta vẫn chưa đi!

Diệu Đế tiểu hòa thượng giết đến cao hứng, như trước vẫn chưa thỏa mãn, thoáng nhìn Ngọc Chân thượng nhân vẫn ngồi ở trên bạch mã, hưng phấn nói:

- Nếu không, chúng ta đem sư huynh của ta cũng đào thải a?

Ngọc Chân thượng nhân lại càng hoảng sợ, cả giận nói:

- Diệu Đế, ngươi giết đỏ cả mắt rồi, lục thân không nhận sao? Tốt xấu chúng ta cũng là đồng xuất một môn, ta vẫn là sư huynh của ngươi!

- Ngọc Chân sư huynh, ta là nói giỡn đấy.

Diệu Đế tiểu hòa thượng lúng ta lúng túng nói, sau đó lườm lườm bọn người Giang Nam, Giang Nam lắc đầu, tiểu hòa thượng này ám thở dài một hơi, rốt cục buông tha cho ý niệm ngay cả Ngọc Chân thượng nhân cũng đào thải, cười nói:

- Ngọc Chân sư huynh, không bằng chúng ta cùng một chỗ, đi đào thải

những người khác a?

Mấy người quét sạch chiến trường, hào hứng bừng bừng càn quét mọi nơi, bất quá bọn người Liên Nguyệt Thánh nữ đã sớm xa xa tránh đi, không có cho bọn hắn cơ hội vây đánh, để cho mấy người Giang Nam bóp cổ tay thở dài không thôi.

Rốt cục, một tháng kỳ hạn đi qua, mọi người bị truyền ra Trung châu xã tắc đồ, đi vào trong hoàng cung.

- Ách, nhiều người như vậy, giống như ánh mắt đều có chút bất thiện a...

Thiệu Thiên Nhai dò xét mọi nơi, thầm nói.

Giang Nam hướng bốn phía nhìn quét, chỉ thấy không chỉ là bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn xem bọn hắn ánh mắt bất thiện, mặc dù là cả triều văn võ bá quan của Trung châu Hoàng thành, ánh mắt nhìn về phía bọn hắn cũng tràn đầy ác ý.

Cái này cũng khó trách, bọn người Giang Nam dẫn xuất sự tình quá lớn, bổn ý của Hắc Bạch nhị sứ, là tuyển ra trăm vị cường giả tiến vào Vọng Tiên Đài, mà bây giờ hơn năm ngàn người dự thi rõ ràng chỉ còn lại không đến hai mươi người, thậm chí ngay cả cường giả như Hạo Thiếu Quân, Tư Mã Đoan Minh cũng bị loại bỏ.

Để cho Trung Châu thần triều tức giận nhất chính là, ngay cả thần triều thái tử điện hạ cũng bị mấy người Giang Nam bức cho ra xã tắc đồ, quá mất mặt.

- Chư vị!

Hắc Bạch nhị sứ nhìn xem không đến hai mươi vị tuổi trẻ cường giả từ trong xã tắc đồ đi ra, cũng cực kỳ đau đầu, Bạch sứ đi ra, cười tủm tỉm nói:

- Đầu tháng giêng, Vọng Tiên Đài khai mở, chư vị không nên làm trễ nãi. Bệ hạ, sư huynh đệ chúng ta như vậy cáo từ.

Hi Hoàng đứng dậy, chắp tay nói:

- Không tiễn.

Hắc Bạch nhị sứ cùng mấy vị Thần nhân đến từ tám Đại Thế Giới khác kia đang muốn rời đi, đột nhiên Hoang Cảnh Thiếu Tôn cao giọng nói:

- Xin hỏi hai vị thượng sứ, nếu như trước ngày sáu tháng giêng, Tiên Đỉnh Lệnh thay chủ, phải chăng còn có cơ hội tiến vào Vọng Tiên Đài?

Hắc Bạch nhị sứ liếc nhau, Hắc sứ Thần Nhân lắc đầu nói:

- Người tiến vào Vọng Tiên Đài đã tuyển ra, tính danh chư vị đã ghi chép trong danh sách, không cách nào sửa đổi.

Bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn có chút thất vọng, bọn hắn còn ý định thừa dịp trong khoảng thời gian này đến tiêu diệt bọn người Giang Nam, đem Tiên Đỉnh Lệnh trên người những bại hoại này cướp sạch không còn, đem Tiên Đỉnh Lệnh giao cho gia tộc cùng môn phái của mình, để cho người khác tiến vào Vọng Tiên Đài.

Hắc sứ Thần Nhân nói như thế, liền đoạn tuyệt niệm tưởng của bọn hắn.

- Bất quá...

Bạch sứ Thần Nhân cười tủm tỉm nói:

- Trước khi tiến vào Vọng Tiên Đài cũng không khỏi dừng lại tranh đấu, nếu trong đó có người tử vong mà nói, chúng ta cũng không thể làm gì.

Bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn con mắt sáng ngời, hung dữ nhìn chằm chằm vào bọn người Giang Nam, sát khí tràn ngập.

- Hai vị thượng sứ này, giống như đối với chúng ta rất có thành kiến a.

Giang Nam thầm nói.

Cả triều văn võ bá quan nghe vậy liền mắt trợn trắng, trong nội tâm tức giận bất bình:

- Không có thành kiến mới là lạ! Hai vị thượng sứ phụng mệnh mà đến, muốn ở Trung Thiên tuyển bạt trăm vị xuất sắc chi nhân, mấy người tiểu bối các ngươi hết lần này tới lần khác quấy phá, đem nhân số đào thải đến không đến hai mươi người, rất nhiều cao thủ vô cùng có tiềm lực đều bị xoát đi, để cho hai vị thượng sứ rất không có mặt mũi, đáng đời!

Hắc Bạch nhị sứ cùng mấy vị thần bí khách khác phá vỡ hư không, dắt tay nhau mà đi, đợi đi ra bên ngoài Trung Thiên thế giới, mười tôn Thần Nhân dừng lại.

- Chư vị, các ngươi tìm được Quang Vũ thần đế chuyển thế thân không?

Hắc sứ dò hỏi.

Ứng Long thế giới sứ giả lắc đầu:

- Không có phát hiện dị thường, hơi có dị thường chính là Huyền Thiên giáo chủ kia. Bất quá hắn thực sự không phải là Quang Vũ thần đế chuyển thế, về phần lai lịch hắn, kiếp trước kiếp này, còn cần mấy vị lão tổ dùng đại pháp lực đến dò xét rõ ràng.

Lại có một vị sứ giả trầm giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ này, tính hoạt bát, không theo lý an bài, một kích bức lui Đế Hoàng thần thể Hạo Thiếu Quân, tiềm lực thật lớn, phải mau chóng khống chế.

- Người này tuổi còn nhỏ, tạm thời không đáng để lo. Hôm nay đáng giá lo lắng duy nhất chính là Quang Vũ thần đế, hắn thọ nguyên sắp hết, chỉ còn lại chưa đủ sáu mươi năm, vì Bất Tử, hắn chắc chắn chuyển thế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 930: Người Chọn Lựa Đã Định. (2)

- Chỉ là lần này chúng ta lượt lãm Trung Thiên anh hào, nhân tài tuy nhiều, nhưng lại chưa từng phát hiện tung tích của Quang Vũ thần đế chuyển thế thân, chẳng lẽ nói hắn cũng không chuyển thế ở Trung Thiên thế giới, mà là đã ở Chư Thiên vạn giới khác?

- Có khả năng này, bất quá Vọng Tiên Đài khai mở, Quang Vũ thần đế khẳng định không muốn bỏ qua cơ hội này, tìm tòi Trường Sinh ảo diệu. Nếu như hắn chuyển thế ở Chư Thiên vạn giới, như vậy ở bên trong Vọng Tiên Đài, không thể nói trước có thể làm cho hắn lộ ra mánh khóe.

- Quang Vũ thần đế phải chết, nếu không sẽ vi phạm Thiên Đạo Luân Hồi! Vô luận hắn ở nơi nào, đều phải tìm ra hắn, để cho hắn tuân theo Thiên đạo ý chí!

Mấy tôn sứ lẫn nhau khom người thi lễ, mọi nơi tán đi.

Mà ở trong Trung châu hoàng cung, Giang Nam hướng Hi Hoàng thi lễ nói:

- Bệ hạ, chúng ta cáo từ.

Hi Hoàng mặt không biểu tình nói:

- Giang giáo chủ, không tiễn.

Giang Nam hướng bọn người Thi Hiên Vi nháy mắt, mọi người bay vọt mà ra, đi ra hoàng cung nói:

- Lần này chúng ta làm lớn, ta đoán chừng Hi Hoàng quyền cao chức trọng, không đến mức tìm chúng ta xui xẻo, nhưng những người khác liền khó nói, khó bảo toàn đại thần trong triều cũng sẽ hướng chúng ta ra tay!

Chúng ta ly khai Trung châu Hoàng thành, nhất định sẽ lọt vào không ít người vây công, trong đó không thể thiếu bọn người Hoang Cảnh, Tiểu Nguyên Quân, ở bên trong xã tắc đồ, chúng ta người đông thế mạnh, nhưng đến bên ngoài, là bọn hắn người đông thế mạnh rồi.

Bọn người Thiệu Thiên Nhai, Diệu Đế liên tục gật đầu, bọn người Hoang Cảnh cùng Tiểu Nguyên Quân còn dễ nói, nhưng mà Trung Châu thần triều đại thần liền thập phần khủng bố rồi, đều là Thần Ma, vì vãn hồi mặt mũi thần triều, cho Hi Hoàng thái tử ra một hơi, nhất định sẽ đối với mấy người bọn họ thống hạ sát thủ!

- Giáo chủ còn có kế sách?

- Không có.

Giang Nam thành thành thật thật nói:

- Biện pháp duy nhất, là chạy, chạy trốn càng nhanh càng tốt, nếu bị người ngăn lại, liền chỉ có thể dốc sức liều mạng rồi.

Hoa Trấn Nguyên chần chờ thoáng một phát nói:

- Lần này sư tôn ta lại cho hai ta tòa Tinh môn, lưu cho ta chạy trốn dùng đấy...

Mọi người đại hỷ, cười nói:

- Hoa tài chủ quả nhiên là tài đại khí thô, đi ra ngoài liền dẫn hai tòa Tinh môn!

Hoa Trấn Nguyên vội vàng nói:

- Chư vị, không phải ta không bỏ được Tinh môn, mà là sư tôn ta nói không nên kết giao phỉ loại...

- Hoa đạo hữu, ngươi xem chúng ta cái nào như là phỉ loại?

Tam Khuyết đạo nhân vui tươi hớn hở hướng Thiệu Thiên Nhai nói.

Hoa Trấn Nguyên trợn mắt trừng một cái, trong lòng thầm nhũ nói:

- Ta nhìn bọn ngươi như thế nào đều cảm giác được không giống như là người tốt... Bất quá, để cho sư tôn ta đau đầu đi.

Hắn tế lên một tòa Tinh môn, đem Tinh môn kích phát, mọi người một loạt mà vào, biến mất không thấy gì nữa.

Bọn người Hoang Cảnh Thiếu Tôn chen chúc mà đến, còn có hơn mười tôn Thần Ma của thần triều cũng giấu kín ở trong hư không, quan sát động tĩnh, đợi chứng kiến mấy người Giang Nam từ bên trong Tinh môn ly khai, không khỏi mỗi người giận dữ.

Một Thần Ma hiện ra thân hình quát:

- Nhanh điều tra, xem bọn hắn thông qua Tinh môn truyền tống đến nơi nào? Chúng ta một tia ý thức giết đi qua!

- Là Cửu Cực Lãng Uyển!

Một người kiểm tra Tinh môn, cao giọng nói.

Mọi người yên lặng liếc nhau, Cửu Cực Lãng Uyển tuy nói thế lực không bằng Trung Châu thần triều, nhưng mà không phải chuyện đùa, là một quái vật khổng lồ, sát nhập Cửu Cực Lãng Uyển trừ khi tận khởi thần triều chi lực, nếu không bằng bọn hắn căn bản không có khả năng rung chuyển môn phái này mảy may.

- Ở bên trong Vọng Tiên Đài, còn có cơ hội cùng bọn họ giao phong!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn nới ra quần cộc da thú, cắn răng nói:

- Đại cốt chùy của ta, nhất định phải tự tay đoạt lại!

Cửu Cực Lãng Uyển, nghe thấy trong Đạo đình, tiếng đàn dằng dặc, hất

tất dễ nghe, chỉ thấy trong đình Giang Nam thay một bộ bạch y, ngồi trên chiếu, đàn cổ để ngang trên gối, mười ngón tay nhảy động, cung thương nộp trưng, nhiều tiếng lọt vào tai, tiếng đàn lúc nhẹ nâng mây trắng tà tà, phiêu tới trên đình, Bạch Hạc cá lội, nổi đầy mặt nước.

Lúc tiếng đàn gấp rút, giống như kỵ binh băng hà, nườm nượp chạy chồm, lúc bao la hùng vĩ tựa như trống trận kích động, lôi âm rung trời.

Một lúc lâu, tiếng đàn bình phục, Giang Nam vuốt lên dây cung, bưng lên một chén trà xanh bên cạnh, hướng chủ nhân nơi đây, Cửu Cực Lãng Uyển chủ Chân Uyển Quân nâng chén cười nói:

- Tử Xuyên bêu xấu, lấy trà thay rượu kính Uyển chủ.

Dứt lời đặt ở bên miệng uống một ngụm.

Lúc này, bọn người Thi Hiên Vi, Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế ngồi ở dưới, cầm đầu chính là Cửu Cực Lãng Uyển Chân Uyển Quân, sư tôn của Hoa Trấn Nguyên, Cửu Cực Lãng Uyển chưởng khống giả.

Tuy nói Chân Uyển Quân đã là trung niên phụ nhân, nhưng vẫn như cũ xinh đẹp kinh người, có thể thấy được nàng lúc tuổi còn trẻ là tươi đẹp bực nào.

Chì hoa tẩy đi, hôm nay Chân Uyển Quân ít vài phần anh khí, nhiều hơn rất nhiều ưu nhã, làm cho người ta như cây khô gặp gió xuân.

- Giáo chủ khách khí.

Chân Uyển Quân cũng uống một ngụm trà thơm, cười dài nói:

- Thành tựu Cầm Đạo của Giáo chủ, làm người ta xem thế là đủ rồi. Giáo chủ không cần đa lễ, xưng ta Uyển Quân là được.

- Mặc dù Uyển chủ vĩnh bảo thanh xuân, giống như thiếu nữ, nhưng dù sao cũng là tiền bối của Tử Xuyên, Tử Xuyên làm sao dám thất lễ?

Giang Nam vội vàng nói:

- Huống chi Uyển chủ cũng xưng ta là giáo chủ...

Chân Uyển Quân cười nói:

- Như vậy thiếp thân liền xưng tên chữ của ngươi thôi. Tử Xuyên, ngươi cũng không cần câu nệ.

- Đã như vậy...

Giang Nam dừng một chút, nói:

- Tử Xuyên liền lỗ mãng một lần, ta thấy Uyển Quân ở trên Cầm Đạo cũng có nghiên cứu tâm đắc, không bằng ta và ngươi giao lưu trao đổi?

...

Hoa Trấn Nguyên nói mắng, trong lòng quấn quýt vạn phần:

- Giang giáo chủ cùng sư tôn ta hàn huyên vui vẻ như vậy, sư tôn ta đối với hắn cũng có phần coi trọng, thậm chí ngay cả tên thân mật cũng gọi lên, đây là tiết tấu giáo chủ muốn trở thành nam chủ nhân của Cửu Cực Lãng Uyển ta sao? Vạn nhất có một ngày như vậy, ta phải xưng hắn là giáo chủ, hay là sư bá... Còn có, ta có nên nói cho sư tôn, Giang giáo chủ chính là người đọc sách dạy ta học cái xấu kia hay không...

- Không thể không thừa nhận, Giang khốn kiếp đúng là hiểu biết nhiều, rất có tài hoa.

Thi Hiên Vi nghe được một khúc này, cũng không khỏi không bội phục thành tựu của Giang Nam ở Cầm Đạo, bất quá thấy Giang Nam cùng Cửu Cực Uyển Chủ hàn huyên đầu cơ như vậy, trong nội tâm nàng có chút ăn dấm chua:

- Đánh đàn vẽ tranh, ngâm gió ngợi trăng, xấu xa này thật cũng không ít thiếu niên phong lưu, chính là một bụng ý nghĩ xấu. Nếu Cửu Cực Uyển Chủ

không tha ngươi đi, để ngươi ở rể Cửu Cực Lãng Uyển, nhìn ngươi khóc ra sao!

Diệu Đế tiểu hòa thượng, Ngọc Chân Thượng Nhân cùng Tam Khuyết Đạo Nhân không có ở Cửu Cực Lãng Uyển dừng lại bao lâu, liền cáo từ rời đi, đi Cực Nhạc Đại Thế Giới, xem một chút có thể tìm được cơ duyên, trừ đi Thần Thi trên lưng Tam Khuyết Đạo Nhân hay không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 931: Thiên Đạo Cộng Minh

Cũng không lâu lắm, Giang Nam cùng đám người Thi Hiên Vi cũng cáo từ rời đi, riêng phần mình vì Vọng Tiên Đài làm chuẩn bị, Cửu Cực Uyển Chủ Chân Uyển Quân tự mình đứng dậy đưa tiễn bọn họ, vị mỹ phụ nhân này vẫn như cũ từ biệt, đưa mắt nhìn Giang Nam rời đi, không khỏi cảm khái nói:

- Trấn Nguyên, đây mới là người đọc sách, đây mới là bạn thân nhân sinh, nếu ngươi kết giao nhiều người như vậy, vi sư há có thể lo lắng tương lai ngươi sẽ học cái xấu?

Hoa Trấn Nguyên kinh ngạc, trong lòng vì ánh mắt của sư tôn mà oán thầm không dứt.

- Qua hai tháng nữa, chính là ngày sáu tháng giêng, Vọng Tiên Đài mở ra, Trấn Nguyên, ngươi cần trước thời hạn một tháng chạy tới Huyền Hoàng Đại Thế Giới.

Chân Uyển Quân lẳng lặng nói:

- Còn dư lại thời gian một tháng, ngươi phải vạn toàn chuẩn bị. Vọng Tiên Đài không phải chuyện đùa, có thể sống từ trong đó đi ra, thành tựu tương lai không phải chuyện đùa. Một tháng thời gian này, vi sư sẽ gia tăng độ huấn luyện đối với ngươi, phải tất yếu đem tiềm lực Thần Thể của ngươi toàn bộ phát huy ra, để ngươi đột phá, tiến quân đến Thiên Cung tứ trọng, Thanh Hoa Thiên Cung!

Hoa Trấn Nguyên thất thanh nói:

- Ta hiện tại mới là Trường Sinh Thiên Cung đỉnh, còn chưa viên mãn, thời gian một tháng tiến vào Thanh Hoa Thiên Cung, chỉ sợ có chút quá nhanh đi?

- Thủ đoạn tầm thường tự nhiên không được.

Chân Uyển Quân cười nói:

- Cho nên phải tiến hành địa ngục huấn luyện, so sánh với địa ngục còn muốn tàn khốc trên dưới một trăm lần mới được! Ngươi đi theo ta!

Hoa Trấn Nguyên âm thầm kêu khổ, kiên trì đuổi theo nàng.

Mà ở Xuất Vân thành, Giang Nam cùng Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi cáo biệt, cười nói:

- Chư vị, hai người chúng ta tháng sau gặp lại. Trong khoảng thời gian này, chư vị còn cần gia tăng cố gắng, nhanh chóng đột phá cảnh giới, mới có thể thắng được ở trong Vọng Tiên Đài.

Mọi người rối rít gật đầu, cáo từ rời đi.

Thi Hiên Vi đi lên hương xa, trên dưới một trăm vị hầu nữ vờn quanh, khống chế hương xa rời đi, cũng không lâu lắm, Thi Hiên Vi đột nhiên trong lòng vừa động, lệnh hầu nữ dừng lại, nhấc lên bức rèm che nhìn lại phía sau, chỉ thấy một đạo Thần hà gào thét bay tới.

Thi Hiên Vi nhẹ nhàng ngoắc, chỉ thấy Đạo Thần hà kia rơi vào trong tay nàng, hóa thành một buội Thánh Quân thần thụ, cành lá bay múa.

- Hỗn đản này. . .

Trong lòng Thi Hiên Vi ngòn ngọt, hướng phương hướng Thánh Quân thần thụ bay tới nhìn lại, chỉ thấy mây trắng dằng dặc, nhưng không thấy thân ảnh người nọ.

- Hắn rốt cuộc vẫn còn lo lắng an nguy của ta, đưa tới Thánh Quân thần thụ. . .

Giang Nam trở lại Đông Cực Đại Hoang Thánh Quân phân đà, nhưng không có bế quan tu luyện vì làm chuẩn bị cho Vọng Tiên Đài, mà là triệu

tập toàn bộ đệ tử, tề tụ ở ngọn núi cao nhất.

Giang Nam khoanh chân mà ngồi, hiện ra ba mặt, đỉnh đầu một đạo thần quang xông ra, hóa thành ao sen, từng đóa từng đóa liên hoa trán phóng, tứ tôn hóa thân ngồi ở trong Liên Đài.

Ba khuôn mặt của hắn đồng thời mở miệng, tứ tôn hóa thân đồng thời bắt đầu bài giảng, giảng thuật đạo pháp Thần Thông ảo diệu, giảng giải kinh văn áo nghĩa, từ mỏng vào sâu, ngôn ngữ tinh diệu, để cho đám người Lan tỷ, Tử Huyên cùng với mấy nữ hài khác nghe như si như say, mỗi người cũng có thể từ đó nghe được rất nhiều ảo diệu cùng giải thích.

Thậm chí, các nàng ở trong lúc ngắn ngủn này, liền lĩnh ngộ ra một loại đại thần thông uy lực cực mạnh, chẳng qua là Thần Thông này mới vừa lĩnh ngộ đi ra ngoài, cũng đã bỏ qua rất nhiều lời giảng, làm cho các nàng than tiếc không dứt.

Đợi Giang Nam truyền pháp đến ngày thứ hai, ba mặt cùng tứ đại hóa thân của hắn phát ra thanh âm đã không phải là tiếng nói, mà là Đạo âm, Đạo âm ở bên trong quần sơn chấn động nổ vang, chấn đắc thân thể, pháp lực, thần thức, thần hồn của đám người Lan tỷ, Tử Huyên không ngừng chấn động, rèn luyện, bỏ tạp còn tinh, mỗi người cũng tương đương với không ngừng nhận được tẩy lễ!

Thậm chí, các nàng hiện ra nguyên hình, tất cả là thân thể viễn cổ cự thú lớn như núi, cánh chim đầy trời, cúi đầu lắng nghe loại Đạo âm này, chủ động tiếp nhận Đạo âm tẩy lễ!

Giang Nam phát ra đạo âm, không chỉ có thể làm cho các nàng nhận được rèn luyện, hơn nữa truyền thụ Đạo Pháp Thần thông, mở ra càng nhiều linh trí.

Chiến Minh cự thú cùng ba tiểu tử cũng bò lổm ngổm ở trước ngọn núi cao nhất, tinh tế lắng nghe, cũng nhận được vô cùng chỗ tốt. Mà Thần Thứu Yêu Vương cũng biến hóa ra chân thân, chồm hỗm ở đỉnh núi một tòa thánh

sơn.

Oanh, oanh…

Bên trong cơ thể của bọn họ huyết mạch nổ vang, lực lượng trong huyết mạch bị đạo âm của Giang Nam không ngừng kích phát ra, để cho pháp lực thực lực của bọn hắn đang không ngừng tăng lên.

Đợi đến ngày thứ năm, quanh thân Giang Nam biến phóng thần quang, thần quang chiếu rọi, thấm nhuần hư không, thậm chí ngay cả lục phủ ngũ tạng bên trong cơ thể của bọn họ, bao gồm hạt thật nhỏ trong huyết mạch cũng chiếu rọi rõ ràng rành mạch, thần quang cải tạo nhục thể của bọn hắn, cô đọng pháp lựcm thần thức, thần hồn của bọn hắn.

Thần quang chấn động, đem linh khí chu vi mười vạn dặm dẫn dắt mà đến, hóa thành từng đóa từng đóa Thần hoa bồng bềnh đung đưa, từ trên trời giáng xuống, nhiều loại hoa rơi xuống, rơi trên thân người của mọi người liền thẩm thấu đi vào.

Đông…

Giang Nam đột nhiên kết xuất Nguyên Thai Ấn, một ấn chấn động hư không, khí huyết của mọi người tăng vọt, công pháp riêng phần mình không tự chủ được gia tốc vận chuyển, Thần hoa nhập vào cơ thể liền hóa thành pháp lực.

Đến thứ mười ngày, tứ đại hóa thân đã không hề truyền pháp nữa, mà là bắt đầu độ kiếp, Sâm La Đại Đế hóa thân độ chính là Câu Trần Thiên Cung Thiên Đạo đại kiếp, mà Ma La Ma Thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân độ là Tử Vi Thiên Cung thiên kiếp, chỉ có Thái Dương Thần hóa thân tu luyện chính là yêu pháp, không độ kiếp, nhưng mà đột phá đến Tử Vi Thiên Cung cảnh giới.

Trận đại kiếp này, Giang Nam tùy ý hóa thân của mình xuất thủ, các loại Thần Thông ở trong tay tam đại hóa thân thay đổi liên tục, tùy ý chút ít đệ tử

tham quan hoc tập, có hắn ở phía trước truyền pháp, hơn nữa tam đại hóa thân diễn luyện, trợ giúp bọn họ hiểu được càng sâu.

Đến ngày thứ hai mươi, Giang Nam không hề truyền pháp nữa, nhưng trong thiên địa có Đạo âm nổ vang, đây không phải là đạo âm bình thường, mà là Thiên Đạo chi âm, to lớn, thần bí, có thể lĩnh ý, có thể lĩnh ngộ, nhưng lại nói không ra lời, có thể nói huyền diệu khó giải thích, ảo diệu vô cùng.

Thiên Đạo Đạo âm, bao hàm toàn diện, có vũ trụ vận hành ảo diệu, có Đại Thiên Thế Giới thay đổi liên tục, có vạn vật sinh linh sinh diệt tạo hóa, ý cảnh trong đó làm cho người ta trầm mê, phảng phất mỗi lĩnh ngộ đến một tia, cũng đủ để xưng hùng xưng bá trên thế gian.

Trên bầu trời thần quang diễn biến, biến hóa thành từng loại từng loại Thiên Đạo chí bảo, cùng Thiên Đạo chi kiếp của Sâm La Đại Đế hóa thân hiển hóa chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh tương ứng, để cho đám người Thần Thứu Yêu Vương, Lan tỷ như si như say.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 932: U Đế Quỷ Thuyền. (1)

Có không ít người ở trên đường Ngộ Đạo, trong lúc vô tình liền đột phá cảnh giới, thậm chí có chút ít cô bé liên tục đột phá hai cảnh giới, nhưng mà căn cơ vẫn như cũ vô cùng trầm ổn, càng hơn lúc trước.

Qua một lúc lâu, Thiên Đạo chi âm dần dần bình thường, đỉnh đầu của Giang Nam liên hoa ngưng lui hóa thành nụ Liên hoa, bọc bốn hóa thân chìm vào trong ao sen, ngay sau đó ao sen hóa thành thần quang từ trên đỉnh đầu hắn hạ xuống, trở về trong cơ thể.

Hắn vươn người đứng dậy, một đạo Vô Úy Ấn bay ra, đem Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh giữa không trung kia đánh nát, mảnh nhỏ Thiên Đạo lạc ấn rối rít nhập vào cơ thể, Giang Nam nhẹ chấn ống tay áo, cất bước đi vào hư không, bồng bềnh mà đi.

- Thời gian một tháng đã qua, nên đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới, kiến thức Vọng Tiên Đài ! Thái Hoàng Lão Tổ, ngàn năm trước ngươi đặt chân qua nơi đó, cuối cùng chém đoạn trí nhớ kia, hôm nay, ta cũng muốn phủ xuống mảnh thổ địa kia!

Mà ở trong chư thiên vạn giới, từng trẻ tuổi cường giả rối rít nhích người, hướng Huyền Hoàng Đại Thế Giới bay đi.

Phía sau Hạo Thiếu Quân hiện ra Đế Hoàng hư ảnh, rộng lớn vô tận, không nhanh không chậm đi lại ở trên thế giới cầu đi thông Huyền Hoàng Đại Thế Giới:

- Giang giáo chủ, ta còn cần đa tạ ngươi, không có ngươi ngăn trở ta, ta cũng sẽ không rút kinh nghiệm xương máu, ở nơi này hơn một tháng thời gian đem căn cơ của mình củng cố một lần nữa, đột phá đến Thanh Hoa Thiên Cung cảnh giới! Ngươi vốn là đối thủ của ta, bất quá hiện tại ngươi đã

so với ta nhỏ yếu . . .

Hai đầu Man Ngưu khí huyết ngất trời, rung chuyển không dứt, lôi kéo một chiếc chiến xa bôn ba ở trên thế giới cầu, Hoang Cảnh Thiếu Tôn ngồi ở trên chiến xa, trong mắt tinh quang chớp động:

- Giang giáo chủ, lần này ta không những muốn đoạt lại đại cốt chùy, còn muốn đem nhục nhã ngươi cấp cho ta, trăm ngàn lần trả lại ngươi!

Cực Nhạc Đại Thế Giới, Diệu Đế cùng Ngọc Chân Thượng Nhân đi ở phía trước, quay đầu lại cười nói:

- Tam Khuyết sư đệ, Vọng Tiên Đài sắp mở, ngươi còn không đi?

Một hòa thượng to mọng nhăn nhăn nhó nhó đi ra, vác trên lưng một đầu Thần Thi, trên trán Thần Thi kia viết một chữ "Trấn". Trên mặt hòa thượng này đầy thẹn thùng, lúng ta lúng túng nói:

- Sau này lão nạp còn gặp người thế nào. . .

Diệu Đế tiểu hòa thượng cười nói:

- Huyền Độ Phật Tôn tự mình vì ngươi quy y, muốn ngươi tu thân dưỡng tính, làm hòa thượng mấy năm, đợi Thần Thi bị luyện hóa, ngươi vẫn có thể hoàn tục.

Huyền Hoàng Đại Thế Giới cách Trung Thiên thế giới cực kỳ xa, Địa Từ nguyên lực ở giữa các Đại Thế Giới rung chuyển, thâm canh thành bó, hóa thành một đạo cầu vồng, Giang Nam từ trên thế giới kiều đi qua, vũ trụ hư không của Chư Thiên vạn giới sáng chói đồ sộ, bất quá Tiểu Quang Minh giới lại ảm đạm không ánh sáng, chỗ đó đã bị Địa Ngục chủng tộc chiếm cứ.

Địa Ngục đại quân ở đó triệu hồi ra Thần Ma cường đại, thậm chí sắp tới có nghe đồn, Địa Ngục đã triệu hoán một hóa thân của Lan Lăng Thần Hoàng đến, còn có vài chục vị Ma Tôn hóa thân, gần ngàn Thần Chủ hóa thân, đem Tiểu Quang Minh giới chế tạo thành thùng sắt giang sơn.

Toàn bộ Tiểu Quang Minh giới hôm nay dù ai cũng không cách nào đi vào, dù là Thần tôn cũng ở đó gặp áp chế, bị đánh đi ra.

Vị Thần Tôn kia mang đến tin tức kinh người, Thần Hoàng cùng mấy chục Ma Tôn đồng loạt ra tay, đem trọn Tiểu Quang Minh giới luyện hóa, ý định luyện thành một kiện pháp bảo cường đại.

Đem toàn bộ thế giới, hàng tỉ vạn ngôi sao, hết thảy luyện thành một kiện pháp bảo, có thể nghĩ cái pháp bảo này uy năng là khủng bố bực nào?

Nghe nói vị Thần Tôn kia đem việc này thượng bẩm Thần Đế, Quang Vũ thần đế từ chối cho ý kiến, chỉ nói một câu đã biết.

Thần Tôn kia lại từng cái thượng bẩm lão tổ chín Đại Thế Giới, trước sau như một, có chỉ nói một câu: kiếp nạn chi hoạn, không cần hỏi đến, không giải quyết được gì.

- Hôm nay vũ trụ hư không, lưu vong chi địa, giống như so với lúc trước càng thêm hỗn loạn rồi.

Giang Nam cùng nhau đi tới, gặp được không ít Thần Ma du dắt ở hai bên thế giới kiều, những Thần Ma này đều là thế hệ bị lưu vong, cả đời không được bước vào Chư Thiên vạn giới, thực lực cực kỳ cường đại, hơn nữa cùng hung cực ác, từng cái đều là thế hệ làm nhiều việc ác, có thủ ở trên thế giới kiều, là vì bắt người ăn.

Giang Nam đã từng gặp qua một Thiên Thủ Ma Thần, cơ hồ khiến hắn cùng với Lạc Hoa Âm gần chết, lại từng gặp được qua một Phật môn phản đồ, Phi Vân lão tổ, nuôi dưỡng trăm vạn nữ Bồ Tát, làm xằng làm bậy, cũng không phải người tốt lành gì.

Còn có Chiến Thiên Ma Tôn đối với hắn hòa thiện nhất, bất quá tên tuổi của Chiến Thiên Ma Tôn càng lớn, càng thêm hung ác, đã từng đại náo Thần giới, tung thú ăn người, vô số Thần Ma chết thảm trong miệng bầy Chiến Minh Cự Thú của hắn.

Lưu vong chi địa không người tốt, những lời này không có nói sai.

Hôm nay, trên thế giới kiều không chỉ có những Thần Ma bị lưu vong kia, đồng dạng cũng có Thần Ma đến từ Huyền Hoàng Đại Thế Giới trấn thủ, mỗi cách trên ức dặm, liền có một Thần Ma trấn thủ ở đó, bảo hộ một phương bình an.

Dù vậy Giang Nam vẫn chứng kiến có mấy vị tuổi trẻ cường giả được tuyển nhập Vọng Tiên Đài, chết ở trong tay Ngoại Vực Thần Ma công kích, bị nắm ra thế giới kiều ăn tươi.

Giang Nam cũng mấy lần lọt vào Ngoại Vực Thần Ma tập kích, hữu kinh vô hiểm, qua nửa tháng sau, hắn đi ra thế giới kiều, rốt cục đi vào Huyền Hoàng Đại Thế Giới.

- Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoang! Hai chữ Huyền Hoàng có thể tưởng tượng cái thế giới này là quảng đại bực nào!

Giang Nam xem hướng tiền phương, chỉ thấy hoàng khí trầm xuống, huyền khí bốc lên, Hoàng giả là Địa, Huyền giả là Thiên, một mảnh đại lục mênh mông bao la bát ngát hiện ra ở trước mặt của hắn, thậm chí so với Trung Thiên thế giới chủ đại lục còn muốn rộng lớn bát ngát!

Huyền Hoàng thế giới đại lục kia để cho hàng tỉ vạn ngôi sao đều quay chung quanh nó vận hành, mặt trời lên mặt trăng lặn, Chu Thiên Tinh Đấu, Tinh Hà sáng chói, đều quay chung quanh đại lục vận chuyển.

- Nơi này thật có khí vận!

Giang Nam đè xuống rung động trong lòng nói khẽ.

Mà ở trung ương Huyền Hoàng đại lục, hắn còn chứng kiến thế giới này còn có Huyền Hoàng mẫu khí chưa từng diễn biến thành Chư Thiên vạn vật, mà ở chỗ sâu trong vũ trụ tinh không, cũng có Huyền Hoàng mẫu khí chưa từng diễn biến.

- Nghe nói Huyền Hoàng Đại Thế Giới chính là một tiên nhân môn hạ của Đế Tôn khai thiên tích địa, một búa từ bên trong Hỗn Độn Hồng Mông bổ ra, Hồng Mông mở, diễn biến Huyền Hoàng nhị khí, Huyền Hoàng nhị khí diễn biến Thiên Địa vạn vật. Hôm nay xem ra, hoàn toàn chính xác là có thể!

- Những Huyền Hoàng nhị khí chưa diễn biến này, đoán chừng là thực lực vị tiên nhân kia chưa đủ, không thể hoàn toàn mở Hồng Mông. Mà Thái Hoàng lão tổ từng ở trong Vọng Tiên Đài tìm được Hồng Mông tử khí, đoán chừng cũng là vị tiên nhân kia còn sót lại, vị tiên nhân kia, cũng không đem tất cả Hỗn Độn Hồng Mông mở đi ra. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 933: U Đế Quỷ Thuyền. (2)

Giang Nam đang suy tư, đột nhiên chỉ thấy phía trước một đạo Tinh Hà treo ở trong vũ trụ tinh không, trong tinh hà quần tinh rậm rạp chằng chịt, vô cùng vô tận, như là nước chảy trong sông, cuồn cuộn chạy như bay mà qua.

Đạo Tinh Hà này rộng lớn bát ngát, rộng không biết có bao nhiêu ức vạn dặm, nếu bước vào trong đó, bị quần tinh quét qua, chỉ sợ Thần Ma cũng phải phấn thân toái cốt, chết không toàn thây!

Ở bên cạnh Tinh Hà, có một tòa Đại Thành trôi nổi, hình dạng Đại Thành như đỉnh, cổng thành có ba chữ Cự Linh quan, có thần ma trấn thủ. Không ít cao thủ trẻ tuổi được tuyển nhập Vọng Tiên Đài giờ phút này đã tiến nhập Cự Linh quan, Giang Nam thấy thế, cũng đi vào.

- Bên trong Cự Linh quan có Tinh môn, dùng để xuyên qua Tinh Hà, đi vào Huyền Hoàng đại lục.

Một Thần Ma trên cao nhìn xuống, bao quát Giang Nam nói.

Giang Nam gật đầu tạ ơn, thẳng hướng Tinh môn đi đến, chỉ thấy Thần Ma ở trong tòa Cự Linh quan này có mấy ngàn, tản mát ra thần uy làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, trong lòng của hắn không khỏi buồn bực, nhiều Thần Ma như vậy chắc chắn sẽ không là vì nghênh đón bọn hắn mà đến.

- Trận chiến lớn như vậy, mấy ngàn Thần Ma trấn thủ nơi này, rốt cuộc là phòng bị cái gì?

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Tồn tại bị trấn áp trong tinh hà, đến bây giờ còn chưa chết sao?

Bên cạnh Tinh môn, có một cao thủ trẻ tuổi đến từ thế giới khác thấp giọng nói.

- Ta nghe nói tồn tại bị trấn áp kia là một vị Thần Đế, tên là U Đế.

Có người tiếp lời nói:

- U Đế khi còn sống yêu thích là sưu tập mảnh vỡ thiên đạo, chín vị Thần Nhân Bổ Thiên sưu tập đại bộ phận Thiên Đạo nghiền nát, còn có một chút không có tìm được. Mà vị U Đế này dùng chi lực cả đời, đem mảnh vỡ thiên đạo còn lại sưu tập được thất thất bát bát, luyện thành một kiện bảo vật cực kỳ cao minh, muốn trường sanh bất lão. Kết quả chọc giận Thần nhân Bổ Thiên, mấy vị lão tổ tông kia nói hắn vi phạm Thiên Đạo cương thường, nên lọt vào thiên phạt, vì vậy bắt U Đế đến, trấn áp hắn ở dưới một đạo Tinh Hà.

Mấy Thần Ma trong Cự Linh quan mắt sáng như đuốc, hung ác xem qua, vị cao thủ trẻ tuổi nói chuyện kia vội vàng im ngay, không dám nhắc lại.

Giang Nam bước vào bên trong Tinh môn, chỉ cảm thấy Tinh môn xuyên thủng thời không, ở giữa Cự Linh quan cùng Huyền Hoàng đại lục mở một lối đi, truyền hắn đi qua.

Mà ở bên ngoài cái thông đạo này, quần tinh chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh, giống như thoáng qua.

Đột nhiên, Tinh môn hơi chấn động, tốc độ truyền tống chậm dần xuống, thông đạo không ngừng chấn động, tựa hồ tùy thời có khả năng sụp đổ!

Ở bên trong Cự Linh quan, mấy ngàn Thần Ma như lâm đại địch, cao giọng quát:

- U Đế quỷ thuyền lại xuất hiện! Đồng loạt ra tay, thúc dục Tinh môn!

Mấy ngàn Thần Ma cùng kêu gầm lên, vô số đạo tắc rót vào bên trong Tinh môn, thông đạo ở giữa tinh môn lần nữa củng cố, mà bọn người Giang Nam ở trong thông đạo lần nữa bị truyền tống đi ra ngoài.

Ở trong tích tắc bị truyền đi, Giang Nam chứng kiến trong tinh hà có một chiếc quỷ thuyền ở chỗ sâu trong Tinh Hà lái tới, vô số Thần Ma hư ảnh ở trên thuyền hình bóng lay động, quỷ khí um tùm.

Quỷ trong thuyền, một vị Thần Đế ngồi đó, khô gầy như củi, tựa hồ chỉ còn lại da cùng xương cốt, ánh mắt của hắn sâu kín, tựa hồ có hai đóa thần hỏa thiêu đốt.

Mà ở chung quanh chiếc quỷ thuyền này, là Quỷ đạo Thiên đình âm trầm khủng bố, vị Thần Đế này phảng phất là một Quỷ Đế thống trị Quỷ Hồn!

- Bổ Thiên Thần Nhân, các ngươi đánh cắp Thiên Đạo cương thường, cũng sẽ lọt vào Thiên Khiển…

Trong hoảng hốt, Giang Nam tựa hồ nghe đến một thanh âm hùng vĩ vang lên.

- Nếu ai cứu trẫm thoát ly khổ hải, trẫm ban cho hắn Trường Sinh!

Tinh môn bị mấy ngàn Thần Ma triệt để thúc dục, trước mắt Giang Nam vô số hào quang hiện lên, chiếc quỷ thuyền kia biến mất không thấy gì nữa, ở trong tích tắc hắn bị truyền đi, hắn phảng phất chứng kiến trên quỷ thuyền đột nhiên nhiều ra hai bóng người, một là thiếu niên mặc hoàng y, mà tên còn lại thì dáng người vô cùng khôi ngô hùng tráng, đầu có hai sừng.

- Vừa rồi những người kia không có nói sai, trong tinh hà này quả nhiên trấn áp U Đế!

Trong nội tâm Giang Nam vạn phần khiếp sợ, thầm nghĩ:

- Một Thần Đế bị trấn áp, hơn nữa rõ ràng còn sống, tin tức này thật sự nghe quá rợn cả người rồi! U Đế tất nhiên là tìm được rất nhiều mảnh vỡ thiên đạo, đã có Trường Sinh chi tư, tương đương với một Bổ Thiên Thần Nhân khác! Chỉ là, hắn như thế nào sẽ bị trấn áp…

- Còn có, vừa rồi hai cái thân ảnh kia, phảng phất là Chiến Thiên Ma Tôn

cùng thiếu niên áo vàng, bọn hắn như thế nào sẽ xuất hiện ở trên quỷ thuyền của U Đế? Hay là vừa rồi ta bị hoa mắt?

Giang Nam nghi hoặc khó hiểu, mới vừa rồi trong tích tắc bị truyền đi, tốc độ quá nhanh, để cho hắn cũng không có thấy rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

Mà ở trong tinh hà, trên quỷ thuyền U Đế, Chiến Thiên Ma Tôn tùy tiện ngồi đối diện ở U Đế, ha ha cười nói:

- Lão quỷ, ngươi rõ ràng còn có thể sống đến bây giờ, Ngươi thật sự đã luyện thành Thiên Đạo chí bảo, nhưng tiếc Thiên đạo chí bảo của ngươi uy lực quá nhỏ, không bằng mấy lão quái vật kia, đáng đời bị trấn áp.

- Hừ…

Một tiếng hừ tức giận truyền đến, Tinh Hà chấn động, Thần Đế gầy đến chỉ còn lại có xương bọc da kia ánh mắt sâu kín, nhìn thẳng hai người đột nhiên xuất hiện này, mở miệng nói:

- Dám xưng trẫm là lão quỷ? Ngươi thật to gan!

- Không bảo ngươi lão quỷ, cái kia liền chỉ có thể gọi ngươi là quỷ lão rồi.

Chiến Thiên Ma Tôn ha ha cười cười nói:

- Đừng nóng giận, ngươi bị lão quái vật của Huyền Hoàng thế giới trấn áp tám trăm vạn năm, tu vi bị luyện hóa không sai biệt lắm, hôm nay pháp lực rất bình thường. Dùng thực lực ngươi bây giờ, solo mà nói, lão tử một cái tát có thể đánh ngươi quay vòng ngươi tin hay không? Chậc chậc, chiếc quỷ thuyền này là Thiên Đạo chí bảo ngươi luyện chế sao?

U Đế tức giận, đột nhiên chứng kiến thiếu niên áo vàng ở bên cạnh, trong nội tâm chấn động, sắc mặt kịch biến, trở nên dữ tợn khủng bố, thất thanh nói:

- Ngươi là •. . . Là ngươi! Ta đã từng phụng mệnh ở lúc kỷ kiếp tiến đến trấn áp ngươi!

- Đúng vậy, là ta.

Thiếu niên áo vàng phong khinh vân đạm nói:

- Ta bị trấn áp hơn năm nghìn vạn năm, U Đế, ngươi bất quá là một con cờ ở ngàn vạn năm trước bị lợi dụng mà thôi, không cần canh cánh trong lòng. Năm ngàn vạn năm với ta mà nói, cũng không quá đáng là cái chớp mắt của nhân sinh. Bất quá kỷ kiếp lần này, là lúc ta nên thoát khốn mà ra rồi, ngươi cần giúp ta một tay.

Sắc mặt U Đế âm tình bất định, lắc đầu nói:

- Ta không giúp được ngươi, ta hôm nay bị trấn áp, tiếp tục bị Tinh Hà mài mòn, mệnh cũng không lâu. Các ngươi cũng cứu không được ta, nếu ngươi khôi phục thực lực, cứu ta tự nhiên dễ dàng, nhưng tiếc ngươi chỉ thoát khốn một bộ phận, không phải đối thủ của mấy lão quái vật kia.

Chương 934: Đa Văn Thánh Nhân. (1)

- Lần này Vọng Tiên Đài trọng mở, là thời cơ cứu ngươi tốt nhất.

Thiếu niên áo vàng lẳng lặng nói:

- Huyền Hoàng Đại Thế Giới chính là tiểu quỷ kia hao tổn tâm cơ muốn thành tiên, tất nhiên sẽ đối với Vọng Tiên Đài chú ý gấp đôi, mà sơ ý đề phòng đối với ngươi, đợi Vọng Tiên Đài khai mở, ta liền giúp ngươi đào thoát khỏi Tinh Hà trấn áp, ngươi chỉ cần chờ đợi mấy ngày là được.

U Đế lộ ra kích động chi sắc, cười ha ha, trong hốc mắt chảy ra hai giọt lão lệ, lẩm bẩm nói:

- Rốt cục chờ đến giờ khắc này, rốt cục chờ đến giờ khắc này. . . Ta muốn trả thù, trả thù mấy lão quỷ đem ta trấn áp!

Thiếu niên áo vàng mỉm cười nói:

- Ta cho ngươi cơ hội, bất quá hiện tại ngươi cần an phận một ít, không nên gây chuyện thị phi, chậm đợi Quang Vũ kỷ kiếp tới.

Chiến Thiên Ma Tôn dùng sức vỗ vỗ bả vai U Đế, cười hắc hắc nói:

- Lão quỷ, từ nay về sau chúng ta là đồng bọn rồi!

Giang Nam đi ra tinh môn, chỉ thấy một quang cầu rơi vào trước tinh môn, trên quang cầu đứng mấy thần nhân, từng cái từng cái trên mặt có mặt nạ hắc bạch, đứng ở hai bên cầu, trong đó liền có hắc bạch nhị sứ.

Dưới Tinh môn hội tụ hơn mười người, Bạch Sứ thần nhân đột nhiên mở miệng cười nói:

- Chư vị, kính xin lên cầu, cuối cầu chính là Huyền Hoàng Học Cung,

kính xin chư vị ở trong học cung đợi mấy ngày, an tĩnh đợi Vọng Tiên Đài mở ra.

Giang Nam cùng tuổi trẻ cường giả đến từ thế giới khác đi lên tòa quang cầu này, chỉ thấy quang cầu ngang trời dựng lên, phá không bay đi, vượt qua sơn hà nặng nề phía dưới.

Cũng không lâu lắm, đột nhiên Giang Nam thấy phía trước xuất hiện Huyền Hoàng nhị khí vô cùng trầm trọng, chồng chất, bao phủ núi sông đại xuyên, nơi Huyền Hoàng nhị khí giăng đầy, đừng nói ánh mắt, cho dù là thần thức cũng khó xuyên thấu!

Chư cường giả trên cầu rối rít triển lộ Thần Thông, cố gắng thu Huyền Hoàng nhị khí, bất quá nơi đây Huyền Hoàng nhị khí cực kỳ sềnh sệch, ngưng kết ở chung một chỗ, luyện thành nhất thể, tựa hồ có thể ngưng kết thành thực chất, mặc dù bọn họ đều là cường giả đứng đầu trong trẻ tuổi của các thế giới, cũng không có thể rung chuyển Huyền Hoàng nhị khí chút nào, càng không cách nào thu!

- Những thứ này là Huyền Hoàng Mẫu Khí, trời sanh Huyền Hoàng nhị khí, cũng không phải là hậu thiên luyện chế thành!

Có người kiến thức rộng rãi, thất thanh kêu lên.

Huyền Hoàng nhị khí là một gọi chung, trong đó trân quý nhất là Huyền Hoàng Mẫu Khí.

Đương kim trên đời, có không ít cường giả có thể nghịch chuyển tạo hóa, đem vạn vật trở lại như cũ, luyện vạn vật thành Huyền Hoàng nhị khí, thậm chí còn có thể luyện thành Hồng Mông Tử Khí.

Bất quá loại Huyền Hoàng nhị khí cùng Hồng Mông Tử Khí này là hậu thiên sở sinh, cùng Huyền Hoàng nhị khí chân chính vẫn có chênh lệch cực lớn.

Huyền Hoàng nhị khí chân chính thường thường bị gọi là Huyền Hoàng

Mẫu Khí, là Tiên Thiên mà sinh, cực kỳ hi hữu hiếm thấy.

Huyền Hoàng Mẫu Khí cực kỳ trân quý, so với Hồng Mông Tử Khí thua kém một bậc hai trù mà thôi, có thể nói là chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, Giang Nam ở Minh Thổ Huyền Vũ Trọng Sư đại doanh, thu không ít Huyền Hoàng nhị khí, vốn tưởng rằng đã là tài phú kinh thiên động địa.

Những Huyền Hoàng nhị khí kia hắn chuẩn bị giữ lại luyện bảo để dùng, không chịu dễ dàng lãng phí, mà Hoa Trấn Nguyên cùng Diệu Đế cũng thu không ít, cũng không có bỏ được vận dụng, không nghĩ tới đi tới Huyền Hoàng Đại Thế Giới, bảo vật hiếm có như Huyền Hoàng Mẫu Khí tựa hồ biến thành phổ thông dễ như trở bàn tay!

Trước mắt Huyền Hoàng Mẫu Khí tạo thành khối không khí to lớn, cả thảy gấp Huyền Vũ Trọng Sư đại doanh hàng tỉ lần, số lượng nhiều, chất lượng cao, làm người ta giận sôi!

Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu như mình không phải là ở trên quang cầu, chỉ sợ dễ dàng ở giữa sẽ bị những Huyền Hoàng Mẫu Khí này ép tới nát bấy, thậm chí ngay cả thần tính cũng không thể chạy trốn!

Hắn cũng cố gắng thu Huyền Hoàng Mẫu Khí này, nhưng mà cũng không cách nào rung chuyển, Huyền Hoàng Mẫu Khí ngưng tụ thành một cái toàn thân, muốn thu một tia trong đó là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn.

Hơn nữa tốc độ quang cầu cực nhanh, một cái chớp mắt vạn dặm, cũng không cho hắn thong dong thi triển toàn lực.

- Những Huyền Hoàng Mẫu Khí này là Cổ Tiên khai mở thế giới di lưu.

Bên cạnh Giang Nam, một thiếu niên nhẹ giọng nói:

- Nghe nói vị lão tổ của Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia, chính là ở trong Huyền Hoàng Mẫu Khí, kiến tạo Huyền Hoàng Học Cung.

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Vị sư huynh này, tòa Huyền Hoàng Học Cung này rốt cuộc có nơi thần bí gì?

- Huyền Hoàng Học Cung là Thánh Địa chí cao vô thượng của Huyền Hoàng Đại Thế Giới, cũng là ngôi sao sáng trong tất cả thánh địa của chư thiên vạn giới!

Vị thiếu niên kia lộ ra vẻ kính ngưỡng, có chút cuồng nhiệt nói:

- Tòa học cung này chính là Bổ Thiên Huyền Hoàng Lão Tổ sáng chế, trong học cung có đủ loại kinh điển đếm không xuể, trong truyền thuyết đồ học trong cung cũng là Thần Chủ Thần Tôn cấp bậc, thậm chí thỉnh thoảng còn có lão tổ tự mình phủ xuống thụ nghiệp! Nếu như may mắn mà nói, còn có thể tự mình tham quan hoc tập Thiên Đạo chí bảo Trấn Tiên Đỉnh, tính toán Thiên Đạo ảo diệu! Có thể tiến vào học cung, không khỏi là nhân kiệt thiên hạ ít có, trong đó thần nhân xuất hiện lớp lớp, mỗi một vị cũng khiếp sợ đương thời!

Giang Nam đối với Huyền Hoàng Học Cung cũng không khỏi tràn đầy ước mơ, cười nói:

- Chưa từng nghĩ thế gian lại còn có Thánh Địa bực này, lần này Vọng Tiên Đài mở ra, Huyền Hoàng Học Cung hơn phân nửa có từ trong chúng ta chọn lựa một chút đệ tử.

Thiếu niên kia cười lạnh nói:

- Chúng ta những người này tuy nói là thiên tài siêu quần bạt tụy trong chư thiên vạn giới, ức ngàn dặm mới tìm được một, nhưng mà muốn trở thành đệ tử học cung, chỉ sợ còn thiếu một chút. Huyền Hoàng Học Cung chọn lựa đệ tử cực kỳ nghiêm khắc, nếu như chúng ta muốn đi vào học cung, trở thành đệ tử học cung, chỉ sợ còn muốn bị loại bỏ rụng chín thành!

- Đúng!

Lại có một vị cao thủ trẻ tuổi trầm giọng nói:

- Ở chư thiên vạn giới xông ra danh tiếng cũng không khó, nhưng muốn trở thành học cung đệ tử thì ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn! Cường giả của Chư thiên vạn giới có thể nói Thần Ma, mà cường giả trong học cung lại là chư thánh, là Thánh Nhân giáo hóa chúng sinh!

Giang Nam có chút xem thường, Huyền Hoàng Học Cung đúng là rất tốt, nhưng nếu như nói bọn họ, những tinh anh từ chư thiên vạn giới này cũng không có tư cách trở thành học cung đệ tử, kia cũng có chút nói quá.

- Có thể trở thành học cung đệ tử, cũng không phải chuyện tình rất giỏi gì, Huyền Hoàng Học Cung danh tiếng lớn như thế, vì sao trong lịch đại Thần Đế không có đệ tử của Huyền Hoàng Học Cung?

Quang cầu xuyên qua Huyền Hoàng Mẫu Khí nặng nề, để cho hắn càng ngày càng kinh hãi, Huyền Hoàng Mẫu Khí này thật là kinh người, lấy tốc độ quang cầu bay lâu như vậy, lại còn chưa có tới đến Huyền Hoàng Học Cung!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 935: Đa Văn Thánh Nhân. (2)

- Nếu có thể đem những Huyền Hoàng Mẫu Khí này hết thảy thu, vậy thì phát đạt. Đáng tiếc, Huyền Hoàng Mẫu Khí nơi này quá nhiều, cho dù ta có thể tế lên Bạch Ngọc Bình, cũng không cách nào lấy đi hết thảy. . .

Trong lòng Giang Nam thầm than một tiếng, hơi có một loại cảm giác xâm nhập bảo sơn tay không mà về.

Rốt cục, quang cầu đột nhiên có chút dừng lại, xuyên thấu Huyền Hoàng Mẫu Khí, hiện ra ở trong một mảnh không gian trống trải.

Một tòa Thần Sơn hiện ra ở trước mặt bọn họ, đạo tắc chung quanh Thần Sơn giống như sợi tơ, quấn quanh sơn thể.

Tòa Thần Sơn này làm cho người ta cảm giác phảng phất không phải là một ngọn núi, mà là một thần nhân, thần nhân vô cùng cường đại!

- Ngọn núi này, sắp thông linh . . .

Trong lòng Giang Nam giật mình, ngơ ngác nhìn tòa Thần Sơn này, trong lòng chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Thần Sơn tự chủ diễn biến, mà chỉ thần minh mới có đạo tắc, này nói rõ tòa Thần Sơn này trải qua năm thắng, dần dần diễn sinh ra linh trí, từ tảng đá biến thành sinh linh!

- Nếu như tòa Thần Sơn này thật có thể trở thành sinh linh, chỉ sợ sẽ là một tồn tại không dậy nổi, cạnh tranh Thần Đế vị sẽ thêm ra một kình địch!

Giang Nam đè khiếp sợ trong lòng, ngẩng đầu nhìn lên, đỉnh núi là một mảnh cung khuyết điện phủ mênh mông, hơi thở thần thánh túc mục truyền đến, mơ hồ tràn ngập Thiên Đạo oai, làm cho người ta cảm giác phảng phất là một đại đỉnh vô cùng cổ xưa trấn áp ở nơi đó!

Nơi đó chính là Thánh Địa chí cao vô thượng của Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Huyền Hoàng Học Cung!

Sở dĩ có Thiên Đạo oai, là bởi vì nơi này là Bổ Thiên thần nhân Huyền Hoàng Lão Tổ tự mình sáng lập, Trấn Tiên Đỉnh cũng đã từng hiện ra ở nơi đây, trong Huyền Hoàng Học Cung như cũ để lại lạc ấn của nó!

Tòa học cung này làm cho người ta ngưỡng mộ, làm cho người ta có một loại cảm giác cao sơn ngưỡng chỉ, đứng ở trước cửa học cung, Giang Nam lập tức cảm giác được vô số loại cảm ngộ, vô số loại hơi thở, vô số loại tin tức, ở trong hư không va chạm, kích động.

Đây là học cung chư thánh lưu lại cảm ngộ, có chút cảm ngộ đã tồn tại mấy ngàn vạn năm, có cảm ngộ là gần chút ít năm mới hiện lên đi ra ngoài.

Cách mấy ngàn vạn năm thời gian, cảm ngộ của những thánh nhân này vẫn còn đang biện luận, tranh phong!

Trong lúc mơ hồ, mọi người phảng phất thấy từng cái từng cái ở thời đại chư thánh sống lại, ngồi ở trong hư không đàm kinh luận đạo, tư biện luận chứng, đem Đạo Pháp Thần thông thôi diễn đến cực hạn!

Ở trước mặt trào lưu tư tưởng giống như mênh mông biển lớn bực này, Giang Nam cũng cảm giác được rung động, cảm giác được mình biết quá nhỏ hẹp!

- Huyền Hoàng Học Cung đích xác là một Thánh Địa, nếu như có thể trở thành một thành viên của học cung, cùng cảm ngộ của chư thánh 5000 vạn năm qua luận đạo, cũng là một chuyện rất may trong đời, có trợ giúp đạo pháp Thần Thông của ta, tăng lên tới một loại đỉnh khoáng cổ tuyệt kim! Vị Bổ Thiên thần nhân kia có thể khai sáng ra một học cung như vậy, đúng là không phải chuyện đùa!

Lại tới đây, ngay cả hắn cũng không khỏi có một loại cảm giác hành hương.

Trong Huyền Hoàng Học Cung tích chứa kiến thức thật sự quá nhiều, nội tình thật sự quá kinh khủng, chỉ là chư thánh cảm ngộ, liền cho hắn một loại cảm giác Học Hải Vô Nhai!

Có thể khai sáng ra Huyền Hoàng Học Cung, Huyền Hoàng Lão Tổ lòng ôm ấp khí phách, đúng là làm người ta bội phục.

Chỉ giá trị một tòa học cung này, cũng đã vượt xa Huyền Hoàng Mẫu Khí vô cùng vô tận ngoài kia, Huyền Hoàng Mẫu Khí mặc dù hãn hữu, nhưng dù sao chẳng qua là vật chết, mà kiến thức của Huyền Hoàng Học Cung mới là vô cùng vô tận, truyền thừa muôn đời, tài phú tạo phúc thế nhân.

Trong Học cung có đệ tử mặc hắc bạch nhị sắc đi ra, mời đám người Giang Nam đi nghỉ ngơi.

- Ta vốn cho là bọn họ người mặc hắc bạch nhị sắc cùng mặt nạ hắc bạch, chỉ là vì hiển lộ khí phái của học cung, hiện tại mới cảm thấy thâm ý sâu sắc.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, thầm nghĩ trong lòng.

Hắc bạch nhị sắc đại biểu chính là Âm Dương, Thái Cực, Huyền Hoàng, thiên địa, đệ tử học cung người mặc hai loại quần áo này, chính là tượng trưng của Huyền Hoàng Học Cung, ngụ ý sâu xa, người mặc màu đen, đại biểu thành tựu cực hạn ở "Huyền", người mặc màu trắng, thì tượng trưng cho cực hạn ở "Hoàng".

- Vị sư huynh này, xin hỏi Vọng Tiên Đài ở nơi nào?

Giang Nam hướng đệ tử Huyền Hoàng Học Cung dẫn dắt hắn đi nghỉ ngơi hỏi.

- Ngày sáu tháng giêng chưa tới, Giang sư đệ cần gì nóng lòng nhất thời?

Trong đó một vị bạch y đệ tử lại cười nói:

- Nếu như Giang sư đệ chờ nóng nảy, không bằng đi dạo chung quanh,

gần đây Đa Văn Thánh Nhân của học cung ta truyền đạo giảng kinh, không cấm ngoại nhân đi nghe giảng. Đương kim Thánh Nhân của học cung ta, học quán cổ kim, chính là lão tổ tự mình khâm điểm, nói hắn là uyên bác nhất từ cổ chí kim, là đệ nhất Thánh Nhân.

- Vị đệ tử học cung này, làm sao sẽ biết tên họ của ta?

Trong lòng Giang Nam buồn bực, nhưng bất động thanh sắc, khom người tạ ơn, đứng dậy ở trong học cung mọi nơi đi lại, trong hư không chư thánh tư biện dũ phát rõ ràng, dần dần, một cảm ngộ to lớn chiếm cứ thượng phong, áp qua suy nghĩ của những chư thánh khác.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cất bước đi thẳng về phía trước, chỉ cảm thấy cổ suy nghĩ này càng ngày càng mạnh, đủ loại Đạo âm nổ vang, vượt xa những chư thánh khác, hiển lộ ra một loại khí khái chư thánh Bách gia Duy Ngã Độc Tôn!

Mà trong đạo âm kia, tích chứa muôn vàn diệu pháp, không gì không hiểu, hết thảy tuyệt không thể tả!

Hắn trong lúc vô tình cất bước đi ra hơn mười dặm, dần dần đi tới chỗ sâu của Huyền Hoàng Học Cung, cổ suy nghĩ này chấn động hư không, phát ra Đạo âm dẫn động Thiên đạo, Thiên Đạo nổ vang, chấn động thiên địa.

Phía trước xuất hiện một mao lư, cổ suy nghĩ này bắt đầu từ trong mao lư truyền ra.

- Trục xuất Bách gia, Duy Ngã Độc Tôn, khí khái thật là mạnh!

Giang Nam đứng ở ngoài mao lư, đứng yên một lúc lâu, đột nhiên cửa mao lư mở ra, bên trong truyền tới một thanh âm nói:

- Giang giáo chủ sao không đi vào?

Giang Nam khom người thi lễ, đứng lên nói:

- Đa tạ tiền bối có ý chiếu cố, đạo bất đồng bất tương vi mưu, vãn bối cáo từ.

Hắn xoay người rời đi, qua không lâu, hắc bạch nhị sứ hiện ra ở ngoài mao lư, khom người nói:

- Đa Văn Thánh Nhân, hắn không có bái ngươi làm thầy sao?

- Không có.

Trong Mao lư truyền đến một tiếng thở dài nói:

- Người này tâm trí trầm ổn, ta hướng hắn diễn biến Thiên Đạo chi âm, khí khái Duy Ngã Độc Tôn, vẫn không thể thuyết phục hắn. Các ngươi muốn chưởng khống hắn, để cho hắn vào Huyền Hoàng Học Cung ta, chỉ sợ sẽ uổng phí tâm cơ .

Hắc bạch nhị sứ liếc mắt nhìn nhau, khom người rời đi.

Trong Mao lư đi ra một vị trung niên nam tử cao gầy, chòm râu nồng đậm, hốc mắt lõm sâu, thần thức của hắn vô cùng vĩ ngạn bát ngát, uyên bác thâm thúy, chư thánh cảm ngộ trong học cung cũng bị hắn đè.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 936: Chín Đại Thế Giới. (1)

Hắn ở trên tư biện, ở trên đạo pháp thần thông biến hóa, đã vượt xa học cung chư thánh từ cổ chí kim, đạt tới một thành tựu loại đỉnh!

Người này chính là Đa Văn Thánh Nhân, siêu phàm nhập thánh, Thánh Giả vi tôn, trong học cung chư Thánh là Thần Tôn cấp cường giả, mà Đa Văn Thánh Nhân chính là tồn tại cường đại, uyên bác nhất trong lịch đại Thần Tôn của Huyền Hoàng Học Cung!

- Có thể vào pháp nhãn của lão tổ, cho là hắn có thần Đế chi tư, để cho ta tự mình lấy pháp lý đả động hắn, dụ hắn bái nhập Huyền Hoàng Học Cung ta, Giang giáo chủ này hẳn không phải là phàm phu tục tử.

Đa Văn Thánh Nhân lâm vào trầm tư:

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, Đạo của ta, là trục xuất Bách gia Duy Ngã Độc Tôn, ta hướng hắn biểu diễn Đạo của ta, để cho hắn thấy ta có thể trở thành Đế Sư, Thần Đế chi sư. Ngay cả như vậy cũng không có thể khiến cho hắn động tâm, Đạo của hắn là cái gì?

Giang Nam rời xa tòa mao lư này, tâm cảnh bình phục lại, hắn cùng với Đa Văn Thánh Nhân ngoài mặt cũng không có bao nhiêu trao đổi, chẳng qua là bình thản hai câu nói, Đa Văn Thánh Nhân muốn mời hắn tiến vào mao lư, mà hắn lên tiếng từ chối nhã nhặn.

Này nhìn như hai câu nói tầm thường, nhưng trong đó bao hàm ý nghĩa rất nhiều, là người ngoài không cách nào tưởng tượng!

Từ vừa mới bắt đầu, Đa Văn Thánh Nhân liền hướng hắn biểu diễn Đại Đạo chi âm, Thiên Đạo cộng minh, thuận ứng Thiên mệnh, thuận lòng trời mà đi, nếu như được giúp đỡ, tất nhiên là cảnh tượng vận đạo hưng thịnh.

Đây là thứ nhất.

Thứ hai, Đa Văn Thánh Nhân hướng hắn biểu diễn ra Đạo của mình, trục xuất Bách gia, Duy Ngã Độc Tôn, chư thánh đều ở dưới hắn, đều là hạ phẩm, duy chỉ có Đạo của mình là thượng phẩm, là độc tôn chi đạo, là Thần Đế chi đạo.

Thứ ba, tòa mao lư này cũng ngụ ý sâu xa, cho thấy hắn không màng quyền thế, chỉ có giáo hóa chúng sinh, cho dù là đối với Thần Đế vị cũng không để ở trong lòng, hướng Giang Nam thần phục.

- Ba cái này kết hợp ở chung một chỗ, chính là nói, Đa Văn Thánh Nhân có năng lực trục xuất Bách gia Duy Ngã Độc Tôn, phụ tá ta đi lên Thần Đế vị, cũng tức là hắn có tài làm Đế Sư, nhưng không có dã tâm tranh bá vấn đỉnh Đế vị. Hơn nữa hắn thuận ứng Thiên mệnh, sau lưng có Huyền Hoàng Đại Thế Giới lão tổ ủng hộ, là thuận lòng trời mà đi, chỉ cần ta bái ông ta làm thầy, hắn liền có thể phụ tá ta trèo lên trên đế vị!

Giang Nam nghĩ ngợi nói:

- Huyền Hoàng Học Cung đúng là nội tình sâu đậm, không phải chuyện đùa, Đa Văn Thánh Nhân đúng là có tài Đế Sư, làm người ta cao sơn ngưỡng chỉ. Bất quá, đạo bất đồng bất tương vi mưu, ta cùng với Đạo của hắn không hợp, chỉ có thể cự tuyệt.

Trò chuyện với nhau, cũng không nhất định phải nói chuyện, nhất định phải miệng phun liên hoa, ngược lại, Đa Văn Thánh Nhân hướng hắn triển lộ ra ý cảnh thâm thúy như uyên kia, thắng được thiên ngôn vạn ngữ.

Đế Hoàng chi đạo của Đa Văn Thánh Nhân, là trục xuất Bách gia Duy Ngã Độc Tôn, là thuận lòng trời mà đi, mà Đạo của Giang Nam là lấy tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ làm quy tắc chung, mà muốn đến một bước này, phải bỏ pháp tổ tông, đánh tan Thiên Đạo, sau đó mới có thể đi ra ngoài.

- Trăm nhà đua tiếng, trăm hoa đua nở, tư biện luận chứng, mới có thể làm cho ta hấp thu đến đầy đủ kiến thức giải thích, mới có thể lan truyền ra, làm được tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ. Trục xuất Bách gia Duy Ngã Độc Tôn, ngược lại sẽ hạn chế con đường của ta. Hơn nữa, dựa vào Đa Văn Thánh Nhân cùng Huyền Hoàng Học Cung, cùng với Huyền Hoàng Lão Tổ ủng hộ, lúc này mới có thể đi lên Thần Đế vị, Thần Đế, như vậy tất nhiên bị quản chế bởi Huyền Hoàng Học Cung, rất uất ức, chỉ là một tượng gỗ, có niềm vui thú gì chứ?

Đây cũng là nguyên nhân căn bản mà Giang Nam cự tuyệt Đa Văn Thánh Nhân, Đạo của ta, cần gì phải người khác chỉ điểm?

Trong Huyền Hoàng Học Cung, dần dần người bắt đầu nhiều hơn, tinh anh đến từ các cái thế giới tề tụ, Giang Nam thậm chí còn cùng đám người Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh Thiếu Tôn chạm mặt, bất quá nơi đây là Thánh Địa, cho dù là đám người Hạo Thiếu Quân cùng Hoang Cảnh Thiếu Tôn cũng không dám ở chỗ này động thủ.

- Giang giáo chủ, Huyền Hoàng Học Cung chính là Thánh Địa, không thích hợp động thủ.

Hạo Thiếu Quân cười nói:

- Bất quá ở trong Vọng Tiên Đài liền không có hạn chế này, ta rất muốn để cho giáo chủ nhìn một chút, thành tựu của ta trong khoảng thời gian này.

- Giang mỗ rất mong đợi.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hy vọng lần này Hạo huynh không nên bị ta một chiêu đào thải.

Trong mắt Hạo Thiếu Quân hiện lên nhất đạo tinh mang, đánh cái ha ha nói:

- Dễ nói, dễ nói.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn bước đi, chiến ý hừng hực:

- Giang giáo chủ, ngươi bảo đảm tốt đại cốt chùy của ta, bởi vì ta muốn đích thân đoạt lại!

Giang Nam bật cười khanh khách:

- Thiếu Tôn, quần cộc của ngươi đã bị Tam Khuyết đạo hữu nhìn chằm chằm, cũng muốn bảo đảm tốt mới được, nếu quần cộc của ngươi bị bới, Thiếu Tôn chỉ sợ liền phải chạy trần truồng.

Trong mắt Hoang Cảnh Thiếu Tôn sát cơ bắn ra bốn phía, đột nhiên một tòa quang cầu phá vỡ Huyền Hoàng Mẫu Khí nặng nề, bay theo mà đến, trên cầu có hai vị nữ tử vung tay, giết đến thiên băng địa liệt, là Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng Vi Tuyết Chủ.

Thủ đoạn của hai nữ tử này kinh người, làm cho những cường giả khác trên cầu phải trốn ở góc phòng, đủ loại thần thông cùng pháp bảo đều xuất hiện, hận không thể đem đối phương giết chết.

Bất quá quang cầu đi tới trước học cung, nhị nữ lập tức nhất tề dừng tay, thu liễm sát khí, từng cái từng cái giống như thục nữ, bước chân liên tục đi vào học cung.

- Liên Nguyệt sư tỷ, cường giả Trung Thiên thế giới chúng ta cũng ở nơi đây, chúng ta cũng đi qua đi?

Vi Tuyết Chủ liếc thấy Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh Thiếu Tôn đứng chung một chỗ, hì hì cười nói.

Liên Nguyệt Thánh Nữ không tỏ rõ thái độ, cất bước đi tới, Vi Tuyết Chủ nháy mắt mấy cái, ánh mắt rơi vào trên người Hạo Thiếu Quân, kinh ngạc nói:

- Hạo sư huynh, ngươi không phải là bị Giang giáo chủ đào thải ra khỏi cục sao? Làm sao còn có thể ở nơi đây? Đúng rồi, ngươi nhất định là đi cửa

sau, hối lộ Hắc Bạch nhị sứ có đúng hay không?

Hạo Thiếu Quân lơ đễnh, cười nhạt nói:

- Tuyết Chủ, tương lai ta thành tựu Thần Đế, ngươi có thể làm Đế phi của ta, ta thích tính cách e sợ cho thiên hạ bất loạn của ngươi, cô gái bực này, điều giáo lên mới có cảm giác thành tựu.

- Hạo sư huynh thật biết nói ngọt, nói làm trong lòng người ta có chút bối rối.

Vi Tuyết Chủ ha ha cười nói:

- Sau đánh chết khẳng định rất thú vị, nói không chừng sẽ càng ngọt.

Hạo Thiếu Quân hừ lạnh một tiếng, ánh mắt của Vi Tuyết Chủ lại rơi vào trên người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, cười nói:

- Thiếu Tôn, nếu không chúng ta liên thủ, ngươi giúp ta giết chết Hạo sư huynh cùng Liên Nguyệt sư tỷ, ta giúp ngươi giết chết Giang giáo chủ, ý của ngươi như thế nào?

Chương 937: Chín Đại Thế Giới. (2)

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười lạnh nói:

- Cùng ngươi hợp tác chính là bảo hổ lột da, không chừng lúc nào đó sẽ bị ngươi bán, ta còn không có ngu như vậy!

Vi Tuyết Chủ bật cười nói:

- Một tên đại ngốc tử... Giang giáo chủ, nếu không chúng ta liên thủ?

Giang Nam cười:

- Tốt!

Vi Tuyết Chủ thật tình đánh giá hắn mấy lần, lắc đầu nói:

- Vẫn là thôi đi, người ta sợ không biết lúc nào sẽ bị giáo chủ bán.

Liên Nguyệt Thánh Nữ lạnh lùng nói:

- Hài nữ ngốc.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười ha ha nói:

- Liên Nguyệt sư tỷ nói thật hay, Tiểu Nguyên Quân, ngươi e sợ cho thiên hạ bất loạn, phải biết còn có Liên Nguyệt sư tỷ có thể khắc chế ngươi!

- Một tên đại ngốc tử.

Liên Nguyệt Thánh Nữ nói.

Sắc mặt Hoang Cảnh Thiếu Tôn đỏ lên, căm tức nhìn nhị nữ, hai nữ tử kia mặc kệ hắn.

Đột nhiên, lại có một tòa quang cầu chạy nhanh ra Huyền Hoàng Mẫu Khí, đám người Hạo Thiếu Quân Liên Nguyệt Thánh Nữ nhẹ kêu một tiếng, con ngươi không khỏi khẽ thu nhỏ lại.

- Cường giả đến từ những Đại Thế Giới khác!

Hạo Thiếu Quân từ từ phun ra một ngụm trọc khí, nhẹ giọng nói.

Giang Nam cũng hướng tòa quang cầu này nhìn lại, những người khác trên cầu hắn không có quá nhiều chú ý, ánh mắt chỉ rơi vào trên người một vị nam tử trẻ tuổi trong đó, vị nam tử trẻ tuổi này khí vũ phi phàm, đứng ở trong đám người cực kỳ chói mắt, bởi vì trên người hắn tràn ngập hơi thở Thiên Đạo, cực kỳ nồng đậm, thậm chí Đạo văn của hắn ở giữa không trung diễn biến ra vô số tia sáng, mà ở trên ánh sáng, thì tọa lạc một bình ngọc!

Hóa Tiên Ngọc Bình!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn hừ nhẹ một tiếng, thấp giọng nói:

- Đến từ Càn Khôn Đại Thế Giới, đệ tử của Thiên Đạo cao thủ, Bổ Thiên thần nhân Càn Khôn Lão Tổ điều giáo ra!

Vi Tuyết Chủ cắn môi nói:

- Ta xem người này, vâng chịu Thiên Đạo, tu vi thực lực cực cao, chỉ sợ không thua ta và ngươi! Càn Khôn Đại Thế Giới lão tổ phái ra đệ tử của mình tiến vào Vọng Tiên Đài, cùng quần hùng Chư Thiên tranh phong, đây rốt cuộc là ý gì?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Ta đoán chừng, vị lão tổ này hơn phân nửa là muốn bồi dưỡng được một Thần Đế, thu quyền chưởng khống Chư Thiên vào tay. Lịch đại Thần Đế kiêu hùng xuất hiện lớp lớp, rất khó chưởng khống, không bằng mình bồi dưỡng được một Thần Đế, kia sẽ càng thêm nghe lời.

Trong lòng mọi người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Liên Nguyệt Thánh Nữ rùng mình, âm thầm tự định giá, rối rít gật đầu.

Hạo Thiếu Quân cười lạnh nói:

- Nếu Thần Đế có thể bồi dưỡng được, còn muốn chúng ta những người này làm chi? Vị đệ tử Càn Khôn Lão Tổ này, ta muốn gặp lại hắn, xem hắn rốt cuộc có tiền vốn gì!

- Chỉ sợ Hạo huynh muốn gặp không chỉ một người. Chín vị Bổ Thiên thần nhân, tự nhiên đều có tính toán, cũng muốn chưởng khống quyền to Chư Thiên, trở thành chánh thống, đem Thần Đế Chưởng khống trong tay.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi nhìn trên cầu này, hơn phân nửa chính là cường giả của Hồ thiên Đại Thế Giới đào tạo ra.

Đám người Hạo Thiếu Quân nhìn lại, quả nhiên thấy lại có một tòa quang cầu chạy nhanh ra Huyền Hoàng Mẫu Khí, mà ở trên cầu cũng có một người siêu quần bạt tụy, đỉnh đầu Thần hà dày đặc, trên Thần hà nổi lơ lửng một ngụm Tàng Thiên Hồ Lô.

Ở ngắn ngủn trong một canh giờ, từng ngọn quang cầu lái tới, trừ Huyền Hoàng Đại Thế Giới ra, đệ tử Bổ Thiên thần nhân của những Đại Thế Giới khác đều đến đây.

Tuổi trẻ cường giả của Ứng Long Đại Thế Giới đỉnh đầu treo cao Thiên Đạo Bảo Chung, phía sau tuổi trẻ cường giả Cực Nhạc Đại Thế Giới hiện ra Vạn Phật Tháp, phía sau cô gái của Thiên Ý Đại Thế Giới là ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, một vị nữ tử của Tạo Hóa Đại Thế Giới tay bày Tạo Hóa Thần Lâu, tuổi trẻ cường giả của Hồng Hoang Đại Thế Giới thì đỉnh đầu có một thanh Thiên Đao.

Cuối cùng, Giang Nam thấy được một người chân đạp Liên Đài, Long Phượng vờn quanh, xuất chúng xuất trần, trong lòng không khỏi chấn động,

thấp giọng nói:

- Cường giả Đạo Vương Đại thế giới đến...

Đám người Liên Nguyệt Thánh Nữ đối với người lần này không có quá nhiều chú ý, Vi Tuyết Chủ đột nhiên cười nói:

- Chín Đại Thế Giới, hôm nay chỉ thiếu Huyền Hoàng Đại Thế Giới. Ta đoán chừng Huyền Hoàng Đại Thế Giới hẳn là cũng có chuẩn bị, bồi dưỡng đệ tử của mình, vì đế vị tương lai tranh đoạt làm chuẩn bị, chẳng qua không biết là người nào.

- Trừ chín Đại Thế Giới ra, còn có một thế giới bị các ngươi không để mắt đến.

Liên Nguyệt Thánh Nữ đột nhiên mở miệng nói:

- Huyền Minh Nguyên Giới nguyên vốn cũng là một Đại Thế Giới, mặc dù đã xuống dốc, nhưng dù sao đã từng là một Đại Thế Giới, khó bảo toàn cũng sẽ đản sinh ra tồn tại cực kỳ cường đại.

- Huyền Minh Nguyên Giới đã xuống dốc, không thể nào đông sơn tái khởi.

Hạo Thiếu Quân thản nhiên nói:

- Cái thế giới này có thể vượt qua lần Quang Vũ Kỷ Kiếp này hay không cũng rất khó nói, hơn phân nửa sẽ ở trong kỷ kiếp hoàn toàn phá hủy, làm sao có thể đản sinh ra nhân vật không dậy nổi gì? Ta đoán chừng, lần này Huyền Minh Nguyên Giới chỉ sợ liền một người có tư cách tiến vào Vọng Tiên Đài cũng không thể chọn lựa.

Mọi người rối rít gật đầu, Giang Nam mặt mỉm cười, không nói gì.

- Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân riêng phần mình phái tới môn hạ đệ tử, chẳng lẽ nói Vọng Tiên Đài thật có thể làm người ta thành tiên? Trừ thành

tiên ra, còn có đồ vật gì đó có thể khiến cho loại nhân vật này coi trọng?

Giang Nam nhìn càng ngày càng nhiều nhân tài hiện ra, thầm nghĩ trong lòng:

- Bất quá, nếu Vọng Tiên Đài có diệu pháp thành Tiên, vì sao những tồn tại này không tự mình đi tới?

Hắn đem cái nghi vấn này chôn ở đáy lòng, bởi vì hắn thấy được Ma La Thập cùng Lạc Hoa Âm, lão ma đầu cùng nữ ma đầu này cũng ngồi quang cầu bay tới.

- Ha hả, nhiều cường giả như vậy, lần này ta có lộc ăn rồi!

Ma La Thập ha hả cười nói, thanh âm to rõ, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai mọi người trong học cung:

- Trong Huyền Minh Nguyên Giới không có đối thủ của ta, những người đó quá yếu ớt, ăn không thú vị, bất quá ăn những người này liền muốn thú vị rất nhiều!

Vô số ánh mắt tràn đầy sát ý đồng loạt hướng lão ma đầu xem ra, Ma La Thập lơ đễnh, liếm liếm đôi môi, lộ ra vẻ có chút hung tàn, bước đi vào Huyền Hoàng Học Cung, thầm nói:

- Phải mau sớm tìm được tiểu lão đệ, để cho hắn giúp ta trọng luyện Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, nếu không pháp bảo không sắc bén, lần này trong Vọng Tiên Đài đánh không thoải mái!

Mà so sánh với lão ma đầu Ma La Thập này, mới vừa xuống cầu liền đắc tội một nhóm lớn người, Lạc Hoa Âm thì lộ ra vẻ như cá gặp nước, nữ ma đầu nữ giả nam trang, tuấn tú đến kỳ cục, giống như một trích tiên, nơi đi qua, đưa tới nhiều nữ cường giả của các thế giới liếc mắt.

- Tiểu ca thật là anh tuấn...

Vi Tuyết Chủ ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Giang giáo chủ, Hạo sư huynh, mặc dù các ngươi cũng được xưng tụng tư thế oai hùng bất phàm, nhưng cùng vị tiểu ca kia so sánh, liền thấy không bằng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 938: Tam Đại Dế Nhũi Tề Tụ

Giang Nam mỉm cười, Hạo Thiếu Quân hừ một tiếng:

- Trông mặt mà bắt hình dong, Tiểu Nguyên Quân không khỏi có chút quá tục đi? Ta xem tiểu bạch kiểm kia, chính là dế nhũi chỉ có tư thế dung nhan, trong nháy mắt có thể phá!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười lạnh nói:

- Tiểu tử kia nhỏ gầy giống nhau củi, nơi nào thần võ bằng lão tử?

Vi Tuyết Chủ trả lời lại một cách mỉa mai nói:

- Thiếu Tôn, ngươi là thần võ, chẳng qua là xấu làm cho người khác xem qua khó quên.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn giận dữ, Hạo Thiếu Quân cười lạnh nói:

- Mới vừa rồi tráng hán dế nhũi kia tự xưng đến từ Huyền Minh Nguyên Giới, không có nghĩ đến cái thế giới này lại còn có cao thủ xuất thế, các ngươi cảm thấy thực lực người nọ như thế nào?

Liên Nguyệt Thánh Nữ sắc mặt ngưng trọng nói:

- Thân thể cực mạnh, có chút Thần Ma cũng so ra kém hắn, rất là không kém.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng Vi Tuyết Chủ cũng gật đầu không dứt, bọn họ có thể nhìn ra được, thân thể của Ma La Thập đã đạt đến một độ cao cực đoan, mạnh đến nỗi đáng sợ, mà Giang Nam đối với lần này rất nhận thức.

Ngay từ lúc hắn ở trong lao ngục Thái Huyền Thánh Tông giải cứu Ma La Thập, thân thể người này cũng đã đạt tới trình độ Thần Ma, thân thể Bất Tử

Bất Diệt, cho dù là Thái Hoàng Lão Tổ đối với hắn không thể làm gì, không cách nào luyện chết, chỉ có thể khóa ở tầng dưới chót nhất của Bách Ma Quật.

Ma La Thập là người thứ nhất cùng Thái Hoàng Lão Tổ một mình đấu, mà không có bị Thái Hoàng đánh chết. Về phần những cao thủ khác của Huyền Minh Nguyên Giới, cho dù là Tịch Ứng Tình tài hoa tuyệt đại, lúc cùng Thái Hoàng Lão Tổ một mình đấu cũng tránh không được bỏ mình.

- Thân thể người này đúng là rất mạnh, là một kình địch!

Hạo Thiếu Quân gật đầu, chiến ý ngất trời, sát khí nghiêm nghị nói:

- Có thể ở trong Vọng Tiên Đài, đem quần hùng hết thảy dẫm ở dưới chân, là tâm nguyện của Hạo mỗ. Không chỉ là thiên tài mười Đại Thế Giới, còn có cả chư vị nữa!

Ánh mắt của hắn từ trên thân bọn người Giang Nam quét qua:

- Chư vị, các ngươi ngàn vạn lần không nên chết ở trong tay khác người, bởi vì các ngươi chỉ biết thua ở trong tay của ta, làm Đại tướng biên cương của Thần Triều ta!

Giang Nam thấy buồn cười, vỗ vỗ đầu vai hắn, xoay người rời đi.

Vi Tuyết Chủ bật cười, hướng Liên Nguyệt Thánh Nữ cười nói:

- Sư tỷ, chúng ta đi gặp lại tiểu ca tuấn tú kia.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn đứng ở trước mặt Hạo Thiếu Quân, đưa tay khoa tay múa chân, ý bảo Hạo Thiếu Quân thân cao mới đến chân của mình, ngay sau đó cười ha ha, xoay người nghênh ngang rời đi.

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân xanh mét, đứng tại nguyên chỗ có chút không biết làm sao, cuối cùng mới tức giận nói:

- Các ngươi bọn bại hoại này, ta là nói thật, không có nói giỡn!

- Lão ca ca.

Giang Nam đứng ở phía sau Ma La Thập, đột nhiên mở miệng cười nói.

- Lão đệ, ngươi quả nhiên cũng tới!

Ma La Thập xoay người, không khỏi mừng rỡ:

- Mau mau, giúp ta luyện chế lại Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân một lần, còn có Ngũ Sắc Đại Chùy của ta! Ta ở Trấn Thiên Tinh Vực cũng vơ vét không ít thần kim thần tài, lần này nhất định phải đem các tiểu tử của chư thiên vạn giới hết thảy ăn hết!

Giang Nam nhức đầu nói:

- Lão ca, ăn thịt người là không đúng...

- Ta cũng không phải là ăn thật, ăn thịt người ta còn hạ không được miệng.

Ma La Thập mặt mày hớn hở, ha hả cười nói:

- Ta chỉ là luyện hóa nhục thể cùng một thân Tinh Khí Thần của bọn hắn, bổ dưỡng mà thôi. Những năm này vì cùng Thái Hoàng tranh đấu, ta vẫn không có rời Huyền Minh Nguyên Giới nửa bước, lại bị đồ chó hoang Nam Hải tổ sư trấn áp lâu như vậy, nguyên giới lại bị ngươi nhất thống thiên hạ, chỉ có Yêu Thần kia cùng ngươi đối nghịch, lão tử hết lần này tới lần khác còn đánh không lại hắn, hôm nay trong miệng đã sớm nhạt rồi! Mài đao không lầm công đốn củi, ngươi giúp ta đem pháp bảo trọng luyện, ta ăn hết những thằng oắt con kia mới thuận buồm xuôi gió.

Giang Nam càng thêm đầu đại, thử dò xét nói:

- Lão ca, lần này ngươi chuẩn bị luyện chế pháp bảo gì?

- Quy củ cũ, phải nặng, càng nặng càng tốt! Tốt nhất có thể nặng đến tùy

tiện gõ xuống, liền đem người gõ chết!

Giang Nam lấy ra đại cốt chùy từ trong tay Hoang Cảnh Thiếu Tôn đoạt tới nói:

- Ngươi nhìn cái này như thế nào?

Ma La Thập một tay nắm lấy đại cốt chùy, huy vũ một cái, có chút hài lòng, vui vẻ nói:

- Cái này chính xác, có chút hợp lòng ta, có đại cốt chùy này, Ngũ Sắc Đại Chùy của ta liền không có cần thiết trọng luyện!

Giang Nam âm thầm kinh hãi, cây đại cốt chùy này ngay cả hắn cũng có chút cố hết sức, nhưng đến trong tay lão ma đầu này thì lộ ra vẻ Cử Trọng Nhược Khinh, hiển nhiên thành tựu của Ma La Thập ở trên thân thể, chỉ sợ còn muốn thắng được hắn một bậc!

Hắn tinh tế đánh giá thân thể của Ma La Thập, chỉ thấy trong đó mơ hồ tràn ngập dấu vết Hồng Mông Tử Khí, hẳn là Ma La Thập ở Trấn Thiên Tinh Vực cũng thu một chút Hồng Mông Tử Khí, luyện vào nhục thể của mình, vì vậy để cho nhục thể của hắn tái tiến một bước, mạnh mẽ kinh khủng!

Thân thể của Ma La Thập nguyên vốn đã đạt đến cực hạn, rất khó có tiến bộ nữa, nhưng mà Hồng Mông Tử Khí luyện vào thể nội, lại có thể để cho nhục thể của hắn đột phá cực hạn này, đạt tới độ cao mới.

Đối với Trấn Thiên Tinh Vực Hồng Mông Tử Khí, Giang Nam cũng không có keo kiệt, cũng không cho rằng những Hồng Mông Tử Khí kia là của mình, Ma La Thập có thể thu một chút Hồng Mông Tử Khí cũng là bản lãnh cùng cơ duyên của hắn.

- Lão đệ, pháp lực của ngươi hôm nay so sánh với ta còn muốn hùng hồn!

Ma La Thập lấy ra vô số thần kim thần liệu, đợi thấy Giang Nam thúc dục Đậu Suất Thần Hỏa, lại từ trong một bình ngọc lấy ra thần thủy, rèn luyện

các loại thần kim thần liệu, quả thực như cánh tay sai sử, pháp lực biến hóa khống chế thuận buồm xuôi gió, không khỏi kinh ngạc nói:

- Pháp lực của ngươi, làm sao tăng lên mạnh như thế, sắp đuổi theo Lạc nha đầu rồi!

Lạc nha đầu thu một chút Hồng Mông Tử Khí, luyện vào trong lục đại hóa thân, pháp lực so sánh với ta còn muốn hùng hậu mấy lần!

- Pháp lực của sư tôn ta còn trên ta?

Giang Nam ngạc nhiên, hắn vốn cho là mình đã đuổi theo Lạc Hoa Âm, không nghĩ tới Lạc Hoa Âm lại đi lên lộ số giống như Thái Hoàng Lão Tổ, lấy Hồng Mông Tử Khí luyện vào hóa thân, tăng lên pháp lực dung nạp cực hạn của hóa thân.

Thái Hoàng Lão Tổ Hồng Mông Tử Khí được từ Vọng Tiên Đài, mà Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập thì không cần phiền toái như thế, bởi vì số lượng Hồng Mông Tử Khí trong Trấn Thiên Tinh Vực rất nhiều, có thể thu tử khí, cả nguyên giới cũng chỉ có ba bốn người mà thôi, nhưng cũng không cách nào thu rất nhiều.

- Hồng Mông Tử Khí luyện vào trong hóa thân, luyện thành Hồng Mông hóa thân, đích xác là một cách tăng lên pháp lực.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Xem ra, ta cũng cần đem ngũ đại hóa thân của ta tái tiến một bước!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 939: Vọng Tiên Đài Mở. (1)

Mấy ngày sau, Giang Nam rốt cục luyện thành Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân mới, trải qua lần luyện bảo này, hắn phát hiện Ma La Thập đối với Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh có cải tiến thật lớn, dung hợp rất nhiều kinh điển khác, chú trọng khai phá đối với thần hồn thần tính, nghĩ đến hắn cũng cảm giác được Huyền Minh Nguyên Giới đối với thần hồn thần tính áp chế, muốn ở nguyên giới tu thành Thần Ma, nhất định phải thành thần trước khi kỷ kiếp tới.

Năm đó nguyên giới tam kiệt, Thái Hoàng Lão Tổ, Huyền U Đạo Nhân, Ma La Thập, Thái Hoàng ngộ tính cao nhất, thực lực mạnh nhất, Huyền U Đạo Nhân tư cách già nhất, pháp lực sâu nhất, mà Ma La Thập thuộc về nhân tài mới xuất hiện, chiếm cứ ưu thế là tư chất tốt nhất.

Hắn là cái sau vượt cái trước, ngắn ngủn mấy trăm năm liền đạt tới trình độ có thể cùng Thái Hoàng Lão Tổ cùng Huyền U Đạo Nhân chạy song song, thậm chí thân thể vượt xa bọn họ, là cái thứ nhất thân thể tu thành Thần Ma cảnh giới.

Nếu như không phải là Thái Hoàng Lão Tổ trấn áp mấy trăm năm, chỉ sợ hắn sẽ trở thành người sau Nam Hải tổ sư ở nguyên giới tu thành Thần Ma, mà không phải Thái Hoàng Lão Tổ.

Thật ra thì, nếu không phải Thái Hoàng Lão Tổ cùng Tịch Ứng Tình đánh một trận mà tăng lên tới Thần minh cảnh giới, chỉ sợ Tịch Ứng Tình còn có thể ở trước hắn tu thành Thần minh, bởi vì Tịch Ứng Tình phảng phất là một tồn tại hoàn mỹ, có loại ngộ tính như Thái Hoàng, pháp lực như Huyền U, tư chất như Ma La Thập, đem ưu điểm của bọn hắn tập trung vào một thân.

Đáng tiếc, Tịch Ứng Tình không có loại tàn nhẫn như Thái Hoàng, cuối cùng bị thua, thành toàn Thái Hoàng.

- Tử Xuyên, ngươi cũng ở đây?

Đột nhiên, Lạc Hoa Âm một thân trang phục thư sinh xông vào, lộ ra vẻ có chút chật vật, ảo não nói:

- Ta đời này, ghét nhất đúng là nữ nhân, bởi vì ta chính là nữ nhân! Những nữ nhân kia chít chít động động, quấn ta không tha, suýt nữa để cho ta không có thể thoát thân, phiền cũng muốn phiền chết.

Giang Nam im lặng, qua một hồi lâu mới nói:

- Sư tôn, nếu ngươi ở trước mặt người khác nói ra lời này, sẽ bị những người đó đang sống đánh chết...

- Ai dám?

Nữ ma đầu chân mày cau lại, cười lạnh nói:

- Ta vung cánh tay hô lên, ứng người tụ tập, ai dám động đến ta?

- Ứng người tụ tập? Lấy ý kiến của ta, ứng người cũng là nữ nhân a?

Giang Nam không nhịn được hung hăng đả kích nàng, nói:

- Sư tôn, nếu những cô gái kia biết được ngươi cũng là thân nữ nhi, ngươi sẽ bị những nữ nhân nổi giận kia phân thây, tuyệt đối bị chết thê thảm không nỡ nhìn.

Nữ ma đầu cũng có chút nhức đầu, lẩm bẩm nói:

- Thiên sinh lệ chất, ta có thể làm sao? Muốn trách thì trách trời cao, đem các ngươi những nam nhân này tạo quá xấu...

Giang Nam cùng Ma La Thập liếc mắt nhìn nhau, tâm tư liên thông nói:

- Người này đáng đời bị người đánh chết. Sau này gặp nàng bị vây đánh, tuyệt không cứu nàng!

Khoảng cách ngày sáu tháng giêng chỉ có hai ba ngày thời gian, trong khoảng thời gian này ba người Giang Nam không có đi ra ngoài, mà là riêng phần mình vận tinh thần cùng suy nghĩ của học cung chư thánh trao đổi, va chạm.

Tài phú lớn nhất của Huyền Hoàng Học Cung, chính là học cung chư thánh lưu lại suy nghĩ cùng tinh thần, trong đó bao hàm vô số loại lĩnh ngộ cùng Thần Thông của bọn họ, cùng với giải thích của bọn họ đối với Đạo.

Ở đó giải thích cùng lĩnh ngộ giống như đại dương mênh mông!

Cùng chư thánh trao đổi cũng không thể để cho tu vi pháp lực của ngươi tăng trưởng, nhưng đối với kiến thức tích lũy lại cực kỳ trọng yếu, có thể làm cho nhãn giới của mình trở nên vô cùng rộng.

Rốt cục ngày này, hư không chấn động, tuổi trẻ cường giả đến từ những thế giới khác trong học cung cảm giác được một loại chấn động từ Cổ lão thời không truyền đến, loại thanh âm này bọn họ từ trước chưa từng nghe qua, chẳng bao giờ cảm thụ qua, phảng phất trong vô hình để cho bọn họ chỉ cảm thấy mình thân ở Hỗn Độn Hồng Mông, một tiếng chấn động, Hồng Mông mở ra, thiên địa sơ phân!

Kia tựa hồ là Đạo âm, hoặc như là có Tiên Nhân lấy sức mạnh vô cùng vĩ ngạn đem Hồng Mông Hỗn Độn tách ra, phát ra một tiếng quát tháo!

Vô thượng tiên âm!

Mọi người rối rít đi ra Huyền Hoàng học viện, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ở trong Huyền Hoàng Mẫu Khí, đột nhiên một đạo Tiên chỉ thật mỏng từ trong mẫu khí tràn ra, giống như ngọc bàn móc ngược, dần dần, Huyền Hoàng Mẫu Khí hé ra hư không càng ngày càng dài, càng ngày càng rộng!

Bên trong Tiên quang lượn lờ, Tiên quang phun ra, tiên âm chấn động, làm cho người ta rung động không gì so sánh nổi, nơi tiên âm truyền đến, Tiên quang gột rửa, vô hình trung để cho tất cả mọi người cảm giác được

tinh thần thăng hoa, phảng phất lắng nghe tiên âm, tắm rửa Tiên quang, liền có thể Vũ Hóa thành tiên, hóa Tiên bay đi!

- Vọng Tiên Đài rốt cục mở ra...

Một vị đệ tử Huyền Hoàng Học Cung trên mặt kích động, thấp giọng nói:

- Ngàn năm một lần, Vọng Tiên Đài mở ra, lúc thế giới không tích, một Tiên Nhân môn hạ Đế Tôn ở nơi đó mở Hồng Mông, diễn biến thiên địa, lấy sức mạnh to lớn diễn biến thiên địa vạn vật, sáng tạo thế giới, sinh sôi từ trong Hồng Mông mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới đi ra ngoài. Nơi đó còn di lưu dấu vết Tiên Nhân khai thiên tích địa, cùng với lĩnh ngộ hắn mở Hồng Mông...

Trong lòng của Giang Nam cũng cảm giác được vô cùng rung động, nơi Tiên Nhân khai thiên tích địa, hôm nay rốt cục mở ra!

Nơi Tiên quang phun ra chính là Vọng Tiên Đài, Tiên Nhân mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới, thần diệu tạo hóa vô cùng vô tận, chính là nơi sơ khai, tiến vào nơi đó, là có thể nhìn ra tung tích Tiên Nhân đã từng lưu lại, kiến thức sức mạnh to lớn khi Tiên Nhân khai thiên tích địa, lĩnh ngộ sức sáng tạo rộng rãi của Tiên Nhân, tiếp xúc Đạo của hắn, quả của hắn!

Oanh!

Hư không đột nhiên chấn động lần nữa, bầu trời của Huyền Hoàng Học Cung đột nhiên xuất hiện từng đạo sáng mờ, một đại đỉnh vô cùng to lớn phong cách cổ xưa di động ở phía trên học cung, đại đỉnh khẽ chuyển động, Thiên Đạo chi âm nổ vang, Thiên Đạo tương ứng tương hợp!

Trấn Tiên Đỉnh!

Vọng Tiên Đài mở, thậm chí ngay cả Trấn Tiên Đỉnh cái Thiên Đạo chí bảo này cũng hiển lộ tung tích, nghĩ đến Huyền Hoàng Lão Tổ cũng bị kinh động, âm thầm xem xét Vọng Tiên Đài!

Bất quá cho dù là Thiên Đạo chí bảo Trấn Tiên Đỉnh này làm cho người ta rung động, cũng xa xa không bằng Vọng Tiên Đài làm cho người ta rung động tới kịch liệt, Trấn Tiên Đỉnh chẳng qua là Thiên Đạo chí bảo, mà Vọng Tiên Đài là nơi Tiên Nhân mở thiên địa, tự nhiên không thể so sánh nổi.

Hơn nữa, mọi người có thể cảm giác được rõ ràng, Thiên Đạo chí bảo Trấn Tiên Đỉnh này sợ hãi Vọng Tiên Đài, tựa hồ Vọng Tiên Đài đối với nó có một loại thiên nhiên áp chế!

- Tiên nhân khiêu ra Thiên Đạo, không có trong Ngũ Hành, Trấn Tiên Đỉnh sợ hãi Vọng Tiên Đài tự nhiên là hợp tình lý.

Có người thấp giọng nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 940: Vọng Tiên Đài Mở. (2)

Đột nhiên, ở phía trên Trấn Tiên Đỉnh, hư không đột nhiên xuất hiện một ke hở nhỏ, khe hở này dần dần trưởng thành, càng lúc càng lớn, cuối cùng khe hở nầy hóa thành bộ dáng một cái mi mắt dài đến mấy ức dặm, sau đó trong tầm mắt, vô số Thần quang Thần hà phun ra, Thiên Đạo oai dũ phát nồng đậm, Thần quang Thần hà kia ngưng tụ, biến thành một viên Thái Dương sặc sỡ loá mắt!

Thần quang thần hà tạo thành Thần dương!

- Ánh mắt thật to!

Giang Nam thấy Thần dương này, trong lòng chấn động, đây là một ánh mắt, bất quá cùng ánh mắt những người khác bất đồng, ánh mắt này là do Thiên Đạo cùng Thần Quang tạo thành, đã biến thành Thiên Đạo hóa thân, có thể xuyên thủng hết thảy vô căn cứ, khám phá hết thảy!

- Ánh mắt của Huyền Hoàng Lão Tổ!

Giang Nam cảm giác được áp lực khôn cùng, chín vị Bổ Thiên thần nhân đem Đạo tắc của mình cùng Thiên Đạo mảnh nhỏ tương dung, luyện thành chín đại Thiên Đạo chí bảo, bọn họ đã biến thành Thiên Đạo hóa thân, Thiên Đạo hóa thân là cường đại bực nào, bọn họ thậm chí có thể can dự đến chư thiên vạn giới vận hành, trục xuất Thần Đế, giết Thần Đế!

Loại nhân vật này, cho dù là một con mắt, cũng cho bọn hắn áp lực khó có thể tưởng tượng!

Hắc Bạch nhị sứ di động hiện ra giữa không trung, ở dưới Trấn Tiên Đỉnh, nhìn chung quanh một lần, đột nhiên hai người tâm niệm hơi động, từng ngụm linh lung tiểu đỉnh bay ra, rơi vào trong tay mọi người, trong tay Giang Nam cũng xuất hiện một linh lung tiểu đỉnh, bộ dáng cùng Trấn Tiên

Đỉnh không sai biệt lắm, nhưng mà nhỏ hơn vô số lần, chỉ lớn bằng quyền đầu, rất là khác biệt.

- Di?

Giang Nam tinh tế đánh giá, chỉ thấy đỉnh này cùng Trấn Tiên Đỉnh có địa phương bất đồng là, trên vách đỉnh lại còn vẽ một ánh mắt, giống như in, cùng ánh mắt phía trên Trấn Tiên Đỉnh kia giống nhau như đúc!

Không chỉ có hắn, những người khác cũng rối rít phát hiện điểm này, có người trên sắc mặt giận dữ, thấp giọng nói:

- Huyền Hoàng Lão Tổ muốn nhờ đỉnh kia tới giám thị chúng ta!

Pháp lực của Giang Nam nhẹ nhàng rót vào trong đỉnh, lập tức cảm giác được đỉnh này cũng không có bao nhiêu uy lực, chỉ có thể coi là một pháp bảo bình thường, nhưng mà miệng đỉnh này lại có nơi cổ quái, mơ hồ cùng Huyền Hoàng Đại Thế Giới Trấn Tiên Đỉnh có liên lạc kỳ lạ nào đó.

Hơn nữa ánh mắt trên vách đỉnh, đúng là dùng để giám thị!

Bạch Sứ thần nhân cất cao giọng nói:

- Chư vị, tiểu đỉnh trong tay các ngươi chính là tín vật rời đi Vọng Tiên Đài, Vọng Tiên Đài cho phép vào không cho phép ra, chư vị tiến vào Vọng Tiên Đài dễ dàng, nhưng không có đường ra, chỉ có dựa vào Trấn Tiên Đỉnh cùng tiểu đỉnh trong tay các ngươi liên lạc, mới có thể từ đó truyền ra. Tiểu đỉnh này, trăm triệu lần không thể mất đi, nếu không chư vị sẽ bị vây ở trong Vọng Tiên Đài.

Có ít người vốn là tính toán vứt bỏ đỉnh này, giờ phút này nghe vậy không khỏi chần chờ, đỉnh này đúng là đưa đến tác dụng giám thị, nhưng nếu như vứt bỏ tiểu đỉnh mà nói, liền không cách nào rời Vọng Tiên Đài, này liền làm cho không người nào có thể đón nhận.

- Huyền Hoàng Học Cung đây là dương mưu, cho chúng ta biết rõ bị giám

thị, cũng cam tâm tình nguyện!

Hạo Thiếu Quân trầm giọng nói.

Hắc Sứ thần nhân lạnh lùng nói:

- Vọng Tiên Đài đã mở ra, việc này không nên chậm trễ, kính xin chư vị tiến vào Vọng Tiên Đài!

Tuổi trẻ cường giả lấy ngàn mà tính rối rít nhận lấy tiểu đỉnh, phi thân lên, hướng nơi Tiên quang phun ra bay đi.

Mọi người phía sau tiếp trước, còn ở nửa đường liền vung tay, đủ loại pháp bảo Thần Thông bay múa đầy trời, giết đến thiên hôn địa ám, trong đó không thiếu có tồn tại cực kỳ mạnh mẽ, ở trong hằng hà cường giả cực kỳ xuất chúng.

Trong đó bao gồm tuyệt đại cường giả Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Liên Nguyệt Thánh Nữ đến từ Trung Thiên Đại Thế Giới, giống như trước cũng có chín Đại Thế Giới khác, đến từ môn hạ của Bổ Thiên thần nhân, vâng chịu Thiên Đạo mà tới.

Những người này giống như tiểu Thái Dương làm người khác chú ý, đủ loại Thần Thông cùng pháp bảo uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi.

Giang Nam cùng Lạc Hoa Âm, Ma La Thập thì không có xông về trước, ba người đi theo đội ngũ phía sau, Ma La Thập ha hả cười lạnh, phía sau Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân lơ lửng ở giữa không trung, những cường giả đang chém giết kia phàm là chỉ cần bị thương, Tinh Khí Thần bản thân liền không tự chủ được xuẩn xuẩn dục động, bị Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân dẫn dắt tới đây, chuyển thành tu vi hùng hồn.

- Thoải mái!

Ma La Thập vạn phần hung tàn, nhe răng cười nói:

- Thật muốn một ngụm hết thảy ăn hết bọn họ!

Bên cạnh Lạc Hoa Âm vây đầy cô gái, líu ríu, nói không ngừng, oanh ca yến hót, ao ước sát người bên cạnh.

- Lạc công tử, không cùng ta cùng nhau sao? Ta tới bảo vệ ngươi!

Một cô bé đề nghị nói.

- Hoa Thiến Vân, ngươi có tiền vốn gì có thể để bảo vệ Lạc công tử? Lấy thủ đoạn mèo ba chân kia của ngươi, chỉ sợ là Lạc công tử bảo vệ ngươi mới đúng!

- Ai dám giành giật với ta, liền đừng trách ta trở mặt!

...

Lạc Hoa Âm đầu lớn như cái đấu, nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói:

- Bọn tỷ muội không nên ầm ĩ, các ngươi đều ở bên cạnh

ta, ta tới bảo vệ các ngươi.

Chúng nữ tâm thần thư sướng, rối rít nói:

- Lạc công tử thật tốt...

Giang Nam thấy vậy cũng là đầu lớn như cái đấu, liếc thấy yêu nữ Vi Tuyết Chủ kia cũng trà trộn vào trong chúng nữ, vội vàng ngoắc, Vi Tuyết Chủ như một dãy khói nhẹ đi tới bên cạnh hắn, vội vả nói:

- Có chuyện gì nói mau!

- Ngươi xen lẫn ở trong đó làm cái gì?

Giang Nam hỏi.

Vi Tuyết Chủ một bộ đương nhiên, mau thanh mau ngữ nói:

- Đương nhiên là đầu độc những nữ nhân kia tự giết lẫn nhau, sau đó ta một mình ôm giai nhân!

Nàng cắn hàm răng tinh tế, ha ha cười nói:

- Giáo chủ không nên ghen, ngươi cũng là nam tử xuất chúng, người ta vốn cũng cực kỳ thích ngươi, chẳng qua là so sánh với Lạc công tử ngươi liền muốn thua kém rất nhiều. Bất quá châu ngọc phía trước, người nào muốn cục đất thô đây? Ta đi!

Nàng lại như một dãy khói nhẹ chạy về bên cạnh Lạc Hoa Âm, Giang Nam hận đến ngứa răng, lạnh lùng cười một tiếng, thấp giọng nói:

- Nha đầu chết tiệt kia, đi thông đồng sư tôn ta, nhất định ngươi sẽ tài sắc hai không... Hừ hừ, dám nói ta là cục đất thô, ta sẽ không nói cho ngươi sư tôn ta là gái...

Phía trước mọi người đánh sống đánh chết, nhưng ba dế nhũi nguyên giới dù bận vẫn ung dung, trong lúc vô tình mọi người đã đi tới biên giới Tiên quang phun ra, nhất thời tất cả mọi người cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, vô luận Thần Thông hay pháp bảo, thân thể, thần hồn, thần thức, cũng gặp phải áp chế thật lớn.

Thình thịch,....

Đột nhiên một vị trẻ tuổi cường giả xông vào trước nhất bị áp lực vô hình trong Tiên quang ép tới chia năm xẻ bảy, chết yểu tại chỗ, những người khác trong lòng cả kinh, vội vàng dừng bước lại.

- Tiên chỉ này có chút ít tương tự vũ trụ màng thai!

Chương 941: Thần Ma Thí Nghiệm Tràng. (1)

Có người kiến thức rộng rãi, vội vàng cao giọng nói:

- Càng là xâm nhập, áp lực liền càng lớn, khó trách người tiến vào nơi đây phải không có tu thành Thần Ma, tu thành Thần Ma đối mặt áp lực sẽ lớn hơn nữa, cảnh giới càng cao, áp lực càng mạnh, bất kỳ Thần Ma nào cũng chịu không nỗi!

Tên còn lại nghi ngờ nói:

- Vũ trụ màng thai mặc dù áp lực thật lớn, nhưng còn trói không được Thần Tôn, Thần Tôn cấp cường giả là có thể từ trong màng thai tùy ý ra vào. Chẳng lẽ uy lực Tiên quang này, ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng không thể xuyên qua?

Có người cười lạnh, thấp giọng nói:

- Nếu Bổ Thiên thần nhân có thể xuyên qua Tiên quang, tiến vào Vọng Tiên Đài, há có thể đến phiên chúng ta?

Hạo Thiếu Quân bước đi ra, trực tiếp đi vào trong Tiên quang, hướng Vọng Tiên Đài bay đi, nhục thể, thần tính, thần thức của hắn cực kỳ cường đại, hơn nữa cảnh giới của hắn còn thấp, chẳng qua là Thanh Hoa Thiên Cung cảnh giới, áp lực trong Tiên quang còn không cách nào thương tổn được tánh mạng của hắn.

Bất quá cho dù là Hạo Thiếu Quân, giờ phút này cũng lộ ra vẻ có chút đi lại khó khăn, có thể thấy được áp lực trong Tiên quang là kinh khủng bực nào!

Tròng mắt Giang Nam chớp động, đột nhiên mở miệng nói:

- Hạo huynh, ngươi thứ nhất đi vào, chẳng lẽ liền không sợ người khác nhân cơ hội hướng ngươi xuất thủ, đem ngươi oanh giết ở trong Tiên quang?

Hạo Thiếu Quân rùng mình một cái: truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

- Giang giáo chủ, ta và ngươi không xong!

Hắn lời còn chưa dứt, vô số đạo Thần Thông chi chít trào ra, hướng Hạo Thiếu Quân trong Tiên quang oanh khứ. Hạo Thiếu Quân quát to một tiếng, liều chết lay động tu vi, hướng chỗ sâu trong Tiên quang phóng đi.

Tu vi thực lực của Hạo Thiếu Quân đặt ở nơi đó, có thể nói là cường giả số một tiến vào Vọng Tiên Đài lần này, thậm chí có thể ở trong mọi người Chư Thiên vạn giới, nổi tiếng Top 10.

Tất cả mọi người nhìn ra người này vô cùng cường đại, là đối thủ mạnh nhất của mình, trải qua Giang Nam nhắc nhở, bởi vậy nhao nhao hướng Hạo Thiếu Quân oanh khứ, ý đồ đi đầu đem hắn đuổi giết!

Công kích bực này, đừng nói Hạo Thiếu Quân, cho dù là thiên thần đến cũng muốn đột tử tại chỗ, bất quá Hạo Thiếu Quân hoàn toàn chính xác cường hoành đến cực điểm, vậy mà đón tiên quang vào bên trong phóng đi, trải qua tiên quang trùng trùng điệp điệp suy yếu, uy năng những thần thông oanh kích mà đến kia rất nhanh bị lau đi hầu như không còn.

Hạo Thiếu Quân rốt cục xuyên qua tiên quang, tiến vào trong Vọng Tiên Đài.

Giang Nam thấy thế, lông mày giãn ra thầm nghĩ:

- Xem ra tiên quang của Vọng Tiên Đài, đối với cường giả thần minh trở xuống áp lực thực sự không phải là đặc biệt cường đại, mới vừa rồi người bị tiên áp toái kia, đoán chừng là pháp lực rất cường, nhưng thân thể lại không cường hoành như thế nào. Nhân vật bậc này, muốn đi vào bên trong Vọng Tiên Đài, nhất định phải tế lên pháp bảo, nếu không sẽ bị đập vụn thân thể.

Hạo Thiếu Quân có thể tiến vào Vọng Tiên Đài, nhục thể của ta so với hắn chỉ mạnh không yếu, tự nhiên cũng có thể!

Rất nhiều người cũng nghĩ đến điểm này, vì cầu ổn thỏa, từng người đem pháp bảo của mình tế lên, cất bước đi vào bên trong tiên quang.

Giang Nam thấy bọn người Hoa Trấn Nguyên, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cũng lẫn trong đám người, mà Thi Hiên Vi cũng tế lên Thánh Quân thần thụ, trong nội tâm thoảng qua yên tâm.

Thực lực Hoa Trấn Nguyên cực kỳ cường đại, tuy thực lực Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi không bằng Hoa Trấn Nguyên, nhưng mà cũng có thể ở trong trẻ tuổi của Chư Thiên vạn giới sắp xếp trung thượng du, ngoại trừ đối mặt Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh thiếu tôn, hay là chín Đại Thế Giới Bổ Thiên Thần Nhân đệ tử sẽ gặp nguy hiểm, tình huống khác, bọn hắn đủ để ứng phó.

- Diệu Đế cùng Ngọc Chân thượng nhân cũng cùng một chỗ, ồ, hòa thượng béo kia. .

Giang Nam ngạc nhiên, ngơ ngác nhìn béo hòa thượng bên người Diệu Đế cùng Ngọc Chân, thất thanh nói:

- Tam Khuyết đạo hữu, hắn như thế nào biến Thành hòa thượng rồi hả?

Hắn thần thức chấn động, liên hệ mọi người, rất nhanh bọn người Âu Tùy Tĩnh, Thi Hiên Vi, Hoa Trấn Nguyên liền tụ tập đến bên cạnh của hắn, chỉ có Tam Khuyết đạo nhân không mặt mũi nào gặp lại cố nhân, không có đến đây.

Ma La Thập cũng đi nhanh tới, Lạc Hoa Âm muốn tới, lại bị một đám nữ tử cuốn lấy, ôm lấy nàng hướng tiên quang bay đi.

Bọn người Hoa Trấn Nguyên chứng kiến Ma La Thập, chỉ thấy người này vô cùng hùng tráng, thậm chí so Hoang Cảnh thiếu tôn còn muốn cao lớn khôi ngô, trong tay cầm lấy rõ ràng là kiện Thần Tôn chi cốt luyện chế thành

đại cốt chùy kia, nắm ở trong tay như là mang theo một cây lông vũ.

Trong lòng mấy người vạn phần khiếp sợ, vội vàng nói:

- Giang giáo chủ, vị này là?

- Đây là huynh trưởng kết bái của ta, Ma La Thập, cận thần cường giả.

Giang Nam giới thiệu nói.

- Cận thần cường giả. . .

Trong lòng mấy người Hoa Trấn Nguyên nói thầm, Thiệu Thiên Nhai nhỏ giọng nói:

- Thần Ma chính thức đến, chỉ sợ cũng muốn bị hắn đánh chết, cái này còn gọi cận thần cường giả?

- Trong Vọng Tiên Đài không biết có nguy hiểm gì, chúng ta tốt nhất cùng một chỗ, lẫn nhau tầm đó cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Giang Nam đề nghị nói.

Mọi người nhao nhao gật đầu đồng ý.

Tất cả mọi người xông về phía trước, bọn người Giang Nam đồng dạng cũng bước vào bên trong tiên quang, mới vừa tiến vào tiên quang, mấy người lập tức cảm thấy áp lực nhằm vào thân thể thần hồn pháp lực thần thức, theo xâm nhập tiên quang, áp lực liền càng ngày càng mạnh. Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai đã tế lên pháp bảo chống cự, chỉ có Giang Nam, Hoa Trấn Nguyên cùng Ma La Thập như trước bất động thanh sắc.

Cũng không lâu lắm, cơ hồ tất cả mọi người xông qua tiên quang, tiến vào Vọng Tiên Đài, hiển nhiên tu vi thực lực của tất cả mọi người mặc dù có phân chia cao thấp, nhưng đều không sai biệt nhiều.

Mọi người còn chưa kịp trông xem cảnh tượng bên trong Vọng Tiên Đài

thế nào, đột nhiên chỉ nghe một tiếng thú rống nặng nề kinh người truyền đến, một đầu quái vật khổng lồ nhảy vào trong đám người, đại khai sát giới!

Rống…

Cự Thú kia mã diện long thân, đầu có hai sừng, khắp cả người sinh lân, sau lưng mọc lên hai cánh, ầm ầm rơi vào trong đám người, rống to một tiếng, chấn đám đông đến khí huyết sôi trào, lập tức cắn đứt một vị cao thủ trẻ tuổi, cờ rốp cờ rốp ăn liên tục, huyết nhục vẩy ra!

Bành…

Cự Thú vẫy đuôi, tại chỗ đem hơn mười vị tuổi trẻ cường giả quét bay, người ở giữa không trung máu tươi từ trong miệng cuồng phun!

Rầm rầm rầm!

Mọi người kịp phản ứng, vô số đạo thần thông bay ra, rơi vào trên người Cự Thú này, chỉ thấy thân hình Cự Thú lắc lư, trong cơ thể tuôn ra phù văn cổ quái rậm rạp chằng chịt, nguyên một đám phù văn sáng lên, trải khắp toàn thân, vậy mà đem công kích của rất nhiều cường giả hết thảy ngăn lại, lông tóc ít bị tổn thương!

- Tiên Thiên Thần Ma!

Có người nghẹn ngào kêu lên:

- Đây là sinh mệnh do tiên nhân sáng tạo ra, Tiên Thiên Thần Ma!

Chương 942: Thần Ma Thí Nghiệm Tràng. (2)

Trong nội tâm Giang Nam chấn động, hắn cũng chứng kiến bên ngoài thân Cự Thú kia hiện ra đủ loại phù văn kỳ dị, lập tức nhận ra loại phù văn này cùng hắn ở trong Tiểu Thiên Tinh Giới phát hiện thi cốt Tiên Thiên Thần Ma có chút cùng loại.

Bất quá, Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo Chư Thiên vạn giới cực kỳ khổng lồ, thọ nguyên vô cùng lâu, thực lực gần tiên, mà thực lực tiên thiên thần ma này thì yếu nhược rất nhiều lần, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng không phải Tiên Thiên Thần Ma huyết thống tinh khiết gì!

- Chẳng lẽ là tiên nhân mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia ý đồ chính mình sáng tạo ra một ít Tiên Thiên Thần Ma? Xem ra, hắn tựa hồ đã thất bại, chế tạo ra một ít Tiên Thiên Thần Ma chỉ tốt ở bề ngoài, cho nên đem những sinh linh này phong ấn trong Vọng Tiên Đài!

Tuy nói không phải tinh khiết, nhưng mà Tiên Thiên Thần Ma này như trước cực kỳ cường đại, thậm chí Giang Nam cảm giác được thực lực của nó so với mình còn muốn cường hoành hơn rất nhiều, mấu chốt nhất chính là, loại Thần Ma này thân thể mạnh đến nổi không hợp thói thường, rất nhiều thần thông đánh tới, chỉ đem nó đánh cho bị đau, nhưng không làm bị thương nó.

Nhưng mà, sau khi mọi người đứng vững gót chân, tiên thiên thần ma này liền không cách nào suy giảm tới bọn hắn rồi, ngược lại bị từng kiện từng kiện pháp bảo oanh đến gầm rú liên tục, có ít người tu vi thực lực cực kỳ cường đại, thậm chí có thể phá vỡ hộ thể thần phù của nó, làm bị thương nhục thể của nó, tuy miệng vết thương rất nhỏ, nhưng mà có thể làm bị thương nó!

Bất quá, thân thể tiên thiên thần ma này thật sự cường hãn đến cực điểm,

rất nhiều Thần Minh chi bảo chẳng những không có làm cho nó bị thương, ngược lại bị chấn đến đạo vân nghiền nát, thần kim bị hao tổn, uy năng đại giảm.

- Loại Tiên Thiên Thần Ma này hẳn không phải là tinh khiết huyết, thoạt nhìn cũng không phải cường đại như thế nào, chúng ta liên thủ, nhất định có thể chém giết nó!

Có người cười nói.

Đột nhiên xa xa đông nghịt một mảnh, mấy chục tiên thiên thần ma lao nhanh, hướng bên này vọt tới, tốc độ cực nhanh!

- Không tốt, đi mau!

Sắc mặt mọi người kịch biến, vội vàng tứ tán, nhao nhao hướng xa xa bay đi. Một đầu Tiên Thiên Thần Ma cũng đã để cho bọn hắn đầy bụi đất, nếu như mấy chục tiên thiên thần ma nhảy vào trong đám người, nhất định có thể để cho bọn hắn tử thương thảm trọng!

Đột nhiên, trong dãy núi phía dưới chấn động, thò ra một cái đầu rắn cự đại, mở ra miệng lớn như Huyết Trì, há miệng khẽ hấp, năm sáu người thân bất do kỷ rơi vào trong miệng đại xà kia, phát ra một tiếng hét thảm liền mờ mịt không có dấu vết, không phát ra hơi thở!

Thanh âm phần phật truyền đến, một con dơi màu hồng đỏ thẫm từ giữa không trung đáp xuống, cánh bằng thịt như đao, nghiêng nghiêng cắt qua, hai đầu lâu phóng lên trời, lập tức hai đầu lâu bị Ma Âm của huyết biên bức kia chấn vỡ.

- Không nên bay lên không!

Có người vội vàng quát:

- Từ mặt đất mà đi!

Mọi người nhao nhao rơi xuống đất, đột nhiên mặt đất hở ra, một con giun từ trong lòng đất thoát ra, há miệng khẽ hấp, hư không lập tức biến thành một cái lỗ đen, đem hai ba vị cường giả không kịp trốn tránh hút vào trong miệng, lập tức con giun này ầm ầm đâm vào trong đất, trong lòng đất ghé qua, tốc độ nhanh kinh người, hướng cường giả khác đuổi giết mà đi.

- Xem ra mặt đất cũng không an toàn. Những Tiên Thiên Thần Ma này hơn phân nửa đã trải qua rất nhiều lần Vọng Tiên Đài trọng mở, mai phục tại đây, chuẩn bị đem chúng ta một mẻ hốt gọn!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, thầm nghĩ:

- Tại đây hẳn không phải là Vọng Tiên Đài, mà là một thời không do vị tiên nhân khai thiên tích địa kia mở ra, dùng để thí nghiệm sáng tạo Tiên Thiên Thần Ma, bên trong đều là thất bại phẩm do hắn sáng tạo! Vọng Tiên Đài chính thức, hẳn là nơi hắn khai thiên tích địa!

Hắn đột nhiên thấy mình trong lúc hỗn loạn cùng bọn người Ma La Thập, Thi Hiên Vi tẩu tán, đang muốn tìm bọn hắn, bỗng nhiên ác phong đánh úp lại, giữa không trung một con chim bay như rồng như Phượng như Ưng như Ô, Long lân Phượng cánh Ưng khẩu Ô trảo, hướng hắn bay nhào mà đi.

Boong boong loong coong!

Tám đạo kiếm quang phóng lên trời, Giang Nam ba mặt bát tí, cầm trong tay tám thanh Thần Vương kiếm, kiếm quang giao thoa, cùng đầu ác cầm này kịch liệt va chạm, Thần Vương kiếm của hắn chính là Ngũ Sắc kim tạo thành, sắc bén vô cùng, mỗi một thanh kiếm tốn hao tài liệu đều so với Thần Minh chi bảo bình thường còn nhiều hơn ra mấy lần!

Bất quá mặc dù là Thần Vương kiếm, cũng không thể chém giết đầu ác cầm này, chỉ có thể chém rụng một ít lông vũ.

Hô…

Lại có ba đầu ác cầm từ giữa không trung bay tới, Giang Nam khẽ nhíu

mày, lập tức bỏ qua ác cầm, vươn người đứng dậy, hóa thành một đạo cầu vồng bay đi.

Một đầu Tiên Thiên Thần Ma Giang Nam liền không cách nào cầm xuống, huống chi là ba đầu?

- Nơi đây xuất hiện Tiên Thiên Thần Ma ngày càng nhiều, rất rõ ràng những Tiên Thiên Thần Ma này cũng có được trí lực không tệ, hiểu được thừa dịp trong tích tắc Vọng Tiên Đài khai mở, mọi người dũng mãnh vào đến phục kích chúng ta!

Giang Nam né tránh bốn đầu ác cầm vây quét, ánh mắt phi tốc đảo qua, chỉ thấy giờ phút này tất cả mọi người dũng mãnh vào bên trong Vọng Tiên Đài đã mọi nơi tản ra, hướng phương hướng bất đồng bay đi, hắn cũng không chứng kiến thân ảnh bọn người Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh.

- Có Hoa Trấn Nguyên cùng Ma La đại ca, bọn hắn cho dù gặp được nguy hiểm cũng đủ để đào thoát!

Đầu ác cầm Tiên Thiên Thần Ma kia rất kiên nhẫn, ở hậu phương điên cuồng đuổi theo, giống như cuồng phong cuồn cuộn, phi ở giữa không trung Phong Lôi đại tác.

Giang Nam nhíu mày, tốc độ tiên thiên thần ma này so với hắn cũng không chậm bao nhiêu, theo đuổi hắn không bỏ.

Giờ phút này, ở bên ngoài Vọng Tiên Đài, Đa Văn thánh nhân đi vào hư không, tới phía trên Trấn Tiên Đỉnh, hướng Thần Dương chi nhãn kia khom người thi lễ, trầm giọng nói:

- Sư tôn, lần này trẻ tuổi tiến vào Vọng Tiên Đài, chỉ sợ phải chết tổn thương thảm trọng, rất khó xông qua Thần Ma thí nghiệm tràng kia.

- Mười thành có thể có một thành, cũng đã xem như không tệ.

Thần Dương chi nhãn kia thần thức chấn động, cùng hắn nói chuyện.

Đa Văn thánh nhân lộ ra vẻ không đành lòng:

- Nhóm người trẻ tuổi này cơ hồ từng cái đều nổi tiếng, nếu thu nhập vào Huyền Hoàng Học cung, tiến hành bồi dưỡng, tương lai đều có đại thành tựu, ngồi nhìn bọn hắn chịu chết. . .

- Đại thành tựu?

Thần Dương chi nhãn kia lộ ra vẻ châm chọc:

- Cho dù bọn hắn có thể phát triển, cũng không quá đáng chỉ là Thần Chủ, Thần Tôn, cao nữa là trở thành Thần Quân, Thần Đế, thọ nguyên dài nhất cũng không quá đáng là hai trăm vạn năm. Hai trăm vạn năm lại coi là cái đại thành tựu gì? Ở trong mắt vì sư, chỉ có thành tựu tiên nhân, mới có thể được xưng tụng đại thành tựu, nếu không cho dù thành tựu Thần Đế, cũng thủy chung chỉ là con sâu cái kiến, thời gian trôi qua, bọn hắn cuối cùng nhất phải hóa thành một đống khô lâu. Nhân vật bậc này, xưng không lên nhân tài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 943: Chém Giết Tiên Thiên Thần Ma. (1)

Đột nhiên, trong Thần Dương chi nhãn lộ ra vẻ khiếp sợ, đồng tử nhấp nhô, quét về phía chỗ sâu trong Huyền Hoàng Đại Thế Giới, là chỗ Tinh Hà.

- U Đế đào tẩu rồi? Làm sao có thể? Hắn làm sao có thể đào thoát trấn áp của ta?

U Đế chạy trốn, chuyện này không phải chuyện đùa, U Đế lựa chọn thời gian cực kỳ tinh diệu, vừa vặn ở Huyền Hoàng Lão Tổ nhìn chăm chú Vọng Tiên Đài, nhất cử phá vỡ Tinh Hà trấn áp, nghênh ngang rời đi.

Lúc này, cho dù là Huyền Hoàng Lão Tổ bỏ ra chuyện tình trên đầu, lại đi sưu tầm hắn, chỉ sợ cũng lục soát tìm không được.

- U Đế trộm lấy thiên ý, luyện thành một bán thành phẩm Thiên Đạo chí bảo, đúng là vẫn còn có chút thực lực. Bất quá hắn muốn chạy ra Tinh Hà trấn áp vẫn còn thiếu một điểm, hẳn là có người âm thầm tương trợ, người này đối với ta rất là hiểu rõ, biết rõ ta đối với Vọng Tiên Đài coi trọng vượt qua hết thảy. Người này, rốt cuộc là người nào?

Trong lòng Huyền Hoàng Lão Tổ thầm nghĩ, chẳng qua mặc dù hắn là Bổ Thiên thần nhân, thần thông quảng đại, nhưng cũng không phải là toàn trí toàn năng.

Thế gian này luôn có thật nhiều ngoài ý muốn cùng không biết, chính là ngoài ý muốn cùng không biết, mới để cho cái thế giới này trở nên tuyệt đẹp cùng đặc sắc.

Vọng Tiên Đài, trong Thần Ma thí nghiệm tràng, Giang Nam cùng Tiên Thiên Thần Ma kia một trốn một đuổi, rất nhanh bay ra mấy vạn dặm.

Mấy vạn dặm nói gần thì không gần, nói xa đối với Giang Nam mà nói,

cơ hồ cũng không quá xa.

Mà ở chỗ này, có Tiên Đạo pháp tắc áp chế, nơi nơi tràn ngập Tiên quang, để cho tu vi thực lực mỗi người cũng gặp phải áp chế thật lớn, tốc độ vô hình trung cũng thả chậm rất nhiều lần.

Giang Nam đột nhiên dừng lại, đứng ở giữa không trung, xoay người nhìn lại, chỉ thấy đầu Tiên Thiên Thần Ma kia còn đang điên cuồng đuổi theo.

- Chỉ là một đầu hỗn huyết Tiên Thiên Thần Ma, phải bắt lại, nghiên cứu thủ đoạn tạo hóa của Tiên Nhân một chút! Tiên Thiên Thần Ma thọ nguyên cơ hồ vô cùng vô tận, Bất Tử Bất Diệt, có thể sánh ngang Tiên Nhân, nếu có thể có được thọ nguyên ảo diệu của bọn họ, chính là thu hoạch lớn nhất của Vọng Tiên Đài lần này!

Trong mắt của hắn chiến ý dâng cao, nếu như là năm ba đầu Tiên Thiên Thần Ma vây công, hắn chỉ có thể bỏ chạy, nhưng nếu như chỉ là một đầu Tiên Thiên Thần Ma mà nói, Giang Nam liền có lòng tin đánh giết Tiên Thiên Thần Ma!

Đầu Tiên Thiên Thần Ma này chưa dừng lại, cánh chim mở ra, liền thấy vô số cánh chim phần phật bay ra, nhô lên cao hóa thành vô số đạo hỏa kiếm, sáng lạng vô cùng, chi chít hướng hắn chém giết đi!

- Thần Vương Kiếm!

Giang Nam tâm niệm hơi động, tám thanh Thần Vương Kiếm bay ra, cùng hỏa vũ tạo thành kiếm quang kịch liệt va chạm, thân thể đầu Tiên Thiên Thần Ma kia run lên, vô số hỏa vũ bay trở về rơi vào trên thân, hai cánh về phía trước cắt ra, giống như hai ánh đao xích hồng sắc, nhanh chóng chém tới!

- Vạn Giới Ngục Đồ!

Bên cạnh Giang Nam đột nhiên hóa thành Minh Hải mênh mông, địa ngục vạn giới, tiếp theo Minh Hải vạn giới đột nhiên kịch liệt ngưng lui, hóa

thành một quyển trận đồ, gào thét tịch quyển, choàng ở trên người của nó.

Đầu Tiên Thiên Thần Ma kia hai cánh như đao, hung hăng cắt vào trong tám trăm dặm Động Thiên quanh thân hắn, chém ở trên người của hắn.

Loại lực lượng hủy thiên diệt địa này xâm nhập trong vạn giới trận đồ, từng ngọn địa ngục thế giới tan biến, trực tiếp bị chấn nát thành phấn vụn, Minh Hải rung chuyển, sóng lớn ngập trời!

Đây là cảnh tượng trong Vạn Giới Ngục Đồ, mà ở bên ngoài, như cũ gợn sóng không dậy nổi.

Trải qua Vạn Giới Ngục Đồ tầng tầng tước nhược, lực chém hai cánh của đầu Tiên Thiên Thần Ma kia vẫn có một phần truyền đến trong thân thể Giang Nam, để cho thân thể hắn rung mạnh.

- Lực lượng thật là mạnh!

Trong lòng Giang Nam thất kinh, tuy nói trong Thần Ma thí nghiệm tràng Tiên Thiên Thần Ma là thất bại phẩm, nhưng mà mỗi một đầu cũng có thể so với Thần Ma, mạnh mẽ vô cùng!

Đầu Tiên Thiên Thần Ma kia thấy hai cánh của mình không thể chém Giang Nam thành hai đoạn, lập tức ba chỉ móng vuốt nhất tề dò tới, hai móng vuốt chụp vào hai cánh tay Giang Nam, mà một móng vuốt còn lại thì chụp vào đỉnh đầu Giang Nam, muốn đem hắn bắt, sau đó một trảo mở sọ não!

- Tham quan hoc tập đầu Tiên Thiên Thần Ma này, có thể diễn biến ra một loại Thần Thông cực kỳ lợi hại!

Trong lòng Giang Nam âm thầm than thở, tùy ý móng vuốt của đầu Tiên Thiên Thần Ma này bắt được hai cánh tay của mình, đỉnh đầu một đạo thần quang phóng lên cao, hóa thành một ao sen, ao sen hoa nở, Sâm La Đại Đế hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Thái Dương Thần hóa thân đứng ở trên Liên Đài, nhất tề một chưởng hướng về

phía trước oanh khứ, đem móng vuốt thứ ba của Tiên Thiên Thần Ma oanh đến cao cao bắn lên.

Cùng lúc đó, Giang Nam quát tháo một tiếng, cổ thoáng một cái, dài ra hai khuôn mặt khác, ba mặt đồng thời há mồm rống to, tiếng hô như chuông , rõ ràng là vận dụng Thiên Đạo Bảo Chung đại thần thông!

Cạch…

Cạch cạch…

Đạo âm nổ vang, đem đầu Tiên Thiên Thần Ma kia chấn có chút đầu óc mơ hồ, nhưng vào lúc này, dưới nách của Giang Nam lại sinh ra sáu cánh tay, khí huyết ngất trời, tăng vọt mười lăm lần, sáu tay thay nhau bay lên, trời sập địa hãm, rầm rầm rầm che ở trên đầu Thần Ma này!

Tiên Thiên Thần Ma này bị sáu đạo Sâm La Ấn oanh đến bể đầu chảy máu, thét dài một tiếng, đang muốn vỗ cánh bay đi, kéo ra khoảng cách phản kích, không ngờ hai tay khác của Giang Nam kéo lại, đem hai móng của nó chế trụ, không để cho nó thoát thân.

Rầm rầm rầm…

Từng đạo Sâm La Ấn liên tiếp không ngừng rơi xuống, Giang Nam càng đánh càng kinh hãi, ở ngắn ngủn chốc lát công phu, hắn liền đánh ra mấy trăm đạo Sâm La Ấn, lại vẫn không thể đánh chết đầu Tiên Thiên Thần Ma này, ngược lại cánh tay bị chấn tê dại.

- Nếu như đổi lại là ta, mấy trăm đạo Sâm La Ấn có thể đem ta đánh cho cặn cũng không thừa nửa điểm, thân thể của hỗn huyết Tiên Thiên Thần Ma không khỏi quá cường hãn đi?

Thân thể Quái điểu run lên, vô số đạo hỏa vũ lần nữa bay lên, hỏa kiếm đầy trời, chi chít hướng Giang Nam chém tới!

Bất quá giờ phút này Giang Nam đã chiếm tiên cơ, tâm niệm hơi động,

Đạo Đài, Thần Phủ nặng nề hiện ra, cuối cùng Thiên Cung nhảy ra, trôi lơ lửng ở trên Đạo Đài Thần Phủ, đem đầu Tiên Thiên Thần Ma này kéo vào trong Thiên Cung, vô số Yêu Thần trong Thiên Cung hợp lực thúc dục tám thanh Thần Vương Kiếm, Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ bay lên, thần kiếm rung chuyển, hai mặt đại kỳ bao phủ, đem những hỏa vũ kiếm quang này đỡ hết.

Tiên Thiên Thần Ma này mất tiên cơ, không giảo hoạt bằng Giang Nam, trước bị chế trụ, thủy chung không cách nào thoát thân, chỉ có thể lâm vào trong bị đánh, sớm muộn sẽ bị Giang Nam đang sống đánh chết.

Bất quá Tiên Thiên Thần Ma này cũng rất kiên cường, biết mình chỉ sợ khó thoát vận rủi, lập tức hai cánh rung lên, gào thét hướng một tòa núi lớn phóng đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 944: Chém Giết Tiên Thiên Thần Ma. (2)

Oanh!

Quái điểu một đầu đụng vào trên sơn thể, núi lớn khẽ chấn động, nhưng ngay cả một tảng đá cũng không bị đụng nát, ngược lại đem đầu quái điểu này cùng Giang Nam chấn bể đầu chảy máu.

Quái điểu lần nữa vỗ cánh bay lên, đụng lần nữa, liên tục liên tục, Giang Nam bị đụng đến đầu óc hôn mê, liếc thấy đầu quái điểu này lần nữa hướng núi lớn đánh tới, vội vàng buông tay.

- Ta giúp ngươi một tay, Sâm La Ấn!

Tám đạo Sâm La Ấn ầm ầm khắc ở trên lưng đầu quái điểu này, giúp nó lấy tốc độ nhanh hơn vọt tới núi lớn, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, đầu Tiên Thiên Thần Ma này bị đụng tan xương nát thịt, máu tươi bôi khắp sơn thể, chết oan chết uổng.

Giang Nam ngồi xuống, vù vù thở hổn hển mấy câu chửi thề, nếu bàn về thực lực chân thật, đầu quái điểu này chỉ sợ còn muốn thắng được hắn rất nhiều, cũng may vừa bắt đầu hắn liền chiếm cứ tiên cơ, nếu không liều mạng mà nói, ai chết vào tay ai cũng còn chưa biết.

- Đáng tiếc, không có thể bảo toàn thi thể đầu Tiên Thiên Thần Ma này, không thể nào nghiên cứu tạo hóa ảo diệu của Tiên Nhân mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia. . . Di? Đây là. . .

Giang Nam đột nhiên thấy trong thi thể Tiên Thiên Thần Ma nghiền nát kia, từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ tràn ra, cực kỳ chói mắt cùng bắt mắt.

Hồng Mông Tử Khí từ trong thi thể nghiền nát tràn ra, huyết nhục của

Tiên Thiên Thần Ma liền lập tức bắt đầu hủ hóa, rất nhanh phân giải, hóa thành tro bụi!

- Vị Tiên Nhân kia là lấy Hồng Mông Tử Khí luyện chế Tiên Thiên Thần Ma!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, trong lúc mơ hồ phảng phất bắt được một tia ảo diệu trường sanh bất lão, nhưng nhất thời trong chốc lát không cách nào hoàn toàn đem những đầu mối này thông hiểu đạo lí.

- Hồng Mông Tử Khí, Trường Sinh, Tiên Thiên Thần Ma, Tiên Thiên thân thể, trong này rốt cuộc có liên hệ gì. . . Chẳng lẽ những ký hiệu trong cơ thể Tiên Thiên Thần Ma kia, khiến chúng nó có thể thoát khỏi Thiên Đạo khống chế, thọ nguyên lâu dài?

Hắn thật sâu cau mày, Tiên Thiên Thần Ma thọ nguyên cực kỳ xa xưa, thậm chí có thể cùng thiên địa đồng thọ, ở trong chư thiên vạn giới, liền có Tiên Thiên Thần Ma tính bằng đơn vị hàng nghìn lưng đeo các thế giới ở trong vũ trụ ngao du, đến nay chưa chết .

- Nếu như nói tất cả Tiên Thiên Thần Ma cũng là lấy Hồng Mông Tử Khí tạo hóa mà thành, như vậy ảo diệu thành tiên, nói không chừng thật cùng này có liên quan!

Giang Nam suy tư một lúc lâu, thủy chung không thể đem tất cả đầu mối thông hiểu đạo lí, bất quá hắn tìm được một cách Trường Sinh khác, trong lòng cũng có chút vui mừng.

- Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể Tiên Thiên Thần Ma tuy ít, nhưng có chút ít còn hơn không, chung quy là bảo vật.

Giang Nam thu hồi Hồng Mông Tử Khí, trong lòng lược lược tính toán, cuối cùng quyết định đem những Hồng Mông Tử Khí này luyện vào trong nhục thể của mình, tăng lên thân thể cực hạn.

- Ma La đại ca dùng Hồng Mông Tử Khí tăng lên thân thể cực hạn, mà sư

tôn ta thì dùng Hồng Mông Tử Khí tăng lên pháp lực cực hạn của lục đại hóa thân, đây đều là đường có thể đi. Bất quá Hồng Mông Tử Khí dù sao khó có thể thu, mà Huyền Hoàng nhị khí lại dễ dàng rất nhiều. Nếu ta đem Huyền Hoàng nhị khí mình bắt được luyện vào trong tứ đại hóa thân, pháp lực chỉ sợ sẽ tăng lên tới một tình cảnh cực kì khủng bố!

Hắn nghĩ tới đây, lúc này động thủ, thúc dục Câu Trần Thiên Cung, bày Vạn Linh Luyện Bảo đại trận, đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào thân thể, Huyền Hoàng nhị khí thì luyện vào trong tứ đại hóa thân của mình.

Hồng Mông Tử Khí thưa thớt, nhưng mà hắn ở Minh Thổ bắt được Huyền Hoàng nhị khí đếm không xuể, chất lượng những Huyền Hoàng nhị khí này mặc dù không bằng Huyền Hoàng Mẫu Khí, cũng không bằng Hồng Mông Tử Khí, nhưng mà mấu chốt nhất chính là số lượng nhiều không chịu nổi.

Vô số Huyền Hoàng nhị khí luyện vào trong tứ đại hóa thân, Giang Nam lập tức cảm giác được tứ đại hóa thân của mình có thể dung nạp pháp lực cực hạn nhanh chóng tăng lên!

Theo cái tốc độ này đi xuống, pháp lực của tứ đại hóa thân rất nhanh là có thể tăng lên tới trình độ đủ để cùng hắn chạy song song!

Cuối cùng, Giang Nam đem Huyền Hoàng nhị khí mình sưu tập hết thảy luyện vào trong tứ đại hóa thân, đem tứ đại hóa thân hết thảy luyện thành Huyền Hoàng Chi Thể, để cho hắn lập tức cảm giác được pháp lực hóa thân của mình giống như đại dương mênh mông, bao la hùng vĩ không thể nói!

Nhất là Sâm La Đại Đế hóa thân, lại càng tăng lên tới một độ cao trước nay chưa có, trình độ pháp lực hùng hồn thắng bản thể hắn rất nhiều, làm hắn kinh hãi không dứt.

- Hiện tại thân thể của ta, so sánh với sư tôn ta còn mạnh hơn rất nhiều, thẳng đuổi theo Ma La đại ca, pháp lực nếu so với Ma La đại ca ra ngoài rất nhiều, cũng so sánh với sư tôn ta không kém, cho dù cùng Tiên Thiên Thần Ma của Thần Ma thí nghiệm tràng xung đột chính diện, cũng không kém

chút nào!

Giang Nam có chút hài lòng, chẳng qua là tu vi của Sâm La Đại Đế hóa thân vượt qua tu vi bản thể hắn, để cho hắn có chút bận tâm, bất quá chỉ cần tìm được càng nhiều Hồng Mông Tử Khí, luyện vào trong nhục thân, bản thể hắn cũng rất mau sẽ vượt xa Sâm La Đại Đế hóa thân!

- Nếu có thể có được Tinh Quang Đại Đế công pháp, luyện thành Tinh Quang Đại Đế hóa thân, pháp lực của ta sẽ quét ngang bất kỳ tồn tại dưới Thần Ma! Đáng tiếc, Liên Nguyệt Thánh Nữ chưa chắc nguyện ý đem Tinh Quang Đại Đế công pháp truyện thụ cho ta. . .

Giang Nam đem việc này tạm thời dằn xuống đáy lòng, ngược lại đi xem kỹ tòa núi lớn bên cạnh kia, mới vừa rồi đầu Tiên Thiên Thần Ma kia liên tục đụng vào ngọn núi lớn này, thế nhưng không thể đem ngọn núi này đụng nát, trình độ chắc chắn của ngọn núi này, làm hắn có chút kinh ngạc.

- Đây là. . . Huyền Hoàng Mẫu Khí ngưng kết thành Thánh sơn!

Giang Nam đột nhiên hút một ngụm lãnh khí, tòa thánh sơn này cùng tòa thánh sơn của Huyền Hoàng Học Cung kia cơ hồ là cấu tạo đồng dạng, Huyền Hoàng Mẫu Khí vô cùng nồng nặc, ngưng kết mà thành Thánh sơn!

Loại Thánh sơn này, toàn thân là Huyền Hoàng Mẫu Khí tạo thành Huyền Hoàng Thánh Kim, một khối Thần kim lớn như thế, cho dù là ở trong Thần Ma thí nghiệm tràng do Tiên Nhân mở cũng cực kỳ hiếm thấy, thậm chí nói không chừng chỉ có một khối này!

- Ngọn núi này mặc dù không lớn, nhưng nếu có thể lấy đi, một ngọn núi nện xuống, chỉ sợ có thể đè chết một mảng lớn Thần Ma! Bất quá dùng để đập người, thật sự quá lãng phí, Huyền Hoàng Thánh Kim ngưng kết tạo thành Thánh sơn, có thể dùng luyện chế pháp bảo, tuyệt đối là Đế cấp tài liệu!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, ban đầu ở đế chiến chi địa,

hai người Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng Hồn Thiên Thần Chủ vì xuyên qua vũ trụ màng thai, tính toán đem dấu vết giao thủ lưu lại của Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế luyện vào trong một lá chắn, mặt lá chắn này dùng chính là Đế cấp tài liệu, Hồng Mông Tử Kim, từ trong Hỗn Độn Hồng Mông đản sinh ra tài liệu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 945: Khiêng Đi Thánh Sơn. (1)

Tính chất của Hồng Mông Tử Kim, còn muốn vượt xa Huyền Hoàng Thánh Kim, bất quá Hồng Mông Tử Kim chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, thiên hạ hãn hữu, nghe nói chỉ có trong Hỗn Độn Hồng Mông mới có thể diễn sinh ra loại tài liệu này.

Mặc dù Huyền Hoàng Thánh Kim không bằng Hồng Mông Tử Kim, nhưng là Giang Nam trước mắt Huyền Hoàng Thánh Kim số lượng nhưng cực kỳ khả quan.

Ban đầu hai vị Thần Chủ lấy ra mặt lá chắn kia cùng tòa thánh sơn trước mắt này so sánh, chênh lệch quả thực có thể nói không thể so sánh nổi, tòa thánh sơn này mặc dù không lớn, nhưng nếu như luyện thành tấm chắn như vậy, đủ để luyện thành mấy ngàn mặt!

Lúc này pháp lực của Giang Nam huyễn hóa ra mội cái đại thủ, hung hăng hướng ngọn núi lớn này chộp tới, cố gắng đem tòa thánh sơn này nhổ tận gốc!

Sau một lúc lâu, hắn phải buông tha cho.

Tòa thánh sơn này thật sự quá nặng, Huyền Hoàng Mẫu Khí ngưng tụ thành sơn thể chỉ sợ so sánh với một viên tinh cầu còn muốn trầm trọng mấy chục lần!

- Không biết có thể cắt thành miếng khiêng đi hay không?

Giang Nam lấy ra Thần Vương Kiếm, hướng tòa thánh sơn này hung hăng đánh xuống, chỉ nghe đang một tiếng vang thật lớn, cánh tay hắn bị chấn nhức mỏi, nhưng tòa thánh sơn này chỉ lưu lại một dấu vết màu trắng, thậm chí ngay cả một tảng đá cũng không có thể cắt xuống.

Hắn lại tế lên Đãng Ma Kiếm, hung hăng bổ tới, nhưng vẫn ở trước mặt tòa thánh sơn này bại trận.

- Chẳng lẽ chỉ có thể trơ mắt nhìn tòa thánh sơn này, mà mang không đi bất kỳ vật gì?

Hắn không có cam lòng, đột nhiên linh quang chợt lóe, vô số đạo văn của bản thân xông ra, hướng trong Thánh sơn dũng mãnh lao tới, chẳng qua để cho hắn thất vọng chính là, tòa thánh sơn này quả thực chính là dầu muối không ăn, đạo văn cùng thần thức của hắn căn bản không cách nào tiến vào bên trong lòng núi.

Nếu đạo văn có thể tiến vào sơn thể, liền tương đương với đem tòa thánh sơn này luyện hóa, biến thành pháp bảo của mình, thu hồi Thánh sơn cũng tất nhiên không thể khó khăn!

- Mượn Đậu Suất Thần Hỏa nung khô, ta cũng không tin ta không cách nào đem đạo văn lạc ấn đến bên trong lòng núi!

Giang Nam cắn răng, Đậu Suất Thần Hỏa bay ra, hắn cẩn thận từng li từng tí thao túng thần hỏa, gây ra đệ ngũ trọng hỏa lực, kích thích Bích Du Thần Hỏa trong đó.

Bích Du Thần Hỏa đã là thần hỏa mà Thần Chủ mới có thể tế luyện, cho dù là Giang Nam cũng không cách nào thừa nhận thần hỏa bực này, không cẩn thận sẽ bị thần hỏa luyện chết.

Bất quá, cho dù là Bích Du Thần Hỏa, cũng không cách nào đem tòa thánh sơn này đốt nấu, chẳng qua là đem sơn thể cháy đến đỏ bừng.

- Ngọc Hư Thần Hỏa!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, gây ra đệ lục trọng thần hỏa, Ngọc Hư Thần Hỏa so sánh với Bích Du Thần Hỏa còn muốn nguy hiểm, không để ý chính là dẫn lửa thiêu thân, bị chết vô cùng nhanh chóng!

Cái trán hắn toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, lấy pháp lực hiện tại của hắn, thúc dục Ngọc Hư Thần Hỏa vẫn còn là quá miễn cưỡng, hắn có thể cảm giác được pháp lực của mình không ngừng bị loại thần hỏa này đốt, hóa thành hư vô.

Bất quá, hắn còn phải không ngừng buông thả pháp lực, khống chế hỏa lực thần hỏa.

Thần hỏa màu tím hừng hực, hư không Thần Ma thí nghiệm tràng bắt đầu hòa tan, nhưng mà Thánh sơn vẫn như cũ chưa từng hòa tan, thậm chí ngay cả dấu hiệu mềm hoá cũng không có.

Hô...

Quanh thân Giang Nam có vô số đạo văn xông ra, nhân cơ hội phóng mạnh về tòa thánh sơn này, có Ngọc Hư Thần Hỏa nung khô, đạo văn của hắn bắt đầu rót vào bên trong lòng núi.

Theo thẩm thấu càng ngày càng nhiều, Giang Nam cảm giác được tòa thánh sơn này phảng phất là một cái động không đáy, như gió cuốn mây tan cắn nuốt pháp lực của mình!

Pháp lực của hắn là hùng hậu bực nào?

Trừ ở chất lượng, đạo văn không bằng đạo tắc ra, trình độ pháp lực của hắn hùng hồn, tuyệt đối có thể sánh ngang Thần Ma!

Nhưng mà tiếp xúc pháp lực hùng hồn như thế, cũng không chống đỡ nổi tốc độ Huyền Hoàng Thánh sơn cắn nuốt!

Rất nhanh, pháp lực của Giang Nam cũng tiêu hao hơn phân nửa!

Mà ở địa phương nguy hiểm như Thần Ma thí nghiệm tràng, pháp lực hao hết, chính là một cái tử lộ!

Hơn nữa hắn cần khống chế Ngọc Hư Thần Hỏa, pháp lực cũng đang

không ngừng tiêu hao, nếu như pháp lực hao hết, Ngọc Hư Thần Hỏa thất khống, bị chết thứ nhất chính là hắn!

Cái trán của Giang Nam có mồ hôi hột cuồn cuộn rơi xuống, Động Thiên triển khai, Ma ngục mở ra, tám đại Đạo Đài, 16 tòa Thần Phủ, một tòa Câu Trần Thiên Cung đồng thời vận chuyển, liên tục không ngừng đem linh thạch Linh Dịch luyện hóa, bổ sung pháp lực tiêu hao.

Dù vậy, pháp lực của hắn vẫn đang không ngừng lưu thất, để cho hắn cũng không chịu nổi.

Hắn quyết định thật nhanh, tứ đại hóa thân nhất tề đi ra, đem pháp lực trong hóa thân tràn vào bên trong Thánh sơn.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, pháp lực của tứ đại hóa thân của hắn thêm ở chung một chỗ, là gấp bốn tu vi bản thể hắn, có tứ tôn hóa thân này tiếp tục luyện hóa tòa thánh sơn, hắn có thể nhân cơ hội khôi phục tu vi.

- Ta tích lũy linh thạch Linh Dịch, đã không nhiều lắm...

Hai ngày sau, pháp lực của tứ đại hóa thân tiêu hao hết bảy tám phần, mà tu vi của Giang Nam cũng khôi phục được thất thất bát bát, lúc này trong tòa thánh sơn, đã trải rộng Đạo văn của hắn.

- Lên!

Giang Nam quát lên, tòa Huyền Hoàng Thánh sơn này chấn động, nhưng chưa có lên.

- Thứ tốt!

Trong lòng Giang Nam vui hơn, tứ đại hóa thân vờn quanh tòa thánh sơn này, đem pháp lực còn sót lại xông ra, cùng kêu lên:

- Lên!

Ầm!

Huyền Hoàng Thánh sơn chấn động, rốt cục bị hắn nhổ tận gốc, lảo đảo hướng mi tâm của Giang Nam thổi đi.

Pháp lực của Tứ đại hóa thân kịch liệt tiêu hao, lúc này cho dù là Giang Nam không sợ trời không sợ đất cũng có chút kinh hồn táng đảm, e sợ cho pháp lực tứ đại hóa thân của mình hao hết sạch, Thánh sơn rơi xuống đem mình đè chết.

Nếu như nói như vậy, hắn cái Huyền Thiên Giáo Chủ này chỉ sợ là một giáo chủ bị chết biệt khuất nhất của Huyền Thiên Thánh Tông!

Rốt cục, ở trước lúc pháp lực của tứ đại hóa thân hao hết sạch, hắn cuối cùng đem tòa thánh sơn này đưa vào trong mi tâm Tử Phủ.

Giang Nam hoàn toàn yên lòng, thu tứ đại hóa thân, để cho hóa thân khôi phục tu vi, thầm nghĩ:

- Có tòa thánh sơn này, sau này ta ước chừng có thể đi ngang, xem ai khó chịu, liền cho hắn một cái Thánh sơn áp đỉnh! Ân, làm sao thu hồi Thánh sơn, kia cũng là một vấn đề...

Trong một mảnh hùng sơn, Hạo Thiếu Quân đột nhiên ánh mắt sáng lên, cấp tốc đánh về phía trước, đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve một khối cự thạch cao hơn người, thanh âm run rẩy, lẩm bẩm nói:

- Đây là... Huyền Hoàng Thánh Kim!

Hô hấp của hắn dồn dập, cố gắng áp chế kích động tâm thần, dùng sức đem Huyền Hoàng Thánh Kim này giơ lên, cười ha ha nói:

- Ta quả nhiên vận đạo hưng thịnh, là người trời cao chiếu cố, lại có thể tìm được tài liệu luyện bảo của Thần Đế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 946: Khiêng Đi Thánh Sơn. (2)

- Nơi đây nhất định có Huyền Hoàng Thánh Kim nhiều hơn, hiện tại mặc dù ta không cách nào luyện hóa, nhưng mà tương lai tu vi thực lực đến, là có thể luyện thành pháp bảo của ta, Chứng Đạo thành Đế! Nhân vật thiên tài Chư thiên vạn giới, làm sao cùng ta tranh giành?

Hắn nhanh chóng sưu tầm, rốt cục lại bị hắn phát hiện mấy khối Huyền Hoàng Thánh Kim, để cho hắn không khỏi thoả thuê mãn nguyện.

Không chỉ có là hắn, những cường giả khác tránh được Tiên Thiên Thần Ma phục kích, cũng có người phát hiện thần vật như Huyền Hoàng Thánh Kim, lập tức mọi nơi sưu tầm, chẳng qua là, có rất ít người có thể đem Đạo văn của mình khắc ở trong thánh kim.

Hơn nữa sưu tầm Huyền Hoàng Thánh Kim cực kỳ nguy hiểm, không chừng đụng phải Tiên Thiên Thần Ma, thường thường có người bỏ mạng.

Mấu chốt nhất chính là, có ít người đem người khác coi là bảo tàng, chuyện tình đánh lén, phục kích, ám sát, giết người đoạt bảo liên tục phát sinh, để cho Thần Ma thí nghiệm tràng này hỗn loạn không chịu nổi.

Cũng có không ít người lựa chọn rời Thần Ma thí nghiệm tràng, tiến vào chỗ sâu nhất của Vọng Tiên Đài, đi sưu tầm tung tích Vọng Tiên Đài chân chính.

Giang Nam một mình đi ở trong Thần Ma thí nghiệm tràng, hắn đã bị ba lần đánh lén, có Tiên Thiên Thần Ma, cũng có tuổi trẻ cường giả đến từ thế giới khác, chiến đấu rất là cực khổ, hắn mấy lần suýt nữa bị chém.

Tạo thành cho hắn uy hiếp lớn nhất, cũng không phải là tuổi trẻ cường giả thế giới khác, mà là Tiên Thiên Thần Ma, mỗi một chủng Tiên Thiên Thần Ma thực lực đều cực kỳ cường đại, hắn phải toàn lực ứng phó, vận dụng tất

cả thủ đoạn, thậm chí lấy pháp lực hóa thành Đạo Kim Ngọc Bàn, đem Tiên Thiên Thần Ma vây ở trong đó, hao phí mấy ngày thời gian mới có thể mài chết.

Bất quá, theo càng ngày càng nhiều Tiên Thiên Thần Ma té ở trong tay của hắn, thực lực của hắn cũng nhanh chóng tiến bộ, pháp lực so sánh với mới vừa tiến vào Vọng Tiên Đài muốn tăng trưởng ba bốn thành, đạt tới Câu Trần Thiên Cung trung kỳ cảnh giới.

Hơn nữa nhục thể của hắn bởi vì luyện vào càng nhiều Hồng Mông Tử Khí, đã dần dần trở nên càng thêm cường đại, thậm chí xích thủ không quyền là có thể cùng Tiên Thiên Thần Ma lấy cứng chọi cứng, có thể nói là tiến bộ thần tốc!

- Trong nhóm người tiến vào Vọng Tiên Đài này, khẳng định cũng có người có thể chém giết Tiên Thiên Thần Ma, thu hoạch Hồng Mông Tử Khí. Ta tiến bộ, bọn họ cũng tiến bộ!

Giang Nam cũng không có bởi vì thực lực mình tăng trưởng mà tự mãn, trong Thần Ma thí nghiệm tràng khắp nơi là kim, chỉ cần chém giết Tiên Thiên Thần Ma là có thể đạt được Hồng Mông Tử Khí, nghĩ đến một chút tồn tại cực kỳ cường đại cũng nhân cơ hội này lớn mạnh mình.

- Năm đó Thái Hoàng Lão Tổ từ Vọng Tiên Đài đạt được Hồng Mông Tử Khí, nói vậy cũng là được từ Tiên Thiên Thần Ma! Bất quá khi đó hắn đã là Thiên Cung bát trọng cường giả, mà ta hiện tại mới là Thiên Cung nhất trọng!

Đột nhiên, trong lòng Giang Nam cảnh giác, thân thể vừa động, thình thịch một tiếng đánh về phía sau, ở phía trước hắn, một đạo sáng mờ tươi đẹp, hô một tiếng hướng hắn quét tới!

Đạo sáng mờ này như rồng, cuồn cuộn mà đến, nơi đi qua, phần đuôi run lên, thậm chí ngay cả dãy núi trong Thần Ma thí nghiệm tràng cũng bị quét thành phấn vụn!

Sáng mờ càng ngày càng thô, càng ngày càng dài, Thiên Đạo mênh mông cuồn cuộn, làm cho người ta có một loại cảm giác không thể chống đở, không thể địch nổi!

- Hóa Tiên Thần Quang, Hóa Tiên Ngọc Bình?

Trong lòng Giang Nam vừa động, đối với Hóa Tiên Ngọc Bình hắn cũng không xa lạ gì, bảo vật này được xưng hóa Tiên, ý tứ là Tiên Nhân rơi vào trong ngọc bình, sẽ bị luyện hóa thành tro!

- Ngươi nhận được Hóa Tiên Ngọc Bình?

Trên một ngọn núi nơi xa, một vị nam tử trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn đứng ở đỉnh núi, đỉnh đầu Thần hà lượn lờ, nâng một bình ngọc, trong bình Thần hà không ngừng xông ra, mà đạo thần hà quét về phía Giang Nam kia, chính là xuất từ bình này!

Đến từ Càn Khôn Đại Thế Giới, đệ tử do Bổ Thiên thần nhân tự mình điều giáo!

Sáng mờ cuồn cuộn mà đến, mặc dù tốc độ Giang Nam lui về phía sau cực nhanh, cũng không cách nào nhanh hơn đạo sáng mờ này, đột nhiên, đạo sáng mờ này từ trên người Giang Nam quét qua!

Nơi sáng mờ quét qua, Giang Nam đột nhiên định trụ thân hình, hai mặt đại kỳ quay chung quanh thân vù vù chuyển động, đỡ sáng mờ, ngẩng đầu hướng nam tử trẻ tuổi kia nhìn lại, nhẹ giọng nói:

- Tiểu đệ đệ, tùy tiện hướng người động thủ, sẽ gặp người chết.

- Tiểu đệ đệ...

Nam tử trẻ tuổi kia sắc mặt đột nhiên trầm xuống, lập tức giãn ra, thấp giọng cười nói:

- Man di thế giới khác, không nhìn được Thiên Uy, cho là mình có thể ở

trong một tiểu thế giới chiếm cứ một chỗ cắm dùi, liền có thể coi rẻ Thiên Đạo uy nghiêm, buồn cười, thật sự buồn cười.

Hắn trên cao nhìn xuống, bao quát Giang Nam, giống như chúa tể đứng ở cao xa, bao quát một con sâu cái kiến:

- Sau khi ngươi chết, sẽ biết Thiên Uy không thể phạm, chỉ là bởi vì chính ngươi tìm đường chết, mới có sát kiếp này...

Trong Hóa Tiên Ngọc Bình bắn ra hóa tiên thần quang, Giang Nam lập tức cảm giác được áp lực bỗng nhiên tăng lớn, uy năng của hóa thần tiên quang thậm chí bắt đầu đi qua Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy kỳ, thánh hỏa thần thủy bên trong kỳ đang không ngừng tiêu hao, không ngừng bị luyện hóa thành hư vô!

Hóa thần tiên quang của nam tử trẻ tuổi kia, so với lúc Giang Nam độ kiếp gặp được hóa thần tiên quang càng thêm tinh diệu, không có gì không thay đổi, thậm chí ngay cả Ngũ Sắc kim luyện chế thành cột cờ, cũng lọt vào ăn mòn, mặt cờ cũng trở nên pha tạp không chịu nổi, đạo vân Giang Nam đánh vào bên trong cột cờ đang không ngừng bị luyện hóa!

- Người này bái kiến Hóa Tiên Ngọc Bình chính thức, thậm chí tự mình quan sát bình ngọc, chế tạo ra Hóa Tiên Ngọc Bình thuộc về mình!

Ánh mắt Giang Nam xuyên thấu qua hóa thần tiên quang xem đi, chỉ thấy Hóa Tiên Ngọc Bình trên đỉnh đầu nam tử trẻ tuổi kia rõ ràng là Ngũ Sắc kim luyện, trong đó lại xen lẫn một ít tài liệu ngọc chất, cái này cho thấy người này cũng có được một loại thần hỏa có thể luyện hóa Ngũ Sắc kim!

- Thân là đệ tử Bổ Thiên Thần Nhân, có được có thể thần hỏa luyện hóa Ngũ Sắc kim, thực sự không coi vào đâu.

Giang Nam tâm thần chuyển động, nam tử trẻ tuổi này ở trên Hóa Tiên Ngọc Bình tạo nghệ muốn viễn siêu hắn, hơn nữa tu vi người này cũng cực kỳ khủng bố, cảnh giới của hắn chỉ có Thiên Cung nhị trọng, Hậu Thổ Thiên

Cung, nhưng trình độ pháp lực hùng hồn, liền thẳng truy Hạo Thiếu Quân trước khi đột phá!

Ở bên trong Trung châu xã tắc đồ, Hạo Thiếu Quân tuy bị Giang Nam đánh bại, nhưng mà pháp lực của hắn lại vượt xa Giang Nam, cho đến ngày nay, Giang Nam mới dám nói thành tựu pháp lực của mình vượt qua Hạo Thiếu Quân khi đó.

Có thể thấy được, nam tử trẻ tuổi này tu luyện công pháp, hẳn là Đế cấp công pháp, Bổ Thiên Thần Nhân ý định đem người này bồi dưỡng thành Thần Đế tương lai, thay mình khống chế Chư Thiên vạn giới, bởi vậy đối với hắn rất tài bồi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 947: Cùng Ta Họ Giang A! (1)

Giang Nam thu hai mặt đại kỳ, đỉnh đầu xuất hiện một ngụm Huyền Nguyên Đỉnh, đại đỉnh lên xuống chìm nổi, trong đỉnh hiện ra điểm điểm tinh quang, giống như dùng Trấn Thiên tinh vực làm trung tâm, Huyền Minh Nguyên Giới hiển hiện ở trong đỉnh, ngăn lại hóa thần tiên quang xâm nhập.

Hai con ngươi của hắn càng ngày càng sáng ngời, hai đầu gối hơi ngồi xổm, liếm liếm bờ môi, nhìn chằm chằm vào nam tử trẻ tuổi kia, giống như nhìn con mồi của mình.

- Đệ tử Bổ Thiên Thần Nhân, đánh nhau nhất định rất có lực đạo!

Oanh!

Hai chân Giang Nam dùng sức nhảy lên, đại địa dưới chân đột nhiên chìm xuống, tan vỡ, ầm ầm đánh vỡ hóa thần tiên quang, sau một khắc thân thể của hắn liền tới trên đỉnh núi kia.

Dãy núi run rẩy, đỉnh núi này bị lực lượng hai chân của hắn lúc rơi xuống, sinh sinh ép tới chìm vào trong đất!

Dưới đất Thần Ma thí nghiệm tràng là cứng rắn hạng gì, mỗi một ngọn núi đều là lúc tiên nhân khai thiên tích địa còn sót lại, có thể nói tổ sơn, vạn sơn chi tổ, nhưng mà dưới chân của hắn, mặc dù là tổ sơn cũng bị một cước san bằng!

Đông...

Khí huyết của Giang Nam tăng vọt, một quyền oanh ra, Nguyên Thai Ấn kẹp lấy xu thế Thiên Địa lui tránh hướng nam tử trẻ tuổi kia oanh khứ, một quyền này chưa đi tới bên người nam tử trẻ tuổi kia, liền thấy hư không phía sau của hắn bắt đầu thác loạn sụp đổ, hỗn loạn hư không đoạn đi đường lui

của nam tử trẻ tuổi này, khiến cho hắn chỉ có thể đón đỡ một kích này của Giang Nam!

Tuy nam tử trẻ tuổi kia khiếp sợ lực lượng một quyền này của Giang Nam, lại vui mừng không sợ, trên mặt lộ ra vẻ châm chọc:

- Hạt gạo chi châu, cũng có thể cùng Nhật Nguyệt Tranh Huy?

Hóa Tiên Ngọc Bình bắn ra hóa tiên thần quang, Giang Nam lập tức cảm giác được một loại lực lượng kỳ dị rót vào bên trong Nguyên Thai Ấn của mình, đem lực lượng bên trong quyền của mình trùng trùng điệp điệp tan rã!

- Biết rõ cái gì là Thiên Đạo không?

Vẻ châm chọc trên mặt nam tử trẻ tuổi kia càng ngày càng đậm, đứng chắp tay, cười lạnh nói:

- Thiên Đạo là Khởi Nguyên của thế gian vạn pháp, hết thảy thần thông pháp môn, đều là Thiên Đạo diễn biến mà sinh, mặc dù là Đế cấp thần thông, cũng trốn không thoát phạm trù Thiên Đạo. Ngươi ra bất luận thần thông gì ở trước mặt ta, đều là linh, đều là không, bất luận thần thông gì đều bị hóa thần tiên quang của ta tan rã!

Bành...

Nắm đấm của Giang Nam phá tan hóa thần tiên quang, một quyền oanh ở trên mặt của hắn, đem khuôn mặt của hắn đánh cho vặn vẹo biến hình, cả người bay ngược mà ra.

- Hóa thần tiên quang, phá được thế gian vạn pháp, còn có thể phá được quả đấm của ta sao?

Giang Nam cười ha ha, thân hình như Ưng lâm không, theo thân hình nam tử trẻ tuổi kia mà đi, lại là một quyền oanh tới, cùng lúc đó, Ngự Thiên Đạo Chung cạch cạch chấn động, lơ lửng ở trên không nam tử trẻ tuổi kia, chuông lớn nổ không dứt, chấn đến hư không không ngừng chôn vùi, cười

nói:

- Tiểu đệ đệ, đem Hóa Tiên Ngọc Bình, cùng bảo vật mấy ngày nay ngươi đoạt được hết thảy giao ra đây, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!

- Ngươi dám cướp bóc ta? Nếu bàn về cướp bóc, sư tôn ta mới là tổ tông cường đạo!

Nam tử trẻ tuổi kia rốt cục tức giận, Thần Quang trong Hóa Tiên Ngọc Bình đột nhiên tịch cuốn, bá một tiếng đem hắn xoát đi, rơi vào trong bình ngọc.

- Ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có bao nhiêu pháp bảo!

Nam tử trẻ tuổi kia cười lạnh, Thần Quang bên trong Hóa Tiên Ngọc Bình lần nữa hướng Giang Nam xoát đi.

Giang Nam lập tức thấy được cảm ứng của mình cùng Ngự Thiên Đạo Chung biến mất, trong nội tâm nhảy dựng, đột nhiên chỉ thấy đạo Thần Quang kia lần nữa xoát ra, đang muốn thu hồi Huyền Nguyên Đỉnh, nào biết tốc độ Thần Quang cực nhanh, bá một tiếng Huyền Nguyên Đỉnh liền không cánh mà bay, cũng rơi vào trong bình ngọc.

- Gần đây chỉ có ta cướp người, không ai dám đoạt ta! Ngay cả đồ đạc của ta ngươi cũng dám đoạt?

Giang Nam vừa sợ vừa giận, lại lấy ra tám thanh Thần Vương kiếm, đang muốn băm nam tử trẻ tuổi này, đột nhiên chỉ thấy Thần Quang một cuốn, trong tay hắn lập tức rỗng tuếch, hơi có chút không thích ứng.

Bá...

Lại một đạo Thần Quang rơi xuống, sắc mặt Giang Nam tối sầm, Vạn Giới Ngục Đồ biến thành đạo bào trên người hắn cũng không cánh mà bay, chỉ còn lại có một bộ áo trắng.

Hóa thần tiên quang lần nữa xoát ra, muốn đem áo trắng trên người hắn cũng xoát đi, để cho hắn trần như nhộng.

- Hóa thần tiên quang còn có thể dùng như vậy? Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ gặp nạn!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, năm ngón tay mở ra, năm đạo hóa thần tiên quang từ đầu ngón tay phún dũng mà ra, nam tử trẻ tuổi kia bị hắn đánh cho mặt mũi bầm dập, giờ phút này liên tục xoát mất bảo vật trên người Giang Nam, trong lòng mừng rỡ, đang muốn đùa cợt hắn một phen, hồn nhiên không ngờ Giang Nam rõ ràng cũng sử xuất hóa thần tiên quang, sở liệu không kịp, bị năm đạo Thần Quang quấn quanh ở trên người.

Sau một khắc Thần Quang lùi về, nam tử trẻ tuổi kia bị lột trần truồng, đạo bào pháp y trên người, kể hết bị bới ra không còn một mảnh.

- Ngươi như thế nào hiểu được hóa thần tiên quang?

Hắn hổn hển, pháp lực vội vàng huyễn hóa ra một bộ quần áo mặc trên người, che khuất thân thể, quát.

Bá...

Áo trắng trên người Giang Nam cũng bị hóa thần tiên quang của đối phương xoát đi, vội vàng lấy quần áo trên người nam tử trẻ tuổi kia mặc trên người mình, lần nữa hướng hắn đánh tới, cười nói: truyện được lấy từ website tung hoanh

- Hóa thần tiên chỉ có cái gì thần kỳ? Ta là tổ tông cường đạo, coi như là sư phụ của ngươi đến, cũng bị ta bới ra tinh quang!

Năm ngón tay của hắn chấn động, lại là năm đạo hóa thần tiên quang bay ra, nam tử trẻ tuổi kia cười lạnh, bình ngọc bắn ra thần quang, đột nhiên Thần Quang hướng chính giữa sụp đổ, truyền đến lực hút khủng bố, Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy thân hình bất ổn, thân bất do kỷ hướng trong bình ngọc rơi đi!

- Tuy Hóa thần tiên quang của ngươi ta không biết từ chỗ nào học được, nhưng mà tạo nghệ của ngươi ở trên hóa thần tiên quang, cùng lý giải đối với thiên đạo, xa không kịp ta!

Nam tử trẻ tuổi kia toàn lực thúc dục bình ngọc, lực hút bình ngọc tăng mạnh, hư không thành phiến thành phiến sụp đổ, hướng trong bình ngọc sụp đổ, khủng bố đến cực điểm, thậm chí ngay cả từng tòa tổ sơn bên trong Thần Ma thí nghiệm tràng cũng bị nhổ tận gốc, hướng trong bình ngọc rơi đi.

Những tổ núi này chưa rơi xuống trong bình ngọc, liền bị Thần Quang trong bình cắn nát!

Nam tử trẻ tuổi kia một lọ nơi tay, rất có xu thế thôn phệ Chư Thiên, luyện hóa vạn vật!

- Đạo Kim Ngọc Bàn!

Giang Nam dần dần bị kéo đến chỗ miệng bình, đột nhiên đạo vân quanh thân chuyển động, hóa thành một mặt gương sáng bảo giám, trước người quét ngang, kính quang trong gương sáng phún dũng, chiếu nhập ở trong bình ngọc.

Hóa Tiên Ngọc Bình của nam tử trẻ tuổi kia phảng phất bị cái gì đó ngăn chặn miệng bình, lực hút biến mất, thân hình Giang Nam như rồng, ở giữa không trung hoành thân một chuyển, đi vào bên người nam tử trẻ tuổi kia, một đạo Sâm La Ấn lật lên rơi xuống, Sâm La Vạn Tượng, như là Địa Ngục vạn giới đột nhiên xuất hiện ở trong Vọng Tiên Đài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 948: Cùng Ta Họ Giang A! (2)

Bên trong tối tăm, lại để cho nam tử trẻ tuổi kia mơ hồ chứng kiến một Ma Đạo đại đế vô cùng to lớn cao ngạo, một chưởng hướng mình đánh xuống!

- Ngươi tu luyện chính là Ma Đạo Đế cấp công pháp, sẽ dẫn động Thiên Đạo chi kiếp, khó trách cũng hiểu được hóa thần tiên quang!

Nam tử trẻ tuổi kia đưa tay ngăn cản, hắn tu luyện cũng là một môn Đế cấp công pháp, bàn tay khẽ động, là Ngũ Hành bắn ra, hóa thành ngũ sắc Thần Quang, sáng lạn rực rỡ, trong Thần Quang ẩn chứa hóa thần tiên quang ảo diệu, lúc thần thông bộc phát Thiên Đạo nổ vang, trong lúc vô hình liền để cho uy năng của Sâm La Ấn đại giảm, đối với hắn không có bao nhiêu áp lực!

Nam tử trẻ tuổi kia thừa cơ phản kích, Ngũ Hành cùng động, như đao hướng Giang Nam cắt tới, xuy xuy xùy~~, trên người Giang Nam lập tức nhiều ra năm vết thương sâu thấy xương!

Ánh mắt của hắn lạnh lùng, hướng Giang Nam đánh tới:

- Ta tuân theo Thiên Đạo, là đệ tử Bổ Thiên Thần Nhân, đối với thiên đạo hữu ích, thiết thực là gấp ngươi trăm lần, hết thảy thần thông của ngươi, đều bị ta khắc chế! Luận chiến lực, ngươi không kịp ta!

Hắn cũng không có nói bốc nói phét, thiên đạo thần thông hoàn toàn chính xác bao trùm bất luận thần thông gì khác, mặc dù là Thần Đế khai sáng thần thông, cũng sẽ bị thiên đạo thần thông khắc chế, không cách nào phát huy uy lực xứng đáng.

Cạch...

Đột nhiên Giang Nam mở miệng hét lớn, trong miệng phát ra lại không phải tiếng hô, mà là tiếng chuông, đạo âm trùng trùng điệp điệp thậm chí ở trong hư không hình thành một Thiên Đạo bảo chung hư ảnh, tiếng chung nổ lớn, chấn đến nam tử trẻ tuổi kia khí huyết sôi trào.

- Thiên Đạo bảo chung?

Nam tử trẻ tuổi kia quá sợ hãi, đột nhiên chỉ thấy ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, xuy xuy Xùy~~ ba đạo kiếm quang chấn động, lập tức để cho trên người hắn máu tươi giàn giụa.

Cánh tay Giang Nam chấn động, đạo vân trong tay hóa thành một thanh Thiên Đao đánh xuống, nam tử trẻ tuổi kia vội vàng lui về phía sau, không ngờ sau lưng đột nhiên hiện ra một tòa Tạo Hóa thần lâu, thu hắn vào trong lầu.

- Tạo Hóa thần lực!

Giang Nam quát lớn, đạo vân rót vào, thúc dục uy năng của Tạo Hóa thần lâu đại thần thông, đang muốn cải biến cấu tạo thân thể nam tử trẻ tuổi này, đột nhiên hóa thần tiên quang phá vỡ Tạo Hóa thần lâu, nam tử trẻ tuổi kia hổn hển lao ra thần lâu, hai đùi dài co quắp, cơ hồ bị Tạo Hóa chi lực vặn vẹo thân thể, biến thành một con chuột.

- Ta lý giải đối với thiên đạo chí bảo, hoàn toàn chính xác không thâm hậu bằng đệ tử của Bổ Thiên Thần Nhân.

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng đáng tiếc:

- Bất quá nếu có thể tiêu diệt mấy đệ tử của Bổ Thiên Thần Nhân, nghiên cứu Thiên Đạo chí bảo phỏng chế phẩm của bọn hắn, liền có thể để cho ta lĩnh ngộ càng tốt hơn!

Trấn Tiên Đỉnh!

Một ngụm Trấn Tiên Đỉnh đột nhiên xuất hiện, hung hăng đâm vào hậu

tâm nam tử trẻ tuổi kia, đâm cho hắn té xuống về phía trước, ánh mắt Giang Nam lành lạnh, rút dao vẽ một cái, đầu lâu của nam tử trẻ tuổi kia lập tức phóng lên trời.

- Hóa tiên phi hồng!

Nam tử trẻ tuổi kia như cũ chưa chết, đầu lâu cùng thân hình đột nhiên hóa thành một đạo quang mang phi độn mà đi, để cho hắn đuổi không kịp.

Cùng lúc đó, Hóa Tiên Ngọc Bình đang cùng Đạo Kim Ngọc Bàn giằng co không dứt cũng muốn phá không mà đi, Giang Nam vội vàng bay lên, đem bình ngọc kia ôm vào trong ngực.

- Vài món bảo bối của ta vẫn còn trong bụng của ngươi, ngươi còn muốn chạy đi? Ngoan ngoãn cùng ta họ Giang a!

Hóa Tiên Ngọc Bình bay lên không, hướng phương hướng nam tử trẻ tuổi kia rời đi hóa quang bay đi, miệng bình ngọc này cao hơn người, Giang Nam tay chân cùng sử dụng, gục ở trên bình ngọc, tùy ý bình ngọc bay về phía nguyên chủ nhân của nó, bên tai tiếng gió vù vù truyền đến.

Nếu ta mạnh mẽ luyện hóa bình ngọc, lau đi tinh thần lạc ấn của nguyên chủ nhân, chỉ sợ còn phải phí một phen tay chân, không bằng để cho miệng bình ngọc này mang theo ta đi tìm tiểu tử kia, giết chết nguyên chủ nhân, bình ngọc thành vật vô chủ, luyện hóa lên liền dễ dàng rất nhiều.

Giang Nam gục ở trên bình, nhẹ giọng nói.

Hóa Tiên Ngọc Bình đột nhiên dừng lại, hiển nhiên là tâm thần của nam tử trẻ tuổi kia bám vào ở trên ngọc bình, "nghe" đến lời của hắn, không hề triệu hoán bình ngọc nữa, tránh cho dẫn Giang Nam tới bên cạnh mình, vì mình đưa tới họa sát thân.

- Đây là ngươi chủ động đem Hóa Tiên Ngọc Bình đưa ta, cũng không phải là ta đoạt ngươi.

Giang Nam có chút hài lòng, pháp lực huyễn hóa ra một tòa Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp miệng bình, tránh cho nam tử trẻ tuổi kia trong lúc bất chợt thúc dục uy năng bình ngọc, giết mình trở tay không kịp.

Tuy nói hắn bức lui nam tử trẻ tuổi kia, nhưng mà giữa hai người thực lực sai biệt cũng không lớn, Giang Nam chiếm cứ ưu thế là Đạo Kim Ngọc Bàn áp chế Hóa Tiên Ngọc Bình, để cho uy năng bình ngọc không thể nào thi triển, vì vậy mới hơi chiếm thượng phong.

Cường giả dưới Thần Chủ, không cách nào đem tinh thần, đạo văn đạo tắc của mình khắc ở trong Ngũ Sắc Kim, trừ khi mượn các chủng thần vật như Bích Du Thần Hỏa, trước mềm hóa Ngũ Sắc Kim, mới có thể lạc ấn ấn ký của mình.

Giang Nam kích thích Đậu Suất Thần Hỏa, trước đốt mềm bình ngọc này, sau đó lau đi đạo văn cùng tinh thần của nam tử trẻ tuổi kia, đem tinh thần đạo văn lạc ấn của mình khắc lên.

- Miệng bình ngọc này từ trước trải qua thủy hỏa rèn luyện, hơn nữa thủ pháp rèn luyện cực kỳ cao minh, cho dù là đổi lại ta tới, cũng không gì hơn cái này!

Sau khi Giang Nam đem đạo văn cùng tinh thần của mình lạc ấn, thở phào nhẹ nhỏm, lấy ra Ngự Thiên Đạo Chung, Huyền Nguyên Đỉnh cùng Thần Vương Kiếm trong bình ngọc của mình, tinh tế đánh giá miệng bình ngọc này, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Phương pháp thủy hỏa rèn luyện của hắn được từ Giang Tuyết tỷ tỷ, từ một khắc hắn đi lên võ đạo kia, thẳng đến hiện tại, hắn còn không có gặp phải pháp môn rèn luyện giống như vậy.

Thậm chí, Giang Nam đã từng nghiên cứu qua rất nhiều Thần Ma chi bảo, phát hiện thủ đoạn những Thần Ma này rèn pháp bảo cũng phần lớn là thần hỏa rèn luyện, có rất ít thủ đoạn thủy hỏa tịnh tế.

Mà miệng Hóa Tiên Ngọc Bình này dùng pháp môn thủy hỏa rèn luyện, hiển nhiên là vị Bổ Thiên thần nhân kia truyền lại!

Tu luyện tới hiện tại, Giang Nam phát hiện mình ở trước mặt cùng thế hệ ưu thế càng ngày càng nhỏ, mấy đại ưu thế của hắn, phần lớn là được từ Giang Tuyết tỷ tỷ, Đậu Suất Thần Hỏa, thủy hỏa rèn luyện, ngục tỏa tự thân,... cũng cực kỳ tinh diệu, để cho hắn hưởng thụ đến nay.

Ở trước lúc Thiên Cung cảnh giới, hắn vẫn đối với cùng thế hệ duy trì ưu thế khổng lồ, nhưng tiến vào Thiên Cung cảnh giới, hắn liền nhiều lần gặp phải nhân vật đủ có thể cùng mình chạy song song, Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ, cùng với đệ tử Bổ Thiên thần nhân mới vừa rồi kia, cũng cực kỳ cường đại, so với hắn không kém.

Này cùng nhãn giới và tiếp xúc không quan hệ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 949: Cứu Trước Cướp Sau.

Lúc trước hắn ở nguyên giới nhãn giới mỏng, tiếp xúc tiểu diện, mà hiện tại tiếp xúc là nhân vật thiên tài đến từ chư thiên vạn giới, sư tôn của những nhân vật thiên tài này, có chút có thể cùng Giang Tuyết tỷ tỷ chạy song song, thậm chí có còn là Bổ Thiên thần nhân, vượt xa Giang Tuyết!

Giang Tuyết tỷ tỷ để lại cho hắn vài loại tuyệt kỷ cùng lá bài tẩy, đã lộ ra vẻ có chút không đủ dùng.

Đây là đương nhiên, là hợp tình lý.

- Cũng may, hôm nay ta cũng có lá bài tẩy của mình.

Trong lồng ngực Giang Nam xông ra một loại cảm xúc kiêu ngạo, Nguyên Thai Ấn, Sâm La Ấn, Bạch Ngọc Bình, chín đại Thiên Đạo chí bảo Thần Thông, Hồng Mông Chi Thân, Thiên Đạo Chi Khu, ngụy Thần Thể,… cũng là lá bài tẩy mới của hắn, mà lá bài tẩy lớn nhất, là chính bản thân hắn khai sáng Vô Úy Ấn!

Không sợ mà vô địch!

Đây là tiền vốn mà hắn cùng quần hùng của chư thiên vạn giới tranh phong!

Giang Nam tinh tế nghiên cứu miệng Hóa Tiên Ngọc Bình này, cũng không lâu lắm, liền bị hắn lục lọi ra rất nhiều diệu dụng của bình ngọc.

Ông...

Hóa Tiên Thần Quang trong bình phun ra, đột nhiên hóa thành một mặt lá chắn dọc ở trước người của hắn, tiếp theo lá chắn tản ra, Thần Quang như là một trường thương, hung hăng quét về phía trước, nhất thương vén lên một

tòa Tổ Sơn, ngay sau đó đại thương hóa thành trống trận, thùng thùng rung động, chấn động núi sông, đem tòa Tổ Sơn này chấn nát bấy.

Trong lúc bất chợt, Hóa Tiên Thần Quang biến thành trống trận lần nữa biến hóa, hóa thành một mặt đại kỳ cắn nát hư không, bỗng nhiên rơi xuống đất hóa thành một pho tượng thần nhân, khổng vũ hùng tráng, giống như Thần Ma chân chính.

Thần Quang trong Hóa Tiên Ngọc Bình, quả thực có thể hóa thành hết thảy pháp bảo thế gian, mỗi một chủng pháp bảo đều có được uy năng bất đồng, đem uy năng các loại pháp bảo, diễn biến được vô cùng nhuần nhuyễn!

Không chỉ có như thế, Giang Nam còn phát hiện, miệng bình ngọc này còn có một tính chất đặc biệt, đó chính là thu vạn vật, luyện hóa vạn vật, cắn nuốt luyện hóa đồ càng nhiều, uy lực bình ngọc liền càng mạnh!

- Hóa Tiên Ngọc Bình, thật là nghịch thiên... Không đúng, không phải là nghịch thiên, bản thân bình ngọc chính là Thiên Đạo chí bảo!

Giang Nam càng suy nghĩ chức năng bình ngọc này, trong lòng liền càng khiếp sợ, càng đối với Bổ Thiên thần nhân kia bội phục vạn phần, bình ngọc này vẫn chỉ là chế phẩm của Hóa Tiên Ngọc Bình chân chính, đổi lại Hóa Tiên Ngọc Bình chân chính, khẳng định công dụng lại càng kinh người!

Nghiên cứu Hóa Tiên Ngọc Bình, để cho hắn nhận được càng nhiều Thiên Đạo lĩnh ngộ cùng giải thích, nam tử trẻ tuổi bị hắn bức lui kia đúng là tư chất cao tuyệt, ngộ tính cao tuyệt, đem Hóa Tiên Ngọc Bình này chế tạo giống như in, trong đó đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ cũng có nhiều chỗ độc đáo, là nơi Giang Nam từ trước không suy nghĩ, không đắn đo!

- Hóa Tiên Phi Hồng!

Thân thể Giang Nam đột nhiên hóa thành một đạo Phi Hồng, một đạo quang mang hiện lên, trường không tám trăm dặm, viễn độn bay đi!

Ở loại địa phương Thần Ma thí nghiệm tràng này, một độn tám trăm dặm, đã là thành tựu cực kỳ kinh người!

Nếu là ở chư thiên vạn giới, cho dù là Trung Thiên thế giới kia, Địa Từ Nguyên Lực cực đoan cường đại, Giang Nam một độn chỉ sợ cũng có mấy ngàn dặm!

Đổi lại tiểu thế giới như Huyền Minh Nguyên Giới, hắn chỉ sợ một độn là có thể vạn dặm, mấy vạn dặm!

Hóa Tiên Phi Hồng, để cho tốc độ của hắn thoáng cái tăng lên mấy lần!

- Tốc độ bực này, so sánh với Loạn Không Đại Trận còn muốn nhanh mấy lần!

Giang Nam có chút hài lòng, chiến ý dâng cao:

- Đi tìm đệ tử những Bổ Thiên thần nhân khác, Thần Thông cùng pháp bảo trên người bọn họ, nhất định không thua Hóa Tiên Phi Hồng cùng Hóa Tiên Ngọc Bình! Nếu có thể gọp đủ một bộ, ta liền nghịch thiên!

Chín đại Thiên Đạo chí bảo chế phẩm, mặc dù là bắt chước chế phẩm, nhưng nếu có một bộ mà nói, là có thể để cho hắn tăng lên mấy lần chiến lực, suy nghĩ một chút cũng làm cho người hưng phấn đến run rẩy, phát run!

Chỗ sâu nhất trong Thần Ma thí nghiệm tràng, đột nhiên từng mảnh Tổ Sơn sụp đổ, vô số viên đầu to lớn như núi từ bên trong quần sơn dâng lên, ánh mắt sáng trong giống như Minh Nguyệt, đây là một Cửu đầu giao, Tiên Thiên Thần Ma cực kỳ đáng sợ!

Hô...

Cửu đầu giao há mồm khẽ hấp, đất rung núi chuyển, chu vi mấy ngàn dặm cát bay đá chạy, dãy núi tề động, từng đỉnh núi ngăn không được bay lên, rối rít rơi vào trong chín cái miệng.

Thậm chí ở bên trong quần sơn còn có những Tiên Thiên Thần Ma khác, xa xa thấy Cửu đầu giao này, liền lập tức viễn độn bay đi, tránh ra đầu quái vật lớn này, không dám cùng hắn tranh phong.

- A...

Một tiếng hét thảm truyền đến, một vị cao thủ trẻ tuổi ở chỗ này lịch lãm bất hạnh bị hấp lực cuồn cuộn nổi lên, rơi vào trong miệng Cửu đầu giao.

Tràng diện hỗn loạn không chịu nổi, ở nơi đó lịch lãm còn có không ít cao thủ khác, thân hình di động, cơ hồ người người cảm thấy bất an, đột nhiên một người cao giọng quát lên:

- Tất cả mọi người đến bên cạnh ta, liên thủ phòng ngự, nếu không tất cả mọi người sẽ mất mạng sống!

Mọi người tụ họp, bày trận thế, hợp lực thúc dục pháp bảo của mình, chỉ thấy một thanh đại tán bay lên trời, đạo tắc hóa thành vòm trời, một cây tán cốt như núi, cùng chung bảo vệ mọi người xung quanh ở dưới tán.

Mà pháp bảo khác cũng bị bảy vị cường giả này thôi phát, ngọc châu, Thần đỉnh, lư hương... các dị bảo bay lên không, đem chu vi mấy trăm dặm chế tạo thành thùng sắt giang sơn, cùng chung đối kháng miệng giao truyền tới dẫn lực.

Ánh mắt Cửu đầu giao kia liếc về bọn họ, đột nhiên một ngụm cắn xuống, răng rắc một tiếng đem thanh đại tán biến thành vòm trời kia cắn ra một lỗ thủng, tám giao đầu khác rối rít cắn xuống, trong chớp mắt thanh đại tán kia liền bị xé nát bấy!

- Mạng ta xong rồi...

Một vị trẻ tuổi cường giả sắc mặt thảm đạm, nhìn Tiên Thiên Thần Ma dị thường mạnh mẽ này một ngụm tiếp theo một ngụm, đem pháp bảo của bọn hắn hết thảy cắn nuốt, không khỏi rung giọng nói.

Đột nhiên, một đạo Thần Quang từ trên cao bá một tiếng rơi xuống, quấn quanh ở trên người Cửu đầu giao, đem chín cái đầu của đầu Tiên Thiên Thần Ma này cuốn lấy kết kết thật thật.

- Lên.

Mọi người đột nhiên nghe được một thanh âm từ trên cao truyền đến, liền nghe Cửu đầu giao rống giận liên tục, rõ ràng bị đạo Thần quang kia sinh sôi từ mặt đất kéo, trôi lơ lửng ở giữa không trung, hướng trong một bình ngọc rơi đi.

Bảy người này thấy mà mắt mũi trợn tròn, một hồi lâu nói không ra lời, chỉ thấy giữa không trung có một vị thiếu niên thư sinh đứng ở nơi đó, bình ngọc liền rơi vào trong tay của hắn, giờ phút này trong bình ngọc chấn động không nghỉ, hiển nhiên là Cửu đầu giao rơi vào trong bình ngọc hắn như cũ giãy dụa, cố gắng phá vỡ bình ngọc chạy trốn.

Trong miệng vị thiếu niên thư sinh kia truyền đến tin tức làm người ta sợ hãi, lẩm bẩm nói:

- Tiên Thiên Thần Ma này so sánh với mấy con trước thì mạnh mẽ hơn, xem ra cần ta vận dụng toàn lực, mới có thể đem nó luyện hóa!

Chương 950: Tạo Hóa Thần Khí. (1)

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra khiếp sợ trong mắt lẫn nhau, lộ vẻ biết thiếu niên này đã từng thu luyện hóa không chỉ một đầu Tiên Thiên Thần Ma!

Phải biết rằng, mặc dù bọn họ hợp lực, muốn bắt lại một đầu Tiên Thiên Thần Ma cũng phải liều chết đánh giết, hơn nữa cũng chưa chắc có thể đắc thủ, những Tiên Thiên Thần Ma đó vô cùng mạnh mẽ, cho dù là Thần minh chi bảo cũng khó thương tổn được, muốn đi mà nói, bọn họ căn bản ngăn không được.

Mà thiếu niên này một người liền bắt rất nhiều Tiên Thiên Thần Ma luyện hóa, có thể thấy được thực lực kinh người, muốn vượt xa bọn họ!

Hô...

Ngọc bình bay lên, rơi vào trong một tấm Thiên Cung, mọi người thấy trong Thiên Cung của thiếu niên kia có vô số Yêu Thần hư ảnh cùng Câu Trần Đại Đế vờn quanh bình ngọc, vô số đạo văn tràn vào trong bình ngọc, để cho chấn động trong bình ngọc dần dần yếu bớt, hiển nhiên là Cửu đầu giao kia đang không ngừng tước nhược.

- Đa tạ sư huynh xuất thủ cứu giúp.

Nam tử trẻ tuổi cầm đầu hướng Giang Nam chắp tay nói:

- Xin hỏi sư huynh, có phải là đến từ Càn Khôn Đại Thế Giới hay không? Bình ngọc trong tay sư huynh, nhất định chính là Hóa Tiên Ngọc Bình đi?

- Không cần tạ ơn, không cần tạ ơn.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Hiện tại cướp bóc. Đem thu hoạch lần này của các ngươi, giao ra đây a! Các ngươi cũng cần bảo vệ tánh mạng, pháp bảo ta không đoạt, cho các ngươi một con đường sống.

Mọi người ngạc nhiên, một vị thiếu phụ dung mạo xinh đẹp tức giận nói:

- Sư huynh, làm sao ngươi có thể như vậy? Ngươi rốt cuộc là tính toán cứu chúng ta, hay là có ý định đoạt chúng ta?

- Đương nhiên là trước cứu các ngươi, sau đó lại đoạt các ngươi. Cứu các ngươi sau lại đoạt các ngươi, ta cũng yên tâm thoải mái, sẽ không đau lòng.

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, ôn hoà nói:

- Chư vị sư huynh phối hợp một chút, không nên ép ta đánh... Vị sư huynh này đừng chạy a, ngươi đây là tính toán ép người đọc sách đánh sao?

Bá...

Năm ngón tay của Giang Nam khẽ phất, năm đạo Hóa Tiên Thần Quang hiện lên, đem một tuổi trẻ cường giả cố gắng bỏ chạy bắt trở lại, Thần Quang khẽ quấn, đem vị trẻ tuổi cường giả kia lột trần truồng.

Sáu người khác thấy thế, khóe mắt nhảy loạn, nấn ná một chút liền cảm thấy vẫn là chủ động nộp ra thu hoạch mà bản thân đạt được ở Thần Ma thí nghiệm tràng tương đối bảo hiểm.

Giang Nam cướp sạch đám đông một lần, không khỏi khẽ nhíu mày:

- Như thế nào đều là các loại bảo vật như thánh kim? Còn có, các ngươi sưu tập Huyền Hoàng thánh kim cũng quá nhỏ a? Hồng Mông tử khí ít đến thương cảm.

Bảy vị tuổi trẻ cường giả kia liên tục kêu khổ, một người đánh bạo nói:

- Chúng ta sưu tập bảo vật, đã xem như lớn rồi, Huyền Hoàng thánh kim là khó được bực nào? Một ít khối liền đủ để sâu sắc tăng lên uy năng pháp

bảo, đây đã là tài phú kinh thiên động địa rồi, tùy tiện lấy một khối ra ngoài, đều có thể đưa tới Thần Chủ đuổi giết!

- Sư huynh, ngươi ngại ít, chúng ta thì không chê ít.

Thiếu phụ tú lệ kia thầm nói:

- Nếu ngươi không để vào mắt, vậy thì cho chúng ta.

- Chân muỗi tuy nhỏ cũng là thịt.

Giang Nam cười cười, đem những khối Huyền Hoàng thánh kim nhỏ này thu vào, một đám Hồng Mông tử khí ít ỏi kia cũng bị hắn thu nhập trong Thiên cung, lập tức lại để cho Yêu Thần cùng Câu Trần đại đế hư ảnh bên trong Thiên Cung tạo thành Vạn linh luyện bảo đại trận đem Hồng Mông tử khí rèn vào cơ thể.

Trên thực tế, vô luận Huyền Hoàng thánh kim hay là Hồng Mông tử khí, đều là thần vật thiên hạ hiếm có, mặc dù là trong tay Thần Chủ cũng không có bao nhiêu, chỉ là Giang Nam đã có được một tòa Huyền Hoàng thánh kim tổ thành Thánh sơn, Trấn Thiên tinh vực còn có Hồng Mông tử khí hình thành khối không khí, cho nên mới không có bao nhiêu cảm giác.

Giang Nam dò hỏi:

- Chư vị sư huynh, các ngươi có chứng kiến đệ tử Bổ Thiên Thần Nhân khác không?

Mặc dù hắn là cướp sạch mọi người, lại từ đầu đến cuối đều nho nhã lễ độ, để cho người khó có thể đối với hắn sinh khí tức giận.

Mọi người lắc đầu, thiếu phụ kia vẻ mặt đau khổ nói:

- Gặp được một cái đã mệt, gặp được tám người khác, chẳng phải là muốn lại bị cướp sạch tám lần sao...

Một người cầm đầu nói:

- Lần này cao thủ tiến vào Vọng Tiên Đài, phần lớn đã tới chỗ sâu, sưu tầm Vọng Tiên Đài chính thức, chỉ có chúng ta thực lực không bằng bọn hắn, còn lưu ở nơi đây.

Giang Nam thở dài, quay người rời đi.

Có người tai thính, nghe được hắn tự nhủ:

- Mấy tên kia chạy đi nơi nào? Tìm không thấy bọn hắn, như thế nào cướp bóc bọn hắn...

Bảy người hai mặt nhìn nhau, ngược lại hít một ngụm hơi lạnh, một người lẩm bẩm nói:

- Cướp sạch đệ tử Bổ Thiên Thần Nhân khác, thằng này, không khỏi quá kiêu ngạo đi à nha? Tám người kia từng đều không kém gì hắn, cẩn thận cướp sạch không thành bị cướp sạch!

Đối với Giang Nam, bọn hắn ngược lại là không có bao nhiêu oán hận, tuy Giang Nam cướp sạch bọn hắn, nhưng lại từ trong tay Cửu Đầu giao cứu được tánh mạng của bọn hắn, là ân nhân cứu mạng bọn hắn, rất khó để cho bọn hắn nhắc tới hận ý.

Chỉ là sau khi Giang Nam cứu được bọn hắn lại cướp sạch bọn họ một lần, bao nhiêu cũng để cho bảy người này có chút oán hận, rất là chờ mong chứng kiến Giang Nam bị người cướp sạch.

Giang Nam ở trong Thần Ma thí nghiệm tràng du lịch một thời gian ngắn. Tìm được vài đầu Tiên Thiên Thần Ma, sau khi luyện hóa đã nhận được một ít Hồng Mông tử khí, những Hồng Mông tử khí này hết thảy bị hắn luyện vào nhục thân, tăng lên thân thể cực hạn cùng pháp lực dung nạp cực hạn.

Cuối cùng nhất, hắn phát hiện nhục thể cùng pháp lực của mình đạt tới cực hạn nào đó, tiếp tục dung nạp càng nhiều Hồng Mông tử khí nữa, cũng không cách nào tăng lên, ngược lại sẽ để cho thân thể trở nên càng thêm trầm

trọng.

Thậm chí, hắn còn phát hiện một điểm khủng bố, nếu như Hồng Mông tử khí trong cơ thể đạt tới trình độ nào đó, liền sẽ ảnh hưởng đến phát huy uy lực thần thông cùng vận chuyển pháp lực.

Đây cũng là bởi vì Hồng Mông tử khí chính là Hỗn Độn Hồng Mông, là một phần trong vũ trụ, thuộc về Tiên Thiên, mà thần thông pháp lực hết thảy thuộc về Hậu Thiên, là Tiên Thiên diễn biến mà ra.

Nếu như Hồng Mông tử khí trong cơ thể quá nhiều, sẽ khiến thần thông cùng pháp lực Hậu Thiên quay về Hỗn Độn Hồng Mông, do đó sẽ tạo thành tình hình pháp lực không cách nào vận dụng, Thần thông không có bất kỳ uy lực.

Mà muốn bảo trì cân đối giữa Hồng Mông tử khí cùng thân thể, pháp lực, thì cần nắm giữ cái độ này, không thể siêu việt cực hạn thân thể cùng pháp lực thừa nhận.

Hắn hiện tại đã ở trên cực hạn, tiếp tục dung nạp càng nhiều Hồng Mông tử khí nữa mà nói, sẽ để cho thực lực của mình suy sụp, pháp lực cùng thần thông có thể phát huy uy lực càng ngày càng nhỏ.

- Cao thủ khác, đại đa số cũng đã ly khai Thần Ma thí nghiệm tràng, sưu tầm Vọng Tiên Đài chính thức, xem ra ta cũng nên đi ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 951: Tạo Hóa Thần Khí. (2)

Giang Nam hướng cuối cùng của Thần Ma thí nghiệm tràng đi đến, ở ven đường, hắn lại tao ngộ vài nhóm Tiên Thiên Thần Ma, bị một đoàn Tiên Thiên Thần Ma truy sát mấy vạn dặm, lại ở trong một mảnh kiến trúc đồ sộ cổ xưa thấy được một kiện pháp bảo vô cùng khổng lồ.

Kiện pháp bảo kia phảng phất là một máy móc vô cùng tinh vi, vô cùng thần bí, bao phủ ở bên trong tiên quang, đang không ngừng rút ra năng lượng bên trong tiên quang, chế tạo Tiên Thiên Thần Ma, chỉ là tốc độ chế tạo phi thường chậm.

- Tiên nhân lưu lại Tạo Hóa Thần Khí! Nếu ta có thể có được pháp bảo bực này, chế tạo ra Tiên Thiên Thần Ma, há không phải có thể tung hoành vạn giới?

Bên cạnh Tạo Hóa Thần Khí, cũng không có ít cao thủ đến từ Chư Thiên vạn giới, ý đồ thu bảo vật này, bất quá đáng tiếc chính là, không người có thể đem tinh thần của mình khắc ở bên trong Tạo Hóa Thần Khí.

Thậm chí, Giang Nam còn thấy có người lấy ra Ngọc Hư thần hỏa, ý đồ luyện hóa Tạo Hóa Thần Khí này, nhưng Ngọc Hư thần hỏa đi tới bên cạnh kiện pháp bảo này, liền tư một tiếng dập tắt, để cho người nọ thống khổ mặt mày méo mó.

Hắn ở trước Tạo Hóa Thần Khí lưu trú một lát, cuối cùng nhất lựa chọn rời đi, tuy hắn đối với tòa Tạo Hóa Thần Khí cũng tâm động không thôi, nhưng muốn thu Tạo Hóa Thần Khí bực này, là sự tình hắn không cách nào làm được.

- Ngay cả Ngọc Hư thần hỏa cũng bị hủy, mặc dù ta lấy Đâu Suất Thần Hỏa ra, chỉ sợ cũng không có tác dụng gì, nếu để cho Đâu Suất Thần Hỏa

dập tắt, ta cũng ít một cái tiền vốn.

Giang Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy cũng không có ít người chưa từ bỏ ý định, như trước vây quanh tòa Tạo Hóa Thần Khí này đảo quanh, thầm nghĩ:

- Đại khái chỉ có nhân vật Đế cấp, mới có thể thu lấy loại bảo vật này a? Nhưng tiếc, nơi này có tiên quang phong tỏa, nhân vật Đế cấp căn bản không cách nào tiến vào nơi đây. Tòa Tạo Hóa Thần Khí này, chỉ sợ chỉ có thể vĩnh viễn sống ở chỗ này, không ngừng chế tạo Tiên Thiên Thần Ma rồi. . .

Hắn rốt cục đi ra Thần Ma thí nghiệm tràng, nhưng mà cùng nhau đi tới, gặp được người lại không nhiều, nghĩ đến rất nhiều người đã chết ở trong Thần Ma thí nghiệm tràng.

- Cái đó là. . .

Đột nhiên Giang Nam chứng kiến năm ba mươi người dừng lại ở phía trên Hoang Nguyên, ngừng chân không tiến, phiến Hoang Nguyên kia rộng lớn ngàn dặm, chỉ có quái thụ đứng vững trong cánh đồng hoang vu, không có vật khác.

Từng đạo tiên quang quấn quanh những quái thụ này, lộ ra yên tĩnh thần bí.

Những quái thụ kia giống như liễu không phải liễu, giống như dong không phải dong, rủ xuống cành cùng rễ cây mềm mại, ở giữa không trung gột rửa.

Rừng cây rộng lớn ngàn dặm, ngăn chặn tất cả con đường tiến lên của mọi người, muốn xuyên qua đây, nhất định phải từ chút ít quái thụ này đi qua.

- Đến a, mau lại đây a!

Đột nhiên Giang Nam nghe được trong rừng cây truyền đến tiếng kêu,

ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy trong tán cây một quái thụ rủ xuống một cành cùng rễ cây, mỗi cành cùng rễ cây đều treo một người, một người sống sờ sờ!

Những người này bị cành hoặc rễ cây của gốc quái thụ kia cắm ở trên ót, phảng phất như vô số khôi lỗi, tứ chi vặn vẹo buồn cười, hướng mọi người đứng ở ngoài bìa rừng ngoắc.

- Đến a, nhanh tới a!

Thi thể tuổi trẻ cường giả bị treo ở trên cây kêu lên, lộ ra âm trầm mà khủng bố.

Trong rừng cây treo thi thể, chỉ sợ có mấy vạn, rễ cây cùng cành rậm rạp chằng chịt rủ xuống, vô số cỗ thi thể hướng bọn người Giang Nam nhếch miệng mà cười, ngoắc kêu gọi.

Lần này Chư Thiên vạn giới cường giả tiến vào Vọng Tiên Đài chỉ có hơn ngàn người, hiển nhiên thi thể đọng ở trên những quái thụ này cũng không phải đều là cường giả tiến vào Vọng Tiên Đài lần này, hơn nữa là cao thủ lúc Vọng Tiên Đài khai mở lần trước!

Trong đó một vị tuổi trẻ cường giả mặc Tử y Giang Nam lại đã gặp, là một vị cường giả đến từ Trung Thiên thế giới, ở bên trong Trung châu xã tắc đồ, dưới một hồi hỗn chiến, chỉ có không đến hai mươi người lưu lại, trong đó liền có người này!

Hắn là thiên tài cao thủ do một thế lực lớn của Trung Thiên bồi dưỡng được, nhân vật đạt trình độ cao nhất của Trung Thiên thế giới, Giang Nam tự nhận nếu như chính diện giao phong, mình muốn thắng hắn cũng cần trả một cái giá lớn.

Thực lực sau lưng người này không kém hơn quái vật khổng lồ như Cửu Cực Lãng Uyển, Hạo Thiên Thánh tông, lại thật không ngờ rõ ràng chết ở chỗ này, bị một rễ cây xỏ xuyên qua đầu!

- Giang giáo chủ, đã lâu không gặp.

Người nọ phảng phất không biết mình đã bị chết, rễ cây trên ót nhẹ nhàng múa, cười nói:

- Giáo chủ, phía trước là Vọng Tiên Đài, ngươi còn không qua đây?

- Ngươi không đau sao?

Giang Nam dò xét rễ cây trên ót hắn, hiếu kỳ nói.

- Không đau.

Mấy ngàn gốc quái thụ kêu lên, mấy vạn cổ thi thể cùng một chỗ quay đầu, đồng loạt hướng Giang Nam xem ra, mặt mỉm cười, trăm miệng một lời nói:

- Thật sự một chút cũng không đau, ngược lại rất thoải mái, bởi vì chúng ta dung hợp, tư duy mọi người chúng ta đều dung làm một thể rồi!

Mấy vạn người há miệng đồng thời cười nói:

- Tới a, nhanh tới a, rộng mở tinh thần của ngươi, dung nhập đến trong cơ thể mẹ a!

Giang Nam rùng mình một cái, lẩm bẩm nói:

- Lúc vị tiên nhân kia mở thế giới, đến cùng đã chế tạo ra quái vật gì. . .

- Giang giáo chủ, lời này của ngươi liền nói sai rồi.

Đột nhiên một thanh âm từ sau lưng của hắn truyền đến, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy vị nam nữ trẻ tuổi mặc quần áo và trang sức Hắc Bạch nhị sắc, trên mặt đeo mặt nạ Hắc Bạch, chẳng biết lúc nào cũng đi tới bên cạnh phiến rừng cây này.

- Đệ tử Huyền Hoàng Học cung?

Giang Nam nao nao, lập tức giật mình:

- Huyền Hoàng Đại Thế Giới cũng có mười cái danh ngạch, nghĩ đến mấy vị đệ tử Học cung này là cao thủ bị tuyển nhập Vọng Tiên Đài. Không biết trong bọn họ, cái nào mới là đệ tử của Bổ Thiên Thần Nhân, Huyền Hoàng lão tổ?

Trong đó một vị đệ tử Huyền Hoàng Học cung cười nói:

- Căn cứ Huyền Hoàng Học cung ta ghi lại, những quái thụ này thực sự không phải là vị tiên nhân kia chế tạo. Năm đó vị tiên nhân kia khai thiên tích địa, từ Hỗn Độn Hồng Mông mở ra Huyền Hoàng Đại Thế Giới, dùng tiên lực diễn biến hàng tỉ chủng thần kỳ, trong đó có không ít sinh linh ở Thiên Địa Khai Ích mới bắt đầu liền tự nhiên tạo ra. Những sinh linh nguyên thủy này là Thiên Địa đản sinh ra Thần Ma, cực kỳ cường đại, có chút mở ra linh trí bị vị tiên nhân kia thu làm đệ tử môn sinh, cũng có một ít thì cực kỳ tà ác, tất bị vứt bỏ ở bên trong Vọng Tiên Đài, khiến chúng nó cả đời không thể ly khai Vọng Tiên Đài nửa bước. Những quái thụ này, là một cái trong số đó.

Lại có một vị nữ đệ tử cười nói:

- Thần hồn của những người này, đã bị những quái thụ kia ăn hết. Bất quá phiến rừng cây này nhìn như có rất nhiều cây cối, nhưng rễ cây dưới mặt đất của chúng tương liên, chính là một chỉnh thể, đều là cùng một sinh mệnh. Quái thụ ăn tươi thần hồn những người này, còn bảo lưu lấy pháp lực cùng thần thông của bọn hắn khi còn sống, nếu như cưỡng ép xuyên qua phiến rừng cây này, sẽ lọt vào những cường giả chết mất kia công kích, còn cần phòng bị rễ cây cùng cành quái thụ xuyên thủng đầu.

Chương 952: Quái Thụ Huyền Thi. (1)

- Đại thế giới, không thiếu cái lạ, trong Vọng Tiên Đài rõ ràng còn có sinh vật khủng bố bực này!

Giang Nam nhìn khắp bốn phía, chứng kiến cao thủ trẻ tuổi khác bị ngăn cản tại đây, thầm nghĩ:

- Những người này không đi, chắc hẳn cũng là lo lắng không cách nào xuyên qua rừng cây, ngược lại bị quái thụ thôn phệ đồng hóa, treo thi tại đây.

Mấy vạn lịch đại cao thủ tiến vào Vọng Tiên Đài, hôm nay biến thành huyền thi trên cây, hơn nữa những người này mặc dù chết, nhưng như cũ bảo lưu lấy pháp lực cùng thần thông khi còn sống, bởi vậy muốn xuyên qua phiến rừng cây này, chỉ sợ cũng không dễ dàng.

- Muốn xuyên qua rừng cây, chỉ có một biện pháp, một là có được Bích Du Thần Hỏa hoặc là thần hỏa cấp bậc rất cao, thần hỏa khiến cho quái thụ sợ hãi, không dám công kích. Bất quá có thần hỏa vẫn chưa được, huyền thi trên cây vẫn sẽ phát động thần thông, hướng chúng ta tiến công!

Mấy vị đệ tử Huyền Hoàng Học cung đứng ở bên cạnh rừng cây, nhìn chung quanh một vòng, một người trong đó tế lên một đoàn hỏa diễm, cất cao giọng nói:

- Ta có Bích Du Thần Hỏa, nếu chư vị muốn vượt qua phiến rừng cây này, vậy thì gia nhập chúng ta, trở thành đệ tử Học cung ta.

Mọi người do dự thoáng một phát, lúc này có hơn hai mươi người đi ra, tự nói nguyện ý gia nhập Huyền Hoàng Học cung, bất quá vẫn có năm sáu người đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Có người thấp giọng cười lạnh nói:

- Bích Du Thần Hỏa rất kỳ lạ quý hiếm sao? Loại thần vật này, ta cũng có.

Bọn hắn dù sao cũng là nhân vật thiên tài đến từ Chư Thiên vạn giới, mỗi người đều gặp gỡ phi phàm, cũng có không ít người đã từng đạt được các loại bảo vật như Bích Du Thần Hỏa, Ngọc Hư thần hỏa, bởi vậy đối với đề nghị của đệ tử Huyền Hoàng Học cung căn bản không để trong lòng.

Một vị đệ tử Huyền Hoàng Học cung nhìn về phía Giang Nam, lại cười nói:

- Giang giáo chủ, không bằng ngươi cũng gia nhập Huyền Hoàng Học cung ta như thế nào? Học cung thánh nhân ta, đối với giáo chủ có phần coi trọng, nếu giáo chủ có thể trở thành một thành viên của Học cung, Đa Văn thánh nhân nhất định rất là vui mừng.

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Đa tạ sư huynh hảo ý, ta muốn tự mình đi lên phía trước. Đúng rồi sư huynh, Huyền Hoàng Học cung giám thị thiên hạ quần hùng, xin hỏi phải chăng có người không dựa vào thần hỏa, một mình đi ra phiến rừng cây này hay không?

Vị đệ tử Học cung kia nao nao, cười nói:

- Tự nhiên từng có, mỗi một thời đại đều có người lẻ loi một mình giết ra phiến rừng cây này, những người này về sau thành tựu phi phàm, đã thành Thần giới Cự Đầu, thậm chí trong đó còn có người trở thành Thần Đế! Giang giáo chủ, hẳn là ngươi cũng muốn thử xem xem.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Người khác có thể giết ra rừng cây, vì sao ta không thể? Hẳn là sư huynh ngươi không muốn thử xem xem?

Trong mắt vị đệ tử Học cung kia lóe lên tinh quang, có chút rục rịch, rồi

lại dằn xuống, đem người đi vào trong rừng cây, bọn hắn vừa bước vào rừng cây, liền lập tức lọt vào huyền thi trên cây tiến công.

Tuy những huyền thi kia sớm đã tử vong, nhưng mà nhánh cây cùng rễ cây lại cung cấp cho bọn hắn dinh dưỡng, để cho những thi thể này cùng quái thụ liên hệ làm một chỉnh thể, như trước bảo trì thi thể tươi sống.

Tuy những huyền thi này không cách nào thúc dục pháp bảo, nhưng mà đủ loại thần thông bộc phát ra vẫn là cực kì khủng bố, như là biển lớn mênh mông bao phủ đệ tử Huyền Hoàng Học cung.

- Chúng ta cũng đi!

Cao thủ khác ngoài bìa rừng lập tức theo sát lấy nhảy vào trong rừng cây, trước tế lên thần hỏa, sau đó từng người đem pháp bảo tế lên, đỉnh lấy công kích trùng trùng điệp điệp hướng trong rừng cây mà đi.

Tu vi thực lực những người này cũng không phải chuyện đùa, giờ phút này lại kết bạn mà đi, đủ loại Thần Minh chi bảo treo cao, tùy ý gió táp sóng xô, như trước đâu vào đấy về phía trước rảo bước tiến lên!

Mà mấy vị đệ tử Huyền Hoàng Học cung kia thì càng kinh người, chỉ có một người cầm đầu tế lên một tòa bảo đỉnh, Thiên Đạo chi uy tràn ngập, trong đỉnh có Thiên Địa Huyền Hoàng chi khí mờ mịt, thanh linh chi khí bốc lên hóa thành vòm trời, hoàng chi khí chìm xuống, hóa thành đại địa, đem vô số công kích hết thảy ngăn lại.

- Đệ tử của Huyền Hoàng lão tổ!

Giang Nam cũng bước vào trong rừng cây, nhìn về phía vị đệ tử Huyền Hoàng Học cung cầm đầu kia, trong nội tâm rùng mình, chỉ cảm thấy pháp lực người này hạo hạo đãng đãng, giống như Thiên Địa rộng rãi, thật là kinh người đến cực điểm, so với Liên Nguyệt Thánh nữ cũng không kém chút nào, thậm chí còn có siêu việt!

- Công pháp của Huyền Hoàng lão tổ, tất nhiên là Huyền Hoàng mở

Thiên Địa, trong lồng ngực giấu Thiên Địa Huyền Hoàng! Công pháp bực này ngưng tụ pháp lực, không chút nào kém hơn vũ trụ tinh không của Tinh Quang đại đế!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Hàng tỉ cành cùng rễ cây múa, đột nhiên ối chao ô hay phóng tới, xuy xuy rung động, trong chớp mắt liền xuyên thủng một cao thủ tế lên Thần Ma chi bảo.

Bành…

Vị cao thủ tế lên Thần Ma chi bảo kia bị xé thành trăm ngàn khối, mọi nơi ngã xuống.

Vị cao thủ trẻ tuổi kia gầm lên, vội vàng thúc dục Bích Du Thần Hỏa trôi nổi ở trước mặt mình, ánh lửa ngập trời, đem vô số cành bức lui. Hắn còn chưa kịp nhả ra khí, đột nhiên chỉ thấy trên nhánh cây, lần lượt từng cái gương mặt đồng thời hướng hắn xem ra, sau đó vô số huyền thi đồng thời mở cái miệng rộng, một hơi thổi tới!

Hô…

Gió lạnh cuồn cuộn, gào thét bành trướng, Bích Du Thần Hỏa trước người cao thủ trẻ tuổi kia lại bị những huyền thi này dùng pháp lực thổi tắt!

Một nhánh cây từ bên trên rủ xuống, ba một tiếng xuyên thủng cái ót người nọ, cắm vào trong não hắn, vị cao thủ trẻ tuổi này hoa chân múa tay vui sướng, thân bất do kỷ bay lên, treo ở đầu cây, hướng bọn người Giang Nam cười khanh khách nói:

- Chư vị sư huynh, cảm giác cùng cơ thể mẹ dung hợp thật sự rất mỹ diệu, các ngươi cũng tới gia nhập chúng ta a!

- Đi mau!

Có người cao giọng quát:

- Pháp lực mấy vạn huyền thi đủ sức để có thể dập tắt thần hỏa, ở trong rừng cây trì hoãn thời gian càng dài, chúng ta liền càng nguy hiểm!

Hắn lời còn chưa dứt, mấy vạn huyền thi há miệng nhao nhao hướng thần hỏa trôi nổi trước người bọn hắn thổi đi, lại có mấy thần hỏa bị sinh sinh thổi tắt.

Thần hỏa trước người vị cao thủ này cũng lọt vào thổi tắt, sau đó bị nhánh cây đâm đầu, cười khanh khách nói:

- Ta sai rồi, nguyên lai dung nhập cơ thể mẹ là mỹ diệu như thế, chư vị, các ngươi cũng không cần đi, mau tới cùng chúng ta dung hợp a!

Những người khác trong nội tâm không khỏi sợ hãi, vội vàng vùi đầu về phía trước điên cuồng phóng đi.

Hô…

Thỉnh thoảng có người chịu khổ độc thủ, hoa chân múa tay vui sướng bay lên, treo cao trên cây.

Mà mọi người Huyền Hoàng Học cung cũng lọt vào công kích thật lớn, đệ tử cầm đầu Học cung tế lên thần hỏa cũng bị thổi tắt, hơn nữa bọn hắn ở phía trước nhất, đại bộ phận công kích đều tập trung ở trên người bọn họ, để cho bọn hắn đi lại gian nan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 953: Quái Thụ Huyền Thi. (2)

-A…

Một vị đệ tử Học cung kêu thảm thiết, bị một nhánh cây xỏ xuyên qua đại não, bá một tiếng từ trong đội ngũ bay lên, huyền thi trên trên cây.

Xuy xuy Xùy~~

Chỉ cần một chút không lưu ý liền chịu khổ độc thủ, bị treo ở trên cây.

Vị đệ tử Học cung kia gầm lên, Trấn Tiên Đỉnh tách ra hào quang, một phiến thiên địa từ từ bay lên, Thiên Đạo nổ vang, đem cành cùng rễ cây đẩy lui, lập tức tế lên một đóa thần hỏa khác, rõ ràng là Ngọc Hư thần hỏa!

Mấy vạn miệng mở lớn thổi tới, gió lạnh cuồn cuộn gào thét, đóa thần hỏa này phiêu diêu bất định, năng lượng bên trong thần hỏa không ngừng bị gió lạnh luyện hóa, có lẽ cũng cầm cự không được bao lâu sẽ bị thổi tắt!

Cái trán của đệ tử cầm đầu kia cũng không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, cao giọng quát:

- Phiến rừng cây này tính nguy hiểm vượt qua dự tính của ta, chúng ta phải lập tức đuổi đi qua, nếu không khó bảo toàn tánh mạng!

- Mục Sơn, vứt bỏ bọn hắn.

Đột nhiên, trong Trấn Tiên Đỉnh truyền đến một thanh âm lạnh lùng, trong đỉnh Huyền Hoàng chi khí mờ mịt, hiện ra một Thần Dương chi nhãn, trong mắt truyền đến thanh âm, trầm giọng nói:

- Vứt bỏ bọn hắn, nếu không bị bọn hắn liên lụy, tính mệnh của ngươi khó giữ được.

- Lão tổ!

Đệ tử Học cung cầm đầu kia trên mặt lộ ra vẻ giãy dụa, kháng nghị nói:

- Bọn hắn dù sao cũng là đệ tử Học cung chúng ta, nếu ta độc tự rời đi, bọn hắn rất khó sống sót. . .

- Ngươi hoài nghi quyết đoán của ta sao?

Thần Dương chi nhãn kia lãnh đạm nói:

- Bọn hắn sinh tử do mệnh, nếu có thể sống sót tự nhiên là tốt, nhưng mà ngươi muốn bảo toàn tất cả mọi người liền chỉ có một con đường chết. Ngươi phải hiểu được chọn lựa!

Mồ hôi lạnh trên trán Mục Sơn cuồn cuộn, thanh âm khàn khàn đột nhiên đem đóa Ngọc Hư thần hỏa kia giao cho một vị đệ tử Học cung nói:

- Chư vị sư đệ sư muội, Mục Sơn xin lỗi các ngươi, đóa thần hỏa này các ngươi cầm lấy bảo vệ tánh mạng. . .

Hắn quay người về phía trước chạy như điên.

Học cung đệ tử khác không khỏi tuyệt vọng, vội vàng ở dưới sự bảo vệ của thần hỏa xông về trước.

Lần lượt từng cái miệng lớn không ngừng thổi tới, gió lạnh trận trận, năng lượng bên trong Ngọc Hư thần hỏa đang không ngừng xói mòn, không biết có thể kiên trì bao lâu.

Mà ở trong rừng cây, Giang Nam cũng xông vào, bất quá hắn lại không có tế lên thần hỏa, mà là mi tâm lóe lên, kiếm hoàn quay tròn ở giữa không trung phi động, đột nhiên âm vang một tiếng, kiếm quang chấn động, kiếm quang dài đến trăm dặm phóng lên trời, cuồn cuộn từ trong rừng cây đảo qua!

Những nơi Kiếm quang đi qua, từng loại thần thông bị cắn nát, thậm chí

ngay cả có chút nhánh cây cùng rễ cây treo huyền thi, cũng bị hắn một kiếm dẹp yên!

Chỉ là, mặc dù Đãng Ma Kiếm sắc bén, cũng không cách nào chặt đứt những nhánh cây cùng rễ cây này, vô số rễ cây phất phới, rậm rạp chằng chịt, như là từng đạo lợi kiếm, phi tốc hướng Giang Nam kích bắn mà đến.

- Giang giáo chủ, gia nhập chúng ta a, trở thành một phần tử bên trong cơ thể mẹ a!

Một gương mặt hướng Giang Nam khanh khách cười quái dị, ở dưới sự thao túng của rễ cây bay nhào mà đến, tay chân bay múa, một chưởng đón lấy một chưởng hướng Giang Nam đập đi.

Lại có mấy trăm huyền thi đánh tới, từng loại thần thông bộc phát, kinh thiên động địa, phần đông huyền thi cười quái dị, cùng một chỗ kêu lên:

- Gia nhập chúng ta, gia nhập chúng ta!

- Thần Vương kiếm!

Giang Nam thu hồi Đãng Ma Kiếm, ngược lại hiện ra ba mặt bát tí, tám thanh Thần Vương kiếm xuất hiện trong tay, kiếm quang cao thấp tung bay, kín không kẽ hở, đem vô số rễ cây cùng cành ngăn lại.

Chỉ nghe tiếng đinh đinh đang đang nổ không dứt bên tai, những cành rễ cây này công kích hết thảy bị hắn ngăn lại, nhưng nhánh cây bị Thần Vương kiếm chém qua, vậy mà không có một cành cây hoặc là rễ cây bị chém đứt, để cho Giang Nam thấy da đầu run lên.

Vù vù vù…

Nguyên một đám cao thủ bị nhánh cây rễ cây xuyên thủng đại não, lọt vào phiến rừng cây này đồng hóa, treo ở trên cây, tại đây trong khoảng thời gian ngắn, hơn trăm vị cao thủ vừa mới nhảy vào trong rừng cây liền chết hai ba mươi người!

Những người này có thể tránh được Tiên Thiên Thần Ma bên trong Thần Ma thí nghiệm tràng đuổi giết, mỗi người đều không phải chuyện đùa, mà ở trong phiến rừng cây này lại bị bỏ mạng, làm cho người than tiếc.

Giang Nam cảm giác áp lực càng ngày càng mạnh, càng lúc càng lớn, không biết bao nhiêu huyền thi, bao nhiêu đạo thần thông, bao nhiêu đạo căn tu cùng cành, đồng thời hướng mình tiến công, áp lực to lớn, mặc dù là hắn cũng đi lại gian nan.

Hắn từng bước một tiến về phía trước, đỉnh đầu Thần Quang bốc hơi, hóa thành hồ sen, Tứ đại hóa thân hết thảy hiện ra, mỗi một hóa thân trong tay bắt lấy một cây đại thương, phía trên đại thương rõ ràng là từng mặt đại kỳ rách rưới.

Ngưu Đấu thần thương!

Bốn cán Ngưu Đấu thần thương này cùng đại kỳ tứ phía là hắn được từ Minh Thổ, chỉ thiếu một cây thần thương cùng một mặt đại kỳ liền có thể tập hợp đủ số lượng Ngũ Hành, khí nuốt Ngưu Đấu. Bất quá giờ phút này bốn thương liên thủ, tứ phía đại kỳ bay múa, thực sự không phải chuyện đùa, Thần Thủy Liên Thiên, giống như biển cả treo cao ở giữa không trung, trong nước có hỏa, biển lửa hừng hực, đốt cháy hết thảy, lại có Tái Đức Thương một thương đâm ra, Thiên Địa giống như trầm trọng, Huyền Hoàng chi khí bắt đầu khởi động, phối hợp Huyền Vũ trọng sư kỳ, trấn áp hết thảy!

Mà Ngưu Đấu Thiên Sát thương cùng Đấu Chiến kim công kỳ thì kim khí tràn ngập, thậm chí ngay cả những rễ cây cùng cành kia cũng có thể chặt đứt.

Giang Nam một bước một cái dấu chân, sinh sinh sát ra phiến rừng cây này, đợi đi ra rừng cây, hắn toàn thân đẫm mồ hôi đầm đìa, chỉ cảm thấy có chút thoát lực, đặt mông ngồi dưới đất, vù vù thở hổn hển.

Ở cách hắn không xa, Mục Sơn như là tượng gỗ đứng ở nơi đó, còn chờ đợi sư đệ sư muội của mình, hai hàng nước mắt ở dưới mặt nạ hắn chảy xuống, vô thanh vô tức.

Ngoại trừ Giang Nam, lại không ai từ trong phiến rừng cây này đi ra.

- Đây chính là một trong những nguyên nhân ta không muốn gia nhập Huyền Hoàng Học cung.

Giang Nam đứng người lên, vỗ vỗ đầu vai của hắn, quay người rời đi.

- Mục Sơn này cũng là người tính tình trong sáng, đáng tiếc ở trong Huyền Hoàng Học Cung, hắn cũng chỉ có thể thân bất do kỷ, cuối cùng tương lai hắn sẽ ở dưới Huyền Hoàng Lão Tổ cùng học cung ảnh hưởng biến thành hình dáng ra sao, chỉ sợ cũng không khó tưởng tượng.

Giang Nam đối với Mục Sơn cũng có chút hảo cảm, người này có hùng tâm, muốn một mình xông qua rừng cây này, cũng có tình nghĩa, muốn chiếu cố sư đệ sư muội của mình, nhưng mà Huyền Hoàng Lão Tổ ở trong lòng hắn nặng như núi, để cho hắn ở trước mắt cuối cùng bỏ qua kiên trì của mình, không có thể cứu hộ những sư đệ sư muội kia của mình.

Này ở trong mắt ít người có lẽ là trưởng thành, tâm cảnh thành thục, nhưng mà ở Giang Nam xem ra, đây là trốn tránh, trốn tránh trách nhiệm của mình, chỉ sẽ đem huyết tính trong cơ thể mình tiêu diệt sạch sẻ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 954: Solo Hay Là Quần Đấu. (1)

Mỗi người đều có được lựa chọng của mình, rất khó nói người nào lựa chọn cao hơn, hoàn mỹ hơn, nhưng mà Đạo ở trong tâm phải kiên trì, cái này chính là nguyên tắc.

Làm trái với nguyên tắc của mình, chính là làm trái với bản tâm của mình, kể từ khi Giang Nam bước vào tu sĩ tới nay, cười thì đùa, tức giận thì mắng, bi hoan ly hợp, nhưng cũng là tuân theo bản tâm của mình, chẳng bao giờ trải qua chuyện tình làm trái với nguyên tắc.

Mới vừa rồi Mục Sơn chính là vi phạm nguyên tắc của mình, mặc dù Giang Nam đối với hắn có quan cảm chính xác, nhưng mà vẫn đối với hắn không bội phục cùng đồng tình.

Rất xa, Giang Nam thấy phía trước Tiên quang bốc hơi, tiên khí lượn lờ, trong thoáng chốc để cho hắn phảng phất thấy Tiên Nhân thế giới.

Nơi Tiên quang kia bốc hơi tiên khí lượn lờ, một cái đài cao như ẩn như hiện, trôi ở trong hư không, nói vậy nơi đó chính là Cổ Tiên khai thiên tích địa, từ Hỗn Độn Hồng Mông mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới!

Trừ lần đó ra, còn có tiên âm truyền đến, nghe nói loại tiên âm này, làm cho người ta có một loại cảm giác Ngộ Đạo. Tựa hồ trên đài như cũ có Tiên Nhân tồn tại, hướng bọn họ biểu diễn tình hình vĩ ngạn lúc khai thiên tích địa, biểu diễn Tiên Nhân tạo hóa thế giới vô cùng ảo diệu!

- Vọng Tiên Đài!

Trong lòng Giang Nam một trận kích động, kinh nghiệm thiên tân vạn khổ, Vọng Tiên Đài chân chính rốt cục đã thấy !

Ở phía trước Vọng Tiên Đài, trong hư không phô một mảnh thềm đá dài

hẹp, thông hướng Vọng Tiên Đài.

- Nơi Tiên Nhân mở thiên địa, chẳng lẽ thật để lại diệu pháp thành tiên? Chẳng lẽ nói đi lên tòa đài cao này, thật có thể lĩnh ngộ ra thành tiên chi đạo?

Giang Nam nhanh hơn tốc độ, hướng tiền phương bay đi, cũng không lâu lắm, hắn liền tới bên cạnh một mảnh chiến trường, phía trước chính là Tiên quang lượn lờ, Tiên âm chấn động, Miểu Miểu mịt mờ, sâu không lường được.

Trong Tiên quang, mơ hồ có thể thấy một tòa môn hộ, sau môn hộ chính là thềm đá, theo nó mà lên chính là Vọng Tiên Đài!

Chỉ thấy không biết bao nhiêu cao thủ ở trước Tiên quang giao phong, giết đến thiên băng địa liệt.

Có thể đi tới đây là cường giả trong cường giả, rất nhiều người cũng ở trong Thần Ma thí nghiệm tràng được đến chỗ tốt rất lớn, có sưu tầm đến Huyền Hoàng nhị khí, có tìm được Hồng Mông Tử Khí, đem bảo vật luyện vào trong nhục thân pháp lực, tăng lên thực lực của mình!

Giang Nam vội vã thoáng nhìn, chỉ thấy Liên Nguyệt Thánh Nữ đang cùng một vị nữ tử tế lên ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm tranh phong, hai nữ tử quả thực là cừu nhân gặp mặt, giết đến đỏ mắt, thi triển toàn bộ là chiêu số liều mạng, không muốn sống hướng đối phương công tới.

- Tinh Quang Đại Đế cùng Thiên Ý Lão Tổ ân oán sâu đậm, Thiên Ý Lão Tổ giam thê nữ của Tinh Quang Đại Đế, cách chức làm người phàm, thế cho nên thê nữ hắn chết già. Cuối cùng đón trở về mấy cổ xương khô.

Giang Nam đem ân oán giữa nhị nữ này suy nghĩ cẩn thận, thầm nghĩ:

- Mà sau khi Tinh Quang Đại Đế đại thành, nhiều lần cùng Thiên Ý Lão Tổ đối nghịch, mấy lần đánh bại Thiên Ý Lão Tổ, để cho hắn không nể mặt, hai đại gia tộc ở giữa ân oán để ý không rõ, vừa thấy mặt liền gây chiến!

Trừ nhị nữ này ra, còn có Ma La Thập cùng đám người Thi Hiên Vi, Hoa Trấn Nguyên liên thủ, đối kháng Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng một vị nam tử khác đến từ Hồng Hoang Đại Thế Giới tế lên Thiên Đao, chém giết thảm thiết.

Lại có Hạo Thiếu Quân cùng cường giả đến từ Ứng Long Đại Thế Giới tế lên Thiên Đạo Bảo Chung Ứng Long tộc tranh phong, cũng muốn đánh bại mọi người, đào thải người khác, dẫn đầu bước vào Vọng Tiên Đài.

Giờ phút này đám người Ngọc Chân Thượng Nhân, Tam Khuyết Đạo Nhân, Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng hết thảy lâm vào trong chém giết, cướp đường tranh phong, mà Vi Tuyết Chủ thì tế lên Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ, e sợ cho thiên hạ bất loạn, gõ động đại cổ, dường như muốn vì mọi người nổi trống trợ trận, kì thực là muốn cho tất cả mọi người hỗn chiến một phen, mình thì loạn trung thủ thắng.

Ánh mắt Giang Nam nhanh chóng quét một lần, đợi thấy Lạc Hoa Âm xen lẫn trong chiến đấu, lục đại hóa thân đều xuất hiện, pháp lực ngập trời, trong lòng thở phào nhẹ nhỏm.

Trừ bọn họ ra, tại chỗ còn có trên dưới một trăm vị cao thủ, tất cả đều cực kỳ cường đại, cũng là cường giả trong cường giả, thực lực kinh người chí cực!

- Để cho bọn họ ở chỗ này giết đi, ta đi trước xông vào Vọng Tiên Đài!

Giang Nam nhanh chóng ở trong chiến trường quét nhìn một lần, chỉ thấy bên cạnh có một tấm núi rừng vừa vặn có thể vòng qua chiến trường, xông vào tòa tiên môn, lúc này xông vào trong núi rừng.

Không ngờ, hắn mới vừa đi vào trong núi rừng, đột nhiên hư không chấn động, chỉ nghe thanh âm ô ô truyền đến, núi rừng trước mặt hắn đột nhiên phóng lên cao, gào thét hướng trong một ngụm hồ lô rơi đi!

- Tàng Thiên Hồ Lô?

Giang Nam trong lòng rùng mình, lập tức ý thức được hắn mới vừa xông vào núi rừng, chỉ sợ không phải là núi rừng chân chính, mà là Tàng Thiên Hồ Lô hiển hóa ra!

Tàng Thiên Hồ Lô trong truyền thuyết có thể giấu vào Chư Thiên, thậm chí ngay cả Đại Thế Giới cũng có thể thu vào trong hồ lô!

Không chỉ có như thế, thậm chí có tin đồn nói vị Bổ Thiên lão tổ Hồ Thiên Đại Thế Giới kia thậm chí có thể thúc dục Tàng Thiên Hồ Lô tái tạo thế giới, pháp lực mạnh mẽ khôn cùng!

Tàng Thiên Hồ Lô diễn biến núi rừng này hiển nhiên là chế phẩm, nhưng uy năng cực kỳ kinh người, bên trong có hơi thở Thiên Đạo, diễn biến núi rừng, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng nhìn không ra, tùy tiện đi vào trong mai phục.

Ở trong nháy mắt Tàng Thiên Hồ Lô này cơ hồ đem Giang Nam thu vào trong hồ lô, đột nhiên trong núi rừng Thần Hà phi vũ, từng đạo sáng mờ quét ngang, trong chớp mắt đem Tàng Thiên Hồ Lô diễn biến ra núi rừng hết thảy càn quét không còn!

- Hóa Tiên Ngọc Bình?

Giữa không trung truyền đến một tiếng nhẹ kêu, tiếp theo một tiếng cười lạnh truyền đến:

- Nói vậy ngươi chính là vị Huyền Thiên Giáo Chủ cướp đi Hóa Tiên Ngọc Bình của Lâu Huân? Hóa Tiên Ngọc Bình lại có thể thế nào? Ta không thu được ngươi, liền trấn áp ngươi!

Oanh…

Giữa không trung lần nữa truyền đến chấn động, một mảnh thiên địa to lớn từ trong miệng hồ lô xông ra, tựa hồ là toàn bộ thế giới từ trong hồ lô khuynh đảo xuống, áp lực cực lớn, thậm chí ép tới vô số Thần hà trong Hóa Tiên Ngọc Bình trở về trong bình ngọc!

Giang Nam toàn lực thúc dục bình ngọc, Thần hà trong bình lần nữa phun ra, nâng tòa thế giới trấn áp này lên, không cách nào rơi xuống.

Ầm!

Hai đại Thiên Đạo chí bảo chế phẩm ở giữa không trung đụng nhau, kinh người chí cực.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía, nhẹ giọng nói:

- Vị sư huynh này, ngăn chặn đi đường của ta, ngươi đây là đang muốn chết ngươi biết không?

Nam tử trẻ tuổi kia chưa kịp nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe thanh âm như thủy triều truyền đến, đỉnh đầu Giang Nam có tứ đại hóa thân Sâm La Đại Đế hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân… phóng lên cao, cầm kỳ thương trong tay, bao bọc vây quanh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 955: Solo Hay Là Quần Đấu. (2)

Nam tử trẻ tuổi kia lập tức lâm vào trong khổ chiến, bất quá pháp lực của người này đúng là hùng hồn đến kinh người, các loại pháp bảo Thần Thông thi triển ra, từng loại từng loại Thiên Đạo Thần Thông bộc phát ra uy lực kinh người chí cực, Thiên Đạo Thần Thông bao trùm trên những Thần Thông khác, cho dù là Đại Đế Thần Thông cũng gặp phải khắc chế, uy lực giảm đi.

Nhưng mà tứ đại hóa thân của Giang Nam trải qua Huyền Hoàng nhị khí trui luyện, đem Huyền Hoàng khí luyện vào nhục thân, pháp lực có thể cùng Giang Nam chạy song song, cơ hồ tương đương với bốn Giang Nam cùng nhau vây đánh hắn, nhất thời để cho hắn liên tục gặp nạn, ngay cả khống chế đối với Tàng Thiên Hồ Lô cũng không khỏi có chút lực bất tòng tâm.

Mà vào lúc này, Giang Nam lập tức dữ dội lên, toàn lực thúc dục bình ngọc, áp chế Tàng Thiên Hồ Lô, thu miệng Tàng Thiên Hồ Lô này chỉ là vấn đề thời gian.

- Cổ huynh chớ sợ, ta tới giúp ngươi!

Đột nhiên, lại có một thân hình đánh tới, rõ ràng là Lâu Huân bị Giang Nam cướp đi Hóa Tiên Ngọc Bình, chỉ thấy người này hai tay xê dịch, đạo văn hóa thành một bình ngọc hư ảnh, cắn nuốt Chư Thiên, muốn đem Giang Nam nuốt vào trong bình ngọc sinh sôi luyện hóa!

- Hai người các ngươi liên thủ lại có thể thế nào?

Đỉnh đầu Giang Nam có một đóa liên hoa đột nhiên nở rộ, trong liên hoa Long Phượng bơi ra, giương cánh long du, cắn nát hư không, đỡ một đạo Thiên Đạo đại thần thông của này Lâu Huân!

Ngay sau đó liên hoa hóa thành Minh Kính Bảo Giám, nhô lên cao bay

tới, kính quang phun ra, oanh một tiếng đập toái bình ngọc trong tay Lâu Huân, Lâu Huân muộn hanh nhất thanh, toàn thân áo nổ tung, cả người máu tươi lâm ly!

- Đạo Kim Ngọc Bàn? Ngươi như thế nào hiểu được tuyệt học Đạo Vương nhất mạch ta?

Đột nhiên trong chiến trường truyền tới một thanh âm nghi ngờ, tiếp theo bên tai Giang Nam đột nhiên có Thiên Đạo chi âm nặng nề hưởng lên, giống như Long Phượng trỗi lên, tiếp theo một người đột nhiên xuất hiện, chân đạp một tòa Liên Đài, Long Phượng vờn quanh, kính quang đột nhiên đại phóng, nhô lên cao, chiếu nát bấy Đạo Kim Ngọc Bàn của Giang Nam diễn biến ra!

Ngay sau đó Long Phượng huýt dài, chạy chồm xuống, hướng Giang Nam tấn công tới!

- Đạo Vương Đại thế giới Thiên Đạo đệ tử?

Thân thể Giang Nam lay động, hiện ra ba mặt tám cánh tay, tám tay riêng phần mình bắt được một ngụm Thiên Đao, đỉnh đầu ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, Tru Tiên Kiếm khe khẽ rung lên, kiếm quang bắn ra bốn phía, tám thanh Thiên Đao đánh rớt, Trảm Long giết Phượng.

Thân thể Long Phượng kia đột nhiên quay quanh ở chung một chỗ, hóa thành một tòa Liên Đài, đỡ một kích kinh người của hắn!

Bá…

Một ngụm Thiên Đao như dải lụa đánh xuống, qua trong giây lát liền tới đến đỉnh đầu Giang Nam, rõ ràng là cường giả Hồng Hoang Đại Thế Giới bỏ đám người Ma La Thập qua một bên, hướng Giang Nam đánh tới, điềm nhiên nói:

- Ngươi từ nơi nào lấy được Thiên Đao áo nghĩa?

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm trên đỉnh đầu Giang Nam lúc này bị

chém đứt, ngay sau đó vô số đạo văn đinh đinh rung động, hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, miệng chuông hướng về phía trước, cạch một tiếng vang thật lớn, trùng kích Thiên Đao, triệt tiêu một phần uy năng của Thiên Đao, bất quá uy năng Thiên Đao vẫn còn cực kì khủng bố, xuy một đao đem Thiên Đạo Bảo Chung bổ ra.

Sau một khắc, đỉnh đầu của Giang Nam hiện ra một ngụm Huyền Hoàng Đại Thế Giới Trấn Tiên Đỉnh, Huyền Hoàng khí phun ra, rốt cục đem một đao oai kia tiêu rụng thất thất bát bát, cuối cùng Đạo văn của hắn hóa thành Tàng Thiên Hồ Lô, miệng hồ lô mở ra, lực nuốt kinh khủng truyền đến, cơ hồ đem Thiên Đao hút vào trong hồ lô.

- Thiên Đạo Bảo Chung của Ứng Long Đại Thế Giới?

- Còn có Thiên Ý Tru Tiên Kiếm của Thiên Ý Đại Thế Giới ta!

- Huyền Hoàng Lão Tổ Trấn Tiên Đỉnh!

. . .

Từng tiếng kêu sợ hãi truyền đến, bóng người đung đưa, Giang Nam khẽ cau mày, chỉ thấy truyền nhân chín Đại Thế Giới Thiên Đạo giờ phút này chỉ có Mục Sơn chưa tới, những người khác đều lập tức bỏ ra đối thủ, đem mình vây quanh ở trong đó.

Giang Nam nhìn chung quanh một lần, đột nhiên cười:

- Chư vị, các ngươi muốn solo hay là quần đấu? Chọn một, ta không có thời gian!

- Solo? Quần đấu?

Một thiếu nữ áo tím tay bày Tạo Hóa Thần Lâu cất bước tiến lên, lạnh lùng nói:

- Vô luận solo hay là quần đấu, hôm nay ngươi đều phải khai báo rõ ràng

cho chúng ta, vì sao ngươi hiểu được tuyệt học Thiên Đạo nhất mạch chúng ta!

Một cô gái khác đến từ Thiên Ý Đại Thế Giới đi lên một bước, đỉnh đầu ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, gió mát thanh thanh, chiếu rọi muôn đời nói:

- Tuyệt học chín Đại Thế Giới Thiên Đạo ta mật không truyền ra ngoài, ngươi là như thế nào đánh cắp thiên ý, điểm này ngươi nhất định phải khai báo rõ ràng!

- Đánh cắp thiên ý, tội đáng chém giết!

Trên mặt thiếu niên áo xanh của Đạo Vương Đại thế giới nở nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Bất quá ngươi cũng rất cao, lại có thể đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hết thảy trộm học một lần, hôm nay nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo.

. . .

Hạo Thiếu Quân đứng ở cách đó không xa, mới vừa rồi tràng hỗn chiến kia, hắn cùng với thiếu niên áo xanh đến từ Đạo Vương Đại thế giới tranh phong, tranh đoạt danh sách tiến vào tiên môn, không ngờ Giang Nam mới vừa xuất hiện, liền đem đối thủ của hắn hấp dẫn đi qua.

Lúc này không chỉ có hắn không có đối thủ, thậm chí ngay cả mọi người mới vừa rồi còn đang không ngừng trong ác chiến, giờ phút này cũng rối rít dừng tay, để cho chiến trường vốn là bốc lửa chí cực lập tức hành quân lặng lẽ, không người nào tiếp tục đánh nhau chém giết, mà là rối rít hướng Giang Nam nhìn lại.

Cho dù là Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ e sợ cho thiên hạ bất loạn, sau khi hữu khí vô lực gõ động Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ mấy cái, nhìn thấy mọi người không có bất kỳ phản ứng, cũng chỉ phải biết điều một chút bỏ đi

tâm thái tiếp tục quấy rối, đôi mắt trông mong nhìn hướng Giang Nam, trong lòng oán giận nói:

- Tiểu tử này, vừa xuất hiện liền đem tất cả danh tiếng đoạt đi. . .

Giang Nam phảng phất vô luận đi tới đâu, cũng là tiêu điểm cho tất cả người nhìn chăm chú, điều này làm cho Hạo Thiếu Quân cái Đế Hoàng Thần Thể này cũng không khỏi nhức đầu.

Hắn vốn là nghĩ đánh bại mọi người, tài nghệ trấn áp quần hùng, thứ nhất xông vào tiên môn, đi lên Vọng Tiên Đài, tập trung hàng vạn hàng nghìn vinh quang cho một thân.

Bất quá hắn thật bất hạnh, đụng phải thiếu niên áo xanh đến từ Đạo Vương Đại thế giới nhận được Đạo Vương truyền thừa, mặc dù hắn là Đế Hoàng Thần Thể, đối mặt Đạo Kim Ngọc Bàn truyền thừa cũng rất là cố hết sức, đòi không tới chỗ tốt gì.

Mà Giang Nam mới vừa đến nơi đây, liền đem đối thủ của hắn, cùng với mấy người cường đại nhất trong chiến trường hấp dẫn đi qua, chiếm hết danh tiếng, để cho trong lòng hắn rất là khó chịu, còn nhìn có chút hả hê.

- Để ngươi làm náo động, đáng đời bị vây đánh!

Trong lòng Hạo Thiếu Quân phẫn nộ nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 956: Năm Trăm Vị Thái Hoàng Lão Tổ. (1)

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Lâu Huân sư huynh đã từng cùng ta có giao thủ, nên biết, ta tu luyện là Ma Đạo Đế cấp công pháp, độ kiếp gặp phải Thiên Đạo chi kiếp. Cho nên ta hiểu được Thiên Đạo Thần Thông, hẳn là sẽ không khiến các vị kinh ngạc a?

Mấy người khác ánh mắt rối rít hướng Lâu Huân xem ra, Lâu Huân nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Hắn cùng với ta động thủ, đúng là vận dụng qua Đế cấp Ma Đạo Thần Thông, về phần có phải Ma Đạo Đế cấp công pháp hay không, liền không thể nào biết.

Mấy người lâm vào trầm mặc, tràng diện nghiêm túc đáng sợ, thiếu niên áo xanh kia đột nhiên mở miệng nói:

- Đế cấp Ma Đạo công pháp, đúng là sẽ khiến Thiên Đạo can thiệp, giáng xuống đại kiếp. Giang giáo chủ, mặc dù ngươi có thể tránh thoát Thiên Đạo đại kiếp, nhưng dù sao đánh cắp Thiên Đạo, có vi phạm thiên ý, hôm nay chúng ta cũng không ép người quá đáng. Ngươi đem Ma Đạo công pháp ngươi tu luyện kia phế đi, chém trí nhớ về Thiên Đạo. Hôm nay chuyện này liền coi như thôi.

Cao thủ trẻ tuổi đến từ Ứng Long Đại Thế Giới thanh âm giống như rồng ngâm, nổ vang không ngừng, trầm giọng nói:

- Thiên Đạo há lại cho vũ nhục? Bất quá trời cao cũng có đức hiếu sinh, Tử Ngọc sư huynh nói đúng, chỉ cần Giang giáo chủ phế bỏ Ma Đạo công pháp, chém Thiên Đạo Thần Thông, chúng ta cũng sẽ không làm khó dễ ngươi.

- Chém Thiên Đạo Thần Thông, hủy bỏ công pháp!

Thiên Đao chấn động, cường giả Hồng Hoang Đại Thế Giới giống như một thần nhân, khắp cả người Thần Quang bao phủ, rõ ràng cũng là một Thần Thể, trầm giọng quát lên.

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Nói như vậy, chư vị là tính toán động thủ?

- Giang giáo chủ không nên lầm đường.

Tạo Hóa Thần Lâu trong tay thiếu nữ áo tím kia truyền đến từng đạo tạo hóa lực quỷ dị, lãnh đạm nói:

- Ngươi tu luyện Ma Đạo Đế cấp công pháp, đánh cắp Thiên Đạo, thủy chung không tính là quang minh chánh đại, được đến truyền thừa, xa không bằng những đệ tử chúng ta có sư môn nổi danh. Nếu như muốn giao thủ mà nói, ngươi chỉ có một con đường chết. Bản thân mình chém tu vi, còn có đường sống!

Giang Nam lắc đầu:

- Nếu như ta chém rụng tu vi, căn bản mơ tưởng ở Vọng Tiên Đài sống sót, đây mới là tự tìm đường chết!

- U mê không tỉnh ngộ!

Thiếu niên áo xanh Tử Ngọc Đạo Nhân kia trong mắt tinh quang chợt lóe, hờ hững nói:

- Người này có thể vượt qua Thiên Đạo đại kiếp, không phải chuyện đùa, ngươi không phải là muốn quần đấu sao? Ta hôm nay thành toàn ngươi! Chư vị, chúng ta cùng nhau động thủ, không cần cùng hắn nói quy củ, miễn cho bị hắn chạy thoát, tương lai sẽ thêm ra một Minh Thổ Thần Đế!

Mấy người khác trong lòng lẫm nhiên, nhớ tới Thần Đế ẩn sâu ở Minh

Thổ kia, chết mà không cương, làm hại nhân gian, rối rít gật đầu đồng ý nói:

- Thay trời hành đạo, vốn là bổn phận của chúng ta!

Giang Nam đột nhiên cười:

- Náo loạn hồi lâu vẫn là muốn nhiều người bắt nạt ít người, bất quá cũng may người của ta cũng không ít.

Hắn đột nhiên quát lên:

- Người của ta ở đâu?

Thiên Đao trong tay Hồng Hoang Đại Thế Giới Thần Thể rung lên, mắt lạnh quét nhìn quần hùng, điềm nhiên nói:

- Thiên Đạo truyền nhân làm việc, ai dám nhúng tay?

Quanh thân hắn Thiên Đạo oai tràn ngập, một đao nơi tay, thiên ý như đao, vô số Đạo Thần hà lượn lờ quanh thân, để cho hắn thoạt nhìn quả thực chính là một tồn tại vô địch!

Mấy vị Thiên Đạo truyền nhân khác yên lặng im lặng, nhưng mà đem hơi thở Thiên Đạo phát ra, đạo đạo Thần hà rung chuyển, thiên uy nối thành một mảnh, trấn áp tại chỗ, để cho quần hùng cảm giác được không thể chống lại!

- Ai dám nhúng tay?

Thần Thể của Hồng Hoang Đại Thế Giới lần nữa quát lên, thần uy lẫm lẫm, khí thế ngập trời.

- Lão tử dám!

Ma La Thập ha hả cười một tiếng, sải bước đến bên cạnh Giang Nam, cười hắc hắc nói:

- Thiên Đạo truyền nhân, rất rất giỏi sao? Lão tử đang muốn đánh giết

mấy cái nếm thử mùi vị!

Hoa Trấn Nguyên đi tới, cùng Giang Nam đứng chung một chỗ, hoàn toàn thất vọng:

- Chỉ là Thiên Đạo truyền nhân, uy phong thật to, ta còn tưởng rằng là Bổ Thiên lão tổ tự mình phủ xuống chứ.

Thi Hiên Vi tế lên Thánh Quân thần thụ đi tới, sáng mờ tràn ngập, nhẹ giọng nói:

- Chín vị Bổ Thiên lão tổ thọ cùng trời đất, thu không biết bao nhiêu đệ tử, chết mấy cái hẳn là không có cái gì quá không được a?

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai một cái thúc dục Đại Phật, một cái cầm trong tay liên hoa chùy cùng lẵng hoa, cũng đến bên cạnh Giang Nam, Thiệu Thiên Nhai đột nhiên cao giọng nói:

- Tam Khuyết, Diệu Đế, Thượng Nhân, kéo bè kéo lũ đánh nhau, các ngươi còn chưa đi hỗ trợ?

Tam Khuyết Đạo Nhân vẻ mặt đau khổ, vẻ mặt không tình nguyện, thầm nói:

- Thiện tai thiện tai, ta dịch dung thành như vậy, các ngươi cũng có thể nhận ra ta...

Diệu Đế tiểu hòa thượng cũng muốn xông về phía trước, Ngọc Chân Thượng Nhân vội vàng ngăn hắn lại nói:

- Sư đệ, không thể hồ nháo, ở trong đó còn có Thiên Đạo truyền nhân Cực Nhạc Đại Thế Giới ta, sư huynh của ngươi Diệu Nguyên Thượng Nhân, nếu giúp Giang giáo chủ, chẳng phải là muốn cùng Diệu Nguyên Thượng Nhân đối nghịch, đồng môn tổn thương?

- Chuyện này có khó khăn gì? Để cho Diệu Nguyên sư huynh không tham

dự không được sao?

Diệu Đế tiểu hòa thượng hướng một tăng nhân vây khốn Giang Nam ngoắc, cười nói:

- Diệu Nguyên sư huynh, ta cùng với Giang giáo chủ tình bạn cố tri, sư huynh tránh qua đi, tránh cho chúng ta người mình đánh nhau.

Vị tăng nhân kia lộ ra thần sắc buồn rầu, thở dài, lui xuống nói:

- Diệu Đế sư đệ, đang mang trọng đại. Đợi qua chuyện Vọng Tiên Đài, ngươi phải cùng ta cùng nhau trở về một chuyến, hướng Phật Chủ bẩm báo.

Diệu Đế tiểu hòa thượng gật đầu, dắt Ngọc Chân Thượng Nhân đi tới. Ngọc Chân Thượng Nhân cả giận nói:

- Chuyện của các ngươi, ta không tham dự, dè đặt lại đắc tội với người! Lần trước tiểu tăng đắc tội một nhóm lớn thí chủ, đi tới Vọng Tiên Đài cũng không thanh tịnh. Bị người đuổi giết thật lâu... nếu gây chuyện nữa, còn thể thống gì? Chính mình đi tới, cẩn thận ngựa của ta...

Ánh mắt Tử Ngọc Đạo Nhân quét qua mọi người, cười lạnh nói:

- Một đám đám ô hợp!

Đột nhiên, Lạc Hoa Âm đi tới, hướng Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ ở nơi xa xem náo nhiệt ngoắc nói:

- Tiểu Nguyên Quân, Giang giáo chủ là đệ tử của ta, ngươi có muốn tới tham gia náo nhiệt hay không?

Vi Tuyết Chủ chần chờ xuống, thấy những cô gái khác sợ hãi mấy vị Thiên Đạo truyền nhân kia, không cùng ở bên cạnh Lạc Hoa Âm, lúc này tiểu nữ nhân kia hoan khoái chạy tới, thấp giọng nói:

- Giang giáo chủ là đệ tử của Lạc công tử? Thật là... ân, danh sư xuất cao đồ!

Nàng cắn cắn đôi môi, không khỏi đắc ý, hướng Giang Nam truyền âm nói:

- Giang giáo chủ, sau này ngươi nhìn thấy ta, liền phải xưng ta là sư nương!

Giang Nam liếc mắt nhìn nàng hai cái, đột nhiên cười nói:

- Liên Nguyệt sư tỷ, có hứng thú nhúng một tay hay không?

Liên Nguyệt Thánh Nữ mặc nhiên đi tới, không nói gì, ánh mắt rơi vào trên người cô gái đến từ Thiên Ý Đại Thế Giới kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 957: Năm Trăm Vị Thái Hoàng Lão Tổ. (2)

Sắc mặt đám người Tử Ngọc Đạo Nhân rốt cục thay đổi, nhân số bên Giang Nam đã vượt qua bọn họ, hơn nữa từng cái cũng là cao thủ, trong đó Ma La Thập, Lạc Hoa Âm, Vi Tuyết Chủ, Ngọc Chân Thượng Nhân, Tam Khuyết Đạo Nhân cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ, mỗi một mọi người đủ để cùng bọn họ chạy song song, mặc dù kém hơn một chút, cũng thua kém không xa!

Mà bốn người Hoa Trấn Nguyên, Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai tu vi mặc dù hơi yếu, nhưng mà thực lực cũng không phải chuyện đùa, cộng thêm Giang Nam, trận chiến này đã không thể lạc quan!

Đột nhiên, Mục Sơn thần thái đờ đẫn, cất bước đi tới, từ bên cạnh mọi người xuyên qua.

- Mục Sơn sư huynh dừng bước!

Thiếu niên áo xanh Tử Ngọc Đạo Nhân kia vội vàng cao giọng nói:

- Mục Sơn sư huynh, người này nhận được truyền thừa chí cao của học cung các ngươi, trộm lấy Trấn Tiên Đỉnh áo nghĩa...

- Sư tôn ta sớm đã biết.

Mục Sơn đi thẳng về phía trước, trong khoảnh khắc liền tới đến trước tiên môn, lạnh lùng nói:

- Mấy vị sư huynh, sư phó của các ngươi hơn phân nửa cũng biết.

Đám người Tử Ngọc Đạo Nhân hơi ngẩn ra, lại thấy Mục Sơn thẳng bước vào bên trong Tiên Môn, hắn một bước này lập tức kinh động những người khác, Hạo Thiếu Quân không khỏi phân trần, hóa thành một đạo lưu quang

xuyên qua tiên môn, sau đó chính là nhiều cao thủ, một loạt mà vào.

Ma La Thập nhìn về phía tiên môn, xuẩn xuẩn dục động, vội vàng hướng Giang Nam nói:

- Muốn tiếp tục đánh những thằng oắt con này sao? Nếu như giết chết bọn hắn mà nói, chỉ sợ thứ tốt trên Vọng Tiên Đài liền không có phần của chúng ta...

Giang Nam quyết định thật nhanh nói:

- Vọng Tiên Đài quan trọng hơn! Mấy tên này cũng không phải chuyện đùa, hiện tại trước thả bọn họ một lần, sau này lại thu thập bọn họ! Chúng ta đi!

Oanh...

Đám người Giang Nam gào thét đầu nhập bên trong Tiên Môn, bên tai truyền đến một tiếng vang thật lớn, sau đó trước mắt đột nhiên trở nên trống trải, Tiên quang ở trước mắt bốc hơi, sáng lạng vạn phần, giống như thành từng mảnh Vân Hải, tiếng nói khó có thể hình dung.

Từng đạo Tiên chỉ từ Vọng Tiên Đài bay ra, vỗ vào thềm đá, phát ra trận trận tiên nhạc, dễ nghe chí cực, khiến người Ngộ Đạo.

Lại tới đây, mỗi người cũng đột nhiên phát hiện, mình cùng đồng bạn tách ra, khoảng cách không biết xa bao nhiêu.

Đột nhiên, một cổ khí tức rữa nát truyền đến, Giang Nam khẽ cau mày, vẹt ra một tầng Tiên quang men theo mùi rữa nát nhìn lại, đột nhiên thân thể chấn động, chỉ thấy ở dưới Tiên quang, hai bên thềm đá của Vọng Tiên Đài, là một mảnh vực sâu vô tận!

Trong vực sâu khắp nơi hài cốt, còn có cụ cụ thi thể chưa rữa nát, mà giờ khắc này vực sâu lại bị vô số cỗ thi thể nhồi, biến thành một mảnh thi hải giống như đại dương mênh mông!

Thi hải!

Cô Lỗ...

Trong Thi hải ba đào cổn động, nhấc lên thi sóng nặng nề, một đầu quái vật tam nhãn bốn chân đuôi rắn nhân thân du tẩu ở trong Thi hải, cầm trong tay tam xoa kích, vén lên một cỗ thi thể đưa vào trong miệng, nhai sàn sạt.

- Nơi nào đến nhiều thi thể như vậy?

Trong lòng Giang Nam vạn phần rung động, thi thể nơi này thật sự nhiều lắm, cho dù là mọi người ở mấy ngàn vạn năm qua tiến vào Vọng Tiên Đài cộng chung một chỗ, cũng không có thể lấy ra một mảnh Thi hải khổng lồ như vậy!

Hơn nữa, nhìn trang phục những thi thể này, có ít người rõ ràng là đến từ niên đại cực kỳ Cổ lão!

- Đó là... thi thể của Thái Hoàng Lão Tổ!

Đột nhiên Giang Nam thấy tam xoa kích của quái vật kia đâm trúng một cỗ thi thể, dung mạo cỗ thi thể kia rõ ràng cùng Thái Hoàng Lão Tổ giống nhau như đúc, trong lòng không khỏi sởn gai ốc, thất thanh nói:

- Thi thể Thái Hoàng ở chỗ này, như vậy vị Thái Hoàng Lão Tổ Thái Huyền Thánh Tông kia, rốt cuộc là người nào?

Đột nhiên, hắn lại thấy cỗ thi thể thứ hai của Thái Hoàng Lão Tổ trong Thi hải, sau đó là thứ ba, thứ tư...

Thi hải nảy sinh gợn sóng, vô số cổ thi khua tay múa chân bị sóng lớn phách lên, ở ngắn ngủn chốc lát thời gian, Giang Nam liền thấy hơn bốn năm trăm thi thể Thái Hoàng Lão Tổ!

- Chẳng lẽ nói, Thái Hoàng lão tổ chết bốn năm trăm lần?

Trong nội tâm Giang Nam hồ nghi, thấp giọng nói:

- Không có khả năng, tuyệt đối không có thể! Bất luận kẻ nào, cho dù là Thần Đế cũng chỉ có thể chuyển thế chín lần, thần tính sẽ triệt để tiêu tán, tuyệt không ai có thể chuyển thế bốn năm trăm lần! Bốn năm trăm thi thể Thái Hoàng, nhất định có nguyên do khác!

Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa hơn, chỉ thấy trong Thi hải còn có rất nhiều gương mặt giống nhau, vô số cỗ thi thể trang phục đồng dạng, tướng mạo đồng dạng, rõ ràng cùng là một người!

- Những người khác cũng đã chết không biết bao nhiêu lần...

Giang Nam chú ý tới điểm này, mày nhíu lại càng sâu, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ nói tất cả người đến chỗ này, sau khi leo lên Vọng Tiên Đài, đều chết mấy trăm hơn một ngàn lần? Vọng Tiên Đài này, đến cùng có cổ quái gì?

Lúc này cũng có rất nhiều người phát hiện tình hình dưới Vọng Tiên Đài, nguyên một đám đẩy ra tiên quang, tinh tế xem xét.

- Đó là cha ta! Con mẹ nó, cha ta chết ở Vọng Tiên Đài, vậy lão già trong nhà của ta kia là ai?

Có người nổi giận mắng:

- Không có thiên lý, như thế nào bên trong Thi hải có mấy trăm thi thể cha ta?

- Di thể của Sư phụ ta như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

- Không có khả năng! Đây không phải là Hoang tổ, Hoang tổ tuyệt đối không có thể chết ở chỗ này, càng không có khả năng chết vài lần!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn truyền đến tiếng rống giận dữ.

Tư Mã Đoan Minh nhìn về phía Thi Hải trong vực sâu kia, thân hình run

rẩy:

- Mấy trăm di thể của Tư Mã Thánh đế...

Trừ lần đó ra, rất nhiều người còn phát hiện di thể mấy vị Thần Đế khác, những Thần Đế này cũng cùng những người khác đồng dạng, hiển nhiên lúc ở thiếu niên đã từng tới Vọng Tiên Đài!

Ngoại trừ thi thể Thần Đế, di thể rất nhiều Cự Đầu của đương kim Thần giới đã ở trong Thi Hải bị người phát hiện đi ra, bọn hắn có rất nhiều Thần Chủ, có rất nhiều Thần Tôn, cũng có Thần Quân Cự Đầu như Hoang tổ!

Nhiều thi thể Cự Đầu như vậy chất đầy ở dưới vực sâu Vọng Tiên Đài, xếp thành Thi Hải. Trong Thi Hải còn nuôi một đầu quái vật tam nhãn, như là công nhân vệ sinh đang không ngừng ăn tươi tử thi, loại tràng diện này để cho người không có bất kỳ vui sướng, ngược lại cảm giác được sợ hãi thật sâu!

- Còn phải lên trên Vọng Tiên Đài sao?

Có người thấp giọng nói.

Tuy Vọng Tiên Đài tiên quang lượn lờ, tiên âm dễ nghe, tiên khí tràn ngập, nhưng mà giờ phút này lại cho người cảm giác quỷ dị, phảng phất không còn là thánh địa mỗi người hướng tới, địa phương tiên nhân đặt chân. Mà là một Địa Ngục tràn ngập lực lượng quỷ bí!

Mục Sơn đến từ Huyền Hoàng Học cung là cái thứ nhất đi lên thềm đá, hướng Vọng Tiên Đài đi đến, những thềm đá này cực kỳ rộng lớn, như một cái lục địa nho nhỏ, trên thềm đá tràn ngập tiên quang.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 958: Chỉ Sống Ở Kiếp Này. (1)

Tiên quang trên thềm đá thứ nhất nuốt hết hắn, rất nhiều người đều đang nhìn một màn này, lặng chờ kết quả.

Đã qua nửa canh giờ, Mục Sơn từ trong tiên quang của thềm đá thứ nhất đi ra, trong ánh mắt nhiều hơn rất nhiều tang thương, khóe mắt tựa hồ ngấn lệ.

Mục Sơn dừng một chút, bước về phía thềm đá thứ hai.

Phù phù...

Một thanh âm truyền đến, rất nhiều người thấy rõ ràng. Chỉ thấy sau khi Mục Sơn ly khai thềm đá thứ nhất, một cỗ thi thể từ trong tiên quang ngã xuống, rơi vào trong Thi hải phía dưới.

- Đây là...

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, vừa rồi hắn chứng kiến thi thể ngã xuống kia, tướng mạo rõ ràng cùng Mục Sơn giống như đúc, không có nửa phần khác biệt!

- Chuyện gì xảy ra? Nếu như chết chính là Mục Sơn, như vậy còn sống đi đến đạo thềm đá thứ hai là ai?

- Chẳng lẽ là đạp vào thềm đá sẽ chết lần thứ nhất? Hoặc là nói, trong tiên quang chế tạo tồn tại cùng mình giống như đúc. Mục Sơn đánh chết phục chế phẩm của mình, cho nên mới phải có một cỗ thi thể cùng hắn giống như đúc rơi xuống?

- Mục Sơn là đệ tử của Huyền Hoàng lão tổ. Đối với nội tình Vọng Tiên Đài khẳng định biết được thêm nữa, hắn có can đảm đạp vào thềm đá, nhất

định là có tính toán của mình, chắc có lẽ không gặp được nguy hiểm!

Mọi người suy đoán xôn xao, những thềm đá này, là con đường tiên nhân đi qua, đừng nói tiên nhân, mặc dù là con đường Thần Đế đi qua, sẽ lưu tình hình không thể tưởng tượng gì cũng là thế nhân không cách nào phỏng đoán.

Ma La Thập lá gan thật lớn, cất bước đi đến thềm đá thứ nhất, tiên quang nuốt hết hắn, cũng không lâu lắm, hắn từ trong tiên quang đi ra, lúc bước lên thềm đá thứ hai, cũng có một cỗ thi thể từ trên thềm đá thứ nhất ngã xuống, rơi vào Thi Hải.

Càng nhiều người bắt đầu nếm thử, nhưng mà khiến trong nội tâm người khác sợ hãi chính là, lúc bọn hắn đi qua thềm đá thứ nhất, đều không ngoại lệ cũng có một cỗ thi thể giống như đúc từ trong tiên quang trụy lạc Thi Hải!

Bất quá, cũng có người không có đi ra tiên quang.

- Ha ha, ha ha...

Có người ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, thấp giọng nói:

- Nếu như trong tiên quang thật sự có phục chế phẩm của chúng ta, như vậy ai biết đi ra tiên quang đến tột cùng là chúng ta, hay là phục chế phẩm của chúng ta? Nói không chừng chúng ta bị phục chế phẩm giết, phục chế phẩm còn tưởng rằng hắn mới thật sự là ta...

Những người khác không khỏi rùng mình một cái, cái này chỉ sợ là phỏng đoán có khả năng nhất rồi, Vọng Tiên Đài thật sự quá quỷ dị, quỷ dị đến để cho người thật sự đề không nổi đảm lượng bước vào thềm đá kia.

Bởi vì ai cũng không biết đi ra tiên quang có phải là chính mình thật hay không, hay là phục chế phẩm của mình, nếu như mình chết ở bên trong tiên quang, mà phục chế phẩm của mình lại hất lên thể xác của mình hành tẩu trên thế gian, cái này làm cho không người nào có thể tiếp nhận.

- Không đạp vào thềm đá, thủy chung không biết trong tiên quang đến tột

cùng xảy ra chuyện gì, cũng không biết Thái Hoàng lão tổ năm đó gặp cái gì!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, ánh mắt kiên định, cũng hướng những thềm đá kia đi đến, thềm đá rộng lớn vô cùng, hắn leo lên thềm đá thứ nhất, tiên quang thôn phệ hắn.

- Nơi này là... Giang phủ!

Thân hình Giang Nam rung mạnh, ngơ ngác nhìn xem bốn phía, chỉ thấy bên cạnh mình người đến người đi, hối hả, rất nhiều người hầu đang bận bịu, mà ở trong hoa viên phía trước cách đó không xa, mấy tiểu Đồng đang chơi đùa, một đôi vợ chồng trung niên đứng ở dưới cây bồ đào, cười mỉm nhìn xem những tiểu Đồng chơi đùa này.

- Cha...

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người trung niên nam tử kia, đó là gương mặt hồn khiên mộng nhiễu, là phụ thân của hắn, ánh mắt của hắn lại rơi vào trên người một vị nữ tử khác, thấp giọng nói:

- Mẹ...

- Đại ca, nhị ca, Tam tỷ...

- Các ngươi không phải đã chết sao?

Giang Nam tâm thần chấn động, một vài chuyện xưa lại phù hiện ở trước mắt của hắn, Thiên thần đại chiến, họa và Trung Thổ, Trung Thổ biến thành Địa Ngục nhân gian, cha mẹ, huynh đệ, tỷ muội, thân nhân của hắn, có táng thân ở trong tai nạn long trời lở đất, có chết ở thời điểm yêu ma làm loạn, chỉ có hắn lôi kéo tiểu muội Giang Lâm trốn chết, không ngừng về phía trước chạy trốn, gập ghềnh, bên người là nguyên một đám yêu ma khủng bố.

- Chết rồi, các ngươi đã chết...

Khóe mắt Giang Nam có hai hàng nước mắt xẹt qua hai gò má, đột nhiên một bàn tay nhỏ bé bắt lấy vạt áo của hắn, một thanh âm giòn giòn giã giã nói:

- Tứ ca, cha gọi ngươi đi đọc sách đây này! Tại sao ngươi khóc?

Giang Nam cúi đầu, chứng kiến gương mặt muội muội Giang Lâm hồn nhiên không tà, sau đó hắn thấy được tay của mình, tay của hắn rất xinh xắn, làn da tinh tế tỉ mỉ, là bàn tay nhỏ bé của hài đồng.

Hắn phảng phất về tới vài thập niên trước kia.

Trong nội tâm Giang Nam chấn động, hắn cảm giác mình không có bất luận pháp lực gì, cảm giác không thấy thần trí của mình, cảm giác không thấy pháp bảo của mình, để cho hắn trong thoáng chốc thậm chí cho là mình kinh nghiệm vài thập niên này, đều là một hồi đại mộng.

Lập tức hắn tỉnh táo lại, trong lòng có một loại cảm xúc sợ hãi:

- Giả dối, các ngươi đều là giả dối... Nhất định là tiên quang bên trong Vọng Tiên Đài hiểu rõ trí nhớ ở sâu trong nội tâm của ta, đem trí nhớ che dấu của ta động đi ra...

Nhưng mà để cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là, vô luận là Giang phụ Giang mẫu, hay là mất huynh đệ tỷ muội đã chết của hắn, đều là tồn tại sống sờ sờ, phảng phất bọn hắn thật sự từ trong tử vong sống lại, sống ở bên cạnh của hắn.

- Tử Xuyên, đọc sách đi!

Giang phụ đi đến trước mặt của hắn, trong uy nghiêm lại có ân cần chi tình của từ phụ.

Giang mẫu đi lên đây, ôn nhu cười nói:

- Nhìn ngươi kìa, đã đem hắn dọa khóc, ngẫu nhiên chơi một chút cũng là

tốt, tổng khá giả hơn thành con mọt sách.

Trong nội tâm Giang Nam run lên, chưa phát giác ra bị thanh âm của cha mẹ xúc động nội tâm, đủ loại tưởng niệm xông lên đầu, để cho đạo tâm của hắn ở bất tri bất giác tan rã.

Hắn ở trong Giang phủ sinh sống, quên ngoại giới, quên hết thảy, chìm đắm trong cha mẹ chi tình, tình huynh đệ tỷ muội, thân tình đang bao vây, hắn đọc sách viết chữ, cùng các huynh đệ tỷ muội chơi đùa, vô ưu vô lự, phảng phất mình lại về lúc trước, mà mình tao ngộ vài thập niên, bất quá là một hồi đại mộng.

- Thiên thần đại chiến, sắp đến a?

Đột nhiên Giang Nam tỉnh ngủ, không khỏi rùng mình một cái, ở dưới Giang phụ phản đối, hắn như trước tu luyện võ đạo, cuối cùng nhất trở thành tu sĩ, ở trước khi thiên thần đại chiến đến, mang theo cha mẹ cùng người nhà rời xa Trung Thổ, đi quốc độ khác đặt chân.

Giang gia ở trong quốc độ đó mọc rể nẩy mầm, khai chi tán diệp, mà theo thời gian chuyển dời, Giang Nam đối với trí nhớ vài thập niên kinh nghiệm kia của mình càng ngày càng mơ hồ, cái nào là chân thật, cái nào là hư ảo, để cho hắn không cách nào phân rõ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 959: Chỉ Sống Ở Kiếp Này. (2)

Hắn cũng không muốn phân rõ, chỉ muốn tiếp tục sống ở bên người cha mẹ mình, sống ở bên người huynh đệ tỷ muội, cái gì Trường Sinh, cái gì kế hoạch, sự thống trị vĩ đại, cái gì tiên đạo thần đạo, hết thảy vứt ra khỏi óc, quý trọng sinh hoạt bình thản không lo của mình.

Hắn đối với tu luyện đã không có bao nhiêu hứng thú, đem tu vi của mình hoang phế xuống, chỉ là thần thông cấp tu sĩ, tu vi liền ngừng chân không tiến.

Hắn tới tham gia khoa cử, đứng đầu tam bảng, lấy vợ sinh con, vị cực nhân thần, làm rạng rỡ tổ tông, các huynh đệ tỷ muội cũng từng người thành gia lập nghiệp.

Thẳng đến khi cha mẹ chết đi, thẳng đến huynh đệ tỷ muội nguyên một đám già đi, thẳng đến vợ của hắn chết đi, hắn còn có được mấy trăm năm thọ nguyên, còn lộ ra tuổi trẻ.

Thẳng đến con gái của hắn chết già, thẳng đến hoàng đế thay đổi mấy đời, Giang Nam rốt cục già rồi, hắn làm nguyên lão chín triều, tân hoàng đế ở trước khi hắn chết tự mình hàng lâm, hỏi hắn còn có tâm nguyện gì.

- Tâm nguyện...

Giang Nam dần dần già đi đột nhiên mở mắt, từng tràng hình ảnh bị thân tình chôn vùi, thân ảnh Giang Tuyết tỷ tỷ, Thánh tông thăng trầm, hết thảy trở lại trong đầu của hắn, trong mắt của hắn bắn ra vô số Thần Quang, từ trên giường bệnh đứng dậy, lẩm bẩm nói:

- Tâm nguyện...

Hắn lên tiếng ngâm nga, trước mắt đình đài lâu tạ, cung điện trùng trùng

điệp điệp, hết thảy hậu thế như là ảo ảnh trong mơ nhao nhao tan vỡ, Giang Nam phảng phất ở trong một sát na khôi phục thanh xuân, khôi phục đến nguyên lai chính là Giang Nam kia, là Huyền Thiên giáo chủ.

Hắn đi ra tiên quang, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong tiên quang có một mình già nua, nhổ ra một hơi cuối cùng, thi thể từ trong tiên quang ngã xuống, rơi vào Thi Hải.

- Ta đã chết một lần...

Trong mắt Giang Nam có nước mắt, nước mắt theo hai bên má lướt qua, trong nội tâm trăm vị tạp trần, hắn suýt nữa mất phương hướng, suýt nữa đã mất đi động lực tiếp tục đi tới. Nhưng mà cha mẹ, huynh đệ tỷ muội ở bên người, con cháu làm bạn, cái loại thân tình này hắn lại không muốn dứt bỏ, cái loại kinh nghiệm này để cho hắn rốt cục minh bạch vì sao lúc Mục Sơn rời đi tiên quang sẽ ngấn lệ.

Hắn đi đến bậc thang thứ hai, tiên quang lần nữa nuốt hết hắn, hắn ở trong tiên quang của bậc thang thứ hai lại sống cả đời. Ở kiếp này hắn không có can thiệp quỹ tích người nhà, tùy ý hết thảy dựa theo quỹ tích bình thường phát triển.

Hắn nhịn xuống thân tình trong lòng, không có ở trong Thiên thần đại chiến cứu hộ thân nhân cha mẹ của mình, ngồi xem Giang gia bị diệt. Hắn như một ngoại nhân, không có chút cảm tình nào, hắn phảng phất là Thái Hoàng lão tổ khác, đối xử lạnh nhạt xem hết thảy thảm kịch phát sinh, cuối cùng để cho nhân sinh của mình đi đến quỹ đạo nguyên lai.

Ở kiếp này, hắn cũng đã chết, hắn tính toán hết thảy, không có bất kỳ tình cảm, vì mình tranh đoạt số mệnh, nhưng mà bạn bè hắn từ bỏ hắn, Giang Tuyết, Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình,... mỗi người đều bỏ hắn mà đi.

Cuối cùng nhất, hắn ở trong cuộc chiến đoạt đế chết ở trong tay Thái Hoàng lão tổ.

Hắn vong tình, Thái Hoàng cũng vong tình, Thái Hoàng trước hắn một bước, chiếm cứ ưu thế tu luyện sớm, cuối cùng nhất đánh bại hắn.

Ánh mắt Giang Nam càng thêm tang thương, bất tri bất giác hắn ở trong tiên quang sống hơn mười vạn năm, lại một cỗ thi thể từ trên đường Vọng Tiên Đài ngã vào Thi Hải.

- Tiên đạo khó cầu...

Hắn đem trí nhớ cả đời mình chém sạch, sợ mình sẽ ở trong trí nhớ mất phương hướng, bất quá trí nhớ bên trong bậc thang thứ nhất kia, hắn lại không đành lòng chém ra. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

- Thái Hoàng lão tổ ở trên Vọng Tiên Đài ngộ ra Huyền Đô vong tình, luyện thành tam thế thân, kiếp trước, kiếp sau, kiếp này... Kiếp sau không thể đợi, kiếp trước không thể truy, ta chỉ cầu kiếp này, chỉ tu kiếp này!

Trong nội tâm Giang Nam hung ác, chém ra trí nhớ ở bậc thang thứ nhất, cất bước đi vào bậc thang thứ ba:

- Ta muốn dùng thân kiếp này, bước vào Vọng Tiên Đài, Vấn Đỉnh tiên đạo! Qua lại đủ loại tiếc nuối, sẽ khiến nó trở thành tro bụi, không đi đền bù, kiếp sau đủ loại chờ mong, thì khiến nó trở thành kiếp sau, không cần cường truy!

- Ta chỉ sống ở kiếp này!

- Ta muốn kiếp này thành tiên, một mạng đi đến ngọn nguồn!

Vọng Tiên Đài từng đạo thềm đá, mỗi bước vào một đạo thềm đá, liền kinh nghiệm cả đời, ở trong cả đời này, ngươi có thể có rộng lượng thời gian suy diễn, đi hoàn thiện công pháp của mình!

Cả đời tiếp theo cả đời, không ngừng thực tế, không ngừng thí nghiệm, thời gian một đời không đủ, liền dùng hai đời, tam thế, bốn thế cho tới mấy trăm thế, dùng trăm ngàn vạn năm thời gian tới thôi diễn thành tiên công

pháp!

Trong Tiên quang, thời gian một đời mặc dù khá dài, nhưng ở bên ngoài, thời gian đi qua không tới nửa canh giờ, cho nên mỗi người tới chỗ nầy đều có rộng lượng thời gian đi tiêu xài, đi tìm kiếm ảo diệu thành tiên.

Mà vừa vặn là bọn hắn cần nhất!

Phải biết rằng, cho dù là Thần Đế, cũng có hạn chế thọ nguyên, đại nạn thọ nguyên vừa đến, cho dù là Thần Đế cũng tránh không được bỏ mình Đạo tiêu. Mà ở chỗ này, bọn họ có thể không ngừng sống lại, không ngừng đẩy ngã lặp lại, tận tình thôi diễn công pháp của mình, nghiệm chứng con đường thành tiên.

Bất quá, điều này cũng cực kỳ nguy hiểm, Giang Nam liền thấy có ít người bước vào trong Tiên quang liền không có đi ra nữa.

Đây là Đạo Tâm của bọn hắn không yên, Đạo Tâm tan rã, hoàn toàn bị lạc ở trong thế giới Tiên quang, đem nơi đó làm thành chân thật, mà chân thật thì bị xem thành hư ảo.

Mà hậu quả như vậy chính là, ở trong thế giới hư ảo, nếu như tử vong, vậy thì thật đã chết rồi, hoàn toàn trở thành một bộ tử thi.

Những người không có đi ra Tiên quang kia, vĩnh viễn cũng sẽ không ra Tiên quang, bởi vì bọn họ đã chết ở trong đó.

Giang Nam ở trong đạo Tiên quang thứ nhất liền suýt nữa gặp phải tình huống như thế, nếu không phải hắn ở trước mắt cuối cùng tỉnh ngộ, Đạo Tâm trở về, ảo cảnh tan biến, cũng có thể hoàn toàn bỏ mình Đạo tiêu!

Gặp gỡ trong Tiên quang, tựa như huyễn không phải là huyễn, tựa như thật không phải là thật, chân thật là bởi vì ngươi gặp gỡ cùng cảm xúc là thật sự, rõ mồn một trước mắt, có thể mang cho ngươi cảm xúc tâm hồn.

Ngươi gặp mặt đối với rất nhiều người rất nhiều chuyện, còn có thể kinh

nghiệm từng tràng chiến đấu, từng tràng bi hoan ly hợp, mang đến tăng lên trên tâm cảnh, chiến đấu tích lũy cũng có để cho kinh nghiệm của ngươi đạt tới một loại tình cảnh cực kì khủng bố.

Hơn nữa ngươi còn có thể đột phá cảnh giới trước mắt mà mình chưa từng đột phá, để sau khi ngươi tiến vào thế giới chân thật đột phá cảnh giới càng thêm dễ dàng!

Nhưng mà, trừ ngươi ra, những thứ khác đều là ảo cảnh, là năng lượng trong tiên quang chế tạo ra một loại huyễn tượng. Là Tiên Nhân lưu lại một loại thủ đoạn tăng tâm cảnh, bồi dưỡng hậu nhân.

Trong Tiên quang, chỉ sợ ngươi trở thành Thần Đế, lúc đi ra ảo cảnh ngươi chính là ngươi, pháp lực không có nửa phần tăng lên. Có chẳng qua là trên tâm cảnh lắng đọng, cùng với công pháp ngươi ở trong đoạn năm tháng kia thôi diễn ra.

Chương 960: Ngụy Tiên Thể

Đây là gặp gỡ không thể tưởng tượng nổi, vô thượng tài phú!

Bất quá, kinh nghiệm một đời lại một đời cố nhiên tốt vô cùng, nhưng còn có một tệ đoan khổng lồ, đó chính là trí nhớ.

Mấy trăm thế ở chung một chỗ, cho dù là người phàm cũng sẽ có mấy vạn năm trí nhớ. Huống chi là tu sĩ? Nếu có người làm Thần Đế trăm thế, như vậy thọ nguyên của hắn có thể dùng ức năm tới tính toán!

Không ngừng sống lại, cảnh tượng tái diễn, nhân sinh hơi có khác nhau, sẽ làm trí nhớ của ngươi sinh ra mơ hồ, quên mất cái gì mới là trí nhớ chân chính của mình, quên mất người cùng mình có liên quan, mấy trăm mình tranh đoạt quyền chưởng khống thân thể. Bị lạc mình, cuối cùng cũng sẽ bị lạc lối, phân không rõ thực tế cùng hư ảo.

Cho nên, chém rụng trí nhớ của mình trong ở Tiên quang, chỉ lưu lại công pháp cùng kinh nghiệm chiến đấu ngộ ra trong Tiên quang, cùng với lắng đọng trên tâm cảnh mới là cách ổn thỏa nhất, nếu không trong cơ thể có mấy trăm mình, rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

- Trí nhớ biến mất của Thái Hoàng, nguyên lai là tới như vậy...

Giang Nam bước lên thềm đá thứ ba, nghĩ thông suốt điểm này, để cho hắn có chút thất vọng, bản ý hắn tiến vào Vọng Tiên Đài chính là tìm kiếm kinh nghiệm của Thái Hoàng.

Nhưng mà cao minh như Thái Hoàng Lão Tổ, khẳng định cũng chém kinh nghiệm đã biết, tránh cho bị lạc mình. Hắn vốn cho là Thái Hoàng chém rụng trí nhớ là nhược điểm của hắn, bây giờ nhìn lại, Thái Hoàng Lão Tổ không những tâm cảnh không có bất kỳ nhược điểm, ngược lại tu vi tâm cảnh của hắn chỉ sợ mạnh đến nổi đáng sợ, mấy trăm thế kinh nghiệm cùng

trí nhớ, mặc dù chém đi, cũng đủ làm cho tâm cảnh một người đạt tới độ cao vô cùng kinh khủng!

- Không có nhược điểm Thái Hoàng Lão Tổ, chỉ có thể dùng con đường võ lực so với hắn cao hơn, đánh chết hắn là có thể đi!

Lần này, Giang Nam bước vào Tiên quang, cảnh tượng trước mắt không còn là Giang phủ trung thổ, mà là kiếp sau của hắn, kiếp sau hắn chuyển thế ở trong một tu sĩ thế gia huy hoàng, trong tổ tông ra đời qua Thần Ma, chưởng khống ức trăm triệu dặm cương vực.

- Một đời thành tiên, quý trọng trước mắt, chỉ đuổi theo kiếp này!

Tâm cảnh của Giang Nam hoàn toàn bình phục lại, không nhìn hết thảy trước mặt, mà yên lặng ngồi xuống, để cho tâm cảnh của mình lắng đọng, để cho Đạo tâm của mình như cũ giữ vững ở cảnh giới Tri Hành Hợp Nhất.

Ở trong Tiên quang, hắn cảm ứng không tới thân thể chân thật của mình, cảm ứng không tới pháp lực của mình.

Nhưng mà sau khi Đạo Tâm khôi phục tới trạng thái đỉnh, theo hắn một hít một thở, hắn dần dần có thể nắm chặc đến mình chân thật cũng đang cùng hắn hô hấp.

Đông...

Đông, đông...

Từng tiếng tim đập vang lên, hai loại tiếng tim đập dần dần hợp nhất, biến thành chỉ có một loại tim đập.

Hơi thở của hắn càng ngày càng cuồng dã, càng ngày càng bá đạo, ở trong Tiên quang ảo cảnh, tu vi của hắn khôi phục, đang không ngừng tăng lên, thậm chí khí thế của hắn ép tới ảo cảnh đang không ngừng lay động!

- Ta không cần kiếp trước, không cần kiếp sau, ta chính là ta!

- Ta chính là Giang Nam, Huyền Thiên Thánh Tông giáo chủ!

- Vô Úy Ấn!

Đạo âm quanh thân Giang Nam nổ vang, ngửa mặt lên trời thét dài, Thần Quang phun ra, một ấn rung chuyển hư không, ảo cảnh hoàn toàn hỏng mất tan rã, trong thiên địa hết thảy toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có Hồng Mông Hỗn Độn, tiếp theo trong Hỗn Độn Hồng Mông, một đạo Tiên quang đẹp đẽ bay vút lên, trong Tiên quang có một đạo thân ảnh tựa hồ muốn theo Tiên quang phi thăng, hóa thành tiên!

Oanh...

Hỗn Độn Hồng Mông tan biến, Tiên quang trong Vọng Tiên Đài lần nữa phun ra mà đến, cùng Tiên quang trong Vô Úy Ấn tương dung.

Tiên Đạo nổ vang, tiên âm chấn động, Giang Nam nhắm mắt ngưng thần, cảm ứng được từng loại từng loại khí tức Đại Đạo to lớn làm người ta kính sợ truyền đến, dung nhập vào trong thân thể của mình.

Đó là Tiên quang của Vọng Tiên Đài, đang cùng Vô Úy Ấn của hắn cộng minh, từng sợi Tiên quang nhè nhẹ cùng nhục thể của hắn tương dung, lặng lẽ để cho nhục thể của hắn phát sinh một chút thay đổi rất nhỏ.

Ngoài Vọng Tiên Đài, ánh mắt Huyền Hoàng Lão Tổ trôi lơ lửng ở phía trên Trấn Tiên Đỉnh thỉnh thoảng nháy mắt, mượn tiểu đỉnh trên thân mọi người, tham quan học tập tình hình mọi người tiến vào Vọng Tiên Đài.

Mọi người trên Vọng Tiên Đài ở trong Tiên quang kinh nghiệm, đều không thể giấu diếm được ánh mắt của hắn, hắn cảm ngộ, mượn kinh nghiệm của mọi người tới thôi diễn công pháp vô thượng, tìm kiếm cách Chứng Đạo thành tiên!

Hắn không cách nào tiến vào Vọng Tiên Đài, nhưng có thể nhìn trộm kinh nghiệm công pháp của mọi người khai sáng, nếu có người có thể khai sáng ra tiên pháp, như vậy hắn cũng có thể từ kinh nghiệm cùng tiếp xúc của

người nọ mà thôi diễn đi ra ngoài.

Bởi vì, kinh nghiệm của hắn thật sự quá phong phú, ngàn năm một lần Vọng Tiên Đài, để cho kiến thức của hắn đạt tới độ cao không gì so sánh nổi, để cho hắn hấp thu cả đời kinh nghiệm của tất cả thiên tài trong 5000 vạn năm qua tiến vào Vọng Tiên Đài!

Kiến thức nội tình của hắn, so sánh với chư thánh của Huyền Hoàng Học Cung suy nghĩ còn muốn hùng hồn nghìn lần vạn lần!

- Sư tôn, 5000 vạn năm qua, rốt cuộc có người có thể chân chính đi lên Vọng Tiên Đài hay không?

Đa Văn Thánh Nhân khom người hỏi.

- Vọng Tiên Đài? Những thềm đá kia chính là Vọng Tiên Đài, đứng ở trên đài nhìn xa Cổ Tiên, về phần thềm đá cuối cùng. Kia là nơi Tiên Nhân đứng, là Tiên Đài.

Huyền Hoàng Lão Tổ thần thức ba động, thản nhiên nói:

- Đi ở trên thềm đá, thủy chung là nhìn xa Tiên Nhân, mà bước lên Tiên Đài, đó mới là có hy vọng Chứng Đạo thành tiên. Bất quá 5000 vạn năm qua, cũng có mấy người đi lên Tiên Đài.

Đa Văn Thánh Nhân động dung, thất thanh nói:

- Người đi lên Tiên Đài, chẳng lẽ đã thành tiên rồi?

Huyền Hoàng Lão Tổ trầm mặc, qua một hồi lâu mới sáp thanh nói:

- Không có, mấy người này cũng không có Chứng Đạo thành tiên, trong bọn họ mạnh nhất chính là Minh Thổ Thần Đế. Hắn đi tới cuối Vọng Tiên Đài, đi lên Tiên Đài, chỉ bất quá hắn cũng vẫn lạc. Mấy người khác, theo thứ tự là Tôn Viêm, Thần Vũ, Cảnh Thiên, Ngọc Chân, Cửu Tiêu, Thông U, Địa Hoàng. Bọn họ cũng không có Chứng Đạo thành tiên, thành tựu mạnh nhất

bất quá là Thần Đế mà thôi. Mà chỗ này của ta, còn có mấy môn Tiên Kinh khai sáng không trọn vẹn của bọn họ, mặc dù không phải là chính phẩm, nhưng mà hết sức thần diệu, làm người ta than thở không dứt.

Trong lòng Đa Văn Thánh Nhân vạn phần chấn động, vội vàng hỏi:

- Quang Vũ Thần Đế không ở trong đó?

Huyền Hoàng Lão Tổ lắc đầu nói:

- Quang Vũ không có tiến vào Vọng Tiên Đài, hắn thiên tư kỳ lạ, lúc Vọng Tiên Đài mở tu vi hắn còn yếu, mà đợi đến Vọng Tiên Đài mở lần tiếp theo, hắn đã là Thần Chủ mạnh nhất lúc ấy. Cho nên, ta cho là nếu như hắn chuyển thế, tất nhiên sẽ không bỏ qua Vọng Tiên Đài mở ra lần này, chẳng qua là trước mắt vẫn không có bất kỳ một người nào giống như là chuyển thế của hắn. Bất quá Vọng Tiên Đài mở ra lần này, nhân tài xuất hiện lớp lớp, chỉ sợ có rất nhiều người có thể đi lên Tiên Đài... Di?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 961: Thần Đế Thông U. (1)

Ánh mắt Huyền Hoàng Lão Tổ đột nhiên hóa thành Huyền Hoàng khí lưu động, trong ánh mắt toát ra vẻ giật mình, thất thanh nói:

- Có người phá vỡ Tiên quang rồi?

Trong lòng hắn vạn phần chấn động, thậm chí để cho không gian chấn động:

- Chuyện gì xảy ra? Cho ta nhìn xem, mau cho ta nhìn xem, ngươi rốt cuộc dùng pháp môn gì?

Chẳng qua là, mặc dù Huyền Hoàng Lão Tổ thần thông quảng đại, cũng phải thông qua Giang Nam kinh nghiệm mới có thể thôi diễn ra công pháp của Giang Nam, mà hôm nay, Giang Nam chẳng qua là vận dụng một thức Vô Úy Ấn, tự nhiên để cho hắn không thể nào thôi diễn.

- Đây là cái gì?

Trong Vọng Tiên Đài, Giang Nam cũng vạn phần giật mình, ảo cảnh biến mất, hắn cũng mất đi cơ hội dùng thời gian một đời này thôi diễn phương pháp thành tiên, nhưng mà Tiên quang nhập vào cơ thể, lại làm cho hắn cảm giác được thể chất của mình mơ hồ phát sinh một chút thay đổi kỳ diệu, để cho hắn cùng với Thiên Đạo, Hồng Mông Tử Khí dung hợp càng thêm xâm nhập.

Hồng Mông thân thể của hắn vốn là bởi vì Hồng Mông khí quá nhiều, đạt đến cực hạn, tiếp tục dung nạp Hồng Mông Tử Khí, sẽ tạo thành tình huống mất đi pháp lực, nếu như Hồng Mông Tử Khí ở trong người hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, thậm chí có thể đem nhục thể của hắn đồng hóa, để cho hắn biến thành một đoàn Hồng Mông Tử Khí!

Trừ lần đó ra, tệ đoan của thân thể hắn còn có Thiên Đạo, theo hắn đối với Thiên Đạo cảm xúc càng ngày càng sâu, bản thân cũng có hóa đạo, hóa thành Thiên Đạo hòa tan vào Thiên Đạo, hoàn toàn tiêu mất mình.

Mà hiện tại, hắn cảm giác được Hồng Mông Tử Khí cùng Thiên Đạo bị áp chế, có một loại đồ vật càng thêm cao đoan dung nhập vào nhục thể của hắn, để cho Hồng Mông Tử Khí và Thiên Đạo bắt đầu cùng nhục thể của hắn hòa bình chung đụng, chân chính tương dung.

- Tiên Thể?

Giang Nam giật mình, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là Tiên Thể kia?

Đã từng có người hoài nghi qua hắn chính là Tiên Thể không trọn vẹn, mà hiện tại Giang Nam rốt cuộc biết, lúc đầu Tiên Thể cùng mọi người suy đoán vốn cũng không phải là một sự việc, nếu nói Tiên Thể, tương tự thể chất hôm nay của hắn, dung hợp từng sợi Tiên quang nhè nhẹ, để cho tất cả Đạo, bao gồm Thiên Đạo, Hồng Mông chi đạo, hết thảy tường hòa thống nhất, cùng biết không hợp.

- Sở trường của Tiên Thể ngay tại chỗ này, bất quá muốn thành tiên, thì còn cần cố gắng! Có lẽ...

Hắn ngẩng đầu nhìn hướng Vọng Tiên Đài Tiên Phiêu Miểu trong quang, thầm nghĩ:

- Vị Tiên Nhân kia lưu lại nơi đây, không chỉ làm cho người ta lĩnh hội tới phương pháp thành tiên, cũng là muốn tái tạo mấy Tiên Thể sao?

Hôm nay hắn đánh vỡ ảo cảnh, dung hợp Tiên quang thật sự quá ít, Tiên Thể không trọn vẹn, chỉ là ngụy Tiên Thể.

Vọng Tiên Đài hướng hắn phô bày hai thủ đoạn chứng đạo thành tiên, một loại là thành thành thật thật đi lên những thềm đá này, một thềm đá là

được một thế giới, trải qua mấy trăm thế lịch lãm rèn luyện tang thương, ngộ ra thành tiên chi pháp.

Con đường thứ hai là như Giang Nam như vậy, đánh vỡ ảo cảnh, cất bước leo lên đỉnh phong, thành tựu Hậu Thiên tiên thể, ngụy Tiên thể!

Hai biện pháp này, rất khó nói ra ưu khuyết cao thấp, loại phương pháp thứ nhất thắng ở mấy trăm thế tích lũy, mà loại biện pháp thứ hai thì chiếm cứ ưu thế Tiên thể!

Mấy trăm thế tích lũy tuy không thể giữ lại trí nhớ, nhưng nếu lĩnh ngộ tiên pháp mà nói, vậy thì không phải chuyện đùa rồi, tuyệt đối có hi vọng trùng kích Thần Đế, cơ hội chứng đạo thành tiên cũng so với những người khác lớn hơn rất nhiều.

Mà luyện thành Hậu Thiên tiên thể, ngụy Tiên thể, ý nghĩa tư chất thắng người một bậc, tốc độ tu luyện sâu sắc nhanh hơn, hơn nữa tu vi thực lực đều viễn siêu cùng thế hệ, nhân vật bậc này, cũng có thể chứng đạo thành Đế, đồng dạng cũng có cơ hội Vấn Đỉnh tiên vị!

- Bất quá hai biện pháp này đều là có khả năng mà thôi, cũng không thể cam đoan nhất định có thể chứng đạo thành tiên. Nếu hai biện pháp cùng một chỗ sử dụng, tỷ lệ chứng đạo thành tiên liền nhiều hơn một tí!

Giang Nam nghĩ tới đây, đột nhiên nhảy xuống thềm đá thứ hai, bất quá để cho hắn ngoài ý muốn chính là, lần này hắn không có tiến vào ảo cảnh.

- Cá cùng bàn chân gấu không thể ở chung được, ta còn là dựa theo con đường của ta đi đi!

Lúc Tiên quang dung nhập thân thể của hắn, để cho tu vi tiêu hao hết của hắn rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu, Giang Nam cất bước đi vào thềm đá thứ tư, sau đó là tầng thứ năm, tầng thứ sáu...

Tốc độ hắn phá vỡ tiên quang thế giới càng lúc càng nhanh, trong cơ thể dung hợp tiên quang cũng ngày càng nhiều, dần dần hướng tiên thể chuyển

biến, tuy mỗi lần dung hợp tiên quang không nhiều lắm, nhưng mà không chịu nổi số lượng nhiều.

Chỗ cường đại của Tiên thể dần dần bắt đầu bày ra, Giang Nam cảm giác được tiên quang thoải mái huyết nhục của mình, pháp lực, Huyền Thai, thần thức, trong cơ thể của hắn, từng cái hạt thật nhỏ mở ra Động Thiên. Bên trong vô số hạt toàn thân, có vô số Thần Quang rung chuyển, bên trong Thần Quang, tiên quang như ẩn như hiện. Chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hiển hiện, một Hồng Mông Thần Nhân tọa trấn ở phía trên chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh.

Trong đó, Thiên Đạo, Hồng Mông chi đạo, thần thể Thần Quang hoàn mỹ dung hợp, không có để lại bất luận tai hại cùng khuyết điểm nhỏ nhặt gì, để cho nhục thể của hắn cường đại trước nay chưa có!

- Thể chất của ta trở nên cực kỳ cổ quái.

Trên mặt Giang Nam lộ ra thần sắc dở khóc dở cười, lẩm bẩm nói:

- Bán thần thể, ngụy Thiên Đạo chi thân, ngụy Hồng Mông thân thể, ngụy Tiên thể. Quả thực chính là một hộ làm giả chuyên nghiệp...

Bản thân hắn là phàm thể, cái gọi là thần thể, Thiên Đạo chi thể, Hồng Mông thân thể, Tiên thể đều là Hậu Thiên luyện thành. So sánh với thần thể, Thiên Đạo chi thể, Hồng Mông thân thể cùng tiên thể chính thức chỉ có thể được xưng tụng một chữ "Ngụy".

Nhưng mà đã có ngụy tiên thể, hắn liền có thể đem tất cả thể chất hỗn hợp, thông hiểu đạo lý, để cho mình đi ra một con đường không giống người thường!

Rất nhanh, hắn vượt qua bọn người Hạo Thiếu Quân, Ma La Thập, đi lên phía trước, cũng không lâu lắm, hắn lại vượt qua Mục Sơn là cái thứ nhất bước vào thềm đá, giành được đệ nhất.

Trong lúc này, hắn một lần cũng không có chết qua, không có bị thế giới

bên trong tiên quang mê hoặc, tuy hắn không cách nào mượn nhờ thế giới bên trong tiên quang đề thăng tâm tình, nhưng mà tâm cảnh của hắn vốn cực kỳ cường đại, đạo tâm vô địch, tri hành hợp nhất, không lo không sợ!

Cho dù có ít người có thể đi qua tất cả thềm đá, tối đa cũng chỉ là so với tâm cảnh của hắn hơi chút cường đại, đạt tới độ cao như Thái Hoàng lão tổ mà thôi, không có khả năng vượt qua Thái Hoàng.

Rốt cục, Giang Nam đi qua 500 thềm đá, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy phía trước còn có tám thềm đá sẽ đi vào trên Tiên đài.

- Sau măm trăm linh tám thềm đá, là chỗ tiên nhân khai thiên tích địa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 962: Thần Đế Thông U. (2)

Tâm thần Giang Nam có chút kích động, tiên âm chấn động, rơi vào trong tai của hắn, để cho hắn có một loại cảm giác ngộ đạo thành tiên, để cho pháp lực của hắn chạy vội mau lẹ hơn bình thường.

Hơn nữa ở chỗ này, hắn mỗi hít một hơi, cũng có thể hấp thu một chút tiên khí, một hít một thở tầm đó, hắn thậm chí cảm giác được pháp lực của mình rõ ràng đang có biên độ tăng lên hơi nhỏ!

Hôm nay pháp lực của Giang Nam là hùng hồn bực nào, hô hấp thổ nạp liền có thể đem Thiên Địa linh khí phạm vi mấy trăm dặm hễ quét là sạch.

Pháp lực của hắn quá lớn, đột phá cảnh giới cũng càng thêm gian nan, cần càng nhiều linh dịch cùng linh thạch mới có thể để cho hắn cảm giác được pháp lực có chỗ tăng lên.

Mặc dù là cho hắn đầy đủ linh thạch, để cho hắn ngày đêm không ngừng tu luyện, hắn cũng cần tốn hao năm sáu năm mới có thể tăng lên tới cảnh giới tiếp theo.

Đây là dưới tình huống nhanh nhất, mà ở trong hiện thực, hắn không có khả năng ngày đêm không ngừng tu luyện, cho nên muốn tăng lên tới Hậu Thổ Thiên Cung chỉ sợ tốn hao thời gian càng dài.

Mà bây giờ hô hấp tầm đó liền có thể cảm giác được pháp lực có chỗ tiến bộ, nếu có thể leo lên tiên đài, hấp thu tiên khí chính thức, chẳng phải là nói tốc độ tu luyện của hắn có thể sâu sắc tăng lên?

Giang Nam cất bước đi vào thềm đá kế tiếp, tiên quang nuốt hết hắn.

- Không có ảo cảnh?

Giang Nam dò xét mọi nơi, chỉ thấy trong tiên quang nghê hồng đạo đạo, trừ hắn ra, không có vật khác, đột nhiên, đạo đạo nghê hồng bên trong tiên quang kia phi tốc khép lại, hóa thành một Đại Hán dáng người khôi ngô phóng khoáng hướng hắn đi tới, lên tiếng hát vang, ca viết:

- Thanh Minh mênh mông cuồn cuộn không thấy đáy, Nhật Nguyệt chiếu rọi Vọng Tiên Đài. Nghê vi y này phong vi mã, vân chi quân nhao nhao mà đến. Hổ cổ sắt loan quay trở lại, tiên nhân nói dễ vậy sao! (DG: ai dịch được sẽ chứng đạo thành Tiên)

Đại Hán phóng khoáng này cầm tiết trượng trong tay, hướng Giang Nam khom người nói:

- Đạo hữu, Thông U đạo nhân hữu lễ.

Giang Nam kinh nghi bất định, hoàn lễ nói:

- Thông U đạo hữu, Huyền Thiên đạo nhân hữu lễ. Xin hỏi đạo hữu vì sao trú ở lại bên trong tiên quang?

- Ta là chặn đường cướp của, xưa kia từng tới đất này, một đám thần hồn lưu ở nơi đây, chỉ cầu kiếp sau có thể thành tiên!

Đại Hán phóng khoáng kia ha ha cười cười nói:

- Đạo hữu, ngươi có thể tới đây, không phải chuyện đùa, bất quá ta bị Vọng Tiên Đài sai khiến, đoạn tiên lộ của người đến, ngươi muốn đi tới, còn cần đánh bại tiết trượng trong tay của ta mới được.

Giang Nam nghe hắn nói, trong nội tâm ầm ầm:

- Thông U đạo nhân này tất nhiên là cường giả đã từng đặt chân Vọng Tiên Đài, hắn lại tới đây, đem một đám thần hồn của mình đặt ở bên trong tiên quang, cầu kiếp sau chứng đạo thành tiên! Đem một đám thần hồn giấu ở bên trong tiên quang, cam đoan tàn hồn của mình bất diệt, vì vậy liền có cơ hội Đông Sơn tái khởi..., đợi một tý, Thông U đạo nhân, Thông U Thần Đế,

không phải là cùng là một người chứ?

Lòng hắn chấn động, trong lòng núi Hoang Cổ Thánh sơn, hắn đã từng thấy qua đại mộ của Thông U Thần Đế bị người trộm, dẫn dắt ra đạo tắc của Thông U Thần Đế, rót vào bên trong một khối Thần Thạch chín khiếu!

Lúc ấy bọn người Chân Pháp Phật Đà từng nói qua, Thông U Thần Đế chính là một trong những Thần Đế cường đại nhất từ xưa đến nay!

- Nếu như Thông U đạo nhân trước mắt này là Thông U Thần Đế về sau, vậy thì việc vui lớn hơn! Vị Thông U Thần Đế này cũng là chết mà không cương a, ở trước khi thành thần liền đem một đám tàn hồn của mình ở lại bên trong tiên quang, đợi chờ mình có thể sống ra thế thứ hai, để cho mấy vị Bổ Thiên Thần Nhân đều đối với hắn không thể làm gì...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, chỉ thấy Thông U đạo nhân đột nhiên một trượng đánh tới, một trượng này bình thản không có gì lạ, nhưng tiết trượng nhẹ nhàng run lên, liền có một cây thần thụ từ từ bay lên, thần thụ bao phủ Đại Thiên thời không, rộng lớn vô cùng, tựa hồ Chư Thiên vạn giới đều ở dưới gốc thần thụ này bao phủ!

Hàng tỉ loại dị tượng bốc hơi, diễn biến ra hàng tỉ thần thông đập vào mặt!

Tiên quang giao phó cho Thông U đạo nhân pháp lực cùng thân thể, để cho hắn hoàn mỹ hiện ra thực lực thiếu niên cường giả năm đó đi đến cuối cùng Vọng Tiên Đài kia!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, kim liên tuôn ra hóa thành một tòa thập nhị phẩm đài sen, tầng tầng hoa sen nộ phóng, đem một trượng chi uy này của Thông U đạo nhân ngăn lại.

Ông!

Trong Đài sen Long Phượng bốc lên, một con rồng một con phượng ở giữa không trung ngao du, thân hình quảng đại, quấn quanh thần thụ, muốn

đem thần thụ cắn nát!

Cùng lúc đó, Giang Nam há miệng quát, Thiên Đạo bảo chung bay ra, cạch một tiếng vang thật lớn, Thiên Đạo chi âm trùng trùng điệp điệp trùng kích Thông U đạo nhân, đỉnh đầu hắn tự động hiện ra ba thanhThiên Ý Tru Tiên Kiếm, Thiên Ý hàng lâm, không thể địch nổi, không kịp trách né!

- Đạo hữu là Thiên Đạo truyền nhân? Thiên Đạo hàng phục vạn pháp, quả nhiên lợi hại, chỉ là ngươi lý giải đối với thiên đạo, còn không thâm hậu bằng ta!

Thông U đạo nhân kia ngâm nga một tiếng, tiết trượng trong tay nhẹ nhàng vẽ một cái, có một loại cảm giác Chư Thiên ảo diệu cũng ở trong một trượng này, tiết trượng điểm ở phía trên thân Long cánh Phượng, Long Phượng lập tức bị nhục, bay ngược mà về.

Tạo nghệ của hắn ở trên thần thông cao đến dọa người, cao đến đáng sợ, Giang Nam sử xuất Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông, vậy mà cũng bị hắn bức lui!

Đinh đinh đinh....

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bị hắn dùng tiết trượng đập nát, tiết trượng trong tay hắn cũng thực sự không phải là pháp bảo, mà là một loại thần thông biến thành, tiết trượng đột nhiên hướng phía dưới chúi xuống, đặt ở phía trên thập nhị phẩm đài sen, một chỗ khác của tiết trượng, thình lình đi thông bên trong đài sen của Giang Nam, mà một mặt khác thì kéo dài đến dưới bàn chân của Thông U đạo nhân, như là một cầu độc mộc.

Thông U đạo nhân đạp kiều mà đến, cười nói:

- Thiên đạo thần thông của ngươi quá mức nông cạn, thắng không nổi ta!

- Nguyên Thai Ấn! Sâm La Ấn!

Giang Nam khí huyết tăng vọt mười lăm lần, một ấn Sâm La Vạn Tượng,

đem Thông U đạo nhân che xuống, Thông U đạo nhân lật tay tầm đó liền ngăn lại một kích này của hắn, cười nói:

- Ngươi dùng thần thông của những người khác, thắng không nổi ta!

Giang Nam quát lớn, hiện ra ba mặt bát tí, đỉnh đầu Thần Quang lao ra, hóa thành ao sen, Sâm La Đại Đế hóa thân, Thái Dương thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Ma La Ma Thần hóa thân nhao nhao hiện lên, vô số đạo công kích ở trong nháy mắt bộc phát, từng bàn tay, nắm đấm, ấn pháp, thần thông phô thiên cái địa hướng Thông U đạo nhân oanh khứ, cương mãnh đến cực điểm!

- Thần thông của người khác, đến tột cùng là thần thông của người khác, không phải của ngươi, cho dù ngươi có Thông Thiên chi năng, cũng không cách nào vượt qua khai sáng giả!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 963: Cùng Thiếu Niên Thần Đế Tranh Hùng! (1)

Thông U đạo nhân ở trong vô số đạo công kích như trước nhàn nhã dạo chơi, chỉ điểm tầm đó, từng loại thần thông tan vỡ, hắn phảng phất có một loại xem thấu hết thảy Thần Thông biến hóa, đơn giản tầm đó liền tan rã công kích của Giang Nam, mặc dù hắn sử xuất ba mặt bát tí, Tứ đại hóa thân, cũng hồn nhiên ngăn cản không được bước chân hắn tiến lên!

Thậm chí, ngay cả chín đại thiên đạo thần thông của Giang Nam, cũng từng cái bị hắn hóa giải!

Đây cũng là tư thế oai hùng lúc thiếu niên của Thần Đế cường đại nhất từ xưa đến nay!

Thời điểm Thông U Thần Đế tuổi trẻ, hắn cũng đã triển lộ ra phong thái Thần Đế, Thần Đế chi tư, vô địch chi tướng!

Rốt cục, hắn bước vào bên trong đài sen, dùng tiết trượng trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông, cùng Giang Nam cận thân chém giết.

Cho tới bây giờ Giang Nam mới biết được, vị Thần Đế này vì sao có thể chiếu rọi muôn đời, hắn thật sự quá mạnh mẽ, ở ngắn ngủn một lát thời gian giao phong, liền để cho Giang Nam rơi vào hạ phong.

Bành...

Giang Nam bị một ấn của hắn đánh vào ngực, mặc dù là tiên thể, Hồng Mông thân thể, thần thể, Thiên Đạo chi thể cũng ngăn không được, để cho yết hầu hắn ngòn ngọt, một ngụm máu tươi phun lên cổ họng.

- Huyền Thiên Đạo hữu, ngươi có thể đi đến nơi đây, nhất định là một nhân tài. Ngươi không phải là muốn chỉ bằng mượn công pháp tiền nhân, liền muốn leo lên tiên đài chứ?

Thông U đạo nhân cười nói, sát chiêu xuất hiện nhiều lần, để cho Giang Nam ngăn cản vô cùng gian khổ. Cho tới bây giờ, hắn như trước lông tóc ít bị tổn thương, trái lại, Giang Nam lại mình đầy thương tích, vô cùng thê thảm.

Giang Nam cười ha ha, bát tí tung bay, thần thông thay đổi liên tục, giống như điên cuồng hướng Thông U đạo nhân công tới:

- Thông U đạo hữu, ta chỉ là muốn nhìn sở học của ngươi một chút, phong phú công pháp của ta mà thôi!

Thông U đạo nhân như trước phong khinh vân đạm nói khẽ:

- Ngươi rất có cách nghĩ, bất quá cùng ta giao thủ, ngươi không sử xuất toàn lực, liền chỉ có một con đường chết! Cho ta xem xem, đạo hữu ngươi có thể ở dưới tay ta kiên trì bao lâu mới có thể vận dụng nội tình chính thức của ngươi!

Thông U Đạo Nhân có thể hiện ra ở trên bậc Đạo Đài thứ 501, hắn tất nhiên là kinh nghiệm năm trăm lần sống lại, đã viên mãn công pháp của mình, hơn nữa trong năm trăm lần trọng sinh, kinh nghiệm chiến đấu của hắn cơ hồ đếm không xuể, tích lũy kinh nghiệm vô cùng hùng hồn.

Hắn cường đại, tất nhiên không cần nhiều lời.

Hơn nữa, Thần Đế lúc thiếu niên, bản thân chính là cường giả tuyệt vô cận hữu của thời đại kia, cùng cảnh giới vô địch, giao thủ cùng người như vậy, Giang Nam phải đối mặt áp lực, vượt xa bất kỳ một lần chiến đấu nào lúc trước!

Thông U Đạo Nhân ở trong Tiên quang kinh nghiệm năm trăm lần sống lại, mà Giang Nam kéo dài qua năm trăm cấp Đạo Đài, chỉ chết hai lần, sống lại hai lần, những cơ hội sống lại khác toàn bộ bị hắn vứt bỏ, ngược lại lấy Ngụy Tiên Thể tới chinh chiến Vọng Tiên Đài.

Vì vậy lần giao phong này, cũng là hai loại phương pháp Chứng Đạo

thành tiên giao phong!

Hai người ở trong nháy mắt liền giao thủ không dưới vạn lần, Pháp Tướng chân thân của Giang Nam thậm chí bị một lần lại một lần đánh cho tàn phế, tám cánh tay nổ tung, máu tươi lâm ly.

Đối mặt vị thiếu niên Thần Đế Thông U Đạo Nhân này, hắn bị đả kích trước nay chưa có, hắn từ trước tu luyện mỗi một chủng Thần Thông, Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn, Xích Viêm Tôn Vương Ấn, chín đại Thiên Đạo chí bảo Thần Thông, hết thảy không có đất dụng võ, vừa ra tay liền bị phá vỡ, Thần Thông bị chém thành hai khúc, uy lực căn bản không cách nào tận tình phát huy.

Tứ đại hóa thân của hắn cũng bị đánh cho mình đầy thương tích, bị trấn áp ở dưới hạ phong!

Bất quá, cùng Thông U Đạo Nhân chiến đấu, cũng làm cho Giang Nam thu hoạch phong phú, hắn ở hấp thu pháp môn chiến đấu của vị thiếu niên Thần Đế này, thôi diễn ảo diệu trong Thần Thông kia, tới hoàn thiện Thần Thông của mình.

Ở trong tay hắn, Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Ấn... dần dần diễn biến hết xinh đẹp, uy lực càng ngày càng mạnh, uy lực Thần Thông càng thêm ngưng tụ, càng thêm khó có thể phá vỡ.

Đây là một lần cơ hội vô cùng khó được, thử hỏi còn có thể đi nơi nào tìm tới một vị đối thủ cường đại giống như Thông U Đạo Nhân, để cho hắn không ngừng tôi luyện, ma luyện mình?

Thông U Đạo Nhân cho hắn áp lực càng lớn, ngược lại để cho hắn lĩnh ngộ đối với sở học của mình càng thêm viên mãn. Vô luận là Ma Cực Chứng Tiên Kinh, hay là chín đại Thiên Đạo chí bảo Thần Thông, cũng dần dần phát huy ra uy năng càng ngày càng mạnh!

Giang Nam ở trong công kích của Thông U Đạo Nhân cắn răng kiên trì

xuống, lần lượt phản kích, lần lượt bị đánh tan, ngược lại để cho hắn càng đánh càng hăng!

Chiến đấu không biết kéo dài bao lâu, Giang Nam thậm chí cảm giác được pháp lực của mình không thể tiếp tục được nữa, phải vận dụng linh thạch Linh Dịch còn thừa không nhiều lắm trong Tử Phủ tới bổ sung pháp lực.

Ngược lại, Thông U Đạo Nhân không có bao nhiêu tiêu hao, này nói rõ sự khống chế của hắn ở trên lực lượng muốn vượt xa Giang Nam.

Chẳng qua là, chiến đấu đến hiện tại, hắn đã không thể dễ dàng phá vỡ Thần Thông của Giang Nam.

Giang Nam cùng hắn chiến đấu tiến bộ để cho hắn cũng kinh ngạc vạn phần, Giang Nam không có kinh nghiệm năm trăm lần sống lại, mất đi rất nhiều cơ hội tôi luyện cùng chiến đấu. Nhưng mà trong khoảng thời gian cùng hắn chiến đấu này, Giang Nam kinh nghiệm chiến đấu cùng Thần Thông diễn biến, đã nhanh chóng trưởng thành!

Bất quá dù vậy, Giang Nam đối mặt Thông U Đạo Nhân vẫn là không có bất kỳ phần thắng.

Hắn từ trên người Thông U Đạo Nhân học được rất nhiều kiến thức học không tới, nhưng mà lại không cách nào thôi diễn ra công pháp cùng Thần Thông của Thông U Đạo Nhân.

- Thông U đạo hữu. Đắc tội!

Giang Nam một ấn triển khai, thiên địa nổ vang, Thiên Đạo chấn động, Thần Quang phun ra, rất có xu thế đánh vỡ Chư Thiên, nổ nát Thiên Đạo, đem chư thiên vạn giới một ấn che ở dưới chưởng, Duy Ngã Độc Tôn!

- Đây là công pháp của bản thân ngươi sao?

Thông U Đạo Nhân ánh mắt sáng lên, giống như trước cũng là một ấn đón

nhận, một ấn này của hắn giống như thần thụ phủ xuống, hàng tỉ cành lá bao trùm, đem chư thiên vạn giới che ở dưới tán cây, che chở chúng sanh!

Oanh...

Một đạo tiên quang bay lên, Giang Nam đánh nát thần thụ, hủy diệt vạn giới, đạp bằng Chư Thiên, đem Thông U Đạo Nhân đánh cho sụp đổ!

Đạo nhân nứt vỡ rất nhanh ngưng tụ lần nữa, như cũ chưa chết, bất quá gặp phải bị thương nặng, pháp lực cơ hồ bị Giang Nam san bằng!

Tiên quang mô phỏng ra Thông U Đạo Nhân chân thật đặt chân Vọng Tiên Đài, ở dưới trạng thái pháp lực cùng thân thể đỉnh, thậm chí đưa năng lực thân thể khôi phục cường đại cũng mô phỏng đi ra ngoài!

Giang Nam bay lên, tám cánh tay như mưa, ở trong nháy mắt tấn công ra vô số quyền cước, thân thể va chạm, trong chớp mắt liền cùng thân thể của Thông U Đạo Nhân đánh giết mấy vạn lần!

Tâm thần Giang Nam có chút kích động, tiên âm chấn động, rơi vào trong tai của hắn, để cho hắn có một loại cảm giác ngộ đạo thành tiên, để cho pháp lực của hắn chạy vội mau lẹ hơn bình thường.

Hơn nữa ở chỗ này, hắn mỗi hít một hơi, cũng có thể hấp thu một chút tiên khí, một hít một thở tầm đó, hắn thậm chí cảm giác được pháp lực của mình rõ ràng đang có biên độ tăng lên hơi nhỏ!

Hôm nay pháp lực của Giang Nam là hùng hồn bực nào, hô hấp thổ nạp liền có thể đem Thiên Địa linh khí phạm vi mấy trăm dặm hễ quét là sạch.

Pháp lực của hắn quá lớn, đột phá cảnh giới cũng càng thêm gian nan, cần càng nhiều linh dịch cùng linh thạch mới có thể để cho hắn cảm giác được pháp lực có chỗ tăng lên.

Mặc dù là cho hắn đầy đủ linh thạch, để cho hắn ngày đêm không ngừng tu luyện, hắn cũng cần tốn hao năm sáu năm mới có thể tăng lên tới cảnh

giới tiếp theo.

Đây là dưới tình huống nhanh nhất, mà ở trong hiện thực, hắn không có khả năng ngày đêm không ngừng tu luyện, cho nên muốn tăng lên tới Hậu Thổ Thiên Cung chỉ sợ tốn hao thời gian càng dài.

Mà bây giờ hô hấp tầm đó liền có thể cảm giác được pháp lực có chỗ tiến bộ, nếu có thể leo lên tiên đài, hấp thu tiên khí chính thức, chẳng phải là nói tốc độ tu luyện của hắn có thể sâu sắc tăng lên?

Giang Nam cất bước đi vào thềm đá kế tiếp, tiên quang nuốt hết hắn.

- Không có ảo cảnh?

Giang Nam dò xét mọi nơi, chỉ thấy trong tiên quang nghê hồng đạo đạo, trừ hắn ra, không có vật khác, đột nhiên, đạo đạo nghê hồng bên trong tiên quang kia phi tốc khép lại, hóa thành một Đại Hán dáng người khôi ngô phóng khoáng hướng hắn đi tới, lên tiếng hát vang, ca viết:

- Thanh Minh mênh mông cuồn cuộn không thấy đáy, Nhật Nguyệt chiếu rọi Vọng Tiên Đài. Nghê vi y này phong vi mã, vân chi quân nhao nhao mà đến. Hổ cổ sắt loan quay trở lại, tiên nhân nói dễ vậy sao! (DG: ai dịch được sẽ chứng đạo thành Tiên)

Đại Hán phóng khoáng này cầm tiết trượng trong tay, hướng Giang Nam khom người nói:

- Đạo hữu, Thông U đạo nhân hữu lễ.

Giang Nam kinh nghi bất định, hoàn lễ nói:

- Thông U đạo hữu, Huyền Thiên đạo nhân hữu lễ. Xin hỏi đạo hữu vì sao trú ở lại bên trong tiên quang?

- Ta là chặn đường cướp của, xưa kia từng tới đất này, một đám thần hồn lưu ở nơi đây, chỉ cầu kiếp sau có thể thành tiên!

Đại Hán phóng khoáng kia ha ha cười cười nói:

- Đạo hữu, ngươi có thể tới đây, không phải chuyện đùa, bất quá ta bị Vọng Tiên Đài sai khiến, đoạn tiên lộ của người đến, ngươi muốn đi tới, còn cần đánh bại tiết trượng trong tay của ta mới được.

Giang Nam nghe hắn nói, trong nội tâm ầm ầm:

- Thông U đạo nhân này tất nhiên là cường giả đã từng đặt chân Vọng Tiên Đài, hắn lại tới đây, đem một đám thần hồn của mình đặt ở bên trong tiên quang, cầu kiếp sau chứng đạo thành tiên! Đem một đám thần hồn giấu ở bên trong tiên quang, cam đoan tàn hồn của mình bất diệt, vì vậy liền có cơ hội Đông Sơn tái khởi..., đợi một tý, Thông U đạo nhân, Thông U Thần Đế, không phải là cùng là một người chứ?

Lòng hắn chấn động, trong lòng núi Hoang Cổ Thánh sơn, hắn đã từng thấy qua đại mộ của Thông U Thần Đế bị người trộm, dẫn dắt ra đạo tắc của Thông U Thần Đế, rót vào bên trong một khối Thần Thạch chín khiếu!

Lúc ấy bọn người Chân Pháp Phật Đà từng nói qua, Thông U Thần Đế chính là một trong những Thần Đế cường đại nhất từ xưa đến nay!

- Nếu như Thông U đạo nhân trước mắt này là Thông U Thần Đế về sau, vậy thì việc vui lớn hơn! Vị Thông U Thần Đế này cũng là chết mà không cương a, ở trước khi thành thần liền đem một đám tàn hồn của mình ở lại bên trong tiên quang, đợi chờ mình có thể sống ra thế thứ hai, để cho mấy vị Bổ Thiên Thần Nhân đều đối với hắn không thể làm gì...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, chỉ thấy Thông U đạo nhân đột nhiên một trượng đánh tới, một trượng này bình thản không có gì lạ, nhưng tiết trượng nhẹ nhàng run lên, liền có một cây thần thụ từ từ bay lên, thần thụ bao phủ Đại Thiên thời không, rộng lớn vô cùng, tựa hồ Chư Thiên vạn giới đều ở dưới gốc thần thụ này bao phủ!

Hàng tỉ loại dị tượng bốc hơi, diễn biến ra hàng tỉ thần thông đập vào

mặt!

Tiên quang giao phó cho Thông U đạo nhân pháp lực cùng thân thể, để cho hắn hoàn mỹ hiện ra thực lực thiếu niên cường giả năm đó đi đến cuối cùng Vọng Tiên Đài kia!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, kim liên tuôn ra hóa thành một tòa thập nhị phẩm đài sen, tầng tầng hoa sen nộ phóng, đem một trượng chi uy này của Thông U đạo nhân ngăn lại.

Ông!

Trong Đài sen Long Phượng bốc lên, một con rồng một con phượng ở giữa không trung ngao du, thân hình quảng đại, quấn quanh thần thụ, muốn đem thần thụ cắn nát!

Cùng lúc đó, Giang Nam há miệng quát, Thiên Đạo bảo chung bay ra, cạch một tiếng vang thật lớn, Thiên Đạo chi âm trùng trùng điệp điệp trùng kích Thông U đạo nhân, đỉnh đầu hắn tự động hiện ra ba thanhThiên Ý Tru Tiên Kiếm, Thiên Ý hàng lâm, không thể địch nổi, không kịp trách né!

- Đạo hữu là Thiên Đạo truyền nhân? Thiên Đạo hàng phục vạn pháp, quả nhiên lợi hại, chỉ là ngươi lý giải đối với thiên đạo, còn không thâm hậu bằng ta!

Thông U đạo nhân kia ngâm nga một tiếng, tiết trượng trong tay nhẹ nhàng vẽ một cái, có một loại cảm giác Chư Thiên ảo diệu cũng ở trong một trượng này, tiết trượng điểm ở phía trên thân Long cánh Phượng, Long Phượng lập tức bị nhục, bay ngược mà về.

Tạo nghệ của hắn ở trên thần thông cao đến dọa người, cao đến đáng sợ, Giang Nam sử xuất Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông, vậy mà cũng bị hắn bức lui!

Đinh đinh đinh....

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bị hắn dùng tiết trượng đập nát, tiết trượng trong tay hắn cũng thực sự không phải là pháp bảo, mà là một loại thần thông biến thành, tiết trượng đột nhiên hướng phía dưới chúi xuống, đặt ở phía trên thập nhị phẩm đài sen, một chỗ khác của tiết trượng, thình lình đi thông bên trong đài sen của Giang Nam, mà một mặt khác thì kéo dài đến dưới bàn chân của Thông U đạo nhân, như là một cầu độc mộc.

Thông U đạo nhân đạp kiều mà đến, cười nói:

- Thiên đạo thần thông của ngươi quá mức nông cạn, thắng không nổi ta!

- Nguyên Thai Ấn! Sâm La Ấn!

Giang Nam khí huyết tăng vọt mười lăm lần, một ấn Sâm La Vạn Tượng, đem Thông U đạo nhân che xuống, Thông U đạo nhân lật tay tầm đó liền ngăn lại một kích này của hắn, cười nói:

- Ngươi dùng thần thông của những người khác, thắng không nổi ta!

Giang Nam quát lớn, hiện ra ba mặt bát tí, đỉnh đầu Thần Quang lao ra, hóa thành ao sen, Sâm La Đại Đế hóa thân, Thái Dương thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Ma La Ma Thần hóa thân nhao nhao hiện lên, vô số đạo công kích ở trong nháy mắt bộc phát, từng bàn tay, nắm đấm, ấn pháp, thần thông phô thiên cái địa hướng Thông U đạo nhân oanh khứ, cương mãnh đến cực điểm!

- Thần thông của người khác, đến tột cùng là thần thông của người khác, không phải của ngươi, cho dù ngươi có Thông Thiên chi năng, cũng không cách nào vượt qua khai sáng giả!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 964: Cùng Thiếu Niên Thần Đế Tranh Hùng! (2)

Thình thịch...

Thông U Đạo Nhân lần nữa bị hắn đánh nát, như thế liên tục, vị Đạo Nhân này rốt cục bị hắn sinh sôi đánh chết!

- Chỉ hận ta sinh ra sớm mấy thời đại, không thể cùng chân thân của ngươi gặp lại...

Tàn hồn của Thông U Đạo Nhân ẩn nặc ở trong Tiên quang, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam phun ra nuốt vào Tiên quang, Tiên quang nhập vào cơ thể, để cho thương thế của hắn nhanh chóng phục hồi như cũ, rất nhanh liền khôi phục tới trạng thái đỉnh, trong lòng yên lặng nói:

- Đúng là đáng hận, Tiên quang cũng không có thể cho ngươi biến hóa cuối cùng, nếu là chân thân của ngươi ở chỗ này, ta chưa chắc có thể thắng ngươi.

Nếu như là Thông U Đạo Nhân chân chính, tốc độ khôi phục pháp lực của hắn nhất định cực kỳ kinh người, cùng Giang Nam đánh một trận, ai chết vào tay ai cũng còn chưa biết. Mà hiện tại Thông U Đạo Nhân chẳng qua là Tiên quang diễn biến, so ra kém người thật.

Giang Nam khoanh chân mà ngồi, không có lập tức đi thềm đá tiếp theo, mà là đem đủ loại đạt được khi cùng Thông U Đạo Nhân đánh một trận tinh tế nhận thức một lần, nắm chặc được mất trong chiến đấu, đền bù thiếu sót của mình.

Qua một lúc lâu, lúc này hắn mới đứng dậy, đi tới tầng tiếp theo.

Nơi Tiên quang khép mở, một vị thiếu niên Đạo Nhân hát ca mà đến, anh tư táp sảng, giống như nhàn vân dã hạc ở ngoài Cửu Thiên, mờ ảo Như Vân, ca viết:

- Nơi tuyết phiêu phiêu, cùng nhau đến nhũ tuyền. Chuyện thương hải tang điền, kia làm sao tránh khỏi. Nơi kia phàm trần nhuốm bụi, đan phòng nhớ cảnh Tiên Thiên. Cảnh Thiên Đạo Nhân, gặp qua đạo hữu.

Cảnh Thiên Thần Đế!

Ở bên trong lòng núi Hoang Cổ Thánh Sơn, Giang Nam gặp qua đạo tắc của vị Thần Đế này sau khi chết lưu lại, giống như vạn giới nước lũ, mênh mông cuồn cuộn, cọ rửa hết thảy, là một vị tồn tại cực kỳ khủng bố, cũng là một trong những Thần Đế mạnh nhất!

Giang Nam hoàn lễ nói:

- Huyền Thiên Đạo Nhân, gặp qua Cảnh Thiên đạo hữu. Đạo hữu, mời!

Trận chiến này, Giang Nam giống như trước đánh cho vô cùng cực khổ, thực lực của Cảnh Thiên Đạo Nhân lúc đặt chân Vọng Tiên Đài, so sánh với Thông U Đạo Nhân không thể yếu, Thông U Đạo Nhân thông hiểu hết thảy Thần Thông biến hóa, bất kỳ Thần Thông cũng sẽ bị hắn tìm ra sơ hở, tiến tới phá giải.

Mà công kích của Cảnh Thiên Đạo Nhân thì chiếm cứ hai chữ mờ ảo, đột nhiên xuất hiện, đột nhiên bay đi, qua lại mất tích, làm cho người ta khó lòng phòng bị, hắn phất tay mở ra, chính là một bức họa rộng lớn mạnh mẽ, Thiên Sơn Vạn Thủy đập vào mặt.

Hai tay hắn hợp lại, chính là thiên địa bế long, hết thảy hôi phi yên diệt.

Giang Nam khổ chiến một lúc lâu, cơ hồ bị thiếu niên Thần Đế này tươi sống mệt chết, rốt cục mới đánh bại hắn.

Thương thế hắn phục hồi như cũ, Tiên quang lần nữa rèn luyện nhục thể

của hắn, pháp lực, thần hồn, thần thức, Giang Nam ngồi xếp bằng, lĩnh ngộ một lúc lâu, lúc này mới đi về thềm đá phía trước.

Hắn từng đạo thềm đá đánh đi qua, gặp được từng vị Thần Đế tài hoa hơn người chấn thước cổ kim, Cửu Tiêu Thần Đế pháp lực mênh mông cuồn cuộn, Thần Vũ Thần Đế cương mãnh vô địch, Tôn Viêm Thần Đế lửa giận đốt thế, Ngọc Chân Thần Đế sâu không lường được, Địa Hoàng Thần Đế nặng như đại địa.

Từng tràng chiến đấu, để cho hắn chịu nhiều đau khổ, lần lượt bị những thiếu niên Thần Đế này đánh cho cốt đoạn gân gãy, thậm chí mấy lần suýt nữa chết ở trong tay của bọn nọ!

Có thể cùng những vị thiếu niên Thần Đế này đại chiến, để cho hắn trưởng thành, hắn không có trải qua năm trăm lần sống lại. Không có năm trăm lần sống lại kia tôi luyện, nhưng mà cùng những thiếu niên Thần Đế sống lại năm trăm lần này giao thủ.

Lại làm cho kinh nghiệm chiến đấu của hắn tích lũy cực lớn!

Rốt cục, Giang Nam đi tới một đạo thềm đá cuối cùng, trong Tiên quang có một vị thiếu niên Thần Đế đi ra, cùng hắn bốn mắt nhìn nhau, trong lúc bất chợt Giang Nam cảm giác được nguy hiểm vô cùng mãnh liệt!

Sau một khắc, mi tâm hắn chợt đau xót, một ngón tay trắng như tuyết điểm ở mi tâm của hắn!

Tử Phủ chấn động, trong Tử Phủ hắn, Huyền Hoàng Lão Tổ sở luyện Trấn Tiên Đỉnh kia đột nhiên phát ra một tiếng giòn vang răng rắc, tiếp theo toái đầy đất!

- Tiểu đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt.

Ánh mắt vị thiếu niên Thần Đế kia gió mát thanh thanh, thanh âm có chút khàn khàn nói:

- Minh Thổ từ biệt, chưa từng nghĩ ngươi đã trưởng thành đến loại tình trạng này.

- Minh Thổ Thần Đế!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, thất thanh nói.

Cửa ải cuối cùng Vọng Tiên Đài, chính là Minh Thổ Thần Đế , từ cổ chí kim có thật nhiều Thần Đế kinh thái tuyệt diễm, như Cửu Tiêu, Thần Vũ, Cảnh Thiên, Thông U, bọn họ trong lúc rất khó phân ra cao thấp, nhưng Minh Thổ Thần Đế được công nhận Thần Đế cường đại nhất, hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân!

Lăng mộ của hắn hóa thành mười tám tầng Minh Thổ, đến nay không người nào có thể phá giải!

Hắn thậm chí thường cách một đoạn thời gian, sẽ suất lĩnh Thiên Đình đã tử vong của mình, hằng trăm triệu Thần Ma Thần Thi tuần sát Minh Thổ, kẻ sống lui tránh, không người dám ngăn cản!

Hắn đã cường đại đến hủ thực Thiên Đạo, để cho mấy vị Bổ Thiên thần nhân đối với hắn cũng không thể làm gì, ngồi nhìn Minh Thổ không ngừng lớn mạnh.

Giang Nam hồn nhiên không ngờ rằng, lại có thể ở chỗ này cùng vị Thần Đế thời kỳ thiếu niên này gặp lại!

Mới vừa rồi thiếu niên Minh Thổ Thần Đế kia đột nhiên xuất hiện một ngón tay, cố nhiên là Giang Nam không có phòng bị, nhưng mà mặc dù hắn có đề phòng, chỉ sợ cũng không tránh thoát!

- Vì sao Bệ hạ phải đánh nát Trấn Tiên Đỉnh kia?

Giang Nam khẽ cau mày nói:

- Trấn Tiên Đỉnh kia là cách ta rời đi Vọng Tiên Đài, hôm nay không có

tiểu đỉnh này, chẳng phải là để cho ta bị vây ở chỗ này sao?

- Tên kia mượn tiểu đỉnh rình coi ta và ngươi, rình bí mật của ngươi ta, ta tự nhiên phải đánh nát nó.

Sắc mặt Minh Thổ Thần Đế lạnh nhạt nói:

- Huống chi, ngươi có thể từ trong tay những người khác đoạt một tiểu đỉnh, cũng có thể thong dong rời đi. Tiểu đạo hữu, không nói nhiều nữa, hướng ta ra tay đi, đánh bại ta, ngươi chính là thượng khách Tiên Đài.

- Đắc tội!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trong mắt đột nhiên một mảnh Hỗn Độn, một đạo Tiên chỉ từ trong mắt của hắn bắn ra, tiếp theo Thiên Địa Khai Ích!

Ở một sát na Thiên Địa Khai Ích, Giang Nam đột nhiên dữ dội lên!

- Vô Úy Ấn, khai thiên!

Một ấn này của hắn cùng lúc trước rất là bất đồng, so sánh với trước hắn khai sáng ra Vô Úy Ấn càng thêm tinh diệu, càng thêm cường đại, là hắn ở lúc cùng bảy vị Thần Đế giao thủ lĩnh ngộ ra, hỗn hợp tất cả sở học cùng lĩnh ngộ của hắn, hơn nữa Vọng Tiên Đài mang cho hắn linh cảm, Vô Úy Ấn rốt cục bị hắn hoàn thiện!

Đối mặt Minh Thổ Thần Đế, vị cường giả trước nay chưa có này, hắn không thể không thi triển ra toàn bộ thực lực!

Một ấn như búa, khai thiên tích địa!

Khuôn mặt của Minh Thổ Thần Đế có chút động, thét dài một tiếng, mười tám tầng địa ngục lồng lộng mở ra, chư thiên vạn giới hiện lên, Chư Thiên cùng địa ngục dung làm một thể, tám đại Thiên Đạo chí bảo ở trong chỉ chưởng của hắn di động!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 965: Người Thứ Hai Không Tưởng Được! (1)

Hạo Thiếu Quân đứng ở đối diện thiếu niên Thông U đạo nhân, ngôn ngữ cùng trong cơ thể tuôn ra tự tin vô cùng cường đại, trường âm nói:

- 500 lần chuyển thế, ta đã tao ngộ vô số ngăn trở, ta cùng với vô số cường giả tranh hùng, kinh nghiệm vô số chiến đấu, trước một trăm lần trọng sinh, ta cùng với cường giả Chư Thiên vạn giới tranh hùng, nhiều lần chưa phát triển liền bị người chém giết, chết sớm vẫn lạc. Sau một trăm lần, ta cùng với thế hệ trước tranh hùng, làm đế vị tinh thần hoảng hốt, đánh bại Thần Tôn Thần Quân nổi danh. Lại sau một trăm lần, ta trở thành muôn đời Thần Đế, thọ nguyên thêm vào, tất cả sống 200 triệu năm!

Thông U đạo nhân mắt lộ ra dị sắc, nói khẽ:

- Muôn đời Thần Đế, sự thành tựu của ngươi rất nổi bật.

Hạo Thiếu Quân gật đầu, mỉm cười nói:

- Lại sau muôn đời, ta cùng với lịch đại Thần Đế tranh phong, lẫn nhau có thắng bại, lại giết đến tương lai thế, cùng Thần Đế tương lai tranh hùng. 100 thế cuối cùng, ta Vấn Đỉnh tiên đạo, chứng thành tiên nhân. Cuối cùng nhất, ta lại tới đây, rốt cục có thể đối mặt thiếu niên Thần Đế chính thức, nghiệm chứng 500 thế đạt được kia của ta.

Thông U đạo nhân lộ ra vẻ tán thưởng, tán thán nói:

- Ngươi rất có cách nghĩ, ra tay đi!

Cũng không lâu lắm, Liên Nguyệt Thánh nữ cũng đi đến thềm đá 501, hướng Thông U đạo nhân khom người nói:

- Đạo hữu, gia tổ mất đã lâu, khi còn sống không có thể đi vào Vọng Tiên

Đài. Bởi vậy ta đến đợi gia tổ chiến một trận!

Thông U đạo nhân cao thấp dò xét cô gái này, cười nói:

- Ta xem pháp lực ngươi sâu dày, hơn xa người khác, là ta trước nay ít thấy, tổ tiên ngươi là một Thần Đế?

Liên Nguyệt Thánh nữ gật đầu, nghiêm nghị nói:

- Gia tổ một mực vì không có thể đi vào Vọng Tiên Đài mà thương tiếc, không thể nào nghiệm chứng lão nhân gia ông ta cả đời không kém gì người, cho nên ta hôm nay thay hắn chiến một trận!

- Ngươi rất có cách nghĩ.

Thông U đạo nhân cười nói:

- Ra tay đi, cho ta nhìn xem thành tựu của vị Thần Đế này!

Truyền nhân Đạo Vương Đại Thế Giới, Tử Ngọc đạo nhân cũng đi đến nơi đây, lại không khom người chào. Thông U đạo nhân cao thấp dò xét hắn, cười nói:

- Đạo Vương truyền nhân? Ngươi rất có cách nghĩ, rõ ràng ý đồ dùng 500 thế thời gian, thoát khỏi Đạo Vương khống chế. Ra tay đi, để cho ta nhìn ngươi có thể đi đến một bước nào!

- Huyền Hoàng lão tổ kia hèn mọn bỉ ổi toàn nhìn lén truyền nhân? Ồ, ngươi còn tu luyện qua công pháp của ta? Còn có công pháp của những người khác? Ngươi ý đồ dùng 500 thế thời gian đem những Đế cấp công pháp này chỉnh hợp quy nhất, trở thành Thần Đế độc tôn từ xưa đến nay. Thậm chí chứng đạo thành Tiên? Ngươi ngược lại rất có cách nghĩ...

- Lục Đạo thiên luân hóa thân? Ngươi rất có cách nghĩ, bất quá cửa ải này của ta chỉ sợ ngươi qua không được.

- Sát khí nặng nề! Ngươi là Chư Thiên vạn giới Ma La Thần Tộc. Muốn

dùng Sát chứng đạo, một mực giết 500 thế, leo lên Sát đế vị? Rất có cách nghĩ, chỉ là cửa ải này của ta ngươi qua không được!

...

Tam Khuyết đạo nhân cũng giết đến nơi đây, lập tức bị Thông U đạo nhân một cước đá ra tiên quang, từ trên không trung bay qua, không biết đã đi đâu, trong tiên quang truyền đến gầm lên giận dữ:

- Địa Ngục Ma tộc cũng muốn trà trộn vào, trở thành Thần Đế Chư Thiên vạn giới ta? Ngươi ngược lại rất có cách nghĩ, cút!

- ĐKM Thông U, trong lòng Phật gia còn có Quang Minh, muốn bỏ gian tà theo chính nghĩa có được hay không?

Tiếng kêu thảm thiết của Tam Khuyết đạo nhân xa xa truyền đến.

Rất nhiều kỳ tài ngút trời đều vượt qua 500 thế trọng sinh, rất nhiều người lĩnh ngộ ra tri hành hợp nhất, tâm tình đạt tới thành tựu trước nay chưa có, bọn hắn đi đến nơi đây, ý đồ đánh xuyên qua tám cửa khẩu cuối cùng, leo lên tiên đài.

Bất quá từng Thần Đế lúc thiếu niên, lại để cho bọn hắn thấy được không kém gì bọn hắn, thậm chí so với bọn hắn còn có siêu việt cường hoành.

Ở chỗ này, bọn hắn tao ngộ từng tràng ác chiến, tâm linh cùng ý thức chiến đấu đã nhận được thăng hoa trước nay chưa có!

Mà trừ lần đó ra, còn có chút người vẫn lạc ở trên đường Vọng Tiên Đài, có ít người trầm mê bên trong ảo cảnh, vĩnh viễn không có tỉnh lại, cuối cùng nhất hóa thành vô số cỗ thi thể trong vực sâu phía dưới Vọng Tiên Đài.

Đạo tâm của bọn hắn không đủ vững chắc, mặc dù có ngút trời kỳ tài, nhưng rốt cục không có thể đi qua một cửa chính mình.

Mấy vạn thi thể rơi vào Thi Hải, mà quái vật sạch sẽ Thi Hải kia đã sớm

ăn no, rút vào trong nước, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam rốt cục leo lên tiên đài, mặc dù là hắn, cũng không khỏi tâm thần kích động, tiên âm mênh mông cuồn cuộn, tiên quang tràn ngập tiên đài, tiên khí quanh quẩn, đây là chỗ cổ tiên khai thiên tích địa!

Giang Nam nhìn ra xa mọi nơi, thấy được từng loại phù văn kỳ dị, huyền diệu cao thâm, không thể nào công nhận, không thể nào lý giải, đó là tiên đạo, là đại đạo của tiên nhân còn sót lại, huyền diệu khó giải thích, tựa hồ chất chứa vũ trụ vạn vật chí lý, Trường Sinh vĩnh thọ huyền bí!

Ở chỗ này, hắn mỗi hô hấp một hơi đều là tiên khí, để cho tu vi của hắn đang không ngừng tăng trưởng, không ngừng hướng về Hậu Thổ Thiên Cung phóng đi, tốc độ cực nhanh làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối!

- Ân? Tại đây không chỉ một mình ta!

Thân hình Giang Nam đột nhiên chấn động, chỉ thấy Vọng Tiên Đài trừ hắn ra, còn có một vị thiếu niên, thiếu niên kia quay người hướng hắn xem ra.

Hắn mục như sao nguyệt, có một loại khí thế bao trùm Chư Thiên, hắn phảng phất là kẻ thống trị Chư Thiên vạn giới, Đế Hoàng cao cao tại thượng, Chư Thiên vạn giới, Duy Ngã Độc Tôn!

- Rốt cục có người đến...

Thiếu niên kia nhoẻn miệng cười, cất bước hướng Giang Nam đi tới, mỉm cười nói:

- Ngươi là tiểu đạo hữu mà Minh Thổ đạo hữu nhắc tới qua có thể đánh nát Đạo Kim Ngọc Bàn kia? Ta chờ ngươi đã lâu, Minh Thổ đạo hữu đã hủy diệt Trấn Tiên Đỉnh trên người ngươi rồi a?

- Ngươi là...

Trong nội tâm Giang Nam vạn phần khiếp sợ, thấp giọng hô nói:

- Ngươi là Quang Vũ thần đế! Ngươi chuyển thế trọng sinh rồi? Không đúng, không đúng! Ngươi làm sao có thể tránh đi Bổ Thiên Thần Nhân giám sát và điều khiển, đặt chân Vọng Tiên Đài?

Đương kim Thần Đế đã sớm chuyển thế, hiện ra ở trong Vọng Tiên Đài, tin tức kia thật sự nghe rợn cả người, Giang Nam cũng có chút khó có thể tin!

Phải biết rằng, chư thiên vạn giới nơi nơi đều ở sưu tầm Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, chín vị Bổ Thiên thần nhân thấy rõ vạn giới, sưu tầm thiên hạ trẻ tuổi cường giả, thủy chung không thể tìm được tung tích của Quang Vũ Thần Đế.

Mà lần này Vọng Tiên Đài mở ra, những người này cũng mượn cơ hội Vọng Tiên Đài, sưu tầm tung tích Quang Vũ chuyển thế thân, muốn ngăn ở trong Vọng Tiên Đài, đưa chánh pháp, thay trời hành đạo.

Dù sao, Quang Vũ Thần Đế bỏ lỡ Vọng Tiên Đài, nếu như hắn chuyển thế sống lại mà nói, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho cơ hội tốt này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 966: Người Thứ Hai Không Tưởng Được! (2)

Hạo Thiếu Quân đứng ở đối diện thiếu niên Thông U đạo nhân, ngôn ngữ cùng trong cơ thể tuôn ra tự tin vô cùng cường đại, trường âm nói:

- 500 lần chuyển thế, ta đã tao ngộ vô số ngăn trở, ta cùng với vô số cường giả tranh hùng, kinh nghiệm vô số chiến đấu, trước một trăm lần trọng sinh, ta cùng với cường giả Chư Thiên vạn giới tranh hùng, nhiều lần chưa phát triển liền bị người chém giết, chết sớm vẫn lạc. Sau một trăm lần, ta cùng với thế hệ trước tranh hùng, làm đế vị tinh thần hoảng hốt, đánh bại Thần Tôn Thần Quân nổi danh. Lại sau một trăm lần, ta trở thành muôn đời Thần Đế, thọ nguyên thêm vào, tất cả sống 200 triệu năm!

Thông U đạo nhân mắt lộ ra dị sắc, nói khẽ:

- Muôn đời Thần Đế, sự thành tựu của ngươi rất nổi bật.

Hạo Thiếu Quân gật đầu, mỉm cười nói:

- Lại sau muôn đời, ta cùng với lịch đại Thần Đế tranh phong, lẫn nhau có thắng bại, lại giết đến tương lai thế, cùng Thần Đế tương lai tranh hùng. 100 thế cuối cùng, ta Vấn Đỉnh tiên đạo, chứng thành tiên nhân. Cuối cùng nhất, ta lại tới đây, rốt cục có thể đối mặt thiếu niên Thần Đế chính thức, nghiệm chứng 500 thế đạt được kia của ta.

Thông U đạo nhân lộ ra vẻ tán thưởng, tán thán nói:

- Ngươi rất có cách nghĩ, ra tay đi!

Cũng không lâu lắm, Liên Nguyệt Thánh nữ cũng đi đến thềm đá 501, hướng Thông U đạo nhân khom người nói:

- Đạo hữu, gia tổ mất đã lâu, khi còn sống không có thể đi vào Vọng Tiên

Đài. Bởi vậy ta đến đợi gia tổ chiến một trận!

Thông U đạo nhân cao thấp dò xét cô gái này, cười nói:

- Ta xem pháp lực ngươi sâu dày, hơn xa người khác, là ta trước nay ít thấy, tổ tiên ngươi là một Thần Đế?

Liên Nguyệt Thánh nữ gật đầu, nghiêm nghị nói:

- Gia tổ một mực vì không có thể đi vào Vọng Tiên Đài mà thương tiếc, không thể nào nghiệm chứng lão nhân gia ông ta cả đời không kém gì người, cho nên ta hôm nay thay hắn chiến một trận!

- Ngươi rất có cách nghĩ.

Thông U đạo nhân cười nói:

- Ra tay đi, cho ta nhìn xem thành tựu của vị Thần Đế này!

Truyền nhân Đạo Vương Đại Thế Giới, Tử Ngọc đạo nhân cũng đi đến nơi đây, lại không khom người chào. Thông U đạo nhân cao thấp dò xét hắn, cười nói:

- Đạo Vương truyền nhân? Ngươi rất có cách nghĩ, rõ ràng ý đồ dùng 500 thế thời gian, thoát khỏi Đạo Vương khống chế. Ra tay đi, để cho ta nhìn ngươi có thể đi đến một bước nào!

- Huyền Hoàng lão tổ kia hèn mọn bỉ ổi toàn nhìn lén truyền nhân? Ồ, ngươi còn tu luyện qua công pháp của ta? Còn có công pháp của những người khác? Ngươi ý đồ dùng 500 thế thời gian đem những Đế cấp công pháp này chỉnh hợp quy nhất, trở thành Thần Đế độc tôn từ xưa đến nay. Thậm chí chứng đạo thành Tiên? Ngươi ngược lại rất có cách nghĩ...

- Lục Đạo thiên luân hóa thân? Ngươi rất có cách nghĩ, bất quá cửa ải này của ta chỉ sợ ngươi qua không được.

- Sát khí nặng nề! Ngươi là Chư Thiên vạn giới Ma La Thần Tộc. Muốn

dùng Sát chứng đạo, một mực giết 500 thế, leo lên Sát đế vị? Rất có cách nghĩ, chỉ là cửa ải này của ta ngươi qua không được!

...

Tam Khuyết đạo nhân cũng giết đến nơi đây, lập tức bị Thông U đạo nhân một cước đá ra tiên quang, từ trên không trung bay qua, không biết đã đi đâu, trong tiên quang truyền đến gầm lên giận dữ:

- Địa Ngục Ma tộc cũng muốn trà trộn vào, trở thành Thần Đế Chư Thiên vạn giới ta? Ngươi ngược lại rất có cách nghĩ, cút!

- ĐKM Thông U, trong lòng Phật gia còn có Quang Minh, muốn bỏ gian tà theo chính nghĩa có được hay không?

Tiếng kêu thảm thiết của Tam Khuyết đạo nhân xa xa truyền đến.

Rất nhiều kỳ tài ngút trời đều vượt qua 500 thế trọng sinh, rất nhiều người lĩnh ngộ ra tri hành hợp nhất, tâm tình đạt tới thành tựu trước nay chưa có, bọn hắn đi đến nơi đây, ý đồ đánh xuyên qua tám cửa khẩu cuối cùng, leo lên tiên đài.

Bất quá từng Thần Đế lúc thiếu niên, lại để cho bọn hắn thấy được không kém gì bọn hắn, thậm chí so với bọn hắn còn có siêu việt cường hoành.

Ở chỗ này, bọn hắn tao ngộ từng tràng ác chiến, tâm linh cùng ý thức chiến đấu đã nhận được thăng hoa trước nay chưa có!

Mà trừ lần đó ra, còn có chút người vẫn lạc ở trên đường Vọng Tiên Đài, có ít người trầm mê bên trong ảo cảnh, vĩnh viễn không có tỉnh lại, cuối cùng nhất hóa thành vô số cỗ thi thể trong vực sâu phía dưới Vọng Tiên Đài.

Đạo tâm của bọn hắn không đủ vững chắc, mặc dù có ngút trời kỳ tài, nhưng rốt cục không có thể đi qua một cửa chính mình.

Mấy vạn thi thể rơi vào Thi Hải, mà quái vật sạch sẽ Thi Hải kia đã sớm

ăn no, rút vào trong nước, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam rốt cục leo lên tiên đài, mặc dù là hắn, cũng không khỏi tâm thần kích động, tiên âm mênh mông cuồn cuộn, tiên quang tràn ngập tiên đài, tiên khí quanh quẩn, đây là chỗ cổ tiên khai thiên tích địa!

Giang Nam nhìn ra xa mọi nơi, thấy được từng loại phù văn kỳ dị, huyền diệu cao thâm, không thể nào công nhận, không thể nào lý giải, đó là tiên đạo, là đại đạo của tiên nhân còn sót lại, huyền diệu khó giải thích, tựa hồ chất chứa vũ trụ vạn vật chí lý, Trường Sinh vĩnh thọ huyền bí!

Ở chỗ này, hắn mỗi hô hấp một hơi đều là tiên khí, để cho tu vi của hắn đang không ngừng tăng trưởng, không ngừng hướng về Hậu Thổ Thiên Cung phóng đi, tốc độ cực nhanh làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối!

- Ân? Tại đây không chỉ một mình ta!

Thân hình Giang Nam đột nhiên chấn động, chỉ thấy Vọng Tiên Đài trừ hắn ra, còn có một vị thiếu niên, thiếu niên kia quay người hướng hắn xem ra.

Hắn mục như sao nguyệt, có một loại khí thế bao trùm Chư Thiên, hắn phảng phất là kẻ thống trị Chư Thiên vạn giới, Đế Hoàng cao cao tại thượng, Chư Thiên vạn giới, Duy Ngã Độc Tôn!

- Rốt cục có người đến...

Thiếu niên kia nhoẻn miệng cười, cất bước hướng Giang Nam đi tới, mỉm cười nói:

- Ngươi là tiểu đạo hữu mà Minh Thổ đạo hữu nhắc tới qua có thể đánh nát Đạo Kim Ngọc Bàn kia? Ta chờ ngươi đã lâu, Minh Thổ đạo hữu đã hủy diệt Trấn Tiên Đỉnh trên người ngươi rồi a?

- Ngươi là...

Trong nội tâm Giang Nam vạn phần khiếp sợ, thấp giọng hô nói:

- Ngươi là Quang Vũ thần đế! Ngươi chuyển thế trọng sinh rồi? Không đúng, không đúng! Ngươi làm sao có thể tránh đi Bổ Thiên Thần Nhân giám sát và điều khiển, đặt chân Vọng Tiên Đài?

Đương kim Thần Đế đã sớm chuyển thế, hiện ra ở trong Vọng Tiên Đài, tin tức kia thật sự nghe rợn cả người, Giang Nam cũng có chút khó có thể tin!

Phải biết rằng, chư thiên vạn giới nơi nơi đều ở sưu tầm Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, chín vị Bổ Thiên thần nhân thấy rõ vạn giới, sưu tầm thiên hạ trẻ tuổi cường giả, thủy chung không thể tìm được tung tích của Quang Vũ Thần Đế.

Mà lần này Vọng Tiên Đài mở ra, những người này cũng mượn cơ hội Vọng Tiên Đài, sưu tầm tung tích Quang Vũ chuyển thế thân, muốn ngăn ở trong Vọng Tiên Đài, đưa chánh pháp, thay trời hành đạo.

Dù sao, Quang Vũ Thần Đế bỏ lỡ Vọng Tiên Đài, nếu như hắn chuyển thế sống lại mà nói, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho cơ hội tốt này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 967: To Gan Lớn Mật. (1)

Không chỉ là Bổ Thiên thần nhân, thậm chí ngay cả Thần Giới cũng giống như trước có đầu sỏ đang âm thầm tìm kiếm tung tích chuyển thế thân của người này, đem Thần Giới vén đến long trời lỡ đất!

Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, tương đương với phàm trần hoàng đế, bất luận kẻ nào cũng không có mang theo trên người, một mình rời đi hoàng cung cải trang vi hành, không biết bao nhiêu người muốn âm thầm giết chết hắn.

Bất quá, trước mắt tất cả mọi người không có thể xác định, Quang Vũ Thần Đế có chuyển thế hay không, có người nói hắn đã sớm chuyển thế năm sáu chục năm, cũng có người nói hắn đến nay còn trấn giữ Thần Đình, chuyển thế bất quá là hắn cố bố trí nghi trận, dời đi tầm mắt chúng nhân, dễ dàng hắn mưu đồ.

Đối với chút ít lời đồn đãi này, tất cả mọi người bán tín bán nghi, cho dù là Bổ Thiên thần nhân cũng không dám khẳng định.

Có thể tưởng tượng, nếu tin tức vị Thần Đế này chuyển thế, hơn nữa hiện ra ở Tiên Đài để lộ, thế tất trên đời khiếp sợ, sau đó nhấc lên một cuộc Tinh Phong Huyết Vũ!

- Quang Vũ Thần Đế lại thật ở chỗ này...

Giang Nam trên dưới đánh giá vị Thần Đế đã chuyển thế này, trong lòng rùng mình, Quang Vũ Thần Đế cùng hắn đi rõ ràng là cùng một lộ số, mượn Vọng Tiên Đài luyện thành Tiên Thể.

Trong cơ thể thiếu niên Quang Vũ có Tiên quang dày đặc, so sánh với Giang Nam Ngụy Tiên Thể càng thêm thuần túy, càng thêm nồng nặc, hiển nhiên hắn không giống Giang Nam như vậy. Bỏ lỡ hai thềm đá, mà là đem

508 thềm đá hết thảy lịch lãm một lần, đánh tới trên Tiên Đài!

Hơn nữa, Giang Nam có thể nhìn ra được, vị Thần Đế này không chỉ là dựa vào đi lên Vọng Tiên Đài đoạt được Tiên quang tới luyện thể, hắn thậm chí có thể chủ động luyện hóa một chút Tiên quang, tiếp tục tăng lên Tiên Thể!

Giang Nam ở trên Vọng Tiên Đài chiếm được Ngụy Tiên Thể, mà Ngụy Tiên Thể của Quang Vũ Thần Đế, chỉ sợ đã đến gần Tiên Thể chân chính!

Nếu như hắn trở lại Đế vị, Chứng Đạo thành Đế, nói không chừng hắn thật sự có hy vọng Chứng Đạo thành tiên!

Hơn nữa, Giang Nam chú ý tới, ở trong cơ thể Quang Vũ Thần Đế cũng có Hồng Mông Tử Khí lưu động, hiển nhiên hắn đã luyện thành Hồng Mông thân thể!

Tu vi của hắn cũng so sánh với Giang Nam càng thêm thâm hậu. Đã tu luyện tới Thiên Cung bát trọng viên mãn, phía sau Thiên Cung nặng nề, nối thành một mảnh, giống như một Thiên Đình mênh mông!

Nếu hắn đi ra Vọng Tiên Đài, tất nhiên có thể lập tức thành tựu Thần vị!

Nhưng mà ở trong Vọng Tiên Đài, Quang Vũ liền không có khả năng tu thành thần minh. Bởi vì Vọng Tiên Đài đối với cảnh giới trên Thần Ma có thiên nhiên áp chế, cảnh giới càng cao, áp chế càng mạnh, cho dù ngươi ở trong Vọng Tiên Đài tu luyện lâu hơn nữa, Thiên Cung bát trọng viên mãn cũng thủy chung là cực hạn của ngươi.

- Bệ hạ khi nào đi tới Vọng Tiên Đài?

Giang Nam đè khiếp sợ trong lòng hỏi.

Quang Vũ Thần Đế lại cười nói:

- Đã hơn một ngàn năm.

- Hơn một ngàn năm?

Giang Nam hít một hơi lãnh khí, trong lòng hắn đủ loại nghi ngờ rốt cục giải khai!

Ngàn năm trước, Quang Vũ Thần Đế đã từ trong thần giới rời đi, chuyển thế sống lại!

- Ngàn năm trước, Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, khi đó thọ nguyên của hắn còn chưa đi tới cuối, cho dù là Bổ Thiên thần nhân đối với hắn cũng không phải là chú ý như thế nào, bất luận kẻ nào cũng cho là Quang Vũ Thần Đế tất nhiên ở trên dưới một trăm đầu cuối cùng, chuyển thế sống lại, nhưng không nghĩ tới, hắn lại nói hơn một ngàn năm!

Hơn một nghìn năm, liền dễ dàng tham gia Vọng Tiên Đài ngàn năm trước, lấy tư chất của Quang Vũ Thần Đế, tất nhiên sẽ bị chọn vào trong đó!

Hơn nữa, nếu như hắn tiến vào Vọng Tiên Đài, chủ động đánh vỡ Trấn Tiên Đỉnh mà nói, là có thể né tránh Huyền Hoàng Lão Tổ nhìn trộm, sau đó từng bước đi lên Tiên Đài, vẫn ở lại trong Vọng Tiên Đài!

Suốt một ngàn năm thời gian, hắn thủy chung lưu ở nơi đây, nơi này có Hồng Mông Tử Khí có thể giúp hắn luyện thành Hồng Mông thân thể, lại có Cổ Tiên lưu lại Tiên quang, lấy nhãn giới kiến thức Thần Đế của hắn, dùng một ngàn năm thời gian đi nghiên cứu Tiên quang, chỉ sợ đã thấm nhuần một phần ảo diệu trong Tiên quang, có thể làm được dẫn dắt Tiên quang nhập vào cơ thể, luyện hóa cho mình dùng, đem Ngụy Tiên Thể tu luyện được đến gần Tiên Thể vô hạn!

- Bệ hạ là như thế nào làm được đã chuyển thế một ngàn năm, còn làm cho không người nào có thể phát hiện mình đã chuyển thế?

Giang Nam suy nghĩ một chút hỏi:

- Theo ta được biết, cho tới nay, tất cả mọi người cho là bệ hạ như cũ còn trấn giữ ở Thần Giới Thần Đình, mà không có bất kỳ hoài nghi. Cho dù là

hiện tại, chân thân của bệ hạ như cũ trấn giữ ở trong Thần Đình.

Cái nghi ngờ này, Giang Nam không cách nào giải đáp, cho nên chỉ có thể hỏi thăm Quang Vũ Thần Đế.

Bổ Thiên thần nhân cùng nhiều Thần Giới đầu sỏ, đều là tinh tựa như quỷ cáo, mỗi cái đều có Thần Thông không cách nào tưởng tượng, nếu Thần Đế đã chết, khẳng định khó có thể dấu diếm được bọn họ.

Nếu như ngàn năm trước Quang Vũ Thần Đế đã cho thần tính của mình chuyển thế mà nói, những lão quái vật kia nhất định sẽ có phát hiện, mà tình huống bây giờ cũng vậy, từ đầu đến cuối Quang Vũ Thần Đế trấn giữ ở trong Thần Giới Thần Đình, vì vậy những cáo già này cũng không thể phát hiện Quang Vũ Thần Đế ngay từ lúc ngàn năm trước đã chuyển thế, cho nên làm Giang Nam nghi ngờ không giải thích được.

Thế gian này, không thể nào đồng thời tồn tại hai vị Quang Vũ.

Thiếu niên Quang Vũ khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Ta ở trong thần giới, cũng có người đối với ta trung thành cảnh cảnh.

Giang Nam gật đầu, thân là Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới, dĩ nhiên có một chút người vô cùng trung thành theo đuổi, tỷ như Minh Thổ Thần Đế, thậm chí có một Thần Đình khổng lồ, vô số Thần Ma, Thần Chủ Thần Tôn nguyện ý cùng hắn chôn cùng, táng thân ở trong Minh Thổ!

- Hơn nữa người theo ta, có một vị Thần Quân, hắn là bóng của ta.

Thiếu niên Quang Vũ nhẹ giọng nói:

- Ta để cho hắn đem nhục thể của ta, luyện thành hóa thân của hắn, tùy hắn khoác thể xác của ta làm việc. Ngay từ lúc ba vạn năm trước, hắn liền bắt đầu bắt chước nhất cử nhất động của ta, mỗi tiếng nói cử động, thời gian ba vạn năm, hắn bắt chước được giống như in.

Giang Nam không khỏi có một loại cảm giác sợ hãi, Quang Vũ Thần Đế ở ba vạn năm trước liền bắt đầu bố cục, vì ngàn năm trước chuyển thế làm chuẩn bị, phòng ngừa chu đáo, quả thực chính là một nhân vật tinh tựa như quỷ!

- Tiểu đạo hữu, ta cần ngươi giúp ta một tay, mang ta rời Vọng Tiên Đài.

Thiếu niên Quang Vũ đột nhiên cười nói:

- Ngay từ lúc năm trăm năm trước, tích lũy của ta đã đạt đến cực hạn, hiện nay là thời điểm nên đi ra ngoài báo thù, ta đem một đạo Tiên quang thu trong năm trăm năm tặng cho ngươi!

Trong lòng Giang Nam áy náy, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trên Tiên Đài Cổ Tiên khai thiên tích địa lưu lại Tiên quang tia tia, là Cổ Tiên ở lúc mở thiên địa, năng lượng trong cơ thể bôn lưu bộc phát, khắc ở trong thời không lưu lại, mỗi một đạo Tiên quang sáng lạng vô cùng, trong đó ẩn chứa năng lượng khó có thể tưởng tượng.

Chương 968: To Gan Lớn Mật. (2)

Mấu chốt nhất chính là, trong những Tiên quang này ẩn chứa ký hiệu cùng đạo lý kỳ dị, đầy dẫy Tiên Đạo, Đại Đạo bao trùm ở trên Thiên Đạo!

Loại Tiên quang này hắn căn bản không cách nào thu, Tiên quang đối với hắn mà nói thật sự vô cùng cao đẳng. Bất quá Tiên quang đối với hắn thật sự rất trọng yếu, Ngụy Tiên Thể của hắn không trọn vẹn, muốn tái tiến một bước, liền chỉ có thu Tiên quang nơi này!

Quang Vũ Thần Đế nguyện ý tặng hắn một đạo Tiên quang, đây thật là khó có thể tưởng tượng, tài phú không cách nào lường được, nếu như có thể đem đạo Tiên quang này luyện hóa, nhục thể của hắn thế tất thẳng đuổi theo Quang Vũ!

Một người chỉ có một lần cơ hội tiến vào Vọng Tiên Đài, sau đó cho dù là chuyển thế sống lại, quyển thổ trọng lai, cũng không thể lần nữa đặt chân Vọng Tiên Đài, cho nên tận lực từ trong Vọng Tiên Đài cướp đoạt đến tài phú đủ nhiều mới là lẽ phải!

- Chẳng lẽ bệ hạ không sợ ta rời Vọng Tiên Đài sẽ bán đứng ngươi sao?

Giang Nam nháy mắt mấy cái nói:

- Nếu như đem vị chuyển thế Thần Đế bán cho chúng Bổ Thiên thần nhân như Huyền Hoàng Lão Tổ, bọn họ nhất định sẽ ra giá tốt.

- Ngươi có sao?

Thiếu niên Quang Vũ mỉm cười nói:

- Ngươi có tiềm lực trở thành Thần Đế, nếu như chín vị thần nhân này chưa trừ diệt, tương lai có một ngày ngươi cũng gặp phải bọn họ ám toán.

Lúc trước bọn họ Bổ Thiên, cố nhiên đáng giá tôn kính, nhưng mà hơn năm ngàn vạn năm thật sự quá lâu, lâu đến để cho bọn họ cũng mục nát, biến thành trở ngại cho chư thiên vạn giới! Tương lai ngươi sẽ cùng bọn họ đối địch, không bằng trước kết làm đồng minh. Hơn nữa, ngươi không chỉ có một vị đồng minh, mà là chín vị, chín vị Thần Đế!

Giang Nam trầm mặc chốc lát, vuốt cằm nói:

- Bệ hạ nói thật.

- Còn có một chút.

Sắc mặt Thiếu niên Quang Vũ ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Đối kháng chín vị Bổ Thiên thần nhân, ta cũng không có mười phần nắm chặc, nếu ta đời này cũng thất bại, chỉ sợ ngươi cũng khó có thể cùng bọn họ chống lại. Cho nên, ngươi tốt nhất lưu lại một đạo tàn hồn, Tiên quang của Vọng Tiên Đài có bảo vệ tàn hồn của ngươi, đợi ngươi hồi phục.

Hắn mỉm cười nói:

- Ngươi sẽ trở thành cửa ải thứ chín của Vọng Tiên Đài, người muốn đi lên Tiên Đài, thì nhất định phải đánh bại ngươi lúc này. Ta nghĩ trong ngàn trăm vạn năm sau này, rất khó có người làm được một bước này, sau này Vọng Tiên Đài, chỉ sợ phải ngừng một đoạn thời gian rất dài.

Giang Nam có chút động tâm, một người gác cửa ải cuối cùng của Tiên Đài, đỡ hàng tỉ anh hào đời sau, rất nhiều thiếu niên Thần Đế tương lai cũng sẽ bị mình đỡ, cái này xác thực để cho hắn tâm thần trì hướng!

- Không cần.

Đột nhiên Giang Nam lắc đầu, nhẹ giọng cười nói:

- Bệ hạ, ta chỉ tranh giành một đời, một đời thành tiên, cần gì phải thế thứ hai?

Thiếu niên Quang Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc, trên dưới đánh giá hắn, yên lặng gật đầu, trong lòng không biết nghĩ cái gì.

Giang Nam mở ra mi tâm, thân thể Quang Vũ Thần Đế chợt lóe lên rồi biến mất, bay vào trong Tử Phủ của hắn, ngay sau đó mi tâm của thiếu niên Thần Đế này giống như trước chợt lóe, một đạo Tiên chỉ từ mi tâm hắn bôn lưu ra, hạo hạo đãng đãng, hiện ra ở trong Tử Phủ của Giang Nam.

Thiếu niên Quang Vũ cũng không nuốt lời, quả nhiên đem một đạo Tiên quang mình tốn hao năm trăm năm mới thu được tặng cho hắn!

- Đợi Vọng Tiên Đài sắp bế hợp, Huyền Hoàng Lão Tổ sẽ kéo ngươi ra Vọng Tiên Đài, bất quá trước đó, ngươi còn cần tìm được một ngụm Trấn Tiên Đỉnh, không có tiểu đỉnh kia, ngươi cũng sẽ bị vây hãm ở chỗ này.

Quang Vũ Thần Đế phân phó nói.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, còn có chút khó có thể tin, một vị Thần Đế chuyển thế giờ phút này ẩn núp ở trong Tử Phủ của mình, mà mình lại muốn to gan lớn mật đến bao che nghịch đồ, cùng chín vị Bổ Thiên thần nhân đối nghịch, muốn đem vị chuyển thế Thần Đế này dẫn ra thế gian!

Nếu như chuyện bại lộ, đợi chờ hắn tất nhiên là một tử lộ, thậm chí vạn kiếp bất phục!

- Lá gan của ta càng lúc càng lớn... Bất quá nói trở lại, lá gan của ta vốn là rất lớn, không lớn dựa vào cái gì không sợ?

Giang Nam khoanh chân mà ngồi, bắt đầu phun ra nuốt vào tiên khí trên Tiên Đài, tiên khí mờ ảo từ trong Tiên quang tràn ra, như có như không. Tiên khí trên Tiên Đài so sánh với Vọng Tiên Đài tràn ra còn muốn nồng nặc hơn rất nhiều lần, mỗi lần hắn hô hấp, cũng có thể cảm giác được tu vi của mình đang không ngừng tăng trưởng!

- Không biết có thể thu tiên khí hay không?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Hóa Tiên Ngọc Bình bay ra, truyền đến dẫn lực kinh khủng, dẫn dắt tiên khí, sau một lúc lâu, hắn phải buông tha cho cái ý nghĩ này.

Tiên khí hư vô mờ mịt, lấy pháp lực của hắn căn bản khó có thể bắt được, không cách nào thu vào trong bình ngọc.

Loại tiên khí này, có thể bị hắn hấp thu luyện hóa, nhưng lại không cách nào thu.

- Nếu có thể thu tiên khí, sau này ta liền không cần vì linh thạch Linh Dịch tiêu hao mà phiền não.

Giang Nam thở dài, linh thạch Linh Dịch trong Tử Phủ hắn đã không nhiều lắm, qua không lâu nữa, chỉ sợ tất cả linh thạch Linh Dịch hao hết sạch, hắn liền chỉ có thể dựa vào phun ra nuốt vào thiên địa linh khí tới duy trì pháp lực tăng lên.

Phun ra nuốt vào thiên địa linh khí đề cao pháp lực, đối với cường giả pháp lực giống như Giang Nam cùng Thần Ma mà nói, quả thực chính là như muối bỏ biển, phun ra nuốt vào mấy trăm năm chỉ sợ mới có thể tăng lên một cảnh giới.

Mà hắn căn bản không có nhiều thời giờ tới tiêu xài như vậy, cho nên tiên khí liền lộ ra vẻ cực kỳ trọng yếu!

- Mặc dù không cách nào thu tiên khí, nhưng mà theo cái tốc độ này tu luyện, trước lúc rời đi Vọng Tiên Đài, ta có thể đột phá đến Hậu Thổ Thiên Cung!

Thời gian trôi qua, trong lúc vô tình lại là mấy ngày thời gian trôi qua, Giang Nam chỉ cảm thấy tu vi của mình sắp đạt tới Câu Trần Thiên Cung đỉnh, nghĩ đến qua không lâu nữa sẽ tăng lên đến cảnh giới viên mãn, đột phá Hậu Thổ Thiên Cung cũng là sắp tới, trong lòng không khỏi than thở không dứt!

Tiên quang tăng lên tốc độ tu luyện của hắn, để cho hắn một ngày công chống đỡ được thường ngày một năm khổ tu, hắn ở Tiên Đài khổ tu bốn ngày, liền tương đương với hắn giới bên ngoài khổ tu bốn năm!

Trong khoảng thời gian này, tứ đại hóa thân của hắn cùng hắn tu luyện, tiến bộ cũng là cực kỳ kinh người, Sâm La Đại Đế hóa thân đã sớm đạt tới Câu Trần Thiên Cung viên mãn, tiến vào Hậu Thổ Thiên Cung, chẳng qua là ở trong Vọng Tiên Đài, không có Thiên Đạo, vì vậy không có giáng xuống thiên kiếp.

Ma La Ma Thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân cùng Thái Dương Thần hóa thân cũng riêng phần mình đột phá, tiến vào Tử Vi Thiên Cung cảnh giới, thậm chí ngay cả Tử Vi Thiên Cung cảnh giới cũng sắp viên mãn!

Nếu có thể tái tiến một bước, ba hóa thân này sẽ đột phá đến Thiên Cung đệ lục trọng, Huyền Thanh Thiên Cung cảnh giới!

Chương 969: Nhất Tiếu Mẫn Ân Cừu

Thiên Cung tám cảnh, từng cảnh giới đều có được ý cảnh bất đồng, trong đó Câu Trần Thiên Cung trấn giữ Câu Trần Đại Đế, chủ chưởng chiến đấu, sau khi tu thành chiến lực đại tăng. Mà Hậu Thổ Thiên Cung thì chủ chưởng thần hồn, sau khi tu thành thần hồn sẽ phát sinh một chút biến hóa kỳ diệu, càng thêm tiếp cận với thần tính.

Bất quá đối với Giang Nam mà nói, hắn đã sớm luyện thành thần tính, Hậu Thổ Thiên Cung cảnh giới đối với thần hồn tăng lên, sẽ thể hiện ở thần tính tăng trưởng.

Người khác còn đang siêng năng theo đuổi thần hồn cường đại, mà hắn thật sớm luyện thành thần tính. Đây chính là điểm mạnh của Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Ở trên Tiên Đài tu luyện, loại gặp gỡ này chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, ở trước lúc Vọng Tiên Đài biến mất, có thể tu luyện nhiều một thời gian chính là lợi một thời gian.

- Tiên khí chỉ là một loại kỳ ngộ, Linh thạch Linh Dịch mới là tài nguyên trọng yếu nhất. Sau này ta phải sưu tầm linh thạch Linh Dịch nhiều hơn, mới có thể duy trì tu luyện!

Giang Nam thầm nghĩ.

Đột nhiên, tiếng cười của Hạo Thiếu Quân truyền đến:

- Vọng Tiên Đài tám quan, rốt cục bị ta đả thông! Nếu nói Minh Thổ Thần Đế, toàn là chém gió, thậm chí còn không bằng mấy vị thiếu niên Thần Đế khác. Cũng không phải không cách nào làm gì được ta sao?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đứng dậy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ

thấy một thân ảnh đắm chìm trong Thần Quang, hạ xuống đến trên Tiên Đài.

Người nọ quang mang vạn trượng, giống như một pho tượng thần nhân, cười to nói:

- Tiên Đài, nơi Tiên Nhân khai thiên tích địa, nhất định sẽ lưu lại rất nhiều bảo vật cùng tài phú! Ta thứ nhất tới đây, tài phú nơi này hết thảy sẽ thuộc về ta sở hữu! Ta chẳng những là Thần Đế trong những ảo cảnh kia, còn muốn trở thành Thần Đế thế giới thực tế, thống trị chư thiên vạn giới!

- Hạo huynh, đã lâu không gặp.

Giang Nam cười nói.

Hạo Thiếu Quân thỏa thuê mãn nguyện, đột nhiên nghe được thanh âm này, không khỏi sợ hết hồn, vội vàng theo tiếng nhìn lại, đợi thấy Giang Nam sớm đã đi tới trên Tiên Đài, sắc mặt của hắn nhất thời trở nên cực kỳ đặc sắc, phảng phất là ăn một con ruồi.

Hắn đã sớm nhận định hắn là người thứ nhất đả thông Vọng Tiên Đài, tất nhiên thứ nhất đi tới Tiên Đài, thu hoạch vinh quang trước nay chưa có, chiếu rọi cổ kim, nhận được tài phú Cổ Tiên lưu lại, sau đó thăng chức rất nhanh, từng bước thăng chức, trở thành Chư Thiên chi Đế!

Ai ngờ, sau khi hắn đặt chân Tiên Đài, lại phát hiện Giang Nam sớm đã tới đây!

- Huyền Thiên Giáo Chủ!

Giờ phút này Hạo Thiếu Quân ở trong Tiên quang đã trải qua năm trăm lần sống lại, tâm cảnh đã sớm ma luyện so sánh với trước cao minh không biết gấp bao nhiêu lần, ở sau khi khiếp sợ lập tức khôi phục như thường.

Hôm nay, đã có rất ít chuyện tình có thể làm cho tâm linh hắn chấn động, nhưng mà Giang Nam trước hắn một bước đi tới Tiên Đài, vẫn là để cho tâm cảnh của hắn chấn động.

- Giáo chủ tới đây lúc nào?

Hắn tâm cảnh bình phục, trong mắt chiến ý hừng hực, thanh âm trầm giọng nói.

- Đã bốn ngày.

Giang Nam thấy quanh thân hắn có vô số dị tượng sôi trào, một Đế Hoàng hư ảnh di động hiện ở hư không phía sau hắn, vạn tộc quỳ lạy, Thần Ma triều kiến, rộng lớn mạnh mẽ, giống như một bức họa Cổ lão, hiển nhiên Hạo Thiếu Quân ở năm trăm lần sống lại này có kinh nghiệm phi phàm, tâm cảnh đã đạt tới một trình độ cực cao, dưỡng thành khí độ Duy Ngã Độc Tôn!

- Ta đang nói cao xử bất thắng hàn, chưa từng nghĩ Hạo huynh lại cũng có thể tới đây.

Trong lòng Giang Nam âm thầm than thở, cười nói.

- Bốn ngày...

Trong lòng Hạo Thiếu Quân máy động, hắn ở trong Tiên quang trải qua năm trăm lần sống lại, kinh nghiệm vô cùng phong phú, đem công pháp của mình hoàn thiện, khai sáng Đế cấp công pháp xuất thần, sau đó dùng thời gian một trăm thế nghiên cứu Tiên Đạo, lĩnh ngộ ra công pháp gần Tiên.

Sau đó hắn lại cùng tám vị thiếu niên Thần Đế trải qua khổ chiến, đẫm máu chém giết, thiên tân vạn khổ, ở trong công kích của chư vị thiếu niên Thần Đế đau khổ kiên trì, cuối cùng mới đi đến một bước này.

Không nghĩ tới, Giang Nam đã sớm chờ ở chỗ này, hơn nữa đã có bốn ngày!

- Giang giáo chủ, ngươi quả nhiên là kình địch của ta!

Hạo Thiếu Quân khôi phục đến cảnh giới tâm bình tĩnh, trong mắt lại lộ ra vẻ thận trọng, nhẹ giọng nói:

- Giáo chủ, ngươi có điều không biết, ta ở trong Tiên quang kinh nghiệm năm trăm lần sống lại, trong đó có khoảng sáu mươi tám thế, ta là chết ở trong tay của ngươi. Ngươi đánh chết ta mấy lần, nếu so với những Thần Tôn Thần Quân khác đánh chết ta thêm ở chung một chỗ còn nhiều hơn.

Giang Nam lẳng lặng lắng nghe, Hạo Thiếu Quân tiếp tục nói:

- Bất quá đến thế sáu mươi chín, ta liền chuyển bại thành thắng, đem ngươi đánh chết! Sau đó ở từng thế tiếp theo, ngươi ở trước mặt ta quả thực không đáng giá nhắc tới, nhiều lần chết ở trong tay của ta! Ta đã hoàn toàn đi ra bóng ma của ngươi, vô luận ngươi có thành tựu gì, cũng không cách nào ảnh hưởng đến ta, tâm cảnh của ta, đã vô địch!

Giang Nam nhoẻn miệng cười, an ủi:

- Hạo huynh, không cần khẩn trương...

- Ta không có khẩn trương!

Hạo Thiếu Quân cắt đứt lời của hắn, cười lạnh nói:

- Năm trăm thế, ngươi chỉ đánh bại ta sáu mươi tám thế, mà lúc khác hết thảy là chết ở trong tay của ta, ta vì sao phải khẩn trương? Khẩn trương chính là ngươi mới đúng!

Giang Nam tức cười nói:

- Trong ảo cảnh đánh bại ta, trăm ngàn lần cũng không cần kiêu ngạo. Trên thực tế đánh bại ta, một lần cũng là đủ rồi. Hạo huynh nhiều lần nhắc tới trong ảo cảnh đánh bại ta bao nhiêu lần, hiển nhiên là cũng không nắm chặc có thể ở trên thực tế thắng được ta, ngươi còn nói không có khẩn trương?

Đế Hoàng phía sau Hạo Thiếu Quân tức giận, vô số Thần Ma rối rít quát lên giận dữ, phảng phất khiển trách Giang Nam đại nghịch bất đạo, dám can đảm đối kháng Đế Uy.

- Ngươi ở đây tiến bộ, ta cũng tiến bộ, cho dù là Tiên quang, cũng không cách nào mô phỏng ra thành tựu tương lai của ta. Tiền đồ không biết, vận mệnh không thể nắm lấy. Đây mới là địa phương tu sĩ đối với tương lai ước mơ nhất. Hạo huynh, ngươi thật không cần khẩn trương.

Giang Nam tiếp tục an ủi:

- Ta lại không phải là người xấu tội ác tày trời gì, sao lại khắp nơi nhằm vào ngươi? Dĩ nhiên, ngươi cũng không cần khắp nơi nhằm vào ta. Chúng ta vẫn có thể hòa bình chung đụng.

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân lạnh lùng nói:

- Hòa bình chung đụng? Thế gian này, Thần Đế chỉ có một, nhất định ở trong hai người ta và ngươi!

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Ngươi đem Thần Giới ngũ đại Thần Quân đặt nơi nào? Ngươi muốn đi lên Thần Đế vị, địch nhân trực tiếp nhất không phải là ta, mà là bọn hắn. Huống chi, Vọng Tiên Đài ngàn năm một lần, mỗi cách ngàn năm liền mở ra một lần, hai trăm vạn năm qua, vô số thiên tài cũng từng tiến vào Vọng Tiên Đài, chỉ sợ cũng có người đã từng du ngoạn sơn thuỷ qua nơi đây, bọn họ trước ta và ngươi một bước, những người này chỉ sợ cũng là đại địch của Hạo huynh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 970: Ngay Cả Ngươi Cũng Đoạt. (1)

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân hòa hoãn xuống, Đại Đế hư ảnh tức phía sau bình thường trở lại, hàng tỉ Thần Ma bình tĩnh trở lại, dừng một chút, Hạo Thiếu Quân thản nhiên nói:

- Giang giáo chủ nói không sai, mặc dù ta đã từng thua ở trong tay của ngươi, nhưng mà vì vậy tâm cảnh tu vi tiến nhanh, mượn áp lực của ngươi đột phá. Ta và ngươi ở giữa ân oán, cũng không phải là không chết không thôi.

Giang Nam thử dò xét nói:

- Ta và ngươi biến chiến tranh thành tơ lụa, nhất tiếu mẫn ân cừu?

Hạo Thiếu Quân hừ lạnh một tiếng, ác cảm đối với hắn trong lúc vô tình trừ khử một phần, thản nhiên nói:

- Không phải là biến chiến tranh thành tơ lụa, cũng không phải là nhất tiếu mẫn ân cừu, mà là ta đã không đem ngươi để ở trong lòng!

- Hạo huynh quả nhiên có khí độ, năm trăm lần sống lại tạo nên tâm thái vô địch như Hạo huynh!

Giang Nam cười ha ha, vỗ tay than thở, đột nhiên nói:

- Hạo huynh, chúng ta hóa giải ân oán, hiện tại tiểu đệ muốn nói chánh sự một chút.

Vẻ mặt Hạo Thiếu Quân khẽ nhúc nhích nói:

- Giang giáo chủ có chuyện gì, không ngại nói rõ.

- Cướp bóc!

Khí thế của Giang Nam đột nhiên trán phóng, khí huyết phun ra, trong chớp mắt tịch quyển Tiên Đài, đem Tiên Đài hóa thành huyết hải, sóng lớn mênh mông, kinh người chí cực!

Hắn giống như một Thần Đế trong huyết hải, ép hướng Hạo Thiếu Quân, cất tiếng cười to nói:

- Hạo huynh, cướp bóc vạn chúng mong đợi đã đến giờ! Đem bảo bối trên người của ngươi, hết thảy giao ra đây! Ngươi bắt được bảo vật, tâm pháp của ngươi, linh thạch Linh Dịch, pháp bảo của ngươi, hết thảy cũng phải giao cho ta! Dĩ nhiên, ngươi có thể giữ lại quần lót nhỏ của ngươi!

Hạo Thiếu Quân ngẩn ngơ, đột nhiên giận tím mặt, quát lên:

- Ngươi mới vừa rồi còn nói biến chiến tranh thành tơ lụa...

- Biến chiến tranh thành tơ lụa xong liền không cho ta cướp bóc ngươi? Đây là cái đạo lý gì?

Thân thể Giang Nam vừa động, không gian chấn động, có một loại xu thế Địa ngục vạn giới hiện lên, thiên địa lật úp, hướng Hạo Thiếu Quân đấu đá bay đi, một ấn lật lên rơi xuống, thiên địa lật úp đột nhiên hội tụ trong một chưởng của hắn!

Sâm La Ấn!

Đây là Sâm La Ấn, nhưng cùng Sâm La Ấn nguyên bản đại hữu bất đồng, mà trải qua hắn cải tiến, uy lực càng hơn trước!

Mặc dù hắn không có kinh nghiệm năm trăm lần sống lại, nhưng cùng tám vị thiếu niên Thần Đế chiến đấu, cũng làm cho hắn thu hoạch rất nhiều, đối với mình từ trước tu luyện công pháp cũng đề luyện một phen, để cho uy lực Thần Thông mạnh hơn!

Hạo Thiếu Quân thiếu chút nữa bị hắn làm giận đến Đạo Tâm thất thủ, Giang Nam thế tới hung mãnh, khiến cho hắn phải toàn lực chống lại.

- Quân Lâm Thiên Hạ!

Hắn một chưởng đón nhận Giang Nam, trong thoáng chốc làm cho người ta phảng phất thấy một Thần Đế di động hiện ở trên bầu trời chư thiên vạn giới, thống trị Bát Hoang Lục Hợp, chư thiên vạn giới!

Oanh...

Không gian Tiên Đài chấn động, hai đại cao thủ trẻ tuổi một kích toàn lực, so sánh với Thần Ma giao thủ còn muốn kinh khủng, chẳng qua là, tùy ý lực lượng của bọn họ là cường đại bực nào, cũng không có thể rung chuyển Tiên quang trên Tiên Đài chút nào.

Tiên quang đem công kích dư ba của hai người dễ dàng ở giữa liền hấp thu, để cho công kích của bọn hắn không có thể lan đến gần những địa phương khác.

Giang Nam vượt thân cắt vào trong uy thế Quân Lâm Thiên Hạ của Hạo Thiếu Quân, giơ lên một chưởng, cơ hồ đem Đế Hoàng phía sau hắn cắt thành hai nửa, hắn một chưởng này rõ ràng là vận dụng Thiên Đao đại thần thông, Thiên Đao áo nghĩa bị hắn dung hợp đến trong chưởng, chỗ cường đại của Ngụy Tiên Thể, để cho hắn đối với Thiên Đạo cảm xúc hơn xa thường nhân!

- Giang giáo chủ, ta để ngươi kiến thức thực lực chân chính của ta! Khí Thôn Thiên Hạ!

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân ngưng trọng, cảm nhận được áp lực thực lớn, đột nhiên hít vào một hơi thật dài, hắn khẽ hấp này không phải chuyện đùa, phảng phất hóa thân thành một đầu cự thú, có xu thế một miệng đem thiên địa vạn vật hết thảy cắn nuốt!

Trong lúc phun ra nuốt vào, Đạo âm nổ tung, Giang Nam thậm chí cảm giác được mình bị kéo vào trong Thần Thông này của hắn, muốn bị đạo Thần Thông này sinh sôi chấn vỡ!

Một kích kia của Hạo Thiếu Quân hung mãnh chí cực, so sánh với lúc ở Trung Châu Xã Tắc Đồ còn muốn cường đại bốn năm lần, hiển nhiên hắn đã đem Đạo lộ của bản thân viên mãn, không hề giống như trước ngây ngô như vậy nữa!

Giang Nam há mồm rống to, tiếng hô như chuông, âm ba hóa thành một Thiên Đạo Bảo Chung cạch một tiếng vang thật lớn, hai loại âm ba Thần Thông va chạm, hai hai trừ khử.

Xuy...

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay ra, hóa thành một tòa Thiên Địa Nhân kiếm trận. Đem Thiên Địa Nhân hết thảy gắn vào trong kiếm trận, ba kiếm chém liên tục.

Hạo Thiếu Quân cười lạnh, thân thể run lên, song chưởng hợp lại, chợt quát lên:

- Bát Hoang Lục Hợp, Duy Ngã Độc Tôn!

Lực lượng mênh mông như nước thủy triều trùng kích mọi nơi, đem ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm đánh bay.

- Giang giáo chủ, ta nhẫn ngươi đã lâu! Ngươi đã muốn đánh nhau, ta liền cùng ngươi đánh. Đánh cho ngươi nhận thua mới thôi! Ta muốn để cho ngươi biết, ngươi mặc dù tiến bộ, mặc dù thiên tư hơn người, nhưng ta thủy chung ở trên ngươi, ngươi thủy chung thua kém ta một bậc! Lãm Thước Kiều!

Hạo Thiếu Quân dắt tay một dẫn, vô số hắc thước từ trong cơ thể hắn bay ra, hóa thành một đạo thước kiều, oanh một tiếng áp tới đỉnh đầu Giang Nam, mà ở dưới thước kiều, rõ ràng là một đạo Tinh Hà.

Tinh Hà tính của thước kiều, hết thảy hướng Giang Nam đè xuống!

Giang Nam tức cười, đột nhiên đỉnh đầu hiện ra Vạn Phật Tháp, đem Tinh

Hà cùng thước kiều nâng lên, không cách nào rơi xuống, cười nói:

- Hạo huynh, ngươi năm trăm thế sống lại, sẽ không chỉ có chút tiền vốn này chứ? Nếu như chỉ có như vậy mà nói, ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta. Đem thủ đoạn ẩn giấu của ngươi sử dụng đi ra đi.

- Như ngươi mong muốn!

Hơi thở của Hạo Thiếu Quân đột nhiên biến đổi, trong Đế Hoàng Thần Thể của hắn, xông ra một loại khí tức làm Giang Nam quen thuộc. Lật tay trong lúc đó, vô số đạo văn cấu kết tổ hợp, hóa thành một lễ trượng, một trượng hướng Giang Nam quét tới.

Một trượng này quét tới, Chư Thiên lui tránh, nhất pháp phá vỡ vạn pháp, tựa như một bụi thần thụ bao phủ Chư Thiên, dễ dàng trong lúc đó liền phá vỡ Thiên Đạo Thần Thông Vạn Phật Tháp của Giang Nam!

- Thông U Thần Đế?

Giang Nam thất thanh nói.

- Không phải là Thông U Thần Đế!

Hạo Thiếu Quân cười ha ha, tiến sát từng bước, lễ trượng ép xuống, hung mãnh chí cực, bất kỳ Thần Thông ở trước mặt lễ trượng này phảng phất là sơ hở chồng chất, cho dù là Thiên Đạo Thần Thông, cũng không cách nào đỡ một trượng oai, cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, ta ở trong năm trăm thế này, đã sớm đem tiềm năng của Đế Hoàng Thần Thể khai phá sạch sẻ, từ trước, Đế Hoàng Thần Thể của ta mô phỏng đủ loại viễn cổ hung thú, thiên biến vạn hóa. Mà hiện tại, ta đem công pháp hoàn thiện, mô phỏng không còn là viễn cổ hung thú, mà là Thần Đế đứng đầu vạn giới, thống trị vạn giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 971: Ngay Cả Ngươi Cũng Đoạt. (2)

Lễ trượng vô cùng hung mãnh, Hạo Thiếu Quân một trượng nơi tay, bình định vạn giới, rất có uy thế của Thông U Đạo Nhân, làm cho Giang Nam liên tiếp lui về phía sau!

- Hạo Thiếu Quân không hổ là nhân vật kiệt xuất nhất Trung Thiên thế giới!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Hạo Thiếu Quân cường đại ngoài dự liệu của hắn, thậm chí ngay cả Thần Đế cũng có thể mô phỏng, hắn hiện tại nghiễm nhiên là thiếu niên Thông U Thần Đế thứ hai, một trượng phá vạn pháp!

- Hạo huynh, thực lực của ngươi đúng là có tiến bộ nhảy vọt, bất quá còn thiếu hụt một chút đau khổ, vậy để cho ta trở thành chín chín tám mươi mốt khó khăn của ngươi, không ngừng thúc giục ngươi tiến bộ a!

Giang Nam trường thanh cười một tiếng, đỉnh đầu Thần Quang phun ra, tứ đại hóa thân đi ra, công kích như phô thiên cái địa rơi xuống, nếu như Hạo Thiếu Quân là Thông U Thần Đế thật, Giang Nam tự nhiên sẽ không vận dụng loại thủ đoạn này, mà là vừa lên tới chính là Vô Úy Ấn đánh bại đối phương, bởi vì coi như là Đế cấp Thần Thông, cũng sẽ bị Thông U Thần Đế khắc chế, đối với hắn chỗ dùng không lớn.

Nhưng Hạo Thiếu Quân dù sao cũng không phải là Thông U, hắn lấy Đế Hoàng Thần Thể tới bắt chước Thông U Đạo Nhân, mặc dù giống như in, thậm chí ngay cả Thần Thông cũng khiến cho tựa như khuông, nhưng thủy chung thiếu hụt loại sát lực gần như vô địch của Thông U Đạo Nhân.

Tứ đại hóa thân của Giang Nam vừa ra, Hạo Thiếu Quân lập tức không địch lại, bất quá Hạo Thiếu Quân đúng là rất cao, đột nhiên thân thể chấn

động, hơi thở đột nhiên thay đổi, Phiêu Miểu Như Vân, bàn tay một phen, chính là một bức họa rộng lớn mạnh mẽ triển khai!

Cảnh Thiên Thần Đế Thần Thông!

- Đế Hoàng Thần Thể thật là một loại thể chất kỳ lạ, không cần tu luyện Thần Đế công pháp, là có thể thi triển ra Thần Thông chí cường của bọn họ!

Giang Nam than thở không dứt, hiện ra ba mặt tám cánh tay, cùng tứ đại hóa thân vây đánh Hạo Thiếu Quân, mười đạo Sâm La Ấn đánh nát bức họa, Ma La Ma Thần hóa thân, Thái Dương Thần hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân lập tức tiến lên, vây bắt Hạo Thiếu Quân quyền đấm cước đá, trong khoảnh khắc liền đem Hạo Thiếu Quân đánh cho sưng mặt sưng mũi!

Hạo Thiếu Quân rống giận, hơi thở lần nữa phải biến đổi, lần này rõ ràng là Cửu Tiêu Thần Đế Thần Thông, pháp lực mênh mông cuồn cuộn, giống như Thiên Hà bôn lưu từ trên trời cao đổi chiều xuống!

Nhưng mà, hắn vẫn khó tránh khỏi bị Giang Nam vây đánh, hắn liên tục đánh ra tám loại biến hóa, đem Thần Thông sở trường nhất của Thần Vũ, Tôn Viêm, Địa Hoàng, Ngọc Chân… thi triển ra, không thể bảo là không sợ hãi người, nhưng mà Giang Nam một đường từ Thông U đánh tới Minh Thổ, tám thiếu niên Thần Đế bị hắn phóng ngã bảy người, đối với Thần Thông của mấy vị Thần Đế này hiểu rõ sâu đậm, vô luận Hạo Thiếu Quân đánh ra Thần Thông của vị Thần Đế nào, vẫn là tránh không được bị hành hung.

Cuối cùng, Hạo Thiếu Quân đánh ra Minh Thổ Thần Đế Thần Thông, vừa thấy mặt, liền bị Giang Nam phá vỡ.

- Hạo huynh, chỉ sợ Minh Thổ Thần Đế là nhường ngươi, ngươi căn bản không có nắm chặc đến tinh hoa Thần Thông của hắn.

Giang Nam vây bắt Hạo Thiếu Quân quyền đấm cước đá, hảo tâm nhắc nhở.

- Giang giáo chủ, đây là ngươi ép ta!

Hắn đột nhiên biến đổi khí tức lần nữa, trong lòng Giang Nam cả kinh, chỉ thấy lúc này khí tức của Hạo Thiếu Quân lại cùng hắn độc nhất vô nhị, khí huyết tăng vọt mười lăm lần, xuất thủ liền là Sâm La Ấn của hắn!

- Nguyên Thai Ấn, Huyền Thai Ấn cùng Sâm La Ấn?

Giang Nam thất thanh nói:

- Ngay cả Thần Thông của ta cũng bị ngươi mô phỏng đi ra? Đế Hoàng Thần Thể, quả nhiên phi phàm!

Hạo Thiếu Quân cười lạnh:

- Ngươi kinh ngạc còn ở phía sau! Vô Úy Ấn!

Sâm La Ấn đột nhiên biến đổi, thân thể Hạo Thiếu Quân cao xa, Thần Quang phun ra, ngay sau đó trong Thần Quang có một đạo Tiên quang bay lên, không sợ vô địch, đem tứ đại hóa thân của Giang Nam hết thảy đánh bay, một ấn ngang nhiên đi tới trước mặt Giang Nam!

- Ta lấy chiêu thức mạnh nhất của ngươi tới công kích ngươi, Giang giáo chủ, bản thân ta muốn nhìn ngươi có thể qua cửa ải này hay không!

Trong mắt Giang Nam chớp động quang mang hưng phấn, cười ha ha, giống như trước một thức Vô Úy Ấn đón nhận:

- Thần Thông của ta, ngay cả mình cũng có thể đánh chết, huống chi ngươi bất quá chẳng qua là bắt chước ta?

Oanh!

Hạo Thiếu Quân bay ra ngoài, ngay sau đó tứ đại hóa thân của Giang Nam vọt tới, tính cả bản thể Giang Nam, vây bắt hắn ra sức đánh.

Tiên khí trên Tiên Đài cực kỳ nồng nặc, mặc dù Vô Úy Ấn cực kỳ hao phí pháp lực, nhưng ở mấy hơi thở trong lúc đó, pháp lực của bọn hắn liền hết thảy khôi phục tới trạng thái đỉnh.

Hạo Thiếu Quân rống giận, lần lượt phá vỡ xu thế vây công, nhưng một lần lại một lần bị Giang Nam vây khốn, hổn hển nói:

- Họ Giang, có gan ngươi đừng dùng hóa thân!

Giang Nam tức cười:

- Hóa thân cùng ta chính là nhất thể. Vì sao không có thể động dụng?

Bá…

Một đạo Hóa Tiên Thần Quang chà tới, chà đi quần áo trên người Hạo Thiếu Quân.

- Hạo huynh, ngươi tính toán giữ lại quần lót nhỏ trên người của ngươi, hay là giữ lại bảo vật của ngươi?

Giang Nam cười nói.

Hạo Thiếu Quân hận đến ngứa răng, nhìn thấy Hóa Tiên Thần Quang lần nữa chà tới, không khỏi rống giận, thân thể đột nhiên biến đổi, hóa thành một Ma Thần thiên thủ thiên túc, ngàn cánh tay lần lượt thay đổi, đối chiến Hóa Tiên Thần Quang.

Đột nhiên một tòa Tạo Hóa Thần Lâu hiện lên, trong lầu phun ra Thần Quang, vặn vẹo thân thể Ma Thần này, đánh về nguyên hình.

Bá!

Thân thể Hạo Thiếu Quân chợt lạnh, quần áo mất đi, chỉ còn lại có quần xi-líp còn mặc trên người.

- Họ Giang, cho dù miệng ngươi ói liên hoa, lão tử không bao giờ tin lời của ngươi nữa!

Hắn vừa tức vừa giận, giận dữ hét.

Ánh mắt Giang Nam bất thiện, hừ lạnh nói:

- Hạo huynh, xem ra ngươi là coi quần lót nhỏ của ngươi trọng yếu hơn so với pháp bảo của ngươi a, đã như vậy, kia tiểu đệ liền chà nó, để cho tiểu đệ của ngươi giương cánh bay xa!

Hắn đang muốn một đạo Thần quang chà đi quần lót cuối cùng trên người Hạo Thiếu Quân, đột nhiên Tiên quang trong Vọng Tiên Đài tuôn ra lay động, lại có một người đi ra Tiên quang, đi tới trên Tiên Đài.

Trong lòng Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân giật mình, chỉ thấy người tới vóc người dĩnh dài anh tuấn, chân đạp một tòa thập nhị phẩm Liên Đài, Long Phượng nhiễu thân, hai mắt trong như gương.

- Tử Ngọc Đạo Nhân! Hắn cũng đả thông Vọng Tiên Đài? Thiên Đạo truyền nhân, đúng là không phải chuyện đùa!

Thực lực của Tử Ngọc Đạo Nhân Giang Nam cũng không rõ ràng lắm, nhưng mà hắn lại biết Đạo Vương Đại thế giới Đạo Kim Ngọc Bàn là kinh khủng bực nào!

Mặt ngọc bàn này uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi, suýt nữa chém Đạo cơ của hắn, cơ hồ trở thành bệnh kín trong cơ thể hắn không thể chữa khỏi!

Thậm chí, ngay cả tồn tại như Minh Thổ Thần Đế, ở lúc độ Đế kiếp cũng không khỏi không hướng Đạo Vương lão tổ thỏa hiệp, khiến cho hắn mất đi cơ hội Vấn Đỉnh Tiên Đạo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 972: Giáo Chủ Hung Mãnh. (1)

Một Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông, là có thể để cho hắn dựng ở thế bất bại, cộng thêm ở trong Vọng Tiên Đài sống lại năm trăm thế, chỉ sợ ngay cả tám thiếu niên Thần Đế đều không thể phá vỡ đại thần thông này của hắn!

Tử Ngọc Đạo Nhân đi lên Tiên Đài, ánh mắt hơi hơi nhăn lại, rơi vào trên người Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân, hiển nhiên hắn cũng không ngờ rằng, đã có người trước hắn một bước tới đây.

- Ha hả, xem ra Đế lộ không tịch mịch !

Thân hình hắn phiêu khởi, vượt thân cắt vào trong hai người, đồng thời hướng Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân công tới, cười lạnh nói:

- Lưỡng hổ tranh nhau, không bằng tam hùng tranh bá!

- Tử Ngọc đạo hữu, ngươi cùng ta liên thủ, hắn còn gì phải sợ?

- Vậy thì ngay cả ngươi cũng đoạt!

Pháp lực của Giang Nam cùng tứ đại hóa thân cuồn cuộn, Thần Thông phô thiên cái địa, đem Tử Ngọc Đạo Nhân cũng cuốn vào vòng chiến, cười lạnh nói.

Ba người ở trên tiên đài đánh đập tàn nhẫn, đã có Tử Ngọc đạo nhân đầy đủ sức lực gia nhập, Hạo Thiếu Quân cũng không có cảm giác được mình giảm bớt bất luận áp lực gì, Tử Ngọc đạo nhân cũng không phải là chỉ công kích Giang Nam, ngay cả hắn cũng đồng loạt công kích.

Hơn nữa càng thêm mấu chốt chính là, ở trước mặt hai đại cao thủ trẻ tuổi, chỉ mặc một cái quần nhỏ tham gia trận ác chiến này, để cho hắn nhận lấy áp lực tâm lý thật lớn.

Mà hắn hết lần này tới lần khác giờ phút này đáp ứng không xuể, bị hai đại cao thủ làm cho căn bản không có thời gian đổi một bộ quần áo, để cho Hạo Thiếu Quân phiền muộn không thôi.

- Xuất sư bất lợi, gặp được ai không tốt, hết lần này tới lần khác gặp phải thư sinh biến thái họ Giang này, thằng này là ý định áp chế ta một đời một thế sao?

Mà Tử Ngọc đạo nhân vừa động thủ, cũng lập tức cảm giác được áp lực khó có thể tưởng tượng, tuy Hạo Thiếu Quân bị Giang Nam khắc chế, nhưng mà thực lực của hắn so với mình tuyệt đối không kém, thần thông thay đổi liên tục, nhất là Hạo Thiếu Quân mô phỏng khí tức cùng thần thông của Giang Nam, nhất thức Vô Úy Ấn đại thần thông, thậm chí có tiền vốn uy hiếp được Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông của hắn!

Đạo Kim Ngọc Bàn là căn bản của hắn, phòng ngự mạnh nhất, công kích mạnh nhất, luyện hóa mạnh nhất, đạo thần thông này bị khắc chế, để cho hắn có chút cảm giác bó tay bó chân!

Hắn ở trên Vọng Tiên Đài kinh nghiệm 500 lần trọng sinh, vi chính là tìm kiếm phương pháp xử lý phá giải Đạo Kim Ngọc Bàn, hắn là bị Đạo Vương chọn trúng, kỳ vọng bồi dưỡng hắn thành Thần Đế, bởi vậy mới đưa hắn vào Vọng Tiên Đài.

Bất quá, Tử Ngọc đạo nhân cũng là tâm cao khí ngạo, thế hệ tâm cao ngất, hắn tài hoa tuyệt đại, tự nhiên không cam lòng bị người bài bố, mà muốn thoát khỏi Đạo Vương khống chế, cách tốt nhất tự nhiên là lĩnh ngộ ra pháp môn càng tốt hơn, siêu thoát Thiên Đạo, siêu thoát Đạo Kim Ngọc Bàn.

Nhưng mà 500 lần trọng sinh, hắn ở trong năm tháng dài dòng buồn chán, lĩnh ngộ vạn pháp, nhưng lại thủy chung không thể siêu thoát Đạo Kim Ngọc Bàn. Thủy chung ở dưới Đạo Kim Ngọc Bàn điều khiển.

Chuyến đi Vọng Tiên Đài, tuy không thể để cho hắn đạt thành mong muốn, nhưng mà hắn thu hoạch cũng không như bình thường, trở thành

người thứ ba đặt chân tiên đài, thậm chí cũng khai thác ra Đế cấp thần thông thuộc về mình!

Chỉ là, Đế cấp thần thông của hắn so sánh với Đạo Kim Ngọc Bàn mà nói, vẫn là muốn thua kém rất nhiều. Hạo Thiếu Quân có thể uy hiếp được Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông, hoàn toàn chính xác để cho hắn giật mình.

Cũng may Hạo Thiếu Quân chỉ là tâm tình vô địch, thiếu khuyết vô địch mà không sợ. Vô Úy Ấn của hắn chỉ tốt ở bề ngoài, mặc dù có uy hiếp, nhưng gây uy hiếp với hắn cũng không lớn.

Trên Tiên đài, cho hắn áp lực lớn nhất còn không phải Hạo Thiếu Quân, mà là Giang Nam.

Tử Ngọc đạo nhân vốn coi hai người này là đại địch. Hắn ở trước khi tiến vào tiên môn là cùng Hạo Thiếu Quân tranh phong, thủy chung không cách nào cầm xuống Hạo Thiếu Quân, đợi cho lúc Giang Nam xuất hiện triển lộ chín đại thiên đạo thần thông, hắn lại muốn đem Giang Nam cầm xuống thẩm vấn lai lịch thiên đạo thần thông của hắn, nhưng không ngờ Giang Nam người đông thế mạnh, chỉ có thể để cho hắn không giải quyết được gì.

Mà bây giờ, hắn rốt cục kiến thức đến chiến lực của Giang Nam, vô cùng kinh người, thậm chí còn trên Hạo Thiếu Quân, để cho sáu thành lực chú ý của hắn không thể không đặt ở trên người Giang Nam, đối với Hạo Thiếu Quân công kích ngược lại thiếu đi một tí.

Ba người ở trên tiên đài đại chiến, giết đến thiên hôn địa ám, nếu Giang Nam liên thủ Hạo Thiếu Quân công kích Tử Ngọc đạo nhân, Tử Ngọc đạo nhân liền chịu không nỗi, nếu Giang Nam liên thủ Tử Ngọc đạo nhân công kích Hạo Thiếu Quân. Hạo Thiếu Quân cũng kháng không nổi, nếu Hạo Thiếu Quân liên thủ Tử Ngọc đạo nhân, tuy Giang Nam có thể ngăn cản, nhưng cũng nhịn không được liên tiếp bại lui.

Bá…

Lúc Hạo Thiếu Quân công hướng Tử Ngọc đạo nhân, một ngụm Hóa Tiên Ngọc Bình bay ra, Tử Ngọc đạo nhân đang đối kháng Hạo Thiếu Quân, đột nhiên chỉ cảm thấy trên người mát lạnh, đạo bào của mình dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa, hóa thần tiên quang kia quay chung quanh hắn đảo quanh, nội y bên trong cũng bị Thần Quang xoát đi, để cho hắn chỉ còn lại có một cái quần lót, không khỏi giận dữ.

Hắn chú trọng phòng ngự, đạo bào cùng quần áo trên người đều là thần minh cấp pháp bảo, trên cổ treo khuyên tai ngọc tử, thẻ bài cùng đai lưng ngọc bên hông đều là bảo vật uy lực kinh người, giờ phút này vậy mà Thần Quang một cuốn, hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Để cho hắn căm tức nhất chính là, mình rõ ràng trở nên đồng dạng cùng Hạo Thiếu Quân, ngoại trừ một cái quần lót che giấu ra, địa phương khác của thân thể đều sạch sẽ bóng bẩy.

Giang Nam đem bảo bối trên người Tử Ngọc đạo nhân bới ra tinh quang, cười nói:

- Tử Ngọc đạo hữu, hoặc là giữ lại bảo vật của ngươi, hoặc là giữ lại quần lót của ngươi, ngươi tuyển cái nào?

Sắc mặt Tử Ngọc đạo nhân có chút biến thành màu đen, hắn có thấy người dùng tánh mạng uy hiếp người khác, muốn người khác giao ra bảo bối, bái kiến dùng vợ người khác bức hiếp, bái kiến cản đường cướp bóc, nhưng vẫn là lần đầu nhìn thấy dùng quần lót người khác đến uy hiếp.

- Hạo huynh, Giang giáo chủ thực lực cao minh, chỉ sợ so ta và ngươi đều cao hơn một đường!

Ánh mắt Tử Ngọc đạo nhân chớp động, cao giọng đề nghị nói:

- Bắt giặc trước bắt vua, giết sói đánh sói đầu đàn, chưa trừ diệt hắn, chúng ta sẽ bị hắn tiêu diệt từng bộ phận!

Hạo Thiếu Quân cũng đối với hành vi của Giang Nam cực kỳ căm tức,

quát:

- Tử Ngọc đạo hữu nói có lý!

Hai người bọn họ tề tâm hợp lực, vây công Giang Nam, Giang Nam lập tức cảm thấy áp lực bạo tăng, mặc dù là Tứ đại hóa thân của hắn đều xuất hiện, cũng không cách nào ngừng xu thế liên tiếp bại lui.

Một chọi một mà nói, hắn có thể thắng qua hai người, nhưng mà hai người liên thủ, hắn cũng có chút chống đỡ nổi rồi, bất quá Tử Ngọc đạo nhân cùng Hạo Thiếu Quân muốn bắt lấy hắn, trong thời gian ngắn cũng không cách nào làm được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 973: Giáo Chủ Hung Mãnh. (2)

Ba vị thiếu niên cường giả ở trên tiên đài tranh hùng, giết đến thiên hôn địa ám, đột nhiên tiên quang bắt đầu khởi động, trên tiên đài lại nhiều ra một người, Tử Ngọc đạo nhân thấy thế không khỏi đại hỉ, vội vàng cao giọng nói:

- Mục Sơn sư huynh, cùng một chỗ diệt trừ Giang giáo chủ!

Người đến đúng là Huyền Hoàng Học cung Thiên Đạo truyền nhân Mục Sơn, đã trải qua Vọng Tiên Đài 500 lần trọng sinh, để cho Mục Sơn trở nên càng thêm trầm ổn, từ trong bóng ma sư đệ sư muội chết đi ra.

Tâm cảnh của hắn trở nên càng thêm thành thục, có một loại khí độ trầm ổn như núi, xử sự không sợ hãi.

Huyền Hoàng Học cung chính là thánh địa nổi danh nhất đời này, trong đó không chỉ có Thượng Cổ Viễn Cổ chư thánh lưu lại học thức, thậm chí còn có Huyền Hoàng lão tổ tự mình tọa trấn.

Mà Huyền Hoàng lão tổ thì được xưng người học thức phong phú nhất dưới đời này, có Thông Thiên Triệt Địa chi năng, tri thức trong lồng ngực hắn bao hàm toàn diện, mặc dù là Thần Đế công pháp cũng có được rất nhiều.

Mục Sơn thân là Huyền Hoàng lão tổ truyền nhân, toàn lực bồi dưỡng đệ tử, cũng là một trong những người thực lực mạnh nhất của Chư Thiên vạn giới, hắn thậm chí tinh thông Thông U, Cửu Tiêu, Địa Hoàng, Thần Vũ… các loại Thần Đế công pháp trấn thủ Vọng Tiên Đài này!

Đế Hoàng thần thể Hạo Thiếu Quân chỉ là mô phỏng thần thông những Thần Đế này, mà hắn lại đem công pháp những vị Thần Đế này học được một lần!

Có thể nói, ở đây bên trong nhiều người như vậy, nội tình của Mục Sơn thâm hậu nhất, mặc dù là Giang Nam so với hắn cũng thua kém rất nhiều, nếu không Mục Sơn cũng không thể giết đến trên tiên đài, cùng bọn họ đứng chung một chỗ!

Mục Sơn nghe Tử Ngọc đạo nhân kêu gọi, ngẩng đầu nhìn ba người đang bên trong ác chiến, chỉ thấy hai gia hỏa chỉ mặc quần cộc đang vây công Giang Nam, làm cho trong mắt của hắn không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Hừ, thích dị trang. . .

Mục Sơn hừ nhẹ một tiếng, đối với ba người không hề để ý tới:

- Cởi sạch quần áo sức chiến đấu liền càng mạnh hơn nữa sao? Ta cũng không tin. . .

Hạo Thiếu Quân cùng Tử Ngọc đạo nhân đầy bụng ủy khuất, hận không thể lập tức nhảy ra ngoài cùng hắn tranh luận cái gì gọi là thích dị trang, cái gì gọi là cởi sạch quần áo sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa.

Chỉ là hai người bọn họ thật vất vả mới chiếm cứ thượng phong Giang Nam, không bỏ được buông tha cho cái ưu thế này.

Mục Sơn khoanh chân mà ngồi, lẳng lặng dẫn dắt tiên khí tu luyện. Cơ hội khó được, Vọng Tiên Đài chẳng biết lúc nào sẽ đóng cửa, ẩn nấp hư không, có thể hấp thụ nhiều một ít tiên khí, liền có thể nhiều tăng trưởng một phần tu vi!

- Ba người này hỗn chiến không ngừng, tốc độ tu vi tăng trưởng nếu so với ta còn muốn tấn mãnh!

Rất nhanh, Mục Sơn liền phát hiện đến điểm này, tuy Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân, Tử Ngọc đạo nhân ác chiến, nhưng mà tu vi tiến cảnh lại không có chút rơi xuống nào, chiến đấu khiến cho bọn hắn điên cuồng mang tất cả tiên khí trên đài tiên, phát huy tất cả tiềm lực của mình, tăng lên tu vi, mưu cầu đem người khác đè xuống.

- Thì ra là thế. Có thể leo lên tiên đài, quả nhiên đều không thể khinh thường, ba người này rõ ràng là ý định mượn nhờ áp lực lẫn nhau, làm cho mình đột phá!

Hắn nghĩ đến đây, thân hình lập tức bạo lên, sát nhập bên trong chiến đoàn.

Hắn gia nhập chiến trường, vậy mà hướng ba người Giang Nam thống hạ sát thủ, thậm chí đối với Tử Ngọc đạo nhân cũng không lưu tình chút nào!

Lúc này đây, chỗ cường đại của Mục Sơn rốt cục hiển hiện ra. Từng loại Thần Đế cấp công pháp ở trong tay hắn tách ra, thay phiên như ý, nhất là thời điểm hắn cùng Hạo Thiếu Quân liên thủ, hai người sử xuất đồng dạng Đế cấp thần thông, uy năng tăng vọt, mặc dù là Giang Nam cũng không dám đón đỡ, chỉ có thể tránh lui!

Chiến đấu đến hậu kỳ, Mục Sơn cùng Hạo Thiếu Quân tâm ý tương thông, hai người vậy mà liên thủ, cộng đồng thi triển Đế cấp thần thông, liên tục hướng Giang Nam cùng Tử Ngọc đạo nhân đánh tới, muốn trước đem hai người bọn họ diệt trừ, đào thải ra khỏi cục.

- Tử Ngọc đạo hữu, liên thủ tiêu diệt hai thằng này, phát nổ bọn hắn!

Giang Nam đề nghị nói.

Tử Ngọc đạo nhân hừ lạnh một tiếng, trên miệng đối với đề nghị này của Giang Nam từ chối cho ý kiến, bất quá hắn cũng nhìn ra tình thế nguy cấp, nếu không liên thủ, hắn cũng khó trốn vận rủi.

Ở bên trong tiên quang thềm đá cuối cùng của Vọng Tiên Đài, ánh mắt Minh Thổ Thần Đế lộ ra thần sắc có nhiều thú vị, hướng Liên Nguyệt Thánh nữ nói khẽ:

- Tốt công pháp, hảo công pháp. Ta thả ngươi vượt qua kiểm tra, thực sự không phải là bởi vì thực lực của ngươi, mà là xem trên mặt mũi vị Thần Đế khai sáng môn công pháp này kia.

Hắn buồn vô cớ thở dài, tiên quang hình thành thân thể tan rã, thấp giọng nói:

- Tinh Quang đại đế, muôn đời hùng kiệt, đủ để cùng chúng ta đặt song song, khi hắn còn sống không có thể đi vào Vọng Tiên Đài, hôm nay có thể xem như mãn nguyện rồi. . .

Liên Nguyệt Thánh nữ im lặng, đem tiên quang dẫn dắt nhập vào cơ thể, lấy lại bình tĩnh, cất bước đi ra tiên quang, leo lên tiên đài.

Lần này nàng tiến vào Vọng Tiên Đài, ngoại trừ vì chính mình cầu tiền đồ, còn có là hoàn thành nguyện vọng của Tinh Quang đại đế, chứng minh Tinh Quang đại đế cả đời không kém gì người, cái tín niệm này chèo chống nàng ở trong tiên quang 500 lần trọng sinh, một đường theo Thông U Thần Đế đánh tới Minh Thổ Thần Đế.

Mà bọn người Thông U Thần Đế cũng không khó xử nàng, nhìn thấy nàng thi triển tuyệt học, thường thường tự động nhượng bộ, dùng bày ra tôn kính đối với vị Thần Đế đã qua đời kia.

Bọn hắn kính chính là kinh thế chi tài từ một tiểu thế giới xuống dốc đi ra, Tinh Quang đại đế, mà không phải là Liên Nguyệt Thánh nữ, cho rằng nếu đổi lại Tinh Quang đại đế đến đây, tất nhiên cũng có thể vượt qua kiểm tra.

Đây là Thần Đế tương tích, đối với một điểm này, Liên Nguyệt Thánh nữ cũng là biết đến nhất thanh nhị sở.

- Đây là làm sao vậy?

Liên Nguyệt Thánh nữ leo lên tiên đài, không khỏi ngẩn ngơ, lập tức khuôn mặt đỏ bừng, cơ hồ muốn rời khỏi tiên đài, chỉ thấy trên tiên đài bốn người không ngừng hỗn chiến, mỗi người đều cực kỳ cường đại, tuyệt không kém hơn nàng, nhưng mà trong bốn người này, hết lần này tới lần khác có ba người vậy mà chỉ mặc một cái quần nhỏ, thậm chí ngay cả Huyền Hoàng Học cung đệ tử Mục Sơn ổn trọng nhất, giờ phút này cũng để trần.

- Liên Nguyệt Thánh nữ, Giang giáo chủ hung mãnh, ngươi không được qua đây, nếu không quần áo của ngươi khó bảo toàn!

Mục Sơn dù sao cũng trung hậu một ít, nhìn thấy Liên Nguyệt Thánh nữ leo lên tiên đài, vội vàng kêu lớn.

- Một đám thích dị trang!

Liên Nguyệt Thánh nữ gắt một cái, đối với bọn họ làm như không thấy, dẫn dắt tiên khí tu luyện.

- Rốt cục đột phá!

Hạo Thiếu Quân đột nhiên mừng rỡ, ở thời khắc mấu chốt này, hắn rốt cục mượn áp lực của đám người Giang Nam, hơn nữa tiên khí hùng hồn đột phá, nhất cử xông vào Tử Vi Thiên Cung cảnh giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 974: Giáo Chủ Phát Uy. (1)

Ở đột phá cảnh giới có một lần suy yếu kỳ, cũng là cảnh giới tăng trưởng, mà tu vi không cách nào đuổi theo tạo thành pháp lực trống không, nếu ở những địa phương khác, muốn vượt qua suy yếu kỳ, lấy nội tình của Hạo Thiếu Quân, thấp nhất cũng cần khổ tu mấy tháng.

Nhưng mà ở trên Tiên Đài, tiên khí tràn ngập, mấy hơi thở liền để cho hắn vượt qua suy yếu kỳ, tiến vào Tử Vi Thiên Cung sơ kỳ.

Thiên Cung ngũ trọng, Tử Vi Thiên Cung!

Vốn lấy thực lực của Hạo Thiếu Quân, đối mặt Giang Nam hơi lộ vẻ yếu kém, nhưng mà lần này đột phá cảnh giới, lại làm cho tu vi thực lực của hắn tăng lên gấp bội, đủ để trấn áp quần hùng!

Tồn tại cấp độ như bọn họ này, vốn là tu vi chênh lệch không lớn, tư chất ngộ tính cùng tu luyện công pháp chênh lệch cũng không lớn, cảnh giới tăng lên, tu vi thực lực gấp bội, là có thể để cho người đi trước đột phá kia chiếm cứ ưu thế khổng lồ, trấn áp quần hùng!

Nếu là ở ngoại giới, bọn họ muốn đột phá, phải tốn hao mấy năm cho tới hơn mười năm thời gian, nhưng mà ở trong Tiên Đài, một ngày khổ tu liền đồng đẳng với trước một năm khổ tu, đột phá một cảnh giới tốn hao thời gian rút ngắn thật lớn!

Nhất là bốn người hỗn chiến, lại càng kích thích tiềm lực tiềm năng của mình, tốc độ luyện hóa tiên khí cũng xa so sánh với lúc tầm thường nhanh hơn rất nhiều, thời gian đột phá ngắn hơn!

- Lúc tới vận chuyển!

Hạo Thiếu Quân mừng rỡ trong lòng, đang muốn hướng Giang Nam, Tử

Ngọc Đạo Nhân cùng Mục Sơn Đạo Nhân hạ sát thủ, đột nhiên trong lòng máy động, chỉ thấy Giang Nam cơ hồ ở cùng thời khắc đó cũng đột phá, tăng lên tới Thiên Cung nhị trọng, Hậu Thổ Thiên Cung cảnh giới!

Mà cùng lúc đó, hai người Tử Ngọc Đạo Nhân, Mục Sơn cũng lần lượt đột phá, điên cuồng phun ra nuốt vào tiên khí, mấy hơi thở liền riêng phần mình vượt qua suy yếu kỳ!

Bốn người nhất thời cảm giác được lực công kích của đối thủ đại tăng, pháp lực hùng hậu vô cùng, uy lực Thần Thông so sánh với lúc đầu mạnh gấp đôi, chỉ đành phải kêu khổ một tiếng, tiếp tục khổ chiến không dứt.

Tám quan cuối cùng của Vọng Tiên Đài, đào thải lần lượt cường giả, rất nhiều người ở cửa của Thông U Đạo Nhân liền bị loại bỏ. Cường đại như Ma La Thập, Lạc Hoa Âm, Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân cùng Ngọc Chân Thượng Nhân, cũng không thể ở dưới tay Thông U Đạo Nhân kiên trì bao lâu.

Mặc dù chiến lực của Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, Tiểu Nguyên Quân, Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng Ngọc Chân Thượng Nhân cường đại chưa từng có, không thua Liên Nguyệt Thánh Nữ, chỉ bất quá chỉ bằng vào thực lực cường đại còn chưa đủ để đi qua tám quan cuối cùng này.

Thông U Đạo Nhân một cây lễ trượng phá tẫn thiên hạ Thần Thông, cho dù võ lực của bọn họ cường thịnh trở lại. Không có tới độ cao như thiếu niên Thần Đế, liền không cách nào đi qua trạm kiểm soát.

Về phần cường giả cấp bậc như Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế tiểu hòa thượng này, so sánh với đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn hơi không bằng, tự nhiên cũng không cách nào vượt qua.

Trừ lần đó ra, là đệ tử bảy vị Bổ Thiên thần nhân khác, bảy người này thiên tư cao tuyệt, không thua những người đi lên Tiên Đài kia. Hơn nữa uy lực pháp bảo mạnh hơn, là Thiên Đạo chí bảo chế phẩm, Thiên Đạo Thần Thông càng là đối với những Thần Thông khác, bao gồm Đế cấp Thần

Thông đều có được khắc chế thật lớn.

Nhưng Lâu Huân đến từ Càn Khôn Đại Thế Giới bởi vì Hóa Tiên Ngọc Bình bị Giang Nam cướp đi. Thực lực đại giảm, mới vừa gặp phải Thông U Đạo Nhân không có hai hiệp liền bị càn quét xuất cục.

Chỉ một cửa ải Thông U Đạo Nhân này, liền giải quyết năm người trong bảy người, trong đó bao gồm sư huynh của Diệu Đế tiểu hòa thượng Diệu Nguyên Thượng Nhân, cũng không thể vượt qua cửa ải này.

Chỉ có Huyền Trúc Nguyệt đến từ Thiên Ý Đại Thế Giới, chưởng khống ba ngụm Thiên Ý Tru Tiên Kiếm kia, cùng Ứng Nguyên Đạo Nhân đến từ Ứng Long Đại Thế Giới thông qua cửa ải Thông U Đạo Nhân này.

Một cửa ải thông, quan quan thông, thiếu niên Thần Đế khác tu vi cùng Thông U Đạo Nhân xê xích không nhiều, hai người Huyền Trúc Nguyệt cùng Ứng Nguyên đánh tới quan thứ tám, gặp phải thiếu niên Minh Thổ Thần Đế, lúc này mới bị đào thải ra khỏi cục, tiếc một bước chi sai, không có thể đi tới trên Tiên Đài.

Vọng Tiên Đài khôi phục lại bình tĩnh, mặc dù mọi người bị loại bỏ xuất cục, nhưng cũng không có rời đi, từng cái từng cái bắt đầu hấp thu tiên khí từ trong Tiên Đài tràn ra, mượn cơ hội tu luyện, tăng lên tu vi.

Mặc dù tiên khí nơi này không nhiều, không bằng Tiên Đài tiên khí nồng nặc, nhưng mà tốc độ tu luyện so với bọn hắn trong ngày thường phải nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Rất nhiều người cũng nhân cơ hội đột phá, riêng phần mình tăng lên cảnh giới, có ít người thì âm thầm hối hận, hận mình không có thể sớm hấp thu Tiên quang tu luyện, nếu không tám quan cuối cùng liền nói không chừng có thể vượt qua.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên Tiên Đài, Tiên quang bốc hơi, tiên khí lượn lờ, từng cái từng cái thân ảnh chợt ẩn hiện ra, Thần Quang từ

trên Tiên Đài phun ra, chiếu rọi giữa không trung, sáng như ban ngày.

Nơi đó đang long tranh hổ đấu, thấy vậy mọi người hoa mắt thần diêu, đó là cường giả có thể so với thiếu niên Thần Đế ở tranh phong, từng loại từng loại Thần Thông trán phóng, sáng lạng nhiều màu, chẳng qua là mọi người dưới đài, vô duyên nhìn thấy bức cảnh tượng này.

- Có thể thấy mấy vị thiếu niên Thần Đế tranh phong, cho dù chết, đời này cũng coi như đáng giá.

Đột nhiên có người thở dài, ánh mắt nhìn về phía trong Tiên Đài tràn đầy ước mơ, thấp giọng nói:

- Huyền Hoàng Lão Tổ chủ chưởng Vọng Tiên Đài đã hơn năm ngàn vạn năm, hơn năm ngàn vạn năm, chỉ có tám thiếu niên Thần Đế đi tới cuối Tiên Đài, mà đời này lại có bốn năm người có thể đi lên Tiên Đài, bốn năm người này cũng là thiếu niên Thần Đế a. . .

Những người khác nghe vậy, rối rít gật đầu, tâm trí hướng về, không có thời đại nào thoáng cái hiện ra nhiều tuổi trẻ cường giả có thể so với thiếu niên Thần Đế như vậy, mà hiện tại thoáng cái liền xuất hiện bốn năm người, đây là thịnh thế chi tướng, giống như trước cũng là loạn thế chi tướng!

- Không biết người nào có thể thắng được, thành người thứ nhất?

Bất quá nếu những người này nhìn thấy bốn người trên Tiên Đài vung tay, lại có ba chỉ mặc quần lót nhỏ, cả người trần như nhộng, chỉ sợ liền sẽ không tâm trí hướng về như vậy.

- Hừ, đi lên Tiên Đài liền rất giỏi sao?

Hoang Cảnh Thiếu Tôn hừ lạnh một tiếng, bễ nghễ mọi người:

- Từ khi Huyền Hoàng Lão Tổ chủ chưởng Vọng Tiên Đài tới nay, trải qua hai mươi bảy Thần Đế, đi tới Vọng Tiên Đài Thần Đế cũng bất quá chỉ có tám người, mười chín Thần Đế khác không có tới nơi đây, mà bọn họ vẫn

trở thành Thần Đế ! Có thể thấy được, sự do người làm, trèo lên Tiên Đài hay không, cũng có cơ hội Chứng Đạo thành Đế! Chẳng qua là người đi lên Tiên Đài tỷ lệ lớn hơn một chút mà thôi, cũng không có gì đặc biệt hơn người!

Mọi người nghe vậy, trong lòng rùng mình, rối rít gật đầu đồng ý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 975: Giáo Chủ Phát Uy. (2)

- Thiếu Tôn kiến văn rộng rãi!

Ứng Nguyên cao cao đứng ở trên Vọng Tiên Đài, cách Tiên Đài chỉ có hai bước, không cách nào tới trước một bước, cất cao giọng nói:

- Mà ở trước lúc Huyền Hoàng Lão Tổ chủ chưởng Tiên Đài, ít cũng trăm lần Thần Đế, những Thần Đế này cũng không tiến vào Vọng Tiên Đài. Trong bọn họ, thậm chí có người đã Chứng Đạo thành tiên! Có thể thấy được Tiên Đài cũng không phải là tiêu chuẩn phán đoán một người có thể Chứng Đạo thành Đế hay không!

Có người thấp giọng nói:

- Đó là chuyện tình thời xa xưa, thời xa xưa ở trước lúc Thiên Đạo nghiền nát, chư thiên vạn giới ta trải qua tràng diệt thế Thiên Đạo nghiền nát kia, chuyện khi đó đã không thể nào khảo chứng.

- Nói trở lại, chư thiên vạn giới ta đã có hơn năm ngàn vạn năm không có người có thể Chứng Đạo thành tiên . So với những vũ trụ khác, ví dụ như Đại Tây Thiên Phật Giới, Thiên Giới phải kém sắc một bậc, thậm chí ngay cả địa ngục vạn giới cũng không bằng. . .

Mọi người trầm mặc, qua một lúc lâu, có người thấp giọng nói:

- Ta nghe có một vị tiền bối nói, chư thiên vạn giới ta sở dĩ lâu như vậy không người nào có thể Chứng Đạo thành tiên, chủ yếu là bởi vì Thiên Đạo có thiếu, Thiên Đạo có tư. Chín vị Bổ Thiên thần nhân kia cố nhiên là ngăn trở chư thiên vạn giới tan vỡ, nhưng mà bọn hắn luyện thành chín đại chí bảo, để cho Thiên Đạo có tư, cho nên mới không người nào có thể thành tiên. . .

Hắn còn chưa có nói xong, đột nhiên một ánh đao sáng như tuyết hiện lên. Linh dương đeo giác, vô tích có thể tìm ra, ánh đao chợt lóe tiếp xúc, đầu người này nhất thời rơi xuống đất, máu tươi phóng lên cao!

Mọi người trong lòng cả kinh, chỉ thấy đỉnh đầu kia cùng nửa đoạn thân thể đột nhiên bay lên, hoảng hốt chạy ra Vọng Tiên Đài, viễn độn bay đi.

Thiên Đao trôi lơ lửng ở giữa không trung, Thiên Đạo truyền nhân Ngỗi Giới Đạo Nhân đến từ Hồng Hoang Đại Thế Giới hừ lạnh một tiếng, nhìn chung quanh một lần, thản nhiên nói:

- Miệng không che đậy, dám can đảm nói xấu Thiên Đạo, lần này chỉ là trừng phạt nho nhỏ, lần sau nếu như còn dám hồ ngôn loạn ngữ, chém không tha!

Mọi người câm như hến, bọn họ cũng không phải sợ Ngỗi Giới Đạo Nhân Thiên Đao, mà là đối với vị lão tổ sau lưng của hắn kia trong lòng còn có kính sợ.

Đột nhiên, hư không chấn động, thiên địa nổ vang, thời không mênh mông của cả Vọng Tiên Đài đang run rẩy, làm lòng người kính sợ.

- Vọng Tiên Đài muốn ẩn nặc hư không !

Có người cao giọng quát lên.

Nơi xa, thời không thành từng mảnh mênh mông dần dần ẩn nặc, từ trong ánh mắt của bọn họ hóa thành tấm thành tấm hư vô, trong lòng mọi người chấn động, tòa Vọng Tiên Đài này ngàn năm mới mở ra một lần, hôm nay rốt cục muốn biến mất!

- Đáng tiếc, thủy chung không thể đặt chân Tiên Đài, làm người ta thương tiếc chung thân. . .

Có người thở dài nói.

Mà ở trên Tiên Đài, Giang Nam cũng không khỏi lo lắng, Trấn Tiên Đỉnh của hắn đã bị Minh Thổ Thần Đế hủy diệt, mà sở dĩ hắn hướng Hạo Thiếu Quân xuất thủ, trừ là muốn cùng Hạo Thiếu Quân tỷ thí ra, cũng là muốn mượn cơ hội cướp bóc Trấn Tiên Đỉnh của Hạo Thiếu Quân.

Bất quá chuyện tình phát sinh phía sau ngoài dự liệu của hắn, không nghĩ tới Tiên Đài lại ra hai người Tử Ngọc Đạo Nhân cùng Mục Sơn, để cho kế hoạch của hắn thất bại!

- Nếu không có Trấn Tiên Đỉnh, không cách nào rời Vọng Tiên Đài, ta chỉ có thể bị vây ở chỗ này, muốn đi ra ngoài liền chỉ có đợi thêm ngàn năm nữa, đợi đến Vọng Tiên Đài mở lại lần sau!

Hắn ý muốn bứt ra đi, ở trước lúc Huyền Hoàng Lão Tổ truyền ra bọn họ Vọng Tiên Đài từ trên người những người khác cướp Linh Lung Trấn Tiên Đỉnh, không ngờ giờ phút này Hạo Thiếu Quân, Mục Sơn cùng Tử Ngọc Đạo Nhân căn bản không tha hắn rời đi, các loại Thần Thông hướng hắn oanh khứ, nếu hắn bay lên trời, thế tất sẽ bị ba người này ở giữa không trung oanh giết!

- Ba vị đạo hữu, các ngươi đây là ép ta hạ sát thủ!

Giang Nam tức giận quát lên.

- Giang giáo chủ, đừng xem mình quá cao!

Tử Ngọc Đạo Nhân chỉ một ngón tay, Đạo Kim Ngọc Bàn bay lên, hướng hắn trùm tới, cười lạnh nói:

- Ngươi vẫn là lưu lại a, ta còn cần mượn ngươi cho ta áp lực, giúp ta nhanh chóng tăng lên tu vi!

- Giang giáo chủ, cần gì nóng lòng rời đi? Chẳng lẻ ngươi sợ?

Hạo Thiếu Quân cười ha ha nói.

Trong mắt Giang Nam hung quang chợt lóe, trong con ngươi Thần Quang nhất thời mai một, quy về Hỗn Độn hư vô!

Sau một khắc trong mắt của hắn Hỗn Độn rung chuyển, Hồng Mông mở ra, ba người Hạo Thiếu Quân, Tử Ngọc Đạo Nhân cùng Mục Sơn nhất thời cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt trước nay chưa có, vội vàng riêng phần mình rống giận, toàn lực thúc dục pháp bảo của mình, triển khai phòng ngự!

Oanh,….

Giang Nam một ấn bay ra, ấn pháp khai thiên, răng rắc một tiếng đem Ngọc Bàn đại thần thông của Tử Ngọc Đạo Nhân oanh nát bấy, một chưởng ấn ở trên người Tử Ngọc Đạo Nhân, Đạo Nhân kia trong miệng máu tươi cuồng phun, bay ra ngoài!

Phía sau lưng hắn huyết nhục nổ tung, vô số xương gảy ối chao từ trong cơ thể bắn nhanh ra, xương gảy như tên, mọi nơi loạn xạ!

- Diệt thế!

Giang Nam xoay người đảo qua, đón nhận một đạo Thần Võ đại thần thông của Mục Sơn công tới, Mục Sơn muộn hanh nhất thanh, quanh thân vô số đạo văn bá bá bá từ trong cơ thể phun ra, rõ ràng là bị một kích kia của hắn đem tất cả đạo văn trong cơ thể nặn ra bên ngoài cơ thể!

Oanh…

Vô số đạo văn của Mục Sơn ở một sát na này mai một, một chưởng này của Giang Nam, cơ hồ đem tu vi của hắn phế bỏ!

- Hạo huynh, ngươi còn muốn cản ta sao?

Con ngươi của Giang Nam tử khí lưu động, đột nhiên rơi vào trên người Hạo Thiếu Quân.

Trong lòng Hạo Thiếu Quân rùng mình, chỉ thấy Giang Nam sải bước từ bên cạnh hắn đi qua, cất bước đi xuống Tiên Đài.

Trên Vọng Tiên Đài, từng trẻ tuổi cường giả bắt đầu biến mất, Huyền Hoàng Lão Tổ mượn Linh Lung Trấn Tiên Đỉnh định vị phương vị của bọn hắn, lấy pháp lực to lớn khôn cùng, đưa bọn họ từ trong Vọng Tiên Đài mạnh mẽ truyền ra.

- Hiên Vi, để cho ta tiến vào mi tâm Tử Phủ của nàng!

Giang Nam không có thời gian đi cướp lấy Trấn Tiên Đỉnh của những người khác, cấp tốc hướng Thi Hiên Vi bay đi, Thi Hiên Vi trong lòng vừa động, không kịp ngẫm nghĩ, mở ra mi tâm Tử Phủ của mình, sau một khắc Giang Nam hóa thành một đạo phi hồng, đầu nhập trong Tử Phủ của nàng.

Hô….

Thi Hiên Vi chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, bị một cổ pháp lực mênh mông cuồn cuộn mạnh mẽ na di ra Vọng Tiên Đài, hiện ra trong Huyền Hoàng Học Cung.

Bá bá bá…

Đạo đạo nhân ảnh xuất hiện, rất nhanh tất cả mọi người bị truyền ra Vọng Tiên Đài, Giang Nam từ trong Tử Phủ của Thi Hiên Vi đi ra, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy ban đầu tiến vào Vọng Tiên Đài có hơn một ngàn người, mà hiện tại chỉ có hơn sáu mươi người sống đi ra Vọng Tiên Đài, trong mười thành, có thể sống sót ngay cả một thành cũng chưa tới!

Cùng tương đối, người chết trên Vọng Tiên Đài là ít nhất, mà người trong Thần Ma thí nghiệm tràng cùng rừng cây chết nhiều nhất, tuyệt đại đa số cao thủ là chết ở hai địa phương này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 976: Xảy Ra Chuyện Lớn! (1)

- Hơn một ngàn người, chỉ thành tựu hơn sáu mươi người, mười chết hơn chín, con đường cường giả, không phải là dễ dàng đi như vậy. . .

Trong lòng Giang Nam âm thầm cảm khái.

Tử Ngọc Đạo Nhân cùng Mục Sơn bị hắn đánh cho bị thương, bất quá hai người đúng là mạnh đến nổi kinh khủng, cũng không bị đả kích trí mệnh, trước lúc bị truyền ra Vọng Tiên Đài, hai người bọn họ đã mượn tiên khí trên Tiên Đài phục hồi như cũ.

Giang Nam quét hai người một cái, thầm nghĩ:

- Pháp lực của ta vẫn còn không đủ mạnh, uy năng của hai đạo đại thần thông Vô Úy Ấn khai thiên, diệt thế, không thể thôi phát toàn diện. Nếu có thể thôi phát hết thảy, đánh chết hai người này cũng không khó khăn.

Trong lòng hắn có chút tiếc hận, nhưng những người trên Tiên Đài kia là khiếp sợ bực nào, cho dù là Liên Nguyệt Thánh Nữ vẫn không có xuất thủ tham chiến, giờ phút này cũng hướng hắn xem ra, đôi mắt đẹp chớp động, tựa hồ suy tính thực lực của hắn.

- Ở trong Vọng Tiên Đài, thiên kiếp của ta bị Tiên Đạo áp chế, không thể nào bộc phát, hôm nay rời Vọng Tiên Đài, cổ thiên kiếp này sẽ lặp lại !

Trong lòng Giang Nam cả kinh, cảm ứng được trong tối tăm có cổ năng lượng ba động, thậm chí ngay cả Trấn Tiên Đỉnh treo cao ở trên bầu trời Huyền Hoàng Học Cung cũng tản mát ra một cổ ba động tối tăm. Để cho hắn kinh hãi, tựa hồ thiên kiếp của mình bất cứ lúc nào có thể động đến miệng Trấn Tiên Đỉnh này, ầm ầm đem mình trấn giết!

- Ở loại địa phương như Huyền Hoàng Học Cung đến gần Trấn Tiên Đỉnh

này độ kiếp, tuyệt đối sẽ dẫn động lực lượng Trấn Tiên Đỉnh chân chính, chỉ sợ một tia một luồng, ta cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cái trán hắn toát ra mồ hôi lạnh, hết sức áp chế tu vi cảnh giới của mình, đột nhiên một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn từ dưới chân hắn hiện lên, hóa thành một tòa Liên Đài, đem Giang Nam bao ở trong đó, che đậy Thiên Cơ.

Rốt cục, Giang Nam cảm giác được hơi thở thiên kiếp dần dần tiêu tán, lúc này mới thầm thở dài.

Giữa không trung, Trấn Tiên Đỉnh lẳng lặng trôi nổi, tràn ngập thiên uy, mà ở bầu trời Trấn Tiên Đỉnh. Thần dương Thiên Nhãn kia cổn động hạ xuống, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, tựa hồ muốn nhìn thấu hắn, đem tất cả bí mật trong nội tâm của hắn thấy rõ ràng. Để cho bí mật của hắn không chỗ nào che dấu !

Trong lòng Giang Nam cũng không khỏi có chút khẩn trương, hắn là người thứ nhất đi lên Tiên Đài. Lại dùng hai thức Vô Úy Ấn đánh bại Mục Sơn cùng Tử Ngọc Đạo Nhân, nhất định sẽ khiến cho Huyền Hoàng Lão Tổ chú ý!

- Huyền Hoàng Lão Tổ đang sưu tầm Quang Vũ!

Trong lòng hắn vạn phần thấp thỏm, Quang Vũ Thần Đế đang ẩn núp trong Tử Phủ của hắn, nếu bị vị Huyền Hoàng Lão Tổ này nhìn thấu, chỉ sợ mình trăm miệng cũng không thể bào chữa, nhất định sẽ bị Bổ Thiên Thần đang nổi giận này xử tử!

- Không biết Huyền Hoàng Lão Tổ có thể nhìn thấu Tử Phủ của ta hay không?

Bất quá, bộ dáng của Quang Vũ Thần Đế trong Tử Phủ hắn lại không một chút lo lắng, như cũ dù bận vẫn ung dung, thản nhiên tự đắc.

Bá…

Giang Nam cảm giác được một cổ thần thức vô cùng cường đại quét tới, từ trong không gian Tử Phủ của mình quét qua, bất quá lúc đạo thần thức này quét qua Quang Vũ Thần Đế lại không có chút trở ngại nào, phảng phất Quang Vũ căn bản không tồn tại, cũng không có lưu ý đến sự hiện hữu của hắn.

Tiếp theo, thần thức quét toàn thân Giang Nam, thậm chí ngay cả hạt thật nhỏ trong huyết mạch hắn cũng không có bỏ qua, bị cổ thần thức này xâm lấn, đem hàng tỉ không gian vô cùng nhỏ quét nhìn một lần!

Giang Nam không có bất kỳ chống cự, cổ thần thức này chính là thần thức của Huyền Hoàng Lão Tổ, căn bản không phải hắn có thể ngăn cản, tùy ý hắn kiểm tra.

Cổ thần thức này quét toàn thân của hắn, ngay sau đó lại sâm nhập vào trong tất cả pháp bảo, thấy rõ không gian trong pháp bảo, cũng không có bất kỳ phát hiện, lúc này mới thu hồi.

Ngay sau đó, Thần dương Thiên Nhãn này lại cổn động hạ xuống, rơi vào trên người Hạo Thiếu Quân, sau đó ngay cả Tử Ngọc Đạo Nhân, Liên Nguyệt Thánh Nữ, thậm chí ngay cả Mục Sơn cũng bị con mắt này nhìn chăm chú.

Rất nhanh, hơn sáu mươi người liền bị con mắt này quét nhìn một lần, Huyền Hoàng Lão Tổ không có bất kỳ phát hiện, thu hồi ánh mắt, lúc này Đa Văn Thánh Nhân cất bước đi ra, sắc mặt ngưng trọng, cao giọng nói:

- Thế gian sắp có đại kiếp, Huyền Hoàng Học Cung ta đại khai sơn môn, quảng chiêu môn đồ, che chở chúng sanh. Chư vị là nhân tài của chư thiên vạn giới, nếu gia nhập Huyền Hoàng Học Cung ta, tương lai trong đại kiếp cũng có thể có một chút tự vệ chi đạo.

- Đại kiếp?

Mọi người giao đầu tiếp nhĩ, nghị luận rối rít, có người cao giọng hỏi:

- Đa Văn Thánh Nhân, ngươi nói chẳng lẽ là Quang Vũ Kỷ Kiếp?

Có ít người nghe vậy, âm thầm gật đầu, một Thần Đế làm một kỷ, kể từ khi thần nhân Bổ Thiên đến nay, đã qua hai mươi bảy kỷ, mỗi lần Thần Đế băng hà, cũng sẽ phát sinh một trường hạo kiếp, rung chuyển kéo dài mấy trăm năm, không biết bao nhiêu người chết thảm, bao nhiêu cường giả vẫn lạc!

Thậm chí ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng ở trong kỷ kiếp xuất thủ, trấn áp tà ma!

Quang Vũ Thần Đế thọ nguyên sắp hết, kỷ kiếp đúng là gần tới, không thể lạc quan!

Đa Văn Thánh Nhân lắc đầu nói:

- Quang Vũ Kỷ Kiếp, bất quá là một trong những đại kiếp sắp đến, so với kiếp số chân chính, coi như là nhỏ.

Mọi người không khỏi động dung, kỷ kiếp đã là đại kiếp bao phủ chư thiên vạn giới, mà Đa Văn Thánh Nhân lại nói Quang Vũ Kỷ Kiếp chẳng qua là một phần trong đại kiếp sắp đến, như vậy đại kiếp chân chính sẽ là cái gì?

Lại có người hỏi:

- Địa ngục Ma Tộc đang đợi Quang Vũ Thần Đế băng hà, sau đó cử binh xâm lấn, hôm nay đã chiếm cứ Tiểu Quang Minh Giới làm cứ điểm xâm nhập chư thiên vạn giới ta! Đa Văn Thánh Nhân nói, chẳng lẽ là địa ngục xâm lấn chi kiếp?

Đa Văn Thánh Nhân lắc đầu nói:

- Địa ngục xâm lấn chi kiếp, cũng chỉ là một phần của trận đại kiếp kia. Trận đại kiếp kia to lớn, là các ngươi không thể tưởng tượng, cho dù là Bổ Thiên lão tổ, cũng có thể vẫn lạc chi nguy. Lão tổ thôi diễn Thiên Đạo, thấy

rõ quỹ tích vũ trụ vạn giới vận hành. Phát hiện trường hạo kiếp này to lớn, đem vạn vật chúng sanh, hết thảy bao quát trong đó, không người nào có thể thoát khỏi kiếp nạn, cho dù là Bổ Thiên thần nhân cũng không thể tránh thoát! Lần này Huyền Hoàng Học Cung ta đại thu môn đồ, chính là cùng chư vị thiếu niên anh hùng, chung tay ngăn cửa ải khó.

Mọi người mặc nhiên, ngay cả Huyền Hoàng Lão Tổ là Bổ Thiên Thần nhân cũng có thể vẫn lạc, đúng là có thể được xưng hạo kiếp. Chỉ là kỷ kiếp cũng phải chết vô số người, thậm chí ngay cả Thần Ma Thần phật cũng muốn vẫn lạc không biết bao nhiêu!

Mà đại kiếp địa ngục xâm lấn là hoạ ngoại xâm, lại càng nguy hiểm, hôm nay hàng tỉ chúng sanh của Tiểu Quang Minh Giới tử vong gần nửa, những người khác thì kéo dài hơi tàn, biến thành đầy tớ của chủng tộc địa ngục, sống không bằng chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 977: Xảy Ra Chuyện Lớn! (2)

Mà Tiểu Quang Minh Giới chỉ là nhạc dạo của địa ngục xâm lấn đại kiếp mà thôi, đợi đến Quang Vũ Đế vẫn lạc, như vậy địa ngục xâm lấn đại kiếp sẽ ầm ầm bộc phát, hàng tỉ địa ngục Ma Tộc Thần Tộc Ma Thần, lâu thuyền đại hạm, ở Ma Tôn, Ma quân, Ma Đế suất lĩnh, chi chít từ vũ trụ màng thai xuyên qua đến chư thiên vạn giới, tình cảnh kia chỉ nghĩ cũng làm người ta run sợ!

Nội ưu ngoại hoạn, chư thiên vạn giới gặp phải nguy hiểm tiêu diệt!

Nhưng hai trường đại kiếp này, bất quá là một phần hạo kiếp sắp đến, như vậy hạo kiếp chân chính liền cực kì khủng bố !

Bất quá người có thể đi ra Vọng Tiên Đài, cũng là anh tài, thiên tài bao trùm ở trên hàng tỉ vạn chúng sinh. Nếu gia nhập Huyền Hoàng Học Cung, chỉ sợ sẽ phải chịu Huyền Hoàng Học Cung thao túng, thân bất do kỷ.

Bọn họ tâm cao khí ngạo, có thể để cho vận mệnh của mình không bị mình thao túng, mà giao vào trong tay người khác sao?

Đa Văn Thánh Nhân thấy mọi người trầm mặc, trong lòng thầm than một tiếng, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm nói:

- Ta nguyện ý gia nhập học cung, lắng nghe Thánh Nhân dạy bảo!

Đa Văn Thánh Nhân trong lòng vui mừng, vội vàng nhìn lại, mọi người cũng rối rít nhìn lại, chỉ thấy Lạc Hoa Âm vẻ mặt thành kính, cất bước đi vào trong học cung, cùng chư đệ tử học cung đứng chung một chỗ.

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, trong lòng nói thầm:

- Sư tôn muốn gia nhập Huyền Hoàng Học Cung? Nàng lại đang chơi cái

gì? Hy vọng Huyền Hoàng Học Cung không nên bị nàng khiến cho quá thảm. . . Huyền Hoàng Học Cung pháp luật sâm nghiêm, truyền thừa sâu nhiều, thậm chí có nhiều Thần Đế công pháp truyền thừa, lại có chư thánh suy nghĩ tư biện, cường giả xuất hiện lớp lớp, sư tôn gia nhập Huyền Hoàng Học Cung nhất định là vì học công pháp trong cung. . .

- Lão tử. . . Ta cũng gia nhập Huyền Hoàng Học Cung!

Ma La Thập sải bước bước ra, cũng gia nhập vào hàng ngũ đệ tử học cung.

Sắc mặt Giang Nam càng thêm cổ quái, lắc đầu liên tục, hai đại ma đầu của Huyền Minh Nguyên Giới giờ phút này gia nhập Huyền Hoàng Học Cung, không biết là Huyền Hoàng Học Cung may mắn hay là bất hạnh.

Lạc Hoa Âm hướng hắn ngoắc, ý bảo hắn cũng gia nhập học cung, Giang Nam nghiêng đầu sang chỗ khác, làm bộ như không có nhìn thấy, làm nữ nhân kia giận đến mặt đầy sương lạnh.

- Không nghe lời, đánh cái mông của ngươi. . .

Lạc Hoa Âm hừ hừ nói.

- Người ta cũng muốn gia nhập học cung!

Vi Tuyết Chủ sôi nổi chạy tới, đứng ở bên cạnh Lạc Hoa Âm, hì hì cười nói:

- Lạc công tử, chúng ta thành sư huynh muội, sư huynh sư muội dễ kết thân. . .

Lạc Hoa Âm nhìn thấy yêu nữ này cũng đi theo tới đây, mặt đầy sương lạnh nhất thời xanh lại.

Giang Nam lật mắt trợn trắng, không khỏi im lặng, thầm nghĩ:

- Vi Tuyết Chủ e sợ cho thiên hạ bất loạn, cũng là nữ ma đầu, ba ma đầu

gia nhập Huyền Hoàng Học Cung, lần này học cung gặp nạn, đầu của Đa Văn Thánh Nhân chỉ sợ muốn nổ. . .

Đa Văn Thánh Nhân đúng là có khuynh hướng đầu cũng muốn buồn bực nổ tung, lai lịch ba người này hắn đã sớm thấy rõ ràng, cũng không phải là người tốt gì, mỗi người việc xấu loang lổ, nếu để cho ba người bọn họ gia nhập học cung, còn không đem học cung náo ngất trời?

Đột nhiên lại có một người chủ động đi vào hàng ngũ đệ tử học cung, để cho Đa Văn Thánh Nhân thở phào nhẹ nhỏm:

- Cuối cùng đến người bình thường, Hi Hoàng thái tử là thái tử Trung Châu Thần Triều, hắn vào học cung ta là muốn mượn lực học cung bảo vệ Trung Châu Thần Triều. Nhưng hắn tương lai thừa kế ngôi vị hoàng đế của Trung Châu Thần Triều, Trung Châu Thần Triều cũng coi như nhập vào học cung ta.

Lần này Hi Hoàng thái tử ở trong Vọng Tiên Đài biểu hiện cũng cực kỳ mắt sáng, mặc dù không có xông qua tám quan cuối cùng, nhưng mà đã trải qua năm trăm lần sống lại ma luyện, so sánh với đám người Lạc Hoa Âm cũng không thua gì, tiềm lực thật lớn.

Mấu chốt nhất chính là, vị thái tử này công chính liêm minh, làm người hiển nhiên so sánh với ba đại ma đầu mới vừa rồi kia muốn tốt hơn rất nhiều.

Sau khi Hi Hoàng thái tử gia nhập học cung, cũng có thật nhiều người rối rít gia nhập học cung, Giang Nam thấy đám người Hoa Trấn Nguyên, Thiệu Thiên Nhai cùng Âu Tùy Tĩnh cũng chạy tới, còn có Tam Khuyết hòa thượng cúi đầu hướng trong hàng đệ tử học cung chui tới, lại bị Diệu Đế tiểu hòa thượng cùng Ngọc Chân Thượng Nhân kéo lôi trở lại.

- Tam Khuyết sư đệ, bình tĩnh, bình tĩnh!

Ngọc Chân Thượng Nhân luôn miệng nói:

- Chúng ta là tăng nhân của Cực Nhạc Đại Thế Giới, Phật Chủ nhất mạch,

cũng là môn sinh của Bổ Thiên thần nhân, gia nhập Huyền Hoàng Học Cung, chúng ta sẽ bị người đánh. . .

Tam Khuyết hòa thượng bừng tỉnh đại ngộ, gãi gãi đầu trọc, cười nói:

- Ha hả, ta quên mất chuyện này. Hắc hắc, chúng ta cũng là Bổ Thiên thần nhân nhất mạch, trời sập còn có người đội lên. . .

Cái trán của Đa Văn Thánh Nhân toát ra mồ hôi lạnh, thầm thở dài nguy hiểm thật:

- May là thất đức hòa thượng này bị Vạn Phật Chi Chủ thu làm môn hạ, nếu không học cung ta lại ra một tai họa. . .

Lúc mọi người đang có tính toán riêng của mình định tản đi, rời học cung, đột nhiên, Huyền Hoàng Mẫu Khí chấn động, một cổ uy nghiêm kinh khủng xuyên thấu Huyền Hoàng Mẫu Khí nặng nề, một thanh âm ở trên bầu trời Huyền Hoàng Học Cung vang lên:

- Lão tổ, hai vị lão tổ của Thiên Ý Đại Thế Giới, Hồng Hoang Đại Thế Giới, đã đi tới trước học cung !

- Hai vị Bổ Thiên lão tổ tông của Thiên Ý Đại Thế Giới, Hồng Hoang Đại Thế Giới tới?

Mọi người kinh hãi, Bổ Thiên thần nhân rất ít tự mình lộ diện, cho dù là Vọng Tiên Đài mở ra, Huyền Hoàng Lão Tổ cũng không tự mình phủ xuống, mà giờ khắc này hai vị lão tổ của hai Đại Thế Giới lại tự mình tới, nhất định là xảy ra đại sự!

- Huyền Hoàng đạo huynh, xảy ra chuyện lớn!

Lại có một thanh âm oanh ra Huyền Hoàng Mẫu Khí nặng nề, truyền động đến bầu trời học cung, thanh âm như sấm chấn động hư không.

Ầm ầm!

Huyền Hoàng mẫu khí bao phủ Huyền Hoàng Học cung trùng trùng điệp điệp đột nhiên nổ tung, Thần Quang vạn đạo, hai Thần Nhân cơ hồ đồng thời đi vào trên không Huyền Hoàng Học cung, quanh thân bị bao phủ bên trong Thần Quang vô cùng, làm cho không người nào có thể thấy rõ diện mục Thần Nhân bên trong Thần Quang.

Thân thể của bọn hắn giấu vào vô cùng thời không, từ xa nhìn lại dị thường quảng đại, như là tinh không rộng lớn cao ngạo, làm cho người kính ngưỡng!

Bổ Thiên Thần Nhân!

Thanh âm chấn động Học cung kia đột nhiên vang lên, quát:

- Chuyện liên quan đến Chư Thiên vạn giới sinh tử tồn vong, đạo huynh ngươi rõ ràng còn ở chỗ này chủ trì Vọng Tiên Đài? Ngươi có biết hay không, Chư Thiên vạn giới, hàng tỉ vạn thương sinh, tùy thời có khả năng tử vong?

Hư không chấn động, lại có một Thần Nhân từ trong hư không bước ra, cũng bao phủ ở bên trong Thần Quang, thấy không rõ diện mục, bất quá hẳn là Huyền Hoàng lão tổ, trầm giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, rốt cuộc là chuyện gì, đáng giá ngạc nhiên như thế?

- Đạo huynh, ngươi trốn ở chỗ này một mình khoái hoạt, lại không có lưu ý Thiên Tượng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 978: Năm Ngàn Vạn Năm Đệ Nhất Kiêu Hùng. (1)

Thần Nhân lão tổ đến từ Thiên Ý Đại Thế Giới có chút không vui nói:

- Không lâu trước đây, đế tinh của Quang Vũ thần đế đột nhiên ảm đạm, cơ hồ biến mất, quần tinh đại phóng hào quang, làm Chư Thiên chấn động, loạn thế bắt đầu!

Ở bên trong Huyền Hoàng Học cung, trong lòng mọi người đại chấn, một người thất thanh nói:

- Quang Vũ thần đế vẫn lạc? Như thế nào nhanh như vậy? Không phải nói hắn còn có bốn mươi năm mươi năm thọ nguyên sao?

Chỉ có Giang Nam không có cảm giác đến kinh ngạc, bởi vì Quang Vũ thần đế ở bên trong Tử Phủ hắn, đang sống êm đẹp, không có bất kỳ bệnh tai. Bất quá đế tinh của Quang Vũ thần đế vì sao đột nhiên ảm đạm, hắn cũng không rõ ràng lắm.

Thân hình Huyền Hoàng lão tổ cũng không khỏi chấn động thoáng một phát, lập tức cười nói:

- Tuy Quang Vũ là Thần Đế của Chư Thiên, hắn vẫn lạc cũng là sinh tử Luân Hồi, không cần khiếp sợ? Bất quá là Quang Vũ kỷ kiếp sớm vài thập niên mà thôi.

- Đạo huynh, ngươi nghĩ lầm rồi! Quang Vũ đế tinh tuy ảm đạm đến cơ hồ biến mất, nhưng không biến mất, đây mới là chỗ mấu chốt!

Tôn Thần Nhân khống chế Thiên Đao kia hỗn hển nói:

- Đế tinh không có biến mất, chỉ là trong lúc đó ảm đạm vô số lần, cái này chỉ có một khả năng, cái kia chính là Quang Vũ thần đế chuyển thế!

Tin tức này càng làm cho tất cả mọi người khiếp sợ, xôn xao, tất cả mọi người suy đoán hoài nghi Quang Vũ thần đế sẽ ở trước khi thọ nguyên của mình hao hết chuyển thế, lại không nghĩ rằng hắn rõ ràng cố ý bố nghi trận, không có nói trước vài thập niên, lại có thể biết ở thời khắc này chuyển thế!

- Không có giám sát đến hắn chuyển thế ở nơi nào?

Huyền Hoàng lão tổ khẽ nhíu mày hỏi.

Thiên Ý lão tổ lắc đầu nói:

- Lăng kính đốc thiên nghi cũng không có sưu tầm đến tung tích của hắn, ta hoài nghi hắn không có chuyển thế tại Chư Thiên vạn giới. Tiểu quỷ đầu này đem chúng ta hết thảy xếp đặt một đạo, nhiều lần bố nghi trận, chúng ta cho là hắn sớm đã chuyển thế, không nghĩ tới hắn rõ ràng có thể nghẹn đến bây giờ!

Giang Nam tức cười, trong nội tâm đối với tâm trí của Quang Vũ thần đế càng thêm bội phục:

- Tuy không biết đế tinh là trong lúc đó ảm đạm xuống như thế nào, nhưng đây cũng là nghi trận, để cho Bổ Thiên Thần Nhân cho rằng Quang Vũ giờ phút này vừa mới chuyển thế trọng sinh, lực chú ý sẽ từ trên người Quang Vũ thần đế chuyển thế chính thức dời đi!

- Cái này kỳ thật cũng không phải là ta cố ý gây nên.

Bên trong Tử Phủ, Quang Vũ thần đế đột nhiên mở miệng nói:

- Ở bên trong Vọng Tiên Đài, có tiên quang giấu kín, không có Thiên Đạo cảm ứng, nhục thể của ta bởi vì bị người luyện hóa, số mệnh chậm rãi suy kiệt, bởi vậy đế tinh một ngày so với một ngày ảm đạm. Hôm nay ta chuyển thế trọng sinh, từ trong Vọng Tiên Đài đi ra, số mệnh chính thức thuộc về ta thay thế thân thể số mệnh nguyên lai, bởi vì tu vi kém quá lớn, mới đưa đến đế tinh trở nên vô cùng ảm đạm.

Câu nói kế tiếp, hắn không nói Giang Nam cũng đã minh bạch, đế tinh của Quang Vũ thần đế vô cùng ảm đạm, cho nên những người kia có ý quan sát đến điểm này, lập tức cho rằng Quang Vũ thần đế vừa mới chuyển thế!

Về Đế Tinh tướng tinh mà nói, từ lâu có nghe đồn, nghe nói có ít người số mệnh chính Long, trong tinh không Thần giới sẽ có ngôi sao đối ứng sinh ra đời, mà số mệnh thì liên lụy đến tu vi, thực lực, thọ nguyên, địa vị vân...vân, nhân tố rất phức tạp.

Một người ở vào thời kì đỉnh phong, số mệnh của hắn sẽ vô cùng tràn đầy, ngôi sao đối ứng cũng hào quang chói mắt.

Hình dung một vị Thần Đế tráng niên, thường thường sẽ như mặt trời ban trưa, ý tứ là nói Thần Đế đế tinh, như Liệt Dương vào lúc giữa trưa hào quang vạn trượng, một ngày còn trên đời, liền không có ngôi sao đối ứng của cường giả khác lập loè tranh nhau phát sáng!

Hào quang một khỏa đế tinh, triệt để che lấp đi ánh sáng tinh vân khác, loại chuyện này, Quang Vũ thần đế cũng trải qua, nhưng sau mặt trời ban trưa là mặt trời chiều ngã về tây, đợi cho trời chiều kết thúc, quần tinh Thần giới sáng chói, cùng đế tinh tranh nhau phát sáng!

Huyền Hoàng lão tổ đột nhiên lắc đầu bật cười nói:

- Thiên Ý đạo hữu, Hồng Hoang đạo hữu, chỉ là một Thần Đế, mặc dù chuyển thế cũng không quá đáng là một cái tài trí bình thường, nhảy không ra Thiên Đạo, lật không nổi bao nhiêu bọt nước. Giá trị các ngươi ngạc nhiên sao? Chuyện Quang Vũ chuyển thế, cũng không phải là đặc biệt trọng yếu, việc cấp bách là mạch nước ngầm sau lưng Chư Thiên vạn giới cuồn cuộn, chúng sinh vạn vật đến trước mặt đại kiếp nạn không có bao nhiêu chống cự chi lực, ta và ngươi vẫn là ngẫm lại như thế nào vượt qua trận đại kiếp nạn này a. Về phần Quang Vũ, để cho bọn tiểu bối đi tìm, xử tử hắn dùng chứng nhận Thiên Đạo là được rồi.

Loại lời nói đại nghịch bất đạo xử tử vạn giới Chí Tôn Quang Vũ thần đế

này, ở trong miệng hắn giống như phong khinh vân đạm nói ra, không có chút băn khoăn nào, nhưng mà để tất cả mọi người ở trong tràng sắc mặt biến hóa.

Bất quá suy nghĩ một chút, thực sự là đương nhiên, Bổ Thiên Thần Nhân đại biểu Thiên Đạo, thọ cùng trời đất, trong lịch sử của bọn hắn, Thần Đế thay đổi 27 lần, nếu như nói còn có tồn tại bao trùm ở trên Thần Đế, cái kia liền chỉ có bọn hắn rồi.

- Đạo huynh, ngươi quá coi thường Quang Vũ rồi.

Thanh âm của Thiên Ý lão tổ như bảo kiếm giao thoa tranh minh, trầm giọng nói:

- Bất luận kẻ nào khinh thường Quang Vũ, đều chịu thiệt thòi lớn, thậm chí hạo kiếp của Chư Thiên vạn giới ta, cũng là bởi vì Quang Vũ khơi mào!

- Hai người chúng ta từ chỗ Đạo Vương chạy đến, đạo huynh, ngươi biết Đạo Vương là đánh giá Quang Vũ như thế nào không?

Hồng Hoang lão tổ nói:

- Đạo Vương chứng kiến Quang Vũ đế tinh đột nhiên ảm đạm, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, nói với chúng ta, Quang Vũ chính là hơn năm ngàn vạn năm qua đệ nhất kiêu hùng, hạo kiếp của Chư Thiên vạn giới ta, là bởi vì hắn mà lên, hàng tỉ vạn sanh linh đồ thán, cũng là bởi vì kẻ này!

Thiên Ý lão tổ nói:

- Đạo Vương còn nói, hắn gần đây phát hiện một bí mật kinh thiên, Quang Vũ chẳng những đem anh hào Chư Thiên vạn giới đùa bỡn trong lòng bàn tay, thậm chí ngay cả chín người chúng ta, cũng hết thảy bị hắn giấu kín, chúng ta có nguy cơ vẫn lạc, cùng hắn thoát không khỏi liên quan!

Huyền Hoàng lão tổ cau mày quát:

- Được rồi! Hai vị đạo hữu, các ngươi đem kẻ này hình dung quá kinh khủng, không khỏi có chút nói ngoa. Quang Vũ có hà đức hà năng gì? Tả hữu bất quá là cùng bọn người Thông U tương xứng, trở mình không được đi! Năm ngàn vạn năm đệ nhất kiêu hùng, đem chúng ta đùa bỡn trong bàn tay, hắn có bản lãnh gì, có thể làm được cái tên tuổi này?

- Đạo Vương nói ra loại lời này, chúng ta cũng không muốn tin tưởng.

Thiên Ý lão tổ nói:

- Bất quá ngươi cũng biết Đạo Vương đấy, hắn mưu trí Thông Thiên, gần đây nói không uổng.

Huyền Hoàng lão tổ trầm ngâm, sau một lúc lâu nói:

- Đạo Vương cũng có thời điểm tính toán sai, hắn đem Quang Vũ nâng đến loại trình độ này, thật sự khó có thể làm cho người tin phục. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 979: Năm Ngàn Vạn Năm Đệ Nhất Kiêu Hùng. (2)

Đột nhiên, trên không Huyền Hoàng Học cung, một thanh âm hư vô mờ mịt xuyên thấu hư không trùng trùng điệp điệp, kéo dài qua Huyền Hoàng mẫu khí, truyền lại đến trong tai tất cả mọi người, lạnh nhạt nói:

- Ba vị đạo hữu, Quang Vũ phải là năm ngàn vạn năm đệ nhất kiêu hùng hay không, các ngươi đi Tiểu Thiên Tinh Giới xem xét liền biết!

Cái thanh âm này lộ ra cực kỳ xa xôi, rõ ràng là một vị tồn tại cường đại không cách nào tưởng tượng cách từng thế giới, từ trong thế giới xa xôi đem pháp lực của mình truyền lại mà đến!

Lông mày Huyền Hoàng lão tổ giãn ra, cao giọng nói:

- Đạo Vương, sao ngươi không hiện thân, hướng chúng ta giải thích rõ ràng?

Cái thanh âm kia biến mất, không có nói tiếp xuống dưới.

Lông mày Huyền Hoàng lão tổ nhíu lại, đột nhiên, Huyền Hoàng Thánh sơn ở dưới Huyền Hoàng Học cung ầm ầm chấn động, nhổ tận gốc, mang theo Huyền Hoàng Học cung ầm ầm đánh vỡ thời không trùng trùng điệp điệp, có Huyền Hoàng mẫu khí bao vây biến mất không thấy gì nữa!

Ở bên trong Học cung, thân hình bọn người Giang Nam di động, vội vàng ổn định thân hình, nguyên một đám trong nội tâm vạn phần khiếp sợ.

Huyền Hoàng lão tổ thi triển pháp lực vô biên, vậy mà đem trọn Huyền Hoàng Học cung tính cả Thánh sơn cùng bọn họ chung một chỗ, từ Huyền Hoàng Đại Thế Giới chuyển dời đi ra ngoài!

Oanh…

Huyền Hoàng Thánh sơn đột nhiên lại chấn động thoáng một phát, mọi người mở mắt nhìn lại, chỉ thấy bọn họ vậy mà ở trong khoảng thời gian ngắn này, vượt qua không biết bao nhiêu trăm triệu dặm, từ Huyền Hoàng Đại Thế Giới chuyển dời đi ra ngoài, đi vào bên trong một mảnh thế giới hoang vu tĩnh mịch.

- Tiểu Thiên Tinh Giới. . .

Trong nội tâm Giang Nam rung động, hướng trong bóng tối vô biên nhìn lại, chỉ thấy một Tiên Thiên Thần Ma thi cốt lớn không cách nào tưởng tượng đứng vững trong bóng đêm, ngang qua Tinh Hà, cốt cách đứt gãy, thượng diện còn có chút phù văn hoa văn kỳ dị.

Tại đây đúng là Tiểu Thiên Tinh Giới đã tử vong!

- Thời gian ngắn ngủi như vậy, từ Huyền Hoàng Đại Thế Giới trực tiếp chuyển qua Tiểu Thiên Tinh Giới. . .

Trong lòng Giang Nam khiếp sợ, tốc độ bực này đã không thể dùng "tốc độ" để hình dung, Huyền Hoàng lão tổ pháp lực ngập trời, đâu chỉ là thâm bất khả trắc?

Thần Quang hiển hiện, thần hà lượn lờ, Thiên Ý lão tổ cùng Hồng Hoang lão tổ hai Bổ Thiên Thần Nhân lần lượt bay tới, Thần quang chiếu rọi vũ trụ tinh không, chiếu sáng từng ngôi sao dập tắt, thấm nhuần hư không.

- Cái thế giới này, chết rồi. . .

Ở bên trong Huyền Hoàng Học cung, có người thấp giọng nói.

- Đạo Vương, hiện tại ngươi có thể nói a?

Huyền Hoàng lão tổ đột nhiên cao giọng nói.

Ông…

Một đạo Thần Quang từ trong hư không truyền đến, Thần Quang trong

như gương, từ trong tinh hà dập tắt xuyên qua, bá một tiếng chiếu rọi ở phía trên đầu lâu tiên thiên thần ma thi cốt kia.

Huyền Hoàng Thánh sơn lóe lên, rơi vào vực sâu, sau đó xuất hiện ở trên không đầu lâu to lớn không gì so sánh được kia.

Huyền Hoàng lão tổ mục bắn Thần Quang, hướng khỏa đầu lâu kia nhìn lại, thân hình không khỏi chấn động, thất thanh nói:

- Thì ra là thế, thì ra là thế. . . Đạo Vương, ngươi không có nói sai, tiểu bối Quang Vũ kia, đích thật là hơn năm ngàn vạn năm qua đệ nhất kiêu hùng!

Thiên Ý lão tổ cùng Hồng Hoang lão tổ cũng nhao nhao hướng khỏa đầu lâu kia nhìn lại, tuy bọn hắn từ trong miệng Đạo Vương biết được Quang Vũ là đệ nhất kiêu hùng, nhưng trong nội tâm vẫn còn có chút không tin, đợi thấy rõ khỏa đầu lâu kia, hai thần nhân này vậy không khỏi nghẹn ngào kinh hô.

- Loạn thế kiêu hùng, loạn thế kiêu hùng. . .

- Quang Vũ là muốn đem căn cơ của Chư Thiên vạn giới chúng ta, hủy hoại chỉ trong chốc lát, để cho sanh linh đồ thán, vô cùng thê thảm, ngươi không khỏi quá độc ác a. . .

Giang Nam đứng ở bên trong Huyền Hoàng Học cung, cũng hướng đầu lâu kia nhìn lại, trong nội tâm lập tức chấn động, chỉ thấy phía trên khỏa đầu lâu kia, thình lình hiện ra một chưởng ấn thật sâu!

Hắn ở địa ngục Đế Chiến chi địa bái kiến chưởng ấn đồng dạng, chưởng ấn cùng Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo Sa La kiếm tranh phong!

- Viễn cổ Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới này, không phải là chết ở trong tay người mặc áo vàng, mà là chết ở trong tay Quang Vũ!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, từ từ phun ra một ngụm trọc khí. Cái Chưởng Ấn này cùng Chưởng Ấn trong đế chiến chi địa kia giống nhau, này nói rõ ở lúc Tinh Quang Kỷ Kiếp bộc phát, thiếu niên áo vàng kia cùng Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới tranh phong, bị đánh lén.

Mà người đánh lén Tiên Thiên Thần Ma, chính là Quang Vũ Thần Đế khi đó sắp đi lên Thần Đế vị!

- Quang Vũ Thần Đế đánh chết đầu Tiên Thiên Thần Ma này, rốt cuộc muốn làm cái gì?

Đột nhiên Giang Nam rùng mình một cái, trong lòng hắn đột nhiên cảm giác được thật sâu kinh khủng, kinh khủng khôn cùng!

Căn cứ tin tức hắn nắm giữ đến, hắn rất nhanh suy tính ra chuyện đã xảy ra năm đó.

Ước chừng hai trăm vạn năm trước, Tinh Quang Thần Đế vẫn lạc, Quang Vũ sắp thành tựu Thần Đế, nhưng hắn giấu tài, ở trong đại kiếp luôn chưa từng ra mặt, làm cho người ta không biết thực lực của hắn.

Chư thiên vạn giới không có Thần Đế trấn thủ, đầu sỏ từng người tự chiến, đều muốn tranh đoạt đế vị, đưa đến thủ vệ trống không, xảy ra một cuộc đại loạn, đó chính là Tinh Quang Kỷ Kiếp.

Trong Tinh Quang Kỷ Kiếp, chín đại Bổ Thiên thần nhân bởi vì là Thiên Đạo hóa thân, vì bảo vệ chư thiên vạn giới, chỉ có thể bận việc chung quanh cứu hoả, không rảnh bận tâm thế giới nho nhỏ như Tiểu Thiên Tinh Giới này.

Mà Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới có chiến lực gần Tiên, ở trong lúc nguy nan xuất thủ, cùng thiếu niên áo vàng đại chiến, mà ở lúc lưỡng bại câu thương, Quang Vũ đột nhiên xuất hiện, đánh lén đánh chết Thần Ma bảo vệ Tiểu Thiên Tinh Giới.

Tiểu Thiên Tinh Giới không có Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ, toàn bộ thế

giới bị hủy diệt, hàng tỉ vạn sinh linh chết thảm, biến thành một thế giới chết, nơi nơi là Thái Dương dập tắt.

Rồi sau đó, Quang Vũ Thần Đế phong ấn thiếu niên áo vàng trọng thương, từng tôn Thần Ma phụng lệnh hắn trấn thủ nơi đây, thúc dục Phong Cấm đại trận, trấn áp thiếu niên áo vàng.

Lúc này, một cái lưới bao quát chư thiên vạn giới, thậm chí địa ngục vạn giới bày ra, một lưới đem tất cả sinh linh chư thiên vạn giới, thậm chí địa ngục vạn giới, hết thảy gắn vào trong lưới, đợi chờ người bố cục này thu lưới.

Tới Quang Vũ Thần Đế tuổi già, lưới lớn này rốt cục bắt đầu thu nạp, phong ấn nghiền nát, Phong Cấm đại trận mất đi hiệu lực, thiếu niên áo vàng thoát khốn ra, họa loạn Chư Thiên!

Mà này chỉ là bắt đầu thu lưới!

Thiếu niên áo vàng chẳng qua là một phần thân thể của vị Tiên Nhân bị trấn áp kia, những bộ phận thân thể khác của hắn. Bị trấn áp ở trong từng cái thế giới của chư thiên vạn giới.

Hắn muốn khôi phục nhục thể của mình, liền cần tái phát động một cuộc đại kiếp, so sánh với dĩ vãng bất kỳ một cuộc kỷ kiếp nào cũng muốn rộng rãi bao la hùng vĩ, tàn khốc gấp trăm lần!

Chương 980: Thần Đế? Ngươi Không Xứng! (1)

Quang Vũ Kỷ Kiếp!

Đây chính là Quang Vũ Thần Đế hy vọng, Quang Vũ Kỷ Kiếp, thiên hạ đại loạn, dễ dàng hắn trong lúc hỗn loạn làm một chút chuyện tình không muốn người biết!

Tỷ như ám sát chín vị Bổ Thiên thần nhân!

Mà Địa ngục vạn giới, cũng lựa chọn ở lúc Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát xâm lấn, Sa La Ma Đế lựa chọn thời gian cũng cực kỳ xảo diệu, Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, nhiều Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ vạn giới cùng chín vị Bổ Thiên thần nhân cũng bận việc cứu hoả, Thần Giới đầu sỏ bận nội đấu, tranh đoạt Thần Đế vị, Địa ngục vào lúc này xâm lấn, chống cự sẽ nhỏ nhất.

Bất quá, hiển nhiên Địa ngục vạn giới bao gồm Sa La Ma Đế cũng chỉ là con cờ của Quang Vũ, trở thành công cụ thay hắn diệt trừ dị kỷ!

- Thông U, Cửu Tiêu bao gồm nhiều Thần Đế, chỉ sợ cũng là công cụ hắn lợi dụng...

Giang Nam rùng mình một cái, trong lòng yên lặng nói:

- Diệt trừ chín Bổ Thiên thần nhân, đánh chết Sa La Ma Đế, bình định Quang Vũ Kỷ Kiếp náo động, cần những vị Thần Đế này liên thủ mới có thể làm được. Hắn cần lợi dụng những Thần Đế này, cho hoàn thành nghiệp lớn. Hơn nữa, tám vị Thần Đế tương trợ, để cho hắn còn có tiền vốn chiếm lĩnh Địa ngục vạn giới, tóm thâu Địa ngục vạn giới! Đợi làm được hết thảy...

Đợi làm được hết thảy, Quang Vũ Thần Đế liền có thể đem chín đại Thiên Đạo chí bảo nấu thành một lò, một lần nữa Bổ Thiên, cho dù không thể vì vậy mà chứng được Tiên Đạo, hắn cũng có thể trường sanh bất lão, cùng

thiên địa đồng thọ!

Hơn nữa, hắn là Thần Đế ngăn cơn sóng dữ, sống ra thế thứ hai Thần Đế, diệt trừ chín Bổ Thiên thần nhân, đánh chết Sa La Ma Đế, bình định Quang Vũ Kỷ Kiếp náo động, sự nghiệp to lớn bực này để cho hắn quang mang vạn trượng, trở thành truyền thuyết, trở thành Thần Thoại, trở thành Thần Đế chói mắt nhất từ cổ chí kim!

Quang mang của hắn cùng thọ nguyên của hắn giống nhau, chiếu rọi muôn đời!

Rất khó tưởng tượng, một người lại ở ước chừng hai trăm vạn năm trước, liền chế định một âm mưu hoàn mỹ như vậy, đem tất cả mọi người tính toán ở trong đó, tính toán Tiên Nhân bị trấn áp, tính toán chín vị Bổ Thiên thần nhân, tính toán Sa La Ma Đế, tính toán địa ngục vạn giới, tính toán tám Thần Đế, tính toán tất cả sinh linh của chư thiên vạn giới!

Từng cái từng cái mưu kế, tạo thành một tấm lưới lớn, bao phủ chúng sanh địa ngục vạn giới, chư thiên vạn giới, cho dù là Tiên Nhân bị trấn áp, Bổ Thiên thần nhân, Tiên Thiên Thần Ma gần Tiên, cũng không cách nào chạy ra tấm lưới này!

Kể cả những Thần Quân, Thần Tôn, Thần Chủ, Chân Thần, Thiên Thần cùng thần minh kia, lại càng không cần phải nói chúng sinh, phàm phu tục tử!

Tất cả mọi người là con cờ của hắn, có khi là tốt, có khi là xe, có khi là pháo, có khi là mã, có người là phụ tá hắn, có người là con cờ bị hắn vứt bỏ!

Mà Giang Nam từ trên Tiên Đài mang hắn đi ra, đã ở trong vô hình biến thành một con cờ trọng yếu trong tay hắn!

- Hơn năm ngàn vạn năm đệ nhất kiêu hùng, câu phê bình này, không có nói sai...

Trong lòng Giang Nam mặc niệm nói:

- Mà kiêu hung này, ở trong Tử Phủ của ta, nếu đem hắn giao đi ra, là có thể kết thúc sinh mệnh kiêu hùng này, để cho vô số âm mưu của hắn biến mất...

Hắn rất nhanh ý thức được, đem Quang Vũ giao đi ra cũng là vu sự vô bổ.

Cho dù Quang Vũ Thần Đế hoàn toàn bỏ mình Đạo tiêu, Quang Vũ Kỷ Kiếp vẫn sẽ phát sinh, Địa ngục vẫn xâm lấn, Bổ Thiên thần nhân vẫn bể đầu sứt trán cứu hoả chung quanh, chư thiên vạn giới vẫn phải sanh linh đồ thán, tử vong vô số!

Không giao ra Quang Vũ Thần Đế, còn có cơ hội giữ được sinh mệnh hàng tỉ vạn sinh linh, bởi vì Quang Vũ dù sao cũng muốn trở thành Thần Đế, muốn để cho tên của mình Vĩnh Hằng chiếu rọi ở trong chư thiên vạn giới, muốn cho tất cả sinh linh ca ngợi công tích vĩ đại của hắn.

Vì làm được những thứ này, hắn cần bình định náo động, cứu chúng sanh từ trong nước lửa.

- Bên trong năm mươi năm, ta không cách nào làm được ngăn cơn sóng dữ ở trong hạo kiếp, có thể làm được một bước này, chỉ có Quang Vũ.

Giang Nam yên lặng nói:

- Nếu giao ra kiêu hùng trong Tử Phủ, liền không còn có Thần Đế có năng lực cứu thế kia...

Hắn rốt cục cảm nhận được Tịch Ứng Tình nghênh chiến Thái Hoàng Lão Tổ, trong lòng sẽ khổ như thế nào.

- Nếu như cho ta trăm năm thời gian, liền không có chuyện gì của Quang Vũ... Ta còn không phải là Thái Hoàng Lão Tổ, làm không được vô tình a.

Nếu Giang Nam có thể làm được vô tình, giống như Thái Hoàng giống nhau vô tình.

Hắn hiện tại lập tức liền trở mặt cùng Quang Vũ, giao người ra để cho Bổ Thiên Thần xử tử, sau đó ngồi nhìn sanh linh chư thiên vạn giới đồ thán, ngồi nhìn vô số phàm phu tục tử ở trong chiến loạn tử vong, vô số tu sĩ đau khổ giãy dụa ở đường ranh sinh tử, vô số Thần Ma vẫn lạc, mà hắn ở trong đó trầm mặc đợi chờ cơ hội quật khởi.

Nhưng mà Giang Nam làm không được một bước này, hắn có quá nhiều người phải quan tâm, quá nhiều nhớ thương. Đầu vai hắn gánh trách nhiệm nặng nề, không cách nào làm cho mình trở nên như Thái Hoàng Lão Tổ lạnh lùng. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

- Quang Vũ kiêu hùng bực này, vì bản thân chi tư, mà đem tất cả sinh linh của chư thiên vạn giới lâm vào nước lửa, hắn phải chết!

Huyền Hoàng Lão Tổ trầm giọng nói.

Hai vị thần nhân bị bao phủ ở trong Thần Quang Thần hà gật đầu, từng cái từng cái lần lượt biến mất.

Thân hình Giang Nam vừa động, từ trong Huyền Hoàng Học Cung bay ra, Ma La Thập kinh ngạc nói:

- Giang lão đệ, ngươi đây là định đi đâu?

Giang Nam tựa hồ không có bất kỳ tâm sự, cười nói:

- Tiểu Thiên Tinh Giới cùng nguyên giới rất gần, ta muốn trở về nguyên giới một chuyến.

Ma La Thập bay ra học cung, cười nói:

- Ta và ngươi cùng đi! Ta lần này ở trong Vọng Tiên Đài thu hoạch rất nhiều, nhất là phương diện thần tính có đột phá rất lớn, phải áp chế tu vi cảnh giới của mình, trở về xem có thể làm cho mình đột phá hay không.

Hắn hào tình vạn trượng, ha hả cười nói:

- Lão tiểu tử Thái Hoàng kia ở nguyên giới thành thần, lão tử cũng không có thể so với hắn yếu đi, nếu muốn thành thần thành Ma, cũng phải thành tựu ở nguyên giới!

- Giang khốn kiếp, nhà của ngươi ở phụ cận?

Thi Hiên Vi bay ra học cung, đem Thánh Quân thần thụ trả lại cho hắn, hiếu kỳ nói:

- Ta còn không biết ngươi tới từ nơi nào, ngươi đã phải về nhà, không bằng mang ta đi xem một chút rốt cuộc là vùng khỉ ho cò gáy gì, có thể nuôi ra điêu dân như ngươi.

Giang Nam còn chưa kịp nói chuyện, Lạc Hoa Âm đứng ở trong học cung hướng hắn ngoắc, cười nói:

- Ngươi đi về trước, đợi tu luyện thành công, cũng phải về nhà tu thành thần minh!

Ông...

Huyền Hoàng Học Cung chấn động, biến mất không thấy gì nữa, hẳn là trở về Huyền Hoàng Đại Thế Giới.

Huyền Hoàng Lão Tổ cùng đám người Đa Văn Thánh Nhân nóng lòng sưu tầm tung tích Quang Vũ Thần Đế, cũng không đối với Giang Nam chú ý nhiều hơn, dù sao so sánh với Quang Vũ Thần Đế, Giang Nam chẳng qua là tiểu bối chưa lớn lên, cũng không đáng giá được bọn họ vận dụng quá nhiều tâm thần cùng tâm tư đi lưu ý hắn.

Chương 981: Thần Đế ? Ngươi Không Xứng ! (2)

Người đi giới không.

Trong Tiểu Thiên Tinh Giới chỉ còn lại có ba người Giang Nam, Ma La Thập cùng Thi Hiên Vi, Giang Nam thở ra trọc khí, lộ ra vẻ bất đắc dĩ, thấp giọng nói:

- Các ngươi thật không nên lưu lại. . .

- Tại sao?

Ma La Thập buồn bực nói.

Giang Nam im lặng không lên tiếng, sau một khắc, Ma La Thập cùng Thi Hiên Vi giật mình nhìn đến, trong mi tâm của hắn có một đạo Thần quang trải rộng ra, giống như một đạo cầu vồng trải trong tinh không, một thiếu niên cất bước từ trên cầu vồng đi ra.

Hắn giống như một Thần Đế cao cao tại thượng đi tới trong phàm trần, sặc sỡ loá mắt, làm cho lòng người kính sợ.

- Vì sao Giang tiểu hữu nghe được mấy lão quái vật kia nói, lại không có đem ta giao ra?

Thiếu niên kia khẽ mỉm cười, tròng mắt giống như Tinh Quang trong không trung chói mắt hỏi.

Sắc mặt Giang Nam lạnh nhạt, đúng mực nói:

- Quang Vũ bệ hạ, ta cùng với ngươi từng có hiệp nghị, nếu như ta đã thu một đạo Tiên quang của ngươi, liền sẽ không nuốt lời, tự nhiên phải đem ngươi từ trong Vọng Tiên Đài mang đi ra. Về phần vì sao không có bán

đứng ngươi, một là trước mắt bệ hạ vẫn không thể chết, trong loạn thế còn cần bệ hạ bình loạn, hai là nếu ta bán đứng ngươi, ngươi sẽ ở trong Tử Phủ ta thúc dục Tiên quang, đem ta thắt cổ. Bệ hạ có năng lực như thế, ta vì bảo vệ tánh mạng, tự nhiên sẽ không làm chuyện ngu xuẩn.

Trên mặt Ma La Thập cùng Thi Hiên Vi lộ ra vẻ khiếp sợ, ngơ ngác nhìn lên thiếu niên trước mặt này, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

- Quang Vũ Thần Đế ? Hắn là Quang Vũ Thần Đế ?

Ma La Thập thất thanh nói:

- Lão đệ, lão tiểu tử đó làm sao sẽ ở trong Tử Phủ của ngươi?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, con mắt chăm chú rơi vào trên người thiếu niên Quang Vũ, thản nhiên nói:

- Bệ hạ hôm nay Long về biển rộng, là nên cùng chúng ta chia. Ta và ngươi đạo bất đồng, lý niệm bất đồng, hôm nay từ biệt, mỗi người đi một ngả!

Thiếu niên Quang Vũ nghiêng đầu đánh giá hắn, đột nhiên cười nói:

- Xem ra Giang tiểu hữu đối với ta hơi có thành kiến. Ngươi nhất định cảm thấy ta làm sai, bất quá ngươi cũng đã biết, Bổ Thiên thần nhân đánh cắp Thiên Đạo hơn năm ngàn vạn năm, hạn chế chư thiên vạn giới ta thành tựu? 5000 vạn năm qua, có biết bao nhiêu kỳ tài ngút trời có hi vọng thành tựu Tiên Đạo, cũng là bởi vì bọn họ cầm giữ, đưa đến những người này tiếc hận trước tiên môn. Ta đối phó bọn họ, mới thật sự là cứu vạn giới trong nước lửa, mở ra một thịnh thế to lớn!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ý nghĩ của Bệ hạ, ta không dám đo lường. Bất quá Tử Xuyên xin hỏi bệ hạ, Bổ Thiên thần nhân này trong 5000 vạn năm qua, có từng làm chuyện tình diệt sạch một thế giới hay không?

Thiếu niên Quang Vũ hơi ngẩn ra, lắc đầu nói:

- Mấy người bọn họ mặc dù lão hủ, có tư tâm, nhưng đúng là chưa từng giết qua bao nhiêu người.

- Nhưng ngươi thì dám, ngươi dám làm!

Giang Nam tức sùi bọt mép, không cách nào áp chế lửa giận trong lòng, cao giọng gầm lên:

- Tiểu Thiên Tinh Giới, hàng tỉ vạn sinh linh, còn có Tiên Thiên Thần Ma che chở, những người này toàn bộ bởi vì ngươi mà chết! Ngươi lại dám!

- Những người này có bao nhiêu là phàm nhân? Bọn họ có lão nhân, có phụ nữ và trẻ em, có còn hài tử vị thành niên. Còn có sinh mệnh mới ra đời, ngươi lại dám!

Thiếu niên Quang Vũ nghiêng đầu, không cách nào hiểu phẫn nộ trong lòng hắn, cười nói:

- Ngươi cùng ta lý niệm khác nhau là vì chuyện như vậy. Người phàm, đáng giá ngươi coi trọng bọn họ như vậy sao? Bọn họ ở trước mặt tương lai to lớn của chư thiên vạn giới, bị cho là cái gì? Ở trước mặt Tiên Đạo, bọn họ bị cho là cái gì?

Hắn phong khinh vân đạm nói:

- Nếu như ta thành tiên, tất nhiên có thể tái tạo thiên địa, cải tạo Thiên Đạo cương thống, tạo hóa vạn vật sinh linh, chết ở trong tay ta bao nhiêu người, tương lai ta tạo hóa ra gấp mười gấp trăm lần tới hoàn lại.

- Đó là người, là mạng, không phải là mấy chữ!

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Bệ hạ, đạo bất đồng bất tương vi mưu. Ngươi đi đi!

Thiếu niên Quang Vũ lắc đầu, mắt lộ ra vẻ thương hại, thật sâu nhìn Giang Nam một cái, xoay người rời đi, thở dài nói:

- Ngươi vẫn còn là quá trẻ tuổi. . .

Giang Nam đờ đẫn, đột nhiên xuy cười ra tiếng, hắn dùng lực lượng toàn thân hô to, dường như muốn đem lửa giận trong lòng nói ra:

- Thần Đế ? Con mẹ mày Thần Đế ! Ngươi không xứng! Ngươi làm không nổi cái danh hiệu này!

- Ngươi nói gì?

Thiếu niên Quang Vũ bỗng nhiên xoay người, quanh thân Thần Quang hóa thành Thần diễm bốc hơi, trong thân thể nho nhỏ tản mát ra Đế Uy vô cùng kinh khủng, Tiên chỉ từ trong cơ thể hắn xông ra, vô cùng kinh khủng, làm người ta run rẩy, làm người ta sợ hãi!

Tiên Thể của hắn so sánh với Giang Nam hoàn mỹ hơn, dung nạp Tiên quang, để cho hắn đơn thuần từ chiến lực thân thể, chính là gấp Giang Nam mấy lần!

- Ta nói. . .

Giang Nam dừng một chút, mắt lộ ra châm chọc, cười lạnh nói:

- Ngươi không xứng! Ngươi ngay cả người cũng không xứng làm! Tiên sao, ngươi không xứng làm người, dựa vào cái gì thành tiên?

Thiếu niên Quang Vũ bước đi, thản nhiên nói:

- Giang tiểu hữu, có ít người là không thể đắc tội. Ngươi vẫn còn quá trẻ tuổi, không bị đến giờ ngăn trở thì không cách nào học ngoan. Mặc dù ta đối với ngươi cực kỳ thưởng thức, nhưng mà ngươi làm càn, chọc giận tới ta.

- Đi a!

Thi Hiên Vi vội vàng ôm lấy eo Giang Nam, liều mạng kéo về phía sau, gấp đến độ nước mắt cuồn cuộn chảy xuống:

- Chớ nói, đi mau a!

Thân thể Giang Nam giống như đinh ở trong hư không, tùy ý nàng kéo ra như thế nào, thủy chung vững vàng bất động.

Tranh…

Ma La Thập toàn lực thúc dục Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, diện mục dữ tợn kinh khủng, đằng đằng sát khí, nhe răng cười nói:

- Muốn động huynh đệ của ta, trước tiên bước qua lão tử!

- Người trẻ tuổi, trong cơ thể luôn chảy xuôi quá nhiều nhiệt huyết.

Thiếu niên Quang Vũ từ bên cạnh hắn đi qua, một ngón tay điểm ra, Ma La Thập muộn hanh nhất thanh, cả người mang luân, không biết bị hắn đánh bay đi đâu, đột nhiên cười một tiếng, Thi Hiên Vi cắn răng, đột nhiên hất Giang Nam ra, hướng thiếu niên Quang Vũ đánh tới, lạnh lùng nói:

- Tử Xuyên, ngươi đi mau a!

Thiếu niên Quang Vũ mắt lộ ra vẻ thương hại, song tay không chút do dự giơ lên, một chưởng hướng Thi Hiên Vi đè xuống.

Oanh…

Thân hình Giang Nam đột nhiên chợt lóe, vượt thân che ở trước người Thi Hiên Vi, Thần Quang phun ra rung chuyển, trong Thần Quang có một đạo Tiên quang bốc hơi, đạo đạo Thần Hà Phi vũ, sáng lạng chí cực!

Đây là Tiên quang Thần Quang trong cơ thể hắn, một chưởng này của thiếu niên Quang Vũ chưa từng vận dụng bất kỳ pháp lực, chẳng qua là dùng lực lượng thân thể thuần túy, liền để cho hắn toàn lực ứng phó!

Thân thể Giang Nam như là một cây trường thương, đinh tại nguyên chỗ, chưa từng lui về phía sau dao động nửa phần.

Thiếu niên Quang Vũ mắt lộ ra vẻ tán thưởng, nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 982: Nhân Định Thắng Thiên. (1)

- Giang tiểu hữu, ta tha thứ ngươi lần này, dù sao cũng là ngươi mang ta từ trong Tiên Đài ra nhân thế, ta còn có nguyên tắc, không thể ân tương cừu báo. Hy vọng lần sau nhìn thấy ngươi, ngươi có thể lớn lên. Nhớ kỹ, lần này là ta tha ba người các ngươi ba mạng, nếu ngươi mạo phạm ta nữa, lần sau ta liền thu hồi ba cái mạng này. . .

Thi Hiên Vi thở phào nhẹ nhỏm, đổ mồ hôi lâm ly, mới vừa rồi nàng không chút suy nghĩ liền đánh về phía thiếu niên Quang Vũ, hiện tại mới cảm giác một trận hoảng sợ.

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, khóe miệng tràn ra máu tươi, thân thể quơ quơ, đột nhiên ngã về phía sau.

Thi Hiên Vi trong lòng cả kinh, vội vàng ôm lấy thân thể ngã xuống của hắn, thương thế của Giang Nam rất nặng, ánh mắt vô thần, ngơ ngác nhìn nàng, dường như muốn chứng thực cái gì, lẩm bẩm nói:

- Hiên Vi, hắn không xứng với làm Thần Đế, ta nói đúng chứ. . .

- Đúng, hắn không xứng. . .

Thi Hiên Vi ôm hắn thật chặc, thanh âm có chút run rẩy, lẩm bẩm nói:

- Chỉ là ngươi quá quật cường, cúi đầu lại có thể thế nào. . .

- Ta xuất thân từ trung thổ. . .

Giang Nam ho ra máu, hơi thở yếu ớt, giật mình đột nhiên nói:

- Thiên Thần đại chiến, hủy quê nhà ta, trưởng bối cha mẹ huynh đệ tỷ muội của ta, táng thân ở trong tràng đại kiếp này. Hành vi của Quang Vũ,

cùng hai vị Thiên Thần kia có gì khác nhau... Hiên Vi, hắn thật không xứng. . .

Hắn thì thầm trong miệng, hôn mê ngủ đi, Thi Hiên Vi suy nghĩ xuất thần, nàng không biết thân thế Giang Nam, kể từ khi một khắc gặp phải Giang Nam kia, nàng tóm tắt được thiếu niên này luôn sáng sủa lạc quan, luôn không sợ hãi, luôn láu cá như vậy.

Nàng còn là lần đầu tiên cảm giác được Giang Nam ngoài láu cá, còn cất giấu một nội tâm cương trực công chính.

Nguyên tắc của hắn giống như một cây tiêu xích, đi cân nhắc mỗi người gặp phải trong đời đúng cùng sai, mặc dù đối phương là Thần Đế, nếu hắn cho là đối phương sai lầm rồi, cũng sẽ giơ thước quất trách!

Nàng cũng là lần đầu tiên cảm giác được Giang Nam ngoài mặt sáng sủa lạc quan, cất dấu một chút thương đau, sáng sủa cùng mỉm cười chỉ là ngụy trang của hắn.

Nàng kinh ngạc nhìn Giang Nam ngủ mê man trong ngực, nàng vẫn là lần đầu cảm giác được thiếu niên mạnh mẽ này, có chút nhu nhược cùng bơ vơ, đôi môi của nàng nhẹ nhàng đụng đôi môi của hắn, cảm giác được có chút mềm mại cùng lạnh như băng.

- Tử Xuyên. . .

- Xấu xa, ngươi biết trong năm trăm thế, ta có bao nhiêu lần trở thành vợ của ngươi không. . .

Cô gái kia nhìn thiếu niên trong ngực, thấp giọng cười nói:

- Người khác dùng năm trăm thế thời gian theo đuổi Đế đạo, theo đuổi Tiên Đạo, mà ta vẫn cùng ngươi ở chung một chỗ. . . Ngươi nhất định cảm thấy ta rất ngu đúng không. . .

Ma La Thập ho ra máu, bước đi tới, vẻ mặt có chút héo úa, Quang Vũ

Thần Đế đối với hắn cũng không hạ sát thủ, nhưng mà để cho hắn bị thương rất nặng.

- Đồ chó hoang Quang Vũ, thực lực mạnh như vậy. . .

Phổi của hắn giống như xé gió vù vù bay hơi, nhịn đau nói:

- Thương thế của Giang lão đệ có nặng hay không?

- Quang Vũ thương tổn thần tính của hắn, để cho thần tính của hắn lâm vào ngủ mê man, thần tính ngủ mê man, hắn liền không cách nào tự hành chữa thương, chỉ sợ không thể lạc quan.

Thi Hiên Vi vội vàng đứng dậy, thần tính trong mi tâm của Ma La Thập bay ra, tiến vào mi tâm của Giang Nam, sau một lúc lâu thần tính của hắn bay ra, trầm ngâm nói:

- Cổ quái. . . mặc dù thần tính của hắn ngủ mê man, nhưng từ chối ta chữa trị, công pháp tự động vận chuyển, vấn đề hẳn là không lớn, đợi qua một thời gian ngắn, sẽ tự mình khỏi hẳn.

Thi Hiên Vi rốt cục yên lòng, Ma La Thập phân phó nói:

- Chuyện Quang Vũ, tạm thời chớ nói ra ngoài, nếu không trên người chúng ta liên quan không nhỏ.

Thi Hiên Vi gật đầu đồng ý.

Đem chuyện tình Quang Vũ nói ra, cố nhiên có thể tạo cho Quang Vũ một chút phiền toái, nhưng mà những Thần Ma khác tìm kiếm xuống, tất nhiên sẽ tìm được ba người bọn họ, uy bức lợi dụ là không thiếu được, thậm chí những đầu sỏ kia có lấy tánh mạng uy hiếp, muốn bọn họ giao ra tung tích Quang Vũ Thần Đế, ngược lại sẽ mang đến cho bọn hắn nhiều nguy hiểm!

Huyền Minh Nguyên Giới, Huyền Thiên Thánh Tông.

Thánh Quân thần thụ lẳng lặng trôi lơ lửng ở phía trên Thần Sơn của

Huyền Thiên Thánh Tông, đạo đạo thần hà gột rửa, đẹp đẽ rực rỡ, Giang Nam vẫn sống ở Trấn Thiên Tinh Vực không có đi ra ngoài. Trong khoảng thời gian này, hắn dưỡng tốt thương thế, rất nhanh vượt qua Thiên Đạo đại kiếp Hậu Thổ Thiên Cung, tu vi càng thâm hậu hơn.

Thi Hiên Vi có thể cảm thấy được hắn mất mác, vẫn làm bạn ở bên cạnh hắn, nàng xem đến tinh thần của Giang Nam dần dần tỉnh lại, suy tư phương pháp phá giải âm mưu của Quang Vũ Thần Đế, trong lòng cũng rất là vui mừng.

Ma La Thập cũng thành công đột phá, mượn lĩnh ngộ năm trăm lần sống lại trong Vọng Tiên Đài, hoàn thiện thần tính của mình, trở thành Thần Ma.

Hắn là người thứ hai trong hai mươi vạn năm qua tu thành Thần Ma, làm cho cả tinh vực một mảnh sôi trào, trên đời chú ý. Tinh vực tất cả tu sĩ được ủng hộ, thấy được hy vọng, vô số tu sĩ chuyên cần khổ luyện, gia tăng hướng cảnh giới cao hơn trùng kích.

Ma La Thập ở trước mắt người đời nhiều lần triển lộ thần tích, nửa năm thời gian, phá vỡ lần lượt di tích cùng viễn cổ động phủ trong Trấn Thiên Tinh Vực, từ trong chút ít di tích cùng động phủ này sưu tầm ra vô cùng tài phú, rất nhiều môn phái đi theo hắn tiến vào những di tích cùng động phủ này cũng thu hoạch phong phú. Kiếm được đầy bồn đầy bát, tất cả đều vui mừng.

Danh tiếng của Ma La Thập trên thế gian cũng không tốt thế nào, luôn luôn làm xằng làm bậy, nhưng mà sau khi hắn từ Thái Hoàng Lão Tổ trấn áp thoát khốn. Mấy chục năm qua lại chưa bao giờ làm chuyện xấu, cũng không lạm sát kẻ vô tội.

Đột phá trở thành Ma Thần, lão ma đầu càng giống như đổi một người, tựa hồ cảm giác được đầu vai mình gánh nặng, không chỉ bảo vệ các môn phái Thánh Địa trong tinh vực, đem tài phú mình đoạt được phân cho mọi người. Thậm chí còn nhiều lần khai đàn giảng pháp, hướng các chủng tộc trong tinh vực truyền thụ Đại Đạo giải thích, quả thực giống như đại thiện

nhân.

Đây là đảo ngược, là tấm lòng son, hắn từ trước làm ác, làm hại Huyền Minh Nguyên Giới, nhưng sau khi tu vi thành công, liền bắt đầu đảo ngược nguyên giới, tạo phúc thế nhân.

So sánh với, mặc dù Thái Hoàng Lão Tổ đã từng là lãnh tụ Chính Đạo nguyên giới, nhưng sau khi thành thần, lập tức rời Huyền Minh Nguyên Giới, không có nửa điểm đảo ngược, không có nửa điểm tạo phúc thế nhân, có chút làm người ta khinh bỉ.

Ma La Thập còn đi Thái Dương một chuyến, cùng Yêu Thần đại chiến mấy trăm hiệp, kinh sợ Yêu Thần, để cho Yêu Thần không dám có điều dị động.

Nửa năm thời gian này, hắn làm qua nhiều chuyện, cũng ngụ ý sâu xa, là vì suy nghĩ tương lai của Huyền Minh Nguyên Giới.

- Lão đệ, ta đây liền đi Huyền Hoàng Học Cung .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 983: Nhân Định Thắng Thiên. (2)

Huyền Thiên Thánh Tông Thánh Quân thần thụ, Ma La Thập tìm được Giang Nam, nhìn sắc mặt hắn có chút tiều tụy, trong lòng thầm than một tiếng, dùng sức vỗ vỗ đầu vai hắn nói:

- Nguyên giới mặc dù tốt, nhưng ta còn cần phấn đấu, đi vì tương lai tranh thủ một đường sinh cơ, hơn nữa tương lai ta tu luyện thành công, còn muốn đi tìm Thái Hoàng Lão Tổ báo thù.

- Lão ca ca, ta không tiễn ngươi.

Trong mắt Giang Nam khôi phục mấy phần thần thái, cười nói.

Ma La Thập gãi gãi đầu nói:

- Con người của ta, đầu óc rất ngu xuẩn, cũng không hiểu âm mưu quỷ kế gì, phá cục giải cục ta là không hiểu. Bất quá sự do người làm, Quang Vũ này làm ác, vốn cần phải có người đến áp chế, tới hàng phục hắn. Hắn mặc dù thủ đoạn Thông Thiên, nhưng giờ phút này cũng bất quá là Thần Đế chuyển thế mà thôi, tương lai thắng bại, còn rất khó nói.

- Sự do người làm?

Giang Nam lẩm bẩm nói.

- Đúng! Sự do người làm, nhân định thắng thiên!

Ma La Thập cười ha ha, xoay người rời đi nói:

- Thiên ở trước mặt, khó có thể chinh phục, nhưng nếu trong lòng không có ý niệm chinh phục trong đầu, vậy thì vĩnh viễn cũng chinh phục không được! Lão đệ, ta đi đây!

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời Huyền Minh Nguyên Giới, trong mắt dần dần có Thần Quang xông ra, càng ngày càng sáng, thấp giọng nói:

- Sự do người làm, nhân định thắng thiên, tương lai không biết, mới có thể đặc sắc! Quang Vũ cho là đã định hết thảy, vậy hãy để cho ta làm biến số lớn nhất trong kế hoạch tương lai của hắn! Huyền Minh Nguyên Giới không có người thủ hộ, ta tới bảo vệ, chư thiên vạn giới, chúng sinh, ta tới che chở, không phải Quang Vũ như thế nào, không phải Bổ Thiên thần nhân như thế nào, ta thay chúng sanh tìm sinh lộ!

Hắn vốn là ý chí sa sút, là bởi vì hiểu rõ âm mưu của Quang Vũ Thần Đế, cảm giác được mình ở trước mặt đại thế loại hủy diệt Chư Thiên này, mình vô lực ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chư Thiên náo động, hạo kiếp phát sinh, hàng tỉ vạn sinh linh ở trong hạo kiếp giãy dụa kêu rên, chịu được khổ nạn.

Hắn suy tư rất nhiều phương pháp cũng không cách nào phá cục, biết rõ đây hết thảy sẽ phát sinh, nhưng vô lực ngăn cản, vô lực làm ra chuyện gì, cho nên hắn mới cảm giác mình vô lực, ý chí sa sút.

Nhưng Ma La Thập nói, lại dùng một câu nói tới tỉnh lại ý chí chiến đấu yên lặng giấu diếm trong lòng hắn!

Sự do người làm, nhân định thắng thiên!

Quang Vũ đem tất cả mọi người tính toán ở trong đó, coi như là Bổ Thiên thần nhân biết âm mưu của hắn, cũng vô lực ngăn cản, đây chính là nơi kinh khủng của Quang Vũ!

- Cái gì cũng không đi làm, đó mới là đồng lõa với âm mưu của Quang Vũ Thần Đế!

Thần Quang trong mắt Giang Nam càng ngày càng kinh người, giống như hai mặt trời chói chan tranh nhau phát sáng, cuối cùng hai mặt trời chói chan dần dần dập tắt, mắt của hắn đồng khôi phục như thường, nhưng có một loại

thần thái làm người ta say mê.

- Âm mưu của Quang Vũ Thần Đế, bị Đạo Vương điểm phá, lại bị ba vị Bổ Thiên thần nhân biết, lại truyền tới trong tai của chúng ta, rất nhanh sẽ truyền khắp chư thiên vạn giới, tên của hắn rất nhanh sẽ mất hết. Hắn muốn làm Thần Đế mỹ danh vĩnh truyền muôn đời, chỉ sợ là không thể nào.

Thần thức của Giang Nam quét qua thánh tông, đem mọi người thánh tông bao phủ, dò xét tu vi của bọn họ.

- Trong khoảng thời gian ta không có ở đây, thánh tông kinh doanh vô cùng tốt, càng phát ra hưng thịnh .

Kích thước Huyền Thiên Thánh Tông hôm nay, thậm chí so sánh với Thái Huyền Thánh Tông thời kỳ toàn thịnh còn muốn cường đại không chỉ gấp mười lần, mới vừa rồi thần niệm của Giang Nam đảo qua, liền phát hiện tuyệt đại đa số đệ tử tu luyện là Thần cấp công pháp, thậm chí có chút ít vượt xa Thần cấp, đạt tới Thần Chủ cấp bậc!

Những công pháp này, hẳn là trong khoảng thời gian Giang Nam không có ở đây, một chút Cổ lão động phủ, di tích cùng bí cảnh của Trấn Thiên Thần Quốc bị đám người Lạc Hoa Âm, Thạch Cảm Đương mở ra, từ trong được đến bảo vật!

Trừ lần đó ra, pháp bảo của mọi người trong thánh tông cũng tăng lên một bậc thang, chỉ có một chút Đạo Đài tám cảnh tu sĩ tu vi thấp kém mới dùng tài liệu trấn giáo chi bảo luyện chế pháp bảo, Thần Phủ tám cảnh trở lên, phần lớn là vận dụng Thần kim tới luyện chế pháp bảo, xa xỉ kinh người.

Mà sinh linh trên Huyền Minh đại lục, cũng so với lúc hắn rời đi tăng mấy lần, thậm chí khuếch trương đến đại lục khác, phồn diễn sinh sống, khai cương thác thổ.

Sinh mệnh ở chỗ này bộc phát ra tiềm lực vô cùng, hết thảy sinh cơ bừng bừng, vui sướng hướng quang vinh.

Thậm chí ngay cả chúng thế hệ trước như Huyền Ẩn Đạo Nhân Huyền Hồ Đạo Nhân, cũng nghiễm nhiên toả sáng thanh xuân, cây khô nẩy mầm, tu luyện công pháp cao thâm, muốn để cho tu vi của mình tái tiến một bước, thành tựu cao hơn.

Mấy người đệ tử của Giang Nam, Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, Xà lão quái, Hùng Ma Vương Hùng Thiên Lý, Mã Diện Ma Vương Mã Bằng Thu, bạch hạc Quan Thanh Sơn tu vi thực lực cũng tiến bộ cực kỳ kinh người, đã đạt tới Thiên Cung lục trọng, thậm chí Chân Linh Huyền Nữ sắp tu thành Thiên Cung bát trọng!

Mà Giang Nam thủ tịch Đại đệ Tử Nhạc Ấu Nương, tiến bộ càng làm người ta trố mắt, trước lúc Vọng Tiên Đài mở, nàng vẫn là Thiên Cung nhị trọng, mà hôm nay lại tăng lên tới Thiên Cung tứ trọng, tu thành lục đại hóa thân, thực lực cũng cực kỳ kinh người, cùng Chân Linh Huyền Nữ không kém bao nhiêu.

Đám người Lâm Tá Minh, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ, Vô Tướng Thiền Sư cùng Cáp Lan Sinh tiến bộ cũng là bất phàm, cho dù là Cáp Lan Sinh cũng đột phá đến Thiên Cung lục trọng.

Giang Nam cùng bọn họ nâng cốc vui mừng, Cáp Lan Sinh làm thịt một đầu Kim Long Thiên Cung cảnh giới, lấy thần hỏa thiêu đốt, bất quá chốc lát liền có mùi thịt truyền đến.

- Kính đại ca.

Giang Nam bưng chén rượu lên, Ngũ Ma khác cũng rối rít bưng chén rượu lên, sáu người nghiêng chén rượu, rượu trong chén đổ ra, thần hỏa nướng đến sắc mặt của bọn họ phiếm màu đồng cổ sáng bóng .

- Nếu như Đại ca không có chết mà nói, hôm nay hẳn là đã trở thành Thần Ma thậm chí Thiên Thần đi?

Cáp Lan Sinh thở dài, ôm lấy vò rượu uống.

Những ma đầu khác mặc nhiên, Tịch Ứng Tình tài hoa có một không hai đương đại, cùng Thái Hoàng Lão Tổ đánh một trận chiếu rọi nguyên giới, mặc dù chết vẫn quang vinh.

Lấy thiên tư của hắn, tất nhiên có thể đi sau tới trước, vượt xa Thái Hoàng, trở thành một vị cường giả lấp lánh nhất trên đời!

- Cuộc đời này sẽ không còn được gặp lại đại ca . . .

Thạch Cảm Đương buồn bực uống rượu, úng thanh úng khí nói.

- Thí Thần Cốc Thất Ma, chỉ còn sáu.

Sắc mặt Thiên Cơ Tú Sĩ đêm ngày đen tối, nhẹ giọng nói:

- Lão Thất, giữ lại Thái Hoàng, Thí Thần Cốc Lục Ma, không giết Thái Hoàng, thề không làm người!

Giang Nam cúi đầu nhìn về từng quốc độ phía dưới, nơi đó đứng vững từng ngọn tượng thần của Tịch Ứng Tình, đột nhiên cười nói:

- Năm vị ca ca yên tâm, Thái Hoàng Lão Tổ tất nhiên sẽ chết ở trong tay Thí Thần Cốc Thất Ma chúng ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 984: Âm Dương Giao Thái, Thần Nhân Giao Cảm. (1)

Đám người Thạch Cảm Đương, Vô Tướng Thiền Sư thấy hắn vẫn còn nhắc tới "Thí Thần Cốc Thất Ma", trong tâm thầm thở dài, cho là hắn vẫn không có tiếp nhận chuyện tình Tịch Ứng Tình đã chết.

- Đại ca, dùng không được bao lâu, ta có thể vì ngươi đoàn tụ Hồn Phách, đem ngươi từ trong tử vong kéo trở về . . . cửa ải Sâm La Ma Đế này, thủy chung là phải trôi qua, có thể từ trong tay vị Ma Đế này đoạt lại thần hồn của ngươi, ta rất mong đợi!

Những ngày này, Giang Nam bái phỏng bằng hữu cũ, hắn đi qua Tinh Nguyệt Thần Tông, cùng bọn người Phụ Văn Cung, Thần Tiềm, Sở Hương Hương, Quân Mộng Ưu nâng cốc ngôn hoan, cũng đi Thiên phủ, cùng Tần Phi Ngư và các vị tiền bối Thiên Phủ ngồi đàm luận, còn đi qua Nam Hải bên trong Trấn Thiên tinh vực, bái kiến Thác Bạt Lan Vân cơ linh cổ quái. .

Hắn còn đi qua Vạn Long sào, bái kiến Ứng Vô Song cùng Long Hoàng, Ứng Vô Song đã trở thành Long thần Ứng Long tộc, mà Long Hoàng cũng trở thành Thiên Cung bát trọng tuyệt đỉnh cường giả.

Cố nhân của hắn hôm nay cũng thành tựu bất phàm, có nhiều người tu thành Thiên Cung, bên trong Trấn Thiên tinh vực tài nguyên phong phú, hơn nữa mỗi người đều có được gặp gỡ bất đồng, đạt được Trấn Thiên Thần quốc truyền thừa, tu thành Thiên Cung, trở thành chưởng giáo Chí Tôn đã không còn là mục tiêu của bọn hắn.

Bọn hắn cũng có dã tâm của mình, muốn trở thành thần minh.

Tại Nguyên Giới, có Phong Cấm Đại Trận cùng Quang Vũ thần đế phong ấn trấn áp toàn bộ thế giới, muốn trở thành Thần Ma cũng không phải một sự tình đơn giản, bất quá chỉ cần kỷ kiếp hàng lâm, phong ấn nghiền nát, đã

không có trấn áp, rất nhiều người đều có trở cơ hội thành Thần Ma.

Người của Nguyên Giới cũng không phải đần hơn so với người thế giới khác, hơn nữa hôm nay Trấn Thiên tinh vực bị khai phát, các loại tài nguyên nhiều vô số kể, tất nhiên có thể tạo ra được một đám tồn tại cấp bậc Thần Ma!

Tịch Ứng Tình chi tử Tịch Trọng Tịch Tử Quy giờ phút này cũng đã trưởng thành, trở thành Thần Phủ nhị trọng tiểu cao thủ, thân thể Tịch Trọng có một ít tính chất đặc biệt cũng hiển hiện ra, đó là một loại thần thể kỳ lạ, có được năng lực khống chế Địa Từ nguyên lực, có thể nói là thiên phú thần thông.

Đối với loại thần thể này Giang Nam cũng không có bao nhiêu lý giải, bất quá Địa Hoàng bên trong Thần Đế, cũng là loại thể chất kỳ lạ này, Giang Nam ở trong Vọng Tiên Đài đã từng cùng thiếu niên Địa Hoàng giao thủ, biết rõ loại thần thể này khủng bố, thần thông bộc phát, ra tay liền cơ hồ tương đương với sức nặng của tinh cầu đè xuống, khủng bố đến cực điểm, so với Tinh Nguyệt Thánh nữ luyện chế pháp bảo còn muốn lợi hại hơn.

Mà Mộ Vãn Tình thì ngoài dạy bảo Tịch Trọng ra, thỉnh thoảng tiến về từng tòa thần miếu của Tịch Ứng Tình, gặp được khô hạn là đưa tay làm mưa, gặp được úng lụt liền tán mây hiện nắng, có yêu ma làm loạn, liền hàng yêu trừ ma, tỉ mỉ quản lý những thần miếu này.

Giang Nam đem hết thảy nhìn ở trong mắt, Tịch Ứng Tình cùng Mộ Vãn Tình là một đôi thần tiên quyến lữ, chỉ tiếc tạo hóa trêu người, làm cho vợ chồng bọn hắn Âm Dương xa cách.

- Ngày gọi đại ca quay trở lại không xa. . .

Những ngày này, Thi Hiên Vi cùng hắn làm bạn, như hình với bóng, giữa hai người tình cảm ám sinh, hết thảy là tự nhiên như vậy, nước chảy thành sông, Giang Nam cũng không có cảm thấy có cái gì không ổn, thời điểm cùng với Thi Hiên Vi, là lúc đầu óc của hắn đạt được nghỉ ngơi, quên Quang

Vũ, quên Bổ Thiên Thần Nhân, quên đại kiếp nạn sắp đến, thậm chí quên Giang Tuyết tỷ tỷ.

Hắn chỉ cảm thấy thần tính của mình đã nhận được an bình, thời điểm bọn hắn dắt tay, hắn cảm giác mình phảng phất tiến nhập một nơi yên tĩnh, tâm tình như thuyền, nhẹ nhàng trong gợn sóng phiêu đãng.

Thi Hiên Vi rốt cục quyết định ly khai, phản hồi Trung Thiên thế giới, Giang Nam tiễn đưa nàng đi qua Tinh môn, đi vào trên Trung Thiên thế giới kiều, thế giới kiều đứt quãng, đi thông một đám thế giới.

Hắn nhìn xem cô gái kia dần dần đi xa, đột nhiên tâm thần kích động, cao giọng nói:

- Hiên Vi, sau hạo kiếp nếu như ta chưa chết, ngươi chưa gả, ta lấy ngươi a!

Thiếu nữ trên cầu thân thể cứng đờ, xoay đầu lại, hướng hắn cười một tiếng, một khắc này vô cùng vũ mị, lại để cho hắn có chút thất thần.

- Phôi đản, ai cam tâm tình nguyện gả cho ngươi?

Cô gái kia như một Tiểu Yến Tử vui sướng bay đi, cách hắn đi xa.

- Không chịu? Vậy thì đoạt lấy, Bắc Mạc Thi gia có thể chống đỡ được ta sao?

Giang Nam cười ha ha, bước đi qua, cười nói:

- Bắc Mạc Thi gia dám đem ngươi gả cho ai? Ngoại trừ ta, ai dám muốn ngươi ta liền diệt hắn!

Hắn thân như lưu quang, từ phía sau truy đến, đem thiếu nữ muốn đào thoát kia bắt được, ôm trong ngực, cười nói:

- Nếu ở bên trong hạo kiếp ta chưa chết, ngươi liền không chạy thoát, ngoại trừ ta ngươi không gả ra được! Không khỏi đêm dài lắm mộng, ta

trước cho ngươi cái lạc ấn.

Thi Hiên Vi có chút tâm hoảng ý loạn, năm ngón tay búng ra, hóa thành từng đạo băng hà, đóng băng thế giới kiều, trên cầu trong chớp mắt liền treo đầy băng sương.

Giang Nam tùy ý năm đạo thần thông của nàng bắn lên trên lồng ngực mình, băng hà đâm vào lồng ngực của hắn, lập tức liền bị chấn nát.

Thi Hiên Vi lập tức thay đổi một loại công pháp, rõ ràng là Thánh Quân thần cấm đại điển, chỉ nghe ông một tiếng, một cây thần thụ từ đầu cầu từ từ bay lên, thần hà tràn ngập, đạo đạo thần hà hướng Giang Nam bay tới, muốn đẩy hắn ra.

Giang Nam ôm càng chặt hơn, Thi Hiên Vi vừa tức vừa vội, quát nói:

- Mau buông tay, nơi này là thế giới kiều, ta muốn tức giận, sau khi ngươi có hại chịu thiệt chớ có trách ta. . .

Môi của nàng bị ngăn chặn, Thánh Quân thần cấm đại điển lập tức không khống chế được, sinh mệnh khí tức vô cùng nồng đậm truyền ra, thế giới kiều bị băng phong có nhiều đóa hoa tươi lăng không sinh ra, hoa nở rực rỡ, nhiều loại hoa thắng gấm.

- Nơi này là thế giới kiều, người đến người đi. . .

Thiếu nữ trong ngực Giang Nam giãy dụa thoáng một phát, thở dốc một hơi, quanh co nói:

- Ngươi không nên xằng bậy, cẩn thận bị người chứng kiến. . .

- Yên tâm, Huyền Minh Nguyên Giới ta rất nhỏ, căn bản không có người đi tới đây.

. . .

Trên thế giới kiều, một cây thần thụ cao cao đứng vững, nhiều đóa ngũ

thải tân hoa nở rộ ở trên cầu, từng đạo cầu vồng ở trên cầu rủ xuống, Thần Quang lượn lờ, vô số đạo vân hóa thành tường vân, Thải Phượng, Du Long.

- A Di Đà Phật, rõ ràng ở trên thế giới kiều làm sự tình cẩu thả, ngay cả Phật gia ta cũng nhìn không được!

Xa xa, một mảnh Thải Vân ửng đỏ phi tốc bay tới, Thải Vân rõ ràng là do một đám nữ ni tạo thành, tà âm từ bên trong Thải Vân truyền đến, một đại Phật béo béo mập mập ngồi ở trong cung điện, xa xa chứng kiến trên thế giới kiều Thần Quang phún dũng, có Long Phượng giao hoan chi tướng, lại có kim thiềm cùng Kim Ô quấn quanh, vừa nhìn là biết có người ở trên cầu làm sự tình cẩu thả.

Chương 985: Âm Dương Giao Thái, Thần Nhân Giao Cảm. (2)

Tuy trên cầu bị Thần Quang bao phủ, mặc dù là hắn cũng nhìn không tới tình hình bên trong Thần Quang, nhưng như vậy càng lay động lòng người.

Phi Vân lão tổ tâm ngứa khó nhịn, ha ha cười nói:

- Ngay cả Phật gia cũng không có làm qua loại sự tình này, các ngươi rõ ràng dám! Cũng tốt, giết nam thí chủ, đem nữ Bồ Tát đoạt đến!

- Phật gia trăm vạn nữ Bồ Tát ở đâu?

Lão Phật hét lớn, vô số nữ ni bay lên, ngay ngắn khẽ kêu, nhao nhao hướng thế giới kiều bay đi.

Ông…

Trên cầu thần quang bắn ra, lại có một cây thần thụ từ từ bay lên, vô số thần hà loạn quấy mọi nơi, đem nguyên một đám nữ ni tuổi trẻ quấy đến nát bấy!

Trong chớp mắt, liền có mấy vạn nữ ni tuổi trẻ táng thân ở dưới thần hà xoắn giết, Phi Vân lão tổ vừa sợ vừa giận, từ trong cung điện đứng dậy, lấy tay chộp tới, chỉ nghe hô một tiếng, chỉ thấy vô số nữ ni nhao nhao bay lên, tạo thành hoa văn cơ bắp làn da của bàn tay này, một chưởng bao phủ trong vòng ngàn dặm!

- Phi Vân, ngươi biết chữ chết là viết như thế nào không?

Ở bên trong Thần Quang, bốn hóa thân cường hoành giống như Thần Ma hiển hiện, mỗi hóa thân từng người cầm trong tay một cây đại thương, một mặt đại kỳ, gào thét đánh tới:

- Không biết mà nói, ta dạy cho ngươi a!

Vù vù vù…

Từng mặt đại kỳ cuốn động, đem bàn tay của Phi Vân lão tổ quấy đến nát bấy, nữ ni đầy trời thoáng cái bị chết tinh quang.

- Trăm vạn nữ Bồ Tát của ta. . .

Phi Vân lão tổ ngẩn ngơ, không dám lãnh đạm, lập tức quay người khống chế cung điện bão táp bay đi, đằng sau bốn hóa thân của Giang Nam điên cuồng đuổi giết đến, đại thương nhất chỉ, khí nuốt Ngưu Đấu, quần ma lui tránh, đem Phi Vân lão tổ giết đến kêu thảm liên tục.

Phi Vân lão tổ một mực chạy ra ức vạn dặm, cuối cùng bỏ qua bốn Sát Thần sau lưng, lòng còn sợ hãi:

- Ngã phật từ bi, lần này đá trúng thiết bản rồi, không biết là vị Thần Ma nào ở trên cầu làm sự tình cẩu thả, rõ ràng lợi hại như vậy, ngay cả ta cũng không là đối thủ! Bất quá nói trở lại, chẳng lẽ hắn không biết sao, Phật gia cùng hắn như nhau a. . . nữ Bồ Tát của ta. . .

. . .

Trên thế giới kiều, Thải Phượng bay múa, hoa tươi túm tụm bay tới bay lui, Du Long quay quanh trên cầu, viết nguyệt lệ thiên, Âm Dương nhị khí đan vào, sáng lạn rực rỡ.

Thần Quang cùng thần hà ở trên thế giới kiều không ngừng phún dũng, một lớp đón lấy một lớp, Âm Dương giao thái, Huyền Hoàng giao hòa, Thần Nhân giao cảm.

Trên cầu không biết qua bao lâu, Thần Quang thần hà dần dần bình thường lại, hóa thành một mảnh cung điện.

Thi Hiên Vi chân thành đứng dậy, di chuyển bước chân nhỏ vụn hướng

ngoài cung điện đi đến, từng kiện từng kiện quần áo mất trật tự tự động bay lên, lần lượt rơi vào trên da thịt trắng noãn như son của nàng, không chê vào đâu được, dây lưng lụa quấn quanh bên hông, ngọc trâm rơi vào trên mái tóc, vòng tai đọng ở vành tai.

- Ta ở Trung Thiên chờ ngươi. . .

Nàng quay đầu lại cười nói, quyến rũ động lòng người.

Hai đạo Thất Thải cầu vồng bay ra, một đạo hướng thế giới kiều Trung Thiên thế giới, một đạo hướng Huyền Minh Nguyên Giới, tiên tử kia đặt chân trên cầu vồng, phiêu nhiên mà đi.

Giang Nam đưa mắt nhìn nàng đi xa, đứng im thật lâu, lúc này mới lên cầu vồng, trở lại Huyền Minh Nguyên Giới.

- Dương La sư huynh?

Giang Nam trở lại Thánh tông, chỉ thấy Thánh tông đã đến không ít khách không mời mà đến, cầm đầu rõ ràng là Cửu U Minh Giới Dương Di Thần tộc Dương La, hắn ở Huyền Minh Nguyên Giới tên là Đinh Trác, là nhị đệ tử của Tịch Ứng Tình, trở lại Cửu U Minh Giới liền khôi phục tên họ cũ.

Dương La thiên tài hơn người, bị Dương Di Thần tộc coi trọng, hôm nay đã là cao thủ đứng đầu Dương Di Thần tộc, tu luyện tới Thiên Cung tứ trọng, trở thành Thần Tộc tộc trưởng, thậm chí có hi vọng trùng kích Thần Ma!

Giờ phút này, Giang Nam chứng kiến Dương La lại có phần lộ ra chật vật, theo hắn mà đến còn có mấy trăm vạn người, thình lình đều là Ma tộc Thần Tộc của Cửu U Minh Giới, nguyên một đám toàn thân mang thương, có người thậm chí chỉ còn lại có một cái đầu lâu, miễn cưỡng xâu mệnh.

Những người này đến từ Minh Giới đại tộc, trong tộc cao thủ phần đông, cường giả xuất hiện lớp lớp, Cửu U Minh Giới không giống Huyền Minh Nguyên Giới có Quang Vũ thần đế phong ấn, tại Cửu U Minh Giới tu luyện cực kỳ nhanh chóng, thường có thần ma xuất thế.

- Dương La sư huynh, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Giang Nam mời Dương La bọn người ngồi xuống, dò hỏi.

- Cửu U Minh Giới ta rơi vào tay giặc rồi.

Dương La trầm mặc một lát, âm thanh chát chát nói:

- Hôm nay Cửu U Minh Giới đã trở thành cứ điểm thứ hai của Địa Ngục, chúng ở trong Minh Giới không có nơi sống yên ổn, chỉ phải đến cầu chưởng giáo, khẩn cầu chưởng giáo cho một con đường sống.

Giang Nam khẽ nhíu mày, nghi ngờ nói:

- Địa Ngục như thế nào lại đột nhiên chiếm lĩnh Cửu U Minh Giới?

- Là Khương Duy!

Một vị Thần Tộc lão giả phẫn hận nói:

- Thằng này là một vị Thần Chủ của địa ngục chuyển thế, hôm nay đã tu thành Thần Ma, đem đại quân Địa Ngục triệu hoán đến, Thần Tộc Vương tộc trong Minh Giới ta chống cự, liền bị diệt môn!

- Khương Duy đã đem rất nhiều Thần Tộc Vương tộc tộc trưởng chém giết không còn, định dùng máu của Minh Giới vạn tộc ta triệu hoán tồn tại càng mạnh hơn nữa trong địa ngục, nếu không có chúng ta kịp thời đào tẩu, chỉ sợ cũng đã chết! Giang giáo chủ, Cửu U Minh Giới ta ở bên cạnh Huyền Minh Nguyên Giới các ngươi, Khương Duy chiếm lĩnh Minh Giới, sau một khắc là đến Nguyên Giới các ngươi!

- Trong địa ngục Thần Chủ chuyển thế?

Giang Nam động dung, hắn đã từng cùng Khương Duy có gặp mặt một lần, người này là đệ đệ Khương Nhu. Ngay từ thật lâu lúc trước, lần đầu tiên Giang Nam tới Cửu U Minh Giới, người này đang đuổi giết Cận Đông Lưu. Mà khi đó, tu vi của hắn còn không bằng Cận Đông Lưu.

Khương Duy đối với Giang Nam cũng rất có hứng thú, đã từng nói một chút lời nói ý vị thâm trường, suy đoán Giang Nam là Thần Ma chuyển thế, sau đó khiến cho Kim Ngưu Thần Tộc Kim Ngưu Tỳ hướng Giang Nam xuất thủ, lòng dạ khó lường.

Bất quá sau chuyện kia, Giang Nam cùng Khương Duy giao tập vẻn vẹn dừng ở này, cho đến hôm nay, hắn cũng không gặp lại người này, mà trong Vọng Tiên Đài, Khương Duy cũng không xuất hiện.

- Khương Duy chưa từng xuất hiện ở Vọng Tiên Đài, đoán chừng là sợ mình bị cường giả Huyền Hoàng Học Cung nhìn thấu chân diện mục, mạt sát địa ngục chuyển thế Thần Chủ này. Hơn nữa, mục đích của hắn là trở thành Thần Ma, sau đó trở thành bá chủ Cửu U Minh Giới, để cho đại quân địa ngục phủ xuống, đem Minh giới biến thành cứ điểm thứ hai của địa ngục!

Khương Duy là từ bên trong lên ra, đem Cửu U Minh Giới biến thành cứ điểm thứ hai của địa ngục, chỉ có đám người Dương La chạy ra Minh giới, chuyện này còn không truyền ra ngoại giới, trừ bọn họ ra, người nào cũng không biết Cửu U Minh Giới đã đổi chủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 986: Phản Kích Địa Ngục. (1)

Mà đợi đến Thần Ma của chư thiên vạn giới cảm thấy được điểm này, đại quân Địa ngục cùng Thần Ma đã bị triệu hoán đến, hóa thân của tồn tại cường đại rối rít phủ xuống đến mảnh thổ địa kia.

Cho dù bị Thần Ma của chư thiên vạn giới phát hiện, chỉ sợ cũng không thể tránh được.

Bởi vì hôm nay Thần Giới đã bị phong tỏa, cường giả Thần Giới không cách nào nhúng tay chuyện này, mà những thế lực lớn khác cũng sợ cùng Địa ngục cường giả tranh phong sẽ để cho bọn họ thương gân động cốt.

Có thể lau đi thế lực Địa ngục, chỉ có phe phái dưới trướng chín đại Bổ Thiên thần nhân.

Chẳng qua là, hôm nay chín vị Bổ Thiên thần nhân lá gan cũng trở nên nhỏ đi, bọn họ chưởng khống Thiên Đạo, có thể cảm giác vận mệnh của mình, cảm thấy mình có thể vẫn lạc, chỉ sợ không dám tùy ý xuất thủ.

Nếu như bọn họ thật muốn hạ thủ Địa ngục mà nói, sớm ở lúc Địa ngục xâm lấn Tiểu Quang Minh Giới là có thể hạ thủ, không cần chờ đến hiện tại.

Hơn nữa, Giang Nam suy đoán, chín vị Bổ Thiên thần nhân này chỉ sợ không chỉ là lo lắng vận mệnh của mình đơn giản như vậy, giống như trước cũng có ý niệm dụ địch xâm nhập trong đầu, tính toán đem Địa ngục Ma Đế cùng với nhiều Địa ngục Thần Quân Thần Tôn hết thảy dụ dỗ đến chư thiên vạn giới, một lưới bắt hết, hoàn toàn giải quyết tử đối đầu này!

- Dương La sư huynh, các ngươi có thể chọn lấy một đại lục.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Trấn Thiên Tinh Vực này là ta phát hiện cùng mở ra, cái này ta làm chủ. Sau này chư vị liền không còn là người Minh giới, mà là chủng tộc nguyên giới ta.

Dương La đứng dậy tạ ơn nói:

- Hôm nay Minh giới ta đã diệt, tự nhiên không dám tự xưng Minh giới Ma Tộc Thần Tộc nữa, điểm này ta hiểu.

Trong lòng những cao tầng của Thần Tộc Vương tộc khác lẫm nhiên, biết trong lời nói của hắn có ý gì, nếu như bọn họ ở nguyên giới tị nạn, còn tự xưng Minh giới Ma Tộc Thần Tộc, lưu luyến uy phong lúc trước, thế tất sẽ cùng dân bản xứ nguyên giới phát sinh xung đột. Càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng biến thành một cuộc đại tai nạn.

Mà Giang Nam để cho bọn họ dung nhập vào trong chủng tộc nguyên giới, có ý tứ vạn tộc dung hợp tuy hai mà một ở trong đó, Dương La hướng hắn bảo đảm, cũng là nhận đồng điểm này.

Cao tầng chúng Thần Tộc Vương tộc, lập tức đi xuống an bài chỗ ở, chế tạo thành thị, để cho con dân của mình nghỉ ngơi lấy lại sức.

Giang Nam trầm tư chốc lát, sai người đi các môn phái Thánh Địa đưa tin, mời chưởng giáo các phái đến đây thương lượng. Cũng không lâu lắm, đứng đầu các Thánh Địa môn phái của nguyên giới rối rít tới, tụ tập dưới một mái nhà.

Giang Nam đánh giá mọi nơi, chỉ thấy đại đa số Thánh Địa cũng đã đi tới nơi đây, thậm chí còn có một chút Thần Ma là dân bản xứ của Trấn Thiên Tinh Vực khai sáng môn phái cũng có chưởng giáo tới, duy chỉ có Yêu Thần Tông cùng Yêu Thần là không có đến đây.

- Yêu Thần, giữ lại hắn cuối cùng là mầm tai hoạ, bất quá Ma La lão ca tu thành Thần Ma cũng không làm gì được được hắn, ta tự mình xuất thủ mà nói, cố nhiên có thể đánh bại hắn, nhưng muốn tánh mạng của hắn vẫn còn

có chút miễn cưỡng. Nếu hắn trước thời hạn xuất thế, vậy thì còn có chút ít khó giải quyết...

Giang Nam hừ nhẹ một tiếng, nhìn chung quanh một lần, cất cao giọng nói:

- Hôm nay mời chư vị tới, chủ yếu là Địa ngục đã xâm lấn chiếm lĩnh Cửu U Minh Giới, Cửu U Minh Giới cùng nguyên giới ta tiếp giáp, Minh giới gặp nạn, nguyên giới ta cũng sắp đại họa lâm đầu.

Phụ Văn Cung khẽ cau mày, trầm giọng nói:

- Giang giáo chủ, lời ấy là thật?

Nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn khác cũng nhíu mày, giao đầu tiếp nhĩ, nghị luận rối rít, Thiên Phủ Phủ chủ nghiêng người hỏi: xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

- Giang giáo chủ, Địa ngục xâm lấn là một đại sự, nếu như Minh giới bị Địa ngục xâm lấn, khẳng định đã sớm huyên tới Chư Thiên đều nghe thấy, vì sao đến nay còn không có động tĩnh?

- Chư vị mời nhìn.

Giang Nam nhẹ nhàng ho khan một tiếng, đột nhiên đưa tay phất một cái, nơi bàn tay phật qua, chỉ thấy một rồng một phượng bơi ra, ở trước mặt mọi người vẽ ra một vòng tròn lớn, trong hư không phảng phất đột nhiên xuất hiện một mặt gương sáng.

Ngọc Bàn minh giám, thấm nhuần hư không U Minh, mọi người rối rít nhìn lại, chỉ thấy trong kính quang rõ ràng xuất hiện cảnh trí của Cửu U Minh Giới, bốn phương thông suốt lối đi.

- Pháp lực thật hùng hồn!

Mọi người trong lòng thất kinh, Giang Nam xuyên thủng hư không, đem

pháp lực của mình từ Huyền Minh Nguyên Giới đánh vào Cửu U Minh Giới, kéo dài qua hai thế giới, quả thực chính là thủ đoạn của Thần Ma, thật là kinh người!

Nếu hắn động dùng pháp bảo, kia còn dễ nói, nhưng Giang Nam ngay cả pháp bảo cũng không vận dụng, pháp lực trực tiếp xỏ xuyên qua hai thế giới, này nói rõ cho dù hắn muốn giết người Minh giới, cũng không cần tự mình đi Minh giới, một quyền trào ra, Minh giới sẽ gặp phải công kích của hắn!

- Giang giáo chủ hôm nay có thể nói là người thứ nhất nguyên giới, cho dù là Yêu Thần trong Thái Dương chỉ sợ cũng phải chỗ thua kém nhất phân!

Mọi người đè khiếp sợ trong lòng, chỉ thấy trong Cửu U Minh Giới có vô số lâu thuyền chiến hạm lơ lửng, chi chít, tính bằng đơn vị hàng nghìn, những lâu thuyền chiến hạm kia dữ tợn kinh khủng, bầu trời tinh kỳ phất phới, kỳ giương như vân, che khuất bầu trời!

Mà ở trên thổ địa Minh giới, trăm vạn ngàn vạn đại quân Địa ngục Ma Tộc, Thần Tộc giống như một mảnh kiến đen nhánh, đếm không xuể.

Mấy vạn người tụ thành một đoàn, xây dựng từng ngọn tế đàn cao lớn như núi, trên tế đàn từng tượng thần hình thể khổng lồ bị dựng đứng lên, cao vút trong mây, những tượng thần này có tam đầu bốn tay, có tám thủ tám chân, có ngàn chân thiên dực, từng cái từng cái dữ tợn kinh khủng, cùng tướng mạo của nhân loại một trời một vực, tràn ngập trận trận khí tức xơ xác tiêu điều.

Địa ngục đại quân chộp tới vô số Minh giới Ma Tộc cùng những sinh linh khác của Minh giới, giống như làm thịt gia súc ngay tại chỗ giết chết, máu tươi rót vào trong giếng sâu trên tế đàn, chuẩn bị Tế Tự triệu hoán cường giả trong Địa ngục.

Tế đàn giống như vậy, có khoảng mấy ngàn tòa!

Bức tràng diện này, thấy mà tất cả Chưởng Giáo Chí Tôn của Huyền

Minh Nguyên Giới sắc mặt thảm đạm, trong lòng lo lắng. Thế lực Địa ngục to lớn như thế, hôm nay Huyền Minh Nguyên Giới ở trước mặt cổ thế lực này, quả thực chính là một trứng gà, vừa đụng liền nát!

- Nếu như Địa ngục xâm lấn nguyên giới ta, kết quả của chúng ta cùng chút ít sinh linh kia của Minh giới sẽ giống nhau, sẽ bị bọn họ coi thành gia súc làm thịt, dùng để triệu hoán cường giả Địa ngục...

Phó Duyên Tông đã tiếp nhận Triều Thánh Tông tông chủ, thấy thế thanh âm khàn khàn nói.

- Hiện tại, chúng ta cũng không phải là không có sức phản kháng.

Giang Nam cười nói:

- Hôm nay những Địa ngục đại quân này chưa kịp triệu hoán Thần Ma trong Địa ngục, chúng ta còn có cơ hội, đem những đại quân Địa ngục này đuổi đi ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 987: Phản Kích Địa Ngục. (2)

Nhiều Chưởng Giáo Chí Tôn liếc mắt nhìn nhau, đều lắc đầu nói:

- Giang giáo chủ, chúng ta biết ngươi thần thông quảng đại, nhưng mà song quyền nan địch tứ thủ, Địa ngục đại quân cơ hồ có hơn một tỷ nhân mã, mỗi một binh sĩ thấp nhất cũng là Thần Phủ cảnh giới cường giả, thống lĩnh nho nhỏ chính là Thiên Cung cường giả, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả cũng có vô số! Làm sao ngăn cản, làm sao đánh?

- Lấy ý kiến của ta, việc cấp bách hôm nay, chỉ có di chuyển nguyên giới, đem tất cả sinh linh, hết thảy di chuyển đến thế giới khác tị nạn!

Có người phản bác nói:

- Di chuyển đến thế giới khác tị nạn, tất nhiên sẽ khiến cho thế giới khác bắn ngược, đến lúc đó lại là một cuộc đại chiến, chỉ sợ chết cũng là vô số! Không bằng đầu hàng Địa ngục!

- Đầu hàng cũng sẽ bị coi thành gia súc làm thịt! Thay vì ngồi chờ chết, không bằng chủ động xuất kích!

- Chủ động xuất kích chính là chịu chết. Lấy ý kiến của ta vẫn là toàn lực phòng ngự, phong tỏa thế giới kiều!

...

Trên dưới một trăm đứng đầu Thánh Địa môn phái ầm ĩ làm một đoàn. Giang Nam khẽ cau mày, đột nhiên mi tâm chợt lóe, một đạo quang mang sáng như tuyết chợt lóe tiếp xúc, oanh một tiếng đụng vào trong hư không!

Sau một khắc, mọi người từ mặt gương sáng này trông được đến, một tấm bia đá cự đại đột nhiên phá vỡ hư không Minh giới, từ trên trời giáng xuống,

ầm rơi vào trên một tế đàn cao lớn, thẳng tắp cắm ở trung ương tế đàn, đem tượng thần trên tế đàn nện đến nát bấy!

Chỉ thấy tấm bia đá này cao cao đứng vững, trên tấm bia chỉ viết một chữ "Trấn"!

Minh Thổ trấn bia!

Thình thịch thình thịch...

Địa ngục tướng sĩ tiếp cận tấm bia đá này, trong lúc bất chợt từng cái từng cái hộc máu, trong cơ thể truyền đến tiếng nổ leng keng, từng ngọn Đạo Đài Thần Phủ hiện ra, ở trong khoảnh khắc tan rã, ngay sau đó thân thể nổ tung, hóa thành tro bụi!

Tử vong giống như ôn dịch lan tràn ra, trong chớp mắt liền có mấy ngàn đại quân Địa ngục tử vong, hơn nữa nhân số tử vong còn đang không ngừng bay lên, thậm chí mọi người thấy đến, cho dù là Thiên Cung cường giả, Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, cho tới tuyệt đỉnh cường giả, gần Thần cường giả, ở trước mặt tấm bia đá này cũng không có bất kỳ năng lực ngăn cản, từng cái từng cái tu vi tan rã, đạo văn nát bấy, thân thể thần hồn thần tính hết thảy gặp phải trấn áp không cách nào tưởng tượng, thân thể nát bấy, thần hồn tan rã!

Chỉ có Địa ngục tướng sĩ cách Minh Thổ trấn bia xa nhất, mới có cơ hội chạy ra tấm bia đá này trấn áp, nhưng mà có thể còn sống cũng không tới ngàn người.

Ánh mắt của Giang Nam chợt lóe, một bàn tay thăm dò, tiếp theo nhiều chưởng giáo của môn phái Thánh Địa trên thánh tông Thần Sơn thấy mội cái đại thủ xuyên thủng hư không Minh giới, hạ xuống, đem tấm bia đá này nhổ tận gốc, sau đó dụng lực cắm ở trên một tòa tế đàn khác.

- Chư vị, bây giờ các ngươi có thể xuất thủ thắt cổ những Địa ngục tàn binh này hay không?

Giang Nam đột nhiên mở miệng nói.

Nhiều môn phái chưởng giáo liếc mắt nhìn nhau, đảm khí đại trương, rối rít vươn người đứng dậy, bay đi môn phái Thánh Địa riêng phần mình, chỉnh hợp tất cả cường giả trong môn phái, chuẩn bị đi Minh giới chém giết.

Ông...

Thánh Quân thần thụ trong mi tâm Giang Nam bay ra, càng lúc càng lớn, cao tới mấy chục vạn trượng, vô số cành lá bay múa, ối chao ô hay bắn nhanh ra, căn tu thô to cùng cành lá xuyên thủng hư không, sau đó Cửu U Minh Giới trong kính xuất hiện từng căn tu cùng cành thô to như núi, đem hai thế giới liên tiếp, biến thành một cây cầu.

Nhiều môn phái Thánh Địa cường giả đến từ nguyên giới rối rít đạp cầu mà qua, đi tới trong Minh giới, đại khai sát giới, đuổi giết những Địa ngục đại quân tránh được Minh Thổ trấn bia kia!

- Người nào dám can đảm phá hư Địa ngục đại kế của ta?

Trong Minh Vương thành, Khương Duy ầm ầm đứng dậy, hơi thở cuồng dã khôn cùng, ánh mắt sắc bén, đột nhiên hướng Minh Thổ trấn bia nhìn lại.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến:

- Khương Thần Chủ, kế hoạch của Địa ngục ta không thể mất, ngươi đi xem một chút rốt cuộc xảy ra chuyện gì, phải nhanh chóng bình định.

- Dạ.

Khương Duy khom người, sải bước rời đi.

Mà vào lúc này, trong lòng Giang Nam đột nhiên cảnh giác, cảm giác được một đôi ánh mắt rơi ở trên người của mình, hắn song đồng chợt lóe, men theo tia mắt kia nhìn lại, xuyên thủng hư không, chỉ thấy ở một tòa cung điện trong Minh Vương thành, một nam tử vóc người cao lớn, quanh thân

bao phủ ở trong hắc bào, đang ngẩng đầu hướng hắn xem ra, diện mục ở dưới hắc bào không cách nào thấy rõ, chỉ có thể nhìn đến một đôi mắt sâu kín, giống như ánh nến thiêu đốt.

Ai cũng chưa từng ngờ tới, Huyền Minh Nguyên Giới cùng đại quân Địa ngục bên trong Cửu U Minh Giới quyết chiến, sẽ đến cực nhanh như thế, mãnh liệt như thế, trước đó không có bất kỳ tiếp xúc, đại quân Địa ngục cũng không có bất kỳ tâm lý chuẩn bị, thậm chí ngay cả tu sĩ của Huyền Minh Nguyên Giới cũng không có bất kỳ tâm lý chuẩn bị, chiến đấu liền trực tiếp ở dưới Giang Nam thúc dục bộc phát!

Nhanh như tia chớp, động như lôi đình, đánh úp, xuất kỳ bất ý!

Trận ác chiến này chủ yếu là dùng Giang Nam cầm đầu, trực tiếp dùng Minh Thổ trấn bia đến phá vỡ tế đàn, Minh Thổ Thần Đế lập trấn bia chính là một đại sát khí, nếu tu sĩ ở giữa đối kháng, Huyền Minh Nguyên Giới căn bản không thể nào là đối thủ của mấy ngàn vạn đại quân Địa ngục, cho dù tăng thêm Giang Nam cũng sẽ bị đối phương dùng trận pháp khốn giết.

Nhưng Minh Thổ trấn bia lại là một loại trấn áp, bao phủ ngàn dặm, là pháp bảo mà Minh Thổ Thần Đế dùng để trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn, tòa trấn bia này không khác biệt công kích, bất luận cái gì tiến vào trong phạm vi uy năng trấn bia này bao phủ đều lọt vào trấn áp!

Đầu tiên là đạo tâm sụp đổ tan rã, đạo tâm tan rã, tu vi như ngựa hoang thoát cương, đã mất đi tâm tình khống chế, pháp lực đạo vân bắt đầu mọi nơi sụp đổ tan rã, pháp lực sụp đổ, pháp lực sẽ nổ nát bấy thân thể tu sĩ!

Cái này còn không phải nguy hiểm nhất, nguy hiểm nhất chính là loại trấn áp này đồng dạng nhằm vào thần hồn, thần tính, thần hồn thần tính bị đè chết, cái kia chính là chính thức hồn phi phách tán!

Giang Nam ở bên trong Minh Thổ lấy được tòa trấn bia này, một mực không có đất dụng võ, chủ yếu là lúc trước hắn ở Minh Thổ, Trung châu xã tắc đồ cùng Vọng Tiên Đài gặp được tu sĩ tâm cảnh tu vi đều là cực kỳ

cường đại, lấy ra trấn bia cũng không chỗ hữu dụng. Nhưng mà đại quân Địa ngục dùng ngàn vạn mà tính, lại không phải bất luận kẻ nào đều có thể đạt tới trình độ như Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh thiếu tôn.

Rất nhanh, nguyên một đám tế đàn bên trong Cửu U Minh Giới bị hắn trừ tận gốc trừ, Địa ngục đại quân mọi nơi chạy trốn lập tức bị rất nhiều cường giả của Huyền Minh Nguyên Giới dùng ưu thế binh lực tập sát, trong lúc nhất thời Cửu U Minh Giới đại loạn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 988: Bá Chủ Chi Uy

Rầm rầm rầm....

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm lơ lửng, tinh kỳ phiêu giương, cờ hiệu huy động, mấy chục chiến hạm thay đổi đầu thuyền, vô số Diệt Thần ma quang pháo ngay ngắn tề động, từng đạo ánh sáng tựa như hủy diệt từ trên những chiến hạm này kích xạ ra, hỏa lực ma quang lướt qua, trong chớp mắt liền có hơn một ngàn vị Nguyên Giới tu sĩ trực tiếp bị ma quang bốc hơi, hư không tiêu thất!

Thậm chí ngay cả Thiên Cung cường giả cũng không cách nào chống cự hỏa lực oanh kích, chỉ có chưởng giáo cấp Chí Tôn cường giả mới có thể ngăn cản được Diệt Thần ma quang pháo, nhưng mà bị oanh đến nỗi lập tức thổ huyết!

Cũng may những ma quang pháo này chỉ là phỏng chế phẩm thời xa xưa, uy lực xa không bằng ma quang pháo trong tay Tam Khuyết đạo nhân, nếu không đừng nói vạn pháo đủ oanh, coi như là một pháo oanh xuống, cũng có thể đem Giang Nam nổ nát!

Trên rất nhiều chiến hạm, Địa Ngục cường giả mọc lên san sát như rừng, rậm rạp chằng chịt, tinh kỳ lại lần nữa bay múa, chỉ thấy họng pháo của ma quang pháo cơ hồ đồng thời sáng lên, sắp oanh ra đợt ma quang thứ hai!

- Chưa trừ diệt những lâu thuyền chiến hạm này, chúng ta căn bản không thể nào là đối thủ của Địa Ngục đại quân!

Phụ Văn Cung gào thét, hóa thành Tinh Nguyệt cự nhân, nhưng mà mấy pháo xuống, toàn thân hắn máu tươi đầm đìa, cơ hồ bị đánh thành cái sàng.

Hắn cũng là Thiên Cung thất trọng tuyệt đỉnh cường giả, tuy không đến mức bị một pháo oanh chết, nhưng mà không chịu nổi Địa Ngục chiến hạm

cùng hỏa lực thật sự quá nhiều, nếu nhiều đến mấy pháo, cũng sẽ trực tiếp đuổi giết hắn!

- Địa Ngục chiến hạm, cũng có thể ngăn cản ta?

Giữa không trung truyền đến tiếng hừ lạnh của Giang Nam, sau đó liền thấy một cái đại thủ từ trên cao trụy lạc, trong tay rõ ràng là Minh Thổ trấn bia, hướng trung ương những lâu thuyền chiến hạm kia rơi xuống, vậy mà muốn mượn chi lực trấn bia, đem tất cả Địa Ngục cường giả trong những lâu thuyền kia một mẻ hốt gọn!

- Hàaa...!

Trên lâu thuyền, tính bằng đơn vị hàng nghìn Địa Ngục cường giả ngay ngắn quát lớn, vô số Đại Tế Tự cùng vô số Địa Ngục cường giả từng người vỗ trên đỉnh đầu, chỉ thấy Thiên Cung, Thần Phủ trùng trùng điệp điệp lồng lộng lắc lư, ngay ngắn tuôn ra, từng tòa Ma Cung ở giữa không trung song song tổ hợp, hóa thành một màn đồ sộ, Ma Cung trùng trùng điệp điệp, đem bầu trời phạm vi mấy vạn dặm che lấp sạch sẽ, ngăn cản bàn tay lớn cùng Minh Thổ trấn bia.

Oanh...

Bàn tay lớn này cầm lấy Minh Thổ trấn bia rơi xuống, oanh xuyên Thiên Cung Thần Phủ trùng trùng điệp điệp, rơi vào trong rất nhiều lâu thuyền, trấn áp chi lực khủng bố truyền đến, vô số Thiên Cung Thần Phủ bắt đầu sụp đổ tan rã, chỉ nghe tiếng nổ mạnh bành bành bành không ngừng truyền đến, trên lâu thuyền chiến hạm nguyên một đám huyết hoa nổ tung, trong khoảng khắc tất cả Địa Ngục tướng sĩ trên lâu thuyền cơ hồ chết tận tuyệt!

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm mất đi khống chế từ trên bầu trời nghiêng nghiêng chảy xuống, rầm rầm rầm đâm vào trong đất, chỉ lộ ra đuôi thuyền!

- Người đến hung mãnh, mau chóng triệu hoán Ma Thần!

Một vị Đại Tế Tự tìm được đường sống trong chỗ chết cao giọng kêu to, lập tức bị Nguyên Giới tu sĩ như là thủy triều vọt tới bao phủ.

Nguyên Giới tu sĩ tính bằng đơn vị hàng nghìn như là châu chấu, rậm rạp chằng chịt về phía trước bay nhào mà đi, cầm đầu rõ ràng là mấy tồn tại mạnh nhất Nguyên Giới.

Chân Linh Huyền Nữ triển lộ Ma Thần chi thân, thân cao vạn trượng, những nơi đi qua xích dã ngàn dặm, vô cùng Thần Ma thánh hỏa tung bay, đem ngàn dặm chi địa hóa thành biển lửa!

Xà Văn Cử hóa thành Vô Song đại xà, xà thân mấy vạn trượng, ở bên trong đại hỏa chạy chồm, há miệng khẽ hấp, phun ra nuốt vào Thiên Địa, hư không cũng bị hấp đến sụp đổ!

Huyền Thanh Y thân hóa Huyền Điểu màu xanh, cánh chim đầy trời, cánh giương mấy trăm dặm, cánh chim run lên liền có hơn nghìn đạo ánh sáng màu xanh rơi xuống, ánh sáng màu xanh như kiếm, chém về phía Địa Ngục đại quân trốn chạy kia!

Nhạc Ấu Nương tế lên Phong cấm trận đồ, Lục Đại hóa thân đứng ở phía trên trận đồ, tạo thành Lục Đạo thiên trận, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Tỳ Hưu Thánh Vương, Mã diện Ma Vương, Hùng Ma Vương, Quan Thanh Sơn, Giao Long Vương... cường giả phe phái yêu ma của Thánh tông nhao nhao xuất động, nguyên một đám hình thể vô cùng khổng lồ, như là Viễn Cổ Thần Ma tàn sát bừa bãi!

Chưởng giáo Chí Tôn các đại môn phái thánh địa như Phụ Văn Cung, Phó Duyên Tông, Thiên Phủ Chi Chủ... từng người thúc dục trấn giáo chi bảo, thậm chí có người còn thúc dục Thần Ma chi bảo, tản mát ra rung động khủng bố, đánh cho mấy ngàn dặm đại lục chìm nổi tan vỡ, đi theo sau Minh Thổ trấn bia, liên tục không ngừng đánh về phía trước!

Còn có Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ, Vô Tướng thiền sư, Lâm Tá Minh, Cáp Lan Sinh cùng rất nhiều trưởng lão của Thánh tông suất lĩnh tám ngàn Thánh tông Thần Phủ, Thiên Cung cảnh giới tu sĩ đánh tới, Huyền Thiên Thánh tông nội tình ra hết, các loại trấn giáo chi bảo, Thần Minh chi bảo bay múa.

Trừ lần đó ra, còn có Minh Giới cường giả trốn chết như Dương La đánh tới, những người này vốn là cường giả trong Minh Giới, mỗi người thực lực đều không kém, nếu không cũng không thể từ trong Địa Ngục đại quân vây quét còn sống trốn về Nguyên Giới, giờ phút này càng là cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, hận không thể đem tất cả thực lực của mình đều thi triển đi ra chém giết cừu địch!

Trận đại chiến này ở dưới Giang Nam xuất kỳ bất ý công kích, cơ hồ là hình thức nghiêng về một bên!

Oanh...

Trên một tòa tế đàn đột nhiên truyền đến khí tức vô cùng trầm trọng khủng bố, rốt cục, một thân ảnh Ma Thần xuất hiện ở trên tế đàn, cùng tượng thần trên tế đàn dung hợp, Cổ Lão Ma thần trong Địa ngục, rốt cục bị triệu hoán đi ra.

Đây là một Ma Thần chín đầu Điểu thủ điểu trảo thân người, vừa mới bị triệu hoán liền triển lộ ra khí tức bá đạo tuyệt luân, trấn áp mấy vạn Địa Ngục tu sĩ chung quanh nhao nhao quỳ rạp trên đất, không cách nào đứng dậy!

- Tát Đa La đại chân ma, bày ra thần tích, diệt trừ địch nhân Địa Ngục ta a!

Ma Thần trên tế đàn ầm ầm đứng dậy, thân thể của hắn chính là thần kim luyện thành thân thể, thể cao mấy vạn trượng, chín khỏa điểu thủ cao vút trong mây, thân hình khẽ động, liền nghe được âm vang âm vang nổ mạnh truyền đến.

Ma Thần phân thân này ánh mắt như điện, mười tám con mắt ngay ngắn hướng Nguyên Giới tu sĩ chen chúc đánh tới nhìn lại, chín điểu thủ ngay ngắn quái gọi:

- Chư Thiên vạn giới, sinh linh hèn mọn, rõ ràng còn dám phản kháng Địa Ngục Thiên Quân ta hàng lâm? Chết chưa hết tội, chết chưa...

Hắn một câu còn chưa kịp nói xong, đột nhiên một đạo kiếm quang bôn tập tới, kiếm quang huy hoàng, dài đến mấy trăm dặm, Xùy~~ một tiếng quét ngang, từng khỏa điểu thủ từ giữa không trung rơi xuống, rầm rầm rầm nện ở phía trên đại địa, để cho mặt đất nhiều ra chín tòa núi nhỏ!

Tát Đa La đại chân ma phân thân cho dù bị chém chín cái đầu, nhưng như cũ chưa chết, đầu lâu giãy dụa bay lên, hướng chỗ cổ bay đi, ý đồ khôi phục thân thể, nộ kêu lên:

- Người nào cả gan dám đánh lén ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 989: Địa Ngục Đế Sứ. (1)

Xuy xuy Xùy~~!

Kiếm quang như mưa, quay chung quanh thân thể cao lớn của hắn liên tục quấy, trong chớp mắt liền cắt thân thể khổng lồ của hắn thành ngàn vạn đoạn, mặc dù khôi phục cũng không kịp!

Tát Đa La đại chân ma kinh hãi, thần tính phân thân từ trong thân thể nghiền nát bay lên, nộ kêu lên:

- Bên trong đối phương có Thần Ma! Các ngươi hiến tế máu tươi quá ít, không cách nào triệu hoán càng nhiều pháp lực của ta, phân thân của ta không phải là đối thủ của hắn! Huyết, ta cần càng nhiều huyết...

Hô...

Hư không đột nhiên vỡ ra, giữa không trung xuất hiện một miệng rộng phạm vi mấy trăm dặm, há miệng khẽ hấp, ý đồ một ngụm nuốt vào thần tính đào thoát của hắn.

- Chân Thần thần tính phân thân, đối với ta đại bổ!

Cái miệng mở lớn kia dùng sức nhai hai cái, đem thần tính phân thân của Tát Đa La đại chân ma thôn phệ, Địa ngục đại quân phía dưới nhìn thấy can đảm đều nứt, vội vàng tứ tán chạy trốn.

Một ngụm thôn phệ thần tính phân thân của Tát Đa La đại chân ma đúng là Giang Nam, Chân Ma đối ứng Chân Thần, luyện hóa vị Chân Ma thần tính này với hắn mà nói cũng không khó khăn, hắn ở Đạo Đài tám cảnh đã đem thần tính phân thân của Đại Xích Thiên Thần Chủ luyện hóa.

Hắn đang muốn đem Minh Thổ trấn bia cắm vào trên tế đàn tiếp theo, đột

nhiên chỉ thấy một bàn tay kim chói chộp tới, hướng Minh Thổ trấn bia hung hăng chộp tới!

- Khương Duy, ngươi rốt cục xuất hiện!

Giang Nam đem trấn bia nắm trong tay, hóa thành một quyền, cùng bàn tay này hung hăng đụng vào nhau!

Sau một khắc, ở Huyền Minh Nguyên Giới, thân hình Giang Nam khẽ động, hư không phía trước thành từng mảnh sụp đổ, mà ở Minh Giới, bầu trời cũng thành từng mảnh sụp đổ, thân hình Giang Nam đột nhiên bước ra hư không bạo toái, tiến về phía trước một bước phóng ra, mấy ngàn dặm hư không phía trước chấn động, bị nhục thể của hắn đè ép thành một đoàn!

- Nguyên lai là Giang giáo chủ!

Hư không bị đè ép như là thiết đánh về phía trước, phạm mấy ngàn dặm chi địa, vô số dãy núi nhao nhao từ mặt đất mọc lên, như là giấy hướng về phía sau thổi đi, sau đó những núi lớn này phảng phất đâm vào phía trên bình chướng vô hình, bành bành bạo toái!

Ở phía trước bình chướng vô hình kia, một Ma Thần đứng ở nơi đó, dáng người to lớn cao ngạo, hư không vô hình, ở quanh thân hắn bao phủ phạm vi mấy vạn dặm thời không, căn bản không cách nào công kích được bản thể của hắn!

- Ta không có sớm đem ngươi tiêu diệt, quả nhiên cho ngươi có thành tựu, đã có hùng cứ thiên hạ bá chủ chi uy, bất quá hiện tại giết ngươi cũng không muộn!

Khương Duy khí phách trùng thiên, đột nhiên thân hình khẽ động, một quyền oanh ra, vạn dặm hư không rung chuyển.

- Chết!

Khương Duy quát lớn.

Giang Nam một quyền nghênh tiếp, chỉ nghe oanh một tiếng, thân thể cao lớn kia của Khương Duy cao cao bay lên, quanh thân mấy vạn dặm thời không đùng đùng nghiền nát chôn vùi!

- Khương Duy, ngươi là Thần Chủ chuyển thế thì như thế nào? Ở trước mặt ta, cũng chỉ có một cái kết cục, chết!

Giang Nam hừ lạnh, nắm đấm đột nhiên giang rộng ra, một Vạn Phật Tháp đột nhiên xuất hiện, ầm ầm hướng Khương Duy trấn áp!

- Thiên Đạo Thần Thông?

Khương Duy nhìn Vạn Phật Tháp trấn áp xuống, đột nhiên thân thể run lên, phía sau hiện ra một tòa Lưu Ly Tháp Ma Thần, tòa bảo tháp này lên xuống chìm nổi, trong đó có vô số ma khí tràn ra, hóa thành Ma Thần đầy trời.

Tôn Ma Thần này, rõ ràng là thân thể kiếp trước của hắn, Lưu Ly Tháp trong tay là một Thần Chủ chi bảo!

Hắn kiếp trước chính là Thần Chủ, đầu sỏ trong Địa ngục, lúc thọ nguyên hao hết nhận được Sa La Ma Đế bày mưu đặt kế, chuyển thế đến Cửu U Minh Giới trong chư thiên vạn giới.

Mấy chục năm thời gian, Khương Duy liền tu thành Ma Thần, chẳng những gọi về Địa ngục đại quân, thậm chí ngay cả nhục thể cùng pháp bảo của hắn cũng bị hắn thông qua thủ đoạn huyết tế từ trong Địa ngục kéo tới.

Thần Chủ chi bảo là cường đại bực nào? Lưu Ly Tháp vừa ra, nhất thời thiên địa biến sắc, thậm chí ngay cả Minh giới chủ tinh dưới chân bọn họ cũng không chịu nổi, dãy núi lay động, đại địa run rẩy, răng rắc răng rắc xuất hiện từng vết nứt khổng lồ, mỗi một vết nứt ít cũng rộng trăm dặm, không biết dài bao nhiêu!

Thậm chí ngay cả hư không cũng bị Thần Chủ chi bảo này ép tới rối loạn, mơ hồ xuất hiện khuynh hướng hỏng mất tan rã!

Nhục thể của hắn so sánh với Lưu Ly Tháp này không thể yếu, một tháp nơi tay, trấn áp hết thảy!

Một thức đại thần thông này của Giang Nam còn chưa đi tới bên cạnh Khương Duy, liền thấy ma khí trong Lưu Ly Tháp phun ra nuốt vào, đem tòa Vạn Phật Tháp này hủ thực!

- Giang giáo chủ, ngươi quả nhiên là Thần Ma của Thần Giới chuyển thế!

Sắc mặt Khương Duy ngưng trọng, cũng không có bởi vì mình tế lên thân thể kiếp trước cùng Lưu Ly Tháp mà khinh thường chút nào, vạn phần tỉnh táo nhìn Giang Nam, trầm giọng nói:

- Ta vốn là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, liền suy đoán ngươi là đầu sỏ Thần Giới chuyển thế, hôm nay xem ra, quả nhiên không có ngoài dự liệu của ta. Tế ra thân thể kiếp trước của ngươi đi, nói không chừng ta từng nghe quá tên của ngươi!

Hắn ở một cái chính diện liền ở trong tay Giang Nam ăn thiệt thòi nhỏ, thân thể ngưng tụ hư không tiểu thế giới bị Giang Nam một quyền phá vỡ, biết rõ thân thể của Giang Nam so với mình còn muốn cường đại. Pháp lực chỉ sợ so với mình cũng không kém.

Hắn kiếp trước có thể ở Địa ngục tàn khốc tu thành Thần Chủ, tự nhiên không phải là hư danh nói chơi.

- Kiếp trước?

Giang Nam cất bước vọt tới, chỉ nghe một tiếng trống vang lên, khí huyết của hắn giống như mênh mông biển lớn từ trong cơ thể tràn ra, thân thể bốn chuyển, ba mặt tám cánh tay, tám đạo Sâm La Ấn càng hướng Khương Duy oanh tới.

- Ta chỉ tu kiếp nầy, tại sao nói kiếp trước!

Hắn tính toán tốc chiến tốc thắng, ở trước lúc Địa ngục đại quân kịp phản

ứng, đánh chết Thống soái Địa ngục đại quân Khương Duy này, Địa ngục đại quân biến thành năm bè bảy mảng, mới có thể đánh bại từng cái.

Nếu như Địa ngục đại quân kịp phản ứng, tạo thành đại trận, mạnh mẽ triệu hoán Thần Ma. Mặc dù hắn có khả năng Thông Thiên, cũng không cách nào gánh vác được!

Khương Duy cười lạnh, Ma Thần phía sau đột nhiên sải bước ra, giống như Kình Thiên Ma Thần, Lưu Ly Tháp trong tay gào thét bay ra, ép tới đại địa chìm xuống mấy vạn dặm, ầm ầm hướng Giang Nam oanh khứ!

- Không để ra thân thể cùng pháp bảo kiếp trước của ngươi, ngươi không thể nào là đối thủ của ta!

Bá...

Một bụi Thánh Quân thần thụ đột nhiên di động hiện ở phía sau Giang Nam, thần thụ tràn ra đạo đạo Thần hà, mỗi một đạo Thần hà cũng có mấy vạn dặm, giống như từng đạo thất thải Cự Long, về phía trước chà đi!

Thánh Quân thần thụ cũng là một Thần Chủ chi bảo, uy năng không thua Thần Tôn chi bảo, hơn nữa pháp lực của Giang Nam so sánh với Khương Duy không yếu, lúc này ngăn cản thân thể kiếp trước cùng Lưu Ly Tháp của Khương Duy.

Mà vào lúc này, tám đạo Sâm La Ấn của Giang Nam hung hăng đắp, Khương Duy vung cánh tay liền ngăn chặn.

Chương 990: Địa Ngục Đế Sứ. (2)

Hư không tiểu thế giới quanh thân lần nữa bị đánh nát bấy, chỉ nghe thình thịch nổ tung không ngừng truyền đến, cánh tay hắn bị chấn sinh sôi nổ tung, huyết nhục mơ hồ!

Đỉnh đầu của Giang Nam có Thần Quang phun ra, ngũ đại hóa thân gào thét giết ra, đạo đạo ấn pháp luân phiên rơi xuống, thừa thắng xông lên, Khương Duy liên tục ngăn cản, ở trong nháy mắt liền hoàn toàn rơi vào hạ phong, rất nhanh toàn thân cao thấp liền tìm không được một khối huyết nhục đầy đủ!

Thái Âm hóa thân của Giang Nam vốn là ở trong trăng sáng của Huyền Minh Nguyên Giới tu luyện, lúc này cũng bị hắn thu vào thể nội.

Thình thịch...

Đợt công kích thứ hai của Giang Nam theo sát tới, tám đạo Sâm La Ấn đè xuống, đánh cho huyết nhục nổ tung, thân thể nát bấy.

Chỉ nghe hô một tiếng, giữa không trung vô số đạo tắc ngưng tụ, huyết nhục diễn sinh, lại biến thành thân thể Khương Duy.

- Còn kém một đường...

Trong lòng Giang Nam thầm than một tiếng, hắn dù sao còn không phải là Thần Ma, không cách nào mạt sát đạo tắc, nếu có thể mạt sát đạo tắc mà nói, lần này là có thể trực tiếp phá vỡ Bất Tử Chi Thân của Khương Duy. Mà hiện tại, hắn chỉ có thể liên tục không ngừng đánh vỡ thân thể Khương Duy, đem tu vi của hắn hao hết, mới có thể chém giết hắn!

- Bản thân ta muốn nhìn, Bất Tử Chi Thân của ngươi có thể duy trì mấy lần thân thể sống lại!

Ngũ đại hóa thân của Giang Nam lần nữa hướng Khương Duy giết tới, nhưng vào lúc này, đột nhiên phía sau Khương Duy xuất hiện một bộ hắc bào, giống như đại màn màu đen, đem nửa bầu trời Minh giới che dấu sạch sẽ, để cho trước mắt hắn một mảnh đen nhánh, tựa hồ nhìn không thấy tới bất kỳ tia sáng!

Hắc bào bay phất phới, phảng phất có gió mạnh trong đại kỳ chấn động không ngừng, một thủ chưởng trắng noãn từ trong hắc bào thăm dò, một ánh đao sáng như tuyết hiện lên, chỉ nghe boong boong giòn vang không dứt, ngũ đại hóa thân của Giang Nam bị chấn bay trở về.

Vù vù hô...

Thần Quang trên đỉnh đầu Giang Nam hóa thành một ao sen, Sâm La Đại Đế hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân, Thái Âm hóa thân, Thái Dương hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân riêng phần mình đứng ở trên năm tòa Liên Đài, sắc mặt ngưng trọng nhìn hắc bào kia.

Hắc bào choàng ở trên người một vị nam tử, hắc bào có bao nhiêu, nam tử kia liền có bao nhiêu, chẳng qua là tùy ý mục lực của Giang Nam kinh người như thế nào, cũng không cách nào nhìn được mặt của người mặc hắc bào kia.

Hắn cảm giác được áp lực, áp lực cực mạnh, thậm chí có một loại cảm giác đối mặt thiếu niên Quang Vũ!

- Đế sứ!

Khương Duy xoay người hạ bái, cung kính nói:

- Ta không phải là đối thủ người này...

- Không việc gì, Khương Thần Chủ không nên tự trách.

Hắc bào nam tử kia bao phủ trong bóng đêm, thanh âm rất có từ tính:

- Mỗi thế giới đều có tuyệt thế thiên tài, có chút trẻ tuổi thậm chí có tư

chất vấn đỉnh đế vị, Chứng Đạo thành Đế. Vị Giang giáo chủ trước mặt ngươi kia, chính là một người trong đó, có thể giết ra Vọng Tiên Đài, đánh bại ba vị thiếu niên cường giả có thần Đế chi tư liên thủ, tài nghệ trấn áp một đời trẻ tuổi, ngươi không phải là đối thủ của hắn, cũng là chuyện đương nhiên.

Trong lòng Khương Duy rung động, quay đầu hướng Giang Nam xem ra, mắt lộ ra vẻ không thể tin được.

Hắn dùng thời gian một đời đi chứng đạo, kết quả tu luyện tới Thần Chủ cảnh giới, trở thành đầu sỏ trong Địa ngục, bất quá hắn nghĩ chưa đủ, còn muốn đặt chân cảnh giới cao hơn, cho nên mới mạo hiểm chuyển thế đến Cửu U Minh Giới nằm vùng, kỳ vọng có thể lập nhiều công lớn, nhận được Sa La Ma Đế thưởng thức, giúp hắn tái tiến một bước!

Bất quá hắn cũng biết, cho dù mình chuyển thế lặp lại, thành tựu tương lai cũng chỉ đạt tới Thần Chủ đỉnh, nếu không có Sa La Ma Đế tương trợ, hắn mơ tưởng tu thành Thần Tôn.

Mà Giang Nam trước mặt hắn này, lại có Thần Đế chi tư, thậm chí đánh bại ba vị thiếu niên cường giả có thần Đế chi tư liên thủ, không thể không để cho hắn rung động!

Lần đầu tiên hắn gặp phải Giang Nam, chẳng qua cho rằng Giang Nam cùng hắn là chuyển thế Thần Ma, nhưng chưa từng đem Giang Nam để ở trong lòng, nhìn thấy Kim Ngưu Tỳ không cách nào giết chết Giang Nam, cũng phai nhạt cái tâm tư này, không có tiếp tục làm gì Giang Nam.

Mà bây giờ nghe ý tứ của Đế sứ, người này cũng không phải là Thần Ma chuyển thế, mà là mình tu luyện có được thành tựu!

Trong lòng Giang Nam cũng chấn động, trên dưới đánh giá Đế sứ này, thầm nghĩ:

- Hắn là như thế nào biết được ta ở trong Vọng Tiên Đài đánh bại Hạo

Thiếu Quân, Mục Sơn cùng Tử Ngọc Đạo Nhân liên thủ? Chuyện này người biết le que không có mấy, trừ ta cùng bốn người Hạo Thiếu Quân ra, liền chỉ có Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng Huyền Hoàng Lão Tổ biết được, chẳng lẽ trong mấy người này có gian tế Địa ngục?

- Giang giáo chủ, chủ thượng của ta rất thưởng thức ngươi.

Phía dưới hắc bào kia truyền đến một tiếng cười khẽ, thanh âm tràn đầy từ tính của Đế sứ truyền đến, đầy mê hoặc lòng người nói:

- Nếu ngươi có thể đầu nhập vào chủ thượng, Chủ thượng nhất định vô cùng vui mừng, Huyền Minh Nguyên Giới chủ thượng cũng có phân phong cho ngươi, để ngươi trở thành đứng đầu một giới.

Đế sứ kia cười nói:

- Ngươi có thần Đế chi tư, tương lai ở dưới chủ thượng ta giúp đỡ, ngươi thành tựu Thần Đế, thay chủ thượng ta thống trị chư thiên vạn giới là hợp tình lý.

Giang Nam lắc đầu, Thánh Quân thần thụ phía sau hàng tỉ cành nhẹ nhàng phiêu động nói:

- Đa tạ hảo ý của Đế sứ, chẳng qua là con người của ta luôn luôn không muốn bị người ước thúc, không muốn đầu nhập vào Sa La Ma Đế.

- Ai nói chủ thượng nhà ta là Sa La Ma Đế?

Đế sứ kia tức cười, bật cười nói:

- Địa ngục vạn giới ta nội tình thâm hậu, cùng chư thiên vạn giới của ngươi bất đồng, thực không dám đấu diếm, lần này vì thâu tóm Chư Thiên, rất nhiều Ma Đế ngủ say trong Địa ngục ta từ trong tử vong tỉnh lại, là vì thâu tóm chư thiên vạn giới, mượn cơ hội này, nhất cử phi thăng, Chứng Đạo thành tiên. Sa La Ma Đế, cũng bất quá là đương kim Ma Đế trong Địa ngục ta mà thôi, chân chính chủ chưởng đại cục, là chủ thượng nhà ta.

Trong lòng Giang Nam chấn động, tin tức kia thật sự không phải chuyện đùa, để cho hắn cũng không khỏi tâm thần đại loạn!

- Đúng vậy, trong Địa ngục không có Bổ Thiên thần nhân thay trời hành đạo, rất nhiều Ma Đế có thể sống ra thế thứ hai thế thứ ba! Nghe ý tứ của Đế sứ này, rất nhiều Ma Đế đã qua đời của Địa ngục vạn giới đã chuyển thế sống lại, vì chính là thừa dịp Quang Vũ Kỷ Kiếp đại cử xâm lấn chư thiên vạn giới, thâu tóm chư thiên vạn giới! Chẳng qua là không biết hắn nói chủ thượng của hắn thật là Ma Đế chủ chưởng đại cục, có phải là nói bốc nói phét hay không...

Lịch đại Ma Đế của Địa ngục sống lại, đây tuyệt đối là một đại sự kinh thiên động địa, trong Địa ngục cạnh tranh so sánh với chư thiên vạn giới còn muốn tàn nhẫn tàn khốc, mỗi một vị Ma Đế đều cực kỳ lợi hại!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 991: Mạo Hiểm Tỷ Thí. (1)

Nếu những Ma Đế này tài hoa kinh người, khẳng định không phục người khác ước thúc, vì vậy Giang Nam đoán chừng vị Đế sứ này nói chủ thượng hắn là người chủ chưởng đại cục, chẳng qua là ở trên mặt dát vàng.

Bất quá lần này địa ngục xâm lấn, nhất định là có người đang âm thầm chủ trì, nếu không không thể nào định ra kế lớn như, để cho nhiều Ma Đế chuyển thế đồng thời sống lại!

- Quang Vũ Thần Đế còn muốn sống lại tám vị Thần Đế khác, thâu tóm địa ngục, chẳng qua là hắn không ngờ rằng, lần này hắn gặp phải nhân vật hung ác!

Giang Nam phun ra một ngụm trọc khí thật dài, thầm nghĩ.

Trong địa ngục xuất hiện nhân vật hung ác có thể cùng Quang Vũ Thần Đế chạy song song, chỉ có thể nói tai nạn càng hơn trước, đối với chư thiên vạn giới mà nói cũng không phải là một chuyện tốt.

- Giang giáo chủ, ngươi suy nghĩ như thế nào?

Đế sứ kia nhẹ giọng cười nói:

- Chủ thượng ta cho ngươi chỗ tốt lớn như thế, ngươi nên biết hắn đối với ngươi có ý thương tài, nếu không lấy lực lượng nho nhỏ của ngươi, muốn đối kháng địa ngục vạn giới ta, thật sự là châu chấu đá xe, bị chết tan xương nát thịt.

- Chủ thượng của ngươi là biết ta như thế nào?

Giang Nam nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười nói:

- Phải a, ta nói thời điểm ta tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, cảm thấy có một ánh mắt đang ngó chừng ta, chủ thượng của ngươi là Sâm La Ma Đế.

Hắc bào của Đế sứ kia khẽ rung chuyển, áo choàng dọc theo cắt phá hư không, sau một lúc lâu mới khôi phục lại bình tĩnh.

Giang Nam nhìn ở trong mắt, mỉm cười nói:

- Nếu là những Ma Đế khác mượn hơi ta, nói không chừng ta còn động tâm, bất quá nếu là Sâm La Ma Đế mà nói, kia không cần bàn. Đầu nhập vào Sâm La Ma Đế, ta sợ mình không biết lúc nào sẽ biến thành Ma Đế chuyển thế thân!

Đế sứ kia thở dài một tiếng, hắc bào bồng bềnh, phô thiên cái địa hướng Giang Nam áp đi, sâu xa nói:

- Thật là đáng tiếc, ta còn hy vọng có thể cùng giáo chủ cộng sự, hôm nay xem ra chỉ có đưa Giang giáo chủ lên đường !

Hắc bào che trời, trong chớp mắt Giang Nam liền cảm thấy trong thiên địa đột nhiên trở nên vô cùng tối, trong bóng tối đột nhiên có hai đạo quang mang sáng lên, đó là hai ánh mắt của Đế sứ kia, giống như hai trăng sáng trên bầu trời.

Đây cũng không phải là nhục thể của hắn thật khổng lồ như thế, mà là Động Thiên tạo thành cảnh tượng kỳ lạ!

Một cảnh giới cuối cùng của Thần Phủ tám cảnh Động Thiên cảnh, có cách dùng cực kỳ rộng lớn, coi như là tu luyện tới Thần Ma, cũng là một loại thủ đoạn cực kỳ trọng yếu, trong đó chung quanh thân thể Thần Ma tạo thành tiểu thế giới chính là một người trong đó, là một loại thủ đoạn phòng ngự cùng công kích cực kỳ lợi hại.

Cảnh giới trước mắt của Giang Nam là Hậu Thổ Thiên Cung sơ kỳ, Thần Ma Động Thiên của hắn chung phân lưỡng trọng, một Thần một Ma, khi hắn ở Động Thiên cảnh, Thần Ma Đỗng Thiên của hắn chỉ có tám trăm dặm, mà

hôm nay đã hai nghìn dặm.

Nhưng mà so sánh với Động Thiên của hắc bào Đế sứ này, hắn vẫn còn thua kém xa, người này tuyệt đối là Ma Thần cảnh giới, vừa ra tay liền bao phủ Động Thiên của mình, hắc bào giống như đại màn che trời, bao phủ hết thảy!

Trong hắc bào Động Thiên, thiên địa quy tắc thậm chí gặp phải thay đổi, Giang Nam cảm giác được Thiên Đạo quy tắc thuộc về chư thiên vạn giới bị che đậy, cướp lấy là Thiên Đạo quy tắc của địa ngục vạn giới!

Giang Nam đã từng cùng rất nhiều Thần Ma giao thủ, tỷ như đám người Mao Viễn Công, Thái Hoàng Lão Tổ, tỷ như Thao Hộc Tôn Giả, Chân Pháp Phật Đà, Âu Chấn Đông, Lạp Thần Ông, tu vi của bọn họ tất cả cũng cực kỳ cường đại, nhưng mà còn chưa từng làm được trình độ Động Thiên có thể nghịch cải thiên địa quy tắc!

Mà người này có thể, hơn nữa còn đem địa ngục quy tắc nghịch cải Thiên Đạo quy tắc của chư thiên vạn giới, cái này hết sức kinh khủng !

Giang Nam thậm chí có thể cảm giác được, ở trong hắc bào Động Thiên này, chín đại Thiên Đạo Thần Thông của mình uy năng suy giảm thật to, vốn là mười thành uy năng, hiện tại nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra năm sáu thành!

- Này là tuyệt học của Ma Đế trong địa ngục khai sáng, chỉ sợ là sáng chế đặc biệt đối phó chín đại Bổ Thiên thần nhân!

Hắn lập tức nghĩ tới công pháp mà hắc bào Đế sứ thi triển, chỉ sợ cũng không phải là vì đối phó tiểu nhân vật như hắn, mà là vì đối phó tồn tại như Bổ Thiên thần nhân!

Nếu là Đế cấp cường giả ở trong địa ngục công kích Bổ Thiên thần nhân, đột nhiên che đậy Thiên Đạo, thực lực của Bổ Thiên thần nhân sẽ suy giảm thật to, thật sự có thể sẽ bị bọn họ giết chết!

Bổ Thiên thần nhân thân là chiến lực mạnh nhất của chư thiên vạn giới, chín đại Bổ Thiên thần nhân bị giết mà nói, cho dù chư thiên vạn giới còn có Thần Đế chủ trì cục diện, chỉ sợ cũng vu sự vô bổ!

- Trong địa ngục đúng là có một vị có thể so với Quang Vũ Thần Đế chủ trì đại cục!

Hắc bào Đế sứ kia công kích cực nhanh, hắc bào Động Thiên ở lúc mông tế Thiên Đạo, một ánh đao xuy một tiếng chém xuống, hướng cổ của Giang Nam bổ tới!

Trong Động Thiên của hắn, tốc độ này có thể nói là nhanh đến cực hạn, không có cho Giang Nam bất kỳ cơ hội phản ứng, liền đến cổ của hắn!

Lấy loại đao nhanh chóng này cộng thêm thực lực của hắn, thế tất có thể đem đỉnh đầu của Giang Nam chém xuống!

- Khai thiên!

Giang Nam đối với một đao kia không nhìn, trong mắt Hỗn Độn mở ra, Hồng Mông hiển hiện, thiên địa tạo ra, khí huyết của hắn đang không ngừng kéo lên sôi trào, thần quang phun ra, một ấn hướng hắc bào Đế sứ kia công tới!

Oanh…

Trong Hắc bào Động Thiên đột nhiên có hàng tỉ đạo tia sáng. Thần quang tẩy đi bóng tối, làm cho cả Động Thiên bắt đầu sụp đổ, hỏng mất tan rã, xuất hiện Càn Khôn!

Xuy…

Ánh đao lướt qua, đỉnh đầu của Giang Nam cao cao bay lên, mặc dù hắn có Thiên Đạo Chi Khu, Hồng Mông Chi Thân cùng Ngụy Tiên Thể, cũng không chịu nổi một đao kia!

Mà cùng lúc đó, một đạo Tiên chỉ từ trong hàng tỉ đạo Thần quang mềm rủ xuống dâng lên. Phảng phất ở trong nháy mắt trong bóng tối diễn sinh ra Đại Thiên Thế Giới, Thiên Đạo tái diễn. Hắc bào Động Thiên của Đế sứ kia bị hắn một chưởng phá vỡ!

Động Thiên bị phá, thân hình nhìn như vĩ ngạn vô cùng của hắc bào Đế sứ kia lập tức khôi phục nguyên trạng, một ấn này của Giang Nam rơi xuống, hắc bào Đế sứ giơ tay lên ngăn chặn, một chưởng trong lúc đó Sâm La vạn tượng!

Hắn giống như một pho tượng Ma Đế đứng vững vàng ở trong địa ngục trầm luân, đem uy năng của Ma Cực Chứng Tiên Kinh phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, thậm chí uy năng so sánh với ở trong tay Giang Nam còn muốn kinh người!

Một đạo Sâm La Ấn này mới vừa đánh ra, thức thứ nhất Khai Thiên Ấn của Vô Úy Ấn liền phá vỡ Sâm La Ấn, chỉ nghe răng rắc một tiếng truyền đến, xương trong cánh tay hắn hết thảy gảy lìa, thình thịch thình thịch nổ tung, huyết vụ tràn ngập.

Chương 992: Mạo Hiểm Tỷ Thí. (2)

Hắc bào Đế sứ thừa nhận một ấn này công kích, nhất thời chỉ cảm thấy vạn phần khổ sở, trong cơ thể vô số đạo tắc rối loạn, phảng phất một ấn này của Giang Nam đem đạo tắc trong cơ thể hắn bổ ra, để cho đạo tắc của hắn tan rã, nhất thức liền để cho hắn gặp phải bị thương nặng!

Đột nhiên, ánh đao thứ hai chém tới, hướng đỉnh đầu phóng lên cao của Giang Nam cắt xuống, muốn đem đầu lâu của hắn nhất đao lưỡng đoạn!

- Diệt Thế!

Giang Nam đối với một đao kia làm như không thấy, thân thể không đầu tiếp tục bước nhanh đến phía trước, lại là một ấn bay ra, rõ ràng là thức thứ hai Vô Úy Ấn, cùng lúc đó, phía trên đầu lâu của hắn, Sâm La Đại Đế hóa thân, Thái Âm hóa thân, Thái Dương Thần hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân cùng Xích Viêm Ma Thần hóa thân đồng thời bay ra, hướng một đao kia nghênh đón!

Khúc khích xuy…

Một ánh đao hiện lên, ngũ đại hóa thân của hắn đồng thời bị chém, nhất đao lưỡng đoạn, bị cắt thành thập phần, trong ngũ đại hóa thân của hắn có tứ đại hóa thân là lấy Huyền Hoàng nhị khí luyện thành Huyền Hoàng Chi Thể, thế nhưng cũng không có thể đỡ một đao kia!

Ánh đao đinh một tiếng chém vào vị trí mi tâm của hắn, ánh đao cắt vào một tấc, rốt cục uy năng khô kiệt.

Vô Úy Ấn thức thứ hai Diệt Thế lần nữa cùng hắc bào Đế sứ kia va chạm, hắc bào Đế sứ muộn hanh nhất thanh, đột nhiên thân thể run rẩy, chỉ cảm thấy Đạo tắc của mình tựa hồ muốn ở trong nháy mắt quay về Hỗn Độn, pháp lực ít có thể động dụng.

Thình thịch…

Lồng ngực của hắn nổ tung, huyết nhục cùng đạo tắc hóa thành một luồng Hồng Mông Tử Khí phiêu tán.

Thân hình Hắc bào Đế sứ bay lui, Khương Duy lập tức bước nhanh đến phía trước, vượt thân ngăn chặn ở trước mặt của hắn, bảo vệ hắn lui về phía sau.

Cơ hồ ở cùng trong nháy mắt, Giang Nam cũng bức lui, một tay bắt được đầu lâu của mình, thân hình hóa thành một đạo hóa Tiên phi hồng, rơi vào trên Thánh Quân thần thụ.

Thần thụ căn tu vũ động, cành lá tung bay, rầm rầm rung động, Thần hà từng đạo, cuồn cuộn nổi lên thân thể bị chém của ngũ đại hóa thân.

Chúng nguyên giới cường giả như Chân Linh Huyền Nữ, Huyền Thanh Y, Phụ Văn Cung gào thét mà đến, rối rít phi thân đứng ở trên Thần thụ, đem Giang Nam bao quanh bảo vệ ở chính giữa.

Mà bên cạnh hắc bào Đế sứ kia, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm bay tới, bao quanh bảo vệ, hai phe nhân mã riêng phần mình che chở thủ lĩnh của mình lui về phía sau.

- Đóng!

Thân thể Hắc bào Đế sứ kia run rẩy, áp chế khuynh hướng thân thể hỏng mất, quát lên:

- Tụ tập tất cả tướng sĩ, triệu hoán địa ngục Thần Ma!

Cánh tay Giang Nam nhịn không được run lên, run rẩy đem đầu lâu của mình đặt ở trên cổ, một đao kia của Đế sứ đao khí còn ở trong đầu của hắn phá hư, Ma ngục cơ hồ bị sinh sôi bổ ra.

- Đóng!

Thanh âm hắn trầm thấp quát lên.

Ầm, ầm…

Đại địa run rẩy, hai bên rất nhiều cường giả riêng phần mình triển lộ pháp lực cùng Thần Thông kinh người, chỉ thấy đại địa ù ù rút lên, từng ngọn hùng sơn sinh sôi từ dưới đất chui ra, không ngừng kéo lên, không ngừng sinh trưởng, trong chớp mắt ở trước mặt hai phe nhân mã liền riêng phần mình dựng đứng một hàng rào cao tới mấy chục vạn trượng.

Bất quá chốc lát, hai tòa hùng quan cự đại liền hiện ra ở trong Cửu U Minh Giới, hùng quan cách xa nhau vạn dặm.

Nhất phương Giang Nam này, nhiều Thần Phủ, Thiên Cung, Chưởng Giáo Chí Tôn bay ra, Thần Phủ, Thiên Cung chồng chất, Đạo văn chi chít, lần lượt thay đổi đan vào, rót vào trong hàng rào, trong khoảnh khắc liền đem tòa hùng quan này tế luyện một lần.

Mà ở đối diện, một tòa hùng quan khác cũng bị địa ngục cường giả tế luyện một lần.

Hai tòa hùng quan, một tòa trên bầu trời trôi nổi Thánh Quân thần thụ, sinh mệnh khí tức vô cùng nồng nặc, hóa thành đạo đạo Thần hà phiêu đãng, một tòa khác thì âm trầm kinh khủng, thân thể kiếp trước của Khương Duy rộng lớn vĩ ngạn, tay bày Lưu Ly Tháp đứng ở trong mây đen cuồn cuộn, bảo vệ nhất phương bình an.

Rầm rầm rầm…

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm của Địa ngục pháo quang đầy trời, không ngừng oanh kích, từng đạo Ma Quang bắn thẳng về phía hùng quan của nhất phương Giang Nam, mà Thánh Quân thần thụ thì sáng mờ gột rửa, đỡ hết Ma Quang.

- Tiếp tục oanh cho ta!

Hắc bào Đế sứ kia trầm giọng nói:

- Giang giáo chủ kia bị ta đánh thương nặng, nhất định phải an tâm chữa thương. Diệt Thần Ma Quang Pháo không ngừng oanh xuống, có thể làm cho hắn không rảnh chữa thương, chỉ có thể không ngừng thúc dục thần thụ kia ngăn cản. Đợi đến ta thương thế khỏi hẳn, liền là tử kỳ của bọn hắn!

Khương Duy lên tiếng đồng ý.

- Ấu Nương, ngươi tới mi tâm của ta, lấy đi Minh Thổ trấn bia, đi phá hư tế đàn ở những địa phương khác!

Giang Nam đè thương thế, hướng Nhạc Ấu Nương thấp giọng nói:

- Địa ngục đại quân khắp nơi thành lập tế đàn, tách ra quá rộng lớn, nhất thời trong chốc lát không cách nào toàn bộ triệu lai. Nếu ngươi có thể diệt trừ những tế đàn kia, áp lực của chúng ta liền giảm đi.

Trong hùng quan đối diện chỉ có không tới năm vạn địa ngục đại quân, Đế sứ muốn đem phân bộ địa ngục đại quân khắp nơi tụ tập ở chung một chỗ, sau đó lấy ưu thế binh lực tiêu diệt nguyên giới cường giả, bất quá cần tốn hao một thời gian ngắn mới có thể đem mọi người tụ tập lại, cái này cho Nhạc Ấu Nương cơ hội thừa dịp.

Nhạc Ấu Nương vội vàng đầu nhập trong mi tâm của hắn, lấy đi Minh Thổ trấn bia, vội vã bay đi.

Trong mọi người Nguyên giới, chỉ có Nhạc Ấu Nương là Đạo Tâm cùng thần tính đầy đủ vững chắc, có thể chống cự Minh Thổ trấn bia trấn áp. Kiếp trước nàng là Chân Thần, thần tính cùng Đạo Tâm cũng đạt tới cảnh giới cực cao, hơn nữa tu vi thực lực của nàng so sánh với đám người Chân Linh Huyền Nữ cũng không yếu, lại tinh thông Phong Cấm đại trận, chỉ có nàng mới có thể khống chế Minh Thổ trấn bia.

Giang Nam hướng mấy người Phụ Văn Cung, Chân Linh Huyền Nữ nói:

- Phụ chưởng giáo, Huyền Nữ, Tỳ Hưu, các ngươi mang một ngàn người đi ám sát địa ngục cường giả chạy ra trấn bia trấn áp!

Đám người Phụ Văn Cung, Chân Linh Huyền Nữ lên tiếng đồng ý, riêng phần mình dẫn người bay ra hùng quan, theo đuổi Nhạc Ấu Nương bay đi.

Diệt Thần Ma Quang Pháo oanh kích không ngừng, Giang Nam phải tế lên Thánh Quân thần thụ ngăn cản, bị chấn đến thân thể không ngừng run rẩy, không rảnh hoàn toàn ma diệt đao khí trong lòng.

Đế sứ kia biết hắn bị thương nặng, chính là muốn sinh sôi mài chết!

Đột nhiên, một tòa Lưu Ly Tháp bay tới, ầm ầm đụng vào trên thần thụ Thần hà, đụng đến Thần hà không ngừng băng băng gảy lìa, là Khương Duy nhân cơ hội xuất thủ, tấn công hùng quan.

Thân thể Giang Nam rung mạnh, khóe miệng tràn ra một vết máu, những người khác trong hùng quan cũng rối rít đem đạo văn rót vào trong Thánh Quân thần thụ, gọi Giao Long Vương nói:

- Giao Long Vương, ngươi đi Vạn Long Sào mời Ứng cô nương đến đây trợ trận. Có nàng ở đây, có thể kháng cự Khương Duy.

Giao Long Vương phá vỡ hư không, hóa thành một đầu độc Long phi đi.

Chương 993: Viện Quân Không Đáng Tin Cậy. (1)

- Giang giáo chủ, tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp, coi như là Ứng cô nương đã tu thành Long Thần, cũng không thể nào là địch thủ của địa ngục!

Đứng đầu Thiên Phủ cau mày nói:

- Bọn họ người nhiều lắm, tấm bia đá kia cũng không cách nào hoàn toàn ngăn trở bọn họ! Nếu như bọn hắn triệu hoán tồn tại cường đại trong địa ngục, chúng ta không cách nào ngăn cản! Tiếp tục lưu lại nơi này, chỉ biết bị bọn họ tiêu diệt!

Cường giả những môn phái Thánh Địa khác liếc mắt nhìn nhau, rối rít gật đầu, bọn họ cần không ngừng thúc dục Thánh Quân thần thụ mới có thể ở dưới lâu thuyền chiến hạm địa ngục oanh kích sống sót, nhưng tu vi không ngừng lưu thất, cũng khó duy trì bao lâu.

Thời gian kéo càng dài, nhất phương địa ngục có thể liên tục không ngừng triệu hoán Ma Thần tới, đối với bọn họ càng là bất lợi!

Giang Nam thản nhiên nói:

- Yên tâm, ta có viện binh, kiên trì một thời gian ngắn nữa sẽ chạy tới.

Khương Duy thúc dục thân thể Thần Chủ kiếp trước cùng Lưu Ly Tháp, công kích một lớp đón lấy một lớp, liên tục không ngừng oanh kích ở phía trên Thánh Quân thần thụ hình thành bình chướng, đánh cho mọi người bên trong hùng quan khí huyết di động, âm thầm kêu khổ.

Nếu tùy ý hắn không ngừng tấn công, tất cả mọi người bọn hắn tu vi pháp lực thế tất sẽ hao hết, vô lực thúc dục Thánh Quân thần thụ.

Mà Khương Duy thì dù bận vẫn ung dung, ngoại trừ công kích của hắn ra, còn có vài chục chiếc lâu thuyền chiến hạm hỏa lực đầy trời, không ngừng oanh kích, muốn tu vi của bọn người Giang Nam hết thảy tiêu hao sạch sẽ!

- Giang giáo chủ, ngươi có thể nói là ngu dốt!

Khương Duy cười vang nói, thanh âm vô cùng rõ ràng xuyên qua bình chướng hào quang thần thụ, truyền vào trong tai mọi người:

- Dùng thực lực Huyền Minh Nguyên Giới, không nói ở trong Chư Thiên vạn giới xếp hạng hàng cuối, coi như là đặt ở trong địa ngục ta, Huyền Minh Nguyên Giới cũng sắp xếp không lên mặt bàn. Ngươi dẫn một đám người già yếu như vậy liền muốn ngăn cản gót sắt của Địa Ngục đại quân ta, không khỏi có chút ngu xuẩn đi. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên trong nội tâm rùng mình, vội vàng đưa tay hướng bên cạnh thân chộp tới, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, bàn tay của hắn đột nhiên gảy lìa, sau đó trên cổ xuất hiện một vết máu.

Nhưng mà, tất cả mọi người ở đây lại không có chứng kiến bất luận thần thông gì, bất luận pháp bảo gì, Khương Duy cứ như vậy bị người sinh sinh chém rụng một bàn tay!

- Người nào?

Thân hình hắn bạo lui, thân thể kiếp trước ở sau lưng đột nhiên tế lên Lưu Ly Tháp, một tháp trấn áp ở trên hư không, ép tới đại địa chìm xuống.

Boong boong loong coong giòn vang không ngừng, phía trên Lưu Ly Tháp toát ra từng chuỗi ánh lửa, rõ ràng là cùng một kiện pháp bảo vô hình va chạm hơn mười lần!

- Ứng Vô Song đã đến.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, trảm tổn thương Khương Duy, đúng là vô ảnh kiếm khí Tru Ma Kiếm mà hắn đưa cho Ứng Vô Song, một trong ba

thanh Thần Kiếm của Trấn Ma Điện.

Đãng Ma Kiếm uy lực mạnh nhất, ở trong tay của Giang Nam, Tru Ma Kiếm qua lại vô tung, mắt thường không cách nào bắt, vô cùng quỷ dị nhất, bị Giang Nam đưa cho Ứng Vô Song, mà Trấn Ma Kiếm thì trầm trọng nhất, trấn áp hết thảy, vốn là Giang Nam đem kiếm này giao cho Lạc Hoa Âm, tu vi thực lực của Lạc Hoa Âm dần dần thâm hậu, cảm thấy kiếm này đối với nàng tác dụng không lớn, có hay không có cũng không bao nhiêu quan hệ, bởi vậy liền đem Trấn Ma Kiếm giao cho Ngũ Ma Lâm Tá Minh.

Đột nhiên, vô ảnh kiếm quang kia vượt qua Lưu Ly Tháp, lần nữa hướng Khương Duy chém tới, quay chung quanh hắn cao thấp tung bay, trong chớp mắt cắt đến hắn toàn thân máu tươi đầm đìa.

Khương Duy gào thét, Lưu Ly Tháp cao cao bay lên, rơi trên đỉnh đầu rủ xuống một mảnh màn sáng, bảo vệ quanh thân.

Tuy Tru Ma Kiếm vô hình vô tung, nhưng mà ở trong ba thanh Thần Kiếm uy lực yếu nhất, liên tục va chạm mấy trăm lần, thủy chung không cách nào phá vỡ Lưu Ly Tháp.

- Nhị ca Tam ca, các ngươi trợ giúp Ngũ Ca một tay.

Bên trong hùng quan, Giang Nam thấy một màn như vậy, đột nhiên lên tiếng nói.

Lâm Tá Minh đứng ở trên đầu thành hùng quan, tâm niệm vừa động, trong mi tâm có một khỏa kiếm hoàn màu nâu quay tròn bay ra, bọn người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ, Vô Tướng hòa thượng cùng Cáp Lan Sinh ngay ngắn gầm lên, Thiên Cung chồng chất, vô số đạo vân dũng mãnh vào bên trong khỏa kiếm hoàn này!

Năm người bọn hắn trải qua những năm này tu luyện, pháp lực sớm đã tăng lên tới cảnh giới cực cao, pháp lực năm người thêm cùng một chỗ, so với Thần Ma bình thường còn muốn hùng hồn khủng bố, những pháp lực

này rót vào bên trong kiếm hoàn Trấn Ma Kiếm, là kinh người bực nào?

Chỉ nghe Xùy~~ một tiếng chói tai truyền đến, một đạo kiếm trụ vừa thô vừa to gần dặm, dài không biết bao nhiêu xuyên qua thần hà trùng trùng điệp điệp, oanh một tiếng nổ mạnh đâm vào phía trên Lưu Ly Tháp hình thành màn sáng!

Đạo màn sáng kia lập tức bị Trấn Ma Kiếm phá vỡ một lổ hổng cự đại, vô ảnh kiếm khí lập tức từ trong lổ hổng chui vào, Khương Duy nổi giận gầm lên một tiếng, đầu lâu bị chặt đứt!

Hắn xem thời cơ cực nhanh, Lưu Ly Tháp nhô lên cao một cuốn, đem hai đoạn thân hình của mình thu nhập trong tháp, thân thể kiếp trước của mình lập tức thu hồi Lưu Ly Tháp, lui về đại doanh Địa Ngục, không dám ra chiến.

Mà cùng lúc đó, đột nhiên trên mấy chục chiếc lâu thuyền chiến hạm một mảnh đại loạn, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm bị vô hình kiếm khí thường thường mở ra, từ giữa không trung trụy lạc, pháo quang loạn oanh mọi nơi, ngược lại đem người một nhà oanh chết vô số kể!

Trong chớp mắt, mấy chục chiếc lâu thuyền liền bị phá hủy hơn phân nửa, đại doanh phía sau hùng quan loạn thành một đoàn.

Đột nhiên, một tiếng hừ tức giận truyền đến, một đại thủ ở trong hùng quan từ từ bay lên, lấy tay một trảo, chỉ thấy một đạo kiếm quang ở trong bàn tay lớn kia nhảy động không ngớt, liên tục va chạm, muốn chạy ra bàn tay này khống chế.

Bàn tay này muốn cầm xuống Thần Kiếm, lại vào lúc này, một đầu thiên dực Thần Long bay ra, há miệng hung hăng cắn xuống, đem bàn tay kia cắn mất một đầu ngón tay.

Thủ chưởng kia lật tay chấn động, đánh bay thiên dực Thần Long, bất quá Tru Ma Kiếm cũng thừa cơ đào thoát đi ra ngoài.

Tốc độ của Thiên dực Thần Long cực nhanh, mọi người chỉ thấy một đạo lưu quang bay tới, đầu thiên dực Thần Long kia vùi vào bên trong thần hà, sau đó trong thần hà có một vị thiếu nữ tư thế hiên ngang cất bước đi tới, khí khái hào hùng bừng bừng phấn chấn, chỉ là khóe miệng mang theo một vết máu.

- Đa tạ Vô Song tương trợ.

Giang Nam đứng dậy cười nói.

Ứng Vô Song xóa đi vết máu ở khóe miệng, cười nói:

- Ngươi đây là khách sáo, lần trước ngươi tặng ta thanh Tru Ma Kiếm này, ta nghĩ đến tình bạn giữa chúng ta sâu như vậy, nói tạ ơn ngươi chỉ sợ có chút khách khí, cho nên ta ngay cả một câu khách sáo cũng không nói. Ta đến đây tương trợ, ngươi lại cám ơn ta, chẳng phải là khách khí rồi sao.

Chương 994: Viện Quân Không Đáng Tin Cậy. (2)

- Vô Song nói đúng, ta là sai rồi.

Giang Nam cười nói:

- Có ngươi đến đây tương trợ, áp lực của ta cũng ít đi một chút.

- Huyền Minh Nguyên Giới các ngươi, có một nửa tinh vực là sản nghiệp Ứng Long gia ta, hôm nay Địa Ngục xâm lấn, Ứng Long tộc ta tự nhiên nên ra một phần lực.

Ứng Vô Song cười mỉm nói:

- Tử Xuyên, ngươi thật là hư, Trấn Thiên tinh vực ta có thể thay ngươi gạt, nhưng ngươi muốn nuốt một mình mà nói, chỉ sợ cường giả bên trong tộc của ta sẽ không cho ngươi như ý. Lần này Địa Ngục xâm lấn Cửu U Minh Giới, không có Ứng Long Đại Thế Giới ta hỗ trợ, ngươi tuyệt đối không cách nào vượt qua cửa ải khó này. Bất quá nếu cường giả trong tộc ta đến giúp, Trấn Thiên tinh vực của ngươi liền không phải của họ Giang rồi.

- Trấn Thiên tinh vực chính là lãnh địa của chúng sinh Huyền Minh Nguyên Giới ta, vốn không phải của họ Giang.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Bất quá Vô Song ngươi nói không sai, nếu là thỉnh cường giả Ứng Long Đại Thế Giới đến giúp, Trấn Thiên tinh vực ta hoàn toàn chính xác khó giữ được, cho nên lần này ta không có ý định nhờ ngươi mượn binh lực Ứng Long tộc.

- Ngoại trừ Ứng Long Đại Thế Giới ta, ngươi còn có thể có cường viện gì?

Ứng Vô Song nghiêng đầu nghĩ nghĩ, thật sự không biết hắn từ chỗ nào lấy tới lực lượng, lắc đầu nói:

- Ngươi lại muốn làm chuyện xấu gì?

Giang Nam nhịn không được cười lên nói:

- Vô Song, ngươi cũng biết đấy, Giang mỗ sinh ra là một người đọc sách, chưa từng làm chuyện xấu? Về phần viện binh của ta, qua lát nữa ngươi liền biết rõ.

Trong đại doanh, cơ hồ tất cả mọi người hiểu rõ đối với Giang Nam, nghe nói như thế, nguyên một đám nhịn đến mức mặt đỏ bừng, cố nén không có cười ra tiếng.

- Ta thật là người đọc sách!

Giang Nam hậm hực nói.

Thiên Phủ Chi Chủ ha ha cười nói:

- Giang giáo chủ không cần phải nói, chúng ta đều minh bạch.

Mọi người liên tục gật đầu, cười nói:

- Trước kia Giáo chủ thường xuyên cùng chúng ta liên hệ, chúng ta tự nhiên biết rõ nền tảng của giáo chủ.

Sắc mặt Giang Nam có chút nóng lên, bỏ qua những thứ này, toàn lực chữa thương.

Đột nhiên phía sau hùng quan đối diện, một tòa huyết sắc tế đàn bay lên, hóa thành một môn hộ, ma khí cuồn cuộn từ trong tòa môn hộ này tràn ra, như là Trường Hà chảy vào bên trong tượng Ma Thần diện mục dữ tợn ở trung ương, tượng thần này lập tức diễn sinh ra máu thịt, làn da, khí tức ngày càng mạnh mẽ, cuối cùng nhất mặt ngoài làn da của tượng thần sinh ra lân phiến rậm rạp chằng chịt, phủ kín toàn thân!

Oanh…

Vị Ma Thần phân thân này di chuyển bước chân, từ trên tế đàn một bước đi xuống, ngửa mặt lên trời gào thét, rống đến hư không nghiền nát.

- Khương Thần Chủ, chỉ là một Cửu U Minh Giới liền cho ngươi sứt đầu mẻ trán, rõ ràng sớm triệu hoán phân thân của ta, xem ra ngươi thật sự già rồi!

Ánh mắt vị Ma Thần này quét về phía Khương Duy, hiển nhiên là cùng Khương Duy quen biết đã lâu, chỉ có điều giữa hai người cũng có ân oán, không hòa thuận, bởi vậy mới có thể vừa thấy mặt liền mở miệng trào phúng.

- Tuy ngươi thành công chuyển thế, nhưng ngươi vẫn là già rồi, tâm tình già rồi, không có hùng phong như trước! Nếu là ngươi lúc tuổi còn trẻ, há có thể hướng lão tử cầu viện?

Khương Duy hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Địa Ngục lịch đại Ma Đế định ra đại kế, há có thể cho phép ta hành động theo cảm tình? Hôn Thần Chủ, ân oán giữa ta và ngươi chỉ là chuyện nhỏ, hôm nay ta và ngươi tề tâm hợp lực, chung định nghiệp lớn!

Tôn Ma Thần kia bản thể cũng là một Thần Chủ, chỉ là triệu hoán vội vàng, vận dụng máu tươi quá ít, cũng không triệu hoán đến bao nhiêu tu vi, dù vậy, thực lực vị phân thân này cũng đủ có thể so sánh thần linh cường đại rồi.

Cũng không lâu lắm, lại có một Địa Ngục Chân Thần phân thân được triệu hoán đến, khí tức rung chuyển.

Mà cùng lúc đó, còn có Địa Ngục đại quân từ các nơi khác của Minh Giới liên tục không ngừng chạy tới, những đại quân này mang đến từng tòa tế đàn cùng giếng sâu, trong giếng là máu tươi của sinh linh Minh Giới, từng tòa tế

đàn bị kích hoạt, bắt đầu triệu hoán càng nhiều tồn tại cường đại của Địa Ngục nữa.

Tuy Minh Thổ trấn bia cực kỳ cường đại, nhưng mà không cách nào ngăn trở tất cả Địa Ngục đại quân, phá hủy tất cả tế đàn, vẫn có không ít đại quân chạy đến.

Mà ở đối diện, bên trong hùng quan đến từ Huyền Minh Nguyên Giới, rất nhiều chưởng giáo yên lặng nhìn xem một màn này, một phương Địa Ngục mỗi triệu hồi ra một Ma Thần, khí thế liền tăng cường một phần.

Đã qua mấy chục tức, trong đại doanh sau Địa Ngục hùng quan dĩ nhiên nhiều ra hơn mười Thần Ma, mà ở phía trên tòa hùng quan đó, từng chiếc từng chiếc Địa Ngục chiến hạm như biển như uyên, khoảng chừng mấy trăm chiếc, mỗi một chiếc đều cực kỳ to lớn, tinh kỳ vung giương, Già Thiên che trời.

Trong đại doanh, càng là có mấy trăm vạn Địa Ngục cường giả tạo thành đại quân, còn không biết bao nhiêu Địa Ngục đại quân liên tục không ngừng chạy đến!

Mỗi một Ma Thần phân thân từng người suất lĩnh hai mươi chiếc lâu thuyền chiến hạm, mười vạn Địa Ngục đại quân, lại thành lập từng tòa đại doanh, không ngừng thao luyện.

Giang Nam cũng leo lên đầu tường nhìn lại, chỉ thấy mười vạn Địa Ngục đại quân tạo thành từng tòa đại trận, trận pháp đem pháp lực những người này chỉnh hợp, hóa thành một Thần Ma do đạo vân thuần túy tạo thành, cao tới mấy chục vạn trượng, kinh người đến cực điểm, thực lực thậm chí có thể so với thiên thần!

Mấy chục tòa đại trận liền cùng một chỗ, liền tương đương với hơn mười vị thiên thần!

Loại tràng diện này, mặc dù là Ứng Vô Song có được vô ảnh kiếm khí

Tru Ma Kiếm, cũng không dám lại lần nữa xuất kích, nếu không sẽ lâm vào bên trong vòng vây của đối phương.

Nếu đình trệ đi vào, mặc dù nàng đã tu thành Long thần, cũng sẽ thân gặp bất trắc, chết ở dưới trận pháp của đối phương vây công!

- Giang giáo chủ, viện quân của ngươi ở đâu?

Ứng Vô Song có chút kinh hồn táng đảm, liền vội vàng hỏi:

- Hôm nay địch quân thế đại, ngươi mời đến giúp đỡ phải chăng đầy đủ?

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên Giang Nam đứng dậy, chỉ thấy bầu trời vỡ ra, hai đạo cầu vồng từ trên trời giáng xuống, cầm đầu là hai tên hòa thượng một béo một gầy, sau lưng một người còn đeo một cụ thần thi. Hai vị tăng nhân này khí tức cực kỳ cường đại, không kém hơn Thần Ma, mặc dù là Ứng Vô Song cũng tự giác khó có thể hơn bọn hắn!

Giang Nam đứng dậy đón chào, cười nói:

- Diệu Đế đạo hữu, Tam Khuyết đạo hữu, các ngươi cuối cùng đã đến, vật kia đã mang đến chưa?

Hắn ở bên trong Trung Thiên thế giới Xuất Vân thành Bí Cảnh, lưu lại một hóa thân thuận tiện cùng mấy vị hảo hữu liên lạc, trong Bí Cảnh kia cũng có hóa thân của Tam Khuyết hòa thượng.

- Đây chính là tiểu bảo bối của tiểu tăng, há có thể không mang theo trên người?

Tam Khuyết đạo nhân cười nói, lập tức chỉ nghe oanh một tiếng, một đại pháo dài đến 4000~5000 trượng bị hòa thượng này lấy đi ra, đám đông giật nảy mình.

Giang Nam có chút thoả mãn, Diệu Đế tiểu hòa thượng dò xét mọi nơi, cười nói:

- Giang giáo chủ, ngươi đây là muốn khai chiến sao? Không bằng chúng ta cũng chọc vào một chân?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 995: Chiến Trường Chăn Thả. (1)

Tam Khuyết đạo nhân lườm lườm mọi nơi, vội vàng co đầu lại nói:

- Không ổn không ổn, đối diện đều là nhân vật hung ác của quê quán ta, có chút lão quái vật còn nhận ra tiểu tăng, nếu bị bọn hắn chứng kiến ta, hơn phân nửa sẽ nói cho lão gia của ta biết, chúng ta vẫn là trước rút lui thì tốt hơn!

Ở trước mắt bao người, hai tên hòa thượng rất không có nghĩa khí phá vỡ hư không, nhanh như chớp chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Viện quân chạy mất...

Mọi người vô cùng kinh ngạc, Ứng Vô Song dở khóc dở cười nói:

- Tử Xuyên, mới vừa rồi ta còn nghĩ đến ngươi thật sự mời tới cường giả của Cực Nhạc đại thế giới, như thế nào người ta chỉ là đến tặng đồ? Còn không đáng tin cậy như vậy, vứt bỏ vật liền chạy mất, viện quân của ngươi đến cùng ở đâu?

Giang Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên giữa không trung lại truyền tới một thanh âm, cạc cạc cười quái dị nói:

- Chúa công chớ hoảng sợ, ta cùng tiểu đồng bọn của ta đến rồi!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, hướng mọi người cười nói:

- Viện binh của ta đã đến, tiêu diệt Địa ngục đại quân thôi!

- Viện binh cuối cùng đã tới!

Trong đại doanh ở dưới hùng quan, tất cả Huyền Minh Nguyên Giới cao thủ thở phào nhẹ nhỏm, một vị Chưởng Giáo Chí Tôn cười nói:

- Viện binh có thể làm cho Giang giáo chủ coi trọng, nhất định không...

Mọi người ngơ ngác nhìn giữa không trung hạ xuống một đầu Đại Điểu, mặc dù khí lực đầu điểu này to đến kinh người, nhưng sau khi hạ xuống hóa thành một Đạo Nhân đầu trọc, lại làm cho người ta có một loại cảm giác không thể dựa vào...

- Giang giáo chủ...

Thiên Ma Bảo tân nhậm bảo chủ là nữ tử, ngơ ngác nhìn Đạo Nhân đầu trọc này, ha ha nói:

- Này chẳng lẽ là đầu điểu trước kia của ngươi...

Thần Thứu Yêu Vương không khỏi đắc ý nói:

- Ta chính là chim của chủ công! Tiểu nương tử, cho đại gia...

Giang Nam ở trên đầu trụi lủi của Đạo Nhân này nặng nề gõ một chút, ý bảo hắn không nên hồ ngôn loạn ngữ, hướng mọi người cười nói:

- Chư vị, cường viện đã tới, là lúc nên tiêu diệt Địa ngục đại quân rồi.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong lòng nói thầm, nếu như Giang Nam mời tới trên dưới một trăm Thần Ma cũng thôi, mặc dù như cũ không là đối thủ của Địa ngục, nhưng nhất định cũng có sức đánh một trận.

Nếu như muốn hoàn toàn thanh trừ thế lực Địa ngục đi ra ngoài, kia phải cần mấy trăm Thần Ma, cộng thêm mười mấy Thiên Thần mới có thể làm được!

Nhưng mà hôm nay, viện quân của Giang Nam lại chỉ là tọa kỵ của hắn, thật sự làm cho người ta khó có thể tiếp nhận.

- Giáo chủ, ngươi nhất định là đang nói đùa có đúng hay không?

Thiên Phủ đứng đầu nháy mắt mấy cái, run rẩy nói:

- Ngươi nhất định còn có viện quân ở trên đường có đúng hay không? Ta biết ngươi, ngươi rất thích chơi một chút hoa chiêu xuất kỳ bất ý...

- Phải, phải!

Các môn các phái các vị Chưởng Giáo Chí Tôn trăm miệng một lời nói:

- Giang giáo chủ, ngươi hại nguyên giới chúng ta nhiều năm như vậy, chúng ta đối với ngươi biết gốc biết rễ, ngươi khẳng định có viện quân khác, không thể nào lấy ra ngốc điểu như vậy tới đuổi chúng ta!

- Ách...

Giang Nam trù trừ một chút, nghiêm mặt nói:

- Các ngươi đoán không sai, ta thật sự có rất nhiều viện quân ẩn núp trong bóng tối, chỉ đợi đột nhiên giết ra, liền đem Địa ngục đại quân đồ sát không còn. Chư vị, chỉ cần các ngươi chung sức phát động Diệt Thần Ma Quang Pháo, oanh phá đại trận của đối phương, những thứ khác liền giao cho viện binh của ta là đủ.

Mọi người rốt cục thở phào nhẹ nhỏm, cảm giác trong lòng an ủi rất nhiều, nhưng trong lòng Ứng Vô Song cực kỳ hồ nghi, kéo hắn qua một bên, nói nhỏ:

- Tử Xuyên, ngươi không nên dọa người, Thần Ma không phải dễ dàng là có thể mời được như vậy. Trung Thiên thế giới, thế lực có thể một hơi lấy ra mấy trăm Thần Ma le que không có mấy, người nào có thể cho ngươi mượn binh lực lớn như thế? Coi như là có giao tình, cũng không có thể làm ra mấy trăm Thần Ma đi liều mạng vì ngươi! Chiến đấu như vậy, cho dù là Thần Ma cũng sẽ chết!

- Vô Song yên tâm.

Giang Nam an ủi:

- Nếu là trận đánh này ta thua, ta đem Trấn Thiên Tinh Vực bán cho Ứng Long gia các ngươi.

Ứng Vô Song thấy hắn nói như thế cũng không thể tránh được, thầm nghĩ:

- Cũng được, trận đánh này nếu ngươi thua, vẫn là theo ta trở về mời Long Thần tộc ta tới, bất quá Ứng Long Đại Thế Giới ta cũng không phải là một khối thiết bản, không biết có thể mời tới bao nhiêu người. Bất kể mời tới bao nhiêu người, Huyền Minh Nguyên Giới cũng sẽ bị Ứng Long tộc ta thâu tóm...

Diệt Thần Ma Quang Pháo bị gác ở đầu tường hùng quan, đại pháo này to đến không thể tưởng tượng nổi, cần chư cường giả cùng nhau thi triển pháp lực mới có thể thúc dục.

Lần này tất cả Thần Phủ cảnh giới trở lên của Huyền Minh Nguyên Giới cơ hồ hết thảy đi tới Cửu U Minh Giới, nhưng nhân số ở chung một chỗ cũng bất quá hơn ba vạn tám ngàn người, bị Phụ Văn Cung, Chân Linh Huyền Nữ cùng Tỳ Hưu Thánh Vương riêng phần mình mang đi một ngàn người, chỉ còn lại có ba vạn năm ngàn người.

Giang Nam đem tất cả binh lực dùng để thúc dục đại pháo này, làm cho người ta cảm giác được ăn cả ngã về không.

Bất quá, cho dù là hơn ba vạn năm ngàn vị Thần Phủ, Thiên Cung, Chưởng Giáo Chí Tôn cường giả, cũng không cách nào đem uy lực đại pháo này phát huy ra hết, lấy thực lực của mọi người bọn họ, có thể phát huy ra ba thành uy lực của Diệt Thần Ma Quang Pháo, cũng đã coi như là không sai.

Hơn nữa, thúc dục đại pháo này cực kỳ hao tổn pháp lực, hơn ba vạn năm ngàn vị cường giả, thúc dục hơn mười lần sẽ gặp pháp lực hao hết.

Mà nhất phương Địa ngục cũng đã triệu hồi ra mấy chục Ma Thần phân thân, thực lực mỗi một tôn có thể so với thần linh, hơn nữa mấy chục đại trận

có thể so với Thiên Thần, Diệt Thần Ma Quang Pháo căn bản khó có thể rung chuyển đối thủ!

- Đại kỳ làm cầu, chiếu rọi Đông Lai!

Giang Nam đột nhiên đứng dậy, phía sau ngũ đại hóa thân nhất tề gầm lên, toàn lực tế lên một mặt đại kỳ, rõ ràng là Hỏa Đức Thánh Sư kỳ từ Minh Thổ được đến kia!

Mặt đại kỳ này bay phất phới, hô một tiếng dán ở trên hùng quan, chỉ thấy Hỏa Đức Thánh Sư kỳ dung nhập vào trong màn trời, sau đó mọi người thấy vô cùng thời không bị mặt đại kỳ này kéo đến vô hạn áp sát, một vòng liệt dương hừng hực hiện ra ở trong thông đạo đại kỳ mở ra, Thái Dương Chân Hỏa mãnh liệt mênh mông xông ra, sóng lửa cuồn cuộn, tràn vào trong Diệt Thần Ma Quang Pháo!

Mặt đại kỳ này, rõ ràng là đem khoảng cách giữa hùng quan cùng Thái Dương của Cửu U Minh Giới vô hạn gần hơn, không gian ở giữa hùng quan cùng Thái Dương bị đánh ra một lối đi, trực tiếp đem năng lượng trong Thái Dương dẫn dắt đến, mượn năng lượng của mặt trời, cộng thêm pháp lực của hơn ba vạn năm ngàn vị cường giả, cùng nhau thúc dục Diệt Thần Ma Quang Pháo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 996: Chiến Trường Chăn Thả. (2)

Ở trong hùng quan đối diện, vô số Địa ngục cường giả cũng chú ý tới một màn tráng quan này, chỉ thấy một vòng Thái Dương vô cùng rộng lớn, chiếm cứ hơn phân nửa bầu trời bao la đối diện, chân hỏa hừng hực phun ra, liệt hỏa lưu tương, đem đại địa đốt nấu, đốt trọi hư không, Hỏa Xà Hỏa Long cuồn cuộn, kinh người chí cực!

Mà ở dưới thái dương, là một tòa hùng quan, tựa hồ bị sóng nhiệt nướng đến giống như bàn ủi!

- Pháp lực thật hùng hồn!

Vẫn Ngung Thần Chủ phân thân lộ ra vẻ ngưng trọng, hướng Khương Duy nói:

- Người đối diện kia còn không phải là Thần Ma, nhưng thực lực rất kinh người, ngươi không phải là đối thủ của người này, đúng là rất quyết đoán!

- Đại pháo đối diện kia, hình như là Diệt Thần Ma Quang Pháo chân chính a...

Có một Địa ngục Ma Thần tinh tế đánh giá Ma pháo trên đầu thành đối diện, chỉ thấy năng lượng mặt trời cuồn cuộn tràn vào trong đại pháo này, một cổ rung động kinh khủng xa xa truyền đến, làm lòng người kinh sợ, không khỏi thất sắc nói:

- Nếu như là Diệt Thần Ma Quang Pháo chân chính, kia cũng có chút không ổn!

Lại có một Địa ngục Ma Thần tiếp lời nói:

- Diệt Thần Ma Quang Pháo là lợi khí chiến tranh của Địa ngục ta thời xa

xưa, ngay cả Địa ngục ta cơ hồ cũng tìm không được loại vật này, chư thiên vạn giới làm sao có thể còn có loại bảo vật này?

- Hôm nay nhiều Ma Đế đã qua đời của Địa ngục ta hồi phục, chuẩn bị tái tạo Diệt Thần Ma Quang Pháo, để cho lợi khí chiến tranh kinh khủng bực này tái hiện nhân gian, nghe nói đã tạo ra được mấy chục cái, chuẩn bị ở lúc đại chiến bộc phát liền đầu nhập chiến trường...

...

Nhiều Ma Thần phân thân còn đang trong nghị luận, Đế sứ hắc bào kia cũng đứng dậy, hướng nhất phương Giang Nam ngắm nhìn.

- Không tốt!

Hắc bào Đế sứ thanh âm nhất thời thay đổi, hắc bào lay động không nghỉ, quát lên:

- Đó là Diệt Thần Ma Quang Pháo chân chính! Chư vị tiền bối, lập tức mang đại quân, tiến vào địch doanh, phải tất yếu đem cướp đi Ma pháo kia!

Oanh...

Mấy chục đại doanh ầm ầm rút lên, chỉ thấy từng tôn Ma Thần mở ra cước bộ, điên cuồng hướng đám người Giang Nam phóng đi.

Rầm rầm rầm!

Từng bàn chân to rơi xuống, dẫm đến đại địa lay động, giống như động đất vô cùng mãnh liệt, đem từng ngọn hùng sơn chấn đến bay lên giữa không trung, thình thịch thình thịch vỡ vụn!

Lại có trăm vạn Địa ngục đại quân che kỳ đánh tới, vô số tinh kỳ phiêu giương, hóa thành từng ngọn đại trận, trên tinh kỳ, vô số đạo văn cùng chung tạo thành từng tôn Ma Thần có thể so với Thiên Thần, hơi thở cuồng dã khôn cùng!

Địa ngục đại quân lấy xu thế dễ như trở bàn tay đánh tới, hơn ba vạn vị nguyên giới cường giả bên Giang Nam này nhìn đến mà sắc mặt trắng bệch, chỉ thấy ở trước hùng quan nơi nơi là Địa ngục đại quân, phất tay chính là Thần Thông uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi, nhiều Ma Thần gào thét chạy chồm, Thần Thông cuồn cuộn mà đến!

Bọn họ kiến tạo hùng quan mặc dù cực kỳ bao la hùng vĩ, nhưng ở trước mặt trùng kích kinh khủng này, lại yếu ớt đến quả thực chính là một trứng gà, còn đối phương lại là cự thạch ngàn vạn cân!

Sắc mặt Giang Nam lạnh lùng, đột nhiên bàn tay khẽ nhấn xuống phía dưới một cái, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, một đạo Ma Quang ầm ầm bắn ra, cột sáng thẳng tắp xuyên thủng thời không, sau một khắc một tòa đại trận Địa ngục Ma Thần chia năm xẻ bảy, vô số Địa ngục đại quân rối rít hộc máu, bốn phương tám hướng ngã đi!

Phần phật, chút ít trận kỳ giữa không trung kia một mặt tiếp theo một mặt nghiền nát, pháp bảo tàn phiến ối chao ô hay loạn xạ, phía trên đại trận, Địa ngục cường giả ngưng tụ pháp lực tạo thành Ma Thần cũng mai một biến mất.

Pháo thứ hai theo sát mà đến, đệ nhị tòa đại trận ứng pháo mà rách, tại chỗ hỏng mất.

Pháo thứ ba, pháo thứ tư, pháo thứ năm...

Trong lúc mấy hơi thở, Diệt Thần Ma Quang Pháo liền bắn ra hơn mười đạo Ma Quang, oanh phá từng ngọn đại trận, khiến cho đại trận này tạo thành từng tôn Thiên Thần hư ảnh sụp đổ, trận kỳ bị hủy, không có bao nhiêu lực uy hiếp.

Bất quá, mặc dù trận pháp bị hủy, nhưng mà chủ lực của Địa ngục đại quân vẫn còn, mấy trăm vạn Địa ngục đại quân giống như một mảnh kiến đông nghịt, chi chít đánh tới, còn có một chiếc lâu thuyền chiến hạm từ phía sau ầm ầm lái tới, hơn nữa mười mấy Ma Thần phân thân, cổ lực lượng này

như cũ dễ dàng có thể phá hủy hết thảy!

Ở trước mặt con nước lớn này, đám người Giang Nam chế tạo hùng quan, chuẩn bị phòng tuyến, phảng phất bị sóng triều nhẹ nhàng vỗ, sẽ hóa thành phấn vụn!

- Giang giáo chủ, chúng ta không còn pháp lực!

Trong hùng quan, đám người đứng đầu Thiên Phủ ngửa đầu kêu lên:

- Viện quân ở đâu ?

Mới vừa rồi, cho dù là Ứng Vô Song là Long Thần cũng đem tất cả pháp lực của mình rót vào trong Diệt Thần Ma Quang Pháo, thúc dục Ma pháo, giờ phút này cũng là pháp lực khô kiệt, đối mặt trăm vạn Địa ngục Ma Tộc cường giả, sắc mặt nàng cũng thảm đạm, tự nghĩ mạng khó bảo toàn.

Giang Nam đứng ở trên Thần thụ, toàn lực thúc dục Thánh Quân thần thụ ngăn cản Thần Thông oanh kích, hướng Thần Thứu Yêu Vương xem ra, thản nhiên nói:

- Thần Thứu, những chuyện khác, giao cho tiểu đồng bạn của ngươi.

Thần Thứu Yêu Vương cười quái dị, vỗ cánh dựng lên, bay ra hùng quan, sau một khắc mi tâm hắn chợt lóe, tất cả cự thú từ trong mi tâm hắn bay ra, rầm rập rơi vào trước hùng quan!

Bốn đầu Chiến Minh cự thú cả người trải rộng gai xương kim chói, lưng mọc hai cánh xếp thành một hàng, đối diện chính là mấy trăm vạn Địa ngục đại quân!

Con cầm đầu trong bốn đầu Chiến Minh cự thú này có thể so với Thần Ma, vài đầu khác cũng kinh khủng vô cùng, đến gần Thần Ma.

- Lồng lộng...

Một ngụm lớn mấy trăm dặm dữ tợn mở ra, như một cái hắc động kinh

khủng, đem mấy trăm dặm thiên địa một ngụm nuốt vào, hơn vạn Địa ngục cường giả xông lên phía trước nhất phần lớn là Thần Phủ, Thiên Cung cảnh giới cao thủ, cũng có Chưởng Giáo Chí Tôn, tuyệt thế cường giả, nhưng ở trước mặt ngụm lớn này căn bản không có chút sức phản kháng nào, bị một ngụm cắn nuốt!

Chiến Minh cự thú này một ngụm nuốt trọn hơn vạn cường giả, thân thể lóe lên từng đạo tia sáng, lại từ trên người nó phân liệt ra ba đầu Chiến Minh cự thú hình thể nhỏ hơn!

- Lồng lộng!

Bảy đầu Chiến Minh cự thú về phía trước điên cuồng phóng đi, đón mấy trăm vạn địa ngục đại quân từng ngụm từng ngụm cắn nuốt, từng cái miệng khổng lồ kinh khủng như hắc động xé rách bầu trời, cắn nuốt đại địa, trong lúc mấy hơi thở, thực lực bảy đầu cự thú riêng phần mình tăng lên, đạt tới cảnh giới Thần Ma liền lập tức phân liệt, để cho bên cạnh nhiều ra hơn mười đầu Chiến Minh cự thú, sau đó là mấy chục đầu!

- Mang theo Chiến Minh cự thú chăn thả, loại chuyện này ta mong đợi đã lâu rồi...

Trên Thánh Quân thần thụ, Giang Nam áo bào phiêu dật, thấp giọng cười nói.

Số lượng Chiến Minh cự thú càng ngày càng nhiều, giống như thủy triều chen chúc xung phong, mấy vạn dặm thiên địa bị cắn xé không còn, cắn nuốt không còn, mấy vạn dặm không gian biến thành một mảnh hư vô.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 997: Ngoài Ta Còn Ai. (1)

- Chiến Thiên Ma Tôn, không hổ là cường giả chủ chưởng chiến đấu, đứng đầu chiến trường!

Giang Nam thấy bức cảnh tượng này, cũng không khỏi động dung, bức tràng diện này quá kinh khủng, Chiến Minh cự thú há mồm một nuốt, chính là mấy trăm dặm không gian biến mất, trong đó hơn vạn Thần Phủ Thiên Cung cường giả chỉ có rất ít người mới có thể từ trong miệng nó chạy trốn.

Ở trong khoảng thời gian ngắn, trên trăm vạn Địa ngục đại quân đã táng thân bụng thú, chết oan chết uổng!

Thậm chí có cự thú nhảy dựng lên, ngụm lớn mở ra, răng rắc một tiếng liền đem một chiếc lâu thuyền chiến hạm thể tích khổng lồ cắn rụng hơn phân nửa, sinh sôi nuốt vào trong bụng, miệng thứ hai cắn xuống, một chiến hạm liền hư không tiêu thất!

Loại cự thú này quả thực trời sanh chính là vì chiến tranh mà sinh, chỉ cần có đầy đủ chất dinh dưỡng, là có thể không ngừng sinh sôi nẩy nở, sinh sôi nẩy nở càng nhiều.

Có thể nói, chỉ cần địch nhân đủ nhiều, "lương thực" đầy đủ, loại cự thú này là có thể vô hạn sinh sôi nẩy nở!

Mấy trăm vạn đại quân Địa ngục, đối với chút ít Chiến Minh cự thú này mà nói, chính là lương thực!

Chiến Thiên Ma Tôn có thể lấy loại cự thú này quét ngang Thần Giới, tàn sát bừa bãi nhất thời, cũng không phải là hư danh nói chơi!

Giang Nam vốn chỉ có Tiểu Hôi Hôi một đầu Chiến Minh cự thú, cũng không cố ý bồi dưỡng nó, chẳng qua là tùy ý nó trưởng thành.

Sau đó Chiến Minh cự thú phân liệt, còn gặp phải Thần Thứu Yêu Vương cho mình là phụ thân của tiểu Chiến Minh cự thú làm cho người ta cười ngất.

Nếu Giang Nam muốn bồi dưỡng loại cự thú này, sớm đã có thể làm cho Chiến Minh cự thú cắn nuốt vô số sinh linh, thế tất có thể đầy đàn ra đếm không xuể.

Bất quá làm như vậy thật sự thương tổn thiên hòa, Giang Nam cũng không muốn vì nuôi ra một nhóm lớn cự thú mà tung hành vi man rợ, không hề có đạo lý liền giết người mọi nơi.

Chiến Thiên Ma Tôn cũng là bởi vì giết người quá nhiều, bị Quang Vũ Thần Đế trấn áp ở dưới Lục Trụ Thiên thế giới, chuyện này Giang Nam cho là Quang Vũ Thần Đế cũng không làm sai.

Hiện tại, Địa ngục xâm lấn, hai bên là sinh tử đại địch, không phải ngươi chết chính là ta chết, sau lưng chính là Huyền Minh Nguyên Giới, chính là hàng tỉ vạn sinh linh tay trói gà không chặc của nguyên giới, không làm rụng những Địa ngục đại quân này mới là thương tổn thiên hòa, vì vậy Giang Nam cũng không lo lắng, trực tiếp đem những Chiến Minh cự thú này thích phóng đi ra.

Người khác không biết tiềm lực của Chiến Minh cự thú, nhưng hắn lại biết được nhất thanh nhị sở, hắn đến nay còn thật sâu nhớ được ở Ứng Long Đại Thế Giới, Chiến Thiên Ma Tôn đem Chiến Minh cự thú phóng đi ra, thời gian một cái nháy mắt là trăm vạn dặm thời không bị ăn đến không còn một mống, thậm chí nhiều Thần Ma của Ứng Long Đại Thế Giới cũng chịu khổ độc thủ, táng thân bụng thú!

So sánh với tràng diện kia, tràng diện Chiến Minh cự thú cắn nuốt Địa ngục đại quân trước mắt vẫn là gặp sư phụ!

Ở phía sau hùng quan, mấy vạn cao thủ của nguyên giới còn đang trong lúc khiếp sợ, chỉ thấy càng nhiều cự thú bị đầy đàn đi ra ngoài, đạt tới ngàn đầu, tốc độ sinh sôi nẩy nở cực nhanh, làm người ta mắt mũi trợn tròn!

Đây là dưới tình huống Chiến Minh cự thú cũng có thương vong, nếu những Chiến Minh cự thú này không có bất kỳ thương vong, số lượng còn có thể nhiều hơn!

Lúc đầu chẳng qua là bốn đầu Chiến Minh cự thú, mà ở ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền đạt hơn ngàn đầu cự thú tàn sát bừa bãi chiến trường, không ngừng ăn không ngừng phân liệt, không ngừng gia nhập chiến trường tiếp tục cắn nuốt, thấy mà da đầu bọn họ tê dại.

Những cự thú này bì thô nhục hậu, cực kỳ chịu đánh, vô số Thần Thông pháp bảo oanh ở trên người chúng nó, chỉ bất quá đem những cự thú này đánh cho quanh thân toát ra từng chuỗi ánh lửa, mặc dù đánh cho thấy máu, cũng rất mau phục hồi như cũ, thậm chí ngay cả những Địa ngục đại quân triệu hoán ra Địa ngục Ma Thần phân thân, cũng không cách nào ở ngắn ngủn chốc lát thời gian giết chết một Chiến Minh cự thú trưởng thành!

Để cho người trong lòng run sợ chính là, những cự thú này chỉ cần có đầy đủ "lương thực", từ ấu niên đến trưởng thành, chẳng qua là chuyện ngay lập tức!

Không chỉ có như thế, mỗi một đầu cự thú cho dù là mới vừa phân liệt, cũng tương đương với "pháp bảo sống" của Giang Nam, vừa ra đời liền có tinh thần lạc ấn của hắn, có thể làm cho tâm ý của hắn truyền lại đến trong đầu cự thú, điều động trận hình cự thú, tạo thành trận pháp.

Ở dưới vị trận pháp Đại Tông Sư này thảo khống, cho dù đối thủ là Thần Chủ phân thân, cũng muốn táng thân bụng thú.

- Giang giáo chủ, lão hủ phục rồi.

Thiên Phủ đứng đầu hướng Giang Nam thở dài nói:

- Lão hủ mới vừa rồi còn oán giận giáo chủ lỗ mãng, hôm nay xem ra, giáo chủ mưu tính sâu xa, thủ đoạn thắng người một bậc, lão hủ xa không bì kịp.

Giang Nam cũng nhìn đến đại cục đã định, hôm nay mấy trăm vạn đại quân Địa ngục mười thành đã chết tám phần, Ma Thần phân thân bị triệu hoán đi ra cũng có hơn ba mươi tôn bị mấy chục đầu Chiến Minh cự thú tiễu trừ, sinh sôi cắn nuốt, đại quân địa ngục tan tác đã thành định cục, cười nói:

- Nếu không phải chư vị liên thủ oanh rụng đại trận của đại quân Địa ngục, mặc dù có Chiến Minh cự thú, cũng không cách nào phát huy ra hiệu quả bực này.

Lời này của hắn cũng không phải là khiêm nhường, những Địa ngục đại quân đó tạo thành đại trận, có chiến lực Thiên Thần, dưới một kích là có thể đánh chết một đầu cự thú, không xoá sạch những đại trận này, liền không cách nào làm cho Chiến Minh cự thú đại khai sát giới, thuận lợi sinh sôi nẩy nở.

- Diệt Thần Ma Quang Pháo này nếu không phải giáo chủ điều tới năng lượng trong Thái Dương, bọn ta cũng không cách nào thúc dục bao nhiêu công kích. Giáo chủ mưu định sau động, tính toán không bỏ sót!

Mọi người càng thêm bội phục, than thở liên tục, Giang Nam mượn Diệt Thần Ma Quang Pháo, mới vừa rồi một mặt đại kỳ tế lên, liền đả thông không gian, trực tiếp đem năng lượng trong Thái Dương rót vào Diệt Thần Ma Quang Pháo, thủ đoạn bực này, tâm trí bực này, làm bọn hắn bội phục không dứt.

- Vô liêm sỉ!

Sau hùng quan của Địa ngục, đột nhiên truyền đến gầm lên giận dữ, một bộ hắc bào triển khai, che kín cả phiến thiên không, tựa hồ muốn bao phủ toàn bộ chiến trường, đem tất cả Chiến Minh cự thú cùng Địa ngục đại quân cũng muốn thu vào trong hắc bào này!

Hắc bào Đế sứ kia cuối cùng từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, ngang nhiên xuất thủ, thực lực của hắn vô cùng cường đại, trải qua những thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức này, thương thế đã khỏi hẳn, một bước phủ xuống đến trên

không chiến trường, bày ra thực lực siêu tuyệt, hắc bào triển khai, bóng tối phủ xuống, đem phương viên mấy vạn dặm chiến trường biến thành Động Thiên của hắn!

Hô...

Hắc bào xoay tròn, dẫn lực kinh khủng truyền đến, vô số Địa ngục đại quân bị hút lên không, thân bất do kỷ hướng hắc bào bay đi, ngay sau đó hiện ra ở trong hắc bào Động Thiên, lông tóc vô thương.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 998: Ngoài Ta Còn Ai. (2)

Mà cùng lúc đó, lại có không ít Chiến Minh cự thú bị hắc bào truyền đến dẫn lực kinh khủng hút lên, có Chiến Minh cự thú hơi yếu, vừa tiếp xúc liền bị hắc bào truyền đến lực thắt cổ cắn nát, hóa thành mưa máu rơi xuống!

Thân hình Giang Nam đột nhiên chợt lóe, sau một khắc hiện ra trong chiến trường, đi vào trong hắc bào Động Thiên.

- Tới!

Thánh Quân thần thụ bay ra, hàng tỉ cành bay múa, sáng mờ bốc hơi, cùng hắc bào kịch liệt va chạm, từng đạo sáng mờ hỏng mất tan rã, hắc bào Động Thiên tiêu diệt, nhiều Địa ngục đại quân cùng Chiến Minh cự thú mới vừa bay đến giữa không trung liền rơi xuống!

Giang Nam cùng hắc bào Đế sứ kia riêng phần mình muộn hanh nhất thanh, Đế sứ kia hắc bào kịch liệt thu nhỏ lại, bay phất phới, dần dần bình thường xuống, rơi vào đầu vai của hắn.

- Giang giáo chủ!

Đế sứ gầm lên.

Mà thân thể của Giang Nam thì giống như lưu tinh rơi xuống, sau một khắc rơi vào trên một đầu cự thú hình thể khổng lồ nhất, tay áo tung bay, từ từ bình thường.

Thần thụ rơi xuống, Thái Âm hóa thân từ trong ao sen đi ra, đưa tay nâng lên Thánh Quân thần thụ.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt sâu kín trong hắc bào kia cũng đồng thời xem ra.

- Giang giáo chủ, không thể phủ nhận, ngươi thật sự là đại địch của ta!

Hắc bào Đế sứ cười lạnh nói:

- Bất quá, ngươi cho rằng như vậy là có thể ổn phần thắng sao, vậy ngươi sai lầm rồi!

Hắn đột nhiên quát lên, thanh âm như sấm:

- Khương Thần Chủ, Vẫn Ngung Thần Chủ, các ngươi liên thủ thắt cổ những cự thú này, ta tới kiềm chân hắn!

Đám người Vẫn Ngung Thần Chủ, Khương Duy thực lực cường đại, cũng là tồn tại Thần Ma, ở trong sóng triều Chiến Minh cự thú đánh sâu vào mặc dù có người bị cự thú xé nát ăn hết, nhưng vẫn có không ít người còn sống sót, nghe vậy nhất tề quát lên, hai ba người làm thành một đội, hợp lực chém giết Chiến Minh cự thú!

Mà hắc bào Đế sứ kia thì hắc bào run lên, hướng Giang Nam giết tới!

Giang Nam thấy buồn cười, tung người đón nhận, cười nói:

- Đế sứ, ước chừng ngươi còn không biết, những cự thú này cùng ta một lòng, ngươi muốn để cho bọn họ liên thủ tru diệt Chiến Minh cự thú của ta, không biết ta cũng là muốn tiễu trừ bọn họ!

Hắc bào Đế sứ kia trong lòng cả kinh, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy tất cả Chiến Minh cự thú gào thét chạy chồm, mấy chục đầu Chiến Minh cự thú trưởng thành đem một Địa ngục Ma Thần phân thân bao bọc vây quanh, trên dưới cắn xé, trong khoảnh khắc liền đem Địa ngục Ma Thần phân thân kia phá tan thành từng mảnh, một đầu cự thú thăm dò móng vuốt, đem thần tính phân thân chộp vào trong móng vuốt, ngay sau đó những cự thú khác phần phật tản ra, đem vị Địa ngục Ma Thần phân thân thứ hai vây quanh!

Loại tốc độ thắt cổ này cực nhanh, thậm chí ở trong lúc cự thú bôn tẩu còn dùng đến trận pháp tiễu trừ cực kỳ cao minh, rõ ràng là có người âm

thầm khống chế!

Những cự thú này, tương đương với người âm thầm thảo khống phân thân kia, hơn nữa còn là phân thân có chiến lực Thần Ma!

Mà người này, chính là Giang Nam!

Ở hắc bào Đế sứ cùng Giang Nam đụng nhau ngắn ngủn chốc lát, liền có hơn mười vị Địa ngục Ma Thần phân thân chịu khổ cự thú phân thây, thần tính cũng không thể chạy trốn, tất cả bị Chiến Minh cự thú bắt!

Tuy nói những thần tính này chẳng qua là phân thân, nhưng mà thần tính cực kỳ khó có thể tu luyện, tổn thất một đạo Thần tính phân thân, đối với mấy Chân Thần, Thần Chủ này mà nói cũng là một khoản tổn thất thật lớn!

Cho dù là Chân Thần, Thần Chủ thần tính bị hao tổn, cũng muốn tu luyện một đoạn thời gian rất dài mới có thể khôi phục tới đỉnh, thậm chí còn có khả năng cảnh giới rơi xuống!

- Đại thế đã mất...

Hắc bào Đế sứ thấy toàn bộ chiến trường, tất cả Địa ngục đại quân năm bè bảy mảng, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, tất cả Chiến Minh cự thú tàn sát bừa bãi, lại sinh sôi nẩy nở ra hơn ngàn đầu, chung quanh cắn nuốt, ngay cả lâu thuyền chiến hạm ở giữa không trung cũng không có bỏ qua, thậm chí nhào tới trên Địa ngục hùng quan, ôm tường thành liền gặm, trong lòng không khỏi run lên, bỗng nhiên biết mình chủ trì đại kế xâm lấn Cửu U Minh Giới đã thất bại.

Trong lòng hắn không khỏi thầm than một tiếng, đột nhiên thoát khỏi Giang Nam triền đấu, lấy tay nắm lên Khương Duy, thân thể về phía sau va chạm, đem hư không đụng nát, gào thét rời Cửu U Minh Giới, biến mất không thấy gì nữa.

Thanh âm của hắn từ trong hư không nghiền nát truyền đến, càng ngày càng nhạt:

- Giang giáo chủ, lúc đại chiến chân chính bộc phát, chúng ta còn có thể gặp lại, ngày này không xa! Quang Vũ Kỷ Kiếp buông xuống, Chư Thiên đổi chủ, chư địa Ma Đế, nâng hà phi tiên...

Giang Nam không có đuổi theo giết đi qua, Đế sứ kia cùng hắn xê xích không nhiều, mặc dù đuổi giết cũng không có chút tác dụng nào, cũng không thể lưu lại người này.

Áo hắn chấn động, thanh âm thanh thanh đạm đạm, truyền khắp chiến trường:

- Thanh tẩy! Thần Thứu, mang theo tiểu đồng bạn của ngươi, đem Cửu U Minh Giới thanh tẩy một lần! Còn có, lưu lại một chút ít tiểu thế lực Địa ngục tán loạn, ta muốn đem Cửu U Minh Giới, biến thành chiến trường cho nguyên giới tu sĩ lịch lãm!

Thần Thứu Yêu Vương vỗ cánh lên, mang theo tất cả Chiến Minh cự thú hướng đào binh Địa ngục đuổi giết!

- Chư Thiên đổi chủ, chư địa Ma Đế, nâng hà phi tiên?

Giang Nam nhìn lên Thiên Khung, lẩm bẩm nói:

- Quang Vũ Kỷ Kiếp tới gần, đại hạ tương khuynh, cái loạn thế này, ai tới ngăn cơn sóng dữ? Ngoài ta... còn ai?

Tiểu Quang Minh giới, từng tòa Thần Điện đứng vững ở phía trên tòa thế giới này, thế giới này vốn là quyền sở hửu của Phật môn, mà sau khi Địa ngục đại quân xâm chiếm nơi đây, tại đây đã biến thành thiên đường Địa ngục.

Trong mỗi một tòa thần điện đều có một Ma Thần hóa thân tọa trấn, mà ở phía trên rất nhiều tinh cầu còn có từng tòa Huyết Trì cực lớn, Huyết Trì rộng lớn hơn trăm dặm, như là biển máu, rất nhiều Địa ngục cường giả như ong mật lao lực ở bên cạnh huyết trì kiến tạo từng tòa tế đàn càng lớn.

Những năng lượng Huyết Trì tế đàn này, đủ để triệu hoán Chân Thần Thần Chủ chân thân trong Địa ngục hàng lâm, đại quân trấn thủ tiểu Quang Minh Nguyên Giới là có loại ý định này, không cần lo lắng vũ trụ màng thai can thiệp, trực tiếp triệu hoán Ma Thần chân thân hàng lâm.

Ông...

Hư không rung chuyển, Hắc Bào đế sứ vòng quanh mấy ngàn Địa ngục đại quân cùng Khương Duy từ trên trời giáng xuống, đi vào một tòa Thần Điện, đem bọn người Khương Duy buông ra, lập tức áo đen run run, bước đi vào trong thần điện.

Ở trong Thần Điện, cũng có một vị Hắc Bào đế sứ tọa trấn trong đó, chỉ là lộ ra hơi chút gầy yếu một ít, nhưng khí tức lại càng cường đại hơn!

- Thiên Khu, ngươi đã thất bại.

Một vị đế sứ khác thanh âm trầm thấp nói.

Hắc Bào đế sứ Thiên Khu hừ lạnh một tiếng:

- Vị Giang giáo chủ này, hoàn toàn chính xác dị thường giảo hoạt, rõ ràng có được một tòa đế bia, hơn nữa thuần hóa Chiến Minh Cự Thú của Chiến Thiên Ma Tôn, nếu không có những Chiến Minh Cự Thú này, ta há có thể bại?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 999: Sâm La Ma Đế. (1)

- Thất bại là thất bại, không cần tìm kiếm lý do.

Đế sứ hơi lộ ra gầy yếu kia lạnh nhạt nói:

- Địa ngục ta ngàn vạn đại quân hủy hết trong tay ngươi, tội lỗi của ngươi rất lớn, ngươi là sư huynh của ta, ta không có quyền khiển trách ngươi. Bất quá ngươi thua ở trong tay một tiểu bối không phải Thần minh, Ma Đế không khỏi muốn cân nhắc giá trị của ngươi, thậm chí nói không chừng sẽ đem ngươi biến thành hóa thân của hắn.

Đế sứ Thiên Khu áo đen bay phất phới, thanh âm tức giận:

- Thiên Cơ, ngươi giám thị ta? Ngươi đối với cục diện chiến đấu rõ như lòng bàn tay, vì sao không ra tay giúp ta?

Thiên Cơ cùng Thiên Khu đều là có danh tinh đấu, hiển nhiên hai cái danh tự này cũng chỉ là danh hiệu của hai vị đế sứ, không phải là tên thật.

Đế sứ Thiên Cơ kia khẽ cười một tiếng, thản nhiên nói:

- Ma Đế hóa thân ngàn vạn, ta và ngươi đều tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, sớm muộn gì sẽ trở thành Ma Đế hóa thân, thêm ngươi một người không nhiều, thiếu ngươi một người không ít. Ngươi biến thành Ma Đế hóa thân, thần hồn biến thành lương thực của Ma Đế, ta liền tạm thời an toàn một ít. Không có ngươi phụ trợ, sao có thể lộ ra ta ưu tú, càng có giá trị lợi dụng?

Thiên Khu áo đen nhịn không được run run hai cái, hiển nhiên nghĩ đến chuyện cực kỳ kinh khủng, sau một lúc lâu mới đè xuống sợ hãi trong lòng, thanh âm mất tiếng nói:

- Phải chăng khiển trách ta, đương nhiên là do Ma Đế tự mình quyết đoán,

còn chưa tới phiên ngươi tới khoa tay múa chân!

Hắn ở lúc cùng Giang Nam đại chiến, tuy nhiều lần có thất sách, nhưng thủy chung bình tĩnh, nhưng nghe đến mấy câu nói đó của đế sứ Thiên Cơ, liền để cho hắn cơ hồ sụp đổ!

Thiên Cơ kia phong khinh vân đạm nói:

- Bất quá, ngươi cũng đã chứng minh giá trị của Giang giáo chủ, Giang giáo chủ cũng tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, hắn là thân thể tốt nhất mà Ma Đế gặp được, đồng thời Ma Đế cũng cần dùng tài trí của hắn đến suy diễn công pháp thành tiên, không đành lòng phá hủy hắn.

Hắn thản nhiên nói:

- Như ta và ngươi tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, tài trí càng cao, thời gian sống được mới có thể càng dài, ngươi trải qua lần thất bại này, giá trị ở trong nội tâm Ma Đế đã sâu sắc thấp xuống.

Thiên Khu áo đen run run càng tăng lên, rung giọng nói:

- Ma Đế bây giờ đang là thời điểm dùng người...

Đột nhiên, áo đen hắn đình chỉ run run, bình thường lại.

Đế sứ Thiên Cơ thở dài, hướng lên trời chắp tay thi lễ, cung kính nói:

- Cung nghênh Sâm La bệ hạ.

Trong miệng Thiên Khu truyền đến một thanh âm trầm trọng, cùng thanh âm nguyên lai của hắn hoàn toàn khác hẳn, rõ ràng là thần tính của hắn bị một cổ lực lượng vô hình quỷ dị thôn phệ, thần tính khác chiếm cứ nhục thể của hắn.

- Thiên Khu để cho ta thất vọng rồi, lại thất bại thảm hại như vậy, cho nên ta lấy đi nhục thể của hắn.

"Thiên Khu" thanh âm cao viễn nói:

- Thiên Cơ, ngươi là một trong những người ta coi trọng nhất, ngàn vạn lần không nên để cho ta thất vọng.

Thiên Cơ khom người cười nói:

- Vì bảo trụ mệnh, ta tự nhiên phải đem hết toàn lực làm tốt mỗi một việc mà bệ hạ nhắn nhủ.

- Trước mắt có một cửa ải khó.

Thiên Khu thình lình đã biến thành một hóa thân của Sâm La Ma Đế nói:

- Mấy Bổ Thiên lão quỷ của Chư Thiên vạn giới đối với Tiểu Quang Minh giới rất là bất an, chuẩn bị phá Tiểu Quang Minh giới, bất quá bọn hắn cũng biết thực lực của chúng ta, không dám tự mình đến đây, miễn cho cùng Ma Đế trong Địa ngục ta trực tiếp va chạm. Có chúng ta kiềm chế, cho nên những lão quỷ kia cũng sẽ không phái tới tồn tại cường đại, chỉ cho một ít tiểu bối đến xò xét, phá hư tế đàn, làm xấu đại kế triệu hoán Thần Chủ của ta. Ngươi phải làm tốt chuyện này, nếu không Thiên Khu là kết quả của ngươi.

Đế sứ Thiên Cơ mỉm cười nói:

- Thiên tài của Chư Thiên vạn giới, ta cũng rất muốn gặp lại bọn hắn.

- Ở bên trong Chư Thiên vạn giới, sớm đã sắp xếp rất nhiều người của ta, thậm chí bên người Bổ Thiên Thần Nhân cũng có người của ta, giám sát và điều khiển bọn hắn nhất cử nhất động.

Sâm La Ma Đế mượn miệng Thiên Khu nói:

- Địa ngục đại kế không để cho phá hư, Thiên Cơ, nếu như ngươi làm tốt, ta cũng sẽ không muốn nhục thể của ngươi, ngược lại còn có thể cho ngươi tự do, cho ngươi trở thành vị thứ hai sau Sâm La Đại Đế ta! Ta đối với ngươi

có thương tài chi ý, ngươi không nên cô phụ kỳ vọng của ta!

Đế sứ Thiên Cơ cười nói:

- Xin hỏi bệ hạ, nếu Giang giáo chủ đến đây, ta là giết hay là không giết?

- Giang giáo chủ kia rất có tiềm lực, ta đang chờ đợi một khắc hắn trở thành Thần Ma.

Sâm La Ma Đế thản nhiên nói:

- Lần này không phải chuyện đùa, đoán chừng hắn cũng sẽ vâng mệnh đến đây, không cần ngươi đối phó hắn, ta sẽ đích thân gặp lại hắn!

Bên trong Huyền Minh Nguyên Giới, Giang Nam đem người trở lại Thánh tông, các đại môn phái thánh địa Nguyên Giới chúc mừng mấy ngày, ăn uống linh đình, chén quang cùng bay, chúc mừng đánh lui Địa ngục đại quân, lúc này mới từng người tán đi.

Về phần Chiến Minh Cự Thú, Giang Nam đem một đám rất lớn lưu lại Cửu U Minh Giới, phòng ngừa Địa ngục xâm lấn lần nữa, trong Cửu U Minh Giới cũng không có thiếu thế lực tán loạn của Địa ngục, trong đó không thiếu có cao thủ cực kỳ cường đại.

Thần Thứu Yêu Vương chỉ là suất lĩnh một nhóm lớn Cự Thú tiêu diệt chủ lực của Địa ngục đại quân, cũng không hoàn toàn đem những quân đội Địa ngục này gạt bỏ, hơn nữa cũng không dễ dàng hoàn toàn gạt bỏ, chắc chắn sẽ có một ít cá lọt lưới.

Hôm nay Cửu U Minh Giới, đã triệt để biến thành hậu hoa viên của Huyền Minh Nguyên Giới, không ít tinh anh đệ tử trong môn phái thánh địa thường thường sẽ tiến về chỗ đó, lịch lãm rèn luyện chém giết, đánh bóng pháp lực thần thông của mình.

Có chút Địa ngục quân đội tập kết cùng một chỗ, ý đồ lần nữa triệu hoán Địa ngục Ma Thần, không ít đệ tử trưởng lão của Nguyên Giới thường

thường liền tiềm giết đi qua, phá hư mưu đồ, ở giữa lại đã xảy ra rất nhiều câu chuyện giống như truyền kỳ, thành tựu rất nhiều thiếu niên thiên tài.

Những thiếu niên thiên tài này đều có gặp gỡ phi phàm, so với Giang Nam năm đó kinh nghiệm còn muốn đặc sắc, Tịch Ứng Tình chi tử Tịch Trọng cũng dương danh, cực kỳ xuất chúng.

Về phần Nhạc Ấu Nương, Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương các đệ tử của Giang Nam, sớm đã biến thành thế hệ trước trong miệng thiếu niên thiên tài, trở thành truyền thuyết truyền kỳ.

Mà Giang Nam vị Thánh tông chưởng giáo Chí Tôn này, thì trở thành Thần Thoại trong miệng các thiếu niên, là tồn tại như Thần.

Giang sơn có người tài sinh ra, một năm này, Giang Nam đảm nhiệm Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo Chí Tôn đã có 23 năm, hắn ở lúc bốn mươi ba tuổi kinh nghiệm nhân sinh đại biến, Tịch Ứng Tình chết trong tay Thái Hoàng, Giang Nam ở thời điểm nguy nan tiếp nhận chưởng giáo Chí Tôn vị, mà đến nay, hắn đã bảy mươi sáu tuổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1000: Sâm La Ma Đế. (2)

Bảy mươi sáu tuổi, tu thành Hậu Thổ Thiên Cung trung kỳ cảnh giới, tu vi tiến cảnh của hắn ngoại trừ so với Thần Ma chuyển thế kia hơi chậm, đã có thể nói viễn siêu tuyệt đại đa số nhân vật thiên tài khác, mà Giang Nam lại còn cảm thấy chậm, hi vọng mình tiến cảnh có thể nhanh một ít, mau một ít nữa.

- Quang Vũ thần đế đã chuyển thế trọng sinh, Quang Vũ kỷ kiếp không chừng lúc nào sẽ hàng lâm, dùng thực lực trước mắt của ta, ở trong tràng đại kiếp này căn bản chính là một cây lục bình không có ý nghĩa, gió táp sóng xô, tùy thời có khả năng bị đập toái.

Lần này Cửu U Minh Giới một hồi đại chiến, lại để cho hắn đạt được trọn vẹn gần bảy mươi Thần Ma thần tính phân thân, những thần tính phân thân này bị hắn hết thảy luyện hóa, dùng để tăng cường Huyền Thai kim nhân của mình, tăng lên cường độ thần tính.

Hôm nay thần tính của hắn mạnh, đã tiếp cận Thần Tôn, mặc dù chỉ hơi không bằng, cũng thua kém không xa.

Nhưng mà thần tính cường đại, cũng không thể thể hiện ở trên chiến lực, chỉ là lực đối chiến có chỗ tăng thêm, hắn còn cần tiếp tục tăng lên cảnh giới, mới có thể ở trong đại kiếp sắp tới có được lực tự bảo vệ mình, thủ hộ một phương an bình.

- Linh thạch đã triệt để hết sạch...

Giang Nam cẩn thận kiểm tra không gian Tử Phủ của mình, không khỏi thở dài, chỉ thấy linh thạch đã tiêu hao không còn, linh dịch cũng còn thừa không có mấy.

Linh thạch có thể rất nhanh tăng lên tu vi, hắn từ trong Thánh Quân động

phủ đạt được rất nhiều linh thạch, bọn người Thi Hiên Vi, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cũng từng người phân ra một phần.

Một phần trong tay Giang Nam kia là tối đa, bất quá hắn là nhà giàu tiêu hao linh thạch, vô luận là tu luyện, hay là tu vi hao hết rất nhanh bổ sung tu vi, hay là hóa thân tu luyện, tốc độ tiêu hao linh thạch đều viễn siêu người khác.

Nhất là ở trong Minh Thổ, lúc ý đồ phá vỡ Đạo Kim Ngọc Bàn, hắn tiêu hao linh thạch linh dịch càng là vô số!

Trải qua một trận chiến Minh Giới, tài phú của hắn rốt cục thấy đáy, Huyền Thiên Thánh tông giáo chủ, giờ phút này nghèo rớt mồng tơi. Cũng may Huyền Thiên Thánh tông trải qua nhiều năm phát triển như vậy, tích lũy linh dịch không cách nào tưởng tượng, cơ hồ hóa thành hải dương linh dịch, lão Long quy cả ngày nhàm chán ở trong phiến linh dịch hải dương kia, so lúc trước hào phóng rất nhiều.

Giang Nam trực tiếp từ trong Linh Hải rút ra vài tỷ cân linh dịch, để cho lão Long quy này thịt đau vạn phần, trong miệng nói nhỏ, thầm mắng chưởng giáo là phá gia chi tử lớn nhất.

- Thần huyết của Hạo Thiếu Quân, thần huyết của Hoa đạo hữu, thần huyết của Chúc Nguyên Lãng, ta bắt được thần huyết vẫn là quá ít...

Giang Nam lấy ra nguyên một đám thùng ngọc, trong thùng thần huyết mờ mịt, đó là hắn từ trên người Hạo Thiếu Quân, Hoa Trấn Nguyên cùng Chúc Nguyên Lãng lấy được thần huyết, chuẩn bị nghiên cứu thoáng một phát thần thể ảo diệu, trong những thần huyết này ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, nếu có thể nghiên cứu ra thần thể chung cực ảo diệu, đối với Giang Nam hoàn thiện bán thần thể ngụy tiên thể của mình cũng có bổ ích rất lớn!

- Thú vị, thú vị...

Giang Nam tinh tế dò xét, chỉ thấy bên trong thần huyết của Hạo Thiếu Quân, có được một loại đạo tắc kỳ lạ, hóa thành Thần Quang, bên trong hạt thật nhỏ, Thần Quang thiên biến vạn hóa, thần diệu dị thường, có Ngũ Hành biến hóa chi diệu, Âm Dương diễn sinh chi diệu, Huyền Hoàng mở ra chi diệu, mà ở bên trong thần huyết của Hoa Trấn Nguyên cùng Chúc Nguyên Lãng, thì so sánh chỉ một, thường thường chỉ bao hàm một loại năng lượng, nhưng thắng ở vô cùng tinh thuần!

- Tịch Trọng, đến chỗ sư huynh.

Giang Nam hướng Tịch Trọng ngoắc, cố gắng làm ra biểu lộ hòa ái:

- Tới cho sư huynh chút huyết... Không phải lấy máu của ta, là máu của ngươi...

Ngươi đừng chạy a, sư huynh cũng không phải muốn hút khô máu của ngươi! Ấu Nương, giúp ta bắt lấy hắn... Ấu Nương, ngươi không nên lấy dao lớn như vậy, nhìn ngươi làm Tịch Trọng sư thúc sợ tới mức khuôn mặt nhỏ nhắn đều trắng bệch kìa, cái thùng này của vi sư tương đối nhỏ...

Rốt cục, Giang Nam ở dưới sự giúp đở của Nhạc Ấu Nương, thành công bắt được Tịch Trọng, từ trên người vị tiểu sư đệ này lấy một chút thần huyết, để cho hắn cảm giác được áp lực chính là, Mộ Vãn Tình đứng ở bên cạnh theo dõi toàn bộ hành trình của hắn.

- Ha ha, tiểu sư đệ long tinh hổ mãnh, ngu huynh bội phục, bội phục...

Giang Nam cười khan hai tiếng, bỏ qua cho Tịch Trọng, lời nói thấm thía nói:

- Hảo hảo tu luyện, trách nhiệm làm vinh dự thánh tông nặng nề, tương lai liền rơi vào trên người của ngươi! Ấu Nương, chúng ta đi!

Thầy trò hai người có tật giật mình, vội vàng chạy đi.

- Ân, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Tịch Trọng Thần Thể cũng là

bởi vì trong thần huyết có một loại năng lượng Địa Từ Nguyên Lực tinh thuần, thể chất cùng Địa Hoàng Thần Đế giống nhau như đúc, vậy đại khái chính là Nguyên Từ Thần Thể!

Giang Nam đem bốn loại Thần Thể tinh tế nghiên cứu một phen, Hoa Trấn Nguyên Thần Thể là Mộc thuộc tính, sinh mệnh lực giống như mênh mông biển lớn, mà trong thần huyết của Chúc Nguyên Lãng có Hỏa lực mênh mông cuồn cuộn, chỉ có Hạo Thiếu Quân Đế Hoàng Thần Thể kinh khủng nhất, Ngũ Hành hợp nhất, Âm Dương tương dung, Huyền Hoàng cũng sinh, là cao đẳng nhất.

Cũng bởi vì những năng lượng kỳ dị này, để cho bọn họ trời sanh liền có thiên phú Thần Thông cực kỳ khủng bố, tu luyện làm ít công to!

- Trừ Đế Hoàng Thần Thể cùng Ngũ Hành Thần Thể, hẳn là còn có những loại Thần Thể khác, vượt xa Ngũ Hành Thần Thể, Âm Dương Thần Thể, Huyền Hoàng Thần Thể, Thần Thể đặc thù thua kém một bậc, tỷ như Lâu Thiên Hoàng Kim Thần Thể.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Mặc dù hiểu nguyên lý Thần Thể vận hành, nhưng mà hắn lại phát hiện vài loại Thần Thể này không có thể phục chế, không cách nào chế tạo, coi như là thần linh cũng không có thể chế tạo ra Thần Thể chân chính, nhiều nhất chế tạo ra ngụy Thần Thể.

Tuy nói trong cơ thể Giang Nam cũng có thần quang, nhưng cũng chỉ là một loại ngụy Thần Thể, cùng Thần Thể chân chính có tiên thiên & hậu thiên phân chia.

Thần Thể chân chính, năng lượng trong cơ thể theo tu luyện mà càng ngày càng mạnh, Tiên Thiên không dứt, mà ngụy Thần Thể mặc dù có thể làm cho năng lượng trong cơ thể mình càng ngày càng mạnh, nhưng thiếu Tiên Thiên chi nguyên.

Hai người này khác nhau ở lúc chiến đấu đặc biệt rõ ràng. Thần Thể ở trong lúc chiến đấu tác dụng kéo dài, trong cơ thể thần quang phun ra, liên tục không dứt, mặc dù tu vi hao hết, trong cơ thể vẫn có Thần hà thần quang xông ra, vẫn duy trì lực chiến đấu cường đại.

Mà ngụy Thần Thể thì ở lúc bắt đầu cực kỳ cương mãnh, cũng có thần quang phun ra, tráng quan vạn phần, nhưng tác dụng chưa đầy, theo tu vi tiêu hao, thần quang càng ngày càng thiếu, càng ngày càng nhạt, cuối cùng biến mất.

Vì vậy Ngụy Thần Thể mặc dù có hai chữ Thần Thể, nhưng từ trên căn bản mà nói như cũ là phàm thể, thể chất người bình thường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1001: Ngụy Đế Hoàng Thần Thể

Cùng cái này giống nhau, Ngụy Tiên Thể cũng là đạo lý đồng dạng, có tên Tiên Thể, nhưng như cũ là phàm thể. Mà Hồng Mông thân thể, Thiên Đạo Chi Khu, cũng là thể chất hậu thiên luyện thành, không phải là Thần Thể cũng không phải Tiên Thể.

Mặc dù như thế, ngụy Thần Thể như cũ là một loại chiến lực cực kỳ cường đại, có thể tập hợp đủ Ngũ Hành nguyên lực, luyện thành Ngũ Hành hợp nhất, biến thành Ngũ Hành Thần Thể, tái tiến một bước mà nói là hóa Ngũ Hành thành Âm Dương, Huyền Hoàng, là có thể tu thành Âm Dương Thần Thể hoặc là Huyền Hoàng Thần Thể!

Nếu có thể lần nữa tăng lên một bước, vậy thì sẽ biến thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể!

Trước kia Giang Nam cũng luyện thành ngụy Thần Thể, bất quá bởi vì không biết nguyên lý trong Thần Thể, ngụy Thần Thể của hắn không có bất kỳ thuộc tính, lần này nghiên cứu Thần Thể thần huyết, để cho hắn thấy rõ Thần Thể ảo diệu, trong lòng nhất thời nhiều hơn rất nhiều ý nghĩ.

- Ta nguyên lấy Hồng Mông Tử Khí luyện vào nhục thân, Hồng Mông Tử Khí có thể hóa thành Huyền Hoàng, Âm Dương, Ngũ Hành, vì vậy mới để cho ta luyện thành ngụy Thần Thể không có bất kỳ thuộc tính. . . ân, có lẽ ta nên bắt chước một chút Thần Thể. . .

Giang Nam hăng hái bừng bừng, điên cuồng nghiên cứu ảo diệu của Đế Hoàng Thần Thể, qua hơn mười ngày thời gian, hắn rốt cục xuất quan, tâm niệm hơi động, quanh thân liệt hỏa hừng hực, xích dã ngàn dặm, Hỏa Vân Động thiên rộng lớn mấy ngàn dặm, mà hắn thì giống như trong lửa chi thần, đế vương trong lửa!

Đột nhiên, hơi thở của hắn lần nữa biến đổi, hơi thở chìm nổi, đứng ở nơi đó giống như một viên tinh cầu to lớn không gì so sánh được, quanh thân Động Thiên tạo thành dị tượng kinh khủng, trong Động Thiên có vô số viên tinh thần lên xuống chìm nổi, quay chung quanh hắn vận chuyển.

Hơi thở của hắn biến nữa, giống như Thiên Đạo truyền nhân của Hồng Hoang Đại Thế Giới Ngỗi Giới Đạo Nhân, kim khí tràn ngập, sắc bén vô cùng, dầy cộm nặng nề!

Hắn lại diễn biến Hoa Trấn Nguyên Bảo Thụ Thần Thể, Thủy Hệ Cộng Công Thần Thể.

Đột nhiên, hơi thở của Giang Nam trở nên hư vô mờ mịt, âm dương nhị khí như rồng như phượng, ở bên cạnh phiên lãng đan vào, ngược lại hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, Thiên Địa nhị phân, trong thiên địa tràn ngập vô Huyền Hoàng khí cùng nặng nề, rung chuyển, so sánh với những Thần Thể khác còn muốn tăng thêm một bậc!

Cuối cùng, hơi thở của hắn lên đến cực hạn, Thiên Địa Huyền Hoàng ầm ầm nổ bung, vô số thần quang phun ra, hóa thành một Đế Hoàng đỉnh thiên lập địa, hùng cứ ở trong thiên địa, vô cùng vĩ ngạn!

Ngụy Đế Hoàng Thần Thể!

Một cổ uy nghiêm đột nhiên hiện ra ở trong thiên địa, làm cho lòng người kính sợ, làm cho người ta run rẩy, làm cho người ta thần phục, này cơ hồ là Đế Uy, Thần Đế oai!

Thánh tông trên dưới cơ hồ tất cả mọi người gặp phải cổ hơi thở này áp bách, trong lòng khiếp sợ vạn phần, rối rít ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam đứng ở đỉnh Thần Sơn, giống như một Thần Đế phủ xuống phàm trần, trang nghiêm túc mục, làm người ta kính sợ!

- Chưởng giáo sư huynh đang làm cái gì?

Vẻ mặt Tịch Trọng buồn bực, hướng mẫu thân Mộ Vãn Tình hỏi.

Mộ Vãn Tình mờ mịt, lắc đầu nói:

- Không biết, lúc cha ngươi còn, ngay cả hắn cũng đoán không ra ý nghĩ vị sư huynh nàycủa ngươi, hắn vốn thích làm ra một chút vật ly kỳ cổ quái. . .

Trong lúc bất chợt, giữa không trung một đạo hóa Tiên phi hồng chợt lóe lên rồi biến mất, Giang Nam đã biến mất không thấy gì nữa.

Qua năm sáu ngày thời gian, Giang Nam phong trần mệt mỏi trở về, không khỏi phân trần liền đem Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương bắt lại, cười tủm tỉm nói:

- Tiểu sư đệ, ngoan đồ nhi, các ngươi theo ta đi làm thí nghiệm.

Mộ Vãn Tình sợ hết hồn, vội vàng nói:

- Tử Xuyên, sư bá ngươi chỉ có một cái cốt nhục này. . .

Nhạc Ấu Nương cũng vội vàng nói:

- Sư tôn, mẹ ta cũng có một mình ta là nữ nhi, ngươi đem ta đùa chết, lão Nhạc gia sẽ phải tuyệt hậu !

- Yên tâm, yên tâm, không có mười phần nắm chặc, ta cũng sẽ không dùng các ngươi tới thử nghiệm.

Giang Nam an ủi các nàng, ngay sau đó phía sau hắn lưỡng trọng Thiên Cung hiện lên, nhất trọng Câu Trần Thiên Cung, nhất trọng Hậu Thổ Thiên Cung, trong Câu Trần Thiên Cung chính là Câu Trần Yêu Đế cùng với hàng tỉ Yêu Thần hư ảnh, trong Hậu Thổ Thiên Cung cũng là Hậu Thổ Thánh Đế cùng với vô số Ma Thần hư ảnh.

Chẳng qua là, làm cho người ta âm thầm kinh hãi chính là, Câu Trần Yêu Đế cùng Hậu Thổ Thánh này Đế, đều là khuôn mặt Giang Nam.

Phải biết rằng, Thiên Cung cảnh giới cùng người khác bất đồng, lai lịch

Thiên Cung tám trọng cảnh giới cực kỳ thần bí cùng Cổ lão, nghe nói lúc thiên địa sơ phân, vũ trụ mở ra, là tám vị Đế Hoàng thống trị vũ trụ.

Tám vị Đế Hoàng này cũng đạt tới thần linh đỉnh, thống trị tám vũ trụ, chế tạo ra tám tòa Thiên Đình, giáo hóa vạn vật, truyền đạo thụ nghiệp, làm cho nhân loại cùng vạn vật sinh linh đi ra mông muội Man Hoang.

Trong đó Câu Trần Yêu Đế là người thống trị yêu giới, Hậu Thổ Thánh Đế là địa ngục Ma Đế, trừ lần đó ra còn có Ngọc Hoàng thống trị Thiên Giới, Thanh Hoa Phật Đế thống trị Đại Tây Thiên, Tử Tiêu Thần Đế thống trị Chư Thiên...

Tám Đế Hoàng này sau đó Chứng Đạo thành tiên, thành tựu Tiên Đạo, mà Thiên Cung tám cảnh, chính là lấy tôn hiệu bọn họ tới mệnh danh, hơn nữa tám cảnh giới này cũng cùng bọn họ có liên lạc thật lớn.

Giang Nam không tôn tiên hiền, không tôn Tiên Nhân, chỉ tôn chính mình, bao nhiêu cũng làm cho người ta có cảm giác phản bội Thiên Đạo.

Vô số Yêu Thần, Ma Thần trong lưỡng trọng Thiên Cung của hắn tạo thành hai tòa Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, Nhạc Ấu Nương bị hắn thu vào trong Hậu Thổ Thiên Cung, Tịch Trọng thì bị hắn thu vào trong Câu Trần Thiên Cung, hai tòa đại trận lập tức khởi động, vạn linh đánh sâu vào hai người trong trận pháp.

Cùng lúc đó, Giang Nam lấy ra một bình ngọc vô cùng trầm trọng, trong bình có từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ tràn ra, bay vào trong hai tòa Thiên Cung, mượn Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, đem nhiều tia Hồng Mông Tử Khí này đánh vào trong cơ thể Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng!

Hắn mất tích mấy ngày nay, chính là đi trung tâm Trấn Thiên Tinh Vực, nơi có Hồng Mông khí, thu một ít bình Hồng Mông Tử Khí.

Hắn hôm nay pháp lực cường đại, thu Hồng Mông Tử Khí cũng không hết sức khó khăn, chẳng qua là năm sáu ngày thời gian, lấy thực lực của

Giang Nam cũng chỉ thu chút ít.

Cũng không lâu lắm, một bình Hồng Mông Tử Khí liền bị luyện vào trong cơ thể Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng.

Giang Nam đem hai người từ trong Thiên Cung thích phóng ra, thần thức ba động, đem lĩnh ngộ của mình đối với Thần Thể trong khoảng thời gian này hết thảy truyền thụ cho hai người, Nhạc Ấu Nương vừa mừng vừa sợ, lập tức bắt đầu thí nghiệm.

Hô…

Trong cơ thể nàng thần quang phun ra, tạo thành Chúc Dung Động Thiên, uy phong lẫm lẫm, giống như nữ thần Đế trong lửa phủ xuống, lại hóa thành Tịch Trọng Nguyên Từ Thần Thể, hóa thành Bảo Thụ Thần Thể, Cộng Công Thần Thể!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1002: Vân Thành Tinh Lục. (1)

Tịch Trọng cũng nóng lòng muốn thử, liên tục thí nghiệm vài loại Ngũ Hành Thần Thể khác, cũng cực kỳ tinh diệu, uy lực cường đại, bất quá hắn cố gắng tăng lên tới Âm Dương Thần Thể cùng Huyền Hoàng Thần Thể tầng thứ cao hơn lại có chút miễn cưỡng.

Nhạc Ấu Nương cũng là như thế, nhất thời trong chốc lát không cách nào tăng lên tới tầng thứ cao hơn.

Giang Nam thấy thế, thở phào nhẹ nhỏm cười nói:

- Xem ra ta mấy ngày nay lĩnh ngộ vẫn còn có thể được...

Nhạc Ấu Nương nghe vậy, hướng hắn trợn mắt nhìn:

- Sư tôn, ngươi không phải mới vừa nói có mười phần nắm chặc sao?

Tịch Trọng cùng Mộ Vãn Tình đồng loạt xem ra, Giang Nam cười ha ha, hóa thành một đạo phi hồng bay đi, thanh âm xa xa truyền đến nói:

- Các ngươi bây giờ còn chưa quen thuộc Thần Thể ta truyền thụ, quen thuộc một thời gian ngắn, là có thể đem bản thân luyện thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể!

Sư tôn, ta làm sao bay không lên nữa rồi?

Nhạc Ấu Nương kinh kêu một tiếng, mới vừa nhảy đến giữa không trung, tựa như tảng đá lớn rớt xuống, vạn phần biệt khuất nói.

Tịch Trọng cũng thí nghiệm, không ngừng kêu khổ:

- Chưởng giáo sư huynh, ta cũng bay không lên !

- Ách, ta quên nói cho các ngươi biết, Hồng Mông Tử Khí quá nặng, sau khi luyện vào nhục thể của các ngươi, sẽ áp qua pháp lực. Tịch sư đệ, Ấu Nương, các ngươi phải cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày bay lên. . .

Hơn một tháng sau, Giang Nam lần nữa trở lại, mang về càng nhiều Hồng Mông Tử Khí, đem Thí Thần Cốc Ngũ Ma hết thảy mời tới, còn có những đệ tử khác của mình, đám người Chân Linh Huyền Nữ, Huyền Thanh Y, Tỳ Hưu Thánh Vương, Xà lão quái, Mã Diện Ma Vương rõ ràng ở trong đó!

Vài ngày sau, hơn mười vị ngụy Đế Hoàng Thần Thể liền bị hắn đại lượng tạo ra, thánh tông trên dưới một mảnh sôi trào, tham quan học tập các loại Thần Thể va chạm chiến đấu, thần quang phun ra, phi thường náo nhiệt.

- Nếu như Hạo Thiếu Quân thấy một màn như vậy, không biết có ý kiến gì không?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ:

- Vẻ mặt của hắn, nhất định sẽ rất thú vị. . .

Lần này đại quy mô chế tạo ngụy Thần Thể, Giang Nam cũng không có giống như lúc đầu lỗ mãng như vậy, một tia ý thức đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào nhục thể của bọn hắn, kết quả vượt qua pháp lực cực hạn, thế cho nên không cách nào bay lên.

Hắn lần này cẩn thận từng li từng tí, khống chế Hồng Mông Tử Khí, vì vậy đám người Thạch Cảm Đương, Chân Linh Huyền Nữ như cũ có thể Ngự Khí phi hành, để cho Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương không ngừng hâm mộ, đồng thời đối với Giang Nam hận đến ngứa răng.

- Tịch sư đệ, Ấu Nương, Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể các ngươi so với bọn hắn nhiều, uy lực Thần Thể mạnh hơn.

Giang Nam an ủi:

- Tương lai thành tựu của các ngươi, khẳng định so với bọn hắn lớn hơn

nữa.

Lúc này Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương mới có hơi bớt buồn, trong lòng thư sướng rất nhiều, Giang Nam lại hướng mấy người Thạch Cảm Đương nói:

- Ta ở trong thánh tông để lại Vạn Linh Luyện Bảo đại trận, lại thu cho các ngươi một chút Hồng Mông Tử Khí, đợi đến tu vi các ngươi tăng cường, liền đem một tia Hồng Mông Tử Khí luyện vào thể nội, uy lực Thần Thể sẽ càng ngày càng mạnh. Nhớ kỹ, không nên tham công, vượt qua pháp lực cực hạn, nếu không chẳng những bay không lên, thậm chí còn có nguy hiểm bị Hồng Mông Tử Khí đồng hóa.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương nhất thời đen lại, tốn hơi thừa lời nói:

- Người khác cũng có thể tăng lên uy lực Thần Thể, hơn nữa người khác còn có thể phi hành. . .

Giang Nam đối với hai người oán niệm mắt điếc tai ngơ, trong lòng tính toán nói:

- Nếu có thể đem các đệ tử trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão trên dưới thánh tông ta, hết thảy luyện thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể, sau này ra cửa đánh nhau chém giết, vô số Đế Hoàng Thần Thể song song vừa đứng, Thần Quang phun ra, Đế Hoàng một loạt tiếp theo một loạt, vậy thì hết sức tráng quan. Đáng tiếc, muốn thừa nhận Hồng Mông Tử Khí, phải có thân thể cùng pháp lực cực kỳ cường đại, coi như là Thiên Cung cường giả bình thường cũng không cách nào làm được.

Thực lực đám người Nhạc Ấu Nương cùng Thạch Cảm Đương là cực kỳ cao minh, cho nên mới có thể chịu đựng được Hồng Mông Tử Khí, mà Tịch Trọng là một ngoại lệ. Bản thân hắn chính là Nguyên Từ Thần Thể, tu vi mặc dù chỉ là Thần Phủ nhị trọng, nhưng bởi vì Nguyên Từ Thần Thể cường đại, khống chế Hồng Mông Tử Khí đối với hắn mà nói cũng không khó

khăn.

Mà những người khác liền không được, muội muội Giang Lâm Giang Nam, cũng là Thần Phủ cảnh giới, bất quá không thể nào chịu đựng được Hồng Mông Tử Khí, mà Vân Bằng tu vi tiến bộ thần tốc, sắp tu thành Động Thiên, cũng không cách nào thừa nhận Hồng Mông Tử Khí.

Về phần những trưởng lão Thái Thượng Trưởng Lão khác, rất nhiều người tu vi đạt tới Thiên Cung nhị trọng tam trọng, còn không có người tăng lên tới cấp bậc Chưởng Giáo Chí Tôn, cho nên cũng không cách nào đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào thân thể.

Mạnh mẽ luyện vào thân thể, chỉ biết tạo thành tổn hại cho nhục thể của bọn hắn, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Ngụy Thần Thể đi chính là thiên môn, là dựa vào Giang Nam những năm này đối với Thần Thể Tiên Thể lĩnh ngộ, cộng thêm huyết Thần Thể của Hạo Thiếu Quân mới nghiên cứu ra. Không có hắn lĩnh ngộ, mấy người Tịch Trọng Ấu Nương nhiều nhất chỉ có thể coi là nửa Hồng Mông thân thể, không thể xưng Thần Thể.

Trong lịch sử cũng có không ít cường giả, thậm chí tồn tại cực kỳ cường đại, cố gắng chế tạo ngụy Thần Thể nhưng không có thành công, Giang Nam có thể thành công, cùng lĩnh ngộ và gặp gỡ không thoát khỏi quan hệ.

Hắn đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào nhục thân, ở trong Hoang Cổ Thánh Thành tiếp xúc Tri Hành Hợp Nhất, bước đầu lĩnh ngộ Vô Úy Ấn, sau lại luyện thành ngụy Thần Thể không có thuộc tính.

Sau đó hắn tiếp xúc đến các loại Thần Thể, đạt được thần huyết, lại ở lúc độ kiếp cùng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đối kháng, không ngừng kích thích tài trí của mình, đem ngụy Thần Thể hoàn thiện, cùng Đạo Kim Ngọc Bàn đối kháng hoàn thiện Vô Úy Ấn, lần đầu tiếp xúc đến Tiên quang.

Cuối cùng, ở trên Vọng Tiên Đài, hắn luyện thành ngụy Thần Thể cùng

Ngụy Tiên Thể, đạt đến đại thành tựu, vô số tích lũy, cộng thêm thần huyết của đám người Hạo Thiếu Quân, để cho hắn làm được chuyện này.

Tam Khuyết Đạo Nhân ngụy Thần Thể cùng hắn còn có chút khác nhau, Tam Khuyết tu luyện Vạn Ngục Hồng Lô Kinh, ngụy Thần Thể của hắn nửa thật nửa giả, ở trên thành tựu thân thể nếu so với Giang Nam lớn hơn rất nhiều, nhưng mà hắn đối với ngụy Thần Thể lĩnh ngộ liền muốn xa không kịp Giang Nam .

Giang Nam lại từ nơi Hồng Mông khí thu một chút Hồng Mông Tử Khí, để lại cho thánh tông, để có người tu luyện tới cấp bậc Chưởng Giáo Chí Tôn liền đem tử khí luyện vào nhục thân, bồi dưỡng ngụy Thần Thể.

Hắn chân trước mới vừa rơi xuống đất, đột nhiên một cổ ba động mênh mông từ thời không xa xôi truyền đến, vô cùng rõ ràng truyền vào đầu óc của hắn!

Cổ ba động này vô cùng cường đại, làm cho người ta có một loại cảm giác thiên uy hạo đãng, không thể địch nổi!

Chương 1003: Vân Thành Tinh Lục. (2)

- Bổ Thiên thần nhân?

Trong lòng Giang Nam cả kinh:

- Lúc này Bổ Thiên thần nhân triệu tập ta làm cái gì?

Mới vừa rồi cổ ba động này là một vị Bổ Thiên thần nhân phát ra, truyền lại đến đầu óc của hắn, muốn hắn đi Trung Thiên thế giới, cùng với trẻ tuổi cường giả khác hội hợp.

- Hôm nay trong Cửu U Minh Giới nơi nơi là Chiến Minh cự thú của ta, trừ khi địa ngục đại quy mô vận dụng Thiên Thần cường giả, mới có thể chiếm cứ Minh giới lần nữa, uy hiếp được Huyền Minh Nguyên Giới ta. Mà đại quy mô xuất động Thiên Thần, đây chính là hai đại vũ trụ đại chiến, ở trước lúc Quang Vũ Kỷ Kiếp không có bộc phát, bọn họ còn không đến mức lỗ mãng như thế.

Giang Nam đem Thần Thứu Yêu Vương cùng tiểu hôi hôi thu vào trong Thiên Cung của mình, bồng bềnh bay đi, hướng Trung Thiên thế giới bay đi, thầm nghĩ:

- Nguyên giới đã không cần ta hỏi tới, như cũ vững như Thái Sơn, nếu Bổ Thiên thần nhân triệu tập ta, vẫn là đi một chuyến thì tốt hơn.

Thần huyết của đám người Hạo Thiếu Quân, Hoa Trấn Nguyên đối với hắn mà nói đã không có bao nhiêu chỗ dùng, Giang Nam định đem những thần huyết này luyện vào trong cơ thể Thần Thứu Yêu Vương cùng tiểu hôi hôi, sau đó lại gia nhập một chút Hồng Mông Tử Khí, cố gắng đem hai đầu cự thú của mình cũng bồi dưỡng thành ngụy Thần Thể.

Dùng Thần Thể thần huyết bồi dưỡng ngụy Thần Thể sẽ dễ dàng rất

nhiều, chẳng qua là sẽ cải biến huyết thống, đối với tu sĩ mà nói, chưa chắc nguyện ý làm như vậy, bởi vì này sẽ sinh ra một hậu quả nghiêm trọng, đó chính là đời sau tu sĩ sẽ mang theo lạc ấn của những người khác, mặc dù là ruột thịt của mình, nhưng huyết thống không phải là của mình, đây là chuyện tình để cho người rất biệt khuất.

Bất quá Thần Thứu Yêu Vương mới không để ý tới những thứ này, đầu Đại Yêu này đã sớm đối với mấy cái thần huyết này mơ ước vạn phần, đầu độc Giang Nam cho hắn nếm thử.

Thần huyết cộng thêm Hồng Mông Tử Khí, cùng với Giang Nam truyền lĩnh ngộ của mình, Thần Thứu Yêu Vương rất nhanh cũng nắm chặc đến ảo diệu của ngụy Thần Thể, dương dương đắc ý biểu diễn chung quanh.

Duy chỉ có tiểu hôi hôi như cũ là vẻ mặt mờ mịt, không cách nào lĩnh ngộ Giang Nam truyền thụ, mặc dù Giang Nam đem thần huyết cùng Hồng Mông Tử Khí luyện vào trong cơ thể của nó, cũng không cách nào khiến nó có nửa điểm lĩnh ngộ.

Nhục thể của nó mặc dù trở nên mạnh hơn, so sánh với Giang Nam thậm chí còn có điều vượt xa, nhưng lại thủy chung không cách nào lĩnh ngộ ra ngụy Thần Thể.

- Ta vốn còn muốn để cho tiểu hôi hôi cũng luyện thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể, sau đó sinh hạ một đống lớn Chiến Minh cự thú có ngụy Đế Hoàng Thần Thể, kéo đến trước mặt Hạo đạo hữu khoe khoang, bây giờ nhìn lại chỉ có thể thôi .

Giang Nam thầm than một tiếng, bỏ đi ý niệm nắm một nhóm lớn Chiến Minh cự thú tu thành Đế Hoàng Thần Thể đả kích Hạo Thiếu Quân trong đầu.

Đến Trung Thiên thế giới, Giang Nam đem hai đầu cự thú đuổi đến thánh tông phân đà ở Đông Cực Đại Hoang, một mình lên đường, chạy tới Vân Thành tinh lục trôi lơ lửng ở trên không chủ đại lục Trung Thiên thế giới.

Vân Thành Tinh Lục là lãnh địa của một vị Cổ Thần, mở thời không, truyền thụ đạo thống, chế tạo một thế lực không nhỏ, thống trị trăm ức dặm tinh lục, trong đó có Nhân Tộc Yêu Tộc phồn diễn sinh sống, ngàn ức sinh linh, cùng chung cung phụng Cổ Thần này, cực kỳ thịnh vượng.

Tinh lục tương tự đếm không xuể, đại đa số tinh lục sớm đã có chủ, riêng phần mình có Cổ Thần trấn giữ, tiềm lực chiến tranh của Trung Thiên thế giới có thể thấy được lốm đốm!

Cũng có thật nhiều tinh lục đã hoang phế, là thượng cổ di tích, thường có yêu ma làm hại, không có sinh linh, thường có tu sĩ tiến vào trong đó lịch lãm.

- Cổ Thần thống trị Vân Thành, chẳng lẽ là đệ tử của Bổ Thiên thần nhân? Chẳng qua là không biết là vị thần nhân nào? Xem ra, Bổ Thiên thần nhân ở Trung Thiên thế giới sắp xếp rất nhiều thế lực. Trung Thiên thế giới thượng thừa Thần Giới, là dưới chân thiên tử, ở chỗ này nằm vùng thích hợp giám thị Thần Đế nhất.

Giang Nam đi vào Vân Thành, lại phát hiện lúc này sớm có thật nhiều trẻ tuổi cường giả tới chỗ nầy, có không ít là hắn quen biết đã lâu, Cửu Cực Lãng Uyển Hoa Trấn Nguyên, Trung Châu Thần Triều Hi Hoàng Thái Tử cùng một vị Trung Châu thiên tài khác là Vương Đạo Minh, Hoang Cổ Thánh Thành Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Hắc Thủy Nguyên Thành Vi Tuyết Chủ, Tây Hoang Phật Thành bạch mã tăng nhân Ngọc Chân, Tư Mã thế gia Tư Mã Đoan Minh.

- Hạo đạo hữu, đã lâu không gặp?

Giang Nam hướng mọi người chào hỏi, đợi thấy Hạo Thiếu Quân, Hạo Thiếu Quân hừ lạnh một tiếng, sắc mặt bất thiện, lạnh nhạt nói:

- Giang giáo chủ, có thời gian ngươi ta còn phải tái chiến một cuộc, quyết thắng bại sống mái!

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, gật đầu lia lịa, cười hì hì:

- Hạo huynh, có thời gian ta giới thiệu mấy người cho ngươi biết, ngươi nhất định sẽ rất thích ý biết bọn họ.

- Không có hứng thú!

Hạo Thiếu Quân phất tay áo, có chút lãnh đạm nói.

Trong lòng Giang Nam âm thầm hối hận:

- Sớm biết liền mang Thần Thứu tới, để cho Thần Thứu ở trước mặt mọi người thi triển ngụy Đế Hoàng Thần Thể, khí không chết được ngươi cũng có thể buồn nôn chết ngươi. . .

Trừ nhiều nhân vật thiên tài của Trung Thiên thế giới ra, những Đại Thế Giới khác cũng có cao thủ tiền lai, thậm chí ngay cả đệ tử của Bổ Thiên thần nhân cũng đến trong Vân Thành.

Huyền Hoàng Học Cung Mục Sơn, Thiên Đao truyền nhân Ngỗi Giới, Đạo Vương truyền nhân Tử Ngọc Đạo Nhân, Cực Nhạc Đại Thế Giới truyền nhân Diệu Nguyên Thượng Nhân, Thiên Ý truyền nhân Huyền Trúc Nguyệt, Thiên Đạo Bảo Chung truyền nhân Ứng Nguyên Đạo Nhân, Tạo Hóa truyền nhân Bùi Tử Y, Hóa Tiên Ngọc Bình truyền nhân Lâu Huân, Hồ Thiên truyền nhân Cổ Hiên Đạo Nhân.

Trừ bọn họ ra, Giang Nam còn chứng kiến từng tôn Thần Ma, hình dung vĩ ngạn phong cách cổ xưa, thần thánh trang nghiêm, hơi thở cực kỳ cường đại, trong đó thậm chí còn có thần nhân của Huyền Hoàng Học Cung, trên mặt có mặt nạ hắc bạch.

- Ngay cả Thần Ma cũng trình diện, lần này Bổ Thiên thần nhân rốt cuộc tính toán làm cái gì?

Giang Nam đánh giá mọi nơi, không có thấy đám người Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cùng Thi Hiên Vi, trong lòng không khỏi rùng mình:

- Hiên Vi, Tùy Tĩnh cùng Thiên Nhai không có nhận được lời mời, xem ra Bổ Thiên thần nhân triệu tập chính là cao thủ trẻ tuổi trước trăm trong chư thiên vạn giới!

Mặc dù đám người Thi Hiên Vi cũng cực kỳ cường đại, nhưng không cách nào danh liệt trước trăm của chư thiên vạn giới, mà cao thủ trẻ tuổi đến Vân Thành, không nhiều không ít, vừa vặn một trăm tên!

- Sư tôn ta không có tới? Ma La đại ca cũng không có.

Giang Nam không thấy tung tích của Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập, trong lòng buồn bực, đột nhiên Thần hà tia tia, từ trên trời giáng xuống, một Thiên Thần vô cùng vĩ ngạn đi tới, mọi người đứng ở trước mặt Thiên Thần này, cho dù là Thần Ma, cũng như con kiến hôi!

- Chư vị đạo hữu, địa ngục khinh người quá đáng, xâm lấn Chư Thiên ta, chiếm cứ Tiểu Quang Minh Giới, đến nỗi sanh linh đồ thán. Lần này lại lập tế đàn, chuẩn bị triệu hoán Thần Chủ từ trong địa ngục đến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1004: Các Ngươi Cũng Là Dế Nhũi. (1)

Cổ Thần tôn con mắt như Nhật Nguyệt, sáng trong sinh huy, nhìn chung quanh một lần, cất cao giọng nói:

- Nếu địa ngục triệu hoán Thần Chủ, chư thiên vạn giới nguy mất. Tất nhiên có không ít thế giới luân hãm, không biết muốn chết bao nhiêu người! Cho nên chín vị lão tổ thương nghị, bọn họ kiềm chế địa ngục Thần Tôn Thần Quân cùng Ma Đế, không cách nào xuất thủ, vì vậy cần chư vị trẻ tuổi tài tuấn, lẻn vào Tiểu Quang Minh Giới, phá hư tế đàn, để cho mưu đồ của địa ngục không cách nào thi triển!

Mà vào lúc này, trong một tòa Thần Điện của Tiểu Quang Minh Giới, Đế sứ Thiên Cơ ngẩng đầu nhìn lên Tinh Không, thấp giọng nói:

- Nhân vật thiên tài của Chư thiên vạn giới, rốt cục đã tới rồi. . .

- Bổ Thiên thần nhân rốt cục hạ thủ đối với địa ngục! Bất quá cho chúng ta đi Tiểu Quang Minh Giới, đi chống lại hàng tỷ địa ngục đại quân, đây là cái đạo lý gì?

- Bổ Thiên thần nhân không ở lúc địa ngục mới xâm lấn khu trừ, mà muốn chờ đến hiện tại, lại muốn chúng ta xâm nhập đầm rồng hang hổ, không khỏi đem tính mạng của chúng ta làm thành trò đùa !

Tại chỗ tất cả cao thủ trẻ tuổi nghị luận rối rít, trong lòng cũng có chút bất mãn, địa ngục đã sớm đem Tiểu Quang Minh Giới chế tạo thành thùng sắt giang sơn, triệu hồi ra vô số Thần Ma phân thân, trong đó thậm chí còn có Thần Chủ phân thân!

Loại phân thân này không giống bình thường, là dùng rất nhiều máu tươi mở ra Thời Không Chi Môn, để cho pháp lực thần thức thần tính của Thần Chủ xỏ xuyên qua mà đến, cơ hồ mỗi một tôn cũng có một phần mười lực

lượng của bản thể!

Cái này vô cùng kinh khủng, một phần mười lực lượng của Thần Chủ đã có thể so với Chân Thần!

Sở dĩ Địa ngục không có triệu hoán Thần Tôn phân thân, là bởi vì Thần Tôn đã có thể không nhìn vũ trụ màng thai, có thể trực tiếp xuyên qua màng thai phủ xuống đến chư thiên vạn giới, triệu hoán hay không đối với bọn họ mà nói không sao cả.

Mà số lượng Thần Chủ trong địa ngục rất nhiều, từng tôn Thần Chủ phân thân có thể so với Chân Thần bảo vệ Tiểu Quang Minh Giới, cộng thêm vô số địa ngục đại quân, coi như là Thần Chủ đi vào, cũng sẽ bị đánh cho ngay cả cặn cũng không thừa!

Địa ngục tính toán đem Tiểu Quang Minh Giới làm thành cứ điểm xâm lấn chư thiên vạn giới, tự nhiên sẽ không dễ dàng để cho Tiểu Quang Minh Giới bị chiếm đóng, muốn đi vào trong đó phá hư tế đàn, tuyệt đối sẽ gặp phải lực lượng địa ngục đả kích trước nay chưa có!

Coi như là đám người Hạo Thiếu Quân cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ đặt chân Tiên Đài, cũng không cho là mình tiến vào Tiểu Quang Minh Giới có thể toàn thân trở lui.

Thiên Thần kia chính là đứng đầu Vân Thành, Vân Cẩm Thiên Thần, đột nhiên mở miệng lần nữa nói:

- Lần này tiến vào Tiểu Quang Minh Giới chính là tự nguyện, nếu chư vị không muốn, cũng có thể thối lui. Hơn nữa, lần này Bổ Thiên thần nhân riêng phần mình phái ra bảy vị đệ tử đã tu thành Thần Ma của bản thân, suất lĩnh các ngươi tiến vào Tiểu Quang Minh Giới, cùng các ngươi hành động, cũng không phải là hoàn toàn muốn các ngươi mạo hiểm.

Giang Nam hướng hơn sáu mươi vị Thần Ma kia nhìn lại, trong lòng vừa động:

- Những người này quả nhiên là môn hạ của Bổ Thiên thần nhân! Bây giờ nhìn lại, Bổ Thiên thần nhân cũng không phải là hoàn toàn muốn chúng ta chịu chết.

Đệ tử Bổ Thiên thần nhân mỗi cái cũng cực kỳ cường đại, nhất là Thiên Đạo truyền nhân tu thành Thần Ma, tu vi thực lực tăng kinh khủng, chiến lực hơn sáu mươi vị Thần Ma này, tuyệt đối sẽ không thua kém Thiên Thần!

Hơn sáu mươi vị Thần Ma có thể so với Thiên Thần, hơn nữa chư thiên vạn giới trăm vị trẻ tuổi thiên tài, cũng không phải là không có khả năng phá hư tế đàn.

- Hơn nữa lần này còn có phần thưởng.

Vân Cẩm Thiên Thần nhẹ giọng nói:

- Chín vị lão tổ lấy ra rộng lượng linh thạch, bất kỳ một vị tự nguyện gia nhập trận chiến này, cũng có thể nhận được ngàn vạn cân linh thạch, nếu có thể phá hư một tòa Thần Chủ tế đàn, là có thể lần nữa được một ức cân linh thạch, hơn nữa còn có thể nhận được một lần cơ hội tham quan hoc tập Thiên Đạo chí bảo, chín đại Thiên Đạo chí bảo được chọn một. Chín vị lão tổ, thậm chí còn sẽ đích thân truyền thụ cho ngươi một đạo Thần Thông! Nếu có thể phá hư chín tế đàn, là có thể nhận được chín triệu cân linh thạch, còn có thể đem chín đại Thiên Đạo chí bảo nghiên cứu một lần, nhận được đại thần thông do chín đạo Bổ Thiên thần nhân khai sáng!

Tại chỗ tất cả mọi người không khỏi động dung, bọn họ đến từ các thế lực lớn, thân gia giàu có và đông đúc, linh thạch cũng không phải là không có. Nhưng tham quan hoc tập chín đại Thiên Đạo chí bảo, nhận được Bổ Thiên thần nhân tự mình truyền thụ Thần Thông, phần giá trị này liền vượt qua tưởng tượng của bọn họ !

Bổ Thiên thần nhân là tồn tại gì? Thậm chí còn bao trùm ở trên Thần Đế, Trường Sinh Bất Tử, gần như Tiên Nhân! Bọn họ khai sáng đại thần thông, uy lực cường đại bực nào?

Mà Thiên Đạo chí bảo, vậy thì càng thêm kinh khủng !

Chín đại Thiên Đạo chí bảo uy năng vô cùng mênh mông, cho dù là uy lực cùng biến hóa của Thần Đế chi bảo, cũng thua kém Thiên Đạo chí bảo một bậc, hơn nữa trong Thiên Đạo chí bảo quan hệ đến Trường Sinh ảo diệu, nếu có thể tham ngộ thiên đạo ảo diệu, mặc dù không nói có thể Trường Sinh, nhưng cũng có thể làm cho mình ích thọ duyên niên, thọ nguyên tăng mạnh!

Nếu có thể bắt chước chế ra vài món Thiên Đạo chí bảo, đối với thực lực của mình cũng có tăng lên thật lớn!

Đột nhiên một thanh âm không hài hòa vang lên, truyền vào trong tai mọi người:

- Thật nhiều linh thạch a. . .

Mọi người rối rít theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nói ra lời này rõ ràng là Giang đại giáo chủ uy danh hiển hách, Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười lạnh nói:

- Tên nhà quê, căn bản không biết linh thạch cùng tham quan hoc tập Thiên Đạo chí bảo cái gì nhẹ cái gì nặng!

Tử Ngọc Đạo Nhân cười nói:

- Tên nhà quê địa phương nhỏ, chính là không biết cái gì là tốt, cái gì là xấu, đang cầm tảng đá cũng có thể làm thành bảo.

Lâu Huân Đạo Nhân thấy buồn cười nói:

- Tử Ngọc sư huynh nói rất đúng, Giang giáo chủ nghĩ đến đời này cũng chưa từng thấy qua nhiều linh thạch như vậy, lúc này mới kinh ngạc như thế.

Mọi người nghe vậy, không khỏi mỉm cười, cho dù là những Thần Ma đến từ dưới trướng Bổ Thiên thần nhân kia, giờ phút này cũng lộ ra nụ cười.

Giang Nam thất thanh cười nói:

- Cơ hội tham quan hoc tập Thiên Đạo chí bảo rất trân quý sao? Ta làm sao cảm giác được các ngươi đem cái cơ hội loại nầy làm thành bảo, mới thật sự là nhà quê?

Tại chỗ trừ chúng Thiên Đạo truyền nhân như Tử Ngọc Đạo Nhân, sáu mươi ba vị Thần Ma khác cũng là đệ tử của Bổ Thiên thần nhân, nghe vậy không khỏi nhất tề tức giận hừ một tiếng.

- Giang đạo hữu, cơm có thể ăn lung tung, nói nhưng không thể nói lung tung!

Một thần minh điềm nhiên nói:

- Tham quan hoc tập Thiên Đạo chí bảo, cho dù là thần nhân đệ tử cũng chưa chắc có cơ hội bực này! Ta mặc dù được lão tổ thu làm đệ tử, nhưng từ lúc sanh ra còn chưa có cơ duyên có thể chính mắt tham quan hoc tập Tạo Hóa Thần Lâu! Chín vị lão tổ cơ hội đem bực này ban cho mọi người, là đãi ngộ ngay cả chúng ta cũng chưa từng có, ngươi dám nói là quê mùa?

Chương 1005: Các Ngươi Cũng Là Dế Nhũi. (2)

Hoang Cảnh Thiếu Tôn ha hả cười nói:

- Giang đại giáo chủ đoán chừng là nghèo đến điên rồi...

- Thật không quê mùa?

Giang Nam tâm niệm hơi động, đỉnh đầu đột nhiên có vô số đạo văn bay ra, hóa thành một ngụm Tạo Hóa Thần Lâu, bất đắc dĩ nói:

- Các ngươi nếu người nào để cho ta ngàn vạn cân linh thạch, ta cho các ngươi tham quan hoc tập một năm cũng có thể. Ta độ kiếp, chư vị chỉ cần đưa trước một vạn cân linh thạch, ta tùy ý các ngươi tham quan hoc tập.

Tạo Hóa Thần Lâu trên đầu hắn đột nhiên hóa thành Trấn Tiên Đỉnh, lại hóa thành Hóa Tiên Ngọc Bình, trong chớp mắt đem chín đại Thiên Đạo chí bảo biến hóa một lần, thấy vậy mọi người mắt mũi trợn tròn, sáu mươi ba vị Thần Ma kia sắc mặt xanh mét, sắc mặt Tử Ngọc Đạo Nhân cũng thật không tốt nhìn.

Lâu Huân Đạo Nhân chán nản, cả giận nói:

- Lão tổ tự mình truyền thụ Thần Thông, này vốn nên không quê mùa đi?

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Bổ Thiên thần nhân tự mình truyền thụ Thần Thông đúng là rất lợi hại, ta rất bội phục.

Lâu Huân Đạo Nhân cười lạnh, đang muốn châm chọc hắn, Giang Nam thản nhiên nói:

- Ta đánh lên Tiên Đài, không biết trên đài có mấy vị Thiên Đạo truyền

nhân?

Lâu Huân Đạo Nhân bị hắn làm nghẹn gần chết, không nói thêm gì nữa, thầm nghĩ:

- Người này mặc dù hình dung ghê tởm, nhưng đích xác là vô cùng cường đại, hắn có thể đi lên Tiên Đài, mà chúng ta những Thiên Đạo truyền nhân nhận được lão tổ truyền thụ Thần Thông công pháp này, chỉ có hai người mới có thể đặt chân Tiên Đài, hơn nữa cũng là sau hắn, bảy người kia bao gồm ta hết thảy không có thể đi lên Tiên Đài!

- Giang giáo chủ ý này, chẳng lẽ là nói chín vị Bổ Thiên lão tổ Thần Thông rất quê mùa rồi?

Tử Ngọc Đạo Nhân đột nhiên lên tiếng nói.

Mấy vị Thiên Đạo truyền nhân khác ánh mắt bất thiện, rối rít hướng Hạo Thiếu Quân xem ra.

Cho dù là sáu mươi ba vị Thần Ma kia cũng nhịn không được nữa động sát ý, chỉ đợi Giang Nam nói ra Bổ Thiên thần nhân Thần Thông rất quê mùa, liền tại chỗ oanh giết!

Vũ nhục Bổ Thiên thần nhân, bọn họ thân là thần nhân đệ tử, tự nhiên có nghĩa vụ đem người ghê tởm này ngay tại chỗ chánh pháp, chấn hưng Thiên Đạo!

Chín vị Bổ Thiên thần nhân có công với chư thiên vạn giới, nhờ hắn Bổ Thiên lúc này chư thiên vạn giới mới miễn hủy hoại chỉ trong chốc lát, nói Bổ Thiên thần nhân Thần Thông không được, rất quê mùa, chính là vũ nhục bọn họ, cho dù đánh chết Giang Nam người khác cũng không có nói gì.

Giang Nam cười ha ha, nhẹ giọng nói:

- Bổ Thiên thần nhân sáng chế Thần Thông đúng là không quê mùa, rất mạnh, chỉ là các ngươi thật sự quá củi mục, quá tệ, nếu các ngươi có điểm

dùng, sẽ trước ta một bước đi lên Tiên Đài .

Đám người Tử Ngọc giận tím mặt, nhất tề tới trước một bước, sát khí lành lạnh. Sắc mặt sáu mươi ba Thần Ma khác bất thiện, hận đến ngứa răng.

Vân Cẩm Thiên Thần ho khan một tiếng, trầm giọng nói:

- Giang giáo chủ, chư vị, đừng vội làm miệng lưỡi tranh đoạt, mọi người đều lui một bước.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Vân Cẩm tiền bối, không phải là ta làm miệng lưỡi tranh đoạt, mà là bọn hắn khinh người quá đáng, ta thích linh thạch, bọn họ thích Thiên Đạo truyền thừa, mọi người có sở thích riêng, không gì đáng trách. Hết lần này tới lần khác bọn họ lại nói giễu cợt, ta không nhịn được lúc này mới trả lời lại một cách mỉa mai.

Vân Cẩm Thiên Thần thở dài, thần thức ba động, truyền âm nói:

- Giang giáo chủ, ngươi nhẫn không được khẩu khí này, chỉ sợ vì mình đưa tới rất nhiều phiền toái! Lần này là đệ tử chín vị lão tổ dẫn đội, suất lĩnh các ngươi phá hư tế đàn, ngươi đắc tội bọn họ như vậy, đừng nói giúp ngươi, không giết ngươi là may mắn lắm rồi?

Giang Nam truyền âm cảm ơn nói:

- Đa tạ tiền bối chỉ điểm.

Ánh mắt Vân Cẩm Thiên Thần quét nhìn mọi nơi, trầm giọng nói:

- Chư vị, có muốn tham dự trận chiến này hay không, làm quyết định đi.

Hắn tự mình mở miệng, đám người Tử Ngọc Đạo Nhân cũng không dám vô cùng càn rỡ, hung hăng trợn mắt nhìn Giang Nam một cái, nhất tề khom người nói:

- Chín người ta nguyện ý vì chư thiên vạn giới cống hiến một phần lực.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Ta gia nhập.

- Giang đạo hữu thiếu hụt linh thạch như vậy sao?

Lâu Huân châm chọc nói.

Giang Nam không hề để ý tới hắn nữa, tùy ý hắn giễu cợt, những người khác có người lựa chọn gia nhập, cũng có người bởi vì chuyến này vô cùng nguy hiểm, lựa chọn lui khỏi, người thối lui Vân Cẩm Thiên Thần cũng tùy ý bọn họ rời đi, không có ngăn trở.

Cuối cùng, tham gia hành động lần này còn có hơn bảy mươi người, không ít người rất muốn bác nhất bác, phá hủy tế đàn liền có cơ hội tự mình xem Ma Thiên Đạo chí bảo, thậm chí còn có Bổ Thiên thần nhân tự mình truyền thụ Thần Thông, cơ hội này bọn họ không muốn buông tha.

Vân Cẩm Thiên Thần riêng phần mình phân phát cho người lưu lại mỗi người ngàn vạn cân linh thạch nói:

- Đã như vậy, ta đây liền mang chư vị đến Tiểu Quang Minh Giới, nếu chư vị cảm giác chống đỡ hết nổi àm nói, mau sớm chủ động rời đi, tránh cho thân gặp bất trắc!

Oanh…

Thiên Thần này đột nhiên bàn tay to thăm dò, bắt được hư không dùng sức một xé, chỉ thấy hư không nặng nề bị hai tay hắn xé mở, sau một khắc, trong tinh không của Tiểu Quang Minh Giới cách vô cùng thời không, đột nhiên hé ra một lỗ thủng to, hai bàn tay to từ trong đại động thăm dò, giống như xé mở đại màn đem hư không xé rách.

- Địa ngục cường giả trong Tiểu Quang Minh Giới đã phát hiện, các

ngươi nhanh đi!

Vân Cẩm Thiên Thần chợt quát lên.

Mọi người rối rít phi thân lên, vùi đầu vào trong động khẩu hư không này, bay vào Tiểu Quang Minh Giới, trong lòng không khỏi vạn phần hoảng sợ:

- thực lực Vân Cẩm Thiên Thần này, làm sao kinh khủng như thế?

Đám người Giang Nam mới vừa bay vào Tiểu Quang Minh Giới, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy một quyền ầm ầm oanh hướng bàn tay của Vân Cẩm Thiên Thần, một tiếng vang thật lớn truyền đến, hai tay của Vân Cẩm Thiên Thần bị quả đấm này sinh sôi chấn lùi về, cửa động hư không lập tức biến mất!

Quả đấm kia oanh lui hai tay của Vân Cẩm Thiên Thần xong, bàn tay triển khai, móc ngược xuống, vân tay giống như từng dãy núi đen nhánh, làm cho người ta có một loại cảm giác đại địa treo ngược, đấu đá xuống, hướng đám người Giang Nam hung hăng chụp được!

- Địa Ngục Thần Chủ phân thân!

Bàn tay chọc trời kia che xuống, pháp lực bực này vô cùng mênh mông, mặc dù là thiên thần ra tay, cũng không đạt được loại cảnh tượng khủng bố này, chỉ có Thần Chủ phân thân mới có thể có được thực lực khủng bố bực này!

Phân thân có được một phần mười pháp lực của Địa Ngục Thần Chủ, đã có thể cùng Chân Thần so sánh, pháp lực Chân Thần thậm chí có thể dời tinh đổi đấu!

Cũng may sinh linh của Tiểu Quang Minh giới tuy nhiều vô số kể, nhưng dù sao còn có hạn độ, cho dù Địa Ngục đại quân đem tất cả sinh linh của Tiểu Quang Minh giới hết thảy chém giết, cũng triệu hoán không được mấy Địa Ngục Thần Chủ phân thân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1006: Đấu La Thần Chủ. (1)

Bất quá, Địa Ngục đã chiếm cứ Tiểu Quang Minh giới, liên tục không ngừng vận ngục yêu thú đến chỗ này, dùng hàng tỉ mà tính, định dùng Địa Ngục yêu thú huyết đến triệu hoán bản thể Thần Chủ hàng lâm, cái này liền không phải chuyện đùa rồi.

Nếu như địa ngục Thần Chủ hàng lâm, không sử dụng Thần Tôn, căn bản không cách nào diệt trừ cái cứ điểm này của Địa Ngục, bởi vậy Bổ Thiên thần nhân mới sẽ lo lắng như thế, triệu tập tất cả cao thủ trẻ tuổi trong thiên hạ, thậm chí không tiếc phái ra đệ tử đã tu thành Thần Ma của mình, đến đây phá hư tế đàn.

- Hàaa...!

Sáu mươi ba vị Thần Ma đến từ chín Đại Thế Giới đột nhiên ngay ngắn quát lớn, đỉnh đầu từng đợt Thiên đình nặng nề bay ra, kết nối thành một mảnh kiến trúc Thiên đình mênh mông, chiếm diện tích so với bàn tay kia còn muốn rộng lớn, trong Thiên đình có vô số đạo tắc đan vào, cộng đồng tạo thành một cái đại thủ, cùng bàn tay kia ầm ầm va chạm, hai hai tiêu tán!

Đây là tập kết pháp lực của sáu mươi ba Thần Ma, tạo thành một tòa trận pháp phát ra thần thông tổ hợp, uy lực kinh người đến cực điểm, vậy mà có thể so sánh một kích cùng Chân Thần!

Một thần minh cao giọng quát:

- Địa Ngục Thần Chủ phân thân khác rất nhanh sẽ đến chỗ này, việc này không nên chậm trễ, chúng ta chia nhau đi!

Oanh!

Hư không chấn động, hóa thành một cái vòng xoáy cự đại, bên trong vòng

xoáy thời không vặn vẹo, một Thần ma màu vàng xanh nhạt từ trong vòng xoáy lách vào đi ra, rõ ràng là một Địa Ngục Thần Chủ phân thân vượt qua không biết bao nhiêu ức vạn dặm, trực tiếp đánh tới!

Bọn người Giang Nam không dám lãnh đạm, vội vàng từng người hóa thành từng đạo lưu quang mọi nơi bay đi.

Thần ma kia gào thét, đợi hắn triệt để chui ra vòng xoáy hư không, mọi người sớm đã trượt tinh quang, tức giận đến vị Thần Ma này gào thét không thôi, chấn đến ngôi sao xa xa nhảy lên không ngớt.

- Sát!

Thần ma quát lớn, thân hình lay động, đột nhiên dưới nách điên cuồng chui ra mười tám cánh tay, một mảnh cánh tay dài hẹp xuyên thủng hư không, bốn phương tám hướng chộp tới!

Cùng lúc đó, hư không chấn động, lại có bốn Thần ma đi ra hư không, một thanh âm nặng nề vang lên:

- Đấu La, những vật nhỏ kia ở đâu?

Thần ma mười tám cánh tay cười lạnh nói:

- Bọn hắn trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

Một mảnh cánh tay dài hẹp của hắn từ trong hư không lùi về, trong chớp mắt mười tám cánh tay rút về mười ba cái, mỗi một cái đại thủ cầm lấy một vị cao thủ trẻ tuổi đến từ Chư Thiên vạn giới!

Mười ba vị cao thủ trẻ tuổi này là nhân vật Top 100 của Chư Thiên vạn giới, không nghĩ tới ngay cả một kích cũng không có khiêng xuống, trực tiếp bị bắt giữ.

- Tiểu bối, nói cho ta biết mưu đồ của mấy lão quái vật Bổ Thiên, các ngươi không cần phải nói rồi, ta thích ăn tươi thần hồn thần tính, đạt được tất

cả bí mật của các ngươi!

Thần ma Đấu La kia nhe răng cười, đem mười ba vị cao thủ trẻ tuổi đưa vào trong miệng, rắc rắc ăn liên tục, huyết tương vẩy ra, còn có người thân thể cực kỳ cường đại, thân thể bị cắn nát lập tức phục sinh, sau đó lại bị mớm, lần nữa phục sinh lại bị mớm, huyết tương giàn giụa, vô cùng thê thảm!

Bốn Thần ma khác thấy thế, nguyên một đám lộ ra vẻ không đành lòng, một vị nữ thần chủ phân thân dùng ống tay áo che mặt nói:

- Đấu La, ngươi cái thằng này rõ ràng ngay trước mặt chúng ta ăn người, thật sự là buồn nôn, huyết tương từ trong miệng ngươi chảy ra rồi! Lão nương cơ hồ muốn ói, ngươi rõ ràng không có nướng chín ăn!

- Cái thằng này là bại hoại cặn bã, chỉ ưa thích nuốt sống.

Một Địa Ngục Thần Chủ phân thân khác cũng lộ ra khinh thường chi sắc, cười lạnh nói:

- Tốt xấu nướng chín cũng phải cho chút hành thái cùng muối ăn, nếu là dầu tạc thoáng một phát, vậy thì càng ngon rồi.

- Mấy dế trũi các ngươi biết cái gì!

Đấu La Thần Chủ phân thân kia cười lạnh nói:

- Những thứ này thân thể cường đại, ăn hết một lần còn có thể bản thân chữa trị, lại ăn một lần, các ngươi nướng chín, nhục thể của bọn hắn há có thể chữa trị bản thân? Còn có mấy tiểu quỷ này ý đồ chạy ra ta đuổi bắt, đợi tí nữa ta bắt giữ bọn họ, cho các ngươi thử vị xem, đến tột cùng là nướng chín ăn càng có hương vị hay là ăn sống càng ngon!

Đột nhiên, Đấu La Thần Chủ kêu rên một tiếng, cánh tay đột nhiên kịch liệt run run, một cánh tay cấp tốc lùi về, chỉ thấy cánh tay này vậy cổ tay bị đoạn, không biết bị cái gì chém mất!

Đấu La Thần Chủ gầm giận dữ vang lên không dứt, kêu thảm liên tục, mấy Địa Ngục Thần Chủ phân thân khác không khỏi lắp bắp kinh hãi, tuy nói bọn hắn không phải bản thể hàng lâm, mà mà thần kim luyện thành phân thân, phân thân có được một phần mười pháp lực cùng đạo tắc của bọn hắn xây dựng, thực lực mỗi một phân thân đều có thể so với Chân Thần, người nào có thể bổ xuống một cánh tay Chân Thần!

- Vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ!

Đấu La Thần Chủ cầm máu, nổi trận lôi đình, giận dữ hét:

- Ta đang muốn bắt lấy một tiểu quỷ nhân tộc, nhưng không ngờ cái thằng kia đáng giận đến cực điểm, rõ ràng xuất ra một đạo hào quang, hơn phân nửa là mảnh vỡ thiên đạo của Chư Thiên vạn giới, ta một tay đã nắm đi, bàn tay liền không có! Tiểu tử này, ta muốn đem hắn bầm thây vạn đoạn!

Hô…

Mười bảy cánh tay khác của hắn ngay ngắn thu hồi, cùng một chỗ thăm dò vào trong hư không, ngay ngắn hướng "nhân loại tiểu quỷ đáng giận" kia chộp tới.

Sau một lúc lâu, thân hình Đấu La Thần Chủ run rẩy, vội vàng đem một mảnh cánh tay dài hẹp rụt trở về, bốn Địa Ngục Thần Chủ khác vui vẻ nói:

- Bắt được tiểu quỷ kia chưa? Ách. . . Đấu La, tại sao ngươi lại thiếu đi mấy cái tay?

Đấu La Thần Chủ phân thân sắc mặt xanh lét đáng sợ, chửi bới nói:

- Lần trước ta ăn thiệt thòi, lần này mười bảy cánh tay cùng một chỗ nắm đi, ý định vượt qua mảnh vỡ thiên đạo kia, bắt tiểu quỷ này, chậm rãi bào chế. . .

Nói đến đây, sắc mặt của hắn càng xanh rồi, màu vàng xanh nhạt cơ hồ biến thành xanh thẳm, chửi bới không dứt nói:

- Tên khốn nạn kia xuất ra một cái bình bạch ngọc, ta một tay không cẩn thận vươn vào trong bình ngọc, bị sinh sinh ăn mòn mất, tay kia bắt lấy một ngọn lửa nhỏ, không ngờ lại là Đâu Suất Thần Hỏa, bị đốt tinh quang, trong nội tâm của ta cả kinh, lại bị hắn nắm lấy cơ hội, dùng mảnh vỡ thiên đạo đem một bàn tay của lão tử bổ xuống! Mẹ nó, lần này xem như lão tử nhận bại!

- Ngươi đã đoạn năm cánh tay, còn có một tay đâu?

Nữ thần chủ phân thân kia hiếu kỳ nói.

Sắc mặt xanh lét của Đấu La Thần Chủ biến thành màu đen, sau một lúc lâu, mới cả giận nói:

- Thời điểm ta rút tay về, hai mắt tiểu tử kia tỏa ánh sáng, theo đuổi không bỏ, tế lên một đạo kiếm quang, đem tay kia của ta chém. . .! Cỗ thân thể này thật sự quá yếu, nếu bản thể ta hàng lâm. . .

Bốn Địa Ngục Thần Chủ phân thân khác liếc nhau, nhịn cười, mặc dù bọn hắn cũng rất khó tưởng tượng một nhân loại tiểu bối rõ ràng không đi trốn chạy để khỏi chết, ngược lại hùng hổ đuổi theo Đấu La Thần Chủ huy kiếm chém.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1007: Đấu La Thần Chủ. (2)

Một Thần Chủ phân thân thở dài nói:

- Đấu La đạo huynh tráng sĩ chặt tay, cơ trí bực này làm cho người bội phục!

Đấu La Thần Chủ giận dữ, rít gào nói:

- Các ngươi ít đến nói châm chọc! Tiểu quỷ kia là lão tử định rồi, lão tử nhất định phải bắt hắn, chậm rãi bào chế, để cho hắn muốn sống không được muốn chết không xong!

Thân hình hắn lóe lên, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa, bốn Địa Ngục Thần Chủ phân thân khác cười hắc hắc không ngừng, tứ tán mà đi, kêu lên:

- Xem ra lần này ở bên trong tiểu bối Chư Thiên vạn giới phái tới, có một ít tiểu gia hỏa rất có ý tứ, chúng ta cũng đi gặp bọn hắn!

Trong hư không, Giang Nam hóa thành một đạo hóa tiên phi hồng bay đi, thầm nghĩ:

- Làm cho Thần Chủ phân thân kia mất năm cánh tay, nhưng có một cái lại bị Đâu Suất Thần Hỏa cháy sạch không còn một mảnh, còn có một cái bị thần thủy trong bình ngọc tiêu hết, chỉ được ba cái. Cái này nếu dùng để luyện chế pháp bảo, tuyệt đối là thượng phẩm bên trong chân thần chi bảo!

"Tiểu quỷ nhân loại đáng giận" trong miệng Đấu La Thần Chủ phân thân kia đúng là hắn, mặc dù Đấu La Thần Chủ phân thân chỉ thò ra một bàn tay bắt hắn, hắn cũng không phải đối thủ.

Cho nên, Giang Nam không có trực tiếp cùng Đấu La Thần Chủ giao

phong, mà là xem chuẩn phương hướng bàn tay của Đấu La Thần Chủ phân thân chộp tới, đem mảnh vỡ thiên đạo phóng ra.

Đấu La Thần Chủ phân thân ăn một cái thiệt thòi, trực tiếp thò ra mười bảy bàn tay lớn tới bắt hắn, hoàn toàn chính xác làm Giang Nam hoảng sợ, cũng may vị Thần Chủ phân thân này đã đoạn hai cánh tay, chính mình rối loạn một tấc vuông, lại bị hắn dùng mảnh vỡ thiên đạo chém một tay, lúc Đấu La Thần Chủ phân thân thu hồi tay khác, Giang Nam lại dùng Đãng Ma Kiếm chém xuống một tay.

Hắn biết rõ Thần Chủ phân thân kia bị tổn thất nặng, chắc chắn sẽ không buông tha hắn, lúc này che lấp khí tức, hóa thành hóa tiên phi hồng viễn độn mà đi.

Hắn lại không biết, hắn chân trước vừa đi, Đấu La Thần Chủ phân thân chân sau liền đến, vị Thần Chủ này không có tìm được hắn, tức giận đến nổi trận lôi đình, để cho tinh vực quanh thân đều gặp không may, không biết bao nhiêu ngôi sao bị Đấu La Thần Chủ đang nổi giận đánh cho chia năm xẻ bảy!

- Ồ? Kia hẳn là Liên Nguyệt Thánh nữ!

Giang Nam chứng kiến một đạo Tinh Quang từ trong tinh hà trôi qua, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, lúc này đuổi theo, đạo Tinh Quang kia tốc độ cực nhanh, cơ hồ có thể cùng hóa tiên phi hồng của hắn sánh vai, mặc dù là Giang Nam cũng đuổi không kịp.

Hắn thần thức chấn động, sau một lúc lâu, Tinh Quang trong lúc đó dừng lại, Liên Nguyệt Thánh nữ đứng tại Tinh Hà, lẳng lặng chờ đợi Giang Nam đến.

- Giang giáo chủ gọi tiểu muội dừng lại, có gì chỉ giáo?

Liên Nguyệt Thánh nữ lạnh nhạt nói.

Thân hình Giang Nam dừng lại, đứng ở bên cạnh của nàng, ánh mắt rơi

vào trên mặt của nàng, chỉ thấy vị Tinh Quang đại đế Di tộc Thánh nữ này mặc dù thân hãm hiểm cảnh, lại bình tĩnh như trước, trước sau như một, khí độ làm lòng người kính phục, để cho trong lòng của hắn không khỏi thầm khen một tiếng:

- Thế nhân chỉ biết Liên Nguyệt Thánh nữ là Trung Thiên tuyệt sắc, lại không biết đạo tâm của nàng cứng cỏi kiên nhẫn, là nhân kiệt số một!

- Sư tỷ, việc này rất nhiều nguy hiểm, bởi vậy ta muốn cùng sư tỷ liên thủ, cộng đồng xông vào Địa Ngục tường đồng vách sắt một lần.

Giang Nam cười nói.

- Ta và ngươi liên thủ phá hư tế đàn?

Liên Nguyệt Thánh nữ lắc đầu nói:

- Giáo chủ, không phải tiểu muội không tin được ngươi, mà là phá hư tế đàn xong Bổ Thiên Thần Nhân ban thưởng nên phân như thế nào? Đã khó phân, không bằng từng người làm việc!

Nàng đang muốn rời đi, Giang Nam đột nhiên nói:

- Ta đã thấy chỗ Tinh Quang đại đế mộ táng.

Thân hình Liên Nguyệt Thánh nữ dừng lại, quay người nhìn xem hắn, lẳng lặng nói:

- Giang giáo chủ, ngươi muốn cái gì?

Trong nội tâm Giang Nam thầm khen, cùng cô gái này nói chuyện, bớt rất nhiều tâm lực, nàng nhanh ngôn nhanh ngữ, không có một câu nói nhảm, người lại thông minh lanh lợi, thoáng cái liền có thể đoán ra cách nghĩ chân thật của ngươi.

Giang Nam mới vừa nói hắn biết rõ chỗ Tinh Quang đại đế mộ táng, Liên Nguyệt Thánh nữ liền lập tức đoán được hắn thực sự không phải là thật

muốn cùng mình liên thủ, hơn nữa Tinh Quang đại đế mộ táng là tin tức cực kỳ kinh người, lại là tổ tông của nàng, Giang Nam cũng không có khả năng không có bất kỳ đòi hỏi liền đem tin tức trọng yếu này nói cho nàng biết, cho nên nàng trực tiếp hỏi Giang Nam muốn cái gì.

- Rất đơn giản.

Giang Nam nghiêm nghị nói:

- Ta cần công pháp của Tinh Quang đại đế.

Liên Nguyệt Thánh nữ do dự thoáng một phát, cho tới nay Tinh Quang đại đế sinh tử tồn mê, cũng không có người xác thực nhìn thấy vị đại đế này thật sự đã chết đi, có người nói hắn ở trước khi chết vài năm đi thế giới khác, cũng có người nói hắn lặng yên không phát ra hơi thở kiến tạo đế lăng của mình, trước khi chết đi vào bên trong đế lăng, đế lăng kia dấu ở chỗ sâu trong hư không, bất luận kẻ nào cũng không cách nào phát hiện.

Nhưng tất cả mọi người biết rõ, Tinh Quang đại đế ở trước khi thọ nguyên hao hết mất tích, mặc dù là huyết mạch của hắn, đồng dạng cũng không biết Tinh Quang đại đế đến tột cùng sống hay chết.

Liên Nguyệt Thánh nữ đồng dạng cũng không biết, trên thực tế vị Thần Đế này lưu lại huyết mạch đã thành lập nên Tinh Quang thế gia, tại Trung Thiên thế giới cũng là một thế lực Cự Vô Phách, tuy giấu tài, nhưng dù sao cũng là Thần Đế Di tộc, nội tình không phải chuyện đùa.

Tinh Quang thế gia sưu tầm tung tích tổ thượng của mình, cho dù là phương vị đế lăng, cái này không chỉ là tôn kính vị Thần Đế lão tổ này, đồng dạng cũng là tiến hành tất yếu đem thế gia phát dương quang đại, nếu có thể tìm được pháp bảo vị Thần Đế này luyện, địa vị thế gia thế tất có thể lại lần nữa tăng lên, ngật đứng không ngã!

Chỉ là ở bên trong hai trăm vạn năm này, bọn hắn lấy được đều là một ít đồn đãi hư giả, Tinh Quang đại đế đến cùng có chết hay không, sau khi chết

chôn cất ở nơi nào, ngay cả bọn hắn cũng không rõ ràng lắm.

Tinh Quang đại đế đối với bọn họ ý nghĩa trọng đại, là tổ tông của tất cả mọi người trong đại đế thế gia, cái thế gia này tất cả mọi người đối với hắn kính nể cùng kính ngưỡng đã sâu tận xương tủy, xâm nhập huyết mạch, Liên Nguyệt Thánh nữ cũng là một trong số đó.

Sở dĩ vị Thánh nữ này đánh tới tám quan cuối cùng của Vọng Tiên Đài, đúng là muốn chứng minh tâm nguyện của Tinh Quang đại đế, chứng minh vị đại đế này trong cả đời không kém bất luận kẻ nào, mặc dù là Thần Đế thời kỳ thượng cổ chấn triệt Chư Thiên vạn giới, danh dương muôn đời kia!

- Giang giáo chủ, ta có thể cùng ngươi trao đổi.

Thanh âm của Liên Nguyệt Thánh nữ có chút khàn khàn, gật đầu nói:

- Bất quá, ngươi nhất định phải cam đoan tin tức của ngươi là thật sự.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đây là tự nhiên, Giang mỗ gần đây già trẻ không gạt, Thánh nữ cứ yên tâm đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1008: Thần Đế Tâm Kinh. (1)

Liên Nguyệt Thánh nữ hồ nghi nhìn xem hắn, nghĩ nghĩ thanh danh của Giang Nam, tựa hồ cùng già trẻ không gạt thật sự không hợp, trong nội tâm cũng có chút ít hoài nghi tin tức thật giả của hắn.

Giang Nam thấy bức biểu lộ này của nàng, liền biết cô gái này vô cùng chăm chú, rõ ràng ngay cả lời nói vui đùa cũng thật nghĩ, cười nói:

- Nói miệng không bằng chứng, Thánh nữ, ta đem một bộ phận trí nhớ của ta cho ngươi xem, ngươi liền biết được!

Hắn tâm niệm vừa động, Liên Nguyệt Thánh nữ chỉ cảm thấy hoa mắt, lập tức xuất hiện một vài cảnh tượng rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, rõ ràng là tình hình bọn người Giang Nam, Thi Hiên Vi, Tam Khuyết đạo nhân cùng Chân Pháp Phật Đà tiến vào trong đế mộ.

Giang Nam đưa đoạn kinh nghiệm kia của hắn, dùng phương thức thần thông bày ra, mênh mông Tinh Hà quay quanh, đế lăng cổ xưa tản mát ra Đế Uy kinh tâm động phách, để cho Liên Nguyệt Thánh nữ như lâm kỳ cảnh!

Thậm chí, ngay cả trí nhớ của Tinh Quang đại đế trong Tinh Quang Trường Hà, cũng phù dung sớm nở tối tàn, để cho Liên Nguyệt Thánh nữ rất nhanh xem một lần, sau đó là được một cổ lực lượng quỷ dị trộm lấy đạo tắc Thần Đế, dẫn dắt Tinh Hà cuồn cuộn chảy vào hư không, chạy nhanh nhập Hoang Cổ thánh sơn.

Sau đó, bảy đạo Thần Đế đạo tắc khác cuồn cuộn như nước thủy triều xuất hiện trong đoạn trí nhớ này của Giang Nam, vô cùng đồ sộ, cùng Tinh Quang đại đế đạo tắc chung một chỗ nhập vào một khối Cửu Khiếu Thần Thạch!

Giang Nam cơ hồ không có giữ lại, đem đoạn trí nhớ kia của mình bày ra,

để cho Liên Nguyệt Thánh nữ trong thoáng chốc thậm chí cho là mình cũng trải qua chuyện này.

Đồng thời, trí nhớ của Giang Nam cũng hướng nàng để lộ ra phương vị cụ thể cùng phương pháp tiến vào đế lăng của Tinh Quang đại đế!

Trong nội tâm Liên Nguyệt Thánh nữ rung động thật sâu, rung động ở tám Thần Đế cường đại nhất từ xưa đến nay, sau khi chết đạo tắc bị trộm, khiếp sợ ở trong lòng núi Hoang Cổ thánh sơn, rõ ràng chôn dấu bí mật kinh người như thế!

Đồng dạng, nàng cũng khiếp sợ thần thông sức mạnh của người trộm lấy tám Thần Đế đạo tắc kia to lớn, khiếp sợ Cửu Khiếu Thần Thạch đạt được Thần Đế đạo tắc tẩm bổ, sinh ra tiên thai!

Giang Nam nói cho nàng biết bí mật này, cơ hồ tương đương với cáo tri nàng phương vị bảy Thần Đế đế lăng khác, hơn nữa khối Cửu Khiếu Thần Thạch bên trong Hoang Cổ thánh sơn kia, giá trị không cách nào đánh giá!

Đồng thời trong nội tâm nàng còn có một loại bi thương cùng phẫn nộ không cách nào hình dung, bi thương với tổ tiên mình cũng không có như trong truyền thuyết kia phiêu nhiên mà đi, đến vũ trụ khác chứng đạo thành tiên, mà là trong lúc tuổi già lọt vào ám toán, phẫn nộ người ám toán Tinh Quang đại đế vậy mà trấn áp đại đế thần tính không cho hắn chuyển thế, hơn nữa sau khi chết cũng không có buông tha hắn, rút ra đạo tắc của hắn đến tẩm bổ tiên thai!

- Chẳng lẽ Giang giáo chủ sẽ không sợ sau khi Liên Nguyệt biết được việc này đổi ý, không đem Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh truyền thụ cho ngươi?

Đã qua nửa ngày, Liên Nguyệt Thánh nữ cuối cùng từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, trầm mặc một lát, mở miệng hỏi.

Nàng nhìn về phía Giang Nam, trong ánh mắt có chút tò mò, bí mật bực

này đã vượt qua giá trị Tinh Quang đại đế Đế cấp tâm pháp Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, mỗi một tòa đế lăng, đều ý nghĩa một loại Đế cấp công pháp, còn có vô cùng bảo tàng, thi thể Thần Đế, đế quan, Thần Đế chi bảo, tài phú không cách nào tưởng tượng

Huống chi, còn có một tiên thai chưa thành hình, càng không cách nào đánh giá!

Giang Nam đem bí mật này nói cho nàng biết, theo nàng có chút bởi vì nhỏ mà mất lớn rồi.

Giang Nam cười nói:

- Liên Nguyệt sư tỷ không phải loại người như vậy. Tuy Giang mỗ cùng Liên Nguyệt sư tỷ tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng xem sư tỷ làm việc, có một là một, có hai là hai, nhất ngôn cửu đỉnh, là người thủ tín, cho nên ta mới có thể sớm đem bí mật này cáo tri sư tỷ.

Hắn lời này để cho trong nội tâm Liên Nguyệt Thánh nữ ấm áp, thầm nghĩ:

- Vị Giang giáo chủ này ngược lại là người quang minh lỗi lạc, cùng như đồn đãi hắn hoàn toàn bất đồng, đáng giá kết giao!

Chỉ nghe Giang Nam lại cười nói:

- Huống hồ, cho dù Liên Nguyệt sư tỷ đổi ý cũng không coi là cái gì, sư tỷ không phải là đối thủ của ta, chỉ cần đánh giết sư tỷ tìm tòi trí nhớ, ta vẫn có thể đạt được Tinh Quang đại đế công pháp.

Liên Nguyệt Thánh nữ chán nản, giận dữ nói:

- Ngươi tự tin có thể đánh chết ta như vậy? Giang giáo chủ, thực không dám đấu diếm, tổ tiên ta cũng là nhân vật bị người đuổi giết đã quen, Bổ Thiên Thần Nhân cũng không có thể được như hắn, tâm pháp của hắn tự nhiên có thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, mặc dù ta không phải là đối thủ của

ngươi, nhưng ngươi cũng không làm gì được được ta!

Giang Nam nghiêng đầu nghĩ nghĩ, không phải không thừa nhận nàng lời này cũng không khoe khoang khoác lác, hắn ở trong Tinh Quang Trường Hà trông được đến nhân sinh kinh nghiệm của Tinh Quang đại đế, số lần bị người đuổi giết vẫn còn trên hắn, hơn nữa nhân vật đuổi giết vị đại đế này đều không phải chuyện đùa, khi đó Tinh Quang đại đế chưa chứng đạo thành đế, có thể một mực sống sót, chủ yếu là ở chỗ thân pháp của hắn cực kỳ kinh người.

Đột nhiên, Liên Nguyệt Thánh nữ thần thức chấn động, một môn tâm pháp cực kỳ thâm ảo tối nghĩa phức tạp truyền lại đến trong óc Giang Nam.

Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh!

Liên Nguyệt Thánh nữ hiển nhiên cảm thấy chiếm được hắn rất nhiều tiện nghi, cảm thấy băn khoăn, thậm chí ngay cả tâm đắc, cùng với thế gia lịch đại cường giả lĩnh ngộ tu luyện Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh của mình, không hề giữ lại thông qua thần thức truyền thụ cho hắn, để cho hắn giảm bớt rất nhiều thời gian nghiên cứu!

Tâm thần Giang Nam một hồi kích động, Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh ở bên trong rất nhiều Đế cấp công pháp, được xưng pháp lực hùng hồn nhất, sau khi Tinh Quang đại đế khai sáng môn công pháp này, hắn ở thời kì đỉnh phong, thậm chí ngay cả Thiên Ý lão tổ bên trong Bổ Thiên Thần Nhân cũng bị hắn đặt ở hạ phong!

Thần Đế lúc tuổi già, cũng không có người dám can đảm động đến hắn, không người dám trực diện hắn, chỉ là ở trước khi hắn chết mới dùng thần hồn thê nữ của hắn xấu tâm tình hắn, trấn áp phong ấn hắn!

Hô…

Giang Nam nhổ ra một ngụm trọc khí, hai con ngươi càng ngày càng sáng ngời nói:

- Liên Nguyệt sư tỷ, ngươi đã biết rõ chỗ đế lăng, còn có Thần Thạch bên trong Hoang Cổ thánh sơn, bất quá Giang mỗ vẫn là muốn khuyên ngươi một câu, Tinh Quang thế gia tốt nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ, nếu không ắt gặp tai ương.

Liên Nguyệt Thánh nữ tinh tế nhận thức những lời nàycủa hắn, trong nội tâm đột nhiên rùng mình, âm thầm gật đầu:

- Người nọ trộm lấy tám Thần Đế đạo tắc, cô đọng tiên thai, khẳng định không muốn làm cho ngoại nhân biết được, nếu Tinh Quang thế gia ta tiến về đế lăng, tất nhiên sẽ lọt vào người này hung ác ra tay, đưa đến tai hoạ ngập đầu! Dùng thủ đoạn hắn trấn áp tổ tiên ta, trộm lấy Thần Đế đạo tắc đến xem, hắn muốn diệt Tinh Quang thế gia ta quả thực là dễ như trở bàn tay! Giang giáo chủ khích lệ ta không nên hành động thiếu suy nghĩ, đích thật là hảo ý. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1009: Thần Đế Tâm Kinh. (2)

Nàng hướng Giang Nam thi lễ, lập tức ào ào mà đi, biến mất không thấy gì nữa, như trước không ý định cùng Giang Nam liên thủ, giương giọng nói:

- Giang giáo chủ, ta truyền thụ cho ngươi Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh cũng không hoàn toàn, không phải tâm pháp nguyên vẹn, thiếu khuyết pháp môn chứng đạo thành đế, bởi vì Tinh Quang thế gia ta cũng không có đế kinh nguyên vẹn. Nếu tương lai ta có thể tìm được đế kinh nguyên vẹn, tất sẽ truyền thụ cho ngươi!

- Cô gái này lôi lệ phong hành (*quyết định nhanh chóng), quyết đoán trầm ổn, là nhân vật rất lợi hại.

Giang Nam đưa mắt nhìn nàng đi xa, trong nội tâm đối với Liên Nguyệt Thánh nữ đánh giá lại cao thêm vài phần, thầm nghĩ.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, cũng phiêu nhiên mà đi:

- Tiểu Quang Minh giới nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, hơi không cẩn thận, gặp được Thần Chủ phân thân như vừa rồi hàng lâm, ta chưa hẳn có thể lần nữa chạy ra tìm đường sống! Hôm nay đã đạt được Tinh Quang đại đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, vẫn là trước luyện thành hóa thân thứ sáu, tăng cường thực lực của ta thì tốt hơn!

Pháp lực vẫn là sở đoản của hắn, chính là vì pháp lực hạn chế, làm cho hắn có thần thông pháp bảo cường đại nhưng không thể nào thi triển.

Huyền Thai kim nhân của hắn sớm đã cường đại đến trình độ đầy đủ tu luyện hóa thân thứ sáu, chỉ là không có tâm pháp phù hợp, mà hôm nay Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh đến tay, là thời điểm nên giải quyết cái này rồi!

- Từ xưa đến nay được xưng người phóng khoáng lạc quan nhất! Tinh

Quang đại đế là Thần Đế pháp lực hùng hồn nhất của Chư Thiên vạn giới, cho ta xem xem tâm pháp của hắn đến tột cùng có thể làm cho tu vi của ta tăng lên tới trình độ gì!

Hắn trốn vào trong tinh hà, ẩn dấu ở trong chỗ sâu, tại Tiểu Quang Minh giới, thế lực Địa Ngục cực kỳ quảng đại, khắp nơi đều có hùng binh mãnh tướng canh gác, chiếm cứ từng khỏa tinh cầu, nhưng mà Tinh Hà sáng chói, nếu như muốn đem cả Tinh Hà thống trị, cần binh lực nếu so với hiện tại nhiều ra vạn lần, bởi vậy trong phiến tinh hà này Địa Ngục đại quân không nhiều lắm.

Giang Nam đi vào chỗ sâu nhất của Tinh Hà, đáp xuống phía trên một khỏa tinh cầu không có sinh cơ, khí tức trong lúc đó tiêu tán, như là một khối ngoan thạch.

Ông…

Huyền Thai kim nhân của hắn phân liệt, chém ra một đạo thần tính, ở dưới Giang Nam khống chế, đạo thần tính này lập tức bắt đầu vận chuyển Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh.

Liên Nguyệt Thánh nữ truyền thụ cho hắn Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh cũng không hoàn chỉnh, thiếu khuyết pháp môn chứng đạo thành đế, nhưng mà tâm pháp trước đế cảnh lại thập phần toàn diện.

Đệ lục đạo hóa thân lập tức thúc dục công pháp, bắt đầu phun ra nuốt vào Chu Thiên tinh lực, chỉ thấy Chu Thiên tinh lực cuồn cuộn mà đến, Tinh Quang từ trên trời giáng xuống, như điểm đầy sao.

Hóa thân thứ sáu lập tức phát sinh biến hóa, hóa thành một Đế Hoàng, chỉ là mọc ra khuôn mặt của Giang Nam, tu vi bắt đầu điên cuồng kéo lên, tốc độ cảnh giới tăng lên làm cho người líu lưỡi!

Rất nhanh, Tinh Quang đại đế hóa thân liền liên tục vượt qua thần thông tám cảnh, Đạo Đài tám cảnh, tiến vào Thần Phủ tám cảnh!

Khí lực của hóa thân này càng lúc càng lớn, rộng lớn cao ngạo, tốc độ phun ra nuốt vào Tinh Quang tinh lực càng làm cho người ta sợ hãi, Tinh Quang tinh lực từ trong tinh không kia rơi xuống đã như là từng khỏa sao chổi kinh người, điên cuồng vùi vào trong hóa thân hắn!

- Lợi hại, quả nhiên lợi hại!

Giang Nam cảm nhận được pháp lực của hóa thân này thâm thúy như là vũ trụ tinh không, không khỏi vừa mừng vừa sợ, lập tức tĩnh hạ tâm thần, bắt đầu suy diễn, ý đồ đem môn đế kinh này dung nhập đến bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Trên một viên tinh cầu, ba đạo thân hình qua như điện, đang tranh phong, ba người này tản mát ra khí diễm ngập trời, một người trong đó rõ ràng là Địa Ngục Thần Chủ phân thân, mà đổi thành hai người khác là Thiên Đạo truyền nhân đến từ Thiên Ý Đại Thế Giới, tồn tại tu thành Thần Ma!

Địa Ngục Thần Chủ phân thân kia mặc dù có chiến lực chân thần, nhưng bị hai người này đở được, không khỏi rống giận liên tục, chấn đắc hư không mai một.

Tinh cầu dưới chân bọn họ kia, cơ hồ bị Địa Ngục đại quân lấy hết, biến thành một tế đàn vô cùng khổng lồ, trước tế đàn là một cái giếng sâu đả thông tâm trái đất, tinh hạch bị móc đi ra ngoài, chỗ vốn là tinh hạch thì tích chứa máu tươi, huyết khí nồng nặc gay mũi.

Mà ở ngoài chiến trường, còn có Thần Ma phân thân lấy ngàn mà tính, mặc dù không bằng Thần Chủ phân thân, nhưng mỗi một tôn cũng cực kỳ cường đại, là ma thần, thiên thần, chân thần phân thân, hơi thở kinh khủng.

Trừ lần đó ra, còn có ngàn vạn Địa Ngục đại quân, bày trận thế nặng nề, đem nơi đây vây quanh, bảo vệ tế đàn phía dưới.

Chí ít cũng trăm chiếc lâu thuyền chiến hạm, riêng phần mình pháo khẩu mở ra, ma quang nổi lên, nhưng không có oanh kích, mà là tùy ý Địa Ngục

Thần Chủ phân thân kia xuất thủ, bọn họ ở một bên áp trận.

Địa Ngục đẳng cấp sâm nghiêm, Thần Chủ này muốn một mình đấu hai vị thần minh này, những cường giả khác của Địa Ngục căn bản không dám nhúng tay.

Hai vị thần minh của Thiên Ý Đại Thế Giới bị vây ở trong vòng vây nặng nề, nhưng vui mừng không hãi sợ, Thần Thông của hai người bay ra, hóa thành sáu thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, mặc dù thực lực của đối thủ có thể so với chân thần, cũng cầm không được bọn họ.

Thiên đạo thần thông uy lực ở trong tay hai người bọn họ phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, khắc chế thế gian vạn pháp, mặc dù Địa Ngục Thần Chủ kia thi triển là Ma Đạo Thần Thông trong địa ngục, nhưng Tiểu Quang Minh Giới là một phần của chư thiên vạn giới. Đã tới đây, Thần Thông của hắn cũng sẽ bị khắc chế, dễ dàng liền bị Thiên Ý Tru Tiên Kiếm tan rả.

Sáu thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm qua lại như điện, cắt thời không. Thỉnh thoảng hóa thành kiếm môn, kiếm môn mở ra, vô số kiếm quang phún dũng, thỉnh thoảng một kiếm bổ ra, giống như triển khai một quyển tranh sơn thủy, bàng bạc đại khí, thỉnh thoảng kiếm quang dựng lên, giống như sáu tòa Kiếm Phong vờn quanh bọn họ, cắn nát hết thảy công kích.

Địa Ngục Thần Chủ phân thân kia đánh lâu không được, trong lòng nôn nóng, tu vi thực lực hai thần minh này không bằng hắn, nhưng mà Thiên đạo thần thông khắc chế, lại làm cho uy lực Thần Thông của hắn không cách nào toàn bộ phát huy ra, đánh cho tương đối biệt khuất.

Thật ra thì chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, vô số Địa Ngục Ma thần phân thân cộng thêm Địa Ngục đại quân đại trận, một chút là có thể bao phủ hai người này, dễ dàng chém giết. Nhưng mà hắn cũng không có làm như vậy, mà là tiếp tục cùng hai người tử đấu không ngừng.

Đột nhiên, một bộ hắc bào từ trong hư không xuất hiện, hô một tiếng triển khai, bao phủ hư không mấy vạn dặm, thoáng cái đem hai Bổ Thiên Thần

Nhân truyền nhân của Thiên Ý Đại Thế Giới bao lại!

Hắc bào bay phất phới, giống như màn trời phủ xuống, màn trời như mui xe, tự thành một giới, còn đang không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch trương xâm lấn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1010: Tấm Màn Đen Phủ Xuống. (1)

Địa Ngục Thần Chủ phân thân kia thấy thế, vội vàng lui về phía sau, trên mặt lộ ra vẻ tức giận, quát lên:

- Thiên Cơ, ngươi quản không khỏi cũng quá nhiều đi? Đối thủ của ta, ngươi cũng muốn đoạt?

Rầm…

Hắc bào bay lên, rầm rầm rung động, sau một khắc rơi vào trên người một vị nam tử, đem cả người hắn bao phủ ở bên trong hắc bào, cất bước bay đi, mà hai vị thần minh Thiên Ý Đại Thế Giới mới vừa rồi kia thì bị trấn áp pháp lực, giống nhau cá chết nằm ở trong hư không, không thể động đậy.

- Ma Đế lệnh ta chủ trì đại cục, các ngươi mặc dù là Thần Chủ, cao cao tại thượng, nhưng cũng phải nghe ta sai khiến. Ngươi đánh lâu không được, bắt không được bọn họ, ta liền thay ngươi xuất thủ.

Đế Sứ Thiên Cơ phiêu nhiên đi xa, thanh âm truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Xương Đoan Thần Chủ, không nên giết bọn họ, giữ lại tánh mạng của bọn họ, ta còn có trọng dụng!

Địa Ngục Thần Chủ Xương Đoan kia giận dữ:

- Người này, lại ngay cả ta cũng dám sai khiến chỉ trích! Tiểu tử thúi, nếu không phải ngươi là nhân vật Sâm La Ma Đế coi trọng, Lão Tử đã sớm giết chết ngươi!

Mấy Địa Ngục chân thần bay tới hỏi:

- Thần Chủ, không phải là tộc ta, tất có dị tâm! Đế Sứ Thiên Cơ không

phải là Địa Ngục chủng tộc chúng ta, chẳng qua là chiếm được Sâm La Ma Đế coi trọng, tu luyện Thiên Đạo pháp môn do Ma Đế truyền lại, cuồng quyến ngạo mạn, không đem chúng ta coi vào đâu, có muốn giết chết hắn hay không?

- Không cần! Hắn là Đế Sứ, dù sao cũng là người của Sâm La Ma Đế, Ma đế đối với hắn cực kỳ coi trọng, cho là hắn tất thành châu báu, hiện tại không tốt cùng hắn trở mặt.

Xương Đoan Thần Chủ lắc đầu nói:

- Người nầy cũng là nhân vật lợi hại, trong khoảng thời gian ngắn liền có thể đem tu vi thực lực tăng lên tới cảnh giới bực này, hơn nữa ta đoán chừng thực lực chân thật của hắn còn có giấu diếm, không phải là người dễ dàng đối phó. Hắn mới đầu nhập vào Ma Đế mấy năm, liền có thể bò đến địa vị này, thành tựu tương lai nhất định không phải chuyện đùa!

Mới vừa rồi Đế Sứ Thiên Cơ đối phó hai vị thần minh tu luyện Thiên đạo thần thông kia, sử dụng là một loại pháp môn cực kỳ lợi hại, lấy Thiên Đạo trong địa ngục che đậy Thiên Đạo của chư thiên vạn giới, nhất cử bắt hai thần minh kia, cũng không phải là thực lực chân thật của hắn.

Vì vậy, cho dù là Xương Đoan Thần Chủ, cũng nhìn không ra Đế Sứ Thiên Cơ sâu cạn.

- Mặc dù Đế Sứ Thiên Cơ lợi hại, bất quá giờ phút này cũng là bể đầu sứt trán, chung quanh cứu hoả.

Xương Đoan Thần Chủ nhìn có chút hả hê, thấp giọng cười nói:

- Chút tiểu quỷ đến từ chư thiên vạn giới kia cũng điêu toản vô cùng, chung quanh phá hư tế đàn, Địa Ngục đại quân ta thiết lập bốn mươi chín tinh cầu tế đàn, chuẩn bị lấy máu tươi cùng tinh cầu hiến tế, gọi về bốn mươi chín Thần Chủ chân thân phủ xuống, mà theo ta được biết, đã có chín tế đàn bị phá hư! Cho dù hắn ba đầu sáu tay, cũng không có thể nhìn tất cả tế đàn,

những tế đàn này bị phá hư càng nhiều, tội lỗi của hắn càng lớn!

Những Địa Ngục chân thần, thiên thần phân thân khác ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Tội lỗi của hắn quá lớn, ngay cả Sâm La Ma Đế cũng che không được hắn!

Xương Đoan Thần Chủ cười nói:

- Chúng ta làm tốt công việc của mình là được, không đi gây sự cùng hắn, cũng không đi giúp hắn, để cho một mình hắn bận việc, làm hắn mệt mỏi gần chết!

Xương Đoan Thần Chủ nói không sai, giờ phút này tuổi trẻ cường giả cùng chín Đại Thế Giới Bổ Thiên Thần Nhân đệ tử tiến vào Tiểu Quang Minh Giới, đúng là đánh lén cùng tấn công bốn mươi chín tinh cầu tế đàn này.

Tiểu Quang Minh Giới chỉ triệu hoán đến năm Thần Chủ phân thân, có bị cuốn lấy, có thì đối với Đế Sứ Thiên Cơ không thuận, mừng rỡ nhìn hắn bể đầu sứt trán.

Bất quá, những tinh cầu tế đàn này đều có trọng binh gác, nhiều chân thần, thiên thần, Ma thần suất lĩnh Địa Ngục đại quân, lâu thuyền che trời, tinh kỳ phiêu giương, bày từng ngọn đại trận, thậm chí đông đảo trận pháp tạo thành tôn tôn Ma thần hư ảnh khí lực khổng lồ!

Muốn công phá những đại trận này, tiến vào trong tinh cầu tế đàn phá hư tế đàn cũng không dễ dàng, không cẩn thận bị khốn trụ chính là một tử lộ!

- Cửu Tinh Liên Châu!

Một tiếng sất trá truyền đến, trong hư không đột nhiên nhiều ra chín viên minh châu, thừa dịp Địa Ngục đại quân tiễu trừ mấy vị cao thủ chư thiên vạn giới, nhắm tinh cầu tế đàn phía dưới bay ra.

Một Địa Ngục thiên thần phân thân lập tức lưu ý đến mấy viên minh châu này, lúc này suất lĩnh mấy vạn đại quân đánh tới, lấy tay liền hướng mấy viên minh châu này chộp tới.

Hô…

Một viên minh châu phía trước nhất trong lúc bất chợt tăng vọt, nhô lên cao cổn động, hóa thành một viên tinh cầu, ầm ầm đụng vào trên người thiên thần phân thân kia!

- Mở!

Thiên thần phân thân kia quát lên, thân thể tăng vọt, mạnh mẽ đụng với viên tinh cầu này, những Địa Ngục cường giả tính bằng đơn vị hàng nghìn khác vọt tới, riêng phần mình Thần Thông lộ ra, hóa thành từng bàn tay to, đẩy viên tinh cầu này lên, không để cho tinh cầu cùng tế đàn đụng nhau!

Oanh…

Viên minh châu thứ hai hóa thành tinh cầu, ầm ầm đụng vào trên viên tinh cầu này, thiên thần phân thân kia trong miệng máu tươi phún dũng. Mấy vạn Địa Ngục đại quân cùng nhau hộc máu, thậm chí có chút ít Thần Phủ tu sĩ tu vi khá thấp trực tiếp bị sức lực chấn phát!

Rầm rầm rầm!

Vô số viên tinh cầu điên cuồng đánh tới, đem thiên thần phân thân tính cả mấy vạn Địa Ngục cường giả sau lưng của hắn đè xuống đánh tới tế đàn!

Oanh!

Chín viên tinh cầu liên tục đụng vào trên tế đàn, tinh cầu tế đàn đụng tới núi lửa phún dũng, đại địa biến thành nham tương. Tinh cầu tế đàn bị triệt để phá hủy, thậm chí ngay cả máu tươi trong tinh hạch cũng bị bốc hơi lên, cả tinh cầu chia năm xẻ bảy!

Mặc dù tinh cầu tế đàn này trải qua Địa Ngục cường giả cùng Ma thần tế luyện, nhưng mà đối mặt loại đụng nhau này, coi như là chân thần đạo tắc cũng sẽ bị chấn nát bấy!

- Vô liêm sỉ!

Vô số tiếng rống giận dử truyền đến, tôn tôn ma thần, thiên thần, chân thần nổi giận, suất lĩnh lâu thuyền chiến hạm, mấy trăm vạn Địa Ngục đại quân điên cuồng giết tới Liên Nguyệt Thánh Nữ.

Liên Nguyệt Thánh Nữ phá hư tinh cầu tế đàn này, đang muốn thu hồi chín viên tinh châu của mình, đột nhiên chỉ thấy một chân thần rút đao ra chém, sinh sôi chặt đứt liên lạc của nàng cùng tinh châu, trong lòng nàng biết tuyệt đối không cách nào thu hồi tinh châu, lúc này bứt ra trở lui, hóa thành một đạo ánh sao viễn độn bay đi.

Nhiều Địa Ngục cường giả điên cuồng truy kích, lại thấy đạo ánh sao kia càng ngày càng xa, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Mà vào lúc này, những địa phương khác của Tiểu Quang Minh Giới từng tràng chiến đấu vẫn còn tiếp tục, Hạo Thiếu Quân triển lộ ra Đế Hoàng thần thể cường đại cùng kinh khủng, trước đưa ra một Địa Ngục Ma thần, ở chỗ không có người giết chết.

Sau đó Hạo Thiếu Quân thiên biến vạn hóa, hóa thành Địa Ngục Ma thần kia, hơi thở bộ dáng không có chút khác nhau nào, lẫn vào trong nhiều Ma thần, bất luận kẻ nào cũng không có phát hiện dị thường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1011: Tấm Màn Đen Phủ Xuống. (2)

Cuối cùng, Hạo Thiếu Quân lẻn vào trong tòa tinh cầu tế đàn này, lấy Thần Hỏa đốt máu tươi trong tinh cầu cháy sạch không còn một mống.

Tử Ngọc Đạo Nhân tế lên pháp bảo của mình, Đạo Kim Ngọc Bàn, hóa thành một mặt gương sáng, kính quang đếm trăm vạn dặm, quét ngang hư không, vô số Thần Thông hỗn loạn ở trong kính quang, đem Địa Ngục đại quân giết đến ứng phó không kịp, chết không biết bao nhiêu người, mà hắn thì thừa dịp loạn xông vào trong tinh cầu tế đàn, ở nhiều Thần Ma phân thân công kích đến, liều chết đem Đạo Kim Ngọc Bàn đại Thần Thông đánh vào trong tế đàn.

Hắn cả người đẫm máu, vứt bỏ nửa cái mạng mới viễn độn rời đi.

Những Thần Ma trông chừng tòa tế đàn này cố gắng phá giải đạo đại Thần Thông này, nhưng thủy chung không có thể phá vỡ, cuối cùng đưa đến Đạo Kim Ngọc Bàn phá hủy trọn tinh cầu tế đàn, ma diệt không còn.

Mục Sơn Đạo Nhân thì cực kì khủng bố, hắn thậm chí làm giả Thông U, Cửu Tiêu, Minh Thổ, Thần Võ cùng tám Thần Đế Thần Đế chi bảo, tiến vào trong một tinh cầu tế đàn, nổ tung tám hàng nhái đế bảo, phá hủy tòa tế đàn này.

Về phần những địa phương khác, cũng có chiến quả, Vi Tuyết Chủ gõ vang Hỗn Loạn Chiến thần cỗ, dẫn tới Địa Ngục đại quân đại loạn, tự giết lẫn nhau, người chết đếm không hết, thậm chí ngay cả chút Địa Ngục Ma thần phân thân cũng bị Chiến thần cổ che lấp tâm thần, lâm vào trong hỗn loạn chém giết, bị Vi Tuyết Chủ phá hư một ngọn tế đàn.

Bất quá, so sánh với thành quả mà nói, càng nhiều là tử vong, nhiều tuổi trẻ cường giả xếp hạng trước trăm của chư thiên vạn giới chết thảm ở dưới

Địa ngục đại quân cùng Ma thần vây công!

Bốn mươi chín tòa tế đàn, bị bọn họ phá hư hai mươi tòa, đám người Hạo Thiếu Quân Liên Nguyệt Thánh Nữ còn đợi phá hư càng nhiều tế đàn nữa, lại phát hiện những tế đàn khác binh lực càng thêm hùng hậu, thủ hộ giống như thùng sắt giang sơn, căn bản khó có thể đến gần, thậm chí có tế đàn còn có Thần Chủ phân thân trấn thủ.

Cho dù là Đế Hoàng thần thể Hạo Thiếu Quân, cũng không dám dễ dàng lấy thân phạm hiểm, hắn có thể lẫn đi vào, nhưng chỉ cần thân phận bại lộ, nghênh đón hắn chính là tử vong!

- Phá hư hai mươi tế đàn, đã đầy đủ rồi!

Một cổ ba động truyền lại trong đầu của bọn hắn, đám người Hạo Thiếu Quân, Vi Tuyết Chủ tụ tập ở chung một chỗ, chỉ thấy người may mắn còn sống sót xuống, giờ phút này chỉ có ba mươi bảy người, trong đó còn có bảy người là Thần Ma đến từ chín Đại Thế Giới, về phần những người khác, đã chết oan chết uổng, để cho mọi người thổn thức không dứt.

Ngay cả Bổ Thiên Thần Nhân phái ra sáu mươi ba Thần Ma cũng chết nhiều như vậy, thậm chí ngay cả Thiên Đạo truyền nhân cũng có thương vong, Hồng Hoang Đại Thế Giới Thiên đao truyền nhân Ngỗi Giới đạo nhân, cùng với Càn Khôn Đại Thế Giới Hóa Tiên Ngọc Bình truyền nhân Lâu Huân Đạo Nhân không có thể trở về, đại chiến lần này có thể nói là thảm thiết!

- Giang tiểu tử kia không có ở đây?

Hoang Cảnh thiếu tôn mọi nơi nhìn lại, không có thấy tung tích Giang Nam, kinh ngạc nói.

- Hắn hơn phân nửa đã chết...

Có người nhìn có chút hả hê, ra vẻ bi thống nói.

Mọi người mặc nhiên, trận ác chiến này thảm liệt như vậy, tất cả mọi người là cầm tánh mạng của mình đi vật lộn đọ sức, đừng nói Giang Nam, coi như là thiên thần tới chỗ nầy, không cẩn thận cũng sẽ bỏ mạng!

Thần thức của Vân Cẩm Thiên Thần lần nữa truyền vào trong đầu của bọn hắn:

- Chư vị, ta vì các ngươi mở ra một lối đi, tiếp dẫn các ngươi rời khỏi nơi đây!

Tinh không đột nhiên hé ra, xuất hiện hai bàn tay to, xé rách tinh không, lộ ra một lối đi thông hướng Trung Thiên Thế Giới.

Mọi người đang muốn bay vào trong đó, đột nhiên tấm màn đen phủ xuống, một bộ hắc bào che khuất bầu trời, vô ích bao phủ, xuy một tiếng chặt đứt bàn tay thiên thần kia!

Hắc bào bay phất phới, rơi vào trên người một vị nam tử, bao phủ lấy hắn.

Hắc bào nam tử cất bước từ trong tinh không hướng đám người Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ đi tới, nhẹ giọng cười nói:

- Chư vị có thể sống đến hiện tại, không coi ta ra gì, phá hư hai mươi tế đàn, cũng là thiên tài trong thiên tài của chư thiên vạn giới, làm người ta sợ hãi than. Bất quá đáng tiếc chính là, các ngươi đi không được rồi.

Đám người Hạo Thiếu Quân kinh hãi, bất quá thấy hắc bào nam tử này chỉ có một người, trong lòng nhất thời yên lòng, bọn họ mặc dù chết thảm trọng, nhưng mà sống sót 37 người cũng không phải chuyện đùa, mỗi người là cao thủ trong cao thủ, chiến lực tuyệt không thua Thần Ma!

Nhất là còn có bảy Thần Ma chân chính, hơn nữa còn là đệ tử của Bổ Thiên thần nhân, thực lực vượt xa cùng thế hệ, là tồn tại đuổi theo Thiên Thần!

Hắc bào nam tử này chỉ có một người, cho dù có thể chặt đứt bàn tay của

Vân Cẩm Thiên Thần, bọn họ cũng không sợ chút nào!

- Địa ngục Đế sứ Thiên Cơ?

Đột nhiên, một Phật Đà đến từ Cực Nhạc Đại Thế Giới hai mắt như điện, nhìn thẳng vị hắc bào nam tử này, phảng phất muốn xem chân diện mục ở dưới hắc bào, trầm giọng nói:

- Đã sớm nghe nói sau khi địa ngục xâm lấn Tiểu Quang Minh Giới, hơn hai mươi năm trước, có một Đế sứ phụng Sâm La Ma Đế chi mệnh trấn giữ Tiểu Quang Minh Giới, chủ chưởng đại cục! Ta còn nghe nói, vị Đế sứ này cũng không phải là đến từ địa ngục, mà là đến từ chư thiên vạn giới ta, hơn nữa còn là ở chư thiên vạn giới ta tu thành thần minh! Ngươi nếu là người chư thiên vạn giới ta, vì sao còn muốn trợ Trụ vi ngược?

Bọn người Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ, Vi Tuyết Chủ, Tử Ngọc Đạo Nhân thất kinh, hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ trong lòng:

- Địa ngục Sâm La Ma Đế không phải là đã sớm chết không biết bao nhiêu vạn năm rồi sao? Làm sao Đa Diệp Phật Đà còn nói người này là phụng Sâm La Ma Đế chi mệnh?

- Chẳng lẽ Sâm La Ma Đế còn sống? Không thể nào đâu? Nếu như hắn sống đến hiện tại, chỉ sợ có mấy ngàn vạn năm a!

Hắc bào nam tử Đế sứ Thiên Cơ mỉm cười nói:

- Sinh tử không chưởng khống ở tay ta, phải cùng Ma Đế lá mặt lá trái, ngã phật tha lỗi.

Phật Đà kia trong lòng khẽ nhúc nhích, mặt giản ra cười nói:

- Ngươi đã có tâm hướng quang minh, có thể thấy được cũng không phải là nghiệp chướng nặng nề, chỉ cần ngươi cải tà quy chánh, đại môn của Cực Nhạc Đại Thế Giới ta liền hướng ngươi mở rộng! Sâm La Ma Đế mặc dù vô cùng mạnh mẽ, nhưng mà thủ đoạn của hắn cũng mạnh không qua Vạn Phật

Chi Chủ, chỉ cần ngươi theo ta đi Cực Nhạc Đại Thế Giới, Phật Chủ tự mình làm phép, cứu ngươi thoát khỏi Sâm La!

- Phật Chủ đúng là rất mạnh.

Đế sứ Thiên Cơ mỉm cười nói:

- Bất quá một kiếp này, ngay cả Phật Chủ cũng tự thân khó bảo toàn, nói gì đến cứu ta?

Đa Diệp Phật Đà thở dài, áo cà sa phần phật, trầm giọng nói:

- Đã như vậy, như vậy ta cũng chỉ có thể xuất thủ Phục Ma !

Hắn đột nhiên quát lên, lạnh lùng nói:

- Chư vị, liên thủ diệt trừ ma đầu này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1012: Quét Ngang Vạn Giới Không Có Đối Thủ. (1)

Hắn lời còn chưa dứt, mọi người cơ hồ đồng thời xuất thủ, ngang nhiên hướng Đế sứ Thiên Cơ công tới, hơn ba mươi vị Thần Ma liên thủ một kích là bực nào kinh khủng?

Một kích kia thậm chí đem mười vạn dặm Tinh Không đánh cho sụp đổ, có một viên tinh cầu bị một kích kia cuốn vào trong đó, trực tiếp nứt vỡ!

Đế sứ Thiên Cơ không có đối chiến, thân thể chợt lóe, đã bay ra mười vạn dặm, vừa vặn tránh thoát một kích bạo liệt này, tiếp theo một đạo cầu vồng gác ở trong hư không nứt vỡ, hắn đạp cầu mà đến, sau một khắc liền đến trong mọi người, hắc bào tung bay, giống như một đầu Hùng Sư xông vào bầy dê đợi làm thịt!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn quát lên, tóc đen loạn vũ, cuồng dã vô cùng, một quyền trào ra, quyền ý hạo hạo đãng đãng, giống như thế giới Man Hoang mông muội tái hiện, một quyền trong lúc đó, Thần Thú thú dữ dữ tợn kinh khủng bay đầy trời vọt tới, xông ra vô số Thần Quang hủy diệt, tàn sát bừa bãi nhất phương!

Oanh!

Một quyền này của hắn đánh vào trên người hắc bào, thanh thế to lớn như vậy, thế nhưng giống như là đá chìm đáy biển, không có nhấc lên nửa điểm hư không rung chuyển.

Quả đấm của Hoang Cảnh Thiếu Tôn là bá đạo bén nhọn bực nào, coi như là hư không cũng có thể dễ dàng đánh nát, nhưng mà một quyền này trào ra, hắn cảm giác mình phảng phất oanh ở hư vô không đến lực, một thân lực lượng cơ hồ bị rút không, khổ sở cơ hồ muốn hộc máu.

Sau một khắc, hắn hộc máu, chẳng những hộc máu, cả cánh tay cũng bắt

đầu nổ tung, lực lượng khó có thể tưởng tượng từ trong tay Đế sứ Thiên Cơ truyền đến, chấn động phá hư, trong nháy mắt liền dọc theo cánh tay hắn, đem đầu lâu của hắn cùng nửa người trên chấn nát bấy!

Nhé…

Cả người Hoang Cảnh Thiếu Tôn cơ hồ nổ tung, cũng may hắn quần cộc lai lịch kinh người, là một Thần Tôn chi bảo, cổ lực lượng này chấn vỡ nửa người trên, nhưng truyền lại đến nơi quần cộc, liền đột nhiên bị Thần Tôn chi bảo này san bằng.

Phía dưới quần khố, là hai bắp đùi tráng kiện của Hoang Cảnh Thiếu Tôn, cao tới hơn mười trượng, như cũ hoàn hảo không tổn hao gì.

Tu luyện tới tầng thứ như hắn, thân thể Bất Diệt, hơn nữa Hoang Cảnh Thiếu Tôn xem thời cơ cực nhanh, ở lúc cổ lực lượng này sắp phá hủy thần tính của mình, thật sớm liền đem thần tính thoát ra, trốn vào trong quần cộc, cuối cùng tránh thoát một kiếp.

- Người này chẳng qua là thần minh, làm sao có thể mạnh như vậy?

Trong quần cộc truyền đến thanh âm vừa sợ vừa giận của Hoang Cảnh Thiếu Tôn, nhục thể của hắn bắt đầu điên cuồng sinh dài, rất nhanh thân thể khôi phục, chẳng qua là vẻ mặt héo úa, thực lực đại tổn.

Chiến đấu ở trong nháy mắt nổ tung, kịch liệt đến cực hạn, vô số đạo Thần thông bay múa, từng kiện thần minh chi bảo, Thiên Thần chi bảo, Chân Thần chi bảo bay vút lên, thậm chí còn có người huy động Thần Tôn chi bảo, chỉ là không cách nào phát huy ra uy lực Thần Tôn chi bảo, nhưng dù vậy, uy lực cũng là kinh người chí cực!

Trừ lần đó ra, lại có chín đại Thiên Đạo Thần Thông dẫn Thiên Đạo Chi Lực trút xuống, Lâu Huân cùng Ngỗi Giới đã chết, nhưng mà những Thiên Đạo truyền nhân khác còn đây.

Chỉ thấy trong nhiều pháp bảo, lại xen lẫn Thiên Đạo Bảo Chung, Trấn

Tiên Đỉnh, Đạo Kim Ngọc Bàn, Vạn Phật Tháp, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Tạo Hóa Thần Lâu, Tàng Thiên Hồ Lô… mấy đại Thiên Đạo chí bảo bắt chước chế phẩm, uy năng mênh mông, thiên ý trường tồn, lấy Thiên Đạo công phạt, làm cho không người nào có thể chống đở!

Nhưng mà Đế sứ Thiên Cơ lại có thể chống đở, trong nháy mắt, liền đẩy lui pháp bảo của đám người Tử Ngọc Đạo Nhân, Mục Sơn Đạo Nhân, Diệu Nguyên Thượng Nhân, Huyền Trúc Nguyệt.

Hắn một chưởng đánh ra, Bùi Tử Y bắt chước chế Tạo Hóa Thần Lâu chia năm xẻ bảy, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm của Huyền Trúc Nguyệt gảy lìa!

Vi Tuyết Chủ tế lên Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ, tính toán gõ vang mặt đại cổ này, mặc dù Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ nói có thể gây ra hỗn loạn, nhưng đồng thời cũng không có tên chiến thần, có thể làm cho khí huyết mọi người tăng vọt, chiến lực đại tăng.

Gây ra hỗn loạn hay là tăng lên chiến lực của mọi người, chỉ ở nhất niệm của Vi Tuyết Chủ.

Không ngờ, Đế sứ Thiên Cơ kia đột nhiên một ngón tay điểm tới, Hỗn Loạn Chiến Thần Cổ nhé một tiếng bị một ngón tay đâm xuyên, trước sau sáng bóng.

- Hắn thật chẳng qua là thần minh sao?

Pháp bảo của Vi Tuyết Chủ bị phá, tâm thần chấn động, sắc mặt trắng bệch, một ngụm máu tươi nảy lên cổ họng, thất thanh nói.

Bảy Thần Ma môn hạ của Bổ Thiên thần nhân kia quay chung quanh Đế sứ Thiên Cơ trên dưới tung bay, chém giết thảm thiết, trong lúc bất chợt Đa Diệp Phật Đà nổi giận gầm lên một tiếng, giống như phá bao bố xuất ra vòng chiến, nhưng ở trong hư không không thể động đậy, rõ ràng là bị Đế sứ Thiên Cơ phong ấn một thân tu vi cùng Thần Thông!

Thình thịch….

Lại có hai thần nhân bị phong ấn Thần Thông tu vi, điệt xuất vòng chiến, không thể động đậy.

- Hắn có thể che đậy Thiên Đạo, khắc chế Thiên Đạo Thần Thông của chúng ta, làm Thần Thông chúng ta hoàn toàn không có uy lực!

Còn dư lại bốn thần nhân rốt cục nhận thấy được không ổn, một người cao giọng quát lên.

- Các ngươi tỉnh ngộ quá muộn.

Đế sứ Thiên Cơ nhẹ giọng cười nói.

Sau một khắc, bốn thần nhân bốn phương tám hướng ngã đi, cơ hồ đồng thời bị phong ấn, tiêu mất lực chiến đấu, một thân tu vi bị khóa.

Đám người Hạo Thiếu Quân ngang nhiên đánh giết, Đế Hoàng Thần Thể chiến ý hừng hực, đưa tay run lên, pháp lực hóa thành một cây lễ trượng quét tới, trong phút chốc hóa thành thần thụ lồng lộng, muôn hình vạn trạng, trường thanh cười nói:

- Thiên Đạo Thần Thông vốn chỉ là Thần Thông đầu cơ trục lợi, mượn Thiên Đạo oai mà thôi! Nếu bàn về chiến lực chân thật, vẫn là phải xem chúng ta!

Một đạo Thần Thông này rõ ràng là Đế cấp đại thần thông của Thông U Thần Đế, uy năng mênh mông vô cùng, nhất pháp phá vạn pháp, ở trong tay Hạo Thiếu Quân thi triển ra, uy năng càng hơn ở lúc trên Tiên Đài cùng Giang Nam liều mạng, hiển nhiên Hạo Thiếu Quân rời đi Vọng Tiên Đài, vô luận tu vi thực lực cũng có tiến bộ thật lớn!

Đế sứ Thiên Cơ khẽ cau mày, phiêu nhiên lui về phía sau, Hạo Thiếu Quân ánh mắt sáng lên, lên tiếng cười nói:

- Chính xác, hắn khắc chế Thiên Đạo Thần Thông, nhưng mà đối mặt Thần Thông chân chính, vẫn là muốn sợ ta ba phần! Mục Sơn, Tử Ngọc, công kích hắn!

Mục Sơn Đạo Nhân đánh tới, đồng dạng là một trượng quét ngang, như Hạo Thiếu Quân, thi triển ra công pháp Thần thông của Thông U Thần Đế, hắn cùng với Hạo Thiếu Quân bất đồng.

Hạo Thiếu Quân là tiềm lực Đế Hoàng Thần Thể bị hắn mở phát ra, mô phỏng Thần Đế công pháp và khí tức, mà hắn là thật tu luyện công pháp cùng Thần Thông của Thông U Thần Đế!

Hai người liên thủ, khí thế tăng vọt, đem Đế sứ Thiên Cơ làm cho liên tiếp lui về phía sau, không khỏi để cho mọi người thấy ra hy vọng chiến thắng.

Mới vừa rồi Đế sứ Thiên Cơ thật sự quá hung mãnh, chỉ chưởng trong lúc đó nghiền nát Thiên Đạo chí bảo bắt chước chế phẩm, giam cầm bảy thần nhân, một chưởng cơ hồ chấn vỡ Hoang Cảnh Thiếu Tôn, thật là khiến người run sợ, nhưng mà hiện tại, hắn ở dưới Hạo Thiếu Quân cùng Mục Sơn Đạo Nhân liên thủ bại lui, hiển nhiên hắn cũng không có cường đại như mọi người tưởng tượng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1013: Quét Ngang Vạn Giới Không Có Đối Thủ. (2)

Tử Ngọc Đạo Nhân, Liên Nguyệt Thánh Nữ vung cánh tay đánh tới, lúc lên lúc xuống, mặc dù pháp bảo của Liên Nguyệt Thánh Nữ bị đoạt, nhưng mà pháp lực vô cùng mênh mông, giống như Tinh Hà rộng lớn, một chưởng bay ra, đầy trời tinh thần bay múa, Tinh Hà như rồng, xoắn sát Thiên Cơ!

Mà Tử Ngọc Đạo Nhân cũng bỏ qua Thiên Đạo Thần Thông, vận dụng mình ở Vọng Tiên Đài năm trăm thế lĩnh ngộ, trong năm trăm thế thời gian hắn cũng lĩnh ngộ ra Đế cấp công pháp, xuất thủ ở giữa Thần Thông bắn ra rầm rộ.

Bốn vị tuổi trẻ cường giả đi lên Tiên Đài liên thủ vây công Đế sứ Thiên Cơ, đánh cho thiên băng địa liệt, thiên địa thất sắc, làm cho Đế sứ Thiên Cơ không ngừng lui về phía sau.

- Đế cấp Thần Thông? Đế cấp công pháp?

Sau hắc bào truyền đến tiếng cười của Đế sứ Thiên Cơ, phảng phất cảm thấy rất là hưng phấn cùng thú vị, thanh âm trầm thấp:

- Nhân vật thiên tài của Chư thiên vạn giới, quả nhiên cũng không giống bình thường.

Những người khác thấy được hy vọng thắng lợi, riêng phần mình đánh giết mà đến, Thần Thông pháp bảo mọi nơi kích động, kinh người chí cực, muốn ngăn trở hết thảy đường lui của hắn, để cho bốn người Hạo Thiếu Quân, Tử Ngọc Đạo Nhân đánh chết!

Đế sứ Thiên Cơ kia mặc dù lâm vào trong mọi người vây công, nhưng đi lại trong lúc đó như cũ bình tĩnh, hắn chính diện đối mặt bốn người Hạo Thiếu Quân, nhưng sau lưng buông ra, tựa hồ không đề phòng.

Bất quá công kích kia của hắn trong thời gian ngắn liền tới đến sau lưng của hắn, chỉ thấy mười ngón tay của Đế sứ Thiên Cơ nhảy động, hắn chỉ chưởng vượt qua, mỗi chấn động một lần, liền có một loại Thần Thông bộc phát, giống như một vài bức hình ảnh xa hoa, liên hoa trán phóng, Long Phượng bay múa, dị thú sôi trào, lại có chuông, đỉnh, tán, la, kỳ, cầm, cờ, sách, họa, đao, thương, kiếm, kích, lâu, tháp,… đạo văn hóa thành pháp bảo hư ảnh bay ra, liên tục cùng Thần Thông, pháp bảo của mọi người oanh tới chạm vào nhau, cuồn cuộn có tiếng!

Tốc độ chỉ chưởng của hắn quá nhanh, giống như mấy ngàn cánh tay ở phía sau, phảng phất khổng tước xòe đuôi, Thần Thông bộc phát, lấp lánh chí cực!

Trung Châu Thần Triều thiên tài Vương Đạo Minh gặp phải bị thương nặng, hộc máu bay ra, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, hắn còn chưa ổn định thân hình, chỉ thấy từng bóng người bốn phương tám hướng rơi xuống, trong hơn hai mươi tên trẻ tuổi cao thủ của chư thiên vạn giới còn sống, từng cái từng cái trong miệng hộc máu, căn bản không cách nào ngăn trở hắn!

Thậm chí, Vương Đạo Minh còn chứng kiến Hi Hoàng Thái Tử bị một đạo Thần Thông đánh lên đỉnh đầu, đầu nổ tung, nếu không phải bên hông hắn có một ngọc bội, hắn liền suýt nữa chết ở chỗ này.

Cửu Cực Lãng Uyển Thần Thể Hoa Trấn Nguyên bị một đạo Thần Thông gọt trúng, nửa người bay lên, cùng lúc đó Ngọc Chân Thượng Nhân trong miệng máu tươi bão táp, tính cả bạch mã cùng nhau bị đánh bay, hung hăng đụng vào một viên tinh cầu.

Vi Tuyết Chủ cắn răng, tế lên Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng, bao lại chu vi tám nghìn dặm thời không, ngăn trở đường lui của Đế sứ Thiên Cơ.

Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng của nàng mới vừa tế lên, đột nhiên một chưởng bay tới, chỉ nghe hô một tiếng, Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng bị một chưởng này vặn vẹo ở chung một chỗ, không biết bay đi về nơi đâu .

Vi Tuyết Chủ kinh kêu một tiếng, không kịp ngăn trở Đế sứ Thiên Cơ, vội vàng tung người lên, gió cấp lửa cháy tìm Hỗn Nguyên Phiên Thiên Lăng.

Đường đường nhân vật thiên tài của chư thiên vạn giới, lại không có hợp lại chi địch!

- Đại Đế Thần Thông, ta đã được chứng kiến .

Đế sứ Thiên Cơ đột nhiên ổn định thân hình, không hề lui về phía sau nữa, mà là phản kích.

Hô…

Một cây lễ trượng ở trong tay hắn xuất hiện, hóa thành thần thụ lồng lộng, cành lá tung bay, một cây áp hơn vạn pháp, phản công bốn vị tuyệt thế thiên tài đi lên Tiên Đài như Hạo Thiếu Quân!

- Thông U Thần Đế đại thần thông!

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân kịch biến, thất thanh kêu lên.

Mục Sơn dù sao cũng tu luyện Thông U Thần Đế công pháp, lập tức nhìn ra ảo diệu một đạo Thần Thông này của Đế sứ Thiên Cơ, cất giọng nói:

- Thần Thông của hắn không phải Thần Đế Thần Thông chân chánh, chỉ tốt ở bề ngoài, là hắn kết hợp Thần Đế Thần Thông cùng mình lĩnh ngộ tự nghĩ ra Thần Thông!

Trong lòng bốn người hoảng sợ, chỉ thấy lễ trượng kia ở trong tay Đế sứ Thiên Cơ thay đổi liên tục, mặc dù cùng Thông U Thần Đế Thần Thông chân chính chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng thay đổi liên tục, thỉnh thoảng hóa thành thần thụ, thỉnh thoảng hóa thành cầu, thỉnh thoảng vĩ ngạn như thiên, thỉnh thoảng cầm trượng nơi tay, thiên biến vạn hóa, phảng phất hắn tu luyện mới thật sự là Thông U Thần Đế Thần Thông, mà Mục Sơn cùng Hạo Thiếu Quân chỉ bất quá học được da lông!

Trong lòng mấy người Mục Sơn cùng Hạo Thiếu Quân chỉ cảm thấy sợ hãi kinh khủng, vị Đế sứ Thiên Cơ này ở trong mắt bọn hắn nhất thời sâu không lường được, bất kỳ Thần Thông, cho dù là Thần Đế Thần Thông, phảng phất bị hắn nhìn mấy lần liền có thể mô phỏng đánh ra!

Bất kỳ Thần Thông, đến tay của hắn đều có thể dễ dàng bị hắn nắm chặc đến tinh túy, thậm chí suy một ra ba!

Bất kỳ Thần Thông, đến trong tay người này, cũng có thể hóa mục nát thành thần kỳ!

- Yêu nghiệt! Hắn có tư chất cùng ngộ tính giống như yêu nghiệt!

Tử Ngọc Đạo Nhân quát lên, Thần Thông của hắn liên tục bị phá, liên tục bị khắc chế, một thân thủ đoạn cơ hồ không thể nào thi triển, cả giận nói:

- Ngươi rốt cuộc là người nào, vì sao không để ra công pháp cùng Thần Thông chân chính của ngươi?

Những người khác lần nữa vây giết mà đến, nghe vậy không khỏi trong lòng chấn động:

- Chính xác, vị Đế sứ này từ đầu đến cuối không có đánh ra công pháp cùng Thần Thông chân chính của hắn!

Phát hiện này để cho bọn họ khiếp sợ, tuyệt vọng, Đế sứ Thiên Cơ hết thảy đánh bại bọn họ, thậm chí ngay cả công pháp cùng Thần Thông chân chính của hắn cũng không có thi triển ra, nếu hắn thi triển Thần Thông cùng công pháp chân chính, sẽ là kinh khủng bực nào?

Lòng tự tin cùng ngạo khí của bọn hắn không khỏi bị đả kích lớn, bọn họ đều là thiên tài trong thiên tài của chư thiên vạn giới, ức vạn ngàn dặm mới tìm được một nhân vật, mà ở trong tay người này liên tục bị nhục, thậm chí ngay cả bản lãnh chân chính của hắn cũng không có bức ra!

Này không thể không để cho bọn họ cảm giác được biệt khuất.

- Các ngươi không cần nổi giận.

Đế sứ Thiên Cơ ống tay áo chấn động, đánh bay Liên Nguyệt Thánh Nữ tu vi thâm hậu hùng hồn nhất, ngay sau đó tiến sát từng bước, đem ba người Hạo Thiếu Quân làm cho không ngừng bại lui, mỉm cười nói:

- Ta đã tu thành thần minh hơn hai mươi năm, mà các ngươi không có tu thành Thần Ma, nói sau ta chiếm cứ cảnh giới tiện nghi, cũng không phải là các ngươi không chịu nổi.

Hắn tâm niệm đảo qua, Thần Thông trán phóng bộc phát, đem đám người Hi Hoàng Thái Tử, Hoang Cảnh Thiếu Tôn xông lên đánh lui lần nữa.

Tử Ngọc Đạo Nhân bị hắn một trượng quét trúng, người đang ở giữa không trung hộc máu không ngừng, bực tức nói:

- Họ Giang khốn kiếp, ngươi không nên chết sớm, nếu có ngươi ở đây, chúng ta cũng không trở thành như vậy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1014: Ngươi Rốt Cuộc Là Người Nào? (1)

- Họ Giang khốn kiếp?

Đế sứ Thiên Cơ hai tay vung giương, Thần Thông thiên biến vạn hóa, hóa mục nát thành thần kỳ, huyền diệu khó giải thích. Đem hai người Hạo Thiếu Quân cùng Mục Sơn Đạo Nhân toàn diện áp chế, trong thanh âm lộ ra mười phần thú vị nói:

- Ngươi nói là vị Giang giáo chủ sao kia? Ta đối với hắn cũng nghe danh đã lâu. Ngươi cũng là người có Đế tư, đối với hắn sùng bái như thế, nghĩ đến người này nhất định vô cùng được.

Hắn cùng với Mục Sơn, Hạo Thiếu Quân lấy mau đánh mau, các loại Đế cấp Thần Thông bộc phát. Kinh người chí cực, bốc lửa chí cực, đột nhiên Mục Sơn Đạo Nhân muộn hanh nhất thanh, hộc máu lảo đảo trở lui.

Hạo Thiếu Quân rống giận, khắp trời Thần quang sôi trào, Đế Hoàng hư ảnh cùng hắn hợp lại làm một, để cho chiến lực của hắn bành trướng, dũng mãnh vô cùng, lạnh lùng nói:

- Họ Giang đã sớm chết, bất quá coi như là hắn còn sống, cũng sẽ bại vong ở trong tay của ta. Bởi vì ta mới là vô địch!

- Vô Úy Ấn, khai thiên!

Hắn một ấn bay ra, có một loại khí thế chưa từng có từ trước đến nay, không sợ, không hãi, vô cùng, vô địch. Sáng mờ phun ra, dường như muốn đem Hỗn Độn Hồng Mông bổ ra, diễn biến thiên địa!

Đế sứ Thiên Cơ động dung, rốt cục không hề giống như trước thong dong bình tĩnh như vậy nữa, lật tay trong lúc đó, Sâm La Ấn huy hoàng đại khí, ầm ầm đón nhận một kích kia của Hạo Thiếu Quân!

Oanh…

Khí tức của hắn di động, rút lui một bước.

Hắn cùng với Đế sứ khác giống nhau, cũng tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, bất quá hắn đối với Ma Cực Chứng Tiên Kinh nắm chặc mạnh hơn, nhưng cho dù là Sâm La Ấn trong Ma Cực Chứng Tiên Kinh, cũng không cách nào hoàn toàn tiếp được một kích kia của Hạo Thiếu Quân, ngược lại bị phá sạch sẽ.

Hạo Thiếu Quân rống giận, cất bước tiến lên, Vô Úy Ấn thức thứ hai Diệt Thế tràn ra, hủy diệt hết thảy, phá hủy hết thảy vạn giới!

Đế sứ Thiên Cơ than thở một tiếng, lần nữa đón đở một kích kia, không nhịn được rút lui một bước, cười nói:

- Ngươi gọi Hạo Thiếu Quân? Ta nghe qua tên của ngươi, người ta nói ngươi là Đế Hoàng Thần Thể, có thần Đế chi tư, hôm nay xem ra, quả nhiên không kém. Hai thức này của ngươi ngay cả ta cũng phá không được, chỉ có thể đón đở. Ngươi là nhân vật trong mọi người, thứ nhất có thể đem ta bức lui, chẳng qua là Thần Thông còn có chút trúc trắc, cũng không hoàn mỹ, nghĩ đến ngươi bị khốn ở nhãn giới kiến thức, không có thể hoàn thiện mà thôi.

Hắn nhẹ giọng cười nói:

- Bất quá, đây đã là thành tựu kinh thế hãi tục.

Hắn đang đợi đệ tam kích của Hạo Thiếu Quân, lại thấy Hạo Thiếu Quân đứng tại nguyên chỗ, khí thế như cũ sôi trào dâng cao, nhưng mà đệ tam kích không có thi triển ra, không khỏi cau mày nói:

- Ta xem khí thế của ngươi, hẳn là còn có đệ tam kích, phía trước hai kích, bất quá là chăn đệm của đệ tam kích. Đệ tam kích bá đạo mãnh liệt nhất, đem khí thế để dành của hai kích trước hoàn toàn trán phóng! Nếu ngươi đánh ra đệ tam kích, mặc dù như cũ không thể để cho ta vận dụng

công Pháp Thần thông chân chính, nhưng có thể ép ta sử xuất toàn lực. Vì sao ngươi không thừa thắng xông lên, đánh ra đạo Thần Thông thứ ba?

Hạo Thiếu Quân đứng tại nguyên chỗ, thân thể thẳng tắp như một cây trường thương, khóe miệng có một vết máu chảy xuống, sáp thanh nói:

- Đây không phải là Thần Thông của ta, mà là ta mô phỏng Thần Thông của họ Giang khốn kiếp. . . Đáng hận, hắn không có ở trước mặt ta đem thức thứ ba thi triển ra, nếu không ta sao có thể bị thua. . .

Hắn một mặt là bị lực phản chấn của Đế sứ Thiên Cơ chấn đả thương, mặt khác cũng là lòng tự ái bị đả kích nghiêm trọng, mặc dù hắn luôn luôn xem thường Giang Nam, cho là hắn chẳng qua là đầu cơ trục lợi, ỷ vào người đông thế mạnh mới ba lần thắng được mình.

Hắn đem Giang Nam coi là đại địch, coi là đối thủ, cho là mình sớm muộn có thể vượt xa hắn, mà hiện tại hắn đánh ra Thần Thông của Giang Nam đem Đế sứ Thiên Cơ bức lui, dùng thủ đoạn của Giang Nam nhận được Đế sứ Thiên Cơ nhận đồng, để cho trong lòng hắn cảm thấy vô cùng biệt khuất.

- Giang giáo chủ khai sáng Thần Thông sao? Hắn thật biến thái. . .

Đế sứ Thiên Cơ cất bước tiến lên, bàn tay một phen, lấy ra một cái Bình Bạch Ngọc đặt ở khóe miệng của hắn, nhẹ giọng nói:

- Ngươi bị ta chấn bị thương, đem máu phun ra, đừng cố nén. Ta đối với Đế Hoàng Thần Thể của ngươi cảm thấy rất hứng thú, muốn nghiên cứu một chút.

Hạo Thiếu Quân giận không kiềm được, tàn bạo hướng hắn trừng đi, nhưng chỉ thấy hai con ngươi ở dưới hắc bào tản mát ra ánh sáng, rốt cục không nhịn được phun ra một ngụm máu, đem bình ngọc đổ đầy.

Đế sứ Thiên Cơ nhận lấy bình ngọc, rất là hài lòng.

Ở chung quanh hắn, nhân vật thiên tài của chư thiên vạn giới có trọng thương không dậy nổi, có chịu khổ trấn áp, còn có chẳng qua là bị vết thương nhẹ, nhưng lại không dám tiến lên tiếp tục cùng hắn liều mạng.

Trận chiến này, để cho lòng tự tin của bọn hắn bị đả kích trước nay chưa có!

- Các ngươi thật không cần nổi giận.

Đế sứ Thiên Cơ một bộ toàn tâm toàn ý vì bọn họ suy nghĩ, nhẹ giọng cười nói:

- Rất lâu trước ta liền lĩnh ngộ ra một đạo lý, tu hành chi đạo, một bước chậm từng bước chậm. Ta trước ngươi tu luyện, trước ngươi thành tựu thần minh, lại được Sâm La Ma Đế chỉ điểm. Có thể thắng qua các ngươi, cũng không phải là tư chất cùng ngộ tính của ta so sánh với các ngươi mạnh. Thật ra thì, các ngươi vẫn là rất cao, thấp nhất ta ở cùng tuổi và cảnh giới như các ngươi, liền không có thực lực như các ngươi. Đợi đến các ngươi tu thành thần minh, đánh bại thiên tài giống như các ngươi bây giờ, liền không cảm thấy kiêu ngạo .

Lời của hắn làm cho người ta không biết nên khóc hay cười, rõ ràng là cừu địch, nhưng làm ra một bộ sư môn trưởng bối. Đối với bọn họ những bại tướng dưới tay này ân cần dạy bảo, chỉ điểm bọn họ, khuyên bọn họ.

Điều này làm cho tất cả mọi người có một loại cảm giác kỳ quái không thể tưởng tượng nổi, phảng phất mọi người không phải là sinh tử cừu địch, không phải là sinh tử đánh giết. Mà là trưởng bối chỉ dạy vãn bối, khiến cho bọn hắn tiến bộ, khiến cho bọn hắn trở nên càng thêm cường đại.

Hắn khuyên cùng dạy, cũng không có để mọi người ở trong tràng hài lòng. Bởi vì bọn họ là thiên tài trong ức vạn chọn một, đã trải qua đủ loại sóng to gió lớn, chưa có bại tích!

Bọn họ là chư thiên vạn giới vô số tài nguyên cùng gặp gỡ tạo nên nhân

tài, luôn luôn có thể vượt cấp khiêu chiến. Lấy tu vi Thiên Cung tám cảnh là có thể nghênh chiến thần Ma, có thể ở trong đại quân địa ngục giết vào giết ra, có thể ở trong tay Thần Chủ phân thân chạy trốn!

Mặc dù tu vi cảnh giới của Đế sứ Thiên Cơ so với bọn hắn cao hơn, nhưng mà bọn hắn dù sao cũng là liên thủ vây công. Còn thua ở trong tay người này, ngay cả công pháp cùng Thần Thông của hắn cũng không có bức ra, không thể bảo không phải là một cuộc đại thất bại!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1015: Ngươi Rốt Cuộc Là Người Nào? (2)

- Thiên Cơ đạo hữu!

Mục Sơn xóa đi vết máu ở khóe miệng, ngửa đầu nhìn thẳng người này, trầm giọng nói:

- Ta muốn biết, trong chư thiên vạn giới rốt cuộc là thế giới nào có thể bồi dưỡng được nhân kiệt như ngươi!

Đế sứ Thiên Cơ nghiêng đầu đánh giá hắn, không có trả lời.

Hạo Thiếu Quân đè thương thế, cất bước tiến lên, đại nghĩa lẫm nhiên, phẫn nộ quát:

- Ta cũng muốn biết, ngươi mạnh mẻ như thế, siêu quần bạt tụy như thế, ở trong chư thiên vạn giới ta tất nhiên có tiền trình vô cùng quang minh, vì sao phải đầu nhập vào địa ngục, đầu nhập vào Sâm La Ma Đế, để cho chư thiên vạn giới ta sanh linh đồ thán!

Hắc bào lay động rất nhỏ, Đế sứ Thiên Cơ trầm mặc, sau một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Chư vị cũng là thù nhân của ta, hôm nay còn dám trách ta. Bất quá có một số việc, các ngươi vẫn là đợi kiếp sau suy nghĩ tiếp. . .

Đột nhiên, hai đạo Chưởng Ấn một đen một trắng từ trên trời giáng xuống, hướng Đế sứ Thiên Cơ ầm ầm chụp đến!

Hai đạo Chưởng Ấn kia thanh thế to lớn, Âm Dương cũng sinh, nước lửa song song, Huyền Hoàng lần lượt thay đổi, uy năng rung động Tinh Không!

- Hắc bạch nhị sứ? Bọn họ còn sống?

Đám người Hạo Thiếu Quân thấy đôi bàn tay kia, trong lòng nhất thời mừng rỡ.

Huyền Hoàng Học Cung hắc bạch nhị sứ lần này cũng tiến vào Tiểu Quang Minh Giới, tham dự đến trong hành động lần này, bất quá mới vừa rồi hai tôn thần nhân này không lộ diện, những người khác thậm chí còn cho là hai người bọn họ đã chết trong chiến đấu, lại không ngờ tới bọn họ lại ẩn núp đến hiện tại.

Thực lực của Hắc bạch nhị sứ sâu không lường được, là người dẫn đường đưa bọn họ vào Vọng Tiên Đài, nhị sứ này hiển nhiên đã quan sát một lúc lâu, chậm chạp không có động thủ, mà là tìm kiếm Đế sứ Thiên Cơ sơ hở, giờ phút này bọn họ rốt cục ngang nhiên xuất thủ!

Hai thần nhân một huyền một vàng, một âm một dương, Âm Dương kết hợp, Thần Thông mênh mông rộng rãi!

Bọn họ vận dụng không phải là Thiên Đạo Thần Thông, cũng không phải như là đám người Mục Sơn dùng Đế cấp Thần Thông, mà là Huyền Hoàng Lão Tổ mở ra một loại Thần Thông!

Mỗi người sử dụng là Thần Thông nửa khuyết, nhưng hợp ở chung một chỗ, uy năng liền đột nhiên tăng vọt mấy lần, giống như Thiên Địa Khai Ích, Huyền Hoàng nhị khí phân phân hợp hợp bao la hùng vĩ!

Đế sứ Thiên Cơ áo bay phần phật, ngẩng đầu trực diện một kích kinh thế này!

Trong tay của hắn từng loại từng loại Thần Thông bộc phát, uy năng làm người tuyệt vọng bộc phát ra, bất quá hơn làm người tuyệt vọng chính là, đối mặt một kích kia của hắc bạch nhị sứ, hắn như cũ không có sử dụng công pháp Thần thông chân chính, như cũ là hạ bút thành văn từng đạo đại thần thông.

Những Thần Thông này liên tiếp oanh kích ở nơi Huyền Hoàng nhị khí

dây dưa, một kích nặng hơn một kích, muốn đem Huyền Hoàng tách ra!

Hắc bạch nhị sứ muộn hanh nhất thanh, hai bàn tay khác dò xuống, giống như che trời chi vân, lấy tay đem đám người Hạo Thiếu Quân hết thảy chộp vào trong lòng bàn tay, muốn thoát khỏi nơi đây.

Sau hắc bào có một bàn tay thăm dò, bàn tay như đao, cấp tốc chấn động, chém liên tục bảy lần, chém ở cổ tay của hắc bạch nhị sứ.

Bảy đạo thân ảnh từ trong khe hở của hắc bạch nhị sứ trượt ra, ngã rơi xuống, rõ ràng là bảy thần nhân Đa Diệp Phật Đà!

Hắc bạch nhị sứ không dám chậm trễ, không kịp đi cứu bảy người này, tung người nhảy ra, mang theo những người khác biến mất không thấy gì nữa.

Đế sứ Thiên Cơ khởi bước muốn đuổi theo, chỉ thấy lại là hai bàn tay hắc bạch đắp tới, chỉ đành phải đón đở một kích kia, mà hắc bạch nhị sứ đã nhân cơ hội nhảy ra Tiểu Quang Minh Giới.

Hắn yên lặng đứng ở tại chỗ, đột nhiên khẽ cười một tiếng, thấp lẩm bẩm nói:

- Phản bội chư thiên vạn giới? Ta chỉ là không bỏ được mà thôi. . .

Hắn vung bào một quyển, mang theo đám người Đa Diệp Phật Đà rời đi nơi đây, trở lại trong thần điện.

- Thiên Cơ, lần này cao thủ chư thiên vạn giới đến đây phá hư tế đàn, ngươi chủ trì đại cục, trông coi ức vạn hùng binh, lại có thể để người phá đi hai mươi tế đàn!

Xương Đoan Thần Chủ suất lĩnh một đám Thần Ma sải bước xông vào trong thần điện, nhìn lên nam tử tà tà ngồi ở trên thần tọa kia, cười lạnh nói:

- Địa ngục ta nguyên vốn chuẩn bị triệu hoán bốn mươi chín Thần Chủ,

hôm nay chỉ có thể triệu tập 29, ngươi có biết tội của ngươi không?

Lại có mấy Thần Chủ phân thân suất lĩnh Thần Ma xông vào trong điện, riêng phần mình ôm vai cười lạnh, bọn họ sớm đã đối với Đế sứ có chút bất mãn, tu vi của Đế sứ Thiên Cơ chỉ là thần minh cảnh giới, đừng nói không cách nào cùng bản thể của bọn họ sánh ngang, cho dù là phân thân của bọn hắn, Đế sứ Thiên Cơ cũng muốn thua kém xa.

Lúc này, tế đàn bị phá hư hơn hai mươi, cơ hồ hủy diệt một nửa, phần tội lỗi này, những Thần Chủ, Chân Thần, Thiên Thần kia cũng vui nhìn thấy Đế sứ Thiên Cơ kinh ngạc, thậm chí chọc giận Sâm La Ma Đế, bị đoạt thần tính!

Đế sứ Thiên Cơ khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Ai nói hai mươi tế đàn này bị phá rồi?

Nhân Đà Thần Chủ lạnh lùng nói:

- Chúng ta cùng ngươi các ty bản chức, cũng không phải là muốn một lòng cùng ngươi đối nghịch. Chúng ta trông chừng chút ít tế đàn kia, hôm nay cũng còn ngật đứng không ngã, số lượng bị hủy bất quá là năm tòa mà thôi, mà ngươi chịu trách nhiệm tế đàn, thậm chí có mười lăm nơi bị hủy, ngươi còn dám nói không có tội lỗi? Mặc dù Sâm La Ma Đế cực kỳ coi trọng ngươi, nhưng ngươi phạm phải tội lớn như thế. Tội ác tày trời, hắn cũng không có thể bảo vệ!

Đột nhiên, trong thần điện ánh sáng tối sầm lại, nhiều ra một pho tượng thần nhân, chính là "Đế sứ Thiên Xu" bị Sâm La Ma Đế cắn nuốt thần tính.

- Thiên Cơ, ngươi để cho ta thất vọng.

Thanh âm của Sâm La Ma Đế từ phía trên truyền đến, đạm mạc cao xa, hờ hững nói:

- Hai mươi tế đàn bị hủy, máu tươi hàng tỉ vạn sinh linh bị bốc hơi. Cho dù địa ngục ta điều động đại quân vận tới yêu thú, cũng cần hai mươi ba

mươi năm mới có thể gây dựng lại tế đàn! Chư Đế tức giận, ta cũng che không được ngươi. Ta đối với ngươi kỳ vọng cực cao, nhưng mà lần này ta không thể bảo vệ.

Đế sứ Thiên Cơ cười ha ha, đột nhiên hắc bào run lên, hơn mười đạo thân hình từ trong hắc bào Động Thiên của hắn rơi xuống, thản nhiên nói:

- Ta để cho bọn tiểu bối kia phá hư tế đàn, chẳng qua là cố ý, để cho chín vị lão tổ của chư thiên vạn giới buông lỏng cảnh giác, giảm bớt áp lực của Tiểu Quang Minh Giới ta mà thôi. Hôm nay có những thần nhân này ở đây, hai mươi tế đàn dễ dàng là có thể gây dựng lại!

Trong hắc bào Động Thiên của hắn rơi xuống thân ảnh, rõ ràng là sáu mươi mốt môn hạ của Bổ Thiên thần nhân đến từ chín Đại Thế Giới. Từng Thần Ma tu vi thực lực có thể so với Thiên Thần!

Chín Đại Thế Giới tổng cộng phái tới sáu mươi ba Thần Ma, chỉ có hắc bạch nhị sứ chạy trốn, sáu mươi mốt Thần Ma khác hết thảy bị hắn bắt giữ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1016: Quét Thành Đất Trống

- Thực lực mỗi người bọn họ cũng có thể so với Thiên Thần, một thân khí huyết vô cùng tràn đầy. Máu của ba thần nhân, là có thể đổ đầy một tòa tế đàn, triệu hoán địa ngục Thần Chủ.

Đế sứ Thiên Cơ lạnh nhạt nói:

- Lần này, chẳng những tế đàn ta chịu trách nhiệm có thể phục hồi như cũ. Hơn nữa mấy Thần Chủ Nhân Đà, Đấu La, Xương Đoan các ngươi dưới trướng bị hủy diệt năm tòa Thần đàn cũng có thể khôi phục, cộng thêm Bổ Thiên thần nhân thấp xuống cảnh giác. Chỉ biết nhất phương chúng ta chỉ có thể triệu hoán 29 Thần Chủ, nhưng chúng ta lại có thể triệu hoán 49 Thần Chủ, vừa mới va chạm, bọn họ nhất định sẽ ăn thiệt thòi!

Đám người Xương Đoan Thần Chủ, Nhân Đà Thần Chủ trong lòng giật mình, giật mình nhìn hắn, nhất thời chỉ cảm thấy tâm cơ người này quả thực sâu không lường được, bọn họ vốn chỉ muốn nhìn hắn chết, nhưng không ngờ người này lại có thể ở trong lúc bất động thanh sắc liền bố trí thỏa đáng, giọt nước không lọt!

Xương Đoan Thần Chủ thở dài một tiếng, nghiêm nghị nói:

- Thiên Cơ, ta vốn là không phục ngươi, hôm nay cuối cùng là phục !

Những Thần Chủ, Chân Thần, Thiên Thần phân thân khác liếc mắt nhìn nhau, yên lặng gật đầu, đối với Đế sứ Thiên Cơ nhận đồng tăng nhiều.

- Bày mưu nghĩ kế, mưu lược hơn người, Thiên Cơ, ngươi quả nhiên là một nhân tài!

Sâm La Ma Đế mắt lộ ra thưởng thức, vỗ tay cười nói:

- Ngươi không làm ta thất vọng, xem ra đem đại cục của Tiểu Quang Minh Giới giao ở trong tay của ngươi là đúng.

Đế sứ Thiên Cơ khẽ mỉm cười, đột nhiên nói:

- Chư vị, các ngươi đều ở chỗ này, những tế đàn kia có người trông chừng hay không? Tế đàn trống không, nếu đột nhiên bị người đánh trộm, phần lỗi này liền không thể rơi vào trên đầu của ta !

Đấu La Thần Chủ phân thân ha hả cười nói:

- Hôm nay những người xâm lăng kia chết thì chết, trốn thì trốn, còn có người nào to gan lớn mật dám đứng ra, đánh lén tế đàn?

Nhân Đà Thần Chủ cũng cười nói:

- Mặc dù chúng ta không ở tế đàn, nhưng bên cạnh mỗi tế đàn ít nhất cũng có trăm vạn đại quân, Ma Thần phân thân trấn thủ, khống chế lâu thuyền chiến hạm, bày đại trận nặng nề, mặc dù có người to gan lớn mật quay giết trở lại, bọn họ cũng có thể ngăn chặn xuống. Cho dù đối thủ rất mạnh, cũng phải tốn hao một thời gian ngắn, đủ có thể chống đở đến chúng ta đuổi qua.

Đế sứ Thiên Cơ thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Chỉ hy vọng như thế, bất quá chư vị, các ngươi còn cần cẩn thận, không cần ở chỗ này của ta dừng lại, lập tức đi trở về trấn thủ, tránh cho sinh biến.

Đông đảo thần nhân đang muốn rời đi, đột nhiên trong hư không truyền đến một cổ chấn động lớn, sắc mặt mọi người kịch biến, vội vàng lao ra Thần Điện, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy hư không mịt mờ, cho dù là bọn họ cũng không cách nào thấy rất xa, thấy không rõ trong tinh không rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

"Đế sứ Thiên Xu" phất tay, chỉ thấy trong hư không nhất thời xuất hiện một mặt gương sáng, trong gương sáng xuất hiện một cảnh tượng kinh

người!

Chỉ thấy một mặt đại kỳ ngang trời, che dấu mấy vạn dặm, đại kỳ tràn đầy hỏa lưu quang, mặt cờ lay động, phía sau rõ ràng mở ra một Hư Không Thông Đạo, đem một viên Thái Dương cùng một tế đàn kéo vô hạn gần hơn!

Trong Thái Dương kia có Thái Dương thần hỏa hừng hực phun ra, giống như từng đạo Hỏa Long, chạy chồm thiêu đốt, đem trọn tinh cầu tế đàn hóa thành một biển lửa!

Nhiều địa ngục đại quân bị Thái Dương Chân Hỏa vây quanh, lâu thuyền chiến hạm hiện ra ở trong biển lửa, cũng may tu vi thực lực những người này cực cao, tạo thành từng ngọn đại trận, hóa thành từng tôn Thần Ma hư ảnh, đang cùng chân hỏa chống lại, không để cho Thái Dương Chân Hỏa hừng hực vọt tới cắn nuốt thiêu hủy tinh cầu tế đàn!

Nhiều thần nhân mới vừa thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên chỉ thấy một cây đại thương dài đến mấy chục vạn trượng từ trong hư không bắn nhanh mà đến, ô hay một tiếng xuyên qua trận pháp nặng nề, hung hăng đâm vào trong tinh cầu tế đàn, đem tòa tinh cầu tế đàn này xuyên thủng.

Tiếp theo, đại thương rút lên, chân hỏa hừng hực, gào thét rót vào trong máu tươi tinh hạch, đốt cháy máu tươi ở trung tâm tinh cầu không còn!

Giờ phút này mặc dù tòa tinh cầu tế đàn kia trống không, Chân Thần Thiên Thần Thần Chủ phân thân chạy tới Thần Điện hướng Thiên Cơ hỏi tội, nhưng còn dư lại cường giả cũng không biết bao nhiêu mà đếm, vô số Ma Thần phân thân, lại có địa ngục đại quân tạo thành trận thế hóa thành Ma Thần hư ảnh, thế nhưng không người nào có thể ngăn cản một thương này, để cho đại thương này tính cả Thái Dương Chân Hỏa cùng nhau phá hủy tế đàn!

Một bàn tay che trời bắt xuống, cầm cán thương, dùng sức nâng lên, nâng Thần Chủ chi bảo này lên, chỉ thấy đại thương càng ngày càng nhỏ, rơi vào trong tay một vị thiếu niên thư sinh khắp cả người là Tinh Quang.

Thiếu niên thư sinh kia đem tay khẽ vẫy, đại kỳ trong tinh không gào thét xoắn tới, rơi vào trên người của hắn, hóa thành một bộ chiến bào liệt hỏa hừng hực, nhiều Ma Thần phân thân dẫn đầu đánh tới, bị thiếu niên thư sinh kia xuất liên tục mấy chục thương, liền chết mấy chục Ma Thần phân thân.

Một ngụm hồng chung từ trong tay của hắn bay ra, miệng chuông móc ngược, hô một tiếng đem Ma Thần thần tính tứ tán chạy trốn thu vào bên trong chuông, ngay sau đó thiếu niên thư sinh kia tung người nhảy ra, hóa thành một đạo Tinh Quang viễn độn bay đi, ở trước lúc địa ngục đại quân vây kín rời đi chiến trường.

Đông đảo thần nhân rống giận, Đấu La Thần Chủ cả giận nói:

- Là tiểu tử chém đứt năm cánh tay của ta!

Đông đảo thần nhân đang muốn đuổi theo giết qua, đột nhiên Đế sứ Thiên Cơ trầm giọng nói:

- Chư vị chậm đã, không nên trúng kế điệu hổ ly sơn! Các ngươi nhìn!

Hắn cũng vung tay áo một quyển, lại có một mặt gương sáng hiện lên, xuất hiện tình hình ở một tòa tế đàn khác. Chỉ thấy tòa tinh cầu tế đàn này cũng có một vị thiếu niên thư sinh đại khai sát giới, cùng thiếu niên thư sinh vừa rồi kia giống nhau như đúc!

Chỉ thấy thiếu niên thư sinh này khoanh chân ngồi ở trong hư không, trên tinh cầu tế đàn, đỉnh đầu hiện lên Hóa Tiên Ngọc Bình chi chít, số lượng nhiều chỉ sợ không dưới vạn cái, làm người ta giận sôi!

Trong đó lại có một kiện Hóa Tiên Ngọc Bình không phải là hư ảnh, là là một pháp bảo!

Pháp lực hùng hồn như thế, chống đở vạn đạo Thần Thông, hơn nữa còn là Thiên Đạo đại thần thông, cho dù là đám người Đấu La Thần Chủ cũng thấy da đầu tê dại.

Một hơi thi triển ra hơn vạn Thiên Đạo đại thần thông, trình độ tu vi hùng hồn bực này, quả thực là phi nhân loại!

Vạn miệng Hóa Tiên Ngọc Bình treo ngược, từng đạo Hóa Tiên Thần Quang từ miệng bình tràn ra, phô thiên cái quét ngang, làm Tinh Không sáng như tuyết!

Phía dưới vô số Ma Thần phân thân suất lĩnh mấy trăm vạn đại quân địa ngục chen chúc đánh tới, Thần Quang lướt qua, địa ngục cường giả từng cái từng cái bị rửa sạch sẻ, binh khí trong tay, pháp bảo tế lên, khôi giáp trên người, hết thảy không cánh mà bay, rơi vào trong miệng bình ngọc kia của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1017: Thiên La Địa Võng. (1)

Thậm chí ngay cả tinh kỳ cùng từng ngụm Diệt Thần Ma Quang Pháo bắt chước chế phẩm trên từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm, cũng hết thảy không cánh mà bay!

Thần Quang trong Hóa Tiên Ngọc Bình không ngừng phun ra, trong lúc mấy hơi thở, liền thấy chút ít lâu thuyền kia thậm chí cũng bị quét đi, rơi vào trong bình ngọc!

Chỉ có những Ma Thần phân thân thực lực cường đại, cả thân thể chính là làm bằng Thần kim, lấy đạo tắc bản thân quấn quanh thân thể, không có bị Thần Quang quét đi.

Vô số địa ngục đại quân bị Hóa Tiên Thần Quang quét chỉ còn lại có một cái quần cộc miễn cưỡng che thể, từng cái từng cái vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên còn chưa có lấy lại tinh thần.

- Đây mới là chân thân của hắn!

Đế sứ Thiên Cơ trầm ổn vạn phần nói:

- Người này chính là Huyền Thiên Giáo Chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên.

- Chúng ta lập tức giết đi qua, đem tiểu tử này bào cách tới chết!

Đấu La Thần Chủ tính tình bốc lửa, trước nhất sải bước ra, cất bước đi vào trong hư không, hướng tấm tinh vực của Giang Nam kia giết tới.

Đế sứ Thiên Cơ lắc đầu nói:

- Đã không còn kịp rồi.

Mà ở trong kính quang, Giang Nam một mình xông vào trong đại quân như con kiến của địa ngục, nơi đi qua, trong đại quân địa ngục giống như nhấc lên một luồng phong ba sóng biển, ầm ầm phách động, một loạt tiếp theo một loạt địa ngục cường giả bị đánh bay, thẳng tắp phách đi, thanh thế kinh người!

Nhiều Ma Thần phân thân rối rít tiến lên ngăn cản, thực lực những bản thể Ma Thần này tự nhiên là cực kỳ cường đại, cùng thần minh của chư thiên vạn giới một loại, cùng cảnh giới, phân thân của bọn hắn tất cả đều là gần Thần cường giả, thế tới hung hung.

Nhưng mà không có người có thể đến gần bên người Giang Nam, còn cách mấy trăm dặm liền bị một thanh Tru Tiên Kiếm đột nhiên bay tới chém giết, có lại bị Vạn Phật Tháp chấn vỡ, cũng có bị thu vào Tạo Hóa Thần Lâu, không còn có đi ra ngoài, còn có bị Thiên Đao đột nhiên xuất hiện đánh chết!

Thần tính của bọn họ cũng không có chạy ra, hết thảy bị một ngụm Hóa Tiên Ngọc Bình lấy đi.

Oanh…

Giang Nam đụng vào tinh cầu tế đàn, biến mất ở chỗ sâu trong tinh cầu, sau một khắc, thân thể vĩ ngạn kia của Đấu La Thần Chủ xuất hiện, nổi giận gầm lên một tiếng, mười ba bàn tay thăm dò, đem trọn tinh cầu ôm lấy!

Đấu La Thần Chủ phân thân có được pháp lực mênh mông giống như Chân Thần, lúc này đây ra tay, lập tức đem trọn hành tinh tế đàn ôm vào trong ngực, nhe răng cười nói:

- Xú tiểu tử, lần này nhìn ngươi còn có thể chạy đi đâu?

Hắn vừa mới ôm lấy tòa tinh cầu tế đàn này, đột nhiên ở cuối cùng tế đàn phá vỡ một cái động lớn, một vị thiếu niên thư sinh phiêu nhiên bay ra, hóa thành một đạo Tinh Quang viễn độn mà đi.

Oanh…

Tinh cầu tế đàn nổ tung, bên trong Liệt Hỏa hừng hực, trong tế đàn chất chứa máu tươi thình lình bị thần hỏa hừng hực cháy sạch không còn một mảnh!

- Chạy đi đâu?

Đấu La Thần Chủ phân thân giận tím mặt, đem tinh cầu tế đàn ném qua một bên, hướng Giang Nam như gió bay điện chớp đuổi giết mà đi!

Hắn một cái đại thủ mở ra, bàn tay bao phủ mấy vạn dặm, sau một khắc liền tới đến sau lưng Giang Nam, tốc độ cực nhanh, thậm chí so với Tinh Quang còn muốn kinh người!

Đột nhiên, chỉ thấy một đạo hào quang hiện lên, Đấu La Thần Chủ vội vàng rút tay về, như là chim sợ cành cong, cả giận nói:

- Lại là chiêu mảnh vỡ Thiên Đạo này?

Chỉ thấy đạo hào quang kia tán đi, Đấu La Thần Chủ không khỏi ngẩn ngơ, kinh ngạc vạn phần:

- Không phải mảnh vỡ Thiên Đạo. . . Con bà nó chứ, dùng một đạo thần thông đến đùa nghịch ta phải không! Tin lão tử bắt được ngươi, có thể làm cho ngươi khóc cha gọi mẹ hay không!

Ngắn ngủn một cái chớp mắt này, Giang Nam liền biến mất ở trong tinh hà, không thấy tung tích.

Đấu La Thần Chủ sưu tầm mọi nơi, thủy chung không có thể tìm được bóng dáng của Giang Nam, không khỏi nổi trận lôi đình, tức giận mắng không dứt.

Trong Thần điện, đế sứ Thiên Cơ đột nhiên nhíu mày, thò tay vẽ một cái, trước mặt rất nhiều Thần Nhân đột nhiên xuất hiện một mặt gương sáng

khác, chiếu rọi một tòa tế đàn, chỉ thấy trên tòa tế đàn này có một vị nam tử áo đen, cả người bao phủ ở bên trong áo đen, ở dưới địa ngục cường giả túm tụm ngông nghênh leo lên tế đàn, chỉ điểm giang sơn, khí phái đến cực điểm, giống như Địa Ngục trọng thần tay cầm quyền hành!

Khí tức nam tử áo đen kia cùng đế sứ Thiên Khu giống như đúc, mà đế sứ Thiên Khu lại hết lần này tới lần khác ở bên người bọn hắn!

- Có ý tứ, ngay cả ta cũng dám giả mạo.

Trong miệng "Đế sứ Thiên Khu" truyền đến thanh âm của Sâm La Ma Đế, cười nói:

- Tiểu quỷ này to gan lớn mật, Tiểu Quang Minh giới chỉ còn lại có hắn một người, hắn đã không có cường viện, rõ ràng còn dám lưu lại rêu rao như thế, gây ra sóng gió, gan dạ kinh người.

- Đế sứ áo đen này, nghĩ đến là một hóa thân của hắn a?

Xương Thủ Thần Chủ nghi ngờ nói:

- Vì sao hắn có thể đem khí tức của bệ hạ bắt chước được giống như đúc?

- Đó là Sâm La Đại Đế hóa thân của hắn, tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh của ta, bắt chước khí tức của đế sứ Thiên Khu cũng không khó khăn.

Sâm La Ma Đế lộ ra thần sắc thú vị, phân phó nói:

- Nhân Đà, Xương Thủ, Thiên La, các ngươi từng người suất lĩnh đại quân, bố trí xuống Thiên La Địa Võng, vây khốn người này. Hóa thân của hắn có thể trảm, nhưng phải lưu lại bản thể hắn, ta muốn sống, hắn còn sống chỗ dùng càng lớn.

Ba Thần Chủ phân thân khác khom người lĩnh mệnh, lập tức suất lĩnh rất nhiều Chân Thần, Thiên thần hóa thân bay ra Thần Điện, gào thét mà đi.

Sâm La Ma Đế quay người nhìn về phía đế sứ Thiên Cơ, mỉm cười nói:

- Thiên Cơ, ngươi lưu lại trông coi những Thần Nhân này, ta muốn đích thân đi gặp lại hắn. Không phải ta không tin được ngươi, mà là ta sợ ngươi làm chuyện điên rồ chọc giận tới ta, hư mất tính mệnh của mình. Nguyên nhân cụ thể, ngươi lòng dạ biết rõ.

- Thiên Cơ không dám?

Đế sứ Thiên Cơ khom người nói:

- Ta đã chết một lần, lúc trước đủ loại kinh nghiệm như kiếp trước, cùng ta không có nửa điểm liên quan.

Sâm La Ma Đế áo đen mở ra, thân hình càng lúc càng mờ nhạt, biến mất ở trong hư không, du du nói:

- Kiếp trước kiếp nầy, tình nghĩa khó đoạn, nhân loại phức tạp, bốn chữ ân oán tình cừu cũng khó có thể thuật tận, mặc dù là Thần Đế Ma Đế cũng đoán không ra tâm tư của các ngươi, không thể không phòng.

Đế sứ Thiên Cơ đưa mắt nhìn hắn đi xa, quay người trở lại trong thần điện, nhìn chằm chằm lên mặt gương sáng kia, lặng yên ngồi im lặng.

Ở bên trong gương sáng, Giang Nam hóa thành áo đen đế sứ, phất tay phân phát rất nhiều Địa Ngục đại quân cùng Ma Thần, một mình đứng ở trên tế đàn, dưới chân lại có vô số đạo vân tuôn ra, lặng lẽ xuyên thủng tinh hạch của tinh cầu tế đàn, đạo vân đột nhiên hóa Thần Ma thánh hỏa, ở trong tinh hạch thiêu đốt.

Lập tức, hắn phiêu nhiên bay đi, ở trước khi các Nhân Đà, Xương Thủ cường giả giết đến rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1018: Thiên La Địa Võng. (2)

Ở thời điểm bọn người Hạo Thiếu Quân dốc sức liều mạng phá hư tinh cầu tế đàn, Giang Nam lại trốn ở trong tinh hà tu luyện Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh, trong khoảng thời gian này, Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh đã bị hắn triệt để hiểu rõ, dung nhập đến bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Tinh Quang Thần Đế khai sáng môn công pháp này không phải chuyện đùa, sau khi Ma Ngục Huyền Thai Kinh dung nhập Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh, Giang Nam khẽ hấp, trong tinh hà vô số Tinh Quang lao nhanh mà đến, hội tụ thành một Tinh Hà to lớn, vô số Tinh Quang tinh lực tạo thành ngôi sao ở trong tinh hà lên xuống chìm nổi, phát ra quang mang, cuồn cuộn rơi vào trong cơ thể của hắn, hóa thành tu vi pháp lực đạo tắc của hắn!

Ngay ở trong khoảng thời gian này, tu vi của hắn cũng đã so lúc trước nhiều ra ba thành!

Mà hóa thân thứ sáu của hắn, Tinh Quang đại đế hóa thân cũng nhất cổ tác khí tăng lên tới Thiên Cung nhị trọng, pháp lực hùng hồn thậm chí so với Sâm La Ma Đế hóa thân còn muốn hùng hồn bốn năm thành!

Tinh Quang đại đế hóa thân cùng bản thể chung một chỗ phun ra nuốt vào Tinh Quang, thậm chí ẩn ẩn tác động ngôi sao trong tinh hà, để cho quần tinh đêm ngày đen tối!

Cái này là chỗ Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh cường đại cùng khủng bố!

Địa phương khác trên Tiểu Quang Minh giới, đồng dạng có hóa thân khác của Giang Nam gây sóng gió.

Ma La Ma Thần hóa thân, Thái Dương thần hóa thân cùng Thái Âm hóa thân cảu hắn tu vi không bằng bản thể, cũng không bằng Sâm La Đại Đế hóa thân cùng Tinh Quang đại đế hóa thân, bởi vậy Tam đại hóa thân cùng một

chỗ hành động, mang theo ba thương ba kỳ, bốn phía làm loạn, đại kỳ nhấp nhô, Già Thiên che trời, xông vào trong địa ngục đại quân chém giết không dứt.

Ở lúc địa ngục đại quân cùng ba hóa thân này giết đến long trời lỡ đất, hóa thân khác hay là bản thể Giang Nam đột nhiên bay tới, đem tế đàn một lần hành động phá hủy.

Nếu như các Nhân Đà, Xương Thủ Thần Chủ phân thân không mang theo rất nhiều Thiên thần, Chân Thần phân thân tiến về Thần Điện, hướng đế sứ Thiên Cơ hỏi tội, Giang Nam cũng sẽ không như cá gặp nước như thế, chính là vì các cường giả như Nhân Đà, Xương Thủ ly khai, cái này mới đưa đến phòng thủ hư không, để cho Giang Nam có thể mở ra hùng phong.

Nếu bọn họ từng người lưu lại trấn thủ, Giang Nam muốn phá vỡ phòng ngự, liền sẽ khó khăn trên dưới một trăm lần, không trả một cái giá lớn là không cách nào làm được.

Không đến nửa canh giờ, liền có sáu tòa tế đàn bị phá hư, mà vào lúc này, bởi vì Nhân Đà, Xương Thủ cường giả bố Thiên La Địa Võng triển khai, trong hư không từng đạo đạo tắc vô cùng thô to quán thông Thiên Địa, đem một mảnh tinh vực to như vậy phong tỏa.

Những đạo tắc này như lưới, cách một khoảng cách, liền có một Thiên thần phân thân tọa trấn hư không, đạo tắc thì rậm rạp chằng chịt từ trong cơ thể hắn xuyên qua, sau đó phóng xạ ra, lại cùng với đạo tắc khác tương liên!

Mà ở chỗ tiết điểm trọng yếu, lại có Chân Thần phân thân tọa trấn, đạo tắc gia cố Thiên La Địa Võng!

Trong Tiểu Quang Minh giới triệu hoán Thần Chủ phân thân tuy không nhiều lắm, nhưng Thiên thần, Chân Thần phân thân lại nhiều vô số kể, đạo tắc cường đại của bọn hắn đủ để bao phủ một mảnh tinh vực mênh mông bao la bát ngát!

Mà vào lúc này, Lục Đại hóa thân của Giang Nam cùng bản thể hắn rốt cục cảm giác được áp lực trước nay chưa có, hắn ngẩng đầu nhìn lên tinh không, chỉ thấy trong tinh không trong lúc đó phảng phất nhiều hơn vô số ngôi sao, đó là Thiên thần Chân Thần phân thân tản mát ra Thần Quang, giống như mặt trời chói mắt, chỉ là khoảng cách rất xa, bởi vậy thoạt nhìn như là ngôi sao!

Hắn lại hướng phương vị khác nhìn lại, không có chỗ nào mà không phải là như thế!

- Địa Ngục cường giả đã bố trí xuống một cái lưới lớn, đem ta vây ở trong lưới!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, chỉ thấy Thiên La Địa Võng hữu hình này đang không ngừng thu nạp, theo từng khỏa tinh cầu cùng trong hư không xẹt qua, đạo tắc vừa thô vừa to đem tất cả địa phương quét sạch một lần!

Bức tràng diện này, quả thực có thể nói là rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, văn chương khó có thể hình dung!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Lục Đại hóa thân tề tụ, phản hồi trong cơ thể, lập tức phóng lên trời, ý đồ truyền lưới mà qua.

Boong boong loong coong!

Hắn tiếp cận Thiên La Địa Võng, đột nhiên vô số đạo tắc run run, chấn động như kiếm, lợi kiếm thiết cát, thân hình Giang Nam kiểu đằng như rồng, phi tốc lui về phía sau, trên người vẫn là ở trong một sát na này nhiều ra từng vết máu!

- Uy lực mạnh như vậy?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, né qua đạo tắc chém giết, không khỏi cau mày, những đạo tắc này không phải một hai Thiên thần, Chân Thần làm ra, mà là đem tất cả đạo tắc của Thiên thần Chân Thần ngưng tụ cùng một chỗ, trình độ cứng cỏi, trình độ sắc bén kinh người, dùng thực lực của hắn,

mơ tưởng phá lưới mà ra!

- Ở kia!

Đột nhiên, xa xa một Thiên thần quát lớn, Thiên thần như là từng con Tri Chu ghé vào mạng nhện, thông qua đạo tắc cảm ứng lập tức biết rõ phương vị sinh linh đụng vào Thiên La Địa Võng.

Chỉ thấy vô số Thiên thần Chân Thần như là quần tinh bay lên, kéo lấy Thiên La Địa Võng liền hướng Giang Nam một lưới bỏ ra!

Thân hình Giang Nam chớp động, liên tục thoát ra mấy chục vạn dặm, rốt cục né tránh bị bắt, đột nhiên hư không chấn động, một Thần Chủ phân thân đỉnh thiên lập địa giết ra hư không, cùng Đấu La Thần Chủ bất đồng, vị Thần Chủ này như là bò cạp tinh, mọc ra bốn tay sáu chân, sau lưng kéo lấy một đuôi bò cạp dài mấy ngàn dặm, móc câu loong coong sáng chói!

Mà nửa người trên của bò cạp ma lại là hình người, ngoài dự đoán của mọi người chính là, nửa người trên của nàng ngược lại là một nữ tử thiên kiều bá mị, sở sở động lòng người, nhìn như nhu nhược làm cho người ta tâm thương.

Thiên La Thần Chủ phân thân!

Oanh…

Đuôi bò cạp quét ngang mà đến, tràn trề đến cực điểm, như một cây cột Hắc Thiết cuồn cuộn nghiền áp, hướng Giang Nam quét tới!

- Thân thể thần thông? Mãnh liệt như vậy?

Giang Nam phi tốc lui về phía sau, thân hình hóa thành một đạo Tinh Quang, thiên đạo thần thông có thể đối phó cơ hồ tất cả pháp lực thần thông, nhưng đối với thân thể thần thông lại không thể làm gì, chín đại thiên đạo thần thông của hắn căn bản không cách nào ngăn trở một kích này của Thiên La Thần Chủ phân thân!

Bất quá tốc độ đuôi bò cạp này đã vượt qua thân pháp của hắn, ầm ầm đặt ở trên người của hắn.

Bành!

Thân thể Giang Nam đột nhiên nổ tung, tựa hồ khó có thể thừa nhận lực lượng bạo tạc nổ tung bực này tàn phá, Thiên La Thần Chủ phân thân trong lòng phát mộng:

- Chết rồi hả? Lần này không xong rồi, Sâm La Ma Đế muốn hắn sống, không nghĩ tới tiểu tử này giòn giống như búp bê không chịu nổi một kích, đụng một cái liền toái. . . Ân?

Thân thể Giang Nam nổ tung, cũng không có huyết nhục vẩy ra, mà là hóa thành vô số Tinh Quang, như là một đạo Tinh Quang Trường Hà hướng phía sau phún dũng đổ ra, trong nháy mắt đi ra ngoài mấy vạn dặm, ngưng tụ thành thân thể của hắn, lách mình trốn vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1019: Tiểu Tử Thúi, Giả Bộ Rất Giống. (1)

- Nhân loại tiểu quỷ gian xảo!

Thiên La Thần Chủ phân thân nhẹ nhàng thở ra, vội vàng truy giết qua, nhưng mà Giang Nam lại phảng phất trong lúc đó từ thế gian lau đi, ngay cả nửa điểm khí tức cũng không có.

- Ở trước mặt Địa Ngục Thần Chủ không coi vào đâu, phá hủy sáu tòa tinh cầu tế đàn, nếu để cho ngươi đào thoát, mặt của chúng ta đặt ở nơi nào?

Thiên La Thần Chủ khẽ kêu, thân hình run lên, rầm rầm rung động, vô số đạo vân vừa thô vừa to rậm rạp chằng chịt đâm vào hư không, mấy trăm vạn dặm hư không đột nhiên sụp đổ, biến thành Động Thiên của nàng.

- Trốn nhanh như vậy?

Nàng không khỏi ngẩn ngơ, chỉ thấy bên trong mấy trăm vạn dặm Động Thiên này, cũng không có thân ảnh của Giang Nam, để cho trong nội tâm nàng một hồi nén giận, phẫn nộ quát:

- Thu lưới! Ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có thể trốn đến bao lâu!

Vô số Thiên Thần, Chân Thần phân thân lấy đạo tắc xây dựng thiên la địa võng đang không ngừng co rút lại, bao phủ tinh vực càng ngày càng nhỏ, lưới lớn từ trên vô số viên tinh cầu cấu thành từng mảnh hư không lướt qua, tinh tế tìm một lần, bất kỳ cường giả có sinh mạng, cho dù là hóa thành hạt thật nhỏ ẩn núp hư không, cũng sẽ bị lưới này sưu tầm đi ra ngoài!

Coi như là sáu mươi ba thần nhân cùng tuổi trẻ cường giả xếp hạng trước trăm của chư thiên vạn giới đến đây phá hư tế đàn, cũng không có buộc bọn hắn đánh ra thủ đoạn bực này, mà hiện tại, Giang Nam một người liền làm cho bọn họ phải bày thiên la địa võng, phòng ngừa người này chạy trốn!

- Du côn cắc ké kia đến tột cùng trốn đi nơi nào rồi?

Đấu La Thần Chủ phân thân hùng hổ đánh tới, xa xa trông thấy Nhân Đà Thần Chủ, cao giọng hỏi:

- Nhân Đà, ngươi có phát hiện tung tích của hắn hay không?

Nhân Đà Thần Chủ lớn lên tương đối giống người, chẳng qua là trên khuôn mặt to lớn dài vô số ánh mắt trắng bệch, chi chít, đếm không xuể, nghe vậy cau mày nói:

- Ta cũng không có tìm được hắn, tiểu quỷ đầu này thật sự vô cùng điêu toản, hôm nay thiên la địa võng đã thu nhỏ lại đến cách mấy viên tinh cầu, địa phương còn dư lại cơ hồ bị chúng ta lật ra một lần, vẫn là tìm không được hắn, chẳng lẽ hắn đã chạy trốn đi ra ngoài?

- Không thể nào!

Đấu La Thần Chủ cất bước từ bên cạnh hắn đi tới nói:

- Tiểu tử này quả quyết trốn không thoát thiên la địa võng bao phủ, khẳng định còn đang trong lưới, nếu hắn chạy trốn đi ra ngoài, nhất định sẽ chạm đến lưới, bị chúng ta cảm giác! Tiếp tục lục soát!

Nhân Đà Thần Chủ gật đầu, sưu tầm mọi nơi, đột nhiên chỉ thấy Đấu La Thần Chủ từ phía trước cất bước đi tới, xa xa cao giọng nói:

- Nhân Đà, có tìm được tiểu quỷ kia không?

Nhân Đà Thần Chủ ngạc nhiên, nhìn Đấu La Thần Chủ đâm đầu đi tới một chút, lại quay đầu lại nhìn một chút, ha ha nói:

- Đấu La, ngươi không là vừa mới từ bên cạnh ta đi tới sao? Tại sao lại đột nhiên hiện ra ở phía trước?

Đấu La Thần Chủ nghe vậy ngẩn ra, giận tím mặt, phẫn nộ quát:

- Khốn kiếp, ngươi bị tiểu tử kia lừa! Tiểu quỷ kia tất nhiên là hóa thành bộ dáng của ta, lại bị ngươi sinh sôi phóng đi!

Nhân Đà Thần Chủ nhất thời tỉnh ngộ lại, dậm chân liên tục nói:

- Tiểu tử kia biến thành bộ dáng của ngươi, giống như in, ngay cả ta cũng không có nhận ra! Không đúng, không đúng! Đấu La, ta làm sao biết ngươi trước mắt thật sự là ngươi, mà không phải tiểu tử kia biến hóa đi ra ngoài lừa ta?

Đấu La Thần Chủ cười lạnh, hai tay vừa lộn, một mảnh đạo tắc thô to dài hẹp ở trong bàn tay toàn động, cười lạnh nói:

- Hắn có thể đánh ra Đấu La Thiên Điển của ta sao? Hắn có thể đánh ra đạo tắc sao? Ngươi mọc nhiều ánh mắt như vậy, lại còn bị một tiểu quỷ lừa, thật sự ném thể diện địa ngục Thần Chủ ta!

Nhân Đà Thần Chủ vạn phần xấu hổ, luôn miệng nói:

- Tiểu quỷ đầu kia không có đi xa, chúng ta cùng nhau giết qua!

Đấu La Thần Chủ lắc đầu nói:

- Nhân Đà, đầu ngươi vô nước sao, ta cùng với ngươi giết đi qua, bị tiểu quỷ kia thấy được ta, còn không phải là chạy trối chết? Hắn biến hóa hàng vạn hàng nghìn, đào tẩu mà nói, muốn bắt được hắn thì phiền toái!

Nhân Đà Thần Chủ càng thêm xấu hổ nói:

- Ngươi nói có lý.

- Không bằng như vậy. . .

Đấu La Thần Chủ ha hả cười nói:

- Ta núp ở bên trong mi tâm của ngươi, như vậy liền không lo bị hắn nhìn thấy, sau đó ngươi đến gần hắn, cố ý cùng hắn nói chuyện, hàn huyên một

chút chuyện nhà, đợi đến lúc gần người đột nhiên dữ dội lên, ta cũng vào lúc này từ mi tâm ngươi lao ra, giết hắn trở tay không kịp!

Vô số con mắt của Nhân Đà Thần Chủ nhất tề sáng ngời, vỗ tay cười nói:

- Cái biện pháp này tốt!

Đấu La Thần Chủ lập tức lắc mình bay vào Tử Phủ của hắn, Nhân Đà Thần Chủ về phía trước bay đi, cũng không lâu lắm, chỉ thấy phía trước lại xuất hiện một vị Đấu La Thần Chủ, đang khắp mọi nơi không mục đích sưu tầm tung tích của Giang Nam.

- Tiểu tử thúi, giả bộ rất giống, ngay cả ta cũng lừa qua, đợi lát nữa để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Nhân Đà Thần Chủ trong lòng cười lạnh, cất bước đi tới.

- Đấu La, mới vừa rồi ta trong lúc mơ hồ thấy một đạo Tinh Quang hiện lên, phảng phất chính là tiểu tử kia!

Nhân Đà Thần Chủ đến gần Đấu La, giả vờ nói:

- Ngươi đi theo ta, chúng ta cùng nhau đuổi đi qua vây kín, phải tất yếu bắt tiểu tử kia!

"Giả Đấu La Thần Chủ" kia không nghi ngờ gì, cất bước đi tới bên cạnh Nhân Đà Thần Chủ, thanh âm ù ù cổn động:

- Nhân Đà, nếu như đã tìm được dấu vết tiểu quỷ kia, vậy chúng ta còn chờ cái gì? Còn không nhanh giết đi qua?

- Tiểu tử kia mặc dù thực lực không cao, nhưng rất gian xảo, ngươi cũng không phải là không biết?

Nhân Đà Thần Chủ nhìn gần trong gang tấc, khẽ mỉm cười nói:

- Ta một người chưa chắc có thể bắt lấy hắn, cho nên mới tính toán cùng

Đấu La liên thủ. . . Động thủ!

Hắn đột nhiên quát lên một tiếng, trên mặt tính bằng đơn vị hàng nghìn ánh mắt nhất tề mở ra, trong nháy mắt vô số đạo Ma Quang hủy diệt từ trong ánh mắt của hắn kích bắn ra, hóa thành lưới mắt chi chít, trong phút chốc bao phủ "Giả Đấu La Thần Chủ", hủy diệt Ma Quang đem hắn gắn vào trong lưới, một đạo đạo ánh sáng thật sâu cắt vào trong thịt, mười ba cánh tay hết thảy gắt gao trói lại!

Cùng lúc đó, song chưởng của hắn một trước một sau đánh ra, như sóng to gió lớn rơi vào bộ ngực "Giả Đấu La Thần Chủ", nhất thời đem lồng ngực của hắn đánh cho sụp đổ xuống!

Mà cơ hồ ở cùng một thời gian, bên trong mi tâm của Nhân Đà Thần Chủ, một đạo nhân ảnh bay ra, rõ ràng là một Đấu La Thần Chủ khác!

- Ngưu Đấu Thiên Sát Thương!

Đấu La Thần Chủ này quát lên, một cây đại thương từ trong tay hung hăng đâm ra, nhất thương nơi tay, Thần Ma lui tránh, tàn bạo đâm vào cái trán của "Giả Đấu La Thần Chủ"!

Nhân Đà Thần Chủ đệ tam kích nối gót tới, đang muốn đem "Giả Đấu La Thần Chủ" nhất cử đánh cho tàn phế, để cho hắn không chỗ có thể trốn, đột nhiên thấy một thương này, trong lòng không khỏi máy động, nghi ngờ nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1020: Tiểu Tử Thúi, Giả Bộ Rất Giống. (2)

- Chúng ta những địa ngục Thần Chủ này chẳng qua là được triệu hoán phân thân tới, cũng không có triệu hoán đến pháp bảo, cây thương này của hắn là từ chỗ nào làm được?

Hắn nhìn lại "Giả Đấu La Thần Chủ" bị mình đánh cho thê thảm không nỡ nhìn, không khỏi cả kinh, trong lòng tỉnh ngộ:

- Nguy rồi, cùng đồ giả mạo liên thủ đánh cho chánh chủ tàn phế. . . họ Giang bại hoại kia, làm sao làm ra đạo tắc của Đấu La? Hắn một là không có tu thành Thần Chủ, hai là căn bản không biết Đấu La công pháp, làm sao có thể bắt chước giống như in, ngay cả ta cũng phân biệt không ra?

Hắn tâm tư nhanh chóng chớp động, linh quang vừa hiện, nhất thời nghĩ đến Giang Nam là làm sao lừa gạt ánh mắt của hắn, vấn đề là ở Đấu La Thần Chủ bị chém đứt mấy cánh tay!

- Tất nhiên là tên khốn này luyện hóa ba tay của Đấu La, biến thành bộ dạng Đấu La, để cho ba cánh tay này dài ở trên người của mình, hắn thúc dục tay của Đấu La, tự nhiên sẽ có đạo tắc của Đấu La hiện ra!

Hắn đang suy nghĩ thông điểm này, đồng thời đệ tam kích đột nhiên nhất chuyển, vòng qua trên đầu Đấu La Thần Chủ cắm một cây đại thương, phô thiên cái địa hướng Giang Nam hung hăng rơi xuống!

Giang Nam buông Ngưu Đấu Thiên Sát Thương ra, lấy Ngưu Đấu Thiên Sát thương định trụ Đấu La Thần Chủ, mà thân thể mình thì lay động, từ Đấu La Thần Chủ biến hóa làm bản thể, chỉ thấy ba bàn tay Đấu La từ thân thể của hắn bóc ra, ầm ầm bay ra, đón nhận một kích kia của Nhân Đà Thần Chủ.

Pháp lực của hắn tuôn ra, uy lực ba bàn tay của Đấu La bị kích phát, đạo

tắc tràn ngập, thần uy kinh người!

- Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta! Ngươi người này đích xác là dùng thủ chưởng của Đấu La lừa gạt ta!

Nhân Đà Thần Chủ giận quá, trên mặt vô số con mắt mở ra, bá một tiếng diệt lưới rơi xuống, đem ba bàn tay Đấu La hết thảy tráo nhập trong lưới, mà hai tay của hắn vẫn như cũ hướng Giang Nam hung hăng chụp được!

Giang Nam lắc mình nhanh chóng lui về phía sau, thân thể hóa thành một đạo Tinh Quang, nhẹ giọng cười nói:

- Nhân Đà, ta quên nói cho ngươi biết, mới vừa rồi ta núp ở trong mi tâm ngươi, không cẩn thận rơi xuống một kiện đồ vật. . .

- Ngươi rơi xuống chính là lễ phép sao?

Nhân Đà Thần Chủ nhe răng cười, đuổi giết tới.

Đột nhiên Giang Nam dừng thân hình, nhìn hắn hướng mình ngang nhiên đánh tới, mỉm cười nói:

- Là một đoàn Đậu Suất Thần Hỏa, nổ!

- Đậu Suất Thần Hỏa?

Sắc mặt Nhân Đà Thần Chủ kịch biến, vội vàng dừng thân hình lại, nhưng vào lúc này, một cổ ba động như là hủy diệt từ mi tâm của hắn bộc phát, thần hỏa hừng hực trong chớp mắt liền làm hắn sụp đổ tan rã.

- Thần Ma Động Thiên, mở!

Nhân Đà Thần Chủ quát lên, từng đạo Ma Quang hủy diệt từ mi tâm kích bắn ra, bao phủ mười vạn dặm không gian, Ma Quang kịch liệt lùi về, không gian đột nhiên tụ hợp, hết thảy hướng mi tâm hắn kéo đi, ý đồ lấy mười vạn dặm không gian đem Đậu Suất Thần Hỏa bộc phát gói lại, để cho Đậu Suất Thần Hỏa ở trong Thần Ma Động Thiên nổ tung, đả thương không tới nhục

thể của mình!

- Đóa Đậu Suất Thần Hỏa này ta không cách nào hoàn toàn luyện hóa.

Giang Nam tránh thoát không gian Động Thiên bị hắn luyện hóa, miễn cho bị kéo vào trong mi tâm của hắn, khí định thần nhàn nói:

- Bất quá lấy pháp lực của ta hôm nay, đem đóa thần hỏa này luyện hóa tiền tứ trọng, Hoàng Thiên Thánh Hỏa. Ta đem thần trí của mình chôn dấu ở trong Hoàng Thiên Thánh Hỏa, sau đó đem thần hỏa di lưu ở bên trong mi tâm ngươi, bất cứ lúc nào cũng có thể ám toán ngươi. Thần trí của ta mặc dù không bằng ngươi mạnh mẽ, nhưng mà cũng đạt tới Thiên Thần, kích phát Đậu Suất Thần Hỏa đối với ta mà nói cũng không khó khăn.

Rầm rầm rầm…

Mi tâm của Nhân Đà Thần Chủ truyền đến thanh âm không gian sụp xuống kịch liệt, nổ tung vang không dứt, trong chớp mắt mười vạn dặm Thần Ma Động Thiên liền bị thần hỏa cháy sạch hoàn toàn sụp xuống hỏng mất.

Nhân Đà Thần Chủ cắn răng, đột nhiên đỉnh đầu mở rộng, một đạo Thần tính từ nơi này nhảy ra, bay vút lên.

Thần tính cảu hắn mới vừa rời thân thể, đột nhiên chỉ thấy nhục thể của hắn bắt đầu hướng trung tâm sụp đổ, mi tâm của hắn phảng phất có một cái hắc động, đem cả người hắn hướng ở giữa kéo đi, thân thể kịch liệt vặn vẹo ở chung một chỗ, thu nhỏ lại thành một điểm, ầm một tiếng bị cháy sạch tinh quang, chỉ còn lại có một ngọn lửa lẳng lặng trôi lơ lửng tại chỗ.

Thần tính của Nhân Đà Thần Chủ mới vừa bay vút đi ra ngoài, lại thấy thân thể Giang Nam tăng vọt, hóa thành một pho tượng Ma Thần đỉnh thiên lập địa, mở cái miệng rộng, một ngụm đưa thần tính cắn nuốt đi xuống, trước mắt nhất thời một mảnh hắc ám!

- Ngay cả thần tính của ta cũng muốn cắn nuốt luyện hóa? Ngươi tìm

đường chết!

Trước mắt Nhân Đà Thần Chủ lại khôi phục quang minh, chỉ thấy mình hiện ra ở bên trong mi tâm của Giang Nam, không khỏi cười lạnh nói:

- Đạo thần tính này của ta chính là từ trong bản thể ta tách ra, tương đương với một phần mười thần tính của ta, ngươi chỉ là một Thiên Cung tiểu bối, chỉ biết bị ta cắn nuốt luyện hóa, còn có thể luyện hóa được ta sao?

Đột nhiên, Ma ngục sôi trào, một pho tượng huyền thai kim nhân hiện ra ở bầu trời Ma ngục, thân thể vĩ ngạn khôn cùng, mỉm cười nói:

- Nhân Đà, ngươi sao không xem dưới chân một chút?

Thần tính Nhân Đà Thần Chủ thấy huyền thai kim nhân này, sắc mặt kịch biến, vội vàng hướng dưới chân nhìn lại, nhất thời sắc mặt càng biến, chỉ thấy phía dưới Ma ngục, trấn áp gần ngàn Ma Thần thần tính phân thân, hết thảy bị đặt ở phía dưới Ma ngục, không ngừng bị Ma ngục luyện hóa, từng đạo thần tính quang huy hướng huyền thai kim nhân này hội tụ, tăng cường huyền thai kim nhân!

Oanh!

Huyền thai kim nhân một chưởng đắp xuống, đánh hắn vào dưới Ma ngục trấn áp.

Thần tính của Nhân Đà Thần Chủ giãy dụa không được, giận dữ hét:

- Ma Ngục Huyền Thai! Ngươi rốt cuộc là người hay ma?

Huyền thai kim nhân trấn giữ ở bầu trời Ma ngục, trấn áp trăm ngàn Thần Ma thần tính, cười nói:

- Nhân Đà, ngươi hẳn là hỏi, rốt cuộc ta là Ma hay ngươi là ma mới đúng.

Mà ở bên ngoài, diệt lưới của Nhân Đà Thần Chủ sớm đã biến mất, Đấu La Thần Chủ phân thân gặp phải bị thương nặng trước nay chưa có, mới vừa

rồi một kích kia của Nhân Đà Thần Chủ không thể bảo là không nặng, nhưng không có đánh chết, dù sao Sâm La Ma Đế muốn bọn họ không được giết chết Giang Nam, hai kích này cũng không thương tổn được căn bản của hắn.

Thương tổn được bổn nguyên của hắn, vẫn còn là một thương của Giang Nam!

Ngưu Đấu Thiên Sát Thương chính là Thần Chủ chi thương, Ngưu Đấu ở trong năm thương sắc bén nhất, vô kiên bất tồi, một thương này từ trên ót Đấu La Thần Chủ cắm xuống, cắm vào bàn chân, đem cả người hắn đinh ở trong hư không, kim khí vô cùng bén nhọn xâm lấn, phá hủy nhục thể, pháp lực cùng thần tính của hắn!

Đấu La Thần Chủ toàn lực cùng Ngưu Đấu Thiên Sát Thương đối kháng, thôi phát tất cả pháp lực cùng tinh thần, gắt gao áp chế kim khí xâm lấn, đồng thời từng cánh tay run rẩy, run rẩy bắt được đại thương, từng chút xíu hướng ra phía ngoài rút ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1021: Gian Xảo Vô Song. (1)

- Đấu La Thần Chủ thật là bưu dũng.

Giang Nam đi tới trước gót chân của Đấu La Thần Chủ, than thở một tiếng, không nhìn ánh mắt tức giận của Đấu La Thần Chủ, giơ tay lên lại là một cây Ngưu Đấu Định Hải Thương, ô hay một tiếng từ trên ót hắn đâm đi xuống.

Đấu La Thần Chủ rống giận, đau đến nước mắt giàn giụa, khàn cả giọng nói:

- Tiểu tử, tiểu tử thúi, lão tử nhất định phải giết chết ngươi, đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

- Còn có khí lực rống được lớn như vậy, xem ra hai cây thương vẫn không thể định trụ ngươi. Vậy thì lại hai can!

Giang Nam than thở, bàn tay một phen, lại là hai cây Ngưu Đấu đại thương hiện ra trong tay, rõ ràng là Ngưu Đấu Tái Đức Thương trầm trọng bá đạo nhất cùng Ngưu Đấu Phần Thế Thương dữ dằn hung mãnh nhất, ối chao lần nữa cắm vào ót của Đấu La Thần Chủ.

- Con mẹ ngươi. . .

Đấu La Thần Chủ đau đến nói không ra lời, bốn Ngưu Đấu thương cũng là Thần Chủ chi bảo, mà phân thân của hắn chỉ là thực lực Chân Thần, bốn thương ở trong cơ thể hắn phiên giang đảo hải, đem Đạo tắc của hắn chấn động phá hủy, đem nhục thể của hắn cơ hồ hóa thành phế liệu, tinh thần của hắn không có lúc nào là không gặp phải đau khổ!

Bốn cây thương này đã để cho hắn mệt mỏi ứng phó, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bị bốn thương cắn nát!

Hô…

Thần Quang trong mi tâm Giang Nam một quyển, đem Đấu La Thần Chủ thu vào trong Tử Phủ, lắc mình rời đi, thầm nghĩ:

- Ta mới vừa rồi cùng Nhân Đà Thần Chủ liên thủ, ám toán Đấu La, tất nhiên sẽ kinh động những Thần Chủ khác, hai Thần Chủ phân thân kia khẳng định rất nhanh sẽ tìm ở đây, vẫn là mau rời khỏi thì tốt hơn.

Nếu là chính diện đối kháng, Giang Nam căn bản không phải đối thủ những Thần Chủ phân thân này, thậm chí ngay cả một mình đấu cũng đánh không được, duy chỉ có dựa vào ám toán mới có thể thắng. Nhưng mà hai Thần Chủ phân thân gặp phải hắn ám toán, hai Thần Chủ khác khẳng định cũng sẽ rất nhanh biết chuyện này, biết hắn tinh thông biến hóa, đối với hắn sẽ dị thường phòng bị, để cho hắn không cách nào đắc thủ nữa lần.

Dù sao, bản thể những Thần Chủ này vẫn còn ở địa ngục vạn giới, có thể liên lạc bất cứ lúc nào, đem phân thân mình gặp gỡ nói đi ra.

Hắn chân trước mới vừa đi, Xương Đoan Thần Chủ cùng Thiên La Thần Chủ chân sau liền tới, ánh mắt hai Thần Chủ phân thân quét nhìn mọi nơi, chỉ thấy công kích của Nhân Đà Thần Chủ như cũ có dư ba truyền đến, cực kỳ hung mãnh bá đạo.

- Nhân Đà xuất thủ, nơi này còn có hơi thở của Đấu La, bọn họ hẳn là gặp được tên tiểu quỷ Giang giáo chủ kia!

Hai Thần Chủ phân thân nhìn rõ mọi việc, rất nhanh phát hiện có cái gì không đúng, hai đại Thần Chủ phân thân ở chỗ này động thủ, đối thủ là một tiểu bối Thiên Cung cảnh giới, mặc dù tự xưng Huyền Thiên Giáo Chủ, khẩu khí to đến hù chết người, nhưng mà thực lực chân thật tự nhiên so với bọn hắn thua kém xa, thậm chí phân thân của bọn hắn cũng có thể tiêu diệt hết người này trăm ngàn lần!

- Nhân Đà cùng Đấu La liên thủ, cũng không thể bắt lại?

Xương Đoan cùng Thiên La nhíu mày, tinh tế xem xét chiến trường, không có phát hiện dấu vết Giang Nam động thủ, để cho bọn họ cảm thấy nghi ngờ, nếu như Nhân Đà cùng Đấu La hai Thần Chủ phân thân liên thủ, Giang Nam quả quyết không thể nào chạy trốn, mà tình huống bây giờ rõ ràng cho thấy hai Thần Chủ phân thân này không có thể bắt lại người kia.

- Nơi này có máu của Đấu La!

Thiên La Thần Chủ phân thân lấy tay lấy ra một đoàn thần huyết, thất thanh nói:

- Đấu La bị thương !

Mặc dù bọn họ là triệu hoán phân thân đến, nhưng Thần Chủ cảnh giới cực kỳ cao thâm, pháp lực cùng đạo tắc cuồng bạo của bọn họ vượt qua vũ trụ đến tái diễn thân thể, để cho huyết nhục trong phân thân vận hành, trở nên so sánh với phân thân bình thường càng thêm cường đại.

- Đích xác là thần huyết của Đấu La.

Xương Đoan Thần Chủ tinh tế xem xét, mặt sắc ngưng trọng, thanh âm trầm giọng nói:

- Tên tiểu bối kia há có thể thương tổn được hắn?

Mà vào lúc này, bản thể của Xương Đoan Thần Chủ cùng Thiên La Thần Chủ ở trong địa ngục vạn giới lại đột nhiên thân thể chấn động, hai người đồng thời cảm ứng được hai cổ ba động mênh mông to lớn xuyên qua không gian nặng nề, truyền lại đến trong đầu bản thể bọn họ.

Thanh âm giận không kiềm được của Đấu La Thần Chủ cùng Nhân Đà Thần Chủ vang lên, cơ hồ đồng thời quát lên:

- Xương Đoan, Thiên La, phân thân hai người chúng ta, đã bị tiểu quỷ họ Giang kia phá hủy hoàn toàn, các ngươi phải cẩn thận, tiểu quỷ này thay đổi thất thường, quỷ kế vô cùng, khó lòng phòng bị!

- Phân thân hai người các ngươi bị hắn phá hủy?

Xương Đoan Thần Chủ cùng Thiên La Thần Chủ trăm miệng một lời, thất thanh nói:

- Điều này sao có thể?

- Tiểu tử này bất quá là một tiểu bối Thiên Cung cảnh giới, làm sao có thể ngay cả phân thân của hai vị cũng phá hủy? Chẳng lẽ hắn là cố ý giấu dốt, trên thực tế cũng là một Thần Giới Thần Chủ?

Đấu La cùng Nhân Đà có chút xấu hổ, sau một lúc lâu mới đưa trí nhớ mà Giang Nam ám toán hai người cho Xương Đoan và Thiên La xem.

- Giảo hoạt, giảo hoạt!"

Hai Thần Chủ cũng hút một hơi lãnh khí, lẩm bẩm nói:

- Chư thiên vạn giới khốn kiếp đều nói địa ngục Ma Thần ta giảo quyệt, người này so với chúng ta còn muốn giảo quyệt mấy lần, làm người ta khó lòng phòng bị! Bất quá hôm nay chúng ta biết được thủ đoạn của hắn, hắn liền mơ tưởng gây sóng gió nữa!

- Một tiểu bối Thiên Cung cảnh giới, lại đem chúng ta khiến cho bể đầu sứt trán, tiểu tử này đủ để kiêu ngạo !

Trong Tiểu Quang Minh Giới, hai Thần Chủ phân thân lập tức nhích người, Xương Đoan Thần Chủ cười lạnh nói:

- Hắn kiêu ngạo không được bao lâu, thiên la địa võng bao phủ phạm vi càng ngày càng nhỏ, hắn phá không ra thiên la địa võng của địa ngục Chư Thần ta, liền không chỗ có thể trốn, cuối cùng sẽ rơi vào trong tay của chúng ta! Sâm La Ma Đế nói muốn lưu lại hắn một mạng, chúng ta không giết hắn, nhưng hung hăng bào chế hắn một phen là có thể!

Thiên La Thần Chủ giơ giơ lên cái đuôi, cười khanh khách nói:

- Ta muốn ở trên ót hắn ghim một châm, rót vào nọc độc, để cho hắn đau đến không muốn sống, sau đó thái bổ hắn, hung hăng thái bổ hắn, ép khô một thân nguyên dương!

Thiên la địa võng đang không ngừng co rút lại, cũng không lâu lắm liền thu nhỏ lại đến trình độ chỉ có thể dung nạp năm ba viên tinh cầu, vô số Thần Ma tạo thành lưới lớn hóa thành một vòng tròn, đem ngàn ức địa ngục đại quân cùng lâu thuyền chiến hạm hết thảy vây quanh ở trong đó, trung ương là một viên tinh cầu, trên tinh cầu có một tế đàn, thờ phụng một pho tượng Ma Thần thần kim, uy phong lẫm lẫm.

Này là tượng thần của một Thiên Thần địa ngục, vốn là địa ngục đại quân tính toán đem Thiên Thần phân thân này triệu hoán đi ra, bất quá sau kế hoạch có biến, máu tươi bị điều đi dùng để triệu hoán bản thể Thần Chủ, thế cho nên tòa tế đàn này bị phế, chỉ còn lại có tượng thần trên tế đàn cùng một cái giếng sâu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1022: Gian Xảo Vô Song. (2)

Xương Đoan Thần Chủ cùng Thiên La Thần Chủ phủ xuống đến trên tế đàn, thần thức quét tới mọi nơi, đem tấm thời không không lớn này hết thảy càn quét một lần, thủy chung không có phát hiện có người ẩn núp hư không, thậm chí ngay cả tinh cầu dưới chân bọn họ, cũng bị thần niệm của hai Thần Chủ phân thân thấy rõ một lần.

Hai Thần Chủ nhíu mày, ánh mắt từ trong ngàn ức địa ngục đại quân quét qua, hai người cũng có chút ít đầu đại, liếc mắt nhìn nhau, tâm ý tương thông:

- Tiểu quỷ kia tất nhiên là trốn ở trong địa ngục đại quân, biến thành bộ dạng chủng tộc địa ngục ta, nhiều người như vậy, muốn tìm ra hắn, thật sự không khác mò kim đáy biển. . .

- Hắn cho rằng như vậy là có thể tránh thoát đi, thật sự là xem nhẹ Xương Đoan Thần Chủ ta!

Xương Đoan Thần Chủ phân thân đột nhiên cười lạnh, hướng Thiên La Thần Chủ nói:

- Ta đã từng dùng một loại đại thần thông luyện chế một mặt Thần kính, tên là Thủy Nguyệt Bảo Kính, nhất giỏi về đoán được bất kỳ biến hóa, thấy rõ hư minh! Bất luận kẻ nào, bị Thần kính của ta chiếu, đều không thể che dấu, cho dù biến hóa chi đạo xảo diệu hơn nữa, ở trong kính quang của ta cũng sẽ hiện ra nguyên hình. Ta mặc dù không mang theo Thủy Nguyệt Bảo Kính tới, nhưng mà Thần Thông này có thể dễ dàng thi triển ra.

Quanh thân hắn có vô cùng đạo tắc xông ra, dần dần ở giữa không trung hóa thành một mặt bảo kính, kính quang phun ra chiếu rọi, lạnh lùng nói:

- Thiên La, ngươi lưu ý địa ngục đại quân ta, nếu tiểu tử kia bị kính của ta

chiếu đi ra ngoài, liền lập tức bắt lại!

Đuôi bò cạp phía sau Thiên La Thần Chủ đẩu tới đẩu đi, tàn bạo ngó chừng địa ngục đại quân, cười khanh khách nói:

- Ngươi yên tâm, ta tụ thế một kích, tất nhiên để cho hắn không cách nào chạy trốn!

Thủy Nguyệt Bảo Kính càng ngày càng sáng, chiếu rọi hư không đếm trăm vạn dặm, bá một tiếng quét qua trên người địa ngục đại quân, thậm chí ngay cả hư không cũng bị quét nhất thanh nhị sở, làm cho không người nào có thể che dấu !

Trong khoảnh khắc, Thủy Nguyệt Bảo Kính liền quét qua mấy ức đại quân, tiếp tục hướng những địa ngục đại quân khác quét tới. Hai Thần Chủ phân thân trong mắt Thần Quang dày đặc, mật thiết nhìn chăm chú đại quân động tĩnh, nếu có phát hiện, bọn họ sẽ lập tức dữ dội lên, xuất thủ đả thương người!

Địa ngục đại quân chia làm các bộ, mỗi một bộ đều có trăm vạn nhân mã, các loại Ma Tộc ở dưới Tế Tự suất lĩnh im ắng, không có phát ra một tia động tĩnh, nghe không được bất kỳ thanh âm gì, tùy ý Thủy Nguyệt Bảo Kính từ trên người bọn họ quét qua.

Cũng không lâu lắm, Thủy Nguyệt Bảo Kính đem tất cả địa ngục đại quân quét một lần, không có phát hiện bất kỳ dị trạng.

- Không có trốn ở trong địa ngục đại quân, cũng không có giấu ở trong hư không, trên tinh cầu này cũng không có tung tích của hắn. . .

Xương Đoan Thần Chủ cùng Thiên La Thần Chủ lông mày nhăn giống thắt dây thừng, mang bộ mặt sầu thảm, đau khổ suy tư nói:

- Như vậy hắn đến tột cùng trốn ở nơi nào?

- Hay là nói, hắn đã thoát ra thiên la địa võng phong tỏa?

Thiên La Thần Chủ trầm ngâm nói:

- Không thể nào đâu? Tiểu quỷ này mặc dù trơn như cá, nhưng chúng ta bày thiên la địa võng chính là Thiên Thần, Chân Thần đạo tắc tạo thành, muốn phá vỡ lưới, không có thực lực Chân Thần Thần Chủ là không cách nào làm được. Hơn nữa, hơi đụng vào lưới, sẽ bị lưới bắt, hắn muốn phá lưới đi, căn bản không có khả năng này!

- Hay là có người giúp hắn một tay!

Xương Đoan Thần Chủ cười lạnh nói:

- Ta biết rồi, tất nhiên là Đế sứ Thiên Cơ gây nên! Tiểu tử này tuy nói đầu nhập vào Ma Đế, nhưng dù sao cũng là người chư thiên vạn giới, hơn nữa cùng hắn rất có sâu xa! Nếu không phải là Đế sứ Thiên Cơ gây nên, tiểu tử này há có thể từ thiên la địa võng rời đi?

Thiên La Thần Chủ trong mắt tinh quang chợt lóe, gật đầu nói:

- Đế sứ Thiên Cơ cả ngày lấy hắc bào che mặt, không dám lấy chân diện mục gặp người, lai lịch của hắn đúng là có vấn đề! Hắn âm thầm nhường nhịn, để cho Giang tiểu quỷ chạy đi, xem ra chỉ có khả năng này !

Hai Thần Chủ hô một tiếng bay lên, thiên la địa võng tản ra, tùy ý bọn họ thông qua.

- Chư vị, cùng ta hưng sư vấn tội!

Xương Đoan Thần Chủ cùng Thiên La Thần Chủ hùng hổ, suất lĩnh nhiều Thiên Thần, Chân Thần phân thân chạy thẳng tới Thần Điện của Đế sứ Thiên Cơ. Duy trì thiên la địa võng, đối với mấy Thiên Thần Chân Thần phân thân này tu vi hao tổn thật lớn, hôm nay Giang Nam chạy trốn thiên la địa võng, tự nhiên không có cần thiết tiếp tục duy trì thiên la địa võng.

Các lộ các bộ địa ngục đại quân cũng từ từ tản đi, riêng phần mình lao tới chỗ trấn thủ của mình, miễn cho bị người thừa dịp hư mà vào, phá hư tinh

cầu tế đàn.

Mà vào lúc này, Sâm La Ma Đế phân thân cất bước thản nhiên đi tới, đi lên tế đàn, ngẩng đầu đánh giá bốn phía tế đàn, cuối cùng ánh mắt rơi vào tượng thần ở trung ương tế đàn, đột nhiên dưới hắc bào truyền đến tiếng cười của Ma Đế, nhẹ giọng nói:

- Giang giáo chủ, ngươi còn muốn giả bộ bao lâu?

Tượng thần kia như cũ trợn tròn tam mục, uy phong lẫm lẫm, tựa như thật sự là làm bằng Thần kim. Trong tượng thần không có truyền ra nửa phần khí tức sinh mệnh, không có nửa phần pháp lực ba động, thậm chí xúc tua lạnh như băng, này nghiễm nhiên là một tượng thần thật lấy Thần kim làm ra!

- Ngươi thật không có ý định lộ diện sao?

Sâm La Ma Đế thấy buồn cười nói:

- Thủ đoạn của ngươi đúng là cực kỳ cao minh, ta đoán chừng ngươi có cao nhân chỉ điểm, để ngươi có thể che dấu khí tức. Mà thể chất của ngươi lại có chút ít tương tự Đế Hoàng Thần Thể của tiểu quỷ tên là Hạo Thiếu Quân kia, loại thể chất này có thể làm cho ngươi tùy ý biến hóa, thậm chí mô phỏng vân da, để ngươi nhìn như tượng thần chân chính. Lúc ấy Xương Đoan cùng Thiên La đứng ở trước mặt ngươi, bọn họ quét nhìn hư không, quét nhìn tinh cầu dưới chân, quét nhìn hàng tỉ địa ngục đại quân, nhưng không có quét qua ngươi, bọn họ căn bản không có hoài nghi đường đường Giang giáo chủ, lại biến thành một tượng thần làm bằng Thần kim!

- Bất quá, ngươi dấu diếm được người khác, nhưng không dấu qua ta.

Hắn khẽ mỉm cười, hướng tượng thần kia nói:

- Đầu tiên, thực lực của ta nếu so với vị cao nhân truyền thụ cho ngươi pháp môn che dấu khí tức này còn muốn cường đại, tiếp theo, ngụy Đế Hoàng Thần Thể của ngươi rất có xảo diệu, sau khi biến thành tượng thần mắt thường khó có thể phát hiện, nhưng mà ở trong Tử Phủ ngươi lại có hóa

thân tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh của ta, ta có thể cảm ứng được hóa thân này tồn tại.

- Đừng làm rộn, ta thật chỉ là một tượng thần.

Tượng thần kia đột nhiên leng keng chấn động, mở miệng nói.

Sâm La Ma Đế ngạc nhiên, bật cười nói:

- Ngươi cũng đã mở miệng nói chuyện, còn dám nói mình là một tượng thần?

Tượng thần khổng lồ kia lại di động tay chân, bén nhạy vô cùng, cúi đầu nhìn, cả giận nói:

- Ta thành tinh không được sao? Người ta hảo hảo đứng ở chỗ này, ngươi chạy tới càm ràm cái này, càm ràm cái kia, lão tử không làm nữa, đi nơi khác chơi tiếp vậy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1023: Một Quyền Đánh Nổ Tung Ngươi

Tượng thần đột nhiên một tung, thân thể hóa thành một đạo Hóa Tiên phi hồng, phá vỡ trường không bay đi, tốc độ vô cùng kinh người.

Sâm La Thần Đế kinh ngạc không dứt, chỉ thấy đạo Hóa Tiên phi hồng này tốc độ kinh người, ở một sát na hắn kinh ngạc cũng đã bay ra mấy vạn dặm, ngay sau đó trốn vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Thoát lưu loát như thế, không hổ là tiểu tử có thể đem đám người Nhân Đà đùa bỡn xoay quanh!

Thân thể Sâm La Ma Đế vừa động, cất bước đi vào hư không, sau một khắc, mười vạn dặm hư không đột nhiên rung chuyển, hai đạo thân ảnh bị bắn ra hư không. Rõ ràng là Sâm La Ma Đế Thiên Xu phân thân cùng bản thân Giang Nam!

Hai người đứng ở trong hư không, Giang Nam tay áo lay động, phập phồng không chừng, lúc áo phập phồng phách động hư không, giống như mênh mông biển lớn đột nhiên nhấc lên sóng gió động trời, phát ra tiếng vang kinh đào rách bờ!

- Sâm La Ma Đế?

Giang Nam nghiêng đầu hỏi.

Mới vừa rồi hắn ở trong hư không xuyên qua, tốc độ là kinh người bực nào, lại còn bị "Đế sứ Thiên Xu" ngăn lại, hơn nữa "Đế sứ Thiên Xu" ở trước tượng thần kia nói một phen, không thể không để cho hắn hoài nghi, Sâm La Ma Đế đã xâm chiếm thân thể Thiên Xu.

- Là ta.

Sâm La Ma Đế mắt lộ ra vẻ hân thưởng, chắp tay nói:

- Ngươi rất tốt, mấy ngày nay ta một mực quan sát ngươi, nhìn ngươi phá hủy sáu tòa tinh cầu tế đàn, nhìn ngươi cùng Thiên La Thần Chủ phân thân đối kháng, nhìn ngươi là đem Nhân Đà cùng Đấu La Phân Thân trảm giết như thế nào, nhìn ngươi biến thành một tượng thần. Ngươi rất tốt, thật rất tốt.

Giang Nam trong lòng căng thẳng, trong mắt tinh quang bắn ra, hắn đã làm những chuyện này mặc dù là chính bản thân hắn cũng lấy làm kiêu ngạo, lấy sức một mình phá hư sáu tòa tế đàn, cùng Thần Chủ phân thân chống lại, tránh né thiên la địa võng tiễu trừ.

Những chuyện này hắn tự hỏi làm cực kỳ bí ẩn, không nghĩ tới âm thầm vẫn có một đôi mắt chú ý mình, nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của mình!

Sâm La Ma Đế mỉm cười nói:

- Ngươi hẳn là nhìn ra được, ta đối với ngươi rất là thưởng thức, nếu muốn giết ngươi, ta sớm có thể động thủ, thậm chí không cần ta động thủ, chỉ cần lên tiếng chỉ điểm đám người Thiên La, dễ dàng là có thể đem ngươi bắt lại xử tử.

Giang Nam gật đầu, hiếu kỳ nói:

- Bệ hạ giữ lại ta một mạng, nhất định là có mưu đồ.

Sâm La Ma Đế cười ha ha, nhất phái tiêu sái phong lưu nói:

- Ta thật sự là có mưu đồ mưu. Ta đang đợi ngươi trưởng thành, trưởng thành đến thời điểm đầy đủ khiến cho ta hứng thú, khi đó ta sẽ phủ xuống, để ngươi thần phục ta, trở thành một thành viên dưới trướng của ta!

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Bệ hạ, ngươi thật cảm thấy Sâm La Đại Đế hóa thân của ta, sẽ ở lúc ta tu

thành thần minh đổi khách làm chủ, đem ta khống chế, để cho ta biến thành phân thân của ngươi sao?

- Không phải là vấn đề có thể hay không.

Sâm La Ma Đế mỉm cười nói:

- Mà là tất nhiên. Đợi đến lúc ngươi tu thành thần minh, khi đó ý chí của ta sẽ phủ xuống đến trong Sâm La Đại Đế hóa thân của ngươi, sức mạnh Ma Đế vô cùng to lớn, khi đó Sâm La Đại Đế hóa thân sẽ thoát khỏi vị trí hóa thân, đổi khách làm chủ, trở thành bản thể. Mà bản thể ngươi, thì sẽ biến thành khách, biến thành một phân thân của ta. Ngươi không cần hoài nghi, ý chí của ta phủ xuống, thần tính của ngươi ở trước mặt thần tính Ma Đế, đó chính là một con kiến hôi, ngươi sẽ thấy voi hùng vĩ cường đại.

Giang Nam khẽ cau mày, hắn từ trong Sâm La Ma Đế miêu tả đã thấy một ít cảnh tượng kinh khủng, thần tính của Sâm La Ma Đế phủ xuống đến trong Sâm La Đại Đế hóa thân, cái loại lực lượng này quả thực là thiên nghiêng địa đổ, ở trước mặt cổ lực lượng này, lực lượng bản thể Giang Nam quả thực bé nhỏ không đáng kể, sống và chết của mình đều ở trong lòng bàn tay Sâm La Ma Đế, nhất niệm thì sinh, nhất niệm thì chết!

Đây là dương mưu!

Sâm La Ma Đế đem chuyện tương lai có thể phát sinh nói cho hắn biết, không cố kỵ chút nào, là bởi vì mặc dù Giang Nam tu thành Thần Ma, so sánh với Ma Đế này mà nói như cũ nhỏ đến đáng thương, mặc dù nói hắn biết chuyện này, hắn cũng không cách nào ngăn cản!

Sâm La Ma Đế cười nói:

- Bất quá ngươi rất có giá trị, đem ngươi biến thành phân thân của ta, sẽ làm giá trị của ngươi biến thành công dã tràng, cho nên ta còn không bỏ được mạt sát ngươi. Ta còn là hy vọng nhìn ngươi ở trong lòng bàn tay của ta trưởng thành, từng chút lớn mạnh, gặp lại ngươi tài trí tận tình phát huy,

cho ta sở dụng. Ngươi hiện tại nên biết ta đối với ngươi thưởng thức đi?

Giang Nam tức cười:

- Đem ta khống chế ở lòng bàn tay, xem ta trưởng thành, nếu ta hơi có không thuận tâm ý của ngươi, liền đem ta mạt sát, cái này kêu là thưởng thức? Sâm La, ta rất chán loại dục vọng khống chế nàycủa ngươi.

Sâm La Ma Đế áo bào nhẹ nhàng lay động, ha hả cười nói:

- Ta không muốn thấy một tuyệt thế thiên tài không bị ta khống chế tiếp tục trưởng thành đi xuống, uy hiếp được ta.

- Như vậy ta và ngươi trong lúc đó tất có đánh một trận!

Giang Nam chiến ý hừng hực, cất bước tiến lên, lãnh đạm nói:

- Sâm La, phân thân này của ngươi có thể thừa nhận được bao nhiêu thực lực của ngươi?

- Ngươi muốn hướng ta động thủ?

Sâm La Ma Đế ngạc nhiên, đột nhiên áo bào rung lên, bay phất phới, Đế Uy tràn ngập, trường thanh cười nói:

- Giang giáo chủ, mặc dù hiện tại ngươi rất mạnh, nhưng mà ở trước mặt ta đùa bỡn vượt qua, ngươi còn cần tu luyện mấy trăm năm nữa. Nếu ta lấy cảnh giới thần minh cùng ngươi động thủ, đó là bắt nạt ngươi, cũng được, ta dùng tu vi thực lực Thiên Cung nhị trọng, cùng ngươi động thủ, để cho ngươi biết trời cao đất rộng, nếu không ngươi còn tưởng rằng ta không bằng ngươi!

Trong hư không, đột nhiên có một cổ ba động mênh mông như uyên phủ xuống, từ trên người hắn rút đi một phần lực lượng, lại rót vào một phần lực lượng. Rút đi lực lượng là đạo tắc, bị Sâm La Ma Đế ở trong địa ngục lấy đi, mà lực lượng rót vào trong thân thể này là đạo văn.

Sâm La Ma Đế thật là tính toán lấy tu vi pháp lực Thiên Cung nhị trọng, đối kháng Giang Nam. Để cho hắn thấy được mình lúc thiếu niên tư thế oai hùng!

Cuộc sống của Ma Đế ở địa ngục, nơi mà cạnh tranh vô cùng tàn khốc tàn nhẫn, mỗi người lúc thiếu niên đều kinh thái tuyệt diễm, khiếp sợ đương thời, là siêu quần bạt tụy nhất trong tất cả trẻ tuổi cường giả!

Sâm La Ma Đế lúc thiếu niên cũng là như thế, hắn là ngôi sao chói mắt nhất thời đại kia, trấn áp địa ngục cường giả cùng thế hệ, để cho quang mang của tất cả nhân vật thiên tài bị quang huy của hắn che dấu!

Hắn là cùng cảnh giới vô địch, quét ngang địa ngục vạn giới cường giả!

Mỗi một vị Đế cấp nhân vật, vô luận Thần Đế Ma Đế Yêu Đế Thiên Đế Phật Đế, cũng là tài nghệ trấn áp đương đại, đã trải qua vô số tràng chém giết, vô số tràng chiến đấu thảm thiết, mượn tài trí cùng ngộ tính kinh người của bọn họ, mới có thể đặt chân đỉnh phong!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1024: Đạo Vương Triệu Kiến. (1)

Từng cái từng cái thế giới ra đời vô số thiên tài, lừng lẫy nỗi danh, nhưng cuối cùng còn là thành tựu bọn họ!

Hiện tại Thiên Khu, liền tái hiện quang mang vạn trượng của hắn năm đó, phong thái đoạt người!

Hắn hắc bào lay động, anh khí bức người, có một loại khí độ hùng bá thiên địa, tóm thâu thiên hạ!

Giang Nam trên dưới đánh giá Sâm La Ma Đế, thấy buồn cười nói:

- Ở trước mặt ta giả bộ đầu to? Sâm La, ngươi thật to gan! Ngươi là trong tất cả Thần Đế Ma Đế mà ta gặp được, một người duy nhất dám can đảm cùng cảnh giới cùng ta động thủ, chỉ bằng vào điểm này, ngươi liền đủ để kiêu ngạo !

Sâm La Ma Đế ngẩn ngơ, cười nói:

- Giang giáo chủ, lúc ngươi nói ra lời này, rất có một loại cảm giác Đại Ma Vương tà ác, ngược lại làm cho ta cảm thấy được ta mới là người tràn đầy chánh nghĩa cùng nhiệt huyết, muốn diệt trừ thiếu niên Đại Ma Vương. Bất quá, lời này hẳn là để ta nói mới đúng!

Giang Nam cất bước tiến lên, khí thế điên cuồng kéo lên, giơ lên một đầu ngón tay, thản nhiên nói:

- Sâm La, nể tình ngươi gan dạ hơn người, lại dám cùng ta cùng cảnh giới động thủ, ta không dùng pháp bảo, chỉ vận dụng Thần Thông. Ta chỉ ra một chiêu, một chiêu đem đánh chết ngươi.

- Ngươi hiện tại càng giống một Đại Ma Vương .

Khí thế của Sâm La Ma Đế điên cuồng kéo lên, bật cười nói:

- Ngươi mặc dù là nhân vật đi lên Tiên Đài, tài trí tuyệt thế, nhưng nếu ta cũng tiến vào Vọng Tiên Đài, trên Tiên Đài tất nhiên cũng có chỗ ngồi của ta! Ngươi xuất sắc, nhưng ta mạnh hơn! Hôm nay ngươi thua ở trong tay của ta, chỉ mong sẽ làm ngươi học ngoan một chút!

Hắn đột nhiên bộc phát, Thần Thông trán phóng, uy năng Sâm La Ấn kinh thiên động địa, trong lúc nhất thời hư không của Tiểu Quang Minh Giới trầm luân, địa ngục hiện lên, Minh Hải lơ lửng, hàng vạn hàng nghìn địa ngục thế giới di động hiện ở trên Minh Hải, lên xuống chìm nổi, Sâm La vạn tượng!

Hắn đem chiến lực lúc thiếu niên của mình không có chút nào giữ lại tỏa ra, kinh thái tuyệt diễm!

Ở thời đại thiếu niên, hắn cũng đã khai sáng ra Đế cấp Thần Thông, kinh người chí cực!

- Sâm La, thời gian ta xuất thế muộn, thế cho nên để ngươi thành danh! Nếu ta cùng ngươi ở cùng thời đại, ta một cái tát là có thể tiêu diệt ngươi!

Hai tròng mắt của Giang Nam mở ra, Thần Quang phun ra, Tiên quang bốc hơi, một kích ngang nhiên đón nhận, nhất thời Minh Hải bốc hơi, địa ngục vạn giới mai một, quy về Hỗn Độn hư vô!

- Diệt Thế!

Oanh…

Thiên Xu phân thân của Sâm La Ma Đế chia năm xẻ bảy, ngay sau đó bị một cổ lực lượng vô cùng mênh mông nghiền nát, quy về Hỗn Độn, hóa thành Hồng Mông, tại chỗ tử vong, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí phiêu tán!

Từng sợi Hồng Mông Tử Khí kia bị nước xoáy cuốn động, rơi vào trong

cơ thể Giang Nam, Giang Nam tay áo phần phật, dần dần bình thường lại.

- Lúc không có anh hùng, khiến cho đầy tớ nhỏ thành danh!

Giang Nam tung người nhảy ra, như long đằng biển rộng, tiêu dao tự tại:

- Sâm La, ta và ngươi lần sau gặp lại!

Địa ngục Minh Hải, phong vân cuốn động, sóng lớn ngập trời, nâng lên từng cái từng cái địa ngục thế giới, Minh Hải không biết sâu đậm, có bao nhiêu lớn. Minh Hải bao la hùng vĩ, sức mạnh thiên địa to lớn, không cách nào đo lường.

Ở đáy biển thâm thúy không lường được này, đột nhiên hiện ra một tòa Động Thiên to lớn, trong Động Thiên là Ma Đạo Thiên Đình vô cùng vô tận, mà ở trong tấm Động Thiên này, từng cái từng cái thế giới to to nhỏ nhỏ hiện lên, tựa như là địa ngục vạn giới!

Một pho tượng Cổ lão thần nhân ngồi ở trung ương Động Thiên, vô số cánh tay giãn ra, nâng lên từng cái từng cái thế giới này, chỉ thấy ở trong mỗi thế giới, đều có một Cổ lão thần nhân khoanh chân mà ngồi.

Những thế giới này rõ ràng là trong tay của hắn mở ra!

Sâm La Ma Đế!

Những thần nhân trong tay của hắn này, liền là phân thân của hắn, số lượng nhiều làm da đầu người ta tê dại!

Sâm La Ma Đế cùng người khác bất đồng, trong thiên hạ, bất kỳ cường giả nhiều nhất chỉ có thể chuyển thế chín lần sẽ hồn phi phách tán, mà hắn mở ra công pháp nghịch thiên như Ma Cực Chứng Tiên Kinh, cho dù hắn sớm đã chết mất, chỉ cần có người tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh sẽ sống lại, đem thần hồn thần tính của hắn từ trong tử vong kéo trở về, khách hóa thành chủ, đạt được tân sinh!

Mà những Cổ lão thần nhân trong lòng bàn tay hắn kia, chính là chứng cứ rõ ràng hắn sống nhiều thế!

Hắn phân thân vô số, kinh nghiệm năm tháng vô cùng dài dòng mà Bất Tử, mặc dù không phải là Tiên, không phải là Bổ Thiên thần nhân, nhưng có lối tắt khác, đạt tới một loại thành tựu chí cao!

- Giang Nam Giang Tử Xuyên, nói không chừng ngươi là cơ duyên ta Chứng Đạo thành tiên. . .

Trong động phủ to lớn suy nghĩ ba động, đột nhiên thế giới trong một bàn tay của Sâm La Ma Đế, một pho tượng thần nhân phi thân ra, biến mất không thấy gì nữa.

- Ta rất mong đợi ngươi có thể đi tới trình độ bực nào, bất quá, ngươi nhất định phải rơi vào trong lòng bàn tay của ta, tựa như những nhân vật thiên tài trong tay ta này. Nếu như ta không cách nào đem ngươi chưởng khống nơi tay, lúc ngươi thành thần, liền là tử kỳ của ngươi!

Mà ở Tiểu Quang Minh Giới, trong thần điện, Đế sứ Thiên Cơ ngồi đó, trước mặt xuất hiện một mặt gương sáng, trong gương sáng rõ ràng là tình hình Sâm La Ma Đế Thiên Xu phân thân cùng Giang Nam từ tinh cầu kia bay ra, có chút bất đắc dĩ nói:

- Chư vị, các ngươi hẳn đã nhìn sáng tỏ, Giang giáo chủ cũng không phải là ta thả ra. Bệ hạ sớm đã biết nơi hắn trốn, chỉ là không có nói cho các ngươi biết, các ngươi cũng không có phát hiện mà thôi.

Thiên La, Xương Đoan Thần Chủ, cùng với hàng vạn hàng nghìn Ma Thần, Thiên Thần, Chân Thần ngơ ngác nhìn tình hình trong gương sáng, từng cái từng cái xấu hổ dị thường, Xương Đoan Thần Chủ thẹn thùng nói:

- Tiểu bại hoại này lại hóa thành một tượng thần, con mẹ nó lại còn giống như thật, mới vừa rồi chúng ta đứng ở bên cạnh hắn còn không có phát hiện dị thường. . .

Những Thần Ma khác cũng dở khóc dở cười, luôn miệng nói:

- Hôm nay bệ hạ đã phát hiện tung tích tiểu tử này, hắn quả quyết không cách nào chạy ra tìm đường sống !

- Có bệ hạ xuất thủ, tiểu tử này dễ như trở bàn tay!

- Bệ hạ chính là địa ngục ta muôn đời vĩ Đế. . . Ách? Bệ hạ bị đánh nát!

. . .

Nhiều Thần Ma con ngươi đều nhanh rớt xuống, chỉ thấy trong gương sáng Giang Nam một kích đánh Sâm La Ma Đế Thiên Xu phân thân nổ tung, ngay sau đó nghênh ngang rời đi, làm bọn hắn từng cái từng cái kinh ngạc vạn phần, một hồi lâu nói không ra lời.

Tràng diện yên lặng đến đáng sợ.

Đột nhiên, Đế sứ Thiên Cơ nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói:

- Chư vị, vị Giang giáo chủ kia đã rời Tiểu Quang Minh Giới ta, người này xảo trá, khó bảo toàn hắn sẽ lần nữa giết trở lại, hôm nay lại bị hắn phá hư sáu tòa tế đàn, nếu những tinh cầu tế đàn khác bị hủy, ta và các ngươi tội lỗi không nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1025: Đạo Vương Triệu Kiến. (2)

Mọi người nghe vậy, không khỏi rùng mình một cái, riêng phần mình đem người quay về, trấn thủ lãnh địa của mình, sợ Giang Nam lại đột nhiên giết trở lại.

Người đi điện trống.

Đế sứ Thiên Cơ yên lặng ngồi ở trong thần điện trống rỗng, hắc bào khẽ lay động, biên độ lay động càng lúc càng lớn, vỗ hư không, đột nhiên một tiếng cười từ trong hắc bào truyền đến, ngay sau đó tiếng cười càng ngày càng vang dội, chấn triệt tận trời, lộ ra vẻ cực kỳ vui vẻ!

Trong tinh không Tiểu Quang Minh Giới, một đạo Tinh Quang lặng yên không một tiếng động di động, từ xa nhìn lại giống như một đạo Lưu Tinh phá vỡ Tinh Không.

- Địa ngục Thần Ma đem tế đàn còn dư lại bảo vệ giống như thùng sắt giang sơn, mỗi một cái tinh cầu tế đàn đều có thiên la địa võng bảo vệ, xem ra là rất khó đắc thủ .

Đạo Tinh Quang kia chính là Giang Nam, xa xa quét nhìn những tinh cầu tế đàn kia, chỉ thấy nhiều Thần Ma cùng địa ngục đại quân kết trận, hóa thành thiên la địa võng, đem tế đàn gắn vào trong lưới, hiển nhiên là đề phòng hắn quyển thổ trọng lai, tiếp tục phá hư tế đàn.

Đây là địa ngục đại quân lần đầu tiên làm ra tư thái phòng ngự, trước kia cao thủ trẻ tuổi của chư thiên vạn giới cùng chín Đại Thế Giới sáu mươi ba Thần Ma đánh tới, địa ngục đại quân cũng không phải là chọn lựa phòng ngự, mà là chủ động tiến công xuất kích.

Mà hiện tại làm ra tư thái phòng thủ, lại là vì đề phòng một người Giang Nam, có thể thấy được hắn lần này đại náo Tiểu Quang Minh Giới, đã để cho

địa ngục đại quân cùng nhiều Thần Ma phân thân giống như chim sợ ná!

- Ta vốn là định phá hư chín ngọn tế đàn, nhận được chín triệu linh thạch, hơn nữa còn có thể đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hết thảy nghiên cứu một lần, hôm nay chỉ phá hư sáu tòa tế đàn, thu hoạch giảm lớn…

Giang Nam thở dài, một chưởng oanh phá hư không, nhảy ra Tiểu Quang Minh Giới, tìm được một tòa thế giới cầu, hướng trung thiên bay đi.

- Ta đem Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta, có thể mượn lực lượng của Tinh Quang và linh thạch Linh Dịch cùng nhau tu luyện, tốc độ tu luyện nhanh hơn, bất quá mặc dù không có linh thạch Linh Dịch, tốc độ tu luyện của ta cũng sẽ không chậm bao nhiêu!

Lần này hắn thu hoạch lớn nhất chính là Tinh Quang Thần Đế khai sáng Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, chẳng những giải quyết pháp lực của hắn, để cho hắn luyện thành phân thân thứ sáu, hơn nữa còn giải quyết tệ đoan lúc hắn tu luyện Linh Dịch linh thạch tiêu hao quá nhanh, đối với hắn chỗ tốt thật lớn.

Mà vào lúc này, đám người Hạo Thiếu Quân, Hoa Trấn Nguyên, Ngọc Chân Thượng Nhân bị hắc bạch nhị sứ cứu đi, chạy ra Tiểu Quang Minh Giới, trở lại Trung Thiên thế giới Vân Thành Tinh Lục.

Cũng không lâu lắm, có sứ giả truyền đến pháp chỉ, triệu tập người phá hư tinh cầu tế đàn đi Đạo Vương Đại Thế Giới, tiếp nhận phong thưởng.

Đạo Vương Đại Thế Giới từ xa nhìn lại giống như một đóa thập nhị phẩm Liên Đài nở rộ, tia sáng lấp lánh, trong Liên Đài có Long Phượng khí tràn ra, mà ở trong tinh không tòa Đại Thế Giới này, hai đại tinh hệ quay quanh, một đạo tinh hệ xa xa nhìn lại giống như một Cự Long không biết dài bao nhiêu, mà một đạo tinh hệ khác thì phảng phất là một Thải Phượng sáng lạng!

Tòa thế giới này cũng không có Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ, có tin đồn

nói Đạo Vương Đại Thế Giới nguyên vốn cũng có Tiên Thiên Thần Ma, cũng cực kỳ cường đại, nhưng mà sau khi Đạo Vương Bổ Thiên, phủ xuống đến thế giới này, Tiên Thiên Thần Ma không cách nào thừa nhận trọng lượng cùng uy áp của hắn, chủ động cầu kiến, khẩn cầu rời Đạo Vương Đại Thế Giới. Đạo Vương đáp ứng, cho Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ Đại Thế Giới này trực tiếp đi tới thế giới khác.

Đây chỉ là một truyền thuyết lâu đời, trừ Bổ Thiên thần nhân, chỉ sợ người nào cũng không biết đến tột cùng là thật hay giả.

Bọn người Hạo Thiếu Quân ở dưới hắc bạch nhị sứ dẫn dắt, một đường đi tới Đạo Vương Đại lục, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy nơi này nơi nơi một mảnh tường hòa, trong không khí tràn ngập mùi hoa, các loại thần tuấn dị thú ở giữa núi rừng chạy chồm, thôn vân thổ vụ, mà giữa núi rừng chợt có dị thảo tiên hoa, có đóa hoa kết xuất Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, thấm người phế phủ, tựa hồ ngửi một cái là có thể để cho tu vi tăng nhiều.

Thậm chí có Thần Minh Hoa xuất hiện, từng đóa từng đóa Thần hoa tràn ngập thần uy, hóa thành Thiên Đình nặng nề, kinh người chí cực!

Mọi người thấy mà mắt nhìn không dứt, đi chưa tới rất xa, lại thấy có một thác nước từ trong hư không chảy ra, tử khí kinh người chí cực, rõ ràng là một đạo Hồng Mông Tử Khí tạo thành hư không chi sông!

Cái này không phải chuyện đùa !

Hồng Mông Tử Khí cực kỳ thưa thớt, có thể nói là Đế cấp Thần tài, có thể dùng tới diễn biến vạn vật, bất quá cho dù là Thần Đế luyện bảo, cũng không có dám bảo hoàn toàn dùng Hồng Mông Tử Khí luyện thành một Thần Đế chi bảo, nhiều nhất chẳng qua là trộn lẫn vào một chút Hồng Mông Tử Khí, cũng không đủ tài lực hoàn toàn dùng Hồng Mông Tử Khí luyện chế Đế bảo!

Mà ở trong này lại có một đạo Hồng Mông chi sông, thấy vậy mọi người mắt nhìn không dứt.

Mặc dù đỏ mắt, nhưng không có dám ở chỗ này càn rỡ, bởi vì nơi này có Đạo Vương, một trong chín đại Bổ Thiên thần nhân!

Bọn họ không có đi ra xa, liền thấy phía trước đột nhiên có Động Thiên khác, chỉ thấy một mảnh Thần Đình mênh mông hiện ra ở phía trước, vô số Thiên Cung chồng chất, thần nhân xuất hiện lớp lớp, riêng phần mình cư ngụ ở trong Thiên Cung của mình.

Nhật nguyệt lệ thiên, chiếu rọi rực rỡ Vân Hải Thiên Cung!

Thiên Cung này là Thiên Cung thật, cũng không phải là pháp lực tu sĩ biến thành, vô số thần nhân đạo tắc từ trong Thiên Cung phát ra, giống như từng đạo nghê hồng phi hà, làm cho người ta có cảm giác bao la hùng vĩ!

Mà ở trong tấm kiến trúc rộng rãi này, thiên địa Bát Cực, riêng phần mình có một Thiên Đình mênh mông, bát phương thế chân vạc, cùng chung bảo vệ xung quanh Thiên Đình trung ương.

Mọi người thấy mà âm thầm kinh hãi, chỉ thấy tám tòa Thiên Đình kia cũng là do Thiên Cung của vô số thần nhân tạo thành, chẳng qua là những Thiên Cung đó đã sớm trống rỗng, không có thần nhân ở lại.

Tám tòa Thiên Đình, đã không có người.

Duy chỉ có trung ương một tòa Thần Sơn đứng vững, Thiên Đình phía trên Kim Loan điện cao cao đứng vững, Thần hà gột rửa, thần nhân đạo tắc ở trong đó nổi lên, hiển nhiên một tòa Thiên Đình này còn có Thần Ma trấn giữ.

- Truyền thuyết thật sự. . .

Tư Mã Đoan Minh hô nhỏ một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ kính sợ, thấp giọng nói:

- Trưởng bối trong Tộc ta đã từng nói cho ta biết, Đạo Vương vốn là Thần Đế thời đại Thiên Đạo tan vỡ kia, xem ra quả thế. . .

Mọi người trong lòng đều chấn động, cái bí mật này có rất ít người biết, bọn họ cũng chưa từng nghe qua cái tin đồn này, bất quá tổ tiên Tư Mã Đoan Minh xuất hiện qua một Thần Đế, có thật nhiều bí mật lưu truyền tới nay, biết đến bí mật rất nhiều.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1026: Tạo Hóa Sống Lại. (1)

Tư Mã Đoan Minh thấp giọng nói:

- Tin đồn ở thời đại kia, quần hùng nỗi lên, tồn tại không chỉ một Đế cấp nhân vật, chín đại Bổ Thiên thần nhân cũng là cường giả cấp bậc này, nhưng mạnh nhất vẫn là Đạo Vương, Thần Đế ngay lúc đó, nhân vật có khả năng thành Tiên nhất. Không ngờ có Cổ Tiên làm loạn, đại chiến lan tràn đến chư thiên vạn giới chúng ta, Tiên Nhân chinh phạt, đánh cho Thiên Đạo Phá Toái, cho nên Đạo Vương cùng mấy vị thần nhân khác Bổ Thiên, lúc này mới tạo thành cách cục hôm nay. Đạo Vương cũng vì vậy không có thể thành tiên. . .

Mọi người bất giác đi tới dưới thần sơn kia, một đạo tường quang xoắn tới, cuốn đám đông vào trong Thiên Đình, cũng không lâu lắm, mọi người chỉ thấy một thiếu niên thần nhân từ chỗ sâu trong Thiên Đình đi tới, cười nói:

- Chư vị, Đạo Vương tham dự hội nghị Tạo Hóa Lão Tổ, tạm thời không rảnh tự mình tiếp đãi chư vị, vì vậy lệnh ta đến đây nghênh tiếp.

Đám người Hạo Thiếu Quân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thiếu niên kia mi thanh mục tú, có chút tuấn lãng, chẳng qua là lông mày một mảnh trắng như tuyết, mặc dù đang cười, nhưng trong ánh mắt tràn đầy tang thương cùng đạm mạc, làm cho người ta cảm giác rất già nua.

- Vị sư huynh này nhìn không quen mặt, lúc trước chưa từng thấy qua.

Bạch Sứ thần nhân tiến lên, cười nói:

- Xin hỏi sư huynh gọi như thế nào?

Thiếu niên lông mi trắng kia mỉm cười nói:

- Ta họ Mộ, đạo hiệu là Thái Hoàng, là gần chút ít năm nay mới bái nhập Đạo Vương môn hạ. Chư vị, bên này mời.

- Thái Hoàng? Cái đạo hiệu này khẩu khí thật lớn, so sánh với Đạo hiệu Giang Nam bại hoại Huyền Thiên Giáo Chủ kia, cũng không thua gì!

Trong lòng mấy người Hạo Thiếu Quân rùng mình, "Thái" ý tứ là Cổ lão, "Hoàng" là bá chủ, Đế Hoàng, Thái Hoàng ý tứ chính là Đế Hoàng cổ lão bá chủ!

Mà khẩu khí của Huyền Thiên Giáo Chủ cũng không nhỏ, Huyền còn gọi là Đạo. Huyền Thiên Giáo Chủ ý tứ mặt chữ chính là Đạo Thiên giáo chủ, là đại thần thống ngự Thiên địa vạn đạo!

- Thái Hoàng này hẳn là Thần Minh, khẩu khí to đến hù chết người, bất quá đây cũng không có gì. Đáng giận nhất chính là họ Giang bại hoại, rõ ràng chẳng qua là Thiên Cung cảnh giới, liền xưng Huyền Thiên Giáo Chủ. Thằng này hôm nay chết ở Tiểu Quang Minh Giới, nhất định là da trâu thổi quá lớn, gặp Thiên Khiển!

- Đáng đời! Chỉ có dế nhũi địa phương nhỏ mới dám cho mình Đạo hiệu lớn như vậy!

Đám người Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng nhau đuổi theo cước bộ Thái Hoàng, cũng không lâu lắm liền đến một chỗ trong đại điện. Hắc bạch nhị sứ cũng đi theo phía sau bọn họ, lần này bọn họ là được chiếu mới đi tới Tiểu Quang Minh Giới, kết quả bị Đế sứ Thiên Cơ cơ hồ một lưới bắt hết, sáu mươi ba thần nhân, chỉ chạy ra hai người bọn họ.

Ra chuyện lớn như vậy, mặc dù sau lưng hắc bạch nhị sứ có Huyền Hoàng Lão Tổ cùng Huyền Hoàng Học Cung làm chỗ dựa, nhưng trong đó dù sao còn có Đạo Vương bảy người đệ tử, phải đến đây xin tội.

Tòa đại điện này tên là Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, địa phương không lớn, chừng ba trăm trượng, một cây Thanh Ngọc tạo hình thành cột đá, trong trụ

mơ hồ có quang hoa lưu chuyển.

Vi Tuyết Chủ lòng hiếu kỳ rất nặng, tiến tới bên cây cột nhìn lại, chỉ thấy quang hoa trong thanh trụ kia tích chứa Huyền Diệu chí lý khó có thể tưởng tượng, làm cho nàng vừa nhìn liền không tự chủ được lâm vào, trong lúc vô tình điều động toàn bộ tinh thần tới thôi diễn Đại Đạo tích chứa trong đó.

Những người khác cũng chú ý tới điểm này, rối rít hướng cột đá Thanh Ngọc nhìn lại, mọi người không khỏi như si như say.

Đột nhiên, sắc mặt Vi Tuyết Chủ trở nên trắng bệch, thổ một bún máu, ánh mắt vẫn như cũ ngó chừng cột đá Thanh Ngọc, không bỏ được buông tha cho.

Đông…

Thái Hoàng Lão Tổ đột nhiên kết ấn, ở trong hư không khe khẽ rung lên, nhất thời trong đầu mọi người nổ vang, giống như trái tim kịch liệt nhảy động, đưa bọn họ từ trong say mê thức tỉnh.

- Nguy hiểm thật! Nguy hiểm thật!

Mọi người vẻ mặt héo úa, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, mới vừa rồi ngắn ngủn chốc lát công phu này, bọn họ liền suýt nữa bị quang hoa trong cột đá làm bị thương nặng!

- Cột đá này là Đạo Vương lĩnh ngộ chút tâm đắc, hóa thành đạo ngân ở lại trong cây cột Thanh Ngọc.

Thái Hoàng mỉm cười nói:

- Những tâm đắc này vượt xa cảnh giới Thần Đế, nếu các ngươi trầm mê trong đó, sẽ làm tinh thần của các ngươi hao hết sạch. Thần hồn và khí huyết khô héo, cuối cùng chết ở dưới cây cột.

- Vượt xa Thần Đế cảnh giới!

Hạo Thiếu Quân khẽ cau mày nói:

- Mộ đạo hữu, theo ta được biết Đế cảnh đã là cực hạn, lại hướng lên là Tiên Nhân Tiên Đạo, chẳng lẽ tâm đắc trong cột đá Thanh Ngọc này, là tiên pháp sao?

Thái Hoàng lắc đầu cười nói:

- Tự nhiên không phải, Thần Nhân bát cảnh, Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân, Thần Đế, tổng cộng chỉ có bảy cảnh giới, trong đó còn thiếu hụt một cảnh giới. Trong cột đá Thanh Ngọc này trình bày, chính là tâm đắc của Đạo Vương đối với cảnh giới cuối cùng này.

- Thần Nhân bát cảnh? Cảnh giới thứ tám vượt xa Đế cảnh?

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, đều là một mảnh mờ mịt, bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua cảnh giới này, cho dù là Thần nhân dạy bọn họ cũng chẳng bao giờ đề cập tới cảnh giới thứ tám.

Mà mấy người Hạo Thiếu Quân cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ đã từng đặt chân qua Vọng Tiên Đài, kinh nghiệm năm trăm lần sống lại. Có người đã từng đạt tới Đế cảnh, liền không có tới trước một bước, cũng không có suy nghĩ ra bát cảnh.

- Hơn năm ngàn vạn năm, thủy chung không có người có thể bước vào cảnh giới thứ tám, vì vậy cửu nhi cửu chi, cảnh giới này liền dần dần bị người quên lãng .

Thái Hoàng cười nói:

- Chư vị ở chỗ này đợi chốc lát, Đạo Vương hẳn là sắp tới rồi.

Mọi người đánh giá mọi nơi, chỉ thấy trừ cột đá Thanh Ngọc ra, trong điện này còn có những bố trí khác, dưới chân bọn hắn cũng không phải là đá phiến hoặc là vàng ngọc, mà là các loại vật chất kỳ dị tương tự Vân Nghê,

dẫm lên trên không mềm không cứng, những Vân Nghê này tạo thành đủ loại đồ án, còn đang không ngừng lưu động biến hóa.

Bên cạnh vài cột đá Thanh Ngọc có đứng tiên hạc, trong miệng tiên hạc ngậm lấy lư hương, trong lư hương có khói xanh dằng dặc, còn có một con cóc lớn, kim chói, trong miệng ngậm lấy một đồng tiền to lớn.

Những tiên hạc cùng đại kim thiềm này là vật sống, hẳn là cũng Yêu Thần, nhưng trong cơ thể không có nửa phần yêu khí, ngược lại rất là thần thánh.

Lại có hai bình phong, trên bình phong có đồ án, bức tranh là một Tiên Nhân, phía dưới có hơn mười người đang nghe giảng, Thanh Tùng cổ thạch, rất là phong cách cổ xưa.

Trừ lần đó ra, chính là chín cái bồ đoàn, phía trên không có một bóng người.

Đột nhiên, vô cùng Thần Quang hiện lên, chỉ thấy trên hai bồ đoàn trong đó đột nhiên nhiều ra hai thần nhân.

Hai thần nhân này mới vừa xuất hiện, không gian Bát Cảnh Vân Tiêu Điện trong lúc bất chợt phảng phất trở nên vô cùng bát ngát, ở trong mắt mọi người, thân thể hai thần nhân phảng phất rộng lớn như tinh vực, mà bọn họ ở trước mặt hai thần nhân này, quả thực so sánh với hạt bụi còn muốn bé nhỏ không đáng kể!

Chương 1027: Tạo Hóa Sống Lại. (2)

Đây cũng không phải là Bát Cảnh Vân Tiêu Điện thật trở nên vô cùng rộng lớn, mà là hai thần nhân quá mạnh mẻ, nhục thể của hắn ngưng tụ một tiểu thế giới giống như tinh vực, để cho bọn họ thoạt nhìn to đến không thể tưởng tượng nổi!

Trong đó một pho tượng thần nhân giống như muôn đời Đế Hoàng, uy nghiêm thâm trầm, mà tên còn lại thì hơi thở Phiêu Miểu, trong Thần Quang vạn vật nảy sinh, tuyệt không thể tả.

Thần Quang ở trong điện nhẹ nhàng rung chuyển, Thần nhân bộ dáng Đế Hoàng kia nói:

- Tạo Hóa đạo hữu, lần này phá hư Sâm La hai mươi sáu tế đàn, cũng là một công lớn.

Một vị thần nhân khác vuốt cằm nói:

- Tiểu Quang Minh Giới có 49 Thần Chủ tế đàn, phá hư hai mươi sáu, còn có hai mươi ba, cũng là một tai họa. Bất quá nguy hại không lớn, có thể trước thời hạn phòng bị.

Đám người Hắc bạch nhị sứ, Hạo Thiếu Quân nghe được buồn bực dị thường, bọn họ tổng cộng phá hư hai mươi tế đàn, làm sao đến trong miệng hai Bổ Thiên thần nhân này, lại trở thành hai mươi sáu.

- Tạo Hóa đạo hữu, ngươi trông coi tạo hóa, đem những người vì chư thiên vạn giới ta chết đi kia sống lại thôi.

Đế Hoàng kia hiển nhiên chính là đứng đầu Đạo Vương Đại Thế Giới nói.

Một thần nhân khác chính là Tạo Hóa Lão Tổ, gật đầu nói:

- Bệ hạ phân phó, sao dám không từ? Hoàn hảo ở trước khi bọn hắn đi Tiểu Quang Minh Giới, nhiếp một luồng tinh khí của bọn hắn, hôm nay chỉ cần kéo thần hồn thần tính tử vong của bọn họ tới, liền có thể cải tạo chân thân cho bọn họ.

Trong hư không, một tòa Tạo Hóa Thần Lâu lộ ra một góc khổng lồ, chỉ thấy sáng mờ dày đặc, thiên uy tràn ngập. Thiên Âm trận trận, Thần lâu kia mở ra, từng tu sĩ từ đó đi ra, rõ ràng là những cao thủ trẻ tuổi chết ở Tiểu Quang Minh Giới kia!

Những người này đi ra Tạo Hóa Thần Lâu, vẫn còn có chút mơ mơ màng màng, không biết vì sao.

Có người thất thanh nói:

- Cái kia là Ngỗi Giới Đạo Nhân!

- Còn có Lâu Huân Đạo Nhân!

- Bọn họ cũng sống lại?

- Tạo Hóa Lão Tổ thúc dục Tạo Hóa Thần Lâu, lấy Thiên Đạo tạo hóa vì bọn họ cải tạo thân thể cùng pháp lực thần thức, quả thực cùng bọn họ từ trước giống nhau như đúc, không có nửa điểm khác nhau! Đây chính là Thiên Đạo Thần Thông sao?

Trong lòng mấy người Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Liên Nguyệt Thánh Nữ rung động, hoảng sợ, hơn mười người Lâu Huân Đạo Nhân, Ngỗi Giới Đạo Nhân là chết ở Tiểu Quang Minh Giới, hài cốt không còn, bị những Ma Thần tàn bạo kia ăn hết, không nghĩ tới Tạo Hóa Lão Tổ lại có thể lấy Tạo Hóa Thần Lâu đưa bọn họ từ trong tử vong kéo trở về, cải tạo thân thể, tái diễn pháp lực Thần Thông!

Đám người Lâu Huân Đạo Nhân rất nhanh biết rõ tình huống, vội vàng hướng hai thần nhân phủ thân hạ bái, hai thần nhân kia nhẹ nhàng gật đầu, mọi người riêng phần mình lui ra, đứng ở một bên.

Đột nhiên Hoa Trấn Nguyên ở trong đám người đánh giá, sưu tầm một phen, nghi ngờ nói:

- Xin hỏi lão tổ, vì sao không có cứu sống Giang Nam Giang giáo chủ?

Tạo Hóa Lão Tổ thấy buồn cười nói:

- Hắn vừa chưa chết. Vì sao phải sống lại hắn?

Mọi người ngạc nhiên, nghị luận rối rít:

- Họ Giang còn chưa có chết? Không có thiên lý rồi!

- Người tốt sống không lâu, tai họa sống ngàn năm, Giang giáo chủ này xem ra nhất định là đại họa, lại còn sống đến hiện tại!

- Kỳ quái, nếu hắn còn sống, tại sao không có nhìn thấy hắn cùng chúng ta hội hợp? Chẳng lẽ nói hắn là đi sau chúng ta, còn ở lại Tiểu Quang Minh Giới? Lá gan của hắn, không khỏi có chút quá lớn đi?

- Mới vừa rồi hai vị lão tổ nói, chúng ta phá hư hai mươi sáu tế đàn, chẳng lẻ sáu tòa kia là Giang giáo chủ gây nên? Cừ thật, một hơi phá hư sáu tòa tế đàn, thằng này thật biến thái?

. . .

Bọn họ phá hư tế đàn người nào không phải là phục vụ quên mình đi liều mạng, dùng pháp bảo đi đổi, thật vất vả mới phá hư một tòa, Hạo Thiếu Quân thực lực mạnh nhất, cũng bất quá phá hư hai tòa, mà Giang Nam lại một hơi phá hư sáu tòa tế đàn, không thể không làm cho lòng người kinh sợ.

Đạo Vương đột nhiên mở miệng nói:

- Sau khi các ngươi đi, Giang tiểu hữu còn ở lại Tiểu Quang Minh Giới, phá hư sáu tòa tế đàn, vừa rồi hắn bị địa ngục đại quân gây khó khăn, hôm nay đã thoát khốn. Ta đã lệnh Vân Cẩm đi đón hắn, qua không lâu nữa sẽ đến.

Thái Hoàng Lão Tổ nghe vậy, ánh mắt chớp động xuống, mỉm cười, mà mấy người Hoa Trấn Nguyên cùng Giang Nam giao tình không tệ thì trong lòng thở phào nhẹ nhỏm.

Hắc bạch nhị sứ liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên nói:

- Hai vị lão tổ, còn có sáu mươi mốt vị đạo hữu bị vây ở Tiểu Quang Minh Giới, khẩn cầu hai vị lão tổ xuất thủ, giải cứu bọn họ.

- Bọn họ chưa chết, ta cũng vậy cứu không được bọn họ, vì bọn họ cải tạo chân thân.

Tạo Hóa Lão Tổ lắc đầu nói:

- Vị Đế sứ chủ trì Tiểu Quang Minh Giới kia rất là khôn khéo, nên biết tạo hóa chi hay, cho nên vẫn chưa giết bọn họ. Đoán chừng vị Đế sứ kia muốn mượn máu huyết của bọn họ, tới đúc lại hai mươi tế đàn. Chuyện giải cứu bọn họ, Đạo Vương sớm có kế hoạch, các ngươi đã ra lực, chuyện còn dư lại liền không cần các ngươi xuất thủ.

Hắc bạch nhị sứ khom người đồng ý.

Đột nhiên, Đạo Vương chỉ một ngón tay, một đạo cầu vồng từ trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện vượt ra, sau một lúc lâu, Vân Cẩm Thiên Thần cùng Giang Nam hai người nhảy qua cầu mà đến, đi tới trong điện.

- Hai vị lão tổ, Giang giáo chủ đã đến .

Vân Cẩm Thiên Thần hướng hai vị lão tổ khom người thi lễ, lui ở một bên.

Giang Nam hướng hai vị Bổ Thiên thần nhân làm lễ ra mắt, ánh mắt từ trên thân mọi người trong điện quét qua, đợi thấy đám người Ngỗi Giới, trong lòng không khỏi cả kinh, thầm nghĩ:

- Tạo Hóa Thần Lâu tạo hóa lực?

Hắn rất nhanh đem tiền căn hậu quả nghĩ rõ ràng, những người này có thể sống lại, chỉ sợ là công hiệu của Tạo Hóa Thần Lâu, thầm nghĩ:

- Tòa Thần lâu này, quả nhiên có thần diệu thay đổi thiên địa tạo hóa!

Đợi thấy thiếu niên lông mi trắng kia, đột nhiên trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện tràn ra sát khí ngập trời, trong lúc nhất thời trong điện bấp bênh, tiếng sấm rung chuyển, lôi âm ùng ùng chấn vang, trầm muộn kinh người.

- Thái Hoàng!

Giang Nam sát khí ngất trời, cắn răng nói.

- Giang đạo hữu.

Thái Hoàng Lão Tổ phong khinh vân đạm cười nói.

Đám người Vân Cẩm Thiên Thần, hắc bạch nhị sứ nhìn thấy Giang Nam lại dám can đảm ở trước mặt hai Bổ Thiên thần nhân đem sát khí giận phóng, trong lòng không khỏi cả kinh, Bổ Thiên thần nhân là lai lịch gì? Ở trước mặt bọn họ càn rỡ, nếu như bọn họ giận dữ, chỉ sợ ai cũng cứu không được Giang Nam!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Giang Nam thu sát khí vào, khôi phục lại bình tĩnh, khom người nói:

- Tử Xuyên nhìn thấy cừu nhân, có chút lửa giận công tâm, lỗ mãng rồi, mong hai vị lão tổ chớ trách.

- Chỉ là chuyện nhỏ, không cần chú ý.

Tạo Hóa Lão Tổ ha hả cười nói:

- Giang tiểu hữu một mình vào địch doanh, như vào chỗ không người, phá hư sáu tòa tế đàn, đối với chư thiên vạn giới ta có công. Nếu người đã đến đông đủ, bệ hạ nên bàn công luận thưởng đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1028: Bí Mật Ở Dưới Ngọc Bàn. (1)

Đạo Vương gật đầu, từng đạo Thần hà bay ra, rơi ở trước mặt mọi người, trong mỗi một Đạo Thần hà là ức cân linh thạch, chỉ bất quá bị pháp lực của Đạo Vương trói buộc, đựng vào trong một cái túi nho nhỏ.

Tu sĩ nhận được ban thưởng là cường giả phá hư tế đàn, làm những người khác hâm mộ không dứt.

Bất quá những người khác cũng không có bao nhiêu oán hận, dù sao bọn họ tài nghệ không bằng người, hơn nữa lần này kinh nghiệm khổ chiến, mặc dù bọn họ táng thân ở trong tay địa ngục Thần Ma, nhưng bị Tạo Hóa Lão Tổ sống lại, bọn họ cũng không có cái tổn thất gì, hơn nữa kinh nghiệm trận ác chiến này, để cho bọn họ vô luận là tu vi hay là tâm cảnh, đều có một đoạn biên độ tăng lên không nhỏ, đối với tương lai bọn họ bổ ích thật lớn.

Giang Nam nhận được sáu túi, trong lòng phấn khởi:

- Hôm nay linh thạch Linh Dịch cùng lực lượng Tinh Quang chung đồng tiến, lại có thể để cho tu vi của ta xuất hiện một kỳ bay vọt.

Mới vừa rồi hắn kiềm chế xuống sát khí, vẫn không có nhìn thẳng Thái Hoàng, nhưng sát ý trong lòng không không giảm chút nào.

- Phá hư một tòa tinh cầu tế đàn, có thể lựa chọn nghiên cứu một Thiên Đạo chí bảo, tu hành một môn Thiên Đạo Thần Thông.

Đạo Vương mở miệng nói:

- Chư vị tổng cộng phá hư hai mươi sáu tế đàn, có mười tám người trúng cử, có thể nghiên cứu chí bảo một tháng. Bất quá Đạo Vương Đại Thế Giới Đạo Kim Ngọc Bàn ta, là loại khó nghiên cứu nhất trong chín đại Thiên Đạo chí bảo, rất khó có điều lĩnh ngộ.

Hắn nhẹ nhàng phất tay, một mảnh hư ảnh xuất hiện, rõ ràng là Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh nói:

- Chư vị trước tiên có thể tham quan hoc tập ngọc bàn hư ảnh này, nếu không có lĩnh ngộ, tốt nhất là đi thế giới khác, tránh cho làm trễ nãi tiền trình của mình. Đến nơi đó, tự nhiên có người tiếp dẫn.

Mọi người rối rít hướng mặt Đạo Kim Ngọc Bàn này nhìn lại, ánh mắt của Giang Nam cũng rơi vào trên hư ảnh, tinh tế nghiên cứu, sau một lúc lâu, trong lòng hắn chỉ cảm thấy hoảng sợ.

Mặt Đạo Kim Ngọc Bàn này cùng hắn ở trong Thiên Đạo đại kiếp chứng kiến ngọc bàn hư ảnh bất đồng, càng thêm phức tạp, thể hệ càng thêm to lớn, quả thực là bao hàm toàn diện, tích chứa vô cùng ảo diệu!

Ở trong mặt ngọc bàn hư ảnh này, Đại Đạo câu liên, Thiên Đạo vận chuyển, sinh sôi không ngừng, vạn vật hiển hóa, thiên địa vận hành, hay càng thêm hay, huyền diệu khó giải thích, như có Thiên Địa Khai Ích, lại có Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoang Đại Thiên Thế Giới tạo hóa Vô Cực thần diệu chí lý.

Nhưng mà, trong ngọc bàn hư ảnh tích chứa Đạo cùng Lý cực kỳ tối tăm khó hiểu, mặc dù Giang Nam đã từng tiếp xúc qua Đạo Kim Ngọc Bàn hư ảnh, lúc nghiên cứu mặt ngọc bàn hư ảnh này cũng là cực kỳ cố hết sức, cảm giác hao tổn tinh thần rất lớn!

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, hắn liền cảm giác được tinh thần của mình có chút héo úa, cũng là lúc hắn toàn lực thôi diễn ảo diệu tích chứa trong ngọc bàn hư ảnh, đại não điên cuồng vận chuyển, thôi diễn từng loại từng loại Đại Đạo Thiên Đạo biến hóa, đưa đến Tinh Khí Thần của hắn nhanh chóng tiêu hao!

Phốc…

Đột nhiên có người hộc máu, vội vàng nhắm mắt, không dám nhìn ngọc

bàn hư ảnh này nữa.

Tiếp theo lại có mấy người bại trận, khí huyết sôi trào, Tinh Khí Thần cũng chợt giảm xuống, cơ hồ khống chế không được khí huyết, suýt nữa để cho thân thể nổ tung!

Sau một lúc lâu, liền có hơn mười người thối lui khỏi, đi những Đại Thế Giới khác, lại sau một lúc lâu, đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Vi Tuyết Chủ, Hi Hoàng Thái Tử cũng riêng phần mình thối lui khỏi, sắc mặt tái nhợt, hướng Đạo Vương cùng Tạo Hóa Lão Tổ chào từ biệt.

Cho dù là bọn họ những kỳ tài ngút trời này, cũng phát giác Đạo Kim Ngọc Bàn vượt ra khỏi cực hạn bọn họ thừa nhận, tiếp tục tham quan hoc tập đi xuống, tất nhiên tinh thần bị hao tổn, tu vi căn bản sẽ không có bổ ích, thậm chí còn rút lui, bỏ mạng!

Một lúc lâu, Liên Nguyệt Thánh Nữ yên lặng đứng dậy, hướng Đạo Vương cùng Tạo Hóa Lão Tổ khom người thi lễ, bồng bềnh mà đi.

Từng cái từng cái trẻ tuổi cường giả rời đi, lưu lại chỉ có Mục Sơn, Tử Ngọc, Hạo Thiếu Quân cùng Giang Nam bốn người.

Đột nhiên Mục Sơn thở dài, cũng đứng dậy, yên lặng đi ra Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, buông tha cho cơ hội tham quan hoc tập Đạo Kim Ngọc Bàn.

Hạo Thiếu Quân muộn hanh nhất thanh, đứng dậy, cũng không quay đầu lại sải bước rời đi.

- Giang giáo chủ có thể chống đở đến hiện tại, có thể thấy được rất cao.

Tử Ngọc Đạo Nhân nhìn Giang Nam một cái thật sâu, xoay người rời đi, hắn đối với Đạo Kim Ngọc Bàn cũng không xa lạ gì, bởi vì bản thân hắn chính là Đạo Vương đệ tử, sở dĩ lưu đến hiện tại chủ yếu là vì xem một chút rốt cuộc có người có thể lưu lại hay không.

Bất quá cho dù là hắn, số lần nhìn thấy Đạo Kim Ngọc Bàn cũng không

nhiều.

Hắn còn nhớ rõ, lúc đó là Đạo Vương lựa chọn truyền nhân của mình, có tất cả ba nghìn vị tuổi trẻ tuấn kiệt của Đạo Vương Đại Thế Giới thông qua chọn lựa, có thể chính mắt tham quan hoc tập Đạo Kim Ngọc Bàn.

Lần đầu tiên hắn gặp gỡ ngọc bàn, tại chỗ hộc máu hôn mê, ngay cả một tức thời gian cũng không có kiên trì, những người khác lại càng không chịu nổi, có thật nhiều người tại chỗ hồn phi phách tán, tính cả hắn chỉ có mười người còn sống.

Ngọc Bàn in dấu thật sâu ở trong đầu Tử Ngọc Đạo Nhân, để cho hắn có thể ở trong năm tháng hơn mười năm sau thôi diễn ảo diệu.

Mười năm sau, Đạo Vương lần nữa triệu kiến, hắn cùng với chín người khác lần thứ hai nhìn thấy ngọc bàn, lần này hắn kiên trì một canh giờ, lúc này mới lâm vào trong hôn mê, nhưng đối với Đạo Kim Ngọc Bàn hiểu rõ càng sâu.

Mà chín người cùng hắn đi tới, lại chỉ sống sót hai người.

Đến lần thứ ba, hắn kiên trì hơn một ngày lúc này mới hộc máu trở lui, rốt cục học xong Đạo Kim Ngọc Bàn đại thần thông, mà hai người khác thì không còn có tỉnh lại.

Từ sau lần đó, hắn chính là Đạo Vương chân chính truyền nhân, đi theo Đạo Vương tu hành.

Cho dù là hiện tại, Tử Ngọc Đạo Nhân chính là loại nhân vật Thái Sơn Bắc Đẩu trong trẻ tuổi, cũng không dám nói mình có thể ở trước Đạo Kim Ngọc Bàn kiên trì một tháng.

Hắn lựa chọn rời đi, đi nghiên cứu những Thiên Đạo chí bảo khác, là bởi vì mình dù sao cũng là Đạo Vương truyền nhân, sau này còn có cơ hội nghiên cứu ngọc bàn.

Qua một lúc lâu, Giang Nam cũng cảm giác được tinh thần của mình không chịu nổi, nếu tiếp tục nữa, chỉ sợ sẽ làm cho Tinh Khí Thần của mình bị thương, vội vàng mở mắt, lại thấy lúc này bên trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện rỗng tuếch, chỉ có hắn một người còn lưu trong điện, thậm chí ngay cả Thái Hoàng cũng không ở chỗ này, Tạo Hóa Lão Tổ cùng Đạo Vương cũng chẳng biết lúc nào rời đi.

- Không hổ là Bổ Thiên thần nhân mạnh nhất, đạo tắc của hắn biến thành Đạo Kim Ngọc Bàn, liền để cho ta diễn hóa ảo diệu cũng cảm giác được vạn phần cố hết sức!

Giang Nam có chút do dự, Đạo Kim Ngọc Bàn chân chính so sánh với hư ảnh trước mắt này còn muốn phức tạp cùng thần diệu trăm ngàn lần, thôi diễn hư ảnh đã cố hết sức như thế, nếu nhìn thấy ngọc bàn chân chính, kia sẽ như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1029: Bí Mật Ở Dưới Ngọc Bàn. (2)

Bất quá để cho hắn buông tha cho, hắn nhưng có chút không cam lòng.

Người khác không biết Đạo Vương cường đại, nhưng hắn lòng dạ biết rõ, hắn mỗi lần tăng lên cảnh giới liền cần đối mặt chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh oanh giết, biết rõ uy lực ngọc bàn vượt xa Thiên Đạo chí bảo khác, thậm chí chỉ một mặt ngọc bàn này liền đủ để cùng với tám đại chí bảo khác chống lại, không rơi vào thế hạ phong!

Nếu rời đi nơi đây, kia liền không có cơ hội tự mình tham quan hoc tập nghiên cứu Đạo Kim Ngọc Bàn!

- Giang tiểu hữu, ngươi có thể kiên trì đến hiện tại, có thể thấy được cùng ta có duyên.

Một thanh âm vang lên, chỉ thấy một đạo kim cầu không biết từ chỗ nào bay đến, rơi vào dưới chân của hắn:

- Nếu tiểu hữu có tâm, liền mời đi lên cầu này.

Giang Nam lẳng lặng suy tư chốc lát, thẳng đi lên kim cầu, chỉ thấy kim cầu dần dần rút ngắn, cũng không lâu lắm, hắn liền tới một mảnh không gian tử khí mịt mờ.

Đạo Kim Ngọc Bàn huyền phù ở trên không, thiên uy tràn ngập, Thiên Âm nổ vang, nói tẫn thế gian hết thảy thanh âm, hết thảy sắc, hết thảy hình dạng!

Liên hoa nhiều đóa, không ngừng trán phóng, Long Phượng ngao du, Âm Dương tương sinh, một đạo kính quang chiếu sáng, Thiên Đạo hoa văn của chư thiên vạn giới từ trong kính quang hạ xuống, như trụ đánh vào trong tử khí mịt mờ phía dưới.

Đạo!

Thiên Đạo to lớn, uy lực vô cùng, cho dù là Giang Nam cách ngọc bàn rất xa, cũng có thể rõ ràng cảm giác được một loại hơi thở thống ngự chư thiên vạn giới, làm người ta run rẩy, thần phục!

Nếu không phải là Tiên Nhân, liền không cách nào ra khỏi Thiên Đạo trói buộc, ở trong giới hạn Thiên Đạo thống ngự, bị Thiên Đạo quản thúc!

Giang Nam cũng không có ra khỏi Thiên Đạo, như cũ là một sinh mệnh nho nhỏ trong Thiên Đạo, ở trước mặt Thiên Đạo, hắn có thể thật sâu cảm giác được mình nhỏ bé cùng vô lực!

Trong tử khí mịt mờ kia, phảng phất có yêu ma quỷ quái gì kinh khủng sôi trào, đang nộ hống, đối kháng Đạo Kim Ngọc Bàn, thanh thế kinh người chí cực!

Oanh…

Trong Hỗn Độn Hồng Mông, đột nhiên một cổ khí tức bá đạo tuyệt luân bộc phát, nát bấy thiên địa, Giang Nam thấy thành tấm thành tấm hư không trực tiếp mai một, hoàn toàn biến mất, hư không cũng bị hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, kinh khủng vô cùng, tựa hồ muốn trực tiếp đánh cả Đạo Vương Đại Thế Giới thành Hỗn Độn hư vô!

Mà Đạo Kim Ngọc Bàn chấn động, Long Phượng bay múa, đem hỗn loạn Hồng Mông bình định, đem Hồng Mông Tử Khí đánh nát luyện hóa, tu bổ hư không, kính quang thấm nhuần, giống như một đạo kim trụ trấn áp "Quái vật" trong Hỗn Độn Hồng Mông kia, duy trì một loại thăng bằng kỳ diệu.

- Đạo Kim Ngọc Bàn rốt cuộc đang cùng thứ gì tranh nhau?

Trong lòng Giang Nam vạn phần khiếp sợ, hướng Hỗn Độn Hồng Mông kia trông đi, chỉ thấy Hỗn Độn dày đặc, mờ mờ mịt mịt, lấy nhãn lực của hắn căn bản không cách nào thấy bất kỳ vật gì.

- Không đúng, hình như là Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp thứ gì, mà kiện đồ vật kia đang cố gắng đột phá Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp!

Hắn nhìn chỉ chốc lát, vật trong Hỗn Độn Hồng Mông kia chỉ sợ không thua Đạo Kim Ngọc Bàn, nếu không không thể vẫn cùng Đạo Kim Ngọc Bàn tranh nhau. Hơn nữa Đạo Kim Ngọc Bàn hẳn là đã trấn áp loại đồ này không biết thời gian bao lâu, đến bây giờ còn đang không ngừng giằng co!

Phải biết rằng, Đạo Kim Ngọc Bàn chính là cường đại nhất trong chín đại Thiên Đạo chí bảo, uy lực mặt ngọc bàn này to đến không thể tưởng tượng nổi, chỉ sợ là pháp bảo cường đại nhất thế gian, sau lưng lại có Đạo Vương là Thiên Đạo thần nhân, đồ có thể cùng Đạo Kim Ngọc Bàn tranh nhau, chỉ sợ cũng không phải chuyện đùa!

- Mỗi một Bổ Thiên thần nhân, chỉ sợ cũng có một chút bí mật. Bí mật của Huyền Hoàng Lão Tổ chính là Vọng Tiên Đài, mà bí mật của Đạo Vương, sợ rằng là ở trong Hỗn Độn Hồng Mông này.

Trong lòng Giang Nam có một loại cảm giác theo dõi Bổ Thiên thần nhân, thầm nghĩ:

- Không biết đám thần nhân khác sẽ có chút bí mật không thể cho ai biết gì? Thật muốn để cho bọn họ đem hết thảy bí mật phun ra. . .

Hắn ở chỗ này ngồi xếp bằng, lẳng lặng thôi diễn Thiên Đạo ảo diệu tích chứa trong Đạo Kim Ngọc Bàn, đây mới thực là Đạo Kim Ngọc Bàn, chỉ cần lĩnh ngộ ra một phần giải thích, là có thể như Tử Ngọc Đạo Nhân bắt chước chế ra Đạo Kim Ngọc Bàn.

Lĩnh ngộ được càng cao càng nhiều, uy lực cùng thần diệu của Đạo Kim Ngọc Bàn liền càng mạnh!

Bất quá đây cũng không phải là thu hoạch lớn nhất, thu hoạch lớn nhất là đối với Thiên Đạo cảm ngộ hóa thành kiến thức cùng nội tình, đây mới là quý giá nhất!

Hai tròng mắt Giang Nam đêm ngày đen tối, tròng mắt xuất hiện cảnh tượng kinh khủng, Hỗn Độn Hồng Mông, Thiên Địa Khai Ích, Thiên Đạo diễn sinh, Ma Ngục Huyền Thai Kinh điên cuồng thôi diễn Thiên Đạo ảo diệu tích chứa trong Đạo Kim Ngọc Bàn, vô số đạo văn huyền bí hiện ra ở trong hai tròng mắt của hắn, để cho trong song đồng của hắn diễn biến thiên địa càng thêm hoàn bị.

Qua một lúc lâu, hắn rốt cục cảm giác được Tinh Khí Thần của mình hao tổn khổng lồ, tiếp tục thôi diễn sẽ suy giảm tới bản thể, lúc này nhắm hai mắt lại, không hề đi xem ngọc bàn nữa, mà là dần dần khôi phục.

Đợi khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, hắn tiếp tục nghiên cứu, như si như say, cho đến mình không cách nào kiên trì mới thôi.

Như thế liên tục, rốt cục một tháng thời gian trôi qua, mà hắn chỉ bất quá đem Thiên Đạo tích chứa trong Đạo Kim Ngọc Bàn thôi diễn ra một phần nhỏ nhất.

Bá…

Một đạo cầu vồng hiện ra ở dưới chân của hắn, hẳn là thời gian đã đến.

- Đạo Vương, ta muốn đem sáu lần cơ hội dùng để tham quan hoc tập Đạo Kim Ngọc Bàn, chẳng biết có được hay không?

Giang Nam đột nhiên lên tiếng hỏi.

Đạo cầu vồng kia tản đi, cũng không có thanh âm truyền đến.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, tiếp tục khoanh chân mà ngồi, thôi diễn ảo diệu của Đạo Kim Ngọc Bàn.

Dùng năm lần cơ hội tham quan hoc tập những Thiên Đạo chí bảo khác đổi lấy năm tháng tham quan hoc tập Đạo Kim Ngọc Bàn, ở rất nhiều người xem ra chỉ sợ có chút cái được không bù đắp đủ cái mất, dù sao lý giải nhiều những Thiên Đạo chí bảo khác, đối với nhãn giới cùng nội tình tích lũy lớn

hơn nữa.

Nhưng ở Giang Nam xem ra, tham quan hoc tập Đạo Kim Ngọc Bàn thu hoạch lớn nhất!

Bởi vì Đạo Kim Ngọc Bàn tích chứa Thiên Đạo càng thêm hoàn mỹ, càng thêm phức tạp, là đứng đầu chín đại Thiên Đạo chí bảo, đi tham quan hoc tập những Thiên Đạo chí bảo khác, cố nhiên có thể kiến thức càng rộng, nhưng khó có thể tinh thâm.

Mà tốn hao sáu tháng thời gian nghiên cứu Đạo Kim Ngọc Bàn, có thể để cho hắn đạt được tích lũy cao hơn, loại tích lũy này, đối với mở ra Thiên Đạo, diễn biến thế giới có tác dụng trọng yếu. Thậm chí có thể phản ứng đến trong Vô Úy Ấn của hắn!

Khai thiên trong Vô Úy Ấn, phá vỡ Hồng Mông mở thiên địa, trong ấn này tích chứa giải thích của hắn đối với Thiên Đạo, tràn ngập ở trong nháy mắt Hồng Mông mở ra. Chẳng qua là loại giải thích này thật sự nông cạn, so sánh với Thiên Đạo chân chính mà nói có chút bé nhỏ không đáng kể.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1030: Phụng Thiên Thừa Vận. (1)

Ấn pháp như người, một ấn này chỉ có lớn dàn giáo, hắn đã luyện thành xương cốt, thiếu huyết thịt bổ túc, mà huyết nhục chính là Thiên Đạo sau khi Thiên Địa Khai Ích, có Thiên Đạo diễn biến, trong thiên địa mới tràn đầy sinh cơ bừng bừng, đạo diệu vô cùng!

Bởi vì chỉ có bộ xương mà không có huyết thịt, Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân mới có thể mô phỏng ấn pháp này của hắn, đem Khai Thiên Ấn khiến cho chỉ tốt ở bề ngoài.

Mà tham quan hoc tập Đạo Kim Ngọc Bàn, nhận được Thiên Đạo giải thích vô cùng phức tạp tinh diệu, Hạo Thiếu Quân muốn mô phỏng Khai Thiên Ấn của hắn liền không có khả năng. Cho dù có thể mô phỏng đi ra ngoài, cũng không cách nào đem tinh diệu của môn ấn pháp này hoàn toàn phát huy ra. Nhiều nhất chỉ là hình dạng, mà không chiếm được thần vận.

Vô Úy Ấn thức thứ hai Diệt Thế Ấn, uy năng cũng có thể nhận được tăng lên trên phạm vi lớn.

Khai thiên Diệt Thế là một đại tuần hoàn, từ Thiên Đạo mở đến Thiên Đạo hủy diệt, thế giới hồi phục Hỗn Độn Hồng Mông, trong Diệt Thế Ấn liền có uy năng hủy diệt Thiên Đạo, tự nhiên uy năng hơn xa trước!

Có thể nói, hắn đối với Thiên Đạo giải thích càng sâu, uy lực ấn pháp liền càng mạnh, liền càng làm cho người ta khó có thể chống cự!

Trong mắt Giang Nam thần quang không ngừng diễn biến, thôi diễn ra Đạo Kim Ngọc Bàn từng loại từng loại ảo diệu, khí tức của hắn cũng càng lộ ra vẻ trang nghiêm thần thánh, mơ hồ tràn ngập Thiên Đạo uy nghiêm.

Trong tối tăm, hắn thậm chí cảm giác được mình nhận được Thiên Đạo hậu ái, trong tối tăm có Thiên Đạo bảo vệ, khí vận tăng nhiều!

Điều này làm cho trong lòng hắn không khỏi có chút kinh ngạc, Thiên Cung tám cảnh đệ ngũ trọng cảnh giới Tử Vi Thiên Cung, chính là cảnh giới tăng lên khí vận của tu sĩ, ý vị từ hư vô mờ mịt, rất khó nắm lấy, thần bí nhất. Tin đồn tu luyện tới cảnh giới này, biết chuyện để ý, biết cát hung, xu lợi tránh hại, sẽ đối với nguy hiểm có một loại cảm giác nhạy cảm.

Hắn hiện tại cũng không tu luyện tới Tử Vi Thiên Cung cảnh giới, nhưng theo đối với Đạo Kim Ngọc Bàn nghiên cứu sâu sắc, đã bắt đầu đụng chạm đến cảnh giới này!

Thậm chí, cảm giác của hắn đối với lợi hại, còn ở trên Tử Vi Thiên Cung cường giả khác!

Đây chính là Phụng Thiên Thừa Vận!

Thừa hành thiên ý, vâng mệnh do thiên, hứng lấy Thiên Đạo khí vận!

Không chỉ như thế, Lục Đại hóa thân của Giang Nam đều xuất hiện, giúp hắn cùng nhau thôi diễn nghiên cứu, Tinh Khí Thần của hắn ở thôi diễn Đạo Kim Ngọc Bàn, đồng thời còn xuất hiện ở tay, lấy ra từng sợi Hồng Mông Tử Khí trong vực sâu phía dưới, đánh vào trong Lục Đại hóa thân của mình, đem Lục Đại hóa thân từ Huyền Hoàng Chi Thể hướng Hồng Mông chi thân biến chuyển.

Sáu tháng thời gian, không chỉ có hắn thoát thai hoán cốt, Lục Đại hóa thân của hắn giống như trước cũng thoát thai hoán cốt!

- Đạo Vương, lần này địa ngục Đế sứ thi triển ra một môn tuyệt học, có thể che đậy Thiên Đạo Thần Thông, ngươi có biết chuyện này không?

Đột nhiên, một suy nghĩ Cổ lão và tối tăm từ thời không xa xôi truyền đến, truyền vào trong đầu Đạo Vương.

- Biết được.

Đạo Vương suy nghĩ ba động, cùng đạo suy nghĩ kéo dài qua không biết

bao nhiêu thế giới kia va chạm nói:

- Từng tràng chiến đấu trong Tiểu Quang Minh Giới kia, ta và ngươi cũng nhìn ở trong mắt, ta như thế nào không biết?

- Ngươi đã biết được, biết được môn tuyệt học này đối với chúng ta nguy hại có bao nhiêu!

Suy nghĩ Cổ lão tối tăm kia trầm giọng nói:

- Môn tuyệt học này nếu là do Đế cấp nhân vật thi triển, là có thể che đậy Thiên Đạo của chư thiên vạn giới, coi như là Thiên Đạo chí bảo, chỉ sợ cũng có uy năng tổn hao nhiều. Đợi đến địa ngục cùng ta quyết chiến, chín đại Thiên Đạo chí bảo sẽ bị mất chỗ dùng, thậm chí có thể thương tổn được chúng ta, cho chúng ta có vẫn lạc chi nguy. Địa ngục khai sáng ra môn tuyệt học này, là vì đối phó chúng ta!

- Đế sứ nói không sai.

Lại có một suy nghĩ to lớn truyền động mà đến, thanh âm ù ù nói:

- Ta thậm chí cảm giác được trong tối tăm mình có nguy hiểm vẫn lạc, thậm chí Thiên Đao kêu than, trên đao xuất hiện một vết rạng, đây rõ ràng là chư thiên vạn giới cũng có khả năng Thiên Đạo tan vỡ!

Đạo Vương khẽ cau mày, chưa kịp đáp lời, lại có một suy nghĩ Cổ lão truyền đến:

- Bệ hạ, Vạn Phật Tháp của ta cũng xuất hiện tình huống Phật âm ám ách, nghĩ đến là đại kiếp tới gần, Thiên Đạo đã có suy xét, vì vậy chí bảo bất an.

- Địa ngục sáng tạo ra tuyệt học bực này, có khả năng để cho chúng ta vẫn lạc, Thiên Đạo tiêu diệt, phải xem xét.

. . .

- Chư vị đạo hữu, các ngươi quá lo lắng.

Suy nghĩ ba động của Đạo Vương truyền đi, cùng nhiều Bổ Thiên thần nhân suy nghĩ giao phong nói:

- Mặc dù nhân vật Đế cấp thi triển môn tuyệt học này, cũng không cách nào che đậy Thiên Đạo chí bảo, nhiều nhất chỉ có thể tạo thành một phần ảnh hưởng, không nhúc nhích được Thiên Đạo chí bảo. Hơn nữa, ta và ngươi năm đó thành danh, liệt vào Cửu Đế, dựa vào cũng không phải là Thiên Đạo chí bảo. Trận đại kiếp này, ta và ngươi tự mình xuất thủ, trong tai kiếp vì chư thiên vạn giới cầu một đường sinh cơ.

- Nếu như đối phương lấy môn tuyệt học này làm căn cơ, luyện chế ra pháp bảo có thể cùng Thiên Đạo chí bảo chống lại thì sao?

Thanh âm vị "Đế Sư" kia truyền đến nói:

- Ta xem môn tuyệt học này, tuyệt đối có thể luyện thành một pháp bảo khó lường, khắc chế Thiên Đạo chí bảo!

Đạo Vương thản nhiên nói:

- Khắc chế là lẫn nhau, nước có thể khắc hỏa, hỏa cũng có thể khắc nước, pháp bảo tranh phong, vẫn còn phải xem thực lực cùng thủ đoạn của chủ nhân. Hôm nay để cho ta lo lắng, không phải là môn tuyệt học này, cũng không phải là những Ma Đế sống lại kia, mà rốt cuộc là người nào ở trong địa ngục chủ trì đại cục!

Suy nghĩ của hắn cùng suy nghĩ của chư vị thần nhân va chạm:

- Đem nhiều Ma Đế đã qua đời sống lại, chớp lấy thời cơ Quang Vũ Kỷ Kiếp sắp đến, lợi dụng Tiên Ma bị trấn áp làm loạn đại cử xâm lấn, tóm thâu chư thiên vạn giới ta. Người chủ chưởng đại cục Địa ngục không phải chuyện đùa, người này là hùng tài 5000 vạn năm không gặp, tâm cơ thâm trầm, hắn mới là đại họa để cho ta có nguy hiểm vẫn lạc.

Nhiều suy nghĩ ba động, va chạm, đối với người chủ trì đại cục địa ngục

hiển nhiên cũng không biết, không biết đến tột cùng là người nào.

- Người này nếu ở lúc này đại cử xâm lấn, coi như bỏ qua, không phải là cao thủ gì. Mấu chốt chính là, hắn còn chờ Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, để cho chúng ta đi đối phó tồn tại bị ta và ngươi trấn áp kia, không rảnh đối kháng địa ngục xâm lấn.

Đạo Vương tiếp tục nói:

- Mà Quang Vũ Đế đã chuyển thế, kỷ kiếp vẫn như cũ chưa bộc phát, hiển nhiên tồn tại bị bọn ta trấn áp kia chờ địa ngục xâm lấn, cho chúng ta đi đánh với địa ngục, hắn có thể thoát thân.

Chư vị thần nhân suy nghĩ đồng ý, trước mắt Quang Vũ Đế đã chuyển thế, nhưng kỷ kiếp chậm chạp không có đến, hiển nhiên là hai bên mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, đang đợi thời cơ bộc phát ra một kích trí mạng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1031: Phụng Thiên Thừa Vận. (2)

- Trong chư thiên vạn giới ta cũng có một mạch nước ngầm ba động, mơ hồ khuấy thời cuộc.

Suy nghĩ của Đạo Vương tiếp tục cùng chư vị thần nhân va chạm:

- Người này cũng là một nhân vật lợi hại, phá Thiên Đạo, loạn Chư Thiên, không phải chuyện đùa. Ta cùng với Thiên Đạo tương hợp, cảm ứng được người này mới là hắc thủ phía sau màn trường hạo kiếp này, tất cả loạn tượng cũng là người này dựng lên, phải xem xét.

Chư vị thần nhân yên lặng lắng nghe, chỉ nghe Đạo Vương tiếp tục nói:

- Người này giấu diếm quá sâu, tạm thời kéo không ra hắn, bất quá vị chủ chưởng đại cục trong địa ngục kia không giấu diếm được sâu như thế. Vì vậy, ta quyết định đi địa ngục một chuyến, điều tra rõ người này rốt cuộc là người nào, nếu có thể diệt trừ hắn, tự nhiên là tốt, nếu trừ không xong, trong lòng ta cũng ít nhiều nắm chắc.

- Không thể!

Chư vị thần nhân suy nghĩ bộc phát, Tạo Hóa Lão Tổ quát lên:

- Địa ngục có nhiều Ma Đế đã hồi phục, nếu bệ hạ tự mình lấy thân phạm hiểm, chỉ sợ sẽ gặp phải địa ngục chư Đế vây công!

- Đạo Vương, chuyện này quả quyết không thể!

Huyền Hoàng Lão Tổ truyền đến suy nghĩ, trầm giọng nói:

- Ta và ngươi mặc dù lý niệm bất đồng, nhưng ta cũng không tán thành ngươi lấy thân phạm hiểm.

Chư vị thần nhân rối rít khuyên, Đạo Vương bật cười khanh khách:

- Chư vị, các ngươi năm đó cũng là tài hoa hơn người, Chứng Đạo thành Đế, tuy lúc cùng ta tranh nhau bại trận, cuối cùng để cho ta đi lên Thần Đế vị, hẳn phải biết thủ đoạn của ta. Chỉ là địa ngục, ta muốn vào liền vào, nghĩ ra liền ra, địa ngục lịch đại Ma Đế đều xuất hiện, có thể làm khó dễ được ta sao?

- Bệ hạ. . .

- Đế Sư không cần phải nói, ý ta đã quyết.

Đạo Vương lạnh nhạt nói:

- Thân thế của ta là Thần Đế hơn năm ngàn vạn năm trước, lúc hạo kiếp bộc phát, sanh linh đồ thán, ta cùng với chư vị phụng Tiên lệnh Bổ Thiên, mới có 5000 vạn năm sau này. Hôm nay trường hạo kiếp này, là tiếp sau của trường hạo kiếp hơn năm ngàn vạn năm trước kia, mặc dù ta không có ở đế vị, nhưng lần hạo kiếp này ta không thể không ra.

Chư vị thần nhân trầm mặc, riêng phần mình tản đi suy nghĩ, đột nhiên Đạo Vương một thân thần quang tuôn ra, là một vị trung niên nam tử phong hoa tuyệt đại, đứng dậy đi tới, cất bước trong lúc đó liền đến vũ trụ màng thai, xuyên qua, đi vào trong địa ngục.

Hắn ở trong địa ngục vạn giới cất bước mà đi, kiến thức địa ngục phong tình, trải qua Vạn Thi Lộ, đi qua Minh Hải.

Đột nhiên, hắn dừng bước lại, trên mặt lộ ra một tia bi thương, vạn phần đau lòng:

- Tại sao. . .

Bên trong Minh Hải, một thân thể Cổ lão mà vĩ ngạn phóng lên cao, chiếm cứ thời không to lớn, tay bày từng cái từng cái thế giới, vượt thân ngăn trở đường đi đến của Đạo Vương, ha hả cười nói:

- Đạo Vương, nếu ngươi đã tới, vậy thì mơ tưởng rời đi!

Ở bốn phương tám hướng quanh Đạo Vương, một cổ khí tức bá đạo tuyệt luân phóng lên cao, từng tôn Cổ lão Ma Đế đi tới, đoạn đi đường lui của hắn, khôn cùng ma khí rung chuyển, âm trầm kinh khủng.

Vẻ bi thương trên mặt Đạo Vương càng đậm, thanh âm khàn khàn, thấp giọng nói:

- Tại sao bán đứng ta? Chẳng lẽ chúng ta hơn năm ngàn vạn năm tình nghĩa, vẫn còn kém quyền thế sao. . .

- Đạo Vương!

Sâm La Ma Đế cất tiếng cười to nói:

- Cái vấn đề này, đời sau ngươi có thể suy nghĩ cẩn thận! Ngươi tuy là thân Thiên Đạo, Bất Tử Bất Diệt, nhưng ở trong địa ngục ta, Thiên Đạo của chư thiên vạn giới các ngươi cái rắm cũng không phải! Hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Tại sao. . .

Đạo Vương thở dài, vô tận bi thương từ trong tiếng thở dài này của hắn toát ra, làm cho lòng người tan nát.

Thân thể của hắn càng ngày càng nhạt, biến mất ở trong mắt nhiều Ma Đế, tại chỗ chỉ lưu lại một đạo Thần quang.

- Thiên Đạo hóa thân?

Sắc mặt Sâm La Ma Đế biến hóa, lấy tay đem đạo Thần quang này nắm đến nát bấy:

- Lão quỷ sống hơn năm ngàn vạn năm, quả nhiên cũng rất khôn khéo!

Đạo Vương Đại Thế Giới, chín đại Thiên Đình tường vân lượn lờ, giống

như Tiên Cảnh, mặc dù thời xa xưa Cửu Tôn Đế cấp cường giả riêng phần mình đi thế giới khác, chỉ có Đạo Vương một người lưu ở nơi đây, nhưng Đạo Vương như cũ sai người đem nơi này xử lý được ngay ngắn rõ ràng, không nhiễm một hạt bụi.

Lúc này, trong Thiên Đình trung ương kia, một thanh âm tràn đầy bi thương lẩm bẩm nói nhỏ, lộ ra vẻ vạn phần cô độc.

- Tại sao lại là một cái trong các ngươi. . . Tại sao muốn bán đứng ta. . .

Giang Nam ở trước Đạo Kim Ngọc Bàn, ngồi xuống là năm tháng lâu, ở trong lúc này, Tinh Khí Thần của hắn lần lượt bị hao hết, lần lượt suýt nữa mệt mỏi ngất đi, rồi lại cắn răng kiên trì xuống.

Trong đầu của hắn, vô số Thiên Đạo chí lý hiện lên, giống như mênh mông bích hải, liên hoa từng đóa từng đóa nở rộ, một đạo hiểu ra chính là một đóa liên hoa, nhiều đóa chập chờn sinh tư.

Thiên Đạo khí tức trên người hắn càng đậm, thậm chí vượt xa Thiên Đạo truyền nhân như Tử Ngọc Đạo Nhân, phảng phất hắn mới là Thiên Đạo thần nhân chân truyền đệ tử!

Trong khoảng thời gian này đối với hắn cực kỳ trọng yếu, để cho hắn tích lũy vượt xa bất kỳ một thời kỳ nào, thậm chí uy năng chín đại Thiên Đạo Thần Thông của hắn cũng càng ngày càng tăng, một ngày so sánh với một ngày mạnh mẽ!

Hơn nữa, trong khoảng thời gian này, hắn thu không ít Hồng Mông Tử Khí, luyện vào trong Lục Đại hóa thân của mình, để cho Lục Đại hóa thân biến thành Hồng Mông chi thân cùng Huyền Hoàng Chi Thể hỗn hợp thể, thực lực tăng vọt!

Hơn nữa tu vi của hắn cũng không có rơi xuống, tu vi đột nhiên tăng mạnh, đã đến gần Thiên Cung tam trọng, Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới, lường trước qua một thời gian ngắn khổ tu nữa, là có thể đạt tới Hậu

Thổ Thiên Cung đỉnh, đi trùng kích Trường Sinh Thiên Cung!

Thu hoạch lớn nhất, chính là hắn đem lĩnh ngộ trong khoảng thời gian này, dung nhập vào Vô Úy Ấn của mình, để cho hai thức trước của Vô Úy Ấn tiếp tục hoàn thiện, uy năng tăng nhiều!

- Chỉ là quá hao phí linh thạch Linh Dịch . . .

Giang Nam thở dài, trong khoảng thời gian này, Tinh Khí Thần của hắn nhiều lần gặp phải hao tổn thật lớn, mà muốn nhanh chóng khôi phục, liền phải vận dụng linh thạch Linh Dịch!

Mỗi lần khôi phục phải vận dụng mấy trăm nghìn cân linh thạch Linh Dịch, hơn nữa khôi phục quá nhiều lần, đưa đến mười thành linh thạch Linh Dịch của hắn hao tổn hai thành!

- Cứ theo đà này, sớm muộn gì cũng miệng ăn núi lở!

Đạo cầu vồng lúc trước xuất hiện, Giang Nam đi lên cầu vồng, cầu vồng kia chở hắn rời đi, một thiếu niên xuất hiện trên cầu nói:

- Nếu có thể nhận được một linh thạch quáng mạch, cả ngày biển ăn biển uống cũng không cần lo lắng linh thạch hao tổn, vậy thì cuộc sống khá giả . . . Di? Tại sao Đạo Vương không có đưa ta rời đi?

Đạo cầu vồng kia chở hắn đi thẳng tới Bát Cảnh Vân Tiêu Điện mới tản đi.

Giang Nam rơi xuống đất, chỉ thấy một trung niên nam tử chắp tay đứng ở trước tấm bình phong, tóc đen khẽ phiêu đãng, tu vi cao thâm, tâm cảnh giống như giếng cổ, giếng cổ không gợn sóng, chỉ có quăng xuống cục đá, mới có thể tạo nên một tầng rung động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1032: Bổ Thiên Chín Tổ

Mà Giang Nam suy đoán, vị trung niên nam tử đứng ở trước tấm bình phong kia, tâm cảnh cổ kim không gợn sóng chỉ sợ lúc này cũng nhấc lên một tầng rung động, tâm cảnh rung chuyển, để cho sợi tóc của hắn phiêu đãng.

Song để cho Giang Nam cảm giác được kinh khủng chính là, trung niên nam tử này phiêu động sợi tóc cho hắn một loại cảm giác bị áp bách khó có thể tưởng tượng. Tự hồ chỉ cần một sợi tóc từ trên người hắn nhẹ nhàng lướt qua, là có thể chém hắn!

Trung niên nam tử kia không quay đầu lại, nhẹ giọng nói:

- Giang tiểu hữu, ngươi tới đây.

- Đạo Vương?

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, hắn nghe qua thanh âm của Đạo Vương, thanh âm của trung niên nam tử trước mắt này cùng thanh âm của Đạo Vương giống nhau như đúc, bất quá ngày thường Đạo Vương là bao phủ trong thần quang nặng nề, thấy không rõ diện mục. Mà hôm nay, hắn tản đi thần quang, hiển lộ ra chân diện mục!

Giang Nam cất bước tiến lên, đứng ở bên cạnh trung niên nam tử kia, Đạo Vương nhẹ giọng nói:

- Bức tranh trên bức bình phong này là một đoạn chuyện năm đó cũ.

Ánh mắt của hắn xa xưa, nhẹ giọng nói:

- Ban đầu thiên địa hạo kiếp, Cổ Tiên làm loạn, có Tiên Nhân hàng thế, đánh cho Thiên Đạo nứt vỡ, ta cùng với nhiều đạo hữu cùng nhau tham dự

trận đại chiến kia. Người chết vì tai nạn đếm không hết, có thể nói, chư thiên vạn giới mỗi một tấc thổ địa, cũng nhuộm máu tươi của Thần Phật Ma. Đời sau chúng sanh có thể ở trên mảnh thổ địa này sinh tồn, bọn họ công cao chí vĩ.

Giang Nam nhìn về phía bình phong, nghi ngờ nói:

- Tiên Nhân trên bức họa này là?

- Đây là một Cổ Tiên hàng thế.

Đạo Vương thản nhiên nói:

- Lão nhân gia ông ta đức cao vọng trọng, sau khi kiếp nạn tiêu tan, hai vị Cổ Tiên khác rời đi, duy chỉ có hắn lưu lại truyền thụ đạo pháp, giảng giải Trường Sinh ảo diệu, cho chúng ta có đủ thực lực trấn áp Tiên Nhân tàn thể làm loạn kia. Lúc ấy nghe giảng có tất cả mười ba người, nhưng mà trong đó bốn người đã mất, sống sót chỉ có chín người, chín người này cũng tham dự đến trong Bổ Thiên, ta chính là một người trong đó.

Giang Nam tinh tế đánh giá bức tranh trên bình phong, quả nhiên thấy có một người bộ dáng cùng Đạo Vương phảng phất, cũng có một loại đế vị, phong độ của thiên nhiên Thần Đế, làm lòng người kính sợ.

- Lúc ấy ý nghĩ của chúng ta là, Thiên Đạo nứt vỡ, chư thiên vạn giới sắp sụp đổ tan rã, nếu không cứu, vạn vật sinh linh sẽ hoàn toàn tử vong, vạn giới quy về Hỗn Độn. Nếu chúng ta Bổ Thiên, thì sẽ bị Thiên Đạo đồng hóa, biến thành một phần tử của Thiên Đạo, ý thức của mình biến mất, cùng chết không khác.

Ánh mắt của Đạo Vương mê ly, tựa hồ hồi tưởng chuyện cũ, sâu xa nói:

- Lúc ấy chúng ta nghĩ, chết thì có làm sao, chết có gì đáng sợ? Chúng ta thân là tồn tại mạnh nhất của chư thiên vạn giới, chư thiên vạn giới nuôi chúng ta, nhân sinh trên đời, không thể không có ngược lòng, cho nên chín người chúng ta luyện hóa Ngũ Sắc Kim Bổ Thiên.

Hắn xì cười nói:

- Chuyện tình thật lâu xa, khi đó chúng ta rất huyết khí phương cương a, vấn đề sinh tử sau khi Bổ Thiên, căn bản không có để ở trong lòng.

Trong lòng Giang Nam sinh ra một loại cảm xúc bội phục, Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân vô luận phía sau sở tác sở vi như thế nào, vô luận bọn họ có cản trở chúng sanh thành Tiên Đạo hay không, nhưng hành động của bọn hắn ngay lúc đó cũng là đáng giá mọi người kính ngưỡng, không có bọn họ, chư thiên vạn giới đã sớm biến thành tử địa, không có bất kỳ sinh cơ.

- Bất quá chín người chúng ta không ngờ rằng chính là, chúng ta không chết, ngược lại vẫn còn tồn tại. Hơn năm ngàn vạn năm, sống hơn năm ngàn vạn năm, đoạn năm tháng này thật là vô cùng dài. . . Vị này là Vạn Phật Chi Chủ, sư thừa của hắn là Viễn Cổ Phật Môn, trò giỏi hơn thầy, hành thiện giảng đạo, mặc dù sau lại Chứng Đạo thành Đế, nhưng như cũ trải qua một loại cuộc sống như khổ hạnh tăng.

Đạo Vương chỉ vào một Phật đà trên bình phong, chỉ thấy phía sau tôn phật kia có vô số Kim Luân vờn quanh, trong Kim Luân tích chứa Cực Nhạc Đại Thế Giới, cười nói:

- Hắn đối với ta rất là khó chịu, mặc dù không nói, nhưng ta cùng với hắn sáng tối tranh đấu qua rất nhiều lần, sau ta kiến tạo cho hắn một tòa Thiên Đình, hắn ý không tốt tới tìm ta phiền toái, ngược lại chung đụng rất là hòa hợp. Vị này là Thiên Ý Lão Tổ, kiếm trận vô song, hắn ở kiếm đạo đạt thành tựu cực cao, hơn nữa ghét ác như cừu, lực công kích cực mạnh, chỉ là tốt không thể lâu, cứng quá dễ gãy, hắn phía trước công kích vô cùng bá đạo, nhưng mà tránh thoát mấy chiêu phía trước, hắn tựu xong rồi. Cái tật bệnh này để cho hắn gặp phải rất nhiều nguy hiểm, được ta cứu qua mấy lần, bất quá lực công kích của hắn đúng là không gì so sánh nổi.

Giang Nam đánh giá Vạn Phật Chi Chủ cùng Thiên Ý Lão Tổ trên bình phong, trong lòng đối với Thiên Ý Lão Tổ có chút xem thường:

- Thiên Ý Lão Tổ cùng Tinh Quang Đại Đế tranh nhau kia, có thể coi ghét ác như cừu sao, nếu không phải có hắn can thiệp, thê nữ của Tinh Quang Đại Đế sao có thể chết?

- Vị này là Thiên Đao.

Đạo Vương chỉ vào một vị nam tử cao lớn uy mãnh nói:

- Thiên Đao chất phác nhất, lão thành nhất, tâm như trẻ sơ sinh, tinh khiết không bụi, một đao nơi tay, không có vật gì khác nữa. Bởi vì hắn tâm linh tinh khiết, cho nên đạt tới thành tựu chí cao. Hắn luôn nói tâm tư ta không tinh khiết, tạp niệm quá nhiều, có thể trèo lên trên đế vị thật sự là không có Thiên Lý.

- Đây là Huyền Hoàng Lão Tổ, năm đó trong Đế chiến, hắn là đối thủ cường đại nhất của ta, hắn sở học rất tạp, ngộ tính cực cao, hơn nữa giỏi về mưu kế, thậm chí có thể làm được trò giỏi hơn thầy. Cùng hắn giao thủ là làm cho người ta buồn rầu nhất, bởi vì hắn thường thường sẽ dùng công pháp cùng Thần Thông của ngươi tới đánh bại ngươi.

- Đây là lão nhân Ứng Long kia, rất kiêu ngạo, suốt ngày lỗ mũi vểnh đến trên mắt, há mồm ngậm miệng liền là các ngươi những sinh linh hèn mọn không biết nhỏ bé, bất quá hắn ở trong trường hạo kiếp này cũng là một cái xuất lực nhiều nhất, hắn cũng là đệ nhất nhân không có nghĩ gì liền đáp ứng xả thân Bổ Thiên.

- Hắn là Càn Khôn Lão Tổ, dã tâm bừng bừng, thường xuyên thích đùa bỡn một chút âm mưu quỷ kế, chúng ta gọi hắn là quân sư, nhưng dã tâm của hắn thật lớn, chinh phạt Cổ Tiên kia, hắn thậm chí thiết mưu, suýt nữa đem chúng ta hết thảy hại chết. Thiên Ý, Thiên Đao cùng Huyền Hoàng bắt được hung hăng đánh một trận, hắn liền đàng hoàng, toàn tâm toàn ý bày mưu tính kế, nếu như không có hắn, Cổ Tiên kia chỉ sợ sẽ đem Chư Thiên hủy diệt sạch sẻ.

- Vị này là sư tôn của ta, người ta gọi là Hồ Thiên Thánh Tổ.

Đạo Vương mắt lộ ra kính nể cùng kính ngưỡng nói:

- Trong lồng ngực có Càn Khôn, hắn lòng ôm ấp rộng lớn cho thiên địa, ta chính là bị hắn bồi dưỡng được, hắn mỗi tiếng nói cử động, không khỏi thúc giục khiến cho ta đi về phía trước. Không có hắn phụ tá, ta cũng không cách nào chiến bại quần hùng, trèo lên trên đế vị. Còn dư lại một vị này, chính là Tạo Hóa Lão Tổ, ngươi đã từng thấy qua hắn, hắn tạo hóa đạo diệu không ai bằng, là người trong chín người chúng ta đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ thấu triệt nhất, ngay từ lúc trước Bổ Thiên, hắn cũng đã có thể thi triển ra Thiên Đạo Thần Thông. Nếu ngươi lựa chọn đi chỗ của hắn, khẳng định thu hoạch so sánh với ở chỗ này của ta lớn hơn nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1033: Hoàng Đạo Cực Cảnh. (1)

Giang Nam lẳng lặng nghe, trong lòng đối với Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân này trừ kính ngưỡng ra chính là bội phục, chín người này xuất thân loạn thế, cùng Cổ Tiên chống lại, lòng mang tế thế, bọn họ làm vô luận là ở niên đại hỗn loạn đó hay là đương kim, cũng đáng giá để cho thế nhân khắc trong tâm khảm.

- Đạo Vương vì sao hướng ta nói những chuyện này?

Trong lòng hắn còn có chút buồn bực, mới vừa rồi Đạo Vương kể chuyện là chuyện cũ về Bổ Thiên thần nhân, thật sự quá cổ lão, nhất là phê bình về mấy vị thần nhân, truyền đi có thể hù chết một nhóm lớn người!

- Đạo Vương tâm cảnh ba động, không biết bị chuyện gì sờ động tâm cảnh, vì vậy tìm người tới nói chuyện tâm tình. Ân, hắn sẽ không sau khi nói xong liền giết người diệt khẩu chứ...

Giang Nam đang thấp thỏm, đột nhiên trung niên nam tử bên cạnh thở dài một tiếng, thanh âm trở nên vô cùng trầm thấp:

- Mà hôm nay, 5000 vạn năm trôi qua, chúng ta mục nát, không còn như trước nữa...

Giang Nam nghe vậy không khỏi rùng mình một cái, càng thêm xác thực tin mình nghe đến mấy bí mật này xong tuyệt đối sẽ bị Đạo Vương giết người diệt khẩu.

- Giang tiểu hữu, ngươi yên tâm, ta còn không đến mức vì chuyện nhỏ này mà giết ngươi diệt khẩu.

Đạo Vương phảng phất nhìn thấu tiểu tâm tư của hắn, thấy buồn cười nói.

Giờ khắc này hắn không giống như là Thần Đế 5000 vạn năm trước đối kháng Cổ Tiên làm Loạn, không giống như là Bổ Thiên thần nhân hùng cứ thế gian, phản phất giống như là một tu sĩ bình thường, tiền bối cao nhân bình thường.

- Ngươi phá hư sáu tòa tế đàn, trừ có sáu tháng thời gian nghiên cứu Thiên Đạo chí bảo ra, còn có sáu cơ hội học tập Thiên Đạo Thần Thông! Ngươi không cần đi học Thần Thông mấy vị lão tổ khác, ta truyền thụ cho ngươi Lục Đạo Thần Thông!

Đạo Vương đột nhiên vươn ra ngón trỏ nhẹ nhẹ một chút, điểm ở mi tâm của Giang Nam, nhất thời từng loại từng loại Thần Thông tràn vào trong óc Giang Nam, Giang Nam còn chưa kịp trở về chỗ cũ, chỉ thấy Thần quang vọt tới, thân thể trung niên nam tử trước mặt nhất thời trở nên rộng lớn khôn cùng, khoảng cách hắn không biết có bao nhiêu tỉ dặm xa, thần thánh mà lạnh lùng.

- Giang tiểu hữu, ngươi có nguyện ý bái ta làm thầy hay không?

Thanh âm của hắn đạm mạc mà cao xa, làm cho người ta có một loại cảm giác Thiên Đạo vô tình.

- Bái ngươi làm thầy?

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, tinh tế suy tư chốc lát, không vội trả lời hỏi:

- Ta muốn hỏi, tại sao Đạo Vương lại thu Thái Hoàng làm đệ tử?

- Tâm cảnh của hắn tiếp cận Thiên Đạo nhất, trong suy nghĩ không có bất kỳ tình cảm ảnh hưởng hắn phán đoán một người, nếu như tu hành Thiên Đạo Thần Thông, thành tựu của hắn bất khả hạn lượng.

Thanh âm của Đạo Vương từ nơi cao xa truyền đến nói:

- Hắn từ trước tiếp xúc công pháp cấp bậc khá thấp, cho nên thực lực

không mạnh, nhưng nếu như tu hành công pháp của ta, tâm cảnh của hắn cộng thêm công pháp của ta cùng với Thiên Đạo Thần Thông, hắn tất nhiên có đột nhiên tăng mạnh.

Giang Nam trầm mặc chốc lát, Đạo Vương nói không sai, Thái Hoàng ở trước lúc thành thần tiếp xúc công pháp đúng là cấp bậc không cao, duy nhất có cơ hội tiếp xúc đến công pháp cao thâm chính là Vọng Tiên Đài, bất quá hiển nhiên khi đó thực lực của Thái Hoàng Lão Tổ cũng không cao minh thế nào, xưng không nổi tài nghệ trấn áp đương thời, cho nên hắn cũng không có bao nhiêu cơ hội có thể từ trong tay những cường giả khác trong Vọng Tiên Đài đoạt được công pháp cao minh hơn.

Khi đó Thái Hoàng, cơ hội duy nhất chính là Vọng Tiên Đài năm trăm lần sống lại, không ngừng thôi diễn, để cho công pháp của mình dung làm một thể, lĩnh ngộ ra Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư!

Bất quá Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư mang cho hắn chẳng qua là tăng lên trên tâm cảnh, cũng không phải là bay vọt trên thực lực, hơn nữa tệ đoan lớn nhất của môn công pháp này chính là lòng có nhớ thương ràng buộc liền không cách nào tu thành.

Thái Hoàng thê tử là chướng ngại hắn tiếp tục đi tới, trước khi Thái Hoàng chém vợ, nội tâm của hắn nhất định cực kỳ thống khổ, quấn quýt, nhưng mà sau khi chém vợ, tâm cảnh của hắn rốt cục viên mãn, đạt tới thành tựu cực cao trên tâm cảnh.

- Đạo Vương, ngươi thu Thái Hoàng làm đồ đệ, là coi trọng tâm cảnh của hắn có thể cùng Thiên Đạo tương hợp, như vậy vì sao lại muốn thu ta làm đồ đệ?

Giang Nam suy nghĩ một chút, tiếp tục hỏi.

- Ngươi cùng Thái Hoàng bất đồng.

Thanh âm của Đạo Vương vô cùng rõ ràng truyền đến, thản nhiên nói:

- Thái Hoàng bởi vì phù hợp Thiên Đạo, cho nên từng bước ổn thỏa, trầm ổn chí cực, nếu hắn nhận được đầy đủ tư chất nguyên, là có thể đạt tới thần nhân chí cao cảnh giới, siêu thoát Thần Đế, đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh! Này là tâm cảnh của hắn cho phép, cùng Đạo của ta phù hợp nhất, cho nên hắn thích hợp làm truyền nhân của ta nhất. Ta có hai đệ tử, Tử Ngọc Đạo Nhân bái ta làm thầy còn ở trước Thái Hoàng, nhưng Thái Hoàng tất nhiên sẽ trở thành người thừa kế chân chính của ta! Mà Giang tiểu hữu ngươi...

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, Đạo Vương kiến thức kinh người, hắn đối với Thái Hoàng Lão Tổ đánh giá mặc dù cao làm cho người khác khó có thể tiếp nhận, nhưng nhất ngôn chỉ điểm ra nơi cường đại cùng kinh khủng nhất của Thái Hoàng!

Bất quá, Giang Nam càng hiếu kỳ chính là Đạo Vương đánh giá mình như thế nào, điều này làm cho hắn rất là mong đợi.

Đạo Vương tiếp tục nói:

- Ngươi trời sanh tính nhanh nhẹn, gan lớn, rất quỷ quái, rất tà, trời sanh tính thích chơi, thậm chí đem mình hướng trong chết chơi, không biết lúc nào sẽ đem mình đùa chơi chết! Con đường của ngươi, cùng con đường của ta không có một chút giống nhau, cho dù thể ngộ Thiên Đạo, nhận được truyền thừa của ta, ngươi cũng sẽ không đạt tới thành tựu như Thái Hoàng, cũng không có thể trở thành Thiên Đạo thân chân chính, tâm cảnh của ngươi vĩnh viễn không đạt tới cảnh giới như Thái Hoàng!

Sắc mặt Giang Nam một đen, hắn vốn cho là Đạo Vương sẽ hung hăng thổi phồng mình một cuộc, làm mình tâm hoa nộ phóng, hi lý hồ đồ liền bái ông ta làm thầy, không nghĩ tới thần nhân này căn bản không thổi phồng hắn, ngược lại hung hăng đả kích hắn, đem hắn nói không đúng tý nào.

- Nhưng mà, ngươi cũng không phải là không có ưu điểm...

Giọng nói của Đạo Vương chậm dần, lộ ra một tia nghi hoặc nói:

- Ngươi ở Tiểu Quang Minh Giới, trợ thủ đã rời đi, duy chỉ có ngươi lưu lại, làm cho mình thân vùi hiểm cảnh, rõ ràng chính là đem mình hướng trong chết đùa, trong mắt của ta chính là chịu chết. Nếu đổi lại Thái Hoàng, hắn tuyệt đối không có thể làm như vậy, mà là thối lui khỏi Tiểu Quang Minh Giới. Thái Hoàng quá ổn, ổn đến có chút ngoan cố, mà ngươi thích mạo hiểm, trong mắt của ta, tình cảnh của ngươi ngay lúc đó đã không có bất kỳ sinh lộ, chuyện không thể làm, nhưng theo ngươi phá hư đối với Tiểu Quang Minh Giới, ngược lại ở trong tuyệt cảnh dần dần xuất hiện một luồng sinh cơ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1034: Hoàng Đạo Cực Cảnh. (2)

Ngữ khí của hắn càng thêm nghi ngờ, nhẹ giọng nói:

- Này không khỏi để cho ta cảm thấy, chưởng khống Thiên Đạo, vững như Thái Sơn, xử sự giọt nước không lọt, có lẽ cũng không phải là cách hoàn mỹ nhất. Bởi vì thế sự vạn biến, cho dù là hoàn toàn chưởng khống Thiên Đạo, ở lúc đối mặt tuyệt cảnh cũng có thể thúc thủ vô sách. Mà ngươi quỷ, ngươi tà, có lẽ có thể từ trong tuyệt cảnh giết ra một con đường sống. Cho nên ta nghĩ thu ngươi làm môn hạ, xem một chút ngươi còn có thể hành hạ ra thứ gì.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Nói như vậy, ta còn có một chút ưu điểm. Ta còn có một vấn đề, nếu ta không muốn bái ngươi làm thầy, ngươi sẽ giết chết ta hay không?

Thanh âm của Đạo Vương truyền đến, như cũ lạnh lùng mà cao xa, phảng phất thoáng cái từ người biến thành Thần, biến thành thay thế Thiên Đạo, lạnh nhạt nói:

- Thiên Đạo vô tư, ta không có hẹp hòi như vậy, ngươi không bái ta làm thầy, là con đường ngươi lựa chọn, Thiên Đạo sẽ không can thiệp ý nghĩ của ngươi, ta tự nhiên cũng sẽ không.

- Như vậy...

Giang Nam dừng một chút, quả quyết nói:

- Ta không muốn! Ta không cách nào cùng cừu nhân chung cuộc sống ở dưới một mái hiên!

Thần Quang khẽ rung chuyển, Đạo Vương trầm mặc xuống.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Ta cùng với Thái Hoàng có cừu oán, không đội trời chung, ta cùng với hắn chỉ có thể có một người có thể sống sót, bất kể hắn là Đạo Vương đệ tử, hay là tương lai có thể trở thành người trông coi Thiên Đạo, hắn đều phải chết! Đạo Vương, nếu ngươi trục xuất hắn ra khỏi sư môn, ta bái ngươi làm thầy.

Đạo Vương trầm mặc chốc lát, thanh âm truyền đến:

- Ta không thể nào trục xuất hắn ra khỏi sư môn, hắn ổn thỏa là cách ứng phó đại kiếp tốt nhất, mà ngươi biến số quá lớn, nhất niệm thành thần, nhất niệm thành Ma, không dễ dàng khống chế nhất. Tỷ lệ Thái Hoàng thành công có năm thành, mà ngươi ngay cả một thành cũng chưa tới. Giá trị của ngươi ở trong lòng ta, cũng không cao bằng Thái Hoàng. Bất quá ta cũng muốn hỏi một câu, ân cừu ở trong lòng ngươi quả thật nặng như vậy, thậm chí để ngươi không tiếc cùng Thái Hoàng không chết không thôi sao?

Trên mặt Giang Nam lộ ra một nụ cười:

- Nếu có người giết Đế sứ, Đạo Vương sẽ như thế nào?

- Ta hiểu được.

Đạo Vương đột nhiên nói:

- Nếu mới vừa rồi ta nói, nếu ngươi cự tuyệt bái ta làm thầy, ta liền đem ngươi chụp chết, ngươi sẽ lựa chọn như thế nào?

- Đương nhiên là lập tức quỳ xuống đất, hô to sư tôn ở trên cao xin nhận đồ nhi ba xá.

Giang Nam không chút suy nghĩ, lập tức nói:

- Ngươi muốn giết ta, tánh mạng quan trọng hơn, ta tự nhiên sẽ không cùng ngươi lải nhải lý luận. Hơn nữa bái ngươi làm thầy cũng không có chỗ

xấu, chỉ mới có lợi, Đạo Vương đệ tử là uy phong bực nào? Sau này ta muốn đi ngang liền đi ngang, coi trọng cô nương nhà ai liền đoạt, gặp phải bảo bối liền thành họ Giang, ai dám động đến ta? Hơn nữa ta còn có thể thừa dịp thời điểm ngươi không chú ý giết chết Thái Hoàng, suy nghĩ một chút cũng sướng muốn chết.

Đạo Vương im lặng, đột nhiên Thần Quang rung chuyển, quát lên:

- Hôm nay ngươi đã được đến Lục Đạo Thần Thông, mau thối lui đi!

Giang Nam chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, trong lúc bất chợt phát hiện mình chẳng biết lúc nào hiện ra ở trên thế giới cầu trong vũ trụ hư không, mà Đạo Vương Đại Thế Giới thì ở phía chân trời, xa không thể chạm.

- Đạo Vương không khỏi có chút hỉ nộ vô thường đi? Ít nhất cũng phải làm bộ suy nghĩ một chút đem Thái Hoàng trục xuất sư môn a? Sau đó lại trang bức dùng lời nói dịu dàng cự tuyệt, chiếu cố tâm linh còn nhỏ của ta một chút. Ngươi tới một câu Thái Hoàng giá trị cao hơn sau đó liền đuổi ta, chẳng lẽ không sợ ta gặp phải đả kích không gượng dậy nổi...

Giang Nam nháy mắt mấy cái, có chút không cam lòng, chẳng qua là hồn nhiên không có bộ dạng gặp phải đả kích chưa gượng dậy nổi, ngược lại tinh thần phấn chấn, tâm tình cũng rất vui vẻ, đối với Đạo Vương lựa chọn không một chút ngăn cách.

Hắn có thể từ mới vừa rồi Đạo Vương nói ngắn ngủi nhìn ra được, vị Bổ Thiên thần nhân này là một người trọng tình trọng nghĩa, suy bụng ta ra bụng người, nếu như đệ tử của mình là Thái Hoàng, một vị cao thủ trẻ tuổi khác bái sư điều kiện chính là đem người đệ tử này trục xuất sư môn, chỉ sợ mình cũng không đáp ứng.

Giang Nam đứng ở trên thế giới cầu, phân biệt phương hướng, hướng Trung Thiên thế giới bay đi, thầm nghĩ:

- Đạo Vương này là một người có ý tứ, nếu hắn không phải Bổ Thiên thần

nhân, nhất định có thể vượt qua Thiên Đạo, đạt tới một loại thành tựu đỉnh khác, đáng tiếc...

Hắn rời Đạo Vương Đại Thế Giới, Đạo Vương lại lần nữa đi tới trước tấm bình phong này, nhìn mấy khuôn mặt trong tấm hình ngồi ở phía dưới Tiên Nhân thật tình nghe giảng, Đạo Vương thấp giọng lầm bầm lầu bầu:

- Trong các ngươi, rốt cuộc là người nào đang cùng địa ngục cấu kết, đem bí mật ta đi địa ngục tiết lộ...

- Gan ngươi quá lớn, cấu kết địa ngục, tính toán chiến hữu cùng ngươi đồng sanh cộng tử, thậm chí ngay cả Quang Vũ chỉ sợ cũng nằm trong kế hoạch của ngươi, là một khâu trong âm mưu của ngươi. Ngươi rốt cuộc là người nào?

Ánh mắt của hắn lần lượt trên từng gương mặt quét qua, trong ánh mắt có bi thống cũng có tiếc hận, cảm thấy những khuôn mặt quen thuộc này có chút xa lạ, thấp giọng nói:

- Ta và ngươi đều là người Bổ Thiên, cứu hộ vùng trời này, che chở vạn vật sinh linh, duy trì Thiên Đạo vận chuyển, chẳng lẽ ngươi thật vì bản thân chi tư mà hủy diệt chư thiên vạn giới? Ngươi thật cho là đánh phá Thiên đạo, là có thể nhất cử đi lên Tiên vị? Tiên vị ở trong lòng ngươi liền nặng như vậy, ngay cả chúng ta 5000 vạn năm tình nghĩa cũng có thể vứt bỏ... truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

Hắn một thân Thần Quang tuôn ra, nhẹ giọng nói:

- Ngươi cảm thấy thiên địa này mục nát, thế đạo thay đổi, ta cũng cho là như vậy. Bàn cờ của ngươi khởi bước sớm, thật lâu lúc trước cũng đã bày, mà ta mới vừa vặn nâng cờ, vậy hãy để cho chúng ta xem một chút, ai chết vào tay ai, ai có thể cười đến cuối cùng!

- Giang tiểu hữu, ngươi không để cho ta thất vọng, ta truyền thụ cho ngươi Lục Đại Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, chính là ta ở 5000 vạn

năm qua khổ công đoạt được, chính là chuyên môn dùng để khắc chế mấy người bọn họ.

Đạo Vương lại trở nên vô cùng lạnh lùng, sắc mặt đêm ngày đen tối, thanh âm sâu kín:

- Tám vị đạo hữu, các ngươi chớ có trách ta ở 5000 vạn năm trước liền bắt đầu nghiên cứu biện pháp đối phó các ngươi, bởi vì dù sao ta đã từng là Thần Đế, Đế Hoàng Tâm Thuật liền để cho ta không toàn tâm toàn ý tin tưởng bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì cũng phải lưu một tay...

Mà ở trên thế giới kiều, Giang Nam hướng Trung Thiên thế giới chạy tới, vừa nghiên cứu Đạo Vương truyền thụ cho hắn Lục Đại Thần Thông, thầm nghĩ:

- Hi lý hồ đồ liền đút Lục Đạo Thần Thông cho ta, chẳng lẽ Đạo Vương không có thể cho mình chọn lựa sao...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1035: Cổ Vương Thần Chủ. (1)

Sau một lúc lâu, hắn không khỏi khẽ cau mày, Đạo Vương truyền thụ hắn Lục Đại Thần Thông, thay vì nói là Thần Thông, không bằng nói là Lục Đạo quang hoa.

Lục Đạo quang hoa này phảng phất ẩn chứa Đạo cùng Ý sâu đậm, thay đổi liên tục, mỗi một chủng đều có được tiềm năng vô cùng cường hãn, phảng phất một khi thúc dục, là có thể đạt tới cực đạo chi cảnh!

Mấy đạo quang hoa này cùng quang hoa trong những cột đá Thanh Ngọc của Bát Cảnh Vân Tiêu Điện phảng phất, nhưng mà quang hoa trong cột đá chẳng qua là phiến diện, nhè nhẹ từng sợi, cũng không toàn diện, là một chút tâm đắc của Đạo Vương ngộ đạo Thần Minh tám cảnh cảnh giới cuối cùng.

Mà Lục Đạo quang hoa mà Đạo Vương đánh vào trong lòng Giang Nam kia lại tự thành nhất thể, hiển nhiên riêng phần mình là một thể hệ hoàn thiện, so sánh với cột đá cao minh hơn gấp trăm lần!

- Chẳng lẽ đây chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, phun ra một ngụm trọc khí:

- Cừ thật, phần đại lễ này của Đạo Vương thật là nặng đến có thể hù chết người!

Giang Nam tiến vào Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, cũng không người hướng hắn giải thích lai lịch quang hoa trong cột đá, vì vậy hắn cũng không biết Đạo Vương truyền lại sáu đạo Thần Thông này, rốt cuộc là cái trình độ Thần Thông gì!

Bất quá hắn mới vừa rồi nghe được Đạo Vương nói qua Hoàng Đạo Cực Cảnh, vì vậy suy đoán Lục Đại Thần Thông này, hơn phân nửa là Hoàng

Đạo Cực Cảnh đại thần thông.

- Hoàng Đạo Cực Cảnh... Đạo Vương đã từng nói Thái Hoàng có thể chưởng khống Thiên Đạo, đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, chẳng lẽ Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng là một cảnh giới của thần linh? Nói như vậy, thần linh cũng có tám cảnh giới, chỉ là vì sao ta trước nay chưa từng nghe nói qua cảnh giới này?

Hắn hôm nay nhãn giới kiến thức không thể tầm thường, Thần Tôn cũng gặp mấy vị, thậm chí ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng có tiếp xúc, nhưng Hoàng Đạo Cực Cảnh vẫn là lần đầu nghe nói, trừ Đạo Vương, liền không có ai đề cập tới một cảnh giới này nữa. Cái này hết sức cổ quái.

- Chẳng lẽ nói, chư thiên vạn giới hôm nay cũng không có một cảnh giới này? Điều này sao có thể? 5000 vạn năm qua ra đời Thần Minh đếm không xuể, Đế cấp cường giả cũng có không ít, tài hoa tươi đẹp, làm sao không có ai tu thành một cảnh giới này?

Nếu có người tu thành cảnh giới này, sẽ có ghi lại đối với cảnh giới này, mà hôm nay không có truyền thuyết một cảnh giới này lưu lại, thì nói rõ trừ Bổ Thiên thần nhân, không người nào biết một cảnh giới này.

Hơn năm ngàn vạn năm thời gian cũng không có người đặt chân cảnh giới này, đúng là rất cổ quái.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu sáu đạo quang hoa này, hôm nay hắn thậm chí có thể tính toán Thiên Đạo chí bảo như Đạo Kim Ngọc Bàn, mà mấy đạo Thần Thông quang hoa này hắn xem không hiểu, mạnh mẽ thôi diễn ảo diệu bên trong, thậm chí so sánh với thôi diễn Đạo Kim Ngọc Bàn còn muốn cố hết sức, còn có thể để cho tinh thần của mình bị hao tổn!

Đây cũng không phải là ý nghĩa trình độ Lục Đại Thần Thông của Đạo Vương thâm ảo ở trên Đạo Kim Ngọc Bàn, mà là bởi vì cảnh giới Đạo Vương quá cao, Đại Đạo tích chứa trong Thần Thông vượt ra khỏi Giang Nam lĩnh ngộ cực hạn.

Nói thí dụ như Tinh Đế đạo tắc ngưng kết thành tinh cầu, bởi vì Giang Nam hạn chế cảnh giới, liền không cách nào từ trong những đạo tắc kia lĩnh ngộ ra Tinh Đế công pháp cùng Thần Thông.

Nếu như cảnh giới đến độ cao nhất định, tiếp xúc đến đạo tắc, hắn liền có thể từ trong Thần Đế đạo tắc hấp thu chất dinh dưỡng, cũng có thể có Lục Đại Thần Thông này suy nghĩ thấu triệt.

- Ta hiện tại từ trong tay Đạo Vương được đến không ít linh thạch, hơn nữa dung hợp Tinh Quang Đại Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, trùng kích Trường Sinh Thiên Cung cũng không phải là việc khó. Nơi lực lượng của ngôi sao nồng nặc nhất, là trong tinh hà của Trung Thiên thế giới! Ta dung hợp Tinh Quang Đại Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, tự nhiên là đi trong tinh hà tu luyện tốt nhất...

Giang Nam nghĩ tới đây, đột nhiên thế giới kiều kịch liệt rung động, năm Thần Ma đột nhiên phủ xuống đến trên thế giới kiều này. Điên cuồng hướng hắn bão táp mà đến, xa xa quát lên:

- Tiểu quỷ phía trước, mau mau tránh ra!

Một Ma Thần điểu thủ hai cánh giương cánh bay cao, liếc thấy trên cầu chính là Giang Nam, không khỏi giận kêu lên:

- Nguyên lai là họ Giang tiểu quỷ! Con mẹ nó, ở địa phương cứt chim cũng không có này cũng có thể gặp phải ngươi, khó trách lão tử nói hôm nay vận rủi trước mắt, nguyên lai là gặp phải tai tinh ngươi! Con mẹ nó Chân Pháp Phật Đà, ngươi quá nặng, chẳng lẽ ngươi không thể tự mình chạy sao?

Năm Thần Ma này tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền đến phía trước cách Giang Nam không xa, Giang Nam chăm chú nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên:

- Chân Pháp Phật Đà, Thao Hộc Tôn Giả?

Trong năm Thần Ma, Chân Pháp Phật Đà cùng Yêu Thần Thao Hộc Tôn

Giả bị hắn hàng phục kia rõ ràng ở trong này, bất quá năm Thần Ma kia giờ phút này phảng phất gặp phải chuyện kinh khủng. Từng cái từng cái sắc mặt sợ hãi, điên cuồng dọc theo thế giới kiều chạy trốn.

- Giang giáo chủ, đã lâu không gặp?

Chân Pháp Phật Đà đứng ở trên lưng Thao Hộc Tôn Giả, là một người duy nhất tỉnh táo cười nói:

- Giáo chủ tốt nhất cũng nên chạy mau, phía sau có một đống sâu giết tới. Chỉ cần trốn vào một thế giới có Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ, chúng ta liền an toàn.

- Sâu?

Năm Thần Ma hùng hổ, từ bên cạnh Giang Nam bay theo mà qua, thân thể Giang Nam một tung, rơi vào trên lưng Thao Hộc Tôn Giả, cùng Chân Pháp Phật Đà đứng chung một chỗ, nghi ngờ nói:

- Ngã phật, cái gì sâu?

- Con mẹ ngươi Giang giáo chủ, ngươi so sánh với Chân Pháp này còn nặng hơn, ngươi không thể tự mình bước đi sao? Hết lần này tới lần khác muốn để khi phụ ta!

Thao Hộc Tôn Giả bị hắn ép tới thân thể thấp xuống, cố gắng duy trì tốc độ phi hành, giận kêu lên.

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà ôn nhuận như ngọc, toàn thân giống như mỹ ngọc nhũ bạch sắc luyện chế thành, lộ ra vẻ rất là thần thánh, mà trong mi tâm của hắn thì có một thánh tăng khoanh chân ngồi, hóa thành con mắt thứ ba của hắn, chính là Đàm Trí thánh tăng, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi quay đầu lại xem một chút, sẽ hiểu?

Giang Nam quay đầu lại, đột nhiên chỉ thấy trong vũ trụ hư không một

mảnh đại dương màu đen vọt tới, vô số sâu ở trong hải dương màu đen này ngọa nguậy sôi trào, chi chít, không biết có bao nhiêu, tốc độ nhanh đáng sợ!

Những sâu này thực lực không cao, thực lực một con sâu tương đương với Thiên Cung thất trọng bát trọng tuyệt thế cường giả.

Tuyệt thế cường giả là cách gọi với Thiên Cung thất trọng bát trọng cường giả, Thiên Cung tứ trọng ngũ trọng lục trọng cường giả thì gọi là Chưởng Giáo Chí Tôn cấp cường giả, mà Thiên Cung bát trọng đỉnh phong cường giả thì bị gọi là gần Thần cường giả.

Những xưng hô này, là người phàm nói, thuộc về cường giả dưới Thần Minh.

Ở trong tấm côn trùng này, còn có chút khí tức thậm chí đạt tới trình độ Thần Ma, Thiền Dực rung lên, cắt rách hư không, số lượng cũng không ít.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1036: Cổ Vương Thần Chủ. (2)

- Nhiều cổ trùng như vậy?

Giang Nam cũng thấy mà da đầu tê dại, những sâu này hình thể khổng lồ, nhỏ nhất cũng có năm ba trượng, mặc dù thân thể so sánh với Thần Ma Pháp Thiên Tượng Địa mà nói vẫn còn là nhỏ đến thương cảm, nhưng mà chi chít sâu xông tới, chỉ sợ Thần Ma cũng không dễ dàng ngăn cản!

- Những sâu này nếu như chỉ là cổ trùng bình thường cũng thôi, mấu chốt là có người nuôi, bị thả ra, muốn đem đất lưu vong càn quét không còn!

Cách đó không xa, một Ma Thần thanh âm vang lên, cả giận nói:

- Bọn ta bị lưu vong tới đây đã đủ vận rủi, người Thần Giới lại còn không buông tha chúng ta!

- Ngươi là Thần Ma lưu vong?

Giang Nam không nhịn được tò mò, cẩn thận đánh giá Ma Thần kia, chỉ thấy Ma Thần này lệ khí rất nặng, hơn phân nửa là phạm vào chuyện bị lưu vong đến vũ trụ hư không, cả đời không được đặt chân mỗi một tấc thổ địa của vạn giới.

Vũ trụ hư không của Chư thiên vạn giới chính là đất lưu vong, hoang vu tĩnh mịch, không có bất kỳ linh khí, không có lối ra, chỉ có thể ở trong bóng tối phiêu lưu, tuổi già cô đơn tới chết.

Trong đất lưu vong, có thật nhiều Thần Ma chịu khổ lưu vong bị tịch mịch làm cho nổi điên, tự mình hại mình mà chết, có chút Thần Ma thì tính tình trở nên càng thêm bất thường, còn có chút thì bị lạc ở trong không gian mênh mông, còn có chút người không cẩn thận rơi vào hắc động, bị chết thê thảm không nỡ nhìn.

Giang Nam cũng đã từng nhận thức qua tư vị cô tịch này, hắn đã từng bị cường giả trong địa ngục trói trên thuyền lưu vong đến đất lưu vong, nếu không phải hắn tìm được vạn giới trụ thạch, chỉ sợ hôm nay còn đang ở trong vũ trụ hư không.

- Vị này là Bảo Âm Tôn Giả, trước kia ở Thần Giới cũng là một nhân vật, chẳng qua là sau lại phạm vào chuyện, đắc tội đầu sỏ, lúc này mới bị lưu vong đến chỗ này.

Chân Pháp Phật Đà cười nói:

- Bảo Âm Tôn Giả tính tình không xấu, nếu không phải đắc tội quyền quý, hôm nay chỉ sợ cũng thăng chức rất nhanh. Mà hai vị này là Thương Đạo, Khấu Gia hai vị tôn giả, cũng là hào kiệt, bởi vì mang tế thế chi tài mà bị hãm hại.

Giang Nam cảm nhận được trên người ba vị Bảo Âm, Thương Đạo, Khấu Gia truyền đến lệ khí, trong lòng có chút xem thường, ba tôn Thần Ma này lệ khí nặng như vậy, hẳn là giết người không tính toán. Bọn họ bị lưu vong hẳn không phải là ngộ phán.

Đám người Bảo Âm Tôn Giả nghe nói như thế, có chút hưởng thụ nói:

- Người phóng sâu này, chính là Thần Giới Cổ Vương Thần Chủ, rất là lợi hại, cổ thuật đã đạt đến tình cảnh cực hạn! Sâu của hắn rất lợi hại, gặm pháp bảo giống như gặm cải trắng. Lạc băng lạc băng nhai rất nhanh, thậm chí ngay cả phật quang, Thần Quang, Ma Quang cũng gặm! Hắn đoán chừng là nhận được Thần Giới bày mưu đặt kế, từ Thần Giới hạ phàm, muốn đem chúng ta những người bị lưu vong này hết thảy chém giết. Vì tân đế lên ngôi bình định con đường.

- Chém giết mọi người ở đất lưu vong?

Trong lòng Giang Nam chấn động, thất thanh nói:

- Thần Giới tranh đấu đã kịch liệt đến loại trình độ này sao?

- Quang Vũ Đế đã chuyển thế, Thần Giới đầu sỏ cũng biết Quang Vũ Đế ngồi ở Thần Đình kia chẳng qua là thân thể kiếp trước của Quang Vũ Đế, tự nhiên không chịu tôn hắn là Thần Đế nữa.

Chân Pháp Phật Đà ánh mắt chớp động nói:

- Tiểu phật nhận được một tin nói, Thần Giới đầu sỏ biết được Quang Vũ Đế ở Thần Đình chẳng qua là thân thể kiếp trước. Lúc ấy liền làm phản, giết vào trong Thần Đình, nhưng thân thể Quang Vũ Đế không cánh mà bay. Hôm nay Thần Giới hỏng mất, ngũ đại Thần Quân vốn chẳng qua là ám đấu, nhưng bây giờ là minh tranh, đánh cho Thần Giới long trời lở đất, thậm chí có không ít bộ hạ cũ của Quang Vũ cũng gặp phải ám sát, không giải thích được liền chết.

Giang Nam liếc hắn một cái, trong lòng âm thầm buồn bực, hôm nay Thần Giới đã phong tỏa, trừ một chút đầu sỏ có thể tiến vào Thần Giới, Chân Pháp Phật Đà cũng không đi được, hắn là như thế nào biết được tin tức Thần Giới?

- Vị Cổ Vương này, là thuộc về một phe phái đầu sỏ trong Thần Giới.

Chân Pháp Phật Đà chậm rãi nói:

- Thực lực của hắn mạnh mẽ chí cực, không thể khinh thường, hơn nữa nuôi sâu hàng tỉ vạn, vô cùng vô tận, mà bản thể hắn không ai biết được, nghe nói hắn từ trước chống lại qua Thần Tôn, Thần Tôn cũng không thể giết chết, lợi hại vô cùng. Hắn những con sâu này thoạt nhìn yếu, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều, tốc độ đầy đàn cực nhanh, hơn nữa sau khi tạo thành đại trận, thậm chí có thể hóa thành từng tôn Thần Chủ cấp Yêu Thần, uy lực rất mạnh mẽ!

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, biết lời này của Chân Pháp Phật Đà chỉ sợ nói không uổng, thầm nghĩ:

- Những cổ trùng này của Cổ Vương Thần Chủ, chỉ sợ hết thảy là ngoài

thân hóa thân của hắn, vô cùng vô tận, đầu sỏ sau lưng của hắn phái hắn đến đây càn quét đất lưu vong, đoán chừng chính là coi trọng chiến thuật côn trùng hải của hắn, vô số sâu từ vũ trụ hư không càn quét mà qua, nơi đi qua, hết thảy gặm thành đất trống!

- Con mẹ nó Cổ Vương Thần Chủ!

Thao Hộc Tôn Giả tức giận mắng không ngừng:

- Lão tử lúc nào đắc tội hắn? Bất quá là ở trên thế giới kiều lên đường, liền bị hắn phái một đống sâu xông tới! Mụ đản Chân Pháp, nhất định là lão tiểu tử ngươi đắc tội hắn, liên lụy lão tử!

Chân Pháp Phật Đà tính tình rất tốt, hồn nhiên không có tức giận, ha hả cười nói:

- Cổ Vương Thần Chủ này nhân sinh tính tàn bạo dễ giết, mới bất kể ngươi có phải người bị lưu vong hay không, nếu bị hắn gặp được, dĩ nhiên sẽ giết sạch, một tên cũng không để lại. Tiểu phật cùng Giang giáo chủ cũng là đi ngang qua, bị cuốn đi vào, bất quá cũng may gặp phải ba vị Bảo Âm cùng chung chí hướng, nên mới có thể chạy ra.

Bảo Âm, Khấu Gia cùng Thương Đạo ba Thần Ma bị hắn bưng lấy tâm hoa nộ phóng, càng xem Phật Đà này liền càng cảm thấy thuận mắt, mà Giang Nam thì âm thầm cảnh giác, Chân Pháp Phật Đà khẩu Phật tâm xà, giảo hoạt so sánh với đầu của hắn còn muốn trơn không nương tay, nhất định là có mưu đồ, không thể không phòng.

- Phía trước chính là Ngọc Sanh Nguyên Giới, ba vị đạo hữu, các ngươi bị người hãm hại, vào không được thế giới Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ, không bằng núp ở trong Tử Phủ của tiểu phật, tiểu phật đem bọn ngươi dẫn vào Ngọc Sanh Nguyên Giới, các ngươi ý nghĩ như thế nào?

Chân Pháp Phật Đà ánh mắt chớp động, đề nghị nói.

Đám người Bảo Âm có chút ý động, lập tức lắc mình bay vào trong Tử

Phủ của hắn, ánh mắt Chân Pháp Phật Đà rơi vào trên người Giang Nam, hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Giang giáo chủ có muốn trốn vào Tử Phủ của tiểu phật hay không?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Tiến vào Tử Phủ của ngươi, sinh tử liền vào tay ngươi, ngã phật, ngươi thấy ta giống người ngu như vậy sao?

- Giang giáo chủ thật sự là hiểu lầm tiểu phật.

Quanh thân Chân Pháp Phật Đà phật quang đại phóng, toàn lực trấn áp luyện hóa ba người Bảo Âm, một bên cười nói:

- Tiểu phật không phải là loại người ngươi nghĩ này, chẳng qua là ba người hắn làm ác, ta tới độ hóa bọn họ, tẩy đi tội nghiệt cả đời bọn họ...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1037: Giết Ra Côn Trùng Vây. (1)

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên trên thế giới kiều đi thông Ngọc Sanh Nguyên Giới có một mảnh côn trùng đông nghịt chạm mặt bay tới, sắc mặt Chân Pháp Phật Đà biến hóa, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy côn trùng biển phía sau phô thiên cái địa, đã đem đường lui phong kín!

- Lần này hỏng bét! Ngọc Sanh Nguyên Giới cũng đi không được!

Quanh thân Chân Pháp Phật Đà phật quang phun ra, cao giọng quát lên:

- Giang giáo chủ, xem ra ta và ngươi chỉ đành phải liên thủ, cùng nhau giết đi ra ngoài!

Vô số cổ trùng vỗ cánh đánh tới, trong nháy mắt liền bao phủ Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà trên thế giới cầu, trong lúc nhất thời nơi nơi là tiếng vang ong ong, nơi này sâu thật sự nhiều lắm, chi chít, phô thiên cái địa, làm cho người ta sợ!

Kim trùng bốn cánh, hắc trùng sáu cánh, còn có thiền dực thú trùng, yêu trùng cả người dài khắp cánh chim vũ mao, thậm chí còn có quái trùng sinh ra đầu người!

Hô...

Thao Hộc Tôn Giả trời sanh tính cường hãn, cánh chim chấn động, vô số Hắc Vũ phần phật bay lên, giống như vô số lợi kiếm chém liên tục, bất quá cánh chim của hắn mới vừa ly thể bay ra, liền nghe lạc băng lạc băng giòn vang không ngừng truyền đến, trong chớp mắt Hắc Vũ đầy trời liền bị ăn tinh quang, để cho Thao Hộc Tôn Giả biến thành gà không có lông, trụi lủi, ngây ngốc đứng ở trên cầu, không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Chân Pháp Phật Đà không khỏi phân trần liền thu đầu ngốc điểu này vào

trong Tử Phủ, làm trước một bước, hướng ra phía ngoài xông đi!

Đỉnh đầu hắn có một ngụm kim bát phóng lên cao, phật quang chiếu rọi, vô số phật quang từ trong kim bát bắn nhanh ra, quét về phía biển côn trùng, trong khoảnh khắc liền có không biết bao nhiêu cổ trùng bị giết, bất quá đạo phật quang này chỉ chiếu rọi gần dặm đất, liền nghe thanh âm răng rắc răng rắc không ngừng truyền đến, biển côn trùng cũng ăn phật quang, thậm chí không ít sâu dọc theo phật quang gặm cắn tới đây.

- Thu!

Chân Pháp Phật Đà quát lên, chỉ thấy phật quang đột nhiên trán phóng, giống như thủy triều hướng ra phía ngoài phun ra, trong lúc bất chợt kịch lùi về, bọc vô số cổ trùng tràn vào trong kim bát!

Một kích kia của hắn, rõ ràng đem cổ trùng đầy trời quét sạch ba bốn thành, hiển lộ ra thực lực kinh người của hắn!

Sa sa cát...

Trong kim bát đột nhiên truyền đến thanh âm gặm cắn, tiếp theo liền thấy Phật Môn chi bảo này ở một thời gian nháy con mắt liền bị gặm ra thủng lỗ chỗ, vô số sâu bay ra kim bát. Lập tức hướng Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà đánh tới!

Giang Nam quyết định thật nhanh, toàn thân tất cả lỗ chân lông bế hợp, thu liễm khí tức, giống như một khối ngoan thạch. Tiếp theo hơi thở đột nhiên lại biến đổi, từ trong cơ thể hắn tản mát ra hơi thở cùng một đầu cổ trùng không sai biệt lắm.

- Ân?

Ngoài dự liệu của hắn, những cổ trùng này lại còn hướng hắn đánh tới, tựa hồ không một chút cảm giác được hơi thở của Giang Nam cùng bọn họ giống nhau.

- Xem ra ta suy đoán không sai. Những cổ trùng này chính là hóa thân của Cổ Vương Thần Chủ, Cổ Vương Thần Chủ có thể thông qua ánh mắt những cổ trùng này thấy nhất cử nhất động của chiến trường! Ta thay đổi hơi thở, căn bản không cách nào thoát ánh mắt của hắn!

Giang Nam không chần chờ nữa, lập tức đón bầy cổ trùng hướng ra phía ngoài phóng đi!

Hắn mới vừa xông vào biển côn trùng, liền lập tức cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, hắn phát ra bất kỳ Thần Thông gì, chỉ mới vừa bộc phát ra hai thành uy lực, liền bị biển côn trùng đem uy năng Thần Thông cắn nuốt, này tương đương với thoáng cái đem tu vi thực lực của hắn đánh rớt chỉ còn lại có hai thành!

Chân Pháp Phật Đà xông lên, cùng Giang Nam chung đồng tiến, hai người sóng vai hướng ra phía ngoài giết tới. Hai người bọn họ một người là Thiên Cung nhị trọng đỉnh, một cái là Thần Minh, nhưng mà thực lực hai người cũng không phải là khác biệt trời vực, chênh lệch không lớn.

Mặc dù pháp lực của Chân Pháp Phật Đà so sánh với Giang Nam hùng hậu, nhưng mà Thần Thông lại không tinh diệu bằng hắn, thực lực nếu so với Giang Nam mạnh hơn một chút. Mà Thần Thông của Giang Nam tinh diệu, giơ tay nhấc chân uy năng cuồn cuộn, chẳng qua là tu vi cảnh giới không bằng Chân Pháp Phật Đà, so với hắn thua kém.

- Tiểu tử này, nhiều ngày không thấy, thật giống như ăn xuân dược, tu vi thực lực tăng trưởng thần tốc, mạnh đến nổi kinh người!

Chân Pháp Phật Đà thấy hắn xuất thủ, trong lòng thất kinh.

Hắn lơ đễnh, con ngươi quay tròn loạn chuyển, ở trong Thần Minh, hắn coi như là đại cao thủ khó lường, dù sao hắn là người Đại Tây Thiên Phật Giới phái đến chư thiên vạn giới truyền đạo, vô luận tư chất hay là thực lực, cũng được xưng tụng nhân tài đứng đầu.

Mà cùng Giang Nam so sánh với, tư chất của hắn liền lộ ra vẻ thua kém rất nhiều.

- Xem ra lần trước ở trong Hoang Cổ Thánh Sơn, bỏ qua cho hắn cùng với hắn kết thiện duyên là đúng, vị Giang giáo chủ này, tương lai nhất định không phải vật trong ao, nếu có thể dẫn độ đến Phật Giới ta, tất nhiên sẽ để cho Phật Giới ta càng thêm phát dương quang đại! Chẳng qua là nhìn dáng dấp, hắn không thích trở thành người trong Phật Môn... ân, đám người Thao Hộc Tôn Giả, Bảo Âm Tôn Giả cũng không phải không muốn vào Phật Môn ta sao, còn không phải là bị ta thu làm môn hạ?

Trong khoảnh khắc, hai người liền giết ra mấy ngàn dặm, bất quá những thứ sâu kia vẫn là vô cùng vô tận, Giang Nam không kịp nghĩ nhiều, đỉnh đầu Lục Đại hóa thân bay ra, riêng phần mình tế lên một bộ pháp bảo hắn luyện chế, Ngự Thiên Đạo Chung, Huyền Nguyên Đỉnh, Vạn Giới Ngục Đồ, tám thanh Thần Vương Kiếm, Ly Địa Thánh Quang Kỳ, Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ cùng Hư Không Bảo Thuyền.

Chỉ thấy trong biển côn trùng nước lửa ngập trời, kiếm quang tung hoành, các loại bảo quang phóng lên cao, rốt cục đem côn trùng chấn tán một đường, cổ trùng bị đánh chết đếm không hết.

Đột nhiên, sắc mặt Giang Nam biến hóa, chỉ thấy những thi thể cổ trùng bị hắn thắt cổ kia lập tức bị những cổ trùng khác nhào tới, vài hớp cắn nuốt sạch sẽ, tiếp theo cổ trùng lại sinh ra rất nhiều cổ trùng, số lượng không chút nào giảm!

- Thì ra là thế, khó trách chúng ta giết lâu như vậy, biển côn trùng không thấy giảm bớt chút nào, ngược lại càng ngày càng nhiều!

Hắn không khỏi cực kỳ nhức đầu, chết bị sâu ăn sạch, lại sinh ra sâu mới, số lượng không giảm, mà sau khi ăn năng lượng trong Thần Thông cùng pháp bảo của bọn họ, những cổ trùng này ngược lại sẽ lần nữa sinh sôi nẩy nở, sẽ chỉ làm cổ trùng sinh sôi nẩy nở được càng ngày càng nhiều!

Có thể nói, nếu như không ngừng cùng những cổ trùng này chém giết, số lượng cổ trùng tuyệt đối sẽ không ngừng bành trướng, cho đến cắn nuốt bọn họ mới có thể bỏ qua!

- Cổ Vương Thần Chủ đích xác là nhân vật lợi hại, không phải chuyện đùa, mặc dù cổ trùng của hắn không bằng Chiến Thiên Ma Tôn chế tạo Chiến Minh cự thú cường đại, nhưng trình độ tinh diệu không kém chút nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1038: Giết Ra Côn Trùng Vây. (2)

Giang Nam cảm giác được pháp bảo của mình tích chứa uy năng nhanh chóng giảm bớt, trong lòng cả kinh, chỉ thấy trong hai mặt đại kỳ tích chứa thần thủy thần hỏa cũng bị những sâu này ăn sạch bách, thậm chí mặt cờ cũng bị gặm ra không biết bao nhiêu đại động, để cho hai kỳ cơ hồ biến thành phàm vật, vội vàng thu hồi Ly Địa Thánh Quang Kỳ cùng Huyền Nguyên Thánh Thủy Kỳ, không dám lại dùng.

Mà năng lượng trong Vạn Giới Ngục Đồ cũng bị ăn sạch, trận đồ này hắn còn chưa tới kịp thu hồi, liền bị biển côn trùng bao phủ, còn có Hư Không Bảo Thuyền, cũng không thể chạy ra biển côn trùng, được ăn tinh quang, để cho Giang Nam thịt thương yêu không dứt.

Về phần Huyền Nguyên Đỉnh, Ngự Thiên Đạo Chung cùng Thần Vương Kiếm, là làm bằng Ngũ Sắc Kim, những sâu này gặm bất động Ngũ Sắc Kim, nhưng đem năng lượng trong Ngũ Sắc Kim hấp thực không còn, sinh sôi nẩy nở không ít sâu đi ra ngoài!

Giang Nam vội vàng thu hồi tất cả pháp bảo, chỉ thấy những cổ trùng này mặc dù không có cắn nuốt sạch mấy pháp bảo Huyền Nguyên Đỉnh cùng Ngự Thiên Đạo Chung, nhưng phía trên ba bộ pháp bảo này hiện đầy từng cái từng cái dấu răng!

- Là những trùng vương có thể so với Thần Ma kia gặm ra dấu vết! Cừ thật, ngay cả Ngũ Sắc Kim cũng có thể gặm động, nếu ta bị cắn lên một ngụm, khẳng định cũng muốn không chịu nổi!

Giang Nam âm thầm kinh hãi.

Hô...

Chân Pháp Phật Đà bỏ đi áo cà sa, áo cà sa bay lên không, hóa thành một

mảnh kim vân Già Thiên, trong kim vân vạn đạo kim quang trán phóng. Từng ngọn núi lớn ùng ùng từ trên trời giáng xuống, ném tới mọi nơi, đem không biết bao nhiêu sâu nện đến nát bấy!

Đột nhiên vô số sâu đánh tới, đem từng ngọn núi lớn cắn nuốt, tiếp theo nhào tới trên áo cà sa, cái áo cà sa này lập tức xuất hiện hằng hà đại động.

Chân Pháp Phật Đà vạn phần thịt đau, vội vàng thu hồi áo cà sa, nơi nào còn kịp, cuối cùng chỉ lấy được một thước vải vuông rách, ngay cả cái mông của Phật Đà cũng không che hết.

Những cổ trùng kia nuốt áo cà sa của hắn, số lượng dũ phát tăng nhiều, trong đó lại sinh ra vài đầu trùng vương, đánh giết tiến lên, cùng Giang Nam và Chân Pháp Phật Đà cận chiến đánh giết. Thiền dực như đao, nhẹ nhàng hết thảy, hư không giống như một đạo vết đao hiện lên, cắt ra một khe hở!

- Phật Đà, không nên tế lên bất kỳ pháp bảo, chỉ thi triển thân thể Thần Thông, lấy thân thể công kích!

Giang Nam quát lên, đột nhiên hiện ra ba mặt tám cánh tay, một quyền oanh khứ, thanh âm giống như Bôn Lôi, oanh một tiếng đem hơn mười dặm hư không phía trước hết thảy đánh cho nát bấy, từng con sâu nổ tung, uy phong lẫm lẫm, ngay sau đó trong mi tâm Thần Quang một quyển, đem côn trùng thi hết thảy thu vào bên trong mi tâm!

Hơn mười đầu trùng vương vỗ cánh đánh tới, hình thể trùng vương so sánh với cổ trùng bình thường lớn gấp mấy trăm lần, vô cùng khôi ngô, có thể so với mấy chục Thần Ma, chân vừa bước liền thải toái hư không, cánh chim mở ra, liền đem hư không cắt ra, ngụm lớn cắn xuống, thiên địa thậm chí cũng hướng trong miệng nó sụp đổ!

Trong khoảnh khắc, thân thể Giang Nam liền thấy máu, Hồng Mông thân thể, Thiên Đạo Chi Khu cùng ngụy Thần Thể Ngụy Tiên Thể cũng gánh không được công kích bực này, máu bắn tung tóe vẩy ra, bất quá những máu tươi này ly thể, liền lập tức bay trở về trong cơ thể hắn, thậm chí ngay cả một

chút máu tươi cũng không cách nào từ trong cơ thể hắn chạy trốn!

Thình thịch thình thịch...

Hắn cả người máu tươi lâm ly, cơ hồ tìm không được một khối da thịt đầy đủ, cùng hơn mười đầu trùng Vương đại chiến, ra sức đem một đầu trùng vương đánh nát, ngay sau đó mi tâm một quyển, thu hồi thi thể trùng vương.

Chân Pháp Phật Đà thấy thế, lập tức bào chế đúng cách, triển khai Thắng Quang Phật Thể, chiến ý ngất trời, cùng hắn sóng vai chém giết, phàm là giết chết cổ trùng liền lập tức lấy đi trùng thi, không để cho cổ trùng tiếp tục cơ hội sinh sôi nẩy nở.

Chân Pháp Phật Đà Thắng Quang Phật Thể mặc dù không kinh người bằng một đống ngụy Thần Thể Ngụy Tiên Thể của Giang Nam, nhưng hắn dù sao tu vi thâm hậu hùng hồn, cường độ Thắng Quang Phật Thể còn muốn trên Giang Nam.

Hai người đại khai sát giới, bầy côn trùng rốt cục càng ngày càng ít, hai người cũng thở phào nhẹ nhỏm.

- Bảo bối của ta, các ngươi giết nhiều bảo bối của ta như vậy...

Oanh...

Vô số sâu đột nhiên bỏ ra hai người, bay ra mấy ngàn dặm, tiếp theo một đầu trùng vương mở cái miệng rộng, chỉ thấy chi chít sâu rối rít đầu nhập trong miệng trùng vương này.

Trùng vương một ngụm đem tất cả sâu hết thảy cắn nuốt, tiếp theo thân thể giống như thổi phồng bành trướng, hóa thành một Ma Thần đỉnh thiên lập địa, hình dáng nó như người, chẳng qua là cả người trải rộng giáp xác, hơn nữa thân thể một tiết một tiết, mỗi một tiết dài ra hai cánh tay, trên cánh tay trải rộng gai xương như liêm đao, có tất cả ngàn đoạn thân thể, phía sau thì có ngàn thiền dực sáng như tuyết như đao!

Hơi thở đầu cổ trùng này thoáng cái nồng nặc mấy chục lần, cơ hồ đạt tới Thiên Thần đỉnh!

- Hỏng bét, Cổ Vương Thần Chủ tức giận...

Cái trán của Chân Pháp Phật Đà toát ra mồ hôi lạnh, thấp giọng nói:

- Giang giáo chủ, chúng ta bây giờ nên làm gì?

- Làm sao bây giờ? Đương nhiên là chạy a!

Giang Nam hô quát một tiếng, thân thể hóa thành một đạo Hóa Tiên Phi Hồng, bão táp bay đi, Chân Pháp Phật Đà thấy thế, cũng hóa thành một đạo phật quang, đi theo hắn điên cuồng hướng vũ trụ hư không bay đi.

Đầu trùng vương kia trách trách cười quái dị, ngàn đôi thiền dực rung lên, thân thể đột nhiên biến mất, hướng hai người đuổi giết đi.

Mà ở chỗ sâu trong đất lưu vong, biển côn trùng tính bằng đơn vị hàng nghìn ở trong hư không giống như thành từng mảnh Thương Vân, tàn sát bừa bãi, phàm là gặp phải sinh mệnh, liền nhào tới một trận cắn nuốt, cổ trùng càng ngày càng nhiều, hơn nữa còn đang không ngừng phân liệt, hóa thành càng nhiều Thương Vân, bốn phương tám hướng bay đi.

- Bệ hạ phái ta tới quét dọn lưu vong đất, quả thực chính là một chuyện tốt!

Trong biển côn trùng, một thân thể đỉnh thiên lập địa hùng vĩ đứng yên, trên người bò đầy cổ trùng to to nhỏ nhỏ, thậm chí có chút ít cổ trùng từ trong da tay, lỗ chân lông của hắn tiến vào chui ra, còn có chút sâu từ mũi của hắn nhô đầu ra, Thần Ma này chính là Thần Giới Cổ Vương Thần Chủ, thấp giọng cười nói:

- Ăn hết tất cả Thần Ma trong đất lưu vong, bảo bối của ta hấp thu đầy đủ tinh khí, đảo ngược thân thể của ta, là có thể để cho ta nhất cử trở thành Thần Tôn! Ân? Hai vật nhỏ kia lại còn muốn chạy trốn ra lòng bàn tay của

ta?

Hô...

Côn trùng biển lật ba, ôm lấy Cổ Vương Thần Chủ hướng phương hướng Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà bỏ chạy đuổi theo. Hắn cước bộ không động, nhưng tốc độ so với Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà còn nhanh hơn!

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà nhanh chóng bỏ chạy, tốc độ của hai người cực nhanh, Phù Quang Lược Ảnh, chẳng qua là hôm nay bọn họ ở trong vũ trụ hư không mịt mờ phi hành, không phân biệt trên dưới, căn bản không biết mình người ở chỗ nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1039: Chém Tế Cờ. (1)

Mà đầu trùng vương có thể so với Thiên Thần đỉnh kia chấn động nghìn đôi thiền dực bổ nhào, ở hậu phương đuổi giết mà đến, đuổi tận cùng không buông, hoàn toàn không muốn bỏ qua cho hai người bọn họ.

- Giang giáo chủ, chưa trừ diệt đầu cổ trùng này, chúng ta mơ tưởng sống rời đi nơi đây!

Chân Pháp Phật Đà ánh mắt chớp động, đề nghị nói:

- Không bằng như vậy, ta và ngươi liên thủ, ta lại đem Thao Hộc Tôn Giả cùng thả ra bốnThần Ma Bảo Âm, cùng nhau động thủ, diệt trừ đầu cổ trùng này!

- Tốt!

Giang Nam quả quyết nói:

- Cùng nhau liên thủ, cùng chung tiến thối! Ta đếm một hai ba, sau ba tiếng, chúng ta cùng nhau giết bằng được, khoảnh khắc đầu trùng vương trở tay không kịp! Một, hai, ba, động thủ!

Hư không vắng vẻ, hai đạo quang mang đâm rách bóng tối, tiếp tục về phía trước bão táp bay đi, trong quang mang Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà đều có chút lúng túng, hai người lại đánh cho chú ý đồng dạng, để cho tên còn lại trước đi chịu chết, mình nhân cơ hội chạy trối chết.

- Khụ khụ, Chân Pháp Phật Đà, cái biện pháp này có chút không tốt, ta cảm thấy được chúng ta vẫn là bằng Thần Thông, chia nhau chạy trốn thì tốt hơn.

Giang Nam mặt không hồng tim không nhảy, nói ra ý kiến bản thân.

Sắc mặt Chân Pháp Phật Đà ôn nhuận, bảo quang đầy mặt, cũng hồn nhiên không có nửa điểm xấu hổ, vuốt cằm nói:

- Có thể thử một lần.

Hai đạo quang mang đột nhiên tách ra, nhưng vào lúc này, chỉ thấy thân thể đầu cổ trùng phía sau hai người bọn họ kia đột nhiên lay động, từ bản thể tách ra một đầu trùng vương, bổ nhào phách động thiền dực, chia ra hướng hai người đuổi giết đi.

Mặc dù đầu trùng vương này chia ra làm hai, nhưng thực lực cũng chia ra làm hai, thực lực mỗi một đầu trùng vương vẫn là so sánh với Thiên Thần!

Bá...

Hai đạo vồng quang lần nữa tụ hợp, chỉ thấy hai đầu trùng vương kia cũng nhanh chóng khép lại, ở chung một chỗ, biến thành một đầu trùng vương.

- Làm như vậy cũng không được, cho dù người này tách ra thân thể, solo mà nói chúng ta cũng không phải là đối thủ... Di? Trong đất lưu vong, làm sao đột nhiên nhiều ra một tòa thành trì?

Giang Nam đột nhiên ngẩn ra, chỉ thấy trong hư không mờ mịt đột nhiên nhiều ra một tòa thành trì. Đứng vững ở thiên không, ở trong vũ trụ hư không trôi nổi, không có mục đích.

Trong thành yêu khí ma khí cuồn cuộn, rõ ràng là một địa phương đào phạm tụ tập!

Ở bốn phương tám hướng tòa thành trì này, côn trùng hải ba ba, giống như sóng dữ rách bờ, một trận tiếp theo một trận hướng tòa thành trì hùng vĩ này hung hăng phách đi!

Tòa thành trì này rộng lớn mấy ngàn dặm, là một tòa chiến tranh lợi khí tương tự Hoang Cổ Thánh Thành, Xuất Vân thành kia, ở dưới biển côn trùng

đánh sâu vào thủy chung ngật đứng không ngã. Mấy chục Thần Ma bị lưu vong giờ phút này đang chen chúc xông vào trong côn trùng, ra sức đi về phía trước. Cố gắng đột phá biển côn trùng giết vào trong thành tránh né trận tai kiếp này.

Cổ Thành kia chấn động, trên tường thành từng khẩu pháo đại khai, Thần Quang lay động, Thần Quang lấy ngàn mà tính nổ nát thành từng mảnh hư không. Đem một mảnh lại một mảnh cổ trùng thắt cổ, huyết tương phun ra, tráng quan chí cực.

Trên tường thành, lại có từng tôn Thần Ma đứng ở đầu tường, trong tay đao thương kiếm kích, vót ngang chẻ dọc, đem tất cả cổ trùng cố gắng tiến vào trong thành trì cắn nát, tràng diện kinh tâm động phách.

- Chúng ta cũng giết đi vào!

Giang Nam làm trước một bước, hiện ra ba mặt tám cánh tay, xông vào trong côn trùng, tám cánh tay cầm trong tay bốn thanh Ngưu Đấu Thần Thương, thương đâm bát phương, cố gắng đi về phía trước, thẳng hướng tòa thành trì kia.

Chân Pháp Phật Đà theo sát phía sau, hai người đối phó cổ trùng rất có một bộ, vừa giết vừa đem côn trùng thi cuốn vào không gian Tử Phủ, so sánh với những Thần Ma khác cố gắng xông vào trong thành trì tốc độ nhanh hơn rất nhiều, rất nhanh liền đuổi theo những người khác, cùng những Thần Ma này sóng vai giết tới.

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy tu vi cảnh giới những Thần Ma này, có chút thậm chí còn là Thiên Thần cấp cường giả, bất quá bởi vì không có linh khí bổ sung, đưa đến tu vi những người này hao tổn cực nhanh, thực lực suy giảm rất mau.

Có Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà đầy đủ sức lực, những người khác áp lực giảm nhiều, tốc độ đẩy về phía trước nhanh hơn rất nhiều.

- Tòa Quân Nhai thành này có hai Chân Thần trấn giữ, chỉ cần đi vào nơi đó, liền coi như là an toàn!

Một Thần Ma thở phào nhẹ nhỏm, cười nói.

- Quân Nhai thành?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời Đại Thành, một mặt đại kỳ phiêu giương, phía trên viết hai chữ "Quân Nhai", thầm nghĩ: xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

- Chân Thần há có thể chế tạo ra thành trì bực này? Đây rõ ràng là chiến tranh lợi khí Thần Tôn mới có thể chế tạo ra, hơn phân nửa là hậu nhân Thần Tôn chế tạo Cổ Thành phạm tội, bị lưu vong tới đây, ngay cả tòa Thần Thành này cũng bị người này dẫn vào đất lưu vong.

Bá...

Mọi người giết tới dưới thành, một đạo Thần chỉ từ trong thành xoắn tới, cuồn cuộn nổi bọn họ lên, rơi vào trong thành.

Mọi người cơ hồ co quắp ngã xuống đất, thở hồng hộc, mặc dù bọn họ là Thần Ma, nhưng đất lưu vong không có thiên địa linh khí bổ sung, coi như là Thần Ma cũng không cách nào không ngừng chém giết, chỉ có thể một ngày so sánh với một ngày suy yếu. Đây cũng là bi ai của người bị lưu vong, lúc trước có khôn cùng lực lượng, mà hôm nay chỉ có thể trơ mắt nhìn mình không ngừng nhỏ yếu.

- Chư vị, tình thế hôm nay không thể so sánh với tầm thường, Thần Giới muốn hạ thủ đối với chúng ta, không trách chúng ta không tiểu tâm cẩn thận!

Một Thiên Thần khắp cả người Kim Giáp suất lĩnh hơn mười vị Thần Ma hiện ra trước mặt bọn họ, thân thể vĩ ngạn, ánh mắt từ trên thân bọn người Giang Nam quét qua, lạnh lùng nói:

- Vì tránh cho trong Quân Nhai thành ta lẫn vào gian tế, kính xin chư vị

đem lưu vong lạc ấn triển lộ ra, nếu như có lưu vong lạc ấn, đó chính là huynh đệ của chúng ta, nếu như không có, kia tất nhiên là gian tế Thần Giới, chém không tha!

- Lưu vong lạc ấn?

Giang Nam ngẩn ngơ, cùng Chân Pháp Phật Đà liếc mắt nhìn nhau, hai người hai mặt nhìn nhau, âm thầm kêu khổ, lẫn truyền âm nói:

- Cái gì là lưu vong lạc ấn?

- Ngươi cũng không biết lưu vong lạc ấn? Lần này hỏng bét, mới ra bầy sói, lại rơi hổ khẩu!

Bên cạnh Giang Nam, một Thần Ma dài bốn chân mi tâm chợt lóe, thần tính lơ lửng, chỉ thấy thần tính hắn thân thể vĩ ngạn, khắp cả người Thần Quang, chỉ là ở mi tâm không biết bị người nào lạc ấn một chữ "Tù" thật to, thanh âm khàn khàn nói:

- Tiền bối nói có lý, hôm nay Thần Giới phái ra Cổ Vương Thần Chủ, khó bảo toàn không có phái ra những người khác lẻn vào trong chúng ta, không thể không phòng.

Lại có một Thần Ma triển lộ thần tính, gật đầu nói:

- Chúng ta bị lưu vong ở chỗ này, những bại hoại Thần Giới đó ở trên thần tính chúng ta lưu lại lạc ấn chữ tù, là bởi vì đạo lạc ấn này cho chúng ta cả đời không được bước vào bất kỳ một tấc thổ địa của chư thiên vạn giới, nếu không hơi đến gần, sẽ gặp phải Tiên Thiên Thần Ma công kích! Thần Giới gian tế, tất nhiên sẽ không ở trên thần tính của mình lưu lại lạc ấn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1040: Chém Tế Cờ. (2)

Quân Nhai thành Thiên Thần kia suất lĩnh hơn mười vị Thần Ma nhất nhất dò xét, trong lòng Chân Pháp Phật Đà âm thầm kêu khổ, bị lưu vong đến chỗ này đều là vô pháp vô thiên, mới bất kể cái gì phật không phật. Nếu bị bọn họ phát hiện mình không có thần tính lạc ấn, nhất định sẽ đem mình tươi sống xé ăn hết!

- Giết đi ra ngoài? Nếu như Thiên Thần Chân Thần trong thành xuất thủ, Phật gia liền muốn viên tịch... Hơn nữa mặc dù có thể giết đi ra ngoài, cũng chạy không thoát Cổ Vương Thần Chủ! Chẳng lẽ Giang giáo chủ thật sự là tai tinh trong truyền thuyết. Ai gặp phải người này liền xui xẻo... Hôm nay nên làm thế nào cho phải?

Hắn đang thấp thỏm bất an, do dự, đang quyết định có nên chạy trốn hay không, lại thấy Thiên Thần kia đi thẳng tới trước mặt Giang Nam, lãnh đạm nói:

- Thiên Cung cảnh giới tiểu bối? Lúc nào Thần Giới ngay cả Thiên Cung tiểu bối cũng lưu vong rồi?

- Tiểu bối?

Giang Nam nhe răng cười nói:

- Ngươi dám nói ta là tiểu bối? Lúc lão tử tung hoành quát tháo vạn giới, ngươi còn không biết ở nơi đâu!

- Phóng ngoan thoại không dùng.

Thiên Thần kia mặt không chút thay đổi, lạnh lùng nói:

- Người nơi này mỗi người đều có lai lịch, so sánh với ngươi còn hung ác!

Ngươi ở Thiên Cung cảnh giới lại tới đây, có thể thấy được thực lực không phải chuyện đùa, không kém gì Thần Ma, lộ ra lưu vong lạc ấn của ngươi đi!

Giang Nam mi tâm chợt lóe, một Huyền Thai thần nhân xuất hiện, cao lớn vĩ ngạn. So sánh với thần tính của những khác Thần Ma còn muốn cường đại không biết gấp bao nhiêu lần, ép tới trong lòng mọi người cứng lại, chỉ cảm thấy thần tính của mình gặp phải uy áp cùng kinh sợ khó có thể tưởng tượng!

Thiên Thần kia ngẩn ngơ, sắc mặt ngưng trọng nhìn Giang Nam một chút, lại đánh giá Huyền thai kim nhân, chỉ thấy my tâm của Huyền thai kim nhân cũng có một chữ "Tù"!

- Nguyên lai là Thần Tôn chuyển thế.

Thiên Thần kia khách khí rất nhiều, chắp tay nói:

- Tiền bối cũng bị lưu vong đến chỗ này, hôm nay chúng ta có thể nói là người gặp rủi ro, tiền bối chớ trách, mới vừa rồi ta lỗ mãng rồi.

- Người không biết vô tội!

Giang Nam ra vẻ người lớn, phất tay nói:

- Ta chuyển thế trọng tu, vẫn bị cừu gia bắt giữ, nên tu vi không tăng. Ngươi cũng không cần đối với ta khách sáo, sau khi lão tử chuyển thế, tu vi lúc trước đã là mây khói, thực lực còn không bằng ngươi.

- Tiền bối nói đùa.

Thiên Thần kia càng thêm khách khí, cung kính nói:

- Hôm nay chính là loạn thế, phong vân thay đổi trong nháy mắt, một ngày trong lúc là có thể giang sơn đổi chủ, đợi kỷ kiếp phủ xuống, liền là ngày chúng ta thăng chức rất nhanh. Đến lúc đó, mong tiền bối chiếu cố bọn ta nhiều hơn. Người đâu, lấy ghế mời tiền bối!

Giang Nam ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Dễ nói, dễ nói.

Chân Pháp Phật Đà ngơ ngác nhìn một màn này, kinh ngạc nói:

- Giang giáo chủ bị lưu vong rồi? Rất không có khả năng? Ta nghe nói tiểu tử này vô luận đi đến nơi nào cũng hòa đồng phong sinh thủy khởi, lại được Bổ Thiên thần nhân coi trọng, làm sao sẽ bị lưu vong... Đúng rồi! Người này là một chuyên gia làm giả, cái đồ gì cũng có thể làm giả! Lưu vong lạc ấn của hắn, nhất định là giả tạo!

Đối với bản lĩnh làm giả của Giang Nam, Chân Pháp Phật Đà sớm đã có lãnh giáo, người này ngay từ trong Xuất Vân thành liền ngụy tạo mấy ngàn Thần Mộc Lệnh, mọi nơi phái đưa. Giả tạo lưu vong lạc ấn, dưới không rõ tra, chỉ sợ hoàn toàn nhìn không ra, Thiên Thần kia kinh sợ thần tính hắn cường đại, không có tinh tế xem xét, này mới khiến hắn lừa dối vượt qua kiểm tra!

- Bản lãnh làm giả của Giang giáo chủ này, là không người nào có thể so sánh!

Chân Pháp Phật Đà thầm nghĩ trong lòng.

- Vị đạo hữu này, lộ ra lưu vong lạc ấn của ngươi.

Thiên Thần kia đứng ở trước mặt hắn, lãnh đạm nói.

Chân Pháp Phật Đà trong lòng máy động, có lòng muốn giả tạo một lưu vong lạc ấn, chẳng qua là khổ nỗi không có bản lãnh này, lúc này cười nịnh nói:

- Tiểu phật là người Đại Tây Thiên Phật Giới truyền đạo, cũng không phải là đến từ chư thiên vạn giới, có thể dàn xếp hay không...

- Bắt lại!

Thiên Thần kia chợt quát một tiếng, lập tức có hơn mười Thần Ma đập ra,

đem Chân Pháp Phật Đà mấy quyền phóng ngã xuống đất, đánh cho sưng mặt sưng mũi, lại lấy Khổn Thần Tác buộc chặt lại, biến thành một cái bánh chưng.

- Chém tế cờ!

Thiên Thần kia lạnh lùng nói.

Lập tức có thần nhân tay cầm yêu đao, lại có mấy Thần Ma áp Chân Pháp Phật Đà hướng đại kỳ trong thành đi tới, sắc mặt Chân Pháp Phật Đà xám ngoét, vội vàng kêu lớn:

- Giang giáo chủ, cứu!

Giang Nam cười mà không nói, Chân Pháp Phật Đà vội vàng truyền âm nói:

- Giáo chủ, ngươi có biết vì sao ta tiến vào đất lưu vong hay không? Đây là bởi vì ta phát hiện dấu vết một tòa Đế lăng, mới đi đến địa phương cứt chim cũng không có này! Nếu ngươi cứu ta, ta cùng với ngươi chia đều tòa Đế lăng này!

- Đế lăng?

Vẻ mặt Giang Nam khẽ nhúc nhích, ngay sau đó truyền âm cười nói:

- Ngã phật, ngươi đừng có tới đây tìm ta vui vẻ, Thần Đế của chư thiên vạn giới, sao lại đem Đế lăng xây ở đất lưu vong? Phật gia an tĩnh lên đường, chuyện mộ phần ta sẽ vì ngươi lo lắng.

Chân Pháp Phật Đà vội vàng nói:

- 5000 vạn năm qua Thần Đế tự nhiên sẽ không đem Đế lăng xây ở đất lưu vong! Nhưng mà Thần Đế 5000 vạn năm trước thì sao? Ta tìm được tòa Đế lăng này, chính là Thần Đế chi mộ của chư thiên vạn giới lúc Thiên Đạo không toái!

Giang Nam nghe vậy không khỏi ngẩn ra, trong lòng áy náy:

- 5000 vạn năm trước, Thần Đế Đế lăng lúc Thiên Đạo chưa nghiền nát?

- Chính xác, trường hạo kiếp hơn năm ngàn vạn năm trước kia, đem chư thiên vạn giới hết thảy liên lụy một lần, Thiên Đạo cũng bị đánh nát, ghi lại về chư Đế thời kỳ viễn cổ cũng không có để lại, thậm chí ngay cả truyền thuyết cũng không có. Bất quá, sư môn ta ở Đại Tây Thiên Phật Giới, Đại Tây Thiên Phật Giới không có trải qua trường hạo kiếp kia, lưu truyền tới nay rất nhiều bí mật!

Chân Pháp Phật Đà vội vàng nói:

- Năm đó trận chiến ấy, đánh cho Chư Thiên nghiền nát, Tiên Thiên Thần Ma chết đếm không hết, nhiều Chư Thiên thế giới không có Tiên Thiên Thần Ma, chính là táng thân ở trong trận chiến ấy! Giang giáo chủ, ta từ Đại Tây Thiên Phật Giới chiếm được một phần viễn cổ bí thư, trong đó ghi lại là Đại Mộ của một vị viễn cổ Thần Đế!

Ngươi nghĩ xem, chư thiên vạn giới 5000 vạn năm qua này không có ai thành tiên, mà ở thời xa xưa, chư thiên vạn giới cũng ra đời qua Tiên Nhân, nói không chừng ta và ngươi có thể từ trong Thần Đế Đế lăng này, tìm được thành tiên chi đạo!

- Viễn cổ bí thư?

Giang Nam trầm ngâm, mấy Ma Thần kia đã đem Chân Pháp Phật Đà giải đến dưới đại kỳ, một cước gạt ngã, một Thần Ma khác giơ yêu đao lên cao.

Chân Pháp Phật Đà kinh hãi, đang tính toán có muốn bại lộ lá bài tẩy của mình hay không, liều chết giết ra Quân Nhai thành, đột nhiên Giang Nam mở miệng cười nói:

- Chậm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1041: Thánh Thiên Đại Tôn. (1)

Thiên Thần kia giơ tay lên, ý bảo Thần Ma kia lưu người, nhìn về phía Giang Nam, khẽ cau mày nói:

- Tiền bối đây là ý gì?

Giang Nam ha hả cười nói:

- Không cần xưng ta là tiền bối, xưng ta là Giang đạo hữu hoặc là Giang giáo chủ là được. Tiểu hòa thượng này đích xác là người Đại Tây Thiên Phật Giới, không phải là phản đồ, ta cùng với sư tôn hắn tình bạn cố tri, nói sau tiểu hòa thượng này còn là tiểu sư điệt của ta, không thể nhìn hắn bỏ mạng. Còn làm phiền đạo hữu nở tình, phóng hắn một mạng.

Thiên Thần kia chần chờ, đang muốn đáp ứng, đột nhiên một thanh âm thản nhiên nói:

- Giang giáo chủ, ngươi nói ngươi kiếp trước là Thần Tôn, rốt cuộc có chứng cớ gì? Thực không dám đấu diếm, ta năm đó ở Thần Giới cũng là một nhân vật, chẳng qua là chưa từng nghe nói qua còn có nhân vật như giáo chủ.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thần linh bước đi, đây là một Chân Thần, so với hắn từng ở Ứng Long Đại Thế Giới gặp gỡ Long Thần Chúc Mạch mạnh hơn nhất phân!

Chúc Mạch đuổi giết hắn, đã từng dùng tới Chúc Long chi nhãn Thần Thông, mắt thường đã luyện thành pháp bảo như tinh cầu, một bàn tay mở ra, có thể dung nạp tinh cầu, lúc ấy Giang Nam thôi phát uy lực Đậu Suất Thần Hỏa. Thiêu hủy ánh mắt của Chúc Mạch, lúc này mới tránh được một kiếp!

Mà Quân Nhai thành Chân Thần này cho Giang Nam cảm giác, so sánh

với Chúc Mạch nguy hiểm lớn hơn nữa!

Thực lực của hắn tựa hồ ở địa phương đất lưu vong này không có suy giảm chút nào, này cùng những người khác bất đồng, những người khác không có linh khí cung ứng, ít nhiều gì cũng không phải là bị vây ở trạng thái toàn thịnh, có Thần Ma tu vi thực lực suy yếu hơn phân nửa, thậm chí tu vi chỉ còn lại chưa tới một thành!

Hắn có thể đem tu vi thực lực bản thân giữ vững ở trạng thái toàn thịnh, này nói rõ Chân Thần kia có thể có Linh Dịch linh khí!

- Ở Thần Giới, Chân Thần bất nhập lưu giống như ngươi, thật sự rất nhiều .

Sắc mặt Giang Nam lạnh nhạt, bấm tay gảy nhẹ, một đóa thần hỏa hiện ra ở lòng bàn tay, thản nhiên nói:

- Ta không phải là muốn mang ra kiếp trước áp ngươi, mà là tu vi của ngươi ở trước mặt thành tựu lúc trước của ta, hoàn toàn không coi là cái gì. Ngươi là chủ nhân nơi đây?

- Đậu Suất Thần Hỏa?

Chân Thần kia thấy thần hỏa trong lòng bàn tay hắn nhảy động, mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ cười nói:

- Giang giáo chủ có Thần Tôn thần tính, lại có Đậu Suất Thần Hỏa, kia tự nhiên là Thần Tôn chuyển thế không thể nghi ngờ. Người đâu, còn không mau thả hòa thượng kia?

Chân Pháp Phật Đà tránh ra trói buộc, thở phào nhẹ nhỏm, Giang Nam ra vẻ người lớn nói:

- Chân Pháp tiểu sư điệt, còn không mau tới hướng chư vị tiền bối làm lễ ra mắt?

Chân Pháp Phật Đà trong lòng căm tức, vạn phần không tình nguyện tiến lên, đang muốn thi lễ, Chân Thần kia cười nói:

- Không cần đa lễ, Giang giáo chủ, thực không dám đấu diếm, hai huynh đệ tại hạ Đới Dần, Đới Anh, thẹn làm thành chủ, tổ tiên chính là Quân Nhai Lão Tổ. Hôm nay Quân Nhai thành ta chính là thế lực lớn nhất dưới trướng Thánh Thiên Đại Tôn, Thánh Thiên Đại Tôn tài hoa tuyệt đại, biết rõ kỷ kiếp lần này chính là cơ hội tốt thay trời đổi đất!

Lại có một Chân Thần đột nhiên xuất hiện, hằn là một thành chủ khác của Quân Nhai thành, Đới Anh Chân Thần, hào khí can vân nói:

- Loạn thế xuất anh hùng, Thánh Thiên Đại Tôn có lòng Vấn Đỉnh đế vị, huynh đệ của ta tiến vào đất lưu vong, tu vi không lùi mà tiến tới, chính là thủ đoạn Thông Thiên của Thánh Thiên Đại Tôn, đả thông hàng rào Thần Giới, trộm lấy linh khí Thần Giới! Thánh Thiên Đại Tôn chính là muốn mượn cơ hội hạo kiếp này, phản công Thần Giới, nghịch thế cướp lấy đế vị!

Đới Dần Chân Thần tiếp lời nói:

- Nếu Thánh Thiên Đại Tôn gặp phải Giang giáo chủ, nhất định sẽ rất vui vẻ, có hắn tương trợ, giáo chủ tất nhiên có thể nhanh chóng khôi phục tu vi thực lực kiếp trước!

- Thánh Thiên Đại Tôn?

Giang Nam trong lòng chấn động, đất lưu vong có nhiều kiêu hùng, vị Thánh Thiên Đại Tôn này tất nhiên là một Thần Tôn bị lưu vong, người này lại có thể đả thông hàng rào Thần Giới, từ Thần Giới trộm lấy linh khí, có thể thấy được tu vi thực lực không phải chuyện đùa!

Cường giả giống như Thần Tôn, tất nhiên là trấn áp nặng nề, tỷ như Chiến Thiên Ma Tôn là bị người vây ở Lục Trụ Thiên thế giới, lấy sáu tòa Thế Giới Chi Lực trấn áp, vị Thánh Thiên Đại Tôn này gặp phải trấn áp, hẳn là không thua Chiến Thiên Ma Tôn, người này có thể chạy trốn trấn áp, thật sự là cực

kỳ lợi hại!

Hắn tâm tư xoay chuyển, cười nói:

- Ta cùng với Chiến Thiên Ma Tôn có chút quen biết, nghe nói Chiến Thiên Ma Tôn cũng lưu lạc nơi đây, cũng có tâm đi đầu nhập vào hắn.

- Chiến Thiên Ma Tôn?

Đới Dần cùng Đới Anh liếc mắt nhìn nhau, cười lạnh nói:

- Chiến Thiên Ma Tôn bất quá là thất phu không có mưu, lúc trước làm thủ hạ Quang Vũ trợ Trụ vi ngược, giết hại đồng đạo, Quang Vũ thấy hắn biết đến chuyện quá nhiều, có lòng lặng yên không một tiếng động đem người này giết chết, không ngờ người này lại không có chết, ngược lại trốn thoát tàn sát bừa bãi Thần Giới, thậm chí nói ra rất nhiều chuyện tình mà Quang Vũ không thể lộ ra ngoài ánh sáng. Nếu như Quang Vũ xử tử hắn, ngược lại chứng minh mình làm qua những chuyện này, cho nên chỉ đành phải trấn áp ở Lục Trụ Thiên.

Đới Anh cười lạnh nói:

- Chiến Thiên Ma Tôn khí phách không đủ, cách cục quá nhỏ, bị trấn áp ở Lục Trụ Thiên sau hoàn toàn không có thành tựu, mình không cách nào thoát khốn, còn muốn dựa vào người khác cứu đi. Nếu như Giáo chủ tìm hắn nương tựa, đó chính là người tài giỏi không được trọng dụng, muốn làm đại sự, vẫn là đi theo Thánh Thiên Đại Tôn! Thánh Thiên Đại Tôn bị trấn áp ở La Thiên tuyệt cảnh, là dựa vào thực lực của mình thoát khỏi trấn áp, chạy trốn ra! Chiến Thiên Ma Tôn cùng lão nhân gia ông ta so sánh, một cái trên trời một cái dưới đất! Giáo chủ là người biết chuyện, tự nhiên biết đứng thành hàng như thế nào.

- La Thiên tuyệt cảnh?

Chân Pháp Phật Đà đột nhiên hô nhỏ một tiếng, sắc mặt biến hóa.

Giang Nam quay đầu lại liếc hắn một cái, Chân Pháp Phật Đà vội vàng truyền âm nói:

- Ta ở Phật Giới lấy được viễn cổ bí sách, trong đó phương vị Đế lăng là ở La Thiên tuyệt cảnh!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Hai vị, chuyện này sau lại thương nghị, hôm nay vẫn là trước vượt qua cửa ải khó này rồi hãy nói.

Đới Anh, Đới Dần cũng không có buộc hắn lập tức tỏ thái độ, dù sao trong tay Giang Nam nắm giữ Đậu Suất Thần Hỏa, thần vật bực này nếu uy năng bộc phát, có thể đem Quân Nhai thành cháy sạch không còn một mống.

- Chỉ là Cổ Vương Thần Chủ, bất quá là một thằng hề nhảy nhót, Thánh Thiên Đại Tôn muốn diệt hắn, chỉ cần động đầu ngón tay mà thôi!

Đới Anh Chân Thần cười nói:

- Hôm nay Thánh Thiên Đại Tôn đã đem Thần Ma tán loạn trong đất lưu vong ta chỉnh hợp sáu bảy thành, Cổ Vương Thần Chủ tiêu diệt, cũng là chút ít tồn tại không hàng phục Thánh Thiên Đại Tôn, thay Đại Tôn diệt trừ chướng ngại. Cổ Vương Thần Chủ kia tương đương với vì Đại Tôn làm việc, đợi đem những chướng ngại kia quét dọn không còn, chính là lúc Đại Tôn chém giết hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1042: Thánh Thiên Đại Tôn. (2)

Oanh…

Quân Nhai thành đột nhiên kịch liệt chấn động, nhiều Thần Ma trên đầu thành hộc máu, bay ra ngoài, đập sập từng mảnh cung điện kiến trúc trong thành. Đới Anh Đới Dần huynh đệ trong lòng cả kinh, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài Quân Nhai thành có vô số cổ trùng lẫn cắn nuốt, hóa thành một Ma Thần đỉnh thiên lập địa. Thân thể dữ tợn, đứng ở ngoài thành, khí diễm ngập trời, mạnh đến nổi kinh khủng, quả thực có thể sánh ngang Thần Chủ!

Lại có vô số cổ trùng bay tới, tạo thành biển côn trùng rộng lớn mấy vạn dặm, đem trọn Quân Nhai thành vây quanh đến nước không lọt, hình thể Ma Thần nhỏ lại đứng ở trong côn trùng. Người mặc Huyết Bào, trong lỗ chân lông cùng thất khiếu có vô số cổ trùng tiến vào chui ra. Cười lạnh nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn? Chém giết ta? Khẩu khí thật lớn!

- Cổ Vương Thần Chủ?

Hai người Đới Dần, Đới Anh sắc mặt kịch biến, đi lên đầu tường, mấy trăm Thần nhân vờn quanh, cao giọng cười lạnh nói:

- Cổ trùng Thần Chủ, Thiên Đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi xông tới! Thánh Thiên Đại Tôn đang tìm ngươi, ngươi liền đưa tới cửa, hôm nay Quân Nhai thành liền là tử kỳ của ngươi! Mời Đại Tôn!

- Mời Đại Tôn! Mời Đại Tôn!

Nhiều Thần Ma quát lên, cuồng nhiệt reo hò, giống như tín đồ vô cùng tiều tụy.

Giang Nam không khỏi khẽ cau mày, trước mắt những Thần Ma này cuồng nhiệt như thế, để cho hắn cảm thấy có chút không đúng lắm, Thần Ma là hạng người tâm cao khí ngạo, nhưng mà vị Thánh Thiên Đại Tôn này lại làm cho nhiều Thần Ma đối với hắn khăng khăng một mực như vậy, thậm chí tin phục hắn tín ngưỡng hắn!

- Đây là. . . Trọng Tố Kim Thân!

Trong lòng Giang Nam cả kinh, đột nhiên nhớ tới mình mới vừa vào Trung Thiên thế giới, ở thôn nhỏ Liệt Sơn tộc được đến sách cổ da thú, phía trên ghi lại chính là một môn đại thần thông tên là Trọng Tố Kim Thân!

Liệt Sơn tộc dựng pho tượng, tụ tập tín ngưỡng, cho dù Giang Nam chết thảm, cũng có thể mượn pho tượng này sống lại, mà Giang Nam cũng vì Tịch Ứng Tình Trọng Tố Kim Thân, trong vô số quốc gia ở Trấn Thiên Tinh Vực chế tạo từng ngọn Thần Miếu của Tịch Ứng Tình, tố lập Kim Thân Pháp Tướng, vì là đem Tịch Ứng Tình sống lại!

Hiện tại những Thần Ma này cuồng nhiệt, cùng Trọng Tố Kim Thân ghi lại một chút pháp môn tương tự, tụ tập chúng sanh tín ngưỡng!

Mà Thánh Thiên Đại Tôn cũng không phải muốn Trọng Tố Kim Thân, mà là cực đoan hơn, hắn lấy mình thành Kim Thân, hội tụ vô số Thần Ma tín niệm tín ngưỡng, thậm chí muốn đánh làm ra một Bất Diệt Chi Thể, chân chính Bất Tử Bất Diệt chi thân.

Nếu như hắn đi lên Thần Đế vị, để cho tất cả chúng sanh của chư thiên vạn giới, hết thảy tín ngưỡng mình, là có thể không ngừng kéo thần tính thần hồn của mình, đem thần tính thần hồn vững vàng vây ở trong thân thể, chúng sanh, sinh linh tín niệm tín ngưỡng duy trì Kim Thân cùng thần tính thần hồn của hắn Bất Diệt, vĩnh viễn cũng sẽ không chết, đạt tới một loại Vĩnh Sinh trên ý nghĩa khác, thậm chí có hy vọng đánh sâu vào Tiên Đạo!

- Trọng Tố Kim Thân chỉ là một loại Thần Thông trong Đế cấp kinh điển, cũng không có tinh diệu như vậy! Xem ra vị Thánh Thiên Đại Tôn này

chiếm được toàn bộ Đế Kinh, khí phách thật lớn, muốn trở thành muôn đời Thần Đế, Chứng Đạo thành tiên, mặc dù không thể thành tiên, cũng muốn trọn đời thống trị chư thiên vạn giới!

Oanh!

Ngoài thành Cổ Vương Thần Chủ ngang nhiên động thủ, khống chế Thần Chủ cấp Cổ Vương khác, ầm ầm đụng vào Quân Nhai thành, đem trận pháp bảo vệ thành trì đụng nát, mấy ngàn dặm tường thành đụng phải sụp xuống, cổ trùng phô thiên cái địa phần phật nhào tới trong thành, đại khai sát giới!

- Mời Đại Tôn! Mời Đại Tôn!

Nhiều Ma Thần vừa chém giết, vừa khàn cả giọng hô to, máu tươi bốc hơi, hóa thành sương mù đỏ sắc, dần dần một cổ ba động tối tăm từ trong hư không tràn ra, làm lòng người kính sợ.

Cổ Vương Thần Chủ tự mình phủ xuống, một kích liền phá vỡ phòng ngự Quân Nhai thành, hàng tỉ cổ trùng xông vào Quân Nhai thành, mấy trăm Thần Ma bảo vệ thành trì vừa mới va chạm, liền lập tức xuất hiện thương vong.

Những Thần Ma này quanh thân có hộ thể Động Thiên tiểu thế giới, ở trong khoảnh khắc liền bị vô số cổ trùng ăn sạch sẽ, Giang Nam thậm chí thấy một Ma Thần cao tới mấy vạn trượng dữ tợn kinh khủng bị vô số cổ trùng nhào tới trên người, phảng phất như con kiến chi chít ở trong khoảnh khắc liền gặm không còn một mống!

Mà nhiều Thiên Thần cùng Đới Anh, Đới Dần hai Chân Thần trong thành giờ phút này cũng tràn ngập nguy cơ, cổ trùng vô cùng vô tận tạo thành một côn trùng đại trận, trong đó có rất nhiều trùng Vương cắn nuốt những cổ trùng khác, hóa thành từng tồn tại kinh khủng có thể so với Thiên Thần, Chân Thần, số lượng rất nhiều, đem đám người Đới Anh Đới Dần đánh cho hộc máu, không ngừng lui về phía sau, thậm chí có Thiên Thần xuất hiện thương vong!

- Mời Đại Tôn! Mời Đại Tôn!

Những Thần Ma đó như cũ cuồng nhiệt hô to, huyết vụ bốc hơi, để cho cổ ba động này dũ phát kịch liệt.

Cổ Vương Thần Chủ trong lòng phiền não, trong mắt sát cơ đại tác, cười lạnh nói:

- Bản thân ta muốn nhìn, Thánh Thiên Đại Tôn có bản lãnh gì. . .

Đột nhiên, hư không chấn động, chiến trường từ trong chiến đấu hỗn loạn chớp mắt gió êm sóng lặng xuống, tiếp theo vô số huyết vụ ngưng kết thành một bàn tay che trời, xuống phía dưới từ từ nhấn một cái, thình thịch thình thịch vô số cổ trùng đột nhiên ở trong nháy mắt nhất tề nổ tung, hóa thành càng nhiều là máu tươi, dung nhập vào trong bàn tay này!

Bàn tay này một chưởng cơ hồ đem biển côn trùng hết thảy san bằng, chỉ còn lại có những cổ trùng có thể so với Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ kinh khủng mới có thể còn sống!

Thánh Thiên Đại Tôn không có tự mình phủ xuống, mà là bị nhiều Thần Ma triệu hoán đến một bàn tay hư ảnh, thế nhưng có thực lực bực này!

Ánh mắt Cổ Vương Thần Chủ tinh quang chợt lóe, đột nhiên thét dài một tiếng, chỉ thấy những cổ trùng có thể so với Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ kia phần phật bay lên, bị hắn há mồm khẽ hấp. Thân thể từng con cổ trùng Ma Thần nhanh chóng thu nhỏ lại, trong chớp mắt biến thành từng con côn trùng, chỉ còn lại có thể xác, tinh hoa trong huyết nhục bị hắn hút vào thể nội!

Những cổ trùng này là hóa thân của hắn, thoáng cái bị cắn chết vố số hóa thân, máu huyết trong cổ trùng cũng bị Thánh Thiên Đại Tôn cướp lấy, để cho hắn thịt đau vạn phần, trong lòng vô cùng căm tức!

Hắn nguyên vốn định lợi dụng máu huyết trong cơ thể những cổ trùng này, làm cho mình nhất cử tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới. Hôm nay Thánh

Thiên Đại Tôn cướp lấy hơn phân nửa máu huyết, hắn há có thể không giận?

- Thánh Thiên Đại Tôn, ngươi lại dám không lộ diện chỉ dựa vào một đạo Thần Thông, liền muốn cùng ta đối nghịch! Ngươi quá đề cao mình rồi!

Cổ Trùng Thần Chủ đem những cổ trùng Đại Ma Thần này hết thảy cắn nuốt, khí tức điên cuồng tiêu thăng, khí tức rung chuyển hư không nghìn vạn dặm, dữ tợn cười một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một mặt Đại Hắc phiên, cờ đen phần phật, bị hắn phất tay giương động, cơ hồ muốn đem cả tòa Quân Nhai thành cắn nuốt, thu vào trong Đại Hắc phiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1043: Tụng Tên Của Ta

Hắn dù sao cũng là Thần Chủ, cộng thêm máu huyết những cổ trùng Đại Ma Thần kia, để cho tu vi của hắn tăng vọt, mặc dù Quân Nhai thành là Thần Tôn chi bảo, nhưng dù sao không có Thần Tôn chủ trì.

- Cổ Vương, ngươi sai lầm rồi, ta được đến vô số Thần Ma tín niệm tín ngưỡng gia trì, Kim Thân của ta liền chỗ nào cũng có, cho dù địa phương nào, chỉ cần tụng tên của ta, là ta có thể Kim Thân phủ xuống!

Hư không một cái thanh âm hạo hạo đãng đãng, tràn ngập thiên địa, trong thanh âm làm cho người ta hoảng hốt thấy một pho tượng Đế Hoàng, thân thể rộng lớn, trải rộng vạn giới, chúng sanh vạn giới hết thảy ở dưới hắn bao phủ!

- Lão Bất Tử Thần Giới đem ta lưu vong, trấn áp ở La Thiên tuyệt cảnh, nhưng không nghĩ tới ngược lại làm cho ta đem Thiên Vương Vãng Sinh Kinh không trọn vẹn lĩnh ngộ viên mãn, thậm chí vượt đi ra ngoài, đi ra Đạo lộ của bản thân.

Bàn tay che trời đỏ như máu kia bộc phát uy năng, hung hăng vỗ vào trên lá cờ đen, cờ đen thình thịch bạo liệt, mặt phiên vỡ vụn thành vô số khối, như một miếng sắt xoay tròn cắt mọi nơi, kích bắn đi ra!

Bàn tay của Thánh Thiên Đại Tôn hóa thành quả đấm, hướng Cổ Vương Thần Chủ một quyền oanh tới, Cổ Vương Thần Chủ bị hủy pháp bảo, tâm thần bị thương, nhìn thấy một quyền này oanh tới, không dám đón đở, thân thể vội vàng lùi về phía sau.

Oanh...

Quả đấm này đè ép hư không, không thể địch nổi, thanh âm của Thánh Thiên Đại Tôn truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Tụng tên của ta, ta chỗ nào cũng có!

Cổ Vương Thần Chủ kinh hãi muốn chết, nhìn thấy một quyền này hắn căn bản không cách nào né tránh, chỉ đành phải nổi giận gầm lên một tiếng, giơ tay lên đón đở.

Sau một khắc hắn hộc máu, thân thể rách tung toé, rốt cục đỡ uy năng một quyền này, một quyền này của Thánh Thiên Đại Tôn bị ngăn trở, đang muốn ra lại một đạo Thần Thông, hoàn toàn oanh giết Cổ Vương Thần Chủ, đột nhiên chỉ thấy thân thể Cổ Vương Thần Chủ thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành vô số cổ trùng, bốn phương tám hướng bay đi.

- Muốn đi?

Bàn tay này đột nhiên mở ra, vô số hư không sụp xuống, hướng trung tâm bàn tay này hỏng mất, vô số cổ trùng không thể chạy trốn, hết thảy bị thời không sụp đổ nghiền nát, cuối cùng trong lòng bàn tay của hắn chỉ còn lại có một con sâu nhỏ, không ngừng ngọa nguậy.

- Thánh Thiên Đại Tôn, xem như ngươi lợi hại, lần này ta nhận thức tài rồi!

Trong lòng bàn tay hắn, cổ trùng kia tám chân giống người đứng lên, ngẩng đầu cười lạnh nói:

- Bất quá ngươi muốn giết ta, căn bản không có khả năng này! Ngươi hiện tại giết chết, cũng bất quá là một phân thân của ta mà thôi!

Nhé...

Con sâu nhỏ trong lòng bàn tay nổ tung, hóa thành một đạo khói xanh biến mất không thấy gì nữa, bị lực lượng trong lòng bàn tay của Thánh Thiên Đại Tôn sinh sôi bóp diệt.

- Cổ Vương Thần Chủ, có chút ý tứ, chân thân của ngươi rốt cuộc ở nơi đâu?

Chúng Thần Ma Đới Anh, Đới Dần trong lòng vạn phần khiếp sợ, một là khiếp sợ lực lượng của Thánh Thiên Đại Tôn, hai là khiếp sợ thủ đoạn của Cổ Vương Thần Chủ, mới vừa rồi bọn họ cũng cho rằng đó chính là Cổ Vương Thần Chủ chân thân, nhưng không ngờ lại chẳng qua là một phân thân của Cổ Vương Thần Chủ!

Một phân thân liền có chiến lực cùng tu vi của Thần Chủ, thậm chí làm cho không người nào có thể nhìn ra đây chẳng qua là một phân thân, Cổ Vương Thần Chủ có thể dong ruỗi tung hoành vạn giới, đúng là không phải là hư danh nói chơi!

- Đại Tôn!

Đới Dần Chân Thần đột nhiên nhớ tới một chuyện, vội vàng cười nói:

- Chúc mừng Đại Tôn, chúc mừng Đại Tôn! Lần này Quân Nhai thành ta tới một vị đạo hữu, người này tự xưng Giang giáo chủ, kiếp trước cũng là Thần Tôn Thần Giới ta, sau khi chuyển thế chạy đến đất lưu vong, có thiên vĩ địa tài! Nếu Đại Tôn có thể có được vị Giang giáo chủ này tương trợ, tất nhiên có thể công vô bất khắc, nghiệp lớn sắp tới!

- Giang giáo chủ?

Bàn tay che trời kia ngưng tụ, hóa thành một thần nhân, trên mặt uy nghiêm, rõ ràng là một Kim Thân do tín niệm tín ngưỡng của mọi người ngưng tụ thành Thánh Thiên Đại Tôn, được đến một phần pháp lực của Thánh Thiên Đại Tôn gia trì.

Tụng tên của ta, ta chỗ nào cũng có!

Những lời này cũng không phải là bốc phét, Thánh Thiên Đại Tôn đúng là có bản lãnh này, chỉ cần tụng tên hắn, sẽ bị hắn cảm giác, mượn tín niệm tín ngưỡng ngưng tụ Kim Thân, truyền tống pháp lực gia trì Kim Thân!

Thánh Thiên Đại Tôn nghi ngờ nói:

- Ta làm sao từ trước chưa từng nghe nói qua Thần Giới có một Giang giáo chủ? Đới Dần, chẳng lẻ các ngươi bị lừa?

Trong lòng Đới Dần máy động, Đới Anh vội vàng cười nói:

- Người này có thần tính cường đại như Thần Tôn, lại có Đậu Suất Thần Hỏa mà Thần Tôn mới có thể luyện, tự nhiên hẳn là Thần Tôn chuyển thế. Giang giáo chủ chỉ là xưng đạo hiệu của hắn là Huyền Thiên, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ, Đại Tôn hẳn là đối với cái đạo hiệu này không xa lạ gì a?

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Thần Giới không có người này!

Thánh Thiên Đại Tôn cười lạnh nói:

- Người này, ta nghe nói qua tên của hắn, người này là tân tú trong chư thiên vạn giới, tự xưng Huyền Thiên Giáo Chủ! Các ngươi bị lừa! Người này ở đâu?

Đới Dần, Đới Anh hai Chân Thần mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, vội vàng sưu tầm tung tích của Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà, chỉ thấy Quân Nhai thành nơi nào còn có tung tích của hai người Giang Nam? Rõ ràng hai người này thừa dịp hỗn loạn mới vừa rồi, lặng lẽ chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Sắc mặt Thánh Thiên Đại Tôn âm tình bất định, tự nhủ:

- Thần tính cường đại như Thần Tôn... Hắc hắc, thế gian lại còn có công pháp thần kỳ bực này, loại kinh điển này, nhất định phải rơi vào trong tay của ta! Ngươi nếu là núp ở trong chư thiên vạn giới, có lẽ ta đối với ngươi còn không thể làm gì, nhưng mà ngươi đến đất lưu vong, vậy thì sinh tử cũng không phải do ngươi... Truyền hiệu lệnh của ta, ba trăm thành trì dưới trướng Đại Tôn ta, lục soát tìm tung tích người này cho ta, phải tất yếu bắt sống!

Trong vũ trụ hư không mịt mờ vô tận, Giang Nam cùng Chân Pháp Phật

Đà hóa thành hai đạo lưu quang hướng chỗ sâu trong đất lưu vong bay đi, hai người nhìn nhau, lòng vẫn còn sợ hãi. Chân Pháp Phật Đà thở dài nói:

- Chưa từng nghĩ đất lưu vong còn có thể đản sinh ra tồn tại như Thánh Thiên Đại Tôn, may là chúng ta đi mau, nếu không rơi vào trong tay của hắn, chỉ sợ sẽ biến thành tín đồ tín ngưỡng hắn! Thực lực người này, chỉ sợ đã đạt tới Thần Tôn viên mãn cảnh giới, hắc hắc, lần này tranh đoạt đế vị, lại muốn nhiều ra một người!

Giang Nam cũng đối với thực lực của Thánh Thiên Đại Tôn cảm giác được kinh khủng, hắn chỉ lấy được một môn Trọng Tố Kim Thân đại thần thông, mà hiển nhiên Thánh Thiên Đại Tôn chiếm được toàn bộ công pháp, Trọng Tố Kim Thân đã lợi hại như thế, thậm chí có thể làm cho người chết sống lại, toàn bộ công pháp là nào lợi hại bực có thể nghĩ!

- Ngã phật, cho ta nhìn viễn cổ bí sách.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1044: Vô Pháp Vô Thiên. (1)

Chân Pháp Phật Đà nghe vậy, trong mắt tinh mang chớp động, hiển nhiên là tính toán cái chú ý gì, Giang Nam bàn tay một phen, Đậu Suất Thần Hỏa hiện ra ở trong tay.

Hai người yên lặng liếc mắt nhìn nhau, Chân Pháp Phật Đà ha hả cười một tiếng, lấy ra một kim sách, từ phía trên gở xuống một tờ giấy vàng, cười nói:

- Giáo chủ cứu tiểu phật một mạng, tiểu phật há có thể nuốt lời? Giáo chủ mời nhìn.

Giang Nam nhận lấy giấy vàng, nhìn lướt qua, nhét vào trọng lòng ngực của mình, liếc nhìn kim sách trong tay của hắn, nghi ngờ nói:

- Ngã phật, giấy vàng này ghi lại chỉ là Đế lăng trong La Thiên tuyệt cảnh, kim sách trong tay ngươi còn có mười mấy tờ khác, ghi lại là cái gì?

Chân Pháp Phật Đà thấy hắn bất động thanh sắc liền đem giấy vàng của mình nhét vào trong lòng ngực, còn một bộ dạng vô tội, không khỏi thầm giận, liền tranh thủ nhét kim sách trở về Tử Phủ của mình nói:

- Kim sách là Vô Tự thiên thư, cho ngươi xem ngươi cũng xem không hiểu.

Giang Nam mới vừa rồi rõ ràng thấy kim sách có thật nhiều chữ viết biến hóa không chừng, lại có chút ít đồ án lưu chuyển, chẳng qua là trong lúc vội vã không có thấy rõ, trong lòng biết kim sách này khẳng định còn có những bí mật kinh thiên khác, bất quá Chân Pháp Phật Đà thu lại, hắn cũng không thể xuất thủ cứng rắn đoạt.

- Hơn nữa, ta cũng vậy đánh không lại hòa thượng này... Xem ra giấy

vàng ghi lại tin tức cực kỳ kinh người, giấy vàng hiển nhiên là thánh tăng Phật Môn của Đại Tây Thiên Phật Giới gia trì, cực kỳ trầm trọng, phía trên kim quang lưu chuyển, hóa thành đủ loại văn tự đồ án, ghi lại tin tức cực kỳ khổng lồ.

Phía trên nói là một Cổ Phật ở hơn năm ngàn vạn năm trước, một đoạn chuyện cũ thời điểm Chư Thiên Thiên Đạo chưa Phá Toái, Cổ Phật kia du lịch chư thiên vạn giới, tới đến Thần Giới lúc đó, Thần Giới Thần Đế cư ngụ ở La Thiên. Vừa gặp ngay Thần Đế lúc đó thọ nguyên sắp hết, triệu tập ngàn vạn Thần Ma chế tạo Đế lăng, Cổ Phật kia được mời đi xem lễ, tận mắt nhìn đến Thần Đế kia đem mình chôn cất ở La Thiên hư không, đóng quan tài của mình.

Thần Đế kia, đạo hiệu Vãng Sinh, người ta gọi là Vãng Sinh Thần Đế.

- Vãng Sinh Thần Đế?

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Cái tên này là nói hắn có thể Vãng Sinh, sống ra một thế lại một thế, vì sao hắn không có Vãng Sinh, sống ra thế thứ hai thế thứ ba?

Hắn mới vừa đọc lên cái tên Vãng Sinh Thần Đế này, đột nhiên chỉ cảm thấy trong tối tăm phảng phất có một cổ rung động như có như không, chợt lóe lên rồi biến mất, Giang Nam khẽ cau mày, mới vừa rồi cái loại cảm giác kỳ lạ này biến mất quá nhanh, ngay cả trong nháy mắt cũng không có liền biến mất không thấy gì nữa.

- Vãng Sinh Thần Đế?

Hắn lại nói cái tên này một lần, ngay sau đó lại cảm thấy đến một loại rung động như có như không truyền đến, để cho hắn không khỏi rùng mình một cái.

Ở phía trước hắn là một mảnh Hỗn Độn, từ xa nhìn lại chỉ thấy ở chỗ sâu trong Hỗn Độn điểu ngữ hoa hương, tựa như Thần Giới Thánh Địa, nhưng

mà tấm địa phương này, lại làm cho Giang Nam từ trong lòng cảm giác được kinh khủng, nếu mình đặt chân trong đó, chỉ sợ sẽ gặp gỡ nguy hiểm không lường được!

La Thiên tuyệt cảnh!

Nơi đó đã từng là trung tâm Thần Giới, chỗ ở Thần Đế, cùng hạo kiếp lần trước bị đánh nát bấy, từ Thần Giới rơi xuống, nhập vào vũ trụ hư không, tạo thành một mảnh tử địa!

Nhưng cái chỗ này từ bên ngoài xem ra, cũng không phải tuyệt cảnh cùng tử địa, ngược lại lộ ra vẻ sinh cơ bừng bừng, phảng phất nơi đó như cũ là một đại Chư Thiên đã từng trong thần giới, chỗ Thần Đế cư trụ, đợi chờ mọi người đi thám hiểm.

- Vãng Sinh Thần Đế, La Thiên tuyệt cảnh...

Giang Nam lẩm bẩm, lại rùng mình một cái.

Chân Pháp Phật Đà cùng hắn hướng La Thiên tuyệt cảnh bay đi, buồn bực nói:

- Giang giáo chủ, ngươi làm sao vậy?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Ngã phật, ngươi nói bốn chữ Vãng Sinh Thần Đế này một lần xem.

Trong lòng Chân Pháp Phật Đà càng thêm buồn bực, đem tên Vãng Sinh Thần Đế nói một lần, ngay sau đó khuôn mặt của hắn cũng không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng, hiển nhiên là cũng cảm giác được một tia dị trạng.

- Cùng công pháp của Thánh Thiên Đại Tôn có chỗ tương tự, chỉ cần tụng kỳ danh sẽ ngưng tụ tín ngưỡng!

Chân Pháp Phật Đà nghi ngờ nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn bị cường giả Thần Giới trấn áp ở trong La Thiên tuyệt cảnh, mà Vãng Sinh Thần Đế Đế lăng cũng chôn ở nơi đó, chẳng lẽ nói Thánh Thiên Đại Tôn chính là nhận được công pháp của Vãng Sinh Thần Đế, này mới khiến hắn tu vi tiến nhanh, thậm chí có hy vọng trở thành Thần Quân? Nói như vậy, chúng ta nói không chừng cũng có thể nhận được công pháp của Vãng Sinh Thần Đế!

Hắn hai tròng mắt sáng lên, lộ ra vẻ rất là mong đợi.

- Ngã phật, ngươi nói Vãng Sinh Thần Đế có khả năng còn sống hay không?

Giang Nam đột nhiên nói:

- Ta có thể cảm giác được, chúng ta mỗi lần nói tên của hắn một lần, trong tối tăm liền cùng hắn nhiều hơn một tia dây dưa, nếu như đặt chân mảnh thổ địa này, chỉ sợ không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Chân Pháp Phật Đà thân là người của Đại Tây Thiên Phật Giới phái hướng chư thiên vạn giới truyền đạo, tự nhiên cũng là không kém, cũng có thể cảm giác được theo bọn họ đến gần La Thiên tuyệt cảnh, trong miệng nói ra tên Vãng Sinh Thần Đế càng nhiều, rung động không khỏi liền càng ngày càng mạnh.

- Có nên đi không? Cho dù Vãng Sinh Thần Đế này có thể mở ra công pháp nghịch thiên, nhưng không phải là Tiên Nhân, sống không đến hiện tại.

Chân Pháp Phật Đà thất thanh cười nói:

- Nếu như ta không có nhìn lầm mà nói, Thánh Thiên Đại Tôn dựa vào là tín ngưỡng, tín ngưỡng luyện thành Kim Thân, mà Vãng Sinh Thần Đế là tản mát tín ngưỡng. Hơn nữa chân thân của hắn đã chết, thậm chí Đại Tây Thiên Phật Giới cũng chứng kiến hắn một màn băng hà.

Giang Nam tinh tế suy tư chốc lát hỏi:

- Đại Tây Thiên Phật Giới các ngươi lịch sử đã lâu, không gãy truyền thừa. Rất nhiều lịch sử cũng ghi lại, hẳn là hiểu rõ một chút lịch sử không muốn người biết. Người kế nhiệm vị Vãng Sinh Thần Đế này, có phải Đạo Vương hay không?

Chân Pháp Phật Đà không giải thích được ý nghĩa, gật đầu nói:

- Dựa theo niên kỷ tới nói, sau Vãng Sinh Thần Đế hẳn là Đạo Vương, Đạo Vương là ở sau đó trở thành Thần Đế. Bất quá sau khi Đạo Vương trở thành Thần Đế không có bao lâu liền bộc phát hạo kiếp, Thiên Đạo nứt vỡ... Ý của ngươi là?

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ, trong đầu linh quang chợt lóe, thất thanh nói:

- Ý của ngươi là nói, Vãng Sinh Thần Đế đã trước thời hạn ý thức được hạo kiếp sắp bộc phát, lúc này mới cố ý giả chết, để mình có thể từ trong hạo kiếp thoát thân?

Trong lòng hắn vạn phần rung động, vội vàng lắc đầu nói:

- Không thể nào, không thể nào! Vãng Sinh Thần Đế làm sao có thể tiên đoán được hạo kiếp sắp bộc phát mà trước thời hạn giả chết tị nạn?

- Thần Đế thường thường là thiên vĩ địa tài, có khả năng quỷ thần khó lường, có thể biết trước đến hạo kiếp buông xuống cũng không khó khăn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1045: Vô Pháp Vô Thiên. (2)

Giang Nam nghĩ đến mấy Bổ Thiên thần nhân cũng đã từng nói hạo kiếp buông xuống, tự thân khó bảo toàn, hiển nhiên những thần nhân này đối với hạo kiếp sắp đến có một loại tiên đoán biết trước nói:

- Ta đoán chừng vị Vãng Sinh Đế này chính là biết trước hạo kiếp sắp đến, lúc này mới chủ động bỏ mình, tản đi tín ngưỡng. Mà hạo kiếp thoáng qua một cái, hắn liền có thể đông sơn tái khởi, quyển thổ trọng lai, một lần nữa trèo lên trên đế vị, thống trị Chư Thiên!

- Như vậy vì sao hắn không có ở sau hạo kiếp sống lại?

Chân Pháp Phật Đà cau mày hỏi.

- Bởi vì trong hạo kiếp, Chư Thiên hỏng mất tan rã, đã chết không biết bao nhiêu người, đợi đến sau hạo kiếp, trong chư thiên vạn giới căn bản không có tín đồ Vãng Sinh Đế, không người nào kêu gọi kỳ danh nữa, đưa hắn từ trong tử vong kêu gọi đi ra ngoài, cho hắn Trọng Tố Kim Thân.

Giang Nam cười nói:

- Ta đoán chừng hắn là vì nguyên nhân này, chữa lợn lành thành lợn què, ngược lại làm cho mình không cách nào sống lại.

- Đường đường Thần Đế, có thể sáng tạo ra pháp môn tụ tập tín ngưỡng trường sinh bực này, suy tính đến hạo kiếp buông xuống, lại đem mình đùa chết rồi?

Chân Pháp Phật Đà thất thanh cười nói:

- Hắn cũng không tránh khỏi quá bi thúc đi?

Ầm!

Đột nhiên trong La Thiên tuyệt cảnh có một đạo sấm sét tử sắc không có báo trước chút nào từ trên trời giáng xuống, răng rắc bổ vào trên ót Chân Pháp Phật Đà, khuôn mặt Chân Pháp Phật Đà nám đen, phun ra một ngụm khói đen, có chút khiếp đảm nói:

- Thiện tai thiện tai, chỗ này đúng là cổ quái, ngay cả nói bậy Vãng Sinh Thần Đế cũng không có thể nói...

Giang Nam nhịn cười nói:

- Đây chính là nơi kỳ diệu của tương lai. Tiền đồ chưa biết, tương lai không lường được, nếu quả thật có người có thể coi định tình hình tương lai, vậy thì ít niềm vui thú phấn đấu rất nhiều. Phật Đà, ngươi nói phải hay không?

- Phật Môn ta tín ngưỡng kiếp sau, nói cho cùng cũng cùng Vãng Sinh Thần Đế này có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu.

Trong lòng Chân Pháp Phật Đà có lui bước ý nói:

- Bất quá La Thiên tuyệt cảnh này đúng là rất cổ quái, quân tử không nhịn được việc nhỏ, Giang giáo chủ, lấy ý kiến tiểu phật, chúng ta tốt nhất không nên đặt chân nơi đây, nếu không cùng Vãng Sinh Thần Đế dây dưa quá sâu, nhấc lên liên quan, chỉ sợ ta và ngươi hai người tiền đồ không ổn...

Giang Nam cũng có chút chần chờ, nếu là những người khác cũng thôi, nhưng nơi này dù sao chôn cất một Thần Đế trước hạo kiếp, Đế Uy khó lường, lấy tu vi thực lực của hắn hôm nay mạnh xông tuyệt cảnh, chỉ sợ còn có chút thiếu sót.

Nếu cùng Thần Đế đã qua đời này liên lụy quá sâu, đối với hắn mà nói chưa chắc là chuyện tốt.

Hắn đang muốn đáp ứng lui khỏi nơi đây, đột nhiên hư không rung chuyển, một tòa thành trì to lớn đột nhiên từ trong hư không chui ra, hằng hà Ma Thần cao cao đứng ở trên tường thành, tinh kỳ phiêu giương, phía trên viết bốn chữ "Trầm Luân Ma Thành"!

- Giang giáo chủ kia ở chỗ này!

Trên tường thành một Ma Thần hai mắt đột nhiên từ trong hốc mắt bay ra, ở giữa không trung gào thét bành trướng, hóa thành hai cự mắt, hắc bạch phân minh. Có khoảng hơn mười dặm, bay tới cách Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà không xa, quay chung quanh hai người vòng vo vài lần, trên mặt Ma Thần kia lộ ra sắc mặt vui mừng, kêu lớn:

- Tiểu tử Đại Tôn muốn bắt kia ở chỗ này, không nên bỏ qua cho bọn họ!

Oanh, oanh, oanh...

Pháo khẩu của Trầm Luân Ma Thành toàn bộ khai hỏa, chi chít Thần Quang phun ra, hướng Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà trút xuống!

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà không kịp ngẫm nghĩ, vội vàng xông vào trong La Thiên tuyệt cảnh.

Trầm Luân Ma Thành này một kích không trúng, đột nhiên cả tòa thành trì ầm ầm bay lên, tiến vào La Thiên tuyệt cảnh, hướng hai người hung hăng đánh tới. Ý muốn đem hai người sinh sôi đụng nát!

Mà vào lúc này, bọn họ chân trước mới vừa xông vào La Thiên tuyệt cảnh, phía sau chính là vô số cổ trùng bay tới, biển côn trùng đông nghịt một mảnh, bổ nhào xông vào trong La Thiên tuyệt cảnh.

Trong biển côn trùng có một thanh âm phiêu hốt qua, làm cho người ta không phân biệt phương vị, cười khanh khách nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn, lão tiểu tử ngươi truy sát ta lâu như vậy, hủy diệt ta nhiều hóa thân như vậy, ta cùng với ngươi thù sâu như biển! Bất quá

ngươi muốn giết ta, không có dễ dàng như vậy! Lão tử trước diệt trừ một chút cánh chim của ngươi rồi hãy nói!

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà xông vào La Thiên tuyệt cảnh, Giang Nam thủy chung rơi ở phía sau Chân Pháp Phật Đà nửa bước, Chân Pháp Phật Đà vốn còn không có cảm giác được dị trạng, cho là hắn tâm tính thuần phác, muốn vì mình ngăn trở truy binh phía sau, sau lại đột nhiên tỉnh ngộ, trong lòng thầm mắng:

- Xấu xa này, là để cho ta ở phía trước dò đường!

So sánh với Trầm Luân Ma Thành phía sau đánh tới, La Thiên tuyệt cảnh mới thật sự là nguy hiểm, hiển nhiên Giang Nam là tính toán để cho Chân Pháp Phật Đà lấy thân thử hiểm, nếu như không có nguy hiểm, liền theo hắn đi tới, nếu như Chân Pháp Phật Đà bị nguy hiểm trong tuyệt cảnh giết chết, như vậy hắn tự nhiên kiếm đường khác.

Chân Pháp Phật Đà nghĩ tới đây, lập tức thả chậm cước bộ, hai người chung đồng tiến, Giang Nam thầm mắng một tiếng hòa thượng giảo hoạt, lại phát hiện mưu kế của hắn.

Tốc độ của hai người cực nhanh, xuyên qua một mảnh Hỗn Độn, sắc mặt hai người cùng nhau trở nên ngưng trọng.

- Nơi này không có Thiên Đạo, là đất vạn giới mất đi.

Giang Nam chỉ cảm thấy thân thể đột nhiên trở nên vô cùng trầm trọng, khó bay lên nữa, pháp lực bản thân ở trong lúc bất chợt mất đi điều động. Hắn mở ra bàn tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay mình, đạo văn bắt đầu từ từ lưu thất, mà ở mặt ngoài da tay của hắn, một mảnh đạo văn dài hẹp từ trong cơ thể hắn tràn ra, tiếp theo hóa thành khói xanh tiêu tán, để cho tu vi của hắn bắt đầu suy kiệt!

Đế sứ Thiên Cơ sở thi triển công pháp chẳng qua là che đậy Thiên Đạo, cũng không phải là chân chính đem Thiên Đạo lau đi, mà La Thiên tuyệt

cảnh bất đồng, nơi này Thiên Đạo bị lau đi.

Thiên Đạo bị lau đi, này ý nghĩa hết thảy Đại Đạo, pháp lực Thần Thông mất đi căn cơ, có thể vận dụng, chỉ sợ chỉ có nhục thể của mình mà thôi!

- Ngục Tỏa Tự Thân!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, phong bế tự thân, lấy thân làm Ma ngục, mạnh mẽ phong tỏa tu vi, không để cho tu vi tiếp tục lưu thất.

Chân Pháp Phật Đà cũng bắt đầu xuất hiện tình huống tu vi lưu thất, Phật Đà này nhìn thấy Giang Nam Ngục Tỏa Tự Thân, lại đem tu vi bản thân che lại, không để cho pháp lực lưu thất, không khỏi sắc mặt biến hóa, khẽ trầm ngâm, đột nhiên lấy ra một quả Xá Lợi Tử tế lên, treo lên đỉnh đầu.

Xá Lợi Tử này không phải là vật của chư thiên vạn giới, mà là Cổ Phật của Đại Tây Thiên Phật Môn luyện thành dị bảo, chỉ thấy Xá Lợi Tử mở Động Thiên, chư phật vờn quanh ở quanh thân Chân Pháp Phật Đà, tự thành một giới, cũng có thể che đậy La Thiên tuyệt cảnh tham dự, giữ được tự thân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1046: Giáo Chủ Thần Uy. (1)

Tốc độ Trầm Luân Ma Thành cực nhanh, trong khoảnh khắc liền đến phía sau bọn họ mấy trăm dặm, vô số pháo khẩu đại khai, Thần Quang phun ra, uy năng hủy thiên diệt địa ầm ầm bắn tới!

Những pháo quang này còn chưa đi tới bên cạnh hai người Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà, liền đột nhiên hóa thành từng đạo khói xanh tiêu tán, ngay cả nửa phần uy năng cũng không có.

Trầm Luân Ma Thành tới gần, đột nhiên tòa thành trì to lớn này thất khống, từ giữa không trung trồng xuống, trong thành từng tôn Thần Ma không cách nào khống chế thân hình, thân bất do kỷ ngã về phía trước, rơi bể đầu chảy máu!

Oanh!

Trầm Luân Ma Thành nện ở trên mặt đất, tà tà trượt ra mấy trăm dặm, khó khăn lắm dừng đến trước người Giang Nam, lúc này mới dừng lại.

- Thần Tôn chi bảo rộng lớn ba nghìn dặm...

Giang Nam hai mắt sáng lên, ngó chừng tòa thành trì to lớn rơi xuống này, lẩm bẩm nói.

- Ngươi muốn làm cái gì?

Chân Pháp Phật Đà buồn bực nói.

- Muốn làm cái gì? Tại nơi không có Thiên Đạo can thiệp bực này, vô pháp vô thiên, ta còn có thể làm gì?

Giang Nam quát lên, hiện ra ba mặt tám cánh tay, thi triển thân thể Thần

Thông, thân cao vạn trượng, tám cánh tay giãn ra, ôm lấy tòa thành trì to lớn này, ba mặt há mồm nhất tề quát lên:

- Đương nhiên là cướp bóc bọn họ! Lên cho ta! A a a...

Trong miệng hắn tiếng gầm cuồn cuộn, giống như hàng tỉ Thần Long quát lên, đinh tai nhức óc, Chân Pháp Phật Đà cùng những Thần Ma từ trong thành rơi ra kia, cơ hồ đồng thời há to mồm, giật mình nhìn quanh thân hắn một mảnh cơ dài hẹp hở lên, cơ giống như dãy núi, huyết mạch giống như con sông cuồn cuộn, trong thân thể tích chứa sức lực to lớn sinh sôi đem tòa Ma thành này giơ lên, sau đó hướng trong mi tâm của mình lấp đầy.

- Chúng ta bị người đoạt cướp? Có còn thiên lý hay không...

Một Ma Thần của Trầm Luân Ma Thành há to mồm, ha ha nói:

- Không phải là luôn luôn chỉ có chúng ta cướp bóc người khác sao...

Trầm Luân Ma Thành có bốn năm trăm Ma Thần, còn có vài chục vị Thiên Thần, một vị Chân Thần, những Thần Ma này hai mặt nhìn nhau, nhìn Giang Nam làm trò trước mặt bọn họ, đem Trầm Luân Ma Thành cướp đi.

- Vô liêm sỉ!

Nhiều Thần Ma giận đến thân thể phát run, giơ tay liền muốn Thần Thông loạn oanh, đem Giang Nam tại chỗ oanh giết.

- Di? Thần Thông của ta làm sao không cách nào thi triển?

- Pháp lực của ta lưu thất!

- Nơi này không có Thiên Đạo, vô pháp vô thiên, là một mảnh tử địa!

...

Nhiều Ma Thần bối rối chốc lát, rất nhanh tỉnh táo lại, một Thần Ma sải bước bước ra, một bước trong lúc đó liền đến trước người Giang Nam, một

quyền trào ra, vạn phần tỉnh táo nói:

- Nơi này là La Thiên tuyệt cảnh, bất kỳ pháp lực đều không thể vận dụng, chỉ có lấy thân thể Thần Thông đem người này oanh giết, đoạt lại Ma thành!

Nơi đây mặc dù không có Thiên Đạo cùng Chư Thiên vạn đạo, nhưng mà thân thể Thần Ma như cũ có chiến lực khôn cùng, nhục thể của bọn hắn, chính là vũ khí linh hoạt nhất, thiên biến vạn hóa, lực công kích không thua Thần Thông!

- So sánh thân thể sao?

Giang Nam không hãi sợ, một quyền đón nhận, quả đấm của hai người va chạm, sau một khắc thân thể Thần Ma này cao cao bắn lên, về phía sau rơi xuống đi ra ngoài.

- Thân thể người này thật là mạnh, so sánh với ta còn muốn cao hơn một bậc, các ngươi phải cẩn thận!

Thần Ma kia bị Giang Nam chấn hộc máu, kêu lớn.

Một cái đại thủ ầm ầm đắp xuống, bàn tay như thiên, hướng đỉnh đầu của Giang Nam đắp đi, lại có hơn mười Thần Ma vọt tới, nhất tề hướng Giang Nam giết tới, có người xích thủ không quyền, có nhưng lấy ra pháp bảo của mình, đao thương kiếm kích, càng hướng trên người Giang Nam oanh khứ.

Thình thịch thình thịch...

Nổ tung vang không dứt, tiếp theo từng tôn Thần Ma kêu rên, bốn phương tám hướng ngã đi, từng cái từng cái bị Giang Nam đánh bay, trong miệng hộc máu, thậm chí ngay cả một kích của hắn cũng không cách nào đón lấy!

Càng nhiều Thần Ma vọt tới, gào thét bao phủ Giang Nam, vô số quyền cước pháp bảo bay ngang, hướng Giang Nam công tới. Giang Nam ba mặt quát lên, tám cánh tay triển khai, lấy mau đánh mau, chiêu thức đại khai đại

hợp, lấy thân thể trực diện va chạm những Thần Ma này, chỉ nghe kêu rên không ngừng bên tai, từng cái từng cái thân thể cao lớn bốn phương tám hướng bay ra. Kinh người chí cực.

- Hết thảy mau tránh ra!

Một Thiên Thần chạm mặt vọt tới, đem Thần Ma khác đụng đến ngã trái ngã phải, vượt thân hướng Giang Nam đánh tới, va chạm này thậm chí có thể đụng Thần Minh tan xương nát thịt!

Oanh!

Giang Nam bị hắn đụng vào bộ ngực, thân thể di động, lảo đảo lui về phía sau, trong mắt Thiên Thần kia tinh quang chợt lóe, tán thán nói:

- Còn chưa trở thành Thần Minh, thân thể liền thẳng đuổi theo Thiên Thần, nhục thể của ngươi rất mạnh, khó trách Thánh Thiên Đại Tôn đối với ngươi coi trọng như thế, thậm chí không tiếc vận dụng lực lượng ba trăm thánh thành bắt ngươi!

Hắn đột nhiên hiện ra tám cánh tay, lấn thân phụ cận, đổ ập xuống hướng Giang Nam oanh tới, Giang Nam gầm lên, mười sáu cánh tay của hai người ở trên không trung hiện lên từng đạo hư ảnh. Đánh cho sơn băng địa liệt, kinh người chí cực!

- Bất quá ta mạnh hơn!

Thiên Thần kia cười lạnh, đem Giang Nam làm cho liên tiếp bại lui, cao giọng nói:

- Ta tới bắt người này, các ngươi đi bắt giữ hòa thượng kia!

Những Thần Ma khác lập tức chen chúc hướng Chân Pháp Phật Đà phóng đi. Không ngờ thân thể của Chân Pháp Phật Đà còn trên Giang Nam, hắn dù sao cũng là người Đại Tây Thiên Phật Giới tuyển định truyền đạo, cũng là một người thực lực cường đại, mặc dù còn không phải là Thiên Thần, nhưng

thân thể cũng đã có thể cùng một chút Thiên Thần sánh ngang.

Lại có một Thiên Thần trong mắt tinh quang chợt lóe, thẳng hướng Chân Pháp Phật Đà, Chân Pháp Phật Đà lập tức cảm giác được áp lực, vội vàng kêu lớn:

- Các vị, các ngươi muốn bắt là Giang giáo chủ, cùng tiểu phật có quan hệ gì đâu?

Nhiều Thần Ma mắt điếc tai ngơ, giết đến hắn liên tiếp bại lui, một Ma Thần cười lạnh nói:

- Ngươi cùng họ Giang cấu kết với nhau làm việc xấu, thông đồng làm bậy, cùng nhau chung quanh hãm hại lừa gạt, còn muốn nói sạo?

Mà ở bên kia, Giang Nam bị Thiên Thần làm cho liền lùi lại mấy trăm bước, đột nhiên thét dài một tiếng, thân thể run lên, trong cơ thể Thần Quang phun ra, thân thể biến hóa, rõ ràng hóa thành một đầu Kim Sí Đại Bằng cánh giương hơn mười dặm, vỗ cánh dựng lên, lệ tiếu không dứt, hai móng như điện, hai cánh như đao, điểu uế mổ xuống, hướng Thiên Thần kia công tới!

Thiên Thần kia ứng phó không kịp, lập tức rơi vào hạ phong, trong chớp mắt toàn thân liền trải rộng vết thương, máu tươi lâm ly, đầu suýt nữa bị móng nhọn của Kim Sí Đại Bằng kéo hé ra!

- Thì ra ngươi là Yêu Tộc! Xuống cho ta!

Hắn dù sao cũng là Thiên Thần, rất nhanh kịp phản ứng, hai tay bắt được hai móng của Đại Bằng Điêu, bốn tay giữ được hai cánh Kim Sí Đại Bằng, đem Giang Nam từ giữa không trung giật xuống, hai cánh tay khác của hắn vung lên, quả đấm hướng đầu Đại Bằng Điêu oanh khứ, muốn đem đầu Đại Bằng Điêu này oanh giết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1047: Giáo Chủ Thần Uy. (2)

Không ngờ hắn mới vừa khống chế được thân thể Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy Kim Sí Đại Bằng đột nhiên biến đổi, hóa thành Thần Tượng lông vàng, thân thể vô cùng trầm trọng, ép tới hai đầu gối hắn mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

Vòi voi của Thần Tượng cuốn lấy cổ của hắn, vung lên, hung hăng nện ở trên mặt đất!

Mặt đất này vô cùng cứng rắn, chính là chỗ ở của Thần Đế trước thiên địa hạo kiếp, trải qua vô số năm tháng Chư Thần, Thần Đế gia trì cùng với vô số lần chiến đấu tẩy lễ, coi như là Thần Ma cũng không cách nào đánh nát mặt đất.

Thần Tượng đem Thiên Thần này nện xuống, thế nhưng chỉ ném ra một ấn ký hình người tám cánh tay, mặt đất thậm chí cũng không có hé ra!

Thần Tượng vứt mũi vung lần nữa, thình thịch thình thịch ở trong nháy mắt ném ra mấy trăm lần, đem Thiên Thần này nện đến miệng mũi đầy máu, đầu óc hôn mê, không có sức phản kháng.

Đột nhiên, một cự chùy khổng lồ như dãy núi màu đen hung hăng đập tới, rơi vào trên người Giang Nam biến thành Thần Tượng, đem Giang Nam chấn bay, rõ ràng là một Thiên Thần khác của Trầm Luân Ma Thành thấy thế không ổn, lập tức xuất thủ đánh lén Giang Nam!

Giang Nam bị nện hộc máu, Thần Tượng rơi xuống đất, đột nhiên cúi đầu, hóa thành một đầu Thần tê Bạch Ngọc song giác, lỗ mũi phun khói, hướng Thiên Thần cầm trong tay đại chùy này đánh tới.

- Tới tốt!

Thiên Thần kia hai mắt sáng lên, vung đại chùy, thân thể cao tới mấy vạn trượng, lạnh lùng nhìn Giang Nam biến thành Thần tê Bạch Ngọc song giác vọt tới, đại chùy hung hăng nện xuống!

Nhưng vào lúc này, Thần tê song giác vọt tới thân thể lăn một vòng, hóa thành một đầu Thần Thú miệng đầy nanh dài, rõ ràng là một đầu Chu Yếm lực lớn vô cùng, giống như một đầu cự viên lông vàng, tung người cao cao nhảy lên, nhảy đến trên đầu chùy, ngay sau đó, Chu Yếm tung người nhảy, hai chân như tay, bắt được hai vai Thiên Thần kia, phát lực, đem Thiên Thần này sinh sôi ép tới ngửa mặt cũng không được.

Chu Yếm nắm tay, vô số quyền ảnh rơi xuống, rầm rầm rầm nện ở trên mặt Thiên Thần này, trong khoảnh khắc liền đem Thiên Thần này nện đến khuôn mặt nở hoa, đỉnh đầu cơ hồ bị đập dẹp, cả cái đầu bị chùy vặn vẹo, lâm vào trong đất!

Lại có hai Thiên Thần ầm ầm hướng Giang Nam vọt tới, lại thấy Giang Nam hóa thành Chu Yếm Thần Thú tung người nhảy. Đâm ngực lớn rống, hướng một Thiên Thần trong đó phóng đi.

Thiên Thần kia thân thể lay động, hiện ra Pháp Thiên Tượng Địa, mười chân mười tám cánh tay, đỉnh đầu chi chít sinh ra, đạt hơn 32 viên, mắt lạnh nhìn Giang Nam biến thành Chu Yếm vọt tới, cười lạnh nói:

- Tiểu tử này thiên biến vạn hóa, ta tới cuốn lấy hắn. Còng Sơn, ngươi tới đánh chết hắn!

Chu Yếm xông đến, trong cơ thể Thần Quang rung chuyển, đi tới trước gót chân Thiên Thần 32 đầu kia, đột nhiên trong miệng truyền đến một tiếng rồng ngâm, đuôi bày ra, hóa thành một đầu thiên dực Ứng Long, đem Thiên Thần này trói kết kết thật thật, không thể động đậy.

Đầu rồng khổng lồ cao cao vung lên, đầu rồng hiện một mặt người, thân thể triền động, càng xiết càng chặc. Đem Thiên Thần kia xiết đến xương cốt bành bạch rung động, cơ hồ ngăn ra.

Thiên Thần kia trì hoãn bất qua, 32 đỉnh đầu, 224 khiếu ngăn không được hướng ra phía ngoài phun ra Hoàng Thiên Thánh Hỏa, con ngươi cơ hồ bị xiết nổ bung!

Một Thiên Thần khác hóa thành một đầu Thần Đà vọt tới, chỉ thấy Ứng Long thiên dực triển khai, vỗ cánh bay lên, bọc Thiên Thần kia xông lên trời cao. Còng Sơn Thiên Thần ngẩng đầu nhìn lên, vẻ mặt dại ra, thất thanh kêu lên:

- Người này thay đổi thất thường, rốt cuộc là yêu quái gì?

Thình thịch...

Ứng Long giản thân thể ra, Thiên Thần 32 đầu kia từ giữa không trung rơi xuống, ngã vào trong bụi bậm không thể động đậy, xương cốt toàn thân cũng đã bị Giang Nam xiết toái, lục phủ ngũ tạng cũng bị chen chúc nổ tung!

Ở ngắn ngủn chốc lát công phu này, liền có ba Thiên Thần bị Giang Nam đánh cho trọng thương, uy thế bực này, làm cho Thần Ma trong lòng rung động vô cùng.

Chân Pháp Phật Đà nhìn trộm tới, cũng không khỏi ngẩn ngơ:

- Đế Hoàng Thần Thể? Giang giáo chủ lại có Đế Hoàng Thần Thể! Không phải nói Hạo Thiếu Quân mới là loại Thần Thể này sao, làm sao hắn cũng có?

Mới vừa rồi Giang Nam liên tục biến hóa, rõ ràng là diệu dụng của Đế Hoàng Thần Thể, bất quá người khác không biết, nhưng Giang Nam lòng dạ biết rõ, phía trước Đế Hoàng Thần Thể của hắn chỉ sợ cần cộng thêm một chữ "Ngụy", cùng Đế Hoàng Thần Thể chân chính có khác biệt.

Mặc dù là ngụy Đế Hoàng Thần Thể, nhưng mà chỗ cường đại của loại Thần Thể này, Giang Nam có thể tận tình phát huy ra, mặc dù không bằng Hạo Thiếu Quân, nhưng ở biến hóa chi đạo so sánh với Hạo Thiếu Quân cũng không thua gì.

- Đế Hoàng Thần Thể thật là cường đại!

Trong lòng Giang Nam cũng nhịn không được nữa than thở, thầm nghĩ:

- Hạo đạo hữu có thể tránh thoát bạch y nữ Thần Chủ đuổi giết, đúng là không phải dựa vào vận khí.

Đế Hoàng Thần Thể mạnh như thế, có thể thấy được Hạo Thiếu Quân cũng không phải là hư danh nói chơi, ở trước lúc Giang Nam xuất hiện, hắn thật sự là cao thủ trẻ tuổi cường đại nhất Trung Thiên thế giới, Sở Hướng Vô Địch, chẳng qua là sau khi Giang Nam xuất hiện, lúc này Hạo Thiếu Quân mới bị nhục, liên tục ở trong tay Giang Nam ăn thiệt thòi.

Lại có năm sáu Thiên Thần hướng Giang Nam phóng đi, đột nhiên một Chân Thần vượt thân vừa đở, ngăn trở đường đi của những Thiên Thần này, lãnh đạm nói:

- Các ngươi lui ra đi, ta tự mình xuất thủ!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, cẩn thận nhìn Chân Thần này, Thiên Thần hắn có thể ứng phó, dù sao thân thể chênh lệch không lớn, lấy Đế Hoàng Thần Thể tinh diệu biến hóa, có thể giết Thiên Thần trở tay không kịp, đem chênh lệch đền bù.

Nhưng mà Chân Thần liền không có khả năng này, Chân Thần pháp lực rộng rãi, thân thể lại càng cường đại, nhục thể của bọn hắn từng cái khí quan, cũng luyện được có thể cởi thể bay ra biến thành một kiện pháp bảo!

Ứng Long Đại Thế Giới Chúc Mạch Chân Thần đã từng đuổi giết qua hắn, một con mắt giống như trăng sáng, vô cùng kinh người!

Chân Thần Trầm Luân Ma Thành kia sải bước hướng hắn đi tới, đi lại rơi xuống, đại địa run rẩy, trầm trọng vô cùng.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, lạnh lùng nhìn hắn đi tới, thầm nghĩ:

- Vô Úy Ấn cùng Ngụy Tiên Thể của ta, không biết có thể thi triển ở nơi này hay không ? Nếu như không cách nào phát huy, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ...

Đột nhiên, một âm thanh chói tai vang lên, cười nói:

- Ha hả, hai tiểu quỷ đầu cũng ở đây, khỏi mất công ta từng cái đi tìm các ngươi!

Vô số cổ trùng chi chít bay tới, phần phật phô thiên cái địa, đông nghịt một mảnh, cổ trùng chi chít, côn trùng hải sinh ba ba, một Thần Chủ đứng ở trên đỉnh sóng, ánh mắt âm trầm, nhìn về phía mọi người, thấp giọng cười nói:

- Những tiểu bảo bối của ta, đã sớm khát khao khó nhịn...

- Cổ Vương Thần Chủ?

Chân Thần Trầm Luân Ma Thành sắc mặt kịch biến, lớn tiếng quát lên:

- Mời Đại Tôn!

Cổ Vương Thần Chủ xuất hiện, nhiều Thần Ma của Trầm Luân Ma Thành bỗng nhiên biết nhóm người mình tuyệt sẽ không là đối thủ, lúc này lớn tiếng quát lên, tiếng quát không dứt:

- Mời Đại Tôn, mời Đại Tôn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1048: Ký Sinh Trùng Mẫu. (1)

Sau một lúc lâu, thanh âm này dần dần thấp xuống, nhiều Thần Ma sắc mặt thay đổi, bọn họ tụng ra tên của Thánh Thiên Đại Tôn, thế nhưng không cách nào cảm ứng được hơi thở của Thánh Thiên Đại Tôn!

Này nói rõ, La Thiên tuyệt cảnh là nơi vô pháp vô thiên, Thiên Đạo không còn, vạn đạo hư vô, cho dù là Thánh Thiên Đại Tôn cũng không cách nào cảm ứng được bọn họ triệu hoán.

Cổ Vương Thần Chủ vốn là bị bọn họ làm sợ hết hồn, thấy thế không khỏi mừng rỡ, phất tay biển côn trùng hướng bọn họ cuồn cuộn áp đi, nhe răng cười nói:

- Các ngươi mời không đến Thánh Thiên Đại Tôn kia rồi? Rất tốt, hiện tại các ngươi có thể làm lương thực cho tiểu bảo bối của ta... Di? Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt hắn đột nhiên biến hóa, lập tức cảm ứng được La Thiên tuyệt cảnh cổ quái, chỉ cảm thấy mình đối với Đạo cảm ứng hết thảy biến mất, thậm chí ngay cả tu vi của mình cũng bắt đầu ngăn không được trôi qua!

Hàng tỉ cổ trùng của hắn càng không chịu nổi, tinh khí trong cơ thể nhiều cổ trùng không ngừng hướng ra phía ngoài lưu thất, giống như một từng đạo suối phun, ở trong lúc mấy hơi thở liền có vô số cổ trùng trôi sạch sẽ tinh khí, biến thành vô số thây khô từ không trung rơi xuống!

- Nơi này là La Thiên tuyệt cảnh?

Sắc mặt Cổ Vương Thần Chủ kịch biến, rốt cục tỉnh ngộ lại, thân thể run lên, chỉ thấy cổ trùng còn dư lại phần phật bay lên, đem tinh khí còn sót lại rót vào trong cơ thể hắn.

Khí huyết quanh thân Cổ Vương Thần Chủ sôi trào, tu vi tăng vọt, trong khoảnh khắc đem tinh khí khí huyết của tất cả cổ trùng, trùng vương cắn nuốt không còn, ngay sau đó quát lên:

- Thiên Tằm kết kén!

Khúc khích xuy, toàn thân hắn có vô số Bạch ti phun ra, trong chớp mắt quấn quanh toàn thân hắn như cái bánh chưng, chỉ còn lại có hai mắt và miệng lộ ở bên ngoài.

Hắn thân là Thần Giới Thần Chủ, tự nhiên đối với La Thiên tuyệt cảnh có điều hiểu rõ, biết rõ nơi đây kinh khủng. Vì vậy quyết định thật nhanh, đem tinh khí cổ trùng còn dư lại của mình hết thảy hấp thu, trước tăng cường tu vi, sau đó kết kén bảo vệ bản thân, chống đở La Thiên tuyệt cảnh xâm nhập.

Ngắn ngủn trong chốc lát, trên mặt đất liền nơi nơi phủ kín côn trùng thi, một tầng thật dầy, tất cả cổ trùng chỉ còn lại có thể xác, dày khoảng mấy trăm trượng.

Cổ Vương Thần Chủ thịt đau vạn phần, ánh mắt âm lãnh, từ trên mặt mọi người quét qua.

- Tiểu bảo bối của ta bởi vì các ngươi mà chết, các ngươi liền không cần sống sót, làm trùng mẫu cho bảo bối của ta thôi!

Hắn há mồm phun ra một hơi, khí lưu như nước thủy triều. Chỉ thấy trong một hơi này có vô số trứng côn trùng trôi trong đó, bẩn không chịu nổi. Trong nháy mắt liền tới đến trước mặt mọi người.

- Đi!

Giang Nam ngừng thở, cùng Chân Pháp Phật Đà hướng La Thiên tuyệt cảnh chạy như điên, nhiều Ma Thần của Trầm Luân Ma Thành khác nào dám cùng Cổ Vương Thần Chủ động thủ, rối rít nhắm La Thiên tuyệt cảnh chạy trốn.

Có mấy Thần Ma phản ứng hơi chậm, bị Cổ Vương Thần Chủ phun ra khí lưu trứng côn trùng cuốn vào. Nhất thời phát ra tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, trong chớp mắt thân thể liền khô quắt xuống, tiếp theo bành trướng, sưng vù giống như Bì Cầu, từng cái từng cái kêu rên, dưới làn da có vô số sâu thật nhỏ ngọa nguậy!

- Các ngươi một cái cũng mơ tưởng chạy thoát!

Cổ Vương Thần Chủ phất tay đem mấy Thần Ma côn trùng mẫu này thu vào trong Tử Phủ của mình, đuổi theo đám người Giang Nam hướng La Thiên tuyệt cảnh giết tới!

Hắn mỗi đuổi theo một Thần Ma, liền trực tiếp một hơi phun ra, Thần Ma kia liền phát ra thanh âm bi thảm, thân thể khô quắt, tiếp theo bành trướng, trong cơ thể có đủ loại cổ trùng, không ngừng gặm da thịt cùng thần huyết, nảy sinh lớn mạnh.

Không tới một nén nhang thời gian, liền có sáu bảy chục Thần Ma chịu khổ độc thủ của Cổ Vương Thần Chủ, thậm chí trong đó còn có hai vị Thiên Thần bị Giang Nam đánh trọng thương, bởi vì bị thương, tốc độ bọn họ không bằng trước, này mới không có chạy ra Cổ Vương Thần Chủ đuổi giết.

Nhưng ảnh hưởng mấu chốt nhất là, theo bọn họ xâm nhập La Thiên tuyệt cảnh, phát hiện cái tuyệt cảnh này đối với bọn họ ảnh hưởng lớn hơn nữa, không chỉ để tu vi của bọn họ trôi qua tốc độ nhanh hơn, đồng thời ảnh hưởng nhục thể của bọn hắn, khắc chế tốc độ phản ứng thân thể của bọn họ, để cho thọ nguyên của bọn họ không ngừng suy kiệt, thân thể suy thoái.

Thiên Đạo không còn, vạn đạo tan biến, hết thảy sinh linh, cho dù là Thần Minh, cũng sắp sửa khô lão chết héo!

Đây chính là thiên nhân ngũ suy sau khi Thiên Đạo tan biến!

La Thiên tuyệt cảnh là một chỗ như vậy, theo càng xâm nhập, thiên nhân ngũ suy ảnh hưởng liền càng mạnh, năm đó chín Bổ Thiên thần nhân Bổ

Thiên, là bởi vì tất cả các địa phương của chư thiên vạn giới đều lâm vào trong thiên nhân ngũ suy, nếu như không lấy thân đi bổ Thiên Đạo, chư thiên vạn giới liền hỏng mất tan rã, hoàn toàn biến thành một mảnh vũ trụ chết héo, không có bất kỳ người có thể ở trong đó sinh tồn!

Da không còn, lông mọc chỗ nào?

Thiên Đạo là căn cơ của Chư Thiên vạn đạo, Chư Thiên vạn đạo là căn cơ của chư thiên vạn giới, mà chư thiên vạn giới lại là căn cơ của tất cả sinh linh sinh tồn ở nơi này, La Thiên tuyệt cảnh hướng bọn họ bày ra, chính là tình hình sau khi Thiên Đạo đại phá diệt!

Đến nơi này, Giang Nam cũng cảm thấy nhục thể của mình gặp phải áp chế, không chỉ có như thế, hắn phong bế bản thân, Ngục Tỏa Tự Thân, giờ phút này những lỗ chân lông kia đã xuẩn xuẩn dục động, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể mở ra, làm cho mình lâm vào trong thiên nhân ngũ suy!

Xá Lợi Tử của Chân Pháp Phật Đà giờ phút này cũng mơ hồ có chút khuynh hướng trấn áp không được, về phần những Thần Ma của Trầm Luân Ma Thành khác thì càng thêm không chịu nổi, đạo tắc trong cơ thể đang không ngừng tràn ra, phân giải, thọ nguyên không ngừng lưu thất, thân thể Thần Ma bắt đầu tan rã khô lão, cũng không lâu lắm liền bắt đầu trở nên tóc trắng xoá!

Không chỉ có như thế, thậm chí có chút ít Thần Ma tu vi thấp đã bắt đầu ngã bệnh, liên tục ho ra máu. Sanh lão bệnh tử, bốn chữ này là nhân sinh đại tuần hoàn, trước mới ra đời, rồi già, sau đó nhiễm bệnh, cuối cùng tử vong, mà chút ít Thần Ma của Trầm Luân Ma Thành ở ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền bắt đầu trở nên già nua, bị lây bệnh nặng, bộ dạng gần đất xa trời.

Rốt cục, có một Thần Minh già nua ngã xuống, thở ra một hơi cuối cùng, chết oan chết uổng!

Thiên nhân ngũ suy, để cho tốc độ của sanh lão bệnh tử nhanh vô số lần, cho dù là thọ nguyên của Thần Ma cũng chịu không nổi tiêu hao bực này!

Lại có hai Thần Ma ngã xuống, những Thần Ma khác cũng tràn ngập nguy cơ, thậm chí ngay cả thân thể Thiên Thần của Trầm Luân Ma Thành cũng xuất hiện khuynh hướng già yếu, mà Chân Thần thành chủ kia, bên tóc mai cũng bắt đầu trở nên hoa râm!

Bọn họ không có pháp môn kỳ diệu như Giang Nam, cũng không có pháp bảo như Chân Pháp Phật Đà, lại không có Thần Thông cường đại như Cổ Vương Thần Chủ, vì vậy ở loại địa phương như La Thiên tuyệt cảnh này, đối với bọn họ tổn hại lớn nhất, cho dù là Chân Thần cũng khó trốn sanh lão bệnh tử!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1049: Ký Sinh Trùng Mẫu. (2)

Cùng sanh lão bệnh tử đối ứng, là Thành Trụ Hoại Không, bất quá Thành Trụ Hoại Không nói cũng không phải vạn vật sinh linh, mà là vũ trụ sanh lão bệnh tử. Giống như trước cũng là ở thiên nhân ngũ suy ảnh hưởng, cuối cùng vũ trụ tĩnh mịch, trống rỗng, trừ Chứng Đạo thành tiên. Bất luận kẻ nào cũng không cách nào đi ra ngoài, khó thoát khỏi cái chết.

La Thiên tuyệt cảnh chỉ là một hình ảnh thu nhỏ, chân chính hạo kiếp là làm cho cả chư thiên vạn giới lâm vào thiên nhân ngũ suy, cuối cùng tan vỡ thành không!

Ở phía sau, Cổ Vương Thần Chủ mãnh liệt đuổi theo, có Ma Thần chưa chết, trực tiếp bị vô số trứng côn trùng ký sinh, biến thành một côn trùng mẫu bị Cổ Vương Thần Chủ thu vào trong Tử Phủ.

Lúc này, thậm chí ngay cả Chân Thần thành chủ của Trầm Luân Ma Thành cũng bắt đầu tuyệt vọng. Tiếp tục xâm nhập La Thiên tuyệt cảnh, nhất định là một cái tử lộ. Mà quay người rời đi giống như trước sẽ gặp phải Cổ Vương Thần Chủ độc thủ, cũng là một cái tử lộ.

Đột nhiên, một vách núi to lớn xuất hiện, hai tòa núi lớn giống như bị một kiếm bổ ra, trung gian là một khe sâu. Mà ở hai bên vách đá, thì treo một mảnh xiềng xích dài hẹp cực kỳ thô to, xích đỏ như lửa, bị kéo thẳng tắp, một chỗ khác của xiềng xích thì xuyên vào một mảnh Hỗn Độn, như là một mảnh Xích Luyện đại xà dài hẹp.

- Nơi này chẳng lẽ là địa phương đầu sỏ Thần Giới trấn áp Thánh Thiên Đại Tôn?

Giang Nam thấy những xiềng xích này, hơi ngẩn ra, thầm nghĩ:

- Nói vậy đầu sỏ Thần Giới đem hắn khóa ở chỗ này, để cho hắn gặp phải

thiên nhân ngũ suy hành hạ, cuối cùng bỏ mình Đạo tiêu, nhưng không ngờ Thánh Thiên Đại Tôn lại từ đó chạy ra ngoài! Thánh Thiên Đại Tôn có thể ở địa phương bực này kiên trì lâu như thế, đúng là không phải chuyện đùa!

- Giang giáo chủ, cuối xiềng xích chỉ sợ là Đế lăng của Vãng Sinh Đế!

Chân Pháp Phật Đà đột nhiên truyền âm nói.

Trong lòng Giang Nam rùng mình, gật đầu lia lịa, thầm nghĩ:

- Thánh Thiên Đại Tôn bị khóa ở nơi đây, nơi này không có Thiên Đạo, pháp lực của hắn cũng khó mà phát huy ra bất kỳ uy lực, cho dù hắn có thể giống ta giữ vững tu vi không lưu thất, nhục thể của hắn cũng khó chống cự thiên nhân ngũ suy, hắn chạy trốn khỏi nơi đây, này nói rõ hắn nhất định là có gặp gỡ! Mà ở địa phương như La Thiên tuyệt cảnh này, hắn gặp gỡ hẳn là Vãng Sinh Thần Đế!

Mọi người dọc theo đại hạp cốc về phía trước chạy như điên, Cổ Vương Thần Chủ thì ở hậu phương gào thét đánh tới, dọc theo đường đi từng tôn Thần Ma ngã xuống, không còn có sinh cơ. Đợi đám người Giang Nam chạy tới phía dưới xiềng xích xích hồng sắc, nơi này thiên nhân ngũ suy đã xâm nhuộm Xá Lợi Tử của Chân Pháp Phật Đà, để cho tu vi của hắn bắt đầu lưu thất, thọ nguyên kịch liệt giảm xuống!

Mà kén tằm thiên ti quấn quanh Cổ Vương Thần Chủ cũng bắt đầu hủ hóa tan rã, pháp lực cùng thọ nguyên giống như trước ở trong lưu thất, thân thể bắt đầu già yếu.

Giang Nam cũng muộn hanh nhất thanh, mười vạn tám ngàn lỗ chân lông thân bất do kỷ từng cái từng cái mở ra, để cho pháp lực của hắn không ngừng tan rã, thọ nguyên giảm xuống!

Phốc phốc phốc....

Vô số Thần Ma thi thể ngã xuống, Thần Minh cấp Thần Ma đã bỏ mạng, thậm chí Thiên Thần cũng trở nên dần dần già yếu, hành động khó khăn.

Rốt cục, một Thiên Thần đã tiêu hao hết thọ nguyên, thây ngã tại chỗ.

- Các ngươi không chỗ có thể trốn!

Cổ Vương Thần Chủ giết tới phụ cận, lạnh lùng nói.

Hắn một hơi phun ra, gió lớn tràn ngập khe sâu, hướng mọi người thổi đi, nhất thời hơn mười Thiên Thần kêu thảm thiết không dứt, biến thành vô số cỗ ký sinh trùng mẫu.

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà liếc mắt nhìn nhau, ở trước lúc gió thổi tới, dọc theo xiềng xích xông vào trong Hỗn Độn, thân hình biến mất không thấy gì nữa.

Mà Trầm Luân Ma Thành Chân Thần thành chủ thấy thế, cùng với hơn mười Thiên Thần khác còn sống cũng cất bước xông vào trong đó, Cổ Vương Thần Chủ đem những ký sinh trùng mẫu kia thu vào Tử Phủ, trong mắt hung quang chợt lóe, cũng đi theo giết vào.

Tấm Hỗn Độn này cực kỳ dầy cộm nặng nề, làm cho người ta đi lại khó khăn, thậm chí ở dưới chân bọn hắn, còn có từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ lưu động.

Bất quá chốc lát, lại có mấy Thiên Thần té ở trong Hồng Mông Tử Khí, thân thể bị Hồng Mông Tử Khí đồng hóa, biến mất không thấy gì nữa.

Rốt cục, Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà làm trước một bước xông qua tấm Hỗn Độn này, trước mắt nhất thời rộng mở trong sáng, cảm giác bị thiên nhân ngũ suy đè nén không cánh mà bay!

- Thiên Đạo, nơi này có thể cảm ứng được Thiên Đạo!

Giang Nam chỉ cảm thấy pháp lực nhất thời trở nên hoạt bát rất nhiều, thọ nguyên cũng không lưu thất nữa, trong lòng không khỏi nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó cau mày, thấp giọng nói:

- Không đúng, không đúng, đây không phải là Thiên Đạo, mà là Đế Uy, là Thần Đế đạo tắc xây dựng tiểu thiên địa!

Ở trước mặt của hắn, Đế lăng của Vãng Sinh Thần Đế, rốt cục triển lộ ra một góc mênh mông bao la hùng vĩ!

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, Trầm Luân Ma Thành Chân Thần thành chủ cùng dưới trướng còn sống không đến mười Thiên Thần cũng xông vào nơi đây, tiếp theo mọi người ngây dại.

Cho dù là Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà trước bọn họ một bước xông vào trong Đế lăng, giờ phút này vẻ mặt cũng có chút dại ra.

Chỉ thấy trước mắt bọn hắn, trong Đế lăng của Vãng Sinh Thần Đế phi thường náo nhiệt, tiểu thế giới vô cùng rộng lớn này nơi nơi là loài người, Yêu Tộc, Ma Tộc cùng với trăm triệu ngàn ngàn chủng tộc khác, kiến tạo từng ngọn thành thị thành trì, rộng rãi bao la hùng vĩ!

Nơi này thậm chí có hư không chi thành, có chúng thần chi thành, thậm chí còn có thể thấy một tòa Thần Đình lồng lộng tráng quan!

Trong vô số tòa thành thị, từng ngọn tế đàn khổng lồ đứng vững, vô số viễn cổ tiên dân quay chung quanh tế đàn cúng bái, tụng đọc, cầu nguyện, dập đầu, trong tế đàn Thần Quang bốc hơi, hóa thành từng tôn tượng thần đỉnh thiên lập địa!

Thần Quang cả ngày, thậm chí đám người Giang Nam còn chứng kiến nhiều Thần Ma quỳ bái trong tế đàn Thần Thành, còn có Thần Đình to lớn kia, vô số thần quan dập đầu, Thần âm Ma âm ở trong thiên địa rung chuyển, cùng chung tụng đọc một cái tên.

Vãng Sinh Thần Đế!

Chư thiên vạn giới, vô số chủng tộc, hàng tỉ vạn chúng sinh, hàng tỉ Thần Ma, cùng chung quỳ bái tế đàn của Vãng Sinh Thần Đế, bức tràng diện này là tráng quan bao la hùng vĩ bực nào?

Nơi này tràn ngập hơi thở thần thánh túc mục, làm cho người ta nơm nớp lo sợ, đại khí cũng không dám thở gấp.

- Những thứ này không phải là người thật, mà là Thần Đế đạo tắc!

Đám người Giang Nam đi vào trong một tòa thành trì, đánh giá những viễn cổ tiên dân kia, một Thiên Thần của Trầm Luân Ma Thành sắc mặt ngưng trọng nói:

- Mới vừa rồi ta còn tưởng rằng thật sự có vô số viễn cổ tiên dân sống ở nơi này, hôm nay xem ra, những sinh linh này chẳng qua là đạo tắc của vị Vãng Sinh Thần Đế kia ngưng tụ mà thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1050: Mượn Đao Giết Cổ Vương

Viễn cổ tiên dân chỉ chính là sinh linh trước lúc Thiên Đạo nghiền nát, bao quát vạn tộc, cũng không phải là chỉ Nhân Tộc. Mà một màn trước mắt kia, để cho đám người Giang Nam thấy ở thời kỳ Cổ lão, cảnh tượng chư thiên vạn giới vô số sinh linh cúng bái Vãng Sinh Thần Đế!

Thiên Thần kia lắc đầu nói:

- Vô số sinh linh cũng tín ngưỡng cúng bái một người, không thể nghi ngờ là giam cầm suy nghĩ của tất cả sinh linh, loại Thần Đế này, quả thực chính là nghiệp chướng, bất lợi với chư thiên vạn giới phát triển. Vị Vãng Sinh Thần Đế này chết đáng đời, chết có ý nghĩa...

Răng rắc!

Trong hư không đột nhiên một đạo sấm sét tử sắc đánh xuống, Thiên Thần kia tránh né không kịp, bị một sét đánh ở trên đỉnh đầu, không nói tiếng nào thân thể liền chia năm xẻ bảy, bị Lôi Quang đốt thành tro bụi!

Những người khác không khỏi sợ hãi, vội vàng tế lên pháp bảo của mình phòng ngự, cẩn thận ngó chừng bốn phía.

Đối với lời của Thiên Thần mới vừa rồi kia, bọn họ cũng lòng có đồng cảm, chỉ là không có nói ra khỏi miệng. Nếu như sinh linh Chư thiên vạn giới cùng chung cúng bái một người, như vậy tâm linh của mọi người liền có bóng ma của người này. Cuộc đời này mơ tưởng làm được trò giỏi hơn thầy.

Tình hình Vãng Sinh Thần Đế để cho chúng sanh cúng bái mặc dù tráng quan, nhưng trên thực tế thì thành tựu hắn một người Vinh Diệu, lực lượng một mình hắn, hạn chế chư thiên vạn giới phát triển!

Chẳng qua là trong Đế lăng tràn ngập lực lượng cùng uy năng của Vãng

Sinh Thần Đế khi còn sống, ở trong Đế lăng nói ra lời bất kính đối với Thần Đế này, sẽ gặp phải năng lượng trong Đế lăng Thiên Khiển!

Đế Uy là kinh khủng bực nào, cho dù là sau khi chết cũng không cho vũ nhục, Chân Pháp Phật Đà ở ngoài La Thiên tuyệt cảnh nói ra lời bất kính đối với Thần Đế, cũng gặp phải sét đánh, bị phách đến khuôn mặt nám đen, huống chi là ở trong Đế lăng, uy lực Thiên Khiển lớn vô số lần!

Hô...

Cổ Vương Thần Chủ lọt vào trong Đế lăng, Thần Chủ này thấy tràng diện cúng bái trong Đế lăng mênh mông, cũng không khỏi vẻ mặt dại ra, không có lập tức hướng đám người Giang Nam hạ sát thủ.

- Vãng Sinh Thần Đế Đế lăng?

Cổ Vương Thần Chủ thanh âm run rẩy, đột nhiên cười khanh khách không ngừng, cười đến da đầu mọi người tê dại:

- Địa phương tốt, địa phương tốt! Ta nói Thánh Thiên Đại Tôn kia bị trấn áp ở trong La Thiên tuyệt cảnh, vì sao không có chết, ngược lại thực lực đại tiến, thì ra là như vậy, thì ra là như vậy! Tiểu bối phía trước, các ngươi nghỉ ngơi đi, hết thảy là của ta!

Hắn bàn tay to thăm dò, giống như Già Thiên chi vân, một chưởng đem đám người Giang Nam và thành trì kia bao phủ, để cho tất cả mọi người chạy trời không khỏi nắng!

Chân Thần thành chủ cùng mấy Thiên Thần kia gầm lên, rối rít thi triển thủ đoạn mạnh nhất, riêng phần mình tế lên pháp bảo hướng bàn tay này oanh khứ.

Rầm rầm rầm...

Mấy Thiên Thần nhất tề hộc máu ngã xuống, chỉ có Chân Thần thành chủ như cũ đứng không ngã, chẳng qua là tai mắt mũi miệng máu tươi không

ngừng chảy ra, diện mục dữ tợn kinh khủng, nhưng cũng không có sức hoàn thủ.

Mới vừa rồi một kích kia, Giang Nam không có xuất thủ, mà Chân Pháp Phật Đà thấy Giang Nam không có động thủ, lúc này cũng kiềm chế vọng động xuất thủ xuống.

- Di? Thiên Đạo nơi này có cổ quái...

Cổ Vương Thần Chủ hơi ngẩn ra, thu bàn tay về, nghi ngờ nói:

- Ta một kích toàn lực, nếu như thực lực có thể hết thảy bộc phát, mấy tiểu bối kia giờ phút này hết thảy đã chết, nhưng hiện tại chẳng qua là đả thương bọn hắn, cũng không có giết chết bọn họ, xem ra trong Đế lăng này có cổ quái...

Thần Đế đạo tắc xây dựng Tiểu Thiên, để cho nơi đây không có thiên nhân ngũ suy ảnh hưởng, có thể điều động pháp lực, nhưng uy năng Thần Thông không có hoàn toàn khôi phục.

Trừ nhân tố Đế Uy áp chế ra, còn có một nguyên nhân khác, đó chính là đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế cực kỳ cổ quái, bao hàm một chút gì đó mà đương kim chư thiên vạn giới không sở hữu.

- Cổ Vương, sở dĩ Thần Thông của ngươi không cách nào khôi phục tới trạng thái đỉnh, nguyên nhân là Vãng Sinh Thần Đế chính là Thần Đế 5000 vạn năm trước, thời đại kia của hắn, chư thiên vạn giới có đầy đủ Thiên Đạo.

Giang Nam đứng ở trong thành trì, nhìn lên Thần Chủ này mỉm cười nói:

- Vãng Sinh Thần Đế đã từng đối với Thiên Đạo đầy đủ, có lĩnh ngộ cùng giải thích của mình. Hắn sống ở lúc Thiên Đạo chưa nghiền nát, lấy thông minh tài trí cùng dã tâm của hắn đến xem, mục tiêu của hắn là Chứng Đạo thành tiên, muốn Chứng Đạo thành tiên, phải nhảy ra Thiên Đạo, không có ở trong Ngũ Hành, không bị thiên địa ước thúc.

Cổ Vương Thần Chủ khẽ cau mày, bước đi, tiến vào trong thành, trên cao nhìn xuống hắn:

- Nói tiếp.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Mà muốn nhảy ra ngoài, thì trước hết ở trong đó, không ở trong đó, như thế nào nhảy ra ngoài? Vì vậy đối với người muốn thành tiên mà nói, nghiên cứu Thiên Đạo quy tắc là một chuyện phải làm.

Hắn tiếp tục phân tích nói:

- Thời đại của Vãng Sinh Thần Đế, Thiên Đạo không toái, hạo kiếp buông xuống, vì vậy đạo tắc của hắn xây dựng Tiểu Thiên Đế lăng, có giải thích của hắn đối với Thiên Đạo quy tắc đầy đủ ở thời kỳ viễn cổ. Mà chúng ta là sống ở sau khi Thiên Đạo tan biến gây dựng lại, Thiên Đạo thiếu thốn, cho nên nơi này đối với tu vi thực lực của chúng ta, có ảnh hưởng rất kỳ diệu.

Cổ Vương Thần Chủ cực kỳ hài lòng, trong mắt tràn đầy tán thưởng đối với Giang Nam, nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Tiểu quỷ đầu, ngươi rất tốt. Lại có thể nhìn ra nhiều chuyện như vậy, xem ra ngươi là người thông minh, tương lai nhất định là có thành tựu. Bất quá ngươi cho rằng ta cứ như vậy sẽ bỏ qua ngươi sao?

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Cổ Vương đố kỵ người tài, nếu như ta biểu hiện ngu xuẩn một chút, nói không chừng Cổ Vương còn sẽ bỏ qua cho ta một mạng, nhưng ta biểu hiện được so sánh với Cổ Vương còn muốn thông minh, tự nhiên là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cổ Vương Thần Chủ vỗ tay cười to nói:

- Ngươi là người thông minh, nếu ta để cho ngươi sống, vạn nhất ngươi

thành tựu tương lai vượt qua ta, ta chẳng phải là nguy hiểm sao? Cho nên ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Bất quá ngươi có một chút nói sai rồi, nếu như ngươi biểu hiện ngu xuẩn một chút, như vậy ngươi cũng chết chắc. Người ngu là không có tư cách sống, loại chuyện lặt vặt này chính là lãng phí lương thực.

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Như vậy người nào rơi vào trong tay của ngươi sẽ không chết?

Cổ Vương Thần Chủ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, lắc đầu cười nói:

- Không người nào có thể rơi vào trong tay của ta còn không chết! Tiểu quỷ, nể tình ngươi nói nhiều chuyện như thế, ta cuối cùng mới giết ngươi.

Ánh mắt của hắn âm trầm, từ trên người Chân Pháp Phật Đà, Chân Thần thành chủ cùng nhiều Thiên Thần ngã xuống đất không dậy nổi kia quét qua, mắt lộ ra vẻ hưng phấn. Liếm liếm đôi môi, cười nhẹ nói:

- Trước giết chết các ngươi, tới nuôi tiểu bảo bảo của ta...

Mọi người sắc mặt thảm đạm, mắt lộ ra tuyệt vọng, sắc mặt Chân Pháp Phật Đà âm tình bất định, lặng lẽ truyền âm nói:

- Giang giáo chủ, ngươi có kế sách thoát thân hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1051: Thần Chủ? Giết! (1)

Giang Nam liếc nhìn hắn một cái, thấp giọng cười nói:

- Ngã phật, đem kim sách trên người của ngươi kia cho ta, ta liền cứu ngươi thoát thân.

Chân Pháp Phật Đà chần chờ, lắc đầu nói:

- Kim sách ghi lại cũng không phải là chuyện cũ của chư thiên vạn giới, mà là một chút bí mật bất truyền của Đại Tây Thiên Phật Giới, cùng Phật Giới ta liên quan thật lớn, không thể cho ngươi.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Vậy thì xin lỗi, tiểu đệ đưa mắt nhìn ngã phật hồn đăng cực nhạc.

Chân Pháp Phật Đà tốn hơi thừa lời, hận đến ngứa răng, đột nhiên chỉ thấy Cổ Vương Thần Chủ chỉ một ngón tay, vô số trứng côn trùng tạo thành sương mù chui vào trong cơ thể một Thiên Thần. Thiên Thần kia kêu thảm thiết không dứt, thần thể trong chớp mắt trở nên khô quắt xuống, ngay sau đó kịch liệt bành trướng, biến thành một côn trùng mẫu bồi dưỡng cổ trùng.

Cổ Vương Thần Chủ đưa tay liên tục xuất chỉ, từng tôn Thiên Thần cũng không có thể chạy trốn vận rủi, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, để cho Chân Pháp Phật Đà da đầu tê dại.

- Hiện tại đến phiên ngươi.

Cổ Vương Thần Chủ mặt mỉm cười, nhìn về phía Chân Pháp Phật Đà.

- Cho ngươi!

Chân Pháp Phật Đà lấy ra viễn cổ kim sách, không khỏi phân trần kín đáo

đưa cho Giang Nam.

Giang Nam cười híp mắt nhận lấy kim sách, hài lòng, đột nhiên cười nói:

- Cổ Vương, sau khi ngươi giết chúng ta xong thì làm gì?

Cổ Vương Thần Chủ hơi ngẩn ra, cười nói:

- Ngươi thông minh như vậy, lại còn phạm hồ đồ? Ta đương nhiên là độc chiếm Đế lăng, đào mộ Vãng Sinh Thần Đế, hoặc là luyện thành hóa thân, hoặc là dùng để luyện chế Đế thi cổ trùng. . .

Oanh!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên sấm sét chợt lóe, một đạo sấm sét màu tím cỡ thùng nước không có báo trước chút nào liền hiện ra ở đỉnh đầu của hắn, răng rắc một tiếng hung hăng đánh xuống.

Cổ Vương Thần Chủ bị phách đến đầu tóc dựng lên, tức giận hét lớn, thực lực của hắn thật sự là kinh người chí cực, bị đạo sấm sét này đánh xuống, cũng chỉ là tu vi bị hao tổn nho nhỏ!

- Thứ gì đánh lén ta?

Cổ Vương Thần Chủ tức giận cao gọi, đột nhiên chỉ thấy vô số tử lôi trút xuống, hóa thành một mảnh lôi hải màu tím, bao phủ lấy hắn!

Loại thần lôi này cho dù là Cổ Vương Thần Chủ cũng không cách nào ngăn cản, chỉ có thể ngạnh kháng, mà sấm sét này ngay cả Thiên Thần cũng có thể dễ dàng chém giết, vô số Lôi Đình đánh rớt, chỉ nghe Cổ Vương Thần Chủ trong Lôi Quang la mắng cùng kêu thảm thiết không dứt.

Đột nhiên, vô số tử lôi hóa thành một cái thớt cự đại, đem Cổ Vương Thần Chủ bao ở trong đó, sinh sôi cọ xát, chỉ thấy trong mâm Thần lôi máu tươi phun ra, một lớp tiếp theo một lớp trào ra ngoài, kinh người chí cực!

- Thân ngoại hóa thân, Thần Trùng thế mạng!

Cổ Vương Thần Chủ quát lên, chỉ thấy trong mâm Thần lôi có một cổ khí lãng khổng lồ bộc phát, tiếp theo một trùng vương Ma Thần đỉnh thiên lập địa xuất hiện, hơi thở cùng Cổ Vương Thần Chủ giống như đúc, trong khoảnh khắc, trùng vương Ma Thần này liền bị quấy đến nát bấy.

Trùng vương Ma Thần này vừa chết, thần lôi thớt liền tản đi, không một tiếng động.

Cổ Vương Thần Chủ nửa quỳ trên mặt đất, hai tay chống đất, cả người là máu, cơ hồ chết ở trong mâm thần lôi, vù vù thở hổn hển, đột nhiên ngẩng đầu, tàn bạo hướng Giang Nam xem ra, nhe răng cười nói:

- Ta tất cả luyện thành hai đầu Thần Trùng thế mạng, hủy ở trong tay Thánh Thiên Đại Tôn một đầu, không nghĩ tới một đầu khác lại bị ngươi phá hủy! Tiểu quỷ, ngươi muốn chết như thế nào?

- Vậy thì ngươi chết trước đi!

Trước mặt Giang Nam đột nhiên hiện ra một quả Kiếm Hoàn, hai tay dùng sức chà xát, kiếm quang tăng vọt, một kiếm hung hăng đâm vào trên thân hình khổng lồ như núi của Cổ Vương Thần Chủ, kiếm quang huy hoàng như trụ, đem Cổ Vương Thần Chủ đánh ra mấy trăm dặm, hung hăng đụng vào trên tường thành một tòa Thần Đế Đạo tắc tạo thành là hư không chi thành!

- Tiểu tử thúi, ngươi thật to gan! Lại dám hướng ta xuất thủ, hướng một Thần Chủ xuất thủ!

Cổ Vương Thần Chủ bị Đãng Ma Kiếm một kiếm chém bay, đụng vào trên tường một tòa thành trên không, trong lòng tức giận có thể nghĩ, hắn đường đường là Thần Chủ Thần Giới, ở Thần Giới cường giả san sát cũng có thể được xưng tụng đầu sỏ, lại bị một tiểu bối Thiên Cung cảnh giới xuất thủ đánh lén.

Đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Nếu như hắn ở vào trạng thái toàn thịnh, căn bản sẽ không để cho Giang Nam đánh lén đắc thủ, nhưng mà hắn ở trong Đế lăng nói ra muốn đào thi thể Vãng Sinh Thần Đế luyện chế thành hóa thân bồi dưỡng Đế thi côn trùng, chính là phạm vào tối kỵ, bị lửa giận của Vãng Sinh Thần Đế sau khi chết cơ hồ sinh sôi luyện hóa.

Hắn gặp phải bị thương nặng, suýt nữa bỏ mình, nếu không phải có Thần Trùng thế mạng, hắn giờ phút này đã bị thần lôi thớt cắn nát thành tro!

Mà Giang Nam chính là nhìn ra hắn miệng cọp gan thỏ, một thân tu vi cơ hồ bị ma diệt hầu như không còn, hơn nữa gặp phải bị thương nặng, lúc này mới ngang nhiên xuất thủ!

Lấy Thiên Cung cảnh giới đi giết một Thần Chủ, loại chuyện tình điên cuồng này, người khác nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng Giang Nam dám nghĩ, chẳng những nghĩ, hơn nữa dám làm!

- Tiểu quỷ, ta muốn đem ngươi băm nhỏ cho sâu ăn!

Cổ Vương Thần Chủ gầm thét, một phát bắt được kiếm trụ trước ngực, chỉ thấy đạo Đãng Ma Kiếm này biến thành kiếm trụ, thậm chí đâm vào lồng ngực của hắn!

Hắn dù sao cũng là Thần Chủ, cường đại vô cùng, Giang Nam đã từng chặc đứt qua Thần Chủ Thần Thi Yêu Thần chi trảo, nhưng mà đó là Thần Thi, thân thể không cường đại bằng Thần Chủ sống, cho nên một kiếm này của Giang Nam tuy là toàn lực phát ra, nhưng lại không thể xuyên thủng!

Giang Nam gào thét vọt tới, trong tay đột nhiên nhiều ra một cây đại thương. Tám cánh tay rung lên, lũ lụt tràn ngập, thần thủy như biển như uyên, rõ ràng là Ngưu Đấu Định Hải Thương. Nhất thương dài đến mấy chục vạn trượng, hung hăng hướng Cổ Vương Thần Chủ trên tường thành đâm xuống, lạnh lùng nói:

- Cổ Vương, ở trước lúc ngươi băm ta, ta sẽ trước đưa ngươi quy thiên!

Cổ Vương Thần Chủ rống giận, không kịp đem Đãng Ma Kiếm từ trong lồng ngực rút ra, vội vàng giơ lên một cái đại thủ hướng Ngưu Đấu Định Hải Thương chộp tới.

Oanh…

Ngưu Đấu Định Hải Thương đầu thương hung hăng đâm vào lòng bàn tay của Cổ Vương Thần Chủ, phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa, bàn tay của Cổ Vương Thần Chủ chảy máu, thế nhưng vẫn đem Thần Chủ chi bảo này ngăn trở, để cho một thương này chỉ đâm vào lòng bàn tay của hắn, nhưng không thể xuyên thủng bàn tay.

- Sáu vị đạo hữu, giúp ta một tay!

Giang Nam hét lớn, tóc đen nổ tung, như Thần như Ma. Đỉnh đầu Thần Quang phun ra, xuất hiện sáu đạo thân ảnh, rõ ràng là lục đại hóa thân của hắn!

Lục đại hóa thân của là Hồng Mông chi thân, Huyền Hoàng chi thể, pháp lực vô cùng hùng hồn. Thăm dò mười bốn chỉ tay, nhất tề bắt được Ngưu Đấu Định Hải Thương này, xuy một tiếng xuyên thủng bàn tay của Cổ Vương Thần Chủ, thương mang tay cùng nhau đính ở trên tường thành!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1052: Thần Chủ? Giết! (2)

- Đi!

Giang Nam bàn tay một phen, lại ra một cây đại thương, kim khí tràn ngập, lại là nhất thương hung hăng đâm xuống, đâm thủng mội cái đại thủ khác của Cổ Vương Thần Chủ, giống như trước đính ở trên tường thành.

Trong khoảnh khắc, Ngưu Đấu Phần Thế Thương, Ngưu Đấu Tái Đức Thương cũng bị hắn lấy ra, liên tiếp kích bắn đi, bốn cây Ngưu Đấu Thần Thương đem tứ chi của Cổ Vương Thần Chủ đinh ở trên tường!

Chân Pháp Phật Đà cùng Chân Thần thành chủ kia giờ phút này đã sớm thấy ngây người, một vị Thiên Cung cường giả, thế nhưng bốn thương đem một Thần Chủ đính ở trên tường thành, bộ ngực còn cắm một thần kiếm, loại chuyện này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ cũng không thể tin tưởng!

Nhưng mà Giang Nam lại làm được, mặc dù Cổ Vương Thần Chủ gặp phải bị thương nặng trước nay chưa có, nhưng mà Thần Chủ dù sao cũng là Thần Chủ, Thiên Cung cảnh giới cùng Thần Chủ cảnh giới chênh lệch quá lớn, giống như một tòa Thần Sơn cùng một con kiến hôi dưới chân núi!

Song con kiến hôi này lại ngang nhiên di chuyển Thần Sơn!

- Chiến Thiên Trùng Triều!

Cổ Vương Thần Chủ trong lúc nhất thời giãy dụa không ra, giận quát một tiếng, chỉ thấy trong mi tâm hắn đột nhiên có mấy chục Thần Thi bay ra, là những Thần Ma bị hắn làm thành côn trùng mẫu, trong đó còn có hơn mười Thiên Thần.

Những thi thể Thần Ma này đột nhiên bịch một tiếng nổ tung, hằng hà cổ

trùng chi chít hiện ra ở giữa không trung, chen chúc hướng Giang Nam đánh tới!

Những cổ trùng này chẳng qua là Cổ Vương Thần Chủ mới vừa bồi dưỡng được, chưa thành hình, nhiều cổ trùng lẫn nhau cắn nuốt cắn xé, số lượng càng ngày càng ít, nhưng khí tức càng ngày càng mạnh, trong chớp mắt cũng có trăm vạn cổ trùng thành thục, lại có vài chục cổ trùng đạt tới Thần Ma!

Giang Nam đón biển côn trùng cất bước hướng Cổ Vương Thần Chủ phía sau biển côn trùng phóng đi, thân thể đụng tới hư không chấn động không nghỉ, để cho biển côn trùng phía trước giống như nhấc lên Kinh Đào Hãi Lãng nặng nề.

Hắn áo choàng phát ra, xông thẳng biển côn trùng, chỉ thấy vô số tóc đen trong lúc bất chợt điên cuồng tăng vọt, khúc khích cắt chém, giống như lưỡi đao sắc bén nhất thế gian, nơi sợi tóc đi qua, tất cả cổ trùng bị chém, thường thường cắt thành hai đoạn!

Mà vào lúc này, lục đại hóa thân của hắn đồng thời vọt tới, hóa thân chia ra chiếm cứ trên dưới trái phải trước sau sáu phương, cùng chung bảo vệ Giang Nam, giống như mũi khoan, điên cuồng chui vào biển côn trùng, hướng Cổ Vương Thần Chủ bị đinh ở trên tường thành đánh sâu vào!

Ở trong một hơi, liền có vài chục trùng vương cấp bậc Thần Ma ra đời, những trùng vương này cũng không có ngăn cản Giang Nam, mà là tiếp tục cắn nuốt, trong khoảnh khắc gần trăm đầu trùng vương liền lẫn nhau cắn nuốt tạo thành một quái vật lớn, giống như một Thiên Thần, vượt thân đứng ở phía sau biển côn trùng, ngăn trước người Cổ Vương Thần Chủ.

Oanh...

Côn trùng biển chia năm xẻ bảy, Giang Nam cùng lục đại hóa thân giết ra.

- Tiểu quỷ, ngươi có thể đi chết!

Trùng vương cấp bậc Thiên Thần kia thiên dực nổ tung, vô số móng vuốt chi chít hướng Giang Nam cùng lục đại hóa thân chộp tới!

Boong boong tranh!

Giang Nam triển khai tám cánh tay, lục đại hóa thân đều xuất hiện, cùng trùng vương này trong khoảnh khắc liền va chạm mấy chục vạn lần, bị chấn đến hơi thở di động, liên tiếp lui về phía sau.

Hắn dù sao vẫn chỉ là một Thiên Cung nhị trọng viên mãn cao thủ, còn chưa thành tựu Thần Ma, không cách nào cùng trùng vương Thiên Thần chống lại.

- Chân Pháp, không diệt trừ Cổ Vương Thần Chủ, ta và ngươi không cách nào chạy trốn!

Giang Nam quát lên.

Chân Pháp Phật Đà do dự, thân thể đột nhiên hóa thành một đạo phật quang, vô số cát vàng sái ra, nhất thời ở giữa không trung hiện ra vô số cát vàng biến thành tinh cầu, ùng ùng cổn động, mọi nơi đụng nhau.

Cùng lúc đó, trong mi tâm hắn có mấy đạo quang mang hiện lên, Thao Hộc, Bảo Âm, Thương Đạo, Khấu Gia bốn Đại tôn giả giết ra, riêng phần mình đem pháp bảo tế lên, rầm rầm rầm liên tục oanh tạc, tính cả vô số tinh cầu cùng nhau, bóp diệt vô số cổ trùng, giết ra biển côn trùng, vọt tới bên cạnh Giang Nam!

- Giang giáo chủ, ngươi lại luyện thành sáu hóa thân, xem ra thực lực của ngươi tiểu phật phải một lần nữa cân nhắc một chút!

Chân Pháp Phật Đà ngang nhiên hướng trùng vương Thiên Thần kia xuất thủ, cùng lúc đó đám người Thao Hộc Tôn Giả cũng riêng phần mình thi triển ra toàn lực, để cho Giang Nam áp lực giảm nhiều.

Bốn Thần Ma, cộng thêm thực lực của Chân Pháp Phật Đà đến gần Thiên

Thần, nhất thời đem đầu trùng vương này làm cho liên tiếp bại lui, bị đánh đến xèo xèo quái khiếu. Quanh thân mọi chỗ huyết nhục không ngừng nổ tung.

Vù vù hô...

Lại có vô số cổ trùng liên tục không ngừng bay tới, cổ trùng chi chít vùi đầu vào trong miệng trùng vương kia, để cho thực lực đầu trùng vương kia không ngừng tiêu thăng, ổn định xu hướng suy tàn, lập tức bắt đầu phản công, ngược lại đem Giang Nam, lục đại hóa thân cùng đám người Chân Pháp Phật Đà làm cho không ngừng bại lui!

Cái trán của Chân Pháp Phật Đà toát ra mồ hôi lạnh, cổ trùng nhiều như thế, để cho bọn họ tạo thành thương tổn cho đầu trùng vương này, căn bản khó có thể triệt tiêu trình độ thực lực đầu trùng vương này bành trướng!

Đây là những cổ trùng chẳng qua là Cổ Vương Thần Chủ mới vừa bồi dưỡng ra, dưới tình huống không có trải qua tế luyện, không bằng lúc trước thay đổi liên tục. Nếu Cổ Vương Thần Chủ đem tất cả cổ trùng tế luyện thành thục, như vậy trận chiến này căn bản không cần đánh, trực tiếp chạy trối chết.

Cổ Vương Thần Chủ bị tứ đại Thần thương và một thanh thần kiếm đinh ở trên tường thành ra sức giãy dụa. Trong Tứ đại Thần thương tích chứa uy năng ở trong cơ thể hắn loạn quấy, đau đến tôn Thần Chủ này không ngừng thét dài. Thân thể cũng đang giãy dụa, một trượng một trượng hướng ra phía ngoài chuyển đi, giờ phút này đã chuyển ra khỏi gần ngàn trượng.

- Lần này hỏng bét...

Chân Pháp Phật Đà bị bức phải từng bước lui về phía sau, cảm giác được áp lực càng lúc càng lớn, con ngươi loạn chuyển, liếc thấy Cổ Vương Thần Chủ cố gắng thoát khốn, thầm nghĩ trong lòng:

- Giang giáo chủ cố nhiên là cứu ta một mạng, nhưng hắn muốn mượn cơ

hội giết chết Cổ Vương Thần Chủ vẫn là lớn gan một chút, ta không đáng theo hắn cùng nhau bỏ mạng, vẫn là đi trước một bước giữ được tánh mạng thì tốt hơn. Này cố nhiên có chút không nói nghĩa khí, bất quá, Phật Đà Tứ Đại Giai Không, căn bản không cần nói cái gì nghĩa khí...

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam bứt ra liền đi, bỏ hắn lại một mình, để cho hắn đi đối mặt trùng vương càng ngày càng mạnh kia.

Chân Pháp Phật Đà đầu nhất thời phát mộng, lập tức gặp trùng vương ngàn chân kia đả kích mãnh liệt, thầm kêu hỏng bét:

- Con mẹ nó, tiểu tử này trơn như cá trạch, Phật gia còn đang do dự một chút có nên bỏ nghĩa khí hay không, mà hắn lại không cần suy nghĩ liền bán Phật gia...

Bốn vị tôn giả Thao Hộc, Bảo Ấn bị đánh hộc máu liên tục, Chân Pháp Phật Đà cũng bị đánh cho khí huyết sôi trào, trong lòng không khỏi tính toán có muốn để cho đám người Thao Hộc chịu chết, mình nhân cơ hội chạy trối chết hay không:

- Bốn người này bị ta lấy phật quang phật hiệu độ hóa, nếu ta tâm niệm vừa động, bọn họ liền có thể thay ta chịu chết, vì Phật Đà chịu chết, chết có ý nghĩa... - Đi!

Giang Nam bàn tay một phen, lại ra một cây đại thương, kim khí tràn ngập, lại là nhất thương hung hăng đâm xuống, đâm thủng mội cái đại thủ khác của Cổ Vương Thần Chủ, giống như trước đính ở trên tường thành.

Trong khoảnh khắc, Ngưu Đấu Phần Thế Thương, Ngưu Đấu Tái Đức Thương cũng bị hắn lấy ra, liên tiếp kích bắn đi, bốn cây Ngưu Đấu Thần Thương đem tứ chi của Cổ Vương Thần Chủ đinh ở trên tường!

Chân Pháp Phật Đà cùng Chân Thần thành chủ kia giờ phút này đã sớm thấy ngây người, một vị Thiên Cung cường giả, thế nhưng bốn thương đem

một Thần Chủ đính ở trên tường thành, bộ ngực còn cắm một thần kiếm, loại chuyện này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ cũng không thể tin tưởng!

Nhưng mà Giang Nam lại làm được, mặc dù Cổ Vương Thần Chủ gặp phải bị thương nặng trước nay chưa có, nhưng mà Thần Chủ dù sao cũng là Thần Chủ, Thiên Cung cảnh giới cùng Thần Chủ cảnh giới chênh lệch quá lớn, giống như một tòa Thần Sơn cùng một con kiến hôi dưới chân núi!

Song con kiến hôi này lại ngang nhiên di chuyển Thần Sơn!

- Chiến Thiên Trùng Triều!

Cổ Vương Thần Chủ trong lúc nhất thời giãy dụa không ra, giận quát một tiếng, chỉ thấy trong mi tâm hắn đột nhiên có mấy chục Thần Thi bay ra, là những Thần Ma bị hắn làm thành côn trùng mẫu, trong đó còn có hơn mười Thiên Thần.

Những thi thể Thần Ma này đột nhiên bịch một tiếng nổ tung, hằng hà cổ trùng chi chít hiện ra ở giữa không trung, chen chúc hướng Giang Nam đánh tới!

Những cổ trùng này chẳng qua là Cổ Vương Thần Chủ mới vừa bồi dưỡng được, chưa thành hình, nhiều cổ trùng lẫn nhau cắn nuốt cắn xé, số lượng càng ngày càng ít, nhưng khí tức càng ngày càng mạnh, trong chớp mắt cũng có trăm vạn cổ trùng thành thục, lại có vài chục cổ trùng đạt tới Thần Ma!

Giang Nam đón biển côn trùng cất bước hướng Cổ Vương Thần Chủ phía sau biển côn trùng phóng đi, thân thể đụng tới hư không chấn động không nghỉ, để cho biển côn trùng phía trước giống như nhấc lên Kinh Đào Hãi Lãng nặng nề.

Hắn áo choàng phát ra, xông thẳng biển côn trùng, chỉ thấy vô số tóc đen trong lúc bất chợt điên cuồng tăng vọt, khúc khích cắt chém, giống như lưỡi

đao sắc bén nhất thế gian, nơi sợi tóc đi qua, tất cả cổ trùng bị chém, thường thường cắt thành hai đoạn!

Mà vào lúc này, lục đại hóa thân của hắn đồng thời vọt tới, hóa thân chia ra chiếm cứ trên dưới trái phải trước sau sáu phương, cùng chung bảo vệ Giang Nam, giống như mũi khoan, điên cuồng chui vào biển côn trùng, hướng Cổ Vương Thần Chủ bị đinh ở trên tường thành đánh sâu vào!

Ở trong một hơi, liền có vài chục trùng vương cấp bậc Thần Ma ra đời, những trùng vương này cũng không có ngăn cản Giang Nam, mà là tiếp tục cắn nuốt, trong khoảnh khắc gần trăm đầu trùng vương liền lẫn nhau cắn nuốt tạo thành một quái vật lớn, giống như một Thiên Thần, vượt thân đứng ở phía sau biển côn trùng, ngăn trước người Cổ Vương Thần Chủ.

Oanh...

Côn trùng biển chia năm xẻ bảy, Giang Nam cùng lục đại hóa thân giết ra.

- Tiểu quỷ, ngươi có thể đi chết!

Trùng vương cấp bậc Thiên Thần kia thiên dực nổ tung, vô số móng vuốt chi chít hướng Giang Nam cùng lục đại hóa thân chộp tới!

Boong boong tranh!

Giang Nam triển khai tám cánh tay, lục đại hóa thân đều xuất hiện, cùng trùng vương này trong khoảnh khắc liền va chạm mấy chục vạn lần, bị chấn đến hơi thở di động, liên tiếp lui về phía sau.

Hắn dù sao vẫn chỉ là một Thiên Cung nhị trọng viên mãn cao thủ, còn chưa thành tựu Thần Ma, không cách nào cùng trùng vương Thiên Thần chống lại.

- Chân Pháp, không diệt trừ Cổ Vương Thần Chủ, ta và ngươi không cách nào chạy trốn!

Giang Nam quát lên.

Chân Pháp Phật Đà do dự, thân thể đột nhiên hóa thành một đạo phật quang, vô số cát vàng sái ra, nhất thời ở giữa không trung hiện ra vô số cát vàng biến thành tinh cầu, ùng ùng cổn động, mọi nơi đụng nhau.

Cùng lúc đó, trong mi tâm hắn có mấy đạo quang mang hiện lên, Thao Hộc, Bảo Âm, Thương Đạo, Khấu Gia bốn Đại tôn giả giết ra, riêng phần mình đem pháp bảo tế lên, rầm rầm rầm liên tục oanh tạc, tính cả vô số tinh cầu cùng nhau, bóp diệt vô số cổ trùng, giết ra biển côn trùng, vọt tới bên cạnh Giang Nam!

- Giang giáo chủ, ngươi lại luyện thành sáu hóa thân, xem ra thực lực của ngươi tiểu phật phải một lần nữa cân nhắc một chút!

Chân Pháp Phật Đà ngang nhiên hướng trùng vương Thiên Thần kia xuất thủ, cùng lúc đó đám người Thao Hộc Tôn Giả cũng riêng phần mình thi triển ra toàn lực, để cho Giang Nam áp lực giảm nhiều.

Bốn Thần Ma, cộng thêm thực lực của Chân Pháp Phật Đà đến gần Thiên Thần, nhất thời đem đầu trùng vương này làm cho liên tiếp bại lui, bị đánh đến xèo xèo quái khiếu. Quanh thân mọi chỗ huyết nhục không ngừng nổ tung.

Vù vù hô...

Lại có vô số cổ trùng liên tục không ngừng bay tới, cổ trùng chi chít vùi đầu vào trong miệng trùng vương kia, để cho thực lực đầu trùng vương kia không ngừng tiêu thăng, ổn định xu hướng suy tàn, lập tức bắt đầu phản công, ngược lại đem Giang Nam, lục đại hóa thân cùng đám người Chân Pháp Phật Đà làm cho không ngừng bại lui!

Cái trán của Chân Pháp Phật Đà toát ra mồ hôi lạnh, cổ trùng nhiều như thế, để cho bọn họ tạo thành thương tổn cho đầu trùng vương này, căn bản khó có thể triệt tiêu trình độ thực lực đầu trùng vương này bành trướng!

Đây là những cổ trùng chẳng qua là Cổ Vương Thần Chủ mới vừa bồi dưỡng ra, dưới tình huống không có trải qua tế luyện, không bằng lúc trước thay đổi liên tục. Nếu Cổ Vương Thần Chủ đem tất cả cổ trùng tế luyện thành thục, như vậy trận chiến này căn bản không cần đánh, trực tiếp chạy trối chết.

Cổ Vương Thần Chủ bị tứ đại Thần thương và một thanh thần kiếm đinh ở trên tường thành ra sức giãy dụa. Trong Tứ đại Thần thương tích chứa uy năng ở trong cơ thể hắn loạn quấy, đau đến tôn Thần Chủ này không ngừng thét dài. Thân thể cũng đang giãy dụa, một trượng một trượng hướng ra phía ngoài chuyển đi, giờ phút này đã chuyển ra khỏi gần ngàn trượng.

- Lần này hỏng bét...

Chân Pháp Phật Đà bị bức phải từng bước lui về phía sau, cảm giác được áp lực càng lúc càng lớn, con ngươi loạn chuyển, liếc thấy Cổ Vương Thần Chủ cố gắng thoát khốn, thầm nghĩ trong lòng:

- Giang giáo chủ cố nhiên là cứu ta một mạng, nhưng hắn muốn mượn cơ hội giết chết Cổ Vương Thần Chủ vẫn là lớn gan một chút, ta không đáng theo hắn cùng nhau bỏ mạng, vẫn là đi trước một bước giữ được tánh mạng thì tốt hơn. Này cố nhiên có chút không nói nghĩa khí, bất quá, Phật Đà Tứ Đại Giai Không, căn bản không cần nói cái gì nghĩa khí...

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam bứt ra liền đi, bỏ hắn lại một mình, để cho hắn đi đối mặt trùng vương càng ngày càng mạnh kia.

Chân Pháp Phật Đà đầu nhất thời phát mộng, lập tức gặp trùng vương ngàn chân kia đả kích mãnh liệt, thầm kêu hỏng bét:

- Con mẹ nó, tiểu tử này trơn như cá trạch, Phật gia còn đang do dự một chút có nên bỏ nghĩa khí hay không, mà hắn lại không cần suy nghĩ liền bán Phật gia...

Bốn vị tôn giả Thao Hộc, Bảo Ấn bị đánh hộc máu liên tục, Chân Pháp Phật Đà cũng bị đánh cho khí huyết sôi trào, trong lòng không khỏi tính toán có muốn để cho đám người Thao Hộc chịu chết, mình nhân cơ hội chạy trối chết hay không:

- Bốn người này bị ta lấy phật quang phật hiệu độ hóa, nếu ta tâm niệm vừa động, bọn họ liền có thể thay ta chịu chết, vì Phật Đà chịu chết, chết có ý nghĩa...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1053: Bảo Vật Này Cùng Ta Có Duyên. (1)

Đột nhiên, Chân Pháp Phật Đà nhìn trộm liếc thấy mặc dù Giang Nam thoát khỏi chiến trường, nhưng chưa từng rời đi, mà là sải bước hướng Cổ Vương Thần Chủ bị đinh ở trên tường thành phóng đi, trong lòng ngẩn ra:

- Thằng này, chẳng lẽ là tính toán đánh chết Cổ Vương Thần Chủ sao?

Cổ Vương Thần Chủ đã tránh thoát hai nghìn trượng, đột nhiên thấy Giang Nam vọt tới, diện mục lập tức trở nên có chút dữ tợn kinh khủng, khanh khách cười quái dị nói:

- Tiểu quỷ đầu, ngươi cho rằng tu vi ta hết sạch, là có thể mặc ngươi đắn đo sao? Ngươi quá coi thường Thần Chủ rồi!

- Côn trùng!

Vô số cổ trùng chi chít bay tới, đông nghịt một mảnh, hướng trong miệng Cổ Vương Thần Chủ dũng mãnh lao tới. Những cổ trùng này tích chứa tinh khí khí huyết cuồn cuộn, chỉ cần hấp thu khí huyết những cổ trùng này, Cổ Vương Thần Chủ liền có thể khôi phục một phần tu vi!

Một phần tu vi của Thần Chủ, chỉ sợ chỉ có một tia, cũng đủ để giết chết Giang Nam!

- Khai thiên!

Hai tròng mắt của Giang Nam lạnh lùng, thân thể chấn động, quanh thân đạo văn tung bay, hóa thành vô cùng Thần Quang phun ra, tráng quan vô cùng, tâm thần của hắn tiến vào trong một loại luật động kỳ diệu, hai tay xẹt qua từng dấu vết tự nhiên, vô số cổ trùng tĩnh ở giữa không trung!

Giờ khắc này dường như bầu trời không mở, thế giới Hỗn Độn, thời gian

dừng lại, không gian hư vô, chỉ còn lại có một Tiên Nhân sắp khai thiên tích địa!

Loại cảnh tượng kỳ diệu này chỉ ở một cái chớp mắt, sau một khắc uy năng của Vô Úy Ấn hoàn toàn bộc phát, thân thể Cổ Vương Thần Chủ rung mạnh, bay ra ngoài, lần nữa hung hăng đụng vào trên tường thành!

Xuy...

Thân thể của hắn bị cắt ra, lại bị Giang Nam một ấn chém eo!

Giờ khắc này, trong lúc bất chợt cả Đế lăng, trong vô số thành thị thành trì, tòa thành trên không, Thần Thành Thần Vực cùng Thần Đình mênh mông, hàng tỉ vạn sinh linh hướng tế đàn quỳ bái, giờ phút này đột nhiên dừng lại niệm chú cầu chúc, đồng loạt quay đầu, vô số ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, ánh mắt cực kỳ quỷ dị!

Giang Nam làm như không thấy, một bước tới trước, ấn thứ hai bắn ra!

- Diệt Thế!

Ở hàng tỉ vạn Thần Đế Đạo tắc biến thành ánh mắt sinh linh nhìn soi mói, kích thứ hai của Vô Úy Ấn hung hăng rơi vào trên hai khúc thân hình của Cổ Vương Thần Chủ, Cổ Vương Thần Chủ cả người dán ở trên tường thành, cơ hồ hóa thành một bãi huyết nhục khổng lồ, bên trong huyết nhục bị phách toái mơ hồ có khuynh hướng hóa thành Hồng Mông Tử Khí!

Bất quá những huyết nhục này còn đang không ngừng ngọa nguậy, ý đồ khôi phục thân thể.

- Hóa Tiên!

Một kích cuối cùng của Giang Nam đánh ra, trong Thần Quang phun ra, Tiên quang giống như thủy triều xông tới, từng loại từng loại Đạo âm mà nhân gian Thần Giới không cách nào nghe được hưởng thông thiên địa hoàn vũ, rung động tận trời, vạn chủng Đạo âm, muôn vàn luật động, làm cho

người ta trong hoảng hốt phảng phất thấy một Tiên Nhân dâng lên, hóa Tiên bay đi!

Tiên quang cuồn cuộn kích động, đánh vào trên tường thành, huyết nhục trên tường thành kia ở trong Tiên quang tan rã, trong khoảnh khắc bốc hơi sạch sẽ!

Tất cả cổ trùng đột nhiên mất đi linh động, trở nên dại ra, bổ nhào từ giữa không trung rơi xuống, phô đầy đất, thậm chí ngay cả đầu trùng vương đang cùng đám người Chân Pháp Phật Đà đánh cho hộc máu kia, giờ phút này cũng giống như mất đi tất cả khí lực, ngã lạc trần ai.

Mà hàng tỉ vạn sinh linh trong Đế lăng nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt trở nên càng thêm quỷ dị, ánh mắt từ trên thân hình của hắn di động.

Trung ương Đế lăng, trung tâm Thần Đình, vô số Thần Ma thần quan cúng bái trên tế đàn, một quan tài màu hoàng kim vẫn lẳng lặng nằm ở nơi đó, đột nhiên miệng quan tài này có chấn động rất nhỏ.

Quan tài kia bị đánh văng ra một đường, bên trong có Đế Uy kinh khủng mơ hồ tiết lộ ra, trong đó tựa hồ có vô số Thần Quang ngưng tụ cao độ, hóa thành Thần Dịch, Thần Dịch cố gắng từ trong quan tràn ra.

Đột nhiên giữa không trung kim quang đại phóng, một tờ kim bảng hiện lên, chữ to như đấu, nhẹ nhàng bay xuống, dán ở trên quan tài, quan tài kia nhất thời khép lại, bình tĩnh xuống, Thần Dịch trong quan tài chỉ có chảy ra vài giọt.

Mà vào lúc này, đám người Giang Nam hồn nhiên không có nhận thấy được dị biến ở trung tâm Đế lăng, ba đạo Vô Úy Ấn của Giang Nam oanh giết Cổ Vương Thần Chủ, thậm chí ngay cả thần tính của Cổ Vương Thần Chủ cũng không thể chạy trốn, trực tiếp bị một đạo Hóa Tiên Ấn cuối cùng ma diệt!

- Đáng tiếc, nếu có thể luyện hóa thần tính của Cổ Vương Thần Chủ, tất

nhiên có thể làm cho Huyền thai kim nhân tái của ta tiến một bước.

Giang Nam thở dài, tung bay tóc đen dần dần rủ xuống, áo cũng từ từ bình thường, ngay sau đó hắn rút ra một đạo Thanh Ti luyện thành dây cột tóc, đem đầu tóc buộc lên.

Boong boong tranh.

Một cây Ngưu Đấu Thần Thương bị hắn rút ra từ trên tường thành, Sâm La Đại Đế hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân riêng phần mình cầm trong tay một cây đại thương, đứng ở trong hồ nước do Thần Quang biến thành, Thái Âm Thái Dương hóa thân riêng phần mình nắm hai mặt đại kỳ trong tay, bốn đại kỳ tản mát ra rung động kinh người.

Bốn đại kỳ này là một trong lá bài tẩy của Giang Nam, nếu như tam kích Vô Úy Ấn của hắn không thể diệt địch, bốn đại kỳ này sẽ bị Thái Âm Thái Dương hóa thân của hắn toàn lực thúc dục, thậm chí không tiếc thiêu đốt tất cả pháp lực của hai hóa thân này, phải tất yếu thắt cổ Cổ Vương Thần Chủ.

Cho dù bốn đại kỳ không cách nào tiêu diệt Cổ Vương Thần Chủ, hắn còn có lá bài tẩy tiếp sau, đó chính là Bạch Ngọc Bình.

Hắn thậm chí tính toán đem thần thủy trong Bạch Ngọc Bình khuynh đảo xuống, dìm nước Đế lăng!

Nếu Bạch Ngọc Bình cũng giết không chết Cổ Vương Thần Chủ, hắn sẽ vận dụng Đậu Suất Thần Hỏa, đem chu vi mười vạn dặm hóa thành Hôi Tẫn!

Nếu còn không chết mà nói, hắn chỉ có thể ném ra Huyền Hoàng Thánh sơn.

Chẳng qua là, để cho hắn cũng không ngờ chính là, một đạo Hóa Tiên Ấn cuối cùng uy lực thật sự quá mạnh mẻ, ngay cả thần tính của Cổ Vương Thần Chủ cũng hóa thành hư ảo.

Chân Pháp Phật Đà ngơ ngác nhìn hắn, trong lòng đột nhiên sinh ra một

loại cảm giác kinh khủng, đường đường một Thần Chủ, cho dù Thần Chủ gặp phải bị thương nặng, tu vi hao hết. Cũng không phải là một Thiên Cung cường giả có thể chém giết, không nói trước thân thể Thần Chủ kia chiến lực kinh người, chỉ nói thân thể Thần Chủ, liền không phải một Thiên Cung cường giả có thể công phá!

Bởi vì thân thể Thần Chủ bao phủ đạo tắc tạo thành tiểu thế giới rộng lớn nghìn vạn dặm, coi như là một kích của Chân Thần, muốn đột phá nghìn vạn dặm khoảng cách này cũng phí nhiều công sức!

Hơn nữa, mặc dù có thể công phá phòng ngự của Thần Chủ, lấy năng lực chữa trị kinh khủng của thân thể Thần Chủ, thương thế theo phá theo tụ, Sinh Sinh Bất Tức. Cho dù đem thân thể ma diệt, chỉ sợ chỉ còn lại có một chút huyết nhục, Thần Chủ cũng có thể sống lại!

Chương 1054: Bảo Vật Này Cùng Ta Có Duyên. (2)

Nhưng mà, Cổ Vương Thần Chủ hết lần này tới lần khác ở trong Đế lăng của Vãng Sinh Thần Đế bất kính, gặp phải Đế lăng Thiên Khiển, đưa tới tiểu thế giới quanh thân bị ma diệt sạch sẽ. Ở địa phương như Đế lăng này, tất cả không gian là Thần Đế Đạo tắc ngưng tụ thành, tiểu thế giới của Cổ Vương Thần Chủ bị phá, liền không cách nào cướp lấy không gian ngoại giới một lần nữa ngưng tụ tiểu thế giới.

Điều này sẽ đưa đến Giang Nam có thể trực tiếp công kích được bản thể của Cổ Vương Thần Chủ!

Mà trong tay của hắn hết lần này tới lần khác lại có bốn Thần thương cấp Thần Chủ chi bảo, còn có một thanh Đãng Ma Kiếm vô cùng sắc bén, năm kiện pháp bảo này đủ để phá vỡ thân thể phòng ngự của Thần Chủ!

Mà năng lực phục hồi cường đại của thân thể Cổ Vương Thần Chủ, ở trước mặt ba thức Thần Thông của Vô Úy Ấn, nhất là trước mặt thức cuối cùng, liền mất đi công hiệu phục hồi như cũ, thân thể bị hóa đi, thần tính cũng hóa thành bụi bay!

- Giang giáo chủ, ngươi còn dư lại bao nhiêu pháp lực?

Chân Pháp Phật Đà ánh mắt chớp động, đột nhiên mở miệng cười hỏi, tựa như lão bằng hữu quan tâm.

Giang Nam xoay người, lại cười nói:

- Ngã phật, ngươi hỏi ra lời này, chẳng lẽ là muốn giết ta đoạt bảo?

Nụ cười trên mặt Chân Pháp Phật Đà càng đậm, từ bi trang nghiêm, liên tục khoát tay nói:

- Sao dám sao dám? Tiểu phật chỉ là muốn cầm lại viễn cổ kim sách của Đại Tây Thiên Phật Giới kia mà thôi. Hơn nữa ta là Phật Đà, há có thể giết người lung tung? Chẳng qua viễn cổ kim sách này, không biết Giang giáo chủ có thể chấp thuận hay không?

Bên cạnh hắn, đám người Thao Hộc Tôn Giả, Bảo Âm Tôn Giả đi tới, rất có tư thế một lời không hợp liền trực tiếp giết chết Giang Nam đoạt bảo.

- Pháp lực của ta đã giọt nước không còn.

Giang Nam đàng hoàng nói:

- Dưới tình huống như vậy, Giang mỗ há có thể phản kháng được ngã phật? Kim sách ở chỗ này, ngã phật lấy đi là được.

Tay hắn lật lên, một cuốn viễn cổ kim sách hiện ra ở trong tay, Chân Pháp Phật Đà theo dõi kim sách trong tay hắn, chần chờ xuống, không dám tiến lên, dù sao mới vừa rồi Giang Nam thật sự quá mãnh liệt, mãnh liệt đến rối tinh rối mù, mãnh liệt đến ngay cả Thần Chủ cũng đánh chết, để cho hắn có chút sợ.

Hắn cũng là người nắm trí châu, coi định uy lực ba chiêu kia của Giang Nam quá mạnh mẻ, tất nhiên sẽ đem pháp lực của Giang Nam tiêu hao không còn, vì vậy mới nhân cơ hội nghĩ muốn đoạt lại viễn cổ kim sách.

Bất quá, hắn thấy Giang Nam trung thực như vậy, trong lòng cũng có chút không dám khẳng định Giang Nam có hết sạch pháp lực hay không. Dù sao Giang Nam giảo hoạt hắn đã sớm nhìn ở trong mắt, vạn nhất là dụ dỗ mình, lừa gạt mình gần người, sau đó một kích dữ dội lên, chỉ sợ mình cũng không cách nào tiếp được ba ấn kia!

Chân Pháp Phật Đà ha hả cười nói:

- Giáo chủ, ngươi chắc chắn không có pháp lực?

- Chắc chắn!

Giang Nam trọng trọng gật đầu, nghiêm mặt nói:

- Ta là người đọc sách, người đọc sách không nói láo!

Chân Pháp Phật Đà đánh cái ha ha, cười tủm tỉm nói:

- Vẻ mặt Giáo chủ không nên nghiêm túc như vậy, tiểu phật chẳng qua là cùng ngươi đùa một chút, viễn cổ kim sách này vốn là của ngươi, nếu nói thiên tài địa bảo người có đức thì được, tiểu phật làm sao không biết xấu hổ hướng ngươi đòi hỏi? Giáo chủ vẫn là thu lại đi, tiểu phật Tứ Đại Giai Không, sẽ không bị ngươi dụ hoặc sa đọa.

Giang Nam thu hồi viễn cổ kim sách, tán thán nói:

- Ngã phật đạo đức tốt, làm người ta bội phục.

Chân Pháp Phật Đà khen không dứt miệng nói:

- Giáo chủ trời quang trăng sáng, làm cho người ta khâm phục.

Hai người hung hăng thổi phồng đối phương một phen, hơi có chút tỉnh táo tương tích, Giang Nam đề nghị nói:

- Ngã phật, không bằng ta và ngươi cộng đồng tìm tòi Đế lăng này, như thế nào?

Chân Pháp Phật Đà gật đầu cười nói:

- Tiểu phật đang có ý đó. Giáo chủ mời, tiểu phật có thể nào không vui được?

- Khốn kiếp!

Hai người nghiêng đầu đi, trong lòng thầm mắng một câu, xoay đầu tới lại mặt cười đón chào.

- Con mẹ nó Chân Pháp, sao không làm rụng thằng oắt con này?

Thao Hộc Tôn Giả lặng lẽ truyền âm nói:

- Thằng oắt con này rõ ràng là miệng cọp gan thỏ, hết sạch pháp lực, lấy lực năm người chúng ta. Giết chết một Thiên Cung tiểu bối không có pháp lực là dễ dàng. Hơn nữa trên người hắn bảo vật rất nhiều, còn có mảnh nhỏ Thiên Đạo, bốn cây Thần Chủ Thần thương cùng Thần Chủ đại kỳ cũng là tài phú khó lường!

Chân Pháp Phật Đà âm thầm lắc đầu, truyền âm nói:

- Chính là bởi vì trên người hắn bảo vật quá nhiều, mới không thể hạ thủ. Theo ta được biết, trên người hắn còn có Đậu Suất Thần Hỏa, ta mới vừa rồi len lén thấy một hóa thân của hắn, đã nắm đóa thần hỏa kia trong tay, nếu ta tiến lên đoạt kim sách, ắt gặp hắn độc thủ. Hơn nữa trong tay sáu hóa thân kia đều có Thần Chủ chi bảo, cũng không phải là dễ trêu chọc như vậy.

Thương Đạo Tôn Giả cũng nói:

- Người này tinh tựa như quỷ, đúng là không dễ hạ thủ.

- Trong Đế lăng tài phú rất nhiều, đếm không xuể, tài phú trên người hắn so sánh với tài phú trong Đế lăng, quả nhiên là bé nhỏ không đáng kể.

Chân Pháp Phật Đà ánh mắt chớp động nói:

- Viễn cổ tiên dân hiến tặng tài phú cho Vãng Sinh Thần Đế, nếu có thể tìm được một chút cũng muốn thắng được tài phú trong tay của hắn đếm không hết. Hôm nay, Trầm Luân Ma Thành Chân Thần thành chủ kia chạy trốn, vẫn là trước cùng hắn liên thủ thì tốt hơn.

Mới vừa rồi bọn người Giang Nam đối phó Cổ Vương Thần Chủ, Chân Thần thành chủ kia liền nhân cơ hội áp chế thương thế chạy đi, người này chính là dưới trướng Thánh Thiên Đại Tôn, lại là Chân Thần bị lưu vong, cũng không phải là người tốt lành gì, hơn nữa lại cùng đám người Giang Nam đối địch, nếu người này thương thế khỏi hẳn, khôi phục tu vi thực lực, tất nhiên sẽ hướng Giang Nam cùng Chân Pháp xuất thủ!

Sở dĩ Chân Pháp Phật Đà không muốn cùng Giang Nam trở mặt, cũng có suy nghĩ phương diện này.

- Giang giáo chủ, những Thần Đế đạo tắc này biến thành viễn cổ tiên dân, vẫn đang nhìn ngươi.

Thao Hộc Tôn Giả đột nhiên nói.

Giang Nam từ lâu đã lưu ý đến điểm này, hắn vô luận đi tới đâu, những đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế biến thành viễn cổ tiên dân đều vẫn chuyển hướng hắn nhìn đi, con ngươi cùng cổ theo hắn di động mà di động, vô số con mắt chăm chú rơi vào trên người của hắn, yên lặng như tờ, yên tĩnh đến đáng sợ, lộ ra vẻ quỷ dị vạn phần.

- Vì sao Vãng Sinh Thần Đế làm cho đạo tắc của mình hóa thành viễn cổ tiên dân, Tế Tự cúng bái mình?

Bảo Âm Tôn Giả nói:

- Này không phải tương đương với mình cúng bái mình sao?

Giang Nam suy tư, nhẹ giọng nói:

- Đây là bởi vì Vãng Sinh Thần Đế không có tín dân, không có tín dân, Kim Thân của hắn liền không cách nào tiếp tục, vì duy trì thần tính của hắn Bất Diệt, chỉ có chính hắn làm tín dân của mình. Mình tín ngưỡng mình, có lẽ có thể làm cho thần tính của hắn tiếp tục tồn tại đi xuống.

- Mình tín ngưỡng mình?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1055: Trấn Áp Thần Cấm. (1)

Chân Pháp Phật Đà nghĩ ngợi chốc lát, lắc đầu nói:

- Cái biện pháp này có lẽ có thể kéo dài thần tính, duy trì thần tính Bất Diệt, nhưng mà tín ngưỡng mình có thể có một hậu quả nghiêm trọng, đó chính là hắn có thể trở thành chướng ngại của hắn, cho dù có thể sống lại, cũng không thể đột phá cảnh giới cao hơn.

Hắn lời này nói vô cùng là khó hiểu, nhưng tất cả mọi người trong tràng đều hiểu.

Vãng Sinh Thần Đế cúng bái chính là mình ở thời kỳ cao nhất, đem mình làm thành chí cao Thần, một tín dân thì không cách nào vượt xa đối tượng mình cúng bái, Vãng Sinh Thần Đế sùng bái mình, cúng bái mình, cố nhiên có thể giữ vững thần tính Bất Diệt, nhưng nếu hắn sống lại, thành tựu cuộc đời này của hắn, tối đa cũng chỉ là đạt tới đỉnh kiếp trước, vô duyên tái tiến một bước!

Có thể tưởng tượng, Vãng Sinh Thần Đế tất nhiên là phải như thế, bởi vì tín dân của hắn đã hóa thành hư ảo, nếu như mình không cúng bái mình, thần tính của hắn sẽ theo thời gian đổi dời mà càng ngày càng yếu, cuối cùng hoàn toàn hôi phi yên diệt. Mà tín ngưỡng mình, có thể để cho thần tính của hắn tiếp tục tồn tại đi xuống, có cơ hội sống lại.

Bất quá hắn muốn tái tiến một bước mà nói, liền chỉ có đánh vỡ bình chướng, đánh bại vô địch trong lòng mình, mà muốn đến một bước này, thật sự là quá khó khăn.

Ánh mắt của Chân Pháp Phật Đà đột nhiên sáng ngời, ngó chừng một tòa tế đàn, vui mừng vạn phần nói:

- Trên tế đàn này, có viễn cổ tiên dân cung phụng bảo vật!

Giang Nam vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy trên tế đàn này bảo quang rung chuyển, hai mươi bốn viên minh châu lớn như miệng chén bị cung phụng ở nơi đó, minh châu tán phát ra thần uy trận trận, bên trong minh châu mở Động Thiên, sơn thủy Tùng Lâm, lục ý dạt dào.

Trong mỗi một viên minh châu, tựa hồ luyện hóa một tòa tinh cầu khổng lồ như Nguyên Giới Chủ tinh, phong ấn ở trong đó!

Hai mươi bốn viên minh châu hợp chung một chỗ chính là một bộ!

- Bảo vật này cùng ta có duyên!

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà trăm miệng một lời nói:

- Nên do ta sở hữu!

Hai người vừa dứt lời, mắt to trừng đôi mắt nhỏ, tàn bạo ngó chừng đối phương, Thao Hộc, Bảo Âm bốn Đại tôn giả hừ lạnh một tiếng, ngó chừng Giang Nam, sắc mặt bất thiện.

Hai mươi bốn viên minh châu hình thái khác nhau, trong đó ẩn chứa Chân Thần đạo tắc, hẳn là Chân Thần luyện thành pháp bảo, là bảo vật do viễn cổ tiên dân hiến tặng cho Vãng Sinh Thần Đế thưởng thức.

Những pháp bảo này phẩm cấp cũng không cao thế nào, còn chưa đạt tới tầng thứ Thần Chủ chi bảo, nhưng mà mấu chốt chính là điểm này, bởi vì chút ít minh châu kia chỉ là Chân Thần chi bảo, Thần Minh là có thể thúc dục mấy phần uy lực, Chân Thần có thể đem uy lực của nó phát huy hết, so sánh với Thần Chủ chi bảo, yêu cầu đối với pháp lực khá thấp, nhưng uy lực thậm chí còn có điều vượt xa!

Mà uy lực của hai mươi bốn viên minh châu hợp ở chung một chỗ, so sánh với Thần Chủ chi bảo bình thường còn muốn cường đại, uy lực của nó có thể sánh ngang Thần Chủ chi bảo đỉnh cấp, đến gần Thần Tôn chi bảo!

Đối với tu vi yêu cầu thấp, mà uy lực mạnh, đây chính là pháp bảo mà rất

nhiều Thần Ma tha thiết ước mơ!

Tỷ như Đãng Ma Kiếm trong tay Giang Nam, mặc dù chẳng qua là Thần Minh chi bảo, nhưng uy lực của nó hạn mức cao nhất có thể chém thân thể Thần Chủ, đặt ở trong Chân Thần chi bảo coi như là tinh phẩm.

Còn có Thánh Quân thần thụ, mặc dù kiện pháp bảo này là Thần Chủ chi bảo, nhưng sau khi tất cả cấm chế mở ra, uy năng tuyệt đối không thua Thần Tôn chi bảo.

Loại bảo vật này, bởi vì đối với tu vi cảnh giới yêu cầu thấp, cho nên giá trị cực cao, chính là bởi vì nguyên nhân này, Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà đồng thời nhìn trúng hai mươi bốn viên minh châu kia!

- Ngã phật, ngươi trước mời.

Giang Nam ánh mắt chớp động, đột nhiên lui bước, cười nói.

Chân Pháp Phật Đà chần chờ, tính toán ý tứ trong lời nói của hắn, thầm nghĩ:

- Chẳng lẻ hắn là để cho ta thử dò xét trên tế đàn này có cấm chế hay không một chút?

Đợi ta đem cấm chế phá vỡ hơn phân nửa, sau đó hắn xuất thủ đánh lén, làm rụng ta, cướp lấy những minh châu này?

Chân Pháp Phật Đà đang lo được lo mất, lại thấy Giang Nam bồng bềnh mà đi, tiếng cười truyền đến:

- Ngã phật, trong Đế lăng này tế đàn đếm không xuể, tất cả đều thờ phụng bảo vật, ta và ngươi đại khái có thể tận tình thu, cần gì tranh nhau?

Chân Pháp Phật Đà thế mới biết hiểu lầm Giang Nam, thầm thở dài xấu hổ, thầm nghĩ:

- Giang giáo chủ cũng không phải là người xấu như ta tưởng tượng, hắn

vẫn còn có chút lương tâm, là ta có chút ít lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

Ống tay áo của hắn một quyển, một chưởng hướng tế đàn phách đi, đột nhiên, chỉ nghe tranh một tiếng vang nhỏ, từng đạo đạo tắc mỹ lệ từ trong tế đàn hiện lên, hóa thành một thần tráo, đem tế đàn bao lại, đỡ một kích kia của Chân Pháp Phật Đà.

Chân Pháp Phật Đà nhanh chóng thối lui, rời xa tế đàn, thậm chí hóa thành một đạo phật quang chạy ra ngoài thành, sau đó mới quay đầu nhìn lại, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm:

- Ta công kích tế đàn, những đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế biến thành viễn cổ tiên dân không công kích ta, xem ra những viễn cổ tiên dân này chỉ là Thần Đế dùng cho Tế Tự, không có công hiệu bảo vệ Đế lăng.

Chân Pháp Phật Đà bay trở lại, đứng ở bên tế đàn tinh tế đánh giá thần tráo trên tế đàn kia, chỉ thấy thần tráo như lưới, có tất cả 365 tiết điểm, giống như 365 tòa tinh đấu.

- Quả nhiên có cấm chế!

Sắc mặt hắn ngưng trọng, hít vào một hơi thật dài:

- Là Chân Thần bố trí Chu Thiên Thần Cấm! Nếu ta chạm đến Thần Cấm, tất nhiên sẽ bị một lưới bắt, bị đạo Thần Cấm này luyện chết! Hoàn hảo ta là ở ngoài cấm chế, không đi tới trong đó. Chân Thần bày Thần Cấm, phá lên cực kỳ phiền toái, cũng may ta đối với Chu Thiên Thần Cấm có nghiên cứu, không tính là xa lạ. Hôm nay chỉ có dùng hết sức công phu, từ từ mài đi uy năng Thần Cấm, sau đó mới có thể đem hai mươi bốn viên minh châu này thu vào tay.

Giang Nam cũng không đi xa, mà là núp trong bóng tối nhìn trộm, chỉ thấy Chân Pháp Phật Đà xa xa xúc động cấm chế, cũng chưa đi vào trong Thần Cấm tế đàn.

Tiếp theo, hắn thấy Chân Pháp Phật Đà lấy ra từng kiện Thần Minh chi bảo, cũng là vật Phật Môn, có khoảng 365 vật, số lượng ứng với đại chu thiên.

Chân Pháp Phật Đà dùng những Phật Môn chi bảo này ở ngoài Thần Cấm bày một tòa đại trận, cùng Chu Thiên Thần Cấm kia có chỗ tương tự, cũng là một loại Thần Cấm, nhưng công hiệu vừa vặn ngược lại.

Chân Pháp Phật Đà thúc dục trận pháp, từng đạo Thần Hà bay lên, cùng Chu Thiên Thần Cấm lẫn nhau va chạm ma diệt.

Giang Nam hơi ngẩn ra, thầm nghĩ:

- Hòa thượng này cũng thông minh, ta còn tính toán thừa dịp lúc hắn phá cấm tu vi tổn hao nhiều, nhân cơ hội đánh lén, cướp lấy hai mươi bốn viên minh châu kia, xem ra là không có cơ hội.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1056: Trấn Áp Thần Cấm. (2)

Trình độ giàu có của Chân Pháp Phật Đà làm người ta chắc lưỡi hít hà, hơn ba trăm Phật Môn Thần Minh chi bảo, có rất ít Thần Ma có thể một hơi lấy ra nhiều pháp bảo như vậy, nhưng hắn thân là người của Đại Tây Thiên Phật Giới phái tới chư thiên vạn giới truyền đạo, bảo vật trên người chỉ sợ không ít.

- Hơn nữa Chân Pháp vô cùng điêu toản, là một chủ nhân liều mạng ăn cướp, thường xuyên ở chung quanh cướp đoạt tài phú, trong tay của hắn tích lũy tài phú, cũng là nhiều đến dọa người.

Giang Nam ngắm nhìn một cái, ngay sau đó rời đi, thầm nghĩ:

- Bất quá trong tay hắn pháp bảo tuy nhiều, nhưng trong tay ta cũng không ít, ở vài toà đại doanh trong Minh Thổ, ta vơ vét không ít Thần Ma chi bảo hỏng, cũng có thể bày một hai tòa Thần Cấm! Những Thần Cấm trên tế đàn này, hẳn là cùng pháp bảo đối ứng, pháp bảo cấp bậc Chân Thần, đối ứng là Chân Thần cấp bậc Thần Cấm. Hiện tại vấn đề khó khăn duy nhất là ta còn không có tiến vào Thần Ma cảnh giới, đối với Thần Cấm hiểu rõ không nhiều lắm...

Mỗi một tòa tế đàn cung phụng bảo vật, đều có Thần Cấm bảo vệ, muốn phá cấm, nhất định phải hiểu rõ đối với Thần Cấm trên tế đàn, nếu không mạnh mẽ tấn công phá cấm mà nói, thực lực phải so với người thiết cấm mạnh hơn mấy lần!

Mà hết lần này tới lần khác này là nhược điểm của Giang Nam, mặc dù hắn tài trí Thông Thiên, nhưng đối với Thần Cấm lại không có đọc lướt qua, hơn nữa thực lực của hắn có thể cùng Thần Minh tranh phong, nhưng gặp phải Thiên Thần liền xong.

Cho dù hắn vận dụng Vô Úy tam ấn, thực lực tối đa cũng chỉ so sánh với Chân Pháp Phật Đà ra ngoài một đường, hơn nữa sau ba ấn pháp lực hao hết, để cho tình cảnh của hắn trở nên cực kỳ nguy hiểm.

Nếu như hắn muốn phá cấm đoạt bảo mà nói, so với Chân Pháp Phật Đà khó khăn rất nhiều, mạnh mẽ tấn công càng không có khả năng!

Giang Nam khẽ cau mày, khổ tư một lúc lâu, đột nhiên thất thanh cười nói:

- Phải a, cái chủ ý này tuyệt hảo! Nếu có thể luyện thành vật này, ta phá cấm cũng không tính là khó khăn! Bất quá trước đó, ta cần khôi phục tu vi thực lực, sau đó chuẩn bị một ít đồ vật...

Hắn không có lập tức đi tế đàn tiếp theo, mà là ở một tòa thành trì khoanh chân ngồi xuống, Thần Ma Động Thiên triển khai, khôi phục tu vi pháp lực của mình.

Hắn hôm nay đem Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, pháp lực hùng hồn, sau khi pháp lực hao hết trọng luyện, nếu thân ở trong tinh hà, tốc độ tu vi khôi phục có thể thật to tăng nhanh, nhưng ở trong Đế lăng cũng không phải Tinh Hà, vì vậy hắn chỉ có thể dùng Linh Dịch linh thạch tới khôi phục tu vi, tốc độ liền chậm lại rất nhiều.

Đợi hơn mười ngày sau, Chân Pháp Phật Đà rốt cục phá vỡ Chu Thiên Thần Cấm, như nguyện lấy được hai mươi bốn viên minh châu kia, chẳng qua là hơn ba trăm Phật Môn Thần Minh chi bảo kia cũng bị hao hết uy năng, toái đầy đất.

Chân Pháp Phật Đà không đau lòng chút nào, vung tay áo đem hai mươi bốn viên minh châu kia thu hồi. Thầm nghĩ:

- Hai mươi bốn viên minh châu, có thể luyện thành hai mươi bốn Chư Thiên, đợi ta tu thành Thiên Thần, liền đem nhiều Thiên Thần độ hóa, quy

theo ta, chủ trì hai mươi bốn Chư Thiên cho ta, để cho thực lực của ta thậm chí có thể cùng Chân Thần cho tới Thần Chủ tranh phong!

Hắn thoả thuê mãn nguyện, rời đi tế đàn, đi sưu tầm những tế đàn khác, rất xa liếc thấy Giang Nam khoanh chân ngồi ở trong một tòa thành trì, Thần Ma Động Thiên mở ra, rộng lớn mấy ngàn dặm.

- Giang giáo chủ tuổi còn trẻ, liền có thể có thực lực cường đại như thế. Quả nhiên không phải là hư danh nói chơi!

Chân Pháp Phật Đà từ xa nhìn lại không khỏi động dung. Chỉ thấy Thần Ma Động Thiên của Giang Nam có tất cả lưỡng trọng thiên. Vô số đạo văn biến thành Thần Ma hư ảnh bảo vệ xung quanh lưỡng trọng Động Thiên này, mà ở trong Động Thiên, trời trăng luân chuyển, Tinh Hà lấp lánh, Tinh Quang phun ra.

Lại có chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh di động ở trong Động Thiên, để cho Động Thiên của hắn tựa như một tiểu thế giới chân thật, sáng lạng sinh huy.

Vô số linh thạch Linh Dịch vùi vào trong Động Thiên, liên tục không ngừng hóa thành đạo tắc, đạo tắc đan vào, ở phía sau hắn, dung nhập vào trọng trọng Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, để cho Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung trở nên càng thêm tráng quan rộng rãi!

Chân Pháp Phật Đà thấy một màn như vậy, than thở không dứt, cười nói:

- Đáng tiếc, cảnh giới của hắn vẫn còn quá thấp một chút, phá không ra Thần Cấm trên tế đàn Đế lăng, chỉ có thể xâm nhập bảo sơn tay không mà về.

Thương Đạo Tôn Giả cười nói:

- Vị Giang giáo chủ này thật là được, Đạo Đài của hắn, so sánh với ta còn muốn rộng lớn mấy chục lần, Thần Phủ cũng rộng rãi bao la hùng vĩ, Thiên Cung lại càng kinh người, hơn nữa nhìn hắn hôm nay tích lũy, chỉ sợ bất cứ

lúc nào cũng có thể đi vào Thiên Cung đệ tam trọng, Trường Sinh Thiên Cung!

- Cho dù hắn có thể đột phá đến Thiên Cung bát trọng, ở trong Đế lăng cũng là không có đất dụng võ.

Chân Pháp Phật Đà lắc đầu nói:

- Hắn không có tích lũy cảnh giới Thần Ma, muốn phá vỡ Thần Cấm, ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn. Chúng ta đi, đi tìm những bảo vật khác!

Lại qua hơn mười ngày thời gian, Chân Pháp Phật Đà lại luyện hóa một tòa Thần Cấm trên tế đàn, lấy được một kiện pháp bảo khác, là một chiếc thuyền hoa cực kỳ tinh sảo, là Chân Thần chi bảo, trong lòng vui mừng vô hạn. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

- Ta tích lũy pháp bảo đã dùng hết, không cách nào bày Thần Cấm đại trận tới phá Thần Cấm trên tế đàn, bất quá lần này thu hoạch hai đại bảo vật, đã là tài phú kinh thiên động địa!

Chân Pháp Phật Đà trở lại chỗ Giang Nam tu luyện, từ xa nhìn lại, chỉ thấy trong Hậu Thổ Thiên Cung của Giang Nam, vô số đạo văn biến thành hàng vạn hàng nghìn Ma Thần xích bạc quát lên, đạo âm cuồn cuộn, cầm trong tay đại chùy ở trong Thiên Cung ra sức trui luyện, khí thế ngất trời.

Lại có lục đại hóa thân của Giang Nam, thúc dục thần hỏa thần thủy, không ngừng rèn luyện, phảng phất đang chế tạo thứ gì.

Ma Thần hô quát, gõ thanh cạch cạch cạch không dứt, trừ lần đó ra, còn có nhiều Ma Thần tạo thành một tòa đại trận mênh mông, lôi cuốn nhiều Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, hướng pháp bảo đang rèn kia đánh sâu vào, rõ ràng là một tòa Vạn Linh Luyện Bảo đại trận!

- Hắn rốt cuộc luyện chế pháp bảo gì?

Thao Hộc Tôn Giả động dung, giơ đầu hướng Hậu Thổ Thiên Cung của

Giang Nam trông đi, chẳng qua là trong Thiên Cung của Giang Nam các loại Thần Quang phun ra, hắn cũng không cách nào thấy rõ Giang Nam rốt cuộc là trui luyện cái pháp bảo gì.

Chân Pháp Phật Đà mi tâm Thiên Nhãn mở ra, hướng tấm Thiên Cung kia quét tới, nghi ngờ nói:

- Hắn phảng phất là đem nhiều Thần Ma chi bảo hòa tan đúc lại, luyện chế một trận đồ. Cừ thật, một hơi đem mấy trăm Thần Ma chi bảo hòa tan đúc lại, thằng này cướp đoạt bảo bối, so với ta không thể ít a! Chẳng lẽ nói, hắn luyện chế một quyển Thần Cấm trận đồ? Chẳng lẽ hắn cho là hắn có thể luyện chế ra trận đồ áp chế Thần Cấm, thật là chê cười... Di? Còn có một tấm bia đá bị hắn lấy đi ra ngoài, hắn thật giống như tính toán đem văn tự trên tấm bia đá, luyện vào trong trận đồ...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1057: Vơ Vét Tài Phú. (1)

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam đứng dậy, hướng một tòa tế đàn đi tới. Chân Pháp Phật Đà trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng đuổi theo, hướng tòa tế đàn này nhìn lại, chỉ thấy trên tế đàn có một cây phương thiên họa kích đỏ ngầu như máu, sát khí ngập trời, hẳn là một Hung Binh do Chân Thần luyện chế!

Chân Pháp Phật Đà đối với phương thiên họa kích này cũng là đỏ mắt không dứt, chẳng qua là những năm này hắn cướp đoạt Thần Minh chi bảo đã hao hết, chỉ có thể ngắm bảo than thở.

- Bản thân ta muốn nhìn, ngươi mấy ngày nay làm những thứ gì!

Ánh mắt của hắn lấp lánh, ngó chừng Giang Nam.

Giang Nam quay đầu lại, hướng hắn mỉm cười, ngay sau đó tâm niệm hơi động, chỉ thấy một quyển trận đồ từ trong Thiên Cung bay ra, hướng tòa tế đàn này bọc rơi!

Ông!

Một tòa đại trận triển khai, vô số đạo văn đạo tắc phun ra, tạo thành một chữ "Phong" cự đại cùng một chữ "Trấn", đại trận thậm chí tràn ngập Đế Uy!

Phong Cấm đại trận!

Hơn nữa còn là Phong Cấm đại trận dung nhập vào Minh Thổ Thần Đế trấn bia, trấn áp Thần Cấm trên tế đàn!

Phong Cấm Đại Trận là thần cấm đại trận mà Giang Nam biết số lượng không nhiều lắm, Quang Vũ Thần Đế dùng loại thần cấm này trấn áp một bộ

phận của tiên nhân.

Tuy Giang Nam hiểu được thần cấm rất ít, nhưng Phong Cấm Đại Trận lại là tinh phẩm trong tinh phẩm!

Loại thần cấm này, ngay cả tiên nhân tàn thể cũng có thể phong ấn gần hai trăm vạn năm, liền biết nó cao đẳng như thế nào!

Hắn đối với Phong Cấm Đại Trận hiểu rõ cũng không tính thâm hậu như thế nào, nhưng mà tính toán có chỗ nghiên cứu, thậm chí mình cũng làm giả qua vài tòa Phong Cấm Đại Trận, có thể trấn áp đối thủ năm thành pháp lực, hơn nữa đối thủ bị trấn áp, tu vi không thể vượt qua Giang Nam quá nhiều, cái môn thần cấm này mới có thể có hiệu quả.

Còn Phong Cấm Đại Trận chân chính lại là thần cấm lấy yếu thắng mạnh, ví dụ như tòa Phong Cấm Đại Trận trấn áp tiên nhân tàn thể ở Tiểu Thiên Tinh Giới kia, vận dụng hơn chín trăm Thần Nhân, lúc trước Giang Nam không biết tu vi cảnh giới của những Thần Nhân này khi còn sống, nhưng bây giờ nghĩ lại, cao nhất cũng không quá Thần Chủ, còn có chút Thần Nhân bất quá là thần minh, thiên thần mà thôi.

Những người này tổ hợp lại, hợp lực thi triển Phong Cấm Đại Trận, lại có thể trấn áp tiên nhân tàn thể, phát huy uy lực của Phong Cấm Đại Trận nguyên vẹn.

Lúc này đây, Giang Nam vì luyện thành tòa Phong Cấm Đại Trận này, trọn vẹn dùng hơn sáu trăm kiện Thần Ma chi bảo không trọn vẹn, trong đó thậm chí có thiên thần chi bảo, Chân Thần chi bảo, phần lớn là được từ Minh Thổ, cũng có hắn từ địa phương khác có được bảo vật!

Hắn cũng không có đem những Thần Ma chi bảo không trọn vẹn này triệt để tan rã sạch sẽ, mà là điều động đạo tắc bên trong Thần Ma chi bảo, phụ dùng đạo vân của mình, mượn nhờ đạo tắc, tăng lên uy năng trận pháp!

Trừ lần đó ra, hắn thậm chí còn vận dụng bàn tay của Kim Ô Yêu Thần

trong Minh Thổ, Thần Thi của Yêu Thần kia khi còn sống chính là Thần Chủ, bàn tay Yêu Thần là một bộ phận thân thể của Thần Chủ, trong đó chất chứa Thần Chủ đạo tắc.

Những đạo tắc này cũng bị hắn dùng trận pháp dẫn dắt ra, để cho uy năng của Phong Cấm Đại Trận tăng nhiều!

Ngoại trừ những thứ này, hắn còn đem ba cánh tay của Đấu La Thần Chủ phân thân luyện vào bên trong trận đồ, Đấu La Thần Chủ phân thân toàn thân là thần kim tạo thành, trong đó cũng có một bộ phận đạo tắc của Đấu La Thần Chủ!

Bảo vật kinh người như thế, luyện thành một tòa Phong Cấm Đại Trận, hắn có thể nói là ra đủ tiền vốn!

Giang Nam sợ tòa Phong Cấm Đại Trận này còn chưa đủ dùng để khắc chế Chân Thần thiết hạ thần cấm trên tế đàn, cho nên lấy ra một kiện trọng bảo khác, cái kia chính là Minh Thổ trấn bia!

Minh Thổ trấn bia chính là Minh Thổ Thần Đế tự tay viết, trong đó một chữ "Trấn" chất chứa Thần Đế Đế Uy, cũng bị hắn luyện nhập bên trong Phong Cấm Đại Trận.

Phong Cấm Đại Trận, mấu chốt nhất chính là hai chữ Phong Cấm, phong là phong ấn, cấm là cấm chế, Giang Nam đem tòa đại trận này tế ra, trấn áp tế đàn, chỉ thấy thần cấm trên tế đàn thủ hộ cây Phương Thiên Họa Kích kia lập tức bộc phát, Chân Thần đạo tắc phún dũng, tạo thành một đồ án sáng lạn, sơn thủy thay nhau nổi lên, núi non lục thúy, tươi đẹp như thật!

Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm!

Bất quá đạo Chân Thần thần cấm này vừa mới phun trào ra, liền lập tức lọt vào Phong Cấm Đại Trận trấn áp, hai chữ "Trấn Phong" hào quang tỏa sáng, thậm chí ngay cả bọn người Chân Pháp Phật Đà, Thao Hộc Tôn Giả ở phía xa cũng cảm giác được tu vi pháp lực, thần thức thần tính cùng thân thể

của mình, hết thảy lọt vào tòa đại trận này trấn áp!

Uy năng của Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm lập tức lọt vào phong ấn trấn áp trùng trùng điệp điệp, vô số Chân Thần đạo tắc càng ngày càng yếu ớt, cuối cùng bị áp chế xen vào giữa thiên thần cùng thần minh thần cấm!

Giang Nam luyện chế Phong Cấm Đại Trận, vẫn còn có chút chưa đủ, chưa hoàn mỹ tái hiện uy năng chân thật của Phong Cấm Đại Trận, không thể hoàn toàn trấn áp thần cấm.

Mặc dù là như vậy, cũng không phải chuyện đùa, Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm trọn vẹn bị trấn phong chín thành uy lực, uy lực còn lại mặc dù đối với Giang Nam như trước có uy hiếp, nhưng uy hiếp không lớn.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, cất bước đi vào bên trong Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm, chỉ thấy tòa thần cấm này chuyển động trì trệ, nhưng vẫn có được uy năng vô cùng, mặt ngoài thân thể của hắn, lập tức lọt vào thần cấm đạo tắc xoắn giết, rất nhanh xuất hiện từng vết máu!

Giang Nam ổn định cất bước đi về trung ương tế đàn, vết máu trên người ngày càng nhiều, đạo tắc rung chuyển, ở trên thân thể hắn xoắn qua, có thể tưởng tượng, nếu như không có Phong Cấm Đại Trận mà nói, hắn sẽ trực tiếp bị tòa Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm này cắn nát!

Trong khoảng khắc, vết thương trên người Giang Nam càng ngày càng sâu, sâu thấy xương, bất quá nhục thể của hắn vô cùng cường đại, thẳng truy thiên thần, Thần Quang không ngừng phún dũng, Hồng Mông chi thân, Thiên Đạo chi thân, Thần thể, Tiên thể, tuy đều tăng thêm một chữ ngụy, nhưng lại làm cho nhục thể của hắn theo phá theo tụ, miệng vết thương không ngừng khép lại.

Rốt cục, hắn đi đến trung ương tế đàn, ở trong Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm đứng vững thân hình, lấy tay đem Phương Thiên Họa Kích nắm trong tay.

Phương Thiên Họa Kích này vừa vào tay, Giang Nam lập tức cảm thấy một cổ sát ý ngập trời từ đáy lòng bắn ra, chỉ thấy Huyết Quang như là đại dương mênh mông từ trong cơ thể hắn hiện lên, sát khí ngưng tụ, hóa thành vô số Thần Thi Ma thi hình dung cổ xưa ở trong biển máu lên xuống chìm nổi, quay chung quanh cán Phương Thiên Họa Kích này không ngừng xoay tròn!

Phương Thiên Họa Kích rõ ràng như là một Chân Thần, tự thành Động Thiên, ở chung quanh Phương Thiên Họa Kích hình thành một không gian giết chóc đặc biệt, những Thần Thi Ma thi kia là Viễn Cổ Thần Ma đã từng chết ở dưới Phương Thiên Họa Kích, tinh khí thần hết thảy bị hút vào bên trong chiến kích, tăng cường uy năng chiến kích!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1058: Vơ Vét Tài Phú. (2)

Cái này cùng Huyết Thần kiếm của Huyết Thần lâu Vô Đạo công tử cùng loại, nhưng Huyết Thần kiếm chỉ là sau khi Huyết Thần lâu chủ chém giết Thần Ma, đem tinh khí thần của những Thần Ma đó luyện nhập ở bên trong kiếm, hơn nữa những Thần Ma bị giết kia chỉ là thần minh cảnh giới cao thủ.

Mà cán Phương Thiên Họa Kích này lại chủ động hấp thu tinh khí thần của kẻ bị giết, thôn phệ đối phương, không ngừng đề thăng chính mình, Thần Ma chết ở dưới chiến kích này, thình lình đều là thiên thần, Chân Thần, Chủ Thần!

- Thứ tốt! Chỉ là sát khí quá nặng, đạo tâm bất ổn mà nói, ngược lại sẽ bị chiến kích khống chế, người sử dụng ngược lại sẽ biến thành người hầu của chiến kích, nắm chiến kích một mực giết xuống dưới, thẳng đến đạo tâm của mình sụp đổ tan rã, bị chiến kích thôn phệ!

Giang Nam động dung, trong chiến kích truyền đến sát khí rung chuyển trời cao, thậm chí ảnh hưởng đạo tâm của hắn, để cho hắn hai mắt đỏ thẫm, cơ hồ nhỏ máu!

Nếu đạo tâm không đủ cường, hoàn toàn chính xác có thể sẽ bị chiến kích điều khiển, biến thành công cụ giết chóc.

Hắn đem chiến kích thu nhập bên trong Tử Phủ, đi ra tế đàn, vung tay áo thu hồi Phong Cấm Đại Trận, uy năng của Thiên Sơn Điệp Thúy Thần Cấm đã không có Phong Cấm Đại Trận áp chế, lập tức bộc phát, kinh người đến cực điểm, chỉ là Giang Nam sớm đã ly khai.

Chân Pháp Phật Đà thấy cực kỳ hâm mộ không thôi, chỉ là thủ đoạn của Giang Nam hắn lại không học được, đầu tiên hắn đối với Phong Cấm Đại Trận không có nghiên cứu, hơn nữa mặc dù hắn tinh thông Phong Cấm Đại

Trận, giờ phút này cũng không có nhiều thần minh chi bảo như vậy đến luyện chế một tòa Phong Cấm Đại Trận đủ để trấn áp Chân Thần thần cấm.

Bởi vậy, hắn chỉ có thể cực kỳ hâm mộ mà thôi.

Giang Nam đi về một tòa tế đàn khác, trực tiếp tế lên Phong Cấm Đại Trận, xâm nhập bên trong tế đàn, lấy đi bốn mươi chín thanh thần kiếm cung phụng trên tòa tế đàn này, sau đó hướng một tòa tế đàn khác đi đến.

Bọn người Chân Pháp Phật Đà đi theo phía sau hắn, thấy mà kinh tâm động phách, chỉ thấy Giang Nam không dùng bao lâu thời gian, liền liên tục xâm nhập hơn mười tòa tế đàn, lấy đi hơn mười bộ Viễn Cổ Chân Thần pháp bảo hiến cho Vãng Sinh Thần Đế trên tế đàn.

- Ngã phật, chúng ta cướp bóc tiểu tử này a!

Bảo Âm Tôn Giả hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn chằm chằm vào Giang Nam lại xâm nhập một tòa tế đàn, lớn giọng nói.

Chân Pháp Phật Đà có chút ý động, lập tức lắc đầu thở dài nói:

- Nếu hắn đem Phong Cấm Đại Trận kia dùng để trấn phong chúng ta thì sao? Các ngươi ai có thể chống đở được?

Bọn người Bảo Âm Tôn Giả ngẩn ngơ, tòa Phong Cấm Đại Trận kia mãnh liệt như thế, ngay cả Chân Thần thiết hạ thần cấm cũng có thể trấn phong chín thành uy năng, nếu trấn áp bọn hắn, chỉ sợ bọn họ cũng chịu không nỗi, bị trấn áp chín thành thực lực, Giang Nam muốn giết bọn hắn quả thực là cắt dưa chém rau!

- Tòa Phong Cấm Đại Trận này không thể bền bỉ.

Khấu Gia Tôn Giả ánh mắt chớp động, thấp giọng nói:

- Đạo tắc của Thần Ma chi bảo trong đó, sớm muộn gì cũng sẽ dùng hết, chỉ cần đạo tắc dùng hết, tòa đại trận này liền bị phá, chúng ta cũng không

phải không có cơ hội tiêu diệt hắn.

Chân Pháp Phật Đà chần chờ thoáng một phát, lắc đầu nói:

- Vẫn là được rồi, Giang giáo chủ giảo hoạt vô song, nếu nếu làm không chết hắn, sẽ lọt vào hắn ghi hận, hắn cũng không phải là vật trong ao, thành tựu tương lai phi phàm. Ta một mực chưa từng cùng hắn trở mặt, ngược lại tận lực cùng hắn kết giao, vì vài món pháp bảo liền cùng hắn động thủ, triệt để đắc tội hắn, có chút không đáng.

- Tặc ngốc, ngươi dám đắc tội chúng ta!

Bọn người Thao Hộc Tôn Giả, Bảo Âm Tôn Giả giận dữ, đối với hắn không tôn kính chút nào, âm thanh ác khí nói:

- Mẹ nó, mau mau thả chúng ta!

Chân Pháp Phật Đà da mặt dày đến hù chết người, ha ha cười nói:

- Các ngươi nguyên lai làm nhiều việc ác, hôm nay hoàn lương, không cảm tạ Phật gia dạy bảo, ngược lại oán trách ta rồi. Phải biết rằng, ta độ hóa các ngươi, tương lai các ngươi đều có đại cơ duyên chứng được chính quả!

- Tặc ngốc, ngươi cũng không phải cái tốt điểu gì, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức!

Bốn Thần Ma chửi ầm lên.

Chân Pháp Phật Đà đi nhanh về phía trước, cười nói:

- Om sòm, om sòm! Lời ong tiếng ve ít thôi, chúng ta cũng không thể trơ mắt nhìn Giang giáo chủ đem tất cả tài phú vơ vét không còn gì, tiến đến nhìn xem, xem còn có thể có cơ duyên gì.

Lúc Giang Nam phá hai mươi ba tòa tế đàn thần cấm, leo lên tòa tế đàn thứ hai mươi bốn, đột nhiên cảm thấy uy năng của Phong Cấm Đại Trận kịch liệt suy giảm, trong lòng của hắn cả kinh, lập tức cảm giác được uy năng

thần cấm bên trong tòa tế đàn này phóng đại, trong chớp mắt nhục thể của hắn liền cơ hồ lọt vào đả kích tựa như hủy diệt!

Bành bành bành!

Huyết nhục quanh thân hắn nổ tung, thân thể cơ hồ ở trong nháy mắt liền bị thần cấm bộc phát ra uy năng cắn nát, cốt cách bị ép đến phát ra tiếng vang không chịu nổi gánh nặng!

Giang Nam thổ huyết, cấp tốc bạo lui, thần cấm đạo tắc vô cùng vô tận vọt tới, ngăn trở tất cả đường lui của hắn!

- Khai Thiên!

- Diệt thế!

Quanh thân Giang Nam Thần Quang phún dũng, tiên quang hiện lên, cùng thần cấm đạo tắc vọt tới đối kháng, cưỡng ép đánh ra một lối đi, cất bước lao ra phạm vi thần cấm.

Ở bên trong Phong Cấm Đại Trận, từng kiện từng kiện Thần Ma chi bảo vỡ vụn, để cho tòa thần cấm trên tế đàn này triệt để bộc phát, cổ sức bật này thậm chí đem chữ "Trấn" của Minh Thổ Thần Đế kia hóa thành hư ảo, Phong Cấm Đại Trận hoàn toàn bị hủy!

Giang Nam oa nhổ ngụm huyết, thần sắc héo úa, quanh thân máu tươi đầm đìa, chật vật không chịu nổi, nếu thời gian hắn rời khỏi chậm một chút, vậy thì đi không ra rồi, tất nhiên sẽ bị thần cấm đại trận trên tế đàn cắn nát!

- Đáng tiếc, chỉ lấy được hai mươi ba Chân Thần chi bảo...

Giang Nam trấn áp thương thế, toàn lực khôi phục thân thể, thầm nghĩ:

- Trong đế lăng này chắc hẳn còn có bảo vật cấp bậc Thần Chủ, Thần Tôn khác, chỉ là ta chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, vô lực thu...

Hai mươi ba Chân Thần chi bảo, mỗi một bộ đều uy năng kinh người,

không kém hơn Thần Chủ chi bảo, đây đã là tài phú kinh thiên động địa!

Nhưng mà so sánh với những tài phú kinh thiên động địa khác bên trong đế lăng kia, Giang Nam lấy được chỉ là chín trâu mất một sợi lông!

Cũng không lâu lắm, thương thế của hắn khôi phục, trong lúc đó Giang Nam chỉ cảm thấy khí cơ dẫn động, sau lưng đạo đài, thần phủ, Thiên Cung trùng trùng điệp điệp hiện ra, mà ở trên không lưỡng trọng thiên cung, vô số đạo vân đan vào, một tòa Thiên Cung khác đang dần dần thành hình, trong lòng không khỏi vui vẻ:

- Trường Sinh Thiên Cung, cuối cùng tu thành... Ân? Ở địa phương như đế lăng này, như thế nào còn sẽ có thiên kiếp?

Kiếp vân chậm rãi hội tụ, kinh ngạc trong lòng Giang Nam càng ngày càng đậm, uy năng kiếp vân càng ngày càng mạnh, thậm chí còn không bộc phát, liền để cho hắn cảm giác được vô cùng trầm trọng, tuyệt đối không kém hơn lúc dẫn phát Thiên Đạo chi kiếp ở bên ngoài!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1059: Thần Thoại Lại Hiện Ra. (1)

- La Thiên chính là Thần Đế chi địa, cái trọng thiên này đã tan vỡ sạch sẽ, Thiên Đạo bị hủy, toàn bộ La Thiên biến thành tuyệt cảnh, lâm vào bên trong thiên nhân ngũ suy, không có còn nửa điểm Tịnh thổ, như thế nào còn có thể dẫn phát thiên kiếp? Không đúng, không đúng!

Giang Nam đột nhiên linh quang lóe lên, trong đầu ầm ầm:

- La Thiên cũng không hoàn toàn bị phá hủy, còn có Vãng Sinh đế lăng không có bị hủy diệt! Nơi này có Viễn Cổ lịch đại Thần Đế, lúc này tìm hiểu Thiên Đạo nguyên vẹn thời kỳ viễn cổ, chờ mong từ đó khiêu thoát thành tiên! Bởi vậy trên mảnh thổ địa này, còn có những vị Thần Đế kia tìm hiểu Thiên Đạo lĩnh ngộ! Ta ở địa phương này đột phá cảnh giới, liền kinh động những lĩnh ngộ của Thần Đế đối với thiên đạo này!

Thiên Đạo tan vỡ, Thần Nhân Bổ Thiên, chỉ là sự tình hơn năm ngàn vạn năm gần đây, nhưng ở hơn năm ngàn vạn năm trước, Chư Thiên vạn giới đã trải qua không biết bao nhiêu đời Thần Đế, những Thần Đế này kinh thái tuyệt diễm, cao cư ở La Thiên, đại đạo đạo tắc của bọn hắn thấm nhuần phiến thiên địa La Thiên này.

Giang Nam ở chỗ này đột phá cảnh giới, liền đem cảm ngộ của những Thần Đế này dẫn dắt ra!

Chỉ là, đây cũng không phải là thiên kiếp chân chính, cũng không phải Thiên Đạo nguyên vẹn chính thức, chỉ là lịch đại Viễn Cổ Thần Đế giải thích đối với thiên đạo, biến ảo thành kiếp vân.

Một đạo giả kiếp.

Tuy nói là giả Thiên Đạo đại kiếp, nhưng cũng không phải chuyện đùa, không kém Giang Nam ở bên ngoài cùng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh

đại chiến chút nào!

- Như thế là một cơ hội của ta!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trong kiếp vân hào quang bốc hơi, đủ loại đạo âm nổ vang, chấn động, thần đình lồng lộng hiển hiện ở bên trong kiếp vân, trong thần đình có một Viễn Cổ Thần Đế hư ảnh như ẩn như hiện, Thiên Uy, Đạo uy, Đế Uy từ trên chín tầng trời trấn áp mà hạ!

Mỗi trước mặt một Viễn Cổ Thần Đế, đều có vô số hào quang thay đổi liên tục, hóa thành từng loại Thần Đế chi bảo hư ảnh, đó là Thần Đế lĩnh ngộ đối với thiên đạo.

Kiếp chưa đến, liền cho người cảm giác áp bách khó có thể tưởng tượng!

Đây cũng là Trường Sinh đại kiếp nạn của Trường Sinh Thiên Cung!

Oanh!

Một ngụm Chu Thiên đỉnh trấn áp xuống, đỉnh đại biểu không gian, đại biểu lãnh thổ quốc gia, là "Vũ" trong vũ trụ, khẩu Chu Thiên đỉnh này chất chứa Thiên Đạo, cùng Trấn Tiên đỉnh bên trong Thiên Đạo chí bảo có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nhưng Trấn Tiên đỉnh là một ngụm đỉnh tứ phương, tứ phương biểu tượng vũ trụ bốn cực, uy năng của nó cường điệu ở một chữ "Trấn", dùng vũ trụ rộng lớn, trấn áp hết thảy!

Mà Chu Thiên đỉnh này lại cho cảm giác Giang Nam bất đồng, nó là một Đỉnh, càng tiếp cận bổn ý chữ "Vũ", cái kia chính là tròn, Thiên Đạo như tròn, vũ trụ như trứng.

Giang Nam đưa tay đón đỡ Chu Thiên đỉnh công kích, vừa mới tiếp xúc, lập tức chỉ cảm thấy Thiên Uy mênh mông cuồn cuộn đấu đá mà đến, bao trùm hết thảy trên đường, ý chí Vô Địch hướng hắn đè xuống, muốn đem ý chí của hắn phá hủy, đập vụn đạo tâm của hắn, thần phục với thiên, thần

phục với Thiên Đạo!

Giang Nam kêu rên một tiếng, bấm tay liên đạn, liên tục bốn chỉ thò ra, đương đương đương bắn ở phía trên Chu Thiên đỉnh, đem đại đỉnh bắn bay.

Cũng ở lúc này, một đạo kiếm quang đánh tới, một kiếm này như là Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, nhưng cùng Thiên Ý Tru Tiên Kiếm lại đại hữu bất đồng, đường đường chính chính, cho người cảm giác vô cùng trầm trọng chất phác.

Thiên Ý trảm thương sinh, đây là một Thương Sinh kiếm trong tay Thần Đế khác, kiếm không lưỡi, tứ phương tứ chính, Thiên Ý vô tư, Thương Sinh kiếm là như thế, vô luận phàm phu tục tử, hay là tu sĩ thần minh, hết thảy đối xử như nhau, không có nửa phần bất công!

Mà ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm của Thiên Ý lão tổ lại sắc bén vô cùng, đã có tư tâm.

Giang Nam vung tay mà lên, lấy tay liền hướng kiếm quang kia chộp tới, hổ khẩu bị chấn rạn nứt, bàn tay lập tức hóa thành nắm đấm, hung hăng một quyền đánh vào phía trên thanh Thương Sinh kiếm này, đem Thương Sinh kiếm chấn cao cao bắn lên.

Cạch...

Bên trong Viễn Cổ thần đình, một ngụm thần chung móc ngược mà xuống, trong chung Trụ Quang lưu chuyển, tranh chấp quang âm, khẩu Trụ Quang chung này cùng Thiên Đạo bảo chung cũng có chỗ bất đồng, Thiên Đạo bảo chung Bá Đạo Vô Song, tiếng chuông vừa vang lên, trăm triệu dặm tan thành mây khói, trên uy lực đạt tới một loại thành tựu cực hạn.

Mà ngụm Trụ Quang chung này lại Trụ Quang du du, mang đi thọ nguyên từ Thần Đế cho tới con sâu cái kiến, không có nửa phần thành kiến.

Trong khoảng khắc, Giang Nam liền tao ngộ đến cảm ngộ đối với thiên đạo của một Viễn Cổ Thần Đế, biến thành hình thái pháp bảo kỳ lạ, đây là lĩnh ngộ của những Viễn Cổ Thần Đế kia đối với Thiên Đạo chưa tan vỡ,

mỗi một lần giao thủ, đều cho Giang Nam ích lợi không nhỏ, Thiên Đạo chi âm trong cơ thể nổ vang, cộng hưởng, đối với thiên đạo lĩnh ngộ cũng càng khắc sâu.

Viễn Cổ Thần Đế lĩnh ngộ đối với thiên đạo biến thành hình thái pháp bảo, cũng không có cực hạn ở chung đỉnh lâu tháp kiếm bình hồ lô đao bàn,... mà còn có những hình thái khác, ví dụ như châu, ấn, dù, cờ, bia, thậm chí Giang Nam còn chứng kiến một tòa mồ mả tượng trưng cho tử vong, mỗi một chủng đều hết sức tinh diệu, để cho hắn tán thưởng không thôi!

- Đạo Kim Ngọc Bàn? Đạo Vương đại đạo lạc ấn cũng ở nơi đây?

Giang Nam đột nhiên chứng kiến một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn từ trong viễn cổ thần đình đáp xuống, trong nội tâm cả kinh, lập tức giật mình, Đạo Vương là Viễn Cổ Thần Đế cuối cùng trước khi thiên đạo tan vỡ, tuy thời gian tại vị không dài, nhưng hắn vẫn chủ chưởng La Thiên mấy chục vạn năm, khẳng định đã bắt đầu đối thiên đạo có chỗ phỏng đoán.

Giang Nam tinh tế dò xét, đã thấy Đạo Kim Ngọc Bàn lúc này cùng Đạo Kim Ngọc Bàn chính thức đời sau so sánh với, cho dù đã có hình thức ban đầu, nhưng lại có vẻ trẻ trung, so ra kém Đạo Kim Ngọc Bàn chính thức, nhưng đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ, lại muốn vượt qua rất nhiều Viễn Cổ Thần Đế khác!

- Đạo Vương tài trí Thông Thiên, lúc tại vị cũng đã tiếp xúc lĩnh ngộ Thiên Đạo, hơn xa thường nhân, người này thật sự không phải chuyện đùa!

Trong mắt của hắn tinh quang chớp động, lập tức suy tính ra một sự thật kinh người:

- Đạo Vương luyện chế Đạo Kim Ngọc Bàn, chỉ sợ bên trong tất cả Thiên Đạo chí bảo, là một cái tiếp cận Thiên Đạo nguyên vẹn nhất!

Hắn ở rất nhiều Viễn Cổ Thiên Đạo lạc ấn công kích đến không ngừng chiến đấu, không ngừng tìm hiểu, mà cùng lúc đó, Trường Sinh Thiên Cung

phía sau hắn đang không ngừng thành hình, không ngừng hoàn thiện.

Thời điểm tòa Trường Sinh Thiên Cung này hình thành, Giang Nam lập tức cảm giác được mình phảng phất đạt được sinh cơ bên trong tối tăm gia trì, để cho sinh mệnh lực của hắn thật lâu không cách nào tăng lên bắt đầu điên cuồng tăng trưởng, loại tăng trưởng này làm lòng người kinh hãi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1060: Thần Thoại Lại Hiện Ra. (2)

Oanh...

Nhục thể của hắn có vô số Thần Quang tiên quang ở dưới cổ sinh mệnh lực này thúc dục bắt đầu bộc phát, khí huyết như nước thủy triều, hướng ra phía ngoài cuồn cuộn, thậm chí chấn bay vài Viễn Cổ Thần Đế Thiên Đạo lạc ấn hướng hắn rơi xuống!

Thần Quang tiên quang tách ra, đạo âm nổ vang, đại đạo chi âm trận trận, Thần Quang, tiên quang cùng đạo vân tương dung, chỉ thấy trong Trường Sinh Thiên Cung trống trơn có từng đạo Thần Quang cùng đạo vân tương dung, ở dưới đại đạo chi âm chấn động, hóa thành một Thần Ma phong cách cổ xưa!

Trong khoảng khắc, trong Trường Sinh Thiên Cung liền có Thần Ma khắp nơi trên đất, vô số Thần Ma cộng đồng hát tụng, thần âm ma âm Phật âm yêu âm vân...vân, thanh âm hạo hạo đãng đãng, chấn triệt mây xanh, cộng đồng ca ngợi tánh mạng vĩ đại cùng sức mạnh to lớn.

Sau đó càng nhiều Thần Quang tiên quang nữa vọt tới, cùng đạo vân hòa hợp nhất thể, hóa thành một Thần Đế phong cách cổ xưa xuất hiện ở bên trong Trường Sinh Thiên Cung, Trường Sinh Thần Đế!

Chỉ là, Thần Đế này lại bị Giang Nam thay đổi, đem Trường Sinh Thần Đế đổi thành khuôn mặt của mình.

Trường Sinh Thần Đế vừa mới xuất hiện, Giang Nam lập tức cảm giác được thọ nguyên của mình rốt cục đột phá hạn chế một vạn năm, còn đang bên trong điên cuồng tăng vọt!

Một vạn một ngàn năm, một vạn 5000 năm, hai vạn năm...

Cuối cùng nhất, thọ nguyên của hắn tăng lên tới ba vạn năm, lúc này mới đình chỉ tiếp tục kéo lên!

Mà cái thọ nguyên này, đã là thọ nguyên của Thần Ma bình thường!

Cũng tức là nói, hôm nay cho dù tu vi của Giang Nam không có bất kỳ tiến thêm, hắn cũng có thể giống như Thần Ma, sống đến ba vạn năm!

Thọ nguyên tăng lên, sinh mệnh lực tăng vọt, Giang Nam thậm chí cảm giác được mình coi như bị người đánh nát thành cặn bã, cũng có thể phục hồi thân thể như cũ!

Rất nhiều Viễn Cổ Thần Đế Thiên Đạo lạc ấn oanh kích xuống, nhưng mà hôm nay khí huyết của hắn tăng lên mấy lần, tu vi tăng vọt, những Thiên Đạo lạc ấn hình thái pháp bảo này căn bản khó có thể uy hiếp được hắn mảy may.

Giang Nam đưa tay trùng trùng điệp điệp vỗ, chấn một mặt Âm Dương Bảo Kính nát bấy, mặt Âm Dương Bảo Kính này chính diện là dương, phản diện là âm, hai đạo Âm Dương thay đổi liên tục, cũng là một loại Thiên Đạo, uy lực cực kỳ cường đại, nhưng cũng khó có thể chống hắn một kích!

Giang Nam há miệng khẽ hấp, đem Âm Dương Bảo Kính biến thành vô số hào quang hết thảy hút vào trong bụng, cưỡng ép luyện hóa, lập tức chỉ cảm thấy đủ loại Thiên Đạo giải thích kỳ diệu xông lên đầu.

Xùy~~

Thương Sinh kiếm một kiếm đâm tới, đường đường chính chính, rầm rộ, đầu lâu của Giang Nam lay động, thân hình lập tức trở nên vô cùng quảng đại, mở cái miệng rộng, chỉ thấy Thương Sinh kiếm kia một kiếm đâm vào trong miệng của hắn, lập tức cái miệng mở lớn này khép kín, vậy mà đem bảo kiếm kia nuốt sống!

Thương Sinh kiếm ở trong cơ thể hắn chấn động, ý đồ chém hắn đi ra, thoát ly nhục thể của hắn, bất quá sau một lát, biên độ chấn động của lưỡi

kiếm này liền càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nhất biến mất không thấy gì nữa, bị Giang Nam sinh sinh luyện hóa.

- Thiên Đạo giải thích của Viễn Cổ Thần Đế...

Giang Nam hai mắt tỏa sáng, liên tục ra tay, đem từng kiện từng kiện Viễn Cổ Thần Đế Thiên Đạo lạc ấn đánh nát, luyện hóa, trong đầu giải thích đối với thiên đạo càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng sáng tỏ, thậm chí hắn có một loại cảm giác mình chính là Thiên Đạo hóa thân!

Rốt cục, tất cả Thiên Đạo lạc ấn, thậm chí kể cả Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn, hết thảy bị hắn thôn phệ không còn, luyện hóa không còn!

Ngay lúc này, Giang Nam đột nhiên cảm giác được một cổ cảm giác vô cùng đè nén, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong Viễn Cổ thần đình mênh mông kia, một Viễn Cổ Thần Đế hư ảnh dần dần ảm đạm, biến mất, chỉ còn lại có một thân ảnh đỉnh thiên lập địa.

Hắn như là trung tâm Chư Thiên vạn giới, thân hình to lớn cao ngạo, đóng chặt hai con ngươi, đợi cho tất cả Viễn Cổ Thần Đế hư ảnh biến mất, đôi tròng mắt này mới từ từ mở ra, trong mắt Hỗn Độn lưu chuyển, sau đó Hỗn Độn trong đôi mắt hắn mở ra, Thiên huyền Địa hoàng, Thiên Địa xuất hiện, vạn vật sinh sôi, lôi đình chạy vội, Chư Thiên vạn giới ở trong hai tròng mắt của hắn từng cái hiển hiện!

- Cùng Vô Úy Ấn của ta có chút tương tự!

Giang Nam chứng kiến đôi tròng mắt này, trong nội tâm đại chấn, cảnh tượng trong hai tròng mắt của Thần Đế kia, rõ ràng là tìm hiểu Hồng Mông Huyền Hoàng Âm Dương vân...vân, đại đạo biến hóa thần diệu, tìm hiểu Thiên Đạo nguyên vẹn, thậm chí khiêu thoát ra ngoài, so với hai con ngươi của Giang Nam biến hóa càng kinh người hơn, càng thêm hoàn mỹ!

Giang Nam lập tức đoán được vị Viễn Cổ Thần Đế này rốt cuộc là ai!

- Chư Thiên vạn giới đệ nhất Thần Đế, đệ nhất vị khiêu thoát thiên đạo,

không ở trong Ngũ Hành, Tiên nhân Tử Tiêu Thần Đế!

Tử Tiêu Thiên Cung là dùng danh hào vị Thần Đế này mệnh danh, hắn đã sớm biến thành một truyền thuyết lâu đời, thậm chí đối với Thần Đế mà nói, hắn cũng là một truyền thuyết, một Thần Thoại!

Hắn là Viễn Cổ Thần Thoại, là tồn tại chứng đạo thành tiên!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hít vào một hơi thật dài, không chờ đợi Tử Vi Thần Đế đánh ra lạc ấn, mà là thả người bay lên, thẳng hướng Viễn Cổ thần đình này, hướng hư ảnh của tồn tại nhảy ra Thiên Đạo chứng đạo thành tiên kia đánh tới!

- Khai Thiên!

Phía trước cùng với Viễn Cổ Thần Đế Thiên Đạo lạc ấn khác động thủ, Giang Nam thi triển thần thông đều là hạ bút thành văn, mặc dù là Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn, hắn cũng không có thi triển toàn lực, mà là tiện tay bắn ra thần thông.

Nhưng mà đối mặt Tử Tiêu Thần Đế, tồn tại đã chứng đạo thành tiên này, hắn vừa lên liền vận dụng Vô Úy Ấn của mình, một ấn Khai Thiên!

Hắn giết tới Viễn Cổ thần đình, một ấn này tựa như cổ Tiên tay cầm Cự Phủ, mở ra Hồng Mông, tách ra Hỗn Độn, thiên khai tích địa, mà hắn là tiên nhân khai thiên tích địa!

Tử Tiêu Thần Đế như trước không có bất kỳ động tác, như trước ngồi cao trên Cửu Trọng Thiên, trong hai tròng mắt Chư Thiên vạn giới hiện lên, đem Giang Nam bao phủ.

Đây là biểu hiện Thiên Đạo hữu hình của Chư Thiên vạn giới, cùng Đạo Kim Ngọc Bàn, Chu Thiên đỉnh, Thương Sinh kiếm vân...vân, bất luận Thiên Đạo thần thông Thiên Đạo lạc ấn gì cũng hoàn toàn bất đồng, đây là Thiên Đạo nguyên vẹn, là giải thích đối với Thiên Đạo Chư Thiên vạn giới của Tử Tiêu Thần Đế, giải thích hoàn mỹ nhất!

Giang Nam cùng Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới chạm vào nhau, lập tức cảm giác được mình lâm vào bên trong Thiên Đạo, ở chung quanh hắn, không gian phảng phất thoáng cái trở nên vô cùng bao la, hắn phảng phất thân ở bên trong Chư Thiên vạn giới, thân ở trong vũ trụ hư không mênh mông bao la bát ngát kia, để cho hắn có một loại cảm giác Mãnh Hổ ăn thiên, không chỗ hạ khẩu.

Uy năng của Khai Thiên ấn bộc phát, uy năng không thể bảo là không được, ấn pháp như búa, khai thiên tích địa, một đạo Vô Úy Ấn này rơi vào trong Thiên Đạo lạc ấn của Tử Tiêu Thần Đế, chỗ búa quang mở ra, phảng phất từ trong hư không lại lần nữa mở ra một Chư Thiên vạn giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1061: Hóa Thân Ngàn Vạn. (1)

Bất quá hắn mở Chư Thiên vạn giới, rất nhanh ở dưới Thiên Đạo của Tử Tiêu Thần Đế áp bách sụp đổ, không cách nào thành hình!

- Diệt thế!

Giang Nam gầm lên, thế giới trong đôi mắt chôn vùi, thức thứ hai Vô Úy Ấn bộc phát, như là Vô Song tinh đấu, đem nguyên một đám thế giới thôn phệ, luyện nhập bên trong, hóa thành Hồng Mông Hỗn Độn!

Những nơi uy năng của một thức này đi qua, Thiên Đạo lạc ấn của Chư Thiên vạn giới không ngừng sụp đổ, không ngừng bị hắn hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, bất quá Thiên Đạo sinh sôi không ngừng, hư không cùng Chư Thiên vạn giới không ngừng chôn vùi, đồng dạng không ngừng diễn sinh, sinh sinh diệt diệt, vô cùng vô tận, căn bản không cách nào phá vỡ.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, liên tục hai thức Vô Úy Ấn, thậm chí ngay cả trong đồng tử của Tử Tiêu Thần Đế diễn biến Thiên Đạo lạc ấn cũng không có thể phá vỡ, cái này để cho hắn cảm giác được áp lực cực lớn.

- Hóa tiên!

Hắn rốt cục sử xuất một kích cuối cùng, một kích này hắn hết sức thăng hoa, tiên quang bay vút lên, động hà phi thăng, hắn một kích này mục đích là vì phá tan Thiên Đạo trói buộc, khiêu thoát ra ngoài, nhảy ra Thiên Đạo, không ở Ngũ Hành, tiêu diêu tự tại, hóa Thần thành Tiên!

Thân hình của hắn hóa tiên mà đi, có một loại xê dịch biến hóa chi năng, một đạo tiên quang phi thăng, sáng lạn chói mắt.

Hắn cảm giác được mình sắp khiêu thoát ra ngoài, nhưng mà lúc này phảng phất đột nhiên đụng vào một cái bình chướng vô hình, Giang Nam

đem hết toàn lực, thả người nhảy lên, lại thủy chung không cách nào đột phá tầng bình chướng này, ngược lại bị đâm cho đầu rơi máu chảy, ngã quay trở lại bên trong Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới.

Hắn bị nhốt ở trong Thiên Đạo lạc ấn của Tử Tiêu Thần Đế, không cách nào đánh đi ra ngoài.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên trời, phảng phất chứng kiến đôi ánh mắt ở phía trên Chư Thiên vạn giới kia.

- Ta còn không có làm được từ xưa đến nay, cùng cảnh giới Vô Địch...

Khí tức của Giang Nam suy sụp, trong nội tâm thở dài một tiếng, trong thiên kiếp xuất hiện Tử Tiêu Thần Đế, đồng dạng cũng là Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới, cũng không có vượt qua Trường Sinh Thiên Cung hạn chế, nhưng lại cho hắn một loại cảm giác không thể địch nổi.

Trên thực tế, cùng cảnh giới Vô Địch rất khó làm được, từ xưa đến nay năng nhân bối xuất, trước có Tử Tiêu Thần Đế, sau có Quang Vũ Thần Đế, Giang Nam tự nghĩ ở cùng cảnh giới mình cũng chưa chắc là đối thủ của hai người.

Tử Tiêu Thần Đế cường đại, đã có thể thấy được lốm đốm, mà Quang Vũ chuyển thế trọng sinh cũng là một nhân vật cường đại đến đáng sợ, ngụy tiên thể của hắn đạt tới cực hạn, bản thân lại là một loại thần thể, ở trong Vọng Tiên đài rèn luyện ngàn năm, nội tình đã vô cùng hùng hậu.

Nội tình của Giang Nam, so với hắn thua kém một bậc, bởi vậy lúc cùng cảnh giới, Giang Nam tất nhiên kém hắn một đầu.

Mà hai Thần Đế này tầm đó, lại là nhân vật tài hoa tuyệt thế, mỗi một vị đều là tinh tú của thời đại kia, là cường giả Vô Địch, là nhân vật kinh thái tuyệt diễm, đạt tới một loại thành tựu cực hạn.

Trong bọn họ, có thần thể, cũng có tiên thể chính thức, có bình thường chi tư, cũng có tư chất kinh thế, có rất nhiều người đạt tới cảnh giới mà Chư

Thiên vạn giới trong 5000 vạn năm qua không người có thể đạt tới, cũng có người đột phá thành tiên.

Giang Nam bi ai ở chỗ, thời đại hắn sinh trưởng đã không có Thiên Đạo nguyên vẹn, Thiên Đạo không trọn vẹn, làm cho không người nào có thể đem Thiên Đạo nghiên cứu đến mức tận cùng, cho nên hắn ở cùng cảnh giới không có khả năng vượt Tử Tiêu Thần Đế sinh ra ở thời đại Thiên Đạo nguyên vẹn.

Nội tình kém, liền phá không mở, phá không mở, sẽ bị nhốt.

- Hôm nay thiên đạo không trọn vẹn, nhưng Tử Tiêu Thần Đế giải thích Thiên Đạo hoàn mỹ, có thể để cho ta bổ toàn bộ đạo giải thích ngày.

Hắn tĩnh hạ tâm lai, lẳng lặng ngồi ở trong Thiên Đạo thế giới do hai con ngươi của Tử Tiêu Thần Đế biến thành, quanh thân vô số đạo vân tuôn ra, hóa thành Thần Ma nhắm bốn phương tám hướng mà đi, khoảng chừng gần ngàn vạn Thần Ma hư ảnh.

Ba tòa Thiên Cung của hắn đều không rồi, thậm chí Câu Trần đại đế, Hậu Thổ đại đế, Trường Sinh Đại Đế tọa trấn trong nội cung cũng từng người đứng dậy, lao tới các nơi của thế giới.

Tử Tiêu Thần Đế cũng không có chủ động công kích những hóa thân này của hắn, hai con ngươi của hắn diễn biến Thiên Đạo, Thiên Đạo vô tư, như thế nào sẽ công kích sinh linh bên trong Thiên Đạo?

Thân hình Giang Nam lay động, lại có Lục Đại hóa thân đi ra, đồng dạng cũng lao tới các nơi, lại có vô số máu huyết từ trong cơ thể hắn bay ra, rơi xuống đất hóa thành nguyên một đám Giang Nam, rơi vào bên trong Thiên Đạo biến thành Chư Thiên vạn giới.

Hóa thân của hắn đã đạt tới 2000 vạn!

Khí tức của hắn kịch liệt suy sụp, chỉ còn lại có thân thể, tất cả pháp lực đã biến ảo mà ra.

Truyền thuyết, có chút Thần Tôn Thần Quân có thể hóa thân hàng tỉ, hàng tỉ hóa thân có thể làm rất nhiều chuyện, ví dụ như du lịch Chư Thiên vạn giới, gia tăng kiến thức của mình, kinh nghiệm thế sự, từ bên trong thế tục lĩnh ngộ ra đại đạo, suy diễn công pháp Thần thông vân...vân.

Loại thủ đoạn này, để cho Thần Tôn Thần Quân trong một ngày lĩnh ngộ, liền tương đương với người khác lĩnh ngộ hàng tỉ ngày!

Chỉ là Thần Quân Thần Tôn rất ít làm như vậy, dù sao đem tu vi của mình hết thảy biến thành hóa thân sẽ để cho thực lực của bọn hắn sâu sắc suy giảm, dễ dàng bị đối thủ thừa dịp, nếu như bởi vậy chết ở dưới công kích của đối thủ, vậy thì có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Tuy Giang Nam không cách nào làm được một bước này, nhưng 2000 vạn hóa thân đã là thành tựu không phải chuyện đùa!

Hắn hóa thân trải rộng các nơi, tựa như sinh linh trong thế giới Thiên Đạo của Tử Tiêu Thần Đế, từng người suy diễn Thiên Đạo.

Vô số tin tức, giải thích hỗn loạn nhao nhao hướng trong đầu Giang Nam vọt tới, để cho hai con ngươi của hắn sáng tắt bất định, lĩnh ngộ trong một ngày, liền cơ hồ tương đương với người khác ngàn vạn ngày lĩnh ngộ!

Những tin tức giải thích này cực kỳ phức tạp, bản thể Giang Nam hội tụ sửa sang lại, để cho hắn có thể đem Thiên Đạo giải thích của Tử Tiêu Thần Đế thể ngộ càng thấu triệt, tốc độ lĩnh ngộ nhanh hơn!

Dù vậy, thời gian vẫn là một ngày một ngày đi qua, Giang Nam lĩnh ngộ càng nhiều, liền cảm giác được tích lũy trong đầu mình càng phong phú, càng kinh người.

Những tích lũy này cũng không thể để cho hắn nắm giữ Thiên Đạo nguyên vẹn, nhưng càng ngày càng tiếp cận Thiên Đạo nguyên vẹn!

Thời gian ngày ngày chuyển dời, không biết qua bao lâu, Giang Nam chỉ cảm thấy Thiên Đạo thế giới của Tử Tiêu Thần Đế dần dần trở nên ảm đạm,

rốt cục, Thiên Đạo lạc ấn của vị Thần Đế này biến mất, trước mắt hắn lại khôi phục thanh minh, như trước thân ở bên trong Đế lăng.

- Trận giả thiên kiếp này đã xong?

Giang Nam ngạc nhiên, thân hình run lên, đem tất cả hóa thân hết thảy thu nhập trong cơ thể, còn có chút vẫn chưa thỏa mãn, nếu như cho hắn thêm thời gian, hắn nhất định có thể thu hoạch thêm nữa, để cho Thiên Đạo giải thích của mình tích lũy được tuyệt đối không kém những Bổ Thiên Thần Nhân kia!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1062: Hóa Thân Ngàn Vạn. (2)

Bất quá giả thiên kiếp dù sao cũng là giả thiên kiếp, không phải thiên kiếp chân chánh, thiên kiếp chính thức không chết không ngớt, mà giả thiên kiếp chỉ là khí cơ của hắn dẫn dắt, đưa tới Thiên Đạo lạc ấn của rất nhiều Viễn Cổ Thần Đế còn sót lại trong mảnh vỡ La Thiên.

Loại lạc ấn này theo uy năng hao hết, cũng giải tán, không còn tồn tại.

Cũng tức là nói, theo Giang Nam độ kiếp lần này, những Viễn Cổ Thần Đế còn sót lại Thiên Đạo lạc ấn kia cũng đã hao hết sạch uy năng, không còn tồn tại, cho dù Giang Nam lần nữa ở địa phương này tăng lên một đại cảnh giới, cũng sẽ không gây ra bất luận thiên kiếp gì.

Giả thiên kiếp bên trong La Thiên tuyệt cảnh chỉ có một lần, hắn là người duy nhất trong 5000 vạn năm qua ở chỗ này độ kiếp, lúc này đây cơ hội bị hắn sử dụng qua, những người khác lại tới đây tăng lên cảnh giới, cũng không có thể dẫn động bất luận đại kiếp nạn gì.

- Nếu có thể tìm được những La Thiên mảnh vỡ khác, ở trong đó tăng lên cảnh giới, nói không chừng ta còn có thể lại độ một hồi thiên kiếp như vậy, bất quá địa phương như La Thiên tuyệt cảnh này, thật sự rất khó tìm.

Giang Nam thở dài, lúc này đây tuy nói là giả thiên kiếp, nhưng mà hắn cũng không có chính thức độ kiếp, không có thể đánh vỡ cửa ải Tử Tiêu Thần Đế này, để cho trong lòng của hắn có chút tiếc nuối.

- Ta độ kiếp hao tốn mấy tháng, trong khoảng thời gian này chỉ sợ đám người Chân Pháp Phật Đà đã đem đế lăng sưu tầm một lần, không biết mấy tên kia tìm được bảo vật gì...

Hắn cất bước đi thẳng về phía trước, đế lăng của Vãng Sinh Thần Đế không có nguy hiểm như bên ngoài, Giang Nam cùng nhau đi tới, ngoại trừ

cấm chế trên tế đàn, liền không có nhìn thấy thần cấm nguy hiểm khác.

Cái này để cho hắn rất là kỳ quái, theo hắn biết, địa phương như đế lăng này, thường thường nguy hiểm khó lường, thậm chí ngay cả Thần Tôn cũng có khả năng vẫn lạc.

Vãng sinh Thần Đế hiển nhiên không phải một thiện nhân, tự nhiên sẽ không hảo tâm như thế, không có ở trong đế lăng dự bị cấm chế gì, chờ người khác tới đào phần mộ của mình.

- Chẳng lẽ đây là một giả mộ? Đế lăng chính thức không ở chỗ này?

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực, mặc dù là Thần Đế cũng sợ bị hậu nhân đào mộ, mà cường giả của Chư Thiên vạn giới rất nhiều đều là xuất thân đào mộ, nghe thấy địa phương nào có cường giả chi mộ liền như ong vỡ tổ chạy tới, đào mộ đào đến chết. Thậm chí trong lịch sử có rất nhiều vị Thần Đế, bản thân là dựa vào móc phần mộ mà lập nghiệp.

Cho nên loại chuyện nghi mộ này cũng không ít, có một Thần Đế thậm chí bày ra chín nghi mộ, chín tòa đế lăng tất cả đều là mộ không, bên trong chất đầy cấm chế, gài bẫy một nhóm lớn cường giả hấp tấp đuổi đi qua đào đế mộ.

Biến thái nhất chính là một Thần Đế xuất thân đào mộ, hắn đối với đế lăng của mình coi trọng đã đến trình độ làm cho người tức lộn ruột, trọn vẹn vì mình kiến tạo tám mươi mốt tòa nghi mộ, về phần chân thân của hắn chôn cất ở nơi nào, thì không người biết được, đến nay còn là một mê đề.

Giang Nam nói nơi này là nghi mộ, thực sự không phải là võ đoán, nơi đây cấm chế quá ít, nguy hiểm quá ít, so sánh với đế lăng khác quả thực là giống như tiên cảnh, cho nên hắn mới có loại hoài nghi này.

- Tế phẩm trong thành này bị người lấy đi rồi!

Hắn leo lên một tòa thần thành, đột nhiên lưu ý đến trên tế đàn thần thành, tế phẩm đã không cánh mà bay, mà tế phẩm trong thần thành, thường thường

là Thần Tôn cấp pháp bảo, Thần Tôn hướng Vãng Sinh Thần Đế hiến tế, bố trí xuống thần cấm không phải chuyện đùa, phải có thực lực trên Thần Tôn mới có thể làm được!

- Thánh Thiên Đại Tôn, chỉ có người này mới có thể có thực lực bực này!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, lắc mình hướng những Thần Thành khác bay đi, chỉ thấy trên tế đàn từng ngọn Thần Thành rỗng tuếch, tế phẩm phía trên hết thảy bị phá cấm lấy đi!

Thần Thành trong Đế lăng có khoảng mấy trăm, mấy trăm Thần Tôn chi bảo, đây quả thực là tài phú kinh thiên động địa!

So sánh với, Giang Nam thu hai mươi ba Chân Thần chi bảo kia thật không coi vào đâu!

- Thánh Thiên Đại Tôn muốn nhiều Thần Tôn chi bảo như vậy làm cái gì? truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

Giang Nam đột nhiên tỉnh ngộ, ánh mắt chớp động, thấp giọng nói:

- Hắn muốn phản công Thần Giới, những Thần Tôn chi bảo này, chỉ sợ liền là một trong những tiền vốn của hắn!

Mấy trăm Thần Tôn chi bảo, tài phú bực này có thể nói là kinh thế.

Thân gia của Giang Nam đã là cực kỳ giàu có và đông đúc, trên người hắn có hai kiện Thần Tôn chi bảo, một vật là chiến tranh lợi khí Trầm Luân Ma Thành, là trước đó không lâu từ trong tay Thần Ma dưới trướng Thánh Thiên Đại Tôn mạnh mẽ đoạt tới, một kiện khác chính là Bạch Ngọc Bình có Thiên Âm Thánh Thủy, về phần Thiên Âm Thánh Thủy cùng Đậu Suất Thần Hỏa, cũng là một loại thần vật, có uy năng khôn cùng, nhưng không phải là pháp bảo, không cách nào cùng Thần Tôn chi bảo chân chính sánh ngang.

Thánh Thiên Đại Tôn một hơi nhận được mấy trăm Thần Tôn chi bảo, hơn nữa còn nhận được công pháp của Vãng Sinh Thần Đế, có thể nghĩ dã

tâm của hắn tất nhiên bành trướng, cảm giác mình có tiền vốn cùng đầu sỏ Thần Giới tranh đoạt đế vị.

- Thánh Thiên Đại Tôn, rốt cuộc là nhận được công pháp của Vãng Sinh Thần Đế như thế nào?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thấp giọng nói:

- Hắn bị vây ở La Thiên tuyệt cảnh, trong lúc vô tình phát hiện Đế lăng của Vãng Sinh Thần Đế, sau đó liền vào nơi đây, sau khi khôi phục một phần thực lực liền mở ra xiềng xích mà đầu sỏ Thần Giới khóa hắn. Hắn không chỉ có thu hoạch rất nhiều Thần Tôn chi bảo, khẳng định còn có gặp gỡ khác...

Vô luận hắn đi đến nơi nào, Đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế biến thành viễn cổ tiên dân cũng quay đầu hướng hắn xem ra, không khí cực kỳ quỷ dị.

Giang Nam đi lên Thần Đình do đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế biến thành, chỉ thấy từng tôn Cổ lão Thần Ma đứng ở trong Thần Đình, đồng loạt hướng hắn xem ra, mặc dù lá gan hắn thật lớn, giờ phút này trong lòng cũng không khỏi lo lắng.

Thần Ma trong Thần Đình này, là những Thần Ma lúc Vãng Sinh Thần Đế viễn cổ tại vị, có Chân Thần, có Thần Chủ, cũng có Thần Tôn, Thần Quân, hình dung Cổ lão, những người này sớm đã chết mất, hôm nay những Thần Ma hư ảnh này, bất quá là Vãng Sinh Thần Đế đưa giọng nói và dáng điệu của bọn họ trở lại như cũ đi ra ngoài mà thôi, cũng không phải là người thật.

Mặc dù chẳng qua là đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế biến thành, nhưng cũng có thể thấy được, Viễn Cổ Thần đình là hưng thịnh bực nào, Thần Đế vinh quang là to lớn bực nào!

Vạn giới chí tôn!

Mà hôm nay mặc dù Thần Đế cũng là vạn giới chí tôn, có hàng vạn hàng

nghìn vinh quang, nhưng mà ở trên Thần Đế còn có Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân, nắm giữ Thiên Đạo, thậm chí có thể trục xuất Thần Đế, giết Thần Đế!

Mà ở niên đại Vãng Sinh Thần Đế kia, liền không có Bổ Thiên thần nhân ở trên đầu áp chế, khi đó Thần Đế là vạn giới chí tôn chân chân chính chính!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1063: Chứng Đế Chi Bảo

Giang Nam đi ở trong Thần Đình này, đột nhiên, hắn cảm nhận được một loại Đế Uy khác, tương tự Vãng Sinh Thần Đế, nhưng hơi có bất đồng, bất quá cổ Đế Uy này giống như trước mênh mông không giới hạn, làm cho người ta cảm giác bị áp bách vô cùng!

- Đây là...

Trong lòng hắn trực nhảy, thất thanh nói:

- Vãng Sinh Thần Đế Chứng Đế chi bảo!

Chỉ có Vãng Sinh Thần Đế Chứng Đế chi bảo, mới có thể có uy năng mênh mông như thế, tản mát ra một loại Đế Uy tựa như Thần Đế!

Giang Nam còn nhớ rõ, mình ban đầu thấy địa ngục đệ nhất sát khí chi bảo Sa La Kiếm để lại lạc ấn trong đế chiến chi địa rung động như thế nào, bất quá Sa La Kiếm lưu lại chẳng qua là một đạo lạc ấn, mà hiện tại hắn thấy là Thần Đế Chứng Đế chi bảo chân chính!

Nếu nói Chứng Đế chi bảo, là pháp bảo lúc Thần Đế đột phá thành tựu đế vị, có tính duy nhất, ở lúc Thần Đế đột phá, Chứng Đạo thành Đế, kiện pháp bảo này cùng hắn đột phá, nhận được tẩy lễ trước nay chưa có, có Đế Uy, dung nạp đạo tắc toàn thân của Thần Đế, nhận được Thiên Đạo vạn giới gia trì, uy năng vô hạn, tương đương với một Thần Đế khác!

Mà sau khi Thần Đế thành tựu đế vị luyện chế pháp bảo, mặc dù uy lực cũng to đến kinh người, nhưng so sánh với Thần Đế Chứng Đế chi bảo, thủy chung có thiếu sót, kém Chứng Đế chi bảo!

Bất quá Thần Đế Chứng Đế chi bảo cực kỳ khó luyện thành, hơn nữa chỉ có ở lúc đột phá Đế cảnh mới có cơ hội tăng lên tới Chứng Đế chi bảo, bởi vì

nguyên nhân này, chư thiên vạn giới rất nhiều Thần Đế cũng không có Chứng Đế chi bảo lưu truyền tới nay, có chút Chứng Đế chi bảo, cũng thường thường nắm giữ ở trong tay vài thế lực lớn bí ẩn, cực ít xuất hiện.

Tình huống của Quang Vũ Thần Đế thì có chút bất đồng, Quang Vũ Thần Đế chỉ tu thân thể, không tu pháp bảo, nhục thể của hắn chính là pháp bảo mạnh nhất, thậm chí có người phỏng đoán, Quang Vũ Thần Đế đã đem nhục thể của hắn luyện thành Chứng Đế chi bảo, chẳng qua là lời đồn đãi này không được chứng thật, người nào cũng không biết thiệt giả.

Mà hiện tại, ở trong Đế lăng của Vãng Sinh Thần Đế, lại còn có Thần Đế Chứng Đế chi bảo, thật sự ngoài dự liệu của Giang Nam!

Hắn men theo cổ Đế Uy này nhanh chóng về phía trước chạy tới, nhanh chóng xẹt qua tòa tòa Thần Điện, đột nhiên, từng đợt pháp bảo va chạm hung mãnh cùng tiếng Thần Thông va chạm truyền đến, kinh người chí cực.

- Nơi này còn có người?

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, nhất thời tỉnh ngộ:

- Tất nhiên là đám người Chân Pháp Phật Đà cùng Chân Thần thành chủ của Trầm Luân Ma Thành kia giao thủ, tranh đoạt Thần Đế Chứng Đế chi bảo!

Theo Đế Uy càng ngày càng nặng, Giang Nam cau mày, chỉ thấy ở phía trước hắn, từng mảnh Thần Điện bị phá hủy, tàn gạch toái ngói, đổ nát thê lương, hỗn độn không chịu nổi.

- Chân Pháp Phật Đà cùng Chân Thần thành chủ kia, căn bản không có thực lực bực này, có thể phá hủy đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế ngưng tụ thành Thần Điện! Chẳng lẽ là Thánh Thiên Đại Tôn gây nên? Nếu như Thánh Thiên Đại Tôn vẫn còn ở nơi này mà nói, chỉ sợ ta cũng vô duyên nhìn thấy Vãng Sinh Thần Đế Chứng Đế chi bảo...

Những Thần Điện này là đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế ngưng tụ thành,

Thần Đế đạo tắc, đừng nói cường giả như Giang Nam không cách nào phá hủy, thậm chí ngay cả tham ngộ đạo tắc cũng không có khả năng.

Coi như là Thần Chủ ở trạng thái toàn thịnh cũng chưa chắc có thể rung chuyển Thần Đế đạo tắc, nhưng mà Thần Tôn nói không chừng có thể làm được, bất quá cũng chỉ là nói không chừng mà thôi, trước mắt Giang Nam đối với chiến lực của Thần Tôn cũng chưa kiến thức, chỉ là kiến thức qua vài món Thần Tôn chi bảo mà thôi.

Theo hắn biết, nơi này trừ mấy người bọn họ ra, liền chỉ có Thánh Thiên Đại Tôn, vì vậy Giang Nam mới suy đoán Thánh Thiên Đại Tôn có thể trở lại nơi đây, cố gắng đem Chứng Đế chi bảo này lấy đi.

Bất quá, đợi đi tới nơi giao thủ, hắn không khỏi ngẩn ra, chỉ thấy đang giao thủ căn bản không phải Thánh Thiên Đại Tôn, mà là đám Chân Pháp Phật Đà, Thao Hộc tôn giả đang cùng Chân Thần thành chủ kia chém giết, giết đến long trời lở đất.

Chân Thần thành chủ kia hiển nhiên bị Cổ Vương Thần Chủ đánh trọng thương, tu vi thực lực không có khôi phục toàn bộ, nhưng mà cũng khôi phục thất thất bát bát, thực lực không phải chuyện đùa, đem năm người Chân Pháp Phật Đà giết đến rơi vào hạ phong.

Thần Ma bị lưu vong ở trong vũ trụ hư không không có linh khí chống đỡ, sau khi bị thương rất khó phục hồi như cũ, nhưng mà Thánh Thiên Đại Tôn có thủ đoạn trộm lấy linh khí Thần Giới, hiển nhiên Chân Thần thành chủ kia nhận được qua Thánh Thiên Đại Tôn ban thưởng, có thật nhiều Linh Dịch.

Giang Nam về phía trước nhìn lại, thủy chung không có tìm được tung tích của Thánh Thiên Đại Tôn, để cho hắn không khỏi dị thường buồn bực:

- Không phải là Thánh Thiên Đại Tôn, như vậy là ai tới đây, đánh nát đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế... Đó là?

Thân thể hắn chấn động, vẻ mặt không khỏi dại ra, chỉ thấy phía trước hắn, một hồng chung đại khí phong cách cổ xưa toái đầy đất, rách thành mảnh nhỏ to to nhỏ nhỏ, chính là những mảnh nhỏ này, truyền ra Đế Uy ngập trời!

Vô số mảnh nhỏ Thần chung đang không ngừng chấn động, cố gắng phục hồi như cũ, nhưng mà thủy chung không cách nào tụ tập lại, phảng phất bị một loại lực lượng vô hình ngăn cách mảnh nhỏ thần chung liên lạc!

- Chứng Đế chi bảo của Vãng Sinh Thần Đế, bị đánh nát?

Trong lòng Giang Nam rung động vạn phần, thất thanh nói:

- Ai làm?

Cái vấn đề này, dĩ nhiên không có người có thể trả lời, chỉ có mảnh nhỏ Chứng Đế chi bảo kia nằm ở nơi đó, vô thanh vô tức, tựa hồ chứng kiến một chuyện cũ không muốn người biết, một chuyện cũ kinh tâm động phách.

- Chẳng lẽ là Cổ Tiên làm loạn kia?

Trong đầu Giang Nam không khỏi hiện ra thân ảnh thiếu niên áo vàng, thầm nghĩ:

- Hắn ngay cả La Thiên cũng có thể đánh nát, ngay cả Thiên Đạo của chư thiên vạn giới cũng bị hắn đánh cho hỏng mất tan rã, cơ hồ chôn vùi chư thiên vạn giới, có thể là hắn trong lúc vô tình giết tới đây, lực lượng liên lụy, dưới vô tâm đánh nát Chứng Đế chi bảo của Vãng Sinh Thần Đế, đoạn tuyệt hy vọng phục sinh của Vãng Sinh Thần Đế...

Thủ đoạn sống lại của Vãng Sinh Thần Đế không chỉ là dựa vào vạn dân kính ngưỡng cúng bái, hắn giống như trước còn có một loại thủ đoạn khác, đó chính là Chứng Đế chi bảo của hắn.

Chứng Đế chi bảo tương đương với một Vãng Sinh Thần Đế khác, Vãng Sinh Thần Đế đem Chứng Đế chi bảo của mình cũng chôn cất vào trong mộ,

rất rõ ràng là tính toán để cho pháp bảo của mình tránh thoát trận Diệt Thế đại kiếp kia, đợi sau khi đại kiếp, Chứng Đế chi bảo của mình từ trong mộ bay ra, tiếng chuông chấn động thiên hạ, để cho sinh linh thời đại mới cúng bái mình, tỉnh lại trí nhớ của thế hệ trước may mắn còn sống sót, sau đó đem mình từ trong tử vong gọi ra, trở lại nhân gian.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1064: Vĩnh Viễn Trấn Không Sai. (1)

Chẳng qua là, hắn lường trước hết chuyện thiên hạ, nhưng không ngờ rằng, Chứng Đế chi bảo của mình bị người đánh nát, đưa tới con đường sống lại thứ hai cũng bị phong kín!

- Nếu là Tiên Nhân gây nên, vì sao nơi này không có Tiên uy tiên khí lưu lại?

Cảnh tượng trước mắt đúng là có chút khả nghi, không có để lại bất kỳ dấu vết công kích của Tiên Nhân, nhưng mà nơi này có một chút dấu vết khác lưu lại, Giang Nam chú ý tới tấm Hỗn Loạn Chi Địa này, người đánh vỡ Chứng Đế chi bảo kia có lưu mấy đạo Chưởng Ấn, khắc ở trong hư không, mấy đạo Chưởng Ấn này cùng Chưởng Ấn của bình thường người bất đồng, bởi vì trên Chưởng Ấn có sáu ngón tay, hơn nữa kỳ lạ nhất là, tay trái tay phải đều có sáu ngón tay, hợp lại chính là mười hai nhón, đối ứng mười hai Thiên can.

- Một người tay có sáu ngón giết tới đây, không có lấy đi gì cả, chỉ đánh nát Chứng Đế chi bảo của Vãng Sinh Thần Đế, đây là cái đạo lý gì?

Giang Nam ngạc nhiên, có chút sờ không được đầu óc, thầm nghĩ:

- Loại vấn đề khó khăn này, chỉ sợ chỉ có Vãng Sinh Thần Đế hồi phục mới có thể giải đáp? Ta hiện tại, vẫn là đi lấy mấy khối mảnh nhỏ Chứng Đế chi bảo...

Hắn cất bước hướng mảnh nhỏ của bảo chung kia đi tới, thấp giọng nói:

- Mặc dù là Chứng Đế chi bảo nghiền nát, nhưng trong mảnh nhỏ tích chứa uy năng, chỉ sợ cũng có thể sánh ngang Thần Tôn chi bảo, thậm chí mạnh hơn, chỉ sợ một chút đạo tắc Thần Đế, cũng đủ để đè chết một mảng lớn cường giả!

- Lưu lại cho ta!

Hắn mới vừa đi về phía mảnh nhỏ của Chứng Đế chi bảo, đột nhiên thân thể Chân Thần thành chủ kia thoáng một cái, mội cái đại thủ từ đỉnh đầu xê dịch lên, hướng hắn giết tới!

- Giang giáo chủ, liên thủ diệt trừ người này, nếu không ta và ngươi mơ tưởng được mảnh nhỏ của Chứng Đế chi bảo!

Chân Pháp Phật Đà cao giọng quát lên, chẳng qua là bị đánh thật sự thê thảm, hồn nhiên không có khí độ từ mi thiện mục như thường ngày.

- Diệt trừ ta? Các ngươi cũng xứng?

Chân Thần kia cười lạnh:

- Cho dù tu vi thực lực của ta chỉ còn lại có ba thành, muốn giết chết các ngươi cũng dễ dàng!

Giang Nam lắc mình hóa thành một đạo Hóa Tiên phi hồng, né tránh một kích kia, dừng ở phía xa, cười nói:

- Chư vị, các ngươi đả đả sát sát, tại sao không có nghĩ tới Thánh Thiên Đại Tôn cũng đã từng đến qua nơi đây, nhưng không có lấy đi những mảnh nhỏ Chứng Đế chi bảo này? Nếu chúng ta giết đến chết thảm trọng, kết quả là phát hiện căn bản không cách nào lấy đi bất kỳ một mảnh nhỏ, kết quả chẳng phải là công dã tràng sao?

Chân Thần kia hừ lạnh một tiếng, từ từ thu tay lại, đứng chắp tay, nhìn Giang Nam lãnh đạm nói:

- Cho dù không thu được mảnh vỡ chứng đế chi bảo, ngươi cũng phải chết.

- Ta không phải là lấy đi một tòa Trầm Luân Ma Thành của ngươi sao? Sao không chết không ngớt như thế?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ngươi đã là Chân Thần, còn có thể đem vật ngoài thân nhìn nặng như vậy? Nói sao, Thánh Thiên Đại Tôn là muốn các ngươi bắt sống ta, chưa nói đem ta xử tử.

Chân Thần kia thản nhiên nói:

- Tư duy ý thức của Thánh Thiên Đại Tôn truyền lại không đến nơi đây, ở chỗ này, cho dù ta tiêu diệt ngươi, lại có ai biết rõ? Hơn nữa, nếu như ta đạt được Vãng Sinh Thần Đế truyền thừa, khống chế chứng đế chi bảo, sẽ không cần lại sợ Thánh Thiên Đại Tôn?

Hắn có chút tự phụ, bất quá cũng nói hợp tình hợp lý, cường giả như Chân Thần, mỗi người đều là tư chất bất phàm, cũng không cam lòng khuất phục, nếu hắn có thể có được Vãng Sinh Thần Đế truyền thừa, đạt được mảnh vỡ của chứng đế chi bảo, không thể nói trước hắn thật sự có thể trở thành nhân vật cùng Thánh Thiên Đại Tôn chống lại!

Giang Nam mỉm cười, cất bước hướng những mảnh vỡ của chứng đế chi bảo kia đi đến, Chân Thần kia trong mắt tinh quang lóe lên, phi tốc lao đi, Chân Pháp Phật Đà nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi vị Chân Thần này hướng hắn đánh đập tàn nhẫn, làm cho hắn quả thực chật vật, Giang Nam vì hắn giải vây, cũng tương đương với trợ giúp hắn một lần.

Bất quá hắn cùng với Giang Nam vừa là địch vừa là bạn, có liên thủ giết địch, cũng có thể ở lúc gặp được bảo vật hướng đối phương hạ độc thủ ngáng chân, mà bây giờ chứng đế chi bảo ở trước người, Chân Pháp Phật Đà tự nhiên cũng không cam chịu lạc hậu, lập tức cất bước xông về trước.

Đột nhiên, từng khối tàn phiến chứng đế chi bảo sáng lên, ông ông chấn động, phảng phất cảm ứng được có người muốn đem mình thu, chỉ thấy vô số mảnh vỡ rầm rầm bay lên, thanh âm vang lên, ở giữa không trung tạo thành một chỉnh thể, khắp cả người đều là vết rạn!

Cạch...

Tiếng chuông cực kỳ yếu ớt, ám ách rách nát, hiển nhiên sau khi chứng đế chi bảo này bị người đánh nát, uy năng đã suy kiệt đến không thành bộ dáng, nhưng chỉ ở trong nháy mắt, bên trong khẩu phá chung kia liền có Thần Đế đạo tắc như thủy triều vọt tới, Thần Đế đạo tắc rậm rạp chằng chịt kích đãng bành trướng, đem hết thảy đều hóa thành bột mịn, những nơi đi qua, không gian biến thành Hỗn Độn Hồng Mông, lưu manh mênh mông, tử khí lượn lờ, kinh người khủng bố!

Chân Thần kia cấp tốc lui về phía sau, Giang Nam cùng bọn người Chân Pháp Phật Đà cũng đồng dạng bạo lui, ngay lập tức mấy vạn dặm, hướng ra phía ngoài bão táp mà đi.

Bá...

Thần Đế đạo tắc bành trướng kích đãng đem trọn thần đình bao phủ, trong tích tắc đạo tắc thôn phệ thần đình, mấy đạo nhân ảnh ttừ trong thần đình bão táp mà ra, như là thiên thạch kịch liệt trụy lạc, né tránh một kích này.

Chỉ thấy trong thần đình hết thảy Thần Điện Thần cung, hết thảy bao phủ ở trong Hỗn Độn mờ vô biên mịt, Đế Uy khủng bố để cho người run rẩy, để cho người phát run!

- Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật!

Sắc mặt mấy người trở nên vàng như nến, vừa rồi vô số mảnh vỡ hợp thành phá chung kia gây dựng lại, không người xem trọng, lại để cho bất luận kẻ nào trong bọn hắn cũng không ngờ chính là, suýt nữa liền chết ở dưới phá chung!

- Uy năng của chứng đế chi bảo nghiền nát cũng mạnh mẻ như vậy, ai có thể đánh nát nó?

Bảo Âm Tôn Giả đột nhiên lớn giọng nói.

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà liếc nhau, từng người lắc đầu, tôn Chân Thần kia cũng kinh hồn vừa định, hừ lạnh nói:

- Bất kể là ai đánh nát khẩu chứng đế chi bảo này, hơn năm ngàn vạn năm qua đi, người này đã hóa thành tro bụi từ lâu.

- Đúng là như thế.

Chân Pháp Phật Đà gật đầu nói:

- Khẩu chứng đế chi bảo nghiền nát này cũng không phải chúng ta có khả năng thu, đoán chừng coi như là Thần Tôn đến cũng vô dụng, khó trách có thể lưu đến bây giờ, ngay cả Thánh Thiên Đại Tôn đến nơi này, cũng không thể đem nó lấy đi.

Thần Đế đạo tắc như thủy triều kia dần dần lui lại, tất cả đạo tắc hướng chính giữa hội tụ, Giang Nam lần nữa leo lên thần đình, hướng khẩu chứng đế chi bảo kia đi đến, rất xa, chỉ thấy trên khẩu bảo chung kia khắp nơi đều là vết rách, không có thể ủng hộ bao lâu, đột nhiên lại 'Rầm Ào Ào' toái đầy đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1065: Vĩnh Viễn Trấn Không Sai. (2)

- Hiện nay, chỉ còn lại có đế quan rồi...

Thần Đế linh quan là chỗ mai táng Vãng Sinh Thần Đế, một cổ Đế Uy khác phát nguyên từ đó, rất dễ dàng tìm kiếm, men theo Đế Uy liền có thể tìm được. Đợi cho Giang Nam đến đó, chỉ thấy đám người Chân Pháp Phật Đà đã đứng ở trên Cửu Trọng Thiên của thần đình.

Thần đình có tất cả Cửu Trọng, nhất trọng thiên chồng lên nhất trọng thiên, đợi cho tới Cửu Trọng Thiên, là một tòa Kim Loan điện, cao cao tại thượng, tượng trưng cho địa vị chí cao vô thượng của Thần Đế!

Mà ở trong Kim Loan điện, một quan tài bằng vàng treo cao ở giữa không trung, phía dưới là vô cùng Hỗn Độn Hồng Mông chi khí, phía trên là Huyền Hoàng nhị khí, tử khí tôn quý, Huyền Hoàng biểu tượng Thiên Địa vạn vật.

Hồng Mông tử khí trầm trọng vô cùng, đế quan phiêu phù ở trên nó, thời gian ở trong tử khí bất động, đó là Hỗn Độn thuần túy, không có không gian, không có thời gian.

Mà Huyền Hoàng nhị khí thì nhẹ nhàng linh động, một cái trầm trọng như đại địa, một cái thì nhẹ nhàng như bông, Huyền Hoàng giao thoa, chất chứa vô cùng sinh cơ, tẩm bổ tồn tại bên trong đế quan!

Chân đạp tử khí, đỉnh đầu Huyền Hoàng, đây là biểu tượng quyền lực vô biên của Thần Đế, cho dù sau khi chết, cũng muốn có được vinh quang bực này!

Đế quan gần ngay trước mắt, nhưng tất cả mọi người không có động, mà là gắt gao nhìn chằm chằm vào đế quan này, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái.

Giang Nam tinh tế dò xét, chỉ thấy trên đế quan vô cùng trầm trọng này,

dán một tấm sắc lệnh, kim chói, lóng lánh mắt người!

Tấm sắc lệnh này tràn ngập một loại Đế Uy khác không giống người thường, hẳn là một Thần Đế khác lưu lại!

- Thế hệ đạo chích, tuy có đế danh, nhưng không xứng làm Chư Thiên Thần đế, vãng sinh thì làm loạn thiên hạ, nay vĩnh viễn trấn không sai!

Sắc lệnh màu vàng có chút phiêu động, chữ viết phía trên máu tươi đầm đìa, tươi đẹp ướt át, tựa hồ là vừa mới lấy đế huyết viết xuống, không giống như là đã qua hơn năm ngàn vạn năm!

- Vãng Sinh Thần Đế thật sự là bi...

Thao hộc Tôn Giả nhìn có chút hả hê, vừa mới ý định nói ra cái từ bi thúc này, đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng câm miệng, khiếp đảm hết nhìn đông tới nhìn tây, cũng may không có thần lôi gì trực tiếp đánh xuống.

- Là ai đánh nát chứng đế chi bảo của vị Thần Đế này, thậm chí ngay cả đế quan cũng trấn áp vĩnh viễn?

Trong lòng mọi người sinh ra cách nghĩ đồng dạng, người lưu lại đạo sắc lệnh này khẩu khí thật lớn, nói Vãng Sinh Thần Đế là đạo chích chi đồ, không xứng làm Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, nếu như hắn phục sinh, tất nhiên sẽ làm hại thiên hạ, cho nên vĩnh viễn trấn áp hắn ở trong đế quan.

- Chẳng lẽ là Đạo Vương? Chỉ sợ chỉ có Đạo Vương vị Thần Đế cuối cùng trước Viễn Cổ hạo kiếp kia, mới xứng có khẩu khí cùng khí phách lớn như thế, trấn áp Vãng Sinh đế a?

Chân Pháp Phật Đà lẩm bẩm nói.

- Đạo Vương không có sáu ngón tay.

Giang Nam lắc đầu, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy đỉnh của Kim Loan điện bị một chân chưởng đục lỗ, lưu lại một dấu chân, dấu chân này cũng có sáu

ngón, hiển nhiên người giết đến đế lăng kia một cước khai mở Kim Loan điện, dẫm nát nắp quan tài của Vãng Sinh Thần Đế, sau đó dán một đạo sắc lệnh ở phía trên quan tài bằng vàng, đem Vãng Sinh Thần Đế vĩnh viễn trấn áp ở trong đế quan.

- Ngươi bái kiến Đạo Vương?

Chân Pháp Phật Đà khẽ nhíu mày nói:

- Theo ta được biết, Đạo Vương vĩnh viễn bao phủ ở bên trong Thần Quang, căn bản không có người chứng kiến diện mục thật của hắn, chớ nói chi là bàn tay của hắn rồi. Người đục lỗ Kim Loan điện, đánh nát chứng đế chi bảo kia tay chân có sáu ngón, hai tay mười hai ngón, đối ứng mười hai Thiên can, bàn chân cũng có sáu chỉ, hai tay hai chân đối ứng 24 địa chi, có khuynh hướng khống chế Thiên Địa hoàn vũ, loại người này trong ngực ôm vũ trụ, là trời sinh Đế Hoàng, tự nhiên chỉ có thể là Đạo Vương vị Thần Đế Viễn Cổ cuối cùng a!

Giang Nam tự nhiên sẽ không nói cho hắn biết, mình đã từng thấy Đạo Vương chính thức, khi đó Đạo Vương cảm xúc chấn động, rất muốn tìm người nói chuyện, bởi vậy hắn không có Thần Quang bao phủ, mà là đứng chắp tay trước tấm bình phong, bàn tay của hắn là năm ngón, hiển nhiên phong ấn đế quan là một người khác hoàn toàn.

- Không phải Đạo Vương, kia sẽ là ai?

Hắn không khỏi nhíu mày, Đạo Vương là Thần Đế lúc hạo kiếp bộc phát, có lý do trấn áp Vãng Sinh Thần Đế nhất, Vãng Sinh Thần Đế một mình tránh đi, giả chết thoát thân, vứt bỏ hàng tỉ vạn sinh linh của Chư Thiên vạn giới cung phụng hắn, loại người này không xứng làm Thần Đế.

- Nhưng mà trấn áp đế quan của Vãng Sinh Thần Đế lại hết lần này tới lần khác không phải Đạo Vương...

Giang Nam tinh tế suy tư:

- Thời kỳ kia của Đạo Vương, Thần giới có tất cả chín tồn tại cấp bậc Thần Đế, chín đại Bổ Thiên Thần Nhân, những người này đều có thực lực kia. Nhưng mà đánh nát chứng đế chi bảo của Vãng Sinh Thần Đế, lại để cho chứng đế chi bảo không cách nào phục hồi như cũ, chỉ sợ trong chín đại Bổ Thiên thần nhân có thể làm được lại không nhiều rồi.

Chứng đế chi bảo tương đương với một Thần Đế khác, cơ hồ có được thực lực giống như Thần Đế, muốn đánh nát chứng đế chi bảo bực này, không phải Thần Đế bình thường có khả năng làm được!

- Ước chừng chỉ có nhân tài chứng được Hoàng đạo Cực Cảnh mới có thể làm được một bước này a...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Đối với trấn áp Vãng Sinh Thần Đế, Giang Nam cũng không cho rằng vị Bổ Thiên Thần Nhân kia làm sai, trái lại, hắn cho rằng làm vô cùng đúng.

Vãng Sinh Thần Đế sở tác sở vi, vốn làm cho người khinh thường, Viễn Cổ tiên dân cung cấp nuôi dưỡng hắn, cung phụng hắn, Tín Ngưỡng vô biên vô hạn để cho hắn trở thành Thần Đế thống trị Chư Thiên.

Mà hắn lại ở trước hạo kiếp lâm trận lùi bước, sinh linh tín ngưỡng hắn chết sống không để ý, muốn đợi hạo kiếp qua đi lại phục sinh, một lần nữa thống trị Chư Thiên, một lần nữa để cho tất cả sinh linh Tín Ngưỡng hắn, đạt tới hoàn cảnh vĩnh sinh bất diệt, vĩnh viễn thống trị Chư Thiên vạn giới.

Loại người này, chỉ biết mình hưởng thụ mà không muốn có bất kỳ trả giá, bất luận cái hồi báo gì, đáng đời bị trấn áp vĩnh viễn!

- Nuôi con chó còn biết uông uông gọi hai tiếng, còn biết vẩy đuôi mừng chủ nhân, dốc sức liều mạng cố gắng mà không cần hồi báo, quả nhiên là ngay cả chó cũng không bằng! Cho dù Vãng Sinh là Thần Đế, cho dù Vãng Sinh kinh thái tuyệt diễm, khai sáng ra công pháp có thể Vĩnh Sinh, nhưng mà Giang Nam rất xem thường loại người này.

Đột nhiên, Chân Thần kia đi nhanh hướng đế quan, Giang Nam khẽ nhíu mày, hoành thân ngăn đón ở trước mặt của hắn, ngăn trở đường đi của hắn, mỉm cười nói:

- Vị tiền bối này, ngươi muốn làm cái gì?

Chân Thần kia cười lạnh:

- Đương nhiên là vạch sắc lệnh, để cho Thần Đế phục sinh! Chỉ cần ta vạch sắc lệnh, cứu Thần Đế ra, tất nhiên là chỗ tốt vô cùng! Họ Giang, hẳn là ngươi muốn cùng ta tranh giành?

- Đây cũng không phải.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1066: Hiến Cụ Tổ Mày. (1)

Giang Nam mở ra con đường, cười tủm tỉm nói:

- Ta là đang nghĩ, Thánh Thiên Đại Tôn cũng không thể vạch trần sắc lệnh, vạn nhất tiền bối bị sắc lệnh chấn tổn thương, cái kia cũng có chút không ổn rồi.

Chân Thần kia cười ha ha:

- Ngươi không nên làm ta sợ! Ta biết rõ Thánh Thiên Đại Tôn, người này tâm nghi kỵ rất nặng, nhất định là lo lắng Vãng Sinh Thần Đế phục sinh, mình lại trở thành người Tín Ngưỡng Thần Đế, lúc này mới không có vạch trần sắc lệnh. Mà ta lại không lo lắng cái này, Vãng Sinh Thần Đế trọng sinh, trèo lên trên đế vị, mà ta là người giải cứu Thần Đế, tự nhiên công lao cái thế, từ nay về sau vinh hoa phú quý, thăng chức rất nhanh!

Hắn mặc dù lời nói nói như thế, nhưng đi tới trước đế quan trong nội tâm cũng không khỏi lo lắng, e sợ lọt vào sắc lệnh phản kích, pháp lực toàn thân tụ tập ở trên bàn tay, từng chút hướng sắc lệnh tiếp cận!

Trong mắt Giang Nam hung quang lóe lên, Lục Đại hóa thân ngay ngắn hiện ra, hợp lực tế lên Ngưu Đấu Thiên Sát thương sắc bén nhất, thậm chí ngay cả hắn pháp lực bản thân cũng rót vào bên trong đại thương, hung dữ hướng hậu tâm hắn đâm tới!

Bàn tay của Chân Thần kia còn chưa chạm đến sắc lệnh, đột nhiên cảm giác được nguy hiểm xông lên đầu, không cần nghĩ ngợi, quay người một chưởng hung hăng đập đi!

Xùy~~

Bàn tay của hắn chạm đến mũi thương của Ngưu Đấu Thiên Sát thương,

toàn bộ bàn tay bị chặt đứt, bất quá Giang Nam toàn lực phát ra một phát này cũng bị đánh vạt ra, hiểm hiểm từ bên cạnh đế quan đâm tới!

Bức tràng diện này để cho da đầu của Giang Nam có chút run lên, đâm trúng Chân Thần kia không có vấn đề gì, nhưng nếu đâm trúng đế quan, chỉ sợ từ trong đế quan truyền đến lực phản chấn, liền đủ có thể đem mình chấn vỡ trăm ngàn lần!

- Tiểu quỷ, ngươi tìm đường chết!

Chân Thần kia giận tím mặt, bàn tay bị chặt đứt bay lên, lại trở xuống trên cổ tay, trong thời gian ngắn phục hồi như cũ, xoay người hướng Giang Nam đánh tới.

Mà cùng lúc đó, Chân Pháp Phật Đà vô thanh vô tức bay tới, lấy tay liền chụp vào sắc lệnh màu vàng kia!

Hắn hiển nhiên cũng có ý định như Thần chủ kia, giật sắc lệnh xuống, cứu Vãng Sinh Thần Đế ra, thành người giải cứu vị Thần Đế này, chỗ tốt tự nhiên là vô cùng vô tận!

Không ngờ bàn tay của hắn còn chưa tiếp xúc đến sắc lệnh, Chân Thần kia dĩ nhiên bức lui Giang Nam, lập tức một chưởng hướng Chân Pháp Phật Đà đánh tới, Giang Nam xoay người đánh tới, ba người lập tức ở trong Kim Loan điện đánh đập tàn nhẫn, Chân Pháp Phật Đà hừ lạnh một tiếng, cao giọng nói:

- Thao Hộc, các ngươi đi bóc sắc lệnh!

Bọn người Thao Hộc, Bảo Âm lập tức phóng tới đế quan, Giang Nam Lục Đại hóa thân bay ra, từng người cầm trong tay Thần Chủ chi bảo, đem bốn Thần Ma ngăn lại, mà mình lại cùng Chân Pháp Phật Đà liên thủ, ngăn trở tôn Chân Thần kia công kích!

Mọi người hỗn chiến thành một đoàn, từng đạo khí lãng khủng bố trùng kích, dư âm công kích của bọn hắn thậm chí có thể đánh nát thần minh chi

bảo, hư không đánh ra một cái động lớn, mà ở trong tòa Kim Loan điện này lại không có nhấc lên bao nhiêu động tĩnh, thậm chí ngay cả hư không cũng không có rung chuyển thoáng một phát.

Giang Nam thoáng nhìn sắc lệnh màu vàng kia thỉnh thoảng tản mát ra từng đạo hào quang nhu hòa, ngăn lại dư âm công kích của bọn hắn, không khỏi nhẹ nhàng thở ra:

- Dù sao cũng là sắc lệnh của Đế cấp cường giả, cho dù ta không cản bọn hắn, bọn hắn cũng mơ tưởng bóc sắc lệnh!

Hắn đang muốn từ trong chiến đoàn thoát thân, đột nhiên chỉ thấy quan tài bằng vàng của Thần Đế nhúc nhích, vài giọt thần dịch bay ra, ối chao ô hay bắn vào trong mi tâm ba người Bảo Âm, chỉ có Thao Hộc Tôn Giả chứng kiến thần dịch bay tới, ỷ vào tốc độ phi hành nhanh, lách mình tránh khỏi!

- Vãng Sinh Thần Đế!

Khấu Gia, Bảo Âm cùng Thương Đạo ba vị Tôn Giả thần sắc ngốc trệ, qua một cái chớp mắt, đột nhiên hướng đế quan kia quỳ xuống cúng bái, trong miệng hô to, một khấu cúi đầu.

Đạo tắc quanh thân bọn hắn thì tuôn ra, hóa thành Thiên đình lồng lộng, bên trong Thiên Cung, thần phủ, Thiên đình có vô số Thần Ma hư ảnh hiển hiện, cùng một chỗ hướng đế quan cầu chúc, đạo âm ở trong Kim Loan điện vỡ bờ không dứt.

- Lễ tế: Huyền khung cửu tiêu, ngự lịch hàm thực, Vô Thượng Chí Tôn Vãng Sinh Thần Đế, Thần Đế vãng sinh, Chí Tôn Vô Thượng, ngự lãm Vô Cực!

- Lễ! Lễ! Lễ!

- Kính! Kính! Kính!

...

Một nghi thức cúng bái cùng cầu chúc phức tạp vô sự tự thông từ trong miệng ba Ma Thần thốt ra, vô cùng thành kính, vô cùng nghiêm túc và trang trọng.

Thần Ma Tín Ngưỡng tín niệm là cường đại cở nào, một Thần Ma có thể cung cấp Tín Ngưỡng tín niệm, cơ hồ đồng đẳng với mấy tỷ phàm nhân!

Tín Ngưỡng lực của ba Thần Ma này thậm chí ngưng tụ thành thực chất, hóa thành đạo tắc giống như thần hà dũng mãnh vào trong đế quan.

Ầm ầm!

Đế quan kia đột nhiên chấn động thoáng một phát, kinh động ba người Giang Nam vẫn còn trong ác chiến, lúc này ba người từng người thu tay lại lui về phía sau, một bên nhìn chằm chằm đối thủ, một bên quét tới đế quan.

Chỉ thấy bên trong đế quan truyền đến lực lượng chấn khai một đường, lại có vài giọt thần dịch từ đó chảy ra, ở giữa không trung hóa thành từng đạo lưu quang, hướng bọn hắn kích xạ tới!

- Cái thần dịch này đến cùng là vật gì?

Bọn người Giang Nam lách mình liền trốn, duy chỉ có Chân Thần kia ỷ vào tu vi thực lực vô cùng cường hoành, căn bản không né, lấy tay liền hướng thần dịch kia chộp tới, tích thần dịch kia bị hắn một chưởng nắm trong tay, lập tức chợt lóe lên rồi biến mất, tựa hồ dung nhập đến trong thân thể của hắn.

- Ôi...

Trong cổ họng Chân Thần kia đột nhiên phát ra tiếng gào thét giống như dã thú, hai mắt đỏ thẫm như máu, cơ bắp toàn thân bạo lên, tựa hồ thống khổ vô cùng!

- Ah ah ah ah...

Hắn lên tiếng gào thét, quần áo quanh thân Xùy~~ một tiếng chia năm xẻ bảy, thân thể thậm chí bị lực lượng trong cơ thể xé thành vết máu, Chân Thần chi huyết như là thác nước chảy xuống!

- Im ngay! Không được nhao nhao!

Hắn lên tiếng quát lớn, sau đó một bàn tay run rẩy nâng lên, đột nhiên cắm vào trong mi tâm của mình, xuyên thủng cốt, tựa hồ muốn móc ra cái gì đó trong đại não.

- Đừng tới phiền ta...

Hắn từ trong mi tâm phá vỡ móc ra một nắm máu tươi cùng óc, khủng bố vô cùng, bất quá Chân Thần thân thể Bất Tử Bất Diệt, mặc dù đại não bị hao tổn cũng có thể đơn giản khôi phục!

- Cho dù ngươi là Thần Đế, cũng mơ tưởng hàng phục ta... Lễ tế: Huyền khung cửu tiêu, ngự lịch hàm thực...

Hai con ngươi hắn đột nhiên trở nên ngốc trệ, phù phù một tiếng hướng đế quan quỳ xuống dập đầu cúng bái, từng đợt Thiên đình Thiên Cung thần phủ nặng nề tuôn ra, vô số Thần Ma hư ảnh cùng hắn chung một chỗ dập đầu cúng bái, trong miệng những Thần Ma này truyền đến thanh âm đờ đẫn, thanh âm càng ngày càng cao, càng ngày càng cuồng nhiệt:

- Vô Thượng Chí Tôn, Vãng Sinh Thần Đế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1067: Hiến Cụ Tổ Mày. (2)

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà không khỏi sởn hết cả gai ốc, chỉ thấy Tín Ngưỡng lực của Chân Thần kia hóa thành thần hà cuồn cuộn như là thủy triều bắt đầu khởi động, dũng mãnh vào trong đế quan màu vàng, để cho đế quan chấn động càng kịch liệt, tựa hồ tùy thời có thể chấn khai sắc lệnh trấn áp!

Càng nhiều thần dịch từ trong đế quan màu vàng bắn ra, ở giữa không trung đan vào thành lưới, hướng hai người chụp xuống!

- Xác chết trong quan tài vùng dậy rồi!

Thao Hộc Tôn Giả hô to gọi nhỏ, vỗ cánh mà lên, gào thét hướng bên ngoài Kim Loan điện phóng đi, kêu lên:

- Con mẹ ngươi Chân Pháp!

Chân Pháp Phật Đà thân hóa một đạo Phật Quang, rơi vào trên lưng Thao Hộc Tôn Giả, pháp lực đạo tắc toàn thân hết thảy dung nhập đến trong cơ thể Thao Hộc Tôn Giả, giống như bỏ mạng hướng ra phía ngoài bão táp mà đi.

Cùng lúc đó, Giang Nam cũng bất chấp rất nhiều, thân hình hóa thành một đạo Tinh Quang viễn độn bay đi, tốc độ so với Chân Pháp Phật Đà không chậm chút nào.

Hai người rất nhanh liền bay ra thần đình trùng trùng điệp điệp, lướt qua từng tòa Thiên Không Thành cùng thần thành, phi tốc hướng lối vào bay đi. Mà ở bên trong vô số thành thị thành trì thần thành phía dưới, nguyên một đám thanh âm to lớn vang lên, vô số Viễn Cổ tiên dân đồng thời hướng tế đàn cúng bái, trong miệng hô to:

- Lễ tế: Huyền khung cửu tiêu, ngự lịch hàm chân!

Trước lối vào, Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà đều nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần chạy ra nơi đây, liền không cần lo lắng bị thần dịch cổ quái kia nhập vào thân, chịu khổ tẩy não!

Đột nhiên, một thân hình hùng tráng từ trên trời giáng xuống, một tiếng ầm vang đáp xuống bên trong cửa vào, ngăn trở đường đi của hai người, rõ ràng là Chân Thần bị tẩy não kia, trên mặt vẫn treo vết máu loang lổ, khuôn mặt khủng bố dữ tợn!

- Giang đạo hữu, ngươi vẫn là lưu lại a, làm tín đồ của Thần Đế!

Oanh!

Hắn ngang nhiên hướng Giang Nam ra tay, bàn tay như vòm trời đè xuống, đem cả người Giang Nam gắn vào dưới lòng bàn tay của hắn, vân tay rộng lớn mấy trăm dặm, hung hãn vô cùng!

Về phần Chân Pháp Phật Đà, thì hắn chẳng quan tâm, tùy ý Chân Pháp Phật Đà từ bên cạnh hắn bỏ đi, nhảy vào lối ra, đào thoát đi ra ngoài!

- Chỉ để lại một mình ta? Đây là cái đạo lý gì?

Giang Nam vừa sợ vừa giận, Lục Đại hóa thân hiện lên, cầm trong tay đại thương đại kỳ, mặt cờ cuốn động, chấn động vân tay hình thành vòm trời của hắn, để cho một chưởng này không cách nào rơi xuống,

Một thân tu vi cùng thực lực của Chân Thần kia chỉ còn lại có ba thành, nhưng mà ba thành tu vi thực lực cũng không phải chuyện đùa, mặc dù Lục Đại hóa thân của Giang Nam cầm trong tay đều là Thần Chủ chi bảo, cũng ngăn cản không nổi một kích này, bị chấn đến thổ huyết.

- Khai Thiên!

Giang Nam quát lớn, trực tiếp vận dụng thủ đoạn mạnh nhất, vừa mới đem một kích này ngăn lại, đã thấy Chân Thần kia một quyền oanh ra, dấu quyền nhét đầy Thiên Địa, đường đường chính chính, không thể địch nổi!

- Diệt thế!

Thần Quang toàn thân Giang Nam nổ tung, Thần Quang phún dũng trùng kích, hóa thành một cái cối xay cự đại, cắn nát hết thảy, khí thế của hắn công tác chuẩn bị đến cực hạn, đạt tới đỉnh phong không thể kéo lên, vậy mà không đợi Chân Thần kia công tới, mà là chủ động công kích.

- Hóa tiên!

Tiên quang trong cơ thể hắn phún dũng, không sợ không lo, quyết chí tiến lên, muốn cùng vị Chân Thần này phân cao thấp, đem hắn đánh bại, đem khó khăn trước mặt đánh xuyên qua, Tiêu Dao mà đi!

Lại vào lúc này, một giọt thần dịch vô thanh vô tức đánh úp lại, bỗng nhiên từ sau ót của hắn chui vào, tiên quang phún dũng trong chốc lát dừng lại, cuốn ngược lại, trở về trong cơ thể của hắn. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Thân hình Giang Nam run rẩy, tích thần dịch này nhập não, ở bên trong mi tâm của hắn, lập tức có vô số sinh linh hiện lên, Viễn Cổ tiên dân vạn tộc ở trong mi tâm của hắn cầu chúc cầu nguyện, một tòa tế đàn cự đại bắt đầu hiện ra ở bên trong mi tâm của hắn, tín ngưỡng lực trên tế đàn ngưng tụ, hóa thành hào quang, hào quang nồng đậm hóa thành kim thủy, sáng chói mê người.

Kim Thủy Thần dịch lưu động, Viễn Cổ đạo tắc đan vào, trên tế đàn hiện ra một thân ảnh xưa mà bá đạo tuyệt luân!

Vãng Sinh Thần Đế!

Một giọt thần dịch này rõ ràng là tín ngưỡng lực của hàng tỉ vạn Viễn Cổ tiên dân thời kỳ viễn cổ tế tự Vãng Sinh Thần Đế hình thành, nồng đậm đến cực hạn biến thành thần dịch, một giọt thần dịch vậy mà ở trong đầu hắn hóa ra hàng tỉ vạn sinh linh, phảng phất những Viễn Cổ tiên dân đó lại hiện ra, như là Thiên Ma phụ thể hiện ra ở trong đầu của hắn, thậm chí ở trong đầu

của hắn hình thành tế đàn, cưỡng ép tế tự Vãng Sinh Thần Đế, cải biến nội tâm của hắn, cải biến tín ngưỡng của hắn!

Một giọt thần dịch này, rõ ràng là muốn mạnh mẽ ở trong đầu cùng đạo tâm của hắn, gieo xuống thân ảnh Vô Địch của Vãng Sinh Thần Đế, cưỡng ép hắn biến thành tín đồ của Vãng Sinh Thần Đế!

Trong đầu Giang Nam truyền đến hàng tỉ vạn tiếng vang, phảng phất có hàng tỉ vạn sinh linh cúng bái cầu chúc, vô số thanh âm hò hét, khuyên giải, thuần hóa, dụ hắn hướng Vãng Sinh Thần Đế cúng bái, dụ hắn phục tùng, dụ hắn sa đọa, dụ hắn biến thành tín đồ của Vãng Sinh Thần Đế!

Mà vào lúc này, tôn Chân Thần ở ngoại giới kia đột nhiên thò ra bàn tay lớn, một tay nắm Giang Nam trong tay, thân hình bay lên, trong mấy hơi thở liền trở lại trong Kim Loan điện, sau đó buông Giang Nam, đặt ở trước đế quan màu vàng.

- Rộng mở tâm linh của ngươi, thần phục ta, kính ngưỡng ta, làm con dân của ta, quỳ gối dưới chân của ta.

Trong nội tâm Giang Nam, Vãng Sinh Thần Đế kia đột nhiên mở ra mắt phượng, lông mày giơ lên, vẻ mặt hưng phấn, cao cao tại thượng, như là Thần Đế cao cư ở trên chín tầng trời quan sát một con sâu cái kiến, chờ mong con sâu cái kiến vẩy đuôi mừng chủ, chọc cho vui vẻ liền thưởng chút thức ăn bày ra ân sủng.

Thanh âm của hắn ầm ầm, vang vọng Ma ngục, có một loại cảm giác cao cao tại thượng về sự ưu việt:

- Đem tất cả bí mật, kể cả công pháp của ngươi, hết thảy không hề giữ lại hiến tế cho ta! Ta cho ngươi vinh quang Vô Thượng, ngươi có thể vuốt ve bắp chân của ta!

- Hiến cụ tổ mày! Vuốt ve con mẹ ngươi!

Sắc mặt Giang Nam đỏ lên, tức giận rống to, đại môn Tử Phủ ầm ầm mở

ra, Huyền Thai kim nhân sải bước đi ra, chân to hướng tế đàn hung hăng giẫm xuống, cùng lúc đó Ma ngục bốc lên, cả tòa Ma ngục ầm ầm bộc phát, đem hàng tỉ vạn sinh linh hết thảy xoắn diệt cắn nát!

- Vãng sinh, ngươi muốn thuần phục ta, không dễ dàng như vậy! Hãy để cho ta đến thuần phục ngươi a!

Oanh...

Tế đàn tính cả thân ảnh giống như Vô Địch của Vãng Sinh Thần Đế trên tế đàn, bị hắn một cước dẫm nát dưới chân, hung hăng dẫm vào trong ma ngục!

- Trấn! Trấn! Trấn!

- Chết! Chết! Chết!

Ngoài Vãng Sinh Đế lăng, thân hình Chân Pháp Phật Đà chợt lóe, lao ra Hỗn Độn, lập tức cảm giác được thiên nhân ngũ suy đánh tới, vội vàng thu Thao Hộc Tôn Giả vào mi tâm của mình, ngay sau đó tế lên phật cốt xá lợi, bảo vệ bản thân, chống cự thiên nhân ngũ suy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1068: Khinh Nhờn Thần Đế. (1)

- Giang giáo chủ bị vây ở trong Đế lăng, đáng tiếc đáng tiếc, chỉ sợ hắn không cách nào may mắn thoát khỏi.

Chân Pháp Phật Đà quay đầu nhìn lại, thở dài, dọc theo khe sâu nhanh chóng về phía trước lao đi, thầm nghĩ:

- Lúc trước vị tiểu Giang giáo chủ này cũng đối mặt qua rất nhiều sinh tử đại hiểm, người khác thường thường cho là hắn chết chắc, nhưng hắn cũng nhiều lần thoát chết. Nhưng mà lần này bất đồng, lần này dù sao cũng là Đế lăng, Đế Uy khó lường...

Đế lăng Kim Loan điện, bên trong mi tâm Ma Ngục của Giang Nam, một giọt Thần Dịch tạo thành Vãng Sinh Thần Đế hư ảnh rốt cục tức giận, giận không kiềm được.

Thần Dịch chính là tín ngưỡng lực biến thành, tín ngưỡng lực của Vãng Sinh Thần Đế ngưng tụ thành thân thể, liền tương đương với Kim Thân của hắn, đây chính là diệu dụng của Thiên Vương Vãng Sinh Kinh!

Thánh Thiên Đại Tôn lấy được Thiên Vương Vãng Sinh Kinh chính là Vãng Sinh Thần Đế sáng chế, môn công pháp này rất thần kỳ, chỉ cần tín đồ tụng đọc kỳ danh, hắn liền chỗ nào cũng có, tín ngưỡng lực có thể ngưng tụ Kim Thân của hắn!

Giang Nam ở trong Liệt Sơn tộc được đến sách cổ da thú, chẳng qua là một môn Thần Thông của Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, Vãng Sinh Kinh chân chính thần diệu khó lường, trong kim quan của Vãng Sinh Thần Đế chảy ra Thần Dịch, mỗi một giọt Thần Dịch tương đương với một Kim Thân của hắn.

Hôm nay một Kim Thân của hắn bị Giang Nam dẫm ở dưới chân, trấn áp

ở bên trong Ma Ngục, trong khoảnh khắc liền muốn bị Ma ngục luyện hóa, Vãng Sinh Thần Đế vẫn là lần thứ hai bị làm nhục như vậy!

Lần đầu tiên là tồn tại tiến vào Đế lăng kia, một cước dẫm ở trên quan tài của hắn, một đạo sắc lệnh phong ấn Thần Đế ở trong kim quan hơn năm ngàn vạn năm, thậm chí còn đánh nát Chứng Đế chi bảo của hắn!

Bất quá vị tồn tại kia nhất định là một cường giả bước vào Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà lần này là một tiểu bối trực tiếp dẫm Kim Thân của hắn, hơn nữa còn là một tồn tại Thiên Cung cảnh giới hèn mọn, lúc trước, hắn chưa từng chú ý qua tiểu bối bực này, một cái ánh mắt chỉ sợ có thể trừng chết vô số tiểu quỷ như Giang Nam.

Mà hiện tại, hắn lại bị tiểu quỷ như vậy đạp, hơn nữa còn là đạp lên đỉnh đầu, lao thẳng đến dẫm hắn vào trong Ma Ngục, để cho hắn càng phát điên chính là, tên tiểu bối này lại muốn đem hắn trấn áp, muốn đem hắn trấn chết!

Không chỉ có như thế, hắn thật cảm giác được Kim Thân của mình bị Giang Nam luyện hóa nhanh chóng, Ma Ngục Huyền Thai Kinh toàn diện thúc dục, hủ thực tan rã Kim Thân, thậm chí hắn còn có một loại cảm giác trí nhớ gặp phải theo dõi!

Giang Nam luyện hóa Kim Thân của hắn, thậm chí còn theo dõi trí nhớ của hắn, đánh cắp kinh nghiệm tu luyện, Thần Thông, công pháp của hắn!

Đây quả thực so sánh với đem hắn cởi truồng diễu phố thị chúng còn muốn làm hắn xấu hổ khổ sở, dù sao cởi truồng dạo phố còn có thể bảo tồn bí mật nội tâm, mà hiện tại, Giang Nam rõ ràng là muốn luyện hóa Kim Thân của hắn, để cho hắn không có chút bí mật nào có thể nói! xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Trong khoảnh khắc, Kim Thân này của hắn liền bị Huyền thai kim nhân của Giang Nam luyện hóa hơn phân nửa, Kim Thân hùng vĩ giảm rất nhiều lần, cơ hồ tất cả bí mật từ lúc sanh ra đều bị Giang Nam hiểu rõ.

Bản ý của hắn, là bởi vì thấy Giang Nam thi triển Vô Úy tam ấn, vì vậy đối với công pháp của Giang Nam có hứng thú, quyết tâm đem Giang Nam thuần phục, để cho hắn biến thành tín đồ của mình, nhận được công pháp của Giang Nam, sau đó tụ tập tín ngưỡng xông phá sắc lệnh trấn áp, một lần nữa Quân Lâm Thiên Hạ.

Thở phì phò!

Trong Kim Loan điện, giọt giọt Thần Dịch đột nhiên gia tốc, liên tiếp xông vào bên trong mi tâm của Giang Nam, Thần Dịch mới vừa đi tới Ma ngục của hắn, lập tức cùng Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân dưới đáy Ma ngục tương dung.

Mỗi một giọt Thần Dịch dung nhập vào Kim Thân, uy năng của Kim Thân này liền lập tức tăng vọt gấp đôi, trong chớp mắt liền có vài chục giọt Thần Dịch dung nhập vào Kim Thân, Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế lập tức thực lực tăng vọt gấp mười lần, thân thể một khom, liền đánh chân to dẫm ở trên đầu hắn kia văng ra!

- Vãng Sinh, ngươi còn dám phản kháng ta?

Thanh âm kinh ngạc của Giang Nam truyền đến, để cho Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân cảm thấy muốn nổi điên:

- Con kiến hôi này khẩu khí to đến hù chết người, phảng phất ta mới là con kiến hôi, hắn là chúa tể Thần Đế!

Hắn vẫn là lần đầu gặp phải người dám to gan hướng Thần Đế xuất thủ như thế, khẩu khí lại cuồng vọng muốn chết, lớn lối đến muốn chết.

Tế đàn dâng lên, đánh văng ra Ma ngục trấn áp, Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế cao cao đứng ở trên tế đàn, thanh âm chấn động Thiên địa hoàn vũ:

- Tiểu bối...

Thình thịch!

Một quả đấm kim chói hung hăng nện ở trên mặt của hắn, đem khuôn mặt tràn đầy trang nghiêm này đánh cho vặn vẹo, trong Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế có một cỗ lửa giận vô danh đằng đằng bay lên.

- Tiểu bối, ngươi đây là đang tìm đường chết ngươi biết không? Ngươi cãi lời trẫm, chính là cãi lời thiên mệnh...

Oanh...

Huyền thai kim nhân triển khai một đạo Sâm La Ấn, cả Ma ngục sôi trào, ầm ầm hướng Vãng Sinh Thần Đế đắp rơi, lần nữa đặt ở dưới Ma ngục!

Sưu sưu sưu...

Trong Kim Loan điện, giọt giọt Thần Dịch gào thét vùi vào bên trong mi tâm của Giang Nam, trong Kim Loan điện, tất cả Thần Dịch chạy ra Thần Đế kim quan, cơ hồ tất cả đều tràn vào, để cho Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân càng ngày càng mạnh, thân thể càng ngày càng uy mãnh, một đầu đem Ma ngục đâm ra một lỗ thủng.

- Trẫm là thiên, trẫm là địa, trẫm là vũ trụ, trẫm không gì làm không được, muốn xử tử ngươi dễ dàng, ngươi không nên gian ngoan mất linh!

Vãng Sinh Thần Đế giơ tay lên đón lấy quả đấm của huyền thai kim nhân oanh tới, cười nhẹ nói:

- Ta là thương ngươi có tài, lúc này mới chủ động thu ngươi làm tín đồ.

Huyền thai kim nhân thoáng một cái, hiện ra ba mặt tám cánh tay, như cuồng phong hướng hắn công tới.

Thần tính chiến đấu cũng có thể thi triển Thần Thông, Thần Thông nhằm vào thần hồn là có thể đem thần tính của đối phương đánh cho bị thương thậm chí luyện hóa, chẳng qua là thần tính dù sao cũng là thần hồn cao đẳng, vô luận ở bên trong mi tâm Ma Ngục của Giang Nam phiên giang đảo hải như thế nào, đều không thể suy giảm tới bản thể của hắn.

Vãng Sinh Thần Đế vừa sợ vừa giận, gặp qua gan lớn, chưa từng thấy qua lá gan lớn như thế, biết rõ hắn là viễn cổ Thần Đế, còn dám ngang ngược càn rỡ như thế, ngay cả hắn cũng dám đánh.

- Tại sao thần tính của hắn có thể mạnh như vậy?

Chỉ ở trong nháy mắt, Vãng Sinh Thần Đế đón lấy vô số đạo công kích của Giang Nam, tế đàn dưới chân nhất thời không chịu nổi, chia năm xẻ bảy, hàng tỉ vạn viễn cổ tiên dân hư ảnh mới vừa hiện lên, liền lập tức gặp phải đả kích tựa như hủy diệt, bị cuốn vào bên trong Ma Ngục, trực tiếp bị Ma ngục cắn nuốt luyện hóa!

Vãng Sinh Thần Đế vừa sợ vừa giận, hai thần nhân kim chói ở trên bầu trời Ma ngục giao phong, quyền qua cước lại, từng đạo Thần Thông bộc phát, đánh cho Ma ngục long trời lở đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1069: Khinh Nhờn Thần Đế. (2)

Vãng Sinh Thần Đế càng đánh càng kinh hãi, trình độ khó giải quyết của thần tính Giang Nam, thật sự ngoài dự liệu của hắn, những Thần Dịch của hắn biến thành Kim Thân chính là nhằm vào Đạo Tâm thần tính, đánh tan Đạo Tâm của đối thủ, hàng phục thần tính, nhưng mà Đạo Tâm thần tính của Giang Nam thật sự mạnh mẽ đến trình độ khủng bố, ngay cả hắn cũng nhất thời trong chốc lát không cách nào hàng phục bắt lại!

Thánh Thiên Đại Tôn tiến vào Đế lăng, Vãng Sinh Thần Đế cũng không có hướng hắn hạ thủ, bởi vì Thánh Thiên Đại Tôn dù sao cũng là Thần Tôn, thần thông quảng đại, hơn nữa nhận được qua Thiên Vương Vãng Sinh Kinh tàn thiên, lấy trạng thái hôm nay của Vãng Sinh Thần Đế rất khó hàng phục.

Cho nên Vãng Sinh Thần Đế cùng hắn làm giao dịch, đem Thiên Vương Vãng Sinh Kinh truyền thụ cho hắn, muốn hắn giải cứu mình, không ngờ Liệu Thánh thiên đại tôn nhận được Vãng Sinh Kinh xong căn bản không có thực hiện lời hứa, mà ném hắn ở chỗ này, không có vạch trần sắc lệnh.

Cũng may Vãng Sinh Thần Đế cũng giữ một tay, truyền thụ cho hắn Vãng Sinh Kinh trong đó lưu lại tệ đoan thật lớn, sớm muộn gì Thánh Thiên Đại Tôn sẽ phát hiện cái tệ đoan này, phải lần nữa tìm đến hắn.

Vãng Sinh Thần Đế hàng phục không được Thánh Thiên Đại Tôn, nhưng hắn cho là tiểu quỷ như Giang Nam tự nhiên là dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới Giang Nam lại cũng khó dây dưa như thế, thần tính mạnh, đã đạt tới trình độ Thần Tôn, Đạo Tâm lại càng vô cùng vững chắc, thậm chí so sánh với Chân Thần còn muốn cứng cỏi!

Cũng may thần tính của Giang Nam tuy mạnh, nhưng mà Vãng Sinh Thần Đế nhận được ba Thần Ma cùng một Chân Thần làm tín đồ, liên tục không ngừng cung cấp tín ngưỡng lực mới cho hắn, để cho hắn có thể ngưng tụ

càng nhiều Thần Dịch, tiếp tục như vậy đi xuống, Giang Nam thế tất sẽ bị hắn đánh tan, hoàn toàn thần phục hắn!

Giang Nam cũng dần dần cảm giác được áp lực gia tăng, đối phương có mấy Ma Thần cùng Chân Thần liên tục không ngừng cung ứng tín ngưỡng lực, để cho Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân đang không ngừng bành trướng tăng cường, mà thần tính của hắn lại không cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn có tăng trưởng nhanh chóng, hôm nay, Huyền thai kim nhân của hắn đã hoàn toàn rơi vào hạ phong!

- Làm tín dân của trẫm thôi!

Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân một chưởng giữ lại, lòng bàn tay giống như một ngụm chuông lớn móc ngược, phát ra hồng chung đại lữ, chấn động không dứt, không ngừng tước nhược thần tính của Huyền thai kim nhân!

- Đạo Kim Ngọc Bàn!

Dưới chân Huyền Thai Kim Thân có một tòa thập nhị phẩm Liên Đài hiện lên, liên hoa không ngừng trán phóng, đỡ một công kích này.

- Thiên Đạo Thần Thông? Ngươi lại còn hiểu được Thiên Đạo Thần Thông?

Vãng Sinh Thần Đế hừ lạnh một tiếng, bàn tay chợt hợp lại, hung hăng vỗ vào trên Đạo Kim Ngọc Bàn, chỉ thấy vô số cánh sen bay múa, để cho hắn không cách nào công phá.

- Ngươi có thể ngăn nhiều ít đạo công kích? Trẫm có bốn tôn Thần Ma làm hậu thuẫn, không ngừng cung ứng tín ngưỡng lực, có thể không ngừng công kích, mà ngươi duy trì Thiên Đạo Thần Thông, sẽ làm ngươi không ngừng tước nhược, sớm muộn gì Thần Thông sẽ bị phá!

Vãng Sinh Thần Đế công kích không dứt, không ngừng tiêu hao lực lượng trong cơ thể huyền thai kim nhân, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy Huyền thai kim nhân nhanh chóng lui về phía sau, chợt va chạm, trốn

vào trong Tử Phủ, Tử Phủ đại môn bế hợp thật chặc, đem Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân ngăn chặn ở bên ngoài.

- Ngươi có thể tránh được bao lâu?

Tử Phủ đại môn chấn động không dứt, Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân đang không ngừng oanh kích Tử Phủ, cố gắng oanh phá tòa Tử Phủ này, bắt được thần tính của Giang Nam.

Bất quá, Tử Phủ của Giang Nam cực kỳ chắc chắn, tùy ý hắn tấn công như thế nào, thủy chung không cách nào phá vỡ môn hộ Tử Phủ.

- Tốt! Trẫm liền đem Tử Phủ của ngươi luyện hóa, đem ngươi biến thành hóa thân của ta, xem ngươi có thể trốn được bao lâu!

Trong Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế có từng đạo đạo tắc thô to tràn ra thân thể, rót vào trong Tử Phủ, cố gắng đem không gian Tử Phủ của Giang Nam hoàn toàn luyện hóa!

Mà ở trong Tử Phủ, Huyền thai kim nhân của Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, hướng một đạo Kim Luân cười nói:

- Vãng Sinh hung mãnh, kính xin mấy vị đạo hữu đợi chút chốc lát, đợi đem Thiên Vương Vãng Sinh Kinh suy tính viên mãn, chúng ta liền âm hắn một cái! Đến lúc đó, còn cần các vị đạo hữu giúp ta một tay.

Đạo Kim Luân kia chuyển động, lục đại hóa thân của Giang Nam ở trong đó, cùng kêu lên cười nói:

- Muốn đánh tan Vãng Sinh Thần Đế, chỉ sợ còn cần chúng ta dung làm một thể mới có thể làm được.

- Chúng ta vốn chính là nhất thể, là đạo hữu đem chúng ta chém ra, phân lâu tất hợp, lục đại thần tính quay về bản thể, ta vẫn là ta.

- Chẳng qua là đạo hữu, sau khi đánh tan Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân,

ta và ngươi thoát nạn, thoát đi nơi đây như thế nào?

Huyền thai kim nhân nghe vậy, không khỏi lâm vào trầm tư, đánh tan Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế xâm nhập không khó, sau khi sờ thấu Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, lại hội tụ thần tính của lục đại hóa thân, hắn liền có ưu thế áp đảo!

Nhưng mà muốn sống rời Đế lăng, vậy thì ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn , dù sao có Chân Thần tín đồ của Vãng Sinh Thần Đế ở đó, cho dù hắn đánh tan Thần Đế Kim Thân cũng không ngăn được Chân Thần này, thậm chí nói không chừng sẽ bị Vãng Sinh Thần Đế ở trong nổi giận trực tiếp xử tử!

- Vậy thì làm một cuộc lớn, cho Vãng Sinh một liều thuốc mãnh liệt, liều thuốc hung ác!

Giang Nam hung ác nói.

- Thiên Vương Vãng Sinh Kinh thật là kỳ diệu, không hổ là Đế cấp, Vãng Sinh Thần Đế có thể khai sáng ra Trường Sinh khác loại, đúng là có chỗ độc đáo của nó!

Trong Tử Phủ, Giang Nam Huyền Đài kim nhân tinh tế nghiên cứu Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, không khỏi vỗ án tán dương, Vãng Sinh Thần Đế không hổ là viễn cổ Thần Đế, Thiên Vương Vãng Sinh Kinh của hắn là một loại Trường Sinh, chỉ cần tín ngưỡng không ngừng, tín đồ không dứt, Kim Thân của hắn liền sẽ không tuyệt, thủy chung vững vàng khóa thần tính ở trong Kim Thân.

Thân thể chân chính dễ dàng khô lão, thân thể suy bại sẽ tử vong, mà Kim Thân chỉ cần có tín ngưỡng lực, chỉ cần có tín đồ, là có thể Vĩnh Hằng Bất Diệt, đem thần tính Vĩnh Hằng vây ở trong Kim Thân, không lão bất tử!

- Ân? Môn thần thông này, cũng không phải là Vãng Sinh Thần Đế khai sáng?

Giang Nam ngược dòng trí nhớ của Vãng Sinh Thần Đế, lại phát hiện lai lịch môn thần thông này càng thêm Cổ lão, là năm xưa Vãng Sinh Thần Đế trong lúc vô ý tiến vào một di tích Cổ lão đoạt được.

Di tích kia là nơi Đế Tôn truyền pháp, sau khi Đế Tôn mở chư thiên vạn giới, tạo hóa vạn vật, có một nhóm sinh linh Tiên Thiên cường đại bị chế tạo ra, những Tiên Thiên sinh linh này, chính là thủy tổ vạn tộc của chư thiên vạn giới.

Bất quá lúc này thủy tổ vạn tộc đần độn, ngu muội, còn ở vào trong mông muội nguyên thủy, vì vậy Đế Tôn triệu tập một nhóm Tiên Thiên sinh linh, truyền thụ đạo pháp Thần Thông, để cho bọn họ nuôi dưỡng vạn tộc, ở trong chư thiên vạn giới phồn diễn sinh sống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1070: Ngươi Dám Âm Ta? (1)

Mà Vãng Sinh Thần Đế tiến vào di tích, chính là chỗ này, ở nơi đó trên một vách đá dựng đứng có rất nhiều bức vẽ, là nhiều sinh linh tham dự nghe giảng lúc ấy lưu lại rất nhiều ghi lại kỳ diệu.

Kinh nghiệm không biết bao nhiêu năm tháng, di khắc trên vách đá dựng đứng như cũ rõ ràng có thể thấy được, khi đó Vãng Sinh Thần Đế đã là Thần Minh danh chấn nhất thời, nhưng di khắc trên vách đá dựng đứng hắn có thể xem hiểu lại không nhiều.

Cuối cùng, khi đó Vãng Sinh Thần Đế nhớ kỹ Vãng Sinh Kinh, bất quá Vãng Sinh Kinh cực kỳ thô ráp, phảng phất là trò chơi của một vị cường giả, cũng chưa hoàn thiện.

Trong đó ghi lại một chút vật cùng phương thức cổ quái, chư thiên vạn giới căn bản chưa từng có thuật ngữ, ví dụ như nguyên thần, ý chí không chết,... rất khó suy nghĩ thấu triệt.

- Nguyên lai là nơi Đế Tôn truyền pháp! Vãng Sinh Thần Đế lại có thể có gặp gỡ bực này, không hổ là một đời Thần Đế, khí vận tốt đến kinh người!

Giang Nam không khỏi động dung, nơi Đế Tôn truyền pháp, hơn nữa còn là hướng thủy tổ vạn tộc của chư thiên vạn giới, những Tiên Thiên sinh linh kia truyền pháp, đãi ngộ bực này cũng không phải là tất cả chư Thần đều có thể gặp được!

Nơi di tích Cổ lão giống như chư thiên vạn giới, lúc ấy may mắn tiến vào nơi đó nghe giảng đều là Tiên Thiên sinh linh, trong trí nhớ của Vãng Sinh Thần Đế có rất nhiều truyền thuyết về những Tiên Thiên đó sinh linh, vạn tộc thủy tổ này.

Nghe nói những sinh linh này trời sanh đã cực kỳ cường đại, trời sinh

chính là Thần Ma, tiến bộ thần tốc, là một nhóm cường giả đỉnh thiên lập địa, sinh linh đời sau bởi vì huyết mạch dần dần mỏng manh, hơn nữa chủng tộc bất đồng lấy nhau, đưa đến huyết mạch hỗn tạp, vì vậy sinh linh đời sau không bằng Tiên Thiên sinh linh thời đại kia.

Khi đó Thần Thông còn cực kỳ thô ráp, xa không tinh diệu bằng hiện tại, đương kim trên đời, đối với uy năng Thần Thông đã khai phá đến cực hạn.

Nhưng ở thời kỳ Man Hoang mông muội đó, từng Tiên Thiên sinh linh ỷ vào khí lực cường hãn, dời tinh đổi đấu, để lại từng cái từng cái thần thoại rộng lớn mạnh mẽ, thậm chí có chút ít Tiên Thiên sinh linh tu thành Tiên Đạo, Chứng Đạo hóa Tiên rời đi!

Đối với chút ít thần thoại truyền thuyết Cổ lão này, Giang Nam hết sức xa lạ, chư thiên vạn giới đã trải qua một cuộc Tiên loạn, Thiên Đạo nghiền nát, cơ hồ hủy diệt, xuất hiện một đoạn tầng cự đại.

Mà Giang Nam lại xuất thân từ đất lắm tai nạn Huyền Minh Nguyên Giới này, Huyền Minh Nguyên Giới mỗi một lần kỷ kiếp bộc phát, cơ hồ sẽ xuất hiện một đoạn tầng truyền thừa cự đại, thậm chí ngay cả truyền thuyết Tinh Quang Kỷ cũng không có bao nhiêu lưu truyền tới nay.

Vãng Sinh Thần Đế từ di tích kia đi ra, sau mấy năm, hắn đều không thể lần nữa tìm được nơi truyền pháp thần bí kia, bất quá hắn cũng đem Vãng Sinh Kinh dần dần hoàn thiện, rốt cục đạt tới một loại thành tựu kinh khủng, Đế Uy bao phủ chư thiên vạn giới, để cho vạn vật sinh linh biến thành tín đồ của hắn, để cho hắn đi lên một con đường Trường Sinh khác loại!

Bất quá, Giang Nam chưa toàn bộ luyện hóa Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, hắn đoạt được Thiên Vương Vãng Sinh Kinh cũng không hoàn chỉnh, chỉ có hơn phân nửa.

Nhưng hơn phân nửa Vãng Sinh Kinh đã để cho hắn đối với môn thần thông này đầy đủ hiểu rõ, đối phó Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân ở ngoài Tử Phủ liền có thêm mấy phần phần thắng, trong môn thần thông này bao hàm

một loại Vãng Sinh Ấn đặc biệt nhằm vào thần hồn thần tính, cực kỳ cường đại, là Thần Thông nhằm vào thần tính cường đại nhất trong tất cả thần thông mà Giang Nam đã thấy!

Vãng Sinh Ấn triển khai, có thể gọt rơi thần tính của đối thủ, đem thần tính đánh thành thần hồn, để cho thần tính của đối thủ kịch liệt suy sụp, khôi phục đến trạng thái vừa ra đời.

Thần Minh thần tính chợt giảm xuống, do đó tu vi khổng lồ của bản thân mất đi khống chế, chỉ là tu vi pháp lực của thân liền có thể đem mình đè chết!

Mới vừa rồi Giang Nam cùng Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế động thủ, Vãng Sinh Thần Đế liền thi triển qua môn thần thông này, chẳng qua là thần tính của Giang Nam đã cường đại đến không hợp thói thường, hơn nữa lại tinh thông Đạo Kim Ngọc Bàn Thần Thông, này mới không có bị gọt rơi thần tính.

- Tín ngưỡng Chứng Đế, Trường Sinh khác loại, cuối cùng không phải Trường Sinh chân chánh, không có thể ký thác hư không, chẳng qua là ký thác vạn vật sinh linh. Vạn vật sinh linh không tín ngưỡng không Tế Tự nữa, Trường Sinh sẽ tan biến. Mình tín ngưỡng mình, cũng bất quá là cử chỉ kéo dài tử vong mà thôi.

Giang Nam không hề đối với môn thần thông này làm sâu nghiên cứu nữa, thầm nghĩ:

- Loại Trường Sinh này, cuối cùng là hoa trong gương, trăng đáy nước, xưng không hơn Tiên Đạo, hơn nữa còn phải cẩn thận từng li từng tí bồi dưỡng tín đồ, nơi nào được xưng tụng tiêu dao tự tại? Nếu có người làm loạn tín ngưỡng, tất nhiên sẽ thành công dã tràng!

Thiên Vương Vãng Sinh Kinh đối với hắn mà nói không có bao nhiêu giá trị nghiên cứu, nhưng mà nếu như Tịch Ứng Tình chưa chết, môn thần thông này là có thể dùng để giải cứu Tịch Ứng Tình, thiêu đốt sinh linh của Huyền

Minh Nguyên Giới tụ tập tín ngưỡng lực, mạnh mẽ từ trong tay Sâm La Ma Đế đoạt lại thần hồn thần tính của Tịch Ứng Tình!

Nếu Tịch Ứng Tình đã chết, cũng có thể đoàn tụ tàn hồn, Trọng Tố Kim Thân!

- Sáu vị đạo hữu, bây giờ là lúc chúng ta nên động thủ!

Huyền thai kim nhân đột nhiên mở mắt, chỉ thấy trên Lục Đạo Thiên Luân, từng tôn một thân hình bay lên, Sâm La Đại Đế hóa thân, Tinh Quang Đại Đế hóa thân, Ma La Ma Thần hóa thân, Xích Viêm Ma Thần hóa thân, Thái Âm, Thái Dương lục đại hóa thân bao quanh rơi vào bên cạnh Huyền thai kim nhân, riêng phần mình khoanh chân mà ngồi.

Ba ba ba...

Sáu hóa thân cũng là huyết nhục chi thể, đỉnh đầu Thiên Linh Cái đột nhiên mở ra, từng Huyền thai kim nhân hình thể nhỏ lại từ trong Thiên Linh Cái bay ra, sưu sưu sưu vùi vào trong cơ thể Huyền thai kim nhân!

Những hóa thân này vốn chính là thần tính bất đồng, chỉ là bởi vì Giang Nam lấy máu huyết bản thân dễ chịu, luyện bọn họ thành huyết nhục chi thân, lại lấy Huyền Hoàng nhị khí cùng Hồng Mông Tử Khí trui luyện thân thể.

Mà hôm nay pháp lực của sáu hóa thân được giữ lại ở trong thân thể, thần tính cùng Huyền thai kim nhân tương dung, trở về bản thể, Huyền thai kim nhân lập tức thần uy tăng vọt, kịch liệt kéo lên!

- Vãng Sinh bệ hạ, không nên luyện hóa nữa!

Trong Tử Phủ, thanh âm của Giang Nam đột nhiên truyền đến, thất kinh nói:

- Ta đầu hàng!

Mà ở ngoài Tử Phủ, quanh thân Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân có từng đạo đạo tắc thô to lọt vào Tử Phủ, trong khoảng thời gian ngắn, liền đem Tử Phủ của Giang Nam luyện hóa mấy thành, tiếp tục luyện hóa đi xuống, nhất định có thể đem tòa Tử Phủ này hoàn toàn luyện hóa, hư đạo cơ của Giang Nam.

- Ha hả, vật nhỏ không biết trời cao đất rộng, hôm nay thấy được thiên uy Đế Uy, cuối cùng biết trời cao đất rộng rồi.

Vãng Sinh Thần Đế ha hả cười nói:

- Ngươi đã hướng ta đầu thành, sao không mở Tử Phủ đi ra? Hướng ta mở rộng tâm linh của ngươi, không giữ lại chút nào tín ngưỡng ta, lúc này mới có thể làm tín đồ của ta!

Chương 1071: Ngươi Dám Âm Ta? (2)

Thanh âm của Giang Nam từ trong cửa truyền đến, có chút cẩn thận nói:

- Ta đây liền đi ra ngoài, bất quá bệ hạ, chúng ta từ tục tĩu nói trước, sau khi ta đi ra ngoài ngươi cũng không thể hướng ta xuất thủ.

Vãng Sinh Thần Đế cười to, cười đến nước mắt cũng muốn chảy ra nói:

- Tiểu bối, ngươi là nhân vật nào? Trẫm là nhân vật nào? Ngươi ở trước mặt ta bất quá là một con kiến hôi, về phần muốn trẫm đi lừa ngươi? Ngươi yên tâm, ngươi đã đầu hàng, trẫm há sẽ công kích ngươi?

- Nhất ngôn cửu đỉnh?

Giang Nam hỏi.

Vãng Sinh Thần Đế thấy buồn cười nói:

- Thần Đế tự nhiên là miệng vàng lời ngọc, tuyệt sẽ không đổi ý, nếu không ta như thế nào ngồi ở trời cao, chấp chưởng vạn giới?

- Nếu bệ hạ không nói một đằng làm một nẻo, như vậy ta liền yên tâm.

Tử Phủ đại môn ầm ầm mở ra, Huyền thai kim nhân của Giang Nam sải bước ra môn hộ Tử Phủ, đứng ở trước mặt Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, ba mặt tám cánh tay, tám quả đấm nắm đến bành bạch rung động, cười hắc hắc nói:

- Bệ hạ, tới chơi hai chiêu a?

Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân ngẩng đầu ngơ ngác nhìn Huyền thai kim nhân trước mắt đột nhiên tăng lên gấp đôi này, giờ phút này Huyền thai kim nhân kia kim chói, khổng vũ có lực, so với hắn cao hơn một đầu, trên cao

nhìn xuống hắn.

- Làm sao ngươi...

Vẻ mặt Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân có chút dại ra, ha ha nói:

- Trở nên lớn như vậy?

Huyền thai kim nhân lấy tay, bàn tay to che ở trên đầu của hắn, dùng sức vuốt vuốt, khuôn mặt cả người lẫn vật vô hại ở trong mắt của Vãng Sinh Thần Đế trở nên dị thường dữ tợn:

- Ngươi mới vừa nói qua, không sẽ công kích ta. Thần Đế miệng vàng lời ngọc, nhất ngôn cửu đỉnh, ngươi tự nhiên là sẽ không đổi ý có đúng hay không? đọc truyện mới nhất tại tung hoanh . com

- Con mẹ nó...

Vãng Sinh Thần Đế ngây người một hồi lâu, từ từ phun ra một ngụm trọc khí, phẫn nộ quát:

- Ngươi dám âm ta?

- Âm ngươi thì như thế nào? Ta còn dám đánh ngươi! Vãng Sinh Ấn!

Giang Nam một ấn đắp xuống, năm ngón tay như đao, đầu ngón tay giống như từng đạo thần quang biến thành phi đao, chuyên gọt thần tính, một kích kia là sở trường của Vãng Sinh Thần Đế, lập tức bị hắn tránh thoát.

Hắn vừa trốn, hơi thở của Giang Nam đột nhiên bộc phát, quanh thân Tinh Quang quấn quanh, giống như một đạo ngân hà giắt bên hông, năm ngón tay giang rộng ra, Tinh Hà ở lòng bàn tay hiện lên, trụ quang phun ra, một ấn đem Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân đánh cho như lưu tinh bay ra, thần quang quanh thân sụp đổ, cơ hồ bị hắn đánh tan rã!

Vãng Sinh Thần Đế rống giận, dừng lại thân hình, bàn tay thiên biến vạn hóa, đầu ngón tay rung lên, là một loại Thần Thông nhằm vào thần tính bộc

phát, Thần Thông chi chít gào thét đánh tới, hướng Giang Nam công kích đi!

- Thần Đế nói chuyện, quả thực giống như đánh rắm, không giống vật thường!

Giang Nam cười lạnh, hai tay cắm vào Ma ngục, sinh sôi nâng lên, đem trọn Ma ngục nhấc lên, vung cả tòa Ma ngục hung hăng đắp tới, đem Thần Thông nện đến nát bấy, tính cả Vãng Sinh Thần Đế cùng nhau vỗ vào phía dưới Ma ngục, cơ hồ phách dẹp!

- Tiểu quỷ, xem ra ta đối với ngươi thương tài là sai!

Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân giãy dụa, quanh thân thần quang rung chuyển, từ trong Ma ngục nhô đầu ra, sắc mặt trở nên âm lãnh, lạnh giọng nói:

- Ta muốn để ngươi chết...

- Vãng Sinh, ngươi chết đã đến nơi, còn gian ngoan mất linh!

Huyền thai kim nhân của Giang Nam phủ xuống, một cước hung hăng đạp xuống, giẫm phải đầu lâu của hắn, sinh sôi đạp dưới đáy ở Ma ngục, tiếp theo cả tòa Ma ngục bắt đầu phát sinh biến hóa, hóa thành một đóa hắc liên, rõ ràng là hình thái Liên Hoa Bảo Tọa của Đạo Kim Ngọc Bàn!

Mà vào lúc này, trong Kim Loan điện, Chân Thần cùng Bảo Âm, Thương Đạo, Khấu Gia ba tôn Thần Ma kia đồng thời dữ dội lên, hướng Giang Nam giết tới, lấy tính mạng của hắn, đem vị thiếu niên làm nhục Thần Đế này bầm thây vạn đoạn!

Bốn người này là tín đồ của Vãng Sinh Thần Đế, một sát na Huyền thai kim nhân của Giang Nam bước ra Tử Phủ, hướng Vãng Sinh Thần Đế ngang nhiên xuất thủ kia, bọn họ đã được đến tuyệt sát lệnh đối với Giang Nam!

Thân là tín đồ cuồng nhiệt nhất, tự nhiên sẽ hung hãn không sợ chết, trong đầu của bọn hắn giống như trước có một pho tượng Vãng Sinh Thần Đế Kim

Thân, có thể bất cứ lúc nào cũng nhận được ý chí của Vãng Sinh Thần Đế.

Lực lượng của tứ tôn Thần Ma là cường đại bực nào, nhất là Chân Thần kia, dưới một kích, chỉ sợ liền có thể để cho Giang Nam tan xương nát thịt!

Mắt thấy công kích của bốn người này liền muốn rơi vào trên người Giang Nam, đánh chết hắn, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy mặt mũi của Giang Nam đột nhiên thay đổi, hóa thành một Đế Hoàng cao tới vạn trượng, đầu đội Đế quan, tử bào kim thụ, rõ ràng cùng Vãng Sinh Thần Đế giống nhau như đúc, thậm chí ngay cả khí tức cũng trở nên cùng Vãng Sinh Thần Đế giống nhau như đúc, sắc mặt uy nghiêm, lạnh lùng nói:

- Thân là con dân của trẫm, các ngươi dám can đảm bất kính đối với ta?

Tứ tôn Thần Ma kia trong lòng cả kinh, vội vàng riêng phần mình thu hồi pháp lực.

- Ngay cả ta cũng dám giả mạo? Còn có cái gì là ngươi không dám làm hay không?

Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân trong đầu bốn người kia giận tím mặt, phẫn nộ quát:

- Đó là giả, giết hắn cho ta!

Tứ tôn Thần Ma này đang muốn lần nữa động thủ công kích Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy bầu trời tối đen, một tòa thánh sơn đi tới đỉnh đầu Chân Thần kia, ầm ầm đè xuống, rõ ràng là Huyền Hoàng Thánh sơn mà Giang Nam được từ Vọng Tiên Đài kia.

Toàn thân Huyền Hoàng Thánh sơn là Huyền Hoàng Thánh Kim, trầm trọng vô cùng, chính là tài liệu thượng đẳng luyện chế Thần Đế Chứng Đế chi bảo, một tòa thánh sơn này một mình Giang Nam cũng không cách nào dời lên, chỉ có dùng Đậu Suất Thần Hỏa rèn luyện đánh vào đạo văn cùng tinh thần lạc ấn của mình, luyện thành pháp bảo thô sơ giản lược, lúc này mới có thể miễn cưỡng mang đi.

Sức nặng một ngọn núi này, liền muốn vượt qua tinh cầu, sức nặng cơ hồ đồng đẳng với tinh cầu bình thường hơn vạn lần!

Nhưng Chân Thần kia cũng lợi hại, nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay hướng về phía trước đây đi, đem tòa thánh sơn này nâng lên, Thánh sơn rơi xuống, áp sập cánh tay của hắn, đặt ở trên đầu vai hắn!

Công kích của ba vị tôn giả Bảo Âm, Thương Đạo, Khấu Gia hung hăng rơi vào trên người Giang Nam, chỉ nghe tiếng vang như hồng chung đại lữ truyền đến, thân thể của Giang Nam phảng phất hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, mỗi nhất kích rơi xuống, liền giống như là Thiên Đạo Bảo Chung chấn vang, tan mất lực lượng của tam đại Thần Ma.

Đây là Thiên Đạo Thần Thông, kể từ khi Giang Nam ở chỗ Đạo Vương tìm hiểu Đạo Kim Ngọc Bàn, lại ở trong Đế lăng độ trận giả thiên kiếp kia, hắn đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ đã đạt tới trình độ làm người ta không thể tưởng tượng nổi.

Đem thân thể hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, chính là một loại Thiên Đạo Thần Thông hắn lĩnh ngộ ra, hơn nữa còn là thân thể Thần Thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1072: Lửa Đốt Đế Lăng!

Dù là như thế, Thần Ma công kích cũng không phải dễ dàng là có thể tan mất như vậy, dù sao thân thể Thiên Đạo Thần Thông cũng không thể thật đem mình hóa thành Thiên Đạo, vạn pháp bất xâm, vẫn có một cổ lực lượng bá đạo thô bạo xâm nhập bên trong nhục thể của hắn, đánh cho khóe miệng tràn đầy máu.

Giang Nam lơ đễnh, tám cánh tay bay múa, đỡ công kích của ba người, tâm niệm hơi động, lại là một ngụm Bạch Ngọc Bình từ mi tâm hắn bay ra, rơi vào trên Huyền Hoàng thánh sơn.

Bạch Ngọc Bình này rõ ràng là hắn ở trong tinh không Huyền Minh Nguyên Giới thu Thần Tôn chi bảo kia, sức nặng cũng là vô cùng trầm trọng, mặc dù không bằng Huyền Hoàng Thánh sơn, nhưng thần nước trong bình có rộng lớn bằng một viên tinh cầu!

Thần thủy giống như Bà La Trọng Thủy, một giọt liền có mấy ngàn mấy vạn cân nặng, có thể thấy được một lọ thần thủy này sức nặng là kinh người bực nào.

Chân Thần kia muộn hanh nhất thanh, bị ép tới miệng mũi phóng hỏa, gối cũng cong xuống, hai chân run rẩy, vẫn như cũ gắt gao ngật đứng không ngã.

- Lợi hại! Chân Thần không phải cường đại bình thường, như vậy cũng áp không suy sụp ngươi!

Trong lòng Giang Nam đối với Chân Thần này bội phục vạn phần, bị ba Thần Ma Bảo Âm làm cho không ngừng lui về phía sau, đột nhiên không hề chống cự ba người Bảo Âm công kích nữa, mà là liên hoa trán phóng, hóa thành Đạo Kim Ngọc Bàn, theo đuổi ba người tấn công.

Tám bàn tay của hắn giang rộng ra, Sâm La vạn tượng, tám Sâm la ấn

cùng nhau che ở trên Huyền Hoàng thánh sơn.

Oanh...

Huyền Hoàng Thánh sơn rơi xuống đất, đem Chân Thần kia đắp ở dưới chân núi, trực tiếp đè ép!

Giang Nam thu hồi Bạch Ngọc Bình, pháp lực toàn thân xông ra, rót vào trong thánh sơn, mạnh mẽ đem Thánh sơn giơ lên, đưa vào mi tâm của mình, chỉ thấy Chân Thần dưới chân núi kia bị ép tới biến thành một tờ giấy thịt thật mỏng!

Thịt giấy lay động, đang cố gắng khôi phục thân thể.

Hắn toàn lực thu hồi Thánh sơn, Đạo Kim Ngọc Bàn phòng ngự nhất thời liền yếu rất nhiều, ba Thần Ma Bảo Âm, Thương Đạo, Khấu Gia hợp lực một kích, công phá liên hoa phòng ngự của Đạo Kim Ngọc Bàn, lần nữa rơi vào trên người của hắn, làm thân thể hắn cạch cạch chấn động không ngừng, vô số đạo văn từ trong cơ thể hắn tràn ra, hóa thành một ngụm bảo chung hư ảnh.

Wow...

Giang Nam hộc máu, ba người Khấu Gia, Bảo Âm dù sao cũng là Thần Ma, luyện thành đạo tắc, mà hắn cách Thần Ma còn có năm cảnh giới cần đột phá, một kích kia cho dù là ngụy Thần Thể Ngụy Tiên Thể của hắn cũng không chịu nổi, để cho hắn gặp phải bị thương không nhẹ!

Nếu không phải hắn luyện thành thân thể Thiên Đạo Thần Thông, chỉ sợ thân thể cũng sẽ bị bọn họ đánh nát!

Mà Đế quan cách đó không xa kia không ngừng chấn động, nắp quan tài lần nữa bị đánh văng ra một đường, giọt giọt Thần Dịch từ trong quan tràn ra, sau Thần Dịch, rõ ràng là một đạo Thần Đế thần thức!

Vãng Sinh Thần Đế thật sự nổi giận, chân linh thần tính của hắn bị vây ở

trong Đế quan, bất quá giờ phút này tính toán mượn Đế quan mở ra một đường, làm cho một đạo Thần Đế thần thức còn sót lại của mình xông ra, đem Giang Nam thắt cổ!

- Việc này không nên chậm trễ, đi!

Thân hình Giang Nam đột ngột từ mặt đất mọc lên, một đạo lưu quang từ trong dấu chân phá vỡ Kim Loan điện ở tầng chót nhất bay ra, thân hình kịch liệt hướng lối vào Đế lăng bay đi.

Thân pháp của hắn bị thôi phát đến mức tận cùng, Thần Thông chạy trối chết của Tinh Quang Đại Đế ở trên người hắn bị phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, nơi thân hình đi qua, trong hư không lưu lại từng mãnh lôi hải, ầm ầm bộc phát.

Mà ở bên trong mi tâm Ma Ngục của hắn, Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân như cũ đang không ngừng giãy dụa, phiên giang đảo hải, điềm nhiên nói:

- Tiểu quỷ, ngươi trốn không thoát đâu!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, Huyền thai kim nhân tiếp tục tăng lên độ mạnh yếu, toàn lực luyện hóa Vãng Sinh Kim Thân này, mà tất cả tu vi bản thân, hết thảy dùng để thúc dục thân pháp, để cho tốc độ của mình đạt đến cực hạn, đột phá cực hạn!

Oanh...

Kim Loan điện cao cao ở Cửu Trọng Thiên đột nhiên có Thần Quang nổ tung, Thần Quang vô cùng vô tận phun ra, giống như một mặt Thần Bàn kim chói hướng bốn phương tám hướng phô đi.

Thần Quang này rõ ràng là Thần Đế thần thức đột nhiên bộc phát, trong Đế quan chỉ kịp xông ra một đạo thần thức liền đã đóng cửa, nhưng cường độ đạo thần thức này cho dù là Chân Thần Thần Chủ cũng khó có thể tưởng tượng, lúc bộc phát giống như tinh cầu nổ tung.

Thần thức nhanh chóng trải rộng ra bốn phương tám hướng, nơi đi qua từng ngọn Thần Thành, tòa thành trên không, thành thị, thành trì, những Thần Đế đạo tắc tạo thành viễn cổ sinh linh phảng phất như sống lại, vô số thân ảnh phóng lên cao, chi chít, hướng Giang Nam chen chúc đuổi giết đi!

Không chỉ có như thế, từng ngọn thành thị thành trì kia cũng giống như có sinh mạng, từng ngọn thành thị thành trì đột ngột từ mặt đất mọc lên, ở giữa không trung ầm ầm phi hành, kinh người chí cực!

Cả tòa Đế lăng, ở thần thức của Vãng Sinh Thần Đế xẹt qua, phảng phất sống lại, ùng ùng chấn động không dứt bên tai, từng ngọn thành thị thành trì Cổ lão hùng vĩ lơ lửng phi hành, tráng quan bao la hùng vĩ, làm cho người ta khó có thể tưởng tượng!

Khôn cùng Đế Uy tràn ngập, khôn cùng Thần Quang sôi trào, đây là cơn giận của Thần Đế, mặc dù là Thần Đế đã tử vong hơn năm ngàn vạn năm, nhưng uy năng như cũ vô biên vô hạn, như cũ làm cho người ta run rẩy, làm cho người ta sợ hãi, như cũ có thể phá hủy hết thảy!

Mà ở trong Kim Loan điện, ba tôn Thần Ma Bảo Âm, Khấu Gia đang điên cuồng hướng Giang Nam đuổi giết đi, đột nhiên, một thân ảnh hùng tráng lao ra Kim Loan điện, rõ ràng là Chân Thần kia!

Hắn đã khôi phục thân thể, giờ phút này lửa giận ngập trời, tốc độ thậm chí so sánh với Giang Nam còn nhanh hơn, thân hình rất nhanh vượt qua đám người Khấu Gia, Bảo Âm, đuổi theo tốc độ thần thức bộc phát, từ xa nhìn lại Giang Nam đang ở phía trước!

- Chết!

Chân Thần kia một chưởng trào ra, Chân Thần đạo tắc cuồn cuộn bắt đầu khởi động, phô thiên cái địa, chen chúc hướng phía sau Giang Nam đánh tới.

- Chết!

Hàng tỉ vạn Thần Đế đạo tắc tạo thành viễn cổ sinh linh cùng kêu lên rống

to, hư không bị chấn nát, vô số thủ chưởng vung lên, rối rít hướng Giang Nam ầm ầm phách đi!

Đại tràng diện!

Loại đại tràng diện này, Giang Nam trước đây chưa từng gặp, chưa bao giờ nghe thấy, bất quá loại đại tràng diện này chỉ nhằm vào một người hắn!

- Nếu như ta không chết mà nói, cũng đủ để kiêu ngạo đi? Sau này đem chuyện này nói ra, có thể hù dọa rụng một đống lớn ánh mắt!

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, bức tràng diện này chỉ sợ chẳng qua là hơi đụng chạm hắn một chút, hắn cũng sẽ hôi phi yên diệt, bất quá làm người ta kính nể chính là, ở thời khắc nguy hiểm này, hắn còn có thể tự trêu chọc mình.

- Đâu Suất Thần Hỏa, lão bằng hữu, chúng ta gặp lại a!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1073: Thần Đế Kim Thân Là Đại Bổ. (1)

Bên trong mi tâm của hắn, một đóa thần hỏa dằng dặc bay ra, rơi vào phía sau Giang Nam, trong khoảnh khắc Giang Nam đã thoát ra hơn vạn dặm, ngay sau đó thần thức của hắn hung hăng đâm tới, đem đóa thần hỏa này đâm thông thấu, đem uy năng của thần hỏa hết thảy nổ tung!

Thiên địa vào thời khắc này phảng phất trong lúc bất chợt tĩnh xuống, tiếp theo hoả diễm màu đen bộc phát, trong thời gian ngắn tịch quyển mấy ngàn dặm, sau đó hư không của Đế lăng bắt đầu sụp đổ, hàng tỉ vạn Thần Đế đạo tắc tạo thành viễn cổ tiên dân cùng Chân Thần kia công kích giống như đá chìm đáy biển, hết thảy bị thần hỏa màu đen cắn nuốt!

Đâu Suất Thần Hỏa phảng phất hóa thành một cái hắc động, chỉ thấy hư không Đế lăng không ngừng hỏng mất tan rã, một khối tiếp theo một khối vùi vào bên trong thần hỏa, bị đốt triệt để, đốt thành tro bụi!

Thần hỏa không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch trương, hư không không ngừng sụp đổ, hoả diễm màu đen cắn nuốt hết thảy bốc hơi, mặc dù Giang Nam thoát ra hơn vạn dặm, nhưng mà hắn quay đầu nhìn lại, trong lòng không khỏi hoảng sợ, Đâu Suất Thần Hỏa đã đem hơn vạn dặm hư không cắn nuốt sạch sẽ, mà ở ngoài Đâu Suất Thần Hỏa, còn có một đạo thần hỏa sáng lạng ở phía bên ngoài chạy chồm, tốc độ nhanh hơn!

Màu tím Ngọc Hư Thần Hỏa, màu xanh Bích Du Thần Hỏa, màu trắng Hoàng Thiên Thánh Hỏa, màu đỏ Thần Ma Thánh Hỏa, màu vàng Thái Dương Chân Hỏa, màu đỏ Chân hỏa, phô thiên cái địa, trong nháy mắt liền có mấy trọng thần hỏa đem Giang Nam cắn nuốt bao phủ!

- Náo có chút lớn...

Giang Nam liều mạng bay về phía trước, Thần Ma Thánh Hỏa, Hoàng

Thiên Thánh Hỏa đối với hắn uy hiếp không lớn, chân chính có uy hiếp vẫn là Bích Du Thần Hỏa, Ngọc Hư Thần Hỏa, mà màu đen Đâu Suất Thần Hỏa kia lại càng vô cùng kinh khủng, chỉ sợ dính lên một tia, mình cũng sẽ hoàn toàn hóa thành bụi bay, thần hồn câu diệt, thân hình đều diệt!

Đâu Suất Thần Hỏa đốt sập Đế lăng, không ngừng cắn nuốt hư không, chẳng những kéo Giang Nam hướng gần thần hỏa hơn, thậm chí cả chút ít viễn cổ tiên dân kia cùng Chân Thần cũng kéo hướng thần hỏa.

Hư không bị thiêu hủy, cho dù là cửa vào Đế lăng cũng bị không ngừng hướng gần thần hỏa hơn, vì vậy Giang Nam vẫn còn không ngừng hướng cửa vào đến gần!

Rốt cục, Bích Du Thần Hỏa bao Giang Nam lại, hắn nhất thời cảm giác được đau đớn khôn cùng truyền đến, Đạo vân của hắn đang không ngừng tan rã, thân thể đang không ngừng bị hoả diễm cắn nuốt.

Giang Nam cắn răng, giơ Bạch Ngọc Bình lên cao, thần thủy trong bình xông ra, hướng toàn thân hắn dội xuống, đẩy lấy thần hỏa hướng cửa vào bỏ chạy, hắn thậm chí đã vận dụng U Minh Thần Thủy!

Hô...

Ngọc Hư thần hỏa xoắn tới, U Minh Thần Thủy cũng bị bốc hơi lên, trong nháy mắt Giang Nam liền bị cháy sạch hết thảy hóa thành tro bụi, vội vàng thúc dục Thiên Âm Thánh Thủy trong bình ngọc!

Rốt cục, hắn xông tới cửa vào, cấp tốc lao ra Đế lăng, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thần hỏa đã thổi sang cửa vào, đem một mảnh Hỗn Độn khí cháy tinh quang, trong Đế lăng, thần hỏa đủ mọi màu sắc tràn ngập, đem trọn Đế lăng bao phủ!

Loại tràng diện này, mặc dù là Giang Nam cũng không khỏi sợ hãi, uy năng của Đâu Suất Thần Hỏa thật sự quá cường đại, lúc trước mình được Giang Tuyết tỷ tỷ dạy bảo sử dụng thần hỏa, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy

qua tình hình lúc Đâu Suất Thần Hỏa hoàn toàn bộc phát, bây giờ nghĩ lại, cũng làm cho hắn có chút nghĩ mà sợ, quả nhiên là hơi không cẩn thận sẽ gặp chơi hỏa tự mình hại mình!

- Tỷ tỷ để lại cho ta đồ vật, lại mất đi một kiện...

Giang Nam thở dài, thân thể phi tốc phục hồi như cũ, thân thể tân sinh ra thiếu đi Hồng Mông tử khí rèn luyện, lộ ra có chút bạc nhược yếu kém, tại đây như cũ là La Thiên tuyệt cảnh, khí tức thiên nhân ngũ suy cực kỳ cường đại, để cho hắn cũng không chịu nổi.

- Chân Thần kia cùng bọn người Bảo Âm, quả quyết không cách nào đào thoát thần hỏa, nhất định sẽ bị chết cháy! Bởi như vậy, Vãng Sinh Thần Đế liền không có tín đồ tín dân, hắn muốn thoát khốn liền không có khả năng rồi!

Giang Nam đang muốn rời đi, đột nhiên xuyên thấu qua thần hỏa trùng trùng điệp điệp chứng kiến ở chỗ sâu trong đế lăng, biển lửa dẹp loạn, hẳn là Vãng Sinh Thần Đế lo lắng đế lăng của mình bị thiêu hủy, vận dụng một bộ phận uy năng của bản thân hắn, để cho càng nhiều thần thức thậm chí Thần Đế đạo tắc nữa từ trong quan tài Thần Đế tràn ra, trấn áp chân hỏa!

Giang Nam vốn không có tính toán mượn nhờ thần hỏa chi uy, đem đế lăng hóa thành tro tàn, chỉ là không có nghĩ đến Thần Đế sau khi chết, đế quan lọt vào trấn áp, lại có thể đơn giản điều động lực lượng lớn như thế, thậm chí ngay cả Đâu Suất Thần Hỏa cũng có thể dập tắt!

Tốc độ Đâu Suất, Ngọc Hư các loại thần hỏa lọt vào dập tắt cực nhanh, thời gian nháy con mắt liền có gần nửa thần hỏa bị dập tắt!

Uy năng của Đâu Suất Thần Hỏa, ngay cả nguyên khí của Vãng Sinh Thần Đế chết đi cũng không có làm bị thương, nhiều nhất là để cho hắn đau đầu, đau đầu vì mình vừa mới thu bốn tín đồ bị thần hỏa chết cháy.

- Vãng Sinh Thần Đế, ta giúp ngươi một tay!

Trong mắt Giang Nam hung quang lóe lên, đột nhiên tế lên bạch ngọc bình, thần thủy trong bình gào thét lao nhanh, chảy vào cửa đế lăng, Bà La Trọng Thủy, U Minh Thần Thủy, Thiên Âm Thánh Thủy gào thét lao nhanh, hóa thành nước lũ cuồn cuộn, chỉ một thoáng cùng thần hỏa trong thông đạo cửa vào tao ngộ.

Nước lửa đụng nhau, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa, bạo tạc nổ tung kịch liệt đem trọn cái lối đi nện đến nát bấy, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng bị cao cao nhấc lên, như lưu tinh hướng ra phía ngoài trụy lạc, bị tung bay mấy vạn dặm lúc này mới ổn định thân hình!

Thông đạo bị tạc toái, lập tức thời không độc lập của đế lăng bị đánh phá, khí tức thiên nhân ngũ suy xâm nhập La Thiên tuyệt cảnh, chỉ một thoáng tràn ngập cả tòa đế lăng, làm nó tan vỡ, suy vong!

Khí tức Thiên nhân ngũ suy mạnh như thế, thậm chí đạo tắc của Vãng Sinh Thần Đế tạo thành đế lăng cũng bắt đầu héo rũ, Thần Quang ảm đạm, thậm chí ngay cả những Thần Đế đạo tắc biến thành Viễn Cổ sinh linh kia, nguyên một đám cũng thanh âm ám ách, sắc màu quần áo khô héo, thân hình càng ngày càng gầy gò, uy năng Thần Đế cũng đang dần dần trôi qua!

Cái này là thiên nhân ngũ suy, mặc dù là Thần Đế cũng không cách nào tránh thoát, chỉ có tiên nhân nhảy ra Thiên Đạo, không tại Ngũ Hành, mới có thể tránh miễn!

- Không!

Trong Đế lăng vang lên một tiếng gào thét kinh thiên động địa, vô số Thần Đế đạo tắc ngưng tụ, hóa thành một đạo nước lũ cuồn cuộn, chảy về phía thần đình Cửu Trọng Thiên, dũng mãnh vào trong Kim Loan điện, ý đồ chui vào trong quan tài Thần Đế.

Chuyện cho tới bây giờ, đế quan ngược lại biến thành bình chướng cuối cùng chống cự thiên nhân ngũ suy!

Nhưng mà, sắc lệnh trấn áp trên quan tài Thần Đế đại phóng uy năng, thủy chung ngăn trở những Thần Đế đạo tắc này, khiến chúng nó không thể nào quay trở lại trong đế quan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1074: Thần Đế Kim Thân Là Đại Bổ. (2)

- Tiểu quỷ, ngươi để cho trẫm thật sự nổi giận, ngươi nhất định phải chết, ngươi nhất định phải chết...

Trong Đế quan truyền đến một thanh âm vô cùng uy nghiêm, vô cùng tức giận, có chút hổn hển, Thần Đế dập tắt của hắn ở bên ngoài tế tự hắn, nhưng mà hôm nay không gian đế lăng bị Giang Nam dùng nước lửa nảy ra xu thế công phá, khí tức thiên nhân ngũ suy đại phá diệt xâm lấn, nếu Thần Đế dập tắt của hắn không thể phản hồi đế quan, chỉ sợ những tu vi này liền hết thảy triệt để tiêu tán!

Đạo tắc của hắn hóa thành hàng tỉ vạn Viễn Cổ tiên dân, trọn vẹn dùng sáu thành đạo tắc của hắn, mà hôm nay sáu thành dập tắc bị hủy, cho dù Vãng Sinh Thần Đế có thể phục sinh, từ trong tử vong sống lại, cũng sẽ thực lực đại tổn!

Bị một tiểu bối Thiên Cung cảnh giới bức đến loại trình độ này, trấn áp luyện hóa một cỗ Kim Thân của hắn, đoạt công pháp của hắn, đốt đế lăng của hắn, thậm chí còn nổ tung không gian đế lăng của hắn, để cho khí tức thiên nhân ngũ suy đại phá diệt xâm lấn, quả thực là gây sóng gió, to gan lớn mật!

Vãng Sinh Thần Đế đối với Giang Nam hận ý, có thể nghĩ!

- Ngươi cho rằng ngươi thắng định trẫm rồi? Thật tình không biết, trẫm cao hơn ngươi một bậc, sớm đã định ra chuẩn bị ở sau!

Thanh âm bên trong Đế quan càng thêm trầm thấp, có chút lãnh khốc nói:

- Tiếp qua không lâu, sắc lệnh sẽ trấn áp không được trẫm nữa, trẫm sẽ từ trong tử vong sống lại, dùng tư thế oai hùng muôn đời nhất đế, sừng sững ở đỉnh Chư Thiên vạn giới! Mà ngươi, chỉ là một con sâu cái kiến nho nhỏ

dưới chân trẫm!

Mà vào lúc này, Giang Nam đã bay ra La Thiên tuyệt cảnh, còn chưa kịp ly khai, liền lập tức xúc động Thiên Đạo đại kiếp nạn.

Lúc hắn tăng lên tới Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới, đã ở trong đế lăng vượt qua một lần thiên kiếp, bất quá đó là một hồi giả thiên kiếp, mà bây giờ hắn từ trong tuyệt cảnh bước ra, lập tức khiến cho Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới cảm ứng, dẫn động thiên kiếp chính thức.

Trận Thiên Đạo đại kiếp nạn này so với thiên kiếp lúc trước càng thêm hung mãnh, nhưng hôm nay nội tình của Giang Nam cũng hơn xa lúc trước, thiên kiếp tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, rất nhanh liền bị hắn đánh nát chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh.

Thiên kiếp qua đi, Giang Nam ở trong vũ trụ hư không phiêu lưu, bốn phía sưu tầm phương vị Chư Thiên vạn giới.

Tốc độ của hắn cực nhanh, chỉ là vũ trụ hư không trống vắng không có gì, không phân biệt cao thấp nam bắc, Giang Nam cũng không biết mình đến tột cùng người ở chỗ nào.

Ở lúc hắn tìm kiếm phương vị của Chư Thiên vạn giới, góc áo của hắn, có một giọt thần dịch lặng lẽ chảy xuống, rõ ràng là một giọt thần dịch chẳng biết lúc nào bám vào phía trên quần áo của hắn, Giang Nam tìm được đường sống trong chỗ chết, cũng không có phát giác chỗ dị thường chút nào.

Tích thần dịch này chính là trong quan tài của Vãng Sinh Thần Đế tràn ra một giọt tín ngưỡng lực ngưng tụ thành thần dịch, chỉ là thu lại tất cả khí tức, im im lặng lặng phiêu phù ở trong vũ trụ hư không, đợi cho Giang Nam đi xa, lúc này mới lóe lên Thần Quang, ào ào mà đi.

Không biết qua bao lâu, tích thần dịch này ở trong hư không xuyên thẳng qua, rốt cục đi vào trước một thế giới, chỉ thấy bề ngoài thế giới này có hào quang như mặt trời, phía dưới có một Tiên Thiên Thần Ma, hình thể nó

giống như Tượng, lưng đeo tòa thế giới này ở trong vũ trụ hư không ngao du.

Trong thế giới này mặt trời lên mặt trời lặn, Tinh Hà đổ xuống, phía trên một tòa chủ tinh, các thần ma chế tạo Thần Điện, trước điện hương viên đầy đất, đủ loại hoa quả Tiêu Thụ cùng với đủ loại thần hoa, trong thần điện là một thần minh cổ xưa, vô số đệ tử, hạ hạt nguyên một đám quốc gia lớn nhỏ. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Đây là một thế giới do Thần Ma thống trị, tên là Hương Duyên thế giới, mà thần minh ở bên trong điện thờ tên là Minh Giác thượng nhân, người xưng Minh Giác lão tổ, là một vị đứng đầu Phật môn.

Minh Giác lão tổ trong thần điện đang bế quan, đột nhiên đạo thần dịch này xuyên qua hư không trùng trùng điệp điệp, trong chốc lát chui vào trong mi tâm vị lão tổ kia.

- Chư Thiên vạn giới, trẫm lại trở về rồi...

Ở bên trong đế quan đế lăng bị bao phủ trong khí tức thiên nhân ngũ suy, truyền đến một tiếng cười vui sướng:

- Trẫm phục sinh chi kỳ, đã không xa, để cho Hương Duyên thế giới này tế bái trẫm chỉ là bước đầu tiên! Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân! Họ Giang tiểu quỷ, lần sau lúc ngươi gặp lại trẫm, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi còn chạy trốn như thế nào!

- Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, thật là thuốc bổ!

Trong Vũ trụ hư không, tốc độ phi hành của Giang Nam dần dần trì hoãn xuống, bởi vì hắn luyện hóa Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân đã đến thời kỳ mấu chốt, đem Kim Thân này toàn diện áp chế, đã bắt đầu để cho Kim Thân hắn tan rã, luyện hóa!

Tuy nói đại bộ phận cấu thành Kim Thân đều là tín ngưỡng lực, nhưng còn có pháp lực, đạo tắc, thần tính, thần thức hùng hồn, còn có khí huyết tinh

hoa khổng lồ!

Mỗi khi luyện hóa một tia, Giang Nam liền cảm giác Huyền Thai kim nhân cùng pháp lực, thần thức của mình điên cuồng tăng trưởng, thân thể cũng nhận được khí huyết cuồng bạo thoải mái, càng ngày càng mạnh!

Kim Thân của vị Vãng Sinh Thần Đế này, quả thực là siêu đại linh đan hình người, rất đại bổ, toàn diện tăng lên các mặt tu vi của Giang Nam!

Bất quá, trong Kim Thân bao hàm lấy tạp niệm của hàng tỉ vạn sinh linh tế tự, là lúc những Viễn Cổ tiên dân tế tự Vãng Sinh Thần Đế lưu lại ý niệm, rất là pha tạp, hỗn tạp, các loại ý niệm đều có, có rất nhiều kỳ vọng Vãng Sinh Thần Đế ban thưởng vàng bạc tài bảo, có khẩn cầu ban thưởng con dâu xinh đẹp, có tìm kiếm trâu mất đi, còn có thì cầu mưa,... đủ loại, không cách nào tường thuật.

Những tạp niệm tế tự này đối với Giang Nam là một đại phiền toái, nếu hơi không cẩn thận, sẽ để cho tạp niệm tiến vào trong đạo tâm của mình, sẽ hư mất đạo tâm của hắn!

Cho nên, hắn không thể một hơi đem Kim Thân của Vãng Sinh Thần Đế này luyện hóa, phải không ngừng đem những tạp niệm này khu trừ, mới có thể bảo trì đạo tâm tinh khiết như một.

Dù vậy, tốc độ tu vi của hắn tăng cũng khủng bố đến dọa người, cũng không lâu lắm, liền ngang nhiên tăng lên tới Trường Sinh Thiên Cung đỉnh phong, đợi cho hắn xa xa trông thấy một tòa thế giới, tu vi đã tăng lên tới Trường Sinh Thiên Cung viên mãn, tùy thời có thể bước vào cảnh giới tiếp theo, chủ tu thần thức Thanh Hoa Thiên Cung!

Tu vi tăng lên tới một bước này, Giang Nam không hề luyện hóa Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, trong nội tâm ngược lại có chút tỉnh ngủ:

- Ta đã nếm qua thiệt thòi một lần tu vi tăng vọt, nên không có thể ăn lần thứ hai, Thiên Đạo đại kiếp nạn một lần so một lần hung mãnh, nếu nội tình

không ổn mà nói, hơi không cẩn thận sẽ độ kiếp thất bại. Cái Kim Thân này, để cho hóa thân khác của ta đi đại bổ a.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1075: Sinh Không Gặp Thời. (1)

Hắn đang muốn tiến vào thế giới này, từ đó tìm được thế giới kiều tiến về Trung Thiên, đột nhiên, hư không chấn động, rất xa chỉ thấy ma khí quay cuồng, lệ khí hung ác hội tụ thành trụ, thẳng tắp dựng thẳng lên, cao tới mấy vạn dặm, kinh người đến cực điểm!

Mà ở dưới đạo ma khí hung ác tạo thành khí trụ kia, tính bằng đơn vị hàng nghìn Thần Ma khống chế đủ loại Viễn Cổ dị chủng thần thú chạy như bay, như là một đại quân Thần Ma.

Giang Nam đứng lại bước chân, ngưng mắt trông về phía xa, chỉ thấy đây là một chi đại quân do ma đầu ở lưu vong chi địa tạo thành, từng Thần Ma hung thần ác sát, đều là thế hệ cùng hung cực ác, chiến lực kinh người!

Mà ở trong chi đại quân Thần Ma này, còn có một cỗ ngọc liễn, Cửu Bảo mui xe như là vòm trời, Thần Quang quay chung quanh mui xe bay múa, hóa thành hình rồng, Phượng hình, hổ hình, hình thuồng luồng, điểu hình vân... vân, hoa văn tươi đẹp, khí phái phi phàm.

Thanh âm tụng niệm hạo hạo đãng đãng truyền đến, giống như thanh âm vô số sinh linh tế tự, Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, ngưng mắt hướng tòa Cửu Bảo mui xe này nhìn lại, chỉ thấy bên trong ngọc liễn kia có một Thần Ma cổ xưa ngồi ngay ngắn, áo bào tím kim thụ, quần áo hoa mỹ tôn quý, tuổi tác Thần Ma cổ xưa kia thoạt nhìn không lớn, bộ dáng khoảng năm ba mười tuổi, tướng mạo trang nghiêm thần thánh.

Thanh âm tụng niệm, bắt đầu từ trong thế giới quanh thân hắn ngưng tụ không biết bao nhiêu vạn dặm hư không phát ra, mơ hồ có thể chứng kiến hắn ở trong tiểu thế giới, không biết bao nhiêu vạn Thần Ma hư ảnh quay chung quanh hắn, không ngừng cầu nguyện lễ bái, đó là tình hình Thiên Vương Vãng Sinh Kinh đại thành!

- Thánh Thiên Đại Tôn!

Trong lòng Giang Nam chấn động, rốt cuộc biết người này là ai.

- Phái đoàn của Thánh Thiên Đại Tôn, quả thực cùng Vãng Sinh Thần Đế giống như đúc.

Giang Nam dò xét ngự giá của Thánh Thiên Đại Tôn, chỉ thấy khí khái phi phàm, thậm chí ngay cả quần áo và trang sức đều cùng Vãng Sinh Thần Đế giống như đúc, không khỏi lắc đầu:

- Hắn chỉ là một người bắt chước, bắt chước được khí độ của Vãng Sinh Thần Đế, nhưng người bắt chước thủy chung là người bắt chước, không cách nào đạt tới thành tựu của người bị bắt chước, càng không cách nào siêu việt.

- Thế hệ tầm thường, cỏ dại nửa đầu mà thôi.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một Thần Ma hai tay chắp sau lưng đứng ở đàng xa, đang trông xem Thánh Thiên Đại Tôn đi tuần thế nào, mà ở sau lưng vị Thần Ma này còn có ba Thần Ma đứng thủ vệ.

Thần Ma cầm đầu kia tướng mạo đường đường, khí vũ hiên ngang, có một loại khí độ bất phàm, rất làm lòng người kính trọng, mà hai Thần Ma dưới trướng hắn cũng là khí độ ung dung, hơi có chút phong độ Tướng Thần.

- Thánh Thiên Đại Tôn đã đem lưu vong chi địa trở thành địa bàn của mình rồi, lần này đi tuần, là dò xét lãnh thổ quốc gia của mình, hướng thế lực khác trong lưu vong chi địa biểu thị công khai nơi này là địa bàn của hắn.

Một Thần Ma bộ dáng văn thần cười lạnh một tiếng nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn khẩu khí thật lớn, quả thực là xem quần hung trong lưu vong chi địa ta như không có gì!

- Hiện tại hắn binh hùng tướng mạnh, người đông thế mạnh, hoàn toàn

chính xác có tư cách này.

Một Thần Ma bộ dáng võ thần khác thản nhiên nói:

- Thần Hầu, tuy chúng ta xem thường hắn, nhưng mà không thể lỗ mãng xem thường hắn.

- Không cần xưng ta là Thần Hầu.

Thần Ma cầm đầu kia mỉm cười nói:

- Ta đã bị thần đình giáng tội, giáng chức nhập lưu vong chi địa, cái Thần Hầu này sớm đã không làm rồi. Hai vị đạo hữu vẫn là gọi thẳng tên của ta, gọi tên chữ của ta Hoàn Bạch là được.

- Thần Hầu, thần đình ngu ngốc vô đạo, đã mục nát, bởi vì có người đố kỵ Thần Hầu tài cán, lúc này mới ám toán ngươi.

Văn thần kia cười nói:

- Hôm nay Quang Vũ chuyển thế, thần đình vô chủ, loạn thế đã lộ ra, không thể nói trước chúng ta cũng có thể làm loạn thế Chi Chủ, thống trị thần đình!

Võ thần kia vỗ tay cười nói:

- Năm đó Thần Hầu cũng là nhân vật leo lên tiên đài, khiếp sợ đương thời, không kém những Thần giới Cự Đầu kia. Thiên hạ này, Thần Hầu hoàn toàn chính xác có tư cách tranh một chuyến!

- Nhìn qua tiên đài ngàn năm một lần, trong đó đi ra không biết bao nhiêu hào kiệt. Ta có thể trèo lên đỉnh, người khác cũng có thể trèo lên đỉnh.

Vị Thần Hầu kia lắc đầu nói:

- Từ khi ta đi ra Vọng tiên đài, đã qua 5000 năm, trong đó lại có năm lớp đại cao thủ trẻ tuổi tiến vào Vọng tiên đài, cũng không thiếu có người trèo

lên đỉnh. Mà ở trước ta hơn 100 vạn năm qua, trong Vọng tiên đài đã nghênh đón không biết bao nhiêu cao thủ, cũng không thể bởi vì ta đã từng đặt chân tiên đài mà xem thường thiên hạ anh hùng.

- Từ xưa đến nay, tiến vào Vọng tiên đài nhiều, nhưng chính thức có thể đặt chân tiên đài thì ít.

Văn thần kia cười nói:

- Chỉ có trước đó không lâu Vọng tiên đài khai mở, nghe nói một lần xuất hiện bốn vị cao thủ trẻ tuổi, đều leo lên tiên đài, thập phần cao minh. Nhưng tiếc, những người này sinh không gặp thời, chỉ sợ là không có cơ hội rồi.

Võ thần kia cũng cười nói:

- Mặc dù bọn hắn tài hoa tuyệt đại, nhưng mà thời gian không kịp, vô duyên tham dự đến tranh giành đế vị. Có thể tranh đoạt đế vị, chỉ có năm đại Thần Quân cùng một ít Cự Đầu mà thôi, còn có là tài hoa tuyệt đại như Thần Hầu!

Tố Thần Hầu cười nói:

- Lưu vong chi địa dù sao cũng là nơi ma đầu mọc lên san sát như rừng, danh bất chính, ngôn bất thuận, muốn trở thành Chư Thiên vạn giới Chi Chủ, trước phải tẩy trắng, trở lại Thần giới mới có thể quật khởi. Dù sao, Thần giới mới là vạn giới chính thống, ở hạ giới cho dù phong sinh thủy khởi như thế nào, nhưng ở trong mắt thần giới đại lão, thủy chung là lưu manh, nhập không được mặt bàn. Ta chuẩn bị đi bái phỏng mấy vị Bổ Thiên lão tổ, đạt được ủng hộ, rửa đi tội danh.

- Việc này không nên chậm trễ, lập tức khởi hành!

Lúc này ba Thần Ma cất bước, đột nhiên Tố Thần Hầu chứng kiến Giang Nam đứng ở đàng xa, hướng hắn mỉm cười, Giang Nam cũng mỉm cười, bọn người Tố Thần Hầu quay người rời đi, văn thần kia nói:

- Tử Phòng, vừa rồi thiếu niên kia rất là cao minh, là một nhân tài, còn không phải Thần Ma, cũng đã có được chiến lực giống như Thần Ma, hết sức kinh người.

Văn thần Tử Phòng đạo nhân kia cười nói:

- Ta từ lâu đã lưu ý đến hắn. Người này là một trong bốn người leo lên tiên đài, tên là Giang Nam Giang Tử Xuyên, tự xưng Huyền Thiên giáo chủ, Giang giáo chủ.

- Nguyên lai là hắn!

Trong mắt võ thần kia tinh quang lóe lên, liền muốn xoay người lại, lạnh lùng nói:

- Ta đi giết hắn, miễn cho hắn trưởng thành họa lớn, tương lai cùng Thần Hầu tranh đoạt thiên hạ!

- Phàn Đô thống không cần như thế.

Tố Thần Hầu cười nói:

- Vừa rồi sở dĩ Tử Phòng nói lần này người leo lên tiên đài sinh không gặp thời, là bỏ đi hùng tâm trong lòng của hắn, cho hắn biết, hắn không có bất kỳ cơ hội.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1076: Sinh Không Gặp Thời. (2)

Tử Phòng đạo nhân cười nói:

- Đúng là như thế. Hắn là người thông minh, nên biết thời gian hắn tu luyện quá ngắn, hôm nay tu vi bạc nhược yếu kém, vô duyên tham dự đến cuộc chiến đoạt đế.

Ba người đi xa, Giang Nam đưa mắt nhìn ba người này, thầm nghĩ:

- Lưu vong chi địa thật sự là hào kiệt cũng ra, tàng long ngọa hổ. Vị Tố Thần Hầu này là hào kiệt ở năm ngàn năm trước đi lên tiên đài, có hùng tâm tráng chí chiếm đoạt thiên hạ, khí nuốt vũ trụ, không phải nhân vật bình thường, ngược lại so với Thánh Thiên Đại Tôn còn muốn đáng chú ý.

Người có thể leo lên tiên đài không phải chuyện đùa, có thần đế chi tư, là mình dốc sức làm đi ra thành tựu!

Mà Thánh Thiên Đại Tôn theo Giang Nam nghĩ, thật có chút hiềm nghi cỏ dại nửa đầu, lưu vong chi địa vốn không phải nơi tốt gì, hắn còn rêu rao như thế, nhất định sẽ khiến cho Thần giới Cự Đầu chú ý, tùy thời có khả năng gọi đến tai họa ngập đầu.

- Vừa rồi văn thần kia đề cập Vọng tiên đài lần này, nói bốn người chúng ta sinh không gặp thời, là vì bỏ đi hùng tâm tranh hùng thiên hạ của ta sao?

Giang Nam nhớ tới Tử Phòng đạo nhân nói, không khỏi tức cười, lắc đầu nói:

- Hắn quá xem thường ta rồi, ta không tranh hùng thiên hạ, chỉ cầu Trường Sinh, chỉ cầu Chư Thiên an bình. Đương nhiên, nếu Thần Đế bảo tọa xuất hiện ở trên đường của ta, đoạt đến ngồi vài ngày cũng tốt... Sinh không gặp thời? Ta muốn cho các ngươi hết thảy sinh không gặp thời!

Ngự giá của Thánh Thiên Đại Tôn đã đi xa, Giang Nam tiến vào thế giới phía trước, tìm được thế giới kiều, đạp kiều mà đi.

Hắn vừa đi vừa luyện hóa Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, năng lượng luyện hóa mà đến hết thảy dùng để đề thăng Lục Đại hóa thân của mình, để cho tu vi thực lực của Lục Đại hóa thân đột nhiên tăng mạnh!

Thái Âm, Thái Dương, Ma La, Xích Viêm Tứ đại hóa thân tu vi thực lực đã tăng lên tới Huyền Thanh Thiên Cung cảnh giới, giờ phút này đạt được khí huyết bên trong Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân thoải mái, càng là tu vi căng vọt, rất nhanh tăng lên tới Ngọc Hoàng Thiên Cung cảnh giới, đối với thần tính đã có lĩnh ngộ cực cao, thậm chí đối với Tạo Hóa cũng có một chút giải thích.

Tứ đại hóa thân đột phá cảnh giới, trong đầu Giang Nam lập tức nhiều ra đủ loại lĩnh ngộ của Ngọc Hoàng Thiên Cung, để cho hắn chìm đắm trong những lĩnh ngộ này.

Mỗi một hóa thân đột phá đến Ngọc Hoàng Thiên Cung, lấy được lĩnh ngộ cùng kiến thức đều rất là bất đồng, hiển nhiên Ngọc Hoàng Thiên Cung là một cái cảnh giới thật lớn, đối với hắn tích lũy có tác dụng rất trọng yếu.

Hóa thân thứ sáu của hắn, Tinh Quang Thần Đế hóa thân cũng không chậm chút nào, đã tăng lên tới cùng Giang Nam đồng nhất cảnh giới, Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới.

Trình độ pháp lực của hóa thân này hùng hồn, làm cho người sợ hãi thán phục, khí nuốt Tinh Hà, chân đạp Trụ Quang, trong lồng ngực như bao dung vũ trụ chi cơ.

Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình không dung hợp Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh, ở ngang nhau cảnh giới, pháp lực tuyệt đối thua kém Tinh Quang Thần Đế hóa thân lưỡng trù!

Về phần Sâm La Đại Đế hóa thân, giờ phút này vẫn là so với cảnh giới

của Giang Nam cao hơn một đường, đã đạt tới Thiên Cung tứ trọng, Thanh Hoa Thiên Cung cảnh giới, bất quá lúc hóa thân này dẫn phát thiên kiếp, Giang Nam căn bản không có để cho hắn có cơ hội độ kiếp, mà là mình đối kháng Thiên Đạo đại kiếp nạn.

Hắn có thể cảm giác được, Sâm La Đại Đế hóa thân tu vi cảnh giới càng cao, bên trong tối tăm cùng Sâm La Ma Đế liên hệ càng phát ra mật thiết!

Giang Nam để cho vị hóa thân này tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, là chơi với lửa, hơi không cẩn thận sẽ gặp chơi hỏa tự mình hại mình!

Nhưng mà Giang Nam biết rõ mình chơi với lửa, nhưng mà vì Tịch Ứng Tình, hắn vẫn sẽ tiếp tục chơi, chỉ có điều cảnh giới của Sâm La Đại Đế hóa thân hắn nhất định phải áp chế, không thể siêu việt bản thể quá nhiều, nếu không tất thành họa lớn!

Cũng không lâu lắm, Thái Âm, Thái Dương, Ma La, Xích Viêm Tứ đại hóa thân liền từng người đột phá một cảnh giới, tiến vào Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, Thiên Cung bát trọng!

Cảnh giới này, đã là gần thần cảnh giới!

Giang Nam vẫn còn liên tục không ngừng luyện hóa Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, tiếp tục để cho bốn hóa thân này tu vi đột phi bỗng nhiên tăng mạnh, ý đồ để cho bốn hóa thân này hết thảy đột phá cảnh giới, bước vào Thần Cảnh, tu thành Thần Ma!

Trong Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân này chất chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, một lần hành động để cho Tứ đại hóa thân của hắn tu thành Thần Ma cũng không thành vấn đề, bất quá, khi Tứ đại hóa thân trùng kích đến Tử Tiêu Thiên Cung đỉnh phong, lại thủy chung không cách nào viên mãn, mặc dù khí huyết cung ứng đến bên trong bốn hóa thân nhiều hơn nữa, cũng không cách nào làm cho bọn hắn tái tiến một bước!

Tử Tiêu Thiên Cung là một cảnh giới vô cùng trọng yếu, vô cùng to lớn,

Thái Hoàng ở cảnh giới này dừng lại ngàn năm, tuy nói hơn phân nửa thời gian hắn đi hoàn thiện Huyền Đô vong tình Thiên Thư, nhưng mà có mấy trăm năm thời gian tu luyện, đi cân nhắc Tử Tiêu Thiên Cung ảo diệu.

Từ đó cũng có thể thấy được, chỗ bất thường của Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới này.

Đây là một cảnh giới lột xác, tiến hóa, thăng hoa, giống như là sâu ăn lá, phải nhả tơ kết kén, sau khi phá kén mới có thể hóa thành Hồ Điệp, hoặc như là một mẻ kim loại gang, trải qua Liệt Hỏa nung khô, nước lạnh tôi lấy, thiên chuy bách luyện, mới có thể biến thành bảo đao!

Mà cảnh giới Tử Tiêu Thiên Cung này, cần đạo vân diễn biến thành đạo tắc, gần thần mà lĩnh ngộ thần minh đạo tắc, tích lũy nội tình vô cùng hùng hậu.

Còn muốn cho thần hồn của mình hóa thành thần tính, bồi dưỡng thần tính thoải mái, không ngừng lớn mạnh.

Phải luyện thành Thần Ma thân thể, đem đạo tắc luyện đến từng nơi hẻo lánh trong thân thể. Hơn nữa, còn muốn cho pháp lực của mình đạt tới trình độ Thần Ma, tích lũy tài nguyên vô cùng hùng hậu, các loại linh dịch linh tuyền, có được đầy đủ nội tình, mới có thể trùng kích Thần Cảnh.

Nhưng cũng chỉ là có tư cách trùng kích Thần Cảnh mà thôi, có thể trùng kích thành công hay không, còn cần cơ duyên.

Cơ duyên của Thái Hoàng lão tổ là Tịch Ứng tình, cơ duyên của Ma La Thập là Vọng tiên đài, cơ duyên của Hồng Vũ đạo nhân là Giang Nam. Mà bây giờ, Giang Nam muốn cho Tứ đại hóa thân của mình phá tan đỉnh phong, đạt tới viên mãn, hắn tích lũy vẫn là quá ít, lĩnh ngộ cũng quá ít.

Tuy hắn có được thần tính, pháp lực hùng hồn đủ để so sánh Thần Ma, nhưng mà đạo vân không tiến hóa làm đạo tắc, đối với Tử Tiêu Thiên Cung cũng không có thể có được lĩnh ngộ sung túc, Tứ đại hóa thân cũng không

tăng lên tới Thần Ma chi thân, trình độ bất diệt chi thân.

- Hiện tại để cho Tứ đại hóa thân trùng kích Thần Cảnh, hoàn toàn chính xác sớm chút ít.

Giang Nam không cưỡng cầu nữa, hắn cần bế quan, tìm hiểu thấu triệt Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới của Tứ đại hóa thân, luyện thành đạo tắc, Tử Tiêu Thiên Cung viên mãn, sau đó lại phá tan trở ngại, lột xác thăng hoa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1077: Bạn Cũ Đoàn Tụ. (1)

- Ta đáp ứng Ngọc phu nhân cùng Hiên Vi, sẽ đi Bắc Mạc Thi gia, là nên đi một lần rồi.

Giang Nam trở lại Trung Thiên thế giới, cũng không có lập tức đi Bắc Mạc Thi gia, mà là đi Đông Cực Đại Hoang, thánh tông phân đà một chuyến.

Lúc này thánh tông phân đà, ở trong Đông Cực Đại Hoang chỉ là một tiểu thế lực không làm cho người chú mục, nhưng trên núi là Yêu Tộc cường giả bị gọt rơi tu vi cảnh giới, khôi phục tu vi đối với các nàng mà nói cũng không khó khăn.

Chẳng qua là Giang Nam vì các nàng riêng phần mình chế tạo công pháp, đưa đến tu vi tiến cảnh của các nàng chậm dần, nhưng cảnh giới từng cái so sánh với trước càng thêm cường đại.

Cái Thánh Địa nho nhỏ này, đã có hơn mười vị Thiên Cung cảnh giới nữ cường giả, còn có Thần Thứu Yêu Vương cùng Chiến Minh cự thú trấn giữ, tương đương với hai Thần Ma trấn áp nơi đây, cũng không thể khinh thường. Chỉ cần không phải một chút thế lực lớn tấn công nơi đây, thánh tông phân đà liền không có đáng ngại.

- Giáo chủ, ngươi không phải là đã chết sao?

Đám người Lan tỷ nhìn thấy hắn, giống như nhìn thấy quỷ, kinh ngạc nói.

Giang Nam ngạc nhiên, thất thanh cười nói:

- Ai nói ta chết?

- Là Chân Pháp Phật Đà nói.

Đám người Lan tỷ Tử Huyên Tử Uyển nhìn thấy hắn còn sống, trong lòng vui mừng, vội vàng sai người chuẩn bị yến ăn mừng, cười nói:

- Chân Pháp Phật Đà nói ngươi bị vây ở La Thiên tuyệt cảnh, hắn tận mắt thấy ngươi chết. Chúng ta nghe thấy tin dữ này liền khóc hồi lâu, Lan tỷ sai người đi Xuất Vân thành thám thính tin tức, Xuất Vân thành thiếu thành chủ là hảo hữu của giáo chủ, hắn cũng nói trong bí cảnh, hóa thân của giáo chủ không có chút động tĩnh nào, đoán chừng giáo chủ thật sự là thân bị bất hạnh...

Giang Nam ngạc nhiên, cười nói:

- Ta bị vây ở trong La Thiên tuyệt cảnh, chỗ kia thiên nhân ngũ suy, thế giới đại phá diệt, căn bản không cách nào cùng hóa thân bắt được liên lạc. Các ngươi chờ chốc lát, ta để cho hóa thân của ta báo cho đám người Âu đạo hữu.

Hắn tâm niệm hơi động, hóa thân của mình ở lại Xuất Vân thành bí cảnh lập tức đem tin tức mình sống trở về, báo cho hóa thân của đám người Âu Tùy Tĩnh, tránh cho mấy vị bằng hữu lo lắng.

- Giang giáo chủ còn sống?

Trong mật thất bế quan của Xuất Vân thành, Âu Tùy Tĩnh bỗng nhiên đứng dậy, khí tức quanh thân trán phóng, kinh người cực kỳ, trường thanh cười nói:

- Ta liền nói hắn một người tà môn tà khí như vậy, há có thể chết ở La Thiên tuyệt cảnh!

Hắn không kịp bế quan, lúc này phá quan đi ra, phóng lên cao, hướng Đông Cực Đại Hoang bay đi.

Mà cùng lúc đó, Hoang Cổ Thánh Thành Thiệu Thiên Nhai đang cùng phó thành chủ Hồng Vũ Đạo Nhân giao thủ, bị Hồng Vũ Đạo Nhân đè ép đánh, vị thiếu niên tuấn tú này trên mặt không khỏi lộ ra khổ sắc, liên tục bại

lui.

Đột nhiên, khổ sắc trên mặt hắn hễ quét là sạch, tung người nhảy ra, bão táp bay đi.

- Nghiệt đồ, ngươi đi đâu vậy?

Hồng Vũ Đạo Nhân giận dữ, cao giọng quát lên:

- Cảnh giới của ngươi tăng trưởng quá nhanh, vi sư gõ ngươi là vì giúp ngươi củng cố căn cơ! Tu hành chi đạo, há có thể sợ đầu sợ đuôi?

Thiệu Thiên Nhai cười ha ha, thanh âm xa xa truyền đến:

- Sư tôn chớ trách, ta đi gặp lại Giang giáo chủ!

- Giang giáo chủ?

Hồng Vũ Đạo Nhân ngẩn ngơ, nghi ngờ nói:

- Một năm trước không phải là có tin đồn nói hắn đã chết sao? Khi đó ngươi còn khóc giống như hài tử... Đúng rồi, người giống như hắn vậy, sao có thể dễ dàng chết?

Hắn lắc đầu, đối với Thiệu Thiên Nhai tự ý tự rời đi lơ đễnh.

Cực Nhạc Đại Thế Giới, trong một cổ mộ của Phật Môn, u ám thâm trầm, thanh đăng sâu kín, hai hòa thượng một mập một gầy đang ở trong thông đạo xuyên qua, tiểu hòa thượng hết nhìn đông tới nhìn tây, thấp giọng nói:

- Tam Đức sư đệ, ta cảm thấy chúng ta làm như vậy có chút không ổn...

- Có cái gì không ổn? Ngã phật nói Tứ Đại Giai Không, đã chết lại càng công dã tràng, lưu lại một chút ít vật có ích lợi gì? Diệu Đế sư huynh, này là chỗ tuệ căn của ngươi không bằng của ta.

Sau lưng hòa thượng mập kia đeo hai cỗ Thần Thi, trong đó một cụ Thần

Thi hai tay hợp thành chữ thập, giống như một Phật Đà, mà đổi thành một cụ Thần Thi thì hung thần ác sát, hòa thượng này làm như không có cảm giác nói:

- Giang giáo chủ đã chết, chúng ta càng phải hóa đau thương thành lực lượng, cố gắng đào mộ phần... Di? Giang giáo chủ kia còn sống? Đi, đi! Không đào mộ phần, chúng ta đi gặp bại hoại này!

Hai hòa thượng từ trong cổ mộ phóng lên cao, ở giữa không trung hóa thành hai đạo lưu quang, nhất thời rước lấy một mảnh kinh động, hằng hà hòa thượng rối rít phẫn nộ quát:

- Lại là Diệu Đế cùng Tam Khuyết hai tên khốn kiếp này! Bọn họ bới mộ phần của tổ sư!

- Đi! Đi! Đi tới chỗ Phật Chủ kiện bọn họ! Nhất định phải hung hăng trừng phạt bọn họ!

...

- Ngươi còn sống...

Bắc Mạc, trên hoang nguyên mênh mông không giới hạn có một mảnh Thánh Địa, cây xanh hoa tươi, hương viên khắp nơi, một thiếu nữ bạch y tố nhan đứng ở bên hồ nước, chiếc bóng cô đơn, trên mặt toát ra u buồn. Đột nhiên thiếu nữ này thân thể run lên, u buồn trên mặt hễ quét là sạch, thấp giọng cười nói:

- Sống là tốt rồi, sống là tốt rồi...

- Hiên Vi, ngươi không cần tới gặp ta.

Đột nhiên, hồ nước bọt nước cuốn động, một bóng người từ trong hồ nước mềm rủ xuống dâng lên, đi tới trước mặt thiếu nữ bạch y kia, lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt có chút gầy gò của nàng, ôn nhu cười một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Mấy ngày nữa, ta sẽ đi tới Bắc Mạc Thi gia gặp nàng.

Thiếu nữ bạch y kia si ngốc nhìn nước ao tạo thành thiếu niên thư sinh, đột nhiên rầm một tiếng, đạo nhân ảnh kia giải tán, nước ao rơi vào trong nước.

- Người nào dám can đảm vạn dặm truyền pháp, đánh vào Bắc Mạc Thi gia ta?

Một thanh âm tràn đầy uy nghiêm đột nhiên ở trên bầu trời vườn hoa nổ tung, ùng ùng không dứt, tiếp theo một cỗ thần uy hạo hạo đãng đãng bộc phát ra, mọi nơi quét ngang, rõ ràng là Thần Ma cường giả của Bắc Mạc Thi gia, phát hiện mới vừa rồi có người dùng pháp lực xâm lấn, lúc này mới tìm kiếm.

- Đi? Xem đạo pháp lực này từ đâu mà đến cho ta!

Cái thanh âm kia tiếp tục chấn vang, sau một lúc lâu, thanh âm hít một hơi lãnh khí truyền đến:

- Hình như là từ Đông Cực Đại Hoang truyền đến! Cừ thật, Đông Cực Đại Hoang cách nơi này không dưới trăm ức dặm, người nào có thể có tu vi mạnh mẻ như thế, cách xa nhau trăm ức dặm truyền pháp. Thủ đoạn bực này, so với ta cũng không kém chút nào...

Thánh tông phân đà, đám người Lan tỷ đã dọn xong tiệc rượu, trên núi là nữ yêu tinh, lúc này có mấy người hóa thành nguyên hình, Phượng Hoàng chấn động hai cánh, tự có Diệu Âm tiên nhạc truyền đến, Kim Thiềm cổ động quai hàm, cô cô bạn cổ, một vị Long Nữ ngâm nga, hai đầu Bạch Hạc nghển cổ huýt dài, tiếng nhạc trận trận, lại có mấy vị yêu nữ chỉ có nhảy múa, kỹ thuật nhảy xa hoa, làm cho người ta than thở không dứt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1078: Bạn Cũ Đoàn Tụ. (2)

Thần Thứu Yêu Vương ngồi ở dưới tay Giang Nam, thấy vậy hoa cả mắt, liên tục trầm trồ khen ngợi.

Giang Nam cũng không khỏi hoa mắt thần diêu, mới vừa bưng chén rượu lên, đột nhiên để xuống, hướng trong hư không nhìn lại, chỉ thấy trong hư không đột nhiên một đạo ánh đèn dằng dặc sáng lên, đèn diễm nổ tung, một đóa Liên Hoa Bảo Tọa từ trong diễm đăng bay ra, Âu Tùy Tĩnh bước đi, cười nói:

- Giang giáo chủ ngươi ung dung tự tại, ngược lại gạt ta vài giọt nước mắt!

- Âu đạo hữu, mau mau mời ngồi.

Giang Nam đứng dậy đón chào, cười nói:

- Ta biết các ngươi sẽ tới, cho nên chuẩn bị rượu thịt bồi tội.

Âu Tùy Tĩnh mới vừa ngồi xuống, lại là một tiếng cười to truyền đến, hư không hóa thành nhiều loại Động Thiên hoa thắng gấm, Thiệu Thiên Nhai từ trong Động Thiên đi ra, hạ xuống đến bên cạnh hai người, cười nói:

- Giáo chủ, ta còn tưởng rằng ngươi thật đã chết rồi, bây giờ nhìn lại, miệng người trong Phật Môn không có một câu là thật!

- Thiện tai, thiện tai, lời này của Thiệu thí chủ tiểu tăng nghe không vui.

Hai hòa thượng dắt tay nhau đi tới, Diệu Đế tiểu hòa thượng mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, cười nói:

- Phật Môn chúng ta nói một là một hai là hai, tỷ như ta cho tới bây giờ

liền không nói láo.

- Nói dối sẽ gặp sét đánh.

Bên cạnh Tam Khuyết hòa thượng hảo tâm nhắc nhở.

Diệu Đế tiểu hòa thượng vội vàng lui đầu, khiếp đảm nhìn bầu trời một chút. Giang Nam buồn cười, đột nhiên thấy phía sau Tam Khuyết Đạo Nhân nhiều ra một cụ Thần Thi, buồn bực nói:

- Tam Khuyết đạo hữu, ngươi đây là...

- Đừng nói nữa.

Tam Khuyết hòa thượng vẻ mặt đau khổ, than thở:

- Hàng năm đánh nhạn ngược lại bị tước mổ mắt bị mù, hơn nữa còn là mổ mù hai con.

Diệu Đế hòa thượng vội vàng giải thích:

- Tam Khuyết sư đệ đi bào mộ phần Phật Môn ta, không cẩn thận lại đụng phải cửu thế cường nhân của Phật Môn ta...

Trong lòng Giang Nam chợt hiểu ra, lộ ra thần sắc ta hiểu, sắc mặt Tam Khuyết hòa thượng lại càng đau khổ, nói nhỏ thời vận không tốt.

Đột nhiên, một tòa tinh môn xuất hiện, Hoa Trấn Nguyên từ trong tinh môn đi ra, Thần Quang trán phóng, hắn cùng với đám người Giang Nam cũng là một tiểu đoàn thể, sau cũng đem máu tươi hóa thân của mình đặt ở Xuất Vân thành bí cảnh, dễ dàng liên lạc. Nghe nói Giang Nam sống trở về, hắn cũng bỏ xuống tất cả chuyện tình lập tức chạy tới gặp gỡ.

- Giáo chủ, trong truyền thuyết ngươi đã 'chết' rất nhiều lần, lần trước chín vị lão tổ phái các ngươi đi Tiểu Quang Minh Giới, liền có truyền thuyết ngươi chết ở Tiểu Quang Minh Giới, ai ngờ ngươi vừa nhảy đi ra ngoài. Bất quá ngươi đi chuyến này, thời gian không ngắn, sau Vọng Tiên Đài lần

trước, chúng ta đã có năm sáu năm không có gặp mặt.

Hoa Trấn Nguyên cười nói.

Giang Nam gật đầu, từ Vọng Tiên Đài đi ra ngoài, hắn ý chí sa sút trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, Thi Hiên Vi làm bạn hắn đi ra thung lũng nhân sinh, đó là một đoạn thời gian rất dài, thời gian lãng mạn.

Sau đó hắn đụng phải địa ngục đại cử xâm lấn Cửu U Minh Giới, sự kiện Cửu U Minh Giới bình thường, lại phụng mệnh đánh lén Tiểu Quang Minh Giới, sau đó hắn lại tốn hao hơn sáu tháng thời gian tham ngộ Đạo Kim Ngọc Bàn.

Càng về sau nữa, hắn bị cuốn vào Cổ Vương Thần Chủ đuổi giết, tiến vào La Thiên tuyệt cảnh, tiến vào Đế mộ, năm sáu năm thời gian liền ở trong lúc vô tình đi qua.

Mọi người ăn uống linh đình, cười vui không ngừng.

- Chư vị đạo hữu, tu vi của các ngươi làm sao trong lúc bất chợt tăng lên mạnh như vậy?

Giang Nam tinh tế đánh giá mấy người, thất thanh nói.

Hôm nay tu vi đám người Tam Khuyết Đạo Nhân Âu Tùy Tĩnh rõ ràng đã tăng lên tới Thiên Cung ngũ trọng, lục trọng, nhất là Hoa Trấn Nguyên, lại càng tiến bộ thần tốc, đã tăng lên tới Thiên Cung bát trọng cảnh giới, thật là kinh người!

Đám người Tam Khuyết, Diệu Đế liếc mắt nhìn nhau, trong mắt cùng lộ ra vẻ đắc ý, Hoa Trấn Nguyên lại càng vinh quang đầy mặt, cười nói:

- Trong sáu năm ngươi không có ở đây, đã xảy ra rất nhiều đại sự kinh người bị ngươi bỏ lỡ. Đại sự đầu tiên, chính là Trung Thiên thế giới lại có một tòa Đế mộ bị phát hiện, chính là Đế lăng một vị Tiên Thể Thần Đế duy nhất trong lịch sử của chư thiên vạn giới!

- Tiên Thể Thần Đế?

Giang Nam động dung, đè xuống chén rượu, thất thanh nói:

- Thật sự có Tiên Thể tu thành Thần Đế?

- Đích xác là Tiên Thể.

Âu Tùy Tĩnh nghiêm nghị nói:

- Lúc ấy ta theo Xuất Vân thành tiền bối đi tòa Đế mộ này, trong Đế lăng tiên khí rung chuyển, Tiên quang bốc hơi, rất là kinh người. Nghe nói Thần Đế này tôn hiệu Bỉ Ngạn, ý tứ cái tôn hiệu này chính là đạt tới Bỉ Ngạn, tu thành Tiên Nhân. Chỉ là thành tựu của hắn cũng không hết sức chói mắt, ở trong Thần Đế không quá xuất chúng.

Giang Nam khẽ cau mày, trầm ngâm nói:

- Đương kim chư thiên vạn giới, Thiên Đạo không đầy đủ, há có thể Chứng Đạo thành tiên? Coi như là Tiên Thể, chỉ sợ cũng khó có thể nhảy ra ngoài.

- Đây chính là Tiên Thể bi ai.

Diệu Đế tiểu hòa thượng gật đầu, thở dài nói:

- Coi như là Tiên Thể, Thiên Đạo không tròn cũng không cách nào nhảy đi ra ngoài, thành tựu cao nhất cũng bất quá là Chứng Đế, vô duyên tái tiến một bước.

Thiệu Thiên Nhai uống một chén rượu, không nhịn được nói:

- Lần này Bỉ Ngạn Đế lăng xuất thế, thành tựu cơ duyên không ít người, tuy nói ở trong Đế lăng cường giả chết thảm trọng, nhưng không ít người cũng nhận được chỗ tốt, lợi dụng tiên khí tăng lên tu vi, còn có người nhận được không ít pháp bảo kinh thiên động địa. Chẳng qua là trong tòa Đế mộ này cấm chế kinh người, có tất cả cửu khúc mười tám quan, một cửa ải so

với một cửa ải khó có thể đột phá, cửa ải cuối cùng chính là Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo trấn thủ.

Âu Tùy Tĩnh thở dài nói:

- Xuất Vân thành ta nội tình ra hết, cũng chỉ đi tới trước năm quan, Xuất Vân thành thậm chí vẫn lạc mấy Thần Ma, còn có hai vị Thiên Thần lão tổ cũng vẫn lạc. Có mấy Thần Tôn Cổ lão đến từ những Đại Thế Giới khác, cố gắng thu Chứng Đế chi bảo này, bất quá cũng thất bại. Mấy Thần Tôn nảy đã đả thông thứ mười bảy quan, thu hoạch tài phú kinh người chí cực!

- Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, sau một lúc lâu, từ từ phun ra một ngụm trọc khí, thầm nghĩ:

- Bỉ Ngạn Đế lăng mở ra, đích xác là một đại sự. Bất quá ta ở trong Vãng Sinh Đế lăng gặp gỡ, liền chưa chắc thua kém Bỉ Ngạn Đế lăng.

Bất quá trong lòng hắn vẫn còn có chút tiếc hận, hắn là Ngụy Tiên Thể, nếu có thể nghiên cứu Tiên Thể ảo diệu, đối với hắn vô cùng hữu ích, để cho nhục thể cùng tư chất của hắn càng thêm cường đại.

- Đại sự thứ hai theo lời của các ngươi là cái gì?

Giang Nam hỏi.

Diệu Đế tiểu hòa thượng cười nói:

- Đại sự thứ hai chính là một nhóm lớn cao thủ trẻ tuổi lần lượt đột phá, trở thành thiếu niên Thần Minh. Đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Hi Hoàng Thái Tử, Tử Ngọc Đạo Nhân, Mục Sơn Đạo Nhân, Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, Ngọc Chân Thượng Nhân, Tư Mã Đoan Minh, Vương Đạo Minh, cũng mượn cơ duyên Bỉ Ngạn Đế lăng đột phá, thành tựu Thần Ma.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1079: Thần Giới Mở Ra. (1)

Âu Tùy Tĩnh cười nói:

- Bỉ Ngạn Đế lăng mở ra, thật là một đại thịnh hội. Không biết bao nhiêu thế lực lớn nhỏ tham dự trong đó. Có thế lực bị tiêu diệt, có kiếm được đầy bồn đầy bát, ngay cả chúng ta cũng nhận được cơ duyên không nhỏ, tu vi tiến bộ thần tốc!

Mặc dù Âu Tùy Tĩnh không phải là Thần Thể, nhưng tư chất cùng ngộ tính cũng cực kỳ kinh người, đã trải qua Vọng Tiên Đài năm trăm lần chuyển thế sống lại, để cho hắn tích lũy lại càng vô cùng hùng hậu, lần này có Bỉ Ngạn Đế lăng gặp gỡ, để cho hắn tích lũy chiếm được bộc phát.

Tu thành Thần Ma đối với hắn mà nói, cũng không phải là hết sức khó khăn.

Hoa Trấn Nguyên không khỏi đắc ý, cười nói:

- Hôm nay tu vi của giáo chủ ngươi ngược lại rơi xuống không ít, chỉ sợ không cách nào chiếm cứ vị trí trẻ tuổi đệ nhất nhân nữa. Ta còn nghe nói mấy tên kia thậm chí la ó, nói may là ngươi chết, nếu ngươi chưa chết, nhất định phải cho ngươi đẹp mắt.

Giang Nam tức cười, sáu năm thời gian này, mặc dù hắn không có nhận được Tiên Thể Đế lăng đại cơ duyên, đột phá bao nhiêu cảnh giới, nhưng thực lực cũng rất có tinh tiến.

Bất quá, hắn ở chỗ Đạo Vương trì hoãn sáu tháng, sáu tháng thời gian toàn lực thôi diễn Đạo Kim Ngọc Bàn, trong lúc này không có tu luyện, đưa đến tu vi tiến cảnh đúng là rơi xuống không ít.

Đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn nhận được cơ duyên, mà hắn bỏ qua,

cái này đem cảnh giới chênh lệch kéo ra không ít.

Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là những người này ở Vọng Tiên Đài đã trải qua năm trăm lần sống lại, năm trăm thế tu luyện kinh nghiệm, để cho bọn họ ở lúc đột phá cảnh giới gặp phải khó khăn cùng ngăn trở ít hơn, lúc tu hành phạm lỗi ít hơn, vì vậy tiến độ tu hành càng thêm nhanh chóng.

Mà Giang Nam không có trải qua năm trăm lần chuyển thế, mà là đi đắp nặn Ngụy Tiên Thể, lại bỏ lỡ cơ duyên Bỉ Ngạn Đế lăng mở ra, cho nên tu vi ngược lại bị rơi xuống rất nhiều.

Còn có một điểm mấu chốt hơn, đó chính là mượn cơ duyên Bỉ Ngạn Đế lăng nhanh chóng tăng lên tu vi, liên tục đột phá cảnh giới thật lớn, cho dù có loại cơ duyên này, Giang Nam cũng không muốn.

Từng bước đánh xuống căn cơ mới là tốt nhất, dựa vào cơ duyên tăng lên, chỉ sẽ làm căn cơ của mình không ổn, tỷ như trong mi tâm hắn trấn áp Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân kia, này chính là một cơ duyên thật lớn, không thua Bỉ Ngạn Đế lăng.

Nếu như đem Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân hoàn toàn luyện hóa, hấp thu nhập vào cơ thể, cũng có thể để cho tu vi của hắn tăng lên tới Thiên Cung bát trọng đỉnh, mà Giang Nam hết lần này tới lần khác vứt bỏ không cần, chẳng qua là dùng đề cao hóa thân của mình.

- Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân không có trở thành Thần Ma sao?

Giang Nam thấy bọn họ không có nói Hạo Thiếu Quân liền hỏi.

Âu Tùy Tĩnh lắc đầu nói:

- Đế Hoàng Thần Thể hôm nay đã tu luyện tới Ngọc Hoàng Thiên Cung cảnh giới, bất quá hắn dựa vào cũng không phải là cơ duyên Bỉ Ngạn Đế lăng, mà là mình cần tu khổ luyện. Bỉ Ngạn Đế lăng hắn cũng đi, thậm chí còn góp nhặt không ít tiên khí, nhận được không ít pháp bảo, nhưng mà hắn không muốn mượn tiên khí đột phá, bảo là muốn lấy lực lượng của mình

khiến cho mình lột xác, hôm nay phong mang ngược lại không bằng mấy người Hoang Cảnh Thiếu Tôn.

Thiệu Thiên Nhai nói:

- Bọn họ đều là nhân vật đứng đầu, tu vi thực lực vốn là chênh lệch không lớn, mọi người tu thành Thần Ma, ngược lại đem Hạo Thiếu Quân đè xuống, danh tiếng không hiện, thực lực chỉ sợ so sánh với đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn phải kém sắc rất nhiều.

Giang Nam cười nói:

- Đế Hoàng Thần Thể không có tu thành Thần Ma, cũng là cực kỳ khủng bố, lấy ý kiến của ta, Hạo Thiếu Quân so sánh với đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn chỉ mạnh, không yếu.

- Giáo chủ, ngươi quá khinh thường Thần Ma rồi!

Mọi người rối rít lắc đầu:

- Bọn người Hoang Cảnh, Tuyết Chủ, Tử Ngọc là kỳ tài ngút trời, bước vào cảnh giới Thần Ma sẽ lột xác thành thần, liền không giống vật thường, thực lực kinh người, lúc trước không thể so sánh nổi, thực lực không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần!

Đối với mấy câu nói đó, Giang Nam cũng là sâu chấp nhận, Thần cảnh cùng Thiên Cung, Thần Phủ cảnh giới bất đồng, đích xác là một đại lột xác của tu sĩ, tất cả cảnh giới trước Thần cảnh, cũng là vì làm chăn đệm cho Thần cảnh, nếu như thành công lột xác thành thần, đúng là rất kinh người!

Tỷ như Thái Hoàng thành thần, một chiêu liền mạt sát sinh cơ của Tịch Ứng Tình, mà ở trước đó, hắn vẫn bị Tịch Ứng Tình đè ép đánh, rơi vào hạ phong.

- Trừ hai chuyện này ra, còn có một đại sự, chẳng qua là còn chưa phát sinh.

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên thần bí, treo ngược khẩu vị của Giang Nam, hắn thấy Giang Nam thủy chung thờ ơ, chỉ đành phải đàng hoàng nói:

- Ta nghe sư tôn ta nói, Thần Giới phong tỏa trên Hoang Cổ Thánh Sơn, rốt cục muốn mở ra.

- Cái gì?

Giang Nam thất thanh đứng dậy, vạn phần khiếp sợ.

Hoa Trấn Nguyên đắc ý nói:

- Cửu Cực Lãng Uyển ta có người ở Thần Giới, trước thời hạn chiếm được tin tức, Thần Giới phong tỏa sắp mở ra, đến lúc đó, người phàm cũng có thể một bước lên trời!

Giang Nam lần nữa ngồi xuống, sắc mặt âm tình bất định, tựa như hỉ như bi.

Thần Giới, rốt cục muốn mở ra.

Con đường thông thiên, rốt cục muốn mở ra!

Cho tới nay Thần Giới phong tỏa, không người nào có thể biết được tin tức Thần Giới, không người nào có thể biết tranh đoạt Thần Giới đế vị đến tột cùng ra sao, chỉ có số ít Thánh Địa có người ở Thần Giới, mới có thể có được một chút tin tức phiến diện.

- Thần Giới mở ra, chẳng lẽ là tranh đoạt đế vị đã kết thúc?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh hỏi.

Về Thần Giới, chuyện hắn quan tâm nhiều lắm, một là muốn đi Thần Giới tìm kiếm hung thủ diệt nguyên giới Trung Châu, hai là đi tìm Giang Tuyết tỷ tỷ, hai tâm nguyện này, hắn vẫn không có để xuống.

Hung thủ diệt nguyên giới Trung Châu để cho hắn cửa nát nhà tan, mà

Giang Tuyết tỷ tỷ là hy vọng sống sót, cũng là người dẫn đường tu đạo của hắn!

Nếu như Thần Giới mở ra, như vậy Giang Nam nhất định phải đi Thần Giới tìm kiếm đến tột cùng!

- Hôm nay con đường thông thiên chưa mở ra, chẳng qua là có tin tức truyền thuyết, Thần Giới sắp mở phong thiên đại trận, để cho thượng giới cùng trung thiên có thể tự do lui tới.

Hoa Trấn Nguyên lạnh nhạt nói:

- Bất quá này chưa chắc là một chuyện tốt, Thần Giới đầu sỏ ở Thần Giới vung tay, còn không đến nỗi lan đến gần hạ giới, nhưng mà phong thiên đại trận triệt tiêu, thủ chưởng của Thần Giới đầu sỏ là có thể đưa đến hạ giới. Nếu tân đế đã xuất hiện, kia còn dễ nói, nếu tân đế chưa xuất hiện. Thần Giới đầu sỏ giằng co không dứt, sẽ làm cho trung thiên các đại thánh địa chúng ta đứng thành hàng!

Mọi người sắc mặt sầu lo, gật đầu nói:

- Thần Giới đầu sỏ buộc các đại thánh địa trung thiên đứng thành hàng, đến lúc đó, lại là một cuộc gió tanh mưa máu a...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1080: Thần Giới Mở Ra. (2)

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, đối với đám người Hoa Trấn Nguyên phán đoán rất chấp nhận, Thần Giới đầu sỏ tất nhiên là giằng co không dứt, ai cũng không thể làm gì ai, cũng không có ai đột phá đến Đế cảnh, Chứng Đạo thành Đế, cho nên lúc này mở ra phong thiên đại trận, là vì tìm kiếm ngoại viện, mượn hơi thế lực càng nhiều, đối với mình liền càng có lợi!

Nhưng mà chiến tranh cũng sẽ được dựng lên, con đường thông thiên mở ra, nhất định Trung Thiên thế giới sẽ máu chảy thành sông!

Trung thiên loạn, cách Quang Vũ Kỷ Kiếp còn có thể xa sao?

Ở trước tràng gió tanh mưa máu sắp đến này, trước mắt Trung Thiên thế giới, sợ rằng còn có thể hưởng thụ yên lặng chốc lát, nhưng chỉ là chốc lát mà thôi.

- Người trong giang hồ thân bất do kỷ, hôm nay chúng ta là bằng hữu, nhưng tương lai nói không chừng chúng ta là đối thủ.

Hoa Trấn Nguyên nâng chén, hướng mọi người cười nói:

- Vì tình hữu nghị hiện tại của chúng ta, cạn chén!

- Cạn chén!

Mọi người rối rít nâng chén, cười ha ha.

Cửu Cực Lãng Uyển, Hoang Cổ Thánh Thành, Xuất Vân thành cũng phân thuộc thế lực bất đồng, mà Tam Khuyết lại là xuất thân địa ngục, chuyện tương lai, dù ai cũng không cách nào dự liệu, khó bảo toàn tương lai sẽ xuất hiện tình hình đối địch, cho nên bọn họ chỉ có thể nói tình hữu nghị hiện tại.

Âu Tùy Tĩnh say té ở bên cạnh ao ngọc, đầu lọt vào trong nước ao, chỉ còn lại có nửa bước ở bên ngoài, mấy đại kim lý trong ao cắn đầu của hắn, phát hiện cứng rắn không cách nào hạ miệng nhưng vẫn kiên nhẫn.

Thiệu Thiên Nhai nắm bầu rượu vừa đi vừa ca, tính toán làm thơ, cười nhạo Âu Tùy Tĩnh say rượu, kết quả một chân rơi xuống vách đá, bị giắt trên một bụi Thanh Tùng nhô ra trên vách núi, đầu dưới chân trên.

Diệu Đế tiểu hòa thượng ánh mắt mê ly, cùng Thần Thứu Yêu Vương ôm đầu khóc rống, nói Thần Thứu Yêu Vương là thân huynh đệ thất lạc nhiều năm của hắn. Tam Khuyết hòa thượng giơ lên vò rượu khắp núi chuyển động, la hét ầm ĩ phải tìm phần mộ lịch đại tổ sư của thánh tông, sau đó hướng về phía một gò đất huy động cái xẻng nhỏ.

Giang Nam ở dưới bàn tìm được Hoa Trấn Nguyên ngủ say, mình cũng có chút đầu óc hôn mê.

Rượu không say người, tu sĩ giống như bọn họ, trong thiên hạ đã có rất ít rượu ngon có thể say bọn họ, Giang Nam lấy ra chỉ là Thần tửu bình thường, là Yêu Thần Tửu của Đông Cực Thánh Thành đã bị hủy bởi chiến hỏa.

Sở dĩ bọn họ say, là tâm thần bấn loạn, đối với tương lai mờ mịt, đối với tình hữu nghị không bỏ, tâm say trước, lúc này người mới say.

Ở trước mặt thời đại xuất hiện biến cách khổng lồ này, kịch biến không tiền khoáng hậu đang đợi bọn họ, lực lượng cá nhân ở trước mặt kịch biến sắp phát sinh vẫn còn lộ ra vẻ quá nhỏ bé, bé nhỏ không đáng kể.

Coi như là Thần Tôn Thần Quân cao cao tại thượng ở Thần Giới, cũng có một loại cảm giác nước chảy bèo trôi, vô lực chưởng khống vận mệnh của mình cùng chư thiên vạn giới.

Giang Nam thở ra một ngụm tửu khí, thổ khí thành vân, Thần Tửu mới vừa rồi uống đến trong bụng hắn hóa thành một đóa tửu vân chu vi hơn mười dặm.

- Nếu như không trung có Tiên, nói không chừng cũng có thể say...

Giang Nam tùy ý đám người Âu Tùy Tĩnh ngã chỏng vó nằm ở nơi đó, không để ý đến, ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng thản nhiên nói.

Giữa không trung đột nhiên có mấy đạo thân ảnh bay tới, phía sau Thiên Cung nặng nề hiện lên, Giang Nam ngẩng đầu đánh giá một cái, lơ đễnh, đám người Lan tỷ, Tử Huyên khẩn trương lên, luôn miệng nói:

- Bọn người kia lại tới nữa!

- Chuyện gì xảy ra?

Giang Nam nghi ngờ nói.

- Mấy người kia thỉnh thoảng đến tìm hiểu tin tức giáo chủ, thường cách một đoạn thời gian sẽ tới một lần, đối với chúng ta không đứng đắn.

Tử Uyển vội vàng giải thích nói.

- Xem ra, Trung Thiên thế giới ngoại trừ bằng hữu ra, còn có chút người rất quan tâm ta.

Giang Nam mỉm cười nói.

Tại Trung Thiên thế giới, Giang Nam đắc tội người tuyệt đối số lượng không ít, vô luận là ở bên trong Trung Châu Xã Tắc Đồ, Vọng Tiên Đài, hay là địa phương khác, hắn đều là tài nghệ trấn áp quần hùng, đắc tội một ít cao thủ trẻ tuổi.

Ngoại trừ cao thủ tuổi trẻ ra, còn có một chút thế gia cùng thánh địa cổ xưa, cũng bởi vì có đệ tử chết ở trong tay của hắn mà đối với lòng hắn hoài tức giận.

Nhất là sau khi Bỉ Ngạn đế lăng mở ra, rất nhiều cao thủ trẻ tuổi đạt được Bỉ Ngạn Thần Đế cơ duyên, thậm chí có người đột phá trở thành Thần Ma, đối với hắn đã từng ở vị trí cao thủ trẻ tuổi đệ nhất nhân Chư Thiên vạn giới

rất là khó chịu, rất muốn từ trong tay hắn cướp đi tên tuổi đệ nhất nhân!

Sau chiến dịch Vọng Tiên Đài, Giang Nam liền biến mất sáu năm, chỉ là ở Tiểu Quang Minh giới lộ mặt qua một lần, đạt được Đạo Vương coi trọng, nhưng rất nhiều cao thủ đều không có cùng hắn từng có cùng xuất hiện, về sau một đoạn thời gian rất dài đều không có tin tức của hắn.

Mà ở trong khoảng thời gian này, các lộ cao thủ trẻ tuổi kinh thái tuyệt diễm, nguyên một đám gặp gỡ phi phàm, lần lượt đột phá cảnh giới, Giang Nam cho bọn hắn áp lực đã bị người quên đi, trong Trung Châu Xã Tắc Đồ, Vọng Tiên Đài trấn áp quần hùng, giờ phút này cũng đã bị hào quang của cao thủ khác che lấp.

Tuy tin tức Giang Nam đã chết ở La Thiên tuyệt cảnh lưu truyền rộng rãi, nhưng vẫn còn có chút người không tin hắn đã chết, rất muốn tìm được hắn, rửa sạch sỉ nhục lúc trước, tranh đoạt bài danh trẻ tuổi đệ nhất nhân!

Vốn Giang Nam tuy thân cư ở vị trí trẻ tuổi đệ nhất nhân, nhưng cũng không thể phục chúng, bởi vì tu vi thực lực những người khác so với hắn không sai biệt nhiều, hơn nữa đều là tâm cao khí ngạo, hôm nay những người này tu vi cảnh giới tăng lên, tự nhiên không để hắn cái từng đã là trẻ tuổi đệ nhất nhân này ở trong mắt.

Thánh tông phân đà bên trong Đông Cực đại hoang tên không nổi danh, chỉ là một thánh địa nho nhỏ Giang Nam chế tạo, nhưng mà bị bọn hắn tìm được, những người kia là cao thủ dưới trướng của mấy tuổi trẻ cường giả này, thường xuyên đến đây tìm hiểu tin tức của Giang Nam.

Trong Thánh tông phân đà đều là chút ít nữ yêu tinh, tư sắc tuyệt diễm, tự nhiên sẽ khiến cho một phen đùa giỡn, chỉ là Giang Nam sinh tử chưa biết, bọn người Tử Uyển, Tử Huyên cùng Lan tỷ cũng không tùy tiện trở mặt, nếu không sẽ vì phân đà đưa tới tai họa ngập đầu.

- Giáo chủ, có muốn ta đi ăn hết bọn hắn hay không?

Thần thứu Yêu Vương hưng phấn vạn phần nói.

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Chỉ là một ít tiểu nhân vật mà thôi, khu trục đi ra ngoài là được.

Hắn hít vào một hơi thật dài, một hơi phun ra, mấy vị Thiên Cung cường giả kia bay đến cách Thánh tông phân đà mấy trăm dặm, lập tức liền sẽ tới đến Thánh tông, đột nhiên chỉ thấy phía trước gió mạnh bành trướng, một mảnh cuồng phong đông nghịt gào thét thổi tới, sức gió kinh người đến cực điểm, vậy mà đem hư không làm cho run run không ngớt, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1081: Giáo Chủ Trở Về

Hô...

Gió lớn mang theo mùi rượu nồng đậm, đem mấy vị Thiên Cung cường giả này thổi tới dừng chân bất định, thân bất do kỷ bị thổi bay mấy vạn dặm, trong đó có hai vị cường giả một đầu trồng vào bên trong một tòa núi lớn, còn có mấy người rơi vào trên biển, nguyên một đám choáng váng chóng mặt, trong lúc nhất thời không cách nào đứng dậy.

- Chuyện gì xảy ra?

Mấy người kia toàn thân nhức mỏi, trong nội tâm rung động, chật vật không chịu nổi bay lên giữa không trung, tụ cùng một chỗ, thương nghị nói:

- Chúng ta còn chưa tới Huyền Thiên Thánh tông kia, làm sao lại có một cổ tà phong thổi qua?

- Cổ quái nhất là trong gió tà còn mang theo mùi rượu!

- Chẳng lẽ là Quỷ Hồn của Giang giáo chủ kia trở về rồi, vừa rồi là chuyện ma quái?

Mấy người thương nghị một lát, quyết định vẫn là trở về nhìn lại, bất quá lần này bọn hắn không dám như lúc trước rêu rao hung hăng càn quấy như vậy, mà là cẩn thận từng li từng tí bay đến cách Thánh tông không xa, dò xét vài lần, trong nội tâm máy động, không khỏi sợ tới mức hồn phi phách tán, sắc mặt xám ngoét:

- Chuyện xấu, chuyện xấu, Giang giáo chủ kia còn sống trở về rồi!

- Đây là chuyện tốt! Đại hảo sự! Thiếu chủ nhà ta là vì tìm hắn, báo thù rửa hận, rửa sạch hắn năm đó mang sỉ nhục cho Thiếu chủ nhà ta, hôm nay

cuối cùng có thể rửa sạch đại thù!

Mấy người vội vàng bay đi, phản hồi trong môn phái thánh địa của mình bẩm báo.

Vùng Hoang thành phía nam, từng tòa hoang sơn đỉnh thiên lập địa đứng vững, như căn căn cột đá, răng sói giao thoa, Hoang Cảnh thiếu tôn cùng Trung châu Hoàng thành Hi Hoàng thái tử từng người đứng ở đỉnh một ngọn núi, nhìn xa phiến thiên địa này.

Hi Hoàng thái tử chắp hai tay sau lưng, đột nhiên thở dài một tiếng, nói khẽ:

- Thiếu tôn, hôm nay Đế Hoàng thần thể xuống dốc, lặng yên không một tiếng động, đoán chừng là đang bế quan trùng kích cảnh giới rất cao, chờ mong Đông Sơn tái khởi, mà Giang Nam Giang giáo chủ thì nghe đồn chết ở La Thiên tuyệt cảnh, đương kim trên đời, ở bên trong trẻ tuổi, có thể cùng ta tranh chấp rải rác không có mấy rồi.

Hoang Cảnh thiếu tôn cười ha ha, khí xông mây xanh, làm cho người ta sợ hãi vô cùng, thanh âm như là Thiên Lôi cuồn cuộn ở trong thiên địa nhấp nhô qua:

- Hi Hoàng thái tử, hôm nay ta và ngươi chiến một trận, chắc chắn ghi tên sử sách, ngươi tuy bại nhưng vinh!

Hi Hoàng thái tử nhịn không được cười lên, sau lưng tử khí mấy vạn dặm, rung chuyển không ngớt, kinh người đến cực điểm, lạnh nhạt nói:

- Thiếu tôn, ngươi tu thành Thần Ma, ta cũng thành tựu thần minh, ai mạnh ai yếu, còn muốn chiến qua một hồi mới biết được!

Ở trên không vô số núi hoang, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền, bảo liễn, tường vân, là các lộ quần hùng đến từ Trung Thiên thế giới, có cường giả bên trong trẻ tuổi, cũng có cao thủ thế hệ trước, càng có rất nhiều Thần Ma đang xem cuộc chiến, phân thuộc thánh địa thế gia bất đồng.

- Hoang Cảnh thiếu tôn, Hi Hoàng thái tử, hôm nay hai người này đều là thiếu niên Thần Ma danh tiếng cao nhất, hai người này một cái là Hoang thành Thiếu chủ vùng phía nam trong Tứ đại thánh địa, một cái là Trung Châu hoàng triều Thái Tử, thành tựu tương lai đều không phải chuyện đùa!

Một vị thần minh tóc trắng xoá, sau đầu có từng đạo quang mang vờn quanh, thần thánh trang nghiêm, cười nói:

- Một trận chiến hôm nay, thế tất sẽ trở thành một cột mốc quan trọng trên quật khởi chi lộ của hai người bọn họ!

Có người gật đầu cười nói:

- Hai người này, là Thần Chủ thậm chí Thần Tôn, Thần Quân tương lai, lúc này đây va chạm, hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa ah!

- Trừ bọn họ ra, Tây hoang Phật thành Ngọc Chân thượng nhân, Hắc Thủy nguyên thành Tuyết Chủ tiểu nguyên quân cũng cực cao, đã thành tựu thần vị!

- Đâu chỉ bọn hắn, còn có một vị nhân vật thiên tài khác của Trung Châu Vương Đạo Minh, Tư Mã thế gia Tư Mã Đoan Minh, đệ tử chín vị Bổ Thiên Thần Nhân, cũng đều đạt được đại cơ duyên thành tựu Thần Ma, mặt khác còn có hơn mười vị cường giả tuổi trẻ, thậm chí có chuyển thế thiên thần, Chân Thần Thần Chủ, cũng đều tu thành Thần Ma.

- Một trận chiến này, đoán chừng tất cả cao thủ tuổi trẻ đồng lứa đều bị hấp dẫn tới, không biết trong bọn họ, ai mới là đệ nhất nhân trấn áp đương thời?

- Những người này, tu luyện công pháp cực kỳ kinh người, thậm chí không thiếu có Đế cấp công pháp, thiên đạo thần thông, thành tựu hơn xa Thần Ma khác. Thực lực của bọn hắn bây giờ, chỉ sợ so với thế hệ trước tiến vào thần minh cảnh giới mấy ngàn năm trước càng thêm cường đại!

- Đáng tiếc, Đế Hoàng thần thể Hạo Thiếu Quân xuống dốc rồi, chỉ tu

thành Ngọc Hoàng Thiên Cung, hắn cũng không có chạy đến.

Có người cười lạnh nói:

- Đế Hoàng thần thể đã xuống dốc, Hạo Thiếu Quân quá tự ngạo, không chịu tiếp nhận Bỉ Ngạn Thần Đế cơ duyên, hôm nay Trung Thiên tuổi trẻ cường giả, không có bất luận địa vị gì của hắn. Trừ hắn ra, còn có Tinh Quang thế gia Liên Nguyệt Thánh nữ, nàng này tuy tu luyện Tinh Quang Thần Đế công pháp, pháp lực hùng hồn đến cực điểm, nhưng mà tâm cao khí ngạo, không muốn rất nhanh tăng lên tu vi cảnh giới, nàng không có thành tựu Thần Ma thủy chung liền kém bọn người Hoang Cảnh thiếu tôn một đường.

...

Mọi người nghị luận nhao nhao, đột nhiên có người trầm giọng nói:

- Khí tức của Thiếu tôn cùng Thái Tử đã tăng lên tới đỉnh phong rồi, đại chiến sắp tới!

Mọi người vội vàng ngừng thở, Hoang Cảnh thiếu tôn cùng Hi Hoàng thái tử quanh thân đạo tắc cuồn cuộn, hóa thành từng loại dị tượng, thần uy tràn ngập, như thần như ma đã không thể hình dung bọn hắn, bởi vì bọn hắn là thần, là ma!

Một trận chiến này đang muốn bộc phát, đột nhiên xa xa mấy vị Thiên Cung cường giả bay tới, còn chưa phi gần, một người trong đó liền vội vàng hấp tấp hét lớn:

- Thiếu tôn, thiếu tôn, đại hỷ sự, đại hỷ sự, họ Giang còn sống!

Lại có một người kêu lớn:

- Thái Tử, họ Giang còn sống trở lại Trung Thiên thế giới ta, hôm nay ở Đông Cực đại hoang!

- Thiếu chủ, Giang giáo chủ đang cùng mấy bằng hữu uống rượu!

Hoang Cảnh thiếu tôn cùng Hi Hoàng thái tử thân hình chấn động, mắt hổ trợn tròn, tâm niệm vừa động, đạo tắc đem những người kia xoắn tới, trầm giọng nói:

- Các ngươi không có nhìn lầm?

- Chắc chắn 100%, tuyệt không nửa phần hư giả!

Người vây xem một mảnh xôn xao, tin tức Giang Nam chết sớm đã truyền khắp Trung Thiên thế giới, trong rất nhiều người ở đây cũng biết việc này, hơn nữa chuyện này là Chân Pháp Phật Đà nói ra, tự nhiên không thể giả. Chỉ là hiện tại lại đột nhiên truyền ra tin tức Giang Nam chưa chết, thật sự để cho người rung động.

Có người cao giọng hỏi:

- Giang giáo chủ? Giang giáo chủ nào?

Trong đó một vị Thiên Cung cường giả chuẩn xác nói:

- Tự nhiên là Huyền Thiên giáo chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên!

- Chân Pháp đạo hữu, ngươi không phải nói Giang giáo chủ đã chết sao?

Một lão thần minh đầu bạc tóc trắng đột nhiên hỏi thăm một Phật Đà diện mục trang nghiêm thần thánh bên người nói.

Phật Đà kia đúng là Chân Pháp, trong lòng cũng rung động vạn phần, bất quá Chân Pháp Phật Đà như trước mặt không đổi sắc, cười nói:

- Giang giáo chủ chưa chết, tự nhiên là ngã phật từ bi. Chuyện hắn chết ở La Thiên tuyệt cảnh, ta cũng là nghe người khác nói...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1082: Bát Hoang Lui Tránh, Quét Ngang Đương Đại. (1)

Lão thần minh kia truy vấn:

- Ngươi không phải nói là ngươi tận mắt nhìn thấy sao?

- Cái này...

Chân Pháp Phật Đà không phản bác được, trong nội tâm âm thầm hối hận:

- Giang giáo chủ hỗn đãn này rõ ràng không chết ở bên trong Vãng Sinh đế lăng, làm hại Phật gia mất mặt, quả thực không còn mặt mũi gì nữa... Bất quá thằng này hoàn toàn chính xác rất cao minh, nơi kia hẳn là phải chết, hắn còn có thể vui vẻ chạy ra...

Đột nhiên, Hoang Cảnh thiếu tôn cười ha ha:

- Giang giáo chủ, ngươi chưa chết, rất tốt, rất tốt! Ta vốn đối với cái chết của ngươi rất là thương tâm, thương tâm ngươi chết quá sớm, ta không có thể tự tay đánh bại ngươi, đánh chết ngươi! Hiện tại, trời xanh có mắt, ngươi rốt cục xuất hiện!

Hi Hoàng thái tử đã từng ở trong tay Giang Nam nếm qua thiệt thòi lớn, bị qua khuất nhục, lạnh lùng nói:

- Thiếu tôn, Giang giáo chủ bại, cũng chỉ có thể thua ở trong tay của ta!

Thanh âm của Vi Tuyết Chủ đột nhiên truyền đến, vang tận mây xanh, cười khanh khách nói:

- Chúng ta tu thành Thần Ma, rất khó định ra ai mới là đệ nhất cường giả bên trong tuổi trẻ Thần Ma thế hệ này. Giang giáo chủ đã từng là trẻ tuổi đệ nhất cao thủ, chiến bại qua Đế Hoàng thần thể, tài nghệ trấn áp quần hùng

leo lên Tiên đài, ai nếu có thể chiến bại hắn, ta liền tôn hắn làm đệ nhất nhân!

Cô gái này e sợ cho thiên hạ bất loạn, nhưng mà nói ra tiếng nói của quần chúng, từng bóng người vạch phá bầu trời mà đi, thẳng hướng Đông Cực đại hoang!

Hoang Cảnh thiếu tôn hừ lạnh một tiếng, đột nhiên thân thể va chạm, đem hư không đụng nát, trốn vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa, Hi Hoàng thái tử cười lạnh, tử khí rung chuyển, hóa thành một đạo tử kiều, một chỗ khác của tử kiều trốn vào hư không, vị Thái Tử này cất bước đi đến trên cầu, phiêu nhiên mà đi. Mặt khác rất nhiều tuổi trẻ cường giả tu thành Thần Ma tất cả lộ ra thần thông, nguyên một đám biến mất không thấy gì nữa, vốn là tràng diện quyết chiến kinh thiên động địa ở vùng phía nam Hoang thành, lập tức trở nên lãnh lãnh thanh thanh.

Đông Cực Đại Hoang, thánh tông phân đà, Huyền Thiên Thánh Tông vốn là một mảnh tường hòa yên lặng trong lúc bất chợt không khí vô hình trung nhiều hơn rất nhiều xơ xác tiêu điều khí.

Vốn là tinh lãng không mây, mặt trời chói chan nhô lên cao, nhưng sắc trời đột nhiên thay đổi, mây đen giăng đầy, Lôi Đình bộc phát, trong lòng hai tỷ muội Tử Huyên Tử Uyển buồn bực, bức thiên tượng này, thấy thế nào cũng là một bức Phong Mãn Lâu mưa gió sắp đến, mây đen áp thành.

- Thiên tượng đột nhiên thay đổi, tất có yêu nghiệt.

Một tiểu nha đầu hàm trắng noản cắn ngón út, miệng còn hơi sữa nói.

Đây là nữ yêu tinh tân sinh của thánh tông, một cái mới vừa biến hóa thành tiểu yêu tinh không có bao lâu.

- Nhưng mà, nhưng mà, Lan tỷ các nàng không phải nói, chúng ta là yêu nghiệt sao?

Cô bé còn lại nghi ngờ nói.

Ầm!

Bầu trời đột nhiên hé ra, một Thần Ma thân cao mấy vạn trượng lộ ra thân thể dữ tợn, khắp cả người thần quang trán phóng, thần uy khó lường, từ trong hư không đi ra, khuôn mặt khổng lồ dò ra, ngó chừng thánh tông phân đà phía dưới!

Mắt của hắn như hạt châu cổn động, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, đột nhiên cười ha ha:

- Giang giáo chủ, ngươi quả nhiên không có chết!

- Thiếu Tôn, đã lâu không gặp?

Giang Nam khẽ mỉm cười, phong khinh vân đạm, Hoang Cảnh Thiếu Tôn thần uy vô cùng kinh khủng, thâm trầm nặng nề, phảng phất vô số tòa núi lớn đè xuống. Bất quá thần uy của hắn đến trên đỉnh mấy trăm Linh sơn của thánh tông phân đà, liền đột nhiên băng tuyết tan rã, bị khí tức vô hình của Giang Nam trừ khử không còn, cũng không có cho chúng nữ yêu tinh trong núi bao nhiêu áp lực.

- Không việc gì, không việc gì!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười to, thần thể kịch liệt thu nhỏ lại, mấy vạn dặm hư không ngưng tụ ở quanh thân, tạo thành Thần Minh Động Thiên tiểu thế giới, như cũ để cho hắn thoạt nhìn thân thể rộng lớn khôn cùng, cười lạnh nói:

- Những năm này ta sống rất tốt, không có bệnh không có tai họa, hơn nữa tu thành Thần Ma, mà ngươi vẫn còn là như bụi đời, vĩnh viễn quắt ở Thiên Cung tam trọng cảnh giới!

Đột nhiên, hư không rung chuyển lần nữa, một tòa tử cầu xuất hiện, đáp ở trên hư không, Hi Hoàng Thái Tử đi ra hư không. Tử cầu hóa thành mấy vạn dặm tử khí, rung chuyển không nghỉ, ánh mắt giống như trước rơi vào trên người Giang Nam.

- Huyền, Thiên, Giáo, Chủ!

Hi Hoàng Thái Tử ánh mắt sắc bén như đao, gằn từng chữ.

- Thái tử điện hạ.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Giang mỗ mới vừa trở về, làm phiền thái tử điện hạ tự mình đến đây nghênh tiếp ôn chuyện, thẹn không dám nhận.

Hi Hoàng Thái Tử hừ lạnh một tiếng, kiềm chế tính toán lập tức xuất thủ xuống, thản nhiên nói:

- Giáo chủ, mấy năm này ngươi giống như không có bao nhiêu tiến bộ, tu vi chỉ là Trường Sinh Thiên Cung cảnh giới, để cho ta ngay cả hứng thú hướng ngươi xuất thủ cũng không có.

Hư không rung chuyển, từng tôn thiếu niên Thần Ma đột nhiên hiện ra ở Đông Cực Đại Hoang, giữa không trung là các lộ trẻ tuổi mới vừa tu thành Thần Ma, thần uy hạo hạo đãng đãng, để cho rất nhiều yêu ma ẩn cư tị thế uy tín lâu năm trong Đông Cực Đại Hoang cũng không dám thò đầu ra.

Sắc mặt đám người Tử Huyên Tử Uyển nhất thời thay đổi, cho dù là Lan tỷ luôn luôn chững chạc giờ phút này cũng trong lòng thấp thỏm:

- Những người này tới Huyền Thiên Thánh Tông ta, rốt cuộc tính toán làm cái gì? Không phải là muốn đẩy bình thánh tông ta chứ? Đẩy bình thánh tông, cũng không cần dùng nhiều người như vậy a...

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi đã trở thành lịch sử. Hôm nay tất cả hào quang của ngươi, đều sẽ tan biến!

Một Thần Ma tám thủ một cước đạp xuống, thiên địa chấn động không ngừng, cười lạnh nói:

- Danh tiếng trẻ tuổi đệ nhất nhân của ngươi chẳng những đổi chủ, thậm

chí ngươi còn có thể bị chúng ta hết thảy đánh bại một lần, chứng minh ngươi ngay cả cái rắm cũng không phải!

Đám người Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế, Tam Khuyết, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cũng tỉnh rượu, từng cái từng cái sắc mặt ngưng trọng, tụ tập ở bên cạnh Giang Nam.

- Giáo chủ, nhiều lão bằng hữu tề tụ như vậy, không giống như là hoan nghênh ngươi, ngược lại giống như là tới đập bãi.

Hoa Trấn Nguyên hừ lạnh một tiếng:

- Trước chúng ta một bước tu thành Thần Ma, là có thể càn rỡ sao? Ai mạnh ai yếu, còn phải đánh qua một cuộc mới biết được!

Thiệu Thiên Nhai cười ha ha, chiến ý dạt dào nói:

- Năm đó chúng ta có thể đem bọn người kia đánh cho hoa rơi nước chảy, hiện tại tự nhiên cũng không nói chơi!

- Không cần, bọn họ chẳng qua là tới tìm ta, cùng các ngươi không liên quan.

Giang Nam cất bước đi ra thánh tông phân đà, cười nói:

- Mấy vị đạo hữu, các ngươi giúp ta bảo vệ thánh tông là đủ, những chuyện khác giao cho ta. Hồi lâu không thấy, ta cũng muốn gặp lại bọn họ.

Hắn đi lên trời cao, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy mấy chục Thần Ma trẻ tuổi đứng vững vàng ở trong hư không, riêng phần mình ngưng tụ Động Thiên tiểu thế giới, đạo tắc bốc hơi, hóa thành từng đạo Thần hà quấn quanh thân, có thần thánh, có túc mục, có trang nghiêm, có dữ tợn, có hung ác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1083: Bát Hoang Lui Tránh, Quét Ngang Đương Đại. (2)

Đây là Thần Ma chi tướng, bất đồng người phàm.

Mặc dù Tu sĩ thần thông quảng đại, nhưng cũng không thể siêu phàm thoát tục, coi như là gần Thần cường giả, từ mặt nào đó mà nói, như cũ là người phàm, đạo văn chẳng qua là Đạo văn.

Mà Thần Ma lại bất đồng, cấu tạo thân thể Thần Ma đã nhảy ra phạm vi người phàm, thân thể Bất Tử Bất Diệt, trong thân thể bất kỳ một hạt thật nhỏ nào cũng là do đạo tắc đan vào tạo thành.

Mà đạo tắc, là Đại Đạo quy tắc, đã bắt đầu đụng chạm đến bản chất của Đạo!

Từ ý nào đó mà nói, Thần cùng người phàm, đã không thuộc về cùng một chủng tộc.

- Vương Đạo Minh Vương đạo hữu.

Giang Nam nhìn về phía một vị nam tử người mặc đạo bào màu xám tro, nghi dung trầm ổn, mỉm cười gật đầu, ngay sau đó ánh mắt rơi ở trên thân người khác:

- Tư Mã Đoan Minh Tư Mã huynh, Đằng Vương Tiên Các Đằng Xương Dẫn Đằng đạo hữu, Thần Hà Tông Ôn Thanh Ôn đạo hữu. Còn có Hoàng Phủ Băng Diễm Hoàng Phủ huynh, nghe nói ngươi là chuyển thế Thần Chủ, cùng ta ở trong Trung Châu Xã Tắc Đồ có qua một lần tranh phong, ta suýt nữa thua ở trong tay của ngươi. Vị này là Sa Vương Bảo tiểu bảo chủ, ta nhớ được trong Vọng Tiên Đài ta đoạt ngươi...

Ánh mắt của hắn nhất nhất quét qua nhiều Thần Ma, nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, tên đám đông nhất nhất nói ra, nhẹ giọng nói:

- Chư vị cũng là nhân tài, nhân vật thiên tài trung thiên khó gặp, giống như Tinh Đấu lấp lánh. Lần này các ngươi gióng trống khua chiêng tới, là chuẩn bị...

Hắn sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Tạo phản sao?

Trong lòng mấy người Hoang Cảnh Thiếu Tôn ngẩn ra, lúc trước Giang Nam vẫn vẻ mặt tươi cười, bọn họ còn tưởng rằng Giang Nam chuẩn bị nói vài lời mềm dẻo, thừa nhận xin tội, nhưng không ngờ Giang Nam đột nhiên toát ra những lời này.

- Ta rời đi bất quá năm sáu năm, năm sáu năm không có đánh qua các ngươi, các ngươi liền dám ở trước mặt ta làm càn.

Giang Nam cất bước đi tới giữa nhiều Thần Ma, nhìn chung quanh một lần:

- Thật to gan!

- Chúng ta thật to gan...

Mọi người ngạc nhiên, nhưng ngay sau đó từng cái từng cái giận tím mặt, bị tức đến thi thần bạo khiêu, giận sôi lên.

Gặp qua ngang ngược càn rỡ, chưa từng thấy qua kiêu ngạo ương ngạnh như vậy, lại dám ở trước mặt bọn họ nói ra lời như thế!

Đằng Xương Dẫn giận dữ, tới trước một bước, lớn tiếng quát lên:

- Giang Tử Xuyên, lúc trước ngươi ngang ngược càn rỡ, hiện tại chịu không được ngươi càn rỡ! Ngươi hôm nay chẳng những muốn bại, hơn nữa còn muốn thảm bại, liên tiếp đánh bại, để cho ngươi biết ngươi không đúng tý nào! Người thứ nhất thu thập của ngươi, chính là ta!

Oanh!

Khí thế của hắn bộc phát, vô số đạo tắc ngưng tụ Thần Ma Thân Thể, quanh thân Động Thiên tiểu thế giới mấy vạn dặm, tay bày một tòa Tiên các, sáng mờ vạn đạo, ầm ầm hướng Giang Nam đắp rơi. Rõ ràng là Đằng Vương Tiên Các đỉnh cấp đại thần thông!

- Đằng đạo hữu, ngươi muốn ra được thứ nhất, không dễ dàng như vậy! Họ Giang chỉ có thể thua ở trong tay của ta!

Lại có năm ba Thần Ma dữ dội lên, đồng thời hướng Giang Nam đánh tới, khí thế bén nhọn bá đạo, uy năng của Thần Ma chi bảo hoàn toàn trán phóng, đạo tắc ở giữa không trung lần lượt thay đổi va chạm. Tản mát ra ba động sáng lạng nhưng tràn đầy hủy diệt!

Bá...

Một ngụm Hóa Tiên Ngọc Bình nhô lên cao hiện lên, Hóa Tiên Thần Quang phun ra, bá một tiếng đem Thần Ma chi bảo xung phong liều chết mà đến hết thảy hễ quét là sạch.

Đằng Vương Tiên Các oanh rơi, Giang Nam cũng không thèm nhìn tới. Lật tay một đạo tinh hà từ lòng bàn tay phun ra, tinh hà giống như Nộ Long quét ngang, đem Đằng Vương Tiên Các đại thần thông quấy đến nát bấy, vô số tinh thần ở trong tinh hà rung chuyển. Ba một tiếng giống như roi rút ra, một kích rút nổ tung Động Thiên tiểu thế giới quanh thân Đằng Xương Dẫn, Thần Ma tiểu thế giới mấy vạn dặm không gian kia lập tức mai một.

Tinh Hà Ấn!

Nửa người của Đằng Xương Dẫn bị một đạo tinh hà này rút trúng, cả người hô một tiếng bay lên, không biết bị rút đi đâu.

Một tay khác của Giang Nam giơ lên, cùng một bàn tay hướng đầu hắn nhấn xuống va chạm, bàn tay kia vân tay hóa thành từng loại từng loại đạo tắc kỳ dị, tạo thành từng cái từng cái thần văn không thể tưởng tượng nổi, phảng phất là một bài thơ huyền lệ, uy năng cuồn cuộn kinh người, giống

như một mặt bảo ấn đắp xuống.

Ầm!

Hai người song chưởng đụng nhau, Cự Linh đại thủ ấn thình thịch một tiếng nổ tung, huyết vụ vẩy ra, chủ nhân của Cự Linh đại thủ ấn này muộn hanh nhất thanh, Động Thiên tiểu thế giới quanh thân ầm ầm nổ tung, tiếp theo chính là thân thể giao phong, Thần Minh này lập tức không địch lại, toàn thân cốt đoạn gân gãy, cơ hồ bị vỡ thành một bãi bùn lầy!

Giang Nam bấm tay liên đạn, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay ra, lần lượt thay đổi chém qua, một tuổi trẻ Thần Ma khác mới vừa tấn chức tay chân đủ đoạn, bị cắt thành nhân côn, không khỏi sợ hãi, vội vàng khống chế đạo tắc viễn độn bay đi.

Càng nhiều trẻ tuổi Thần Ma đánh tới, một chớp mắt liền có vô số loại Thần Ma đạo tắc biến thành Thần Thông oanh tới, thân thể Giang Nam lay động, tùy ý những Thần Thông này oanh ở trên người mình, chỉ thấy từng đạo Thần Thông đánh vào trên người hắn, nhất thời phát ra cạch cạch cạch từng tiếng chuông vang, một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh từ trong thân thể hắn hiện lên, đỡ nhiều công kích.

Hắn xông vào trong đám người, dưới chân đột nhiên hiện ra một tòa Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành Liên Đài, khí thế trán phóng, phía sau giơ lên một tòa Vạn Phật Tháp, Vạn Phật Tháp giống như một pho tượng Đại Phật đỉnh thiên lập địa, vô số Phật Đà chi chít ngồi ở các nơi thân tháp, cao tụng kinh Phật áo nghĩa, từng bàn tay phật quang đè xuống, quét ngang bốn phương tám hướng!

Giang Nam đỉnh đầu có Hóa Tiên Ngọc Bình, thần quang của bình ngọc quét đi mọi nơi, mọi người mới vừa tế lên pháp bảo, liền trong tay không còn, pháp bảo không cánh mà bay, bị Hóa Tiên Ngọc Bình lấy đi.

Quanh thân hắn tinh hà trụ quang quay quanh, há mồm vừa phun, chính là một đạo ngân hà rủ xuống, đem người phía trước quét bay, dựng thẳng tay

vừa bổ, một đạo Thiên Đao đánh tới chém đầu người, Chưởng Ấn đẩy về phía trước, lại có một tòa Trấn Tiên Đỉnh bóp áp đi, đem đối thủ đụng tới cốt đoạn gân gãy.

Từng loại từng loại Thiên Đạo đại thần thông ở trong tay hắn thiên biến vạn hóa, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, giống như hổ vào bầy dê, Tinh Quang Đế Thần Thông bộc phát, tinh hà như rồng, thắt cổ hết thảy.

Nhiều Thần Ma ở giữa không trung tung hoành, quay chung quanh Giang Nam giết đến thiên hôn địa ám, từng loại từng loại Thần Thông chấn động hư không, đánh cho hư không tan biến, dãy núi phía dưới sụp đổ.

Trong chốc lát, nhiều Thần Thông giữa không trung trở nên ảm đạm, chỉ còn lại có một đạo tinh hà quát tháo, trong tinh hà vô số viên tinh cầu chìm nổi, nhuộm đầy máu Thần Ma, giống như một đạo Huyết Hà quay quanh, trong Huyết Hà, là thân ảnh đỉnh thiên lập địa của Giang Nam, đại khai đại hợp, Thần Thông bộc phát, dắt Thiên địa dị tượng, quét ngang bát phương!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1084: Đương Đại Vô Địch. (1)

Ở bên trong Thánh Tông phía dưới, đám người Hoa Trấn Nguyên hợp lực ngăn trở chiến đấu dư ba, không để cho dư ba đánh sâu vào thánh tông, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung từng đạo thần huyết sái phía chân trời, huyết quang rực rỡ, thỉnh thoảng có tay cụt bay ra, đầu chặt viễn độn, chân gãy rơi xuống!

Mà ở phía dưới, đại địa bị dư ba công kích của bọn hắn đánh nát, ngay sau đó lại bị từng loại từng loại Thần Thông kỳ dị kỳ diệu dẫn động, lại có từng dãy núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, không trung Thần Thông rơi xuống, tạo thành một mảnh Đại Hà dài hẹp mãnh liệt cuồn cuộn, từng ngọn núi lửa, lại có một Thần Thông như rừng cây trùng điệp xanh mướt rơi xuống đất, vô số hoa cỏ cây cối sinh trưởng.

Sau một khắc, hết thảy bị oanh san bằng!

Đột nhiên, đại chiến đột nhiên bình thường xuống.

Nhiều Thần Ma trẻ tuổi rơi đầy đất, có người bị chém đầu, đang đem đầu cùng nửa người dưới đón ở chung một chỗ, có người ở trong vũng máu, trong miệng máu tươi cuồng phun, có người bị đánh trồng vào bên trong núi lớn, hổn hển phóng lên cao, còn có là một mảnh máu thịt mờ mịt, tràng diện thê lương.

Sợ hãi, một loại khí tức sợ hãi lan tràn.

Chỉ có máu nhuộm tinh hà như cũ ở giữa không trung chuyển động, trong tinh hà đứng một thân ảnh thiếu niên giáo chủ, áo bào phần phật chậm rãi bình thường.

- Năm sáu năm trước, ta đánh qua các ngươi. Năm sáu năm sau, các ngươi tu thành Thần Ma, nhưng ta như cũ có thể đánh các ngươi!

Quanh thân Giang Nam tinh hà cổn động, ánh mắt quét qua nhiều thiếu niên Thần Ma, lẳng lặng nói:

- Hiện tại, còn có ai muốn cùng ta động thủ?

Nơi xa, rất nhiều Thần Ma thế hệ trước của Trung Thiên thế giới ẩn nặc, giấu ở trong giữa không xem chiến, cho dù là bọn họ thấy bức cảnh tượng này, sắc mặt cũng không khỏi thay đổi.

Dễ như trở bàn tay, quả thực chính là dễ như trở bàn tay!

Những thiếu niên thiên tài mới vừa tấn chức Thần Ma kia từng cái từng cái tâm cao khí ngạo, hăng hái, giống như Trung Thiên thế giới mới vừa dâng lên vô số viên minh tinh lấp lánh, hùng hổ giết đến Đông Cực Đại Hoang, không nghĩ tới chốc lát thời gian liền rơi đầy đất!

Nhuệ khí, ý khí, kiêu ngạo của bọn họ, bị dễ như trở bàn tay quét ngang không còn, chỉ còn lại có như đưa đám!

Thiếu niên giáo chủ trong tinh hà kia còn không có tiến vào Thần Ma cảnh giới, nhưng phảng phất hắn mới thật sự là Thần Ma, mà những thiếu niên Thần Ma vây công hắn kia là con kiến hôi hướng Thần Ma khiêu chiến không biết tự lượng sức mình!

- Huyền Thiên Giáo Chủ này, quả nhiên danh bất hư truyền, là một yêu nghiệt, lấy Thiên Cung tam trọng đỉnh, quét ngang cường giả đương thời cùng thế...

Bên cạnh Chân Pháp Phật Đà, vị lão Thần Minh tóc trắng kia run rẩy nói:

- Có hắn ở đó, há có thể còn có ngày những người khác nổi danh?

Trong lòng của Chân Pháp Phật Đà cũng rung động, nghe vậy cười nói:

- Cường giả chân chính còn chưa xuất thủ, mới vừa rồi bất quá là món ăn khai vị mà thôi. Thần Ông, phía sau chỉ sợ còn có thể càng đặc sắc.

Đúng là, mới vừa ra tay vây công Giang Nam chỉ là đám người Đằng Xương Dẫn, mà mấy người nổi danh nhất, như đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, Hi Hoàng Thái Tử, Tư Mã Đoan Minh, Vương Đạo Minh, chuyển thế Thần Chủ Hoàng Phủ Băng Diễm thì chưa có xuất thủ.

Bọn họ cực kỳ tự phụ, khinh thường tham dự hỗn chiến vừa rồi.

- Giang giáo chủ, ta tới đánh ngươi!

Đột nhiên, Tư Mã Đoan Minh bạch y phần phật, thân thể lay động, thân hình vĩ ngạn, hai tay lần lượt thay đổi, một ấn như thiên, một ấn như địa. Thiên Ấn huyền, Địa Ấn hoàng, lần lượt thay đổi mà qua, Huyền Hoàng giao hòa, có một loại cảm giác bá đạo thiên địa đều ở chưởng khống, rõ ràng là một loại Đế cấp đại thần thông.

- Thánh Đế Ma Thiên Ấn!

Hắn xuất thân Thiên Đế thế gia, trong lịch sử Tư Mã Thánh Đế chính là lão tổ tông của Tư Mã thế gia, tự nhiên có Đế cấp công pháp cùng Thần Thông lưu truyền tới nay.

Tư Mã Đoan Minh một tay âm, một tay dương, Thiên Địa Huyền Hoàng bao quát ở trong bàn tay!

- Cửu Chuyển Thiên Luân!

Giang Nam một ấn đón nhận, thân thể bành trướng thu nhỏ lại, lại bành trướng thu nhỏ lại nữa, nháy mắt trải qua cửu chuyển, một ấn trào ra. Một đạo thiên luân hiện lên, kim chói, cùng Thánh Đế Ma Thiên Ấn ầm ầm chạm vào nhau.

- Thiên Nhai đạo hữu, là ấn pháp của ngươi.

Hoa Trấn Nguyên đột nhiên nhìn về phía Thiệu Thiên Nhai nói.

Thiệu Thiên Nhai gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Đích xác là ấn pháp của ta, bất quá càng thêm tinh diệu. Thằng đuổi theo sư tôn ta rồi.

Giữa không trung hai người lấy mau đánh mau, trong chớp mắt va chạm không biết bao nhiêu lần, trận đại chiến này, so sánh với mới vừa rồi còn muốn mạo hiểm rất nhiều, bao la hùng vĩ rất nhiều, Tư Mã Đoan Minh giống như Tư Mã Thánh Đế thời đại thiếu niên phủ xuống, Thần Thông tích hạp, sức mạnh to lớn vô cùng. Vô luận thân thể hay là trình độ pháp lực, đạo tắc bền bỉ cũng muốn vượt xa cùng thế hệ!

Đế cấp Thần Thông rầm rộ, Giang Nam lấy Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn đối kháng, rất nhanh liền rơi vào hạ phong, bất quá Thiệu Thiên Nhai nhưng thấy vậy mặt mày hớn hở, Giang Nam lấy Cửu Chuyển Thiên Luân đối kháng Tư Mã Thánh Đế Thần Thông, để cho hắn thấy Cửu Chuyển Chiến Thể vô cùng tiềm lực!

Đột nhiên, khí tức của Giang Nam biến đổi, trong cơ thể thần quang phun ra, giống như một bụi thần thụ từ trong thân thể của hắn khai chi tán diệp, thừa nhận khôn cùng thần quang!

- Bảo Thụ Thần Thể của ta!

Hoa Trấn Nguyên thất thanh nói:

- Giang giáo chủ làm sao cũng sẽ là Bảo Thụ Thần Thể, thể chất cùng ta giống nhau?

Khiếp sợ của hắn còn chưa kết thúc, đột nhiên chỉ thấy Bảo Thụ Thần Thể giống như phình lớn, dưới rễ cây phảng phất bọc một cái lò lớn cự đại, trong lò lớn thần quang thần lực bốc hơi, liên tục không ngừng có thần lực cuồn cuộn chảy vào thần thụ, kinh người vô cùng, để cho Tam Khuyết hòa thượng cũng ngẩn ngơ:

- Vạn Ngục Hồng Lô Thần Thể của ta cũng bị thằng này bắt chước!

Bảo Thụ Thần Thể cùng Vạn Ngục Hồng Lô Thần Thể kết hợp, nhất thời Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn uy năng tăng mạnh, đủ có thể cùng Tư Mã Đoan Minh Thần Đế Thần Thông chạy song song, thậm chí vượt qua.

- Giang giáo chủ, ta rất muốn biết một chút về Vô Úy Ấn ngươi đánh bại Hạo Thiếu Quân, giết lên Tiên Đài, chỉ dựa vào vài loại Thần Thông hỗn hợp, ngươi không thắng được ta!

Sắc mặt Tư Mã Đoan Minh lạnh lùng, từng loại từng loại Thần Đế Thần Thông bộc phát, trầm giọng nói:

- Đem tuyệt học ẩn giấu của ngươi sử dụng đi ra đi!

Nhưng vào lúc này, Vi Tuyết Chủ từ sau lưng Giang Nam đánh tới, tay áo tung bay, cạp váy như giao tựa như long, thủ chưởng trắng noản tích chứa sát cơ hung mãnh, cười khanh khách nói:

- Giang giáo chủ, mặc dù người ta muốn làm sư nương ngươi, bất quá ngươi đã từng cướp bóc ta, người ta phải trước báo thù rồi hãy nói!

Thân thể Giang Nam thoáng một cái, hiện ra ba mặt tám cánh tay, một cái tay khe khẽ rung lên, trong tay nhiều ra một đám lễ trượng, chỉ điểm bát phương, đem công kích của Vi Tuyết Chủ hết thảy đón lấy, phá vỡ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1085: Đương Đại Vô Địch. (2)

Ba đạo nhân ảnh ở giữa không trung lần lượt thay đổi va chạm, áp lực của Giang Nam nhất thời trở nên vô cùng trầm trọng. Đột nhiên, Thần Thông của hắn lần nữa biến đổi, năm cánh tay khác chấn động, từng loại từng loại Thiên Đạo Thần Thông bộc phát, dưới chân thập nhị phẩm Liên Đài không ngừng trán phóng, đỡ công kích của hai vị cường giả, Long Phượng quấn quanh thân, tích chứa vạn pháp, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, tạo thành một tòa kiếm trận, Thiên Đao mênh mông cuồn cuộn, như ngân hà đổi chiều, Vạn Phật Tháp cao vút, Vạn Phật niệm chú.

Thiên Đạo Bảo Chung huýt dài, Tàng Thiên Hồ Lô nuốt dâng Chư Thiên, Tạo Hóa Thần Lâu nghịch chuyển tạo hóa, Trấn Tiên Đỉnh trấn áp hết thảy!

Hắn giống như Thiên Đạo hóa thân, Phụng Thiên Thừa Vận, cho dù là Thần Đế cũng khó trốn Thiên Đạo chưởng khống, thế gian hết thảy công pháp đạo tắc, hết thảy bị Thiên Đạo của hắn khắc chế!

Hạo Thiếu Quân đã từng cùng Tử Ngọc Đạo Nhân động thủ, thật sâu nhận thức qua lúc cùng Thiên Đạo truyền nhân giao thủ cảm giác vô lực như thế nào, mà hiện tại Tư Mã Đoan Minh cùng Vi Tuyết Chủ cũng lập tức cảm nhận được cảm thụ ngay lúc đó của Hạo Thiếu Quân.

Chỉ trong nháy mắt, ba người liền giao phong mấy vạn lần, đột nhiên một đạo thần huyết nhuộm trường không, Tư Mã Đoan Minh trở lui, ngay sau đó Vi Tuyết Chủ thế công bị phá, cạp váy từng khúc nổ tung toái, nữ nhân này giống như chim én nhỏ bị hù chấn kinh phi độn đi, biến mất không thấy gì nữa.

Oanh...

Giang Nam còn chưa kịp thở dốc, đột nhiên một tòa tử kiều trấn rơi, trấn

áp trên đỉnh đầu Giang Nam, ép tới Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành thập nhị phẩm Liên Đài hơi trầm lại, cơ hồ bị hắn đánh vào trong Liên Đài.

Hi Hoàng Thái Tử đạp cầu mà đến, giống như hoàng giả thống ngự trung thiên, một quyển Trung Châu Xã Tắc Đồ triển khai, núi sông bao la hùng vĩ, sức mạnh to lớn vô cùng. Hi Hoàng Thái Tử lấy tay một trảo, một tòa Hoang Cổ Thánh Sơn trong Xã Tắc Đồ như trụ rơi vào trong tay của hắn, hướng Giang Nam quét ngang, muốn lấy một kích Thần Ma lui tránh, phá vỡ phòng ngự của hắn!

Nhất Kiếm Tây Lai, Hoàng Phủ Băng Diễm đạo tắc thành kiếm, kiếm quang hạo hạo đãng đãng, Quang Diệu Trung Thiên thế giới, một mảnh sáng như tuyết, khúc khích chém liên tục ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, liên tục đâm thủng Tạo Hóa Thần Lâu, Trấn Tiên Đỉnh!

Hắn tu thành Thần Minh cảnh giới, cũng không phải là dựa vào tiên khí trong Bỉ Ngạn Đế lăng, mà là dựa vào tích lũy của mình, nhất cử đột phá, hơn nữa lại là Thần Chủ chuyển thế, vì vậy thực lực của hắn ngược lại ở trong nhiều cao thủ trẻ tuổi vững vàng cùng mạnh mẽ nhất!

Ầm!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn thân thể vừa động, cả người đấu đá xuống, hắn mặc dù thu đi Thần Ma thân. Nhưng mà thân thể như cũ vĩ ngạn vô cùng, cao tới trăm trượng, quả thực chính là trời sanh Cự Nhân, lực lượng của hắn đủ để bóp áp hết thảy, nhục thể của hắn chính là pháp bảo cường đại nhất!

Một quyền, một quyền cuồng dã, đem tất cả năng lượng trong cơ thể hắn trán phóng, lực lượng như dời tinh đổi đấu bộc phát!

Ba người này đều là nhân vật đỉnh cấp trong trẻ tuổi kiếp này, thực lực có một không hai quần hùng, lại tu thành Thần Ma, thực lực cường đại vô cùng, vượt xa cùng thế hệ, so sánh với hai trường đối quyết mới vừa rồi kia kinh thiên động địa hơn làm cho lòng người kinh hãi!

- Giang giáo chủ, thi triển tất cả thực lực của ngươi ra đi!

Ba người quát lên, thanh âm đem hư không tạc toái.

Bọn họ không có sử dụng bất kỳ pháp bảo, chẳng qua là Thần Thông giao phong, mà Thần Thông giao phong, hầu hết có thể thể hiện thực lực một người!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, đột nhiên khí tức biến đổi lần nữa. Phía sau hiện ra một pho tượng Đế Hoàng, vĩ ngạn vô tận, cùng bản thể hắn tương dung, hắn giống như một Thần Đế, cầm trong tay lễ trượng, trượng tiêm run lên, thần thụ đỉnh thiên lập địa hiện ra, tầng tầng lớp lớp cành lá nâng lên tử cầu, đỡ Hoang Cổ Thánh Sơn.

Đinh đinh đinh.

Từng tiếng giòn vang truyền đến, vô số tinh thần ở bên cạnh hắn chìm nổi không chừng, hắn tựa như Địa Hoàng Thần Đế, khống chế vô cùng Địa Từ Nguyên Lực, lấy pháp lực hiển hóa tinh cầu, ngăn trở một kích phải giết của Hoàng Phủ Băng Diễm.

Mà vào lúc này, quả đấm của Hoang Cảnh Thiếu Tôn oanh tới, thân thể của Giang Nam trở nên vô cùng vĩ ngạn khôi ngô, cơ quanh thân nổ tung, Thần Vũ Vô Song, cùng quả đấm của Hoang Cảnh Thiếu Tôn đối oanh, thân thể hai người rung mạnh, riêng phần mình lui về phía sau.

Thông U Thần Đế, Địa Hoàng Thần Đế, Thần Vũ Thần Đế!

Tam đại mạnh nhất Thần Đế tuyệt học, ở trong tay hắn trước sau trán phóng, khí tức của hắn giống như những Thần Đế này sống lại, tái hiện tư thế oai hùng thời đại thiếu niên!

- Đế Hoàng Thần Thể?

Hoang Cảnh Thiếu Tôn thất thanh nói:

- Ngươi cũng là Đế Hoàng Thần Thể?

Phía dưới đám người Hoa Trấn Nguyên, Tam Khuyết cũng không khỏi thấy vậy ngây người, Giang Nam lại đem Đế Hoàng Thần Thể cũng thi triển ra, liên tục ba tôn Thần Đế Thần Thông, thậm chí so sánh với chân chính Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân còn muốn mạnh hơn!

Nơi xa nhiều Thần Ma xem chiến trong lòng cũng rung động vạn phần, ngơ ngác nhìn bốn đạo thân hình trong sân kia, chỉ thấy vị thiếu niên giáo chủ kia từng loại từng loại Thần Đế Thần Thông bộc phát ra, cùng đám người Hoang Cảnh, Thái Tử cùng Hoàng Phủ đối kháng, không rơi vào thế hạ phong!

- Giang giáo chủ, xem như ngươi lợi hại!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn đánh lâu không được, tức giận hừ một tiếng, đột nhiên nhảy ra vòng chiến, đụng nát hư không bay đi.

Hi Hoàng Thái Tử thở dài, đi lên một đạo tử kiều viễn độn, cũng là thấy ba người bọn họ liên thủ cũng không có thể bắt lại Giang Nam, cũng vô lực tái chiến, xoay người rút đi.

Hoàng Phủ Băng Diễm cũng hóa thành một đạo băng diễm viễn độn đi:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, sau này ta và ngươi giao phong, ta nhượng bộ lui binh!

Trong sân, chỉ còn lại có một mình Giang Nam.

Đột nhiên, Giang Nam ngẩng đầu, nhìn về một chỗ hư không, lộ ra nụ cười:

- Hạo huynh, có người nói ngươi đã xuống dốc, không còn như trước nữa, không hề giống như trước chói mắt như vậy, mà ta lấy thủ đoạn của ngươi chiến lui bọn họ, đủ có thể nói rõ, ngươi cũng không so với bọn hắn yếu, chỉ biết so với bọn hắn mạnh.

Mọi người trong lòng cả kinh, vội vàng hướng tấm hư không kia nhìn lại, nhưng cái gì cũng không có thấy, thậm chí không ít Thần Ma thế hệ trước thần thức quét hư không, cũng không có phát hiện bóng dáng của Hạo Thiếu Quân.

- Hạo Thiếu Quân cũng tới? Hắn không phải là yên lặng hồi lâu sao?

- Mới vừa rồi Giang giáo chủ dùng, là tuyệt học Đế Hoàng Thần Thể của Hạo Thiếu Quân, nếu như đổi lại Hạo Thiếu Quân, cũng có thể đánh bại bọn họ! Đế Hoàng Thần Thể vẫn là không thể khinh thường a!

Trong hư không trầm mặc, đột nhiên một thanh âm vang lên, thản nhiên nói:

- Đa tạ giáo chủ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hạo huynh nếu đã tới, sao không chỉ giáo vài chiêu?

Hạo Thiếu Quân như cũ chưa từng lộ diện, sau chốc lát trầm mặc, một thanh âm vang lên:

- Ta tự nghĩ như cũ không cách nào phá vỡ Vô Úy tam ấn của giáo chủ, mạnh mẽ xuất thủ cũng không cách nào làm gì ngươi, bất quá ta vượt qua ngươi ba cảnh giới, ngươi cũng bắt không được ta. Vẫn là đợi đến ta đột phá trở thành Thần Ma, ta và ngươi lại tranh giành cao thấp! Hiện tại, ngươi vẫn là đệ nhất nhân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1086: Bắc Mạc Thi Gia. (1)

Giang Nam gật đầu nói:

- Đế Hoàng Thần Thể của ngươi thay đổi liên tục, ta thật sự bắt không được ngươi.

Hư không vắng vẻ, Hạo Thiếu Quân đã đi xa.

- Đương thời trẻ tuổi đệ nhất nhân...

Nơi xa, một vị Thần Ma thế hệ trước nhìn thiếu niên thư sinh kia, thở dài nói:

- Sáu năm trôi qua, hắn vẫn là đệ nhất nhân, đến nay còn không người nào có thể rung chuyển...

Có người gật đầu nói:

- Đây là đương đại vô địch a, chỉ có Thần Minh thế hệ trước mới có thể áp hắn một đầu? Dĩ nhiên, cũng phải là người siêu quần bạt tụy trong thế hệ trước...

- Có lẽ, trong trẻ tuổi chỉ có giống như trước đi lên Tiên Đài, đã thành tựu Thần Ma Tử Ngọc Đạo Nhân cùng Mục Sơn Đạo Nhân, mới có thể cùng hắn chạy song song. Đáng tiếc hai người này không ở chỗ này, nếu không là có thể thấy tràng diện thiếu niên Thần Đế tranh hùng...

Giang Nam quét ngang đương đại trẻ tuổi, cho nhiều Thần Ma tại chỗ chấn động có thể nghĩ, mặc dù hắn không có thành tựu Thần Ma, nhưng lực áp đương đại cùng thế hệ, làm những tân tấn Thần Ma kia gặp phải đả kích lớn lao.

Chuyện này, đủ để chấn động trung thiên!

- Trung Thiên thế giới phát sinh ba đại sự kiện, thứ nhất chính là Bỉ Ngạn Đế lăng hiện thế, thứ hai là Thần Giới mở ra, chuyện thứ ba chính là hơn mười vị trẻ tuổi mượn cơ duyên Đế lăng đột phá Thần cảnh, hôm nay cuối cùng có thứ tư.

Một lão Thần Minh tóc trắng xoá trầm giọng nói:

- Sự kiện thứ tư này, chính là những tuổi trẻ cường giả mới vừa tấn chức Thần Ma kia, hết thảy thua ở trong tay Giang giáo chủ, vị Thiên Cung tam trọng tiểu bối này.

Giang Nam từ trước làm mấy sự kiện mặc dù giống như trước danh động thiên hạ, giống như trước bị Thần Ma thế hệ trước chú ý, nhưng quyết không đủ để khiếp sợ đương thời, dù sao khi đó cùng hắn giao thủ cũng là cường giả dưới Thần Ma.

Mà lần này bất đồng, lần này xuất thủ, hết thảy là vừa mới tu thành Thần Ma, cường giả hoàn thành lột xác, nhân vật chiếu sáng trung thiên!

Đánh bại những Thần Ma này, nói rõ Giang Nam đã cường đại đến đủ để khiến cho bọn hắn chú ý, trưởng thành đến trình độ đủ để uy hiếp bọn họ, do đó để cho bọn họ xem kỹ thiếu niên này!

Có thể tưởng tượng, sau trận chiến này, Giang Nam thế tất danh chấn trung thiên, khiến cho không biết bao nhiêu môn phái, Thánh Địa, thế gia, Thần Thành chú ý, sau này, nếu như Giang Nam gặp phải nguy hiểm, vậy thì không còn là tiểu đả tiểu nháo như lúc trước, mà là một Thánh Địa không chút lưu tình bóp áp!

Nhiều trẻ tuổi Thần Ma khác bị Giang Nam đánh ngã rối rít đứng dậên lặng rời đi, Đằng Xương Dẫn đột nhiên đứng lên, xoay người nhìn thẳng Giang Nam, lớn tiếng quát lên:

- Giang Tử Xuyên, qua mấy năm nữa cảnh giới chúng ta củng cố xong, tất

nhiên sẽ lại tìm ngươi báo làm nhục chi thù này!

Những người khác ánh mắt sáng lên, trong mắt như đưa đám hễ quét là sạch. Một người thấp giọng cười nói:

- Chính xác, chúng ta thật sự là có chút tham công liều lĩnh, mượn Đế lăng tiên khí nhanh chóng tăng lên tu vi, mà quên mất mài dũa. Bất quá bây giờ còn không muộn, chỉ cần tu vi chúng ta tôi luyện được càng thêm tinh thuần, đền bù hậu hoạn tu vi đột nhiên tăng mạnh, tất nhiên có thể đánh bại hắn!

- Chư vị chiến ý hừng hực, ý chí có thể khen.

Giang Nam run áo lên, cất bước trở về thánh tông phân đà, lắc đầu cười nói:

- Bất quá qua mấy năm nữa, các ngươi ở trước mặt ta chính là một đám con kiến hôi trở thành Thần Ma quý danh mà thôi.

Mọi người chán nản, Đằng Xương Dẫn cười lạnh nói:

- Trước hết để cho hắn lớn lối mấy năm, chỉ cần hắn một ngày không có thành tựu Thần Ma, chúng ta liền thủy chung có cơ hội đánh bại hắn! Thần Ma cũng không phải là dễ dàng đột phá như vậy. Nhất là thực lực càng mạnh, đột phá càng khó khăn. Hắn mạnh như vậy, thiên sẽ không tha hắn, đến lúc đó để cho hắn thủy chung quắt ở Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, cả đời quắt đi xuống!

Mọi người trong lòng hơi thư sướng, riêng phần mình tản đi, cười nói:

- Đột phá Thần cảnh, không có cơ duyên khó có thể làm được, hắn mạnh như vậy, cơ duyên gì có thể làm cho hắn đột phá Thần cảnh?

- Phải! Căn cơ đánh cho lao cố như vậy, giống như là mầm móng vẫn dấu ở trong đất, sớm muộn gì cũng sẽ chết!

Trong Thánh tông phân đà, đám người Hoa Trấn Nguyên mùi rượu đã qua, lại đoàn tụ một đường. Hoa Trấn Nguyên ánh mắt chớp động, nghi ngờ nói:

- Giáo chủ, ngươi là như thế nào thi triển ra Bảo Thụ Thần Thể của ta? Theo ta được biết, ngươi không phải là Bảo Thụ Thần Thể.

Tam Khuyết hòa thượng cũng buồn bực vô cùng nói:

- Còn có Vạn Ngục Hồng Lô Thần Thể của lão nạp, không tu luyện Vạn Ngục Hồng Lô Kinh, căn bản không cách nào luyện thành, mà ngươi lại hữu mô hữu dạng thi triển ra! Lão nạp không nhớ rõ, lão sư tôn bất tử của lão nạp thu qua sư đệ như ngươi!

- Thật ra thì...

Giang Nam chần chờ một chút, lúc này mới đàng hoàng nói:

- Ta được thần huyết của các ngươi, vừa ngụy tạo Hạo Thiếu Quân Đế Hoàng Thần Thể, lấy Đế Hoàng Thần Thể tới mô phỏng Thần Thể của các ngươi, lúc này mới có thể đem Thần Thể của bọn ngươi thi triển ra.

- Đế Hoàng Thần Thể?

Mấy người Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế, Thiệu Thiên Nhai tròng mắt nhất thời sáng, luôn miệng nói:

- Làm sao giả tạo? Nói nhanh lên một chút xem.

- Nói thật ra thì này cũng không tính là phiền toái như thế nào, ta đầu tiên là quen thuộc ngũ đại Ngũ Hành Thần Thể, ngược lại Âm Dương Thần Thể, Huyền Hoàng Thần Thể, rồi đến Đế Hoàng Thần Thể. Mà muốn đem những Thần Thể này ngược lại đến Đế Hoàng Thần Thể, đầu tiên liền cần một điều kiện tiên quyết, đó chính là luyện thành Hồng Mông Chi Thân, Hồng Mông hóa Huyền Hoàng, Âm Dương, Ngũ Hành, không có Hồng Mông Chi Thân, liền không cách nào làm được.

Giang Nam cũng không có keo kiệt chút nào, đem lĩnh ngộ tâm đắc của mình, hết thảy truyền thụ cho mấy người, cười nói:

- Ta rèn luyện Hồng Mông Chi Thân là dùng Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận, bất quá nghĩ đến các vị đạo hữu xuất thân thế gia giàu có, hẳn là đều có thủ đoạn luyện thể riêng phần mình.

Đám người Hoa Trấn Nguyên nhận được phương pháp tu luyện ngụy Đế Hoàng Thần Thể của hắn, ánh mắt lóe sáng, nhất tề cười nói:

- Phương pháp luyện thể, sư môn chúng ta đều có! Giáo chủ, cáo từ, cáo từ, chúng ta đi trước một bước!

Hoa Trấn Nguyên làm trước một bước tế lên tinh môn, cất bước xông vào trong tinh môn, cười nói:

- Hồng Mông Tử Khí cũng rất khó thu vào tay, bất quá sư tôn ta nhất định có chút ít cất giấu! Tam Khuyết hòa thượng, sau khi ngươi luyện thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể, không bằng chúng ta giao lưu trao đổi, ta xem giáo chủ mới vừa rồi cho chúng ta hai đại Thần Thể tương dung, uy năng tăng lên gấp bội, ngươi lò lớn cộng thêm bảo thụ của ta, nhất định so với hắn cái nửa thùng nước này uy lực mạnh hơn!

Tam Khuyết Đạo Nhân luôn miệng trầm trồ khen ngợi, lôi kéo Diệu Đế không khỏi phân trần liền xông ra ngoài, hô to gọi nhỏ nói:

- Đi, đi, đi đào mộ phần tổ sư, tìm chút ít Hồng Mông Tử Khí!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1087: Bắc Mạc Thi Gia. (2)

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai cũng không dừng lại nữa, xông về nơi xa, hai người bọn họ xuất thân Hoang Cổ Thánh Thành cùng Xuất Vân thành Thánh Địa, cũng có thể lấy tới một chút Hồng Mông Tử Khí.

Giang Nam đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, trong lòng dằng dặc nói:

- Đế Hoàng Thần Thể thành hàng đường cái, sau này không để ra Đế Hoàng Thần Thể, cũng ý không tốt ra cửa... Đúng rồi! Ta có nói cho bọn hắn biết, Hồng Mông khí không thể ham nhiều, nếu không bay không lên hay không?

Hắn nháy mắt mấy cái, phẫn nộ nói:

- Hình như là ta đã nói với bọn họ...

Giang Nam không có ở thánh tông phân đà dừng ở bao lâu, lưu lại Thái Âm Thái Dương hai đại hóa thân của mình trấn giữ ở chỗ này, truyền thụ phân đà nữ yêu tinh tu luyện, liền đứng dậy bồng bềnh mà đi.

- Bắc Mạc Thi gia, ta tới...

Cước bộ của hắn cực nhanh, cũng không lâu lắm liền đến Bắc Mạc, Bắc Mạc mênh mông không giới hạn, nhưng mà đối với chỗ này, Giang Nam cũng không tính là xa lạ, hắn có Trung Thiên La Thiên Kính, đem Trung Thiên thế giới hết thảy địa lý rõ như lòng bàn tay.

Bắc Mạc Thi gia là Thần Ma thế gia Cổ lão, ngàn vạn năm trước quật khởi, kinh nghiệm năm đời Thần Đế, nội tình sâu không lường được, lịch đại đều có cường giả xuất thế, ở trong đại mạc mở ốc đảo, phồn diễn sinh sống, đem nơi đó biến thành Thánh Địa.

Bắc Mạc tuy là đất hoang vu, nhưng Thi gia muội tử lại từng cái từng cái như thủy linh, thân thủ thướt tha, địa phương nên gầy thì gầy, nên mập tuyệt sẽ không tiếc rẻ, là quê hương mỹ nhân.

Trong truyền thuyết Thi gia thậm chí bị qua một lần đại kiếp, có đầu sỏ Thần Giới đối với mỹ nhân Thi gia rất là thèm thuồng, dẫn đại quân tấn công. Muốn đem Thi gia thống trị, cai trị đại tộc này, bổ túc hậu cung, bất lại lại bị mấy lão tổ tông của Thi gia, cộng với vô số con rể giết đến xém chút nữa bỏ mạng.

Từ đó có thể thấy được Thi gia mỹ nhân nhiều ra sao. Thế gia giống như Bắc Mạc Thi gia bực này, ở Trung Thiên thế giới còn có rất nhiều, phần lớn là Cổ lão Thần Ma lưu lại.

Đã từng có người nói đùa, cho ta đủ nhiều nữ nhân, là ta có thể sáng tạo một chủng tộc. Đây đối với Thần Ma mà nói cũng không phải nói đùa, mà là sự thật, Thần Ma thọ nguyên cao tới mấy vạn năm thậm chí trăm vạn năm, đừng nói đủ nhiều nữ nhân.

Cho dù một nữ nhân, đời đời con cháu đầy đàn đi xuống, mấy ngàn năm liền đủ để hóa thành trăm triệu!

Mà ở địa phương như Trung Thiên thế giới này, cạnh tranh tàn khốc, rất nhiều người ở trên nửa đường tu hành chết non, vô hình trung cũng hạn chế chủng tộc đầy đàn phát triển.

Nhưng rất nhiều đại gia tộc, tỷ như Bắc Mạc Thi gia lãnh địa liền không chỉ ở Bắc Mạc, ở trong tinh không mịt mờ của Trung Thiên thế giới, cái thế gia này còn thống trị một mảnh tinh vực to lớn, có rất nhiều sinh mệnh tinh cầu.

Trên tinh cầu huyết mạch Thi gia phồn diễn sinh sống, dưới trướng thống trị nhân khẩu, đâu chỉ trăm ức ngàn ức?

Thi gia trong Bắc Mạc, là tông chủ nhất mạch, hàng năm lâu thuyền trong

tinh không lui tới vận chuyển tài nguyên, liền có vô số, hơn nữa cái thế gia này từ trong hàng tỉ đệ tử chọn lựa người tài trí tư chất xuất chúng, đưa đến tông chủ nhất mạch bồi dưỡng, để cho thế gia không ngừng lớn mạnh!

Đây chính là nội tình của thế gia Thánh Địa, đủ để cùng một chút thế giới nhỏ trong chư thiên vạn giới sánh ngang!

Bất quá Bắc Mạc Thi gia ở Trung Thiên thế giới, chỉ có thể coi là thế lực nhị lưu, thế lực có thể cùng Thi gia sánh ngang đếm không xuể, Xuất Vân thành, Hoang Cổ Thánh Thành, Huyết Thần Lâu cũng là một người trong đó, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai, Vô Đạo Công Tử cũng là nhân tài chọn lựa như vậy ra!

Về phần thế lực Cửu Cực Lãng Uyển, Hạo Thiên Thánh Tông, Tư Mã thế gia thì càng thêm khổng lồ, chiếm cứ tinh vực càng thêm bát ngát.

Mà ở trên Hạo Thiên Thánh Tông, Cửu Cực Lãng Uyển, còn có quái vật lớn càng thêm khổng lồ kinh khủng, năm Đại Thánh thành!

Chẳng qua là Đông Cực Thánh Thành đã bị hủy bởi tràng chiến đấu trăm năm trước, bị đầu sỏ Thần Giới phá hủy, tinh vực dưới trướng gặp phải chia cắt. Nhưng nội tình bốn Đại Thánh thành không giảm chút nào, cơ hồ mỗi một tòa thánh thành đều có một đạo Tinh Hà, tất cả tinh vực, tinh cầu trong Tinh Hà, là dưới trướng thế lực kia, hàng năm khai thác tư chất nguyên, thu thập Linh Dịch, số lượng cũng đạt tới một trình độ làm người ta giận sôi!

Một môn phái, Thánh Địa, thánh thành, thế gia phát triển, tuyệt không giống như mặt ngoài thoạt nhìn đơn giản như vậy, đều có được chỗ độc đáo của nó, bên ngoài nhìn qua, vĩnh viễn là một góc sông băng!

Chỉ có gặp phải đại kiếp đại nạn, những Thánh Địa, thế gia này mới có thể tẫn lên nội tình, lợi khí chiến tranh ầm ầm khởi động, giống như cối xay thịt khổng lồ cắn nuốt hết thảy, hướng thế nhân biểu diễn một mặt cường đại vô địch của bọn họ!

Mà loại tràng diện này, rất nhanh liền sẽ xuất hiện!

Thần Giới mở ra, chư hầu cắt cứ, chẳng qua là sắp đến mở màn chiến tranh!

- Thật là một Tiên Cảnh.

Giang Nam đi tới ngoài Bắc Mạc Thi gia, chỉ thấy nơi này cùng đại mạc xích vàng trăm triệu dặm bất đồng, lục ý dạt dào, xuân ý khắp nơi, trong sa mạc đột nhiên xuất hiện một tòa xuân thành, rộng lớn mấy ngàn dặm, trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Thi gia cường giả thậm chí bắt một viên Thái Dương, một vòng Minh Nguyệt, sau khi luyện hóa rút nhỏ vô số lần, đeo trên không trung, trời trăng luân chuyển, tuần hoàn ngày đêm.

Mà ở phía dưới, còn có hàng trăm thành trì, có Thi gia đệ tử ở trong đó phồn diễn sinh sống, tôi luyện Thần Thông.

Nơi xa, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền lái tới, ngừng ở bên cạnh không trung chi thành, người đến người đi, hối hả không dứt. nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

Nơi này tuy nói là tổ địa dòng họ Bắc Mạc Thi gia, nhưng tộc nhân như cũ rất nhiều, tương đối phồn hoa.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên, tới cửa bái phỏng, cầu kiến Thi gia gia chủ!

Giang Nam đi tới trước tòa thành trên không này, không có mở miệng, mà là thần thức ba động, truyền lại ra, sau một lúc lâu, đột nhiên một thần nhân đầu trọc xích bạc bước đi ra.

Thần nhân đầu trọc kia khí tức cuồng dã, xông lên trước liền cho Giang Nam một đấm, ha ha cười nói:

- Giang giáo chủ, mọi người nói ngươi chết, không nghĩ tới ngươi còn sống, tiểu quận chúa còn vì ngươi thương tâm thật lâu!

Thần nhân xích bạc đầu trọc này tên là Lâm Đoan Tôn Giả, đã từng cùng Giang Nam có gặp mặt một lần, ban đầu Giang Nam cùng Thái Hoàng tỷ thí, chính là người này đánh tiên phong, đi trước tìm được Giang Nam, tế lên tinh môn để cho Thi gia chiến hạm chạy tới trợ giúp, tiễu trừ Thái Hoàng.

Bắc Mạc Thi gia, cũng không phải là chỉ có họ Thi, còn có những thị tộc khác, họ Lâm cũng là đại tộc.

- Giáo chủ, hôm nay là ta trực nhật, vừa nghe đến ngươi tới, liền thứ nhất chạy ra.

Lâm Đoan Tôn Giả ha ha cười nói:

- Đi, đi, ta dẫn ngươi đi tìm gia chủ!

Giang Nam tạ ơn, đuổi theo cước bộ của hắn, hướng trong thành đi tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1088: Danh Chấn Trung Thiên. (1)

Nếu nói trực nhật, thật ra thì chính là chịu trách nhiệm Thái Dương thần chức, trấn giữ ở trong Thái Dương, giám thị Thái Dương vận hành. Thi gia luyện hóa một vòng Thái Dương đeo trên không trung, có quỹ tích vận hành của mình, vì vậy phải phái ra Thần Minh đi trực nhật giám sát, hơn nữa trong Thái Dương cũng có Thánh Địa tu luyện, nhiều Thi gia đệ tử ở trong đó tu luyện.

Trong thành, tùy ý có thể thấy được thanh niên nam nữ Thi gia, nam nhân vóc người khôi ngô hùng tráng, nữ nhân lấy mỹ nữ chiếm đa số, vẻ thùy mị bình thường rất ít, xấu nữ thì một cũng không có.

Những cô gái này thích ăn diện, cũng hiểu ăn diện, cộng thêm vóc người ngạo nhân, vì vậy nói Thi gia là mỹ nhân hương, đúng là nói không uổng!

Bất quá, những cô gái này tuy thích đẹp, nhưng Giang Nam không có một chút ý tứ khinh thường, bởi vì nữ nhân của Bắc Mạc Thi gia địa vị cực cao, thậm chí là chủ lực gia tộc, xuất hiện qua rất nhiều nữ nhân mạnh mẽ tu thành Thần Ma, thậm chí thân ở chức vị quan trọng, địa vị phi phàm.

Đến Chủ phủ, Lâm Đoan Tôn Giả đi vào thông báo, cũng không lâu lắm, Ngọc phu nhân tới trước, nữ nhân này phong hoa tuyệt đại, có nhiều thiếu nữ nương theo, đem Giang Nam đón đi vào, cười nói:

- Tiểu Giang giáo chủ, đều nói ngươi chết ở La Thiên tuyệt cảnh, làm con gái của ta buồn được trà không nhớ cơm không nghĩ, cả người gầy gò. May là ngươi còn sống trở về, nếu không ta đây làm mẹ ôi, buồn cũng muốn buồn chết. Ăn gì không?

- Ăn.

Giang Nam đàng hoàng nói:

- Ta mới vừa trở về, cùng mấy vị lão hữu uống chút rượu, lại gặp phải mấy tiểu mao tặc khiêu khích, phải đánh đấm một trận. Phu nhân, lần này vãn bối từ La Thiên tuyệt cảnh đi ra ngoài, không có mang lễ vật gì, cũng may tìm được một cây ngọc trâm, nhìn rất khác biệt, dùng nó hiến tặng cho phu nhân.

Hắn lấy ra một cây ngọc trâm, ngọc trâm này vừa xuất hiện, lập tức tràn ngập thần uy hừng hực, thần uy bao phủ mấy vạn dặm, để cho cả tòa thành trên không cũng bao phủ ở dưới thần uy, thậm chí làm những nữ nhân đi theo Ngọc phu nhân mà đến kia không ngừng lui về phía sau, từng ngọn Thiên Cung hiện ra, cùng ngọc trâm này chống lại!

- Ngươi đến là vui rồi, còn mang lễ vật làm gì?

Ngọc phu nhân lườm hắn một cái, tâm hoa nộ phóng, nhận lấy ngọc trâm tinh tế đánh giá, chỉ thấy ngọc trâm kia tạo hình vô cùng tinh tế, là một Phượng trâm, hai mắt Phượng cực kỳ tinh xảo, sáng ngời linh động.

Ngọc phu nhân tinh tế đánh giá, không khỏi lấy làm kinh hãi, chỉ thấy hai mắt Phượng trâm, rõ ràng là hai Thái Dương bị luyện hóa khảm vào trong ngọc trâm, mà ngọc trâm dùng tài liệu lại càng vô cùng quý giá, phía trên vây quanh thành từng mảnh bảo thạch, là một pháp bảo trải qua Chân Thần gia trì, tinh điêu tế trác!

Ngọc trâm nhìn như một vật trang sức, trên thực tế là một bộ pháp bảo, hơn nữa còn là một bộ Chân Thần chi bảo, có thể đem một bộ Chân Thần chi bảo chế tạo tinh xảo khác biệt như thế, giá trị thật sự không thể lường được, so sánh với Thần Chủ chi bảo còn muốn thắng được rất nhiều!

Giang Nam cười nói:

- Ngọc trâm này là viễn cổ Chân Thần hiến tặng cho viễn cổ Thần Đế, hồng phấn tặng giai nhân, phu nhân trời sanh đoan trang, cùng ngọc trâm này hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Ngọc phu nhân có một loại cảm giác trượng mẫu nương nhìn con rể, càng xem hắn càng thuận mắt, nhận lấy Phượng trâm, cười dài nói:

- Lão gia đang chờ, không làm cho hắn đợi lâu.

Giang Nam đi theo nàng vào chánh đường, chỉ thấy một trung niên đại hán đứng ở trước Sơn Thủy Đồ trong phòng khách, trung niên đại hán kia nghe được tiếng bước chân, quay đầu xem ra, kỳ nhân khổng vũ hùng tráng, giống như những nam tử Bắc Mạc khác, rất là khôi ngô, làm cho người ta cảm giác bị áp bách vô cùng lớn.

Hắn hai mắt sáng ngời, hắc bạch phân minh, tướng mạo tục tằng, hai đầu lông mày có một loại khí độ của người sống thượng vị quyền sanh sát trong tay, chính là Bắc Mạc Thi gia đương đại gia chủ, Chân Thần Thi Huyền Công.

Lịch đại Thần Triều Thần Đế lên ngôi, cũng sẽ phong thưởng đối với thế gia đại phiệt Thánh Địa đại phái, phân phong những thế gia đại phiệt này thành chư hầu, lấy bày ra ân sủng cùng lung lạc.

Thi gia gia đại nghiệp đại, Quang Vũ Thần Đế lên ngôi thống ngự vạn giới, phong Thi gia làm Bắc Mạc vương công, bắc phương chúc Huyền, vì vậy gia chủ trở thành Huyền Công.

Mà Thi Hiên Vi thì cung kính đứng hầu một bên, bộ dạng rất là biết điều, chẳng qua là lặng lẽ giơ mặt lên, hướng Giang Nam nháy mắt.

- Tiểu chất Giang Nam, bái kiến Huyền Công.

Giang Nam cất bước tiến lên hạ bái, lòng bàn tay một phen, nhiều ra một thanh bảo kiếm, cung kính nói:

- Gặp gỡ Huyền Công lần đầu, không có gì hiếu kính, tiểu chất trong lúc vô tình nhận được một thanh hảo kiếm, bảo kiếm xứng anh hùng, dâng cho Huyền Công.

Thi Huyền Công ha ha cười một tiếng, nâng hắn đứng dậy nói:

- Quả nhiên là trẻ tuổi tuấn kiệt. Giáo chủ, ta và ngươi lần đầu gặp mặt, sao chịu ngươi đại lễ?

Ngọc phu nhân cười nói:

- Lão gia, ta cũng thu, ngươi cũng thu đi, chung quy là một mảnh tâm ý của Giang giáo chủ.

Thi Huyền Công tranh một tiếng rút bảo kiếm ra, đột nhiên kinh hô một tiếng, thần uy khôn cùng tràn ngập, kiếm quang bắn ra bốn phía, chỉ thấy kiếm quang có Huyền Hoàng nhị sắc, rõ ràng là lấy Huyền Hoàng Mẫu Khí luyện chế thành, những Huyền Hoàng Mẫu Khí đó bị Chân Thần rèn luyện không biết bao nhiêu lần, nhè nhẹ đan xen, sắc bén vô cùng!

- Hảo kiếm, Chân Thần chi bảo, uy năng đã đạt tới Thần Chủ chi bảo đỉnh!

Thi Huyền Công vui vô cùng, khe khẽ rung lên, kiếm quang tăng vọt, chỉ nghe xôn xao một tiếng, nóc nhà chánh đường không cánh mà bay, là bị kiếm khí phát ra một luồng uy năng chấn vỡ, hóa thành từng sợi Huyền Hoàng khí nhè nhẹ rơi xuống, thu vào trong thân kiếm.

- Hảo kiếm!

Thi Huyền Công than thở một câu, Ngọc phu nhân lườm hắn một cái, oán giận nói:

- Ngươi người này thô tay chân to, phòng ốc lại bị ngươi nạo rồi!

Thi Huyền Công lơ đễnh, cảm giác mình hẳn là cùng Giang Nam nói nhiều hai câu, chỉ là nghĩ nghĩ, không biết nên nói cái gì mới tốt, cho nên nói:

- Ăn gì chưa?

Ngọc phu nhân lườm hắn một cái nói:

- Tiểu Giang giáo chủ mới từ La Thiên tuyệt cảnh trở lại, cùng mấy vị bằng hữu uống chút rượu, lại gặp phải tiểu mao tặc khiêu khích, đánh một trận.

- Đánh nhau tốt, đánh nhau tốt. Thiếu niên huyết khí phương cương, anh dũng tinh tiến, phải đánh nhiều.

Thi Huyền Công chợt cảm thấy Giang Nam thuận mắt rất nhiều, chần chờ một chút, lại không biết nên nói cái gì mới tốt, dừng một chút nói:

- Bất quá, cùng tiểu mao tặc đánh nhau không ổn, hẳn là đi khiêu chiến cao thủ. Ta lúc tuổi còn trẻ...

Ngọc phu nhân trừng hắn một cái, Thi Huyền Công vội vàng nói:

- Hiên Vi, ngươi mang Giang giáo chủ đi xuống nghỉ ngơi, ta có việc cùng mẹ của ngươi thương lượng.

Thi Hiên Vi biết điều đồng ý, mắt nhìn thẳng, dẫn dắt Giang Nam đi ra phòng khách.

- Hiên Vi, ngươi là con ruột của cha ngươi sao?

Giang Nam thật sự không nhịn được, lặng lẽ hỏi.

- Ngươi nói gì?

Thi Hiên Vi cáu giận, trừng hắn một cái.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1089: Danh Chấn Trung Thiên. (2)

Giang Nam cười nói:

- Ta là nói... Cha ngươi phóng khoáng như vậy, làm sao lại sinh ra một nữ nhi thiên kiều bá mị chọc người thương yêu như vậy?

- Không phải là còn có ta mẹ sao? Khoan hãy nói cha ta đại sự khôn khéo, chuyện nhỏ hồ đồ, cẩu thả, nhưng gặp phải chánh sự là cực kỳ nghiêm túc.

...

Trong thính đường, Ngọc phu nhân thử dò xét nói:

- Lão gia, ngươi thấy sao?

Thi Huyền Công trầm ngâm chốc lát nói:

- Cùng Hiên Vi cũng lương xứng, chỉ là gầy yếu một chút, thể trạng còn không có khỏe mạnh bằng ta.

- Ngươi là quá khỏe mạnh!

Vợ chồng trước mặt, Ngọc phu nhân không lưu tình cho hắn chút nào nói:

- Ta xem rất tốt, vóc người thanh tú, có tri thức hiểu lễ nghĩa, còn là một người đọc sách. Lúc chúng ta thành thân đã nói, ngoại sự ngươi đương gia, chuyện bên trong ta làm chủ, hôn sự của Hiên Vi đương nhiên là chuyện bên trong, nếu hắn tới cửa, không bằng cho phép đi?

Thi Huyền Công chần chờ thầm nói:

- Thành thân tới nay gặp phải chuyện lớn nhỏ đều là chuyện bên trong, ta ngay cả cơ hội đương gia làm chủ cũng không có, ta cảm thấy ta như làm thê

tử vậy...

Ngọc phu nhân xì cười nói:

- Thiên hạ đem loạn, ngươi còn sợ không có cơ hội đương gia làm chủ đại triển hùng phong?

Thi Huyền Công cười nói:

- Đã như vậy, kia cứ định như vậy...

- Định không được!

Đột nhiên, bên ngoài thính đường truyền tới một thanh âm già nua, hai vợ chồng đứng dậy nhìn lại, chỉ thấy bảy vị Chân Thần cất bước đi vào phòng khách, phía sau Thiên Cung Thiên Đình chồng chất, bao la hùng vĩ gợn sóng, rõ ràng là mấy vị tộc lão, tổ tông của Bắc Mạc Thi gia nhất tề phủ xuống!

Bảy Chân Thần này hơi thở kinh khủng như uyên, quanh thân tiểu thế giới thâm thúy rộng lớn, hiển lộ rõ ràng thân thể của bọn hắn vô cùng rộng lớn vĩ ngạn, tràn ngập hơi thở Cổ lão Thương Mang!

- Mấy vị trưởng lão mới vừa rồi lời này là ý gì?

Ngọc phu nhân khẽ cau mày hỏi.

- Huyền Công, hôn sự của Hiên Vi, không phải hai vợ chồng các ngươi có thể làm quyết định.

Một trung niên phụ nhân ánh mắt như điện, cũng không nhìn Ngọc phu nhân, lạnh lùng nói:

- Giang giáo chủ này, tuyệt không phải Hiên Vi lương xứng, vì vậy hôn sự của Hiên Vi, còn cần bàn bạc kỹ hơn, không được qua loa!

Ngọc phu nhân cười lạnh nói:

- Thái nãi nãi, lời này không đúng a? Hôn sự của con gái ta, khi nào hai vợ chồng ta không thể làm chủ, ngược lại đến phiên trưởng lão hội tới quyết định?

- Sự tình liên quan tiền đồ tiền trình của Bắc Mạc Thi gia ta, đương nhiên là do trưởng lão hội ta làm chủ!

Trung niên phụ nhân kia như cũ không nhìn tới nàng, thản nhiên nói:

- Giang giáo chủ này tuy nói lúc trước có danh hiệu trẻ tuổi đệ nhất nhân, nhưng hôm nay đã xuống dốc ! Hôm nay vạn giới nhân tài xuất hiện lớp lớp, không biết bao nhiêu cao thủ trẻ tuổi đột phá trở thành Thần Ma, nơi nào còn có địa vị của hắn? Lúc trước hắn xứng đôi Hiên Vi, hiện tại hắn không xứng!

Ánh mắt của nàng rơi vào trên người Thi Huyền Công, cao giọng nói:

- Huyền Công, ngươi nên biết đạo lý đầu cơ kiếm lợi!

- Chính xác.

Một vị lão giả mở miệng nói:

- Hôm nay Thần Giới sắp mở, thiên hạ náo động, Bắc Mạc Thi gia ta cũng có tiêu diệt chi nguy, vì vậy chuyện Hiên Vi không thể chỉ là chuyện của hai vợ chồng các ngươi, còn cần bàn bạc kỹ hơn.

Lại có một Chân Thần trưởng lão trầm giọng nói:

- Thiên hạ sắp loạn, nữ nhân Thi gia ta cũng là một loại đầu tư, phải từ trong trẻ tuổi tuấn kiệt tuyển ra siêu quần bạt tụy nhất, cột lên chiến xa Thi gia ta, mới có thể trong đại kiếp tương lai để cho Thi gia ta không đến nỗi tiêu diệt, thậm chí nâng cao một bước, quang tông diệu tổ!

Ngọc phu nhân giận dữ:

- Con gái của ta không phải là hàng hóa, không có đạo lý đầu cơ kiếm lợi gì!

- Đúng là nữ nhân!

Mấy vị trưởng lão khác nhất tề hừ lạnh một tiếng, có chút bỉ di.

Trung niên phụ nhân kia cười lạnh nói:

- Hiên Vi không chỉ là nữ nhi của ngươi, đồng dạng là nữ nhi Thi gia ta, tự nhiên phải gả cho người mạnh nhất trong trẻ tuổi, mới có thể để cho Thi gia ta tiền đồ vô lượng! Nàng không có quyền lựa chọn, vợ chồng các ngươi giống như trước cũng không có quyền lựa chọn!

Một vị thái thúc tổ nhìn Thi Huyền Công, nhẹ giọng nói:

- Vì nghiệp lớn Thi gia ta, Huyền Công, ngươi nên biết chọn làm sao.

Thi Huyền Công cau mày nói:

- Chư vị lão tổ, mặc dù hôm nay Giang giáo chủ xuống dốc, nhưng tương lai dù sao có thể có quật khởi...

- Đó là có thể, không phải là tất nhiên!

Trung niên phụ nhân kia quả quyết nói:

- Đại loạn sắp tới, đợi đến hắn ra mặt, không biết muốn tới ngày tháng năm nào, hắn cũng không phải lương xứng! Mà tài tuấn khác đã trở thành Thần Ma, tiền đồ rộng lớn, cái nào không thắng hắn rất nhiều? Tư Mã thế gia Tư Mã Đoan Minh, Nam Bộ Hoang Thành Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Trung Châu Thần Triều Hi Hoàng Thái Tử, người nào không thắng hắn gấp trăm lần nghìn lần? Hơn nữa, nếu Thi gia chúng ta có thể cùng mấy nhà này đám hỏi, trong tương lai đại loạn, chẳng những sẽ không vẫn lạc, ngược lại có thể bàng thượng, tái tiến một bước, thăng chức rất nhanh! Nếu tuệ nhãn có thêm, chọn đến Thần Đế nhất mạch tương lai, lại càng tiền đồ vô lượng, thắng được thủy tổ!

Thi Huyền Công trầm mặc, Ngọc phu nhân cười lạnh nói:

- Hôn sự của con gái ta để cho chính nàng tới chọn, ai dám nhúng tay ta liền trở mặt! Ngọc gia ta cũng không phải là ngồi không!

Mọi người trong lòng rùng mình, Tinh Hồ Ngọc gia cùng Bắc Mạc Thi gia nổi danh, cũng là một thế lực lớn, nếu như náo lật ra, Tinh Hồ Ngọc gia nhúng tay, đúng là không tốt khai báo.

- Phu nhân, Giang giáo chủ kia đúng là không phải là Hiên Vi lương xứng.

Đột nhiên, vị lão tổ già nua nhất kia thở dài nói:

- Hôm nay đại loạn tương khởi, hắn vẫn là Thiên Cung cảnh giới, chẳng những không thể bảo vệ Thi gia ta, thậm chí tự thân khó bảo toàn! Thi gia cô gia, làm sao cũng phải là một Thần Ma. Không nói Thần Ma uy tín lâu năm, chỉ là Thần Ma trước đó không lâu tấn chức đột phá, hắn có thể địch nổi người nào? Đem Hiên Vi gả cho hắn, chỉ sợ sau khi đại loạn không bao lâu liền phải thủ tiết. Ngươi nghĩ lại a...

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe một tiếng cười to từ bên ngoài truyền đến, Lâm Đoan Tôn Giả hưng phấn trùng trùng xông vào phòng khách, cười nói:

- Lão gia, phu nhân, ta có một đại tin tức nhận được từ Trung Thiên... Vãn bối bái kiến mấy vị trưởng lão!

Đầu trọc thần nhân nhìn thấy nhiều trưởng lão như vậy, sợ hết hồn, vội vàng hạ bái.

Mấy vị trưởng lão im lặng không lên tiếng, tràng diện trầm mặc đến đáng sợ.

Thi Huyền Công ho khan một tiếng, đánh vỡ trầm mặc:

- Tin tức gì?

Lâm Đoan Tôn Giả đánh bạo nói:

- Là tin tức về Giang giáo chủ, mới vừa truyền tới nơi chúng ta. Giang giáo chủ ở trước khi tới Bắc Mạc chúng ta, cùng các trẻ tuổi hào kiệt Trung Thiên đại chiến một cuộc, hôm nay đã huyên đến cả Trung Thiên đều nghe thấy, đều nghị luận chuyện này.

Trung niên nữ tử kia cười lạnh nói:

- Tiểu đả tiểu nháo, thủy chung trèo không lên mặt bàn, hắn còn tưởng rằng đây là sáu năm trước sao?

Chương 1090: Tùy Ý Quân Hái. (1)

Thi Huyền Công dừng một chút nói:

- Ta mới vừa rồi nghe phu nhân nói, là chút ít tiểu mao tặc tìm hắn phiền toái...

- Nơi nào là tiểu mao tặc!

Lâm Đoan Tôn Giả mặt mày hớn hở, cười nói:

- Trung Thiên tất cả tân tấn Thần Minh, Ma Thần, cơ hồ hết thảy chạy tới Đông Cực Đại Hoang tìm hắn phiền toái, thậm chí ngay cả Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Tư Mã Đoan Minh, Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, Hi Hoàng Thái Tử, còn có Thần Chủ chuyển thế Hoàng Phủ Băng Diễm,... hết thảy cũng đuổi đi qua, mười mấy tân tấn Thần Ma giết đến thiên hôn địa ám! Hoang Cảnh cùng Thái Tử nguyên vốn định quyết chiến, nghe nói Giang giáo chủ trở về, ngay cả quyết chiến cũng chẳng quan tâm liền chạy tới tìm hắn xui xẻo, nhiều Thần Ma vây công một người Giang giáo chủ!

Trong thính đường mọi người động dung, Ngọc phu nhân trong lòng vừa động, vội vàng nói:

- Sau đó thì sao?

Lâm Đoan Tôn Giả nói:

- Sau đó bọn họ thua thảm, có người bị chặt đầu, có người bị gọt thành nhân côn, có người bị đánh trọng thương không dậy nổi, Tư Mã Đoan Minh bị thương trở lui, Tiểu Nguyên Quân bị sợ quá chạy mất, Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Hi Hoàng Thái Tử cùng Hoàng Phủ Băng Diễm liên thủ hợp lực chiến hắn, kết quả đánh lâu không được tự giác không mặt mũi nào, tất cả cũng bại lui rời đi.

Trong thính đường, trong lòng mọi người chấn động.

Ngày này, Giang Nam danh chấn Trung Thiên, lấy Thiên Cung chi cảnh, đưa thân Thần Ma chi Lâm.

Giang Nam ở sau trận chiến Đông Cực Đại Hoang ấy liền lập tức chạy tới Bắc Mạc Thi gia, vì vậy khi hắn đi tới tin tức trận chiến ấy còn chưa truyền tới Thi gia, nhưng mà hiện tại, tin tức kia đã truyền khắp Trung Thiên, vô số đại nhân vật đều ở trước tiên nhận được thuộc hạ hồi báo, lâm vào trong khiếp sợ!

Mà trong thính đường Bắc Mạc Thi gia một mảnh tĩnh mịch, Thiên Cung tam trọng, quét ngang Trung Thiên tất cả tân tấn Thần Ma, thậm chí ngay cả đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn, Tư Mã Đoan Minh, Hi Hoàng Thái Tử mà bọn họ mới vừa rồi sùng bái, hết thảy chiến bại!

Chiến tích bực này, phóng ở trên người một vị Thần Ma cảnh giới Thần Minh nào, cũng đủ để kiêu ngạo, huống chi Giang Nam bất quá là Thiên Cung tam trọng cảnh giới?

- Tân tấn Thần Ma... ha ha!

Ngọc phu nhân khẽ cười một tiếng, ánh mắt từ trên người các vị tộc lão trưởng lão quét qua, nhẹ giọng nói:

- Các vị trưởng lão, hôm nay còn có cái gì muốn nói không? Không biết các ngươi nhìn trúng vị tân tấn Thần Ma nào tính toán đem con gái của ta gả cho hắn? Không bằng đem vị tân tấn Thần Ma này xách đi ra ngoài, để cho hắn và Giang giáo chủ khoa tay múa chân. Ai là công, ai là mẫu, đấu một chút tự nhiên rõ ràng. Ta cũng không muốn nữ nhi của ta gả cho một tên yếu kém.

Nhiều Chân Thần trưởng lão Bắc Mạc Thi gia sắc mặt đều có chút khó coi, chỉ cảm thấy mặt mũi không nhịn được, bọn họ hùng hổ đến, chính là nghe nói vợ chồng Thi Huyền Công đối với Giang Nam có phần coi trọng,

thậm chí từ lúc hơn mười năm trước liền có tính toán đem Thi Hiên Vi gả cho Giang Nam, vì vậy xông vào phòng khách quả quyết quát lên, bỏ đi ý niệm trong đầu này của hai vợ chồng.

Giang Nam trong sáu năm thời gian chưa từng công khai lộ diện, người khác cũng cho là hắn đã chết ở La Thiên tuyệt cảnh, hắn còn sống trở về, đại đa số người cũng đều cho rằng hắn đã không còn là trẻ tuổi đệ nhất cường giả, vô lực cùng Thần Ma tranh phong.

Nhưng người nào cũng chưa từng ngờ tới, hắn cư nhiên mãnh liệt như vậy, bá đạo như thế, trở lại liền đem những tân tấn Thần Ma này hết thảy hành hung một lần. Vương giả trở về, tiếp tục trấn áp cùng thế hệ, cho dù là đối phương đã thành tựu Thần Ma, tia sáng chói mắt, nhưng như cũ chẳng qua là ở dưới cái bóng của hắn chói mắt mà thôi!

- Hôn sự này...

Một vị Chân Thần tóc trắng dừng một chút, sáp thanh nói:

- Ta cũng không ý kiến. Mới vừa rồi lão hủ có chút lỡ lời, Huyền Công cùng phu nhân không nên để ở trong lòng.

Thi Huyền Công thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Thái công cũng là vì Bắc Mạc Thi gia ta suy nghĩ, không có nửa phần tư tâm cùng ác ý. Ta sao dám ghen ghét?

- Chúng ta cũng không có ý kiến.

Hai vị Chân Thần trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, rối rít lắc đầu nói:

- Phu thê Huyền Công tự mình làm chủ là được.

- Ta có ý kiến!

Trung niên phụ nhân kia đột nhiên sắc mặt run lên, lạnh lùng nói:

- Họ Giang tiểu quỷ cố nhiên tài trí kinh người, nhưng không có bất kỳ bối cảnh, hơn nữa đắc tội nhiều Thần Ma như vậy, không biết có bao nhiêu người muốn đối phó hắn. Nếu như hắn trở thành Thi gia cô gia, những thế lực lớn sau lưng Thần Ma này đối phó chúng ta, kia phải làm như thế nào? Hắn không có bất kỳ bối cảnh, mang không đến cho Thi gia ta bất kỳ chỗ tốt, còn muốn Thi gia ta ngăn chặn tai họa, chúng ta gả nữ nhi, lại còn phải ngăn chặn tai họa. Tiền mất tật mang! Loại mua bán thâm hụt tiền này, người nào chịu làm?

Ba Chân Thần trưởng lão khác đang muốn tỏ thái độ, tỏ vẻ đồng ý, nghe vậy lại chần chờ.

Thi Huyền Công cũng không khỏi tức giận, trầm giọng nói:

- Thái nãi nãi, mới vừa rồi tiện nội đã nói, ta là gả nữ nhi, không phải là bán nữ nhi. Ngươi mở miệng một tiếng thâm hụt tiền, ngậm miệng một tiếng đầu cơ kiếm lợi, ngươi đem con gái của ta làm thành cái gì?

- Tự nhiên là tư chất, tài nguyên.

Trung niên phụ nhân kia nhìn như tuổi không lớn lắm, nhưng thực là lão quái vật, ở Thi gia địa vị cao cả, mặc dù Thi Huyền Công là gia chủ cũng không thể làm gì nàng, có chút lãnh khốc nói:

- Nữ nhân càng xinh đẹp, liền là một loại tài nguyên, một loại vũ khí. Hiên Vi chính là trung thiên tuyệt sắc, phải gả, tự nhiên phải gả khá hơn một chút. Thi gia nữ nhi, mỹ danh thậm chí ngay cả Thần Giới cũng người người đều biết, ngay cả Thần Giới đầu sỏ cũng thèm thuồng nhỏ dãi! Hiên Vi lại là mỹ nhân đứng đầu, tương lai làm Đế phi, Đế Hậu, mẫu nghi thiên hạ, cũng không phải không có khả năng! Hôm nay Thần Giới sắp mở, chủ ý của ta chính là xem ai có thể đủ ổn thỏa đế vị, sau đó liền đem Hiên Vi

đưa qua...

- Câm miệng!

Ngọc phu nhân tức giận đến xanh mặt, quát lớn.

- Ngươi mới câm miệng!

Trung niên phụ nhân kia quở trách nói:

- Huyền Công, 'Tiện nội' của ngươi càng ngày càng không có quy củ, ngay cả ta cũng dám quát tháo, để cho ta câm miệng! Ban đầu ta nói gì, không để cho ngươi cùng nữ nhân này lêu lổng, ngươi hết lần này tới lần khác không nghe, không nên cùng nàng bỏ trốn, gạo sống nấu thành cơm chín sau mới mặt dày trở lại! Nếu không phải Tinh Hồ Ngọc gia bức bách, ta có thể cho nàng vào đại môn Thi gia ta sao? Hôm nay, ngươi cũng sắp bị nàng cỡi lên đầu đi, ngươi cũng xứng làm nam nhân!

Nàng phẩy tay áo bỏ đi, lạnh lùng nói:

- Chuyện này, các ngươi làm chủ không được, ta xin chỉ thị Thần Chủ lão gia Thi gia, tùy hắn định đoạt, nhìn xem hắn nói như thế nào!

- Thần Chủ lão gia...

Đôi môi Ngọc phu nhân run lên, thấp giọng cười lạnh nói:

- Lão thái công nếu như không phải sợ cọp mẹ ngươi, sao lại trốn đi Thần Giới không muốn xuống chứ?

Chương 1091: Tùy Ý Quân Hái. (2)

Trung niên phụ nhân kia thân thể run lên, quay đầu tàn bạo nhìn nàng một cái, nổi giận đùng đùng rời đi.

- Cọp mẹ!

Ngọc phu nhân quay đầu nhìn về phía Thi Huyền Công, khí không chỗ đánh, cáu giận nói:

- Ngươi tử mộc đầu, cũng không biết nói lời giúp ta, tùy ý nàng bắt nạt hai mẹ con chúng ta!

Cái trán Thi Huyền Công toát ra mồ hôi lạnh, lúng ta lúng túng nói:

- Phu nhân, ngươi cũng không phải là không biết thái nãi nãi vốn là xem ngươi khó chịu, không đồng ý hôn sự của chúng ta, ban đầu nàng không có thể phá hư ta và ngươi, hôn sự của Hiên Vi nàng tự nhiên muốn tới chặn ngang một cước.

- Ngươi là gia chủ, chẳng lẽ ngay cả mấy lão hủ cũng mở không được? Chuyện này nếu như ngươi mở bất bình, ta mang theo Hiên Vi về nhà mẹ đẻ, vĩnh viễn cũng không trở lại!

Ngọc phu nhân nổi giận đùng đùng rời đi.

Thi Huyền Công đổ mồ hôi lạnh cuồn cuộn, luôn miệng nói:

- Điều nầy là tốt, điều nầy là tốt... Phu nhân, không phải nói chuyện bên trong thuộc về ngươi trông nom sao...

Trong tòa thành trên không có Thần Sơn, sơn thanh thủy tú, cảnh sắc hợp lòng người, Thi Hiên Vi ngồi ở trong lương đình đỉnh núi, Giang Nam nằm

chân của nàng, thản nhiên tự đắc quơ bắp chân, phía dưới chính là vách đá vạn trượng, từng đóa từng đóa Linh Vân nhũ bạch sắc từ trong vực sâu bốc hơi lên, nơi đó hẳn là một Linh mạch, linh khí bức người.

Hắn đi tới Thi gia đã có hơn tháng thời gian, mỹ nhân làm bạn, cũng rất là thích ý, thỉnh thoảng còn có Lâm Đoan Tôn Giả mang theo mấy Thần Ma của Bắc Mạc Thi gia tới tìm hắn uống rượu, cuộc sống rất là nhàn nhã.

Cùng những Thần Ma này trao đổi, Giang Nam đối với Thần Minh cảnh giới này có càng sâu hiểu, mà Thái Âm, Thái Dương, Ma La, Xích Viêm tứ đại hóa thân của hắn, giống như trước đang suy nghĩ Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, chiến đấu, thôi diễn, lĩnh ngộ giải thích càng thêm thâm ảo trong đó.

Dù vậy hắn cũng cảm giác được nơi khổng lồ cùng kinh khủng của Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới này, không phải là nhất thời trong chốc lát liền có thể hoàn toàn khai quật đi ra ngoài.

Ưu thế của hắn là ở hóa thân của mình đi trước một bước, dẫn đầu bước vào Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, cảnh giới tích lũy để cho hắn tương lai đột phá cảnh giới này có thể bớt đi rất nhiều thời gian.

Bất quá trong lúc hóa thân tỷ thí, sẽ thiếu hụt sinh tử tỷ thí kinh tâm động phách, không cách nào đem Tử Tiêu Thiên Cung ảo diệu hoàn toàn khai phá. Chỉ có sinh tử một đường, ở vào trong nguy hiểm, mới có thể làm cho tiềm lực bắn ra, mới có thể thấm nhuần Tử Tiêu ảo diệu!

- Gần đây nghe được trong tộc có thật nhiều tin đồn...

Thi Hiên Vi cúi đầu nhìn hắn, mái tóc ở đầu ngón tay của Giang Nam chuyển động.

Chần chờ một chút, hàm răng cắn môi nói:

- Thái nãi nãi trong tộc, không vui lòng chúng ta đính hôn, trong tộc cũng có thật nhiều thanh âm phản đối...

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ta cưới chính là ngươi, cũng không phải cưới thái nãi nãi, nàng vui hay không vui, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Thi Hiên Vi giải thích:

- Lão nhân gia nàng, dù sao cũng là trưởng giả trong tộc, đức cao vọng trọng, chúng ta cũng là hậu nhân của nàng. Nếu như nàng không vui mà nói, chuyện chúng ta đính hôn sẽ có lực cản rất lớn.

Giang Nam khẽ mỉm cười:

- Ngươi không gả cho ta, còn có thể gả cho người nào? Chẳng lẽ bọn họ không biết, ngươi đã bị ta đánh lên lạc ấn, biến thành nữ nhân của ta. Trong thiên hạ, chỉ cần ta nói đi ra, ai dám lấy ngươi?

- Không có đứng đắn, ngươi mới bị đánh lên lạc ấn!

Thi Hiên Vi nặng nề đẩy ra, từ trên chòi nghỉ mát đẩy xuống sườn núi, Giang Nam giản cánh tay ra, nắm ở bờ eo của nàng, Thi Hiên Vi kinh kêu một tiếng, bị hắn kéo theo.

Giữa không trung hai bóng người từ trên vách núi nhanh chóng rơi xuống, Giang Nam nằm ở trên thân thể mềm mại của nàng, làm cho nàng không cách nào bay lên.

Thi Hiên Vi kinh hoảng nói:

- Ngươi mau xuống, nơi này là Thi gia ta, ngươi không nên làm loạn... Ngươi sờ loạn nữa, ta liền tức giận!

Bá...

Thánh Quân thần thụ bay lên, vô số đạo thần hà gột rửa, bá bá bá nện ở trên người Giang Nam, đánh cho ánh lửa vẩy ra.

Ông!

Một ngụm Hóa Tiên Ngọc Bình bay lên, miệng bình ao hãm, truyền đến dẫn lực kinh người, chấn động một tiếng, đem Thánh Quân thần thụ thu vào trong bình. Thi Hiên Vi quát một tiếng, Hóa Tiên Ngọc Bình của Giang Nam liền không cách nào đem Thánh Quân thần thụ hoàn toàn nuốt vào, trong bình ngọc, căn tu thần thụ sinh trưởng, đem miệng bình ngọc này điền tràn đầy, tán cây ở ngoài bình chập chờn sinh tư, vô số cành bay múa, đem Giang Nam cuốn lấy kết kết thật thật.

Phía sau Giang Nam hiện lên một tòa Tạo Hóa Thần Lâu, thân hình bị kéo vào trong lầu, thần thụ cành lá bay múa, khúc khích bắn vào trong lầu, Thi Hiên Vi chợt cảm thấy những cành lá này mất đi bóng dáng của Giang Nam.

Sau một khắc Giang Nam từ phía sau nàng xuất hiện, Thi Hiên Vi khẽ cười một tiếng, vô số đạo văn xông ra, hóa thành vô số tinh cầu đóng băng, tạo thành Tinh Hà, đem Giang Nam đông lại.

Rầm...

Vô số Băng Phong Tinh Hà tinh cầu bị chấn nát, Thi Hiên Vi bước liên tục nhẹ lay động, cất bước đi lên Thánh Quân thần thụ, Giang Nam vọt tới, chỉ nghe một tiếng ầm vang, thần thụ rơi vào dưới đáy vách núi, vô số đạo Thần hà cùng linh khí nhũ bạch sắc bốc hơi, từ đáy cốc thật sâu hướng ra phía ngoài phun ra, lấp lánh tráng quan.

- Thật là người trẻ tuổi, nói chuyện yêu đương, nói nói liền vung tay!

Lâm Đoan Tôn Giả cùng mấy Thần Ma của Thi gia xa xa ngắm nhìn, chỉ thấy trong thâm cốc Thần hà lượn lờ, xem không rõ ràng, rối rít lắc đầu cười nói.

- Gốc thần thụ kia, chính là pháp bảo mà Thi gia cô gia đưa cho quận chúa?

Một kim giáp thần nhân lộ ra vẻ hâm mộ, cười nói:

- Nghe nói là Thần Chủ chi bảo, nếu như uy năng hết thảy trán phóng, có thể sánh ngang Thần Tôn chi bảo. Nếu có người đưa ta loại bảo vật này, ta cũng gả cho hắn.

Những Thần Ma khác rối rít cười to:

- Ngươi là nam nhân, ai dám lấy ngươi?

Lâm Đoan Tôn Giả đột nhiên nghiêm mặt nói:

- Nghe nói thái nãi nãi đã bày tế đàn, thượng đạt thiên thính, xin chỉ thị Thần Giới lão gia, vì quận chúa chọn lương xứng khác. Nếu ý chỉ của Thái lão gia hạ xuống, Giang giáo chủ chưa chắc có thể trở thành Thi gia cô gia a...

Những Thần Ma khác mặc nhiên, một người lắc đầu nói:

- Thái nãi nãi cùng phu nhân quan hệ vốn là hết sức không hòa thuận, minh tranh ám đấu rất nhiều năm, chuyện bực này, chúng ta vẫn là ít tham dự thì tốt hơn...

Trong thâm cốc, Thánh Quân thần thụ rung chuyển, không bao lâu âm thầm lặng lẻ không phát ra hơi thở, trên cây đã không có thân ảnh của Giang Nam cùng Thi Hiên Vi, mà ở trong nội bộ không gian thần thụ, Thi Hiên Vi toàn lực điều động lực lượng nội bộ thần thụ, trấn áp Giang Nam.

Cũng không lâu lắm, cô gái này rốt cục thúc thủ chịu trói, bị Giang Nam áp ở trên người, thở hồng hộc, u oán nói:

- Ta đánh không lại ngươi, chỉ có thể tùy ý Quân hái...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1092: Không Bỏ Không Rời. (1)

Nàng môi đỏ mọng khẽ cắn, thân thể mềm mại giãy dụa, giãy dụa không cởi, ánh mắt thông thấu uông uông, nhẹ giọng nói:

- Phu quân, ngươi phải yêu quý ta...

Thánh Quân thần thụ cắm rễ ở dưới đáy vách núi, một bộ ngay tại chỗ mọc rễ chết sống không đi, những căn tu này đâm vào trong quáng mạch linh thạch dưới đất, lấy ra linh khí cuồn cuộn.

Trong linh thạch quáng mạch kia tích chứa linh khí cuồn cuộn, ngưng tụ thành bọt nước, tích tích viên viên giắt trên lá cây, tươi mới ướt át.

Thần thụ xanh tươi, phát ra sinh cơ bừng bừng, làm cho người ta một loại cảm giác dư thừa mưa móc, rực rỡ muôn màu.

Mà ở trong không gian Thánh Quân thần thụ, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi cặp tay mà đi, du lịch nội bộ không gian thần thụ. Thi Hiên Vi chỉ luyện hóa Thánh Quân thần thụ đệ nhất trọng Thần Cấm, luyện hóa nhất trọng thiên, mà gốc thần thụ này có tất cả mười tám tầng Thần Cấm, thập bát trọng thiên.

Nếu có thể đem thập bát trọng Thần Cấm hoàn toàn luyện hóa, uy năng của Thánh Quân thần thụ sẽ hoàn toàn phát huy ra!

Thần tính thần hồn của hai người giao hòa, đạo văn giao hội, Âm Dương chạm nhau, nước nhũ nhất thể, để cho tu vi của bọn họ hơn trước rất nhiều, Thi Hiên Vi nhất thời luyện hóa thần thụ đệ nhị trọng thiên, lại đem uy năng của Thánh Quân thần thụ tăng lên mạnh hơn.

Hai người một đường phá cấm, không ngờ đột phá đến thất trọng thiên, đem trước lục trọng thiên luyện hóa, mà thất trọng thiên, cho dù bọn họ hợp

lực cũng không cách nào luyện hóa, chỉ đành phải thôi.

Cho dù chỉ là lục trọng thiên Thần Cấm mở ra, uy lực gốc thần thụ này cũng vượt xa lúc trước có thể sánh bằng, uy năng tăng lên gần thập bội.

Hai người không có lập tức rời Thánh Quân thần thụ, nơi này không người nào quấy rầy, là thánh địa của hai người bọn họ, thoát khỏi thế tục, chuyện phiền lòng cũng tan thành mây khói.

- Hiên Vi, Tinh Hồ Ngọc gia Tinh Hồ Thánh Điển cùng Bắc Mạc Thi gia Mạc Hải Thi Hương Bảo Quyển cũng là Thần Chủ cấp công pháp, mạnh thì mạnh, nhưng còn có không gian tiếp tục tăng lên.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi thần hồn giao hòa, đã đem công pháp Thi Hiên Vi tu luyện thăm dò, rõ như lòng bàn tay, Thi Hiên Vi từ Ngọc phu nhân học được Tinh Hồ Thánh Điển, từ Thi Huyền Công học được Mạc Hải Thi Hương Bảo Quyển, cũng là Thần Chủ cấp tuyệt học.

- Tinh Quang Thần Đế thế gia Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh. Ta cùng với Liên Nguyệt Thánh Nữ từng có ước định, không thể truyền thụ cho ngươi, bất quá ta có thể đem Đế cấp kinh điển này cùng công pháp hai nhà Ngọc Thi các ngươi tương dung.

Giang Nam cười nói:

- Trải qua ta cải tạo, Băng Hà Sương Mạc Tâm Kinh sẽ không thua kém Thần Tôn cấp công pháp, thẳng đuổi theo Thần Quân công pháp cũng không phải là không có khả năng.

Nếu lại có thể dung hợp Thánh Quân Thần Cấm đại điển, tích chứa sinh cơ vô lượng, sau khi luyện thành, chính là Tinh Hà vờn quanh thần thụ, giống như đại mạc tinh sa, không thể đo lường. Có thể làm được một bước này mà nói, ở trong Thần Quân cấp công pháp, cũng có thể xưng hùng.

Hắn đem công pháp mình cải tiến hết thảy truyền thụ cho Thi Hiên Vi, nhưng không có đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển tương dung, dung hợp

môn công pháp này đối với hắn mà nói cũng không phải là hết sức khó khăn. Sở dĩ làm như vậy là bởi vì, hắn muốn cho Thi Hiên Vi tự mình đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển dung hợp đến trong công pháp Thi gia.

Kể từ đó, Thi Hiên Vi vô luận là ở tâm cảnh hay là tích lũy, cũng sẽ đạt tới một thành tựu đỉnh, tìm được Đạo lộ bản thân, đối với thành tựu tương lai của nàng cực kỳ hữu ích.

Chỉ cần tìm được Đạo lộ bản thân, thành tựu tương lai sẽ không hạn chế!

Mặc dù Giang Nam hiểu được không ít công pháp, trong đó cũng có Đế cấp công pháp, nhưng những công pháp này đều có tệ đoan của mình, không cách nào truyền thụ cho Thi Hiên Vi.

Tỷ như Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh, tệ đoan là tu luyện môn công pháp này, sẽ trở thành chuyển thế thân của Sâm La Ma Đế, Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh thì cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ có ước định, không thể truyền thụ người khác.

Mà Vãng Sinh Thần Đế Thiên Vương Vãng Sinh Kinh là một môn công pháp thiệt người lợi mình, chỉ biết di hoạ thế nhân. Giang Nam cũng không tu luyện, tự nhiên sẽ không để cho môn công pháp này lưu truyền đi ra ngoài.

Giang Nam lại truyền thụ cho nàng tâm đắc ngụy Đế Hoàng Thần Thể, lại lấy ra một chút Hồng Mông Tử Khí mà bản thân ở trong Vãng Sinh Đế lăng bắt được, lấy Vạn Linh Luyện Bảo Kiếp Trận vì nàng đắp nặn Hồng Mông chi thân, giúp nàng luyện thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể.

Hai người như keo như sơn, ở trong Thánh Quân thần thụ quấn quýt si mê hồi lâu, Thi Hiên Vi nói:

- Ở chỗ này ẩn núp, cuối cùng không phải là biện pháp, ta xem chừng thái nãi nãi chỉ sợ sẽ không đồng ý chuyện chung thân của chúng ta, ngươi rất thông minh, có nghĩ ra kế sách hay gì không?

Giang Nam ánh mắt chớp động, lắc đầu nói:

- Không có. Hiên Vi, nếu nhà của nàng không đồng ý hôn sự này, nàng tính toán làm sao?

Thi Hiên Vi trong lòng có chút lo lắng, đứng lên nói:

- Ta đã có chú ý, phải đi về gặp mẹ ta nói một tiếng, hỏi thăm ý kiến của nàng.

Giang Nam thở dài, cùng nàng cùng đi ra Thánh Quân thần thụ, Thi Hiên Vi thu hồi thần thụ, bồng bềnh mà đi.

Giang Nam đi lên đình đài, đưa mắt nhìn nàng đi xa, trong lòng đột nhiên nhớ tới một nữ nhân cùng hắn từng có giao tập.

Yêu Thần Tông Liên Hương Thánh Nữ.

Ban đầu ở trong Nam Hải, hắn cùng với Liên Hương Thánh Nữ tình đầu ý hợp, nhưng mà Liên Hương Thánh Nữ không bỏ xuống được Yêu Thần Tông, cuối cùng cùng hắn quyết liệt tách ra, nhưng nếu Liên Hương Thánh Nữ không có làm ra lựa chọn kia, mà lựa chọn cùng hắn ở chung một chỗ, như vậy quỹ tích nhân sinh của Giang Nam, chỉ sợ sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hắn có lẽ sẽ trở thành con rể Yêu Thần Tông, có lẽ sẽ cùng Yêu Hoàng liên thủ đối kháng những môn phái Thánh Địa khác của Huyền Minh Nguyên Giới, có lẽ hắn bây giờ còn ở lại Huyền Minh Nguyên Giới không có đi ra ngoài, có lẽ hắn căn bản sẽ không quen đám người Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh, Tam Khuyết, Diệu Đế.

- Tạo hóa trêu ngươi...

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Tình cảnh hôm nay của Thi Hiên Vi, trong lòng mâu thuẫn, so sánh với

Liên Hương Thánh Nữ ban đầu còn muốn kịch liệt hơn rất nhiều lần, nếu cao tầng Thi gia không đồng ý hôn sự này, nàng nhất định phải ở gia tộc cùng Giang Nam trong lúc đó làm ra một cái lựa chọn!

Mới vừa rồi nàng hỏi thăm chủ ý của Giang Nam, Giang Nam nói không có, chính là muốn để cho nàng làm ra lựa chọn, trong lòng mới có thể không hề hối hận nữa làm quyết định của mình.

Nếu Thi Hiên Vi lựa chọn Thi gia, như vậy Giang Nam sẽ dứt khoát chém đoạn tình ti, làm cho đoạn tình duyên này của mình trở thành chuyện cũ, trở thành kỹ niệm!

Bất quá, trong lòng hắn cũng có chút lo được lo mất, dù sao tình đầu ý hợp, dù sao linh hồn cùng thể xác dung hợp, nói bỏ liền bỏ, hắn làm không được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1093: Không Bỏ Không Rời. (2)

Coi như là mạnh như Thái Hoàng, ở lúc chém giết thê tử của mình, chặt đứt tình duyên trói buộc mình, cũng là mỉm cười rơi lệ.

Coi như là Tịch Ứng Tình, ở lúc hẳn phải chết, cũng muốn gấp trở về đi nhìn nhi tử trong tã lót, cùng thê tử nói lời từ biệt.

Tình cảm, không phải là dễ dàng có thể dứt bỏ như vậy.

- Hiên Vi, làm ra sự lựa chọn của nàng a...

Trong Thi phủ, Thi Hiên Vi làm bạn ở bên cạnh Ngọc phu nhân, xem cảnh trí trong hoa viên, lộ ra vẻ rất là biết điều, phía sau đi theo một chút tỳ nữ, di chuyển bước chân, nhắm mắt theo đuôi.

Ngọc phu nhân dừng lại, đứng ở trước một bụi mai vàng, bây giờ còn không phải là mùa mai vàng hoa nở, nhưng ngón tay ngọc của nàng còn chưa chạm đến mai vàng, liền thấy hoa tươi giận phóng, thiên hình vạn trạng.

- Mẹ, nếu thái nãi nãi quả thật thuyết phục Lão thái gia, không đồng ý hôn sự này, nữ nhi nên làm cái gì bây giờ?

Đôi mắt đẹp của Thi Hiên Vi mắt động, đột nhiên cười hỏi.

- Ngươi nói làm sao bây giờ?

Ngọc phu nhân vân vê đóa mai vàng, cười dài nhìn nàng.

- Người ta tự nhiên là không lấy chồng, cả ngày theo ở bên mẹ, đau khổ đến già...

Thi Hiên Vi điềm đạm đáng yêu, nức nở nói.

Ngọc phu nhân cười mà như không cười nói:

- Nói thật đi.

Thi Hiên Vi con ngươi đổi tới đổi lui, khoác ở tay nàng lúc ẩn lúc hiện, ha ha cười nói:

- Mẹ, ngươi cùng cha ban đầu là làm sao thành thân, lại bảo ta nói dứt lời.

Ngọc phu nhân tức cười, bỗng nhiên biết ý nghĩa, cười nói:

- Ta và cha ngươi là bỏ trốn, sau đó cha ngươi thành tựu một phen sự nghiệp, lúc này mới có thể trở về Thi gia. Ngươi hỏi chuyện này, chẳng lẻ cũng muốn bỏ trốn?

Thi Hiên Vi lắc đầu nói:

- Người ta không bỏ được cha cùng mẹ, làm sao vứt bỏ các ngươi? Tự nhiên vẫn là cô độc sống quãng đời còn lại...

- Hiểu nữ không bằng mẫu, ngươi đừng có tới đây khẩu thị tâm phi!

Ngọc phu nhân cười lạnh nói:

- Thái nãi nãi từ trước ăn một hố, tự nhiên là ghi hận, trước kia ta có thể cùng cha ngươi bỏ trốn, là bởi vì cha ngươi khi đó thoạt nhìn sỏa hồ hồ, ở Thi gia cũng không xuất chúng. Thi gia đối với hắn cũng không coi trọng thế nào, cho nên mới có thể chạy đi ra ngoài. Mà hôm nay thái nãi nãi đối với ngươi coi trọng gấp trăm lần, đã sớm bày thiên la địa võng, ngươi muốn chạy đi, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy.

Thi Hiên Vi biết chuyện này, năm đó tư chất của Thi Huyền Công cũng không phải là xuất chúng như thế nào. Thi gia còn có nhiều trẻ tuổi tài tuấn, vì vậy Thi gia mặc dù tức giận Thi Huyền Công cùng Ngọc phu nhân bỏ trốn, nhưng không có để ở trong lòng, đem chuyện Thi Huyền Công Ngọc phu nhân bỏ trốn coi là sỉ nhục.

Không ngờ, Thi Huyền Công đại tài trưởng thành trễ, cái sau vượt cái trước, đầu tiên là đột phá Thần Ma cảnh giới, danh chấn nhất phương, sau lại đột phá trở thành Thiên Thần, càng về sau trở thành Chân Thần, Thi gia liền ngồi không yên, chủ động mời hắn trở lại, thậm chí ngay cả Ngọc phu nhân cũng danh chính ngôn thuận trở thành gia chủ phu nhân.

- Tiểu Giang giáo chủ xuất chúng như vậy, lực áp cũng rất lớn.

Ngọc phu nhân lắc đầu nói:

- Nhưng chính bởi vì như thế, thái nãi nãi biết bản lãnh của hắn, liền phòng bị càng chặc, các ngươi muốn chạy đi, quả quyết không có khả năng này.

Thi Hiên Vi thanh như muỗi kêu, nhỏ giọng thầm nói:

- Cho nên cần nội gian tương trợ mới có thể chạy đi...

Ngọc phu nhân trắng mắt nhìn nàng một cái, di chuyển bước đi về phía trước từ từ đi tới, Thi Hiên Vi vội vàng đuổi theo, Ngọc phu nhân nhẹ giọng nói:

- Trước khi ý chỉ của Lão thái gia không có hạ đến, ngươi không nên vọng động, nếu như Lão thái gia cũng không đồng ý hôn sự này, ngươi muốn bỏ trốn, ta và cha ngươi làm nội gian cho ngươi.

- Mẹ, ngươi thật tốt!

Thi Hiên Vi tâm hoa nộ phóng, ôm nàng hung hăng hôn hai cái, như gió lốc chạy mất.

Ngọc phu nhân lắc đầu cười nói:

- Nha đầu ngốc...

Thi Hiên Vi tìm được Giang Nam, cười nói:

- Giang đại giáo chủ, nếu Lão thái gia không đồng ý chuyện chung thân của chúng ta, ngươi làm như thế nào?

Giang Nam trù trừ chốc lát nói:

- Còn có thể như thế nào? Chỉ có thể rời đi...

Thi Hiên Vi thầm giận, cười lạnh nói:

- Đường đường Giang đại giáo chủ, hán tử chém giết trên trận, một người đánh tan một mảng lớn Thần Ma, chẳng lẽ cũng không dám từ Bắc Mạc Thi gia cướp đi một nữ nhân của mình sao?

Giang Nam cười ha ha, đưa tay đem nàng ôm vào lòng nói:

- Ta chính là chờ những lời này của nàng! Nếu Lão thái gia không cho, ta dẫn ngươi đi, ta muốn đi mà nói, Bắc Mạc Thi gia cũng ngăn không được ta!

Thi Hiên Vi nghe được hắn nói như vậy, trong lòng vừa thư sướng vừa cảm giác hưng phấn nói:

- Ngươi không thể khinh thường Thi gia ta. Thái nãi nãi đã sớm bày thiên la địa võng, bằng ta và ngươi hai người là giết không đi ra. Ta đã cùng mẹ ta kể, nàng cùng cha ta sẽ âm thầm giúp ta chạy trốn...

- Giết ra Thi gia sao? Này thật không cần.

Giang Nam thấy buồn cười, ngắt đầu mũi của nàng nói:

- Ta tân tân khổ khổ giúp ngươi luyện thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể là làm cái gì là? Hạo Thiếu Quân ở Thiên Cung nhị trọng cảnh giới là có thể tránh được Thần Chủ đuổi giết, dựa vào chính là Đế Hoàng Thần Thể thiên biến vạn hóa! Cho nên chúng ta muốn đi mà nói, căn bản không cần chém giết, làm trò trước mặt thái nãi nãi của ngươi cũng có thể bất cứ lúc nào rời đi!

Thi Hiên Vi trong lòng chấn động, thất thanh nói:

- Thì ra ngươi đã sớm nghĩ kỹ đường lui, trước thời hạn chuẩn bị đem người ta bắt cóc! Bất quá, ngươi vì sao không nói sớm? Làm hại người ta mặt dầy đi hỏi mẹ ta, không duyên cớ chọc cho nàng nhạo báng!

- Ta không có thể xác định ngươi là thật muốn đi theo ta hay không, có thật có thể làm được không bỏ không rời hay không.

Giang Nam cúi đầu nhìn nàng, trong mắt lại cười nói.

- Cuộc đời này, không bỏ không rời?

Thi Hiên Vi trong lòng run lên, thấp giọng nói.

- Cuộc đời này...

Giang Nam đem nàng ôm chặt, nhớ tới Tịch Ứng Tình cùng Mộ Vãn Tình câu Quân không phụ ta ta không phụ Quân kia, lòng mang kích động, trọng trọng gật đầu nói:

- Không bỏ, không rời!

Trong chớp mắt lại là mấy chục ngày đi qua, Bắc Mạc Thi gia như cũ là không có chút tin tức nào truyền đến, nội bộ Cổ lão thế gia này chia làm hai thế lực, một thế lực lấy Thi Huyền Công Ngọc phu nhân cầm đầu, lại có mấy vị tộc lão, cùng với rất nhiều Thần Ma tân sinh ủng hộ, đồng ý hôn sự này.

Mà một cổ thế lực khác là Thi gia thái nãi nãi nhất mạch, Thi gia thái nãi nãi quyền thế rất nặng, nàng là Thi gia Thần Chủ phu nhân, chưởng khống đại quyền của Thi gia đã có hơn mười vạn năm, nhân mạch khổng lồ, cũng là không thể khinh thường.

Trong khoảng thời gian này, Giang Nam tứ đại hóa thân rốt cục có tiến bộ, khoảng cách Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới càng ngày càng gần, tứ đại hóa thân của hắn, đạo văn đã bắt đầu diễn biến thành đạo tắc, đã dần dần đụng chạm đến Thần cảnh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1094: Đánh Đập Tàn Nhẫn. (1)

Thần cảnh, một cảnh giới nhảy ra phàm tục, mà hóa thân của hắn phải đối mặt, chính là trạm kiểm soát khổng lồ giữa người cùng Thần!

Từ ý nào đó mà nói, Thần Minh cùng Thần Đế cũng không khác nhau, cũng là thần linh, thần nhân, vì vậy đột phá Thần cảnh đối với bất kỳ tu sĩ mà nói cũng cực kỳ trọng yếu!

Không đột phá cảnh giới này, liền thủy chung là người phàm, cho dù so sánh với Thần Minh còn muốn cường đại, cũng còn là một phàm nhân!

Trong ngày thường mặc dù Giang Nam nhìn như không có việc gì, nhưng Lục Đại hóa thân của hắn đang không ngừng cùng Thiên Cung của hắn giao phong, không ngừng đụng nhau, đem Tử Tiêu Thiên Cung huyền bí từng giọt từng giọt mở ra, cảnh giới thực lực giống như hắn, mặc dù không ngồi tu luyện, bản thân cũng đang không ngừng trong tu hành, trong tiến bộ.

Thái Âm Thái Dương Ma La Xích Viêm tứ đại hóa thân, đạo văn chuyển hóa đạo tắc càng ngày càng nhiều, pháp lực càng ngày càng hùng hồn, thần uy cũng càng ngày càng nặng.

Đợi đến tất cả đạo văn hóa thành đạo tắc, lấy đạo tắc trọng luyện thân thể, tứ đại hóa thân mới xem như Thiên Cung bát trọng cảnh viên mãn!

Đến một bước kia, Giang Nam có thể đem luyện hóa Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, nhất cổ tác khí làm cho tứ đại hóa thân của mình hết thảy thành tựu Thần vị, trở thành Thần Ma!

Kể từ khi Thi Hiên Vi bị một vị cao tầng trong tộc triệu kiến, liền không có trở lại bên cạnh hắn nữa, trong lòng Giang Nam biết đây nhất định là thái nãi nãi hạ thủ, đem Thi Hiên Vi giam lỏng.

Bất quá, hắn cũng không lo lắng, bởi vì dù sao Thi Huyền Công cũng là Bắc Mạc Thi gia gia chủ, cũng là nhân vật chưởng khống quyền to, cho dù là thái nãi nãi cũng không dám làm quá phận.

- Thi gia thái nãi nãi, đại khái là muốn ta biết khó mà lui.

Giang Nam ở mấy ngày gần đây không có nhìn thấy mấy người quen biết như Lâm Đoan Tôn Giả, ngược lại lưu ý đến chung quanh mình nhiều hơn rất nhiều khuôn mặt xa lạ, không thiếu có ánh mắt khiêu khích, hẳn là đám người Lâm Đoan Tôn Giả bị điều đi, phái tới Thần Ma, tự nhiên là thân tín của thái nãi nãi, giám thị động tịnh của hắn.

- Ta bị giám thị, này nói rõ Ngọc phu nhân cùng vị thái nãi nãi này tranh đấu đã rơi vào hạ phong, sở dĩ rơi vào hạ phong, tự nhiên là Thần Giới Lão thái gia bị thái nãi nãi càm ràm nhức đầu, đã đáp lời.

Trong lòng Giang Nam hơi trầm xuống, đã làm tính toán xấu nhất, truyền thống nam nhân Thi gia sợ vợ là nhất mạch truyền thừa, xâm nhập đến trong huyết mạch, mọi người đều biết nam nhân Bắc Mạc Thi gia đối ngoại hung mãnh, đối nội sợ vợ, thời điểm bên ngoài đánh giặc dũng mãnh vô cùng, mà đến nhà liền biến thành chân tôm mềm, đối với thê tử nói gì nghe nấy.

Thi Huyền Công như thế, Thi gia Thần Chủ Lão thái gia cũng là như thế, nam nhân Thi gia đều là như thế.

Thần Chủ Lão thái gia trốn đi Thần Giới không muốn xuống, tự nhiên là không muốn bị làm phiền, trốn ở Thần Giới cầu thanh tịnh. Nhưng mà mấy ngày nay thái nãi nãi liên tục liên lạc quấy rầy, hơn phân nửa sẽ làm vị Thần Chủ Lão thái gia này đầu lớn như cái đấu, đáp ứng thỉnh cầu của nàng.

Mặc dù Thần Chủ Lão thái gia đã sớm thối vị, không còn là gia chủ, nhưng hắn đức cao vọng trọng, lại là Thần Chủ, Nhất Ngôn là có thể phế bỏ vị trí gia chủ, nếu hắn lên tiếng không đồng ý hôn sự của Giang Nam cùng Thi Hiên Vi, như vậy hai người nhất định không thể thành!

- Tình huống bây giờ không ổn, phải tìm được Ngọc phu nhân, biết rõ tung tích của Hiên Vi, sau đó cao bay xa chạy!

Giang Nam quyết định thật nhanh, hướng Huyền Công vương phủ đi tới, đột nhiên, hắn nhẹ kêu một tiếng, chỉ thấy Bắc Mạc Thi gia sơn thanh thủy tú, cảnh trí trong lúc bất chợt hóa thành cát vàng đại mạc, cuồng phong gào thét, trời nắng chang chang, phóng mắt nhìn đi, mười vạn dặm cũng là sa mạc không gian!

Ở trong không gian tấm đại mạc này, có mùi thơm truyền đến, đó là Man La Thi Hương, Giang Nam từng ở trên người Thi Hiên Vi ngửi được qua loại mùi thơm đặc biệt này.

Bá...

Mười vạn dặm cát vàng đại mạc trong lúc bất chợt biến mất không thấy gì nữa, trước mắt Giang Nam lại là cảnh sắc Thi gia sơn thanh thủy tú, duy chỉ có một đại hán bước đi, quanh thân đại mạc Động Thiên ngưng tụ cao độ, thần uy rung chuyển!

- Mạc Hải Thi Hương, Bắc Mạc Thi gia Thần Ma! Đây là hướng ta thị uy sao?

Trong mắt Giang Nam tinh quang chợt lóe, chạm mặt đi ra phía trước, trong lòng không có chút ý sợ hãi nào.

Thần Minh Bắc Mạc Thi gia này mới vừa rồi hơi thở trán phóng, mạnh mẽ nuốt vào Động Thiên thế giới, nhưng ngay sau đó kéo Động Thiên thế giới, hiển nhiên lai ý không thể dò được!

Khoảng cách của hai người còn có trăm trượng, Thần Minh kia đột nhiên dừng bước, một bước này dừng lại, dường như bầu trời đột nhiên tĩnh, định trụ không gian, định trụ thời gian, định trụ hết thảy.

Cước bộ của Giang Nam cũng không khỏi khẽ dừng một cái, nhưng ngay sau đó cất bước tiến lên.

- Có chút bản lãnh...

Thi gia Thần Minh kia hai mắt chăm chú nhìn Giang Nam, chắp hai tay sau lưng, nhìn hắn đến gần, lộ ra vẻ cực kỳ tự phụ, trầm giọng nói:

- Ngươi là Huyền Thiên Giáo Chủ?

- Chính là Giang mỗ.

Giang Nam đi tới trước mặt của hắn, đứng lại cước bộ, lại cười nói:

- Các hạ là?

- Thi Mạc Sơn.

Thần Minh kia cơ chi chít, lộ ra vẻ khổng vũ có lực, hùng tráng chí cực, đứng ở trước mặt Giang Nam so sánh với Giang Nam cao hơn ra hai cái đầu, trên cao nhìn xuống, ánh mắt phảng phất như hai tiểu Thái Dương chói mắt, vừa mở miệng, liền nghe thanh âm giống như lôi âm ở trong đại mạc cổn động, nóng rực:

- Ngươi hẳn là nghe qua tên của ta, không phải sợ, ta cũng không ác ý...

- Thi Mạc Sơn?

Giang Nam ngây ngốc, lắc đầu nói:

- Cái tên này không có nghe nói. Ngươi ở Bắc Mạc rất có danh tiếng?

- Chưa từng nghe qua tên của ta?

Tráng hán Thi Mạc Sơn kia ngẩn ngơ, phẫn nộ nói:

- Ngươi làm sao có thể chưa nghe nói qua tên của ta? Ta ở Bắc Mạc rất nổi danh, người ta gọi là chiến thần, ngươi chỉ cần đi hỏi thăm một chút, liền biết danh khí của ta.

- Ta sẽ hỏi thăm.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Mạc Sơn đạo hữu có chuyện gì?

Khí tức của Thi Mạc Sơn đột nhiên trán phóng, thần uy càng ngày càng mạnh, đạo tắc từ quanh thân tràn ra, hóa thành đại mạc Liệt Dương, trầm giọng nói:

- Ta nghe nói ngươi lấy Thiên Cung tam trọng cảnh giới quét ngang Trung Thiên thế giới Đại tân sinh Thần Ma, là đương đại đệ nhất nhân, khí diễm ngập trời, lại muốn cưới nữ nhi đẹp nhất Bắc Mạc Thi gia ta! Ra tay đi! Để cho ta nhìn thực lực của ngươi, xem một chút ngươi có tư cách trở thành Thi gia cô gia hay không!

- Đánh bại ngươi là có thể chứng minh ta có tư cách cưới Hiên Vi?

Giang Nam hỏi:

- Ngươi có thể làm chủ được sao?

Thi Mạc Sơn ngẩn ngơ, vò đầu nói:

- Thật giống như không thể...

Giang Nam cười lạnh nói:

- Ngươi không thể đương gia làm chủ, là không có tư cách cùng ta động thủ. Đi đổi lại một cái có thể đương gia làm chủ đến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1095: Đánh Đập Tàn Nhẫn. (2)

Thi Mạc Sơn vừa thẹn vừa giận, quát lên:

- Hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay ngươi động thủ cũng phải động thủ, không động thủ cũng phải động thủ!

Oanh!

Khí tức của hắn bộc phát, Mạc Hải Thi Hương, Động Thiên thế giới lồng lộng mở ra, đại mạc mười vạn dặm, ngang nhiên hướng Giang Nam xuất thủ.

Sau một khắc, một tòa Huyền Hoàng Thánh sơn ầm ầm rơi xuống, đem Thi Mạc Sơn cả người mang Động Thiên thế giới cùng nhau áp ở dưới chân núi.

- Thằng bố mày...

Dưới chân núi truyền tới một thanh âm yếu ớt:

- Người khác không phải nói, ngươi cùng người tỷ thí, luôn không sử dụng pháp bảo sao...

Giang Nam thu hồi Huyền Hoàng Thánh sơn, chỉ thấy Thi Mạc Sơn bị áp thành một tờ thịt giấy, đang cố gắng giãy dụa, cố gắng khôi phục thân thể, không khỏi lắc đầu, hướng Thi gia Huyền Công vương phủ đi tới, thầm nghĩ:

- Người này hơn phân nửa là vị thái nãi nãi kia phái tới, bức bách ta xuất thủ, chỉ cần ta đả thương hoặc là đánh chết hắn, Thi gia liền có thể thuận lý thành chương bắt ta.

Hắn tinh tế cảm ứng bốn phía, chỉ cảm thấy chung quanh trong hư không, ẩn núp không biết bao nhiêu Thần Ma, hẳn là ngắm nhìn hắn cùng với Thi

Mạc Sơn chiến đấu, đợi chờ Giang Nam đánh tàn bạo Thi Mạc Sơn liền đột nhiên dữ dội lên, bắt lấy hắn!

- Cái thái nãi nãi này, thật là nham hiểm, bố cục chờ ta đi chui...

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

- Tiểu tử thúi, chạy đi đâu!

Đột nhiên bóng người chợt lóe, Thi Mạc Sơn lần nữa hiện ra ở trước mặt Giang Nam, giận không kiềm được, kêu lên:

- Khốn kiếp! Có người nói cho ta biết ngươi chiến bại Trung Thiên thế giới tân sinh Thần Ma, căn bản không có vận dụng qua pháp bảo, vì sao mới vừa rồi ngươi hướng ta xuất thủ động dùng pháp bảo ám toán ta?

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Ta có nói qua cho ngươi ta không dùng pháp bảo sao?

Thi Mạc Sơn ngẩn ngơ, vò đầu nói:

- Không có. Bất quá, nam tử hán đại trượng phu, hẳn là quyền qua cước lại, từng quyền đến thịt, lúc này mới đánh cho thoải mái, ngươi dùng một tòa Huyền Hoàng Thánh Kim luyện thành Thánh sơn áp ta, ta thua cũng không phục!

- Đần độn!

Giang Nam lắc đầu, từ bên cạnh hắn đi vòng qua, Thi Mạc Sơn trong mắt tinh quang chợt lóe, giơ tay lên ầm một ấn đắp, nhưng vào lúc này bên trong mi tâm của Giang Nam có bốn đại kỳ phần phật bay ra, rõ ràng là Lang Gia Thủy Sư kỳ, Huyền Vũ Trọng Sư kỳ, Hỏa Đức Thánh Sư kỳ, Đấu Chiến Kim Công Kỳ, bốn đại kỳ đem hư không quấy đến nát bấy, đem Thi Mạc Sơn vây hãm ở trong đó!

- Có gan ngươi không nên dùng pháp bảo!

Thi Mạc Sơn giãy dụa không ra, cười giận dữ nói:

- Giang đại giáo chủ quét ngang Trung Thiên thế giới trẻ tuổi Thần Ma, chính là quét ngang Trung Thiên như vậy sao?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, Thi Mạc Sơn này dây dưa không tha, để cho hắn cũng không khỏi tức giận.

- Ta là tới cầu hôn, không phải là tới ăn nói khép nép làm cháu, nếu Thi gia quyết tâm không muốn đem Hiên Vi gả cho ta, vậy thì đoạt! Cướp Hiên Vi đi, giết ra Bắc Mạc!

Trong mắt của hắn hung quang chợt lóe, thu bốn đại kỳ.

Thi Mạc Sơn thoát khỏi bốn đại kỳ trấn áp, xương cốt chấn động, có như Lôi Minh, một quyền hướng Giang Nam oanh tới, hư không nhất thời trở nên vô cùng khô ráo, cười hắc hắc nói:

- Ngươi hiện tại quyết định cùng ta động thủ? Rất tốt, lấy ra bản lãnh của ngươi, để cho ta nhìn ngươi có tư cách làm Thi gia cô gia hay không!

Một quyền này, phảng phất đem tất cả dưỡng khí tháo nước, một quyền oanh, hư không hóa thành đại mạc, mặt trời chói chan treo cao, cuồng phong bắt đầu khởi động, Mạc Hải Thi Hương!

Oanh...

Thi Mạc Sơn một quyền oanh ở trên người của hắn, để cho thân thể của Giang Nam chấn động, một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung hư ảnh từ trong cơ thể hắn hiện lên, đỡ một quyền oai này.

- Nhìn không ra ngươi gầy yếu như vậy, nhưng thân thể mạnh đến nổi không hợp thói thường, thẳng đuổi theo Thiên Thần!

Thi Mạc Sơn than thở một tiếng, đang muốn lần nữa động thủ, lại thấy thân thể Giang Nam lay động, hiện ra ba mặt tám cánh tay, trong cơ thể đột

nhiên vang lên một tiếng trống nổ, truyền đến một tiếng tim đập, khí huyết thoáng cái bành trướng mười lăm lần!

- Ăn ta một đạo Sâm La Ấn! Ăn ta một đạo Sâm La Ấn! Ăn ta một đạo Sâm La Ấn...

Giang Nam tay nâng tay rơi, từng bàn tay to lật lên rơi xuống, từng đạo Sâm La Ấn phô thiên cái địa hướng Thi Mạc Sơn áp đi, ấn pháp vô cùng dày đặc trấn áp Chư Thiên. Giờ khắc này, hắn phảng phất hóa thành một Ma Đế địa ngục vô cùng Cổ lão, có vô số con cánh tay, vô số ngón tay, tính bằng đơn vị hàng nghìn thủ chưởng nâng lên địa ngục vạn giới, thay nhau đắp hướng Thi Mạc Sơn!

Thi Mạc Sơn đón tiếp đạo Sâm La Ấn thứ nhất, muộn hanh nhất thanh, đạo Sâm La Ấn thứ hai theo sát mà đến, đánh cho hai chân lâm vào trong đất, đạo Sâm La Ấn thứ ba theo sát rơi xuống, sau đó là đạo thứ tư, đạo thứ năm...

Thời gian không tới một cái hô hấp, mấy ngàn đạo Sâm La Ấn của Giang Nam đánh xuống, nát bấy Thi Mạc Sơn Động Thiên, đem cả người hắn phách đến dưới đất!

- Người này mạnh như vậy, bị ta liên tục vỗ mấy ngàn đạo Sâm La Ấn còn chưa chết, thực lực có thể so với đám người Hoang Cảnh cùng Hoàng Phủ. Bất quá, hắn hiện tại hẳn là không có chiến lực!

Giang Nam liên tục mấy ngàn đạo Sâm La Ấn cũng cảm giác được tu vi có chút chịu không nổi, vội vàng phi thân lên, hướng Huyền Công vương phủ bay đi, thầm nghĩ:

- Tìm được Hiên Vi, liền giết ra Thi gia!

Bá bá bá...

Từng đạo Thần Ma thân ảnh hiện lên, hàng trăm Thi gia Thần Ma đứng ở trước đại động mà Giang Nam đánh ra kia, ngơ ngác nhìn Thi Mạc Sơn ngã

chỏng vó nằm ở đáy động, từng tôn Thần Ma hai mặt nhìn nhau, một vị Thi gia Thiên Thần nuốt nước miếng, hầu kết khó khăn cổn động, thử dò xét nói:

- Lão thái gia...

Thi Mạc Sơn nằm dang tay chân ở đáy động giơ lên một ngón tay run rẩy, mọi người rối rít mừng rỡ, Thiên Thần kia thở phào nhẹ nhỏm, kêu lên:

- Lão thái gia phân thân còn sống! Mau mau, nhanh đem Lão thái gia vét lên!

Mọi người liền tranh thủ mang Thi Mạc Sơn ra đáy động, chỉ thấy hắn bị đánh sưng mặt sưng mũi, cốt đoạn gân gãy, cơ hồ bỏ mạng.

- Hôn sự này...

Thi Mạc Sơn chỉ còn lại có một hơi treo mạng, hơi thở mong manh nói:

- Ta cho phép!

Những Thần Ma Bắc Mạc Thi gia này cũng không phải là thái nãi nãi phái tới, mà là biết được Thần Chủ Lão thái gia phân thân phủ xuống, rối rít đến đây xem chiến.

Thần Chủ Lão thái gia vốn tên thật là Thi Mạc Sơn, mặc dù rất sợ vợ, là một người sợ vợ, thậm chí chịu không được thái nãi nãi càm ràm, trốn ở Thần Giới không xuống, nhưng hắn vẫn là một người có chủ ý.

Mặc dù Thái nãi nãi ở trong đoạn thời gian này lao thao, để cho hắn giáng xuống ý chỉ, phá hư tràng hôn sự này, nhưng Thần Chủ Lão thái gia cũng không có nghe theo, mà là giáng xuống Thần Minh phân thân của mình, tính toán tự mình thử nhìn thực lực của Giang Nam một chút, có phải thật giống như là mọi người nói mạnh mẽ như vậy hay không, lấy Thiên Cung tam trọng cảnh giới là có thể quét ngang tân sinh Thần Ma.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1096: Giáo Chủ Đính Hôn. (1)

Hắn suy nghĩ được cực kỳ chu đáo, phân thân này vừa vặn là Thần Minh cảnh giới, nếu Giang Nam có thể cùng hắn chiến ngang tay, hôn sự này hắn liền đồng ý.

Dù sao, lão nhân gia ông ta chính là Thần Chủ, nếu Giang Nam đồng dạng là Thần Minh cảnh giới, có thể cùng Thần Minh cảnh giới phân thân của hắn chiến bình, nói rõ Giang Nam cũng có tiềm lực Thần Chủ.

Nhưng nếu là Thiên Cung tam trọng cảnh giới liền có thể cùng Thần Minh phân thân của hắn chiến bình, kia đã nói lên tư chất cùng tiềm lực của Giang Nam vượt xa Thần Chủ, thậm chí có thể đạt tới Thần Quân cho tới cấp bậc Thần Đế!

Cái này không phải chuyện đùa, có thể có được một Thần Quân cho tới Thần Đế cô gia, Thi Mạc Sơn lão gia tử cảm thấy đã rất hài lòng.

Chẳng qua là, vị lão gia tử này làm việc cũng là cẩu thả, hồn nhiên không nghĩ tới Giang Nam căn bản không biết hắn là ai, ngay cả nửa chút mặt mũi cũng không để lại cho hắn, đầu tiên là dùng Huyền Hoàng Thánh Sơn áp thành một tờ thịt giấy, sau lại bị hắn chọc giận dữ dội đánh một trận, để cho hắn ngay cả nửa chiêu cũng không có thể hoàn toàn đưa ra, trực tiếp bị đánh vào dưới đất!

Để cho hắn xấu hổ là, Thi gia hậu bối Thần Ma đều biết hắn muốn tới thử Giang Nam, vì vậy đến đây xem chiến, kết quả ở trước mắt bao người. Lão gia tử chịu khổ hành hung thật sự tự giác không có mặt mũi.

Mặc dù bị Giang Nam dữ dội đánh một trận, nhưng Thi Mạc Sơn lão gia tử không có ghi hận, ngược lại trong lòng càng thêm vui mừng, quyết định thật nhanh cho phép hôn sự này.

- Chuyện này các ngươi ai dám nói ra, ta liền giết người đó!

Thi Mạc Sơn lão gia tử khôi phục một chút nguyên khí, hung ác nói.

Bên đại động, nhiều Thi gia Thần Ma hai mặt nhìn nhau, trong lòng cười thầm:

- Mới vừa rồi các ngươi đánh cho kinh thiên động địa, mấy ngàn dặm đều nghe thấy. Sớm đã bị không biết bao nhiêu người nhìn ở trong mắt, người khác nghĩ không biết cũng khó khăn...

- Việc lớn không tốt!

Đột nhiên, trong thành đại loạn, có người kêu lớn:

- Tiểu quận chúa bị cướp đi!

- Tất nhiên là Giang tiểu tử cướp Hiên Vi đi! Tiểu tử này lá gan cũng ghê gớm thật, ngay cả nữ nhi Bắc Mạc Thi gia ta cũng dám mạnh đoạt! Có gan, có dũng!

Thi Mạc Sơn cười ha ha, một hơi không có đi lên, cơ hồ nhịn chết đi qua, đem mặt đến mức đỏ bừng, mọi người cuống quít cứu giúp, lúc này Thi Mạc Sơn mới thuận khí, vội vàng nói:

- Phân phó xuống, không nên thương tổn đến hắn!

Mọi người lĩnh mệnh, đang muốn sưu tầm tung tích của Giang Nam, đột nhiên có người hô to nói:

- Tiểu tặc kia mang theo quận chúa đi đâu mất rồi!

- Chẳng lẽ Giang giáo chủ đã mang theo quận chúa chạy ra ngoài thành rồi? Nhanh như vậy?

Mọi người ngẩn ngơ, vội vàng hướng ra phía ngoài thành bay đi. Chỉ thấy nhiều Thần Ma Thi gia suất lĩnh cao thủ đem trọn tòa thành trên không

phong tỏa, gió thổi không lọt, lại có nhiều Thần Ma ở trong thành sưu tầm tung tích hai người.

Cả tòa thành trên không trung, từng Chân Thần chi nhãn Thiên Thần chi nhãn dừng lại ở giữa không trung, ánh mắt chiếu xạ, thấm nhuần Hư minh. Cho dù là hóa thành hạt bụi, ẩn núp ở trong pháp bảo, bên trong hư không, đều không thể che dấu!

Hô...

Lại có từng mặt gương sáng bay ra, từng mặt kính treo cao, thô đạt mấy trăm dặm, kính chiếu sáng hư không, hướng các nơi hẻo lánh của Bắc Mạc quét tới!

Lại có mấy Thiên Thần nuôi vài đầu Yêu Thần Khuyển, Yêu Thần Khuyển hóa thành nguyên hình, biến thành chó săn khắp mọi nơi ngửi mùi.

Rõ ràng còn có một đầu Tầm Thử, vượt qua chạy chồm, từ trên bầu trời nhảy xuống, một đầu đâm vào trong đất, trong lòng đất ghé qua, sưu tầm tung tích của Giang Nam cùng Thi Hiên Vi.

Còn có mấy Thần Ma thả ra chim ưng, cánh giương mấy trăm dặm, cấp tốc xuyên qua Hư minh, hướng nơi xa bay đi, đôi mắt ưng sưu tầm mọi nơi.

Này chính là nơi kinh khủng của một thế gia đại phiệt, xưng là thiên la địa võng cũng không quá đáng, thủ đoạn bực này, coi như là Thiên Thần Chân Thần, cũng mơ tưởng tránh thoát đi!

Nhưng mặc dù thủ đoạn lục soát của Bắc Mạc Thi gia nhiều như thế, nhưng vẫn không thể nào sưu tầm đến bóng dáng của Giang Nam cùng Thi Hiên Vi, thậm chí ngay cả Yêu Thần Khuyển cũng ngửi không tới mùi của bọn họ, hai người phảng phất thoáng cái từ thế gian biến mất.

- Ta biết tiểu tử này ở đâu, mang ta đi qua.

Thi Mạc Sơn lão gia tử đột nhiên ha hả cười nói.

Mọi người vội vàng giơ lão gia tử lên, đi tới phía trước một chi Thi gia cao thủ đang tuần sát, Thi Mạc Sơn lão gia tử đưa tay chỉ vào hai người trong đội ngũ, cười nói:

- Đem hai người kia mang tới đây!

Mọi người lĩnh mệnh, đem hai người trong đội ngũ tới trước mặt Thi Mạc Sơn, chỉ thấy hai người này là Thi gia Thiên Cung cảnh giới cường giả, từng cái từng cái cao to vú bự, khổng vũ có lực, cùng Thi gia đệ tử tầm thường không khác biệt gì.

Mọi người trong lòng kinh ngạc, không biết vì sao Thi Mạc Sơn gọi hai người này tới.

Một đầu Yêu Thần Khuyển hít hà hai người, lắc đầu nói:

- Không có mùi của tiểu quận chúa cùng Giang giáo chủ.

- Bọn họ ngay cả khí tức cũng thay đổi, bản thân càng ngửi không ra.

Ánh mắt của Thi Mạc Sơn đanh đá chua ngoa, từ trên người của hai người này quét qua, cười lạnh nói:

- Đế Hoàng Thần Thể mặc dù hay thay đổi, nhưng còn không thể gạt được đôi mắt của ta! Hai người các ngươi, còn không hiện ra nguyên hình?

Hai vị Thi gia đệ tử kia một cái vẻ mặt có chút khẩn trương, thấp giọng nói:

- Tử Xuyên...

Tên còn lại lại có vẻ trấn định hơn rất nhiều, cầm tay của "Hắn", mờ mịt nói:

- Cái gì nguyên hình?

Thi Mạc Sơn cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Còn muốn nói sạo? Huyền Thiên Giáo Chủ, ta nghe nói ngươi cũng không phải là Đế Hoàng Thần Thể, nhưng khi chiến bại Hoang Cảnh, Hoàng Phủ, Hi Hoàng Thái Tử, dùng là Đế Hoàng Thần Thể. Này nói rõ ngươi tinh thông giả tạo, thậm chí có thể giả tạo ra Đế Hoàng Thần Thể! Ta mặc dù không biết ngươi là giả tạo như thế nào, thậm chí ngay cả Hiên Vi cũng bị ngươi giả tạo thành Đế Hoàng Thần Thể, nhưng mà ngụy Đế Hoàng Thần Thể của ngươi không phải là Đế Hoàng Thần Thể chân chính, đúng là vẫn còn để cho biến hóa của ngươi có một tia sơ hở.

Hắn cười lạnh nói:

- Đó chính là Hồng Mông khí! Trong cơ thể hai người các ngươi đều có Hồng Mông Tử Khí, điểm này ngươi không đổi được.

- Thì ra là như vậy...

Giang Nam lộ ra vẻ suy tư , nhìn về phía Thi Mạc Sơn, trong mắt không thiếu tán thưởng khen:

- Nhìn chưa ra, ngươi nhìn như đần độn, không nghĩ tới lại rất khôn khéo. Nghĩ đến ngươi là nhân vật trọng yếu của Bắc Mạc Thi gia...

Mọi người nghe vậy, không khỏi dở khóc dở cười.

Đúng vào lúc này, Giang Nam ầm ầm dữ dội lên, một đạo Hóa Tiên Thần Quang vọt tới trước gót chân Thi Mạc Sơn, lấy tay đem Thi Mạc Sơn nắm lên, nâng ở giữa không trung, huy vũ một lần, đem nhiều Thi gia Thần Ma xông lên bức lui, quát lên nói:

- Hôm nay các ngươi không thả chúng ta rời đi. Ta liền bóp chết hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1097: Giáo Chủ Đính Hôn. (2)

- Tử Xuyên, không nên a!

Thi Hiên Vi vội vàng hiện ra nguyên hình, thất kinh nói.

Mọi người vừa sợ vừa giận, rối rít cao giọng quát lên:

- Dừng tay!

- Cô gia, mau để Lão thái gia xuống!

- Cô gia. Không thể lỗ mãng a! Đó là Lão thái gia!

- Lão thái gia đã cho phép chuyện chung thân của các ngươi, đừng làm chuyện điên rồ!

Thi Mạc Sơn bị hắn nắm cổ nâng lên giữa không trung, bị nắm đến mắt trợn trắng:

- Khụ khụ... Khốn kiếp, ta thật sự là Lão thái gia...

Lực lượng trên tay Giang Nam hơi giảm nhẹ một chút, quay đầu nhìn về phía Thi Hiên Vi, Thi Hiên Vi gật đầu, có chút bất đắc dĩ. Cẩn thận từng li từng tí nói:

- Tử Xuyên, hắn thật sự là Lão thái gia...

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn xuống, lúng ta lúng túng nói:

- Lão gia tử, làm sao ngươi không nói sớm? Ngươi nhìn đây là náo loại nào. Người mình cũng lên người mình. Ngươi không sao chớ... Ngươi đừng mắt trợn trắng a...giả, nhất định là giả, Hiên Vi, lão gia tử giả bộ ngất mà thôi...

Một trường phong ba bình thường xuống, Giang Nam rất là biết điều, khôi phục thành một bộ dáng thiếu niên thư sinh nho nhã lễ độ, ôn văn nhĩ nhã, chút nào cũng nhìn không ra hắn là người xông vào Bắc Mạc Thi gia, chuẩn bị đem minh châu chói mắt nhất của Bắc Mạc Thi gia cướp đi.

Lão thái gia phân thân cũng bị cứu trở lại, bất quá trong ánh mắt lão gia tử nhìn Giang Nam, vốn cho Giang Nam một loại cảm giác không ổn, cảm thấy hắn cho mình là tiểu hài mặc.

- Chuyện này sao...

Lão gia tử thương thế khỏi hẳn, triệu tập cao tầng của Bắc Mạc Thi gia, làm trò ở trước mặt Giang Nam cùng Thi Hiên Vi, cười tủm tỉm nói:

- Hôn sự trước định ra, bất quá thành thân không vội, đợi hắn tu thành Thần Ma, lại thành thân cũng không muộn.

- Hắn quả nhiên còn đang tức giận.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Ước chừng là oán giận ta không có cho hắn mặt mũi, làm hại hắn ở trước mặt hậu bối mất thể diện, bất quá ta nào biết đâu rằng ngươi chính là Thi gia Lão thái gia? Khoan hãy nói, ngươi cũng không nói mình là Thi gia Lão thái gia, chỉ nói khoác mình rất nổi danh, được xưng Chiến Thần...

Thi gia thái nãi nãi chần chờ, không có nói lời phản đối, nàng không phản đối, Thi gia trên dưới cũng không có ai dám phản đối, dù sao Thi Mạc Sơn đã từng là Thi gia gia chủ, lại là Thần Chủ, uy nghiêm vẫn còn ở đó.

Giang Nam cũng thở phào nhẹ nhỏm, lần này đi Bắc Mạc Thi gia cầu hôn, biến đổi bất ngờ, cũng may cuối cùng đem hôn sự định ra, cao tầng Thi gia không phản đối nữa, như vậy tương lai đợi thành tựu Thần Ma, là có thể cưới vợ rồi!

- Thật muốn hung hăng đánh cho hắn một trận...

Thi Mạc Sơn lão gia tử lại nhìn Giang Nam một cái, thầm nghĩ trong lòng:

- Đáng tiếc ta lần này từ Thần Giới để lại phân thân, còn đánh không lại hắn...

Lần này đính hôn, Bắc Mạc Thi gia trên dưới một mảnh vui mừng, ăn mừng mấy ngày mấy đêm, Giang Nam cũng bị quá chén mấy lần.

- Vì sao Lão gia đáp ứng hôn sự này?

Trong hậu hoa viên, Thi gia thái nãi nãi hỏi:

- Lão gia nên biết, Giang Tử Xuyên không phải là sự chọn lựa tốt nhất, hơn nữa hắn đắc tội quá nhiều người, tương lai thậm chí có thể bởi vì hắn mà để cho Thi gia ta diệt môn.

- Thi gia ta cũng có thể từ đó mà được thăng chức rất nhanh, không phải sao?

Thi Mạc Sơn lộ ra nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Khoan hãy nói, bọn họ tình đầu ý hợp, ta cũng không nên mạnh mẽ chia rẽ. Ngươi nhìn, lần này nếu không phải là ta, tiểu tử này dễ dàng là có thể đột phá thiên la địa võng của ngươi, đem Hiên Vi mang ra Bắc Mạc ta. Nếu ngươi phá hư hôn sự này, hắn ghi hận, tương lai Thi gia ta thật sẽ xuống dốc. Hôm nay Thần Giới cũng không thái bình...

Hắn thở dài, sâu xa nói:

- Không chỉ là Thần Giới, chư thiên vạn giới bất kỳ một địa phương nào cũng không thái bình, ở loạn thế này, Thần Chủ nhìn như cường đại, nhưng ở trong hạo kiếp cũng không có nửa phần lực tự vệ! Thi gia ta cần một người mạnh che chở, ta không được, hy vọng hắn được... xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Thái nãi nãi lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói:

- Ngay cả ngươi cũng không có nắm chắc vượt qua trường hạo kiếp này?

- Ta tính cái rắm?

Thi Mạc Sơn tức giận nói:

- Thần Chủ cũng chỉ là ở chư thiên vạn giới ra vẻ ta đây, đến Thần Giới, cùng cái rắm giống nhau! Ta cho ngươi biết, Thần Giới có một Đô Thiên Thần Chủ, tên rất uy phong a? Nhưng hắn chỉ là một tên dọn vệ sinh, đánh nhau sống chết xong hắn sẽ tới đó hấp tấp quét sân rửa sạch! Hoàn hảo lão tử không có mất mặt như vậy, có thực quyền, trấn thủ một giới. Bất quá hạo kiếp phủ xuống, đoán chừng ta cũng chỉ là pháo hôi...

Sau đính hôn, quan hệ của Giang Nam cùng Thi Hiên Vi rốt cục có thể công khai, không hề giống như trước che che lấp lấp như vậy nữa, trái trốn phải né. Bắc Mạc Thi gia có thật nhiều thánh cảnh, cảnh đẹp, hai người ở dưới ánh trăng, cũng không tị hiềm.

Tin tức Thi Hiên Vi cùng Giang Nam đính hôn rất nhanh liền truyền khắp Trung Thiên, không biết bao nhiêu tài tuấn âm thầm thương tâm. Trung Thiên tứ đại mỹ nhân, Ngọc Linh Tiên Tử chết ở trong tay Giang Nam, chẳng qua không người nào biết là Giang Nam làm, hôm nay Hiên Vi Tiên Tử cùng Giang Nam đính hôn, chỉ còn lại có Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân danh hoa vô chủ.

Bất quá, Liên Nguyệt Thánh Nữ chính là người đi lên Tiên Đài, có Thần Đế chi tư, hơn nữa luôn làm người lãnh đạm, bất kỳ nam tử ở trước mặt nàng đều chỉ có cảm giác tự ti, người nào dám theo đuổi nàng?

Về phần e sợ cho thiên hạ bất loạn Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân thì là một họa thủy, nơi đi qua, chết một mảnh, hơn nữa cô gái này đối với nam nhân khác không một chút sắc mặt tốt nhìn, duy chỉ có đối với một tiểu bạch kiểm họ Lạc ở Huyền Hoàng Học Cung là cực kỳ ưu ái, cả ngày hướng

Huyền Hoàng Học Cung chạy đi.

Nếu như tiểu bạch kiểm họ Lạc vô năng cũng thôi, hết lần này tới lần khác là một nhân vật hung ác, tin đồn trước đó không lâu có người ngưỡng mộ Vi Tuyết Chủ suất lĩnh rất nhiều cường giả gia tộc, thậm chí còn có mấy Thần Ma mai phục tiểu bạch kiểm họ Lạc, kết quả trận chiến ấy, không người nào còn sống, thậm chí ngay cả Thần Ma cũng không có còn sống trở về, rốt cục làm cho người ta thấy được tiểu bạch kiểm này cường đại cùng kinh khủng.

- Lão thái gia tới, ta tránh đây.

Thi Hiên Vi liếc thấy Thi Mạc Sơn sải bước hướng Giang Nam đi tới, sắc mặt trở nên hồng, từ trong ngực Giang Nam đứng dậy, chạy chậm biến mất không thấy gì nữa. Mặc dù nàng cùng Giang Nam đính hôn, nhưng dù sao còn chưa phải gái đã xuất giá, không nên trước mặt người khác thân mật quá đáng.

- Lão gia tử tới tìm Tử Xuyên, chẳng lẽ có việc?

Giang Nam đứng dậy, một mực cung kính nói.

Thi Mạc Sơn theo dõi hắn, lại nghĩ tới tình hình mình bị hắn đánh tàn bạo. Lại nghĩ tới hắn đem mình bắt làm con tin uy hiếp Thi gia Thần Ma, trong lòng rất là khó chịu, hừ một tiếng nói:

- Ngươi đi theo ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1098: Tuyệt Thế Cơ Duyên

Giang Nam đuổi theo cước bộ của hắn, trong lòng có chút thấp thỏm, dù sao mình để cho vị lão gia tử này mất mặt, để cho hắn ở trước mặt Thi gia hậu bối không có mặt mũi, khó bảo toàn vị lão gia tử này ác cảm với mình.

- Nhìn bộ dạng sắc mặt này, rõ ràng chính là muốn cho ta ăn đau khổ...

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, Thi Mạc Sơn trầm giọng nói:

- Giang tiểu tử, tu hành chi đạo là dũng mãnh tiến lên! Tỷ như Huyền Công, sau khi hắn đột phá Thần Minh cảnh giới, ngắn ngủn mấy trăm năm liền đột phá trở thành Thiên Thần, lại dùng mấy trăm năm thời gian đột phá trở thành Chân Thần! Đây chính là dũng mãnh tiến lên! Mà ta năm đó cũng là như thế, bất quá sau khi tinh dũng, liền gặp được một trạm kiểm soát cự đại, ta đặt cho nó cái tên là chướng.

- Chướng?

Giang Nam nghi ngờ.

- Nếu nói chướng, chính là chướng ngại, chướng ngại ngăn trở mình đi tới. Có kiến thức chướng, ngộ tính chướng, tích lũy chướng, tâm cảnh chướng, thần thức chướng, nội tình chướng, chủng loại cực kỳ phồn đa, chướng vô hình, nhưng tồn tại chân thật.

Sắc mặt Thi Mạc Sơn ngưng trọng nói:

- Gặp được chướng, tinh dũng sẽ bị ngăn trở, có ít người tiền kỳ tu luyện đột nhiên tăng mạnh, nhưng mà tu luyện tới cảnh giới nhất định, tu vi tăng trưởng liền nghẹn lại cổ họng, thậm chí cả đời cũng không thể đột phá cảnh giới, đây chính là gặp phải chướng. Tỷ như ta, ở hơn mười vạn năm trước, ta cũng đã tu thành Thần Chủ, hơn mười vạn năm này tu vi của ta so sánh với

trước thâm hậu mấy lần, đạo tắc so sánh với trước bền bỉ mấy lần, thân thể cũng trở nên càng thêm cường đại, nhưng ta thủy chung không có thể đột phá trạm kiểm soát này, là bởi vì ta gặp phải tư chất chướng, ngộ tính chướng cùng kiến thức chướng. Tư chất, ngộ tính không cách nào đột phá, kiến thức tích lũy chưa đầy mà nói, liền vĩnh viễn cũng không cách nào đột phá Thần Chủ, tu thành Thần Tôn!

- Mà ngươi, ở tương lai trùng kích Thần cảnh, cũng gặp được chướng, một chướng ngại vô cùng khổng lồ.

Hắn đưa mắt nhìn Giang Nam, trầm giọng nói:

- Cơ duyên chướng.

- Cơ duyên chướng?

Giang Nam buồn bực vạn phần nói:

- Còn có loại chướng này?

- Chính xác, cơ duyên chướng là tồn tại chân thật. Thần cảnh không phải là dễ dàng đột phá như vậy, cảnh giới này là trạm kiểm soát giữa người cùng Thần, đột phá liền siêu phàm nhập thánh, không có đột phá liền như cũ là phàm phu tục tử. Đột phá cảnh giới này, cơ duyên ắt không thể thiếu, tỷ như lần này Trung Thiên thế giới mới ra đời Thần Ma, dựa vào cơ duyên chính là Bỉ Ngạn Đế lăng mở rộng, nhất cử đột phá, tu thành Thần Ma. Mà những người khác tu thành Thần Ma, tất cả đều là dựa vào cơ duyên thật lớn.

Thi Mạc Sơn giải thích nói:

- Cơ duyên thiên kỳ bách quái, có lúc là cảnh tỉnh mang đến đốn ngộ, có lúc là tình cờ linh cảm lĩnh ngộ, có lúc là chiến đấu, cũng có lúc là tài phú của tiền nhân. Tu vi nội tình càng sâu, đột phá Thần cảnh cần cơ duyên càng mạnh, Bỉ Ngạn Đế lăng, thậm chí đủ để cho người như Hoang Cảnh Thiếu Tôn nhận được đầy đủ cơ duyên hùng hậu tu thành Thần Ma, nhưng mà cơ duyên như Đế lăng bực này, chỉ sợ không đủ để ngươi đột phá, lột xác. Vì

vậy, ngươi ở đột phá Thần cảnh, liền gặp phải cơ duyên chướng!

Giang Nam khẽ cau mày, theo hắn chứng kiến rất nhiều người thành tựu Thần Ma, hắn cũng dần dần ý thức được đột phá Thần Ma cảnh giới cần đại cơ duyên, cũng không phải là một câu nói giỡn.

Đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn đột phá Thần Ma cảnh giới liền là một chứng cứ rõ ràng, trừ lần đó ra còn có Thái Hoàng Lão Tổ, Hồng Vũ Đạo Nhân, nói thí dụ như Ma La Thập bị vây ở Thiên Cung bát trọng cảnh giới đã lâu, chậm chạp không có thể đột phá, mà hắn đột phá trở thành Ma Thần, cơ duyên chính là Vọng Tiên Đài!

Thi Mạc Sơn trầm giọng nói:

- Ngươi tích lũy quá mạnh mẻ, cần cơ duyên cũng lớn, ngay cả Đế lăng cũng chưa hẳn có thể khiến cho ngươi đột phá trở thành Thần Ma, còn có cơ duyên gì có thể làm cho ngươi đột phá?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích hỏi:

- Chẳng lẽ Lão gia tử đã có cơ duyên bực này?

Thi Mạc Sơn lắc đầu, cười ha ha nói:

- Nếu ta có đại cơ duyên, đã sớm mình đi tìm rồi, đột phá tu thành Thần Tôn! Bất quá, ngươi muốn đột phá Thần Ma cảnh giới, cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng. Con đường thứ nhất, chính là tìm được tiên tích chi địa, mượn Tiên Nhân cơ duyên khiến cho mình đột phá!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Tiên tích há có thể dễ dàng là có thể tìm được như vậy?

Con đường thứ hai thì sao?

- Con đường thứ hai, chính là tìm được một nhân vật cùng ngươi giống nhau siêu quần bạt tụy, đồng dạng là ở vào trạm kiểm soát sắp đột phá tu

thành Thần Ma, bức bách ngươi phát huy tất cả tiềm năng đi đánh bại hắn, cũng có thể phá chướng!

Thi Mạc Sơn nói tới đây, không khỏi lắc đầu nói:

- Lấy ý kiến của ta, trong chư thiên vạn giới chỉ sợ không có loại nhân vật này. Bất quá, ta còn có con đường thứ ba.

Hắn sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Đó chính là nhận được Đế cấp cường giả đến chống đỡ!

Giang Nam lâm vào suy tư, Thi Mạc Sơn tiếp tục nói:

- Đế lăng cơ duyên, là Thần Đế đã chết di lưu. Mà Thần Đế còn sống cơ duyên lớn hơn nữa, mạnh hơn nữa. Nếu có Thần Đế còn sống đến đỡ ngươi, giúp ngươi đột phá Thần cảnh cũng không khó khăn. Bất quá ba con đường này, đều là quá khó khăn, quả thực có thể nói hư vô mờ mịt...

Giang Nam gật đầu đồng ý, ba con đường theo lời Thi Mạc Sơn này, đều là cơ duyên khổng lồ đột phá Thần cảnh, nhưng đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Tiên tích khó tìm, Vọng Tiên Đài là một tiên tích chi địa. Được cơ duyên này, đủ để tu thành Thần Ma, sau khi Quang Vũ Thần Đế chuyển thế bắt đầu đúng là đạo cơ duyên này.

Bất quá Giang Nam đã tiến vào Vọng Tiên Đài, không có cơ hội thứ hai.

Mà tìm kiếm được nhân vật cùng Giang Nam giống nhau siêu quần bạt tụy, chỉ sợ cũng chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, đến nay Giang Nam còn chưa đụng phải nhân vật đủ có thể cùng mình đồng cảnh giới đánh một trận, trừ khi để cho Quang Vũ Thần Đế chủ động gọt rơi cảnh giới, hoặc là gặp phải nhân vật Tử Tiêu Thần Đế có một không hai cổ kim kia!

Về phần con đường thứ ba, Đế cấp cường giả đến đỡ, vậy thì hư vô mờ

mịt hơn. Chín đại Bổ Thiên thần nhân chính là Đế cấp thậm chí vượt xa Đế cấp cường giả, bất quá chín đại Bổ Thiên thần nhân vì sao phải giúp mình một tay?

Mà chư thiên vạn giới ngũ đại Thần Quân, cùng Giang Nam có quan hệ chỉ có Giang Tuyết tỷ tỷ, mà Giang Tuyết cũng không biết khi nào mới có thể Chứng Đế.

- Lão gia tử, ngươi nhìn đạo Tiên quang này, có thể để cho ta có cơ duyên đột phá trở thành Thần Minh hay không?

Giang Nam mở ra mi tâm Tử Phủ, Thi Mạc Sơn nhìn thoáng qua, chỉ thấy một đạo Tiên quang ở trong Tử Phủ hắn rung chuyển, trong lòng không khỏi máy động:

- Thằng oắt con này, vận khí cũng khá lớn a, lại thật sớm liền chiếm được Tiên duyên...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1099: Hồng Mông Chiến Thần Điện. (1)

Thi Mạc Sơn con ngươi nhất chuyển nói:

- Ngươi có thể đem lĩnh ngộ kiến thức giải thích tích chứa trong Tiên quang sao? Nếu có thể, ngươi liền có thể đột phá cơ duyên chướng.

Giang Nam lắc đầu, Thi Mạc Sơn cười lạnh nói:

- Ngươi có Tiên quang nhưng không cách nào lĩnh ngộ, cơ duyên chướng vẫn còn tồn tại!

Trong lúc vô tình, hai người tới trung tâm tòa thành trên không của Thi gia, chỉ thấy phía trước có một tòa đại điện đứng vững, Thần Điện thâm trầm, một loại đạo tắc Đại Đạo cùng Thần kim bất đồng đan vào tương dung, để cho tòa Thần Điện này vô cùng chắc chắn.

Giang Nam tinh tế đánh giá, trong lòng rùng mình, chỉ thấy ngoài Thần Điện có sáu vị Thi gia Thiên Thần thủ vệ ở trước cửa đại điện, hiển nhiên nơi này là một chỗ cực kỳ trọng yếu của Bắc Mạc Thi gia, cần Thiên Thần tới trấn thủ!

Thi Mạc Sơn mang theo hắn đi tới trước đại điện này, cười nói:

- Ta mặc dù không có cơ duyên bực này, nhưng cũng không có nghĩa là Thi gia ta không có.

Hắn cười ngạo nghễ, có chút tự phụ nói:

- Thế gia giống như Bắc Mạc Thi gia ta, đứng vững vàng trên thế gian đã ngàn vạn năm, kinh nghiệm ngũ triều Thần Đế, há có thể không có một chút tiểu bí mật của mình? Tổ tiên ta, vị lão tổ khai sáng Thi gia kia, đã từng nhận được một đại cơ duyên, cái cơ duyên này phong ấn trong Chiến Thần Điện

kia! Nếu có người có thể đả thông tòa Chiến Thần Điện này, là có thể nhận được cơ duyên kia!

Giang Nam nhìn lên tòa đại điện này, trong lòng máy động, nghi ngờ nói:

- Vì sao vị lão tổ kia không có lợi dụng cơ duyên này, đột phá đến cảnh giới cao hơn?

- Ta đây liền không biết, bởi vì ta cũng không có nhìn thấy qua cơ duyên kia.

Thi Mạc Sơn lắc đầu nói:

- Tòa Chiến Thần Điện này có tất cả mười tám tầng, Thi gia ta đã từng có không biết bao nhiêu ngút trời kỳ tài cố gắng đả thông tòa Chiến Thần Điện này. Bất quá đáng tiếc chính là, coi như là ta, cũng chỉ đánh tới thứ tám quan, vô lực đánh tới một tầng cuối cùng. Mà trong lịch sử Thi gia ta, qua cửa nhiều nhất, là một vị Thần Tôn lão tổ, hắn ở trước lúc thành tựu Thần Ma, cũng đã từng tiến vào Chiến Thần Điện, nhưng hắn chỉ đánh tới thứ mười quan.

Giang Nam khẽ cau mày:

- Thần Tôn lão tổ cũng chỉ có thể đánh tới thứ mười quan?

- Thứ mười quan đã rất giỏi rồi.

Thi Mạc Sơn cười lạnh nói:

- Theo ta đoán, coi như là thiếu niên Thần Đế tới, cũng chưa chắc có thể đả thông mười tám quan!

Giang Nam thất thanh cười nói:

- Thiếu niên Thần Đế cũng không cách nào đả thông tòa Chiến Thần Điện này? Làm sao có thể? Tòa Chiến Thần Điện này là pháp bảo Thần Tôn luyện chế...

- Ai nói tòa Chiến Thần Điện này là tổ tiên Thi gia ta luyện?

Thi Mạc Sơn lão gia tử phản hỏi.

Giang Nam ngạc nhiên:

- Không phải là Thi gia lão tổ luyện? Như vậy tòa Thần Điện này rốt cuộc là ai...

- Nói thật nhiều!

Thi Mạc Sơn một cước đá hắn vào trong thần điện, cười hắc hắc nói:

- Ngươi hảo hảo hưởng thụ đi! Tiểu tử thúi, lại dám ở trước nhiều người như vậy hành hung ta! Quân tử báo thù, không cần bản thân tự động thủ, hắc hắc...

Một Thiên Thần canh giữ ở trước điện chần chờ nói:

- Lão thái gia, cô gia hắn...

- Không chết được.

Thi Mạc Sơn cười nói:

- Nhiều nhất để cho hắn chịu chút đau khổ mà thôi.

Thiên Thần kia nói:

- Lão thái gia, cô gia thật có thể đả thông Chiến Thần Điện cũng nói không chừng a!

Thi Mạc Sơn lắc đầu nói:

- Năm đó Tư Mã Thánh Đế lén lẻn vào Chiến Thần Điện Thi gia ta, nhưng chỉ đánh tới mười bốn quan, phía sau còn có bốn quan không thông, bốn quan cuối cùng, một cửa ải so với một cửa ải mạnh, muốn qua cửa thật

sự là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn...

Trong Chiến Thần Điện, Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong đại điện, chỉ có đá phiến lất phất, long trụ thô to, trừ lần đó ra, liền chỉ còn lại có một bộ xương cốt khổng lồ.

Mặt đất, vô số ký hiệu kỳ dị đêm ngày đen tối lóe lên, ký hiệu trận pháp khổng lồ, đem xương cốt này vây quanh.

Giang Nam tinh tế đánh giá, chỉ thấy những ký hiệu này hiện ra đủ loại hoa văn kỳ dị, huyền diệu khó giải thích, ẩn chứa kiến thức tin tức cực kỳ khổng lồ pha tạp, bất quá đây cũng không phải là đạo văn, cũng không phải là đạo tắc, cùng chư thiên vạn giới thậm chí địa ngục thiên địa đại đạo cũng một trời một vực, hiển nhiên đây là kết tinh của một loại văn minh kỳ lạ khác.

Loại hoa văn này, Giang Nam cũng không cách nào xem hiểu, nhưng có thể từ đó nhìn ra một loại văn minh khác cực cao!

Xương cốt này cao tới hai mươi trượng, tựa như người không phải người, tựa như yêu không phải là yêu, tựa như Ma không phải là Ma, cùng Nhân, Yêu, Ma cấu tạo đều có chỗ tương tự, nhưng đều có chỗ bất đồng, phía trên xương cốt cũng hiện đầy ký hiệu kỳ dị.

- Mỗi ngón tay đều có sáu chỉ!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, tinh tế đánh giá xương cốt này, chỉ thấy xương cốt này mỗi tay đều có sáu đầu ngón tay, để cho trong lòng hắn không khỏi chấn động, cúi đầu hướng hai chân xương cốt này nhìn lại, quả nhiên cũng có sáu chỉ!

- Vị Bổ Thiên thần nhân trấn áp Vãng Sinh Thần Đế kia, chính là sáu ngón tay, sáu ngón chân, cực khác thường nhân, chẳng lẽ xương cốt này cùng vị Bổ Thiên thần nhân kia là một chủng tộc?

Trong lòng Giang Nam khiếp sợ, tinh tế đánh giá ký hiệu trên xương cốt,

trong lòng không khỏi chấn động:

- Những ký hiệu này, cùng ký hiệu trên xương cốt Tiên Thiên Thần Ma có chút tương tự!

Hắn đã từng nghiên cứu qua ký hiệu trên xương cốt của Tiên Thiên Thần Ma, thậm chí còn mô phỏng ra những ký hiệu này, luyện vào trong xương cốt của mình, cường hóa nhục thể của mình, vì vậy đối với mấy ký hiệu này cũng không xa lạ gì!

Hơn nữa ở Vọng Tiên Đài trong Thần Ma thí nghiệm tràng, hắn cũng được chứng kiến Cổ Tiên chế tạo Tiên Thiên Thần Ma, mặc dù là tàn phẩm, nhưng mỗi một đầu Tiên Thiên Thần Ma đều không phải chuyện đùa, thực lực kinh người!

Trước mắt ký hiệu trong xương cốt này, nếu so với Tiên Thiên Thần Ma trong Thần Ma thí nghiệm tràng càng thêm hoàn thiện hoàn mỹ, thẳng đuổi theo Tiên Thiên Thần Ma đã chết trong Tiểu Thiên Tinh Giới kia, thậm chí ở trình độ ký hiệu phức tạp chỉ có hơn chớ không kém!

Giang Nam từ trên người đầu Tiên Thiên Thần Ma đã chết kia lấy được ký hiệu cũng không nhiều, chẳng qua là một chút ký hiệu trên xương sườn, nhưng mà những ký hiệu này đối với nhục thể của hắn trợ giúp đã cực kỳ khủng bố, đem nhục thể của hắn tăng lên một mảng lớn!

- Chẳng lẽ xương cốt này là những Tiên Thiên Thần Ma khác mà Cổ Tiên chế tạo ra? Những ký hiệu này, ý vị như thế nào? Vị Bổ Thiên thần nhân trấn áp Vãng Sinh Thần Đế kia, chẳng lẽ hắn cũng là Tiên Thiên Thần Ma?

Trong lòng Giang Nam vạn phần khiếp sợ:

- Nếu là Tiên Thiên Thần Ma, chẳng phải nói hắn cũng là sinh linh Tiên Nhân chế tạo ra? Tiên Thiên Thần Ma không cách nào tu luyện, hắn là tu luyện như thế nào? Còn có tòa Chiến Thần Điện này, rốt cuộc là pháp bảo của ai luyện chế? Thi gia lão tổ tông, lại là từ chỗ nào có được kiện pháp bảo

này?

Chương 1100: Hồng Mông Chiến Thần Điện. (2)

Trong đầu hắn có đủ loại nghi vấn nườm nượp mà đến, quá nhiều nghi ngờ không cách nào nhận được giải thích, giải đáp, đột nhiên chỉ nghe đang một tiếng chuông vang truyền đến, tiếng chuông không biết từ chỗ nào vang lên.

Nhưng tiếng chuông vừa rơi xuống, liền thấy nhiều ký hiệu bên cạnh xương cốt từng cái từng cái sáng lên, ký hiệu câu liên thành trận, trận ý vận chuyển, chỉ nghe một tiếng ầm vang, nhè nhẹ từng sợi Hồng Mông Tử Khí đột nhiên từ trong hư không mờ mịt tràn ra, nhanh chóng hướng xương cốt kia bò đi.

Trong khoảnh khắc, trên xương cốt liền bò đầy Hồng Mông Tử Khí, tiếp theo nơi tử khí chảy qua, huyết nhục nhanh chóng diễn sinh, trong chớp mắt, xương cốt kia liền dài khắp huyết nhục, thậm chí trong lồng ngực truyền đến tiếng tim đập thùng thùng!

Xương cốt ở trước mặt Giang Nam, biến thành một nam tử tóc tím sống sờ sờ, nửa quỳ nửa ngồi, hai tay có mười hai ngón tay, hai chân có mười hai ngón.

Bỗng nhiên tóc tím nam tử đứng dậy, đứng ở trước mặt của hắn, khí diễm ngập trời, giống như một pho tượng Cự Nhân khai thiên tích địa, cuồng dã khôn cùng, tóc tím loạn vũ!

Ầm!

Tóc tím nam tử kia một quyền hướng Giang Nam oanh khứ, trong cơ thể có các loại ký hiệu kỳ dị sáng lên, một quyền này không có bất kỳ Thần Thông, nhưng Giang Nam có thể cảm giác được, trong cơ thể hắn có Đại Đạo lưu chuyển!

Loại Đại Đạo này không giống với Đại Đạo của chư thiên vạn giới, cũng bất đồng Đại Đạo địa ngục, cũng không phải là Thiên Đạo, mà là một loại Đại Đạo càng thêm cao đẳng, càng thêm thuần túy, tích chứa uy năng khôn cùng, là những ký hiệu kỳ dị kia ban cho lực lượng!

Thực lực của hắn cũng không phải là mạnh mẽ như thế nào, nếu như đổi thành ngang nhau cảnh giới, cũng chính là Thiên Cung tam trọng, nhưng mà những ký hiệu kỳ dị kia kích thích Đại Đạo, đem lực lượng của hắn trở nên cực kỳ thuần túy, cực kỳ tinh thuần, cực kỳ cao đẳng, hạo hạo đãng đãng, nhét đầy thiên địa, không thể địch nổi!

- Đây là... Hồng Mông Đại Đạo! Ký hiệu trên người hắn, chính là ký hiệu của Hồng Mông Đại Đạo!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, Hồng Mông Đại Đạo là Hỗn Độn chi đạo, Hỗn loạn chi đạo, loại Đại Đạo này siêu thoát Chư Thiên vạn đạo, siêu thoát Thiên Đạo, là một loại Đại Đạo quy tắc cực kỳ cao đẳng!

- Nguyên Thai Ấn!

Hắn một quyền đón nhận, vạn quyền chi mẫu, mẫu quyền chi ấn, một quyền này trào ra, khí huyết của hắn nổ vang, tăng vọt mười lăm lần!

Oanh...

Tóc tím nam tử kia một quyền oanh ở trên người của hắn, cùng lúc đó, Nguyên Thai Ấn của Giang Nam cũng oanh ở trên người đối phương, Giang Nam chỉ cảm thấy bộ ngực buồn bực, rút lui ba bước, mà tóc tím nam tử kia lại bị hắn một ấn đánh bay, hung hăng đụng vào trên vách tường Chiến Thần Điện.

- Lực lượng thật kinh người!

Trong lòng Giang Nam khẽ động, chỉ thấy tóc tím nam tử kia vô sự đứng dậy, như một đạo lưu quang hướng hắn vọt tới, hiển nhiên thân thể mạnh mẽ đến không hợp thói thường!

Một quyền này của Giang Nam mặc dù cũng không phải là toàn lực phát ra, nhưng vận dụng Nguyên Thai Ấn cũng là một loại Đế cấp Thần Thông, đủ có thể đem Thần Ma đánh cho trọng thương, không nghĩ tới tóc tím nam tử kia giống như là không có chuyện gì!

- Hồng Mông Đại Đạo, Tiên Thiên Thần Ma Thân Thể, chẳng lẽ hắn thật sự là Tiên Thiên Thần Ma? Không đúng, không đúng, Tiên Thiên Thần Ma rõ ràng là Tiên Nhân chế tạo ra sinh vật, không cách nào tu luyện, hắn là như thế nào nắm giữ Hồng Mông Đại Đạo?

Tâm tư của Giang Nam giống như điện quang hỏa thạch hiện lên, Nguyên Thai Ấn cùng Cửu Chuyển Chiến Thể đồng thời vận chuyển, thực lực nhất thời tiêu thăng lần nữa, cùng tóc tím nam tử kia lấy cứng chọi cứng, lấy mạnh phá mạnh.

Lần này hắn lại đem nội tình của mình vận dụng mấy phần, vừa mới giao thủ, lập tức truyền đến tiếng xương gảy răng rắc răng rắc, kích thứ nhất, Giang Nam đánh nát cánh tay phải của tóc tím nam tử kia, kích thứ hai, Cửu Chuyển Thiên Luân Ấn của hắn đánh xuyên qua lồng ngực đối phương, đệ tam kích, tay hắn cầm Thiên Đao, bổ ra đỉnh đầu của đối phương!

Thình thịch!

Thi thể tóc tím nam tử té trên mặt đất, một thân huyết nhục nhanh chóng hòa tan, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ tản đi, chỉ còn lại có một bộ xương cốt.

Bộ xương cốt này không ít địa phương bị Giang Nam đánh nát, nhưng mà ký hiệu phía trên lưu chuyển, liền rất nhanh phục hồi như lúc ban đầu, lại khôi phục đến lúc Giang Nam mới vừa tiến vào Chiến Thần Điện, nửa ngồi nửa quỳ ở trong đại trận.

Lúc này, Chiến Thần Điện chấn động rất nhỏ, một đạo cầu vồng hiện ra ở dưới chân Giang Nam, hẳn là con đường đi thông tầng tiếp theo.

Giang Nam khẽ cau mày, theo hắn biết, Tiên Thiên Thần Ma là Tiên Nhân lấy Hồng Mông Tử Khí rèn thành, cho dù là Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo chư thiên vạn giới ngao du, cũng là Đế Tôn từ trong Hỗn Độn Hồng Mông tạo hóa ra.

Bởi vì loại sinh linh này thân thể Hồng Mông, thời gian ở trên người bọn họ tĩnh, cho nên thọ nguyên đối với bọn họ tới nói không có bất kỳ ý nghĩa, thọ nguyên của bọn họ có thể cùng vũ trụ giống nhau.

Nhưng mà loại sinh linh Tiên Nhân chế tạo này không cách nào tu luyện, đần độn, linh trí không mở, bọn họ vừa ra đời mạnh bao nhiêu, sau này liền như cũ mạnh bao nhiêu, không có nửa phần thay đổi.

Mà nam tử tóc tím hiển nhiên là tinh thông Hồng Mông Đại Đạo, tu hành công pháp kỳ lạ nào đó, hiểu được tu luyện, hắn rõ ràng cùng Tiên Thiên Thần Ma có cấu tạo giống nhau, hiểu được tu luyện, trong đó nhất định có huyền bí khác.

Mà huyền bí này, tất nhiên cùng một vị trong chín vị Bổ Thiên thần nhân có liên quan!

- Chẳng lẽ nói...

Trong lòng Giang Nam đột nhiên sinh ra một ý nghĩ đáng sợ:

- Chẳng lẽ nói Tiên Thiên Thần Ma cũng không phải là là Tiên Nhân tạo, mà là một chủng tộc có thể tu luyện cùng đầy đàn? Đế Tôn chế tạo Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo chư thiên vạn giới, thật ra chẳng qua là hàng nhái Tiên Thiên Thần Ma chân chính?

Hắn không khỏi rùng mình một cái, nếu thật sự như hắn suy đoán, thế gian tồn tại một chủng tộc Tiên Thiên Thần Ma, vậy thì thật là đáng sợ!

Bản thân thân thể Tiên Thiên Thần Ma chính là Hồng Mông Chi Thể, từ trong Hồng Mông ra đời Thần Ma, trời sanh chưởng khống Hồng Mông Đại Đạo, vô cùng mạnh mẽ, vượt xa vạn tộc, nếu như hiểu được tu luyện, vậy thì

càng kinh khủng!

- Tòa Chiến Thần Điện này, là chủng tộc Tiên Thiên Thần Ma lưu lại một kiện pháp bảo?

Giang Nam suy nghĩ một chút, ghi nhớ những ký hiệu Hỗn Độn trên xương cốt này, sau đó mới lên cầu vồng, đi vào tầng Thần Điện tiếp theo:

- Thi gia lão tổ tông rốt cuộc là từ chỗ nào được đến một món pháp bảo như vậy? Mà Thi Mạc Sơn lão gia tử nói, tòa Chiến Thần Điện này cất dấu một cơ duyên cự đại, vị Tiên Thiên Thần Ma luyện chế kiện pháp bảo này kia, lưu lại đạo cơ duyên này, rốt cuộc là gì?

Nghi vấn càng ngày càng nhiều, Giang Nam cũng không thể giải thích nghi hoặc, thầm nghĩ:

- Chỉ cần đả thông mười tám quan Chiến Thần Điện, hơn phân nửa có thể giải bí mật nơi này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1101: Hóa Thân Thành Thần. (1)

Tầng thứ hai Chiến Thần Điện, Giang Nam mới vừa đi tới nơi này, chỉ thấy Hỗn Độn ký hiệu đại trận sáng lên, dẫn dắt Hồng Mông Tử Khí, Hồng Mông Đại Đạo vận chuyển, hài cốt một Tiên Thiên Thần Ma ở trong trận nhanh chóng diễn sinh huyết nhục!

Giang Nam tinh tế cảm ứng, chỉ cảm thấy Tiên Thiên Thần Ma này tu luyện công pháp so sánh với tôn Tiên Thiên Thần Ma mới vừa rồi kia càng thêm cao minh, điều động Hồng Mông Đại Đạo mạnh hơn!

- Xem ra, Chiến Thần Điện này đích xác là một nơi khảo nghiệm, mỗi tăng lên một tầng, tầng tiếp theo xuất hiện Tiên Thiên Thần Ma chính là tu luyện Hồng Mông Đại Đạo cao hơn, đến mấy tầng phía sau, chỉ sợ chính là Tiên Thiên Thần Ma tu luyện Đế cấp công pháp, thậm chí Tiên Thiên Thần Ma tu luyện Hoàng Đạo Cực Cảnh cho tới Tiên Đạo!

Giang Nam chiến ý hừng hực:

- Tư Mã Thánh Đế trộm vào nơi đây, lại có thể đánh đến tầng thứ mười bốn, chỉ sợ là gặp phải Tiên Thiên Thần Ma tu luyện Đế cấp Hồng Mông Đại Đạo, hắn bị bại không oan. Bất quá, ta so sánh với Tư Mã Thánh Đế thời đại thiếu niên mạnh hơn!

Tiên Thiên Thần Ma cửa thứ hai cũng không có thể ngăn cước bộ của Giang Nam, mấy chiêu trong lúc liền bị Giang Nam đánh chết tại chỗ, sau đó lại có một đạo cầu vồng xuất hiện, Giang Nam ghi nhớ Hỗn Độn ký hiệu trên xương cốt, sau đó đi lên tầng thứ ba của Chiến Thần Điện.

Đột nhiên, hắn nghĩ đến một chuyện tình quỷ dị, không khỏi lãnh thấm mồ hôi:

- Ta mới vừa rồi tiến vào tòa đại điện này, rõ ràng thấy tòa đại điện này

chỉ có một tầng, như vậy Chiến Thần Điện tầng thứ hai, tầng thứ ba, mãi cho đến mười tám tầng, rốt cuộc là xây ở nơi nào?

Hắn rất nhanh nghĩ đến, Chiến Thần Điện chỉ có một tầng, mười bảy tầng phía sau chỉ sợ cùng Chiến Thần Điện không có ở chung trong một không gian, khi hắn bước lên đạo cầu vồng thứ nhất, cũng đã rời Bắc Mạc Thi gia, rời Trung Thiên thế giới, thậm chí, hắn nói không chừng đã rời chư thiên vạn giới, đến vũ trụ khác, cũng có thể ở phía ngoài là kẽ hở vũ trụ vô cùng nguy hiểm!

- Hiện tại, chỉ có thể kiên trì đi tới. . .

Trong Chiến Thần Điện, Giang Nam tinh dũng tiến lên, một đường giết tới thứ tám quan, Thi Mạc Sơn chính là đánh tới cửa ải này, kết quả không có thể tái tiến một bước, khốn đốn không tiến.

Ở cửa ải này, xuất hiện đã là Tiên Thiên Thần Ma tu luyện Thần Tôn cấp công pháp, tinh thông Hồng Mông Đại Đạo, so sánh với Thần Tôn lúc thiếu niên còn muốn cường đại rất nhiều lần!

Hồng Mông Đại Đạo so sánh với Thiên Đạo còn muốn thâm ảo, còn muốn nan giải, cực kỳ cao đẳng, là vạn đạo chi mẫu, có thể nói là cùng Tiên Đạo không phân cao thấp, Giang Nam ở trước bảy quan mặc dù ghi nhớ Hỗn Độn ký hiệu của những Tiên Thiên Thần Ma này, lại cùng những Tiên Thiên Thần Ma này giao thủ, nhưng đối với Hồng Mông Đại Đạo cũng không có bao nhiêu lĩnh ngộ.

- Loại Hỗn Độn Đại Đạo sống này, đối với ta mà nói là cực kỳ thâm ảo nan giải, mà chút ít Hỗn Độn ký hiệu, trong đó liền tích chứa Hồng Mông Đại Đạo, nếu có thể tinh tế nghiên cứu, nói không chừng có thể từ đó tìm hiểu đến một phần giải thích thâm ảo!

Giang Nam ánh mắt chớp động, tâm niệm hơi động, tứ đại hóa thân đi ra, thay hắn đỡ công kích của Tiên Thiên Thần Ma đối diện, thầm nghĩ:

- Ta có chút ít nóng vội rồi, Chiến Thần Điện này, là một lần cơ duyên khó được của ta, không nhất định phải nhất cổ tác khí đả thông mười tám quan, mà hẳn nên dừng lại, tinh tế tính toán những Hỗn Độn ký hiệu này.

- Hơn nữa, những Tiên Thiên Thần Ma này cũng là một đối tượng giao thủ thật tốt, thích hợp dùng đề cao hóa thân của ta, nói không chừng có thể ở dưới cơ duyên này, để cho Thái Âm Thái Dương Ma La Xích Viêm tứ đại hóa thân của ta, nhất cử tu thành Thần Ma!

Hắn thoát khỏi vòng chiến, tứ đại hóa thân lập tức vây công Tiên Thiên Thần Ma kia, giết đến long trời lở đất, mà Giang Nam thì ngồi xuống, tinh tế nghiên cứu những ký hiệu Hỗn Độn này.

Thái Âm, Thái Dương, Ma La, Xích Viêm tứ đại hóa thân lúc ở cùng cảnh giới tự nhiên so ra kém thiếu niên Thần Tôn, nhưng mà trong Chiến Thần Điện xuất hiện Tiên Thiên Thần Ma, là cùng Giang Nam cảnh giới giống nhau, cũng là Thiên Cung tam trọng, mà tứ đại hóa thân của hắn đã là Thiên Cung bát trọng đỉnh, tứ đại hóa thân liên thủ, tự nhiên có thể đỡ.

Lần chiến đấu này, đối với Giang Nam cực kỳ hữu ích, chính hắn không có nhúng tay, mà để cho hóa thân đối chiến, chính là muốn khai phá ra Tử Tiêu Thiên Cung ảo diệu, để cho tứ đại hóa thân tấn chức Thần Ma!

Hóa thân ở giữa tỷ thí, cũng không thể hoàn toàn diễn biến Tử Tiêu Thiên Cung ảo diệu, bởi vì thiếu hụt đầy đủ áp lực, mà Tiên Thiên Thần Ma trong Chiến Thần Điện, lại có thể để cho tứ đại hóa thân có đầy đủ áp lực!

Tứ đại hóa thân cùng Tiên Thiên Thần Ma kia điên cuồng đối chiến, giết đến thiên băng địa liệt, mà Chiến Thần Điện lại không có bị phá hủy chút nào, cái bảo vật này không biết là ai luyện, vận dụng Hồng Mông Đại Đạo, chắc chắn vô cùng.

Càng ngày càng nhiều Tử Tiêu Thiên Cung ảo diệu bị tứ đại hóa thân mở ra, mà đạo văn của tứ đại hóa thân cũng đang diễn biến, hóa thành đạo tắc, để cho hắn khoảng cách Tử Tiêu Thiên Cung viên mãn càng ngày càng gần!

Mỗi một khắc, hắn sẽ có thật nhiều Tử Tiêu Thiên Cung giải thích mới xông lên đầu, phong phú nội tình kiến thức của hắn.

Mà bản thể của hắn thì lâm vào trong nghiên cứu đối với những ký hiệu Hỗn Độn kia, trong Hỗn Độn ký hiệu tích chứa Hồng Mông Đại Đạo, hắn chọn lựa chính là phương pháp ngược lại, lấy Thiên Địa Huyền Hoàng, ngược lại Hỗn Độn Hồng Mông, từ đó thôi diễn ảo diệu trong ký hiệu.

Này cần nội tình cực kỳ khổng lồ, cùng với năng lực thôi diễn kinh khủng.

Cũng may Giang Nam đối với Thiên Đạo có giải thích sâu đậm, mỗi lần độ kiếp cũng sẽ đối kháng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, lại tự mình tham quan hoc tập nghiên cứu Đạo Kim Ngọc Bàn sáu tháng, hơn nữa còn ở trong La Thiên tuyệt cảnh vượt qua một cuộc giả thiên kiếp, để cho hắn tích lũy kiến thức vô cùng hùng hồn.

Mà năng lực thôi diễn là cường hạng của hắn, Ma Ngục Huyền Thai Kinh chính là một môn công pháp am hiểu thôi diễn, chẳng qua là lần này ngược lại bổn nguyên vẫn để cho hắn rất là hao phí tâm lực.

Hắn từ Hỗn Độn ký hiệu đơn giản nhất bắt tay, một ký hiệu, liền để cho hắn tốn hao mấy tháng, mới biết rõ bên trong ảo diệu, hiểu rõ cấu tạo Hỗn Độn ký hiệu, nhưng đối với Hồng Mông Đại Đạo tích chứa trong đó vẫn như cũ cực kỳ xa lạ.

- Hiện tại, có thể thử một chút công hiệu ký hiệu này. . .

Giang Nam vận tâm thần, điều động pháp lực toàn thân, ngưng tụ Hồng Mông Tử Khí trong thân thể, bắt đầu ở trong cơ thể của mình ngưng kết ký hiệu này. Hồng Mông Tử Khí bị hắn luyện vào trong nhục thân, cực kỳ khó có thể điều động khống chế, hắn cẩn thận từng li từng tí, tử khí đan vào, bất quá vẫn bị thất bại mấy lần.

Qua một lúc lâu, mặt ngoài xương cốt của hắn rốt cục xuất hiện một ký

hiệu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1102: Hóa Thân Thành Thần. (2)

Một Hỗn Độn ký hiệu hoàn mỹ!

Hỗn Độn ký hiệu này mới vừa hoàn thành, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy một cổ tin tức vô cùng phức tạp, vô cùng thâm ảo từ trong ký hiệu truyền ra, dung nhập vào trong đầu của mình!

Hồng Mông Đại Đạo!

Đây là trong ký hiệu kia tích chứa Hồng Mông Đại Đạo!

Trong lòng Giang Nam chấn động, đủ loại tin tức nườm nượp mà đến, để cho trước mắt hắn trong thoáng chốc xuất hiện một vài bức hình ảnh rộng lớn mạnh mẽ, đó là lúc thiên địa không mở, Hồng Mông không tích, không có thế giới, không có vũ trụ, chỉ có Hỗn Độn!

Từng tôn Cổ lão Thần Ma sinh tồn ở trong Hỗn Độn Hồng Mông, có uy lực vô cùng, không biết năm tháng, không có quan niệm thời gian, chỉ có tranh đấu chinh chiến chém giết!

- Tiên Thiên Thần Ma, quả nhiên là một chủng tộc!

Trong lòng Giang Nam rung động vạn phần, thầm nghĩ:

- Xem ra, những Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo chư thiên vạn giới, đích xác là Đế Tôn hàng nhái Tiên Thiên Thần Ma chân chính chế tạo ra sinh linh!

Cổ lão tương truyền, là Đế Tôn sáng tạo Tiên Thiên Thần Ma, Giang Nam nguyên vốn cũng cho là như vậy, nhưng bây giờ đẩy ngã cái nhìn này.

Đế Tôn ở trước lúc khai thiên tích địa, khẳng định cùng những Tiên Thiên

Thần Ma này từng có giao tập, từng có nghiên cứu, cho nên mới có thể sáng tạo ra Tiên Thiên Thần Ma.

- Những Tiên Thiên Thần Ma sống ở trong Hỗn Độn này, lấy ký hiệu làm truyền thừa, trong ký hiệu ghi lại Hồng Mông Đại Đạo, nhận được Hỗn Độn ký hiệu, sẽ đưa Đại Đạo truyền thừa của bọn họ đi xuống, để cho truyền thừa bất diệt, tân hỏa tương truyền!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, Tiên Thiên Thần Ma chân chính cơ hồ cùng Tiên ngang cấp, từ ý nào đó mà nói, Tiên Thiên Thần Ma là Tiên Nhân, bởi vì bọn họ cũng nhảy ra Thiên Đạo, không có ở Ngũ Hành, thời gian ở trên người bọn họ dừng lại, bọn họ không có khái niệm thời gian, Trường Sinh Bất Tử.

Nhưng bọn hắn cùng Tiên Nhân chân chính vẫn có bất đồng, Tiên Nhân chân chính giỏi về sáng tạo, có thể mở Hồng Mông, sáng tạo thế giới, diễn biến vạn vật, mà Tiên Thiên Thần Ma giỏi về hủy diệt, hủy diệt thế giới, để cho vạn vật quay về Hỗn Độn!

Có một ký hiệu này làm nội tình, tốc độ Giang Nam thôi diễn nhất thời tăng nhanh thật to, hơn mười ngày sau, hắn hoàn mỹ thôi diễn ra ký hiệu thứ hai, ở trên xương cốt của mình lạc ấn hai ký hiệu.

Sau đó là mai thứ ba, mai thứ tư, mai thứ năm. . .

Tứ đại hóa thân cùng Tiên Thiên Thần Ma ở Chiến Thần Điện thứ tám quan chiến đấu vẫn còn tiếp tục, một cuộc ác chiến kéo dài hơn nửa năm, dần dần, tất cả đạo văn của tứ đại hóa thân cũng diễn biến thành đạo tắc, thần uy càng ngày càng mạnh, rõ ràng đã kéo lên đến Thiên Cung bát trọng đỉnh!

Oanh…

Trong cơ thể Giang Nam đột nhiên có một cổ tinh khí như nước thủy triều, cuồn cuộn mà đến, điên cuồng tràn vào trong tứ đại hóa thân!

Đó là khí huyết trong Vãng Sinh Thần Đế Kim Thân, bị Giang Nam luyện

hóa, một tia ý thức đem nó rót vào tứ đại hóa thân, lấy đại cơ duyên Vãng Sinh Thần Đế này, để cho tứ đại hóa thân đột phá, tu thành Thần Ma!

Đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn chiếm được Bỉ Ngạn Đế lăng đại cơ duyên, Giang Nam cũng nhận được Vãng Sinh Đế lăng đại cơ duyên, đám người Hoang Cảnh dùng đề cao mình, khiến cho mình trở thành Thần Ma, mà hắn dùng cơ duyên này đi thành tựu tứ đại hóa thân của mình!

Tinh khí mênh mông thâm thúy như thế, ở trong phút chốc dung nhập vào trong tứ tôn hóa thân, nhất thời để cho tứ đại hóa thân tu vi càng ngày càng mạnh, tám đại Thiên Cung nối thành một mảnh, vô số thần quang hiện lên, Thần Ma chi âm hạo hạo đãng đãng, tràn ngập Chiến Thần Điện!

Thần uy phô thiên cái địa, từng đạo đạo tắc sáng lạng ở giữa không trung đan vào, đem tám đại Thiên Cung liên làm một thể, tạo thành một mảnh Thiên Đình mênh mông!

Ma La Ma Thần hóa thân đột phá!

Thái Dương Thần hóa thân đột phá!

Thái Âm hóa thân đột phá!

Xích Viêm Ma Thần hóa thân đột phá!

Tứ đại hóa thân này riêng phần mình đột phá, từng loại từng loại giải thích thâm ảo vọt tới, tràn vào trong đầu Giang Nam, tứ đại hóa thân này đột phá trở thành Thần Minh Thần Ma, riêng phần mình lĩnh ngộ không cùng, thậm chí có thể nói một trời một vực, trống đánh xuôi, kèn thổi ngược!

Đây là bởi vì cảnh giới của Thần Ma thật sự vô cùng khổng lồ, tứ đại hóa thân của Giang Nam đi con đường không thông, vì vậy lấy được kết quả khác nhau!

Bất quá, những lĩnh ngộ này, đối với Giang Nam mà nói cực kỳ trọng yếu, bởi vì tứ đại hóa thân đi con đường, hết thảy bao quát trong con đường

hắn đi, hóa thân đi trước một bước, tương đương với dò đường cho hắn!

Qua một lúc lâu, Giang Nam mới sửa sang lại Thần cảnh Ma cảnh lĩnh ngộ mà tứ đại hóa thân đột phá mang đến xong, mà vào lúc này, tứ đại hóa thân của hắn đã đánh chết Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ Chiến Thần Điện thứ tám quan kia.

Một đạo cầu vồng bay tới, đưa đến dưới chân Giang Nam.

Giang Nam ghi nhớ Hỗn Độn ký hiệu trên xương cốt Tiên Thiên Thần Ma này, đi lên cầu vồng, tinh tế đánh giá, chỉ thấy cầu vồng không biết từ chỗ nào mà đến, nhưng hắn có thể khẳng định chính là, đạo cầu vồng này không phải xuất từ trong Chiến Thần Điện, mà là từ thời không xa xôi bay đến, xuyên qua hư không nặng nề, vượt qua không biết bao nhiêu không gian!

Hắn ở trên cầu vồng mỗi đi ra một bước, chỉ sợ liền vượt qua không biết bao nhiêu tỉ dặm, thậm chí ức trăm triệu dặm, vừa sải bước ra, chính là vượt qua vô số tinh cầu tinh hệ, thậm chí vượt qua thế giới!

Mà Chiến Thần Điện, thì tương đương với một dịch trạm đứng vững ở trong từng cái từng thời không đặc biệt!

Bắc Mạc Thi gia Chiến Thần Điện, là đệ nhất dịch trạm, đệ nhị dịch trạm đã không có ở đây Trung Thiên thế giới, Chiến Thần Điện ở phía sau, chỉ sợ thậm chí không có ở trong vũ trụ chư thiên vạn giới, mà là trôi lơ lửng ở trong hư không tối tăm!

- Thi lão gia tử nói Chiến Thần Điện có tất cả mười tám tầng, bây giờ nhìn lại, Chiến Thần Điện không phải là có mười tám tầng, mà hẳn là mười tám Chiến Thần Điện, phân bộ ở các nơi, đả thông một tòa, sẽ bị truyền tống đến một tòa Chiến Thần Điện khác. Rốt cuộc là ai chế tạo tòa Chiến Thần Điện này? Lại là từ nguyên nhân gì, đem mười tám Chiến Thần Điện này bố trí ở trong hư không. . .

Thứ chín quan, Giang Nam như cũ để cho tứ đại hóa thân của hắn xuất

thủ, thứ chín quan Tiên Thiên Thần Ma tu luyện Hồng Mông Đại Đạo mạnh hơn, nhưng tứ đại hóa thân của hắn đã tu thành Thần Ma, thực lực tăng vọt, có thể ứng phó xuống được.

Mà Giang Nam thì như cũ thôi diễn những Hỗn Độn ký hiệu, đem một mai ký hiệu thôi diễn xong, khắc ở trên người của mình, theo mỗi một mai ký hiệu hoàn thành, ký hiệu kích phát, càng nhiều Hồng Mông Đại Đạo giải thích tràn vào trong đầu của hắn, để cho nhãn giới kiến thức của hắn bạo tăng.

Đến thứ mười quan, tứ đại hóa thân của Giang Nam đối phó Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ thứ mười quan cũng đã vạn phần cố hết sức, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cho Tinh Quang Đại Đế hóa thân của mình xuất quan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1103: Gặp Phải Cường Địch. (1)

Tinh Quang Đại Đế pháp lực hùng hồn, mặc dù là Thiên Cung tứ trọng cảnh giới, nhưng pháp lực vẫn còn hơn tứ đại hóa thân, dễ dàng ở giữa liền đả thông cửa ải này.

Ngũ đại hóa thân của hắn thế như chẻ tre, đánh tới thứ mười ba quan, rốt cục gặp được trở ngại, Giang Nam cho hóa thân cuối cùng của mình ra, Sâm La Ma Đế hóa thân xuất quan, thứ mười ba quan cũng dễ dàng bị phá.

- Thứ mười bốn quan, hẳn là Tiên Thiên Thần Ma tu luyện Đế cấp Hồng Mông Đại Đạo. Tư Mã Thánh Đế chính là ở cửa ải này bị loại bỏ, không có thể tiếp tục đi tới. . .

Đi tới một bước này, Giang Nam đã lĩnh ngộ ra 361 Hỗn Độn ký hiệu, đem những ký hiệu này khắc ở trên xương cốt của mình, hắn đối với Hồng Mông Đại Đạo hiểu, cũng đạt tới một độ cao mới!

Bất quá, hiểu Hồng Mông Đại Đạo còn chưa đủ, hiểu là hiểu, vận dụng là vận dụng, tâm pháp là cương, Thần Thông vì dùng, mà lĩnh ngộ ký hiệu Hỗn Độn, cũng không có để cho hắn nhận được công pháp cùng Thần Thông của những Tiên Thiên Thần Ma này.

Nhưng mà, điều này cũng không phải là không có lợi, Hỗn Độn ký hiệu khắc ở trên xương cốt của mình, Giang Nam có thể cảm giác được, xương cốt của mình thời thời khắc khắc đều được Hồng Mông Đại Đạo gia trì!

Trước kia, hắn dùng Hồng Mông Tử Khí tới rèn luyện thân thể, chẳng qua là đem Hồng Mông Tử Khí đánh vào trong thân thể, vì vậy Hồng Mông Chi Thể của hắn chẳng qua là ngụy Hồng Mông Chi Thể, mà hiện tại nhận được những Hỗn Độn ký hiệu này, hắn có khả năng luyện giả trở thành sự thật!

Hắn cần càng nhiều lĩnh ngộ, mới có thể đem ngụy Hồng Mông Chi Thể

của mình luyện thành Hồng Mông Chi Thể chân chính!

Trong tòa Chiến Thần Điện thứ mười bốn, Giang Nam tinh tế đánh giá Tiên Thiên Thần Ma kia, trong lòng không khỏi chấn động, Tiên Thiên Thần Ma này toàn thân tử cốt, xương cốt rõ ràng là do Hồng Mông Tử Kim tổ thành!

Hồng Mông Tử Kim chính là tài liệu mà Thần Đế luyện chế Chứng Đế chi bảo, hơn nữa cũng là tài liệu cao nhất, Tiên Thiên Thần Ma này một thân là tử cốt, so sánh với Tiên Thiên Thần Ma lúc trước càng thêm cao đẳng, có thể nghĩ Tiên Thiên Thần Ma này nếu như bị trận pháp làm sống lại, kia chiến lực là kinh người bực nào!

- Khó trách Tư Mã Thánh Đế dừng bước tại đây, Tiên Thiên Thần Ma này chỉ sợ là chủng tộc cao nhất, không biết lục đại hóa thân của ta có thể khiêng được không. . .

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, từng cái từng cái ký hiệu sáng lên, tòa Hồng Mông trận này không biết từ chỗ nào dẫn dắt tới từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ, chảy vào trong xương cốt Thần Ma này.

Giang Nam lục đại hóa thân trận địa sẵn sàng đón quân địch, lục đại hóa thân cũng lộ ra vẻ cẩn thận.

Hô…

Tiên Thiên Thần Ma kia dần dần tạo ra huyết nhục, lồng ngực khô quắt bắt đầu hút khí, một hít một thở trong lúc đó, tất cả không khí bên trong Chiến Thần Điện tựa hồ bị hắn một hơi hút sạch, biến thành chân không, thổ khí như cuồng phong đột khởi.

Oanh….

Thân thể Tiên Thiên Thần Ma kia đột nhiên di động, bên trong Chiến Thần Điện giống như sấm sét nổ vang, sau một khắc Tiên Thiên Thần Ma này liền đi tới trước người Thái Âm hóa thân, Giang Nam Thái Âm hóa thân

còn chưa kịp có động tác, đã gặp phải đòn nghiêm trọng, trong miệng phún huyết, trong máu mang theo xương sườn cùng lục phủ ngũ tạng bị đánh nát trong lồng ngực, oanh một tiếng hung hăng đụng vào trên vách tường Chiến Thần Điện!

- Tốc độ nhanh như vậy?

Khóe mắt Giang Nam nhảy lên, ngũ đại hóa thân khác dữ dội lên, liên thủ hướng Tiên Thiên Thần Ma kia công tới.

Khúc khích xuy…

Từng bóng người ở trong Chiến Thần Điện đung đưa, tốc độ quỷ mị di động làm cho người ta hoa cả mắt, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, thời gian một cái nháy mắt, hai cánh của Thái Dương Thần hóa thân bị sinh sôi xé đứt, thần nhân ba chân cơ hồ bị xé!

Tiếp theo, đỉnh đầu của Ma La Ma Thần hóa thân bị một quyền oanh nổ tung, chỉ còn lại có nửa cái đầu, bộ ngực của Xích Viêm Ma Thần hóa thân bốn đầu bốn tay bị xuyên thủng, bốn tay bị bẻ gảy ba tay!

Tứ tôn hóa thân của Giang Nam đã tu thành Thần Ma, ở trước mặt Tiên Thiên Thần Ma này, ngắn ngủn trong chốc lát thời gian, liền liên tiếp gặp phải bị thương nặng, chỉ có Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Tinh Quang Đại Đế hóa thân của hắn không có bị Tiên Thiên Thần Ma này phá hủy, chặn lại một lớp thế công vô cùng bén nhọn!

Sâm La Ma Đế hóa thân thân thể chấn động, hiện ra cánh tay tính bằng đơn vị hàng nghìn, từng bàn tay to nắm Sâm La Ấn, giống như trong tay cầm từng cái từng cái địa ngục thế giới, từng đạo Sâm La Ấn rầm rập đắp rơi.

Tinh Quang Đại Đế hóa thân chân mang Tinh Hà, người mặc trụ quang, hơi thở phun ra nuốt vào là Tinh Hà rung chuyển, sức mạnh to lớn vô cùng, giở tay nhấc chân ở giữa pháp lực gần như vô cùng vô tận cuồn cuộn mà đến, hóa thành Tinh Hà trấn áp!

Ba đạo nhân ảnh động tác mau lẹ, trong Chiến Thần Điện Thần Thông va chạm nổ tung vang không dứt, đạo văn cùng Hồng Mông Đại Đạo trùng kích phát ra nổ tung không ngừng, đem không gian trong đại điện không ngừng chấn động, kích động.

Bất quá, không gian bên trong tòa Chiến Thần Điện này hiển nhiên trải qua Hồng Mông Đại Đạo gia cố, vô cùng vững chắc, cho dù là thiếu niên Thần Đế cường giả tranh phong, cũng không cách nào đem hư không nơi này đánh vỡ!

Răng rắc, răng rắc!

Một mảnh cánh tay dài hẹp của Sâm La Ma Đế hóa thân bị chấn nổ tung toái, mà Tinh Hà dưới chân của Tinh Quang Đại Đế hóa thân cũng đang không ngừng rung chuyển, pháp lực tạo thành tinh cầu Tinh Hà không ngừng mai một, bị Tiên Thiên Thần Ma kia sinh sôi đánh tan, đem pháp lực của hắn xay nghiền thành tro!

Hai đại hóa thân này tu luyện cũng là công pháp cùng Thần Thông Đế cấp, pháp lực vĩ ngạn, thần thông quảng đại, nhưng mà gặp phải Tiên Thiên Thần Ma này, vẫn còn có chút so ra kém cỏi, dần dần rơi vào hạ phong!

- Xem ra, Ma La, Xích Viêm, Thái Âm, Thái Dương tứ đại hóa thân mặc dù tu thành Thần Ma, nhưng bởi vì công pháp hạn chế, chỉ sợ thành tựu vẫn còn xa không bằng hai tôn hóa thân khác.

Giang Nam thầm than một tiếng, đem tứ đại hóa thân đã mất đi chiến lực thu hồi, đưa vào Lục Đạo Thiên Luân trong Tử Phủ ân cần săn sóc.

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Tinh Quang Đại Đế hóa thân của hắn liền liên tục gặp phải bị thương nặng, trong cơ thể Tiên Thiên Thần Ma kia có Hồng Mông Đại Đạo cuồn cuộn bàng bạc lay động, một quyền một chưởng, tựa hồ có uy năng hủy thiên diệt địa, hai đại hóa thân của Giang Nam mặc dù tu luyện Đế cấp công pháp, nhưng mà so với thiếu niên Thần Đế chân chính vẫn còn có thiếu sót.

Dù sao, hóa thân chẳng qua là hóa thân, tu luyện chính là công pháp tiền nhân, không có đi ra Đạo lộ bản thân, thực lực so sánh với thiếu niên Thần Đế chân chính phải kém sắc không ít.

Bá…

Trong mi tâm của Giang Nam có hai đạo thần quang bay ra, đem Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Tinh Quang Đại Đế hóa thân cuồn cuộn nổi lên, Tiên Thiên Thần Ma kia mất đi đối thủ, thế công như cuồng phong đột nhiên ngừng nghỉ, quay đầu hướng Giang Nam nhìn lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1104: Gặp Phải Cường Địch. (2)

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, hơi thở đột nhiên cuồng bạo, một sát na ở giữa liền đem Tinh Khí Thần của mình tăng lên tới đỉnh.

Ầm!

Hắn một bước bước ra, không gian Chiến Thần Điện kịch liệt chấn động, phảng phất cả tòa Chiến Thần Điện bị thân thể hắn kéo, thường thường về phía sau chuyển động!

- Tinh Hà Đạo Chung Ấn!

Bàn tay của Giang Nam lật lên rơi xuống, lòng bàn tay móc ngược, Tinh Hà cuồn cuộn từ trong lòng bàn tay hắn tràn ra, từng đạo Tinh Hà quay quanh, hóa thành một ngụm chuông móc ngược xuống, đạo văn tạo thành tinh thần lóe lên, một mảnh sáng như tuyết, giống như một ngụm chuông bạc, mà từ phía dưới nhìn lên trên, có thể thấy bên trong chuông có từng đạo Tinh Hà khuấy phá, giống như cắn nuốt hết thảy!

Sau một khắc, hai đạo nhân ảnh đụng vào nhau, một sát na ở giữa yên tĩnh không tiếng động, tiếp theo âm sóng cuồng bạo trùng kích mọi nơi, vô số đạo văn biến thành Tinh Hà đạo chuông ầm ầm hỏng mất, vỡ vụn, các loại nghiền nát băng liệt hung hăng đánh vào trên vách tường Chiến Thần Điện!

Khóe miệng Giang Nam tràn đầy máu, mà tất cả huyết nhục trên cánh tay phải của Tiên Thiên Thần Ma kia hết thảy nổ tung, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ phiêu tán, rõ ràng là bị một ấn này của Giang Nam cắn nát!

Bất quá thân thể Tiên Thiên Thần Ma này vô cùng cường đại, lập tức lại có từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ từ miệng vết thương xông ra, huyết

nhục trên cánh tay rất nhanh sinh ra.

- Đấu lại!

Thân thể Giang Nam dữ dội lên, hai đạo nhân ảnh ở trong đại điện lần nữa va chạm, lần này Giang Nam rõ ràng là vận dụng Sâm La Ấn, Sâm La Ma Đế Pháp Tướng từ phía sau hắn bay lên, nguy nga trong mây, tráng quan to lớn, cùng Sâm La Ma Đế hóa thân Sâm La Ấn bất đồng, Sâm La Ấn ở trình độ pháp lực tinh thuần vẫn muốn thắng được Sâm La Ma Đế hóa thân mấy lần!

Lần này va chạm, Sâm La Ma Đế Pháp Tướng phía sau Giang Nam ầm ầm nghiền nát, thân thể hắn rung mạnh, khóe miệng lần nữa tràn ra một vết máu, còn Tiên Thiên Thần Ma kia thì càng thêm thê thảm, toàn thân máu tươi lâm ly.

Nhưng mà, thương thế của Tiên Thiên Thần Ma rất nhanh khỏi hẳn, công kích của Giang Nam cũng không thể cho hắn tạo thành thương tổn trí mạng.

- Khó ứng phó như vậy. . . Đấu lại!

Phía sau Giang Nam hiện ra một Đế Hoàng hư ảnh, Đế Hoàng hư ảnh cùng hắn tương dung, để cho hơi thở của hắn bành trướng, rõ ràng là vận dụng Đế Hoàng Thần Thể!

- Đưa trượng đây!

Giang Nam một trượng nơi tay, rất có tái hiện uy thế của Thông U Thần Đế, một trượng quét ngang chư thiên vạn giới, phá tẫn hết thảy pháp môn.

Trong Chiến Thần Điện, Giang Nam cùng Tiên Thiên Thần Ma kia lấy mau đánh mau, chỉ nghe thanh âm ầm ầm không ngừng truyền đến, một trượng phá vạn pháp ở trong tay Giang Nam tái hiện, trong nháy mắt, lễ trượng liền ở trên người Tiên Thiên Thần Ma này điểm một lần, từ đầu đến chân, lông mày, mắt, tâm, miệng, tay, chân, da thịt hoa văn, xương cốt, các đốt ngón tay,… hết thảy bị lễ trượng điểm quá.

Tiên Thiên Thần Ma kia đột nhiên buồn bực rống một tiếng, huyết nhục xương cốt toàn thân nổ tung, thình thịch thình thịch nổ tung vang không dứt, da thịt bị tạc toái, da thịt chấn thành phấn vụn, xương cốt hiện đầy vết rách chi chít, trái tim bạo liệt, ánh mắt bịch một tiếng nổ tung!

Đây chính là điểm mạnh của Thông U Thần Đế, thực lực của Thông U Thần Đế cũng không phải là vượt xa hết thảy những Thần Đế khác, nhưng mà sở trường của hắn chính là phá, phá hết mọi pháp môn, lấy yếu thắng mạnh, lấy tiểu lực thắng đại lực!

Nếu đổi lại thủ đoạn của những Thần Đế khác, đối phó Tiên Thiên Thần Ma này liền không có dễ dàng như vậy.

- Còn chưa có chết?

Đột nhiên Giang Nam thấy Tiên Thiên Thần Ma kia mặc dù toàn thân huyết nhục nổ tung, trái tim nổ tung toái, óc cũng bị chấn thành hồ dán, vẫn như cũ không có chết, ngược lại, máu thịt của hắn còn đang ngọa nguậy, chữa trị tổn thương bản thân!

- Tạo Hóa Thần Lâu!

Một tòa Tạo Hóa Thần Lâu đem Tiên Thiên Thần Ma này tráo nhập trong lầu, tạo hóa lực chuyển động, mạnh mẽ luyện hóa thân thể kia.

- Thiên Ý Tru Tiên Kiếm!

Giang Nam tâm niệm vừa động, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo cao, hóa thành một tòa Thiên Ý Tru Tiên Đại Trận, đem Tạo Hóa Thần Lâu bao ở trong đó.

Chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Tạo Hóa Thần Lâu đột nhiên chia năm xẻ bảy, Tiên Thiên Thần Ma kia lao ra, hơi thở trở nên so sánh với mới vừa rồi suy yếu mấy phần, hắn mới vừa xông phá Thần lâu, lập tức gặp phải Thiên Ý Tru Tiên Đại Trận phục giết, kiếm quang sáng như tuyết ở trong một sát na lóe lên, kiếm khí vô cùng bén nhọn tràn ngập cả tòa Chiến Thần Điện!

Ồ ồ, máu tươi từ trong Tru Tiên Đại Trận tràn ra, phô đầy mặt đất.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, toàn bộ tinh thần chống đở, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị cho Tiên Thiên Thần Ma trong trận một kích cuối cùng, cũng may Tiên Thiên Thần Ma bị vây ở trong Thiên Ý Tru Tiên Đại Trận hơi thở càng ngày càng suy kiệt, cuối cùng cũng không có thể phá vỡ tòa đại trận này.

Một đạo cầu vồng từ trong hư không phô ra, rơi ở dưới chân của hắn.

Giang Nam phun ra một ngụm trọc khí, phất tay tản đi đại trận, chỉ thấy Tiên Thiên Thần Ma kia đã bị hắn lấy đại trận cắn nát, bất quá ký trận lại sáng lên, đem xương cốt Thần Ma đoàn tụ, như cũ nửa ngồi nửa quỳ ở trong trận.

- Tầng thứ mười bốn đã mạnh như vậy, bốn tầng phía sau, chỉ sợ chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh Hồng Mông Đại Đạo . . .

Giang Nam khẽ cau mày, mười bốn tầng Tiên Thiên Thần Ma mạnh đến nổi có chút kinh khủng, đồng dạng là Thiên Cung tam trọng cảnh giới, liền làm cho hắn vận dụng đủ loại Đế cấp Thần Thông, Đế Hoàng Thần Thể, thậm chí Thiên Đạo Thần Thông, chỉ kém Vô Úy Ấn không có sử dụng !

Chiến Thần Điện một tầng so sánh với một tầng mạnh, tầng thứ mười lăm, Giang Nam chỉ sợ phải vận dụng Vô Úy Ấn mới có thể đả thông!

- Tầng mười lăm vận dụng Vô Úy Ấn mà nói, như vậy tầng thứ mười sáu, tầng mười bảy, tầng mười tám, ta phải vận dụng cái gì đây?

Tâm tình của hắn có chút trầm trọng .

- Ân, không thể làm gì khác hơn là dùng pháp bảo đè chết bọn họ!

Giang Nam cho tới nay không có sử dụng bất luận pháp bảo gì, mà là bằng vào thực lực của mình đánh đến nơi đây, mười bốn quan phía trước, hắn khinh thường dùng pháp bảo, nhưng mà mấy quan đằng sau một cửa so

một cửa cường đại, liền khiến cho hắn không thể không động dùng pháp bảo rồi.

Hắn ở tầng thứ mười bốn dừng lại nửa năm, chậm chạp không có leo lên cầu vồng, ở trong nửa năm này hắn đem Hỗn Độn phù văn mà mình ở mười bốn quan trước đoạt được hết thảy suy diễn một lần.

Trên cốt cách mười bốn Tiên Thiên Thần Ma, tổng cộng có năm nghìn không trăm bốn mươi miếng Hỗn Độn phù văn, trên cốt cách mỗi một Tiên Thiên Thần Ma, đều có ba trăm sáu mươi miếng phù văn.

Giang Nam đem những Hỗn Độn phù văn này khắc ở các nơi trên cốt cách, mỗi nhiều ra một phù văn, hắn đối với Hồng Mông đại đạo lý giải liền rõ ràng một phần, nửa năm này, hắn đem hơn năm ngàn miếng Hỗn Độn phù văn hết thảy khắc ở phía trên cốt cách của mình, đối với Hồng Mông đại đạo lý giải đã đạt tới cảnh giới rất cao thâm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1105: Hồng Mông Tam Thánh. (1)

Phù văn khắc ở phía trên cốt cách, Giang Nam chỉ cảm thấy Hồng Mông thân thể của mình dần dần tăng cường, hướng Hồng Mông thân thể chính thức chuyển biến!

Trong cơ thể hắn Hồng Mông tử khí vốn chỉ là dùng để đề thăng cường độ thân thể, mà bây giờ, hắn cảm giác mình ẩn ẩn có thể điều động lực lượng Hỗn Độn Hồng Mông!

Hiện tại, hắn thúc dục thần thông, trong cơ thể hơn năm ngàn Hỗn Độn phù văn lòe lòe sáng lên, Hỗn Độn đạo âm nổ vang, chấn động tinh khí thần toàn thân của hắn, điều động Hồng Mông tử khí, để cho thân thể cùng pháp lực đều được đến tăng lên không nhỏ!

- Còn chưa đủ, không có Hồng Mông đại đạo thần thông, ta căn bản không cách nào điều động tất cả lực lượng của Hồng Mông thân thể! Ta còn cần càng nhiều Hỗn Độn phù văn nữa!

Giang Nam leo lên cầu vồng, đạp kiều mà đi, cũng không lâu lắm, hắn đi vào Chiến Thần Điện tầng thứ mười lăm.

Hài cốt bên trong tòa Thần Điện này sống lại, khí tức so với Tiên Thiên Thần Ma tầng thứ mười bốn càng mạnh hơn nữa, sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, biết rõ mình rốt cục gặp kình địch, hơn nữa chỉ sợ là từ lúc mình chào đời tới nay, gặp được đối thủ cường đại nhất cùng cảnh giới!

Mà ở bên trong tầng ba phía sau, còn có đối thủ càng thêm cường đại đang đợi hắn!

Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!

Hỗn Độn phù văn của hài cốt đối diện lập loè, ở bên trong phi tốc sống

lại, Hồng Mông tử khí hóa thành huyết nhục của hắn, huyết nhục này là Hồng Mông tử khí thuần túy nhất ngưng tụ thành, có thể nghĩ vị Tiên Thiên Thần Ma này cường đại!

Hài cốt này tràn ngập Đế Uy, không phải Thần Đế chi uy, mà là Tiên Thiên Thần Ma Đế Uy, so với thiếu niên Thần Đế càng thêm đáng sợ cùng khủng bố!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, hai con ngươi đêm ngày đen tối, trong mắt Hỗn Độn mờ mịt, tinh khí thần cố thủ như một, chờ đợi đối phương sống lại.

Ầm ầm!

Thần Điện chấn động, Tiên Thiên Thần Ma cất bước đi ra phù văn trận, như là trong Hỗn Độn sinh ra đời đại đế.

- Khai Thiên!

Trong Chiến Thần Điện vô cùng vô lượng Thần Quang phún dũng, bức cảnh tượng kia, tựa như tiên nhân khai thiên tích địa, sinh sinh mở ra Hồng Mông Hỗn Độn, từ trong hư vô sáng tạo vạn vật!

Giang Nam không có cho vị Tiên Thiên Thần Ma này bất cứ cơ hội nào, vừa lên đến liền trực tiếp vận dụng át chủ bài lớn nhất của mình, Chiến Thần Điện phảng phất từ thế gian biến mất, chỉ còn lại có một thân ảnh đỉnh thiên lập địa, một búa nơi tay, khai thiên tích địa!

Mà Giang Nam chính là Khai Thiên chi nhân cầm Cự Phủ trong tay, muốn một búa mở ra Hỗn Độn Hồng Mông!

Tiên Thiên Thần Ma kia mở miệng quát lớn, đột nhiên trong hai tay Hỗn Độn mờ mịt, rõ ràng là vận dụng một loại đại thần thông, loại thần thông này, rõ ràng là Hồng Mông đại đạo mà Giang Nam tha thiết ước mơ, đem uy năng của Hồng Mông đại đạo kích phát!

Loại thần thông này triển khai, trong thiên địa mơ màng muội muội, trời nguyệt không ánh sáng, thời gian phảng phất đình trệ bất động, chỉ còn lại có một đóa Hồng Mông tam sinh hoa đột nhiên xuất hiện, một cây tam hoa, hiện lên ba màu xanh hồng bạch, chập chờn sinh tư, biểu tượng kiếp trước kiếp nầy kiếp sau, hoành thân ngăn cản ở trước người tiên thiên Thần Ma!

Sau một khắc, Hồng Mông tam sinh hoa bị trảm, thường thường vỡ ra, biến thành Huyền Hoàng nhị khí, thanh khí bay lên, trọc khí trầm xuống, Giang Nam một ấn như búa, bổ ra Hồng Mông, tách ra Huyền Hoàng, một ấn chém tới, hung hăng bổ vào trên người Tiên Thiên Thần Ma kia!

Thân hình Tiên Thiên Thần Ma kia bị một búa chém thành hai nửa, miệng vết thương không ngừng có Hồng Mông tử khí hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, bất quá Huyền Hoàng nhị khí lại đang không ngừng dung hợp, lần nữa khôi phục thành Hồng Mông tử khí, tựa như Khai Thiên cự nhân một búa bổ khai thiên địa, Thiên Địa tương hợp, hồi phục Hỗn Độn!

- Diệt thế!

Giang Nam tái tiến một bước, trong mắt Thiên Địa vạn vật hồi phục Hỗn Độn, Vô Úy Ấn thứ hai ấn dùng tư thế hủy diệt hết thảy phún dũng mà ra, hóa thành một cối xay cự đại, đem Tiên Thiên Thần Ma ý đồ khôi phục thân thể kia gắn vào bên trong cối xay.

Cối xay cuồn cuộn, đem hết thảy cắn nát, thậm chí ngay cả thân thể của Tiên Thiên Thần Ma cũng chống lại bất trụ, vị Tiên Thiên Thần Ma này từ trong Hỗn Độn Hồng Mông sinh ra đời, hôm nay bị Diệt thế ấn cắn nát, hồi phục Hồng Mông.

Bất quá Giang Nam khẽ nhíu mày, chỉ thấy trong Diệt thế ấn từng đạo Hỗn Độn phù văn lập loè bất định, linh tính không mẫn, như trước đem từng đạo Hồng Mông tử khí như tơ như sợi dây dưa cùng một chỗ, ý đồ khôi phục thân thể Tiên Thiên Thần Ma kia!

Diệt thế ấn là đem Thiên Địa đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông, nhưng

cũng không thể triệt để tiêu diệt Tiên Thiên Thần Ma từ trong Hỗn Độn Hồng Mông sinh ra đời!

Bên trong cối xay, tiếng rống giận dữ của Tiên Thiên Thần Ma kia không ngừng truyền đến, thân hình theo phá theo tụ, lại thủy chung Bất Tử.

- Hóa tiên!

Vô Úy Ấn đệ tam ấn bay ra, một đạo tiên quang phún dũng, mềm rủ xuống phi thăng, tiên âm rung chuyển, bọc lấy Tiên Thiên Thần Ma kia hết sức thăng hoa.

Tiên quang thật lâu mới tán đi, cuối cùng nhất, hết thảy hóa thành hư vô.

- Thứ mười lăm quan, cuối cùng đã qua...

Giang Nam chỉ cảm thấy trong cơ thể trống trơn, cơ hồ tất cả pháp lực đều tiêu hao sạch sẽ, chỉ có thể điều động pháp lực của Lục Đại hóa thân đến chèo chống thân thể của mình.

Lại vào lúc này, chỉ thấy trong Chiến Thần Điện có một đám Hồng Mông tử khí lưu động, sau đó một Hỗn Độn phù văn ở trong tử khí sáng lên, không ngừng diễn sinh, xây dựng ra miếng phù văn thứ hai, sau đó là thứ ba, thứ tư...

Hô hấp tầm đó, một miếng phù văn lập loè, một đóa Hồng Mông tam sinh sinh ra, trong đó kiếp nầy hoa cùng kiếp trước hoa đã héo rũ, cánh hoa tàn lụi, mà đổi thành một đóa kiếp sau hoa thì đang nở rộ, một khỏa đầu lâu Tiên Thiên Thần Ma xuất hiện ở trong cánh hoa trùng trùng điệp điệp, ba trăm sáu mươi miếng phù văn ở trong ba trăm sáu mươi cánh hoa lập loè Hồng Mông Thần Quang.

Sau đó, Tiên Thiên Thần Ma kia sinh ra cổ, Hồng Mông tam sinh hoa lại một lần nữa cơ cấu nhục thể của hắn!

Chiếu tình thế này xuống dưới, vị Tiên Thiên Thần Ma kia rất nhanh sẽ

phục hồi như cũ!

- Vô Úy Ấn cũng không có đánh chết hắn...

Trong lòng Giang Nam chấn động, lúc này xếp bằng mà ngồi, đỉnh đầu ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay ra, hóa thành Thiên Ý Tru Tiên Đại Trận, ba thanh Tru Tiên Kiếm khe khẽ rung lên, từng đạo kiếm quang bay ra, xuy xuy chém xuống!

Kiếm quang chấn động, liền có một mảnh cánh hoa rơi xuống, bất quá đóa Hồng Mông tam sinh hoa kia lập tức lại sinh trưởng ra múi hoa, trong khoảnh khắc kiếm quang chấn động không ngừng, vô số đạo kiếm quang rậm rạp chằng chịt rơi xuống, cánh hoa bay múa đầy trời, đóa Hồng Mông tam sinh hoa kiếp sau kia sinh trường không ngừng, tầng tầng cánh hoa hướng ra phía ngoài tráng phóng, thủy chung bất diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1106: Hồng Mông Tam Thánh. (2)

- Hồng Mông đại thần thông thật là lợi hại! Cái này chẳng phải là nói, hắn có được kiếp trước, kiếp nầy, kiếp sau ba cái mạng? Kiếp trước của hắn đã chết, kiếp nầy bị ta tiêu diệt, còn có kiếp sau một mạng, nhưng một mạng này, đã đủ để đem ta đào thải!

Sở dĩ nói vị Tiên Thiên Thần Ma này kiếp trước đã chết, là vì hắn chỉ còn lại có cốt cách bị đặt ở bên trong tòa Chiến Thần Điện này, hiển nhiên hắn đã tử vong một lần, kiếp trước đã phế.

Giang Nam tâm niệm vừa động, dưới bàn chân một tòa đài sen bay lên, Long Phượng quấn quanh, rõ ràng là Đạo Kim Ngọc Bàn, khay ngọc ngang trời, hóa thành một mặt gương sáng, nghiêng nghiêng dựng đứng ở giữa không trung, kính quang phún dũng chiếu xuống, đem gốc Hồng Mông tam sinh hoa kia chiếu rọi, không ngừng luyện hóa.

Tam sinh hoa sinh sinh diệt diệt, nhưng Hồng Mông tử khí dù sao cũng rất thưa thớt, cũng không lâu lắm, đóa tam sinh hoa này rốt cục hao hết tất cả năng lượng, Tiên Thiên Thần Ma kia vừa mới ngưng tụ ra nửa người trên, Hồng Mông tam sinh hoa tán loạn, nửa người trên của hắn lập tức như là làm bằng cát, 'Rầm Ào Ào' toái đầy đất.

Ba trăm sáu mươi Hỗn Độn phù văn bay lên, bá bá bá chui vào trong người Giang Nam.

Trong lòng Giang Nam chấn động, lập tức chỉ cảm thấy trong đầu nhiều ra một loại cảm ngộ tối nghĩa, rõ ràng là thần thông mà Tiên Thiên Thần Ma kia thi triển!

Hồng Mông Tam Thánh Kinh!

Tiên Thiên Thần Ma kia thi triển chính là Hồng Mông Tam Thánh Kinh,

luyện kiếp trước, kiếp nầy, kiếp sau Tam đại chân thân, tịnh xưng tam thánh, mỗi một thân thể đều là chân thân, một thân một thánh, từng chân thân đều là mình, hết sức cường đại!

- Hồng Mông tam thánh?

Trong lòng Giang Nam vạn phần khiếp sợ, thất thanh nói:

- Cái này chẳng phải là nói, có môn Hồng Mông Tam Thánh Kinh này, không cần chuyển thế, liền có thể sống ra tam thế? Kiếp trước diệt, kiếp này ra, kiếp này thọ nguyên hao hết, kiếp sau ra? Nếu tu thành đế cảnh, há không phải có thể sống sáu trăm vạn năm... Sáu trăm vạn năm cũng là ít, Tiên Thiên Thần Ma không có thọ nguyên hạn chế, môn thần thông này, sẽ để cho mình có thể có được gấp ba chiến lực!

Đây là chỗ Hồng Mông Tam Thánh Kinh cùng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư bất đồng, Lạc Hoa Âm khai sáng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển cũng cực kỳ cường đại, bất quá tu thành lại là hóa thân, thực sự không phải là chân thân, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư có thể làm cho người tu thành tam thế thân, nhưng tam thế thân cũng là hóa thân.

Hóa thân tuy cũng có thể trở nên cực kỳ cường đại, nhưng so với chân thân vẫn là muốn thua kém rất nhiều.

Mà Hồng Mông Tam Thánh Kinh lại luyện thành tam thế chân thân, để cho người có được ba cái mạng, ba bộ thân thể!

Đột nhiên, một đạo cầu vồng bay tới, rơi vào dưới chân Giang Nam.

Phù văn trận bắt đầu khởi động, lại đem cốt cách vị Thần Ma này đoàn tụ, nửa ngồi nửa quỳ ở bên trong trận pháp.

- Cửa ải này, cơ hồ là cực hạn của ta rồi. Tiếp theo quan là quan thứ mười sáu, có thể qua cửa hay không vẫn là số lượng không biết! Bất quá nếu ta có thể luyện thành môn Hồng Mông Tam Thánh Kinh này, luyện thành kiếp

trước kiếp sau chân thân, nói không chừng thật có thể đánh tới mười tám quan...

Giang Nam triển khai Động Thiên, vô số linh thạch linh dịch cuồn cuộn dũng mãnh vào bên trong Động Thiên, phi tốc khôi phục tu vi, cùng lúc đó, hắn suy diễn Hồng Mông Tam Thánh Kinh, ý đồ đem môn Tiên Thiên Thần Ma thần thông này dung nhập đến bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình.

Hồng Mông Tam Thánh Kinh là một loại pháp môn cực kỳ cường đại, bất quá loại pháp môn này chỉ có Tiên Thiên Thần Ma mới có thể tu luyện, tuy trước mắt thân thể Giang Nam đã tiếp cận Hồng Mông thân thể chính thức, nhưng thủy chung là một loại ngụy Hồng Mông thân thể, cho dù hắn giả tạo được giống hơn nữa, thậm chí luyện giả trở thành thật, đạt tới trình độ Tiên Thiên Thần Ma, nhưng cũng là ngụy Hồng Mông thân thể.

Trừ khi hắn có thể tái tạo thân thể, từ trong Hỗn Độn Hồng Mông chế tạo một thân hình mới, khi đó mới có thể được xưng tụng Hồng Mông thân thể chính thức.

Hắn không cách nào tu luyện Hồng Mông Tam Thánh Kinh, chỉ có thể đem môn thần thông này thông hiểu đạo lý, dung nhập đến bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hấp thu sở trường trong đó, sau đó dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh đem chỗ kỳ diệu của môn thần thông này phát huy ra.

Đem Hồng Mông Tam Thánh Kinh dung nhập đến bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tương đối phiền toái, địa phương cần suy diễn thật sự rất nhiều, bất quá Giang Nam đã tích lũy rất nhiều Hồng Mông đại đạo lĩnh ngộ cùng giải thích, chuyện này đối với hắn mà nói tuy phiền toái một ít, nhưng cũng không phải là không có khả năng hoàn thành.

Chút bất tri bất giác, lại là nửa năm thời gian trôi qua, Giang Nam cuối cùng từ trong bế quan tỉnh lại, hắn mở ra hai con ngươi, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn:

- Cuối cùng cũng thành! Nếu ta có thể luyện thành tam thánh, liền tương đương với nhiều hơn hai cái mạng, nhiều hơn gấp hai thọ nguyên...

Tu luyện Hồng Mông Tam Thánh Kinh, mấu chốt nhất chính là ân cần săn sóc thần hồn, cùng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển phân liệt thần hồn bất đồng, loại công pháp này dùng Hồng Mông Tử Khí cùng Đại Đạo tới ân cần săn sóc thần hồn, đem thần hồn luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần.

Cái từ Nguyên thần này, Giang Nam từ trước chưa từng nghe qua, cảm thấy có chút mới mẻ, cái từ này hiện ra ở trong Hồng Mông Tam Thánh Kinh, trong đó nguyên ý tứ chính là lúc đầu, bản sơ, bổn nguyên, mà thần là thần hồn, thần tính!

Nguyên thần chính là thần hồn, thần tính lúc đầu, lực lượng bản sơ, ngược dòng bổn nguyên, mà thần tính là bổn nguyên thần hồn, cũng là Hỗn Độn Hồng Mông, từ trong Hồng Mông ra đời, vì vậy Hồng Mông Tam Thánh Kinh xưng loại nguyên thần này là Hỗn Độn Nguyên Thần.

Luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, cũng không phải là muốn nguyên thần chia ra làm ba, mà là vận dụng Hồng Mông tam thánh pháp, gieo xuống Hồng Mông tam sinh hoa, chiếu rọi kiếp trước kiếp sau, dưỡng thành hai chân thân khác, mới có thể luyện thành Hồng Mông Tam Thánh Kinh.

Giang Nam từ trong Vãng Sinh Đế lăng sưu tập một chút Hồng Mông Tử Khí, dùng một chút vì Thi Hiên Vi rèn luyện ngụy Đế Hoàng Thần Thể, còn dư lại một chút, Hồng Mông Tử Khí cũng không thiếu hụt.

Hắn lúc này lấy ra những Hồng Mông Tử Khí này, vận chuyển công pháp, nuôi thần tính của mình, Hồng Mông Tử Khí cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận sẽ đưa tới Huyền thai kim nhân đồng hóa, nếu như là Tiên Thiên Thần Ma chân chính, liền không có loại băn khoăn này.

Bởi vì bản thân Tiên Thiên Thần Ma chính là từ Hỗn Độn Hồng Mông ra đời, bốn phía là Hồng Mông Tử Khí, không sợ đồng hóa, thần tính của bọn họ vốn chính là Hỗn Độn Nguyên Thần, không cần tu luyện ân cần săn sóc.

Nhưng Giang Nam dù sao cũng là người, thân thể có thể luyện thành Hồng Mông Chi Thể, nhưng thần tính không có căn bản thay đổi, vì vậy phải cẩn thận từng li từng tí, hơi không cẩn thận, chính là kết quả thần hồn câu diệt, bỏ mình đạo tiêu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1107: Hỗn Độn Nguyên Thần. (1)

Giang Nam cẩn thận từng li từng tí hô hấp thổ nạp, Huyền thai kim nhân theo hắn cùng nhau hô hấp thổ nạp, một đạo Hồng Mông Tử Khí mảnh như sợi tóc theo hô hấp của hắn, ở dưới cánh mũi hắn lưu vào thể nội. Mà cùng lúc đó, dưới cánh mũi của Huyền thai kim nhân cũng có một đạo Hồng Mông Tử Khí ấp a ấp úng, dần dần thay đổi kết cấu Huyền Thai của hắn.

Cùng lúc đó, trong ba tòa Thiên Cung của Giang Nam, vô số Thần Ma cùng viễn cổ Thần Đế hư ảnh đang không ngừng nổ vang, đạo âm rung chuyển, đạo văn bay múa, liên tục không ngừng rót vào trong cơ thể Huyền thai kim nhân. Cùng Hồng Mông Tử Khí câu liên bích hợp, cô đọng làm một thể.

Huyền thai kim nhân vốn là vô cùng cao lớn, có khoảng trăm vạn trượng chi cự, mà theo càng ngày càng nhiều Hồng Mông Tử Khí cùng pháp lực bản thân luyện vào trong Huyền Thai, Huyền thai kim nhân này cũng đang dần dần thu nhỏ lại, thần tính càng thêm ngưng tụ, càng thêm chân thật.

Một tháng sau, Huyền thai kim nhân ngâm nước một nửa, luyện đến năm mươi vạn trượng.

Ba tháng sau, Huyền thai kim nhân liền chỉ có vạn trượng, toàn thân tím chói, không còn là một pho tượng kim nhân.

Sáu tháng sau, Huyền Thai thu nhỏ lại đến trăm trượng, toàn thân tựa như là làm bằng Hồng Mông Tử Kim, mà đạo văn thì đã xâm nhập trong Huyền Thai, để cho Huyền thai này cơ hồ biến thành năng lượng thể thuần túy.

Một năm sau, Giang Nam rốt cục đem Huyền Thai hoàn toàn hóa thành nguyên thần của mình, nguyên thần này chỉ có lớn nhỏ như trẻ nít, cao không tới một thước, nhưng vô cùng chắc chắn. Giở tay nhấc chân, Hỗn Độn

Hồng Mông khí bắt đầu khởi động, pháp lực cuồng bạo cuồn cuộn, cực kỳ kinh người!

Trong Nguyên thần tích chứa năng lượng kinh khủng vô cùng, cơ hồ dung nạp sáu thành tu vi của Giang Nam!

Vốn là, thần tính chính là tệ đoan của bất kỳ một vị tu sĩ, cho dù là Thần Ma, thần tính cực kỳ yếu ớt, lực phòng ngự thấp, cho dù là Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới, thần tính cũng không phải là cường đại như thế nào, hơi không cẩn thận sẽ gặp phải trấn áp.

Tinh Quang Thần Đế là một ví dụ, Thần Đế này pháp lực vô biên, nhưng lúc về già bị người ám toán, đem thần tính tính cả thân thể già yếu cùng nhau trấn áp ở trong quan tài, để cho hắn không cách nào chuyển thế.

Thần tính yếu ớt, lại cực kỳ trọng yếu, vì vậy chỉ có thể trấn thủ ở trong mi tâm Tử Phủ, ở trong chiến đấu tác dụng không phải là hết sức khổng lồ.

Nhưng thần tính của chủng tộc Tiên Thiên Thần Ma này lại cực kỳ cường đại, bọn họ luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, Hỗn Độn Nguyên Thần bất tử bất diệt, trong đó tích chứa hơn phân nửa năng lượng bản thân, đi lên một con đường cùng người khác bất đồng!

- Nguyên thần của ta còn không phải rất mạnh, ở trong Tiên Thiên Thần Ma, chỉ sợ cũng chính là một chút Tiên Thiên Thần Ma tài nghệ cấp thấp.

Giang Nam đối với thành tựu nguyên thần của mình rất rõ ràng, hắn cùng với Tiên Thiên Thần Ma bất đồng, nguyên thần của Tiên Thiên Thần Ma là Tiên Thiên Hỗn Độn Nguyên Thần, cực kỳ khó bị luyện hóa, mà hắn chẳng qua là hậu thiên luyện thành, có cao thấp chi phân.

- Tuy nói là hậu thiên luyện thành, nhưng ta có thể làm cho Hỗn Độn Nguyên Thần không ngừng trưởng thành, càng ngày càng hơn cường đại, tương lai thắng được Tiên Thiên Hỗn Độn Nguyên Thần cũng chưa hẳn là một câu nói suông!

Phương pháp tu luyện Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn cùng Tiên Thiên Thần Ma bất đồng, Tiên Thiên Thần Ma là trời sanh nguyên thần, mà hắn là hậu thiên luyện thành, vốn sinh ra đã kém cỏi, nhưng mà Giang Nam đem phương pháp ân cần săn sóc Hỗn Độn Nguyên Thần cải tiến, không chỉ có lấy Hồng Mông Tử Khí ân cần săn sóc, hơn nữa còn đem pháp lực đạo văn luyện của mình vào trong nguyên thần!

Loại phương pháp này, lấy bởi vì bổ hậu thiên chưa đầy, lấy chính là con đường nhân định thắng thiên!

Đây chính là pháp môn hắn khai sáng, tham khảo Tiên Thiên Thần Ma Hỗn Độn Nguyên Thần, nhưng lại không giống Hỗn Độn Nguyên Thần chỉ có Tiên Thiên Thần Ma mới có thể tu luyện như vậy.

Hắn khai sáng pháp môn, bất luận kẻ nào cũng có thể tu luyện.

- Loại hậu thiên nguyên thần này cùng Hỗn Độn Nguyên Thần bất đồng, tự nhiên không thể gọi làm Hỗn Độn Nguyên Thần. Như vậy...

Giang Nam suy tư, nhìn nguyên thần của mình nhỏ đến có chút đáng thương, đột nhiên cười nói:

- Như vậy xưng loại hậu thiên nguyên thần này là Nguyên Anh đi, nếu có thể luyện đến Tiên Thiên cảnh giới, sẽ tên là Hỗn Độn Nguyên Thần!

Hắn cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Ai bảo ngươi nhỏ như vậy!

Một tiếng cười to này, chấn thước cổ kim, ảnh hưởng sâu xa!

Một tiếng cười này, cười ra khỏi chư thiên vạn giới cùng với Vũ Trụ Hồng Hoang khác, một đại biến cách ảnh hưởng đời sau không biết bao nhiêu kỷ nguyên, không biết bao nhiêu sinh linh, thay đổi con đường tu sĩ đời sau tu luyện!

Một tiếng cười này, để cho Giang Nam định hình tu luyện chi đồ, sau này tu sĩ tu luyện bắt đầu chuyển hướng, Giang Nam không thể bỏ qua công lao!

Mà Giang Nam lại hồn nhiên không có tiên đoán được, mình trong lúc vô tình định ra tên cho hậu thiên nguyên thần của mình, ảnh hưởng tột cùng có bao nhiêu.

Tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần, lúc này hắn bắt tay vào tu luyện kiếp trước, kiếp sau chân thân của mình, chỉ thấy hắn nhắm mắt suy ngẫm một lúc lâu, trong lúc bất chợt đỉnh đầu của hắn có một đạo thanh tuyền chảy ra, thanh tuyền hướng về phía trước phun ra, một đóa Hồng Mông tam sinh hoa từ trong thanh tuyền chập chờn hiện lên, một bụi tam hoa, Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Hồng Mông tam sinh hoa khẽ đung đưa, chập chờn sinh tư, Hồng Mông Đại Đạo lưu chuyển.

- Nguyên Anh, xuất khiếu! Ân, rất phong cách...

Thân thể hắn chấn động, Nguyên Anh bay ra, rơi vào đóa kiếp nầy hoa ở trung ương Hồng Mông tam sinh hoa nở rộ kia, tam sinh hoa cánh hoa khép lại, như cũ ở trong đạo thanh tuyền chập chờn sinh tư.

Giang Nam bước đạp cương đấu, áo choàng phát ra, như Thần như Ma, toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, ở phía sau hắn, chỉ nghe ong ong có tiếng truyền đến. Từng đạo Thần Luân chuyển động, trong Thần Luân, tám tòa Đạo Đài trôi nổi, bên trên Đạo Đài là 16 tòa Thần Phủ, hai hai ảnh ngược. Vô số Thần Ma đứng vững vàng ở bên trong Thần Phủ, Thần Ma đối lập!

Sau đó, ba tòa Thiên Cung hiện lên, trong Thiên Cung cung điện nặng nề, vô số thân ảnh kinh khủng hiện lên, Câu Trần Đại Đế, Hậu Thổ Đại Đế, Trường Sinh Đại Đế Thống soái Chư Thiên Thần Ma.

Chư Thiên Thần Ma đạo văn bay múa, ở giữa không trung đan vào. Thần

Ma tụng đọc, Thần âm cuồn cuộn, Ma âm trận trận, hạo hạo đãng đãng, tuyên truyền giác ngộ!

Giang Nam toàn lực làm, Thần Ma Loạn Vũ, đoạn ngắn của Hồng Mông Tam Thánh Kinh trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh bị triệt để thôi phát, ân cần săn sóc Hồng Mông tam sinh hoa!

Chỉ thấy gốc Hồng Mông tam sinh hoa này dần dần thu nhỏ lại. Ba chạc cây dần dần lùi về, đóa hoa biến mất, chỉ còn lại có một bụi cây non sâu kín.

Mười ngày sau, Giang Nam xếp bằng mà ngồi, phía sau đạo âm đạo văn như cũ rung chuyển không nghỉ, không ngừng chấn động Hồng Mông tam sinh hoa, vô số đạo văn giống như nước chảy, giống như thác nước tràn vào trong cây non Hồng Mông tam sinh hoa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1108: Hỗn Độn Nguyên Thần. (2)

Lại qua mười ngày, cây non Hồng Mông tam sinh hoa bắt đầu sinh trưởng, một bụi ba xiên, kết xuất ba nụ hoa.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, linh thạch Linh Dịch trong mi tâm Tử Phủ như không cần tiền cuồn cuộn xông ra, liên tục không ngừng hóa thành tu vi pháp lực, bổ khuyết pháp lực tiêu hao!

Linh thạch Linh Dịch như nước chảy xông ra, tốc độ tiêu hao kinh người, tốc độ bực này, cho dù là Giang Nam luôn luôn tài đại khí thô, tiêu tiền như nước, cũng không khỏi sợ hết hồn hết vía.

Ngắn ngủn một ngày thời gian, hắn liền tiêu xài hơn một tỷ cân linh thạch, mấy ức cân Linh Dịch!

Hắn từ chỗ Đạo Vương nhận lấy sáu ức linh thạch, mặc dù số lượng nhiều đến dọa người, nhưng hắn hằng ngày tu luyện là một nhà giàu tiêu hao, linh thạch đã bị hao tổn đi hơn một ức, hôm nay Hồng Mông tam sinh hoa này so với hắn còn có thể ăn, nếu kéo dài đi xuống, hắn tuyệt đối không chịu nổi tiêu hao bực này!

- Chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thể cắn răng kiên trì!

Giang Nam cắn chặc hàm răng, linh thạch Linh Dịch tiếp tục cuồn cuộn chảy ra, liên tục không ngừng hóa thành tu vi pháp lực, thúc đẩy Hồng Mông tam sinh hoa tiếp tục sinh trưởng.

Khi linh thạch Linh Dịch của hắn tiêu hao được thất thất bát bát, chỉ còn lại có hai thành, đột nhiên, Giang Nam lộ ra sắc mặt vui mừng, chỉ thấy khí cơ hắn dẫn dắt, vô số đạo văn sôi trào, dần dần ở trên Trường Sinh Thiên Cung xây dựng ra kiến trúc chồng chất, lại có vô số Thần Ma hư ảnh hiện ra, đứng ở bầu trời tấm kiến trúc đó, vô số bàn tay thiên biến vạn hóa, hóa thành

đủ loại Thần Thông, cùng chung kiến trúc một tòa Thiên Cung khác, Thanh Hoa Thiên Cung!

Thiên Cung tứ trọng, Thanh Hoa Thiên Cung lại ở trong lúc vô tình bị hắn dễ dàng đột phá!

Trên thực tế, Giang Nam ở trong Vãng Sinh Đế lăng đột phá Trường Sinh Thiên Cung, đến nay đã có năm năm, chỉ là hắn ở trong Chiến Thần Điện này, cũng đã qua bốn năm!

Chiến Thần Điện che đậy Thiên Đạo, tòa Thần Điện này thậm chí không có ở trong vũ trụ chư thiên vạn giới, cho dù không che đậy Thiên Đạo, cũng không có bất kỳ thiên kiếp xuất hiện.

Thanh Hoa Thiên Cung dưới tình huống không có quấy nhiễu chút nào rất nhanh định hình, pháp lực của Giang Nam tăng vọt, ở dưới Thiên Cung này chống đở, Hồng Mông tam sinh hoa rốt cục tráng phóng, một đóa hoa mở, Nguyên Anh bỗng nhiên bay lên, rơi vào trong mi tâm của hắn, trấn giữ Tử Phủ.

Kiếp trước hoa kiếp sau hoa lần lượt trán phóng, hai vị thiếu niên thư sinh ngồi ở trong nhụy hoa, một vị thiếu niên thư sinh sành sỏi, tên còn lại thì ngạo khí bức người, hai vị thư sinh chắp tay nói:

- Hồng Mông nhị thánh gặp qua giáo chủ.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cười hoàn lễ nói:

- Gặp qua hai vị giáo chủ.

Ba vị thiếu niên thư sinh liếc mắt nhìn nhau, cười ha ha, tiếng cười chấn động Chiến Thần Điện, thật lâu không dứt!

Giang Nam tâm niệm hơi động, Hồng Mông tam sinh hoa khép lại, rơi vào trong thanh tuyền, thanh tuyền hạ xuống, phản lưu bản thân, biến mất không thấy gì nữa.

- Ta hiện tại có pháp lực gấp ba, chiến lực gấp ba, ba ta cùng tiến lên, hẳn là có thể đả thông mấy quan tiếp theo?

Giang Nam đạp cầu đi tới quan tiếp theo của Chiến Thần Điện, thứ mười sáu quan, ký hiệu trận vận chuyển, lại có một Tiên Thiên Thần Ma xuất hiện, mà hắn cũng không giống như lúc ở mười lăm quan khẩn trương như thế nữa, ngược lại rất là mong đợi!

Chiến Thần Điện mười sáu quan, vô số Thần Quang rung chuyển, thần hà bay vút lên, tiên quang lượn lờ, chỉ thấy bên trong tiên quang Thần Quang thần hà, ba thân ảnh đang vây công một Tiên Thiên Thần Ma.

Tiên Thiên Thần Ma kia so với Tiên Thiên Thần Ma ở càng cường đại hơn, quanh thân hình thành Hỗn Độn Động Thiên trầm trọng, coi như là thiên đạo thần thông lợi hại nhất cũng không cách nào phá vỡ, lực phòng ngự mạnh, thậm chí còn muốn vượt qua Đạo Kim Ngọc Bàn!

- Khai Thiên!

- Diệt thế!

- Hóa tiên!

...

Giang Nam ba đạo Khai Thiên ấn, ba đạo Diệt thế ấn, ba đạo Hóa tiên ấn, dễ như trở bàn tay chấm dứt trận chiến đấu này, Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ thứ mười sáu quan biệt khuất vạn phần bị chín đạo Vô Úy Ấn đuổi giết, thây ngã tại chỗ.

Thực lực của hắn, so với Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ thứ mười lăm quan cường đại hơn rất nhiều, tu luyện công pháp cũng càng cao đẳng, là Hồng Mông đại đạo Hoàng đạo Cực Cảnh pháp môn, nhưng mà không chịu nổi Giang Nam người đông thế mạnh, không có cho hắn cơ hội hoàn thủ liền chín đạo Vô Úy Ấn oanh ra, phá vỡ Hỗn Độn Động Thiên, đuổi giết hắn.

- Đây là... Một môn công pháp Tiên Thiên Thần Ma khác!

Ba trăm sáu mươi miếng Hỗn Độn phù văn bay ra, chui vào trong cơ thể Giang Nam, lập tức để cho trong đầu hắn nhiều ra một loại pháp môn huyền diệu, môn công pháp này tên là Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh, cực kỳ buồn tẻ tối nghĩa, khó hiểu đến cực điểm. đọc truyện mới nhất tại tung hoanh . com

Tiên Thiên Thần Ma công pháp, đa số đều rất thô ráp, mặc dù là Hồng Mông Tam Thánh Kinh cũng là lý niệm mới lạ, nhưng nội dung rất thô ráp đơn sơ, chỉ có đại dàn giáo, cẩu thả, xa không có tinh diệu như công pháp của Chư Thiên vạn giới.

Tiên Thiên Thần Ma có Tiên Thiên ưu thế, bởi vậy đối với công pháp Thần thông khai phát, xa không bằng Chư Thiên vạn giới, sinh linh Chư Thiên vạn giới so sánh với Tiên Thiên Thần Ma yếu nhược rất nhiều lần, nhưng lại dùng thần thông công pháp để đền bù chưa đủ chính của, tăng lên lực lượng.

Giang Nam đem Hồng Mông Tam Thánh Kinh dung nhập vào bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cũng là đem chỗ chưa đủ của Hồng Mông Tam Thánh Kinh bổ toàn bộ, đem pháp môn thô ráp tinh tế tinh hóa, khai phát ra đủ loại thần diệu.

Mà môn Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh này, liền lộ ra tinh tế tinh diệu hơn rất nhiều, Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh cực kỳ tối nghĩa khó hiểu, cái gọi là giới, là thế giới, vực là lãnh thổ quốc gia, Hỗn Độn biên giới, là diễn biến Hỗn Độn thế giới, chính mình làm một vực Chi Chủ, tùy thời có thể điều động lực lượng Hỗn Độn thế giới!

Chỗ cường đại của môn công pháp này tự nhiên có thể thấy được lốm đốm, nhưng trong đó tu luyện khó khăn cũng có thể thấy được lốm đốm, Giang Nam đối với môn công pháp này lĩnh ngộ không thấu, nhất là hậu kỳ công pháp, càng là cần điều động Thần Quân, Thần Đế, thậm chí cả Hoàng đạo Cực Cảnh Hồng Mông đạo tắc, vượt xa tầm mắt kiến thức hiện tại của

hắn.

Đừng nói Thần Quân Thần Đế Hồng Mông đạo tắc, coi như là một Thần Chủ Thần Quân cấp Tiên Thiên Thần Ma, đem Hồng Mông đạo tắc của mình đặt ở trước mặt Giang Nam để cho hắn nghiên cứu, hắn cũng không cách nào tìm hiểu. Dù sao, hắn tiếp xúc Hồng Mông đại đạo thời gian quá ngắn.

- Bất quá, Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh lại là một môn công pháp dị thường cường đại...

Hai con ngươi của Giang Nam càng ngày càng sáng ngời, thầm nghĩ:

- Pháp môn đằng sau Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh thật sự tối nghĩa, nhưng pháp môn phía trước lại không phải nan giải như vậy. Có lẽ, ta có thể tham khảo thoáng một phát, nói không chừng có thể luyện thành Hỗn Độn Động Thiên...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1109: Giới Vực Động Thiên

Hỗn Độn Động Thiên cần một ít tài liệu cực kỳ kỳ lạ mới có thể luyện thành, Hồng Mông tử khí là không thể thiếu, trừ lần đó ra, còn cần một loại tài liệu Hỗn Độn, phải là tài liệu từ trong Hỗn Độn Hồng Mông diễn sinh ra, mới có thể diễn biến ra Hỗn Độn Động Thiên.

Giang Nam khẽ nhíu mày, tài liệu Hỗn Độn hắn nghe cũng không từng nghe qua, chớ nói chi là bái kiến hoặc là có được.

- Chỉ có trước đem Hỗn Độn Động Thiên để xuống, đợi đến lúc tìm được tài liệu Hỗn Độn, tu luyện Hỗn Độn Động Thiên cũng không muộn.

Hắn ở quan thứ mười sáu khôi phục tu vi pháp lực, lại thừa dịp trong khoảng thời gian này, để cho kiếp trước chân thân cùng kiếp sau chân thân của mình luyện thành Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, từng người luyện ra Lục Đại hóa thân, đem thực lực của mình khai phát đến mức tận cùng.

Ở bên trong Chiến Thần Điện, mặc dù là Sâm La Ma Đế, cũng cảm ứng không đến Giang Nam, cảm ứng không đến Giang Nam tu luyện thêm hai Sâm La Đại Đế hóa thân, bất quá xuất phát từ cân nhắc an toàn, Giang Nam vẫn là đem kiếp trước cùng kiếp sau chân thân của mình từng người phong ấn Sâm La Đại Đế hóa thân luyện thành.

- Sâm La Ma Đế, đến lúc đó sẽ cho ngươi một cái kinh hỷ!

Giang Nam lộ ra vui vẻ, lập tức dáng tươi cười cứng ở trên mặt, bởi vì hắn phát hiện, linh thạch linh dịch của hắn, đã triệt để tiêu hao không còn!

- Mười bảy quan ta còn có thể đánh thắng, nhưng mà nếu như mười bảy quan hao hết sạch pháp lực, như vậy mười tám quan ta thua không nghi ngờ...

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, dùng pháp lực của hắn hôm nay, liên tục chín đạo Vô Úy Ấn xuống dưới, thế tất sẽ đưa tu vi của Tam đại chân thân tiêu hao sạch sẽ, tối đa chỉ có thể vượt qua mười bảy quan, không cách nào vượt qua mười tám quan!

- Pháp bảo, xem ra chỉ có thể động dụng pháp bảo rồi!

Trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, ba chân thân, mười tám hóa thân, từng người tế lên pháp bảo, Ngưu Đấu bốn thương, hỏa kim bốn kỳ, cộng thêm hắn từ Vãng Sinh đế lăng lấy được rất nhiều Chân Thần chi bảo uy năng không thua Thần Chủ chi bảo, hai mươi mốt bộ Chân Thần chi bảo, cộng thêm bốn thương bốn kỳ, 29 kiện pháp bảo uy năng mọi nơi bành trướng kích động!

Mà Giang Nam kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân, một cái lấy ra bạch ngọc bình, một cái tay nắm Trầm Luân Ma Thành, rõ ràng là hai đại Thần Tôn chi bảo!

Bản thể Giang Nam thì cầm trong tay tám thanh Thần Vương kiếm, đằng đằng sát khí cất bước leo lên cầu vồng.

Đợi hắn đi vào mười tầng bảy Chiến Thần Điện, thấy rõ bên trong Chiến Thần Điện bố trí, trong nội tâm không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy bên trong phù văn trận ngoại trừ một cỗ cốt cách Tiên Thiên Thần Ma ra, còn trôi nổi một thanh lợi kiếm hư ảnh dài ước chừng trượng ba!

Trên lưỡi kiếm hư ảnh kia che kín Hỗn Độn phù văn, nguyên một đám huyền ảo dị thường, hơn nữa hắn xem thân kiếm, hiển nhiên không phải pháp bảo dùng thần kim Thần liệu bình thường luyện chế, mà là dùng Hỗn Độn kỳ vật luyện chế thành bảo kiếm!

Mặc dù thanh kiếm này chỉ là hư ảnh, trong đó tràn ngập uy năng, là bản thể bảo kiếm từ thời không xa xôi chiếu rọi mà đến, nhưng lại cho người một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, phảng phất trong thiên hạ không có gì có thể ngăn trở thần kiếm này bổ một phát!

Giang Nam không có chứng kiến bản thể lưỡi kiếm này, nhưng có một loại cảm giác, nếu bản thể lưỡi kiếm này xuất hiện, chỉ sợ Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo Sa La kiếm cũng không coi vào đâu!

Đại năng bên trong Tiên Thiên Thần Ma luyện thành thần kiếm!

Trong kiếm chất chứa Tiên Thiên Thần Ma Hồng Mông đại đạo, siêu việt Thiên Đạo chí bảo Thiên Ý Tru Tiên Kiếm!

- Thần Đế luyện chế Chứng đế chi bảo, sử dụng tài liệu cũng không gì hơn cái này, thậm chí còn không bằng...

Khóe mắt Giang Nam run run thoáng một phát, phù văn trận kích phát, Tiên Thiên Thần Ma trong trận phục sinh, buồn bực rống một tiếng, lấy tay đem thanh Hỗn Độn thần kiếm hư ảnh kia nắm trong tay.

- Con mẹ nó!

Giang Nam cắn răng, đem tám thanh Thần Vương kiếm thu hồi, mặt khác hai chân thân cùng mười tám hóa thân cũng đồng loạt đem pháp bảo từng người thu hồi, trong miệng trống trơn không có gì.

Tiên Thiên Thần Ma trong trận kia buông thanh Hỗn Độn thần kiếm hư ảnh, bước đi ra phù văn trận.

- Đây là một trận đánh ác liệt...

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, trận đánh ác liệt này nhất định phải đánh, hắn đã đi tới tầng thứ mười bảy, đằng sau chỉ có một tầng, mặc dù là liều chết cũng phải đánh tiếp, đem tuyệt thế cơ duyên này nắm bắt tới tay!

Thi Mạc Sơn nói đây là một hồi tuyệt thế cơ duyên, Giang Nam vốn còn có chút khinh thường, nhưng mà hiện tại hắn đạt được Hồng Mông Tam Thánh Kinh cùng Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh hai đại pháp môn, lại được đến rất nhiều Hỗn Độn phù văn, dĩ nhiên ý thức được, Chiến Thần Điện với hắn mà nói đích thật là một tuyệt thế cơ duyên, hơn nữa là tuyệt thế cơ duyên

không cách nào tưởng tượng, so với Vọng Tiên Đài còn gấp trăm ngàn lần!

Một hồi ác chiến rất nhanh bộc phát, trong Chiến Thần Điện nhân ảnh lập loè, kích động bành trướng, Giang Nam vừa lên liền vận dụng Vô úy tam ấn, Tam đại chân thân, chín đạo Vô Úy Ấn oanh giết đi qua, đem Tiên Thiên Thần Ma kia đánh cho mình đầy thương tích, thực lực hao tổn hơn phân nửa, nhưng như cũ chưa chết.

Thực lực của hắn như trước cực kỳ khủng bố, một người liền ngăn trở mười tám hóa thân của Giang Nam vây công, phản kích chi lực càng ngày càng mạnh, trong tay hắn tuy chưa từng nắm Hỗn Độn thần kiếm hư ảnh, nhưng trong lúc xuất thủ đã có kiếm khí vô cùng bá đạo truyền đến, dựng thẳng tay bổ một phát, đem Ma La Ma Thần hóa thân chém giết, năm ngón tay tráo rơi, liền phá vỡ Thái Âm Thái Dương hai đại hóa thân liên thủ thi triển Âm Dương Thái Cực Đồ, một quyền oanh ra, Xích Viêm Ma Thần hóa thân thổ huyết.

Rất nhanh, mười tám hóa thân của Giang Nam bị chém giết sáu tôn, mấy đại hóa thân khác cũng từng người bị thương!

Giang Nam nhíu mày, bất chấp mình đã không có pháp lực, thẳng nhảy vào trong vòng chiến, Tam đại chân thân cùng tiến lên, dùng thân thể cận thân chém giết!

Một trận chiến này cực kỳ thảm thiết, Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ mười bảy quan cường đại không thể tưởng tượng nổi, mặc dù bị chín đạo Vô Úy Ấn trọng thương, cũng viễn siêu bất luận chân thân, hóa thân gì của Giang Nam!

Mười tám hóa thân bị chết chỉ còn lại có sáu Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Tinh Quang đại đế hóa thân tu luyện Đế cấp công pháp, bất quá mặc dù là sáu hóa thân này cũng phụ chế rất nặng, ngã xuống đất không dậy nổi, vô lực tái chiến, mà Giang Nam Tam đại chân thân cũng đã có thân thể liên tục nghiền nát mấy lần, trong miệng thổ huyết, vết thương chồng chất, thậm chí ngay cả năng lượng trong Hỗn Độn Nguyên Anh cũng hao hết, Hỗn Độn

Nguyên Anh cũng lọt vào bị thương không nhẹ.

Cuối cùng nhất, trước khi hắn cơ hồ hao hết tất cả chiến lực, rốt cục đem vị Tiên Thiên Thần Ma này sinh sinh hao tổn chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1110: Trấn Ngục Giới Bi. (1)

Vù vù...

Giang Nam Tam đại chân thân ngửa mặt nằm ở bên trong Chiến Thần Điện, vù vù thở hổn hển, mà Chiến Thần Điện sớm đã biến thành biển máu mênh mông, đều là hóa thân cùng bản thể hắn chảy ra máu tươi.

XIU....XIU... XÍU...UU!, một miếng Hỗn Độn phù văn bay tới, chui vào trong cơ thể của hắn.

Trong thần điện có một loại lực lượng không hiểu hội tụ, đem vết máu trong thần điện rửa sạch sẽ, một đạo cầu vồng phô ra, Giang Nam còn không có nhúc nhích, mà để cho thân thể của mình khôi phục.

Đã qua thật lâu, lúc này nhục thể của hắn mới phục hồi như cũ, đem thân thể tổn thương chữa trị hoàn tất, Giang Nam giãy dụa đứng dậy, chỉ cảm thấy trong cơ thể trống trơn, rỗng tuếch, không khỏi cười khổ một tiếng.

Kiếp trước thân kiếp sau thân của hắn cũng không có pháp lực, Lục Đại hóa thân còn sống ngã xuống đất không dậy nổi, cũng không có tái chiến chi lực.

- Bức ta không có thể động dụng pháp bảo, chém liên tục mười hai hóa thân tu thành Thần Ma, đem ta đánh phế, không hổ là Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ mười bảy quan...

Hắn từ từ thở ra một hơi, lần này trả một cái giá lớn thật sự quá thảm thiết rồi, mười hai hóa thân bị trảm, tuy nói thần tính bên trong hóa thân bị hắn kịp thời thu hồi, không có lọt vào đả kích hủy diệt, nhưng mà muốn đem mười hai hóa thân này luyện trở về, không phí một năm nửa năm thời gian là không cách nào làm được.

Mấu chốt nhất chính là, trong Tử Phủ hắn tất cả linh thạch linh dịch cũng đã hao hết sạch, mười tám quan căn bản không có khả năng qua cửa!

- Chỉ có thể dừng ở đây sao?

Trong lòng hắn có chút không cam lòng, mười bảy quan đã đi tới, lại bởi vì pháp lực cùng linh thạch linh dịch của mình không đủ, thế cho nên thất bại trong gang tấc!

Đã qua thật lâu, Giang Nam lấy lại bình tĩnh, đem không bỏ trong lòng vứt ra khỏi óc, ngược lại đi tinh tế phỏng đoán ba trăm sáu mươi miếng Hỗn Độn phù văn chất chứa Hồng Mông đại đạo vừa rồi kia.

- Ồ? Đây không phải công pháp, mà là một loại thần cấm phá cấm chi đạo!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng.

Trong lòng Giang Nam vạn phần buồn bực, đến thứ mười lăm quan, Chiến Thần Điện truyền lại là Hoàng Đạo Cực Cảnh công pháp, nhưng mà mười bảy quan chỉ là một loại phá cấm chi đạo, không phải là công pháp, để cho hắn có chút kỳ quái.

Môn phá cấm chi đạo này là một môn đại thần thông, tên là Đoạn Ngục, phải tu luyện Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh mới có thể thi triển ra.

- Đoạn Ngục?

Giang Nam khẽ cau mày, Đoạn Ngục đại thần thông này, bàn về trình độ tinh diệu, so sánh với Phong Cấm đại trận chỉ có hơn chứ không kém, là một môn pháp môn đối với lực lượng vận dụng đạt đến cực hạn!

Môn Thần Thông này không những được dùng để phá cấm, cũng là một loại pháp môn công kích cực kỳ cường đại, cùng Thông U Thần Đế một trượng phá vạn pháp có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu, bất quá Thông U Thần Đế lễ trượng lấy là biến hóa, biến hóa

cuối cùng, bàn về biến hóa, thiên hạ không người nào có thể sánh ngang.

Mà Đoạn Ngục Thần Thông đi lên là một cách khác, đó chính là khống chế lực lượng, ở trên sự khống chế lực lượng đạt đến cực hạn, cắt đứt tiết điểm lực lượng, để cho đối phương vô luận Thần Thông hay là lực lượng đều không thể tiếp tục!

Cái này cực kỳ lợi hại, Thông U Thần Đế lễ trượng là phá, phá vỡ hết thảy pháp môn, mà Đoạn Ngục Thần Thông là đứt, cắt đứt hết thảy pháp môn, nửa độ mà đánh, ở lúc lực lượng cùng Thần Thông của đối phương uy năng chưa hoàn toàn bộc phát liền cắt đứt lực lượng cùng uy năng!

- Đoạn Ngục Thần Thông đã đạt tới trình độ làm người ta xem thế là đủ rồi.

Giang Nam than thở một tiếng, môn Thần Thông này nhất định phải tu luyện Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh mới có thể thi triển, mà Đế Hoàng Thần Thể cũng mô phỏng không ra Tiên Thiên Thần Ma, cũng không thể nào mô phỏng Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh.

Vì vậy hắn muốn thi triển ra môn Thần Thông này, liền phải đem Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, luyện thành Hỗn Độn Động Thiên.

Mà Hỗn Độn Động Thiên, thì cần tài liệu Hỗn Độn hư vô mờ mịt, thật là khiến người nhức đầu.

- Vô luận có thể đả thông thứ mười tám quan hay không, cũng phải đi xem một chút!

Giang Nam đang muốn đi lên cầu vồng, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích. Đi tới trước Hỗn Độn Thần Kiếm hư ảnh kia, lấy tay hướng thần kiếm này chộp tới:

- Nếu có thể thu Hỗn Độn Thần Kiếm hư ảnh này, cửa ải cuối cùng ta cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng!

Trong Hỗn Độn Thần Kiếm hư ảnh tích chứa uy năng kinh khủng, hắn đầu tiên nhìn thấy thần kiếm hư ảnh này, liền biết Thần Tôn chi bảo như Bạch Ngọc Bình, Trầm Luân Ma Thành,... chỉ sợ cũng kháng không nổi uy năng thần kiếm này, vì vậy mới vứt bỏ pháp bảo, lấy Thần Thông cùng người thủ quan tầng mười bảy đối chiến liều mạng.

Nếu có thể thu Hỗn Độn Thần Kiếm hư ảnh, lấy uy năng của Hỗn Độn Thần Kiếm, cho dù là một luồng uy năng, cũng đủ để quét ngang hết thảy!

- Ân?

Giang Nam khẽ cau mày, một trảo này của hắn, là bắt không, Hỗn Độn Thần Kiếm này là một hư ảnh. Bàn tay của hắn trực tiếp từ trong hư ảnh xuyên qua, không có đụng chạm đến bất kỳ vật gì.

- Không đúng, không đúng, mới vừa rồi người thủ quan rõ ràng nắm thần kiếm hư ảnh trong tay, hắn có thể bắt được, vì sao ta không được?

Hắn lấy lại bình tĩnh, tinh tế đánh giá Hỗn Độn Thần Kiếm hư ảnh này, chỉ thấy Thần kiếm hư ảnh là Hỗn Độn Thần Kiếm lạc ấn, uy năng thần kiếm trán phóng, trong đó tích chứa Hồng Mông Đại Đạo bàng bạc kinh người, vô kiên bất tồi.

- Phải a, lạc ấn trong thần kiếm này tràn ngập Hồng Mông Đại Đạo, là Tiên Thiên chi đạo, mà bàn tay của ta là huyết nhục chi thân, làm sao có thể bắt được Tiên Thiên chi đạo?

Giang Nam thấy buồn cười, tâm niệm hơi động, thúc dục một tia pháp lực còn sót lại.

Chỉ thấy trong lòng bàn tay hắn xuất hiện một ký hiệu Hỗn Độn, lóe lên sinh quang.

Hắn lần nữa chộp tới trước, đem Hỗn Độn Thần Kiếm hư ảnh lạc ấn kia nhẹ nhàng hái xuống.

Thần kiếm hư ảnh lạc ấn này mới vừa bị hắn nắm trong tay, trong đầu Giang Nam đột nhiên truyền đến một tiếng nổ ầm vang, trong thoáng chốc chỉ cảm thấy mình ở vào trong Đại Hỏa hừng hực khôn cùng, lửa này không phải là phàm hỏa, không phải là thần hỏa, mà là hoả diễm trong Hồng Mông Tử Khí, Hỗn Độn dị hỏa!

Trong Hỗn Độn dị hỏa, một thanh thần kiếm thẳng tắp cắm ở trong hỏa diễm, khí diễm ngập trời, tựa hồ mượn Hỗn Độn dị hỏa tới rèn luyện kiếm thể!

Thần kiếm kiếm quang sắc bén vô cùng, Giang Nam liếc mắt nhìn thần kiếm kia bắn ra kiếm quang, liền cảm giác được mình tựa hồ muốn bị cắt toái!

Mà dưới thần kiếm, trong Hỗn Độn dị hỏa, nằm một thân thể dị thường khôi ngô cao lớn, thân thể kia là rộng lớn như thế, quả thực có thể cùng một viên chủ tinh sánh ngang!

Thần kiếm cắm ở trên ót thi thể khổng lồ này, xuyên thủng mi tâm.

Ở mi tâm thi thể này, từng đạo Tiên quang nhiễu động, quay chung quanh thần kiếm xoay tròn, sáng lạng chí cực!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1111: Trấn Ngục Giới Bi. (2)

- Thanh thần kiếm này chém một Tiên Nhân!

Trong lòng Giang Nam chấn động, đang muốn cẩn thận quan sát, đột nhiên dị tượng trước mắt biến mất, hắn giương mắt nhìn chung quanh, chỉ thấy mình như cũ thân ở trong Chiến Thần Điện, không có Hỗn Độn dị hỏa, không có Hỗn Độn Thần Kiếm, cũng không có Tiên thi.

Mới vừa rồi một màn kia, chẳng qua là hắn bắt được thần kiếm hư ảnh lạc ấn, trong lúc vô tình thấy được bản thể thần kiếm!

- Trảm tiên, trảm tiên... thanh Hỗn Độn Thần Kiếm này chém một Tiên Nhân! Tiên Thiên Thần Ma, không hổ là cường giả có thể sánh ngang Tiên Nhân...

Trong lòng Giang Nam thật lâu không thể bình tĩnh, lẩm bẩm nói:

- Chiến Thần Điện rốt cuộc là ai luyện chế, lại là vì nguyên nhân gì lưu lại? Làm sao ngay cả thần kiếm hư ảnh lạc ấn bực này cũng có thể có... tầng thứ mười tám, hẳn là có đáp án a?

Hắn lấy lại bình tĩnh, mới vừa rồi hắn thấy một màn kia, thật sự rung động, ngay cả Tiên Nhân có thể khai thiên tích địa cũng bị người một kiếm chém giết, lai lịch chủ nhân Chiến Thần Điện, chỉ sợ cực kỳ đáng sợ.

Phải biết rằng, từ viễn cổ chiến tranh, Thiên Đạo nghiền nát, chư thiên vạn giới đã có hơn năm ngàn vạn năm không có xuất hiện qua tiên tích, không người nào có thể Chứng Đạo thành tiên, mạnh nhất cũng bất quá là Thần Đế.

Từng tôn Thần Đế tài hoa tuyệt đại, đều khẩn cầu đột phá cực hạn, Chứng Đạo thành tiên, nhưng bọn hắn chẳng qua là tre già măng mọc mà thôi, từng

cái từng cái chết ở trên nửa đường.

Tiên Cảnh, là một cảnh giới ngay cả Thần Đế cũng không thể với tới, cao cao tại thượng, không cách nào leo tường, thậm chí có thể nói cao không thể chạm, làm cho người tuyệt vọng!

Nếu những Thần Đế này biết, thậm chí ngay cả Tiên Nhân Bất Tử Bất Diệt cũng bị người chém, sẽ khiến cho chấn động bao nhiêu!

- Thần kiếm lạc ấn này, lại phải cần Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh thúc dục mới có thể phát huy uy năng!

Giang Nam tinh tế nghiên cứu thần kiếm lạc ấn, giận đến suýt nữa chửi má nó, hắn đối với thần kiếm lạc ấn này kỳ vọng thật lớn, còn muốn mượn uy năng thần kiếm nhất cử đả thông thứ mười tám quan, nhận được "Tuyệt thế cơ duyên." Mà uy năng thần kiếm không cách nào thúc dục, để cho hắn làm sao vượt qua thứ mười tám quan?

- Bất kể!

Hắn bước lên cầu vồng, cũng không quay đầu lại rời đi.

Chiến Thần Điện tầng mười tám, Giang Nam đứng ở trong đại điện, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Thần điện sâu kín, đồng trụ san sát, trừ lần đó ra, không có vật khác.

- Không có người thủ quan? Di, nơi đó có một tấm bia đá!

Giang Nam nâng kiếm bước nhanh đến phía trước, lưu ý bốn phía, tránh cho đột nhiên có người thủ quan giết đi ra, trong thần điện trống rỗng, chỉ có hắn một người một kiếm, còn có tiếng bước chân rầu rĩ rung động.

Tấm bia đá này cực kỳ cao lớn, cao hai trăm trượng, rộng tám mươi trượng, phía dưới nền có tất cả chín tầng, mỗi một tầng đều là Bát Giác, tượng trưng vũ trụ Bát Cực, mà chín tầng thì tượng trưng cho Cửu Trọng Thiên, Cửu Thiên Bát Cực, tượng trưng cho không gian rộng lớn vô cùng.

- Trấn Ngục Giới Bi!

Trên tấm bia đá có một nhóm ký hiệu Hỗn Độn, bất quá ghi lại lại không phải là Hồng Mông Đại Đạo, mà là văn tự, hẳn là văn tự của Tiên Thiên Thần Ma.

Giang Nam tinh tế cảm ứng hàm nghĩa trong ký hiệu, khẽ cau mày, tấm bia đá này tên gọi Trấn Ngục Giới Bi, mặt trên còn có tám chữ, là "Tiến vào trấn ngục, được ta truyền thừa".

- Tiến vào trấn ngục? Làm sao tiến vào?

Giang Nam tự định giá chốc lát, thần thức xông ra, thần thức của hắn mới vừa tiếp xúc đến Trấn Ngục Giới Bi, trong lúc bất chợt Trấn Ngục Giới Bi ầm ầm chấn động, vô số ký hiệu Hỗn Độn phần phật từ trong Trấn Ngục Giới Bi bay ra, từng cái từng cái ký hiệu phiêu đãng, tổ hợp, ở trong hư không tạo thành một con đường!

Hỗn Độn ký hiệu này tạo thành đường như cũ có vô cùng ký hiệu bay ra, không ngừng về phía trước rơi xuống, đem con đường làm càng ngày càng dài, không biết chạy đi nơi nào.

Qua một lúc lâu, Trấn Ngục Giới Bi chấn động hạ xuống, con đường tựa hồ đến cuối, tiếp theo một cỗ khí tức mênh mông Thương Mang đập vào mặt, Cổ lão, cuồng bạo, trang nghiêm, thần thánh, kinh khủng, ép tới Giang Nam khó có thể thở dốc!

Cổ khí tức này, thậm chí để cho Đạo Tâm không sứt mẻ của hắn đột nhiên nhiều ra rất nhiều Tâm Ma, trước mắt của hắn phảng phất xuất hiện Huyết Hải khôn cùng, bên tai phảng phất truyền đến tiếng chém giết kinh thiên động địa, hắn phảng phất rơi vào trong một chiến trường Cổ lão mà kinh khủng, vô số Tiên Thiên sinh linh, Tiên Nhân, Tiên Thiên Thần Ma, chinh chiến chém giết, thần huyết Tiên huyết hội tụ thành biển, Thần thi Tiên thi chất như núi!

Tiếp theo, hư không chấn động, vô số thời không hiện lên, một thời không đổ nát hiện ra ở cuối đường Hỗn Độn ký hiệu, hung khí, lệ khí, thần khí, tiên khí, sát khí, tử khí lộn xộn tuôn ra đánh tới, bên trong truyền đến thanh âm kinh khủng, có Thần Ma trước khi chết giãy dụa kêu rên, có Tiên Nhân thở dài lúc vẫn lạc, có tiếng khóc thảm thiết, có tiếng quát mắng, có tiếng reo hò, có tiếng chém giết,... Hồng Mông Tử Khí cuồn cuộn bắt đầu khởi động, cuốn động hằng hà thi thể.

Trong tấm thời không đổ nát kia, hết thảy thanh âm, quang, sắc, cũng để lộ ra một loại khí tức không tốt.

Tuyệt đối là không tường!

Nơi đó chính là trấn ngục!

Trấn Ngục Giới Bi, chính là tấm bia đá biểu thị trấn ngục địa giới, cũng là lối đi đi thông trấn ngục!

Trong lòng Giang Nam run lên, chỉ thấy trong trấn ngục khí tức cuồng bạo tràn ra, để cho Đạo tâm của mình càng ngày càng khó thừa nhận, vội vàng thu hồi thần trí của mình, con đường Hỗn Độn ký hiệu lập tức bắt đầu sụp đổ. Con đường ký hiệu hỏng mất tốc độ cực nhanh, con đường này vừa mới hỏng mất, trấn ngục to lớn lập tức chậm rãi biến mất.

Sắc mặt Giang Nam tái nhợt, vù vù thở hổn hển, đáng sợ, thật sự là đáng sợ.

- Tuyệt thế cơ duyên, không nghĩ tới tuyệt thế cơ duyên dĩ nhiên là cái này...

Qua một lúc lâu, Giang Nam luyện hóa Tâm Ma, Đạo Tâm khôi phục như lúc ban đầu, Trấn Ngục Giới Bi là một cái lối đi đi thông trấn ngục, trong trấn ngục có người đắp nặn Chiến Thần Điện truyền thừa lưu lại, nghĩ đến vị Tiên Thiên Thần Ma này là chết ở trong trấn ngục.

Hắn hẳn là ở trước lúc trấn ngục đại chiến đã đoán chừng mình hẳn phải

chết, vì vậy dẫn đầu chế tạo Chiến Thần Điện, Chiến Thần Điện chính là công cụ hắn dùng để chọn ra truyền nhân.

Nếu có người có thể đả thông Chiến Thần Điện, thông qua hắn khảo hạch, sẽ đi tới thứ mười tám quan, tìm được Trấn Ngục Giới Bi, thông qua Trấn Ngục Giới Bi tìm được thi thể hắn, hoàn toàn nhận được truyền thừa!

Mà muốn gặp chân thân kia, thì chỉ sợ nhất định phải dùng đến Phá Ngục đại thần thông!

- Lấy tu vi hiện tại của ta, tiến vào trấn ngục, chính là chết! Cái tuyệt thế cơ duyên này, chỉ sợ cùng ta vô duyên...

Giang Nam lắc đầu, đột nhiên trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, quay chung quanh tòa Trấn Ngục Giới Bi này đi hai lần, ánh mắt càng ngày càng sáng, lẩm bẩm nói:

- Nếu có thể đem tòa Trấn Ngục Giới Bi này khiêng về nhà, đó không phải là hữu duyên sao...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1112: Thần Giới Mở Cửa. (1)

Trung Thiên thế giới, Hoang Cổ Thánh Sơn, vô số ánh mắt Cổ lão, thần thức cường đại, giờ phút này đều chú ý tòa Thánh sơn hùng vĩ mỹ lệ này.

Thánh sơn cao ngất, cao vô cùng, từ trong Trung Thiên thế giới chủ đại lục giơ lên, xuyên thủng Trung Thiên thế giới, đỉnh núi cắm vào trong thần giới.

Ở đỉnh núi nơi cùng Thần Giới tương liên, một tòa đại trận Cổ lão đem lối đi này phong tỏa, cắt đứt người thần lưu thông.

Đại trận rộng lớn hàng tỉ dặm, từng mặt tinh kỳ cùng chung xây dựng tòa đại trận này, giống như vô số thật to nho nhỏ bánh răng khấu trừ ở chung một chỗ, đại bánh răng phủ lấy tiểu bánh răng, không ngừng chuyển động, mà vào lúc này, tòa Hồn Thiên Đại Trận này mỗi chuyển động một vòng, bánh răng liền biến mất một vòng.

Hồn Thiên Đại Trận ùng ùng chuyển động, một tầng tiếp theo một tầng trận pháp biến mất.

Qua một lúc lâu, tòa Hồn Thiên Đại Trận này rốt cục hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Không biết bao nhiêu người kích động, Thần Giới, địa phương vô số người hướng tới, giờ phút này rốt cục mở ra Hồn Thiên Đại Trận, tái hiện nhân thế!

Cũng có không biết bao nhiêu người âm thầm lo lắng, lần này Thần Giới bỏ Hồn Thiên Đại Trận, thủ chưởng của đầu sỏ Thần Giới rốt cục có thể thăm dò vào Trung Thiên thế giới, đem thế lực thật to nho nhỏ của Trung Thiên thế giới, cuốn vào trong chiến tranh tranh đoạt đế vị, từ đó Trung Thiên thế giới tất sẽ không còn an bình!

Thần Giới, đột nhiên sáng mờ vạn đạo, nhiều thần nhân phần phật từ Thần Giới bay ra, ôm lấy một thần quan Cổ lão, phủ xuống đến đỉnh núi Hoang Cổ Thánh Sơn, hiện ra ở bầu trời Trung Thiên thế giới.

Vị Cổ lão thần quan kia thần thức như nước thủy triều, mọi nơi quét ngang, trong nháy mắt trải rộng Trung Thiên thế giới chủ đại lục cùng hàng tỉ tinh lục, tiếp theo bá một tiếng triển khai một mặt kim bảng, thần thức ba động, thanh âm kinh thiên động địa:

- Phụng Thiên Thừa Vận, Quang Vũ Đế viết: nay thiên tượng rối loạn, có yêu ma loạn thế hiện ra, yêu ma loạn thế, kia là trách nhiệm của trẫm. Vì vậy đặc biệt mở ân điển, mở ra nhân thần chi quan, che chở chúng sanh...

- Cắt!

Đột nhiên một tiếng cười lạnh truyền đến, một thần nhân đỉnh thiên lập địa phá vỡ yên lặng trong thiên địa, từ Thần Giới Hoang Cổ Thánh Sơn bước vào Trung Thiên thế giới, trải qua bên cạnh Cổ lão thần quan kia, cười lạnh nói:

- Quang Vũ tiểu nhi đã chuyển thế, không biết hôm nay ở nơi đâu co đầu rút cổ, không dám thò đầu ra. Nơi nào đến cái gì Quang Vũ Đế chỉ?

Lão thần quan kia giận dữ, đang muốn quát lớn, lại có một thần nhân từ Thần Giới đi xuống, cười nhạo nói:

- Thần Giới khai sơn, rõ ràng chính là muốn họa loạn thiên hạ, còn nói ân điển? Ngự Thần quan, dối trá cũng không nên dối trá như vậy, làm người ta khinh bỉ!

Vị lão thần tay cầm Quang Vũ Đế chỉ giận đến sắc mặt xanh mét, hai tay đang cầm Đế chỉ không ngừng run rẩy, rung giọng nói:

- Nghịch tặc...

- Quang Vũ tính cái rắm.

Hằng hà Thần Giới thần linh bay xuống, có người cười nói:

- Quang Vũ ở nơi đâu? Có giỏi để cho hắn lộ đầu ra! Nếu hắn không dám thò đầu ra, kia cũng đừng có nói cái gì Đế chỉ!

Lão thần quan kia trơ mắt nhìn thân tín các đại cự đầu Thần Giới rối rít từ Thần Giới bay vào Trung Thiên thế giới, giận đến cả người phát run, lẩm bẩm nói:

- Quang Vũ Thần Đế như cũ còn trên đời, các ngươi lại dám đại nghịch bất đạo như thế! Rối loạn, rối loạn...

- Trung Thiên rối loạn.

Ở Huyền Hoàng Đại Thế Giới, trong Huyền Hoàng Mẫu Khí nặng nề, một mảnh thần quang rung chuyển, trong thần quang, ánh mắt của Huyền Hoàng Lão Tổ xuyên qua thời không nặng nề, thấy Hoang Cổ Thánh Sơn, ánh mắt của hắn sâu thẳm, phảng phất nhìn qua không phải là Hoang Cổ Thánh Sơn, mà là đại loạn chi tướng, nhẹ giọng nói:

- Thần Giới chi loạn lan tràn đến Trung Thiên, Trung Thiên rối loạn, chư thiên vạn giới còn xa sao?

Hồng Hoang Đại Thế Giới, một ngụm Thiên Đao ngang trường không, đao khí mênh mông, rũ xuống từng sợi Hồng Mông khí, trấn áp khí vận Hồng Hoang thế giới, thanh đao này vốn là không rảnh Vô Cấu, mà hiện tại thân đao lại nhiều từng vết tích loang lổ.

Một thanh âm từ trong đao truyền đến, sâu xa nói:

- Trung Thiên loạn, kỷ kiếp gần, kỷ kiếp gần, địa ngục xâm lấn đại kiếp, cũng không xa...

- Thiên Đạo Bảo Chung, vì sao ta cuối cùng có một loại cảm giác sợ hết hồn hết vía?

Ứng Long Đại Thế Giới, một suy nghĩ Cổ lão ba động, có chút sợ hãi:

- Chẳng lẽ trong Quang Vũ Kỷ Kiếp này, ta cũng có thể vẫn lạc?

Trong Thiên Ý Đại Thế Giới, truyền tới một tiếng cười nhẹ nhàng vui vẻ:

- Giờ khắc này, ta mong đợi đã lâu rồi, Thiên Ý a, ngươi ngăn trở ta Chứng Đạo, mà hôm nay đại loạn buông xuống, bản thân mình thân khó bảo toàn, đã không cách nào hạn chế thành tựu của ta!

- Hạo kiếp buông xuống, sanh linh đồ thán...

Tạo Hóa Đại Thế Giới, một tòa Tạo Hóa Thần Lâu đứng vững, vô số tạo hóa lực hóa thành một cái lưới lớn, đem trọn Đại Thế Giới bao phủ, che chở hàng tỉ vạn sinh linh, một thanh âm kinh thiên động địa vang lên, chấn triệt tận trời:

- Duy Ngã tạo hóa vĩnh tồn!

Càn Khôn Đại Thế Giới, Hóa Tiên Ngọc Bình móc ngược, giấu vào Càn Khôn, có thần nhân giấu ở trong bình ngọc, thấp giọng cười nói:

- Có Thiên Đạo chí bảo ở đây, tự vệ vậy là đủ rồi, những người khác chết sống cùng ta có quan hệ gì đâu? Mấy vị đạo hữu, không phải là ta không nói nghĩa khí, các ngươi cũng là người bảo thủ, chờ các ngươi cùng địa ngục liều mạng, cũng chết sạch, liền không có ai có thể ngăn trở ta...

- Đế Sư, thiên hạ rối loạn, hạo kiếp buông xuống, ngươi có tính toán gì không?

Đạo Vương Đại Thế Giới, Đạo Vương nhìn xa Hồ Thiên Đại Thế Giới, ánh mắt sâu kín, thấp giọng nói:

- Trước kia, mỗi lần trong đại kiếp ngươi sẽ đến đây cùng ta thương nghị đối sách, nhưng lần này ngươi không tới, tâm ý của ngươi rốt cuộc như thế nào... Là giống như Thiên Đạo không thể nắm lấy sao?

Hồ Thiên Đại Thế Giới, khí vận mênh mông, một mảnh yên lặng, chỉ có hai đạo thần quang quét nhìn khí vận, tựa hồ muốn từ đó nhìn ra dấu vết.

...

- Chư thiên vạn giới rốt cục muốn nội loạn.

Trong địa ngục, trên Minh Hải, một Ma Đế đỉnh thiên lập địa hiện lên, tính bằng đơn vị hàng nghìn cánh tay nâng lên từng tôn thân thể, những thân thể này riêng phần mình tạo thành địa ngục thế giới bất đồng, Sâm La Ma Đế ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt thấm nhuần vũ trụ màng thai, xuyên qua vô lượng không gian, rơi vào trên Hoang Cổ Thánh Sơn của Trung Thiên thế giới.

- Chư thiên vạn giới nếu như bất loạn, cho dù chúng ta có thể công phá chư thiên vạn giới, cũng phải chết thảm trọng. Nhưng mà bọn hắn vừa loạn, liền cho chúng ta cơ hội vô cùng lớn! Chư vị đạo hữu, các ngươi nói sao?

Minh Hải nhấc lên ba đào nặng nề, kinh đào phách động thương minh, từng tôn Ma Đế từ trong Minh Hải mềm rủ xuống dâng lên, khí tức kinh khủng khôn cùng, rung chuyển thời không, để cho Minh Hải rung chuyển, thậm chí nhấc lên cự sóng ngập trời, đem từng cái từng cái địa ngục thế giới đẩy cao cao bay lên, chấn động không nghỉ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1113: Thần Giới Mở Cửa. (2)

Nhiều người nhìn lên chư thiên vạn giới trong thời không xa xôi, một thanh âm thấp giọng cười, tiếng cười càng lúc càng lớn, dần dần chấn động Minh Hải vạn giới:

- Cơ duyên, đây chính là cơ duyên thành tiên ta tha thiết ước mơ!

- Nhất thống Chư Thiên, Chứng Đạo ma tiên!

- Hiện tại, còn chưa tới thời điểm chúng ta xuất động.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, truyền vào trong tai nhiều Ma Đế, trầm giọng nói:

- Chúng ta còn cần đợi, đợi chư thiên vạn giới đại loạn, kỷ kiếp hoàn toàn bộc phát, đợi chờ một thời cơ hoàn mỹ, nhất cử giải quyết bọn họ!

Sâm La Ma Đế hiển nhiên đối với cái thanh âm này cực kỳ tin phục, hỏi:

- Chúng ta còn cần đợi bao lâu?

Cái thanh âm kia thản nhiên nói:

- Sớm thì mười năm, chậm thì trăm năm, tất thấy rõ ràng! Ta hôm nay đã xin chỉ thị mấy ma tiên, sắp có Tiên Thiên Thần Ma nhằm vào Tiên nhân của chư thiên vạn giới phủ xuống, chỉ có làm tốt chuẩn bị vạn toàn, mới có thể nhất cử tóm thâu chư thiên vạn giới!

...

- Thần Giới mở cửa, đại loạn tương khởi.

Thần Giới, trong một thời không bí ẩn, mấy tôn thần nhân vĩ ngạn đứng

vững vàng ở giữa không trung, mắt nhìn xuống Thần Giới, chỉ thấy vô số Thần Ma từ Hoang Cổ Thánh Sơn hạ giới, một thần nhân mỉm cười nói:

- Bệ hạ, loạn thế xuất anh hào, trước mắt chính là một loạn thế từ cổ chí kim khó có. Bệ hạ trèo lên đế vị, Chứng Đạo thành tiên, nhất định sắp tới đều có thể!

- Trận đại loạn này, vẫn là quá sớm chút ít.

Quang Vũ Thần Đế giống như thiếu niên, chắp hai tay sau lưng, cũng đang nhìn vô số Thần Ma hạ giới, khẽ cau mày nói:

- Này cùng kế hoạch của ta có chút không hợp. Kế hoạch của ta là đợi ta tu thành Thần Chủ, Thần Tôn, lại mở ra Thần Giới. Mà hiện tại, trong thần giới có người âm thầm điều khiển thế cục, để cho Thần Giới trước thời hạn mở ra. Xem ra...

Hắn chân mày khóa càng chặc hơn, nhẹ giọng nói:

- Người này có chút khẩn cấp, muốn trận hạo kiếp này triển khai, căn bản không để cho ta thong dong bố trí thời gian. Người này, rốt cuộc là người nào?

Đột nhiên, một cỗ thần thức hạo hạo đãng đãng hung hăng quét qua, giống như ở Thần Giới nhấc lên phong ba cự sóng, quét nhìn vô số hư không, rõ ràng là một cường giả tiếp cận thần Đế, Thần Quân cấp bá chủ, cảm ứng được trong hư không có động tĩnh, cho nên đem thần trí của mình buông thả, quét tra hư không.

Trong lòng mấy người Quang Vũ Thần Đế khẽ nhúc nhích, từng cái từng cái biến mất, tránh thoát cổ thần thức này quét nhìn, sau một lúc lâu, chỉ thấy một đôi mắt âm trầm hiện ra ở phụ cận, hai con mắt giống như hai Thần kính, con mắt bắn ra thần quang, thấy rõ một lần, không có phát hiện cái dị trạng gì, lúc này mới rời đi.

- Hoang Tổ thật là quá làm càn!

Bên cạnh Quang Vũ Thần Đế, một thần nhân cả giận nói:

- Năm đó bệ hạ tại vị, hắn giả ngây giả dại, hiện tại bệ hạ chuyển thế, hắn liền lớn lối.

- Tu vi của hắn đã đến gần Thần Đế, có tư cách khoa trương.

Quang Vũ Thần Đế lơ đễnh, cười nói:

- Ban đầu mấy người bọn họ ám toán Đông Cực Thần Quân, để cho Đông Cực Thần Quân đột phá Đế cảnh thất bại, cơ hồ khiến nàng bỏ mình đạo tiêu, hôm nay Đông Cực Thần Quân quyển thổ trọng lai, tự nhiên cũng sẽ không khiến hắn sống khá giả.

Thần Giới ngũ đại Thần Quân lẫn nhau kiềm chế, thế cho nên không người nào dám can đảm vào lúc này Chứng Đạo thành Đế. Bọn người kia, tầm thường vô vi, rốt cục sẽ trở thành người thất bại! Mà người kích thích thời cuộc, để cho ngũ đại Thần Quân đồng ý mở ra Thần Giới kia, mới thật sự là người trị giá phải chú ý.

Ánh mắt của hắn chớp động, thấp giọng nói:

- Hôm nay, tám vị đạo hữu kia, hẳn là cũng đã chuyển thế? Có bọn họ tương trợ, bình định hạo kiếp, tái diễn Thiên Đạo, Tiên Đạo của ta cũng có thể!

...

Trong đất lưu vong, đám người Chiến Thiên Ma Tôn, Hạm Đạm Yêu Tôn bao quanh mà ngồi, từng cái từng cái có chút mong đợi, có chút bất an, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn lên.

- Hoàng Y, ngươi giống như một chút cũng không khẩn trương, một chút cũng không nóng nảy.

Chiến Thiên Ma Tôn nhìn thiếu niên áo vàng khí định thần nhàn như cũ

uống rượu kia, không nhịn được nói:

- Thần Giới rối loạn, trung thiên cũng sắp rối loạn, sắp đến thời gian ngươi thoát khốn, ngươi cũng nên khẩn trương một chút a! truyện được lấy từ website tung hoanh

- Hơn năm ngàn vạn năm cũng đã chờ được, ta vì sao phải gấp gáp?

Thiếu niên áo vàng kia tức cười, cười nói:

- Hơn nữa, chín tên tiểu quỷ kia đang đợi ta chế tạo đại loạn, sau đó lại lần đem ta trấn áp, gấp gáp, ngược lại chỉ biết tự loạn trận cước. Không bằng chờ một chút, đợi đến thời điểm bọn họ loạn không thể thu thập, lại cho bọn hắn thêm một mồi lửa.

Đám người Chiến Thiên Ma Tôn mặc nhiên, không biết ý nghĩ trong lòng hắn.

- Cột mốc biên giới này thật là nặng...

Trong Chiến Thần Điện, Giang Nam thở hồng hộc, thật vất vả mới đưa tòa Trấn Ngục Giới Bi này vào không gian Tử Phủ của mình, sau đó dọc theo từng đạo cầu vồng, tầng tầng thối lui khỏi Chiến Thần Điện.

Sau khi Giang Nam đi qua, từng đạo cầu vồng từ từ biến mất, tiếp theo từng ngọn Chiến Thần Điện kia cũng dần dần biến mất, biến mất ở trong hư không, đợi Giang Nam đi ra tầng thứ nhất Chiến Thần Điện, chỉ thấy Chiến Thần Điện phía sau hắn kia cũng bắt đầu biến mất.

Mấy Thiên Thần trấn thủ tòa Chiến Thần Điện kia ngơ ngác nhìn một màn này, một hồi lâu nói không ra lời, qua một lúc lâu, một Thiên Thần rung giọng nói:

- Chiến Thần Điện bị người đoạt đi! Nhanh đi bẩm báo Lão thái gia!

Qua không lâu, nhiều Thi gia Chân Thần Thiên Thần rối rít chạy tới,

Hoàng Y cuồn cuộn, phẫn nộ quát:

- Người nào hại dân hại nước, dám can đảm trộm lấy Thần Điện nhà ta?

Cũng không có thiếu cường giả Bắc Mạc Thi gia phong tỏa thời không, đề phòng người "trộm lấy" Chiến Thần Điện chạy trốn.

Giang Nam vẻ mặt vô tội đứng ở nơi đó, đột nhiên, Thi Mạc Sơn lão gia tử hấp tấp chạy tới, nhìn Giang Nam một cái, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, vung tay lên, ha hả cười nói:

- Mọi người không nên bối rối, Chiến Thần Điện cũng không phải là bị đánh cắp, mà là tự mình biến mất. Tản đi, tất cả giải tán đi!

Nhiều cao tầng Thi gia ngẩn ngơ, không giải thích được ý nghĩa, bất quá lão gia tử lên tiếng, bọn họ cũng chỉ có thể kiềm chế nghi ngờ trong lòng xuống, riêng phần mình tản đi.

- Tiểu tử thúi, nói nhanh lên, ngươi có chiếm được tuyệt thế cơ duyên trong Chiến Thần Điện hay không?

Thi Mạc Sơn đợi mọi người rời đi, sắc mặt lo lắng vạn phần, vung tay lên, một tòa Thần Cấm đại trận đem bốn phía bao phủ, vội vàng nói.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, cười nói:

- Chiếm được.

Thi Mạc Sơn mừng rỡ, đi qua đi lại, gấp khó dằn nổi, liên tục nói:

- Ta nói mà, tiểu tử ngươi trụ cột đánh cho bền chắc như vậy, làm sao không chiếm được tuyệt thế cơ duyên... Kỳ quái, kỳ quái, làm sao ngươi chỉ tăng lên một cảnh giới? Chẳng lẽ bên trong không phải là tuyệt thế cơ duyên? Không đúng, tổ tiên lưu lại tin tức rõ ràng nói, nơi này ẩn chứa một đại cơ duyên khoáng cổ tuyệt kim...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1114: Ngươi Rất Tốt, Làm Chim Của Ta Nhé. (1)

Hắn cước bộ cực nhanh, tốc độ chạy giống như tuấn mã, trong chớp mắt liền không biết quay chung quanh Giang Nam bao nhiêu vòng, làm Giang Nam hoa mắt.

- Tổ tiên ta cũng là trong lúc vô tình nhận được tòa Chiến Thần Điện này, hắn cũng không có đến qua tầng cuối cùng, có tuyệt thế cơ duyên hay không cũng là Tiên Thiên Thần Ma đã chết kia nói, lão nhân gia ông ta cũng không có tận mắt nhìn thấy...

Thi Mạc Sơn sắc mặt âm tình bất định, tức giận nói:

- Bắc Mạc Thi gia ta bị gạt, lại bị một đầu Tiên Thiên Thần Ma lừa một ngàn vạn năm! Mụ nội nó!

Giang Nam bỗng nhiên biết lai lịch tòa Chiến Thần Điện này, nguyên lai là lão tổ tông Bắc Mạc Thi gia năm xưa lúc du lịch gặp phải một Tiên Thiên Thần Ma sắp chết, Tiên Thiên Thần Ma kia nói cho hắn biết bên trong có tuyệt thế cơ duyên.

Thi Mạc Sơn đổi tới đổi lui, tức giận mắng không dứt, Giang Nam bị hắn làm cho nhức đầu, ho khan một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Lão gia tử, trong Chiến Thần Điện thật sự có tuyệt thế cơ duyên.

Thi Mạc Sơn ngẩn ngơ, đột nhiên mừng rỡ, liên tục chà xát tay, tước dược nói:

- Ngươi được rồi?

Giang Nam gật đầu nói:

- Nơi này không phải là chỗ nói chuyện, lão gia tử tìm một chỗ bí ẩn, ngươi nhìn qua liền biết.

Lúc này Thi Mạc Sơn tản ra Thần Cấm đại trận, không khỏi phân trần lôi kéo hắn chạy như điên. Cũng không lâu lắm, hai người tới trước một tòa đại điện, tòa đại điện này rõ ràng là một Thần Chủ chi bảo.

Thi Mạc Sơn xông vào Thần Điện, đóng cửa điện. Chà xát tay liên tục nói:

- Ngươi yên tâm, tòa đại điện này là Thần Chủ chi bảo ta luyện chế, tuyệt sẽ không bị theo dõi. Tuyệt thế cơ duyên rốt cuộc là cái gì?

Giang Nam thấy buồn cười, mi tâm chợt lóe, đem Trấn Ngục Giới Bi này thích phóng đi ra, Thi Mạc Sơn ngơ ngác nhìn tấm bia đá cự đại này. Lẩm bẩm nói:

- Này coi là tuyệt thế cơ duyên gì...

- Lão gia tử mời nhìn.

Thần thức của Giang Nam tràn vào trong Trấn Ngục Giới Bi, tràng diện tráng quan mênh mông kia lần nữa xuất hiện, một con đường Hỗn Độn ký hiệu không ngừng ở trong hư không thành hình, tiếp theo Trấn Ngục Không Gian vô cùng kinh khủng xuất hiện, khí tức cuồng bạo đánh tới!

Cổ khí tức này chưa đến, liền để cho Thần Điện chấn động không ngớt, cơ hồ khiến Thần Điện cũng khó che khí tức cuồng bạo kia!

Sắc mặt Thi Mạc Sơn kịch biến, loại cảnh tượng này, mặc dù hắn là một Thần Chủ, cũng không khỏi biến sắc, sợ hãi, trong lòng sinh ra rung động cùng sợ hãi không gì so sánh nổi.

Đột nhiên, hắn chợt tỉnh ngộ, vội vàng cao giọng quát lên:

- Nhanh đóng cửa lối đi, nếu không Thi gia ta chắc chắn có tai ương diệt

thế, hoàn toàn hủy ở dưới cổ khí tức này!

Giang Nam thu hồi thần thức, con đường ký hiệu hỏng mất, trấn ngục lần nữa đóng cửa, biến mất không thấy gì nữa.

Sắc mặt Thi Mạc Sơn âm tình bất định, hiển nhiên khiếp sợ tình hình kinh khủng trong trấn ngục, không biết bao nhiêu Tiên Thiên Thần Ma, Tiên Nhân chết ở trong không gian hỗn độn kia, chuyện này thật sự nghe rợn cả người, mặc dù hắn là Thần Chủ, kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía.

- Tòa Trấn Ngục Giới Bi này quan hệ quá lớn, là phúc cũng là họa, trừ ngươi và ta ra, trăm triệu lần không thể để cho người thứ ba thấy!

Sắc mặt Thi Mạc Sơn ngưng trọng, lớn tiếng quát lên:

- Nếu bị những người khác biết ngươi có tấm bia đá này, nhất định sẽ cho ngươi họa sát thân! Người biết càng ít càng tốt, coi như là Hiên Vi, ngươi cũng không có thể nói cho nó, hiểu chưa?

Giang Nam gật đầu nói:

- Điểm này ta hiểu được. Lão gia tử, ngươi có nắm chắc tiến vào trấn ngục, nhận được cơ duyên trong đó hay không?

- Ngươi nếu như đã nhận được trấn ngục cơ duyên, kia tự nhiên là của ngươi. Hơn nữa, ta cũng không đủ nắm chặc có thể ở trong trấn ngục bình yên tiến thối.

Sắc mặt Thi Mạc Sơn hòa hoãn xuống, lẩm bẩm nói:

- Chiến Thần Điện tuyệt thế cơ duyên, dĩ nhiên là loại vật này, Bắc Mạc Thi gia ta lại đem tòa Thần Điện này đặt ở Thi gia ngàn vạn năm, lại còn không có bị người phá hủy, xem ra thật là may mắn...

Hắn không khỏi có chút sợ sau, nếu hắn biết trong cửa ải cuối cùng của

Chiến Thần Điện lại là Trấn Ngục Giới Bi, khẳng định sớm đã đem Chiến Thần Điện có thể ném bao xa liền ném rất xa!

Tiên Thiên Thần Ma sống ở trong Hỗn Độn, Tiên Nhân trường sanh bất lão, hai bên phát sinh cuộc chiến sinh tử, vốn là một chuyện kinh thiên động địa.

Mấu chốt nhất chính là, trong trấn ngục còn có cổ thi của những Thần Ma Tiên Nhân này, còn có pháp bảo bọn họ lưu lại, nếu như tin tức kia để lộ, nhất định sẽ vì Thi gia khai ra họa diệt môn!

Đến lúc đó, không chỉ là Thần Ma chư thiên vạn giới, chỉ sợ coi như là Thần Tôn Thần Quân cao cao tại thượng, thậm chí Cửu đại Bổ Thiên thần nhân, cũng sẽ bị tuyệt thế cơ duyên này hấp dẫn, không tiếc tự mình xuất thủ đánh chết Giang Nam, hủy diệt Thi gia, cướp đi Trấn Ngục Giới Bi!

- May là một ngàn vạn năm, không ai có thể đả thông Chiến Thần Điện...

Thi Mạc Sơn âm thầm may mắn không dứt, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Tiểu tử, ngươi cần thêm chút sức a, hôm nay Thần Giới đã mở, đại loạn tương khởi, ta là không được việc, không thành được Thần Tôn. Ngay cả năng lực tự vệ cũng không có, Thi gia ta trông cậy vào ngươi!

- Thần Giới mở ra?

Giang Nam trong lòng chấn động, thất thanh nói:

- Làm sao nhanh như vậy?

- Không tính là nhanh.

Thi Mạc Sơn cười lạnh nói:

- Nếu không phải Thần Giới năm đại cự đầu cãi cọ nhiều năm, Hồn Thiên Đại Trận sớm đã mở ra! Trước mắt, năm đại cự đầu này cùng nhiều Thần Tôn, chẳng qua là lặng lẽ tranh đoạt thế lực của Trung Thiên thế giới, nhưng

ta đoán chừng không cần mấy năm, chiến đấu sẽ gay cấn, vạch mặt đánh đập tàn nhẫn.

Hắn dằng dặc nói:

- Ở trong cuộc chiến đoạt Đế này. Thần Chủ như ta còn có thể miễn cưỡng giữ được Thi gia, nhưng nếu như Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, phía sau liền là địa ngục xâm lấn đại kiếp, ta cũng che không được Thi gia. Liên tiếp đại kiếp xuống, sinh linh vạn giới không biết có bao nhiêu người có thể còn sống sót...

Giang Nam trong lòng chấn động, lẩm bẩm nói:

- Thần Giới mở ra...

Hắn trong lòng có kích động, có sợ hãi, có oán hận, đủ loại tâm tình bắt đầu khởi động, kích động chính là hắn rốt cục có thể tiến vào Thần Giới, cái không gian rộng lớn mênh mông này, tới kiến thức càng nhiều nhân tài, càng nhiều Thần Minh!

Sợ hãi chính là, Thần Giới mở ra, hắn có thể nhìn thấy Giang Tuyết tỷ tỷ, hắn nghĩ đến sự kiện này. Liền không còn là một giáo chủ quang mang vạn trượng, mà giống như là một đại nam hài có chút ngượng ngùng.

Mà cừu hận là hắn rốt cục có thể tự mình du ngoạn sơn thủy Thần Giới, đi hỏi thăm Nam Hải tổ sư. Hỏi thăm cừu nhân tiêu diệt trung thổ, hủy diệt Giang gia đến tột cùng là người nào!

- Thần Giới vừa mở, quần ma loạn vũ, rất nhiều tồn tại ẩn cư đã lâu, chỉ sợ cũng muốn nhảy ra ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1115: Ngươi Rất Tốt, Làm Chim Của Ta Nhé. (2)

Thi Mạc Sơn thấp giọng nói:

- Nhất là Trung Thiên thế giới ta, có thật nhiều lão quái vật giấu diếm, những người này từ trước thọ nguyên sắp hết, vì vậy làm cho mình bị vây trong chết giả, đợi chờ cơ duyên kỷ kiếp phủ xuống, ý đồ tái tiến một bước. Lần này, đoán chừng Trung Thiên thế giới sẽ rất náo nhiệt... Tử Xuyên, ngươi có tính toán gì không?

Giang Nam trầm mặc một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Ta muốn về Huyền Minh Nguyên Giới một chuyến.

Đại loạn tương khởi, Huyền Minh Nguyên Giới là nơi ở của hắn, là căn bản của hắn, là nơi xuất thân, nhất định phải trở về một chuyến, Huyền Minh Nguyên Giới không mất, cho dù hắn ở Trung Thiên thế giới mất đi hết thảy, cũng còn có cơ hội đông sơn tái khởi!

Hơn nữa, lời của Thi Mạc Sơn cũng nhắc nhở hắn, Quang Vũ Kỷ Kiếp buông xuống, lão quái vật ẩn nhẫn ở Huyền Minh Nguyên Giới kia chỉ sợ cũng muốn nhân cơ hội xuất thế!

- Yêu Thần, hai trăm vạn năm này ngươi hấp thu Thái Dương nguyên khí, nói vậy tích lũy đã đạt tới tình cảnh kinh khủng, Thần Giới vừa mở, chỉ sợ ngươi cũng không nhịn được xuất thế, tham gia náo nhiệt a!

Huyền Minh Nguyên Giới, Trấn Thiên Tinh Vực.

Trong một viên Thái Dương Tinh, một cổ yêu khí kinh khủng từ bên trong Thái Dương này cuốn động, xâm nhuộm Thái Dương, đem mặt trời chói chan này nhuộm thành màu sắc yêu dị.

Dần dần, quang mang Thái Dương này càng ngày càng yếu ớt, càng ngày càng ảm đạm, thậm chí mơ hồ có thể thấy, nội bộ Thái Dương tựa hồ có bóng tối lan tràn, ở đó có một tồn tại kinh khủng, hấp thu năng lượng của mặt trời, thế cho nên nội bộ Thái Dương bắt đầu dập tắt!

Qua một lúc lâu, Thái Dương này hoàn toàn trở nên tối, năng lượng bị rút không còn, biến thành một tinh cầu tử vong.

Tiếp theo, có vô cùng quang mang từ trong Thái Dương chết truyền ra, tia sáng dài đến hàng tỉ dặm, lại có thần hỏa hừng hực phun ra, từng đạo thần hỏa cùng tia sáng tương dung, giống như Đại Hà trôi lơ lửng ở trong hư không vũ trụ, mênh mông cuồn cuộn!

Vô số quang mang cùng thần hỏa đột nhiên thu lại, hướng ở giữa hội tụ, trong khoảnh khắc tất cả yêu khí, tia sáng, thần hỏa hết thảy biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một đầu Kim Ô cánh giương vạn dặm, cao tới mấy vạn trượng, ba chân hai cánh.

Kim Ô lệ tiếu, từ trong hư không vũ trụ phi hành xẹt qua, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, từ xa nhìn lại, phảng phất là một vòng Thái Dương cuồn cuộn mà đến, kinh người cực kỳ.

Đầu Kim Ô này bay qua vô số đại lục của Trấn Thiên Tinh Vực, giờ khắc này, vô số sinh linh trên những đại lục này nghe được một thanh âm to lớn:

- Quang Vũ đã chết, Kim Đế dựng lên! Thọ ở đêm nay, thiên hạ đại cát!

Kim Ô kia đi tới Yêu Thần Tông, hôm nay Yêu Thần Tông đã phát triển so sánh với trước càng thêm lớn mạnh, mấy trăm vạn đệ tử, nhìn thấy đầu Kim Ô giống như Thái Dương này, lập tức rối rít hạ bái dập đầu, cúng bái không dứt, Yêu Hoàng cầm đầu, cao giọng hô to lễ bái:

- Chúc mừng Yêu Thần, chúc mừng Yêu Thần, vừa xuất thế chính là Thần Minh, Yêu Thần tất nhiên có thể nhất thống Chư Thiên, hùng bá vạn giới, đảo qua quần ma, du ngoạn sơn thuỷ đế vị!

Kim Ô thu lại hai cánh, hóa thành một Yêu Thần chim thủ nhân thân, ba chân hai cánh, thân cao cũng có vạn trượng, ba chân hạ xuống, mắt nhìn Yêu Thần Tông đệ tử, lạnh lùng nói:

- Không nên gọi ta là Yêu Thần, từ nay về sau, ta chính là Kim Đế! Hôm nay Thần Giới mở ra, thiên hạ đại loạn, kỷ kiếp buông xuống, chính là lúc ta quật khởi!

Yêu Thần vội vàng quỳ tiến lên, quyến rũ nói:

- Yêu Thần... Kim Đế, lão nhân gia ngài quật khởi, không thể không có chi bảo trong tay.

- Pháp bảo của ta đã có!

Ánh mắt Yêu Thần Kim Đế rơi vào trong tinh không xa xôi, chỉ thấy nơi đó có một đoàn Hồng Mông Tử Khí, truyền đến Địa Từ Nguyên Lực kinh khủng, dẫn dắt cả Huyền Minh Nguyên Giới quay chung quanh nó chuyển động, thản nhiên nói:

- Đó chính là pháp bảo của ta, tương lai ta Chứng Đạo thành Đế, nó cũng sẽ cùng với ta trở thành Chứng Đế chi bảo! Yêu Hoàng, ngươi dẫn dắt cao thủ đi hiệu lệnh thiên hạ, nhất thống nguyên giới!

- Nhất thống nguyên giới?

Yêu Hoàng chần chờ, rùng mình một cái nói:

- Kim Đế, Giang giáo chủ kia cũng không phải là dễ trêu, chút ít đệ tử kia của hắn tất cả đều không phải người lương thiện, lấy thực lực Yêu Thần Tông ta, chỉ sợ là lấy trứng chọi đá...

Yêu Thần Kim Đế hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên đối với cái từ lấy trứng chọi đá này không vui, lạnh lùng nói:

- Ta phất tay trong lúc, là có thể đem vô số sinh linh diệt đi, há mồm vừa

phun, là có thể luyện hóa một tòa đại lục, cái gì Giang giáo chủ? Bất quá là một Tiểu Sửu nhảy nhót, trong nháy mắt có thể diệt...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên hư không chấn động, một thanh âm quen thuộc truyền đến, cười nói:

- Yêu Thần, ngươi rốt cục bỏ được vỏ trứng đi ra? Rất tốt, rất tốt...

- Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Ánh mắt Yêu Thần Kim Đế vô cùng sắc bén, đột nhiên tụ tập mục lực hướng tấm hư không kia nhìn lại, nơi ánh mắt của hắn đi qua, hư không tan rã, thành tấm thành tấm hư không bị cháy sạch hóa thành kim dịch chảy xuống!

Lúc này, một thiếu niên thư sinh mặc thanh sam cất bước đi ra tấm hư không kia, hiện ra ở trước mặt của hắn.

- Giang giáo chủ, ngươi tới vừa lúc!

Yêu Thần Kim Đế cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Giết ngươi, tấm tinh vực này liền không có trở ngại gì nữa! Ngươi nhiều lần cùng ta đối nghịch, ta đã tha cho ngươi mấy lần, nhẫn ngươi đã lâu, hôm nay, liền là tử kỳ của ngươi!

- Thật là mạnh! Yêu Thần, ngươi không có phí ở trong trứng nghẹn hai trăm vạn năm, ngươi thực lực này, tuyệt đối đạt tới Thần Minh đỉnh!

Giang Nam trên dưới đánh giá Yêu Thần ba chân hai cánh này, trong lòng không khỏi chấn động, tán thán nói:

- Ngươi rất tốt, sau này ngươi liền làm chim của ta nhé!

- Ngươi nói gì?

Yêu Thần Kim Đế giận tím mặt, giận đến phát run, quanh thân hỏa lực

cuồn cuộn thậm chí đốt sập hư không, cháy đến đại lục phía dưới tan rã, hóa thành nham tương cuồn cuộn!

Trong khoảnh khắc, cả tòa đại lục liền lâm vào trong biển lửa, từng ngọn núi lớn giống như băng tuyết gặp được nước nóng, bắt đầu hòa tan!

Lúc Yêu Thần Kim Đế nổi giận tiết lộ khí tức, thậm chí có khuynh hướng đem trọn tòa đại lục tan rã!

- Thật xin lỗi, cái từ chim này lộ ra vẻ có chút thô tục, bản thể của ngươi là chim, để ngươi làm chim của ta đúng là sẽ cho người hiểu lầm, cũng không hiển lộ ra ta là người đọc sách.

Giang Nam nghiêng đầu suy nghĩ một chút, ôn văn nhĩ nhã, rất có phong phạm đại nho, vỗ tay cười nói:

- Yêu Thần, sau này ngươi liền làm tọa kỵ của ta. Hiện tại ngươi nên hài lòng a?

- Giang Nam, ngươi cho rằng ta hai trăm vạn năm này một mực ăn chay sao?

Lửa giận trong mắt Yêu Thần Kim Đế hừng hực thiêu đốt, đột nhiên lấy tay hướng Giang Nam hung hăng chộp tới, một trảo này, vạn dặm hư không hết thảy bị hắn nắm trong tay, từ xa nhìn lại, hắn tựa như Thần Ma không gì làm không được, mà Giang Nam phảng phất là một con kiến hôi ở trước mặt Thần Ma khiêu khích!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1116: Ngươi Không Bằng Ta. (1)

Thân hình Giang Nam chợt lóe, hóa thành một đạo Hóa Tiên phi hồng, né tránh một kích kia của hắn, từ trong tinh không đại lục bị đốt kia bay đến, tốc độ cực nhanh.

- Muốn chạy trốn? Vũ nhục ta, ngươi còn muốn sống rời đi sao?

Yêu Thần Kim Đế vỗ cánh dựng lên, tốc độ thiên hạ tuyệt luân, trong nháy mắt liền đuổi theo Giang Nam, vung tay lên, chỉ thấy chín trăm Thái Dương Thần Kim luyện thành cây cột hỏa hồng sắc từ trên trời giáng xuống, hóa thành một tòa Hồn Thiên Đại Trận!

Cùng Thần Giới phong tỏa Hoang Cổ Thánh Sơn Hồn Thiên Đại Trận bất đồng, Thần Giới Hồn Thiên Đại Trận là vô số trận kỳ tạo thành, một cây trận kỳ tạo thành từng vòng bánh răng, hoàn hoàn đan xen, là một loại trận pháp phong ấn, cũng không bao nhiêu lực công kích.

Mà tòa đại trận này của Yêu Thần càng thêm nguyên thủy cùng Cổ lão, không phức tạp bằng Thần Giới Hồn Thiên Đại Trận, nhưng tinh diệu chỉ có hơn chớ không kém, lấy Thái Dương Thần Kim luyện thành Thần trụ phong tỏa thời không, từng tôn Yêu Thần từ trên Thần trụ hiện ra, gầm thét cuồn cuộn, yêu khí tràn ngập, kinh khủng chí cực, có tính công kích cực mạnh!

Tòa Hồn Thiên Đại Trận này vừa xuất hiện, liền để cho Giang Nam cảm giác được vạn dặm thời không bị phong tỏa, chế tạo thành một cái cự đại cũi, trong đó sát cơ tràn ngập!

- Thần Giới Hồn Thiên Đại Trận, chính là xuất từ tay ta, chính là ta kiếp trước luyện! Quang Vũ xưng đế, muốn quần hùng thiên hạ giao ra công pháp Thần Cấm của bọn hắn, ta giao ra bất quá là tàn thiên tàn trận của Hồn Thiên Đại Trận, nhưng vẫn bị Thần Giới coi là trân bảo, dùng để phong thiên!

Ba chân của Yêu Thần Kim Đế rơi vào trên một bụi Thần trụ, chồm hỗm ở chỗ cao.

Ánh mắt lành lạnh, mắt nhìn xuống Giang Nam trong trận, cười lạnh nói:

- Ta kiếp trước tự biết căn cơ không yên, vì vậy thành tựu chẳng qua là đạt tới Thần Chủ cảnh giới, vô duyên tái tiến một bước! Mà đời này, ta dùng hai trăm vạn năm đặt nền móng, vừa xuất thế liền hút khô năng lượng trong một viên Thái Dương Tinh, vừa xuất thế chính là Thần Minh, chính là Yêu Thần! Người nào có căn cơ như ta?

Mới vừa rồi lời của Giang Nam, thật sự để cho hắn giận không kiềm được, hắn cả đời làm nhiều điều sai trái, năm xưa lúc có hùng tâm tráng chí, bất đắc dĩ Quang Vũ Thần Đế châu ngọc phía trước, dẫn đầu trèo lên đế vị, hùng cứ chư thiên vạn giới.

Khi đó Kim Đế cũng là người tài, tài hoa tuyệt đại, tương đối làm người khác chú ý, ở trong Chư Thiên Thần Ma cũng có chút danh tiếng, là một Thần Chủ.

Khi đó hắn nhận được sắc lệnh của Quang Vũ, phụng mệnh cùng mấy trăm Thần Ma trấn thủ Huyền Minh Nguyên Giới, trợ giúp nguyên giới vượt qua Tinh Quang Kỷ Kiếp.

Trận chiến ấy có tất cả hơn năm trăm Thần Ma chết trận, Nguyên Giới Chủ tinh bị đánh nát bấy, người may mắn còn sống sót trọng luyện chủ tinh mới, Yêu Thần Kim Đế tự nghĩ có Quang Vũ Thần Đế ở kia, mình liền không có ngày nổi danh, vì vậy hắn ở lúc thọ nguyên hao hết chuyển thế đến trong cơ thể con của mình, trong một quả Kim Ô chi noãn.

Hắn không muốn sau chuyển thế, còn phải ở dưới trướng Quang Vũ Đế làm một vị Thần Chủ nho nhỏ. Hắn có nhiều dã tâm cùng dục vọng hơn, vì vậy Kim Ô chi noãn này vẫn chưa từng xuất thế, mà là ở trong Thái Dương Tinh hấp thu năng lượng mặt trời. Không ngừng cải tạo huyết mạch bản thân, mượn gần hai trăm vạn năm thời gian, đem huyết mạch của mình làm

càng thêm tinh thuần cùng cường đại!

Hai trăm vạn năm qua, hắn một mực chờ thọ nguyên của Quang Vũ Thần Đế hao hết, đợi chờ ngày mình nổi danh.

Ở trăm năm trước, hắn rốt cục cảm giác được trong tối tăm, khí tức của Quang Vũ Thần Đế dần dần suy sụp, lực ảnh hưởng đối với chư thiên vạn giới dần dần suy yếu, vì vậy hắn biết, cơ hội của mình rốt cuộc đã tới.

Hắn muốn Nhất Phi Trùng Thiên, muốn hãnh diện, muốn tung hoành vạn giới, muốn trở thành đương kim Yêu Đế!

Không nghĩ tới Giang Nam vừa thấy mặt, liền muốn mình trở thành chim của hắn, tọa kỵ của hắn, loại làm nhục này, hắn há có thể nhẫn?

Giang Nam thương hại nhìn hắn, thở dài nói:

- Yêu Thần, ngươi sợ.

- Ta sợ?

Yêu Thần Kim Đế ngạc nhiên, cười ha ha, thanh âm chấn động hư không, vô số Thần Thú Yêu Thần gầm thét chạy chồm, đem Giang Nam bao phủ, lạnh lùng nói:

- Ta sợ cái gì rồi? Quang Vũ đã chết, còn có cái gì có thể làm cho ta sợ hãi?

- Ngươi sợ Quang Vũ.

Thân thể Giang Nam lay động, sau ót hiện lên tám đạo Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ trôi lơ lửng ở trong Thần Luân, tứ trọng Thiên Cung rung chuyển, cực kỳ tráng quan.

Quanh thân hắn hiện lên mấy vạn dặm Động Thiên, vô số Thần Ma hư ảnh di động hiện ra trong Động Thiên, tùy ý những Thần Thú Yêu Thần kia tấn công, Động Thiên của hắn ùng ùng tan biến, ngay sau đó lần nữa không

gian diễn sinh, tuần hoàn đáp lại, để cho những Thần Thú Yêu Thần kia thủy chung không cách nào công phá Động Thiên phòng ngự của hắn, lẳng lặng nói:

- Ngươi sợ hắn, liền co đầu rút cổ hai trăm vạn năm không dám xuất thế, chỉ có thể giống như con rùa đen núp ở trong vỏ trứng, nơm nớp lo sợ, không phải là phải chờ tới Quang Vũ thọ nguyên hao hết, ngươi mới dám xuất thế sao. Ngươi còn dám nói ngươi không sợ?

Yêu Thần Kim Đế thấy những Thần Thú Yêu Thần kia không cách nào phá vỡ Động Thiên phòng ngự của Giang Nam, con ngươi co rút nhanh, hiển nhiên khiếp sợ phòng ngự của Giang Nam.

Bất quá, chút thủ đoạn này của Giang Nam còn không có đặt ở trong lòng của hắn, ngửa mặt lên trời cười to nói:

- Chính xác, ta là sợ Quang Vũ! Ngươi vĩnh viễn không biết Quang Vũ rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng! Cũng không phải là ta không bằng hắn, mà là hắn thành Đế trước, có hắn ở đó, không người nào có thể Chứng Đế, ta sợ hắn thì như thế nào? Này cũng không thể nói rằng ta không bằng hắn!

- Ta đã gặp Quang Vũ, ngươi không bằng hắn, càng không bằng ta.

Giang Nam mặt mỉm cười:

- Ngươi nếu có gan, Quang Vũ Chứng Đế trước, đắc đạo trước, đối với một người không sợ lại bị cho là cái gì? Ngươi nếu không sợ hãi, sẽ gặp một đời Chứng Đạo, Chứng Đế, giết ra Cửu Trọng Thiên, giết lên Kim Loan điện, đánh giết Quang Vũ, mình ngồi lên đế vị! Nhưng mà ngươi sợ, trong nội tâm ngươi đã cho là mình hoàn toàn không bằng Quang Vũ, vì vậy núp ở trong vỏ trứng hai trăm vạn năm, đau khổ nhịn đến Quang Vũ Đế thọ nguyên hao hết mới dám xuất thế. Ngươi loại tâm thái này, cuộc đời này vĩnh viễn không cách nào Chứng Đạo thành Đế, bởi vì ngươi là người yếu, người yếu trên tâm cảnh!

Trong mắt của hắn thương hại càng đậm, lạnh lùng nói:

- Ngươi co đầu rút cổ hai trăm vạn năm, cho là Quang Vũ đã chết, lúc này mới xuất thế, lại không biết Quang Vũ Thần Đế đã chuyển thế, so sánh với kiếp trước càng thêm kinh khủng, thực lực càng thêm cường đại, ngươi có phải muốn trở về trong trứng, tiếp tục co đầu rút cổ trăm vạn năm hay không?

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, quay chung quanh một cây Thần trụ tia sáng vạn đạo, vô số Thần Thú Yêu Thần chạy chồm gầm thét vây công hắn, mà hắn như cũ vạn phần kiêu ngạo, tự phụ vạn phần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1117: Ngươi Không Bằng Ta. (2)

- Ngươi chẳng những sợ Quang Vũ, ngươi còn sợ Tịch Ứng Tình, còn sợ Thái Hoàng Lão Tổ, còn sợ Ma La Thập! Bọn họ làm cho ngươi ở trong Thái Dương trái trốn phải né, hoảng sợ không chịu nổi một ngày!

- Ngươi không bằng ta, bởi vì ta không sợ. Ta không sợ hãi!

- Vô luận là ai ngăn ở phía trước ta, cho dù là Quang Vũ Thần Đế, ta cũng muốn diệt trừ hắn, giết chết hắn!

- Ta không cần đợi chờ kiếp sau, chỉ tranh kiếp này, Thần Đế bảo tọa che ở trước mặt của ta, ta cũng vậy muốn một cước đá Thần Đế xuống, mình ngồi đi lên!

- Yêu Thần, đây chính là chỗ ngươi không bằng ta!

...

- Trẻ con, chỉ biết sính miệng lưỡi!

Yêu Thần Kim Đế xấu hổ thành giận, toàn lực thúc dục Hồn Thiên Đại Trận, trận pháp không gian nhất thời hỏng mất tan rã, hóa thành Hỗn Độn, vô số đầu Thần Thú Yêu Thần uy năng tăng mạnh, đem hết thảy cắn nát!

- Ngươi chết ở chỗ này, ta xem sau khi ngươi hồn phi phách tán còn có thể sính miệng lưỡi oai hay không!

Giang Nam chạm nỗi đau của hắn, trong lòng Yêu Thần Kim Đế có hùng tâm tráng chí, chỉ là vận khí của hắn thật sự không tốt, gần đây mấy trăm năm thời gian, nguyên giới tam đại dế nhũi luôn thỉnh thoảng đi tới Thái Dương quấy rầy hắn, sưu tầm tung tích Kim Ô chi noãn, muốn bắt hắn luyện hóa.

Trong lúc này, lại có Ứng Vô Song mang theo ý chỉ của Ứng Long Đại Thế Giới tới tìm hắn, bức bách hắn phân cách nguyên giới.

Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng hai đại dế nhũi này một chết một đi, Yêu Thần Kim Đế vốn cho là mình có thể buông lỏng một hơi. Không nghĩ tới Ma La Thập cùng Lạc Hoa Âm lại xuất hiện, tìm hắn đánh mấy lần, suýt nữa làm cho trước thời hạn xuất thế.

Nhất là gần chút ít năm này, Giang Nam năm lần bảy lượt cùng hắn đối nghịch, để cho trong lòng hắn cực kỳ khó chịu.

Bất quá nữ ma đầu cùng lão ma đầu cuối cùng đã đi, rời nguyên giới. Mà Giang Nam cũng chạy trốn rất xa, rất ít trở lại nguyên giới, để cho hắn lần nữa thở phào nhẹ nhỏm.

Hiện tại, Giang Nam vạch trần thương thế của hắn, càng làm cho hắn giận không kiềm được, hận không thể lập tức đem Giang Nam bầm thây vạn đoạn!

- Yêu Thần, ta muốn để ngươi tiếp tục sợ đi xuống!

Thân thể Giang Nam vừa động, vừa động này, nhất thời thiên băng địa liệt, vô số Thần Thú Yêu Thần bị quanh thân hắn xông ra khí tức, đạo văn cuồng bạo rối rít cắn nát, hắn nhún chân, thân thể liền tăng vọt, lấy tay bắt ra, đối chiến Hồn Thiên Đại Trận!

Một cây Thần trụ cao tới mấy vạn trượng bị hắn nắm trong tay, sinh sôi từ trong trận rút ra, một trụ quét ngang, liên tục mấy chục Thần trụ rối rít nứt vỡ, uy năng trận pháp giảm đi!

Giang Nam cầm Thần trụ trong tay, nhảy dựng lên, Thần trụ Kình Thiên, hướng đỉnh đầu của Yêu Thần hung hăng nện xuống, nện đến hư không sụp đổ!

Yêu Thần Kim Đế há mồm lệ tiếu, tiếng huýt gió chính là đạo âm, tích chứa uy năng vô cùng, Thần trụ rơi đập kia còn chưa rơi xuống, liền ở trong

tiếng huýt gió nặng nề nứt vỡ!

Ầm!

Đầu hắn đột nhiên trở nên Hồng Mông một mảnh, che dấu Thương Khung, chỉ thấy một Ma Đế đỉnh thiên lập địa cao cao chồng chất ở trong không gian, rộng lớn khôn cùng, thăm dò bàn tay, giống như một chưởng có thể đem Minh Hải đổi chiều, có thể bao trùm cả Huyền Minh Nguyên Giới, một chưởng hướng hắn phách lạc!

Sâm La Ấn!

Sâm La Ma Đế dị tượng!

Một ấn này của Giang Nam bao trùm Tinh Không, đã đem uy năng của Sâm La Ấn phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, cho dù là Sâm La Ma Đế tự mình phủ xuống, lấy cùng cảnh giới thi triển Sâm la ấn, bàn về trình độ tinh diệu cũng không gì hơn cái này, không cách nào vượt xa Giang Nam!

- Dương cực âm sinh!

Yêu Thần Kim Đế hét giận dữ, hai cánh bá một tiếng triển khai, cánh chim Thần vũ chồng chất, che dấu vạn dặm, vô số đạo tắc sôi trào, quay chung quanh cánh chim chuyển động, trong phút chốc Thái Dương thần hỏa hóa thành Thần Ma Thánh Hỏa, lại từ Thần Ma Thánh Hỏa hóa thành Hoàng Thiên Thánh Hỏa mà Chân Thần mới có thể luyện, cương mãnh bá đạo, hỏa lực vô cùng!

Đang lúc hỏa lực của hắn đạt đến cực hạn, Sí Liệt tới cực điểm, đột nhiên một cánh chim Đại Hỏa mai một, trở nên âm u, hóa dương thành âm, Thủy nguyên lực tràn ngập, hai cánh chém ra, ở giữa không trung xuất hiện một Âm Dương Thái Cực Đồ, ầm ầm đón nhận Sâm La Ấn, ma diệt hết thảy!

- Yêu Thần, xem ra hai trăm vạn năm này ngươi không có uổng phí, đã đột phá cực hạn của mình!

Giang Nam cảm giác được một kích kia của Yêu Thần đem uy năng Sâm La Ấn của mình ma diệt, thậm chí Âm Dương Thái Cực lực kinh khủng hướng mình lật cuốn tới, không khỏi than thở một tiếng, bàn tay móc ngược xuống phía dưới, hóa thành một đạo Tinh Hà Ấn, tay như hồng chung, Tinh Đấu quay quanh, cắn nát hết thảy, cùng hai cánh Âm Dương Thái Cực lực của Yêu Thần Kim Đế kịch liệt va chạm!

Hắn giống như Tinh Quang Thần Đế tái thế, chân mang Tinh Hà, tinh lực Tinh Quang trong hàng tỉ tinh thần của Trấn Thiên Tinh Vực cuồn cuộn vọt tới, một hít một thở, quần tinh run rẩy, tựa hồ bị hắn kéo tới, kéo vào thể nội!

- Họ Giang tiểu tử, ngươi thật sự lợi hại, bất quá muốn cùng ta đấu còn kém rất nhiều! Ta hai trăm vạn năm tích lũy, là ngươi không thể tưởng tượng, chết cho ta!

Yêu Thần Kim Đế hai cánh chấn động, trong nháy mắt đi tới trước người Giang Nam, ba trảo xé rách hư không, hướng cái ót hắn bắt hạ!

Thân thể Giang Nam lay động, hóa thành một đầu Côn Minh mấy vạn dặm, mở cái miệng rộng Thôn Thiên, cơ hồ một ngụm hút vào trong miệng, Yêu Thần vội vàng vỗ cánh bay đi, lại thấy Giang Nam đột nhiên từ Côn Minh hóa thành một đầu Tam Túc Ô Kim vỗ cánh bay tới, tốc độ so với hắn không thể chậm!

Hai đầu Kim Ô phá vỡ Tinh Không, trong phút chốc liền từ trong cực tốc dừng lại, thân thể Yêu Thần Kim Đế kịch liệt thu nhỏ lại, hóa thành thần nhân ba chân thân cao trượng sáu, lực lượng càng thêm ngưng tụ, nhưng Giang Nam cũng hiện ra bản thể, hai đạo thân ảnh nho nhỏ ở trong tinh không đánh đập tàn nhẫn.

Hai người hạ xuống đến trên một viên tĩnh cầu mịch tinh, chỉ thấy tinh cầu kia trong khoảnh khắc liền hóa thành một biển lửa, thành từng mảnh đại lục chìm nổi, hỏng mất, tan rã, cũng không lâu lắm, đại dương của viên tinh cầu này liền bị bốc hơi lên, đại địa hóa thành Hôi Tẫn, lộ ra tinh hạch, Yêu Thần nắm lên tinh hạch, hung hăng hướng Giang Nam chụp tới!

Oanh!

Thân thể Giang Nam chấn động, tinh hạch chia năm xẻ bảy, trong tinh hạch tràn ngập tinh lực trong phút chốc liền bị quét dọn không còn, hết thảy bị hắn hấp thu, biến thành phấn vụn!

Giang Nam cùng Yêu Thần Kim Đế động thủ, khí tức cuồng bạo ở trong Trấn Thiên Tinh Vực rung chuyển, cơ hồ có thể nói trấn áp đương thời, để cho cơ hồ tất cả sinh linh của Trấn Thiên Tinh Vực cảm giác được một cảm giác bị áp bách khổng lồ.

Mặc dù hai người bọn họ chiến đấu cách địa phương sinh linh tinh vực sống cực kỳ xa xôi, nhưng cổ khí tức này truyền động mà đến, để cho người không khỏi sinh ra ý sợ hãi, run rẩy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1118: Lực Áp Hàng Phục. (1)

Trong Trấn Thiên Tinh Vực, không biết bao nhiêu cường giả từ trong đại lục riêng phần mình bay ra, đứng ở trong tinh không nhìn xa trận ác chiến kia, chỉ thấy trong chiến trường kia, hai đạo thân ảnh thật nhỏ kịch liệt va chạm, thỉnh thoảng bay ra mội cái đại thủ, một chưởng chụp đến, liền thấy hư không run lên, đột nhiên sụp đổ!

Thỉnh thoảng, dư ba chiến đấu của hai người kia quét qua một cái tinh cầu, liền thấy tinh cầu kia nhấc lên cơn lốc, cơn lốc trong nháy mắt quay chung quanh tinh cầu vòng vo không biết bao nhiêu vòng, đem biển rộng thổi sang trời cao, từng cục lục địa bị cơn lốc từ mặt ngoài tinh cầu vạch trần lên, cắn nát!

Hô...

Một bàn tay che trời phách đi, chưởng lực kinh khủng đem một vòng Thái Dương trong tinh không thổi bay ra mấy chục ức dặm, Hỏa Xà cuốn qua, thậm chí dẫn đốt một hành tinh quay chung quanh Thái Dương kia vận hành!

Rất nhiều cường giả Trấn Thiên Tinh Vực lộ ra vẻ sợ hãi, trong bọn họ cũng có hàng trăm gần Thần cường giả, nhưng bức cảnh tượng trước mắt này, làm người ta sợ hãi, rất khó tưởng tượng, trong thân thể một sinh linh, lại có thể tích chứa lực lượng, năng lượng bá đạo tuyệt luân như thế!

Giang Nam cùng Yêu Thần Kim Đế đã vượt qua phạm vi người phàm này, đủ để cùng Thần Minh, Thần Ma trong truyền thuyết ngang hàng, thậm chí còn có vượt xa!

Coi như là gần Thần cường giả, ở trước mặt bọn họ cũng không chịu nổi một kích, khiến người cảm giác được, mình giống như con kiến hôi nhỏ bé!

- Yêu Thần Kim Đế, pháp lực vô biên, nhất thống nguyên giới, quét

ngang Chư Thiên!

Đột nhiên, một trận tiếng kêu không hài hòa truyền đến, chỉ thấy Yêu Hoàng cùng rất nhiều cường giả Yêu Thần Tông xuy kéo đàn hát, Yêu Hoàng tế lên một mặt đại cổ, ra sức gõ động, tiếng trống rung trời, cao giọng hát nói:

- Yêu Thần Kim Đế, đức cao vọng trọng, dân tâm sở hướng. Tà ma lui tránh, Chư Thiên hàng phục! Giang Nam tiểu nhi, nhảy nhót thằng hề, không biết tự lượng sức mình, ắt gặp Thiên Khiển!

Nhiều cường giả Yêu Thần Tông cùng nhau hát nói:

- Giang Nam tiểu nhi, nhảy nhót như thằng hề, không biết tự lượng sức mình, ắt gặp Thiên Khiển!

Thanh âm rất là chói tai.

Cạch...

Đột nhiên một tiếng chuông vang truyền đến, rất nhiều cường giả Huyền Thiên Thánh Tông đằng đằng sát khí, ánh mắt bất thiện, rối rít xem ra, đám người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Chân Linh Huyền Nữ, Huyền Thanh Y đang xem chiến, nhưng không ngờ đám người Yêu Hoàng lại gióng trống khua chiêng như thế, nói khoác Yêu Thần Kim Đế, lúc này rất nhiều cường giả Huyền Thiên Thánh Tông tế lên pháp bảo, rất có khí thế một lời không hợp liền giết tới!

- Thế nào? Huyền Thiên Thánh Tông muốn tạo phản sao?

Yêu Hoàng vui mừng không hãi sợ, cười ha ha nói:

- Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, mặc dù sư tôn của các ngươi bản lãnh không kém, nhưng cuối cùng là thằng hề nhảy nhót, trèo không lên mặt bàn. Kim Đế chưa xuất thế, hắn còn có thể hung hăng ngang ngược nhất thời. Kim Đế xuất thế, liền là ngày tận thế của hắn!

Một vị Yêu Thần Tông trưởng lão trường thanh cười nói:

- Kim Đế rộng lượng, chỉ giết đầu đảng tội ác, Huyền Thiên Thánh Tông các ngươi thật sớm đầu hàng, đầu thành Yêu Thần Tông ta, còn có một con đường sống! Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, cùng Kim Đế bệ hạ đối kháng, đó là một con đường chết!

Chân Linh Huyền Nữ một thân mặc giáp trụ, anh tư táp sảng, cất bước tiến lên, cười lạnh nói:

- Thắng bại còn chưa biết, chẳng lẽ Yêu Hoàng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi?

Ngũ Ma Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ tiến lên, Cáp Lan Sinh điềm nhiên nói:

- Yêu Hoàng lão nhi, không nên luôn nói mạnh miệng, chọc giận chúng ta, hiện tại lão tử có thể diệt Yêu Thần Tông các ngươi!

Yêu Hoàng cười lạnh một tiếng, mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ, mấy lão ma đầu Thạch Cảm Đương Cáp Lan Sinh năm đó là ma đầu Thí Thần Cốc hung danh hiển hách, cùng Tịch Ứng Tình làm hại nhất phương, thậm chí ngay cả Cửu U Minh Giới Bất Tử Minh Vương cũng dám giết, ngay cả Thái Hoàng Lão Tổ đối với bọn họ cũng không thể làm gì.

Gần chút ít năm này, năm người kia khai quật một chút di tích của Trấn Thiên Tinh Vực, động phủ Viễn Cổ Thần Ma, nhận được rất nhiều Thần Ma công pháp bí điển, linh đan diệu dược, pháp bảo trân tài, thực lực hôm nay tăng kinh khủng, đã gần Thần, là cường giả tuyệt đỉnh trong Trấn Thiên Tinh Vực.

Thậm chí Thạch Cảm Đương, Lâm Tá Minh cùng Thiên Cơ Tú Sĩ đã đạt tới độ cao của Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ năm đó!

Vô Tướng Thiền Sư cùng Cáp Lan Sinh cũng không kém, một cái được Viễn Cổ Phật Môn truyền thừa, một người tu luyện địa ngục Ma Thần công

pháp, bất kỳ một người nào, Yêu Hoàng cũng tự nhận không địch lại.

Những lão ma đầu này không sợ trời không sợ đất, chọc giận bọn họ, năm tên ma đầu này thật dám tiêu diệt hết Yêu Thần Tông!

Huyền Thiên Thánh Tông đã là đại phái độc bá Trấn Thiên Tinh Vực, chiếm được không biết bao nhiêu tài nguyên, thậm chí ngay cả linh thạch quáng mạch cũng khai quật hai cái, Linh Dịch lại càng đếm không xuể, tạo ra một nhóm lớn nhân tài!

So sánh với, Yêu Thần Tông thật sự là thua kém rất nhiều.

Đột nhiên, một thanh âm thanh thanh đạm đạm nói:

- Huyền Thiên Thánh Tông dám đụng đến môn phái ta, chẳng lẽ không sợ sau khi Kim Đế thắng, diệt môn Huyền Thiên Thánh Tông bọn ngươi sao?

Nhiều cao thủ Huyền Thiên Thánh Tông theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nói chuyện là một bạch y nữ tử dung mạo cực kỳ xinh đẹp, Nhạc Ấu Nương tiến lên, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười nói:

- Ngươi là Thiên Yêu Thánh Nữ Liên Hương? Quả nhiên cực đẹp, ta thấy yêu tiếc, nghe nói năm đó ngươi lấy sắc đẹp hấp dẫn sư tôn ta, lừa gạt đi Thái Dương Chân Kinh. Sư tôn ta muốn cùng ngươi kết duyên, kết quả ngươi dã tâm bừng bừng, cự tuyệt hắn, thế cho nên sau cha ngươi cùng ngươi lên cửa cầu hôn, bị sư tôn ta một ngụm cự tuyệt. Thánh Nữ, nếu ngươi biết sư tôn ta có thành tựu hôm nay, có hối hận quyết định năm đó hay không?

Thiên Yêu Thánh Nữ sắc mặt biến hóa, cười lạnh nói:

- Ta làm việc, có cái gì hối hận có thể nói? Tiểu nha đầu, có một chút ngươi phải biết rằng, năm đó là ta cự tuyệt sư tôn ngươi, không phải là hắn cự tuyệt ta!

Nhạc Ấu Nương khẽ mỉm cười, lơ đễnh, hé miệng cười nói:

- Ngươi thùy mị còn không bằng ta, thật không biết năm đó sư tôn làm sao lại coi trọng ngươi. Hơn nữa ngươi cũng quá yếu ớt, ngay cả đệ tử nhỏ nhất của sư tôn ta cũng có thể một cái tát phách bẹp ngươi...

Mọi người Yêu Thần Tông giận dữ, Yêu Hoàng cắn răng nói:

- Tiểu nha đầu, đợi Kim Đế giết chết ngươi sư tôn xong, lão phu muốn đích thân đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

- Ngươi đánh thắng được ta sao?

Nhạc Ấu Nương lộ ra răng mèo, đắc ý vạn phần nói.

Yêu Hoàng sắc mặt đỏ lên, giống như gan heo nấu chín, hắn thật sự đánh không lại nữ tiểu ma đầu này, Nhạc Ấu Nương tuy nói là thủ tịch đại đệ tử của Giang Nam, nhưng thời gian Giang Nam dạy nàng không dài, phần lớn thời gian là tiểu nha đầu này đi theo Lạc Hoa Âm, chung quanh làm xằng làm bậy, giả danh lừa bịp, việc xấu loang lổ.

Mấu chốt nhất chính là, nha đầu này là chuyển thế Thần Ma, kiếp trước tu vi cực mạnh, kiếp nầy lại càng kinh khủng, thực lực hôm nay, đã vượt qua Yêu Hoàng, cùng nhân vật cấp số như Thí Thần Cốc Ngũ Ma!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1119: Lực Áp Hàng Phục. (2)

Thiên Yêu Thánh Nữ thản nhiên nói:

- Cha, không cần cùng bọn họ nói nhảm, ai thắng ai thua, không phải là chúng ta có thể quyết định. Đợi Kim Đế đắc thắng trở về, tự nhiên hết thảy gió êm sóng lặng!

Yêu Hoàng gật đầu đồng ý.

Thiên Yêu Thánh Nữ hướng chiến trường hỗn loạn không chịu nổi nơi xa kia nhìn lại.

Ánh mắt truy tìm thiếu niên cùng Kim Đế đánh đập tàn nhẫn kia, thiếu niên năm đó mới xuất đạo, hôm nay đã có thể cùng Kim Đế là Thần Minh chống lại.

Nhớ ngày đó, sở dĩ Thiên Yêu Thánh Nữ cự tuyệt Giang Nam, là vì theo đuổi thành thần chi đạo. Mà hiện tại lần nữa nhìn thấy Giang Nam, hắn đã đạt đến trình độ Thần Ma, mà mình cùng hắn chênh lệch càng ngày càng xa. Trong nội tâm nàng một trận khổ sở:

- Có lẽ, năm đó ta cùng với hắn ở chung một chỗ, hôm nay lại là một diện mạo khác đi...

Yêu Hoàng cùng rất nhiều cường giả Yêu Thần Tông như cũ bốc phét tùm lum, gióng trống khua chiêng, tiếng reo hò chấn động hư không, thanh thế to lớn.

Nhưng vào lúc này, có người sáng mắt, thấy cả người Yêu Thần Kim Đế tràn đầy máu, dần dần rơi vào hạ phong, tình huống rất là không ổn, thanh âm không khỏi dần dần thấp xuống.

Thân thể Giang Nam thoáng một cái, tứ tôn hóa thân đi ra, rõ ràng là ba Tinh Quang Đại Đế hóa thân cùng một Sâm La Ma Đế hóa thân. Ba Tinh Quang Đại Đế chân mang Tinh Hà, khí nuốt Tinh Đấu, pháp lực mênh mông cuồn cuộn, Tinh Hà cuồn cuộn, thắt cổ hết thảy, kinh người chí cực.

Ba hóa thân thêm ở chung một chỗ, pháp lực rõ ràng đã vượt xa pháp lực của Yêu Thần Kim Đế!

Mà Sâm La Đại Đế vạn tay vạn giới, từng đạo Sâm La Ấn đánh rớt xuống, lực áp hết thảy!

Mấy Ma La, Xích Viêm, Thái Âm, Thái Dương hóa thân bị chém, giờ phút này còn chưa luyện trở về, mà đổi thành hai Sâm La Ma Đế hóa thân khác thì bị hắn phong trấn, tạm gác lại để ám toán Sâm La Ma Đế, dễ dàng là không thể vận dụng, vì vậy Giang Nam chỉ vận dụng tứ tôn hóa thân này.

Cho dù là tứ tôn hóa thân, cũng hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, đem Yêu Thần Kim Đế hoàn toàn ép ở hạ phong, đánh cho hắn hộc máu liên tục!

Oanh!

Tứ đại hóa thân cùng bản thể Giang Nam, một lần liền trào ra không biết bao nhiêu Đạo Đế cấp Thần Thông, đem tấm Tinh Không kia cơ hồ đánh cho bốc hơi lên, thân thể Yêu Thần Kim Đế rung mạnh, cơ hồ nổ tung, nhịn đau hiện ra bản thể, vỗ cánh khống chế một đạo cầu vồng bỏ chạy.

Thân thể Giang Nam chấn động, đột nhiên cũng hóa thành một đầu Tam Túc Ô Kim, từ phía sau đánh lén tới, từng đạo Thần Thông hướng Yêu Thần ở tiền phương oanh khứ.

Yêu Thần bất đắc dĩ, chỉ đành phải dừng lại, tung mình đánh tới, nếu như trực tiếp bỏ chạy mà nói, ắt gặp phải Giang Nam ở hậu phương không ngừng oanh giết, hắn lại không có biện pháp đem khoảng cách kéo ra, bị động bị đánh mà nói, sẽ bị chết nhanh hơn.

Hai người lấy mau đánh mau, Yêu Thần Kim Đế lệ tiếu không dứt, vết

thương trên người nhiều hơn, hôm nay pháp lực của Giang Nam mạnh mẽ đến có thể mạt sát Đạo tắc của hắn, để cho hắn sau khi bị thương không cách nào trị liệu thương thế!

Đột nhiên, Yêu Thần Kim Đế lần nữa khống chế cầu vồng bỏ chạy, bỗng nhiên chui vào trong một vòng Thái Dương, Giang Nam đuổi giết tới, chỉ thấy Thái Dương kia nhấc lên từng đợt gió lốc, hỏa nguyên lực cuồn cuộn điên cuồng tràn vào trong cơ thể Yêu Thần Kim Đế, trong khoảnh khắc để cho pháp lực của hắn lần nữa khôi phục tới đỉnh, vết thương quanh thân thanh tẩy không còn, vết máu biến mất không thấy gì nữa, thần thái sáng láng!

- Ở trong tinh không, chỉ cần địa phương có Thái Dương, ta liền bất bại không chết!

Yêu Thần Kim Đế cất tiếng cười to, Thái Dương Chân Hỏa liên tục không ngừng tràn vào trong cơ thể hắn, để cho pháp lực đạo tắc của hắn gần như vô cùng vô tận, không hề kiêng kỵ hướng Giang Nam công tới!

- Ta đây sẽ đem Thái Dương này diệt!

Giang Nam hừ lạnh, đỉnh đầu đột nhiên hiện ra một Bạch Ngọc Bình, Vô Lượng thần thủy trút xuống, Thái Dương này nhanh chóng ảm đạm, mấy hơi thở, cả Thái Dương bị thần thủy tưới tắt, một mảnh hắc ám, chỉ còn lại có một viên Thái Dương Tinh hạch!

Sắc mặt Yêu Thần Kim Đế kịch biến, hóa thành nguyên hình, đang muốn khống chế phi hồng bỏ chạy, Giang Nam nơi nào còn có thể cho hắn cơ hội, thân hình chợt lóe rơi vào trên lưng Tam Túc Ô Kim, tứ tôn hóa thân cũng cùng nhau rơi xuống, từng đạo Tinh Hà trấn áp, gắt gao ngăn chặn đầu Tam Túc Ô Kim này, Tinh Hà cổn động, ma diệt đạo tắc quanh thân Tam Túc Ô Kim.

Sâm La Ma Đế hóa thân vạn cánh tay chấn động, Minh Hải treo ngược, tựa hồ cả tòa Minh Hải trực tiếp đè xuống, hủ thực pháp lực của Kim Ô.

Cạch....

Đạo văn của Giang Nam hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung khổng lồ, bao lại đỉnh đầu Kim Ô, ầm ầm chấn vang, đem Yêu Thần Kim Đế chấn choáng đầu hoa mắt, lại có một ngụm Trấn Tiên Đỉnh bay ra, trong đại đỉnh Huyền Hoàng nhị khí tràn ngập, trầm trọng vô cùng, trấn áp Kim Ô.

Tiếp theo lại là một tòa Vạn Phật Tháp, Vạn Phật hiển hóa, trấn giữ ở trên lưng Kim Ô, lại có từng thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay ra, Thiên Ý chém liên tục, chém sạch tu vi, để cho đầu Kim Ô này tu vi chợt giảm xuống!

Yêu Thần Kim Đế hét giận dữ liên tục, vỗ cánh mà đi, vọt tới một viên hành tinh, oanh một tiếng đem tinh cầu kia đụng phải chia năm xẻ bảy, mình cũng bị đụng tới quanh thân là máu.

- Kim Đế, chẳng lẽ ngươi còn không phục?

Giang Nam hừ lạnh, Đạo Kim Ngọc Bàn hiện lên, hóa thành một tòa thập nhị phẩm Liên Đài, đem Yêu Thần Kim Đế vây ở trong Liên Đài, Long Phượng quấn quanh, đem đầu Kim Ô này cuốn lấy kết kết thật thật.

Yêu Thần Kim Đế giãy dụa không nghỉ, chấn Liên Đài từng mãnh cánh hoa bay xuống phiêu linh, nhưng thủy chung không cách nào phá vỡ Liên Đài.

Ở nơi xa xôi, mọi người đã sớm thấy không rõ thân ảnh hai người, chỉ có thể cảm giác được một cổ rung động tựa như hủy diệt từ chỗ sâu trong Tinh Không truyền đến, làm lòng người sợ hãi.

Đột nhiên, cổ rung động này biến mất, gió êm sóng lặng.

- Người nào thắng?

Có người thấp giọng hỏi.

Mọi người trong lòng một mảnh trầm trọng, Yêu Hoàng cười lạnh nói:

- Tự nhiên là Kim Đế thắng! Kim Đế hai trăm vạn năm tích lũy, vừa xuất thế chính là Thần Minh, họ Giang tiểu quỷ có tài đức gì? Tự nhiên chỉ có thể bại vong...

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ thấy hư không rung chuyển, một đóa Liên Hoa Bảo Tọa khổng lồ hướng mọi người bay tới, trong đóa liên hoa kia, một đầu Tam Túc Ô Kim vỗ cánh phi hành, mà Giang Nam áo quần phần phật, đứng ở trên lưng Kim Ô.

Đầu Kim Ô kia lửa giận ngập trời, giãy dụa không nghỉ, nhưng thủy chung bị trấn áp ở trên Liên Đài, thậm chí ngay cả phương hướng cũng không thể tự chủ!

Tòa Liên Đài này không ngừng hướng ra phía ngoài trán phóng tầng tầng cánh hoa, không nhiều không ít, vừa vặn thập nhị trọng, cánh hoa sáng lạng, tràn ngập mùi thơm ngát, trong hoa tựa hồ có thể dung nạp một thế giới, đầu Kim Ô kia ở trong Liên Đài cấp tốc phi hành, nhưng thủy chung không có thể bay ra đóa liên hoa này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1120: Giang Nam Đại Thủ Bút. (1)

- Giang dễ nhũi, có gan ngươi không dùng loại thủ đoạn này, thả ta đi ra ngoài, chúng ta đại chiến ba trăm hiệp, ta nhìn ra ngươi sợ ta!

Kim Ô lửa giận ngập trời kêu lớn.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, chân mang Kim Ô, thẳng hướng mọi người bay tới, phong độ nhẹ nhàng.

Mọi người ngơ ngác nhìn bức dị tượng này, một hồi lâu nói không ra lời.

Yêu Thần Kim Đế bị trấn áp.

Yêu Thần Kim Đế lúc xuất thế là uy phong khí phách bực nào, một hơi hút khô Thái Dương hỏa lực, trực tiếp trở thành Thần Minh, vừa xuất thế liền quân lâm Trấn Thiên Tinh Vực, trấn áp đương thời, tuyên bố mình sống lại hàng thế, Quân Lâm Thiên Hạ, bá đạo tuyệt luân!

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp làm nghiện, nếm thử mùi vị hùng bá thiên hạ, lúc này mới thời gian một cái nháy mắt, hắn đã bị nguyên giới "Giang dễ nhũi" trấn áp!

Đối với loại nhân vật như hắn mà nói, Giang Nam đích xác là dế nhũi, xuất thân từ địa phương nhỏ như Nguyên Giới Chủ tinh, muốn bối cảnh không có bối cảnh, muốn huyết mạch không có huyết mạch, muốn nhân mạch không nhân mạch, đối với những cao thủ đến từ Đại Thế Giới, xuất thân Thần Giới, thế gia đại phiệt Thánh Địa mà nói, đúng là dế nhũi.

Yêu Thần Kim Đế cũng là người gặp qua đại tràng diện, đi qua Thần Giới, đến qua Trung Thiên, gặp qua Quang Vũ, trải qua Tinh Quang Kỷ Kiếp, lui tới cũng là Thần Ma, có hùng tâm tráng chí, hai trăm vạn năm ẩn nhẫn cùng tôi luyện, để cho hắn sớm trở thành một đời kiêu hùng!

Căn cơ của hắn, có thể nói hùng hồn trước nay chưa có, chế tạo vô cùng vững chắc, hơn nữa đền bù kiếp trước, đem thần hỏa luyện đến xuất thần nhập hóa. Thậm chí luyện thành dương cực âm sinh, tạo thành Âm Dương Thái Cực chi đạo, siêu thoát giới hạn chủng tộc.

Công pháp có, trụ cột có, Trấn Thiên Tinh Vực lại là có tư chất nguyên khổng lồ, hơn nữa có đoàn Hồng Mông Tử Khí trung tâm tinh vực kia, tiền đồ Vô Lượng.

Đang lúc hắn muốn đại triển kế hoạch lớn, "Giang dễ nhũi" lần nữa xuất hiện, trước mặt nhiều người như vậy trấn áp, thật là làm hắn muốn chết.

- Nguyên giới ta, vẫn là không người nào có thể rung chuyển địa vị của Giang giáo chủ a...

Một vị nguyên giới Chưởng Giáo Chí Tôn thấp giọng nói.

- Sư tôn, Yêu Thần Tông làm sao phát lạc?

Nhạc Ấu Nương nhìn đám người Yêu Hoàng, Thiên Yêu Thánh Nữ một chút, nóng lòng muốn thử, cười nói:

- Bọn người kia e sợ cho thiên hạ bất loạn, mới vừa rồi còn đợi sư tôn thua, đem Huyền Thiên Thánh Tông ta một lưới bắt hết! Có muốn hết thảy giết bọn họ hay không?

Ánh mắt Giang Nam từ trên thân bọn người Yêu Hoàng quét qua, sau đó rơi vào trên người Thiên Yêu Thánh Nữ, ánh mắt làm sơ dừng lại.

Hắn thăm dò hai ngón tay, nhẹ nhàng ở huyệt Thái Dương vê động, ngón giữa bất giác nhiều ra một luồng tơ ngọc trí nhớ. Đó là hắn cùng với Thiên Yêu Thánh Nữ ngây ngô sơ luyến, trong đó có một vài bức hình ảnh nhảy động.

Yêu Hoàng cùng mọi người Yêu Thần Tông không dám thở mạnh, kinh hồn táng đảm nhìn hắn, thậm chí có người tính toán có muốn cương liệt một

chút, ngọc đá cùng vỡ hay không.

Bất quá, ngay cả Yêu Thần Kim Đế cũng thua, bị Giang Nam trấn áp, nếu bọn họ muốn ngọc đá cùng vỡ mà nói, cũng chỉ có thể đốt mình.

Nếu như Giang Nam muốn tiêu diệt mọi người Yêu Thần Tông, cũng chỉ là chuyện tình một câu nói, thậm chí không cần hắn tự thân động thủ!

Giang Nam tinh tế đánh giá hình ảnh trong sợi trí nhớ kia, cũng không có chém đoạn tình ti, mà là đem sợi trí nhớ này như cũ đưa vào trong đầu của mình.

Hắn không phải là Thái Hoàng, cũng không phải là Tịch Ứng Tình, cũng không phải là Lạc Hoa Âm, từ trước trải qua không cần đi chém.

Đối với hắn mà nói, quá khứ đã qua, ảnh hưởng không được tâm cảnh của hắn.

- Tọa kỵ của ta dù sao cũng là Thần Minh, còn cần có người phụng dưỡng, Yêu Thần Tông vốn chính là phụng dưỡng Kim Đế, giữ lại bọn họ nuôi chim cho ta đi.

Giang Nam trầm ngâm, hướng mọi người cười nói:

- Hôm nay Huyền Minh Nguyên Giới đã không có tai hoạ ngầm, chư vị đạo hữu đại khái có thể yên tâm, đợi đến kỷ kiếp bộc phát, nguyên giới ta liền không còn trấn áp, chư vị còn cần tích lũy nhiều hơn, nhất cử đột phá Thần cảnh. Hôm nay khí tượng nguyên giới, cùng nguyên giới niên đại Thái Hoàng vài thập niên trước kia rất là bất đồng, Trấn Thiên Tinh Vực đã mở mấy chục năm, không biết bao nhiêu cổ tích bị phát hiện, nhiều Thần Ma, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ cho tới Thần Tôn di tích, động phủ bị mở, rất nhiều viễn cổ công pháp lưu truyền tới nay, tài phú bị đào móc, để cho chúng sanh nguyên giới bày biện ra trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng.

Trước mắt vẫn còn kém Trung Thiên thế giới 5000 vạn năm tích lũy, nhưng mà tiếp tục phát triển đi xuống, cũng sẽ thành một Đại Thế Giới, làm

người khác chú ý!

Năm đó rất nhiều cố nhân của Giang Nam, cũng đã trở thành nhất phương bá chủ, vô luận là Tần Phi Ngư hay là Thần Tiềm, Quân Mộng Ưu, Phong Mãn Lâu, cũng đã tu luyện tới cảnh giới cực cao, nhận được truyền thừa cao đẳng, còn có Phụ Văn Cung, Phó Duyên Tông chúng thế hệ trước, cũng đã đạt tới Thiên Cung tám trọng cảnh giới.

Nguyên giới cũng không có thiếu dân bản xứ Trấn Thiên Tinh Vực, giống như trước cũng nhận được cơ hội này, mượn cơ hội tu luyện, lớn mạnh bản thân.

Như mà bọn hắn có thể ở trước kỷ kiếp đến tu luyện tới Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới, những người này, cũng rất có hi vọng mượn cơ duyên kỷ kiếp bộc phát, nhất cử tu thành Thần Ma!

Kỷ kiếp bộc phát, đối với thế giới khác mà nói là một trường hạo kiếp, nhưng đối với chúng sanh nguyên giới mà nói, lại là cơ duyên, Quang Vũ Thần Đế phong ấn trấn áp nguyên giới tan rã, không có trấn áp, Thần Ma nguyên giới sẽ bày biện ra dị trạng như giếng phun!

Giang Nam mới vừa rồi từ trên người đông đảo nguyên giới cường giả quét qua, liền phát hiện khi đó chỉ sợ sẽ có trên dưới một trăm người tu thành Thần Ma, chỉ một Huyền Thiên Thánh Tông, liền có 20-30 người!

Đây là một thời đại bết bát nhất, cũng là một thời đại tốt nhất, nhất định sanh linh đồ thán, cũng nhất định ra đời hào kiệt đếm không xuể!

Giang Nam mang theo Yêu Thần Kim Đế trở về Huyền Thiên Thánh Tông, rời Liên Đài, nhiều thánh tông cường giả tụ tập dưới một mái nhà, riêng phần mình ngồi xuống.

- Giang Nam, ta sẽ không quy hàng ngươi!

Đạo Kim Ngọc Bàn biến thành Liên Đài bị hắn để lại trong đại điện, trong Liên Đài, Yêu Thần Kim Đế kêu lên.

Giang Nam tức cười, hướng đầu Tam Túc Ô Kim trong Liên Đài cười nói:

- Kim Đế, ngươi là một nhân tài có thực lực, ta sẽ không dễ dàng giết ngươi. Bất quá ngươi rơi vào trong tay ta, ta cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua ngươi.

- Cận kề cái chết cũng không hàng!

Yêu Thần Kim Đế cười lạnh nói:

- Bất quá ngươi muốn giết ta, cũng không có dễ dàng như vậy, ta là Hỏa trung chi tinh, ngươi dùng thần hỏa luyện không đổi ta, ngược lại chỉ làm thực lực của ta tăng vọt. Nếu ngươi dùng thần kiếm chém ta, ta cũng có thể kết trọng thiên chi dực, lấy cánh chim bản thân xây dựng Hồn Thiên Đại Trận tự phong, chống đở trên dưới một trăm năm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1121: Giang Nam Đại Thủ Bút. (2)

Giang Nam khẽ cau mày, đầu Tam Túc Ô Kim này nói không sai, Thần Giới Hồn Thiên Đại Trận là hắn kiến tạo, nếu như đầu Kim Ô này toàn diện phòng ngự, đúng là không làm gì được hắn.

Đột nhiên, hắn mặt giản ra cười nói:

- Kim Đế, ngươi bị ta bắt trấn áp, trong khoảng thời gian ngắn ta không cách nào làm gì ngươi, nhưng mà theo thời gian chuyển dời, tu vi của ta ngày càng tăng trưởng, ngươi lại không thể tu luyện. Sớm muộn sẽ bị ta luyện hóa, ta cũng không muốn làm khó dễ ngươi, không bằng như vậy, ta cùng với ngươi đánh cuộc. Nếu ngươi thắng, ta thả ngươi đi. Ngươi tiếp tục đi chơi nghiệp lớn xưng bá Chư Thiên của ngươi, nếu ngươi thua, liền làm tọa kỵ của ta. Ý của ngươi như thế nào?

Đầu Tam Túc Ô Kim kia hai cánh thu lại, hóa thành thần nhân nhân thân chim thủ ba chân hai cánh, đứng ở trong Liên Đài, ngửa đầu hỏi:

- Lời ấy là thật?

- Không có nửa phần giả dối.

Giang Nam cười nói:

- Thân phận của ta là đứng đầu một giáo, há có thể lừa ngươi?

Yêu Thần Kim Đế sắc mặt âm tình bất định, Giang Nam nói không sai, hắn bị trấn áp đúng là không cách nào tu luyện, mà Giang Nam lại tinh dũng tiến lên, này so sánh xuống dưới, lúc thực lực Giang Nam đại tiến là có thể mạnh mẽ luyện hóa hắn.

- Tốt! Ta cược ! Ngươi nói đánh cuộc như thế nào?

Giang Nam cười nói:

- Liên Đài dưới chân ngươi, liền là một đạo Thần Thông của ta, ta cho ngươi một tháng thời gian, nếu ngươi có thể phá vỡ đạo Thần Thông này của ta. Là có thể Long thuộc về biển rộng, Phượng Tường Cửu Thiên, tiêu dao tự tại. Một tháng thời gian này, nếu ngươi phá không ra, ngươi phải cam tâm tình nguyện trở thành tọa kỵ của ta, do ta ngự sử.

Yêu Thần Kim Đế mừng rỡ, cười to nói:

- Một lời đã định?

Giang Nam trên mặt nụ cười nói:

- Một lời đã định.

Trong đại điện, nhiều cường giả thánh tông hai mặt nhìn nhau. Giang Nam khí định thần nhàn, chỉ thấy Yêu Thần Kim Đế hét giận dữ không dứt, liên tục xuất thủ, công kích Liên Đài, cố gắng từ trong Liên Đài bay ra, một cổ thần uy kinh khủng rung chuyển, để cho đại điện bấp bênh.

- Kim Đế, ngươi quá ồn, ra ngoài điện phá cấm đi.

Giang Nam phất tay, đem Liên Đài đưa ra đại điện.

- Sư tôn, vạn nhất đầu Kim Ô này phá vỡ Liên Đài thoát khốn, chỉ sợ là một đại địch.

Chân Linh Huyền Nữ có chút lo lắng nói.

- Hắn phá không được.

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Nếu hắn có thể phá cấm, trong hai trăm vạn năm Thần Đế này, liền không có chuyện gì của Quang Vũ. Ấu Nương, ngươi có thể nhìn ra đạo Thần Thông này của vi sư có gì huyền diệu hay không?

Nhạc Ấu Nương lộ ra vẻ suy tư nói:

- Ta kiếp trước từng nghe trong chín đại Thiên Đạo chí bảo, có một Liên Đài, là thai không phải là thai, là kính không phải là kính, lại có thể diễn hóa Long Phượng Âm Dương, đạo diệu Đạo Kim Ngọc Bàn. . .

Giang Nam cười nói:

- Đạo Thần Thông này của ta, chính là tham quan hoc tập tòa Đạo Kim Ngọc Bàn này mà sinh. Ta luôn luôn không đánh cuộc, nhưng nếu đánh cuộc, liền nhất định sẽ thắng.

Mọi người cười to, Giang Nam hướng Thiên Cơ Tú Sĩ, Vô Tướng Thiền Sư cùng Cáp Lan Sinh nói:

- Ba vị ca ca, hôm nay ta đã có thực lực, hơn nữa Thần Giới đã mở, đại thù của ba vị ca ca, chúng ta còn cần đợi thêm nữa không?

Vô Tướng Thiền Sư trầm mặc chốc lát, thở dài, nghiêm nghị nói:

- Ta đến nay còn không biết cừu gia là ai, Thiện Tâm Tự ta rốt cuộc đắc tội Thần Ma nào của Thần Giới, vì sao diệt tông ta, còn cần tường tra.

Cáp Lan Sinh lắc đầu nói:

- Lão Thất, ta biết ngươi là hảo ý, bất quá ta xuất thân Thần Giới Di Tộc, bị cừu nhân diệt môn, từ Thần Giới trốn xuống, đối phương nhà đại thế lớn, mặc dù ngươi có thể cùng Thần Ma đánh một trận, nhưng chỉ sợ còn vô lực khiêu chiến thế gia đại phiệt Thần Giới.

Giang Nam cau mày, nhìn về phía Thiên Cơ Tú Sĩ, Thiên Cơ Tú Sĩ trầm mặc một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Ta là Thiên Tộc, địa phương xuất thân là Thần Giới, bất quá nơi đó tên là Thiên Giới, trong Thiên Giới cũng có Thần Đế, chẳng qua là Thiên Giới Thần Đế tên là Thiên Đế Ngọc Hoàng.

- Thiên Giới?

Giang Nam cau mày, Thiên Cơ Tú Sĩ mỉm cười nói:

- Ta là khách ngoại lai, bị buộc đến chỗ này, xuyên qua vũ trụ màng thai đi tới chư thiên vạn giới, sau khi tới nguyên giới gặp phải đại ca. Chuyện tình đi Thiên Giới báo thù, chờ đại ca sống lại rồi nói sau.

Giang Nam gật đầu, đi một đại vũ trụ khác vì Thiên Cơ Tú Sĩ báo thù, để cho hắn thực cảm giác được áp lực.

Để cho hắn dở khóc dở cười chính là, mấy lão ma đầu Thí Thần Cốc, trừ Lâm Tá Minh ra, những người khác lai lịch cừu gia chỉ sợ cũng to đến hù chết người, chỉ có cừu gia của Thạch Cảm Đương là Bất Tử Minh Vương, ngược lại là dễ dàng đối phó nhất.

- Chuyện bực này, chờ sống lại Tịch chưởng giáo rồi nói sau. Sống lại Tịch chưởng giáo, gần ngay trước mắt! Bất quá trước đó, ta còn cần càng nhiều trợ thủ!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, phái Nhạc Ấu Nương đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới mời Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập, lại để cho đám người Chân Linh Huyền Nữ mang theo thư tín của mình đi Trung Thiên thế giới mời Bắc Mạc Thi gia đến đây trợ trận.

- Thanh Y, ngươi tốc độ nhanh, đi Trung Thiên thế giới Tinh Quang Đại Đế thế gia một chuyến, mời Liên Nguyệt Thánh Nữ, ta cùng với nàng tình bạn cố tri, chẳng qua là nàng tính tình lãnh đạm, chưa chắc chịu đi. Xà Văn Cử, ngươi đi trung thiên Hoang Cổ Thánh Thành mời Hồng Vũ Đạo Nhân, Thiệu Thiên Nhai đạo hữu, Mã Diện Ma Vương, ngươi đi trung thiên Xuất Vân thánh thành, mời phụ tử Âu Tùy Tĩnh đến đây tương trợ .

Giang Nam nhất nhất phân phó đệ tử của mình nói:

- Tỳ Hưu, Thanh Sơn, các ngươi đi Cực Nhạc Đại Thế Giới, đi mời Tam Đức cùng Diệu Đế hòa thượng, phải tất yếu để cho bọn họ kéo tới mấy Phật

Đà. Hùng Ma Vương, ngươi đi trung thiên đem Thần Thứu Yêu Vương cùng tiểu hôi hôi gọi tới, để cho bọn họ trực tiếp đi Cửu U Minh Giới, đem tất cả Chiến Minh cự thú ở Cửu U Minh Giới hết thảy kéo tới. Tịch Trọng sư đệ, ngươi đi trung thiên Cửu Cực Lãng Uyển, mời Hoa Trấn Nguyên đạo hữu, ta viết cho ngươi một phong thư, cần phải đích thân giao cho sư tôn của hắn Chân Uyển Quân uyển chủ. Nếu có thể mời được nàng, đại sự tất thành.

Mọi người thấy hắn nhất nhất bố trí, sợ hết hồn hết vía, Giang Nam quảng chiêu thân bằng hảo hữu, thậm chí mời tới nhiều Thần Ma bá chủ, ngay cả Chiến Minh cự thú tính bằng đơn vị hàng nghìn có thể so với Thần Ma cũng lôi tới đây, đây rốt cuộc là tính toán làm cái gì?

Chuyện gì cần động trận thế lớn như thế?

Giang Nam bố trí xong hết thảy, suy tư chốc lát, đột nhiên một kiếp trước chân thân từ trong cơ thể hắn bay ra, thẳng bay đi tới chỗ Hồng Mông khí, mà bản thể Giang Nam thì rời Huyền Thiên Thánh Tông, bay đi chỗ sâu trong Tinh Không.

Cực Nhạc Đại Thế Giới, Tỳ Hưu Thánh Vương cùng hai người Quan Thanh Sơn tới đất Vạn Phật này, Phật Môn ở trong Đại Thế Giới này thịnh vượng chí cực, khắp nơi là chùa miểu, khắp nơi là hương khói, thờ phụng từng tôn Phật Đà.

Chương 1122: Bảy Dã Hài Tử. (1)

Mà ở trong thế giới này, người người là cư sĩ, miệng phun kinh Phật, thường có Bồ Tát hiện thân, Phật Đà hàng thế truyền pháp.

Hai người hỏi thăm được nơi Huyền Độ Phật Tôn ẩn cư, liền bay đi nơi đó, đợi đến nơi này, chỉ thấy đầy trời là phật quang, hiển hóa ra đủ loại kinh văn, từng loại từng loại phật âm to rõ từ trong kinh văn truyền ra, mà ở trong hư không, còn có tôn tôn Đại Phật hư ảnh như ẩn như hiện, trang nghiêm túc mục, thật là khiến người kính sợ!

Mà vào lúc này, trong một tòa Phật Môn Thánh điện, Diệu Đế hòa thượng, Diệu Nguyên Thượng Nhân cùng Tam Khuyết hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập, vẻ mặt tiều tụy đứng ở dưới, ba người là một bộ thành hoàng thành khủng.

- Diệu Đế, ngươi quá hồ nháo !

Trên Phật điện, từng tôn Phật Đà san sát, khoác áo cà sa các màu, sau ót các loại Kim Luân chuyển động, phật âm mênh mông cuồn cuộn, một Đại Phật vô cùng đau đầu nói:

- Đào mộ phần, đào mộ phần, ngươi bới bao nhiêu mộ phần rồi hả? Phật Chủ đối với ngươi cực kỳ coi trọng, ngươi là người có tuệ căn, tương lai không phải Tôn thì Chủ, thậm chí xưng Quân cũng không phải là không có khả năng. Mà ngươi ngược lại tốt, không đi tu luyện, ngược lại chạy đi đào mộ phần, thể diện Phật Môn nhất mạch ta, cũng bị ngươi làm mất hết !

Diệu Đế vạn phần xấu hổ, quỳ gối nói:

- Kính xin Huyền Độ sư bá trách phạt.

Đại Phật kia chính là Huyền Độ Phật Tôn, ánh mắt rơi vào trên người

Diệu Nguyên Thượng Nhân, tiếp tục vô cùng đau đầu nói:

- Diệu Nguyên, ngươi là đệ tử Phật Chủ, ta cũng không nên khiển trách ngươi, bất quá ngươi Đạo Tâm cực cao, đã thành tựu Phật Đà, làm sao còn có thể bị hai tên khốn kiếp này cổ động, cùng đi đào mộ phần?

Diệu Nguyên Thượng Nhân xấu hổ không dứt, hợp thành chữ thập lạy nói:

- Ta bị đầu độc, động tham niệm, hôm nay Diệu Nguyên biết sai rồi.

Huyền Độ Phật Tôn quay đầu nhìn về phía Tam Khuyết hòa thượng, chỉ thấy phía sau hòa thượng này đeo ba bộ Thần Thi, trong đó hai cỗ Thần Thi trên ót đều có chữ "Trấn", mà cụ Thần Thi thứ ba thì không có, cụ Thần Thi kia vươn ra ngón tay dài nhỏ thọc vào lỗ tai hòa thượng mập.

Hòa thượng mập kia làm như không có cảm giác, vẻ mặt cười nịnh, tội nghiệp nhìn Huyền Độ Phật Tôn.

Huyền Độ Phật Tôn thấy hắn liền khí không chỗ phát, phất tay áo quát lên:

- Tam Khuyết, ngươi hết thuốc chữa rồi!

Tam Khuyết hòa thượng quá sợ hãi, vội vàng cao giọng nói:

- Sư tôn, ta cảm thấy ta còn có thể cứu mà!

Huyền Độ Phật Tôn vạn phần căm tức, từ trên phật đàn nhảy xuống, rút ra Hàng Ma Xử ở trên ót hắn hung hăng gõ hai xử, đem đầu hòa thượng đánh vào trong áo, lắc mình trở về phật đàn.

Bên cạnh một Đại Phật thấp giọng nói:

- Huyền Độ sư huynh bình tĩnh, ba cửu thế cường nhân Thần Thi mặc dù hung mãnh, nhưng cũng là một đại cơ duyên. Cửu thế cường nhân sống cửu thế, từng cái là tồn tại trong truyền thuyết, ngàn vạn năm cũng khó gặp một

cái.

Huyền Độ Phật Tôn cả giận nói:

- Nó thoáng cái được ba cái a!

Đại Phật kia cười nói:

- Cho nên nói là một đại cơ duyên. Ba Thần Thi hợp ở chung một chỗ, không thua Thần Đế . Nếu là tai họa, họa đại vô cùng, nhưng nếu là cơ duyên, cũng là một cơ duyên có thể so với Đế cấp. Hôm nay chỉ có mời Phật Chủ xuất thủ, mới có thể luyện hóa ba Thần Thi. Đem cơ duyên ba vị cửu thế cường nhân này cứu hắn.

Sắc mặt Huyền Độ Phật Tôn hơi trì hoãn nói:

- Tiện nghi hắn, ta đi mời Phật Chủ.

Dứt lời, hắn hung hăng trừng mắt nhìn Tam Khuyết, Diệu Đế, Diệu Nguyên một cái, quát lên:

- Sau này ba người các ngươi, cũng đàng hoàng một chút cho ta, bổn phận một chút, nếu không cắt đứt sáu chân!

Ba người thở phào nhẹ nhỏm, thối lui khỏi đại điện, nhưng vào lúc này chỉ thấy một tiểu sa di tiến lên phía trước nói:

- Ba vị sư huynh, phía ngoài có hai cư sĩ hình dung cổ quái đến đây tìm Diệu Đế sư huynh cùng Tam Đức sư huynh.

Ba người liếc mắt nhìn nhau, mời Tỳ Hưu Thánh Vương cùng Quan Thanh Sơn đi lên, Tỳ Hưu Thánh Vương cùng Quan Thanh Sơn bái kiến ba người, miệng nói sư thúc, dâng lên thủ thư của Giang Nam, Tam Khuyết hòa thượng nhìn thoáng qua, mừng rỡ nói:

- Chuyện bực này, tại sao có thể thiếu ta? Diệu Đế, Diệu Nguyên, chúng ta cũng đi một lần!

Diệu Đế chần chờ, Diệu Nguyên Thượng Nhân đầu lắc lắc giống như trống bỏi, liên tục nói:

- Chúng ta mới vừa chọc đại họa, bị Phật Tôn khiển trách vừa thông suốt, há có thể lại đi làm xằng làm bậy? Không thể, chuyện này vạn lần không được!

Tam Khuyết hòa thượng cười nói:

- Đây cũng không phải là làm xằng làm bậy, mà là Giang giáo chủ muốn nhờ, Giang giáo chủ ngươi cũng biết, người đàng hoàng bổn phận, hắn mời chúng ta khẳng định không phải là chuyện xấu, cho dù là Phật Chủ đối với hắn cũng có phần coi trọng!

- Đàng hoàng bổn phận?

Sắc mặt Diệu Nguyên Thượng Nhân khổ sở:

- Ngươi xác định ngươi nói là Giang giáo chủ?

Tam Khuyết hòa thượng hướng Tỳ Hưu cùng Quan Thanh Sơn cười nói:

- Các ngươi đi về trước, nói cho giáo chủ, mấy ngày nữa ta giải quyết ba Thần Thi phía sau, liền cùng một đám ngốc tử. . . à không Phật Đà, đi nguyên giới tìm hắn!

Trung Thiên thế giới, trong tinh hà có một đại lục Cổ lão trôi nỗi, tên là Tinh Túc Hải, trên đại lục hiện đầy các loại trận pháp, dẫn dắt Tinh Hà Tinh Quang, Tinh Quang thậm chí hội tụ thành sông hồ biển rộng, từ xa nhìn lại, nơi nơi là lực lượng của ngôi sao.

Trong này là Tinh Quang Thần Đế lưu lại huyết mạch, sau khi Tinh Quang Thần Đế chết, Quang Vũ Thần Đế tị hiềm, Cổ lão thế gia này liền di chuyển ra Thần Giới, mà trên chủ đại lục Trung Thiên thế giới cũng cực kỳ hấp dẫn nhìn chăm chú, cho nên bọn họ ở trong tinh hà mở Tinh Túc Hải,

thành lập căn cơ, trải qua hai trăm vạn năm phát triển, kích thước Tinh Túc Hải đã cực kỳ khổng lồ.

Bất quá, bọn họ dù sao cũng là tiền triều Đế Hoàng nhất tộc, nếu như huyên động tĩnh quá lớn, cho dù không làm cho Quang Vũ Thần Đế nghi kỵ, cũng rước lấy cường giả dưới trướng Quang Vũ Thần Đế tham dự.

Vì vậy Tinh Quang thế gia ở nơi này hai trăm vạn năm cực kỳ ít bị chú ý, có rất ít cường giả đi ra Tinh Túc Hải.

Gần đây chút ít năm, Quang Vũ Thần Đế thọ nguyên tiệm tẫn, đối với chư thiên vạn giới lực ảnh hưởng càng ngày càng yếu, lá gan của thế gia này mới dần dần lớn một chút, Liên Nguyệt Thánh Nữ trở thành người duy nhất gần chút ít năm nay đi ra Tinh Túc Hải.

Huyền Thanh Y hóa thành một đầu Huyền Điểu, cánh giương ngàn dặm, bay lượn ở trong tinh không, qua hồi lâu lúc này mới bay đến Tinh Túc Hải, chỉ thấy hàng tỉ tinh thần lóng lánh, kết thành một tòa đại trận, những tinh thần kia rõ ràng là lực lượng của ngôi sao ngưng tụ thành, đại trận thay đổi thời không, kinh khủng vô cùng, đem Tinh Túc Hải bảo vệ, bất luận kẻ nào muốn đi vào, cũng phải trước xông qua tòa đại trận này!

Tòa đại trận này chính là khi Tinh Quang Thần Đế còn sống luyện một trận đồ, cũng không phải là Chứng Đế chi bảo, nhưng cũng là Thần Đế luyện trọng bảo, bị Tinh Quang thế gia tế ở trong tinh không, hai trăm vạn năm không ngừng hấp thu lực lượng của ngôi sao, trận pháp tích chứa uy năng đã trở nên tương đối kinh khủng.

Chương 1123: Bảy Dã Hài Tử. (2)

Huyền Thanh Y hai cánh thu lại, hóa thành một thiếu nữ thanh tú, tiếu sanh sanh đứng ở trước trận.

Trong đại trận, một nam tử tuổi còn trẻ bay ra, xa xa khom người nói:

- Đạo hữu, nơi này là Tinh Túc Hải Tinh Quang thế gia, dám hỏi đạo hữu tới có gì muốn làm?

Huyền Thanh Y hoàn lễ, ôn nhu nói:

- Ta phụng sư tôn chi mệnh, đến đây cầu kiến Liên Nguyệt Thánh Nữ, làm phiền sư huynh thông báo một tiếng.

Nam tử trẻ tuổi kia cười nói:

- Đạo hữu, xin hỏi lệnh sư là ai?

Huyền Thanh Y cười nói:

- Sư tôn ta họ Giang tên Nam, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ.

- Nguyên lai là Huyền Thiên Giáo Chủ môn hạ, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu.

Nam tử trẻ tuổi kia động dung, dẫn Huyền Thanh Y vào trận, cũng không lâu lắm đi tới một mảnh thanh tĩnh chi địa trong trận, mời nàng ngồi xuống ở trong lương đình, sai người dâng trà, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi đợi chốc lát, ta đi liền trở về.

Huyền Thanh Y thổi trà, thầm nghĩ:

- Danh tiếng Sư tôn lớn như vậy, mới vừa rồi nam tử kia mặc dù khách khí hữu lễ, nhưng vừa nghe đến danh tiếng sư tôn liền cung kính.

Cũng không lâu lắm, nam tử trẻ tuổi kia bay trở về, cười nói:

- Đạo hữu, Thánh Nữ cho mời, mời đi theo ta.

Huyền Thanh Y theo hắn bay đi, xuyên qua đại trận, hạ xuống đến trên đại lục trong Tinh Túc Hải, chỉ thấy nơi đây dãy núi thanh tú, nhìn lên lại là mãn Thiên Tinh đấu, đầy sao như biển.

Nơi này tự thành một giới, đứng ở trong đại lục nhìn lên trên, liền cho là mình ở vào trung tâm vũ trụ, Nhật Nguyệt Tinh Thần quay chung quanh đại lục vận hành. Chỉ có xuyên qua Tinh Túc Hải nặng nề, đi tới ngoại giới, mới biết mình chứng kiến vũ trụ thật ra chẳng qua là một không gian bé nhỏ không đáng kể của Trung Thiên thế giới.

Trong lòng Huyền Thanh Y sách sách xưng kỳ, đi theo nam tử trẻ tuổi kia tới một thánh điện, nam tử trẻ tuổi kia nói:

- Thánh Nữ ở trong điện, đạo hữu đi vào là được.

Huyền Thanh Y tạ ơn, sửa sang lại vạt áo, đi vào trong điện, lại thấy trong điện có không gian khác, giống như tiến vào biển hoa, sắc màu rực rỡ, cây rừng trùng điệp xanh mướt, đẹp không sao tả xiết, để cho Huyền Thanh Y hận không thể lập tức hóa thành nguyên hình, ở trong biển hoa ngao du xuyên qua.

- Giang giáo chủ để ngươi tới tìm ta là có chuyện gì?

Đột nhiên một thanh âm lãnh lãnh thanh thanh vang lên, Huyền Thanh Y vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một cô gái vẻ thùy mị bình thường chỉ có thể coi là trung thượng chẳng biết lúc nào đi tới trước người mình, trong lòng biết này hẳn là Liên Nguyệt Thánh Nữ, vội vàng bước lên phía trước làm lễ ra mắt.

Thánh Nữ này thoạt nhìn bình thường, nhưng mà càng nhìn kỹ liền càng cảm thấy mặt mày đẹp mắt, càng xem càng cảm thấy nàng xinh đẹp, xinh đẹp tới cực điểm, khiến người tâm động run sợ.

- Sư tôn cũng rất phong lưu, biết đều là cô gái tuyệt sắc...

Trong lòng Huyền Thanh Y âm thầm oán thầm, vội vàng báo lai ý, lấy ra thủ thư của Giang Nam, khom người nói:

- Sư tôn ta hôm nay gặp phải việc khó, muốn mời Thánh Nữ trợ trận.

Liên Nguyệt Thánh Nữ triển khai thư tín, nhìn một lần, khuôn mặt có chút động, khép thư tín lại, trầm ngâm không nói.

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy mấy ngoan đồng không biết từ nơi nào chạy ra, ở trong hoa tươi chạy như điên, đạp vô số hoa tươi, phần phật chạy đến bên cạnh Liên Nguyệt Thánh Nữ.

Huyền Thanh Y thấy nhiều dã hài tử như vậy liền sợ hết hồn, đếm thử, thấy tất cả có bảy ngoan đồng, khí chất các không cùng, có liệt như lửa, có trầm ổn như núi, có âm trầm, có giống như nhàn vân dã hạc, những ngoan đồng này tuy rất dã, rất cuồng, rất kiêu ngạo, nhưng giở tay nhấc chân ở giữa là lực lớn kinh người.

- Xem ra ta là hiểu lầm sư tôn rồi, thì ra Liên Nguyệt Thánh Nữ đã thành thân . . . Vị Thánh Nữ này, làm sao thoáng cái sinh ra nhiều hài tử như vậy?

Huyền Thanh Y thầm nghĩ:

- Khó bảo toàn là sư tôn cùng Thánh Nữ trong lúc vô tình lưu lại. . .

Trong nội tâm nàng đang suy nghĩ, chỉ thấy một "Dã hài tử" cười híp mắt thăm dò tay, từ trong tay Liên Nguyệt Thánh Nữ đoạt được thủ thư của Giang Nam, ra vẻ người lớn nói:

- Giang giáo chủ gởi thư? Cho ta nhìn xem ở trên thư nói thứ gì. . .

- Thông U, tại sao phải trước để cho ngươi nhìn?

Tiểu hài tử xấu xa hỏa khí thật lớn, một thanh đoạt lấy, cười lạnh nói:

- Muốn xem cũng là trước cho ta xem!

"Dã hài tử" kia cười híp mắt dùng sức hút nước mũi một chút, cười lạnh nói:

- Tôn Viêm, ngươi rất mạnh sao? Chúng ta kiếp trước chưa từng gặp, kiếp nầy gặp nhau, chẳng lẽ ngươi muốn cùng ta tranh giành cao thấp?

Tiểu hài tử hỏa khí thật lớn cười ha ha, chống nạnh nói:

- Tốt! Ta và ngươi năm đó không có ở cùng thời, nhưng cũng là tồn tại cường đại nhất thời đại kia, ta cũng rất muốn biết ta và ngươi ai hơn mạnh, ai mới là nhân vật trấn áp muôn đời!

Những tiểu hài tử xấu xa khác nhất thời không vui, từng cái từng cái mặt chìm xuống, hừ hừ nói:

- Trấn áp muôn đời? Hừ hừ, chỉ sợ còn chưa tới phiên Tôn Viêm cùng Thông U hai vị đạo hữu ?

- Ha ha ha ha, khó được chúng ta cùng tụ một đường, không bằng phân cao thấp, xem một chút ai mới là muôn đời nhất Đế!

. . .

Huyền Thanh Y thấy vậy mắt mũi trợn tròn, cái miệng nhỏ nhắn trương tròn xoe, những tiểu hài tử xấu xa này một cái so sánh với một cái trâu bò, một cái so sánh với một cái khẩu khí lớn, nghiễm nhiên đem mình làm thành tồn tại trên đời vô song, phảng phất mình là Thần Đế, lỗ mũi cũng có thể vễnh lên trời.

Liên Nguyệt Thánh Nữ cũng là đầu đại, cau mày ngài quát lên:

- Không nên ồn ào!

Một tiểu hài tử xấu xa ra vẻ người lớn nói:

- Tiểu nha đầu, dám can đảm đối với chúng ta bất kính...

Liên Nguyệt Thánh Nữ cáu giận, một cái tát cái tới, đem những tiểu hài tử xấu xa này hết thảy chấn bay, mấy tiểu hài tử ngưu khí ngất trời kia giống như sương đánh cà, từng cái từng cái vẻ mặt đau khổ xám xịt rời đi.

- Nhân tâm không cổ a. . .

Tiểu hài tử đi ở cuối cùng còn làm ra bộ dạng phong khinh vân đạm, ngâm nga nói:

- Nhớ năm đó thời điểm ta quát tháo chư thiên vạn giới...

Liên Nguyệt Thánh Nữ giơ tay, tiểu thí hài kia vội vàng nhanh như chớp chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Liên Nguyệt Thánh Nữ bật cười, Bách Hoa thất sắc, nhưng ngay sau đó nghiêm mặt nói:

- Giáo chủ cùng nhà ta có ân, ngươi đi về trước báo cho giáo chủ, nói Liên Nguyệt ít ngày nữa liền đến. Về phần có thể mời tới bao nhiêu Thần Ma hỗ trợ, Liên Nguyệt cũng không có nắm chắc.

Huyền Thanh Y lĩnh mệnh rời đi, trong lòng đối với Liên Nguyệt Thánh Nữ có chút đồng tình:

- Thánh Nữ một người lại nuôi bảy hài tử, hơn nữa là hài tử bướng bỉnh đến hù chết người, thật không biết nàng tại sao có thể sống nổi. . . Không biết có phải là sư tôn tạo nghiệt hay không? Nếu như là của hắn, ta nhất định phải hướng sư tôn nói, tránh cho hắn phẩm hạnh không đoan chính. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1124: Chúng Ta Không Muốn Cùng Ngươi Kết Giao Bằng Hữu.

Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Nhạc Ấu Nương xuyên qua Tinh Hà, có học cung đệ tử dẫn dắt trèo lên cầu. Vượt qua Huyền Hoàng Mẫu Khí, đi tới Huyền Hoàng Học Cung.

Bất quá bao lâu, Lạc Hoa Âm liền ra khỏi học cung, nữ ma đầu cùng nữ tiểu ma đầu gặp nhau, rất là vui mừng. Lạc Hoa Âm hết nhìn đông tới nhìn tây, liếc thấy không có người, nói nhỏ:

- Ấu Nương, trong học cung này khắp nơi đều có bảo vật, thứ tốt nhiều hù chết người! Ta gần đây trộm học vài môn Đế cấp công pháp, lại trộm mấy lò Đa Văn Thánh Nhân luyện chế linh đan, bắt cóc vài đầu trấn sơn Thần Thú. Đang định đem lạc ấn của mình đánh vào tòa Huyền Hoàng Thần Sơn này, tương lai tòa Thần Sơn này chỉ cần thoát thai Hóa Hình, trở thành sinh linh, chính là thân thể vô địch của ta. . .

Nhạc Ấu Nương nghe mà mắt mũi trợn tròn, vui mừng khôn xiết nói:

- Sư tổ, chuyện tốt bực này, tại sao ngươi không kêu ta?

- Ngươi bây giờ còn không được .

Lạc Hoa Âm dương dương đắc ý nói:

- Ngươi trước phải trở thành học cung đệ tử, họa lên môn tường, trong nhà ra nội tặc, hai cái thành ngữ này ngươi nghe qua chưa?

Nhạc Ấu Nương bỉu môi, sửa đúng nàng nói:

- Sư tổ, là hoạ từ trong nhà! Đúng rồi, sư tôn ta mang lời nhắn cho ngươi cùng Ma La sư bá, bảo các ngươi trở lại nguyên giới thánh tông, nói có

chuyện gấp.

- Ma La Thập gần đây đang bế quan, khổ luyện cái gì chính đạo kinh điển, nói muốn Huyền Ma tề tu, đi một con đường khác. Mà ta hiện tại đang trọng luyện Lục Đại hóa thân đến thời khắc mấu chốt.

Lạc Hoa Âm chần chờ, cắn răng nói:

- Tiểu Giang Tử nói chuyện rất gấp sao?

Nhạc Ấu Nương gật đầu nói:

- Sư tôn đem mấy người chúng ta hết thảy phái đi ra ngoài, đi mời viện binh, nói Thần Ma càng nhiều càng tốt, càng nhiều mới càng có nắm chắc, thậm chí còn để cho Thần Thứu cùng tiểu hôi hôi đi Cửu U Minh Giới đem Chiến Minh cự thú tính bằng đơn vị hàng nghìn kéo về nguyên giới!

Lạc Hoa Âm sợ hết hồn, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Một đầu Chiến Minh cự thú chính là một Thần Ma, mấy vạn Chiến Minh cự thú, hơn nữa nhiều cường giả như vậy, đây là tính toán muốn cùng địa ngục khai chiến sao? Ngươi trước chờ mấy ngày, ta đi tìm Ma La Thập, hắn không xuất quan cũng phải đem hắn kéo ra! Đúng rồi, còn có Hắc Thủy Nguyên Thành Tuyết Chủ Tiểu Nguyên Quân, cũng là một nhân vật hung ác, cần phải bảo nàng tới đây, kéo tới một nhóm cao thủ Hắc Thủy Nguyên Thành!

Cửu Cực Lãng Uyển, Hoa Trấn Nguyên ôn văn nhĩ nhã, mời Tịch Trọng ngồi xuống, không đề cập tới chuyện Giang Nam mời hắn tương trợ, tán thán nói:

- Tịch sư đệ, ngươi là sư đệ của Giang giáo chủ? Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, không nghĩ tới lại có thể gặp phải Nguyên Từ Thần Thể trong Ngũ Hành Thần Thể, Thần Thể này là không thấy nhiều a.

Ánh mắt của hắn nóng bỏng, cười nói:

- Không bằng khoa tay múa chân một chút? Ngươi yên tâm, ta tự phong tu vi, cùng ngươi cùng cảnh giới, sẽ không chiếm ngươi tiện nghi.

Tịch Trọng chững chạc, bất quá dù sao cũng là người thiếu niên, nghe vậy không khỏi động lòng muốn thử, cười nói:

- Kính xin Hoa sư huynh chỉ giáo.

Hoa Trấn Nguyên mừng rỡ, lúc này tự phong tu vi, hai người động thủ, nhất thời đánh cho Cửu Cực Lãng Uyển sơn băng địa liệt, kinh động nhiều cao thủ Cửu Cực Lãng Uyển, rối rít hiện thân xem chiến.

Hai người bọn họ một người là Bảo Thụ Thần Thể, một khi thi triển, bảo thụ bay lên không, sáng mờ vạn đạo, một người là Nguyên Từ Thần Thể, Địa Từ Nguyên Lực ngưng tụ tạo thành vô số viên đại tinh ở quanh thân huyền phù, giở tay nhấc chân trầm trọng vô cùng!

Hoa Trấn Nguyên đánh lâu không được, liếc thấy sư môn mình và nhiều tiền bối đều đang xem chiến, trong lòng quýnh lên, đột nhiên kêu to một tiếng, phía sau hiện ra một Đế Hoàng cao tới không biết bao nhiêu vạn trượng, trấn áp đương thời.

Mà vào lúc này, Tịch Trọng cũng thét dài một tiếng, phía sau cũng hiện ra một Đế Hoàng hư ảnh, rõ ràng cũng thi triển ra ngụy Đế Hoàng Thần Thể.

- Giang giáo chủ quả nhiên cũng đem pháp môn này truyền thụ cho ngươi !

Trong lòng Hoa Trấn Nguyên biết không cách nào áp qua Tịch Trọng, lúc này dừng tay cười nói:

- Cùng cảnh giới, ta thắng không nổi ngươi, thi triển ra ngụy Đế Hoàng Thần Thể tự nhiên cũng thắng không nổi ngươi. Huyền Thiên nhất mạch, quả nhiên đều có chút môn đạo.

- Hoa sư huynh phúc hậu, là cố ý nhường ta.

Tịch Trọng cũng tản đi Đế Hoàng Thần Thể, cười nói, đột nhiên liếc thấy một mỹ phụ nhân đứng đàng xa, cười dài nhìn bọn họ, chung quanh có nhiều Thần Minh vờn quanh.

- Vị phu nhân này, tất nhiên là Chân Uyển Quân Chân uyển chủ!

Tịch Trọng trong lòng vừa động, vội vàng bước lên trước, đi tới trước mỹ phụ nhân kia, khom người hạ bái, lấy ra một phong thư khác của Giang Nam, cao giọng nói:

- Vãn bối Tịch Trọng bái kiến Uyển chủ! Đây là thủ thư của sư huynh ta Huyền Thiên Giáo Chủ, lệnh ta phải tất yếu tự mình giao cho Uyển chủ!

Chân Uyển Quân có chút ngạc nhiên, chân thành đón lấy thủ thư của Giang Nam, triển khai thư tín, hé miệng cười nói:

- Thì ra Giang giáo chủ còn nhớ rõ ta. Người ta còn tưởng rằng hắn có chỗ chung thân liền quên ta rồi.

Tịch Trọng xấu hổ, vị Chân uyển chủ này nói rõ ràng sẽ cho người hiểu lầm, hiển nhiên có một loại ý tứ có mới nới cũ, thầm nghĩ:

- Giáo chủ sư huynh xưa nay đa tình, hơn phân nửa là cùng vị Chân uyển chủ này cấu kết, khó trách muốn ta tự mình đem thư tay của hắn giao cho Uyển chủ, không thể để cho Hoa sư huynh thấy. . .

Sắc mặt Hoa Trấn Nguyên biến hóa, âm thầm dậm chân, hung hăng trợn mắt nhìn Tịch Trọng một cái. Thầm nghĩ:

- Tiểu tử này thoạt nhìn trung hậu đàng hoàng, không nghĩ tới cũng rất quỷ quái! Nếu ta sớm biết hắn đeo phong thư thứ hai, liền tuyệt sẽ không để cho hắn đến gần sư tôn ta. . . Giang giáo chủ này xấu xa, đã có Hiên Vi Tiên Tử, chẳng lẽ còn muốn ăn trong chén nhìn trong nồi. Muốn trở thành nam chủ nhân Cửu Cực Lãng Uyển ta sao. . .

Trong lòng hắn tự oán tự ngả, Chân Uyển Quân đã đem thư viết nhìn một

lần, trầm ngâm chốc lát, mặt giản ra cười nói:

- Sư huynh ngươi muốn nhờ, ta nguyên không nên cự tuyệt, chẳng qua là hôm nay Trung Thiên thế giới đại loạn sắp tới, ta cũng không cách nào tự mình đi. Bất quá ta cùng sư huynh ngươi luôn là tình bạn cố tri. Không thể không niệm tình cũ. . .

- Quả thế!

Tịch Trọng bừng tỉnh đại ngộ, thầm nghĩ trong lòng.

- Nếu như vậy, ta liền cho hóa thân của ta đi Huyền Minh Nguyên Giới tương trợ .

Chân Uyển Quân liếc Hoa Trấn Nguyên lo được lo mất một cái, cười dài nói:

- Trấn Nguyên, ngươi là thiếu chủ Cửu Cực Lãng Uyển ta, tự nhiên bụng làm dạ chịu, cùng mấy vị sư thúc đi Huyền Thiên Thánh Tông tương trợ .

Hoa Trấn Nguyên vẻ mặt bất đắc dĩ, chỉ đành phải lĩnh mệnh đồng ý.

Mà vào lúc này, Mã Diện Ma Vương Mã Bằng Thu đến Xuất Vân thành. Xà Văn Cử cũng đến Hoang Cổ Thánh Thành, mời được phụ tử Âu Tùy Tĩnh, thầy trò Thiệu Thiên Nhai.

Mà ở Bắc Mạc Thi gia, Chân Linh Huyền Nữ cũng đem thủ thư của Giang Nam dẫn tới, đưa cho vợ chồng Thi Huyền Công, vợ chồng hai người thương nghị nói:

Chương 1125: Da Mặt Siêu Dày. (1)

- Hiền tế muốn nhờ, làm sao cũng phải đi một lần. Bất quá Trung Thiên thế giới đại loạn sắp tới, nếu ta đi, vạn nhất địch nhân đến đây tấn công, nên làm thế nào cho phải?

Ngọc phu nhân cười nói:

- Nhà hiền tế là phải đi, vạn nhất trong nhà hắn nghèo rớt mồng tơi, chẳng phải là muốn con gái của ta gả cho hắn chịu khổ sao?

Thi Huyền Công gật đầu nói:

- Này không phải sợ, cùng lắm thì để cho hiền tế tới Thi gia ta ở rể.

Hai vợ chồng đang thương nghị, thanh âm của Thi Mạc Sơn truyền đến:

- Các ngươi đại khái có thể đi, Trung Thiên trước mắt còn không đến mức đại loạn, có ta ở Thần Giới trấn thủ, tạm thời còn không người dám đụng đến Bắc Mạc Thi gia ta!

Thi Huyền Công mừng rỡ, Ngọc phu nhân cười nói:

- Ta đây cũng muốn đi, tới nhà hiền tế nhìn một cái.

- Cha, mẹ, ta cũng muốn đi.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Nói như thế nào ta cũng là chưởng giáo phu nhân, chuyện bực này sao có thể thiếu ta?

Thi Huyền Công vung tay lên nói:

- Cùng đi, cùng đi! Ta đi điểm nhân mã!

Huyền Minh Nguyên Giới, trong tinh không, Giang Nam cất bước mà đi, trong lúc vô tình đi ra không biết bao nhiêu tỉ dặm, bước qua vô số viên tinh cầu, từng ngọn tinh hệ.

Qua một lúc lâu, hắn đi tới một chỗ trong tinh không, chỉ thấy phía trước có một bụi thần thụ lồng lộng trôi lơ lửng ở bên một Thái Dương to lớn, căn tu thần thụ nắm bảy viên tinh cầu, một đại xà màu xanh quay quanh thần thụ, còn có một đầu thần ưng màu xám tro đứng ở tán cây, thần thụ cùng trên tinh cầu trải rộng sinh linh, sinh cơ bừng bừng.

- Ba vị đạo hữu vẫn an khang chứ?

Giang Nam đi tới cách đó không xa, khom người cười hỏi.

Thần thụ khẽ đung đưa, ánh mắt thanh xà từ trên trái cây thần thụ dời đi, rơi vào trên người Giang Nam, mà đầu thần ưng kia cũng quay đầu hướng Giang Nam xem ra.

- Ta đã thấy ngươi, ngươi đã từng đi ngang qua nơi đây.

Thanh xà kia mở miệng, miệng hơi mở, hư không liền hướng trong miệng của nó sụp đổ, kinh khủng chí cực!

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Ba vị đạo hữu có thể ở nguyên giới đột phá, trở thành Thần Minh, cũng là tồn tại rất giỏi. Bất quá hạo kiếp sắp tới, ba vị đạo hữu còn có thể tiếp tục tiêu dao sao?

- Hạo kiếp cùng chúng ta có quan hệ gì đâu?

Đầu thần ưng kia run lên Thần vũ, chỉ một thoáng hư không hôi mông mông, giống như lâm vào Hỗn Độn Hồng Mông, đánh ngáp nói:

- Bất quá là Quang Vũ Kỷ Kiếp mà thôi, nhiều nhất nguyên Giới Chủ tinh

tan biến, liên lụy không tới chúng ta. Ngươi nhanh đi đi, chúng ta không muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu!

Giang Nam cau mày, thần ưng màu xám tro, thanh xà cùng gốc thần thụ kia là tồn tại rất giỏi, ngay từ trước lúc Thái Hoàng thành thần, bọn họ đã ở trong hư không nguyên giới lặng yên không một tiếng động thành tựu Thần Minh.

Ở nguyên giới tu thành Thần Minh, liền nhất định phải đột phá Quang Vũ Thần Đế phong ấn, mà muốn làm được điểm này ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, có thể làm được một bước này, là cường giả tư chất phi phàm, gặp gỡ phi phàm, tiền đồ bất khả hạn lượng!

Nhất là gốc thần thụ như cũ không có mở miệng kia, là một Thần Tôn chi bảo cửu nhi cửu chi ra đời linh tính, biến thành sinh linh, có thần hồn, cuối cùng tu luyện thành Thần!

Bởi vì bản thể là Thần Tôn chi bảo, vì vậy thần thụ cực kỳ cường đại, cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, có Thần Thông thần diệu, thậm chí ngay cả thanh xà và hùng ưng kia đối với hắn cũng trái cây kết trên cây thèm thuồng nhỏ dãi.

Bất quá, ba Thần Minh này cự người ngoài ngàn dặm, đối với Thần Ma kỷ kiếp không quan tâm chút nào, chỉ bảo vệ an nguy của mình, hiển nhiên đối với kỷ kiếp có điều hiểu rõ, dễ dàng sẽ không thay đổi.

- Ba vị đạo hữu nhàn vân dã hạc, tự mình sung sướng, lại không biết Quang Vũ Kỷ Kiếp chỉ là một món ăn khai vị, Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, địa ngục xâm lấn đại kiếp cũng bộc phát.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hôm nay địa ngục các triều đại đổi thay Ma Đế đã sống lại, mấy chục Ma Đế binh lâm vũ trụ màng thai, chuẩn bị ở lúc kỷ kiếp bộc phát xâm lấn chư thiên vạn giới ta! Tổ chim bị phá không có trứng lành lặn, ba vị đạo hữu

ở chỗ này thanh tĩnh, có thể thanh tĩnh mấy ngày? Đợi đến địa ngục đại quân chinh chiến đến chỗ này, thần quốc, con dân của các ngươi, còn không phải là hết thảy hóa thành bụi bay sao?

- Nói chuyện giật gân!

Đầu đại xà kia mi mắt hẹp dài, hai mắt chậm rãi mở ra, cười lạnh nói:

- Địa ngục xâm lấn sao lại dễ dàng như vậy? Chúng ta đã nói, không muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu, sao ngươi còn dây dưa không tha?

Giang Nam chán nản, đột nhiên, gốc thần thụ kia chấn động, một hơi thở Cổ lão Thương Mang chậm rãi dâng lên, thanh âm thần thụ ù ù chấn vang:

- Địa ngục xâm lấn? Ở trong trí nhớ kiếp trước của ta, có đoạn ngắn trận đại chiến kia, thật là thảm thiết a, thậm chí ngay cả chủ nhân của ta cũng táng thân ở trong trường hạo kiếp này, Trấn Thiên Thần Quốc Cổ lão, một đêm hôi phi yên diệt...

- Cổ Hoa đạo huynh, người nọ bất quá là nói chuyện giật gân mà thôi.

Đầu thần ưng kia mở miệng nói:

- Chúng ta ở chỗ này đã sinh tồn mấy vạn năm, không hỏi thế sự, không buồn không lo, thế gian sung sướng cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi.

- Tổ chim bị phá không có trứng lành lặn, Nhiêm Công, thần ưng, nếu như địa ngục xâm lấn, chỉ sợ chúng ta cũng khó mà bảo toàn tự thân.

Gốc thần thụ kia sâu kín thở dài nói:

- Mạnh như Trấn Thiên Thần Quốc, Trấn Thiên Thần Đế, ở trước mặt trường hạo kiếp cũng không có lực tự vệ, nếu như địa ngục quả nhiên chuẩn bị xâm lấn, chúng ta thanh tĩnh chỉ sợ phải kết thúc, đừng nói con dân của chúng ta, chính là ta và ngươi ba người cũng tự thân khó bảo toàn.

Giang Nam tiến lên trước một bước, mỉm cười nói:

- Địa ngục xâm lấn, gần ngay trước mắt, chỉ bằng vào lực lượng cá nhân, thật sự khó có thể chống lại địa ngục đại quân. Chư vị không bằng cùng ta hợp lực, cùng chung đối kháng kiếp này, các ngươi ý nghĩ như thế nào?

Thần ưng kia ánh mắt vừa lộn:

- Chúng ta không muốn cùng ngươi nộp...

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, nhưng mà con đường giống nhau là có thể làm đạo hữu.

Giang Nam cất bước đi lên thần thụ, đứng ở trên tán cây, thân hình lên xuống không chừng, trực diện thần ưng cùng đại xà Nhiêm Công, lại cười nói:

- Các ngươi muốn vượt qua trường hạo kiếp này, mà ta cũng muốn vượt qua trường hạo kiếp này, mọi người có mục tiêu giống nhau, đạo hữu lại có ngại gì? Các ngươi nhìn!

Bàn tay hắn mở ra, giống như vẹt ra mây mù thấy thanh thiên, hư không bị hắn một chưởng vẹt ra, hiện ra tình hình của Tiểu Quang Minh Giới, chỉ thấy trong Tiểu Quang Minh Giới, hàng tỉ địa ngục đại quân, chiến hạm, Thần Điện chi chít, cả Tiểu Quang Minh Giới đã sớm hoàn toàn thay đổi, nhiều tinh cầu bị phá, thậm chí bị cường giả trong địa ngục lột bỏ mặt ngoài tinh cầu, lưu lại tinh hạch, lấy tinh hạch làm chiến hạm, chế tạo lợi khí chiến tranh!

Tiểu Quang Minh Giới, khí huyết kinh khủng rung chuyển, đó là thần uy, Thần Chủ oai, Tiểu Quang Minh Giới rõ ràng đã từ địa ngục triệu hoán đến nhiều Thần Chủ chân thân phủ xuống!

Chương 1126: Da Mặt Siêu Dày. (2)

Thần ưng cùng đại xà Nhiêm Công thấy thế, sắc mặt kịch biến, yên lặng im lặng.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Tiểu Quang Minh Giới vốn là thế giới Phật Môn trú trát, hôm nay các ngươi còn có thể thấy bất kỳ một Phật Môn đệ tử cùng dân bản địa Tiểu Quang Minh Giới sao?

Đại xà Nhiêm Công đột nhiên nói:

- Dù vậy, chúng ta cũng chưa chắc phải cùng ngươi liên thủ, ngươi ngay cả Thần Minh cũng không phải, có tư cách gì cùng chúng ta liên thủ?

Thần ưng gật đầu lia lịa nói:

- Liên thủ chỉ có thể là có thực lực đồng dạng, mà ngươi ngay cả Thần Minh cũng không phải, không có tư cách cùng chúng ta liên thủ, nhiều nhất chẳng qua là muốn chúng ta bảo vệ ngươi mà thôi.

Giang Nam ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười càng ngày càng vang, càng ngày càng xa, chấn động hư không, đem hư không chấn thành tấm thành tấm hỏng mất, kinh người chí cực!

Hơi thở của hắn hoàn toàn trán phóng, Thần Quang rung chuyển mấy vạn dặm, Tiên quang bốc hơi, như Thần như Ma như Tiên, đỉnh đầu hiện lên chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, Thiên Đạo oai đè xuống, mở rộng ra, có mấy vạn dặm thời không, để cho thân thể của hắn thoạt nhìn rộng lớn vô cùng, so sánh với thần ưng cùng đại xà Nhiêm Công không kém!

Hắn uy nghiêm không phải là thần uy, mà là Thiên Đạo oai, càng thêm

dao động người tâm, thậm chí đem hai Thần Minh đè xuống!

- Ta Phụng Thiên Thừa Vận, giở tay nhấc chân, tinh thần che tay có thể diệt! Địa ngục xâm lấn Cửu U Minh Giới, hàng tỉ đại quân bị ta đàm tiếu nhân gian hôi phi yên diệt! Tiểu Quang Minh Giới, ta mấy vào mấy ra, diệt trừ Thần Chủ tinh cầu tế đàn, diệt Sâm La Ma Đế phân thân, ra vào như vào chỗ không người! Ta trọng luyện chủ tinh, bình định nguyên giới, tái hiện Trấn Thiên Thần Quốc, chư thiên vạn giới đệ nhất nhân, trên Vọng Tiên Đài ta xưng tôn! Ta không có thực lực cùng các ngươi liên thủ?

Đại xà Nhiêm Công cùng Thần Ưng Đạo Nhân sắc mặt biến hóa, chỉ cảm thấy trong thân thể nho nhỏ của Giang Nam bộc phát ra năng lượng vô cùng vô tận, kinh người chí cực!

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Đại xà Nhiêm Công trong lòng khiếp sợ hỏi.

Giang Nam hơi thở hạ xuống, mỉm cười nói:

- Ta chính là đứng đầu Huyền Minh Nguyên Giới, Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo chí tôn, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ.

- Nguyên giới đứng đầu?

Thần Ưng Đạo Nhân tức cười, cười nói:

- Giáo chủ, quả thật ngươi có thực lực cùng chúng ta liên thủ, nhưng tự xưng đứng đầu nguyên giới vẫn còn có chút cuồng vọng. Trong tinh không nguyên giới ta, tồn tại giống như chúng ta còn có mấy vị, chúng ta không cùng ngươi so đo danh tiếng đứng đầu nguyên giới, nhưng bọn họ thì chưa chắc.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Lai lịch của ta Cổ lão, bối cảnh lớn kinh người, không phải là các ngươi

có thể đo lường được. Ta có thế lực lớn, có thể trấn thủ nguyên giới, bảo vệ nguyên giới không ngại. Các ngươi theo ta đi Trấn Thiên Tinh Vực một chuyến liền biết, về phần đạo hữu khác trong tinh không, nếu đến đây quy thuận ta, tự nhiên cũng có thể ở trong đại kiếp giữ được tánh mạng, nếu không thuận ta, chỉ sợ hạo kiếp đến, cũng là kết quả hôi phi yên diệt.

Đại xà Nhiêm Công cùng Thần Ưng Đạo Nhân thấy hắn nói khoác đến da trâu rung trời, trong lòng có bảy tám phần hoài nghi, lúc này hỏi:

- Cổ Hoa đạo huynh, ý của ngươi như thế nào?

Thần thụ trầm mặc chốc lát nói:

- Bọn ta đến tột cùng là thế lực yếu kém, nếu địa ngục xâm lấn, chúng ta tất nhiên không có đường sống. Nếu Giáo chủ thịnh tình mời, chúng ta đi một lần là được. Nếu hắn bốc phét, hắn không tốt thu tràng, chúng ta liền hung hăng nhạo báng hắn, để cho hắn mất mặt!

- Đúng, hung hăng nhạo báng hắn!

Đại xà Nhiêm Công lộ ra miệng đầy từng dãy răng nhọn, trắng như tuyết chói mắt.

Trong lòng Giang Nam bỏ xuống một tảng đá lớn, cười nói:

- Ba vị đạo hữu, mặc dù các ngươi có thể theo ta ở trong tinh không phiêu lưu, nhưng con dân của các ngươi không cách nào thừa nhận rét lạnh trong tinh không, không bằng ta mở ra một lối đi, mời các vị đem con dân của các ngươi đưa đến Trấn Thiên Tinh Vực ta, như thế nào?

- Này thì không cần.

Thần Ưng Đạo Nhân cười ngạo nghễ:

- Bảo vệ con dân ở trong vũ trụ di chuyển, điểm này cho chúng ta vẫn phải có. Giáo chủ, ngươi dẫn đường đi!

Thần thụ ầm ầm chấn động, căn tu đem bảy tinh cầu nắm lên, đại xà Nhiêm Công há mồm vừa phun, một viên minh châu bay ra, càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc liền hóa thành một tiểu Thái Dương, nhiệt lực khôn cùng xông ra, chiếu rọi thần thụ cùng con dân trên bảy viên tinh cầu.

Mà Thần Ưng Đạo Nhân đứng ở trên Thần thụ, hai cánh triển khai, bá một tiếng cánh giương mấy ngàn vạn dặm, đem thần thụ cùng bảy viên tinh cầu hết thảy bọc dưới tàng cây.

Giang Nam thấy vậy mí mắt nhảy lên, trong lòng vui mừng vạn phần:

- Ba cái tên này mạnh đến nổi không hợp thói thường, chỉ sợ cũng là Thiên Thần, so sánh với Yêu Thần Kim Đế mạnh hơn rất nhiều!

Hắn ở phía trước dẫn đường, thần thụ, thần ưng cùng đại xà Nhiêm Công ở hậu phương theo đuổi, xuyên qua Tinh Không nặng nề, vượt qua Tinh Hà Tinh Đấu, qua hơn mười ngày rốt cục đi tới Trấn Thiên Tinh Vực.

Gốc thần thụ kia căn tu run lên, đưa con dân trên người đến trên bảy viên tinh cầu, đem bảy viên tinh cầu song song đặt ở bên một Thái Dương, xếp thành một hàng.

Ba Thần Minh cẩn thận từng li từng tí thúc dục pháp lực, để cho bảy viên tinh cầu quay chung quanh Thái Dương vận chuyển.

Ba Thần Minh riêng phần mình biến hóa, hóa thành hình người, thần thụ Cổ Hoa biến thành một vị lão giả thân hình cao lớn khô gầy, tóc bạc da gà, đỉnh đầu tóc giống như lá cây, treo mười mấy trái cây.

Đại xà Nhiêm Công há mồm hút minh châu trở về của mình, biến thành một vị nam tử gầy, mà thần ưng thì hóa thành một đạo nhân áo bào tro.

Ba người hình dung cao cổ, đi theo Giang Nam tới thánh tông Thần Sơn, ba người mọi nơi nhìn lại, mặc dù trong Huyền Thiên Thánh Tông cường giả san sát, có không ít tồn tại có thể so với Thần Ma, nhưng mà ba người bọn họ là nhân vật nào? Ở nguyên giới này có thể thành tựu Thần Minh, đối với

những cường giả thánh tông này tự nhiên không để vào mắt.

Ba người hướng Giang Nam cười lạnh liên tục, chuẩn bị xem "thế lực lớn" của hắn.

Giang Nam làm bộ như không có nhìn thấy, tới đến trước đại điện, chỉ thấy một đóa thập nhị phẩm Liên Đài trán phóng, nói hết mọi đạo diệu, Giang Nam cười hỏi:

- Kim Đế, ta cho ngươi một tháng kỳ hạn, hôm nay đã qua hơn hai tháng, ngươi có phục hay không?

Trong Liên Đài truyền tới một thanh âm thô bạo, kêu lên:

- Giang giáo chủ, ta... phục...

Giang Nam tâm niệm hơi động, thu hồi đóa liên hoa kia, từ đó bay ra một đầu Tam Túc Ô Kim, hỏa lực hừng hực đốt sập Thương Khung, thần uy xông thẳng lên trời.

Đại xà Nhiêm Công cùng Thần Ưng Đạo Nhân khóe mắt lay động, trong lòng máy động:

- Yêu Thần này thật là mạnh, huyết mạch thật kinh người!

Cổ Hoa đạo nhân trừng mắt, không nói gì.

Yêu Thần Kim Đế hóa thành thần nhân ba chân, thu liễm hai cánh, đứng ở trước người Giang Nam, vẻ mặt kiệt ngao bất tuần, đầu Yêu Thần này thấy ba người Cổ Hoa đạo nhân, trong lòng máy động:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1127: Mông Con Cọp. (1)

- Ba lão khốn kiếp này thật là mạnh, là Giang giáo chủ mời trợ thủ sao? Ta nguyên tính toán thoát khốn sẽ cùng hắn trở mặt, bây giờ nhìn lại người này giảo quyệt, đã sớm ngờ tới điểm này, mời tới ba lão khốn kiếp, nếu ta không nhận thua, liền mạnh mẽ đem ta trấn áp luyện hóa. Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt,...

Thần thái Yêu Thần Kim Đế cung kính xuống, Giang Nam cười nói:

- Kim Đế, ta cũng không phải là ỷ thế áp ngươi, ngươi theo ta, sớm muộn gì cũng có cơ hội Thành Đạo.

Yêu Thần Kim Đế khúm núm, thầm nghĩ:

- Ngươi mang đến ba lão già kia, rõ ràng chính là tính toán ỷ thế áp ta...

Đột nhiên, hư không chấn động, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm phá vỡ hư không, từ thế giới xa xôi lái tới, trên mũi thuyền Thần Ma san sát, từng tôn Thần Ma hơi thở rung chuyển hư không!

Đám người Nhiêm Công trong lòng chấn động, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mũi thuyền những chiến hạm kia, có Thần Minh Thiên Thần, cũng có Ma Thần, cũng có Phật Đà, đại kỳ phiêu giương, đánh cửa hiệu bất đồng, uy phong cái thế!

Trong lúc bất chợt lại có Chiến Minh cự thú tính bằng đơn vị hàng nghìn lao ra hư không, đông nghịt một mảnh, kinh người chí cực, chạy chồm lên ép tới hư không hết lần này tới lần khác sụp đổ!

- Thế lực lớn...

Cổ Hoa đạo nhân cũng không khỏi động dung, lẩm bẩm nói:

- Hắn quả nhiên có thế lực lớn...

Lần này tới nguyên giới Trấn Thiên Tinh Vực có khoảng hơn ngàn Thần Ma, trong đó Phật Chủ nhất mạch mấy chục Phật Đà. Tam Khuyết dẫn dắt đám người Diệu Đế, Diệu Nguyên tới, bất quá Cực Nhạc Đại Thế Giới Phật Môn Phật Đà cũng biết thanh danh của bọn hắn không tốt, không có bị bọn họ đầu độc bao nhiêu người.

Nhưng đám người Cực Nhạc Đại Thế Giới Phật Chủ cùng Huyền Độ Phật Tôn đối với bọn họ chẳng quan tâm, tùy ý bọn họ hồ nháo, vì vậy cũng có mười mấy Phật Đà bị ba người khuyên động, cùng nhau đến đây "phát huy phật hiệu phổ độ chúng sanh".

Nhóm thế lực lớn thứ hai chính là Hoang Cổ Thánh Thành, Hồng Vũ đạo nhân thân là Hoang Cổ Thánh Thành phó thành chủ, lần này Thần Giới mở ra, đầu sỏ của Hoang Cổ Thánh Thành ở Thần Giới đối với hắn có phần coi trọng, vì vậy quyền lực trong tay Hồng Vũ đạo nhân lớn hơn nữa, cũng mang đến hơn mười Thần Ma.

Thần Giới mở ra, Xuất Vân thành Xuất Vân Thần Tôn cũng ở Xuất Vân thành hiện ra thần tích, củng cố địa vị thống trị của Âu Chấn Xuyên gia chủ, lần này Âu Chấn Xuyên tự mình suất lĩnh nhiều Thần Minh Xuất Vân thành đến đây tương trợ.

Còn có Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, mấy hắc bạch học cung đệ tử và Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ cùng nhiều Thần Ma Hắc Thủy Nguyên Thành, thanh thế cũng cực kỳ kinh người!

Có nữa chính là Cửu Cực Lãng Uyển Hoa Trấn Nguyên, một đạo phân thân của Chân Uyển Quân, cùng với nhiều tồn tại mạnh mẽ của Cửu Cực Lãng Uyển!

Làm người khác chú ý nhất chính là Tinh Quang thế gia Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng chút ít lão quái vật Thần Đế huyết mạch, chân mang Tinh Hà mà đến, từ trên trời giáng xuống, kinh người chí cực!

Nhưng thanh thế to lớn nhất vẫn là vợ chồng Thi Huyền Công, Thống soái nhiều Thần Ma, Thiên Thần Bắc Mạc Thi gia, hạo hạo đãng đãng, nhân số nhiều nhất, cỡi đủ loại Thần Thú, tung thú chạy chồm, hơn nữa Thi Huyền Công còn là một Chân Thần, lại càng khí phách phi phàm!

Bất quá, Thần Ma tuy nhiều, nhưng mà nhiều nhất vẫn là Chiến Minh cự thú, tất cả cự thú hơi thở có thể so với Thần Ma, mạnh mẽ kinh khủng. Từng cái từng cái kim chói, cùng Chiến Minh cự thú bình thường rất là bất đồng, cầm đầu chính là một đầu cự thú hùng tráng nhất, Thần Thứu Yêu Vương đứng ở trên lưng đầu cự thú này, nhiều cự thú như có người chỉ huy, rất là đều nhịp.

Chỉ một lớp cự thú này, cũng đủ để quét ngang một thế giới bình thường!

Cổ Hoa đạo nhân, đại xà Nhiêm Công cùng Thần Ưng Đạo Nhân đã sớm thấy ngây người, thế mới biết Giang Nam cũng không phải là bốc phét, hắn thật sự có thế lực lớn, có tiền vốn trở thành đứng đầu nguyên giới!

- Huyền Thiên Giáo Chủ này không hổ là giáo tôn, trong lúc vô tình liền ở nguyên giới chế tạo thế lực khổng lồ như thế, thật là khiến người kính sợ!

Thần Ưng Đạo Nhân tán thán nói:

- Thật là anh hùng xuất thiếu niên, hắn mới vừa nói hắn lai lịch Cổ lão, xem ra hắn kiếp trước chỉ sợ là tồn tại rất giỏi!

Đại xà Nhiêm Công cùng Cổ Hoa đạo nhân gật đầu lia lịa, đối với Giang Nam bất giác có kính ý.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã sớm tiến ra đón, cùng mọi người cười cười nói nói, dẫn đám đông tới thần điện trong thánh tông ngồi xuống.

- Tam Khuyết đạo hữu, ngươi thành tựu Phật Đà rồi?

Giang Nam thấy Tam Khuyết hòa thượng, thất thanh nói.

Tam Khuyết hòa thượng không khỏi đắc ý, phía sau Thiên Cung chồng chất, trên tám tòa Thiên Cung, một mảnh Ma Đạo Thiên Đình khẽ đung đưa, hạo hạo đãng đãng. Vô số Đại Phật cùng Đại Ma hư ảnh ở trong đó, nửa phật nửa Ma, cười nói:

- Phật gia cũng là nhân họa đắc phúc, ngược lại được một đại cơ duyên. Phật Chủ tự mình xuất thủ, để cho ta được trận đại cơ duyên này, nhất cử thành tựu Phật Đà.

Giang Nam gật đầu, cảm khái nói:

- Lão Thiên không có mắt a...

Tam Khuyết hòa thượng dương dương đắc ý:

- Phật gia hôm nay chứng được chánh quả, Tứ Đại Giai Không, không cùng ngươi chấp nhặt.

Giang Nam lại hướng đám người Liên Nguyệt Thánh Nữ, Hồng Vũ đạo nhân, Âu Chấn Xuyên, Chân Uyển Quân phân thân, Huyền Hoàng Học Cung đệ tử, Vi Tuyết Chủ nhất nhất làm lễ ra mắt, này mới đi đến trước người vợ chồng Thi Huyền Công Ngọc phu nhân làm đại lễ nói:

- Làm phiền nhạc phụ nhạc mẫu đại giá, tiểu tế cảm giác xấu hổ.

Ngọc phu nhân hé miệng cười nói:

- Cô gia sao lại nói như vậy? Chúng ta nguyên cũng muốn đến xem một chút.

Thi Huyền Công đánh giá tấm tinh vực này, không khỏi động dung, chỉ thấy tinh vực vô cùng rộng lớn, mênh mông không giới hạn, lại có một viên chủ tinh vô cùng khổng lồ phía trên quay cuồng Địa Thủy Phong Hỏa, dẫn dắt hàng trăm Thái Dương cùng trăng sáng quay chung quanh viên chủ tinh này xoay tròn, nơi xa còn có Hồng Mông khí bắt đầu khởi động, trong lòng vui mừng vạn phần:

- Cô gia nhà ta làm ra cơ nghiệp thật to, con gái của ta gả cho hắn cũng sẽ không chịu khổ vất vả.

Giang Nam mời vợ chồng Thi Huyền Công ngồi ở chủ vị, Thi Huyền Công đang muốn ngồi lên, Ngọc phu nhân liền vội vàng kéo hắn, cười nói:

- Cô gia, nơi này dù sao cũng là địa bàn của ngươi, chúng ta tuy là người một nhà, nhưng cũng không nên lên đài bày hiệu phát lệnh.

Giang Nam xưng tội, dắt tay Thi Hiên Vi cùng nhau đi lên chủ vị, cười nói:

- Làm phiền chư vị tiền lai, trong lòng Tử Xuyên thậm thẹn. Hôm nay mời chư vị tới, cũng là có một yêu cầu quá đáng.

Hồng Vũ đạo nhân cười nói:

- Giáo chủ cứ nói đừng ngại.

Giang Nam ngữ không sợ người chết không nghỉ, trầm giọng nói:

- Ta muốn tụ tập lực chư vị, trợ giúp ta sống lại một người.

Mộ Vãn Tình nghe nói như thế, trong lòng căng thẳng, hai tay gắt gao nắm vạt áo, trong lòng Lạc Hoa Âm cũng run lên, gắt gao ngó chừng Giang Nam, mà nhiều thế hệ trước của Huyền Thiên Thánh Tông nghe được lời ấy, từng cái từng cái lệ nóng doanh tròng, Thí Thần Cốc Ngũ Ma lại càng khó kìm lòng nổi, cầm thủ chưởng lẫn nhau.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1128: Mông Con Cọp. (2)

Sắc mặt Tịch Trọng tự hỉ tự bi, thấp giọng lẩm bẩm nói:

- Ta sau khi ra đời, còn chưa từng thấy qua phụ thân...

Hắn so với Giang Nam chỉ nhỏ hơn ba bốn mươi tuổi, kể từ khi hắn hiểu chuyện tới nay, nghe được cũng chỉ là truyền thuyết của phụ thân hắn, từng cái từng cái đặc sắc kinh tâm động phách, hắn nhìn thấy mẫu thân lần lượt ở các đại lục trong tinh vực bôn ba, điều hòa Phong Vũ, vì những người phàm trong thần miếu phụ thân kia cầu phúc chúc phúc, mấy chục năm như một.

Hắn đã từng một lần lại một lần đi vào những Thần Miếu kia, ở trước từng tôn điêu khắc lạnh như băng đứng im rơi lệ, nhưng mà hắn chưa từng thấy qua một phụ thân sống sờ sờ, Tịch Ứng Tình sống sờ sờ!

- Giang giáo chủ...

Âu Chấn Xuyên khẽ cau mày, đột nhiên lên tiếng nói:

- Theo ta được biết, người chết như đèn diệt, chỉ có thần hồn còn tồn tại, đi qua Vạn Thi Lộ, tiến vào Minh Hải, về phần những thần hồn này đến bên trong Minh Hải rơi ở nơi nào, thì không người nào có thể biết. Nếu mà thần hồn câu diệt, kia lại càng không thể cứu. Ta còn chưa từng nghe qua, loại chuyện có thể đem một người sống lại này.

Chân Uyển Quân phân thân gật đầu nói:

- Nếu thần tính tồn tại, còn có thể chuyển thế sống lại, nhưng mà nếu như thần tính tản mát, sẽ không có chút sinh cơ nào, sống lại một người, tuy nói bọn ta là Thần Ma, nhưng loại chuyện này thật sự quá Thần Thoại. Chư vị đạo huynh Cực Nhạc Đại Thế Giới, đối với thần tính nghiên cứu thấu triệt nhất, hẳn là cũng biết ta lời ấy không uổng a?

Nhiều Phật Đà Phật Môn nhất tề cao tụng một tiếng phật hiệu, một Đại Phật vuốt cằm nói:

- Phu nhân nói không sai. Phật Môn Vạn Phật Chi Chủ ta chế tạo Cực Nhạc Đại Thế Giới, độ hóa hết thảy ách nan, nếu là Phật Đà nhất mạch ta, sau khi chết có thể hồn về cực lạc. Cũng có thể tạo hóa sống lại, vì vậy gọi là Cực Nhạc Đại Thế Giới. Chẳng qua là, này chỉ giới hạn ở thần tính Phật Đà, không phải là người trong Phật Môn ta, liền không thể nào Tiếp Dẫn, hơn nữa sau khi chuyển thế cũng chỉ có thể ở trong Cực Nhạc Đại Thế Giới, không cách nào rời Cực Nhạc Đại Thế Giới một bước, nếu không sẽ bỏ mình đạo tiêu.

Liên Nguyệt Thánh Nữ và Tinh Quang thế gia cường giả sắc mặt ảm nhiên, hiển nhiên là muốn cứu tổ tiên của mình. Bọn họ đau khổ tìm kiếm pháp môn để cho một người sống lại, chẳng qua là những năm gần đây chưa từng tìm kiếm được.

Giang Nam khẽ mỉm cười, thần thức ba động, trong đầu mọi người nhất thời riêng phần mình nhiều ra một môn Thần Thông, rõ ràng là pháp môn Trọng Tố Kim Thân.

Mọi người riêng phần mình động dung, pháp môn Trọng Tố Kim Thân này mặc dù không phải là công pháp đầy đủ, không cách nào tụ tập thiên hạ tín ngưỡng thành tựu đế vị, nhưng có Thần Thông này, tụ tập tín ngưỡng luyện thành Kim Thân, không khác gì nhiều ra một tánh mạng!

Mọi người vội vàng đem Thần Thông này ghi nhớ trong lòng, nhất là nhiều Phật Đà Phật Môn, lại càng kinh hỉ.

Các vị Phật Đà thần thức ba động nói:

- Thần Thông này cùng Cực Nhạc Đại Thế Giới ta rất có nơi dung thông, nếu để cho Phật Chủ thấy, nói không chừng có thể hoàn thiện Cực Nhạc Đại Thế Giới ta!

- Chư vị đến đây tương trợ, Tử Xuyên không thể không có tỏ vẻ, Trọng Tố Kim Thân này chính là kính ý.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Thần Thông này có thể đoàn tụ tàn hồn. Ta đã sớm bố trí tín ngưỡng Thần Miếu, tụ tập tín ngưỡng lực. Kính xin chư vị giúp ta một tay, sống lại Tịch chưởng giáo!

- Giáo chủ mời, sao dám từ chối?

Mọi người rối rít cười nói:

- Thần Thông này đúng là có huyền công nghịch chuyển tạo hóa, chẳng qua là muốn sống lại một người, lấy thực lực của giáo chủ vậy là đủ rồi, vì sao còn muốn dùng đến chúng ta?

Giang Nam thở dài:

- Nếu chỉ là hồn phi phách tán, kia còn dễ nói, lấy lực của ta là có thể đoàn tụ thần hồn thần tính. Bất quá ta lo lắng thần tính của tiền nhậm chưởng giáo thánh tông ta, chỉ sợ đã rơi vào tay Sâm La Ma Đế.

Tràng diện nhất thời an tĩnh tới cực điểm, nghe không được nửa điểm thanh âm, tiếp theo là tiếng thở dốc nặng nề truyền đến, qua một lúc lâu, thanh âm của Liên Nguyệt Thánh Nữ hơi khàn khàn vang lên:

- Sâm La Ma Đế? Địa ngục hùng cứ muôn đời, đã đạt tới bán tiên Sâm La Ma Đế?

- Bán tiên?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Mặc dù Sâm La Ma Đế mạnh mẽ, sáng chế ra Ma Cực Chứng Tiên Kinh, nhưng chỉ sợ còn không phải là bán tiên, mà là Hoàng Đạo Cực Cảnh. Chính xác, lần này chúng ta chính là muốn đem thần tính của tiền nhậm

chưởng giáo thánh tông ta, mạnh mẽ từ trong tay Sâm La Ma Đế này đoạt lấy!

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng yên lặng nói:

- Từ trong tay Sâm La Ma Đế mạnh đoạt thần hồn, không thua đoạt thức ăn trước miệng cọp a...

Giang Nam nhìn chung quanh một lần, thản nhiên nói:

- Sâm La chỉ cần một ngày không có Chứng Đạo thành tiên, như vậy hắn như cũ là Thần, chư vị cũng là Thần, chẳng lẽ liền sợ hắn sao?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tuy nói tất cả mọi người là Thần, nhưng mà Thần Ma cùng Ma Đế ở giữa chênh lệch là không thể đo, quả thực là kiến càng Hám Thiên!

- Đánh Sâm La Ma Đế sao?

Vi Tuyết Chủ hưng phấn phát run, vội vàng giơ hai tay, cười khanh khách nói:

- Ta hai tay đồng ý!

Mọi người không có lên tiếng, cô gái này từ trước đến giờ là e sợ cho thiên hạ bất loạn, họa loạn chúng sanh, gặp phải chuyện như vậy khẳng định là thứ nhất nhảy ra.

Chân Uyển Quân phân thân đột nhiên cười nói:

- Hạo kiếp buông xuống, bọn ta sớm muộn gì sẽ có ngày cùng Sâm La chống lại, hôm nay trước hiểu biết uy nghiêm của Ma Đế này cũng là chính xác. Nếu như ta đoán không sai, mặc dù chúng ta chọc giận tới Ma Đế này, hắn cũng không cách nào phủ xuống, đem bọn ta tru diệt. Đáng tiếc, nếu ta sớm biết giáo chủ là làm đại sự bực này, liền tự mình đến đây.

- Uyển Quân bậc cân quắc không thua đấng mày râu, làm người ta bội

phục.

Giang Nam cười nói.

Mọi người thấy Chân Uyển Quân đã mở miệng, hơn nữa cũng là cô gái, nếu như mình lùi bước mà nói, vậy thì thật là ngay cả cô gái cũng không bằng, chỉ đành phải rối rít đáp ứng.

Giang Nam cười ha ha, vươn người đứng dậy, đứng ở đỉnh Thần Sơn, chí lớn kịch liệt, trường thanh cười nói:

- Chư vị đạo hữu, như vậy hôm nay chúng ta liền tới làm một cuộc, kiểm tra cái mông con cọp Sâm La Ma Đế này!

Mọi người bị hắn chọc cười một tiếng, cũng chợt cảm thấy hào khí nảy sinh, rối rít cười to nói:

- Cái mông con cọp sờ không được, bất quá thịnh tình của giáo chủ không thể chối từ, hôm nay bọn ta liền theo giáo chủ kiểm tra cái mông con cọp Sâm La này!

Trấn Thiên Tinh Vực, Huyền Thiên Thánh Tông, vô số thần kim thần liệu nước chảy mây trôi loại từ trong bảo khố thánh tông vận đi ra ngoài, tiếp theo bị nhiều Thần Ma luyện hóa, chế tạo thành một tòa tế đàn dài ba nghìn trượng, cao sáu trăm trượng.

Những Thần Ma này hôm nay đã được Giang Nam truyền lại pháp môn Trọng Tố Kim Thân, luyện chế tế đàn thuận buồm xuôi gió, dù là như thế, tòa tế đàn này vẫn có hơn ngàn Thần Ma cùng nhau tế luyện, tương đương hợp lực bọn họ chế tạo pháp bảo, vô số Thần Ma Thần Phật Đạo tắc ngưng tụ, đánh vào trong tế đàn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1129: Chém Tay Cùng Uống Trà. (1)

Chuyện sống lại Tịch Ứng Tình, không trách bọn họ tiểu tâm cẩn thận, dù sao thần hồn thần tính của Tịch Ứng Tình, vô cùng có khả năng là rơi vào trong tay Sâm La Ma Đế, từ trong tay của hắn cưỡng đoạt thần hồn thần tính của Tịch Ứng Tình, phải làm ra vạn toàn chuẩn bị.

Cho dù là vạn toàn chuẩn bị, ở trước mặt cường giả Ma Đế chỉ sợ cũng xưng không hơn vạn toàn, bởi vì chênh lệch quá xa, Thần Chủ ở trước mặt Ma Đế Thần Đế, cũng là con kiến hôi, chỉ có cường giả như Thần Tôn Ma Tôn mới có thể cùng Thần Đế Ma Đế duỗi chân, trừng mắt, mà bọn họ tu vi mạnh nhất cũng chỉ là Chân Thần.

Giang Nam luyện chế từng mặt Vãng Sinh kỳ, Vãng Sinh kỳ là một loại đại kỳ Tế Tự, trong đó vận dụng pháp môn cũng không có bao hàm ở trong Trọng Tố Kim Thân, mà là một môn Tế Tự đại trận trong Thiên Vương Vãng Sinh Kinh.

Hắn chung luyện chế 1400 mặt, tất cả Thần Ma, bao gồm Yêu Thần Kim Đế, Cổ Hoa Đạo Nhân, đại xà Nhiêm Công, Thần Ưng Đạo Nhân, cùng với Huyền Thiên Thánh Tông nhiều gần Thần cường giả, mỗi người một mặt đại kỳ.

Trừ lần đó ra, Giang Nam lại lấy ra nhiều Huyền Hoàng Thánh Kim đoạt được từ Vọng Tiên Đài, loại tài liệu luyện chế Chứng Đế chi bảo này hắn chỉ ở trong Vọng Tiên Đài gặp qua, những địa phương khác, cho dù là Vãng Sinh Đế lăng cũng không có thần kim thần liệu bực này.

Huyền Hoàng Thánh Kim thấp nhất cần Ngọc Hư Thần Hỏa mới có thể cháy sạch mềm hóa, Đậu Suất Thần Hỏa mới có thể đốt dung, bất quá Đậu Suất Thần Hỏa của Giang Nam đã hủy ở trong Vãng Sinh Đế lăng, chỉ đành phải từ nơi Thi Huyền Công mượn tới Ngọc Hư Thần Hỏa.

Bắc Mạc Thi gia cực kỳ Cổ lão, nội tình dài, Thi Huyền Công lại là gia chủ, Thi Mạc Sơn lão gia tử lại càng là Thần Chủ, cũng góp nhặt không ít thần vật, trong đó liền có Ngọc Hư Thần Hỏa.

Mười mấy Thiên Thần Chân Thần liên thủ, đem những Huyền Hoàng Thánh Kim này cháy sạch mềm hoá, cải tạo hình thái, thiên tân vạn khổ rốt cục đem thánh kim chế tạo ra một pho tượng của Tịch Ứng Tình, dựng đứng ở trung ương tế đàn.

Tượng thần này chính là dùng để sau khi triệu hồi thần hồn của Tịch Ứng Tình, hình thành thân thể cho Tịch Ứng Tình!

Lấy tín ngưỡng lực đoàn tụ Kim Thân, nhưng Kim Thân cũng không phải là thân thể chân chính, cho nên Giang Nam còn cần lấy Huyền Hoàng Thánh Kim làm cốt, Kim Thân làm hình dạng, cải tạo thân thể!

Cũng không phải là Giang Nam không bỏ được Huyền Hoàng Thánh Sơn của mình, mà là Huyền Hoàng Thánh Sơn quá lớn quá nặng, lấy Huyền Hoàng Thánh Sơn tới vì Tịch Ứng Tình Trọng Tố Kim Thân mà nói, phải có Đậu Suất Thần Hỏa mới có thể luyện hóa, hơn nữa tốn hao thời gian lề mề, cần tốn hao mấy năm thời gian mới có thể hoàn thành, hơn nữa nếu triệu hồi thần tính của Tịch Ứng Tình xong, lấy Huyền Hoàng Thánh Sơn làm xương sống lưng, sức nặng bực này, chỉ sợ đời này Tịch Ứng Tình là mơ tưởng nhúc nhích.

Hô...

Giang Nam bay đến bầu trời tế đàn, áo bào xôn xao một tiếng triển khai, bao phủ mấy vạn dặm, chỉ thấy trên từng ngọn đại lục, trong vô số thần miếu của Tịch Ứng Tình, tín ngưỡng lực vô cùng nồng nặc rối rít bay lên, cuồn cuộn như nước thủy triều, từng đạo tín ngưỡng lực chen chúc mà đến, chảy vào trong tế đàn!

Tín ngưỡng lực vô cùng nồng nặc phiếm sáng lạng thần quang, mãnh liệt cuồn cuộn, nồng nặc ngưng kết thành nước, trên tế đàn giống như nhiều ra

một mảnh biển lớn mênh mông, thần quang trút xuống, đung đưa, chiếu rọi giữa không trung thông thấu, vô số tiếng Tế Tự vang lên, tuyên truyền giác ngộ!

Những âm thanh này là ý niệm của vô số sinh linh ở trong thời gian dài dòng hội tụ mà thành, ý niệm trong đầu hàng vạn hàng nghìn, cũng không giống nhau, cũng có cầu chúc phúc, ban thưởng gieo hạt,... nhưng trong những ý niệm này tất cả đều bao hàm cùng một cái tên.

Tịch Ứng Tình!

Tín ngưỡng chi hải thành hình, hết thảy hội tụ ở trên tế đàn, Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, trấn giữ ở trên bầu trời tín ngưỡng chi hải, tâm niệm chớp động, chỉ thấy tính bằng đơn vị hàng nghìn Chiến Minh cự thú chạy chồm mà đến, vờn quanh tế đàn, từng cái từng cái hình thể vô cùng khổng lồ, hung khí xông thẳng lên trời.

- Các ngươi hết thảy tín ngưỡng Tịch chưởng giáo đi.

Giang Nam tâm niệm hơi động, mấy vạn đầu Chiến Minh cự thú có thể so với Thần Ma trong đầu nhất thời nhiều ra Tịch Ứng Tình hư ảnh, tất cả Chiến Minh cự thú hướng tế đàn quỳ bái, trong miệng vang lên thú rống du dương.

Những Chiến Minh cự thú này là con nối dòng của Tiểu Hôi Hôi, vừa ra đời trong đầu liền có trận pháp Giang Nam bố trí, đối với Giang Nam trung thành cảnh cảnh, mặc dù là sinh mệnh độc lập, nhưng cơ hồ tương đương với hóa thân của hắn, một cái ý niệm trong đầu của Giang Nam là có thể để cho tất cả Chiến Minh cự thú làm ra mọi chuyện, cho dù là để cho bọn họ đi tìm chết!

Những Chiến Minh cự thú trưởng thành này thực lực có thể so với Thần Ma, bất kỳ tín ngưỡng lực của một đầu cự thú nào cũng tương đương với hàng tỷ tín đồ, có tín ngưỡng lực của bọn họ, tín ngưỡng chi hải trên tế đàn càng thêm mênh mông tráng quan, sáng mờ bốc hơi, Tế Tự thanh càng thêm

to, rung động thời không, từng đạo Thần hà từ trên tế đàn dâng lên, dài đến mười vạn dặm!

Từ xa nhìn lại, tòa tế đàn này toàn thân phát sáng, so sánh với Thái Dương còn muốn chói mắt!

- Huyết tế!

Giang Nam quát một tiếng, đưa tay phá vỡ cổ tay, máu tươi từ cổ tay hắn chảy ra, chảy vào tín ngưỡng chi hải phía dưới, từng đạo thần quang, Tiên quang, huyết quang, đạo văn từ máu tươi của hắn tràn ra, cùng tín ngưỡng lực tương dung.

Cùng lúc đó, Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, Mộ Vãn Tình, Huyền Ẩn Đạo Nhân, Phụ Văn Cung, Tần Phi Ngư, Thiên Phủ,... nhiều cường giả rối rít bay đến trên không tế đàn, từng cái từng cái phá vỡ cổ tay, để cho máu tươi của mình chảy vào tín ngưỡng chi hải.

Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế hòa thượng, Tam Khuyết Phật Đà... cũng riêng phần mình phá vỡ cổ tay, máu tươi, đạo văn, thần quang cùng tín ngưỡng lực dung làm một thể.

Lại có nhiều Thần Ma, thần phật, Thiên Thần, Chân Thần đến từ các đại thánh địa Thánh sơn, riêng phần mình phá vỡ cổ tay, máu tươi bay vào tín ngưỡng chi hải.

Máu tươi cùng tín ngưỡng lực tương dung, để cho tòa tế đàn này huyết quang ngất trời, vô số thần quang, sáng mờ, đạo văn, đạo tắc cùng tín ngưỡng lực đan vào, chúng thần, chúng Ma, chúng Phật, Thần Huyết Ma Huyết Phật huyết để cho tín ngưỡng lực sôi trào, ẩn chứa một cổ uy năng kinh khủng làm người ta rung động!

Giang Nam đưa tay vẽ một cái, thánh tông đại địa hé ra, lộ ra một mảnh Linh Hải giấu ở dưới đất thánh tông, vô số linh khí hóa thành Linh Dịch, đáy biển còn cất giấu linh thạch, một đầu long quy hình thể to lớn ở trong Linh

Hải ngao du.

Hô...

Từng đạo Linh Dịch linh thạch giống như thác nước, phóng lên cao, gào thét chạy chồm, chảy vào trong tế đàn, trong khoảnh khắc liền có hàng tỷ cân linh thạch Linh Dịch rót vào tế đàn!

Giang Nam tâm thần kích động, nhìn về phía Tịch Trọng, trầm giọng nói:

- Tử Quy, ngươi cùng cha ngươi máu mủ tình thâm, dùng máu của ngươi đi gọi sống cha ngươi đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1130: Chém Tay Cùng Uống Trà. (2)

Tịch Trọng tâm tình kích động vạn phần, sắc mặt ngưng trọng, cất bước tiến lên, ở nhiều Thần Ma nhìn soi mói, trong cơ thể hắn thần huyết bay ra, đem tượng thần này tưới một lần.

- Tịch Trọng lui ra.

Trong mắt Giang Nam tinh quang bắn ra bốn phía, nhìn chung quanh một lần, từ trên mặt nhiều Thần Ma bên cạnh tế đàn quét qua, chỉ thấy tín ngưỡng chi hải tràn ra thần quang chiếu rọi mặt đám đông lúc sáng lúc tối, đột nhiên cười to nói:

- Chư vị, hiện tại chúng ta liền kiểm tra cái mông của Sâm La Ma Đế, vị Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả này thôi!

Nhiều Thần Ma trong lòng cực kỳ khẩn trương, nghe hắn nói, không khỏi cười ha ha, thanh tĩnh lại cười nói:

- Tốt! Đang muốn kiểm tra!

- Tế!

Giang Nam quát lên, Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung nặng nề từ sau ót dâng lên, vô số Thần Ma hư ảnh đứng vững vàng ở trong hư không, đạo văn đan vào, chi chít, giống như triều dâng tràn vào trong tế đàn.

- Tế!

Nhiều Thần Ma rối rít hét lớn, từng đạo Thần Luân ong ong xoay tròn, Đạo Đài bay vút lên, Thần Phủ chằng chịt, Thiên Cung nặng nề, Thiên Đình rung chuyển, hàng tỉ Thần Ma hư ảnh hiện lên, trong miệng truyền đến đủ loại đạo âm, chấn triệt Trấn Thiên Tinh Vực, truyền động đến từng đạo Tinh

Hà, Tinh Đấu, tinh cầu.

Lực lượng của ngôi sao rung chuyển, hóa thành ngân hà, cuồn cuộn vọt tới, đạo tắc đạo văn vỡ bờ, thần thụ từ trên trời giáng xuống, Thần Lô hỏa lực cuồn cuộn, Thần Thú gầm thét chạy chồm, rối rít tràn vào trong tế đàn!

Trên tế đàn tín ngưỡng chi hải nhất thời sôi trào, tính bằng đơn vị hàng nghìn Chiến Minh cự thú quỳ bái, trong miệng hí hô càng thêm điếc tai!

Oanh....

Tín ngưỡng chi hải thiêu đốt, tín ngưỡng lực cuồn cuộn cùng máu huyết Chư Thần chư Ma chư Phật thiêu đốt, Tế Tự, thấm nhuần hư không, ánh sáng cơ hồ đem trọn Huyền Minh Nguyên Giới chiếu rọi thông thấu!

Mà vào lúc này, bên trong Minh Hải, một Ma Đế Cổ lão vạn tay mở ra, nâng lên nặng nề thế giới cùng thần nhân thân, nhắm mắt suy ngẫm, đột nhiên Ma Đế này cảm thấy ngứa khó nhịn, vươn ra một tay gãi gãi cái mông, thấp giọng nói:

- Cổ quái, làm sao đột nhiên có một loại cảm giác sợ hết hồn hết vía...

Hồ Thiên Đại Thế Giới, vân khí nặng nề đem toàn bộ thế giới bao phủ, có một Thần nhân hai mắt bắn ra hai đạo thần quang, quan sát vân khí nặng nề, một đồng tử đi tới dưới chân thần nhân kia, ngẩng đầu cười nói:

- Lão gia đã nhìn lâu rồi, chậm chạp vẫn không nhúc nhích qua. Không biết lão gia đang nhìn cái gì?

Thần nhân kia thu hồi ánh mắt, cười nói:

- Lão gia đang nhìn kiến càng lay trời.

Đồng tử kia lấy làm kinh hãi, cười khanh khách nói:

- Kiến càng là nhỏ bé bực nào, há có thể rung chuyển thiên?

- Kiến càng cũng là một phần tử của Thiên Đạo, tự nhiên cũng có thể lay trời.

Thần nhân kia khẽ mỉm cười, trong thần quang đột nhiên bay ra một đạo kim sắc thần văn, cười nói:

- Linh Đạo Tử, ngươi mang theo lão gia tự viết đi Thiên Ý Đại Thế Giới một chuyến, mượn Thiên Ý lão gia một thanh Thiên Ý kiếm dùng một chút. Sau khi mượn đến Thiên Ý kiếm, ngươi không cần trở về gặp ta, trực tiếp đi Huyền Minh Nguyên Giới, nếu thấy một cái đại thủ, nâng kiếm liền chém là được.

Đồng tử Linh Đạo Tử kia sợ hết hồn nói:

- Lão gia, bất kể là ai, thấy tay liền chém sao?

Bổ Thiên thần nhân kia sắc mặt trầm xuống:

- Nói nhảm nhiều như vậy, để ngươi chém thì ngươi chém là được, có hậu quả gì lão gia thay ngươi ôm lấy!

- Tuân chỉ.

Linh Đạo Tử đón lấy tự viết, bay thẳng ra Hồ Thiên Đại Thế Giới, bất quá bao lâu đi tới Thiên Ý Đại Thế Giới, nhìn thấy mấy vị Thiên Ý Lão Tổ đệ tử nói:

- Mấy vị sư huynh, ta phụng Hồ Thiên lão gia chi mệnh, tới mượn Thiên Ý lão gia một thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, kính xin sư huynh thông báo một tiếng.

Mấy môn hạ Thiên Ý Lão Tổ nghe vậy, vội vàng phái ra một người đi vào bẩm báo, mấy người khác cười nói:

- Linh Đạo Tử, chúng ta đã mấy năm không có gặp mặt, hôm nay khó được ngươi tới, ta đây gieo xuống Tiên trà vừa vặn hái được vài miếng,

ngươi cũng không cần vội đi, sư huynh đệ chúng ta thưởng thức một chút.

Linh Đạo Tử mừng rỡ nói:

- Là Thiên Ý lão gia được từ Tiên Giới Tiên trà sao? Ngu đệ đang muốn quấy rầy.

Sau một lúc lâu, một người tay cầm một thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay đến, Linh Đạo Tử uống một chung trà thơm, vội vàng cung kính nhận lấy Thiên Ý Tru Tiên Kiếm nói:

- Mấy vị sư huynh, trà thơm giữ lại cho ta, ta nâng kiếm ra cửa một chuyến, sau khi chém tay sẽ trở lại trả kiếm uống trà.

Mấy người cười nói:

- Ngươi nhanh đi mau trở về.

Lúc này Linh Đạo Tử mới nâng kiếm đi, đi tới Huyền Minh Nguyên Giới, thầm nghĩ:

- Lão gia để cho ta chém tay, nhưng không có nói muốn chém tay người nào... ân, xem tay ai dài, liền chém tay người đó thôi. Chém xong, trở về báo cáo kết quả liền uống trà...

Trấn Thiên Tinh Vực, tín ngưỡng lực đã hoàn toàn thiêu đốt, chúng sanh Trấn Thiên Tinh Vực, mấy chục năm tín ngưỡng vào giờ khắc này hóa thành một thanh âm, giống như hàng tỉ sinh linh trăm miệng một lời kêu gọi!

- Tịch Ứng Tình!

Hàng tỉ sinh linh, mấy chục năm tín ngưỡng, kêu gọi lực này là kinh khủng bực nào?

Hơn nữa Giang Nam cùng hơn ngàn Thần Ma cùng với trăm vạn Huyền Thiên Thánh Tông tu sĩ, lấy pháp lực bản thân thúc dục, đem cái thanh âm này lớn hơn vô số lần!

Trong tối tăm, một cỗ uy năng quỷ thần khó lường trong lúc bất chợt bộc phát ra, muốn đem thần hồn thần tính của Tịch Ứng Tình kêu gọi mà đến, cho dù hắn sớm đã chết, cho dù hắn hồn phi phách tán, cũng có thể tụ hồn tụ phách, Trọng Tố Kim Thân!

- Tế!

Mọi người quát lên, từng mặt Vãng Sinh kỳ bay lên không, bay phất phới, che khuất bầu trời, để cho tín ngưỡng lực nổ tung!

Tiểu Quang Minh Giới, trải qua đám người Giang Nam, Hạo Thiếu Quân đại náo một cuộc, hôm nay cái thế giới này lại càng phòng ngự chu đáo chặt chẽ, gió thổi không lọt, trong đó lại càng phủ xuống hơn hai mươi địa ngục Thần Chủ.

Vốn là, Đế sứ Thiên Cơ bày mưu nghĩ kế, bắt giữ sáu mươi mốt Thần Ma thần phật của chín đại Bổ Thiên thần nhân môn hạ, khiến cho địa ngục ở trong trận chiến ấy tổn thất hạ xuống thấp nhất, bất quá Giang Nam phá hư sáu tòa tinh cầu tế đàn, thế cho nên 49 tế đàn tổn thất sáu tòa.

Sau đó, chín đại Bổ Thiên thần nhân phái ra môn hạ xuất sắc đệ tử đi cứu sáu mươi mốt Thần Ma thần phật này, hai bên đấu trí so dũng khí, ở Tiểu Quang Minh Giới đánh đập tàn nhẫn, giao phong trên dưới một trăm lần, cuối cùng những Thần Ma thần phật bị vây kia lại bị cứu ra rất nhiều người, ngay cả tế đàn cũng bị phá hư vài toà, vì vậy địa ngục Thần Chủ được triệu hoán tới chỉ có hơn hai mươi.

Những chuyện này, phát sinh ở trong đoạn thời gian Giang Nam ở chỗ Đạo Vương nghiên cứu Đạo Kim Ngọc Bàn cùng lâm vào La Thiên tuyệt cảnh, vì vậy hắn cũng không hiểu biết những đối quyết đặc sắc này.

Địa ngục nhiều Thần Chủ trấn thủ Tiểu Quang Minh Giới, chín đại Bổ Thiên thần nhân đệ tử cũng riêng phần mình thối lui, không hề tranh nhau nữa, chuyện này mới coi là chấm dứt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1131: Vương Giả Trở Về! (1)

Lúc này, nhiều địa ngục Thần Chủ cùng hàng trăm vạn Thần Ma phân thân tụ tập một đường, thương nghị đại kế, hôm nay Thần Chủ chân thân phủ xuống, tự nhiên là nắm đại quyền, bất quá dù vậy, những Thần Chủ này cũng rất cung kính với Đế sứ Thiên Cơ, không dám có nửa phần chậm trễ.

Bởi vì bọn họ biết, vị Đế sứ này tài hoa tuyệt đại, lợi hại vô cùng. Nếu không phải có hắn chủ trì đại cục Tiểu Quang Minh Giới, thế lực của địa ngục ở chư thiên vạn giới, sớm đã bị người nhổ tận gốc.

Chỉ có người này, mới có thể ngăn trở cường giả dưới trướng chín đại Bổ Thiên thần nhân, nếu đổi lại bọn họ, chỉ sợ người nào cũng không có thủ đoạn này.

- Thiên Cơ Đế sứ, ngươi phong hoa tuyệt đại, tương lai nhất định thành tựu bất phàm!

Một Thần Chủ cười nói:

- Sâm La Ma Đế đối với ngươi coi trọng như thế, cũng là thấy tiềm lực của ngươi. Ngươi thành tựu tương lai, nhất định phải ở trên bọn ta!

Hắc bào, một đôi ánh mắt giống như ánh nến sâu kín, thở dài nói:

- Đáng tiếc, ta cuối cùng bất quá là một cái tượng gỗ trong tay Sâm La Ma Đế, sinh tử đều không có thể chưởng khống nơi tay. Ma Đế muốn đoạt tính mạng của ta, bất quá là nhất niệm chi gian.

Những Thần Chủ khác liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên một người cười nói:

- Đế sứ cớ gì nói ra lời ấy? Ma Đế bệ hạ thương ngươi tài, ủy thác trách nhiệm nặng nề, sao lại dễ dàng đoạt tính mạng ngươi?

Đế sứ Thiên Cơ cười lạnh, thản nhiên nói:

- Nhân vật tu luyện qua Ma Cực Chứng Tiên Kinh cũng có không ít, hôm nay người nào còn trên đời?

Mọi người trầm mặc, Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh từng có không biết bao nhiêu truyền nhân, những người này cũng đã từng khiếp sợ qua thời đại kia. Nhưng mà ở lúc những người này như mặt trời ban trưa liền trong lúc bất chợt mai danh ẩn tích.

Từ trước bọn họ không biết những người này đi nơi nào, nhưng mà kể từ khi Sâm La Ma Đế từ phía sau màn đi ra, nhất thời liền để cho mọi người hiểu được, những nhân vật kinh thái tuyệt diễm tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh kia, chỉ sợ đã hết thảy biến thành vô số cỗ thân thể của Sâm La Ma Đế!

Sâm La Ma Đế chính là như vậy sống một đời lại một đời, sống mấy ngàn vạn năm!

- Ta bị Ma Đế bệ hạ bắt, thần tính bị hắn chưởng khống, hôm nay ở trước mặt chư vị, bất quá là nửa ta mà thôi, căn bản của ta, còn đang ở trong lòng bàn tay của hắn.

Đế sứ Thiên Cơ nói tới đây, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Chuyện này sau này đừng nhắc lại. Hôm nay đại chiến càng ngày càng gần, bọn ta cần triệu hoán đến càng nhiều Thần Chủ, trước đó không lâu Ma Đế bệ hạ truyền lại tin tức nói. . .

Lời của hắn đột nhiên dừng lại, mọi người đang buồn bực, đột nhiên chỉ cảm thấy trong tối tăm có một cổ lực lượng cường đại không thể tưởng tượng nổi truyền lại mà đến, một tiếng nổ kinh thiên động địa ở trên đỉnh đầu hắn tạc lên!

Cái thanh âm này giống như hàng tỉ người đồng thời reo hò, thanh âm cổn động, thậm chí để cho cả tòa Tiểu Quang Minh Giới khắp nơi có thể nghe!

- Tịch Ứng Tình!

Oanh…

Hư không vặn vẹo, Đế sứ Thiên Cơ trong lúc bất chợt phảng phất bị một cổ lực lượng vô hình bao lấy, trong phút chốc liền từ trước mắt những địa ngục Thần Chủ này biến mất!

Mà ở trong địa ngục, Sâm La Ma Đế tay bày vạn giới, trong mỗi một bàn tay, đều có một thần nhân khoanh chân mà ngồi, một mảnh cánh tay dài hẹp, từng tôn thần nhân, từng cái từng cái thế giới, để cho Ma Đế này thoạt nhìn mạnh mẽ khôn cùng!

Mà ở trong lòng bàn tay tính bằng đơn vị hàng nghìn kia, trong một bàn tay, thần tính một người khoanh chân ngồi ở trong lòng bàn tay, mặt mày cùng Tịch Ứng Tình giống nhau như đúc, chẳng qua là đần độn.

Thần tính là thần hồn tiến hóa, mà thần hồn có ba hồn bảy vía, ba đạo chủ hồn, bảy đạo Thần phách, chủ hồn chủ sinh tử, bảy phách chủ trí khôn.

Mà cái thần tính trong bàn tay này, chính là một đạo địa hồn trong đó!

Sâm La Ma Đế chưởng khống một đạo địa hồn, liền đem sinh tử của Tịch Ứng Tình chưởng khống nơi tay, sinh tử mặc hắn đắn đo!

- Tịch Ứng Tình!

Tiếng kêu của hàng tỉ người đột nhiên ở bên cạnh Sâm La Ma Đế nổ vang, thanh âm cuồn cuộn, phát động Minh Hải!

Sâm La Ma Đế nghe vậy ngẩn ra, đột nhiên sắc mặt kịch biến, chỉ thấy Tịch Ứng Tình chủ hồn trong lòng bàn tay kia đột nhiên bị một cỗ tối tăm lực lôi đi, từ trong lòng bàn tay hắn biến mất không thấy gì nữa!

- Người nào lớn mật như thế, dám ở trước mặt ta đoạt thức ăn?

Sâm La Ma Đế tức giận, bàn tay chưởng khống Tịch Ứng Tình chủ hồn

kia lập tức theo dõi chộp tới, một tay vào trong hư không, xuyên thấu thời không nặng nề, đột nhiên có chút dừng lại, như là đụng phải vũ trụ màng thai!

- Lực lượng đến từ chư thiên vạn giới?

Sâm La Ma Đế vừa sợ vừa giận, cười lạnh nói:

- Lão gia này, nhất định lại là ngươi! Lần trước ngươi cùng ta tranh giành, lần này còn muốn cùng ta tranh giành!

Bàn tay của hắn xuyên thủng vũ trụ màng thai, hung hăng chộp tới, nhanh chóng hướng Huyền Minh Nguyên Giới đến gần!

Mà vào lúc này, Huyền Minh Nguyên Giới Trấn Thiên Tinh Vực, tín ngưỡng lực trên tế đàn hừng hực thiêu đốt, hơn ngàn Thần Ma, trăm vạn tu sĩ, vô số đạo văn đạo tắc đầy trời đan vào, từng mặt đại kỳ cuốn động, đem tín ngưỡng lực phát huy đến cực hạn!

- Tịch Ứng Tình, trở về!

Giang Nam hét lớn, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy hư không chấn động, một bộ hắc bào bay phất phới, một tiếng ầm vang cắt ra hư không. Hiện ra ở trên không tế đàn, hắc bào triển khai, bao phủ đếm mười vạn dặm, giống như che trời.

Bá…

Hắc bào cuồn cuộn nổi lên, bao phủ ở trên thân một người, hạ xuống đến trước tế đàn tượng thần.

- Đế sứ Thiên Cơ!

Đám người Vi Tuyết Chủ sắc mặt biến hóa, thất thanh sợ hãi kêu.

Cực Nhạc Đại Thế Giới chư Phật, quần hùng Trung Thiên thế giới, Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng rất nhiều cường giả Tinh Quang Đế, Thi Huyền

Công và Bắc Mạc Thi gia cao thủ, Chân Uyển Quân Hoa Trấn Nguyên cùng Cửu Cực Lãng Uyển cường giả, sắc mặt nhất tề thay đổi.

Đế sứ Thiên Cơ.

Cái tên này nổi tiếng đã lâu, những năm này, Đế sứ Thiên Cơ ở chư thiên vạn giới danh tiếng vang xa, rất nhiều người cũng nghe qua tin đồn của hắn.

Hắn tài hoa tuyệt đại, quét ngang cao thủ trẻ tuổi chư thiên vạn giới, bắt sáu mươi mốt Thần Ma môn hạ của chín đại Bổ Thiên thần nhân, lại ở mấy năm gần đây cùng thân truyền đệ tử của Bổ Thiên thần nhân nhiều lần tranh nhau không rơi vào thế hạ phong, thậm chí cùng Đạo Vương thân truyền đệ tử Thái Hoàng va chạm nhiều lần, đã sớm danh chấn vạn giới, khiến cho không biết bao nhiêu người chú ý.

Tất cả mọi người muốn biết hắn đến tột cùng là người nào, nhưng mà thủy chung không người nào biết diện mục thật của hắn. Tại chỗ tất cả mọi người từng suy đoán qua lai lịch của hắn, hiện tại rốt cục đáp án công bố!

Tịch Ứng Tình!

Huyền Thiên Thánh Tông Chưởng Giáo Chí Tôn, nhân vật chói mắt nhất của nguyên giới tam đại dế nhũi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1132: Vương Giả Trở Về! (2)

Hắc bào phần phật bình tĩnh trở lại, hai mắt quang mang sâu kín, giống như ngọn lửa đung đưa, từ trên thân mọi người bên tế đàn quét qua, dưới hắc bào truyền đến thanh âm khàn khàn, hơi có vẻ kích động:

- Các ngươi. . .

Hắn tựa hồ có thiên ngôn vạn ngữ, nghĩ muốn nói ra miệng, nhưng nói không nên lời, cuối cùng hóa thành một câu, nhẹ giọng nói:

- Ta đã trở về. . .

- Ta đã trở về. . .

Những lời này bình thường, lại làm cho tâm linh mọi người nhấc lên cơn sóng gió động trời.

- Đại ca. . .

Đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ mắt hổ rưng rưng, nhìn hắc bào nam tử trên tế đàn.

Lạc Hoa Âm hốc mắt đầy nước, nhớ tới mình đối với Tịch Ứng Tình nhiều hiểu lầm, thấp giọng nói:

- Chưởng giáo sư huynh. . .

- Tịch chưởng giáo. . .

Huyền Ẩn Đạo Nhân chúng thế hệ trước lệ nóng doanh tròng.

- Cha. . .

Tịch Trọng lẩm bẩm nói.

Mộ Vãn Tình nhìn hắc bào nam tử trên tế đàn kia, móng tay nắm có chút trắng bệch, bao nhiêu năm khổ đợi khổ hậu, rốt cuộc đã tới hôm nay. Đã từng bao nhiêu đêm, nàng triêu tư mộ tưởng, thậm chí muốn cùng hắn cùng nhau rời đi, may mà Giang Nam ngăn cản nàng.

Mà hôm nay, Giang Nam rốt cục làm được hứa hẹn này, để cho Tịch Ứng Tình trở về!

Mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, đột nhiên hư không rung chuyển lần nữa, một đạo thần tính gào thét bay tới, bay vào trong hắc bào.

- Các ngươi đây là tội gì?

Trên tế đàn hắc bào nam tử vén áo lên, lộ ra khuôn mặt anh tuấn, có chút bất đắc dĩ nói:

- Các ngươi mạnh mẽ gọi thần tính của ta, đây là dẫn lửa thiêu thân, chỉ sợ công kích của Sâm La Ma Đế cũng đã tới rồi. Hơn nữa, Sâm La Ma Đế cũng không có được tất cả thần tính ta, một đạo chủ hồn khác của ta không có ở trong tay Sâm La. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên lại có một đạo thần tính bay tới, biến mất đến bên trong mi tâm của Tịch Ứng Tình.

Ba đạo chủ hồn, rốt cục tề tụ!

Nhưng vào lúc này, bầu trời đột nhiên âm tối xuống, hư không tan biến, mây đen hắc vụ từ trên trời giáng xuống, mội cái đại thủ hung hăng chộp xuống phía dưới!

Cái bàn tay này tràn ngập Đế Uy, tràn ngập Đế giận, có uy năng không thể tự định giá, một bàn tay liền cơ hồ bao phủ mấy chục ức dặm không gian, vô số viên tinh cầu, đại lục ở trong chỉ chưởng, giống như từng hột tinh sa, cho dù là Thái Dương, cũng bất quá là một ánh sao hơi lớn một chút mà

thôi!

Sâm La Ma Đế công kích cuối cùng đã tới.

Trên mặt mọi người lộ ra vẻ sợ hãi, Sâm La Ma Đế công kích, uy năng bực này mặc dù bọn họ là Thần Ma, là thần phật, cũng không cách nào chống lại, không cách nào ngăn cản.

- Đi!

Giang Nam mi tâm chợt lóe, đột nhiên mấy trăm mặt đại kỳ bay ra, phần phật một quyển, đem trọn tế đàn tính cả mọi người cùng nhau na di đi ra ngoài, sau một khắc, tế đàn hiện ra ở phía trên khối Hồng Mông khí.

Mà ở bên cạnh khối Hồng Mông khí, còn có Giang Nam kiếp trước chân thân, cao giọng quát lên:

- Chư vị, trốn xuống phía dưới khối Hồng Mông khí đi, để cho Sâm La cùng khối Hồng Mông khí va chạm, xem hắn có thể địch nổi Thần Đế trong khối khí hay không!

Mọi người tỉnh ngộ, vội vàng bay về phía Hồng Mông khí, chỉ thấy bàn tay Sâm La kia chuyển hướng, hướng tế đàn bắt tới!

- Đó, đó, đó! Một cái tay thật to!

Đột nhiên, một thanh âm vừa mừng vừa sợ truyền đến, Linh Đạo Tử đứng ở trong tinh không xa xôi, thấy bàn tay Sâm La này, không khỏi vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Lão gia quả nhiên thần cơ diệu toán, cái tay này kéo dài nhất, lão gia nhất định là muốn ta chém đứt cái tay này !

Đám người Giang Nam nhìn bàn tay Sâm La nhanh chóng đến gần, trong lòng không khỏi thấp thỏm vạn phần, khối Hồng Mông khí có thể định trụ thời không, trầm trọng vô cùng, mà trong khối không khí lại có Trấn Thiên

Thần Đế ở bên trong ngủ say, nhưng Sâm La Ma Đế dù sao cũng là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, có thể địch nổi một kích của Sâm La Ma Đế hay không, cho dù là Giang Nam cũng không có nắm chắc!

Mắt thấy bàn tay Sâm La này liền muốn rơi xuống, đột nhiên, một đạo kiếm quang ngang Tinh Không, giống như một đạo ngân hà hiện ra, sau một khắc, bàn tay Sâm La này từ cổ tay mà đoạn, oanh một tiếng đập vụn tế đàn, rơi vào trong khối Hồng Mông khí!

Mọi người ngơ ngác nhìn một màn này, một hồi lâu nói không ra lời, cho dù là Giang Nam cũng không khỏi ngây người, có chút không giải thích được, lẩm bẩm nói:

- Ta vốn là tính toán dùng Trấn Thiên Thần Đế trong Hồng Mông khí ám toán Sâm La Ma Đế, làm sao cũng có người tính toán ám toán hắn?

Xa xôi trong tinh không, Linh Đạo Tử một kiếm chặt đứt bàn tay của Sâm La Ma Đế, thu hồi Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, cười nói:

- Chuyện Lão gia phân phó đã hoàn thành, trở về báo cáo kết quả nhiệm vụ thôi. . . Di, làm sao còn có mội cái đại thủ duỗi tới đây?

Trong hư không, một bàn tay không biết từ chỗ nào chộp tới, cái tay kia chung quanh tràn ngập Hỗn Độn Hồng Mông, diễn biến Địa Thủy Phong Hỏa, uy năng so sánh với bàn tay của Sâm La không thể yếu, nhưng không có nửa phần hơi thở tràn ra ngoài, giống như trước cũng là chụp vào Trấn Thiên Tinh Vực!

Linh Đạo Tử mở trừng hai mắt, thầm nói:

- Lão gia hồ đồ, hắn chỉ nói để cho ta tới Huyền Minh Nguyên Giới chém tay, cũng không có nói để cho ta chém đứt mấy cái tay. . . Ta còn vội vã trở về uống trà, nếu không, này cũng chém luôn a?

Bá…

Kiếm quang bao la hùng vĩ như Ngân hà xuất hiện, chém về phía cái tay kia!

Thiên Ý nhất kiếm, có thể Tru Tiên, tuy nói có chút khoa trương, nhưng uy năng của Thiên Ý Tru Tiên Kiếm là mạnh mẽ cường hãn bực nào, ngay cả thủ chưởng của Sâm La Ma Đế cũng một kiếm chặt đứt, bất quá một kiếm này chém ở trên bàn tay kia, lại chỉ cắt đi vào một nửa, liền vô lực chém xuống nữa!

- Thiên Ý. . .

Trong hư không truyền đến một tiếng hừ lạnh, cái tay kia nhanh như tia chớp lùi về, biến mất không thấy gì nữa.

Linh Đạo Tử lấy làm kinh hãi, vội vàng thu Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, trù trừ nói:

- Không có chém đứt? Chỉ sợ không tốt trở về hướng lão gia báo cáo kết quả nhiệm vụ. . .

Hắn kiên trì bay ra Huyền Minh Nguyên Giới, thấp thỏm bất an hướng Thiên Ý Đại Thế Giới bay đi, đột nhiên, một ngón tay đột ngột hiện ra ở bên Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, nhẹ nhàng ở trên lưỡi kiếm vẻ một cái, chỉ thấy trên Thiên Ý Tru Tiên Kiếm treo một giọt huyết châu bị ngón tay này nâng lên đầu ngón tay, trong suốt lưu chuyển.

- Lão gia!

Linh Đạo Tử sợ hết hồn, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một thần nhân khắp cả người thần quang hiện ra ở bên cạnh hắn, đầu ngón tay nâng lên một giọt huyết châu, vội vàng khom người nói:

- Lão gia thứ tội, ta chém một cái tay, không ngờ lại tới một cái nữa. Cái tay thứ nhất dễ chém, một kiếm cắt xuống, chỉ là cái tay thứ hai chém không đứt. . .

Chương 1133: Người Cô Đơn. (1)

Thần nhân kia thở dài, sâu xa nói:

- Thiên Đạo thân, há lại dễ dàng chém xuống như vậy? Lão gia ta muốn không phải là cái tay thứ nhất, cũng không phải là bàn tay thứ hai, mà là một giọt máu này mà thôi. Linh Đạo Tử, ngươi đi đem Tru Tiên Kiếm trả lại cho Thiên Ý lão gia, nói Đế Sư thiếu hắn hai cái nhân tình.

Linh Đạo Tử thở phào nhẹ nhỏm, vội vàng cáo lui, thầm nghĩ:

- Lão gia quả nhiên hồ đồ, rõ ràng chẳng qua là mượn kiếm một cái nhân tình mà thôi, hắn lại nói thành hai.

Thần nhân kia thở dài một tiếng, tinh tế đánh giá một giọt huyết châu này, nhẹ giọng nói:

- Tám vị đạo hữu, một giọt máu này, rốt cuộc là người nào trong các ngươi chảy xuống. . .

Huyền Minh Nguyên Giới, Huyền Thiên Thánh Tông, Tịch Ứng Tình trở về, tự nhiên là vô cùng náo nhiệt.

Chế tạo tế đàn, tụ tập quần Thần lực, thiêu đốt hàng tỉ sinh linh tín ngưỡng lực, từ trong tay Sâm La Ma Đế cưỡng đoạt thần tính của Tịch Ứng Tình, đưa ra một bàn tay của Sâm La Ma Đế ám sát, lại đưa tới người chưởng khống thiên hồn của Tịch Ứng Tình kia xuất thủ tham dự. Sau đó một kiếm bay tới, ngang Tinh Không, chặt đứt tay Sâm La, bức lui một tay khác, có thể nói là kinh tâm động phách!

Loại chuyện này, để cho tất cả mọi người có chút cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết, tái thế làm người!

Mặc dù hữu kinh vô hiểm, nhưng chuyện đã xảy ra, lại làm cho mỗi người hồi tưởng lại cũng tâm linh rung động, cảm giác được sinh tử treo một đường, có một loại cảm giác kỳ quái!

Còn có Giang Nam thong dong bố trí, trước đó liền liệu địch tiên cơ, đi tới bên cạnh khối Hồng Mông khí làm xuống tay chân, tính toán mượn Trấn Thiên Thần Đế trong khối Hồng Mông khí không biết sống hay chết ám toán Sâm La Ma Đế, mặc dù ra biến cố, nhưng mà làm cho người ta bội phục không dứt.

Thật ra thì, Giang Nam cũng ngắt một thanh mồ hôi lạnh, hắn tính toán là nếu như Sâm La Ma Đế quả nhiên ám sát mà đến, liền dùng Trấn Thiên Thần Đế trong khối khí đi ngăn chặn, bất quá Trấn Thiên Thần Đế lâm vào ngủ say, muốn cho hắn đỡ một kích của Sâm La Ma Đế, phải làm hắn tỉnh lại.

Mà tỉnh lại Trấn Thiên Thần Đế, thì cần Nguyên Thai Ấn tới mạnh mẽ thúc dục khí huyết của Trấn Thiên Thần Đế, khiến cho trái tim của hắn một lần nữa nhảy động.

Điểm này, hắn không biết mình có thể làm được hay không.

Hơn nữa, hắn cũng không rõ ràng lắm Trấn Thiên Thần Đế đến tột cùng thiện hay ác, Thần Đế này sống lại, đối với chư thiên vạn giới rốt cuộc là phúc hay họa.

Cũng may có người đã ám toán Sâm La Ma Đế, ám toán chủ nhân bàn tay thứ hai, để cho chuyện này nhiều hơn một biến số cự đại, cũng làm cho kết cục chuyện này thiếu một biến số cự đại.

Qua mấy ngày, mọi người đến đây trợ trận dần dần tản đi, riêng phần mình trở lại tông phái, Giang Nam cùng mọi người bái biệt, hướng mọi người nhất nhất nói cám ơn, lại thu một chút Hồng Mông Tử Khí, mỗi một vị Thần Ma đến đây trợ trận đều tặng một lọ, tỏ lòng biết ơn.

- Giáo chủ, sau này có loại chuyện này nữa. . .

Chân Uyển Quân phân thân suy nghĩ một chút, trịnh trọng nói:

- Không nên kêu lên thiếp thân nữa, trái tim của thiếp thân bây giờ còn đang nhảy đây này!

- Cũng không nên kêu ta.

Âu Chấn Xuyên cười khổ nói:

- Ta mặc dù biết hung hiểm, nhưng không biết hung hiểm như vậy, thiếu chút nữa liền đem thân gia tánh mạng mất đi.

- Nhất định phải kêu ta!

Vi Tuyết Chủ tước dược nói.

- Giáo chủ, ngươi chuẩn bị lúc nào đào mộ Trấn Thiên Thần Đế?

Tam Khuyết Phật Đà hai mắt sáng lên, cười hắc hắc nói.

Phật Đà Cực Nhạc Đại Thế Giới nghe vậy, sắc mặt như đất, mấy Đại Phật vội vàng bước lên phía trước bỏ xa người này, sải bước giống như lưu tinh rời đi.

Giang Nam cười ha ha, phất tay cùng mọi người từ biệt, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi.

Đưa tiễn mọi người xong, Giang Nam trở về thánh tông, lúc này Tịch Ứng Tình trở về, Lạc Hoa Âm, Ma La Thập chúng bạn cũ đoàn tụ, lại có Cổ Hoa, Thần ưng, đại xà Nhiêm Công chúng cường giả tiến vào thánh tông, hơn nữa còn nhiều ra một vị Yêu Thần Kim Đế, thực lực thánh tông đã có thể nói độc bá nguyên giới.

Tịch Ứng Tình cùng Mộ Vãn Tình, Tịch Trọng ở chung một chỗ, một nhà ba người vui vẻ hòa thuận, một màn này là chuyện tình Tịch Ứng Tình tha

thiết ước mơ, hôm nay rốt cục thực hiện.

Giang Nam không có đi quấy rầy bọn họ, mấy ngày sau, Tịch Ứng Tình rốt cuộc đi tìm Giang Nam, thánh tông một trước một sau hai vị Chưởng Giáo Chí Tôn trẻ tuổi rốt cục mặt đối mặt.

- Thất đệ, ta không có nhìn lầm ngươi, ngươi rốt cục đi ra con đường của mình.

Tịch Ứng Tình nhìn khắp bốn phía, dõi mắt nhìn về phía Trấn Thiên Tinh Vực mênh mông vô ngân, cảm khái nói:

- Đổi lại ta là chưởng giáo, liền không cách nào đem thánh tông lớn mạnh đến một bước này, ngươi so với ta thích hợp làm cái chưởng giáo này hơn.

Hắn tính tình trầm ổn, mưu định sau động, mà Giang Nam cấp tiến, có một loại mạnh dạn đi đầu hắn không có, năm đó hắn đem chưởng giáo vị truyền cho Giang Nam, mà không phải truyền cho đám người Lâm Tá Minh, Lạc Hoa Âm tu vi thực lực mạnh hơn, chính là nhìn trúng điểm này của Giang Nam, cho là Giang Nam có thể dẫn dắt thánh tông đi lên, đem thánh tông phát dương quang đại.

Mà hôm nay, Giang Nam không để cho hắn thất vọng, thậm chí có thể nói ngoài dự liệu của hắn, suất lĩnh thánh tông khai sáng một thịnh thế trước nay chưa có!

- Đại ca, chủ nhân bàn tay thứ hai là ai?

Giang Nam đột nhiên hỏi.

Ba hồn bảy vía, Thiên Địa Nhân ba đạo chủ hồn, trong cơ thể Đế sứ Thiên Cơ vốn là có một đạo nhân hồn cùng bảy phách, mà hôm nay, thiên hồn địa hồn trở về bản thể, lúc này mới coi là chân chính sống lại.

Hắn vốn cho là thần tính của Tịch Ứng Tình rơi vào tay Sâm La Ma Đế, lại không nghĩ rằng đưa ra bàn tay thứ hai, hiển nhiên ba phần thần của Tịch

Ứng Tình tính, một phần ở trong cơ thể Đế sứ Thiên Cơ, một phần rơi vào Sâm La Ma Đế chưởng khống, một phần thì rơi vào chủ nhân bàn tay thứ hai.

- Ta tu luyện Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh, tất nhiên sẽ dẫn phát Thiên Đạo đại kiếp, chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, Sâm La Ma Đế có thể cảm giác đến ta, chín đại Bổ Thiên thần nhân cũng có thể.

Tịch Ứng Tình lắc đầu, thản nhiên nói:

- Lúc ta chết trong tay Thái Hoàng, Sâm La tới thu hoạch thần tính của ta, mà cùng lúc đó còn có một tên tranh đoạt thần tính của ta, cũng muốn đem ta chưởng khống. Vì vậy, tên còn lại tất nhiên là một trong cửu tôn Bổ Thiên thần nhân. Người này rốt cuộc là người nào, ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá hắn cùng Sâm La trong lúc đó có tranh đấu, hai người hẳn là biết, hơn nữa còn rất quen biết.

Giang Nam khẽ cau mày nói:

- Chủ nhân bàn tay thứ hai, tất nhiên cùng địa ngục cấu kết!

Tịch Ứng Tình gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Sâm La chưởng khống ta, người này cũng chưởng khống ta, ta biến thành con cờ giữa hai người, hai người này thường mượn ta liên hệ tin tức, đáng tiếc thiên hồn của ta rơi vào tay người này, nhưng chưa từng gặp qua chân diện mục người này. Trong đó có một lần, chủ nhân bàn tay thứ hai cho ta mượn thần tính hướng Sâm La Ma Đế truyền lại một tin, nói Đạo Vương đi vào địa ngục. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1134: Người Cô Đơn. (2)

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, nhớ tới Đạo Vương đã từng có một thời gian ngắn Đạo Tâm có chút rối loạn, tìm hắn nói hết, hẳn là hắn biết mình bị một người trong Bổ Thiên thần nhân bán đứng, để cho tâm cảnh của hắn gặp phải đả kích!

- May là ngươi không biết người nọ là ai, nếu không thánh tông ta giờ phút này đã hoàn toàn mai một .

Hắn rùng mình một cái, cười nói:

- Chuyện bực này, để cho mấy người Đạo Vương đi nhức đầu đi.

Trong Vũ trụ hư không, một thần nhân cất bước hướng Đạo Vương Đại Thế Giới đi tới, thần nhân này chính là Hồ Thiên Đại Thế Giới Bổ Thiên thần nhân, người ta gọi là Hồ Thiên Lão Tổ.

Ở trong chín đại Bổ Thiên thần nhân, hắn được xưng là Đế Sư, Thần Đế chi sư, là sư tôn của Thần Đế hơn năm ngàn vạn năm trước Đạo Vương. Cũng không lâu lắm, Đế Sư Hồ Thiên liền đến trong Đạo Vương Thần Đình.

- Đế Sư, ngươi cuối cùng tới gặp ta.

Thanh âm đạm mạc của Đạo Vương truyền đến, hai thần nhân tương đối, thần quang rung chuyển, Thiên Đạo cộng minh, Đế Sư Hồ Thiên đi thẳng vào vấn đề, lấy ra một giọt thần huyết trong suốt hỏi:

- Đạo Vương, máu này là của ngươi sao?

- Thiên Ý kiếm chém xuống một giọt máu?

Đạo Vương đưa mắt nhìn giọt thần huyết này, khẽ lắc đầu:

- Nếu như là Thiên Ý Lão Tổ tự mình ngự sử Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, có lẽ có thể chém rụng một giọt máu của ta, nhưng nếu như đổi lại Đế Sư ngươi cầm Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, liền mơ tưởng phá vỡ phòng ngự của ta.

Đế Sư Hồ Thiên mỉm cười nói:

- Ta cũng biết không phải là ngươi, cho nên mới tới gặp ngươi. Bàn tay lớn kia trừ Sâm La ra, còn có một người, người này chỉ ứng với chín người trong chúng ta, đáng tiếc hắn che dấu phong mang, không có thi triển thủ đoạn chân chính, giọt thần huyết này tích chứa đạo tắc đã mất đi, ngay cả ta cũng không biết là người nào. Bất quá nếu có thể nhận được máu tươi của mấy vị đạo hữu khác, vừa nhìn liền biết. Người này cùng Sâm La Ma Đế riêng phần mình nắm giữ một hồn của Tịch Ứng Tình, hiển nhiên bọn họ trong lúc có điều mờ ám, hơn phân nửa chính là phản đồ trong chúng ta.

- Hôm nay chín đại Bổ Thiên thần nhân đã không phải như trước, chúng ta mục nát, có ít người đúng là vi phạm bản ý lúc trước của chúng ta.

Đạo Vương ánh mắt chớp động nói:

- Vì sao Đế Sư đối với Huyền Minh Nguyên Giới kia coi trọng như thế, không tiếc mượn Thiên Ý Lão Tổ Thiên Ý Tru Tiên Kiếm?

- Ta nhìn khí vận chư thiên vạn giới, nơi đó là đất khí vận hội tụ, trong hạo kiếp có biến số, vì vậy nhìn nhiều hai mắt, trong hạo kiếp biến số có thể là Tịch, có thể là Giang, cũng có thể là Mộ.

Đế Sư Hồ Thiên cười nói:

- Ngươi không phải cũng là như thế, thật sớm liền đem Thái Hoàng thu vào môn hạ của ngươi sao?

Đạo Vương trầm mặc chốc lát nói:

- Đế Sư đã biết, ta không phải là người bán đứng chư thiên vạn giới, mà ngươi không chịu tới gặp ta, có thể thấy được ngươi cũng không phải. . .

- Ngươi tin tưởng ta? Ngươi sai lầm rồi, ngươi không nên tin tưởng ta!

Giọng nói của Đế Sư Hồ Thiên đột nhiên trở nên đạm mạc:

- Năm đó ta là làm sao dạy ngươi? Đế Hoàng Tâm Thuật, đối với tất cả mọi người bán tín bán nghi, chỉ tin một nửa, còn dư lại một nửa, chính là hậu thủ ngươi ứng đối bất trắc! Ngươi làm sao biết không phải là ta cố ý thi triển khổ nhục kế tranh thủ tín nhiệm của ngươi? Ngươi nếu tín nhiệm ta, vạn nhất một ngày kia ta trở mặt, ở sau lưng ngươi thọc đao, Đạo Tâm của ngươi tất bại! Đạo Tâm thua, ngươi cũng thua!

Đạo Vương quanh thân thần quang khẽ rung chuyển, nghiêm nghị nói:

- Ngươi là sư tôn ta, trong mọi người, người ta duy nhất tin tưởng chính là ngươi. . .

- Sai lầm rồi, ngươi hẳn nên hoài nghi ta nhất.

Đế Sư Hồ Thiên lạnh lùng nói:

- Ngươi là đệ tử của ta, người có khả năng bán đứng ngươi nhất chính là ta, bởi vì mặc dù ta là sư tôn của ngươi, nhưng mà ngươi so với ta xuất sắc hơn, ngươi áp qua ta, chiếm hết thảy danh tiếng! Ngươi đi lên Thần Đế vị, ngươi trở thành vạn giới chi chủ, thực lực của ngươi mạnh nhất, đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ hoàn thiện nhất, ngươi chính là trở ngại lớn nhất! Nếu như ta có mưu đồ, người thứ nhất đối phó chính là ngươi! Đem ngươi đánh ngã, diệt trừ, bảy người kia, người nào có thể ngăn trở ta?

Đạo Vương mặc nhiên, sáp thanh nói:

- Ngươi là sư tôn của ta, hết thảy của ta là từ ngươi dạy, thành tựu của ta không thể rời bỏ ngươi. . .

- Cho nên ta là người hiểu rõ ngươi nhất, biết hết thảy nhược điểm của ngươi, vì vậy ngươi cần đối với ta càng thêm đề phòng, bởi vì nếu như ta phản bội ngươi, hướng ngươi xuất thủ, như vậy liền sẽ không lưu lại cho

ngươi bất kỳ sinh lộ, ngươi liền vạn kiếp bất phục, không thể tung mình!

Đế Sư Hồ Thiên trầm giọng nói:

- Ngươi trọng tình nghĩa, lòng mang thiên hạ, cho nên ngươi có thể ngồi lên Thần Đế đế vị trong hạo kiếp ở hơn năm ngàn vạn năm trước kia, cho nên ngươi có thể đem Bổ Thiên thần nhân khác hợp lại, bình định Cổ Tiên làm loạn, những người khác đều không được , không có hoàn mỹ như ngươi, không có lòng dạ như ngươi!

- Nhưng mà hôm nay trường hạo kiếp này, là muốn sửa sai lầm hơn năm ngàn vạn năm trước, hạo kiếp kết thúc, quang mang chín Bổ Thiên thần nhân thối lui, không còn tồn tại, vì vậy có cơ hội chứng Tiên. Bất quá cũng chính là bởi vì như thế, cửu tôn Bổ Thiên thần nhân đều có thể vẫn lạc, hôm nay chúng ta cần vì mình tranh giành một đường sinh cơ, tranh giành cơ hội chứng Tiên. Cơ duyên bực này đặt ở trước mặt, ta cũng có tư tâm!

- Mà ngươi, là tồn tại mạnh nhất, nếu như ngươi trở thành lực cản, chính là người nhất định phải diệt trừ! Ngươi dám tín nhiệm ta, ngươi liền thua!

Đế Sư Hồ Thiên từ từ phun ra một ngụm trọc khí:

- Hơn năm ngàn vạn năm trôi qua, lúc quá cảnh dời, ngươi làm sao biết ta còn là sư tôn hơn năm ngàn vạn năm trước? Ta làm sao biết ngươi vẫn còn là ngươi 5000 vạn năm? Ngươi cần phải đề phòng ta, mà ta cũng cần đề phòng ngươi.

Đạo Vương trầm mặc, đột nhiên cười khẩy nói:

- Quả nhân?

- Quả nhân!

Đế Sư Hồ Thiên gật đầu, xoay người rời đi, thanh âm truyền đến:

- Đạo Vương, ngươi hiện tại cần vì mình tranh một chuyến, ta không hy

vọng thứ nhất vẫn lạc chính là ngươi.

- Quả nhân. . .

Đạo Vương giật mình, nhìn chín ngọn Thần Đình trống rỗng, Thần Đình đã sớm không, đã từng là chiến hữu từng cái từng cái đi xa, hắn thật sự là một người cô đơn.

- Ta bị ám toán. .

Địa ngục Minh Hải, hai tròng mắt Sâm La Ma Đế mở ra, giơ lên một cánh tay, chỉ thấy cánh tay này bị một kiếm chém đứt cổ tay, nơi đứt có máu tươi chảy ra.

Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bén nhọn vô cùng, mặc dù là do Đế Sư môn hạ Linh Đạo Tử tế lên, nhưng lưỡi kiếm này uy năng thật sự quá mạnh mẻ, súc tích Thiên đạo, ngay cả Sâm La Ma Đế là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng có thể chặt xuống, thậm chí Kiếm Ý xâm nhập vết thương, ngăn cản vết thương phục hồi như cũ!

- Họ Giang tiểu quỷ, ngươi dám âm ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1135: Trúc Tía Nở Hoa. (1)

Sâm La Ma Đế sắc mặt âm trầm, tâm niệm hơi động, chỉ thấy Kiếm Ý ở miệng vết thương nhất thời bị buộc xuất thể, trong khoảnh khắc liền bị hắn luyện hóa thành tro.

Cánh tay mới chậm rãi sinh trưởng, thân thể Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cực kỳ khủng bố, thân thể phục hồi như cũ cần pháp lực cũng cực kỳ khủng bố, bất quá dù vậy, cánh tay tân sinh cũng không cường đại bằng trước, dù sao thân thể lúc trước trải qua thiên chuy bách luyện, đã bị hắn luyện đến cực hạn, mà cánh tay tân sinh thì cần trui luyện một lần nữa.

Lấy hắn thông minh tài trí, dĩ nhiên biết rốt cuộc là người nào triệu hoán thần tính của Tịch Ứng Tình, chỉ có Giang Nam mới có thể đối với Tịch Ứng Tình coi trọng như thế, mới dám cả gan làm loạn như thế, mạnh mẽ triệu hoán thần tính của Tịch Ứng Tình, từ trong tay của hắn đem Tịch Ứng Tình cướp đi!

- Tiểu quỷ to gan lớn mật, ngay cả ta cũng dám mạo phạm, thậm chí mời tới Thiên Ý Lão Tổ đối phó ta. Lần này là ta không có phòng bị, nhưng mà tiếp theo ngươi đạt tới Thần Cảnh, ta sẽ để cho ngươi biết, cái gì mới là Ma Đế kinh khủng chân chính!

Khuôn mặt của hắn âm trầm, hừ lạnh nói:

- Còn có Thiên Ý Lão Tổ, ngươi cũng thật to gan, dám can đảm nâng kiếm chém ta, cái thù này, ta nhớ kỹ, đợi đại quân ta vào chủ chư thiên vạn giới, ta tất sẽ đích thân tới cửa viếng thăm!

Trấn Thiên Tinh Vực,Tịch Ứng Tình trở về đã có một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này hết thảy gió êm sóng lặng, Giang Nam tính toán đem thánh tông Chưởng Giáo Chí Tôn vị trả lại cho Tịch Ứng Tình, lại bị

hắn từ chối, hắn cho là Giang Nam so với mình thích hợp làm thánh tông chưởng giáo hơn.

Giang Nam bất đắc dĩ, bất quá nếu Tịch Ứng Tình trở về, như vậy gánh nặng trên vai hắn sẽ ít rất nhiều, có Tịch Ứng Tình ở nguyên giới trấn thủ, hắn có thể yên tâm làm một chưởng giáo buông tay!

Mà Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập cũng không lâu lắm liền trở về Huyền Hoàng Học Cung, hai người này đều có chuyện của mình, Ma La Thập bận bế quan, dung hợp Huyền Môn Chính Đạo cùng Ma Đạo, mở ra Đạo lộ bản thân.

Mà Lạc Hoa Âm thì bận trộm Đế cấp công pháp cất dấu trong Huyền Hoàng Học Cung, trọng luyện Lục Đại hóa thân của mình, nữ ma đầu thoả thuê mãn nguyện, tính toán luyện thành sáu Đại Đế hóa thân, quét ngang Chư Thiên.

- Kim Đế, Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh của ngươi đúng là có chỗ hơn người.

Giang Nam nhàn rỗi, đem Yêu Thần Kim Đế công pháp tra hỏi đi ra, không khỏi tán thán nói:

- Dương cực âm sinh, ngươi thân là Hỏa trung chi tinh, lại có thể ngộ ra công pháp bực này, khó trách ngươi khẩu khí lớn như vậy. Bất quá môn công pháp này mặc dù thâm ảo phức tạp, tạo thành một nguyên tắc hệ đặc biệt, nhưng vẫn còn có chút thiếu sót, xưng không hơn Đế cấp công pháp, cho dù là Thần Quân cấp công pháp, cũng có chút miễn cưỡng.

Yêu Thần Kim Đế giận dữ, mới vừa rồi tiểu tử này uy bức lợi dụ, đem công pháp của hắn thu vào tay, hôm nay ngược lại xoi mói, nói công pháp của mình là không chân!!

- Ngươi hôm nay quy thuận ta, ta tự nhiên cho ngươi chỗ tốt.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Công pháp của ngươi còn có thể tiếp tục tăng lên, đạt tới Thần Quân cấp, Đế cấp.

Yêu Thần Kim Đế cười lạnh nói:

- Thiếu gia nói mạnh miệng! Cải tiến một môn công pháp khó khăn ra sao, Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh của ta, Âm Dương biến hóa, mà môn công pháp này của ta có Lục Đại Thần Thông, vì vậy tên là Lục Huyền. Môn công pháp này uy lực, đã bị ta tăng lên tới cực hạn, đủ để cùng Thần Quân tranh phong, cướp lấy đế vị!

Giang Nam thấy buồn cười nói:

- Cùng Thần Quân tranh phong, cướp lấy đế vị? Khẩu khí thật lớn! Kim Đế, ngươi tới nhìn môn công pháp này của ta.

Hắn thần thức ba động, đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển truyền thụ cho Yêu Thần Kim Đế, thản nhiên nói:

- Đây là ta trong lúc vô tình lấy được một môn công pháp, là Thần Mộc Thánh Quân sáng chế, Thần Mộc Thánh Quân cũng bất quá là Thần Chủ cảnh giới, ngươi tinh tế đối lập xuống, ngươi cùng công pháp của hắn ưu khuyết như thế nào.

Yêu Thần Kim Đế cười lạnh liên tục, tinh tế tính toán Giang Nam truyền thụ cho hắn Thánh Quân Thần Cấm đại điển, sau một lúc lâu, ngạo khí trên mặt hắn hễ quét là sạch, sắc mặt ngưng trọng, lắc đầu nói:

- Môn công pháp này trình độ tinh diệu, đúng là nếu so với Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh của ta có siêu thoát, bất quá ta cùng hắn phải không cùng thể hệ, thành tựu của ta lớn hơn nữa!

- Kim Đế, này là nơi chưa đầy của ngươi, ngươi quá kiêu ngạo, ta để ngươi đối lập hai môn công pháp ưu khuyết, cố nhiên có ý tứ đối lập, cũng có đầy ý tứ để ngươi hấp thu sở trường người khác, bổ túc mình.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Ngươi Âm Dương lục biến, cố nhiên cực kỳ kỳ diệu, nhưng nếu cộng thêm nhất trọng Thánh Quân Thần Cấm, liền không còn là lục biến, mà là thập bát trọng Thần Cấm, thập bát trọng Âm Dương Thái Cực, mặc dù không đến nỗi để cho thực lực của ngươi tăng lên mười tám lần, nhưng tăng lên năm ba lần là có thể.

Yêu Thần Kim Đế động dung, lâm vào trong trầm tư, gật đầu nói:

- Ngươi nói không sai, nếu dung nhập vào Thánh Quân Thần Cấm, ta thật sự có thể thật to tăng lên Âm Dương Thái Cực lực, luyện thành Thái Cực Thần Cấm, mỗi luyện nhiều ra nhất trọng Thần Cấm, thực lực liền bạo tăng mấy phần, sau thập bát trọng Thần Cấm, ta dễ dàng liền có thể đánh phế ngươi!

Giang Nam bật cười nói:

- Ngươi nói giống như ta không bao giờ có tiến bộ vậy, chờ ngươi luyện thành thập bát trọng Thần Cấm, ta như cũ có thể đánh ngươi đạp ngươi. Bất quá, nếu ngươi có thể đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển dung hợp, công pháp của ngươi là có thể đạt tới Thần Quân cấp, thậm chí đến gần Đế cấp, có một phần tiền vốn tranh hùng thiên hạ.

Yêu Thần Kim Đế lập tức dốc lòng thôi diễn, Giang Nam khẽ mỉm cười, không để ý tới hắn, thầm nghĩ:

- Ngốc điểu này... Bất quá nói trở lại, chiếm được Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh này, ta thật sự nhận được không ít chỗ tốt. Xem ra là nên trọng luyện tứ đại hóa thân của ta...

Thái Âm, Thái Dương, Ma La, Xích Viêm tứ đại hóa thân mặc dù tu thành Thần Ma, nhưng mà trên thực lực cũng không như hai Đại Đế hóa thân, đây là bởi vì tứ đại hóa thân này vốn sinh ra đã kém cỏi, tu luyện công pháp chỉ là Thần cấp, cao nhất cũng bất quá là Thần Chủ cấp, cách Đế cấp

có chênh lệch cực lớn.

Vì vậy ở trong Chiến Thần Điện, tứ đại hóa thân này của hắn bị chém, chỉ có hai Đại Đế cấp hóa thân còn sống sót.

Giang Nam không có nóng lòng luyện trở về tứ đại hóa thân này, là ý thức được theo tu vi cảnh giới của mình tăng lên, tứ đại hóa thân cùng bản thể hắn và hai đại hóa thân khác chênh lệch sẽ càng ngày càng rõ ràng.

Nhưng mà có Yêu Thần Kim Đế Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh, hắn có thể đem tứ đại hóa thân trọng luyện.

Bất quá, Giang Nam theo đuổi mục tiêu cao hơn, tính toán của hắn là đem tứ đại hóa thân này tích chứa kiến thức nội tình luyện làm một thể, luyện thành một hóa thân, Yêu Thần Kim Đế Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh chính là chủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1136: Trúc Tía Nở Hoa. (2)

Xích Viêm Ma Thần hóa thân chủ chưởng Địa Ngục Ma Hỏa, là Ma Thần trong lửa, cũng có thể dung nhập vào Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh, mà Ma La Ma Thần hóa thân thì là một loại Ma Thần thân thể cường đại, lấy Ma La Ma Thần hóa thân làm thân thể, là có thể thật to tăng lên cường độ hóa thân mới!

Trừ lần đó ra, Giang Nam còn dung nhập vào Thánh Quân Thần Cấm đại điển, đem Thái Cực lực luyện ra mười tám đạo Thần cấm, kể từ đó, hóa thân mới của hắn sẽ so sánh với Yêu Thần Kim Đế công pháp càng thêm hoàn mỹ, đạt tới Thần Quân cấp bậc cũng không nói chơi!

- Môn công pháp này, liền tên là Thái Cực Thần Cấm Đại Điển!

Thôi diễn Thái Cực Thần Cấm Đại Điển chỉnh hợp tứ đại hóa thân, cũng không phải cần Giang Nam tự thân động thủ, hắn đem chuyện khổ sai này giao cho kiếp trước chân thân cùng kiếp sau chân thân của mình, hai đại Chân thân này cùng hắn, tu luyện là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, có hai đại Chân thân thôi diễn, hắn có thể làm càng nhiều chuyện.

- Tay của Sâm La...

Giang Nam đi tới bên cạnh Hồng Mông khí, nhìn bàn tay Ma Đế lâm vào trong khối Hồng Mông khí kia, thấp giọng nói:

- Dùng huyết nhục của Sâm La Ma Đế tới luyện chế hóa thân mới của ta, lại phối hợp thêm máu tươi của ta, như vậy hóa thân mới này sẽ mạnh đến tình cảnh bực nào? Bất quá trước đó, ta cần đem thủ chưởng của Sâm La Ma Đế từ trong Hồng Mông Tử Khí mò đi ra ngoài, như vậy là một vấn đề khó khăn...

Sâm La Ma Đế là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, nếu có thể dùng máu

thịt của hắn tới luyện chế hóa thân, hóa thân này mạnh, tuyệt đối vượt xa bản thể của Giang Nam không biết bao nhiêu, có thể làm đòn sát thủ của Giang Nam!

Cũng may, bàn tay của Sâm La Ma Đế chẳng qua là rơi vào mặt ngoài khối Hồng Mông khí, không giống Trấn Thiên Thần Đế rơi vào trung tâm phiêu hốt không chừng, vì vậy tương đối dễ dàng đem bàn tay này lấy ra.

Giang Nam pháp lực xông ra, đầu tiên là ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay ra, bá bá bá rơi vào bốn phía khối Hồng Mông khí, tiếp theo chính là một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung treo cao trên khối Hồng Mông khí, một tòa Đạo Kim Ngọc Bàn di động hiện ở phía dưới Hồng Mông khí, sau đó là Vạn Phật Tháp, Tạo Hóa Thần Lâu, Hóa Tiên Ngọc Bình,... định trụ bốn phương tám hướng Hồng Mông khí, trên dưới thời không, mượn Thiên Đạo oai che đậy hết thảy cảm ứng cùng liên lạc của nơi đây cùng ngoại giới.

Hắn lo lắng chính là, nếu như mình từ trong Hồng Mông khí lấy bàn tay Sâm La ra, bị Sâm La Ma Đế cảm ứng được bàn tay của mình, thu hồi bàn tay là chuyện nhỏ, vạn nhất Sâm La xa xa thúc dục bàn tay này tru diệt mình, chẳng phải là bị chết oan uổng sao?

Giang Nam bố trí chu toàn, lập tức bắt đầu động thủ, pháp lực phun ra, hướng bàn tay Sâm La trong Hồng Mông khí dũng mãnh lao tới.

Pháp lực của hắn mới vừa tiếp xúc đến khối Hồng Mông khí, lập tức bắt đầu bị Hồng Mông Tử Khí đồng hóa, pháp lực nhanh chóng trôi qua, hơn nữa pháp lực càng ngày càng không yên!

Pháp lực của hắn biến thành thủ chưởng bắt đầu nhanh chóng tan rã, rất nhanh, Giang Nam cảm giác được pháp lực của mình gặp phải áp bách càng ngày càng mạnh, Địa Từ Nguyên Lực trong Hồng Mông Tử Khí mạnh đến nỗi đáng sợ, hơn nữa theo càng lúc càng thâm nhập, gặp phải trấn áp liền càng mạnh!

Rốt cục, bàn tay pháp lực của hắn tiếp xúc đến bàn tay Sâm La, nhưng

còn chưa chờ hắn phát lực, bàn tay pháp lực này liền nhé một tiếng bị Hồng Mông Tử Khí ép tới nát bấy, tiếp theo pháp lực của hắn hoàn toàn hóa thành Hồng Mông Tử Khí, dung nhập vào trong khối không khí!

Giang Nam khẽ cau mày, đột nhiên quát khẽ:

- Hồng Mông Tiên Thể!

Quanh thân hắn Tiên quang phun ra, Tiên quang lượn lờ thân thể, tiếp theo dò xuất thủ chưởng, hướng khối Hồng Mông khí chộp tới !

Hắn tính toán lấy huyết nhục chi thân của mình, xâm nhập khối Hồng Mông khí, cướp lấy tay Sâm La!

Oanh!

Bàn tay của hắn mới vừa đến gần khối Hồng Mông khí, lập tức cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, đồng hóa lực cường đại của Hồng Mông Tử Khí truyền đến, bất quá hôm nay Giang Nam đã là Ngụy Tiên Thể, Tiên quang hộ thể, không sợ Hồng Mông Tử Khí đồng hóa lực chút nào, duy nhất đối với hắn có uy hiếp chính là trong khối không khí truyền đến Địa Từ Nguyên Lực cường đại!

Loại Địa Từ Nguyên Lực này thậm chí có thể bắt được Tinh Không Huyền Minh Nguyên Giới, vô số tinh thần Tinh Túc Tinh Hà quay chung quanh khối không khí vận chuyển, có thể thấy được Địa Từ Nguyên Lực trong đó cường đại đến cỡ nào!

- Nguyên Từ Thần Thể!

Trong con ngươi Giang Nam tinh quang chớp động, trong lòng bàn tay Thần Quang xông ra, cùng Tiên quang giao hòa, rõ ràng là Nguyên Từ Thần Thể trong Ngũ Hành Thần Thể!

Mặc dù Nguyên Từ Thần Thể có thiên phú Thần Thông khống chế Địa Từ Nguyên Lực cường đại, nhưng Địa Từ Nguyên Lực trong khối không khí

vẫn là quá mức cường đại, vượt qua cực hạn Nguyên Từ Thần Thể của hắn!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, bàn tay tiếp tục hướng khối không khí xâm nhập, hướng bàn tay Sâm La từ từ đến gần.

Bàn tay của hắn bị nguyên lực ép tới càng ngày càng nhỏ, nhưng còn không đến mức phá toái, sau một lúc lâu, bàn tay của hắn rốt cục đến gần tay Sâm La, bàn tay Sâm La cũng gặp phải Địa Từ Nguyên Lực của khối Hồng Mông khí trấn áp, không hề giống như trước thật lớn, mà là khôi phục thành bộ dáng bàn tay bình thường. Chẳng qua là thủ chưởng của Giang Nam bị ép tới quá nhỏ, một bàn tay nắm đi, chỉ có thể bắt được đầu ngón út của bàn tay Sâm La.

- Thật là nặng...

Pháp lực Giang Nam bốc hơi, đem hết toàn lực kéo lấy bàn tay Sâm La hướng ra phía ngoài kéo đi, qua một lúc lâu, hắn mới đưa kéo bàn tay Sâm La ra khối Hồng Mông khí, pháp lực bản thân lại ở trong lúc vô tình tiêu hao non nửa!

- Cuối cùng đắc thủ!

Bàn tay Sâm La bị hắn thu, Giang Nam lập tức đem thủ chưởng khổng lồ này thu vào mi tâm Tử Phủ, lấy từng đạo Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp xuống, đặt ở trong liên hoa, lấy Thiên Đạo che đậy ngoại giới cảm ứng.

- Hắc hắc, có cái tay này, hóa thân mới của ta có thể đạt tới trình độ ngay cả mình cũng không thể ngắm bóng lưng... ân? Trong khối không khí trừ Trấn Thiên Thần Đế, còn có vật khác!

Giang Nam đột nhiên thấy chỗ sâu trong khối Hồng Mông khí, một cây trúc màu tím ở trong tử khí trôi nổi, căn tu đâm vào trong Hồng Mông Tử Khí, hấp thực tử khí, u u sinh trưởng, trúc tía nở hoa, hoa có chừng một đóa, lộ ra vẻ yên tĩnh thần bí!

- Đây là...

Thân thể Giang Nam chấn động, thất thanh nói:

- Tài liệu Hỗn Độn!

Trong Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh nhắc tới, muốn luyện thành Hỗn Độn Động Thiên, liền nhất định phải có một loại tài liệu Hỗn Độn, lấy tài liệu Hỗn Độn làm căn bản, mới có thể chống đỡ nổi cả tòa Hỗn Độn Động Thiên!

Tài liệu Hỗn Độn là kỳ vật sanh ở trong Hỗn Độn Hồng Mông, có thể là sinh linh, cũng có thể là bảo vật, mà gốc trúc tía trước mắt trong khối Hồng Mông khí kia, liền là một loại tài liệu Hỗn Độn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1137: Cường Luyện Tay Ma Đế. (1)

- Trong khối Hồng Mông khí của Trấn Thiên Tinh Vực, thời gian tồn tại bất quá hơn năm ngàn vạn năm, là Đế cấp cường giả đem Tinh Không đánh nát, đem nơi này đánh cho thành Hỗn Độn, do đó tạo thành khối Hồng Mông khí. Không nghĩ tới loại địa phương này, lại cũng sẽ xuất hiện trọng bảo như tài liệu Hỗn Độn bực này!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, gốc Hỗn Độn trúc tía kia cao chưa đầy một trượng, có chừng tám thước, lẳng lặng ở trong Hồng Mông Tử Khí trôi nổi, căn tu vũ động, từ trong Hồng Mông lấy ra tử khí, rất là linh động.

Gốc trúc tía này có sinh mạng, là một loại thực vật ra đời trong tử khí, Tiên Thiên hiếm quý, bất quá trúc tía bị vây ở chỗ sâu trong Hồng Mông Tử Khí, so sánh với Sâm La ma thủ càng thêm xâm nhập khối Hồng Mông khí, muốn thu gốc trúc tía này, so sánh với thu Sâm La ma thủ càng thêm nguy hiểm, càng thêm khó khăn!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, bàn tay hướng khối Hồng Mông khí tìm kiếm, bàn tay của hắn càng ngày càng đến gần gốc trúc tía kia, thừa nhận áp lực cũng càng lúc càng lớn, ở cách gốc Hỗn Độn trúc tía này còn có vài chục trượng, bàn tay của hắn đã bị Địa Từ Nguyên Lực cường đại ép tới giống như cây tăm thật nhỏ.

- Về phía trước nữa mà nói, tay của ta sẽ bị đập vụn...

Giang Nam thu bàn tay về, không có cam lòng, Hồng Mông Tử Khí thật sự vô cùng trầm trọng, cho dù là Ngụy Tiên Thể cùng ngụy Nguyên Từ Thần Thể cũng chống lại không được, phải có thủ đoạn mạnh hơn, mới có thể thu gốc Hỗn Độn trúc tía này.

- Sâm La ma thủ có thể ngăn cản được Hồng Mông Tử Khí trọng áp, mà nếu ta lấy huyết nhục Sâm La Ma Đế luyện chế hóa thân của ta, để cho hóa thân tiến vào khối Hồng Mông khí nhận được gốc trúc tía kia tỷ lệ liền lớn hơn rất nhiều!

Hắn lắc mình rời đi, trở về thánh tông.

- Chuyện luyện hóa Sâm La ma thủ này, ta một người làm không được, phải đi mời bọn người đại ca!

Giang Nam thần thức ba động, cũng không lâu lắm, đám người Tịch Ứng Tình, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ tiền lai, Thí Thần Cốc Thất Ma năm đó oai phong một cỏi, cách hơn mười năm rốt cục tề tụ!

- Luyện hóa tay Sâm La Ma Đế, đem Sâm La huyết nhục luyện thành hóa thân?

Đám người Thạch Cảm Đương nghe được ý nghĩ của Giang Nam, không khỏi lấy làm kinh hãi, thất thanh nói:

- Lão Thất, lá gan của ngươi không nhỏ a!

Thiên Cơ Tú Sĩ cau mày nói:

- Sâm La Ma Đế quá mạnh mẻ, trong máu thịt của hắn ẩn chứa đạo tắc, loại đạo tắc này đã gần Tiên, rất khó luyện hóa. Nếu chúng ta có pháp lực Thần Chủ Thần Tôn, ta bày Trấn Giới Hóa Phàm đại trận, luyện hóa đạo tắc của Sâm La Ma Đế còn có mấy phần có thể. Nhưng mà hiện tại...

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, hiển nhiên không có nắm chắc luyện hóa Ma Đế đạo tắc.

Đám người Vô Tướng Thiền Sư cùng Cáp Lan Sinh cũng nhất tề cau mày, Ma Đế là nhân vật nào?

Đó là cường giả có thể cùng Thần Đế chư thiên vạn giới chạy song song,

Thần trung chi Thần, hơn nữa Sâm La Ma Đế được xưng là Ma Đế cách ma tiên chỉ có một bước ngắn, đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, từ viễn cổ sống đến hiện tại, đã sống không biết bao nhiêu thế, cùng Bổ Thiên thần nhân giống nhau Cổ lão!

Loại nhân vật này, cho dù là tay gãy của hắn, cũng mơ tưởng luyện hóa!

Giang Nam cũng biết, muốn luyện hóa Sâm La ma thủ chỉ sợ khó khăn nặng nề, này dù sao cũng là một Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế, thực lực mạnh khôn cùng, một kích có thể ngang hai đại vũ trụ, xuyên thủng vũ trụ màng thai!

Nhưng nếu có thể luyện hóa, tự nhiên là rất nhiều chỗ tốt, tương đương với một Đại Đế cơ duyên!

Tịch Ứng Tình đột nhiên cười nói:

- Bất quá nếu hiểu được công pháp Sâm La Ma Đế, yêu cầu luyện hóa bàn tay Ma Đế này, sẽ rớt xuống rất nhiều. Cũng may, trong bảy người chúng ta có hai người tinh thông Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh.

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, cười nói:

- May là đại ca đã đem Ma Cực Chứng Tiên Kinh luyện đến cảnh giới cực cao, đến gần Thiên Thần, đã sớm lĩnh ngộ đạo tắc! Ma Đế cũng là Thần, pháp lực của hắn không có siêu thoát thành tiên, cũng là đạo tắc.

Ánh mắt đám người Thiên Cơ Tú Sĩ cũng sáng, mạnh mẽ luyện hóa Ma Đế đạo tắc, khó khăn nặng nề, nhưng nếu tinh thông công pháp đồng dạng, luyện hóa lên khó khăn gặp phải sẽ nhỏ vô số lần!

- Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh cũng không phải là giống như lưu truyền ra đơn giản như vậy, pháp môn lưu truyền ra, không có công pháp Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Thân thể này của ta, chính là Sâm La Ma Đế lấy một giọt máu huyết của hắn biến thành, để cho ta có thể nhìn trộm pháp môn Hoàng Đạo Cực Cảnh của hắn, mặc dù chỉ có đoạn ngắn, nhưng trong đó bao hàm toàn diện, nếu so với Ma Cực Chứng Tiên Kinh lưu truyền đi ra càng thêm phức tạp cùng thâm ảo, tích chứa Thiên Đạo địa ngục cực kỳ toàn diện. Ta đối với Ma Cực Chứng Tiên Kinh lĩnh ngộ, còn muốn vượt qua Tử Xuyên, luyện hóa Sâm La ma thủ, ta chủ đạo, các ngươi làm phụ, chúng ta đem trận Ma Đế cơ duyên này thu vào tay!

Hắn tay áo phần phật, đạo tắc bản thân bay múa đầy trời, ối chao ô hay bắn vào trong Sâm La ma thủ, trầm giọng nói:

- Một bàn tay Ma Đế, tương đương với một Đại Đế cơ duyên, nếu có thể tới tay, các ngươi hết thảy tu thành Thần Ma cũng không nói chơi! Tam đệ, các ngươi bày một tòa Trấn Giới Hóa Phàm đại trận, ta đưa ra đạo tắc trong tay Ma Đế, ở trong trận để cho Ma Đế đạo tắc hóa phàm, các ngươi nhân cơ hội đem tinh khí kia luyện hóa, nhất cử đột phá Thần Minh!

Thiên Cơ Tú Sĩ đối với trận pháp nghiên cứu cao nhất, lập tức động thủ, chỉ thấy từng mặt thanh đồng bia khổng lồ bay ra, có tất cả 360 thanh, bày đại chu thiên trận thế, đem Sâm La ma thủ vây ở trong trận.

Trên Thanh đồng bia có ký hiệu kỳ dị lóe lên, từng ngọn cự bia cao vút cắm vào phía chân trời, thanh đồng bia cùng phía chân trời tương liên, Thương Mang đần độn, mà cái bệ của thanh đồng bia thì cùng đại địa tương liên, khí hậu khác nhau ở từng khu vực tràn ngập chìm nổi, tòa đại trận này tựa hồ là mượn lực lượng thiên địa!

Đây chính là chỗ cường đại của Thiên Cơ Tú Sĩ, cảnh giới của hắn đã gần đến Thần Ma, mà thực lực còn muốn thắng được Thần Ma bình thường, ưu thế lớn nhất của hắn chính là tinh thông đại đa số trận pháp thế gian, ở trên trận pháp thành tựu sâu không lường được, có thể làm cho hắn phát huy ra thực lực mạnh hơn!

Cùng lúc đó, đám người Thạch Cảm Đương, Lâm Tá Minh, Vô Tướng

Thiền Sư, Cáp Lan Sinh cùng Giang Nam đem đạo văn đạo tắc bản thân xông ra, thúc dục tòa đại trận này, trong đại trận nhất thời hiện lên lực trường đặc biệt, kinh khủng chí cực, Giang Nam thậm chí cảm giác được, coi như là Thần Ma tiến vào trong đại trận này, chỉ sợ sẽ lập tức bị đánh lạc Thần cảnh, cách chức thành phàm phu tục tử!

- Tòa đại trận này có chút kinh khủng a...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1138: Cường Luyện Tay Ma Đế. (2)

Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, không nói trước tòa Trấn Giới Hóa Phàm đại trận này uy năng như thế nào, chỉ một công hiệu đem Thần Ma đánh rớt Thần cảnh, cách chức làm phàm phu tục tử này, cũng đã đủ để cho tòa đại trận này vượt xa Yêu Thần Kim Đế Hồn Thiên Đại Trận, đạt tới trình độ có thể cùng Quang Vũ Thần Đế khai sáng Phong Cấm đại trận ngang hàng, mặc dù không bằng, cũng không khác nhau lắm!

Hắn nghĩ lại, Trấn Giới Hóa Phàm đại trận cũng không phải là trận pháp chư thiên vạn giới, mà là vũ trụ khác, Thiên Giới truyền thừa, là trận pháp của Ngọc Hoàng thống trị Thiên Giới dùng để trừng phạt Thần Ma, Thần Ma phạm sai lầm, liền vứt xuống trong trận, gọt sạch tu vi, cách chức làm người phàm.

Đại trận khởi động, Tịch Ứng Tình đem một đạo Ma Đế đạo tắc trong Sâm La ma thủ dẫn dắt ra, rơi vào bên trong đại trận, trải qua tòa đại trận này tầng tầng gọt lạc, uy năng Ma Đế đạo tắc đã không hề khủng bố như vậy nữa, trong đạo tắc tích chứa năng lượng hóa thành khôn cùng tinh khí, kinh khủng mà tinh thuần!

Một đạo Ma Đế đạo tắc này tích chứa tinh khí nhiều dọa người, một sát na liền đem trọn mấy vạn dặm không gian đại trận hết thảy nhồi vào, giống như đại dương mênh mông cuồn cuộn, bên trong tinh khí là vô số đạo văn cùng đạo tắc tán loạn, đủ loại dị vang truyền đến, đủ loại dị tượng tràn ngập.

Những dị vang, dị tượng này, là Sâm La Ma Đế ở lúc tu luyện cảm ngộ, tích chứa kiến thức giải thích kinh khủng, ở lúc hắn tu luyện dung nhập vào trong huyết nhục cùng đạo tắc của mình!

Lúc này đám người Thạch Cảm Đương, Lâm Tá Minh bắt đầu cắn nuốt luyện hóa tinh khí Ma Đế, tu vi điên cuồng kéo lên, hướng Thiên Cung bát

trọng đỉnh phóng đi!

Mà Giang Nam cũng cắn nuốt luyện hóa Ma Đế tinh khí, Ma Đế tinh khí cuồn cuộn vọt tới, để cho tu vi của hắn cũng bắt đầu tăng trưởng, bất quá ngay sau đó bị hắn áp chế xuống, đem cổ tinh khí nộ trào này dẫn vào bên trong Ma Ngục của mình.

Trong Ma ngục, Hỗn Độn Nguyên Anh của Giang Nam hiện lên, phun ra nuốt vào Ma Đế tinh khí, vô số Ma Đế tinh khí bị luyện thành từng cái từng cái Hỗn Độn ký hiệu, quanh thân Nguyên Anh từng cái từng cái Hỗn Độn ký hiệu lóe sáng lên, đủ loại thanh âm, quang, sắc tràn ngập, Hồng Mông Đại Đạo đang chấn động, sản sinh!

Hắn rõ ràng là tính toán mượn Ma Đế tinh khí, tới tẩm bổ Hồng Mông Đại Đạo, tăng lên Hỗn Độn Nguyên Anh, sau đó lấy Hồng Mông Đại Đạo đề cao tu vi của mình!

Đám người Thạch Cảm Đương luyện hóa Ma Đế tinh khí, là trực tiếp đem Ma Đế tinh khí hóa thành đạo văn đạo tắc của mình, nhận được kiến thức giải thích cùng lĩnh ngộ của Sâm La Ma Đế, trực tiếp tăng lên tu vi cảnh giới của mình.

Mà Giang Nam so với bọn hắn nhiều hơn một đốt, trước đem Ma Đế tinh khí luyện hóa, lại lấy Hỗn Độn Nguyên Anh đem tinh khí chuyển thành Hỗn Độn ký hiệu tích chứa Hồng Mông Đại Đạo, sau đó lại dùng Hồng Mông Đại Đạo đề cao tu vi cảnh giới của mình.

Loại chuyển hóa này, hiệu suất xa không bằng đám người Thạch Cảm Đương, nhưng trong Hỗn Độn ký hiệu tích chứa Hồng Mông Đại Đạo là tinh túy bực nào, căn cơ là lao cố bực nào?

Trong Sâm La ma thủ, lại có một đạo Ma Đế đạo tắc bị dẫn dắt ra, Tịch Ứng Tình hấp thu luyện hóa Ma Đế tinh khí, tốc độ hấp thu luyện hóa lại càng kinh khủng, so sánh với đám người Giang Nam cộng chung một chỗ còn muốn mau hơn rất nhiều.

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy phương thức tu luyện của Tịch Ứng Tình, cùng mấy người bọn họ không cùng, trong lòng không khỏi khẽ nhúc nhích, tĩnh hạ tâm thần tinh tế tham quan học tập.

Phía sau Tịch Ứng Tình hiện lên chín ngọn Thần Phủ, cửu trọng Thiên Cung, một tòa Thiên Đình, trong Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình có vô số Thần Ma hư ảnh, hắn hấp thu luyện hóa Ma Đế tinh khí, hết thảy hóa thành từng đạo đạo tắc, cùng những Thần Ma hư ảnh này tương dung.

Những Thần Ma hư ảnh này cắn nuốt Ma Đế tinh khí, hư ảnh dần dần thực hóa, tựa hồ muốn hướng chân thật Thần Ma biến chuyển!

Giang Nam thấy bức cảnh tượng này, không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí, vô luận tu sĩ Thần Phủ hay là Thiên Cung, Thiên Đình, Thần Ma trong kia là đạo văn đạo tắc biến thành, là hư ảnh, tích chứa pháp lực có hạn. Đại đa số tu sĩ muốn tăng lên tu vi của mình, chủ yếu dựa vào là gia tăng số lượng Thần Ma hư ảnh.

Công pháp phẩm cấp càng cao, số lượng Thần Ma hư ảnh liền càng nhiều, tỷ như Giang Nam Ma Ngục Huyền Thai Kinh, dung hợp vô số công pháp, trong đó thậm chí có mấy Đế cấp công pháp, số lượng Thần Ma hư ảnh là gấp mấy chục lần cho tới trăm lần của cường giả cùng cảnh giới!

Mà Tịch Ứng Tình hiển nhiên có lối tắt khác, tìm kiếm được một con đường khác, đó chính là tăng lên chất lượng những Thần Ma hư ảnh này, lấy chất lượng đền bù số lượng!

Nếu hắn có thể đem những Thần Ma hư ảnh này hết thảy luyện thành tồn tại như thực chất, trời mới biết tu vi của hắn sẽ hùng hồn đến trình độ bực nào!

Đây chính là chỗ tinh hoa của Bất Xá Thiên Công, lớn nhất hạn độ tăng lên tiềm năng của mình, Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng đánh một trận, chẳng qua là thô sơ giản lược lĩnh ngộ Bất Xá Thiên Công, mà trải qua những năm này tôi luyện, hắn đã đem Bất Xá Thiên Công mài càng thêm

đầy đặn, càng thêm viên mãn!

Đột nhiên, thần thức của Tịch Ứng Tình chấn động, trong đầu bọn người Giang Nam cùng Thạch Cảm Đương lập tức nhiều ra một pháp môn thâm ảo huyền diệu, rõ ràng là pháp môn Thần Ma hư ảnh hóa thành thực chất bên trong Bất Xá thiên công!

- Pháp môn này gọi là Luyện Hư là thật, muốn luyện thành, cần rộng lượng tinh khí, tinh khí so với tu vi của mình còn muốn khủng bố mấy lần, lúc trước các ngươi cần tốn hao mấy chục năm khổ công, mà bây giờ mượn nhờ Sâm La chi thủ, mấy chục ngày liền có thể có chút thành tựu.

Thanh âm của Tịch Ứng Tình truyền đến nói:

- Sau khi luyện thành, các ngươi cũng có thể cùng nhân vật thiên tài của Chư Thiên vạn giới tranh hùng!

Những lời này thực sự không phải là nói với Giang Nam, mà là nói với bọn người Thạch Cảm Đương. Giang Nam đã là nhân vật xuất sắc nhất trong trẻ tuổi Chư Thiên vạn giới, mà bọn người Thạch Cảm Đương thì lộ ra kém sắc một ít, không quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì khai phát ra Trấn Thiên tinh vực đủ loại di tích cùng động phủ tiền nhân, nhận được rất nhiều truyền thừa cùng bảo vật, nhưng so sánh với Chư Thiên vạn giới bồi dưỡng ra nhân vật thiên tài, vẫn là muốn thua kém một bậc.

Bọn người Giang Nam tinh tế phỏng đoán môn Luyện Hư là thật đại thần thông này, môn thần thông này không phải là pháp môn công kích, mà là Hậu Thiên bổ Tiên Thiên chưa đủ, để cho tu vi của mình so lúc trước thâm hậu mấy lần!

Cũng không phải là tiền nhân không có người nghĩ qua loại thần thông này, mà là muốn tu thành Luyện Hư là thật thần thông, thật sự gian nan vô cùng, lĩnh ngộ ra pháp môn như vậy, cũng đã cần ngút trời kỳ tài, Chư Thiên vạn giới năm ngàn vạn năm qua, nhân vật có thể lĩnh ngộ ra, chỉ sợ rải rác không có mấy, mà Tịch Ứng Tình là một cái trong số đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1139: Luyện Hư Là Thật. (1)

Mà điều kiện thứ hai là tinh khí vô cùng hùng hồn, không có tinh khí vô cùng hùng hồn, pháp môn Luyện Hư là thật đại thần thông liền có chút ít được không bù mất, bởi vì dựa vào tinh khí bản thân tốn hao thời gian chỉ sợ sẽ dài dằng dặc vô pháp tưởng tượng!

Mà bây giờ, bọn người Giang Nam không thiếu nhất chính là tinh khí, một Sâm La ma thủ cung cấp cho bọn hắn tinh khí, liền khủng bố đến khó có thể tưởng tượng.

Đây là Ma Đế tinh khí đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, quảng như biển cả, sâu như đại uyên, xưng là Ma Đế cơ duyên cũng không đủ!

Cùng Thái Hoàng lão tổ đồng dạng, lúc trước Tịch Ứng Tình tiếp xúc pháp môn, cấp bậc cũng không cao, pháp môn tốt nhất là được từ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, cấp bậc pháp môn cao nhất cũng không có cao hơn cấp bậc Thiên thần.

Hai người bọn họ tựa như ngọc thô chưa mài, sinh ra linh châu, nhưng không có tạo hình tinh xảo, thế cho nên hào quang không lộ.

Mặc dù như vậy, Thái Hoàng lão tổ cùng Tịch Ứng Tình cũng từng người đi ra con đường bản thân, một cái khai sáng Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, một cái khai sáng Bất Xá thiên công!

Nguyên Giới truyền thừa xuất hiện đứt gãy cực lớn, đừng nói bọn hắn, mặc dù là Giang Nam, tại Huyền Minh Nguyên Giới tiếp xúc cấp bậc pháp môn đều không cao, sau đó Giang Nam đi tới địa ngục, mới bắt đầu tiếp xúc pháp môn cao đẳng, dưới cơ duyên xảo hợp đạt được Ma Cực Chứng Tiên Kinh. Lại đến Trung Thiên thế giới, nhãn giới của hắn mới bắt đầu mở ra lần nữa, tiếp xúc đến càng nhiều công phu cao đẳng.

Thái Hoàng lão tổ cũng là sau khi đi vào Trung Thiên thế giới mới bắt đầu chậm rãi phát tích, bái nhập Đạo Vương môn hạ, càng làm cho tư chất cùng tiềm lực của hắn đạt được phát huy trước nay chưa có!

Sau khi Tịch Ứng Tình chết nhìn thấy Sâm La Ma Đế, bị Sâm La Ma Đế ban cho thân thể, đạt được Sâm La Ma Đế tài bồi, tiềm lực của hắn cũng bắt đầu đạt được phát huy!

Theo hắn kiến thức đến pháp môn ngày càng nhiều, Bất Xá thiên công cũng càng ngày càng hoàn mỹ, cuối cùng nhất đạt tới trình độ tiếu ngạo Chư Thiên!

Giang Nam điên cuồng cắn nuốt Sâm La Ma Đế tinh khí, không ngừng luyện hóa, một nửa dùng để hóa thành Hồng Mông đại đạo, một nửa dùng đến đề thăng Thần Ma hư ảnh trong Thần Phủ Thiên Cung của mình, Luyện Hư là thật, đột nhiên trong lòng hắn tuôn ra một cái ý niệm, trong lòng thình thịch đập loạn:

- Nếu có thể đem tất cả Thần Ma hư ảnh hết thảy luyện thành thực chất, chẳng phải là nói một Thần Ma hư ảnh liền tương đương với một Thần Ma chính thức? Bên trong Thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình có mấy trăm triệu Thần Ma, nếu làm được một bước này, chẳng phải là nói pháp lực sẽ bành trướng trăm triệu lần sao? Coi như là Thần Đế cũng không gì hơn cái này a?

Lập tức, hắn nhịn không được cười lên, chối bỏ cách nhìn không thành thục của mình.

Nếu thật sự có thể đem những Thần Ma hư ảnh này luyện thành thực chất, cũng không có thể làm cho pháp lực của mình bành trướng trăm triệu lần.

Bởi vì Thần Ma chính thức có được thân thể, có được đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình, đạo tắc của bọn hắn luyện vào bên trong nhục thân, luyện nhập bên trong thần tính, cho dù có thể Luyện Hư là thật, đem Thần Ma hư ảnh luyện thành thực chất, khoảng cách Thần Ma chính thức chỉ sợ cách xa vạn dặm.

Bất quá, nếu thật sự có thể Luyện Hư là thật, tu vi pháp lực cũng có thể đạt được tăng lên trên phạm vi lớn.

Giang Nam đoán chừng thoáng một phát, biên độ pháp lực tăng lên, đại khái sẽ có gấp đôi đến gấp 10 lần tăng phúc! xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Cái này đã cực kỳ khủng bố rồi!

Hắn một bên thôn phệ Ma Đế tinh khí, một bên thần thức chấn động, đem Hồng Mông Tam Thánh Kinh mà mình ở Chiến Thần Điện đoạt được truyền thụ cho mọi người, Hồng Mông Tam Thánh Kinh chính là Tiên Thiên Thần Ma pháp môn, chỉ có Tiên Thiên Thần Ma mới có thể luyện, bất quá lý niệm của nó lại cực kỳ thần diệu.

Nếu có thể đem chỗ tinh diệu của Hồng Mông Tam Thánh Kinh dung nhập đến bên trong pháp môn của mình, ngược lại có thể có lối tắt khác, dùng một loại phương pháp khác luyện thành tam thế chân thân!

Bất quá loại khổ lao này, vẫn là giao cho Tịch Ứng Tình hoàn thành thì tốt rồi.

Dùng Tịch Ứng Tình thông minh tài trí, dung hợp lý niệm của Hồng Mông Tam Thánh Kinh đem tinh hoa Tam Thánh Kinh hấp thu cũng không khó khăn, sau khi hắn lĩnh ngộ, liền có thể truyền thụ cho bọn người Thạch Cảm Đương.

Đối với Tịch Ứng Tình thông minh tài trí, Giang Nam sớm có lĩnh hội. Rất sớm trước kia, Tịch Ứng Tình liền liếc mắt nhìn ra Ma Cực Chứng Tiên Kinh tai hại, hơn nữa Giang Nam và hắn cùng một chỗ suy diễn qua Thái Hoàng Vô Tình Thiên Thư, biết rõ hắn ngộ tính khủng bố.

Bảy người trao đổi lẫn nhau, mà tinh khí trong Sâm La ma thủ cũng đang không ngừng luyện hóa, để cho tu vi pháp lực của bọn hắn đang không ngừng tăng lên, không ngừng lớn mạnh.

Bọn người Thạch Cảm Đương quanh thân đạo tắc càng ngày càng rõ

ràng, càng ngày càng thô to, Thần Ma hư ảnh bên trong thần phủ, Thiên Cung cũng càng ngày càng rõ ràng.

Mà Giang Nam bởi vì nội tình quá mạnh mẽ, trong Thần Phủ Thiên cung có vô số Thần Ma, là nhiều gấp mười những người khác, tốc độ Luyện Hư là thật so sánh chậm chạp, bất quá thực sự đem Thần Ma hư ảnh bên trong 16 tòa thần phủ, ba Thiên Cung luyện đến cơ hồ ngưng tụ thành thực chất!

Mấy chục ngày đi qua, rốt cục, Thần Ma hư ảnh bên trong tòa Thiên Cung thứ tư của Giang Nam cũng đạt tới Luyện Hư là thật, pháp lực so với lúc trước tăng lên gấp đôi!

Mà trình độ pháp lực bọn người Thạch Cảm Đương tăng lên, thì có bảy tám lần!

Đây là bởi vì Giang Nam vốn tích lũy cực kỳ hùng hồn, cơ hồ đem tiềm năng của mình khai phát đến mức tận cùng, Thần Ma hư ảnh trong Thiên Cung thần phủ của hắn đã cực kỳ tiếp cận thực chất, không gian tăng lên không lớn.

Mà bọn người Thạch Cảm Đương bởi vì căn cơ không kiên cố bằng hắn, biên độ tăng lên liền thập phần cự đại.

Tăng lên gấp đôi pháp lực, đối với Giang Nam mà nói đã rất làm hắn mừng rỡ rồi, pháp lực của hắn vốn hùng hồn đến không hợp thói thường, hôm nay thì càng thêm biến thái.

- Chỉ là Vô Úy Ấn là thần thông bộc phát tất cả tiềm lực, cho dù pháp lực của ta tăng lên gấp bao nhiêu lần, cũng chỉ có thể sử xuất ba ấn sẽ hao hết.

Giang Nam thở dài, Vô Úy Ấn là pháp môn đặc biệt, nhất là Hóa tiên ấn, huống chi pháp môn đem tất cả tiềm năng tiềm lực của mình trong nháy mắt bộc phát ra, không hề nửa phần giữ lại, một ấn đánh ra, phấn đấu quên mình, không sợ không sợ, hóa tiên phi thăng.

Nếu có pháp lực còn lại, vậy thì không gọi không sợ rồi.

- Nhưng mà pháp lực tăng lên, uy lực của Vô Úy Ấn cũng càng cường!

Đột nhiên, hư không chấn động, một loại đạo âm huyền diệu vang lên, như thần minh tán thưởng, như Ma Thần nức nở nghẹn ngào, như Thiên Đạo cộng minh, thần âm trận trận. Đỉnh đầu Lâm Tá Minh Thần Quang như là suối tuôn, từ đỉnh đầu của hắn trào ra ngoài, vô số đạo tắc bay múa, đan vào, xây dựng ra vô số cung điện Thiên Cung hiển hiện, tạo thành một mảnh Thiên đình rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy!

Hắn dẫn đầu đột phá, tu thành thần minh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1140: Luyện Hư Là Thật. (2)

Cũng không lâu lắm, Thạch Cảm Đương cùng Thiên Cơ tú sĩ cơ hồ đồng thời đột phá, hai hai tấn chức, đồng thời tu thành Thần Ma, Thạch Cảm Đương chính là Ma Đạo, lập tức xúc động thiên kiếp, tuy không bằng Thiên Đạo chi kiếp khủng bố như vậy, nhưng mà không phải chuyện đùa, là Thiên Hỏa lôi kiếp.

Mà Thiên Cơ tú sĩ lại là pháp môn Thiên Giới vũ trụ, không phải thần không phải ma, cũng không xúc động thiên kiếp, chỉ có một loại Thiên Nhân dị tượng, Thiên Nhân ở bên cạnh hắn bay múa, huyền diệu dị thường.

Vô Tướng thiền sư bởi vì tu vi so với ba người này hơi thấp một bậc, bởi vậy tốn hao thời gian càng dài, nhưng hai ba ngày sau, hai người này cũng lần lượt đột phá, một cái tu thành Phật Đà, đạo tắc hóa thành Phật Quang, một cái tu thành Ma Thần, đạo tắc hóa thành ma quang.

Về phần Giang Nam, tuy đem đại bộ phận Ma Đế tinh khí dùng để sinh Hỗn Độn phù văn, tẩm bổ Hồng Mông đại đạo, nhưng tu vi cũng đang không ngừng tăng lên, hôm nay đã đạt tới Thanh Hoa Thiên cung viên mãn cảnh giới.

Mà Ma Đế đạo tắc trong Sâm La ma thủ, đã bị bọn hắn tiêu hao được không sai biệt lắm, theo từng đạo cuối cùng bị Trấn Giới Hóa Phàm đại trận luyện hóa, Sâm La ma thủ tràn ngập Đế Uy rốt cục biến mất.

- Vẫn là chênh lệch một đường mới có thể tu thành Tử Vi Thiên Cung.

Giang Nam thở dài, thầm nghĩ:

- Tu thành Tử Vi Thiên Cung, số mệnh tăng nhiều, cảm giác lợi hại, xu lợi tránh hại, gặp dữ hóa lành. Xem ra, ta còn phải cần một khoảng thời gian, mới có thể tiến nhập cảnh giới này.

Hắn tiến vào Thanh Hoa Thiên cung thời gian cũng không dài, cách nay bất quá sáu năm thời gian, đối với tu sĩ bình thường mà nói, cái tu vi tiến độ này đã cực kỳ khủng bố rồi.

Chẳng qua hiện nay đại kiếp nạn buông xuống, Giang Nam vẫn là tự đáy lòng hi vọng tu vi của mình tiến cảnh có thể nhanh một ít, mau một ít nữa, sớm thành tựu Thần Ma!

- Tử Xuyên, Ma Đế đạo tắc bên trong Ma Đế chi thủ này đã bị luyện hóa, hôm nay huyết nhục gân cốt của Ma Đế đã không có Ma Đế đạo tắc bảo hộ, ngươi bây giờ liền có thể đem hắn luyện thành hóa thân rồi.

Tịch Ứng Tình cười nói.

Trong nội tâm Giang Nam vui mừng, đem Sâm La ma thủ thu hồi, hướng bọn người Tịch Ứng Tình, Thạch Cảm Đương thi lễ, cười nói:

- Đa tạ sáu vị ca ca!

- Chúng ta cũng mượn trận Ma Đế cơ duyên này, một lần hành động đột phá Thần Ma, lão Thất, chúng ta chiếm được tiện nghi của ngươi, không cần cám ơn bọn ta?

Bọn người Thạch Cảm Đương cười ha ha.

Giang Nam nhìn về phía Tịch Ứng Tình, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, đột nhiên nói:

- Đại ca, ta từng nghe nói ngươi ở Tiểu Quang Minh giới cùng Thái Hoàng đã giao thủ lần nữa, không biết tình hình chiến đấu như thế nào?

Bọn người Thạch Cảm Đương nhao nhao nhìn về phía Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình ở lúc sử dụng thân phận Đế sứ Thiên Cơ, đã từng che đậy Thiên Đạo, đem môn hạ chín đại Bổ Thiên thần nhân đánh cho hoa rơi nước chảy, bắt giữ 61 Thần Ma.

Về sau, Bổ Thiên thần nhân liền phái ra bản thân thân truyền đi giải cứu 61 vị Thần Ma bị Tịch Ứng Tình bắt, cũng không có thể cứu toàn bộ, trong đó liền có Thái Hoàng lão tổ đã trở thành Đạo Vương môn hạ, cũng tiến vào Tiểu Quang Minh giới, cùng Tịch Ứng Tình nhiều lần giao phong!

Bất quá những chiến đấu này Giang Nam cùng bọn người Thạch Cảm Đương không tận mắt nhìn thấy, mà là nghe được một ít tin đồn vụn vặt.

- Ta cùng với hắn giao thủ nhiều lần, hắn không có thể làm gì ta, ta cũng không thể làm gì hắn. Đầu nhập Đạo Vương môn hạ, để cho thực lực của hắn phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, uy năng Vô Tình Thiên Thư, đạt được khai phát lớn nhất.

Tịch Ứng Tình thản nhiên nói:

- Thái Hoàng trở nên cực kỳ khủng bố, giơ tay nhấc chân, Thiên Đạo tung hoành, như là Thiên Đạo chi thân. Sâm La Ma Đế che đậy Thiên Đạo thần thông gọi là Sâm La ngục thiên, bất quá đạo thần thông này cũng không thể hoàn toàn che đậy Thái Hoàng Thiên Đạo, Thái Hoàng cũng có được thần thông sánh vai cùng, là Vong Tình Thiên Ngục, cực kỳ lợi hại, cùng Sâm La ngục thiên lẫn nhau khắc chế. Giết sư chi thù, mối hận sát thân, ta sẽ đích thân hướng hắn lấy cái công đạo. Khoản đại thù này, một mình ta là đủ! Bất quá Tử Xuyên...

Hắn quay đầu nhìn về phía Giang Nam, sắc mặt ngưng trọng:

- Lúc ngươi thành tựu thần minh, chỉ sợ sẽ bị đại kiếp nạn, không phải Thiên Đạo đại kiếp nạn, mà là Ma Đế đại kiếp nạn! Sâm La Ma Đế ở trong tay ngươi ăn thiệt thòi lớn như vậy, ngay cả tay cũng bị người chém, dùng tính cách của hắn sẽ không không báo!

Hắn hiện tại còn không cách nào tập trung phương vị của ngươi, nhưng đến lúc ngươi thành tựu thần minh, hắn tất nhiên sẽ hàng lâm, một lần hành động đem bắt thần tính của ngươi, thân thể xâm chiếm, cho ngươi triệt để rơi vào hắn khống chế!

Bọn người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ liếc nhau, đều cảm giác được khó giải quyết.

Giang Nam cười nói:

- Chỉ sợ hắn không dám đến. Nếu như Sâm La Ma Đế thật sự dám hàng lâm, ta sẽ cho hắn chịu thiệt thòi lớn, để cho hắn thêm chút thông minh!

Bọn người Tịch Ứng Tình dở khóc dở cười, để cho muôn đời Ma Đế thêm chút thông minh, chỉ sợ cũng chỉ có Giang Nam coi trời bằng vung mới dám nói ra miệng.

Giang Nam lại tốn hao hơn tháng thời gian luyện hóa Sâm La Ma Thủ huyết nhục, ma thủ huyết nhục, bị hắn dùng để xây dựng hóa thân thân thể của mình, năm xương ngón tay hóa thành tứ chi cùng lưng, năm đầu đại gân nối tiếp, sau đó phối hợp máu tươi của mình, lại để cho thân thể hóa thân mới cùng mình huyết nhục tương liên, thân thể mạnh, còn bao trùm trên bản thể Giang Nam!

Đây là Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế huyết nhục cùng cốt cách luyện thành thân thể, mạnh đến nổi không hợp thói thường, chỉ là bởi vì trong đó Ma Đế đạo tắc bị luyện hóa, làm cho lực phòng ngự đại giảm.

Bất quá nếu như Ma Đế đạo tắc còn mà nói, Giang Nam cũng mơ tưởng đem hắn luyện hóa.

Mặc dù không có Ma Đế đạo tắc sẽ làm cho lực phòng ngự đại giảm, nhưng mà lực phòng ngự của thân thể này mạnh, coi như là Thần Chủ cũng mơ tưởng phá vỡ!

Cái Sâm La ma thủ này, hắn đã luyện thành một hóa thân, mà kiếp trước chân thân, kiếp sau chân thân đệ tam hóa thân còn không có ra.

- Thật muốn đem tay Sâm La Ma Đế, chém nhiều mấy cái xuống.

Giang Nam có chút tiếc hận nói.

Luyện hóa Sâm La Ma Thủ, đem huyết nhục cốt cách ma thủ luyện thành huyết nhục hóa thân, trước trước sau sau tốn hao thời gian gần ba tháng, trong khoảng thời gian này, Giang Nam kiếp trước chân thân, kiếp sau chân thân đem Thái Cực thần cấm đại điển suy diễn đi ra, chỉ là trở ngại tu vi cảnh giới của hắn hạn chế, hắn chỉ đem môn pháp môn này suy diễn đến Thần Cảnh liền không thể tiếp tục được nữa.

Tuy Giang Nam là Thiên Cung tứ trọng viên mãn cảnh giới, nhưng Thần Cảnh hắn đã bắt đầu tiếp xúc, đem pháp môn suy diễn đến Thần Cảnh, là cực hạn của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1141: Lời Thề Lạc Ấn. (1)

Hắn đệ tam hóa thân lập tức bắt đầu tu luyện Thái Cực thần cấm đại điển, cái môn thần cấm đại điển này dung hợp Thái Dương Thái Âm lục huyền kinh, Thánh Quân thần cấm đại điển, Xích Viêm thần đình bảo quyển, Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân Kinh bao gồm nhiều pháp môn, đưa sở trường Tứ đại hóa thân của hắn hòa hợp một lò, là một môn Thần Quân cấp pháp môn, tiếp cận Đế cấp kinh điển!

- Sau này, ngươi chính là Thái Cực đại đế hóa thân của ta!

Giang Nam đệ tam hóa thân Thái Cực thần cấm đại điển, hóa thân lập tức phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, chân đạp Âm Dương Thái Cực Đồ, Âm Dương nhị khí như rồng, vòng ở dưới chân, sau đầu là Sinh Tử Vạn Hóa Ma Luân, Âm Dương chi khí biến thành, Hắc Bạch dây dưa, một vòng liệt nhật một vòng trăng sáng như hai con ngươi âm dương ngư.

Hai con ngươi của Thái Cực đại đế hóa thân thì hắc bạch phân minh, đồng tử cùng thường nhân cực khác, như là có một đen một trắng Âm Dương Song Ngư ở trong ánh mắt du động.

Trong Thái Cực thần cấm đại điển, có tất cả chín cấm, Cửu Trọng cấm chế, Giang Nam xưng là Thái Cực cửu cấm, Cửu Trọng Thái Cực thần cấm chi lực, mỗi luyện ra nhất trọng, thực lực liền tăng vọt gấp đôi!

Lúc cảnh giới ngang nhau, luyện thành đệ nhất trọng Thái Cực thần cấm cùng tu sĩ cùng cảnh giới không sai biệt lắm, nhưng luyện thành đệ nhị trọng thần cấm, thực lực cũng đã vượt qua tu sĩ bình thường, đợi luyện thành chín cấm, thực lực của Thái Cực đại đế hóa thân sẽ đạt tới một loại độ cao khủng bố, so sánh với hai đại đế hóa thân khác cũng không nhược chút nào!

Hơn nữa thân thể hắn càng mạnh hơn nữa, thực lực Thái Cực đại đế hóa

thân sẽ vượt qua hai đại đế hóa thân khác rất nhiều!

Cái này là địa phương khủng bố của Thái Cực đại đế hóa thân!

Bất quá Thái Cực cửu cấm rất khó tu thành, Giang Nam đoán chừng, mình đem vị hóa thân này tăng lên tới Thần Ma cảnh giới, thấp nhất cần tốn hao hai năm!

Giang Nam chỉ đem vị Thái Cực đại đế hóa thân này luyện đến thần phủ cảnh giới, liền lập tức khởi hành tiến về khối Hồng Mông khí.

- Hỗn Độn trúc tía. . .

Giang Nam đứng ở bên ngoài, pháp lực phún dũng, rót vào bên trong Thái Cực đại đế hóa thân, lập tức nhập chủ Thái Cực đại đế hóa thân, hướng khối Hồng Mông khí đi đến.

Oanh…

Thái Cực đại đế hóa thân mới vừa tiến vào khối Hồng Mông khí, lập tức cảm giác được áp lực vô biên từ bốn phương tám hướng đè xuống, lúc trước Giang Nam chỉ là dùng pháp lực cùng bàn tay thăm dò vào khối Hồng Mông khí, mà bây giờ lại là mình nhập chủ Thái Cực đại đế hóa thân, tiến vào khối Hồng Mông khí, cảm giác là không hề cùng dạng.

Ở bên trong khối không khí, hắn có thể cảm giác được Hồng Mông đại đạo như có như không lưu chuyển, có thể cảm giác được loại đại đạo này can thiệp, thời gian bên trong khối không khí đình chỉ, không có chút trôi qua nào!

- Trấn Thiên Thần Đế đem mình phong ấn ở loại địa phương này, hoàn toàn chính xác có thể bảo trì trường sinh bất tử. Bất quá cái này không phải trường sinh bất tử chân chánh, chỉ có thể coi là mưu lợi, bảo trì thân thể bất diệt mà thôi, để cho mình lâm vào trong trạng thái không phải sinh tử, được không bù mất.

Giang Nam cất bước xâm nhập khối không khí, cảm giác được ngoại giới áp lực càng ngày càng mạnh, địa từ nguyên lực bóp méo thời không, đem hết thảy định trụ, di động phi thường gian nan.

Đã qua thật lâu, hắn mới đi ra mấy trăm trượng.

- Trường Sinh chính thức, vẫn là nhảy ra Thiên Đạo không ở Ngũ Hành, hoặc là được Tiên Thiên Thần Ma Hồng Mông đại đạo, chỉ có hai pháp môn này, mới thật sự là Trường Sinh!

Thái Cực đại đế hóa thân của hắn bị ép tới càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nhất hóa thành tiểu nhân ba thốn, mặc dù là dùng Ma Đế huyết nhục luyện thành thân thể, đối mặt loại áp lực này cũng có chút khó có thể thừa nhận.

Rốt cục, Thái Cực đại đế hóa thân đi vào trước gốc trúc tía kia, ngửa đầu nhìn lại, chỉ thấy trúc tía tám thước đã trở nên như là một cây Cự Mộc che trời, trúc tía hoa nở, chung quanh tràn ngập Hồng Mông đại đạo, đại đạo thành hình, hóa thành đủ loại hoa văn sáng lạn.

- Tốt bảo bối, là của ta!

Giang Nam khống chế Thái Cực đại đế hóa thân, cố hết sức nâng lên gốc trúc tía này đi ra ngoài. Đột nhiên, hắn cảm giác được một cổ Đế Uy bao la bát ngát mờ mịt, chỉ thấy ở chỗ sâu trong khối Hồng Mông khí, một gương mặt dần dần hiển hiện, dần dần rõ ràng, rõ ràng là thân hình không biết sống hay chết của Trấn Thiên Thần Đế.

Vị Thần Đế Trấn Thiên Thần quốc cổ xưa này không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, từ chỗ sâu nhất của khối Hồng Mông khí bay tới, yên tĩnh, thần bí, lẳng lặng bay tới, quay chung quanh Hỗn Độn trúc tía cùng Giang Nam hai lần.

Giang Nam dừng bước lại, trong nội tâm thình thịch đập loạn, vị Thần Đế này hẳn là khi còn sống lọt vào trọng thương, trước khi chết đem mình vùi sâu vào bên trong khối Hồng Mông khí, hắn đến cùng sống hay chết dù ai

cũng không cách nào nói rõ, bất quá Giang Nam từ trên người hắn lĩnh ngộ ra Nguyên Thai Ấn, lúc thi triển ra môn ấn pháp này, trái tim vị Thần Đế kia cũng theo Nguyên Thai Ấn nhảy động, rất là quỷ dị.

Thần Đế thần uy khó lường, rất nhiều Thần Đế chết mà không cương, lưu lại đủ loại chuẩn bị ở sau, chờ đợi phục sinh, mà Trấn Thiên Thần Đế này hiển nhiên cũng có hậu thủ, Giang Nam hoài nghi cái chuẩn bị ở sau này cùng Nguyên Thai Ấn có quan hệ!

Ban đầu ở thời điểm Sâm La Ma Đế ma thủ tập kích, hắn thậm chí còn ý định lợi dụng Trấn Thiên Thần Đế vì mình ngăn cản tai họa. Hiện tại, thân thể vị Thần Đế này từ chỗ sâu trong khối Hồng Mông khí xuất hiện, không thể không để cho hắn có chút tâm thần bất định bất an.

Thân thể Trấn Thiên Thần Đế quay chung quanh Hỗn Độn trúc tía hai lần liền dừng lại, khuôn mặt của hắn, cơ hồ cùng Giang Nam Thái Cực đại đế hóa thân mặt đối mặt, gần trong gang tấc.

Quỷ dị nhất chính là, song mắt của vị Thần Đế này nhắm chặt, lại cho hắn một loại cảm giác vị Thần Đế này đang nhìn chằm chằm vào mình.

Giang Nam đè xuống bất an trong lòng, khiêng trúc tía đi thẳng về phía trước.

Bá…

Bóng người lóe lên, vị Thần Đế này lại hiện ra ở trước mặt của hắn, như trước gắt gao "nhìn thẳng" hắn, hai con ngươi vẫn chưa từng mở ra.

Trên ót Giang Nam Thái Cực đại đế hóa thân toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, lập tức những mồ hôi này bị Hồng Mông tử khí đồng hóa, hóa thành tử khí rất nhỏ dung nhập bên trong khối không khí.

Hắn mở ra bước chân, ý định từ bên cạnh thân thể Thần Đế này đi vòng qua, nào biết hắn khẽ động, Trấn Thiên Thần Đế cũng Như Ảnh Tùy Hình, phiêu động quỷ mị, thủy chung ngăn cản ở trước mặt của hắn.

Mồ hôi lạnh biến thành mồ hôi to như hạt đậu, Giang Nam thầm nghĩ trong lòng không xong, thân thể vị Trấn Thiên Thần Đế này thủy chung ngăn cản ở trước mặt của hắn, không cho hắn ly khai khối Hồng Mông khí.

- Chẳng lẽ vị Thần Đế này định đem ta vĩnh viễn ở lại bên trong Hồng Mông cùng hắn làm bạn?

Chương 1142: Lời Thề Lạc Ấn. (2)

Giang Nam nghĩ tới đây, không khỏi rùng mình một cái:

- Phải chết muốn sống, liều một phát thử xem! Nguyên Thai Ấn!

Bản thể hắn lập tức một ấn oanh ra, rõ ràng là Nguyên Thai Ấn, một ấn này để cho khí huyết hắn thoáng cái tràn đầy gấp mười, ấn pháp oanh ra, thân thể Trấn Thiên Thần Đế cùng một ấn này của hắn cộng minh, trong lồng ngực lập tức truyền ra một tiếng tim đập, khí huyết vô cùng khủng bố ở trong cơ thể Thần Đế lao nhanh, như là Tinh Hà đổ xuống, thanh âm hùng vĩ!

Giang Nam lập tức chứng kiến, sắc mặt tái nhợt của vị Thần Đế này khôi phục vài phần hồng nhuận phơn phớt, bá một tiếng mở hai con ngươi ra, một thần thức cổ xưa truyền lại đến trong óc Giang Nam:

- Giao dịch. . .

- Giao dịch, giao dịch cái gì?

Giang Nam lập tức hỏi.

Bất quá khí huyết vị Thần Đế này lập tức khô kiệt, trái tim cũng không hề nhảy động, sắc mặt lại trở nên trắng bệch, sinh cơ thoáng cái hao tổn sạch sẽ, lại biến thành trạng thái tử vong.

Đông…

Giang Nam lại là một ấn oanh ra, lần nữa kích phát khí huyết vị Thần Đế này, để cho trái tim của hắn lần nữa nhảy động, Trấn Thiên Thần Đế thần thức lần nữa sinh động, truyền lại đến trong đầu của hắn:

- Trước khi ngươi trở thành Thần Chủ, giúp ta phục sinh, sau khi phục sinh, ta thỏa mãn ngươi một nguyện vọng. . .

- Ta đáp ứng rồi!

Giang Nam quyết định thật nhanh đáp ứng, bất kể nói thế nào, không đáp ứng phục sinh Trấn Thiên Thần Đế hắn liền không phóng mình ly khai, dùng tình huống trước mắt đến xem, vô luận như thế nào đều phải đáp ứng.

Hơn nữa đáp ứng giao dịch này, đối với hắn cũng không có chỗ xấu, nếu như Trấn Thiên Thần Đế muốn làm hại vạn giới, Giang Nam liền có thể dùng giao dịch này lấy được nguyện vọng đến hạn chế Trấn Thiên Thần Đế, để cho hắn không cách nào làm ác.

Nếu như Trấn Thiên Thần Đế không phải không chịu nổi như vậy, hắn còn có thể mượn nguyện vọng, bảo đảm mình có thể có một lần để cho Thần Đế xuất thủ.

Giang Nam lần nữa thúc dục Nguyên Thai Ấn, Trấn Thiên Thần Đế thần thức chấn động:

- Thần hồn thề!

Giang Nam thề, Trấn Thiên Thần Đế đồng thời thề, không vi phạm lời thề, đột nhiên, Giang Nam cảm giác được bên trong tối tăm, một loại lực lượng không lường được xoắn tới, ở phía trên Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn, có lạc ấn phù văn cổ quái.

- Đây là Lời Thề lạc ấn trong Hồng Mông đại đạo?

Giang Nam lập tức cảm ứng được, thần tính của mình cùng Lời Thề tương liên, Lời Thề ký thác vào bên trong Hồng Mông đại đạo, nếu mình tu thành Thần Chủ lại không có dựa theo Lời Thề giải cứu Trấn Thiên Thần Đế, sẽ lọt vào tai bay vạ gió, Hỗn Độn Nguyên Anh tuyệt đối sẽ bị Lời Thề lạc ấn chấn vỡ, hóa thành Hồng Mông, thân tử đạo tiêu!

Trấn Thiên Thần Đế phiêu thối, biến mất ở chỗ sâu trong Hồng Mông, không thấy tung tích.

- Cứu sống Trấn Thiên Thần Đế xong, nếu như hắn hỏi ta có nguyện vọng gì, ta có thể nói ta muốn vô số nguyện vọng hay không?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, khống chế Thái Cực đại đế hóa thân, khiêng Hỗn Độn trúc tía hướng bên ngoài khối không khí bay đi, tiểu tâm can của giáo chủ lập tức đen, hắc giống như than cốc:

- Sau đó hắn có thể làm việc cho ta, biến thành tay chân lớn nhất dưới trướng của ta. . . Ân, đoán chừng hắn sẽ tại chỗ trở mặt tiêu diệt ta. . .

Rốt cục, Hỗn Độn trúc tía bị hắn mang ra khối Hồng Mông khí, Giang Nam triệt để yên lòng, trong nội tâm thoả mãn vạn phần:

- Đã có gốc trúc tía này, Hỗn Độn Động Thiên của ta rốt cục có thể luyện thành! Không biết Hỗn Độn Động Thiên mạnh như thế nào. . .

Trung Thiên thế giới, chỗ sâu trong Bỉ Ngạn Đế lăng, mấy thân ảnh cường đại vô cùng đứng ở trước Đế lăng thứ mười tám quan, trọng trọng Thiên Đình trôi ở giữa không trung, đạo tắc thô to giống như từng đạo băng mỹ lệ, vờn quanh mấy thần nhân này, khí tức của bọn hắn rung chuyển, cơ hồ đem Thần Đế oai tràn ngập trong Đế lăng quét sạch sẽ!

Mà ở phía sau mấy thần nhân này, còn có vài chục Thần Chủ, mấy ngàn Chân Thần, tính bằng đơn vị hàng nghìn Thiên Thần, về phần Thần Minh, Ma Thần, thì đạt tới trăm vạn!

Trăm vạn Thần Ma, hoả lực tập trung ở thứ mười tám quan của Bỉ Ngạn Đế lăng, vô số đạo tắc bay lên không, rung chuyển không nghỉ, cùng chung thúc dục một bảo vật kinh khủng, đem uy năng kiện pháp bảo kia thôi phát đến lớn nhất, hướng Bỉ Ngạn Đế lăng thứ mười tám quan oanh khứ, mạnh mẽ phá cấm!

Kiện pháp bảo này hai đầu đầy, giống như ngọc thoi, hoặc như là hột quả

táo, nhưng thể tích to đến không thể tưởng tượng nổi, dài đến ngàn dặm, quanh thân giăng đầy các loại hoa văn cổ quái.

Những hoa văn này giống như vật còn sống, ở mặt ngoài ngọc thoi lưu động, thỉnh thoảng hóa thành đủ loại Viễn Cổ Thần Thú Thần Ma dị tượng, ở mặt ngoài ngọc thoi gầm thét chạy chồm, thỉnh thoảng hóa thành Tinh Vân Tinh Hà mênh mông, Nhật Nguyệt xuyên qua, thỉnh thoảng hóa thành chung đỉnh lâu tháp… một chút pháp bảo hoa văn huyền diệu khó giải thích.

Ngọc thoi uy năng mênh mông, rõ ràng đã lọt vào Đế lăng mười tám quan, xông vào đến khôn cùng Tiên quang trong mười tám quan, xem bộ dáng là tính toán mạnh mẽ xuyên thủng Tiên quang, từ trong Tiên quang mở một con đường, tiến vào chỗ sâu nhất Đế lăng!

Trăm vạn Thần Ma, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ, đồng thời liên thủ, thúc dục một kiện pháp bảo phá cấm, cảnh tượng bực này ở Trung Thiên thế giới tuyệt không có khả năng gặp phải, chỉ có Thần Giới mới có thể có thủ bút lớn như thế, mới có thể triệu tập quân lực khổng lồ như thế!

Bức tràng diện này, rõ ràng là đầu sỏ Thần Giới suất lĩnh đại quân từ Thần Giới chạy tới Trung Thiên thế giới, cố gắng mở ra Đế lăng, nhận được Bỉ Ngạn Thần Đế thần tàng!

Đầu lĩnh những người kia, là Thần Tôn đến từ Thần Giới!

- Hôm nay, hẳn là có thể mở ra Bỉ Ngạn Đế lăng thứ mười tám quan. Tiến vào Đế lăng chân chính, nhận được Bỉ Ngạn thần tàng. Không uổng công chúng ta tự mình hạ phàm, lại có thể đụng phải loại tuyệt thế cơ duyên này!

Trong ba thần nhân, một Thần Tôn cầm đầu Cổ lão và trang nghiêm trên mặt lộ ra nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Nhân vật hạ giới thật sự quá phế vật, Bỉ Ngạn Đế lăng đã mở ra gần mười năm, lại còn không có người có thể đem tòa Đế lăng này đả thông, nhận được Thần Đế thần tàng.

- Cũng may bọn họ là phế vật, này mới khiến chúng ta có thể đắc thủ.

Một Thần Tôn khác lộ ra vẻ hùng tráng có lực, giọng nói như chuông đồng, vừa mở miệng là có thể nghe được tiếng chuông trận trận, cười nói:

- Hạ giới không giống Thần Giới, một đại môn phái thế gia, có mấy ngàn Thần Minh Ma Thần cũng đã cao. Coi như là Thần Tôn, cũng không có thế lực quá lớn. Mà Thần Giới chúng ta thế lực lớn, động là mười vạn trăm vạn Thần Ma! Chỉ có chúng ta, mới có thể tụ tập đầy đủ lực lượng cường đại, mở ra Thần Đế thần tàng!

Cuối cùng vị nữ Thần Tôn kia lại cười nói:

- Bỉ Ngạn Thần Đế, trong truyền thuyết Tiên Thể Chứng Đạo thành Đế, có hy vọng thành tiên thể nhất. Đáng tiếc thiên địa này có thiếu, cho dù là Tiên Thể muôn đời khó gặp cũng không cách nào Chứng Đạo thành tiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1143: Bỉ Ngạn Thần Châu. (1)

- Đó là Bỉ Ngạn Thần Đế vô năng!

Thần Tôn Cổ lão trang nghiêm kia cười lạnh nói:

- Không có Tiên Thể, ngay cả Thần Đế mạnh nhất cũng không cách nào đứng vào hàng, lãng phí thể chất thật tốt của mình, không phải là vô năng vậy là cái gì?

Khí tức của hắn vô cùng Cổ lão, trong cơ thể có một loại lực lượng bá đạo cương liệt bắt đầu khởi động, giống như thuỷ tổ, đó là huyết mạch Cổ lão, là khai thiên tích địa chi sơ, Đế Tôn tạo hóa vạn vật. Diễn biến ra Tiên Thiên sinh linh, khí tức nhóm sinh linh đầu tiên của chư thiên vạn giới!

Tiên Thiên sinh linh còn xưng là thuỷ tổ, huyết mạch vô cùng cường đại, sinh ra là thần thánh, mà Thần Tôn kia hiển nhiên là thiên phú dị bẩm, tư chất cao dọa người, trong cơ thể thuỷ tổ huyết mạch vô cùng nồng nặc, đến gần Tiên Thiên sinh linh!

- Bàn Long Thiên Tôn, trong Đế lăng tốt nhất không nên nói ra lời bất kính.

Vị nữ Thần Tôn kia trên mặt vẻ cảnh giác, nhìn về bốn phía, cẩn thận nói:

- Thần Đế mặc dù chết, nhưng dư uy vẫn còn ở đó, cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Vị Bàn Long Thiên Tôn kia cười ha ha nói:

- Nguyên Ngư Nữ Tôn, ngươi quá cẩn thận, Bỉ Ngạn Thần Đế có thể nói là Thần Đế không có tiền đồ nhất, thời gian tại vị không lâu, chỉ có bốn mươi vạn năm, sau liền bỏ mình đạo tiêu! Ta nhìn tiền triều bí giám, lúc ấy thậm

chí có tin đồn nói, Bỉ Ngạn Thần Đế không phải là tự nhiên tử vong, mà là bị người tru diệt ở trên Thần Đế vị! Lấy thực lực của chúng ta, san bằng Đế lăng không nói chơi, còn cần sợ chỉ là một Thần Đế chết sao?

Vị Nguyên Ngư Nữ Tôn kia trầm mặc chốc lát, cười nói:

- Cẩn thận một chút luôn là tốt.

Đột nhiên, Tiên quang kịch liệt rung chuyển, Đế lăng thứ mười tám quan rốt cục bị ngọc thoi kia đánh xuyên qua, một cỗ khí tức bao trùm chư thiên từ chỗ sâu nhất trong Đế lăng lao ra, chỉ một thoáng tràn đầy Đế lăng mười bảy quan, hạo hạo đãng đãng, uy nghiêm khó nói lên lời phóng lên cao.

Khí tức này, trấn áp chư thiên, quét ngang vạn giới, để cho tất cả sinh linh vạn giới cảm giác được tâm hồn rung động cùng áp bách, phảng phất chư thiên vạn giới này trong lúc bất chợt có chung chủ, thiên địa chung chủ, Thần Đế do ta độc tôn!

Giờ khắc này, cơ hồ tất cả sinh linh trong Trung Thiên thế giới thấy một màn không cách nào quên, chỉ thấy ở phương vị Trung Thiên thế giới Bỉ Ngạn Đế lăng, một đạo Tiên quang phóng lên cao, giống như một đạo Tiên trụ xuyên thủng phía chân trời, xông vào trong thần giới!

Nhiều bá chủ ở Thần Giới Cửu Trọng Thiên cũng bị kinh động, giữa không trung hiện ra vô số thần nhãn khổng lồ, con ngươi cổn động, thấm nhuần Hư minh, ánh mắt xuyên thấu hàng rào Thần Giới, dọc theo phương hướng Tiên quang vọt lên, xuống phía dưới xem ra.

Lại vào lúc này, từng mặt lăng kính khổng lồ rầm rầm rầm di động hiện ở trên bầu trời bao la Thần Giới, tạo thành một cái Lăng Kính Đốc Thiên Nghi to lớn không gì so sánh được, kính quang quét ngang, xuyên thủng hàng rào Thần Giới, từng đạo cột sáng xuống phía dưới chiếu rọi đi!

Mà ở Tư Mã thế gia, trong Cổ lão thế gia này, một pháp bảo kinh khủng chậm rãi thức tỉnh, Đế Uy từ trong Cổ lão Thần Đế thế gia này phóng lên

cao, cùng Bỉ Ngạn Đế lăng truyền động ra khí tức trấn áp chư thiên chống lại, giống như một Thần Đế khác trấn áp chư thiên vạn giới hồi phục!

Trong tinh không mênh mông, Tinh Quang Đại Đế thế gia Cổ lão trận pháp chuyển động, phong ba tuôn ra lay động, tựa hồ tòa đại trận này trầm muộn gào thét, trong đại trận ý chí Cổ lão muốn cùng Đế Uy chống lại!

Đông Cực Đại Hoang, một Man Hoang bộ lạc kích thước khổng lồ, một cái thạch đỉnh tầm thường nho nhỏ, đột nhiên cũng quang mang vạn trượng, tràn ngập Đế khí, thần quang Đế Uy xông thẳng lên Ngưu Đấu.

Từng kiện Thần Đế Chứng Đế chi bảo yên lặng, giờ phút này bị Đế Uy trong Bỉ Ngạn Đế lăng kích thích, từng cái từng cái lần lượt hồi phục, tràn ngập chư thiên, trấn áp đương thời!

Nội tình Cổ lão thế gia bị kích thích, hướng thế nhân bày ra một mặt cường đại mà kinh khủng của bọn họ!

Mà ở trong Bỉ Ngạn Đế lăng, Bàn Long Thiên Tôn, Nguyên Ngư Nữ Tôn cùng Hình Chân Đại Tôn lại càng thật sâu cảm nhận được Đế Uy vô địch từ chỗ sâu nhất trong Đế lăng lao ra kia. Thậm chí nhiều Thiên Thần, Thần Ma dưới trướng bọn họ bị Đế Uy trùng kích đến trong miệng hộc máu, héo úa không chịu nổi.

- Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo!

Ba vị Thần Tôn không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, kích động vạn phần, Chứng Đế chi bảo uy năng cơ hồ tương đương với một Thần Đế sống, thậm chí trong truyền thuyết có chút Chứng Đế chi bảo uy năng, so sánh với Thần Đế luyện chế Chứng Đế chi bảo còn muốn cường đại!

Bàn Long Thiên Tôn hét lớn một tiếng, làm trước một bước hướng chỗ sâu nhất của Bỉ Ngạn Đế lăng phóng đi, quát lên:

- Bỉ Ngạn Đế lăng đã mở, Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo, Bỉ Ngạn Thần Châu xuất hiện, hai vị đạo hữu, cái Chứng Đế chi bảo này nhất định

phải rơi vào tay chúng ta, nhanh xông đi vào, chậm thì sinh biến!

Phía sau ba người đạo tắc tung bay, chỉ thấy trăm vạn thần binh Thần Tướng vù vù bị đạo tắc của bọn họ cuồn cuộn nổi lên, từng cái từng cái rơi vào trong Thiên Đình sau ót bọn họ, cùng những Thần Ma hư ảnh trong Thiên Đình đó tương dung.

Đây là một loại pháp môn tăng thực lực lên, để cho những Thần Ma dưới trướng cùng Thần Ma hư ảnh trong Thiên Đình mình tương dung, đem pháp lực những Thần Ma dưới trướng này cùng pháp lực của mình hòa hợp một lò, có thể làm cho bọn họ mượn tới pháp lực trăm vạn Thần Ma, thực lực bạo tăng mấy lần!

Đang khi bọn hắn vọt tới thứ mười tám quan, đột nhiên chỉ thấy trong mười tám quan, ngọc thoi dài đến ngàn dặm kia đột nhiên chấn động, tiếp theo từng khúc vỡ vụn, ở trước cửa hóa thành phấn vụn!

Tiếp theo, một cỗ uy năng vô cùng kinh khủng truyền động mà đến, chỉ thấy một chiếc lâu thuyền phảng phất là từ Tiên Giới lái tới, xuyên qua mười tám quan, hung hăng từ trên người bọn họ bóp áp mà qua.

Ba Thần Tôn thân thể rung mạnh, bị chiếc Bỉ Ngạn Thần Châu này đụng phải hộc máu, thần chu đem ba người đặt ở đáy thuyền. Để cho ba người không thể đứng dậy, từng cái từng cái bị ép tới thất khiếu phóng hỏa!

Xương cốt gảy lìa nổ tung vang không ngừng truyền đến, ba Thần Tôn toàn thân xương cốt gảy lìa, tiếp theo thình thịch thình thịch tiếng nổ mạnh truyền đến, trăm vạn Thần Ma trong Thiên Đình bọn họ, cơ hồ hết thảy bị chiếc Bỉ Ngạn Thần Châu này áp nổ tung!

Bỉ Ngạn Thần Châu chẳng qua là bóp áp bọn họ, liền chợt lóe lên rồi biến mất, bay ra Đế lăng, phá vỡ trường không bay đi.

Ba Thần Tôn vừa sợ vừa giận, vội vàng khôi phục thân thể, đứng dậy nhìn lên, chỉ thấy trong Thần giới, Trung Thiên thế giới, từng cái từng cái

thân ảnh cường đại không biết từ chỗ nào bay ra, ở trong hư không xẹt qua từng tia sáng, lóe lên bay đi, hướng chiếc Bỉ Ngạn Thần Châu kia đuổi theo, trong đó thậm chí có Thần Tôn, Thần Quân tu vi thông thiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1144: Bỉ Ngạn Thần Châu. (2)

Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo xuất hiện, đem những lão quái vật này kinh động đi ra ngoài, dẫn tới những cường giả núp trong trung thiên cùng Thần Giới này riêng phần mình xuất quan, cố gắng thu Bỉ Ngạn Thần Châu!

Ba Thần Tôn vẻ mặt như đưa đám, ảo não không dứt, những Thần Ma bị áp bạo phát kia cũng không có bị đè chết, từng cái từng cái khôi phục thân thể.

- Hôm nay làm sao mới tốt?

Hình Chân Đại Tôn ủ rũ nói:

- Những lão quái vật này bị kinh động, Chứng Đế chi bảo nơi nào còn có phần chúng ta? Ba người chúng ta hợp luyện Phá Thiên Toa ngàn năm, hôm nay bị Bỉ Ngạn Thần Châu làm vỡ nát, có thể nói là tiền mất tật mang. . .

Bàn Long Thiên Tôn cắn răng nói:

- Chúng ta còn có thân thể Thần Đế! Đi, đi vào bào thân thể Bỉ Ngạn Thần Đế đi ra ngoài!

Nguyên Ngư Nữ Tôn chần chờ, chỉ đành phải kiên trì đuổi theo hai vị Thần Tôn.

Trong Đế lăng Thần Điện vắng vẻ không tiếng động, đế quan hiện ra ở trước mắt ba Thần Tôn, tòa đế quan này bốn phía hiện đầy các loại Thần Cấm uy năng cường đại, bảo vệ đế quan, hôm nay những Thần Cấm này còn tồn tại, hiển nhiên không có người tới nơi này.

Ba vị Thần Tôn phá vỡ Thần Cấm nặng nề, đi tới trước đế quan, Bàn

Long Thiên Tôn tiến lên, vạch trần đế quan, chỉ thấy bên trong còn có một quan tài, hắn vạch trần tầng thứ hai, bên trong còn có đệ tam trọng quan tài.

Bàn Long Thiên Tôn liên tục vạch trần cửu trọng quan tài, ba vị Thần Tôn rối rít hướng nhất trọng quan tài cuối cùng trông đi, không khỏi ngây người.

- Mộ chôn quần áo và di vật?

Hình Chân Đại Tôn đưa tay từ trong quan tài lấy ra một Đế bào, khuôn mặt dại ra, không hiểu nói:

- Làm sao có chỉ có một bộ y phục? Bỉ Ngạn Thần Đế chân thân ở đâu ? Chẳng lẽ không chôn cất ở chỗ này?

- Có thể chôn cất ở trong Bỉ Ngạn Thần Châu. . .

Mà vào lúc này, Bỉ Ngạn Thần Châu xuất thế, đã sớm đưa tới một cuộc hỗn chiến, nhiều tồn tại Cổ lão rối rít hiện lên, gia nhập trong chiến đấu tranh đoạt Chứng Đế chi bảo này, cực kỳ thảm thiết.

Mà Thần Đế chi bảo uy năng cái thế, coi như là Cổ lão Thần Tôn Thần Quân, nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào hàng phục.

Thần chu xuyên qua đại thiên hư không, trong thời gian ngắn xuyên qua vô số vị diện, đột nhiên một khí tức kinh khủng phủ xuống, tiếp theo một thân ảnh trấn áp muôn đời từ trong hư không hiện lên, nhiều tồn tại Cổ lão đang đuổi theo thần chu, vào giờ khắc này thấy một thân thể trấn áp vạn giới muôn đời.

- Quang Vũ Thần Đế . . .

Có người ánh mắt trợn tròn nhìn thân thể thần quang chiếu rọi muôn đời kia, rung giọng nói.

Thân thể Quang Vũ Thần Đế, hiện ra ở phía trước Bỉ Ngạn Thần Châu, vừa xuất hiện, liền áp chế đám đông đến hít thở không thông, Thần Đế này

chính là tồn tại cường đại nhất trên đời, cũng là một trong những Thần Đế cường đại nhất từ cổ chí kim!

Sự xuất hiện của hắn, làm tất cả tồn tại Cổ lão tuyệt vọng!

Hắn không tu pháp bảo, chỉ tu thân thể, hắn Chứng Đế chi bảo là nhục thể của hắn, thần thể không thể địch nổi!

- Hắn không phải là đã chuyển thế sao? Làm sao hắn sẽ hiện ra ở nơi này?

Một vị Thần Tôn tóc trắng xoá lẩm bẩm nói:

- Hắn sau khi chuyển thế, không có pháp lực cường đại như vậy khống chế kiếp trước thân. . .

Quang Vũ Thần Đế tư thế oai hùng đứng ở nơi đó, mội cái đại thủ hướng Bỉ Ngạn Thần Châu chộp tới, thanh âm lạnh nhạt nói:

- Bỉ Ngạn Thần Châu, lý nên thuộc về trẫm sở hữu!

Mắt thấy Bỉ Ngạn Thần Châu liền muốn bị hắn nắm trong tay, đột nhiên, hư không chấn động, một cột đá khổng lồ ùng ùng hiện lên, vô số cột đá trong chớp mắt đem thân thể Quang Vũ Thần Đế vây quanh ở trong đó, lực trấn áp vô cùng kinh khủng truyền đến.

Tia sáng chợt lóe, cột đá tạo thành trấn áp đại trận tính cả thân thể Quang Vũ Thần Đế trong trận đồng thời biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có Bỉ Ngạn Thần Châu, tiếp theo Bỉ Ngạn Thần Châu cũng bá một tiếng biến mất, xuyên qua thời không bay đi!

Nhiều tồn tại Cổ lão ngơ ngác nhìn một màn này, một hồi lâu nói không ra lời.

Có người rung giọng nói:

- Thân thể Quang Vũ Thần Đế bị trấn áp, đoạt đi. . .

Trong thần giới, một thần nhân trên mặt uy nghiêm đột nhiên lộ ra vẻ sợ hãi, hướng thiếu niên Quang Vũ bên cạnh rung giọng nói:

- Bệ hạ, có người đột nhiên giết đi ra ngoài, đem thân thể ngài trấn áp đoạt đi. . .

- Cái gì?

Thiếu niên Quang Vũ vỗ án, tức giận vạn phần nói.

Hắn giận dữ, thiên tượng đột nhiên thay đổi, mặc dù hắn chỉ là một Thiên Thần, nhưng làm cho người ta có một loại cảm giác hùng bá chư thiên vạn giới, làm người ta sinh kính!

Thần nhân kia sợ hãi, cúi đầu không dám lên tiếng. Hắn rõ ràng là một Thần Quân, tồn tại vô cùng cường đại, nhưng ở trước mặt thiếu niên Quang Vũ, cũng không dám có bất kỳ cảm xúc khác thường, hiển nhiên đối với Quang Vũ kính sợ cùng trung thành, đã sâu tận xương tủy.

Quang Vũ tức giận vạn phần, sau một lúc lâu, tức giận dần dần biến mất, hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Không việc gì, thân thể kiếp trước của ta tuy mạnh, nhưng kiếp này mạnh hơn, vượt xa kiếp trước, thân thể kiếp trước đã mất liền mất. Bất quá, Đế Uy không thể phạm, nhất định phải tra, hung hăng tra, điều tra ra rốt cuộc là người nào gây nên!

- Ha hả, Đế khu thứ chín rốt cục tập hợp đủ, Bỉ Ngạn, cám ơn lão bất tử ngươi. . .

Trong Hoang Cổ Thánh Sơn đột nhiên vang lên một tiếng cười phiêu hốt không chừng:

- Có thân thể Quang Vũ, ta cũng rất nhanh sẽ trở thành Tiên Thể . . .

Bỉ Ngạn Thần Châu xuất thế, khiến cho xôn xao qua thật lâu mới bình

thường xuống, chiếc thần chu này xuyên qua đại thiên hư không, xuất quỷ nhập thần, nơi ghé qua, Tiên quang tràn ngập, thần chu phảng phất từ trong tiên hà phiêu qua.

Một kiện pháp bảo, phảng phất có ý chí của mình, tùy ý ngao du, tùy ý nhiều cường giả bao vây chặn đánh, cũng thủy chung không thể bắt nó lại.

Cuối cùng, rất nhiều tồn tại Cổ lão buông tha, còn có chút người thì tiếp tục đuổi đi qua, đáng tiếc cũng không có người đắc thủ.

Nghe nói, chiếc Bỉ Ngạn Thần Châu này có một ngày đột nhiên ngừng ở trong rừng rậm nguyên thủy của Trung Thiên thế giới, rất nhiều người thấy chiếc thuyền lớn này, đi lên thần chu, ở trước lúc tồn tại mạnh hơn đến, chiếc thần chu này chở cả thuyền người đột nhiên phá không rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Rất nhiều tin đồn khác cũng có truyền đến, là đến từ những góc khác của chư thiên vạn giới, chiếc thần chu này thỉnh thoảng dừng lại, có không ít người từ trên thuyền bị ném xuống, đần độn, bất minh sở dĩ, lại có không ít người lên thuyền, bị thần chu mang đi.

Mà những người từ thần chu đi xuống kia, thời điểm bị hỏi thần chu rốt cuộc chở bọn họ đi đâu, trên thần chu có đồ vật gì, tất cả mọi người vạn phần mờ mịt, không nhớ nổi chuyện đã xảy ra trên thần chu.

Nhưng những người này tu vi tiến nhanh, tu vi thực lực so sánh với trước cao minh rất nhiều, vì vậy mỗi khi chiếc Bỉ Ngạn Thần Châu này xuất hiện, ngừng xuống, vẫn có không biết bao nhiêu người xua như xua vịt lên thuyền, ôm một tia may mắn, tìm kiếm cơ duyên hư vô mờ mịt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1145: Cò Kè Mặc Cả. (1)

Lần này Bỉ Ngạn Thần Chu xuất hiện là một chuyện tốt, để cho rất nhiều cường giả hùng tâm bừng bừng thấy, thế gian này cũng không chỉ có Đông Cực, Nam Hoang Tổ, Tây Thánh Phật, Bắc Nguyên Quân, Trung Thánh Hoàng ngũ đại Thần Quân này, còn có mấy vị Cổ lão tồn tại đã trở thành Thần Quân, đang âm thầm ẩn núp, Bỉ Ngạn Thần Chu xuất hiện, mới hấp dẫn bọn họ đi ra ngoài.

Trừ lần đó ra, còn có nhiều Thần Tôn cũng nổi lên mặt nước, số lượng so sánh với trong ngày thường mà mọi người biết hơn rất nhiều, để cho Trung Thiên thế giới không ít lão quái vật hô to "nước sâu cá nhiều".

Mà vào lúc này, trong Huyền Minh Nguyên Giới, bên cạnh khối Hồng Mông khí, phía sau một vị thiếu niên, một bụi trúc tía mềm rủ xuống dâng lên, trúc tía nở hoa, Hồng Mông Đại Đạo chậm rãi lưu chuyển, một cái Hỗn Độn Động Thiên chậm rãi mở ra, bao phủ phạm vi càng lúc càng rộng, cuối cùng đem ba nghìn dặm hư không bao phủ.

Thiếu niên này chính là Giang Nam, sau khi nhận được Hỗn Độn trúc tía, hắn liền lập tức bắt đầu tu luyện Hỗn Độn Động Thiên, tu luyện Hỗn Độn Động Thiên cần Hồng Mông Tử Khí, mà Hồng Mông Tử Khí đối với những người khác có lẽ trân quý dị thường, nhưng ở chỗ này, Hồng Mông Tử Khí cái gì cần có đều có.

Hắn từ khối Hồng Mông khí thu tử khí, không ngừng đề thăng phạm vi cương vực của Hỗn Độn Động Thiên, phát triển đến chu vi ba nghìn dặm, rốt cục cảm thấy cực hạn, tiếp tục khuếch trương đi xuống mà nói, pháp lực của mình sẽ không chịu nổi, chống đỡ không dậy nổi Động Thiên lớn hơn nữa.

Trong tòa Hỗn Độn Động Thiên này, tử khí dày, trúc tía cắm rễ ở trong tử khí, hơi thở phun ra nuốt vào, khởi động không gian to lớn.

Hỗn Độn Động Thiên dựa vào chính là gốc Hỗn Độn trúc tía này, chỉ có Hỗn Độn hiếm quý mới có thể khởi động Hỗn Độn, mà Giang Nam còn cảm giác được, ở trong Hỗn Độn Động Thiên tu luyện, tốc độ tuyệt đối so với trước nhanh hơn!

Tòa Hỗn Độn Động Thiên này vừa mới thành hình, liền tự động từ trong hư không dẫn dắt tới linh khí bàng bạc, phảng phất tòa Động Thiên này không phải là giống như ngoài mặt rộng lớn ba nghìn dặm đơn giản như vậy, mà là Động Thiên xuyên thủng vô số hư không vị diện, đại thiên hư không, hết thảy bao quát, những linh khí tự do trong hư không này, liền bị hút vào trong Động Thiên.

Trong hư không linh khí tự do thường thường cực kỳ mỏng, hơn nữa có đủ loại tạp chất, tu sĩ trong ngày thường tu luyện, rất ít đi hấp thu loại linh khí này.

Nhưng mà, những linh khí tán loạn này đến trong Hỗn Độn Động Thiên của Giang Nam, tự động bị Hỗn Độn trúc tía chiết xuất luyện hóa, hóa thành Linh Dịch độ dày cao hơn, không có nửa phần tạp chất, những Linh Dịch này ngay sau đó ở trong Động Thiên hóa thành tu vi cuồn cuộn, liên tục không ngừng cung cấp cho Giang Nam.

Hỗn Độn Động Thiên hấp thu linh khí tốc độ cực kỳ khả quan, Giang Nam hằng ngày tu luyện cần thiết linh khí Linh Dịch, tòa Động Thiên này có thể cung cấp sáu thành, còn dư lại bốn thành, thì cần Giang Nam tự mình cung cấp.

Dù vậy, tiết kiệm được Linh Dịch cũng là tương đối khả quan!

- Hỗn Độn trúc tía diễn biến Hỗn Độn Động Thiên, tạm thời có thể giải quyết tình huống linh thạch Linh Dịch chưa đầy, nhưng nếu gặp phải chiến đấu hoặc là đột phá, Hỗn Độn Động Thiên liền có chút ít chưa đủ. Ta còn cần càng nhiều linh thạch Linh Dịch, hôm nay Thần Giới đã mở, trên người của ta cũng không có thiếu Chân Thần chi bảo uy năng có thể so với Thần Chủ chi bảo, không bằng đi Thần Giới bán, đổi lấy một ít linh thạch.

Thân hình Giang Nam vừa động, đi về phía thánh tông, trong mắt tinh mang chớp động, thầm nghĩ:

- Thần Giới đã mở, khoản sổ sách Thiên Thần diệt trung thổ ta này, cũng nên thanh toán! Còn có Giang Tuyết tỷ tỷ cũng ở Thần Giới...

Hắn trở lại thánh tông, lại thấy Nhạc Ấu Nương, Giang Lâm, Vân Bằng cùng một chút tiểu bối cao thủ của thánh tông đang vây bắt Cổ Hoa Đạo Nhân, chém giết mười mấy mai trái cây kết xuất trên đầu Cổ Hoa Đạo Nhân.

Cổ Hoa Đạo Nhân nét mặt già nua đỏ bừng, che đầu, kêu lên:

- Không còn, thật không còn!

Hắn là Thần Tôn chi bảo sinh ra sinh linh, bản thể chính là một bụi thần thụ, trên cây kết xuất trái cây, cho dù là đại xà Nhiêm Công cũng thèm thuồng nhỏ dãi, trong mỗi một mai Thần quả đều ẩn chứa năng lượng vô cùng vô tận, là vô thượng kỳ trân, ăn xong có thể làm cho người tu vi pháp lực tăng vọt.

Mười mấy mai trái cây này tích chứa năng lượng kinh khủng chí cực, Giang Nam cũng đã từng động tâm không dứt, chỉ sợ một viên liền có thể làm cho hắn đột phá một cảnh giới, vì vậy cũng muốn đòi mấy viên, chẳng qua là Cổ Hoa Đạo Nhân đối với mấy trái cây này rất là xem trọng, hắn cái giáo chủ này cũng không dày mặt đòi hỏi.

Bất quá đám người Nhạc Ấu Nương, Giang Lâm thì không có thân phận địa vị như hắn, dày mặt dây dưa Cổ Hoa Đạo Nhân.

- Khụ khụ, Ấu Nương, tiểu muội, không nên hồ nháo.

Giang Nam đi ra phía trước, đám người Nhạc Ấu Nương Giang Lâm vội vàng không dây dưa Cổ Hoa Đạo Nhân nữa, riêng phần mình lui qua một bên. Cổ Hoa Đạo Nhân không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, đang muốn tạ ơn Giang Nam cứu, lại thấy Giang đại giáo chủ ho khan một tiếng, vốn là khuôn mặt nghiêm túc trong lúc bất chợt chất đầy nụ cười, chà xát tay nói:

- Cổ Hoa đạo hữu, ngươi phân cho bọn hắn mấy viên đi! Ngươi nhìn trái cây trên đầu ngươi, cũng chín hết rồi...

Cổ Hoa Đạo Nhân vội vàng che đầu, kêu khổ nói:

- Giáo chủ, trái cây của ta không thể so sánh tầm thường, vạn năm mới thành thục một lần, một lần chỉ kết xuất mười sáu mai, mỗi một mai trân quý dị thường! Nhiêm Công ngó chừng trái cây của ta, nhìn chằm chằm hơn một ngàn năm trăm năm, ta cũng không bỏ được cho hắn...

- Đạo hữu, chúng ta là cái giao tình gì? Hơn nữa ta cũng không phải là lấy không của ngươi, chỗ này của ta có một môn Thánh Quân Thần Cấm đại điển, chính là công pháp của Thần Mộc Thánh Quân khai sáng so sánh với Thần Tôn.

Giang Nam cười nói:

- Bản thể của Thần Mộc Thánh Quân cũng là một bụi thần thụ, nếu ngươi tu luyện môn công pháp này, nhất định có thể tái tiến một bước, ta dùng Thánh Quân Thần Cấm đại điển này cùng ngươi đổi lại mấy viên, như thế nào?

Cổ Hoa Đạo Nhân nghe vậy, không khỏi cực kỳ động tâm, mặc dù hắn là Thần Tôn chi bảo chửa sinh sinh linh, trời sanh liền vô cùng cường đại, nhưng mà mình không có thừa kế đến trí nhớ của Thần Tôn Trấn Thiên Thần Quốc kia, chỉ có một chút đoạn ngắn, vì vậy công pháp của hắn cũng không hoàn mỹ.

Nếu Giang Nam đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển truyền thụ cho hắn, hắn thật sự có thể nhận được thành tựu cao hơn!

- Một viên.

Cổ Hoa Đạo Nhân giơ lên một đầu ngón tay.

Đầu ngón tay Giang Nam ngoắc ngoắc, cười tủm tỉm nói:

- Hẹp hòi! Cho ta chín viên, ta truyền cho ngươi vô thượng diệu pháp, giúp ngươi thành đạo.

Cổ Hoa Đạo Nhân nhảy dựng lên, kêu lên:

- Chín viên nhiều lắm! Nhiều nhất hai khỏa, không thể nhiều hơn nữa !

- Ngươi giữ lại những thứ trái cây này cũng vô dụng, chín viên không thể ít hơn nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1146: Cò Kè Mặc Cả. (2)

- Đây là ta tân tân khổ khổ luyện thành Đạo Quả, tương lai còn muốn mượn những trái cây này nhất cử đột phá cảnh giới, nhiều nhất chỉ có thể cho ngươi ba viên!

- Ta nếu không truyền cho ngươi Thánh Quân Thần Cấm đại điển, ngươi đột phá đến cảnh giới cao hơn còn không biết muốn tới ngày tháng năm nào, chín viên!

Cổ Hoa Đạo Nhân giận dữ:

- Ngươi có hiểu được cò kè mặc cả hay không? Chết ôm chín viên không buông lỏng, ngươi mạnh khỏe ngạt cũng giáng xuống giá tiền, chúng ta mới dễ đàm đi xuống!

- Cò kè mặc cả sao?

Giang Nam trầm ngâm chốc lát nói:

- Trái cây kia hơi khô quắt, chẳng mượt mà, trái cây này còn phiếm màu xanh, không có chín mọng, cái kia thì quá chín, còn có viên này, vừa nhìn chính là dinh dưỡng không đầy đủ...

Hắn đem trái cây kết trên đầu Cổ Hoa Đạo Nhân cách chức một lần, khô cằn nói:

- Chín viên.

Cổ Hoa Đạo Nhân bị hắn làm giận đến cơ hồ hộc máu, Giang Nam lúng ta lúng túng nói:

- Vậy thì tám viên đi...

Cổ Hoa Đạo Nhân khí hô hô hái tám viên trái cây, Giang đại giáo chủ nghiêm mặt nói:

- Nếu không, ngươi cho ta một viên đi được không...

Cổ Hoa Đạo Nhân hoàn toàn im lặng, Giang Nam thấy hắn không bỏ được mấy mai trái cây còn dư lại, chỉ đành phải thôi, đem Thánh Quân Thần Cấm đại điển truyền thụ cho hắn, cười nói:

- Đạo hữu còn thiếu pháp bảo hay không? Chỗ này của ta cũng không ít bảo bối tốt...

Đạo Nhân này vội vàng bão táp bay đi, e sợ cho ngốc đi xuống nữa, mấy trái cây còn sống này của mình cũng rơi vào tay Giang đại giáo chủ.

- Ca ca, Thánh Quân Thần Cấm đại điển, không phải là bị ngươi sao mấy bản sao, đặt ở trong Khổ Châu Các, ai cũng có thể lật xem mà?

Giang Lâm hiếu kỳ nói.

Giang Nam nhún vai, cười nói:

- Cổ Hoa Đạo Nhân không biết, mỗi người một viên.

Đám người Nhạc Ấu Nương mừng rỡ, phần phật tiến lên, đem tám miếng trái cây này chia cắt, Giang Nam chỉ lấy một quả thu vào, thầm nghĩ:

- Một quả này cũng đủ dùng. Tịch Trọng sư đệ, phụ thân ngươi đâu?

Tịch Trọng vội vàng khom người nói:

- Chưởng giáo sư huynh, cha ta bị Huyền Hoàng Lão Tổ triệu kiến, đi Huyền Hoàng Học Cung.

- Huyền Hoàng Lão Tổ triệu kiến Tịch đại ca làm cái gì?

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, nhưng ngay sau đó nghĩ đến Tịch Ứng

Tình từng ở dưới trướng Sâm La Ma Đế làm việc, khẳng định biết một ít bí mật địa ngục, lần này Huyền Hoàng Lão Tổ triệu kiến, hơn phân nửa là hỏi thăm một chút chuyện tình phương diện địa ngục.

- Hôm nay thánh tông ta còn có bọn người nhị ca là Thần Ma, lại có Cổ Hoa, đại xà Nhiêm Công cùng Thần Ưng Đạo Nhân chúng Cổ lão Thần Ma, chỉ cần không phải Chân Thần, Thần Chủ, những nguy hiểm khác hết thảy có thể đối phó.

Giang Nam triệu Yêu Thần Kim Đế, Kim Đế hóa thành nguyên hình, chở hắn hướng Trung Thiên thế giới bay đi, đầu Kim Ô này vốn là tốc độ liền cực nhanh, lần này lại được đến Giang Nam truyền thụ đủ loại công pháp, đem Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh của mình diễn biến đến cấp bậc Thần Quân, tốc độ lại càng kinh người, một nắng hai sương chạy tới Trung Thiên.

Qua hơn mười ngày, Giang Nam phủ xuống đến Đông Cực Đại Hoang thánh tông phân đà, đang muốn triệu tập thánh tông nữ yêu tinh, đột nhiên hắn ngẩng đầu, không khỏi ngẩn ngơ:

- Một chiếc thuyền thật to...

Một chiếc thuyền lớn từ trong hư không lái tới, Tiên quang phô thành một đạo Trường Hà, chiếc thuyền lớn kia chính là ở trong Tiên quang Trường Hà đi tới, từ từ hạ xuống, ngừng ở trên đỉnh một tòa núi lớn của Đông Cực Đại Hoang.

Từng đạo Tiên quang lóe lên không chừng, sau một khắc bên thuyền lớn nhiều ra hơn ngàn Thần Ma cùng tu sĩ, vẻ mặt mờ mịt.

Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo, Bỉ Ngạn Thần Chu!

- Nếu có thể đem con thuyền này khiêng về nhà...

Cách đó không xa, Giang đại giáo chủ sờ sờ cằm, hai mắt tỏa sáng suy tư nói.

- Con thuyền này, không phải chuyện đùa a, chẳng lẽ là Tiên Nhân tọa giá...

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, càng xem chiếc Bỉ Ngạn Thần Chu này, hắn càng là kinh hãi, xa xa nhìn lại, chiếc Bỉ Ngạn Thần Chu ngừng ở đỉnh núi này vô cùng hoa lệ, Tiên quang lượn lờ thần chu, không phải là phàm trần khí tượng, những Tiên quang đó hiện ra Vân văn, Long Văn, Phượng văn... một chút hình thái, mỗi biến hóa ra một loại hình thái, liền phảng phất có long phượng chân chính đằng vân giá vũ!

Hơn nữa, để cho hắn kinh hãi nhất chính là, chiếc thuyền lớn đột nhiên xuất hiện này, tràn ngập một loại uy nghiêm thâm trầm, giống như một bá chủ thống trị chư thiên, thống trị vạn giới!

Bỉ Ngạn Thần Chu trong lúc bất chợt hiện ra ở nơi này, lập tức kinh động cường giả Trung Thiên thế giới, Giang Nam còn chưa kịp tiến lên tinh tế quan sát, liền thấy không trung từng đạo lưu quang bay tới, rơi vào chung quanh chiếc thần chu này.

Lại tới đây, cũng là Cổ lão thế gia đại phiệt, cường giả xuất hiện lớp lớp, rất nhiều Thần Ma, có chút Thần Ma cỡi lục túc tam thủ Hoàng Kim Thú, có khống chế Kim Sí Đại Bằng, có lấy Bạch Tượng làm tọa kỵ, cũng có ngồi ở trong vân liễn, Thần Thú kéo xe.

Khí tức Thần Ma kinh thiên động địa, trấn áp Đông Cực Đại Hoang vạn thú thần phục, vạn linh cúng bái, thành hoàng thành khủng, không dám thò đầu ra. Nhiều Thần Ma đạo tắc ở giữa không trung chấn động, va chạm, Thiên Cung Thiên Đình chồng chất lồng lộng đung đưa, thần quang từ trong Thiên Đình bắn ra, chiếu rọi đến Thái Dương không ánh sáng, Tinh Không thông thấu!

Dĩ vãng ở loại địa phương Trung Thiên thế giới này, có rất ít Thần Ma chủ động hiện thế, mặc dù hiện thế, cũng sẽ không quấy nhiễu những sinh linh khác, sẽ không đem khí tức của mình hoàn toàn trán phóng.

Nhưng mà sau khi Thần Giới mở ra, Thánh sơn thông thiên, nhiều Thiên Giới thần linh tiến vào hạ giới, để cho Trung Thiên thế giới dần dần rung chuyển, xảy ra rất nhiều lần thế gia đại phiệt chiến đấu, nhiều Thần Ma tham chiến, Trung Thiên thế giới thế gia không hề giống như trước giấu tài như vậy nữa, mà là nhiều hơn rất nhiều lệ khí.

Thần linh bộc phát ra khí tức cường đại, là một loại kinh sợ thật lớn, tuyên dương võ lực của mình, cảnh cáo những người khác không nên cử động tâm tư!

Ngắn ngủn chốc lát thời gian, thần chu hạ xuống trên đỉnh núi, liền nhiều ra gần trăm vị Thần Ma, hơn nữa còn có Thần Ma liên tục không ngừng chạy tới.

Đông Cực Thánh Thành bị hủy đến nay, đã có gần chín mươi năm, kể từ khi Đông Cực Thánh Thành bị hủy, tấm Đại Hoang này vẫn là lần đầu náo nhiệt như thế.

- Cừ thật, còn có Thần Chủ tự mình phủ xuống!

Giang Nam hé mắt, đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức cực mạnh xuất hiện, chỉ thấy băng tuyết cả ngày, một vị bạch y nữ Thần Chủ cất bước đi về phía Bỉ Ngạn Thần Chu, phía sau bốn tòa Thiên Đình đung đưa, Thần hà bốc hơi, nơi đi qua, vạn vật không khỏi bị hóa thành Huyền Băng!

- Là nữ Thần Chủ trong Huyền Nữ Băng Cung kia!

Giang Nam lấy làm kinh hãi, trong lòng nói thầm, hắn xông vào Huyền Nữ Băng Cung, đoạt mảnh nhỏ Thiên Đạo của bạch y nữ Thần Chủ này, lại dìm nước Băng Cung, đem vị nữ Thần Chủ này ép đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1147: Bỉ Ngạn Nghi Ngờ

Có từng nghe nói, đám người Hạo Thiếu Quân, Tư Mã Đoan Minh bị bạch y nữ Thần Chủ giận chó đánh mèo, truy sát mấy tháng, thậm chí ép Hạo Thiếu Quân xâm nhập Minh Thổ tránh né.

- Tu vi vị nữ Thần Chủ này, so sánh với trước tăng kinh khủng, chỉ sợ không được bao nhiêu năm, nàng có thể đánh sâu vào Thần Tôn cảnh giới! Nàng này thực lực kinh người, nếu như bị nàng xem đến ta, chỉ sợ sẽ gặp thù mới hận cũ cùng nhau thanh toán...

Giang Nam xa xa ngắm nhìn, nhưng thấy lại có mấy Cổ lão Thần Chủ phủ xuống, đi tới bên cạnh Bỉ Ngạn Thần Chu, từng cái từng cái khí tức như sâu như biển, chẳng qua là so với vị nữ Thần Chủ kia yếu nhược một chút.

Đột nhiên, lại có một cỗ khí tức ngập trời phủ xuống, rõ ràng là một Thần Tôn, một mình tiền lai, khí tức mãnh liệt, đem nhiều Thần Ma ép tới phải nhượng bộ, thậm chí cả mấy Thần Chủ kia cũng xa xa tránh ra người này, không dám cùng hắn tranh phong.

Thần Tôn kia đối với mọi người làm như không thấy, đi thẳng vào trong Bỉ Ngạn Thần Chu, thân hình biến mất không thấy gì nữa.

Những người khác cũng có tiến vào thần chu, cũng có không vội đi vào, mà là đề ra nghi vấn những Thần Ma từ trong thần chu ra tới kia.

- Con thuyền này có thể kinh động Thần Tôn, chỉ sợ lai lịch không nhỏ...

Giang Nam suy tư chốc lát, không có vội vã đi quan sát Bỉ Ngạn Thần Chu, mà là đi vào thánh tông phân đà, đám người Lan tỷ, Tử Huyên Tử Uyển chào đón, trong khoảng thời gian này Trung Thiên thế giới liên tục phát sinh đại sự, có thế gia hỗn chiến, Thần Ma chinh phạt, cũng có dị bảo xuất thế, bất quá thánh tông phân đà ở vào Đông Cực Đại Hoang, không có

bị liên lụy, tạm thời còn coi là an toàn.

Thần Thứu Yêu Vương thấy Giang Nam chân đạp Kim Ô rơi xuống, không khỏi ngây người, kêu lên:

- Chủ công, ngươi khi nào nuôi một chim nhỏ khác rồi?

Yêu Thần Kim Đế giận dữ, quay đầu lại quát lớn:

- Ngươi mới là chim, cả nhà ngươi cũng là chim!

Hai đầu chim to lập tức ầm ĩ lên, Thần Thứu Yêu Vương cười lạnh nói:

- Ta vốn chính là chim, cả nhà của ta cũng là chim. Chẳng lẽ ngươi không phải là chim?

- Ta là Thần!

Yêu Thần Kim Đế đỉnh đầu cao cao vung lên, đạo văn hóa thành một mặt trời chói chan hừng hực, đối với đầu trọc Đạo Nhân này khinh bỉ vạn phần.

Thần Thứu cười hắc hắc nói:

- Nguyên lai là một Thần điểu, lão tử qua chút ít năm nữa, cũng có thể tu thành chim Thần!

Yêu Thần Kim Đế giận không kiềm được, tính toán động thủ, chỉ sợ Giang Nam ngăn trở, nhưng mà cãi nhau mà nói, lại đấu không lại đầu trọc ngốc chim này, bị tức chết đi được.

- Giáo chủ không có ý định tiến vào Bỉ Ngạn Thần Chu tìm cơ duyên sao?

Mấy nữ nhân yêu tinh cười nói.

- Ta hồi lâu không về, trước tới thăm các ngươi một chút... Cái gì?

Giang Nam trong lòng giật mình, tâm tư xoay chuyển, nhất thời hiểu ra

rất nhiều chuyện, thất thanh nói:

- Bỉ Ngạn Thần Chu? Chẳng lẽ chiếc thần chu này, là pháp bảo trong Bỉ Ngạn Đế lăng?

- Giáo chủ mấy ngày nay không có ở đây, không biết Trung Thiên thế giới ta xảy ra chuyện đại sự gì, con thuyền này chính là Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo, Bỉ Ngạn Thần Chu! Trước đó không lâu Thần Giới tam đại Thần Tôn xông vào Đế lăng, đem chiếc thần chu này thả ra, hôm nay Trung Thiên thế giới đã sớm người người biết được!

Tử Huyên mau nói mau ngữ, đem sự tình tiền căn hậu quả thật nhanh nói một lần nói:

- Bỉ Ngạn Đế lăng cũng có người tiến vào, nhưng không có phát hiện thi thể Thần Đế này, chỉ có y quan. Mà Bỉ Ngạn Thần Chu thì ở trong chư thiên vạn giới ngao du, mỗi lần chỉ xuất hiện ba canh giờ, nếu bên trong ba canh giờ không có lên thuyền, thần chu sẽ bay đi, muốn đuổi theo cũng đuổi không kịp.

- Chứng Đế chi bảo?

Giang Nam cũng rút ra một cái lãnh khí, sắc mặt âm tình bất định, nghĩ ngợi nói:

- Bỉ Ngạn Thần Chu liên tục xuất hiện nhiều lần như vậy, tu sĩ cùng Thần Ma tiến vào trong thần chu, cũng không nhớ rõ bên trong thần chu phát sinh qua cái gì. Chiếc thần chu này, xác thực có chút kỳ quái...

Tử Uyển cười nói:

- Trong khoảng thời gian này ngay cả Thần Quân cũng từng cố gắng thu Bỉ Ngạn Thần Chu, nhưng không có đắc thủ, chiếc thần chu này căn bản không cách nào luyện hóa. Có người đoán nói, muốn thu thần chu, chỉ sợ phải là tu vi Thần Đế, hoặc là tiến vào nội bộ thần chu, từ bên trong tế luyện Thần chu.

Lan tỷ nói:

- Tin đồn nói, đã từng có Thần Quân đi vào, bất quá sau khi đi ra cũng bị mất trí nhớ ở trong thần chu. Hôm nay chiếc thần chu này, vẫn còn là vật vô chủ.

- Thần Quân cũng thu không được sao?

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, tu vi Thần Quân là cường đại bực nào, tồn tại vô địch dưới Thần Đế, coi như là Thần Đế muốn tiêu diệt một Thần Quân cũng muốn trả giá không nhỏ!

- Đâu chỉ Thần Quân!

Mấy nữ nhân yêu tinh cười nói:

- Ngay cả thân thể Quang Vũ Thần Đế cũng xuất động, kết quả vô số cột đá từ trên trời giáng xuống, trấn áp thân thể Quang Vũ Thần Đế, hôm nay thân thể Thần Đế này không biết bị người nào đoạt đi!

- Thân thể Quang Vũ bị người đoạt?

Giang Nam trong lòng rung mạnh, tin tức kia so sánh với Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo còn muốn làm hắn rung động, thân thể Quang Vũ Thần Đế là cường đại bực nào, có thể cứng rắn chiến Địa ngục đệ nhất sát phạt chi bảo Sa La Kiếm, lại còn có thể có người đem thân thể này mạnh mẽ trấn áp cướp đi!

- Trong khoảng thời gian ta không có ở đây này, Trung Thiên thế giới đúng là xảy ra rất nhiều đại sự. Trấn áp Quang Vũ Thần Đế là một cây cột đá? Chẳng lẽ cùng Hoang Cổ Thánh Sơn có liên quan?

Hắn không khỏi nhớ tới mình ở trong Tinh Quang Đế lăng cùng Hoang Cổ Thánh Sơn gặp gỡ, trong Tinh Quang Đế lăng là cột đá đem Tinh Quang Thần Đế trấn áp, ở lúc Tinh Quang Thần Đế còn chưa chết, liền đem hắn chôn ở trong quan tài. Mà hôm nay thủ pháp trấn áp thân thể Quang Vũ,

cùng trấn áp Tinh Quang Thần Đế giống nhau như đúc, hiển nhiên là cùng một người gây nên!

- Cửu Tôn Thần Đế bị trấn áp, Cửu Đế tinh khí cùng đạo tắc, thành toàn chín khiếu Thần Thạch, cửu cửu quy nhất, chỉ sợ Tiên Thai trong Hoang Cổ Thánh Sơn kia sắp viên mãn.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, đột nhiên lại nghĩ tới một chuyện:

- Chiếc Bỉ Ngạn Thần Chu này từ trong Tiên quang lái tới, xem ra Bỉ Ngạn Thần Đế thân là Tiên Thể, chỉ sợ đã thấm nhuần một phần ảo diệu Tiên Cảnh, không hề giống trong truyền thuyết không chịu nổi kia. Vị Thần Đế này tại vị thời gian ngắn, hơn nữa không có thành tích gì, cũng không có chiến quả, ở trong Thần Đế có thể nói vô dụng nhất. Bây giờ nhìn lại, hắn chỉ sợ giấu dốt, hơn nữa còn giấu rất sâu! Nếu có thể nghiên cứu Chứng Đế chi bảo của hắn một chút, nói không chừng đối với Ngụy Tiên Thể của ta cũng có chỗ ích lợi thật lớn...

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên đứng dậy nói:

- Kim Đế, ngươi theo ta đi một lần, chúng ta đi thăm Bỉ Ngạn Thần Đế Chứng Đế chi bảo! Những người khác lưu lại, trấn thủ thánh tông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1148: Ngươi Là Ai. (1)

Yêu Thần Kim Đế tàn bạo trừng mắt nhìn Thần Thứu Yêu Vương như cũ ghé vào lỗ tai hắn lải nhải một cái, hô một tiếng bay lên, hóa thành một thần nhân ba chân hai cánh, nhắm mắt theo đuôi đi theo phía sau Giang Nam.

Địa phương Bỉ Ngạn Thần Chu ngừng, khoảng cách thánh tông phân đà không xa, mấy bước trong lúc, Giang Nam liền đi tới phía trước chiếc thần chu này, hắn nhất thời cảm giác được một loại cộng minh kỳ diệu, Tiên quang trong cơ thể xuẩn xuẩn dục động, cùng Tiên quang trong thần chu tương ứng tương hợp.

Hắn thậm chí có thể cảm giác được trong chiếc Thần chu này, Tiên quang phun ra nuốt vào, giống như con thuyền này có sinh mạng, hô hấp thổ nạp!

Giang Nam ngẩng đầu tinh tế đánh giá chiếc thần chu này, trong lòng lại càng rung động tuyệt luân.

Chiếc thần chu này không biết là chất liệu gì làm bằng, Tiên quang đã xâm ngâm trong cơ thể thuyền, thậm chí Thần Đế Đạo tắc cũng xảy ra biến hóa kỳ lạ nào đó, trở nên càng thêm huyền ảo, càng thêm không thể lý giải!

Hắn đã từng thấy qua Tinh Quang Thần Đế đạo tắc, cũng đã gặp Vãng Sinh Thần Đế đạo tắc, nhưng cho dù là hai Thần Đế này, so sánh với Bỉ Ngạn Thần Đế đạo tắc tích chứa huyền ảo cũng muốn thua kém rất nhiều.

- Nhìn dạng như vậy, Bỉ Ngạn Thần Đế tuyệt đối nếu so với Tinh Quang Thần Đế, Vãng Sinh Thần Đế càng mạnh hơn, trong Đế lăng cũng không có thi thể hắn, chẳng lẽ hắn đã tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, thậm chí Chứng Đạo thành tiên rồi?

Trong lòng hắn không khỏi sinh ra ý nghĩ như vậy, bất quá để cho hắn buồn bực chính là, niên đại của Bỉ Ngạn Thần Đế cũng là ở sau khi Thiên

Đạo nghiền nát, Thiên Đạo chưa đầy, liền không cách nào làm được nhảy ra Thiên Đạo không có ở Ngũ Hành, như vậy Bỉ Ngạn Thần Đế là siêu thoát như thế nào?

Nếu như không cách nào siêu thoát, sẽ không cách nào Chứng Đạo thành tiên.

Lịch đại Thần Đế là bị khốn ở đây, thậm chí ngay cả Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng không thể bước vào, bởi vì Hoàng Đạo Cực Cảnh là ký thác đại đạo chi cảnh, đem Đại Đạo bản thân ký thác vào trong Thiên Đạo, sau khi ký thác, mới có thể nhảy ra ngoài!

Bỉ Ngạn Thần Đế so sánh với Tinh Quang Thần Đế mạnh hơn, nói rõ hắn hơn phân nửa tìm ra một con đường tránh ra Thiên Đạo, đạt tới thành tựu cao hơn, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, thậm chí Chứng Đạo, hóa Tiên rời đi!

Chỉ sợ đây mới là địa phương hấp dẫn người chân chính của Bỉ Ngạn Thần Chu!

Bên cạnh Bỉ Ngạn Thần Chu, còn có nhiều Thần Ma không tiến vào trong Thần chu, nhưng rất nhiều người đã đi vào, cố gắng từ trong thần chu tìm được cơ duyên.

- Bỉ Ngạn, Bỉ Ngạn, ai có thể đạt tới Bỉ Ngạn, siêu thoát thành tiên? Nếu Bỉ Ngạn Thần Đế kêu lên cái tên này, đúng là có nơi phi phàm!

Đột nhiên, trong lòng Giang Nam rùng mình, ngẩng đầu nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy mình chẳng biết lúc nào bị mấy chục Thần Minh vây quanh ở trong đó.

Những Thần Minh này quanh thân tràn ra vô số đạo tắc, bao phủ một mảnh thời không, hóa thành thao thao Liệt Diễm, giống như thần quốc trong lửa, đem nơi đây phong tỏa.

Mà hắn, liền bị phong tỏa ở bên trong thần quốc, đây là Thần Minh đạo

tắc kết thành thần quốc kết giới, thần quốc phong ấn, đạo tắc những Thần Minh đó thậm chí hóa thành vô số hỏa trung chi thần, Thần Ma hư ảnh, sổ dĩ ức kế!

Tòa thần quốc này là ở trong hư không mở ra, trống rỗng tạo ra trăm vạn dặm thời không, là Thần Ma pháp lực xây dựng không gian đặc biệt, tương đương với Động Thiên, nhưng so sánh với Động Thiên càng thêm cao đẳng, có chút tương tự biên giới trong Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh, nhưng so sánh với Hỗn Độn Giới Vực lại thấp hơn một ít, là tiểu thế giới Thần Ma luyện thành.

Thần Ma luyện tiểu thế giới nếu so với Động Thiên càng thêm cao đẳng, càng thêm vững chắc, hơn nữa phạm vi bao quát càng rộng, thần diệu nhiều hơn.

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, nhất thời hiểu rõ, cười hỏi:

- Hỏa Vân Chúc gia?

Ông!

Trong thần quốc mênh mông, đột nhiên hiện ra một Thiên Thần, tóc trắng xoá, tay cầm quải trượng, bị nhiều Thần Ma hư ảnh vòng vây, thân hình ở giữa không trung như ẩn như hiện, rộng lớn khôn cùng, trên cao nhìn xuống Giang Nam, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Hỏa Vân Chúc gia Hỏa Vân Thần Thể Chúc Nguyên Lãng, có phải là chết ở trong tay của ngươi hay không?

Giang Nam không có phủ nhận, ngửa đầu nhìn về phía Thiên Thần này, gật đầu nói:

- Chúc Nguyên Lãng ở Trung Châu Xã Tắc Đồ cùng những người khác liên thủ, cố gắng vây giết ta, kết quả hắn tài nghệ không bằng người, chết ở trong tay của ta.

Mấy chục Thần Minh của Hỏa Vân Chúc gia một khẽ phồng hiện ở giữa không trung, vô số Thần Ma hư ảnh giống như bích họa, hiển lộ rõ ràng những thân thể Thần Minh này dị thường rộng lớn, chẳng qua là thân thể so với lão Thiên Thần kia muốn ít đi một chút.

Chúc gia mấy chục Thần Minh rối rít tức giận thét dài, tiếng huýt gió chấn động thiên ngoại, Đại Hỏa ngập trời, đem hư không đốt nấu.

Lão Thần Minh kia dùng sức chống quải trượng một chút, vạn phần bi thương nói:

- Đáng thương con ta thân là Thần Thể, bị cho là người chấn hưng Chúc gia ta, nhưng anh niên tảo thệ, Huyền Thiên Giáo Chủ, hắn ở trên đường hoàng tuyền nhất định rất tịch mịch.

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Lệnh lang không có tịch mịch đâu, hắn cùng với mấy vị đạo hữu vây công ta, mấy vị đạo hữu kia cũng bị ta đưa vào Hoàng Tuyền, cùng hắn làm bạn, trong đó còn có nhân gian tuyệt sắc, còn có hai huynh đệ của Chúc huynh. Bọn họ kết bạn mà đi, như thế nào lại tịch mịch?

- Đầy tớ nhỏ!

Nhiều Thần Minh của Hỏa Vân Chúc gia nổi giận, Hỏa Vân trong thần quốc cuốn động, hướng Giang Nam đè xuống, Yêu Thần Kim Đế cười lạnh một tiếng, há mồm khẽ hấp, vạn dặm Hỏa Vân hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Hắn là trong lửa chi tinh, Chúc gia Hỏa Vân thần quốc có lẽ có thể khắc chế những người khác, nhưng ở trước mặt Yêu Thần Kim Đế chỉ làm cho hắn như cá gặp nước.

Lão Thiên Thần kia chính là Hỏa Vân Chúc gia đương đại gia chủ, sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, máu của Chúc gia ta sẽ không chảy vô ích, giáo chủ không chết, con ta vẫn còn có cảm giác tịch mịch! Hôm nay ở Đông Cực Đại Hoang này, bên cạnh thần chu, chính là nơi giáo chủ quy thiên!

- Chúc gia chủ chậm.

Đột nhiên, một vị thiếu niên hoa phục cẩm bào ở trong đám người kia bay ra, đi tới trong bầy thần, thân thể cũng dị thường rộng lớn, Chúc gia gia chủ cùng nhiều Chúc gia Thần Ma vội vàng khom người thi lễ nói:

- Dịch Băng thiếu chủ.

Thiếu niên kia nhìn như tuổi không lớn lắm, nhưng tu vi mạnh mẽ chí cực, mặc dù là Thần Minh, nhưng so sánh với vị lão Thiên Thần này còn muốn cường đại mấy phần, cười nói:

- Ta từ Thần Giới xuống, đã từng nghe nói qua danh tiếng của Huyền Thiên Giáo Chủ, rất là vang dội, được xưng chư thiên vạn giới trẻ tuổi đệ nhất nhân, này là nhân tài, nếu hắn chết, chẳng phải là đáng tiếc.

Lão Thiên Thần kia trên mặt vẻ bi phẫn, rung giọng nói:

- Dịch Băng thiếu chủ chẳng lẽ muốn ngăn trở chúng ta báo thù? Hắn giết con ta Nguyên Lãng, con ta Nguyên Lãng chính là Hỏa Vân Thần Thể, thể chất mấy vạn năm cũng chưa từng xuất hiện, tương lai nhất định sẽ chấn hưng Hỏa Vân Chúc gia ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1149: Ngươi Là Ai. (2)

- Câm mồm!

Thiếu niên kia một tiếng hừ lạnh, thản nhiên nói:

- Gia chủ, ngươi cần nhớ được, ngươi chẳng qua là Chúc gia gia chủ ở Trung Thiên thế giới, bất quá là chi nhánh nho nhỏ của Chúc gia ta ở Trung Thiên! Chúc gia ở Thần Giới là đại phiệt hậu duệ quý tộc, biên cương Đại tướng, quyết sách gia tộc chân chính không tới phiên ngươi tới quơ tay múa chân! Hỏa Vân Thần Thể cố nhiên trân quý, nhưng đã chết cũng không đáng giá một đồng, nếu có thể dùng tánh mạng của hắn, đổi lấy Huyền Thiên Giáo Chủ, cũng là đáng!

Lão Thiên Thần kia trầm mặc xuống, vẻ bi phẫn trên mặt không giảm, nhưng cũng không dám càn rỡ.

Thiếu niên Chúc Dịch Băng kia quay đầu nhìn về phía Giang Nam, sắc mặt hòa hoãn xuống, mỉm cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi rất tốt. Ngươi giết Chúc gia Thần Thể ta, theo lý Chúc gia ta phải tru diệt ngươi, bầm thây vạn đoạn, bất quá ta thương ngươi tài, chỉ cần ngươi chịu lạy ta làm cha, sửa họ thành Chúc, ngươi chính là người Chúc gia ta, Chúc gia ta không những chuyện cũ sẽ bỏ qua, hơn nữa còn muốn toàn lực tài bồi ngươi!

- Bái ngươi làm cha? Còn muốn sửa họ Chúc?

Giang Nam tức cười, thất thanh cười nói:

- Ngươi tính làm gì đó?

Sắc mặt Chúc Dịch Băng trầm xuống, đột nhiên mặt lại giản ra cười nói:

- Đại khái ngươi còn không biết ta, cho là ta rất trẻ tuổi. Nói thiệt cho ngươi biết, ta hôm nay đã hơn một vạn tuổi, chính là Thiên Thần Thần Giới Chúc gia, chưởng khống quyền to, ngươi lạy ta làm cha sẽ không để cho ngươi lỗ lã...

Giang Nam cười lạnh nói:

- Hai vạn năm mới tu thành Thần Minh, ngươi tính là cái gì?

Chúc Dịch Băng giận dữ, cắn răng nói:

- Tiểu tử, ngươi phải biết rằng, ở trong chư thiên vạn giới trẻ tuổi, ngươi có lẽ có thể xưng hùng, nhưng ở Thần Giới, nhân vật như ngươi vừa nắm là một bó to, ta muốn diệt ngươi, dễ như trở bàn tay!

- Ngươi rốt cuộc là vật gì?

Giang Nam nghiêng đầu cười hỏi.

Chúc Dịch Băng lửa giận ngập trời, sắc mặt âm trầm bước nhanh đến phía trước, cắn răng nói:

- Người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng...

- Không tốt! Bỉ Ngạn Thần Chu muốn bay đi!

Đột nhiên, không biết người nào kêu lớn.

Mọi người trong lòng cả kinh, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy trong Bỉ Ngạn Thần Chu Tiên quang phun ra không dứt, một đạo Tiên quang từ mũi thuyền hiện lên, đây rõ ràng là dấu hiệu Bỉ Ngạn Thần Chu sắp rời xa, ngao du đại thiên hư không.

Trong mắt Giang Nam tinh quang chợt lóe, đột nhiên thân hình vừa động, vượt thân hướng Hỏa Vân thần quốc đánh tới, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, nhiều Chúc gia Thần Ma hợp lực tế lên Hỏa Vân thần quốc kịch liệt rung chuyển, vô số Thần Ma hư ảnh thình thịch thình thịch nổ nát bấy, thần quốc

bị Giang Nam sinh sôi đụng vỡ một lỗ thủng to!

- Hỏa Vân Chúc gia tốt nhất không nên lại trêu chọc ta, đừng làm cho ta tức giận, nếu không các ngươi chịu trách nhiệm không nổi!

Giang Nam sải bước ra Hỏa Vân thần quốc, xông vào Bỉ Ngạn Thần Chu.

- Muốn đi?

Chúng thần Hỏa Vân Chúc gia giận dữ, rối rít thăm dò bàn tay chộp tới, thậm chí cả Chúc gia lão Thiên Thần kia cũng một trượng hướng hậu tâm của Giang Nam điểm đi, không ngờ công kích của bọn hắn hết thảy rơi vào chỗ trống, tốc độ của Giang Nam là cực nhanh bực nào, trong khoảnh khắc liền vào thần thuyền.

- Không thuận Chúc gia ta, liền chỉ có một con đường chết!

Chúc Dịch Băng suất lĩnh nhiều Thần Ma Chúc gia tiến vào Bỉ Ngạn Thần Chu, cười lạnh nói:

- Nếu như hắn trốn những địa phương khác, hắn còn có đường sống, nhưng mà trốn vào trong Bỉ Ngạn Thần Chu, liền để cho hắn trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào!

Mà vào lúc này, nhiều Thần Ma đã hướng Bỉ Ngạn Thần Chu dũng mãnh lao tới, chiếc thần chu này nội bộ không gian bát ngát chí cực, trong thuyền Tiên quang tự thành một giới, cùng ngoại giới ngăn cách, rộng lớn mười vạn dặm, chỉ có từng ngọn đình đài lầu các cao cao trôi lơ lửng ở trong Tiên quang, nhìn không ra đây là không gian nội bộ một con thuyền, phản phất giống như là một Tiên Đình!

Trong nhiều đình đài lầu các, đã có không ít Thần Ma tới đó, sưu tầm chiếc thần chu này ảo diệu cùng huyền cơ, tính toán tìm được trận pháp trụ cột, đem chiếc thần chu này luyện hóa, chiếm dụng.

Bất quá, hiển nhiên mọi người thu hoạch le que, cho dù là Thần Tôn mới

vừa rồi đặt chân nơi này, cũng không có tìm được bất kỳ đồ hữu dụng.

Nhưng mà, nơi này linh khí dư thừa khó có thể tưởng tượng, hơn nữa nơi này Tiên quang rung chuyển, từng loại từng loại Đại Đạo chi âm huyền diệu tương ứng tương hợp, làm cho người ta thời thời khắc khắc ở vào trong Ngộ Đạo tâm cảnh, để cho người tới chỗ này như si như say.

- Chạy đi đâu!

Đột nhiên một tiếng quát lên truyền đến, nhiều Thần Ma Hỏa Vân Chúc gia chen chúc giết tới, nhiều Thần Thông cùng Thần Minh chi bảo đánh cho thiên băng địa liệt, hướng một thân ảnh nho nhỏ ở tiền phương oanh khứ!

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, đỉnh đầu một đạo thần quang bay ra, hóa thành một ngụm Hóa Tiên Ngọc Bình, bình ngọc móc ngược, hô một tiếng đem nhiều Thần Thông cùng Thần Minh chi bảo hết thảy thu vào trong bình, hừ lạnh nói:

- Hỏa Vân Chúc gia, không nên quá phận.

Đang...

Một cây quải trượng bay tới, điểm ở trên Hóa Tiên Ngọc Bình, quải trượng liên tục điểm, ngay lập tức chỉ thấy điểm ra mấy vạn, miệng Hóa Tiên Ngọc Bình này nhất thời hiện đầy tiếng vỡ ra, tiếp theo ba một tiếng nổ tung, hóa thành mảnh nhỏ!

Trong lòng Giang Nam tức giận, miệng Hóa Tiên Ngọc Bình này là pháp bảo hắn từ trong tay Lâu Huân đoạt tới, Lâu Huân tham quan học tập Thiên Đạo chí bảo chân chính, luyện thành bắt chước chế phẩm này, sau khi Giang Nam nhận được, luôn luôn dùng để thu người thu vật, cực kỳ thuận tay.

Chẳng qua là miệng bình ngọc này tuy là Thiên Đạo chí bảo bắt chước chế phẩm, nhưng dù sao còn không phải là Thần Minh chi bảo, mà là dùng Ngũ Sắc Kim hỗn hợp những tài liệu khác luyện chế thành Thiên Cung chi bảo, mà quải trượng của Chúc gia gia chủ kia là một Thiên Thần chi bảo,

liên tục bị đụng nhau mấy vạn lần, lập tức để cho bình ngọc chịu không nỗi, bị tại chỗ phá hủy!

- Đậu Suất Thần Hỏa của ta hủy ở trong Vãng Sinh Đế lăng, thế cho nên ta không cách nào luyện hóa Ngũ Sắc Kim, tăng lên uy năng bình ngọc, nếu không miệng bình ngọc này sẽ bị người phá vỡ sao?

Miệng Hóa Tiên Ngọc Bình này vừa vỡ, nhiều Thần Minh chi bảo bay ra, nhất tề hướng Giang Nam trấn áp xuống!

Thần Minh khống chế những Thần Minh chi bảo này, không phải là như Hoang Cảnh Thiếu Tôn mới vừa tấn chức Thần Ma, những người này đã tới Thần Ma cảnh giới không biết bao lâu, có chút thậm thậm chí đã ở Thần Minh cảnh giới tôi luyện vạn năm, từng cái từng cái pháp lực vô cùng hùng hậu, uy năng pháp bảo bị thôi phát được kinh thiên động địa, so sánh với đám người Hoang Cảnh Thiếu Tôn năm đó ở Đông Cực Đại Hoang hướng Giang Nam khiêu chiến còn muốn cường đại không biết gấp bao nhiêu lần!

Thần Minh tám cảnh, từng cái cảnh giới là một đại cảnh giới, Thần Minh sơ kỳ cảnh giới cùng Thần Minh viên mãn cảnh giới chênh lệch, có thể đạt tới gấp mười lần!

Lần này Chúc gia cao thủ đều xuất hiện, chính là vì thăm dò Bỉ Ngạn Thần Chu, vì vậy mang đến cũng là Thần Ma uy tín lâu năm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1150: Chém Giết Thần Ma. (1)

Rầm rầm rầm...

Mấy chục Thần Minh chi bảo trong thời gian ngắn phủ xuống, rung động tựa như hủy diệt truyền đến, cổ uy năng này nếu như đổi lại ở Trung Thiên thế giới, đủ để đánh cho vạn dặm cương vực chìm nổi, hóa thành phấn vụn, đổi lại ở thế giới cấp thấp khác, đủ để hủy diệt ngàn vạn dặm Tinh Không!

Đột nhiên, một bụi trúc tía hoa nở, Hồng Mông Tử Khí mịt mờ vô tận tràn ngập, bá một tiếng tạo ra một Hỗn Độn Động Thiên rộng lớn ba nghìn dặm. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Hỗn Độn Động Thiên vừa mở, chỉ thấy những Thần Minh chi bảo uy năng mênh mông vô cùng kia đột nhiên bị đinh ở trong Động Thiên, uy năng mai một, lẳng lặng treo ở nơi đó, không nhúc nhích.

Hỏa Vân Chúc gia hơn mười vị Thần Minh vừa sợ vừa giận, rối rít quát lên, cố gắng thu hồi Thần Minh chi bảo của mình, nhưng mặc dù pháp lực đạo tắc toàn thân bọn họ xông ra, thần tính thần thức bị thôi phát đến lớn nhất, cũng không cách nào lấy được cảm ứng cùng Thần Minh chi bảo!

Thân thể Giang Nam run lên, chỉ nghe thình thịch thình thịch nổ tung vang không dứt, từng kiện Thần Minh chi bảo trong Hỗn Độn Động Thiên nổ tung, nát bấy, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ, bị Hỗn Độn trúc tía hấp thu.

Giang Nam xoay người, sắc mặt bình tĩnh, nhưng sau bình tĩnh cất dấu tức giận khôn cùng, thản nhiên nói:

- Hỏa Vân Chúc gia, các ngươi là muốn chết như thế nào?

Trong Bỉ Ngạn Thần Chu, nhiều Thần Ma hết thảy thấy một màn như

vậy, Giang Nam Động Thiên vừa mở, liền đem mấy chục Thần Minh chi bảo định trụ, Động Thiên chấn động, liền đem những Thần Minh chi bảo này hết thảy nghiền nát!

Uy năng của Hỗn Độn Động Thiên, thật sự mạnh đến nổi kinh khủng!

- Tử Phòng, đây là Động Thiên gì? Rất ít thấy a...

Trong một tòa Tiên các, một Thần Chủ đứng ở phía trước cửa sổ ngắm nhìn, phía sau cũng là hai Thần Chủ, một văn một võ, dưới trướng có vài chục Thần Ma, Thiên Thần, Thần Chủ này rõ ràng là đã từng cùng Giang Nam ở trong đất lưu vong có gặp mặt một lần, là Bạch Tố Thần Hầu, mà một văn một võ hai vị Thần Chủ còn lại kia là Tử Phòng Đạo Nhân cùng Phàn đô thống.

Ba người bọn họ chính là Thần Ma phạm tội, bởi vì đắc tội đầu sỏ Thần Giới, bị lưu vong đến đất lưu vong, mà hôm nay ba người tiến vào Trung Thiên thế giới, hiển nhiên là nhận được một vị Bổ Thiên thần nhân ủng hộ, luyện hóa lưu vong lạc ấn trên thần tính bọn hắn, để cho bọn họ có thể tùy ý xuất nhập chư thiên vạn giới.

Tố Thần Hầu nhẹ giọng nói:

- Động Thiên mở ra Hỗn Độn, tích chứa vô lượng uy năng. Vị Giang giáo chủ này so với chúng ta ngày xưa gặp phải hắn, càng thêm cường đại, không hổ là Tiên Đài đệ nhất nhân!

Tử Phòng Đạo Nhân gật đầu:

- Trên Tiên Đài không có người yếu, chỉ cần không vẫn lạc, sẽ trở thành tồn tại kinh khủng, vị Giang giáo chủ này, đúng là siêu quần bạt tụy, là nhân trung long phượng. Hắn Động Thiên thật sự tinh diệu, nếu như hắn trở thành Thần Ma, đem Động Thiên luyện thành thế giới, chỉ sợ cùng cảnh giới ít người có thể phá vỡ tòa Động Thiên này!

- Tử Phòng, tiểu tử này có mạnh như vậy sao?

Vẻ mặt Phàn đô thống không tin nói:

- Hắn gặp phải, bất quá là một chút dế nhũi của Trung Thiên thế giới, chiến lực Thần Ma Thần Giới ta, phổ biến so với chư thiên vạn giới mạnh hơn rất nhiều. Nếu đổi lại tinh anh trong Thần Ma Thần Giới ta, phá vỡ Động Thiên của hắn hẳn là không tính khó khăn?

- Ta mới vừa rồi nói sai.

Tử Phòng Đạo Nhân cười nói:

- Đợi tu thành Thần Ma, chỉ sợ chỉ có Thần Đế chi tư cùng cảnh giới Thần Ma, mới có thể phá vỡ Động Thiên thế giới của hắn, uy hiếp được bản thể hắn. Theo ý ta, loại Động Thiên này của hắn, không phải là pháp môn tu luyện của vạn vật sinh linh chư thiên vạn giới ta, trong đó liên lụy đến Hỗn Độn, liên lụy đến Hồng Mông Đại Đạo, hẳn là những vũ trụ khác truyền thừa, hơn nữa còn là truyền thừa cực kỳ cao đẳng!

Trừ đám người Tố Thần Hầu ra, còn có nhiều Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ đã ở xa xa hướng Giang Nam Hỗn Độn Động Thiên nhìn lại, từng cái từng cái dị thường khiếp sợ, cho dù là vị Thần Tôn kia, cũng là ánh mắt đung đưa, rơi vào trên người Giang Nam, tựa hồ muốn nhìn thấu ảo diệu tòa Hỗn Độn Động Thiên này.

Nhiều Thần Minh Hỏa Vân Chúc gia trong lòng rung động lại càng có thể nghĩ, Giang Nam còn chưa đánh trả, liền trực tiếp chấn vỡ pháp bảo của bọn hắn, loại thủ đoạn này, lần đầu thấy qua!

Theo bọn họ biết, Động Thiên từ trước cũng là một loại thủ đoạn phòng ngự, bọn họ chưa từng nghe nói có người còn có thể đem Động Thiên luyện đến có thủ đoạn công kích.

- Giết!

Chúc gia gia chủ tóc trắng bay múa, một trượng hướng Giang Nam ầm ầm nện xuống, cây quải trượng này nặng vô cùng, một trượng rơi xuống,

nhập vào trong ba nghìn dặm Động Thiên của Giang Nam!

Một trượng này khuấy Hỗn Độn Động Thiên của Giang Nam, thậm chí để cho Giang Nam Động Thiên rung chuyển không nghỉ, để cho hắn khí huyết chấn động, trong khoảnh khắc liền tới đến đỉnh đầu Giang Nam!

Cùng lúc đó, mấy chục Thần Ma Chúc gia gầm lên, các loại Thần Thông trán phóng, vô số đạo tắc ở giữa không trung lóe lên, thần quang sáng lạng, thần hỏa bắt đầu khởi động, nhất tề hướng Giang Nam oanh khứ!

Những Thần Minh đạo tắc này vô cùng dày đặc, trong nháy mắt liền đem ba nghìn dặm Động Thiên xuyên thủng, trải rộng các nơi, rõ ràng là tính toán mạnh mẽ luyện hóa Động Thiên!

Bọn họ đối với Giang Nam mới vừa rồi biểu hiện cũng không để ở trong lòng, mặc dù chiến tích của Giang Nam kinh người, quét ngang Trung Thiên thế giới tất cả tân tấn Thần Ma, nhưng mà theo bọn họ biết, Giang Nam đến nay còn chưa từng có chiến tích đánh chết Thần Ma truyền ra!

Sinh mệnh lực của Thần Ma cực kỳ cường đại, đạo tắc đã xâm nhập đến mỗi một cái góc nhỏ trong thân thể, luyện thành Bất Tử Chi Thân, dễ dàng sẽ không tử vong, chỉ sợ chỉ còn lại có một giọt máu, Thần Ma cũng có thể rỉ máu sống lại, muốn giết chết một Thần Ma thật sự là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn!

Muốn tiêu diệt một Thần Ma, phải ma diệt đạo tắc, chém rụng một thân đạo tắc, hoặc là tiêu diệt hết thần tính, nếu như thực lực xê xích không nhiều mà nói, có thể từ từ luyện hóa, nếu như thực lực xê xích cách xa, vậy thì đơn giản rất nhiều.

Ở Chúc gia Thần Minh xem ra, mặc dù Giang Nam mạnh mẽ, nhưng còn không có làm được đến trình độ có thể giết bọn hắn.

Thật ra thì, Giang Nam ngay từ lúc hơn mười năm trước, hắn ở trong La Thiên tuyệt cảnh Vãng Sinh Đế lăng, đánh chết Cổ Vương Thần Chủ, tuy

nói đánh chết Cổ Vương Thần Chủ dựa vào là may mắn, khi đó Cổ Vương Thần Chủ bị uy năng của Vãng Sinh Đế lăng đánh cho trọng thương, tu vi bị ma diệt sạch sẽ, nhưng mà đánh chết một Thần Chủ thân thể, đem ma diệt, cũng vô hình trung nghiệm chứng uy lực Vô Úy tam ấn của Giang Nam!

Thậm chí, còn có ba Chúc gia Thần Minh hướng Yêu Thần Kim Đế công tới, Yêu Thần Kim Đế cùng Giang Nam cùng nhau, hiển nhiên cũng bị bọn họ cho là trợ thủ của Giang Nam.

Yêu Thần Kim Đế lệ tiếu không dứt, yêu khí cuồn cuộn, phóng lên cao, thần uy tràn ngập, so với Thần Minh Chúc gia vây công hắn kia còn mạnh hơn, một trảo thăm dò, đem ba Thần Thông bẻ vụn, hai cánh mở ra, Nhật Nguyệt lệ thiên, hóa thành một Âm Dương Thái Cực Đồ, đem ba Thần Minh nhét vào trong đồ, như cuồng phong hướng ba người công tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1151: Chém Giết Thần Ma. (2)

Ba Thần Minh Chúc gia lập tức thân vùi hiểm cảnh, trong khoảnh khắc liền mình đầy thương tích, bất cứ lúc nào cũng có thể bị mất mạng!

Chúc gia gia chủ một trượng đây đến đỉnh đầu Giang Nam, mặc dù bị Hỗn Độn Động Thiên ma diệt gần nửa uy năng, nhưng một kích kia như cũ kinh thiên động địa, vượt xa Thần Minh có thể chống lại!

Đang...

Giang Nam lật tay, đối chiến một kích kia của Chúc gia gia chủ, tay, trượng tương giao, phát ra tiếng nổ như hồng chung đại lữ, dư ba lượn lờ, mọi nơi đánh sâu vào, nhưng ngay sau đó bị Hỗn Độn Động Thiên cắn nuốt.

Một Thần Minh Chúc gia quanh thân dấy lên Thánh Hỏa hừng hực, nghiễm nhiên hóa thành một Hỏa trung chi thần, xông vào trong Hỗn Độn Động Thiên, tính toán lấy liệt hỏa đốt sập Hỗn Độn Động Thiên của Giang Nam.

Trúc tía khẽ đung đưa cành lá, Động Thiên nghịch chuyển, Chúc gia Thần Minh này hừ cũng không hừ một tiếng thân thể liền trực tiếp nghiền nát, thân thể nghiền nát còn chưa kịp phục hồi như cũ, cả người phảng phất thoáng cái liền bị bốc hơi lên, biến mất không thấy gì nữa!

Giang Nam bấm tay liên đạn, ba chỉ bắn ra, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm đinh linh bay múa, ba kiếm chém liên tục, một kiếm chặt đứt thân thể một Chúc gia Thần Minh!

Kiếm thứ hai bay tới, kiếm khí mênh mông cuồn cuộn, đem đầu lâu cùng thân thể của hắn quấy đến nát bấy.

Thần tính của Chúc gia Thần Minh kia mới vừa bay ra, kiếm thứ ba chém

tới, đem thần tính cắt nát bấy.

Thần Minh Chúc gia này trực tiếp tử vong, ngay cả Bất Tử Chi Thân cũng không có chỗ dùng chút nào!

- Thiên Vũ!

Nhiều Thần Minh Chúc gia vừa sợ vừa giận, cao giọng hét lớn, bi phẫn vạn phần, công kích càng thêm mãnh liệt, Chúc gia gia chủ đánh tới, quải trượng bay lên không, như cuồng phong nện xuống, lần lượt đánh xuyên qua Hỗn Độn Động Thiên, nhưng không cách nào đem tòa Động Thiên này hoàn toàn phá hủy.

Không hoàn toàn phá hủy tòa Động Thiên này, công kích những Thần Minh Chúc gia khác liền không cách nào rơi vào trên người Giang Nam, lần chiến đấu này sẽ tương đối bị động.

Mà vị lão Thiên Thần tóc trắng xóa kia quát lên, thân thể liên tiếp bành trướng, thân thể khô quắt lập tức trở nên dữ tợn, khổng vũ có lực, thân thể lay động, hóa thành mười tám đầu 36 cánh tay, vô số quả đấm oanh kích xuống, hung mãnh mà cuồng dã.

Thân hình Giang Nam chớp động, hóa thành một đạo Hóa Tiên phi hồng, tránh ra công kích của hắn, dựng thẳng tay vừa bổ, một ánh đao sáng như tuyết rơi xuống, Thiên Đao khí phách quyết luân, một đao rơi xuống, trừ nó ra, liền không có vật gì khác nữa, ánh đao tinh khiết đem Thiên Đình cùng Thiên Cung, Thần Phủ, Đạo Đài nặng nề của một vị Thần Minh Chúc gia hết thảy bổ ra, cả người mang thần tính cùng nhau chém giết tại chỗ!

Hắn há mồm rống to, âm ba hóa thành đạo âm đạo văn, rống ra một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, cao tới mấy vạn trượng, chuông treo tường mãn hoa văn, phảng phất có một Thiên Dực Thần Long to lớn không gì so sánh được quay quanh thân chuông, đem một Chúc gia Hỏa Thần xông lên gắn vào bên trong chuông.

Thiên Đạo Bảo Chung chấn động, giống như Ứng Long chi rống, chấn động không dứt, chỉ thấy bên trong hồng chung máu tươi tuôn ra, phảng phất Phật huyết phun ra, mang theo xương cốt nghiền nát!

Mấy đạo Thần Thông rơi xuống, đem miệng Thiên Đạo Bảo Chung này nổ nát, cũng là mấy Thần Minh Chúc gia nhìn thấy người mình không ổn, lập tức xuất thủ cứu trợ.

Thiên Đạo Bảo Chung nghiền nát, chỉ thấy Chúc gia Thần Minh bên trong chuông đã sớm tan xương nát thịt, một thân đạo tắc bị luyện hóa, ngay cả thần tính cũng bị chấn nát, bị chết thê thảm không nỡ nhìn!

Giang Nam một tay giơ lên cao, một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn gào thét bay lên, hóa thành một mặt gương sáng, nhô lên cao chiếu rọi, đem mấy Thần Minh đến đây cứu người hết thảy gắn vào trong kính quang, chỉ thấy mấy Thần Minh này Đạo Đài lập tức tan rã, Thần Phủ ở một thời gian nháy con mắt liền luyện hóa thành tro, tiếp theo trọng trọng Thiên Cung hỏng mất tan rã, Thiên Đình tan rã, trong nháy mắt công phu, tu vi mấy Thần Minh này liền bị luyện hóa sáu bảy thành!

Ông...

Trong kính quang, long phượng bay ra, lần lượt thay đổi, mấy Thần Minh kia ngẩn ngơ, thân thể đột nhiên sụp đổ, toái đầy đất.

Chúc gia gia chủ kêu to, cất bước vọt tới, hướng Giang Nam giết tới, thân thể Giang Nam chợt lóe, lần nữa tránh hắn ra, một ấn bay ra, hóa thành Sâm La dị tượng, mấy vạn cánh tay ùng ùng đắp sập chư thiên, đánh nát một Chúc gia Thần Minh, ngay sau đó đỉnh đầu một đạo Thần quang bay ra, hóa thành Tàng Thiên Hồ Lô, đem một Thần Minh khác thu vào trong hồ lô!

Mà vào lúc nàêu Thần Kim Đế đang trong kịch chiến giết đến cao hứng, đột nhiên rung thân thoáng một cái, hóa thành nguyên hình, rõ ràng là một đầu Tam Túc Ô Kim to lớn không gì so sánh được, há mồm khẽ hấp, đem ba Chúc gia Thần Minh đang cùng hắn giao thủ một ngụm nuốt vào trong bụng.

- Giang giáo chủ, ta đã giết ba, bàn về thực lực ta so với ngươi thua kém một bậc, nhưng mà bàn về giết người, bản lãnh của ta mạnh hơn!

Yêu Thần Kim Đế nhất cử diệt trừ ba kình địch, cười ha ha, hướng Giang Nam nhìn lại, không khỏi lấy làm kinh hãi, chỉ thấy Giang Nam giống như hổ vào bầy dê, đại khai sát giới, chỉ ở trong lúc mấy hơi thở, liền có hơn mười Chúc gia Thần Minh bỏ mạng, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, thế không thể ngăn chặn!

Hắn mỗi nhất kích cũng tinh chuẩn đến đáng sợ, chỉ cần vừa ra tay, liền có một Thần Minh vẫn lạc, trốn không thoát công kích của hắn. Cho dù may mắn chạy ra hắn một kích, cũng trốn không thoát kích thứ hai!

Đang ở trong khoảng thời gian hắn hướng Giang Nam xem ra này, lại có ba Thần Minh bỏ mạng!

- Thằng này, so sánh với lúc cùng ta giao thủ lại mạnh không ít...

Yêu Thần Kim Đế mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên tâm sanh cảnh triệu, vội vàng vỗ cánh mà bay, chỉ thấy một thủ chưởng to lớn không gì so sánh được từ bên cạnh hắn hiểm hiểm bay qua, chấn động đạo tắc khúc khích xuy chặt đứt mấy chục cánh chim!

Chúc Dịch Băng một kích không có đắc thủ, lập tức đạo tắc tịch quyển, chỉ thấy Chúc gia Thần Ma may mắn còn sống sót rối rít bay lên, ong ong rơi vào trong Thiên Đình phía sau hắn, để cho khí tức của hắn tăng vọt!

- Giang giáo chủ, ngươi thật sự rất là lợi hại, lại có thể giết mười bốn Thần Minh của Chúc gia ta, bất quá vận may của ngươi chỉ có thể đến đây chấm dứt!

Chúc Dịch Băng một chưởng chụp xuống, bàn tay bao phủ thiên địa, trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, nhất thời cảm giác được một cổ lực lượng bá đạo tuyệt luân trấn áp xuống, so sánh với Chúc gia gia chủ công kích còn mạnh hơn, Hỗn Độn Động Thiên của mình, tuyệt đối không cách nào đỡ, lúc

này thân thể chấn động, phía sau một tòa Vạn Phật Tháp mềm rủ xuống dâng lên, phật quang chiếu rọi, Vạn Phật gia trì, Kim Cương bất diệt!

Cạch...

Một chưởng này đánh vào trên Vạn Phật Tháp, phật quang chấn động, Vạn Phật Tháp giăng đầy tiếng vỡ ra!

- Thật là mạnh!

Ánh mắt Giang Nam nhất thời sáng, cười ha ha nói:

- Chúc gia Thần Minh cũng là gà đất chó cảnh, gia chủ tuy là Thiên Thần nhưng cũng là một lão hủ, chỉ có ngươi đủ mạnh, cùng cường giả như ngươi giao thủ, đem ngươi đang sống đánh chết như vậy mới coi là có mùi vị.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1152: Lấy Cứng Chọi Cứng. (1)

Yêu Thần Kim Đế thấy một màn như vậy, trong lòng lại ghen tỵ hâm mộ:

- Thực lực Giang giáo chủ này so sánh với lão tử mạnh hơn một chút như vậy, khí khái cũng so sánh với lão tử mạnh hơn một chút như vậy, ta liền nói không ra lời nói có khí thế như vậy...

- Ức Vạn Hỏa Long!

Chúc Dịch Băng bàn tay chấn động, vô số Hỏa Long gào thét từ trong lòng bàn tay xông ra, chỉ một thoáng trải rộng ở trên Vạn Phật Tháp, vô số Hỏa Long cắn xé, trong khoảnh khắc liền đem một đạo Thiên Đạo Thần Thông này của Giang Nam phá vỡ.

Hắn vừa đánh tới, quanh thân tràn ra đạo tắc, hóa thành một tiểu thế giới mênh mông, gần như rộng lớn trăm vạn dặm, chỉ thấy tiểu thế giới này là một Hỏa Long thần quốc, vô số Hỏa Long ở bên trong thần quốc quay quanh, nhiễu ở trên người một Long Thần!

Long Thần kia như trụ, Ức Vạn Hỏa Long vòng ở trên người Long Thần, tràn ngập thần uy khôn cùng, làm người ta vừa kính vừa sợ!

Đột nhiên, Hỏa Long thần quốc tụ tập thu nhỏ lại, trăm vạn dặm không gian trong khoảnh khắc liền bị áp súc đến chỉ còn lại có năm ba ngàn dặm!

Ầm!

Hỏa Long thần quốc cùng Giang Nam Hỗn Độn Động Thiên chạm vào nhau, lần lượt thay đổi, thống nhất ở chung một chỗ, chỉ thấy Hỏa Long sôi trào, Long Thần khổng lồ kia phiên giang đảo hải, cố gắng cắn nát Động Thiên của Giang Nam, ngụm lớn nuốt trôi, ý đồ một ngụm cắn nuốt Động Thiên!

Bá...

Hỗn Độn trúc tía bay lên, định trụ Hỗn Độn Động Thiên, cành lá dao động, Hồng Mông Đại Đạo lưu động, từng sợi sóng gợn nhè nhẹ lan tràn mọi nơi, lấy trúc tía làm trung tâm hướng ra phía ngoài nhộn nhạo, để cho Hỗn Độn Động Thiên vững như Thái Sơn, ngược lại quanh thân Long Thần kia treo vô số Hỏa Long, bị sóng gợn Hồng Mông Đại Đạo nhẹ nhàng quét qua, liền từng cái từng cái nổ bung, hóa thành Hồng Mông Tử Khí.

Tiểu thế giới là cao hơn Động Thiên, tự thành một giới, trong đó có đạo tắc diễn biến Thần Ma hư ảnh, so sánh với Động Thiên tu sĩ càng thêm cường đại, nhưng mà Chúc Dịch Băng Hỏa Long thần quốc gặp phải Giang Nam Hỗn Độn Động Thiên, lại không có chiếm cứ thượng phong.

Giang Nam Hỗn Độn Động Thiên mặc dù không phải là tiểu thế giới, nhưng mà chất lượng cao đến đáng sợ, Hỗn Độn Động Thiên của hắn đến từ Tiên Thiên Thần Ma Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh, Tiên Thiên Thần Ma Động Thiên là cường đại bực nào? Mặc dù không phải là tiểu thế giới, nhưng chất lượng tăng thêm một bậc!

- Băng phong thế giới!

Chúc Dịch Băng cất bước vọt tới, lại có một tòa tiểu thế giới bá một tiếng triển khai, tiểu thế giới này lấy một tòa huyền băng phong làm trung tâm, tràn ngập hàn khí cho dù là Thần Ma cũng khó mà chống đở, đông lại hết thảy!

Hắn cùng Thần Ma khác bất đồng, Chúc Dịch Băng rõ ràng tu thành hai đại tiểu thế giới, một hỏa một băng, hỗ trợ lẫn nhau, thủy hỏa tịnh tế!

Đây cũng là một trong lá bài tẩy của hắn, Hỏa Vân Chúc gia tu luyện Hỏa Hệ công pháp, hơn nữa thể chất cũng là Hỏa Hệ thể chất, đây là huyết mạch truyền thừa.

Chúc Dịch Băng cũng là Hỏa Hệ thể chất, bất quá hắn gặp gỡ phi phàm,

từng ở trong thần giới nhận được qua đại cơ duyên, chiếm được một thi thể viễn cổ Long Thần, lại được đến một Cổ Thần di tích, Cổ Thần đạo tắc biến thành huyền băng phong.

Người bình thường nhận được hai loại bảo vật này, thường thường sẽ đem hai kiện bảo vật này luyện chế thành pháp bảo, mà Chúc Dịch Băng dị thường thông minh, không có đi luyện chế pháp bảo, mà là nghiên cứu viễn cổ Long Thần cùng công pháp vị Cổ Thần kia, tìm hiểu ra Âm Dương biến hóa, đem hai kiện bảo vật này luyện vào trong tiểu thế giới, để cho tiểu thế giới của hắn phạm vi bao phủ càng rộng, phòng ngự mạnh hơn!

Hắn luyện thành Âm Dương thế giới, vì vậy cũng nhận được cao tầng Hỏa Vân Chúc gia coi trọng, nhiều tài nguyên tài bồi, thân ở địa vị cao.

Hai tòa tiểu thế giới này vừa ra, lập tức đem Hỗn Độn Động Thiên của Giang Nam áp chế xuống, để cho Động Thiên của hắn không cách nào vận chuyển.

- Chết!

Chúc Dịch Băng giết tới, xích thủ không quyền, Hỏa Vân Chúc gia là một chủng tộc chiến đấu, chiến lực cực mạnh, hơn nữa ở thân thể trui luyện còn có chỗ độc đáo, có thể kích thích cùng tăng lên thuỷ tổ huyết mạch.

Cái chủng tộc này cấm cùng ngoại tộc lấy nhau, trong chủng tộc đàn ông chỉ có thể cưới cô gái bổn tộc, mà cô gái bên trong tộc cũng chỉ có thể gả cho nam tử bổn tộc, là vì bảo đảm huyết mạch tinh khiết, miễn cho bị huyết thống ngoại tộc ô nhiễm!

Mặc dù Chúc Dịch Băng không phải là Thần Thể, nhưng lại kích phát thủy tổ huyết mạch trong cơ thể, thân thể mạnh mẽ vô cùng, độ tinh khiết huyết mạch mặc dù không bằng Tiên Thiên sinh linh thời xa xưa, nhưng mà không phải chuyện đùa, chiến lực thậm chí so sánh với chút Thần Thể còn mạnh hơn!

Hắn một quyền trào ra, rầm rộ, Thần Thông đã luyện vào trong nhục thân, quả đấm trào ra thời không chấn động, Thần Thông ở lúc quả đấm trào ra cũng bộc phát, một Tiên Thiên sinh linh hư ảnh đỉnh thiên lập địa từ phía sau hắn hiện lên, đồng dạng là một quyền oanh ra, bá đạo tuyệt luân, hướng Giang Nam thể hiện ra kỷ xảo chiến đấu mà những Thần Minh Ma Thần khác không có!

Đem Thần Thông luyện vào nhục thân, nhất cử nhất động, Thần Thông liền bộc phát, vô hình trung thực lực tăng lên không biết bao nhiêu, nói thì đơn giản, nhưng mà cần ngộ tính cùng tư chất cực cao, không cách nào dễ dàng luyện thành.

Cho dù là Giang Nam hôm nay, cũng làm không được một bước này!

- Đạo Kim Ngọc Bàn!

Dưới chân Giang Nam Liên Đài dâng lên, thân thể đứng ở trung ương Liên Đài, quanh thân cánh sen chồng chất, lại có một rồng một phượng từ trong Liên Đài dâng lên, Long quay quanh thân, Phượng Hoàng lên đỉnh đầu quanh quẩn.

Giờ phút này nhục thể của hắn nhận được Đạo Kim Ngọc Bàn gia trì, thân thể liên tiếp bành trướng, cũng trở nên dị thường khôi ngô, cơ dữ tợn!

Ầm!

Chúc Dịch Băng oanh một quyền, quả đấm trong nháy mắt chấn động vô số lần, mỗi chấn động một lần, liền có một loại Thần Thông bộc phát, đụng vào Đạo Kim Ngọc Bàn, trong nháy mắt vô số đạo Thần thông đụng vào trên Liên Đài, cùng từng đóa từng đóa cánh sen chạm vào nhau mai một.

Sau một khắc, quả đấm của hắn xuyên thủng thập nhị phẩm Liên Đài phòng ngự, tiến vào trong Liên Đài!

Mà vào lúc này, Giang Nam đối với công kích của hắn làm như không thấy, triển khai Sâm La Pháp Tướng, vạn cánh tay triển khai, tay bày địa

ngục vạn giới, địa ngục thế giới lồng lộng đung đưa toàn bộ ở trong tay Sâm La, từng đạo Sâm La Ấn phô thiên cái địa hướng đỉnh đầu Chúc Dịch Băng đắp xuống!

Cạch...

Quả đấm của Chúc Dịch Băng oanh phá Liên Đài, quả đấm hung hăng oanh ở bộ ngực Giang Nam, chỉ nghe tiếng nổ như hồng chung đại lữ truyền đến, chỉ thấy một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung tự động từ trong thân thể Giang Nam hiện lên, đỡ một kích bá đạo tuyệt luân này.

Nhưng ngay sau đó năm ngón tay của Chúc Dịch Băng mở ra, đương đương đương bắn ra, đầu ngón tay liên tục đụng vào trên Thiên Đạo Bảo Chung Thần Thông, bảo chuông Thần Thông này mới vừa chịu hắn một quyền, vốn là uy năng bị hao tổn thật to, hôm nay bị năm ngón tay liên đụng, nhất thời nổ tung!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1153: Lấy Cứng Chọi Cứng. (2)

Thủ chưởng của Chúc Dịch Băng về phía trước hung hăng đè xuống, khắc ở trên ngực Giang Nam, xương cốt gảy lìa nổ tung lập tức từ trong lồng ngực hắn truyền đến!

Phía sau hắn quả đấm của Tiên Thiên sinh linh ngay sau đó oanh tới, một chưởng một quyền một trước một sau lần lượt hung hăng đánh vào bộ ngực Giang Nam, lực lượng cuồng bạo xuyên thấu da Giang Nam, nghiền nát gân cùng thịt dưới làn da, phá hủy xương sườn bảo vệ lồng ngực, đem xương sườn đánh cho bạo liệt, ối chao ô hay về phía sau bắn nhanh, đâm xuyên tâm tạng, tiếp theo lực lượng bá đạo tuyệt luân xâm nhập, đem trái tim Giang Nam oanh nổ tung!

Phía sau Giang Nam ba một tiếng nổ tung, bị hắn một quyền oanh đến trái tim từ trong động khẩu bay ra, gặp phải bị thương nặng!

Cùng lúc đó, vạn cánh tay của Giang Nam rơi xuống, từng đạo Sâm La Ấn áp sập trời cao, phủ xuống đến đỉnh đầu Chúc Dịch Băng, Tiên Thiên sinh linh hư ảnh phía sau Chúc Dịch Băng lập tức dọn ra một cái tay khác, bàn tay Ma Thiên, cùng Sâm La Ấn va chạm.

Rầm rầm rầm...

Đệ nhất đạo Sâm La Ấn bị hắn đỡ, nhưng mà đạo thứ hai nối gót tới, sau đó là đạo thứ ba đạo thứ tư đạo thứ năm, liên tục vạn đạo Sâm La Ấn hội tụ thành một đạo nước lũ, cuồn cuộn rơi xuống, dễ như trở bàn tay đánh nát thủ chưởng Tiên Thiên sinh linh hư ảnh này, dọc theo cánh tay một đường xuống phía dưới bóp áp, trong khoảnh khắc liền phá hủy trọn Tiên Thiên sinh linh hư ảnh, đi tới đỉnh đầu Chúc Dịch Băng!

Chúc Dịch Băng ngẩng đầu, chỉ thấy đỉnh đầu Minh Hải đổi chiều, vạn

đạo Sâm La Ấn bàn tay tương liên, trong lòng bàn tay là địa ngục vạn giới, nhìn qua chính là Minh Hải thu nhỏ lại nhấp nhô trên địa ngục vạn giới!

Bá...

Hắn tóc đen bay múa, mười vạn sợi tóc thẳng tắp ngất trời, từng sợi tóc giống như trụ Kình Thiên, đâm rách phía chân trời, đây chính là Thần Ma!

Thần Ma chân chính!

Cùng hắn so sánh, những Chúc gia Thần Minh khác quả thực kém đến đáng sợ!

Bất quá mười vạn sợi tóc của Chúc Dịch Băng đón nhận vạn đạo Sâm La Ấn, trong khoảnh khắc liền bị càn quét không còn, mười vạn hắn trụ nổ tung, Chúc Dịch Băng đỉnh đầu lay động, đột nhiên chi chít đỉnh đầu sinh ra, phía dưới 108 đỉnh đầu, tầng thứ hai dài ra 36 đỉnh đầu, tầng thứ ba dài ra mười hai đỉnh đầu, tầng thứ tư bốn đỉnh đầu, tầng thứ năm một cái đầu lâu, có tất cả năm tầng, hình dạng như một tòa bảo tháp do đỉnh đầu chồng chất thành.

161 đỉnh đầu ngửa mặt lên trời gầm thét, chấn sập trọng trọng địa ngục thế giới, tràng diện kinh thiên động địa!

Uy năng Sâm La Ấn tổn hao nhiều, nhưng vẫn bóp áp xuống, thình thịch thình thịch bóp nổ tung một cái lại một cái đầu lâu, trong khoảnh khắc 161 đỉnh đầu hết thảy bị bóp nổ tung, uy năng mênh mông đem xương cốt những đỉnh đầu này chấn vỡ, đại não bốc hơi lên, xoang đầu phách dẹp, biến thành một Thần Ma không đầu!

Hai người vừa mới va chạm, lần thứ nhất chính diện, liền riêng phần mình bị thương, một thân hình ngã xuống bay ra, một cái xuống phía dưới rơi xuống, ầm ầm rơi xuống đất, Hỗn Độn Động Thiên cùng Hỏa Long thần quốc, băng phong thế giới tách ra!

- Hai người này...

Trong Tiên các chồng chất của Bỉ Ngạn Thần Chu, nhiều Thần Ma xem chiến nhìn thấy một kích kia, không khỏi cũng rút ra một ngụm lãnh khí, Giang Nam cùng Chúc Dịch Băng va chạm thật là khiến người kinh tâm động phách, một cái chính diện, liền hạ sát thủ, chống đở pháp môn của đối phương, rồi lại bị đối phương phá vỡ, vừa ra tay chính là sát chiêu vô cùng bén nhọn, làm đối phương bị thương nặng!

- Thiếu niên đáng sợ a!

Một Chân Thần cảm khái nói:

- Ta năm đó cũng không có thực lực cùng gan dạ sáng suốt như bọn họ...

Trước cửa sổ một tòa Tiên các, bạch y đung đưa, bạch y nữ Thần Chủ kia đứng ở bên cửa sổ, ánh mắt vắng lạnh, hướng Giang Nam trong sân nhìn lại, thấp giọng nói:

- Thiên Đạo mảnh nhỏ của ta...

- Đầu Kim Ô kia cùng Chúc gia gia chủ giao thủ, cũng không thể khinh thường a!

Có người nhìn về phía chiến trường còn lại, thấp giọng nói.

Yêu Thần Kim Đế đang cùng Chúc gia gia chủ tỷ thí, tràng diện cũng kinh người, Chúc gia gia chủ chính là một Thiên Thần, thân thể rộng lớn khôn cùng, mà Kim Đế hóa thành nguyên hình, thân thể cũng không nhỏ, Cự Nhân cùng Kim Ô giao thủ, kinh thiên động địa, kinh tâm động phách.

Bất quá so sánh với Giang Nam cùng Chúc Dịch Băng va chạm, hai người bọn họ giao thủ mặc dù đặc sắc, một người là Thần Minh, một người là Thiên Thần, Thần Minh cùng Thiên Thần chạy song song, chiến lực phi phàm, nhưng lực hấp dẫn liền muốn ít rất nhiều.

Bỉ Ngạn Thần Chu nhẹ nhàng đung đưa, ở trong Tiên quang mau chóng đuổi theo, chiếc thuyền lớn này ở trong lúc mấy hơi thở liền bay ra Trung

Thiên thế giới, biến mất ở trong tinh không mịt mờ vô tận.

Trong Thần chu, Giang Nam thật dài hút khí, cửa động nổ tung phía sau huyết nhục ngọa nguậy, nhanh chóng sinh trưởng, một khỏa tâm tạng tự động diễn sinh, cùng mạch máu tương liên, thần kinh gây dựng lại, trong khoảnh khắc liền khôi phục như lúc ban đầu!

- Thần Giới Thần Minh, đúng là nếu so với trung thiên Thần Ma cường đại một chút, Chúc gia, ngươi thật sự có chút tài năng!

Giang Nam cười ha ha, vô số đạo văn hóa thành vạn dặm Tinh Hà, sải bước đến trước gót chân Chúc Dịch Băng, một tiếng ầm vang, Động Thiên cùng thế giới lần nữa chạm vào nhau, Lĩnh Vực bất đồng va chạm, kinh người chí cực.

Tay hắn lật lên, vạn dặm Tinh Hà cuồn cuộn, hóa thành một ngụm chuông lớn, Tinh Hà bên trong chuông cổn động, cắn nát hết thảy, hướng Chúc Dịch Băng oanh hạ!

Lần va chạm này, so sánh với mới vừa rồi càng thêm mãnh liệt, lấy cứng chọi cứng, lấy mạnh phá mạnh!

Chúc Dịch Băng nhanh chóng dài ra một cái đầu lâu, hừ lạnh một tiếng, hai cánh tay mở ra, song chưởng hướng ở giữa nặng nề vỗ, hung hăng đánh vào trên Tinh Hà chuông lớn, đem miệng chuông lớn này phách toái.

Hai người lần nữa xuất thủ, vẫn là cận chiến đánh giết, thân thể va chạm, mãnh liệt chí cực, huyết nhục đánh giết, mỗi một lần công kích, cơ hồ cũng riêng phần mình áp chế, huyết nhục vẩy ra, hiểm lại càng hiểm!

Chúc Dịch Băng còn thôi, dù sao cũng là một Thần Minh từ Thần Giới xuống, nhân vật thiên tài đứng đầu trong Thần Giới Hỏa Vân Chúc gia, mà Giang Nam cái Thiên Cung cấp cường giả này cũng có thể cùng nhân vật thiên tài Thần Giới tranh phong, thật sự ngoài dự liệu của mọi người!

Mà chiến đấu đến hiện tại, hai người cũng không có dùng bất kỳ pháp

bảo, đây mới là địa phương để cho người rung động.

Pháp bảo là thực lực của một người, có khi một pháp bảo uy năng cường đại có thể phát huy tác dụng trọng yếu, giống như bọn họ loại nhân vật này, trên người khẳng định đều có pháp bảo uy lực cực kỳ cường đại, đây là chuyện tình tất nhiên.

Sở dĩ Chúc Dịch Băng không sử dụng pháp bảo, là bởi vì hắn là Thần Minh, còn đối thủ chỉ là một Thiên Cung tứ trọng tiểu bối, vốn cũng đã có lấy mạnh hiếp yếu chi ngại, nếu như dùng pháp bảo nữa, tâm tự ái của hắn không nhịn được.

Mà sở dĩ Giang Nam không sử dụng pháp bảo lý do đơn giản hơn, bởi vì đối phó Chúc Dịch Băng còn không có cần thiết sử dụng pháp bảo.

Chương 1154: Kỳ Phùng Địch Thủ. (1)

Chúc Dịch Băng cố nhiên có lưu hậu thủ, nhưng lá bài tẩy của hắn cũng không ít, kiếp trước thân, kiếp sau thân chưa vận dụng, tam đại hóa thân cũng không có sử dụng, còn có Vô Úy tam ấn, không đến thời khắc mấu chốt, không có cần thiết để cho lá bài tẩy của mình trước thời hạn bại lộ.

Lá bài tẩy chính là lá bài tẩy, nhảy ra lá bài tẩy, chính là lúc sinh tử tồn vong, trước thời hạn nhảy ra, bị chết chính là mình.

Hơn nữa thực lực của Chúc Dịch Băng cùng thực lực bản thể hắn không kém bao nhiêu.

Có thể cùng cường giả bực này giao thủ, thật sự là một kỳ ngộ khó được, hắn cũng cần vị cường giả này áp bách, làm cho mình đột phá Thiên Cung tứ trọng, nhất cử bước vào Thiên Cung ngũ trọng, tu thành Tử Vi Thiên Cung!

Hắn vốn đặt chân ở biên giới Tử Vi Thiên Cung, nếu như mạnh mẽ đột phá cũng có thể, bất quá loại đột phá này có làm cho mình tốn hao rất nhiều thời gian đi mài tu vi. Mà ở trong chiến đấu mượn áp lực đột phá, mới có thể làm được không sứt mẻ, mới là trạng thái hoàn mỹ nhất!

Hai người lấy mau đánh mau, thức thức Thần Thông bộc phát, rung động hủy diệt căn bản không còn kịp bộc phát nữa, liền bị Động Thiên của hai người cắn nuốt, Thần Thông bắn ra tốc độ nhanh được kinh người, mấy hơi thở ở giữa liền có mấy vạn đạo Thần thông trào ra.

Quyền cước của bọn hắn nhanh hơn, thương thế trên người càng ngày càng nhiều, thân thể cường đại căn bản không còn kịp khôi phục nữa, vết thương mới liền hiện ra ở trên người, máu tươi đầy trời cùng toái cốt đủ bay. Đạo văn đạo tắc trong những máu tươi cùng toái cốt này rõ ràng bị pháp lực của hai người xóa đi, đánh mất sinh mệnh lực, không cách nào trở lại trên

người nữa!

Cái này ý nghĩa, hai người đều có thực lực hủy diệt đối phương, lúc động thủ hung hiểm vô cùng, nếu hơi không cẩn thận, sẽ bị đối phương thắt cổ, tuyệt không sinh cơ!

Máu lâm ly va chạm!

- Chết!

Chúc Dịch Băng khí tức sôi trào, càng ngày càng tràn đầy, từng đạo đạo tắc thô to từ trong cơ thể tràn ra, mạnh mẽ cô đọng, ở trên Thiên Đình diễn biến ra từng ngọn cung điện Thần Điện, từng tôn Thần Ma hư ảnh di động trong cung điện, hắn đã mượn áp lực của Giang Nam đột phá, ý đồ tu thành Thiên Thần, lấy thực lực tuyệt đối đem Giang Nam trấn sát!

Hắn ở Thần Minh cảnh giới này đã mài mấy ngàn năm, đã sớm đem đủ loại ảo diệu của cảnh giới Thần Minh mở phát ra, tích lũy nội tình vô cùng hùng hồn.

Giờ phút này cùng Giang Nam đối chiến, va chạm, rốt cục kích thích những nội tình này, là hắn thành công vượt qua hàng rào Thần Minh cùng Thiên Thần, tiến quân cảnh giới cao hơn!

Thần Minh mỗi đột phá một cảnh giới khó khăn, cũng là lớn không cách nào tưởng tượng, khó khăn vô cùng, bất quá Chúc Dịch Băng chính là nhân vật thiên tài Hỏa Vân Chúc gia, tài trí vô song, thành tựu của hắn không có cực hạn ở Thần Minh cảnh giới, như cũ ở vào trong trạng thái tinh dũng!

Cơ hồ cùng một thời gian, khí tức của Giang Nam cũng đột nhiên dâng cao, vô số đạo văn ở trên bầu trời tứ trọng Thiên Cung đan vào, dần dần ngưng tụ thành một viên đại tinh, Tử Vi Đế Tinh!

Viên Tử Vi Đế Tinh này càng ngày càng sáng ngời, càng ngày càng chói mắt, đạo văn cuồng bạo còn đang không ngừng tràn vào, trong lúc bất chợt, Tử Vi Đế Tinh oanh một tiếng nổ tung, thần quang chợt tiết, một Thần Đế từ

trong thần quang huy hoàng cất bước đi ra, vô số đạo văn ở quanh thân hắn bay múa sôi trào, bị tôn Tử Vi Thần Đế hư ảnh này hai tay thiên biến vạn hóa, đem nhiều đạo văn đọng lại, đan vào thành một tòa Thần Điện Thần Cung!

Tử Vi Thiên Cung nhanh chóng thành hình!

Hai người rõ ràng ở trong chiến đấu đột phá!

Linh khí trong Bỉ Ngạn Thần Chu ngưng tụ cao độ, có thể dễ dàng tụ khí thành dịch, tụ dịch thành thạch, linh khí phong phú như thế ngược lại thành trợ lực bọn họ đột phá tốt nhất!

- Hmm!

Chúc Dịch Băng há mồm rống to, âm ba sóng lớn chồng chất, trong nháy mắt biến hóa làm không biết bao nhiêu đạo Thần Thông, chi chít hướng Giang Nam còn đang ngưng tụ Tử Vi Thiên Cung oanh tới!

Mà vào lúc này, Giang Nam đồng thời há mồm quát lên, một ngụm uống ra một tòa Thiên Đạo Bảo Chung, bay đến trong đệ nhị tọa Thiên Đình của Chúc Dịch Băng, cố gắng phá hủy đệ nhị tọa Thiên Đình chưa định hình này.

Hai người bọn họ cũng là hạng người tài trí tuyệt hảo, trong lòng biết để cho đối phương trước mình một bước đột phá mà nói, mình tất nhiên sẽ gặp đến đả kích tựa như hủy diệt, vì vậy vừa lên liền cố gắng đi trước phá hủy Thiên Đình Thiên Cung còn đang ngưng tụ của đối phương, đem tu vi đối phương đánh rớt!

Hai cổ trùng kích hủy diệt, để cho hai người nhất tề muộn hanh nhất thanh, chỉ cảm thấy trong Thiên Cung, Thiên Đình còn đang ngưng tụ của mình gặp phải bị thương nặng!

Cùng lúc đó, thân thể hai người bọn họ va chạm lại càng kịch liệt, Giang Nam cong ngón búng ra, chính là ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm bay ra,

tạo thành kiếm trận, Kiếm Ý quét ngang, đi gọt đạo tắc của Chúc Dịch Băng, muốn đem tu vi của hắn gọt không còn một mống.

Mà Chúc Dịch Băng đầu thoáng một cái, dài ra 160 đỉnh đầu khác, há mồm rống to, miệng phun đạo tắc, hóa thành vô số đại thương, bên cạnh đại thương là vô số Hỏa Long bay múa, quay chung quanh Giang Nam bao quanh bay múa, đâm thân thể Giang Nam!

Trên thân hai người chảy ra máu tươi càng ngày càng nhiều, thảm thiết vô cùng, vẫn như cũ sinh tử đánh giết!

Bá...

Một ngụm Thiên Đao trong lúc bất chợt từ trong tay Giang Nam dâng lên, ánh đao sáng như tuyết chợt lóe lên, đỉnh đầu hình dáng năm tầng bảo tháp của Chúc Dịch Băng bị một đao chặt xuống, mà vào lúc này, phòng ngự của Giang Nam bị phá, 161 đại thương cắm ở trên thiên linh cái của hắn, một cái đại thủ chộp tới, bắt được những đạo tắc đại thương này, dùng sức ngắt một cái, sinh sôi đem đầu của hắn hái xuống!

Chúc Dịch Băng bắt được đỉnh đầu của Giang Nam, cổ thoáng một cái, lại có một cái đầu sinh ra, cười ha ha nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, đầu ngươi ở chỗ này!

Giang Nam một tay cầm Thiên Đao, một tay giơ lên đỉnh đầu hình dáng bảo tháp của Chúc Dịch Băng, thần huyết lạch cạch lạch cạch từ miệng vết thương nhỏ ra, cổ của hắn ngắt một cái, cũng có một cái đầu lâu sinh ra, cất tiếng cười to nói:

- Chúc đạo hữu, ngươi nhìn đầu của ngươi ở đâu?

Ánh mắt hai người đụng vào nhau, riêng phần mình hừ lạnh một tiếng, vù vù thở hổn hển mấy câu chửi thề, gia tăng chữa trị thân thể tổn thương, toàn lực tăng lên pháp lực, mau sớm đột phá cảnh giới.

Trải qua đánh một trận thảm liệt như vậy, hai người nguyên khí tổn thương nặng nề, tái chiến đi xuống mà nói đều có chút không chịu nổi, nhất định sẽ suy giảm tới căn bản của mình, làm cho mình không cách nào thuận lợi đột phá cảnh giới, hoặc là sẽ khiến cho mình trước thời hạn bại lộ lá bài tẩy.

Mà hôm nay, bọn họ riêng phần mình lúc đột phá cảnh giới bị đối phương cắt đứt, phải tốn hao thời gian tới tu bổ đạo văn đạo tắc, nếu không tất nhiên sẽ lưu lại hậu hoạn cực kỳ nghiêm trọng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1155: Kỳ Phùng Địch Thủ. (2)

Hô...

Yêu Thần Kim Đế bay tới, vũ dực liên thiên, đem Giang Nam gắn vào cánh, Nhật Nguyệt ở dưới cánh chim của hắn ngưng tụ, bảo vệ Giang Nam.

Mà Chúc gia gia chủ cũng vượt thân che ở trước người Chúc Dịch Băng, trong mắt chiến ý hừng hực, nhưng không có nhúc nhích tay.

- Gia chủ, che ta lui ra, trước hết để cho hắn hung hăng ngang ngược nhất thời, đợi đột phá đến Thiên Thần cảnh giới, phất tay trong lúc là có thể tiêu diệt!

Chúc Dịch Băng phun ra một búng máu, hung ác nói:

- Ta đột phá đến Thiên Thần cảnh giới cũng không giống như hắn đột phá đến Tử Vi Thiên Cung cảnh giới đơn giản như vậy, thành tựu Thiên Thần, vượt qua suy yếu kỳ, thực lực của ta có thể lật thăng bốn năm lần, mà hắn cao nhất là tăng lên gấp đôi thực lực, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Chúc gia gia chủ lên tiếng đồng ý, che ở trước người của hắn, từ từ lui về phía sau.

Giang Nam không để cho Kim Đế truy kích, hắn hôm nay cũng đến thời kỳ mấu chốt, tái chiến đi xuống khẳng định không chịu nổi, mà Kim Đế một người cũng không cách nào bắt lại Chúc gia gia chủ cùng Chúc Dịch Băng.

Bốn người từ từ kéo ra khoảng cách, trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Tiểu tử Chúc gia này đúng là rất cao, nếu hắn đột phá đến Thiên Thần cảnh giới, thực lực tăng phúc chỉ sợ so sánh với ta còn muốn lớn, khó đối

phó hơn... Hôm nay, ta chỉ có thể lấy số lượng thắng được chất lượng của hắn!

Hắn thần thức quét ngang, điên cuồng tịch quyển linh khí trong Bỉ Ngạn Thần Chu, để cho linh khí liên tục không ngừng tràn vào trong nhục thể của mình, tiến vào mi tâm Tử Phủ, tốc độ cắn nuốt linh khí so sánh với Chúc Dịch Băng còn muốn kinh người, còn muốn kinh khủng mấy lần!

Mà ở trong Tử Phủ của hắn, kiếp trước thân, kiếp sau thân của hắn đã riêng phần mình hấp thu linh khí, toàn lực tăng lên tu vi pháp lực, mà ba Sâm La Đại Đế hóa thân, ba Tinh Quang Thần Đế hóa thân cùng một Thái Cực Đại Đế hóa thân cũng điên cuồng hấp thu linh khí, đồng thời tăng lên tu vi!

Trong Tử Phủ, Giang Nam còn từ trong thánh tông mang đến không ít Linh Dịch linh thạch, giờ phút này cũng liên tục không ngừng bị luyện hóa, để cho tu vi của hắn phi tăng!

Trận đại chiến này rốt cục tạm kết một giai đoạn, nhưng mà Giang Nam cùng Chúc Dịch Băng cũng biết, bọn họ trong lúc đó còn sẽ có đánh một trận, một trận càng thêm thảm thiết, mà hiện tại bất quá là bình tĩnh trước phong ba mà thôi!

Trong Bỉ Ngạn Thần Chu, nhiều Thần Ma thấy đại chiến kết thúc, lúc này riêng phần mình hành động, mọi nơi sưu tầm, ý đồ tìm được trụ cột trận pháp trong chiếc thần chu này.

Bạch y nữ Thần Chủ kia ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, nhẹ nhàng mở ra cước bộ, đang muốn đi ra Tiên các, đột nhiên chỉ nghe một cổ ba động thần bí đột nhiên từ trong một Tiên các khác truyền đến, cổ ba động này không giống nhân gian đạo văn phát tán, cũng không giống là Thần Minh đạo tắc rung động, cổ ba động này hư vô mờ mịt, làm cho người ta thấy một loại cảm giác cao xa!

Bạch y nữ Thần Chủ trong lòng khẽ nhúc nhích, không có đi hướng

Giang Nam, thân hình chợt lóe, sau một khắc đã hiện ra ở nơi thanh âm kia truyền đến, cơ hồ đồng thời, từng thân ảnh đung đưa, từng Thần Ma lần lượt hiện ra ở trong Tiên các kia.

Oanh!

Thần Giới Thần Tôn cất bước đi vào Tiên các, khí tức rung chuyển, đám đông hết thảy tránh đường.

Giang Nam ánh mắt chớp động, ngẩng đầu hướng Tiên các kia nhìn lại, thấp giọng nói:

- Kim Đế, chúng ta cũng qua đi xem một chút!

Kim Đế vỗ cánh bay lên, chở Giang Nam bay về phía tòa Tiên các này, cùng lúc đó Chúc Dịch Băng cùng Chúc gia gia chủ cũng đồng thời chạy tới, hai người ánh mắt nhìn nhau, nhưng ngay sau đó tách ra.

- Chúc Dịch Băng thực lực mạnh đến đáng sợ, huyết mạch của hắn có cổ quái, ta thu đầu lâu của hắn cũng không thể vứt bỏ, nhất định phải nghiên cứu một chút.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Mới vừa rồi cùng Chúc Dịch Băng quyết chiến, Giang Nam cũng đã cảm giác được Chúc Dịch Băng so sánh với những Thần Ma khác mạnh đến nổi có chút không hợp thói thường, tuy nói hắn từ trước giao thủ Thần Ma, không phải là tân tấn Thần Ma như Hoang Cảnh Thiếu Tôn, chính là Thần Ma đất lưu vong không có linh khí chống đỡ pháp lực suy yếu, nhưng thực lực của Chúc Dịch Băng, vẫn còn có chút mạnh đến nổi biến thái.

Loại mạnh mẽ này, không chỉ là hai đại thế giới thần quốc của hắn, cũng không chỉ là hắn tích lũy, còn có nguyên nhân càng sâu.

Thân thể Giang Nam là mạnh bực nào?

Ngụy Thần Thể, Ngụy Tiên Thể, đem Hồng Mông Tử Khí luyện vào thịt thân, lĩnh ngộ Hồng Mông Đại Đạo, đem Hỗn Độn ký hiệu khắc ở các nơi xương cốt, hắn cơ hồ có thể cùng Tiên Thiên Thần Ma cùng cảnh giới sánh ngang!

Hơn nữa hắn lĩnh ngộ Thiên Đạo chí bảo, thân thể có Thiên Đạo Thần Thông bảo vệ, Phụng Thiên Thừa Vận, nhục thể của hắn, sớm có thể cùng Thiên Thần sánh ngang!

Nhưng dù vậy, thân thể Chúc Dịch Băng mạnh, so với hắn không thể yếu, nếu nói là trong thân thể Chúc Dịch Băng không có huyền bí, khẳng định không có ai tin tưởng!

Giang Nam hàng năm nghiên cứu huyết mạch, lúc tu vi không cao liền nghiên cứu qua Bất Tử Minh Vương thần huyết, sau lại càng nghiên cứu các loại Thần Thể, giả tạo các loại huyết mạch, có thể nói, hắn ở huyết mạch nghiên cứu có chỗ hơn người, cho dù là Thần Chủ Thần Tôn, cũng chưa chắc có thể vượt qua hắn ở nghiên cứu huyết mạch!

Vừa rồi cùng Chúc Dịch Băng động thủ, hắn liền cảm giác được năng lượng trong huyết mạch của Chúc Dịch Băng mạnh mẽ, kia là một loại năng lượng Cổ lão cực kỳ thuần túy, vì vậy hắn khẳng định huyết mạch của Chúc Dịch Băng có cổ quái!

Bất quá hắn hiện tại không có thời gian, hôm nay có người ở trong Bỉ Ngạn Thần Chu có điều phát hiện, hơn nữa Giang Nam cũng cần gia tăng củng cố Tử Vi Thiên Cung, thời gian cấp bách, không thích hợp tĩnh hạ tâm lai nghiên cứu huyết mạch của Chúc Dịch Băng.

Không gian trong Tiên các không lớn, dài rộng cũng chỉ là ba năm trăm trượng. Mỗi một Thần Ma thân thể hiện ra Thiên Địa Pháp Tương cũng có mấy vạn trượng, nhưng mà mọi người tiến vào trong Tiên các, lại phát hiện nhục thể của bọn hắn trong chớp mắt liền nhỏ xuống.

Tiên các vẫn là lớn như vậy, tiến vào trong đó, bị quy tắc kỳ dị nào đó

trong Tiên các, vặn vẹo Thần Ma Thân Thể bọn họ, vì vậy để cho bọn họ thoạt nhìn như người thường.

Hơn ngàn Thần Ma thân ảnh chằng chịt, mọi nơi nhìn quanh, chỉ thấy trong tòa Tiên các này bố trí có chút tinh sảo, có trang thai gương sáng, giấy và bút mực, trên tường treo sơn thủy đồ, những đồ này nhìn như tầm thường, nhưng tràn ngập Đế Uy thâm trầm, là vật dụng của Thần Đế.

Sau một lúc lâu, ánh mắt của mọi người nhất tề rơi vào trên giường ngọc trong Tiên các, chỉ thấy ngọc giường kia có bức rèm che đậy, giường ngọc bày hai cuốn sách cổ.

- Bỉ Ngạn Thần Đế truyền thừa!

Mọi người hô hấp nhất thời ồ ồ, đột nhiên một Thiên Thần làm trước một bước, lấy tay liền hướng hai cuốn sách cổ kia chộp tới. Bàn tay của hắn còn chưa kịp chạm đến sách cổ, cả người liền đột nhiên thình thịch nổ tung, rõ ràng là một Thần Chủ xuất thủ, trực tiếp đánh chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1156: Tiềm Long Đạo Nhân

Oanh!

Trong Tiên các, cơ hồ tất cả Thần Ma vào giờ khắc này động thủ, điên cuồng hướng hai cuốn sách cổ kia cướp đi, chỉ ở trong nháy mắt, liền có vài chục Thần Ma chết thảm, bị sinh sôi đánh nổ tung!

Bên trong Tiên các không gian rung chuyển không nghỉ, các loại Thần Thông cùng pháp bảo kích động, lẫn nhau va chạm, mà ở trong đó tựa hồ có quy tắc kỳ dị tồn tại, cho dù là Chân Thần, Thần Chủ, cũng đánh không xấu không gian nơi này, mơ tưởng phá hủy bất kỳ một kiện đồ vật!

Giang Nam đang muốn xông qua Yêu Thần Kim Đế, nhanh chóng thối lui khỏi Tiên các, cũng có không ít Thần Ma vào giờ khắc này cảm giác được nguy hiểm, vội vàng thối lui, không dám cùng những cường giả kia tranh phong.

Càng ngày càng nhiều Thần Ma vẫn lạc, lại có nhiều Thần Ma, Thiên Thần thối lui, tiếp theo Chân Thần bại lui, chật vật không chịu nổi trốn thoát, chỉ còn lại có mấy Thần Chủ cùng Thần Giới Thần Tôn kia còn đang tranh đấu chém giết!

Thực lực Thần Chủ, Thần Tôn thật sự cường đại, vừa ra tay Thiên Địa biến sắc, làm hỏng Tinh Không, nhưng ở chỗ này, bọn họ chiến đấu cũng trở nên không có uy thế to lớn như vậy, uy năng không hiện.

Mấy Thần Chủ tiến vào trong Bỉ Ngạn Thần Chu này cực kỳ cường đại, nhất là bạch y nữ Thần Chủ kia, thực lực lại càng kinh người, đến gần Thần Tôn, đem Thần Giới Thần Tôn kia ngăn trở, mà Tố Thần Hầu cùng hai Thần Chủ dưới trướng thực lực cũng kinh người chí cực, thực lực so với Thần Tôn kia không kém, Thần Thông bộc phát, rất là kinh người.

Hơn nữa, tại chỗ rất nhiều người nhãn lực không kém, có thể nhìn ra được vị Tố Thần Hầu có chút anh tuấn này cũng không vận dụng toàn lực!

Vài bóng người động tác mau lẹ, mà những người khác chỉ có thể ở ngoài quan chiến, nếu không cẩn thận bị Thần Thông của bọn họ quét trúng, coi như là Thiên Thần, cũng tránh không được kết quả vẫn lạc!

- Mấy ngu ngốc, tranh đoạt sách cổ kia có ích lợi gì?

Đột nhiên, Giang Nam nghe được bên cạnh truyền tới một thanh âm như có như không, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nam tử đứng ở cách đó không xa, áo mộc mạc, nhưng tướng mạo đường đường, chợt nhìn như một người bình thường, nhưng nhìn kỹ xuống, càng xem liền càng cảm thấy người này sâu không lường được.

Ánh mắt của hắn thâm thúy, tích chứa tia sáng trí khôn, nhưng trên mặt mang theo nụ cười bất cần đời, đặt ở trong Thần Ma tuyệt đối không chọc người chú ý, nhưng chỉ cần cẩn thận nhìn lên, liền có thể thấy được người này bất phàm.

Mới vừa rồi rất nhiều Thần Ma đều ở trong lúc giao thủ bị thương, mà người này lông tóc không thương tích gì.

Hơn nữa Giang Nam đột nhiên nghĩ đến, mới vừa rồi mình thối lui khỏi Tiên các, vị trung niên nam tử này thật giống như đã lui về phía sau, tựa hồ đã sớm nhận định hai cuốn sách cổ trên giường ngọc không có chỗ lợi gì.

Giang Nam tiến lên, rất khách khí nói:

- Vị đạo huynh này, hai cuốn sách cổ kia là Bỉ Ngạn Thần Đế lưu lại, trong đó có thể ghi lại công pháp của Bỉ Ngạn Thần Đế, vì sao đạo huynh nói không chỗ hữu dụng?

Trung niên nam tử kia liếc hắn một cái, cười nói:

- Giang giáo chủ, chẳng lẽ ngươi nhìn chưa ra?

- Ngươi nhận được ta?

Giang Nam trên dưới đánh giá trung niên nam tử, trong lòng kinh nghi bất định, không nhớ rõ mình từng ở nơi nào gặp qua người này. Hắn gặp phải Thần Ma mặc dù số lượng không ít, nhưng so sánh với Thần Ma của chư thiên vạn giới mà nói, vẫn còn là quá ít.

- Danh chấn vạn giới, trẻ tuổi đệ nhất nhân Giang giáo chủ, ta làm sao không nhận ra?

Trung niên nam tử kia ha hả cười nói:

- Ngươi nhìn, Tiên các này bố trí, rõ ràng chính là một khuê phòng nữ tử, ngươi nói Bỉ Ngạn Thần Đế sẽ đem công pháp của mình đặt ở trong khuê phòng sao?

- Khuê phòng?

Giang Nam hướng Tiên các trông đi, chỉ thấy ngọc giường bức rèm che đậy, mà nóc Tiên các bố trí có chút nhã trí, có ngọc thai, trang thai, tranh chữ cùng giấy và bút mực, đột nhiên nhìn lại, đúng là cùng bố trí của khuê phòng có chút tương tự.

- Chẳng lẽ là khuê phòng phi tử của Bỉ Ngạn Thần Đế?

Hắn buồn bực nói.

Trung niên nam tử kia cười mà như không cười nói:

- Cái này không biết được. Nơi này có thể là khuê phòng phi tử. Nhưng nói không chừng vị Bỉ Ngạn Thần Đế này cũng là nữ.

Giang Nam trên dưới đánh giá hắn, trong lòng hiếu kỳ, cười nói:

- Đạo huynh biết ta, ta còn không biết huynh cao tính đại danh, dám hỏi huynh gọi như thế nào?

- Giang giáo chủ không cần khách khí, đạo hiệu của ta là Tiềm Long, đã nhiều năm chưa từng dùng qua, chỉ sợ ngươi chưa từng nghe.

Trung niên nam tử kia cười nói:

- Ngươi không nhận biết ta. Ta lại nhận được ngươi, bởi vì ngươi đã từng đánh qua đệ tử của ta, đoạt lấy bảo bối của đệ tử ta.

Giang Nam thẹn thùng, ý không tốt nói:

- Ta đánh qua quá nhiều người, cũng không biết lệnh đồ là người nào, Tiềm Long đạo huynh chớ trách. Nếu đạo huynh để ý mà nói, ta đem pháp bảo của đệ tử ngươi trả lại.

Sau khi hắn đem Hóa Tiên Ngọc Bình thu vào tay, đích xác là đoạt không biết bao nhiêu pháp bảo, cũng đánh qua không biết bao nhiêu người, những người này cũng có sư tôn, cũng có thân bằng, hôm nay bị sư trưởng tìm tới cửa. Để cho Giang đại giáo chủ cũng có chút mặt mũi không nhịn được.

- Chỉ là một kiện pháp bảo, cần gì nói đến?

Trung niên nam tử Tiềm Long Đạo Nhân kia cười nói:

- Mỗi người đều có cơ duyên mỗi người, đương kim lại càng loạn thế, Thiên Đạo cương thường cũng muốn không còn tồn tại, cũng có rất nhiều hạng người kinh thái tuyệt diễm ứng kiếp đản sinh ra, nhận được Thiên Đạo chiếu cố, trăm hoa khoe sắc. Ta là người tranh sắc, đệ tử của ta cũng là người tranh sắc, giáo chủ cũng vậy, sinh tử thắng bại, không cần để ở trong lòng.

Hắn nói năng nhã trí, làm Giang Nam bất giác sinh ra hảo cảm.

- Tiềm Long đạo huynh, mới vừa rồi ngươi nói hai cuốn sách cổ kia vô dụng, trong mắt của ta có chút kém.

Giang Nam cười nói:

- Thần Đế ghi lại, hơn phân nửa bao hàm nhiều bí mật, nếu có Bỉ Ngạn

Thần Đế lĩnh ngộ, kia tự nhiên là bảo vật vô giá, đáng giá xuất thủ tranh đoạt.

- Như vậy a.

Tiềm Long Đạo Nhân thừa nhận hắn nói không sai, cười nói:

- Bất quá ngươi không ngờ một điểm rằng, nơi này hết thảy bố trí, là một phần của Bỉ Ngạn Thần Chu, đã cùng Bỉ Ngạn Thần Chu dung làm một thể, tranh đoạt những đồ này thật không có nửa phần chỗ dùng, bởi vì cho dù ngươi lấy đến tay, cũng cầm không đi.

Giang Nam buồn bực, không giải thích được ý nghĩa, mà vào lúc này, mấy Thần Chủ Thần Tôn chiến đấu đã kết thúc, Tố Thần Hầu không muốn bại lộ tất cả thực lực của mình, lui về phía sau mà vị bạch y nữ Thần Chủ kia là bởi vì sắp đột phá, không muốn liều mạng, mấy Thần Chủ khác thực lực thì có chút thua kém, cuối cùng để cho Thần Tôn kia giỏi hơn một chút, đi trước cướp được hai cuốn sách cổ kia.

Không ngờ, Thần Tôn này mới vừa cầm lấy sách cổ, liền thấy hoa quang chợt lóe, sách cổ từ trong tay của hắn biến mất, sau một khắc trên giường ngọc lại ra hai cuốn sách cổ, thậm chí vị trí bầy đặt giống nhau như đúc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1157: Thành Tiên Nhị Pháp. (1)

- Di?

Thần Tôn kia sắc mặt biến hóa, lần nữa lấy tay chộp tới, không ngờ lại là tình huống giống nhau xuất hiện, sách cổ tự động từ trong tay của hắn biến mất, như cũ hiện ra trên giường ngọc.

Giang Nam đối với Tiềm Long Đạo Nhân không khỏi bội phục vạn phần, cười nói:

- Quả nhiên như đạo huynh nói, đạo huynh thật là liệu sự như thần.

Tiềm Long Đạo Nhân khẽ mỉm cười, đột nhiên chỉ thấy bóng người đung đưa, Thần Tôn kia sải bước đến trước mặt hai người, giận tái mặt, nhìn Tiềm Long Đạo Nhân, lạnh lùng nói:

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hắn trên mặt giận dữ, hiển nhiên đối với đại phí sức lực đánh lui mọi người, nhưng không cách nào đem hai cuốn sách cổ thu vào tay mà căm tức vạn phần, hắn tai mắt nhạy cảm, tự nhiên đem Giang Nam cùng Tiềm Long Đạo Nhân nói chuyện nghe vào tai.

Mấy Thần Chủ cũng đi tới, đem Giang Nam cùng Tiềm Long Đạo Nhân vây ở chính giữa, rất có tư thế chỉ cần bọn họ có điều giấu diếm, liền đem hai người bọn họ đánh cho thành bụi bay.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Này còn không đơn giản sao? Nơi này hết thảy đồ là thuộc về Bỉ Ngạn Thần Chu, cùng Bỉ Ngạn Thần Chu nhất thể, nếu ngươi có thể đem đồ nơi đây lấy đi bất kỳ một vật, Bỉ Ngạn Thần Chu ngươi cũng có thể luyện hóa.

Nếu không có thực lực luyện hóa Bỉ Ngạn Thần Chu, nơi này hết thảy ngươi cầm không đi.

Thần Tôn kia hừ lạnh một tiếng, thanh âm khàn khàn nói:

- Này chẳng phải là nói, chúng ta cái gì cũng cầm không đi? Ta cũng không tin!

Tiềm Long Đạo Nhân nhún vai, có chút bất đắc dĩ, Thần Tôn kia lập tức trở về Tiên các, cố gắng đem bảo vật trong Tiên các thu, bất quá tùy ý hắn thần thông quảng đại, cũng không cách nào lấy đi bất kỳ một kiện đồ vật trong Tiên các!

Thần Tôn kia ngây người, có chút không biết làm sao.

Giang Nam đi tới bên ngọc giường, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy hai cuốn sách cổ kia nửa che đậy, lộ ra mấy chữ viết xinh đẹp, phía trên là một chút chuyện tình vụn vặt:

- Hôm nay Càn Khôn tới gặp ta, nói ta làm Thần Đế không thể không có hậu cung, hắn nguyện ý làm phi tử của ta, lão nương một cước đá bay. Tên khốn này, lại muốn chiếm tiện nghi của lão nương...

Giang Nam đọc đến nơi đây, trong lòng giật mình, thất thanh nói:

- Bỉ Ngạn Thần Đế, thật sự là một Nữ Đế!

Nữ Đế, hắn vẫn là lần đầu nghe nói nữ nhân xưng đế!

Dù sao, chư thiên vạn giới tuy nói cực kỳ sáng suốt, địa vị nữ nhân cũng cực cao, thậm chí không ít nữ nhân tu luyện tới cảnh giới cực cao, không thiếu có nhân vật cấp bậc Thần Quân, nhưng dù sao đây là một thời đại nam tôn, nữ nhân ở trên Tiên Thiên có chưa đầy, các đại môn phái Thánh Địa, vẫn là đối với nam tử bồi dưỡng lớn hơn một chút.

Mà Bỉ Ngạn Thần Đế vị Tiên Thể Thần Đế này, thật sự là một Nữ Đế, nữ

nhân Chứng Đạo thành Đế, hơn nữa tài nghệ trấn áp quần hùng, trấn áp một thời đại, thật sự để cho hắn có chút chấn động.

- Càn Khôn trong miệng Bỉ Ngạn Thần Đế là ai?

Giang Nam phục hồi tinh thần lại, đột nhiên nghĩ đến điểm này, mở to mắt nói:

- Không phải là chưởng khống Hóa Tiên Ngọc Bình Càn Khôn Lão Tổ chứ? Đây là chuyện gì a? Làm sao ngay cả Càn Khôn Lão Tổ cũng nhảy đi ra ngoài, muốn làm phi tử của Nữ Đế...

Hắn quơ quơ đầu, ở trong ấn tượng của hắn, Bổ Thiên thần nhân là đại biểu Thiên Đạo, thừa hành Thiên Ý, không nghĩ tới vị Càn Khôn Lão Tổ này sẽ bỏ da mặt, không biết xấu hổ chạy tới muốn làm "Phi tử" Nữ Đế.

Bất quá cũng có thể từ đó nhìn ra, Bỉ Ngạn Thần Đế tất nhiên là một cô gái mỹ lệ, nếu không Càn Khôn Lão Tổ sao lại động tâm?

Nhưng mà, vị Càn Khôn Lão Tổ này làm cũng quá hèn mọn đi, ngay cả loại chuyện hậu phi này cũng có thể mặt dày nói ra!

- Nhưng mà vị Nữ Đế này lá gan quả thật cũng quá mức một ít, ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng một cước đá bay. Đúng rồi, Tiềm Long Đạo Nhân mới vừa rồi liền chỉ điểm, chẳng lẽ hắn sớm biết Bỉ Ngạn Thần Đế là một Nữ Đế?

Giang Nam quay đầu lại hướng Tiềm Long Đạo Nhân nhìn lại, đạo nhân kia cũng cười híp mắt đi tới, quay đầu lại cười nói:

- Phía trên nói cái gì?

Đạo nhân này thấy văn tự trên sách cổ, nụ cười trên mặt không khỏi cứng ngắc, trở nên cực kỳ cổ quái. Giang Nam cười nói:

- Ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng dám đá bay, vị Nữ Đế này lá gan

không khỏi quá lớn, mới vừa rồi ta thấy được đoạn văn tự này, cũng khiếp sợ nói không ra lời.

- Quả thật khiếp sợ, quả thật khiếp sợ.

Tiềm Long Đạo Nhân gật đầu lia lịa nói:

- Bất quá Bỉ Ngạn Thần Đế đây là ý gì? Lại ngay cả chuyện xấu bực này cũng ghi xuống, không duyên cớ để cho bọn hậu bối nhạo báng.

- Bản thân ta cảm thấy rất thú vị. Ta vốn cho là Càn Khôn Lão Tổ thân là Bổ Thiên thần nhân, vâng chịu Thiên Đạo vô tình, là Thiên Đạo hóa thân, lạnh lùng tìm không được một tia tình cảm loài người, hiện tại cũng cảm thấy vị lão tổ này là một người, người sống sờ sờ.

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người của hắn, thử dò xét nói:

- Tiềm Long đạo huynh, chẳng lẽ ngươi sớm biết Bỉ Ngạn Thần Đế là một Nữ Đế?

- Ngươi không biết sao?

Tiềm Long Đạo Nhân kinh ngạc nói:

- Bỉ Ngạn Đế lăng là một mộ chôn quần áo và di vật, bên trong y quan, chính là nữ thức Đế bào, cùng nam Đế Đế bào khác nhau rất rõ ràng, cho nên rất nhiều người suy đoán Thần Đế này là một vị Nữ Đế. Ta cũng từ người khác nghe nói, hôm nay nhìn sách cổ này, có thể thấy được tin đồn không sai.

Giang Nam thở dài, thầm nói:

- Xem ra, ta lại bỏ lỡ rất nhiều chuyện.

Hắn rất muốn trải qua tất cả chuyện phấn khích của chư thiên vạn giới, bất quá này là chuyện không thể nào, trong chư thiên vạn giới mỗi một ngày đều có kỳ ngộ phát sinh, gặp gỡ rơi vào trên người nhân vật bất đồng, một

người có thể gặp phải kỳ ngộ, thật sự quá ít.

Một Thần Chủ đi tới, uy nghiêm thâm trầm nói:

- Nữ nhân xưng đế, muôn đời hãn hữu, Bỉ Ngạn Thần Đế thời gian tại vị chỉ rất ngắn liền bỏ mình đạo tiêu, có thể thấy được là vì Thiên Đạo không tha, nói không chừng là bị Thần Đế phía sau nàng đánh chết ở trên đế vị!

Tiềm Long Đạo Nhân chân mày cau lại, thản nhiên nói:

- Hơn năm ngàn vạn năm chỉ xuất hiện một Tiên Thể, ai có thể tru diệt Tiên Thể Thần Đế? Lấy ý kiến của ta, Bỉ Ngạn Thần Đế đã có thể được xưng tụng 5000 vạn năm đệ nhất Đế.

- Lấy nhãn giới kiến thức của ngươi, khó tránh khỏi có loại hiểu lầm này, bởi vì ngươi quá yếu, nhãn giới còn chưa đủ!

Thần Chủ kia cười nhẹ nói:

- Lấy nhãn giới kiến thức của ta, sẽ không nhìn như vậy. Ngươi quá nông cạn.

Tiềm Long Đạo Nhân cười mà như không cười nói: truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

- Đại khái như thế đi.

- Ngươi là tiểu nhân vật, ta không đáng cùng ngươi âu khí.

Thần Chủ kia bỏ lại một câu, liền mặc kệ hắn, nhìn về phía cuốn sách cổ kia, bất quá hắn cố gắng lật đến tờ thứ hai, chỉ thấy trang giấy sách cổ kia vẫn như cũ là nguyên dạng, không có bị hắn phiên động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1158: Thành Tiên Nhị Pháp. (2)

Thần Chủ kia tức giận, một ấn đắp xuống, chỉ thấy trong sách cổ Tiên quang lưu chuyển, đem Thần Chủ này đánh bay, nặng nề đụng vào trên vách tường Tiên các, toàn thân nhức mỏi, không cách nào đứng dậy.

Giang Nam trong lòng cả kinh, đường đường Thần Chủ, Thần Giới đại nhân vật, thực lực kinh thiên động địa, lại bị cuốn sách cổ này phản chấn vô lực đứng dậy, có thể thấy được sách cổ này không giống ngoài mặt thoạt nhìn đơn giản như vậy, chỉ sợ đúng như Tiềm Long Đạo Nhân nói, nơi này hết thảy đã cùng Bỉ Ngạn Thần Chu dung làm một thể.

- Tiểu nhân vật...

Tiềm Long Đạo Nhân thấp giọng cười nói.

Giang Nam liếc hắn một cái, đối với Tiềm Long Đạo Nhân này càng thêm tò mò, Tiềm Long Đạo Nhân đối mặt Thần Chủ kia đùa cợt cũng thủy chung là không ôn không hỏa, cũng không có bởi vì đối phương là Thần Chủ mà trong lòng còn có kính sợ, ngược lại lạnh nhạt vô cùng, lạnh nhạt có chút kỳ cục, phảng phất hắn mới là đại nhân vật, mà Thần Chủ kia chỉ là một tiểu nhân vật không đáng giá hắn động khí.

- Đạo nhân này rốt cuộc là lai lịch gì? Nếu như hắn là một đại nhân vật so sánh với Thần Chủ mạnh hơn, tỷ như Thần Tôn, Thần Quân, nhất định sẽ bị nhận ra, những Thần Giới Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn này hiển nhiên chưa từng thấy qua hắn.

Giang Nam trong lòng thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là những lão quái vật ẩn cư nhiều năm kia? Không quá giống, bộ dạng hắn thoạt nhìn rất trẻ tuổi...

Tiềm Long Đạo Nhân nhìn như chỉ là một Thần Ma bình thường, tu vi cao nhất cũng bất quá là Thần Minh cảnh giới, chưa thành tựu Thiên Thần, hắn gặp người nào cũng là cười híp mắt, nhưng mà Giang Nam cùng hắn tiếp xúc càng nhiều, liền càng cảm thấy người này lai lịch khó bề phân biệt, thân phận khó dò, tuyệt sẽ không là một Thần Ma bình thường.

Giang Nam đem chuyện này vứt qua một bên, hướng một cuốn sách cổ khác nhìn lại, chỉ thấy cuốn sách cổ này cũng vén lên một nửa, phía trên có vài đoạn chữ nhỏ xinh đẹp:

- Ta hỏi Tiên Sư, như thế nào trường sinh? Tiên Sư nói, trước thành Thần đạo, lại thành Hoàng đạo, thần hồn ký thác, ký thác Đại Đạo, nhảy đi ra ngoài, chính là thành tiên, trường sinh bất hủ. Ta lại hỏi, Thiên Đạo nghiền nát, như thế nào nhảy ra ngoài? Tiên Sư nói pháp kia có hai, thứ nhất, mở...

Văn tự phía sau đột nhiên đứt đi, muốn xem đến văn tự phía sau phải mở ra tờ thứ hai, Giang Nam nóng lòng giống như trong lòng có mấy trăm con mèo cào cấu, hận không thể đem cuốn sách cổ này mở ra, xem một chút phía sau rốt cuộc nói cái gì.

Bất quá, Thần Chủ Thần Tôn cũng không thể mở hai cuốn sách cổ này ra, hắn tất nhiên cũng không thành.

Đột nhiên, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đầu ngón tay lặng lẽ tràn ra một tia Tiên quang nhàn nhạt, lặng lẽ vê động trang giấy, ngay sau đó chỉ cảm thấy trang giấy bị hắn vê mở một đường.

Trong lòng Giang Nam mừng thầm, bất động thanh sắc thu tay lại.

Trừ hắn ra, cũng có không ít người đến đây tìm đọc hai cuốn sách cổ này, nhất là những người này thấy lời của quyển sách thứ hai, lại càng vui mừng quá đỗi, riêng phần mình cố gắng mở ra cuốn sách cổ này, nhưng không ai không lấy thất bại chấm dứt, gấp đến độ những Thần Ma này ót đổ mồ hôi, từng cái từng cái chửi ầm lên!

- Rõ ràng là tiên pháp, hết lần này tới lần khác xem không ra!

Một Chân Thần trên mặt giận dữ, tức giận nói:

- Còn đặt ở trước mặt chúng ta, chẳng phải là treo ngược khẩu vị người sao?

Có người phụ họa nói:

- Chính xác! Một chiêu này của Bỉ Ngạn Thần Đế, không khỏi cũng quá tổn hại đi?

- Bất quá, nếu những thứ kia có thể lấy đi mà nói, kia cũng chưa có phần của chúng ta. Ngay từ lúc trước chúng ta, chiếc Bỉ Ngạn Thần Chu này đã đi qua rất nhiều lớp nhân mã. Thần Ma đã tới nơi này, có khoảng mấy chục vạn người!

Mọi người nghe vậy gật đầu không dứt, thậm chí tin đồn có Thần Quân tự mình xông vào Bỉ Ngạn Thần Chu, nhưng cũng chưa từng thu bất kỳ vật gì, hẳn là cũng không có đủ thực lực đem Bỉ Ngạn Thần Chu luyện hóa.

Chẳng qua là thành tiên pháp rõ ràng đang ở trước mắt, nhưng nhìn không thấy pháp môn phía sau, có chút làm cho người ta khổ sở vô pháp tiếp nhận.

- Thành tiên, nơi nào đến thành tiên?

Tử Phòng đạo nhân chắp hai tay sau lưng, lại cười nói:

- Nếu quả thật phương pháp thành Tiên, còn có hai loại, vì sao Bỉ Ngạn Nữ Đế không có Chứng Đạo thành tiên? Vì sao 5000 vạn năm qua, không một người thành tiên? Lấy ý kiến của ta, này có thể là Bỉ Ngạn Nữ Đế lòng dạ khó lường, đoán chừng lưu lại những chữ viết này, là làm loạn tâm chí của chúng ta!

Nhiều Thần Ma nghe vậy, rối rít gật đầu.

Giang Nam không khỏi tức cười, thấp giọng nói:

- Bỉ Ngạn Thần Đế là thân phận địa vị bực nào, tu vi thực lực bực nào, còn muốn cố ý lưu lại những văn tự này tới loạn tâm chí các ngươi sao?

- Giáo chủ lời ấy cực đúng.

Tiềm Long Đạo Nhân sâu sắc đồng ý, cười nói:

- Con kiến hôi nghi vấn ý chí của Thần Đế? Bọn họ nói như vậy, có chút tiểu nhân đo lòng quân tử.

Mọi người thấy không có thu hoạch nhiều hơn, riêng phần mình tản đi, Giang Nam cùng Yêu Thần Kim Đế cũng đi ra Tiên các này, trong những Tiên các khác cũng có không ít đồ kỳ dị lưu lại, bất quá cũng không trọng yếu bằng trong Tiên các này.

Mọi người sưu tầm mọi nơi, cũng không lâu lắm lại có tin tức kinh người truyền đến, có người phát hiện nơi Bỉ Ngạn Thần Đế luyện bảo, dẫn tới một nhóm Thần Ma xông tới, lại có tin tức truyền đến, tìm được phòng luyện đan của Bỉ Ngạn Thần Đế, còn có người phát hiện nơi Thần Đế triệu kiến chư hầu, lại có nơi Thần Đế Ngộ Đạo cũng bị phát hiện, đưa tới oanh động cực lớn.

Trong Bỉ Ngạn Thần Chu đủ loại bảo địa bị phát hiện, mỗi một chỗ cũng kích động nhân tâm, Giang Nam liếc thấy bốn bề vắng lặng, lúc này hướng khuê phòng của Bỉ Ngạn Thần Đế bay đi.

- Mặc dù ta không cách nào lấy đi hai cuốn sách cổ kia, nhưng có thể mượn Ngụy Tiên Thể của ta lật xem sách cổ, nhìn một chút trong sách cổ thành tiên nhị pháp rốt cuộc là cái gì!

Hắn trong lòng thình thịch đập loạn, thành tiên, trường sinh, là một chủ đề vĩnh hằng, dẫn tới vô số anh hùng tốn hao thời gian từ lúc sanh ra đau khổ theo đuổi tìm kiếm, nhưng thủy chung không cách nào đi ra một bước cuối cùng. Nếu sách cổ ghi lại thành tiên pháp có thể làm cho người vượt qua Thiên Đạo nghiền nát thành tiên, hắn liền có thành tiên chi đạo!

Giang Nam xông vào trong Tiên các, ánh mắt hướng trên giường ngọc quét tới, đột nhiên thân thể chấn động, thất thanh nói:

- Sách cổ đâu?

Trên giường ngọc rỗng tuếch, hai cuốn sách cổ ghi lại thành tiên pháp kia, rõ ràng không cánh mà bay, bị lấy đi!

- Không thể nào! Không thể nào!

Giang Nam trong lòng chấn động, lẩm bẩm nói:

- Ai có thể lấy đi hai cuốn sách cổ kia? Có năng lực lấy đi sách cổ, cũng có thể lấy đi Bỉ Ngạn Thần Châu! Vì sao chỉ lấy đi sách cổ, không có lấy đi chiếc Chứng Đế chi bảo này?

Hắn thất hồn lạc phách, thành tiên pháp mất tích, cho dù là Đạo Tâm Tri Hành Hợp Nhất của Giang Nam cũng xuất hiện thiếu vết, qua hồi lâu, Giang Nam thở ra trọc khí thật dài, Đạo Tâm khôi phục như thường.

Chương 1159: Dưới Ánh Trăng Lưu Ly, Phỉ Thúy Sinh Quang. (1)

- Ta chưa từng được qua, liền chưa từng mất đi, lo được lo mất, là Đạo Tâm đáng ngại.

Trong lòng hắn có một loại hiểu ra, chỉ cảm thấy Đạo Tâm dần dần tăng trưởng.

Bỉ Ngạn Thần Chu trong lúc vô tình đã ở trong hư không xuyên qua mấy ngày, trong thần chu còn có nhiều bí mật không muốn người biết, không có bị người khai quật.

Bất quá, cho dù những bí mật bị khai quật đi ra ngoài, chỉ sợ cũng không cách nào mang ra thần chu, bởi vì tất cả người tiến vào thần chu vừa rời đi, vô luận là Thần là Ma, cuối cùng trí nhớ về Bỉ Ngạn Thần Châu sẽ không giải thích được biến mất, sẽ không nhớ được mình ở trong thần chu gặp gỡ cùng kiến thức.

Giang Nam thở dài, đi ra Tiên các, thầm nghĩ:

- Cho dù ta biết thành tiên nhị pháp, chỉ sợ lúc đi ra thần chu cũng không nhớ nổi nội dung thành tiên pháp. Cái biện pháp này của Bỉ Ngạn Thần Đế tuyệt... Chờ một chút! Thật giống như cũng không phải là không có cách nào, ta đem thành tiên pháp viết xuống trong Tử Phủ của mình, không có thể phá giải sao?

Hắn đột nhiên bật cười khanh khách:

- Hôm nay cả hai cuốn sách cổ kia cũng hư không tiêu thất, ta còn muốn những thứ này có ích lợi gì? Tiềm Long Đạo Nhân nói, người có năng lực lấy đi sách cổ, liền có năng lực lấy đi Bỉ Ngạn Thần Chu, nếu như hai cuốn sách cổ này không phải là tự mình biến mất mà nói, như vậy nhất định là bị lấy đi. Người này rốt cuộc là người nào?

Hắn tinh tế suy nghĩ một chút, làm ra vài loại phán đoán kinh người.

- Có một loại khả năng là Bỉ Ngạn Thần Châu sinh ra linh trí, hóa thành sinh linh, vì vậy có thủ đoạn lấy đi sách cổ! Chuyện tình pháp bảo sinh ra linh trí cũng không ít, Cổ Hoa đạo nhân chính là một người trong đó, là Thần Tôn cổ thụ tu luyện thành linh. Bỉ Ngạn Thần Châu niên đại đã đầy đủ xưa, xưa đến đủ để ra đời linh trí, hơn nữa từ khi chiếc thần chu này xuất hiện tới nay đủ loại thần tích đến xem, thật giống như kiện pháp bảo này thật có chút linh trí, nếu không sẽ không xuất quỷ nhập thần như thế, tiếp dẫn nhân tài chư thiên vạn giới lên thuyền.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, nếu như Chứng Đế chi bảo thành linh, biến hóa thành sinh linh có thể tu luyện, chỉ sợ lại là một Tiên Thể, lại là một Bỉ Ngạn Thần Đế, thành tựu kinh người!

- Tiềm Long Đạo Nhân lai lịch khó lường, có thể chính là sinh linh do Bỉ Ngạn Thần Chu hóa thành. Dĩ nhiên, còn có loại nghi vấn thứ hai, đó chính là trong chúng ta ẩn tàng tồn tại Đế cấp, có thể so với Thần Đế cường giả!

Hắn nghĩ tới đây, có chút chần chờ, đến nay tồn tại Đế cấp trong chư thiên vạn giới còn chưa từng xuất hiện qua, Quang Vũ chuyển thế, ngũ đại Thần Quân riêng phần mình kiềm chế, không một người Chứng Đế.

- Bất quá chư thiên vạn giới lòng dạ thâm sâu khó lường, khó bảo toàn không có nhân vật Đế cấp giống như Trấn Thiên Thần Đế bị vây trong chết giả, đợi chờ cơ duyên thành tiên phủ xuống. Chẳng qua là, nhân vật Đế cấp cũng rất kiêu ngạo, hẳn là khinh thường thu những Thần Đế Chứng Đế chi bảo khác? Nếu khinh thường, kia cũng sẽ không đi lên thần chu, khả năng này không lớn.

- Mà loại thứ ba chính là, Bỉ Ngạn Thần Đế chưa chết!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, thấp giọng nói:

- Chỉ có Bỉ Ngạn Thần Đế chưa chết, mới có thể lấy đi bút ký của mình,

tránh cho mình ghi lại một chút bí mật tiết ra ngoài! Đây cũng là một loại khả năng lớn nhất!

Nghĩ đến hướng đi của Bỉ Ngạn Thần Chu, hắn liền càng khẳng định loại nghi vấn thứ ba, Bỉ Ngạn Thần Chu tiếp dẫn nhiều Thần Ma rời đi, không biết đi hướng nào, vô cùng có khả năng là đi gặp Bỉ Ngạn Thần Đế!

Này cũng có thể giải thích, vì sao người đi lên thần chu sau khi đi xuống sẽ không nhớ rõ chuyện đã xảy ra trong Thần chu!

Hắn tâm tư càng thêm trĩu nặng, nếu Bỉ Ngạn Thần Đế quả thật chưa chết, kia liền thật ứng với câu cách ngôn kia, nước sâu cá nhiều!

Ở hạo kiếp phủ xuống, nhiều tồn tại Cổ lão sống lại, Quang Vũ Thần Đế bày loạn thế, kết quả liền xuất hiện biến số rất lớn, ra ngoài Quang Vũ chưởng khống.

Đây có thể là chuyện tốt cũng có thể là chuyện xấu, chuyện tốt chính là Quang Vũ Thần Đế không cách nào chưởng khống cục diện, chuyện xấu chính là hướng đi của trường hạo kiếp này, dù ai cũng không cách nào tiên đoán, có thể hạo kiếp trở nên lớn hơn nữa, càng thêm sanh linh đồ thán.

- Giang giáo chủ, làm sao ngươi vẫn còn ở nơi này?

Đột nhiên một thanh âm thức tỉnh Giang Nam trầm tư, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiềm Long Đạo Nhân từ đàng xa đi tới, để cho hắn không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích, Tiềm Long Đạo Nhân này có chút thần bí, mới vừa rồi hắn thậm chí còn suy đoán đạo nhân này là sinh linh do Bỉ Ngạn Thần Châu biến thành, bất quá thấy bộ dáng đạo nhân này bình thường, cũng làm cho hắn có chút chần chờ.

- Đạo huynh, ta vừa mới nhớ tới danh hiệu của đạo huynh, bất giác xuất thần.

Giang Nam mang theo Yêu Thần Kim Đế đến gần, cười nói:

- Tiềm Long nhiều nghĩa, âm dương đều có. Long Đức mà ẩn giả, không hỏi thế sự, không ra tiếng danh. Tiềm Long lánh đời không buồn bực, không thấy là không có buồn bực. Vui mừng thì hành sự, mọi chuyện tùy tâm. Danh tự này của Đạo huynh, là người đại ẩn.

Tiềm Long Đạo Nhân ánh mắt chớp động, ha hả cười nói:

- Giấu diếm được càng sâu, mới có thể đạt được càng lâu, Tiềm Long, lúc dùng thì Long ra Cửu Uyên, khiếp sợ đương thời.

Giang Nam yên lặng gật đầu, Yêu Thần Kim Đế nghe được ngất ngất núc ních, bất minh sở dĩ, cười lạnh nói:

- Hai thần côn.

Tiềm Long Đạo Nhân quét hắn một cái, cười nói:

- Tiểu chim nhỏ, ngươi mới mấy tuổi, không nên con mắt cao hơn đầu, nếu không tất thiệt thòi lớn.

Yêu Thần Kim Đế cười ha ha, ngạo nghễ nói:

- Năm tháng ta xuất thế mặc dù ngắn, nhưng chưa xuất thế, cũng đã tồn tại hai trăm vạn năm! Ta là tiểu chim nhỏ? Nếu tính cả thời gian trong vỏ trứng, ta dám nói Thần Đế cũng sống không qua ta!

- Chỉ có mấy năm này, cũng đáng được khoe khoang?

Tiềm Long Đạo Nhân lắc đầu, hướng Giang Nam cười nói:

- Giang giáo chủ, trong Bỉ Ngạn Thần Chu này có huyền cơ, nếu có người có Tiên Thể, hơn phân nửa có thể nhận được đại cơ duyên trong thần chu.

Giang Nam trong lòng vừa động, thành khẩn nói:

- Dám mời đạo huynh chỉ điểm, có những cơ duyên gì?

- Này thì rất nhiều.

Tiềm Long Đạo Nhân nói:

- Tỷ như nơi Bỉ Ngạn Thần Đế Ngộ Đạo, nếu có Tiên Thể ở nơi đó ngồi Ngộ Đạo, có thể xúc động Thần Đế ở nơi đó lưu lại khí cơ, nhận được đại tạo hóa. Lại có chỗ Thần Đế luyện đan, đan này không phải là linh đan tầm thường, mà là thân thể Kết Đan, pháp lực Kết Đan, thần thức Kết Đan cùng thần tính Kết Đan, rất là huyền ảo, tìm hiểu ra một tia nửa sợi, cũng hưởng thụ chung thân. Còn có nơi luyện khí, tích chứa rất nhiều thần diệu mà Thần Đế luyện chế Chứng Đế chi bảo, cũng là nơi hiếm có.

Hắn thở dài, tiêu điều nói:

- Chỉ tiếc những chỗ này chỉ có Tiên Thể mới có thể tính toán ra ảo diệu bên trong, những người khác, cho dù mạnh như thần Đế, cũng không có thể tìm kiếm bí mật trong đó, làm người ta ngắm mà sinh thán.

Chương 1160: Dưới Ánh Trăng Lưu Ly, Phỉ Thúy Sinh Quang. (2)

Giang Nam yên lặng gật đầu, khom người thi lễ nói:

- Đa tạ đạo huynh chỉ điểm.

- Ta chỉ điểm ngươi cái gì?

Tiềm Long Đạo Nhân ngạc nhiên, mơ hồ nói:

- Thật ra thì loại địa phương này, một mình ngươi đi một vòng cũng hiểu, ta chỉ bất quá càm ràm nhiều hai câu mà thôi.

Giang Nam không nói thêm lời, cất bước đi, cũng không lâu lắm liền đến một Tiên các. Chỗ Tiên các này chính là nơi Bỉ Ngạn Thần Đế Ngộ Đạo, trong Tiên các trống rỗng, chỉ có một bồ đoàn, không có bất kỳ vật gì khác, nhưng nơi này ẩn chứa một loại luật động to lớn mà rung động, trong hoảng hốt làm cho người ta cảm giác được một tồn tại vĩ đại từng ở nơi này tĩnh tọa, lĩnh ngộ đủ loại pháp môn huyền diệu.

Trong nơi Ngộ Đạo, có không ít Thần Ma ngồi đó, cố gắng từ trong khí cơ mà Bỉ Ngạn Thần Đế lưu lại tìm được Thần Đế lĩnh ngộ, tăng lên tu vi, tăng cường tâm linh của mình.

Trên bồ đoàn, bạch y nữ Thần Chủ khoanh chân ngồi ở chỗ đó, lãnh diễm băng sương, không người nào dám can đảm đến gần.

Bất quá, hiển nhiên nữ Thần Chủ này cũng không có thu hoạch gì, mày ngài dần dần chau lên.

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Nàng mở mắt, tròng mắt lãnh lãnh thanh thanh rơi vào trên người Giang

Nam, sau đó bàn tay mở ra, thanh âm giống như chuông bạc trong băng thiên tuyết địa:

- Trả ta.

Giang Nam khẽ mỉm cười, từ trong Tử Phủ lấy ra một mảnh nhỏ Thiên Đạo, thẳng trả lại cho nàng nói:

- Cô nương xưng hô như thế nào?

Bạch y nữ Thần Chủ kia hơi ngẩn ra, hiển nhiên không ngờ dễ dàng liền đem mảnh nhỏ Thiên Đạo đòi trở về như thế, nàng vốn là nghĩ nếu như Giang Nam không trả, liền mạnh mẽ giết người đoạt bảo, giết chết Giang Nam, thu hồi mảnh nhỏ Thiên Đạo của mình.

Nàng lâu không cùng người tiếp xúc, Giang Nam sảng khoái đem Thiên Đạo mảnh nhỏ trả lại cho nàng như thế, còn ý cười đầy mặt hỏi tên họ của nàng, một bộ dạng lão bằng hữu, hồn nhiên không giống như là người xấu cướp đoạt bảo vật của mình, cũng làm cho nàng có chút không biết làm sao.

Vị nữ Thần Chủ này lông mày nhẹ nhàng loan loan, chiến ý trong mắt bất giác rơi xuống, không có chút sát ý nào, nhẹ giọng nói:

- Nguyệt Lưu Ly.

- Dưới ánh trăng lưu ly, phỉ thúy sinh quang. Nguyên lai là Lưu Ly Thần Chủ.

Giang Nam tán thán nói:

- Qua không lâu nữa, Giang mỗ liền phải xưng cô nương là Lưu Ly Thần Tôn rồi.

Lông mày tinh tế của Lưu Ly Thần Chủ nhẹ nhàng khẽ cong, giữa lông mày bất giác lộ ra vẻ vui mừng, vuốt cằm nói:

- Nhanh thôi, chẳng qua là còn cần có cơ duyên.

- Xin hỏi Lưu Ly Thần Chủ, có chiếm được một cây đại thương cùng một mặt đại kỳ trong Minh Thổ hay không?

Ánh mắt Giang Nam vạn phần thành khẩn nói:

- Ta hôm nay được bốn thanh Ngưu Đấu đại thương cùng bốn Ngũ Hành đại kỳ, nhưng một cây Ngưu Đấu thương cùng Mộc hành kỳ cuối cùng không thấy tung tích, hôm nay không cách nào thành tựu một bộ pháp bảo, tạo thành Khí Thôn Ngưu Đấu chi trận.

- Ngươi nói là Ngưu Đấu Cú Mang Thương cùng Thịnh Đức Mộc Sư Kỳ?

Lưu Ly Thần Chủ suy nghĩ một chút, lấy ra một cây Ngưu Đấu đại thương cùng Ngũ Hành đại kỳ, có sinh cơ bừng bừng ở giữa kỳ thương di chuyển, rất là kinh người, đây là hai kiện Thần Chủ chi bảo, Mộc hành bộ binh dưới trướng Minh Thổ Thần Đế luyện chế soái kỳ cùng công kích lợi khí!

- Ta sắp thành tựu Thần Chủ, cây thương kỳ này đối với ta mà nói chỗ dùng không lớn, nếu ngươi trả Thiên Đạo mảnh nhỏ cho ta, tặng cho ngươi là được.

Giang Nam vui mừng quá đỗi, vội vàng thu Ngưu Đấu Cú Mang Thương cùng Thịnh Đức Mộc Sư Kỳ, trong lòng lại cảm thấy có chút ít băn khoăn, dù sao mình đoạt Thiên Đạo mảnh nhỏ của người ta, hôm nay Thiên Đạo mảnh nhỏ đã bị hắn nghiên cứu thất thất bát bát, trả lại cũng là vật thuộc về nguyên chủ.

Chẳng qua là không nghĩ tới nữ Thần Chủ này đơn thuần, cảm thấy thiếu hắn một cái nhân tình, yêu cầu gì cũng không có liền đem kỳ thương đưa cho hắn.

- Lưu Ly Thần Chủ, ta không còn gì nữa, liền đưa ngươi mấy khối Huyền Hoàng Thánh Kim đi.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, lấy ra một chút Huyền Hoàng Thánh Kim nói:

- Ngươi không có trách tội ta lấy đi Thiên Đạo mảnh nhỏ, đã là khoan hồng độ lượng, lại tặng ta pháp bảo, ta cũng không thể không có hồi báo. Những Huyền Hoàng Thánh Kim này là ta được từ Vọng Tiên Đài, Thần Chủ tấn chức Thần Tôn, có thể dùng luyện chế Thần Tôn chi bảo.

Lưu Ly Thần Chủ không có khách khí, đem Huyền Hoàng Thánh Kim thu hồi, Huyền Hoàng Thánh Kim chính là Thần Đế luyện bảo, trầm trọng vô cùng, mặc dù Giang Nam lấy ra mấy khối thánh kim, nhưng sức nặng đã đạt tới trình độ kinh người, mỗi một khối cũng nặng trên trăm nghìn cân, giá trị cũng cao đến dọa người!

- Lưu Ly Thần Chủ, bồ đoàn này, có thể để cho ta ngồi một lát hay không?

Giang Nam nhìn về phía bồ đoàn mà nữ Thần Chủ ngồi xuống, lộ ra nụ cười rực rỡ như ánh mặt trời nói.

Bạch y nữ Thần Chủ đứng dậy, đem bồ đoàn nhường cho hắn, Giang Nam mừng rỡ, đặt mông ngồi lên, nhất thời nhiều Thần Ma trong nơi Ngộ Đạo tràn đầy hâm mộ, ánh mắt bá bá bá rơi vào trên người Giang Nam.

Lưu Ly Thần Chủ hừ nhẹ một tiếng, tròng mắt vắng lạnh chuyển động, ánh mắt từ trên người những người này quét một lần, tất cả mọi người cảm giác được một cỗ lạnh lẽo um tùm, vội vàng nghiêng đầu đi, không dám cùng nàng nhìn nhau.

Cùng Thần Giới Thần Tôn đánh một trận, đã làm cho người ta thấy nữ Thần Chủ này cường đại, thực lực của nàng ở trong Thần Ma tiến vào Bỉ Ngạn Thần Chu lần này, tuyệt đối có thể đứng hàng tam giáp!

Có Nguyệt Lưu Ly Thần Chủ ở một bên trấn thủ, Giang Nam không lo mình bị người đánh lén, có thể yên tâm tu luyện.

Trên bồ đoàn, hắn vừa ngồi xuống, lập tức cảm giác được trong tối tăm khí cơ dẫn động, để cho đạo văn quanh thân hắn cộng minh, chấn động, tạp chất trong thân thể, pháp lực, thần thức cùng Hỗn Độn nguyên anh không ngừng rèn luyện, luyện hóa, bỏ vu còn tinh!

Kể từ khi Đậu Suất Thần Hỏa bị hủy bởi Vãng Sinh Đế lăng, lúc Giang Nam luyện thể liền thiếu hụt một đại lợi khí, chỉ có lấy thần thủy trong Bạch Ngọc Bình rửa thân thể cùng pháp lực, nhưng trong cơ thể vẫn còn tích súc rất nhiều tạp chất không cách nào luyện hóa bài xuất.

Mà hiện tại, Tiên quang trong cơ thể hắn cảm ứng, cùng Nữ Đế khí cơ chấn động, so sánh với pháp môn thủy hỏa rèn luyện còn muốn tốt hơn rất nhiều, để cho nhục thể, pháp lực, thần thức, Nguyên Anh của hắn trở nên càng thêm thuần túy tinh khiết!

Trong cơ thể hắn Tiên quang đang cùng cổ khí cơ này cộng minh, cộng hưởng, để cho hắn đối với khí cơ của Bỉ Ngạn Thần Đế nắm chặc càng ngày càng rõ ràng, bên tai phảng phất truyền đến đủ loại Tiên hay luật động, huyền diệu khó giải thích, để cho hắn như ở trong một loại trạng thái mưa lất phất mát mẻ, tựa như ngộ mà phi ngộ.

Bên tai hắn nghe được thanh âm, không phải là người ở giữa thanh âm, cảm ứng được đạo luật, không phải là đạo luật của người, hắn phảng phất thấy trong mây mù mờ ảo, một cao Nữ Đế búi tóc tú bào ngồi cao, không mở miệng, nhưng có âm luật ba động, trình bày Tiên Đạo, cao xa mà ý nhị.

Chương 1161: Khí Cơ Cộng Minh. (1)

Loại Ngộ Đạo chi cảnh này cực kỳ huyễn hoặc thần kỳ, Giang Nam cảm giác được mình không có lúc nào là không ở trong lĩnh ngộ, Đạo của mình cùng Nữ Đế đạo cộng minh cộng hưởng, để cho trong lòng hắn nhiều ra rất nhiều cảm ngộ, nhưng mà loại cảm ngộ này không cách nào nói ra, phảng phất không có được cái lĩnh ngộ gì trên thực chất.

Song, hắn lại có thể rõ ràng cảm giác được, nội tình của mình tăng trưởng, từ trước tu luyện trên đường gặp phải nhiều mê hoặc, nhận được nhất nhất giải đáp, nhìn không rõ đạo tắc, nghĩ không thông đạo lý, trong lúc bất chợt rộng mở trong sáng, phảng phất mình thoáng cái thông minh rất nhiều lần!

Đây thật là thông minh rất nhiều lần.

Tiên Đạo vô danh, không thể nói, không thể nhận, cảm thấy, nội tình gia tăng, kiến thức đã dung nhập vào đầu óc của hắn, nói không rõ, nhìn không rõ, nhưng chân thật tồn tại.

Kiến thức càng nhiều cũng không thể làm cho người ta càng thông minh, nhưng Nữ Đế khí cơ lại làm cho hắn đem sở học từ trước thông hiểu đạo lí, cái này rất giống Tiên Thể, từ trước Giang Nam không cách nào khống chế Hồng Mông Chi Thể Hồng Mông Đại Đạo, không cách nào đem đủ loại ngụy Thần Thể thống nhất ở trong thân thể, nhưng tu thành Ngụy Tiên Thể, Ngụy Tiên Thể khống chế Hồng Mông, tất cả Thần Thể cũng thông hiểu đạo lí.

Cùng Nữ Đế khí cơ cộng hưởng, để cho hắn đem sở học từ trước của mình hòa hợp một lò, nhìn như không có được cái gì, nhưng nội tình ở trong vô hình tăng trưởng, phong hậu rất nhiều lần.

Tu vi của hắn nhanh chóng tăng trưởng, trong cơ thể Tiên quang cộng minh cộng hưởng, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung đang không ngừng khuếch trương.

Vốn là, Giang Nam đệ ngũ tọa Thiên Cung chưa hoàn toàn thành hình liền bị Chúc Dịch Băng làm hỏng, trên đường đột phá đến Tử Vi Thiên Cung cảnh giới bị Chúc Dịch Băng cắt đứt, hắn muốn đột phá, liền cần tốn hao một đoạn thời gian.

Nhưng mà hôm nay, thời gian này bị rút ngắn thật to.

Phía sau Giang Nam, đạo văn nhanh chóng cô đọng, đạo văn đan vào, từng tôn Thần Ma hư ảnh hiện lên, riêng phần mình mặt mỉm cười, phảng phất cũng lắng nghe đến tiên âm diệu pháp, ở vào trong Ngộ Đạo.

Rất nhanh, đệ ngũ tọa Thiên Cung của hắn liền định hình, lặng lẽ không phát ra hơi thở vượt qua suy yếu kỳ.

Không chỉ có như thế, trong Tử Phủ của hắn, Giang Nam kiếp trước chân thân, kiếp sau chân thân, cũng riêng phần mình đột phá, nhất nhất bước vào Tử Vi Thiên Cung cảnh giới.

Sâm La Ma Đế hóa thân, Tinh Quang Thần Đế hóa thân đều có tiến bộ nhảy vọt, riêng phần mình vượt qua một đại cảnh giới, tu vi tăng trưởng thần tốc!

Tu vi tăng lên nhanh nhất vẫn là Thái Cực Đại Đế hóa thân, hóa thân này Giang Nam chẳng qua là tu luyện tới Thần Phủ cảnh giới, muốn tu luyện tới cùng cảnh giới của Giang Nam, cần tốn hao mấy năm thời gian, nhưng mà hiện tại, hóa thân này thường cách một đoạn thời gian liền đột phá một cảnh giới, tốc độ nhanh đến hù chết người!

Cũng không lâu lắm, hóa thân này liền đột phá tu thành Câu Trần Thiên Cung, hướng Hậu Thổ Thiên Cung cảnh giới trùng phong!

Chẳng qua là Bỉ Ngạn Thần Châu tự thành một giới, trong nội bộ không

gian cái Chứng Đế chi bảo này, Thiên Đạo không cách nào ảnh hưởng đến, vì vậy mặc dù Giang Nam đột phá cảnh giới, nhưng chưa từng gặp phải thiên kiếp.

Hơn mười ngày sau, tu vi của Giang Nam rõ ràng đã đạt tới Tử Vi Thiên Cung trung kỳ, hơn mười ngày này, thắng được hắn mấy năm khổ tu, hơn nữa Giang Nam không một chút cảm giác được bởi vì tu vi bạo tăng, thực lực tăng vọt mà tạo thành tu vi không yên, tâm cảnh không yên.

Hắn phảng phất cảm giác được, mình không phải là hơn mười ngày khổ tu, ngược lại giống như là tu luyện mấy chục năm, tu vi pháp lực tinh túy, đạo tắc tinh thuần như một, thần thức căng đầy, Nguyên Anh lớn mạnh!

Đột nhiên, Giang Nam tâm linh chấn động, cùng khí cơ của Bỉ Ngạn Thần Đế đột nhiên hư không tiêu thất, đưa từ trong Ngộ Đạo cảnh giới đánh đi ra ngoài.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Giang Nam liên tục điều động Tiên quang trong cơ thể, mỗi khi cùng khí cơ của Bỉ Ngạn Thần Đế thành lập cảm ứng cộng minh cộng hưởng, liền trong lúc bất chợt từ loại Ngộ Đạo cảnh giới này rớt xuống, không cách nào tiến vào loại lĩnh ngộ huyền diệu này nữa.

- Xem ra Ngụy Tiên Thể của ta có thể cùng Bỉ Ngạn Thần Đế thành lập cảm ứng cộng minh, chỉ có thể đến đây chấm dứt, nếu như ta là thật Tiên Thể mà nói, hẳn là có thể đi xa hơn.

Giang Nam suy tư chốc lát, trong lòng có giải đáp, hắn dù sao cũng là Ngụy Tiên Thể, không phải Tiên Thể chân chánh, mặc dù có thể cùng Bỉ Ngạn Thần Đế lưu lại khí cơ cộng minh cùng nộp cảm, nhưng mà không cách nào kéo dài, có thể kiên trì thời gian lĩnh ngộ dài như vậy, đã là chuyện tình đáng quý.

Hắn không cưỡng cầu nữa, từ trên bồ đoàn phiêu nhiên đứng dậy, lại thấy

bạch y nữ Thần Tộc Nguyệt Lưu Ly như cũ đứng ở bên cạnh hắn, tựa hồ mười mấy ngày thời gian này không một chút nhúc nhích qua.

Mà ở trong Tiên các này, sớm đã không còn những Thần Ma khác, chắc là những Thần Ma kia nhìn thấy ở chỗ này lĩnh ngộ không ra thứ gì, liền riêng phần mình rời đi nơi đây, đi thăm dò những địa phương khác.

Giang Nam ngạc nhiên, hắn cùng với vị nữ Thần Chủ này bình thủy tương phùng, không có giao tình gì, ngược lại từ trước còn đánh thức nàng ngủ say, cướp đi Thiên Đạo mảnh nhỏ của nàng, nhưng bởi vì một câu nói của mình, không nghĩ tới vị nữ Thần Chủ này lại hộ pháp cho mình hơn mười ngày thời gian!

Trong lòng hắn cảm động, vị nữ Thần Chủ này nhìn như lạnh tựa băng sương, cự nhân ngoài ngàn dặm, nhưng mà tâm địa thiện lương, đơn thuần như một, tâm cảnh thuần túy như băng tuyết.

- Lưu Ly Thần Chủ, nếu nơi này không còn người nào, sao ngươi không rời đi?

Giang Nam cười nói.

Nữ Thần Chủ lắc đầu nói:

- Ngươi hướng ta mượn bồ đoàn Ngộ Đạo, nếu ta rời đi, có người trở lại giết ngươi, chẳng phải là thất trách của ta sao?

Giang Nam có chút dở khóc dở cười, bởi vì mượn bồ đoàn mà có chức trách, để cho hắn cảm thấy vị nữ Thần Chủ này suy nghĩ có chút đơn thuần đáng sợ.

Lưu Ly Thần Chủ nghiêng đầu đánh giá hắn, hiếu kỳ nói:

- Bọn họ cũng không thể ở trên bồ đoàn Ngộ Đạo, ta cũng không được, làm sao ngươi có thể?

Nàng này mười mấy ngày thời gian một tấc cũng không rời, tự nhiên đã sớm nhìn ra Giang Nam đang không ngừng trong tiến bộ, tu vi cảnh giới bay vọt, hiển nhiên từ trong đất Ngộ Đạo được đến nhiều chỗ tốt.

Đại đa số Thần Ma tiến vào thần chu, cũng đã từng tới nơi này, cố gắng cùng Thần Đế khí cơ thành lập cảm ứng, nhưng không một ai không lấy thất bại mà chấm dứt, thậm chí ngay cả chính nàng cũng không có được bao nhiêu chỗ tốt, vì vậy nàng đối với Giang Nam lại có thể làm được mà cảm thấy tò mò.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Bởi vì ta là Ngụy Tiên Thể, mặc dù có chữ ngụy, nhưng cũng có thể đụng chạm đến một điểm khí cơ của Bỉ Ngạn Thần Đế, nhận được chỗ tốt.

Lưu Ly Thần Chủ gật đầu, đột nhiên nói:

- Làm sao luyện thành Ngụy Tiên Thể?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1162: Khí Cơ Cộng Minh. (2)

Giang Nam có chút làm khó, lời của bạch y nữ Thần Chủ đã hỏi tới một đại bí mật của hắn, nếu như đổi lại người khác, Giang Nam quả quyết sẽ không nói ra bí mật này, vì vậy để cho hắn có chút do dự.

Nhưng vị nữ Thần Chủ này tâm tư đơn thuần, không có bất kỳ tâm cơ, cũng không phải là muốn cố ý dò hỏi bí mật của hắn.

Hắn trầm ngâm chốc lát, thản nhiên nói:

- Ta là ở trong Vọng Tiên Đài tu thành Ngụy Tiên Thể, theo ta được biết, trừ Vọng Tiên Đài, ở những địa phương khác không thể luyện thành loại thể chất này.

Lưu Ly Thần Chủ lần nữa gật đầu, không nói một lời phiêu nhiên ra khỏi Tiên các này, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam ngạc nhiên, lắc đầu nói:

- Ngay cả cáo biệt cũng không có nói một câu, thật đúng là nữ nhân độc lập độc hành.

Lời của nữ Thần Chủ này không nhiều lắm, hơn nữa hành động cử chỉ cực khác thường nhân, bất quá hắn đối với nàng không có quan cảm xấu, bởi vì Giang Nam biết, vị nữ Thần Chủ này chẳng qua là tâm cảnh đơn thuần, chưa có tiếp xúc qua lễ phép, tự nhiên sẽ không chịu lễ phép ước thúc, làm theo ý mình.

- Tu vi thực lực của ta mặc dù tiến bộ thật lớn, nhưng mà còn chưa đủ để cùng Chúc Dịch Băng chống lại, hắn đột phá trở thành Thiên Thần, thực lực tăng phúc lớn hơn nữa!

Giang Nam suy tư chốc lát, thầm nghĩ:

- Mặc dù cảnh giới mấy đại hóa thân của ta đều có tăng lên, nhưng chủ lực chân chính còn là bản thể của ta, đoán chừng ta chỉ có tăng lên tới Thiên Cung lục trọng thất trọng, mới có nắm chặc thắng được Chúc Dịch Băng. Chỉ là muốn liên tục vượt qua hai cảnh giới, sao mà khó khăn. . .

Hắn đột nhiên liếc Yêu Thần Kim Đế bên cạnh một cái, thầm nghĩ:

- Thực lực của Kim Đế có thể tiếp tục tăng lên, nếu truyền thụ cho hắn Thái Cực Thần Cấm Đại Điển ta khai sáng, tất nhiên có thể làm cho hắn luôn cố gắng giỏi hơn, có lẽ hắn có thể trở thành một cánh tay đắc lực của ta! Chẳng qua là, thằng này hùng tâm xưng bá tranh giành Đế vị như cũ không đổi, dã tâm bừng bừng, nếu ta truyền thụ cho hắn Thái Cực Thần Cấm Đại Điển, vạn nhất có một ngày, tu vi hắn đại thành trở mặt, ở sau lưng thọc ta một dao, kia thì phiền toái. . .

Yêu Thần Kim Đế không giống Thần Thứu Yêu Vương đối với Giang Nam trung thành cảnh cảnh như vậy, hắn tự nhiên không thể không có đề phòng.

Thái Cực Thần Cấm Đại Điển là Giang Nam tìm hiểu Yêu Thần Kim Đế Thái Dương Thái Âm Lục Huyền Kinh sáng chế, thích hợp môn công pháp này nhất còn không phải là Giang Nam, mà là Yêu Thần Kim Đế.

Nếu như đổi lại Yêu Thần Kim Đế tu luyện môn công pháp này, thành tựu tất nhiên phi phàm, có lẽ tương lai thật có thể tạo nên một Thái Cực Thần Đế, nhưng mà Yêu Thần Kim Đế dã tâm quá lớn, chẳng để cho hắn yên tâm.

- Có lẽ chỉ có thể như vậy. . .

Trong lòng Giang Nam có chú ý, cười nói:

- Kim Đế, ngươi mấy ngày nay tìm hiểu công pháp ta truyền thụ cho ngươi, nghĩ đến đã đem những công pháp này thông hiểu đạo lí đi?

Yêu Thần Kim Đế không khỏi tự đắc, ngạo nghễ nói:

- Tư chất của ta mặc dù không dám nói trong thiên hạ tuyệt vô cận hữu, nhưng cũng có thể đứng hàng Top 10 , tự nhiên đã đem môn công pháp này tìm hiểu thấu triệt, khai sáng ra một môn thần công tuyệt học.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Khẩu khí thật lớn, ngay cả ta cũng không dám tự xưng có thể ở chư thiên vạn giới đứng hàng Top 10! Đem công pháp của ngươi nói cho ta nghe một chút, ta nhìn ngươi có tiến bộ hay không!

Yêu Thần Kim Đế chần chờ, cảnh giác nhìn hắn:

- Ngươi muốn lấy công pháp của ta?

Giang Nam cười nhẹ nói:

- Ta không truyền thụ cho ngươi những công pháp kia, ngươi có thể sáng chế ra tuyệt học cao hơn sao?

Kim Đế ngẫm nghĩ, đúng là như thế, có chút không quá tình nguyện đem công pháp mình hoàn thiện dung hợp lấy phương thức thần thức ba động, truyền tới trong đầu Giang Nam.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu, không khỏi than thở, tư chất ngộ tính của Yêu Thần Kim Đế đúng là cực kỳ kinh người, hôm nay môn công pháp này dung hợp Thánh Quân Thần Cấm đại điển, có cải tiến thật lớn, mặc dù so sánh với Thái Cực Thần Cấm Đại Điển còn có không bằng, nhưng không khác nhau lắm, nhất là trong đó có chút tinh diệu, so sánh với Thái Cực Thần Cấm Đại Điển càng thêm tinh tế tỉ mỉ!

Yêu Thần Kim Đế, đúng là có tư chất hùng cứ thiên hạ!

- Yêu Thần Kim Đế hoàn thiện công pháp tỉ mỉ, có Thần Quân chi tư, có tiền vốn tranh hùng thiên hạ!

Giang Nam than thở không dứt, Yêu Thần Kim Đế đời trước là Thần Chủ, đã bộc lộ tài năng, hắn khai sáng Hồn Thiên Đại Trận bị Thần Giới tiếp tục sử dụng đến nay, có thể thấy được tài ba của hắn phi phàm.

Chỉ dựa vào môn công pháp này của hắn, liền đủ có thể làm cho hắn tu luyện tới Thần Quân cảnh giới, học công pháp người khác không khó, khó khăn chính là khai sáng, khai sáng mới là Đại Tông Sư, mới có thể có đại thành tựu.

Yêu Thần Kim Đế đi ra một bước này, liền ý nghĩa hắn có Thần Đế chi tư, chỉ cần không vẫn lạc, sẽ có tỷ lệ rất lớn trở thành Thần Quân mới!

- Môn công pháp này nhiều địa phương so với Thái Cực Thần Cấm Đại Điển của ta còn muốn tinh diệu hơn rất nhiều, có thể dung nhập vào Thái Cực Thần Cấm Đại Điển của ta, đem Thái Cực Thần Cấm Đại Điển càng thêm hoàn thiện.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Kim Đế, môn công pháp này của ngươi đúng là có tiền vốn xưng hùng, bất quá nhưng còn có thể hoàn thiện.

Yêu Thần Kim Đế cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, mặc dù thực lực ta so với ngươi thua kém một chút, nhưng mà nói đến kiến thức, ngươi liền muốn thua kém ta rất nhiều ! Ta kiếp trước chính là Thần Chủ, cùng Chư Thần làm bạn, đàm tiếu có Thần Chủ, khách và bạn có Thần Tôn, kiến thức là uyên bác bực nào? Ngươi dám nói công pháp của ta không hoàn thiện?

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Ta xưa nay không thích giúp người thôi diễn hoàn thiện công pháp, bởi vì sẽ tổn hao nhiều nguyên khí của ta, có tổn hại thọ nguyên, bất quá ngươi dù sao cũng là đắc lực dưới trướng của ta, ra cửa không thể quá ném người ta. Hôm nay ta liền vì ngươi thôi diễn môn công pháp này một phen, để

ngươi tòng phục.

Yêu Thần Kim Đế nghe vậy, trong lòng có chút không phục, Giang Nam xếp bằng mà ngồi, ngồi ở trên bồ đoàn đó, nhắm mắt ngưng thần.

- Ta cũng không tin, ngươi có thể khắp nơi thắng được ta!

Yêu Thần Kim Đế tạo thế chân vạc, hai mắt lấp lánh hữu thần, ngó chừng Giang Nam, nhìn như thế nào thôi diễn công pháp của mình.

Giang Nam quanh thân đạo văn tràn ra, hai tay thiên biến vạn hóa, thỉnh thoảng có một vài bức Thái Cực hình ảnh, dẫn dắt Thái Cực lực, nghiễm nhiên là cực khổ giúp hắn thôi diễn công pháp.

Bất quá trên thực tế, ở trong Tử Phủ Giang Nam, kiếp trước chân thân, kiếp sau chân thân của hắn cùng Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Anh đang nghiên cứu 161 đỉnh đầu của Chúc Dịch Băng kia, từ đó lấy ra thần huyết, cố gắng từ đó sưu tầm đến ảo diệu huyết mạch cường đại của Chúc Dịch Băng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1163: Thuỷ Tổ Huyết Mạch, Thái Sơ Đại Đạo

Hắn đánh ra đạo văn cùng ấn pháp diễn biến Thái Cực Đồ, bất quá là một chút ảo diệu của Thái Cực Thần Cấm Đại Điển, dùng để che dấu tai mắt người.

Nếu nói tổn hao nhiều nguyên khí, hao tổn thọ nguyên rất lớn, chẳng qua là lý do, thật ra thì Giang Nam chỉ cần trích lục nơi tỉ mỉ trong công pháp của Kim Đế, dung nhập vào trong Thái Cực Thần Cấm Đại Điển, để cho Thái Cực Thần Cấm Đại Điển càng thêm đầy đặn viên mãn là đủ, không cần tốn hao bao nhiêu tinh thần.

Theo thời gian chuyển dời, Yêu Thần Kim Đế thấy cái trán của Giang Nam bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, đỉnh đầu thần quang bốc hơi, sáng mờ trán phóng, hiển nhiên cố hết sức vạn phần, trong lòng cười lạnh nói:

- Hoàn thiện công pháp của ta? Khẩu khí thật lớn! Công pháp của ta, chữ chữ như châu, chịu không được nửa điểm cải biến, hiện tại ngươi biết ta lợi hại a?

Trong Tử Phủ của Giang Nam, sắc mặt kiếp trước chân thân, kiếp sau chân thân dần dần trở nên ngưng trọng, Giang Nam đã rút lấy một phần huyết mạch của Chúc Dịch Băng, tìm kiếm lực lượng bổn nguyên trong huyết mạch, cổ lực lượng kia cực kỳ hùng vĩ Cổ lão, ẩn chứa uy năng kinh khủng!

Huyết mạch của Chúc Dịch Băng vô cùng cao đẳng, thẳng đuổi theo Tiên Thiên Thần Ma, hơn nữa hắn tinh tế nghiên cứu, hoảng sợ phát hiện, loại huyết mạch này đúng là cùng Tiên Thiên Thần Ma có nơi dung thông, có chỗ tương tự, cũng là lực lượng viễn cổ!

Bất quá, Tiên Thiên Thần Ma là từ trong Hỗn Độn ra đời, trời sanh là có

thể chưởng khống Hồng Mông Đại Đạo, mà huyết mạch của Chúc Dịch Băng là một loại Tiên Thiên khác, phảng phất ẩn chứa Thiên Địa Khai Ích Thái Sơ Đại Đạo!

- Tiên Thiên sinh linh!

Giang Nam hô nhỏ một tiếng, lập tức biết căn nguyên loại huyết mạch này.

Chỉ có khai thiên tích địa vũ trụ diễn biến chi sơ, ra đời nhóm sinh linh đầu tiên, mới có thể tích chứa sức mạnh Thái Sơ to lớn, mà nhóm sinh linh này liền được gọi là Tiên Thiên sinh linh, xưng là thuỷ tổ, bởi vì bọn họ là thuỷ tổ của vạn giới vạn linh!

- Thuỷ tổ huyết mạch truyền thừa đến nay, đã trở nên cực kỳ mỏng manh, vi không thể tìm, thuỷ tổ huyết mạch của Chúc Dịch Băng làm sao sẽ nồng nặc như thế, phảng phất là con nối dòng đời thứ tư của thuỷ tổ?

Hắn khẽ cau mày, thuỷ tổ huyết mạch truyền thừa đến nay, đã trải qua hàng tỉ thế hệ, bất đồng chủng tộc lấy nhau đưa đến huyết mạch mỏng, trong huyết mạch tích chứa lực lượng cơ hồ có thể không cần tính, trừ chút ít tồn tại thiên phú dị bẩm, vừa ra đời liền có thuỷ tổ huyết mạch cường đại ra, những người khác rất ít có thể làm cho thuỷ tổ huyết mạch trong cơ thể thức tỉnh.

Mà thuỷ tổ huyết mạch của Chúc Dịch Băng nồng nặc đến kỳ cục, tương đương với con nối dòng ba bốn thế, này cũng có chút không thể tưởng tượng nổi .

- Cho dù Hỏa Vân Chúc gia không cùng chủng tộc khác lấy nhau, cũng không có thể có thuỷ tổ huyết mạch nồng nặc như thế, xem ra Chúc Dịch Băng nhất định có kỹ xảo chiết xuất thuỷ tổ huyết mạch, bồi dưỡng Thái Sơ Đại Đạo.

Thuỷ tổ huyết mạch, Thái Sơ Đại Đạo, những thứ này đã biến thành

truyền thuyết lâu đời, hôm nay ở trên người Chúc Dịch Băng nhìn thấy, trong lòng Giang Nam hưng phấn vạn phần, giống như thấy được một hoá thạch, hận không được đem Chúc Dịch Băng chộp tới cắt miếng tinh tế nghiên cứu.

Huyết mạch của Chúc Dịch Băng, là một loại Hỏa Hệ huyết mạch đặc biệt, trong đó ẩn chứa Hỏa Hệ Thái Sơ Đại Đạo, theo Giang Nam nghiên cứu càng sâu, liền càng có thể cảm ứng được cổ Thái Sơ Đại Đạo này cường đại kinh nhân.

Huyết mạch của Chúc Dịch Băng cũng không nồng nặc, hắn chỉ có không tới một thành thuỷ tổ huyết mạch, nhưng thực lực đã mạnh đến nổi kinh người, hắn là tác dụng của Thái Sơ Đại Đạo tích chứa trong thuỷ tổ huyết mạch!

Mà Thái Sơ Đại Đạo loại Nguyên Thủy Đại Đạo này rất khó bắt, hắn cố gắng từ trong huyết mạch của Chúc Dịch Băng lấy ra một tia luyện vào bản thân, lại phát hiện loại Thái Sơ Đại Đạo này vừa rời huyết mạch, liền tan thành mây khói, chỉ có thể dựa vào huyết mạch truyền thừa.

Qua một lúc lâu, Giang Nam phải buông tha cho ý niệm lấy ra Thái Sơ Đại Đạo trong đầu, ngược lại đổi một phương hướng:

- Chúc Dịch Băng có thể cường hóa huyết mạch, chiết xuất Thái Sơ Đại Đạo, như vậy ta nhất định cũng có thể!

Hắn cố gắng từ trong huyết mạch của mình tìm được từng sợi thuỷ tổ huyết mạch nhè nhẹ, sau đó kích hoạt, bất quá thuỷ tổ huyết mạch trong cơ thể hắn thật sự quá ít, quá mỏng, ít cơ hồ có thể không cần tính!

Giang Nam đoán chừng, mình coi như đem máu toàn thân luyện sạch, cũng lấy ra không một tia thuỷ tổ huyết mạch.

Hắn sưu tầm hồi lâu, rốt cục tìm được một tia thuỷ tổ huyết mạch nhỏ không thể tra.

Hắn cẩn thận từng li từng tí, lấy đạo văn bản thân cùng pháp lực tẩm bổ một tia huyết mạch này, sợ cho mình hơi không cẩn thận, liền đem tia huyết mạch gầy còm này luyện thành bụi bay.

Bất quá, để cho đầu hắn đau chính là, một tia huyết mạch này quả thực dầu muối không vào, tùy ý hắn tẩm bổ như thế nào, thủy chung không thấy lớn mạnh, không thể nào kích thích Thái Sơ Đại Đạo trong huyết mạch.

- Chúc Dịch Băng là kích thích thuỷ tổ huyết mạch như thế nào, đem Thái Sơ Đại Đạo tỉnh lại? Nhất định có bí quyết, nhất định có biện pháp!

Giang Nam cau mày thật sâu, thử từng loại từng loại phương pháp, thậm chí dùng thần trí của mình đi kích thích, dùng Hỗn Độn Nguyên Anh đi ân cần săn sóc, cũng thủy chung không thấy thuỷ tổ huyết mạch trưởng thành.

Hắn ở huyết mạch nghiên cứu có thành tựu cực cao, có thể nói Đại Tông Sư, nhưng mà đối với kích thích thuỷ tổ huyết mạch như thế nào lại không hiểu ra sao, này dù sao cũng là huyết mạch viễn cổ nhất, nguyên thủy nhất, Chúc Dịch Băng có thể chiết xuất cường hóa huyết mạch, cũng là cơ duyên xảo hợp, Giang Nam muốn ở trong khoảng thời gian ngắn tìm ra phương pháp cường hóa tỉnh lại huyết mạch, thật sự khó như lên trời.

- Xem ra chỉ có thể tạm thời buông xuống.

Trong lòng hắn thở dài, thầm nghĩ:

- Cũng may Chúc Dịch Băng còn sống, sưu tầm trí nhớ của hắn, là có thể nhận được biện pháp cường hóa thuỷ tổ huyết mạch của hắn. Chúc huynh, ta chỉ có thể thật xin lỗi ngươi!

Mà lúc này Yêu Thần Kim Đế thấy hơi thở của Giang Nam càng ngày càng mạnh, đạo văn bay vút lên, hóa thành vô số Thái Cực đồ án, ở giữa không trung hóa thành Nhật Nguyệt, tia sáng chiếu rọi, tầng tầng trọng điệp, giống như Thần Cấm đại trận, có tất cả cửu trọng thiên, thần quang rung chuyển vạn dặm, kinh người chí cực, hiển nhiên thôi diễn đến thời khắc cực

kỳ mấu chốt.

Chuyện cho tới bây giờ, ngay cả hắn cũng cực kỳ kinh hãi, nhìn ra được Giang Nam hôm nay thôi diễn công pháp, đã vượt qua mình mở chế dung hợp công pháp, cao hơn một bậc, càng thêm tinh diệu!

Nhưng mà môn công pháp này cùng công pháp của mình cũng là nhất mạch truyền thừa, hiển nhiên là tiến hóa mà đến!

- Thằng này ngộ tính, đúng là so với ta cao một bậc. . .

Thần thái Kim Đế phức tạp, âm tình bất định, mặc dù trên đầu lưỡi không muốn thừa nhận điểm này, nhưng trong nội tâm hắn đã thừa nhận Giang Nam so với mình xuất sắc hơn, diễn biến công pháp tinh diệu hơn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1164: Bức Tranh Trong Đạo Quả. (1)

Không thể phủ nhận chính là, Giang Nam "đang khai sáng" công pháp đem Kim Đế hấp dẫn thật sâu, bởi vì nhất mạch cùng thừa, càng thêm tinh thâm, hắn mới càng thêm chú ý, càng thêm để cho tinh thần của mình yên lặng trong đó, như si như say.

Sắc mặt Giang Nam càng ngày càng "ngưng trọng", cái trán mồ hôi hột càng ngày càng nhiều, sắc mặt thỉnh thoảng phát tím, thỉnh thoảng hiện xanh, thỉnh thoảng xích đỏ như lửa, thấy vậy Yêu Thần Kim Đế sợ hết hồn hết vía, e sợ cho Giang Nam trong lúc bất chợt tẩu hỏa nhập ma, ngã xuống đất mà chết.

- Mới vừa rồi hắn nói là ta thôi diễn môn thần công này có tổn hao nguyên khí, hao tổn thọ nguyên rất lớn, xem ra quả thế...

Tâm cảnh Kim Đế càng thêm phức tạp, quấn quýt vạn phần.

Hắn tuy nói bị Giang Nam hàng phục, nguyện đánh cuộc chịu thua, làm tọa kỵ của Giang Nam, nhưng trong lòng đối với Giang Nam có cừu oán không cách nào hóa giải, mà hôm nay Giang Nam "liều mình" thôi diễn hoàn thiện công pháp cho hắn, nói không cảm động đó là giả.

Chẳng qua là từ cừu nhân thoáng cái chuyển biến làm ân nhân, bao nhiêu làm cho người ta có chút khó có thể tiếp nhận.

Đột nhiên, chỉ nghe phốc một tiếng, Giang Nam phun ra một ngụm máu tươi, máu sái trường không, kinh tâm động phách.

Yêu Thần Kim Đế kinh kêu một tiếng, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy sắc mặt Giang Nam phờ phạc, run rẩy đứng dậy, có chút suy yếu cười nói:

- Kim Đế, may mắn không làm nhục mệnh, ta cuối cùng coi là đem công

pháp của ngươi hoàn thiện. Ngươi nhìn, đây chính là Thái Cực Thần Cấm Đại Điển ta hoàn thiện, có tất cả Cửu Cấm, một cấm thắng được một cấm, luyện thành Cửu Cấm, mặc dù không đến nỗi vô địch khắp thiên hạ, nhưng mà ở Thần Giới phân cương nát đất, xưng Quân xưng bá là dư dả!

Trong đầu Yêu Thần Kim Đế nhất thời nhiều ra công pháp Thái Cực Thần Cấm Đại Điển, tường thuật đầy đủ, so với công pháp lúc trước của hắn càng thêm hoàn bị, càng thêm tinh diệu, hơn nữa rầm rộ!

Sắc mặt Yêu Thần đêm ngày đen tối, đột nhiên thở dài một tiếng, ánh mắt u oán nhìn Giang Nam, thanh âm khàn khàn nói:

- Vì sao ngươi đối với ta tốt như vậy?

Giang Nam cười ha ha, lại ho ra một ngụm máu bầm, thở dốc một hơi nói:

- Dùng người thì không nên nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, nếu ngươi quy thuận ta, chính là người của ta, ta tự nhiên muốn tận hết sức lực, dốc lòng tài bồi.

Yêu Thần Kim Đế tâm cảnh phức tạp, đột nhiên khom người thi lễ nói:

- Ngươi để cho ta... tâm phục!

- Người đơn thuần.

Giang Nam xóa đi vết máu khóe miệng, thầm nghĩ trong lòng.

- Thái Cực Thần Cấm Đại Điển dung hợp công pháp của Yêu Thần Kim Đế, lại truyền thụ cho Kim Đế, lấy tư chất của Kim Đế, rất nhanh là có thể thực lực tái tiến một bước, nếu lần sau cùng Chúc gia gia chủ tranh phong, hắn có thể đem vị Chúc gia lão Thiên Thần này chém giết.

Giang Nam ánh mắt chớp động, chém giết lão Thiên Thần này xong, Kim Đế liền có thể xoay đầu lại cùng Giang Nam liên thủ đối phó Chúc Dịch

Băng, những Thần Minh khác của Hỏa Vân Chúc gia, đối với bọn họ mà nói phiền toái không lớn, chỉ cần Kim Đế cùng Giang Nam liên thủ, tất nhiên có thể đem Chúc Dịch Băng áp chế xuống, khi đó chính là lá bài tẩy đối chiến lá bài tẩy!

Hắn đi tới chỗ Bỉ Ngạn Thần Đế luyện khí, nơi này so sánh với đất Bỉ Ngạn Thần Đế Ngộ Đạo náo nhiệt hơn rất nhiều, bởi vì khí cơ của Bỉ Ngạn Thần Đế thật sự quá hư vô mờ mịt, trừ Tiên Thể ra tất cả mọi người không cách nào bắt đến loại khí cơ này.

Nhưng mà chỗ luyện khí lại bất đồng, chỗ Bỉ Ngạn Thần Đế luyện khí để lại rất nhiều Thần Đế di tích, có lò lớn kích thước khổng lồ, có pháp bảo bán thành phẩm, có Hỗn Độn dị hỏa hừng hực thiêu đốt.

Trừ lần đó ra, còn có những luyện bảo đồ khác, tỷ như một ao nước xanh, hàn khí um tùm, đây là ao nước rèn luyện, bất quá trong ao nước rốt cuộc là thần thủy gì, cho dù là Giang Nam cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng mà, hắn biết ao nước xanh này, tuyệt đối nếu so với thần thủy trong Bạch Ngọc Bình của hắn càng thêm cao đẳng!

Nơi này còn có một guồng quay tơ vạn thoi ngàn đĩnh, phức tạp vô cùng, hẳn là một loại trận đồ pháp bảo, cấu tạo tinh diệu, làm cho người ta xem thế là đủ rồi.

Trừ lần đó ra, còn có loại loại khí cụ luyện bảo kỳ lạ, cách dùng bất đồng.

Những luyện bảo khí cụ này đối với mọi người lực hấp dẫn không lớn, bởi vì căn bản không cách nào thu, cũng không cách nào lấy đi. Lực hấp dẫn lớn nhất vẫn là trong những pháp bảo này tích chứa Thần Đế đạo tắc cùng lý niệm luyện bảo.

Thần Đế đạo tắc cực kỳ khó lĩnh ngộ, nhưng đối với Thần Chủ Thần Tôn cấp cường giả này mà nói. Đã có thể từ đó lĩnh hội tới Thần Đế Đại Đạo tinh diệu, vì vậy ở đây chủ yếu là Thần Chủ Thần Tôn cấp cường giả.

Trong nháy mắt Giang Nam tới, liền thấy ba Thần Chủ Tố Thần Hầu, Phàn đô thống, Tử Phòng đạo nhân, ở bên một Thần Lô tham quan học tập, lại có mấy Thần Chủ tính toán một pháp bảo bán thành phẩm, còn có hai người tham quan học tập Hỗn Độn dị hỏa kia.

Mà vị bạch y nữ Thần Chủ Nguyệt Lưu Ly kia, thì đứng ở trước guồng quay tơ vạn thoi ngàn đĩnh, nhìn tới nhập thần.

Giang Nam chung quanh quay một vòng, khẽ lắc đầu, nơi này Thần Đế đạo tắc đối với hắn mà nói, vẫn còn là quá bí hiểm, rất khó lĩnh hội.

Đây là cảnh giới hạn chế, cũng không phải là ngộ tính không kịp.

- Tiên các này đối với ta vô dụng, đi những địa phương khác xem một chút... ân? Bức họa này...

Dư âm ánh mắt của Giang Nam đột nhiên thấy một mặt bình phong, đợi thấy tranh vẽ trên bình phong, thân thể đột nhiên chấn động, bất giác dừng bước lại.

Tranh vẽ trên bình phong là dùng một chút sợi tơ sắc thái bất đồng đan vào mà thành, tích chứa Đế uẩn. Để cho hình ảnh rất sống động, nhân vật trong bức họa từng cái từng cái tươi sống dị thường, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể từ trong tranh đi ra.

Để cho Giang Nam khiếp sợ cũng không phải là lý niệm cùng thủ pháp luyện chế bức họa này, cũng không phải là Thần Đế đạo tắc, mà là nhân vật trong bức tranh.

Bức tranh trên bình phong chính là một bức Cổ Tiên truyền đạo đồ, thanh tùng cổ thạch, cao gió trăng sáng, ý cảnh sôi nổi muốn ra. Cổ Tiên ngồi cao, phía dưới môn sinh mười ba người, hình thái khác nhau, có người lóng tay lắng nghe, tựa hồ không muốn bỏ qua một chữ, có người cao quan bác mang, trang trọng trang nghiêm, có người hành vi phóng đãng, cười ha ha, như có thông ngộ, còn có người mặt mỉm cười, như có thông hiểu, có người lộ ra vẻ

mờ mịt, phảng phất không giải thích được, còn có người đau khổ suy tư, tựa hồ muốn cỡi bỏ vấn đề khó khăn, còn có người há mồm, tựa hồ đang hỏi thăm.

Mười ba người nghe Cổ Tiên giảng đạo thần thái bất đồng, động tác bất đồng, nhưng tươi sống vô cùng, tôn nhau lên như thật.

- Trong Đạo Vương Thần Đình, cũng có một mặt bình phong như vậy!

Trong lòng Giang Nam giật mình, tinh tế tham quan học tập bức tranh vẽ này, phát hiện rất nhiều chỗ bất đồng, bức tranh của Đạo Vương gió không có nhẵn nhụi như vậy, mà lộ ra vẻ tinh tế rất nhiều, đem nhiều chi tiết biểu hiện được vô cùng nhuần nhuyễn.

Chương 1165: Bức Tranh Trong Đạo Quả. (2)

- Chẳng lẽ, chẳng lẽ...

Trong lòng Giang Nam vạn phần khiếp sợ, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ Bỉ Ngạn Thần Đế, cũng là nhân vật trong bức tranh năm đó? Đúng rồi, trong bức họa kia có cô gái!

Trong hai cuốn sách cổ của Bỉ Ngạn Thần Đế nói, ta hỏi Tiên Sư, trong đó Tiên Sư chẳng lẽ chính là Cổ Tiên trong bức tranh? Nói như vậy, Bỉ Ngạn Thần Đế hẳn là cô gái trong đó...

Đây chỉ là suy đoán của hắn, cụ thể như thế nào, Giang Nam cũng không biết. Cũng có thể Bỉ Ngạn Thần Đế là đệ tử của vị tồn tại trong bức tranh, từ trong tay người kia nhận được bức họa này, về phần những lời "Ta hỏi Tiên Sư" này, cũng có thể là Bỉ Ngạn Thần Đế sau lại gặp được Tiên Nhân.

- Nếu như Bỉ Ngạn Thần Đế cũng là nhân vật trong bức họa, như vậy nàng cùng đám người Đạo Vương ngang hàng! Nếu như quả thật như thế, nàng hẳn là đệ nhất triều Thần Đế sau Cổ Tiên hạo kiếp!

Giang Nam tinh tế suy tư:

- Đạo Vương từng nói, trong mười ba người có bốn vị đạo hữu đã qua đời, nói rõ bốn người này đã chết, Đạo Vương tự nhiên sẽ không nói láo, bất quá nếu Nữ Đế là một trong mười ba người, giả chết giấu diếm được Đạo Vương tự nhiên cũng không khó khăn.

Hắn nghĩ đến đầu đại, những điều này là do suy đoán, về phần tình huống chân thật như thế nào, chỉ có Bổ Thiên thần nhân mới có thể biết được.

- Tiềm Long Đạo Nhân này, nói không chừng biết tình hình cụ thể trong

đó.

Giang Nam ánh mắt chớp động, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Tiềm Long Đạo Nhân không ở chỗ này, người khác tất cả đều bận rộn tầm bảo cùng lĩnh ngộ, duy chỉ có đạo nhân này không đến điều, không biết chạy đi nơi nào, cũng không biết hắn rốt cuộc muốn tìm cái gì.

- Người trong bức tranh này, có chút quen mắt...

Đột nhiên Giang Nam chú ý tới một thiếu niên trong bức tranh, ánh mắt như tặc, mặc dù nhìn như lắng nghe Cổ Tiên truyền pháp, nhưng ánh mắt lại lạc ở trên người một thiếu nữ giống như trước lắng nghe Cổ Tiên truyền đạo, ánh mắt có chút ái mộ.

Thiếu niên này vừa nhìn liền biết là loại nhân vật vô cùng giảo hoạt, cho Giang Nam một loại cảm giác quen thuộc, phảng phất ở nơi đâu gặp phải qua.

- Người này không phải là Đạo Vương, Đạo Vương khi đó là Thần Đế, cao ở cửu trọng thiên, khí phách phi phàm. Cũng không phải là Thiên Đao, Thiên Đao lão tổ bỏ đao ra không có vật gì khác nữa. Cũng không phải là Đế Sư, Thần Đế chi sư, ngực giấu thiên địa, khí độ như uyên. Ứng Long lão tổ khí phách vô song, Thiên Ý Lão Tổ sắc bén như kiếm, Tạo Hóa Lão Tổ sâu không lường được, Huyền Hoàng Lão Tổ có can đảm cùng Đạo Vương tranh đoạt đế vị, tự nhiên cũng khí độ phi phàm. Chín đại thần nhân, chỉ còn lại có Càn Khôn Lão Tổ.

Giang Nam lộ ra nụ cười, thấp giọng nói:

- Khó trách Bỉ Ngạn Thần Đế thành Đế, Càn Khôn Lão Tổ sẽ nói ra nguyện ý vì ngươi làm hậu phi loại lời nói hoang đường này. Bất quá Càn Khôn Lão Tổ này lúc còn trẻ, nhìn rất là quen mắt a...

Hắn tinh tế xem kỹ, cảm thấy đã gặp nhau ở nơi nào. Đột nhiên trước mắt Giang Nam Tiên quang đung đưa, lần nữa mở mắt, chỉ thấy mười ba vị trong

bức họa trước mắt kia, phảng phất sống lại!

Không chỉ có người trong bức họa sống lại, thậm chí Cổ Tiên ở trên đài cao kia cũng sống lại, đạo cốt tiên phong, đang truyền đạo.

Loại gặp gỡ này thật sự không thể tưởng tượng nổi, Giang Nam không khỏi ngây dại, dụi dụi con ngươi. Mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy đám người Lưu Ly Thần Chủ, Tố Thần Hầu không thấy bóng dáng, mà bên cạnh hắn lại là thanh tùng cổ thạch, Tiên Nhân ngồi cao, thần nhân đệ tử nghiêng tai lắng nghe.

- Mình tiến vào trong bức tranh?

Giang Nam ngẩn ngơ, có một loại cảm giác kỳ quái, Tiên luật chấn động, tiên âm minh hưởng, Giang Nam rất nhanh phục hồi tinh thần lại, tinh tế lắng nghe.

Cổ Tiên truyền đạo, không phải là thần thức ba động, cũng không phải là mở miệng nói chuyện. Mà là một loại đạo âm, một loại đạo luật, đạo âm chấn động giống như tiên nhạc từ Tiên Giới truyền đến, rung chuyển nội tâm, đạo luật chấn động, để cho Đại Đạo của Giang Nam cộng minh!

Hắn như si như say, bất giác cũng lộ ra vẻ mặt như những người trong bức họa kia, có nghi ngờ, không lý giải, có suy tư, hiểu được thì vui mừng, có đại thu hoạch thì khua tay múa chân, hành vi phóng đãng.

Đây là một tràng gặp gỡ vô cùng khó được, bởi vì hắn là một Ngụy Tiên Thể, cho nên mới có gặp gỡ bực này.

Nếu như đổi lại Tiên Thể chân chính đi tới chiếc thần chu này, chỉ sợ chuyện tình gặp gỡ càng thêm kỳ quái, không cách nào giải thích.

Hắn như si như say, chỉ cảm thấy Đạo Tâm đang không ngừng tăng trưởng, tu vi đang không ngừng tăng lên, nội tình càng ngày càng hùng hậu.

Qua ba năm thời gian, Tiên luật không hề chấn động nữa, tiên âm tiêu tán,

Giang Nam mở mắt nhìn lên, chỉ thấy mình như cũ đứng ở trước tấm bình phong, ánh mắt như cũ rơi vào trên thân người trong bức tranh, mà ở chung quanh hắn, những Thần Chủ, Thần Tôn còn đang tính toán Thần Đế đạo tắc, Yêu Thần Kim Đế thì ở bên cạnh mình, bộ dạng như lúc hắn tiến vào bức tranh, không có chút thay đổi nào.

Phảng phất hắn ở trong bức tranh ba năm thời gian, chỉ là một tràng mộng ảo ngắn ngủi, cũng không phải là chân thật.

Nhưng mà Giang Nam lại biết, mình thật tiến vào bức tranh, ở bên trong vượt qua ba năm thời gian, nghe Cổ Tiên kia truyền đạo giảng pháp!

Không chỉ có như thế, hắn còn có thứ có thể chứng minh!

Đó chính là tu vi của hắn!

Hắn ở trong bức tranh ba năm thời gian, tu vi bất tri bất giác liền tăng lên một mảng lớn, tu thành Tử Vi Thiên Cung đỉnh, đây là ví dụ chứng minh tốt nhất!

- Giáo chủ, tu vi của ngươi làm sao thoáng cái nồng nặc lên rất nhiều?

Yêu Thần Kim Đế rất nhanh nhận thấy được điểm này, buồn bực nói.

- Bởi vì...

Giang Nam nhẹ giọng cười một tiếng, ý vị thâm trường nói:

- Ta Ngộ Đạo.

Yêu Thần Kim Đế cho hắn cái bạch nhãn, cách đó không xa Thần Chủ xuy cười một tiếng, thấp giọng nói:

- Cắt! Ngộ Đạo... Ngay cả ta là Thần Chủ cũng không có Ngộ Đạo, ngươi một Thiên Cung tiểu bối lại bốc phét không biết ngượng nói mình Ngộ Đạo, coi chúng ta những Thần Chủ này, sống bấy nhiêu thời gian trên thân chó rồi sao?

Giang Nam mỉm cười, không có giải thích, trong lòng biết mình ở trong Tiên các này cơ duyên đến đây chấm dứt, tiếp tục tìm kiếm xuống cũng không có thu hoạch gì, lúc này đi ra ngoài, thầm nghĩ:

- Bỉ Ngạn Thần Đế thần thông quảng đại, trong lúc vô tình liền cho ta một đại cơ duyên. Hơn nữa Thần Đế này bí mật rất nhiều, nếu gặp mặt đến Tiềm Long Đạo Nhân kia, ta nhất định phải hỏi hắn một câu, xem hắn biết một chút bí mật hay không...

Hắn đi ra nơi Thần Đế luyện khí, đi về chỗ luyện đan, thầm nghĩ:

- Tiềm Long Đạo Nhân nói, Bỉ Ngạn Thần Đế luyện đan, nhưng thật ra là luyện người, lấy luyện đan thuật luyện nhục thể, pháp lực, thần thức, thần tính của mình. Này cùng Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng nói, cũng có chút ít tương thông.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1166: Kim Đan Đại Đạo. (1)

Giang Nam đi vào chỗ luyện đan, chỉ thấy nơi này cũng có thật nhiều Thần Ma nghiên cứu Thần Đế luyện đan ảo diệu, trong đó không ít người quen, đám người Chúc Dịch Băng cùng Chúc gia gia chủ cũng ở bên trong, cùng với một số người thế gia đại phiệt khác chuyện trò vui vẻ.

Chúc Dịch Băng liếc thấy Giang Nam, trong mắt tinh mang chợt lóe, nhưng không có lập tức giết qua.

Ánh mắt của hai người lần lượt thay đổi mà qua, đối với lẫn nhau cũng thật sâu kiêng kỵ.

Chúc Dịch Băng đột phá trở thành Thiên Thần, tu vi chưa củng cố, mà Giang Nam mặc dù cùng Thần Đế khí cơ cộng minh, tu vi đột nhiên tăng mạnh, đã đạt tới Tử Vi Thiên Cung trung kỳ cảnh giới, nhưng trong lòng biết Thiên Thần cường đại cùng bất phàm, cũng không nắm chặc bắt lại người này.

- Chúc huynh cần giúp đỡ không?

Bọn người cùng Chúc Dịch Băng nói cười kia có một cô gái mặc áo trắng lộ vai khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Nếu Chúc huynh bắt không được người này, tiểu muội vui vẻ giúp một tay.

Chúc Dịch Băng còn chưa kịp nói chuyện, Giang Nam quay đầu hướng nàng kia xem ra, sảng lãng cười một tiếng, lộ ra răng trắng như tuyết, nhẹ giọng nói:

- Cô nương thiết mạc từ lầm, ta đã thật lâu không có giết qua nữ nhân, tay đang ngứa.

Vị nữ tử kia nghi dung động lòng người, da thịt trắng noãn, nghe vậy nóng lòng muốn thử, cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, ta biết ngươi xưa nay có chút thủ đoạn, chẳng qua là ngươi có chút cậy tài khinh người. Ta đến từ Thần Giới, Thần Giới tàng long ngọa hổ, không phải là ngươi có thể đo lường được. Ngươi có thể tại hạ giới xưng hùng, nhưng mà ở trước mặt ta, chính là tiểu miêu tiểu cẩu. Ngươi có tin, ta bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu diệt ngươi hay không?

Ánh mắt Giang Nam hơi trầm xuống, nhưng ngay sau đó nhoẻn miệng cười, đi về phía một lò luyện đan.

Nàng kia trong mắt tinh quang chớp động, sát cơ nghiêm nghị, Chúc Dịch Băng hiển nhiên đối với nữ nhân này có chút ít kiêng kỵ, không muốn cùng nàng có quá nhiều liên quan, lắc đầu nói:

- Đa tạ ý tốt của Vũ Hàm cô nương, chẳng qua là tiểu tặc bực này, ta còn có thể đối phó, không cần đi hỗ trợ. Vũ Hàm cô nương, gần đây công tử như thế nào?

Nàng kia nghe được hai chữ công tử, ánh mắt từ trên bóng lưng Giang Nam thu hồi, thu liễm sát ý, lộ ra vẻ cung kính nói:

- Công tử hôm nay tu vi dũ phát cường thịnh, ngay từ lúc vài thập niên trước, công tử đã tu thành Chân Thần, thiên địa chấn động, công tử tính toán ở trước hạo kiếp tu thành Thần Chủ, phu nhân tự mình đốc thúc công tử, vì vậy hắn không rảnh đi hạ giới, vô duyên tiến vào thần chu. Công tử phái ta tới, liền để cho ta trước xem một chút thần chu này có thật sự là nơi tinh diệu hay không, nếu quả thật có, hắn liền tới thu thần chu.

Cô gái xuất sắc bực này, đặt ở Trung Thiên thế giới cũng là khó gặp, mấu chốt hơn chính là, tu vi thực lực cô gái này vô cùng kinh người, thậm chí còn để cho Chúc Dịch Băng đối với nàng cảm giác kiêng kỵ, có thể thấy được kia không kém gì Thiên Thần.

Nhưng cô gái xuất chúng như vậy mở miệng một tiếng công tử, phu nhân, hiển nhiên chỉ là một xuất thân tỳ nữ, "Công tử" cùng "Phu nhân" trong miệng nàng lai lịch chỉ sợ lớn dọa người.

Hơn nữa, vị công tử kia khẩu khí cũng to đến dọa người, lời thu thần chu như thế cũng dám nói, phảng phất không cần tốn nhiều sức, tự hồ hắn vừa ra tay liền dễ như trở bàn tay.

Giang Nam tinh tế đánh giá chỗ Nữ Đế luyện đan, chỉ thấy nơi đây bày đặt từng lò luyện đan to nhỏ, lại có từng dãy tủ thuốc, phía trên bày đặt bình linh đan, số lượng rất nhiều, hơn nữa còn có một cuốn sách cổ, ghi lại cũng là một chút đan phương thần diệu.

Thần Đế cất dấu, tự nhiên không phải chuyện đùa, nơi này đan phương trân quý, cho dù là Thần Tôn Thần Quân chỉ sợ cũng rất là động tâm.

Mà những linh đan kia, cũng đã sớm cùng Bỉ Ngạn Thần Chu dung làm một thể, có thể thấy, có thể mò tới, không cách nào hưởng dụng.

Bất quá, vẫn còn có không ít người quan sát những sách cổ này, có chút sách cổ đã vén lên, phía trên triển lộ ra đan phương tàn khuyết, cho dù là nửa khuyết, cũng đủ làm cho người mừng rỡ như điên.

- Những linh đan, đan phương, lò luyện đan này, hết thảy không phải bảo vật chân chánh, bất quá là trò chơi chi tác của Nữ Đế, loại nhân vật giống như nàng này, cần gì phải dùng linh đan đề cao tu vi? Lại có loại linh đan nào có thể tăng lên tu vi của nàng? Chân chính bảo vật, là lý niệm luyện đan của Bỉ Ngạn Thần Đế tu luyện!

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, tinh tế cảm ngộ khí cơ Bỉ Ngạn Thần Đế lưu lại chỗ này.

Qua một lúc lâu, thân thể hắn đột nhiên chấn động, phảng phất thấy một viên minh châu mềm rủ xuống dâng lên, chiếu rọi hư không!

Trong minh châu này là một Nữ Đế, vận chuyển khí huyết pháp lực thần

thức, luyện thành một viên linh đan, chiếu rọi quanh thân, thấm nhuần mỗi một góc thân thể pháp lực, đem bản thân từng cái hư không cũng chiếu rọi thông thấu, rõ ràng tất cả ý niệm trong đầu của mình, tất cả tệ đoan cũng bị thấy rõ, sau đó tinh tế rèn luyện, làm cho mình nâng cao một bước.

Cả người nàng giấu vào trong minh châu, đem hết thảy của mình cũng thấy minh thấu!

- Một viên Kim Đan, theo phá núi sông! Giang Tuyết tỷ tỷ đã từng nói cho ta, tu luyện như luyện đan, đem mình luyện thành một quả linh đan, trong suốt trong sáng, không có nửa phần tạp chất, lấy chiến đấu làm nước lửa, rèn luyện Tâm, Thần, ý, đảm của mình! Xem ra, Đại Đạo cuối cùng là trăm sông đổ về một biển.

Trong lòng Giang Nam chấn động, suy tư tới đây, khí tức liên hệ, khí huyết cô đọng, thần thức biến hóa, hóa thành một viên linh đan trong suốt trong sáng, tròn cục cục, chiếu rọi bản thân.

Này một chiếu rọi, hắn nhất thời nhìn tới nhiều nơi chưa đầy của bản thân, có chút đạo văn đã sớm xuất hiện vết rách rất nhỏ, trong Thần Luân khí huyết chưa đầy, trên Đạo Đài có nhiều tạp chất, Thần Ma trong Thần Phủ hơi thở khô bại, trong Thiên Cung cũng có nhiều tai họa ngầm.

Thậm chí nhục thể huyết mạch cùng trong thần thức của hắn, cũng có thật nhiều tai họa ngầm không thể tra, đó là nhiều lần chiến đấu lưu lại vết thương, mặc dù đa số thương thế đã bị hắn chữa khỏi, nhưng vẫn còn có chút vết thương thật nhỏ không thể nhận ra.

Trừ lần đó ra, một viên Kim Đan này của Giang Nam còn chiếu rọi từng cái hạt thật nhỏ của nhục thể mình, Động Thiên trong hạt bị Kim Đan này chiếu rọi, nhất thời để cho hắn nhìn ra rất nhiều hạt Động Thiên cũng đã bắt đầu mục, Động Thiên vốn là trơn bóng ở dưới kim quang hiện ra từng vết rách. Thậm chí có chút ít hạt suy bại chết héo!

Thân thể suy bại đây là nhân chi thường tình, bất kỳ sinh linh mỗi trong

nháy mắt thân thể cũng có vô số hạt thật nhỏ đản sinh tử mất, tu sĩ bất quá là để cho tánh mạng lực của mình tăng lên, trì hoãn loại tử vong này, vì vậy thọ nguyên dài.

Nếu như có thể làm được bất kỳ một hạt nào cũng không chết mất, kia có thể sống suốt đời, bất quá đây là nghịch thiên mà đi, phản bội Thiên Đạo, tự nhiên không thể nào làm được điểm này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1167: Kim Đan Đại Đạo. (2)

Nhưng mà, nếu như thấm nhuần hạt thân thể suy bại suy vong, kia có thể trừ khử một chút bệnh không tiện nói ra, trì hoãn quá trình thân thể già yếu, để cho thọ nguyên tăng nhiều!

- Loại phương thức luyện thể này, không cần mượn ngoại vật, so sánh với pháp môn thủy hỏa rèn luyện cao hơn một bậc. Thủy hỏa rèn luyện tương đối nguy hiểm, hơn nữa không cách nào luyện đến nơi thật nhỏ, mà loại phương pháp Kim Đan rèn luyện, lại có thể tỉ mỉ. Hơn nữa mấu chốt hơn chính là, tu luyện tới cảnh giới cực cao, tỷ như Đế cảnh, phương thức giống như thủy hỏa rèn luyện liền không có bao nhiêu chỗ dùng, mà phương thức Kim Đan rèn luyện, liền có thể dùng càng lâu, thậm chí sau khi thành tiên, cũng có thể dùng Kim Đan rèn luyện...

Trong lòng Giang Nam bội phục không dứt, loại phương thức đề luyện Tinh Khí Thần này, hắn vẫn là lần đầu gặp phải, bất quá tinh diệu hơn, không cần mượn ngoại vật, là có thể làm cho Tinh Khí Thần của mình tinh khiết vô cấu.

Đây là thu hoạch khổng lồ, không phải là Tiên Thể cũng có thể luyện thành Kim Đan, làm cho mình thủy chung giữ vững ở trạng thái đỉnh, không để lại bất kỳ tai họa ngầm, thọ nguyên càng thêm lâu!

- Bỉ Ngạn Thần Đế khai sáng ra loại phương thức Kim Đan Đại Đạo rèn luyện này, làm người ta bội phục, bất quá Kim Đan Đại Đạo này, còn có không gian tiếp tục khai phá.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu, cảm thấy nếu như đem Tinh Khí Thần của mình hết thảy luyện thành một viên Kim Đan, pháp lực, tinh thần cùng thần thức, thần hồn, hết thảy luyện vào trong kim đan, hẳn là có thể làm cho mình thời thời khắc khắc ở vào trong trạng thái vô cấu vô lậu, thọ nguyên so sánh

với làm từng bước tu luyện càng lâu!

Có lẽ, có thể y theo phương thức Kim Đan Đại Đạo, mở ra một loại lý niệm tu luyện hoàn toàn mới, khai sáng ra một đồng con cùng tu luyện truyền thống hoàn toàn bất đường!

Phương thức này, tất nhiên đối với thể hệ đương kim tu luyện mà nói là một loại phá vỡ khổng lồ, thậm chí lật đổ!

- Chẳng qua là, nếu như dựa theo phương thức Kim Đan Đại Đạo tu luyện mà nói, có tình huống tạo thành chiến lực thấp xuống. Bởi vì Kim Đan có thể dung nạp năng lượng, thật sự quá ít.

Giang Nam nhẹ nhàng lắc đầu, Kim Đan Đại Đạo có thọ nguyên lâu, nhưng mà Kim Đan có thể dung nạp năng lượng, xa xa không bằng Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình, không gian Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình là rộng rãi bực nào? Có thể dung nạp năng lượng là khổng lồ bực nào?

Thần Phủ cảnh giới tu sĩ là có thể làm được kéo dài qua Tinh Không, Thiên Cung cấp cường giả có thể làm hỏng hư không, Thần Minh có thể thân thể bất diệt, Chân Thần cũng đã có thể dời tinh đổi đấu, nếu có thể đạt tới Đế cảnh, kia lại càng sức mạnh to lớn vô cùng, thay trời đổi đất!

Mà Kim Đan Đại Đạo tu luyện tới cực hạn, luyện thành Hỗn Độn Kim Đan, tối đa cũng chỉ có thể đạt tới Thần Minh, không cách nào tăng lên một bước nữa.

- Đáng tiếc, loại Kim Đan Đại Đạo này trông thì ngon mà không dùng được, chỉ có thể dùng để giữ vững Tinh Khí Thần tinh khiết vô cấu.

Giang Nam thở dài, thầm nghĩ:

- Kim Đan Đại Đạo chỉ có thể coi là bàng môn, đem bàng môn tả đạo nghiên phát đi lên cực hạn, nếu tu luyện Kim Đan Đại Đạo mà vứt bỏ Thần đạo mà nói, đó chính là vì nhỏ mà mất lớn, đi vào lạc lối.

Chẳng qua là, hắn không ngờ rằng, Kim Đan Đại Đạo này cuối cùng vẫn lưu truyền đi ra, hơn nữa cùng hắn có liên hệ lớn lao, cuối cùng mai táng thời đại huy hoàng của Chư Thần, để cho thời đại Chư Thần biến thành truyền thuyết Cổ lão, để cho Chư Thần thời đại này, bao gồm Giang Nam, cũng biến thành Thần Thoại viễn cổ.

Đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới, sau này hãy nói.

Đột nhiên, Bỉ Ngạn Thần Châu kịch liệt chấn động, tốc độ cực nhanh trong khoảnh khắc trở nên thật chậm, đem nhiều Thần Ma trên thuyền chấn đến thân thể không yên, từng cái từng cái thân hình lảo đảo.

- Chuyện gì xảy ra?

Trên thuyền mọi người kinh hãi, rối rít đi ra Tiên các, mọi nơi nhìn lại, thậm chí ngay cả những Thần Chủ Thần Tôn, giờ phút này cũng đi ra, lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

Không biết là người nào ngẩng đầu trước, ngơ ngác nhìn bầu trời Bỉ Ngạn Thần Chu, tiếp theo càng nhiều người ngẩng đầu, kinh ngạc, phảng phất thấy được một màn khó có thể tin.

Giang Nam cũng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Bỉ Ngạn Thần Chu cái Chứng Đế chi bảo này tạo thành thiên màn, giờ phút này bị ép tới vặn vẹo, ở phía trên màn trời, là Hỗn Độn vô cùng nồng nặc, Hồng Mông Tử Khí ở ngoài thuyền chậm rãi lưu động.

Chiếc thần chu này, rõ ràng là đi tới Hỗn Độn Hồng Mông, ngoài thuyền là Hồng Mông Tử Khí kinh người, tràn ngập mọi nơi, mặc dù con thuyền này có chữ "Thuyền", nhưng cực kỳ rộng lớn, có mấy ngàn dặm dài ngắn, một chiếc thuyền to lớn như thế chạy nhanh vào trong Hỗn Độn Hồng Mông, có thể thấy được tấm Hỗn Độn Hồng Mông này cũng to đến không thể tưởng tượng nổi!

Khối Hồng Mông khí trung ương Huyền Minh Nguyên Giới, mặc dù cũng

cực kỳ rộng lớn, nhưng chiều dài cũng bất quá mấy ngàn dặm, mà Bỉ Ngạn Thần Châu chạy nhanh vào Hỗn Độn Hồng Mông, chỉ sợ so sánh với khối Hồng Mông khí lớn không biết gấp bao nhiêu lần, áp lực cũng lớn không biết gấp bao nhiêu lần!

Chính là chạy nhanh vào trong Hỗn Độn Hồng Mông, đưa đến tốc độ con thuyền này giảm đi, cả con thuyền chịu không biết bao nhiêu trọng áp, ép tới màn trời rung chuyển!

Mọi người ngơ ngác nhìn một màn này, ngoài thuyền tử khí tràn ngập, đột nhiên một khối Hồng Mông Tử Kim to lớn không gì so sánh được từ bên cạnh thuyền thổi qua, đây là một khối Tử Kim khổng lồ như tinh cầu, thần vật ra đời trong Hỗn Độn, to đến không thể tưởng tượng nổi!

Rung động!

Thần Ma trên thuyền chỉ có thể cảm giác được rung động không gì so sánh nổi!

Hồng Mông Tử Kim là tài liệu cao nhất mà Thần Đế luyện chế Chứng Đế chi bảo, khó tìm có một không hai, bọn họ lại thấy một khối lớn như tinh cầu ở ngoài thuyền thổi qua!

- Đây là cái gì?

Có người đột nhiên cả kinh kêu lên.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy sau khi Hồng Mông Tử Kim thổi qua, lại có một bụi Hỗn Độn Bồ Đề Thụ to đến không thể tưởng tượng nổi ở trong Hỗn Độn Hồng Mông thổi qua.

Oanh...

Thần Giới Thần Tôn kia đột nhiên xuất thủ, bàn tay to Kình Thiên, cố gắng bắt phá thiên màn, hướng gốc Hỗn Độn Bồ Đề Thụ kia chộp tới, muốn đem gốc thần thụ này thu.

Sau một khắc, bàn tay của hắn bị chấn nát, Thần Tôn toái cốt cùng máu tươi văng khắp nơi, đem màn trời thần chu nhuộm đỏ một khối lớn.

Mọi người thấy một màn như vậy, trong lòng sợ hãi, cũng có không ít người cố gắng thu Hỗn Độn hiếm quý phía ngoài, nhưng thấy Thần Giới Thần Tôn kia gặp gỡ, từng cái từng cái bỏ đi ý nghĩ này.

Bỉ Ngạn Thần Chu dù sao cũng là Thần Đế Chứng Đế chi bảo, cơ hồ tương đương với một Thần Đế sống, cái bảo vật này ngưng kết thiên màn, tự nhiên phòng ngự cao đến không cách nào tưởng tượng, đừng nói Thần Tôn, cho dù Thần Quân tới, nhất thời trong chốc lát cũng mơ tưởng phá vỡ màn trời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1168: Phá Diệt Chi Địa. (1)

Phía ngoài, còn thỉnh thoảng có Hỗn Độn hiếm quý thổi qua, có liên hoa, có Thanh Trúc, có Hỗn Độn kỳ thạch, thậm chí có chút ít kỳ thạch bày biện ra hình thái sinh linh, để cho mọi người thấy mà đỏ mắt tim đập.

Những Hỗn Độn kỳ thạch này tựa hồ muốn diễn biến trở thành Hỗn Độn sinh linh, mỗi một loại giá trị cao không cách nào tưởng tượng, nếu có thể luyện thành hóa thân, thế tất cường đại không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng qua là, bất luận kẻ nào cũng không cách nào phá vỡ màn trời thần chu, chỉ có thể không biết làm gì.

Trên thực tế, nếu như màn trời thần chu dễ dàng liền bị phá vỡ như vậy, như vậy Hỗn Độn Hồng Mông ngoại giới sẽ áp xuống, đừng nói bọn họ, coi như là Thần Tôn chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết!

- Đáng tiếc những Hỗn Độn hiếm quý này.

Có nữ tử thở dài, có chút u oán nói:

- Những thứ hiếm quý này quả thực cùng Bỉ Ngạn Thần Chu giống nhau, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, cái gì cũng cầm không đi, làm cho Đạo Tâm của nhân gia sắp toái...

Những người khác tràn đầy đồng cảm, bảo vật trong Bỉ Ngạn Thần Chu này quá nhiều, bất kỳ một vật cũng là Bỉ Ngạn Thần Đế sở luyện sở dụng, lấy đi bất kỳ một vật, cũng đủ để cho ngoại giới đánh vỡ đầu, nhấc lên một cuộc gió tanh mưa máu.

Đáng tiếc, bất kỳ bảo vật nơi này mang không đi, chẳng những mang không đi, thậm chí ngay cả kinh nghiệm, trí nhớ của mình ở trong thần chu, chỉ sợ cũng mang không đi.

- Tiềm Long Đạo Nhân!

Đột nhiên Giang Nam liếc thấy trung niên đạo nhân kia lão thần khắp nơi, đối mặt Hỗn Độn Hồng Mông kinh người làm như không thấy, ngược lại lộ ra vẻ mặt rất là mong đợi, trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này đi tới, cười nói:

- Đạo huynh ở đâu, chẳng lẽ mấy ngày nay có đại thu hoạch?

Tiềm Long Đạo Nhân liếc nhìn hắn một cái, ha hả cười nói:

- Bàn về thu hoạch, ai có thể vượt qua Giang giáo chủ? Giáo chủ mấy ngày nay tu vi đột nhiên tăng mạnh, nghĩ đến qua không lâu nữa, sẽ tái tiến một bước, Âm Dương giao cảm, tu thành Huyền Thanh Thiên Cung.

Giang Nam gật đầu, hắn thật sự thu hoạch phong phú, liên tục hai lần nhập đạo, cùng Nữ Đế lưu lại khí cơ cảm ứng, nhận được Thần Đế cơ duyên, mặc dù tu vi cảnh giới tiến bộ thần tốc, nhưng mà căn cơ của hắn không một chút bất ổn, ngược lại so sánh với trước ổn hơn!

- Cô gái thuần âm, nam tử thuần dương, ta gặp gỡ cơ duyên đúng là có Âm Dương giao cảm mà thành Huyền Thanh.

Giang Nam liếc Tiềm Long Đạo Nhân một cái, thầm nghĩ trong lòng.

Hắn càng cảm thấy đạo nhân này mỗi tiếng nói cử động, nhất cử nhất động, cũng đại hàm thâm ý, một câu nói bình thường cũng như có chỉ điểm, bí hiểm, kiến thức thắng được người khác không biết bao nhiêu, thậm chí cả vị Thần Giới Thần Tôn kia cũng thua kém rất nhiều.

Trên con thuyền này, người xuất chúng rất nhiều, tỷ như nữ Thần Chủ Nguyệt Lưu Ly, tỷ như Thần Hầu, trong Chân Thần, Thiên Thần cũng có tồn tại cực kỳ siêu quần bạt tụy, nhưng trong lòng Giang Nam có một loại cảm giác kỳ lạ, những người này cùng Tiềm Long Đạo Nhân vừa so sánh, liền lơ lỏng bình thường.

- Đạo nhân này gần như yêu nghiệt, không biết rốt cuộc từ đâu mà đến? Lấy nhãn giới kiến thức như, tựa hồ cũng không có cần thiết đi lên thần chu, đi tìm cơ duyên Thần Đế sao?

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Đạo huynh kiến thức rộng rãi, nên biết chúng ta hôm nay người ở chỗ nào a?

Tiềm Long Đạo Nhân chần chờ, lắc đầu nói:

- Ta nơi nào biết được cái này? Bất quá nhìn dáng dấp chúng ta hẳn là tiến vào Hỗn Độn Hồng Mông.

Yêu Thần Kim Đế mắt trợn trắng, hừ lạnh nói:

- Nói nhảm! Hỗn Độn Hồng Mông này rốt cuộc là địa phương nào? Rốt cuộc là ở trong chư thiên vạn giới, hay là đang ở ngoài chư thiên vạn giới?

- Dĩ nhiên còn đang trong chư thiên vạn giới.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói.

- Dựa vào cái gì thấy được?

Cách đó không xa, Tố Thần Hầu đột nhiên lên tiếng hỏi.

Tiềm Long Đạo Nhân nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Ta nghe nói, chư thiên vạn giới có một nơi tuyệt địa chính là do Hỗn Độn Hồng Mông tạo thành, chỗ tuyệt địa này tạo thành ở hơn năm ngàn vạn năm trước, là trong Cổ Tiên hạo kiếp tạo thành. Cổ Tiên làm loạn, thần tiên đại chiến, ở trên chủ chiến trường thần tiên đại chiến đánh cho chư thiên trầm luân, Thiên Đạo không còn, có thật nhiều thế giới gặp phải hủy diệt, bị đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông, trong đó bao gồm Thần Giới La Thiên. Lấy ý kiến của ta, Bỉ Ngạn Thần Châu cũng không rời chư thiên vạn giới, mà là tiến vào tấm chiến trường kia, hiện tại chúng ta chứng kiến Hỗn Độn

Hồng Mông, chính là chư thiên vạn giới nghiền nát tạo thành không gian hỗn độn.

Tố Thần Hầu cất bước đi tới, hai tay tịch thu ở trong tay áo, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống đi theo phía sau hắn, như hình với bóng, trầm giọng nói:

- Chư thiên vạn giới ở vũ trụ hư không mặc dù rộng lớn, nhưng đối với Thần Chủ Thần Tôn mà nói, cũng không coi là khổng lồ như thế nào, tốn hao trên dưới một trăm năm là có thể bay lên một lần, vì sao trước nay không có người phát hiện qua nơi đây?

Hắn lòng dạ thâm trầm, vừa mở miệng liền đến chỗ mấu chốt.

- Chính xác, vì sao không có ai phát hiện qua nơi đây?

Thần Giới Thần Tôn kia bước đi, thủ chưởng nghiền nát của hắn đã sinh ra, trầm giọng nói.

- Cái chỗ này chính là nơi chư thiên vạn giới tan vỡ, tự nhiên cực kỳ khó tìm được.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Chư thiên tan vỡ, thời không thác loạn, đừng nói Thần Chủ Thần Tôn khó có thể tìm được, coi như là Thần Đế tới, chỉ sợ cũng muốn không hiểu ra sao, hết đường xoay sở.

Lại có mấy Thần Chủ đi tới, cao giọng nói:

- Chẳng lẽ Thiên Đạo cũng là toái ở chỗ này?

Tiềm Long Đạo Nhân cau mày nói:

- Ta nào biết nhiều như vậy? Bất quá ta nghe nói chín đại Thiên Đạo chí bảo hôm nay chính là Thiên Đạo mảnh nhỏ luyện chế thành, mặc dù chín đại Bổ Thiên thần nhân lấy sạch Thiên Đạo mảnh nhỏ, nhưng còn có chút đã bị

đánh cho thành Hỗn Độn, mai táng hậu thế, vì vậy chín đại Thiên Đạo chí bảo hợp ở chung một chỗ cũng không cách nào để cho Thiên Đạo đầy đủ.

- Nơi này rốt cuộc có hung hiểm gì?

Mấy Chân Thần dắt tay nhau đi tới hỏi.

- Nếu thật là chư thiên phá diệt chi địa, vậy thì thật thần bí khó lường, hung hiểm khó lường.

Tiềm Long Đạo Nhân sắc mặt ngưng trọng nói:

- Cụ thể có cái hung hiểm gì ta cũng không rõ ràng lắm. Bất quá ta nghe nói, trong lịch sử có một Hoằng Tổ Thần Đế dưới cơ duyên xảo hợp tìm được chỗ này, xâm nhập nơi đây tìm kiếm bảo vật, kết quả vừa đi không về, hẳn là táng thân rồi.

Giang Nam liếc Tiềm Long Đạo Nhân một cái, cười nói:

- Đạo huynh, Bỉ Ngạn Thần Đế có phải là đệ nhất triều Thần Đế sau Cổ Tiên hạo kiếp hay không? Nàng là một trong những thần nhân tham dự qua trận thần tiên đại chiến kia?

Tiềm Long Đạo Nhân lắc đầu nói:

- Bỉ Ngạn Thần Đế Cổ lão ra sao, ta nào biết cái này? Bất quá, ta thật sự nghe được có tin đồn phương diện này, nghe nói Bỉ Ngạn Thần Đế là Tiên Thể ứng kiếp mà sinh, là nhân vật mấu chốt của trường hạo kiếp kia, nguyên vốn hẳn nên mượn cơ duyên hạo kiếp thành tiên, sau lại bởi vì Thiên Đạo bị đánh nát, tan biến đến thật sự nghiêm trọng, chặt đứt Tiên duyên của nàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1169: Phá Diệt Chi Địa. (2)

Tử Phòng đạo nhân gắt gao theo dõi hắn, nhẹ giọng cười nói:

- Không biết còn có thể nói ra nhiều như vậy, đạo huynh, xem ra chuyện tình ngươi nghe nói không ít a. Tiềm Long đạo huynh, ngươi còn biết những thứ gì, không ngại nói ra.

Những Thần Ma khác ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người Tiềm Long Đạo Nhân, Tiềm Long Đạo Nhân ha hả cười nói:

- Ta nào biết nhiều như vậy? Bất quá ta còn có một nghe nói, hôm nay hạo kiếp sắp tới, là tiếp sau của tràng Cổ Tiên hạo kiếp hơn năm ngàn vạn năm trước kia, cũng sẽ có một cuộc Tiên duyên. Hạo kiếp lần trước, đản sinh ra một Tiên Thể, Chứng Đạo thành Đế, là Bỉ Ngạn Thần Đế. Còn hạo kiếp lần này, tin đồn cũng ra đời một Tiên Thể.

Mọi người không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Lời ấy thật không? Tiên Thể thật muốn xuất thế?

- Ta thật sự là nghe nói, nghe nói mà thôi! Ta nơi nào sẽ biết những thứ này?

Tiềm Long Đạo Nhân vội vàng nói.

- Đạo huynh, Bỉ Ngạn Thần Đế có thật chưa chết hay không?

Giang Nam hỏi.

Nhiều Thần Ma rầm rầm xông tới, ánh mắt lấp lánh, rơi vào trên người Tiềm Long Đạo Nhân.

- Ta nào biết những thứ này?

Tiềm Long Đạo Nhân kêu khổ nói:

- Chuyện tình Thần Đế, há là ta có thể đo lường được?

- Tiên Thể ở nơi đâu?

Thần Giới Thần Tôn hơi thở trán phóng, uy nghiêm vạn phần, trầm giọng nói.

- Cái này ta thật không biết!

Tố Thần Hầu ho khan một tiếng hỏi:

- Như thế nào thu Bỉ Ngạn Thần Chu?

- Như thế nào đạt được Thần Đế cơ duyên?

Một Thần Chủ tiến lên phía trước nói.

Tiềm Long Đạo Nhân khô cằn nói:

- Không biết, ta nào biết những thứ này?

Hắn bị nhiều cường giả vây quanh ở chính giữa, đôi mắt trông mong nhìn hướng Giang Nam:

- Giang giáo chủ, cũng là ngươi hỏi lung tung này kia gây ra họa, ngươi phải cứu ta...

Giang Nam nhún vai, cười nói:

- Đạo huynh, ngươi thần thông quảng đại, nhất định có thể gặp dữ hóa lành, ta chẳng qua là tiểu nhân vật, giúp không được gì.

Tiềm Long Đạo Nhân kêu khổ nói:

- Ta cũng là tiểu nhân vật!

Nhiều Thần Ma đem Tiềm Long Đạo Nhân đoàn đoàn bao vây, vây gió thổi không lọt, Phàn đô thống lấy ra hai cây búa to, cười lạnh nói:

- Đem những thứ ngươi biết, hết thảy nói ra, nếu không liền đừng trách ta rìu không nhận người!

- Cần gì phải phiền toái như thế?

Một Ma Thần cười lạnh nói:

- Lấy ý kiến của ta, trực tiếp bắt giữ hắn, sưu hồn tác phách, hết thảy chẳng phải sẽ biết rồi sao?

- Chính xác, giết chết hắn sưu hồn tác phách!

Tiềm Long Đạo Nhân sắc mặt thảm đạm, quay đầu nhìn về phía Giang Nam, Giang Nam an ủi:

- Đạo huynh yên tâm, các vị đạo huynh là nói giỡn đó, sẽ không thật đem ngươi giết chết.

Yêu Thần Kim Đế nhỏ giọng nói:

- Ta làm sao cảm thấy bọn người kia thật muốn giết chết thần côn này? Bất quá thần côn này biết đến cũng thật nhiều...

- Là nhiều lắm.

Giang Nam mỉm cười nói, chờ nhìn Tiềm Long Đạo Nhân tao ương, hắn đã sớm hoài nghi đạo nhân này lai lịch thật lớn, hôm nay những Thần Ma này vây quanh ở chính giữa, trong đó có một Thần Tôn, Lục Đại Thần Chủ, nhiều Chân Thần, Thiên Thần, Thần Minh cùng Ma Thần, cho dù đạo nhân này thần thông quảng đại như thế nào, cũng phải triển lộ một chút thực lực chân thật!

- Ta sẽ nói cho các ngươi biết một bí mật.

Tiềm Long Đạo Nhân vẻ mặt bất đắc dĩ, thần bí hề hề nói:

- Điều bí mật này chính là...

Thân hình của hắn đột nhiên trở nên ảm đạm, từ trong mắt nhiều Chân Thần, Thiên Thần, Thần Chủ cùng Thần Tôn không coi vào đâu hư không tiêu thất, chỉ lưu lại một thanh âm ở bên màng nhĩ mọi người quanh quẩn:

- Ta từ khi xuất đạo tới nay, chỉ bị bắt qua một lần.

Mọi người sắc mặt nhất thời thay đổi, trở nên có chút khó coi, mới vừa rồi Tiềm Long Đạo Nhân là rời đi như thế nào, ngay cả bọn họ cũng không thấy rõ, cái gì cũng không có cảm giác được, đạo nhân này liền hư không tiêu thất!

Bỉ Ngạn Thần Chu tiến vào phá diệt chi địa, tốc độ càng ngày càng chậm, làm cho người ta không khỏi lo lắng chiếc thần chu này có thể chống cự được Hỗn Độn Hồng Mông trọng áp hay không, cũng may dọc theo đường đi gió êm sóng lặng, chẳng qua là thỉnh thoảng có Hỗn Độn hiếm quý đụng vào con thuyền này, để cho chiếc Chứng Đế chi bảo này kịch liệt chấn động.

Nhưng mà, chuyện tình thuyền phá người mất cũng không phát sinh.

- Đây là cái gì...

Ngày này, có người đứng ở đầu thuyền nhìn ra xa, thấy ở chỗ sâu trong Hỗn Độn Hồng Mông, một thế giới bao la hùng vĩ đột nhiên đột ngột xuất hiện, như một tranh cuộn, chậm rãi kéo ra một hình ảnh sơn thủy, nhưng ngay sau đó hình ảnh dần dần rõ ràng, trở nên Thất Thải Ban Lan.

- Phá diệt chi địa, chỗ sâu Hồng Mông, tại sao lại có một tòa thế giới như vậy?

Có người thấp giọng nói:

- Không phải nói nơi này là phá diệt chi địa sao? Phá diệt chi địa, tự nhiên

hết thảy tan biến, hồi phục Hồng Mông, làm sao còn sẽ có một thế giới đầy đủ bảo tồn xuống như thể?

- Chẳng lẽ nơi đó là thế giới do Bỉ Ngạn Thần Đế mở? Có thể từ Hỗn Độn Hồng Mông mở ra thế giới, diễn biến vạn vật, nàng chỉ sợ đã Chứng Đạo thành tiên!

- Có khả năng này! Bỉ Ngạn Thần Đế thời gian tại vị chỉ có mấy chục vạn năm, thời gian rất ngắn, nghĩ đến nàng ở lúc này liền được đến phương pháp thành tiên, cố ý giả chết thoát thân, tới đây mở thế giới, diễn biến Hồng Mông, Chứng Đạo siêu thoát!

Bất quá cũng có người phản đối cái nhìn này, cải cọ nói:

- Nếu Bỉ Ngạn Thần Đế thật Chứng Đạo thành tiên, như vậy nàng hẳn là ở Tiên Giới, mà sẽ không để cho Bỉ Ngạn Thần Chu tiếp dẫn chúng ta tới đây. Này nói rõ, Bỉ Ngạn Thần Đế còn đang trong chư thiên vạn giới, không có siêu thoát đi ra ngoài!

- Như vậy thế giới đối diện là từ đâu mà đến? Cổ Tiên làm loạn, thiên địa hạo kiếp, đem nơi này đánh cho nát bấy, cái thế giới gì có thể ở trong Hỗn Độn Hồng Mông tồn tại xuống?

Không có người có thể trả lời những vấn đề này, Hỗn Độn Hồng Mông cực kỳ trầm trọng, coi như là Thần Tôn bại lộ ở trong Hồng Mông, cũng sẽ bị ép tới nát bấy, đồng hóa thành Hồng Mông Tử Khí, đổi lại chư thiên vạn giới bất kỳ một thế giới nào đi tới tấm Hỗn Độn này, cũng sẽ bị đập vụn, không còn sót lại chút gì.

Còn thế giới kia đang ở trong Hồng Mông tồn tại, không có bị Hỗn Độn đồng hóa, làm người ta khó giải.

Nhưng mà, nhiều Thần Ma cũng thay đổi ý kiến của mình, từ trước bọn họ cho là Bỉ Ngạn Thần Đế đã chết, Bỉ Ngạn Thần Chu là vật vô chủ, nhưng mà Bỉ Ngạn Thần Chu chở bọn họ tới chỗ nầy, bắt đầu để cho bọn họ tin

tưởng, Bỉ Ngạn Thần Đế tất nhiên chưa chết, là nữ Thần Đế này một mực dẫn dắt bọn họ, dẫn dắt bọn họ tới chỗ nầy!

Dẫn dắt bọn họ tới, thăm dò một đoạn bí mật không muốn người biết!

Trên Bỉ Ngạn Thần Chu, không ít người cố gắng bắt được Tiềm Long Đạo Nhân, để cho Tiềm Long Đạo Nhân phun ra càng nhiều bí mật, bất quá đạo nhân này phảng phất đột nhiên từ trong Bỉ Ngạn Thần Chu biến mất, không còn có người gặp phải hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1170: Tiên Duyên Chín Quan

Có người suy đoán nói, đạo nhân này có thể là Bỉ Ngạn Thần Chu ra đời linh trí, biến hóa làm người, cũng có người nói đạo nhân này là một hóa thân cường giả của chư thiên vạn giới, hôm nay đem hóa thân này lấy đi.

Trong lúc vô tình, Bỉ Ngạn Thần Chu cách thế giới trong Hỗn Độn Hồng Mông này càng ngày càng gần, nhiều Thần Ma trên thần chu không khỏi kích động, bọn họ bị Bỉ Ngạn Thần Chu mang tới đây, tất nhiên lại là một cuộc gặp gỡ không thể tưởng tượng nổi, thậm chí nói không chừng nhận được vô thượng cơ duyên!

- Tiềm Long Đạo Nhân kia vừa đi ra!

Trên thuyền mọi người lại thấy Tiềm Long Đạo Nhân, chỉ thấy đạo nhân này đứng ở đầu thuyền nhìn xa, như cũ là lão thần khắp nơi, bất quá hiện tại tất cả mọi người bị thế giới đối diện hấp dẫn, không rảnh chú ý hắn.

Giang Nam đi lên mũi thuyền, nhìn xa thế giới đối diện, chỉ thấy phía trước thế giới này, còn có một con Hồng Mông sông lớn, hà diện rộng rãi, mà tòa thế giới này thì ở Bỉ Ngạn sông Hồng Mông.

Tốc độ của Bỉ Ngạn Thần Chu đã chậm tới cực điểm, phi hành hồi lâu, lúc này mới đi đến bờ sông Hồng Mông.

Thần chu có chút dừng lại, ngừng ở bờ sông, đối diện thế giới xa xa đang nhìn, mọi người đợi một lúc lâu, chiếc thần chu này thủy chung không thấy nhúc nhích, cũng không có xuyên qua sông lớn này. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

- Thế giới kia ở Bỉ Ngạn sông Hồng Mông, con thuyền dừng ở chỗ này, chẳng lẽ là muốn tự chúng ta qua sông?

Trên thuyền nhiều Thần Ma rối rít đi xuống chiếc thần chu này, chỉ cảm thấy áp lực lạ thường đánh tới, ép tới bọn họ bất luận kẻ nào đều không thể bay lên, đây là áp lực của Hỗn Độn Hồng Mông, cường đại không thể tưởng tượng nổi!

Hỗn Độn Hồng Mông ở đỉnh đầu bọn hắn chảy xuôi, nhưng mà không có đè xuống, mà là bị một loại lực lượng to lớn khởi động.

Mọi người nhìn xa đối diện, chỉ thấy một cây cầu nổi hiện ra ở trên sông Hồng Mông, thường cách một đoạn cầu nổi, liền có một tòa đại lục xuất hiện giữa Hồng Mông sông, phảng phất là đất đặt chân.

Giang Nam cũng xuống Bỉ Ngạn Thần Chu, hắn mới vừa rơi xuống đất, không khỏi nhẹ kêu một tiếng, cảm ứng được Thiên Đạo như có như không, để cho Tử Vi Thiên Cung đại kiếp của hắn xuẩn xuẩn dục động, cơ hồ khó có thể áp chế!

Hắn ở trong Bỉ Ngạn Thần Chu đột phá, tu thành Tử Vi Thiên Cung, khí vận tăng nhiều, nhận được hai đại cơ duyên, bớt đi ít nhất mười năm khổ tu. Bất quá bởi vì trong Bỉ Ngạn Thần Chu không có Thiên Đạo, Thiên Đạo đại kiếp của hắn cũng không phủ xuống.

Hắn vốn cho là trong tấm Hỗn Độn Hồng Mông này không có Thiên Đạo, cũng sẽ không có đại kiếp, nhưng ngoài dự liệu của hắn, hắn lại cảm thấy đến khí tức Thiên Đạo đại kiếp.

- Cổ khí tức Thiên Đạo này đến từ bờ thế giới bên kia...

Giang Nam đứng ở bờ sông Hồng Mông xa xa nhìn ra, chỉ thấy đạo cầu nổi này liên tiếp đại lục tổng cộng có chín ngọn, mà cuối chín tòa đại lục, chính là tòa thế giới này, Tinh Hà rực rỡ, trời trăng luân chuyển, Tiên Cung Tiên các, như ẩn như hiện, Tiên quang ở nơi đó rung chuyển, tia tia rủ xuống, sáng lạng vô cùng, phảng phất là Tiên giới!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thầm nghĩ:

- Trong Hồng Mông thế giới, chỉ có thể là Hồng Mông Đại Đạo, tại sao có thể có Thiên Đạo? Chẳng lẽ nơi đó thật sự là Bỉ Ngạn Thần Đế mở ra thế giới?

Lúc này, một Chân Thần nghi ngờ nói:

- Thế giới ở bờ bên kia Tiên quang rung chuyển, chẳng lẽ là Tiên Giới?

Tử Phòng đạo nhân cười lạnh nói:

- Dĩ nhiên không phải! Tiên Giới không thể nào ở trong chư thiên vạn giới ta, sở dĩ tòa thế giới này tràn ngập Tiên quang, khẳng định cùng Bỉ Ngạn Thần Đế có liên quan, thậm chí hơn phân nửa là Bỉ Ngạn Thần Đế mở thế giới!

Mọi người trầm mặc xuống, từ trong Hồng Mông mở một thế giới, kia là Tiên Nhân mới có thể có pháp lực to lớn, mà Bỉ Ngạn Thần Đế nếu quả thật ở phá diệt chi địa mở một cái thế giới, này chẳng phải là nói, nàng đã Chứng Đạo thành tiên?

- Thế giới đối diện, thật giống như không phải là một thế giới đầy đủ!

Yêu Thần Kim Đế ánh mắt sắc bén, nhìn thế giới bờ bên kia, nghi ngờ nói:

- Thế giới này không có sinh cơ, chỉ sợ sinh linh không cách nào ở lại trong đó. Nếu nói Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sanh tam, Tam Sinh Vạn Vật, nếu như thế giới đối diện thật sự là Bỉ Ngạn Thần Đế mở ra, như vậy nàng chỉ diễn biến đến ba, không có diễn sinh vạn vật, nhiều nhất chỉ có thể coi là Bán Tiên.

Rất nhiều người cũng nhìn ra điểm này, không có vạn vật vạn linh, liền chưa tính là thế giới đầy đủ, Tố Thần Hầu gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Cho dù là Bán Tiên, vậy cũng không phải chuyện đùa.

- Chúng ta còn chờ cái gì?

Có người mắt lộ ra vẻ hưng phấn nói:

- Tiên duyên đang ở Bỉ Ngạn, đến Bỉ Ngạn, liền có thể bái kiến Thần Đế, tất cả nghi ngờ cũng sẽ giải khai!

Mọi người tim đập thình thịch, bái kiến Bán Tiên Nữ Đế, cơ duyên bực này không phải là Thần Đế cơ duyên, mà là Tiên duyên, Bán Tiên duyên phận!

Nếu có thể có được trận cơ duyên này, thực lực của bọn họ tất nhiên có thể tăng vọt, thậm chí nói không chừng có hi vọng đạt tới Thần Đế chi tư!

- Vọng Tiên Đài cũng là Tiên duyên, Bỉ Ngạn thế giới cũng là Tiên duyên, bất quá Bỉ Ngạn thế giới Tiên duyên là một Bán Tiên sống sờ sờ, lấy được nhất định sẽ nhiều hơn!

Mọi người đi lên cầu nổi, chen chúc về phía trước chạy tới, nơi này Hỗn Độn Hồng Mông áp lực quá lớn, tu vi càng mạnh, áp lực càng lớn, để cho bọn họ không cách nào bay lên, chỉ có thể đi bộ.

Cũng không lâu lắm, bọn họ đi tới đệ nhất tọa đại lục trên sông Hồng Mông, chỉ thấy trên đại lục này vân khí lượn lờ, xa xa thấy một tòa cung điện lơ lửng ở trong vân khí, như ẩn như hiện, trên cung điện giắt một tấm biển kim chói, ghi mấy chữ Càn Khôn Cung.

- Càn Khôn Cung?

Bên cạnh Giang Nam cách đó không xa, Tiềm Long Đạo Nhân ngạc nhiên, thầm nói:

- Đây là ý gì? Tình cũ khó quên sao...

Giang Nam liếc nhìn hắn một cái, cười nói:

- Đạo huynh, chẳng lẽ ngươi lại từng nghe qua tin đồn gì?

Tiềm Long Đạo Nhân cười khan, phẫn nộ nói:

- Ta nơi nào nghe qua tin đồn gì?

Giang Nam đang định nói bóng nói gió, từ trong miệng hắn móc ra càng nhiều bí mật, đột nhiên chỉ nghe cạch một tiếng chuông vang, chỉ thấy nơi vân khí mờ ảo, môn hộ tòa cung điện kia đột nhiên đại khai, sáng mờ như cầu vồng, từ trong cửa điện phô xuống, đi tới dưới chân mọi người.

Một thanh âm to lớn vang lên, trầm giọng nói:

- Chư vị mời vào cung, quá cửa thứ nhất, Càn Khôn quan.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, từng cái từng cái đi lên cầu vồng sáng mờ, đi tới trước tòa Thần Cung trong mây này, chỉ thấy Thần Cung trong mây này khí phái phi phàm, trước điện hoa biểu cao vút, khắc đủ loại thần thánh, đồng trụ lạc ấn Vân văn Phượng văn hoa lệ, thậm chí ngay cả thảm dưới chân bọn họ cũng là lấy Tinh Quang luyện thành, như nước phiêu lưu.

- Người trong tòa Thần Cung này rốt cuộc là tồn tại gì? Làm sao còn chưa đi vào, liền cho ta cảm giác bị áp bách vô cùng lớn?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1171: Này Không Công Bình. (1)

Một Thần Chủ lẩm bẩm nói.

Mọi người sắc mặt ngưng trọng, bọn họ cũng cảm giác được một cảm giác bị áp bách bá đạo tuyệt luân, phảng phất trong cung có một bá chủ hùng cứ thiên địa, chờ đợi bọn hắn vào cung bái kiến!

Đám người Giang Nam chân mang Tinh Quang, đi vào tòa cung điện này, chỉ nghe thanh âm to lớn kia lần nữa vang lên, thanh âm trầm thấp, chấn đắc màng nhĩ mọi người ông ông tác hưởng:

- Bỉ Ngạn chín quan, Càn Khôn, Thiên Đao, Thiên Ý, Ứng Long, Cực Nhạc, Tạo Hóa, Huyền Hoàng, Hồ Thiên, Đạo Vương, chỉ có đả thông chín quan, mới có thể bái kiến Thần Đế, trở thành Thần Đế đệ tử. Nơi này chính là cửa thứ nhất, do Càn Khôn đạo nhân ta trấn thủ!

Chúc Dịch Băng thất thanh nói:

- Trấn thủ trong Thần Cung này chẳng lẽ là Càn Khôn Lão Tổ?

Mọi người trong lòng không khỏi hoảng sợ, bọn họ đã đi tới chỗ sâu trong Thần Cung, chỉ thấy vân quang rung chuyển, sau lưng một thần nhân một mặt trời chói chan bay lên, kim quang vạn đạo, khí phái thật lớn.

Hèn mọn, cực độ hèn mọn!

Này là tất cả người thấy thần nhân kia, trong lòng dâng lên ý nghĩ.

Thần nhân này thân cao bất quá năm thước, vừa già vừa gầy, tặc mi thử nhãn, chòm râu dê dài, ngực nhô ra áp chân lưng còng, xấu đến đáng sợ, thanh âm cũng rất vang, trầm giọng nói:

- Ta chính là Thần Đế đệ tử Càn Khôn đạo nhân!

Mọi người ngạc nhiên, hai mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì mới tốt.

Giang Nam cũng cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, Đạo Vương đã từng đánh giá qua Càn Khôn Lão Tổ, nói hắn là tiểu bạch kiểm, ngay cả nam tử như Đạo Vương cũng nói hắn là tiểu bạch kiểm, có thể thấy được Càn Khôn Lão Tổ tuyệt đối là mỹ nam tử hiếm thấy, mà trước mắt trấn thủ Càn Khôn Cung Càn Khôn đạo nhân, lại hèn mọn kỳ cục, hiển nhiên không phải là Càn Khôn Lão Tổ chân chính, mà là Bỉ Ngạn Thần Đế mở một cái đùa giỡn.

Hắn đột nhiên nghe được bên cạnh truyền đến thanh âm tốn hơi thừa lời, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tiềm Long Đạo Nhân sắc mặt đỏ lên, hàm răng cắn khanh khách rung động, ân cần nói:

- Đạo huynh sao vậy?

- Không có gì!

Tiềm Long Đạo Nhân một bộ tức điên, phổi suýt nữa muốn cuồng phun máu tươi, cả giận nói:

- Càn Khôn Lão Tổ có xấu như vậy sao?

- Khụ khụ!

Vị thần nhân Càn Khôn đạo nhân kia vẻ mặt bất đắc dĩ, đáng thương nói:

- Cái tên này là Thần Đế ban tặng, ta cũng không muốn gọi cái tên này, bất quá Thần Đế nói, ngươi đủ xấu đủ hèn mọn, bảo là Càn Khôn, cho nên ta gọi Càn Khôn. Thần Đế còn nói, ngươi yếu nhất, đi trấn thủ cửa thứ nhất, cho nên ta liền tới trấn thủ cửa thứ nhất...

- Hắc tốt, hắc xinh đẹp!

Tiềm Long Đạo Nhân sắc mặt xanh mét, đột nhiên bang bang phun ra một câu làm cho người ta không giải thích được.

Giang Nam liếc hắn một cái, trong lúc bất chợt cảm thấy bộ dáng đạo nhân này cùng tướng mạo của Càn Khôn Lão Tổ trong Bỉ Ngạn Thần Châu kia, tựa hồ có mấy phần tương tự.

Chẳng qua là Càn Khôn Lão Tổ trên bình phong cực kỳ trẻ tuổi, là một thiếu niên, mà Tiềm Long Đạo Nhân trước mắt này lại là người đến trung niên, trên bộ dáng có biến hóa rất lớn, hơn nữa còn có chòm râu.

- Sẽ không thật sự là Càn Khôn Lão Tổ chứ?

Trong lòng Giang Nam máy động, nhất thời nghĩ tới đạo nhân đủ loại kỳ dị, trong lòng càng có chút khẳng định.

Tiềm Long Đạo Nhân thấy trong sách cổ Bỉ Ngạn Thần Đế lưu lại ghi chuyện bịa, đã từng biến qua sắc mặt, nói ra vì sao ghi chuyện không duyên cớ để cho bọn hậu bối nhạo báng. Hắn vốn cho là Tiềm Long Đạo Nhân chẳng qua là cảm khái, bây giờ nghĩ lại, Tiềm Long Đạo Nhân chỉ sợ là Càn Khôn Lão Tổ!

Hắn nguyên vốn không có hoài nghi đến điểm này, là bởi vì Càn Khôn Lão Tổ lai lịch quá lớn, quá kinh người, một trong Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân, so sánh với Thần Đế lai lịch còn muốn lớn hơn, ai có thể nghĩ đến, tồn tại như vậy lại hấp tấp chạy tới, chủ động đi lên Bỉ Ngạn Thần Chu?

- Tiềm Long vật dụng, tiềm giả, càn dã. Long ra Cửu Uyên, uyên giả, khôn dã. Hợp ở chung một chỗ chính là Càn Khôn, hắn hẳn là Càn Khôn Lão Tổ!

Giang Nam suy nghĩ, thầm nghĩ:

- Càn Khôn Lão Tổ chỉ bị nắm qua một lần, chính là ở trong Cổ Tiên hạo kiếp, hắn ám toán đám người Đạo Vương, suýt nữa hại chết đám người Đạo Vương, kết quả bị Huyền Hoàng, Thiên Ý, Thiên Đao ba vị lão tổ bắt được

ra sức đánh. Mà hai cuốn sách cổ trên thần chu người không thể lấy đi kia, bởi vì thấp nhất cần pháp lực Đế cấp cường giả, nhưng nếu như là Càn Khôn Lão Tổ mà nói, lấy thực lực của hắn thu hai cuốn sách cổ cũng không nói chơi. Hắn lấy đi sách cổ, chính là vì che đậy!

Đối với Càn Khôn Lão Tổ thanh danh hiển hách vì sao đi tới Bỉ Ngạn Thần Chu, hắn cũng có định luận:

- Càn Khôn Lão Tổ đối với Bỉ Ngạn Thần Đế ái mộ đã lâu, thậm chí ngay cả lời như làm Đế phi cũng có thể nói ra khỏi miệng, hắn lần này tới, đoán chừng chính là nghiệm chứng Bỉ Ngạn Thần Đế sinh tử, gặp lại lão tình nhân! Chẳng qua là Bỉ Ngạn Thần Đế hiển nhiên đã sớm ngờ tới hắn sẽ đến, cho nên cửa thứ nhất làm ra Càn Khôn đạo nhân vừa già vừa xấu vừa hèn mọn tới buồn nôn hắn, đả kích hắn...

Tiềm Long hẳn là đạo hiệu của Càn Khôn Lão Tổ, hắn đã có hơn năm ngàn vạn năm chưa từng dùng qua, khó trách không có ai nghe qua cái tên này. Mà hắn 5000 vạn năm qua cũng là bao phủ ở trong thần quang nặng nề, không người nào có thể thấy diện mục, vì vậy hắn hiển lộ chân thân, phản thật không có người biết hắn.

Mà hắn biết rất nhiều, kiến thức rộng rãi, mặc dù bí mật Thần Tôn cũng không biết, hắn cũng thuận miệng nói!

Càn Khôn, Bỉ Ngạn, đều là cường giả đã trải qua Cổ Tiên hạo kiếp, phong hoa tuyệt đại.

Càn Khôn Lão Tổ là quân sư trấn áp Cổ Tiên hạo kiếp, cư công chí vĩ, mà Bỉ Ngạn Thần Đế là Tiên Thể ứng kiếp mà sinh, sau hạo kiếp thành vị Thần Đế thứ nhất của thiên địa, cũng là một vị nữ thần Đế, hai người bọn họ hơn phân nửa có một chút tình cảm gút mắt, bất quá trong chuyện này phát sinh qua chuyện gì, Giang Nam liền không biết được.

Nhưng mà, Càn Khôn Lão Tổ rõ ràng cực kỳ tuấn mỹ, là mỹ nam tử hiếm có, mặc dù người đến trung niên, cũng nhiều ra mị lực nam nhân thành thục,

Bỉ Ngạn Thần Đế lại cứ để cho một đệ tử vừa già vừa xấu vừa hèn mọn gọi Càn Khôn đạo nhân, rõ ràng chính là vì hắc Càn Khôn Lão Tổ.

- Như thế nào vượt qua Bỉ Ngạn chín quan, bái kiến Thần Đế?

Đột nhiên, một Thần Chủ cao giọng hỏi.

- Cửa ải này của ta rất đơn giản, khảo nghiệm chính là tư chất cùng ngộ tính!

Sau ót vị Càn Khôn đạo nhân kia mặt trời chói chan treo cao, thanh âm uy nghiêm, hết lần này tới lần khác tướng mạo cực kỳ hèn mọn cười nói:

- Cửa ải này, các ngươi tự đào thải, chỉ còn lại có trăm người, trăm người này chỉ đánh bại ta, liền coi như là qua cửa thứ nhất, còn có thể nhận được phần thưởng, đó chính là Thiên Đạo phần thưởng của Bỉ Ngạn thế giới ta! Thần Đế lựa chọn đệ tử, lựa chọn chính là tư chất cùng ngộ tính, tu vi ra sao cũng là chó má. Các ngươi tu vi quá kém, ta cũng sẽ không mạnh mẽ làm khó dễ các ngươi, chỉ dùng tu vi thực lực ngang hàng cảnh giới cùng các ngươi giao thủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1172: Này Không Công Bình. (2)

- Tu vi của chúng ta quá kém?

Mấy Thần Chủ cùng vị Thần Giới Thần Tôn kia sắc mặt đều có chút khó coi, hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên trong lòng cực kỳ khó chịu.

Khí tức Càn Khôn đạo nhân đột nhiên trán phóng, Thiên Đình chồng chất hiện lên, hư không chấn động, rõ ràng xuất hiện lục trọng Thiên Đình, mỗi một tòa Thiên Đình rộng rãi bao la hùng vĩ, giống như có từng Thần Đế trấn thủ ở trong Thiên Đình, làm lòng người kính sợ, làm người ta thần phục!

Đây là khí thế trấn áp chư thiên vạn giới, bá đạo vô cùng, cường đại vô cùng, tuyệt đối có thể cùng Thần Giới ngũ đại Thần Quân sánh ngang, ép tới mọi người sắc mặt tái nhợt!

- Tiên Thiên Thần Ma!

Giang Nam hô nhỏ một tiếng, ngó chừng thủ chưởng của Càn Khôn đạo nhân kia, trong lòng chấn động, đây là một Tiên Thiên Thần Ma, bàn tay có sáu ngón tay!

Để cho hắn vạn lần không ngờ chính là, Bỉ Ngạn Thần Đế thu một vị Tiên Thiên Thần Ma làm đệ tử, hơn nữa Tiên Thiên Thần Ma này, lại còn tu luyện tới Thần Quân cảnh giới!

Nếu như là Tiên Thiên Thần Ma mà nói, cửa ải này tranh luận qua!

Giang Nam đoán chừng, có thể đả thông cửa ải này, chỉ sợ không nhiều lắm!

Khí tức của Càn Khôn đạo nhân chợt lóe rồi biến mất, ngay sau đó phất tay, chỉ thấy mọi người thấy hoa mắt, cảnh sắc trước mắt đột nhiên thay đổi,

hóa thành một Thần Ma thế giới rộng lớn mạnh mẽ, không biết bị na di đến nơi nào.

Từng ngọn hùng sơn cao cao đứng ở phía chân trời, cỏ cây cả ngày, dị thú khắp nơi, thiên đeo Nhật Nguyệt, Đại Đạo nổ vang, chấn động.

Nơi xa truyền đến thú rống kinh người, một đầu cự thú có thể so với Thần Ma tung nhảy mà đến, con mắt như trăng tròn, rất xa nhìn mọi người một cái, sau đó lặng lẽ không phát ra hơi thở biến mất.

- Đó là một đầu Hoang Thú, Thần Thú thời đại Man Hoang! Hôm nay làm sao còn có loại dị thú này tồn tại? Không tốt! Tu vi của ta...

Đột nhiên có người thất thanh kêu lên:

- Tu vi của ta, làm sao chỉ còn lại có Thần Minh cảnh giới?

Những người khác sắc mặt kịch biến, cũng rối rít tra tu vi, chỉ thấy tu vi mọi người bị áp chế ở Thần Minh cảnh giới, thậm chí cả mấy vị Thần Chủ, Thần Tôn kia, cũng không ngoại lệ!

Hiển nhiên, không gian đặc biệt này có tác dụng áp chế, tu vi đám đông hết thảy áp chế xuống, tránh cho mọi người tu vi cảnh giới cao thấp không đồng nhất, tạo thành tình huống không công bình, không cách nào nhìn ra tư chất cùng ngộ tính của bọn hắn.

- Tu vi của ta tại sao không có tăng lên tới Thần Ma cảnh giới?

Đột nhiên một thanh âm không hài hòa truyền đến, Giang Nam có chút không cam lòng, cao giọng nói:

- Càn Khôn đạo nhân, nếu tu vi mọi người bị áp chế đến Thần Minh cảnh giới, như vậy cũng có thể đem tu vi của ta tăng lên tới trình độ Thần Minh, mới coi là công bình?

Mọi người không khỏi im lặng, thầm nghĩ:

- Ngươi còn không có trở thành Thần Minh, là có thể đánh chết Thần Ma, nếu như đem tu vi của ngươi tăng lên tới Thần Ma cảnh giới, người khác còn thế nào xen lẫn sao?

- Ta đem tu vi của các ngươi áp chế ở cùng cảnh giới, sau đó các ngươi là có thể lẫn nhau đào thải!

Càn Khôn đạo nhân thân hình di động hiện ra ở trên màn trời, khuôn mặt xấu xí che kín cả bầu trời, không để ý đến Giang Nam oán niệm, ha hả cười nói:

- Các ngươi đi đào thải trước, chỉ để lại trăm người! Còn có, nơi này là không gian Thần Đế mở, Thần Đế từng ở chỗ này tu hành, lấy đại pháp lực nhiếp tới Hồng Mông Tử Khí, diễn biến viễn cổ sinh linh, chỉ tiếc nàng thất bại, ở chỗ này nhiều nguy hiểm, có chút Hoang Thú thất bại chung quanh du đãng, các ngươi ngàn vạn lần phải cẩn thận.

Khuôn mặt của hắn dần dần từ phía trên màn trời ảm đạm, thanh âm càng ngày càng xa xôi:

- Còn có, nơi này có Thần Đế lưu lại Đại Đạo, nếu các ngươi có thể tìm được, cũng là một đại cơ duyên. Ta cho các ngươi ba tháng thời gian, trong vòng ba tháng, nhất định phải còn lại trăm người! Ba tháng sau, các ngươi cùng ta cùng cảnh giới đánh một trận, phải sử dụng Bỉ Ngạn tuyệt học mà các ngươi ở chỗ này lĩnh ngộ ra, sử dụng tuyệt học của các ngươi chính là thất bại! Người thắng, nhận được Thiên Đạo phần thưởng, tu vi tiến nhanh, tiến vào cửa tiếp theo! Kẻ bại, tẩy đi trí nhớ, đuổi khỏi thần chu!

- Không công bình!

Giang Nam cao giọng nói:

- Bọn họ đều là Thần Minh cảnh giới, chỉ có ta còn là Tử Vi Thiên Cung cảnh giới, điểm này không công bình!

Thật ra thì này cũng không trách Càn Khôn đạo nhân, áp chế tu vi cảnh

giới một người đơn giản, mà tăng lên tu vi cảnh giới một người thì phiền toái rất nhiều, thậm chí có thể nói khó như lên trời.

Mặc dù Càn Khôn đạo nhân có thể làm tu vi đám đông hết thảy áp chế ở Thần Minh cảnh giới, nhưng mà mạnh mẽ tăng lên tu vi một người, hắn làm không được.

Vù vù hô...

Từng cái từng cái bóng người bốn phương tám hướng bay đi, cũng không lâu lắm liền đi trống không, hiển nhiên tất cả mọi người có tính toán đồng dạng, nghĩ trước tránh ra địa phương nhiều người, tìm hiểu Thiên Đình của Càn Khôn đạo nhân, lĩnh ngộ ra Bỉ Ngạn Tiên Kinh tích chứa trong đó, sau đó cùng những người khác giao chiến, liền nhiều ra một phân nắm chặc.

Bất quá, vẫn là có trên trăm Thần Ma lưu lại, mà những người này rõ ràng là đến từ cùng thế gia, lấy cô gái tên là Vũ Hàm kia cầm đầu, đằng đằng sát khí.

Cổ thế lực này, đủ để quét ngang hết thảy, đem người khác đào thải ra khỏi cục!

- Ha hả, cảnh giới bị áp chế, cho dù là Thần Tôn lại có thể thế nào? Còn không phải là cùng Thần Ma bình thường giống nhau sao?

Vị Vũ Hàm cô nương kia đột nhiên cười khanh khách nói:

- Chư vị, hôm nay chúng ta liền đem nơi này quét dọn không còn, đem những Thần Ma đó hết thảy đào thải, vì công tử nâng uy phong! Để cho bọn họ biết, mặc dù công tử không có tự mình tới, cũng không phải là bọn họ có thể sánh ngang!

Trong thế giới nguyên thủy Man Hoang này đúng là khắp nơi nguy hiểm, khắp nơi kỳ ngộ, Giang Nam đi ở trong rừng, tiện tay chặt đứt một bụi đại thụ chọc trời, chỉ thấy hoa văn cây cối này cực kỳ kỹ càng, hoa văn cấu tạo rõ ràng là đạo tắc, cứng rắn vô cùng, thiên nhiên chính là tài liệu luyện chế

Thần Minh chi bảo.

Mà những núi đá kia, rõ ràng tất cả đều là Bỉ Ngạn Thần Đế hái Hồng Mông Tử Khí diễn biến thành Thần Thạch, tích chứa thần kim thần liệu cực kỳ phong phú, thêm chút luyện chế, là có thể dùng để luyện chế Thần Ma chi bảo!

- Kim Đế, chặc cây, chém núi!

Giang Nam hai mắt sáng lên, vui vẻ nói:

- Đem nơi này quét không!

Chủ tớ hai người lập tức động thủ, rất nhanh quét ngang ngàn dặm hoang nguyên, đem tấm Man Hoang hoang nguyên này biến thành hoang nguyên chân chính.

- Giáo chủ, nơi này dù sao cũng là thế giới Bỉ Ngạn Thần Đế mở, chúng ta đem nơi này lấy không, có thể nhắm trúng Nữ Đế kia không vui hay không?

Yêu Thần Kim Đế có chút sợ hết hồn hết vía, thấp giọng hỏi.

- Nữ Đế là thần thông quảng đại bực nào, còn sẽ để ý chuyện nhỏ này sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1173: Đào Thải Thần Chủ. (1)

Giang Nam hồn nhiên không có để ở trong lòng, cười nói:

- Nếu như nàng muốn tài liệu bực này, tiện tay chộp tới một đám Hồng Mông Tử Khí, là có thể diễn biến thành.

Rống...

Một tiếng thú rống kinh thiên động truyền đến, chỉ thấy núi rừng lay động, một đầu Hoang Thú vẩy cá báo đầu bốn cánh đuôi rồng một cước đạp bằng một tòa núi nhỏ, hướng Giang Nam cùng Yêu Thần Kim Đế xem ra, một tiếng thú rống, chấn động Thiên Khung, tựa hồ đối với hai người cổ động cướp đoạt núi rừng, đem rừng rậm nhổ tận gốc, đem núi lớn mang đi cực kỳ tức giận.

Giang Nam ánh mắt chớp động, đột nhiên thấy một mảnh hồ, hồ bên có một tòa mao lư, lúc này hướng mao lư đi tới nói:

- Kim Đế, giao nó cho ngươi, ta qua bên kia xem một chút!

Yêu Thần Kim Đế nghe vậy, lập tức hóa thành nguyên hình, vỗ cánh dựng lên, đón nhận đầu Hoang Thú kia, hai đầu cự thú ở giữa núi rừng ầm ầm đụng vào nhau, đánh cho thiên băng địa liệt.

Mà Giang Nam thì cất bước đi tới bên cạnh tấm hồ kia, không có nóng lòng tiến vào mao lư, mà là lẳng lặng đánh giá tấm hồ này, hắn ở bên hồ vừa đứng chính là nửa canh giờ, thật lâu chưa từng nhúc nhích.

Chỉ thấy giữa hồ kia, Đại Đạo nổ vang, diễn biến ra năm quang thập sắc, rõ ràng là lúc Bỉ Ngạn Thần Đế mở Hồng Mông lưu lại một chỗ di tích!

Đây là thiên địa Thủy hành trong ngũ hành.

Bỉ Ngạn Thần Đế mở Hồng Mông, diễn biến Ngũ Hành, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, tấm hồ này chính là một trong Ngũ Hành, cũng là chữ "Thủy" trong Địa Thủy Phong Hỏa, trong đó hồ nước là tổ thủy, loại nước này không có chút uy năng nào, có thể hóa thành nước bình thường, cũng có thể luyện hóa, hóa thành các loại thần thủy, thậm chí Cửu Âm Thần Thủy mà Thần Tôn mới có thể luyện thành.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, trong nước tràn ngập đạo âm, là lúc Nữ Đế mở Hồng Mông lưu lại dư âm chưa dứt, từ đó có thể lĩnh hội tới ảo diệu diễn biến Ngũ Hành bình định Địa Thủy Phong Hỏa!

Đây chính là cơ duyên theo lời Càn Khôn đạo nhân, Nữ Đế lưu lại cơ duyên!

Loại cơ duyên này, không đủ để nhanh chóng tăng lên tu vi, nhưng có thể để cho kiến thức nội tình một người nhận được tăng lên thật lớn!

Giang Nam ở hồ bên đứng yên một lúc lâu, có đại thu hoạch, thầm nghĩ:

- Từ trong hồ nước này, bản thân ta có thể khai sáng ra một môn công pháp cực kỳ cường đại, có thể đem uy lực Thủy Hệ nhất mạch thần thông khai phá đến mức tận cùng!

Trong lòng hắn các loại Thủy Hệ thần thông phù hiện đi ra ngoài, suy diễn biến hóa, mỗi một khắc cũng mở ra một loại đại thần thông, nếu thi triển ra, tất nhiên uy lực kinh thiên động địa!

Giang Nam đi vào trong mao lư, chỉ thấy môn hộ mao lư kia đối diện hồ, lưu lại một bồ đoàn cùng một khối mộc bia, trên mộc bia viết: "Hạo Thiếu Quân Ngộ Đạo tại đây!"

- Hạo Thiếu Quân cũng đã tới nơi đây? Có thể là mấy lần Bỉ Ngạn Thần Chu phủ xuống trước, hắn cũng tiến vào trong thần chu.

Trong lòng Giang Nam ngẩn ra, lấy tài tình của Hạo Thiếu Quân, tất nhiên có thể từ trong Nữ Đế mở Hồng Mông lưu lại đạo vận lĩnh hội ra thần

thông cực kỳ khủng bố, chưa chắc sẽ kém hắn!

Nơi này trừ khí tức của Hạo Thiếu Quân ra, hắn còn cảm ứng được khí tức khác, như khí tức Tử Ngọc Đạo Nhân Đạo Kim Ngọc Bàn, như tinh lực Liên Nguyệt Thánh Nữ lưu lại, như Mục Sơn đạo nhân khí tức Huyền Hoàng, trừ lần đó ra, hắn còn cảm ứng được bảy khí tức cực kỳ kỳ lạ, bảy cổ khí tức này mặc dù không bằng đám người Hạo Thiếu Quân cường đại, nhưng có đặc sắc, cho hắn một loại cảm giác cực kỳ quen thuộc!

- Cổ khí tức này hình như là Thông U Thần Đế, này là Thần Võ Đại Đế, còn có cổ này, rõ ràng chính là Cửu Tiêu Thần Đế lưu lại khí tức... Lão Thiên, khí tức bảy Thần Đế!

Trong lòng Giang Nam chấn động:

- Chẳng lẽ bảy Thần Đế này chuyển thế? Hay là nói bọn họ từ trước đến qua nơi đây? Không đúng, không đúng! Thời gian khí tức bảy Thần Đế này di lưu, là cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ đồng thời!

Hắn đột nhiên nghĩ tới một chuyện, đó chính là Huyền Thanh Y từ Tinh Quang thế gia trở về, đã từng hướng hắn nói bóng nói gió, hỏi thăm cuộc sống riêng tư của hắn, hơn nữa mịt mờ báo cho hắn cái gì hậu đại... Cuối cùng nói không nên cô phụ Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng bảy hài tử....

Lúc ấy Huyền Thanh Y còn nói, Liên Nguyệt Thánh Nữ một nữ nhân mang theo bảy hài tử, rất là cực khổ, nếu là người làm chồng, vậy thì nên làm nam tử hán đỉnh thiên lập địa, gánh chịu trách nhiệm.

Lúc ấy Giang Nam sờ không được đầu óc, lại muốn chuẩn bị đại kế sống lại Tịch Ứng Tình, vì vậy không có suy nghĩ nhiều, lúc Liên Nguyệt Thánh Nữ đến đây trợ trận hắn cũng không có hỏi nhiều.

Bây giờ nghĩ lại, hắn bừng tỉnh đại ngộ:

- Liên Nguyệt Thánh Nữ đem tàn hồn bảy Thần Đế này, từ Vọng Tiên Đài mang đi ra, để cho tàn hồn bọn họ chuyển thế! Thanh Y chứng kiến bảy

hài tử kia, chính là bảy Thần Đế chuyển thế! Bất quá, vì sao mịt mờ nói cuộc sống riêng tư của ta không bị kiềm chế, cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ sinh bảy hài tử. Nếu có thể sinh hạ bảy Thần Đế, bản thân ta là vui lòng, chỉ sợ Liên Nguyệt Thánh Nữ không dám...

- Giáo chủ!

Yêu Thần Kim Đế hấp tấp xông tới, vui vẻ nói:

- Ta đã đem đầu Hoang Thú kia chém giết! Ngươi lỗ lã, đầu Hoang Thú kia chính là Thần Đế diễn biến dị chủng ra đời lúc Hồng Mông, trong cơ thể tích chứa tinh khí vô cùng tinh thuần, bị ta ăn hết, để cho tu vi pháp lực của ta đại tăng!

Giang Nam ánh mắt chớp động, mỉm cười nói:

- Kim Đế, ngươi tu luyện Thái Cực Thần Cấm Đại Điển, cần đến mặt trời cùng mặt trăng hai khỏa tinh thần đi xem một cái, tất nhiên có thể lĩnh ngộ ra Bỉ Ngạn Thần Đế diễn biến huyền cơ Âm Dương ảo diệu! Nếu ngươi có thể lĩnh hội ra Hồng Mông diễn biến Âm Dương huyền cơ, nói không chừng còn có thể càng tiến một bước!

Kim Đế ánh mắt sáng lên, không kịp nói tỉ mĩ liền phóng lên cao, hướng trong mặt trời bay đi.

Mà Giang Nam thì cất bước hướng những địa phương khác đi tới, hiện tại hắn đã có thể suy đoán ra, phiến thế giới này tất nhiên là Bỉ Ngạn Thần Đế lúc lần đầu tiên cố gắng từ Hỗn Độn Hồng Mông khai thiên tích địa thất bại phẩm, trong đó đúng là tích chứa công pháp của Bỉ Ngạn Thần Đế, bất quá những công pháp này cực kỳ tán loạn, không được hệ thống, là phiến diện công pháp của Bỉ Ngạn Thần Đế!

- Công pháp Khai thiên tích địa, tất nhiên bao quát các mặt, có mặt trăng mặt trời Âm Dương biến hóa, có tinh thần Tinh Hà Thần túc, có giang hải hồ biển, có Địa Thủy Phong Hỏa, có Ngũ Hành vận hành, có Huyền Hoàng

thiên địa, muốn nhất nhất lĩnh ngộ ảo diệu chí lý tích chứa trong đó, há lại ba tháng thời gian có thể làm được? Chỉ có tìm được nơi Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên tích địa, mới có thể nắm chặc đến quy tắc chung kia!

- Chỉ có nơi đó, mới là nơi Bỉ Ngạn Thần Đế mở Hồng Mông, tổng lý Thiên Đạo cương thường, phân Huyền Hoàng, hợp Âm Dương, định Địa Thủy Phong Hỏa, phân hóa Ngũ Hành, tạo hóa vạn vật!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1174: Đào Thải Thần Chủ. (2)

Hắn đi qua một biển lửa, lửa cháy hừng hực bừng bừng đốt cháy hết thảy, đi qua vực sâu, trong đó có khí hậu khác nhau ở từng khu vực chìm nổi, đi qua một mảnh Kim Sơn chồng chất tràn ngập kim khí, những chỗ này, hắn lại phát hiện dấu chân đám người Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ, còn có khí tức bảy Thần Đế, hiển nhiên bọn họ đã lĩnh ngộ thế giới không trọn vẹn này.

Bất quá những người này cũng không có ở những chỗ này dừng lại bao lâu, riêng phần mình lĩnh ngộ ra một chút Nữ Đế Đại Đạo, liền riêng phần mình lên đường, đi sưu tầm những địa phương khác.

Hiển nhiên, mục đích những người này cùng Giang Nam giống nhau, cũng là tính toán sưu tầm đến nơi Nữ Đế mở Hỗn Độn Hồng Mông, nhận được quy tắc chung của Nữ Đế công pháp!

Mà vào lúc này, Đại Hoang Chi Địa, Tổ hỏa hừng hực thiêu đốt, Chúc Dịch Băng cùng hơn mười Chúc gia Thần Minh may mắn còn sống sót ở trong Tổ hỏa khoanh chân mà ngồi, từ trong liệt hỏa lĩnh ngộ Bỉ Ngạn Thần Đế hành hỏa biến hóa.

Qua một lúc lâu, Chúc Dịch Băng từ trong biển lửa đứng dậy, cất bước đi hướng bắc băng nguyên, lại ở trong vô tận băng nguyên ngồi xuống, nhận thức thủy hành biến hóa cuối cùng.

- Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp, ta đã được đến một phần, đã đem công pháp của ta diễn biến đến mức tận cùng, nhưng này còn chưa đủ, nhất định phải tìm được nơi khai thiên tích địa, mới có thể nhận được nhiều hơn!

Tử Phòng đạo nhân bay vào Tinh Không, cúi đầu và ngẩng đầu nhìn thiên địa, xem Tinh Đấu biến hóa, Tinh Hà vận hành, lại trốn vào trong đất, tham

quan học tập địa thế rung chuyển, nước phong lưu chuyển.

Mà Phàn đô thống thì xông vào Tổ kim, hấp thu Tổ kim khí, sau đó chìm vào vực sâu, lĩnh ngộ Nữ Đế địa hình biến hóa trong vực sâu, cùng Hoang Thú đánh giết, hấp thu Hoang Thú khí huyết.

Tố Thần Hầu thì ngồi cao ở trên đỉnh núi, tĩnh quan thiên hạ phong vân biến hóa, hai tròng mắt đêm ngày đen tối.

Lưu Ly Thần Chủ xuất nhập một băng tuyết tuyệt cảnh, lại đi vào trong biển rộng, sau đó cất bước mà đi, đi sưu tầm Thiên Đạo.

Còn có mấy Thần Chủ, riêng phần mình đi địa phương bất đồng, đi tham quan học tập Nữ Đế lưu lại từng loại từng loại huyền diệu chí lý.

Mà khắp nơi thỉnh thoảng có Hoang Thú thường lui tới, có Hoang Thú mạnh đến nổi kinh khủng, một cước có thể đạp bằng một núi hoang, thỉnh thoảng có Thần Ma gặp nạn, chịu khổ đào thải.

Phiến thế giới này có một loại quy tắc kỳ lạ, ở lúc chút ít Thần Ma này chưa chết, liền trực tiếp bị truyền ra nơi đây, đợi sau khi đi ra, sẽ trở lại Bỉ Ngạn Thần Chu, lâm vào trong mê ngủ, về Bỉ Ngạn Thần Chu cùng bọn họ hết thảy gặp gỡ, cũng sẽ bị lau đi không còn một mống.

Người bị Hoang Thú đào thải tuy nhiều, nhưng vẫn có không ít tồn tại cực kỳ mạnh mẽ dễ dàng ở giữa liền chém giết Hoang Thú, nhận được Hoang Thú tinh khí cùng Bỉ Ngạn Thần Đế luyện chế Hoang Thú thời vận dùng làm Đại Đạo, thực lực đại tiến.

- Chỉ cần truy tìm khí tức đám người Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ, ta là có thể nhanh chóng tìm kiếm được nơi Nữ Đế khai thiên tích địa!

Giang Nam cất bước mà đi, đi qua một chỗ lại một chỗ bảo địa, trong đó tích chứa Đại Đạo của nữ Đế mở Thiên địa, hắn ở mỗi bảo địa cũng dừng lại một thời gian ngắn, tìm hiểu ảo diệu bên trong.

Hắn cảm ngộ càng ngày càng sâu, kiến thức nội tình càng ngày càng kinh khủng, đột nhiên, thú rống trầm muộn truyền đến, tiếp theo dãy núi run rẩy, truyền đến thanh âm vật nặng.

- Huyền Thiên Giáo Chủ!

Nơi Hoang Thú ngã xuống, đột nhiên thăm dò một viên đỉnh đầu khổng lồ, đầu lớn như núi, tóc lộn xộn, miệng to như chậu máu mở ra, đem đầu cự thú kia một ngụm nuốt vào bụng, hai con mắt rơi vào trên người Giang Nam.

Đây là một Cự Nhân, từ trong núi hoang đứng dậy, chân mang đại địa, thân thể cao vút trong mây, là một Thần Chủ mà Giang Nam đã từng thấy qua!

- Nguyên lai là Thiên Hồng Thần Chủ.

Giang Nam ánh mắt chớp động, mỉm cười nói:

- Thiên Hồng Thần Chủ ngăn cản Giang mỗ, không biết có gì chỉ giáo?

- Có thể vượt qua kiểm tra, chỉ có một trăm người, ta tất nhiên là một người trong đó!

Thiên Hồng Thần Chủ thân thể kịch liệt thu nhỏ lại, trong khoảnh khắc hóa thành thường nhân, cất bước hướng Giang Nam đi tới, ha hả cười nói:

- Cho nên, những người khác đào thải càng nhiều, phần thắng của ta mới càng lớn! Ở chỗ này gặp phải Huyền Thiên Giáo Chủ, chỉ có thể nói là giáo chủ không may mắn!

Giang Nam mỉm cười, nhìn hắn từng bước đến gần, cười nói:

- Thiên Hồng Thần Chủ, tu vi thực lực của ngươi không kém, mặc dù bị áp chế ở Thần Minh cảnh giới, cũng đủ để đứng hàng trước trăm, cần gì lầm đường? Ngươi hướng ta khiêu chiến mà nói, chỉ có một đường suy tàn. Ngươi lui ra, còn có thể tiếp tục đi tới.

- Tiểu tử đủ cuồng!

Thiên Hồng Thần Chủ thân thể vừa động, sau một khắc phong vân đột nhiên thay đổi, đầy trời là vồng quang lần lượt thay đổi, giống như vô số đạo lợi kiếm thắt cổ, hướng Giang Nam giết tới.

Thân thể Giang Nam đứng yên bất động, Đạo Kim Ngọc Bàn dâng lên, thập nhị phẩm Liên Đài chậm rãi chuyển động, đem vô số vồng kiếm đỡ hết.

Vồng quang đột nhiên biến mất, Thiên Hồng Thần Chủ đã đi tới bên cạnh Đạo Kim Ngọc Bàn, nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể tăng vọt, hóa thành Cự Nhân đỉnh thiên lập địa, một cước hung hăng đạp xuống, muốn đem Liên Đài cùng Giang Nam trên đài sinh sôi đạp toái!

Liên Đài nhanh chóng xoay tròn, hướng ra phía ngoài khuếch trương, chỉ thấy Giang Nam trong Liên Đài thân thể càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc liền hóa làm Cự Nhân cùng hắn đỉnh thiên lập địa, Long triền quanh thân, Phượng bay đỉnh đầu, long phượng vừa động, chính là vạn đạo Thần thông gia trì quanh thân!

Thiên Hồng Thần Chủ chân to đạp xuống, đột nhiên túc hạ không còn, bị Giang Nam khoanh tay đem chân của hắn nắm trong tay, nặng nề hướng mặt đất ném tới, ba tòa núi hoang bị thân thể Thiên Hồng Thần Chủ áp sập, chấn thành phấn vụn!

Thiên Hồng Thần Chủ bị ném đến đần độn, đột nhiên chỉ cảm thấy một chân khác bị nắm trong tay, bỗng nhiên biết không ổn, sau một khắc nhục thể của hắn đột nhiên hé ra, rõ ràng là bị hai tay Giang Nam xé, sinh sôi xé thành hai nửa!

Sinh mệnh lực Thần Ma cường hãn vô cùng, mặc dù bị xé, Thiên Hồng Thần Chủ như cũ chưa chết, nhưng vào lúc này, chỉ thấy Giang Nam đưa hai nửa thân thể ném ra, bàn tay một phen, Tinh Đấu hội tụ, hóa thành một đạo Tinh Hà, Tinh Hà quay quanh, tạo thành một ngụm Tinh Đấu chuông lớn, Tinh Hà quay quanh ở bên trong chuông, ầm ầm tráo nhập bên trong chuông,

chuông lớn chấn vang, Tinh Hà chuyển động, vô số huyết tương từ bên trong tinh chuông phun ra.

Bá...

Thân hình Thiên Hồng Thần Chủ từ bên trong chuông biến mất, là bị quy tắc phiến thiên địa này mạnh mẽ truyền ra ngoài.

- Đá đến thiết bản, tiểu tử này lại mạnh như vậy!

Hắn bị truyền ra phiến thế giới này, thần trí vẫn tỉnh táo, thầm nghĩ:

- Bất quá cái thù này ta nhớ kỹ, đợi đi tới ngoại giới, ta lại tìm ngươi báo thù rửa hận...

Thiên Hồng Thần Chủ mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên thân hình đi tới trên Bỉ Ngạn Thần Chu, trong đầu trí nhớ cùng kinh nghiệm về Bỉ Ngạn Thần Chu hết thảy biến mất, thậm chí ngay cả chuyện bị Giang Nam đánh qua cũng không thể nhớ được, ngất đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1175: Chỗ Khai Thiên. (1)

- Ngươi không nên chọc ta.

Giang Nam tản đi Tinh Hà Ấn, cất bước đi thẳng về phía trước, lắc đầu nói:

- Mặc dù Càn Khôn đạo nhân xử sự bất công, không có đem ta tăng lên tới Thần Ma cảnh giới, nhưng mà ở trong mọi người, có thể cùng ta chạy song song cũng không cao hơn ba. Ba người này, không bao gồm ngươi.

Mấy ngày sau, Giang Nam truy tìm khí tức đám người Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ lưu lại, rốt cuộc tìm được nơi Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên.

Ở tiền phương của hắn, Thiên Khung buông xuống, nhè nhẹ từng sợi Hỗn Độn Hồng Mông khí rủ xuống, một tia một luồng nhẹ nhàng gột rửa, liền tản mát ra ba động tựa như hủy diệt, kinh người chí cực!

Thiên động...

Hiển nhiên Bỉ Ngạn Thần Đế lần đầu tiên khai thiên, pháp lực không đông đảo, cũng không đủ lực lượng cường đại để cho thế giới của mình trở nên đầy đủ, đưa đến thời không phiến thế giới này không vững chắc, cho nên để cho Hồng Mông Tử Khí từ ngoại giới trút xuống.

Nhưng mà lực lượng của nàng lại quá mạnh mẽ, Hồng Mông Tử Khí rơi xuống chưa kịp đồng hóa thế giới của nàng, liền bị nàng lưu lại Tiên quang hóa đi, không có đối với cái Man Hoang thế giới này tạo thành thương tổn quá lớn.

Trung ương Hỗn Độn Hồng Mông khí rủ xuống, có một tòa thai đứng vững, trôi lơ lửng ở giữa không trung, một tòa phi kiều kéo dài qua Hỗn Độn

Hồng Mông khí, đi thông đài cao, đài cao phảng phất như một tòa Vọng Tiên Đài khác, nhưng mà so sánh với Vọng Tiên Đài chân chính thì kém rất nhiều.

Ở đỉnh đài cao, Tiên quang bốc hơi, cùng Hỗn Độn Hồng Mông khí dung hợp, rung chuyển không nghỉ.

Giang Nam tâm thần kích động, Bỉ Ngạn Thần Đế chính là đứng ở nơi đó mở Hỗn Độn, tích Hồng Mông, phân Huyền Hoàng, dung Âm Dương, phân Ngũ Hành, khai thiên tích địa!

Nơi đó tất nhiên như cũ di lưu dấu vết Bỉ Ngạn Thần Đế mở Hồng Mông tạo hóa thiên địa!

Muốn nhận được cơ duyên lớn nhất của tòa thế giới này, đem Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp lĩnh ngộ toàn diện hơn, liền chỉ có nơi đó!

Hắn cất bước đi lên tòa phi kiều này, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước Hồng Mông thâm trầm, mênh mang Hỗn Độn, đài cao liền ở Bỉ Ngạn phi kiều, chẳng qua là cách Hỗn Độn Hồng Mông, xem không rõ ràng.

Muốn xem hết thảy đạo diệu trên đài cao, chỉ có xuyên qua Hỗn Độn Hồng Mông, đi tới Bỉ Ngạn quan sát.

Tòa phi kiều này giống như cầu độc mộc, chỉ có thể dung nạp một người thông hành, nếu như một người đâm đầu đi tới, liền chỉ có đánh giáp lá cà, đem đối phương đánh xuống.

- Tòa phi kiều này, là Nữ Đế từng bước từng bước đi ra, nàng đi lại biến thành phi kiều, vì vậy chỉ có thể dung nạp một người thông qua.

Giang Nam cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy phía dưới Hỗn Độn Hồng Mông hoá thành nước lũ cuồn cuộn, nếu từ trên cầu rơi xuống, thế tất sẽ bị cắn nát, thần hồn câu diệt!

Hắn dọc theo phi kiều đi về phía đài cao có Hỗn Độn Hồng Mông khí vờn

quanh kia, nhất thời cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, đây là áp lực Hỗn Độn Hồng Mông, trầm trọng vô cùng, để cho hắn đi tới khó khăn, mỗi tiến thêm một bước, áp lực cũng lớn mấy lần!

Tia tia Hồng Mông Tử Khí rủ xuống, áp lực kinh người, đỉnh đầu Giang Nam hiện ra ngũ đại Thiên Cung, vô số Thần Ma hiện lên, đỉnh đầu Thần Ma kết xuất một đóa lại một đóa tường vân, ma vân, nhưng dù vậy, tường vân ma vân cũng bị áp sập đè sập, trọng trọng Thiên Cung bị áp ra một cái lỗ thủng, nghiễm nhiên cùng tấm Bỉ Ngạn Thần Đế mở thế giới này giống nhau, thiên bị áp sập!

Tu vi của hắn kịch liệt tiêu hao, đẩy lấy áp lực lớn lao vào bên trong đi tới, thần quang trong thân thể trán phóng, không ngừng hướng ra phía ngoài phun ra, trong Thiên Cung không ngừng có đạo văn đan vào, tu bổ Thiên Cung bị Hỗn Độn Hồng Mông khí ép sập.

Oanh!

Hỗn Độn Hồng Mông khí xuyên thủng ngũ trọng Thiên Cung, ngay sau đó xuyên thủng 16 tòa Thần Phủ, đánh xuyên qua tám tòa Đạo Đài, ầm ầm rơi vào trên người Giang Nam, đem nhục thể của hắn thoáng cái ép tới thấp một mảng lớn.

Xương cốt của Giang Nam bị ép tới cộp cộp rung động, khí huyết sôi trào, liên tiếp kéo lên, cắn chặc hàm răng vào bên trong đi tới.

- Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt Thánh Nữ, Tử Ngọc Đạo Nhân cùng Mục Sơn đạo nhân có thể đi tới đây, ta tự nhiên cũng có thể!

Đám người Hạo Thiếu Quân đã từng tới phá diệt chi địa, tất nhiên phải nhận được nhiều cơ duyên, thực lực cùng tu vi cũng sẽ có tăng lên trên phạm vi lớn, để cho hắn cảm giác được áp lực.

Tu hành chi đạo, không tiến tất thối, nếu như là ngang hàng cảnh giới, Giang Nam không sợ hãi bất luận kẻ nào bọn họ.

Nhưng mà tu vi cảnh giới càng cao, thực lực cũng càng mạnh, nếu nhân vật thiên tài như Hạo Thiếu Quân, Tử Ngọc Đạo Nhân đột phá đến Thần Ma cảnh giới, thực lực của bọn họ liền tuyệt đối sẽ bao trùm ở trên Giang Nam, bởi vì bọn họ ở giữa chênh lệch vốn không phải là khổng lồ như thế nào!

Mà nhận được Bỉ Ngạn chín quan đại cơ duyên, lấy những người kia tài tình, đột phá trở thành Thần Ma là chuyện tình tất nhiên!

Cho nên, Giang Nam cần trở nên mạnh mẻ, trở nên mạnh hơn!

Hắn không có sử dụng bất kỳ pháp bảo, phải mượn pháp lực cùng thân thể đối kháng, trong cơ thể hắn đạo âm nổ vang, thần quang chấn động, giống như mặt trời chói mắt, tùy ý Hỗn Độn Hồng Mông khí cọ rửa.

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, máu thịt của hắn bị Hỗn Độn Hồng Mông khí cọ rửa nghiền nát, đồng hóa thành Hồng Mông Tử Khí, lộ ra xương trắng um tùm, trên xương trắng Hỗn Độn ký hiệu lóe lên, đem Hồng Mông Tử Khí hấp thu, lần nữa diễn sinh ra máu thịt, tuần hoàn đền đáp lại.

Hắn mượn Hỗn Độn Hồng Mông cọ rửa lực, tẩy đi phàm thai của mình, hướng Hỗn Độn thân thể cao đẳng hơn biến chuyển!

Hắn mỗi bước ra một bước, cơ hồ cũng tương đương với thoát thai một lần, đem phàm thai tẩy đi, mỗi thoát thai một lần, khoảng cách Tiên Thiên Thần Ma Hỗn Độn thân thể liền gần hơn một bước!

Ưu thế của hắn là ở chỗ, trong Chiến Thần Điện hắn chiếm được nhiều Hỗn Độn ký hiệu, lĩnh ngộ đến Hồng Mông Đại Đạo cực kỳ thâm hậu, Hỗn Độn Hồng Mông khí quét không chết hắn!

Theo cước bộ của hắn di động, tình hình trên đài cao càng ngày càng rõ ràng, nhục thể của hắn một lần lại một lần hủy ở trong Hỗn Độn Hồng Mông khí, tới bước thứ 501, Hỗn Độn Hồng Mông khí liền không cách nào phá hủy nhục thể của hắn!

Khi đó, năm trăm lần thoát thai, nhục thể của hắn cơ hồ lột xác có thể

sánh ngang Tiên Thiên Thần Ma!

Chín trăm bước, rốt cục Giang Nam đi tới cuối phi kiều.

Ở chỗ này, phi kiều rộng thêm một ít, có thể dung nạp hai người, nếu dung nạp ba người, liền lộ ra vẻ có chút chật chội.

Sở dĩ sẽ xuất hiện tình hình dung nạp hai ba người, nghĩ đến là Nữ Đế ở chỗ này dậm chân, tăng lên pháp lực của mình, chuẩn bị mở Hỗn Độn Hồng Mông.

Chỉ có đứng ở chỗ này, tình hình trên đài cao mới có thể thấy rõ ràng nhất, lui về sau một bước, có Hỗn Độn Hồng Mông chống đở, sẽ mơ hồ rất nhiều, cho nên nơi này là vùng giao tranh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1176: Chỗ Khai Thiên. (2)

Giang Nam về phía trước nhìn lại, đài cao giống như Tiên Đài, chẳng qua là cùng Vọng Tiên Đài chân chính so sánh, thiếu Tiên quang làm cho người ta có thể chuyển thế.

- Bỉ Ngạn Thần Đế còn không bằng Tiên Nhân, Tiên Nhân một bước rơi xuống, Tiên quang ra đời, bước ra năm trăm lẻ tám bước lên trời, để cho hậu nhân có thể giẫm lên chân của hắn khắc ở trong Tiên quang chuyển thế sống lại, giây lát ở giữa vượt qua năm tháng cả đời, diễn biến đạo diệu vô cùng. Mà phi kiều của Bỉ Ngạn Thần Đế mặc dù thần kỳ, nhưng còn xa xa làm không được một bước này.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trên đài cao Tiên quang cùng Hỗn Độn Hồng Mông khí không ngừng va chạm, mỗi một lần va chạm, liền bộc phát ra uy năng vô cùng, làm cho không người nào có thể đặt chân.

Nơi này áp lực trầm trọng nhất, cho dù là nhân vật cường đại như Giang Nam, đều có chút khó có thể thừa nhận. Mà muốn tham quan học tập tòa đài cao này, thì nhất định phải đứng ở đầu cầu, tùy ý trọng áp của Hỗn Độn Hồng Mông cọ rửa!

Xuy...

Một đạo Hỗn Độn Hồng Mông khí cùng Tiên quang chạm vào nhau, đột nhiên Hỗn Độn tách ra, Hồng Mông mở, diễn biến Thiên Địa Huyền Hoàng, Thiên Địa Huyền Hoàng không có xuất hiện bao lâu, liền ngay sau đó mai một, biến mất không thấy gì nữa.

Lại có một đạo Hỗn Độn Hồng Mông khí bị Tiên quang bổ ra, hóa thành Nhật Nguyệt Tinh Thần, lấp lánh Tinh Hà, ngay sau đó Tinh Hà toái đi, hóa

thành hư ảo.

Lại có một đạo Hỗn Độn Hồng Mông khí bị Tiên quang diễn biến, sinh ra đại lục, diễn biến Địa Thủy Phong Hỏa, bắt đầu khởi động như nước thủy triều, nhưng mà lần lượt biến mất.

Nơi này, Tiên quang tách ra Hỗn Độn Hồng Mông khí, diễn biến đủ loại thần kỳ, phảng phất còn có một Nữ Đế vô hình ở chỗ này khai thiên tích địa!

- Nữ Đế này, thật sự quá mạnh mẽ...

Giang Nam thấy một màn trên đài cao, trong lòng rung động vô cùng, Bỉ Ngạn Thần Đế cường đại, không chỉ có bởi vì nàng là Tiên Thể, giống như trước cũng bởi vì công pháp nàng thật sự quá khổng lồ, khổng lồ làm cho người khác kính sợ cùng tuyệt vọng!

Công pháp của nàng bao hàm toàn diện, có Thiên Đạo, có Nhật Nguyệt Tinh Thần, có núi biển giang hà, có âm dương nhị khí, có Huyền Hoàng nhị khí, có Hồng Mông Đại Đạo, có tạo hóa thần lực, có ngũ hành bát quái Cửu Cung, mười hai Thiên can, hai mươi bốn địa chi, phân 36 Thiên Cương, bảy mươi hai Địa Sát, hợp 108 cùng 360 đại tiểu chu thiên!

Đám người Giang Nam ở thế giới này chẳng qua là Bỉ Ngạn Thần Đế mở ra một cái thí nghiệm tràng, thí nghiệm mình có năng lực khai thiên tích địa hay không, kiểm nghiệm mình còn có những chưa đầy, hoàn thiện công pháp của mình.

Nàng không có thể chân chánh khai thiên tích địa, nhưng dù vậy, nàng dùng là công pháp hoàn mỹ làm cho người khác không cách nào tưởng tượng.

Công pháp bực này, so sánh với Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh, Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, Vãng Sinh Thần Đế Vãng Sinh Kinh, cũng muốn hoàn mỹ, bí hiểm!

Thậm chí Giang Nam hoàn thiện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, so với cũng

muốn thua kém cách xa vạn dặm!

Có thể nói, nếu như Giang Nam đối mặt Bỉ Ngạn Thần Đế cùng cảnh giới, tuyệt đối sẽ rơi vào hạ phong!

Giang Nam kiểm kê mình từ trước chứng kiến đủ loại công pháp, chỉ sợ chỉ có Tạo Hóa Tiên Kinh trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, mới có thể vượt xa Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp!

- Người thứ ba cùng cảnh giới tuyệt đối thắng được sự tồn tại của ta...

Trong lòng Giang Nam yên lặng nói:

- Tử Tiêu Thần Đế, Quang Vũ Thần Đế, cộng thêm Bỉ Ngạn Thần Đế, ba người này chấn thước muôn đời. Bất quá, sử thượng thiên tài anh kiệt đếm không xuể, có chút tồn tại trong chín đại Bổ Thiên thần nhân, cường giả thời xa xưa tu luyện Chứng Đạo thành tiên, ta cùng cảnh giới cũng chưa chắc có thể thắng được những tồn tại này.

Hắn ở đầu cầu khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng xem ngộ.

Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp thể hệ khổng lồ như thế, đừng nói ba tháng thời gian lĩnh ngộ, cho dù ba trăm năm, chỉ sợ cũng lĩnh ngộ không xong. Hắn muốn làm, không phải là đem Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp thể hệ hoàn toàn lĩnh ngộ, mà là dung hợp, dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình.

Trong hai tròng mắt của hắn Hỗn Độn dày đặc, tử khí tràn ngập, bắt trên đài cao lần lượt biến hóa, mỗi bắt đến một cái biến hóa, cùng lúc đó trong mắt của hắn Hỗn Độn Hồng Mông tương ứng biến hóa, mở Hồng Mông, diễn biến Huyền Hoàng, hợp Âm Dương hóa Ngũ Hành!

Trận gặp gỡ này thật sự quá khó khăn, chẳng những đối với công pháp của hắn là một lần hoàn thiện thật lớn, giống như trước cũng làm cho kiến thức nội tình của hắn phi tăng, mỗi một khắc cũng có vô số cảm ngộ xông lên đầu.

Không chỉ có như thế, trên đài cao Tiên quang mở Hồng Mông, còn có tiên khí từ trên đài cao tràn ra, hắn ở chỗ này mỗi dừng lại một khắc, tu vi bản thân liền tăng trưởng nhất phân!

Đây chính là kỳ ngộ, đây chính là Tiên duyên, Bán Tiên cơ duyên!

Hắn ngồi mấy ngày, rốt cục đạt tới Tử Vi Thiên Cung viên mãn cảnh giới, khí cơ dẫn dắt, đệ lục tọa Thiên Cung rốt cục sắp sửa thành hình. Bất quá ở dưới Hồng Mông Tử Khí trọng áp, căn bản không cách nào luyện ra Huyền Thanh Thiên Cung, bởi vì đạo văn vừa ra, tất nhiên sẽ bị Hồng Mông Tử Khí rủ xuống ép tới nát bấy.

Giang Nam như cũ chưa từng đứng dậy, tiếp tục tham quan học tập biến hóa trên đài cao, điên cuồng tăng trưởng, để dành pháp lực mênh mông như uyên.

Đột nhiên, một cước bộ trầm trọng từ phía sau hắn truyền đến, Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tố Thần Hầu hai tay tịch thu trong áo, cất bước từ Hỗn Độn Hồng Mông đi tới, lấy Thần Ma Thân Thể, ngạnh sanh ngăn trở Hỗn Độn Hồng Mông trọng áp.

Hai người ánh mắt lần lượt thay đổi, Tố Thần Hầu hai tay như cũ khép ở trong tay áo, khom người thi lễ nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Hoàn Bạch hữu lễ.

- Thần Hầu khách khí.

Giang Nam đứng dậy, ôm quyền khom người hoàn lễ, Hỗn Độn Hồng Mông khí ầm ầm chấn động, nước lũ rũ xuống cơ hồ ngăn ra, quanh thân Giang Nam thần quang bốc hơi, Thần hà loạn vũ, Tố Thần Hầu quanh thân đạo tắc tán loạn, đột nhiên quấn quýt, hóa thành Thần Long lách thân, một Long trảo về phía trước thăm dò, rất có xu thế một trảo định Càn Khôn!

Tố Thần Hầu ánh mắt chớp động, lại cười nói:

- Giáo chủ, Hoàn Bạch có thể cùng giáo chủ ngồi chung hay không?

- Thần Hầu xin cứ tự nhiên.

Giang Nam mỉm cười nói.

Tố Thần Hầu cùng Giang Nam ngồi chung ở đầu phi kiều, Giang Nam nhìn Thần Chủ này, hiếu kỳ nói:

- Thần Hầu vì sao hai tay vẫn tịch thu ở trong tay áo?

Tố Thần Hầu mỉm cười nói:

- Hai tay tịch thu tay áo, tay cầm Càn Khôn, không ra thì thôi, vừa ra phải giết. Bất quá ta cũng không nắm chặc gì được giáo chủ, hơn nữa nơi đây là vùng giao tranh, nhất định sẽ có tranh chấp, vẫn là lưu lại chút ít thực lực, không ra tay thật là tốt.

Giang Nam chân mày vung lên, cười nói:

- Thần Hầu là người nhã trí. Bất quá ta cùng Thần Hầu ngồi cùng một chỗ, chỉ sợ sau mấy ngày, cuộc sống của ta liền không dễ chịu lắm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1177: Đánh Cho Ngươi Thừa Nhận. (1)

Tố Thần Hầu dù sao cũng là Thần Chủ, lại là nhân vật siêu quần bạt tụy năm ngàn năm trước tới Vọng Tiên Đài, đi lên Tiên Đài, mặc dù bị áp chế cảnh giới, cũng không thể khinh thường, kẻ đến sau chắc chắn sẽ không trực tiếp lựa chọn hắn, mà là lựa chọn Giang Nam thoạt nhìn kém hơn, hướng Giang Nam hạ thủ, buộc hắn thoái vị!

- Giáo chủ có thể bị người làm phiền?

Tố Thần Hầu quay đầu lại liếc mắt một cái, vẻ mặt tươi cười nói.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vị Thần Giới Thần Tôn kia cất bước xuyên qua Hỗn Độn Hồng Mông, đi tới đầu cầu.

Vị Thần Tôn kia ánh mắt quét qua Tố Thần Hầu, mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ, ngay sau đó ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, khẽ nhíu mày, thanh âm trầm giọng nói:

- Ngươi, đi ra ngoài!

- Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, tùy tiện đi lên một người, cũng sẽ ép ta thoái vị, không dám bức bách Thần Hầu.

Giang Nam có chút bất đắc dĩ, cười khổ nói:

- Xem ra danh tiếng của ta vẫn là quá nhỏ, xa không bằng Thần Hầu thanh danh hiển hách.

Tố Thần Hầu cười nói:

- Ta chỉ bất quá chiếm sớm giáo chủ năm ngàn năm tiện nghi, xông xáo ra một chút uy danh nho nhỏ mà thôi, tương lai giáo chủ cũng có danh chấn

thiên hạ, mà không phải danh dương thiên hạ.

Danh dương thiên hạ cùng danh chấn thiên hạ mặc dù chỉ sai một chữ, nhưng ý tứ rất là bất đồng, danh dương thiên hạ là người trong thiên hạ đều biết kỳ danh, chẳng qua là biết có một người như thế mà thôi.

Mà danh chấn thiên hạ, lại là người trong thiên hạ đều biết uy danh kia, khiếp sợ lực lượng kia, là bá đạo, là đánh ra uy phong, giết ra uy danh!

Giang Nam danh dương thiên hạ, thế nhân đều biết hắn là đương thời trẻ tuổi đệ nhất nhân, nhưng mà đây chỉ là cùng thế hệ mà nói, đối với cường giả giai tầng Thần Ma này mà nói, hắn chỉ có danh tiếng, mà không có chiến tích rung động thế nhân!

Cho dù hắn ở Bỉ Ngạn Thần Chu giết Hỏa Vân Chúc gia hơn hai mươi Thần Minh, cũng không đủ chấn động đương thời, bởi vì rất nhiều người cũng có thể làm đến điểm này.

Hắn cần một chiến tích huy hoàng, bất quá trận đại cơ duyên Bỉ Ngạn Thần Chu này hiển nhiên cũng không thích hợp, bởi vì cho dù ở trong hành trình Bỉ Ngạn Thần Chu đánh đập tàn nhẫn, ra khỏi Bỉ Ngạn Thần Chu mọi người cũng không nhớ nổi hắn sở tác sở vi.

- Đi ra ngoài!

Thần Giới Thần Tôn kia vóc người khôi ngô vĩ ngạn, cho dù là có Hỗn Độn Hồng Mông trọng áp, hắn như cũ cao tới trăm trượng, trên cao nhìn xuống Giang Nam, giống như mắt nhìn xuống một con kiến hôi, có chút không nhịn được nói:

- Ngươi muốn cho ta tự thân động thủ sao?

Giang Nam khẽ cau mày, hòa hòa khí khí nói:

- Phúc Vân Thần Tôn, nơi này miễn cưỡng còn có thể ngồi xuống một người. Cần gì phải đả đả sát sát?

- Ta không có thói quen cùng người khác chen chúc chỗ ngồi.

Trong ánh mắt Phúc Vân Thần Tôn toát ra một tia sát khí, cất bước đi tới. Lạnh lùng nói:

- Hơn nữa ta rất cường tráng, đầu cầu cho không được người thứ ba! Xem ra ngươi là không có ý định nhường chỗ ngồi, đáng tiếc, tư chất cùng ngộ tính của ngươi cũng được xưng tụng chư thiên vạn giới tuyệt hảo, chẳng qua là không biết tiến thối, rốt cục muốn chết non ở chỗ này!

Khí tức của hắn bốc hơi, hóa thành một đạo mui xe, giống như đại tán che trời, bao phủ Thiên Đình, lúc Hỗn Độn Hồng Mông khí rơi xuống rơi vào trên mui xe, hướng tứ phương tản ra, dọc theo bên tán rủ xuống, tạo thành một đạo Hồng Mông đại màn, kinh người chí cực!

Thân thể Phúc Vân Thần Tôn vĩ ngạn, trong mắt sát khí càng ngày càng mạnh, lạnh lùng nói:

- Dưới đạo phi kiều này, không biết đã mai táng bao nhiêu hài cốt. Hôm nay, Huyền Thiên Giáo Chủ cũng chôn xương nơi này!

- Phúc Vân Thần Tôn, ngươi không biết chữ mềm viết như thế nào sao?

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, khí tức đột nhiên trán phóng. Hỗn Độn Hồng Mông khí lại bị khí huyết của hắn trùng kích đến đột nhiên dừng một cái, tiếp theo càng thêm mãnh liệt oanh kích xuống, lực lượng to lớn như thế rơi vào nhục thể của hắn, lại không thể rung chuyển hắn chút nào, Hồng Mông Tử Khí đồng hóa hết thảy từ da tay của hắn chảy xuôi, phảng phất là nước chảy màu tím!

Cổ khí tức này cuồng phóng mãnh liệt như thế, thần quang xông lên trời, ngay cả Hỗn Độn Hồng Mông cũng không thể che hết, để cho khóe mắt của Tố Thần Hầu cùng Phúc Vân Thần Tôn cũng chợt nhảy!

- Không biết viết không sao, ta rất nhanh sẽ đem ngươi đánh mềm, đánh cho ngươi cứng rắn không lên!

Thân thể nho nhỏ của Giang Nam đứng ở nơi đó, đối diện Phúc Vân Thần Tôn thân cao trăm trượng, phảng phất một Thiên Thần không thể địch nổi, tạo thành một lớn một nhỏ so sánh.

Mặc dù nhục thể của hắn nhỏ thấp, nhưng làm cho người ta cảm giác vô cùng vĩ ngạn.

Cạch...

Hắn ngang nhiên xuất thủ, một quyền trào ra một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, tiếng chuông nổ lớn, cạch cạch chấn động, xông về Phúc Vân Thần Tôn, tiếng chuông thậm chí đem Hồng Mông Tử Khí từ vòm trời rủ xuống xông bay lên, giống như kinh đào hung hăng phách ở hư không!

- Tiểu bối có chút khả năng...

Phúc Vân Thần Tôn lấy tay đón đỡ, chỉ cảm thấy lực lượng không thể địch nổi truyền đến, không khỏi bị chấn đến khí tức di động, thân bất do kỷ rút lui một bước, lời trong miệng cũng không nói ra nữa.

Giang Nam sải bước ra, khí tức càng phát ra tràn đầy, ngũ trọng Thiên Cung tạo ra Hỗn Độn Hồng Mông, lật tay một ấn đắp, lạnh lùng nói:

- Ta xem ngươi có thể cứng rắn bao lâu!

Oanh!

Bàn tay của hắn che trời, dưới bàn tay là một ngụm Trấn Tiên Đỉnh, trong đỉnh tràn ngập Huyền Hoàng, trấn áp hết thảy, Phúc Vân Thần Tôn bàn tay lật lên, mui xe bay lên, đối chiến một kích kia, sau một khắc mui xe ầm ầm nổ tung một cái lỗ thủng, Hồng Mông Tử Khí cùng Giang Nam Trấn Tiên Đỉnh rơi xuống, để cho thân thể của hắn đột nhiên thấp một mảng lớn!

Nhục thể của hắn đúng là mạnh mẽ kinh người, thẳng đuổi theo Giang Nam, cho dù là bị Hồng Mông Tử Khí cọ rửa, cũng không có lập tức gặp phải đồng hóa, chẳng qua là da bị quét phá, máu tươi lâm ly.

Giang Nam hai tay hư ôm, một tòa Vạn Phật Tháp từ trên trời giáng xuống, bảo tháp trấn ở đỉnh đầu Phúc Vân Thần Tôn, Phúc Vân Thần Tôn nhất thời chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể địch nổi đè xuống, đánh cho hai chân đính ở trên cầu, một bước cũng không cách nào di động!

Bá...

Một mặt Đạo Kim Ngọc Bàn lơ lửng, hóa thành Minh Kính Bảo Giám, kính quang thấm nhuần chiếu rọi, đưa vào trong kính quang, Phúc Vân Thần Tôn nhất thời cảm giác được tinh khí bản thân nhanh chóng trôi qua, bị kính quang luyện hóa!

Trong cơ thể hắn truyền đến bùm bùm nổ tung, xương cốt cùng cơ không ngừng gặp phải trấn áp, khí lực càng ngày càng nhỏ.

Bàn tay Giang Nam chấn động, từng đạo Sâm La Ấn phô thiên cái địa đè xuống, một ấn tiếp theo một ấn đắp rơi, đánh cho Phúc Vân Thần Tôn không ngốc đầu lên được, thẳng thân không dậy nổi, chỉ có thể liều mạng thúc dục thần thông ngạnh kháng.

Giờ khắc này, địa thế nghịch chuyển, phảng phất Giang Nam mới là Cự Nhân đỉnh thiên lập địa, mà hắn là một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1178: Đánh Cho Ngươi Thừa Nhận. (2)

Mỗi một đạo Sâm La Ấn rơi xuống, nhục thể của hắn liền rút nhỏ nhất phân!

- Để ngươi vượt qua! Để ngươi vượt qua! Để ngươi vượt qua...

Rầm rầm rầm thanh âm đánh ra không ngừng truyền đến, trong lúc mấy hơi thở, Giang Nam chụp tám trăm Sâm la ấn, đem Thần Tôn này đánh cho sinh sôi gục ở trên cầu, sau lưng huyết nhục mơ hồ, bị đánh nát nhừ.

Nhục thể của hắn đúng là mạnh đến nổi người phải sợ hãi, mặc dù bị Giang Nam đánh tám trăm ấn, như cũ chưa từng làm hỏng nhục thể của hắn, chẳng qua là bị đánh rút nhỏ gấp mấy trăm lần.

Hắn cũng không phải là cam tâm tình nguyện thu nhỏ thân thể lại, nhưng thân thể thu nhỏ lại, lực phòng ngự tăng cường, đây là vạn bất đắc dĩ, bảo vệ tánh mạng chi đạo.

- Phúc Vân Thần Tôn, hiện tại ngươi thừa nhận rồi chứ?

Giang Nam thu tay lại, thản nhiên nói.

- Ngươi!

Phúc Vân Thần Tôn lửa giận ngập trời, ngẩng đầu, tàn bạo hướng Giang Nam nhìn lại, đột nhiên thương thế ép không được, wow nhổ một ngụm máu.

Đường đường Thần Giới Thần Tôn, hùng bá nhất phương đầu sỏ, Thống soái Thần Giới trên dưới một trăm vạn Thần Ma bá chủ. Giờ phút này cư nhiên bị một Thiên Cung ngũ trọng tiểu bối đặt ở trên cầu ra sức đánh. Còn hỏi hắn có thừa nhận hay không. Đây quả thực là vô cùng nhục nhã, để cho

hắn bi phẫn muốn chết!

Ở hắn xem ra, hắn cao cao tại thượng, mà Giang Nam nhân vật chưa thành tựu Thần Minh này, chính là con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể, tiện tay là có thể bóp chết.

Hắn ở trên Bỉ Ngạn Thần Chu, gặp qua Giang Nam xuất thủ, đúng là kinh người, giết Hỏa Vân Chúc gia hơn hai mươi Thần Minh, cùng Chúc Dịch Băng đối chiến, không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng mà khi đó thực lực của Giang Nam, còn không lọt vào mắt của hắn, nếu lấy thực lực của Giang Nam khi đó, cho dù Phúc Vân Thần Tôn đem tu vi áp chế ở Thần Minh cảnh giới, cũng có thể thắng được Giang Nam.

Hắn dù sao cũng là Thần Tôn, tư chất siêu quần bạt tụy, vượt qua cảnh giới của Giang Nam rất nhiều, hoàn toàn có thể áp chế được Giang Nam.

Không nghĩ tới hắn thật cùng Giang Nam giao thủ, bị bại nhanh như vậy. Thực lực hôm nay của Giang Nam, so sánh với lúc cùng Chúc Dịch Băng giao thủ cường đại gấp hai ba lần, pháp lực hùng hồn chí cực, vừa lên tới liền đem đè sập pháp lực của Phúc Vân Thần Tôn, trấn áp hắn!

Phúc Vân Thần Tôn không nghĩ tới chính là, khi đó Giang Nam là Thanh Hoa Thiên Cung viên mãn, một chân bước vào Tử Vi Thiên Cung cảnh giới, mà hiện tại, hắn dĩ nhiên đã là Tử Vi Thiên Cung viên mãn, tích lũy pháp lực vô cùng hùng hồn, nếu hắn rời phi kiều, lập tức là có thể thành tựu Huyền Thanh Thiên Cung, Âm Dương giao cảm, vượt qua suy yếu kỳ!

- Xem ra ngươi còn không thừa nhận!

Giang Nam một quyền lại một quyền nện xuống, nện đến phi kiều thần máu vẩy ra, nện đến tòa phi kiều này lay động không dứt, để cho Tố Thần Hầu cũng nhíu mày, có chút không đành lòng, ho khan một tiếng nói:

- Giáo chủ, Hoàn Bạch có thể làm người hòa giải hay không? Đem ân oán

của các ngươi vạch trần, Phúc Vân Thần Tôn cũng không phải nhớ thù, mọi người ha ha cười một tiếng, coi như không đánh nhau thì không quen biết, các ngươi ý nghĩ như thế nào?

Giang Nam thu tay lại, đối với vị Tố Thần Hầu này cũng có mấy phần kiêng kỵ, cười nói:

- Nếu Thần Hầu mở miệng, bản thân ta rất thích ý biến chiến tranh thành tơ lụa.

Phúc Vân Thần Tôn giận dữ kêu lên:

- Tố Thần Hầu, không cần ngươi giả mù sa mưa làm người tốt, hôm nay ta bị vô cùng nhục nhã này, nhất định phải giết chết hắn, bầm thây vạn đoạn, mới có thể tiêu mối hận trong lòng!

Oanh!

Giang Nam một quyền đánh nằm úp sấp, lại là một quyền tiếp theo một quyền oanh, Phúc Vân Thần Tôn cũng kiên cường, bị đánh đến cốt đứt gân gãy, máu tươi vẩy ra cũng không có kêu đau một tiếng, ngược lại kêu lớn:

- Đáng đánh! Đáng đánh!

Tố Thần Hầu bất đắc dĩ nói:

- Hai vị, các ngươi đều thối lui một bước như thế nào? Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi cũng không cần đánh, ở phiến thế giới này ngươi cũng đánh không chết hắn. Phúc Vân Thần Tôn, ngươi cũng không nếu khích hắn, vạn nhất hắn đem ngươi đào thải ra khỏi cục, ngươi sẽ mất một đại cơ duyên. Ân oán của các ngươi, tạm thời để xuống, sau này nếu có cơ hội thanh toán cũng không muộn.

Phúc Vân Thần Tôn trầm mặc chốc lát, lại bị Giang Nam đánh hơn mười quyền, rốt cục không nhịn được, khẩu khí mềm nhũn ra, mồm miệng không rõ nói:

- Mặt mũi của Thần Hầu, ta nhất định phải cho.

Giang Nam dừng tay, Phúc Vân Thần Tôn đã bị hắn đánh cho chỉ còn lại có một thước cao, giống như trẻ nít nho nhỏ, sưng mặt sưng mũi, chật vật không chịu nổi.

Phúc Vân Thần Tôn tàn bạo trừng hắn một cái, lại thấy bàn tay to của Giang Nam bắt tới, nắm cổ áo hắn hướng đầu cầu đi tới, trong lòng không khỏi có chút bối rối, vội vàng cao giọng nói:

- Thần Hầu, tiểu tử này còn muốn động thủ...

- Câm miệng!

Giang Nam hung ác nói, Phúc Vân Thần Tôn có lòng cãi lại, nhưng mà nghĩ đến mình vừa mở miệng tất nhiên không duyên cớ bị đánh, vội vàng câm miệng, thầm nghĩ:

- Đợi ra khỏi thế giới cổ quái này, ta sẽ cùng ngươi thanh toán!

Giang Nam đi tới đầu cầu ngồi xuống, mình ngồi ở trung ương đầu cầu, đem Phúc Vân Thần Tôn phóng ở bên trái của mình, mà Tố Thần Hầu thì ngồi ở bên tay phải hắn.

Giang Nam hướng Tố Thần Hầu cười nói:

- Thần Hầu chê cười, cũng không phải là Giang mỗ tàn bạo, cố ý muốn đánh Thần Tôn, chẳng qua là thân thể Thần Tôn quá cường tráng, Giang mỗ sợ cho đầu cầu không ngồi được ba người, lúc này mới đánh nhỏ một chút.

Phúc Vân Thần Tôn tức chết đi được, tiểu tử này mới vừa rồi còn kêu muốn đem hắn đánh mềm nhũn, nhưng bây giờ nói mình có ý tốt, lo lắng đầu cầu ngồi không ra ba người, lúc này mới đánh nhỏ một chút.

- Pháp môn Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên tích địa, quả nhiên ảo diệu vô cùng!

Phúc Vân Thần Tôn nín một bụng khí, nhịn xuống lửa giận, ánh mắt rơi vào trên đài cao đối diện, ánh mắt nhất thời sáng, thầm nghĩ trong lòng:

- Hiện tại tiểu tử này mạnh mẽ, trước không đi chọc hắn, nếu ta lĩnh ngộ ra Bỉ Ngạn Thần Đế cường đại pháp môn, không cần đi tới ngoại giới, ở chỗ này là có thể đem khoản sổ sách kia hung hăng đòi lại, đánh cho hắn hoàn toàn thay đổi!

Ba người riêng phần mình nghiên cứu cảnh tượng khai thiên tích địa trên đài cao, các hữu đoạt được, chỉ cảm thấy thời gian ngắn ngủi, phân thân thiếu phương pháp, hận không thể ở chỗ này dừng lại mấy trăm năm thời gian từ từ nghiên cứu.

Qua nửa ngày, đột nhiên tiếng bước chân trầm trọng từ phía sau ba người truyền đến, một Thần Chủ tế lên một ngụm Ngũ Sắc Kim luyện chế pháp bảo, đẩy lấy Hỗn Độn Hồng Mông cất bước đi tới.

Ba người quay đầu lại nhìn thoáng qua, riêng phần mình quay đầu đi.

Thần Chủ kia đi tới bên đầu cầu, ánh mắt ở trên người Tố Thần Hầu, Phúc Vân Thần Tôn quét qua, cuối cùng rơi vào trên người Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi là tự mình lăn xuống, hay là ta tự thân động thủ?

Giang Nam chân mày cũng không có hạ xuống, thản nhiên nói:

- Phúc Vân Thần Tôn, ngươi đi đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1179: Tạo Thế Chân Vạc. (1)

Phúc Vân Thần Tôn giận dữ, quát lên như sấm, kêu lên:

- Người ta rõ ràng là đang gọi ngươi, tại sao ta đi?

Thình thịch!

Giang Nam một quyền đánh tới mắt của hắn, ánh mắt Phúc Vân Thần Tôn nhất thời sưng lên, ánh mắt sưng cơ hồ trương không ra, nước mắt giàn giụa.

Phúc Vân Thần Tôn giận không kiềm được, đứng dậy sải bước hướng Thần Chủ kia đi tới, hung ác nói:

- Mụ đản nó! Tiểu tử, ngươi muốn chết như thế nào?

Thần Chủ kia nhất thời mắt choáng váng, vội vàng nói:

- Phúc Vân Thần Tôn, ta không phải là gọi ngươi xuống, ta là gọi tiểu tử kia... Làm sao ngươi đánh người a ngươi... Khốn kiếp! Ngươi tưởng lão tử sợ ngươi sao...

Phúc Vân Thần Tôn ở chỗ Giang Nam bị nhục, đã sớm nín giận trong bụng, giờ phút này rốt cục có cách phát tiết.

Trên phi kiều hai người đánh đập tàn nhẫn, Phúc Vân Thần Tôn cùng Chiến Vương Thần Chủ kia bị áp chế ở Thần Minh cảnh giới, nhưng dù sao Phúc Vân Thần Tôn mạnh hơn một bậc, nếu không cũng sẽ không tu thành Thần Tôn, rất nhanh liền đem Chiến Vương Thần Chủ đánh cho hộc máu.

Bất quá mặc dù hắn mạnh hơn, cũng không cách nào hoàn toàn chém giết Chiến Vương Thần Chủ, dù sao hai người chênh lệch cũng không phải là rất lớn.

Cuối cùng, Phúc Vân Thần Tôn phát tiết lửa giận, đem Chiến Vương Thần Chủ đánh cho sưng mặt sưng mũi, tâm thần thư sướng, để cho Chiến Vương Thần Chủ đứng ở phía sau ba người Giang Nam tham quan học tập đủ loại dị tượng trên đài cao.

Chiến Vương Thần Chủ vẻ mặt ủy khuất, liếc liếc về Giang Nam ngồi ở giữa đầu cầu, trong lòng vạn phần căm tức:

- Làm sao tiểu tử này có thể ngồi ở chính giữa, lão tử chỉ có thể ở bên cạnh nhìn?

Trong lòng hắn trăm điều khó hiểu, lại không biết mới vừa rồi Giang Nam đem Phúc Vân Thần Tôn đánh cho thê thảm bực nào.

Hắn mặc dù cách đầu cầu chỉ có một bước ngắn, nhưng bởi vì Hỗn Độn Hồng Mông cách trở, tình hình trên đài cao liền thấy không phải là rất rõ ràng, rất dễ dàng sẽ bỏ qua nhiều lĩnh ngộ.

Cũng không lâu lắm, lại có người tới, lần này Phúc Vân Thần Tôn không có đợi Giang Nam lên tiếng, trực tiếp nhảy bật lên, một quyền che lại khóe mắt của Chiến Vương Thần Chủ, trước đem hắn đánh phục, sau đó lại để cho hắn đi cùng người tới đối chiến.

Chiến Vương Thần Chủ một bụng lửa giận, đau hạ sát thủ, đánh người rớt xuống phi kiều, đào thải ra khỏi cục.

Chẳng qua là theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng nhiều cường giả tìm được, cũng có không ít tồn tại cực kỳ mạnh mẽ, không cam lòng đứng ở trên cầu tham quan học tập, muốn tái tiến một bước, nhận được vị trí thật tốt trên phi kiều tham quan học tập biến hóa trên đài cao, hai bên đánh đập tàn nhẫn, ở phi kiều ác chiến không nghỉ.

Chiến Vương Thần Chủ trong lòng căm tức vạn phần, nếu như vẫn có người đến đây, hắn căn bản không có bao nhiêu thời gian tới tham quan học tập cảnh tượng khai thiên tích địa trên đài cao, không chiếm được bao nhiêu

thu hoạch. Nhưng những người khác cũng không cam chịu ở phía sau hắn, bởi vì khoảng cách đài cao càng xa, cảnh tượng trên đài cao liền càng mơ hồ, cho nên chỉ có thể đánh lên trước.

Chỉ có đầu cầu ba người Giang Nam, Tố Thần Hầu cùng Phúc Vân Thần Tôn coi như thanh tĩnh, không có bị quấy rầy.

Cũng không lâu lắm, Lưu Ly Thần Chủ giết lên phi kiều, trên cầu đã có hơn mười người, bị nữ Thần Chủ này từng cái từng cái đánh xuống. Quét ngang mọi người, chỉ còn lại có Chiến Vương Thần Chủ.

Chiến Vương Thần Chủ cùng nữ Thần Chủ này giao thủ, cũng dần dần rơi vào hạ phong, thầm nghĩ trong lòng không ổn.

- Lưu Ly Thần Chủ, không cần gây chiến.

Giang Nam một tay thăm dò, đem Phúc Vân Thần Tôn cao một thước bên cạnh nắm trong tay, đặt ở trong lòng bàn tay nâng lên, cười nói:

- Nếu như Thần Chủ không chê mà nói, ngươi có thể ngồi ở đây.

Phúc Vân Thần Tôn ngồi ở trong lòng bàn tay của hắn, giống như đồng tử, đứng dậy cả giận nói:

- Khốn kiếp, lão tử dầu gì cũng là Thần Tôn. Ngươi dám đối đãi như vậy, ta muốn liều mạng với ngươi!

Giang Nam giá giá quả đấm, Phúc Vân Thần Tôn không sợ chút nào, Giang Nam bất đắc dĩ, làm bộ muốn đem hắn từ trên phi kiều ném xuống, Phúc Vân Thần Tôn khóe mắt nhảy loạn, lúc này mới không có cam lòng nói:

- Giang giáo chủ, ngươi mạnh cũng nên nói giảng đạo lý, vốn nên có thứ tự đến trước và sau đứng hàng mới phải. Ngươi lấy chỗ ngồi của ta tặng cho Lưu Ly Thần Chủ thì cũng thôi, đem ngươi ta bày ở trong lòng bàn tay, để cho ta uy phong mất sạch, sau này để cho ta đi ra ngoài gặp người như thế

nào?

Trên phi kiều, Chiến Vương Thần Chủ cùng Lưu Ly Thần Chủ đã sớm thấy ngây người, hồn nhiên không rõ vị Thần Tôn hung thần ác sát này vì sao đối với Giang Nam khách khí như thế.

- Phúc Vân Thần Tôn, nếu không như vậy, ngươi ở trong Thiên Cung ta tham quan học tập như thế nào?

Giang Nam suy nghĩ một chút, cũng cảm giác mình có chút quá đáng, thương nghị nói.

- Ta ở trong Thiên Cung của ngươi, cùng Thiên Cung Chư Thần của ngươi ở chung một chỗ, người khác xem ra, ta không phải là tùy tùng của ngươi sao?

Phúc Vân Thần Tôn tức giận nói:

- Ta đây chẳng phải là thật mất mặt? Chúng ta thương nghị...

Giang Nam không khỏi phân trần, đưa hắn vào trong Tử Vi Thiên Cung, Phúc Vân Thần Tôn giận dữ, giận đến thở vù vù, bất quá đợi thấy ở trong Thiên Cung của Giang Nam tham quan học tập cảnh tượng trên đài cao, độ rõ ràng cùng ở đầu cầu không kém bao nhiêu, trên cao nhìn xuống ngược lại có thể nhìn nhiều ra vài loại biến hóa, lúc này mới bỏ qua, thầm nghĩ:

- Ta đây là người không thích sĩ diện, mới không cùng ngươi chấp nhặt, cũng không phải là lấn thiện sợ ác. Hơn nữa lão tử mặc dù ở trong Thiên Cung của ngươi, nhưng ngồi so sánh với ngươi còn cao, ngươi cũng muốn thấp hơn ta một đầu! Hôm nay, ta liền tạm ngồi chốc lát, đợi lĩnh ngộ ra Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp, lại cùng ngươi so đo!

Lưu Ly Thần Chủ thấy trống một chỗ ngồi, tâm niệm hơi động, đạo tắc bay ra, ở phía trước hóa thành một đạo băng cầu, gác ở đỉnh đầu của Chiến Vương Thần Chủ, băng cầu ở Hỗn Độn Hồng Mông cọ rửa lảo đảo muốn ngã.

Lưu Ly Thần Chủ trèo lên cầu, hiểm lại càng hiểm vượt đi qua, đáp xuống đầu cầu ngồi xuống.

Lại qua một thời gian ngắn, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống hai Thần Chủ tìm tới, Tố Thần Hầu đạo tắc bay ra, tiếp dẫn hai Thần Chủ này, để cho hai người tiến vào trong Thiên Đình hắn tham quan học tập đài cao.

- Thần Hầu...

Tử Phòng đạo nhân thấy Giang Nam, ánh mắt chớp động, bất giác lộ ra một tia sát cơ, thần thức ba động nói:

- Hôm nay chúng ta nhiều người...

Tố Thần Hầu khẽ lắc đầu, truyền âm nói:

- Đầu cầu chật chội, không dễ đại khai can qua. Hơn nữa ta cùng với Huyền Thiên Giáo Chủ đã có hiệp nghị, hắn đem đầu cầu để cho ta một chỗ ngồi, ta không thể ân tương cừu báo đối phó hắn.

Tử Phòng đạo nhân thấp giọng nói:

- Thần Hầu, ngươi đây là sai lầm rồi! Hoàng đồ nghiệp bá, không có nhân nghĩa đạo đức gì có thể nói, hắn vừa mới tặng cho Thần Hầu một chỗ ngồi, bất quá là không có nắm chắc bắt lại Thần Hầu, nếu có nắm chặc, hắn bỏ được để cho ngươi sao? Còn không phải là muốn độc chiếm đầu cầu? Hôm nay, chúng ta ba Thần Chủ, Thần Hầu lại là người đi lên Tiên Đài, nội tình vô cùng hùng hậu, đủ để đem tất cả mọi người trên phi kiều quét dọn không còn, chỉ còn lại có chúng ta, độc chiếm Bỉ Ngạn Thần Đế Tiên duyên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1180: Tạo Thế Chân Vạc. (2)

Tố Thần Hầu lắc đầu nói:

- Không thể nói không giữ lời, huống chi có Lưu Ly Thần Chủ cùng Huyền Thiên Giáo Chủ tình bạn cố tri, chúng ta cũng chưa chắc có thể bắt lấy hắn.

Tử Phòng đạo nhân cau mày nói:

- Chúng ta còn có một cánh tay đắc lực, đó chính là Phúc Vân Thần Tôn! Phúc Vân Thần Tôn bị Huyền Thiên Giáo Chủ làm nhục, nhất định lòng mang phẫn hận, chúng ta cùng hắn liên thủ, nhất định có thể diệt trừ đại địch Huyền Thiên Giáo Chủ này! Hôm nay Huyền Thiên Giáo Chủ mặc dù nhỏ yếu, nhưng mà thành tựu tương lai bất khả hạn lượng, nhất định sẽ trở thành một đại trở ngại của Thần Hầu nghiệp bá!

- Ta ý đã quyết, Tử Phòng không cần nhiều lời.

Tử Phòng đạo nhân nghe vậy, trong lòng cực kỳ lo lắng, hướng Phàn đô thống nháy mắt, truyền âm nói:

- Thần Hầu tuân thủ tín nghĩa nghiêm ngặt, không thất tín với người, là vương đạo. Mà chúng ta những người làm thần tử này lại không thể không vì Thần Hầu hoàng đồ nghiệp bá suy nghĩ, dùng tới thủ đoạn bá đạo cũng có thể. Ngươi cùng ta đồng loạt ra tay. Liên thủ công kích Lưu Ly Thần Chủ, trước đem nàng này diệt trừ. Khi đó liền không cần Thần Hầu động thủ, mọi trách phạt, do một mình ta chịu trách nhiệm!

Phàn đô thống hai tay quơ lấy hai cái búa lớn, chiến ý ngất trời, Tử Phòng đạo nhân trầm giọng nói:

- Nghe hiệu lệnh của ta, ta nói động thủ, liền cùng nhau giết đi qua...

Chậm!

Trên phi kiều, lại có một đầu Tam Túc Ô Kim bay tới, rơi vào trên cầu hóa thành thần nhân ba chân. Đỉnh đầu hiện ra Thái Cực Thần Cấm chồng chất, ngó chừng Hỗn Độn Hồng Mông trọng áp, cất bước đi tới đầu cầu, phía sau hai cánh mở ra, liền từ đỉnh đầu Chiến Vương Thần Chủ bay qua.

Bá...

Trong Thiên Cung của Giang Nam một đạo Thái Cực Thần Cấm bay ra, một đạo kim cầu tách ra Âm Dương Huyền Hoàng, kim chói, hai bên cầu chính là Âm Dương Huyền Hoàng, diễn biến Địa Thủy Phong Hỏa.

Ba chân thần nhân rơi vào trên kim cầu, cất bước từ trên cầu đi qua, đi vào trong Thiên Cung của Giang Nam, thần nhân này kinh ngạc nhìn Phúc Vân Thần Tôn trong Thiên Cung của Giang Nam một chút, trong lòng buồn bực.

Phúc Vân Thần Tôn trong lòng biệt khuất, chỉ cho rằng không có nhìn thấy.

Ba chân thần nhân này chính là Yêu Thần Kim Đế, hắn từ mặt trời mặt trăng trở về, Thái Cực Thần Cấm Đại Điển càng thấy tinh diệu, vẫn còn thắng Giang Nam, hiển nhiên thu hoạch phong phú.

Ánh mắt Kim Đế sắc bén, hắn thân là Yêu Tộc Thần Minh, đối với sát khí cảm ứng nhạy cảm hơn, liếc thấy Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống trong Thiên Đình của Tố Thần Hầu, trong mắt tinh quang chợt lóe lên rồi biến mất, thần thức ba động nói:

- Giáo chủ, hai điểu nhân kia tựa hồ không có hảo ý, muốn hạ thủ ta và ngươi.

- Ta biết.

Giang Nam lão thần khắp nơi, ánh mắt như cũ rơi vào trên đài cao, thần

thức cùng Kim Đế lẫn trao đổi nói:

- Mặc dù Tố Thần Hầu có điểm trung hậu, nhưng Tử Phòng đạo nhân quỷ kế đa đoan, không thể không đề phòng. Ta vừa rồi đã âm thầm báo cho Lưu Ly Thần Chủ, sớm làm phòng bị, hôm nay Kim Đế ngươi đã đến rồi, Tử Phòng đạo nhân liền không dám động thủ. Ngươi ngồi xuống đi, mau mau tính toán biến hóa trên đài cao, nhận được Thần Đế Tiên duyên.

Yêu Thần Kim Đế gật đầu đồng ý, ngồi xuống, phía sau đạo tắc chồng chất bay ra, hóa thành Thiên Đình, tham quan học tập biến hóa trên đài cao, dẫn dắt tiên khí trên đài cao.

- Tử Phòng, chúng ta còn muốn động thủ sao?

Phàn đô thống kiềm chế sát cơ xuống, thấp giọng nói.

Tử Phòng đạo nhân lắc đầu nói:

- Hôm nay không động thủ được. Huyền Thiên Giáo Chủ, cộng thêm Lưu Ly Thần Chủ cùng thần nhân ba chân kia, thực lực đủ để cùng chúng ta chạy song song. Mà Phúc Vân Thần Tôn ở trong Thiên Đình của Huyền Thiên Giáo Chủ, bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ bị Huyền Thiên Giáo Chủ trấn áp, cũng trông cậy vào không được hắn.

Trong lòng hắn có chút tiếc hận, chỉ cảm thấy đánh mất một cơ hội diệt trừ kình địch tương lai.

Kim Đế đến nơi đây, trên đầu cầu tạo thế chân vạc, cuối cùng an bình xuống, không ngừng có kẻ đến sau chạy tới, giết trên cầu, cùng người đánh đập tàn nhẫn, tranh đoạt bài vị tốt hơn. Bất quá, những thứ này đã quấy nhiễu không tới mọi người trên đầu cầu.

Giang Nam hai mắt đêm ngày biến hóa, không ngừng hấp thu từng loại từng loại Đại Đạo giải thích kinh khủng mà biến hóa kinh người tích chứa trên đài cao, nội tình càng ngày càng hùng hậu, mà tiên khí trên đài cao hắn cũng không có lãng phí, không ngừng đem tiên khí hấp thu luyện hóa, hóa

thành tu vi vô cùng hùng hồn.

Hắn sớm có thể tấn thăng đến Thiên Cung lục trọng, Huyền Thanh Thiên Cung cảnh giới, chẳng qua là trên kim cầu không dễ đột phá, lúc này mới bị hắn áp chế xuống.

Lấy tu vi của hắn hôm nay, nếu như đột phá cảnh giới, tất nhiên có nhất cử tăng lên tới Huyền Thanh Thiên Cung sơ kỳ, chỉ thiếu chút nữa là có thể xông vào trung kỳ cảnh giới!

Hắn ở trên cầu mỗi một ngày, cũng thắng được ngoại giới một năm khổ tu, hơn nữa mấu chốt hơn chính là, có Bỉ Ngạn Thần Đế Tiên duyên, hắn mặc dù tu vi cảnh giới đột nhiên tăng mạnh, nhưng căn cơ như cũ cực kỳ vững chắc, thậm chí so với hắn từng bước tu luyện mà đến tu vi còn muốn vững chắc, các loại Thần Đế lĩnh ngộ không ngừng xông lên đầu, thắng được chính hắn suy nghĩ lục lọi!

- Dựa vào Tiên duyên tăng lên tu vi cảnh giới, cũng không phải là chính đạo, Thần Đế lĩnh ngộ mặc dù tốt, nhưng không bằng lĩnh ngộ của mình tới càng thêm khắc cốt minh tâm.

Giang Nam thầm nghĩ.

Đột nhiên, phi kiều kịch liệt chấn động, chỉ thấy trên phi kiều từng cái từng cái bóng người bay lên, bị sinh sôi đánh rớt xuống phi kiều, đào thải ra khỏi cục!

Người tới tốc độ cực nhanh, mấy hơi thở liền đem người trên cầu quét ngang không còn, Chiến Vương Thần Chủ tiến lên, dưới mấy chiêu liền bị đánh cho hộc máu!

- Vũ Hàm tiên tử, ta vô ý cùng ngươi đối nghịch! Nói sau, ta cùng với công tử nhà ngươi còn là bạn tốt, ta còn từng cùng hắn uống rượu!

Chiến Vương Thần Chủ mồ hôi lạnh trên trán say sưa, lui không thể lui, kêu lên.

- Công tử nhà ta cũng không có vị bằng hữu như ngươi.

Người tới chính là Vũ Hàm cô nương đã từng cùng Giang Nam có gặp mặt một lần, phía sau trong Thiên Đình đứng trên trăm Thần Ma, đạo tắc nối thành một mảnh, trên trăm Thần Ma tu vi gia trì một thân nàng, là mạnh mẽ bực nào?

Oanh...

Chiến Vương Thần Chủ trọng thương hộc máu, bị đánh ra khỏi cầu!

Chiến Vương Thần Chủ dễ dàng liền bị đánh rớt xuống phi kiều, để cho mọi người trên đầu cầu ngay ngắn quay đầu, ngưng mắt nhìn nữ tử này.

Bất quá ánh mắt của bọn hắn lại không có rơi vào trên bộ dạng tràn ngập thùy mị cùng dáng người xinh đẹp của Vũ Hàm Tiên Tử, mà là rơi vào ở trong thiên đình của nàng, từ trên người những Thần Ma đó đảo qua, tinh tế xem xét tình huống những Thần Ma đạo tắc này cùng đạo tắc của Vũ Hàm Tiên Tử thì tương liên, thấy rõ mảy may.

- Tụ tập trăm Thần Ma pháp lực ở nhất thể, pháp môn rất tinh diệu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1181: Trường Nhạc Vị Ương. (1)

Yêu Thần Kim Đế nhìn chằm chằm vào những Thần Ma bên trong Thiên đình của Vũ Hàm Tiên Tử, chỉ thấy những Thần Ma đạo tắc này cùng đạo tắc của nàng tương liên, đại đạo quy tắc bất đồng rõ ràng có thể kết hợp cùng một chỗ, chặt chẽ khăng khít, hiển nhiên là một môn pháp môn cực kỳ cường đại!

Người bất đồng, pháp môn bất đồng, đạo tắc cũng khác nhau rất lớn, đem pháp lực hai Thần Ma dung hợp cùng một chỗ, đạo tắc tất nhiên sẽ xung đột, rất khó làm đến dung hợp chính thức. Coi như là hai người pháp môn đồng dạng, bởi vì cảnh ngộ bất đồng, luyện ra đạo tắc cũng sẽ có bất đồng, rất khó dung hợp cùng một chỗ.

Nếu là hai Thần Ma, một người trong đó muốn thôn phệ tu vi tên còn lại, phương pháp cần xử lý là luyện hóa, đem đạo tắc của đối phương luyện hóa, sau đó đoạt tu vi của hắn.

Nhưng mặc dù là luyện hóa tu vi cũng rất khó chính thức luyện nhập vào thể nội, hoặc là chậm rãi đánh bóng, hoặc là luyện nhập bên trong thân ngoại hóa thân, hoặc là đem Thần Ma kia luyện thành pháp thân thứ hai.

Phật môn Phật Đà thường thường phục tùng Yêu Thần làm tọa kỵ, dùng chính là phương pháp pháp thân thứ hai, đem Yêu Thần luyện thành pháp thân thứ hai, không đoạt linh trí hắn, nhưng ở bên trong tâm thần của Yêu Thần như trước có ý thức của mình, chỉ cần trải qua Phật Đà thúc dục, sẽ bị ý thức của Phật Đà thay thế, biến thành công cụ chiến đấu.

Đây là phương pháp xử lý bình thường.

Đem trên trăm Thần Ma đạo tắc bất đồng liền cùng một chỗ, tụ làm một thể, vậy thì khó càng thêm khó rồi, cho nên Yêu Thần Kim Đế mới có thể

nói pháp môn của Vũ Hàm Tiên Tử rất tinh diệu!

Mọi người trên đầu cầu, không một là kẻ yếu, tự nhiên đều có thể nhìn ra điểm này.

- Càng thêm mấu chốt chính là, mượn đến pháp lực khổng lồ như thế, rõ ràng như trước có thể thong dong khống chế, mà không có bị pháp lực khổng lồ bực này đè sập thân thể, thần tính cùng thần thức bản thân.

Lưu Ly Thần Chủ vốn là lời nói không nhiều lắm, nhưng mà giờ phút này lời của nàng so với lúc trước nhiều hơn rất nhiều lần, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Người khai sáng ra pháp môn này, không phải chuyện đùa!

Nàng cũng không nói Vũ Hàm Tiên Tử là người khai sáng pháp môn này, nhìn ra tâm tính cùng địa vị của nàng này, không đủ để khai sáng ra pháp môn cao thâm mạt trắc bực này.

Bởi vì, người có thể khai sáng ra pháp môn bực này, tất nhiên là thân phận địa vị cực kỳ cao, quyền cao chức trọng, mới có thể có nhiều Thần Ma cấp dưới cam tâm tình nguyện cung cấp hắn khống chế, ngự sử cùng nô dịch, mới có thể không để ý những Thần Ma này chết sống liên tục thí nghiệm, nghiệm chứng pháp môn mình mở chế.

Mà Vũ Hàm Tiên Tử, xem xét liền biết là nữ nhân của một vị cường giả sủng hạnh, bản thân không có quyền thế lớn như thế, làm cho Thần Ma khác vì nàng quên mình phục vụ, không có quyền thế lớn như vậy, liền không thể nào khai sáng pháp môn cường đại bực này.

Giang Nam gật đầu nói:

- Thần giới quả nhiên là năng nhân bối xuất, Thần Hầu phải chăng nhận thức người này?

Tố Thần Hầu lắc đầu nói:

- Ta bị lưu vong rất nhiều năm, cũng không biết Thần giới còn xuất hiện qua nhân vật bậc này.

Bọn người Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống từng người lắc đầu nói:

- Có thể khai sáng ra pháp môn bực này, tất nhiên quyền cao chức trọng, chúng ta cũng bị lưu vong, trước đó không lâu mới thoát khốn, cũng không biết Thần giới động tĩnh.

- Phúc Vân Thần Tôn, ngươi là Thần giới Thần Tôn, nên biết người này là ai a?

Giang Nam dò hỏi.

- Tự nhiên biết rõ.

Phúc Vân Thần Tôn sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Khai sáng pháp môn này, là Trường Nhạc Cung công tử. Chỉ có Trường Nhạc Cung công tử, mới có thể có được quyền thế lớn như vậy, mới có thể có được uy nghiêm ngự sử nhiều Thần Ma lớn như thế.

- Trường Nhạc Cung?

Khuôn mặt của Tố Thần Hầu có chút động, mà Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống hai người lại sắc mặt biến hóa, trầm ngâm không nói.

- Trường Nhạc Cung là địa phương nào?

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Vị công tử này là người như thế nào?

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cũng quá cô lậu quả văn một tí, ngay cả Trường Nhạc Cung cũng không biết! Trường Nhạc Cung là Đông cung, Đế hậu chi cung. Quang Vũ thần đế cùng tiền triều bất đồng, tiền triều chỉ có

một vị Đế hậu, Quang Vũ Thần Đế thì có hai vị Đế hậu, ngoại trừ Trường Nhạc Cung ra còn có Vị Ương Cung.

Phúc Vân Thần Tôn im lặng, cười lạnh nói:

- Quang Vũ đế chuyển thế trọng sinh, không còn là đế, Đế hậu tự nhiên không thể lại bị gọi Đế hậu, bởi vậy xưng hai Đế hậu này thành Cung Chủ. Bất quá hai vị Cung Chủ này đều là nhân vật lợi hại, các nàng nguyên là tỷ muội, cùng chung một chồng, đều là nhân vật trong Thần Tôn đạt trình độ cao nhất, có người thậm chí suy đoán các nàng đã trở thành Thần Quân! Hai vị Cung Chủ này từng người sinh ra một công tử, bị gọi Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử, đều là huyết mạch của Quang Vũ Thần Đế, huyết thống cao độ, tư chất cao độ không cách nào tưởng tượng!

- Nguyên lai là hai vị công tử kia.

Bọn người Tố Thần Hầu, Tử Phòng đạo nhân từng người giật mình, Quang Vũ Thần Đế hai vị Đế hậu cùng Quang Vũ sinh hạ nhi tử, tất nhiên tư chất cao đến dọa người, lại là Thần Đế chi gia, có hai vị Cung Chủ chỉ đạo tu hành, nội tình rất là đáng sợ!

Quang Vũ đế vừa đăng cơ xưng đế Chư Thiên vạn giới, liền để cho các lộ Thần Hầu giao ra pháp môn của bọn hắn, đưa vào trong nội cung điển tàng, thậm chí ngay cả Yêu Thần Kim Đế là Thần Chủ phụ trách trấn thủ Huyền Minh Nguyên Giới, cũng bị yêu cầu giao ra pháp môn.

Đế gia hậu cung, đã biến thành bảo khố lớn nhất đương kim trên đời ngoại trừ Huyền Hoàng học cung, vị Trường Nhạc công tử có thể mở ra pháp môn bực này, tự nhiên là đương nhiên.

- Các ngươi trò chuyện đủ có hay không?

Vũ Hàm Tiên Tử cười mỉm nói, trong lòng có chút căm tức, những người trên đầu cầu này căn bản không có nhìn thẳng vào nàng, ngược lại đối với pháp môn của nàng bình luận, lại đối với thế lực sau lưng nàng trò chuyện

khí thế ngất trời.

Trái lại, bọn hắn đối với nàng đại triển uy phong, đem tất cả mọi người trên phi cầu quét ngang làm như không thấy, rõ ràng không có đem nàng để ở trong mắt!

Nàng cố nhiên là nữ nhân đạt được Trường Nhạc công tử sủng hạnh, nhưng nàng cũng có dã tâm của mình, muốn ở trước mặt người khác chứng minh mình thực sự không phải là dựa vào Trường Nhạc công tử mới có được năng lực cùng địa vị hôm nay, bọn người Giang Nam đối với nàng làm như không thấy, để cho trong nội tâm nàng tự nhiên khó chịu gấp đôi.

Vũ Hàm Tiên Tử ánh mắt từ trên thân bọn người Giang Nam đảo qua, lũng lũng áo lông trắng, hàm răng mài đến khanh khách rung động, nhẹ giọng cười nói:

- Các ngươi trò chuyện đã đủ rồi, như vậy ta liền có thể đào thải chư vị, tiễn đưa các vị ly khai chỗ này!

Mấy người trên đầu cầu đối với lời của nàng mắt điếc tai ngơ, Phàn đô thống hỏi:

- Lúc ta còn chưa bị lưu vong, Trường Nhạc công tử vẫn là một thần minh, hôm nay hắn là cảnh giới gì?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1182: Trường Nhạc Vị Ương. (2)

- Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử hai người đều là Chân Thần, tài tình bốn phía, nương theo Quang Vũ đế cùng hai vị Cung Chủ huyết thống cùng nội tình, thực lực phi phàm.

Phúc Vân Thần Tôn cười nói:

- Trăm mười năm trước, bọn hắn vẫn là Thiên thần, bất quá lúc Đông Cực Thần Quân chứng đế bị người đánh trộm, đánh rớt phàm trần, lúc Thần giới tẩy trừ thế lực Đông Cực Thần Quân, hai vị công tử suất lĩnh đại quân đuổi tới Đông Cực đại hoang, đem Đông Cực Thánh thành huyết tẩy không còn, đạt được vô số tài phú, bắt đi Đông Cực Thánh thành, thậm chí còn có bảo vật Đông Cực Thần Quân lưu lại! Bọn hắn đạt được Thần Quân bảo tàng, thực lực đột nhiên tăng mạnh, vài năm sau liền thành tựu Chân Thần, hôm nay đã qua trên dưới một trăm năm, chỉ sợ không phải Thần Chủ cũng không khác nhau lắm rồi.

Bọn người Tố Thần Hầu, Lưu Ly Thần Chủ nghiêm nghị, một căn cứ của Thần Quân chứng Đế bị phá, đối với những người khác mà nói, là một hồi cơ duyên vô cùng khổng lồ, đạt được cơ duyên này, đủ để cho người giảm bớt ngàn năm vạn năm khổ tu!

Đông Cực Thần Quân trên đường chứng đế bị đánh rơi phàm trần, trận cơ duyên này nhất định cực kỳ to lớn đồ sộ, thành toàn không biết bao nhiêu cường giả, để cho bọn hắn kiếm được bát đầy bồn đầy, thu hoạch tương đối khá!

- Đông Cực Thánh thành là bị hai người này diệt hay sao?

Thanh âm của Giang Nam đột nhiên trở nên có chút rét lạnh, chát chát nói.

- Không sai, hai vị công tử này tuy đều là con của Quang Vũ đế, nhưng bọn hắn tầm đó tranh đấu gay gắt, nghe nói hai vị công tử cũng bởi vì tranh đoạt nữ yêu tinh của Đông Cực Thánh thành mà đánh đập tàn nhẫn, đánh cho Thiên Băng Địa Liệt. Ngay lúc đó Đông Cực Thánh thành thành chủ, là Đông Diêm Thần Chủ, phu nhân của hắn xinh đẹp Vô Song, khiến cho hai vị công tử tranh đoạt.

Phúc Vân Thần Tôn đối với chuyện này biết rất sâu, lắc đầu thở dài nói:

- Trận chiến ấy Đông Diêm Thần Chủ chết thảm, Đông Diêm phu nhân không chịu nổi khuất nhục, tự vận bỏ mình. Chuyện này khiến cho chư cường giả bất mãn, đối với hai vị công tử có phê bình kín đáo, mặc dù mọi người đều theo Đông Cực Thần Quân vẫn lạc ơmà lấy được rất nhiều chỗ tốt, nhưng dù sao cũng từng là đồng liêu, hai vị công tử làm có chút quá đáng, bất quá Vị Ương Cung cùng Trường Nhạc Cung thế lực quá lớn, phản đối cùng thanh âm chỉ trích đều bị hai vị Cung Chủ đè xuống.

- Đáng chết! Đáng chết!

Giang Nam đột nhiên lạnh như băng nói.

Giờ khắc này, tất cả mọi người cảm giác được một cổ hàn ý um tùm từ trên người vị thư sinh tuổi trẻ này phát ra, chẳng biết tại sao vị Huyền Thiên giáo chủ gần đây khéo đưa đẩy xảo trá này trong lúc đó trở nên hiên ngang lẫm liệt như thế.

- Giang giáo chủ, ngươi thật giống như ở Đông Cực đại hoang thành lập nên môn phái, gọi là Huyền Thiên Thánh tông?

Vũ Hàm Tiên Tử thấy mọi người như trước trò chuyện đến khí thế ngất trời, trong nội tâm đại hận, đột nhiên nghe được Giang Nam nói ra "Đáng chết đáng chết", trong lòng không khỏi chấn động, nghiêng đầu nghĩ nghĩ, cười khanh khách nói:

- Hẳn ngươi là dư nghiệt của Đông Cực Thánh thành? Rất tốt, công tử nhà

ta nhiều lần phái người tẩy trừ Đông Cực đại hoang, không nghĩ tới rõ ràng bị ngươi chạy thoát đi ra ngoài, không nghĩ tới ngươi rõ ràng còn nghĩ đến báo thù rửa hận!

Nàng cười lạnh một tiếng nói:

- Đông Cực Thần Quân trở về Thần giới, biết rõ là công tử nhà ta diệt đi truyền thừa cùng đạo thống của nàng ở Trung Thiên thế giới, cũng không dám đi tìm công tử nhà ta báo thù, ngươi rõ ràng còn dám! Ngươi cũng đã biết, chỉ cần công tử nhà ta ra lệnh một tiếng, Huyền Thiên Thánh tông của ngươi sẽ tan thành mây khói?

Yêu Thần Kim Đế cười lạnh nói:

- Tiểu nha đầu, khẩu khí thật lớn, ngươi ngưu như vậy, công tử nhà ngươi có biết không?

- Kim Đế không cần nói nhiều.

Giang Nam đứng dậy, đem Phúc Vân Thần Tôn mời ra Tử Vi Thiên Cung, hướng bọn người Phúc Vân Thần Tôn, Tố Thần Hầu cùng Lưu Ly Thần Chủ thi lễ, mỉm cười nói:

- Tử Xuyên có chút việc vặt phải xử lý, ở trước mặt các vị bêu xấu.

Tố Thần Hầu đứng dậy hoàn lễ, cau mày nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, Trường Nhạc Cung không nên đắc tội.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Tất cả mọi người ly khai nơi đây, đều bị xóa đi đoạn trí nhớ này, ai sẽ biết việc này? Nói sau, cho dù Trường Nhạc Cung biết rõ, lại có gì sợ? Sớm muộn gì có một ngày ta sẽ giết đến tận Trường Nhạc Cung, Vị Ương Cung, mang theo đầu lâu hai vị công tử, đến Đông Cực đại hoang, tế điện Thánh Linh chết đi!

Dẫn theo đầu lâu hai vị công tử tế điện Thánh Linh chết đi, những lời này nói bình bình đạm đạm, nhưng mọi người lại cảm thấy sát khí, sát khí không gì so sánh nổi!

Bị sát khí của hắn tràn ra, thậm chí để cho người mơ hồ cho là mình rơi vào trong biển máu vô biên!

Trên phi kiều, Giang Nam trực diện Vũ Hàm tiên tử, sát khí cuồn cuộn, trong Thiên Đình của Vũ Hàm tiên tử, từng tôn Thần Ma đạo tắc tràn đầy, đem pháp lực của nàng tăng lên tới độ cao của Thần Minh cảnh giới mà Thần Ma không cách nào với tới, tập trên trăm Thần Ma pháp lực cho một thân, kinh khủng như uyên!

Cho dù là Hỗn Độn Hồng Mông khí rủ xuống, cũng không thể có thể rung chuyển cô gái này chút nào, pháp lực của nàng, cho dù là Giang Nam cũng khó mà ngắm bóng lưng, là bọn người Phúc Vân Thần Tôn, Lưu Ly Thần Chủ, Tố Thần Hầu ở Thần Minh cảnh giới theo không kịp!

Đây chính là tiền vốn để nữ nhân này kiêu ngạo!

- Giết lên Trường Nhạc Cung, Vị Ương Cung, cầm đỉnh đầu hai vị công tử? Ngươi có thể sống qua cửa ải của ta hay không còn chưa biết!

Khí tức của Vũ Hàm tiên tử đột nhiên bộc phát, trong nháy mắt liền tách ra khí thế của Giang Nam, năm ngón tay mở ra, lấy tay chộp tới, một trảo này kinh khủng vô cùng, cơ hồ thi triển ra chiến lực Thiên Thần đỉnh, đem đại thiên thời không một tay chưởng khống!

Hai bên phi kiều, vòm trời rủ xuống Hỗn Độn Hồng Mông khí cơ hồ khô cạn, cô gái này tụ tập trăm Thần Ma pháp lực, tài nghệ trấn áp quần hung, pháp lực triều dâng diễn biến ra một loại dị tượng kinh khủng, Hỗn Độn Hồng Mông khí bị pháp lực của nàng triều dâng cuồn cuộn nổi lên, hóa thành Hỗn Độn tinh thần, một mảnh mưa lất phất, hết thảy ở trong lòng bàn tay của nàng!

Đạo Thần Thông này cũng không phải là kỹ càng như thế nào, nếu đổi lại Thần Ma bình thường tới thúc dục, uy lực cũng xưng không kinh người như thế nào, nhưng mà bởi vì Vũ Hàm tiên tử có trên trăm Thần Ma pháp lực gia trì, để cho một chiêu Thần Thông này uy lực lớn không thể tưởng tượng nổi!

- Chết!

Nàng khẽ kêu, uy năng Thần Thông bộc phát, trong khoảnh khắc liền đem Giang Nam bao phủ!

Cổ pháp lực này, cho dù là Tố Thần Hầu, Lưu Ly Thần Chủ cũng không khỏi biến sắc, tự giác không dễ ngăn cản, chỉ có thể tránh né. Nhưng mà ở trên phi kiều, nơi nào có thể trốn?

Cây cầu kia là Bỉ Ngạn Thần Đế bước đạp hư không, từng bước từng bước đạp ra, chỉ có thể cho một người thông hành, nếu ngã xuống dưới cầu, chính là rơi vào Hỗn Độn Hồng Mông, chỉ có thể bị loại bỏ xuất cục!

Chương 1183: Lạt Thủ Tồi Hoa. (1)

Ông…

Dưới chân Giang Nam hiện ra một tòa thập nhị phẩm Liên Đài, tầng tầng lớp lớp cánh sen bay múa, sáng lạng chí cực, xa hoa, rõ ràng là Đạo Kim Ngọc Bàn hình thái Liên Đài!

Đây là phòng ngự mạnh nhất của hắn, bằng vào đóa Liên Đài này, Giang Nam tiếu ngạo quần hùng, đã từng ỷ vào đạo Thần Thông này đỡ không biết bao nhiêu cường giả công kích, nhưng mà tòa Liên Đài này ở trước mặt một kích của Vũ Hàm tiên tử cũng không có có thể ngăn cản chốc lát, liền lập tức nứt vỡ, pháp lực mênh mông cuồn cuộn của Vũ Hàm tiên tử liên tục xuyên thủng Liên Đài bát phẩm, chỉ cần phá tứ phẩm nữa, là được một chưởng che ở trên người Giang Nam.

Lấy pháp lực của nàng, xuyên thủng tứ phẩm Liên Đài phía sau cũng không khó khăn, một chưởng đem Giang Nam đánh nổ tung, đánh cho thần hồn câu diệt cũng không nói chơi!

Oanh!

Đỉnh đầu Giang Nam có Thần Quang nổ tung, Sâm La Ma Đế hóa thân, Tinh Quang Đại Đế hóa thân cùng Thái Cực Đại Đế hóa thân hiện lên, pháp lực như nước thủy triều rơi xuống, phối hợp pháp lực bản thân Giang Nam, đem Liên Đài nghiền nát đoàn tụ.

Rầm rầm rầm…

Vũ Hàm tiên tử một chưởng này tiến nhanh mà vào, tầng tầng Liên Đài lần lượt nổ tung, cho dù là pháp lực Giang Nam tam đại hóa thân cộng thêm bản thể chính hắn cũng không chịu nổi một kích cuồng bạo này, bị liên tục phá vỡ tam phẩm Liên Đài, để cho Liên Đài của Giang Nam chỉ còn lại có

nhất phẩm cuối cùng!

Vũ Hàm tiên tử đã từng nói bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu diệt Giang Nam, xem ra cũng không phải là một câu nói chơi, mà thật sự có thực lực cùng nắm chặc này!

Giang Nam từ trước đối với đối thủ tu vi cảnh giới so với mình cao hơn, sở dĩ có thể chiến thắng, chủ yếu là bởi vì Đạo Đài Thần Phủ Thiên Cung của hắn so với người khác khổng lồ, thậm chí khổng lồ mấy chục lần, công pháp của hắn so với người khác tinh diệu, thậm chí ngay cả Đế cấp công pháp cũng bị hắn dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh của mình, đơn thuần từ pháp lực mà nói, hắn đã sớm có thể so với Thần Ma!

Hắn sở trường còn ở Thần Thông cường đại, chiến đấu ý thức vượt người một bậc, pháp bảo đủ nhiều đủ mạnh, hơn nữa lĩnh ngộ ra Ngụy Tiên Thể, luyện thành Hồng Mông Chi Thể, các loại ngụy Thần Thể, thân thể trui luyện đến có thể so với Tiên Thiên Thần Ma!

Mà hiện tại, Vũ Hàm tiên tử tụ tập trên trăm Thần Ma pháp lực, pháp lực kia sâu, vượt xa Giang Nam mười mấy lần, để cho sở trường của Giang Nam nhất thời biến thành chỗ yếu!

Thình thịch…

Nhất phẩm Liên Đài cuối cùng cũng bị Vũ Hàm tiên tử phá vỡ, bàn tay trắng nõn đánh tới, tích chứa rung động đoạt mệnh, hủy diệt hơi thở!

Giang Nam mặt không chút thay đổi, đưa tay về phía trước, trong tay đạo văn ngưng tụ, hóa thành một cây lễ trượng, lễ trượng trong nháy mắt lay động mấy vạn lần, cùng bàn tay này va chạm mấy vạn lần!

Một kích kia khiến cho mọi người động dung, một kích kia của Giang Nam, lấy Đế Hoàng Thần Thể ảo diệu tái hiện Thông U Thần Đế đại thần thông, một trượng phá vạn pháp, lấy một đạo Thần Thông vô cùng huyền diệu liên tục phá vỡ pháp lực cuồng bạo của Vũ Hàm tiên tử.

Một trượng này, tuyệt không thể tả, hay đến khiến lòng người run sợ!

Nhất là Tố Thần Hầu, lại càng động dung, hắn cũng là nhân vật đi lên Tiên Đài, đã sớm được chứng kiến Thông U Thần Đế cường đại, đối với hắn một trượng phá vạn pháp tâm trì không dứt, hắn vốn cho là loại Thần Thông này đã thất truyền, không nghĩ tới loại Thần Thông này lại ở trong tay Giang Nam xuất hiện!

Bất quá, cho dù là một trượng phá vạn pháp, cũng không cách nào đem tất cả pháp lực trong một chưởng của Vũ Hàm tiên tử tan mất, ngược lại gốc lễ trượng ở va chạm mấy vạn lần, đạo văn xây dựng lễ trượng bị pháp lực cuồng bạo của Vũ Hàm tiên tử chấn nát bấy, thình thịch một tiếng nổ tung!

Lễ trượng trong tay Giang Nam toái rụng, lòng bàn tay run lên, Tinh Hà từ trong lòng bàn tay xông ra, hóa thành Tinh Hà Ấn, Tinh Hà chuông lớn cạch một tiếng vang thật lớn, cùng bàn tay của Vũ Hàm tiên tử đụng nhau.

Tinh Hà chuông lớn ầm ầm nghiền nát, đạo Thần Đế Thần Thông này cũng không có thể hoàn toàn ngăn cản một chưởng này!

Cạch…

Một chưởng này của Vũ Hàm tiên tử chưa chạm đến thân thể Giang Nam, liền thấy bên ngoài thân Giang Nam hiện ra một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, một chưởng này vỗ vào trên Thiên Đạo Bảo Chung, miệng chuông lớn này lập tức hiện ra tiếng vỡ ra chi chít, tiếp theo đạo tắc xây dựng bảo chuông nát bấy, hóa thành hư ảo.

Trên đầu cầu, Tố Thần Hầu thấy một màn như vậy, ánh mắt chớp động, nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói:

- Nếu như Huyền Thiên Giáo Chủ kỹ dừng ở đây, như vậy thật để cho ta có chút thất vọng. Hắn dù sao cũng là người đi lên Tiên Đài, có Thần Đế chi tư. . .

Vũ Hàm tiên tử một chưởng ấn ở bộ ngực của Giang Nam, mọi người trên

đầu cầu lập tức nhìn thấy, bên ngoài thân Giang Nam hiện ra Âm Dương Thái Cực Đồ, Nhật Nguyệt lệ thiên, Âm Dương Huyền Hoàng thay đổi, sau một khắc đạo Âm Dương Thái Cực Đồ này cũng ầm ầm nghiền nát, một chưởng của Vũ Hàm tiên tử thật thật tại tại đánh vào nhục thể của hắn.

Thình thịch!

Phía sau lưng Giang Nam áo nổ tung, một cái chưởng ấn cự đại bay ra, một chưởng này của Vũ Hàm tiên tử trải qua Đạo Kim Ngọc Bàn, lễ trượng, Tinh Hà Ấn, Thiên Đạo Bảo Chung, Thái Cực Đồ tầng tầng tước nhược, như cũ bá đạo kinh khủng, mọi người trên đầu cầu thấy mà chợt lạnh. Chỉ cảm thấy một chưởng này đổi lại là mình, chỉ sợ cũng muốn gặp phải bị thương nặng!

Tố Thần Hầu mắt lộ ra vẻ thất vọng, khẽ lắc đầu, hai tay như cũ tịch thu ở trong tay áo, có chút phiền muộn nói:

- Ta vốn cho là tương lai ngươi là một đối thủ xuất sắc, không nghĩ tới ngươi vẫn còn yếu đi một bậc, hắc hắc, trẻ tuổi đệ nhất nhân, có chút hữu danh vô thực a. . .

Trong lòng đám người Tử Phòng đạo nhân cũng chấn động không dứt, đang muốn nói chuyện. Chỉ thấy bên ngoài thân Giang Nam Hồng Mông lưu chuyển, từng cái từng cái ký hiệu huyền ảo quỷ dị liên tiếp sáng lên, đem một chưởng này sinh sôi thừa nhận xuống, tựa hồ không có chút tổn thương nào!

Xuy….

Thân hình hắn chợt lóe, hóa thành một đạo Hóa Tiên phi hồng, như kiếm lbay ra, cắt vào trong Thiên Đình của Vũ Hàm tiên tử, phản thủ thành công!

- Có thể đón lấy một kích của ta, Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi thật sự là có tiền vốn kiêu ngạo!

Vũ Hàm tiên tử điều động pháp lực, trong Thiên Đình vô số đạo tắc sôi

trào, chi chít hướng Giang Nam quấn quanh đi. Cười khanh khách nói:

- Bất quá ngươi tiến vào Thiên Đình của ta, chính là tự chui đầu vào lưới! Từ nay về sau liền không có Huyền Thiên Giáo Chủ, chỉ có một tượng gỗ bị ta luyện hóa, một con chó! Cho ta luyện hóa!

Trong Thiên Đình nàng vô số đạo tắc quay cuồng, Thần Quang phun ra, xanh vàng rực rỡ, từ xa nhìn lại, tòa Thiên Đình này phun ra Thần Quang hóa thành một ngụm Thần Lô, trong Thần Lô rõ ràng là cảnh tượng Hỗn Độn Hồng Mông rung chuyển kinh khủng, mà Giang Nam đang rơi vào trong lò!

- Mắc thêm lỗi lầm nữa, Huyền Thiên Giáo Chủ phế đi.

Tố Thần Hầu thở dài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1184: Lạc Thủ Tồi Hoa. (2)

- Thần Hầu làm sao phá cục?

Tử Phòng đạo nhân cau mày nói:

- Lấy ý kiến của ta, phương pháp của Giang giáo chủ chính là phá cục chi đạo, tiến vào trong Thiên Đình kia, phá vỡ xu thế trăm Thần Ma liên thủ, chỉ là không có nghĩ đến, môn công pháp này của Vũ Hàm tiên tử thật không ngờ tinh diệu, hóa thành một ngụm Thần Lô, dễ dàng là có thể luyện hóa Thần Ma. Giang giáo chủ một chiêu thất bại, nhưng mà vẫn có thể xem là một loại phương pháp phá cục.

Tố Thần Hầu lắc đầu nói:

- Phương pháp của hắn quá liều lĩnh, mất ổn thỏa, nếu là ta liền gần người đánh giết. Trăm Thần Ma pháp lực tuy mạnh, nhưng thân thể của Vũ Hàm tiên tử không có tăng lên gấp trăm lần, vì vậy ta vừa bắt đầu liền không để cho nàng bất cứ cơ hội nào, vừa lên liền thiết thân cận chiến, hai tay ra khỏi áo, một kích giết chết! Ta cái phương pháp này, cố nhiên có khả năng bị Vũ Hàm tiên tử một kích đánh giết, nhưng nhân vật giống ta cùng Giang giáo chủ, há có thể không có bảo vệ tánh mạng chi đạo?

Tử Phòng đạo nhân gật đầu, cái phương pháp này của Tố Thần Hầu cũng cực kỳ liều lĩnh, nhưng trong liều lĩnh lại có ổn thỏa tất thắng.

Hai người bọn họ lấy thần thức trao đổi, tốn hao thời gian bất quá là nhất niệm chi gian, vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy Thiên Đình Thần Lô của Vũ Hàm tiên tử, Hỗn Độn Hồng Mông đột nhiên hé ra, Hồng Mông mở, thiên địa hiện, Huyền Hoàng phân cách, Âm Dương vận chuyển, tựa hồ có thiên địa ở trong Thần Đình nàng mở ra!

Tòa Thần Lô này chấn động, bị thường thường cắt ra, Thần Quang chợt

tiết, mọi nơi xông ra, chỉ trong nháy mắt, liền đem Thiên Đình của Vũ Hàm tiên tử nổ chia năm xẻ bảy, trong Thiên Đình trên trăm Thần Ma đột nhiên thân thể run lên, một đạo búa quang hoa mỹ hiện lên, thân thể trên trăm Thần Ma thường thường hé ra, bị chặn ngang chặt đứt!

Khai thiên!

Mở thiên nhất ấn, cắt ra Thần Lô, chém eo trên trăm Thần Ma, phá hủy Thiên Đình của Vũ Hàm tiên tử!

Trên trăm Thần Ma này trong nháy mắt thân hình biến mất, là trạng thái vượt tử, bị quy tắc Man Hoang thế giới này truyền đưa ra ngoài.

Khai Thiên Ấn uy năng tràn ra một tia, mái tóc của Vũ Hàm tiên tử ba một tiếng nổ tung, áo choàng phát ra, trên mặt đẹp tràn đầy vết máu, máu tươi ở lại trên áo lông khiết hoàn mỹ bạch, nhìn thấy mà giật mình, tựa như điên như cuồng, âm thanh kêu lên:

- Tu vi của ta! Tu vi của ta...

- Tu vi của ngươi bị ta chém.

Giang Nam rơi xuống đất, vẻ mặt bình tĩnh, đứng ở trước mặt nàng, lạnh nhạt nói:

- Ta đã đem ngươi từ Thần cảnh đánh rơi xuống, gọt sạch Thiên Đình của ngươi, từ nay về sau, ngươi không còn là Thần Ma, mà là một Thiên Cung bát trọng cao thủ.

Vũ Hàm tiên tử vẻ mặt dại ra, đột nhiên tỉnh ngộ lại, ác độc nhìn hắn một cái, đột nhiên cười khanh khách nói:

- Dù vậy, ngươi lại có thể thế nào? Có quy tắc tòa thế giới này hạn chế, ngươi cũng không cách nào làm sao ta! Cho dù ta là cừu nhân của Đông Cực Thánh Thành ngươi, ngươi cũng chỉ có thể trơ mắt xem ta rời đi nơi đây, không có một chút biện pháp! Hơn nữa, cho dù ngươi có khả năng mở phá

diệt chi địa, hết thảy trí nhớ của ngươi cũng sẽ bị xóa đi, ngươi vẫn là không biết rốt cuộc ai mới là cừu nhân của ngươi!

Nàng điên cuồng cười to:

- Tư vị bị cừu hận hành hạ, nhất định rất thống khổ a? Ta hiện tại cũng có chút ít đồng tình ngươi!

Giang Nam lẳng lặng đợi chờ nàng nói xong, nhẹ nhàng một chưởng ấn ở trên ngực của nàng, sau đó nhẹ nhàng đẩy, đem Vũ Hàm tiên tử đẩy xuống phi kiều.

Thân hình của Vũ Hàm tiên tử rơi vào Hỗn Độn Hồng Mông, cười khanh khách nói:

- Ngươi sẽ không nhớ được...

Thân hình của nàng biến mất, bị truyền ra tấm Man Hoang thế giới này.

Giang Nam đứng ở trên cầu, đứng im chốc lát, trở về đầu cầu ngồi xuống, phảng phất chuyện gì cũng không có phát sinh qua.

Tố Thần Hầu hai tay như cũ khép ở trong lồng ngực, nhìn chưởng ấn mà Giang Nam mới vừa rồi khắc ở bộ ngực Vũ Hàm tiên tử kia, lộ ra vẻ ngưng trọng nói:

- Giang giáo chủ, ấn thứ hai của ngươi, rốt cuộc là Thần Thông gì?

Giang Nam khẽ mỉm cười:

- Thần Hầu, hai tay trong tay áo ngươi nắm là ấn pháp Thần thông gì?

Đám người Tử Phòng đạo nhân, Phàn đô thống cùng Phúc Vân Thần Tôn kinh ngạc không dứt, hồn nhiên không biết hai người rốt cuộc đang nói cái gì.

Bá...

Vũ Hàm tiên tử bị truyền ra tấm Man Hoang thế giới này, thương thế lập tức bị quy tắc thế giới ảnh hưởng, khôi phục khỏi hẳn, lúc này trí nhớ của nàng về Bỉ Ngạn Thần Chu cùng phá diệt chi địa bắt đầu lưu thất:

- Tiểu tử kia, khoản sổ sách này ta sớm muộn sẽ đòi lại...

Mà vào lúc này, một cỗ uy năng mênh mông từ trong cơ thể nàng bộc phát, năng lượng cuồng bạo chỉ ở trong nháy mắt liền đem thân thể của nàng vặn vẹo , làm cho thân thể cùng kiều nhan của nàng hướng trung tâm sụp đổ!

Oanh!

Vị tiên tử này trong nháy mắt bị áp súc đến cực hạn, tiếp theo thình thịch một tiếng, hóa thành một luồng Hồng Mông Tử Khí, hương tiêu ngọc vẫn, tan thành mây khói!

Vô Úy Ấn thức thứ hai, Diệt Thế Ấn.

Đầu cầu phi kiều, Giang Nam cùng Tố Thần Hầu liếc mắt nhìn nhau, ngay sau đó ánh mắt tách ra, một cái ngó chừng tay áo đối phương, một cái ngó chừng thủ chưởng của đối phương, khiến người khác buồn bực không dứt, hồn nhiên không biết tay hai người này có địa phương gì đẹp mắt.

- Các ngươi nhìn như vậy, chẳng lẽ còn có thể nhìn ra đóa hoa sao?

Yêu Thần Kim Đế châm chọc hai người nói.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Nói không chừng hai tay trong tay áo Thần Hầu, thật nắm một đóa hoa tươi kiều diễm ướt át.

Tố Thần Hầu ngó chừng tay phải của hắn, thấp giọng cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ thật muốn xem trong tay ta nắm đến tận cùng là cái gì không?

- Ta đột nhiên lại không muốn xem.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Hai tay của ngươi dễ dàng xem không được, ta còn không nhìn, liền có một loại cảm giác sợ hết hồn hết vía, nếu quả thật nhìn, nói không chừng tâm sẽ nhảy, vẫn còn là không nhìn.

Tố Thần Hầu cười ha ha nói:

- Ta trong lúc bất chợt cũng không muốn nhìn thức thứ hai Thần Thông mới vừa rồi mà giáo chủ đánh ra. Đạo Thần Thông kia nhất định cực kỳ hấp dẫn người, nhưng mà thật không tốt nhìn, thấp nhất người bị đạo Thần Thông kia đánh trúng sẽ cảm thấy thật không tốt nhìn!

- Hai thần côn.

Yêu Thần Kim Đế cảm giác mình nghe không hiểu, có chút bỉ di nói.

Giang Nam cười nói:

- Kim Đế, nếu sau này ngươi cùng Thần Hầu là địch, ở lúc hai tay hắn ra tay áo liền phải xa xa tránh ra, có thể tránh bao xa liền tránh rất xa. Đợi đến hai tay Thần Hầu ra tay áo, hắn liền nhuệ khí đã mất, ngươi lại quay người giết trở về, có thể phá Thần Hầu.

Tố Thần Hầu mỉm cười nói:

- Tử Phòng, Đô Thống, hai người các ngươi cũng phải ghi nhớ, sau này nếu cùng Huyền Thiên Giáo Chủ tranh phong, các ngươi cần tránh ra thức thứ nhất mới vừa rồi hắn phá vỡ Thần Lô của Vũ Hàm tiên tử, còn có thức thứ hai, hắn có thể còn sẽ có thức thứ ba. Bất quá ba thức chỉ cần thoáng qua một cái, hắn chính là con cọp không có răng, tu vi đã tiêu hao hết. Các ngươi có thể quay người giết trở về, giáo chủ tất nhiên thúc thủ chịu trói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1185: Tiểu Hồ Ly, Đại Hồ Ly Cùng Lão Hồ Ly

Yêu Thần Kim Đế cùng mấy người Tử Phòng đạo nhân trong lòng rùng mình, vội vàng riêng phần mình ghi nhớ thuyết pháp của hai người. Phúc Vân Thần Tôn ánh mắt chớp động, cũng lặng lẽ ghi nhớ, thầm nghĩ:

- Hai người này riêng phần mình nói rõ chỗ yếu, nhưng quên mất lão tử vẫn còn ở nơi này, sau này lão tử quả quyết sẽ làm hai tên khốn kiếp này chịu thiệt thòi lớn!

Giang Nam cùng Tố Thần Hầu liếc mắt nhìn nhau, hai hai cười ha ha, cười đến cực kỳ vui vẻ.

- Thần Hầu, cơ hội khó được, tiếp tục nghiên cứu cảnh tượng trên đài cao thôi?

Giang Nam đề nghị nói.

- Đang muốn nghiên cứu một chút.

Tố Thần Hầu vẻ mặt tươi cười, trịnh trọng gật đầu nói.

Hai người nhìn về phía đài cao đối diện, hết sức chăm chú, Giang Nam cũng đem Yêu Thần Kim Đế thu vào trong Thiên Đình của mình, Kim Đế nhìn trên đài cao đủ loại biến hóa, đột nhiên Giang Nam thần thức ba động truyền vào đầu óc của hắn nói:

- Kim Đế, nếu thật sự đối trận Tố Thần Hầu, ngươi liền né tránh, có thể trốn bao xa liền trốn rất xa, không nên quay đầu, chỉ lo chạy trối chết là được. Cũng không cần chờ nhuệ khí của hắn mất hết, loại nhân vật như hắn, nhuệ khí há có thể mất hết?

Yêu Thần Kim Đế kinh ngạc không dứt, vội vàng truyền âm nói:

- Giáo chủ, mới vừa rồi ngươi vì sao lại muốn nói như vậy?

- Ta là đang dối gạt hắn.

Hai tròng mắt Giang Nam rơi vào trên đài cao đối diện, vẻ mặt giếng cổ không gợn sóng, thần thức truyền âm nói:

- Ta mới vừa rồi nói như vậy, liền để cho hắn lười biếng, nếu như tương lai thật cùng hắn là địch, sẽ để cho hắn ăn thiệt thòi.

Yêu Thần Kim Đế ngẩn ngơ, trong lòng bội phục không dứt.

Mà vào lúc này, trong đầu hai người Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống cũng vang lên thanh âm của Tố Thần Hầu, trầm giọng nói:

- Tử Phòng, Đô Thống, nếu tương lai các ngươi cùng Huyền Thiên Giáo Chủ tranh phong, vạn không được giống ta nói như vậy, đợi sau ba thức quay người đánh tới! Các ngươi nếu quay người đánh tới, hắn còn có hậu thủ, tất nhiên sẽ cho các ngươi bỏ mạng! Các ngươi chạy trốn, có thể trốn bao xa liền trốn rất xa, quay đầu lại chính là chết! Ta mới vừa rồi sở dĩ nói như vậy, chỉ là vì tê dại Huyền Thiên Giáo Chủ, để cho hắn hiểu lầm nhãn lực của ta vẻn vẹn dừng ở đây, vì tương lai giành một phần thắng!

Tử Phòng Đạo Nhân cùng Phàn đô thống trong lòng lẫm nhiên, liếc mắt nhìn nhau, yên lặng gật đầu.

- Thần Hầu không hổ là Thần Hầu, đa mưu túc trí, bày mưu nghĩ kế.

Tử Phòng đạo nhân trong lòng cảm thán, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, thầm nghĩ:

- Mới vừa rồi cũng không dừng lại chỉ có chúng ta đem lời của Thần Hầu cùng Huyền Thiên Giáo Chủ nghe vào tai, còn có Phúc Vân Thần Tôn cũng nghe vào tai, nếu hắn thật đem lời của Thần Hầu cùng Huyền Thiên Giáo Chủ tin là thật, ha hả...

Hắn không khỏi rùng mình một cái, không dám nghĩ nữa, hướng Phúc Vân Thần Tôn quăng lấy ánh mắt đồng tình.

Tòa đài cao này đã không người nào dám tới, Vũ Hàm tiên tử đem Thần Ma tiến vào nơi đây hoành tảo gần nửa, mà ở trên phi kiều, lại có không ít người đánh đập tàn nhẫn, nhiều người bị loại bỏ xuất cục, nhưng mà vẫn còn có không ít người khi đó còn ở trong Man Hoang thế giới du lịch, đi đánh chết Hoang Thú, tăng thực lực lên, ba tháng qua một nửa thời gian, lúc này mới đuổi tới đây.

Trên phi kiều dần dần nhiều hơn, cũng có không ít người tranh đoạt vị trí đứng, đánh đập tàn nhẫn, chẳng qua là mọi người đầu cầu, lại không người nào dám can đảm khiêu chiến.

Chúc gia gia chủ suất lĩnh Thần Minh của Chúc gia may mắn còn sống sót, cùng Chúc Dịch Băng cùng nhau chạy tới trên cầu, Chúc Dịch Băng bước lên phi kiều, đem mọi người thu vào trong Thiên Đình của mình, tu vi thực lực của hắn so sánh với trước lộ vẻ kinh khủng hơn, nhất là thủy tổ huyết mạch trong cơ thể hắn càng thấy nồng nặc!

Hiển nhiên, Chúc Dịch Băng cũng có kỳ ngộ khác, thủy tổ huyết mạch trong cơ thể hắn vốn là cực kỳ nồng nặc, đã tăng lên tới trình độ con nối dòng ba đời, mà hiện tại rõ ràng tăng lên tới trình độ Tiên Thiên sinh linh nhị đại con nối dòng, cùng cảnh giới thực lực càng thêm mạnh mẽ, kinh khủng!

Tòa Bỉ Ngạn Thần Đế mở Man Hoang thế giới này chính là một luyện tràng lớn, cũng không phải là chỉ có kỳ ngộ trên phi kiều, trên phi kiều gặp gỡ cố nhiên càng thêm toàn diện, nhưng chỉ là một đại dàn giáo, không có chi tiết, là nhìn ngộ tính tất cả cá nhân.

Những địa phương khác kỳ ngộ mặc dù kém hơn một chút, mặc dù bao hàm chỉ là đoạn ngắn trong Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp, nhưng thắng ở càng thêm nhẫn nhụi, thay đổi cho lĩnh ngộ.

Loại kỳ ngộ nào tốt hơn, tất cả người có thể có được bao nhiêu.

Chúc Dịch Băng lấy được rất nhiều, thủy tổ huyết mạch tăng lên, để cho hắn đến gần Tiên Thiên sinh linh hơn, chỉ một điểm này, liền thắng được thường nhân đếm không hết!

Chấn thước cổ kim chứng đạo thành tiên Tử Tiêu Thần Đế, chính là Tiên Thiên sinh linh, nhóm sinh linh đầu tiên của chư thiên vạn giới, vạn tộc thuỷ tổ, cũng là chư thiên vạn giới đệ nhất tồn tại chứng đạo thành tiên!

Loại này huyết mạch giá trị, không thể thua kém với Tiên Thiên Thần Ma thân thể!

- Dịch Băng, tiểu tử họ Giang kia đã ở trên đầu cầu!

Chúc Dịch Băng giết lên phi kiều, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, đem từng cái từng cái đối thủ đào thải, Chúc gia gia chủ đứng ở trong Thiên Đình của hắn, nhìn về phía trước, đột nhiên phát hiện Giang Nam, vội vàng cao giọng nói.

Chúc Dịch Băng cũng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam cùng đám người Tố Thần Hầu, Lưu Ly Thần Chủ ngồi ở đầu cầu, không người nào dám can đảm hướng bọn họ khiêu chiến, chân mày không khỏi nhảy lên, đang muốn giết đầu cầu hướng Giang Nam khiêu chiến, đột nhiên thấy Yêu Thần Kim Đế cùng Phúc Vân Thần Tôn cũng ngồi ở trong Thiên Cung của Giang Nam, làm hắn không khỏi chần chờ, lắc đầu nói:

- Gia chủ, ngươi không phải là đối thủ đầu Yêu Thần kia, mà ta mặc dù cùng cảnh giới tu vi so sánh với từ trước mạnh rất nhiều, nhưng cũng không cách nào chiến thắng Huyền Thiên Giáo Chủ cùng Phúc Vân Thần Tôn liên thủ. Chỉ có thể trước đem Chúc gia huyết cừu ta để xuống, đợi ra khỏi nơi đây rồi hãy nói!

Chúc gia gia chủ không cam lòng, nhưng cũng biết Giang Nam lúc này thế lớn, không khỏi ghen tỵ nói:

- Tiểu tử này quả thực là chỗ nào cũng nhúng tay vào, lại dắt lên Phúc

Vân Thần Tôn, không biết hắn là làm sao lấy lòng Phúc Vân Thần Tôn, lúc này mới leo lên bắp đùi của Phúc Vân Thần Tôn!

Hắn nhưng không biết, Giang Nam căn bản không có lấy lòng Phúc Vân Thần Tôn, mà là đem Phúc Vân Thần Tôn đánh cho thê thảm không nỡ nhìn, này mới khiến Phúc Vân Thần Tôn thừa nhận. Chẳng qua là Giang Nam không nói, Phúc Vân Thần Tôn tự nhiên cũng sẽ không nói, đám người Tố Thần Hầu cũng sẽ không hảo tâm nói cho hắn biết cái chân tướng này.

- Hắn leo lên bắp đùi Phúc Vân Thần Tôn, này cũng không có cái gì.

Chúc Dịch Băng sắc mặt lạnh nhạt, nhẹ giọng nói:

- Nếu như huyết mạch của ta có thể tăng lên tới tầng thứ sơ đại thủy tổ, kia có thể cùng vạn tộc thủy tổ, những Tiên Thiên sinh linh thời đại viễn cổ Man Hoang kia ngang hàng! Đừng nói chỉ là Thần Tôn, cho dù là Chứng Đạo thành Đế cũng dễ dàng! Thậm chí, ta cũng có hy vọng chứng đạo thành tiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1186: Âm Dương Giao Cảm. (1)

Hắn lời này cũng không có khoa trương, dù sao niên đại Tiên Thiên sinh linh kia, cường giả xuất hiện lớp lớp, mặc dù công pháp cùng Thần Thông cũng cực kỳ thô ráp, nhưng xuất hiện rất nhiều tồn tại cường đại chí cực, tồn tại Chứng Đạo thành Đế, Hoàng Đạo Cực Cảnh tuyệt đối không ở số ít, thậm chí không thiếu có người như Tử Tiêu Thần Đế chứng đạo thành tiên!

Tiên Thiên sinh linh quá cường đại, nếu Chúc Dịch Băng thật có thể đem thủy tổ huyết mạch tăng lên tới trình độ Tiên Thiên sinh linh, hắn thật sự có thể đạt tới loại thành tựu này!

Bất quá, muốn làm được một bước này thật sự quá khó khăn, thủy tổ huyết mạch càng đến hậu kỳ liền càng khó tăng lên, chỉ có thể không ngừng đến gần Tiên Thiên sinh linh, mà không cách nào đạt tới trình độ tinh khiết.

Đây chính là tiên thiên cùng hậu thiên khác nhau!

Dù vậy, Chúc Dịch Băng cũng có thể trưởng thành thành tồn tại cường đại đến làm người ta kính sợ, thành tựu tương lai, tất nhiên có thể mắt nhìn xuống Phúc Vân Thần Tôn!

Chúc Dịch Băng đem những người khác trên cầu nhất nhất đào thải, rốt cục đi tới sau lưng đám người Giang Nam, không có đi thẳng về phía trước nữa, mà là khoanh chân ngồi xuống, quan sát đủ loại dị tượng trên đài cao.

Giang Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua, mỉm cười, khóe miệng Chúc Dịch Băng run lên, không cười ra ngoài.

Mà vào lúc này, lại có một người đi tới, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy người nọ không có chân đạp phi kiều, mà là bước đạp hư không, đẩy lấy Hỗn Độn Hồng Mông liền đi tới nơi Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên tích địa, đi lên đài cao, ở trên đài cao du tẩu một lần, lại lắc mình rời đi.

- Tiềm Long Đạo Nhân!

Đám người Phúc Vân Thần Tôn, Tố Thần Hầu trong lòng giật mình, thất thanh nói:

- Hắn không có bị trấn áp tu vi sao? Làm sao còn có thể có pháp lực khổng lồ như thế?

- Ta biết rồi!

Tử Phòng đạo nhân ánh mắt chớp động, trầm giọng nói:

- Tu vi của chúng ta, là bị Càn Khôn Đạo Nhân trấn áp, Tiềm Long Đạo Nhân không có bị trấn áp tu vi, chỉ có thể nói rõ, tu vi thực lực của hắn còn trên Càn Khôn Đạo Nhân, Càn Khôn Đạo Nhân trấn áp không được hắn!

Mọi người trầm mặc, tu vi Càn Khôn Đạo Nhân đã đạt tới Thần Quân cảnh giới, Thần Quân cảnh giới cũng không thể trấn áp Tiềm Long Đạo Nhân này, này chẳng phải là nói, Tiềm Long Đạo Nhân thấp nhất cũng là một Thần Quân?

Phúc Vân Thần Tôn lại càng sắc mặt lúc xanh lúc trắng, trong lòng có chút sợ, lúc trước hắn còn từng uy hiếp qua Tiềm Long Đạo Nhân, từng cố gắng đem đạo nhân này bắt được, buộc hắn khai báo bí mật mình biết.

- Hiện tại thử nghĩ xem, lúc ấy lão tử quả nhiên là trong nhà xí khêu đèn lung, muốn chết...

Phúc Vân Thần Tôn kinh hồn táng đảm liếc bóng lưng đạo nhân kia một cái, thầm nghĩ:

- Lão hồ ly này, rốt cuộc tính toán làm cái gì?

Người sợ như hắn cũng không ít, bọn họ không biết lai lịch Tiềm Long Đạo Nhân, không biết đạo nhân này chính là trong chín đại Bổ Thiên thần nhân Càn Khôn Lão Tổ, nếu biết chuyện này, chỉ sợ liền bị dọa đến ngất đi!

Ba tháng chi kỳ qua rất nhanh, ngày cùng Càn Khôn Đạo Nhân tỷ thí, rốt cục đã tới!

Bá bá bá...

Từng đạo hào quang chớp động, mọi người bên trong Man Hoang thế giới đích bị cuốn lên, bị truyền ra ngoài, sau một khắc, tất cả mọi người đi vào trong Càn Khôn nội cung.

Trải qua Vũ Hàm Tiên Tử đại thanh tẩy cùng chiến đấu trên phi cầu, người không có bị loại bỏ, vậy mà chưa đủ trăm, chỉ có hơn sáu mươi vị Thần Ma thành công còn sống trong Man Hoang thế giới.

Trải qua ba tháng thời gian này, tất cả mọi người tu vi thực lực đại tiến, nếu gần kề tu vi thực lực đại tiến, còn chưa đủ để hiện ra trận Bỉ Ngạn Thần Đế cơ duyên này là kinh người bực nào.

Địa phương Bỉ Ngạn Thần Đế cơ duyên kinh người, liền ở chỗ tăng lên công pháp, ngộ tính, nội tình, kiến thức của bọn họ, để cho bọn hắn ở lúc cùng cảnh giới tu vi càng sâu, thực lực càng mạnh hơn nữa, để cho tư chất của bọn hắn rất tốt, lúc đột phá cảnh giới gặp được chướng càng thiếu!

Đây cơ hồ tương đương với đưa bọn chúng từ trong ra ngoài đại cải tạo!

Ví dụ như Giang Nam, liền ở trên phi cầu đã trải qua 500 lần thoát thai, thân thể trở nên càng mạnh hơn nữa, Vũ Hàm Tiên Tử tụ tập trăm thần ma lực không thể đuổi giết hắn.

Hơn nữa, hắn du lịch mọi chỗ tràn ngập đạo vận trong Man Hoang thế giới, thấy được Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, chứng kiến thế giới sơ khai, âm dương chia lìa cùng tụ hợp, huyền hoàng thăng cùng hàng, phân cùng tụ, quan sát lực lượng Ngũ Hành nguyên lực to lớn cải tạo thế giới, chứng kiến tinh không vận hành, lại ở trên phi cầu quan sát tiên quang cùng Hỗn Độn giao phong.

Kiến thức nội tình của hắn, đã trong lúc vô tình tích lũy đến hoàn cảnh

cực kỳ thâm hậu!

Tuy Bỉ Ngạn Thần Đế chưa từng truyền thụ hắn bất luận một môn pháp môn gì, nhưng mà trong lồng ngực hắn lại nhiều ra tính bằng đơn vị hàng nghìn đại thần thông, thậm chí cảm giác mình có thể theo những biến hóa này, mở ra một loại pháp môn kinh thiên động địa!

Tu vi của hắn đã trải qua Hỗn Độn Hồng Mông khí trên phi cầu tẩy lễ, tiên khí thoải mái, đạt được tăng lên cực lớn, nắm chắc đến Bỉ Ngạn Thần Đế loại loại lĩnh ngộ, để cho căn cơ của mình càng thêm kiên cố, thậm chí nắm chắc đến tiên duyên, đem tu vi của mình tăng lên tới Tử Vi Thiên Cung viên mãn, tăng lên tới Huyền Thanh Thiên Cung cảnh giới!

Hôm nay pháp lực của hắn tích lũy, đủ để cho hắn bước qua Huyền Thanh Thiên Cung trung kỳ!

Mà những người khác gặp gỡ cũng phi phàm, mỗi người đều có được tiến bộ thật lớn, thậm chí có người đạt được tích lũy cực lớn, từ Thần minh cảnh giới tăng lên tới Thiên thần cảnh giới, còn có một vị Chân Thần, nhảy lên trở thành Thần Chủ!

Chỉ là Thần Chủ muốn tấn thăng làm Thần Tôn, cần tích lũy thật sự khủng bố, Lưu Ly Thần Chủ cùng Tố Thần Hầu đều ở vào Thần Chủ viên mãn cảnh giới, tuy lấy được cơ duyên không kém hơn Giang Nam, nhưng mà hai người lại thủy chung không có thể bước ra một bước này.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Phúc Vân Thần Tôn vừa rời Man Hoang thế giới, lập tức hết nhìn đông tới nhìn tây, sưu tầm tung tích của Giang Nam, trên phi cầu Giang Nam đánh hắn thảm, đánh cho quá thảm rồi, vô cùng nhục nhã như thế, vị Thần Tôn này há có thể nhẫn?

- Hỗn đản này, trốn rồi...

Phúc Vân Thần Tôn rốt cục tìm được Giang Nam, chỉ thấy Giang Đại

giáo chủ giờ phút này cùng Tiềm Long Đạo Nhân cười cười nói nói, bộ dạng không có chút cảm giác nguy cơ nào, Phúc Vân Thần Tôn chần chờ thoáng một phát, không có tiến lên, thầm nghĩ trong lòng:

- Tiềm Long Đạo Nhân quá mạnh, lão tử liền trước buông tha ngươi một con ngựa, đợi cho lúc ngươi cùng Tiềm Long Đạo Nhân tách ra, lão tử lại báo thù rửa hận!

Hắn ngược lại không muốn qua đem Giang Nam đánh chết, chỉ là muốn báo thù, đem Giang Nam ra sức đánh một trận, đánh cho Giang Nam chịu thua cầu xin tha thứ, đem thể diện mình ném đòi lại.

Giang Nam toàn lực tăng lên cảnh giới, xây dựng Huyền Thanh Thiên Cung, Huyền Thanh Thiên Cung chủ Âm Dương giao cảm, cần đối với Âm Dương biến hóa có lĩnh ngộ cực cao mới có thể tu thành.

Chương 1187: Âm Dương Giao Cảm. (2)

Mà hắn lại sớm đạt tới yêu cầu này, hóa thân của hắn đi đầu, sớm lĩnh ngộ chỗ huyền diệu của Huyền Thanh Thiên Cung, lần này lại tiến vào Man Hoang thế giới, quan sát lúc Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên tích địa Âm Dương vận chuyển, sinh sinh diệt diệt, lĩnh ngộ được càng thêm thấu triệt, vẫn còn thắng hóa thân!

Hắn bước vào Huyền Thanh Thiên Cung là đương nhiên, chỉ là cảnh giới tăng lên tấn mãnh như thế, tổng cho Giang Nam một loại cảm giác hãi hùng khiếp vía, hắn tiến vào Bỉ Ngạn Thần Chu, trước trước sau sau đã qua năm tháng thời gian, năm tháng thời gian, liên tục đạt được Bỉ Ngạn Thần Đế cơ duyên, lại để cho hắn vốn là bước vào Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, sau lại bước vào Huyền Thanh Thiên Cung cảnh giới.

Ngày nay, Huyền Thanh Thiên Cung vừa mới tu thành, hắn liền vượt qua Huyền Thanh Thiên Cung suy yếu kỳ, sơ kỳ, tiến vào Huyền Thanh Thiên Cung trung kỳ!

Cái tu vi cảnh giới này vượt qua thật sự quá lớn, to đến để cho hắn ngoài kinh hỉ ra còn có cảnh giác, hắn đã ăn hết một lần thiệt thòi lớn do cảnh giới tăng lên quá mãnh liệt, thế cho nên tâm tình bất ổn, thật sự không muốn giẫm lên vết xe đổ.

Mà lực lượng cùng tu vi của hắn tuy tăng lên biên độ thật lớn, nhưng Giang Nam lại không có cảm giác đến mình có bất kỳ dấu hiệu tu vi bất ổn, cũng không có dấu hiệu tâm tình rơi xuống.

Đạt được Thần Đế cơ duyên, kiến thức đến vị Nữ Đế này khai thiên tích địa đủ loại dị tượng, để cho tâm cảnh của hắn chẳng những không có rơi xuống, ngược lại càng thêm viên mãn, tâm cảnh tu vi tăng lên không ít!

- Câu cửa miệng nói, trăm năm Thiên Cung, ở Thiên Cung cảnh giới dừng lại trăm năm, mới là đường đi ổn thỏa nhất, mà ta từ khi bước vào Thiên Cung cảnh giới đến nay, cũng không quá đáng chỉ dừng lại ba mươi mốt năm cũng đã tu thành Huyền Thanh Thiên Cung, đằng sau chỉ còn lại có Ngọc Hoàng Thiên Cung cùng Tử Tiêu Thiên Cung hai đại cảnh giới này.

Giang Nam khẽ nhíu mày, dựa theo tốc độ bây giờ đến xem, chỉ cần có đầy đủ cơ duyên, hắn vượt qua Ngọc Hoàng Thiên Cung cùng Tử Tiêu Thiên Cung, tốn hao không đến một năm thời gian!

Cái tốc độ này, quả thực điên rồi!

Người khác đều ngại tốc độ chậm, hận không thể nhanh một chút, giống như bay tăng lên, duy chỉ có hắn ngại tu vi của mình tiến cảnh quá nhanh, muốn chậm một chút, ổn thỏa một điểm.

- Như vậy xuống dưới, nhất định sẽ xảy ra vấn đề! Cái cơ duyên này, dù sao thực sự không phải là lĩnh ngộ của ta, mà là lĩnh ngộ của Bỉ Ngạn Thần Đế...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, trong Càn Khôn nội cung hoa quang lóe lên, Càn Khôn đạo nhân cao năm thước, vừa già lại xấu, lại hèn mọn bỉ ổi kia xuất hiện, nhìn chung quanh mọi người, giọng nói như chuông đồng, cười nói:

- Chư vị đều là nhân kiệt, có thể lưu đến bây giờ, mới vừa rồi ta xử lý một chút việc vặt, chậm trễ một thời gian ngắn. Hiện tại, kiểm tra bắt đầu!

- Trận kiểm tra này, là cùng ta quyết đấu!

- Yêu cầu là vận dụng lĩnh ngộ các ngươi từ trong Man Hoang thế giới đoạt được, đánh bại ta!

- Ta sẽ không chiếm các ngươi tiện nghi, chỉ biết dùng đồng cảnh giới cùng các ngươi giao thủ!

- Các ngươi có thể dùng pháp bảo, mà ta thì tay không tấc sắt!

...

Hắn thanh âm to rõ, trong chớp mắt đem quy tắc nói một lần, lập tức thân hình run lên, từng đoàn từng đoàn huyết nhục từ bên trong thân thể hắn bay ra, rơi xuống đất hóa thành nguyên một đám Càn Khôn đạo nhân, tướng ngũ đoản, xấu xí hèn mọn bỉ ổi, mỗi người tu vi tất cả không giống nhau, tu vi thấp nhất chính là Huyền Thanh Thiên Cung cảnh giới, tu vi cao nhất, rõ ràng là Thần Tôn cảnh giới!

Thủ đoạn bực này, là huyết nhục hoá sinh thân thể, trong khoảnh khắc luyện thành hóa thân, cảnh giới cùng thực lực bực này, thật sự kinh thiên động địa, làm cho người văn sở vị văn (*mới nghe lần đầu)!

Giang Nam đối với hóa thân cũng có nghiên cứu sâu đậm, nhưng vô luận là máu tươi hóa thân hay là Lục Đạo thiên luân hóa thân, đều không bằng loại huyết nhục hóa thân tinh diệu này, máu tươi hóa thân có thể dung nạp pháp lực quá ít, cực kỳ bạc nhược yếu kém, Lục Đạo hóa thân thì cần mình cần tu khổ luyện, mới có thể đạt đến đại thành tựu.

Nhưng Càn Khôn đạo nhân huyết nhục hóa thân, thì có thể tùy ý giao phó tu vi thực lực, hiển nhiên trình độ tinh diệu so với Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển thì hơn rất nhiều.

- Loại hóa thân này không cách nào tu luyện, chỉ có thể từ trên bản thể chuyển dời pháp lực tiến vào bên trong hóa thân, không bằng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển có thể cho Lục Đại hóa thân tụ tập tu vi, tăng cường pháp lực cùng kiến thức của mình.

Giang Nam lập tức nhìn ra tai hại của loại hóa thân này, tuy trình độ tinh diệu còn thắng Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, nhưng chiến lực lại không có bao nhiêu tăng lên, mà sở trường của Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển liền ở chỗ phá lực cùng chiến lực lên!

- Bởi vậy, loại hóa thân này chỉ là một loại tuyệt chiêu bảo vệ tánh mạng. Đem một đoàn huyết nhục của mình ở lại bên trong hang ổ, bản thể mình xuất chiến, cho dù bản thể bị người đánh chết, mình cũng sẽ không tử vong, lưu lại huyết nhục liền có thể để cho mình phục sinh.

Càn Khôn đạo nhân phân ra hơn sáu mươi huyết nhục hóa thân, Thần Tôn hóa thân mạnh nhất tìm tới Phúc Vân Thần Tôn, mấy Thần Chủ hóa thân đều tự tìm bọn người Lưu Ly Thần Chủ, Tố Thần Hầu, Tử Phòng đạo nhân, Phàn đô thống, còn có rất nhiều Chân Thần, thiên thần, thần minh hóa thân, từng người tìm đối thủ.

Mà Giang Nam thì đâm đầu đi tới một Huyền Thanh Thiên Cung huyết nhục hóa thân.

Càn Khôn đạo nhân duỗi tay vung lên, cả tòa đại lục lập tức hiện ra từng tòa kết giới, đem tòa đại lục này phân cách thành hơn sáu mươi chiến trường, lập tức ánh mắt của hắn rơi vào trên người Tiềm Long Đạo Nhân, trong mắt Thần Quang bắn ra, trầm giọng nói:

- Tu vi của ngươi rất cao, có khả năng vẫn còn phía trên ta, xem ra chỉ có bản thể ta tự mình xuất thủ!

Tiềm Long Đạo Nhân gật đầu, ha ha cười nói:

- Tại đây không chịu nổi ta và ngươi uy năng, đi Hỗn Độn nhất quyết a.

- Tốt!

Hai nói như tiếng sấm vang truyền đến, hai vị đạo nhân này trong khoảnh khắc biến mất không thấy gì nữa.

Mà ở trong hơn sáu mươi tòa kết giới kia, chiến đấu lập tức bộc phát, chỉ ở trong nháy mắt, liền có hơn hai mươi người chịu khổ đào thải, bị Càn Khôn đạo nhân huyết nhục hóa thân đánh bại, lập tức lâm vào trong mê ngủ, bị truyền vào Bỉ Ngạn Thần Chu!

Trong kết giới, Giang Nam cùng Càn Khôn đạo nhân đối diện đã ở cùng một thời gian động thủ, trong nháy mắt chiến đấu liền bộc phát đến trình độ kịch liệt nhất!

Càn Khôn đạo nhân tuy thấp bé, nhưng lại cực kỳ tháo vát, vừa ra tay là sát chiêu sắc bén nhất, tốc độ của hắn nhanh như thiểm điện, Giang Nam thấy hoa mắt cũng đã mất đi tung tích của hắn, sau một khắc thân thể của hắn rung mạnh, Càn Khôn đạo nhân một chưởng khắc ở lồng ngực của hắn, đánh cho hắn cao cao bay lên!

Bành bành bành!

Chỉ trong nháy mắt, Giang Nam liền lọt vào không biết bao nhiêu đạo công kích, tính bằng đơn vị hàng nghìn thần thông, giống như phô thiên cái địa đè xuống, đều không ngoại lệ rơi vào trên người của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1188: Thần Thông Thiên Thành. (1)

- Rất cường! Tiên Thiên Thần Ma thân thể, hoàn toàn chính xác rất cường, vậy mà có thể làm được loại tốc độ này!

Thân hình Giang Nam nhoáng một cái, há miệng rống to, hư không quanh thân lập tức sụp đổ, Càn Khôn đạo nhân mới vừa đến bên cạnh của hắn, bị hư không sắp vỡ, tốc độ lập tức chậm lại một cái chớp mắt.

Ở một cái chớp mắt này, quanh thân Giang Nam Âm Dương nhị khí bay vút lên mà ra, hóa thành Song Long một cuốn một quấy, như là cây kéo hung hăng từ trên thân Càn Khôn đạo nhân xoắn qua!

- Âm Dương giao cảm? Ngươi rất không tồi, lĩnh ngộ ra Âm Dương thần thông!

Thân hình Càn Khôn đạo nhân khẽ động, từ trong Âm Dương nhị khí cắt bỏ lách mình bay ra, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng.

Xùy~~!

Một cắt này của Giang Nam đem hư không quấy đến nát bấy, Âm Dương nhị khí lập tức tách ra, hóa thành Song Long, giống như điện trì ánh lửa đuổi giết mà đi, quay chung quanh Càn Khôn đạo nhân cao thấp chém giết, đột nhiên chỉ nghe bành bành hai tiếng, Âm Dương nhị long nổ tung, Càn Khôn đạo nhân cười nói:

- Âm Dương thần thông của ngươi vẫn có chỗ khiếm khuyết.

Giang Nam tiến lên trước một bước, thân hình trôi nổi bất định, cười nói:

- Ta không chỉ lĩnh ngộ ra Âm Dương nhị khí thần thông, Càn Khôn đạo nhân, sao ngươi không hướng bốn phía nhìn xem?

Càn Khôn đạo nhân hướng bốn phía nhìn lại, sắc mặt không khỏi biến hóa.

Mới vừa rồi ở một sát na hắn phá vỡ Âm Dương Thần Thông của Giang Nam kia, Giang Nam một cước đạp ra, nhất thời Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, khí lưu cuồn cuộn cuồng bạo tịch quyển cả kết giới, Địa Thủy Phong Hỏa cuồn cuộn đung đưa, Huyền Hoàng chìm nổi, Âm Dương khuấy phá, đem không gian nơi này chen chúc nổ tung bạo loạn!

Chỉ thấy Địa Thủy Phong Hỏa kia cuồn cuộn, vô số viên đại tinh từ trong Hỗn Độn Huyền Hoàng dâng lên, ngay sau đó tinh thần bị cắn nát, hóa thành Hỗn Độn Huyền Hoàng rơi vào trong Thái Cực Đồ.

Mà ở trong hai mắt trận của Thái Cực Đồ, một viên hỏa cầu khổng lồ giống như Thái Dương to lớn không gì so sánh được, cuồn cuộn cuốn động, nước lũ Địa Thủy Phong Hỏa quay chung quanh viên Thái Dương này chuyển động, không ngừng có khí lưu cuồng bạo bị hút vào trong Thái Dương, kinh người chí cực!

Mà sau khi Thái Dương đem Địa Thủy Phong Hỏa hút vào, năng lượng dư thừa bị phun ra, hóa thành trên dưới hai đạo cột sáng, rừng rực vô cùng!

Ở một chỗ khác của Thái Cực Đồ, lại là một viên Thái Âm Tinh lạnh như băng to lớn chuyển động, đồng dạng là Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, Huyền Hoàng chìm nổi, Âm Dương bạo động, Thái Âm Tinh cắn nuốt Địa Thủy Phong Hỏa, hướng ra phía ngoài phun ra năng lượng dư thừa, mà cổ năng lượng này huyễn bạch lạnh như băng, tựa hồ lãnh tới cực điểm!

Một kim cầu lơ lửng ở trên Địa Thủy Phong Hỏa, Thái Cực Đồ diễn sinh, tựa hồ một cầu này đi thông Bỉ Ngạn!

Giang Nam đứng ở trên kim cầu, mỉm cười nói:

- Càn Khôn Đạo Nhân, ngươi còn có địa phương chạy sao?

- Chín trăm bước Bỉ Ngạn kim cầu?

Càn Khôn Đạo Nhân rơi vào trên kim cầu, cúi đầu đánh giá tòa kim cầu này, lộ ra vẻ ngưng trọng, ngẩng đầu lên nói:

- Xem ra ngươi ở trong Man Hoang thế giới lĩnh ngộ rất nhiều, không chỉ có tìm hiểu ra Âm Dương giao cảm, hơn nữa còn lĩnh ngộ ra Địa Thủy Phong Hỏa, Hỗn Độn Huyền Hoàng vận hành ảo diệu, thậm chí chia ra cơ trữ, một đạo chín trăm bước kim kiều phân cách thế giới, nối thẳng Bỉ Ngạn! Ta khinh thường ngươi.

Thái Cực Đồ này kinh khủng đến cực hạn, bất luận kẻ nào chỉ cần ngã vào hai bên Thái Cực Đồ, sẽ bị thuần âm thuần dương lực thắt cổ, hóa thành tro bụi!

Thậm chí, Giang Nam còn ở trong Thái Cực Đồ đại thần thông này, sáp nhập vào Thái Cực Cửu Cấm, mặc dù hắn không có luyện thành Cửu Cấm, nhưng đồ này bao hàm lục trọng Thái Cực Thần Cấm!

Lục trọng Thái Cực Thần Cấm uy năng, đủ để xoắn sát Thần Ma, có thể nói, cường giả Thần Minh cảnh giới này, trừ khi là Thần Minh cực kỳ cường đại, những Thần Minh bình thường khác rơi vào trong Thái Cực Đồ, chỉ có một kết quả... chết, tuyệt không có đường sống!

Nếu Thái Cực Đồ này đạt tới trình độ Cửu Cấm, uy năng kia cường đại, cho dù là Giang Nam cũng không dám dễ dàng bước vào trong đó!

Càn Khôn Đạo Nhân thấy trận đồ này, liền biết ưu thế tốc độ của mình bị khắc chế, chỉ có thể ở trên kim cầu cùng Giang Nam đánh một trận, rời kim cầu, hắn liền chỉ có thể bị vây bị đánh!

Mà hắn mới vừa rồi liên tục mấy vạn đạo công kích rơi vào trên người Giang Nam, đã để cho hắn ý thức được thân thể của Giang Nam là mạnh bực nào, quả thực cùng mình giống nhau, chính là một đầu Tiên Thiên Thần Ma tinh khiết, hơn nữa thuộc về loại Tiên Thiên Thần Ma huyết thống tương đối cao!

Giang Nam cũng không có không tuân theo quy định, hắn sử dụng công pháp Thần thông, hết thảy đến từ mình tìm hiểu ở trong Man Hoang thế giới, cũng không có đánh ra những công pháp khác.

- Ngươi gọi Huyền Thiên Giáo Chủ? Thần Đế để cho ta chú ý ngươi nhiều hơn, xem ra không phải là không có nguyên nhân. Lần này, ta muốn nhường để ngươi qua cửa cũng không có khả năng!

Càn Khôn Đạo Nhân ngẩng đầu, nhìn lên Giang Nam ở kim kiều đối diện kia, hít vào một hơi thật dài, thân thể hắn lập tức trở nên cao ngất, vẻ mặt bỉ ổi hễ quét là sạch, cướp lấy chính là trịnh trọng, thận trọng!

Thân thể của hắn càng ngày càng cao lớn, cơ đội lên, huyết mạch bôn lưu, trong cơ thể có Hồng Mông Tử Khí xông ra, Đại Đạo ở trong cơ thể hắn nổ vang, mặc dù hắn chẳng qua là một khối huyết nhục biến thành phân thân, nhưng như cũ là thân thể Tiên Thiên Thần Ma!

Hôm nay năng lượng trong thân thể này bị hắn hoàn toàn thôi phát, hắn hôm nay đã hóa thành một Cự Nhân, quần của hắn trở nên ngắn đến buồn cười, chẳng qua là có thể miễn cưỡng che kín bắp đùi, mà áo thì trực tiếp bị chống đỡ nổ tung, chân không đứng ở đầu cầu!

Hồng Mông Tử Khí quay chung quanh nhục thể của hắn chuyển động, giống như Giao Long màu tím lách thân.

Nhục thể của hắn mạnh, làm người ta ghé mắt, mặc dù như cũ vô cùng xấu, nhưng hôm nay Càn Khôn Đạo Nhân nhiều ra cảm giác khí phách dữ tợn!

- Đây là ngươi đầy đủ cường đại mới có thể lấy được đãi ngộ, đối phó những người khác, ta chỉ dùng thân thể lúc trước, chỉ có ngươi, mới đáng giá ta dùng thân thể Tiên Thiên Thần Ma chân chính chiêu đãi ngươi!

Càn Khôn Đạo Nhân mở ra cước bộ, một bước rơi xuống, chấn đắc phi cầu đung đưa, nơi đi qua, hai bên Địa Thủy Phong Hỏa rối rít bình thường,

pháp lực cùng thực lực của hắn, so sánh với mới vừa rồi mạnh đâu chỉ năm ba lần?

Bất quá, Giang Nam cũng nhìn ra được, giờ phút này Càn Khôn Đạo Nhân bỏ qua tốc độ của mình, bỏ qua ưu thế tốc độ này, đổi lấy lực lượng bạo tăng!

Hiện tại thân thể, mới là thực lực chân thật của hắn!

Hắn vốn là tốc độ cực nhanh, mau đến Giang Nam cũng không cách nào bắt đến thân hình của hắn, nhưng mà tốc độ của hắn mặc dù mau, nhưng lực công kích yếu, nếu đổi lại những người khác, gặp phải hắn liên tục mấy vạn đạo công kích, hơn phân nửa sẽ trực tiếp bị đào thải ra khỏi cục, mà thân thể Giang Nam mạnh mẽ đến đáng sợ, trực tiếp thừa nhận công kích của hắn, như cũ lông tóc vô thương.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1189: Thần Thông Thiên Thành. (2)

Giờ phút này, Giang Nam lấy Thái Cực Đồ hạn chế tốc độ của hắn, cho nên Càn Khôn Đạo Nhân buông tha cho tốc độ, dùng thân thể cường đại hơn để đối phó Giang Nam!

Giang Nam ở cùng thời khắc mở ra cước bộ, Địa Thủy Phong Hỏa bị Càn Khôn Đạo Nhân áp chế lần nữa cuồng bạo, Thái Âm Tinh Thái Dương Tinh hai khỏa đại tinh lấy tốc độ nhanh hơn cắn nuốt Địa Thủy Phong Hỏa, Hỗn Độn dày đặc, phảng phất giống như nấu mở nhiệt tương, kinh khủng chí cực!

- Bỉ Ngạn Thần Đế bảo huynh chú ý ta?

Hắn bước đạp cương đấu, một cước rơi xuống, đầy trời tinh thần loạn vũ, vô số viên tinh thần từ trong Địa Thủy Phong Hỏa cuồng bạo dâng lên, thân thể vừa động, Tinh Đấu loạn chiến.

Oanh...

Hai bóng người trong chớp mắt va chạm đến cùng nhau, Càn Khôn Đạo Nhân tuy là Tiên Thiên Thần Ma, nhưng tu luyện lại không phải loại hình công pháp tục tằng này của Tiên Thiên Thần Ma, ngược lại tu luyện chính là công pháp tỉ mỉ của chư thiên vạn giới, có thể đem thực lực của hắn khai phá đến cực hạn!

Lực lượng của hắn tăng lên biên độ to lớn, mặc dù Giang Nam cũng cảm giác được giật mình, không chỉ có như thế, trong máu thịt của hắn còn có một lực lượng đang không ngừng nổ tung, để cho lực lượng của hắn không ngừng đề thăng.

Đây là lực lượng Thần Thông, Càn Khôn Đạo Nhân rõ ràng đã đem Thần Thông luyện vào bên trong huyết nhục, nhất cử nhất động của hắn, cho dù là sợi tóc tung bay hạ xuống, đều chứa nhiều Thần Thông, huyết mạch lưu

động, đem lực lượng những Thần Thông này bộc phát rót vào toàn thân!

Đây là cảnh giới thân thể cùng Quang Vũ Thần Đế giống nhau!

Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế tranh đấu, xích thủ không quyền đối kháng địa ngục đệ nhất sát phạt chi bảo Sa La Kiếm, bàn tay của hắn bình thản không có gì lạ, nhưng mà Thần Thông của hắn đã luyện vào bên trong huyết nhục, mỗi nhất kích tích chứa lực lượng vô cùng to lớn!

Đây chính là pháp bảo hình người!

Pháp bảo chính là đem Thần Thông luyện vào trong pháp bảo, lúc này mới có uy năng, mà đem Thần Thông luyện vào thịt thân, Thần Thông hàm mà không phóng, lực lượng quán thông toàn thân, mọi cử động sẽ bộc phát ra uy năng kinh khủng như pháp bảo, hơn nữa so sánh với pháp bảo càng thêm linh hoạt, càng thêm như ý, cả người chính là một đại bảo khố!

Chúc Dịch Băng cũng đem Thần Thông luyện vào nhục thân, nhưng mà hắn dựa vào là tác dụng cường đại của thủy tổ huyết mạch, cũng không phải là thật làm được một bước này, lúc hắn xuất thủ, Thần Thông vẫn có bộc phát ra bên ngoài cơ thể, không cách nào làm được lực lượng ẩn sâu, không cách nào đem mình biến thành một đại bảo khố!

Vừa vừa tiếp xúc, Giang Nam lập tức cảm giác được Tinh Đấu Thần Thông của mình bị dễ dàng đánh nát, lực lượng nhục thể của mình cũng không cách nào cùng thân thể của Càn Khôn Đạo Nhân chống lại!

Trong cơ thể Càn Khôn Đạo Nhân, phảng phất cất giấu một cái cơ khí cự đại vĩnh viễn không dừng nghỉ, cung cấp cho nhục thể của hắn năng lượng vô cùng vô tận!

Giang Nam phải lui về phía sau, tránh ra phong mang của Càn Khôn Đạo Nhân.

Càn Khôn Đạo Nhân cơ dữ tợn, một chưởng đánh xuống, ầm, Bỉ Ngạn kim kiều chấn động, cơ hồ hé ra, hai bên Địa Thủy Phong Hỏa thoáng cái

chìm xuống, vô số đại tinh nát bấy, bị hắn một chưởng đánh vào trong Địa Thủy Phong Hỏa!

- Thần đế đối với ngươi có phần coi trọng, nói ngươi có đại thần thông đại trí tuệ, thậm chí vượt qua quy tắc Man Hoang thế giới, đem đối thủ đánh chết! Bất quá bây giờ nhìn lại, ngươi còn non nớt rất nhiều, xa không có đem mình tu luyện tới cảnh giới cường đại nhất!

Giang Nam đón lấy kích thứ hai, bị chấn phải lui về phía sau lần nữa, Càn Khôn Đạo Nhân quát lên, giống như một Cự Nhân khai thiên tích địa, giở tay nhấc chân tựa hồ có thể khai thiên tích địa, một quyền trào ra, Thái Cực Đồ chấn động không nghỉ, cơ hồ bị một quyền của hắn oanh đến vén bay ra ngoài, lạnh lùng nói:

- Ngươi xa không có chân chính lĩnh ngộ, chỉ có hình dạng Thần Đế Thần Thông, không được Thần vận!

- Dựa vào cái gì được Thần vận?

Giang Nam đón thêm một kích kia, bị chấn đến lần nữa lui về phía sau, khí huyết sôi trào, phía sau Thần Luân điên cuồng chuyển động, trong Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung không ngừng chấn động, trong Thần Phủ Thiên Cung vô số Thần Ma bị chấn ngã trái ngã phải hỏi.

Càn Khôn Đạo Nhân hóa quyền thành trảo, một trảo chộp tới, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy hư không vặn vẹo, kéo mình ra hướng lòng bàn tay của hắn rơi xuống. Thân hình hắn liên tục chớp động, chân mang Tinh Hà, vô số Tinh Đấu ở dưới chân hắn chớp động, nhanh chóng tách ra, tránh né một trảo oai của Càn Khôn Đạo Nhân.

- Ta tới hỏi ngươi!

Càn Khôn Đạo Nhân há mồm khẽ hấp, đạo văn của Giang Nam biến thành Tinh Hà đột nhiên bị hắn một ngụm cắn nuốt hỏi:

- Tu vi của ngươi là của ngươi, hay là của những người khác?

Giang Nam ngẩn ra nói:

- Tự nhiên là của ta.

- Vậy vì sao ngươi phải đem Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung bại lộ bên ngoài?

Càn Khôn Đạo Nhân rống to, tiếng hô cùng nhau, Thái Cực Đồ nổ nát bấy, hai khỏa Thái Âm Tinh Thái Dương Tinh cũng bị chấn nát, thanh âm cuồn cuộn, đem Giang Nam cao cao vọt lên, quát lên:

- Đạo Đài ở tề hạ ba tấc, Thần Phủ ở phế phủ, Thiên Cung ở Thiên Đình, tự thân liền là một đại vũ trụ, tàng thiên nạp địa, sinh Hồng Mông Huyền Hoàng Âm Dương Ngũ Hành, bát quái thập nhị thiên can, nhị thập tứ địa chi, 36 Thiên Sát bảy mươi hai Địa Sát, 108 tiểu chu thiên 360 đại chu thiên, ngươi còn thiếu hụt cái Thần Thông gì? Hết thảy Thần Thông đều ở bên trong cơ thể ngươi, Thần Thông thiên thành!

- Cái gì?

Giang Nam tâm thần đại chấn, trong lúc bất chợt có một loại thể hồ quán đính, chợt hiểu ra cảm giác Ngộ Đạo, vị Càn Khôn Đạo Nhân có chút xấu xí có chút dữ tợn này quát to một tiếng, để cho hắn chỉ cảm thấy Đại Đạo của mình quán thông, thông suốt không trở ngại, cho hắn chấn động, không thua thấy di tích Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên tích địa!

- Thiên địa giấu vào ngực ta, Thần Thông thiên thành, Thần Thông thiên thành...

Giang Nam bị một quyền của Càn Khôn Đạo Nhân oanh ở bộ ngực, đánh cho hắn Thần Quang bốn phía, cao cao bay lên, đánh cho hắn khí huyết rối loạn, trong miệng hộc máu, nhưng Giang Nam lại cười ha ha, người đang ở giữa không trung, từng ngọn Đạo Đài từ trong Thần Luân sau ót bay trở về, biến mất ở dưới đan điền của hắn, 16 tòa Thần Phủ bay tới, vào phía trên đan điền, mà từng ngọn Thiên Cung kia chấn động, thì biến mất ở trong mi tâm

của hắn.

Trong cơ thể hắn Đại Đạo nổ vang, chấn động, rửa máu trong cơ thể hắn, rửa xương cốt hắn, tẩy làn da, huyết quản, kinh mạch, huyết nhục!

Trong cơ thể hắn Thần Thông bôn lưu, pháp lực hóa thành Thần Thông bộc phát, lực lượng tràn ngập mỗi một cái góc nhỏ của thân thể, thậm chí Giang Nam còn cảm giác được, trong cơ thể hắn một ít thủy tổ huyết mạch bé nhỏ không đáng kể bắt đầu thức tỉnh!

Hắn bắt đầu phản kích!

Trên đệ nhất tọa đại lục, trong nhiều kết giới, từng tràng chiến đấu bộc phát, chư cường giả đang không ngừng cùng Càn Khôn Đạo Nhân huyết nhục phân thân va chạm, đánh giết, nghiệm chứng đủ loại lĩnh ngộ của mình ở trong Man Hoang thế giới.

Chương 1190: Thần Thông Ẩn Sâu, Thần Nhục Hợp Nhất. (1)

Rất nhiều người triển lộ ra một mặt kinh thái tuyệt diễm của bọn họ, ở ba tháng thời gian ngắn ngủn, bọn họ liền từ Man Hoang thế giới lĩnh ngộ ra công pháp cùng Thần Thông cường đại, chẳng qua là Càn Khôn Đạo Nhân huyết nhục phân thân cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, thân pháp cực nhanh lướt qua, tốc độ công kích cực nhanh, làm cho người ta không kịp nhìn, vẫn còn không ngừng có người chịu khổ đào thải, bị tẩy đi trí nhớ xuất cục.

Bất quá, có thể có được Càn Khôn Đạo Nhân đặc thù "Chiêu đãi", chỉ có một người Giang Nam, những người khác đối mặt là Càn Khôn Đạo Nhân "hèn mọn", cũng không biết Càn Khôn Đạo Nhân còn có một mặt cường đại như thế.

Rốt cục, Tố Thần Hầu đánh bại Càn Khôn Đạo Nhân huyết nhục phân thân, kết giới tản đi, Tố Thần Hầu nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy trừ hắn ra, còn có một người cũng cơ hồ đồng thời bước ra kết giới, không khỏi hướng người này nhìn lại, thầm nghĩ:

- Mặt lạ hoắc? Người này rốt cuộc là người nào? Kỳ quái, ta vốn tưởng rằng thứ nhất bước ra kết giới, không phải là ta chính là Giang giáo chủ, xem ra lần này người đi lên Bỉ Ngạn Thần Chu tàng long ngọa hổ, còn có người giấu diếm rất sâu a.

Người nọ là một Thiên Thần, thổ lí thổ khí, nhìn không ra nơi kỳ lạ gì, phảng phất chính là một nông phu bên đồng ruộng, nhưng Tố Thần Hầu không một chút ý tứ khinh thường hắn, ngược lại trên dưới đánh giá, chú ý người này từng cái chi tiết.

- Giang giáo chủ còn không có đi ra ngoài sao?

Tố Thần Hầu chờ giây lát, lại có một kết giới tản đi, đi ra kết giới cũng không phải là Giang Nam, mà là Yêu Thần Kim Đế, thầm nghĩ:

- Không đúng, không đúng, lấy thực lực của Giang giáo chủ, so với ta sẽ muộn không bao nhiêu thời gian, làm sao có thể còn cùng Càn Khôn Đạo Nhân triền đấu lâu như thế.

Lại có hai người bước ra kết giới, lần này là Lưu Ly Thần Chủ cùng Chúc Dịch Băng, giờ phút này, trên đại lục này còn dư lại kết giới chỉ có bảy ngọn, những người khác chiến bại, sớm đã bị truyền ra, tiêu trừ trí nhớ đưa vào trong thần chu ngủ say.

Qua không lâu, vị Thần Chủ tân tấn kia cũng đi ra kết giới, lại có hai cái kết giới phá vỡ, nhưng bên trong không ai đi ra, hẳn là đau khổ kiên trì một lúc lâu, cuối cùng bị thua ở trong tay Càn Khôn Đạo Nhân.

Đột nhiên, lại có ba kết giới ba ba ba phá vỡ, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống bước đi ra, trong kết giới thứ ba không ai, hẳn là cũng bị loại bỏ xuất cục.

- Chỉ còn lại có hai cái kết giới, nơi này tất nhiên có một vị là Giang giáo chủ.

Ánh mắt của Tố Thần Hầu ở trên hai cái kết giới chuyển động, trong lòng hắn càng ngày càng hiếu kỳ, lấy thực lực của Giang Nam, không thể nào lâu như vậy cũng không có thể đánh bại Càn Khôn Đạo Nhân đạt được tư cách tiến vào cửa tiếp theo.

- Thần Hầu là đang tìm kiếm Huyền Thiên Giáo Chủ?

Tử Phòng đạo nhân cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ đến nay chưa từng đi ra kết giới, đúng là rất kỳ quái. Theo lý mà nói, hắn đánh bại Càn Khôn Đạo Nhân hẳn là không có bao nhiêu khó khăn. Nhục thể của hắn kinh người, đứng ở nơi đó để cho Càn Khôn Đạo Nhân đánh, Càn Khôn Đạo Nhân cũng chưa chắc có thể phá vỡ

phòng ngự của hắn.

Phàn đô thống đem hai cái búa lớn kẹp ở dưới nách, ha hả cười nói:

- Nói không chừng vị Huyền Thiên Giáo Chủ này ngộ tính hỏng bét, không có thể lĩnh ngộ đến Bỉ Ngạn Thần Đế pháp môn, kết quả chịu khổ đào thải.

Tố Thần Hầu lắc đầu nói:

- Ngươi cảm thấy người có thể đi lên Tiên Đài, ngộ tính sẽ kém sao?

Tử Phòng đạo nhân cười nói:

- Không biết Tiềm Long Đạo Nhân cùng Càn Khôn Đạo Nhân giữa hai người chiến đấu kết quả như thế nào?

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ thấy Tiềm Long Đạo Nhân thản nhiên từ vực ngoại đi tới, đạo nhân này thoạt nhìn so sánh với trước tinh thần rất nhiều, thần thái sáng láng, phảng phất nín khí trong bụng rốt cục phát tiết đi ra ngoài, không hề giống như trước thờ ơ như vậy nữa.

Lại sau một lúc lâu, chân thân của Càn Khôn Đạo Nhân mới tìm đến, hai người này cũng chưa từng nói tới tình hình chiến đấu như thế nào, nhưng người sáng suốt vừa nhìn liền biết, Càn Khôn Đạo Nhân tất nhiên là thua ở trong tay Tiềm Long, nếu hắn thắng, đã sớm đem Tiềm Long Đạo Nhân đuổi ra tòa lục địa này.

Tiềm Long Đạo Nhân liếc nhìn hai tòa kết giới còn dư lại, đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, thấp giọng cười nói:

- Tiểu tử này, tư chất quả nhiên không kém.

Tố Thần Hầu nghe vào tai, vẻ mặt khẽ nhúc nhích, tiến lên phía trước nói:

- Tư chất càng tốt, liền càng có trước thời hạn đánh bại Càn Khôn Đạo Nhân, đi ra kết giới, vì sao đạo huynh nói người đến nay chưa đi ra kết giới

tư chất tốt đây?

Tiềm Long Đạo Nhân liếc nhìn hắn một cái, ha hả cười nói:

- Ngươi cũng không kém, ngươi đã từng cầu kiến ta, đáng tiếc ta không thích tính tình của ngươi, không có gặp.

Tố Thần Hầu trong lòng chấn động, chết đứng tại chỗ.

Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống cấp bước lên phía trước hỏi thăm nói:

- Thần Hầu, đạo nhân này rốt cuộc là người nào?

Tố Thần Hầu lắc đầu nói:

- Không thể nói, không thể nói.

Hắn vội vàng mang theo hai người rời đi, cách Tiềm Long Đạo Nhân rất xa, e sợ cho sẽ cùng hắn dính dấp liên quan, Tử Phòng đạo nhân đột nhiên tỉnh ngộ, thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ là một trong chín vị kia?

Tố Thần Hầu nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Bọn ta được lão tổ coi trọng, giúp chúng ta luyện hóa lưu vong lạc ấn, sau này chúng ta chính là người của lão tổ, thật sự không thể cùng đám thần nhân khác dính dấp liên quan, nếu không tất có đại họa.

Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống trong lòng lẫm nhiên.

Thời gian trong lúc vô tình qua sáu bảy ngày, rốt cục, lại có một kết giới phá vỡ, Phúc Vân Thần Tôn mình đầy thương tích, thở hồng hộc đi ra kết giới, phù phù một tiếng ngồi dưới đất, cơ hồ không có khí lực đứng dậy.

Tư chất cùng ngộ tính của hắn cũng cao đến dọa người, nếu không cũng

không có thể tu thành Thần Tôn, bất quá Càn Khôn Đạo Nhân huyết nhục phân thân cũng là tu vi Thần Tôn, để cho trận chiến này của hắn đánh cho thật sự cực khổ, triền đấu hơn mười ngày, lúc này mới đánh bại Càn Khôn Đạo Nhân phân thân.

- Ha hả, cũng may còn có một người so với ta còn chậm, lão tử chưa tính là kế cuối!

Phúc Vân Thần Tôn rất sáng sủa, thấy còn có một kết giới không mở, không khỏi ha hả cười nói:

- Không biết người kế cuối này, rốt cuộc là người nào?

Ánh mắt của hắn lấp lánh, mọi nơi quét tới, chỉ thấy hôm nay tính cả hắn và Tiềm Long Đạo Nhân, cũng chỉ còn lại có chín người, trong những người này, duy chỉ không có Giang Nam.

- Tiểu tử này bị loại bỏ rồi?

Phúc Vân Thần Tôn lắc đầu, thầm nghĩ:

- Không thể nào đâu? Người này sinh mãnh như vậy, ở Man Hoang thế giới ngay cả ta cũng bị hắn dữ dội đánh một trận, hắn có bị loại bỏ sao? Hay là thực lực của hắn mạnh mẽ, nhưng đầu óc rất ngu xuẩn, không có lĩnh ngộ đến Bỉ Ngạn Thần Đế pháp môn?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1191: Thần Thông Ẩn Sâu, Thần Nhục Hợp Nhất. (2)

Nhưng ngay sau đó hắn phủ nhận ý nghĩ này nói:

- Tiểu tử này nếu như ngu xuẩn àm nói, cũng không có khả năng tu luyện tới loại trình độ này. Nói như vậy, một cái kết giới cuối cùng, hẳn là hắn.

Đột nhiên, Càn Khôn Đạo Nhân cao giọng nói:

- Chư vị, cửa ải này của ta các ngươi đã đả thông, này liền đi trước quan tiếp theo thôi. Tiếp theo chính là Thiên Đao Đạo Nhân trấn thủ.

Hắn nhẹ nhàng phất tay, chỉ thấy trên sông Hồng Mông, từng tấm ván gỗ khổng lồ từ dưới nước dâng lên, gắn thành một cây cầu, đi thông một tòa đại lục hôi mông mông khác.

Yêu Thần Kim Đế vội vàng nói:

- Chậm, còn có một người chưa đi ra kết giới!

Càn Khôn Đạo Nhân liếc hắn một cái, lắc đầu nói:

- Đoán chừng hắn còn phải đợi một đoạn thời gian nữa, mới có thể thắng được phân thân của ta, các ngươi đi trước đi.

Đám người Tố Thần Hầu liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình đi lên cây cầu nổi này, Yêu Thần Kim Đế bất đắc dĩ, chỉ đành phải đi theo, Phúc Vân Thần Tôn nhe răng cười nói:

- Ngươi là con chim cùng tiểu tử Huyền Thiên Giáo Chủ kia ở chung một chỗ? Ta đói bụng, đợi đến trên đại lục đối diện, lão tử muốn ăn chim nướng.

Yêu Thần Kim Đế sợ hết hồn, muốn quay người lui về, nhưng thấy nơi bọn họ đi qua, những tấm ván gỗ kia lại chìm vào trong nước, không có

đường lui, dưới loại tình huống Địa Từ Nguyên Lực dị thường cường đại này, ngay cả hắn cũng không cách nào ở giữa sông Hồng Mông bay lên, chỉ đành phải kiên trì đi thẳng về phía trước, trong lòng thầm nói:

- Giáo chủ làm sao còn không ra? Nếu hắn đi ra ngoài, còn có thể ôm lấy bắp đùi của Tiềm Long Đạo Nhân, để cho Phúc Vân Thần Tôn không dám đụng đến ta, hiện tại tốt rồi, nếu hắn không ra mà nói, ta liền bị điểu nhân này nướng ăn. Ân, đoán chừng hắn nướng không chín ta. . .

Trong kết giới cửa thứ nhất, Giang Nam cùng Càn Khôn Đạo Nhân huyết nhục phân thân như cũ kịch liệt tỷ thí, hôm nay, hắn đem Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung hết thảy thu hồi thân thể, pháp lực ở trong thân thể bôn lưu, Thần Thông ở trong thân thể bộc phát, liên tục không ngừng cung cấp lực lượng khó có thể tưởng tượng cho thân thể, giở tay nhấc chân, uy năng kích động cuồn cuộn, càng hơn pháp bảo!

Vừa mới bắt đầu, hắn còn không cách nào làm được Thần Thông ẩn sâu, vừa ra tay, Thần Thông vẫn còn có từ trong cơ thể phát ra, sáng lạng cực kỳ.

Bất quá dần dần, hắn đối với loại chiến đấu kỹ xảo này chưởng khống dũ phát thuần thục, đem lực lượng phát huy càng ngày càng mạnh, trong lúc xuất thủ Thần Thông xuất thể càng ngày càng ít.

Trong lồng ngực có thiên địa, Thần Thông thiên thành!

Trong lúc hắn giơ tay lên, một ấn đánh ở hư không, lúc mới nhìn một ấn này chỉ là dấu tay bình thường, nhưng mà lúc uy năng bộc phát, lại có chủng chủng Thần Thông trong nháy mắt bộc phát, Thiên Địa Huyền Hoàng, Âm Dương Tứ Tượng, ngũ hành bát quái, chen chúc ra, rất khó tưởng tượng một ấn tầm thường này, lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh người như thế!

Không chỉ có như thế, hắn còn nhận thấy được, thuỷ tổ huyết mạch trong cơ thể hắn đang không ngừng thức tỉnh, thuỷ tổ huyết mạch tỉnh lại, chính là dựa vào Thần Thông ở trong huyết mạch bôn lưu làm Thái Sơ Đại Đạo thức tỉnh.

Đại Đạo tích chứa ở trong Thần Thông, hết thảy Thần Thông, cũng là lực lượng biểu hiện của Đạo.

Mà tỉnh lại Thái Sơ Đại Đạo trong thuỷ tổ huyết mạch, cũng là dùng Thần Thông tới tỉnh lại, Giang Nam nghe được Càn Khôn Đạo Nhân nói chuyện, đem Đạo Đài Thần Phủ Thiên Cung luyện vào thịt thân của bản thân, Thần Thông luyện vào huyết mạch, Đại Đạo cộng minh, vì vậy mới có thể tỉnh lại Thái Sơ Đại Đạo trong thuỷ tổ huyết mạch!

Trong cơ thể hắn thuỷ tổ huyết mạch cùng Thái Sơ Đại Đạo còn cực kỳ yếu kém, yếu kém đến có thể không đáng kể, đối với chiến lực của hắn cũng không tăng lên bao nhiêu.

Trận ác chiến này cảu hắn cùng với Càn Khôn Đạo Nhân kéo dài thời gian thật lâu, trước mười ngày, hắn còn rơi vào hạ phong.

Đến ngày thứ mười, hắn đã có thể làm được cùng Càn Khôn Đạo Nhân ngang tay, ngày thứ mười một, hắn hơi chiếm cứ một tia thượng phong, ngày thứ mười hai, hắn đem thượng phong mở rộng một đường, nhưng vẫn không cách nào bắt lại Càn Khôn Đạo Nhân.

Đến ngày thứ mười bảy, Giang Nam rốt cục đem Càn Khôn Đạo Nhân đánh cho bị thương, lúc này kết giới mới từ từ tản đi.

- Đa tạ đạo huynh thành toàn!

Giang Nam đi ra kết giới, xa xa hướng thần nhân đứng ở trước Càn Khôn Cung thi lễ, khom người nói cám ơn.

Sở dĩ hắn trịnh trọng cảm ơn như vậy, không chỉ là bởi vì Càn Khôn Đạo Nhân một câu thức tỉnh người trong mộng, giống như trước cũng là mười tám ngày này cùng Càn Khôn Đạo Nhân tỷ thí, để cho hắn đối với Huyền Thanh Thiên Cung có càng nhiều lĩnh ngộ cùng giải thích, này là lĩnh ngộ cùng giải thích của mình, không phải là Bỉ Ngạn Thần Đế cơ duyên, điểm này rất trọng yếu.

- Không cần cám ơn ta.

Càn Khôn Đạo Nhân đứng ở trước cung, xa xa hướng hắn xem ra, trầm giọng nói:

- Những người khác đã chạy tới Thiên Đao Cung, ngươi mau đi đi. Thực lực của Thiên Đao Đạo Nhân, so với ta mạnh hơn, phía sau một cửa ải khó một cửa ải, có thể bái kiến Thần Đế hay không, thì phải xem thực lực của ngươi !

Giang Nam đi đến biên giới đại lục, xa xa nhìn về phía trước, chỉ thấy Hồng Mông sông trời mênh mông vô tận, đệ nhị tọa đại lục liền ở phía trước, nhưng mà trên sông Hồng Mông này lại không có cầu nổi!

Phía dưới chính là Hồng Mông sông lớn, hơi không cẩn thận rơi vào giữa sông, tất nhiên chỉ có đường chết, ngay cả chạy trốn cũng không cách nào chạy ra!

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Càn Khôn Đạo Nhân như cũ đứng ở phía trước Thần Cung, cao giọng nói:

- Giáo chủ nhanh đi, những người khác đã đi tám chín ngày!

- Đạo huynh, cầu nổi đi thông cửa thứ hai ở đâu ?

Giang Nam cao giọng hỏi.

Càn Khôn Đạo Nhân không đáp, xoay người đi vào bên trong thần cung, thân hình biến mất.

Giang Nam ngạc nhiên, lần nữa hướng Hồng Mông sông nhìn lại, thấp giọng nói:

- Đây là thăm dò ta sao. . .

Hồng Mông sông cực kỳ quái dị, người qua sông tu vi càng cao, giữa sông truyền đến dẫn lực liền càng mạnh, vừa vặn có thể khắc chế một thân tu

vi của ngươi, để ngươi không cách nào bay qua.

Lúc trước có cầu nổi, bất luận kẻ nào cũng có thể thong dong qua sông, không lo ngã vào giữa sông, mà hiện tại không có cầu nổi, Giang Nam liền cần tự mình nghĩ biện pháp qua sông.

- Bỉ Ngạn Kim Kiều!

Giang Nam suy nghĩ một chút, đột nhiên quanh thân đạo văn xông ra, hóa thành một đạo kim cầu, phiêu ở phía trên Hồng Mông sông, Thái Cực lực bắt đầu khởi động, quay chung quanh kim cầu hóa thành một bức Thái Cực đồ án, trực tiếp che ở trên sông Hồng Mông.

Hắn đi lên kim cầu, đi thẳng về phía trước, kim cầu ở một sát na khi cước bộ hắn mới vừa rơi lên, hơi trầm lại, nhưng cũng không chìm vào giữa sông Hồng Mông.

Trên kim cầu, Giang Nam cất bước mà đi, từng bước đi về phía cuối cầu, Bỉ Ngạn Kim Kiều là Giang Nam tìm hiểu tòa phi kiều trong Man Hoang thế giới mà ngộ ra Thần Thông, là đại thần thông hắn khai sáng ra, đã có thể cùng Sâm La Ấn, Tinh Hà Ấn là Đế cấp Thần Thông sánh ngang!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1192: Tích Thủy Nhai Khắc Đá

Kim cầu không có bao nhiêu lực công kích, nhưng mà trong đó ẩn chứa lý niệm một đạo kim cầu thông Bỉ Ngạn, kim cầu dài chín trăm bước, rất dễ dàng là có thể đi tới cuối.

Nhưng mà, theo Giang Nam từng bước rơi xuống, khoảng cách giữa cuối cầu cùng hắn không một chút rút ngắn, hắn mỗi bước ra một bước, kim cầu liền dài ra chiều dài một bước, không dài không ngắn, vừa vặn một bước. Mà cùng lúc đó, kim cầu phía sau liền rút ngắn một bước.

Hắn đi ở trên kim cầu, dần dần đến tòa đại lục đối diện kia.

Trong Càn Khôn Cung, Càn Khôn Đạo Nhân đột nhiên cười nói:

- Mấy vị sư huynh, các ngươi nhìn như thế nào? Có thể trở thành Thần Đế truyền nhân hay không?

Trong cung điện này chẳng biết lúc nào tới sáu thần nhân, hình thái khác nhau, rối rít hướng giữa sông Hồng Mông nhìn lại, nhìn Giang Nam từng bước đến gần đệ nhị tọa đại lục, trong đó một thần nhân khôi ngô cười nói:

- Không tệ không tệ, quả nhiên là thiếu niên có thực lực cũng có trí tuệ, Bỉ Ngạn Thần Châu đã chở mấy vạn Thần Ma tới nơi này, trong đó không thiếu có tồn tại cấp bậc Thần Quân. Trong mọi người, chỉ có lĩnh ngộ của hắn phù hợp Thần Đế nhất, hắn lĩnh ngộ ra Bỉ Ngạn Kim Kiều, cùng Thần Đế đạo hiệu phù hợp!

Lại có một người cười nói:

- Nếu hắn có thể đánh thông chín quan, là sư đệ của chúng ta, cũng là Thần Đế thân truyền đệ tử!

Lại có một thần nhân thở dài nói:

- Chúng ta chín người, có tám người là Thần Đế một tay từ trong Hỗn Độn tạo hóa ra, chỉ có đại sư huynh trấn thủ thứ chín quan không phải là Thần Đế tạo hóa, mà là cường giả chư thiên vạn giới. Chẳng qua là, Thần Đế cũng không có thủ đoạn tạo hóa sinh linh hoàn mỹ, chúng ta tuy là Tiên Thiên Thần Ma, nhưng mà mỗi người đều có thiếu sót, không cách nào hoàn toàn chưởng khống Thần Đế công pháp, mà đại sư huynh mặc dù không phải là sinh linh tạo hóa mà sinh, nhưng hắn cũng kém một đường, không cách nào hoàn toàn thừa kế Thần Đế truyền thừa. Vị Huyền Thiên Giáo Chủ, cũng có khả năng này.

- Nếu hắn có thể trở thành Thần Đế đệ tử, chúng ta liền coi như là hoàn thành nhiệm vụ, có thể rời đi nơi đây, tiến vào chư thiên vạn giới !

- Đúng rồi, Tiềm Long Đạo Nhân kia rốt cuộc là lai lịch cái gì? Lão Cửu, ngươi có thăm dò hắn hay không?

Có người hỏi.

Càn Khôn Đạo Nhân lắc đầu nói:

- Sâu không lường được, dò không tới đáy. Thần Đế nói, tên khốn này thích chơi, tùy hắn đi.

- Ngay cả ngươi cũng dò không ra hắn, đoán chừng chúng ta cũng không được, sợ rằng chỉ có đại sư huynh mới có thể thăm dò gốc gác của hắn!

- Có đại sư huynh trấn thủ thứ chín quan, hắn tuyệt đối đến không được trước mặt Thần Đế!

Những thần nhân khác cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ sắp đến cửa thứ hai, sau cửa thứ hai chính là cửa thứ ba của lão Thất ngươi, ngươi còn cần đi chuẩn bị một chút!

Một Tiên Thiên Thần Ma đầu sinh tước linh nghe vậy, đứng dậy cười nói:

- Ta đi liền trở về!

Hô…

Giang Nam rốt cục đi tới trên đại lục thứ hai, làm đến nơi đến chốn, không khỏi thật dài thở ra, này cùng nhau đi tới, đúng là khảo nghiệm tu vi cảu hắn, nếu không đông đảo, rơi giữa sông Hồng Mông, chỉ sợ thần tiên cũng cứu không được hắn!

Bất quá hắn vẫn là hữu kinh vô hiểm đi tới, này nói rõ hắn lĩnh ngộ đối với công pháp Bỉ Ngạn Thần Đế, đúng là đã đến cảnh giới cực kỳ cao thâm.

Hắn vừa mới đến trên phiến đại lục này, còn chưa kịp đánh giá tình huống bốn phía, đột nhiên một cỗ pháp lực mênh mông đánh tới, cuồn cuộn nổi lên, cổ pháp lực này mạnh mẽ như thế, để cho hắn không có lực phản kháng chút nào.

Sau một khắc, Giang Nam thấy hoa mắt, hiện ra ở trước một vách núi khổng lồ, trước vách núi kia ngồi chín thân ảnh, là mấy Thần Ma như Tiềm Long Đạo Nhân, Yêu Thần Kim Đế, Tố Thần Hầu, Lưu Ly Thần Chủ… đã sớm đả thông cửa thứ nhất.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, trước mặt ngươi chính là Tích Thủy Nhai khắc đá.

Đột nhiên một cỗ thần thức ba động, một thanh âm ở trong đầu hắn vang lên, ùng ùng nói:

- Trên Tích Thủy Nhai khắc đá, ghi lại một môn Tiên Đạo công pháp tàn thiên cường đại, chính là Thần Đế trong lúc vô tình đạt được, Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn có hai tháng lẻ hai mươi ngày thời gian tìm hiểu. Thời gian vừa đến, ngươi lợi dụng lĩnh ngộ của ngươi cùng ta giao thủ.

- Tiên Đạo công pháp tàn thiên?

Vẻ mặt của Giang Nam khẽ nhúc nhích, mọi nơi nhìn lại, đột nhiên thấy phía sau mình có một gian mao lư nho nhỏ, cửa mao lư mở ra, một người bộ dáng cổ quái ngồi ở trên bồ đoàn chánh đường trong mao lư, đối diện mặt Tích Thủy Nhai khắc đá này.

Đạo nhân này không biết ở trong mao lư ngồi bao lâu chưa từng đứng dậy, đầu tóc cùng chòm râu sớm đã đem mặt của hắn che lấp, chỉ lộ ra hai con mắt, cặp mâu kia hiện ra màu tím, trong con ngươi tử quang lưu chuyển, rõ ràng là Hồng Mông Tử Khí!

- Lại là một Tiên Thiên Thần Ma!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài:

- Nghĩ đến hắn chính là Thiên Đao Đạo Nhân, người trấn thủ cửa thứ hai Tiên duyên!

Tiên Thiên Thần Ma này lông mày cùng đầu tóc thậm chí buông xuống trên mặt đất, giống như một đống rơm rạ lộn xộn, lôi thôi lếch thếch, hình dung hỏng bét, so sánh với Càn Khôn Đạo Nhân trấn thủ cửa thứ nhất Tiên duyên chỉ có hơn chớ không kém.

Giang Nam ho khan một tiếng, thử dò xét nói:

- Đạo huynh, theo lý mà nói, ta cũng có ba tháng thời gian tới nghiên cứu mặt khắc đá này, chỉ là ta muộn tám ngày, chẳng biết có thể. . .

- Không thể.

Thiên Đao Đạo Nhân thanh âm truyền vào trong đầu của hắn, lạnh lùng nói.

Giang Nam giận dữ:

- Ngươi có giảng đạo lý hay không?

- Không nói.

Thanh âm lạnh lùng truyền đến.

Giang Nam giận dữ, đột nhiên cười nói:

- Đạo huynh, ta còn có một vấn đề.

- Nói.

Giang Nam ân cần nói:

- Ngươi bao lâu không có đứng dậy? Ngồi ở chỗ nầy lâu như vậy, trên mông đít ngươi có sinh trĩ hay không?

Thiên Đao Đạo Nhân hữu vấn tất đáp, trầm giọng nói:

- Ta ngồi ở chỗ này đã năm vạn 8400 năm lẻ ba ngày, các ngươi những người này tới, cũng chưa từng để cho ta đứng dậy, chẳng qua là lấy huyết nhục phân thân ứng đối, trên mông đít ta không có trĩ.

Giang Nam im lặng, hoàn toàn bái phục, quay đầu đi về phía Tích Thủy Nhai khắc đá, thầm nghĩ:

- Thiếu tám ngày liền thiếu tám ngày. Bỉ Ngạn Thần Đế quả nhiên không hổ là Tiên Thể, mặc dù không thể chứng đạo thành tiên, bất quá ngay cả tiên pháp cũng có thể lấy được, đúng là rất rất giỏi.

Hắn ngồi xuống ở bên cạnh Tiềm Long Đạo Nhân, hướng đạo nhân này nhìn lại, chỉ thấy đạo nhân này ánh mắt ngoắc ngoắc ngó chừng Tích Thủy Nhai khắc đá, không chớp mắt, ngay cả động tác nháy mắt cũng không có, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, phảng phất thấy được đồ cực kì khủng bố lại có lực hấp dẫn trí mạng.

- Bổ Thiên thần nhân là tồn tại bực nào, làm sao có cảm giác được kinh khủng?

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, hướng những người khác nhìn lại, chỉ

thấy những người khác không có lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng tất cả mọi người ánh mắt ngoắc ngoắc rơi vào trên khắc đá, như si như say, phảng phất thấy đồ huyến lệ tuyệt đẹp nhất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1193: Hỗn Độn Thiên Long. (1)

Bọn họ phảng phất suy nghĩ viễn vong, đối với chung quanh hết thảy chẳng quan tâm, trong mắt chỉ có khắc đá đối diện!

- Mặt Tích Thủy Nhai khắc đá này, chẳng lẽ thật sự có lực hấp dẫn lớn như thế?

Giang Nam đánh giá vách núi này, chỉ thấy toàn thân vách núi là do Hồng Mông Tử Kim cứng rắn nhất tạo thành, giá trị một ngọn núi, quả thực cao đến không cách nào tưởng tượng!

Trình độ Hồng Mông Tử Kim cứng rắn, Giang Nam sớm ở địa ngục đế chiến chi địa đã được chứng kiến, Đại Xích Thiên Thần Chủ cùng Hồn Thiên Thần Chủ hai người dùng tử kim đại thuẫn đi đón đỡ Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Kiếm lạc ấn, Thần Đế Ma Đế mạnh nhất Thần Thông cùng pháp bảo lạc ấn liền hiện ra ở trên tử kim đại thuẫn.

Chẳng qua là hai Đại Đế lạc ấn cũng không sâu, chỉ có khắc ở tầng ngoài tử kim đại thuẫn.

Trên vách núi đối diện, cũng có một loại hoa văn lạc ấn kỳ lạ, Giang Nam tinh tế đánh giá, loại lạc ấn này giống như một vách tường khổng lồ nện ở trên vách núi lưu lại dấu vết.

Mặt tường đập trúng vách đá kia, tất nhiên có thật nhiều hoa văn, những hoa văn này thật sâu khắc ở trên Tích Thủy Nhai, lưu lại ký hiệu vô cùng huyền ảo.

- Tiên Đạo ký hiệu!

Trong lòng Giang Nam chấn động, hắn thật sự từ trên vách đá dựng đứng này cảm ứng được khí tức Tiên Đạo, bao trùm ở trên Thiên Đạo, bao trùm ở

trên chư thiên vạn giới Đại Đạo, thần thánh mà siêu nhiên!

- Không chỉ có khí tức Tiên Đạo, còn giống như có khí tức Hồng Mông Đại Đạo!

Trong lòng Giang Nam tò mò, trải qua hành trình Chiến Thần Điện, hắn đối với Hồng Mông Đại Đạo thành tựu chỉ sợ còn trên Càn Khôn Đạo Nhân, Thiên Đao Đạo Nhân những Tiên Thiên Thần Ma này, vì vậy hắn đối với Hồng Mông Đại Đạo cực kỳ nhạy cảm, trong những Tiên Đạo ký hiệu này xác thực truyền đến Hồng Mông Đại Đạo như có như không, nếu đổi lại những người khác, chỉ sợ cho đây là Hồng Mông Tử Kim truyền ra khí tức, mà hắn lại có thể rõ ràng phân biệt, những Tiên Đạo ký hiệu này đích xác là tích chứa Hồng Mông Đại Đạo, cùng Hồng Mông Tử Kim không liên quan!

- Tiên Nhân Tiên Đạo cùng Tiên Thiên Thần Ma Hồng Mông Đại Đạo hỗn hợp ở chung một chỗ, đây rốt cuộc là cái pháp bảo gì lưu lại dấu vết?

Giang Nam ngưng mắt nhìn về phía một ký hiệu trong đó, hai tròng mắt hắn mới vừa rơi vào mai ký hiệu kia, đột nhiên trước mắt phảng phất có vô số ký hiệu trán phóng, trong phút chốc bao phủ cắn nuốt!

Hắn từ trong ký hiệu này, thấy một Thần Long kim chói phá vỡ trường không, xê dịch biến hóa, tuyệt không thể tả, tiếp theo trong lúc bất chợt Thần Long quay quanh, hình dạng như một ngụm Thần chung, Thần chung chấn động, Thần Long ngâm nga!

"Ngang! " "Úm! " "Ma! " "Ni! " "Bá! " "Mễ! " "Hồng!"

Thân thể Giang Nam đại chấn, thất thanh nói:

- Thiên Long Bát Âm? Huyền Đô Thất Bảo Lâm? Đây là. . . Đây là. . . Tạo Hóa Tiên Đỉnh lưu lại lạc ấn!

Giang Nam trăm triệu lần không ngờ rằng, hắn lại từ mặt Tích Thủy Nhai khắc đá này thấy được ký hiệu của Thiên Long Bát Âm!

Hắn từng ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, nhận được qua một ngụm Thiên Long Bát Âm Chung, đã từng lĩnh ngộ ra Thiên Long Bát Âm Thần Thông, bất quá với Thiên Long Bát Âm chẳng qua là một phần bé nhỏ không đáng kể của Tạo Hóa Tiên Kinh, lấy ánh mắt của hắn hiện tại đến xem, Thiên Long Bát Âm mặc dù tinh diệu, nhưng so sánh với Đế cấp Thần Thông phải kém sắc nhiều lắm.

Huyền Đô Thất Bảo Lâm là một bảo khố khổng lồ, trong đó tích chứa rất nhiều công pháp, mặc dù chỉ là Tiên Nhân Thất Bảo Đạo Đài, nhưng trong đó tích chứa công pháp bao hàm toàn diện, thế sở hiếm thấy!

Thái Hoàng Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, môn công pháp này liền lấy từ hai chữ "Huyền Đô" trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, hiển nhiên hắn cũng từ trong Thất Bảo Lâm thu hoạch rất nhiều!

Thật ra thì, Huyền Đô Thất Bảo Lâm chính là một Tiên duyên, chỉ là bởi vì tầng thứ quá thấp, cao nhất chỉ có Thất Bảo Đài công pháp, hơn nữa không cách nào nhận được Tạo Hóa Tiên Kinh chân chính, cho nên bị bỏ qua.

Mà Tích Thủy Nhai khắc đá thì bất đồng, trên Tích Thủy Nhai là Tạo Hóa Tiên Đỉnh nện ở trên vách đá lưu lại lạc ấn, phía trên đủ loại ký hiệu, ghi lại đoạn ngắn của Tạo Hóa Tiên Kinh, là nối thẳng Tiên Cảnh công pháp!

- Bỉ Ngạn Thần Đế làm sao nhận được Tạo Hóa Tiên Đỉnh lạc ấn?

Giang Nam ngây ngốc, trong lòng đột nhiên chấn động:

- Chẳng lẽ nói, Tạo Hóa Tiên Ông chính là vị Cổ Tiên làm loạn kia? Tạo Hóa Tiên Ông làm loạn, từ Tiên Giới giết xuống chư thiên vạn giới, lại có Tiên Nhân đuổi giết mà đến, đưa tới trận hạo kiếp cơ hồ hủy diệt chư thiên vạn giới kia?

Trong lòng hắn tất cả ý niệm hỗn độn hiện ra, bất quá rất nhanh hắn liền đem những ý niệm trong đầu này sửa sang ra một cái mạch lạc rõ ràng.

- Trường hạo kiếp Viễn cổ kia, tất nhiên là như vậy. Tạo Hóa Tiên Ông vừa chiến vừa đi, rời Tiên Giới đi tới chư thiên vạn giới ta, mấy Cổ Tiên đánh tới, cơ hồ phá hủy chư thiên vạn giới, khi đó Đạo Vương là Thần Đế, suất lĩnh nhiều Đế cấp cường giả ra sức chống cự, Tạo Hóa Tiên Đỉnh cũng bị đánh nát, rốt cục cùng Tiên Nhân liên thủ trấn áp Tạo Hóa Tiên Ông.

- Bọn họ đem vị Tiên Nhân này cắt thành rất nhiều mảnh, chia ra trấn áp ở trong thế giới bất đồng, vạn giới mỗi một tòa thế giới cũng trấn áp một khối tàn thân hoặc là mảnh nhỏ Tiên Đỉnh.

- Tiên Nhân bị trấn áp này sau lại bởi vì Quang Vũ Thần Đế tư tâm, để cho bộ phận thân thể trấn áp ở Tiểu Thiên Tinh Giới kia bỏ chạy, đây chính là thiếu niên áo vàng. Ta gặp được thiếu niên áo vàng, chính là một phần của Tạo Hóa Tiên Ông!

- Thiếu niên áo vàng năm đó gặp phải ta, đã từng nói ta được qua hắn chỗ tốt, coi là nửa truyền nhân của hắn, hơn phân nửa là chỉ ta đi qua Huyền Đô Thất Bảo Lâm.

- Mà Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, cũng chính là bởi vậy dựng lên, thiếu niên áo vàng tất nhiên muốn giúp những thân thể khác của mình thoát khốn, tất nhiên sẽ nhấc lên một cuộc hạo kiếp lớn lao, đem chư thiên vạn giới bao phủ trong tai kiếp!

- Năm đó Bỉ Ngạn Thần Đế cũng là một trong những tồn tại trấn áp Tiên Nhân này, trong tay nàng có Tạo Hóa Tiên Đỉnh lạc ấn cũng không kỳ quái.

Tạo Hóa Tiên Ông chẳng qua là người đời sau của chư thiên vạn giới, tôn xưng đối với Cổ Tiên này, cụ thể thiếu niên áo vàng tên gì, đạo hiệu là gì, Giang Nam cũng không biết, bất quá hắn suy đoán Tạo Hóa Tiên Ông hẳn tên là Huyền Đô, bởi vì Huyền Đô Thất Bảo Lâm nói hẳn là Huyền Đô Thất Bảo Đạo Đài.

Đem chuyện này xuyên thành một tuyến, nhìn lại lịch sử cùng ân oán Cổ lão của chư thiên vạn giới, trong lòng Giang Nam liền rõ ràng rất nhiều.

Ký hiệu trên Tích Thủy Nhai khắc đá ẩn chứa tin tức cực kỳ phức tạp, đó là Tiên Đạo, so sánh với những Đạo văn trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm muốn phức tạp không biết gấp bao nhiêu lần, lĩnh ngộ những ký hiệu này, đối với tồn tại trình độ như Giang Nam mà nói, khó như lên trời!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1194: Hỗn Độn Thiên Long. (2)

Chỉ có trong Thiên Long Bát Âm tích chứa tin tức, liền so sánh với Thiên Long Bát Âm trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm phức tạp hàng vạn hàng nghìn lần, đạo âm chấn động, tựa như nhân gian cùng Thần Ma đạo âm, phức tạp vô cùng, có một loại Tiên luật chấn động nhảy ra ngoài Thiên Đạo, không có ở Ngũ Hành, trong đó lại xen lẫn Hồng Mông Đại Đạo!

Trình độ phức tạp, đừng nói ba tháng, chỉ sợ là ba năm cũng chưa hẳn có thể lĩnh ngộ thấu triệt!

- Muốn trong ba tháng liền lĩnh ngộ ra Tiên Đạo cùng Hồng Mông Đại Đạo trong Tích Thủy Nhai khắc đá, căn bản không thể nào, Thiên Đao Đạo Nhân ngồi ở chỗ này hơn năm vạn tám nghìn năm chưa từng đứng dậy, chỉ sợ hắn đến nay cũng không có hoàn toàn lĩnh ngộ, nếu như hắn hoàn toàn lĩnh ngộ, còn ngồi ở chỗ nầy sao?

Ánh mắt của Giang Nam từ trong ký hiệu này thu hồi, cũng không có lập tức bắt đầu nghiên cứu những ký hiệu này, mỗi một mai ký hiệu ẩn chứa một loại Hồng Mông Đại Đạo cùng Tiên Đạo hỗn hợp đại thần thông, loại đại thần thông này rõ ràng muốn vượt xa hắn từ trước chứng kiến bất kỳ Thần Thông, tùy tiện nghiên cứu, chỉ ở chỗ này hoang phế thời gian.

Đám người Tố Thần Hầu chỉ chú ý một ký hiệu, chuyên tâm nghiên cứu một ký hiệu trong đó, lĩnh ngộ Thần Thông trong ký hiệu, đích xác là một cách, có thể học được loại Thần Thông đoạn ngắn này, sau đó cùng Thiên Đao Đạo Nhân giao thủ, nhất định cũng coi như có chút thủ đoạn, cũng không phải là hai mắt vẻ đen.

- Ta đối với Tiên Đạo nghiên cứu, khẳng định so ra kém những Thần Ma này, bọn họ lĩnh ngộ ra đạo tắc, có thể lĩnh ngộ Đại Đạo cao hơn, mà ta hiện tại chỉ luyện ra đạo văn. Bất quá, ta cũng có sở trường của ta, đó chính là

Hồng Mông Đại Đạo! Ta đối với Hồng Mông Đại Đạo lĩnh ngộ vượt xa những Thần Ma này, chỉ sợ coi như là Thiên Đao Đạo Nhân chúng Tiên Thiên Thần Ma cũng không bằng ta, Hồng Mông Đại Đạo chính là điểm vào để ta lĩnh ngộ những ký hiệu này!

Giang Nam nghĩ tới đây, không có trực tiếp dùng mắt thường đi xem, mà là nhắm hai tròng mắt lại, trong cơ thể Hỗn Độn phù văn chấn động, Hỗn Độn Nguyên Anh hai tay liên tục biến hóa, một mai Hỗn Độn ký hiệu ở quanh thân hắn hóa thành một đạo nước lũ.

Mà vào lúc này, phía sau Giang Nam dâng lên một bụi trúc tía, trúc tía nở hoa, một Hỗn Độn Động Thiên rộng lớn ba nghìn dặm từ từ mở ra, trúc tía chập chờn, Hồng Mông Đại Đạo lưu chuyển, để cho Giang Nam giống như một Tiên Thiên Thần Ma ngồi ở trong Hỗn Độn Hồng Mông!

Từ ý nào đó mà nói, hắn hôm nay so sánh với Thiên Đao Đạo Nhân, Càn Khôn Đạo Nhân hai vị thủ quan này càng đến gần Tiên Thiên Thần Ma, trong cơ thể hắn có Hồng Mông Tử Khí lưu chuyển, Hồng Mông Đại Đạo đã ở trong huyết mạch của hắn chảy động, nhục thể của hắn là ngụy Hồng Mông Chi Thể, thần hồn của hắn là Hỗn Độn Nguyên Anh, Động Thiên là Hỗn Độn Động Thiên!

Mà Thiên Đao Đạo Nhân Càn Khôn Đạo Nhân là Bỉ Ngạn Thần Đế lấy đại pháp lực tạo hóa, từ trong Hỗn Độn Hồng Mông tạo hóa ra sinh linh, trong cơ thể của bọn hắn không có Hỗn Độn ký hiệu truyền thừa, thần hồn của bọn hắn cũng không phải là Hỗn Độn thần hồn.

Qua một lúc lâu, Giang Nam từ từ mở mắt, hướng trên vách đá dựng đứng nhìn lại, quanh thân hắn Hồng Mông Đại Đạo lưu động, trong mắt tử quang tràn ra, ánh mắt rơi ở trên Thiên Long Bát Âm ký hiệu trong đó, nhất thời để cho hắn nhìn ra rất nhiều nơi huyền diệu!

- Thì ra là như vậy, trong Tiên Đạo ký hiệu này tích chứa Hồng Mông Đại Đạo, hẳn là tìm hiểu một đầu Hỗn Độn Thiên Long sống ở trong Hỗn Độn Hồng Mông mà diễn biến ra đại thần thông!

Giang Nam đưa mắt nhìn, bỏ qua Tiên Đạo xây dựng Hỗn Độn Thiên Long, chỉ đi nhìn Hồng Mông Đại Đạo xây dựng thân thể Hỗn Độn Thiên Long, nhận được đại khung xương kia.

Cùng lúc đó, trong Hỗn Độn Động Thiên của hắn, trúc tía ở chung quanh Hồng Mông Tử Khí bắt đầu khởi động, dần dần biến hóa, hóa thành ký hiệu Hỗn Độn, vô số ký hiệu sáng lên, dần dần xây dựng ra một bộ xương cốt Thiên Long, xương cốt Hỗn Độn Thiên Long!

Xương cốt này càng ngày càng hoàn mỹ, dần dần đem xương cốt Hỗn Độn Thiên Long của Thiên Long Bát Âm ký hiệu tích chứa trong Tích Thủy Nhai khắc đá kia hoàn toàn xây dựng đi ra ngoài!

Toàn bộ tâm thần của Giang Nam đắm chìm trong xây dựng lần này, Vong Hình mà đầu nhập, qua không biết bao lâu, hắn rốt cục đem Hồng Mông Đại Đạo tích chứa trong một Tiên Đạo ký hiệu này hiểu rõ, diễn biến ra một loại Hồng Mông đại thần thông!

Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông!

Đầu Hỗn Độn Thiên Long này không có huyết nhục, chỉ có xương cốt, quay quanh ở trên trúc tía, Long sinh sáu trảo sáu chỉ, cùng ngũ trảo Kim Long tầm thường rất là bất đồng, trên Hồng Mông cốt trải rộng ký hiệu, Long thủ dữ tợn hung ác, là một loại tồn tại hung ác sống ở trong Hỗn Độn Hồng Mông!

- Đáng tiếc, cảnh giới của ta quá thấp, còn không cách nào lĩnh ngộ Tiên Đạo trong ký hiệu này. Nếu ta tu thành Thần Ma, lĩnh ngộ ra đạo tắc, bao nhiêu cũng có thể từ trong ký hiệu được đến một tia Tiên Đạo giải thích...

Trong lòng Giang Nam thầm than, từ mai Tiên Đạo ký hiệu này thu hồi ánh mắt, ngược lại rơi vào một ký hiệu khác. Đúng vào lúc này, đột nhiên thanh âm của Thiên Đao Đạo Nhân truyền đến, trầm giọng nói:

- Tháng ba chi kỳ đã đến, chư vị tỉnh lại!

Thanh âm này giống như hồng chung đại lữ, chấn động nhân tâm, đem tâm thần 10 người trước vách đá chấn động, đem bọn họ từ trong trạng thái Ngộ Đạo thức tỉnh.

Trong lòng Giang Nam cả kinh:

- Làm sao thời gian trôi qua nhanh như vậy? Ta mới bất quá lĩnh ngộ một cái ký hiệu mà thôi, cũng đã qua hơn hai tháng?

Trong lòng hắn vạn phần tiếc hận, lưu luyến nhìn đủ loại ký hiệu lạc ấn trên vách đá dựng đứng một cái, nếu như cho hắn đầy đủ thời gian, hắn tất nhiên có thể từ trên vách đá này lĩnh ngộ ra tính bằng đơn vị hàng nghìn Hồng Mông đại thần thông!

Đám người Tố Thần Hầu, Chúc Dịch Băng, Yêu Thần Kim Đế cũng thất hồn lạc phách, mặc dù đã đứng dậy, nhưng vẫn lưu luyến quay đầu lại hướng ký hiệu trên vách đá dựng đứng nhìn lại.

- Tiểu tử thúi!

Phúc Vân Thần Tôn chú ý tới Giang Nam, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ đắc ý, cười hắc hắc nói:

- Ngươi tới chậm tám ngày, tám ngày thời gian, sẽ để ngươi lĩnh ngộ ít rất nhiều, bản thân ta muốn nhìn, làm sao ngươi vượt qua cửa ải này!

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Đa tạ đạo huynh quan tâm.

- Nếu như ngươi đem chim của ngươi nướng mời khách ăn, có lẽ Thần Tôn ta sẽ truyền thụ cho ngươi pháp môn ta lĩnh ngộ.

Phúc Vân Thần Tôn cười ha ha, liếc Yêu Thần Kim Đế một cái nói:

- Ta trông mà thèm đầu chim to này của ngươi đã lâu rồi, chỉ là vừa đến nơi đây liền bị Tích Thủy Nhai khắc đá hấp dẫn, không rảnh nướng ăn đỡ

thèm.

- Kim Đế là hảo huynh đệ của ta, ta há có thể đưa vào miệng cọp.

Giang Nam lắc đầu nói, Yêu Thần Kim Đế hướng hắn quăng tới ánh mắt cảm kích.

Phúc Vân Thần Tôn nhe răng cười, đang muốn nói chuyện, Thiên Đao Đạo Nhân ngồi ở trong mao lư đột nhiên lên tiếng nói:

- Các ngươi người nào tới trước?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1195: Khí Phách Khôn Cùng. (1)

- Ta tới trước!

Phúc Vân Thần Tôn bước nhanh đến phía trước, ha hả cười nói:

- Lần trước lão tử trì hoãn thời gian quá nhiều, lần này lão tử muốn thứ nhất vượt qua kiểm tra!

Thiên Đao Đạo Nhân đầu vai lay động, một khối huyết nhục rơi xuống đất hóa thành một Thần Tôn, trầm giọng nói:

- Đánh ra ngươi lĩnh ngộ, ta cũng dùng lĩnh ngộ đồng dạng cùng ngươi tỷ thí, nếu ngươi có thể thắng được huyết nhục phân thân của ta liền coi như là vượt qua kiểm tra.

- Tốt!

Phúc Vân Thần Tôn gầm lên, quanh thân Thần Quang rung chuyển, kinh khủng chí cực, đột nhiên hóa thành một ấn, ấn che trời cao, tựa hồ là một bàn tay Tiên Nhân, từ Tiên Giới xa xôi hung hăng chụp đến!

Thiên Đao Đạo Nhân cũng giơ tay chưởng lên, giống như trước một ấn trào ra.

Oanh...

Tiếng nổ như thiên băng địa liệt truyền đến, trong miệng Phúc Vân Thần Tôn hộc máu, bị huyết nhục phân thân của Thiên Đao Đạo Nhân một ấn đánh bay, như lưu tinh hướng Bỉ Ngạn Thần Chu bay đi!

Người đang ở giữa không trung, Thần Tôn này cũng đã bị tẩy đi hết thảy trí nhớ về Bỉ Ngạn Thần Chu cùng Tiên duyên chín quan, ngủ mê man đi.

Đông!

Phúc Vân Thần Tôn rơi ở trên Bỉ Ngạn Thần Chu, ngửa mặt lên trời ngủ say.

Thiên Đao Đạo Nhân đầu vai lay động, phân thân lại hóa thành một khối huyết nhục trở lại trong nhục thể của hắn, thản nhiên nói:

- Người tiếp theo.

Còn dư lại mọi người trong lòng sợ hãi, Phúc Vân Thần Tôn chính là Thần Giới Thần Tôn, không nói hắn là cường đại bực nào, chỉ nói nhãn giới kiến thức của hắn, ở trong mọi người liền là một cái siêu quần bạt tụy nhất!

Hắn là Thần Tôn, lấy độ cao Thần Tôn đi lĩnh ngộ Tiên Đạo ký hiệu lạc ấn, càng thêm thuận buồm xuôi gió, có thể nói hắn chiếm tiện nghi cao cảnh giới, khẳng định thu hoạch so sánh với mọi người nhiều hơn!

Nhưng mà, chính là một tồn tại như vậy, bị một cái tát phiến bay, ngay cả một chiêu cũng không có sống qua!

- Cửa ải này, còn có ai có thể đi qua?

Trong lòng mọi người đồng thời dâng lên cái ý nghĩ này.

Tố Thần Hầu ánh mắt chớp động, đột nhiên cười nói:

- Thiên Đao Đạo Nhân, ngươi ở đây Ngộ Đạo năm vạn năm này, mà chúng ta bất quá tìm hiểu ba tháng, này không khỏi có chút quá không công bình a?

Chân mày của Thiên Đao Đạo Nhân cũng không có hạ xuống, thản nhiên nói:

- Thần Thông ta vừa mới dùng, là ta đối với ký hiệu kia ba tháng thời gian lĩnh ngộ, không nhiều không ít, rất công bình. Tư chất kém chính là tư chất kém, không có lấy cớ.

Mọi người sắc mặt ngưng trọng, nếu như Thiên Đao Đạo Nhân không có nói láo mà nói, như vậy tư chất của hắn nhất định cao đến đáng sợ, thậm chí vượt xa Thần Tôn!

Bọn họ cũng không biết, Thiên Đao Đạo Nhân chính là Bỉ Ngạn Thần Đế tạo hóa mà sinh Tiên Thiên Thần Ma, bản thân Tiên Thiên Thần Ma liền cực kỳ cường đại, cả thân thể là Hồng Mông tạo nên, tự nhiên tư chất cực cao.

Bọn họ vốn là lòng tin bừng bừng, nhưng mà hiện tại không ai nắm chắc được bao nhiêu phần có thể vượt qua cửa ải này.

- Mới cửa thứ hai, cũng đã khó khăn đến loại tình cảnh này, phía sau mấy quan còn qua thế nào?

Có người thấp giọng nói.

Yêu Thần Kim Đế đi tới bên cạnh Giang Nam, thấp giọng nói:

- Giáo chủ, trên vách đá dựng đứng này có một Hỗn Độn đại nhật ký hiệu, ta lĩnh ngộ một lúc lâu. Bất quá chỉ được một tia lĩnh ngộ, không bằng ta truyền cho ngươi, để ngươi vượt qua kiểm tra?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Hỗn Độn đại nhật ký hiệu, chỉ sợ là một trong những ký hiệu cường đại nhất trên vách đá dựng đứng, lúc này nhẹ nhàng gật đầu, Yêu Thần Kim Đế thần thức ba động, đem mình đối với Hỗn Độn đại nhật ký hiệu lĩnh ngộ dốc túi tương thụ.

Giang Nam tinh tế sửa sang lại lĩnh ngộ của hắn, trong lòng âm thầm lắc đầu, mặc dù Yêu Thần Kim Đế là Thần Minh trong lửa. Ra đời từ trong liệt nhật, nhưng đối với Hỗn Độn đại nhật ký hiệu lĩnh ngộ chỉ ở mặt ngoài, không có được tinh túy Tiên Đạo ký hiệu này.

- Kim Đế, ngươi lĩnh ngộ còn có thiếu sót, cửa ải này ngươi qua không được.

Giang Nam đột nhiên nhớ tới mình ở trong Chiến Thần Điện được đến một loại Hỗn Độn ký hiệu, trong ký hiệu này tích chứa Hỗn Độn dị hỏa, lúc này đầu ngón tay một luồng Hồng Mông Tử Khí phiêu đãng, xây dựng ra một Hỗn Độn ký hiệu, nhẹ nhàng một ngón tay, cái dị hỏa ký hiệu này bay vào mi tâm Kim Đế, truyền âm nói:

- Kim Đế, dùng cái ký hiệu này cùng Hỗn Độn đại nhật Thần Thông của ngươi cùng nhau thi triển ra. Hơn phân nửa là có thể giúp ngươi vượt qua cửa ải này.

Yêu Thần Kim Đế hơi ngẩn ra, đi xem đạo ký hiệu kia, lại phát hiện thật sự thâm ảo, mình căn bản xem không hiểu, thầm nghĩ:

- Giáo chủ quỷ kế đa đoan, nghe hắn sẽ không có sai.

Rốt cục, lại có người tiến lên, lần này là Lưu Ly Thần Chủ, cô gái này luôn luôn mạnh mẽ vang dội, hơn nữa đã đến gần Thần Tôn cảnh giới, nàng năm xưa ngại Quang Vũ Thần Đế tại vị, tình nguyện tự phong ở trong Huyền Băng, đợi chờ Quang Vũ Đế bỏ mình, này mới xuất thế, cũng là có hùng tâm Vấn Đỉnh đế vị, tự nhiên là tư chất bất phàm, vẫn còn thắng Phúc Vân Thần Tôn!

Thiên Đao Đạo Nhân tâm niệm hơi động, lại có một huyết nhục phân thân thành hình, rõ ràng cũng là Thần Chủ viên mãn cảnh giới.

Lưu Ly Thần Chủ quát tháo, vô số hàn khí hiện lên, kết thành Băng Tuyết Thế Giới mênh mông, uyển như Lưu Ly đúc thành Thần Cung, hướng Thiên Đao Đạo Nhân phân thân bóp áp đi!

Nàng ở trên huyền khí thành tựu, đã đạt đến cực hạn, lần này tham quan hoc tập Tích Thủy Nhai khắc đá, chính là lựa chọn một quả Tiên Đạo huyền khí ký hiệu trong đó, cùng công pháp của nàng rất là phù hợp, vì vậy nàng lĩnh ngộ so sánh với Phúc Vân Thần Tôn càng sâu!

Cùng lúc đó, Thiên Đao Đạo Nhân phân thân cũng đồng thời thi triển

huyền khí Thần Thông đồng dạng, hai tòa Thần Cung va chạm, chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, trong đó một tòa Thần Cung nổ tung.

Trong mắt Lưu Ly Thần Chủ ảm nhiên, khóe miệng tràn ra một vết máu, Thiên Đao Đạo Nhân phất tay, tước đoạt trí nhớ của nàng, đuổi về Bỉ Ngạn Thần Chu.

Mọi người trong lòng lại càng chấn động, một kích kia của Lưu Ly Thần Chủ, đã đạt đến loại thành tựu cực hạn, nhưng vẫn không thể nào đả thông cửa ải này.

Người thứ ba tiến lên, người này là vị Chân Thần tấn chức Thần Chủ kia, chẳng qua là hắn cũng không có thể kiên trì một chiêu Thần Thông, liền bị đánh bại.

Đám người Tử Phòng đạo nhân, Phàn đô thống riêng phần mình tiến lên, cũng bại trận.

Bọn họ đều là kỳ tài ngút trời, người tài trong người tài, nhưng mà thủy chung so ra kém Thiên Đao Đạo Nhân phân thân, bị tẩy đi đoạn trí nhớ này, riêng phần mình bay vào Bỉ Ngạn Thần Chu.

- Ta thử một chút!

Yêu Thần Kim Đế tiến lên, trong lòng có chút thấp thỏm, bất quá nghĩ đến Giang Nam mới vừa rồi đưa vào mi tâm hắn Hỗn Độn ký hiệu, trong lòng không khỏi tự tin:

- Có thể qua cửa ải này hay không, liền ở nhất cử này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1196: Khí Phách Khôn Cùng. (2)

Thiên Đao Đạo Nhân giống như trước cũng chia ra một đạo phân thân, cùng tu vi của hắn đồng cấp, Yêu Thần Kim Đế quát chói tai, phía sau đột nhiên dâng lên Hồng Mông dị tượng, hóa thành một mặt trời cuồn cuộn chói chan, trong mặt trời chói chan, đạo Hỗn Độn ký hiệu kia của Giang Nam trôi nổi, đạo phù đồng này trong lúc bất chợt uy năng trán phóng, làm uy năng Hỗn Độn đại nhật Thần Thông thoáng cái tăng lên mấy lần!

Oanh...

Thiên Đao Đạo Nhân phân thân đồng thời thi triển ra Hỗn Độn đại nhật Thần Thông, hai loại Thần Thông giống nhau va chạm, sau một khắc, một vòng Hỗn Độn đại nhật mai một, Yêu Thần Kim Đế đại nhật Thần Thông ầm ầm đem Thiên Đao Đạo Nhân bao phủ, đem phân thân này luyện thành bụi bay!

Bốn phía một mảnh an tĩnh, sau một lúc lâu, Kim Đế mới phục hồi tinh thần lại, cười ha ha nói:

- Vượt qua kiểm tra rồi, ta vượt qua kiểm tra rồi!

Chúc Dịch Băng ánh mắt chớp động, bước nhanh đến phía trước, hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Nếu một con chim cũng có thể vượt qua kiểm tra, như vậy ta tự nhiên cũng có thể!

Yêu Thần Kim Đế bễ nghễ hắn một cái, ba chân đứng yên, cười lạnh nói:

- Bản thân ta muốn nhìn, ngươi có thể có thủ đoạn này hay không!

Sau một khắc, Chúc Dịch Băng ngất đi, bị đưa vào trong Bỉ Ngạn Thần

Chu.

Yêu Thần Kim Đế hai tay chống nạnh, cười ha ha, đắc ý phi phàm, đột nhiên lại ảo não nói:

- Đáng tiếc tiểu tử này mới vừa thất bại liền bị rửa đi trí nhớ truyền ra ngoài, để cho ta ngay cả cơ hội cười nhạo hắn cũng không có...

Trong sân chỉ còn lại có Tiềm Long Đạo Nhân, Tố Thần Hầu cùng Giang Nam, cùng với Thiên Thần tuổi trẻ kia.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi trước hay ta trước?

Tố Thần Hầu cười nói.

- Ta và ngươi người nào trước, còn không phải giống nhau sao?

Giang Nam nhìn về phía Thiên Thần tuổi trẻ kia, trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Vị đạo huynh này gọi như thế nào?

- Ta họ Cung, tự Thiên Khuyết.

Thiên Thần kia thà cười một tiếng nói:

- Nghe tiếng Giang giáo chủ cùng Thần Hầu đại danh đã lâu.

- Cung Thiên Khuyết?

Tố Thần Hầu trong lòng khẽ nhúc nhích, Cung Thiên Khuyết ở cửa thứ nhất cùng hắn đi ra kết giới, hiển nhiên tư chất ngộ tính cùng hắn xê xích không nhiều, nhưng hắn không có nghe qua danh tính của người này, lường trước hẳn là Thiên Thần sau khi hắn bị lưu vong quật khởi.

- Thiên Khuyết, Thiên Khuyết, nói là Thiên Đạo có thiếu sao?

Tiềm Long Đạo Nhân đụng lên gót chân, cười nói:

- Ngươi là đệ tử của ai?

Cung Thiên Khuyết thẹn thùng nói:

- Lão gia nhà ta gọi là Tạo Hóa Lão Tổ.

- Tạo Hóa Lão Tổ đệ tử!

Giang Nam không khỏi động dung, trên dưới đánh giá Cung Thiên Khuyết mấy lần, yên lặng ghi nhớ cái tên này.

Tạo Hóa Lão Tổ trong chín đại Bổ Thiên thần nhân, hắn từng ở chỗ Đạo Vương gặp qua, vị Tạo Hóa Lão Tổ này tạo hóa lực xuất thần nhập hóa, thậm chí có thể đem người chết sống lại, là một tồn tại sâu không lường được.

Thậm chí ngay cả Đạo Vương cũng đối với Tạo Hóa Lão Tổ khen không dứt, nói hắn là người đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ thấu triệt nhất!

Đạo Vương là tồn tại bực nào? Ngay cả hắn cũng sùng bái Tạo Hóa Lão Tổ, có thể nghĩ thực lực của Tạo Hóa Lão Tổ, hắn bồi dưỡng được đệ tử, tất nhiên cũng là cực kỳ kinh người!

- Giáo chủ cùng Thần Hầu nếu lẫn nhau từ chối, không bằng ta tới trước đi.

Cung Thiên Khuyết tiến lên, hướng Tiên Thiên Đao Đạo thi lễ, thật thà cười nói:

- Tiền bối, mời.

Trận chiến này, Giang Nam cùng Tố Thần Hầu bàng quan, hai người cũng là sắc mặt ngưng trọng, trong nháy mắt công phu, Cung Thiên Khuyết đã cùng Thiên Đao Đạo Nhân huyết nhục phân thân giao thủ mấy chục hiệp, Cung Thiên Khuyết này nhìn như thuần phác, thuần phác giống như một

khối ngọc thô, không có bất kỳ tạo hình, nhưng tư chất cùng ngộ tính mạnh đến nổi kinh người!

Trong mấy chục hiệp này, hắn thi triển ra mấy chục loại Thần Thông, mấy chục loại Thần Thông này rõ ràng là hắn từ trong Tích Thủy Nhai khắc đá Tiên Đạo ký hiệu lĩnh ngộ ra, một Tiên Đạo ký hiệu, lĩnh ngộ ra mấy chục loại Thần Thông!

- Hắn từ trong ký hiệu Tiên Đạo thôi diễn ra một loại Thần Thông, sau đó không có theo đuổi cực hạn, mà là đem loại Thần Thông này cùng nội tình bản thân kết hợp, thôi diễn ra càng nhiều biến hóa!

Tố Thần Hầu trầm giọng nói.

Giang Nam gật đầu, Cung Thiên Khuyết không có theo đuổi đem Tiên Đạo ký hiệu tích chứa Thần Thông thôi diễn đến mức tận cùng, ngược lại dung nhập vào bản thân, cùng công pháp bản thân tương dung, thôi diễn ra mấy chục loại biến hóa, ngược lại trở thành Thần Thông thích hợp hắn nhất!

Trong khoảnh khắc, cuộc tỷ thí này cũng đã kết thúc, Cung Thiên Khuyết kiêu ngạo đánh bại Thiên Đao Đạo Nhân phân thân, thành công vượt qua kiểm tra.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, cất bước tiến lên, cười nói:

- Thần Hầu, trận chiến này vẫn là ta tới trước đi.

- Giáo chủ mời.

Tố Thần Hầu khẽ mỉm cười nói.

Giang Nam đứng ở trước mao lư, Thiên Đao Đạo Nhân một đoàn huyết nhục bay ra, rơi xuống đất hóa thành một phân thân, trầm giọng nói:

- Ngươi tìm hiểu không đủ ba tháng thời gian, phân thân này của ta cũng tìm hiểu đồng dạng thời gian, công bình công chính.

- Không cần đạo huynh nhường.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu cùng cảnh giới tranh phong, như vậy ngươi cũng chưa có chiếm ta tiện nghi, ta muốn nhìn một chút đạo huynh hơn năm vạn năm này, rốt cuộc đem Hỗn Độn Thiên Long ký hiệu tìm hiểu bao nhiêu.

Thiên Đao Đạo Nhân lông mày lay động:

- Ngươi muốn cùng ta hơn năm vạn năm lĩnh ngộ tranh giành cao thấp?

- Chính xác!

Giang Nam trong mắt tinh quang chớp động, trịnh trọng gật đầu.

Thiên Đao Đạo Nhân trầm mặc chốc lát, lắc đầu nói:

- Mặc dù ta rất muốn để ngươi kiến thức ta hơn năm vạn năm lĩnh ngộ, nhưng quy củ không thể phế. Ngươi ra tay đi.

- Vậy thì thật là đáng tiếc.

Giang Nam thân thể chấn động, Hỗn Độn mở rộng, trúc tía chập chờn, một đầu Hỗn Độn Cốt Long vô cùng hung ác vô cùng dữ tợn từ trong Hỗn Độn Động Thiên ngẩng đầu, rống to!

- Hồng!

Hỗn Độn Thiên Long thanh âm chấn động, phảng phất thật sự có một đầu hung thần trong Hỗn Độn hiện ra ở trong thiên địa này, rống to một tiếng, rống toái Chư Thiên, khí phách khôn cùng!

Thiên Đao Đạo Nhân phân thân chưa kịp xuất thủ, liền đột nhiên bị chấn nát bấy, huyết nhục vô tồn!

Thiên Đao Đạo Nhân hơn năm vạn tám nghìn năm chưa từng nhúc nhích

qua bỗng nhiên đứng dậy, lông mày loạn vũ, khí tức đung đưa, con mắt bắn tử quang nhìn Giang Nam!

Khí thế kia, thậm chí để cho Hỗn Độn Hồng Mông trên không đại lục này rung chuyển không nghỉ!

- Thằng này thật là mạnh!

Giờ phút này nơi này chỉ còn lại có mấy người Tiềm Long Đạo Nhân, Tố Thần Hầu, Yêu Thần Kim Đế cùng Cung Thiên Khuyết, mấy người này có thể đi đến hiện tại, cũng là nhân vật siêu quần bạt tụy, vượt xa thường nhân, thậm chí có Đế tư!

Nhưng mà cho dù là bọn họ, bao gồm Tiềm Long Đạo Nhân, cũng không khỏi không than thở một tiếng "Thằng này thật là mạnh".

Bọn họ than thở, cũng không phải là khí tức của Thiên Đao Đạo Nhân rung chuyển Hỗn Độn Hồng Mông, mà là than thở Giang Nam, than thở Giang Nam mới vừa rồi một kích kia!

Một kích kia, bực nào tươi đẹp, bực nào bá đạo?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1197: Đại Ngũ Hành Phá Diệt. (1)

Cung Thiên Khuyết cùng Thiên Đao Đạo Nhân phân thân giao thủ, liên tục biến hóa mấy chục loại Thần Thông, cũng có thể được xưng tụng tươi đẹp, suy một ra ba, kinh thái tuyệt diễm.

Nhưng mà cùng một kích kia của Giang Nam so sánh, liền nhất thời ảm nhiên thất sắc, phảng phất là một cô gái chuẩn bị tư thế dung nhan câu lan quân, đột nhiên nhìn thấy Thiên Tiên hạ phàm.

Giang Nam mới vừa rồi dùng một thức Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông này, rõ ràng không có hoàn thành, chẳng qua là luyện thành xương cốt, nhưng chính là nhất thức bán thành phẩm công pháp như vậy, hết lần này tới lần khác đã một rống chấn vỡ Thiên Đao Đạo Nhân phân thân!

Phúc Vân Thần Tôn, Lưu Ly Thần Chủ, Tử Phòng đạo nhân, những người này cũng là thiên tư hơn người, đem Tiên Đạo ký hiệu trên Tích Thủy Nhai khắc đá lĩnh ngộ được hữu mô hữu dạng, một khi Thần Thông thi triển, thanh quang sắc đủ phát, to lớn chí cực.

Dù là như thế, bọn họ cũng chưa từng đón lấy một kích của Thiên Đao Đạo Nhân!

Mà Giang Nam hiển nhiên ngay cả một đạo Thần Thông cũng không hoàn thành, chẳng qua là bán thành phẩm, hơn nữa đạo Thần Thông này còn không đẹp mắt thế nào, Hỗn Độn Cốt Long dữ tợn hung ác, lệ khí ngập trời, nhưng hết lần này tới lần khác có uy năng to lớn như thế!

Đạo Thần Thông này của hắn, đã đem dữ tợn hung ác, diễn biến trở thành một loại xinh đẹp, mỹ cảm kinh tâm động phách.

- Hơn hai tháng lĩnh ngộ, thế nhưng đạt tới một bước này...

Thiên Đao Đạo Nhân đột nhiên mở miệng nói:

- Ngươi vượt qua kiểm tra rồi. Không biết ngươi có hứng thú xem một chút ta hơn năm vạn năm lĩnh ngộ hay không?

Hắn không đợi Giang Nam trả lời, đột nhiên thân thể lay động, lại có một khối huyết nhục rơi xuống đất hóa thành một phân thân, cùng Giang Nam ngang cảnh giới, thân hình Thiên Đao Đạo Nhân này vừa động, hướng Giang Nam đánh tới!

Hắn vừa động lôi đình sinh, Hồng Mông thần lôi cuồn cuộn chấn động, chỉ thấy một đầu Hỗn Độn Thiên Long rung đùi đắc ý. Từ trong Hồng Mông thần lôi ra đời, phóng lên cao, chân đạp tường vân, Tiên quang quấn quanh, có một loại khí thế phun ra nuốt vào thiên hạ vô địch!

Hắn mặc dù là Tiên Thiên Thần Ma, nhưng đối với Tiên Đạo nghiên cứu đạt đến mức tận cùng, đối với Tiên Thiên Thần Ma am hiểu Hồng Mông Đại Đạo lại không có bao nhiêu đọc lướt qua, đầu Hỗn Độn Thiên Long này mặc dù tư thái uy nghiêm, nhưng thiếu hụt căn cốt, có khí thế mà không có bổn nguyên.

Mà Giang Nam lại là có căn cốt nhưng không huyết nhục, thiếu Tiên Đạo đạt thành tựu cao.

Hỗn Độn Thiên Long một trảo dò tới, Hỗn Độn Thiên Long oai tràn ngập. Trong miệng truyền đến một loại đạo âm hư vô mờ mịt, đó là Hỗn Độn Thiên Long rồng ngâm, là Tiên Đạo đạo âm!

Hỗn Độn Cốt Long phía sau Giang Nam cũng vào giờ khắc này động, hai cái Hỗn Độn sinh linh bất đồng trong thời gian ngắn liền bộc phát ra đạo âm rồng ngâm cuồn cuộn, một người là Tiên Đạo đạo âm, một người là Hồng Mông sinh linh đạo âm!

- Ngang!

- Úm!

- Sao!

...

Mỗi một chủng rồng ngâm vang lên, hai đầu Hỗn Độn Thiên Long liền va chạm một lần, lực lượng vô cùng lần lượt thay đổi, mặc dù là cùng một loại Thần Thông, nhưng mà lại bộc phát ra hai loại lực lượng hoàn toàn bất đồng, đám người Tố Thần Hầu ở một bên xem chiến thậm chí cảm thấy được, hai loại lực lượng này xung đột lẫn nhau, tuyệt đối không có thể dung hợp ở chung một chỗ!

Giang Nam cùng Thiên Đao Đạo Nhân đối với điểm này cảm xúc càng sâu, nhưng mà trong lòng hai người còn đồng thời sinh ra một cái ý niệm giống như trước:

- Nếu như hai loại Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông này của chúng ta hỗn hợp ở chung một chỗ, thế tất có thể tái hiện Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông đầy đủ, đem uy năng Thần Thông này hoàn toàn phát ra!

Ý nghĩ này chợt lóe lên, hai loại Thần Thông uy năng hoàn toàn bộc phát, Thiên Long Bát Âm nổ vang, Thiên Long đụng nhau, hai đầu Thiên Long quay quanh, hình dạng như hai cái hồng chung, ầm ầm đụng vào nhau, hai cái hồng chung chia năm xẻ bảy!

Thân thể Giang Nam đung đưa, khí cơ dẫn dắt, không khỏi rút lui một bước.

Mà Thiên Đao Đạo Nhân phân thân vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên so sánh với Giang Nam muốn hơn một chút.

- Đạo huynh Thần Thông kinh người.

Giang Nam khom người, thi lễ nói.

- Đạo hữu tư chất kinh người.

Thiên Đao Đạo Nhân bản thể hoàn lễ nói.

Hai người cũng không có đề cập chuyện trao đổi Thần Thông này, nếu như không thể đánh thông Tiên duyên chín quan, rời đi nơi đây sẽ gặp trí nhớ biến mất, mặc dù trao đổi Thần Thông, Giang Nam cũng không tới chỗ tốt gì. Mà nếu như hắn đả thông chín quan, trở thành Bỉ Ngạn Thần Đế đệ tử, như vậy khi đó trao đổi Thần Thông cũng không muộn.

Thiên Đao Đạo Nhân ngồi xuống, thản nhiên nói:

- Người tiếp theo.

Tố Thần Hầu tiến lên, Giang Nam cũng không khỏi lên tinh thần, tinh tế tham quan học tập Tố Thần Hầu lĩnh ngộ Thần Thông, Tố Thần Hầu hai tay như cũ chưa từng ra tay áo, hắn từ Tích Thủy Nhai khắc đá lĩnh ngộ Thần Thông là một đạo Hồng Mông sông lớn, sông lớn ba nghìn dặm, tử khí cuồn cuộn, vượt qua trường không.

Một đạo Thần Thông này, biến hóa vô cùng, thỉnh thoảng sông lớn hóa thành cửu khúc đại trận, thỉnh thoảng giống như bàn long, thỉnh thoảng nước khắp kim sơn, thỉnh thoảng sông dài đổi chiều.

Hắn cũng không có lựa chọn giống như Giang Nam dễ như trở bàn tay đem đối thủ phá hủy như vậy, mà là lấy biến hóa thủ thắng.

Mấy chục hiệp sau, Tố Thần Hầu thắng được.

- Bốn người các ngươi đi tới cửa ải tiếp đi, nếu như các ngươi nguyện ý lưu lại, cũng có thể ở trước Tích Thủy Nhai ngốc nhiều một thời gian ngắn, ngốc bao lâu cũng có thể.

Thiên Đao Đạo Nhân bàn tay vung lên, một đạo cầu nổi di động hiện ở trên sông Hồng Mông, tiếp theo ánh mắt của hắn rơi vào trên người Tiềm Long Đạo Nhân, trầm giọng nói:

- Đạo huynh, nơi này không chịu nổi ta và ngươi chiến đấu dư ba, chúng

ta đi thiên ngoại đánh một trận!

Hai người phá không bay đi, đi vào trong Hỗn Độn Hồng Mông, biến mất không thấy gì nữa.

- Đáng tiếc, không có thể thấy hai vị cường giả này giao thủ.

Giang Nam thở dài, Thiên Đao Đạo Nhân chính là cường giả trong Thần Quân, tìm hiểu Tạo Hóa Tiên Đỉnh ký hiệu năm vạn hơn tám nghìn năm, đối với Tiên Đạo thành tựu làm cho người ta khó có thể ngắm bóng lưng.

Mà thân phận chân thật của Tiềm Long Đạo Nhân là Càn Khôn Lão Tổ, Bổ Thiên thần nhân, hai vị tồn tại như vậy giao thủ, đối với bất luận kẻ nào mà nói cũng là một cơ duyên lớn lao!

- Giáo chủ, chúng ta ở lại Tích Thủy Nhai sao?

Yêu Thần Kim Đế hỏi.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Nếu như không cách nào đả thông Tiên duyên chín quan, ở lại Tích Thủy Nhai bao lâu cũng vô ích. Tích Thủy Nhai Thần Thông cần tinh không cần nhiều, tinh thông một môn Thần Thông, có trợ giúp chiến lực tăng lên, Thần Thông nhiều, chiến lực cũng sẽ không phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Giang giáo chủ lời ấy rất đúng.

Cung Thiên Khuyết tự đáy lòng nói:

- Tiếp tục ở trước Tích Thủy Nhai nghiên cứu Tiên Đạo ký hiệu lạc ấn, chẳng qua là lãng phí thời gian.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1198: Đại Ngũ Hành Phá Diệt. (2)

Giang Nam bước lên cầu nổi, ánh mắt chớp động. Mỉm cười nói:

- Cung đạo huynh, không biết huynh bái nhập Tạo Hóa Lão Tổ môn hạ đã bao lâu?

Cung Thiên Khuyết thật thà nói:

- Ta tư chất nô độn, đã bái lão gia môn hạ hơn hai ngàn năm, đến nay mới khó khăn lắm tu thành Thiên Thần, lão gia nghe nói chuyện tình Bỉ Ngạn Thần Chu, liền để cho ta đến đây tìm tòi đến tột cùng.

- Giáo chủ, người này, dường như bộ dạng rất thành thật.

Yêu Thần Kim Đế lặng lẽ truyền âm nói:

- Không giống ngươi, gian xảo như con lươn.

Giang Nam thần thức ba động, cười lạnh nói:

- Bất quá là nhìn như trung hậu đàng hoàng mà thôi. Người đàng hoàng sẽ không cố ý giấu diếm mình. Người đàng hoàng cũng sẽ có bộc lộ tài năng, nếu có tài, liền tuyệt sẽ để cho người nhìn hắn có tài! Cung Thiên Khuyết này đem mình ẩn tàng lâu như vậy, thẳng đến hiện tại mới triển lộ phong mang, bỗng nhiên nổi tiếng, ngươi nói đây là người đàng hoàng sở tác sở vi sao?

Yêu Thần Kim Đế ngạc nhiên, cả giận nói:

- Ngươi đây là ngụy biện tà thuyết, nghe nhìn lẫn lộn!

Giang Nam không có để ý hắn, thầm nghĩ:

- Tạo Hóa Lão Tổ nghe nói chuyện tình Bỉ Ngạn Thần Chu, phái tới Cung Thiên Khuyết, khó bảo toàn cũng là muốn nhìn một chút Bỉ Ngạn Thần Đế rốt cuộc sống hay chết. Bỉ Ngạn Thần Đế lần này chọn lựa đệ tử, nếu Cung Thiên Khuyết có thể trở thành đệ tử của nàng, là có thể cùng Tạo Hóa Lão Tổ dắt tuyến. Xem ra, chín vị Bổ Thiên thần nhân đối với trường hạo kiếp này, cũng có riêng phần mình bàn tính.

Cung Thiên Khuyết cực kỳ thuần phác, Tố Thần Hầu hướng hắn lời nói khách sáo, Thiên Thần này hữu vấn tất đáp, thỉnh thoảng cũng hỏi một câu, Tố Thần Hầu cùng hắn nói mấy câu liền ngậm miệng không hề hỏi nữa.

- Bề ngoài trung hậu thuần lương, nội tâm đại gian đại ác.

Tố Thần Hầu thầm nghĩ trong lòng:

- Ta không có từ trong miệng hắn moi ra một câu có giá trị, ngược lại suýt nữa bị hắn moi ra gốc gác của ta.

Hắn ngậm miệng không nói, Cung Thiên Khuyết lại tới tìm Giang Nam nói chuyện, Giang Nam nhiều hứng thú, hai người ngươi hỏi một câu ta hỏi một câu, người nào cũng không có trả lời vấn đề của đối phương, chỉ lo riêng phần mình hỏi lên, cuối cùng Cung Thiên Khuyết cũng cảm giác được không thú vị, thầm thở dài "Tiểu hồ ly", liền không hề phản ứng Giang Nam nữa.

Bốn người tới đệ tam đại lục, xa xa liền thấy năm thanh thần kiếm treo cao ở trên không đại lục, kiếm quang dày đặc, hóa thành một tòa đại trận, trôi lơ lửng ở trong Hồng Mông, một Đạo nhân há mồm phun ra từng đạo tinh khí sáng như tuyết, trui luyện năm thanh thần kiếm này, đem Hồng Mông Tử Khí đánh vào trong thần kiếm.

Đạo nhân kia thấy bốn người Giang Nam tới, khẽ cau mày nói:

- Chỉ có bốn người tới đây sao? Lần trước là tới mười mấy người, còn có bảy tiểu oa nhi ngưu khí ngất trời, một đường xông đến nơi đại sư huynh. Một tiểu oa nhi trong đó lại còn đỉnh đạc nói ta rất có ý nghĩ... Khụ khụ, ta

chính là Thiên Ý đạo nhân trấn thủ cửa thứ ba!

Hắn tự tay từ từ nhấn một cái, chỉ nghe rầm rầm rầm năm tiếng nổ truyền đến, trên đại lục nhất thời nhiều ra năm tòa kiếm sơn, cao tới vạn trượng, nguy nga đứng vững, trên cắm vào Hỗn Độn Hồng Mông, làm cho người ta thấy cảm giác rầm rộ, cười nói:

- Trong năm thanh thần kiếm của ta, cất giấu một đạo Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông, chính là Thần Đế truyền lại. Các ngươi riêng phần mình tìm hiểu, ta cũng cho các ngươi ba tháng thời gian, ba tháng sau, chúng ta sẽ đấu!

- Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông?

Giang Nam suýt nữa lên tiếng kinh hô, sắc mặt nhất thời trở nên cực kỳ cổ quái, hắn đối với Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông không xa lạ chút nào, ban đầu hắn mới tới Trung Thiên thế giới, từng ở Xuất Vân thành ngưu khí hò hét mặt dầy, dùng Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông hư vô mờ mịt hù dọa một nhóm lớn cường giả, sau lại bị Đàm Trí thánh tăng lấy Thiên Nhãn đoán được.

- Chẳng lẽ, thật đúng là tồn tại một loại đại thần thông diệt sạch Ngũ Hành như vậy?

Trong lòng Giang Nam chợt cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, trong thoáng chốc tựa hồ cảm thấy trong tối tăm, thật sự có một loại lực lượng vô hình, đưa hắn cùng Bỉ Ngạn Thần Đế liên lạc với nhau.

Đây là một loại duyên phận.

Bá...

Năm đạo kiếm khí đâm rách Hồng Mông, ngay sau đó kiếm quang giống như ngân hà trải rộng ra, bao phủ màn trời, phía trên cả tòa đại lục Ngũ Hành khí tràn ngập, Ngũ Hành lần lượt thay đổi, năm màu chiếu sáng, biến hóa hàng vạn hàng nghìn.

Đột nhiên, Ngũ Hành mai một, Thiên Đạo không còn, có một loại cảm giác Thiên Ý mất sạch, thiên nhân ngũ suy đại phá diệt!

Thiên Ý Đạo Nhân lưu lại năm thanh thần kiếm này, thân hình liền tung bay, biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc, đạo nhân này đi tới trong Hỗn Độn Hồng Mông.

Hỗn Độn Hồng Mông đối với những người khác mà nói là một tuyệt địa, nhưng mà đối với Tiên Thiên Thần Ma mà nói, lại là như cá gặp nước.

Chỉ thấy trong Hỗn Độn Hồng Mông, thế công của Thiên Đao Đạo Nhân giống như cuồng phong, điên cuồng hướng Tiềm Long Đạo Nhân công tới, Tiềm Long Đạo Nhân từ đầu đến cuối cũng không có nhúc nhích qua, tùy ý hắn công kích, chẳng qua là đợi đến công kích của hắn đến trước gót chân, mới thấy quanh thân có một tia ba động rất nhỏ, kia là Đạo tắc của hắn, nhẹ nhàng vẻ, liền đem công kích của Thiên Đao Đạo Nhân lau đi.

- Lão Bát cũng không phải là đối thủ của hắn, để cho ta thử một chút!

Thiên Ý Đạo Nhân tức giận thét dài, phi thân tiến lên, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông bộc phát, mịt mờ kiếm khí ở trong Hỗn Độn cổn động, trong khoảnh khắc đem Tiềm Long Đạo Nhân bao phủ.

Tiềm Long Đạo Nhân tùy ý công kích của hắn lạc ở trên người mình, ngay sau đó giơ lên một đầu ngón tay, nhẹ nhẹ một chút, chỉ thấy Ngũ Hành diệt sạch nhanh chóng diễn sinh, trực tiếp đem đạo đại thần thông này phá vỡ.

Thiên Ý Đạo Nhân bị chấn rút lui, trong lòng vừa sợ vừa giận, hắn thậm chí ngay cả một ngón tay cũng không thể đón lấy. Bất quá so sánh với Thiên Đao Đạo Nhân, hắn cũng không tệ lắm, Thiên Đao Đạo Nhân thậm chí không có thể bức Tiềm Long Đạo Nhân ra một đầu ngón tay.

- Ta tới!

Thét dài cuồn cuộn, lại có một Tiên Thiên Thần Ma phi đến, gia nhập

trong chiến đoàn, người này pháp lực hùng hồn chí cực, một chưởng đẩy ra, Hỗn Độn bắt đầu khởi động, cuồn cuộn kinh người, rõ ràng là Ứng Long Đạo Nhân trấn thủ Tiên duyên thứ tư quan.

Người này tinh thông Tứ Tượng lực, Tứ Tượng lực to lớn vô cùng, một chưởng đẩy ra, Thần Thông bày ra, tựa như bốn Kình Thiên chi trụ đỉnh thiên lập địa, quay chung quanh Tiềm Long Đạo Nhân ầm ầm chuyển động, thắt cổ hết thảy.

Tiềm Long Đạo Nhân vung tay áo lên, thân thể Ứng Long Đạo Nhân rung mạnh, lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược ra sau, rõ ràng là bị hắn một tay áo đẩy bay!

- Đạo nhân này lợi hại, ta tới gặp hắn!

Lại có một Tiên Thiên Thần Ma bước đi, thân thể lay động, Huyền Hoàng nhị khí bay ra, Âm Dương nộp cách, hóa ra hai đại phân thân, một âm một dương, một Huyền một Hoàng, từng cái hóa thân cũng có chiến lực Thần Quân, cùng bản thể hắn vây công Tiềm Long Đạo Nhân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1199: Tiềm Long Qua Cửa. (1)

Tiềm Long Đạo Nhân quát tháo một tiếng, Cực Nhạc Đạo Nhân Huyền Hoàng hóa thân nứt vỡ, Cực Nhạc Đạo Nhân bị đầu ngón tay của hắn một điểm, thân thể rung mạnh, bay ngược ra sau.

Lại có một đạo nhân đánh tới, đưa tay hư hoa, một mặt gương sáng từ trong tay của hắn bay vút lên, nhô lên cao chiếu rọi, tạo hóa lực vặn vẹo, theo hướng Tiềm Long Đạo Nhân, rõ ràng là Tiên duyên sáu quan Tạo Hóa Đạo Nhân.

Tiềm Long Đạo Nhân một ngụm chân khí phun ra, giống như mũi tên, ô hay một tiếng đem mặt gương sáng này bắn toái, lại có một đạo nhân đánh tới, cười nói:

- Đạo nhân này đúng là mạnh đến nổi không hợp thói thường, ta tới đánh hắn!

- Ngươi là Huyền Hoàng Đạo Nhân, tồn tại đã Chứng Đế?

Tiềm Long Đạo Nhân thấy người tới, khuôn mặt có chút động, cười nói:

- Không nghĩ tới Bỉ Ngạn Thần Đế, lại có thể dạy ra Chứng Đế đệ tử, không tệ!

Huyền Hoàng Đạo Nhân cũng là một Tiên Thiên Thần Ma ra đời trong Hỗn Độn Hồng Mông, thần thông quảng đại, Đế Uy tràn ngập, vừa ra tay, liền làm cho người ta có một loại cảm giác vạn pháp quy tông!

Trong tay của hắn kiềm giữ Chứng Đế chi bảo, rõ ràng là một mặt kim bài cao vạn trượng, kim bài lạc ấn tràn đầy ký hiệu, tích chứa Đại Đạo chí lý, Chứng Đế chi bảo uy năng, tương đương với một Thần Đế khác, Huyền Hoàng Đạo Nhân cầm trong tay Chứng Đế chi bảo đánh tới, liền tương

đương với hai Thần Đế đồng thời tấn công Tiềm Long!

Tiềm Long Đạo Nhân không hề giống như trước bất cần đời như vậy nữa, đột nhiên đỉnh đầu Thần Quang rung chuyển, hóa thành một ngụm bảo bình, trong bảo bình một đạo Thần quang bay ra, Huyền Hoàng Đạo Nhân nhất thời chỉ cảm thấy trong tay không còn, thầm thở dài hỏng bét, mặt kim bài vạn trượng này đã bị đạo Thần quang kia quét đi.

Lúc này, một bàn tay hôi mông mông thăm dò, thăm dò vào trong miệng bảo bình kia, sinh sôi bắt được mặt kim bài này, dùng sức hướng ra phía ngoài kéo đi.

- Ngươi chính là trấn thủ thứ tám quan Hồ Thiên Đạo Nhân? Ngươi lớn lên không bằng Hồ Thiên Lão Tổ.

Tiềm Long Đạo Nhân nhìn lại, chỉ thấy xuất thủ cướp đoạt kim bài cũng là một Tiên Thiên Thần Ma đã Chứng Đế, so sánh với Huyền Hoàng Đạo Nhân còn muốn mạnh nhất phân, thực lực siêu nhiên, có thể từ trong đạo Thần Thông này của hắn, cướp đi kim bài.

Tiềm Long Đạo Nhân tùy ý Hồ Thiên Đạo Nhân kia đem kim bài cướp đi, đứng chắp tay, chỉ thấy bảy Thần Ma vờn quanh ở chung quanh của mình, chỉ có Đạo Vương đạo nhân không có xuất hiện, về phần Càn Khôn Đạo Nhân là bởi vì thật sớm thua ở trong tay của hắn, không có tham chiến.

- Các ngươi đây là tính toán ngăn cản ta đi gặp Bỉ Ngạn sao?

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói.

Bảy Thần Ma khí diễm ngập trời, bao bọc vây quanh, Hồ Thiên Đạo Nhân cười nói:

- Chúng ta chỉ là muốn xem nền móng của đạo huynh một chút mà thôi, nếu đạo huynh có thể đánh bại chúng ta, là có thể trực tiếp đi thứ chín quan, đánh bại Đại sư huynh của chúng ta, đạo huynh có thể bái kiến Thần Đế.

- Ta so sánh với các ngươi Cổ lão, thật không muốn bắt nạt các ngươi.

Tiềm Long Đạo Nhân nhìn chung quanh một lần, chắp tay cười nói:

- Các ngươi cùng lên đi.

Bảy Tiên Thiên Thần Ma liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên giận dữ, Hỗn Độn rung chuyển, nhất tề hướng hắn đánh tới.

Trận chiến này thậm chí có hai Thần Đế cấp Tiên Thiên Thần Ma xuất thủ, cộng thêm năm Thần Quân cấp Tiên Thiên Thần Ma, đánh cho Hỗn Độn tựa hồ có một đầu yêu ma quỷ quái khổng lồ khuấy Hồng Mông, thậm chí để cho Bỉ Ngạn Thần Đế mở thiên địa cũng chấn động không nghỉ!

Chỉ chốc lát sau, hết thảy bình thường xuống, Tiềm Long Đạo Nhân bồng bềnh mà đi, bảy Tiên Thiên Thần Ma kia ngã chỏng vó nằm ở trong Hỗn Độn Hồng Mông, từng cái từng cái trong miệng hộc máu, héo úa không chịu nổi.

- Thằng này mạnh như vậy, rốt cuộc là lai lịch gì?

Thiên Ý Đạo Nhân miễn cưỡng ngồi dậy, hoảng sợ nói.

- Hắn nói hắn lai lịch Cổ lão, hẳn là một trong chín lão quái vật cùng Thần Đế nổi danh kia.

Hồ Thiên Đạo Nhân xóa đi vết máu ở khóe miệng nói:

- Bất quá, chín lão quái vật kia bị khốn ở Thiên Đạo, 5000 vạn năm qua bảo thủ, vô duyên tái tiến một bước. Thần Đế nói, Thiên Đạo thành toàn bọn họ, nhưng mà đem sự thành tựu của bọn họ vây hãm chết ở nơi đó, ta đoán chừng hắn chưa chắc có thể qua cửa ải đại sư huynh này!

Những người khác mắt sáng rực lên, cười nói:

- Chính xác! Đại sư huynh thực lực đã đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, tất nhiên có thể ngăn hắn!

Tiềm Long Đạo Nhân đi tới tòa đại lục thứ chín, đi vào trong Đạo Vương cung, chỉ thấy trong Đạo Vương cung, một vị trung niên nam tử uy nghiêm thâm trầm đứng ở nơi đó, khí tức mờ ảo như mây, tựa hồ cùng Bỉ Ngạn Thần Đế mở thế giới dung làm một thể.

- Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Sắc mặt Tiềm Long Đạo Nhân ngưng trọng, từ từ phun ra một ngụm trọc khí.

- Hoằng Tổ gặp qua Càn Khôn Lão Tổ.

Trung niên nam tử kia xoay người, trực diện Tiềm Long Đạo Nhân, khom người thi lễ nói:

- Càn Khôn Lão Tổ chính là Bổ Thiên thần nhân, vì sao phải giả tên Tiềm Long?

- Hoằng Tổ Thần Đế, quả nhiên là ngươi.

Tiềm Long Đạo Nhân lộ ra một tia kinh ngạc, cười nói:

- Ta vốn đang suy nghĩ, nếu như Bỉ Ngạn chưa chết, ở trong Hỗn Độn Hồng Mông mở thế giới, như vậy ngươi tiến vào phá diệt chi địa này, cũng vô cùng có khả năng chưa chết. Quả nhiên ngươi bái làm môn hạ, trở thành đại đệ tử của nàng. Ta vốn là đạo hiệu Tiềm Long, về phần Càn Khôn, bất quá là sau khi ta hợp Thiên Đạo mới dùng.

Hoằng Tổ Thần Đế yên lặng gật đầu nói:

- Lúc ta tại vị từng bái kiến qua lão tổ, nhận được lão tổ chỉ điểm, vốn không nên cùng lão tổ là địch. Chẳng qua là lão tổ ngươi tới ý khó lường, ta cũng không khỏi không ngăn trở lão tổ.

Tiềm Long Đạo Nhân lơ đễnh, cười nói:

- Ta cũng chỉ là tìm Bỉ Ngạn tự ôn chuyện cũ, không có ác ý. Bất quá ta nói như vậy, ngươi cũng sẽ không tin tưởng.

Hoằng Tổ Thần Đế gật đầu nói:

- Càn Khôn Lão Tổ đã từng là nhân vật hai mặt, ta thật sự không tin ngươi. Ta lạy Thần Đế vi sư, đem Đại Đạo của mình ký thác vào trong thế giới của nàng mở, mới có thể đột phá đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, lại mượn pháp lực Thần Đế, mới có thể sống đến hiện tại, Thần Đế có tái tạo chi dạ, vì vậy mặc dù lão tổ ngươi tới, ta cũng phải ngăn chặn ngươi!

- Hai mặt?

Tiềm Long Đạo Nhân giận dữ:

- Người nào nói cho ngươi biết ta là hai mặt? Đúng rồi, nhất định là nữ nhân Bỉ Ngạn này nói! Năm đó ta bất quá chẳng qua là ám toán bọn họ một lần, sau cũng bị mấy lão già Huyền Hoàng kia đánh cho một trận, nữ nhân này lại còn tính toán chi li đến hiện tại! Ta cũng không phải là phản đồ?

- Thần Đế nói ngươi có tướng làm phản đồ, không thể không phòng.

Hoằng Tổ Thần Đế khom người thi lễ nói:

- Lão tổ, kính xin dời bước.

- Có tướng phản đồ...

Tiềm Long Đạo Nhân khóe mắt run lên, hừ lạnh một tiếng, phất tay áo rời đi tòa Thần Cung này, đi tới thiên ngoại. Hoằng Tổ Thần Đế theo sát phía sau, Tiềm Long Đạo Nhân lạnh nhạt nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1200: Tiềm Long Qua Cửa. (2)

- Hoằng Tổ, ngươi ra tay đi, để cho ta nhìn ngươi đem Đại Đạo bản thân ký thác vào trong thế giới không hoàn chỉnh này, thực lực rốt cuộc đến một bước nào.

- Lão tổ, đắc tội!

Cũng không lâu lắm, bảy Thần Ma Hồ Thiên Đạo Nhân đuổi ở đây, chỉ thấy Hoằng Tổ Thần Đế ngã chỏng vó nằm ở trong Hồng Mông, bị đánh thê thảm không nỡ nhìn, vội vàng bước lên phía trước bày cứu, mấy Tiên Thiên Thần Ma hoảng sợ nói:

- Đạo nhân kia thật không ngờ lợi hại, ngay cả đại sư huynh cũng không phải là đối thủ?

- Hắn là Càn Khôn Lão Tổ, tự nhiên lợi hại.

Hoằng Tổ Thần Đế miễn cưỡng đứng dậy nói:

- Càn Khôn Lão Tổ đem tự thân Đại Đạo cùng Thiên Đạo tương dung, ký thác vào trong chư thiên vạn giới, mà Đại Đạo của ta chỉ ký thác vào Thần Đế mở thế giới, một người là chư thiên vạn giới, tính bằng đơn vị hàng nghìn thế giới, mà ta thì chỉ ký thác một thế giới, tự nhiên không thể cùng hắn so sánh.

- Thần Đế không phải nói, Càn Khôn vừa kém vừa xấu sao?

Mấy Tiên Thiên Thần Ma ngạc nhiên nói.

- Ta nghe nói Càn Khôn Lão Tổ là mỹ nam tử trong chín đại Bổ Thiên thần nhân, cũng là nhân vật phong hoa tuyệt đại thời đại kia, suýt nữa đem Đạo Vương chúng Bổ Thiên thần nhân hết thảy một lưới bắt hết, há có thể

vừa kém vừa xấu?

Hoằng Tổ Thần Đế lắc đầu nói:

- Đoán chừng là Thần Đế cùng hắn có liên quan gì, cho nên có chút không chào đón hắn. Bất quá loại chuyện này, không phải là chúng ta có thể đo lường được. Hôm nay hắn đã đi gặp Thần Đế, cho dù hắn là Bổ Thiên thần nhân, cũng không cách nào ngất trời.

Mọi người rối rít gật đầu, cười nói:

- Thần Đế bất lão bất diệt, so với thần nhân như hắn dựa vào đánh cắp Thiên Đạo mà Trường Sinh cường đại hơn nhiều.

Tiên duyên cửa thứ ba, bốn người Giang Nam như cũ tìm hiểu Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông, môn đại thần thông này đem Ngũ Hành lực diễn biến đến mức tận cùng, sau đó lấy Ngũ Hành tan biến tới diễn biến thiên nhân ngũ suy, một nhóm tan biến, liền có một loại đại suy vong, mạnh như Thần Đế cũng không cách nào chạy trốn suy vong.

Ngũ Hành tan biến, năm suy tề tụ, chính là Đại Ngũ Hành Phá Diệt đại thần thông!

Bất quá, muốn tu luyện Thần Thông này, cần đem Ngũ Hành biến hóa thôi diễn đến mức tận cùng mới có thể làm được, mà Thiên Ý Đạo Nhân lưu lại năm thanh thần kiếm, chính là căn bản cho đám người Giang Nam tìm hiểu.

- Bỉ Ngạn Thần Đế lần đầu tiên khai thiên thất bại, lưu lại Man Hoang thế giới, biến thành Tiên duyên cửa thứ nhất.

Giang Nam đột nhiên nghĩ đến một chuyện, thầm nghĩ:

- Cửa thứ hai chính là Tạo Hóa Tiên Đỉnh lạc ấn, cửa thứ ba là Ngũ Hành lực, trong lúc này, phảng phất có cái liên lạc gì đó.

Hắn tinh tế suy tư, thầm nghĩ:

- Khai thiên thất bại, Bỉ Ngạn Thần Đế cảm giác mình chưa viên mãn, vì vậy tìm hiểu Tạo Hóa Tiên Đỉnh lạc ấn, cố gắng bổ toàn bộ công pháp của mình. Sau đó nàng đem Ngũ Hành lực thôi diễn viên mãn, như vậy sau Ngũ Hành, liền hẳn là thôi diễn Tứ Tượng lực, sau chính là Huyền Hoàng Âm Dương, tạo hóa, sau đó liền muốn đem những lĩnh ngộ này dung làm một thể. Ta đoán chừng, phía sau một cửa ải, thăm dò chính là Tứ Tượng biến hóa...

Tháng ba chi kỳ đúng hẹn tới, Thiên Ý Đạo Nhân đến đây thăm dò bốn người, lần này Yêu Thần Kim Đế không có thể vượt qua kiểm tra, bị loại bỏ xuất cục, xóa đi đoạn trí nhớ này, đưa vào Bỉ Ngạn Thần Chu ngủ say.

- Đáng tiếc, Kim Đế trời sanh hành hỏa, là trong lửa chi thần, mặc dù lĩnh ngộ ra nước lửa nhị hành, Âm Dương biến hóa, nhưng đối với Ngũ Hành khác tựu không có quá nhiều cảm ngộ.

Giang Nam thở dài, Yêu Thần Kim Đế tu luyện tới trình độ dương cực âm sinh, tinh thông nước lửa, đối với hỏa lĩnh ngộ còn trên đám người Giang Nam, nhưng mà những Ngũ Hành khác hắn cảm ngộ lên lại cực kỳ khó khăn, không cách nào làm được Ngũ Hành quy nhất, bị loại bỏ xuất cục là chuyện đương nhiên.

- Nếu như Kim Đế chưa bị loại bỏ, như vậy đến cửa ải Huyền Hoàng Âm Dương này, hắn sẽ có tạo hóa lớn lao.

Giang Nam chỉ có thể thay Kim Đế tiếc hận, hắn cùng với Tố Thần Hầu, Cung Thiên Khuyết ba người từ trong năm thanh thần kiếm này lĩnh ngộ ra rất nhiều đạo lý lớn, Ngũ Hành tương sinh, chẳng qua là muốn hoàn toàn lĩnh ngộ ra Ngũ Hành đại phá diệt, ngắn ngủn ba tháng căn bản không cách nào làm được.

Thiên Ý Đạo Nhân cũng là lấy mình ba tháng lĩnh ngộ tới cùng bọn họ giao thủ, ba người Giang Nam riêng phần mình thắng được, bất quá tốn hao

thời gian có dài có ngắn, cửa ải này, Tố Thần Hầu tốn hao thời gian ngắn nhất. Vừa mới giao thủ liền lập tức thắng được. Hiển nhiên ở phương diện Ngũ Hành nghiên cứu có thành tựu kinh người.

Giang Nam thứ hai, tốn hao năm ba hiệp mới chiến thắng Thiên Ý Đạo Nhân cùng cảnh giới phân thân.

Mà Cung Thiên Khuyết như cũ trầm ổn nhất, lấy Ngũ Hành biến hóa chi đạo thủ thắng, mặc dù tốn hao thời gian dài, nhưng mà không thể khinh thường.

Thứ tư quan không có ngoài Giang Nam dự liệu, quả nhiên là thăm dò Tứ Tượng biến hóa, trấn thủ nơi đây chính là Ứng Long Đạo Nhân, đạo nhân ở trên phiến đại lục này tạo lên Tứ Cực Tứ Tượng thông thiên trụ, tích chứa Tứ Tượng thông thiên đại thần thông. Để cho ba người Giang Nam lĩnh ngộ.

Ba tháng sau, Ứng Long Đạo Nhân xuất thủ, thăm dò ba người lĩnh ngộ, lần này cũng là Giang Nam trước tiên thắng được, Tố Thần Hầu xếp hạng thứ hai, Cung Thiên Khuyết như cũ xếp hạng thứ ba.

Ba người cũng không có bị loại bỏ xuất cục.

Tiên duyên thứ năm quan do Cực Nhạc Đạo Nhân trấn thủ, chủ chưởng Huyền Hoàng Âm Dương biến hóa, tòa đại lục này giống như thiên địa sơ phân, Hồng Mông bắt đầu khởi động, dị tượng không dứt. Thanh vì thiên, trọc vi âm, Âm Dương biến hóa, có sinh cơ vô cùng.

Âm Dương tạo hóa lay động ngày đêm, Huyền Hoàng mở thiên sinh địa!

Trên phiến đại lục này, Nhật Nguyệt treo cao, Thiên Hoa địa bảo, thiên như mui xe, địa như lâm mộc, Âm Dương thay đổi thất thường, đem Huyền Hoàng Âm Dương đạo lý diễn biến đến mức tận cùng.

Giang Nam thấy một màn như vậy, càng thêm xác định Bỉ Ngạn Thần Đế bởi vì là lần thứ nhất khai thiên thất bại, cho nên kiểm điểm nguyên nhân mình thất bại, lúc này mới chế tạo ra loại địa phương Tiên duyên chín quan

này!

- Trên Bỉ Ngạn Thần Chu, trong hai cuốn sách cổ của Bỉ Ngạn Thần Đế có nói, ở Thiên Đạo tan biến thành tiên có hai cách, đáng tiếc hai cuốn sách cổ kia hơn phân nửa là rơi vào tay Tiềm Long Đạo Nhân. Bất quá bây giờ nhìn lại, cách thành tiên thứ nhất, chỉ sợ chính là khai thiên tích địa! Chỉ có khai thiên tích địa một lần nữa, mở một thế giới đầy đủ, mới có thể ở trong cái thế giới này, diễn biến Thiên Đạo của mình, sau đó nhảy ra Thiên Đạo, thành tựu Tiên vị!

Giang Nam yên lặng ngồi xuống, tinh tế tìm hiểu Cực Nhạc Đạo Nhân thiên địa đại thần thông, chuẩn bị ba tháng sau đối quyết!

Trong lúc vô tình, lại là một năm thời gian trôi qua, ba người Giang Nam đã trải qua Cực Nhạc, Tạo Hóa, Huyền Hoàng, Hồ Thiên khảo nghiệm, ba người bọn họ hết thảy thông qua bốn quan này, đi tới Tiên duyên thứ chín quan, Đạo Vương cung!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1201: Hoằng Tổ Thần Đế

Tạo Hóa Đạo Nhân Thiên Đạo tạo hóa đại thần thông một quan, Cung Thiên Khuyết siêu quần bạt tụy nhất, ngược lại Giang Nam hiểm hiểm vượt qua kiểm tra, thiếu chút nữa liền bị thua đào thải ra khỏi cục.

Huyền Hoàng Đạo Nhân, Hồ Thiên Đạo Nhân lại càng là tồn tại Chứng Đế, thực lực cường đại khôn cùng, bọn họ lĩnh ngộ lại là hai tòa Bỉ Ngạn Thần Đế mở Man Hoang thế giới khác!

Hai tòa Man Hoang thế giới này, cũng không hoàn chỉnh, bất quá so sánh với Man Hoang thế giới cửa thứ nhất đã hoàn bị rất nhiều, hai tòa thế giới cũng là Tiên duyên, liên tục nhận được hai đại Tiên duyên này, Giang Nam lại càng nhất cử đột phá, tu thành Ngọc Hoàng Thiên Cung, khoảng cách Tử Vi Thiên Cung cũng chỉ một bước!

Mà Tố Thần Hầu thì mượn cơ hội này tu thành Thần Tôn, Cung Thiên Khuyết như cũ lão thần khắp nơi, còn ở Thiên Thần cảnh giới, bất quá Giang Nam cùng Tố Thần Hầu xem tu vi của hắn tích lũy, cũng đạt tới tình cảnh vô cùng kinh khủng, khoảng cách Chân Thần chỉ sợ không xa!

Cùng Huyền Hoàng Đạo Nhân, Hồ Thiên Đạo Nhân đối quyết, lại càng kinh tâm động phách, hai vị đạo nhân này là Tiên Thiên Thần Ma, lại là tồn tại Chứng Đế, mặc dù là cùng cảnh giới, nhưng thực lực của bọn họ vẫn là kinh khủng tới cực điểm, nhất là Hồ Thiên Đạo Nhân, cùng cảnh giới thực lực so sánh với Huyền Hoàng Đạo Nhân lại càng mạnh một bậc.

Đám người Giang Nam vượt qua hai quan này cũng bị thương nặng, cơ hồ sắp bại rồi mới miễn cưỡng vượt qua kiểm tra.

Rốt cục, Tiên duyên thứ chín quan Đạo Vương cung đã đến.

Ở chỗ này, Bỉ Ngạn Thần Đế mở thế giới đầy đủ đã gần trong gang tấc,

Giang Nam đối với Thiên Đạo đại kiếp của mình cảm ứng càng phát ra rõ ràng, tựa hồ kiếp vân cuồn cuộn bất cứ lúc nào cũng có thể phủ xuống!

Hắn ở bước lên Bỉ Ngạn Thần Chu, liên tục tu thành Tử Vi Thiên Cung, Huyền Thanh Thiên Cung cùng Ngọc Hoàng Thiên Cung tam đại cảnh giới, theo lý mà nói hắn là vượt qua ba tràng đại kiếp, nhưng mà Bỉ Ngạn Thần Chu che đậy Thiên Đạo ảnh hưởng, mà phá diệt chi địa Thiên Đạo không còn, cũng không có thiên kiếp phủ xuống, trong Tiên duyên chín quan, Bỉ Ngạn Thần Đế mở ba thế giới cũng không hoàn chỉnh, Thiên Đạo đại kiếp cũng không phủ xuống.

Nhưng mà, Tiên duyên chín quan đối diện, đệ tứ tọa thế giới hiển nhiên là một thế giới đầy đủ, trong đó có Thiên Đạo vận hành, hắn dám khẳng định, nếu như mình bước vào nơi đó, lập tức sẽ khiến tam trọng Thiên Đạo đại kiếp phủ xuống!

- Thật là mong đợi, không biết Bỉ Ngạn Thần Đế mở thế giới, diễn biến Thiên Đạo cùng chư thiên vạn giới Thiên Đạo có cái gì bất đồng!

Đạo Vương cung, một Đế Hoàng xoay người lại, trực diện ba người, khí tức mờ ảo cao xa, Giang Nam nhất thời có một loại cảm giác đối mặt Vũ Trụ Hồng Hoang, chỉ có thể cảm giác được mình yếu ớt cùng nhỏ bé!

- Hoằng Tổ Thần Đế!

Trên mặt Cung Thiên Khuyết lộ ra vẻ khiếp sợ, thấp giọng nói.

Tố Thần Hầu cũng sắc mặt ngưng trọng, hiển nhiên đã từng gặp bức họa của Hoằng Tổ Thần Đế, đối với Đế Hoàng này cũng không xa lạ gì. Hai người bọn họ, một cái đến từ Bổ Thiên thần nhân Tạo Hóa Lão Tổ môn hạ. Một cái đến từ Thần Giới, là Thần Giới đầu sỏ, vì vậy đối với lịch đại Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới đều có chỗ hiểu rõ, gặp qua bức họa các triều đại Thần Đế đổi thay.

Giang Nam chẳng qua là từ nơi Tiềm Long Đạo Nhân nghe được qua cái

tên Hoằng Tổ Thần Đế này, biết có một Thần Đế như vậy, đã từng đi tới phá diệt chi địa, tin đồn đã chết ở chỗ này, lại không nghĩ rằng Hoằng Tổ Thần Đế không những chưa chết, ngược lại bái nhập Bỉ Ngạn Thần Đế môn hạ, sống trăm ngàn vạn năm!

- Hắn là như thế nào đột phá thọ nguyên cực hạn của Thiên Đạo quy định, tồn tại đến nay?

Ba người trong lòng rung động vạn phần, riêng phần mình nghĩ ngợi nói:

- Chẳng lẽ Bỉ Ngạn Thần Đế cái Bán Tiên này, thật sự có loại uy năng như Tiên Nhân, có thể làm cho thọ nguyên một người vượt xa Thiên Đạo hạn chế?

- Ba vị có thể tới nơi này của ta, coi như không tệ.

Hoằng Tổ Thần Đế giếng cổ vô ba, trên mặt lộ ra một nụ cười, ngay sau đó nụ cười biến mất, khôi phục như lúc ban đầu, mặt không chút thay đổi nói:

- Cửa ải này của ta đơn giản nhất, ba người các ngươi tĩnh tọa ba tháng, đem sở học trước tám quan của bọn ngươi chỉnh hợp quy nhất, dung làm một thể. Sau đó chỉ cần đánh bại ta cùng cảnh giới, là có thể qua cửa.

Cung Thiên Khuyết hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Cửa ải này, có thể vận dụng lĩnh ngộ trước tám quan hay không?

Hoằng Tổ Thần Đế lắc đầu, lạnh nhạt nói:

- Cửa ải này của ta, không hạn sở học. Ngươi có thể vận dụng sở học từ trước của ngươi, cũng có thể vận dụng lĩnh ngộ trong tám quan phía trước. Ta sở dĩ cho các ngươi khổ tu ba tháng, là hy vọng các ngươi có thể đem lĩnh ngộ trước tám quan, dung nhập vào trong bản thân, sau đó có thể làm cho mình tái tiến một bước. Nếu không, lấy trạng thái hiện tại của các ngươi, là không thể nào vượt qua cửa ải này của ta.

Ba người liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình khoanh chân ngồi xuống, đau khổ tìm hiểu sở học trước tám quan của mình.

Hoằng Tổ Thần Đế không có nói sai, cửa ải này của hắn mặc dù không cần bất kỳ phương thức lịch lãm cùng lĩnh ngộ khác, nhưng ngược lại là một cửa ải khó khăn nhất, bởi vì phải đối mặt chính là Hoằng Tổ, là một Thần Đế đã đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Hoàng Đạo Cực Cảnh, tự thân Đại Đạo cùng Thiên Đạo tương dung, thuận lòng trời mà đi, đã gần đến nhảy ra ngoài!

Cảnh giới này đã có hơn năm ngàn vạn năm không có ai đột phá đến, Thần Đế chi tư, ở trước mặt Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng không coi vào đâu!

Mà vào lúc này, thế giới đối diện Tiên duyên chín quan, Tiên quang lượn lờ bốc hơi, Tiềm Long Đạo Nhân sớm đã tới đây, chỉ thấy một đạo thang trời hướng chỗ sâu trong Tiên quang, một tòa Tiên Đình cung điện dọc theo biên giới.

Tiềm Long Đạo Nhân liền đi ở trên thang trời này, liên tục đi một năm, cũng chưa từng đi tới cuối, vị Bổ Thiên thần nhân này mỗi bước ra một bước, thang trời liền dài ra một bước, tòa cung điện tọa lạc trong Tiên quang này nhìn như ở phía trước hắn, nhưng hắn vĩnh viễn không cách nào đi tới cuối thang trời, tiến vào trong cung điện, nhìn thấy giai nhân.

Cho dù hắn khống chế Hóa Tiên Phi Hồng được xưng chư thiên vạn giới tốc độ đệ nhất, cũng không cách nào bay đến cuối thang trời.

- Bỉ Ngạn, ngươi tuyệt tình như thế sao?

Tiềm Long Đạo Nhân đột nhiên cao giọng nói.

Thanh âm ầm ầm, chấn động phiến thiên địa này.

- Ta là sợ ngươi vừa thấy được ta, liền hướng ta cầu hôn.

Trong Tiên Đình, truyền tới một thanh âm dễ nghe, cực kỳ dễ nghe, phảng phất tiên nhạc từ trên chín tầng trời truyền đến.

Tiềm Long Đạo Nhân vội vàng cười nói:

- 5000 vạn năm trôi qua, cái tình cảm gì cũng đã sớm phai nhạt, con chó nhỏ mới hướng ngươi cầu hôn! Ta này, danh tiếng Càn Khôn Lão Tổ không dùng được, mà là dùng đạo hiệu vốn có, là vì hướng ngươi cho thấy cõi lòng. Ngươi phải nễ mặt tình cảm lúc trước của chúng ta, gặp ta một lần. Ngươi nếu không gặp ta, vạn nhất ta náo lên, phiến thiên địa này của ngươi không chịu nổi, đạo hạnh của ngươi cũng muốn bị ta phá hư!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1202: Bạo Lực Qua Cửa. (1)

- Tiềm Long, ngươi dám uy hiếp tỷ tỷ?

Trong Tiên Đình truyền tới một thanh âm giận dỗi, có thể tưởng tượng, bên trong tất nhiên có một vị tiên tử sắc mặt cáu giận:

- Có tin tỷ tỷ lật tay là có thể đem ngươi trấn áp hay không? Ngươi hiện tại cũng không có mang theo cái bô của ngươi tới, trấn áp ngươi đối với ta mà nói còn không nói chơi!

- Cái bô?

Tiềm Long Đạo Nhân ngẩn ngơ, đột nhiên tỉnh ngộ, Nữ Đế này là nói Hóa Tiên Ngọc Bình của mình, cười nói:

- Thô lỗ, thật sự thô lỗ, bất quá ta thích ngươi như vậy. Ngươi rốt cuộc có gặp ta hay không? Nếu không thấy ta, nếu ta chết ở trong hạo kiếp, chỉ sợ vĩnh viễn cũng không thấy được!

Thang trời đột nhiên dừng lại sinh trưởng, Nữ Đế trong tòa Tiên Đình này tức giận nói:

- Bắt ngươi không cách nào, bất quá nếu ngươi vừa thấy mặt liền hướng ta cầu hôn, ta liền thật đem ngươi biến thành một con chó!

Tiềm Long Đạo Nhân mừng rỡ, bước đi qua thang trời, tiến vào trong Tiên Đình cung khuyết kia, hì hì cười nói:

- Ta nhất ngôn ký xuất, đương nhiên là tứ mã nan truy. Ta trước học một tiếng chó sủa cho ngươi nghe, gâu gâu! Tỷ, ngươi gả cho đi, ta những năm này vì ngươi thủ thân như ngọc...

Ầm!

Trong Tiên Đình truyền đến thanh âm giao thủ kịch liệt, sau một lúc lâu, Tiềm Long Đạo Nhân sưng mặt sưng mũi, hướng Nữ Đế đối diện nói:

- Không nên đánh! Ta tới tìm ngươi, thật sự là từ cảm thấy tính mạng khó bảo toàn, cho nên đến đây có việc thương lượng!

Đối diện Tiềm Long Đạo Nhân, một Nữ Đế chân thành ngồi xuống, tư thái ưu nhã, không một chút bộ dạng mới vừa rồi khí phách khinh người hành hung Bổ Thiên thần nhân, thuận thuận tóc mai có chút tán loạn bên mái tóc, cười dài nói:

- Ngươi điêu toản tặc trơn như vậy, còn có thể tánh mạng khó bảo toàn sao? Nếu ngươi muốn chạy, Đạo Vương cũng bắt không được ngươi a?

Nàng dung nhan cực đẹp, làm cho người ta liếc mắt nhìn một lần sẽ khó quên, không giống nhân vật nhân gian, có một loại mỹ lệ kinh tâm động phách, khí chất của nàng tựa như rất giống Tiên, phảng phất ở giữa Thần cùng Tiên du tẩu, thỉnh thoảng làm cho người ta cảm giác được hư ảo, thỉnh thoảng làm cho người ta cảm giác được chân thật.

Tiềm Long Đạo Nhân ngồi xuống ở bên người nàng, thở dài nói:

- Ta cũng có ý nghĩ chạy đi, chẳng qua là bọn người Đạo Vương, chưa chắc sẽ thả ta chạy, hơn nữa chạy, ta liền không còn là Bổ Thiên thần nhân, thọ nguyên có hạn, không biết còn có thể sống bao lâu. Nếu lưu lại, mặc dù nguy hiểm, nhưng vẫn có một tuyến sinh cơ. Lấy ý kiến của ta, ngươi trốn ở chỗ này trước mắt mặc dù bình yên, nhưng hạo kiếp vừa tới, tấm thế ngoại đào nguyên này của ngươi cũng muốn hôi phi yên diệt, không còn tồn tại.

Hắn thản nhiên nói:

- Ngươi mở thế giới mặc dù vững chắc, có thể thừa nhận được phá diệt chi địa Hồng Mông trọng áp, nhưng mà chịu không nổi hạo kiếp trọng áp. Ở trước mặt hạo kiếp, phiến thế giới này của ngươi sẽ vỡ. Ngươi liền không

còn là Bán Tiên, cũng sẽ bị đánh cho thành Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Nữ Đế trầm mặc, không nói gì.

- Ta đã nhìn ngươi lưu lại thủ trát, thấy phương pháp thành tiên trong đó.

Tiềm Long Đạo Nhân lấy ra hai cuốn sách cổ nói:

- Ngươi dùng là loại phương pháp thứ nhất, đáng tiếc ngươi mở không ra thế giới chân chính, chân chính giống như Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Tạo Hóa Đại Thế Giới như vậy. Vì vậy ngươi chẳng qua là Bán Tiên, chỉ có trốn ở trong thế giới mình mở mới có thể Trường Sinh. Đi ra cái thế giới này, ngươi vẫn sẽ bị Thiên Đạo ngoại giới ảnh hưởng, thọ nguyên lưu thất. Nếu có người đánh nát thế giới ngươi mở, sẽ đem tu vi của ngươi đánh rớt. Trong hạo kiếp, ngươi cảm thấy địa ngục sẽ bỏ qua cho ngươi?

Nữ Đế khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Tự nhiên không biết.

Tiềm Long Đạo Nhân tinh thần rung lên, cười nói:

- Nếu ngươi xuất thủ, thực lực nhất phương chúng ta sẽ tăng nhiều, phần thắng cũng lớn một chút! Có ngươi trấn áp Cổ Tiên kia, chúng ta có thể dọn tay, cùng địa ngục Ma Đế liều mạng!

- Cùng địa ngục Ma Đế liều mạng, chỉ sợ ngươi không phải nghĩ như vậy a?

Nữ Đế cười dài nói:

- Ngươi nhất định là có tính toán nhỏ nhặt của mình.

- Ta một lòng vì công, một lòng vì chư thiên vạn giới suy nghĩ. Nơi nào có quyết định của mình?

Tiềm Long Đạo Nhân đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Ngươi đem ta nghĩ được cũng quá không chịu nổi!

- Ngươi vốn là cực kỳ không chịu nổi, còn cần ta nghĩ sao?

Nữ Đế cười lạnh nói:

- Chín người các ngươi, mỗi người đều có tính toán nhỏ nhặt, còn muốn hướng trên mặt mình dát vàng? Trường hạo kiếp này, vốn là các ngươi cố ý làm ra, muốn mượn cơ hội hạo kiếp đến, thâu tóm địa ngục, nhất cử xâm chiếm địa ngục Thiên Đạo, đem chư thiên vạn giới cùng địa ngục luyện thành nhất thể!

Lời của nàng dũ phát giết tâm, châm chọc nói:

- Chư thiên vạn giới Thiên Đạo tổn hại, đã có một phần bị đánh thành Hỗn Độn, bổ làm sao cũng bổ không tốt, cho nên chín người các ngươi liền tới biện pháp rút củi dưới đáy nồi, đem địa ngục Thiên Đạo cùng vạn giới Thiên Đạo luyện thành nhất thể! Khi đó, chính là một cuộc Tiên duyên khổng lồ, chín người các ngươi, cũng có thể chứng đạo thành tiên, nhất cử siêu thoát đi ra ngoài! Trong thiên hạ, trừ chín người bọn ngươi ra, ai có thể có thủ bút lớn như vậy? Trừ quân sư Tiềm Long, ai có thể nghĩ ra được độc kế nham hiểm bực này? Ngươi còn tới hướng ta khóc lóc kể lể, nói mình sắp chết? Sắp chết, cũng là ngươi đem mình chơi chết, cùng hạo kiếp không liên quan!

Tiềm Long Đạo Nhân thân thể chấn động, có chút khổ sở nói:

- Cái kế hoạch này đích xác là ta định...

Nữ Đế phất tay áo nói:

- Ta vừa nhìn liền biết là xuất từ tay ngươi, thâu tóm địa ngục, chư thiên vạn giới cùng địa ngục vạn giới sanh linh đồ thán, đem tánh mạng tất cả sinh linh coi là trò đùa, chỉ có Đạo Vương quân sư Tiềm Long, mới sẽ lòng dạ độc ác như thế!

- Ngươi sai lầm rồi.

Vẻ mặt Tiềm Long Đạo Nhân lộ ra vẻ khổ sở, thấp giọng nói:

- Ta là ở 2000 vạn năm trước, chế định cái kế hoạch này, bất quá bị đám người Đạo Vương, Hồ Thiên, Cực Nhạc phản đối. Bọn họ nhận thức cái kế hoạch này có thương tích thiên hòa, chư thiên vạn giới trải qua trận chiến này, nhất định phải chết thương hàng tỉ vạn chúng sinh, hơn nữa nguy hiểm thật lớn, chúng ta không có nắm chặc tất thắng, nếu thất bại, ngược lại sẽ thành toàn địa ngục. Vì chín người chúng ta thành tiên cơ duyên, vạn giới sinh tử không để ý, bọn họ làm không ra chuyện bực này.

Sắc mặt Nữ Đế hơi trì hoãn, vuốt cằm nói:

- Bọn họ tâm nhân hậu, không giống ngươi ác độc như thế. Nghĩ đến là bọn hắn cự tuyệt đề nghị này của ngươi, cho nên ngươi âm thầm bố cục, nhấc lên trường hạo kiếp này.

- Không phải là ta.

Tiềm Long Đạo Nhân thở dài, có chút tiêu điều nói:

- Đạo Vương bọn họ bác bỏ cái kế hoạch này, tâm tư thành tiên của ta cũng phai nhạt, cảm thấy tùy ngộ cũng không tồi. Sau ta lại phát hiện, có người lặng lẽ thi triển cái kế hoạch này, hơn nữa hắn đem kế hoạch của ta làm sơ cải biến, đổi thành cùng địa ngục liên thủ, bên ngoài, hắn còn là người bên chúng ta, bên trong, hắn là người địa ngục. Hắc hắc, nếu địa ngục tóm thâu chư thiên vạn giới ta, hắn sẽ trở thành Tiên, nếu chư thiên vạn giới tóm thâu địa ngục, hắn cũng sẽ thành Tiên, vạn vô nhất thất. Chẳng qua là, chúng ta lại bị loại bỏ bên ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1203: Bạo Lực Qua Cửa. (2)

Vẻ mặt Nữ Đế khẽ nhúc nhích:

- Thật không phải là ngươi?

- Thật không phải là ta.

Tiềm Long Đạo Nhân lắc đầu cười nói:

- Nếu quả thật chính là ta, chẳng phải là đem ngươi cũng hãm hại rồi? Ngươi cảm thấy ta còn sẽ có mặt mũi tới gặp ngươi?

Nữ Đế trầm tư chốc lát, cũng nghĩ không ra rốt cuộc là người nào đang âm thầm chủ trì trận đại cục này, Nữ Đế này giản ra hạ thân, cười dài nói:

- Tiềm Long, chúng ta là mấy ngàn vạn năm giao tình, ngươi tới chỗ của ta một lần cũng khó được. Nói những chuyện tình không thú vị này làm cái gì? Ngươi tới nhìn.

Nàng nhẹ nhàng phất tay áo, chỉ thấy hư không mở rộng, tình hình trong Đạo Vương cung hiện ra ở trước mặt hai người.

Tiềm Long Đạo Nhân nhẹ kêu một tiếng, tinh tế đánh giá, chỉ thấy tốc độ chảy thời gian trong Đạo Vương cung cùng thời gian bên cạnh bọn họ hoàn toàn bất đồng.

Trong lòng lẫm nhiên nói:

- Ngươi có thể khống chế tốc độ chảy thời gian?

- Không trung một ngày, trên mặt đất một năm. Thời gian cũng chính là trụ quang, ta ngay cả mở Hồng Mông, sáng tạo một thế giới cũng có thể làm được, huống chi chính là thay đổi tốc độ chảy trụ quang?

Nữ Đế ôn nhu cười một tiếng nói:

- Dĩ nhiên ta còn không phải là Tiên Nhân chân chính, chỉ có ở trong thế giới ta mở, ta mới có thể làm được một bước này, ra khỏi nơi này. Ta liền không cách nào làm được. Ngươi mới vừa rồi không có nói sai, ta ở trong phiến thế giới này, ta liền là Tiên Nhân, nhưng mà rời đi nơi đây, ta cũng sẽ già yếu, cũng có thọ nguyên lưu thất.

Trong lúc nói chuyện, trong Đạo Vương cung liền đã qua tháng ba, Giang Nam, Tố Thần Hầu cùng Cung Thiên Khuyết bắt đầu cùng Hoằng Tổ Thần Đế huyết nhục phân thân động thủ.

- Ngươi nói, bọn họ ai có thể đi ra Đạo Vương cung, đi tới môn hạ của ta?

Nữ Đế đột nhiên cười hỏi.

Nàng tùy ý khống chế trụ quang, chỉ thấy Đạo Vương cung thời gian tốc độ chảy lại trở nên trì hoãn chậm lại, động tác mỗi người, thậm chí bao gồm Hoằng Tổ Thần Đế cũng trở nên vô cùng chậm chạp.

Tiềm Long Đạo Nhân thấy bức cảnh tượng này, trong lòng lẫm nhiên, cười nói:

- Lấy ý kiến của ta, Tố Thần Hầu cùng Cung Thiên Khuyết không được, chỉ có tên tiểu quỷ Huyền Thiên Giáo Chủ này, còn có mấy phần khả năng.

- Thật ra thì ta vừa ý Cung Thiên Khuyết hơn.

Nữ Đế thản nhiên nói:

- Tạo Hóa Lão Tổ có thể suy đoán đến ta như cũ chưa chết, cho nên mới cho hắn lấy cái tên Thiên Khuyết này. Hắn lòng dạ thâm trầm, biết ta ở Thiên Đạo này có thiếu, không cách nào mở ra thế giới hoàn mỹ chứng đạo thành tiên. 5000 vạn năm, ta mở thế giới, như cũ thiếu hụt tạo hóa chi đạo, vận mệnh chi đạo của ta thủy chung chưa từng viên mãn, không cách nào bước ra một bước cuối cùng.

Tiềm Long Đạo Nhân gật đầu, Nữ Đế mở thế giới này nhìn như hoàn mỹ vô khuyết, nhưng lại không có sinh cơ, tạo hóa không hoàn chỉnh.

Nếu như là thế giới đầy đủ, như vậy sẽ có hàng tỉ sinh linh ở trong đó phồn diễn sinh sống, mà nơi đây chỉ có một chút Tiên Thiên Thần Ma do Nữ Đế tạo hóa ra.

- Tạo Hóa Lão Tổ phái Cung Thiên Khuyết tới, chính là muốn cùng ta liên thủ.

Nữ Đế cười dài nói:

- Phân lượng của Cung Thiên Khuyết này, có thể sánh bằng ngươi tự mình đến đây. Hắn đây là đang nói cho ta biết, nếu ta cùng hắn liên thủ, tất nhiên có thể bổ toàn bộ thiếu sót của ta, giúp ta thành tiên!

Tiềm Long Đạo Nhân lần nữa gật đầu, người khác không biết Tạo Hóa Lão Tổ, nhưng hắn biết được nhất thanh nhị sở, thật lâu lúc trước, Tạo Hóa Lão Tổ chính là một cái đối với Thiên Đạo cảm ngộ sâu nhất, chưởng khống tạo hóa lực, tất nhiên có thể đem thế giới Nữ Đế mở bổ toàn bộ.

- Đáng tiếc, Cung Thiên Khuyết đã thua.

Tiềm Long Đạo Nhân nhìn tình hình trong Đạo Vương cung, cười nói:

- Hắn không phải là đối thủ của Hoằng Tổ Thần Đế cùng cảnh giới.

Cung Thiên Khuyết bị bại cực kỳ gọn gàng, ngay sau đó bị tẩy đi trí nhớ, đuổi tới Bỉ Ngạn Thần Chu.

- Ta không thích Tạo Hóa Lão Tổ.

Nữ Đế nói chuyện rất trực tiếp:

- Hắn quá tự cho là đúng, nếu như muốn cùng ta liên thủ, tự mình đến gặp ta, phái tới một Cung Thiên Khuyết, hướng ta biểu diễn hắn tạo hóa lực, muốn cho ta đi cầu hắn, ta không lạ gì. Mà sau lưng Tố Thần Hầu, cũng có

một người, cũng là một cái trong các ngươi.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Chính xác, Tố Thần Hầu đã từng đi cầu kiến ta, nói nguyện ý làm môn hạ của ta, ta cự tuyệt, hắn vốn là người lưu vong, hôm nay thoát khỏi thân phận lưu vong, tự nhiên là có người thu làm môn hạ, ra tay giúp hắn luyện hóa lưu vong lạc ấn, hắn cũng thua.

Trong Đạo Vương cung, Tố Thần Hầu cũng thua ở dưới tay Hoằng Tổ Thần Đế, Tố Thần Hầu vận dụng thủ đoạn mạnh nhất của mình, hai tay ra tay áo, hàng tỉ đạo ngũ sắc Thần Quang chỉ một thoáng bao phủ hư không vạn dặm, đem hết thảy cắt toái, cắn nát, kinh người vô cùng, giống như Khổng Tước Vương bao trùm Vũ Trụ Hồng Hoang, sáng lạng cực kỳ!

Bất quá, hắn cũng thua, Hoằng Tổ Thần Đế chân mang ngũ sắc Thần Quang, đánh hắn ngất xỉu, tẩy đi trí nhớ, đưa vào trong Bỉ Ngạn Thần Chu ngủ say.

- Xem ra, có thể bái nhập học trò của ngươi, chỉ có Huyền Thiên Giáo Chủ.

Tiềm Long Đạo Nhân trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Chúc mừng chúc mừng.

Nữ Đế mỉm cười nói:

- Hắn có thể vượt qua kiểm tra hay không, còn không biết số lượng.

Nàng lời còn chưa dứt, Giang Nam đã hướng Hoằng Tổ Thần Đế phát động thế công mãnh liệt nhất, đỉnh đầu Thần Quang phóng lên cao, hai đạo nhân đứng ở trong Thần Quang, sau một khắc, Thần Quang phô thiên cái địa tràn ngập cả tòa Đạo Vương cung, trong Thần Quang, Khai Thiên Ấn giống như khai thiên Cự Phủ, bổ ra Hỗn Độn Hồng Mông, diễn biến Huyền Hoàng, Âm Dương, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Bát Quái, Cửu Cung, Thập Thiên Can,

Thập Nhị Địa Chi, Nhị Thập Tứ Tiết Khí, 36 Thiên Cương, bảy mươi hai Địa Sát, 108 Tiểu Chu thiên, 360 Đại Chu thiên!

Ba đạo Khai Thiên Ấn rầm rộ!

Sau ba đạo Khai Thiên Ấn này chính là ba đạo Diệt Thế Ấn, Diệt Thế Đại Ma Bàn cắn nát hết thảy, đại tiểu Chu thiên, Thiên Cương Địa Sát, Thiên can địa chi tiết, Cửu Cung Bát Quái Ngũ Hành Tứ Tượng, Âm Dương Huyền Hoàng, hết thảy hồi phục Hỗn Độn!

Hoằng Tổ Thần Đế huyết nhục phân thân đối mặt sáu đạo Vô Úy Ấn này vẫn chưa chết, ở trong Hồng Mông giãy dụa, nhưng vào lúc này, một đạo ánh sáng phi tiên sáng lên, xông phá Hỗn Độn Hồng Mông, Hoằng Tổ Thần Đế huyết nhục phân thân ở trong ánh sáng phi tiên hoàn toàn tan rã, tan thành mây khói!

Giang Nam bằng thủ đoạn bạo lực, ba chiêu bảy ấn, đánh chết Hoằng Tổ Thần Đế huyết nhục hóa thân, đem bạo lực diễn biến đến mức tận cùng!

Trong tam đại ấn pháp của hắn, có thể nói là bao hàm toàn diện, đem đủ loại lĩnh ngộ trong Tiên duyên chín quan, dung nhập vào trong Khai thiên, Diệt Thế, Hóa Tiên ba ấn, ba chiêu bảy ấn giết ra, nhẹ nhàng lâm ly, rầm rộ, quả thực là dễ như trở bàn tay liền đem Hoằng Tổ Thần Đế, vị Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả huyết nhục hóa thân này mạt sát!

Trong Tiên Đình, Tiềm Long Đạo Nhân cùng Bỉ Ngạn Thần Đế thấy vậy cũng là trong lòng trực nhảy, than thở không dứt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1204: Ta Không Dạy Được Ngươi. (1)

Loại Thần Thông này, cho dù là bọn họ hai vị tồn tại đỉnh thiên lập địa này, cũng không khỏi than thở.

Thật ra thì, vốn là Vô Úy tam ấn, nhiều nhất chỉ có thể cùng Hoằng Tổ Thần Đế chiến bình, mà không cách nào đem huyết nhục hóa thân mạt sát.

Vô Úy tam ấn đánh ra, Giang Nam hết sạch pháp lực, liền chỉ có bị thua.

Nhưng mà Giang Nam ở trong Tiên duyên chín quan, đã lĩnh ngộ ra không ít công pháp của Bỉ Ngạn Thần Đế, dần dần bổ túc đến trong Vô Úy tam ấn, đem ấn pháp trở nên càng thêm hoàn mỹ, uy lực mạnh hơn, cùng Hoằng Tổ Thần Đế Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông chém giết, cuối cùng áp qua đối phương!

- Mặc dù không phải Tiên Thể chân chánh, nhưng mà đủ để thừa kế truyền thừa của ngươi!

Tiềm Long Đạo Nhân ánh mắt chớp động, hướng Nữ Đế bên cạnh cười nói:

- Tiềm Long trước hướng ngươi chúc mừng. Ngay cả ta đối với hắn cũng cực kỳ thưởng thức, hận không thể từ trong tay ngươi đem hắn cướp đi!

Nữ Đế này cũng hỉ hình vu sắc, chân thành đứng dậy, thi lễ cười nói:

- Nhờ cát ngôn, ta đây mới thu một đệ tử giỏi. Bất quá ngươi nếu là thật sự đoạt của ta, ta liền đem ngươi trấn áp ở chỗ này, để ngươi vĩnh viễn cũng chạy không ra được.

- Bản thân ta không muốn rời đi nơi đây, có thể thời thời khắc khắc cùng ngươi làm bạn.

Tiềm Long Đạo Nhân mắt lộ ra vẻ ái mộ, cười nói.

Nữ Đế không để ý đến, tiếp tục hướng Giang Nam phá quan đi ra nhìn lại, Tiềm Long Đạo Nhân thầm than một tiếng, cũng thu tâm tư của mình, nhìn về phía Giang Nam.

Trong Đạo Vương cung, Hoằng Tổ Thần Đế chắp tay cười nói:

- Giang giáo chủ giỏi hơn một chút, kính xin đi bái kiến Thần Đế.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, rốt cục có thể nhìn thấy Nữ Đế trong truyền thuyết này, trong lòng hắn ngược lại trong lúc bất chợt trở nên yên lặng, cũng không có như mình từ trước trong tưởng tượng kích động không khỏi kia.

- Đa tạ Hoằng Tổ chỉ điểm.

Giang Nam sửa sang lại áo, hướng Hoằng Tổ Thần Đế thi lễ, đi ra Đạo Vương cung, đi tới thế giới đối diện.

Đây là một thế giới đầy đủ, là Bỉ Ngạn Thần Đế lấy pháp lực lớn lao bổ ra Hỗn Độn, mở Hồng Mông, phân hoá Huyền Hoàng mà tạo nên thế giới, có Thiên Đạo vận hành, nhưng mà tạo hóa lực lại rõ ràng thiếu sót.

Bất quá, nơi này còn có thế giới bình thường chưa từng có đồ, đó chính là lúc Bỉ Ngạn Thần Đế khai thiên lưu lại Tiên quang tiên khí, Tiên Đình trôi lơ lửng ở trong Tiên quang, ban công đình tạ, giống như Tiên Cảnh, một đạo thang trời hiện ra ở trước mặt Giang Nam.

Hắn từng bước mà lên, hô hấp lấy tiên khí nơi này, ở chư thiên vạn giới, chỉ có khai thiên tích địa đại tạo hóa bực này, mới có tiên khí hiện lên.

Tỷ như Vọng Tiên Đài cũng là như thế.

Chẳng qua là tiên khí trong Vọng Tiên Đài cũng không nhiều, không bằng nơi đây nồng nặc, bất quá tiên khí nơi này, lại không tinh khiết bằng tiên khí

Vọng Tiên Đài, hiển nhiên là Bỉ Ngạn Thần Đế ở pháp lực cùng đạo hạnh có thiếu sót, so ra kém vị Cổ Tiên mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia.

Giang Nam tham lam hô hấp lấy tiên khí, đền bù tu vi hao tổn, lúc này thiên kiếp ứng kiếp mà đến, tam trọng thiên kiếp dung ở chung một chỗ, treo cao ở đỉnh đầu của hắn.

Thiên Lôi cuồn cuộn, tiên âm trận trận, phảng phất có một Cổ Tiên thống trị phiến thế giới này hiện ra ở trong kiếp vân, động cơn giận lôi đình, trừng phạt hắn vị đại nghịch bất đạo có can đảm nghịch thiên này!

- Cùng chư thiên vạn giới Thiên Đạo đại kiếp so sánh với, uy lực thua kém rất nhiều.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trong kiếp vân Lôi Quang ngưng tụ, tạo thành đạo văn dây dưa, diễn biến ra đủ loại dị tượng, hình dạng như một mảnh Tiên Đình, trong Tiên Đình có chủng chủng pháp bảo hư ảnh hình thù kỳ quái, chung đỉnh lâu tháp, hình dáng khác nhau, có Long Phượng kỳ lân đạo văn ngưng tụ thành dị thú, chạy chồm gầm thét, còn có khí tức Tiên Nhân từ chỗ sâu trong Tiên Đình truyền đến.

Tiên quang từ trong kiếp vân gột rửa, nhẹ nhàng rũ xuống, thiên kiếp bộc phát, đủ loại đạo văn ngưng tụ thành pháp bảo từ trong Tiên Đình oanh xuống, khí thế bàng bạc, uy năng kinh người, lại có chủng chủng dị thú gào thét lao xuống, hướng Giang Nam vật lộn xung phong liều chết.

Tính bằng đơn vị hàng nghìn các loại pháp bảo, tính bằng đơn vị hàng nghìn các loại dị thú, bức tràng diện này có thể nói kinh thiên động địa!

Giang Nam lẻ loi một mình đứng ở trên thang trời, trên không chạm trời, dưới không chạm đất, bên cạnh thang trời Tiên quang lượn lờ, dãy núi như ngọc, vân khí mờ ảo, như ẩn như hiện, giống như Tiên Cảnh, mà đỉnh đầu hắn chính là bức dị tượng kinh khủng kia.

- Để cho ta nếm thử, Bỉ Ngạn Thần Đế sáng tạo thế giới, Thiên Đạo đại

kiếp là cái tư vị gì!

Giang Nam vẫn không nhúc nhích bắn ra, đột nhiên há mồm khẽ hấp, Thương Khung đột nhiên sụp đổ, hắn một nuốt lực, rõ ràng như một cái hắc động thật lớn đột nhiên mở ra, pháp bảo cùng dị thú đầy trời bị hắn một ngụm cắn nuốt, hết thảy biến mất không thấy gì nữa!

Trong bụng của hắn, nhất thời truyền đến thanh âm các loại pháp bảo va chạm cùng đủ loại dị thú gầm thét, mấy hơi sau liền hoàn toàn hành quân lặng lẽ, khôi phục lại bình tĩnh, tính bằng đơn vị hàng nghìn pháp bảo cùng dị thú, trong khoảnh khắc liền bị hắn luyện hóa!

Giang Nam nhắm lại hai tròng mắt, lẳng lặng nhận thức chốc lát, đem Thiên Đạo giải thích tích chứa trong những pháp bảo cùng dị thú này hết thảy lĩnh ngộ, biến thành đồ đạc của mình, ngay sau đó ngẩng đầu hướng về kiếp vân phía trước nhìn lại, chỉ thấy trên kiếp vân Lôi Quang ngưng tụ thành Tiên Đình rộng lớn mạnh mẽ, lại có vô số thiên binh thiên tướng hiện lên, tinh kỳ phiêu giương, hàng ngũ chỉnh tề, sát khí xông lên trời!

Hô...

Giang Nam lần nữa há mồm, một ngụm đem tất cả thiên binh thiên tướng nuốt vào, lại hít vào một hơi thật dài, Tiên Đình sụp đổ, thành tấm thành tấm hướng trong miệng hắn rơi đi, trong khoảnh khắc, Tiên Đình to lớn liền biến mất không thấy gì nữa, thậm chí ngay cả kiếp vân cũng bị hắn hút vào trong bụng!

- Bỉ Ngạn Thần Đế Thiên Đạo có thiếu, Thiên Đạo có thiếu liền không nhảy ra ngoài được, không đủ để làm cho nàng chứng đạo thành tiên! Bất quá, Thiên Đạo giải thích của nàng, thậm chí có đạo lý mà chín đại Thiên Đạo chí bảo cũng chưa từng có, đáng giá ta tinh tế thể ngộ.

Hắn đem kiếp vân luyện hóa, trong mắt tinh quang chớp động, không có dọc theo thang trời đi lên Tiên Đình phía trước, mà là lập tức khoanh chân ngồi, sửa sang lại Thiên Đạo đạt được của mình.

Hắn cảm thấy, mình tựa hồ có thể đem Bỉ Ngạn Thần Đế Thiên Đạo giải thích, cùng chín đại Thiên Đạo chí bảo tích chứa Thiên Đạo giải thích tương dung, có lẽ có thể càng thêm hoàn thiện Thiên Đạo của chư thiên vạn giới.

- Tiểu tử này, lại phối hợp tu luyện.

Trong Tiên Đình, Nữ Đế kia thấy một màn như vậy, vừa tức giận lại vừa buồn cười, lắc đầu nói:

- Đến đây bái ta làm thầy, lại cũng dám để cho ta chờ hắn, không thể không phạt. Ta liền phạt ngươi, ở trên thang trời này đi trăm năm thời gian, sau trăm tuổi, tính tình của ngươi tôi luyện được mượt mà, lại thấy ta!

Chương 1205: Ta Không Dạy Được Ngươi. (2)

Nàng tâm niệm hơi động, thang trời bị một cỗ lực lượng kỳ lạ gia trì, rõ ràng cùng lúc đùa bỡn Tiềm Long Đạo Nhân giống nhau, chỉ cần Giang Nam mỗi bước ra một bước, thang trời liền dài ra một đoạn, vĩnh viễn cũng đến không được Tiên Đình phía trước.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Ở thang trời đi trăm năm thời gian, ta cũng có thể ở chỗ ngươi dừng lại trăm năm thời gian.

- Ta khống chế trụ quang, trăm năm trong nháy mắt có thể qua.

Nữ Đế khẽ mỉm cười nói:

- Ngươi ở đây nói với ta một hồi, hắn liền ở thang trời vượt qua trăm năm thời gian.

Tiềm Long Đạo Nhân cảm khái nói:

- Tiên gia thủ đoạn, đúng là bí hiểm, ngay cả ta cũng không cách nào đo lường được. Bất quá, thế giới này của ngươi không hề dài lâu, đại kiếp vừa đến, ngươi cũng không cách nào tự vệ, không biết tâm ý của ngươi rốt cuộc như thế nào? Chẳng lẽ thật muốn xem ta ở trong trường hạo kiếp này vẫn lạc?

Hắn lời nói xoay chuyển, rất là kỳ vọng Bỉ Ngạn Thần Đế rời núi, giúp hắn một tay.

Nữ Đế lắc đầu, lạnh nhạt nói:

- Ai là phản đồ, ai có thể cười đến cuối cùng, cùng ta không liên quan, ta

tự vệ vậy là đủ rồi.

Tiềm Long nhất thời nóng nảy, vội vàng nói:

- Ngươi là Bán Tiên không sai, nhưng địa ngục Ma Đế số lượng rất nhiều, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng nhiều đến dọa người, không cần thiết nhiều, tới mười người Hoàng Đạo Cực Cảnh, liền có thể đem ngươi đánh cho bỏ mình đạo tiêu! Còn có Cổ Tiên bị chúng ta trấn áp hơn năm ngàn vạn năm kia, hắn cũng muốn thừa đại kiếp này thoát thân, chúng ta năm đó chém hắn thành vô số khối, hắn há có thể bỏ qua ngươi ta?

Bỉ Ngạn Thần Đế phong khinh vân đạm, cười hỏi:

- Ta hỏi ngươi, chúng ta năm đó trấn áp Cổ Tiên này, rốt cuộc là đúng vẫn hay sai?

- Chúng ta đương nhiên là nhất phương đại biểu chánh nghĩa!

Tiềm Long Đạo Nhân quả quyết nói:

- Nếu chúng ta không trấn áp hắn, chư thiên vạn giới sẽ bị hắn hủy diệt! Chúng ta xuất thủ, cứu vạn giới trong nước lửa, để cho chư thiên vạn giới miễn hóa thành Hỗn Độn, công ở thiên thu muôn đời, khai sáng 5000 vạn năm bình an!

- Sai lầm rồi!

Bỉ Ngạn Thần Đế đột nhiên cười lạnh nói:

- Tiềm Long, ngươi còn con vịt chết mạnh miệng, Cổ Tiên kia là bị người đuổi giết chạy trốn tới chư thiên vạn giới, phá hư chư thiên vạn giới ta không chỉ là hắn, nếu không phải mấy vị Tiên Sư kia cùng hắn giao chiến, chư thiên vạn giới ta sao lại bị đánh đến Thiên Đạo nghiền nát, cương thống không còn? Chúng ta năm đó, vì sao trấn áp Cổ Tiên kia mà không phải trấn áp mấy Tiên Sư khác? Còn không phải là nhìn Cổ Tiên rơi vào hạ phong, lấn thiện sợ ác, cảm thấy hắn phần thắng thấp? Đây không phải là chánh nghĩa,

mà là bỏ đá xuống giếng!

Tiềm Long Đạo Nhân kinh ngạc, qua một hồi lâu, sáp thanh nói:

- Nếu như chúng ta trợ giúp Cổ Tiên kia cùng mấy Tiên Sư đối nghịch, ngươi cảm thấy hôm nay còn có chư thiên vạn giới sao? Mấy Tiên Sư kia thế lực lớn, mà Cổ Tiên kia lẻ loi một mình, lúc ấy Đạo Vương cùng chúng ta cùng nhau thương nghị, mới làm ra cái quyết định này, ngươi hôm nay hối hận ngày đó sở tác sở vi sao?

- Tự nhiên không hối hận, ta chỉ là muốn nói, chúng ta cũng không phải là đại biểu nhất phương chính nghĩa.

Bỉ Ngạn Thần Đế thản nhiên nói:

- Còn hạo kiếp lần này, người nào cũng không có tư cách đại biểu chánh nghĩa, đã như vậy, ta ai cũng không giúp. Tiềm Long, ngươi đi đi.

Tiềm Long Đạo Nhân thở dài, tự biết không cách nào thuyết phục nàng, đang muốn đứng lên rời đi, trong lúc vô tình hướng thang trời kia nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam không có tiếp tục ở thang trời đi lên, mà đứng ở nơi đó, tựa hồ đau khổ suy tư một vấn đề khốn nhiễu bản thân.

- Tiểu quỷ này, không có kiên nhẫn như vậy, mới đi mấy năm thời gian, liền không muốn đi xuống nữa.

Bỉ Ngạn Thần Đế lắc đầu, thấp giọng nói:

- Tâm ý hơi thấp.

Đột nhiên, trên thang trời, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên Tiên Đình trong Tiên quang hư vô mờ mịt kia, cao giọng nói:

- Thần Đế, ta có một vấn đề không giải thích được, có thể chỉ giáo hay không?

- Đây là muốn thăm dò ta sao?

Bỉ Ngạn Thần Đế bật cười nói:

- Ngươi có gì không giải thích được?

- Hỗn Độn mở, thiên địa sơ hiện, vạn linh mông muội, Câu Trần, Hậu Thổ, Ngọc Hoàng, Tử Tiêu chút ít tồn tại vị chứng đạo thành tiên này, bát trọng Thiên Cung, lấy tên bọn họ làm danh, lấy tượng thần bọn họ thờ phụng, cho nên ta có một nghi vấn, bọn họ là như thế nào tu thành bát trọng Thiên Cung? Nếu như bọn họ không có tu thành tám tòa Thiên Cung, bọn họ lại là thành thần như thế nào? Nếu như bọn hắn không cần tu luyện bát trọng Thiên Cung liền có thể thành tựu Thần Minh, ta lại nên làm như thế nào, mới có thể đạt tới một bước kia như bọn họ?

Giang Nam lạy dài, cất cao giọng nói:

- Kính xin Thần Đế dạy ta.

Bỉ Ngạn Thần Đế ngây người, cái vấn đề này thoáng cái liền đem nàng làm khó, nghĩ một hồi lâu, thật sự nghĩ không ra đáp án.

Tiềm Long Đạo Nhân nhìn có chút hả hê, cười nói:

- Vấn đề điêu toản như vậy, ngươi thi hắn chín quan, hắn cũng muốn thi ngươi, xem một chút ngươi có tư cách làm sư tôn của hắn hay không.

Bỉ Ngạn Thần Đế nhíu mày khổ tư, Giang Nam lần nữa khom người nói:

- Kính xin Thần Đế dạy ta!

Bỉ Ngạn Thần Đế tức giận nói:

- Cái vấn đề này khó giải, ta không dạy được ngươi!

Trên thang trời, Giang Nam buồn bã như mất, từ từ nhổ ngụm trọc khí, thi lễ nói:

- Cáo từ.

Dứt lời, xoay người xuống thang trời, bồng bềnh mà đi.

Bỉ Ngạn Thần Đế ngạc nhiên, ngây người ở trong Tiên Đình.

Trong Tiên Đình, Bỉ Ngạn Thần Đế cười mà như không cười, ngơ ngác nhìn Giang Nam cứ như vậy theo đường cũ trở về, Tiềm Long Đạo Nhân cũng kinh ngạc vô cùng, hắn vốn cho là Giang Nam chẳng qua là thăm dò Bỉ Ngạn Thần Đế, sau đó biết thời biết thế, liền bái Bỉ Ngạn Thần Đế làm sư.

Nhưng hắn không nghĩ tới, Giang Nam chẳng qua là thở dài một tiếng, cứ như vậy toát ra một câu cáo từ, ngay cả đầu cũng không có trở về liền bước đi!

- Tiểu quỷ, đây là Tiên duyên a!

Tiềm Long Đạo Nhân rất muốn nhắc nhở Giang Nam như vậy, chỉ là không có mở miệng.

Hắn tự nghĩ nếu như mình là Giang Nam, cái tu vi cảnh giới này, chỉ sợ sớm đã buông tha mạng hướng trong Tiên Đình chạy như điên, cho dù chạy như điên một trăm năm cũng không một chút oán niệm, càng đừng nói thăm dò Bỉ Ngạn Thần Đế chuyện tình đại nghịch bất đạo bực này.

Vô số người, đánh vỡ đầu muốn bái nhập Bỉ Ngạn Thần Đế môn hạ, nhận được trận cơ duyên vô cùng lớn này, thậm chí ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng không tiếc phái ra đệ tử đắc ý nhất, thậm chí Tiềm Long Đạo Nhân vị Bổ Thiên thần nhân này không tiếc tự mình đến nhìn, duy chỉ có Giang Nam, lại đem Tiên duyên này nhẹ nhàng thả đi.

Tuy nói Bỉ Ngạn Thần Đế là một Bán Tiên, còn không tính là Tiên Nhân chân chính, nhưng mà ở trong phiến thế giới này, nàng là Tiên Nhân, hơn năm ngàn vạn năm, chư thiên vạn giới không hiện qua Tiên tích, vô số người, vô số hào kiệt, thậm chí bao gồm Thần Đế, bao gồm chín đại Bổ Thiên thần nhân, đều đau khổ theo đuổi Tiên Đạo hư vô mờ mịt.

Chương 1206: Cướp Bóc Sạch Sẽ. (1)

Mà hôm nay, một cái nhắm thẳng vào Tiên Cảnh Đại Đạo như vậy, liền bị Giang Nam nhẹ nhàng bỏ lỡ!

Cho dù là Tiềm Long Đạo Nhân, cũng cảm giác mình thay Giang Nam tiếc hận.

- Cái vấn đề này quá xảo trá.

Tiềm Long Đạo Nhân lắc đầu, cười khổ nói:

- Câu Trần, Tử Tiêu chúng Thần Đế là nhóm Thần Đế đầu tiên của tám vũ trụ, ở lúc trước bọn hắn, căn bản không có thể hệ tu luyện đầy đủ, bọn họ là tự mình mở đường, người của đời sau, là dọc theo con đường bọn họ mở mà đi về phía trước. Bất quá cho dù là như vậy, cũng không cách nào giải thích, vì sao Thiên Cung cần phải có bát trọng. Câu Trần, Tử Tiêu chúng tồn tại, cũng không có thể đi được những Thần Đế vi tôn khác, lấy tên những Thần Đế khác tới mệnh danh Thiên Cung của mình.

- Cho nên cái vấn đề này khó giải.

Nữ Đế tốn hơi thừa lời, hàm răng khẽ cắn, cười lạnh nói:

- Hắn chính là không muốn bái ta làm thầy, lúc này mới nói lên vấn đề khó giải này làm khó ta. Không bái ta làm thầy, còn không gì lạ! Ta nhất định phải chọn một nhân vật xuất sắc hơn làm đệ tử, nhận được truyền thừa của ta sau đó xuất thế, cùng ngươi so một lần, xem một chút ai mạnh hơn, để ngươi hối hận quyết định hôm nay của ngươi!

Tiềm Long Đạo Nhân tức cười, cười nói:

- Ngươi mạnh như vậy, cùng hắn tức khí làm gì ? Hắn là một tiểu bối, cần

ngươi căm tức như vậy sao? Ngươi nếu là thật sự sinh khí, tẩy trí nhớ của hắn đi là được.

- Hắn xông qua chín quan, nhận được vô số lĩnh ngộ, những trí nhớ kia là hắn nên được, ta còn không đến mức hẹp hòi như thế. Ta cả đời không kém người, đệ tử của ta cũng không kém người, hết lần này tới lần khác sẽ thắng được hắn!

Nữ Đế vung tay áo, có chút khó chịu nói:

- Tiềm Long, ta không lưu ngươi, ngươi cũng đi đi.

- Bệ hạ, ngươi không cảm thấy Tiên Đình này của ngươi mặc dù tốt, nhưng chỉ có một mình ngươi, quá cơ khổ không có vui vẻ sao?

Tiềm Long Đạo Nhân cười hì hì nói:

- Ta nguyện làm phi tử...

Hô...

Hắn bị Nữ Đế một chưởng đánh bay, rơi vào trong Hồng Mông khôn cùng của phá diệt chi địa.

- Lại thất bại.

Tiềm Long Đạo Nhân thở dài, thản nhiên hướng ngoài Hồng Mông bay đi, thầm nghĩ:

- Xem ra da mặt của ta vẫn còn không đủ dầy a...

Ánh mắt Bỉ Ngạn Thần Đế xuyên thấu Hỗn Độn Hồng Mông, rơi vào trên người của hắn, trong lòng thầm than một tiếng, thấp giọng nói:

- Ngươi tốt với ta, ta là biết đến, trong mười ba người chúng ta, ngươi đối với ta tốt nhất, ngươi tính toán qua mọi người, duy chỉ có không có tính toán qua ta... Chẳng qua là, ngươi vốn không chính trực, luôn cợt nhả. Ta cũng

không biết, câu nào mới là thật lòng của ngươi... Nếu như ngươi không phải bất cần đời như vậy, không phải tản mạn như vậy, mà là thật tình nói một câu, thật tình thề non hẹn biển, có lẽ, chúng ta đã sớm ở cùng một chỗ...

Giang Nam một đường đi qua Tiên duyên chín quan, chín vị cường giả trấn thủ chín quan kia vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn, Giang Nam khẽ mỉm cười, liên tục chắp tay, cười nói:

- Làm phiền chư vị đạo huynh. Ngày khác chúng ta còn có gặp nhau, Tử Xuyên cáo từ.

Chín vị cường giả vẻ mặt dại ra, đợi hắn đi vào Bỉ Ngạn Thần Chu, lúc này mới tỉnh ngộ, vội vàng bay vào Tiên Đình, cầu kiến Thần Đế.

Hoằng Tổ Thần Đế đứng ở ngoài điện, khom người nói:

- Thần Đế, ngài thật vất vả mới chọn lựa một đệ tử siêu quần bạt tụy, vì sao còn muốn đuổi đi hắn?

- Không phải là ta muốn đuổi hắn đi, mà là hắn tâm cao khí ngạo, không muốn bái ta làm thầy.

Ngoài Tiên Đình Tiên quang phiêu động, trong Tiên Đình truyền đến thanh âm Nữ Đế, lạnh nhạt nói:

- Hắn có ý nghĩ của mình, tình nguyện bỏ qua trận cơ duyên này. Đây là một chuyện nhỏ, chư thiên vạn giới, anh tài vô số, nhiều hắn một cái không nhiều lắm, ít hắn không thiếu một người.

Đám người Hoằng Tổ Thần Đế còn muốn khuyên nữa, Nữ Đế cười nói:

- Các ngươi không cần nói nhiều, hôm nay hạo kiếp đã không xa, ta đây nhất mạch cũng khó mà chạy trốn, các ngươi phải gia tăng chuyên cần tu khổ luyện, lúc hạo kiếp bộc phát, các ngươi cũng phải nhập thế, kinh nghiệm trận sát kiếp này.

- Bỉ Ngạn thế giới của chúng ta, cũng không cách nào tránh thoát trận sát kiếp này sao?

Cửu Tôn Thần Quân Thần Đế ngạc nhiên hỏi.

- Trong Chư thiên vạn giới, nơi nào có thế ngoại đào nguyên như Bỉ Ngạn?

Nữ Đế nhẹ giọng nói:

- Không thể, ngay cả ta cũng không được Thanh Tịnh, ở trong hạo kiếp đi một cuộc, sau đẫm máu, mới có thể chân chánh siêu thoát...

- Như vậy, Huyền Thiên Giáo Chủ...

- Tùy hắn đi!

Nữ Đế nhẹ nhàng phất tay, Bỉ Ngạn Thần Chu khẽ run lên, từ bờ sông Hồng Mông bay lên, chạy nhanh vào trong Hỗn Độn Hồng Mông, hướng ra phía ngoài đi tới.

Trong Bỉ Ngạn Thần Chu, Giang Nam yên lặng đứng ở đuôi thuyền, nhìn Bỉ Ngạn thế giới xa dần, đúng như một mảnh tịnh thổ xa ở Bỉ Ngạn, mông lung mà sai lệch, dần dần trở nên hôi mông mông một mảnh, dần dần thấy không rõ.

- Ta cái quyết định này, hy vọng không phải là một sai lầm.

Giang Nam đứng chắp tay, phía sau tám tòa Thiên Cung hiện lên, ở trong Bỉ Ngạn thế giới, hắn phun ra nuốt vào tiên khí, nhất cử đột phá Ngọc Hoàng Thiên Cung, tu thành Tử Tiêu Thiên Cung.

Bỉ Ngạn Thần Đế vây hắn ở thang trời sáu bảy năm, sáu bảy năm thời gian, có tiên khí dễ chịu, tiên âm chấn động, hắn cơ hồ tương đương với tu luyện sáu bảy trăm năm, đã sớm để cho tu vi của mình Hỗn Nguyên Như Ý, thậm chí có một loại cảm giác Thiên Đình căng đầy.

Thiên Đình, chính là mi tâm, Thiên Cung giấu vào đất, Thiên Đình căng đầy, chính là Thiên Cung đại viên mãn, có dấu hiệu hóa Thiên Cung mà thành Thiên Đình!

Tu thành Thiên Đình, chính là Thần Minh!

Đúng là bởi vì tu luyện tới một bước này, Giang Nam trong lúc bất chợt nghĩ đến vấn đề cổ quái kia, vấn đề kia cũng không phải là hắn cố ý làm khó Bỉ Ngạn Thần Đế, mà là mình cũng giống như trước khốn đốn cho cái vấn đề này, khổ tư khó giải.

- Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh, Thanh Hoa, Tử Vi, Huyền Thanh, Ngọc Hoàng, Tử Tiêu, Thần Đế thứ nhất của tám đại vũ trụ, bọn họ riêng phần mình thành thần, Chứng Đạo thành Đế, sau đó tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh mà phi tiên. Này tám vị Thần Đế, khai sáng thể hệ tu luyện đời sau, bát trọng Thiên Cung, không chỉ là lấy tên của bọn hắn làm danh, giống như trước trong mỗi một tòa Thiên Cung đều có Thần Đế hư ảnh tương ứng.

- Thần Đế hư ảnh trong Câu Trần Thiên Cung là Câu Trần Đại Đế, hư ảnh trong Hậu Thổ Thiên Cung là Hậu Thổ Thần Đế, dùng cái này suy đoán lên tiếp.

- Giống như Câu Trần, Hậu Thổ cường giả bực này mở ra một thời đại, là không thể nào đi tôn người khác, hơn nữa bọn họ là người mở thể hệ tu luyện, cũng không có người khác có thể làm cho bọn họ tôn.

- Cho nên, bọn họ thành thần, khẳng định không phải là tu luyện bát trọng Thiên Cung, mà là có cách khác!

- Cho nên, ta cũng chưa chắc cần luyện thành bát trọng Thiên Cung!

- Bỉ Ngạn Thần Đế không dạy được ta, đường của ta, chỉ có thể tự mình đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1207: Cướp Bóc Sạch Sẽ. (2)

- Ta không phải là muốn truy tìm đường của tiền nhân, mới có thể tu thành Thần Minh!

- Ta là muốn đi ra con đường của mình, để cho đời sau lúc người tu thành Thần Minh cũng phải tôn ta, để cho trong Thiên Cung của bọn họ, cũng phải có ta hư ảnh!

Hắn ở đuôi thuyền đứng im một lúc lâu, phía sau bát trọng Thiên Cung rung chuyển, trên thang trời, tu vi của hắn cơ hồ đạt tới Tử Tiêu Thiên Cung cực hạn, viên mãn không sứt mẻ.

Nhưng mà Giang Nam lại biết, mình có thiếu, không đi ra một bước kia, mình thủy chung không coi là chân chính viên mãn.

- Ân, trên con thuyền này, nằm thật là nhiều người.

Giang đại giáo chủ thu đủ loại ý niệm lung tung trong đầu của mình, hướng Bỉ Ngạn Thần Chu trông đi, chỉ thấy lúc này trong Bỉ Ngạn Thần Châu, từng tôn Thần Ma ngã chỏng vó nằm đó, vù vù ngủ say, Thần Ma lấy ngàn mà tính giờ phút này lâm vào trong ngủ say, để cho trái tim nhỏ của giáo chủ lập tức đen, so sánh với than còn đen.

- Ha hả, cái ngọc bội trên người Phúc Vân Thần Tôn rất tốt, là Thần Chủ chi bảo, là Thần Tôn sở luyện, chất liệu cùng chất lượng cũng cao đến hù chết người.

Giang Nam khom lưng cởi xuống ngọc bội trên người Phúc Vân Thần Tôn, lại cảm thấy vòng tay trên cổ tay Thần Tôn này cũng là bảo vật rất giỏi, lúc này cũng lấy xuống, sau đó phí sức đem áo trên người Phúc Vân Thần Tôn cởi xuống, tán thán nói:

- Không hổ là Thần Tôn, bộ áo này cũng luyện thành Thần Chủ chi bảo, đổi lại ta liền không có tài lực lớn như vậy. Di, đôi giày này rất sáng mắt...

Cũng không lâu lắm, Giang Nam rời Phúc Vân Thần Tôn bị bới ra đến trần truồng, đi về phía Chúc Dịch Băng đang ngủ mê man.

- Chúc huynh làm phiền, ta muốn từ trên người của ngươi lấy thêm chút máu, nghĩ đến ngươi nhất định sẽ không để tâm a?

Giang đại giáo chủ đem pháp bảo đeo trên người Chúc Dịch Băng cướp sạch không còn, ngay sau đó lấy ra một một cái thùng lớn cao hơn người lấy máu, sau đó từng cái từng cái Thần Ma cướp đoạt đi qua, tuy nói pháp bảo trọng yếu nhất của đại đa số Thần Ma, là phóng ở trong Tử Phủ của mình ân cần săn sóc, nhưng mà cũng không có thiếu pháp bảo tính phụ trợ đeo ở trên người, Giang Nam rất nhanh liền vơ vét ra pháp bảo lấy ngàn mà tính, như ngọc bội, đai lưng, ngọc trâm, thủ trạc, vòng chân, bác mang, mào, Linh Đang, áo, khôi giáp, giầy, kim nóc, ban chỉ, vòng tai, dây chuyền,... đủ loại, thiên kỳ bách quái.

Giang đại giáo chủ kiếm được bát mãn bồn mãn, vui vô cùng, trong đó cũng không có thiếu Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ cấp bậc pháp bảo, cực kỳ quý trọng khó được, bất quá vẫn là lấy Thần Minh chi bảo chiếm đa số.

- Lưu Ly Thần Chủ cùng ta có tình cũ, vẫn là không cướp sạch nàng...

Giang Nam đi tới bên cạnh Lưu Ly Thần Chủ, chỉ thấy vị nữ Thần Chủ này bạch y như tuyết, da thịt cũng hơn hẳn tuyết trắng, xinh đẹp làm cho người khác liếc mắt nhìn liền thình thịch đập loạn, nàng ở trong lúc ngủ say, giống như một pho tượng ngọc tiên tử.

- Nếu hôn nàng một cái, nàng hẳn là cũng không biết a?

Giang Nam nghĩ tới đây, đột nhiên lắc đầu, thầm nghĩ:

- Nếu ta hôn nàng, sẽ nghĩ tới giải khai quần áo của nàng nàng cũng

không biết, nếu giải khai quần áo của nàng, ta sẽ nghĩ tái tiến một bước... Ta không phải là người như thế, ta đã đính hôn...

Hắn quấn quýt không dứt, cắn răng quay đầu rời khỏi, đi tới bên người Cung Thiên Khuyết, đang muốn động thủ đem vị Tạo Hóa Lão Tổ truyền nhân này cướp bóc sạch sẽ, đột nhiên một đạo hoa chỉ từ trong cơ thể Cung Thiên Khuyết tràn ra, nhẹ nhàng bắn ra, đem bàn tay của hắn văng ra.

Trong lòng Giang Nam cả kinh, chỉ thấy Cung Thiên Khuyết mi mắt hơi động một chút, hắn lúc này nhanh chóng lui về phía sau, rời xa Cung Thiên Khuyết, tiếp theo thẳng tắp ngã xuống, làm bộ như vù vù ngủ say.

Chỉ thấy Cung Thiên Khuyết nhúc nhích, từ đang ngủ mê man tỉnh lại, đánh ngáp tự nhủ:

- Ngủ ngon ăn no. Hoằng Tổ Thần Đế quả nhiên lợi hại, ngay cả ta cũng không qua được một cửa ải kia.

- Hắn không có bị tẩy đi trí nhớ?

Giang Nam tâm thần đung đưa, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là Tạo Hóa Lão Tổ ở trong cơ thể hắn có bố trí khác, cho dù là Bỉ Ngạn Thần Đế cũng không thể lau đi đoạn trí nhớ này?

Cung Thiên Khuyết đứng dậy, nhìn về bốn phía, hồn nhiên không có bộ dạng vốn là chân thật trung hậu, ngược lại cực kỳ khôn khéo giỏi giang, thấp giọng cười nói:

- Lão gia quả nhiên giỏi hơn một chút, đã sớm coi định, trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng, cho dù là Bỉ Ngạn Thần Đế cũng lau không đi trí nhớ của ta! Ha hả, xem ra ngay cả Tố Thần Hầu cùng Giang giáo chủ cũng không có vượt qua thứ chín quan, ta còn tưởng rằng hắn tài tình như đại dương mênh mông tích hạp, bây giờ nhìn lại, cùng ta cũng là một loại.

Ánh mắt của hắn mọi nơi quét tới, thấy Giang Nam cùng Tố Thần Hầu đã

vù vù ngủ say, không khỏi trong mắt tinh quang chợt lóe, nhưng ngay sau đó nhìn về phía những người khác, không khỏi ngẩn ngơ, chỉ thấy không biết bao nhiêu người bị người nào bới ra trần truồng, chỉ để lại một cái quần lót.

- Đây là... Bỉ Ngạn Thần Chu bị tặc đến sao?

Vẻ mặt Cung Thiên Khuyết dại ra, nghi ngờ không giải thích được, thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ là mấy Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ Tiên duyên chín quan gây nên? Đúng rồi, nhân tâm là nhục trường, cho dù là Thần Quân, cũng có chút cùng người khác bất đồng. Cũng may trên người của ta có bảo bối, không có bị bọn họ cướp sạch đi!

Hắn di chuyển bước chân, thẳng hướng Tố Thần Hầu đi tới, sắc mặt đêm ngày đen tối, thấp giọng nói:

- Thế gian này có thể tranh đoạt Thần Đế vị thật sự nhiều lắm, bất quá, hiện tại có thể ít đi hai cái...

Đột nhiên, Tố Thần Hầu hơi động một chút, trong lòng Cung Thiên Khuyết cả kinh, vội vàng lui về phía sau, tiếp theo ngửa mặt nằm vật xuống, làm bộ như vù vù ngủ say.

Vào lúc này, Tố Thần Hầu đánh ngáp, chậm rãi ngồi dậy, mọi nơi nhìn lại, thấp giọng cười nói:

- Quả nhiên không ra vị tồn tại kia đoán, trước thời hạn bố trí, để cho ta như cũ có thể bảo tồn trí nhớ.

Thân hình hắn bồng bềnh bay đi, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam đã ở trên thần chu ngủ mê không tỉnh, trong lòng ngẩn ra:

- Ngay cả Giang giáo chủ cũng không có thông qua Hoằng Tổ Thần Đế sao? Cũng phải, Hoằng Tổ Thần Đế là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, muốn vượt qua cửa ải kia chỉ có Thần Đế chi tư là không thể làm được, thấp

nhất cũng phải có Hoàng Đạo Cực Cảnh chi tư.

Nhưng ngay sau đó, hắn cũng thấy trên thần chu Thần Ma lấy ngàn mà tính bị người lấy hết, không khỏi ngạc nhiên, nghi ngờ nói:

- Bị tặc rồi sao? Không đúng, không đúng, Bỉ Ngạn Thần Chu tốc độ cực nhanh, tuyệt đối không có thể bị tặc, như vậy rốt cuộc là ai gây nên...

Hắn cái trán không khỏi lãnh thấm mồ hôi, thầm nghĩ:

- Ta bị ám toán! Đúng rồi, nhất định là như vậy, nếu Bỉ Ngạn Thần Châu đến bờ, tất cả mọi người ngủ mê man, chỉ có ta còn tỉnh, như vậy những người này sau khi tỉnh lại, phát hiện bảo vật của mình mất trộm, nhất định sẽ nghĩ đến trên đầu của ta! Rốt cuộc là ai, đem những Thần Ma này cướp sạch không còn?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1208: Gài Tang Vật Giá Họa. (1)

Hắn thoáng qua trong lúc liền nghĩ đến, có thể là những Tiên Thiên Thần Ma của Bỉ Ngạn thế giới gây nên, nhưng ngay sau đó lại nghĩ tới, những Tiên Thiên Thần Ma này chính là Thần Quân, quả quyết sẽ không làm chuyện tình như vậy.

- Chẳng lẽ thật sự có người có thể đi lên chiếc phi hành Chứng Đế chi bảo này, đem những Thần Ma pháp bảo này hết thảy trộm đi?

Tố Thần Hầu ánh mắt chớp động, đột nhiên cất bước hướng Giang Nam đi tới, thấp giọng cười lạnh nói:

- Ta có vị lão tổ kia che chở, khẳng định còn có những người khác cũng nhận được Bổ Thiên lão tổ che chở! Giang giáo chủ, ngươi trộm lấy pháp bảo những người khác, còn giả bộ bao lâu?

Hắn lấy ra một thanh lợi kiếm, hung hăng cắm ở trên đùi Giang Nam, Giang Nam như cũ vù vù ngủ say, hồn nhiên không giống như là giả bộ ngủ, mà là thật thật tại tại lâm vào ngủ mê man.

- Chẳng lẽ ta trách lầm hắn? Cũng phải, Giang giáo chủ mặc dù tài hoa xuất chúng, nhưng mà sau lưng của hắn không có Bổ Thiên thần nhân, hơn phân nửa không phải là hắn...

Tố Thần Hầu rút kiếm ra, cất bước hướng Cung Thiên Khuyết đi tới, mỉm cười nói:

- Bề ngoài trung hậu thuần lương, nội tâm gian trá, Cung đạo hữu, ngươi thân là Tạo Hóa Lão Tổ truyền nhân, ta không tin ngươi sẽ bị Bỉ Ngạn Thần Đế tẩy đi trí nhớ!

Xuy...

Hắn một kiếm đâm vào trong bắp đùi Cung Thiên Khuyết, Cung Thiên Khuyết cũng không nhúc nhích, Tố Thần Hầu ngạc nhiên, đột nhiên cười ha ha nói:

- Cơ hội tốt, cơ hội tốt! Những người này lâm vào trong mê ngủ, chẳng phải là mặc ta đắn đo sao? Nhất là Cung đạo hữu cùng Giang giáo chủ, lại càng là đại địch tương lai, nhân cơ hội này, đem hai người các ngươi hết thảy chém giết, chấm dứt hậu hoạn!

Hắn một kiếm đánh xuống, sấm gió đại tác, Cung Thiên Khuyết đột nhiên thân thể vừa động, như du ngư trượt ra, nhanh chóng thoát ra mấy trăm dặm, tránh ra một kiếm này, vẻ mặt lại khôi phục thành nhân súc vô hại trung hậu, trung thực nói:

- Thần Hầu cũng là người sau lưng hướng người hạ dao nhỏ sao?

Tố Thần Hầu thu kiếm, cười lạnh nói:

- Ta đã tu thành Thần Tôn, ngươi cảm thấy ta thật muốn giết ngươi, ngươi có thể tránh được một kiếm của ta sao?

Hắn hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Đường đường Tạo Hóa Lão Tổ truyền nhân, lại lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đem tài phú trên người những Thần Ma này cướp sạch không còn, nếu như những Thần Ma này tỉnh lại, ngươi cảm thấy còn cần giết ngươi sao?

Cung Thiên Khuyết sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Thần Hầu, cũng không phải là sở tác sở vi của ta, sau khi ta tỉnh lại, liền phát hiện những Thần Ma này đã bị người cướp sạch sẽ! Thậm chí, ta còn hoài nghi là Thần Hầu gây nên!

- Ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng sao?

Tố Thần Hầu cất bước hướng hắn đi tới, chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói:

- Cung đạo hữu, ta không muốn ngươi giao ra tất cả pháp bảo, chỉ cần ngươi giao pháp bảo của Tử Phòng cùng Phàn đô thống ra đây, chuyện này liền coi bỏ qua. Ta cũng sẽ thay ngươi bảo thủ bí mật, tuyệt sẽ không đem việc này nói cho người thứ ba!

Cung Thiên Khuyết đại nhíu nói:

- Ta không có lấy đi những pháp bảo này, như thế nào giao ra đây? Thần Hầu, chẳng lẽ là ngươi tự mình lấy biển thủ, hôm nay muốn gài tang vật đến trên đầu của ta?

Tố Thần Hầu tức giận, đang muốn xuất thủ bắt giữ hắn, buộc hắn giao ra bảo vật của Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống, đột nhiên lỗ tai hai người giật giật, nhất tề hướng Giang Nam nhìn lại.

Chỉ thấy ngón tay Giang Nam giật giật, tựa hồ muốn từ trong ngủ mê man tỉnh lại, Tố Thần Hầu cùng Cung Thiên Khuyết trong lòng lẫm nhiên, thân hình chợt lóe, riêng phần mình trở lại tại chỗ, phiêu nhiên ngủ mất.

Giang Nam đánh ngáp, từ từ tỉnh lại, mở mắt mờ mịt nhìn chung quanh, nghi ngờ nói:

- Chỉ có ta đã tỉnh? Ha hả, xem ra vị lão tổ sau lưng ta kia quả nhiên thực lực kinh người, ngay cả Bỉ Ngạn Thần Đế cũng lau không đi đoạn trí nhớ này!

Tố Thần Hầu cùng Cung Thiên Khuyết trong lòng rùng mình, thầm nghĩ:

- Sau lưng của hắn quả nhiên cũng có một vị Bổ Thiên thần nhân! Khó trách hắn tuổi trẻ như thế, liền có thể có tư chất cùng tài tình kinh người như thế!

- Không biết sau lưng của hắn rốt cuộc là vị Bổ Thiên lão tổ kia? Khẳng

định không phải là Càn Khôn Lão Tổ cùng sư tôn ta...

Hai người đang suy nghĩ, Giang Nam kinh ngạc nói:

- Những người này làm sao bị lột sạch hết rồi? Người nào đem những Thần Ma này cướp sạch rồi? Nguy rồi nguy rồi, chẳng lẽ có người đi lên Bỉ Ngạn Thần Chu... Không đúng, không đúng, Bỉ Ngạn Thần Chu nhanh như vậy, người nào có thể đuổi đến con thuyền này?

Tố Thần Hầu cùng Cung Thiên Khuyết nghe Giang Nam ở nơi đó lầm bầm lầu bầu, đoán ra loại loại khả năng, ngay sau đó, đột nhiên Giang Nam cất bước đi về phía Cung Thiên Khuyết, cười lạnh nói:

- Cung đạo hữu, không cần phải giả bộ đâu! Ngươi là Tạo Hóa Lão Tổ đệ tử, nhất định là Tạo Hóa Lão Tổ cũng âm thầm giúp ngươi, để ngươi có thể tránh ra Bỉ Ngạn Thần Đế mạt sát trí nhớ!

Cung Thiên Khuyết tiếp tục ngủ say.

- Còn giả bộ? Thiên Đao Thần Thông của ta, đã sớm khát khao khó nhịn!

Chỉ nghe thổi phù một tiếng, Giang Nam hai tay xê dịch, một thanh Thiên Đao hiện lên, cắt vào trong bắp đùi của Cung Thiên Khuyết.

Cung Thiên Khuyết âm thầm cắn chặc hàm răng, đem một đao kia thừa nhận xuống, chết sống không ra. Chỉ nghe tiếng bước chân của Giang Nam đi xa, hướng Tố Thần Hầu đi tới, tự nhủ:

- Không phải là Cung đạo hữu... Xem ra là ta oan uổng hắn, nếu không phải là hắn, như vậy nhất định là Thần Hầu ngươi! Thần Hầu, ngươi là tính toán tiếp tục giả vờ đi xuống, hãy để cho ta thọc một đao? Xem ra ngươi là muốn cho ta thọc một đao!

Tố Thần Hầu như cũ ở trong mê ngủ, không động đậy chút nào, thầm nghĩ:

- Ta tu thành Thần Tôn, để ngươi thọc ngươi cũng thọc bất động!

Giang Nam một đao Thiên Đao đánh xuống, thậm chí ngay cả da của Tố Thần Hầu cũng không thể cắt ra, không khỏi lấy làm kinh hãi nói:

- Phòng ngự thật là mạnh! Ta suýt nữa đã quên, Thần Hầu đã tu thành Thần Tôn, Thiên Đạo Thần Thông của ta không làm gì được được Thần Hầu.

Trong lòng Tố Thần Hầu ám thoải mái, đột nhiên một tòa núi lớn ầm ầm đè xuống, ngọn núi lớn này trầm trọng như thế, cơ hồ đè ép hắn.

Tố Thần Hầu nổi trận lôi đình, chỉ cảm thấy một cỗ Huyền Hoàng khí tức truyền đến, đặt ở trên người hắn rõ ràng là một tòa Huyền Hoàng Thánh Sơn vô cùng nặng!

Giang Nam đem Huyền Hoàng Thánh Sơn nện xuống, thấy Thần Hầu này như cũ vẫn không nhúc nhích, lúc này thu Thánh sơn, trong lòng cười lạnh nói:

- Để ngươi thọc ta một kiếm, hiện tại lỗ lã đi? Lỗ lã ngươi cũng không làm sao được...

- Không phải là Thần Hầu, cũng không phải là Cung Thiên Khuyết, như vậy rốt cuộc là người nào len lén đem những Thần Ma này cướp sạch không còn? Đây rõ ràng là muốn gài tang vật đến trên đầu của ta a...

Cung Thiên Khuyết cùng Tố Thần Hầu len lén liếc thấy Giang Nam ngồi ở chỗ đó cau mày khổ tư, không có tiếp tục thọc bọn họ đập bọn họ, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhỏm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1209: Gài Tang Vật Giá Họa. (2)

- Giang giáo chủ này đáy lòng cũng không tính là quá xấu, không có thừa dịp chúng ta ngủ say, cố gắng giết chết chúng ta.

Trong lòng hai người thầm nghĩ:

- Bất quá dưới mắt chỉ có hắn một người tỉnh, đến lúc đó là có thể khiến mấy Thần Ma kia nghĩ hắn trộm đi pháp bảo của bọn hắn, cái oan uổng này, hắn là nhận định rồi!

Đột nhiên, hai người thấy Giang Nam đứng dậy lần nữa, hướng bọn họ đi tới, trong lòng cũng máy động, thầm nghĩ:

- Nếu hắn muốn giết chết chúng ta, mặc dù liều mạng bị gài tang vật, cũng phải xuất thủ!

Giang Nam đi tới bên cạnh Cung Thiên Khuyết, nhưng không có hạ sát thủ, mà là ngồi chồm hổm xuống, ở trên người Cung Thiên Khuyết sờ tới sờ lui, tự nhủ:

- Cung đạo huynh, xin lỗi, người nơi này đều bị người đánh cắp, duy chỉ có trên thân ngươi cùng Tố Thần Hầu còn có bảo vật, không bằng ngươi hào phóng một điểm, cho ta một chút bảo bối...

Cung Thiên Khuyết hận đến ngứa răng, "Nhìn" hắn đem dây chuyền của mình hái xuống, lại cỡi Thủ Liên của mình, thậm chí đem trâm gài tóc của mình cũng lấy xuống, chỉ cảm thấy lòng đang chảy máu.

- Những bảo bối này là ta thiên tân vạn khổ luyện thành, hao phí tâm huyết thật lớn, tích chứa lĩnh ngộ của ta... Bất quá mặc dù như thế, Cung Thiên Khuyết cũng không dám nhúc nhích, những bảo vật này là vật ngoại thân, bị Giang Nam lấy đi liền lấy đi, sau này còn có thể luyện chế.

- Hơn nữa, bảo vật này của ta cực kỳ khó luyện hóa, đợi Bỉ Ngạn Thần Chu đến bờ, mọi người kêu lên, ta liền đột nhiên triệu hồi pháp bảo của ta. Những người khác chỉ cần thấy pháp bảo của ta từ trên người hắn bay ra, Giang giáo chủ cái oan uổng này, sẽ nhận định rồi, trăm miệng cũng không thể bào chữa! Cho dù hắn là nhân vật siêu quần bạt tụy, cũng tuyệt đối sẽ bị mọi người trong nổi giận đánh giết thành tro!

Cung Thiên Khuyết thầm nghĩ trong lòng.

Giang Nam ở trên người hắn sờ chốc lát, ngay sau đó hướng Tố Thần Hầu đi tới, Tố Thần Hầu cũng tự nhẫn nại xuống, trong lòng yên lặng nói:

- Vật ngoại thân, vật ngoại thân...

Giang Nam đem hai người cướp sạch một lần, lại ngồi ở bên hai người nói nhỏ, để cho hai người buồn bực không dứt, chỉ có thể tiếp tục nằm xuống giả chết.

Trong lúc vô tình mấy tháng đi qua, Bỉ Ngạn Thần Chu đột nhiên có chút dừng lại, ngừng xuống.

Phù phù.

Giang Nam liền ngửa mặt giả chết, lúc này Tố Thần Hầu cùng Cung Thiên Khuyết lại càng không dám tỉnh lại.

Trong Bỉ Ngạn Thần Châu yên lặng chỉ chốc lát, đột nhiên có người đánh ngáp, tiếp theo từng tôn Thần Ma riêng phần mình tỉnh lại, đột nhiên có người kinh thanh kêu lên:

- Ta tại sao lại ở chỗ này?

- Pháp bảo của ta đâu? Người trời đánh nào đem pháp bảo của ta đoạt đi?

- Rốt cuộc là người nào làm? Có gan đứng ra!

...

Mọi người đang ồn ào, đột nhiên chỉ nghe một tiếng quát, tràng diện nhất thời an tĩnh lại, chỉ thấy Phúc Vân Thần Tôn diện mục vô cùng âm trầm, ánh mắt từ trên thân mọi người quét qua, lạnh lùng nói:

- Đem đồ đạc của ta giao ra đây! Bà nội nó, chỉ cấp lão tử còn dư lại cái quần khố, khốn kiếp táng tận thiên lương... Ta mà biết rốt cuộc là người nào, con mẹ nó...

Hắn tâm niệm hơi động, đột nhiên trên người Cung Thiên Khuyết rầm rầm bay ra năm sáu kiện pháp bảo, rõ ràng là loại bảo vật thủ trạc ngọc bội, trong đó còn có một đôi giày!

Trong nháy mắt này, không biết bao nhiêu đạo mục quang đồng loạt rơi vào trên người Cung Thiên Khuyết!

Cung Thiên Khuyết trong lòng giật mình, thất thanh nói:

- Chuyện gì xảy ra, trên người của ta tại sao có thể có bảo vật của ngươi...

Hắn đột nhiên nhớ tới Giang Nam từng ở trên người mình sờ chỉ chốc lát, trong lòng nhất thời sáng tỏ, lập tức quay đầu hướng Giang Nam nhìn lại:

- Là hắn, chính là hắn! Thời điểm hắn ở trên người của ta sờ, len lén đem pháp bảo của Phúc Vân Thần Tôn giấu ở trên người của ta! Những pháp bảo này hắn không cách nào luyện hóa, cho nên gài tang vật cho ta! Hắn chính là người cướp sạch pháp bảo của mọi người!

- Trên người của ngươi làm sao có bảo vật của ta, chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng sao?

Sắc mặt Phúc Vân Thần Tôn trầm xuống, bước nhanh đến phía trước, lạnh lùng nói:

- Tiểu quỷ, giả bộ ngu ngươi cũng rất lành nghề! Ngươi rốt cuộc là khi nào đoạt đi bảo bối của ta? Trong Thần chu, rốt cuộc phát sinh qua chuyện

gì? Chúng ta rốt cuộc tại sao lại nằm ở chỗ này?

Hắn tính tình bốc lửa, liên tiếp hỏi lên, căn bản để cho Cung Thiên Khuyết không cách nào xen mồm, không thể nào giải thích.

- Đem đồ đạc của chúng ta giao ra đây!

Một vị Thần Chủ tiến lên, buồn rười rượi nói:

- Ngay cả đồ đạc của ta ngươi cũng dám trộm, ngươi chán sống sao?

Tình cảm quần chúng xúc động, điên cuồng về phía trước dũng mãnh lao tới, trong khoảnh khắc đem Cung Thiên Khuyết nặng nề vây quanh ở chính giữa, bảy miệng tám miệng, vô số thanh âm ông ông tác hưởng, rối rít muốn Cung Thiên Khuyết giao ra các loại pháp bảo bị hắn trộm đi.

Cung Thiên Khuyết trăm miệng cũng không thể bào chữa, cả người miệng cũng nói không rõ, gấp đến độ cả người đổ mồ hôi.

Dưới tình huống này, cho dù hắn nói là Giang Nam đánh cắp bảo vật những người này, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng, bởi vì sự thật bày ở trước mắt!

Tố Thần Hầu ánh mắt chớp động, đứng ở đàng xa ngắm nhìn, đột nhiên xoay chuyển ánh mắt, rơi vào trên người Giang Nam, chỉ thấy Giang Nam lẳng lặng đứng ở nơi đó, không có gia nhập vào trong đám người xúc động phẫn nộ, mà là ngắm nhìn.

Tố Thần Hầu trong lòng vừa động, bỗng nhiên biết chuyện này tiền căn hậu quả, trong lòng thầm thở dài lợi hại, nhưng cũng không có thay Cung Thiên Khuyết giải thích.

Lúc này bất kỳ giải thích cũng là vô lực, cái oan uổng này Cung Thiên Khuyết nhận định rồi, nhận đến sít sao, không có cơ hội tung mình!

- Giết hắn đi!

Có người kêu lớn:

- Hắn tham pháp bảo của chúng ta, giấu ở trong Tử Phủ, chỉ cần giết chết hắn. Những pháp bảo này sẽ gặp từ trong Tử Phủ hắn tuôn ra!

- Giết chết hắn!

- Đánh hắn nổ tung, đoạt lại pháp bảo của chúng ta!

...

Cung Thiên Khuyết mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, hắn thật sự là kỳ tài ngút trời, đích xác là bá chủ trong Thiên Thần, thậm chí có thể cùng Chân Thần sánh ngang tranh phong. Nhưng mà, coi như là Thiên Thần, cũng không có thể ở trong nhiều Thần Ma như thế còn sống, huống chi nơi này còn có nhiều Chân Thần, Thần Chủ cùng Thần Tôn?

Mỗi người một kích, cũng đủ làm cho hắn chết trăm ngàn lần!

- Xem ra, chỉ có chết một lần. Cũng may lão gia Tạo Hóa Đạo hay vô cùng, còn có thể sống lại ta...

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy hoa quang chợt lóe, mọi người trong Bỉ Ngạn Thần Chu đồng loạt bị na di xuất thần thuyền, hiện ra ở ngoại giới!

Trên bầu trời từng đạo bóng người bay tới, rõ ràng là những cường giả khác cảm ứng được Bỉ Ngạn Thần Chu phủ xuống, rối rít đến đây!

Có người kêu lớn:

- Bỉ Ngạn Thần Châu vừa xuất hiện, kể từ khi lần trước ở Trung Thiên thế giới xuất hiện, hôm nay đã qua bảy tháng, rốt cục lại tái hiện thế gian!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1210: Thiên Đao Lấy Vợ. (1)

Trong lòng Giang Nam, Tố Thần Hầu mới vừa rời đi thần chu cũng là ngẩn ra. Trí nhớ của người khác bị lau đi, nhưng bọn hắn nhớ được chuyện tình trong Bỉ Ngạn thế giới.

Bọn họ ở Tiên duyên chín quan qua hơn hai năm thời gian, hơn nữa Bỉ Ngạn Thần Châu lại đi một hồi, gần có ba năm thời gian!

Nhất là Giang Nam, lại càng ở trên thang trời dừng lại bảy năm, trước sau gần mười năm thời gian, nhưng mà những Thần Ma xông về thần chu này, nhưng hết lần này tới lần khác nói chỉ qua bảy tháng thời gian!

- Trong Bỉ Ngạn thế giới tốc độ chảy thời gian, cùng ngoại giới rất là bất đồng, chẳng lẽ cái này là Tiên Nhân thủ đoạn?

Trong lòng hai người thầm nghĩ.

Cung Thiên Khuyết không rảnh suy nghĩ những thứ này, lúc này không chút nghĩ ngợi thân hóa cầu vồng, viễn độn bay đi, Phúc Vân Thần Tôn cùng nhiều Thần Chủ, Chân Thần, Thiên Thần không khỏi giận dữ, nhất thời rối rít tung người dựng lên, hướng Cung Thiên Khuyết đuổi giết đi.

Cung Thiên Khuyết nhìn như trung hậu, nhưng kỳ thật giảo hoạt vô cùng, xông vào trong đám người chạy tới Bỉ Ngạn Thần Chu kia, lần lượt thay đổi mà qua, thân pháp cực nhanh, so sánh với Giang Nam Tinh Quang độn pháp cùng Hóa Tiên Phi Hồng cũng không thể chậm!

Phía sau nhiều Thần Ma cùng nhóm người này đụng nhau, nhất thời đánh đập tàn nhẫn, tràng diện hỗn loạn không chịu nổi, bất quá vẫn có không ít cường giả như cũ theo thật sát phía sau Cung Thiên Khuyết, từng đạo Thần Thông, từng kiện pháp bảo đánh ra, kinh thiên động địa, tan biến hư không!

Nhất là Phúc Vân Thần Tôn vừa ra tay là mười vạn dặm hư không mai một, chẳng qua là Thần Thông dư âm quét trúng Cung Thiên Khuyết, liền để cho trong miệng hắn phún huyết!

Mọi người xung phong liều chết, trong khoảnh khắc, những người bên cạnh Bỉ Ngạn Thần Châu còn lại liền le que không có mấy, chỉ còn lại có đám người Giang Nam, Yêu Thần Kim Đế, Lưu Ly Thần Chủ, Tố Thần Hầu cùng Tử Phòng đạo nhân, Phàn đô thống, những người chưa từng bị Giang Nam cướp sạch.

Dĩ nhiên, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống tuy cũng bị Giang Nam cướp sạch sẽ, hơn nữa Tử Phòng đạo nhân là một văn thần, cởi bỏ cánh tay cùng hai cái bắp đùi, ngơ ngác đứng ở trong gió lạnh lộ ra vẻ thể cốt rất là đơn bạc, lại cứ như là bộ dáng một văn thần tú sĩ phong lưu nho nhã.

- Giang giáo chủ thật là thủ đoạn.

Tố Thần Hầu cất bước tiến lên, ánh mắt chớp động, rơi vào trên người Giang Nam, lại cười nói:

- Ngay cả ta cũng ở trong tay giáo chủ ăn thiệt thòi.

Giang Nam nụ cười đầy mặt, ha hả cười nói:

- Thần Hầu quá khen. Thần Hầu thọc ta một kiếm, ta đập Thần Hầu một tòa Thần Sơn, chúng ta huề nhau, lẫn nhau không thiếu nợ nhau.

Tố Thần Hầu thở dài nói:

- Cung đạo hữu bị ngươi hại thảm, đáng thương, đáng tiếc.

- Cung đạo huynh rắp tâm bất lương, có lòng ám toán ta và ngươi, muốn đem bọn ta hại chết, đây là thiên lý sáng tỏ báo ứng khó chịu, không có nửa phần đáng thương.

Giang Nam vung tay áo run lên, rất nhiều bảo vật bay ra, rơi vào trong tay

Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống, thi lễ nói:

- Thần Hầu, kết thiện duyên a?

Tố Thần Hầu yên lặng gật đầu thi lễ.

- Kim Đế, chúng ta đi!

Giang Nam tung người dựng lên, Yêu Thần Kim Đế bay lên không, hóa thành một vòng mặt trời chói chan hừng hực, Kim Ô ở trong mặt trời chói chan phi hành, mà Giang Nam thì đứng ở trong liệt nhật, hướng đám người Tố Thần Hầu cùng Lưu Ly Thần Chủ khẽ chắp tay, Kim Ô chở hắn viễn độn rời đi.

Tố Thần Hầu hai tay tịch thu tay áo, yên lặng đưa hắn đi xa, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống thì ngơ ngác nhìn vật trong tay mình, rõ ràng là quần áo, khôi giáp cùng một chút pháp bảo phụ trợ linh linh của mình.

Tử Phòng đạo nhân tỉnh ngộ, vội vàng nói:

- Thần Hầu, Giang giáo chủ đem chúng ta bới ra tinh quang, ngươi cứ như vậy bỏ qua cho hắn?

- Cùng hắn kết thiện duyên a.

Tố Thần Hầu lạnh nhạt nói:

- Huống chi, chúng ta cũng không có lỗ lã, không có bất kỳ tổn thất nào. Huyền Thiên Giáo Chủ là nhân trung Long Phượng, tương lai thành thần, cũng chắc chắn là Thần trung Long Phượng, hạo kiếp buông xuống, anh hào chư thiên vạn giới chúng ta, thật sự không nên tự giết lẫn nhau. Lần này hành trình Bỉ Ngạn thế giới, để cho ta được đến rất nhiều, lĩnh ngộ rất nhiều, cảm giác sâu sắc thành tiên khó khăn. Dưới hạo kiếp, hết thảy tan biến.

Tử Phòng đạo nhân gật đầu, thán phục nói:

- Thần Hầu nhân nghĩa, chỉ sợ những người khác không nhân nghĩa như

vậy.

Phàn đô thống vò đầu nói:

- Đáng tiếc, đoạn trí nhớ kia của chúng ta đã bị tẩy đi, cái lĩnh ngộ gì cũng không nhớ rõ.

Tố Thần Hầu mỉm cười, vuốt khẽ huyệt Thái Dương, từ trong đầu của mình rút ra hai đoạn mảnh nhỏ trí nhớ, cười nói:

- Ở trong Tiên duyên chín quan, các ngươi đã đem đoạn trí nhớ kia của các ngươi. Hết thảy luyện ra, tồn tại đến trong đầu của ta, hôm nay là lúc nên đem cảm ngộ cùng trí nhớ của bọn ngươi trả lại.

Hai người mừng rỡ, liền tranh thủ dung nhập hai đoạn trí nhớ này vào bản thân, nhất thời nhớ lại trong Bỉ Ngạn thế giới phát sinh đủ chuyện, vô số lĩnh ngộ xông lên đầu, để cho bọn họ nội tình tăng nhiều, tâm cảnh tăng nhiều.

Mà ở phía xa, Giang Nam cũng từ trong đầu mình lấy ra một đoạn trí nhớ, đưa vào trong đầu Yêu Thần Kim Đế, nói:

- Kim Đế, ngươi đem đoạn trí nhớ kia của ngươi tồn tại ở chỗ này của ta. Hôm nay vật về nguyên chủ.

Kim Đế nhận được đoạn trí nhớ này, không khỏi mừng rỡ, Bỉ Ngạn thế giới Tiên duyên là kinh người bực nào, Yêu Thần Kim Đế lại càng đả thông trước hai quan, chẳng qua là cửa thứ ba không qua, nhưng hắn lĩnh ngộ cũng là cực kỳ kinh người, dung nhập vào đoạn trí nhớ này, càng làm cho hắn như hổ thêm cánh!

Giang Nam suy nghĩ một chút, đem mình ở Tiên duyên thứ năm quan thiên địa giao hòa đại thần thông, cũng truyền thụ cho Kim Đế. Thiên địa giao hòa đại thần thông cuối cùng Âm Dương Huyền Hoàng biến hóa, nếu nói Âm Dương tạo hóa lay động ngày đêm, Huyền Hoàng mở thiên sinh địa, Yêu Thần Kim Đế vốn là đối với Âm Dương biến hóa rất có nghiên cứu, thành tựu cực cao, hôm nay nhận được đại thần thông này, tự nhiên là luôn

cố gắng giỏi hơn!

- Kim Đế, nơi này là thế giới nào?

Giang Nam đứng ở trên lưng Yêu Thần Kim Đế, phi hành một lúc lâu, lại thấy tòa thế giới này rộng lớn không giới hạn, Tinh Không rộng rãi, vô biên vô hạn, mà chỗ địa phương bọn họ ở, rõ ràng là một tòa đại lục, tràn ngập một loại khí tức phong cách cổ xưa mà Cổ lão, thâm trầm mà trầm trọng, nội tình kỳ lạ, để cho trong lòng hắn không khỏi kinh ngạc.

Hơn nữa, tòa thế giới Cổ lão này đáng sợ, thậm chí còn có thể thấy nhiều Thần Thú có huyết thống viễn cổ, rất nhiều Thần Thú thú dữ tu thành Thần Ma, thống trị trên phiến đại lục này, thành lập lên từng cái từng cái nhân gian thần quốc to lớn!

Những thần quốc này, khắp nơi đều có từng ngọn tượng thần cao tới mấy vạn trượng mấy chục vạn trượng, vô cùng đặc sắc, có tượng thần là ba đầu sáu tay, diện mục dữ tợn, có chim thủ nhân thân, có người thủ thú thân, có trên mặt dài chi chít ánh mắt, có thì có thật nhiều tay chân, vừa nhìn chính là Thành Đạo khác loại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1211: Thiên Đao Lấy Vợ. (2)

- Nơi này là Hồng Hoang Đại Thế Giới.

Yêu Thần Kim Đế ánh mắt quét tới mọi nơi, công nhận một phen, cười nói:

- Hồng Hoang Đại Thế Giới chính là địa bàn của Thiên Đao lão tổ, ta ở hơn hai trăm vạn năm trước, đã từng tới đây, tham gia đám cưới của Thiên Đao lão tổ.

- Đám cưới của Thiên Đao lão tổ?

Giang Nam trong lòng nghi ngờ, Đạo Vương rõ ràng đã nói, Thiên Đao lão tổ tâm địa vô cùng chân thành, tâm như trẻ sơ sinh, trung với đao, trung với đạo, là một người điên một lòng nhào vào đao cùng trên đạo, loại nhân vật này, làm sao sẽ lấy vợ thành thân?

Hắn mới vừa hướng Kim Đế nói lên cái nghi vấn này, đột nhiên chỉ thấy nơi xa tường vân trận trận, sáng mờ cuồn cuộn, có tiếng trống, tiếng trúc tiếng nhạc truyền đến, tính bằng đơn vị hàng nghìn Hồng Hoang Thần Ma khống chế tường vân sáng mờ, nhiều nữ thần cởi bỏ áo lộ ra vóc người bốc lửa kéo đàn hát, còn có xích bạc Cự Nhân đâm vang Thần cổ, quanh co khúc khuỷu mà đi, ở giữa ôm lấy kiệu hoa, hướng trung tâm tấm Hồng Hoang đại lục này bay đi.

Bức tình cảnh này, phảng phất là tồn tại rất giỏi gả nữ nhi.

- Thiên Đao lão tổ lại đón dâu.

Yêu Thần Kim Đế xa xa nhìn ra một cái, thầm nói:

- Hắn đã đón dâu nghiện rồi...

- Lời ấy sao nói?

Giang Nam cau mày nói.

Yêu Thần Kim Đế lưng đeo hắn phi hành, hướng Hồng Hoang Đại Thế Giới bay đi nói:

- Ta vốn là ở trong Quang Vũ Thần Đình làm thần quan, liền từng nghe nói Thiên Đao lão tổ là một quái nhân, cưới nữ nhân cưới đến điên. Hắn vốn là say mê đao, bỏ đao ra không có vật khác, sau lại làm cho hắn gặp phải một cô gái phong hoa tuyệt đại, rốt cục để cho trong lòng của hắn xuất hiện một đồ vật khác. Hắn có tình.

Giang Nam lẳng lặng nghe, Thiên Đao lão tổ có tình, cùng cô gái phong hoa tuyệt đại kia thành thân, oanh động chư thiên vạn giới vô số Thần Ma rối rít đến đây chúc mừng, thậm chí ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng có mặt trong hôn lễ.

Thiên Đao lão tổ cưới vợ, không bao lâu thì hắn có con gái, hết thảy rất là viên mãn.

Nhưng mà, thân là Bổ Thiên thần nhân, hắn không già, không chết, đây là bi ai lớn lao.

Có một ngày, thê tử của hắn chết già, Thiên Đao lão tổ giống như đứa bé gào khóc, khóc đến Hồng Hoang thế giới trời giáng mưa máu, máu chảy thành sông, máu chảy thành biển.

Hắn khóc thật lâu, làm cho cả Hồng Hoang Đại Thế Giới tử thương vô số, ở các Bổ Thiên thần nhân khác khuyên lơn, Thiên Đao lão tổ ngừng khóc.

Lại có một ngày, con hắn cùng nữ nhi cũng chết già, hắn thích nhất cháu trai cũng nhất nhất ly hắn mà đi.

Thiên Đao không chịu nỗi.

Hắn trầm mặc một kỷ thời gian, suốt hai trăm vạn năm không nói gì, không có đi ra ngoài đi lại, chưa từng thấy qua bạn cũ.

Sau một tràng kỷ kiếp, hắn lại đón dâu, cưới cô gái đẹp nhất lúc ấy, hắn còn cưới không chỉ một.

Thiên Đao lão tổ từ lúc đó, liền đã yêu đón dâu, tổng yếu thường cách một đoạn thời gian, liền cưới một cô gái xinh đẹp.

- Ta nghe nói, trong Bổ Thiên thần nhân có một vị lão tổ cảm thấy tình trạng của hắn có cái gì không đúng, cho nên liền hỏi hắn vì sao phải cưới nhiều nữ nhân như vậy? Những nữ nhân này tóm lại cuối cùng cũng chết, ngươi có thể chịu đựng được đả kích như vậy sao?

Yêu Thần Kim Đế lẳng lặng nói:

- Lúc ấy Thiên Đao lão tổ nói, thê tử của ta sẽ không chết nữa, đã chết một cái còn có những cái khác, vợ vĩnh viễn theo ở bên cạnh ta, lòng ta không bao giờ đau nữa...

Giang Nam giật mình, qua một lúc lâu, buồn bã thở dài, dằng dặc nói:

- Vốn là vì đao, sau lại vì tình, vô luận vì đao hay là vì tình, hắn cũng hết sức chăm chú, toàn lực ứng phó, Thiên Đao lão tổ là một si nhân. Chỉ là tâm của hắn không thành, không còn tâm như trẻ sơ sinh nữa. Đối với những cô gái kia mà nói, hắn sở tác sở vi cùng đại ác nhân không khác.

Hắn nhìn về phía kiệu hoa đi xa kia, thở dài nói:

- Không biết là cô nương nhà ai trong chư hầu Hồng Hoang thế giới gặp tai ương.

Yêu Thần Kim Đế khẽ cau mày, chỉ cảm thấy ở Hồng Hoang thế giới, địa bàn của Thiên Đao lão tổ, chỉ trích Thiên Đao lão tổ như vậy có chút không ổn, đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, ở sau lưng chỉ trích lão gia nhà ta, chỉ trích Bổ Thiên thần nhân, lá gan của ngươi, không khỏi quá mức một ít! Nơi này là Hồng Hoang Đại Thế Giới, địa bàn lão gia nhà ta, không phải là địa phương ngươi có thể càn rỡ!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị đạo nhân phiêu nhiên bay tới, đứng cách mình không xa, đỉnh đầu nổi lơ lửng một ngụm Thiên Đao, quanh thân tràn ngập thần uy thâm trầm, cũng là cùng mình từng có vài lần duyên phận Ngỗi Giới Đạo Nhân.

Ngỗi Giới Đạo Nhân là Thiên Đao lão tổ truyền nhân, tự mình tham quan học tập qua Thiên Đạo chí bảo Thiên Đao, trong Vọng Tiên Đài Giang Nam cùng hắn từng có giao thủ, ở trong tay hắn bị nhục.

Người này thực lực cực mạnh, đáng tiếc cũng không có đi lên Tiên Đài.

Ngỗi Giới Đạo Nhân sau lại chết ở Tiểu Quang Minh Giới, bất quá Tạo Hóa Lão Tổ thần thông quảng đại, đã sớm thu giữ tinh khí, đưa hắn từ trong tử vong sống lại. Từ sau chuyện kia, Giang Nam liền không bao giờ gặp vị đạo nhân này nữa, bất quá hắn từng nghe nói Ngỗi Giới Đạo Nhân tiến vào Bỉ Ngạn Đế lăng, nhận được đại cơ duyên, nhất cử tu thành Thần Minh.

Ngỗi Giới Đạo Nhân thân là Thiên Đao lão tổ truyền nhân, bản thân chính là một cuộc cơ duyên lớn lao, lại phải đến Bỉ Ngạn Đế lăng cơ duyên, tự nhiên là thực lực vô cùng mạnh mẽ, vượt xa lúc trước!

- Ngỗi Giới đạo huynh.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Thiên Đao lão tổ có thể làm ra chuyện như vậy, liền không cho người khác nói sao?

Ngỗi Giới Đạo Nhân cười lạnh:

- Không cho!

- Vậy coi như xong.

Giang Nam cười nói:

- Cáo từ. Kim Đế, chúng ta đi thôi.

Một đạo ánh đao hiện lên, để ngang trước mặt Giang Nam, giống như một mặt thiên màn trắng như tuyết trút xuống, ngăn trở đường đi của Giang Nam cùng Kim Đế.

Giang Nam sắc mặt hơi trầm xuống, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Ngỗi Giới đạo huynh đây là ý gì?

- Giang giáo chủ chỉ trích lão gia nhà ta, chẳng lẽ không nói tiếng xin lỗi sao?

Ngỗi Giới Đạo Nhân thản nhiên nói:

- Hơn nữa Giang giáo chủ xưa nay có Thần Thông, ta ở trong Vọng Tiên Đài không phải là đối thủ của ngươi, nhưng sau khi đi ra vẫn chuyên cần khổ luyện, tu thành Thần Minh, nghĩ muốn đích thân đem giáo chủ đánh bại đánh chết. Khó được ngươi tới Hồng Hoang Đại Thế Giới, hôm nay giáo chủ cũng đừng đi, Thiên Đao của ta khát, nghĩ uống máu giáo chủ.

- Ngỗi Giới đạo hữu cũng không phải là tới đón thân a? Đây là tính toán đi Bỉ Ngạn Thần Chu?

Giang Nam tỉnh táo vạn phần, cười nói:

- Bỉ Ngạn Thần Chu chỉ dừng lại ba canh giờ, ba canh giờ sau sẽ bay đi, lúc xuất hiện lần nữa liền muốn bảy tháng, hơn nữa không biết chiếc thần chu này muốn rơi ở nơi nào. Ta và ngươi nếu giao thủ mà nói, ngươi không lo lắng không có cơ hội đi lên Bỉ Ngạn Thần Chu sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1212: Giận Dữ Chém Thiên Cương.

Ngỗi Giới Đạo Nhân sắc mặt trầm xuống, thu đao cười lạnh nói:

- Giáo chủ, miệng ngươi rất bén, ta hôm nay liền tha cho ngươi một mạng.

Giang Nam mỉm cười, ý bảo Yêu Thần Kim Đế rời đi, Ngỗi Giới Đạo Nhân nhìn bóng lưng của hắn, đột nhiên cao giọng nói:

- Giáo chủ tốt nhất vẫn là ở lại Hồng Hoang Đại Thế Giới ta không muốn rời khỏi mới tốt, ngươi ở chỗ này chờ bảy tháng thời gian, bảy tháng sau ta trở về, sẽ cùng ngươi phân cao thấp!

Giang Nam không để ý tới, đột nhiên Ngỗi Giới Đạo Nhân cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, Hiên Vi Tiên Tử là vị hôn thê của ngươi a? Vị tiên tử này xinh đẹp, ngay cả ta cũng đã từng cực kỳ động tâm, chỉ tiếc rơi vào tay ngươi. Ngươi nếu đi, ta liền báo cho lão gia nhà ta, nói Trung Thiên thế giới Bắc Mạc Thi gia nữ nhi thùy mị kinh người, là trung thiên tuyệt sắc giai nhân, ta nghĩ lão gia nhà ta nhất định không ngần ngại tái giá một phòng thiếp thất.

Yêu Thần Kim Đế đột nhiên cảm giác được trên người trở nên vô cùng trầm trọng, không cách nào bay động, chỉ đành phải dừng trên không trung, trong lòng cả kinh:

- Giáo chủ động sát cơ!

Giang Nam chậm rãi quay đầu, cười mà như không cười nói:

- Ngỗi Giới đạo huynh, ngươi chớ để từ lầm, Giang mỗ thật sự không muốn ở Hồng Hoang thế giới giết Thiên Đao lão tổ đệ tử.

Ngỗi Giới Đạo Nhân cười ha ha, bồng bềnh mà đi:

- Lão gia nhà ta thích cưới nữ nhân xinh đẹp, nếu có thể nhận được Hiên Vi Tiên Tử, hắn nhất định rất vui vẻ! Giang giáo chủ, ngươi có thể đi, bất quá bảy tháng sau ngươi liền chờ tham gia hôn lễ của Hiên Vi Tiên Tử cùng lão gia nhà ta a!

Thanh âm của hắn xa xa truyền đến, thản nhiên nói:

- Ngươi cũng có thể chờ bảy tháng, ta lại đem ngươi chém giết!

Giang Nam đứng im chốc lát, đột nhiên lên tiếng nói:

- Kim Đế, chúng ta đi!

- Giáo chủ, không ở chỗ này chờ sao?

Yêu Thần Kim Đế cả kinh, vội vàng nói.

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Ta không có thói quen bị người uy hiếp, có người lấy tánh mạng người nhà của ta uy hiếp ta, ta liền trước làm rụng hắn, trông nom hắn có là Bổ Thiên thần nhân đệ tử hay không!

Yêu Thần Kim Đế sợ hết hồn, vỗ cánh dựng lên nói:

- Nơi này là Hồng Hoang thế giới, địa bàn của Thiên Đao lão tổ, giết chết truyền nhân của hắn nhất định sẽ rước lấy họa sát thân. Ngươi phải nghĩ lại!

- Ngỗi Giới hôm nay có thể uy hiếp ta, bảy tháng sau quyết chiến chi kỳ, tự nhiên cũng có thể dùng thủ đoạn đồng dạng uy hiếp ta! Ta ý đã quyết!

Giang Nam thanh âm đạm mạc, thúc giục hắn về phía trước bay đi, qua nửa canh giờ, Yêu Thần Kim Đế bay ra Hồng Hoang đại lục, tìm kiếm được thế giới kiều đi thông thế giới khác, Giang Nam mọi nơi nhìn thoáng qua, chỉ thấy đạo thế giới kiều này không người nào lui tới, gật đầu nói:

- Địa phương tốt, là địa phương giết người tốt. Kim Đế, ngươi đến trong Tử Phủ ta, ta muốn thi triển đại thần thông, không thể lưu lại dấu vết nào!

Mà vào lúc này, Ngỗi Giới Đạo Nhân liếc thấy Giang Nam khống chế Tam Túc Ô Kim rời đi, cười lạnh không dứt, thấp giọng nói:

- Giang giáo chủ người này, quả nhiên vẫn là đi! Đây là ngươi tìm đường chết, không trách được ta! Bảy tháng sau, ngươi đợi đến vị hôn thê trở thành Thiên Đao phu nhân a!

Hắn bay đến phụ cận Bỉ Ngạn Thần Chu, xa xa thấy chiếc thần chu này chưa bay đi, trong lòng đại định, bên cạnh chiếc thần chu này còn có nhiều Thần Ma Hồng Hoang thế giới, chưa từng lên thuyền.

Những Thần Ma này là dân bản xứ Hồng Hoang Đại Thế Giới, có mạnh có yếu, thậm chí không thiếu có Chân Thần, Thần Chủ cùng Thần Tôn tồn tại.

Ngỗi Giới Đạo Nhân chính là Thiên Đao lão tổ đệ tử, danh chấn Hồng Hoang, tự nhiên là không người nào không biết, nhiều Hồng Hoang Thần Ma rối rít tiến lên làm lễ ra mắt, cười nói:

- Ngỗi Giới đạo huynh thiên tư tuyệt đại, hơn nữa đã tu thành Thần Ma, lần này phần thắng của chúng ta liền lớn một chút!

- Người tiến vào Bỉ Ngạn Thần Chu, cũng đánh mất trí nhớ trong thần chu, để cho chiếc thần chu này hành trình thần bí khó lường, bất quá có Ngỗi Giới đạo huynh Thiên Đao tương trợ, lường trước cái vấn đề khó khăn gì cũng có thể giải quyết dễ dàng!

Ngỗi Giới Đạo Nhân vẻ mặt tươi cười nói:

- Chư vị quá khen, trong thần chu này đã từng tới Thần Quân, ngay cả Thần Quân cũng mất đoạn trí nhớ kia, ta lại có tài đức gì?

Nhiều Thần Ma cười ha ha, liên tục nói:

- Đạo huynh khiêm nhường, thiên tư của ngươi há là Thần Quân có thể sánh ngang, có thể với tới sao? Ngươi Thiên Đao vừa ra, người nào dám tranh phong?

- Chư vị quá khen.

Ngỗi Giới Đạo Nhân sắc mặt khiêm tốn, nhưng trong lòng không khỏi tự đắc, vào lúc này, đột nhiên hư không ầm ầm hé ra, một cỗ khí tức Hỗn Độn Man Hoang chỉ một thoáng nhét đầy thiên địa, chỉ thấy một đầu Hỗn Độn Thiên Long khắp cả người xương cốt lởm chởm từ trong hư không chui ra, khí tức Cổ lão mà cường đại nổ tung, đâm kích nhiều Hồng Hoang Thần Ma thân bất do kỷ, rối rít hiện ra nguyên hình, hóa thành tất cả Hồng Hoang Thần Thú!

Hỗn Độn Thiên Long này không có một ti huyết nhục, là do xương cốt tạo thành, Hỗn Độn Hồng Mông khí cấu tạo tử cốt khắp cả người, quanh thân tràn ngập đủ loại ký hiệu kỳ dị, ẩn chứa một loại lực lượng Cổ lão.

Hỗn Độn Thiên Long vừa xuất hiện, đang lúc mọi người hết sức kinh ngạc, liền quấn quanh quanh thân Ngỗi Giới Đạo Nhân, đầu rồng nâng cao, trong hốc mắt hai đóa hỏa diễm thiêu đốt, tựa hồ đang nhìn Ngỗi Giới Đạo Nhân.

- Người nào dám can đảm...

Ngỗi Giới Đạo Nhân mở miệng, Thiên Đình bay ra, trong Thiên Đình Thiên Đao bay lên, uy năng mênh mông cuồn cuộn, đột nhiên chỉ nghe tiếng rồng ngâm vang lên, chấn triệt hoàn vũ!

"•!" "ngang!" "úm!" "sao!" "đây!" "bá!" "mê" "hồng!"

Tám loại rồng ngâm liên tục rống ra, chỉ thấy Hỗn Độn Thiên Long quấn quanh thân thể Ngỗi Giới Đạo Nhân nổ tung, thần tính tan rã, Thiên Đình nát bấy, hết thảy hóa thành phấn vụn!

Ở trước mắt bao người, đạo Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông này đem

Ngỗi Giới Đạo Nhân trực tiếp thắt cổ, ngay sau đó há mồm khẽ hấp, chỉ thấy thân thể thần tính nghiền nát của Ngỗi Giới Đạo Nhân cùng đủ loại đạo văn tán loạn, thậm chí thanh Thiên Đao kia, hết thảy bị Hỗn Độn Thiên Long hút vào trong bụng, tiếp theo Hỗn Độn Thiên Long thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ, phiêu tán ở thế gian này!

Nhiều Hồng Hoang Thần Ma ngạc nhiên.

Đột nhiên có người âm thanh kêu lên:

- Ngỗi Giới đã chết! Thiên Đao lão tổ truyền nhân đã chết!

- Người nào làm?

- Mau mau bẩm báo Thiên Đao lão tổ! Nếu không chúng ta nếu bị dính líu, chỉ sợ sẽ tội liên đới cửu tộc chúng ta!

...

Cũng không lâu lắm, phiến thiên địa này rung chuyển, một loại uy nghiêm trầm trọng phủ xuống, nhiều Hồng Hoang Thần Ma nơm nớp lo sợ, thấy một trung niên nam tử mặt chữ quốc sắc mặt âm trầm tới chỗ nầy.

Hồng Hoang thánh cung, Thiên Đao lão tổ thủ tịch đại đệ tử, Thần Tôn Chung Thiên Quân mang theo Thiên Đao lão tổ tức giận phủ xuống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1213: Che Đậy Thiên Cơ. (1)

Chung Thiên Quân đối với Hồng Hoang Thần Ma mấy này làm như không thấy, mọi nơi nhìn thoáng qua, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, cất bước đi vào hư không.

Ầm!

Hư không đột nhiên nổ tung, sau một khắc hắn đi tới trên một tòa thế giới kiều, chính là nơi Giang Nam đã từng đứng.

- Ở chỗ này thi triển Thần Thông, giết Ngỗi Giới sư đệ ta, bản thân ta muốn nhìn là ai lớn gan như vậy!

Sắc mặt Chung Thiên Quân dũ phát âm trầm, đột nhiên chợt quát lên:

- Kính xin Thiên Đao chiếu rọi thời không, tái diễn trụ quang, phản quang tố lưu, tái hiện chuyện lúc trước!

Hư không chấn động không dứt, hàng tỉ đạo sáng mờ xuất hiện, chỉ thấy nơi hư không hé ra, một ngụm Thiên Đao vô cùng khổng lồ hiện ra một góc, một góc này có khoảng mấy vạn dặm, kinh người chí cực, để cho vòm trời sáng như tuyết một mảnh!

Thiên Đao!

Thiên Đao trong chín đại Thiên Đạo chí bảo!

Thiên Đao này chẳng qua là hiện ra một góc, liền ép tới Hồng Hoang thế giới tựa hồ không chịu nổi, đại địa thành tấm thành tấm sụp đổ, hư không thành tấm thành tấm hủy diệt!

Hồng Hoang thế giới vạn linh quỳ sát, run rẩy cúng bái, cho dù là nhiều

Thần Ma sinh tồn ở Đại Thế Giới này cũng không chịu nổi tâm hồn áp bách bực này, rối rít quỳ sát xuống.

Chỉ thấy Thiên Đao trong như gương, xuống phía dưới chiếu rọi mà đến.

Chung Thiên Quân ngẩng đầu nhìn lên, nhưng thấy trong Thiên Đao thời gian đảo lưu, ánh ra nơi đây phát sinh đủ loại chuyện, bất cứ chuyện gì đều không thể chạy trốn trụ quang tái diễn!

- Đây là...

Chung Thiên Quân thân thể chấn động, ngơ ngác nhìn cảnh tượng trong Thiên Đao.

Chỉ thấy trong Thiên Đao đột nhiên hiện ra một bức cảnh tượng kinh khủng, một thân thể như Thần như Ma loại đứng ở trên thế giới cầu, quanh thân có năm tòa kiếm sơn cao cao đứng vững, hóa thành thiên địa Ngũ Hành, Ngũ Hành tan biến, để cho trong kiếm trận không gian Hồng Mông dày đặc!

Trong năm tòa kiếm sơn, lại là bốn thông thiên trụ lớn đỉnh thiên lập địa, diễn biến vũ trụ Tứ Cực Tứ Tượng, che đậy thiên cơ, càng làm cho người trong trận thấy không rõ diện mục.

- Muốn che đậy thiên cơ, để cho ta không biết ngươi đến tột cùng là người nào?

Chung Thiên Quân cười lạnh, há mồm phun ra một đạo tinh khí tràn vào trong Thiên Đao, chỉ thấy Thiên Đao giống như dần dần rõ ràng, Đại Ngũ Hành Phá Diệt cùng Tứ Tượng Tứ Cực hai đại thần thông này, cũng không cách nào ngăn trở Thiên Đao chiếu rọi.

- Còn có một đạo Thần Thông che đậy thiên cơ?

Chung Thiên Quân lấy làm kinh hãi, chỉ thấy thân ảnh như Thần như Ma trong Thiên Đao kia lại như cũ bao phủ ở trong Hồng Mông, Huyền Hoàng khí Âm Dương lực bắt đầu khởi động, Địa Thủy Phong Hỏa quay cuồng, chỉ

có thể nhìn người nọ áo phần phật, không cách nào thấy khuôn mặt.

- Phá cho ta!

Chung Thiên Quân đỉnh đầu Thiên Đình phóng lên cao, bay vào trong Thiên Đao, phá mở thiên địa giao hòa đại thần thông, chỉ thấy thân ảnh kia dũ phát rõ ràng, chẳng qua là diện mục như cũ là một mảnh Hỗn Độn, phảng phất là trên Thiên Đao có một điểm nhơ nho nhỏ, làm sao cũng không rõ rệt.

Chung Thiên Quân liên tục thúc dục Thiên Đao, phản quang tố lưu, nhưng thủy chung không thể phá Hỗn Độn Hồng Mông trên mặt người này, thật giống như người này không có mặt mũi.

Cuối cùng, hắn đem uy năng Thiên Đao thôi phát đến lớn nhất, chỉ thấy Thiên Đao chiếu rọi tình hình rõ ràng rành mạch, nhưng vẫn không cách nào thấy rõ người nọ rốt cuộc là người nào.

- Không phải là pháp lực của ta không được, cũng không phải là người nọ thần thông quảng đại, cao minh chí cực, mà là trên Thiên Đao có vết rách...

Chung Thiên Quân thở dài, nhìn cảnh tượng trong Thiên Đao, hắn nhìn qua không phải là thân ảnh Giang Nam, mà là vết rách trên Thiên Đao.

Một vết rách từ trên Thiên Đao hiện ra, vừa vặn là vết rách này, chặn lại hắn tái diễn trụ quang, phá vỡ Hỗn Độn Hồng Mông trên mặt Giang Nam, nếu Thiên Đao không có vết rách, hắn tất nhiên có thể thấy chân diện mục của Giang Nam!

Bởi vì lão tổ rèn Thiên Đạo chí bảo Thiên Đao này, tâm của hắn không tinh khiết bằng trước, cho nên Thiên Đao có thiếu, cho dù là Thiên Đao lão tổ tự mình phủ xuống, tự mình thôi diễn, lấy được kết quả cũng là như thế!

Chung Thiên Quân buông tha cho triệu hoán Thiên Đao, ngay sau đó phóng người lên chạy tới Hồng Hoang thánh cung, bái kiến Thiên Đao lão tổ, nói chuyện này, nói:

- Đệ tử vô năng, người nọ thật sự giảo hoạt, không có để lại dấu vết nào!

Hồng Hoang thánh cung, vị Cổ lão thần nhân kia quanh thân Thần Quang đung đưa, sau một lúc lâu, một thanh âm Cổ lão vang lên nói:

- Thiên Quân, ngươi mang theo pháp thiếp của ta, đi gặp Tạo Hóa lão gia, mời Tạo Hóa lão gia sống lại Ngỗi Giới, tự nhiên sẽ hiểu tiền căn hậu quả.

Chung Thiên Quân lĩnh mệnh, nhận lấy pháp thiếp bay ra Hồng Hoang Đại Thế Giới, đi tới Tạo Hóa Đại Thế Giới cầu kiến Tạo Hóa Lão Tổ.

- Bùi sư muội, kính xin thông báo một tiếng.

Tạo Hóa Lão Tổ truyền nhân Bùi Tử Y nhận lấy pháp thiếp, đi vào trong cung thông báo, trở lại nói:

- Lão gia nói mời Chung sư huynh đi vào.

Chung Thiên Quân một mực cung kính, đi vào trong cung, bái kiến thần nhân ngồi cao Cửu Trọng Thiên, nói rõ lai ý, phủ thân nói:

- Khẩn cầu Tạo Hóa lão gia thi triển tạo hóa Thần Thông, đem Ngỗi Giới sư đệ sống lại.

Thần nhân trên Cửu Trọng Thiên gật đầu, Thần Quang đung đưa, thanh âm từ trong Thần Quang truyền đến nói:

- Cái chuyện nhỏ này ta vui lòng giúp. Thiên Quân, ngươi có mang đến một luồng tinh khí hoặc là tàn hồn của Ngỗi Giới không?

Chung Thiên Quân ngẩn ngơ, lắc đầu nói:

- Hung thủ kia ác độc, đem Ngỗi Giới sư đệ hình thần câu diệt, thần tính cũng cắn nuốt hóa thành Hồng Mông Tử Khí, đệ tử vô lực vì Ngỗi Giới sư đệ đoàn tụ tàn hồn.

Tạo Hóa Lão Tổ thở dài nói:

- Thần hồn tinh khí là tạo hóa chi nguyên, không có thần hồn tinh khí của Ngỗi Giới, mặc dù ta chưởng khống Tạo Hóa Thần Lâu cũng không thể ra sức. Ta có thể một lần nữa đắp nặn một Ngỗi Giới Đạo Nhân, nhưng tạo hóa ra Ngỗi Giới Đạo Nhân liền không phải là hắn, mà là sinh linh khác. Ngươi trở về đi thôi, nói cho lão gia nhà ngươi, ta không giúp được hắn.

Chung Thiên Quân khom người đồng ý, đang muốn thối lui khỏi, đột nhiên Tạo Hóa Lão Tổ hỏi:

- Lão gia nhà ngươi lại đón dâu?

Chung Thiên Quân vội vàng dừng bước nói:

- Phải, lần này cưới chính là Hồng Hoang thế giới ta Đằng Long Đại Tôn nữ nhi, Thiên Nguyệt Thần Chủ.

Tạo Hóa Lão Tổ gật đầu, thở dài nói:

- Nghiệt duyên, nghiệt duyên. Thiên Quân, ngươi trở về nói cho lão gia nhà ngươi, nói là ta nói, nên ngừng thì ngừng, không ngừng sẽ bị loạn, ngươi có Thiên Đao, sao không nhất đao lưỡng đoạn? Ngươi đi đi.

Chung Thiên Quân không dám thay Thiên Đao lão tổ cãi cọ, khom người thối lui đến ngoài cung, lúc này mới trở về Hồng Hoang Đại Thế Giới, đi tới Hồng Hoang thánh cung, hướng Thiên Đao lão tổ bẩm báo một phen, lại đem lời của Tạo Hóa Lão Tổ y nguyên nói ra.

Thiên Đao lão tổ trong Thần Quang trầm mặc chốc lát nói:

- Ta biết rồi, ngươi lui ra đi.

Chung Thiên Quân rời đi Hồng Hoang thánh cung, trong thánh cung một thanh âm sâu xa nói:

- Đoạn không được a... Thiên Đao, ngươi chém không đứt tơ ngọc của ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1214: Che Đậy Thiên Cơ. (2)

Trong Hồng Hoang thánh cung giăng đèn kết hoa, một mảnh hỉ khí, mấy lão bà tử ôm lấy người mới đi tới một tòa điện đường, trong tay một lão bà người tử cầm một mặt gương sáng, cười dài nói:

- Lão gia mời Thiên Nguyệt quý nhân tu luyện cuốn công pháp này, lại cùng quý nhân viên phòng. Trong gương sáng này có lão gia thần thức, quý nhân chỉ cần hơi đụng vào là được.

Thiên Nguyệt Thần Chủ vén khăn voan lên, nhẹ nhàng chạm tới mặt gương sáng này, nhất thời một cỗ thần thức ba động truyền vào trong đầu của nàng, bất quá chốc lát, nữ Thần Chủ này liền đem môn công pháp này làm theo, nhíu mày, nghi ngờ nói:

- Đây là một Ma Đạo công pháp, vì sao lão tổ muốn ta tu luyện Ma Đạo công pháp?

- Đây là ý tứ của lão tổ, chúng ta những hạ nhân này, nơi đó có tư cách hỏi tới?

Lão bà tử kia cùng mọi người lui ra, chỉ để lại Thiên Nguyệt Thần Chủ, cười nói:

- Kính xin quý nhân thật sớm tu luyện, sớm ngày cùng lão gia viên phòng, vợ chồng ân ái, hòa hòa mỹ mỹ!

Thiên Nguyệt Thần Chủ thấy mọi người rời đi, thở dài, mặt ủ mày chau, thầm nghĩ:

- Thiên Đao lão tổ mặc dù là thế gian kỳ nam, nhưng ta cũng không thương hắn, ta có người mình yêu. Chỉ là cha cùng gia tộc của ta căn cơ đều ở Hồng Hoang thế giới, nếu chọc giận tới hắn, tánh mạng một nhà ta không

yên. Nhưng mà theo hắn, gia tộc của ta có thể bình an vượt qua trường hạo kiếp này...

Nàng tĩnh tọa một lúc lâu, trong lòng lại nói:

- Lão tổ truyền ta môn công pháp này mặc dù tinh diệu dị thường, so sánh với công pháp của ta còn muốn thắng được trăm ngàn lần, nhưng dù sao cũng là công pháp trong Ma Đạo, hơn nữa chỉ sợ là Đế cấp công pháp, ta nếu tu luyện sẽ xúc động Thiên Đạo đại kiếp, nghĩ đến lấy pháp lực lão tổ, có thể che đậy thiên cơ để cho ta kiếp không thêm thân.

Chỗ sâu trong Hồng Hoang thánh cung, một thần nhân quanh thân bao phủ ở trong Thần Quang ngẩng đầu nhìn Thiên Đao treo cao đỉnh đầu, chỉ thấy Thiên Đao chiếu rọi Thiên Nguyệt Thần Chủ, nữ Thần Chủ này đang tu luyện Ma Đạo công pháp kia.

Thần Quang rung chuyển, thần nhân rất là vui sướng, thanh âm cực kỳ ôn nhu, nhẹ giọng nói:

- Ái thê, Bích Hâm, chúng ta lại có thể ở cùng một chỗ, hơn nữa lại là bộ dạng thời điểm ta cưới ngươi...

Hắn xoay người lại, nhìn về phía trung ương cung điện.

Chỉ thấy trung ương cung điện một Thần Nữ dung mạo đẹp đẽ Vô Song ngồi thẳng, Thần Nữ này tóc trắng xoá, nhưng mặt mũi nhu mì xinh đẹp, vĩnh bảo thanh xuân, nhưng thấy vị Thần Nữ này hai mắt bế hợp, giống như lâm vào trong ngủ say, nách nàng sinh ngàn cánh tay, thiên thủ mở ra, mỗi bàn tay nâng lên một Thần Nữ.

Những Thần Nữ đó mặt không giống nhau, cũng khoanh chân ngồi ở trong tay của nàng, khởi động từng cái từng cái thế giới.

Nhiều Thần Nữ đã già đi, thoạt nhìn tử vong đã lâu, duy chỉ có trong một bàn tay, một vị Thần Nữ vẫn sống, chẳng qua là thọ nguyên không nhiều lắm.

- Ta đã chán ghét loại ngày này...

Thần Nữ kia trên mặt đau đớn, rung giọng nói:

- Ta không muốn xem ngươi tai họa càng nhiều nữ tử, ngươi cho ta chết đi thôi, ở trong Minh Hải, còn có thể thấy con gái của chúng ta...

- Trong Minh Hải không có con gái của chúng ta.

Thiên Đao lão tổ lắc đầu, giọng nói dũ phát ôn nhu, đầy ngập nhu tình cũng trút xuống ở trong một lòng, nhẹ giọng nói:

- Ta đi qua nơi đó, có người nói cho ta biết những thần hồn chết đi kia đi những vũ trụ khác. Ngươi hảo hảo sống, đợi chờ nghiệp lớn một thành, ta và ngươi phi tiên, chúng ta có thể tìm về bọn họ, vĩnh viễn ở chung một chỗ.

- Vĩnh viễn ở chung một chỗ?

- Đúng! Vĩnh viễn ở chung một chỗ!

Trung Thiên thế giới, Bắc Mạc Thi gia, Thi gia cô gia đến đây, tự nhiên là khiến cho một phen đại nhiệt náo, Bắc Mạc hào kiệt ra hết, cùng Giang Nam rượu ngon nâng chén.

- Ta sợ hết hồn hết vía mấy lần, xem ra đích xác là có người thôi diễn rốt cuộc là người nào giết Ngỗi Giới Đạo Nhân.

Giang Nam tuy giả vờ say, nhưng tâm trí tỉnh táo vô cùng, Chung Thiên Quân tế lên Thiên Đao phản quang tố lưu, hắn không khỏi cảm giác được sợ hết hồn hết vía, lập tức biết có người lấy đại pháp lực ngược dòng thời gian, xem một chút rốt cuộc là người nào đánh chết Ngỗi Giới Đạo Nhân.

Hắn lấy Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông, trăm triệu dặm truyền pháp, làm trò trước mặt nhiều Hồng Hoang Thần Ma đem Ngỗi Giới Đạo Nhân đánh chết, không có để lại dấu vết nào.

Nhưng mà Giang Nam cũng hiểu, mình làm mặc dù thiên y vô phùng,

nhưng đối với Bổ Thiên thần nhân tồn tại bực này mà nói, như cũ là trăm ngàn chỗ hở, dễ dàng là có thể tra ra rốt cuộc là người nào đại nghịch bất đạo như thế, ở trên địa bàn của mình đánh chết đệ tử của mình.

Vì vậy, hắn vận dụng sở học của mình ở trong Bỉ Ngạn thế giới, lấy Ngũ Hành Tứ Tượng Âm Dương Huyền Hoàng che đậy thiên cơ, lại dùng Hồng Mông Đại Đạo che dấu diện mục, lúc này mới làm xuống đại sự bực này!

- Thời gian dài như vậy, Hồng Hoang Đại Thế Giới không có phái cao thủ tới giết ta, nói rõ Thiên Đao lão tổ cũng không có tính ra là ta giết đệ tử của hắn. Chuyện này coi như là dấu diếm qua.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cùng Thi Hiên Vi ân ái quấn quýt si mê một phen, hai người xa cách, tự nhiên có thật nhiều chuyện muốn nói, nếu nói củi khô lửa bốc, nếu nói Kim Phong ngọc lộ, không ngoài như thế.

Hai người trần truồng ôm nhau, da thịt tương thân, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Hiên Vi, ngươi còn chưa từng đi qua Bỉ Ngạn Thần Chu a? Bản thân ta có chủ ý, để ngươi nhận được một cuộc Tiên duyên hiếm thấy, thành thần không nói chơi.

Thi Hiên Vi nghe nhịp tim của hắn, xì cười nói:

- Thành thần kia là dễ dàng như thế sao? Ngươi có đến Tiên duyên, nhưng vẫn không có thành thần đó thôi?

Giang Nam đem mình ở Bỉ Ngạn thế giới đủ loại lĩnh ngộ, hết thảy truyền thụ cho nàng, lại đem mình đoạn trí nhớ kia của chia xẻ, để cho Thi Hiên Vi giống như đã trải qua một phen Bỉ Ngạn thế giới, chẳng qua là đem mình cướp sạch tất cả Thần Ma giấu diếm xuống, dù sao chuyện này không phải là hết sức vẻ vang.

Thi Hiên Vi khiếp sợ đến nói không ra lời, qua một lúc lâu mới thất thanh nói:

- Thế gian này thật sự có Tiên? Ngươi thế nhưng cự tuyệt trở thành nữ Tiên đệ tử?

- Bỉ Ngạn Thần Đế còn không tính là Tiên Nhân chân chính, chỉ có thể coi là Bán Tiên.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Con đường của ta cùng nàng bất đồng, cho nên cự tuyệt. Bất quá, Bỉ Ngạn Tiên duyên đúng là không phải chuyện đùa, nếu ngươi có thể đánh tới thứ chín quan, tu thành Thần Minh cũng không nói chơi. Ta và ngươi vợ chồng chính là nhất thể, thân thể giao xoa, thần hồn giao hòa, ta không muốn ngươi tương lai cùng ta Âm Dương xa cách, để cho ta biến thành Thiên Đao lão tổ thứ hai.

- Ta đi!

Thi Hiên Vi cắn răng nói.

- Trước không vội. Bỉ Ngạn Thần Chu còn cần qua mấy tháng nữa mới có thể trở về, trong lúc này, ta trước giúp ngươi tu thành Hồng Mông Chi Thể, lĩnh ngộ Hồng Mông Đại Đạo, truyền thụ cho ngươi Hỗn Độn Thần Thông, tu thành Hỗn Độn Thiên Long, Đại Ngũ Hành Phá Diệt, Tứ Tượng thông thiên, thiên địa giao hòa. Ta lại đem ta đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ, hết thảy truyền thụ cho ngươi, sau đó giúp ngươi luyện thành Thần Thông thiên thành, linh nhục nhất thể, đem Thiên Cung, Thần Phủ, Đạo Đài của ngươi luyện vào trong thịt thân, tàng thiên nạp địa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1215: Một Đoàn Hoàng Đế Thần Thể. (1)

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Sau đó ngươi sẽ thức tỉnh thủy tổ huyết mạch, tu hành Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, ta truyền cho ngươi Thái Cực Thần Cấm Đại Điển, tu thành lục đại hóa thân. Tỷ lệ ngươi xông đến thứ chín quan, sẽ lớn hơn rất nhiều lần!

Thi Hiên Vi trong lòng hoảng sợ, hôm nay mới biết được, nội tình của Giang Nam là kinh khủng bực nào. Vô luận loại Thần Thông nào, loại thân thể thủ đoạn nào, loại tu luyện công pháp nào, truyền tới ngoại giới, cũng đủ để cho Thần Quân động dung, Thần Tôn tranh đoạt!

- Bỉ Ngạn Tiên duyên chỉ có một lần, cho nên ta cần đem thực lực của ngươi tăng lên tới trạng thái mạnh nhất, hiện tại khoảng cách Bỉ Ngạn Thần Chu lần nữa xuất hiện, còn có nửa năm thời gian, nửa năm thời gian này, Hiên Vi ngươi liền cùng ta bế quan!

Giang Nam cười nói:

- Nửa năm sau ngươi xuất quan, cho dù là Hạo Thiếu Quân ở cùng cảnh giới cũng chưa chắc là đối thủ của ngươi!

Thi Hiên Vi có chút mong đợi, lúc này cùng hắn bế quan tiềm tu, cao tầng Bắc Mạc Thi gia cũng sớm biết hai người bọn họ chưa lập gia đình mà ở chung, chuyện không nên làm cũng đã sớm làm, đối với chuyện này cũng là làm như không thấy, tùy ý bọn họ.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi bế quan, mà Thái Cực Đại Đế hóa thân cùng Tinh Quang Thần Đế hóa thân bay ra bản thể, một cái hướng Huyền Hoàng Đại Thế Giới đi, một cái hướng Huyền Minh Nguyên Giới bay đi.

Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Thái Cực Đại Đế hóa thân hướng đệ tử khống chế phi kiều học cung nói:

- Tại hạ Huyền Thiên Giáo Chủ, đến đây cầu kiến Lạc Hoa Âm Ma La Thập. Kính xin sư huynh tiến vào học cung thông báo một tiếng.

- Nguyên lai là Giang giáo chủ.

Học cung đệ tử kia cười nói:

- Giáo chủ đợi chút, ta đi vào thông báo.

Dứt lời đi lên phi kiều, chạy nhanh vào trong Huyền Hoàng Mẫu Khí.

Bên trong Huyền Hoàng Học Cung lại gặp Đa Văn Thánh Nhân, nói xong ba hoa chích choè, nhiều học cung đệ tử lẳng lặng nghe giảng, vị học cung đệ tử chịu trách nhiệm trông chừng phi kiều kia trong lúc nhất thời nghe đến ngây dại, bất giác mặt mỉm cười, tạm thời quên mất thông báo Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập đang nghe giảng.

Đa Văn Thánh Nhân nói xong, mấp máy miệng nói:

- Bỉ Ngạn Thần Chu xuất thế, tiếp dẫn người hữu duyên, lão tổ đã coi định chiếc thần chu này cùng tương lai Huyền Hoàng Đại Thế Giới ta có liên hệ, học cung ta thịnh vượng, nhân tài xuất hiện lớp lớp, chư vị đệ tử cũng tiến vào thần chu một lần, tìm kiếm Tiên duyên.

Nhiều học cung đệ tử gật đầu đồng ý.

Đa Văn Thánh Nhân ngồi xuống, phảng phất một đoạn gỗ mục, học cung đệ tử chịu trách nhiệm trông chừng phi kiều mới tỉnh ngộ lại. Vội vàng tìm Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập nói:

- Hai vị sư huynh, Huyền Thiên Giáo Chủ tới chơi, đang ở ngoài Huyền Hoàng Mẫu Khí chờ.

Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập cảm thấy tò mò, nữ ma đầu cười nói:

- Khả xảo, Bỉ Ngạn Thần Chu sẽ rơi vào Huyền Hoàng Đại Thế Giới ta, Tử Xuyên này lanh lợi liền tới, chẳng lẽ hắn đã thần thông quảng đại đến đủ để cùng Huyền Hoàng lão đầu sánh ngang sao?

Đa Văn Thánh Nhân mở mắt liếc nàng một cái, Lạc Hoa Âm vội vàng đàng hoàng một chút, Ma La Thập ồm ồm nói:

- Giang lão đệ tới, đoán chừng cũng là vì một chuyện Bỉ Ngạn Thần Chu, nói không chừng có thể cùng chúng ta đồng hành. Đi, chúng ta đi gặp hắn một lần!

Hai người đi lên phi kiều, đến ngoài Huyền Hoàng Mẫu Khí, Giang Nam Thái Cực Đại Đế hóa thân ở nơi đó chờ chực đã lâu, mọi người gặp nhau nói chuyện rôm rả. Ma La Thập nói:

- Lần trước Tịch chưởng giáo tới, bản thân ta cùng hắn gặp mặt một lần, Huyền Hoàng lão đầu triệu kiến, cùng hắn nói rất nhiều cơ mật, sau đó Tịch chưởng giáo cũng gia nhập Huyền Hoàng Học Cung. Bất quá lão đệ ngươi tới muộn một bước, không có ở trong học cung dừng lại bao nhiêu liền trở về nguyên giới.

- Một Tinh Quang Thần Đế hóa thân khác của ta, đã đi nguyên giới tìm hắn.

Giang Nam cười nói:

- Ta lần này tới, là vì chuyện Bỉ Ngạn Thần Chu.

Lạc Hoa Âm giật mình, hoảng sợ nói:

- Tiểu tử thúi, ngươi thành tiên rồi sao? Thật coi đến Bỉ Ngạn Thần Chu sắp sửa tới Huyền Hoàng Đại Thế Giới? Huyền Hoàng lão đầu cũng là vừa mới tính ra! Mau dạy ta, rốt cuộc là làm sao suy tính?

- Bỉ Ngạn Thần Chu tiếp theo liền muốn tới Huyền Hoàng Đại Thế Giới?

Giang Nam ngạc nhiên, cười nói:

- Ta thật không có bản lãnh suy tính ra điểm này, có thể tính ra điểm này, là Thiên Đạo thần nhân. Ta tới là có chuyện khác.

Hắn thần thức ba động, đem kiến thức, lĩnh ngộ, sở học cùng kỹ xảo qua cửa của mình ở trong Bỉ Ngạn thế giới hết thảy truyền vào đầu óc hai người, truyền âm nói:

- Bỉ Ngạn Thần Chu, ta đã đi qua, đây là ta ở trong Bỉ Ngạn thế giới đoạt được, các ngươi mau sớm lĩnh ngộ, học được những Thần Thông cùng kỹ xảo này, liền có mấy phần nắm chặc vượt qua kiểm tra. Nếu có thể trở thành Bỉ Ngạn Thần Đế đệ tử, chỗ tốt tự nhiên nhiều dọa người.

Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập vui mừng quá đỗi, Ma La Thập đột nhiên tỉnh ngộ một chuyện, suýt nữa lên tiếng kinh hô, lại rùng mình một cái, thần thức truyền âm nói:

- Lão đệ, trí nhớ của ngươi vẫn đang, chẳng lẽ ngươi qua cửa rồi? Hoàng Đạo Cực Cảnh Hoằng Tổ Thần Đế một quan, ngươi cũng qua? Nói như vậy, ngươi trở thành nữ Tiên đệ tử?

Sở dĩ truyền âm, là bởi vì chuyện này liên quan quá lớn, Huyền Hoàng Đại Thế Giới trên có Bổ Thiên thần nhân, dưới có học cung chư thánh, cũng là hạng người thần thông quảng đại, vạn nhất cái bí mật này rơi vào trong tai người khác, chỉ biết cho Giang Nam mang đến phiền toái không cần thiết.

- Ta qua Tiên duyên chín quan, nhưng không có lạy Bỉ Ngạn Thần Đế làm sư.

Giang Nam nhìn Lạc Hoa Âm, lộ ra vẻ kính ngưỡng vô hạn, đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Ta đã có Lạc sư, sao lại lạy hắn làm vi sư nữa? Đây không phải là khi sư diệt tổ sao?

Lạc Hoa Âm rất là cảm động, dùng sức vỗ vỗ đầu vai hắn, hào khí can vân nói:

- Ngươi có thể nói như vậy, lão nương rất cảm động, đợi lão nương qua Tiên duyên chín quan lạy Bỉ Ngạn Thần Đế vi sư, ngươi chính là đồ tôn của nàng!

Sắc mặt Giang Nam nhất thời đen, Lạc Hoa Âm đột nhiên tâm thần đung đưa, nghĩ tới một chuyện nói:

- Đúng rồi, tiểu tử ngươi không có lợi không dậy nổi, có lợi luôn luôn đem lão sư ném ở một bên độc chiếm, làm sao hôm nay lại nghĩ tới đem chỗ tốt này tới cho ta?

- Ta đối với Lạc sư cùng lão ca ca một mảnh hết sức chân thành, thương thiên chứng giám!

Giang Nam có chút nhăn nhó nói:

- Lần này tiến vào Bỉ Ngạn Thần Chu, còn có em dâu của Ma La lão ca ngươi cùng thê tử của đồ đệ ngươi, kính xin hai vị đi hỗ trợ chiếu ứng.

- Thì ra đệ muội cũng muốn đi, cái này ngươi yên tâm!

Ma La Thập vỗ ngực, hào sảng vạn phần nói:

- Quả quyết sẽ không để cho nàng thiếu một sợi tóc!

- Có mới nới cũ. Tử Xuyên, ngươi chính là đối đãi ta như vậy?

Lạc Hoa Âm vẻ mặt u oán, Giang Nam cảm thấy chịu không nổi, vội vàng cáo lui.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1216: Một Đoàn Hoàng Đế Thần Thể. (2)

Huyền Minh Nguyên Giới, Tịch Ứng Tình cũng nhận được Giang Nam Tinh Quang Thần Đế hóa thân truyền đến chút ít kiến thức lĩnh ngộ kia, ánh mắt chớp động, vỗ tay cười nói:

- Thánh tông ta thực lực thấp kém, hôm nay rốt cục có thể nhiều ra một nhóm lớn Thần Ma!

Giang Nam sợ hết hồn, vội vàng nói:

- Ngươi tính toán mang bao nhiêu người đi Bỉ Ngạn thế giới?

- Tự nhiên là càng nhiều càng tốt!

Tịch Ứng Tình rất có phong phạm lão đại của Thí Thần Cốc, cười nói:

- Phàm là Thiên Cung cảnh giới, hết thảy mang đi qua, bảo đảm sau khi trở về để cho thánh tông ta nhiều ra một nhóm lớn Thần Ma, nói ít cũng hơn trăm!

Giang Nam im lặng, trong lòng không khỏi thay Bỉ Ngạn Thần Đế đau đầu, thầm nghĩ:

- Tài tuấn thánh tông ta đến Bỉ Ngạn thế giới, Càn Khôn Đạo Nhân nhất định sẽ giật mình nói, một đoàn Đế Hoàng Thần Thể giết tới...

Tịch Ứng Tình hăng hái bừng bừng, lập tức thu xếp, triệu tập tất cả thánh tông Thiên Cung cảnh giới cường giả, cả thảy gần vạn người, lại có mấy Thần Ma cũng nghe hỏi mà đến.

Giang Nam e sợ cho thiên hạ bất loạn, cười nói:

- Nếu Đại ca muốn làm lớn một cuộc. Ta ở Trung Thiên thế giới còn có

một phân đà, bên trong cũng có không ít cao thủ, sắp tu thành Thần Ma.

Tịch Ứng Tình lập tức sai người đi mời đám người Lan tỷ, Tử Huyên, Tử Uyển cùng Thần Thứu Yêu Vương, sau đó tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, đem Giang Nam ở trong Bỉ Ngạn thế giới đủ loại lĩnh ngộ, dựa theo tư chất cùng ngộ tính mọi người chia ra truyền thụ, phải tất yếu đem Bỉ Ngạn thế giới lợi ích lớn nhất hóa.

- Ta chủ ngoài, Tịch đại ca chủ bên trong, thánh tông như thế nào không thịnh?

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Tịch đại ca, sư tôn ta cùng Hiên Vi, cũng có thể đánh tới thứ chín quan, về phần có thể qua cửa hay không, thì còn phải nhìn vận mệnh của bọn hắn. Nếu như bọn hắn cũng có thể qua cửa, đoán chừng Bỉ Ngạn Thần Đế sẽ mừng rỡ không khép miệng... thánh tông phân đà ta giờ phút này không có cao thủ trấn thủ, phải phái đi một vị cao thủ.

Trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, chân thân ở Bắc Mạc Thi gia phía xa, lập tức lấy thần thức báo cho Yêu Thần Kim Đế, lúc này Yêu Thần Kim Đế chạy tới Đông Cực Đại Hoang, trấn thủ thánh tông phân đà.

Thoáng một cái chính là mấy tháng thời gian trôi qua, Bắc Mạc Thi gia, Thi Hiên Vi cùng Giang Nam xuất quan, hôm nay Thi Hiên Vi cũng đặt chân ở Tử Tiêu Thiên Cung cảnh giới, chẳng qua là pháp lực so sánh với trước càng thêm hùng hậu, trong thân thể tử khí dày đặc, Thiên Cung, Thần Phủ, Đạo Đài đều được đến khuếch trương thật lớn, Thần Thông luyện vào bên trong huyết nhục, thậm chí thủy tổ huyết mạch trong cơ thể cũng thức tỉnh!

Thực lực của nàng, so sánh với trước cường đại đâu chỉ gấp mười lần?

Mặc dù lực lượng tăng vọt, khiến tâm cảnh của nàng có chút không yên, nhưng có Giang Nam đủ loại lĩnh ngộ truyền thụ cho nàng, dung hợp lĩnh ngộ của Giang Nam, đối với tâm cảnh của nàng rất có ích lợi, sẽ không tạo

thành Tâm Ma tùng sinh.

Đợi đến Bỉ Ngạn thế giới mở, chính nàng càng nhiều tự mình thể ngộ, tâm cảnh sẽ mạnh lên.

- Hiên Vi, ngươi liền đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới, cùng sư tôn ta hội hợp, cùng bọn họ ở chung một chỗ, dọc theo đường đi nguy hiểm sẽ ít rất nhiều.

Giang Nam dặn dò.

Lúc này Thi Hiên Vi nhích người, ít ngày nữa đi tới Huyền Hoàng Đại Thế Giới, tham dự hội nghị với đám người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, đợi thấy thánh tông nhân mã, người ta tấp nập, đầu người toàn động, không khỏi sợ hết hồn, thầm nghĩ:

- Giang đại đương gia, là chuẩn bị công chiếm Bỉ Ngạn thế giới, để cho thánh tông ở Bỉ Ngạn thế giới khai chi tán diệp sao?

- Ngươi nhìn, ngươi nhìn! Ta đã nói rồi, Tử Xuyên khốn kiếp, có nữ nhân liền quên sư phụ, truyền cho nữ nhân hắn lĩnh ngộ, rõ ràng so với chúng ta nhiều một ít.

Lạc Hoa Âm đi tới, đánh giá Thi Hiên Vi, cười nói:

- Nàng này súc tích, cơ hồ cùng cảnh giới vô địch!

- Sư tôn, ngươi lại nói đùa.

Thi Hiên Vi vội vàng cười nói:

- Tử Xuyên thật không có truyền thụ ta nhiều cái gì, chỉ là Tố Thể Luyện Hồn cho ta tháng sáu.

- Thì ra là như vậy.

Lạc Hoa Âm nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cười nói:

- Hiên Vi, đem tướng công của ngươi cho ta mượn dùng mấy tháng, ta cũng muốn để cho hắn Tố Thể Luyện Hồn cho ta.

Thi Hiên Vi mắt mũi trợn tròn, nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: xem chương mới tại tunghoanh(.)com

- Điều này cũng có thể mượn sao? Cô nam quả nữ sống chung một phòng, không sinh xảy ra chuyện gì mới là lạ...

Không có mấy ngày nữa, Bỉ Ngạn Thần Chu quả thật như Huyền Hoàng Lão Tổ suy tính, phủ xuống đến Huyền Hoàng Đại Thế Giới, nhiều học cung đệ tử chạy tới, nhiều Thần Ma cường giả, cùng với Huyền Thiên Thánh Tông gần vạn người một tia ý thức tràn vào trong đò.

Mấy tháng sau, Bỉ Ngạn thế giới Tiên duyên cửa thứ nhất, Càn Khôn Đạo Nhân đứng ở trước Càn Khôn Cung, ngơ ngác nhìn một mảnh đầu người đông nghịt, lẩm bẩm nói:

- Một đoàn Đế Hoàng Thần Thể giết tới... Đầu năm nay hạo kiếp buông xuống, thiên tài xuất hiện lớp lớp, chẳng lẽ ngay cả Đế Hoàng Thần Thể cũng thành rau cải trắng sao?

- Nữ nhân của ta bị giết rồi? Hơn nữa các ngươi còn nhớ không rõ rốt cuộc là người nào gây nên? Các ngươi còn bị người đem một thân pháp bảo cướp sạch không còn?

Thần Giới Trường Nhạc Cung, Trường Nhạc công tử nhìn trên trăm Thần Ma quỳ sát phía dưới, sắc mặt bình tĩnh nói:

- Tại sao chết chính là Vũ Hàm mà không phải các ngươi?

Hắn là một thiếu niên hình dung tuấn mỹ, có thể từ trên mặt hắn thấy tướng mạo của Quang Vũ Thần Đế, nhất cử nhất động của hắn, cùng phụ thân hắn Quang Vũ quả thực giống nhau như đúc, thậm chí ngay cả giọng nói cũng giống nhau như đúc, trong bình tĩnh ẩn chứa uy áp khó có thể tưởng tượng.

Trên trăm Thần Ma kia nơm nớp lo sợ, ngay cả một câu nói cũng không dám nói.

Sau một lúc lâu, Trường Nhạc công tử thở dài, nhẹ giọng nói:

- Ta sẽ không trách phạt các ngươi, dù sao các ngươi là thần tử của ta, bất quá người giết Vũ Hàm hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Đem người này bắt được, giải đến Trường Nhạc Cung ta xử tử, các ngươi có thể sống sót.

Phía dưới nhiều Thần Ma không khỏi rùng mình một cái, một người rung giọng nói:

- Công tử, đoạn trí nhớ kia của chúng ta bị tẩy đi, cũng không biết rốt cuộc là người nào giết Vũ Hàm cô nương.

- Ngu xuẩn.

Trường Nhạc công tử thản nhiên nói:

- Các ngươi không phải nói, Cung Thiên Khuyết đem pháp bảo trên người bọn ngươi cướp sạch không còn sao? Người khác bị tẩy đi trí nhớ lâm vào ngủ say, duy chỉ có Cung Thiên Khuyết có thể tỉnh lại, nghĩ đến Cung Thiên Khuyết nhận được Tạo Hóa Lão Tổ che chở, vì vậy không có bị rửa đi trí nhớ. Hôm nay Cung Thiên Khuyết bị nhiều Chân Thần, Thần Chủ cùng Thần Tôn đuổi giết, chạy trốn tới Thần Giới ta, các ngươi đi nói cho hắn biết, Trường Nhạc Cung ta che chở hắn. Hắn nếu nghe thấy nhã ý của bổn cung, sẽ báo cho ta, rốt cuộc là người nào giết Vũ Hàm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1217: Cũng Không Gây Chuyện Thị Phi. (1)

Trên trăm Thần Ma kia lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, Trường Nhạc công tử vung tay áo nói:

- Các ngươi đi xuống đi, hảo hảo làm chuyện này. Làm tốt, ta sẽ chuyện cũ bỏ qua, làm không xong, các ngươi biết hậu quả.

Phía dưới nhiều Thần Ma trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, hiển nhiên cũng là biết hậu quả, vội vàng từng cái từng cái khom người trở lui.

- Công tử cần gì tức giận? Vũ Hàm tỷ tỷ mặc dù đi, không phải là có chúng ta phụng bồi công tử sao?

Mấy tiếng cười khẽ truyền đến, một đám thiếu nữ phân hoa phật liễu mà đến, hoàn mập yến gầy, oanh ca yến hót, các cụ đặc sắc, Trường Nhạc công tử thở dài, sâu xa nói:

- Ta hy vọng các ngươi bất luận kẻ nào cũng theo ở bên cạnh ta, bất luận kẻ nào cũng không muốn cách ta đi, chẳng qua là tạo hóa trêu ngươi, Vũ Hàm vẫn là đi.

- Công tử không cần vì chút ít chuyện này mà buồn tâm.

Một cô gái cao gầy ôn nhu thể thiếp, ân cần nói:

- Hôm nay công tử xuất quan, tu thành Thần Chủ, bất quá thiếp thân nghe nói, Vị Ương công tử cũng tu thành Thần Chủ, nhiều Thần Ma của Vị Ương Cung đang hướng hắn chúc mừng, chỉ là nơi chúng ta hơi lộ vẻ vắng lạnh.

Trường Nhạc công tử hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Từ trước không có Thần Đế có thể sống ra thế thứ hai, thế thứ hai còn có

thể trở thành Thần Đế, cũng không có Đế Tử du ngoạn sơn thuỷ đế vị, hôm nay phụ thân ta chuyển thế, những Thần Ma này cũng là gió chiều nào xoay chiều nấy, cảm thấy phụ thân ta có thể liên nhiệm Thần Đế, lại cảm thấy Vị Ương đột phá tu thành Thần Chủ, tất nhiên sẽ nhận được phụ thân ta yêu thích, vì vậy đi lấy lòng Vị Ương, cảm thấy hắn là chỗ dựa vững chắc.

- Công tử chẳng lẽ không đem chuyện tình ngươi cũng đột phá trở thành Thần Chủ lan truyền đi ra ngoài sao? Nếu tin tức kia truyền đi, tất nhiên sẽ nhận được càng nhiều Thần Ma ủng hộ công tử!

Trường Nhạc công tử lắc đầu, mỉm cười nói:

- Tùy bọn họ đi, muốn kiến thành thế lực chân chính, vẫn là muốn nhìn thực lực của mình! Dưới mắt Vị Ương mặc dù phong quang vô hạn, nhưng chỉ cần hắn bại ở trong tay ta, chính là cây đổ bầy khỉ tan. Ta bây giờ còn cần củng cố tu vi, Đông Cực Thần Quân Đế duyên, ta đã dùng không sai biệt lắm, không cách nào giống như trước tinh dũng tiến tới, nếu như ta đoán không sai, Vị Ương lấy được Đế duyên cũng đã dùng hết, ta cùng với hắn ở giữa cạnh tranh, giờ mới bắt đầu!

Đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía một thiếu nữ xinh đẹp, cười nói:

- Phong Linh Nhi, mới vừa rồi những Thần Ma đó, căn bản không đủ để làm sao hung thủ giết Vũ Hàm kia, ngươi dẫn người đi trước, chỉ cần Cung Thiên Khuyết thổ lộ ra tên họ người kia, ngươi liền tìm người nọ, thực thi chánh pháp!

Thiếu nữ xinh đẹp kia gật đầu đồng ý, bồng bềnh mà đi, lưu lại một chuỗi tiếng chuông gió.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã lên đường, đi lên Hoang Cổ Thánh Sơn, hướng Thần Giới đi tới.

Hắn còn là lần đầu tiên tiến vào Thần Giới, đối với Thần Giới nhận thức cơ hồ là số lẻ, cùng hắn đồng hành chính là Thi Mạc Sơn lão gia tử phân

thân. Vị lão gia tử này đối với Thi gia cô gia rất nghiêm túc, sợ hắn ở Thần Giới gây loạn chung quanh, nghe nói Giang Nam tính toán tiến vào Thần Giới, liền xung phong nhận việc, cùng hắn đồng hành.

- Trong thần giới khắp nơi đầu sỏ, Thần Chủ giống ta này, cũng chỉ là một tiểu đầu sỏ cắt cứ địa phương, có một chút thực quyền, nhưng mà ở trước mặt đầu sỏ chính thức, ta cũng không coi vào đâu.

Thi Mạc Sơn lão gia tử trong lòng biết cô gia nhà mình tuyệt đối là chủ nhân không an phận, dọc theo đường đi liên tục nhắc nhở Giang Nam Thần Giới hiểm ác nói:

- Chân chính Thần Giới đầu sỏ, dưới trướng người nào không có trăm vạn Thần Ma? Những người này cũng là cắt cứ nhất phương, phân phong chư hầu, binh mã cường tráng, thuộc hạ cũng là thần binh thần tướng, chiến lực rất kinh người! Ngươi nếu là chung quanh gây loạn, ngay cả ta cũng cứu không được ngươi...

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Lão gia tử, ta cũng không phải là một tai tinh, ngươi khẩn trương như vậy làm gì! Ta đến Thần Giới, cũng chính là muốn đem tang vật... ân, ta trong khoảng thời gian này đoạt được, hết thảy bán đi, đổi lấy một ít linh thạch linh quáng, duy trì tu luyện hằng ngày mà thôi. Ngươi cũng biết, ta là người có tri thức hiểu lễ nghĩa, cũng không gây chuyện thị phi!

Thi Mạc Sơn bỉu môi, sờ sờ râu quai nón của mình, trong lòng oán thầm không dứt:

- Không phải là tai tinh? Mới là lạ! Ngươi chọc chuyện còn thiếu sao? Lần trước đề thân, suýt nữa liền đem Thi gia ta náo lật trời, ngay cả lão tử cũng bị ngươi đánh cho thương tích đầy mình! Lần trước nói cứu người, kết quả rước lấy đầu sỏ như Sâm La Ma Đế cùng Thiên Đạo thần nhân, may là ta không có đi, nếu không cũng sẽ bị ngươi hù dọa đái... Không nhìn ở tiểu tử ngươi, không biết ngươi sẽ đắc tội người nào!

Hắn ở Bắc Mạc Thi gia nghe được tin tức Giang Nam tính toán đi Thần Giới bán pháp bảo, vốn là không có ý định để cho Giang Nam đi Thần Giới pha trộn, tránh cho hắn gây chuyện thị phi, cho nên tìm được Giang Nam, tính toán mua pháp bảo của hắn.

Bất quá Giang Nam lấy ra pháp bảo trong Tử Phủ bản thân, liền đem lão gia tử này sợ đến nhảy dựng lên.

Tài phú trên người Giang Nam, nhiều đến hù chết người, chỉ là Thần Minh chi bảo liền đủ có thể võ trang mấy ngàn Thần Ma!

Trừ lần đó ra, còn có Thiên Thần chi bảo, Chân Thần chi bảo, Thần Chủ chi bảo chủng loại phồn đa, còn có các loại tài liệu quý trọng, lại có một tòa Trầm Luân Ma Thành cỗ máy chiến tranh chỉ có Thần Tôn mới có thể luyện chế.

Làm hắn kinh ngạc nhất chính là, chút ít bộ Chân Thần chi bảo Giang Nam được từ Vãng Sinh Đế lăng kia, mỗi một bộ cũng là tinh phẩm trong tinh phẩm, uy lực so sánh với Thần Chủ chi bảo bình thường cũng muốn cường đại không biết bao nhiêu lần.

Lão gia tử tính toán một chút, cảm giác mình mua không nổi, chỉ đành phải thôi, phụng bồi hắn cùng đi đến Thần Giới, tránh cho hắn gây chuyện thị phi.

Giang Nam một đường phi hành, ánh mắt chớp động, liên tục hướng Hoang Cổ Thánh Sơn nhìn lại, tòa thánh sơn này cao vô cùng, không lường được lượng, một tòa thánh sơn, trở thành tảng đá định vị Trung Thiên thế giới, trầm trọng vô cùng.

Tòa thánh sơn này, từ khai thiên tích địa chi sơ liền đã tồn tại, nhận được không biết bao nhiêu thế sinh linh cầu nguyện cúng bái, trong cơ thể Thánh sơn thậm chí chửa sinh đạo tắc, sơn thể giống như huyết nhục, có thể tự mình sinh trưởng, chữa trị, có rất ít người có thể thương tổn được tòa thánh sơn này.

- Thánh sơn dựng dục Tiên Thai, chỉ sợ người biết không nhiều lắm.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Quang Vũ Thần Đế thân thể bị lấy, hơn phân nửa là giấu ở trong Thánh sơn, mượn Thần Đế Đại Đế đạo tắc này ân cần săn sóc Tiên Thai, nếu Tiên Thai xuất thế, tất nhiên lại là một Tiên Thể! Tiên Thể so sánh với Bỉ Ngạn Thần Đế còn muốn cường đại! Chẳng qua là, rốt cuộc là ai làm ra thủ bút lớn như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1218: Cũng Không Gây Chuyện Thị Phi. (2)

Nơi này dính dấp liên quan quá lớn, mặc dù Giang Nam biết bên trong lòng núi có Tiên Thai, nhưng cũng không dám lộ ra, cho dù là Tinh Quang thế gia, đối với chuyện này cũng không dám khoa trương!

Có thể trấn áp Cửu Đế, lấy Cửu Đế thân thể đạo tắc làm chất dinh dưỡng, luyện Tiên Thai, mỗi một Thần Đế tại vị hai trăm vạn năm, Cửu Tôn Thần Đế thời gian cộng lại, chính là một ngàn tám vạn năm!

Người nào có thể sống thời gian dài như vậy?

Dùng đầu ngón chân suy nghĩ một chút cũng hiểu, bố trí cái đại cục này, chính là một trong chín đại Bổ Thiên thần nhân!

Vì vậy cho dù là cái khổ chủ Tinh Quang thế gia này, cũng không dám nhúc nhích chút nào, bởi vì chỉ cần khoa trương tất nhiên là diệt tộc!

- Giang giáo chủ!

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy tường quang trận trận, vạn đạo tường quang nâng lên từng tôn Thần Ma, những Thần Ma này ở bầu trời kết xuất đủ loại dị tượng, long phượng trình tường, bách thú cúng bái, một tòa lô oành treo cao, dưới lô oành là Nhật Nguyệt lệ thiên, quần tinh lóng lánh, một thiếu niên Thần Minh đứng ở lô oành, trong cơ thể tràn ngập thần uy mạnh mẽ chí cực!

- Hạo đạo hữu.

Giang Nam lộ ra nụ cười, chắp tay cười nói:

- Những năm này không thấy, chưa từng nghĩ Hạo huynh đã tu thành thần minh rồi, làm người ta khả kính.

Hạo Thiếu Quân mặt mỉm cười, thản nhiên nói:

- Giang giáo chủ tu thành Thiên Cung bát trọng, lại càng làm người ta kính sợ.

Thi Mạc Sơn nhìn thấy hai người nở nụ cười nói chuyện, trong lòng nhất thời yên tâm, nhìn về phía Thần Ma bên cạnh Hạo Thiếu Quân, cười nói:

- Mấy vị nghĩ đến là Hạo Thiên Thánh Tông đạo hữu a? Lão phu Thi Mạc Sơn, cùng Hạo Thiên Thánh Tông tông chủ các ngươi, Hạo Thiên Thượng Tôn từng có vài lần duyên phận.

- Nguyên lai là Chiến Thần!

Những Hạo Thiên Thánh Tông Thần Ma kia vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Thi lão gia tử đây là theo con rể thượng giới sao? Rất đúng dịp, thượng tôn nghe nói Thiếu Quân tu thành Thần Minh, muốn thấy hắn. Không bằng mọi người đồng hành?

Thi Mạc Sơn ha hả cười nói:

- Đang có ý đó, hai người trẻ tuổi này không đánh nhau thì không quen biết, hôm nay ta xem bọn hắn tình cảm cũng không sai, nghĩ đến là đánh ra tới.

Dứt lời, cười ha ha.

Mấy Hạo Thiên Thánh Tông Thần Ma kia cũng cười ha ha.

Thi Mạc Sơn lặng lẽ hướng Giang Nam truyền âm nói:

- Tiểu tử, Hạo Thiên Thượng Tôn là một Thần Tôn, đầu của hắn so sánh với đầu của ta còn muốn lớn hơn, ngươi không nên gây chuyện.

- Ta tự nhiên hiểu được.

Giang Nam trả lời một câu, mặt mỉm cười, nhìn về phía Hạo Thiếu Quân:

- Hạo huynh, ta làm người ta kính sợ, ngươi kính sợ ta không?

Thi Mạc Sơn vừa nghe, nhất thời nhảy dựng, thầm thở dài hỏng bét:

- Mới vừa rồi còn nói không gây chuyện, này còn chưa tới Thần Giới, liền muốn gây chuyện sao?

Hạo Thiếu Quân quanh thân thần uy rung chuyển, lại cười nói:

- Giang giáo chủ mới vừa nói ta đáng sợ, chẳng lẽ đã kính sợ ta?

Giữa hai người chiến ý càng ngày càng đậm, mấy Thần Ma của Hạo Thiên Thánh Tông cũng thầm thở dài hỏng bét, trong lòng kêu khổ:

- Tuy nói Thi gia lão Chiến Thần là một người hào sảng, nhưng chúng ta cũng nghe nghe thấy lão quỷ này giúp thân không để ý, khuỷu tay là loan, đi đến bên trong quải lợi hại, cân nhắc rất nhiều. Vạn nhất Thiếu Quân đánh con rể của hắn, lão quỷ này chân thân phủ xuống, lại là một cuộc đại tai nạn!

- Hạo huynh vốn là nói, chờ ngươi trở thành Thần Ma liền cùng ta tranh giành cao thấp, hôm nay ngươi thành Thần Ma, nghĩ đến có nắm chắc có thể đủ thắng qua ta a?

Giang Nam vẻ mặt tươi cười nói.

Nụ cười trên mặt Hạo Thiếu Quân cũng dần dần dày đặc, nhẹ giọng nói:

- Ta không muốn đánh ngươi.

Mọi người thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên chỉ nghe Hạo Thiếu Quân lời nói xoay chuyển, chiến ý phóng lên cao, sải bước ra, một ấn đắp rơi, vĩ ngạn giống như Cự Linh, bàn tay che khuất bầu trời, ầm ầm hướng Giang Nam đắp, cười lạnh nói:

- Bất quá ta vừa nhìn thấy tiểu tử ngươi liền nổi khí, danh tiếng trẻ tuổi đệ

nhất nhân rơi vào tay của ngươi lâu như vậy, ta nhẫn ngươi đã lâu, đánh trước rồi hãy nói!

Giang Nam cười ha ha, một ấn đón nhận, hư không ở giữa thủ chưởng hai người mai một.

Thi Mạc Sơn cùng Hạo Thiên Thánh Tông rất nhiều cường giả ngây người tại chỗ, lẩm bẩm nói:

- Quả nhiên đã đánh nhau...

- Lão Chiến Thần, hai người trẻ tuổi hỏa khí vượng, bọn họ đánh bọn họ, Hạo Thiên Thánh Tông chúng ta cùng Bắc Mạc Thi gia có giao tình, cũng không thể đánh a, ngài nói có phải không?

Một vị Hạo Thiên Thánh Tông Thần Minh e sợ cho lão gia tử này đột nhiên khóc lóc om sòm, cậy mạnh không giảng đạo lý, vội vàng cười nói.

- Đây là tự nhiên, chuyện của người trẻ tuổi chúng ta những thế hệ trước này sao lại nhúng tay?

Thi Mạc Sơn ha hả cười một tiếng, sắc mặt âm tình bất định, thầm nghĩ:

- Kia cũng phải nhìn Thi gia cô gia ta có lỗ lã hay không, nếu như hắn lỗ lã, cánh tay của ta làm sao cũng không có thể hướng ra phía ngoài quải, tự nhiên phải giúp hắn đòi lại...

Trên Hoang Cổ Thánh Sơn, Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân chiến đấu chỉ ở trong nháy mắt liền kịch liệt đến cực hạn, hai người quả thực đạt tới trình độ giở tay nhấc chân chính là đạo tắc bôn lưu, trong lúc giơ tay lên, đạo tắc cuồn cuộn, hóa thành đủ loại thiên địa dị tượng!

Hạo Thiếu Quân đã tu thành Thần Minh, tâm niệm vừa động, đạo tắc lơ lửng, Đạo tắc của hắn giống như xiềng xích, so với Thần Ma đạo tắc bình thường muốn thô to mấy chục lần, vô cùng bền bỉ, cực kỳ khó phá vỡ!

Mà Giang Nam tu thành Tử Tiêu Thiên Cung, đạo văn bản thân ngay từ lúc ở Bỉ Ngạn thế giới, liền bắt đầu diễn biến thành đạo tắc, cùng Thi Hiên Vi bế quan tu luyện nửa năm thời gian, tất cả đạo văn của hắn đã biến thành đạo tắc!

Mặc dù chưa thành Thần Ma, nhưng mà trình độ đạo tắc của hắn thô to cùng bền bỉ, so với Hạo Thiếu Quân cũng không thua gì!

- Giang giáo chủ, ta để cho ngươi nhìn ta tu thành Thần Ma, Đế Hoàng Thần Thể kinh khủng như thế nào!

Giờ phút này, Hạo Thiếu Quân chính là một Thần, đứng vững vàng ở trong thiên địa, có một loại khí độ trấn áp chư Thần chư Ma vô địch, hắn thiên nhiên liền đối với Thần Ma có một loại uy áp vô địch, giống như là Chân Long vừa ra, bách thú bò lổm ngổm, Phượng Hoàng vừa hiện, bầy chim cúng bái!

Hắn huyết thống vô cùng cao quý, huyết thống Đế Hoàng Thần Thể đối với Thần Ma mà nói, cũng là một loại trời sanh Chí Tôn, chỉ dựa vào hơi thở, liền làm cho người ta không lòng dạ nào cùng hắn là địch!

- Kể từ khi ta lần trước bại trong tay ngươi, vẫn đau khổ nghiên cứu biện pháp đánh bại ngươi, ngươi Vô Úy Ấn có một loại tinh thần không biết sợ, đánh vỡ hết thảy bình chướng, không bị bất kỳ ước thúc! Ta tự hỏi cho dù mô phỏng ra Vô Úy Ấn của ngươi, cũng không đạt tới loại thành tựu như ngươi, cho nên ta khai sáng ra Hoàng Đạo Tam Ấn!

Hạo Thiếu Quân thét dài, tiếng huýt gió cuồn cuộn, giống như một Chí Tôn thống trị chư thiên vạn giới, một ấn đắp, phảng phất vạn giới nhất thống, đều ở hắn nắm giữ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1219: Hoàng Đạo Tam Ấn

Một ấn này, đẩy tư thái vô địch đến mức tận cùng, phảng phất hắn chính là Đế, chính là Hoàng, mà Giang Nam đối với hắn mà nói, chẳng qua là một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể!

- Chuyện tình trong Bỉ Ngạn Thần Chu, mặc dù ta không nhớ nổi, nhưng mà Đế Hoàng Thần Thể của ta, lại đem đủ loại lĩnh ngộ của ta hết thảy nhớ kỹ, không cách nào mạt sát! Rốt cục để cho ta trở nên quán thông, tu thành Hoàng Đạo Tam Ấn!

- Ngươi Vô Úy Ấn không sợ, muốn đánh phá Chư Thiên, mà con đường ta đi, chính là cùng Chư Thiên nhất thể, để ngươi không thể đánh bại! Đây chính là đệ nhất ấn của ta!

- Hoàng Đạo Chí Tôn Ấn!

Giờ khắc này, tất cả đạo tắc của hắn sở hết thảy thu vào thể nội, trong mắt Giang Nam, Hoang Cổ Thánh Sơn không thấy tung tích, Thi Mạc Sơn cùng nhiều Thần Ma của Hạo Thiên Thánh Tông không thấy bóng dáng, trong thiên địa chỉ còn lại có một chưởng này, một ấn này!

Hạo Thiếu Quân giống như một Hoàng đạo Chí Tôn, đạt tới thành tựu Thần minh cực hạn!

Này tự nhiên là một loại ảo giác, chỉ là khí thế của hắn áp bách tạo thành một loại ảo giác, nhưng mà Hạo Thiếu Quân tài trí cũng ở trong một ấn này bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Hắn Đế Hoàng Thần Thể thần diệu, bị hắn khai phá đến mức tận cùng, do đó không đi mô phỏng người khác, mà là phát huy lực lượng bản thân!

Để cho Giang Nam nghiêm nghị chính là, hắn hiển nhiên cũng tu thành

Thần Thông thiên thành, ngực giấu thiên địa, vô số Thần Thông ở dưới làn da bôn lưu, để cho lực lượng thân thể kia phát huy đến cực hạn!

Hạo Thiếu Quân một ấn, đạo âm chấn động không dứt, uy năng của Chí Tôn ấn trong khoảnh khắc đạt tới độ cao không địch nổi.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn cũng hồn nhiên không ngờ rằng, Hạo Thiếu Quân lại có thể tái tiến một bước, vô luận là tâm cảnh hay là Thần Thông, cũng đạt tới một loại thành tựu đỉnh!

Hoàng Đạo Chí Tôn Ấn của hắn đã có hình thức ban đầu của Hoàng Đạo Cực Cảnh Thần Thông, rầm rộ, cùng Chư Thiên dung làm một thể, phảng phất nhận được khí vận của chư thiên vạn giới gia trì, bá đạo, vương đạo, đường đường chánh chánh!

- Khai thiên!

Trong mắt Giang Nam Hỗn Độn sơ khai, Hồng Mông sơ tích, một ấn như búa, búa khai thiên địa, cùng Hạo Thiếu Quân đối chiến, hai loại ấn pháp uy năng bộc phát, Hạo Thiếu Quân là cố thủ thiên địa, lấy thần uy đường đường chánh chánh, Đại Đạo đường đường chánh chánh, cố thủ hết thảy!

Mà Giang Nam lại là nhuệ khí, nhuệ khí vô cùng đánh vỡ hết thảy truyền thống, tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, Thiên Đạo như thiên, che ở trước mặt, một búa bổ ra, tung người nhảy liền nhảy ra thiên địa vô câu vô thúc mới!

Hai đạo thân hình ở trong nháy mắt đụng vào nhau, nháy mắt liền cất cao mấy vạn dặm, mà ở phía sau bọn họ, mấy vạn dặm hư không hóa thành phấn vụn, hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Thi Mạc Sơn cùng nhiều Hạo Thiên Thánh Tông Thần Ma vốn là tính toán mạnh mẽ tách hai người ra, tránh cho hai vị thiếu niên thiên tài này đánh ra chân hỏa, lưỡng bại câu thương, hoặc là chết chung, không ngờ mới vừa tiến vào trong mấy vạn dặm hư không này, vô luận là Thi Mạc Sơn hay

là Hạo Thiên Thánh Tông cường giả, cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào, phải rút lui.

- Ngay cả phân thân của ta tiến vào trong đó, cũng sẽ bị cắn nát, hai tiểu tử này tu vi thực lực, thật sự kinh khủng a!

Thi Mạc Sơn không khỏi rung động vạn phần, kêu lên.

Sắc mặt Hạo Thiên Thánh Tông cường giả cũng đột biến, bọn họ tự biết nếu như mạnh mẽ xông vào, nhất định sẽ thân gặp bất trắc, đây là ấn pháp hai người đụng nhau bộc phát ra dư âm, nếu như là chính diện giao phong, bọn họ chỉ sợ dưới một kích sẽ hoàn toàn bỏ mình đạo tiêu!

Trước mắt, bọn họ chỉ có thể đợi chờ dư ba bình thường, mới có thể đi xuyên qua, ngăn lại hai đại cao thủ trẻ tuổi này đối quyết.

- Thiếu Quân đã tu thành Thần Minh, thực lực mạnh so sánh với Thiên Thần, tông chủ chúng ta cho là hắn đủ để trở thành đương thời trẻ tuổi đệ nhất nhân, không nghĩ tới Huyền Thiên Giáo Chủ cũng có thể có uy năng bực này!

Một Thần Ma sợ hãi than nói.

- Thi gia cô gia ta, há có thể kém tiểu bối Hạo Thiên Thánh Tông các ngươi?

Thi Mạc Sơn không khỏi đắc ý nói.

Mấy Thần Ma Hạo Thiên Thánh Tông không phục, đang muốn vì Hạo Thiếu Quân giải thích, đột nhiên một vị trưởng giả ho khan một tiếng, mọi người vội vàng tỉnh ngộ, thầm nghĩ:

- Thi gia lão Chiến Thần là nổi danh bao che khuyết điểm, vẫn là không nên cãi cọ, tránh cho chọc giận hắn.

Giữa sườn núi Hoang Cổ Thánh Sơn, một tiếng vang như sét đánh nổ

tung truyền đến, quát lạnh nói:

- Giang giáo chủ, đón ấn thứ hai của ta! Ấn thứ hai hứng lấy đệ nhất ấn, đệ nhất ấn lấy từ vạn giới gia trì, ta là Chí Tôn, ấn thứ hai chính là vạn giới chánh thống, Duy Ngã Độc Tôn!

- Hoàng Đạo Chính Thống Ấn!

Giang Nam nhất thời thấy, trong chưởng ấn của Hạo Thiếu Quân có đạo tắc ngưng tụ, hóa thành hư ảnh chư thiên vạn giới, tạo thành từng ngọn thế giới hình thái mỹ lệ, tất cả Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo những thế giới này ở trong lòng bàn tay hắn hướng hắn cúng bái!

Vạn giới chánh thống, đây chính là vạn giới chánh thống, trong thiên hạ, Duy Ngã Độc Tôn, cho dù là Tiên Thiên Thần Ma gần Tiên cũng phải cúng bái hắn!

- Diệt Thế!

Giang Nam một ấn trào ra, đạo tắc hóa thành nước lũ cuồn cuộn, xây dựng ra một cái cự đại thớt, hai loại ấn pháp đụng nhau, thớt cắn nát Chư Thiên, cắn nát vạn giới, muốn đem hết thảy hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông!

Đây là một tình hình Diệt Thế kinh khủng, mà những đạo tắc đó xây dựng Tiên Thiên Thần Ma thì gầm thét, đụng nhau, từng móng vuốt khổng lồ bắt được thớt, muốn đem đạo Diệt Thế đại mài này định trụ!

Đợi đến Thi Mạc Sơn cùng rất nhiều cường giả của Hạo Thiên Thánh Tông xuyên qua dư âm kích thứ nhất, chỉ thấy một đạo dư âm lớn hơn nữa ở trên đỉnh đầu bọn họ rung chuyển, đó là Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân lưu lại kích thứ hai, so sánh với kích thứ nhất càng thêm uy năng mênh mông, hủy diệt lực mạnh hơn.

Mọi người sắc mặt kịch biến, cũng có chút ít cảm giác không ổn.

- Không một chút nương tay, không một chút cố kỵ, bọn họ đã thi triển toàn lực, nếu là có chết, vậy thì quá tệ a!

Đánh tới một bước này, có thể tưởng tượng, hai thiếu niên kia đã không một chút nương tay, phải toàn lực ứng phó, nếu không nương tay mà nói, mình chỉ có một con đường chết này!

- Giang giáo chủ, đệ tam kích của ta chỉ có hai chữ, đó chính là Thái Sơ!

Hơi thở của Hạo Thiếu Quân đột nhiên trở nên Phiêu Miểu vô hình, làm cho người ta thấy cảm giác vô cùng Cổ lão, to lớn, trang nghiêm, trên người hắn có một loại Đại Đạo lưu chuyển, khi đó Thái Sơ Đại Đạo, là Đại Đạo vũ trụ mở chi sơ, sinh thiên địa vạn vật!

Thiên địa sơ khai, Huyền Hoàng chia lìa, Âm Dương chưa định, Tứ Tượng không lập, Ngũ Hành không sinh, thế giới chưa ổn định, bất cứ lúc nào cũng có khả năng tan biến hồi phục Hỗn Độn, khi đó không có Đại Đạo quy tắc hôm nay, những Đại Đạo đó còn cùng Thiên Đạo hỗn hợp ở chung một chỗ, không có tách ra, Đại Đạo trong lúc này, tên là Thái Sơ Đại Đạo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1220: Thần Ma Loạn Vũ. (1)

Đây cũng là Tiên Thiên sinh linh có thể cảm ứng ra Đại Đạo, bởi vì Tiên Thiên sinh linh chính là ra đời khi đó!

Giang Nam tỉnh lại Tổ mạch, đã cảm ứng được loại Thái Sơ Đại Đạo này, là một loại lực lượng cực đoan to lớn, Chúc Dịch Băng tinh đến đạo này, không nghĩ tới Hạo Thiếu Quân cũng lục lọi đến một bước này, hơn nữa lấy được so sánh với Chúc Dịch Băng thành tựu lớn hơn nữa!

Hạo Thiếu Quân Thái Sơ Ấn, khống chế chính là loại Đại Đạo quy tắc này, thiên địa đại đạo cùng Thiên Đạo giao hòa ở chung một chỗ, là một loại bổn nguyên lực lượng Cổ lão nhất!

Một ấn này, kinh thái tuyệt diễm, làm cho người ta hoa mắt thần diêu, cho dù là Giang Nam cũng cảm thấy một ấn này của Hạo Thiếu Quân sáng lạng, vô song!

- Hóa Tiên!

Hai người bay vút lên, Thái Sơ Đại Đạo nổ vang, Tiên quang phi thăng, văn chương đã khó có thể hình dung lần va chạm này, hai thiếu niên thiên tài hơn người phát huy sở học của bọn họ đến mức tận cùng, đến mức tận cùng cùng thăng hoa, này đã không chỉ là lực lượng, đạo tắc cùng Thần Thông va chạm, mà là trí tuệ va chạm!

Thi Mạc Sơn lão gia tử cùng nhiều Thần Ma Hạo Thiên Thánh Tông xông qua đạo giao thủ thứ hai dư ba, thấy được một màn Tiên quang khôn cùng cùng thiên địa sơ phân xa hoa kia, thấy hai bóng người ở trong va chạm phi thăng, xông phá hàng rào thần nhân, bay vào Thần Giới.

Thời gian phảng phất trong nháy mắt này tĩnh, hình ảnh vĩnh viễn dừng lưu vào giờ khắc này!

Bức tràng diện kia, mặc dù Thi Mạc Sơn vị Thần Chủ này cũng lộ ra vẻ mê ly, để cho hắn từ lúc sanh ra khó quên.

- Muốn phân sống chết, phải vượt qua, ngăn bọn họ lại!

Bọn họ từ trong cảnh tượng vô cùng sáng lạng kia tỉnh táo lại, từng cái từng cái lo lắng đầu đầy mồ hôi, rối rít tế lên từng kiện Thần Ma chi bảo, hướng dư âm trong cuộc chiến đấu này xông vào.

Thình thịch thình thịch...

Từng kiện pháp bảo nổ tung, ở trong dư âm của Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân giao thủ hủy diệt, đạo tắc không còn sót lại chút gì, Thần kim bị tẩy đi linh tính hóa thành sắt thường.

Mọi người vẫn tế lên pháp bảo mạnh mẽ xông tới tấm cấm địa này, cũng may theo thời gian chuyển dời, dư âm của hai người dần dần bình thường, uy năng càng ngày càng yếu, rốt cục để cho bọn họ xông vào Thần Giới.

Đỉnh núi Hoang Cổ Thánh Sơn cao cao đứng vững ở trong thần giới, cao tới mấy vạn dặm, trên ngọn núi Thần Quang lấp lánh, Thần Giới Thái Dương Tinh chiếu rọi thời không, hai thiếu niên đắm chìm trong Thần Quang khôn cùng, chiến ý xông thẳng lên trời, hướng đối phương đi tới.

Mọi người trong lòng căng thẳng, đều nhìn ra hai người cũng đã đến thế suy yếu, nếu như tiếp tục giao thủ, nhất định chỉ có đường chết!

Ba...

Một tiếng vang thanh thúy truyền đến, hai bàn tay nặng nề phách ở chung một chỗ, cầm thật chặc, cũng không có giống như bọn họ tưởng tượng liều chết đánh giết kia.

- Cuộc đời này có thể được một đối thủ như Giang giáo chủ (Hạo huynh), Hạo mỗ (Giang mỗ) không tiếc!

Đỉnh núi Hoang Cổ Thánh Sơn, hai thiếu niên cười ha ha, Thần quang chiếu rọi, đem cái bóng của bọn họ kéo đến rất lớn, rất dài.

Thi Mạc Sơn cùng Hạo Thiên Thánh Tông chư vị Thần Ma thấy thế, thở phào nhẹ nhỏm, lặng lẽ lau mồ hôi lạnh, hai người Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân, một người là Bắc Mạc Thi gia cô gia, một người là Hạo Thiên Thánh Tông thiếu chủ, cũng là người vô cùng trọng yếu.

Nếu có sơ xuất, tội lỗi trên lưng bọn họ cũng không nhỏ, mấu chốt là Bắc Mạc Thi gia tất nhiên sẽ cùng Hạo Thiên Thánh Tông khai chiến, hai quái vật lớn này khai chiến, sẽ tử thương không biết bao nhiêu người, bao nhiêu Thần Ma!

Thế gia đại phiệt khai chiến, không phải chuyện đùa, nhất là ở thế cục trước mắt, cả Trung Thiên thế giới đã giống như liệt hỏa, đầu sỏ các loại thế lực đưa bàn tay về phía Trung Thiên thế giới, dưới mặt nước bình tĩnh tích chứa dòng nước xiết cuồn cuộn.

Nếu như Bắc Mạc Thi gia cùng Hạo Thiên Thánh Tông vào lúc này đốt chiến hỏa, kia tất sẽ không còn là hai thế gia đại phái ở giữa chiến tranh, mà là xu thế lửa cháy đồng cỏ, tất nhiên sẽ đem tất cả mâu thuẫn kích thích, tựa như một cái thùng thuốc súng nổ tung, tịch quyển Trung Thiên thế giới, các thế lực các đại cự đầu cũng sẽ kìm nén không được, vô số Thần Thành lơ lửng, chiến tranh lợi khí khởi động, giống như một cái cối xay thịt cắn nát bình tĩnh cùng an bình trước mắt, đem vô số sinh linh cùng Thần Ma cắn nát!

Trung Thiên thế giới vừa loạn, chư thiên vạn giới tất nhiên cũng có đại loạn, chiến hỏa sẽ tịch quyển chư thiên vạn giới, đốt tới Thần Giới!

Đến lúc đó, chính là một hồi hạo kiếp chưa từng có, hơn năm ngàn vạn năm trước Cổ Tiên kéo dài, địa ngục đại quân xâm lấn, đánh loạn kế hoạch vô số người, loại hậu quả này, ai cũng chịu không nổi!

Thi Mạc Sơn cùng Hạo Thiên Thánh Tông, cũng không muốn làm đắc tội

người như vậy!

Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân nắm tay giảng hòa, không có tiếp tục tử đấu đi xuống, để cho bọn họ tâm rơi xuống một tảng đá lớn.

Trên đỉnh núi, Giang Nam cùng Hạo Thiếu Quân đều có chút hư thoát, riêng phần mình ngồi xuống, hô hấp lấy linh khí Thần Giới cuồn cuộn, khôi phục tu vi.

Thần Giới linh khí so sánh với chư thiên vạn giới còn muốn nồng nặc, nơi này không thể dùng "quả thực chính là Thần cảnh" để hình dung, bởi vì nơi này chính là Thần cảnh, nơi Thần Ma sinh tồn!

- Khó trách vô số người đánh vỡ đầu cũng muốn hướng Thần Giới chạy, so sánh xuống, Thần Giới thật sự quá cao, ở chỗ này tu hành, so sánh với hạ giới càng thêm dễ dàng.

Giang Nam cảm giác được tu vi của mình từ từ khôi phục, không khỏi cảm khái nói.

Hạo Thiếu Quân gật đầu, cười nói:

- Ta nghe nói, Thần Giới là Đế cùng Tôn đích thân đắp nặn, nếu so với thế giới khác càng thêm cao đẳng, chiếm cứ độ cao cực kỳ đặc biệt. Đứng ở trên Thần Giới La Thiên, xuống phía dưới nhìn lại, chư thiên vạn giới hết thảy có thể rơi vào trong mắt, thấy rõ, Thần Đế cao ở La Thiên, là có thể đem động tĩnh trọn vũ trụ nắm giữ. Chẳng qua là đáng tiếc chính là, La Thiên đã hủy ở hơn năm ngàn vạn năm trước trong trường hạo kiếp kia, Thần Đế sau này muốn chưởng khống chư thiên vạn giới, liền có chút ít lực bất tòng tâm.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Thần Giới bát ngát vô cùng, màn trời nặng nề, cũng không phải là chỉ có một thế giới, mà là do rất nhiều thế giới cao đẳng tạo thành.

Cùng các thế giới của chư thiên vạn giới bất đồng, thế giới nơi này chiếm

cứ vị diện thời không bất đồng, tương đương với trọng trọng thiên, đếm không xuể.

"Thiên" tôn quý nhất Thần Giới chỉ có chín ngọn, tên là Cửu Trọng Thiên, La Thiên cao nhất, là Thần Đế cư ngụ, thống trị chư thiên vạn giới, có thể cúi đầu lãm vạn giới. Chẳng qua là La Thiên đã hủy diệt, không còn tồn tại, hơn năm ngàn vạn năm tới này Thần đế cư ngụ ở bát trọng thiên, bát trọng thiên tên là Tử Tiêu Thiên, cùng Tử Tiêu Thiên Cung trùng tên.

Trừ La Thiên ra, Thần Giới bát trọng thiên khác mệnh danh, cũng là lấy Thiên Cung tám cảnh tới mệnh danh, theo thứ tự là Câu Trần Thiên, Hậu Thổ Thiên, Trường Sinh Thiên, Thanh Hoa Thiên, Tử Vi Thiên, Huyền Thanh Thiên, Ngọc Hoàng Thiên, Tử Tiêu Thiên, mà La Thiên thì ở bầu trời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1221: Thần Ma Loạn Vũ. (2)

La ý tứ là cao, lớn, chu, toàn bộ, nhất thống, La Thiên ý tứ chính là cao nhất tôn quý nhất, nơi Thiên Đạo vận hành chu thiên, vạn giới nhất thống!

Giang Nam ánh mắt mê ly, nhìn lên trọng trọng màn trời kia, thản nhiên nói:

- Nơi này mới là nơi anh hùng tranh bá, đứng ở trên chín tầng trời, đem vạn giới chưởng khống, không phụ cả đời này.

Hạo Thiếu Quân gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Đáng tiếc không có rượu, nếu không ta nhất định kính giáo chủ một chén, có thể có được bằng hữu như giáo chủ, cùng giáo chủ sanh ở cùng một thời đại tranh hùng thiên hạ, là chuyện may mắn lớn lao của Thiếu Quân.

Ánh mắt của hắn vô cùng chân thành, trong suốt vô cùng, thành khẩn nói:

- Nếu như không có đối thủ như giáo chủ, ta cuộc đời này cho dù có thể Chứng Đạo thành Đế, có thể thống trị chư thiên vạn giới, cũng không đạt tới thành tựu cao nhất. Chỉ có đối thủ như giáo chủ, mới có thể không ngừng thúc giục ta, để cho ta lấy được thành tựu không thể tưởng tượng!

Giang Nam ánh mắt chớp động, mỉm cười nói:

- Ngươi ở phía sau ta đuổi theo mãnh liệt như vậy, đối với ta mà nói cũng là một loại thúc giục.

Hạo Thiếu Quân trong mắt tinh quang nhảy động, cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ, ngươi có biết ta mới vừa rồi còn có thủ đoạn không có đánh ra?

- Trùng hợp như thế?

Giang Nam lộ ra vẻ kinh ngạc nói:

- Ta cũng vậy.

Hạo Thiếu Quân hận đến tốn hơi thừa lời, lạnh lùng nói:

- Ngươi có tin tiếp tục đánh xuống, ta có thể đem ngươi đánh cho tè ra quần hay không?

Giang Nam chân mày cau lại nói:

- Sao không thử nhìn một chút?

Hai thiếu niên tàn bạo nhìn chằm chằm đối phương, đem Thi Mạc Sơn cùng nhiều Thần Ma Hạo Thiên Thánh Tông mới vừa đuổi tới đỉnh núi sợ đến mồ hôi lạnh chảy ròng, e sợ cho hai người lại đánh đập tàn nhẫn.

Đột nhiên, hai người nghiêng đầu đi, riêng phần mình hướng người mình đi tới, Hạo Thiếu Quân thản nhiên nói:

- Giang Nam, ngươi nên tắm rửa, nhất là cổ, nhớ phải rửa sạch sẽ một chút. Bởi vì tiếp theo, ta sẽ đích thân đem đầu ngươi cắt xuống, làm thành chiến lợi phẩm của ta cất dấu một đời một thế!

- Giang Nam?

Giang Nam nghe vậy, giận tím mặt, cười lạnh nói:

- Hạo huynh, qua không lâu nữa ta sẽ tu thành Thần Ma, một mình ta có thể đánh ba ngươi, ngươi có tin hay không?

- Hai tiểu tử các ngươi, hỏa khí nhỏ lại một chút cho ta!

Thi Mạc Sơn quát lớn.

Hai thiếu niên cười lạnh, riêng phần mình hướng đối phương chắp tay thi lễ, cũng không có bởi vì lẫn nhau là đối thủ mà mất lễ tiết, ngay sau đó riêng phần mình rời đi Hoang Cổ Thánh Sơn.

Thi Mạc Sơn lão gia tử thở phào nhẹ nhỏm, cùng Giang Nam vừa đi vừa nói chuyện, giới thiệu nơi Thần Giới giao dịch nói:

- Thần Giới các thiên mặc dù đều có nơi giao dịch mua bán, nhưng tài lực cùng kích thước hùng hậu nhất vẫn là Cẩm Tú Thiên, nơi đó là Thần Ma thương nhân tụ tập, làm ăn náo nhiệt nhất, hàng năm cũng có thịnh hội giao dịch dị thường bốc lửa, thậm chí thỉnh thoảng còn hiện ra tài liệu Hỗn Độn. Ta nhớ được năm trước, còn xuất hiện một khối Chứng Đế chi bảo mảnh nhỏ, khiến cho không biết bao nhiêu người ném ngàn vàng! Nơi đó bảo bối quá nhiều, thổ hào đi vào không cẩn thận cũng sẽ biến thành nghèo quang đít đi ra ngoài.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Lão gia tử, ngươi nói cũng quá kinh khủng. Đúng rồi, Cẩm Tú Thiên có một Thần thương nhân tự xưng Nam Hải tổ sư hay không?

- Nam Hải tổ sư?

Thi Mạc Sơn lắc đầu cười nói:

- Đây là tên hạ giới mà thôi? Nghe hình như là tôn xưng của hậu bối đối với tiền bối, tiến vào Thần Giới, ai dám dễ dàng dùng danh tiếng tổ sư này, chỉ có những lão quái vật tư cách lão đáng sợ, tu vi đáng sợ kia, mới dám dùng cái tên này. Theo ta được biết trong Cẩm Tú Thiên gọi tổ sư không có, bất quá có một Đại Thương minh tên là Nam Hải Thương Minh, kỳ chủ cũng không gọi Nam Hải tổ sư, mà gọi là Nam Trúc Thần Ông, là một Thiên Thần chuyển thế. Kỳ nhân rất có tài hoa, đáng tiếc say mê thương đạo, đem tư chất của mình làm trễ nãi.

- Nam Hải Thương Minh? Nam Trúc Thần Ông?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, thầm nghĩ:

- Hơn phân nửa chính là Nam Hải tổ sư. Hắn đối với lai lịch hai Thiên Thần hủy Huyền Minh Nguyên Giới trung thổ ta kia biết được nhất thanh nhị sở, chỉ tiếc ta mượn miệng Nam Hải Thác Bạt vợ chồng hỏi hắn mấy lần, hắn thủy chung không nói, chỉ nói hai người kia nền móng không phải chuyện đùa, biết rồi đối với ta tất có đại họa. Lần này đến Cẩm Tú Thiên, ta nhất định phải tự mình hỏi hắn một câu!

Thi Mạc Sơn nói:

- Nam Trúc Thần Ông nghe nói thọ nguyên đã hết, mượn thiên tài địa bảo treo mạng, tính toán sống qua kỷ kiếp mới cam tâm, hôm nay ta cũng không biết hắn đã chết chưa. Hôm nay Thần Giới loạn tượng đã lộ, hỗn loạn không ngừng, ngay cả Cẩm Tú Thiên cũng không có thể ngoại lệ, tiểu tử ngươi nhất định phải đàng hoàng bổn phận, không nên gây chuyện thị phi.

Giang Nam gật đầu đồng ý.

Cùng nhau đi tới, hắn phát hiện Thần Giới đúng là loạn tượng tùng sinh, Thần Giới đầu sỏ đối với Thần Ma Thần Giới khắp Thiên ước thúc lực đã rớt xuống thật lớn, hoặc nói là cố ý phóng túng, có chút Thần Ma ở trong quốc gia Thần Giới làm loạn, yêu ma quỷ quái hoành hành, có cắn nuốt sinh linh, có tuyên dương giáo nghĩa, có thì đánh đập tàn nhẫn.

Thần Giới cũng có vô số sinh linh, những sinh linh này có các chủng tộc, cũng không phải hoàn toàn là loài người, chủng tộc nhiều tính bằng đơn vị hàng nghìn, nhưng phần lớn là con nối dòng hoặc là tùy tùng đời sau Thần minh, thành lập lên từng cái từng cái thần quốc, huyết thống thiên nhiên liền cao quý vô cùng, trong thần quốc năng nhân bối xuất, lịch đại xuất hiện Thần Ma cũng đếm không xuể.

Sinh linh càng nhiều, tình huống chủng tộc bất đồng lấy nhau liền sẽ xuất hiện, tranh đoạt quyền lực cũng cực kỳ kịch liệt, có rất ít thần quốc tinh khiết, vì vậy đầu sỏ đối với mấy thần quốc này cũng là mở một con mắt

nhắm một con mắt, tùy ý sinh diệt, có chút thậm chí ôm mục đích không thể dò được, âm thầm tung từng tràng đại loạn.

Vạn tộc kêu rên, máu chảy thành sông thành biển, vô số sinh linh ở trong khổ nạn giãy dụa cầu sinh, đây chính là loạn thế, chính là đế vị tranh đoạt, chính là một màn trước hạo kiếp!

Từng đầu sỏ lấy thiên hạ chúng sanh làm con cờ, vươn ra từng bàn tay kích thích thời cuộc, nơi này chính là Thần Giới!

Đến Cẩm Tú Thiên, Giang Nam nhìn qua mới thiếu một chút, cùng nhau đi tới biết được, để cho hắn cảm giác được vô cùng bị đè nén, Thần Giới vạn tộc để cho hắn thấy tương lai của chư thiên vạn giới, để cho tâm tình của hắn không khỏi nặng trịch.

Mà Cẩm Tú Thiên thì tạo thành nơi so sánh với tiên minh, nơi này thịnh vượng, Thần Ma cao quý tiên quần áo mã, ăn mặc hoa mỹ, trên bầu trời từng chiếc từng chiếc thuyền hoa đắt tiền dị thường thổi qua, trong thuyền hoa có công tử quý tộc ôm lấy Thần Nữ, ti trúc dây cung vui mừng dễ nghe vô cùng, Thần Nữ ca xướng thiên hạ Thái Bình, thịnh thế hưng thịnh.

- Như là hai thế giới...

Giang Nam nhìn ở trong mắt, trong lòng không biết là cái tư vị gì, cảm khái nói.

- Đích xác là hai thế giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1222: Ngũ Linh Thạch Thủy Quân. (1)

Thi Mạc Sơn gật đầu, cũng cảm khái nói:

- Đây chính là người thượng đẳng cùng người hạ đẳng không cùng thế giới. Chư hầu cắt cứ, đối với Thần Giới chư hầu mà nói bây giờ còn là phồn hoa thịnh thế, về phần chúng sanh khó khăn, ở trong mắt những Thần Ma này, cũng bất quá là thời gian một cái chớp mắt.

Bọn họ đi vào Thần Thành lớn nhất Cẩm Tú Thiên, Thần Thành rộng lớn gần ức dặm, tuy nói cực kỳ phồn hoa, nhưng Giang Nam vẫn còn thấy được nhiều loạn tượng, có chút Thần Ma chế tạo pháp đàn, cao ở trên pháp đàn truyền pháp, đầu độc chúng sanh.

- ... Thần Đế coi là cái gì? Trời đất bao la, không hơn được chúng sanh sao!

Đột nhiên, một thanh âm dõng dạc truyền đến, lay động nhân tâm, Giang Nam không nhịn được nghỉ chân, chỉ thấy một Thiên Thần vĩ ngạn ngồi ở trên một tòa pháp đàn cao cao, phía sau Thần Luân nặng nề chuyển động, xuống phía dưới nhiều Thần Ma cùng tu sĩ dõng dạc nói:

- Chúng sanh là gì? Chúng sanh chính là Đế Tôn tạo hóa sinh linh, vừa ra đời chính là chủ nhân thiên địa, không có cao thấp sang hèn, không có ai là trời sanh quý tộc, không có ai là trời sanh Đế Hoàng! Vì vậy ta cho là, chúng sanh người người ngang hàng!

Giang Nam nghe vậy, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ:

- Những Thần Ma này tuyên dương giáo nghĩa, thật cũng không hoàn toàn là mê hoặc lòng người, Thiên Thần này cũng có chút ít kiến giải.

Mặc dù Thi Mạc Sơn lão gia tử kiến thức rộng rãi, nhưng nghe đến Thiên

Thần này tuyên dương giáo nghĩa, cũng không khỏi nghỉ chân lắng nghe, âm thầm gật đầu.

Thiên Thần vĩ ngạn kia thấy đám người càng tụ càng nhiều, vẻ mặt dũ phát phấn khởi, thanh âm tuyên truyền giác ngộ:

- Nếu là ngang hàng, vì sao Thần Đế bao trùm ở trên chúng ta, chư hầu bao trùm ở trên chúng ta? Chúng ta là chủ nhân thiên địa, Thần Đế cùng chư hầu làm sao lại thành chủ nhân của chúng ta? Vì sao mỗi lần Thần Đế băng hà, vì sao mỗi lần thay đổi triều đại, thiên hạ phải loạn, máu chảy thành sông? Ta cho này là không hợp lý, không hợp Thiên Đạo!

Hắn vung cánh tay lên, lớn tiếng kêu gọi:

- Chúng ta phải phản kháng, mình đương gia làm chủ, mình chọn ra Thần Đế bản thân! Cho nên ta đề nghị, chư thiên vạn giới, từng cái sinh linh, đều có quyền lực lựa chọn Thần Đế, một người một cuộc, chọn ra Thần Đế bản thân, mà không phải chảy máu mới có thể thay đổi triều đại! Loại lý niệm này, ta xưng là Linh Chủ, vạn linh tự mình đương gia làm chủ!

Thiên Thần kia khàn cả giọng hô to nói:

- Một người một cuộc, chọn lựa Thần Đế, mình làm chủ nhân chư thiên vạn giới! Chư hầu không quan tâm vạn linh khó khăn, phế truất, Thần Đế không quan tâm vạn linh khó khăn, phế truất! Chúng ta muốn đi theo Kiến Vũ Thần Tôn, chúng ta muốn Linh Chủ, không nên chảy máu! Đi theo Kiến Vũ Thần Tôn, người người đều có cơ hội làm Thần Đế!

Tràng diện nhất thời an tĩnh lại, đột nhiên có người giơ lên hai cánh tay, cao giọng thiên hô:

- Chân Ngôn Thiên Thần nói không sai! Vạn giới khó khăn, vì sao có người trời sanh cao quý, có người trời sanh nghèo hèn? Thiên Thần nói đúng, chúng ta sinh ra ngang hàng, Thần Đế cũng muốn tự chúng ta chọn!

- Chính xác!

- Một người một cuộc, chọn lựa Thần Đế, mình làm chủ nhân chư thiên vạn giới!

- Chư hầu không quan tâm vạn linh khó khăn phế truất, Thần Đế không quan tâm vạn linh khó khăn, phế truất!

- Đi theo Kiến Vũ Thần Tôn, muốn Linh Chủ, không nên chảy máu! Muốn Linh Chủ!

- Đi theo Kiến Vũ Thần Tôn, người người đều có thể làm Thần Đế!

Tràng diện trong lúc nhất thời bốc lửa tới cực điểm, không biết bao nhiêu người nhiệt huyết nảy lên đại não, vung cánh tay hô to. Chẳng qua là có thật nhiều Thần Ma dưới đài nghe yên lặng lắc đầu, thối lui khỏi đám người.

Giang Nam ngạc nhiên, hắn vốn cho là Chân Ngôn Thiên Thần này nói ra giáo nghĩa tính kiến thiết gì, lại không nghĩ rằng cũng là một phen cổ mê hoặc lòng người, vì nhất phương thế lực mình mượn hơi tiền vốn tranh đoạt thiên hạ.

- Thì ra là một khua môi múa mép vì mình mò chỗ tốt.

Thi Mạc Sơn lão gia tử cũng lắc đầu, hướng Giang Nam nói:

- Kiến Vũ Thần Tôn này luyện một Thần Tôn chi bảo hình dáng đăng tháp, thường xuyên đại phóng quang minh, nói có thể chiếu rọi khôn cùng bóng tối, làm cho người ta lấy quang minh tự do, nhưng cũng là một cái họa loạn căn nguyên chúng ta đi thôi.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Kiến Vũ Thần Tôn vì mình kéo vốn tiền, loại thủ đoạn đầu độc này đúng là có thể lừa gạt nhất thời, nhưng có thể tạo thành xung đột lớn hơn nữa.

Hai người đang muốn nặn ra đám người, đột nhiên Chân Ngôn Thiên Thần trên pháp đàn lỗ tai giật giật, cười lạnh nói:

- Hai vị đạo hữu dừng bước! Mới vừa rồi hai vị nói Kiến Vũ Thần Tôn mê hoặc lòng người, chẳng lẽ không muốn Linh Chủ, không muốn vạn linh đương gia làm chủ, mình làm chủ nhân của mình? Chẳng lẽ hai vị chính là người chỉ vì lợi ích trong truyền thuyết?

Giang Nam tức cười quay đầu nhìn lại, chỉ thấy dưới pháp đàn nhiều Thần Ma cùng tu sĩ ánh mắt đồng loạt hướng mình và Thi Mạc Sơn nhìn lại, ánh mắt tia máu, không khí có chút không đúng lắm.

Thi Mạc Sơn dắt hắn đi ra ngoài nói:

- Nói nhiều tất có mất, không nên để ý tới hắn, sau lưng của hắn là Kiến Vũ Thần Tôn, cũng là một đầu sỏ, chúng ta đi!

Phần phật!

Nhiều Thần Ma cùng tu sĩ làm thành một cái vòng tròn lớn, đem hai người ngăn cản, ánh mắt bất thiện, đem ánh mắt kia chớp động, đột nhiên cao giọng cười nói:

- Chân Ngôn Thiên Thần, nếu là Linh Chủ, có phải tại hạ cũng có quyền lực nói chuyện hay không?

- Đây là tự nhiên.

Chân Ngôn Thiên Thần trên pháp đàn cười ha ha, cao giọng nói:

- Vạn linh chính là Đế Tôn sở tạo, sinh ra ngang hàng, ngươi có quyền lực nói, ta cũng có quyền lực nói, vạn linh chúng sanh đều có quyền lực nói chuyện! Kiến Vũ Thần Tôn đã nói, ta không đồng ý ngươi nói từng chữ, nhưng ta thề bảo vệ quyền lực nói chuyện với ngươi!

- Nói thật hay!

Có người cuồng nhiệt tán dương:

- Kiến Vũ Thần Tôn thật là đăng tháp trong bóng tối, chỉ dẫn bọn ta ở

trong bóng tối đi về phía trước! Ta muốn chọn hắn làm Thần Đế!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, cười nói:

- Đã như vậy, đạo lý càng biện càng minh, tại hạ muốn cùng Chân Ngôn Thiên Thần biện pháp luận đạo.

- Không nên gây chuyện!

Thi Mạc Sơn vội vàng thấp giọng quát nói:

- Sau lưng người này là Kiến Vũ Thần Tôn, ta và ngươi trêu chọc không nổi!

- Hôm nay không phải là vấn đề chọc nổi hay không, mà là vấn đề người ta không tha chúng ta đi! Thời điểm quả đấm đánh không phục người khác, ta cuối cùng kịp thời nhớ tới ta là người đọc sách, muốn lấy lý phục người.

Giang Nam cất bước đi lên pháp đàn, hướng Chân Ngôn Thiên Thần chắp tay thi lễ, Chân Ngôn Thiên Thần chắp tay hoàn lễ, hai người riêng phần mình ngồi xuống, lẫn nhau đối lập.

Giang Nam khẽ mỉm cười, hắn vẫn là lần đầu trịnh trọng cùng người như vậy, không khỏi có chút thấp thỏm. Bất quá, Đạo tâm của hắn là cường đại bực nào, dễ dàng trong lúc liền đem một ít ti thấp thỏm trong lòng mạt sát, bình tĩnh.

- Đạo hữu gọi như thế nào?

Chân Ngôn Thiên Thần khom người nói.

Chương 1223: Ngũ Linh Thạch Thủy Quân. (2)

- Huyền Thiên Giáo Chủ.

Giang Nam khom người nói.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi dựa vào cái gì nói Kiến Vũ Thần Tôn mê hoặc lòng người, muốn tạo ra xung đột chảy máu lớn hơn nữa?

Chân Ngôn Thiên Thần lời nói xoay chuyển, nhắm thẳng vào bản tâm, thanh âm vang quảng nghe thấy, tuyên truyền giác ngộ, trầm giọng nói:

- Kiến Vũ Thần Tôn lòng mang thiên địa chúng sanh, kiến tạo đăng tháp đại phóng quang minh, chiếu rọi bóng tối, vì người không biết chỉ phương hướng, tuyên dương Linh Chủ giáo nghĩa, vỡ lòng linh trí, dẫn vô số người hướng tới tự do, không tiếc đắc tội Chư Thiên Thần Ma, này là Cao Nghĩa bực nào? Làm sao đến trong miệng Huyền Thiên Giáo Chủ ngươi, liền biến thành mê hoặc lòng người?

Hắn nói năng sắc bén, vận dụng đạo âm, Giang Nam đang muốn mở miệng lên tiếng, đột nhiên chỉ cảm thấy đạo âm đối phương ngăn chặn cổ họng của hắn, để cho hắn không cách nào lên tiếng, không khỏi vừa sợ vừa giận.

- Làm sao, giáo chủ không phản bác được sao?

Chân Ngôn Thiên Thần cười lạnh nói.

"•!"

Một tiếng rồng ngâm vang lên, Giang Nam đánh xơ xác đạo âm của đối phương, thản nhiên nói:

- Chân Ngôn Thiên Thần thật là thủ đoạn, lấy tu vi áp chế ta, để cho ta không cách nào lên tiếng, đây chính là như lời ngươi nói thề bảo vệ quyền lực nói chuyện của ta sao? Ngươi muốn biện, ta và ngươi biện!

Chân Ngôn Thiên Thần mắt lộ ra một tia kinh ngạc, hắn vốn nhìn ra Giang Nam chưa tu thành Thần Ma, chỉ là một Thiên Cung bát trọng cường giả, lúc này mới lấy đạo âm áp hắn để cho hắn nói không ra lời, tự mình bêu xấu, thuận tiện nhận được danh vọng lớn lao, không nghĩ tới, Giang Nam lại dễ dàng liền đánh văng ra đạo âm của hắn áp bách.

- Một người một cuộc có thể chọn lựa Thần Đế, trục xuất Thần Đế, phế truất chư hầu, người người đều có cơ hội làm Thần Đế ? Đây chính là quy tắc hoàn mỹ trong miệng Kiến Vũ Thần Tôn a?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Như vậy cho chúng ta nhìn xem, xem đương kim quy tắc cùng quy tắc trong miệng Kiến Vũ Thần Tôn, có gì ưu khuyết một chút!

Chân Ngôn Thiên Thần lấy lại bình tĩnh, cười nói:

- Giáo chủ thỉnh giảng.

Giang Nam cao giọng nói:

- Đương kim quy tắc, chính là người mạnh nhất thành Thần Đế, thống trị chư thiên vạn giới. Người mạnh nhất là sao? Trong hàng tỷ sinh linh mới có thể ra đời một Thần Minh, vạn Thần Minh mới có thể ra đời một Thiên Thần, ngàn Thiên Thần mới có thể ra đời một Chân Thần, trăm Chân Thần ra đời một Thần Chủ, trăm Thần Chủ mới có thể ra đời một Thần Tôn, lại cần trăm Thần Tôn mới có thể ra đời một vị Thần Quân, Thần Quân thiên tân vạn khổ mới có thể thành tựu Thần Đế! Hàng tỉ sinh linh, phải mười vạn năm mới có một Thần Đế ra đời.

- Thần Đế này bản thân chính là đã trải qua mười vạn năm sàng chọn, mười vạn năm này, trong chư thiên vạn giới vô số sinh linh, chọn lựa cường

đại nhất, lực lượng nhất, thông minh nhất, quyền mưu nhất! Là hào kiệt từ vô số cuộc chiến đấu, vô số loại quyền mưu đấu tranh, vô số loại lĩnh ngộ, vô số sinh tử đứng lên đỉnh thiên lập địa, là tồn tại hoàn mỹ nhất!

- Tồn tại bực này, mới có thể bảo vệ chư thiên vạn giới ta an nguy, mới có thể ở lúc đại kiếp bộc phát ngăn cơn sóng dữ, cứu chúng sanh ra khổ nạn, mới có thể chống cự địa ngục xâm lấn, mới có thể bình thường náo động, mới có thể làm cho chư thiên vạn giới không ngừng lớn mạnh!

Giang Nam cười ha ha, cất giọng nói:

- Một người một bầu bằng phiếu chọn ra Thần Đế, là người thông minh nhất sao? Là người cường đại nhất sao? Là người mưu lược nhất sao? Lấy ý kiến của ta, chỉ sợ chọn lựa người, là người miệng lưỡi lợi hại nhất a? Chỉ biết há to mồm nói mạnh miệng, hướng vạn giới vạn tộc vạn linh ưng thuận vô số hứa hẹn tốt đẹp, về phần có thể thực hiện hay không, vẫn còn là không biết số lượng!

- Thần Đế, không phải là bán miệng lưỡi!

Hắn liên tục đặt câu hỏi, trong lúc vấn đáp, thanh âm chấn động vạn dặm, nhiều Thần Ma vốn đã đi xa rối rít nghỉ chân, nghe ra đạo lý, âm thầm gật đầu.

Chân Ngôn Thiên Thần sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:

- Xin hỏi giáo chủ, lấy ngươi thuyết pháp, Thần Đế là người mạnh nhất đương thời, nếu Thần Đế làm ác, ai có thể ngăn cản? Nếu Thần Đế là hôn quân, ai tới giám đốc? Mà Kiến Vũ Thần Tôn sáng lập quy tắc hoàn mỹ, đó chính là chư hầu vô đạo, chúng sanh có thể trục xuất, Thần Đế vô đạo, chúng sanh có thể phế truất hôn quân, trọng lập Thần Đế ! Chúng sanh giám đốc, Thần Đế dám không tạo phúc chúng sanh sao?

Nơi xa, một Chân Thần không khỏi cảm khái nói:

- Lợi hại a, Chân Ngôn Thiên Thần này không hổ là người có thể nói

chuyện nhất của Kiến Vũ Thần Tôn, biện pháp này, ngay cả ta cũng có chút động tâm.

Giang Nam cất tiếng cười to, chấn động tại chỗ nói:

- Một người một phiếu, muốn quăng đến ngày tháng năm nào mới có thể chọn lựa một Thần Đế, mới có thể phế truất một Thần Đế? Hơn nữa bầu Thần Đế bằng phiếu, dễ dàng bị cường quyền cầm giữ, thế gia đại phiệt chỉ cần từ trong chúng sinh chọn một người có miệng lưỡi tốt nhất, chỉ sợ kia là kẻ ngu, là một nhược trí, chỉ cần miệng lưỡi, là có thể để cho cái kia làm tượng gỗ, là có thể điều khiển Thần Đế, cầm giữ Chư Thiên.

- Cho nên mới có vạn giới chúng sanh giám đốc.

Chân Ngôn Thiên Thần mỉm cười nói.

- Cưỡi ngựa xem hoa, một ngày đổi lại một Thần Đế, cả ngày sảo sảo nhượng nhượng, thay đổi xoành xoạch, liền có phúc cho Chư Thiên sao? Có phúc cho chúng sanh sao?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Đến lúc đó khắp nơi ngang ngược chọn lựa tượng gỗ, lẫn nhau tranh cãi, nơi đó có cái gì tạo phúc chúng sanh? Còn không phải là cường quyền sao? Lời nói của cường giả có trọng lượng? Hơn nữa, đương kim Chư Thiên ta không có giám đốc sao? Chín đại Bổ Thiên thần nhân đức cao vọng trọng, có công với chư thiên vạn giới, có quyền phế truất Thần Đế, Thần Đế vô đạo, lần nữa lập Thần Đế! Ngươi luôn miệng nói quy tắc đương kim Thần Đế không có giám đốc, ngươi đem chín đại Bổ Thiên thần nhân phóng ở nơi nào?

Chân Ngôn Thiên Thần ngẩn ngơ, không thể nào cãi lại. Giang Nam mang ra chín đại Bổ Thiên thần nhân, để cho hắn không phản bác được, nếu như lên tiếng phỉ báng Bổ Thiên thần nhân, chỉ xưng tội lỗi của hắn liền lớn hơn nữa.

Giang Nam khẽ mỉm cười, đứng dậy nhẹ giọng nói:

- Trận biện giải này, đến đây chấm dứt a.

Chân Ngôn Thiên Thần sắc mặt khẽ biến, bỗng nhiên đứng dậy, chỉ vào Giang Nam lạnh lùng nói:

- Ta nhận ra ngươi! Ngươi là Quang Vũ Thần Triều Thiên Hà Thủy sư thủy quân, hôm nay đổi nghề làm thuyết khách, dẫn Quang Vũ bổng lộc, Chư Thiên vạn tộc mồ hôi nước mắt nhân dân, đầu độc chúng sanh tà thuyết mê hoặc người khác!

Giang Nam ngạc nhiên, Chân Ngôn Thiên Thần xoay người mặt ngó mọi người, quát lên:

- Người này mỗi nói ra một câu, triều đình Quang Vũ liền thưởng cho hắn năm đồng linh thạch! Vì năm đồng linh thạch, hắn có thể bán đứng nhân cách! Hắn dấu diếm được người khác, không thể gạt được ta!

- Ta không phải là Thiên Hà thủy quân...

Giang Nam đang muốn giải thích, đột nhiên dưới pháp đàn có Thần Ma lấy ra năm đồng linh thạch đập phá tới đây, nổi giận mắng:

- Ngũ linh thạch thủy quân, cất xong linh thạch cút đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1224: Muốn Tiền Không Muốn Mạng. (1)

- Cút!

Linh thạch như mưa rơi xuống, hướng Giang Nam ném tới.

Chân Ngôn Thiên Thần kêu lên:

- Hắn phản Linh Chủ, phản chúng sanh, còn tà thuyết mê hoặc người khác, đáng chết!

- Chờ Linh Chủ giết cả nhà của hắn, diệt hắn cả nhà!

Mọi người hô to.

- Phản Linh Chủ hiện tại liền giết cả nhà của hắn!

Vô số người hướng Giang Nam đánh tới, Chân Ngôn Thiên Thần rút đao liền hướng hậu tâm của Giang Nam đâm tới, Giang Nam giận dữ, đỉnh đầu đột nhiên hiện ra một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, đạo tắc ngưng tụ mà thành, cạch một tiếng chuông vang, đem mọi người tuôn ra đến đây cùng Chư Thần chấn bay.

Chân Ngôn Thiên Thần dao nhỏ thọc ở trên người Giang Nam, vào thịt ba tấc, không thể tiếp tục thọc đi xuống, khửu tay Giang Nam về phía sau hung hăng va chạm, đưa cả khuôn mặt đụng phải lâm vào trong đầu, đang muốn quay người đem người này đánh giết, Thi Mạc Sơn lão gia tử xông vào trong đám người dắt hắn liền chạy như điên, thấp giọng quát nói:

- Ngươi không muốn sống nữa sao, người này mặc dù vô sỉ một chút, nhưng sau lưng của hắn là Kiến Vũ Thần Tôn, cẩn thận đăng tháp hắn bay tới, đem ngươi luyện thành bụi bay!

- Chớ bỏ qua đồng đảng hắn, cùng tiến lên, giết chết Ngũ linh thạch thủy quân!

Phía sau nhiều Thần Ma cùng tu sĩ hạo hạo đãng đãng đánh tới, Giang Nam thầm than một tiếng, thầm nghĩ:

- Thần Ma loạn vũ, Thần Giới thật sự là rối loạn...

Cẩm Tú Thiên là một Thần Giới Chư Thiên phồn hoa, nhưng nơi này cũng bị loạn tượng quấy rầy, có thể thấy được thế cục Thần Giới đã rối loạn bực nào. Bất quá đại quy mô Thần Ma chiến tranh còn chưa bộc phát, hơn nữa dưới tình huống chiến tranh nổi lên, Cẩm Tú Thiên làm ăn so sánh với thường ngày càng thêm nhộn nhịp.

Đại chiến vừa đến, Thần Ma chinh phạt, liều là cái gì? Là tài nguyên, tài lực!

Một chi trăm vạn Thần Ma đại quân, mỗi ngày phun ra nuốt vào linh khí Linh Dịch, liền là một con số làm người ta giận sôi, một cuộc ác chiến, hao tổn pháp bảo vô lượng, không đủ tài lực cường đại, căn bản không cách nào chống đỡ một cuộc đại quy mô chiến tranh!

Trong Thần Thành, Thi Mạc Sơn đối với Cẩm Tú Thiên rất tinh tường, tòa Thần Thành này rộng lớn gần ức dặm, kích thước to lớn, do vô số kiện pháp bảo tạo thành, Thi Mạc Sơn quẹo trái quẹo phải, liền đem đám người Chân Ngôn Thiên Thần hất ra.

- Hoàn hảo trốn ra được!

Thi Mạc Sơn lão gia tử quay đầu lại nhìn một cái, thấy tín đồ cuồng nhiệt của Chân Ngôn Thiên Thần không có đuổi theo, thở phào nhẹ nhỏm, hướng Giang Nam cả giận nói:

- Ta đã sớm nói với ngươi, hôm nay Thần Giới chính là nơi thị phi, ít nói chuyện, ít gây chuyện, ngươi hết lần này tới lần khác muốn cùng hắn nói pháp! Hôm nay tốt rồi, ngươi phá hư giáo nghĩa của Kiến Vũ Thần Tôn,

Kiến Vũ Thần Tôn hơn phân nửa sẽ động tới ngươi! Đăng tháp của hắn há dễ trêu chọc?

- Bản thân ta là thu không ít linh thạch, kiếm một khoản tiền nhỏ.

Giang Nam cười nói.

Thi Mạc Sơn trừng hắn một cái:

- Ngươi muốn tiền không muốn mạng! Đi, đi Nam Hải thương minh, xử lý tốt chuyện của ngươi xong, ngươi theo ta đi địa bàn của ta, tránh ngươi luôn ở bên ngoài gây chuyện thị phi!

Không bao lâu, hai người rốt cục đi tới Nam Hải thương minh, Giang Nam tinh tế đánh giá tòa thương minh này, chỉ thấy thương minh đất đai cực kỳ rộng lớn, rộng lớn mấy trăm dặm, ở Cẩm Tú Thiên loại tấc đất tấc vàng này, có thể chiếm cứ địa phương to lớn như thế, đã có thể nói tài lực hùng hậu.

Kiến trúc của Nam Hải thương minh cũng là pháp bảo tạo thành, lâu tháp chiếm đa số, còn có pháp bảo hình dáng bảo bồn tượng trưng tài phú, nội bộ không gian rộng lớn, bên trong có nhiều văn sức hình dáng đồng tiền.

Thi Mạc Sơn là khách quen nơi này, dù sao cũng là Thần Chủ tiểu đầu sỏ trấn thủ nhất phương, chưởng khống thực quyền, lập tức có người đến đây nghênh đón, dẫn dắt hai người hướng chỗ khách quý đi tới.

- Đạo hữu, chưởng quỹ các ngươi có ở đây hay không?

Giang Nam đi thẳng vào vấn đề hỏi.

- Chưởng quỹ chúng ta tuổi tác đã cao, hôm nay đang bế quan tĩnh dưỡng, sẽ không dễ dàng gặp khách.

Chủ quán kia cẩn thận từng li từng tí nói.

Giang Nam nhìn Thi Mạc Sơn một chút, lúc này Thi Mạc Sơn ho khan

một tiếng, trầm giọng nói:

- Làm phiền tiểu đạo hữu thông báo một tiếng, nói là Thất Diệu Thiên Mạc Sơn Thần Chủ muốn gặp hắn.

Chủ quán kia vội vàng đi vào thông báo, bất quá bao lâu, Nam Trúc Thần Ông rốt cục lộ diện, là một vị lão Thiên Thần mộ khí bạc phơ, đạo tắc quanh thân không ngừng lưu thất phân giải, tiểu thế giới đang không ngừng sụp đổ, hiển nhiên thọ nguyên đã hết.

Một Chân Thần đi theo phía sau Nam Trúc Thần Ông, không ngừng lấy pháp lực đạo tắc bản thân giúp hắn đoàn tụ đạo tắc phân giải, củng cố tiểu thế giới kia, lại thúc dục một vật linh trân, hình dạng như đào mừng thọ, sinh mệnh khí tức nồng nặc từ trong đào mừng thọ này phát ra, Giang Nam tinh tế đánh giá, chỉ thấy sinh mệnh khí tức trong đào mừng thọ như đạo tắc ngưng tụ, hóa thành Thiên Cung, Thiên Đình, Thiên Đình tứ trọng nặng nề, có vô số Thần Ma hư ảnh đứng vững vàng trong đó, cùng chung hát tụng, mơ hồ truyền đến một loại tiếng ca mờ ảo, than thở sinh mệnh vĩ đại.

- Ngũ Phúc Thọ Đào, diên thọ chi bảo khó được có một không hai!

Thi Mạc Sơn nhìn Ngũ Phúc Thọ Đào kia một cái, cũng không khỏi than thở liên tục nói:

- Nam Trúc đạo hữu thật là tài đại khí thô, ngay cả kỳ trân kéo dài mạng bực này cũng có thể lấy được.

- Ta thọ nguyên đã tới, tuy có Ngũ Phúc Thọ Đào, nhưng cũng bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi.

Nam Trúc Thần Ông ho khan liên tục, sắc mặt hôi bại, cười nói:

- Mạc Sơn Chiến Thần đến biệt hiệu, không biết có gì muốn làm?

- Ta là theo Bắc Mạc Thi gia cô gia ta mà đến, hắn muốn cùng Nam Trúc đạo hữu làm ăn.

Thi Mạc Sơn cười nói:

- Nam Trúc đạo hữu, đây là Thi gia cô gia ta, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ.

- Tử Xuyên gặp qua Nam Trúc đạo huynh.

Giang Nam tiến lên làm lễ ra mắt, đưa mắt nhìn vị thần nhân ở Huyền Minh Nguyên Giới có sắc thái truyền kỳ này, cười nói:

- Nam Trúc đạo huynh là vị thứ nhất trong mười vạn năm của Huyền Minh Nguyên Giới ta thành tựu Thần Ma, Tử Xuyên nghe tiếng lâu vậy, đã từng cùng đạo hữu nói chuyện, chẳng qua là chưa từng thấy mặt.

Lúc này Nam Trúc Thần Ông mới chú ý tới hắn, sắc mặt biến hóa, đột nhiên nói:

- Kính xin Mạc Sơn Thần Chủ thứ tội, mạng ta không lâu, đã rất mệt mỏi, xin được cáo lui trước.

Giang Nam thở dài nói:

- Đạo huynh, nếu ngươi không nói, sau khi ngươi mất, sự kiện kia liền biến thành một bản án không ai xử, cũng không người biết được chân tướng. Ngươi muốn đem nó dẫn tới trong phần mộ sao?

Nam Trúc Thần Ông bị Chân Thần kia đỡ vịn, run rẩy đi ra ngoài, nghe vậy thân thể bỗng nhiên run rẩy, lắc đầu nói:

- Dẫn tới trong phần mộ tốt nhất. Giang giáo chủ, ta đối với ngươi nghe tiếng lâu vậy, biết tính tình của ngươi, nếu ngươi biết rồi đối với ngươi chưa chắc là một chuyện tốt, ngược lại sẽ mang đến cho ngươi đại họa! Giáo chủ, ngươi trở về đi.

Chương 1225: Muốn Tiền Không Muốn Mạng. (2)

Giang Nam khẽ cau mày, đột nhiên cười nói:

- Ta là tới làm ăn, đạo huynh há có đạo lý hướng ra phía ngoài đẩy khách? Đạo huynh, chỗ này của ta có chút đồ lai lịch bất chánh, không biết huynh dám thu hay không?

Nét mặt già nua đã khô quắt của Nam Trúc Thần Ông giống như vỏ quýt phơi khô, vốn là run rẩy một bộ dáng sắp sửa chết, đột nhiên nghe được Giang Nam nói như thế, tinh thần đột nhiên đại chấn, mắt lộ ra tinh quang, hiển lộ ra bổn phận người làm ăn, ha hả cười nói:

- Giang giáo chủ, chúng ta làm ăn, thường làm một chút đồ lai lịch bất chánh. Thực không dám đấu diếm, có người trộm pháp bảo yêu thiếp của một vị Thần Tôn, tới Nam Hải thương minh ta buôn bán, lão hủ cũng thu! Lão hủ vốn là không hề tiếp khách nữa, bất quá giáo chủ là đồng hương của lão hủ, hôm nay liền cố làm một lần, lần sau không được làm kiểu này nữa.

Giang Nam nhìn Chân Thần kia một cái, cười nói:

- Có đáng tin không?

- Kế nhiệm đứng đầu thương minh, tự nhiên có thể tin.

Nam Trúc Thần Ông ngồi xuống, ý bảo người hầu lui ra, lạnh nhạt nói:

- Giáo chủ, lấy đồ ra đi.

Giang Nam thấy Chân Thần kia đem nơi đây phong tỏa, thở phào nhẹ nhỏm, lấy ra nhiều pháp bảo bản thân chuẩn bị bán đi, cười nói:

- Đạo huynh, ngươi là người biết chuyện, lai lịch những đồ này, ta cũng

không nói.

Rầm!

Vô số pháp bảo từ trong Tử Phủ hắn thoáng cái xông ra, phục trang đẹp đẽ phóng lên cao, một sát na liền đem Chân Thần phong ấn kia xông phá, Thần Quang cùng Ma Quang chiếu rọi trời cao, xông lên tận trời vạn dặm!

Chân Thần kia lấy làm kinh hãi, vội vàng gia tăng pháp lực, trong mi tâm gào thét bay ra một thanh bảo tán, bảo tán càng lúc càng lớn, Thần Quang đạo âm không ngừng chấn động, hóa thành đủ loại dị tượng phân cách thời không, lúc này mới đem đủ loại Thần Quang Ma Quang trấn áp xuống, trong lòng bị khiếp sợ đến thình thịch đập loạn!

Nam Trúc Thần Ông cũng bị khiếp sợ đến nói không ra lời, Giang Nam lấy ra pháp bảo rất nhiều, chỉ sợ có hơn vạn vật, phần lớn là Thần Minh chi bảo, nhưng mà trong đó Thiên Thần Chân Thần chi bảo cũng không ở số ít, thậm chí còn có nhiều Thần Chủ chi bảo!

Những pháp bảo này bị xóa đi nguyên chủ nhân lạc ấn, bị vây ở trạng thái vô chủ, thần uy tràn ngập, một sát na liền kinh động Cẩm Tú Thiên, rước lấy vô số cường giả thần thức quét nhìn, bất quá Chân Thần kia tế lên bảo tán cực kỳ cổ quái, phân cách thời không, tự thành một giới, rất nhiều cường giả thần thức gặp phải chuôi bảo tán này, liền bị bắn trở về.

Trong những bảo vật này của Giang Nam, làm cho người chú mục nhất chính là Thần Tôn chi bảo Trầm Luân Ma Thành kia, Ma thành chưa thúc dục, liền rộng lớn ba nghìn dặm, quả thực như một tinh cầu lơ lửng, là thiên hạ nhất đẳng chiến tranh lợi khí, tính bằng đơn vị hàng nghìn Thần Ma khống chế Ma thành, đủ để quét ngang một thế giới, một lần lửa đạn toàn bộ khai hỏa, là có thể phá hủy trăm triệu dặm Tinh Không!

Những thứ khác, là đủ loại Chân Thần chi bảo Giang Nam được từ Vãng Sinh Đế lăng, những Chân Thần chi bảo này uy năng to lớn, ở trong Thần Chủ chi bảo cũng có thể được xưng tụng là tuyệt phẩm, hơn nữa đối với tu vi

cảnh giới yêu cầu thấp, lại là một bộ pháp bảo, giá trị cao, có thể nói so sánh với Trầm Luân Ma Thành cũng không kém chút nào!

Về phần những Thần Chủ chi bảo khác, cũng có thể nói trân quý dị thường, cũng là chút ít đồ trang sức đeo tay pháp bảo loại hình phụ trợ, nhưng loại pháp Bảo này thể tích nhỏ, khó luyện nhất, luyện đến cấp bậc Thần Chủ chi bảo, còn có thể giữ vững thể tích nhỏ như vậy, đã thuộc về vô cùng khó được!

Nhất là, Tố Thần Hầu giả chết, Giang Nam từ trên ngón tay hắn mò tới chiếc nhẫn, giá trị lại càng cực cao, chiếc nhẫn này nhìn như rất nhỏ, nhưng trong đó uy năng vô lượng, một khi tế lên, liền là một vòng lớn bộ, bao phủ chu vi ngàn dặm, ở giữa phạm vi bao phủ giống như hắc động, không có gì không thu, cực kỳ khủng bố!

Còn có pháp bảo trên người Cung Thiên Khuyết cũng là vô cùng được, mặc dù là Thiên Thần chi bảo, nhưng những pháp bảo này là Cung Thiên Khuyết đích thân sở luyện, trong đó tích chứa tạo hóa Thiên Đạo, rất là kinh người, giá trị so sánh với Chân Thần chi bảo cao hơn mấy phần!

Giang Nam lại lấy ra từng thùng ngọc, trong đó Thần Quang tràn ngập, rõ ràng là từng thùng thần huyết, mỉm cười nói:

- Đạo huynh, những thần huyết này không thể so sánh tầm thường. Một thùng này là Hỏa Vân Chúc gia thủy tổ huyết mạch, trong đó tích chứa thủy tổ huyết mạch cực kỳ nồng nặc, chiếm cứ một phần ba! Mà một thùng này mặc dù không mới mẻ, nhưng là Đế Hoàng Thần Thể huyết mạch, giá trị vô lượng. Mười mấy thùng này là máu tươi Hoang Thú, chủng loại không giống nhau. Mà tám thùng này thì càng thêm khó lường, là máu của Thần Quân, Thần Đế cấp cường giả, này là máu của Tiên Thiên Thần Ma, ta thật vất vả mới thu vào tay, mặc dù những thần huyết này trải qua pha loãng, linh lực không bằng máu tinh khiết, nhưng có thể cô đọng, nhận được một giọt máu tinh khiết cũng không phải là không thể được!

Nam Trúc Thần Ông dại ra, Chân Thần kia cũng dại ra, Thi Mạc Sơn

cũng ngây người, ngây ngốc nhìn một hàng ngọc thùng, thật lâu nói không ra lời.

Thi Mạc Sơn lão gia tử vốn là gặp qua Giang Nam cất dấu, nhưng mà chưa từng thấy qua thần huyết trong những ngọc thùng này, không nghĩ tới, Giang Nam lại ngay cả loại đồ này cũng có thể lấy được tới tay, quả thực chính là nghịch thiên!

Trong lòng Giang Nam cũng không khỏi đắc ý, thu thập thần huyết là vì hắn yêu thích nghiên cứu huyết mạch, hắn ở Bỉ Ngạn thế giới cùng những Hoang thú giao thủ, lại cùng Càn Khôn Đạo Nhân chúng thủ quan huyết nhục phân thân giao thủ, tự nhiên đem máu tươi của đối phương góp nhặt một chút, dễ dàng nghiên cứu.

Hôm nay hắn đã đem những thần huyết này nghiên cứu thấu triệt, tự nhiên muốn bán đi, đổi lấy càng nhiều tài nguyên.

- Giáo chủ, ngươi cướp sạch một tòa Thần Giới Chư Thiên sao?

Nam Trúc Thần Ông lẩm bẩm nói:

- Những pháp bảo này, đủ có thể võ trang mấy ngàn Thần Ma, cộng thêm 20-30 Thần Chủ...

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh, khoản giao dịch này?

- Thần Ông, mặc dù Nam Hải thương minh ta có chút tiền tài, nhưng thế lực mỏng.

Chân Thần kia khẽ cau mày nói:

- Ta xem những bảo vật này, lai lịch thật có chút bất chánh, có chút pháp bảo còn giống như là mấy Thần Chủ thiếp thân bảo vật trong Thần Giới, còn có vài món, phảng phất là Thần Ma dưới trướng hai cung luyện bảo vật, mua

lại không thể bán. Vạn nhất bọn người kia tìm tới cửa...

Nam Trúc Thần Ông ánh mắt rơi ở trên một kiện pháp bảo trong đó, là Giang Nam được từ những Thần Ma đi theo Vũ Hàm tiên tử của Trường Nhạc Cung, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lại nhìn Giang Nam một chút, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì, đột nhiên cười nói:

- Nếu là thời kỳ tầm thường, những pháp bảo này của giáo chủ, tự nhiên là khó có thể xuất thủ. Nhưng mà hạo kiếp sắp tới, pháp bảo cùng Thần Ma giống nhau, cũng là tiêu hao phẩm, vô luận bao nhiêu pháp bảo, đến trong đại kiếp cũng cung không đủ cầu!

Chương 1226: Ba Dị Vật. (1)

- Hạo kiếp cùng chiến tranh, đúng là thời điểm chúng ta những Thần thương nhân này nổi của cải chiến tranh, đến lúc đó những pháp bảo này của Giang giáo chủ bán đi chỉ biết giống như trong biển rộng nhập vào một hòn đá nhỏ, chỉ có thể nghe được một chút tiếng vang mà thôi, không có ai nhàn hạ truy cứu lai lịch. Hơn nữa, thương minh chúng ta cũng có thể kiếm lớn một khoản, thấp nhất có thể kiếm tiền gấp hai ba lần!

Chân Thần kia ánh mắt sáng lên, hiển nhiên cũng là một nhân vật hung ác muốn tiền không muốn mạng, vỗ tay cười nói:

- Thần Ông nói rất đúng, thương minh chúng ta trong ngày thường an phận làm ăn, nhưng hạo kiếp vừa đến, tự nhiên muốn nổi của cải chiến tranh!

Nam Trúc Thần Ông hướng Giang Nam cười nói:

- Giáo chủ, những pháp bảo này, Nam Hải thương minh ta ăn, giá cả vừa phải, trẻ nhỏ dễ bị gạt, giáo chủ là muốn linh thạch hay là muốn đổi lại bảo vật?

- Linh thạch nói như thế nào, bảo vật đổi thế nào?

Giang Nam hiếu kỳ nói.

- Nếu là muốn linh thạch mà nói, Nam Hải thương minh ta, nhất thời trong chốc lát còn không cách nào đem một khoản linh thạch lớn như thế cho ngươi, phải chờ thêm nửa năm, từ những phân bộ khác điều động linh thạch.

Chân Thần kia cười nói:

- Những bảo vật này của Giáo chủ nếu như đổi lại linh thạch mà nói, chỉ

sợ mấy trăm ức trượng vẫn phải có, Nam Hải thương minh ta mặc dù tài lực hùng hậu, nhưng này dù sao cũng quá lớn.

Giang Nam gật đầu, trượng là một loại đơn vị đo, linh thạch dài rộng cao một trượng, sức nặng chừng ba nghìn cân. Một ức trượng là khoảng 3000 ức cân linh thạch. Mấy trăm ức trượng, vậy thì càng kinh khủng.

Linh thạch là đồng tiền mạnh của Thần Giới, chẳng qua là một khoản tài phú lớn như vậy cho dù là Thần Tôn nhất thời trong chốc lát cũng cầm không ra, Nam Hải thương minh tự nhiên cũng cần phải có thời gian.

- Mà đổi bảo vật mà nói, Nam Hải thương minh chúng ta vì mấy tháng sau giao dịch thịnh hội, cũng chuẩn bị một chút hiếm quý. Nếu Giang giáo chủ có cần, chúng ta có thể lấy vật đổi vật.

Chân Thần kia tiếp tục nói.

Giang Nam tinh tế suy nghĩ một chút, cười nói:

- Không bằng quý hiệu trước cho ta một nửa linh thạch. Ta còn muốn nhìn một chút có bảo vật vừa ý hay không.

Nam Trúc Thần Ông mỉm cười nói:

- Nam Hải ta vì lần giao dịch thịnh hội này đã trù bị một lúc lâu, nhưng Nam Hải thương minh dù sao chẳng qua là một thương minh trung đẳng của Cẩm Tú Thiên, lần này vì giao dịch thịnh hội chuẩn bị bảo vật mặc dù rất là trân quý, bất quá chỉ sợ khó vào pháp nhãn của giáo chủ. Châm Phong, ngươi mang tới Cẩm Tú Minh cùng Cẩm Tú Thiên các Đại Thương minh liên thủ biên soạn bảo sách, thỉnh giáo chủ nhìn xem.

Châm Phong Chân Thần trong lòng kinh ngạc, không biết vì sao Nam Trúc Thần Ông vô tâm bán ra bảo vật hiệu buôn của mình, ngược lại cam nguyện đem làm ăn hướng ra phía ngoài đẩy.

Bất quá, Nam Trúc Thần Ông nói như thế, hắn cũng sẽ không hỏi tới. Lấy

ra một quyển bảo sách, giao cho Giang Nam nói:

- Cẩm Tú Minh là thương minh lớn nhất Cẩm Tú Thiên ta, vì vạn thương giao dịch thịnh hội lần này, đại phí khổ tâm, hợp lực tất cả thương minh đem nhiều bảo vật biên soạn thành sách, bất quá bảo vật tốt nhất là xuất từ Cẩm Tú Minh. Giáo chủ không cần quan sát, chỉ cần thần thức đảo qua, là có thể đem nội dung trong bảo quyển nhìn trong lòng.

Giang Nam nhận lấy bảo quyển, thần thức đảo qua, nhất thời trong đầu nhiều ra nhiều tin tức, hình tượng các loại bảo vật hiện lên, đủ loại uy năng cùng diệu dụng không thể tưởng tượng nổi, hết thảy nhìn một cái không xót gì, chính là giao dịch thịnh hội lần này chuẩn bị đủ loại bảo vật!

Hắn tinh tế xem xét, vẻ mặt khẽ nhúc nhích, chỉ thấy pháp bảo trong Cẩm Tú Minh bảo sách rõ ràng có nhiều pháp bảo cường đại, thiên kỳ bách quái, có chút là thượng cổ pháp bảo, còn có chút lại là viễn cổ di bảo, từng cái từng cái uy năng cường đại, bất quá vẫn là có chút uy năng đã tổn hại.

Thậm chí, hắn còn chứng kiến một Thần Quân chi bảo cũng bị liệt vào trong bảo sách!

- Ngay cả Thần Quân cấp pháp bảo cũng bị liệt vào bảo sách, Cẩm Tú Minh này tài lực thật là hùng vĩ!

Giang Nam than thở, thầm nghĩ:

- Bất quá, cường giả có thể thúc dục Thần Quân chi bảo, nói ít cũng là Thần Tôn cấp cao thủ, đi tới một bước này như bọn họ, pháp bảo người khác ngược lại không thể để cho bọn họ phát huy ra uy lực mạnh nhất, pháp bảo tốt nhất vẫn là bảo vật tự luyện chế. Vì vậy Thần Quân chi bảo này đoán chừng chỉ là một mánh lới... Di? Đông Cực Thần Quân Chứng Đế chi bảo tàn phiến?

Trong lòng hắn chấn động, đột nhiên lưu ý đến trong pháp bảo rõ ràng có một khối tàn phiến pháp bảo to lớn giống như tinh cầu, đánh dấu tin tức là

lúc Đông Cực Thần Quân Chứng Đế rèn luyện Chứng Đế chi bảo, bởi vì bị người đánh trộm, đưa đến Chứng Đế chi bảo này chưa hoàn toàn thoát thai hoán cốt liền bị người đánh nát!

Mà mảnh nhỏ này, chính là mảnh nhỏ lớn nhất của Chứng Đế chi bảo kia!

Phía trên giới thiệu nói, mảnh nhỏ này tích chứa Đông Cực Thần Quân Chứng Đế cơ duyên, hoàn toàn có thể đủ để cho Thần Tôn cường giả tái tiến một bước!

- Giang Tuyết tỷ tỷ Chứng Đế chi bảo, cũng không thể chạy ra trận đại kiếp kia...Khó trách tỷ tỷ nói, muốn đoạt lại đồ đạc của mình! Đáng tiếc, tài phú của ta chỉ có thể mua một số nhỏ.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, không đi chú ý mảnh nhỏ này, pháp bảo đối với hắn mà nói tác dụng không lớn, hắn đã có Ngưu Đấu Ngũ Hành Thương cùng Ngũ Hành kỳ, lại có Bạch Ngọc Bình nơi tay, còn có Huyền Hoàng Thánh Sơn, những pháp bảo này, cho dù là Chứng Đế chi bảo mảnh nhỏ đối với hắn lực hấp dẫn cũng không phải là khổng lồ như thế nào.

- Công pháp một vị Đế cấp cường giả thời kỳ Tinh Quang Thần Đế, bất quá thiếu hụt Chứng Đế công pháp, nhưng cũng là vô cùng được! Thứ tốt, thứ tốt!

Giang Nam tinh tế xem xét, càng xem càng kinh hãi, Cẩm Tú Minh không hổ là thương minh lớn nhất, lại ngay cả Đế cấp công pháp cũng công khai bán ra!

Mà giá tiền Đế cấp công pháp cũng cao đến đáng sợ, Giang Nam tuy nói là thổ hào, nhưng mà mua không nổi công pháp bực này.

Trừ những thứ này ra, hắn còn chứng kiến nhiều loại bảo vật cơ duyên.

Giá trị loại bảo vật cơ duyên cũng không rẻ, tỷ như một chút bảo địa bản đồ, viễn cổ thượng cổ cường giả động phủ bí thược, Cổ lão di tích, thần bí Động Thiên, thiên kỳ bách quái, cũng bị liệt là bảo vật bán ra.

Cơ duyên chia làm nhiều cấp bậc, lấy tu vi mà phân, có chút là Thần Chủ cấp, cũng có Thần Tôn cấp, cho tới Đế duyên, giá trị cao nhất thậm chí là tiên duyên cấp!

- Cẩm Tú Minh thật là nghịch thiên, quả thực là Thiên Đường của người có tiền, người có tiền có thể nhận được bất kỳ đồ bọn họ muốn!

Giang Nam không nhịn được cảm thán, ngay cả cơ duyên cũng làm thành bảo vật bán, để cho hắn càng phát cảm giác được Cẩm Tú Minh kinh khủng.

- Sau lưng Cẩm Tú Minh này, đoán chừng là đầu sỏ cực kỳ khủng bố của Thần Giới. Thế lực lớn không cách nào tưởng tượng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1227: Ba Dị Vật. (2)

Mà các loại bảo vật thiên tài địa bảo lại càng đếm không xuể, các loại thần kim thần liệu, thậm chí còn có Hồng Mông Tử Kim cũng có bán ra.

Thần Ma dị thú cũng có bán ra, có các loại Viễn Cổ Thần Thú, Thánh Thú hoặc thần tuấn hoặc hung ác, cũng có mỹ nhân đến từ những vũ trụ khác, có nô bộc cường đại đến có thể so với Chân Thần, Thần Chủ.

- Nơi này còn có Tiên Thiên Thần Ma Thần Tôn cấp đến từ Hỗn Độn giới!

Giang Nam đột nhiên trong lòng giật mình, trừ khiếp sợ vẫn là khiếp sợ, ngay cả Thần Tôn cấp Tiên Thiên Thần Ma cũng bị bán ra, thủ bút của Cẩm Tú Minh thật đúng là kinh khủng!

Bảo vật thấy càng nhiều, hắn càng khó có thể lấy hay bỏ. Không biết nên chọn cái bảo vật gì là tốt.

Bảo vật tốt nhất, hắn căn bản mua không nổi, mà bảo vật hơi chút thua kém một bậc cũng là giá trị cực cao, lấy tài lực của hắn nhiều nhất chỉ có thể mua một vật.

- Lão gia tử nói thổ hào đi vào cũng sẽ biến thành nghèo quang đít đi ra ngoài, xem ra lời này không có bốc phét. Loại dị vật này là bảo vật gì?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, chỉ thấy loại bảo vật dị vật lại càng thiên kỳ bách quái, cũng là một chút bảo bối không biết có ích lợi gì. Có khi là một khối Hắc Thạch đầu thường thường không có gì lạ phía trên vẽ chút hoa văn kỳ lạ, tràn ngập luật động kỳ dị, có còn lại là một tờ vải rách chữ như gà bới, bất kỳ pháp bảo đều không thể đem mảnh vải này cắt ra. Còn có là một cây xương của sinh vật không biết tên, cứng rắn vô cùng. Còn có một viên hồ lô tử kỳ quái.

Những đồ này, quả thực giống như là trong đống rác bào ra tới, trong ngày thường vứt qua một bên người khác liền nhìn cũng sẽ không liếc mắt nhìn, mà hiện tại cũng bị Cẩm Tú Minh trịnh trọng liệt vào một đại môn loại, chẳng qua là những dị vật này ngay cả Cẩm Tú Minh cũng không có biết công dụng rõ ràng, cho nên giá tiền so sánh với những bảo vật khác muốn thấp rất nhiều.

- Cái thác này có chút cổ quái, phảng phất đã gặp nhau ở nơi nào...

Giang Nam đột nhiên chú ý tới một bảo vật hình dáng bản dập, có khắc một chút văn tự cổ đại kỳ quái không rõ ý nghĩa, không khỏi tinh tế công nhận, đột nhiên trong lòng chấn động:

- Ta nhớ được!

Hắn rốt cục nhớ lại mình đã gặp những văn tự này ở nơi nào, đó là ở trong trí nhớ của Vãng Sinh Thần Đế, Vãng Sinh Thần Đế tiến vào nơi Đế Tôn truyền pháp, trên những vách núi kia có khắc văn tự, chính là loại bộ dáng này!

- Chẳng lẽ có người cũng tiến vào đất Đế Tôn truyền pháp? Bản dập này nhất định phải thu vào tay, nói không chừng bản dập này chính là cơ duyên ta tiến vào đất truyền pháp!

Hắn trong lòng thình thịch đập loạn, vội vàng lấy lại bình tĩnh, lại đi nhìn những bảo vật khác, chỉ cảm thấy những bảo vật khác cũng không để vào mắt.

- Ha hả, một đầu Hỗn Độn Linh Quy chết, mai rùa có thể dùng tới quẻ bói cát hung. Loại dị vật này lại ngay cả mai rùa dùng làm quẻ bói cũng có... Chờ một chút! Hỗn Độn Linh Quy chết? Cũng có thể coi là một loại Hỗn Độn hiếm quý sao?

Giang Nam tính toán, một nửa tài phú của mình có thể mua Hỗn Độn Linh Quy chết cùng bản dập, còn có thể mua một loại dị vật nữa, lúc này

cười nói:

- Đạo huynh, ta xem trúng ba bảo vật loại dị vật, kính xin đạo huynh giúp ta mua.

Nam Trúc Thần Ông ánh mắt chớp động, kinh ngạc không hiểu vì sao Giang Nam chụp ba dị vật, bất quá vẫn để cho Châm Phong Chân Thần ghi nhớ ba bảo vật này, ngay sau đó Châm Phong Chân Thần phân phó người đi Cẩm Tú Minh.

- Giáo chủ chờ chốc lát, ba bảo vật này sẽ đưa đến ngay.

Nam Trúc Thần Ông mỉm cười nói:

- Đợi ta sai người đem linh thạch đưa tới, kính xin giáo chủ kiểm số. Còn có một chuyện, nếu giáo chủ có thể ở lão hủ sinh thời tu thành Thần Ma, ta liền đem sự kiện kia nói cho ngươi biết. Nếu lão hủ đi trước một bước mà nói, sự kiện kia liền theo ta cùng nhau vùi sâu vào trong mộ. Giáo chủ, xin thứ cho lão hủ tuổi già, không thể nói lâu, cáo từ.

Giang Nam trong mắt tinh quang chợt lóe, hướng hắn nhìn lại, lại thấy Chân Thần kia dắt díu lấy Nam Trúc Thần Ông rời đi.

- Nam Trúc Thần Ông vẫn không muốn nói ra ngọn nguồn sự kiện kia, làm sao trong lúc bất chợt lại thay đổi chú ý, chỉ cần ta ở hắn sinh thời tu thành Thần Ma, liền nói cho ta biết chân tướng?

Trong lòng hắn không giải thích được, bất quá nếu Nam Trúc Thần Ông nguyện ý thổ lộ chân tướng, như vậy chuyện này liền có hi vọng!

- Thần Ma cảnh giới!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, hắn đã đặt chân ở Tử Tiêu Thiên Cung viên mãn cảnh giới, cảm ứng được Thần Minh cảnh giới đang ở trước mắt, gần trong gang tấc, nhưng thủy chung không có thể đột phá, cảnh giới này, quả nhiên như Thi Mạc Sơn nói, cần cơ duyên thật lớn!

Hạo Thiếu Quân đột phá đến Thần Minh cảnh giới là ở trong Bỉ Ngạn thế giới, dùng đến chính là Bán Tiên cơ duyên, nếu như Giang Nam muốn đột phá cảnh giới, đoán chừng cũng cần Bán Tiên cơ duyên mới có thể làm được!

Nếu hắn ở lại Bỉ Ngạn thế giới, trở thành Bỉ Ngạn Thần Đế đệ tử, đoán chừng lúc này đã là Thần Ma!

- Ta hôm nay có đầy đủ linh thạch, là có thể thử một chút, có thể không mượn bất kỳ cơ duyên đột phá đến Thần Ma cảnh giới hay không!

- Tất cả mọi người lúc đột phá đến Thần Ma cảnh giới, đều gặp được chướng, đây là bởi vì, tu sĩ dù là tu luyện tới Tử Tiêu Thiên Cung Đại viên mãn cảnh giới cũng còn là người, nhưng chỉ cần đột phá là thành thần, là một cái bay vọt về chất, là tiến hóa thăng hoa trước nay chưa có!

Giang Nam lẳng lặng suy tư, thầm nghĩ:

- Người cùng thần, cơ hồ cùng thần và tiên đồng dạng, rất khó đột phá, nhất là tích lũy càng hùng hậu, gặp được chướng cũng càng khổng lồ.

Loại tình huống này có chút cùng loại cái chai chứa nước, một cái bình nhỏ muốn tràn đầy nước, cần nước không nhiều lắm, đơn giản liền có thể đem cái chai rót đầy, mà một cái bình cao hơn người lớn muốn tràn đầy nước, vậy thì cần càng nhiều nước mới có thể nhồi vào.

Hắn tích lũy thật sự quá hùng hậu, thậm chí Đế Hoàng thần thể Hạo Thiếu Quân cũng không thể ở đồng cảnh giới cùng hắn tranh chấp, chỉ có thể trước hắn một bước thành tựu Thần Ma, sau đó mới có thể cùng Giang Nam tranh phong.

Hắn đem mình chế tạo thành một cái bình lớn siêu đại, đủ để nạp Giang Hà hồ nước, đem Giang Hà hồ nước nhét vào cũng nhét bất mãn, phải đem biển cả điền đi vào mới được.

Dựa theo cách bình thường, Giang Nam thấp nhất cũng cần đế duyên,

Thần Đế duyên còn sống, hoặc là như Bỉ Ngạn Thần Đế loại bán tiên duyên kia, mới có thể đột phá tu thành Thần Ma. Loại cơ duyên này có thể ngộ nhưng không thể cầu, Bỉ Ngạn tiên duyên đã bỏ lỡ, liền không có khả năng lần nữa gặp được. Vô luận là Giang Nam hay là Bỉ Ngạn Thần Đế, đều có được tôn nghiêm của mình, sẽ không đi chịu thiệt đối phương.

Chương 1228: Hỗn Độn Linh Chủng. (1)

Mà đụng cơ duyên là một sự tình hư vô mờ mịt, bởi vì ngươi vĩnh viễn cũng không biết lần sau khi nào cơ duyên sẽ hàng lâm đến bên cạnh của ngươi, đây cũng là nguyên nhân Cẩm Tú Minh bán ra cơ duyên, hơn nữa giá cả cao như thế.

Đế duyên tiên duyên, Giang Nam căn bản mua không nổi, cho nên căn bản không cần cân nhắc.

- Ở trước khi đột phá Thần Ma cảnh giới, ta còn cần phải biết rõ ràng một sự kiện, là có phải đột phá đến Thần Ma cảnh giới, phải nhất định phải tu ra tám tòa Thiên Cung hay không!

Mà vào lúc này, một Thiên thần của Nam Hải Thương Minh từ Cẩm Tú Minh trở về, hồi bẩm Nam Trúc Thần Ông nói:

- Chủ thượng, giáo chủ cần thiết ba kiện bảo vật, trong đó có một kiện đã bị người mua đi, bởi vậy tại hạ chỉ có thể mua xuống hai kiện bảo vật trong đó.

Nam Trúc Thần Ông kinh ngạc nói:

- Kiện bảo vật nào bị người bán đi?

- Là kiện bản dập.

Thiên thần nọ khom người nói.

- Cái dị vật bản dập này, đã đọng ở Cẩm Tú Minh rất nhiều năm chưa từng có người mua, như thế nào trong lúc bất chợt bị người mua đi?

Châm Phong Chân Thần cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc nói:

- Giáo chủ cũng coi trọng bản dập này, chẳng lẽ cái bản dập này lai lịch thật sự không phải chuyện đùa?

- Nói đến kỳ quái, Cẩm Tú Minh đại quản sự còn hướng ta nghe ngóng, đến cùng là người nào ý định mua xuống cái bản dập này.

Thiên thần Nam Hải Thương Minh kia cười nói:

- Bất quá chuyện này liên quan đến tính bảo mật của khách hàng, ta không tiết lộ một lời.

Nam Trúc Thần Ông gật đầu nói:

- Ngươi làm rất khá, chúng ta buôn bán, phải thay khách nhân đảm bảo bí mật. Còn có một việc, đem trí nhớ của ngươi ngươi về Huyền Thiên giáo chủ rút ra, trực tiếp tiêu hủy, minh bạch chưa?

Thiên thần kia trong lòng nghiêm nghị, khom người đồng ý, lúc này đem trí nhớ của mình về Giang Nam đề luyện ra, luyện thành tro bụi, lúc này mới khom người lui ra.

Nam Trúc Thần Ông thở dốc một hơi, hữu khí vô lực nói:

- Châm Phong, ngươi mang theo hai kiện bảo vật này đi gặp Huyền Thiên giáo chủ, nói thác bản kia đã bị người mua xuống, nếu như giáo chủ không ngại, lợi dụng linh thạch kết toán. Còn nữa, sau khi ngươi bái kiến hắn, cũng đem đoạn trí nhớ này rút ra, bất quá không cần tiêu hủy, mà là phong ấn xuống, đưa đến Thần Di lâu niêm phong cất vào kho. Đây là giao tình, nói không chừng sau khi ta chết, ngươi còn cần cùng hắn buôn bán, khi đó đem trí nhớ của ngươi ở Thần Di lâu thu hồi.

Châm Phong Chân Thần khó hiểu, có thể đáng giá Chân Thần phong ấn trí nhớ của mình tạm gác lại sau này, đều là đại nhân vật địa vị to đến kinh người.

Nam Trúc Thần Ông lại để cho hắn làm như vậy, rõ ràng là đối với tiền đồ

của Giang Nam vô cùng coi trọng, hơn nữa cho rằng Giang Nam mua xuống đồ vật vô cùng quý trọng, nhất định phải thay hắn bảo thủ bí mật!

Mà bây giờ Giang Nam, bất quá là một Thiên Cung cường giả sắp thành thần, mặc dù tài hoa kinh người, được xưng tụng kinh thái tuyệt diễm, nhưng người giống như hắn kinh thái tuyệt diễm, ở thần giới nhiều vô số kể, cần phải thận trọng như vậy sao?

Hắn đối với Nam Trúc Thần Ông gần đây nói gì nghe nấy, biết rõ hắn kinh thương lý niệm cao minh, lúc này khom người đồng ý, mang theo hai kiện bảo vật tới gặp Giang Nam, đang muốn nói chuyện, lại vào lúc này, Châm Phong Chân Thần trong nội tâm khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên không Cẩm Tú Thiên hào quang vạn đạo, sáng lạn phi thường, Thần Quang sáng chói, rất nhiều thần nữ đang cầm giỏ hoa một đường vung hoa, bồng bềnh đung đưa, dẫn dắt lấy một chiếc thuyền hoa cực kỳ đẹp đẽ quý giá hướng Cẩm Tú Minh chậm rãi chạy tới.

Mà trong Cẩm Tú Minh một đạo cầu vồng trải rộng ra, rơi vào phía dưới thuyền hoa kia, có thần thủy tuôn ra, ở trên cầu vồng hóa thành một đạo sông lớn, rất nhiều Thần Ma sừng sững ở hai bờ sông lớn, trang nghiêm túc mục.

Thuyền hoa nhập trong sông, một đường chạy nhanh vào Cẩm Tú Minh.

- Lại là một đại nhân vật đến, hạo kiếp sắp tới, Cẩm Tú Thiên ta cũng náo nhiệt gấp đôi.

Châm Phong Chân Thần nhìn thoáng qua, chỉ thấy Giang Nam cùng Thi Mạc Sơn đang ngẩng đầu nhìn chiếc thuyền hoa kia, cười nói:

- Hai vị, bên trong chiếc thuyền hoa này, tất nhiên là Thần Chủ cấp cường giả tự mình hàng lâm, mới có quy cách nghênh đón lớn như thế. Bất quá vị Thần Chủ này không có Phong Vương Phong Hầu, hẳn là ở gần ngàn năm nay mới tu thành Thần Chủ.

Giang Nam không khỏi hiếu kỳ, cười nói:

- Đạo huynh tại sao nói vậy?

- Đơn giản, có thể vận dụng quy cách bực này, đều là Thần Chủ.

Châm Phong Chân Thần ha ha cười nói:

- Nếu như Thi lão gia tử bực Đại tướng biên cương này đến đây, quy cách nghinh đón là lâu thuyền, mà không phải thuyền hoa, Thần Ma ở hơi bên nghênh đón. Mà nếu là Thần Chủ không có phong hào, mặc dù có thực lực Thần Chủ, nhưng không có phân đất phong hầu thực chức, liền chỉ có thể dùng thuyền hoa rồi.

Thi Mạc Sơn gật đầu, cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi có chỗ không biết, ngàn năm này cũng có không ít cường giả đột phá, tu thành Thần Chủ, nhưng trong triều đình Quang Vũ có nội loạn, ngoài có ngoại lo, hơn nữa Quang Vũ đế không để ý tới triều chính, không có phong thưởng bọn hắn. Những tân tấn Thần Chủ này liền không có thực chức cùng phong hào, cường giả loại này số lượng thực sự không ít, đều là nhân vật cực kỳ lợi hại.

Châm Phong Chân Thần cười nói:

- Cái gọi là mười phái tám thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, truyền nhân mấy quái vật khổng lồ này, đều là Thần Chủ cấp cường giả. Trừ bọn họ ra, còn có rất nhiều Chân Thần, Thiên thần nổi tiếng, nguyên một đám kinh thái tuyệt diễm, hơn mười vạn năm thậm chí trăm vạn năm đều khó gặp, nhưng mà ở trước trường hạo kiếp này, đều giống như cỏ dại sau mưa, rậm rạp chằng chịt, người có được Đế tư đều không ở số ít. Ngày xưa sao có thể nhìn thấy rầm rộ bộ dạng này? Nghĩ đến là Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo có linh tính, biết rõ hạo kiếp hủy thiên diệt địa sắp tới, bởi vậy mới sẽ xuất hiện nhiều nhân vật thiên tài khó gặp như vậy.

Giang Nam nhìn lên chiếc thuyền hoa kia, thản nhiên nói:

- Nếu có người có thể ở bên trong tràng thịnh thế khoáng cổ tuyệt kim

này, tài nghệ trấn áp quần hùng, chứng đạo thành đế, trở thành Thần Đế trấn áp Chư Thiên, nhất thống vạn giới, sẽ là một sự tình làm cho người kích động cỡ nào?

Thi Mạc Sơn nghiêm mặt nói:

- Người ôm lấy khát vọng to lớn này tuyệt đối số lượng không ít! Bất quá trẻ tuổi muốn làm được một bước này, thật sự ngàn khó muôn vàn khó khăn, bởi vì đương kim Thần giới năm đại Thần Quân đều có chứng đế chi tư, bọn hắn châu ngọc phía trước, hào quang che lấp Thần giới, nếu bọn họ chứng đạo thành đế, đơn giản tầm đó liền có thể chèn ép tuổi trẻ đồng lứa.

Châm Phong Chân Thần cười nói:

- Thế sự thay đổi liên tục, ai có thể biết mình sẽ cười đến cuối cùng? Cách cục của Chư Thiên vạn giới, không phải chúng ta có khả năng đo lường được. Giang giáo chủ, đây là hai kiện bảo vật ngươi muốn, về phần một kiện bản dập, đã bị người trước ngươi một bước mua đi. Những linh thạch khác, ta đã sai người chuẩn bị, kính xin giáo chủ đi qua nhận lấy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1229: Hỗn Độn Linh Chủng. (2)

- Bản dập bị người mua đi?

Giang Nam khẽ nhíu mày, nhận lấy hai kiện bảo vật, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ còn có người cũng biết Đế Tôn truyền pháp chi địa, biết rõ bản dập này là xuất từ đó?

- Châm Phong đạo huynh, xin hỏi mua đi bản dập kia, đến cùng là người nào?

Châm Phong Chân Thần lắc đầu nói:

- Chúng ta kinh thương, sẽ không tiết lộ bí mật khách quan, đợi sau khi chấm dứt đại sinh ý, liền đem trí nhớ tương quan của tất cả quản sự chi nhân lau đi, cho dù sưu hồn tác phách đều khó có khả năng biết rõ rốt cuộc là ai mua xuống bảo vật. Ta cùng với giáo chủ lần này giao dịch xong, cũng sẽ phong ấn đoạn trí nhớ này của mình, miễn cho tiết lộ tư ẩn của giáo chủ.

Trong nội tâm Giang Nam thoải mái, tinh tế xem xét Châm Phong Chân Thần đưa tới hai kiện bảo vật, trong đó một kiện dị vật đương nhiên là Hỗn Độn linh quy không có bất kỳ sinh mệnh khí tức.

Hỗn Độn linh quy này thể tích không lớn, chỉ lớn nhỏ bằng mặt bàn, hẳn là sinh linh bên trong Hỗn Độn, trong Hỗn Độn sinh ra tánh mạng, nhưng không có bất kỳ sinh khí, không coi là Hỗn Độn hiếm quý, bởi vậy giá trị cực lớn giảm nhiều, cho nên mới trở thành một loại dị vật bán ra.

Hỗn Độn hiếm quý chính thức, ví dụ như Giang Nam Hồng Mông trúc tía, có được tánh mạng, như trước đang không ngừng sinh trưởng, phun ra nuốt vào Hồng Mông đại đạo, diệu dụng vô cùng, là một loại hiếm quý giá trị cao đến không cách nào tưởng tượng!

Giá trị loại hiếm quý này, đủ để có thể cùng Hồng Mông Tử Kim, Đế cấp công pháp nguyên vẹn, thậm chí mảnh vỡ chứng đế chi bảo đặt song song, giá cả độ cao, Giang Nam táng gia bại sản cũng mua không nổi!

Nhưng mà linh quy đã không có tánh mạng, trong cơ thể không có bất kỳ Hồng Mông đại đạo lưu động, vậy thì giá trị cực lớn thấp xuống, chỉ có thể dùng để xem bói, suy diễn một ít đại sự.

- Ồ?

Giang Nam đụng chạm đến đầu Hỗn Độn linh quy này, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, đầu ngón tay hiện ra một đạo Hỗn Độn phù văn, nhẹ nhàng bay vào trong cơ thể linh quy.

Linh quy kia đạt được đạo Hỗn Độn phù văn này như trước không có bất cứ động tĩnh gì, nhưng trên mặt hắn lại lộ ra vẻ mừng như điên, bởi vì hắn cảm giác được đạo Hỗn Độn phù văn này tiến vào trong cơ thể linh quy cũng không có tiêu tán, mà là ở trong cơ thể linh quy cắm rễ xuống!

- Vì sao Giáo chủ muốn mua xuống con tử Quy này?

Châm Phong Chân Thần hiếu kỳ nói:

- Đầu linh quy này dùng để luyện chế pháp bảo mà nói, cao nhất cũng không quá đáng có thể luyện thành Thần Chủ chi bảo, còn phải hao phí không biết bao nhiêu tài liệu. Nếu dùng để xem bói, chỉ có thể dùng một lần sẽ toái mất, trong mắt của ta, có chút lãng phí.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Đạo huynh, cái này nếu là một đầu Hỗn Độn linh quy còn sống thì sao?

- Hỗn Độn hiếm quý còn sống, tự nhiên giá trị không thể đánh giá!

Châm Phong Chân Thần lắc đầu cười nói:

- Bất quá trong Cẩm Tú Minh cao nhân vô số, sớm đã giám định vô số

lần, nói nó là một đầu rùa chết, không có khả năng sống. Giáo chủ muốn sửa mái nhà dột, chỉ sợ là không có nửa phần khả năng.

- Nếu đầu linh quy này chỉ là ở trong Hỗn Độn Hồng Mông sinh ra đời, còn chưa kịp sinh ra tánh mạng, ngưng tụ Hồng Mông đại đạo, liền bị người lấy ra Hỗn Độn Hồng Mông thì sao?

Giang Nam cười hỏi.

- Hỗn Độn linh chủng?

Châm Phong Chân Thần ngẩn ngơ, nhìn xem đầu linh quy trong tay hắn, thất thanh nói:

- Đầu linh quy này là Hỗn Độn Hồng Mông miêu tả thân thể, chưa thành linh? Nếu là như vậy, giá trị thật sự so với Hỗn Độn hiếm quý còn muốn cao, có thể dùng luyện thành thân thể thứ hai, tu thành Tiên Thiên Thần Ma!

- Đầu linh quy này, chỉ là có khả năng mà thôi, cụ thể có phải là Hỗn Độn linh chủng hay không ta còn không rõ lắm.

Giang Nam tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Động Thiên mở ra, đem linh quy đưa vào bên trong Động Thiên, chỉ thấy trúc tía hoa nở, từng sợi Hồng Mông đại đạo hóa thành phù văn, không ngừng chảy vào trong cơ thể linh quy.

Mà đầu linh quy này, thì chậm rãi phun ra nuốt vào Hồng Mông tử khí bên trong Động Thiên, thấy thế không giống như là bộ dạng đã chết mất.

Châm Phong Chân Thần thấy ngây người, đột nhiên nhớ tới một chuyện, vội vàng nói:

- Giáo chủ, ngươi mua xuống một kiện bảo vật khác, lại có chú ý gì?

- Ta chỉ là tiện tay mua xuống, gom góp vui vẻ.

Giang Nam lấy ra một kiện dị vật khác, tiện tay ném vào bên trong Hỗn

Độn Động Thiên, ha ha cười nói.

Châm Phong Chân Thần nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Ta còn tưởng rằng cái hồ lô tử nhi này cũng là bảo vật kinh thiên động địa gì chứ. Giáo chủ, Thi Chiến Thần, ta liền không cùng hai vị dây dưa nữa, ngày khác linh thạch đưa đến, ta liền đem đoạn trí nhớ này niêm phong cất vào kho. Châm Phong cáo lui.

- Khỏa hồ lô tử kia bị người mua đi rồi hả?

Ở bên trong thuyền hoa của Cẩm Tú Minh, đột nhiên truyền đến một thanh âm êm ái, nói khẽ:

- Xin hỏi quản sự, đến cùng là người nào mua đi bảo vật này?

- Hồi bẩm tiểu thư, là Nam Hải Thương Minh mua xuống hồ lô tử cùng một kiện Hỗn Độn linh quy khác, về phần là ai mua, cái này không thể nào biết đến.

Cẩm Tú Minh một vị Chân Thần quản sự cười nói:

- Xin hỏi tiểu thư, cái hồ lô tử này đến cùng có thần dị gì, ngay cả ngươi cũng coi trọng như thế?

- Nếu quả thật như ta đoán loại kia, viên hồ lô tử này hẳn là một vật vô cùng Cổ lão.

Thuyền hoa như cũ chưa từng có người xuống, nhưng thanh âm nàng kia cực kỳ dễ nghe, cười nói:

- Giá trị đồ vật này cực cao, đem Cẩm Tú Minh các ngươi bán cũng không đổi được một viên.

Cẩm Tú Minh quản sự trong lòng giật mình, thất thanh cười nói:

- Linh Tuyết tiểu thư, đại khái ngươi còn không biết lai lịch Cẩm Tú Minh

ta, này mới nói ra lời như thế. Cẩm Tú Minh ta đứng vững vàng ở Thần Giới đã có mấy ngàn vạn năm, kinh nghiệm Đế chiến, vì sao ngật đứng không ngã?

Trong thuyền hoa, bức rèm che bị một bàn tay trắng nõn vén lên, một cung trang mỹ nhân quần áo hoa mỹ tuyệt sắc nhẹ nhàng đi ra, làm nhiều Thần Ma chung quanh thuyền hoa đón chào tim đập đột nhiên dừng lại, chỉ cảm thấy cổ họng có chút phát khô.

- Sớm nghe được tin đồn, nàng này là Thần Giới Đại mỹ nhân, hòn ngọc quý trên tay Thiên Đô, hôm nay vừa thấy, quả nhiên bất phàm!

Nhiều Thần Ma Cẩm Tú Minh mới vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy mỹ nhân kia khom người, thấp giọng nói:

- Tiểu thư...

Nhiều Thần Ma không khỏi dại ra, mỹ nhân này đã là tuyệt sắc, không nghĩ tới chỉ là một nha hoàn!

Một ngọc thủ khoác lên trên tay ngọc mỹ nhân này, sau đó một nữ tử nhẹ nhàng bước ra thuyền hoa, một bước này đi ra, mọi người chỉ cảm thấy thế giới phảng phất thoáng cái trở nên thất thải rực rỡ, thần nhật quang mang càng thêm sáng rỡ, hoa tươi rất đẹp, nước chảy càng thêm trong suốt, trong Thần Thành tràn ngập đạo âm càng thêm dễ nghe!

Thị nữ đã là xinh đẹp tới cực điểm, nhưng mà cùng nàng so sánh, nhất thời thất sắc rất nhiều, một sát na, ánh mắt của mọi người không khỏi rơi vào trên người của nàng, phảng phất nàng vừa ra tràng, liền có một loại mị lực tập hàng vạn hàng nghìn ánh mắt cho một thân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1230: Mầm Mống. (1)

- Thiên Đô nữ nhi, quả nhiên diễm tuyệt thiên hạ. Có người thậm chí nói nàng có thể cùng Đông Cực Thần Quân sánh ngang. Bất quá Đông Cực Thần Quân cao cao tại thượng, chính là nữ nhân đã từng Chứng Đế, cao không thể chạm, mà cô gái này thì người thời nay rất nhiều.

Cô gái này chính là Thiên Đô Linh Tuyết Thần Chủ, cất bước đi xuống thuyền hoa, cười nói:

- Cẩm Tú Minh chính là thế lực dưới trướng một vị Bổ Thiên lão tổ, điểm này ta cũng biết, mặc dù không biết rốt cuộc là vị lão tổ nào. Bổ Thiên lão tổ mặc dù thần thông quảng đại, Cẩm Tú Minh tài lực mặc dù lớn không thể tưởng tượng nổi, nhưng nếu như viên hồ lô tử này quả nhiên theo ta đoán cái loại kia, Cẩm Tú Minh đích xác là không đổi được một viên hồ lô tử như vậy.

- Linh Tuyết Thần Chủ có thể tinh tế nói một chút hay không?

Đột nhiên, trong Cẩm Tú Minh một thanh âm già nua vang lên, cực kỳ dầy cộm nặng nề.

Thanh âm này tích chứa vô cùng thần uy, rõ ràng là một Thần Tôn tự mình mở miệng hỏi.

Linh Tuyết Thần Chủ trong lòng lẫm nhiên, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thần nhân đi tới, mặc dù cùng mình nhìn như rất gần, nhưng kỳ thực ở ngoài nghìn vạn dặm. Rõ ràng là quanh thân ngưng tụ thế giới tạo thành dị tượng.

- Làm phiền Thương Minh hội chủ tự mình hỏi tới, Linh Tuyết trong lòng không khỏi có chút lo sợ.

Linh Tuyết Thần Chủ khẽ mỉm cười, ôn nhu nói:

- Ta ở Thiên Đô đã từng đọc qua một bản cổ tịch, phía trên nhắc tới một chút chuyện tình không muốn người biết. Trong đó nói đến ở thời xa xưa Thần Giới đột nhiên thiên băng địa liệt, một đạo hỏa quang từ trong hư không xa xôi rơi xuống, đánh xuyên qua Cửu Trọng Thiên, rơi vào trong chư thiên vạn giới. Có người tìm được vật đục lỗ Cửu Trọng Thiên kia, chính là một viên hồ lô tử nho nhỏ. Chẳng qua là viên hồ lô tử này người nào cũng không thể luyện hóa, làm sao cũng không nẩy mầm, cửu nhi cửu chi liền bị người quên lãng.

- Hồ lô tử đục lỗ Cửu Trọng Thiên?

Nhiều cao tầng Cẩm Tú Minh chỉ cảm thấy hoang đường, thất thanh cười nói:

- Ngay cả Thần Giới Cửu Trọng Thiên cũng có thể đánh xuyên qua, chẳng lẽ đây là một viên Tiên chủng sao?

- Nếu như là Tiên chủng, các ngươi nói có thể mua một tòa Cẩm Tú Minh hay không?

Linh Tuyết Thần Chủ thản nhiên nói:

- Một viên Tiên chủng, chỉ sợ dù chỉ kết xuất một quả Tiên Hồ, cũng đủ để quét ngang Chư Thiên.

- Bị sửa mái nhà dột rồi?

Nhiều cao tầng Cẩm Tú Minh đầu lập tức mộng, trong lòng có chút không phải là tư vị.

Tuy nói loại chuyện sửa mái nhà dột này thường có phát sinh, trong Cẩm Tú Minh có nhiều Thần Ma uy tín lâu năm giám định bảo vật cũng không thể nào làm được vạn vô nhất thất, bất quá dưới tình huống đại đa số, cũng là Cẩm Tú Minh cố ý thả ra rò rĩ, cố ý làm cho người ta đi nhặt, sau đó đại

phóng dư luận, chế tạo đề tài, hấp dẫn tới nhiều khách hàng ôm tâm thái đi sửa mái nhà dột hơn.

Mà hiện tại, thoạt nhìn thật sự có một cái rò bị nhặt được, hơn nữa còn là đại rò, bao nhiêu để cho bọn họ những người nhìn quen vô lượng tài phú này, cũng đều có chút mất mác.

- Mặc dù viên hồ lô tử này là Tiên chủng, đã trải qua không biết bao lâu năm tháng, cũng không có thể bảo tồn đến hiện tại.

Cẩm Tú Minh hội chủ liếc mọi người một cái, lắc đầu nói:

- Huống chi chúng ta bán ra hồ lô tử, chưa chắc liền là viên Tiên chủng năm đó kia.

Linh Tuyết Thần Chủ thở dài nói:

- Linh Tuyết cũng không dám khẳng định, đồng thời trong lòng lại ôm một tia may mắn, cho nên muốn tận mắt xem một chút, đáng tiếc bị nhanh chân đến trước, đem bảo vật này mua đi.

Một vị Chân Thần quản sự cười nói:

- Hội chủ cùng Linh Tuyết tiểu thư nói rất đúng, thế gian này nơi nào có nhiều rò có thể nhặt như vậy? Cho dù hồ lô tử kia thật sự là Tiên chủng, đã trải qua nhiều trường đại kiếp như vậy, khẳng định cũng không ra cái gì.

Cẩm Tú Minh hội chủ cười nói:

- Linh Tuyết Thần Chủ mời vào, Cẩm Tú Minh ta vì lần thịnh hội này chuẩn bị nhiều bảo vật, vốn là phải chờ tới thịnh hội mở ra mới có thể bán, bất quá Linh Tuyết Thần Chủ ngươi không phải người ngoài, trước tiên có thể được chọn lựa, không ở trong đám này.

Linh Tuyết Thần Chủ đi theo hắn hướng chỗ sâu của Cẩm Tú Minh đi tới, cười nói:

- Đa tạ hội chủ.

- Xin hỏi tiểu thư, Tiên chủng này rốt cuộc nên như thế nào phân rõ, mới có thể xác định kia là Tiên chủng?

Một vị Chân Thần quản sự hỏi.

- Tiên chủng chân chính, vô luận là dùng thần thức, đạo tắc, hay là Thần Cấm, thần huyết đi kiểm nghiệm, cũng kiểm tra không ra năng lượng ba động gì.

Linh Tuyết Thần Chủ cười nói:

- Cho dù ngươi dùng tất cả pháp môn của tám đại vũ trụ tu luyện ra đạo tắc, cũng không cách nào phân rõ nơi kỳ lạ gì, này ngược lại chính là nơi kỳ lạ. Ta đã từng xem sách cổ Thiên Đô ta cất dấu, đúng là có điều phát hiện, Tiên chủng là Tiên Giới sở sinh, nhảy ra Thiên Đạo không có ở Ngũ Hành, nhân thần bất kỳ pháp môn nào cũng cảm ứng không ra dị trạng, chỉ có dùng Tiên quang tới tẩm bổ, mới có thể nhìn ra Tiên chủng cùng người khác bất đồng!

Nàng nhẹ giọng cười nói:

- Đào tạo Tiên chủng cũng là như thế, phụ thân ta đã từng tự mình bái kiến qua Thiên Ý Lão Tổ, nhờ lão tổ coi trọng, thưởng một chén trà thơm, gốc trà kia của Thiên Ý Lão Tổ chính là Tiên chủng được từ Tiên Giới đào tạo ra. Phụ thân ta hướng Thiên Ý Lão Tổ thỉnh giáo, Thiên Ý Lão Tổ nói phương pháp thần nhân cùng người phàm, không cách nào đào tạo Tiên chủng. Chỉ có thể dùng Tiên quang đúc luyện. Cho nên mặc dù quý minh bán ra viên hồ lô tử kia là Tiên chủng cũng không việc gì. Loại vật Tiên quang này có thể ngộ nhưng không thể cầu, chỉ có Vọng Tiên Đài mới có, nhưng căn bản không người nào có năng lực thu, cho nên Tiên chủng này căn bản không thể sinh, sớm muộn gì cũng sẽ lưu truyền ra.

- Thì ra là như vậy, tiểu thư thật là bác học đa tài!

Mọi người rối rít cảm khái nói.

- Nếu như Linh Tuyết Thần Chủ thật tính toán muốn hồ lô tử, lão phu cũng cũng có thể hướng Nam Hải Thương Minh tạo áp lực, để cho bọn họ đem tin tức người mua giao cho ngươi.

Cẩm Tú Minh hội chủ đột nhiên cười nói.

Linh Tuyết Thần Chủ lắc đầu, cười nói:

- Đoán chừng là ta cùng với viên hồ lô tử này vô duyên, lúc này mới rơi vào tay người khác, sao dám làm phiền hội chủ phá lệ? Hơn nữa có phải Tiên chủng hay không ta cũng chỉ là suy đoán, lấy ý kiến của ta, khả năng Tiên chủng thật sự quá thấp.

- Như vậy a.

Mọi người rối rít cười nói.

Giang Nam đem hồ lô tử đưa vào Hỗn Độn Động Thiên của mình ân cần săn sóc, cũng không lâu lắm liền phát hiện hồ lô tử này cùng người khác bất đồng, viên mầm mống này quả thực dầu muối không vào, không hấp thu linh khí, không hấp thu đạo tắc, ngay cả trúc tía tản mát ra Hồng Mông Đại Đạo cũng không cách nào xâm nhập trong mầm mống.

Hắn lấy thần thức đến xò xét, vậy mà thần thức cũng không cách nào tiến vào trong mầm mống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1231: Mầm Mống. (2)

- Hơn nữa còn hết sức cứng rắn!

Giang Nam lấy ra một cây Ngưu Đấu Thần Thương, hung hăng đập phá mười mấy thương. Nếu là bọn người Linh Tuyết Thần Chủ ở đây, nhất định sẽ nổ tung cơn giận lôi đình, đem tiểu tử này trực tiếp oanh giết, lại dám phí của trời như thế!

Giang Nam không có tạp động chút nào, suy nghĩ một chút, lại tế lên Bạch Ngọc Bình, lũ lụt ngập trời hướng hồ lô tử này cọ rửa đi, lấy Thiên Âm Thánh Thủy quét chốc lát, viên mầm mống này như cũ ngoan cố vô cùng.

- Cứng rắn như vậy có thể dùng luyện pháp bảo, bất quá thần thức cùng đạo tắc vô pháp xâm nhập, ngay cả khả năng luyện pháp bảo cũng không có! Ta lần này lỗ lớn, xài gần trăm ức linh thạch, chỉ mua được đồ vật không dùng như vậy.

Hắn không hề cố gắng luyện hóa hồ lô tử này nữa, tâm niệm hơi động, đem hồ lô tử đưa vào trong Tử Phủ, không hề để ý tới nữa, ngược lại đi chú ý Hỗn Độn Linh Quy, thầm nghĩ:

- Cũng may chiếm được Hỗn Độn linh chủng, nếu có thể đem Hỗn Độn Linh Quy này dưỡng thành sinh linh, luyện thành đệ nhị tọa Hỗn Độn Động Thiên, coi như là một đại thu hoạch!

Viên hồ lô tử rơi vào trong Tử Phủ hắn, cách đó không xa một đạo Tiên quang mỹ lệ khẽ rung chuyển, trong lúc bất chợt, nhiều tia Tiên quang bị lực lượng kỳ lạ hấp dẫn, từ từ hướng hồ lô tử thổi đi, từng sợi Tiên quang nhè nhẹ dung nhập vào trong hồ lô tử.

Rung động rất nhỏ từ trong hồ lô tử truyền đến, bên trong sinh ra sinh mệnh khí tức, phảng phất có một sinh mệnh phong tồn đã lâu ở trong lúc ngủ

say tỉnh lại, nhận được chất dinh dưỡng mình muốn, từ từ nẩy mầm!

Đây hết thảy cũng không làm kinh động Giang Nam, hắn còn hết sức chuyên chú thúc dục Hỗn Độn Động Thiên, mượn Hồng Mông Tử Khí cùng Hồng Mông Đại Đạo, tới dễ chịu Hỗn Độn Linh Quy, khiến cho Hỗn Độn ký hiệu trong cơ thể đầu linh quy này càng ngày càng nhiều, dần dần, đầu linh quy này có lục phủ ngũ tạng, mạch máu, tiếng tim đập trầm ổn có lực từ trong cơ thể linh quy truyền đến.

Đầu Hỗn Độn Linh Quy bị hắn lấy Hồng Mông Đại Đạo rèn luyện, đây là dấu hiệu muốn trở thành sinh linh, biến thành Tiên Thiên Thần Ma, bất quá muốn sinh ra linh tính, biến thành Tiên Thiên Thần Ma chân chính có ý thức tự chủ, thì còn cần năm tháng dài dòng!

Loại Hỗn Độn linh chủng này chỗ dùng lớn nhất chính là luyện thành thân thể thứ hai, có thân thể cường đại như Tiên Thiên Thần Ma, vô luận tu luyện hay là Ngộ Đạo, chiến đấu, cũng là cực kì khủng bố, có thể đạt tới thành tựu cực cao!

Nhưng Giang Nam không có loại nghĩ gì này chút nào, ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính là đem đầu linh quy này làm thành Hỗn Độn hiếm quý, luyện thành Hỗn Độn Động Thiên kiếp trước thân của mình, tăng lên thực lực của mình!

Về phần luyện thành thân thể thứ hai là phải mạt sát linh tính linh quy, mặc dù đối với hắn mà nói dễ dàng, nhưng không có cần thiết, nhục thể của hắn vốn là không thua Tiên Thiên Thần Ma.

- Nói không chừng qua mấy chục vạn năm sau, đầu linh quy này sẽ trở thành sinh linh chân chính, bất quá hiện tại, ngươi vẫn là làm Động Thiên Hỗn Độn hiếm quý thứ hai của ta đi!

Qua hơn mười ngày, Nam Hải Thương Minh rốt cục chuẩn bị đủ linh thạch, Châm Phong Chân Thần tự mình đưa tới, ngay sau đó làm trò trước mặt Giang Nam, đem đoạn trí nhớ này của mình rút ra, cực kỳ thận trọng

phong ấn trong kính, mấy vị lão Thần Ma hình dung cổ xưa tự mình áp tải, đưa đến trong Thần Di Lâu trấn áp.

- Nam Hải Thương Minh có thể đứng vững vàng đến nay, cũng không phải là may mắn.

Trong lòng Giang Nam cảm khái, cùng Thi Mạc Sơn đi ra Nam Hải Thương Minh.

- Tiểu tử, sau khi đến Thất Diệu Thiên, ngươi yên lặng tu luyện cho ta, không cho gây loạn chung quanh. . . ân? Chúng ta chỉ sợ đi không xong . . .

Sắc mặt Thi Mạc Sơn đột nhiên ngưng trọng, hướng Cẩm Tú Thần Thành nhìn lại, trong lòng Giang Nam kinh ngạc, cũng hướng ra phía ngoài nhìn lại, không khỏi sắc mặt biến hóa.

Linh Tuyết Thần Chủ bước liên tục nhẹ lay động, đi về phía Giang Nam, hàm răng khẽ cắn môi đỏ mọng, khẽ cười nói:

- Giáo chủ, đem mầm mống giao ra đây!

Giang Nam hội ý, sảng lãng cười một tiếng:

- Muội muội, đem hòm thư của ngươi cho ta, ta đây chia ngươi.

Chỉ thấy giữa không trung ngoài thành, một tòa đăng tháp cao không biết bao nhiêu dặm đứng vững, trong đăng tháp Thánh Hỏa hừng hực thiêu đốt, thần quang chiếu rọi, thấm nhuần Hư minh, đem tất cả địa phương ở ngoài Thần Thành cũng chiếu rọi được trắng như tuyết, làm cho không người nào có thể ẩn cư!

Bất luận kẻ nào, vô luận từ Cẩm Tú thần thành đi ra hay là đi vào, cũng sẽ bị đăng tháp thần quang này chiếu rọi, làm cho người ta không có chút bí mật nào có thể nói.

Chân Ngôn Thiên Thần cùng nhiều Thần Ma cao cao đứng ở đỉnh đăng

tháp, ánh mắt quét nhìn mọi nơi, hiển nhiên là sưu tầm người nào. Trừ Chân Ngôn Thiên Thần, còn có một vị nam tử áo bào trắng, lộ ra vẻ rất là thánh khiết, Thần Đình phía sau có khoảng tứ trọng, rõ ràng là một Thần Chủ!

- Kiến Vũ Thần Tôn đăng tháp!

Thi Mạc Sơn hít vào một hơi thật dài, sắc mặt ngưng trọng gấp đôi, trầm giọng nói:

- Kiến Vũ Thần Tôn không có tự mình tới, nhưng mà đem tòa đăng tháp kia để ở chỗ này, đoán chừng là biết ngươi hư hắn giáo nghĩa, muốn đem ngươi luyện chết! Nam tử áo bào trắng kia, liền là thủ tịch đại đệ tử của hắn Tần Lưu Vân, là một Thần Chủ!

Giang Nam cau mày:

- Kiến Vũ Thần Tôn độ lượng nhỏ như vậy? Ta bất quá chẳng qua là nói nhiều hai câu, liền cho đại đệ tử của mình mang theo đăng tháp đến Cẩm Tú Thiên, rõ ràng là muốn bắt ta, đem ta luyện chết mới cam tâm!

- Hắn có dã tâm vấn đỉnh đế vị, tuyên dương giáo nghĩa, hôm nay giáo nghĩa bị ngươi phá hư, còn có thể không giết tới cửa sao ? Người như thế, mở miệng một tiếng cái gì vạn linh đương gia làm chủ, sau lưng còn không phải là nam trộm kỹ nữ?

Thi Mạc Sơn cười lạnh nói:

- Bất quá ngươi yên tâm, chân thân của lão tử ở trong Thất Diệu Thiên, hôm nay đã chạy tới, quả quyết không thể để cho ngươi ăn thiệt thòi! Thất Diệu Thiên cách nơi này có chút xa, phải đợi mấy ngày. Chân thân của ta vừa đến, trừ khi Kiến Vũ Thần Tôn tự mình tới, nếu không chỉ bằng vào Lưu Vân Thần Chủ cùng một tòa đăng tháp, căn bản mơ tưởng ngăn cản hai người chúng ta rời đi!

Hắn dừng một chút, dạy bảo nói:

- Hôm nay thịnh hội sắp mở ra, nhiều tinh anh Thần Giới cũng sẽ tới, ở Cẩm Tú thần thành dừng lại một thời gian ngắn cũng tốt, để ngươi kiến thức nhân vật thiên tài Thần Giới, cùng nhân vật chư thiên vạn giới so sánh với, có thật sự là siêu quần bạt tụy hay không. Tránh cho ngươi luôn là lỗ mũi hướng lên trời, một bức bộ dáng lão tử đệ nhất thiên hạ.

Giang Nam kêu oan nói:

- Ta khi nào từng có bộ dạng lão tử đệ nhất thiên hạ? Ta chỉ là Thiên Cung tám trọng cảnh giới, ở Thần Giới địa phương Thần Ma khắp nơi này, chính là tiểu nhân vật bé nhỏ không đáng kể, thường xuyên nơm nớp lo sợ, nhìn lên Chư Thiên Thần Ma, trong ánh mắt sùng bái so sánh với thần nguyệt trong không trung còn muốn sáng ngời, nơi nào hoành hành ngang ngược?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1232: Nhất Trọng Thiên Cung Chứng Thần Vị

- So sánh với thần nguyệt còn muốn sáng ngời? Ta xem ngươi là thấy cái mình thích là thèm a?

Thi Mạc Sơn tàn bạo trừng hắn một cái nói:

- Chúng ta hai người trước tìm đất đặt chân. Kiến Vũ Thần Tôn chỉ là một tòa đăng tháp không đáng để lo, hoàn hảo ngươi không có chọc tới Thiên Nhãn Thần Tôn chưởng khống Thần Đình Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, nếu không hắn tế lên Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, đó chính là trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào .

Cẩm Tú thần thành hàng năm cũng muốn chiêu đãi không biết bao nhiêu đại nhân vật, vì vậy thật sớm chuẩn bị nhiều bí cảnh, cung nghênh những đại nhân này vật đặt chân, nếu như tính luôn những bí cảnh không gian này, Thần Thành địa vực bát ngát, chỉ sợ có ngàn ức dặm!

Mà Cẩm Tú thần thành bất quá là một góc của Cẩm Tú Thiên, Cẩm Tú Thiên lại là một góc của Thần Giới Chư Thiên, Thần Giới chân chính rộng lớn vô tận, Chư Thiên ôm lấy Cửu Trọng Thiên, đắm chìm trong thần quang, lại càng lớn không cách nào tưởng tượng!

Đây chính là Thần Giới, có diện tích lãnh thổ bát ngát, mới có thể cho nhiều Thần Ma ở trong đó phồn diễn sinh sống như thế.

Thi Mạc Sơn lão gia tử quen việc dễ làm, mướn một bí cảnh, Thi Mạc Sơn từ trong tay chủ quán nhận lấy một tấm phù đồng, nhẹ nhàng dán ở trên hư không, trong hư không nhất thời xuất hiện một đạo môn hộ.

Tiến vào bí cảnh, Giang Nam mọi nơi nhìn lại, nơi này cực kỳ tráng lệ, không gian bát ngát, có khoảng mấy vạn dặm chu vi, hẳn là không gian Tử Phủ của một Thần Ma chết đi.

Ở trong bí cảnh có thể dễ dàng thấy hết thảy ngoại giới, đem trọn Thần Thành cất vào đáy mắt, mà ở bên ngoài thì mơ tưởng thấy nhân vật trong bí cảnh.

Thi Mạc Sơn cười nói:

- Đây là bí cảnh cấp thấp, bí cảnh cao đẳng là Tử Phủ không gian của Thần Tôn vẫn lạc, bên trong tự động hấp thu Thần Giới linh khí, ngưng tụ thành Linh Dịch thậm chí linh thạch, còn có đạo âm mênh mông cuồn cuộn, có công hiệu giúp người Ngộ Đạo. Mướn một ngày, tốn hao linh thạch cũng đầy đủ để cho một Thần Minh bình thường táng gia bại sản .

Đột nhiên, ngoài Thần Thành phong vân cuốn động, chỉ thấy ly long đầy trời, nhiều ly long ôm lấy một chiếc lâu thuyền chạy nhanh vào Cẩm Tú Thiên, đem thần quang đăng tháp tách ra không ít.

- Kiến Vũ Thần Tôn đăng tháp thật sự quá chói mắt .

Trên chiếc lâu thuyền kia, có một thanh âm vang lên, cười nói:

- Phải áp chúi xuống mới được, tránh cho cản tầm mắt của ta.

Bá…

Một thanh thần kiếm từ trên lâu thuyền ly long bay ra, một mảnh sáng như tuyết, quay chung quanh đăng tháp khúc khích chuyển động, nhanh như Thiểm Điện, liên tục lột bỏ thần hỏa trong đăng tháp!

Trên Đăng tháp, nam tử áo bào trắng Lưu Vân Thần Chủ tay áo trên dưới tung bay, ngăn cản kiếm quang, nhưng vẫn bị kiếm quang kia đột phá phòng ngự của hắn, thần hỏa trong đăng tháp bị kiếm quang gọt mấy kiếm, nhất thời trở nên ảm đạm rất nhiều.

Lưu Vân Thần Chủ giận dữ, cao giọng quát lên:

- Lộ Phong Trần, Kiến Vũ nhất mạch ta cùng ngươi có oán thù gì, mà

ngươi muốn tiêu diệt uy phong của ta?

Trên lâu thuyền ly long, một nam tử tuổi còn trẻ đứng ở đầu thuyền, ha ha cười nói:

- Ngươi quá uy phong, dĩ nhiên muốn tiêu diệt tắt một cái. Nếu không uy phong cũng bị ngươi chiếm, ta ở đâu ra uy phong?

Ly long lâu thuyền ở dưới đám người Lưu Vân Thần Chủ căm tức nhìn chằm chằm nghênh ngang chạy nhanh vào Thần Thành, nhất thời có cầu vồng từ trong thành bay ra, hóa thành một đạo Trường Hà, nhiều Thần Ma Cẩm Tú Minh nghênh đón, đem đám người Lộ Phong Trần đón vào trong Thần Thành.

- Đó là Thần Đô Lộ Phong Trần, cũng là Thần Chủ tuổi còn trẻ, là một nhân vật cực kỳ cường đại, Thần Đô bồi dưỡng được nhân vật thiên tài!

Sắc mặt Thi Mạc Sơn ngưng trọng, hướng Giang Nam trầm giọng nói:

- Đương kim hạo kiếp sắp tới, Thần Giới thiên tài giống như cỏ dại sau mưa, Thần Ma lục đại cảnh giới, Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân, đều có nhiều thiên tài hiện lên, hôm nay chỉ kém Đế cấp cường giả tranh phong. Có người thậm chí đoán chừng, nếu như hạo kiếp bộc phát, chỉ sợ chư thiên vạn giới ta sẽ xuất hiện cảnh tượng chư Đế tranh phong kinh khủng!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe lên, mới vừa rồi vị Thần Đô Lộ Phong Trần Thần Chủ kia đúng là kinh thái tuyệt diễm, một thanh thần kiếm ngay cả Kiến Vũ Thần Tôn đăng tháp cũng dám gọt, có thể nói là nhân vật đứng đầu trong Thần Chủ, so với hắn ở Bỉ Ngạn Thần Châu gặp phải Thần Chủ còn muốn cường đại, chẳng qua là so sánh với Tố Thần Hầu còn kém một hai phân!

- Lão gia tử, Phong Trần Thần Chủ này so sánh với ngươi như thế nào?

Hắn hiếu kỳ nói.

Da thịt khóe mắt Thi Mạc Sơn nhảy loạn, sắc mặt có chút khó coi, cả giận nói:

- Nước trong bầu còn không mở, ngươi đừng vội nói loạn!

Cái trán Giang Nam toát ra vài giọt mồ hôi lạnh, trong lòng thầm nói:

- Chiến Thần lão gia tử cũng tự nhận không phải là đối thủ của Lộ Phong Trần, xem ra người này đúng là có chút tài năng. . .

- Trong Thần Giới ngũ đô đều có thiên tài Thần Chủ, ngũ đô này là Thiên Đô, Đế Đô, Thần Đô, Phong Đô cùng Tiên Đô, đều không thể khinh thường. Phong Trần Thần Chủ là đến từ Thần Đô. . . Di? Phong Đô cường giả cũng tới!

Thi Mạc Sơn đột nhiên kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ lần thịnh hội này, khiến Thần Ma này cũng kìm nén không được, muốn mở ra uy phong sao?

Một chiếc thuyền hoa quỷ khí um tùm chạy nhanh vào Cẩm Tú Thiên, trời u ám, tình cảnh bi thảm, ngay cả đăng tháp Thần Hỏa Thần quang cũng ảm đạm rất nhiều.

Chiếc thuyền hoa này lái tới, đột nhiên một cỗ âm phong thổi qua, Kiến Vũ Thần Tôn đăng tháp nhất thời trở nên xanh mượt, thần quang sáng như tuyết cũng trở nên xanh mượt, đăng tháp ảm đạm vô cùng.

- Kiến Vũ Thần Tôn thật to gan, đem đăng tháp phóng ở ngoài thành, là muốn cho Phong Đô ta một hạ mã uy sao?

Trong thuyền hoa truyền tới tiếng cười như chuông bạc của một cô gái, thuyền hoa chạy nhanh vào Thần Thành, lại có cầu vồng nước chảy bay ra, nghênh đón người trong thuyền hoa.

Giang Nam nhìn về phía đăng tháp, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ đồng

tình, cười nói:

- Tòa đăng tháp này thật sự quá chói mắt, chỉ sợ cao thủ đi tới Cẩm Tú thần thành ai cũng muốn áp xuống, mấy ngày này, Lưu Vân Thần Chủ phải nếm mùi đau khổ .

Không ngoài hắn dự đoán, các lộ Thiên Thần giới ngang ngược phong quyển vân dũng chuyển đến Cẩm Tú thần thành, có tính tình tốt, đối với Lưu Vân Thần Chủ cùng đăng tháp làm như không thấy, bay thẳng vào thành, nhưng nhiều hơn là muốn đưa tay áp chúi xuống tòa đăng tháp này.

Thậm chí, Tiên Đô Thần Chủ đến, mội cái đại thủ thăm dò, đem thần hỏa trong đăng tháp đắp diệt, để cho Lưu Vân Thần Chủ chật vật không chịu nổi. Cho đến Tiên Đô cường giả tiến vào Cẩm Tú thần thành, lúc này đăng tháp mới châm lại thần hỏa.

- Lưu Vân đại sư huynh, chúng ta có phải là quá rêu rao một chút hay không?

Chân Ngôn Thiên Thần mấy ngày nay trôi qua lo lắng đề phòng, e sợ cho bị cường giả nào dữ dội tỳ khí bóp chết, cẩn thận từng li từng tí nói:

- Ta cảm thấy được, chúng ta chẳng qua là tới tìm tên tiểu bối kia, không đến nỗi đại động can qua như thế, nên ít bị chú ý sẽ tốt hơn. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1233: Bát Trọng Thiên Cung Đúc Nhất Thể. (1)

Lưu Vân Thần Chủ mấy ngày nay cũng là liên tục gặp cường giả đi ngang qua quấy rầy, da mặt nhiều lần bị gọt, thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, trừ hai vị công tử hai đại hậu cung không có tới, mấy thế lực lớn khác đến, tổng yếu sẽ đạp tòa đăng tháp này, để cho hắn có chút không nhịn được thể diện, gật đầu nói:

- Cũng tốt, chỉ là một tiểu bối, còn không đến mức cho chúng ta gióng trống khua chiêng như thế.

Tia sáng đăng tháp của Kiến Vũ Thần Tôn ảm đạm rất nhiều, không phải là chói mắt như vậy, nhưng như cũ đứng vững ở ngoài thành.

Trong thành Thi Mạc Sơn gặp mấy vị lão hữu, lúc này rời bí cảnh đi kết bạn, mà mấy ngày nay Giang Nam không có rời bí cảnh, mà là yên lặng ngồi xuống.

Hắn đối với chuyện đã xảy ra ngoài kia mắt điếc tai ngơ, làm như không thấy, mà là lẳng lặng thôi diễn, tiếp tục suy nghĩ Câu Trần, Hậu Thổ, Tử Tiêu... các tiên hiền rốt cuộc là như thế nào không tu bát trọng Thiên Cung thành tựu Thần Minh.

Ngày đó ở trong Bỉ Ngạn thế giới, hắn hỏi Bỉ Ngạn Thần Đế cái vấn đề này, Bỉ Ngạn Thần Đế không cách nào trả lời, Giang Nam cũng không cách nào trả lời, biến thành một cái mê chướng vây khốn hắn.

Bất quá, hiện tại Giang Nam mơ hồ có một loại hiểu ra, cảm giác mình bắt được một tia mấu chốt.

- Ở Tử Tiêu Thần Đế thời đại Man Hoang mông muội kia, thể hệ tu luyện không có xác lập, lúc bọn họ tu luyện là tự mình lục lọi, tám vũ trụ tám vị Thần Đế mạnh nhất hẳn là cũng tu thành một tòa Thiên Cung, một tòa Thiên

Cung thành tựu Thần Minh!

- Bọn họ vì hậu thế khai sáng một thể hệ tu luyện đầy đủ, nghiệm chứng một tòa Thiên Cung thành thần có thể được, chỉ là bọn hắn tích lũy thật sự hùng hậu, đời sau người tích lũy so với bọn hắn thua kém quá nhiều, không cách nào dựa vào một tòa Thiên Cung là có thể thành tựu Thần Minh, cho nên cần tám tòa Thiên Cung mới có thể tích lũy ra nội tình đầy đủ!

- Hậu nhân tu luyện tám tòa Thiên Cung của bọn họ, Thiên Cung phụng lập bài vị bọn họ, tôn sùng tượng thần bọn họ, vì vậy trong tám tòa Thiên Cung có tám Thần Đế hư ảnh Cổ lão!

- Nếu ta muốn đạt tới trình độ cùng Câu Trần, Hậu Thổ tám Thần Đế Cổ lão nhất ngang hàng, chỉ có tự gọt cảnh giới, đem bát trọng Thiên Cung cảnh giới gọt sạch, trọng luyện Thiên Cung, lập thần vị của chính ta!

- Bất kính Câu Trần, bất kính Tử Tiêu, bất kính tám Đế, chỉ tôn mình!

- Nhất trọng thiên cung chứng thần vị!

- Đây cũng là con đường thành thần của ta!

Giang Nam chỉ cảm thấy mê chướng nặng nề trong đầu đột nhiên tách ra, có một loại cảm giác thần quang vẹt ra sương mù, không khỏi cười ha ha, thanh âm chấn động tòa bí cảnh này, để cho nhiều Thần Ma đạo tắc trong bí cảnh hiện ra, huyến lệ nhiều màu.

Trong lúc cười to, hắn xếp bằng mà ngồi, trong mi tâm một buội Hỗn Độn trúc tía cao tám thước bay ra, căn tu bay múa, cành lá lay động, trúc tía nở hoa, Hỗn Độn Động Thiên ầm ầm mở ra, liên tục bành trướng, trong khoảnh khắc liền khuếch trương đến phạm vi ba ngàn dặm!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, hàng ức cân linh thạch từ trong Tử Phủ hắn bay ra, từng ngọn núi linh thạch trôi lơ lửng ở trong Hỗn Độn Động Thiên!

Trong Động Thiên, từng ngọn Thiên Cung đứng vững, bát trọng Thiên Cung lồng lộng rung chuyển, các loại đạo âm vang lên, trong Thiên Cung Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh, Thanh Hoa, Tử Vi, Huyền Thanh, Ngọc Hoàng, Tử Tiêu tám tôn Thần Đế hư ảnh đều là khuôn mặt của Giang Nam.

Từng ngọn núi linh thạch bắt đầu khởi động, dần dần tạo thành bộ dáng một cái lò lớn cự đại, bao phủ chu vi hơn nghìn dặm.

Mấy ức cân linh thạch, chồng chất thành một cái lò lớn cự đại, mà trong lò, chính là tám tòa Thiên Cung!

- Hỗn Độn hồng lô, luyện Thiên Cung!

- Linh thạch thiêu đốt!

Giang Nam tâm niệm hơi động, chỉ thấy tòa lò lớn linh thạch cự đại này đột nhiên bắt đầu thiêu đốt, linh thạch ở một sát na liền hóa thành linh khí vô cùng cuồng bạo, hừng hực Thánh Hỏa từ trong lò bay lên, trong khoảnh khắc liền bao phủ tám tòa Thiên Cung!

Cả tòa Hỗn Độn Động Thiên hóa thành một ngụm Hỗn Độn hồng lô khổng lồ, ánh lửa hừng hực, lửa này là Thánh Hỏa, trong linh thạch ẩn chứa năng lượng kinh khủng ở trong nháy mắt bộc phát, trình độ bạo liệt là kinh khủng cở nào?

Oanh!

Thánh Hỏa trong Hỗn Độn hồng lô phóng lên cao, cơ hồ nổ tung Hỗn Độn Động Thiên, ngọn lửa lao ra Động Thiên, xông vào trong bí cảnh này, hư không bí cảnh nhất thời bắt đầu sụp đổ, thành tấm thành tấm hư không đốt dung, không gian kịch liệt thu nhỏ lại!

Giang Nam chỉ cảm thấy linh lực vô cùng cuồng bạo hướng mình trùng kích mà đến, không khỏi muộn hanh nhất thanh, cổ lực đánh vào này là khổng lồ như thế, thậm chí để cho nhục thể của hắn cũng không chịu nổi, gặp phải bị thương không nhẹ!

- Hỗn Độn Nguyên Anh, xuất khiếu!

Hắn Hỗn Độn Nguyên Anh nhảy ra, rơi vào phía trên Hỗn Độn Động Thiên, thủ chưởng nho nhỏ nhẹ nhàng nhấn một cái, pháp lực cuồng bạo xông ra, đem ngọn lửa phóng lên cao trấn áp xuống!

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Anh mặc dù là thần hồn thần tính của hắn, nhưng không thể so sánh tầm thường, trong đó tích chứa sáu thành tu vi của hắn, bốn thành tu vi khác dùng để luyện chế bát trọng Thiên Cung!

Huyền Thiên Giáo Chủ có thể cùng Thiên Thần đánh một trận, phất tay có thể chém giết Thần Ma, sáu thành pháp lực là hùng hồn bực nào?

Chỉ một chưởng, liền đem linh thạch Thánh Hỏa trong Hỗn Độn hồng lô áp chế xuống, để cho lò lửa không cách nào tiết ra ngoài!

- Mấy ức cân linh thạch, còn không cách nào đốt dung Thiên Cung của ta?

Giang Nam khẽ cau mày, trong Hỗn Độn hồng lô, bát trọng Thiên Cung của hắn như cũ đứng vững, trong trọng trọng Thiên Cung, vô số Thần Ma vờn quanh ở bốn phía tám Thần Đế hư ảnh, bảo vệ xung quanh tám Thần Đế, đứng vững vàng ở trong linh thạch Thánh Hỏa nặng nề!

- Vậy thì lại năm ức linh thạch!

Linh thạch trong mi tâm hắn giống như thủy triều xông ra, rơi vào trong lò, Thánh Hỏa trong lò thoáng cái mãnh liệt mấy lần. Rốt cục, Giang Nam thấy từng ngọn kiến trúc to lớn, Thần Cung, Thần Điện, Thần Phủ, Kim Loan điện trong Câu Trần Thiên cung dần dần hòa tan sụp đổ, đạo tắc ngưng tụ ở chung một chỗ, hóa thành huyết thanh màu vàng, giống như vàng ròng hòa tan biến thành kim trấp!

Kia là pháp lực của hắn, linh lực bị ngưng tụ cao độ hóa thành huyết thanh, biến thành Đạo tắc tạo thành kim trấp!

Tiếp theo, trong Thiên Cung từng tôn Thần Ma cũng bắt đầu tan rã, hóa thành kim trấp, sau đó là Hậu Thổ Thiên cung, Trường Sinh Thiên Cung, Thanh Hoa Thiên Cung...

Trọng trọng Thiên Cung sụp đổ, vô số Thần Cung Thần Điện Thần Phủ Kim Loan điện cùng vô số Thần Ma Thần Tướng không ngừng hòa tan làm đạo tắc nước lũ, càng nhiều linh thạch vùi vào trong lò, linh lực cuồng bạo để cho tám tòa Thiên Cung tiếp tục phân giải.

Muốn luyện thành Thiên Cung bát trọng, phải cần linh thạch Linh Dịch không cách nào lường được, nhưng mà sau khi Thiên Cung luyện thành, muốn Thiên Cung tan rã mà không đả thương tu vi, giống như trước cũng muốn tiêu hao vô số linh thạch!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1234: Bát Trọng Thiên Cung Đúc Nhất Thể. (2)

Giang Nam mặt không chút thay đổi, nhưng mà tâm tình dần dần khẩn trương cao độ, hắn nhất định phải khống chế hỏa hầu của Hỗn Độn hồng lô, ở luyện hóa Thiên Cung cùng Chư Thiên Thần Ma, đồng thời không thể đem tu vi của mình luyện hóa, nếu không liền không phải là chém cảnh giới, mà là tự mình hại mình!

Chém cảnh giới không phải là chém tu vi, nếu như chém tu vi mà nói, vĩnh viễn cũng không cách nào nhất trọng thiên cung chứng thần vị, bởi vì nội tình bị chém, không có hy vọng đánh sâu vào Thần cảnh, trừ khi luyện những Thiên Cung khác, bất quá nói như vậy cùng với phương pháp tu luyện Thần Ma bát trọng Thiên Cung chứng thần vị khác có gì bất đồng?

Chỉ có chém cảnh giới đồng thời giữ lại tu vi, để cho tu vi hóa thành nội tình hùng hồn, lúc này mới có thể đủ bảo đảm nhất trọng thiên cung chứng thần vị!

Thiên Cung bị tan rã, hắn dần dần cảm giác được cảnh giới của mình ở trọng trọng rơi xuống, tốc độ rơi xuống nhanh kinh người.

Cảnh giới rơi xuống hậu quả xấu cũng là cực kỳ khủng bố, đó chính là pháp lực không có cảnh giới ước thúc, bắt đầu cắn trả đối với chủ nhân!

Thân thể Giang Nam chịu áp lực thực lớn, áp lực đang không ngừng chấn động, không ngừng tăng vọt, để cho nhục thể của hắn xuất hiện từng vết rách, da tay của hắn từng đạo nổ tung, máu tươi còn chưa chảy ra, liền bị pháp lực cuồng bạo chấn thành huyết vụ!

Khuynh hướng cổ chấn động này, không chỉ có phá hư huyết nhục của hắn, còn đánh xơ xác thần thức của hắn, để cho thần thức của hắn rối loạn!

Cũng may, Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn có sáu thành pháp lực, Nguyên

Anh khống chế sáu thành tu vi này, không để cho những tu vi này bắt đầu hỏng mất chấn động, nếu không cho dù thân thể hắn mạnh như Tiên Thiên Thần Ma, cũng sẽ bị chấn vỡ thân thể, thần thức thác loạn, cuối cùng điên mất, đem mình luyện chết!

Dần dần, trong Hỗn Độn hồng lô, bát trọng Thiên Cung hết thảy hóa thành đạo tắc kim dịch, ở trong lò lớn quay cuồng bắt đầu khởi động, Thiên Cung không còn sót lại chút gì, chỉ còn lại có tám thân ảnh đỉnh thiên lập địa!

Đó là Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh, Thanh Hoa, Tử Vi, Huyền Thanh, Ngọc Hoàng cùng Tử Tiêu tám tôn Thần Đế, tám Thần Đế mở một thời đại, hư ảnh của tồn tại thứ nhất trong tám vũ trụ tu thành Thần Minh!

Tuy nói Giang Nam chỉ tôn mình, không tôn người khác, tám Thần Đế hư ảnh này cũng là khuôn mặt của mình, nhưng tu luyện bát trọng Thiên Cung chính là thừa dư âm của tám Thần Đế này, đi con đường bọn họ mở ra, cho dù là khuôn mặt của Giang Nam, cũng không cách nào thay đổi tám Thần Đế truyền thừa!

Tám Thần Đế này, có chủ chưởng chiến đấu, có chủ chưởng thần hồn, có chủ chưởng thọ nguyên, có chủ chưởng thần thức, có chủ chưởng khí vận, mỗi nhất trọng thiên cung cảnh giới ảo diệu không giống nhau, đều có sở trường, vì vậy phân bát trọng Thiên Cung, mỗi nhất trọng thiên cung cũng không có cùng lĩnh ngộ.

Đây chính là chỗ tinh hoa của bát trọng Thiên Cung chứng thần vị, tu thành bát trọng Thiên Cung, nhận được đầy đủ tích lũy cường đại, nhất cử đột phá, tu thành Thần Ma!

Mà nhất trọng thiên cung chứng thần vị, chính là muốn đem tất cả lĩnh ngộ của bát trọng Thiên Cung, luyện thành nhất thể, luyện vào trong nhất trọng thiên cung, nhất định phải luyện hóa tám tôn Thần Đế này, dung làm một thể, tố lập Thần vị của chính hắn, để cho vạn Thần vạn Ma cúng bái mình!

Nếu không, cho dù cô đọng thành nhất trọng thiên cung, cũng không cách nào chứng được Thần vị!

Oanh...

Cuồn cuộn linh thạch liên tục không ngừng tràn vào trong lò, đem Hỗn Độn Động Thiên cháy sạch đỏ ngầu, tựa hồ ngay cả tòa Hỗn Độn Hồng Mông tạo thành Động Thiên này cũng muốn đốt lên một lỗ thủng to!

Trong khoảng thời gian này, Giang Nam vùi linh thạch vào trong lò lớn đã đạt hơn 50 ức cân, linh thạch khổng lồ như vậy đủ có thể làm cho mấy trăm vị Thiên Cung bát trọng cường giả tu thành Thần Ma, quả thực chính là một khoản tài phú kinh thiên động địa!

Nhưng mà, dù nhiều linh thạch thiêu đốt như vậy, cũng không có thể làm cho tám Thần Đế hư ảnh này hòa tan chút nào!

- Không luyện hóa tám tôn Thần Đế này, liền không cách nào tu thành Thiên Cung của chính ta, pháp lực áp bách đối với thân thể cùng thần thức ta sẽ càng ngày càng mạnh!

Giang Nam cau mày, nếu như đưa lên nhiều linh thạch hơn mà nói, thế tất sẽ đem Đạo tắc của hắn luyện hóa, để cho tu vi hắn bị hao tổn, này cùng bản ý của hắn không hợp.

- Trước luyện nhất trọng thiên cung!

Trong mắt của hắn thần quang lóe lên, Hỗn Độn Nguyên Anh phất tay, một đầu Hỗn Độn Cốt Long đột nhiên từ Hỗn Độn Động Thiên hiện lên, khớp xương lởm chởm, quay quanh ở trên nhục thể của hắn, nhục thể của hắn cũng đã bị pháp lực phản chấn chấn vỡ, huyết nhục mơ hồ, mơ hồ lộ ra xương cốt.

Trên xương cốt có một mai Hỗn Độn ký hiệu lóe lên, nhưng cho dù là Hồng Mông Đại Đạo cũng không cách nào trấn thủ xương cốt của hắn, xương cốt của hắn cũng bắt đầu xuất hiện tiếng vỡ ra, nhìn thấy mà giật

mình, nếu không có đầy đủ thủ đoạn, tất nhiên sẽ bị thất khống pháp lực đem cả người hắn chấn vỡ!

Có Hỗn Độn Thiên Long trấn thủ xương cốt, Giang Nam lại cảm thấy thần thức càng có khuynh hướng thác loạn, tiếp tục như vậy đi xuống, thần thức rối loạn, hắn liền chỉ có một cái kết quả điên này, cuối cùng luyện chết mình!

Ông!

Hỗn Độn trúc tía bay tới, rơi vào mi tâm hắn, trúc tía cành lá phiêu động, từng sợi Hồng Mông Đại Đạo nhè nhẹ quét vào mi tâm của hắn, trấn áp Ma ngục dữ dội, đem thần thức bạo động trấn áp xuống.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, đạo tắc kim dịch trong Hỗn Độn hồng lô lập tức bắt đầu khởi động, thành tấm thành tấm bay lên, bắt đầu tố hình dạng, từng ngọn Thần Cung, Thần Phủ, Thần Điện thành hình, đại lục ngưng tụ, chỗ ở chúng thần dũ phát rõ ràng, cũng không lâu lắm, một tòa Thiên Cung hoàn toàn mới rõ ràng bị hắn chế tạo hoàn thành.

Thiên Cung mới vô cùng rộng lớn, mặc dù là một tòa Thiên Cung, nhưng mà cùng chút ít Thần Minh Thiên Đình so sánh với, Thiên Cung của hắn càng thêm bát ngát, càng thêm thần thánh, phảng phất Thiên Đình của người khác chẳng qua là Thiên Cung, mà Thiên Cung của hắn mới thật sự là Thiên Đình!

Vô số kim dịch lơ lửng, bá bá bá rơi vào trong Thiên Cung, rơi xuống đất hóa thành từng tôn Thần Ma hình dung cổ quái, thiên nhiên liền có một loại Đại Đạo ở trong người lưu động, tích chứa năng lượng cực kỳ khủng bố!

Những Thần Ma này chính là do đạo tắc thuần túy ngưng tụ thành, so sánh với Thần Ma trong tám tòa Thiên Cung trước càng thêm chân thật, năng lượng tăng kinh khủng!

Bát trọng Thiên Cung đúc nhất thể!

Trên Kim Loan điện, tám thân ảnh đỉnh thiên lập địa đứng vững trong điện, cầm giữ triều cương, cầm giữ đạo thống, vô số Thần Ma như cũ hướng tám Thần Đế này cúng bái, như cũ chưa từng bị hắn luyện hóa!

Giờ khắc này, Giang Nam thậm chí có thể cảm giác được tám Thần Đế hư ảnh này mặc dù thuộc về mình, là tu vi của mình, nhưng mà trong tối tăm cùng tám tồn tại Cổ lão có liên lạc không hiểu!

Đây chính là nguyên nhân căn bản hắn không cách nào luyện hóa tám thân ảnh này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1235: Tất Có Yêu Nghiệt. (1)

Rầm rầm rầm!

Thiên Cung hoàn toàn mới chấn động, cơ hồ phân liệt tan rã, huyết nhục toàn thân Giang Nam nổ tung, pháp lực cường đại phản chấn đem da thịt của hắn chấn thành phấn vụn, hóa thành huyết tương nhuộm đỏ Hỗn Độn Động Thiên.

Hắn chỉ còn lại có một bộ xương cốt ngồi xếp bằng ở trong Hỗn Độn Động Thiên!

Giang Nam điều chỉnh sắc mặt, xương cốt đứng dậy, cung kính hướng tám thân ảnh trong Kim Loan điện thi lễ:

- Tám vị tiền bối, các ngươi đã sớm chứng đạo thành Tiên, thành tựu Tiên Nhân, sao không tản đi Đại Đạo dẫn dắt trong tối tăm của các ngươi, để cho ta Thành Đạo?

Thiên Cung lần nữa kịch liệt chấn động, xương cốt của Giang Nam nhất thời xuất hiện từng vết rách, bất cứ lúc nào xương cốt cũng có thể bị chấn nát!

Hơn nữa Hỗn Độn trúc tía đã chập chờn, cơ hồ trấn áp không được thần thức dữ dội của hắn!

- Vãn bối khẩn cầu tám vị tiền bối, thu hồi Đại Đạo dẫn dắt trong tối tăm!

Giang Nam lần nữa khom người thi lễ, một mực cung kính.

Rầm rầm rầm!

Thiên Cung tiếp tục chấn động, chỉ nghe ba ba ba chính là thanh âm từ

trong xương cốt hắn truyền đến, Ma ngục của hắn biến thành địa ngục ngập trời, thần thức dữ dội, cho dù là Hỗn Độn trúc tía cũng bắt đầu trấn áp không được!

- Tám vị tiền bối châu ngọc phía trước, chẳng lẽ liền không cho người kim thạch ở phía sau sao? Ha ha ha ha!

Giang Nam cười ha ha, thân thể chấn động, thân hình Hỗn Độn Nguyên Anh đột nhiên trầm xuống, sau một khắc liền chìm vào trong Kim Loan điện, trôi lơ lửng ở trên tám Thần Đế, lớn tiếng quát lên:

- Điên, điên! Không điên, dựa vào cái gì thành đạo? Hôm nay ta liền nghịch thiên một hồi, đem bọn ngươi hết thảy luyện hóa!

- Lúc ta chứng thần vị!

- Trong thiên hạ tất cả tu sĩ, sau khi tu bát trọng Thiên Cung không được viên mãn!

- Nếu muốn viên mãn, tu Thiên Cung của ta, tôn bài vị của ta!

- Ta chứng Thần vị, hậu bối tu sĩ tu cửu trọng Thiên Cung, Thiên Cung của ta ở trên tám đại Thiên Cung khác, ta thứ chín, ta nắm càn khôn!

- Ta chứng Thần vị, tu ta tôn ta được đại viên mãn, không cần dựa vào cơ duyên, ta chính là chư thiên vạn giới, chính là cơ duyên lớn nhất của tám đại vũ trụ!

Trong tòa Thiên Cung hoàn toàn mới này, đạo tắc xây thành, năm bước một lầu, mười bước một các, phục đạo hạnh không, vô số đạo tắc ngưng tụ thành Thần Ma đứng vững vàng, bảo vệ xung quanh Kim Loan điện.

Mà ở trong Kim Loan điện, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Anh há mồm than dài, một hơi phun ra, chỉ thấy khí ngưng tụ thành tinh, vô số tinh thần lưu chuyển va chạm, hóa thành một Tinh Hà!

Tinh Hà vờn quanh, vòng ở trên nóc Kim Loan điện, Tinh Quang lấp lánh.

Hỗn Độn Nguyên Anh bước tới, Huyền Hoàng hai phần, Âm Dương giao hàng, Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, Âm Dương Huyền Hoàng riêng phần mình tách ra, Thái Âm Thái Dương đại tinh điên cuồng chuyển động, phun ra nuốt vào đủ loại Hỗn Độn Hồng Mông khí hai bên Thái Cực Đồ, hướng ra phía ngoài phun ra từng đạo tinh khí ngất trời.

Một đạo kim cầu kéo dài qua Âm Dương, tách ra Huyền Hoàng.

Rầm rập!

Bốn thông thiên trụ ùng ùng ở ngoài Địa Thủy Phong Hỏa đột ngột từ mặt đất mọc lên, giống như bốn tòa Hoang Cổ Thánh Sơn, nâng lên thiên địa, Tứ Cực dâng lên.

Ngũ sắc sáng mờ ở trong Tứ Tượng thông thiên trụ lưu động, lại có bát quái diễn sinh, Cửu Cung tạo, Thiên can bay lên, địa chi rơi xuống, vì thiên địa lập pháp, tiết điều tiết mùa, Tinh Hà đối chiều ở bầu trời vận hành, trong Kim Loan điện nho nhỏ này, tựa như một thế giới đầy đủ.

- Các ngươi vốn chính là ta, chỉ bất quá bởi vì ta từ trước dọc theo con đường người khác mở, thừa kế đạo thống của người khác, chẳng bao giờ hoài nghi qua, thế cho nên để cho ta hôm nay bị người kiềm chế, ngay cả ta cũng không thoát khỏi được, nhảy ra ngoài không nổi.

Giang Nam mượn Hỗn Độn Nguyên Anh chi nhãn, đưa mắt nhìn tám Thần Đế hư ảnh trong Kim Loan điện này.

Mời Thần dễ dàng đưa Thần khó khăn, tám Thần Đế hư ảnh này chịu tải không chỉ là tu vi, còn là lĩnh ngộ của Giang Nam đối với Thiên Cung cảnh giới, là tích lũy của hắn, dễ dàng chém không được, chỉ có thể luyện hóa.

Chém, liền đem lĩnh ngộ của mình đối với Thiên Cung cảnh giới cũng chém ra, tu vi của hắn sẽ hoàn toàn mất khống chế, cuối cùng thất khống tu

vi đem mình trấn sát. Cho dù có thể may mắn không chết, tu vi cảnh giới cũng sẽ trực tiếp rơi xuống đến Thần Phủ cảnh giới!

Mà tu vi của Giang Nam thật sự vô cùng hùng hồn, tình huống may mắn không chết căn bản không thể nào phát sinh, nếu tu vi hoàn toàn thất khống, hắn tất nhiên sẽ thần hồn câu diệt!

Tám đại vũ trụ, đạo thống tám Thần Đế Cổ lão nhất, không phải là dễ dàng là có thể luyện hóa như vậy, không chỉ là muốn thương gân động cốt, mà là muốn lấy tánh mạng đi cược!

- Tám vị tiền bối, ta không thu đạo thống các ngươi, ta đây liền mạnh! Hiện tại, đưa tám vị tiền bối trở về vị trí cũ!

Ầm...

Vô số linh thạch bay vào trong Kim Loan điện, so sánh với lúc luyện hóa tám tòa Thiên Cung càng nhiều linh thạch, không muốn sống nhảy vào trong thế giới mà Hỗn Độn Nguyên Anh xây dựng, trong nháy mắt cháy bùng.

- Luyện!

- Luyện hóa đạo thống các ngươi!

- Tế!

- Tế chính mình, lập ta đạo thống!

Trong Kim Loan điện linh thạch Thánh Hỏa hừng hực, linh lực vặn vẹo , đem cái thế giới này hóa thành một cái lò lớn cự đại, đốt cháy hết thảy!

Đây là thủ đoạn tế luyện, luyện chính là tám Thần Đế hư ảnh, luyện hóa đạo thống bọn họ, tế chính là Giang Nam mình, luyện hóa tám Thần Đế đạo thống, tế ra đạo thống của bản thân!

Hỏa lực chỉ ở trong nháy mắt liền tăng lên tới đỉnh, tám Thần Đế hư ảnh bắt đầu hòa tan, đạo tắc hóa thành kim dịch, từ từ chảy xuống, mà vào lúc

này, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Anh cũng bắt đầu hòa tan!

Nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

Hỗn Độn Nguyên Anh là thần hồn thần tính của hắn luyện thành, là đạo thống của hắn ngưng kết, nếu Hỗn Độn Nguyên Anh trước tám Thần Đế hư ảnh một bước tan rã, liền ý nghĩa Giang Nam bỏ mình đạo tiêu, hồn phi phách tán!

Trong Kim Loan điện, chín thân ảnh giống như vàng ròng chế tạo, không ngừng tan rã, Giang Nam đau khổ kiên trì, hắn có tín niệm tất thắng, nhưng chỉ có tín niệm tất thắng là không được, phải có thủ đoạn tất thắng, mới có thể làm được cười đến cuối cùng!

Mà thủ đoạn tất thắng của hắn là trong Hỗn Độn Nguyên Anh dung nạp sáu thành pháp lực đạo tắc, lúc trước tám tòa Thiên Cung vô số Thần Ma hư ảnh cộng thêm tám Thần Đế hư ảnh, tổng cộng cũng bất quá chiếm cứ bốn thành mà thôi!

Hắn còn có nhiều pháp lực đạo tắc hơn, có thể chịu đựng được loại tế luyện này!

Bất quá, loại tế luyện này, loại linh thạch Thánh Hỏa này, cháy sạch là thần hồn thần tính của hắn, mang đến đau đớn là linh hồn đau đớn, là linh hồn ở trong liệt hỏa đau khổ, trình độ đau đớn kịch liệt kia, quả thực không cách nào tưởng tượng!

Hơn nữa, Giang Nam thấy, tốc độ tám Thần Đế hư ảnh này tan rã thật chậm, so với Hỗn Độn Nguyên Anh của mình tan rã muốn chậm hơn rất nhiều, đạo thống tám Thần Đế này vững chắc, vô số năm tháng, vô số tu sĩ là được đạo thống từ đám bọn hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1236: Tất Có Yêu Nghiệt. (2)

Mà đạo thống của hắn mới vừa khởi bước!

Qua một lúc lâu, tám Thần Đế hư ảnh tan rã non nửa, mà Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn dĩ nhiên đã tan rã hơn phân nửa!

Trong Kim Loan điện, đạo tắc hóa thành kim dịch sôi trào, đột nhiên kim dịch lưu động, hướng Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Anh chảy tới, Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn vừa tan rã, vừa gây dựng lại, cắn nuốt luyện hóa đạo tắc, hết sức duy trì ưu thế.

Đây là thủ đoạn tất thắng còn lại của hắn, đó chính là tám Thần Đế không có ở chư thiên vạn giới, không có ở trong tám vũ trụ, mà hắn ở chỗ này, hắn là chủ nhân của mình, nơi này hắn là chủ chiến tràng!

Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn không ngừng tan rã, cũng đang không ngừng lớn mạnh, tiêu hao này so sánh xuống dưới, ưu thế Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn rốt cục nhận được phát huy!

Mà vào lúc này, trong thần giới, cơ hồ tất cả mọi người cảm giác được một loại Đại Đạo không hiểu ba động, không biết bao nhiêu người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy vòm trời trong lúc bất chợt liền có từng đạo Thần hà chậm rãi ba động, Đại Đạo Cổ lão rung động, rung chuyển, từng tồn tại Cổ lão rối rít mở ra Thiên Nhãn, quét nhìn Đại Đạo, dường như muốn từ đó nhìn ra cái gì, chẳng qua là mạnh như bọn họ, cũng không có phát hiện gì cả.

Ong ong ong!

Trong thế giới Cổ lão nhất của Thần Giới, từng mặt Thần kính rộng lớn như tinh cầu bay ra, trải rộng bầu trời, kính quang mọi nơi chiếu rọi, tiếp theo vô số mặt Thần kính đột nhiên va chạm, tạo thành một cái lăng kính cự đại, oanh một tiếng đụng thủng hàng rào Thần Giới, đi tới hạ giới, cao vút ở

bầu trời Trung Thiên thế giới.

Lăng Kính Đốc Thiên Nghi ở bầu trời Trung Thiên thế giới cổn động, vô số mặt kính phản chiếu chư thiên vạn giới từng cái từng cái thế giới, nơi chiếu rọi, chỉ thấy những thế giới trong chư thiên vạn giới này rõ ràng xuất hiện tình hình giống nhau.

- Thiên tượng đại biến, tất có yêu nghiệt!

Một ánh mắt khổng lồ chú ý Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, chỉ nghe một thanh âm trầm trọng vang lên, quanh quẩn ở trong thiên địa:

- Hôm nay hạo kiếp sắp tới, lại có tuyệt thế yêu nghiệt xuất thế, ngay cả Lăng Kính Đốc Thiên Nghi của ta cũng tìm không được chỗ ẩn thân của yêu nghiệt này, chẳng lẽ thật sự là muốn tiêu diệt Chư Thiên ta sao?

Trong thần giới, từng vị Cổ lão Thần Quân rối rít lấy ra dị bảo thôi diễn thiên tượng vì sao mà biến, Quang Vũ Thần Đế nhìn lên quỹ tích vận hành của thiên tượng, như có điều suy nghĩ.

Cùng lúc đó, chư thiên vạn giới từng cái từng cái Đại Thế Giới, Bổ Thiên thần nhân đắm chìm trong thần quang, giờ phút này rối rít đi ra ngoài.

- Ta cảm giác được một loại rung động không hiểu, phảng phất Thiên Đạo đang thay đổi.

Con mắt Đạo Vương bắn ra hai đạo thần quang, chỉ thấy hai đạo thần quang này thấm nhuần phía chân trời, giống như hai đạo kim quang đại trụ ở trong vũ trụ quét ngang, quét qua từng cái từng cái thế giới, thậm chí xuyên thủng hư không Thần Giới.

Tiếp theo kim quang đại trụ thu hồi, ngay cả hắn cũng không có cái phát hiện gì, không rõ ràng lắm Thiên Đạo rốt cuộc bởi vì sao mà thay đổi.

Mà cơ hồ ở cùng trong nháy mắt, phía trên địa ngục Minh Hải, trong từng ngọn địa ngục thế giới to lớn, cũng có sáng mờ tràn ngập, địa ngục Ma Đế

Cổ lão cũng cảm ứng được địa ngục Đại Đạo mơ hồ thay đổi, vì vậy tạo thành loại dị tượng này.

Nhiều thần thức Cổ lão quét ngang, sưu tầm mọi nơi, muốn tìm được nguyên nhân làm Thiên Đạo thay đổi.

- Khởi bẩm Ngọc Hoàng bệ hạ!

Ở một vũ trụ xa xôi khác, Thiên Giới Thần Đình nặng nề, che khuất bầu trời, huy hoàng vô cùng, một thần nhân bàn tay cùng trên mặt mọc lên vô số con mắt đứng ở trước Thiên Giới Nam Thiên Môn cúi đầu và ngẩng đầu nhìn thiên địa, qua một lúc lâu trở lại Thần Đình báo cáo, hướng Thiên Đế trên Kim Loan điện kia khom người nói:

- Thuộc hạ vô năng, không thể tìm được tuyệt thế yêu nghiệt sửa Thiên Đạo kia!

- Giám Thiên Tư, các ngươi có phát hiện gì không?

Ngọc Hoàng Thiên Đế buông xuống hỏi một vị thần quan khác nói.

Thần quan kia đỉnh đầu hiện ra một mặt Thiên Giới la bàn khổng lồ, chỉ thấy trên la bàn vô số tinh thần giống như con cờ chuyển động, lung tung chí cực, khom người nói:

- Thuộc hạ vô năng, thiên tượng rối loạn, Thiên Đạo có biến, thuộc hạ cũng không có thể phát hiện họa loạn căn nguyên!

- Ngự sử tinh quan, ngươi đi Đại Tây Thiên bái kiến Phật Đế.

Ngọc Hoàng Thiên Đế kia khẽ cau mày nói:

- Xem hắn có giải thích gì.

Đại Tây Thiên Phật Giới, Cổ lão vũ trụ rung chuyển rất nhỏ, Đại Tây Thiên Thiên Đạo mơ hồ phát sinh thay đổi, để cho Chư Thiên Phật Đà Phật tổ từng cái từng cái động dung, phật hiệu vang dội thiên địa hoàn vũ, phật

quang thấm nhuần vũ trụ, muốn cùng thiên địa đại đạo câu thông, từ đó hiểu rõ đến căn nguyên Thiên Đạo thay đổi.

Yêu giới, Hỗn Độn giới, Quỷ Giới... một chút vũ trụ cũng phát sinh biến hóa đồng dạng, kinh động vô số tồn tại Cổ lão, từng cái từng cái thân ảnh kinh thiên động địa ở chút ít vũ trụ này xuyên qua, nghiên cứu căn nguyên Thiên Đạo thay đổi.

Mà vào lúc này, Tiên Giới hư vô mờ mịt kia cũng có mấy suy nghĩ Cổ lão va chạm.

- Bị hắn Thành Đạo.

Thiên tượng dị biến của tám đại vũ trụ từ từ kết thúc, giờ khắc này, cơ hồ tám đại vũ trụ, vô số thế giới tất cả Thiên Cung tu sĩ đều đồng thời cảm giác được một chuyện tình kỳ diệu ở trên người mình phát sinh.

- Kỳ quái, ta làm sao cảm giác được ở trên tám tòa Thiên Cung, còn có Thiên Cung thứ chín?

Một vị tu sĩ tân tân khổ khổ tu thành Tử Tiêu Thiên Cung lộ ra vẻ kinh ngạc, hướng đạo hữu bên cạnh thất thanh nói:

- Ta cảm giác được công pháp của mình còn có thể tiếp tục thôi diễn, thôi diễn ra phương pháp tu luyện Thiên Cung thứ chín! Chẳng lẽ này là ảo giác sao?

- Ta cũng cảm thấy vậy! Đúng là có Thiên Cung thứ chín tồn tại!

Tu sĩ kia thất thanh nói:

- Làm sao có thể? Tám Thần Đế lập đạo thống, cho nên tu luyện tám tòa Thiên Cung, làm sao trong lúc bất chợt toát ra Thiên Cung thứ chín?

- Ta còn cảm giác được, nếu tu thành chín ngọn Thiên Cung, xông phá thần nhân chi cách liền không hề giống như trước khó khăn như vậy nữa!

Này đối với chúng ta những tu sĩ bị vây ở Thiên Cung bát trọng này mà nói, là một chuyện đại hỉ sự a!

Tu sĩ ôm nghi ngờ đồng dạng đếm không xuể, không biết bao nhiêu người nghị luận rối rít, nhiều Thiên Cung tu sĩ hô bằng gọi hữu, lẫn nhau trao đổi, nghị luận tòa Huyền Thiên Thượng Cung trong lúc bất chợt là có thể tìm hiểu này.

Huyền Thiên Thượng Cung, đứng đầu Cửu Cung, vào giờ khắc này tác động không biết bao nhiêu nhân tâm.

Thậm chí, có nhân vật thiên tài tuyệt đại, đã tu thành Thiên Cung thứ chín!

Trong tòa Huyền Thiên Thượng Cung này dựng một tượng thần, cùng Giang Nam phảng phất, đứng vững vàng ở trên Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh... chúng Thiên Cung, vẻ mặt túc mục.

Trong tám đại vũ trụ người lớn lên tương tự đếm không xuể, bất quá đại đa số người cũng không có hướng phương diện này suy nghĩ, mà là nghĩ rốt cuộc là tồn tại gì Chứng Đạo, đạt tới thành tựu có thể cùng Câu Trần, Hậu Thổ chúng viễn cổ Thần Đế giống nhau.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1237: Hạ Giới Dế Nhũi. (1)

Thần Giới, Quang Vũ Thần Đế đưa mắt nhìn một tu sĩ trước mặt mới vừa tu thành Thiên Cung thứ chín, nhìn thần tượng trong Huyền Thiên Thượng Cung, khóe mắt không khỏi run lên:

- Thiên tượng đại biến, tất có yêu nghiệt. Giang giáo chủ, yêu nghiệt không phải là ngươi chứ...

Bỉ Ngạn thế giới, trong Tiên Đình mờ ảo, Nữ Đế kia vào lúc này cũng không khỏi phát ra một tiếng sợ hãi than, đối với Thiên Đạo thay đổi lần này cũng có cảm ứng, chẳng qua là mặc dù thần thông quảng đại như nàng, cũng không biết Thiên Đạo vì sao mà thay đổi.

Tiên duyên thứ bảy quan, lần này tiến vào Bỉ Ngạn thế giới rất nhiều cường giả bị loại bỏ chín thành, nhưng còn có gần mười vị cường giả đi tới đây, trong đó trừ đám người Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, Tịch Ứng Tình, Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Mộ Vãn Tình cùng vị hôn thê của Giang Nam Thi Hiên Vi ra, còn có mấy người khác là Huyền Hoàng Học Cung đệ tử.

Trải qua Giang Nam làm hành động rối kỷ cương, trước thời hạn đem lĩnh ngộ của mình ở trong Bỉ Ngạn thế giới truyền thụ cho bọn họ, những người này đi tới Bỉ Ngạn thế giới quả thực như cá gặp nước, trong thời gian ngắn như vậy liền đả thông sáu quan đầu tiên.

Huyền Hoàng Học Cung là kinh người bực nào?

Học cung đệ tử mang mặt nạ hắc bạch, tu luyện là tuyệt học trong học cung, cả đám đều là siêu quần bạt tụy, từ trong thiên tài chư thiên vạn giới chọn lựa nhân vật hàng đầu, nhưng mà đi tới Bỉ Ngạn thế giới, học cung đệ tử thành nhóm thành nhóm bị loại bỏ xuất cục.

Khiến học cung đệ tử buồn bực nhất chính là, Huyền Thiên Thánh Tông

cái môn phái an phận trong một góc của chư thiên vạn giới này, lại từng cái từng cái long tinh hổ mãnh, ở Bỉ Ngạn thế giới hòa đồng phong sinh thủy khởi, từng cái từng cái tinh lực tràn đầy, vừa động thủ chính là thần quang vạn trượng, dùng rõ ràng là Đế Hoàng Thần Thể như rau cải trắng, làm cho người ta buồn bực đến hộc máu.

Tiên duyên cửa thứ nhất, học cung đệ tử bị loại bỏ gần nửa, nhưng đệ tử thánh tông lại chỉ bị loại bỏ hai thành.

Cửa thứ hai, lại có nhiều học cung đệ tử bị loại bỏ, trừ Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, Tịch Ứng Tình ba học cung đệ tử này ra, liền chỉ còn lại không tới mười người.

Nhưng mà, Huyền Thiên Thánh Tông đệ tử còn dư lại năm thành, từng cái từng cái long tinh hổ mãnh, đem Đế Hoàng Thần Thể dùng cho xuất thần nhập hóa, đả thông cửa thứ hai, để cho những học cung đệ tử kia rụng ánh mắt, nói thầm học cung còn có phải là đệ nhất thiên hạ học cung hay không.

Đến Tiên duyên chín quan, một cửa ải so sánh với một cửa ải khó khăn, mặc dù thánh tông đệ tử đem Đế Hoàng Thần Thể thúc dục long tinh hổ mãnh, nhưng dù sao tư chất vẫn là kém Đế Hoàng Thần Thể chân chính, đưa đến tuyệt đại đa số đệ tử chịu khổ đào thải, bất quá danh tiếng Đế Hoàng Thần Thể là đánh tới.

Tiên duyên thứ bảy quan là tìm hiểu Bỉ Ngạn Thần Đế mở thế giới, tích chứa lớn lao cơ duyên, kinh nghiệm đào thải còn dư lại mấy người này đều tìm hiểu, hai người Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng đã đặt chân ở Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới, chỉ cần hơi mượn cơ duyên một chút, là có thể thuận lợi đột phá, tu thành Thần Minh!

- Cha, mẹ, sư tôn, ta lại tu thành Thiên Cung cửu trọng!

Tịch Trọng có chút chân tay luống cuống, đột nhiên cả kinh kêu lên.

Đám người Tịch Ứng Tình, Mộ Vãn Tình cùng Lạc Hoa Âm còn chưa

phục hồi tinh thần lại, tiếng kêu sợ hãi của Nhạc Ấu Nương cũng truyền tới:

- Không có thiên lý, tại sao ta không có thành thần, cũng tu thành Thiên Cung cửu trọng? Di, di! Tượng thần Sư phó của ta ở đệ cửu trọng thiên cung!

- Chỗ này của ta cũng có bài vị của chưởng giáo sư huynh!

Tịch Trọng cũng có phát hiện, hô to gọi nhỏ nói.

Mấy người vội vàng quay đầu lại, tinh tế nghiên cứu, quả nhiên thấy trong đệ cửu trọng Huyền Thiên Thượng Cung, Thần Đế hư ảnh kia cùng Giang Nam có mấy phần giống.

- Thật rất giống!

Mộ Vãn Tình gật đầu, nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ thật sự là Tử Xuyên bài vị?

Lạc Hoa Âm nháy mắt mấy cái, hưng phấn nói:

- Cửu Trọng Thiên cung? Thật giống như rất thú vị rất cường đại, chẳng lẽ tiểu tử Tử Xuyên kia vừa trêu ghẹo ra cái đồ chơi tốt gì? Ta có nên chém tu vi trọng tu một lần hay không...

- Không cần.

Tịch Ứng Tình tinh tế xem xét, lắc đầu nói:

- Đệ cửu trọng thiên cung cũng là tích lũy nội tình, bởi vì đạt đến cực số, chín hợp cửu cung, chính là biến hóa nghiêng trời lệch đất, cho nên thành thần so sánh với bát trọng Thiên Cung dễ dàng một chút, không cần đi tìm cầu cơ duyên gì. Nhưng cũng không phải là sau khi tu thành Cửu Trọng Thiên cung thành thần, so sánh với bát trọng Thiên Cung càng thêm cường đại.

Mấy người khác không khỏi gật đầu, cười nói:

- Thật vất vả chứng được bài vị, lại đi trọng tu, có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

- Tòa Thiên Cung này, chẳng lẽ thật cùng Tử Xuyên có liên quan?

Thi Hiên Vi cũng đang đánh giá thần vị trong Thiên Cung, hiếu kỳ nói.

Nàng đã tu thành Thần Minh, cũng không có cơ hội trọng luyện đệ cửu trọng thiên cung, cảm thấy có chút đáng tiếc.

- Này không biết.

Tịch Ứng Tình thản nhiên nói:

- Có thể ở trên bát trọng Thiên Cung thêm nhất trọng, cùng tám Thần Đế ngang hàng, không phải chuyện đùa. Nếu Tử Xuyên có thể làm ra tới, chỉ sợ thành tựu của hắn không cách nào hạn chế, nhưng mà chuyện này cần thay đổi Thiên Đạo, nhân lực thật có thể làm được sao... Ta cảm thấy được, có thể là có người chứng đạo thành tiên, mới có thể thay đổi Thiên Đạo tám đại vũ trụ, khiến cho Thiên Đạo thay đổi, vì vậy nhiều ra nhất trọng thiên cung.

- Trùng hợp chính là, Tiên Nhân này cùng chưởng giáo lớn lên giống nhau?

Nhạc Ấu Nương nghi ngờ nói.

- Thế gian này sinh linh vô số, lớn lên giống nhau như vậy rất nhiều.

Tịch Ứng Tình cau mày, lắc đầu nói:

- Ta cũng không rõ ràng lắm, đợi rời đi nơi đây, tự mình hỏi Tử Xuyên, tự nhiên sẽ hiểu có phải hắn làm ra động tĩnh lớn như vậy hay không.

Mặc dù hắn kinh thái tuyệt diễm, cũng không thể tin được Giang Nam có thể làm được trình độ thay đổi Thiên Đạo tám đại vũ trụ, phải biết rằng, đây

cũng không phải là khiến cho Thiên Đạo quy tắc thay đổi đơn giản như vậy, mà là thay đổi tám đại vũ trụ, lịch trình vô số sinh linh tu luyện!

Công tích vĩ đại bực này, cơ hồ có thể cùng Câu Trần, Hậu Thổ chúng Thần Đế ngang hàng!

Đột nhiên, một cỗ lực lượng bay tới, đem Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng cuồn cuộn nổi lên, từ trước mắt bọn họ biến mất không thấy gì nữa.

Trong Bỉ Ngạn Tiên Đình, Nữ Đế tinh tế đánh giá đệ cửu trọng thiên cung của Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng, đợi thấy Giang Nam bài vị trong Thiên Cung, sắc mặt không khỏi biến hóa, vung tay áo phất một cái, hai người trở lại thứ bảy quan.

- Thật bị hắn tìm được đáp án vấn đề, hơn nữa đi ra con đường này...

Sắc mặt Nữ Đế âm tình bất định, thấp giọng nói:

- Xem ra, ta muốn tìm được một đệ tử vượt xa hắn, chỉ sợ càng thêm khó khăn, chỉ có Tiên Thể, mới có thể thắng được hắn a...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1238: Hạ Giới Dế Nhũi. (2)

Thần Giới Cẩm Tú Thiên, trong Cẩm Tú thần thành, cũng có không biết bao nhiêu Thần Ma rối rít đi ra, nhìn lên Thiên Đạo dị tượng dần dần biến mất kia.

Qua một lúc lâu, nhiều cường giả Thần Giới mới tản đi, bất quá trận dị tượng này đưa tới bàn tán xôn xao, cũng không phải nhất thời trong chốc lát là có thể bình thường. Không chỉ có chư thiên vạn giới, mấy đại vũ trụ khác cũng là như thế, đầy đủ làm cho người ta nghị luận một đoạn thời gian rất dài.

- Thiên Đạo thay đổi, Cửu Trọng Thiên cung, Huyền Thiên Thượng Cung, sau này thành thần chỉ sợ thay đổi một chút.

Một tòa bí cảnh trong Cẩm Tú thần thành, một thần nhân vĩ ngạn thở dài, hướng Thi Mạc Sơn lão gia tử nói:

- Đạo huynh, chư thiên vạn giới ta hạo kiếp sắp tới, hôm nay lại ra chuyện này, không biết là họa hay phúc.

Lại có một thần nhân thở dài nói:

- Thiên hạ hôm nay đại loạn tương khởi, yêu nghiệt cái gì cũng chạy đến, lấy ý kiến của ta, trường hạo kiếp này biến số thật lớn, cho dù là địa ngục cũng không có nắm chặc tất thắng, nếu không đã sớm xuất hiện, tấn công chúng ta!

Thi Mạc Sơn ha hả cười nói:

- Hai vị đạo hữu, đừng nói hạo kiếp, coi như là Đế chiến trận đại lung tung này, ta và ngươi có thể giữ được thân gia tánh mạng hay không cũng còn khó nói.

Hai vị thần nhân kia rõ ràng cũng là hai Thần Chủ, cùng Thi Mạc Sơn giống nhau cũng là chiến tướng thống trị Thất Diệu Thiên.

Thất Diệu Thiên thần binh thần tướng căn cứ bảy diệu phân chia, chia làm bảy bộ, Thi Mạc Sơn là một bộ trong đó, mà hai vị Thần Chủ này Thống soái hai bộ khác.

Trong đó một vị Thần Tinh Thần Chủ nghe vậy, gật đầu nói:

- Thiên hạ hôm nay, ai có thể trèo lên trên đế vị, ta là nhìn chưa ra. Vốn là Đông Cực Thần Quân có Thần Đế chi tư, ở lúc Chứng Đế bị ám toán, đánh rớt Thần đàn. Tuy nói hôm nay đông sơn tái khởi, nhưng nàng đã từ Đế cảnh rớt xuống, muốn tu thành Thần Đế, khó khăn so sánh với trước lớn hơn nữa! Mà mấy vị Thần Quân khác, tu vi tích lũy là đến, chẳng qua thời cuộc hiện nay, người nào cũng sẽ không cho đối phương cơ hội Chứng Đế, người nào Chứng Đế trước chính là một tử lộ!

- Trừ ngũ đại Thần Quân, còn có hai đại hậu cung cũng là không thể khinh thường!

Một vị Thần Chủ khác cười khổ nói:

- Chư thiên vạn giới cũng không có thiếu lão quái vật giấu diếm, Bỉ Ngạn Thần Chu xuất hiện, liền đem một hai Thần Quân câu dẫn đi ra ngoài, những lão quái vật này giấu diếm lâu như vậy, đoán chừng cũng là đợi chờ thời cơ cướp lấy đế vị. Trừ lần đó ra còn có Quang Vũ Đế chuyển thế, hắn sau chuyển thế cũng khó tránh khỏi có lòng vấn đỉnh đế vị, hơn nữa trong nhiều Thần Tôn, Thần Chủ, Chân Thần có thật nhiều trẻ tuổi hào kiệt, hùng tâm vạn trượng, dã tâm bừng bừng, trận Đế chiến này, chỉ sợ là một cuộc Đế chiến thảm thiết nhất, tráng quan nhất 5000 vạn năm qua! Chúng ta những thứ không có cơ hội này, liền chỉ có đứng vào đội ngũ, nếu làm sai, sớm muộn gì sẽ bị người thanh tẩy.

- Chúng ta những lão gia hỏa này, chính là muốn sống, chính là muốn giữ được tánh mạng thân gia của mình, đối với đế vị không có dã tâm gì. Nhưng

mà, người tại giang hồ, thân bất do kỷ a... Đúng rồi, Thi đạo hữu, nghe nói gia tộc ngươi tuyển một cô gia, rất là cao, tên là Huyền Thiên Giáo Chủ có đúng hay không?

Thần Tinh Thần Chủ cười nói.

Thi Mạc Sơn lão gia tử tinh thần rung lên, cười nói:

- Ta cũng đang muốn cùng các ngươi giới thiệu một chút Thi gia cô gia ta, mời các ngươi chỉ điểm hắn!

Hai vị Thần Chủ cười nói:

- Chỉ điểm thì không dám nhận. Xin hỏi vị cô gia này, đã tu thành Thần Ma chưa?

- Này thì từng.

Thi Mạc Sơn cười nói:

- Bất quá đã tu luyện tới Thiên Cung bát trọng viên mãn, cách Thần Ma cảnh giới chỉ là chuyện nhỏ.

Hai Thần Chủ liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên cười nói:

- Thi đạo hữu, chúng ta lần đầu gặp, cũng không có lễ tặng cho hắn, không bằng liền giúp hắn một tay, quán đỉnh cho hắn, giúp hắn tu thành Thần Ma!

Thi Mạc Sơn đang nghĩ những lời này của bọn họ, nghe vậy không khỏi mừng rỡ, cười nói:

- Này rất tốt! Hai vị đạo hữu, vị con rể Thi gia ta này là nhân tài khó lường, mấu chốt nhất chính là, hắn là người đọc sách, rất hiểu lễ phép!

Hắn cắn chữ rõ ràng, trọng điểm cường điệu ba chữ người đọc sách kia, không khỏi đắc ý.

Huỳnh Hoặc Thần Chủ cười ha ha nói:

- Thi gia các ngươi nam nhân đều là người thô kệch, không nghĩ tới lần này gió ngược một hồi, tìm người đọc sách làm cô gia. Đi, đi! Chúng ta đi gặp hắn một lần!

Ba Thần Chủ rời bí cảnh, hướng bí cảnh của Giang Nam đi tới, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng nổ ầm vang, ba người còn chưa đi tới trước, chỉ thấy tòa bí cảnh này ầm ầm nổ tung, một thân ảnh từ này tòa bí cảnh phóng lên cao, một thanh âm càn rỡ cười ha ha nói:

- Ta rốt cục tu thành nhất trọng thiên cung!

Thi Mạc Sơn ngẩn ngơ, Huỳnh Hoặc cùng Thần Tinh hai Thần Chủ cũng ngẩn ngơ, cười nhạo nói:

- Hậu bối nhà ai vậy, tu thành nhất trọng thiên cung cũng đáng được vui mừng như vậy sao?

- Đoán chừng là dế nhũi hạ giới tới a?

Thần Tinh Thần Chủ cười nói:

- Hắn khẳng định không biết, ở Thần Giới ta tu thành nhất trọng thiên cung ngay cả nhân quyền cũng không có, còn thuộc về vị thành niên! Đúng rồi, Thi đạo hữu, bí cảnh cô gia của ngươi ở chỗ nào, chúng ta đi gặp hắn.

- Cái này...

Thi Mạc Sơn đỏ mặt lên, hận không thể một đầu đâm vào dưới đất, có lòng không nhìn tới Giang Nam, bất quá Giang Nam thấy được hắn, vui mừng vạn phần, cười nói:

- Lão gia tử, ta luyện thành nhất trọng thiên cung, chỉ thiếu chút nữa là có thể tu thành Thần Ma!

Thi Mạc Sơn xấu hổ thành giận, chuẩn bị một đầu đâm vào dưới đất,

tránh cho ở trước mặt hai vị đạo hữu bêu xấu.

Thần Tinh Thần Chủ cùng Huỳnh Hoặc Thần Chủ hai người hai mặt nhìn nhau, có chút không giải thích được, vội vàng thấp giọng nói:

- Thi đạo hữu, đây là cô gia nhà ngươi?

Thi Mạc Sơn lúng ta lúng túng nói:

- Cái này... ân, đích xác là cô gia nhà ta. Bất quá... Cái kia sao...

- Thi lão đầu, ngươi không hiền hậu a!

Huỳnh Hoặc Thần Chủ cười lạnh nói:

- Cô gia nhà ngươi rõ ràng chẳng qua là Thiên Cung nhất trọng, ngươi hết lần này tới lần khác nói hắn là Thiên Cung bát trọng, còn mời chúng ta xuất thủ quán đỉnh cho hắn. Ngươi quá không hiền hậu! Trực tiếp đem một Thiên Cung nhất trọng tiểu bối quán đỉnh đến Thần Ma cảnh giới, ngươi muốn mệt chết chúng ta sao?

Thi Mạc Sơn vội vàng giải thích:

- Ta lúc gần đi hắn rõ ràng còn là Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới...

Hắn càng nói trong lòng càng không có đáy, Giang Nam rõ ràng là Thiên Cung nhất trọng, bị hai vị Thần Chủ nhìn ở trong mắt, nếu như hắn còn nói Giang Nam là Thiên Cung bát trọng viên mãn cảnh giới, kia cũng có chút phùng má giả làm người mập.

- Này, đến đây nói rõ lý lẽ đi?

Lão gia tử có chút bi phẫn nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1239: Ngươi Đã Hiểu Ra Chưa? (1)

Giang Nam cất bước đi tới, chắp tay cười nói:

- Tử Xuyên gặp qua hai vị tiền bối. Vừa mới nghe hai vị tiền bối nói vì vãn bối quán đỉnh, giúp vãn bối đột phá đến Thần cảnh, ta trước tạ ơn hai vị tiền bối hảo ý. Ta đột phá đến Thần cảnh, phải cần nội tình cực kỳ khổng lồ, hai vị tiền bối quán đỉnh đối với ta mà nói cũng chỗ dùng không lớn.

Huỳnh Hoặc Thần Chủ cùng Thần Tinh Thần Chủ sắc mặt chậm dần một chút, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ:

- Thi lão đầu nói hắn là người đọc sách. Bây giờ nhìn lại những lời này không có nói sai. Thấp nhất là một thanh niên có tri thức hiểu lễ nghĩa.

Thi Mạc Sơn kéo hắn qua một bên, cả giận nói:

- Tiểu tử thúi, đây là chuyện gì xảy ra?

- Ta tu thành nhất trọng thiên cung!

Giang Nam không khỏi đắc ý nói.

- Ta biết!

Thi Mạc Sơn giận dữ, quát lên:

- Ta là hỏi ngươi, lúc ta rời đi ngươi rõ ràng vẫn là Thiên Cung bát trọng, làm sao chỉ chớp mắt cảnh giới của ngươi lui bước lợi hại như thế!

Giang Nam tức cười, biết lão gia tử thấy hắn chỉ có nhất trọng thiên cung, nhưng không cách nào nhìn ra tinh diệu nhất trọng thiên cung này của hắn, kiên nhẫn giải thích:

- Ta bây giờ không phải là lui bước. Mà là tiến bộ, hôm nay ta so sánh với ngày thường bất kỳ một cái cũng muốn tiếp cận thần cảnh...

Đột nhiên, sát khí hạo hạo đãng đãng cuồn cuộn mà đến, đem Giang Nam khóa chặt, chỉ thấy thần quang bá bá bá hiện lên, từng tôn Thần Ma xuất hiện, đem Giang Nam cùng Thi Mạc Sơn đoàn đoàn bao vây ở chính giữa!

- Giang Nam Giang Tử Xuyên?

Một Thần Ma thấp giọng quát hỏi.

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, những Thần Ma này hắn cũng không xa lạ gì, là Thần Ma dưới trướng Trường Nhạc Cung, từng ở trong Bỉ Ngạn thế giới cùng Vũ Hàm tiên tử hướng hắn xuất thủ. Lúc Vũ Hàm tiên tử xuất thủ cực kỳ tươi đẹp, đem trên dưới một trăm Thần Ma pháp lực dung làm một thể. Công pháp tinh diệu, pháp lực hùng hồn, làm người ta phải sợ hãi than, thậm chí Giang Nam cũng cần xuất liên tục sáu bảy đạo đại thần thông mới có thể đỡ một chưởng nhẹ nhàng của nàng.

Đánh chết Vũ Hàm tiên tử, cơ hồ làm cho Giang Nam vận dụng tất cả tiền vốn của mình, thậm chí ngay cả Vô Úy Ấn cũng vận dụng trước hai thức, có thể thấy được loại công pháp kia của Vũ Hàm tiên tử là cao bực nào!

Mà những Thần Ma trước mắt này, đều là Thần Ma cùng Vũ Hàm tiên tử ở chung một chỗ, hết thảy bị Giang Nam đào thải. Ra khỏi Bỉ Ngạn Thần Chu, Giang Nam cũng không có đem việc này để ở trong lòng, bởi vì rời Bỉ Ngạn thế giới, trí nhớ những người này sẽ bị quy tắc của Bỉ Ngạn thế giới lột bỏ.

Bất quá, hôm nay những Trường Nhạc Cung Thần Ma này lại tìm đến hắn, này chỉ có thể nói rõ, chỉ sợ có người nói cho người Trường Nhạc Cung, Vũ Hàm tiên tử là chết ở trong tay của mình!

- Tố Thần Hầu khí độ văn hoa, không phải là loại người sau lưng rỗi rãnh nói loạn ngữ. Cung Thiên Khuyết tuy nói là Bổ Thiên thần nhân nhất mạch,

tư chất cũng cực cao, nhưng mà tâm tính của hắn không như Tố Thần Hầu.

Giang Nam tâm thần chuyển động, thầm nghĩ:

- Hôm đó ở trong Bỉ Ngạn Thần Chu, Cung Thiên Khuyết liền cố gắng chém giết ta cùng Tố Thần Hầu giả bộ ngủ! Hơn nữa, ta cho trên lưng hắn cõng oan uổng thật to, khó bảo toàn hắn sẽ không trả thù trở lại. Hơn phân nửa chính là Cung Thiên Khuyết nói cho Thần Ma Trường Nhạc Cung, Vũ Hàm tiên tử là chết ở trong tay của ta...

- Ta hỏi ngươi có phải là Giang Nam Giang Tử Xuyên hay không!

Trường Nhạc Cung Thần Ma kia thấy hắn chậm chạp không đáp, sắc mặt không khỏi trầm xuống, lần nữa hỏi:

- Ngươi không nói lời nào, chẳng lẽ là thừa nhận?

- Cô gia ngươi thật giống như đắc tội Trường Nhạc Cung!

Sắc mặt Thần Tinh Thần Chủ biến hóa, hướng Thi Mạc Sơn truyền âm nói:

- Lần này hỏng bét, hắn người nào không đắc tội, hết lần này tới lần khác đi đắc tội Trường Nhạc Cung, Trường Nhạc Cung há lại dễ dàng trêu chọc như vậy? Cung chủ tuy nói hôm nay không để ý tới thế sự, nhưng thế lực Trường Nhạc Cung như cũ không thể khinh thường, trong thần giới cũng không có thiếu đầu sỏ là bộ hạ cũ của Trường Nhạc Cung! Thất Diệu chúng ta mặc dù cũng là một thế lực không nhỏ của Thần Giới, nhưng cùng quái vật lớn bực này so sánh, vẫn là gặp sư phụ!

Thi Mạc Sơn cũng là sắc mặt ngưng trọng, hít vào một hơi thật dài, thần thức ba động nói:

- Này nói không chừng có hiểu lầm gì...

Huỳnh Hoặc Thần Chủ lắc đầu thở dài nói:

- Thi đạo hữu, Thất Diệu chúng ta tuy nói đồng khí liên chi, nhưng mà chuyện này không phải chuyện đùa, nếu là Trường Nhạc Cung Thần Ma động thủ giết hắn, chúng ta cũng không cách nào ra mặt, nhiều nhất âm thầm xuất thủ cứu cô gia ngươi ra, không thể nào thay hắn ra mặt.

- Này thật không cần.

Thi Mạc Sơn sắc mặt âm tình bất định, truyền âm nói:

- Chỉ là mấy Thần Ma, chuyện nhỏ bực này cô gia ta có thể ứng phó, chẳng qua là chỉ sợ Trường Nhạc Cung công tử hoặc là những đầu sỏ khác cũng ở chỗ này.

Thần Tinh, Huỳnh Hoặc hai Thần Chủ không khỏi tức cười, cho là hắn chẳng qua là hướng trên mặt cô gia nhà mình dát vàng.

- Giang giáo chủ này, hơn phân nửa là nhân vật da trâu ngất trời, ở Thi gia mặt dầy, đem mình thổi so sánh với Thần Ma còn muốn lợi hại hơn gấp bao nhiêu lần, lừa gạt Thi gia thiếu nữ, được hoan tâm. Hắn một dế nhũi Thiên Cung nhất trọng, nơi nào có thể có Thần Ma chiến lực gì?

Hai Thần Chủ thần thức ba động, truyền âm nói:

- Thiếu nữ không biết bị lừa cũng được, Thi đạo hữu cũng là, đường đường một người từng trải, cũng bị cô gia hắn hù dọa đến sửng sốt, ném thể diện Thất Diệu Thần Chủ chúng ta.

- Không cần lo hắn, đợi Trường Nhạc Cung đem thư sinh mặt dầy này đánh chết, cũng là tuyệt niệm tưởng của Thi đạo hữu, coi như là vì Thi gia trừ hại.

Giang Nam như cũ chưa từng để ý tới Trường Nhạc Cung Thần Ma đặt câu hỏi kia. Mà là ánh mắt nhìn lại mọi nơi. Đột nhiên ánh mắt của hắn có chút dừng lại, rơi ở trên đình đài phía xa, đình đài kia lơ lửng, thần thủy ở giữa không trung hóa thành một ao Bích Thủy, hồ sen Thần Liên, mùi thơm ngát thanh tịnh.

Trong trường đình, Cung Thiên Khuyết cùng một cô gái thanh tú vóc người cao gầy mặc cung trang ngồi cùng một chỗ, xa xa hướng bên này xem ra.

- Cung đạo hữu.

Giang Nam xa xa chắp tay.

- Giang giáo chủ.

Cung Thiên Khuyết nâng chén ý bảo, lại cười nói.

- Cung đạo hữu một đường cực khổ.

Giang Nam khẽ mỉm cười:

- Ta nghe nói đạo hữu ở trong Bỉ Ngạn Thần Chu cũng không tiêu mất trí nhớ. Ngược lại thừa dịp những người khác đều ngủ say, cướp sạch mấy ngàn Thần Ma pháp bảo, bị bọn họ đuổi giết, thậm chí ngay cả Thần Tôn cũng muốn mạng đạo hữu. Giang mỗ nghe nói chuyện này, thực bóp cổ tay thở dài một lúc lâu, một là thở dài nhân phẩm của Cung đạo hữu, một là thực vì đạo hữu an nguy lo lắng. Hôm nay thấy đạo hữu còn sống, Giang mỗ không khỏi để xuống một tảng đá lớn. Đạo hữu, ngươi hối cải đi.

Sắc mặt Cung Thiên Khuyết biến hóa, hiển nhiên nghĩ đến chuyện đã xảy ra ở thần chu hôm đó

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1240: Ngươi Đã Hiểu Ra Chưa? (2)

Khi đó mình và Tố Thần Hầu giả bộ hôn mê, Giang Nam chẳng những đút mình một đao. Hơn nữa còn nghênh ngang đem pháp bảo trên người mình hết thảy sờ đi. Nhưng mà như vậy coi như bỏ qua, tiểu tử này còn gài tang vật giá họa, đem vài món Phúc Vân Thần Tôn pháp bảo nhét vào trên người mình, làm hại mình bị đuổi giết đến nay!

Nếu không phải Trường Nhạc Cung che chở, thẳng đến hiện tại chỉ sợ hắn còn bị mấy Thần Chủ cùng đám người Phúc Vân Thần Tôn kia đuổi giết!

- Nói ra thật xấu hổ, Cung mỗ bị giá họa, bị oan ức khó lòng rửa sạch.

Sắc mặt Cung Thiên Khuyết khôi phục như thường, uống rượu trong chén, cười nói:

- Bất quá cũng may phong thủy luân chuyển, người hãm hại ta hôm nay cũng tai vạ đến nơi. Đúng rồi Giang giáo chủ, chuyện tình ngươi ở Bỉ Ngạn thế giới tàn sát Vũ Hàm tiên tử, Cung mỗ không cẩn thận liền nói cho Trường Nhạc Cung, trong lòng thực cảm xin lỗi, làm hại Giang giáo chủ cũng tai vạ đến nơi.

- Tai vạ đến nơi?

Giang Nam nhìn khắp bốn phía, đem những Thần Ma vây khốn hắn thu hết đáy mắt, thấy buồn cười nói:

- Chỉ bằng những thứ chó mèo Trường Nhạc Cung này? Cung đạo hữu, ngươi biết hay không, hôm nay Giang mỗ không thể so sánh tầm thường, ta đã tu thành nhất trọng thiên cung!

Hắn cười ha ha, hăng hái, cắn chữ rõ ràng nói:

- Nhất trọng thiên cung! Cung đạo hữu, ngươi biết nhất trọng thiên cung là cái khái niệm gì không?

Sắc mặt Cung Thiên Khuyết cứng đờ, đột nhiên bật cười nói:

- Giáo chủ, ngươi nói gì? Ngươi lặp lại lần nữa?

Trong Cẩm Tú thần thành, sớm có vô số Chư Thiên Thần Ma đến đây tham gia thịnh hội chú ý tới một màn giữa không trung này, rối rít đi ra ngoài quan sát, giờ phút này nghe vậy không khỏi khiến mấy Thần Ma này cười ha ha, tiếng cười xông thẳng lên trời, cơ hồ thẳng không dậy nổi thắt lưng.

- Thiên Cung nhất trọng là cái khái niệm gì, lại còn có dế nhũi như vậy?

Một Thần Ma cười đến nước mắt giàn giụa nói:

- Hắn chẳng lẽ không biết Thiên Cung cảnh giới tu sĩ, ở Thần Giới ta ngay cả tư cách nói chuyện cũng không có sao?

- Ta đoán chừng hắn thật sự không biết. Dù sao cũng là hạ giới đi lên dế nhũi, Thiên Cung cảnh giới là có thể ở hạ giới tác oai, đến thượng giới, nhất thời chốc lát chuyển đổi không đến!

Trong Cẩm Tú Minh, cường giả san sát, rõ ràng là đến từ thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô bốn thành tuổi trẻ cường giả, giờ phút này nghe vậy cũng không khỏi bật cười, lắc đầu nói:

- Hạ giới đi lên thanh niên, thật có chút không biết trời cao đất rộng.

Có một Thần Chủ trẻ tuổi chắp hai tay sau lưng, nhẹ giọng nói:

- Người tuổi trẻ kia không đáng để lo, nhưng Cung Thiên Khuyết này không phải chuyện đùa, là một nhân tài. Ta nghe nói hắn hôm nay vẫn là Thiên Thần cảnh giới, là có thể ở trong mấy ngàn Thần Ma đuổi giết chạy trốn, hơn nữa trong đó còn có năm sáu Thần Chủ, cùng với một Thần Tôn!

- Cung Thiên Khuyết đúng là cực kỳ cường đại. Tạo Hóa Lão Tổ thân truyền đệ tử, ngay cả Thần Tôn cũng không cách nào làm sao hắn, lần này hắn lại cùng Trường Nhạc Cung chung một tuyến, là một cao thủ dựa thế. Đợi một thời gian, tu vi cảnh giới của hắn tất nhiên cùng chúng ta càng ngày càng gần!

Linh Tuyết Thần Chủ đột nhiên nhẹ giọng nói:

- Chư vị, vị Giang giáo chủ kia các ngươi thấy thế nào?

- Hắn?

Mọi người rối rít cười nói:

- Linh Tuyết Tiên Tử, kia chỉ là một đần độn mà thôi, còn có thể thấy thế nào?

Linh Tuyết Thần Chủ nhẹ nhàng lắc đầu:

- Bản thân ta mơ hồ cảm thấy, Giang giáo chủ này thật giống như so sánh với Cung Thiên Khuyết còn muốn nguy hiểm...

Bên cạnh Cung Thiên Khuyết, cô gái thanh tú kia đột nhiên mở miệng nói:

- Nếu Giang giáo chủ không có phủ nhận sát hại Vũ Hàm tỷ tỷ, như vậy ta liền trực tiếp định tội của ngươi. Giết hắn đi.

Bốn phía Giang Nam, Trường Nhạc Cung trên trăm Thần Ma đột nhiên dữ dội lên, trong nháy mắt vô số đạo tắc bay lên không, đạo tắc thô to chi chít, hóa thành từng loại từng loại Thần Thông uy lực mạnh mẽ bá đạo, lại có kiện kiện pháp bảo gào thét xoay tròn, càng lúc càng lớn, che khuất bầu trời, càng hướng Giang Nam oanh khứ, tràng diện kinh thiên động địa!

Vô số Thần Thông cùng pháp bảo bị định ở giữa không trung, tất cả Thần Thông cùng pháp bảo uy năng như cũ giữ vững ở trạng thái bộc phát, nhưng

lại không nhúc nhích, phảng phất giờ khắc này thời gian bất động, dừng lại trôi qua, ở trước mặt Chư Thiên Thần Ma Cẩm Tú thành, là một hình ảnh tĩnh mịch!

Không chỉ có như thế, thậm chí trên trăm Thần Ma vây công Giang Nam kia, giờ phút này cũng bị định ở tại chỗ, tư thế thiên kỳ bách quái, vẫn duy trì tư thái tiến công.

- Khái niệm ta tu thành nhất trọng thiên cung, xem ra các ngươi thật sự không hiểu.

Giang Nam lắc đầu, thở dài, nhẹ nhàng cất bước đi thẳng về phía trước, cước bộ của hắn vừa động, từng đạo Thần Thông oanh hướng hắn lại bị đinh ở giữa không trung bắt đầu tan rã, tiếp theo từng kiện Thần Ma chi bảo bắt đầu nghiền nát, rầm một tiếng toái đầy đất!

Sau một khắc, hắn đi tới bên trường đình giữa không trung kia, đứng ở trên một đóa liên hoa, đưa mắt nhìn Cung Thiên Khuyết, mỉm cười nói:

- Cung đạo hữu, ngươi đã hiểu ra chưa?

Sắc mặt Cung Thiên Khuyết thay đổi, không chỉ có hắn, trong Cẩm Tú Thành cơ hồ tất cả Thần Ma sắc mặt cũng thay đổi, cả Cẩm Tú thần thành chu vi gần ức dặm yên lặng như tờ.

Giang Nam là Thiên Cung nhất trọng tu vi, mọi người hết thảy nhìn ở trong mắt, mới vừa rồi còn nhạo báng hắn không biết trời cao đất rộng, là con dế nhũi hạ giới đi lên không có nhãn giới kiến thức.

Nhưng mà chính là một con dế nhũi như vậy, còn chưa xuất thủ, liền đem trên trăm Thần Ma Thần Thông cùng pháp bảo định trụ, định ở tại chỗ, thậm chí ngay cả những Thần Ma đó cũng bị hắn định trụ, không cách nào nhúc nhích!

Hắn vừa động, Thần Thông mai một, đạo tắc không còn, Thần Minh chi bảo nát bấy!

Uy thế bực này, cho dù đặt ở trong Thiên Thần, cũng là nhân vật đứng đầu!

Thần Ma trong lúc đó, cho dù là Thần Ma cảnh giới giống nhau, tu vi chênh lệch cũng có thể có khác biệt trời vực. Nơi này có ví dụ đơn giản nhất: Mới vừa tiến vào Thần Thông cảnh giới, pháp lực của tu sĩ Giáp là một, mà pháp lực tu sĩ Ất là gấp hai, Thần Thông bát trọng, pháp lực Giáp đạt tới 128, mà trị giá pháp lực Ất liền đã đạt tới 256. Sau Thần Thông tám cảnh là Đạo Đài bát cảnh, sau Đạo Đài bát cảnh là Thần Phủ tám cảnh, sau lại là Thiên Cung tám cảnh, sau đó mới là Thần Ma.

Tu sĩ Giáp cùng tu sĩ Ất pháp lực chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn, cuối cùng đưa đến tu sĩ Ất có thể dễ dàng tiêu diệt tu sĩ Giáp, càng đến hậu kỳ, chênh lệch liền càng phát ra rõ ràng.

Hiển nhiên, Giang Nam chính là loại nhân vật tu sĩ Ất này, căn cơ đánh cho vô cùng lao cố, để cho hắn lúc ở Thiên Cung cảnh giới pháp lực là có thể đạt đến trình độ Thiên Thần đỉnh cấp!

Bất quá làm cho không người nào có thể tiếp nhận chính là, hắn còn là Thiên Cung nhất trọng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1241: Nén Giận Một Kích. (1)

Thiên Cung nhất trọng cùng Thần Ma cảnh giới cách xa nhau tám cảnh giới, mỗi cảnh giới tu vi tăng lên gấp đôi, đó chính là 128 lần!

Vẻ mặt mọi người dại ra, phảng phất nhìn qua không phải là thiếu niên thư sinh Giang Nam này, mà là một Đại Ma diện mục dữ tợn kinh khủng!

- Hiện tại hắn Thiên Cung nhất trọng là có thể cùng nhân vật đứng đầu trong Thiên Thần tranh phong, nếu như hắn tu luyện tới Thần Minh cảnh giới, tu vi tăng lên 128 lần, chẳng phải là nói hắn có thể cùng Thần Chủ tranh phong sao?

Có người thất thanh nói:

- Thần Minh cảnh giới cùng Thần Chủ tranh phong, đây là cái khái niệm gì? Chẳng lẽ nói hắn tu thành Thần Chủ, là có thể đánh nổ tung Thần Đế sao?

- Cổ quái, có cổ quái!

- Nhất định là có cổ quái.

Mấy trẻ tuổi Thần Chủ của thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô bốn thành sắc mặt ngưng trọng, một vị Thần Chủ trẻ tuổi thấp giọng nói:

- Hắn không thể nào chỉ là Thiên Cung nhất trọng. Nếu là Thiên Cung nhất trọng liền có thể có chiến lực bực này, Thiên Cung bát trọng hắn là có thể cùng chúng ta tranh phong, Thần Chủ cảnh giới hắn có thể đánh nổ Thần Đế! Một người cho dù cường thịnh trở lại, cũng không có thể ở cảnh giới thấp liền có pháp lực cường đại như thế!

Nữ Thần chủ đến từ Quỷ Đô gật đầu nói:

- Chính xác! Ngươi nhìn hắn quanh thân tràn ra pháp lực, rõ ràng chính là đạo tắc, này nói rõ hắn thấp nhất cũng là Thiên Cung bát trọng đỉnh!

- Hắn có thể dùng phương pháp nào đó ẩn tàng tu vi cảnh giới, để cho hắn thoạt nhìn chỉ có Thiên Cung nhất trọng cảnh giới. Bất quá cho dù là Thiên Cung bát trọng, tu vi thực lực của hắn cũng là vô cùng kinh người, vô cùng giỏi, ta ở cùng cảnh giới, liền không có chiến lực bực này!

Lộ Phong Trần cười nói:

- Mới vừa rồi Linh Tuyết Thần Chủ nói, người này so sánh với Cung Thiên Khuyết còn muốn nguy hiểm, xem ra Linh Tuyết Thần Chủ đích xác là nhãn lực cao nhân một bậc. Người này đúng là vô cùng nguy hiểm, chỉ sợ tu vi thực lực thẳng đuổi theo Cung Thiên Khuyết, chỉ so với Cung Thiên Khuyết thua kém một bậc!

Trong Cẩm Tú thần thành cũng có không ít Thần Ma thế hệ trước thấy một màn như vậy, sắc mặt cũng ngưng trọng, Lộ Phong Trần chúng trẻ tuổi Thần Chủ có thể nhìn ra được Giang Nam không phải là Thiên Cung nhất trọng đơn giản như vậy, bọn họ tự nhiên cũng có thể nhìn ra được.

- Thiên Cung bát trọng là có thể có chiến lực Thiên Thần, đến Thần Ma cảnh giới, hắn có thể cùng một chút Chân Thần quyết tranh hơn thua.

Cẩm Tú Minh hội chủ là một lão Thần tôn, hướng mấy lão giả hình dung cổ xưa bên cạnh nói:

- Thật là hậu sanh khả úy, hậu sanh khả úy a!

Một vị lão Thần tôn tóc trắng xoá ha hả cười nói:

- Đương kim thế gian chính là đại thế trước hạo kiếp, hiện ra thiên tài thiên kiêu đếm không xuể, tranh hùng đương thời, ngay cả chúng ta những thế hệ trước này cũng so không bằng.

- Người trẻ tuổi không biết giấu tài, hôm nay danh tiếng vang xa, không

biết tương lai có thể sống sót mấy người? Sóng lớn đào cát, thanh niên hôm nay quang mang vạn trượng, bất quá là một bộ xương khô tương lai.

Một vị nữ Thần chủ già nua cười lạnh nói:

- Đây chính là kết quả không hiểu che dấu phong mang! Chúng ta những thế hệ trước này, tất cả đều là từ trong biển máu bò ra, sớm đã biết đạo lý trong loạn thế bảo toàn tự thân, nhưng mà những người tuổi trẻ này lại không hiểu.

Mà ở phía xa, Huỳnh Hoặc Thần Chủ thấp giọng nói:

- Thi lão đầu, đây mới thật là Thi gia cô gia các ngươi? Thiên Cung nhất trọng liền có chiến lực như thế, hắn là làm được như thế nào?

Thi Mạc Sơn trong lòng không khỏi đắc ý, thấp giọng nói:

- Nhà ta cô gia, hắc hắc, ban đầu ngay cả Lão Tử Thần Minh phân thân cũng đánh thảm, khi đó hắn mới là Trường Sinh Thiên Cung, Thiên Cung tam trọng mà thôi! Mà bây giờ, hắn đã là Thiên Cung nhất trọng...

Nói tới đây, trên mặt lão gia tử cũng không khỏi hiện ra vẻ cổ quái, gãi gãi đầu, chỉ cảm thấy lời của mình có chút hoang đường, ngay cả hắn da mặt dày như vậy cũng có chút không tốt nói tiếp.

Thiên Cung tam trọng, Thiên Cung nhất trọng, người sáng suốt vừa nhìn liền biết Thiên Cung tam trọng nhất định phải mạnh hơn Thiên Cung nhất trọng, mà Giang Nam đảo lại, làm cho người ta thấy phá vỡ khổng lồ, để cho hắn cái lão Thần chủ này cũng có chút hồ đồ.

Thần Tinh Thần Chủ cười nói:

- Ta đoán chừng hắn là giấu dốt, đem những Thiên Cung khác dấu đi, làm cho người ta cho là hắn chẳng qua là Thiên Cung nhất trọng. Thi đạo hữu, cô gia nhà ngươi tuy nói là người đọc sách, cũng không hiền hậu a! Bất quá, người phúc hậu sống không lâu, trong loạn thế này, đúng là muốn có một

chút tiểu thông minh mới có thể sống đi xuống.

- Hắn vẫn còn là Thiên Cung bát trọng, như vậy hai vị đạo huynh có phải muốn quán đỉnh một lần, giúp hắn đột phá Thần cảnh hay không?

Thi Mạc Sơn cười nói.

Huỳnh Hoặc Thần Chủ lắc đầu nói:

- Thiên Cung bát trọng có chiến lực Thiên Thần đứng đầu, dựa vào hai Thần Chủ chúng ta quán đỉnh, cho dù cộng thêm ngươi, ba Thần Chủ, chỉ sợ cũng khó có thể giúp hắn thành tựu Thần Minh.

Giữa không trung trên trường đình, Cung Thiên Khuyết thả ra chén trong tay, chậm rãi đứng dậy, lộ ra vẻ đàng hoàng trung hậu, thành khẩn nói:

- Chẳng lẽ Giáo chủ muốn cùng Cung mỗ động thủ?

Giang Nam ánh mắt chớp động, lắc đầu nói:

- Cung đạo hữu là đệ tử Bổ Thiên thần nhân, Giang mỗ sao dám? Giang mỗ cùng Trường Nhạc Cung ân oán sâu đậm, còn trên ân oán của ngươi ta, bất quá nếu như Cung đạo hữu hướng ta khiêu chiến mà nói, Giang mỗ cũng sẽ không cự tuyệt.

Hắn nhìn về phía cô gái trong trường đình, nhẹ giọng nói:

- Vị cô nương này, ngươi tới tìm ta báo thù, ta cũng đang muốn tìm Trường Nhạc Cung báo thù, đoán chừng trận chiến này không thể tránh được. Nay ta liền ở chỗ này, phân ngươi chết ta sống thôi!

Trong mắt Cung Thiên Khuyết hiện lên nhất đạo tinh mang, đột nhiên thu liễm khí tức, nhìn về phía cô gái kia cười nói:

- Phong Linh tiên tử thấy thế nào?

Nàng kia đứng dậy, thản nhiên nói:

- Cung huynh an tâm một chút chớ nóng. Đây là chuyện riêng của Trường Nhạc Cung ta, đại biểu thể diện Trường Nhạc Cung ta, phải là Trường Nhạc Cung ta tự mình giải quyết!

Hô...

Khí tức của nàng bắt đầu khởi động, đạo tắc cuốn động, cuồn cuộn nổi lên trên trăm Thần Ma, hết thảy rơi vào trong Thiên cung của nàng, trên trăm Thần Ma đạo tắc gia trì pháp lực, để cho tu vi của nàng thẳng tắp tiêu thăng, khí tức rung chuyển, trầm trọng vô cùng!

- Trường Nhạc công tử công pháp!

Trong Cẩm Tú thần thành, không biết bao nhiêu người sắc mặt biến hóa, hiển nhiên đối với môn công pháp này của Trường Nhạc công tử kiêng kỵ quá sâu, biết rõ môn công pháp này cường đại.

Đột nhiên, phong vân cuốn động, Cẩm Tú Minh hội chủ hư ảnh hiện lên ở giữa không trung, thân thể rộng lớn, trầm giọng nói:

- Phong Linh tiên tử, Cẩm Tú thần thành ta thịnh hội sắp tới, bất luận kẻ nào cũng không được ở Cẩm Tú thần thành động thủ, kính xin tiên tử có thể cho Cẩm Tú Minh ta một chút tình mọn, không nên ở Thần Thành động thủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1242: Nén Giận Một Kích. (2)

Phong Linh tiên tử xa xa hướng Cẩm Tú Minh hội chủ khom người, thanh như chuông bạc nói:

- Người này là cừu nhân của Trường Nhạc Cung ta, kính xin Thần Tôn cho Trường Nhạc Cung ta một cái tình mòn, ta giết người này xong, tự nhiên sẽ đích thân nhận tội!

- Ngươi tới trong thành ta giết người, hắn đi tới trong thành ta giết người, nếu bất luận kẻ nào có cừu oán liền ở trong Thần Thành ta đả đả sát sát, Cẩm Tú thần thành chúng ta còn muốn làm ăn sao?

Cẩm Tú Minh hội chủ lắc đầu nói:

- Trật tự Thần Thành ta, không thể phá hư, đừng nói ngươi, coi như là cung chủ các ngươi tới, cũng phải tuân thủ.

Phong Linh tiên tử mắt lộ ra vẻ không cam lòng, bất quá quy củ của Cẩm Tú thần thành, nàng cũng không dám không tuân theo, dù sao Cẩm Tú Minh lai lịch thật lớn, sau lưng là một vị Bổ Thiên thần nhân.

- Giang giáo chủ, ngươi nhiều lần nhằm vào Trường Nhạc Cung ta, giết nữ nhân công tử nhà ta, có dám theo ta ra ngoài thành đánh một trận không?

Phong Linh tiên tử chiến dịch đằng đằng, nhìn về phía Giang Nam.

Thi Mạc Sơn vội vàng truyền âm nói:

- Tử Xuyên không thể! Ngoài thành có Kiến Vũ Thần Tôn đăng tháp, cẩn thận bị hắn ám toán!

Giang Nam cũng chậm rãi hạ xuống, Kiến Vũ Thần Tôn cho đại đệ tử hắn

mang theo đăng tháp, tự nhiên là vì lấy tánh mạng của mình, nếu như tùy tiện ra khỏi thành, chỉ sợ đúng là sẽ gặp độc thủ.

Phong Linh tiên tử cười lạnh nói:

- Chẳng lẽ ngươi không dám?

Giang Nam chân mày giương lên, cười nói:

- Có gì không dám? Cô nương, mời ngươi đi trước một bước.

Phong Linh tiên tử tay áo phiêu động, sau một khắc bay ra Cẩm Tú thần thành, cao cao đứng ở giữa không trung, đứng chắp tay, thản nhiên nói:

- Đi ra ngoài nhận lấy cái chết!

- Không nên đi!

Thi Mạc Sơn ngăn cản Giang Nam, thấp giọng nói:

- Qua một hai ngày nữa chân thân ta sẽ đi tới, đến lúc đó liền không sợ Kiến Vũ Thần Tôn. Nếu ngươi đang cùng Trường Nhạc Cung trở mặt, bị Kiến Vũ Thần Tôn cùng Trường Nhạc Cung liên thủ, ta liền thật che không được ngươi!

Huỳnh Hoặc Thần Chủ truyền âm nói:

- Không bằng ngươi cúi đầu nhận sai, sau đó bảy Thần Chủ Thất Diệu Thiên chúng ta ra mặt, nghĩ đến Trường Nhạc công tử vẫn còn cho Thất Diệu Thiên chúng ta một cái mặt mũi, đem việc này nhẹ nhàng bỏ qua.

Thần Tinh Thần Chủ gật đầu nói:

- Chính xác. Trường Nhạc Cung dù sao vẫn là thích thể diện, do mấy lão già chúng ta ra mặt, có thể đem việc này giải quyết.

Giang Nam lắc đầu, cười mà như không cười nói:

- Lão gia tử, hai vị tiền bối, ta ở Đông Cực Đại Hoang thành lập thánh tông phân đà, trong phân đà cũng là đệ tử thánh tông ta, các nàng là cô nhi quả mẫu, có người chết cha, có người chết trượng phu, có người chết đệ đệ, các nàng ở phía sau xem ta cái Chưởng Giáo Chí Tôn này đây.

- Đông Cực Đại Hoang? Đông Cực Thánh Thành?

Thi Mạc Sơn ba Thần Chủ trong lòng chấn động, trong lòng đều sinh ra một cảm giác không ổn.

Giang Nam cất bước đi tới trên tường thành Thần Thành, xa xa nhìn Kiến Vũ Thần Tôn đăng tháp một cái, lại nhìn về phía Phong Linh tiên tử, đột nhiên thần thức ba động, truyền âm nói:

- Cô nương, năm đó chuyện Đông Cực Thánh Thành, ngươi có tham dự hay không?

- Đông Cực Thánh Thành?

Phong Linh tiên tử ngẩn ngơ, đột nhiên cười nói:

- Thì ra ngươi là Đông Cực Thánh Thành dư nghiệt! Thực không dám dấu diếm, năm đó tiêu diệt Đông Cực Thánh Thành cũng có một phần của ta, Đông Cực Thánh Thành Đông Diêm Thần Chủ không thức thời vụ, công tử nhà ta gặp phu nhân xinh đẹp, nhưng không ngờ hắn lại cận kề cái chết cũng không nguyện đưa phu nhân cho công tử nhà ta, cho nên hắn chết, chẳng những hắn chết, tất cả đàn ông của Đông Cực Thánh Thành cũng phải chôn cùng. Trận chiến ấy, thật là máu chảy thành sông, người chết ở trong tay ta đếm không xuể, chưa từng nghĩ cũng còn dư lại ngươi cá lọt lưới này...

- Ngươi có thể chết!

Oanh...

Giang Nam thân thể vừa động, giữa không trung một tiếng sấm sét nổ vang, sau một khắc hư không Cẩm Tú Thiên đột nhiên tan vỡ, vạn dặm

cương vực sụp đổ, thân hình Giang Nam xuất hiện ở trong thiên đình của Phong Linh tiên tử, Hỗn Độn Động Thiên ông một tiếng mở ra, ba nghìn dặm Động Thiên một sát na đem trên trăm Thần Ma hết thảy bao phủ.

Trăm Thần Ma bị định trong Hỗn Độn Động Thiên, bị Động Thiên một quấy, từng cái từng cái thình thịch thình thịch nổ tung, hừ cũng không hừ một tiếng liền hóa thành phấn vụn, ngay sau đó bị đồng hóa thành Hồng Mông Tử Khí!

Phong Linh tiên tử còn chưa kịp phản ứng, thần Ma trong Thiên Đình liền chết thảm, đợi thân hình nàng vừa động, đang muốn phản kích, một bàn tay xuyên thủng Thiên Đình nàng, lực lượng cuồn cuộn đè xuống, đem Thiên Đình của nàng đánh xuyên qua, tám tòa Thiên Cung đả thông, bàn tay đặt ở trên đầu lâu của nàng, ba ba ba nổ tung vang không dứt, một chưởng đem nàng áp thành một tờ thịt giấy thật mỏng!

Nhé...

Thịt giấy thiêu đốt, đốt hóa thành tro!

Một kích!

Một kích như lôi đình, Giang Nam liền trực tiếp đem Phong Linh tiên tử trấn sát tại chỗ.

Hắn một kích kia đem chiến đấu ý thức cùng kỹ xảo phát huy đến mức tận cùng, Phong Linh tiên tử đem trên trăm Thần Ma pháp lực dung làm một thể, gia trì tự thân, pháp lực của nàng đã hùng hồn tới trình độ Thiên Thần đỉnh, cùng nàng chính diện liều mạng, cho dù là Giang Nam đem tám tòa Thiên Cung luyện làm một thể, đúc thành bài vị của mình, cũng phải trải qua một phen khổ đấu, mới có thể cùng nàng phân ra thắng thua.

Mà chỉ cần Giang Nam cùng Phong Linh tiên tử lâm vào trong triền đấu, Kiến Vũ Thần Tôn đại đệ tử Tần Lưu Vân sẽ thúc dục đăng tháp, đăng tháp tới, Giang Nam cũng sẽ bị luyện thành bụi bay.

Cho nên, ở một khắc Giang Nam để cho Phong Linh tiên tử đi trước ra Cẩm Tú thần thành kia, hắn đã coi định phương thức giao thủ của mình, đó chính là một kích như sấm, một kích phân ra thắng bại sinh tử!

Mà muốn cùng cường giả như Phong Linh tiên tử một kích phân ra thắng bại sinh tử cũng không dễ dàng, cho nên hắn trực tiếp lấy thủ đoạn lôi đình, vừa sải bước ra, cắt vào trong thiên đình của Phong Linh tiên tử, trước vận chuyển Hỗn Độn Động Thiên thắt cổ trên trăm Thần Ma, phá tu vi pháp lực kia, một chưởng đánh chết!

Trước hết để cho Phong Linh tiên tử ra khỏi thành cũng là tạo thành thủ đoạn một kích phải giết chết, khi đó Giang Nam còn trong thành, Phong Linh tiên tử đối với hắn phòng bị thấp, mà trong thành, khí thế của Giang Nam liền đã bắt đầu nổi lên, ở lúc Phong Linh tiên tử không có bao nhiêu phòng bị, xuất kỳ bất ý công kích, cho nên mới có thể tạo thành loại chiến quả kinh người này!

Trong Cẩm Tú Thành, cường giả ngộ tính cực cao lại kinh nghiệm chiến đấu tẩy lễ có thể thấy được điểm này, than thở Giang Nam đa mưu túc trí, mưu định mà động, bất động thì thôi, vừa động chính là lợi kiếm ra khỏi vỏ mang máu mà về.

Mà càng nhiều người là nhìn không ra điểm này, chỉ có thể cảm khái Giang Nam cường đại cùng bạo lực dữ dằn.

Linh Tuyết Thần Chủ ánh mắt chớp động, nhẹ giọng nói:

- Nhẹ như gió, tĩnh như rừng, tính như lửa, bất động như núi, động như sấm chấn. Những lời này, có thể dùng để hình dung người kia.

Chương 1243: Buồn Bực Ói Ra Một Búng Máu

Mấy vị trẻ tuổi Thần Chủ khác sắc mặt ngưng trọng, nhẹ nhàng gật đầu.

Bá...

Một đạo thần quang sáng như tuyết hiện lên, chỉ thấy đăng tháp hào quang tỏa sáng, thần quang đem Giang Nam bao phủ. Lưu Vân Thần Chủ xuất thủ cực kỳ kịp thời, ở một sát na Giang Nam chém giết Phong Linh tiên tử kia, uy năng đăng tháp đã bị hắn thôi phát, không để cho Giang Nam cơ hội trở về Thần Thành.

Đạo thần quang này như bộc, so sánh với thần nhật trên không trung còn muốn chói mắt, Thần Hoa tràn ngập, thần quang chiếu rọi, hết thảy hôi phi yên diệt, không còn sót lại chút gì!

Thần Tôn chi bảo uy năng là kinh khủng bực nào?

Huống chi lại là một Thần Chủ thúc dục, chỉ thấy nơi Giang Nam đứng trắng xoá một mảnh. Vô số đạo tắc trắng như tuyết ở nơi đó toàn động, như một Ngân Long thắt cổ nát bấy hết thảy!

- Ha ha ha ha! Ngũ linh thạch thủy quân, nhận lấy cái chết a?

Chân Ngôn Thiên Thần đứng ở trên đăng tháp cười nói:

- Người này là Ngũ linh thạch thủy quân, muội lương tâm thay triều đình nói chuyện, đáng chết, đáng chết, giết tốt!

Đột nhiên, thần quang sáng như tuyết giống như thủy triều thối lui, sắc mặt Lưu Vân Thần Chủ trầm xuống, dừng lại thúc dục đăng tháp, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giờ phút này Giang Nam đã xuất hiện ở đầu tường Thần Thành, đang hướng hắn xem ra, phảng phất Giang Nam thủy chung đứng ở

đầu tường, chẳng bao giờ rời đi qua.

- Bị hắn rời đi?

Sắc mặt Lưu Vân Thần Chủ có chút không nhịn được, trong lòng biết mình bêu xấu.

Mới vừa rồi hắn ở một sát na Giang Nam đánh chết Phong Linh tiên tử cũng đã xuất thủ, nhưng không ngờ Giang Nam ở sau khi đánh chết Phong Linh tiên tử quyết định thật nhanh, đăng tháp bắn ra thần quang chưa đi tới, hắn liền đã hóa thành một đạo phi hồng rời đi. Chỉ vì tốc độ của Giang Nam quá nhanh, đưa đến đăng tháp thần quang chưa đi tới hắn liền đã đến trên đầu thành.

Nếu Lưu Vân Thần Chủ một kích đem Giang Nam đánh chết, vẫn còn không tính là bêu xấu, nhiều nhất rơi danh tiếng vào ỷ lớn hiếp nhỏ, ỷ vào Thần Chủ cảnh giới đánh giết Thiên Cung cảnh giới vãn bối.

Nhưng dưới đánh lén, còn không thể giết chết Giang Nam, ngược lại bị Giang Nam thong dong rời đi, cái xấu này liền ném lớn.

Một Thần Chủ, vận dụng Thần Tôn chi bảo, hơn nữa còn là đánh lén, đánh lén một Thiên Cung cảnh giới vãn bối, còn không thể giết chết đối phương, Lưu Vân Thần Chủ đã có thể tưởng tượng ánh mắt mọi người nhìn mình là châm chọc cùng chế ngạo bực nào.

- Ngũ linh thạch thủy quân, bị chết tốt!

Chân Ngôn Thiên Thần vẫn không có phát hiện Giang Nam đã chạy thoát, còn tưởng rằng Giang Nam đã mất mạng ở trong đăng tháp thần quang, kêu lớn:

- Văn hóa bại hoại, nghịch thiên mà đi, bị đăng tháp của sư tôn ta giết, liền hôi phi yên diệt!

- Câm miệng!

Lưu Vân Thần Chủ chỉ cảm thấy thanh âm của hắn chói tai gấp đôi, thấp giọng quát nói.

Chân Ngôn Thiên Thần sợ hết hồn, vội vàng theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam đứng ở đầu tường đang nhìn bọn họ, giống như nhìn một đám tôm tép nhãi nhép, không khỏi ngạc nhiên.

- Tần Lưu Vân, ngươi là Thần Chủ đúng không?

Giang Nam đột nhiên mở miệng, thanh âm mặc dù nhẹ, nhưng truyền khắp Cẩm Tú thần thành:

- Ta mới là Thiên Cung cảnh giới, lại muốn Lưu Vân Thần Chủ xuất thủ đánh lén, hơn nữa còn dùng Thần Tôn chi bảo của tôn sư Kiến Vũ Thần Tôn đánh lén ta một Thiên Cung cảnh giới tiểu bối. Ta không khỏi muốn thay Kiến Vũ Thần Tôn hỏi Lưu Vân Thần Chủ một câu.

Hắn thản nhiên nói:

- Con mẹ ngươi, có muốn mặt hay không?

Sắc mặt Lưu Vân Thần Chủ xanh mét, hai tay run rẩy, kể từ khi hắn đi tới Cẩm Tú thần thành này liền nhiều lần kinh ngạc, những cường giả vào trong thành kia thấy đăng tháp của hắn chướng mắt, tổng yếu sẽ đạp giẫm, hôm nay ở trước mắt bao người đánh lén Giang Nam thất bại, thật có thể nói là mất mặt ném về đến nhà.

- Chính xác!

Thi Mạc Sơn cười ha ha, cao giọng nói:

- Lưu Vân Thần Chủ, ngươi không có mặt sao?

- Chúng ta đi!

Lưu Vân Thần Chủ nghe nói như thế, bộ ngực buồn bực, đạo tắc quanh thân rối loạn, wow một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra, máu sái trường

không.

- Thì ra Lưu Vân Thần Chủ bị Giang giáo chủ đánh cho bị thương.

Huỳnh Hoặc Thần Chủ cười khanh khách nói:

- Bị thương có nặng hay không? Mau tới đây, ta thay Thần Chủ chẩn đoán bệnh một chút!

Lưu Vân Thần Chủ sắc mặt phờ phạc, vung tay áo phất một cái, cuồn cuộn nổi lên đăng tháp ầm ầm rời đi, trong khoảnh khắc liền biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, đi xuống đầu tường.

- Sư huynh, tiểu tử này lại chạy ra đăng tháp thần quang bắn chết, nếu hắn trốn trong thành không ra, chúng ta cũng không cách nào làm gì hắn. Sư đệ ta có chủ ý...

Đăng tháp cấp tốc ghé qua, phi độn bay đi, trên đăng tháp Chân Ngôn Thiên Thần ánh mắt chớp động, thấp giọng nói:

- Chúng ta phát động mười mấy vạn tu sĩ, đi chư thiên vạn giới tản lời đồn, nói người này gian dâm cướp bóc, không chuyện ác nào không làm, hướng trên đầu của hắn đổ bô phân, bảo đảm để cho hắn không ra nửa năm liền thân bại danh liệt!

- Kế này có thể được sao?

Lưu Vân Thần Chủ cau mày hỏi.

- Tiếng người đáng sợ, ba người thành hổ! Không có ai sẽ đi nghiệm chứng những lời đồn này chân thực hay không, chỉ biết cùng gió loạn truyền!

Chân Ngôn Thiên Thần cười nói:

- Nếu như người khác không tin, chúng ta còn có thể nói, những lời này là một vị Thần Quân Thần Giới chính miệng nói, để hắn mang bô trên đầu, trọn đời cũng hái không xuống, so sánh với giết hắn còn muốn cho hắn khó chịu! Chuyện này, ta làm sở trường, ta tự mình đi làm. Bất quá...

- Bất quá cái gì?

Lưu Vân Thần Chủ nghi ngờ nói.

Chân Ngôn Thiên Thần cười hắc hắc nói:

- Phát động mười mấy vạn tu sĩ đi bịa đặt, bôi đen một người, phải tốn hao một ít linh thạch, không có linh thạch, những tu sĩ kia nơi nào chịu làm? Sư huynh, ngươi cũng nên cho ta ức linh thạch a.

- Cái này bản thân ta có thể làm chủ.

Sắc mặt Lưu Vân Thần Chủ hơi trì hoãn nói:

- Ngươi yên tâm đi hắc hắn, hết thảy có ta! Đúng rồi, còn có mấy đối đầu của sư tôn ta, ngươi cũng cùng nhau hạ thủ, nhất định phải làm cho bọn họ thân bại danh liệt, hôi không nói nổi!

Chân Ngôn Thiên Thần mừng rỡ, phi thân đi cười nói:

- Ta đây liền đi chuẩn bị một chút, triệu tập đến một nhóm lớn thủy quân, nửa năm sau liền thấy hiệu quả!

Trong Cẩm Tú thần thành, Giang Nam đi lên trường đình, cùng Cung Thiên Khuyết ngồi đối diện nhau, trên mặt có chén rượu, Giang Nam lấy chén, lấy chân hỏa luyện qua một lần, lại dùng thần thủy rửa cái chén, sau đó rót rượu uống một mình.

Cung Thiên Khuyết nhìn hắn tự rót uống một mình, đột nhiên bật cười nói:

- Giáo chủ cũng là độ lượng rộng rãi. Bất quá giáo chủ giết nữ nhân

Trường Nhạc công tử, chẳng lẽ không lo lắng Trường Nhạc công tử đánh tới, lấy tính mạng ngươi sao?

- Nữ nhân của Trường Nhạc công tử, ta không phải là không có giết qua? Giết một người cùng giết hai cái, không có gì khác nhau.

Giang Nam liếc hắn một cái, mỉm cười nói:

- Ta không giống Cung huynh, ta người này tương đối ngay thẳng, có cừu báo thù, có ân báo ân. Cung đạo hữu đem chuyện gì cũng chôn ở trong lòng, coi chừng nghẹn ra bệnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1244: Đắc Tội Triệt Để. (1)

Trong mắt Cung Thiên Khuyết tinh quang chợt lóe rồi biến mất, thật thà cười nói:

- Ta có thể có tâm sự gì? Giáo chủ nói đùa.

- Nói thật hay!

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy phong vân cuốn động, một chiếc lâu thuyền từ trong Cẩm Tú Minh chạy nhanh ra, ngừng ở bên trường đình, Lộ Phong Trần bước đi xuống lầu thuyền, cười nói:

- Nói thật hay!

Cung Thiên Khuyết đứng dậy, đang muốn khách khí một phen, cười nói:

- Đường Thần Hầu khen nhầm...

Lộ Phong Trần đối với hắn làm như không thấy, cười to nói:

- Giang giáo chủ nói thật hay, có ân báo ân, có cừu oán báo thù, nam nhi trên đời, lẽ ra nên như vậy! Nữ nhân của Trường Nhạc công tử, giết cũng sẽ giết, Trường Nhạc công tử nhiều nữ nhân như vậy, chết một hai cái hắn cũng sẽ không để ở trong lòng!

Sắc mặt Cung Thiên Khuyết cứng đờ, lúng túng vạn phần.

Giang Nam đứng dậy, cười nói:

- Lộ đạo huynh mời ngồi. Mới vừa rồi Cung đạo hữu nhắc tới hai chữ Thần Hầu, chẳng lẽ Lộ đạo huynh đã phong hầu rồi?

Lộ Phong Trần ngồi xuống, cười nói:

- Ta thành tựu Thần Chủ niên kỷ hơi sớm, hơn nữa lão tử ta là đứng đầu Thần Đô, ở thần giới vẫn còn có chút địa vị danh vọng, sau khi ta thành Thần Chủ, hắn liền giúp ta lấy hư chức.

Đột nhiên làn gió thơm đánh tới, trong trường đình nhiều ra một cô gái cực đẹp, nhẹ giọng cười nói:

- Giang giáo chủ, ngươi nơi này cũng coi là rộng rãi, không ngần ngại nhiều một người a?

Giang Nam nhìn về phía Cung Thiên Khuyết, cười nói:

- Cung đạo hữu, vị cô nương này là?

Cung Thiên Khuyết bị hắn buồn bực đến cơ hồ hộc máu, Giang Nam rõ ràng là coi hắn thành hạ nhân, gặp phải người không quen biết liền hỏi hắn, bất quá nếu như hắn không đáp cũng không thỏa đáng, nói không chừng sẽ đắc tội Linh Tuyết Thần Chủ, lúc này không quá tình nguyện nói:

- Vị này là Thiên Đô Linh Tuyết Thần Chủ.

Giang Nam nghiêm nghị nói:

- Linh Tuyết Thần Chủ mau mau mời ngồi.

Linh Tuyết Thần Chủ ngồi xuống, lại cười nói:

- Linh Tuyết tới không có ý khác, chỉ là thấy giáo chủ đắc tội Trường Nhạc công tử, sợ Trường Nhạc Cung đối với giáo chủ bất lợi, vì vậy muốn mời giáo chủ đi Thiên Đô ta làm khách. Thiên Đô ta thế lực tuy nói không bằng Trường Nhạc Cung, nhưng ở thần giới cũng là nhất phương đầu sỏ, bảo vệ giáo chủ an nguy còn không nói chơi.

Lộ Phong Trần chân mày cau lại, không vui nói:

- Linh Tuyết Thần Chủ, nên có đạo lý thứ tự đến trước và sau? Ta đang muốn tính toán muốn mời Giang giáo chủ đi Thần Đô ta làm khách, sao

ngươi có thể ở trước mặt ta cướp người?

Linh Tuyết Thần Chủ nhoẻn miệng cười, trời sanh bách mị phong lưu, cười nói:

- Lộ đạo huynh mặc dù trước Linh Tuyết một bước, bất quá Linh Tuyết cũng là trước ngươi một bước muốn mời Giang giáo chủ.

Lộ Phong Trần con ngươi chuyển động, cười nói:

- Rốt cuộc là đi Thần Đô hay là Thiên Đô, tự nhiên tùy Giang giáo chủ làm chủ, chúng ta dù sao chẳng qua là muốn mời, không thể mạnh đoạt.

Hắn quay đầu nhìn về phía Giang Nam, nóng bỏng nói:

- Giang giáo chủ, ngươi theo ta đi Thần Đô, cô nương Thần Đô ta mọi người dung mạo như thiên tiên, muốn tìm được mỹ nhân như Linh Tuyết Thần Chủ là không có, nhưng so sánh với nàng thua kém một bậc là bó lớn bó lớn! Ngươi nghĩ xem, nếu ngươi đi Thiên Đô, Thiên Đô bỏ được vì mượn hơi ngươi mà đem Linh Tuyết Thần Chủ gả cho ngươi sao?

Hắn không khỏi đắc ý, đầu độc nói:

- Thiên nữ ở lâm, không bằng một nữ nơi tay! Thần Đô cô nương ta nhiệt tình như lửa, nhu tình như nước, chỉ cần có bản lãnh có thủ đoạn, ngươi tam thê tứ thiếp cũng không nói chơi! Tỷ như ngu huynh ta, liền có bốn thê tử, mọi người quốc sắc thiên hương!

- Lấy sắc đẹp mê người, không phải là hành vi quân tử.

Linh Tuyết Thần Chủ ánh mắt nhìn thẳng Giang Nam, cười yếu ớt nói:

- Giang giáo chủ hẳn không phải là người dễ dàng bị sắc đẹp hấp dẫn a? Thiên Đô ta ở Pháp Độ Thiên, đứng hàng viễn cổ La Thiên chi trắc, hôm nay La Thiên đã tan thành mây khói, nhưng Pháp Độ Thiên ta còn tồn tại, có danh xưng Tiểu La Thiên. Pháp Độ Thiên có rất nhiều nơi tinh diệu thần kỳ,

mặc dù so ra kém Cửu Trọng Thiên chánh thống, nhưng trong đó cũng có nơi đáng giá nghiên cứu, có không ít Thần Tôn lựa chọn ở Pháp Độ Thiên ta tu hành, mỗi ngày đều có Thần Tôn giảng đạo truyền pháp. Nếu Giang giáo chủ đi Thiên Đô ta, nhất định sẽ được chỗ ích không nhỏ.

Giang Nam có chút ý động, đối với sắc đẹp hắn thật sự không có bao nhiêu dục vọng, bởi vì bản thân vị hôn thê của hắn Thi Hiên Vi liền không thua Linh Tuyết Thần Chủ, nếu ở Pháp Độ Thiên nghe giảng, đúng là đối với hắn rất có ích lợi.

- Thần Đô ta cũng không kém.

Lộ Phong Trần lạnh nhạt nói:

- Mặc dù Thiên Đô ở Pháp Độ Thiên đứng hàng La Thiên chi trắc. Nhưng dù sao cũng không phải là chánh thống. Thần Đô ta ở trong Câu Trần Thiên của Cửu Trọng Thiên. Câu Trần Thiên mới là chánh thống. Hơn nữa bởi vì là Thần Giới đệ nhất trọng thiên, hạ đón chư thiên vạn giới, thượng thừa Thần Giới, là nơi tiếp dẫn Thần đạo, Thần Ma chư thiên vạn giới tấn chức đi tới Thần Giới, trạm thứ nhất thường thường chính là Thần Đô ta. Thần Đô ta quần linh hội tụ, quần hùng đứng vững vàng, phi thường náo nhiệt, Giang giáo chủ ở Thần Đô ta không thể thiếu làm quen các lộ hào kiệt. Chiến đấu cũng là không thiếu được!

Giang Nam không khỏi cực kỳ ý động, trong lòng thực có chút làm khó, không biết nên đi Thần Đô hay là Thiên Đô.

Đột nhiên, một thanh âm cười duyên nói:

- Giang giáo chủ nếu là làm khó, không bằng đi Phong Đô ta, Phong Đô ta tuy có danh xưng là Quỷ Vực, nhưng đối với thần hồn thần tính nghiên cứu thấu triệt nhất. Phong Đô chính là chỗ ở của U Đế đạo thống, nghe nói U Đế đến nay chưa chết, có thể thấy được nơi thần thánh kỳ diệu!

Phong Đô nữ thần chủ cất bước đi tới, âm phong trận trận, tình cảnh bi

thảm, thẳng phủ xuống đến trong trường đình này.

Giang Nam hướng Cung Thiên Khuyết nhìn lại nói:

- Cung đạo hữu, vị này là ai?

Cung Thiên Khuyết nín giận trong bụng, lại không thể không nói, chỉ đành phải lúng ta lúng túng nói:

- Vị này là Phong Đô Ngọc Dung Tiểu Quận Vương, Ngọc Dung Thần Chủ.

- Phong Đô quỷ khí um tùm, không phải là nơi Thần Minh ở. Tiên Đô đã từng dựng dục ra Bỉ Ngạn Thần Đế Tiên Thể như, địa linh nhân kiệt, là đất khí vận hội tụ.

Lại có một vị Thần Chủ phong độ tuổi trẻ đi tới, cười nói:

- Giang giáo chủ cùng Tiên Đô ta hữu duyên, sao không đi Tiên Đô?

Giang Nam nhìn về phía Cung Thiên Khuyết, Cung Thiên Khuyết giận dữ, hận không thể nhảy dựng lên chỉ vào mũi của hắn nói:

- Lão tử không phải là hạ nhân của ngươi, ngươi không nên gặp phải người xa lạ luôn tới hỏi ta!

Bất quá, lời như thế hắn tự nhiên không tốt ở trước mặt nhiều trẻ tuổi Thần Chủ nói ra khỏi miệng, dù sao, những người này cũng là đầu sỏ Thần Giới tương lai, từng cái từng cái thực lực vô cùng cường đại, tiềm lực vô cùng, đắc tội bọn họ, đối với hắn không có lợi.

- Giang giáo chủ, vị này là Tiên Đô Tiểu Tiên Nhân Bộ Chinh Bộ Thần Hầu, Bộ Thần Hầu còn trẻ phong hầu, là nhân vật cực kỳ chói mắt của Tiên Đô, hơn nữa cũng là Ngụy Tiên Thể, thực lực kinh người, kinh thái tuyệt diễm.

Chương 1245: Đắc Tội Triệt Để. (2)

Cung Thiên Khuyết ho khan một tiếng, đứng lên nói:

- Cung mỗ còn có việc, không quấy rầy chư vị, đi trước một bước, cáo lui, cáo lui!

Dứt lời, nhanh như chớp bay đi.

- Tiên Đô kể từ khi xuất hiện một vị Bỉ Ngạn Thần Đế, khí vận cũng đã dùng hết, Tiên Thể thứ hai quả quyết sẽ không xuất hiện ở Tiên Đô, cho dù xuất hiện ở Tiên Đô, cùng Giang giáo chủ có quan hệ gì đâu?

Lại có một vị Thần Chủ tuổi trẻ phong hoa tuyệt đại đi tới, cùng Bộ Chinh Thần Hầu đối chọi gay gắt, cười nói:

- Hôm nay thiên hạ, giáo phái vi tôn, Tiên Thiên Thần Tông ta chính là Tử Tiêu Thần Đế sáng chế, từ viễn cổ truyền lưu đến nay, đạo thống Bất Diệt, tích chứa vạn pháp truyền thừa từ viễn cổ đến nay, như sao quang lấp lánh, đếm không xuể. Nếu bàn về truyền thừa, Tiên Thiên Thần Tông ta so sánh với Huyền Hoàng Học Cung cũng không thua gì!

Một Kim Thân Đại Phật ha hả cười nói:

- Tây Hoang Phật Thành ta cùng Giang giáo chủ hữu duyên, hôm nay còn có mấy vị bằng hữu của Giang giáo chủ còn ở trong phật thành, Diệu Đế, Tam Đức, Diệu Nguyên, Ngọc Chân mấy vị sư đệ đều ở Thần Giới phật thành ta, giáo chủ không bằng trước đi gặp gỡ.

Giang Nam đầu đại, nhiều trẻ tuổi Thần Chủ rối rít vứt tới cành ô-liu, đối với hắn có ý mượn hơi, nếu như đáp ứng một người trong đó, mà cự tuyệt những người khác, chỉ sợ chính là thời điểm những người này trở mặt.

Bị nhiều Thần Chủ như vậy ghi hận, không phải là một việc hay, đừng xem hiện tại bọn hắn chuyện trò vui vẻ, đối với hắn một bức thành thật với nhau, trở mặt, xuất thủ cũng sẽ không lưu tình!

- Nếu người nào cũng không đáp ứng, nói không chừng còn có đường lui...

Giang Nam mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến, tiếng cười kia chấn động Thần Thành, có một loại thiên nhiên khí phách, phảng phất là sống ở chỗ cao dưỡng thành khí thiên nhiên độ, chỉ thấy nhiều Thiên Thần Chân Thần Thần Chủ ôm lấy một vị công tử trẻ tuổi cất bước đi tới, hăng hái, khí tức chấn động Cẩm Tú thần thành.

Làm cho người ta kinh ngạc chính là, thậm chí ngay cả Thần Chủ cũng là dưới trướng của hắn, loại phái đoàn cùng phô trương này, cực kỳ hiếm thấy!

- Tiểu Giang giáo chủ giết nữ nhân Trường Nhạc huynh ta, nếu Trường Nhạc huynh ta muốn tìm hắn phiền toái, các ngươi ai có thể che được hắn?

Trẻ tuổi công tử đi tới trên trường đình, một bộ chiêu hiền đãi sĩ, nhìn về phía Giang Nam, mỉm cười nói:

- Trường Nhạc Cung thế lớn, chỉ có Vị Ương Cung ta mới có thể địch nổi. Tiểu Giang giáo chủ, ngươi giết nữ nhân huynh trưởng ta, rất trúng ý của ta, là nhân tài khó được, nếu vào Vị Ương Cung ta, Vị Ương Cung ta tất nhiên có thể bảo vệ chu toàn! Tương lai tiểu vương du ngoạn sơn thủy đế vị, ngươi chính là công thần!

- Vị Ương công tử?

Tại chỗ nhiều trẻ tuổi Thần Chủ rối rít cười lạnh, hiển nhiên đối với đứa con thứ hai này của Quang Vũ Thần Đế rất là kiêng kỵ, nhưng đồng thời cũng rất là không phục.

Giang Nam trong mắt tinh quang chợt lóe, thản nhiên nói:

- Vị Ương công tử, nếu ta du ngoạn sơn thủy đế vị. Ngươi nên tự xử như thế nào?

Vị Ương công tử trong mắt hiện lên nhất đạo tinh mang, đột nhiên cười ha ha nói:

- Tiểu Giang giáo chủ có hào hùng bực này, tự nhiên là rất tốt, tiểu vương cũng không thích bọn thủ hạ tầm thường vô vi, nếu ngươi có thể du ngoạn sơn thủy đế vị, tiểu vương tự nhiên dốc lòng phụ tá, làm thần tử của ngươi lại có ngại gì?

Lời này từ trong miệng hắn nói ra, lại có một loại khí độ khác. Mặc dù Giang Nam đối với hắn thành kiến sâu đậm, cũng không khỏi bội phục miệng lưỡi của hắn. Thấp nhất từ ngoài mặt nhìn, Vị Ương công tử rất có khí độ khoan dung.

Bất quá, để cho Giang Nam bỏ ra ân oán Đông Cực Thánh Thành cùng Vị Ương Cung đi đầu nhập vào cừu gia, hắn quả quyết không chịu!

- Tiểu Giang giáo chủ, ngươi nên biết thế lực của ta, ở thần giới, phụ thân ta dư âm còn đó, người đối với ta trung thành cảnh cảnh đếm không xuể, nếu nói thập phái bát thiên thất thế gia. Ngũ đô bốn thành, ở trước mặt Vị Ương Cung ta cũng là gà đất chó cảnh!

Vị Ương công tử đối với tuổi trẻ Thần Chủ những thế lực lớn khác làm như không thấy. Thản nhiên nói:

- Ta có lòng khoan dung, cho dù ngươi thành tựu tương lai vượt xa ta, ta cũng sẽ không đối phó ngươi, chỉ một điểm này, liền muốn so sánh với huynh trưởng ta thắng được gấp trăm lần! Bản thân ngươi nên biết, nhiều thế lực mượn hơi ngươi như vậy, ngươi cự tuyệt bất kỳ một thế lực nào cũng sẽ gặp phải đả kích tính hủy diệt! Ngươi cự tuyệt bọn họ, bất kỳ một thế lực nào cũng không thể bảo đảm an toàn của ngươi, chỉ có Vị Ương Cung ta mới có thể bảo vệ chu toàn!

Hắn ân uy tịnh thi, lời nói mới rồi là ân, bày ra chỗ tốt, hôm nay lời nói này chính là uy, giảng thuật chỗ xấu cự tuyệt hắn.

- Vị Ương công tử khí lượng rộng rãi, làm người ta bội phục.

Giang Nam khẽ mỉm cười, trên mặt Vị Ương công tử cũng lộ ra mỉm cười, cho là hắn sẽ đáp ứng gia nhập Vị Ương Cung, chỉ nghe Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Vị Ương công tử, nghe nói thi thể cha ngươi bị người đoạt đi, có chuyện này hay không?

Sắc mặt Vị Ương công tử biến hóa, phía sau nhiều Thiên Thần Chân Thần Thần Chủ sắc mặt kịch biến, rối rít tiến lên trước một bước, phẫn nộ quát:

- Tiểu bối, ngươi nói gì?

Vị Ương công tử nhẹ nhàng nâng tay, ngăn lại những người này, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, nhẹ giọng nói:

- Tiểu Giang giáo chủ đây là ý gì?

- Nghe nói thi thể cha ngươi mới vừa xuất hiện, chuẩn bị trấn áp Bỉ Ngạn Thần Chu, liền bị người trấn áp, đem thi thể cha ngươi bắt đi, có chuyện này hay không?

Giang Nam ân cần nói.

Đám người Lộ Phong Trần, Linh Tuyết Thần Chủ ngạc nhiên, trên mặt lộ ra nụ cười, Phong Đô Ngọc Dung Thần Chủ bật cười. Cử động lần này của Giang Nam rõ ràng là cùng Vị Ương công tử đối nghịch, đối với hắn rất là khó chịu. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Vị Ương công tử sắc mặt âm trầm xuống, Quang Vũ Thần Đế kiếp trước thân chuẩn bị tranh đoạt Bỉ Ngạn Thần Chu, kết quả đột nhiên bị thần bí nhân trấn áp bắt đi, chuyện này đã sớm truyền khắp chư thiên vạn giới, bị hai

cung coi là vô cùng nhục nhã.

Chẳng qua là hai cung đối với chuyện lần này điều tra cẩn thận, cũng thủy chung không có tra ra rốt cuộc là người phương nào gây nên.

Hôm nay Giang Nam đem chuyện này xách đi ra ngoài, dụng ý rõ ràng rất, chính là vì đả kích nhuệ khí của Vị Ương công tử.

- Nói như vậy, tiểu Giang giáo chủ là muốn cùng tiểu vương đối nghịch rồi?

Vị Ương công tử đè nén tức giận, lạnh nhạt nói.

- Ta là khảo nghiệm lòng dạ của công tử, xem một chút công tử tương lai có thật có dung ta hay không, ngươi muốn ta gia nhập Vị Ương Cung, ta cũng muốn khảo nghiệm ngươi, tương lai ngươi làm thần tử của ta, ta tự nhiên cũng cần xem lòng dạ ngươi một chút.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Cha ngươi...

- Chúng ta đi!

Vị Ương công tử phất tay áo, một tay áo chấn vỡ hư không, kinh người chí cực, xoay người rời đi.

Chương 1246: Vãng Sinh Trở Về. (1)

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, lắc đầu nói:

- Công tử ngoài miệng nói nghe thật hay, nhưng không có lòng khoan dung, ngay cả câu nói khó nghe như vậy cũng nghe không được, như thế nào đáng giá để cho ta theo đuổi? Tương lai như thế nào có thể cho ta dùng?

Hắn đứng dậy, hướng nhiều tuổi trẻ Thần Chủ thấy vậy mắt mũi trợn tròn chắp tay cười nói:

- Giang mỗ tạ ơn chư vị hảo ý, ngày khác nhất nhất tới cửa bái phỏng, tạm thời cáo lui, thứ tội, thứ tội!

Nhiều trẻ tuổi Thần Chủ ngạc nhiên, đưa mắt nhìn hắn đi xa.

- Tiểu Giang giáo chủ này, cũng là người thú vị...

Lộ Phong Trần đứng dậy, bồng bềnh mà đi, ha ha cười nói:

- Lại một lần đắc tội hai cung! Hắn đắc tội hai cung, lại cự tuyệt ta, làm cho ta không thể tức giận, ngược lại đối với hắn rất là thưởng thức, là một người có tâm cơ!

Những Thần Chủ khác âm thầm gật đầu, Giang Nam đắc tội Vị Ương công tử, bọn họ cũng là trong lòng ám thoải mái, ước gì thấy Vị Ương công tử kinh ngạc, đối với Giang Nam cự tuyệt ngược lại không có ác cảm, ngược lại cảm thấy hắn càng thêm thuận mắt.

- Ta ngược lại đối với hắn lo lắng.

Bộ Chinh thở dài nói:

- Đắc tội hai cung, Tiên Đô ta cũng không dám chứa chấp hắn, nếu hai

cung trả thù hắn, chỉ sợ tính mạng hắn có thể lo...

Trong Cẩm Tú Minh, tức giận trên mặt Vị Ương công tử đã tiêu tán, nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ này thật giống như khắp nơi nhằm vào ta, xem ra cũng không phải là muốn cùng ta làm khó, mà là cùng ta có thù, chỉ có người cùng ta có thù, mới có thể đắc tội ta như vậy. Điền Phong, ngươi đi hạ giới điều tra thêm, đem lai lịch người này tra rõ ràng, ta muốn biết hết thảy chuyện của hắn!

Sau lưng hắn, một Thần Chủ khom người đồng ý, đang muốn rời đi Cẩm Tú Thiên, đột nhiên chỉ nghe phía ngoài truyện tới một thanh âm già nua, trường thanh cười nói:

- Vị Ương công tử không cần đi thăm dò, lai lịch của Huyền Thiên Giáo Chủ, tiểu phật đã biết rõ, bao gồm người này vì sao nhằm vào công tử, hết thảy ở trong lòng bàn tay tiểu phật!

Vẻ mặt Vị Ương công tử khẽ nhúc nhích, chỉ thấy một Phật Đà bước đi, quanh thân phật quang rung chuyển, phía sau đạo tắc nặng nề, hóa thành một mảnh Hương Duyên thế giới.

- Công tử, Phật Đà này là Minh Giác Thượng Nhân, còn xưng Minh Giác Lão Tổ, là lãnh tụ hạ giới Hương Duyên thế giới.

Một vị Thần Ma quét Phật Đà kia một cái, vội vàng truyền âm nói:

- Minh Giác Thượng Nhân vốn không có tiếng tăm gì, Hương Duyên thế giới cũng là một thế giới không lớn, vốn ta nghe nói phật này chỉ là một Thần Minh, bất quá hắn ở trước đó không lâu thanh danh lên cao, thể hiện ra tu vi không ngờ đạt tới tầng thứ Thần Chủ, rất là làm người ta khiếp sợ, vì vậy người ta gọi là Minh Giác Thần Chủ. Hắn vốn là rất già, hôm nay thành tựu Thần Chủ cảnh giới, ngược lại trở nên cực kỳ trẻ tuổi, cũng là một trong những trẻ tuổi Thần Chủ của đương kim Thần Giới.

- Minh Giác Thượng Nhân ẩn dấu thực lực, thật ra thì đã sớm đạt tới tầng thứ Thần Chủ?

Trong lòng Vị Ương công tử nghi ngờ, đứng dậy đón chào, chỉ thấy Minh Giác Thượng Nhân kia thoạt nhìn niên kỷ chỉ có ba mươi, tinh thần toả sáng, thế giới phía sau là Phật Môn Hương Duyên thế giới, nhưng trong Hương Duyên thế giới lại có hàng tỉ vạn sinh linh hư ảnh quỳ bái, phảng phất tế bái mỗ Thần Ma.

Vị Ương công tử trong lòng khẽ nhúc nhích, lấy lễ đối đãi, cười nói:

- Minh Giác Thượng Nhân, tiểu vương sống ở Thần Giới, chưa từng hạ giới, còn chưa từng biết hạ giới lại xuất hiện anh tài như thượng nhân, thứ tội, thứ tội. Mới vừa rồi thượng nhân nói, biết rõ lai lịch Huyền Thiên Giáo Chủ, có thể báo cho ta hay không?

Minh Giác Thượng Nhân nghiêm nghị nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ này đắc tội chủ thượng nhà ta, chủ thượng nhà ta đã sớm lệnh ta điều tra lai lịch, đối với hắn biết gốc biết rễ.

- Chủ thượng? Minh Giác Thượng Nhân chính là Phật Môn nhất hệ, chủ thượng của hắn hẳn là Vạn Phật Chi Chủ một trong chín Bổ Thiên thần nhân, Cực Nhạc Phật Chủ. Bất quá nếu nói Cực Nhạc Phật Chủ, không cần gọi hắn là chủ thượng, dù sao Cực Nhạc Phật Chủ cực kỳ sáng suốt, chỉ cần xưng một tiếng Phật Chủ là đủ. Nói như vậy, sau lưng Minh Giác Thượng Nhân là người khác! Người nào có thể một tay đem một vị Thần Minh cảnh giới Phật Đà, nhất cử tăng lên tới Thần Chủ?

Vị Ương công tử tâm thần đung đưa, trong nháy mắt liền từ trong lời nói của Minh Giác Thượng Nhân nhận được rất nhiều tin tức, cười nói:

- Kính xin thượng nhân nói rõ.

Minh Giác Thượng Nhân mỉm cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ xuất thân từ một tiểu thế giới tên là Huyền Minh Nguyên Giới, ở Huyền Minh Nguyên Giới gặp gỡ thường thường không có gì lạ, người này sau khi đi tới Trung Thiên thế giới mới hòa đồng phong sinh thủy khởi, làm người khác chú ý. Hắn là Bắc Mạc Thi gia cô gia, có danh tiếng Chư Thiên vạn năm trẻ tuổi đệ nhất nhân. Người này cùng Đông Cực Thần Quân trong Thần Giới ngũ đại Thần Quân liên lạc cực kỳ mật thiết, từng ở Trung Thiên Đông Cực Đại Hoang thành lập một môn phái nho nhỏ, tên là Huyền Thiên Thánh Tông. Công tử có biết trong Huyền Thiên Thánh Tông này là những người nào không?

Vị Ương công tử vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nghiêng người nói:

- Người nào?

- Các nàng là cô nhi quả mẫu của Đông Cực Thánh Thành.

Minh Giác Thượng Nhân lại cười nói:

- Những cô nhi quả mẫu này, chính là dư nghiệt của Đông Cực Thánh Thành, tiểu phật nghe nói công tử cùng Đông Cực Thánh Thành ân oán quá sâu, năm ấy Đông Cực Thánh Quân Chứng Đế bị người đánh trộm, Vị Ương công tử cướp sạch tài phú Đông Cực Thánh Quân, cướp lấy Chứng Đế cơ duyên kia, thế cho nên tu vi tiến nhanh. Mà tiêu diệt Đông Cực Thánh Thành, cũng cùng Vị Ương công tử không thoát quan hệ. Vị Huyền Thiên Giáo Chủ này đem những cô nhi quả mẫu kia thu vào trong cửa, có thể nghĩ hắn cùng với công tử trong lúc đó, tất có can qua thật lớn.

- Thì ra là như vậy.

Vị Ương công tử liếc hắn một cái, mỉm cười nói:

- Thượng nhân báo cho tiểu vương những chuyện này, tiểu vương rất là nhớ ơn. Bất quá lần này thượng nhân sẽ không hoàn toàn vì chuyện này mà đến a?

Minh Giác Thượng Nhân cười ha ha:

- Vị Ương công tử mau nói mau ngữ! Tiểu phật tới thật có chuyện cầu công tử trợ giúp, chủ thượng nhà ta biết công tử thần thông quảng đại, cho nên chủ thượng muốn mời công tử cho tiểu phật một cái phong hào, cho tiểu phật có một chỗ ngồi ở Thần Giới Chư Thiên. Dĩ nhiên, chủ thượng nhà ta cũng không phải là không có hồi báo, lần này tiểu phật mang tới một chút lễ vật của chủ thượng nhà ta, kính xin công tử xin vui lòng nhận cho.

Minh Giác Thượng Nhân tâm niệm vừa động, chỉ thấy phía sau hiện ra tứ trọng thiên đình, trong Thiên Đình rõ ràng nổi lơ lửng một Thần Tôn chi bảo, bộ pháp bảo này uy năng cực kỳ khủng bố, còn chưa từ trong thiên đình bay ra, truyền đến rung động liền mờ mờ ảo ảo có thể đè sập Chư Thiên!

Vị Ương công tử không khỏi động dung, Thần Tôn chi bảo đã vô cùng khó được, càng thêm khó được chính là một bộ, uy năng một bộ Thần Tôn chi bảo này, đã có thể cùng Thần Quân chi bảo sánh ngang!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1247: Vãng Sinh Trở Về. (2)

Mặc dù hắn là con nối dòng của Quang Vũ Thần Đế, Vị Ương Cung thân là Thần Đế hậu cung, chứa nhiều pháp bảo trân quý, nhưng loại Thần Tôn chi bảo đầy đủ này cũng chứng kiến không nhiều lắm!

- Người sau lưng Minh Giác Thượng Nhân kia, rốt cuộc là lai lịch gì, lại ngay cả một bộ Thần Tôn chi bảo như vậy cũng có thể dễ dàng đưa ra!

Tâm tư của hắn nhanh chóng hiện lên, mỉm cười nói:

- Đã như vậy, như vậy ta liền thu nhận. Vị Ương Cung ta ở thần giới thật có chút thế lực, chưởng khống Thần Giới Chư Thiên cũng không ở số ít, cho ngươi một chỗ ngồi ở Thần Giới Chư Thiên, chẳng qua là tiện tay mà thôi. Điền Phong, Ngọc Hoán Thiên của ngươi liền nhường cho thượng nhân, ngay hôm nay giao hàng, Thần Ma dưới trướng của ngươi, cũng hết thảy do thượng nhân xử lý.

Thần Chủ phía sau Vị Ương công tử kia khom người đồng ý.

Minh Giác Thượng Nhân mừng rỡ, đem bộ Thần Tôn chi bảo kia đưa ra, cười nói:

- Đa tạ công tử thành toàn, chủ thượng nhà ta biết được có thể cùng công tử kết giao cái thiện duyên này, tất nhiên rất vui vẻ!

Vị Ương công tử ánh mắt chớp động, nhận lấy bộ Thần Tôn chi bảo kia, thần thức truyền âm cho Điền Phong Thần Chủ nói:

- Để những Thần Ma dưới trướng ngươi nghiêm mật quản chế người này, vừa có động tĩnh, lập tức báo lại, ta muốn biết nhất cử nhất động của hắn! Chủ thượng sau lưng người này kia, rốt cuộc là lai lịch gì!

Điền Phong Thần Chủ trong lòng lẫm nhiên, âm thầm đồng ý, cười nói:

- Minh Giác Thượng Nhân, ta cùng với ngươi cùng nhau đi Ngọc Hoán Thiên.

Minh Giác Thượng Nhân liên tục tạ ơn, theo Điền Phong Thần Chủ bay đi.

- Đương kim loạn thế, chó mèo gì cũng nhảy đi ra ngoài, chủ thượng sau lưng Minh Giác Thượng Nhân này, hơn phân nửa là lão quái vật cấp bậc Thần Quân!

Vị Ương công tử đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, cười lạnh nói:

- Người tới, đi thám thính người này rốt cuộc ở Cẩm Tú thần thành mua bảo vật gì một chút. Minh Giác Thượng Nhân này sẽ không vô duyên vô cớ đi tới Cẩm Tú Thiên, khẳng định mua bảo vật gì, nói không chừng có thể từ trong bảo vật được mua kia, dọ thám biết bí mật của chủ thượng hắn!

Một Chân Thần khom người rời đi.

Vị Ương Cung ở thần giới thế lực thật lớn, tuy nói Cẩm Tú thần thành Thương Minh dễ dàng sẽ không tiết lộ ra tư ẩn hộ khách, nhưng Vị Ương Cung sớm ở trong chút ít Thương Minh này mai phục người mình, muốn hỏi thăm một người đến tột cùng mua bảo vật gì cũng không khó khăn.

Cũng không lâu lắm, Chân Thần này liền đến đây hồi báo nói:

- Hồi bẩm công tử, Minh Giác Thượng Nhân ở Cẩm Tú Minh mua một viễn cổ bản dập.

- Viễn cổ bản dập?

Vị Ương công tử nhẹ nhàng cau mày, ngay sau đó tìm được tin tức cuốn viễn cổ bản dập này của Cẩm Tú Minh, tinh tế xem một phen, chỉ cảm thấy bản dập cực kỳ Cổ lão, văn tự phía trên ngay cả hắn cũng nhận được không

nhiều lắm, nhẹ giọng nói:

- Bất kể chủ thượng phía sau người này là ai, ở trong Ngọc Hoán Thiên của ta, nhất cử nhất động của hắn đều bị ta quản chế.

- Công tử, Huyền Thiên Giáo Chủ kia thì sao?

Chân Thần kia thử dò xét nói.

- Giết.

Vị Ương công tử lạnh nhạt nói:

- Chuyện nhỏ bực này, chính các ngươi xử lý cũng đủ, còn cần ta tự mình hỏi tới sao?

Còn có, dư nghiệt Trung Thiên thế giới Đông Cực Thánh Thành, cũng cần nhổ tận gốc, không nên lưu lại hậu hoạn. Về phần Đông Cực Thần Quân kia, tự nhiên có người kiềm chế nàng.

Chân Thần kia khom người đồng ý, lập tức nói:

- Thuộc hạ vừa mới nghe nói Huyền Thiên Giáo Chủ này là Thất Diệu Thiên Thi Mạc Sơn Thi gia cô gia, vạn nhất mấy lão quỷ Thất Diệu Thiên ngăn trở...

- Đó chính là bọn họ chán sống.

Trong Ngọc Hoán Thiên, Điền Phong Thần Chủ triệu tập Ngọc Hoán Thiên Thần Ma, có khoảng mười lăm vạn Thần Ma, đem sắc phong Thần ấn giao cho Minh Giác Thượng Nhân, cười nói:

- Thượng nhân, hôm nay ngươi chính là đứng đầu Ngọc Hoán Thiên, những Thần Ma Ngọc Hoán Thiên này tuy nói là bộ hạ cũ của ta, nhưng chỉ nhận ấn không nhận người, ngươi chưởng khống ấn này, sau này là có thể để cho bọn họ kỷ luật nghiêm minh!

Minh Giác Thượng Nhân đón lấy sắc phong Thần ấn, tạ ơn Điền Phong Thần Chủ, Điền Phong Thần Chủ cũng không có dừng lại nhiều, ngay sau đó cáo từ rời đi, thầm nghĩ:

- Người này là tự chui đầu vào lưới, những Thần Ma kia đối với công tử nhà ta trung thành cảnh cảnh, người này vô luận có động tỉnh gì, cũng sẽ không tránh được tai mắt của công tử!

Minh Giác Thượng Nhân đợi hắn rời đi Ngọc Hoán Thiên, lúc này mới cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ:

- Vị Ương công tử cho là mình giỏi tính toán, ra vẻ hào phóng tặng mười lăm vạn Thần Ma, đem ta quản chế đến sít sao, lại không ngờ trúng bản ý của ta. Có những Thần Ma này, chủ thượng là có thể từ tử vong phục sinh, một lần nữa quân lâm thiên hạ, nhất thống chư thiên vạn giới!

Hắn đột nhiên bàn tay một phen, trong lòng bàn tay nhiều ra một ngụm kim bát, trong kim bát là Thần Dịch kim chói, chỉ nghe bá một tiếng, vô số Thần Dịch từ trong kim bát bay ra, giọt giọt Thần Dịch trong nháy mắt liền lọt vào mi tâm từng tôn Ngọc Hoán Thiên Thần Ma!

Nhiều Ngọc Hoán Thiên Thần Ma ngẩn ngơ, đột nhiên gào thét liên tục, vẻ mặt đau đớn, tựa hồ đang cùng ma đầu gì chống lại, cả Ngọc Hoán Thiên hỏng mất.

Đột nhiên một Thần Ma ầm ầm quỳ xuống, dập đầu cúng bái, khàn cả giọng hô to:

- Lễ tế: Huyền khung trời cao, ngự lịch hàm thật, vô thượng Chí Tôn Vãng Sinh Thần Đế, Thần Đế Vãng Sinh, Chí Tôn vô thượng, ngự lãm Vô Cực!

- Lễ! Lễ! Lễ!

- Kính! Kính! Kính!

Từng tôn Thần Ma rối rít quỳ xuống, quỳ bái, cực kỳ cuồng nhiệt. Chỉ có mấy Chân Thần tu vi cường đại, ở lúc kim dịch bay tới liền tránh né qua, thấy một màn như vậy, không khỏi sợ hết hồn, cấp tốc hướng ra ngoài Ngọc Hoán Thiên bay đi.

Minh Giác Thượng Nhân thăm dò bàn tay to, ầm ầm chộp tới, không gian chu vi nghìn vạn dặm kịch liệt sụp đổ, hướng trong lòng bàn tay hắn sụp đổ, Thần Giới hư không vô cùng cứng rắn, nhưng ở trong tay hắn giống như đậu hũ, mấy Chân Thần kia không một ai chạy trốn, rối rít rơi vào lòng bàn tay của hắn, ngay sau đó vài giọt Thần Dịch bay tới, rơi vào bên trong mi tâm những Chân Thần này.

Mấy Chân Thần này giãy dụa chốc lát, rốt cục không chịu nổi Thần Dịch đồng hóa, từng cái từng cái quỳ sát xuống, gia nhập vào trong tín đồ cuồng nhiệt:

- Lễ tế: Huyền khung trời cao, ngự lịch hàm thật, vô thượng Chí Tôn Vãng Sinh Thần Đế , Thần Đế Vãng Sinh...

Ong ong ong, càng nhiều Thần Dịch từ trong kim bát bay ra, chỉ một thoáng bốn phương tám hướng bay đi, Thần Dịch bao phủ Ngọc Hoán Thiên hàng tỉ dặm không gian, cùng mây trên trời tương dung.

Minh Giác Thượng Nhân tâm niệm vừa động, hàng tỉ dặm thời không khắp nơi u ám, trời giáng mưa to, đem vô số sinh linh của Ngọc Hoán Thiên hết thảy bao phủ ở trong mưa to.

Ngọc Hoán Thiên tuy nói ở trong thần giới chỉ là thế giới nho nhỏ, nhưng trong đó cũng có vô số sinh linh phồn diễn sinh sống, tạo thành từng cái từng cái thần quốc, cung phụng từng tôn Thần Minh Ma Thần.

Chương 1248: Đại Trượng Phu Làm Như Thế. (1)

Vô số sinh linh bị mưa to thanh tẩy, lập tức hóa thành tín đồ thành tín nhất, rối rít quỳ xuống, quỳ bái, trong miệng cao tụng tên Vãng Sinh Thần Đế!

Mà vào lúc này, Hương Duyên thế giới, cũng có vô số sinh linh cơ hồ ở cùng trong nháy mắt quỳ sát xuống, quay chung quanh từng cái từng cái tế đàn khổng lồ, tín ngưỡng lực cuồn cuộn xuyên thấu thời không, ầm ầm tràn vào một chỗ sâu trong La Thiên tuyệt cảnh.

Trong thời không kia, có Cửu Trọng Thiên tàn phá, trên Cửu Trọng Thiên, trong Kim Loan điện đổ nát có một quan tài.

Trên quan tài có sắc lệnh phong ấn màu vàng, trấn áp quan tài, tràn ngập Đế Uy, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ, sắc lệnh nổ tung, hóa thành Hôi Tẫn, trong kim quan, vô số Thần Dịch phóng lên cao, Đế Uy tràn ngập, Thần Dịch ngưng tụ, hóa thành một Thần Đế đỉnh thiên lập địa!

- Trẫm vẫn không có khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, nhiều nhất chỉ có thực lực Thần Quân... Muốn khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, phải thống trị chư thiên vạn giới, đem tất cả sinh linh hết thảy hóa thành tín dân! Chẳng qua là hôm nay thiên hạ không phải thời đại trước kia, có nhiều cường giả kinh khủng, trẫm phải cẩn thận, không thể mạo thất...

Thần Đế này thăm dò một cái đại thủ, chỉ thấy vô số mảnh nhỏ phần phật bay tới, mảnh nhỏ tổ hợp, hóa thành một ngụm Thần chung.

Cạch...

Thần chuông chấn vang, tiếng chuông xuyên thấu La Thiên tuyệt cảnh, phảng phất biểu thị một Cổ lão Thần Đế trở về!

Vãng Sinh Thần Đế hồi phục.

- Tiểu quỷ lửa đốt ta Đế lăng, chúng ta lại có thể gặp mặt!

Cẩm Tú Thiên vạn thương thịnh hội rốt cục gần tới, ở ngày thịnh hội đến, Giang Nam thấy cả Cẩm Tú Thiên Thần hà đầy trời, Thần hi bay múa, thanh quang ồn ào, có đầu sỏ thần giới tới, sặc sỡ loá mắt.

Đó là Thần Giới Thần Tôn, Thần Tôn là đầu sỏ thống lĩnh mấy chục vạn cho tới trăm vạn Thần Ma, chưởng khống Thần Giới Chư Thiên trọng yếu, mỗi một Thần Tôn hạ hạt Thần Giới Chư Thiên cũng không chỉ một, phô trương to đến hù chết người!

Thần Giới đầu sỏ ra sân, cùng hạ giới Thần Tôn ra sân tuyệt đối là không cùng, những Thần Giới đầu sỏ này phô trương hơn, hạ giới Thần Tôn không cần những thứ này. Tỷ như Giang Nam gặp qua Đa Văn Thánh Nhân, nhìn như một lão giả bình thường, hồn nhiên không có nửa phần tư thế.

Mà lần này Cẩm Tú Thiên xuất hiện Thần Tôn tiền hô hậu ủng, các loại thụy thú nhiễu động bay múa, các loại Thần Luân đầy trời thay đổi liên tục, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình mơ hồ hiện lên ở trong Thần Luân, dị tượng đầy trời, làm đủ tràng diện.

Thậm chí, mỗi một Thần Tôn đến, đều có các đại Thương Minh hội chủ tự mình ra mặt nghênh đón, về phần Thi Mạc Sơn lão gia tử chân thân đến, thì không người chú ý, một đạo cầu vồng phi hà dẫn dắt lâu thuyền của lão gia tử, mấy Thần Ma đứng ở bờ sông, hữu khí vô lực kêu mấy tiếng "Cung nghênh Thất Diệu Thiên Nhật Diệu Thần Chủ" liền xong việc, ngay sau đó qua loa thu tràng.

Thi Mạc Sơn lão gia tử giận đến dựng râu trợn mắt, bất quá lại không thể làm gì, mặc dù hắn là bảy Thần Chủ đứng đầu Thất Diệu Thiên, chưởng khống binh quyền rất lớn, nhưng mà ở nơi này, Thần Chủ chẳng qua là có thể miễn cưỡng trèo lên được mặt bàn, so sánh với Thần Tôn, khí tràng của Thần Chủ vẫn còn là thấp chút.

Mấy ngày nay, Giang Nam vẫn không có đi ra ngoài hoạt động, mà là bị lão gia tử mệnh lệnh rõ ràng cấm hắn chung quanh gây chuyện thị phi.

Đi tới Cẩm Tú thần thành mấy ngày nay, lão gia tử coi như là đã nhìn ra, cái cô gia tự xưng người đọc sách này tuyệt đối là tai tinh, năng lực gây chuyện thị phi to đến hù chết người, vừa lên tới liền đắc tội Kiến Vũ Thần Tôn, lại đắc tội Tạo Hóa Lão Tổ đệ tử Cung Thiên Khuyết, còn có Trường Nhạc Cung Vị Ương Cung hai vị công tử, đồng thời lại cự tuyệt một nhóm lớn trẻ tuổi Thần Chủ mượn hơi.

Này cơ hồ là muốn đem Thần Giới Chư Thiên đầu sỏ, tiểu đầu sỏ đắc tội một lần!

Hơn nữa tiểu tử này còn không an phận, còn ở trong Thần Thành nhảy nhót, đi ra ngoài dạo, lúc này lão gia tử mời hai vị bằng hữu của mình, Huỳnh Hoặc Thần Chủ cùng Thần Tinh Thần Chủ trấn áp tiểu tử này, tránh cho hắn tiếp tục đắc tội nhiều người hơn.

- Lão tử không trâu bò, thật không trâu bò!

Thi Mạc Sơn chân thân phủ xuống, lời nói thấm thía nói:

- Nếu như Lão tử là Thần Quân, Thần Giới khiêng cầm. Ngươi đắc tội Chư Thiên Thần phật Thần Ma, ta cũng thay ngươi khiêng. Bất quá lão tử chẳng qua là Thất Diệu Thiên Thần Chủ, những Thần Giới Chư Thiên khác, tùy tiện nhảy ra một Thần Chủ, cũng có thể đè chết ta. Di, đồ chó hoang Kiến Vũ Thần Tôn kia lại chân thân phủ xuống! Đây là muốn đối với ngươi đuổi tận giết tuyệt sao...

Giang Nam cùng đám người Huỳnh Hoặc Thần Chủ, Thần Tinh Thần Chủ ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi sắc mặt biến hóa, chỉ thấy nơi cùng đường chân trời tương liên hé ra, Vô Lượng Quang từ địa phương trời cùng đất tương liên xông ra, trắng như tuyết.

Tia sáng kia càng ngày càng sáng, càng ngày càng chói mắt. Chỉ một

thoáng che đậy nửa Cẩm Tú Thiên, trong thần quang nhũ bạch sắc, một tòa đăng tháp hư ảnh như ẩn như hiện, tiếp theo liền thấy dưới đăng tháp mơ hồ có một thần nhân cất bước đi tới.

Thân hình của hắn càng lúc càng lớn, càng lúc càng rộng rãi, cuối cùng đi ra thần quang, đã hóa thành thần nhân đỉnh thiên lập địa!

Kiến Vũ Thần Tôn!

Vị Thần Tôn phô này trương không bằng những Thần Tôn lúc trước tiến vào Cẩm Tú thần thành. Nhưng mà lực lượng của hắn hiển nhiên muốn so sánh với những Thần Tôn kia hơn một bậc, thần lực của hắn không có làm cho người ta thấy cảm giác bá đạo, ngược lại nơi thần quang chiếu rọi. Lại làm cho người cảm giác được ấm áp, như cây khô gặp gió xuân, nhưng mà thân hình của hắn làm cho người cảm giác được bá đạo, bá đạo bao trùm chư thiên vạn giới!

Đây là một Thần Tôn cường đại chí cực, so sánh với những Thần Tôn khác cũng muốn cao hơn một bậc!

Kiến Vũ Thần Tôn giơ tay, đăng tháp rơi ở trong tay, cất bước hướng Thần Thành đi tới, hắn người mặc Bạch Bào, đăng tháp ở trong tay giống như ngọn lửa, hai chân quấn quanh xiềng xích màu đen, xiềng xích ngăn ra, hắn cất bước mà đến, xiềng xích boong boong rung động, kinh sợ tâm hồn!

Khí tràng của hắn nhất thời vô lượng!

Trong Cẩm Tú thần thành sớm có các đại Thương Minh hội chủ chuẩn bị phô trương, nghênh đón Kiến Vũ Thần Tôn, thanh thế to lớn, biểu hiện đối với Thần Tôn này tôn kính.

Kiến Vũ Thần Tôn sắp đến, đột nhiên hư không đung đưa, bầu trời bao la của Cẩm Tú Thiên đột nhiên hé ra, hư không thành tấm thành tấm tiêu tán, khí huyết cuồn cuộn như rồng rủ xuống, giống như từng đạo cột máu, trên cao chọc trời.

Từng tôn Thần Chủ, Thần Tôn từ trên trời giáng xuống, dị tượng dị vang không dứt, chỉ thấy những Thần Chủ, Thần Tôn này đứng vững vàng ở trong thiên địa, thân thể vĩ ngạn, đứng hầu ở hai bên!

Những Thần Chủ Thần Tôn này từng cái từng cái râu quai nón oành phát, chân không xích bạc, thân thể hùng tráng vô cùng, có chút trên người Thần Chủ Thần Tôn còn có long mãng quấn quanh, có người trên lỗ tai treo Thanh Long, có chân đạp song long, có chỗ kín là Kỳ Lân Thần Thú, mặt ngoài da cũng vẽ các loại ký hiệu cổ quái, khí diễm ngập trời, giống như thời đại Man Hoang phủ xuống, làm cho người ta thấy cảm giác cuồng dã bá đạo khôn cùng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1249: Đại Trượng Phu Làm Như Thế. (2)

Những Thần Chủ Thần Tôn này khom người đứng hầu, không nói một lời, vô cùng túc mục.

Ánh mắt của mọi người trong nháy mắt bị những người này hấp dẫn đi qua, về phần Kiến Vũ Thần Tôn mới vừa rồi khí tràng thật lớn thì bị gạt ở một bên.

- Mau mau cung nghênh Hoang Tổ!

Tất cả hội chủ trong Cẩm Tú Thành sắc mặt kịch biến, vội vàng đem Kiến Vũ Thần Tôn ném ở một bên, rối rít đi tới đầu tường.

Một Thần Quân vô cùng vĩ ngạn từ Thần Giới Cửu Trọng Thiên giáng lâm, Kiến Vũ Thần Tôn hết thảy quang cùng sắc trở nên ảm đạm, chỉ còn lại có một Thần Giới bá chủ đỉnh thiên lập địa, Hoang Tổ Thần Quân!

Hoang Tổ Thần Quân tự mình phủ xuống, là long trọng bực nào?

Về phần Kiến Vũ Thần Tôn mặc dù cũng là nhân vật có hùng tâm tranh đoạt đế vị, nhưng dù sao vẫn là một Thần Tôn, vô luận địa vị hay là danh vọng, thực lực, thế lực, cũng muốn thua kém rất nhiều.

- Lần này Kiến Vũ Thần Tôn bị nạo danh tiếng, ăn quả đắng.

Thi Mạc Sơn lão gia tử nhìn có chút hả hê nói.

Giang Nam cũng không khỏi lộ ra vẻ đồng tình đối với Kiến Vũ Thần Tôn, Kiến Vũ Thần Tôn đến thời gian trễ nhất, hơn nữa làm đủ khí tràng, còn chưa tới liền trước quang đoạt người, dẫn tới các đại Thương Minh hội chủ lên tinh thần thật tình đối đãi, nhưng không ngờ Hoang Tổ đến, để cho hắn phô trương nghẹn lại cổ họng, hết thảy cũng biến thành nền cho Hoang

Tổ.

- Ha hả, hội chủ khách khí.

Hoang Tổ phủ xuống đến Thần Thành, nhiều Thần Chủ Thần Tôn thu dưới trướng đủ loại dị tượng, Thần Quân này cười nói:

- Ta tới là nghe nói Cẩm Tú Thiên đấu giá Đông Cực Thần Quân Quyền Thiên Ấn, vì vậy tới tham gia náo nhiệt.

Cẩm Tú Minh hội chủ chính là Thần Tôn, nghe vậy trong lòng lẫm nhiên, biết hắn cùng với Đông Cực Thần Quân không hợp, lần này đến đây hơn phân nửa là muốn gọt thể diện của Đông Cực Thần Quân, làm cho đối phương khó khăn.

Bên ngoài Thần Giới có ngũ đại Thần Quân, Đông Cực Thần Quân, Nam Bộ Hoang Tổ, Tây Hoang Thánh Phật. Hắc Thủy Nguyên Quân cùng Trung Châu Thánh Hoàng, ngũ đại Thần Quân này lẫn nhau kiềm chế, để cho lẫn nhau bất luận kẻ nào đều không thể Chứng Đạo thành Đế, lẫn nhau ở giữa ân oán cũng là sâu đậm.

Lần này Cẩm Tú Minh muốn đấu giá Chứng Đế chi bảo tàn phiến, chính là Chứng Đế chi bảo lúc Đông Cực Thần Quân Chứng Đế bị đánh nát, bảo lưu lại mảnh nhỏ lớn nhất.

- Hoang Tổ tới, Cẩm Tú Thiên ta vẻ vang cho kẻ hèn này, mau mau vào bên trong!

Đám người Cẩm Tú Minh hội chủ cuống quít mời Hoang Tổ vào thành, cười nói:

- Bọn ta cử hành thịnh hội nho nhỏ, lại có thể kinh động Hoang Tổ, làm chúng ta trên mặt có quang thải. Lần này trừ Quyền Thiên Ấn, còn có nhiều trân bảo kỳ dị, không biết có thể vào pháp nhãn Hoang Tổ hay không.

Hoang Tổ đang muốn cất bước đi về phía trước, đột nhiên, hư không lần

nữa chấn động, chỉ thấy thần long phi thiên, tất cả Thần Long lôi kéo từng chiếc từng chiếc bảo thuyền chạy nhanh ra hư không, những Thần Long đó rõ ràng là Chân Thần cường giả, lại bị người dùng để kéo thuyền.

Từng chiếc từng chiếc bảo thuyền phá vỡ phía chân trời, mỗi một chiếc bảo thuyền đều có dài ngắn mấy ngàn dặm. Phục trang đẹp đẽ phóng lên cao, trên bảo thuyền tinh kỳ vung giương, vẽ một chữ "Thánh".

- Trung Châu Thánh Hoàng bảo thuyền!

- Nhiều như vậy?

Trong Thần Thành tất cả mọi người vẻ mặt dại ra, ngơ ngác nhìn từng chiếc từng chiếc bảo thuyền này lái tới, ngừng ở ngoài không trung Thần Thành.

Tiếp theo chỉ thấy nhiều Thần Chủ, Thần Tôn phân văn võ bá quan, đứng vững vàng ở hai bên, chỉ thấy hai vị Thần Nữ bay tới. Tay cầm nghi trượng bình phiến, lại có Thần Nữ giơ lên cao mui xe, ôm lấy một Đế Hoàng từ trên trời giáng xuống.

- Thánh Hoàng cũng tới!

- Lại đến một Thần Quân!

- Thánh Hoàng quả thực là phô trương như Thần Đế!

Thần Đô Lộ Phong Trần nhìn bức phô trương này, thản nhiên nói:

- Đại trượng phu là phải như thế!

Phô trương này so sánh với Hoang Tổ còn muốn lớn hơn, cho dù là Giang Nam cũng không khỏi nhìn thẳng mắt, dò hỏi:

- Lão gia tử, Thánh Hoàng phô trương lớn như vậy, những lâu thuyền này lại là dùng làm cái gì?

Thi Mạc Sơn chưa kịp nói chuyện, Huỳnh Hoặc Thần Chủ liền cười nói:

- Trên những bảo thuyền này là linh thạch! Hiển nhiên Thánh Hoàng cũng muốn quét mặt Hoang Tổ cùng Đông Cực Thần Quân, mang đến nhiều chiếc bảo thuyền như vậy, chính là muốn đè Hoang Tổ, mua mảnh nhỏ Quyền Thiên Ấn!

- Thổ hào, thật là thổ hào!

Giang Nam hai mắt trợn tròn, nhiều linh thạch như vậy đập tới, coi như là Thần Tôn cũng chết đuối!

- Nếu có thể đoạt những bảo thuyền này, chỉ sợ một chiếc, cũng phát đạt...

Thi Mạc Sơn lão gia tử tàn bạo trừng hắn một cái, cả giận nói:

- Tiểu tử thúi, nghĩ cũng đừng nghĩ! Nếu đắc tội Thánh Hoàng, Thiên Vương lão tử cũng che không được ngươi!

Giang Nam cười nói:

- Ta cũng chỉ là nói như thế, nơi nào sẽ thật chém giết Thánh Hoàng bảo thuyền? Ta còn là có tự biết rõ, tự biết thực lực không đủ, há có thể sờ cái mông Thần Quân?

- Có thực lực ngươi cũng không có thể đi sờ cái mông Thần Quân!

Lão gia tử quát lớn.

- Thánh Hoàng cùng Hoang Tổ tới, còn có nhiều Thần Tôn cũng đối với Quyền Thiên Ấn tàn phiến mắt nhìn chằm chằm vào như vậy, muốn để cho Đông Cực Thần Quân khó khăn, các ngươi nói Đông Cực Thần Quân sẽ tới hay không?

Thần Tinh Thần Chủ đột nhiên nói.

Giang Nam trong lòng căng thẳng, vội vàng lóng tay lắng nghe.

- Thế lực của Đông Cực Thần Quân, sớm đã bị những người này nhổ tận gốc, mặc dù quyền thổ trọng lai, nhưng mà dù sao cũng thế đơn lực bạc.

Huỳnh Hoặc Thần Chủ lắc đầu nói:

- Nàng hôm nay là người cô đơn, mặc dù trên danh nghĩa như cũ là Thần Quân thống trị Ngọc Hoàng Thiên, nhưng mà Ngọc Hoàng Thiên hôm nay rỗng tuếch, tất cả Thần Ma đầu nhập vào Ngọc Hoàng Thiên, thường thường trong lúc bất chợt chết bất đắc kỳ tử. Ta đoán chừng, Đông Cực Thần Quân là sẽ không xuất hiện...

Giang Nam mặc nhiên, có chút khổ sở nhớ tới tuyệt đại giai nhân chiếu cố mình, dẫn dắt mình đi lên tu luyện chi đồ kia, nàng là thanh tú thoát tục như vậy, phảng phất như liên hoa thánh khiết không nhiễm một hạt bụi, tình hình nàng rời đi, như cũ quanh quẩn ở trong đầu Giang Nam.

Thời gian thoáng một cái trăm năm trôi qua, trăm năm giống như một cái chớp mắt, trăm năm thời gian cũng không có đem tình cảm của thiếu niên kia hòa tan, ngược lại càng ngày càng sâu, khắc ở cốt tủy khắc ở tâm cảnh.

Hắn nghĩ có thể dựa vào thực lực của mình đứng ở phía sau tỷ tỷ, vì nàng che gió che mưa, để cho Thần Quân nhìn như kiên cường nhưng kì thực cơ khổ không chỗ nương tựa kia có một cánh tay dựa vào.

- Chẳng qua là hiện tại, ta còn không có năng lực như thế... Bất quá ngày này, sẽ không lâu!

Thịnh hội gần tới, thần giới cường giả trong Cẩm Tú Thiên càng ngày càng nhiều, lần này sắp sửa đấu giá bảo vật đã không giới hạn trong bảo sách, những Thương Minh này lấy ra bảo vật khác kinh thiên động địa đi ra ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1250: Tỷ Tỷ. (1)

Thịnh hội bắt đầu, nhiều Thương Minh Cẩm Tú thần thành mời được mấy vạn Thần Ma, liên thủ thúc dục cẩm tú Thần lâu, chỉ thấy tòa Thần lâu này càng lúc càng lớn, cuối cùng hóa thành mấy ngàn vạn dặm chu vi, Thần lâu đứng vững, dung nhập vào trong hư không, trong thành chế tạo ra một không gian to lớn.

Trong Thần lâu có tám ngàn chỗ ngồi, từng Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn có mặt, rơi vào trong chỗ ngồi, thân thể rộng lớn vĩ đại.

Thần Ma bình thường không có được mời, liền vô duyên tiến vào trong Thần lâu, tham dự trận thịnh hội này, bất quá ở ngoài Thần lâu, còn có một hai mặt gương sáng khổng lồ treo cao ở giữa không trung, trong kính thần quang phun ra, chiếu hình ở giữa không trung, đem tình cảnh trong Thần lâu hiển lộ ra.

Giang Nam không có được mời, vô duyên tiến vào Thần lâu tự mình kinh nghiệm trận thịnh thế này, Thi Mạc Sơn lão gia tử cùng Huỳnh Hoặc Thần Chủ, Thần Tinh Thần Chủ được mời, dặn dò Giang Nam không nên rời khỏi Thần Thành, chờ đợi bọn hắn đi ra ngoài, sau đó trở về Thất Diệu Thiên.

Trong Thần lâu, trận thịnh hội này ở trong nháy mắt liền đạt tới cực điểm, đệ nhất kiện bảo vật lấy ra đấu giá liền vô cùng quý trọng, dĩ nhiên là mảnh nhỏ một tòa Viễn cổ Thần Đình!

Giang Nam từ Thần kính chiếu hình trông được đến mảnh nhỏ một tòa Thần Đình này, rộng lớn rộng rãi, ít cũng trăm vạn dặm, đình đài lâu tạ, điêu lương bích trụ, xa hoa vô cùng, hơn nữa những kiến trúc này cực kỳ Cổ lão, đích xác là đồ viễn cổ, mơ hồ có Đế Uy tràn ngập, hiển nhiên đã từng có Thần Đế ở trong đó ở lại, quản lý chư thiên vạn giới!

- Giang giáo chủ, tòa Thần Đình này nghe nói là có người ở trong một chỗ hư không tuyệt cảnh tìm được, viễn cổ Thần Đình chính là chỗ ở của viễn cổ Thần Đế, có thể từ trong Thần Đình tích chứa đạo tắc, thôi diễn ra viễn cổ Thần Đế công pháp.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên, cười nói:

- Linh Tuyết Thần Chủ là Thiên Đô Thần Chủ, làm sao cũng không tiến vào Thần lâu?

Linh Tuyết Thần Chủ hướng hắn đi tới, phong thái nhanh nhẹn, cười nói:

- Ta mặc dù là Thiên Đô Thần Chủ, nhưng không có quyền lực lớn như vậy, có thể điều động tài lực lớn như thế cùng những Thần Chủ Thần Tôn này tranh phong. Hơn nữa, chúng ta cũng đã tới người trông coi quyền to, đấu giá bảo vật, tự nhiên có người khác làm chủ.

Giang Nam nhẹ nhàng vung tay áo mở ra, trước mặt hai người trống rỗng nhiều ra một chiếc bảo thuyền, Giang Nam mời vị nữ thần chủ này lên thuyền, hai người ngồi đối diện nhau, thưởng thức tòa Thần Đình này, càng cảm thấy Thần Đình bao la hùng vĩ, có hàng vạn hàng nghìn gợn sóng.

Chiếc thần chu này là Giang Nam từ trước sở luyện Hư Không Bảo Thuyền, hôm nay cũng đã tăng lên tới trình độ Tử Tiêu Thiên Cung, uy năng cực mạnh, chẳng qua là kể từ khi hắn có Kim Đế liền cực ít dùng.

Linh Tuyết Thần Chủ nhìn hắn một cái, đột nhiên cười nói:

- Giang giáo chủ động tâm hay không?

Giang Nam ôn hòa cười một tiếng, lắc đầu nói:

- Viễn cổ Thần Đế công pháp liền chưa chắc so sánh với đương kim Thần Đế càng thêm cao minh, công pháp Thần Thông trải qua nhiều đời phát triển, chỉ biết càng hơn trước đây. Lấy ý kiến của ta, viễn cổ Đế cấp công pháp

trong Thần Đình chỉ sợ muốn so với Đế cấp công pháp hiện nay thô ráp hơn rất nhiều...

- Giáo chủ lời ấy sai rồi!

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, Thần Đô Lộ Phong Trần Thần Chủ cất bước trèo lên Hư Không Bảo Thuyền, trong tay nắm bầu rượu, đặt mông ngồi xuống, không một chút khách khí với hắn, sùng sục uống hai ngụm, nhìn về phía Thần Đình hư ảnh kia, mắt lộ ra vẻ nóng bỏng, cười nói:

- Viễn cổ Thần Đế, kia là nhân vật vĩ ngạn bực nào? Khi đó Thiên Đạo chưa nghiền nát, công pháp Thần Thông nhất định so sánh với hiện tại càng thêm cao minh.

- Không cần thiết.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Công pháp cùng Thần Thông, trải qua nhiều đời phát triển, chỉ biết càng ngày càng tiến bộ, mà thời kỳ viễn cổ có thể tham tường công pháp quá ít, cho nên ta cho là nay định thắng cổ! Lộ đạo huynh vì sao cũng không có tiến vào Thần lâu, tham dự trận thịnh hội này?

Lộ Phong Trần cười nói:

- Người quá nhiều, đều là lão gia, so sánh tài phú ta kém bọn họ, không cần vào bẻ mặt.

Tòa viễn cổ Thần Đình này rất nhanh liền bị người lấy giá cao khó có thể tưởng tượng chụp được, số lượng to lớn, để cho ba người trên Hư Không Bảo Thuyền chắc lưỡi hít hà không dứt.

- Chụp được tòa viễn cổ Thần Đình này, hơn phân nửa là một Thần Tôn.

Linh Tuyết Thần Chủ nhẹ giọng nói:

- Trừ hai cung Thần Chủ, những Thần Chủ khác có rất ít tài lực lớn như

vậy, mà thực lực Thần Quân cảnh giới đã tiếp cận thần Đế, đối với viễn cổ Thần Đế công pháp không có lòng hiếu kỳ gì.

Giang Nam gật đầu, trong lòng đối với nàng đánh giá lại cao vài phần, vị Thiên Đô nữ Thần chủ này xinh đẹp thì xinh đẹp vậy, mấu chốt còn có một cái đầu rất thông minh.

Thần kính chiếu hình ra đệ nhị kiện trọng bảo, Giang Nam chỉ nhìn thoáng qua, liền không khỏi động dung, bỗng nhiên đứng dậy.

- La Thiên mảnh nhỏ!

Đó là một tòa La Thiên mảnh nhỏ, một góc của Thần Giới Cửu Trọng Thiên La Thiên!

Linh Tuyết Thần Chủ cùng Lộ Phong Trần cũng không khỏi động dung, lần lượt đứng dậy, đứng ở đầu thuyền nhìn lại, Lộ Phong Trần lẩm bẩm nói:

- La Thiên bị đánh nát, cũng không toàn bộ mai một, vẫn có không ít mảnh nhỏ bảo tồn xuống, bất quá là rơi vào trong tay một chút thế lực lớn. Nghe nói trong tay liền chín đại Bổ Thiên thần nhân đều có La Thiên mảnh nhỏ, mà Thần Giới cũng có một khối mảnh nhỏ rất lớn, bị lịch đại Thần Đế nắm giữ, hôm nay ở trong Tử Tiêu Thiên. Mà lần này đấu giá La Thiên mảnh nhỏ mặc dù nhỏ hơn, nhưng mà không phải chuyện đùa, không biết là người nào lấy ra?

Linh Tuyết Thần Chủ nhẹ giọng nói:

- La Thiên cực kỳ cao đẳng, nghe nói La Thiên đầy đủ, có thể Tiếp Dẫn đến Tiên Giới tiên khí. Coi như là La Thiên mảnh nhỏ, cũng không phải chuyện đùa, ở trong đó tu luyện, so với những Thần Giới Chư Thiên khác cũng nhanh hơn rất nhiều lần!

La Thiên mảnh nhỏ khiến cho cướp đoạt càng thêm kịch liệt, giá tiền liên tiếp kéo lên, so sánh xuống dưới, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy trong túi mình ngượng ngùng.

Đột nhiên, thân thể Giang Nam run lên, ngơ ngác đứng ở đầu thuyền, ánh mắt thẳng tắp hướng tiền phương nhìn lại.

Ở phía trước Hư Không Bảo Thuyền cách đó không xa, một vị bạch y giai nhân đứng ở giữa không trung, nhìn lên cảnh tượng trong Thần kính.

Nàng đứng ở nơi đó, phảng phất cùng hư không của phiến thiên địa này dung ở chung một chỗ, như một tinh linh trong mộng, yên tĩnh mà thần bí, mái tóc đen nhánh như thác nước trút xuống, rơi trên đầu vai, lộ ra vẻ có chút gầy yếu, cô cô linh linh, chiếc bóng cô đơn.

Giang Nam ngơ ngác nhìn cô gái hồn khiên mộng nhiễu kia, đột nhiên chỉ cảm thấy lỗ mũi cay cay, trong lòng cũng có chút đau nhói.

- Tỷ tỷ...

Hắn nhẹ giọng nói.

Bạch y giai nhân kia thân thể mềm mại khẽ run, quay đầu lại xem ra, dung nhan quen thuộc trăm năm không thấy, như lúc mới gặp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1251: Tỷ Tỷ. (2)

Nàng nhoẻn miệng cười, Chư Thiên mất đi quang thải, vạn giới không có hào quang mỹ lệ, không trung thần nhật cũng không chói mắt như vậy nữa, phản phất giống như là ánh trăng mông lung.

Cách trăm năm, tóc mai của nàng không đổi, như Giang Nam ở bờ sông Dương Xuyên gặp qua cô gái thanh xuân do bạch hồ biến thành kia, như cũ là linh động như vậy, xuất trần như vậy, như là thiên tiên.

Mà Giang Nam cũng như trước, dung nhan vẫn còn là thiếu niên đi theo phía sau tỷ tỷ, không ngừng hỏi thăm võ học.

- Tử Xuyên, thật sự là ngươi sao.

Bạch y giai nhân cười khẽ, cất bước đi tới, sau một khắc đi tới mũi thuyền.

Lộ Phong Trần cùng Linh Tuyết Thần Chủ nhìn nàng, trong lòng cả kinh, vội vàng nói:

- Giang giáo chủ, vị này là?

- Này là tỷ tỷ ta Giang Tuyết.

Giang Nam đè mừng như điên trong lòng, trong nháy mắt này hắn thậm chí có cảm giác Đạo Tâm rối loạn, hàng tỉ loại tư vị cùng nhau xông lên đầu, Đạo Tâm Tri Hành Hợp Nhất kia loạn như tê dại, thậm chí mơ hồ có hàng tỉ loại ma đầu nảy sinh.

Bất quá Giang Tuyết đi tới bên cạnh hắn, hắn liền trong lúc bất chợt cảm thấy tâm thần an bình xuống, an bình trước nay chưa có, rối loạn trở nên bình bình chỉnh chỉnh, Đạo Tâm biến thành Tâm Ma tan thành mây khói.

- Giang Tuyết?

Trong lòng hai người Lộ Phong Trần cùng Linh Tuyết Thần Chủ ngẩn ra, ngay sau đó thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ:

- Thật dọa người! Ta mới vừa rồi còn tưởng rằng là vị tồn tại kia, nguyên lai là Giang giáo chủ tỷ tỷ. May là không phải vị tồn tại kia, nếu không Cẩm Tú thần thành này còn không náo ngất trời đi?

Hai người riêng phần mình lau mồ hôi lạnh, hai người xuất thân trong Thần Giới ngũ đô Thiên Đô cùng Thần Đô, lai lịch thật lớn, cũng đã từng thấy qua bức họa của Đông Cực Thần Quân, đột nhiên thấy Giang Tuyết, còn tưởng rằng là Đông Cực Thần Quân.

Bất quá Giang Nam nếu nói nàng này là tỷ tỷ của hắn, như vậy liền quả quyết không phải là Đông Cực Thần Quân , bởi vì Đông Cực Thần Quân là người cô đơn nổi danh, ở thần giới không có bất kỳ thế lực, dưới trướng cũng không có bất kỳ Thần Ma, lại càng chưa từng nghe nói nàng có đệ đệ.

- Hơn phân nửa là một người lớn lên rất giống. . .

Hai người tinh tế đánh giá Giang Tuyết, nhất là Linh Tuyết Thần Chủ nhiều chú ý hơn, nàng cũng là cô gái tuyệt sắc, đối với dung nhan của mình vô cùng có lòng tin, dưới đối lập, nàng chỉ cảm thấy mình không thua bạch y giai nhân trước mắt này, nhưng trong thoáng chốc lại cảm giác mình tựa hồ thiếu chút khí chất, kia là một loại khí chất đặc biệt.

Thiếu loại khí chất này, liền làm cho nàng cảm giác mình thua kém một bậc, về phần thua kém ở nơi đâu, nàng nói không rõ ràng.

Bốn người ngồi xuống, Giang Nam lấy lại bình tĩnh, có lòng nói hết khổ nạn cùng tư niệm những năm này, bất quá ngại Lộ Phong Trần cùng Linh Tuyết Thần Chủ, không tốt nói rõ, sau một lúc lâu, thiên ngôn vạn ngữ hóa thành một câu nói, nhẹ giọng nói:

- Tỷ tỷ, ngươi những năm này, trôi qua có khỏe không?

Giang Tuyết trong mắt phảng phất có băng tuyết hòa tan, giờ khắc này phảng phất từ Thần biến thành người, cười nói:

- Hoàn hảo, ta những năm này đi tới rất tốt, Tử Xuyên, ngươi là người duy nhất quan tâm ta.

- Người duy nhất quan tâm ta. . .

Giang Nam nghe những lời này, trong lòng buồn bã:

- Tỷ tỷ trăm năm này trôi qua vô cùng khổ. . .

Lộ Phong Trần đột nhiên cười nói:

- Giang giáo chủ, tỷ đệ các ngươi gặp lại, thật đáng mừng, không biết Giang Tuyết cô nương đi tới Cẩm Tú thần thành có gì muốn làm? Chẳng lẽ cũng đối với mấy bảo vật này động tâm? Cũng muốn mua Đông Cực Thần Quân Quyền Thiên Ấn tàn phiến?

Ánh mắt của hắn chớp động, hiển nhiên đối với lai lịch của Giang Tuyết trong lòng còn có nghi vấn, muốn thử dò xét một phen.

Giang Tuyết mỉm cười nói:

- Ta chỉ là tới kiến thức, chưa từng nghĩ gặp phải đệ đệ.

Lộ Phong Trần cau mày, Linh Tuyết Thần Chủ cũng nói bóng nói gió, Giang Tuyết hữu vấn tất đáp, hai người cơ hồ đem Giang Nam cùng Giang Tuyết ở nguyên giới kinh nghiệm cuộc sống moi ra không còn một mống, lúc này mới hài lòng:

- Xem ra đúng là không phải Đông Cực Thần Quân. Vị Giang Tuyết đạo hữu này thật là thuần khiết giống như giấy trắng, bất quá Giang giáo chủ thân là đệ đệ của nàng, làm sao lại giảo hoạt như thế?

Qua hai ba ngày thời gian, cuối cùng đã tới trọng điểm thịnh hội lần này, đấu giá Đông Cực Thần Quân Chứng Đế chi bảo tàn phiến, đem trận thịnh

hội này tăng lên đến mức tận cùng, trong Quyền Thiên Ấn tàn phiến tích chứa Chứng Đế cơ duyên, trong đó có hàng tỉ loại lĩnh ngộ của Đông Cực Thần Quân trong một sát na Chứng Đế, còn có linh lực hùng hồn tích chứa trong đó, vô luận đối với Thần Chủ Thần Tôn, hay là Thần Quân mà nói, cũng cực kỳ trọng yếu!

Giang Nam khẩn trương nhìn Giang Tuyết, chỉ thấy nàng thủy chung bất động thanh sắc, tựa hồ đối với Quyền Thiên Ấn mảnh nhỏ được mất không để ở trong lòng.

Nhưng mà, tài lực có cao thấp, nhiều Thần Chủ Thần Tôn liên tiếp buông tha, cuối cùng chỉ còn lại có Hoang Tổ cùng Thánh Hoàng hai đại Thần Quân đấu phú, cuối cùng vẫn là Thánh Hoàng có chuẩn bị mà đến, tài lực áp đảo Hoang Tổ, đoạt được Chứng Đế chi bảo tàn phiến này.

- Đông Cực Thần Quân, nếu ngươi đã tới, sao không lộ diện? Chẳng lẽ ngươi muốn trơ mắt nhìn Quyền Thiên Ấn của ngươi rơi vào tay ta?

Thánh Hoàng nhận được tàn phiến này, thanh âm truyền khắp Cẩm Tú thần thành, Thần Quân này hô liền ba tiếng, thủy chung không người nào trả lời, lúc này mới cười lạnh, đem người rời đi.

Lộ Phong Trần cùng Linh Tuyết Thần Chủ cũng riêng phần mình rời đi.

- Tử Xuyên, ta rời đi một lát.

Thánh Hoàng rời đi một lúc lâu, đột nhiên Giang Tuyết bồng bềnh mà đi, cười nói:

- Ta đi thu hồi đồ đạc của ta.

Qua không lâu, Giang Tuyết phiêu nhiên quay về, tỷ đệ hai người ngồi ở trên Hư Không Bảo Thuyền, Giang Nam nói chút ít chuyện lý thú đã biết trong mấy năm kinh nghiệm, đột nhiên phía ngoài truyền đến tiếng động ồn ào, chỉ nghe có người kêu lớn:

- Ta mới vừa nhận được tin tức xác thật, Thánh Hoàng nửa đường gặp phải đánh lén, bị đánh cho hộc máu, Quyền Thiên Ấn cũng bị người đoạt đi!

- Là Đông Cực Thần Quân! Đông Cực Thần Quân xuất thủ!

- Ha ha ha! Thánh Hoàng, để cho ngươi theo ta đoạt, hôm nay bị nữ nhân Đông Cực Thần Quân kia sửa chữa a?

Trong thành truyền đến Hoang Tổ lớn lối cười to, rất là không có nhân phẩm.

Giang Nam nhìn về phía giai nhân đối diện, Giang Tuyết cười yếu ớt không nói. Đột nhiên chỉ nghe lả tả hai tiếng, hai thân ảnh xông vào Hư Không Bảo Thuyền, rõ ràng là Lộ Phong Trần cùng Linh Tuyết Thần Chủ, còn chưa tiến vào liền cao giọng nói:

- Giang giáo chủ, tỷ tỷ của ngươi có ở trong thuyền không?

- Ta ở đây.

Giang Tuyết cười nói.

Hai người thăm dò nhìn thoáng qua, lộ ra vẻ xấu hổ, Lộ Phong Trần lúng ta lúng túng nói:

- Tỷ ở đây là tốt rồi, tỷ ở là tốt rồi. . . Quấy rầy, cáo từ, cáo từ.

Linh Tuyết Thần Chủ cùng hắn rời đi Hư Không Bảo Thuyền, liếc mắt nhìn nhau, Lộ Phong Trần lắc đầu nói:

- Không phải là nàng. Lớn lên thật sự. . .

- Quá giống.

Linh Tuyết Thần Chủ gật đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1252: Kiếp Số Buông Xuống. (1)

Bỉ Ngạn thế giới, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thi Hiên Vi cùng Mục Sơn đạo nhân trải qua thiên tân vạn khổ, rốt cục đánh tới thứ chín quan, Ma La Thập, Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Mộ Vãn Tình ở thứ tám quan đã bị loại bỏ xuất cục, chỉ còn lại có bốn người bọn họ.

Bọn họ nửa dựa vào ăn gian, nửa dựa vào lĩnh ngộ của mình đi tới đây, đã có thể cùng đám người Hạo Thiếu Quân ngang hàng, thậm chí không thua Thông U, Cửu Tiêu chúng Thần Đế chuyển thế, tiếu ngạo cổ kim!

Nhưng mà trấn thủ thứ chín quan chính là Hoằng Tổ Thần Đế, một vị tồn tại tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, cho dù là Giang Nam cũng cần nội tình ra toàn bộ, vận dụng kiếp trước, kiếp sau hai đại chân thân của mình, cộng thêm Vô Úy Ấn mới có thể vượt qua, bọn họ tích lũy vẫn là hơi lộ vẻ thua kém.

Lạc Hoa Âm Lục Đạo Thiên Luân tu thành sáu Thần Đế hóa thân, cộng thêm mình ở trong Bỉ Ngạn thế giới lĩnh ngộ, không thể bảo là không kinh người, Thi Hiên Vi Hồng Mông Chi Thể, ngụy Đế Hoàng Thần Thể, Hồng Mông Đại Đạo, cũng tu thành Lục Đạo Thiên Luân, lục đại hóa thân, cùng cảnh giới chiến lực sánh ngang Hạo Thiếu Quân.

Mục Sơn đạo nhân cũng là kinh thái tuyệt diễm, nhận được Huyền Hoàng Học Cung nhiều Đế cấp công pháp truyền thừa, có thể cùng Hạo Thiếu Quân ngang hàng, cũng là nhân vật đi lên Tiên Đài.

Nhưng ba người này đều không ngoại lệ, hết thảy chịu khổ Hoằng Tổ Thần Đế đào thải.

Mà Tịch Ứng Tình Bất Xá Thiên Công mặc dù có thể bộc phát ra chiến lực kinh người, có khả năng qua cửa, nhưng mà hôm nay hắn thê nhi ở bên

người, cuộc sống hạnh phúc mỹ mãn, thánh tông cũng là nguyên giới đệ nhất đại phái, không có áp lực.

Không có loại ý cảnh không bỏ này, hắn cũng không cách nào đem uy năng Bất Xá Thiên Công phát huy đến cực hạn, Bất Xá Thiên Công có tiềm năng vô hạn, chẳng qua là phát huy không ra cũng là bất đắc dĩ, hắn cũng chịu khổ đào thải.

Lúc này Mục Sơn đạo nhân bị truyền ra Bỉ Ngạn thế giới, rơi vào Bỉ Ngạn Thần Châu, lâm vào trong mê ngủ, mà Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm cùng Thi Hiên Vi mặc dù không có thông qua cửa ải này, nhưng mà Hoằng Tổ Thần Đế không đưa bọn họ ra Bỉ Ngạn thế giới, ngược lại một đạo Tiên quang từ trên trời giáng xuống, đem ba người nhiếp đi, đi tới trong một tòa Tiên Đình.

Trong Tiên Đình, Nữ Đế kia ngồi cao, Tiên quang lách thân, nghi dung mông lung, như ẩn như hiện.

- Mặc dù các ngươi chưa vượt qua kiểm tra, nhưng cũng là có thể tạo chi tài. Hôm nay hạo kiếp sắp tới, chịu không được ngạo mạn chọn lựa, các ngươi có thể làm đệ tử ký danh của ta, thay ta ở chư thiên vạn giới đi lại.

Ánh mắt Nữ Đế từ trên thân ba người quét qua, ba người nhất thời chỉ cảm thấy tựa hồ tất cả bí mật của mình bị nhìn thấy tinh quang, Nữ Đế rơi vào trên người Lạc Hoa Âm, cười nói:

- Ngươi là sư tôn của tiểu tử lỗ mũi hướng lên trời kia? Rất tốt, rất tốt, ngươi nhìn thấy hắn, liền nói ngươi là đệ tử ký danh của ta, để cho hắn nhớ gọi ta một tiếng sư tổ.

Lạc Hoa Âm ngạc nhiên, Nữ Đế lại nhìn về phía Tịch Ứng Tình, cười nói:

- Ngươi là sư bá của tiểu tử lỗ mũi hướng lên trời kia? Cũng rất tốt.

Tịch Ứng Tình cũng buồn bực, thầm nghĩ:

- Tiểu tử lỗ mũi hướng lên trời trong miệng Nữ Đế, chẳng lẽ là Tử Xuyên? Tử Xuyên tuy nói có chút ngạo khí, nhưng thời điểm lỗ mũi hướng lên trời cũng không nhiều a. . .

Nữ Đế lại nhìn về phía Thi Hiên Vi, khẽ cau mày, cười lạnh nói:

- Ngươi là dựa vào tiểu gia hỏa kia ăn gian đi lên, lúc này mới đánh tới thứ chín quan, cùng tiểu tử kia giống nhau hình dung ghê tởm, đừng cho là ta không biết. Bất quá nghĩ tình ngươi là vị hôn thê của hắn, ta liền không truy cứu, sau này ngươi nghe lời của ta, tiểu tử kia tự nhiên cũng sẽ nghe lời của ta!

Ba người hai mặt nhìn nhau, rốt cục xác định:

- Nữ Đế nói đúng là Tử Xuyên!

Nữ Đế phất tay, ba người chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, sau một khắc đi tới trên Bỉ Ngạn Thần Châu, trong tay đều nhiều hơn một lệnh bài, trên lệnh bài khắc một chiếc thần chu, loáng thoáng chính là bộ dáng Bỉ Ngạn Thần Châu.

- Thần Đế, vì sao phải thu ba người kia làm đệ tử ký danh?

Hoằng Tổ Thần Đế thanh âm truyền đến, có chút nghi ngờ:

- Mục Sơn đạo nhân cũng đi tới cửa ải này, vì sao không thu hắn?

- Người có thể đả thông chín quan, thật sự ít lại càng ít, đánh tới thứ chín quan đã là vô cùng khó được.

Nữ Đế thanh âm vang lên nói:

- Nếu hạo kiếp rất xa, còn có thể thong dong lựa chọn, bất quá ta cảm ứng Thiên Đạo của chư thiên vạn giới, cảm giác được hạo kiếp gần trong gang tấc, đã không cho ta tinh tế lựa chọn, ba người bọn họ coi như là lương tài mỹ ngọc, trước thu làm môn hạ điều giáo. Về phần vì sao không thu Mục

Sơn đạo nhân. . .

Nàng cười lạnh nói:

- Hắn là Huyền Hoàng Lão Tổ đệ tử, ta không tin được Huyền Hoàng lão quỷ kia!

- Hạo kiếp thật muốn phủ xuống sao?

Hoằng Tổ Thần Đế thân thể chấn động, thất thanh nói.

- Thiên Đạo cảm ứng, sẽ không có sai.

Ánh mắt Nữ Đế rơi vào trên người của hắn, ngay sau đó nhìn về phía tám vị Tiên Thiên Thần Ma khác, trong ánh mắt toát ra vẻ thương hại, thanh âm truyền khắp Bỉ Ngạn thế giới:

- Tiềm Long không có nói sai, Bỉ Ngạn thế giới ta ở trong hạo kiếp cũng khó mà bảo toàn, không cách nào tránh ra trường hạo kiếp này, chẳng những các ngươi có thể vẫn lạc, ngay cả ta cũng có thể vẫn lạc. Chỉ có chủ động nhập thế, chủ động ứng kiếp, mới có thể ở trong hạo kiếp đoạt được một đường sinh cơ. Ba người Tịch Ứng Tình chỉ là người mở đường của Bỉ Ngạn thế giới ta, thay ta ở chư thiên vạn giới đi lại, lúc vừa đến, các ngươi cũng phải nhập thế, hoàn thành trận sát kiếp này.

Nàng thản nhiên nói:

- Thậm chí, ta đến lúc đó cũng phải ở trong trần thế đi một lần.

Đám người Hoằng Tổ Thần Đế động dung, khom người đồng ý.

Nữ Đế thầm than một tiếng, ánh mắt quét về phía những đệ tử này, thầm nghĩ:

- Trong hạo kiếp, không biết có bao nhiêu người có thể còn sống sót. . . Trận sát kiếp này đã gần tới, quá mãnh liệt, thậm chí để cho ta cũng sợ hết hồn hết vía. . .

Bỉ Ngạn Thần Châu, ba người Tịch Ứng Tình đứng đó, nhìn thần chu chạy nhanh ra Bỉ Ngạn thế giới, Lạc Hoa Âm thấy cả thuyền Huyền Hoàng Học Cung đệ tử ngủ mê không tỉnh, ánh mắt nhất thời lóe sáng, lập tức xoay người lại lật bảo vật trên người những học cung đệ tử này.

Tịch Ứng Tình vội vàng ngăn lại nàng, cười nói:

- Sư muội, ngươi lỗ mãng rồi, hôm nay người trên thuyền ngủ mê man, cũng là Huyền Hoàng Học Cung đệ tử cùng người Huyền Thiên Thánh Tông ta, nếu ngươi cướp sạch học cung đệ tử, quả quyết trốn không thoát pháp nhãn của Huyền Hoàng Lão Tổ!

Nữ ma đầu tỉnh ngộ, dậm chân nói:

- Xui, xui, ta còn tưởng rằng có thể thu một khoản tiền của phi nghĩa!

- Trong hàng đệ tử học cung, tất nhiên có thân tín của Huyền Hoàng Lão Tổ, trong đầu có lão tổ bố trí, sẽ không bị tẩy đi trí nhớ, chúng ta phải đề phòng một chút.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1253: Kiếp Số Buông Xuống. (2)

Thi Hiên Vi nhớ tới Giang Nam giảng thuật mình ở thần chu gặp gỡ, nhắc nhở hai người nói.

- Khỏi cần nói, nhất định là Mục Sơn đạo nhân.

Tịch Ứng Tình ánh mắt chớp động, cười nói:

- Chúng ta trước tạm giả bộ ngủ, xem hắn làm gì!

Ba người giả bộ ngủ đi, đợi đến Bỉ Ngạn Thần Châu chạy nhanh ra phá diệt chi địa, chỉ thấy Mục Sơn đạo nhân dằng dặc tỉnh lại, kêu hai tiếng sư huynh, thấy không có người trả lời, đạo nhân này đứng dậy, đi tới mũi thuyền, tế lên một mặt gương sáng, kính chiếu sáng đại thiên thời không, đem hư không chiếu rọi thông thấu, rõ ràng là ghi chép lộ tuyến Bỉ Ngạn Thần Châu chạy qua!

- Hắn ghi nhớ lộ tuyến Bỉ Ngạn Thần Châu chạy qua, là tính toán phương vị Bỉ Ngạn thế giới!

Tịch Ứng Tình thấy một màn như vậy, trong lòng lẫm nhiên.

Mục Sơn đạo nhân một đường lấy gương sáng chiếu rọi, qua một lúc lâu, Bỉ Ngạn Thần Châu chạy nhanh vào một Đại Thế Giới, là Đạo Vương Đại Thế Giới, đạo nhân này mới thu gương sáng, làm bộ như ngất đi.

Mọi người trên thuyền rối rít tỉnh lại, bị truyền ra thần chu, Mục Sơn đạo nhân cũng là một bộ mới vừa thức tỉnh.

- Mục Sơn đạo nhân nhìn như đàng hoàng, nhưng lòng dạ sâu đậm!

Thi Hiên Vi liếc đạo nhân này một cái, thầm nghĩ trong lòng.

Trên thuyền mọi người phân ba nhóm, một nhóm đi trước Huyền Hoàng Đại Thế Giới, một nhóm trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, còn có một nhóm là cường giả Huyền Thiên Thánh Tông trung thiên phân đà, trở về trung thiên.

Tịch Ứng Tình đem nhiều thánh tông cường giả đã tu thành Thần Ma tụ ở chung một chỗ, quả nhiên có trên trăm tôn Thần Ma, cười nói:

- Nguyên giới hôm nay, thánh tông ta lớn nhất mạnh nhất, đã không có địch thủ, không thích hợp Thần Ma lịch lãm, chúng ta cũng đi Trung Thiên thế giới, không cần trở lại nguyên giới, Trung Thiên thế giới có không gian càng rộng, cung cấp chúng ta trưởng thành!

Nhiều Thần Ma rối rít cười nói:

- Đang muốn đi Trung Thiên thế giới, xem một chút giáo chủ ở Trung Thiên thế giới lưu lại đạo thống!

Lúc này Tịch Ứng Tình trả lại lĩnh ngộ ở Bỉ Ngạn thế giới cho mọi người, suất lĩnh nhiều Thần Ma chạy tới Trung Thiên thế giới. Có kinh nghiệm của Giang Nam ở Bỉ Ngạn thế giới, bọn họ mỗi người cũng sẽ trước khi vượt qua kiểm tra đem lĩnh ngộ của mình ở Bỉ Ngạn thế giới giao cho người mạnh nhất bảo đảm, nếu có người vượt qua kiểm tra, bảo tồn trí nhớ, là có thể đem những lĩnh ngộ này trả cho bọn hắn, vì vậy mỗi người Huyền Thiên Thánh Tông cũng thu hoạch phong phú.

Bỉ Ngạn Thần Châu phủ xuống đến Đạo Vương Đại Thế Giới, nhiều Thần Ma Đạo Vương Đại Thế Giới nghe hỏi, rối rít chạy tới, mà ở trung tâm đại lục này, trong một tòa Thần đình, Đạo Vương đắm chìm trong Thần Quang gọi Thái Hoàng nói:

- Thần chu đã tới, hạo kiếp cũng buông xuống, ngươi đi đến đó một lần, đi gặp Bỉ Ngạn Thần Đế, nếu nàng nhớ tình cũ, sẽ gặp ngươi. Nếu nàng không thấy ngươi cũng không việc gì, ngươi trở lại ứng kiếp.

Thái Hoàng khom người đồng ý nói:

- Lão gia, kiếp số đến rồi sao?

Đạo Vương gật đầu:

- Chỉ ở mấy ngày gần đây.

Thái Hoàng nghiêm nghị, khom người rời đi.

Thần Giới Cẩm Tú Thiên, Cẩm Tú thần thành, Vị Ương công tử đem người rời thần thành, hướng Thần Giới đệ bát trọng thiên Tử Tiêu Thiên bay đi, hướng mọi người phía sau lạnh nhạt nói:

- Hôm nay thịnh hội kết thúc, Bổn vương phải về Vị Ương Cung, chuyện nên làm, các ngươi đi làm đi.

- Dạ.

Nhiều Thần Ma dừng bước lại, đưa mắt nhìn Vị Ương công tử rời đi, Điền Phong Thần Chủ cùng mọi người thương nghị nói:

- Công tử lần này cho hai người chúng ta nhiệm vụ, một là diệt trừ Huyền Thiên Giáo Chủ, bên cạnh Huyền Thiên Giáo Chủ, có Thất Diệu Thiên ba Thần Chủ, Nhật Diệu Thần Chủ, Thần Tinh Thần Chủ cùng Huỳnh Hoặc Thần Chủ, muốn ở dưới sự bảo vệ của bọn hắn giết chết Huyền Thiên Giáo Chủ cũng không dễ dàng, phải có tứ tôn Thần Chủ. Mà diệt trừ Đông Cực Thánh Thành dư nghiệt, thì muốn đơn giản rất nhiều, Quan Húc Chân Thần, ngươi dẫn theo hai Thiên Thần cùng những Thần Minh khác đuổi đi qua là được. Về phần những người khác, cùng ta phục kích Huyền Thiên Giáo Chủ!

Quan Húc Chân Thần nghe vậy, lên tiếng đồng ý, lúc này suất lĩnh hai Thiên Thần hạ giới, chạy thẳng tới Trung Thiên thế giới Đông Cực Đại Hoang.

Tại chỗ còn có tứ tôn Thần Chủ cùng hơn mười vị Chân Thần, hơn mười

vị Thiên Thần, một Thiên Thần có chút lo lắng nói:

- Nhật Diệu Thần Chủ được xưng là Chiến Thần, nghe nói chiến lực cực kỳ kinh người, chúng ta những Thần Ma này thật có thể hạ được bọn họ sao?

Điền Phong Thần Chủ cười nói:

- Lão Chiến Thần lúc tuổi còn trẻ đúng là rất vũ dũng, bất quá hắn già rồi, chiến bất động, chúng ta những người này đủ có thể một lưới bắt hết bọn họ! Huống chi...

Hắn khẽ cười nói:

- Các ngươi nhìn.

Mọi người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy Kiến Vũ Thần Tôn tay cầm đèn tháp, đứng trong thành.

- Huyền Thiên Giáo Chủ cuồng vọng chí cực, đắc tội Kiến Vũ Thần Tôn, hư giáo nghĩa, lại bôi nhọ Kiến Vũ Thần Tôn đệ tử, để cho Kiến Vũ nhất mạch bêu xấu. Kiến Vũ Thần Tôn cũng sẽ không phóng hắn rời đi, có hắn cái cường viện này, chúng ta còn cần e ngại Thất Diệu Thiên sao?

Điền Phong Thần Chủ cười nói.

Trung Thiên thế giới, Tịch Ứng Tình suất lĩnh trên dưới một trăm thánh tông Thần Ma phủ xuống đến thánh tông phân đà, mọi người rối rít đánh giá mọi nơi, hướng Thi Hiên Vi cười nói:

- Chưởng giáo phu nhân, giáo chủ ở trung thiên mở phân đà, chỉ là địa bàn nhỏ chút ít, chứa không được chúng ta những Thần Ma này.

Thi Hiên Vi lắc đầu nói:

- Ở một Đại Thế Giới mở lãnh địa, là một chuyện dễ dàng sao? Lãnh địa quá lớn, liền sẽ khiến những thế lực lớn khác nghi kỵ cùng tấn công, Tử Xuyên ở trung thiên một mình khó chống, có thể mở địa bàn đã là rất giỏi .

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy hư không hé ra, một chiếc lâu thuyền khổng lồ đánh vỡ hư không, đặt ở trên bầu trời thánh tông phân đà, một Chân Thần xuất hiện ở mũi thuyền, thân thể vĩ ngạn, hai Thiên Thần đứng ở hai bên, thân thể cùng khuôn mặt khổng lồ vô cùng, che kín nửa bầu trời, lại có gần trăm Thần Minh đằng đằng sát khí, đứng vững vàng ở trái phải.

- Phong tỏa hư không, giết sạch bọn họ, một tên cũng không để lại!

Quan Húc Chân Thần ánh mắt lạnh lùng từ trên thân mọi người trong thánh tông phân đà quét qua, phất tay liền là một Chân Thần chi bảo tế lên, rõ ràng là một loại lưới, bao lại trăm vạn dặm chu vi, lưới khổng tinh mịn, đem hư không phong tỏa, bất luận kẻ nào cũng không thể chạy ra.

Nhiều Thiên Thần, Thần Minh không khỏi phân trần liền Thần Thông phô thiên cái địa rơi xuống, Thần Thông lấp lánh, che dấu bầu trời, sáng lạng vô cùng, hướng thánh tông phân đà oanh khứ!

- Quả nhiên! Muốn ở Trung Thiên thế giới đặt chân vô cùng gian khổ, chúng ta còn chưa khuếch trương địa bàn, liền có người giết tới cửa rồi!

Thánh tông từng tôn Thần Ma cũng là người điên chiến đấu, từng cái từng cái vui mừng tước dược, vô số Thần Quang từ trong phân đà nhỏ nhỏ bộc phát ra, từng tôn Đế Hoàng Thần Thể phóng lên cao, xông phá đủ loại Thần Thông oanh tới, thẳng hướng những Thần Minh ở giữa không trung kia!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1254: Thiên Đạo Kịch Biến. (1)

- Giáo chủ đánh địa bàn cho thánh tông ta, khổ hợp lại lâu như vậy, thật sự rất vất vả. Hôm nay nên là lúc chúng ta phân ưu!

Tịch Ứng Tình thấy thế, hắc bào run lên, hóa thành một mặt thiên màn khổng lồ, đem thánh tông bao phủ, bảo vệ thánh tông phân đà không bị chiến đấu dư ba oanh kích, lắc đầu nói:

- Bọn người kia, một đám dường như chó mèo, nơi nào còn có danh môn chính phái...

Bất quá nói trở lại. Tử Xuyên lại một mình ở Trung Thiên thế giới trong hoàn cảnh hiểm ác bực này kiên trì lâu như vậy, để cho thánh tông phân đà ta thủy chung ngật đứng không ngã, đúng là rất giỏi!

Thần Giới Cẩm Tú Thiên, trong Hư Không Bảo Thuyền, Thi Mạc Sơn, Huỳnh Hoặc Thần Chủ cùng Thần Tinh Thần Chủ ba người từng cái từng cái thần uy bốn phía, mở to mắt gắt gao nhìn Giang Tuyết, ba lão hồ ly này từ thịnh hội trở về, vừa lên thuyền liền thấy Giang Tuyết, cơ hồ bị làm cho sợ đến cướp đường mà chạy.

Nếu không phải Giang Nam giải thích này là tỷ tỷ của mình, ba vị Thần Chủ này sớm sẽ không biết trốn đi đâu.

Ba người bọn họ là lão hồ ly, là người từng trải, mới không tin thế gian có người cùng Đông Cực Thần Quân lớn lên giống nhau như thế. Từng cái từng cái mắt nhìn chằm chằm vào, ngươi một lời ta một câu hỏi Giang Tuyết cùng Giang Nam.

Giang Nam cùng Giang Tuyết tỷ đệ hai người hữu vấn tất đáp, đàng hoàng trả lời, cũng không lâu lắm, ba vị Thần Chủ liền đem kinh nghiệm tỷ đệ hai người này ở nguyên giới không sai biệt lắm hết thảy chụp đi ra ngoài.

Tam lão hồ ly liếc mắt nhìn nhau, âm thầm lắc đầu, lẫn nhau thần thức truyền âm nói:

- Cô gái này thật đơn thuần, tinh khiết như một tờ giấy trắng, bị chúng ta nói ba xạo liền đem lai lịch của nàng chụp đi ra ngoài, xem ra nàng thật sự không phải là vị tồn tại kia.

- Đông Cực Thần Quân kia là bá đạo bực nào? Siêu nhiên bực nào? Biết rõ Thần Giới cừu địch khắp nơi, vẫn còn lẻ loi một mình sát nhập Thần Giới, không người nào có thể ngăn chặn, mặc dù thế đơn lực bạc, nhưng gần trăm năm cũng không người dám hướng nàng động thủ! Làm sao có thể đơn thuần như vậy?

- Cô bé đơn thuần như vậy, cũng hiếm thấy, đích xác là từ Huyền Minh Nguyên Giới, nơi cằn cỏi kia đi ra, lại là tỷ tỷ của Thi gia cô gia các ngươi, khẳng định cùng Đông Cực Thần Quân cực kỳ xa cách!

- Thế gian này sinh linh vô số, so sánh với không trung tinh thần còn nhiều hơn nhiều lắm, có lớn lên giống nhau như đúc cũng không ly kỳ. Tỷ như mấy ngày hôm trước Thiên Cung thứ chín huyên vạn giới kia, tượng thần của Huyền Thiên Thần Đế liền cùng cô gia nhà ngươi lớn lên rất tương tự, nhưng không có thể là cô gia nhà ngươi.

Giang Nam cười thầm, Thi Mạc Sơn cùng Huỳnh Hoặc, Thần Tinh ba vị Thần Chủ mặc dù là lão hồ ly, đa mưu túc trí, nhưng Giang Tuyết là hồ ly chân chân chính chính, hồ ly gạt người... hắc hắc, còn không đơn giản sao.

Ba vị lão thần chủ tính toán thương nghị chốc lát, Thi Mạc Sơn lão gia tử trù trừ một chút, hướng Giang Tuyết nói:

- Thân gia khuê nữ, mấy ngày nay ngươi tốt nhất không nên ra cửa, bởi vì ngươi lớn lên cùng một vị đầu sỏ Thần Giới rất là tương tự, vạn nhất bị nhìn thấy hiểu lầm ngươi chính là vị tồn tại kia, vậy thì khó lường, vô luận đối với ngươi hay là đối với Tử Xuyên, cũng không có lợi!

- Còn có chuyện bực này?

Giang Tuyết tức cười, cười dài nói:

- Ta nói sau khi ta tới Thần Giới, làm sao mọi người nhìn thấy ta không phải là bị làm cho sợ đến nói không ra lời, chính là trái trốn phải né, không dám tới thấy ta, còn có người hướng ta ác ngữ, thậm chí muốn ta động thủ. Thì ra còn có chuyện này. Sau này gặp phải những người đó, ta nhất định phải theo chân bọn họ giải thích.

- Giải thích không được!

Thần Tinh Thần Chủ vội vàng nói: xem chương mới tại tunghoanh(.)com

- Các ngươi lớn lên giống như, cho dù ngươi giải thích, ai chịu tin? Ngược lại sinh sự đoan, không bằng không thấy bọn họ!

- Bọn họ nhận lầm người, chủ yếu chính là ngươi cùng vị tồn tại kia quá giống.

Huỳnh Hoặc Thần Chủ cười nói:

- Vị tồn tại kia cao cao tại thượng, cư ngụ ở Ngọc Hoàng Thiên, chúng ta cư ngụ ở Thất Diệu Thiên, cách Ngọc Hoàng Thiên tương đối xa, là không thể có liên quan. Bất quá vì tị hiềm, cô nương tốt nhất vẫn là sống ở trong Thần Châu, miễn cho bị người thấy.

- Dọc theo con đường về Thất Diệu Thiên này, chỉ sợ sẽ không bình tĩnh.

Thần Tinh Thần Chủ thở dài nói:

- Giang giáo chủ đắc tội hai cung, lại đắc tội Kiến Vũ Thần Tôn, hai cung cùng hắn ở trên đường hơn phân nửa sẽ hướng chúng ta động thủ.

Thi Mạc Sơn cười lạnh nói:

- Tại sao phải sợ bọn hắn? Dám động cô gia nhà ta, lão tử liền cùng bọn

họ liều mạng! Ta đã liên hệ Trấn Tinh Thần Chủ, Nguyệt Diệu Tinh Quân, Tuế Tinh Thần Chủ, Kim Diệu Tinh Quân, để cho bọn họ ở trên đường tiếp ứng chúng ta, coi như là Kiến Vũ Thần Tôn chân thân xuất động, bọn lão tử cũng dám cùng hắn liều mạng!

- Tốt!

Hai vị Thần Chủ vỗ tay cười nói:

- Mặc dù Thất Diệu Thiên chúng ta đã già, nhưng lão nhi không chết, chết mà không cương, sợ qua người nào? Hiện tại liền nhích người, trở về Thất Diệu Thiên!

Trong lòng Giang Nam vạn phần cảm động, khom người hướng hai vị Thần Chủ cảm ơn, hai vị Thần Chủ cười nói:

- Thất Diệu Thiên bảy tôn Thần Chủ chúng ta chính là nhất thể, mấy chục vạn năm giao tình, ngươi là Thi gia cô gia, chính là cô gia nhà chúng ta, há có thể để ngươi bị thương?

Cẩm Tú Thiên thịnh hội kết thúc, Thần Giới các lộ chư hầu cũng rối rít chuẩn bị tốt xe ngựa, trở về lãnh địa của mình. Đột nhiên, tất cả mọi người cảm giác được một cỗ ba động làm lòng người kinh sợ từ vũ trụ của chư thiên vạn giới truyền đến, tất cả mọi người vào giờ khắc này, cảm giác được Thiên Đạo chí bảo rung động, Thiên Đạo chấn động, mọi người không khỏi dừng thân, kinh nghi bất định.

Giờ khắc này, chư thiên vạn giới tất cả sinh linh cũng cảm ứng được Thiên Đạo biến hóa, vốn là Thiên Đạo công chính thần thánh. Vào giờ khắc này trở nên rối loạn không chịu nổi, lẫn vào tà ác, xen lẫn nhập ma!

Oanh...

Oanh...

Rung động khổng lồ biến thành Chư Thiên rung động, phảng phất là tim

đập, phảng phất là nổ tung, phảng phất là Vô Song Cự Nhân nổi trống, một tiếng tiếp theo một tiếng, từ vũ trụ xa xôi truyền đến.

Trong Cổ lão vũ trụ, từng ngọn pháp bảo khổng lồ bay lên trời, đó là Thiên Đạo chí bảo, từng cái từng cái từ chỗ sâu trong vũ trụ bày ra, Đạo Kim Ngọc Bàn, Trấn Tiên Đỉnh, Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Thiên Đao, Hóa Tiên Ngọc Bình, Thiên Đạo Bảo Chung, Tàng Thiên Hồ Lô. Thường ngày chúng sanh khó gặp chí bảo, hôm nay triển lộ ở trước mắt người đời, phát ra uy năng vô cùng, hàng tỉ vạn đạo Thần hà tràn ngập, nhưng trấn áp không được tiếng vang cùng rung động khiến người sợ hãi này.

Răng rắc, răng rắc...

Mặt ngoài chín đại Thiên Đạo chí bảo, hiện ra từng vết rách, có chí bảo nguyên vốn đã xuất hiện vết rách, hôm nay vết rách lớn hơn nữa, có chí bảo nguyên vốn đã xuất hiện tú tích, hôm nay tú tích nhiều hơn, càng thêm ảm đạm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1255: Thiên Đạo Kịch Biến. (2)

Từng tôn Bổ Thiên thần nhân cao cao đứng ở bầu trời chí bảo, xuất hiện ở mặt ngoài chín Đại Thế Giới, từng đạo thần quang từ quanh thân bọn họ phát ra, giống như từng đạo cầu vồng dọc theo người đến chỗ sâu vũ trụ, cùng vũ trụ tương dung.

Giờ khắc này, chư thiên vạn giới không biết bao nhiêu tồn tại Cổ lão cũng bị kinh động, một luồng sóng thần thức Cổ lão cuốn động hư không, mọi nơi quét ngang, tìm kiếm nguyên nhân Thiên Đạo của chư thiên vạn giới kịch biến.

Thần Giới bát trọng thiên, Cổ lão Thần Quân kinh sợ, Trung Thiên thế giới, ẩn thế cao nhân đi ra đất ẩn cư, trong Minh thổ, nhiều Thần Ma chết đi ôm lấy một Thần Đế vĩ ngạn ở trong mười tám tầng địa ngục nhìn xa. Chỗ sâu trong Tinh Không, Tinh Hà trụ quang vô số tinh sa hóa thành một ánh mắt khổng lồ cổn động, sau lưng ánh mắt là bảy tiểu hài tử xấu xa.

Mà ở Tử Tiêu Thiên, Quang Vũ Thần Đế cùng nhiều Thần Ma đứng vững vàng hư không, nhìn về phía vũ trụ, ánh mắt mê ly.

Hương Duyên thế giới, Vãng Sinh Thần Đế sống lại kinh nghi bất định. Mà ở trong chư thiên vạn giới, vô số Thần Minh Thần Ma lưu lại tế đàn rối rít khởi động, vô số người phàm cùng tu sĩ quỳ bái, hỏi Thần Giới Chư Thần chư Ma, hỏi thăm nguyên nhân trận kịch biến này, chẳng qua là không người nào trả lời.

Đất lưu vong, trên một chiếc quỷ thuyền, đám người thiếu niên áo vàng cùng Chiến Thiên Ma Tôn, U Đế, Hạm Đạm Yêu Tôn đứng ở mũi thuyền, dưới chân quỷ thuyền không ngừng mục nát.

- Hạo kiếp buông xuống, so sánh với ta tưởng tượng còn muốn bao la

hùng vĩ.

Chiến Thiên Ma Tôn liếm liếm đôi môi, sừng trâu cao vút, cười hắc hắc nói:

- Thiên Đạo bạo loạn, xem ra những tên địa ngục kia đã đem địa ngục Thiên Đạo đề luyện đi ra ngoài, luyện thành chí bảo.

- Chư thiên vạn giới Thiên Đạo bạo loạn, Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ quy tắc vạn giới cũng bị đánh loạn, Thần Ma đất lưu vong đều có thể tự do ra vào.

Hạm Đạm Yêu Tôn cười nói:

- Đây là hạo kiếp bắt đầu, loạn thế khởi điểm!

U Đế thở dài nói:

- Lưu vong đất Thánh Thiên Đại Tôn nhất định sẽ nhịn không được a? Người này có lẽ sẽ trở thành con kiến hôi làm dẫn nổ tung hạo kiếp, mặc dù là con kiến hôi, nhưng có thể ở trong thịnh thế bao la hùng vĩ này lưu lại danh tiếng.

- Bình tĩnh.

Thiếu niên áo vàng mỉm cười nói:

- Còn chưa tới thời khắc mấu chốt nhất, trước mắt chỉ là màn che hạo kiếp kéo ra mà thôi, chúng ta không cần đếm xỉa đến, nhìn vô số chúng sanh phảng phất như con kiến hôi bận rộn, chinh chiến chém giết, cầu một đường sinh cơ, mà chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến.

- Yên lặng theo dõi kỳ biến!

Mấy tồn tại Cổ lão rối rít cười nói.

Mà ở Cẩm Tú Thiên, vô số đầu người bắt đầu khởi động, rối rít cao giọng

quát lên:

- Thiên Đạo kịch biến, phát sinh ở nơi chư thiên vạn giới cùng địa ngục vạn giới vũ trụ màng thai giao tiếp! Đi Tử Tiêu Thiên! Nhanh đi Tử Tiêu Thiên!

- Tử Tiêu Thiên là Thần Giới cao nhất thiên, là cao nhất ngoài trừ La Thiên bị phá toái ở Thần Giới, ở nơi đó có thể đem chư thiên vạn giới nhìn không xót gì!

Đám người Giang Nam khống chế Hư Không Bảo Thuyền bay ra Cẩm Tú thần thành, hướng Thần Giới Tử Tiêu Thiên bay đi, Giang Nam đứng ở đầu thuyền nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy vô số Thần Ma toàn động, ở trong hư không phi hành, tràng diện kia phảng phất vô số con kiến hôi đông nghịt một mảnh.

Trận Thiên Đạo kịch biến này, tác động không biết bao nhiêu sinh linh, nhất là Thần Giới Thần Ma, lại càng khẩn trương gấp đôi, Cẩm Tú Thiên vốn vẫn còn là một bộ thái bình thịnh thế, thuyền hoa thần nữ buông ra giọng hát ca xướng thiên hạ thái bình, hôm nay những thần nữ ca xướng thái bình thịnh thế này cũng hoa dung thất sắc, từng cái từng cái khống chế thuyền hoa xông về Tử Tiêu Thiên.

Không chỉ bọn hắn, thậm chí cả chút ít thương hội đứng đầu kia, đầu sỏ các thế lực lớn, giờ phút này cũng biến sắc, hướng Tử Tiêu Thiên phóng đi.

Trừ Cẩm Tú Thiên ra, còn có những Thần Giới Chư Thiên khác, vô số Thần Ma đầu người toàn động, từ xa nhìn lại, các loại thần quang ở thần giới họa xuất từng đạo quang mang xông lên trời, hội tụ thành một đạo nước lũ đủ mọi màu sắc!

Đây là một màn vô cùng tráng quan, một đạo thần quang đại biểu một Thần Ma, vô số đạo thần quang hội tụ ở chung một chỗ là bao la hùng vĩ bực nào?

Thần Ma thuộc về nhân vật thượng tầng, ở trước mặt tu sĩ cùng người phàm cao cao tại thượng, Thần Giới cũng là một mảnh vui sướng hướng quang vinh, nhưng hạo kiếp tới, trong khoảnh khắc liền lâm vào hỗn loạn khôn cùng, để cho Giang Nam ở trên Hư Không Bảo Thuyền thổn thức không dứt.

- Tử Xuyên, nhìn nhiều hai mắt a.

Giang Tuyết đứng ở bên cạnh hắn, trên mặt đẹp không có bất kỳ tâm tình ba động, phảng phất là một tiên tử từ Tiên Giới xuống, nhẹ giọng nói:

- Hạo kiếp sắp tới, đây là an bình cuối cùng của Thần Giới.

- Tỷ tỷ, ngươi không thương hại chúng sinh sao?

Giang Nam đột nhiên thở dài, nghiêm mặt nói:

- Hạo kiếp buông xuống, ngươi chuẩn bị bảo toàn tự thân, hay là che chở chúng sinh?

- Tử Xuyên, chúng ta chính là chúng sinh.

Giang Tuyết nhìn về phía Chư Thiên Thần Ma phóng mạnh về Tử Tiêu Thiên phía dưới, lạnh nhạt nói:

- Ngươi nhìn, bọn họ có giống như con kiến hôi bôn đào hay không, cùng những sinh linh của chư thiên vạn giới hướng Thần Ma cúng bái kia có gì khác nhau? Ngươi cơ hồ đã quên, ta và ngươi cũng ở trong đàn kiến hôi này, ở trong chúng sinh, cũng là một sinh linh lo lắng hãi hùng trong hạo kiếp, là một con kiến hôi. Kiếp nạn đến, ngươi và ta cũng ở trong đó giãy dụa cầu sinh tồn. Đâu chỉ ta và ngươi, coi như là Bổ Thiên thần nhân cao cao tại thượng kia, không phải là cũng lo lắng hãi hùng sao? Muốn thương hại chúng sinh, cứu vớt chúng sinh, chỉ có trước thương hại mình, cứu mình, không giữ được mình, dựa vào cái gì bảo toàn người khác?

Nàng ánh mắt thâm thúy, dằng dặc nói:

- Mở ra thần nhãn thấy chúng sinh, nếu có thể nhìn thấy mình là một thành viên trong chúng sinh, khi đó tâm cảnh của ngươi sẽ đạt tới cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, tâm cảnh vĩnh viễn không lui chuyển, mới có thể khám phá mê chướng tràn ngập ở trong lòng ngươi, mới có thể lau đi sương mù trước hai mắt của ngươi.

Giang Nam nhìn về phía tứ phương, vô số Thần Ma cấp tốc phi hành họa xuất các loại thần quang đã vây quanh Hư Không Bảo Thuyền, mà tốc độ của Hư Không Bảo Thuyền cũng đạt đến mức tận cùng, cũng hóa thành một đạo vồng quang bay đi Tử Tiêu Thiên, là một đạo quang mang trong thần quang nước lũ này.

- Mở ra thần nhãn thấy chúng sinh, ta chính là chúng sinh...

Giang Nam nhẹ nhàng lắc đầu, tâm cảnh của Giang Tuyết thật sự cao thâm, hắn có chút hiểu, cũng không hiểu toàn bộ.

Thần nhãn thấy chúng sinh, không phải là nhìn chúng sinh, Chư Thiên Thần Ma thấy chúng sinh, thường thường trong mắt không có chúng sinh, chúng sinh ở trong mắt Chư Thiên Thần Ma, chẳng qua là con kiến hôi, bọn họ nhìn qua là một mảnh sinh mệnh giống như con kiến hôi.

Chương 1256: Thần Nhãn Thấy Chúng Sinh.

Tỷ như Quang Vũ Thần Đế, ở trong mắt vị Thần Đế hùng tài bá lược này, sinh mệnh chúng sinh chỉ là một đống chữ số, địa vị của hắn mặc dù cao, thành tựu tuy lớn, nhưng còn không có đạt tới trình độ thấy chúng sinh.

Chân chính thấy chúng sinh, là đem chư thiên vạn giới tất cả sinh linh thu vào đáy mắt, nhìn thấy mình cùng chúng sinh cũng không bất đồng, mình cũng là một thành viên chúng sinh, càng thêm rõ ràng nhận thức mình.

Muốn làm được loại "Thấy" này, tâm cảnh phải đạt tới cảnh giới cực cao, tâm cảnh đứng ở độ cao cực cao, là một loại cảnh giới đang ở trong chúng sinh, tâm cảnh đã cùng Thiên Đạo tương hợp.

Đây chính là Đạo Tâm cảnh giới tối cao, Thiên Nhân Hợp Nhất!

Thiên Nhân Hợp Nhất.

Thiên là Thiên Đạo, Nhân là chúng sinh.

Thiên Nhân Hợp Nhất chính là thành tựu Đạo Tâm chí cao, người ở trần thế, tâm cùng thiên hợp, đả thông một con đường Hoàng Đạo Cực Cảnh, sau khi tu vi cảnh giới đến, là có thể đem Đại Đạo của mình ký thác, cùng Thiên Đạo tương dung!

Hơn năm ngàn vạn năm, có rất ít người có thể đem tâm cảnh tu luyện tới cảnh giới này, cho dù là Thần Đế trấn áp đương thời cũng thường thường không có tu thành tâm cảnh bực này, mà Giang Tuyết lại đạt đến.

Bởi vì tâm cảnh đạt đến, cho nên nàng mới có thể lạnh nhạt như thế.

Nàng trải qua thay đổi rất nhanh, gặp phải đại kiếp, từ cảnh giới Thần Đế rơi xuống, hai bàn tay trắng, sau đó đông sơn tái khởi, thấy thường nhân cả

đời khó gặp đến bi hoan ly hợp, đã trải qua vô số ngăn trở, mới có thể làm cho tâm cảnh nhảy ra ngoài, Thiên Nhân Hợp Nhất.

Đây là Quang Vũ Thần Đế không có, cũng là những Thần Quân khác không có.

Đột nhiên, ba người Thi Mạc Sơn cùng Huỳnh Hoặc Thần Tinh giống như trước đứng ở đầu thuyền khẩn trương lên, từng cái từng cái đằng đằng sát khí, Thi Mạc Sơn lớn tiếng quát lên:

- Tử Xuyên, các ngươi giá thuyền rời đi trước, đi Thất Diệu Thiên, thằng oắt con của Vị Ương Cung đã giết tới!

Giang Nam vội vàng nhìn lại, chỉ thấy từng mặt đại kỳ ở giữa không trung cuốn động, mặt cờ rộng lớn, bao phủ chu vi trăm vạn dặm, tạo thành một thời không kỳ lạ, đem Hư Không Bảo Thuyền định trụ.

Trong lúc bất chợt, đại kỳ biến mất, trong hư không nhiều ra từng thân ảnh vô cùng vĩ ngạn, rõ ràng là nhiều Thần Ma dưới trướng Vị Ương công tử, cầm đầu chính là tứ đại Thần Chủ, thân thể đỉnh thiên lập địa.

Hư Không Bảo Thuyền dài đến hơn trăm dặm từ trước mắt một Thần Chủ trong đó chạy qua, chỉ thấy Thần Chủ kia mở mắt, trong mắt thần quang tràn ra, vô số đạo tắc cô đọng tròng mắt cường đại vô cùng, Hư Không Bảo Thuyền chỉ nhỏ như lông mi của hắn.

Kinh khủng!

Loại cảnh tượng này, chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung!

Trừ tứ đại Thần Chủ, còn có nhiều Chân Thần, Thiên Thần, mặc dù không bằng Thần Chủ vĩ ngạn chói mắt như vậy, nhưng mà không phải chuyện đùa!

- Hmm!

Thi Mạc Sơn gầm lên, tung người bay ra bảo thuyền, thân thể bay lên không, khí lãng cuồng bạo từ trong thân thể bắn ra, tiểu thế giới triển khai, đem Hư Không Bảo Thuyền xa xa đẩy ra.

Thân thể của hắn ở Thần Chủ tiểu thế giới hiển lộ rõ ràng, trở nên vô cùng vĩ ngạn, cơ chi chít, tức sùi bọt mép, vô số đạo tắc hóa thành từng mặt cờ xí ở phía sau tung bay, cả tiểu thế giới giống như một vòng đại nhật chói mắt!

Trong đại nhật, là cát vàng khôn cùng, mặt trời chói chan như máu, vô số viên tinh cầu đóng băng giắt trên trường không, tạo thành tinh mang thật dài, Liệt Dương như máu, nhô lên cao chiếu rọi, tinh mang nổi lên các loại thần quang, mỹ lệ vô cùng!

Cùng lúc đó, Huỳnh Hoặc, Thần Tinh hai tôn Thần Chủ lao ra Hư Không Bảo Thuyền, từng cái từng cái đem Thần Chủ tiểu thế giới triển khai, giống như trong hư không trong lúc bất chợt nhiều ra hai thế giới, thần thể vĩ ngạn.

Đây là chiến lực Thần Chủ toàn bộ khai hỏa, để cho Giang Nam cảm giác được rung động, rung động không gì so sánh nổi!

Điền Phong Thần Chủ nhìn ba lão thần chủ che ở trước người bọn họ, cười lạnh nói:

- Lão bất tử... ba lão này này giao cho chúng ta, những Chân Thần Thiên Thần khác đi giết Huyền Thiên Giáo Chủ, lấy đầu tới gặp!

Những Chân Thần, Thiên Thần khác lúc này từ hai bên bay lên, hướng Hư Không Bảo Thuyền giết tới.

- Ai cũng mơ tưởng rời khỏi!

Thi Mạc Sơn quát lên, pháp lực cuồn cuộn như nước thủy triều, tịch quyển những Chân Thần, Thiên Thần đó, nhưng vào lúc này, đám người Điền Phong Thần Chủ nhảy lên, cắt đứt pháp lực kia, tứ tôn Thần Chủ uy lực vô cùng, liên thủ tiến công, làm cho Thi Mạc Sơn, Huỳnh Hoặc, Thần Tinh

ba Thần Chủ vọt không ra tay, chỉ có thể toàn lực ứng phó, không rảnh đi chú ý Giang Nam.

Vị Ương Cung mấy Chân Thần suất lĩnh nhiều Thiên Thần dưới trướng chen chúc đánh tới, phô thiên cái địa, rất xa liền thấy từng bàn tay Chân Thần thăm dò, một chưởng trong lúc đó, hư không không ngừng tan vỡ sụp xuống, hướng trong lòng bàn tay bọn họ sụp đổ!

Từng bàn tay to đuổi kịp Hư Không Bảo Thuyền, nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy từng bàn tay Chân Thần kia hỏng mất tan rã, tiếp theo liền thấy từng tôn Chân Thần Thiên Thần trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, tiếp theo là nhục thể của bọn hắn tan rã, từng thân hình cường đại hỏng mất, trong lúc bất chợt một cỗ gió nhẹ thổi tới, những Chân Thần Thiên Thần này giống như hạt cát làm ra, tan thành mây khói.

Ầm...

Phía trước Hư Không Bảo Thuyền, hư không chấn động, thiên địa đột nhiên hé ra một đường, Vô Lượng tường quang thần quang từ trong khe xông ra, trong quang mang sáng như tuyết, một tòa đăng tháp cao tới trăm vạn dặm, lồng lộng đứng vững, trong đăng tháp, thần hỏa hừng hực.

- Kiến Vũ Thần Tôn!

Chỉ nghe thanh âm xiềng xích chấn động truyền đến, một vị thần nhân áo bào trắng hai chân quấn quanh xiềng xích, đi ra thần quang, thân thể càng ngày càng vĩ ngạn, thậm chí so sánh với những Thần Chủ đó còn cao lớn hơn, cao cao tại thượng, ngược lại đăng tháp đỉnh thiên lập địa kia thì tương đối lộ ra vẻ nhỏ vô số lần, bị thần nhân kia bày ở trong tay.

Trong Đăng tháp thần hỏa hừng hực sôi trào, bá một tiếng, một đạo thần quang theo phá núi sông, hướng Hư Không Bảo Thuyền kích bắn đi!

Mắt thấy đạo thần quang này liền muốn bao phủ Hư Không Bảo Thuyền, Kiến Vũ Thần Tôn đột nhiên trong lòng lẫm nhiên, vội ngẩng đầu, chỉ thấy

thương thiên đột nhiên thay đổi, mây trắng hướng hắn đè xuống, vân khí khôn cùng hóa thành một thủ chưởng trắng như tuyết, hung hăng đắp tới.

Kiến Vũ Thần Tôn gầm lên, ra sức nâng đăng tháp, đăng tháp thần hỏa trong một sát na tràn đầy đến cực hạn, hàng tỉ đạo Thần quang bốn phương tám hướng bay ra, sáng lạng vô cùng!

Thình thịch thình thịch!

Từng tiếng nổ truyền đến, thủ chưởng trắng như tuyết kia che ở trên đăng tháp, nổ tung vang không dứt, trong khoảnh khắc liền đem đăng tháp này sinh sôi đè ép, hai bàn tay hung hăng va chạm.

Ngay sau đó thủ chưởng trắng noãn kia tản đi, hóa thành từng sợi vân khí nhè nhẹ biến mất, chỉ thấy Kiến Vũ Thần Tôn trong khe hở, đăng tháp biến thành phấn vụn giống như thác nước chảy xuống, cái pháp bảo hắn dựa vào thành danh kia bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Phốc...

Kiến Vũ Thần Tôn há mồm phun ra một ngụm máu tươi, máu nhuộm áo bào trắng, không nói một lời lui về phía sau bay đi, đánh vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1257: Giáo Chủ Thành Thần. (1)

Giang Tuyết như cũ đứng ở đầu thuyền, gió nhẹ thổi tới, cạp váy phiêu nhiên, phảng phất không có làm gì cả.

- Tỷ tỷ, lão gia tử bọn họ?

Giang Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua nói.

- Mấy Thần Chủ kia không cản được lão Chiến Thần, ngươi đại khái có thể yên tâm.

Giang Tuyết cười nói:

- Mấy Thần Chủ Thất Diệu Thiên kinh nghiệm bách chiến, trong biển máu sống đến bây giờ, nếu có người cho rằng bọn họ già rồi, chiến lực không bằng trước, nhất định sẽ ăn thiệt thòi. Chúng ta đi trước một bước, đến Tử Tiêu Thiên xem một chút đến tột cùng.

Hư Không Bảo Thuyền cấp tốc xuyên qua, phi hành mấy ngày, lúc này mới đi đến đệ bát trọng thiên quý nhất cùng cao đẳng của Thần Giới, Tử Tiêu Thiên. Dọc theo đường đi vô số Thần Ma chen chúc, hạo hạo đãng đãng chạy tới Tử Tiêu Thiên, tràng diện bao la hùng vĩ bực nào.

Giang Nam cùng nhau đi tới, chỉ thấy mỗi đi lên nhất trọng thiên, nhãn giới liền trống trải mấy lần, xuống phía dưới nhìn lại, càng ngày càng nhiều chư thiên vạn giới rơi vào đáy mắt của hắn, đợi đi tới Ngọc Hoàng Thiên, đã có thể đem chư thiên vạn giới hết thảy cất vào trong mắt.

Tới Tử Tiêu Thiên, thì có thể lần lãm đất lưu vong, thấy rõ đất lưu vong đủ loại động thái, không chỉ như thế, ở chỗ này còn có thể mơ hồ trông thấy đất tiếp giáp của chư thiên vạn giới cùng địa ngục vạn giới, vũ trụ màng thai, chẳng qua là mông mông lông lông, xem không rõ ràng!

Dù vậy, Tử Tiêu Thiên trăm vạn ngàn vạn Chư Thiên Thần Ma vẫn còn là thấy, vũ trụ màng thai nứt ra rồi, rách ra một cái khe dài đến hàng tỉ dặm!

Oanh...

Chấn động kịch liệt truyền đến, phảng phất trong địa ngục có đồ vật gì đó đụng vào vũ trụ màng thai, để cho cái khe trở nên lớn hơn nữa!

Vô số Thần Ma trên Tử Tiêu Thiên sắc mặt kịch biến, không khỏi hết thảy sợ run cả người, đứng ở Tử Tiêu Thiên nghe không được tiếng nổ từ vũ trụ màng thai truyền đến, nhưng lại có thể cảm nhận được loại chấn động này, cái loại đụng nhau rung chuyển vũ trụ màng thai này, tất nhiên vô cùng hung mãnh, đồ vật đụng màng thai, tất nhiên vượt xa Chứng Đế chi bảo!

Đây là đụng nhau có kịch liệt thể rung chuyển Thiên Đạo, Thiên Đạo chấn động, khiến cho Đại Đạo trong cơ thể vô số Thần Ma cộng minh, cảm nhận được chấn động, rung động càng thêm kịch liệt!

Oanh...

Lại một lần đụng nhau kịch liệt, cái khe càng ngày càng dài, càng ngày càng rộng.

Vũ trụ màng thai có năng lực chữa trị cực mạnh, nhưng ở loại cường độ chấn động đụng nhau này, không những không cách nào chữa trị, ngược lại cái khe càng lúc càng lớn!

Loại tràng diện này, đứng ở trên Tử Tiêu Thiên nhìn lại, phảng phất ở trong bóng tối vô cùng, một mành mắt từ từ mở ra, mà vũ trụ màng thai hé ra khe hở, chính là ánh mắt kia từ từ mở ra!

Giang Nam thấy một màn như vậy, trong lòng rung động không gì so sánh nổi, lẩm bẩm nói:

- Hai vũ trụ bắt đầu giao hòa, khó trách sẽ làm trong Thiên Đạo nhiều ra tà ác cùng ma tính...

Vũ trụ màng thai hé ra, này đã không phải thần lực của ai có thể làm được, màng thai hé ra sinh ra hậu quả chính là hai đại vũ trụ bắt đầu giao hòa, không gian dung hợp, vạn giới dung hợp.

Loại bối cảnh đại dung hợp này, Thiên đạo của chư thiên vạn giới, cùng Thiên đạo của địa ngục, tất nhiên sẽ dung hợp, hoàn toàn để cho hai vũ trụ biến thành một vũ trụ!

Mà bây giờ, chín đại Bổ Thiên thần nhân Thiên Đạo chí bảo xuất hiện vết rách, xuất hiện tú tích, nói rõ địa ngục Thiên Đạo đã bắt đầu xâm nhập chư thiên vạn giới!

Bá bá bá...

Vô số đạo quang mang sáng lạng vẫn còn không ngừng từ dưới Tử Tiêu Thiên xông lên đây, tia sáng vừa thu lại, hóa thành từng tôn Thần Ma, thần phật hạ xuống, tiếp theo những tồn tại Cổ lão này thấy một màn tráng quan đến khó hình dung kia, đều im lặng thật lâu, chỉ còn lại có đạo tắc phía sau những Thần Ma kia giống như băng đang không ngừng gột rửa, hiển lộ ra trong tâm bọn họ không yên tĩnh.

Qua một lúc lâu, vũ trụ màng thai đột nhiên nứt vỡ, xuất hiện một cái cửa động cự đại, cái cửa động cự đại này, cho dù là trên trăm thế giới cũng không thể nhồi!

Hiện tại cái khe cùng cửa động của vũ trụ màng thai, thật giống như là một ánh mắt đã hoàn toàn mở ra, chẳng qua là cái "Ánh mắt" này to lớn như thế, làm cho người ta cảm giác được run rẩy.

Từ trong "Ánh mắt" này, có thể trông thấy trong địa ngục vạn giới, từng ngọn thế giới chìm nổi, về phần rốt cuộc là bảo vật gì đụng nhau để cho vũ trụ màng thai hé ra, thì không người thấy rõ.

Hai đại vũ trụ tương thông, không còn có bất kỳ trở ngại.

- Hai đại vũ trụ tương dung, Thiên Đạo tương hợp, vì tranh đoạt thiên địa

chánh thống, địa ngục cùng Chư Thiên ta tất có đánh một trận!

Đột nhiên, một thanh âm già nua vang lên, chấn động Tử Tiêu Thiên, đây là một Thần tôn thọ nguyên hao hết, bị vây trong suy vong, tóc trắng xoá, lăng không phiêu động, run rẩy nói:

- Đây là một trường hạo kiếp, cũng là một Tiên duyên khoáng cổ tuyệt kim, ở một sát na Thiên Đạo hai đại vũ trụ hoàn toàn giao hòa, là thời cơ tốt nhất nhảy đi ra ngoài, có tạo nên một nhóm lớn Tiên Nhân. Chẳng qua là, ta đoán chừng sống không tới một khắc kia...

Không có ai nói tiếp, bởi vì đây là một trường hạo kiếp, là cường giả hai đại vũ trụ ở giữa đụng nhau, trong đó còn có Cổ Tiên náo động nhấc lên Quang Vũ Kỷ Kiếp, ở trong hạo kiếp, ai cũng không dám nói mình có thể cười đến cuối cùng.

Ở chỗ hai đại vũ trụ tương thông, có thần quang hiện động, giống như mặt hồ sóng gợn, từ xa nhìn lại, vừa hình như là "Ánh mắt" khổng lồ kia tràn ra thần quang, xa hoa, sướng đến kinh tâm động phách.

Cái cửa động này càng giống như một con mắt, giống như là thần nhãn, cũng giống như là Ma Nhãn.

Đó là hai đại vũ trụ giao hòa sinh ra thần quang, rực rỡ sáng lạng, đại biểu vũ trụ dung hợp. Càn Khôn Lão Tổ ở 2000 vạn năm trước định ra mưu kế đã khởi động, trận đại kế này mưu đem hai đại vũ trụ một lưới bắt hết, tạo thành một vũ trụ hoàn toàn mới, có Thiên Đạo đầy đủ, ở một sát na sẽ Thiên Đạo hoàn toàn tương dung biến thành đầy đủ có Vô Lượng Tiên duyên, chứng Tiên cơ hội.

Chẳng qua là Bổ Thiên thần nhân không buông xuống chúng sinh, không đành lòng để cho chúng sinh lâm vào hạo kiếp, ngay lúc đó bọn họ bác bỏ cái kế hoạch này.

Mà hôm nay, có người cùng địa ngục cấu kết, rốt cục đem kế hoạch này

khởi động, bện ra một cái lưới khổng lồ bao phủ chư thiên vạn giới cùng địa ngục vạn giới, đem mọi người gắn vào trong lưới.

- Tử Xuyên, đi đi, nơi đó là nơi ngươi thành thần.

Giang Tuyết đột nhiên vung tay áo một quyển, Hư Không Bảo Thuyền một tiếng ầm vang đụng vào hư không, từ Tử Tiêu Thiên biến mất không thấy gì nữa, xuyên thấu thời không nặng nề hướng "Ánh mắt" kia bay đi.

- Hai đại vũ trụ giao hòa, cũng là một cơ duyên cuộc vô cùng lớn, hy vọng ngươi có thể bắt được cơ hội này.

Thanh âm của Giang Tuyết truyền đến, rõ ràng truyền vào trong đầu Giang Nam.

Giang Nam đứng ở đầu thuyền quay đầu lại nhìn lên, chỉ thấy Hư Không Bảo Thuyền đã đánh ra Thần Giới, hư không mịt mờ, nhìn không thấy bất kỳ cảnh trí.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1258: Giáo Chủ Thành Thần. (2)

Sau một khắc, Hư Không Bảo Thuyền đột nhiên chấn động, xuất hiện ở biên thùy vũ trụ, nơi màng thai hé ra, trong "Ánh mắt" khổng lồ kia!

Thần quang rung chuyển, sau một khắc Hư Không Bảo Thuyền liền hóa thành phấn vụn, bị thần quang trong "Ánh mắt" quấy nát bấy, để cho Giang Nam bại lộ ở trong thần quang vũ trụ giao hòa!

Oanh...

Hắn cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, thân thể cơ hồ bị thần quang nặng nề cắn nát!

- Nguyên Anh trấn giữ, thần nhục nhất thể!

Giang Nam gầm lên, khoanh chân mà ngồi, hai tay một quyền một chưởng chấp ở trước ngực, quyền ở dưới, thi triển Nguyên Thai Ấn, chưởng ở phía trên, hóa thành Huyền Thai Ấn, hai đại ấn pháp trong nháy mắt tăng lên mười lăm lần khí huyết, để cho khí huyết của hắn giống như mênh mông biển lớn bao la hùng vĩ!

Khí huyết của hắn như đại dương mênh mông hóa thành tám đạo Thần Luân, ong ong chuyển động, dựng thẳng ở sau ót.

Ở trong cơ thể hắn, dưới đan điền là bát trọng Đạo Đài giống như bậc thang, trong đan điền là 16 tòa Thần Phủ song song chiếu rọi, trên đan điền là mi tâm Thiên Đình, có một Thiên Cung trấn giữ, trong Thiên Cung của Giang Nam là Hỗn Độn Nguyên Anh trấn giữ, vô số Thần Ma quỳ bái, bảo vệ xung quanh Kim Loan điện.

Ở trong cơ thể hắn, trong vô số hạt, từng cái từng cái Động Thiên mở ra, trong mỗi Động Thiên tọa lạc vô số Thần Ma hư ảnh, đem những Động

Thiên này gia trì gia cố!

- Hỗn Độn Động Thiên, mở!

Một bụi trúc tía từ trong mi tâm hắn bay ra, rơi vào trong tám đạo khí huyết Thần Luân, trúc tía chập chờn, một tòa Hỗn Độn Động Thiên rộng lớn ba nghìn dặm mở ra, bao phủ ở trong Động Thiên.

Chỉ trong nháy mắt, phòng ngự của Giang Nam liền tăng lên tới trạng thái lớn nhất, dù là như thế, Hỗn Độn Động Thiên của hắn cùng thần quang va chạm, liền gặp phải áp lực vô cùng, đem tòa Động Thiên này ép tới nhanh chóng thu nhỏ lại, rất nhanh liền thu nhỏ lại đến chỉ có một trượng, từng đạo thần quang rót vào trong Động Thiên, để cho nhục thể của hắn cơ hồ không cách nào kháng cự, trong chớp mắt liền hiện đầy vết rách!

Thần quang rung chuyển, Giang Nam đau khổ chống đỡ, từng đạo thần quang chui vào nhục thể của hắn, hắn lập tức cảm giác được cảm giác xé rách khổng lồ, loại thần quang này dường như muốn làm hắn giống như hai đại vũ trụ giao hòa, đem hắn xé rách, dung nhập vào trong hai đại vũ trụ!

Hô...

Giang Nam phun ra một ngụm trọc khí thật dài, ngay sau đó há mồm hút khí, nhất thời cảm giác được một cỗ linh lực cuồn cuộn vọt tới, truyền khắp mỗi một cái góc nhỏ của thân thể, để cho nhục thể của hắn nhanh chóng phục hồi như cũ.

Đây là bản sơ linh khí, nguyên thủy linh khí, cực kỳ nguyên thủy Cổ lão, tràn đầy sinh cơ cùng năng lượng không thể tưởng tượng nổi, là lúc hai đại vũ trụ dung hợp đản sinh ra linh khí.

Chỉ có ở vũ trụ mở chi sơ, mới có thể tìm được loại linh khí này, mà bây giờ hai đại vũ trụ dung hợp, lại để cho loại linh khí này xuất hiện!

Nhục thể của hắn vừa tan vỡ, lại nhanh chóng phục hồi như cũ, thủy chung duy trì thân thể không chết.

- Cơ duyên theo lời Giang Tuyết tỷ tỷ, quả quyết không chỉ là nói bản sơ linh khí, còn có ý tứ càng sâu!

Giang Nam rất nhanh liền phát hiện, trong quá trình cùng thần quang đối kháng, vô số tin tức phức tạp từ trong thần quang truyền đến, đó là Đại Đạo của hai đại vũ trụ.

Trong Thần quang tích chứa Đại Đạo hai đại vũ trụ, hai loại Đại Đạo tương dung, thống nhất, trong đó tích chứa tin tức vô cùng phức tạp, vô cùng khổng lồ, để cho hắn chỉ ở trong nháy mắt liền nhiều ra vô số lĩnh ngộ!

Loại lĩnh ngộ này so với hắn ở trong Bỉ Ngạn thế giới đạt được còn nhiều hơn, còn muốn phức tạp, còn muốn tinh tế, hướng hắn trình bày trong hai đại vũ trụ tích chứa đủ loại đạo lý lớn!

Tiếp xúc luyện hóa thần quang, hắn phảng phất thấy hai vũ trụ khởi nguyên, trưởng thành, Thiên Đạo, Đại Đạo thành hình, trong thoáng chốc phảng phất hắn đã sống vô số năm tháng!

- Cơ duyên, cơ duyên khoáng cổ tuyệt kim!

Trong lòng Giang Nam mừng như điên, vũ trụ tương dung, Đại Đạo tương hợp, ở trong cơ thể hắn, Ma Ngục Huyền Thai Kinh nhanh chóng vận chuyển, Ma Đạo cùng Thần đạo nhanh chóng dung hợp ở chung một chỗ.

Từ trước hắn tu luyện Thần Ma phân biệt rõ ràng, không can thiệp chuyện của nhau, vì vậy Thần Phủ hai phần, có tất cả 16 tòa Thần Phủ, mà bây giờ, theo hắn lĩnh ngộ càng ngày càng nhiều, ở vào trong hai đại vũ trụ dung hợp, Đại Đạo dung hợp, Thần Phủ của hắn cũng dung hợp, song song tương dung, Thần Ma chẳng phân biệt!

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn liền cảm giác được tích lũy của mình, đạt tới cao phong trước nay chưa có, đạt tới một loại độ cao như núi lửa dâng lên muốn ra!

Cảnh giới ở giữa Thần nhân, dần dần trở nên rất là mơ hồ, trong cơ thể

hắn truyền đến Đại Đạo nổ vang, thần quang từ trong cơ thể xông ra, cùng thần quang trong "Thần nhãn" va chạm tiếp xúc.

Hắn cảm giác được lực lượng cùng nội tình phi tăng, dần dần, trong Thiên Cung của hắn, Hỗn Độn Nguyên Anh cố gắng phun ra nuốt vào bản sơ linh khí, đồng thời luyện hóa từng sợi thần quang, để cho thần hồn của mình trở nên càng thêm khỏe mạnh, hướng Hỗn Độn Nguyên Thần trong Hồng Mông Tam Thánh Kinh lột xác.

Từ Hỗn Độn Nguyên Anh tăng lên tới Hỗn Độn Nguyên Thần, Nguyên Thần vừa thành, Thiên Đình tạo nên, là có thể thành thần, không chỗ nào trở ngại!

Đang...

Đỉnh đầu Hỗn Độn Nguyên Anh, đột nhiên một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung nhảy ra, bảo chuông mới vừa xuất hiện, liền có đinh linh linh giòn vang, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm hiện lên, lại có Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp, Trấn Tiên Đỉnh... chúng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh hiện lên, Đạo Kim Ngọc Bàn hóa thành Liên Đài xuất hiện ở dưới chân Hỗn Độn Nguyên Anh.

Nguyên Anh dần dần trưởng thành, hóa thành nam tử, chân mang Liên Đài, trong Liên Đài là Huyền Hoàng Thái Cực, Tinh Hà như rồng quấn quanh, Long Phượng bay múa, giống như một Thần Đế, tràn ngập thần uy!

Hỗn Độn Nguyên Thần!

Ầm, vô số đạo tắc đan vào, ở trên Thiên Cung hóa thành Thần Phủ Thiên Cung nặng nề, dần dần xây dựng ra một mảnh Thần Đình rộng lớn!

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần tung người nhảy ra, lưu lại một đạo hư ảnh trấn thủ Thiên Cung, mà bản thể thì đến trong Thần Đình, diễn biến đủ loại dị tượng, xây dựng tòa Thiên Đình này!

Mà vào lúc này, trên địa ngục minh hải, từng tôn Ma Đế Cổ lão vĩ ngạn

chân không đứng ở trên Minh Hải, trong đó một Ma Đế thân thể rộng lớn vô cùng, tay bày vạn giới, đột nhiên mở miệng, thanh âm oanh ùng ùng, chấn động Minh Hải nói:

- Tử Viên đạo hữu, ngươi chí hướng cao xa, từng là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, tiếc là không thể nhảy ra ngoài, chứng đạo thành tiên. Ngươi chuyển thế sống lại, theo đuổi cực hạn, không muốn thường thường dung dung, cho nên đến nay chưa từng thành thần. Hôm nay hai đại vũ trụ tương dung, đản sinh ra bản sơ linh khí cùng Đại Đạo, chính là cơ duyên ngươi thành thần lớn lao. Đạo hữu, ngươi đi đi!

Ở trong nhiều Ma Đế, một thân ảnh nho nhỏ đứng ở trên mặt biển, đối với mấy tồn tại Cổ lão này không có chút ý sợ hãi nào, chỉ thấy hắc bào thiếu niên này diện mục non nớt, nhưng ánh mắt cực kỳ Cổ lão, mặc dù chưa từng thành tựu Thần vị, nhưng tu vi hùng hồn đến đáng sợ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1259: Địa Ngục Thiên Đạo Chí Bảo. (1)

- Tử Viên đạo hữu, mau đi thôi!

Nhiều Ma Đế rối rít quát lên:

- Sớm ngày chứng được đế vị, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, ta và ngươi cùng chung chứng đạo ma tiên!

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế kia chắp tay thi lễ, cười vang nói:

- Chư vị đạo hữu, ta đi đây!

Sâm La Ma Đế cùng với khác Ma Đế nhiều đưa mắt nhìn hắn đi xa, một Cổ lão Ma Đế cười nói:

- Tử Viên chí hướng cao xa, đợi chờ cơ hội vũ trụ giao hòa này mới bằng lòng thành thần, hắn tương lai nhất định sẽ thành một trong những tồn tại cường đại nhất trong chúng ta, trong trường hạo kiếp này, hắn tất nhiên đại phóng dị sắc!

Nhiều Ma Đế rối rít cười to:

- Chúng ta liền đợi Tử Viên đạo hữu thành thần trở về! Tử Viên đạo hữu trở về, nhất định sẽ mạnh mẽ đến đáng sợ, quét ngang cùng cảnh giới không có đối thủ, nếu hắn ở trong hạo kiếp chứng đạo thành Đế, tất nhiên quét ngang chư thiên vạn giới! Tương lai, sẽ làm chút ít lão quái vật chư thiên vạn giới kia nhức đầu!

Nơi Vũ trụ giao hòa, quanh thân Giang Nam đắm chìm trong thần quang, thiên đình của hắn dần dần hoàn thành, Hỗn Độn Nguyên Anh của hắn hóa thành Hỗn Độn Nguyên Thần, một mình đứng ở trong thiên đình, vô số Thần Ma hư ảnh bắt đầu hiện lên.

Hôm nay Hỗn Độn Nguyên Thần hình dung phảng phất như một Thần Đế cao cao tại thượng, có Đế Hoàng chi tướng.

Giang Nam cảm thấy khí tức thiên kiếp, trong lòng không khỏi khẽ kinh ngạc, vũ trụ giao hòa đất, cũng là nơi địa ngục vạn giới cùng chư thiên vạn giới Đại Đạo cùng Thiên Đạo giao hòa, hắn vốn cho là sẽ không xuất hiện thiên kiếp, bởi vì mình tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh dung hợp chư thiên vạn giới Huyền Môn chánh pháp, giống như trước cũng có địa ngục Ma đạo công pháp, đối với hai đại vũ trụ mà nói cũng là chánh thống!

Nhất là hôm nay hắn đem Ma đạo công pháp cùng Huyền Môn chánh pháp luyện nhất thể, Thần Ma hợp nhất, theo lý mà nói hai đại vũ trụ Thiên Đạo Đại Đạo cũng sẽ nhận đồng hắn, sẽ không giáng xuống thiên kiếp.

Nhưng mà tình huống bây giờ lại khác, hai đại vũ trụ cũng xuất hiện kiếp vân, kiếp vân đắm chìm trong thần quang đất giao hòa, thậm chí cũng có khuynh hướng tụ hợp!

Hai loại kiếp vân luyện thành nhất thể, uy lực so sánh với Thiên Đạo đại kiếp đơn thuần mạnh hơn rất nhiều lần!

Giang Nam nhìn về phía trên, chỉ thấy thần quang toàn động, kích động, thỉnh thoảng hiện ra Thiên Đạo Bảo Chung, Trấn Tiên Đỉnh chúng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, thỉnh thoảng thần quang điện xà tán loạn, hóa thành một tòa chí bảo hư ảnh toàn thân đen như mực kinh khủng!

Chí bảo hư ảnh kia, so sánh với chư thiên vạn giới chín đại Thiên Đạo chí bảo còn muốn hung mãnh, uy năng càng thêm mênh mông, thể tích lớn hơn nữa, Giang Nam chỉ kịp thấy một góc địa ngục chí bảo này, nhưng cho dù là một góc, mang cho hắn cảm giác bị áp bách so sánh với Đạo Kim Ngọc Bàn còn mạnh hơn!

Nơi này Thiên Đạo đại kiếp cùng những địa phương khác bất đồng, chí bảo hư ảnh xuất hiện ở nơi đây, đều là dung hợp thần quang ngưng tụ thành, uy năng mênh mông, còn chưa phủ xuống, liền để cho hắn cảm giác được

tim đập nhanh, tâm hồn sinh ra áp bách rung động!

- Cái chí bảo hư ảnh này, nghĩ đến là địa ngục Thiên Đạo chí bảo!

Trong lòng hắn rung động, tinh tế đánh giá, chỉ thấy địa ngục chí bảo này chợt lóe lên rồi biến mất, ngay sau đó lại có Đạo Kim Ngọc Bàn, Vạn Phật Tháp... chí bảo hư ảnh hiện lên, không có thể thấy rõ địa ngục chí bảo rốt cuộc là bảo vật gì.

- Nhiều Ma Đế Địa ngục, khẳng định đem địa ngục vạn giới Thiên Đạo đề luyện đi ra ngoài, này có thể là đại thủ bút a, khó trách có thể đánh vỡ vũ trụ màng thai!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, ánh mắt chớp động:

- Hai đại vũ trụ Thiên Đạo Đại Đạo mặc dù đang dung hợp, nhưng Thiên Đạo chí bảo cùng địa ngục chí bảo tồn tại, để cho hai đại vũ trụ Thiên Đạo tranh phong, tranh giành làm chủ, hai loại đạo bất đồng lẫn nhau bài xích, đây chính là tranh đoạt chánh thống!

Vũ trụ dung hợp là đại thế, dưới chiều hướng phát triển, Thiên Đạo Đại Đạo mặc dù đang bài xích, nhưng thủy chung có dung hợp ở chung một chỗ, bất quá Giang Nam ở vào trung ương hai đại vũ trụ Đại Đạo cùng Thiên Đạo tranh phong, tự nhiên gặp được Thiên Đạo đại kiếp, hơn nữa còn là đồng thời đại kiếp!

- Không đủ gây sợ!

Giang Nam đứng dậy, ngẩng đầu nhìn lên:

- Cho ta nhìn xem, nhiều Ma Đế địa ngục luyện thành Thiên Đạo chí bảo, rốt cuộc là cái quái gì!

Bá!

Thần quang biến thành thiên đao chém thẳng vào, một đao liên lụy, đao

thế không thể tránh né!

- Thiên Đao mục nát, ngươi bất quá là Thiên Đao hư ảnh, còn có thể làm gì ta?

Quanh thân Giang Nam thần quang dày đặc, dưới chân một bước, Địa Thủy Phong Hỏa cuồn cuộn, định Âm Dương, phân Huyền Hoàng, hóa thành Thái Âm Thái Dương hai khỏa đại tinh, một đạo Bỉ Ngạn Kim Kiều hiện lên, hắn một mình đứng ở trên Bỉ Ngạn Kim Kiều, giơ tay lên chính là tinh đấu lấp lánh, tinh hà như rồng, đối chiến Thiên Đao.

Ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm leng keng rung động, từ trong kiếp vân tràn ngập thần quang chém xuống, kiếm phân làm ba, Thiên Địa Nhân ba thanh Tru Tiên Kiếm, gọt một thân tu vi của Giang Nam.

Giang Nam quát tháo, đỉnh đầu Hỗn Độn Hồng Mông xông ra, hóa thành một thân hình, rõ ràng là kiếp trước chân thân kia, đỉnh thiên lập địa, hai tay xê dịch, liền thấy Ngũ Hành Kiếm Sơn phóng lên cao, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông hóa thành năm đạo kiếm khí, diệt sạch Ngũ Hành, đối chiến Thiên Ý Tru Tiên Kiếm.

Lại có một tòa Vạn Phật Tháp ầm ầm rơi xuống, đắp hướng Giang Nam, phật âm mênh mông cuồn cuộn, muốn đem hắn luyện hóa.

- Hỗn Độn Thiên Long!

Đầu vai Giang Nam run lên, một đầu Hỗn Độn Cốt Long từ trên Hỗn Độn trúc tía bay ra, càng lúc càng lớn, quay quanh ở trên Vạn Phật Tháp, khớp xương lởm chởm, hình dạng như một long cốt quay quanh chuông lớn, há mồm rống to.

"•!" "ngang!" "úm!" "sao!" "đây!" "bá!" "mê!" "hồng!"

Phật âm cùng Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chạm vào nhau, song song triệt tiêu.

Trong Trấn Tiên Đỉnh tràn ra Huyền Hoàng Mẫu Khí, tia tia rủ xuống, trầm trọng vô cùng, đỉnh đầu Giang Nam lại xuất hiện một chân thân, rõ ràng là kiếp sau chân thân, phất tay chính là thiên địa giao trưng đại thần thông, cũng là Huyền Hoàng tràn ngập, Thiên Hoa địa bảo, Âm Dương thay đổi thất thường, đem Trấn Tiên Đỉnh hư ảnh đoán đỡ.

Tạo Hóa Thần Lâu bay tới, Thần lâu rơi xuống, một đạo tạo hóa thần quang bay ra, suýt nữa đem Giang Nam cuốn vào trong Thần lầu, quanh thân Giang Nam hiện lên bốn thông thiên Thần trụ, lấy Tứ Tượng định trụ thiên địa tạo hóa, sinh sôi chống cự uy năng của Tạo Hóa Thần Lâu hư ảnh.

Thiên Đạo Bảo Chung móc ngược xuống, bao ở trong đó, sau một khắc miệng bảo chuông này ầm ầm phá vỡ một lỗ thủng to, Hỗn Độn Nguyên Thần của Giang Nam đánh vỡ Thiên Đạo Bảo Chung, phi thân bay ra, ngay sau đó lại thấy Tàng Thiên Hồ Lô miệng mở ra, giống như hắc động hút vào trong Tàng Thiên Hồ Lô.

Chương 1260: Địa Ngục Thiên Đạo Chí Bảo. (2)

Trong hồ lô nhật nguyệt xuyên qua thúc dục người lão, trụ quang trôi qua như nước chảy, thời gian thoáng một cái chính là trăm năm, qua một chút là hơn ngàn năm thời gian, Giang Nam lập tức cảm giác được thọ nguyên của mình không ngừng lưu thất, trong lòng cả kinh, một đạo Khai Thiên Ấn cắt Tàng Thiên Hồ Lô ra, vội vàng nhảy ra ngoài!

Hóa Tiên Ngọc Bình bay tới, miệng bình xuống phía dưới, một đạo Hóa Tiên Thần Quang quét ra, trên người Giang Nam chợt lạnh, áo đã không thấy bóng dáng, thần quang trong bình ngọc kia lại một quét, quần khố đã biến mất không thấy gì nữa.

- Càn Khôn Lão Tổ, Tiềm Long Đạo Nhân, khó trách Bỉ Ngạn Nữ Đế không chịu gả cho ngươi, ngươi luyện chế Thiên Đạo chí bảo thật sự quá hèn mọn!

Giang Nam giận dữ, thần nhục nhất thể, người hướng Hóa Tiên Ngọc Bình đánh tới, oanh một tiếng nổ tung, Hóa Tiên Ngọc Bình bị hắn đụng nát, trong bình thần quang Loạn Vũ, giống như hàng tỉ đạo thần kiếm đánh rớt, trong khoảnh khắc liền ở trên người Giang Nam lưu lại vô số đạo bạch Ấn, lại không có thể gây tổn thương đến hắn chút nào.

Rồng ngâm phượng minh truyền đến, một rồng một phượng dây dưa, hàng tỉ đạo thần thông bộc phát, đem Giang Nam bao phủ, Giang Nam trường thanh cười nói:

- Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn mặc dù cường đại, nhưng Đạo Kim Ngọc Bàn có thể phá được Đạo Kim Ngọc Bàn hay không?

Dưới chân hắn Liên Đài dâng lên, cánh hoa chồng chất bay múa, đem Đạo Kim Ngọc Bàn công kích đỡ hết, Long Phượng kia phiên bay, đột nhiên

tương hợp, hóa thành một mặt Minh Kính Bảo Giám, nhô lên cao chiếu rọi, Giang Nam chân bước tiếp theo, Liên Đài dâng lên, cũng hóa thành một mặt bảo giám, trong kính phun ra thần quang, song song triệt tiêu.

Tuy nói ở vũ trụ dung hợp đất, chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh cũng là dung hợp thần quang tạo thành, uy năng lớn vô số lần, nhưng mà Giang Nam giờ phút này đã thành Thần vị, chứng được Thần đạo, thực lực cũng tăng, pháp lực tăng vọt, đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này đỡ hết.

Oanh...

Đột nhiên một bóng ma cự đại đụng nhau mà đến, hung hăng đụng vào trên người Giang Nam, tại chỗ đem Giang Nam đụng bay ra ngoài, để cho đạo tắc trong cơ thể hắn dữ dội, xương cốt cơ hồ bị đụng nát!

- Địa ngục Thiên Đạo chí bảo hư ảnh!

Giang Nam vội vàng nhìn lại, chỉ thấy chí bảo hư ảnh đánh bay hắn kia, rõ ràng là một đại ấn sơn đen như mực, ấn kia cường đại vô cùng, ấn xuống hoa văn cổ quái giống như địa ngục Minh Hải ba đào, in lại thì là địa ngục vạn giới biến thành từng cái từng cái ký hiệu, so sánh với chín đại Thiên Đạo chí bảo còn muốn cường hoành bá đạo!

Ầm!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn ầm ầm đắp rơi, Giang Nam rống giận, thân thể run lên, các loại toái cốt từ trong cơ thể bắn nhanh ra, xương cốt mới trong nháy mắt tạo thành, ngay sau đó hai đại chân thân bay tới, ba đạo Khai Thiên Ấn bay lên, giống như ba thanh Khai Thiên Phủ cắt ra hết thảy trở ngại!

Áp lực khó có thể tưởng tượng đánh tới, chấn vỡ Khai Thiên Ấn, ép tới kiếp trước chân thân kiếp sau chân thân của Giang Nam hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp trên đất!

- Địa ngục vạn giới Thiên Đạo, cũng mơ tưởng đè sập ta!

Trong hai tròng mắt Giang Nam thiên địa hủy diệt, hóa thành một mảnh dày đặc, tử quang tràn ra, Diệt Thế Ấn hóa thành một cái thớt cự đại, đem Minh Hải Vạn Ngục Ấn nuốt hết!

Sau một khắc, Diệt Thế Đại Ma Bàn nứt vỡ, Minh Hải vạn giới ấn bay ra, hướng hắn trấn áp xuống!

- Hóa Tiên!

Giang Nam cử hà phi thăng, hóa thành một đạo Tiên quang, thậm chí ngay cả kiếp trước chân thân kiếp sau chân thân cũng bị kéo, cuồn cuộn đạo tắc tuôn ra, nhấc lên Kinh Đào Hãi Lãng, pháp lực tam đại chân thân, tất cả Tinh Khí Thần tương dung, dung nhập vào trong Hóa Tiên Ấn, cùng Minh Hải Vạn Ngục Ấn chạm vào nhau!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn chia năm xẻ bảy, đột nhiên mọi nơi nổ tung, hóa thành Minh Hải mãnh liệt cuồn cuộn, trên minh hải vô số địa ngục thế giới lên xuống chìm nổi, lại hướng ở giữa hội hợp, chuẩn bị khép lại, một lần nữa họa tác Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

- Hmm!

Thân thể Giang Nam lay động, thân thể nhất thời trở nên vô cùng rộng lớn, giống như một Thần Ma cao tới vạn dặm, mở cái miệng rộng, một ngụm hút đi, Minh Hải bị hắn một ngụm uống cạn, tiếp theo địa ngục vạn giới giống như hạt đậu rối rít bay vào trong miệng của hắn!

Đây là Thần Ma tiểu thế giới hóa thành Thần Thông, tiểu thế giới có bao nhiêu, Thần Ma thân thể là có thể có bao nhiêu, bởi vì Thần Ma tiểu thế giới đem không gian luyện thành nhất thể, không gian vừa vặn có thể bao trùm thân thể Thần Ma, nếu tiểu thế giới có ba nghìn dặm, thân thể Thần Ma liền thoạt nhìn có ba nghìn dặm, nếu là vạn dặm, vậy thì có vạn dặm chi cự!

Lúc này Giang Nam đã chứng được bài vị, thành tựu Thần Ma, luyện thành Thiên Đình, Hỗn Độn Nguyên Thần trấn giữ ở trong thiên đình, Hỗn

Độn Động Thiên của hắn cũng khuếch trương, hóa thành vạn dặm tiểu thế giới, vì vậy mới có thể thi triển ra loại thiên địa Pháp Tướng này, một ngụm uống cạn Minh Hải.

Rầm rầm rầm!

Thiên Đao, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Trấn Tiên Đỉnh các loại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh oanh tới, Giang Nam đứng yên bất động, thật dài hút khí, bản sơ linh khí cuồn cuộn vọt tới, nhanh chóng khôi phục tu vi, những Thiên Đạo chí bảo hư ảnh phá vỡ Hỗn Độn tiểu thế giới của hắn, còn phải qua một thời gian ngắn mới có thể công kích được bản thể hắn, mà trong khoảng thời gian này, đã đầy đủ hắn khôi phục một chút tu vi.

- Ha hả, địa ngục Thiên Đạo quả nhiên là Thiên Đạo trạng thái viên mãn, so với Thiên Đạo chư thiên vạn giới ta càng thêm hoàn thiện.

Giang Nam luyện hóa Minh Hải vạn giới ấn, đủ loại lĩnh ngộ xông lên đầu, ngay sau đó liên tục xuất thủ, đem từng loại từng loại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh phá vỡ, hấp thu luyện hóa, chỉ cảm thấy Thần Minh cảnh giới càng thêm vững chắc, trong lòng hài lòng vạn phần.

- Ân? Còn có Thiên Đạo chí bảo ba động? Kỳ quái, chẳng lẽ trừ ta, còn có những người khác ở chỗ này độ kiếp?

Hắn đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, cảm ứng được Thiên Đạo ba động từ chỗ sâu trong đất vũ trụ dung hợp truyền đến, Giang Nam khẽ cau mày, đón thần quang dung hợp nặng nề cất bước đi tới.

Nơi Vũ trụ giao hòa, từng ngọn thế giới trôi nổi, những thế giới này cũng không gặp phải trận đại biến cố kia trùng kích, nhưng mà sinh linh trên những thế giới này từng cái từng cái hoảng sợ không chịu nổi một ngày, vô số sinh linh hướng về phía trước quỳ bái, thành hoàng thành khủng, cầu trời xanh giáng xuống minh dụ, chỉ dẫn những thứ này sợ hãi trong sinh linh.

Mấy chục thế giới kêu rên khắp nơi, thê thảm vô cùng, lại có đạo tặc làm

loạn, nghịch tặc tạo phản, yêu ma hoành hành, đốt giết đánh cướp, khiến cái thế giới này càng thêm náo động.

- Nếu Địa ngục đại cử xâm lấn, những thế giới này sẽ chịu khổ phá hủy, những sinh linh hèn mọn kia cũng sẽ hôi phi yên diệt!

Ứng Long Đại Thế Giới, tiếng chuông dằng dặc vang lên, truyền động cả Đại Thế Giới, kinh động rất nhiều cường giả Long Tộc, nhiều Ứng Long, Chúc Long, Tổ Long, Thiên Long, Kim Long, Thanh Long chúng tộc cường giả rối rít hiện thân, từng cái từng cái khom người đứng hầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1261: Thần Nhân Luyện Bảo. (1)

Đây là cường giả trong Ứng Long Đại Thế Giới, Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn không có ở số ít, từng cái từng cái khí tức Cổ lão mà mạnh mẽ, khí tức rung chuyển, khuấy ức trăm triệu dặm!

Ầm...

Trong hư không tựa hồ có gió lốc rung chuyển, tiếp theo chỉ thấy hư không hé ra, giống như trong bóng tối hai ánh mắt bế hợp từ từ mở ra, trong đó thần quang bốn phía, cuối cùng, hai vết rách hư không này hóa thành hai Long Nhãn lớn như mặt trời Thần Giới chói chang.

Long Nhãn cổn động, liệt hỏa hừng hực, một thanh âm già nua tràn đầy ngạo mạn vang lên, rõ ràng truyền vào trong tai nhiều Long Tộc cường giả, thanh âm cuồn cuộn, giống như Thiên Đạo Bảo Chung chấn động:

- Hạo kiếp sắp tới, những tồn tại hèn mọn này cầu trời xanh, lại không biết Thiên Đạo tự thân khó bảo toàn, là bực nào ngu xuẩn! Các ngươi đi, đem những tồn tại hèn mọn này từ những thế giới kia tiếp dẫn đi ra ngoài, lưng đeo bọn họ rời xa những thế giới nguy hiểm kia, đưa bọn họ đến những thế giới trọng yếu khác của vạn giới, vì bọn họ luyện chế chủ tinh, để cho bọn họ có thể kéo dài hơi tàn một thời gian ngắn.

- Cẩn tuân pháp chỉ lão tổ!

Từng tồn tại cường đại của Long Tộc rối rít khom người, từng cái từng cái bay lên trời, phá vỡ hư không rời đi.

Cũng không lâu lắm, những thế giới ở vào phụ cận đất giao hòa kia liền truyền đến một cổ thần thức tối tăm ba động, trong khoảnh khắc liền truyền khắp từng cái từng cái thế giới, nói cho vạn vật sinh linh, thế giới của bọn họ sắp có đại kiếp, để cho bọn họ tụ tập ở chung một chỗ, dễ dàng di chuyển.

Tiếp theo, liền thấy hư không rung chuyển, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền Cổ lão do Thần Long khống chế chạy nhanh ra hư không, ngừng xuống, đem vô số sinh linh đưa vào trong lâu thuyền, đợi trang bị đầy đủ một chiếc lâu thuyền, liền thấy Long Tộc Thần Long khống chế lâu thuyền chạy nhanh vào chỗ sâu vũ trụ, hướng thế giới phụ cận trung tâm chư thiên vạn giới đi tới.

Mà ở trong những thế giới kia, sớm có Thần Long miệng phun Huyền hỏa, luyện hóa tinh thần, chế tạo vô số viên tinh cầu có thể làm cho sinh linh ở trong đó phồn diễn sinh sống, đợi lâu thuyền vừa đến, liền đem những vạn vật sinh linh này để xuống, tiếp theo phá không rời đi.

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền ở Thần Long khống chế xuyên qua đan vào, đem sinh linh ở từng thế giới chuyển không.

- Ứng Thần Hầu, nghỉ ngơi chốc lát a, có lão huynh đệ không chịu nổi qua lại bôn ba, mệt mỏi hộc máu!

Một Long Thần hướng một Thần Chủ ở mũi thuyền kêu lớn, bên cạnh một Thần Long bàn phục, từng ngụm từng ngụm ho ra máu, vẻ mặt héo úa.

Thần Long trời sanh khí lực mạnh mẽ, sau khi thành tựu thần vị thân thể lại càng mạnh mẽ vô cùng, nhất là Thần Long của Ứng Long Đại Thế Giới, huyết thống lại càng vô cùng tinh thuần.

Nhưng loại cường độ bôn ba này, pháp lực tiêu hao quá lớn, thân thể lặn lội đường xa, mệt nhọc không chịu nổi, cho dù là Thần Long cũng không chịu nổi.

- Để cho hắn đi nghỉ ngơi.

Long Thần đứng ở đầu thuyền chính là phụ thân của Ứng Vô Song Ứng Thần Hầu, giờ phút này đã tu thành Thần Chủ, nghe vậy lắc đầu nói:

- Tiếp tục thúc dục lâu thuyền, gia tăng đem sinh linh thế giới khác dời ra, lão tổ phân phó, không được sai sót!

- Ứng Long đạo huynh quả nhiên vẫn là như hơn năm ngàn vạn năm trước, nói năng chua ngoa, nhưng thấy vạn linh chịu khổ tâm địa liền mềm nhũn, chính là miệng không buông tha người.

Cực Nhạc Đại Thế Giới, một thanh âm vang lên, truyền khắp Cực Nhạc thế giới, thanh âm chấn động nói:

- Chư Phật Cực Nhạc thế giới ta nghe chỉ, các ngươi cũng đi đem người phàm cùng sinh linh ở những thế giới kia đón đi ra ngoài, an trí cho bọn họ.

Chư phật Cực Nhạc Đại Thế Giới khom người:

- Cẩn tuân Phật Chủ pháp chỉ.

- Cực Nhạc Đại Thế Giới chư phật đã thúc đẩy, đi cứu vớt chúng sinh của những thế giới kia.

Tạo Hóa Đại Thế Giới, Tạo Hóa Lão Tổ thanh âm truyền đến, triệu tập chư cường giả nói:

- Các ngươi cũng đi đi, dàn xếp tốt những sinh linh kia.

Cùng lúc đó, Đạo Vương Đại Thế Giới, Hồ Thiên Đại Thế Giới, Hồng Hoang Đại Thế Giới, Càn Khôn Đại Thế Giới, Thiên Ý Đại Thế Giới, Huyền Hoàng Đại Thế Giới đều có thần nhân dưới trướng Bổ Thiên thần nhân xuất động, điều động vô số chiếc lâu thuyền, đem những thế giới phụ cận đất giao hòa kia, dời vạn vật sinh linh ra, còn dư lại chỉ là thế giới trống rỗng, có tất cả hai mươi bảy thế giới.

Bên trong Minh Hải, nhiều địa ngục Ma Đế thấy một màn như vậy, từng cái từng cái thất thanh cười nói:

- Chư thiên vạn giới những Bổ Thiên thần nhân này chính là giả nhân giả nghĩa, rõ ràng chặt đứt hy vọng thành tiên của chúng sinh, nhưng hết lần này tới lần khác cứu hộ chúng sinh. Cho dù bọn họ cứu được nhất thời, còn có thể cứu được cả đời sao?

- Dối trá, thật là dối trá!

- Sâm La đạo huynh, Thiên Đạo của Địa ngục ta đã đề luyện đi ra ngoài, luyện thành chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn, thậm chí ngay cả vũ trụ màng thai cũng có thể công phá, không bằng nhân cơ hội này, điều động hàng tỉ đại quân, nhất cử đánh vào chư thiên vạn giới!

Một Ma Đế ngàn mắt kêu lớn.

Sâm La Ma Đế lắc đầu, cười nói:

- Chúng ta là muốn xâm chiếm chư thiên vạn giới, đem hai vũ trụ luyện thành nhất thể, cầu chính là chứng đạo thành tiên, không phải vì thống khoái nhất thời. Hôm nay chư thiên vạn giới còn có nhiều Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo từng cái từng cái thế giới, những Tiên Thiên Thần Ma này lực lượng gần Tiên, nhất định phải đợi đến tiên phù đến, mới có thể khắc chế những Tiên Thiên Thần Ma này. Hơn nữa, vì cầu vạn vô nhất thất, tốt nhất đợi đến Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, để cho mấy lão quái vật Đạo Vương kia bể đầu sứt trán!

Hắn khẽ mỉm cười nói:

- Trong Chư thiên vạn giới, trấn áp một Cổ Tiên, Cổ Tiên này không phải chuyện đùa. Phía trên có tin tức nói, Cổ Tiên này là tồn tại xưa nhất bên trong Tiên Nhân, nếu hắn làm loạn, phát động Quang Vũ Kỷ Kiếp, đám người Đạo Vương nhất định phải dùng hơn phân nửa lực lượng đi trấn áp người này. Khi đó chúng ta đại cử xâm lấn, mấy lão quái vật Đạo Vương có Cổ Tiên kiềm chế, Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ chư thiên vạn giới bị tiên phù khắc chế, mới có thể cho chúng ta tổn thất nhỏ nhất!

- Khi đó bọn ta là có thể diệt trừ đám người Đạo Vương, thâu tóm Chư Thiên Thiên Đạo chí bảo, luyện vào trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, nhất cử nhảy đi ra ngoài, Chứng Đạo phi tiên! Thời gian ở bên chúng ta, thời gian trôi qua càng lâu, phạm vi hai đại vũ trụ dung hợp liền càng lớn, kết hợp liền càng chặc, hiện tại gấp ngược lại là bọn người Đạo Vương!

Nhiều Ma Đế rối rít gật đầu đồng ý, Sâm La Ma Đế nhìn về phía chư thiên vạn giới, trong lòng mơ hồ có chút nghi ngờ:

- Kỳ quái, tại sao không có cảm ứng được tiểu quỷ mấy lần ám toán ta kia? Chẳng lẽ tiểu tử này đã chết? Ta còn muốn ở lúc hắn hóa thân thành thần, đem tiểu tử này luyện thành thân ngoại hóa thân...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1262: Thần Nhân Luyện Bảo. (2)

Hắn đối với người tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh có cảm ứng đặc biệt, đã sớm cảm ứng được Giang Nam Sâm La Ma Đế hóa thân sắp tu thành Ma Thần, vì vậy thời thời khắc khắc chú ý Giang Nam, chẳng qua là khí tức Giang Nam biến mất, ngay cả hắn cũng cảm ứng không tới Giang Nam rốt cuộc ở nơi nào.

Đối với hắn mà nói, Giang Nam chẳng qua là một niềm vui thú nho nhỏ trong dòng đời dài dằng dặc của hắn, ý niệm trong đầu nhất chuyển, liền không có để ở trong lòng.

Ứng Long Đại Thế Giới, một Long Tộc Thần Tôn hướng hai Long Nhãn giữa không trung kia khom người nói:

- Hồi bẩm lão tổ, trong những thế giới kia có chút Thần Ma không muốn lên thuyền rời đi, chúng ta đi khuyên can, trong đó có chút Thần Ma ỷ vào thần thông quảng đại, lại hướng chúng ta động thủ, trong đó còn có một Thiên Vũ Thần Tôn, các con hảo ý khuyên, ngược lại bị hắn đem hài nhi của ta đả thương mấy người.

- Các ngươi lại đi khuyên.

Thanh âm Ứng Long lão tổ truyền đến, ùng ùng nói.

Long Tôn kia bất đắc dĩ, chỉ đành phải suất lĩnh nhiều Thần Long đi những thế giới này khuyên, qua một lúc lâu, Long Tôn kia cùng nhiều Thần Long chật vật không chịu nổi trở lại, bị đánh cho mình đầy thương tích, đến đây hồi báo nói:

- Thiên Vũ Thần Tôn kia, chúng ta không là đối thủ, bị hắn đánh gần chết.

- Ta biết rồi.

Ứng Long lão tổ thanh âm chấn động nói:

- Những Thần Ma này có dã tâm thật lớn, muốn chiếm đất làm vua, độc chiếm một thế giới, làm thành tiền vốn của mình ở trong loạn thế, nhưng ở trước mặt hạo kiếp, bọn họ chẳng qua là châu chấu đá xe, dễ dàng trong lúc sẽ tan xương nát thịt. Các ngươi đi xuống đi.

Long Tôn kia khom người lui ra.

Lúc này, hư không chấn động, từng cái từng cái suy nghĩ to lớn truyền đến, lẫn nhau trao đổi nói:

- Mấy vị đạo hữu, cùng nhau động thủ thôi?

- Cùng nhau động thủ.

Chỉ thấy trong chín Đại Thế Giới, từng tôn Bổ Thiên thần nhân khắp cả người thần quang, từ trong thế giới của mình cất bước đi ra, mấy bước trong lúc đó liền tới phụ cận đất giao hòa, từng tôn thần nhân phủ xuống đến trên từng cái từng cái thế giới trống vắng, quanh thân vô cùng thần quang xông ra, chỉ một thoáng liền đem chín thế giới bên trong cùng không gian hết thảy bao phủ, vô số tinh thần bị thần quang này áp súc, liền nhanh chóng thu nhỏ lại!

Những Thần Ma lưu lại trong những thế giới kia mới vừa cảm giác được không ổn, liền bị thần quang tiếp xúc hóa thành bụi bay, tan thành mây khói!

Một vòng mặt trời chói chan, từng ngọn tinh đấu, một mảnh tinh hà dài hẹp, vô tận ánh sao, trong khoảnh khắc liền bị chín đại Bổ Thiên thần nhân luyện hóa, ở mấy thời gian hô hấp, chín thế giới to lớn liền bị Cửu Tôn thần nhân này tế luyện một lần!

Chín ngọn thế giới hóa thành chín pháp bảo vô cùng to lớn, tinh hà tinh đấu không gian kịch liệt thu nhỏ lại, nhưng mà còn rộng lớn có hàng tỉ dặm, trong đó một tòa thế giới hình dáng đúng như một ngụm bảo chung.

Một thần nhân chỉ một ngón tay, chỉ thấy tòa thế giới biến thành bảo chung này bay lên, giắt ở ngoài đất vũ trụ giao hòa.

Lại có một thế giới hình dáng như lâu, cũng bị giắt ở đất giao hòa, lại có Bàn, bình, đỉnh, tháp, trụ, cầm các loại hình dáng thế giới, bị luyện hóa, cả tòa thế giới bị cô đọng nhất thể, biến thành pháp bảo vô cùng khổng lồ, nhất nhất bay ra, đeo ở trong hư không, che ở phía trước đất giao hòa.

Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân lại đi luyện thế giới khác, đột nhiên trong một thế giới một Thần Tôn bay ra, đương nhiên đó là Thiên Vũ Thần Tôn, tức giận nói:

- Khá lắm Bổ Thiên thần nhân, khá lắm Ứng Long lão tổ, ta bất quá đả thương ngươi mấy hài nhi, ngươi liền tới trả thù!

- Ta cũng không phải là báo thù ngươi.

Trong Thần quang, Ứng Long lão tổ lẳng lặng nói:

- Tồn tại con kiến hôi giống như ngươi, còn không đáng được ta trả thù. Hôm nay ta muốn luyện hóa tòa thế giới này, dùng để ngăn cản địa ngục xâm lấn, ngươi tránh ra đi.

- Ta không tránh!

Thiên Vũ Thần Tôn cổ nhéo một cái, cười lạnh nói:

- Ta chính là ngút trời kỳ tài, ở nơi khủng khiếp này cũng có thể tu thành Thần Tôn, tương lai tiền đồ vô lượng, ta không tránh ngươi dám giết ta sao...

Nhé...

Cả người hắn đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số đạo tắc, tràn ngập ở trong thế giới này, vô cùng thần quang từ trong cơ thể Ứng Long lão tổ xông ra, luyện hóa tòa thế giới này.

Ứng Long lão tổ đạm mạc nói:

- Sinh linh ngu xuẩn mà hèn mọn, trong 5000 vạn năm thời gian, ta chứng kiến từng Thần Đế quật khởi cùng tử vong, nhìn thấy vô số chủng tộc ra đời cùng hủy diệt, trong thời gian dài dòng vô tận, chỉ có sinh linh ngu xuẩn hèn mọn là vĩnh hằng bất biến, sự xuất hiện của ngươi, lại một lần nghiệm chứng chuyện này.

Qua một lúc lâu, hai mươi bảy thế giới bị luyện hóa hết, hóa thành hai mươi bảy pháp bảo to lớn không gì so sánh được, cao cao treo ở ngoài đất vũ trụ dung hợp, từ xa nhìn lại, lấp lánh vô cùng, Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân riêng phần mình thi lễ, lần lượt thối lui.

Đây là đệ nhất trọng bình chướng lúc hạo kiếp bộc phát, nếu như địa ngục đại quân đại cử xâm lấn, sẽ gặp phải hai mươi bảy kiện pháp bảo này công kích, tất nhiên là vô cùng thảm thiết!

Mà vào lúc này, Giang Nam ở trong thần quang của đất dung hợp bước chậm đi về phía trước, truy tìm thiên đạo ba động, qua một lúc lâu, hắn rốt cục xuyên thấu thần quang nặng nề, đi tới phương vị tới gần địa ngục, chỉ thấy phía trước một Ma Thần đang độ kiếp, rõ ràng cùng hắn, cũng là độ Thiên Đạo chi kiếp!

Người này, rất mạnh a!

Giang Nam đứng ở đàng xa ngắm nhìn, đánh giá thiếu niên Tử Viên Ma Đế đang độ kiếp, thầm nghĩ:

- Đệ cửu trọng thiên cung nhanh như vậy liền tu luyện viên mãn, không phải chuyện đùa. Không biết hắn có thể đánh bại địa ngục chí bảo hư ảnh hay không...

Ở hai đại vũ trụ dung hợp chi địa đối phó Thiên Đạo đại kiếp cực kỳ khó khăn, không chỉ cần đối mặt chư thiên vạn giới chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, còn cần đối mặt địa ngục mới luyện Thiên Đạo chí bảo, Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn, còn ở trên chín đại Thiên Đạo chí bảo, ngay cả Giang Nam cũng bị bức phải tam đại chân thân ra hết, thi triển Vô Úy Ấn, cuối cùng mới đánh bại đại ấn hư không này, bất quá cũng chỉ là đánh bại, Minh Hải Vạn Ngục Ấn còn có khả năng phục hồi như cũ.

Nếu không phải Giang Nam thừa dịp Minh Hải Vạn Ngục Ấn còn chưa phục hồi như cũ, liền đem Minh Hải một ngụm uống cạn, đem vạn ngục cắn nuốt luyện hóa mà nói, tái chiến đi xuống, hắn khẳng định độ bất quá trận Thiên Đạo đại kiếp kia.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế cũng độ kiếp, người này đã tu thành Thiên Cung cửu trọng, lấy tích lũy của hắn vốn là không cần dựa vào cơ duyên cũng có thể tu thành Ma Thần, nhưng nếu như cộng thêm cơ duyên mà nói, vậy thì càng thêm kinh khủng!

Giang Nam từ xa nhìn lại, chỉ thấy người này đứng ở trong thần quang nặng nề, dẫn động đại kiếp, so sánh với Thiên Đạo đại kiếp của mình không thể nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1263: Đánh Chết Ngươi Là Ta Bắt Nạt Ngươi. (1)

Uy năng của dung hợp thần quang nguyên vốn đã cực kỳ khủng bố, Giang Nam mới vào trong thần quang, thậm chí ngay cả Hư Không Bảo Thuyền cũng bị thần quang hóa đi, phải toàn lực ứng phó mới có thể ngăn cản, biết rõ loại thần quang này kinh khủng.

Hắn chứng được thần vị, thành tựu Thần Ma, Nguyên Anh lột xác thành Huyền Thiên Thần Đế vào chủ Thiên Đình, lúc này mới không nhìn thần quang uy hiếp.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế thân ở trong thần quang, người này đã tu thành nhất trọng Ma Đạo Thiên Đình, lực uy hiếp của dung hợp thần quang đối với hắn cũng không lớn, để cho Giang Nam nghiêm nghị:

- Là một nhân vật kinh khủng, so với ta không kém bao nhiêu!

Đại kiếp phủ xuống, Thiên Đạo chí bảo công phạt, Giang Nam rốt cục thấy nơi kinh khủng của thiếu niên Tử Viên Ma Đế, chỉ thấy hắn giở tay nhấc chân Thần Thông bộc phát, uy năng Thần Thông, so sánh với Thiên Đạo chí bảo hư ảnh không kém chút nào, thậm chí còn có vượt qua!

- Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông!

Giang Nam trong nháy mắt liền lập tức biết, thiếu niên trong đại kiếp này sử dụng rốt cuộc là Thần Thông cấp bậc bực nào!

Chỉ có Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, mới có thể có uy năng cường đại như thế, mới có thể ở giở tay nhấc chân là đối kháng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh!

Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông uy năng cực đoan cường đại, ở Tiên duyên chín quan, Giang Nam cùng Hoằng Tổ Thần Đế đối kháng, Hoằng Tổ

Thần Đế dùng chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông!

Trận chiến ấy, để cho Giang Nam nội tình ra hết, thậm chí vận dụng kiếp trước chân thân cùng kiếp sau chân thân của mình, lúc này mới hiểm hiểm thắng được Hoằng Tổ cùng cảnh giới!

- Đạo Vương truyền thụ ta sáu đạo đại thần thông, đến nay ta còn không cách nào lĩnh ngộ, hẳn là Hoàng đạo thần thông. Trừ sáu đạo thần thông này ra, ta vốn có Thần Thông, cao nhất cũng chỉ là Đế cấp, không có Hoàng đạo thần thông! Người này có Hoàng đạo thần thông, hơn nữa tinh diệu như thế, uy năng cường đại như thế, tất nhiên là Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế chuyển thế thân trong địa ngục!

Giang Nam trong khoảnh khắc liền đoán được lai lịch thiếu niên Tử Viên Ma Đế, tâm thần đại chấn, địa ngục có Thiên Đạo đầy đủ, có thể làm cho Đế cấp cường giả trong địa ngục ký thác, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, lĩnh ngộ Hoàng đạo thần thông, do đó Chứng Đạo nhảy ra ngoài.

Bất quá, người có thể nhảy ra ngoài Thiên Đạo không ở Ngũ Hành, Chứng Đạo Ma Tiên, dù sao cũng là lông phượng sừng lân, 5000 vạn năm có thể xuất hiện một hai cái đã là vô cùng không dậy nổi.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế hẳn là đời trước không có nhảy ra ngoài, lúc này mới chuyển thế, mong đợi có thể mượn cơ hội vũ trụ đại dung hợp, nhảy đi ra ngoài, Chứng Đạo Ma Tiên!

Mà ở chư thiên vạn giới, Bổ Thiên thần nhân cầm giữ Thiên Đạo chí bảo, Thiên Đạo có tư, biến thành pháp bảo của chín đại Bổ Thiên thần nhân, Đại Đạo của những người khác không cách nào ký thác vào trong Thiên Đạo, vì vậy 5000 vạn năm qua không có Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả xuất thế, tự nhiên cũng không có Hoàng đạo thần thông lưu truyền tới nay.

Cho nên Thần Thông mạnh nhất, chính là Đế cấp Thần Thông!

Cho nên Quang Vũ Thần Đế chúng kiêu hùng mới có thở dài này, cho là

Bổ Thiên thần nhân cản trở con đường đi tới của tu sĩ chư thiên vạn giới.

Giang Nam tinh thông đại thần thông số lượng không ít, trừ thiên đạo thần thông ra, hắn còn có Sâm La Ấn, Nguyên Thai Ấn, Tinh Hà Ấn, Thái Cực Đồ chúng Đế cấp Thần Thông, Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông thì thuộc về Hồng Mông đại thần thông, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông, Tứ Tượng Thông Thiên đại thần thông, Thiên Địa Giao Trưng đại thần thông, Thiên Đạo tạo hóa đại thần thông, những Thần Thông này uy năng đến gần Hoàng đạo đại thần thông, nhưng bởi vì là ba tháng lĩnh ngộ ngắn ngủn, cũng không viên mãn, không tính là Hoàng đạo thần thông chân chính.

Trừ lần đó ra, chính là Vô Úy tam ấn, uy năng Vô Úy Ấn tuy mạnh, nhưng vô cùng tiêu hao pháp lực, pháp lực hao hết, Giang Nam liền không thể tiếp tục được nữa, chỉ có thể bằng vào pháp lực trong hóa thân chống đỡ cùng chiến lực cường đại của thân thể.

Cho nên hắn ở lúc đối địch, sẽ không dễ dàng vận dụng Vô Úy Ấn, mà Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt chúng Thần Thông, bởi vì hắn lĩnh ngộ không viên mãn, số lần vận dụng cũng không nhiều, vận dụng thường thường cũng là Đế cấp Thần Thông.

Mà Đế cấp Thần Thông cùng Vô Úy Ấn trong lúc đó có một đoạn chênh lệch không nhỏ, không có lĩnh ngộ ra Hoàng đạo thần thông chân chính liền ý nghĩa thực lực của Giang Nam không ổn định, cùng người động thủ, không sử dụng Vô Úy Ấn hắn chính là Đế tư thiếu niên cường giả, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào thắng được cường giả giống như trước có Đế tư thiếu niên.

Tỷ như Hạo Thiếu Quân, hắn lĩnh ngộ Hoàng Đạo Tam Ấn, liền đã có hình thức ban đầu của Hoàng đạo thần thông, mặc dù chẳng qua là hình thức ban đầu, nhưng uy năng mạnh, Giang Nam ở lúc Thiên Cung bát trọng liền cần vận dụng Vô Úy Ấn tới hóa giải.

Nếu phải mượn những Đế cấp Thần Thông kia, Giang Nam chỉ vận dụng

một chân thân còn không phải là đối thủ của Hạo Thiếu Quân.

Hôm nay Giang Nam nhất trọng thiên cung chứng thần vị, nhưng vẫn là không có lĩnh ngộ ra Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, nếu như cùng Hạo Thiếu Quân giao thủ, hắn phải vận dụng Vô Úy Ấn mới có thể đem Hạo Thiếu Quân đánh bại, vận dụng Đế cấp Thần Thông thì không biện pháp làm gì được Hạo Thiếu Quân.

Nếu có Hoàng đạo thần thông chân chính, hắn liền không cần vận dụng Vô Úy Ấn.

Tuy nói Giang Nam còn có những thủ đoạn ẩn giấu khác, tỷ như hắn còn có hai đại chân thân, nhưng mà không có lĩnh ngộ ra Hoàng đạo thần thông, thủy chung cũng là điểm yếu của hắn.

Hắn chuyên chú cho khai phá uy năng của Vô Úy Ấn, đối với những Thần Thông khác khai phá, đúng là chẳng dụng tâm.

- Vô Úy Ấn là thủ đoạn mạnh nhất của ta, nhưng Hoàng Đạo Cực Cảnh Thần Thông phải cũng lĩnh ngộ, mới có thể để cho ta ở dưới tình huống không sử dụng Vô Úy Ấn, thắng được đám người Hạo Thiếu Quân! Vị Hoàng Đạo Cực Cảnh địa ngục Ma Đế chuyển thế này, cũng đáng giá ta chú ý, nói không chừng có thể giúp ta hoàn thiện Hoàng đạo thần thông.

Giang Nam đứng ở trong thần quang, hơi thở phun ra nuốt vào, bản sơ linh khí liên tục không ngừng vọt tới, Hỗn Độn Nguyên Thần phun ra nuốt vào thần quang, lớn mạnh tự thân, hắn đứng ở nơi đó, nhìn thiếu niên Tử Viên Ma Đế độ kiếp.

Hắn hai tròng mắt sáng tối tiêu tan, giống như Hỗn Độn sơ khai, Huyền Hoàng phân liệt, Lưỡng Nghi diễn sinh, Tứ Tượng hóa thành Tứ Cực, Ngũ Hành diễn sinh, Lục Hợp bát hoang Cửu Cung vừa phù hiện, rõ ràng là thôi diễn Tử Viên Ma Đế Hoàng đạo đại thần thông ảo diệu, dung nhập vào trong chúng Hoàng đạo thần thông Ngũ Hành đại phá diệt!

Thủ đoạn của thiếu niên Tử Viên Ma Đế cực kỳ mạnh mẽ, từng đạo Hoàng đạo thần thông kinh thiên động địa, cùng Thiên Đạo chí bảo hư ảnh đối chiến, tràng diện cực kỳ to lớn, thành tựu Đại Đạo của người này đã đạt tới trình độ cùng địa ngục Thiên Đạo giao hòa, cùng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh va chạm, đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh nhất nhất đánh nát, luyện hóa cắn nuốt, lĩnh ngộ Thiên Đạo của chư thiên vạn giới.

Chương 1264: Đánh Chết Ngươi Là Ta Bắt Nạt Ngươi. (2)

Oanh...

Minh Hải Vạn Ngục Ấn xuất hiện, hướng thiếu niên Tử Viên oanh kích, thiếu niên Tử Viên đón đỡ một kích, hộc máu rút lui, hai tay thiên biến vạn hóa, từng loại từng loại Thần Thông bộc phát, liên tục oanh kích Minh Hải Vạn Ngục Ấn, lấy cứng chọi cứng.

Minh Hải Vạn Ngục Ấn kia khí diễm ngập trời, trấn áp xuống, phá vỡ từng đạo Hoàng đạo thần thông, bóp áp mà đến, thế không thể ngăn chặn.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế vừa lui lui nữa, đột nhiên khẽ quát một tiếng, một cỗ uy năng mênh mông từ thời không xa xôi truyền đến, chỉ thấy một pháp bảo khổng lồ cắt ra thời không, triển lộ ra một góc, nhô lên cao chấn động, đem Minh Hải Vạn Ngục Ấn hư ảnh kia chấn vỡ.

- Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả luyện Hoàng Đạo Cực Binh?

Giang Nam lập tức cảm nhận được loại uy năng hạo hạo đãng đãng giống như sông dài này, trong lòng biết thiếu niên Tử Viên tự nghĩ không cách nào phá vỡ Minh Hải Vạn Ngục Ấn hư ảnh, quyết định thật nhanh triệu hoán Hoàng Đạo Cực Binh kiếp trước của mình, chấn vỡ hư ảnh.

Đây là thủ đoạn mưu lợi, cũng không phải là dựa vào thực lực chân chánh của mình, mà là dựa vào thực lực kiếp trước.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế cũng không có thủ đoạn như Vô Úy Ấn, chỉ có thể mượn pháp bảo kiếp trước của mình tới độ kiếp.

Đột nhiên, thiếu niên Tử Viên Ma Đế hít vào một hơi thật dài, đem tất cả Minh Hải Vạn Ngục Ấn cắn nuốt, xoay người hướng phương vị của Giang Nam xem ra, đạm mạc nói:

- Đạo hữu, ngươi nhìn trộm lâu như vậy, nhìn đủ rồi chứ?

Hắn chiến ý hừng hực, chiến ý nồng đậm phóng lên cao, cuồn cuộn có tiếng, cất bước hướng Giang Nam đi tới, có một loại tín niệm vô địch, điềm nhiên nói:

- Ngươi là Thần Minh của chư thiên vạn giới? Mới vừa rồi ta cảm ứng được Thiên Đạo ba động, nghĩ đến ngươi cũng là ở đất vũ trụ giao hòa mượn cơ hội đột phá, tu thành Thần Minh! Xem ra, ngươi cũng là Thần Đế chuyển thế, ngươi không có nhân cơ hội rời đi, là thất sách của ngươi, hiện tại ngươi muốn đi, cũng đi không xong!

- Ai nói ta là nhìn trộm ngươi?

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Đạo hữu, ta là quang minh chánh đại nhìn ngươi độ kiếp. Ta cũng không phải là muốn đi, mà là chờ ngươi độ kiếp xong, mới có thể hướng ngươi xuất thủ. Nếu không, đó chính là ta bắt nạt ngươi.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế đến gần, trong lúc bất chợt thấy rõ Giang Nam, trong lòng cả kinh, thất thanh nói:

- Huyền Thiên Thần Đế trong Huyền Thiên Thượng Cung?

- Huyền Thiên Thượng Cung? Huyền Thiên Thần Đế?

Giang Nam hơi ngẩn ra, đột nhiên thân thể thẳng tắp, không khỏi tự đắc nói:

- Chính xác, ta chính là Huyền Thiên Thần Đế, hôm nay hiển hóa, xuất hiện ở trước mặt của ngươi, vì ngươi chỉ điểm bến mê! Tiểu đạo hữu, ngươi tu luyện Thiên Cung của ta, hôm nay chứng được thần vị, còn không nhanh đến đây tham bái? Nếu ngươi bái ta làm thầy, ta tự nhiên sẽ không hướng ngươi xuất thủ.

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế rất nhanh từ trong khiếp sợ tỉnh ngộ, cười lạnh nói:

- Đừng nói ngươi không phải là Huyền Thiên Thần Đế, cho dù ngươi đã thành Huyền Thiên Thần Đế, cũng không có tư cách để cho ta bái ngươi! Tử Viên ta cả đời, chỉ kính chính mình, bất kính người khác!

Phía sau hắn Thiên Cung nặng nề hiện lên, chỉ thấy trong từng ngọn thiên cung, từng tôn Thần Đế tọa lạc, trấn áp Thiên Cung, khuôn mặt những Thần Đế này rõ ràng cùng khuôn mặt của hắn giống nhau như đúc, thậm chí ngay cả tượng thần của Giang Nam trong Huyền Thiên Thượng Cung, cũng bị đổi thành khuôn mặt của hắn, đi con đường, rõ ràng cùng Giang Nam giống nhau như đúc, chỉ tôn mình, không tôn người khác!

Hai thiếu niên Thần Ma đối diện mà đứng, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Tử Viên Ma Đế? Ngươi mới vừa tu thành Ma Thần, mà ta so với ngươi sớm chốc lát, ta cho ngươi thời gian, để ngươi vượt qua suy yếu kỳ, nếu không đánh chết ngươi cũng là ta bắt nạt ngươi.

- Không cần!

Tử Viên Ma Đế quát lên, bàn tay một phen, Hoàng đạo thần thông rung chuyển, vô số thần quang bôn lưu, ầm ầm hướng Giang Nam bóp áp đi!

Oanh...

Giang Nam thần nhục nhất thể, vô số Thần Thông giấu ở thể nội, một quyền trào ra, đường đường chánh chánh, oanh mở thần quang nặng nề, đối chiến Hoàng đạo thần thông này, Tử Viên Ma Đế muộn hanh nhất thanh, cước bộ thác loạn, rút lui mấy trăm dặm.

- Tốt! Chờ ta vượt qua suy yếu kỳ!

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế sắc mặt âm tình bất định, hít vào một hơi thật

dài, khoanh chân ngồi xuống.

Trong đất dung hợp thần quang sáng láng, đầy dẫy bản sơ linh khí, thiếu niên Tử Viên Ma Đế liên tục không ngừng dẫn dắt bản sơ linh khí nhập vào cơ thể, tu vi không ngừng căng vọt.

Ở loại địa phương này, bản sơ linh khí cực kỳ phong phú, hơn nữa loại này linh khí tích chứa năng lượng vô cùng tinh thuần cùng khổng lồ, luyện hóa sau vì đạo tắc tốc độ cực nhanh, thích hợp nhanh chóng tăng lên tu vi.

Hắn nuốt trôi bản sơ linh khí, bất quá hơn phân nửa lực chú ý của hắn vẫn là đặt ở trên người Giang Nam.

Hắn đối với Giang Nam cũng không yên lòng, mặc dù Giang Nam nói rõ đợi chờ hắn vượt qua suy yếu kỳ, nhưng nếu như Giang Nam trong lúc bất chợt xuất thủ mà nói, thế tất sẽ làm hắn lâm vào bị động.

Đối với cao thủ trẻ tuổi trong lúc bất chợt toát ra này, hắn có bản năng địch ý cùng hiểu lầm.

Đột nhiên, trong lòng hắn rùng mình, chỉ thấy quanh thân Giang Nam Hỗn Độn thế giới triển khai, điên cuồng tịch quyển bản sơ linh khí, càng ngày càng nhiều bản sơ linh khí tiến vào trong Tử Phủ hắn, càng lúc càng nồng nặc, thậm chí hoá lỏng thành nước, biến thành Linh Dịch!

Cũng không lâu lắm, Hỗn Độn Động Thiên của Giang Nam liền nhiều ra một bản sơ Linh Dịch tạo thành hồ nước nhỏ!

Càng nhiều linh khí vọt tới, cái hồ này còn đang không ngừng khuếch trương, hiển nhiên hắn là vì tương lai của mình trù bị tài nguyên.

- Hắn không có nhân cơ hội hướng ta xuất thủ, chẳng lẽ thật sự là không có đem ta coi vào đâu?

Tử Viên Ma Đế hừ lạnh một tiếng, Giang Nam tịch quyển bản sơ linh khí tốc độ cực nhanh, ngay cả hắn cũng có chút giật mình, bất quá mặc dù Giang

Nam đang tịch quyển bản sơ linh khí, nhưng không có quá phận, vẫn là để lại cho hắn một chút linh khí, cung cấp hắn vượt qua suy yếu kỳ.

- Người này cũng có chút ít khí độ Thần Đế, chẳng lẽ thật sự là chư thiên vạn giới chuyển thế Thần Đế?

Tử Viên Ma Đế suy tư một lúc lâu, thủy chung không cách nào suy đoán ra Giang Nam rốt cuộc là Thần Đế nào chuyển thế, hắn đối với chư thiên vạn giới Thần Đế biết không nhiều lắm, dù sao lai lịch của hắn cực kỳ Cổ lão, kiếp trước sau khi chết, thần tính liền lập tức lâm vào trong ngủ say, đợi chờ thời cơ sống lại, vì vậy đối với đời sau của chư thiên vạn giới hiện lên Thần Đế cũng không biết.

Theo hắn, Giang Nam tất nhiên là Thần Đế chuyển thế, nếu không liền không thể nào có chiến lực cường đại như thế!

Qua một lúc lâu, Tử Viên Ma Đế bỗng nhiên đứng dậy, Giang Nam cũng đem chu vi trăm triệu dặm bản sơ linh khí tịch quyển không còn, đem linh khí hóa thành một tòa đại hồ rộng lớn mấy trăm dặm, hài lòng thu vào, để trong Tử Phủ của mình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1265: Nước Ấm Nấu Con Ếch. (1)

Hôm nay hắn tu thành Thần Ma, vốn là Tử Phủ rộng lớn ba nghìn dặm nhất thời khuếch trương không dưới gấp mười lần, ước chừng ba vạn năm nghìn dặm chi cự, đủ để dung nạp một viên tinh cầu, Giang Nam thậm chí cảm giác được, theo mình tăng lên, Tử Phủ của hắn còn đang không ngừng phát triển.

Tử Viên Ma Đế cất bước tiến lên, đằng đằng sát khí:

- Hiện tại ta đã vượt qua suy yếu kỳ, đạo hữu, ta không giết hạng người vô danh...

- Chờ một chút!

Giang Nam giơ tay lên, trên mặt lộ ra sắc thái cổ quái cùng vui vẻ, cười nói:

- An tâm một chút chớ nóng, ta mới vừa phát hiện hồ lô chủng của ta nảy mầm. Trước để ta nhìn xem đã!

Tử Viên Ma Đế hừ lạnh một tiếng, đứng chắp tay, cười lạnh nói:

- Ngươi chờ ta chốc lát, ta cũng chờ ngươi chốc lát.

Giang Nam tâm thần yên lặng vào trong Tử Phủ của mình, chỉ thấy Tử Phủ không gian, trong một đạo Tiên quang, một bụi dây leo màu xanh phun ra nuốt vào Tiên quang, hấp thu năng lượng trong Tiên quang, rõ ràng là viên hồ lô tử này nẩy mầm dài ra hồ lô đằng!

Viên hồ lô tử này Giang Nam đã từng thử qua rất nhiều loại thủ đoạn, thậm chí dùng thần thủy đúc, cũng không có thể làm cho nó nẩy mầm, sau đó bị hắn ném vào trong Tử Phủ, không nghĩ tới viên hồ lô tử này lại ở trong

Tiên quang nẩy mầm, hơn nữa sinh trưởng rất là khỏe mạnh!

Bất quá, Giang Nam phát hiện, đạo kia Tiên quang trong Tử Phủ của mình cũng rõ ràng thiếu một mảng lớn, hiển nhiên là bị gốc Hồ Lô Đằng màu xanh này hấp thu!

- Dựa vào hấp thu Tiên quang mới có thể sinh trưởng, chẳng lẽ viên hồ lô tử này là Tiên chủng sao?

Giang Nam tinh tế đánh giá, chỉ thấy Hồ Lô Đằng đã có một thước cao, dài ra hai ba Diệp Tử, phía trên hiện ra hoa văn huyền diệu, loại hoa văn này cực kỳ phức tạp, mơ hồ có Tiên chỉ từ trong đó tràn ra, tựa hồ ẩn chứa vô lượng uy năng.

Trong gốc đằng mạn này mơ hồ truyền đến tiếng tụng kinh, phảng phất tiên nhạc dễ nghe, Giang Nam tinh tế lắng nghe, chỉ cảm thấy không giống nhân gian đạo âm, mà là ý cảnh xa xưa thâm trầm, phảng phất là từ cửu thiên chi ngoại truyền tới.

- Thằng này lại thật không coi ai ra gì nghiên cứu Thần Minh hồ lô nẩy mầm!

Tử Viên Ma Đế thấy Giang Nam một bộ hết sức chăm chú, ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Nếu ta đột nhiên xuất thủ, tất nhiên có thể làm hắn bị thương nặng...

Hắn vẫn không nhúc nhích, cũng không có xuất thủ.

Qua một lúc lâu, Giang Nam mới ngẩng đầu lên, cười nói:

- Đúng rồi, ngươi mới vừa nói đến nơi nào rồi?

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế khóe mắt nhảy lên hạ xuống, nhịn xuống tức giận, ngạo nghễ nói:

- Ta không giết hạng người vô danh, báo tên của ngươi đi!

Giang Nam cười nói:

- Ta họ Giang, người ta gọi là Huyền Thiên Giáo Chủ, Tử Viên đạo hữu ngươi có thể xưng ta là Giang giáo chủ.

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Huyền Thiên Thượng Cung?

Tử Viên Ma Đế hơi ngẩn ra, cười lạnh nói:

- Ngươi thật đúng là nghĩ mình là Huyền Thiên Thần Đế!

- Hoàng đồ nghiệp bá!

Thân thể hắn đột nhiên động, quanh thân vô cùng đạo tắc ở giữa không trung đan vào thành một bức tranh vẽ tráng lệ rộng rãi, hướng Giang Nam đấu đá mà đến!

Chỉ thấy trong tranh vẽ do vô cùng đạo tắc kia biến thành, mấy trăm Ma Đế đứng vững vàng, thiên hình vạn trạng, từng tôn Ma đế là tư thái chiến đấu, tựa hồ mỗi một Ma Đế đang thi triển ra Thần Thông mạnh nhất bản thân, ma khí cuồn cuộn, thâm trầm kinh khủng!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, lập tức cảm giác được một kích kia của thiếu niên Tử Viên Ma Đế cường đại cùng kinh khủng, giờ khắc này, hắn thậm chí có cảm giác thân ở trong mấy trăm Ma Đế vây công, những Ma Đế này tư thái khác nhau, vừa động chính là mấy trăm loại Đế cấp Thần Thông, thậm chí trong đó còn có một Ma Đế rõ ràng là hắn biết Sâm La Ma Đế, vạn cánh tay mở ra, nâng lên địa ngục vạn giới, Sâm La Ấn phô thiên cái địa rơi xuống!

Tử Viên Ma Đế một thức Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông này, đem Đại Đạo của những Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ký thác vào địa ngục Thiên Đạo ngưng luyện ra, trong nhất thức Thần Thông bao hàm mấy trăm Ma Đế Đế cấp Thần Thông, mặc dù không bằng những Ma Đế đó đích thân thi triển cường đại, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Giang Nam thét dài, thân thể lay động, một tiếng rồng ngâm vang lên, Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông thốt nhiên bắn ra, Hỗn Độn Cốt Long quay quanh, hóa thành một ngụm Hỗn Độn Chung, rồng ngâm cuồn cuộn nhất thời vang dội đất giao hòa.

"•!" "ngang!" "úm!" "sao!" "đây!" "bá!" "mê!" "hồng!"

Tiếng chuông chấn động không dứt, trùng kích hoàng đồ nghiệp bá hướng hắn đè xuống, ngay sau đó hoàng đồ xoắn tới, từng tôn Ma Đế Thần Thông bộc phát, đem Hỗn Độn Chung sinh sôi đánh nát, nhưng vào lúc này, dưới chân Giang Nam một bước nặng nề, Tứ Tượng Thông Thiên trụ ùng ùng đột ngột từ mặt đất mọc lên, khởi động một mảnh thiên địa thời không, chỉ thấy một cây cột khổng lồ đỉnh thiên lập địa, bầu trời Thương Mang một mảnh, thậm chí có Hỗn Độn Hồng Mông khí vô cùng kinh khủng rủ xuống!

Hoàng đồ xoắn tới, trận đồ khổng lồ đem Tứ Tượng Thông Thiên trụ bao lại, từng tôn Ma Đế rống giận, đem Tứ Tượng Thông Thiên trụ nhổ tận gốc, đánh nát phiến thiên địa thời không này.

- Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông!

Giang Nam mở ra năm ngón tay, nhất thời Ngũ Hành tan biến, đem hoàng đồ cắn nát, từng tôn Ma Đế hết thảy tan thành mây khói!

- Có chút thủ đoạn! Xem ra ngươi kiếp trước đụng chạm đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, vì vậy mới khai sáng ra vài loại Hoàng đạo thần thông! Táng Thiên Ma Uyên!

Tử Viên Ma Đế cười lạnh, lại sải bước ra, một quyền oanh tới, chỉ thấy một quyền này trào ra, Đại Đạo nổ vang, phảng phất một tòa vực sâu không đáy đột nhiên xuất hiện ở trong thiên địa, cắn nuốt hết thảy, mai táng hết thảy, thậm chí ngay cả đạo tắc của Giang Nam biến thành đại Ngũ Hành thần kiếm cũng bị vực sâu cắn nuốt mai táng, uy năng toàn bộ tiêu tán!

- Bất quá, kiếp trước của ngươi chẳng qua là sơ sơ tiếp xúc Hoàng Đạo

Cực Cảnh, mà ta là thật Hoàng Đạo Cực Cảnh! Ngươi ba thức Thần Thông mới có thể đón lấy ta một đạo Thần Thông, trận chiến này ngươi nhất định thua không cần nghĩ!

Giang Nam thân bất do kỷ hướng trong vực sâu một quyền trào ra của hắn rơi xuống, căn bản không cách nào định trụ thân hình, vực sâu kia vô cùng thâm trầm, mà ở sau vực sâu chính là quả đấm của Tử Viên Ma Đế, quả đấm từ trong vực sâu trào ra, tuyệt đối có thể dễ dàng đánh nát hắn!

- Thiên Địa Giao Trưng!

Giang Nam quát lên, một chưởng cắt tới, đột nhiên Âm Dương tạo hóa, Huyền Hoàng mở ra, một tòa đại lục trống rỗng xuất hiện, cắt ra vực sâu, ngay sau đó quả đấm của Tử Viên Ma Đế oanh tới, Giang Nam một quyền đón nhận, lực lượng to lớn của hai người bộc phát, chung quanh mấy ngàn dặm thần quang dung hợp bá một tiếng bị hai người một kích đụng nhau bộc phát dư âm quét dọn không còn!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi không bằng ta, xa xa không bằng ta!

Thiếu niên Tử Viên Ma Đế tóc đen tung bay, áo quanh thân đột nhiên nổ bung, lộ ra thân thể dữ tợn, từng đạo Hoàng đạo thần thông oanh, làm cho Giang Nam liên tiếp bại lui, khó ngăn chặn xu hướng suy tàn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1266: Nước Ấm Nấu Con Ếch. (2)

Hai thiếu niên ở nơi hai đại vũ trụ giao hòa, trong "Ánh mắt" khổng lồ này, chớp mắt liền va chạm trăm ngàn lần, Thần Thông đụng nhau, quyền cước tranh phong, từng đạo Thần Thông đều làm người xem thế là đủ rồi.

Dần dần, Tử Viên Ma Đế khẽ cau mày, Giang Nam nhận lực cực mạnh, cường độ tranh phong như thế, để cho hắn cảm giác được pháp lực có chút không theo kịp, Hoàng đạo thần thông cực kỳ hao phí pháp lực, liên tục trăm ngàn đạo Hoàng đạo đại thần thông bộc phát đi ra, pháp lực của hắn cũng mơ hồ có chút không chịu nổi.

- Pháp lực của hắn so với ta sâu, chẳng qua là Hoàng đạo thần thông không tinh thuần bằng ta...

Cái trán của thiếu niên Tử Viên Ma Đế toát ra mồ hôi lạnh, hai người qua trong giây lát liền giao thủ hơn mười đạo đại thần thông, Tử Viên Ma Đế rốt cục cảm giác được pháp lực khô kiệt, nhưng vào lúc này, Giang Nam đột nhiên dừng tay, mỉm cười nói:

- Đạo hữu Thần Thông đúng là tinh diệu chí cực, nếu pháp lực của ngươi cơ hồ hao hết, không bằng hưu chiến chốc lát, đợi ngươi tu vi khôi phục lại tái chiến, ý của ngươi như thế nào?

Tử Viên Ma Đế hít vào một hơi thật dài, lạnh lùng nói:

- Nghĩ đến tu vi của ngươi cũng tiêu hao được không sai biệt lắm, lúc này mới ra vẻ hào phóng, cũng được, sẽ làm cho ngươi sống lâu chốc lát!

Hắn khoanh chân mà ngồi, thần thức mọi nơi bay tới, điên cuồng dẫn dắt bản sơ linh khí, bổ sung tu vi, bất quá để cho hắn cảm giác được kinh ngạc chính là, độ dày của bản sơ linh khí so sánh với lúc trước ảm đạm rất nhiều.

- Vũ trụ giao hòa đất có liên tục không ngừng ra đời bản sơ linh khí, bản sơ linh khí nơi này chỉ biết càng ngày càng đậm, làm sao trở thành nhạt?

Tử Viên Ma Đế không có suy nghĩ nhiều, mà vào lúc này, Giang Nam nhìn mọi nơi, Hỗn Độn tiểu thế giới triển khai, liên tục không ngừng hấp thu bản sơ linh khí, hóa thành Linh Dịch thu giấu đi.

Rất nhanh, Tử Viên Ma Đế khôi phục tu vi, hai người tái chiến, lần này Tử Viên Ma Đế lập tức phát hiện, Thần Thông của Giang Nam rơi như ý, so sánh với trước tinh diệu rất nhiều, Hoàng đạo đại thần thông của hắn dần dần trở nên tinh diệu, lúc trước cần ba chiêu mới có thể phá vỡ một đạo Thần Thông của mình, mà bây giờ chỉ cần hai chiêu.

Cũng không lâu lắm, tu vi của Tử Viên Ma Đế lần nữa hao hết, Giang Nam lại vẻ mặt hảo ý đề nghị tạm nghỉ chốc lát, khóe mắt Tử Viên Ma Đế lay động, yên lặng gật đầu.

Hai người ở đất giao hòa lần lượt tranh phong, kinh nghiệm từng tràng chiến đấu, trong lòng Tử Viên Ma Đế càng ngày càng nôn nóng, hắn có thể cảm giác được Giang Nam tiến bộ quả thực có thể nói thần tốc, mỗi một lần cùng hắn giao thủ, Thần Thông sẽ trở nên so sánh với trước tinh diệu rất nhiều, trở nên so sánh với trước càng thêm khó dây dưa!

Hơn nữa càng làm cho hắn cảm giác được không ổn chính là, bản sơ linh khí ở đất giao hòa càng ngày càng thưa thớt, hắn mỗi lần giao chiến khôi phục tu vi tốn hao thời gian cũng dần dần kéo dài.

Mà Giang Nam vẫn như cũ sinh long hoạt hổ, tinh lực dư thừa, thể năng tràn đầy.

- Đạo hữu, Tử Viên Ma Đế đúng là rất cao, chúng ta thôi diễn lâu như vậy, vẫn là không có hoàn toàn thôi diễn đi ra ngoài.

Giang Nam cùng Tử Viên Ma Đế giao chiến say sưa, mà ở trong thần quang nặng nề phía xa, hai thân ảnh khoanh chân mà ngồi, nhìn về phía hai

bên giao thủ, trong hai tròng mắt tử quang xông ra kinh khủng chí cực, đem quỹ tích đạo tắc vận hành cùng Đại Đạo quỹ tích của Tử Viên Ma Đế hết thảy chiếu rọi ở trong mắt, rõ ràng là thôi diễn Tử Viên Ma Đế Thần Thông cùng công pháp!

Hai Thần Ma này, cùng Giang Nam lớn lên giống nhau như đúc, chính là kiếp trước, kiếp sau hai đại chân thân của Giang Nam, ngồi ở chỗ nầy xem chiến đã rất lâu rồi.

- Nước ấm nấu con ếch, lúc con ếch biết nước nóng cũng đã chậm.

Giang Nam kiếp sau chân thân mỉm cười nói:

- Muốn giết chết một Ma Đế chuyển thế thân cũng không dễ dàng, nhất là đối phương còn có kiếp trước luyện thành Hoàng Đạo Cực Binh, hơn nữa thần tính của hắn lại là thần tính của Hoàng Đạo Cực Cảnh, nghĩ muốn giết hắn thật sự ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn. Bất quá, đợi thời điểm chúng ta đem bản sơ linh khí của đất dung hợp lấy đi không sai biệt lắm, liền là tử kỳ của hắn.

Giang Nam kiếp trước chân thân vuốt cằm, cười nói:

- Đạo hữu nói không sai, chúng ta phải ép khô giá trị của hắn! Chẳng những muốn mượn tay hắn hoàn thiện Thần Thông của chúng ta, còn muốn trộm sạch Thần Thông cùng công pháp hắn, còn muốn đem hắn giết chết. Tốt nhất có thể sưu hồn tác phách, thu Hoàng Đạo Cực Binh vào tay.

Hai đại chân thân liếc mắt nhìn nhau, cùng lộ ra nụ cười như hồ ly.

Giang Nam kiếp trước chân thân cùng kiếp sau chân thân, sớm đã bị Giang Nam từ trong Tử Phủ thả ra, vì chính là một lần lại một lần trong chiến đấu, thôi diễn Tử Viên Ma Đế công pháp ảo diệu, đem Hoàng Đạo Cực Cảnh công pháp cùng Thần Thông lúc hắn động thủ bộc phát ra thôi diễn đi ra ngoài.

Hai chân thân này cũng đã tu thành Thần Ma, bất quá cùng Giang Nam

nhất trọng thiên cung chứng thần vị bất đồng, hai chân thân này đi chính là con đường Cửu Trọng Thiên cung chứng thần vị, ở đất vũ trụ giao hòa tu thành Thần Ma là chuyện tình nước chảy thành sông.

Giang Nam thật vất vả mới gặp phải một Ma Đế Hoàng Đạo Cực Cảnh chuyển thế, tự nhiên không chịu dễ dàng bỏ qua cho đối phương, mưu cầu ép khô giá trị của Tử Viên Ma Đế.

Một là muốn mượn áp lực kia khiến cho mình hoàn thiện Hỗn Độn Thiên Long, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt, Tứ Tượng Thông Thiên chúng đại thần thông, hai là muốn nghiên cứu Tử Viên Ma Đế công pháp cùng Thần Thông, ba cũng là đề phòng Tử Viên Ma Đế liều mạng, triệu hoán kiếp trước Hoàng Đạo Cực Binh.

Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả luyện chế Hoàng Đạo Cực Binh, uy năng còn trên Chứng Đế chi bảo, Hoàng Đạo Cực Binh cùng Thiên Đạo tương hợp, mờ mờ ảo ảo có Thiên Đạo oai, uy lực thẳng đuổi theo Thiên Đạo chí bảo, Tử Viên Ma Đế cho dù là mượn tới một tia một luồng lực lượng, cũng là Giang Nam không cách nào thừa nhận.

Cho nên, ba chân thân của Giang Nam đều hấp thu bản sơ linh khí, đem thu bản sơ linh khí có thể hấp thu ở phụ cận hết thảy quét sạch sẽ, nước ấm nấu con ếch.

Triệu hoán Hoàng Đạo Cực Binh tất nhiên cực kỳ hao phí pháp lực, không có bản sơ linh khí làm bổ sung, Tử Viên Ma Đế đang cùng Giang Nam giao thủ, tu vi trên phạm vi lớn tiêu hao, nghĩ triệu hoán Hoàng Đạo Cực Binh cũng không có khả năng.

Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chuyển thế cực kỳ khó đối phó, kia nguy hiểm không chỉ là tu vi thực lực của hắn vô cùng cường đại, giống như trước còn thể hiện ở trên thần tính.

Thần tính của Hoàng Đạo Cực Cảnh còn muốn vượt xa thần tính của Đế cấp cường giả.

Sau khi chuyển thế thần tính vẫn còn là Hoàng Đạo Cực Cảnh. So sánh với Sâm La Ma Đế thần tính cũng không kém. Cường giả bực này liều mạng mà nói, đoạt xá Thần Tôn, Thần Quân cấp cường giả cũng không phải là không có thể!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1267: Dũng Giả Đấu Ma Vương. (1)

Giang Nam còn cần đề phòng Tử Viên Ma Đế vò đã mẻ lại sứt, bị mình đánh bại, xuất kỳ bất ý đoạt xá, mà nếu như thần tính của Hoàng Đạo Cực Cảnh muốn chạy trốn, cũng là không dễ ngăn lại.

Hoàng Đạo Cực Binh, Hoàng Đạo Cực Cảnh thần tính, hơn nữa chiến lực bản thể của Tử Viên Ma Đế. Chính là tam đại sát chiêu của Tử Viên Ma Đế!

Giang Nam hai đại chân thân ở bên ngoài, ngoại trừ thôi diễn công pháp cùng cướp đoạt bản sơ linh khí ra, còn có chính là muốn bày trọng trọng đại trận, đem thời không nơi đây phong tỏa, để cho Tử Viên Ma Đế thần tính không thể nào chạy trốn, không để cho hắn bất kỳ cơ hội đông sơn tái khởi!

Trừ lần đó ra, vì đề phòng bị Tử Viên Ma Đế đoạt xá, hắn còn chuẩn bị thủ đoạn mà mình tạm gác lại đối phó Sâm La Ma Đế, đó chính là Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm hư ảnh được từ tầng thứ mười bảy trong Chiến Thần Điện!

Đây là ngoan chiêu hắn chuẩn bị đối phó Sâm La Ma Đế đoạt xá, chuẩn bị ở thời giờ Sâm La Ma Đế thần tính phủ xuống, dùng kiếm này chém giết Sâm La Ma Đế thần tính!

Hỗn Độn Thần Kiếm này ngay cả Tiên Nhân cũng có thể chém giết, mặc dù là một đạo hư ảnh, chém không phá thân thể của Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, nhưng dùng để chém Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả thần tính lại dư dả.

Nếu Tử Viên Ma Đế đường cùng thật tới đoạt xá hắn, hắn sẽ bị trường kiếm Sát Thần, hoàn toàn giết chết một Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chuyển thế thân!

Bản thể của Giang Nam cùng thiếu niên Tử Viên Ma Đế liên tục giao thủ hai mươi lần, đất dung hợp có thể cung cấp bản sơ linh khí bổ sung tu vi

càng ngày càng ít, càng ngày càng mỏng manh.

Tử Viên Ma Đế dần dần cảm giác được, Giang Nam Thần Thông càng ngày càng tinh diệu, hôm nay mặc dù như cũ so ra kém Hoàng đạo thần thông của hắn, nhưng đã có thể nhất thức Thần Thông ngăn trở một đạo Thần Thông của hắn, mặc dù là thua, nhưng loại tiến cảnh này không phải chuyện đùa, làm người ta kinh sợ.

Này nói rõ, ở trong tràng chiến đấu này, Giang Nam tiến bộ thần tốc, đã đem Thần Thông của mình không ngừng thôi diễn hoàn thiện, trình độ dần dần gần như Hoàng đạo thần thông!

- Trong Chư thiên vạn giới, lại có nhân vật loại này?

Trong lòng Tử Viên Ma Đế khiếp sợ vạn phần, Thần Thông uy năng của hắn đã bị hắn kiếp trước khai phá đến mức tận cùng, vốn cho là mình cho dù sống qua kiếp sau cũng không cách nào đem những Thần Thông uy năng này lần nữa tăng lên một bước, lại không nghĩ rằng cùng Giang Nam giao thủ, hắn lại khai phá ra nhiều nơi tinh diệu của những Thần Thông này, chẳng qua là tiến bộ không bằng Giang Nam mà thôi.

Nhưng dù vậy, đối với hắn mà nói đã là kỳ ngộ khó được, nếu hắn phối hợp tu luyện căn bản không có khả năng tiến bộ, chỉ có cùng cường giả như Giang Nam, cùng cảnh giới va chạm, mới có thể làm cho hắn tiếp tục tiến bộ!

- Người này kiếp trước hơn phân nửa là một Thần Đế của chư thiên vạn giới, đụng chạm đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, cùng ta giao thủ để cho hắn đem công pháp thôi diễn viên mãn hơn, chẳng qua là vẫn còn là so với ta có chút không bằng!

Tử Viên Ma Đế lòng tin tràn đầy, thầm nghĩ trong lòng.

Hắn cũng không biết Giang Nam không có cái gọi là kiếp trước, mà là dựa vào mình đánh liều mới đi đến một bước này, thậm chí mở ra Hoàng đạo

thần thông, trình độ cùng hắn Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chuyển thế này chống lại!

Nếu Tử Viên Ma Đế biết điểm này, căn bản sẽ không cùng Giang Nam triền đấu lâu như vậy, mà là vừa lên tới liền triệu hoán Hoàng Đạo Cực Binh, trực tiếp đem Giang Nam trấn sát, vĩnh tuyệt hậu hoạn!

Ở Thần Minh cảnh giới liền lĩnh ngộ Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, bao nhiêu cũng có chút nhìn như không thể tưởng tượng nổi.

Hoàng Đạo Cực Cảnh Thần Thông, ở trong tay Thần Minh đánh ra, bởi vì tu vi cảnh giới hạn chế, uy lực tự nhiên sẽ không giống Hoàng đạo cường giả đánh ra khủng bố như vậy.

Coi đây là tương tự, nếu có người sáng chế ra một môn Thần Thông, đồng dạng cảnh giới đánh ra, cùng Hoàng đạo thần thông chân chính uy lực không kém bao nhiêu, như vậy là có thể gọi hắn là Hoàng đạo thần thông.

Thật ra thì, này là nói đạo Thần Thông này có tiềm lực Hoàng đạo thần thông, theo tu vi cảnh giới cùng nhãn giới kiến thức không ngừng tăng trưởng, đến cảnh giới Hoàng Đạo Cực Cảnh này, Thần Thông kia là có thể diễn biến thành Hoàng đạo thần thông.

Cũng không phải là nói, ở Thần Minh cảnh giới Giang Nam là có thể khai phá ra Hoàng Đạo Cực Cảnh Thần Thông, bao quát Đại Đạo quy tắc của Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Cho dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chuyển thế, thi triển Thần Thông kiếp trước mình khai sáng, cũng không có thể thi triển ra Đại Đạo quy tắc mà Hoàng Đạo Cực Cảnh mới có thể thi triển ra. Tương ứng cảnh giới, chỉ có thể thi triển ra uy lực tương ứng, đây là tất nhiên.

Tỷ như Hạo Thiếu Quân Hoàng Đạo Tam Ấn, Hoàng Đạo Tam Ấn có tiềm năng khôn cùng, theo tu vi cảnh giới cùng nhãn giới kiến thức của hắn không ngừng tăng trưởng, tam môn ấn pháp này uy năng cũng đang không

ngừng tăng trưởng, đợi đến Hạo Thiếu Quân tu luyện tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, tiềm lực của Hoàng Đạo Tam Ấn liền bị hắn khai phá đến cực hạn, chính là tam môn Hoàng đạo thần thông!

Đế cấp Thần Thông cũng là như thế, tỷ như Thông U Thần Đế thời đại thiếu niên, ở Thiên Cung cảnh giới liền khai sáng ra Đế cấp Thần Thông một trượng phá vạn pháp. Thật ra thì Thông U Thần Đế thời đại thiếu niên, chẳng qua là khai sáng ra Đế cấp Thần Thông một trượng phá vạn pháp uy lực ở Thiên Cung cảnh giới.

Sau này Thông U Thần Đế mỗi tăng lên một cảnh giới, có lĩnh ngộ cùng Đại Đạo giải thích tương ứng bổ túc đến trong Thần Thông, theo thiếu niên Thần Đế thành Thần Đế chân chính, Đế cấp Thần Thông mới xem như định hình. Nhưng môn Thần Thông Thiên Cung cảnh giới một trượng phá vạn pháp này, như cũ có thể xưng là Đế cấp Thần Thông.

Tu vi của Tử Viên Ma Đế hao hết, lần này ngay cả hắn cũng nhận thấy được không ổn, bản sơ linh khí ở đất dung hợp đã mỏng manh đến trình độ không đủ để cho hắn nhanh chóng khôi phục tu vi, mà vào lúc này, Giang Nam dĩ nhiên đã bắt đầu chuyển thủ làm công. Từng đạo Thần Thông bộc phát, bén nhọn cực kỳ, không để cho hắn cơ hội thở dốc chút nào!

- Bản sơ linh khí không phải biến mất, mà Giang giáo chủ thật sớm vơ vét một nhóm lớn bản sơ Linh Dịch, không lo lắng tu vi hao tổn!

Tử Viên Ma Đế ánh mắt sắc bén chí cực, trong nháy mắt liền đem tiền căn hậu quả nghĩ đến nhất thanh nhị sở, bỗng nhiên biết Giang Nam tính toán, không khỏi tức sùi bọt mép, tóc tím tung bay:

- Hắn mượn tay ta hoàn thiện Thần Thông của hắn, lại ép ta hao hết sạch tu vi. Không thể nào gọi ra Hoàng Đạo Cực Binh, lúc này sẽ đối với ta đau hạ sát thủ! Hiệu quả nước ấm nấu con ếch rốt cục có thể bày ra!

- Hỗn Độn Thiên Long!

Đầu vai Giang Nam lay động, một tiếng rồng ngâm vang lên, Hỗn Độn Thiên Long hóa thành một ngụm chung lớn chụp xuống, tiếng chung chấn động, Hỗn Độn bát âm ầm ầm chấn động, đem Tử Viên Ma Đế chấn đến cả người huyết nhục nổ tung, huyết vụ sôi trào, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ!

Chương 1268: Dũng Giả Đấu Ma Vương. (2)

Một thức Hỗn Độn Thiên Long này so sánh với trước uy năng lớn hơn nữa, càng thêm hoàn mỹ, hình thái của Hỗn Độn Thiên Long cũng không còn là một đầu Cốt Long, mà là dài khắp huyết nhục kim chói, rõ ràng là Giang Nam lấy Hồng Mông Đại Đạo diễn biến xương cốt Hỗn Độn Thiên Long, lấy đạo tắc bản thân xây dựng huyết nhục Thiên Long, dùng Hồng Mông Đại Đạo cùng chư thiên vạn giới Đại Đạo tương dung, đem môn công pháp này bổ khuyết toàn bộ!

Tử Viên Ma Đế rống giận, một quyền lại một quyền trào ra, đối chiến Hỗn Độn Thiên Long, trong nháy mắt trào ra mấy trăm quyền, lấy thân thể đối chiến Hỗn Độn Thiên Long biến thành Hỗn Độn Chung!

Hỗn Độn Chung chấn động, áp bách Tử Viên Ma Đế, Tử Viên Ma Đế một quyền trào ra liền không tự chủ được thân thể đại chấn, lui về phía sau một bước, mấy trăm quyền trào ra, liền lùi lại mấy trăm bước, thối lui mấy ngàn dặm, rốt cục đem Hỗn Độn Chung nổ nát, quanh thân cũng bị chấn đến huyết nhục mơ hồ.

- Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông!

Giang Nam thét dài, đạo tắc vô cùng sáng lạng hóa thành năm thanh thần kiếm chém liên tục, kiếm khí dày đặc, Ngũ Hành Diệt Tuyệt Thần Quang tung hoành, diệt sạch Ngũ Hành, đau hạ sát thủ, không có chút lưu tình nào!

Tử Viên Ma Đế thân thể ở trong Ngũ Hành diệt sạch từng khúc tan rã, nhưng ngay sau đó thân thể không ngừng sống lại, liên tục đụng nhau, hướng ra phía ngoài xông đi, chỉ trong nháy mắt, nhục thể của hắn liền liên tục tan biến năm lần, rốt cục xông ra phạm vi Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông bao phủ, nhanh chóng lui về phía sau, ý đồ xông ra đất vũ trụ dung hợp.

Mồ hôi lạnh trên trán Tử Viên Ma Đế say sưa, dựa vào thân thể cường đại, cấp tốc ghé qua, trong khoảnh khắc bay ra mấy ức dặm, thân thể đánh vỡ từng cái từng cái thời không, nhanh như điện chớp.

- Giang giáo chủ, ngươi muốn giết ta, không có dễ dàng như vậy! Ta tung hoành Minh Hải vạn giới hai trăm vạn năm, Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, khoảng cách chứng đạo thành tiên cũng chỉ có một bước ngắn, nghĩ muốn giết ta, ngươi còn chưa có tư cách!

Nhục thể của hắn vô cùng cường đại, không ngừng xuyên qua thời không, thân thể đánh vỡ hư không, hư không liền khép lại, không có để lại bất cứ dấu vết gì, làm cho không người nào có thể tìm ra dấu vết!

Tử Viên Ma Đế có tự tin mãnh liệt, hắn kiếp trước chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, có kiến thức cùng nội tình không cách nào lường được, nếu như muốn chạy trốn mà nói, coi như là Thần Đế cũng nhất thời trong chốc lát không cách nào bắt đến tung tích của hắn.

Ở trong khoảng thời gian ngắn, hắn lại xuyên qua mấy ức dặm thời không, lúc này mới chậm dần cước bộ, cảnh giác nhìn lại mọi nơi, thầm nghĩ:

- Hiện tại hẳn là bỏ rơi tiểu tử kia đi?

Đột nhiên thân thể hắn chấn động, mắt lộ ra vẻ không thể tin được, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thời không Thương Mang vô tận, một cây cột khổng lồ đứng thẳng ở trong thiên địa, đứng vững ở trong thần quang, thần quang chiếu rọi, cây cột huyễn minh tiêu tan.

- Tứ Tượng Thông Thiên...

Tử Viên Ma Đế sắc mặt kịch biến, vội vàng hướng bốn phía nhìn lại, quả nhiên lại thấy ba cây cột khác, bốn cây cột này hợp ở chung một chỗ, chính là Tứ Tượng Thông Thiên đại trận, định trụ thiên địa Tứ Cực, nội bộ diễn sinh ra một mảnh thiên địa thời không, mới vừa rồi hắn xuyên qua, thật ra thì

là ở trong Tứ Tượng Thông Thiên đại trận ghé qua, căn bản không có đi ra đại trận!

- Nếu ta còn có pháp lực, phá vỡ Tứ Tượng Thông Thiên đại trận dễ dàng...

Hắn sắc mặt âm tình bất định, trong lúc bất chợt lại thấy ở ngoài Tứ Tượng Thông Thiên trụ còn có sáu mặt đại kỳ, chiếm cứ sáu phương vị, tạo thành Lục Hợp đại trận, mà ở ngoài Lục Hợp đại kỳ còn giắt tám mặt gương sáng, chiếm cứ phương vị bát hoang, hóa thành bát hoang đại trận!

Bát Hoang Lục Hợp Tứ Tượng Đại Trận, nội bộ diễn sinh vô cùng thời không, hoàn toàn vây chết hắn ở chỗ này!

Đột nhiên, bóng người đung đưa, một Thần Ma xuất hiện ở trên một cây Tứ Tượng trụ, Tử Viên Ma Đế trương mắt nhìn đi, chính là Giang Nam, không khỏi cười lạnh nói:

- Giang giáo chủ giỏi tính toán, hao hết sạch tu vi của ta, để cho ta không thể nào triệu hoán kiếp trước chi bảo, bất quá ngươi cho rằng ngươi như vậy là có thể đem ta chém giết ở chỗ này sao?

- Tử Viên đạo huynh, ta cũng không phải là muốn chém giết ngươi.

Giang Nam thanh âm từ một phương hướng khác truyền đến, Tử Viên Ma đạm thanh nhìn lại, chỉ thấy trên một Tứ Tượng Thông Thiên trụ khác cũng nhiều ra một pho tượng Giang Nam, hình dung giống nhau như đúc, không khỏi sắc mặt biến đổi.

Nhưng vào lúc này, lại có một Giang Nam xuất hiện, đứng ở trên cây cột thứ ba, trên cao nhìn xuống Tử Viên Ma Đế, phảng phất Đại Ma Vương âm mưu được như ý, cười nói:

- Ta là muốn luyện hóa ngươi, đoạt được ngươi hết thảy, nhục thể của ngươi, trí nhớ của ngươi, Hoàng Đạo Cực Binh của ngươi!

- Thiên Địa Nhân tam tài trận?

Ánh mắt Tử Viên Ma Đế kịch liệt nhảy lên, ánh mắt từ trên người ba chân thân của Giang Nam quét qua.

Giờ khắc này hắn thật sự có một loại ảo giác, phảng phất Giang Nam là Đại Ma Vương tích ác nhiều năm, mà hắn tôn Ma Đế chuyển thế này mới là dũng giả.

- Đạo huynh, ngươi đã đoán sai.

Giang Nam khẽ mỉm cười, ba chân thân xông ra vô cùng trụ quang, hóa thành một đạo trụ quang sông dài, cười nói:

- Đây là kiếp trước kiếp sau kiếp này Tam Thế Trụ Quang Đại Trận, ta muốn chém ngươi kiếp trước, đoạt ngươi kiếp nầy, đoạn ngươi kiếp sau!

Tử Viên Ma Đế trầm mặc, sau một lúc lâu, thở dài nói:

- Ngươi rốt cuộc là người nào? Ta tự hỏi kiếp trước tung hoành vô địch, cũng đã gặp nhiều người kinh thái tuyệt diễm, nhưng không biết chư thiên vạn giới khi nào nhiều ra nhân vật hung ác như ngươi, ngươi rốt cuộc là người nào?

- Tại hạ Giang Nam, Huyền Thiên Giáo Chủ!

Giang Nam trường thanh cười một tiếng, Tam Thế Trụ Quang Đại Trận ầm ầm chuyển động, Tứ Tượng Lục Hợp bát hoang đại trận ở cùng một thời gian khởi động, trong đại trận tầng tầng thời không hóa thành phấn vụn, đem Tử Viên Ma Đế mai một!

Đúng vào lúc này, trong lòng Giang Nam đột nhiên rùng mình, cảm giác được một cỗ lực lượng hạo hạo đãng đãng đánh tới, chỉ thấy một đạo sông lớn mãnh liệt cuồn cuộn, từ bên trong địa ngục Minh Hải cuồn cuộn mà đến, sông dài hàng tỉ dặm, một chiếc thuyền lớn lướt sóng mà đi, ầm ầm giải khai từng mặt gương sáng, đụng vỡ từng mặt đại kỳ, sóng lớn ngập trời, xông vào

trong bốn thông thiên trụ, phá vỡ đại trận nặng nề, cùng trụ quang sông dài song song!

Một Ma Thần tuổi trẻ thân hình cao lớn đứng ở đầu thuyền, mũi thuyền tinh kỳ phiêu giương, từng mặt đại kỳ tung bay, giống như từng ngụm áp đao, rầm rầm rơi xuống, chặt đứt trụ làm sông.

- Tử Viên Ma Đế còn không lên thuyền?

Ma Thần trẻ tuổi lớn tiếng quát lên.

Tử Viên Ma Đế thấy thời cơ này, quyết định thật nhanh lắc mình đi lên mũi thuyền, Minh Hà đột nhiên cuốn động, thúc dục thuyền lớn nhanh chóng chạy nhanh ra Tứ Tượng Đại Trận.

- Lan Lăng Liệt?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1269: Cảnh Cáo Sâm La. (1)

Giang Nam cau mày, ánh mắt rơi vào trên người Ma Thần kia, Ma Thần này đương nhiên là con trai của Lan Lăng Thần Hoàng Lan Lăng Liệt đã từng cùng hắn có một lần gặp mặt, ở Ma Nguyên Bí Giới, hai người từng có một lần vô tình gặp được. Lần đó, Giang Nam đối với hắn bội phục vạn phần.

- Lan Lăng đạo hữu, nếu ngươi đã tới, vậy thì lưu lại thôi!

Giang Nam phấn thanh thét dài, chỉ thấy Thương Thiên sụp đổ, ba thân hình dữ dội lên, thần quang sáng lạng từ trên Tứ Tượng trụ hung hăng đánh xuống, tựa như ba bàn Khai thiên cự phủ, muốn đem Minh Hà cùng chiếc thuyền lớn kia, tính cả người trên thuyền, hết thảy cắt ra!

Giang Nam vừa ra tay chính là ba đạo Khai Thiên Ấn, ba ấn này là rầm rộ bực nào, hắn đã động quyết giết chi niệm!

Vừa rồi hắn còn muốn bắt giữ Tử Viên Ma Đế, luyện hóa thần tính đề cao Hỗn Độn Nguyên Thần của mình, nhận được trí nhớ của Tử Viên Ma Đế, triệu hoán Ma Đế Hoàng Đạo Cực Binh, mà bây giờ, hắn chỉ muốn đem Ma Đế tính cả Lan Lăng Liệt này cùng nhau chém giết!

Trí nhớ của Tử Viên Ma Đế có thể không cần, Hoàng Đạo Cực Binh cũng có thể không cần, nhưng Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt nhất định phải diệt trừ, hai người này là cường giả tiềm lực vô cùng trong địa ngục, đợi một thời gian, tất nhiên sẽ trở thành kình địch của chư thiên vạn giới, trong hạo kiếp, sẽ không biết có bao nhiêu người mất mạng trong tay hai người này!

Trên thuyền lớn, Tử Viên Ma Đế giật mình nhìn một màn này, chỉ thấy ba chân thân của Giang Nam một ấn bay tới, loại tràng diện này phảng phất là Tiên Nhân thân ở trong Hỗn Độn Hồng Mông, khai thiên tích địa, một ấn

trong lúc, liền đem Hỗn Độn Hồng Mông tách ra, Huyền Hoàng mở thiên sinh địa, Âm Dương tạo hóa lay động ngày đêm, tinh hà bay lên, Tứ Tượng chia ra, Ngũ Hành diễn biến, Lục Hợp bát hoang, Cửu cung thiên chi, Thiên Cương Địa Sát, hết thảy bao quát ở trong một ấn này của Giang Nam!

Đây là Thần Thông dung hợp hơn nữa vượt xa Hoàng đạo thần thông, đem đủ loại Thần Thông của Giang Nam đúc làm nhất thể, diễn biến một loại Thần Thông vô song!

Uy năng của một đạo Thần Thông này, so sánh với Tử Viên Ma Đế Hoàng Đồ Bá Nghiệp Thần Thông còn muốn cường hoành, bá đạo tuyệt luân, có khí thế chưa từng có từ trước đến nay, có khí khái không đem Hỗn Độn bổ ra thề không bỏ qua!

Vốn là, ở lúc Giang Nam khai sáng ra Vô Úy Ấn, môn ấn pháp này chẳng qua là hình thái đơn giản, chỉ có bộ xương, mà bây giờ, theo nhãn giới kiến thức của hắn ngày càng tăng vọt, uy năng môn ấn pháp này cũng càng lúc càng tăng, thể hiện ra lực lượng phi phàm!

- Nếu lúc trước hắn cùng ta động thủ liền vận dụng Thần Thông bực này, mặc dù ta đón lấy cũng gặp phải bị thương nặng...

Tử Viên Ma Đế mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, thầm nghĩ trong lòng.

- Đi!

Lan Lăng Liệt vung tay, chỉ thấy phía sau thuyền lớn dưới chân hai người nhếch lên, quay cuồng hướng ba ấn này của Giang Nam nghênh khứ, thuyền lớn ngang trời, dài đến mấy trăm dặm, vô số Ma Quang pháo vào giờ khắc này khởi động, pháo quang ùng ùng bắn một lượt.

Sau một khắc, thuyền lớn thường thường hé ra, cắt thành bốn đoạn, tiếp theo cả con thuyền trong lúc bất chợt bốc hơi lên, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, nhị khí tách ra, tạo một tòa đại lục cùng bầu trời, trên bầu trời lấp lánh vô số ánh sao, trong đại lục Tứ Tượng dâng lên, Ngũ Hành bắt đầu khởi

động, tựa như thế giới rực rỡ vô cùng vào giờ khắc này tạo ra.

Tiếp theo tòa tiểu thế giới này mai một, ba đạo búa quang hùng hổ cắt tới!

Chiếc thuyền lớn này chính là Thần Ma chi bảo mà Lan Lăng Liệt đích thân sở luyện, người khác không biết Lan Lăng Liệt cường đại, mà Tử Viên Ma Đế lại biết được nhất thanh nhị sở.

Lan Lăng Liệt là nhân tài siêu quần bạt tụy trong địa ngục, có Đế tư cường giả, người này không có tu luyện pháp môn của Lan Lăng Thần Hoàng, mà là tự nghĩ ra công pháp.

Ở lúc nhiều Ma Đế sống lại, Lan Lăng Liệt nhất nhất bái phỏng những Ma Đế này, lãnh giáo Thần Thông, đối với Lan Lăng Liệt, những Ma Đế này cũng không có keo kiệt, rối rít chỉ điểm.

Lan Lăng Liệt từ đó tu vi thực lực đột nhiên tăng mạnh, mỗi một Ma Đế đối với hắn cũng cực kỳ mong đợi. Thậm chí ngay cả Tử Viên Ma Đế, cũng đã từng chỉ điểm qua Lan Lăng Liệt, biết rõ hắn mạnh mẽ.

Lan Lăng Liệt luyện pháp bảo, uy năng kia tuyệt đối đạt tới Thiên Thần chi bảo đỉnh, thuộc về tinh phẩm trong tinh phẩm, chỉ là pháp bảo như vậy, lại bị Thần Thông của Giang Nam dễ dàng ở giữa liền cắt toái, có thể thấy được ba ấn này của Giang Nam tích chứa uy năng kinh khủng ra sao!

Mà vào lúc này, Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế rơi vào trên Minh Hà, thân thể hai người nhanh chóng lui về phía sau, Minh Hà gào thét cuồn cuộn, đón búa quang đánh sâu vào, sóng lớn ngập trời, đánh về phía Khai Thiên Ấn, ngay sau đó sóng lớn nặng nề bốc hơi lên, hóa thành sương mù đầy trời.

Giang Nam cất bước đi ra sương mù, vạn dặm Hỗn Độn thế giới triển khai, thân thể vô cùng vĩ ngạn, từ xa nhìn lại, hắn giống như Hỗn Độn Ma Thần cao một vạn dặm, đứng ở cuối Minh Hà!

Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế mặc dù không muốn thừa nhận,

nhưng trong lòng cũng không khỏi cho là, một đối một, bọn họ tuyệt đối không cách nào cùng Giang Nam lúc này chống lại, Giang Nam lúc này, là một nhân vật so sánh với Đại Ma Vương còn muốn kinh khủng!

Hai người tốc độ cực nhanh, Minh Hà dưới chân bay theo mà qua, ngay lập tức mấy vạn dặm, hơn nữa Minh Hà còn đang không ngừng dọc theo người, đưa khoảng cách giữa bọn họ cùng Giang Nam không ngừng kéo ra!

- Diệt Thế!

Giang Nam một ấn trào ra, Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế nhất thời thấy một cái thớt cự đại giống như cái phễu, cuồn cuộn chuyển động, đem Minh Hà không ngừng cắn nuốt, tốc độ hai người bọn họ mặc dù mau, nhưng mà chống cự không nổi tốc độ Đại Ma Bàn này cắn nuốt!

Thớt kia rộng lớn vô cùng, Minh Hà rơi vào trong đó, lập tức bị cắn nát, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ, để cho tử khí trong thớt dày đặc, lộ vẻ kinh khủng hơn!

Giang Nam bay tới, tốc độ so sánh với hai người không chậm, tốc độ Diệt Thế Ấn cắn nuốt Minh Hà nhanh hơn.

- Thiên Thương Thần Thương!

Lan Lăng Liệt rống giận, tóc đen tung bay, đỉnh đầu đột nhiên hiện ra một tòa Ma Đạo Thiên Đình, vô số Thần Ma ở trong Thiên Đình loạn vũ, đột nhiên ngưng tụ ở chung một chỗ, hóa thành một Đại Ma Thần đỉnh thiên lập địa, một cây trường thương màu đỏ như máu từ trong Thiên đình hiện ra, bị Đại Ma Thần kia tịch thu ở trong tay, đón Diệt Thế Ấn biến thành thớt hung hăng đâm tới!

Thiên Thương Thần Thương này càng lúc càng lớn, càng ngày càng thô, càng ngày càng dài, nhất thương đâm ra, trường thương dài đến ngàn dặm, thô ba bốn dặm, thương thân do các loại đạo tắc biến thành hoa văn cổ quái!

Một thương này tích chứa tín niệm vô địch của Lan Lăng Liệt, trường

thương đâm vào trong mâm, thậm chí để cho thớt đột nhiên dừng lại chuyển động chốc lát!

Răng rắc, răng rắc!

Tiếng bạo liệt truyền đến, Thiên Thương Thần Thương trong nháy mắt vặn vẹo, giống như bánh quai chèo vắt thành một đoàn, đem Đại Ma Thần cầm trường thương trong tay kia chấn vỡ, hóa thành vô số đạo tắc sụp đổ mọi nơi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1270: Cảnh Cáo Sâm La. (2)

Quanh thân Lan Lăng Liệt nổ tung, huyết vụ bốc hơi, lần này đụng nhau để cho trong miệng hắn hộc máu, máu tươi bay ra, đột nhiên hóa thành một biển máu, huyết lãng cuồn cuộn ngăn trở đường đi của Giang Nam, ngay sau đó Huyết Hải rơi vào trong Diệt Thế Ấn biến thành thớt, bị cắn nuốt luyện hóa, trong thời gian ngắn biến mất không thấy gì nữa.

- Thần Hoàng Phù!

Lan Lăng Liệt cắn răng, đột nhiên ném ra một khối ngọc phù, ngọc phù nổ tung, đại thiên thời không bạc phơ mịt mờ từ trong Thần Hoàng Phù phát ra, trong lúc nhất thời mãn thiên tinh đấu xuất hiện, vô số viên tinh thần to lớn chằng chịt, để ngang giữa Giang Nam cùng bọn họ.

- Thần Hoàng Phù ngăn chặn hắn không được thời gian bao lâu, Tử Viên Ma Đế, chúng ta đi!

Lan Lăng Liệt không khỏi phân trần kéo Tử Viên Ma Đế bão táp bay đi, mà lúc Giang Nam xông vào Thần Hoàng Phù biến thành đại thiên giữa không trung, cấp tốc ghé qua, đạo phù này biến thành đại thiên thời không vô cùng rộng lớn, có vô số tinh thần tinh cầu đeo ở trong đó, thân hình hắn vừa động, nhất thời chỉ thấy vô số tinh cầu chi chít hướng hắn đè xuống.

Thân thể Giang Nam chấn động, Hỗn Độn mở rộng, Hỗn Độn thế giới của hắn mở ra, những tinh thần tinh cầu kia cũng không phải là tinh cầu chân chính, mà là Thần kim luyện pháp bảo, rơi vào trong Đạo tắc tiểu thế giới của hắn, lập tức liền bị cắn nát, biến mất không thấy gì nữa.

Bất quá vô số tinh thần liên tục bay tới, vẫn còn làm chậm cước bộ của hắn.

Đợi đến Giang Nam lao ra Thần Hoàng Phù biến thành không gian, chỉ

thấy Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hiển nhiên, hai người này cũng tinh thông một loại pháp môn giấu diếm hành tích, chỉ cần thoát khỏi tầm mắt, liền không thể nào sưu tầm.

Đột nhiên, không gian chấn động, Thần Hoàng Phù biến thành đại thiên thời không kịch liệt thu nhỏ lại, hóa thành một khối ngọc phù, liền muốn phá không bay đi.

- Còn muốn đem bảo vật này lấy đi? Xuống!

Giang Nam lấy tay, một chưởng bao phủ mấy ngàn dặm chu vi, một phát bắt được Thần phù này, chỉ thấy Thần Hoàng Phù đột nhiên lần nữa bành trướng, hóa thành đại thiên thời không, ý đồ đem bàn tay của hắn chấn nát.

Bàn tay của Giang Nam bị chống càng lúc càng lớn, nhưng thủy chung không có bị nứt vỡ, năm ngón tay hắn mở ra, hóa thành năm tòa hùng sơn đỉnh thiên lập địa, Ngũ Hành khí tràn ngập, chỉ một thoáng hóa thành Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại trận, sinh sôi đem không gian trong Thần phù áp súc vô hạn, chỉ chốc lát sau, đại thiên thời không lần nữa bị hắn áp thành một khối Thần phù rơi vào trong tay của hắn.

Giang Nam xóa đi tinh thần lạc ấn của Lan Lăng Liệt, đem Thần phù thu vào trong Tử Phủ.

- Vẫn bị bọn họ chạy... Lan Lăng Liệt, không phải chuyện đùa a, không hổ là con trai Thần Hoàng, tuyệt thế kỳ tài trong địa ngục. Bằng lực lượng một người ta, muốn bắt bọn họ thật sự là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn.

Vô luận Lan Lăng Liệt hay là Tử Viên Ma Đế, cũng là kỳ tài khó gặp, muốn bắt lấy bất kỳ một người nào cũng cần Giang Nam đem hết khả năng, nếu không sẽ gặp thất bại trong gang tấc.

Tỷ như Giang Nam đối phó Tử Viên Ma Đế, chính là trước hết để cho hắn tê dại, mượn tay hắn tôi luyện Hoàng đạo thần thông của mình, bản thể giao thủ, mà kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân thì âm thầm bố trí, phong

tỏa thời không phụ cận, tính toán nặng nề, dẫn dắt Tử Viên Ma Đế một chút xíu đi vào sát cục, lúc này mới suýt nữa bắt lại Tử Viên Ma Đế.

Nếu không phải Lan Lăng Liệt đột nhiên xuất hiện giảo cục, Tử Viên Ma Đế hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Hai người này ở trong địa ngục vạn giới bối cảnh thâm hậu, sau khi bọn họ chạy trốn, khó bảo toàn sẽ có địa ngục cường giả tới, quân tử không nhịn được việc nhỏ, ta cũng nên đi!

Thân hình Giang Nam chợt lóe, biến mất ở trong thần quang nặng nề, mà vào lúc này, Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt rốt cục chạy ra dung hợp thần quang, hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng lòng vẫn còn sợ hãi.

- Lan Lăng tiểu đạo hữu làm sao biết ta gặp nguy hiểm?

Tử Viên Ma Đế khom người nói cám ơn, cũng không có bởi vì mình là Ma Đế chuyển thế mà tâm cao khí ngạo, xem thường Lan Lăng Liệt.

Lan Lăng Liệt hoàn lễ:

- Cũng không phải là ta biết Viên Hoàng gặp nguy hiểm, mà là phụ hoàng ta suy tính ra Viên Hoàng lần này tiến vào đất dung hợp đột phá, tu thành thần vị, thành tựu quá lớn, lại là chuyển thế thân, phản nghịch Thiên Đạo, bị thương thiên hợp, tất nhiên sẽ gặp đại kiếp, có vẫn lạc hiện ra, cho nên lệnh ta tới đây tương trợ. Đúng như dự đoán, Viên Hoàng quả nhiên gặp gỡ đại kiếp. Phụ hoàng ta còn nói, sau khi Viên Hoàng bình an vượt qua lần đại kiếp này, sẽ một bước lên mây, tiến triển cực nhanh, thành tựu bất khả hạn lượng!

Tử Viên Ma Đế nghiêm nghị, lộ ra vẻ kính nể:

- Thần Hoàng lại có thể tính ra ta có kiếp số, xem ra Thần Hoàng càng phát ra bí hiểm. Đúng rồi, Thần Hoàng có tính ra vị Huyền Thiên Giáo Chủ cùng ta giao thủ kia, rốt cuộc là chư thiên vạn giới vị Thần Đế nào chuyển thế hay không?

- Phụ hoàng ta chẳng qua là tính ra Viên Hoàng sẽ có kiếp số, nhưng không biết kiếp số rốt cuộc chỉ là cái gì, ta tới chỗ nầy, mới biết được Viên Hoàng kiếp số là Thần Minh chư thiên vạn giới.

Lan Lăng Liệt thân thể thương thế dần dần khôi phục, cùng hắn vừa đi vừa nói chuyện, trầm giọng nói:

- Người này tên là Giang Nam, tự xưng Huyền Thiên Giáo Chủ, chính là một nhân tài mới xuất hiện của chư thiên vạn giới, cũng không phải là Thần Đế chuyển thế, lai lịch nông cạn, không có bối cảnh gì. Phụ hoàng ta đã từ trong chư thiên vạn giới được đến một chút bí mật, trong đó có năm cường giả đáng giá chú ý, vị Giang giáo chủ này chính là một người trong đó. Sâm La Ma Hoàng chú ý hắn, cố gắng luyện thành hóa thân tiếp theo của mình, chưa từng nghĩ hắn đã ở đất dung hợp tu thành Thần Ma.

- Không phải là Thần Đế chuyển thế sao?

Tử Viên Ma Đế trong lòng giật mình, lẩm bẩm nói.

Hắn vẫn cho Giang Nam là Thần Đế chuyển thế thân, trong lòng cũng không có đem trận bại này để ở trong lòng, dù sao Thần Đế là nhân vật cùng Ma Đế chạy song song với, hai Đế tranh nhau, thắng bại là chuyện thường binh gia, lần này thua, lần sau lấy lại danh dự là được.

Chẳng qua là hắn lại không nghĩ rằng, Giang Nam không phải là Thần Đế chuyển thế thân, mà là một thổ dân không có bối cảnh gì, để cho hắn trong lòng có chút mất mác!

Tử Viên Ma Đế cảm khái nói:

- Chư thiên vạn giới, lại còn có loại nhân vật này... đợi một chút, ngươi mới vừa nói Sâm La chuẩn bị luyện hắn thành hóa thân?

Lan Lăng Liệt gật đầu:

- Sâm La Ma Hoàng vì thân thể này, đã đợi lâu rồi, một mực chờ hắn tu

thành Thần Ma, sau đó liền đem vị Huyền Thiên Giáo Chủ này đoạt xá. Viên Hoàng yên tâm, Huyền Thiên Giáo Chủ tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, Sâm La Ma Hoàng thần tính chỉ cần vừa hàng lâm, liền sẽ trực tiếp đánh tan thần tính hắn, mạt sát!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1271: Câu Được Một Con Cá Lớn. (1)

Tử Viên Ma Đế sắc mặt kịch biến, vội vàng nói:

- Không thể! Ngươi có biết vì sao ta cơ hồ chịu khổ hắn giết chết cũng không có cố gắng đưa thần tính đoạt xá không? Bởi vì ta cảm giác được, trong cơ thể hắn cất giấu một bảo vật kinh khủng, bảo vật này cực kỳ nguy hiểm, thậm chí có thể thương tổn được thần tính của ta! Nếu Sâm La đoạt xá hắn, tất thiệt thòi lớn! Đi, đi mau! Trước hết đi cảnh cáo Sâm La!

Giang Nam đi ra đất dung hợp, ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng không khỏi cả kinh, chỉ thấy hai mươi bảy pháp bảo to lớn không gì so sánh được giắt ở ngoài đất dung hợp, ngăn trở dung hợp thần quang.

Những pháp bảo này từng cái từng cái mỹ lệ vạn phần, từ xa nhìn lại, như một thế giới thu nhỏ lại.

Hắn bay gần nhìn lên, trong lòng chấn động, những pháp bảo này rõ ràng chính là một thế giới thu nhỏ lại, là có người đem từng cái từng cái thế giới luyện hóa, hóa thành pháp bảo treo ở chỗ này!

- Người nào có pháp lực cùng uy năng mênh mông như thế, lại ngay cả hai mươi bảy thế giới trong chư thiên vạn giới cũng có thể luyện hóa. . . Bổ Thiên thần nhân, nhất định là Bổ Thiên thần nhân!

Trong lòng hắn rung động vạn phần, luyện hóa thế giới, phải cần pháp lực hung hậu là hắn cảnh giới này không cách nào tưởng tượng, chỉ sợ coi như là Thần Đế tới, cũng không có pháp lực mênh mông như thế!

- Đám người Đạo Vương luyện hóa hai mươi bảy ngồi thế giới này thành pháp bảo, treo ở chỗ này, là vì đề phòng địa ngục xâm lấn, đến lúc đó tất nhiên sẽ có một cuộc huyết chiến!

Giang Nam nghĩ tới tình hình hai mươi bảy pháp bảo phát uy, liền có chút ít run rẩy cùng sợ hãi, uy năng hai mươi bảy pháp bảo này, đã có thể đem Đế cấp cường giả bị thương nặng, nát bấy hàng tỉ vạn hùng binh, chỉ có Bổ Thiên thần nhân mới có thể có thủ bút lớn như thế, khí phách lớn như thế, đem thế giới luyện thành pháp bảo ngăn địch!

- Ân, có hai mươi bảy pháp bảo kia treo ở chỗ này, ta liền rốt cuộc không cần lo lắng Sâm La Ma Đế thẹn quá thành giận, chân thân phủ xuống truy sát ta .

Giang Nam phi thân rời xa nơi đây, đi tới một chỗ hư không yên lặng, tâm niệm vừa động, chỉ thấy một đạo thần quang từ trong mi tâm hắn phóng lên cao, hóa thành một ao sen, hơi nước từ trong ao sen bốc hơi, ở phía trên ao sen kết xuất một đám mây, đám mây mưa rơi, giọt mưa như ngọc, leng keng thùng thùng rơi vào trong ao sen.

Trong đó một đóa liên hoa nở rộ, nơi hoa nở, một Ma Thần vạn cánh tay bày địa ngục vạn giới nửa cứ nửa ngồi ở trên Liên Hoa Bảo Tọa, chính là Giang Nam Sâm La Ma Đế hóa thân!

Hôm nay hóa thân này đã tu thành Cửu Trọng Thiên cung, ma khí nồng đậm, pháp lực ngưng tụ tạo thành đạo tắc, trong tối tăm cùng tồn tại Cổ lão mà vĩ ngạn trong địa ngục có liên lạc kỳ lạ.

Sâm La Ma Đế hóa thân này không cần Giang Nam chủ động cung cấp linh khí Linh Dịch, mình liền có thể từ đại thiên thời không lấy ra linh khí, tự mình tu luyện, thậm chí ngay cả Giang Nam toàn lực trấn áp, cũng không ngăn được hóa thân này không ngừng tăng trưởng tu vi.

- Sâm La Ma Đế, ta tới giúp ngươi một tay!

Giang Nam tâm niệm vừa động, bản sơ linh khí cuồn cuộn như nước thủy triều, tràn vào bên trong thân thể Sâm La Ma Đế hóa, giúp hóa thân này tu vi không ngừng tiêu thăng, thẳng hướng Thần cảnh bức tới!

Bên trong mi tâm Giang Nam, Hỗn Độn Nguyên Anh bá một tiếng lấy ra Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm hư ảnh, thu ở trong tay, hai mắt sáng lên, một bộ đói rất nhiều ngày, thật vất vả câu được một con cá lớn gác ở trên đống lửa nướng, đợi chờ ăn no nê.

- Sâm La Ma Đế thần tính, vị nhất định rất ngon, tuyệt đối đại bổ. . .

Giang đại giáo chủ thầm nghĩ.

Ầm…

Thiên kiếp cuồn cuộn bắt đầu khởi động, kiếp vân đúng thời cơ mà sinh, trôi lơ lửng ở đỉnh đầu Sâm La Ma Đế hóa thân, mà vào lúc này, đạo tắc quanh thân Sâm La Ma Đế hóa thân đan vào, ở trên Cửu Trọng Thiên cung bắt đầu xây dựng một tòa Thiên Đình mênh mông, ma khí um tùm!

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy Sâm La Ma Đế hóa thân bỗng nhiên bay vào trong mi tâm của hắn, rơi vào trên Ma ngục, thiên kiếp bắt đầu khởi động, cuồn cuộn mà đến, hướng Giang Nam trấn áp xuống!

Mà vào lúc này, trên địa ngục Minh Hải, Sâm La Ma Đế tay bày vạn giới đột nhiên trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, nhìn về phía mội cái đại thủ trong đó, chỉ thấy trong bàn tay to kia, đột nhiên hiện ra một Sâm La Ma Đế hư ảnh, rõ ràng là đột phá, tu thành Ma Thần!

Sâm La Ma Đế đưa mắt nhìn thân ảnh Giang Nam trong tay, thanh âm ùng ùng chấn động, cười to nói:

- Con cá mắc câu rồi! Hôm nay quả nhiên may mắn, câu được một con cá nhỏ ta đã sớm muốn ăn! Tiểu quỷ đầu, ngươi nhiều lần ám toán ta, ta khí lượng lớn, không tính toán với ngươi, bất quá hôm nay ta muốn cùng ngươi tính toán! Thần tính phủ xuống!

Cùng lúc đó, Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt hấp tấp, thiên tân vạn khổ chạy tới Minh Hải, nơi ở của Sâm La Ma Đế, chỉ thấy Ma Đạo Thần Đình nặng nề đã từ đáy biển dâng lên, tái hiện thiên đình lúc Sâm La Ma Đế

thống trị địa ngục vạn giới, nhiều địa ngục cường giả Cổ lão trấn thủ tòa Thiên Đình này.

Hai người tới ngoài Thiên Đình, liền thấy có một ma tướng khom người nói:

- Viên Hoàng, Lan Lăng công tử, hai vị vội vã tới là có chuyện gì?

- Sâm La đạo hữu ở đâu ?

Tử Viên Ma Đế vội vàng nói.

- Lão gia mới vừa rồi cười to, nói là bắt được một con cá nhỏ, đang chuẩn bị thu dây thưởng thức, hôm nay hướng trong Sâm La Điện đi rồi.

Ma tướng kia cười nói.

- Câu được một con cá nhỏ?

Tử Viên Ma Đế hơi ngẩn ra, thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Sâm La đạo hữu cũng thật là hăng hái, ta còn lo lắng hắn trúng kế tên tiểu bối chư thiên vạn giới kia, không nghĩ tới hắn lại có rỗi rãnh đi Minh Hải câu cá, làm hại ta phí công lo lắng một cuộc.

Lan Lăng Liệt cũng thở phào nhẹ nhỏm, mắt lộ ra vẻ khâm phục nói:

- Sâm La Ma Hoàng đúng là có khí độ vạn giới hùng chủ, hạo kiếp sắp phủ xuống, hắn còn có thể bình tĩnh thong dong đi câu cá như thế, có thể thấy được Ma Hoàng tâm cảnh cao, đã vượt qua Thiên Nhân Hợp Nhất, cho dù không tá trợ cơ hội hạo kiếp, Ma Hoàng cũng có thể Chứng Đạo Ma Tiên, thực làm vãn bối kính nể kính ngưỡng.

Hai người không giống mới vừa rồi lo lắng như vậy, Tử Viên Ma Đế cười nói:

- Hắn câu được con cá, chúng ta cũng đi thấu náo nhiệt, thưởng thức thủ

nghệ của hắn.

Ma tướng kia vội vàng cười nói:

- Lão gia giờ phút này ở trong Sâm La Điện, tiểu nhân dẫn đường cho hai vị.

- Không cần, ta cùng với Lan Lăng tiểu đạo hữu biết đường.

Tử Viên Ma Đế khoát tay, cùng Lan Lăng Liệt bay vào tòa Thiên Đình này, hướng Sâm La Điện bay đi.

- Ha ha ha ha! Giang tiểu hữu, ngươi rốt cục vẫn phải thành tựu thần vị !

Đỉnh đầu Giang Nam phong vân kịch biến, chỉ thấy hư không hé ra, một bóng ma vô cùng khổng lồ từ trên trời giáng xuống, thậm chí đem kiếp vân đè sập, ép tới chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh mới vừa ngưng tụ thành hình hỏng mất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1272: Câu Được Một Con Cá Lớn. (2)

Thần uy khó có thể tưởng tượng từ trong thân ảnh vô cùng vĩ ngạn kia truyền đến, chỉ thấy hư ảnh này tọa lạc ở trong hư không, vạn cánh tay triển khai, bao phủ mấy ngàn vạn dặm hư không, rõ ràng là một thần tính vô cùng khổng lồ!

Ma Đế thần tính!

Bá…

Sâm La Ma Đế thần tính bỗng nhiên vùi đầu vào bên trong mi tâm của Giang Nam, để cho hắn muốn tránh cũng không được, không thể tránh khỏi.

Thần tính của hắn xuất hiện ở bầu trời Ma ngục, lộ vẻ khổng lồ hơn, bóng ma cơ hồ đem trọn Ma ngục bao phủ, Giang Nam Tử Phủ ở trước mặt của hắn cũng nhỏ đến thương cảm, phảng phất chỉ lớn như viên bi!

- Rất khiếp sợ sao, tiểu quỷ?

Sâm La Ma Đế thần tính mắt nhìn xuống Hỗn Độn Nguyên Thần của Giang Nam, giống như đang nhìn một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể, hơi thở cuồng bạo chí cực, ép tới Ma ngục Địa Thủy Phong Hỏa bình thường, gợn sóng không sợ hãi, ha hả cười nói:

- Ngươi năm lần bảy lượt ám toán ta, ở Tiểu Quang Minh Giới đánh nổ tung phân thân của ta, để cho ta ở trước mặt Thần Ma dưới trướng bêu xấu, lại đoạt vật ta yêu, cướp đi thần hồn của Thiên Cơ, còn cùng lão già Thiên Ý kia chém tay của ta! Ngươi cho rằng khí độ ta lớn như thế sao, có thể nhẹ nhàng bỏ qua ngươi như vậy sao?

Trong hai tròng mắt hắn lộ ra vẻ hưng phấn vô cùng, một ánh mắt vô cùng khổng lồ tiến tới trước mặt Hỗn Độn Nguyên Thần của Giang Nam,

khổng lồ giống như một viên hoả diễm tinh cầu đang hừng hực thiêu đốt:

- Ngươi không biết, ta là nuôi thả ngươi! Dê muốn nuôi mập phải cho ăn, trái cây phải chờ chín mới mỹ vị! Ta chính là đang đợi ngươi thành thần, đợi chờ ngươi trở nên cường đại, đợi chờ ngươi thông minh tài trí nhận được đầy đủ phát huy, cho ta mở con đường, sau đó mới ăn hết ngươi!

Ánh mắt của hắn qua lại ở trên Hỗn Độn Nguyên Thần nho nhỏ của Giang Nam quét nhìn, giống như thấy trân bảo xinh đẹp nhất thế gian, than thở liên tục :

- Thứ tốt, thứ tốt a! Lại còn có Hỗn Độn ký hiệu, đây là Hồng Mông Đại Đạo ngưng tụ mà thành a. . . Di, còn có nhiều Hoàng đạo thần thông đạo tắc ngưng tụ, ngươi lại ngộ ra Hoàng đạo thần thông, rất cao rất cao. . . A! Bên trong cơ thể ngươi còn có thuỷ tổ huyết mạch, loại huyết mạch này cũng bị ngươi kích phát, ta thật không muốn cứ như vậy ăn hết ngươi, ăn hết ngươi quá lãng phí, bất quá ngươi thật rất ngon. . .

Hắn càng ngày càng hưng phấn, lại nhìn về phía Tử Phủ của Giang Nam, giống như chủ nhân vô cùng keo kiệt tiến vào bảo khố của mình, hai mắt sáng lên:

- Trong Tử Phủ ngươi lại còn có nhiều bảo bối như vậy, đây là cái gì, cho ta nhìn xem. . . Ha hả Huyền Hoàng Thánh Sơn, một ngọn núi lớn như vậy, ngay cả ta cũng không có. . . Di, đây là một Tiên chủng, Tiên chủng a, ngươi lại có . . .

Phốc xuy…

Giang Nam giơ tay lên một kiếm đâm vào trong ánh mắt to lớn không gì so sánh được này, hưng phấn vạn phần nói:

- Sâm La đạo huynh, ngươi mắc câu rồi, ta cũng rất là hưng phấn a! Ngươi lớn như vậy, luyện hóa lên nhất định rất cố hết sức a? Bất quá ta không sợ cố hết sức, không sợ phiền toái. . .

Khúc khích xuy…

Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm hư ảnh bay lên, kiếm quang chiếu rọi Ma ngục, trong khoảnh khắc kiếm quang lóe lên mấy chục vạn lần, từ trên thần tính của Sâm La Ma Đế cắt qua!

- Trong tay ngươi cầm là vật gì ?

Sâm La Ma Đế thét chói tai, đột nhiên rầm một tiếng toái rụng, rơi xuống đất chồng chất ở chung một chỗ, xếp thành một núi lớn bao phủ Ma ngục, Ma Đế thần tính là kinh khủng bực nào, khổng lồ bực nào? Mặc dù Sâm La Ma Đế khinh thị Giang Nam, chỉ vận dụng một phần thần tính, cũng không để cho thần tính toàn bộ phủ xuống, nhưng một phần thần tính này đã vượt qua Thần Quân, tiếp cận thần Đế!

Sâm La Ma Đế thần tính rơi xuống đất, như cũ chưa chết, từng cục thần tính hóa thành từng tôn Sâm La Ma Đế, trong khoảnh khắc trong Ma ngục của Giang Nam liền nhiều ra mấy chục vạn Sâm La Ma Đế.

Nhiều Sâm La Ma Đế cố gắng tương dung, dung hợp ở chung một chỗ, nhưng hoảng sợ phát hiện bọn họ vô pháp dung hợp, Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm trong tay Giang Nam kia cắt ra thần tính, để cho thần tính của hắn phân liệt, biến thành từng cái từng cái thân thể độc lập, căn bản không cách nào đoàn tụ!

- Đây rốt cuộc là pháp bảo gì? Làm sao ngươi có đồ vật bực này?

Mấy chục vạn Sâm La Ma Đế rống giận.

- Nhiều thần tính như vậy, phải luyện hóa thật lâu mới có thể ăn xong a?

Hai tròng mắt Giang Nam quang mang vô cùng lộ ra hưng phấn, mang tay vừa lộn, chỉ nghe một tiếng ầm vang, Ma ngục đột nhiên lật lên, đem mấy chục vạn Sâm La Ma Đế hết thảy che ở dưới Ma ngục, từ từ luyện hóa.

- Đcmm!

Trên Minh hải, trong Sâm La thiên đình, Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt đang chầm chậm chạy tới Sâm La Điện, đột nhiên chỉ nghe một tiếng rống giận dử kinh thiên động địa truyền đến, lửa giận hừng hực từ trong Sâm La Điện phun trào, trong khoảnh khắc quét ngang Sâm La Thiên Đình, ma diễm cuồn cuộn chỉ một thoáng đốt tới trên minh hải, đem trăm triệu dặm Minh Hải bốc hơi lên!

Cổ hơi thở này làm cho người ta run rẩy sợ hãi, nhiều ma tướng trong Sâm La Thiên Đình nơm nớp lo sợ, rối rít quỳ sát xuống!

Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt trong lòng kinh ngạc, vội vàng đuổi đi qua, chỉ thấy trong Sâm La Điện, sắc mặt Sâm La Ma Đế xanh mét, mở miệng một tiếng "Đcmm" lâm vào trong nổi giận.

- Sâm La đạo hữu, vì sao tức giận như thế?

Tử Viên Ma Đế cau mày, ân cần nói:

- Ta mới vừa rồi nghe nói đạo hữu câu cá, câu được một con cá mà, làm sao trong nháy mắt nổi giận rồi?

Sâm La Ma Đế thấy hai người, cưỡng chế đè lửa giận, sắc mặt âm trầm nói:

- Hai vị đạo hữu có điều không biết, “tiểu tạp cá” kia cắn ta một ngụm, để cho ta hao tổn một phần mười thần tính!

Thân thể Sâm La Ma Đế cực kỳ rộng lớn, khoanh chân ngồi ở chỗ đó, Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế hai người đứng ở trước mặt hắn, vô cùng nhỏ, cơ hồ giống như hai hạt bụi, nhỏ không thể tra.

Hai người nhìn lên này tồn tại truyền kỳ trong địa ngục, Tử Viên Ma Đế nghe vậy hoảng sợ, người khác không biết thần tính của Sâm La Ma Đế là rộng rãi bực nào, nhưng hắn là nhất thanh nhị sở, Sâm La Ma Đế thân thể vô số, Ma Cực Chứng Tiên Kinh để cho hắn mỗi một thân thể thần tính cũng đạt tới độ cao cực cao, mấy ngàn vạn năm tu luyện, thần tính hắn mạnh,

tuyệt đối có một không hai!

Hắn một phần mười thần tính là kinh khủng bực nào?

Cổ thần tính này, chỉ sợ đã tiếp cận thần Đế !

- Con cá gì có thể cắn xuống một phần mười thần tính của Ma Hoàng. . .

Lan Lăng Liệt mới vừa nói tới đây, đột nhiên tỉnh ngộ, thất thanh nói:

- Ma Hoàng, ngươi đi thu hoạch thân thể Huyền Thiên Giáo Chủ rồi? Chúng ta đang muốn đến đây nhắc nhở ngươi. . .

- Đã muộn!

Sâm La Ma Đế khí cực mà cười, vạn cánh tay đung đưa, chấn đắc Minh Hải rung chuyển không nghỉ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1273: Ám Toán Sâm La Ma Đế. (1)

- Tiểu tử này không biết từ nơi nào được đến một bảo vật hư ảnh, cắt thần tính ta giống như sắc thức ăn, một cái chính diện hắn liền đem thần tính ta băm vằm, muốn tụ ở chung một chỗ cũng không có khả năng! Nếu không phải ta cắn nuốt không biết bao nhiêu cường giả thần tính, thần tính thâm hậu, ảo diệu vô cùng, lần này sẽ bị hắn đánh rớt cảnh giới!

Tử Viên Ma Đế trầm mặc chốc lát, thở dài nói:

- Ta cùng với Lan Lăng tiểu đạo hữu tới, là vì nhắc nhở ngươi, trên người Huyền Thiên Giáo Chủ này có một kiện dị bảo khó lường. Ta cùng hắn đối địch, cơ hồ bị hắn giết chết. Cũng không dám dùng thần tính đoạt xá hắn.

- Tiểu tử này, ta quả quyết sẽ không bỏ qua hắn!

Sâm La Ma Đế hít vào một hơi thật dài. Đè lửa giận trong lòng, như cũ cảm thấy thịt đau vạn phần, một phần mười thần tính, cần hắn không biết bao nhiêu phân thân mới có thể ngưng tụ tạo thành, Giang Nam lại thoáng cái cướp đi những thần tính này, cắt toái trấn áp, từ từ luyện hóa!

Cái mông con cọp sờ không được, huống chi là cái mông của Ma Đế?

Huống chi tiểu tử này không chỉ một lần sờ soạng cái mông Ma Đế?

- Sâm La Ma Hoàng an tâm một chút chớ nóng.

Lan Lăng Liệt trầm giọng nói:

- Chư thiên vạn giới chín vị Bổ Thiên thần nhân đem hai mươi bảy thế giới luyện thành pháp bảo. Hôm nay giắt ở ngoài đất dung hợp, nếu Ma Hoàng xuyên qua đất giao hòa, tất sẽ gặp đến những pháp bảo kia công kích.

- Cái này ta tự nhiên hiểu được, sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Sâm La Ma Đế lạnh nhạt nói:

- Hôm nay còn không phải là cơ hội quyết chiến, ta sẽ cho tiểu quỷ kia tiếp tục sống một thời gian ngắn, sẽ không nóng lòng báo thù. . . Di, lại có người tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh của ta, sắp sửa thành thần rồi?

Hắn đột nhiên lộ ra thần sắc vui mừng, đỉnh đầu chuyển động, ánh mắt rơi ở trên mội cái đại thủ của mình. Chỉ thấy trong bàn tay này đột nhiên nhiều ra một Sâm La Ma Đế hư ảnh, hư ảnh đung đưa. Rõ ràng bày biện ra dấu hiệu Cửu Trọng Thiên cung ngưng kết Thiên Đình!

- Ha ha, trời không phụ ta!

Sâm La Ma Đế ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười ở bầu trời Minh Hải qua lại chấn động nói:

- Hôm nay mặc dù ta bị tiểu vô liêm sỉ Huyền Thiên Giáo Chủ kia cắn một cái, nhưng lập tức liền có bổ sung, không biết là người nào tu luyện công pháp của ta, hôm nay cũng đến giai đoạn thành thần. Cũng tốt, chân muỗi tuy nhỏ, nhưng tóm lại là thịt, bao nhiêu cũng có thể để cho ta bổ sung một chút thần tính tiêu hao! Di, người tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh này, cũng là đến từ chư thiên vạn giới, vì sao ta từ trước chưa từng có cảm ứng qua. . .

- Ma Hoàng chậm!

Lan Lăng Liệt vội vàng cao giọng nói:

- Coi chừng có gạt! Ma Hoàng, ngươi mới vừa bị Huyền Thiên Giáo Chủ ám toán, hôm nay lại đột nhiên có người tu thành Ma Cực Chứng Tiên Kinh thành thần, ngươi không cảm thấy nơi này có kỳ hoặc sao?

- Có thể có kỳ hoặc gì?

Sâm La Ma Đế cười nói:

- Hỗn đãn Huyền Thiên Giáo Chủ kia chỉ có một hóa thân tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh của ta, ta thông qua hóa thân của hắn, đối với hắn hết thảy rõ như lòng bàn tay, tuyệt sẽ không phân biệt. Người tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh này, quả quyết không thể nào là hắn.

Tử Viên Ma Đế gật đầu nói:

- Sâm La đạo hữu, Lan Lăng tiểu hữu nói không sai, ngươi từ trước không có cảm ứng được qua, mà nay đột nhiên xuất hiện, có thể sẽ có mai phục.

Sâm La Ma Đế gật đầu nói:

- Hai vị đạo hữu nói có lý, cũng được, ta liền mượn mắt người kia, xem một chút rốt cuộc là ai tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh của ta!

Hắn tâm niệm chuyển động, Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế nhất thời thấy hư ảnh trong lòng bàn tay hắn kia đung đưa, một vài bức hình ảnh triển khai, nơi đó là đất lưu vong của chư thiên vạn giới, vũ trụ hư không không giới hạn, trên không chạm trời dưới không chạm đất, không có một bóng người, chỉ có một Ma Thần mắt tam giác, hung thần ác sát, đang thúc dục một hóa thân cùng Thiên Đạo đại kiếp đối kháng, hóa thân này đương nhiên là Sâm La Ma Đế hóa thân!

Ma Thần mắt tam giác thực lực cực kỳ cường đại, cùng Thiên Đạo đại kiếp đối kháng, trong lúc xuất thủ chính là thần quang xanh mượt chiếu rọi hư không vạn dặm, hóa thành vô số viên tinh cầu cổn động, đối chiến chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, rõ ràng là một loại Thần Thể kỳ dị, hẳn là Nguyên Từ Thần Thể trong Ngũ Hành Thần Thể, bởi vì tu luyện Ma đạo công pháp, thần quang biến thành màu xanh biếc!

Người này vô luận là tu vi thực lực, hay là tư chất ngộ tính, cũng có thể nói nhất đẳng cường giả, đặt ở Thần Minh cảnh giới, hãn hữu địch thủ!

- Các ngươi nhìn, quả nhiên không phải là Huyền Thiên Giáo Chủ kia!

Sâm La Ma Đế cười nói.

Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt liếc mắt nhìn nhau, gật đầu nói:

- Đúng là không phải Huyền Thiên Giáo Chủ.

- Chư thiên vạn giới sinh ra một đồ biến thái như Huyền Thiên Giáo Chủ, cũng đã là vô cùng không dậy nổi, còn có thể có cái thứ hai chính là quái thai?

Sâm La Ma Đế ha hả cười một tiếng, một đạo thần tính từ trong mi tâm bắn nhanh ra, bỗng nhiên lọt vào trong hư ảnh nói:

- Hai vị đạo hữu, ta chiếm cứ thân thể người này xong, một luồng thần tính là có thể ở trong thân thể hắn trưởng thành. Đợi tu thành Ma Tôn, một luồng thần tính này của ta liền là Ma tôn, sau khi trở về ta bản thể, ta liền nhiều ra một thần tính cường đại như Ma Tôn.

- Sâm La Ma Hoàng công pháp, thật là kỳ diệu khó lường.

Lan Lăng Liệt không khỏi tán thán nói, đột nhiên lời nói xoay chuyển nói:

- Bất quá Ma Hoàng cũng phải cẩn thận một chút, không nên dùng quá nhiều thần tính, tránh cho người này cũng có thủ đoạn như Huyền Thiên Giáo Chủ.

- Chư thiên vạn giới chỉ có một cái như Huyền Thiên Giáo Chủ, không cần phải lo lắng đề phòng. Bất quá cẩn thận cũng tốt, ta chỉ vận dụng một phần trăm thần tính, đủ để đem người này bắt lại .

Sâm La Ma Đế cười nói.

Một đạo thần tính này của hắn xuyên qua thời không nặng nề, phủ xuống đến chư thiên vạn giới, trong lúc nhất thời chung quanh Ma Thần mắt tam giác thiên tượng biến đổi, ma khí cuồn cuộn, quỷ khốc thần hào, tựa như rơi xuống trong địa ngục.

Sâm La Ma Đế thần tính phủ xuống, như một bóng ma khổng lồ đem Ma Thần mắt tam giác bao phủ, tiếp theo dị tượng đầy trời thu lại, chui vào trong mi tâm Ma Thần mắt tam giác, một bộ Quân Lâm Thiên Hạ, điềm nhiên nói:

- Tiểu quỷ. . . không đúng, không đúng! Bố trí này, làm sao nhìn quen mắt như vậy. . .

Phốc xuy…

Một ngụm hỗn độn Tru Tiên Kiếm hư ảnh hung hăng đâm vào trong ánh mắt của hắn, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần ngẩng đầu cười nói:

- Bệ hạ, chúng ta lại gặp mặt. . .

- Ta nhất định phải giết chết vô liêm sỉ này, nhất định phải giết chết tên khốn này!

Trong Sâm La thiên đình đột nhiên truyền đến tiếng rống giận dử của Sâm La Ma Đế, phảng phất dã thú bị thương khàn cả giọng gào thét, một cổ gió lốc kinh khủng chí cực từ trong Sâm La Điện truyền đến, tịch quyển Sâm La Thiên Đình, quét ngang Minh Hải, nhấc lên vạn dặm sóng lớn!

Chương 1274: Ám Toán Sâm La Ma Đế. (2)

Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt ở vào trung tâm gió lốc, thật không có bị liên lụy, nhưng những Ma Thần ma tướng trong Sâm La Thiên Đình thì gặp hại, từng cái từng cái bị cơn lốc cuồn cuộn nổi lên, hộc máu, không biết bay đi về nơi đâu .

Qua một lúc lâu, gió lốc bình thường, Tử Viên Ma Đế tỉnh táo lại, lúc này mới ân cần nói:

- Đạo hữu vì sao tức giận lần nữa?

- Lại là tên khốn Huyền Thiên Giáo Chủ kia!

Sâm La Ma Đế nghiến răng nghiến lợi:

- Tên khốn này chẳng biết lúc nào tu luyện hóa thân thứ hai, đã sớm trấn áp, chặc đứt ta cùng với hóa thân này cảm ứng! Mới vừa rồi hắn lấy một loại huyền công thay đổi bộ dáng cùng đạo tắc, thậm chí ngay cả Thần Thông, hơi thở cũng thay đổi, chính là vì dẫn ta mắc lừa! Ta mới vừa muốn xâm chiếm nhục thể của hắn, liền bị hắn dùng bảo vật kia cắt toái! Tên khốn này, lại trấn áp một phần trăm thần tính của ta, hiện tại chỉ sợ đang rất đắc ý!

Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt hai mặt nhìn nhau, Sâm La Ma Đế quát lên như sấm, mở miệng một tiếng "Khốn kiếp" "mẹ nó" tức giận mắng không dứt, để cho hai người vừa tức giận lại buồn cười, trong lòng lại hoảng sợ:

- Huyền Thiên Giáo Chủ này, thậm chí âm Sâm La Ma Hoàng hai lần, lá gan người này thật là lớn. . .

Đột nhiên, Sâm La Ma Đế dừng mắng, sắc mặt vô cùng âm trầm nhìn chằm chằm một bàn tay của mình, chỉ thấy trong tay này, cũng đột nhiên

xuất hiện một bóng ma Sâm La Ma Đế hóa thân, rõ ràng là lại có người tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, đột phá Thần Ma cảnh giới, đang độ kiếp!

Sâm La Ma Đế tâm niệm vừa động, cảnh tượng trong lòng bàn tay đột biến, chỉ thấy trong một thế giới của chư thiên vạn giới, có một đầu Đại Bằng Điêu kim chói đang dong ruỗi trong kiếp vân tung hoành, cũng là ngút trời kỳ tài, vô cùng cao.

Đại Bằng Điêu này cánh giương vạn dặm, thực lực kinh người, kiếp vân cũng là nhằm vào Đại Bằng Điêu Sâm La Ma Đế hóa thân này mà đến, hôm nay hóa thân này bị Đại Bằng Điêu thu vào bên trong mi tâm, một mình đối kháng đại kiếp.

Sâm La Ma Đế sắc mặt âm trầm như nước, sau một lúc lâu, hướng Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt khô cằn nói:

- Lại là hắn sao?

Tử Viên Ma Đế cùng Lan Lăng Liệt gật đầu lia lịa nói:

- Tuyệt đối là hắn! Sâm La đạo hữu (Ma Hoàng), ngươi trăm triệu lần không thể mắc lừa!

- Muốn ta lần thứ ba mắc lừa, tiểu tử này coi ta thành heo sao?

Sâm La Ma Đế hai tròng mắt gắt gao nhìn thẳng Đại Bằng Điêu trong kiếp vân kia, hàm răng mài đến lạc băng lạc băng rung động, hận ý ngập trời, giận cười nói.

Phiến Tinh Vân Giới, một đầu Đại Bằng Điêu ở trong Tinh Vân đánh ra Tinh Không, đối kháng chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, chấn động vạn dặm, cánh chim một cái, thậm chí mấy viên tinh cầu cũng bị cơn lốc phiến đi, kinh người chí cực.

Chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh uy lực cực mạnh, luân phiên công kích, đánh cho Đại Bằng Điêu kia vũ mao tung bay, liên tục bị thương.

Đột nhiên, Đại Bằng Điêu lệ tiếu, hít vào một hơi thật dài, nuốt trôi vạn dặm hư không, đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh một ngụm cắn nuốt, trong bụng thần quang không ngừng hiện lên, cũng không lâu lắm liền đem chín đại Thiên Đạo chí bảo hư ảnh này hết thảy luyện hóa.

Đại Bằng Điêu hai cánh vừa thu lại, hình thể càng ngày càng nhỏ, cuối cùng hóa thành bộ dáng kiếp sau chân thân của Giang Nam, phẫn nộ nói:

- Tiện nhân, lại không có mắc lừa. . .

Vừa rồi người ám toán sâm la Ma Đế lần thứ hai cũng là Giang Nam, hắn đã sớm để cho kiếp trước thân cùng kiếp sau thân hóa thân của mình, cũng tu luyện Ma Cực Chứng Tiên kinh, bất quá một mực trấn áp, chặt đứt cảm ứng cùng Sâm La Ma Đế, không cho Sâm La Ma Đế biết rõ hai tôn hóa thân này.

Đem hai Sâm La Ma Đế hóa thân này tăng lên tới Thần Ma cảnh giới đối với Giang Nam mà nói cũng không phải là việc khó, hai đại hóa thân tăng lên tới Thần Ma cảnh giới tất nhiên sẽ bị Sâm La Ma Đế cảm ứng được, mà Giang Nam lại tinh thông Đế Hoàng thần thể, giỏi về biến hóa, lúc này để cho kiếp trước thân của mình hóa thành Ma Thần mắt tam giác, Hỗn Độn nguyên thần của mình thì ẩn ở mi tâm kiếp trước thân, rút kiếm lặng chờ Sâm La Ma Đế đến.

- Lần này Sâm Ma lão ca sẽ an phận rất nhiều rồi, sẽ không vừa thấy được ta liền kêu gào muốn khống chế ta.

Giang Nam cảm thấy mỹ mãn, Sâm La Ma Đế rõ ràng đã có kinh nghiệm, lần thứ hai vận dụng thần tính chỉ có một phần mười lần thứ nhất, nhưng mà có thể so sánh Thần Tôn thần tính rồi, cực kì khủng bố.

- Trí nhớ của Sâm La lão ca mới là đồ vật chính yếu nhất, trong đó hơn phân nửa có Ma Cực Chứng Tiên kinh nguyên vẹn, hơn nữa còn có một bí mật cực lớn!

Giang Nam ánh mắt chớp động:

- Cái kia chính là, ở bên trong chín Bổ Thiên thần nhân, rốt cuộc là ai bán rẻ Chư Thiên vạn giới, đang cùng địa ngục liên lạc!

Hắn lúc này động thủ, luyện hóa Sâm La Ma Đế thần tính, thần tính Sâm La Ma Đế bị hắn trấn áp cơ hồ đạt tới trình độ Đế cấp cường giả, nếu không có Giang Nam khống chế Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm hư ảnh, đem thần tính hắn cắt thành vô số khối trấn áp, Giang Nam tất nhiên sẽ bị hắn đoạt xá.

Mà hôm nay, thần tính hắn bị cắt thành mấy chục vạn phần, trấn áp ở trong ma ngục, căn bản khó có thể nhấc lên bao nhiêu sóng gió.

Ma trong ngục, linh quang cuồn cuộn như nước thủy triều bắt đầu khởi động, điên cuồng dũng mãnh vào bên trong Hỗn Độn nguyên thần của Giang Nam, năng lượng cuồng bạo để cho Hỗn Độn nguyên thần của hắn căng phồng bành trướng, Hỗn Độn nguyên thần thần uy càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khủng bố, cũng không lâu lắm liền siêu việt Thần Tôn, đạt tới cấp bậc Thần Quân!

Mà Sâm La Ma Đế thần tính còn thừa rất nhiều, nếu như hoàn toàn luyện hóa, Giang Nam thần tính đạt tới Đế cấp cũng không nói chơi, uy năng của Hỗn Độn nguyên thần, tất nhiên phóng đại!

Nhưng Giang Nam lại khẽ nhíu mày, hắn không có từ trong Sâm La Ma Đế thần tính sưu tầm đến bất cứ trí nhớ gì!

- Lão tặc rõ ràng đem trí nhớ trong những thần tính này tàn phá!

Hắn nhẹ nhàng nhổ ra một ngụm trọc khí, Sâm La Ma Đế dù sao cũng là Hoàng đạo Cực Cảnh cường giả, thần thông quảng đại, gạt bỏ thần tính trí nhớ đối với hắn cũng không phải là việc khó.

Nhân vật như Sâm La Ma Đế, quả quyết sẽ không để cho người khác sưu tầm trí nhớ của mình. Dù sao trong trí nhớ của hắn có quá nhiều bí mật, bất kỳ một cái bí mật nào tiết ra ngoài, đều sẽ khiến gợn sóng lớn lao!

- Không chiếm được mấy ngàn vạn năm trí nhớ của Sâm La Ma Đế, hoàn

toàn chính xác là tiếc nuối.

Giang Nam thở dài, thầm nghĩ:

- Mặc dù không có trí nhớ Sâm La Ma Đế, nhưng mà chỉ cần luyện hóa thần tính của hắn, nguyên thần của ta hơn phân nửa cũng sẽ đạt tới Đế cấp, có thể cho ta sau này tốc độ tu luyện nhanh hơn!

Thần tính cường đại, chỗ tốt vô cùng, so với Thần Ma thần tính thấp kém có uy áp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1275: Đô Thiên Thần Chủ. (1)

Tự nhiên Đây là thượng vị giả đối với hạ vị giả uy áp, hơn nữa thần tính cường đại có thể để cho Thần Ma ngộ đạo tốc độ nhanh hơn. Đối với đại đạo lý giải càng thêm thấu triệt, thần thông khống chế càng thêm hoàn mỹ, tốc độ tu luyện cũng càng nhanh!

Ở bên trong hạo kiếp, vô số Thần Ma vẫn lạc, tu vi tăng lên tốc độ nhanh hơn, thần thông càng mạnh hơn nữa, không thể nghi ngờ cũng là một loại bảo vệ tánh mạng chi đạo!

- Không chỉ có như thế, thời điểm ta cùng Tử Viên Ma Đế giao thủ, đem công pháp Hoàng Đồ Táng Thiên uyên ma kinh của hắn suy diễn đến Thần Ma cảnh giới, từ nay về sau, ta liền có được môn Đế cấp công pháp thứ tư!

Hắn cùng với Tử Viên Ma Đế giao thủ mấy chục lần, kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân cùng Giang Nam suy diễn Hoàng Đồ Táng Thiên uyên ma kinh, bất quá môn công pháp này của Tử Viên Ma Đế chính là hoàng đạo Cực Cảnh công pháp, dù là Giang Nam có Ma ngục Huyền Thai kinh, lại tu thành Hồng Mông tam thánh kinh luyện thành tam thế thân, suy diễn cũng cực kỳ vất vả.

Hắn cũng không đem Hoàng Đồ Táng Thiên uyên ma kinh hoàn toàn suy diễn đi ra, chỉ suy diễn đến Thần Ma cảnh giới, hơn nữa không được đầy đủ, chỉ có thể đạt tới trình độ Đế cấp, không đạt được trình độ hoàng đạo Cực Cảnh.

Nếu triệt để đem Tử Viên Ma Đế cầm xuống, sưu hồn tác phách, liền có thể đạt được công pháp nguyên vẹn, nhưng tiếc Tử Viên Ma Đế bị Lan Lăng Liệt cứu đi, ngay cả hắn cũng không thể tránh được.

Bất quá, nếu đem môn công pháp này dung nhập đến bên trong Ma ngục

Huyền Thai kinh, nếu Giang Nam không có thể luyện Đế cấp hóa thân thứ tư, đồng dạng cũng có thể để cho kiếp trước thân cùng kiếp sau thân luyện thành Đế cấp hóa thân thư tư!

Hơn nữa hắn cùng với Tử Viên Ma Đế giao thủ đã lâu, đối với Tử Viên Ma Đế hoàng đạo thần thông cũng có chỗ suy diễn, tuy không đạt được hoàng đạo thần thông, nhưng cũng có thể tăng lên tới trình độ Đế cấp thần thông!

- Lần này chuyến đi giao hòa chi địa, ta tu thành thần minh, lại được đến Sâm La thần tính, Tử Viên Ma Đế Hoàng Đồ Táng Thiên uyên ma kinh, thu hoạch không phải là nông cạn!

Giang Nam thỏa thuê mãn nguyện, hướng Trung Thiên thế giới mà đi, thầm nghĩ:

- Tính toán ra, Huyền Đô Thất Bảo Lâm còn có hơn một năm nữa, liền sẽ xuất hiện tại Huyền Minh Nguyên Giới, trước đi Trung Thiên thế giới, an bài tốt phân đà, sau đó đi Thần giới bái kiến tỷ tỷ cùng bọn người Thi lão gia tử, báo bình an, khi đó ta liền có thể đem Sâm La Ma Đế thần tính luyện hóa hoàn toàn, tu vi hóa thân thứ tư cũng có thể tăng lên tới Thần Ma cảnh giới, tiến vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, tất nhiên có thể đem Tạo Hóa tiên đỉnh chi phôi lấy tới tay!

Đối với Tạo Hóa tiên đỉnh chi phôi, hắn đã ngấp nghé gần trăm năm, vô luận như thế nào, hắn đều sẽ không buông tha cho cơ hội này!

Trong Tạo Hóa tiên đỉnh chất chứa đại đạo thật sự khủng bố, trong đó có tiên nhân tiên đạo, cũng có Tiên Thiên Thần Ma Hồng Mông đại đạo, tại Bỉ Ngạn thế giới hắn đã kiến thức đến khẩu tiên đỉnh lạc ấn này là kinh người bực nào.

Nếu có thể có được Thất Bảo đài cảnh Tạo Hóa tiên đỉnh chi phôi, đối với hắn nghiên cứu tiên nhân công pháp vô cùng hữu ích.

Hắn nhanh như điện chớp, theo từng đạo thế giới kiều thẳng đến Trung Thiên thế giới mà đi, nhưng mà phải hao tốn mấy tháng lúc này mới đuổi tới Trung Thiên thế giới.

Vừa đến Trung Thiên thế giới, hắn liền cảm giác được từng đợt khí tức áp lực, Thần Ma chiến đấu dư âm còn ở trong hư không kéo dài không tiêu tan, trong nội tâm Giang Nam kinh ngạc, xa xa nhìn lại, địa phương chiến trường ở nội địa Trung Thiên thế giới, tới gần Trung châu thần triều.

Ức vạn dặm đại lục bị đánh phá, thậm chí trong chiến đấu chi địa, dãy núi đổ, một mảnh biển cả bị bốc hơi, Giang Nam hướng bên kia bay đi, cũng không lâu lắm, hắn liền chứng kiến không biết bao nhiêu Thần Ma tàn thi.

Một Thần Ma chiến chết ở chỗ này, thi thể cực lớn tràn ngập Thần Quang đạo tắc, thần thông dư âm còn tàn sát bừa bãi, pháp bảo tàn phiến như trước phiêu phù ở trên bầu trời, khoảng chừng gần vạn Thần Ma chết ở bên trong phiến chiến trường này.

Mà ở phía trên chiến trường, là bầu trời vỡ ra!

Bầu trời phá thành mảnh nhỏ, triển lộ ra lổ hổng cực lớn, chỗ hư không nghiền nát, dư âm thần uy khủng bố còn truyền đến, đem hư không phụ cận không ngừng thôn phệ!

Một mảnh bầu trời kia, như là một trang giấy thiên sang bách khổng vò thành một cục, vặn vẹo không chịu nổi, khắp nơi đều là phá động!

Hư không Trung Thiên thế giới cực kỳ ổn định, rất nhiều Thần Ma đều có được chiến lực đánh nát hư không, nhưng để cho hư không không cách nào phục hồi như cũ, cái này cần chiến lực cực cao rồi!

- Có Thần Tôn cấp cường giả suất lĩnh thấp nhất hơn mười vạn Thần Ma ở chỗ này giao chiến!

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, lực phá hoại của Thần Ma đã cực kỳ khủng bố, mà Thần Tôn chiến lực càng là kinh người, những năm này tuy

nói bàn tay của Thần giới Cự Đầu ngả vào Trung Thiên thế giới, Trung Thiên thế giới cũng có không ít tràng chiến đấu tranh đoạt phạm vi thế lực. Nhưng không có xuất hiện Thần Tôn cấp chiến đấu, thậm chí ngay cả Thần Chủ cấp chiến đấu cũng cực kỳ hiếm thấy.

Dù sao Thần Tôn cấp chiến đấu thật sự liên quan quá lớn, ảnh hưởng quá rộng, Trung Thiên thế giới khắp nơi đều là vạn tộc sinh linh phồn diễn sinh sống, sừng sững lấy không ít thế lực lớn, khiên một phát mà động toàn thân, nếu Thần Tôn ra tay, tất nhiên sẽ kích phát mâu thuẫn giữa Thần giới Cự Đầu, cuối cùng diễn biến làm một tràng đại kiếp nạn, một phát không thể vãn hồi!

Mà bây giờ Trung Thiên thế giới vậy mà đã trải qua một hồi Thần Tôn cấp chiến đấu.

Cái này để cho tâm tư Giang Nam càng thêm trĩu nặng, Thần Tôn ra tay. Tất nhiên sẽ đảo loạn thời cuộc, để cho Quang Vũ kỷ kiếp sớm đến!

- Thoạt nhìn phảng phất là Trung châu thần triều cùng người giao chiến, Trung châu thần triều chính là thế lực Thánh hoàng tại Trung Thiên, là một trong bốn thế lực lớn, trong đó lại có Thánh Hoàng vị Thần Tôn này trấn thủ, cả triều văn võ đều là thần quan thần tướng, thống soái hơn mười vạn Thần Ma! Đánh Trung châu thần triều là Hắc Thủy nguyên thành, hay là Tây hoang Phật thành, Đại Nam Hoang thành?

Trong nội tâm Giang Nam kinh ngạc, có thể tổ chức quy mô thần chiến lớn như thế, theo hắn biết chỉ có năm đại Thánh thành. Đông cực Thánh thành đã chôn vùi, khó bảo toàn là Giang Tuyết tỷ tỷ kích thương Thánh hoàng, tin tức rơi vào tay Trung Thiên, Trung Thiên Thánh thành khác thừa cơ khuếch trương địa bàn, chiếm đoạt thế lực dưới trướng Trung châu thần triều.

Trận đại chiến này hiển nhiên vừa mới kết thúc, thế cho nên dư âm còn không dứt, để cho không biết bao nhiêu sinh linh gặp đại nạn không may.

- Ân? Bên kia phải...

Ánh mắt Giang Nam đột nhiên rơi vào phụ cận Trung châu thần triều, chỉ thấy chỗ đó khí tức Thần Ma rung chuyển mây xanh, từng tòa thần thành lơ lửng, chế tạo một tòa đế quốc bầu trời, vô số tế đàn lơ lửng, đứng vững một tượng thần!

- Tượng thần của Thánh Thiên Đại Tôn!

Giang Nam trong lòng chấn động, biết đến cùng là người nào hướng Trung châu thần triều ra tay!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1276: Đô Thiên Thần Chủ. (2)

- Thánh Thiên Đại Tôn thừa dịp Thiên Đạo thác loạn, từ lưu vong chi địa đi ra, đi vào Trung Thiên thế giới! Cái thằng này chỉ sợ đem chút ít Thần Ma cùng hung cực ác trong lưu vong chi địa, hết thảy đưa đến Trung Thiên rồi! Khó trách, khó trách...

Thánh Thiên Đại Tôn dã tâm bừng bừng, có hùng tâm tráng chí Vấn Đỉnh Thần Đế vị, lại đem rất nhiều Thần Ma trong lưu vong chi địa chỉnh hợp, khiến Thần Ma Tín Ngưỡng hắn, tổ kiến một thế lực vô cùng khổng lồ.

Kiêu hùng bực này, tuyệt đối sẽ không đơn giản buông tha thời cơ Thiên Đạo hỗn loạn, nhất định sẽ xâm nhập Trung Thiên thế giới, coi thành trạm thứ nhất để mình tranh hùng Thần giới!

- Nguyên lai là Giang giáo chủ.

Đột nhiên một thanh âm quen thuộc truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Chân Pháp Phật Đà cùng mấy Phật Đà Phật Quang tự đang ở bên trong chiến trường, Phật Quang rung chuyển, tẩy đi Thần Ma lệ khí trên chiến trường, miễn cho sinh sôi Thiên Ma, Thiên Ma hư không ma đầu.

Chân Pháp Phật Đà dĩ nhiên tu thành Thiên thần, đại Phật ngồi ở bên trong chiến trường, thiên nhãn mở ra, vô số thần Phật hư ảnh vờn quanh, tọa trấn ở trong thiên đình, cao tụng đại Tây Thiên Phật đế Phật hiệu, mấy đại Phật cách mấy vạn dặm, Phật Quang mọi nơi tràn mở, rửa sạch chiến trường.

- Ngã phật từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?

Giang Nam khom người chào.

- Thảm, thảm, thảm.

Chân Pháp Phật Đà thở dài nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn cùng Trung châu thần triều giao chiến, ảnh hưởng đến vô số muôn dân trăm họ, ngã phật từ bi, cho nên ta suất lĩnh Phật Quang tự Phật Đà đến đây độ hóa những oán linh chết đi này. Giáo chủ thành thần rồi hả?

Hắn dò xét Giang Nam, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, Chân Pháp Phật Đà pháp nhãn Vô Song, liếc mắt liền nhìn ra Giang Nam hôm nay không phải chuyện đùa, thoát thai hoán cốt, từ phàm nhân tu sĩ nhảy ra, dĩ nhiên thành tựu thần vị!

- May mắn tu thành thần minh, bất quá ở bên trong hạo kiếp, lực lượng thần minh thật sự quá yếu.

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chứng kiến cảnh hoàng tàn khắp nơi, Thần Ma tàn thi khắp nơi trên đất, tàn bảo đầy trời, không khỏi rầu rĩ nói.

Chân Pháp Phật Đà đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe tiếng nhạc hoa mỹ từ phía trên truyền đến, Giang Nam cùng Chân Pháp các Phật Đà ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một mặt đại kỳ từ đỉnh Hoang Cổ Thánh sơn phiêu xuống, mấy ngàn Thần Ma đứng ở phía trên đại kỳ, bồng bềnh đung đưa hướng bên này mà đến, trên đại kỳ có một thảm đỏ cực đại, trên thảm đỏ rất nhiều thần nữ tay nâng dương cầm đặc biệt, thổi kéo đàn hát, tiếng ca lượn lờ dễ nghe, mà trên thần tọa ngồi một lão mập mạp mặt mày hồng hào, vẻ mặt vui tươi hớn hở, đúng là chuyên môn phụ trách "rửa sạch" Đô Thiên thần chủ!

- Đô Thiên thần chủ đi ra rửa sạch rồi.

Chân Pháp Phật Đà cười nói:

- Làm việc dưới trướng Thần Chủ này, thật là biệt khuất. Ta đời này làm cái gì cũng tốt, chỉ không muốn bái nhập dưới trướng vị Thần Tôn này làm việc...

Giang Nam lòng có ưu tư, liên tục gật đầu.

Đột nhiên, trên đại kỳ một Chân Thần xa xa bay tới, hàng lâm đến không trung Giang Nam cùng bọn người Chân Pháp, cao giọng nói:

- Đô Thiên ta nhân thủ không đủ, mấy vị đạo hữu phía dưới, Thần Chủ có lệnh, chiêu mộ mấy vị đạo hữu nhập Thiên Đô ta!

Giang Nam, Chân Pháp Phật Đà cùng với mấy vị Phật Quang tự Phật Đà lập tức mắt choáng váng, Chân Pháp Phật Đà vội vàng thấp giọng nói:

- Giáo chủ, hôm nay không biết làm sao?

- Chạy ah!

Giang Nam quát lớn, lập tức cùng bọn người Chân Pháp Phật Đà phóng lên trời, mọi nơi bão táp bay đi.

Bá...

Mặt đại kỳ kia từ trên trời giáng xuống, hướng mọi nơi bao bọc, đem Giang Nam cùng bọn người Chân Pháp Phật Đà hết thảy một lưới bắt hết.

- Gia nhập Đô thiên ta, mọi người cùng nhau rửa sạch, toàn được nhậu nhẹt ăn ngon, thời gian sống khá giả, các ngươi chạy cái gì?

Rất nhiều Thần Ma Đô thiên hợp lực đem mấy người bắt lại, một Chân Thần ha ha cười nói.

Lại có thần ma khuyên nhủ:

- Đại kiếp nạn đã đến, Đô thiên bọn ta sinh ý rất tốt, còn không cần chém chém giết giết, muốn khoái hoạt liền có khoái hoạt!

- Mấy vị đạo hữu, Đô Thiên bọn ta đãi ngộ thật rất tốt.

Giang Nam cùng đám người Chân Pháp Phật Đà vẻ mặt bất đắc dĩ đứng ở

trên đại kỳ, hết nhìn đông tới nhìn tây, sưu tầm cơ hội đào tẩu, một Thần Minh tướng mạo thật thà ở bên tai lải nhải nói:

- Ngươi nghĩ a, mỗi lần Thần Ma đại chiến cũng là Đô Thiên bọn ta đến đây quét sân, những pháp bảo Thần Thi linh thạch kia đếm không xuể, tuy nói đầu to muốn đưa đi trước, nhưng bọn ta vốn có thể lấy một chút có phải hay không?

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà sắc mặt phát đen, phảng phất đã thấy tình hình có người cao giọng kêu to "Huyền Thiên Giáo Chủ (* Chân Pháp Phật Đà), đi ra ngoài rửa sạch".

- Giang giáo chủ, bọn người kia không kém, từng cái cũng là cường giả!

Chân Pháp Phật Đà đột nhiên sắc mặt ngưng trọng, thấp giọng nói.

Giang Nam quét về phía những Thần Ma trên đại kỳ, trong lòng không khỏi nghiêm nghị, chỉ thấy những Đô Thiên Thần Ma này từng cái từng cái đạo tắc thô to, thần vận nội liễm, từng cái cũng có thể nói cường giả trong Thần Minh, thực lực mặc dù so ra kém tuyệt thế thiên tài trong Thần Ma, nhưng so sánh với Thần Ma bình thường cường đại hơn không biết bao nhiêu, là cao thủ lấy một địch mười!

Một hai nhân vật như thế coi như bỏ qua, mấy ngàn Thần Ma như vậy tụ ở chung một chỗ, vậy thì cực kỳ khủng bố!

- Thực lực Đô Thiên không thể khinh thường a!

Giang Nam liếc trên Đô Thiên Thần Chủ thần tọa một cái, thầm nghĩ trong lòng.

Đô Thiên Thần Chủ lão thần khắp nơi, đột nhiên đưa tay run lên, đại kỳ đem nhiều Thần Ma phủi đi xuống, chỉ thấy mặt cờ che kín trời cao, phủ ở bầu trời nứt ra.

Những Thần Tôn đánh nứt hư không bị mặt đại kỳ này một đắp, nhất thời

dừng lại phun ra nuốt vào phá hư, trở nên bình tĩnh trở lại.

Bên cạnh Giang Nam từng tôn Thần Ma bay lên, từng mặt tinh kỳ cắm vào trong hư không, hóa thành một tòa trận pháp cự đại, Đô Thiên Thần Ma riêng phần mình chưởng khống một mặt trận kỳ, hợp lực thúc dục.

Trận pháp vận chuyển, khí tức vô cùng huyền diệu đập vào mặt, huyền diệu khó giải thích, bí hiểm, phảng phất tòa trận pháp này cùng thiên địa tương dung, có thể cùng Thiên Đạo kết hợp ở chung một chỗ, tích chứa Thiên Đạo ý chí!

Nhiều Thần Ma Đô Thiên cùng quát lên, quanh thân đạo tắc hội tụ thành một cỗ nước lũ, chi chít đan vào không ngừng, tu bổ Thần Tôn giao thủ đánh ra hư không nứt vỡ.

- Huynh đệ, cùng chúng ta làm một trận a!

Thần Minh tướng mạo thật thà kia hướng đám người Giang Nam cười nói.

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ đành phải đạo tắc bay ra, cùng những Thần Ma này tu bổ hư không, đạo tắc của hắn mới vừa tiến vào một tòa trong mười hai tinh kỳ đại trận, đạo tắc dung nhập vào trong hư không, lập tức cảm giác được một tia dị trạng, không khỏi nhẹ kêu một tiếng.

Chân Pháp Phật Đà cũng nhẹ kêu một tiếng, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra kinh ngạc trong mắt lẫn nhau, Thần Minh thật thà kia cười nói:

- Biết chỗ tốt rồi chứ?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1277: Luyện Thiên Đại Trận.

- Đạo huynh nói không sai, đúng là có lợi thật lớn.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, giờ khắc này đạo tắc của hắn luyện, cùng hư không tương dung, nhất thời cảm giác được Đại Đạo của mình cùng thiên địa tương hợp, phảng phất trong nháy mắt đem cảnh giới của hắn tăng lên mấy đại cấp bậc, phảng phất đã biết một khắc không phải là một Thần Minh, mà là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, thậm chí trong mơ hồ hắn cảm giác được mình đụng chạm đến từng sợi Đại Đạo ba động nhè nhẹ của viễn cổ cường giả!

- Đây là Đại Đạo cùng thiên địa tương hợp, cùng Thiên Đạo tương dung, thời kỳ viễn cổ Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả lưu lại suy nghĩ!

Trong lòng Giang Nam chấn động, nhất thời biết những Đô Thiên Thần Ma này vì cái gì cường đại như thế, bọn họ tu bổ Thần Ma đại chiến lưu lại hư không vết rách, đạo tắc bản thân cùng thiên địa tương dung, dẫn động những suy nghĩ của Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả đã từng đem Đại Đạo ký thác cho Thiên Đạo, mỗi tu bổ một lần, chính là cùng suy nghĩ những Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả này va chạm một lần, dung hợp một lần!

Này đối với bọn họ lĩnh ngộ có chỗ tốt rất lớn!

- Chẳng lẽ tòa đại trận này, là Bổ Thiên thần nhân đề luyện Thiên Đạo đại trận trong truyền thuyết?

Chân Pháp Phật Đà sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói.

- Bổ Thiên thần nhân luyện Thiên Đạo đại trận?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Chân Pháp Phật Đà là người Đại Tây Thiên Phật Giới phái vào chư thiên vạn giới truyền đạo, biết rất nhiều bí

mật người khác không biết, coi như là Thần Đế cũng chưa chắc biết nhiều bí mật như Phật Đà này!

- Ngã phật, sao không tinh tế nói một chút?

Giang Nam truyền âm nói.

Chân Pháp Phật Đà truyền âm nói:

- Ta cũng chỉ là nghe nói, truyền thuyết viễn cổ hạo kiếp, chư thiên vạn giới bị đánh hư, La Thiên bị đánh nát, Thiên Đạo nghiền nát, cả chư thiên vạn giới lâm vào trong thiên nhân ngũ suy, vũ trụ tiêu vong lửa sém lông mày. Lúc này chín vị Bổ Thiên thần nhân liền luyện thành một tòa Luyện Thiên đại trận, phân mười ba mặt chủ kỳ, mười vạn tám ngàn mặt phụ kỳ, chủ kỳ do mười ba Thần Đế chưởng khống, phụ kỳ thì do mười vạn tám ngàn Thần Ma chưởng khống, phân bộ ở các nơi trong vũ trụ màng thai của chư thiên vạn giới.

Giang Nam không khỏi động dung, trong lòng mơ màng, năm đó chư thiên vạn giới sắp hủy diệt, Đạo Vương chúng Thần Đế triệu tập vạn giới cường giả luyện chế một tòa đại trận bao phủ cả chư thiên vạn giới, cô đọng Thiên Đạo, lúc ấy thần Ma có thể tham dự đến kia, ít nhất cũng là Thần Tôn cấp cường giả!

Mười vạn tám ngàn Thần Tôn Thần Quân, cộng thêm mười ba Thần Đế, một tòa đại trận bao phủ chư thiên vạn giới, tràng diện kia, nhất định tráng quan vô cùng!

Chân Pháp Phật Đà tiếp tục nói:

- Bổ Thiên thần nhân cùng Thần Ma đầy trời thúc dục tòa đại trận này, đem Thiên Đạo của chư thiên vạn giới luyện ra, có tất cả hơn mười vạn tia sáng bốn phương tám hướng bay ra. Chín vị Bổ Thiên thần nhân đem phần lớn Thiên Đạo Thần hà sưu tập ở chung một chỗ, luyện thành chín đại Thiên Đạo chí bảo, đây cũng là khởi nguyên của chín đại Thiên Đạo chí bảo. Mà

tòa đề luyện Thiên Đạo đại trận này, phù dung sớm nở tối tàn, sau liền biến mất không thấy gì nữa, nhiều đại kỳ cũng không biết tung tích. Đại Tây Thiên Phật Giới ta đã từng muốn lấy tới tòa đại trận này, đem Đại Tây Thiên Thiên Đạo luyện đi ra ngoài, luyện chế thành bảo, chẳng qua là vô duyên nhìn thấy.

Giang Nam đột nhiên trong lòng chấn động, lẩm bẩm nói:

- Địa ngục làm sao có thể đề luyện ra địa ngục vạn giới Thiên Đạo, luyện thành chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn? Đúng rồi, trong Bổ Thiên thần nhân có phản đồ, đem tòa đại trận này truyền thụ cho địa ngục, giúp bọn họ luyện thành bảo vật...

- Tòa trận pháp này của Đô Thiên Thần Chủ, rất giống Thiên Đạo Luyện Thiên đại trận, có thể có được đại trận bực này, Đô Thiên Thần Chủ vô cùng không đơn giản a!

Chân Pháp Phật Đà truyền âm nói.

Giang Nam hướng Đô Thiên Thần Chủ nhìn lại, chỉ thấy lão mập mạp kia đang tiếu a a quan sát Thần Nữ ca múa, khuôn mặt thịt béo loạn chiến, một bộ lão không có nết, thấy thế nào cũng không giống như là người có lai lịch lớn.

- Nước Thần Giới, thật sâu, thật đục... đợi một chút, mặt đại kỳ này, ngay cả ta cũng dễ dàng bắt lại, không có chút sức phản kháng nào, không phải là một trong mười ba mặt chủ kỳ của Luyện Thiên đại trận năm đó chứ?

Hắn tâm thần rung mạnh, ngẩng đầu nhìn mặt đại kỳ bao phủ trời cao kia.

Qua một lúc lâu, Giang Nam cùng nhiều Thần Ma Đô Thiên đem hư không nghiền nát tu bổ xong, lại có nhiều Thần Ma bay ra, phân công minh xác, có sưu tập Thần Ma thi thể chết trận, có thì hao phí pháp lực bình thường Thần Thông dư ba ba động, có người phát động Thủy Hệ Thần Thông cọ rửa vết máu, còn có người thì lấy Thần Ma Thần Thông đem đại

địa nghiền nát khép lại, từng ngọn hùng núi trùng điệp đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Lại có vài chục Thần Ma cố hết sức khiêng tới một bình ngọc khổng lồ, trong bình sinh mệnh khí tức truyền đến, bên trong sinh mệnh khí tức như sóng nước ba động, từ xa nhìn lại, miệng bình như một cái hồ rộng lớn, mấy chục Thần Ma cầm trong tay đại bầu, múc bầu bầu thần thủy hướng ra phía ngoài giội đi.

Thần thủy hóa thành mưa to, mưa rơi bên trong quần sơn, không quá bao lâu, liền thấy cỏ cây nẩy mầm, cây khô ra cành, đầy khắp núi đồi lục ý xông ra, vô số loại hoa nở rộ, giang sơn như gấm, một mảnh vui sướng hướng quang vinh.

- Kết thúc công việc, kết thúc công việc!

Nhiều Đô Thiên Thần Ma rối rít thu Thần Thông, đem tinh kỳ thu hồi, chỉ thấy mặt đại kỳ bao phủ Thiên Khung kia gào thét rơi ở dưới chân mọi người.

Thảm dưới chân Đô Thiên Thần Chủ quan sát ca múa cũng bay thẳng lên, rơi vào trên đại kỳ, đại kỳ chấn động, hướng Thần Giới Đô Thiên bay đi.

Chân Pháp Phật Đà cất bước tiến lên, hướng Đô Thiên Thần Chủ thi lễ, cười nói:

- Thần Chủ, chúng ta bất quá là đi ngang qua, đi hỗ trợ rửa sạch tự nhiên là tiện tay mà thôi, không cần phải đưa chúng ta đi Đô Thiên? Ngài đại nhân đại lượng, liền coi chúng ta là cái rắm thả ra a?

Giang Nam cùng Phật Quang Tự chư phật tiến lên đây, tội nghiệp nhìn về Thần Chủ mập đô đô trong Thần Tọa, vẻ mặt mong đợi.

Tuy nói Đô Thiên Thần Chủ có thể là lai lịch thật lớn, gia nhập Đô Thiên rửa sạch cũng có thể đạt được không ít chỗ tốt, nhưng nghĩ đến Thần Ma sau khi đại chiến liền rống một tiếng nói mỗ mỗ đi ra ngoài rửa sạch, Giang Nam

cùng đám người Chân Pháp Phật Đà liền trong lòng rất là khó chịu.

- Đô Thiên ta đang lúc dùng người.

Thân thể mập mạp của Đô Thiên Thần Chủ ở trong Thần Tọa khó khăn hoạt động một chút, nụ cười trên mặt có thể nặn ra một đóa hoa, cười nói:

- Mấy vị là mỹ ngọc lương tài, chính là nhân tài Đô Thiên ta cần, đi theo ta, bảo đảm nổi tiếng ăn ngon, không thể thiếu các ngươi chỗ tốt.

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà sắc mặt nhất thời khổ sáp, Chân Pháp Phật Đà lồng ngực một cái, cao giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1278: Đô Thiên Phủ. (1)

- Đô Thiên Thần Chủ, ta chính là người truyền đạo của Đại Tây Thiên Phật Giới, coi như là gặp phải Vạn Phật Chi Chủ cũng phải cho Đại Tây Thiên ta một cái mặt mũi, ngươi để cho ta đi rửa sạch, Đại Tây Thiên ta mặt mũi còn đâu?

- Kéo đi xuống, đánh ba mươi tiên, đánh cho hắn cam tâm tình nguyện vào Đô Thiên ta mới thôi.

Đô Thiên Thần Chủ cười nói.

Mấy Chân Thần lập tức tiến lên, đem Chân Pháp Phật Đà kéo xuống dưới, chỉ thấy một Chân Thần tế lên một cây đồng trụ, ba chân bốn cẳng đem Chân Pháp Phật Đà cột vào đồng trụ, Chân Pháp Phật Đà kêu lên:

- Đô Thiên lão nhi, ngươi không thể đối với ta như vậy, ta dầu gì cũng là Thiên Thần, mặt mũi đại biểu Đại Tây Thiên Phật Đế...

Ba....

Một Chân Thần cởi bỏ cánh tay vung lên thần tiên hung hăng rút ra, tiếng kêu thảm thiết của Chân Pháp Phật Đà truyền đến.

Đô Thiên Thần Chủ nhìn về phía Giang Nam cùng với mấy Phật Đà khác, cười nói:

- Con người của ta luôn luôn phân rõ phải trái, xử sự công bằng hợp lý, hôm nay hạo kiếp sắp tới, mặc dù ta cầu tài như khát, nhưng nếu các ngươi không đáp ứng gia nhập Đô Thiên ta, ta cũng sẽ không miễn cưỡng. Còn có ai tính toán rời đi không?

- Vì thiên hạ thương sinh rửa sạch, vãn bối nghĩa bất dung từ!

Giang Nam đại nghĩa lẫm nhiên nói:

- Thần Chủ cao thượng, vãn bối sớm đã có tâm đầu nhập, cho dù Thần Chủ cầm roi đuổi ta cũng không đi ra!

Đô Thiên Thần Chủ cực kỳ hài lòng, nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía mấy Phật Đà khác.

- Thà chết chứ không chịu khuất phục!

Một Phật Đà cao giọng nói.

- Kéo xuống!

- Đợi một chút, ta theo!

Chân Pháp Phật Đà bị trói ở trên cây cột vội vàng cao giọng nói.

Chân Pháp Phật Đà khuất phục, những Phật Đà khác cũng chỉ có khuất phục, Đô Thiên Thần Chủ cực kỳ hài lòng, cho người cởi hắn xuống, đại kỳ chấn động, bay vào Thần Giới, cũng không lâu lắm liền bay đến Đô Thiên Thần Giới, chỉ thấy nhiều Thần Nữ xinh đẹp như tiên nữ rối rít bay tới, cười duyên liên tục, đem Đô Thiên Thần Chủ thanh hạ bảo tọa, cười nói:

- Lão gia rửa sạch trở lại? Mau mau bên trong mời, chúng ta đã sớm vì lão gia chuẩn bị tốt rượu ngon.

Đô Thiên Thần Chủ thở hồng hộc, bị chúng nữ đỡ vịn đi, chỉ thấy Thần Chủ này nhẹ nhàng phất tay, đại kỳ rầm một tiếng phiêu khởi, trong khoảnh khắc dung nhập vào Thiên Khung, biến mất không thấy gì nữa.

Chân Pháp Phật Đà nhìn về phía Giang Nam, vẻ mặt khó chịu, cười lạnh nói:

- Vì thiên hạ thương sinh rửa sạch? Huyền Thiên Giáo Chủ, thật không có cốt khí!

- Ngã phật có cốt khí, bị đánh hai roi cốt khí liền không còn.

Giang Nam cũng cười lạnh nói.

Một Chân Thần đi tới, cười nói:

- Hai vị không nên cãi nhau, theo ta đi chọn lựa tinh kỳ, sau này gặp lại chiến sự, các ngươi cùng chúng ta tạo thành đại trận tu bổ.

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà ánh mắt sáng lên, một lòng thình thịch đập loạn, vội vàng đi theo Chân Thần này, thầm nghĩ:

- Luyện Thiên đại trận đại kỳ? Tạo hóa, như vậy là đại tạo hóa...

Đô Thiên Thần Giới nơi nào cũng là cung điện tráng lệ, xa hoa vô cùng, mặc dù Đô Thiên ở trong thần giới không chút nào thu hút, nhưng nơi này giàu có và đông đúc vô pháp tưởng tượng, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Ma cư trụ cũng là Thần Kim luyện thành.

Từ xưa tới nay phát sinh qua không biết bao nhiêu tràng ác chiến, là Đô Thiên lịch đại Thần Chủ đi rửa sạch, những pháp bảo bị đánh nát kia thường thường bị Đô Thiên quét dọn không còn, do đó tạo thành Đô Thiên tài phú.

Trong thần điện cao nhất Đô Thiên, Đô Thiên Thần Chủ phất tay để cho nhiều Thần Nữ tản đi, không còn là một bộ không đứng đắn, ngược lại thần sắc ngưng trọng, hai tay mập mạp thiên biến vạn hóa, quanh thân đạo tắc xông ra, đánh ra vô số ký hiệu Thần Cấm, chỉ nghe một tiếng ầm vang, một tòa bí cảnh ở dưới tác dụng của Thần Cấm ký hiệu mở ra.

Đô Thiên Thần Chủ cất bước chui vào trong bí cảnh, ngay sau đó cửa vào bí cảnh bế hợp, chỉ thấy trong bí cảnh nơi nơi là từng ngôi mồ đội lên, trên tấm bia đá có khắc tục danh từng tôn Thần Ma.

Ngọc Hoàng Thiên Hống Thiên Yêu Tôn chi mộ!

Ngọc Hoàng Thiên Thấm Ngọc Pháp Vương chi mộ!

Ngọc Hoàng Thiên Kiểu Nguyệt Nữ Tôn chi mộ!

Đông Cực Thánh Thành Đông Diêm Thành Chủ vợ chồng chi mộ!

...

Tính bằng đơn vị hàng nghìn phần mộ chi chít, tràn ngập một cỗ tử khí xơ xác tiêu điều, Đô Thiên Thần Chủ cất bước ở trong nhiều mồ đi lại, trên mặt ngưng trọng biến mất, cướp lấy chính là bi phẫn cùng cừu hận, lão thần chủ mập mạp này đứng ở trước một ngôi mộ đứng im một lúc lâu, hai hàng nước mắt giàn giụa, đưa tay muốn đi sờ mộ bia, cuối cùng là thu tay lại, cất bước hướng chỗ sâu bí cảnh đi tới.

Chỉ thấy trên bia mộ kia có khắc "Ái thê Văn Chu thị, Ngọc Hoàng Thiên Đa Nghiên Thần Chủ chi mộ".

Đô Thiên Thần Chủ chẳng qua là danh hiệu, hắn ở lúc chưa thành thần họ Văn, trong mộ này mai táng là vợ chưa cưới của hắn.

Đô Thiên Thần Chủ đi tới chỗ sâu nhất bí cảnh, chỉ thấy nơi đó lập một tòa Thần Điện, hắn cất bước đi vào Thần Điện, chỉ thấy trong điện thờ phụng một tượng thần, bộ dáng tượng thần kia cùng Giang Tuyết phảng phất.

Đô Thiên Thần Chủ khom người lễ kính, mở miệng nói:

- Đông Cực Thần Quân, ta đã đem Giang giáo chủ thu vào Đô Thiên.

Đột nhiên, tượng thần Giang Tuyết kia mở mắt, nhè nhẹ từng sợi thần uy từ trên tượng thần tràn ngập ra, mở miệng nói:

- Rất tốt, Tử Xuyên ở chỗ ngươi, sẽ không chọc người nhìn chăm chú, hạo kiếp đến, tỷ lệ hắn vẫn lạc sẽ nhỏ đi rất nhiều.

- Thần Quân chi đệ, ta tự nhiên sẽ đem hết toàn lực, duy trì hắn chu toàn.

Đô Thiên Thần Chủ chần chờ, xấu hổ vạn phần nói:

- Năm đó trận chiến ấy, ta nhát gan, thật sự không dám tham dự, cô phụ Thần Quân. Những năm này ta vừa nhắm mắt lại liền thấy chút ít lão bằng hữu kia vẻ mặt đầy máu đứng trước mặt ta, chất vấn ta năm đó vì sao không có xuất thủ, mắng ta là tiểu quỷ nhát gan, còn có vợ chưa cưới...

- Chuyện cũ không cần nhắc lại.

Giang Tuyết tượng thần lạnh nhạt nói:

- Trận chiến ấy Đông Cực nhất mạch ta bị trảm thảo trừ căn, cho dù ngươi tham chiến, cũng là kết quả vẫn lạc. Cũng may không người nào biết ngươi là Đông Cực nhất mạch ta, nếu không ngươi cũng khó trốn thanh tẩy. Ngươi chưởng khống Đô Thiên, cuối cùng cho Đông Cực nhất mạch ta bảo lưu lại một chút rễ mầm, bọn họ dưới suối vàng có biết, biết hậu nhân mình hảo hảo sống, cũng sẽ không trách ngươi. Ngươi yên tâm, có thời điểm nợ máu sẽ trả bằng máu.

Đô Thiên Thần Chủ trầm mặc một lúc lâu, chậm rãi nói:

- Thần Quân khi nào Chứng Đế? Danh tiếng Đô Thiên ta mặc dù không tốt thế nào, nhưng các loại bảo vật vẫn phải có, nếu Thần Quân thiếu hụt tài liệu, Đô Thiên ta tất nhiên dốc hết sức!

- Này thật không cần, luyện chế Chứng Đế chi bảo tài liệu đối với ta mà nói không khó. Ngươi muốn làm, chính là ở trong hạo kiếp bảo toàn mình, bảo toàn Đông Cực nhất mạch ta.

Thanh âm Giang Tuyết càng ngày càng nhỏ, dần dần tiêu tán:

- Đợi đến kỷ kiếp bộc phát, chính là lúc ta Chứng Đế. Quyền Thiên Ấn của ta giao cho ngươi, ngươi cũng gia tăng tu luyện, sớm ngày thành tựu Thần Tôn...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1279: Đô Thiên Phủ. (2)

Giang Nam cùng bọn người Chân Pháp Phật Đà ở dưới sự hướng dẫn của Chân Thần kia đi tới chỗ hạch tâm của Đô Thiên thế giới, chỉ thấy dưới chân mọi người là một vực sâu khổng lồ, trong vực sâu từng mặt tinh kỳ quay cuồng, đếm không xuể.

Trong vực sâu kia tựa hồ có không gian khác, từng mặt tinh kỳ tạo ra từng cái từng cái không gian, rộng lớn vô tận, so sánh với Đô Thiên Thần Giới cũng phải lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

- Phong Hoa Kỳ Chủ, những tinh kỳ này của Đô Thiên chẳng lẽ là Đô Thiên Thần Chủ luyện?

Giang Nam không vội tiến vào trong vực sâu lựa chọn một mặt tinh kỳ, hướng Chân Thần kia cười hỏi.

Tồn tại dị thường cường đại trong Đô Thiên Thần Ma là có thể xưng Kỳ Chủ, dưới trướng thống lĩnh năm Thiên Thần trăm Thần Minh, mà Đô Thiên Kỳ Chủ có mười hai vị, chia làm mười hai Kỳ Chủ, vị Phong Hoa Kỳ Chủ này chính là một người trong đó.

Những Kỳ Chủ này đa số là Chân Thần, nhưng mà có Thiên Thần cấp bậc cường giả, chủ yếu là nhìn thực lực.

- Những tinh kỳ này cũng không phải là Thần Chủ nhà ta luyện, mà là Đô Thiên lịch đại Thần Chủ, nhiều đời lưu truyền tới nay. Cụ thể là vị Đô Thiên nào luyện, kia không có ai biết.

Phong Hoa Kỳ Chủ cười nói:

- Những tinh kỳ này tuy nhiều, nhưng hoàn toàn luyện hóa cũng không dễ dàng, ít ra phải Thần Tôn cảnh giới, bất quá chúng ta cũng không hoàn toàn

luyện hóa, bởi vì bên trong chút ít tinh kỳ này giấu tam thập lục trọng thiên Thần Cấm, chỉ cần luyện hóa bát trọng Thần Cấm trong đó liền đủ để thúc dục, cùng chúng ta kết thành một tòa đại trận. Trở thành Kỳ Chủ là có thể Thống soái các kỳ dưới trướng, thậm chí có thể tự mình xây dựng một tòa Bổ Thiên đại trận, tu bổ hư không.

Hắn đem Luyện Thiên đại trận gọi là Bổ Thiên đại trận, để cho Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà trong lòng vừa động, thầm nghĩ:

- Xem ra Đô Thiên Thần Chủ cũng không biết tòa đại trận này không phải là Bổ Thiên đại trận, mà là Luyện Thiên đại trận. Nói như vậy, lai lịch của hắn cũng không phải hết sức kinh người, mà là kế thừa đạo thống của Đô Thiên Thần Chủ tiền nhậm. Mà vị đứng đầu Đô Thiên thứ nhất, hơn phân nửa là một trong mười ba người năm đó luyện chế Luyện Thiên đại trận!

Luyện Thiên đại trận liên quan quá lớn, thậm chí có thể đề luyện ra Thiên Đạo chư thiên vạn giới, tuyệt đối là một tòa đại trận vô cùng kinh khủng, tòa đại trận này đề luyện Thiên Đạo, có thể đem Thiên Đạo luyện chế thành Thiên Đạo chí bảo, nếu có thể chưởng khống đại trận như vậy, cho dù là Bổ Thiên thần nhân cũng bị người chế trụ!

Dĩ nhiên, muốn chưởng khống trận lớn như vậy thật sự khó khăn, bất quá nếu có thể trở thành Kỳ Chủ, chưởng khống Thần Vương Kỳ, ở tu bổ hư không, là có thể cùng viễn cổ Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả suy nghĩ trao đổi, thu hoạch phong phú, đối với tu vi cùng Ngộ Đạo cũng rất có bổ ích!

- Phải như thế nào mới có thể trở thành Kỳ Chủ?

Chân Pháp Phật Đà ánh mắt chớp động, hiển nhiên đối với mình xây dựng một tòa Luyện Thiên đại trận rất là động tâm.

- Đơn giản, chỉ cần ngươi có thể ở trong vực sâu nhận được Thần Vương Kỳ, sau đó luyện hóa bát trọng Thần Cấm, lại thông qua những Kỳ Chủ khác khảo hạch, là có thể trở thành Kỳ Chủ.

Phong Hoa Kỳ Chủ cười nói:

- Bất quá Đô Thiên ta nhân thủ ít, cho dù ngươi trở thành Kỳ Chủ, chỉ sợ thủ hạ cũng không có người nào. Muốn tự mình thống lĩnh một quân, phải tự mình đi những địa phương khác lựa chọn Thần Ma, để cho bọn họ gia nhập dưới trướng của ngươi.

Chân Pháp Phật Đà thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Phật Quang Tự ta vẫn còn có hơn mười Phật Đà, ta có thể làm cho bọn họ gia nhập Đô Thiên ta, vì thiên hạ thương sinh rửa sạch.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Đúng dịp, Huyền Thiên Thánh Tông ta cũng có trên trăm Thần Ma, là hảo hán chân thực nhiệt tình, lấy nhiệm vụ thiên hạ thành của mình, nhất định sẽ rất thích ý trở thành một phần tử Đô Thiên, vì sự nghiệp rửa sạch cống hiến ra chút lực!

Phong Hoa Kỳ Chủ vẻ mặt hồ nghi nhìn hai người, cười nói:

- Các ngươi mới vừa rồi còn chết sống không muốn gia nhập Đô Thiên ta, làm sao hôm nay lòng tốt như vậy rồi? Bất quá các ngươi có thể hiểu được đến Đô Thiên ta rửa sạch áo nghĩa, ta cũng rất vui vẻ, nhưng mà muốn trở thành Kỳ Chủ cũng không phải là nói một chút đơn giản như vậy, nếu như không thể hàng phục Thần Vương Kỳ, thông qua mười hai Kỳ Chủ chúng ta khảo hạch, các ngươi chỉ có thể gia nhập vào dưới trướng mười hai Kỳ Chủ chúng ta.

- Dễ nói, dễ nói!

Chân Pháp Phật Đà cười ha ha, xông vào trong vực sâu.

Giang Nam theo sát Chân Pháp Phật Đà, thầm nghĩ:

- Chân Pháp Phật Đà muốn nhận được Thần Vương Kỳ hơn phân nửa

không có hảo ý, đoán chừng là tính toán vì Đại Tây Thiên Phật Giới tìm được Luyện Thiên đại trận đầy đủ. Đại Tây Thiên Phật Giới nhận được Luyện Thiên đại trận, sẽ đem Thiên Đạo Đại Tây Thiên đề luyện đi ra ngoài, luyện thành Phật Giới Thiên Đạo chí bảo! Đại Tây Thiên Phật Giới đã sớm đối với chư thiên vạn giới mắt nhìn chằm chằm vào, phái Chân Pháp tới đến đây truyền đạo, nếu Đại Tây Thiên cũng luyện thành Thiên Đạo chí bảo, chỉ sợ đối với chư thiên vạn giới liền không có lòng kính sợ, không còn là cố gắng truyền đạo, mà là muốn chinh phục...

Hai người rất nhanh liền xông vào trong vực sâu, chỉ thấy từng mặt tinh kỳ lơ lửng, mặt cờ vừa động, liền truyền đến lực luyện hóa kinh khủng, Giang Nam bị một mặt tinh kỳ tịch quyển, nhất thời cảm giác được đạo tắc quanh thân xuẩn xuẩn dục động, cơ hồ bị mặt tinh kỳ này luyện ra bên ngoài cơ thể!

- Luyện thiên kỳ thật là lợi hại! Thần Ma bình thường chỉ sợ bị đại kỳ này một quyển, một thân tu vi sẽ bị phế! Những tinh kỳ này không chỉ có thể dùng tới luyện thiên, luyện hóa Thần Ma cũng dễ dàng, tuyệt đối là đại sát khí!

Giang Nam đạo tắc cố thủ bản thân, Thiên Đình, Thiên Cung, Thần Phủ, Đạo Đài hết thảy cùng thân thể chặc chẽ kết hợp, tùy ý tinh kỳ phiêu giương, thủy chung không cách nào luyện đi bất kỳ tu vi của hắn.

Chân Pháp Phật Đà thì phía sau hiện ra một Đại Phật, phật quang chiếu rọi hư minh, để cho luyện thiên kỳ cũng cuốn không đi Đạo tắc của hắn, về phần những Phật Quang Tự Phật Đà thì có chút cố hết sức, không ngừng có đạo tắc bị từng mặt tinh kỳ luyện hóa.

Đây là tinh kỳ bình thường tản mát ra hơi thở, nếu là Thần Vương Kỳ, chỉ sợ những Phật Đà này một cái chính diện sẽ bị luyện đi một thân đạo tắc, đánh cho thành người phàm.

Những Phật Đà này dừng lại, cùng từng mặt tinh kỳ đối kháng, không dám tiếp tục xâm nhập.

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà thì tiếp tục xâm nhập vực sâu, chỉ thấy từng mặt tinh kỳ từ bên người hai người xẹt qua, đột nhiên, một mặt đại kỳ phiêu giương, chạm mặt run lên, thần quang quanh thân Giang Nam bắn ra, giống như Thái Dương rõ ràng là bị mặt đại kỳ màu đỏ như máu này đem một thân thần quang luyện ra bên ngoài cơ thể!

Mà vào lúc này, Chân Pháp Phật Đà cũng muộn hanh nhất thanh, phật quang quanh thân một sát na tràn đầy gấp mấy vạn, phật quang cũng bị mặt đại kỳ này luyện ra bên ngoài cơ thể!

Chương 1280: Thần Đế Da Người. (1)

Hai người cũng là hạng người thiên tư hơn người, biết nếu thần quang phật quang bị luyện ra bên ngoài cơ thể, thân thể ra sơ hở, chỗ sơ hở sẽ càng lúc càng lớn, cuối cùng để cho mặt đại kỳ này luyện hóa một thân tu vi của bọn họ tinh quang.

Trong mi tâm Giang Nam một bụi trúc tía bay ra, hỗn độn thế giới triển khai, nhanh chóng hướng ra phía ngoài bành trướng, đem tất cả thần quang trong cơ thể tràn ra gắn vào trong hỗn độn thế giới.

- Phật Đế xá lợi Phật Giới!

Chân Pháp Phật Đà khẽ quát một tiếng, một viên Xá Lợi Tử bay ra, phật quang đột nhiên hóa thành một tiểu thế giới, trong tiểu thế giới của hắn mơ hồ tràn ngập ra Đế Uy, đó là Thần Đế oai, uy nghiêm trang trọng, nhất thời đem một thân tu vi cố định ở trong Phật Giới này, không cách nào tiết ra ngoài!

- Phật Đế Xá Lợi Tử!

Giang Nam trong lòng chấn động, Chân Pháp Phật Đà không hổ là Phật Giới phái tới truyền đạo, thân gia phong phú để cho hắn cũng ngắm nghía không dứt, lại ngay cả Đại Tây Thiên Phật Giới Phật Đế xá lợi cũng có!

Chân Pháp Phật Đà lập tức hướng mặt Thần Vương Kỳ này đánh tới, cười nói:

- Giang giáo chủ, mặt Thần Vương Kỳ này thuộc về ta!

Giang Nam lơ đễnh, tiếp tục hướng trong vực sâu bay đi, thầm nghĩ:

- Không biết nơi này có những chủ kỳ khác hay không? Thần Vương Kỳ

mặc dù tốt, nhưng chân chính Luyện Thiên đại trận là mười ba mặt chủ kỳ kia! Đô Thiên Thần Chủ nắm giữ một mặt chủ kỳ, hẳn là còn có mười hai mặt chủ kỳ...

Hắn ở trong vực sâu nhanh chóng trầm luân đi xuống, dọc theo đường đi chỉ thấy từng mặt Thần Vương Kỳ tạo ra từng cái từng cái thời không, thỉnh thoảng có Thần Vương Kỳ hướng hắn bay tới, để cho đạo tắc trong cơ thể hắn sôi trào, chống cự lên khó khăn gấp đôi.

Qua một lúc lâu, Giang Nam rốt cục đi tới dưới đáy vực sâu, nơi này ngược lại không có Thần Vương Kỳ, chỉ có một tòa Thần Điện tọa lạc ở trong vực sâu.

Đô Thiên Phủ!

- Nơi này cũng có một tòa Đô Thiên Phủ?

Giang Nam khẽ cau mày, Đô Thiên Phủ là chỗ ở của Đô Thiên Thần Chủ, phía ngoài liền có một tòa, Đô Thiên Thần Chủ mới vừa trở về, liền bị nhiều Thần Nữ vịn đi vào tòa Đô Thiên Phủ này.

Mà trước mặt hắn tòa Đô Thiên Phủ kia thì lộ ra vẻ so sánh với tòa phía ngoài kia muốn Cổ lão hơn rất nhiều, thần thánh mà phong cách cổ xưa, bảo tồn đến nay không biết bao nhiêu năm, như cũ có đạo tắc thô to chảy ở giữa Đô Thiên Phủ.

Đó là Thần Đế đạo tắc, cả tòa Đô Thiên Phủ chính là một pháp bảo do Đế cấp cường giả luyện chế!

- Chẳng lẽ là đệ nhất Đô Thiên Phủ đảm nhận đứng đầu Đô Thiên? Bên trong nói không chừng có Luyện Thiên đại trận chủ kỳ!

Giang Nam hai mắt sáng lên, đang muốn đẩy ra môn hộ Đô Thiên Phủ, đột nhiên hơi ngẩn ra, chỉ thấy trên môn hộ Đô Thiên Phủ có một thủ ấn thật sâu.

Dấu tay kia có tất cả sáu chỉ, chính diện khắc ở trên môn hộ màu đỏ thắm.

- Tiên Thiên Thần Ma chưởng ấn! Chẳng lẽ là dấu tay của đệ nhất nhân đứng đầu Đô Thiên?

Thân thể Giang Nam chấn động, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ hắn là tồn tại trấn áp Vãng Sinh Thần Đế, đánh nát Vãng Sinh Thần Đế Chứng Đế chi bảo kia?

Bất quá hắn rất nhanh phủ nhận cái suy đoán này của mình, nếu là đệ nhất đảm nhận đứng đầu Đô Thiên, chỉ cần tâm niệm vừa động, Đô Thiên Phủ môn hộ sẽ mở ra, sẽ không lưu lại chưởng ấn.

Mà chưởng ấn thật sâu khắc ở trên môn hộ Đô Thiên Phủ, nói rõ người tới không phải là đứng đầu Đô Thiên, mà là có người xông vào nơi đây, đưa tay đẩy ra tòa môn hộ này, lực lượng thật sự quá mạnh mẽ, tuy nói Đô Thiên Phủ là Đế cấp cường giả luyện chế pháp bảo, nhưng cũng không cách nào chống cự lực lượng của hắn, thế cho nên chưởng ấn của hắn ở lại trên môn hộ!

- Vị tồn tại trấn áp Vãng Sinh Thần Đế kia, lại tới đây làm cái gì?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, lấy tay hướng môn hộ Đô Thiên Phủ đẩy đi, vậy mà hai tay hắn rơi vào tòa môn hộ này, thế nhưng không thể đẩy ra chút nào.

Hắn khẽ cau mày, nhục thể của hắn đã kích thích thủy tổ huyết mạch, cộng thêm đủ loại Thần Thể cùng Hồng Mông Chi Thể, hơn nữa luyện thành hỗn độn tiểu thế giới, thần nhục nhất thể, đơn thuần lực lượng cũng đã đến gần Chân Thần!

Lực lượng cường đại như thế, thậm chí Thần Giới hư không cũng sẽ bị một ngón tay của hắn chấn đến chấn động không nghỉ, mà hắn toàn lực bộc phát, thậm chí ngay cả tòa môn hộ này cũng không có thể rung chuyển!

- Nếu như là đệ nhất Đô Thiên đứng đầu Đô Thiên Phủ, đúng là rất khó đẩy ra, dù sao người này là nhân vật cùng Đạo Vương chúng Bổ Thiên thần nhân nổi danh. Xem ra, chỉ có vận dụng chân thân cùng hóa thân!

Ông...

Đỉnh đầu Giang Nam xông ra thần quang, kiếp trước chân thân cùng kiếp sau chân thân đi xuống, ngay sau đó ba chân thân đỉnh đầu thanh tuyền chảy ra, hóa thành Lục Đạo Thiên Luân ong ong chuyển động, lại có Sâm La Ma Đế hóa thân, Tinh Quang Đại Đế hóa thân, Thái Cực Đại Đế hóa thân cùng Tử Viên Ma Đế hóa thân hắn mới vừa tu luyện không có bao lâu đi xuống, có tất cả mười hai hóa thân, cùng nhau hướng tòa môn hộ này đẩy đi.

Trong mười hai hóa thân của hắn, có chín đã tu luyện tới Thần cảnh, kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân cũng tu thành Thần Minh, cộng thêm bản thể chính là mười ba Thần Minh, hơn nữa tam đại Chân Thần lực lượng cũng đạt tới Thiên Thần đỉnh, những lực lượng này hội tụ ở chung một chỗ là kinh khủng bực nào?

Đô Thiên Phủ môn hộ chấn động, chậm rãi mở ra một khe hở nhỏ, thân thể Giang Nam chợt lóe, thân thể trở nên thật nhỏ, chui vào trong Thiên phủ.

Oanh...

Đế Uy hạo hạo đãng đãng bốn phương tám hướng đè xuống, so sánh với Tinh Quang Thần Đế Đế Uy mạnh hơn, còn muốn kinh khủng, tựa như hai Thần Đế hùng cứ muôn đời trấn áp vạn giới xuất hiện ở trước mặt Giang Nam!

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, trong mi tâm thiên đình bay ra, bá một tiếng ở sau lưng hắn mở ra, Thần Đình mênh mông có vô số Thần Cung Thần Điện, đứng vững vàng vô số Thần Ma hư ảnh, vô số Thần Ma bảo vệ xung quanh một Thần Đế, thần uy vô cùng kinh khủng tràn ra, tựa như một Thần Quân lâm thế, cùng hai cổ Đế Uy này chống lại!

Thần Đế này là Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn, cùng Giang Nam giống nhau như đúc, cao tới tám trăm trượng, có xu thế Khí Thôn Thiên Hạ, tựa như một Thần Quân sống sờ sờ!

Mặc dù Giang Nam là Thần Minh cảnh giới, nhưng thần tính đi trước, trải qua mấy ngày nay, hắn không ngừng luyện hóa Sâm La Ma Đế thần tính, bồi dưỡng Hỗn Độn Nguyên Thần, thần tính của hắn đã đạt tới Thần Quân cảnh giới, mạnh mẽ vô cùng!

Thiên Đình xuất hiện, Hỗn Độn Nguyên Thần thần uy bốn phía, nhất thời Đế Uy vọt tới đối với hắn cảm giác bị áp bách thật to rớt xuống.

- Nơi này làm sao có hai cổ Đế Uy mạnh mẽ hung hãn như vậy?

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Đô Thiên Phủ nơi nơi cờ trắng phiêu động, không giống như là một tòa cung điện, phản phất giống như là mộ địa. Thềm đá thật dài phô thành một con đường, đi thông chánh điện Đô Thiên Phủ, hai bên cũng là cờ trắng, nhìn thấy mà giật mình!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1281: Thần Đế Da Người. (2)

Mà hai bên cờ trắng, còn lại là hỗn độn Hồng Mông, Hồng Mông Tử Khí kinh khủng quay cuồng khởi động, giống như đốt lên nham tương, cắn nát hết thảy, đốt hủy hết thảy, mà ở trong hỗn độn Hồng Mông còn có vô số Thần Đế đạo tắc mảnh nhỏ bôn lưu, để cho hỗn độn Hồng Mông vốn là nguy hiểm vô cùng càng thêm nguy hiểm!

Tòa chánh điện này hôm nay đã chia năm xẻ bảy, chỉ còn lại có đá tảng, như một tế đàn khổng lồ, vô số Thần Đế đạo tắc nghiền nát ở chung quanh tế đàn toàn động, Đế Uy kinh khủng từ nơi đó truyền đến.

Trừ lần đó ra, chính là một quan tài khổng lồ, cùng với mười ba kỳ đàn, trên kỳ đàn có một cột cờ trụi lủi đứng vững, phảng phất đồng trụ màu tím khổng lồ, đứng vững ở giữa không trung vô tận, mơ hồ có thể thấy cột cờ cắm vào, có hỗn độn dày đặc.

Chỗ đứng của Giang Nam khá thấp, không cách nào thấy rõ ở ngoài quan tài rốt cuộc còn có đồ vật gì.

- Có người xông vào nơi đây, làm hỏng Đô Thiên Phủ, cướp đi những chủ kỳ khác.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thu hồi ánh mắt, đột nhiên, hắn lưu ý đến trên thềm đá đi thông quan tài có một chuỗi dấu chân, dấu chân lớn vô cùng, không có mang giày, rõ ràng ấn trên mặt đất, một bước tiếp theo một bước bước về phía quan tài.

Người xông vào Đô Thiên Phủ kia hiển nhiên là ở sau khi đệ nhất đứng đầu Đô Thiên chết mới tới chỗ nầy, nhưng người này chưa từng buông lỏng cảnh giác chút nào, ngược lại hết sức chăm chú, đem Đạo tắc của mình thúc dục, tăng lên tới trạng thái hoàn mỹ nhất.

Giang Nam thấy, trong từng dấu chân của người này, đều có Thần Đế đạo tắc lưu lại, như một cái hồ nho nhỏ, bên trong thần quang không ngừng bốc hơi, rất là lấp lánh mê người.

Giang Nam nhắm mắt lại, phảng phất thấy một bức họa, một người dị thường cao lớn khôi ngô đẩy ra môn hộ Đô Thiên Phủ, đi tới nơi chôn thân của đứng đầu Đô Thiên đã qua đời, đằng đằng sát khí, từng bước đi về phía quan tài.

Hắn hết sức cẩn thận, vạn phần cẩn thận, bởi vì hắn không xác định đứng đầu Đô Thiên có phải thật đã tử vong hay không.

Giang Nam mở mắt, cẩn thận từng li từng tí tránh ra những dấu chân này, cất bước tiến lên, những dấu chân này như một cái hồ nước nhỏ, ở Thần Đế đạo tắc chiếu rọi lộ ra vẻ vô cùng mê người, phảng phất ngũ quang thập sắc bảo thạch, nhưng cực kỳ nguy hiểm, nếu không cẩn thận va chạm vào những dấu chân này, sẽ kích thích năng lượng trong dấu chân!

Đế cấp cường giả một cước oai, tuyệt đối có thể đem Giang Nam đạp toái!

Hắn đi lên thềm đá, từng bước đi về hướng tế đàn, áp lực Đế Uy càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh, phảng phất có hai Thần Đế sống sờ sờ ở phụ cận quan tài giằng co.

Coi như là Thần Chủ Thần Tôn tới đây, chỉ sợ cũng sẽ bị loại áp lực này ép tới hộc máu, quỳ không dậy nổi.

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần mặc dù đã đạt tới Thần Quân cấp bậc, nhưng đối mặt Đế Uy kinh khủng bực này cũng có chút không chịu nổi, hai mắt từng đợt biến thành màu đen.

Đột nhiên, khóe miệng hắn tràn ra máu, vội vàng dừng bước lại, khoanh chân ngồi xuống, toàn lực thúc dục Ma Ngục Huyền Thai Kinh, liều mạng luyện hóa Sâm La Ma Đế thần tính.

Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn dần dần tăng cường, nhanh chóng tăng lên, mơ hồ có một loại Đế Uy từ trong Hỗn Độn Nguyên Thần tràn ra.

Trong lúc vô tình, hơn nửa tháng thời gian trôi qua, hắn rốt cục đem Sâm La Ma Đế thần tính luyện hóa, hết thảy dung nhập vào trong Hỗn Độn Nguyên Thần.

Hôm nay Hỗn Độn Nguyên Thần lớn mười hai ngàn trượng, tràn ngập Thần Đế uy nghiêm, đã có thể đối kháng hai đạo Đế Uy này.

- Lịch đại Đô Thiên Thần Chủ chỉ sợ cũng đi không tới đây, chỉ có Thần Đế mới có thể đi lên tế đàn, thấy tình hình trên tế đàn, coi như là Thần Quân chỉ sợ cũng có chút miễn cưỡng!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, đi lên tế đàn, chỉ thấy ở phía trước hắn, có một hài cốt Thần Đế cùng một tấm da người.

Quan tài kia có tất cả cửu trọng, quan tài nặng nề phá vỡ, một hài cốt Thần Đế từ trong quan tài ngồi dậy, một chưởng về phía trước, dường như muốn từ trong quan tài nhảy ra, đánh giết người nào đó.

Thời gian dằng dặc, Thần Đế trong quan tài ngồi dậy huyết nhục đã hoàn toàn hóa đi, chỉ còn lại có xương cốt sâm bạch, trên xương cốt có đủ loại ký hiệu huyền dị như cũ lưu động, mà Thần Đế hài cốt ngạc cốt mở ra, phảng phất hướng người phía trước nói cái gì đó.

Mà nhìn da người thì như ở trước lúc một chưởng này tới, phảng phất bị lực lượng gì đó luyện hóa một thân huyết nhục cùng xương, chỉ còn lại có da.

Trong tấm da người này tích chứa không gian vô lượng, rộng lớn hàng tỉ dặm, rõ ràng là Thần Đế da người!

Thần Đế da người mở miệng ra, trên mặt lộ ra vẻ kinh sợ, phảng phất cũng đang nói cái gì.

Thần Đế xương cốt, cùng Thần Đế da người, đây là tình hình trên tế đàn!

Trong lòng Giang Nam vạn phần rung động, quay đầu nhìn về phía Thần Đế đạo tắc nứt vỡ mọi nơi, chỉ thấy đạo tắc hóa thành một đạo nước lũ, thác loạn không chịu nổi, phảng phất là một thân tu vi đạo tắc của Thần Đế bị đánh nát!

Bức tràng diện này, rõ ràng là Đế cấp cường giả xông vào Đô Thiên Phủ kia tới đây, bị đứng đầu Đô Thiên trong quan tài đột nhiên dữ dội lên, một chưởng đem huyết nhục cùng tu vi của người này hết thảy đánh nát, chỉ còn lại có một tấm da người!

Mà tế đàn bốn phía hỗn độn Hồng Mông, chính là lúc Đế cấp cường giả này động thủ bộc phát uy năng ra kinh khủng, những Đại Đế đạo tắc trong hỗn độn Hồng Mông, chính là Đế cấp cường giả xông vào Đô Thiên Phủ lưu lại!

Giang Nam đứng ở trước da người, quay đầu lại hướng phía sau nhìn lại, chỉ thấy môn hộ Đô Thiên Phủ cùng một chưởng ấn khổng lồ trên vách tường kia, ở giữa chưởng ấn trống không, hiện ra một ấn ký hình người vóc người vĩ ngạn!

Đây chính là một chưởng oai của đứng đầu Đô Thiên đánh vào trên người người tới, hóa đi huyết nhục cùng xương cốt đạo tắc, tạo thành cảnh tượng kinh khủng!

- Thi thể Thần Đế sẽ không dễ dàng sẽ hóa đi như vậy, này nói rõ lúc ấy đứng đầu Đô Thiên thiêu đốt một thân huyết nhục cùng Thần Đế đạo tắc, thúc dục một chưởng này, phải tất yếu lấy đi tánh mạng đối thủ!

Giang Nam ánh mắt chớp động, thân thể cùng đạo tắc Thần Đế hết thảy thiêu đốt, một chưởng này là kinh khủng bực nào?

Nếu không phải là ở trong Đô Thiên Phủ là Thần Đế luyện chế pháp bảo, chỉ sợ cả Đô Thiên cũng sẽ bị một chưởng này đánh nát gần nửa!

- Những chủ kỳ khác của Luyện Thiên đại trận vẫn bị người đoạt đi, chẳng lẽ nói này chủ nhân tấm da người này sau khi chịu một chưởng, cũng không chết?

Hắn lấy lại bình tĩnh, tinh tế đánh giá tấm da người này, chỉ thấy mặt ngoài Thần Đế da người này mơ hồ có hỗn độn ký hiệu lưu chuyển, để cho trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, nhìn về hỗn độn Hồng Mông khí bốn phía, trong lòng nhất thời hiểu rõ.

- Lúc ấy đứng đầu Đô Thiên chỉ sợ là treo một hơi không chết, coi định địch nhân sẽ ở sau khi hắn chết đến đây tìm kỳ, vì vậy chết giả đợi chờ người này hiện thân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1282: Luyện Hóa Thần Vương Kỳ. (1)

- Bất quá hắn thiêu đốt một thân đạo tắc cùng huyết nhục, thế cho nên một chưởng này vô cùng hung ác, đem không gian phụ cận cũng đánh cho thành hỗn độn Hồng Mông, ngược lại vô hình trung cứu người nọ một mạng. Bởi vì người nọ là hỗn độn Ma Thần, bản thân bắt đầu từ trong hỗn độn Hồng Mông ra đời, chung quanh đây có Hồng Mông Tử Khí, ngược lại để cho hắn có một đường sinh cơ, từ trong Hồng Mông ngưng tụ thân thể...

Giang Nam buồn bã thở dài, đứng đầu Đô Thiên tính toán nặng nề, đáng tiếc cuối cùng vẫn là thất bại trong gang tấc, bị cướp đi mười hai mặt chủ kỳ khác.

- Nơi này không có Luyện Thiên đại trận chủ kỳ, mười ba mặt chủ kỳ chỉ còn lại có mặt trong tay Đô Thiên Thần Chủ, xem ra tâm nguyện muốn luyện hóa một mặt chủ kỳ của ta, sẽ không cách nào thực hiện... Di, Thần Đế da người này có cổ quái...

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, hướng Thần Đế da người kia nhìn lại, chỉ thấy da người bồng bềnh đung đưa, bên trong không gian rộng lớn không giới hạn, trong lúc mơ hồ, hắn mơ hồ thấy vô số tinh kỳ vờn quanh từng mặt đại kỳ phiêu động, đó là đạo tắc của đứng đầu Đô Thiên ngưng tụ mà thành!

Hắn một chưởng kia, bao hàm đầy đủ Luyện Thiên đại trận, chỉ có đại trận bực này, mới có thể ở trong một kích liền đem một Thần Đế đạo tắc cùng huyết nhục xương cốt hết thảy hóa đi, dung nhập vào trong trời đất!

- Không chiếm được Luyện Thiên đại trận chủ kỳ, có lẽ ta có thể lấy nhận Luyện Thiên đại trận được đầy đủ!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trường thanh cười nói.

Những tinh kỳ đại kỳ trong Thần Đế da người kia, đều là Thần Đế đạo tắc, tích chứa Đại Đạo giải thích vô cùng phức tạp, trong mỗi một mặt tinh kỳ đều bao hàm không biết bao nhiêu tin tức phức tạp, bao hàm nhiều Thần Thông, mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ cộng thêm mười ba mặt chủ kỳ, lúc này mới tạo thành một đại trận hoàn mỹ, Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam từ trước không cách nào lĩnh ngộ Thần Đế đạo tắc, bất quá đó là chuyện tình thật lâu lúc trước, hôm nay hắn đã tu thành Thần Minh, luyện thành Thần Minh đạo tắc, Thần Đế đạo tắc mặc dù phức tạp, nhưng cũng là một loại thần tắc đạo tắc phức tạp mà thôi.

Lấy kiến thức nội tình của hắn hôm nay, cộng thêm Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại như Thần Đế thần tính, hôm nay lĩnh ngộ Thần Đế đạo tắc đối với hắn mà nói đã không phải là hoàn toàn không có khả năng.

Dù vậy, muốn đem mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ cùng mười ba mặt chủ kỳ hết thảy lĩnh ngộ, đối với hắn mà nói còn là một công trình vô cùng to lớn, cần tốn hao thời gian quả thực muốn lấy năm mà tính toán!

Không có hơn mười năm khổ công, căn bản không cách nào đem Đạo tắc bên trong những tinh kỳ này hết thảy lĩnh ngộ!

- Mang về nhà từ từ nghiên cứu!

Hai tròng mắt Giang Nam ngó chừng Thần Đế da người này, trên Thần Đế da người có từng đạo Hỗn Độn ký hiệu lưu chuyển, trong đôi mắt hắn dần dần cũng hiện ra từng cái từng cái Hỗn Độn ký hiệu, cùng ký hiệu trên Thần Đế da người giống nhau như đúc.

Qua một lúc lâu, trên hai tay của hắn cũng hiện ra ký hiệu lạc ấn giống nhau, lúc này mới nhẹ nhàng thăm dò tay, cẩn thận từng li từng tí hướng Thần Đế da người chộp tới.

Ông...

Ký hiệu trên da người đột nhiên nổ bắn ra, thân thể Giang Nam chấn

động, chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng cực mạnh đánh tới, hung hăng đánh bay hắn, người đang ở giữa không trung, máu thịt của hắn liền bắt đầu tan rã, trong khoảnh khắc một thân huyết nhục của hắn liền bị lực lượng kinh khủng trong da người truyền ra hóa đi không còn một mống, chỉ còn lại có xương trắng um tùm!

Trên xương cốt vô số Hỗn Độn ký hiệu sáng lên, đem cỗ lực lượng này hóa đi.

Đang!

Giang Nam rơi trên mặt đất, trên xương cốt huyết nhục ngọa nguậy, thân thể nhanh chóng phục hồi như cũ, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu, tiếp tục hướng Thần Đế da người này đi tới.

- Mới vừa rồi ta sai một đạo ký hiệu, suýt nữa bị Thần Đế da người chấn giết, hiện tại sẽ không!

Trong con ngươi hắn Hỗn Độn ký hiệu lóe lên nhảy ra, lần nữa dò xuất thủ chưởng, chụp vào Thần Đế da người, lần này trong lòng bàn tay hắn hiện lên ký hiệu, cùng ký hiệu lưu chuyển trên người da giống nhau như đúc.

Ký hiệu trên da người đang không ngừng vận chuyển, trong lòng bàn tay hắn hiện lên ký hiệu cũng lưu chuyển, thời thời khắc khắc cùng những ký hiệu kia đối ứng.

Rốt cục, lần này Thần Đế da người không có đánh bay hắn.

- Thật là nặng!

Giang Nam cố hết sức, chỉ cảm thấy mình phảng phất không phải là bắt một tấm da người mỏng như cánh ve, mà là đang cố gắng di chuyển một Thái Dương, miễn cưỡng đem tấm da người này dời lên, đưa vào trong mi tâm Tử Phủ của mình.

- Tấm Thần Đế da người này, tuyệt đối có thể luyện thành một pháp bảo

uy năng vô cùng lớn, một khi tế lên, là có thể nuốt dâng thiên địa, luyện hóa vô số Thần Ma, tuyệt đối so với Bạch Ngọc Bình của ta uy năng mạnh hơn!

Hắn thu hồi Thần Đế da người, đang muốn tính toán rời Đô Thiên Phủ, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, đi về phía 13 tòa kỳ đàn kia.

- Luyện Thiên đại trận chủ kỳ kỳ đàn, còn có mười ba cái cột cờ này, cũng cần khiêng đi!

Giang Nam ngẩng đầu đánh giá, trong lòng thình thịch đập loạn, mười ba cái cột cờ này giống như chống trời chi trụ, từng cái từng cái thô to vô cùng, tràn ngập tử sắc quang mang, giống như làm bằng đồng đỏ, nhưng kỳ thật là Hồng Mông Tử Kim vô cùng trân quý!

Hồng Mông Tử Kim, tài liệu tốt nhất luyện chế Chứng Đế chi bảo, Hoàng Đạo Cực Binh, còn thắng được Huyền Hoàng Thánh Sơn!

Giang Nam giận quát một tiếng, thân thể càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn, cuối cùng hóa thành người khổng lồ vạn trượng, triển khai hai cánh tay, đem một cây cột cờ ôm vào trong ngực, đột nhiên phát lực.

Cột cờ vẫn không nhúc nhích.

Sắc mặt Giang Nam đỏ lên, phía sau hai đại chân thân mười hai hóa thân hết thảy hiện ra, cùng nhau ôm cột cờ hướng ra phía ngoài nhổ đi.

Cột cờ như cũ vẫn không nhúc nhích, để cho hắn cảm giác được vô lực, chỉ cảm thấy mình phảng phất như kiến càng lay cây.

- Quá nặng, chờ ta tu luyện tới Chân Thần cảnh giới, nói không chừng mới có thể đem cột cờ này rút.

Giang Nam lưu luyến nhìn mười ba cột cờ này một cái, lắc đầu xoay người rời đi, đối với xương khô Thần Đế trong quan tài, hắn không có chút ý tham lam nào, cũng không có ý định đem xương khô này lấy đi luyện thành pháp bảo.

Đệ nhất Đô Thiên là một người đáng giá tôn kính, hắn là một trong mười ba người trấn áp Cổ Tiên trong Cổ Tiên hạo kiếp, luyện thành Luyện Thiên đại trận, có công với chư thiên vạn giới.

Hắn làm hết thảy, đã chôn vùi ở trong lịch sử, nhưng mà nếu Giang Nam biết công tích vĩ đại của hắn, vậy thì sẽ tâm tồn tôn kính.

- Những đạo tắc trong dấu chân này, mặc dù ta có thể lĩnh ngộ, nhưng lại không cách nào thu, nếu có thể luyện hóa những đạo tắc này, đối với tu vi của ta cũng có rất có ích lợi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1283: Luyện Hóa Thần Vương Kỳ. (2)

Giang Nam thở dài, cố hết sức kéo ra môn hộ Đô Thiên Phủ, đi ra bên ngoài, ngay sau đó để cho kiếp trước thân kiếp sau thân của mình tiến vào trong mi tâm Tử Phủ, nghiên cứu đạo tắc tích chứa trong Thần Đế da người, mà hắn thì hướng một mặt Thần Vương Kỳ trong đó đi tới.

Trong vực sâu, Thần Quân kỳ đạo tắc cũng không giống nhau, ẩn chứa Đại Đạo bất đồng, mỗi một mặt đại kỳ cũng có thể nói dung nạp một môn Thần Quân cấp công pháp đầy đủ.

Mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ, cả thảy dung nạp mười vạn tám ngàn loại Thần Tôn Thần Quân cấp công pháp!

Có thể nghĩ, đệ nhất Đô Thiên nội tình là kinh khủng bực nào!

Giang Nam tế lên Hỗn Độn trúc tía, mở ra Hỗn Độn tiểu thế giới, tinh tế công nhận mặt đại kỳ trước mắt này, tùy ý đại kỳ cuốn động, cũng không cách nào luyện đi tu vi của hắn, mà vào lúc này, kiếp trước thân cùng kiếp sau của hắn đang ở trong Tử Phủ đưa mắt nhìn Thần Đế da người, sau một lúc lâu, kiếp trước thân cùng kiếp sau thân liền sưu tầm đến đạo tắc lạc ấn trong da người đối ứng Thần Vương Kỳ, lập tức tinh tế tìm hiểu.

Lại qua hơn tháng thời gian, Giang Nam rốt cục động, đi về phía Thần Vương Kỳ trước mặt này, quanh thân hắn đạo tắc sôi trào, ở một sát na mặt cờ cuốn động, tràn vào trong Thần Vương Kỳ, trong nháy mắt liền luyện hóa Thần Vương Kỳ đệ nhất trọng Thiên Thần cấm!

Thân thể Giang Nam chợt lóe, biến mất ở trong Thần Vương Kỳ, cất bước mà đi, đi lên đệ nhị trọng thiên, đạo tắc của hắn tung bay, chỉ một thoáng tràn ngập Thần Vương Kỳ đệ nhị trọng thiên mười vạn dặm hư không, đạo tắc cùng đạo tắc tương dung, không quá một hô hấp liền đem đệ nhị trọng

thiên Thần Cấm luyện hóa!

Hắn không có dừng bước, tiếp tục hướng đệ tam trọng Thiên Thần cấm đi tới.

Thần Vương Kỳ có tất cả 36 đạo Thần Cấm, phân ba thập lục trọng thiên, nhất trọng so sánh với nhất trọng khó có thể luyện hóa, phải cần pháp lực nhiều hơn, luyện hóa trước bát trọng là có thể miễn cưỡng thúc dục Thần Vương Kỳ, có tư cách đảm đương Kỳ Chủ.

Bất quá, nếu nhận được công pháp luyện chế Thần Vương Kỳ, vậy thì dễ dàng rất nhiều.

Giang Nam nhất trọng thiên lại nhất trọng thiên xông vào, tốn hao thời gian càng ngày càng dài, đến đệ bát trọng Thiên Thần cấm, hắn đã cần tốn hao hai ngày thời gian, mới có thể đem nhất trọng thiên Thần Cấm này luyện hóa.

Hắn không có dừng bước lại, ngược lại tiếp tục đi về phía trước, hướng đệ cửu trọng thiên Thần Cấm đi tới.

Trong lúc vô tình lại qua nửa tháng, Phong Hoa Kỳ Chủ đứng ở trên vực sâu nhìn xuống, chỉ thấy trong vực sâu từng mặt đại kỳ quay cuồng, mấy Phật Đà dâng lên, sắc mặt tái nhợt rơi vào bên cạnh Phong Hoa Kỳ Chủ. Mấy Phật Đà Phật Quang Tự này riêng phần mình luyện hóa một mặt tinh kỳ, hao phí pháp lực khổng lồ, một thân tu vi cũng bị luyện hóa gần nửa, mới vừa lao ra vực sâu liền lập tức khoanh chân mà ngồi, lẳng lặng điều tức.

Phong Hoa Kỳ Chủ thầm nghĩ:

- Tính toán thời gian, Huyền Thiên Giáo Chủ cùng Chân Pháp Phật Đà hẳn là cũng mau ra đây, nếu như thực lực đầy đủ đảm đương Kỳ Chủ, ba tháng thời gian liền đủ để luyện hóa Thần Vương Kỳ tiền bát trọng Thần Cấm, nếu như vượt qua ba tháng thời gian, liền không có tư cách trở thành Đô Thiên Kỳ Chủ ta.

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy trong vực sâu phật quang đại phóng, một Đại Phật mềm rủ xuống dâng lên, phủ xuống đến bên cạnh hắn, Chân Pháp Phật Đà vinh quang đầy mặt, phía sau một mặt Thần Vương Kỳ phiêu giương, ha hả cười nói:

- May mắn không làm nhục mệnh, tiểu phật rốt cục luyện hóa mặt Thần Vương Kỳ tiền bát trọng Thần Cấm này.

Ánh mắt của hắn chuyển động, không có thấy Giang Nam, cười nói:

- Giang giáo chủ còn không có đi ra ngoài sao?

Lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy vô cùng thần quang từ trong vực sâu cuồn cuộn bay lên, sau một khắc Giang Nam liền ở bên cạnh mọi người, phía sau cũng có một mặt Thần Vương Kỳ phiêu đãng.

Phong Hoa Kỳ Chủ ánh mắt chớp động, có chút hưng phấn nói:

- Hai vị cũng luyện hóa Thần Vương Kỳ, thật đáng mừng, ta đây liền triệu tập mười một vị Kỳ Chủ khác, bọn người kia là chiến đấu cuồng, chỉ là Đô Thiên của ta không cùng ngoại nhân giao chiến, sớm đã đem bọn họ ức đến mức gào khóc gọi! Chỉ cần các ngươi có thể thông qua mười hai Kỳ Chủ chúng ta khảo hạch, là có thể trở thành Kỳ Chủ mới!

Hắn thần thức bay tới mọi nơi, rất nhanh tinh kỳ phiêu giương, Đô Thiên Thần Giới tất cả Thần Ma phần phật hướng bên này bay tới, cầm đầu rõ ràng là mười một Đô Thiên Kỳ Chủ!

Mười một Đô Thiên Kỳ Chủ này phần lớn là Chân Thần cảnh giới, trong đó có hai người là Thiên Thần, nhưng thực lực so với Thiên thần bình thường còn cường đại hơn không biết bao nhiêu, tuyệt đối có thể cùng Chân Thần sánh ngang!

- Chân Pháp đạo hữu cùng Giang giáo chủ riêng phần mình luyện hóa một mặt Thần Vương Kỳ?

Một Chân Thần hơi thở rung chuyển Đô Thiên hư không, thân thể vô cùng rộng lớn, hai con mắt giống như hai tinh cầu khổng lồ, cười ha ha nói:

- Rất tốt, rất tốt, Đô Thiên Thần Giới ta đã thật lâu không có náo nhiệt như thế! Ta muốn là người đầu tiên xuất thủ khảo nghiệm hai vị đạo hữu, các ngươi người nào tới trước!

- Đánh! Đánh!

Hơn ngàn Thần Ma tế lên từng mặt tinh kỳ, phong tỏa trăm triệu dặm hư không, hóa thành từng cái từng cái trận doanh khổng lồ, trong trận doanh từng tôn Thần Ma gào khóc kêu to, cuồng dã vạn phần:

- Mão Thiên Kỳ Chủ, để cho người mới tới biết Mão Thiên Kỳ ta lợi hại!

Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà nhìn về phía Chân Thần kia, sắc mặt cũng khẽ biến, Mão Thiên Chân Thần này thực lực mạnh đến kỳ cục, ở trong Chân Thần coi như là cao thủ khó lường, một thân đạo tắc thiên chuy bách luyện, tuyệt đối dị thường cường đại!

Năm xưa Giang Nam đã từng cùng Ứng Long Đại Thế Giới Chân Thần Chúc Mạch từng có một lần giao tập, hai tròng mắt của Chân Thần Chúc Mạch đã luyện thành Chân Thần chi bảo, kinh khủng vô cùng, pháp lực xỏ xuyên qua không biết bao nhiêu tỉ dặm đuổi giết Giang Nam, mà Chân Thần trước mặt này so sánh với Chúc Mạch chỉ sợ cũng không kém chút nào!

Chân Thần cùng Thiên Thần bất đồng, Thiên Thần thân thể vĩ ngạn rộng lớn, nhưng Chân Thần thì đã có thể đem thân thể từng cái từng cái bộ vị luyện thành Chân Thần chi bảo, có pháp lực cùng chiến lực tăng lên tới độ cao làm người không thể tưởng tượng!

- Ngã phật, là ngươi tới trước, hay là ta tới trước?

Giang Nam đột nhiên nhoẻn miệng cười, hướng Chân Pháp Phật Đà nói.

- Lễ nhượng chính là mỹ đức, tiểu phật Tứ Đại Giai Không, danh lợi ở

trong mắt tiểu phật cũng là nhất thời.

Chân Pháp Phật Đà một bức thế ngoại cao nhân, hợp thành chữ thập nói:

- Tiểu phật làm sao có thể cùng giáo chủ tranh nhau? Vẫn là giáo chủ trước đi.

- Như vậy ta liền không khách khí.

Giang Nam cất bước tiến lên, da thịt khóe mắt nhảy lên:

- Chân Pháp này để cho ta đánh trận đầu, mình ở một bên nghiên cứu sơ hở những Kỳ Chủ này, dễ dàng mình thắng được, rất tốt! Đợi có thời điểm cho ngươi khóc!

Chương 1284: Huyền Thiên Kỳ Chủ. (1)

Hắn đối với Chân Pháp Phật Đà cũng không ác cảm, bất quá Chân Pháp Phật Đà chính là người Đại Tây Thiên Phật Giới truyền đạo, nếu như trở thành Kỳ Chủ, triệu tập Đại Tây Thiên cao thủ lẫn vào trong Đô Thiên nghiên cứu Luyện Thiên đại trận, sẽ nhiều ra rất nhiều biến số.

Vạn nhất để cho Đại Tây Thiên Phật Giới học được Luyện Thiên đại trận, luyện thành Phật Giới Thiên Đạo chí bảo, đối với chư thiên vạn giới khẳng định không là một chuyện tốt!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, mời!

Mão Thiên Kỳ Chủ thân thể đứng vững vàng ở trong hư không, khom người thi lễ, chiến ý xông lên trời, chợt quát lên.

Giang Nam sắc mặt nghiêm nghị, hoàn lễ nói:

- Mão Thiên Kỳ Chủ, mời!

Nhiều Thần Ma Đô Thiên từng cái từng cái hưng phấn vạn phần, liên thủ phong ấn Đô Thiên Thần Giới trăm triệu dặm hư không, phía sau từng tôn Thần Ma hiện ra từng mặt tinh kỳ, đem tấm thời không to này lớn phong tỏa, hóa thành một chiến trường cự đại, tránh cho hai người giao thủ dư ba trùng kích đến những địa phương khác của Đô Thiên Thần Giới.

Trong Đô Thiên thần giới cũng có nhiều quốc độ, có vạn vật sinh linh ở trong đó phồn diễn sinh sống, đó là Thần Ma Di Tộc, nếu dư ba giao thủ truyền tới đó, thế tất có tạo thành thương vong thật lớn.

Đô Thiên Thần Ma phong ấn thời không, cũng là một loại thủ đoạn bảo vệ đối với mấy sinh linh này, không đến nỗi để cho dư ba lan đến gần nơi đó.

Giang Nam đứng ở trong chiến trường, đối mặt Mão Thiên Kỳ Chủ, không có chút lo lắng, ngược lại rất là mong đợi.

Kể từ khi hắn tu thành Thần Minh tới nay, trừ cùng Lan Lăng Liệt, Tử Viên Ma Đế đã giao thủ ra, còn không có đối mặt Chân Thần cường giả, dù sao Lan Lăng Liệt cùng Tử Viên Ma Đế cùng hắn là Thần Minh cảnh giới, mới vừa tấn thăng đến Thần Minh không có bao lâu.

Mà Mão Thiên Kỳ Chủ là một Chân Thần, cùng cường giả bực này giao thủ, có thể cho hắn biết chiến lực của mình đến tột cùng đến trình độ nào!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi phải cẩn thận!

Thân thể Mão Thiên Kỳ Chủ đột nhiên vừa động, Chân Thần tiểu thế giới đột nhiên mở ra, trong phút chốc cơ hồ đem hư không chiến trường bao phủ một nửa, hắn phảng phất hóa thành một Thần Ma khổng lồ mấy ngàn vạn dặm, mà Giang Nam vào giờ khắc này thì biến thành một bụi bậm bé nhỏ không đáng kể trước mặt hắn!

Hô...

Tiểu thế giới của hắn đột nhiên sụp đổ, nhanh chóng ngưng tụ, trong chớp mắt liền từ mấy ngàn vạn dặm thu nhỏ lại đến chỉ có trăm trượng, chỉ thấy thân thể Mão Thiên Kỳ Chủ nhìn như mấy ngàn vạn dặm giờ phút này cũng thu nhỏ lại đến trăm trượng.

Đem mấy ngàn vạn dặm hư không luyện đến chỉ có trăm trượng, đây cũng là nơi kinh khủng của Mão Thiên Kỳ Chủ, ở quanh thân hắn, không gian ngưng tụ cao độ, vô hình trung để cho lực phòng ngự của hắn đạt tới tình cảnh không thể tưởng tượng nổi!

Oanh!

Mão Thiên Kỳ Chủ đạo tắc bộc phát, chỉ thấy đạo tắc sôi trào, chiến ý vô cùng nồng đậm cùng đạo tắc tương dung, giống như có vô số mặt đại kỳ ở quanh thân hắn phiêu động!

Mà trong tay của hắn đạo tắc ngưng tụ, hóa thành một cây Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, cao cao giơ lên, hung hăng hướng Giang Nam đánh xuống!

Hắn rõ ràng là một cường giả cận chiến, muốn cùng Giang Nam cận chiến tranh hùng!

- Hỗn Độn Giới Vực! Đạo Kim Ngọc Bàn!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, mi tâm Hồng Mông trúc tía bay ra, hóa thành Thần Ma tiểu thế giới của hắn, Hỗn Độn Giới Vực, ngay sau đó túc hạ nhẹ nhàng một bước, một tòa thập nhị phẩm đài sen tự động hiện lên, Liên Đài nhanh chóng xoay tròn, Long Phượng quấn quanh, trước bảo vệ thân thể.

Xuy...

Mão Thiên Kỳ Chủ áp đặt mở vạn dặm Hỗn Độn Giới Vực, bôn tập bản thể Giang Nam, lực phòng ngự của Hỗn Độn Giới Vực cực kỳ mạnh mẽ, nhưng mà công kích của hắn càng thêm sắc bén.

Boong boong boong boong!

Thanh âm kịch liệt hung mãnh không ngừng truyền đến, trong khoảnh khắc Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao liền liên tục phá vỡ trước mười một phẩm Liên Đài, thế như chẻ tre.

Thình thịch!

Nhất phẩm Liên Đài cuối cùng bị hắn công phá, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bổ về phía đỉnh đầu Giang Nam, nhưng vào lúc này một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung từ trong cơ thể Giang Nam hiện lên, cạch một tiếng chấn động, ngay sau đó ở dưới Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao phá toái!

Giang Nam không khỏi động dung, lực công kích của Mão Thiên Kỳ Chủ đúng là hung mãnh tuyệt luân, ngay cả phòng ngự Thần Thông mạnh nhất

của hắn cũng có thể dễ dàng đánh nát!

Đang...

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chém ở trên đỉnh đầu Giang Nam, vô cùng thần quang bắn ra mọi nơi, trong khoảnh khắc tịch quyển vạn dặm, lấp lánh chói mắt, để không biết bao nhiêu Thần Ma ở trong tràng cũng thấy vậy âm thầm vì Giang Nam ngắt mồ hôi lạnh.

- Huyền Thiên Giáo Chủ bị Mão Thiên Kỳ Chủ một đao chém vào trên ót, chỉ sợ sẽ bị chém nát!

- Một chiêu liền phân ra thắng bại, chênh lệch quá xa, dù sao Mão Thiên Kỳ Chủ là Chân thần, mà hắn bất quá là một Thần Minh mà thôi.

Phong Hoa Kỳ Chủ cũng nhịn không được thay Giang Nam tiếc hận, thầm nghĩ:

- Giang giáo chủ có thể luyện hóa một mặt Thần Vương Kỳ, đã là đáng quý, chẳng qua là hắn cùng với Mão Thiên cảnh giới chênh lệch quá xa...

Thần quang như nước thủy triều tịch loại thối lui, Đô Thiên hơn ngàn Thần Ma nhất thời thấy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao đứng ở trên trán Giang Nam, nhưng không như mọi người đoán, đem Giang Nam một đao bổ ra, mà chẳng qua là ở trên trán của hắn lưu lại một đạo bạch ngân!

- Nhục thể của ta, so với phòng ngự Thần Thông của ta mạnh hơn.

Giang Nam lẳng lặng nhìn Mão Thiên Kỳ Chủ Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao ở quanh thân mình liên tục bay múa, như mưa hướng hắn công tới, nhưng không có ngăn cản chút nào, tùy ý những công kích này lạc ở trên người mình.

Trong cơ thể hắn có vô số thần thông bôn lưu, dễ dàng trong lúc liền đem Mão Thiên Kỳ Chủ công kích hóa đi, để cho nhục thể của hắn cường đại trước nay chưa có.

Đây là pháp môn hắn học từ Bỉ Ngạn thế giới Càn Khôn Đạo Nhân, Thần Thông đúc thành thân thể, thần nhục nhất thể, bên trong giấu thiên địa!

Giang Nam giơ tay lên nhẹ nhàng gẩy một cái, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bị hắn vẹt ra, mỉm cười nói:

- Mão Thiên Kỳ Chủ, nếu ngươi chỉ muốn bằng vào đạo tắc ngưng tụ Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao liền đem ta đánh bại, chỉ sợ là không thể như ý ngươi.

Mão Thiên Kỳ Chủ sắc mặt ngưng trọng, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao hóa thành đạo tắc trở về trong cơ thể hắn, một quyền hướng Giang Nam oanh khứ, trầm giọng nói:

- Thần Thông của ta giống như trước cũng không phải là thủ đoạn công kích mạnh nhất của ta, ta mạnh nhất còn là nhục thể của ta! Ta đã đem thân thể trui luyện thành Chân Thần chi bảo, ngươi có thể động dùng pháp bảo ngăn cản ta!

Một quyền này của hắn oanh tới, Giang Nam cũng không dám để cho một quyền này oanh ở trên người mình, bởi vì một kích kia của Mão Thiên Kỳ Chủ đúng là mạnh mẽ đến đáng sợ, mạnh hơn Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, uy lực cả thảy lớn hơn sáu bảy lần!

Một quyền chấn động hư không, trong nháy mắt hư không liền chấn động trăm vạn lần, chỉ dư âm chấn động này là có thể để cho một Thần Minh đạo tắc cùng thân thể hết thảy tan rã, hóa thành hư ảo!

Chương 1285: Huyền Thiên Kỳ Chủ. (2)

Đây là uy năng của Chân thần chi bảo, đừng nói Thần Minh, coi như là Thiên Thần, cũng sẽ dễ dàng bị đánh thành phấn vụn!

Mới vừa rồi trong lòng Mão Thiên Kỳ Chủ còn có ý thử dò xét, mà bây giờ là coi Giang Nam thành đối thủ chân chân chính chính!

Thần Thông của hắn cũng luyện đến mỗi một góc trong thân thể, lúc xuất thủ liền là uy năng chân thần chi bảo bộc phát, Chân thần chi bảo càng thêm linh hoạt, càng thêm thay đổi liên tục, ở hắn xuất thủ, Thần Thông hướng ra phía ngoài bộc phát, công kích hung mãnh, là Giang Nam trước nay mới thấy!

- Không cần!

Giang Nam quát lên, một quyền đón nhận, một quyền này trào ra, muôn hình vạn trạng, Tinh Hà mênh mông cuồn cuộn, Ma ngục cuồn cuộn, Minh Hải sôi trào, Huyền Hoàng tách ra, Tứ Tượng chống đỡ thiên, Ngũ Hành xác lập, một quyền trong lúc đó, đem tất cả sở học dung làm một thể, có một loại khí độ Quân Lâm Thiên Hạ!

Hắn tiến bộ, so sánh với ở đất dung hợp cùng Tử Viên Ma Đế giao thủ có tiến bộ lớn hơn nữa, cùng Tử Viên Ma Đế giao thủ, Giang Nam Thần Thông rõ ràng, Tinh Hà Ấn chính là Tinh Hà Ấn, thiên đạo thần thông chính là thiên đạo thần thông, mà bây giờ công kích của hắn dĩ nhiên đã đem đủ loại Thần Thông hòa hợp một lò, xuất thủ trong lúc đó giới hạn các loại Thần Thông không hề rõ ràng như vậy nữa, nhưng mà uy lực mạnh hơn!

Oanh...

Từng mặt đại kỳ bao phủ phiến chiến trường này phiên động, chấn đắc nhiều Thần Ma khí huyết cuồn cuộn, đứng không được thân hình, mười hai

vị Kỳ Chủ khác thấy thế, đạo tắc vội vàng xông ra, đem nhiều đại kỳ luyện làm một thể, lúc này mới ngăn cản được một kích kia của hai người bộc phát ra uy năng, không để cho dư ba tản mát ra.

Nhiều Thần Ma sắc mặt kịch biến, cường độ công kích bực này thật là vô cùng kinh người, Mão Thiên Kỳ Chủ cũng thôi, dù sao cũng là Chân Thần, nhưng Giang Nam là một Thần Minh, lại cũng có thể có uy năng cường hãn như thế!

Trong chiến trường, Giang Nam cùng Mão Thiên Kỳ Chủ lấy mau đánh mau, trong khoảnh khắc chính là mấy ngàn đạo công kích đi qua, cơ hồ ở một cái chính diện thời gian, hai người liền riêng phần mình bị thương.

Thực lực đạt tới loại trình độ như bọn họ, muốn hoàn toàn tránh ra công kích của đối phương cơ hồ không có khả năng, bị công kích của đối phương hơi đụng vào, nhất định sẽ bị thương nặng, bất quá cũng may thân thể hai người mạnh mẽ đến biến thái, mặc dù bị thương thân thể cũng rất mau chữa trị, khôi phục tới trạng thái đỉnh.

Đây chính là Bất Tử Bất Diệt thân!

Hai người đánh đập tàn nhẫn, trong lúc vô tình pháp lực tiết ra ngoài, để cho nhiều đại kỳ không ngừng chấn động, tinh kỳ phong ấn chiến trường đang không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch trương, cũng không lâu lắm liền khuếch trương gấp đôi, lúc này mới có thể miễn cưỡng ngăn trở công kích dư ba.

- Thần Quân đệ đệ, quả nhiên là nhân vật lợi hại.

Nơi xa trong Thiên phủ, Đô Thiên Thần Chủ đang xem chiến, đem chiến đấu trong sân hết thảy thu vào đáy mắt, thầm nghĩ:

- Cho dù là Thần Quân năm đó, chỉ sợ cũng không có thủ đoạn bực này a...

- Đừng đánh, cửa ải này của ta coi như ngươi qua!

Mão Thiên Kỳ Chủ đột nhiên thân thể tung bay, phía sau một mặt đại kỳ phiêu khởi, dung nhập vào trong nhiều đại kỳ, cười nói:

- Trận chiến này đánh cho sảng khoái, tiếp tục đánh xuống liền sẽ biến thành so đấu tu vi. Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi là Thần Minh, mà ta là Chân Thần, tu vi so với ngươi thâm hậu rất nhiều, lấy tu vi thắng ngươi, ta thắng không đẹp!

Giang Nam chắp tay tạ ơn, nhìn chung quanh một lần, cười nói:

- Còn có vị Kỳ Chủ nào chỉ giáo hay không?

- Ta tới!

Một mặt đại kỳ chấn động, chỉ thấy mặt Thần Vương Kỳ này bay lên, một nữ Thiên Thần hạ xuống đến trước mặt Giang Nam, trầm giọng nói:

- Nguyên Ngọc Kỳ Chủ, cầu Giang giáo chủ chỉ giáo! Giang giáo chủ, ngươi mới vừa rồi trải qua đánh một trận, có cần nghỉ ngơi chốc lát, khôi phục tu vi hay không?

- Không cần!

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Giang Nam thi lễ:

- Nguyên Ngọc Kỳ Chủ, mời!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ đôi mắt đẹp chớp động, cười nói:

- Ta là Thiên Thần cảnh giới, tu vi pháp lực không thâm hậu bằng Mão Thiên Kỳ Chủ, cho nên lần này ta cùng giáo chủ so đấu pháp bảo.

Nàng tâm niệm vừa động, hai loan đao từ trong mi tâm bay ra, đao như mãn nguyệt, vờn quanh thân thể thon dài của nàng nhiễu động, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi cũng có thể tế lên pháp bảo.

Giang Nam đưa mắt nhìn hai cái loan đao này, đột nhiên nói:

- Thần Chủ chi bảo?

- Chính xác.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ nhẹ nhàng vuốt ve thân đao, lộ ra vẻ ôn nhu, cười nói:

- Đây là di vật mẫu thân ta để lại cho ta. Mẫu thân của ta từng là một Pháp Vương Thần Giới, nàng chết bởi một cuộc đại kiếp, chỉ để lại hai thanh đao này.

- Thần Chủ chi bảo, cũng may ta cũng có.

Giang Nam khẽ mỉm cười, đột nhiên năm thanh Thần thương từ trong mi tâm hắn bay ra, hóa thành Khí Thôn Ngưu Đấu đại trận, rõ ràng là năm thanh Ngưu Đấu Thần Thương, năm Thần thương đại trận liền thành, năm mặt đại kỳ trên Thần thương triển khai, mặt cờ trải rộng ra, nhất thời chỉ thấy trong chiến trường đầy trời Tinh Quang, tạo thành một tòa chu thiên chi trận, trong trận pháp rõ ràng là Vô Ngân Tinh Không!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ sắc mặt biến hóa, xoay người liền đi, khí hô hô nói:

- Bắt nạt người! Ta chỉ bất quá lấy ra hai kiện Thần Chủ chi bảo, ngươi lại lấy ra mười vật, đừng đánh, cửa ải này coi như ngươi vượt qua kiểm tra rồi!

Giang Nam thu đi Ngưu Đấu Thần Thương cùng năm mặt đại kỳ, mặt không hồng tim không nhảy nói:

- Còn có vị Kỳ Chủ nào chỉ giáo?

- Kỳ Chủ Khúc Xương, đến đây lãnh giáo!

Một Chân Thần đi ra, mỉm cười nói:

- Giang giáo chủ, ta tự hỏi thân thể chiến lực không bằng Mão Thiên, pháp bảo không bằng Nguyên Ngọc, cho nên ta và ngươi so đấu Thần Thông!

- Tốt!

Giang Nam thân thể lay động, nhất thời quanh thân vô số Thần Thông bộc phát, chi chít Thần Thông phô thiên cái địa hướng Khúc Xương Kỳ Chủ oanh khứ, Khúc Xương Kỳ Chủ lấy làm kinh hãi, phía sau Thiên Đình nặng nề bay ra, vô số thần thông từ thiên đình bay ra, đón nhận Giang Nam oanh kích.

Hai người phen này giao thủ cũng là hoàn toàn mới, thân thể bất động, nhưng có hằng hà Thần Thông bộc phát, đụng lẫn nhau, đủ loại Thần Thông hóa thành đủ loại dị tượng xa hoa, thần quang sáng mờ, đan vào lần lượt thay đổi, sáng lạng cực kỳ.

Cuối cùng Khúc Xương Kỳ Chủ cũng không có thể làm gì Giang Nam, chỉ đành phải lui ra.

Từng tôn Kỳ Chủ rối rít xuất thủ khảo nghiệm, Giang Nam nhất nhất đón lấy, rốt cục đem mười hai Kỳ Chủ khảo hạch hết thảy đón lấy.

- Chúc mừng Huyền Thiên Kỳ Chủ!

Hơn ngàn Thần Ma đứng ở trên từng mặt đại kỳ, rối rít chắp tay nói, thanh âm kinh thiên động địa, chấn động Đô Thiên Thần Giới.

- Đa tạ chư vị đạo hữu!

Giang Nam khom người hoàn lễ, tâm niệm vừa động, Thần Vương Kỳ rơi vào dưới chân, chở hắn bồng bềnh bay đi, cùng nhiều đại kỳ tương dung, cùng chung xây dựng một tòa đại trận, bảo vệ xung quanh chiến trường.

- Chân Pháp đạo hữu, tới phiên ngươi.

Phong Hoa Kỳ Chủ đột nhiên hướng Chân Pháp Phật Đà cười nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1286: Quỷ Kế Đa Đoan. (1)

Chân Pháp Phật Đà hít vào một hơi thật dài, tràn đầy tự tin, đi tới trong chiến trường, đỉnh đầu Phật Đế xá lợi treo cao, phật quang chiếu rọi thông thấu, khoanh chân ngồi xuống, ha hả cười nói:

- Vị kia đạo hữu đến đây chỉ giáo?

- Ta tới!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ chiến ý hừng hực, tế lên hai Thần Chủ chi đao, bay vào chiến trường, cười nói:

- Mới vừa rồi Huyền Thiên Kỳ Chủ ỷ vào pháp bảo so với ta nhiều, ta lo lắng Thần đao bị hao tổn, mới không có cùng hắn động thủ, hiện tại nhất định phải giết thống khoái!

Hai người phen này giao thủ để cho nhiều Kỳ Chủ trong lòng giật mình, chỉ thấy Chân Pháp Phật Đà khoanh chân ngồi ở chỗ đó, tùy ý Nguyên Ngọc Kỳ Chủ tiến công, Thần đao đánh xuống, hắn lù lù bất động, đỉnh đầu xá lợi phật quang không ngừng trào ra ngoài, rõ ràng đem hai kiện Thần Chủ chi bảo đỡ, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ thủy chung không có thể phá vỡ xá lợi phòng ngự, công kích được bản thể hắn, chỉ đành phải lui ra.

Lại có từng Kỳ Chủ tiến lên, cũng không một người có thể phá vỡ Phật Đế xá lợi này phòng ngự, cả đám đều nhíu mày.

- Tiểu phật đã thông qua mười hai vị Kỳ Chủ khảo hạch, có thể trở thành Đô Thiên Kỳ Chủ rồi hay không?

Chân Pháp Phật Đà trên mặt nụ cười, cất cao giọng nói.

Nhiều Kỳ Chủ liếc mắt nhìn nhau, đang muốn lên tiếng, đột nhiên Giang

Nam nhanh nhẹn phiêu hạ kỳ trận, ánh mắt chớp động, mỉm cười nói:

- Ngã phật, hôm nay không phải là mười hai vị Kỳ Chủ, mà là mười ba vị, ta đã trở thành Huyền Thiên Kỳ Chủ, tự nhiên cũng có thể xuất thủ khảo nghiệm ngã phật một chút! Ngã phật sẽ không để tâm chứ?

Chân Pháp Phật Đà trong mắt hiện lên nhất đạo tinh mang, hướng Giang Nam xem ra, nhẹ giọng nói:

- Giáo chủ đây là ý gì?

- Ngã phật nên biết mới đúng.

Giang Nam lại cười nói.

Chân Pháp Phật Đà thở dài, thần thức ba động, truyền âm nói:

- Giáo chủ, ta và ngươi giao tình không kém, mặc dù năm xưa từng có hiểu lầm, nhưng ta và ngươi đã ở đất lưu vong, trong La Thiên tuyệt cảnh vào sanh ra tử, cần gì vì một tòa đại trận mà tổn thương hòa khí?

- Ta cũng không muốn hư giao tình giữa ta và ngươi.

Giang Nam thần thức ba động, cười nói:

- Nếu như ngã phật có thể bảo đảm Đại Tây Thiên Phật Giới nhận được Luyện Thiên đại trận xong, sẽ không đối với chư thiên vạn giới ta động tâm tư, Kỳ Chủ vị này để ngươi nhận cũng là không việc gì. Phật Đà, ngươi có thể bảo đảm sao?

Chân Pháp Phật Đà tinh tế tự định giá chốc lát, đột nhiên lắc đầu, mặt dãn ra cười nói:

- Ta bảo đảm không được. Giáo chủ, mời ra tay đi!

- Ngã phật, ta thật không muốn hư tình hữu nghị giữa ta và ngươi.

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Giang Nam đưa mắt nhìn đỉnh đầu Chân Pháp Phật Đà treo cao Phật Đế xá lợi kia, thở dài nói:

- Nếu là Kỳ Chủ vị, không bằng như vậy, ta liền cùng ngã phật so uy năng Thần Vương Kỳ một lần, không đả thương hòa khí của ta và ngươi. Ý của ngươi như thế nào?

Chân Pháp Phật Đà trầm tư chốc lát, lắc đầu cười nói:

- Giang giáo chủ, ta biết giáo chủ xưa nay quỷ kế đa đoan, cùng ta so đấu Thần Vương Kỳ, đơn giản là giáo chủ tự nghĩ không cách nào phá vỡ xá lợi phòng ngự của ta. Nếu ta triệt hạ xá lợi này, chính là bị ngươi lừa.

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, thầm nghĩ trong lòng một câu "tặc ngốc giảo hoạt", cười nói:

- Ngã phật, ta chỉ là lo lắng hư ta và ngươi hòa khí, ngươi ngược lại lấy tâm tiểu nhân đo lòng quân tử. Ngươi cho rằng ta không cách nào phá vỡ xá lợi phòng ngự của ngươi, cũng được, ta liền để ngươi xem một chút, ta có thủ đoạn phá vỡ hay không!

Hắn tâm niệm vừa động, đem Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm lạc ấn tịch thu ở trong tay, cười lạnh nói:

- Ngã phật, ta một kiếm này, có thể phá vỡ xá lợi phòng ngự của ngươi hay không?

Chân Pháp Phật Đà thấy trảm tiên kiếm hư ảnh này, chỉ cảm thấy sát ý ngập trời cuồn cuộn mà đến, kiếm không động, Kiếm Ý liền đã đột phá xá lợi phòng ngự, nhắm thẳng vào nội tâm của hắn, để cho trái tim của hắn không khỏi run run.

- Tiên Thiên Chi Vật!

Chân Pháp Phật Đà sắc mặt biến hóa, trầm ngâm chốc lát, đột nhiên mi tâm chợt lóe, một bộ áo cà sa tự động bay ra, rơi vào đầu vai hắn nói:

- Áo cà sa này của ta trải qua Phật Đế gia trì, dung nạp đại thiên thời không, thần kiếm lạc ấn của ngươi phá không ra áo cà sa của ta!

Giang Nam thu Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm hư ảnh, cười lạnh nói:

- Phật Đế gia trì áo cà sa cố nhiên thần kỳ, nhưng có thể thần kỳ qua được bản thân Thần Đế sao? Ngươi nhìn ta một tấm Thần Đế da người, có thể thắng được áo cà sa của ngươi hay không!

Chân Pháp Phật Đà nhìn lại, chỉ thấy một tấm da người từ trong mi tâm Giang Nam bay ra, Đế Uy ngập trời, rõ ràng là da Thần Đế, không khỏi sắc mặt lại biến, trầm ngâm nói:

- Chỗ này của ta còn có một pháp đàn, nhiều Phật tổ Phật Tôn Đại Tây Thiên ở phía trên nói pháp qua, phật hiệu gia trì, Thần Đế da người của ngươi cũng thu không đi ta!

Hắn mới vừa đem pháp đàn lấy ra, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ tung, Giang Nam đem Huyền Hoàng Thánh Sơn thả ra, trầm giọng nói:

- Ngươi nhìn một tòa Huyền Hoàng Thánh Sơn của ta, có thể đập phá pháp đàn của ngươi hay không?

Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ, Mão Thiên Kỳ Chủ cùng Nguyên Ngọc Kỳ Chủ thấy những bảo vật này, từng cái từng cái trong lòng áy náy, Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà lấy ra những pháp bảo này, không phải là lai lịch lớn hù chết người, chính là uy năng lớn hù chết người.

Mặc dù Đô Thiên Thần Ma thân gia cũng cực kỳ phong hậu, nhưng so với hai người bọn họ, nhất thời chỉ cảm thấy mình trong túi ngượng ngùng.

- Hai tên này, là tới khoe của đập bãi a?

Một Kỳ Chủ thấp giọng nói.

Những Kỳ Chủ khác rối rít gật đầu, tràn đầy đồng cảm, Giang Nam cùng Chân Pháp Phật Đà còn chưa động thủ, liền trước đem pháp bảo của mình ra khoe, giống như hai thổ tài chủ gặp mặt liền so tiền.

Chân Pháp Phật Đà thấy pháp bảo không cách nào áp qua Giang Nam, cau mày, đột nhiên phất tay đem Phật Đế xá lợi thu vào, cười nói:

- Giáo chủ thịnh tình không thể chối từ, ta liền cùng giáo chủ khoa tay múa chân Thần Vương Kỳ, xem một chút ai cao ai thấp!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, đem Huyền Hoàng Thánh Sơn thu hồi, cười tủm tỉm nói:

- Nếu là tranh đoạt Kỳ Chủ vị, tự nhiên phải ở trên Thần Vương Kỳ phân cao thấp, cho dù có thắng bại, ta và ngươi cũng không đả thương hòa khí, như cũ là bạn tốt.

- Chân Pháp người này rất quỷ quái, nhưng vẫn bị ta lừa. Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm hư ảnh rất sắc bén, nhưng ta không cách nào thúc dục uy năng thần kiếm, chỉ có thể dùng để cắt người. Thần Đế da người ta mới vừa thu vào tay, bằng tu vi hôm nay của ta còn không cách nào luyện hóa, mà ta không có Đậu Suất Thần Hỏa, không có Huyền Hoàng Thánh Sơn cũng không cách nào đem tòa thánh sơn này tế luyện thành bảo.

Giang đại giáo chủ thầm nghĩ trong lòng:

- Hắn cho là pháp bảo của ta vừa vặn khắc chế hắn, lại không ngờ ta chỉ là hư trương thanh thế, hù dọa hắn mà thôi. Bất quá nói trở lại, Chân Pháp người này quả thực chính là một bảo khố cực lớn, bảo bối gì đều có...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1287: Quỷ Kế Đa Đoan. (2)

Chân Pháp Phật Đà nhìn thấy nụ cười của hắn, trong lòng máy động, hồ nghi vạn phần:

- Giang giáo chủ người này cười như là hồ ly nhìn gà mái, chẳng lẽ Phật gia bị hắn tính kế rồi?

Trong lòng hắn tính toán chốc lát, thầm nghĩ:

- Ta lời đã ra miệng, không thể đổi ý. Bất quá Huyền Thiên Giáo Chủ cho là bằng vào Thần Vương Kỳ là có thể thắng được ta, là có chút tự đại. Hắn lại không biết, pháp lực của ta không thua Chân Thần, đã đem mặt Thần Vương Kỳ này tế luyện Cửu Trọng Thiên!

Hai người mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, Chân Pháp Phật Đà đem Thần Vương Kỳ tế lên, mặt đại kỳ này một khi tế lên, nhất thời bạch quang đầy trời, đại kỳ phần phật, cuốn động thiên khung, kinh khủng vô cùng!

Giờ khắc này, Chân Pháp Phật Đà thậm chí có một loại cảm giác dung nhập vào trong thiên địa đại đạo, mượn tới thiên địa oai!

Tâm cảnh của hắn phảng phất cùng thiên địa tương dung, cùng hư không tương dung, cùng Thiên Đạo tương dung, thân hóa thành Đế, thân hóa thành Hoàng, thân hóa thành Thiên Đạo!

Sắc mặt đám người Mão Thiên Kỳ Chủ kịch biến, từng cái từng cái thất thanh thấp giọng hô nói:

- Hắn đã đem Thần Vương Kỳ tế luyện đến Cửu Trọng Thiên, lợi hại, lợi hại! Pháp lực Phật Đà này, so với chúng ta cũng không kém chút nào! Ngắn ngủn ba tháng thời gian, hắn liền tế luyện đến Cửu Trọng Thiên, chúng ta

những năm này cũng bất quá là tế luyện đến Cửu Trọng Thiên mà thôi!

- Phong Hoa, tu vi của ngươi thâm hậu nhất, hôm nay ngươi tế luyện đến thập trọng thiên không?

Phong Hoa Kỳ Chủ lắc đầu nói:

- Còn kém một đường, thập trọng thiên cần pháp lực quá mạnh mẽ, ta còn cần một khoảng thời gian tích lũy, mới có thể luyện hóa.

- Huyền Thiên Kỳ Chủ lần này nguy hiểm!

Mọi người mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy phía sau Giang Nam giống như trước cũng hiện ra một mặt Thần Vương Kỳ, đại kỳ cuốn hư không vạn dặm, tử quang tràn ngập, thần uy hạo hạo đãng đãng phô thiên cái địa vọt tới!

Luyện Thiên đại trận mỗi một mặt tinh kỳ tích chứa Đại Đạo bất đồng, công pháp bất đồng, lúc tế lên dị tượng cũng không giống nhau.

Chân Pháp Phật Đà quát lên, đại kỳ bay phất phới, về phía trước đột nhiên một quyển, vạn dặm hư không bị cắn nát, chỉ thấy bạch khí treo trên bầu trời, kim quang vạn đạo, hóa thành một đạo Trường Hà kim sắc, bạch quang nâng kim hà, cuồn cuộn mà đến, bá một tiếng hướng Giang Nam bay tới!

Cùng lúc đó, Giang Nam toàn lực thúc dục Thần Vương Kỳ của mình, chỉ thấy tử quang dày đặc, giữa tử quang dài ra một buội thần thụ chọc trời, thần thụ tùy ý bạch quang kim hà cọ rửa, lù lù không ngã, đột nhiên thần thụ về phía trước quét đi, tử quang đầy trời, cùng bạch quang kim hà va chạm, sóng lớn ngập trời!

Oanh...

Bạch quang kim hà cuốn mà quay về, ầm ầm đụng vào trên Thần Vương Kỳ của Chân Pháp Phật Đà, Chân Pháp Phật Đà muộn hanh nhất thanh, cả người mang kỳ bay ngược ra sau, hung hăng đụng vào nhiều đại kỳ kết thành

đại trận, đem tòa đại trận này đụng đến rung động nổi lên bốn phía!

Trong lòng đám người Phong Hoa Kỳ Chủ giật mình, Chân Pháp Phật Đà đem mặt Thần Vương Kỳ này luyện hóa Cửu Trọng Thiên, ở trong tất cả Kỳ Chủ đã là nhân vật trung thượng, cho dù không mượn dùng xá lợi cũng có thể trở thành Kỳ Chủ.

Mà Giang Nam một chiêu đánh tan, này chẳng phải là nói rõ Giang Nam đã luyện hóa thập trọng thiên? Chẳng phải là nói rõ pháp lực của Giang Nam so với bọn hắn bất kỳ một người nào còn mạnh hơn?

- Luyện hóa thập trọng thiên, có pháp lực Chân Thần sơ kỳ đỉnh, pháp lực của Huyền Thiên Kỳ Chủ mạnh mẽ như vậy?

Mọi người nhìn nhau hoảng sợ, Mão Thiên Kỳ Chủ lẩm bẩm nói:

- Mới vừa rồi ta còn nói pháp lực đối phương không bằng ta, bây giờ nhìn lại là hắn giấu dốt, pháp lực của hắn rõ ràng so sánh với ta còn muốn thâm hậu mấy lần...

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Thật ra thì bọn họ là hiểu lầm, pháp lực của Giang Nam nhiều nhất chẳng qua là miễn cưỡng đến tầng thứ Chân Thần, sở dĩ hắn có thể đem Thần Vương Kỳ luyện hóa đến thập trọng thiên, chủ yếu là bởi vì hắn đã đem công pháp tích chứa trong mặt Thần Vương Kỳ này thôi diễn đi ra ngoài, người khác luyện hóa lên cực kỳ khó khăn, mà hắn hết sức dễ dàng, cũng không phải là pháp lực của hắn vượt xa mọi người.

Chân Pháp Phật Đà rơi trong kỳ trận, chỉ cảm thấy mềm mại vô cùng, kỳ trận đem một kích kia của Giang Nam hấp thu, không để cho hắn bị thương.

- Giáo chủ, ngươi đùa bỡn gạt người!

Chân Pháp Phật Đà nhảy dựng lên, tâm tư chuyển động, bỗng nhiên biết tại sao Giang Nam khăng khăng muốn cùng hắn tỷ thí Thần Vương Kỳ,

hướng Giang Nam cả giận nói:

- Ngươi thấp nhất luyện hóa thập trọng thiên Thần Cấm, cố ý tới kiếm tiền ta!

Giang Nam thầm thở dài xấu hổ, cười nói:

- Ta luyện hóa thập trọng thiên Thần Cấm, ngươi luyện hóa Cửu Trọng Thiên, còn không phải là ta so sánh với ngươi giỏi hơn một chút sao?

Chân Pháp Phật Đà cả giận nói:

- Ngươi biết rõ dùng Thần Vương Kỳ tỷ thí nhất định sẽ thắng ta, cho nên mới đánh cái cuộc này, nếu ta không đáp ứng, liền quả quyết sẽ không thua!

- Ngã phật chẳng lẽ muốn ăn quịt sao?

Chân Pháp Phật Đà sắc mặt âm tình bất định, đột nhiên hóa giận mỉm cười, song chưởng hợp thành chữ thập nói:

- Nguyện đánh cuộc chịu thua, mới vừa rồi là ta giận dữ công tâm, thất thố.

Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ cười to tiến lên nói:

- Hai vị cũng là nhân tài khó lường, Huyền Thiên Kỳ Chủ tăng thêm một bậc, nhưng Chân Pháp Phật Đà cũng không thua gì, không bằng các ngươi cũng đừng cãi cọ, cũng làm Đô Thiên Kỳ Chủ ta là được.

Chân Pháp Phật Đà lắc đầu nói:

- Nguyện đánh cuộc chịu thua. Nếu ta thua, tự nhiên sẽ không làm Kỳ Chủ.

Giang Nam trong lòng chỉ cảm thấy có chút băn khoăn, bồi tội nói:

- Ngã phật tha lỗi, Tử Xuyên cũng là vạn bất đắc dĩ.

- Ta vì Đại Tây Thiên suy nghĩ, ngươi vì chư thiên vạn giới suy nghĩ, cũng là tranh khí vận một chuyến, giáo chủ không cần tự trách.

Chân Pháp Phật Đà trầm ngâm chốc lát, đột nhiên lấy ra Thần Vương Kỳ, để cho mấy vị Phật Quang Tự Phật Đà khác cũng riêng phần mình nộp ra đại kỳ bản thân luyện hóa, cười nói:

- Xem ra ta không thích hợp làm Kỳ Chủ này, vẫn là tiếp tục làm một tán nhân thôi. Giang giáo chủ, ngươi thiếu ta một cái nhân tình, tương lai tiểu phật có cầu, ngươi phải trả ta nhân tình.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Tử Xuyên tất nhiên sẽ hồi báo.

Chân Pháp Phật Đà đem nhiều đại kỳ ném vào trong vực sâu, cười nói:

- Mong rằng giáo chủ đừng quên hôm nay nói như vậy. Tiểu phật cáo lui!

Hắn xa xa hướng Đô Thiên Phủ thi lễ, cất cao giọng nói:

- Đô Thiên Thần Chủ, có thể phóng tiểu phật trở lại hay không?

Đô Thiên Phủ, Đô Thiên Thần Chủ thanh âm truyền đến nói:

- Không tiễn.

Chân Pháp Phật Đà thở phào nhẹ nhỏm, suất lĩnh mấy Phật Đà rời Đô Thiên Thần Giới, ra khỏi Đô Thiên, một Phật Quang Tự Phật Đà vội vàng nói:

- Sư huynh, vì sao phải rời Đô Thiên? Hôm nay hạo kiếp sắp tới, Phật Quang Tự ta cũng khó tránh khỏi có bị tiêu diệt, không bằng ở Đô Thiên thanh tịnh.

Chương 1288: Trung Thiên Hạo Kiếp. (1)

Chân Pháp Phật Đà cười nói:

- Chư thiên vạn giới hạo kiếp tương khởi, nơi nào cũng không được thanh tịnh, Đô Thiên Thần Giới cũng không tránh khỏi bị tiêu diệt, chân chính thanh tĩnh là Đại Tây Thiên Phật Giới ta. Ta đã được Phật Đế pháp chỉ, muốn chúng ta tạm thời rời chư thiên vạn giới, đợi đến hạo kiếp kết thúc lại trở về, tạm lánh trận đại kiếp này. Đợi đến sau khi hạo kiếp, có Phật Đế chuyển thế Chư Thiên, phát huy phật hiệu.

- Thiện tai thiện tai!

Mấy Phật Đà nói:

- Phật Đế Đông Lai, chuyển thế Chư Thiên, chỉ sợ có thật nhiều đau khổ.

- Đây là tự nhiên.

Chân Pháp Phật Đà trầm giọng nói:

- Chư thiên vạn giới cường giả làm sao dễ dàng tha thứ một Thần Đế vũ trụ khác chuyển thế ở trong vũ trụ mình? Cho nên ta mới cùng Giang giáo chủ còn nể mặt nhau, hắn thiếu ta một nhân tình, tương lai nếu như hắn chưa chết, tất nhiên là đầu sỏ chư thiên vạn giới, khi đó để cho hắn trả lại ta một món nợ ân tình, vì Đông Lai Phật Đế hộ pháp.

- Nếu khi đó Huyền Thiên Giáo Chủ không nhận, phải làm như thế nào?

Một Đại Phật lo lắng nói.

- Hắn mặc dù quỷ kế đa đoan, nhưng là một người giữ chữ tín, không đến nỗi không nhận lời.

Chân Pháp Phật Đà cười nói:

- Hôm nay, chúng ta lập tức trở về Phật Quang Tự, thu thập mọi thứ, mang theo đệ tử, mau rời khỏi đất thị phi chư thiên vạn giới này, ở vũ trụ màng thai tự nhiên có Đại Tây Thiên Phật tổ tiếp dẫn chúng ta! Đợi chúng ta quyển thổ trọng lai, chính là lúc phật quang chiếu rọi Chư Thiên!

Sau khi Chân Pháp Phật Đà rời đi không bao lâu, Đô Thiên Thần Chủ liền triệu tập mười ba vị Kỳ Chủ, phân phó nói:

- Ta ngày gần đây sẽ bế quan tiềm tu, trùng kích Thần Tôn cảnh giới, sau này chư thiên vạn giới phát sinh chiến sự, liền do các ngươi đi trước, quét dọn chiến trường, tu bổ hư không.

Đám người Giang Nam rối rít khom người đồng ý.

Đô Thiên Thần Chủ lại nói:

- Huyền Thiên Kỳ Chủ vừa tới, chưa quen thuộc sự vụ Đô Thiên ta, các ngươi giúp đỡ một chút, giúp hắn mau sớm quen thuộc sự vụ Đô Thiên ta. Còn có, nếu gặp phải chiến đấu tầm thường, các ngươi đi quét dọn là đủ, nếu gặp phải Thần Tôn cấp đại chiến, liền trở lại cho ta biết.

Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ luôn miệng đồng ý, Đô Thiên Thần Chủ gật đầu, phất tay để cho mọi người lui ra.

Mọi người rời Đô Thiên Phủ, Giang Nam ở Đô Thiên Thần Giới dàn xếp xuống, rất nhanh cùng nhiều Thần Ma Đô Thiên quen thuộc, đám người Phong Hoa Kỳ Chủ hào sảng dũng cảm, cho dù Nguyên Ngọc Kỳ Chủ là nữ tử cũng bậc cân quắc không thua đấng mày râu, anh khí bức người.

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Cũng không lâu lắm, Giang Nam cùng những người này càng ngày càng quen thuộc, đám người Phong Hoa Kỳ Chủ liền không hề kiêng kỵ cái gì nữa, có khi hóa thành nguyên hình, những Đô Thiên Thần Ma này đều là

Yêu Thần đỉnh thiên lập địa, chủng loại khác nhau.

Giang Nam ngạc nhiên phát hiện, Đô Thiên Thần Ma phần lớn là Yêu Tộc, chủng tộc khác ngược lại không nhiều lắm, những Thần Ma này tu luyện công pháp cực kỳ cao minh, trong đó thậm chí không thiếu Thần Chủ Thần Tôn cấp kinh điển!

Cái này có chút đáng giá chú ý, trong thần giới, Thần Tôn cấp kinh điển đầy đủ mặc dù có không ít, nhưng thường thường nắm giữ ở trong tay một chút thế lực lớn, những thế lực lớn này truyền thừa lâu dài, thường thường có Thần tôn thậm chí Thần Quân cấp công pháp lưu truyền tới nay.

Bất quá cho dù là một chút thế lực lớn của Thần Giới, có Thần Tôn cấp công pháp cũng là không nhiều lắm, nhiều nhất năm sáu loại cũng đã coi như là rất giỏi.

Nhưng mà những Thần Ma Đô Thiên này, chỉ Thần Tôn cấp Yêu Tộc công pháp, liền đạt hơn mười loại, Thần Chủ cấp Yêu Tộc công pháp, lại càng đạt hơn mấy chục loại, số lượng nhiều, cho dù là một chút Thánh Địa Thần Giới cũng kém!

- Đô Thiên Thần Giới tuy nhỏ, nhưng truyền thừa cực kỳ lợi hại, không kém hơn tứ đại thánh thành Thánh Địa chút nào!

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng lẽ là đệ nhất Đô Thiên lưu truyền công pháp tới nay? Không giống, những công pháp này rõ ràng là Yêu Tộc kinh điển, mà di cốt vị Đô Thiên đứng đầu kia, rõ ràng cho thấy là Nhân Tộc...

- Huyền Thiên Kỳ Chủ, Đô Thiên Kỳ Chủ ta chưởng khống Thần Vương Kỳ, phân mười hai bộ, thấp nhất cần thống lĩnh ngũ đại Thiên Thần cùng hơn trăm Thần Ma, cùng chung triển khai Bổ Thiên đại trận, mới có thể có năng lực tu bổ hư không. Huyền Thiên bộ của ngươi không có dưới trướng, còn cần một mình ngươi chiêu dụ nhân thủ.

Một ngày kia, nhiều Kỳ Chủ tìm được hắn, Phong Hoa Kỳ Chủ vì Giang Nam giới thiệu Bổ Thiên đại trận vận chuyển nói:

- Trong ngày thường một chút Thần Chủ cấp bậc đại chiến, mười hai kỳ chúng ta một mình xuất thủ, là có thể tu bổ hư không. Nếu gặp phải Thần Tôn cấp đại chiến, chúng ta liền vô dụng, nhất định phải Đô Thiên Thần Chủ tự mình xuất thủ, mới có thể tu bổ hư không. Chúng ta mấy ngày nay thương nghị, quyết định để ngươi ra cửa lịch lãm, học tập thủ đoạn thúc dục Bổ Thiên đại trận tu bổ hư không.

Giang Nam nói cám ơn:

- Đa tạ các vị đạo hữu.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ cười nói:

- Hôm nay Trung Thiên thế giới đại chiến liên tục, giao thủ cũng là Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần cảnh giới cường giả, đối với Trung Thiên thế giới phá hư không lớn. Mấy người chúng ta thương nghị, do ta suất lĩnh Nguyên Ngọc kỳ bộ Thần Tướng hạ giới, để ngươi cùng ta đồng hành, học hỏi kinh nghiệm.

Giang Nam cười nói:

- Làm phiền Nguyên Ngọc sư tỷ.

Lúc này Nguyên Ngọc Kỳ Chủ điều binh khiển tướng, triệu tập Thần Ma Nguyên Ngọc kỳ bộ, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ đem Thần Vương Kỳ tế lên, mời Giang Nam đi lên mặt đại kỳ này, bay ra Đô Thiên Thần Giới.

- Huyền Thiên Kỳ Chủ, Đô Thiên ta chính là Thần Đế phân phong, không tranh quyền thế, chỉ phụ trách quét dọn chiến trường, tất cả chiến sự cùng Đô Thiên ta không liên quan, nhưng Đô Thiên ta cũng không thể tham dự đến trong tranh đấu.

Trên Thần Vương Kỳ, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ cười nói:

- Đây là mấy ngàn vạn năm lưu lại quy củ, ngươi ngày sau nếu chịu trách nhiệm đi làm, không nên không tuân theo cái quy củ này.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi yên tâm, ta là người đọc sách, luôn luôn không thích tranh đấu.

Cũng không lâu lắm, Thần Vương Kỳ bay ra Thần Giới, từ Hoang Cổ Thánh Sơn bay xuống, đi tới bầu trời Trung Thiên thế giới.

Giang Nam đứng ở trên bầu trời, mắt nhìn xuống phía dưới, không khỏi cau mày, chỉ thấy lúc này Trung Thiên thế giới tứ bề báo hiệu bất ổn, chiến hỏa không ngừng, so với lúc hắn tiến vào Đô Thiên muốn loạn rất nhiều lần!

Thánh Thiên Đại Tôn tiến vào Trung Thiên, phảng phất là một Hỏa tinh lọt vào kho dầu, nhất thời đốt mâu thuẫn của nhiều thế lực lớn Trung Thiên thế giới, trong khoảnh khắc liền đốt cả Trung Thiên, cơ hồ đem tất cả thế lực cuốn vào trong liệt hỏa hừng hực!

Giang Nam ở trên không thoáng nhìn, liền thấy nhiều thế lực lớn Trung Thiên lẫn nhau chinh chiến công phạt, đây cũng không phải là tu sĩ chiến đấu, mà là Thần Ma chinh chiến, tịch quyển từng cái từng cái thần quốc, thần quốc ở các thế lực lớn ủng hộ, tẫn lên tu sĩ đại quân, tấn công hướng nước láng giềng, trong đó lại có Thần Ma thường lui tới, giết đến thiên băng địa liệt, dãy núi đổ, rừng rậm bị Thần Thông san thành bình địa, hồ bị bốc hơi lên, biển rộng cũng bị đánh cho khô khốc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1289: Trung Thiên Hạo Kiếp. (2)

Lại có tu sĩ cường đại cùng Thần Ma đem một mảnh sông lớn dài hẹp, từng ngọn núi lớn luyện hóa, luyện thành các loại pháp bảo, hôm nay chung quanh một mảnh hỗn độn, gió không điều mưa không thuận, dân chúng lầm than, lại có tà ma tu luyện Ma Đạo làm loạn, sưu tập âm hồn luyện bảo, yêu ma hoành hành.

Trong chuyện này, không thiếu có bóng đen của thần giới đầu sỏ, các đại cự đầu Thần Giới cũng riêng phần mình phái ra môn hạ mạnh mẽ, chinh phạt thế lực đối địch, nhấc lên náo động lớn hơn nữa.

- Trung Thiên thế giới, đã lâm vào trong hạo kiếp... Trung thiên hạo kiếp đã tới, Thần Giới cách hạo kiếp cũng không xa.

Giang Nam thở dài lắc đầu, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ liếc hắn một cái nói:

- Đô Thiên ta không tranh quyền thế, cho dù Thần Giới lâm vào trong chinh phạt, cũng cùng Đô Thiên ta không liên quan.

Giang Nam khẽ cười một tiếng:

- Địa ngục nếu xâm lấn, Đô Thiên ta cũng có thể không đếm xỉa đến sao?

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ chần chờ, dung nhan xinh đẹp lộ ra vẻ suy tư, sáp thanh nói:

- Địa ngục xâm lấn, ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng không thể né tránh trường hạo kiếp này, Đô Thiên ta tự nhiên cũng là tự thân khó bảo toàn... Không nói cái này, bên kia có Chân thần cấp đại chiến, đã đến kết thúc. Thực lực Chân Thần cực kỳ cường đại, đánh nát hư không khó có thể phục hồi như cũ, chúng ta đi qua!

Thần Vương Kỳ triển khai, rộng lớn ước chừng vạn dặm, giống như che trời chi vân hướng một chỗ chiến trường bay đi. Ánh mắt Giang Nam quét tới, trong lòng khẽ nhúc nhích:

- Đây là... Huyết Thần Lâu! Huyết Thần Lâu tiêu diệt...

Tấm chiến trường kia chính là phát sinh ở phạm vi thế lực của Huyết Thần Lâu, trong mười vạn Ma sơn, ước chừng trăm vạn tu sĩ tham dự đến trong trận chiến dịch này, lấy ngàn mà tính lâu thuyền lơ lửng, thần quang ma quang tràn ngập thiên địa, Trường Hà trên không trung kích động, biển rộng treo ngược, vô số pháp bảo bay ra, hóa thành từng pháp bảo lớn như dãy núi, lại có Thần Ma tế lên từng kiện pháp bảo to lớn không gì so sánh được, oanh kích thiên địa!

Huyết Thần Lâu ở Trung Thiên thế giới thuộc về nhị lưu thế lực, dưới trướng có đông đảo Thần Ma, Huyết Thần Lâu chủ chính là một Thiên Thần, thực lực đến gần Chân Thần, bất quá trong Huyết Thần Lâu có một chút lão quái vật Chân thần cấp, ở thần giới còn có một Thần Chủ trấn giữ, không thể khinh thường.

Trận chiến này, dưới trướng Huyết Thần Lâu từng cái từng cái thần quốc bị công phá, mười vạn ma sơn hết thảy bị đánh nát, tượng trưng cho Huyết Thần Lâu, tòa huyết sắc Thần lâu cũng bị đánh nát bấy.

Giang Nam cùng Nguyên Ngọc Kỳ Chủ chạy tới, Huyết Thần Lâu chủ cùng mấy Chân Thần đang ở trong vài tòa trận pháp kinh khủng đau khổ chống đỡ, bảo vệ thổ địa cuối cùng của Huyết Thần Lâu.

Trận pháp kia chính là do hơn mười Thiên Thần chủ trì, mấy chục vạn Thần Phủ Thiên Cung cấp tu sĩ khác hợp lực tạo thành đại trận, quay chung quanh tôn Chân Thần kia không ngừng thắt cổ.

Mà ở chiến trường đối diện, Thần Hoa hóa thành mui xe, giống như khánh vân phiêu ở giữa không trung, phía dưới là một tòa Thần Cung vô cùng hoa lệ, trong Thần Cung mấy trăm vị Thiên Thần cùng Chân Thần ôm

lấy một người trẻ tuổi ngồi ở khánh vân, phía trước còn có một Thần Đài, trấn áp mấy Ma Thần Huyết Thần Lâu.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ khống chế Thần Vương Kỳ bay tới, người tuổi trẻ kia lòng có nhận thấy, ngẩng đầu nhìn, ánh mắt sáng như tuyết, giống như hai thần kiếm hung hăng đâm tới.

- Nguyên lai là Thần Ma dưới trướng rửa sạch Thần Chủ. Nhanh như vậy liền chạy tới, chờ rửa sạch sao?

Người tuổi trẻ kia khẽ mỉm cười, lơ đễnh cất giọng nói:

- Huyết Thần Lâu chủ, ngươi còn chưa chịu hàng sao?

Trong trận pháp, đám người Huyết Thần Lâu chủ đã bị đại trận luyện đến cả người là máu, thủy chung không cách nào thoát khốn ra, một Nữ Chân Thần lớn tiếng quát lên:

- Cận kề cái chết không hàng! Chung Thiên Thư, nếu Thần Chủ nhà ta biết chuyện này, tất nhiên sẽ cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

- Huyết Thần Lâu Huyết Ma Thần Chủ sao? Hắn đã chết. Nếu các ngươi không hàng, hết thảy đều phải chết!

Người tuổi trẻ Chung Thiên Thư kia cười lạnh, hướng mấy đao phủ trên Trảm Thần Đài phất tay, lạnh lùng nói:

- Đem mấy tù binh này hết thảy chém!

- Chung Thiên Thư?

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ lấy làm kinh hãi, hướng Giang Nam thấp giọng nói:

- Vị Chung Thiên Thư này là Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử, Ngục Pháp Thiên Vương chính là đứng đầu Hậu Thổ Thiên, tin đồn tu vi cảnh giới của

hắn đã đến Thần Tôn viên mãn, là một nhân vật cực kỳ khủng bố! Quang Vũ Thần Triều, hắn trông coi hình ngục, quyền thế ngập trời! Mà Chung Thiên Thư cũng vô cùng được, mặc dù là một Thiên Thần, nhưng thực lực không thua Chân Thần, ta nghe được có người nói, người này cũng là người có Thần Quân Thần Đế chi tư, là nhân vật tiền đồ thật xa trong trẻ tuổi Thần Ma.

Giang Nam hướng Chung Thiên Thư nhìn lại, gật đầu nói:

- Người này đúng là cực kỳ cường đại. Ngục Pháp Thiên Vương đưa tay đến Trung Thiên thế giới, xem ra dã tâm cũng rất lớn.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, cứu ta!

Trên trảm đài, đột nhiên một âm thanh chói tai vang lên, kêu lớn.

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, ngưng mắt hướng Trảm Thần Đài nhìn lại, chỉ thấy phía trên trấn áp mấy Thần Ma, trong đó có một Thần Ma rõ ràng là lão đối đầu của hắn Mao Viễn Công, hôm nay bị đánh thành nguyên hình, hóa thành một gà trống ngũ sắc, bị áp ở trên bệ chém.

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Có danh xưng chư thiên vạn giới trẻ tuổi đệ nhất nhân, là Huyền Thiên Giáo Chủ này sao?

Chung Thiên Thư đột nhiên ngẩng đầu, lần nữa hướng Thần Vương Kỳ xem ra, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, trường thanh cười nói:

- Nghe nói ngươi ở Cẩm Tú Thiên quét thể diện Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử, thanh danh lan xa, ta nghe tiếng lâu vậy, lại không nghĩ rằng trăm nghe không bằng gặp mặt, Huyền Thiên Giáo Chủ hôm nay thành rửa sạch giáo chủ. Rửa sạch giáo chủ, nếu ngươi lên tiếng muốn nhờ, bản thân ta có thể bỏ qua cho đầu gà trống này.

Mao Viễn Công vẻ mặt mong đợi nhìn Giang Nam, Giang Nam chần chờ, chắp tay nói:

- Vậy thì mời Chung đạo huynh bỏ qua cho...

- Chém!

Chung Thiên Thư phất tay, một Thiên Thần tay nâng búa, một búa chặt xuống đầu Mao Viễn Công, Mao Viễn Công thần tính thoát ra, ngay sau đó búa quang chợt lóe, hắn thần tính cũng bị chém giết!

Giang Nam khẽ cau mày, nhẹ giọng nói:

- Chung đạo huynh đây là ý gì?

Chung Thiên Thư đánh ngáp, tà tà khuynh đảo ở trên bảo tọa nói:

- Rửa sạch giáo chủ, ta mới vừa nói chính là cầu, mà ngươi nói là mời, ngươi đã không cầu ta, ta đây giữ lại đầu gà trống này còn có dụng ý gì?

Sắc mặt Giang Nam hơi trầm xuống, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ nhất thời cảm giác được thiếu niên bên cạnh này trở nên nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, vội vàng ho khan một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên sư đệ, Đô Thiên chúng ta không tham dự đến các đại cự đầu tranh đấu...

- Ta hiểu...

Giang Nam trên mặt nụ cười, mỉm cười nói:

- Ta là người đọc sách, sao lại bởi vì một chút chuyện nhỏ liền tức giận? Nguyên Ngọc sư tỷ, ngươi quá khinh thường định lực của ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1290: Người Bịt Mặt. (1)

Chung Thiên Thư thấy hắn như cũ đứng ở trên Thần Vương Kỳ, cũng không có bởi vì mình hạ lệnh chém giết Mao Viễn Công mà tức giận, không khỏi cười ha ha, hướng nhiều Thiên Thần Chân Thần dưới trướng cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, đã phế đi!

- Thiên Thư cớ gì nói ra lời ấy?

Một Chân Thần cười hỏi:

- Ta nghe nói Huyền Thiên Giáo Chủ chính là chư thiên vạn giới trẻ tuổi đệ nhất nhân, lúc chưa thành thần liền dám hướng Kiến Vũ Thần Tôn gọi nhịp, dám đánh thể diện Vị Ương Cung Trường Nhạc Cung, nhất thời vô lượng, vì sao Thiên Thư nói hắn đã phế đi?

Chung Thiên Thư ngẩng đầu liếc Giang Nam trên Thần Vương Kỳ một cái, cười lạnh nói:

- Người này gia nhập Đô Thiên, Đô Thiên là địa phương nào? Địa phương vì chư thiên vạn giới quét sân, bên trong hang ổ là một đám phế vật, từ Đô Thiên Thần Chủ đến Thần Ma, hết thảy là phế vật, gặp cảnh khốn cùng! Vừa gặp phải chiến sự, Đô Thiên liền đi ra ngoài quét sân, mặc dù bị làm nhục cũng không dám lên tiếng xuất thủ! Thần Ma chúng ta, cầu chính là trời đất bao la ta lớn nhất, hảo nam nhi tung hoành Chư Thiên, dong ruỗi vạn giới, muốn làm một kiêu hùng!

Nhiều Thần Ma dưới trướng lộ ra vẻ suy tư, Chung Thiên Thư chân mày giương nhẹ, lại cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ vốn là nhân kiệt, có can đảm đối kháng Thần Giới đầu sỏ, là một nhân vật, ta nguyên tưởng rằng hắn sẽ ở thần giới quật

khởi, trở thành kình địch trên đường tranh hùng tương lai của ta. Không ngờ hắn bái nhập Đô Thiên, làm lão rửa sạch, bó tay bó chân, sớm muộn gì sẽ từ từ mài giết sát tính trong lòng hắn, ma diệt nhuệ khí của hắn, càng ngày càng nhát gan, cuối cùng biến thành một phế vật, cho nên ta mới nói hắn phế đi!

- Thiên Thư công tử Hỏa Nhãn Kim Tinh, hiểu biết chính xác, làm người ta bội phục!

Nhiều Hậu Thổ Thiên Thần Ma rối rít tán thán nói.

- Sư đệ, không nên vọng động!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ vội vàng hướng Giang Nam nói:

- Người này đang ép ngươi xuất thủ, Chung Thiên Thư là Hậu Thổ Thiên Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử, thực lực cực kỳ cường đại, hơn nữa Hậu Thổ Thiên Ngục Pháp Thiên Vương, cũng không phải là Đô Thiên ta có thể nhắm trúng!

Giang Nam bất đắc dĩ, cười khổ nói:

- Nguyên Ngọc sư tỷ, ngươi thật coi thường lòng dạ của ta. Ta hôm nay là Đô Thiên Kỳ Chủ, tự nhiên lấy lợi ích Đô Thiên làm trọng, sẽ không không tuân theo quy củ Đô Thiên, ngươi đại khái có thể yên tâm.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ thấy hắn nói như vậy, cũng yên lòng, cười nói:

- Ngươi mới vừa gia nhập Đô Thiên ta, ta cũng lo lắng ngươi hư quy củ Đô Thiên ta.

Trong lúc nói chuyện, một Chân Thần của Huyết Thần Lâu đã bị luyện chết, một thân đạo tắc bị tu sĩ cùng Thần Ma dưới trướng Chung Thiên Thư tạo thành đại trận luyện ra, luyện ra một mảnh Huyết Hải mênh mông vạn dặm, một mặt đại phiên cắm ở trên Huyết Hải, lấy ra Chân Thần thần huyết cùng đạo tắc, cô đọng pháp bảo.

Mặt đại phiên này rõ ràng là một Thần Chủ chi bảo chưa hoàn toàn luyện thành, dùng máu cùng đạo tắc Chân Thần dễ chịu, uy năng bàng bạc dần dần lan ra bốn phía, rất là kinh người.

Đại phiên hiển nhiên là một loại pháp bảo Ma Đạo tà môn, sau khi Chân Thần Huyết Thần Lâu kia bị luyện chết, trên mặt phiên xuất hiện hư ảnh Chân Thần kia, mặt mày méo mó, ở trong phiên mặt giãy dụa, lộ ra vẻ vạn phần thống khổ, cũng là mặt đại phiên này, ngay cả thần tính của hắn cũng cắn nuốt, luyện vào trong phiên, trở thành một phiên linh trong đại phiên.

Giang Nam nhìn thoáng qua, chỉ thấy trong mặt đại phiên này đã có bảy tám Chân Thần hư ảnh, hẳn là Chân Thần bị luyện chết.

Cũng không lâu lắm, thế lực Huyết Thần Lâu liền bị một lưới bắt hết, tất cả Chân Thần bao gồm Huyết Thần Lâu chủ hết thảy bị đại trận luyện chết, Chung Thiên Thư thu binh, tiến vào chiếm giữ lãnh địa Huyết Thần Lâu, ra lệnh đại quân trú trát xuống.

Có người báo lại nói:

- Trong Minh Thổ cũng có chỗ ở của Huyết Thần Lâu.

Lúc này Chung Thiên Thư lệnh hai Chân Thần đem người thẳng hướng Minh Thổ, trảm thảo trừ căn, mà thần binh thần tướng còn dư lại thì ở trong lãnh địa Huyết Thần Lâu cổ động cướp đoạt, sưu tầm bảo khố, linh mạch của Huyết Thần Lâu, ngay sau đó lại xây dựng rầm rộ, chế tạo Thần Cung Thần Điện tráng lệ, chỉnh hợp từng cái từng cái thần quốc lớn nhỏ dưới trướng Huyết Thần Lâu, đuổi giết Huyết Thần Lâu dư nghiệt.

Mà ở trong di chỉ chiến trường, mười vạn ma sơn đổ nát, từng cái từng cái cửa động hư không cắn nuốt trung thiên, kia là dấu vết chân thần giao thủ lưu lại, thật lâu khó có thể bình phục.

- Rửa sạch Kỳ Chủ, còn không rửa sạch?

Một Hậu Thổ Thiên thiên thần ngẩng đầu nhìn hướng đại kỳ trên không

trung, cười to nói.

- Vu Phương Thiên Thần, không cần đả kích hắn nữa.

Chung Thiên Thư trấn giữ ở bên trong một tòa thần cung mới vừa chế tạo, cười nói:

- Người này đã phế đi, cần gì bỏ đá xuống giếng.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, sắc mặt Nguyên Ngọc Kỳ Chủ trầm xuống nói:

- Huyền Thiên Kỳ Chủ, lần này là ngươi tới lịch lãm, do ngươi tới thúc dục Bổ Thiên đại trận, suất lĩnh Thần Ma dưới trướng của ta tu bổ những vết rách hư không này.

Lúc này Giang Nam thúc dục Thần Vương Kỳ che dấu hư không, chỉ thấy mặt đại kỳ này bay ra, bá một tiếng dung nhập vào trong hư không, nhiều Thần Ma Nguyên Ngọc kỳ bộ đầu vai run lên, từng mặt tinh kỳ phiêu khởi, vờn quanh Thần Vương Kỳ, tạo thành một tòa Luyện Thiên đại trận nhỏ.

Phía sau Giang Nam Thiên Đình hiện lên, vô số đạo tắc bay ra, chi chít không ngừng đan vào, cùng hư không tương dung, những Thần Ma khác cũng riêng phần mình đạo tắc bay ra, lẫn nhau giao hòa, cùng chung tu bổ hư không.

Viễn cổ Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ký thác Đại Đạo giải thích vào hư không lại hiện ra, cùng đạo tắc của mọi người giao hòa, để cho mọi người đối với Đại Đạo hiểu càng thêm rõ ràng, thu hoạch rất nhiều.

Trận đại chiến này lưu lại nhiều hư không vết rách rất nhanh được chữa trị một lần, hư không củng cố, Giang Nam cũng nhận được nhiều lĩnh ngộ, đoạt được rất nhiều, chỉ cảm thấy Thần Minh cảnh giới cũng tự củng cố nhất phân, trong lòng có chút vui mừng.

Nhiều Thần Ma Nguyên Ngọc kỳ bộ bay ra, lấy pháp lực bản thân cải tạo

từng ngọn hùng núi trùng điệp, sông lớn chảy dài, thanh tẩy giang sơn, qua không lâu, liền đem lãnh địa Huyết Thần Lâu thanh tẩy một lần, góp nhặt nhiều Thần Thi Ma thi, các loại pháp bảo tàn phiến.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ tiến lên, chúc mừng nói:

- Sư đệ, hôm nay ngươi đã là Đô Thiên Kỳ Chủ hợp cách.

Giang Nam hoàn lễ, cười nói:

- May mắn không làm nhục mệnh...

- Chậm!

Đột nhiên một Hậu Thổ Thiên Chân Thần thúc dục một Chân Thần chi bảo, ầm ầm vọt tới hư không, đem hư không cắn nát, cười nói:

- Nơi này còn có một khối hư không chưa từng tu bổ, rửa sạch giáo chủ, còn không nhanh tới rửa sạch?

- Khinh người quá đáng!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ sắc mặt trầm xuống, cho dù là nàng cũng nhịn không được tức giận, Giang Nam giơ tay lên, cười nói:

- Sư tỷ không nên giận, chức trách của Đô Thiên ta, không thể không tuân theo.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ hít vào một hơi thật dài, đè tức giận, hừ lạnh nói:

- Bọn người kia quả thực vô pháp vô thiên, thật sự ghê tởm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1291: Người Bịt Mặt. (2)

Giang Nam tế lên Thần Vương Kỳ, cùng nhiều Thần Ma của Nguyên Ngọc kỳ bộ đem hư không mà Hậu Thổ Thiên Chân Thần kia oanh rách nát tu bổ một lần. Chung Thiên Thư ngồi ở trong Thần Cung bảo tọa, cười nói:

- Giang giáo chủ, sau này có đại chiến nữa, có thể cao giọng kêu một tiếng Huyền Thiên Giáo Chủ, đi ra ngoài rửa sạch, giáo chủ liền sẽ xuất hiện hay không?

Giang Nam vẻ mặt tươi cười:

- Chung đạo huynh mời, Giang mỗ tự nhiên sẽ lên tiếng chạy tới.

Chung Thiên Thư cười ha ha, nhìn chung quanh nói:

- Người này thật đã phế đi!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ đại kỳ mở ra, đem nhiều Thần Ma dưới trướng thu vào trên mặt kỳ, cùng Giang Nam rời đi, cô gái này tốn hơi thừa lời nói:

- Thật muốn hung hăng đánh người này một trận!

Giang Nam khuyên nhủ:

- Sư tỷ không thể không tuân theo quy củ Đô Thiên ta, Đô Thiên ta chỉ phụ trách rửa sạch, siêu nhiên thế tục, nếu cũng dính líu đến Thần Giới đầu sỏ ở giữa tranh đấu, cách Đô Thiên ta diệt vong cũng không xa.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ liếc hắn một cái, xì cười nói:

- Ngươi hôm nay so với ta còn giống như là Đô Thiên Kỳ Chủ, ngược lại tới dạy dỗ ta! Tốt, bỏ qua cho hỗn đãn này, chúng ta đi những chiến trường khác!

Nàng khống chế Thần Vương Kỳ rời đi, cũng không lâu lắm liền đến một chiến trường khác, chỉ thấy nơi này rõ ràng là Thánh Thiên Đại Tôn thành lập Thần Triều cùng Trung Thiên Thần Triều giao chiến, bất quá lần này không có xuất hiện Thần Tôn cấp đại chiến, nhưng có Thần chủ tham chiến, đại chiến cả ngày, giết đến trăm triệu dặm hư không nát bấy, kinh người chí cực.

Phụ cận còn có Thần Ma các thế lực lớn khống chế từng chiếc từng chiếc lâu thuyền di động ở giữa không trung xem chiến, những thế lực lớn trung thiên này cũng không tham dự đến trong đó, mà là tham quan học tập chiến sự.

Giang Nam cùng Nguyên Ngọc Kỳ Chủ đem đại kỳ triển khai, đứng ở trên mặt kỳ, đợi chờ đại chiến kết thúc, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ cười nói:

- Đô Thiên ta có chỗ tốt, là không bao giờ gặp phải công kích...

Đột nhiên, nàng nhìn thấy Giang Nam đang đánh giá bàn tay của mình, đột nhiên hướng trong hư không nhẹ nhàng nhấn một cái, ngay sau đó thu tay lại, không khỏi tò mò vạn phần, cười nói:

- Sư đệ, ngươi đang làm cái gì vậy?

Giang Nam cười nói:

- Có con sâu nhỏ cắn tay của ta, thực là chán, bị ta đánh bay.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ trong lòng hồ nghi, thầm nghĩ:

- Ngươi đã là Thần Minh, nơi nào còn có con sâu nhỏ gì có thể cắn ngươi?

Bất quá Giang Nam nói như vậy, nàng cũng không nên hỏi tới.

Mà vào lúc này, trên di chỉ Huyết Thần Lâu, Chung Thiên Thư trấn giữ ở bên trong thần cung, chỉ thấy phía trước Thần Cung, từng Thiên Thần Chân

Thần đang lấy đạo tắc rèn luyện đại phiên kia.

Đột nhiên, một thủ chưởng khổng lồ trống rỗng phá vỡ hư không, đem Thần Cung đánh cho nát bấy, một chưởng hung hăng đắp hướng đỉnh đầu Chung Thiên Thư, khí lãng cuồn cuộn chỉ một thoáng liền đem Thần Cung mảnh nhỏ quét dọn không còn, mọi nơi lật bay ra ngoài!

Chung Thiên Thư gặp phải tập kích, phản ứng nhanh chóng vô cùng, lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, đỉnh đầu lưỡng trọng thiên đình hiện ra, bảo vệ trên đỉnh đầu, giơ tay lên liền hướng bàn tay kia phách đi.

Ầm...

Hai bàn tay to va chạm, bốn phía Chung Thiên Thư chu vi hơn nghìn dặm hư không thoáng cái bốc hơi lên, đại địa chìm xuống mấy trăm dặm, chỉ còn lại có Chung Thiên Thư ở đó, dựng đứng như trụ.

Wow...

Chung Thiên Thư hộc máu, bàn tay bịch một tiếng nổ tung, cuối cùng đem thủ chưởng kia đón lấy, nhưng vào lúc này, chỉ thấy hư không chấn động, một Thần Ma che mặt đi ra hư không một quyền oanh tới, Chung Thiên Thư đón đỡ một quyền này, bị chấn hộc máu, bay ra ngoài, đột nhiên hư không phía sau hắn chấn động, lại có một Thần Ma che mặt đi ra, một chưởng khắc ở hậu tâm của hắn.

Thân thể Chung Thiên Thư thình thịch một tiếng nổ tung, huyết nhục phần phật bay động, ở phía xa ngưng tụ thân thể, tâm niệm vừa động, quát lên:

- Bách Thánh Phiên!

Đại phiên kia đột nhiên chấn động, từ trong nhiều Thiên Thần Chân Thần đạo tắc bao vây bay về phía Chung Thiên Thư, nhiều Thiên Thần Chân Thần thấy thế, rối rít phi thân đến đây cứu giúp.

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy một đạo vồng quang bay ra, bá một tiếng đem đại phiên kia tịch quyển, Thần Chủ chi bảo chưa hoàn toàn luyện thành kia nhất thời không cánh mà bay, biến mất mất tích.

Mà hai Thần Ma che mặt kia ở trước khi mọi người đuổi đến riêng phần mình phun ra hai đạo thần quang, quay chung quanh Chung Thiên Thư liên tục quét đi, trong khoảnh khắc pháp bảo quanh thân Chung Thiên Thư không còn, trần truồng đứng ở nơi đó, không biết làm sao.

Hai Thần Ma che mặt thân hình vừa động, hai mặt giáp công tới, Chung Thiên Thư ra sức chống cự, trong thiên đình lại có vài kiện Chân Thần chi bảo bay ra, uy năng mênh mông, không ngờ vài món Chân Thần chi bảo này mới vừa bay ra, liền thấy Thần quang chợt lóe, mấy kiện pháp bảo hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Hai Thần Ma che mặt vây quanh, đỉnh đầu đều có tứ tôn Thần Ma bay ra, khuôn mặt cũng là bịt kín, thấy không rõ diện mục, có tất cả mười Thần Ma che mặt, quay chung quanh Chung Thiên Thư quyền đấm cước đá, loạn quyền trào ra, loạn chân đạp xuống!

Nhiều Hậu Thổ Thiên thiên thần Chân Thần rống giận, các loại pháp bảo phô thiên cái địa nện xuống, lại thấy giữa không trung thần quang liên tục nhiễu động, đem nhiều pháp bảo thanh tẩy không còn, nhiều Thiên Thần Chân Thần của Hậu Thổ Thiên ngẩn ngơ, chỉ thấy từng đạo thần quang kia hướng mình xoắn tới, trong khoảnh khắc liền bới đám đông ra tinh quang.

- Thúc dục đại trận, mau thúc dục đại trận!

Một lão Chân Thần luôn miệng quát lên.

Trận pháp chưa kết thành, chỉ nghe triều thanh cuồn cuộn, chỉ thấy mười Thần Ma che mặt kia lại biến thành hai người, ở trước lúc đại trận chưa khép lại thân hóa Thần quang bay ra đại trận, chỉ để lại Chung Thiên Thư ngã chỏng vó nằm ở giữa không trung.

Chung Thiên Thư giống như bị vô số đầu Man Ngưu giày xéo, cốt đoạn gân gãy, trong miệng thần huyết một ngụm tiếp theo một miệng phun ra.

Hai Thần Ma che mặt ở trong nhiều Thần Cung thần điện ghé qua, từng đạo thần quang quét qua, đem nhiều tài phú cùng Linh Dịch linh thạch trong bảo khố Huyết Thần Lâu tịch quyển không còn, phía sau nhiều Thiên Thần Chân Thần đánh tới, hai Thần Ma che mặt kia cũng không cùng bọn họ triền đấu, thân hóa Thần quang viễn độn bay đi, tốc độ cực nhanh, cho dù là Chân Thần cũng đuổi không kịp.

- Dám cùng Hậu Thổ Thiên ta đối nghịch, ngươi rốt cuộc là người nào!

Chung Thiên Thư miễn cưỡng trấn áp thương thế, giãy dụa đứng dậy, lớn tiếng quát hỏi.

Chỉ nghe một tiếng cười lớn xa xa truyền đến, trung khí mười phần:

- Người bịt mặt!

Chung Thiên Thư nghe vậy, ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm thần huyết, ngã xuống đất không dậy nổi.

Nhiều Thiên Thần cùng Chân Thần của Hậu Thổ Thiên cấp bước lên phía trước cứu giúp, Chung Thiên Thư u u tỉnh lại, luôn miệng kêu lên:

- Nhanh đi kiểm kê, nhìn xem chúng ta tổn thất bao nhiêu của cải!

Cũng không lâu lắm có Thiên Thần báo lại:

- Huyết Thần Lâu tài phú thiếu sáu thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1292: Cả Phái Di Chuyển. (1)

Sắc mặt Chung Thiên Thư trầm xuống, tấn công Huyết Thần Lâu cướp đoạt tài phú, vốn chính là một trong những mục đích chuyến này của hắn. Mặc dù Huyết Thần Lâu là thế lực nhị lưu của trung thiên, nhưng mà mấy trăm vạn năm thời gian tích lũy, cũng có tài phú không cách nào lường được.

Ở trước lúc hạo kiếp hoàn toàn phủ xuống, các thế lực lớn cùng đầu sỏ của Thần Giới cũng muốn cướp đoạt tài phú, tích lũy tiền vốn hùng hồn, bởi vì ở lúc hạo kiếp hoàn toàn bộc phát, nhiều linh thạch linh dịch cùng tài liệu hơn nữa cũng không đủ tiêu xài. Chiến sự nổ ra, các loại linh thạch linh dịch pháp bảo cũng như nước chảy, một trận trăm vạn Thần Ma đại chiến, liền muốn tiêu hao vô số tài phú!

Mà những nhị lưu nhất lưu thế lực Trung Thiên thế giới này, chính là đối tượng để Thần Giới đầu sỏ cướp đoạt tài phú tốt nhất, tiêu diệt đối phương, mình cũng không thương gân động cốt, lại có công hiệu luyện binh, nhất cử lưỡng tiện.

Lần này Chung Thiên Thư chính là phụng Ngục Pháp Thiên Vương chi mệnh, thanh tẩy Huyết Thần Lâu, thâu tóm địa bàn cùng tài phú của Huyết Thần Lâu, chẳng qua là hôm nay hai người bịt mặt kia thừa dịp loạn cướp sạch, thoáng cái cướp sạch đi sáu thành tài phú, Chung Thiên Thư có thể tưởng tượng Ngục Pháp Thiên Vương tức giận đến cỡ nào.

Càng làm cho hắn bực mình chính là, hai người bịt mặt kia lại miệng phun thần quang, đưa một thân pháp bảo bới ra tinh quang, không phải là hắn, dù là những Thiên Thần Chân Thần đến đây cứu viện hắn, cũng bị bới ra không còn!

Đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

- Thần quang lấy đi pháp bảo kia, hắn là Hóa Tiên Thần Quang, một loại trong thiên đạo thần thông! Ta nghe nói, Huyền Thiên Giáo Chủ kia chính là người tinh thông thiên đạo thần thông, lần này người đánh lén ta, tất nhiên là hắn!

Chung Thiên Thư hàm răng cắn đến lạc băng lạc băng rung động, hung ác nói:

- Tra! Tra cho ta! Tra ra tung tích Huyền Thiên Giáo Chủ này, coi như là giết tới Đô Thiên Thần Giới, ta cũng muốn lấy đầu người trên cổ hắn!

Nhiều Thần Ma của Hậu Thổ Thiên mọi nơi bay ra, bốn phương tám hướng bay đi, sưu tầm tung tích của Giang Nam.

Gần nửa ngày sau, có một Ma Thần đến đây hồi báo nói:

- Đã tra được tung tích của Huyền Thiên Giáo Chủ. Người này đang ở phụ cận Trung Châu Thần Triều, cùng bọn người Nguyên Ngọc Kỳ Chủ ở cùng nhau, vừa nhìn Trung Châu Thần Triều cùng Thánh Thiên Thần Triều khai chiến, phụ cận còn có nhiều thế lực lớn trung thiên xem chiến. Ta đi trước dò xét, hỏi thăm rất nhiều người, đều nói Huyền Thiên Giáo Chủ một mực ở nơi đó, chẳng bao giờ rời đi qua, rất nhiều Thần Ma cũng có thể làm chứng. Xem ra, hắn không phải là Huyền Thiên Giáo Chủ gây nên.

Da thịt trên mặt Chung Thiên Thư nhảy lên, qua một lúc lâu, từ từ phun ra một ngụm trọc khí, đột nhiên ngửa đầu cười ha ha, sau đó đột nhiên im bặt, điềm nhiên nói:

- Thật là thủ đoạn! Thật là thủ đoạn! Nhiều Thần Ma thấy hắn ở Trung Châu không có rời đi như vậy, nếu ta đi hưng sư vấn tội, ngược lại bị hắn trả đũa! Cướp sạch chúng ta, tất nhiên cùng hắn có liên quan!

- Thiên Thư, hôm nay phải làm như thế nào?

Một Chân Thần sắc mặt tức giận nói:

- Chẳng lẽ Hậu Thổ Thiên chúng ta liền muốn nuốt xuống ngụm ác khí này sao?

- Tự nhiên không thể dễ dàng bỏ qua cho hắn!

Chung Thiên Thư tỉnh táo lại, trầm giọng nói:

- Bất quá hiện tại chúng ta không có bắt được nhược điểm của hắn, vô cớ xuất binh, hôm nay trung thiên cùng Thần Giới có không ít đầu sỏ đều đối với Hậu Thổ Thiên ta mắt nhìn chằm chằm, nếu chúng ta mạnh mẽ bắt người, ngược lại bị hắn xỏ mũi, những đầu sỏ khác nhất định sẽ nhân cơ hội nhảy ra chèn ép chúng ta.

Lửa giận trong lòng hắn đã hoàn toàn bình thường xuống nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ cho là như vậy có thể thoát thân, lại không biết thế giới này là dựa vào thực lực nói chuyện, chúng ta không quang minh đối phó được hắn, vậy thì ám toán! Cát Vân Chân Thần, ngươi dẫn dắt hai Thiên Thần mật thiết quản chế động tĩnh người này, nếu hắn lẻ loi một mình hành động, liền chém giết!

Một Chân Thần khom người đồng ý, suất lĩnh hai Thiên Thần rời đi.

Mà ở trên bầu trời Trung Châu Thần Triều, trên Thần Vương Kỳ, đột nhiên hai đạo thần quang bay tới, bỗng nhiên ở bay vào bên trong mi tâm của Giang Nam, khóe miệng Giang Nam lộ ra một nụ cười.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ buồn bực nói:

- Sư đệ ở cười cái gì? Mới vừa rồi hai đạo thần quang kia là cái gì vậy?

- Không có gì.

Giang Nam cười nói:

- Chỉ là mới vừa được một khoản tiểu tài, cho nên trong lòng vui mừng.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ cười nói:

- Đô Thiên Kỳ Chủ ta xuất hành, mỗi lần cũng phải nhận được một chút tài phú, bất quá phần lớn phải nộp lên trên, nhưng Đô Thiên Thần Chủ đối với chúng ta thực rất chiếu cố, sư đệ nhìn vừa mắt, thì cứ lưu lại, Thần Chủ sẽ không nói cái gì.

- Thần Chủ rộng lượng.

Giang Nam cười nói.

Trận chiến này củaTrung Châu Thần Triều cùng Thánh Thiên Thần Triều lẫn nhau có thắng bại, đại quân chinh chiến, Thần Chủ chém giết, bất quá không có liều chết tương bác, cuối cùng riêng phần mình thu binh, từ từ thối lui.

Giang Nam suất lĩnh nhiều Thần Ma của Nguyên Ngọc kỳ bộ quét dọn chiến trường, tu bổ hư không, chỉ cảm thấy lĩnh ngộ nhiều hơn, rất là hài lòng.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ cười nói:

- Tốt lắm sư đệ, hôm nay ngươi đã hiểu rõ chức trách của Đô Thiên Kỳ Chủ ta, đối với Bổ Thiên đại trận cũng cực kỳ tinh thông, nên ngươi tự mình triệu tập dưới trướng của mình, xây dựng Huyền Thiên kỳ bộ. Sau này có đại chiến, Đô Thiên mười ba kỳ chúng ta là có thể ra tay.

Giang Nam cảm ơn nói:

- Ta ở Trung Thiên thế giới cũng có một môn phái, trong môn có thật nhiều Thần Ma, ta đi đưa bọn họ chiêu vào Đô Thiên thần giới ta.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ gật đầu, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, truyền âm nói:

- Sư đệ, có người âm thầm theo dõi chúng ta!

Giang Nam cũng cảm giác được mấy đạo ánh mắt như có như không từ trong hư không truyền đến, thỉnh thoảng từ trên người mình quét qua, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ sắc mặt ngưng trọng nói:

- Sư đệ, chúng ta tốt nhất không nên tách ra, ta cùng với ngươi đi môn phái của ngươi, tránh cho lật thuyền trong mương.

Giang Nam không có cự tuyệt, Thần Vương Kỳ hướng Đông Cực Đại Hoang thổi đi, hắn nguyên vốn cũng tính toán trước đi Đông Cực Đại Hoang Thánh Tông phân đà, không ngờ vừa tới Trung Thiên thế giới liền bị Đô Thiên Thần Chủ bắt, làm trễ nãi mấy tháng thời gian, hôm nay ngược lại thành Đô Thiên Thần Giới Kỳ Chủ, loại gặp gỡ này có thể nói là kỳ quái, làm cho người ta không ngờ được.

Đến thánh tông phân đà, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ không khỏi lấy làm kinh hãi, cho dù là Giang Nam cũng sợ hết hồn, chỉ thấy hôm nay thánh tông phân đà cả thảy chiếm cứ mấy vạn núi lớn, so với lúc hắn rời đi hưng thịnh không biết gấp bao nhiêu lần, một mảnh thịnh vượng.

- Nhiều Thần Ma như vậy!

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy bên trong quần sơn có nhiều Thần Ma ở lại, từng cái từng cái thực lực cực kỳ cường đại, khí huyết ngất trời, trong đó có nhân có yêu, cũng có Ma Tộc, không khỏi liếc Giang Nam một cái:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1293: Cả Phái Di Chuyển. (2)

- Chưa từng nghĩ Huyền Thiên sư đệ ở trung thiên thế cũng có một thế lực không kém! Chẳng qua là rất khác người, yêu ma quỷ quái gì đều có. . .

Giang Nam hạ xuống, phủ xuống đến bên trong Thánh Tông, lập tức có người đón nhận, cao giọng nói:

- Giáo chủ hồi tông!

Nhiều thánh tông Thần Ma rối rít đến đây nghênh đón, thanh thế to lớn, đem đám người Giang Nam đón vào trên Thần Sơn thánh tông tông chủ, ánh mắt Giang Nam quét tới, chỉ thấy trong thánh tông trẻ tuổi cũng có không ít người đã tu thành Thần Ma, trong lòng vui mừng, hướng Tịch Ứng Tình cười nói:

- Đa tạ đại ca mấy ngày nay xử lý.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Nếu như không có ngươi bố trí, bọn họ cũng không cách nào ở Bỉ Ngạn thế giới tu thành Thần Ma, ta bất quá là biết thời biết thế mà thôi.

Thi Hiên Vi đã ở bên trong Thánh Tông, hôm nay nàng đã là chưởng giáo phu nhân của thánh tông, từ Bỉ Ngạn thế giới trở về liền không trở lại Bắc Mạc Thi gia, mà là ở thánh tông phân đà trấn thủ.

Nàng xuất thân thế gia, thuở nhỏ liền được thế gia hun đúc, đối với quản lý một môn phái rất thuận buồm xuôi gió, trong khoảng thời gian Giang Nam không có ở đây này, thánh tông phân đà bị nàng thống trị ngay ngắn rõ ràng.

Bất quá Lạc Hoa Âm không có ở trong thánh tông, mà là đi Huyền Hoàng Học Cung.

- Có một Chân Thần suất lĩnh hai Thiên Thần cùng nhiều Thần Minh tới tấn công thánh tông ta?

Giang Nam tinh tế lắng nghe Thi Hiên Vi hướng hắn nhắc tới chuyện phát sinh trong mấy ngày nay hắn không có ở đây, khẽ cau mày, suy tư nói:

- Người nào vô duyên vô cớ tấn công thánh tông ta?

- Chân Thần kia bị Tịch sư huynh bắt, những người khác tất cả cũng bị bắt, tra hỏi biết được bọn họ là Vị Ương Cung Thần Minh.

Thi Hiên Vi truyền âm nói:

- Tịch sư huynh biết Vị Ương Cung là thế lực lớn Thần Giới, sợ cho tin tức tiết ra ngoài, đã đem những Thần Minh cùng Thiên Thần này hết thảy giết, Chân Thần kia cũng bị luyện chết. Bất quá, chuyện này chỉ sợ dấu diếm không được bao lâu, Vị Ương Cung sẽ đến đây trả thù.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, cười nói:

- Nếu như Vị Ương Cung đến đây trả thù, đích xác là chuyện phiền toái. Cũng may ta đã có biện pháp tị nạn.

Lúc này hắn triệu tập các đệ tử trưởng lão thánh tông, thanh âm chấn động, truyền khắp dãy núi, trầm giọng nói:

- Hôm nay Trung Thiên thế giới hỏng mất, thế gia đại phiệt lẫn nhau chinh phạt, thánh tông ta mặc dù không kém, nhưng mà cùng thế lực lớn bực này so sánh, vẫn là không chịu nổi một kích. Vì vậy ta quyết định, cả phái di dời, dời đi Thần Giới. Ta ở thần giới, đã vì thánh tông ta tìm được một đất bình an.

Mọi người lộ ra sắc mặt vui mừng, Huyền Ẩn Đạo Nhân cười nói:

- Giáo tôn, ngươi tìm được địa phương nào cho chúng ta?

Giang Nam chần chờ, mặt dày nói:

- Đô Thiên Thần Giới!

- Đô Thiên Thần Giới?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Nhạc Ấu Nương nghi ngờ nói:

- Giáo tôn, là Đô Thiên Thần Chủ ở Đô Thiên Thần Giới sao? Ta nghe nói Đô Thiên Thần Chủ là một rửa sạch Thần Chủ. . .

- Chính xác, chính là chỗ đó.

Giang đại giáo chủ da mặt càng dày, cười nói:

- Hạo kiếp đã mở, Đô Thiên siêu nhiên thế ngoại, là nơi an bình nhất. Thánh tông ta gia nhập Đô Thiên Thần Giới, vì thiên hạ thương sinh rửa sạch, công đức vô lượng. . .

Nhạc Ấu Nương thúy sinh sinh nói:

- Nhưng mà giáo tôn, rửa sạch chuyện như vậy. . .

Giang Nam sắc mặt một đen, tàn bạo trừng nàng một cái, nha đầu này vội vàng câm miệng, rất là biết điều, Giang Nam tế lên Thần Vương Kỳ, cười nói:

- Các ngươi nhìn mặt Thần Vương Kỳ này của ta, là pháp bảo cấp bậc gì?

Từng đạo thần thức dò tới, nhiều Thần Ma thánh tông sắc mặt kịch biến, chỉ cảm thấy mặt đại kỳ này sâu không lường được, có uy năng nghiêng trời lệch đất.

- Giáo tôn, này chẳng lẽ là Thần Chủ chi bảo?

Tịch Trọng nghi ngờ nói.

- Không có tiền đồ.

Giang Nam cho cái bạch nhãn.

Yêu Thần Kim Đế hai mắt sáng lên, vỗ tay nói:

- Nhất định là Thần Tôn chi bảo!

- Đây là Thần Quân chi bảo!

Giang Nam tâm niệm vừa động, Thần Vương Kỳ bay lên, bá một tiếng triển khai, càng lúc càng lớn, bao phủ phạm vi càng lúc càng rộng, trong khoảnh khắc liền bao phủ trăm triệu dặm, sắc trời đột nhiên ảm đạm xuống, đen nhánh một mảnh, đưa tay không thấy được năm ngón!

Thánh tông trên dưới một trăm Thần Ma hoảng sợ.

Giang Nam thu đại kỳ, cười nói:

- Mặt Thần Vương Kỳ này nếu như hoàn toàn thúc dục, có thể bao phủ hàng tỉ dặm thời không, đem chủ đại lục của Trung Thiên thế giới che dấu, biến thành đêm tối! Mà Thần Vương Kỳ bất quá là một mặt đại kỳ trong Đô Thiên, chỉ cần gia nhập Đô Thiên Thần Giới, mỗi một Thần Ma đều có thể có một mặt Thần Tôn cấp tinh kỳ, nếu như trở thành Thiên Thần hoặc là Chân Thần, là có thể có Thần Quân cấp Thần Vương Kỳ!

Huyền Thiên Thánh Tông trên trăm Thần Ma từng cái từng cái giống như thổ phỉ hai mắt sáng lên, từng cái từng cái kêu gào đi Đô Thiên Thần Giới thu tinh kỳ, cho dù là Tịch Ứng Tình cũng không khỏi cực kỳ động tâm.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ một mực ở một bên quan sát, thấy tình hình này không khỏi cực kỳ nhức đầu:

- Những Thần Ma môn hạ này của Huyền Thiên sư đệ quả thực chính là một hang thổ phỉ, đến Đô Thiên ta, chỉ sợ sẽ ồn ào long trời lở đất. Bất quá chuyện này, để cho Thần Chủ nhức đầu đi. . .

Giang Nam thấy nhân tâm khả dụng, cực kỳ hài lòng, lần nữa tế lên Thần

Vương Kỳ, chỉ thấy Thần Vương Kỳ bá một tiếng biến mất đến dưới đất thánh tông, sau một khắc, cả thánh tông một tiếng ầm vang chấn động, chỉ thấy Thần Vương Kỳ nâng một khối đại lục chu vi mười vạn dặm lăng không bay lên, mà ở trên đại lục là mấy vạn Thần Sơn, thẳng tắp hướng Hoang Cổ Thánh Sơn bay đi, trung thiên Thần dương chiếu rọi, trên mặt đất quăng một bóng ma khổng lồ nhanh chóng di động!

- Pháp lực thật cường hoành!

Trên Thần Vương Kỳ, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ cùng nhiều Thần Ma Đô Thiên cũng là thấy nhưng không thể trách, nhưng mọi người Huyền Thiên Thánh Tông chưa từng thấy qua Giang Nam sau khi thành thần xuất thủ, từng cái từng cái trong lòng rung động vạn phần.

Tế lên pháp bảo, nâng đại lục chu vi mười vạn dặm bay đi Thần Giới, mặt trên còn có mấy vạn Thần Sơn Thánh sơn, pháp lực bực này, cùng Chân Thần cơ hồ không có gì khác nhau!

Cũng không lâu lắm, Thần Vương Kỳ liền dọc theo Hoang Cổ Thánh Sơn dựng lên, chạy nhanh vào trong thần giới, xuyên qua Thần Giới Chư Thiên thành từng mảnh, bay đến Đô Thiên Thần Giới, lựa chọn một chỗ đất trống hạ xuống.

Thánh tông phân đà ở Đô Thiên Thần Giới cắm rễ, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi dàn xếp mọi người thánh tông, hắn hôm nay là Đô Thiên Kỳ Chủ, có Thần Cung của mình, lúc này đem Huyền Thiên Thần Cung dời đi, trú đóng ở trên bầu trời thánh tông.

Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương chúng tân tấn Thần Ma đã sớm tâm ngứa khó nhịn, từng cái từng cái kết bạn đi vực sâu Đô Thiên thu tinh kỳ, Tịch Ứng Tình cùng mấy ma đầu Thí Thần Cốc khác cũng đi nơi này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1294: Ngươi, Nguyện Ý Sao? (1)

Giang Nam hướng Thi Hiên Vi nói:

- Phu nhân, ta là thánh tông chưởng giáo chí tôn, ngươi là chưởng giáo phu nhân, ta chủ ngoài, ngươi chủ trong, vì vậy ngươi cần có thực lực siêu nhiên tới phục chúng. Hôm nay những Thần Ma trong thánh tông ta là theo thánh tông ta cùng nhau trưởng thành, đối với thánh tông ta không có nhị tâm, nhưng tương lai Thần Ma thánh tông ta càng ngày càng nhiều, đỉnh núi san sát, nếu như chưởng giáo phu nhân không có thủ đoạn cường lực, khó bảo toàn sẽ có người sinh ra tâm tư khác, phân liệt thánh tông. Ta hàng năm ở bên ngoài, Tịch đại ca cũng sẽ không một mực ở bên trong Thánh Tông, chỉ có thực lực của ngươi áp qua những người khác, mới có thể để cho bọn họ đối với ngươi tâm phục khẩu phục.

Thi Hiên Vi suy tư nói:

- Phu quân nói đúng, hôm nay thánh tông một ngày so với một ngày thịnh vượng, đúng là cần thủ đoạn vượt xa chúng thần, mới có thể phục chúng. Hôm nay bên trong Thánh Tông có hơn một trăm Thần Ma, đỉnh núi san sát, chia làm Nhân, Yêu, Ma tam đại phe phái, trong tam đại phe phái, lại có thế hệ trước, đồng lứa nhỏ tuổi... Hôm nay mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng còn an bình, nhưng mà tương lai nếu thánh tông Thần Ma càng ngày càng nhiều, không có thủ đoạn phục chúng, đúng là dễ dàng tạo thành thánh tông phân liệt. Phu quân có kế sách gì?

Giang Nam cười nói:

- Những tinh kỳ này của Đô Thiên lai lịch thật lớn, là một bộ đại trận cực kỳ lợi hại, tên là Luyện Thiên đại trận, Đô Thiên Chư Thần không biết lai lịch kia, gọi là Bổ Thiên đại trận. Ta đối với tòa đại trận này có điều nghiên cứu, chiếm được Luyện Thiên đại trận đầy đủ, ta đem những lĩnh ngộ này

truyền thụ cho nàng, do ngươi tới chủ đạo, suất lĩnh Thần Ma cùng đệ tử thánh tông ta luyện chế mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ, 108 Thần Vương Kỳ, mười ba mặt chủ kỳ, tạo thành Luyện Thiên đại trận đầy đủ, làm trấn giáo đại trận của thánh tông ta! Tòa đại trận này do ngươi chưởng khống mười ba mặt chủ kỳ, để ngươi có thể điều khiển Luyện Thiên đại trận, như vậy thánh tông liền ở trong lòng bàn tay của ngươi. Có tòa đại trận này trấn áp, uy nghiêm của chưởng giáo phu nhân liền không người nào dám can đảm mạo phạm.

Thi Hiên Vi mừng rỡ vạn phần, cười nói:

- Đô Thiên trở thành cứ điểm của thánh tông ở tại thần giới, ngày sau đệ tử thánh tông hạ giới tu luyện tới Thần Ma cảnh giới liền tới Đô Thiên đặt chân, có tòa đại trận này, đúng là không lo thánh tông phân liệt.

Giang Nam ha ha cười nói:

- Đây là tự nhiên! Bất quá Luyện Thiên đại trận phức tạp chí cực, ta cũng chỉ là lĩnh ngộ ra mấy chục mặt tinh kỳ, đoán chừng hoàn toàn lĩnh ngộ thấp nhất cũng cần mấy chục năm thời gian, nhưng luyện chế những tinh kỳ Thần Vương Kỳ của Luyện Thiên đại trận cũng phải cần thời gian rất lâu, ngươi liền ở lại Đô Thiên, chủ trì luyện chế trấn giáo đại trận. Tòa đại trận này nếu luyện thành, cũng là tiền vốn để thánh tông ta ở trong hạo kiếp sống yên phận!

Thi Hiên Vi gật đầu, Giang Nam bảo nàng phân ra một hóa thân, tiến vào chiếm giữ Tử Phủ của mình, hai vợ chồng cùng nhau nghiên cứu Luyện Thiên đại trận lạc ấn trong Thần Đế da người, dễ dàng cho Giang Nam bất cứ lúc nào cũng có thể đem lĩnh ngộ của mình truyền thụ cho nàng, cũng dễ dàng hai vợ chồng liên lạc.

Ba tháng sau, nhiều Thần Ma thánh tông vui sướng đi ra vực sâu, tất cả mọi người hàng phục một mặt trận kỳ, Tịch Ứng Tình tu vi thâm hậu nhất, so sánh với Giang Nam cũng không kém chút nào, thậm chí còn có điều vượt xa, hắn hàng phục một mặt Thần Vương Kỳ, chẳng qua là hắn không có ý

định trở thành Đô Thiên Kỳ Chủ, không muốn bị Đô Thiên Thần Giới trói buộc quá nhiều.

Giang Nam triệu tập đám đông ở chung một chỗ, tuyên bố cả phái luyện chế trấn giáo đại trận.

Hắn lần này động viên không phải chuyện đùa, thánh tông cường giả ở Trấn Thiên Tinh Vực vơ vét không biết bao nhiêu tài liệu cùng pháp bảo, hôm nay từng ngụm Thần Lô tế lên, trong lò thần hỏa xông thẳng lên trời, ánh lửa đem nửa bầu trời của Đô Thiên Thần Giới chiếu rọi đỏ bừng.

Thánh tông Thiên Cung cảnh giới cường giả phần lớn tu luyện Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, có luyện thành hai ba hóa thân, có luyện thành bốn năm hóa thân, cũng có người đem Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển tu luyện viên mãn, cộng thêm ngụy Đế Hoàng Thần Thể, ngụy Hồng Mông Chi Thể, từng cái từng cái pháp lực cường đại, các loại đạo tắc đạo văn hóa thành từng tôn Thần Ma đỉnh thiên lập địa, cầm trong tay đại chùy đứng ở bên cạnh Thần Lô ngày đêm trui luyện, chùy thanh rung trời.

Giang Nam tế lên năm cây Ngưu Đấu Thần Thương, năm mặt đại kỳ, Hỏa Đức Thánh Sư kỳ đả thông Thần dương của Đô Thiên Thần Giới cùng Đô Thiên đại lục không gian, đem Thái Dương này vô hạn gần hơn, thần hỏa hung mãnh liên tục không ngừng từ trong Thần dương này rót vào trong Thần lô.

Lại có Lang Gia Thủy Sư kỳ xông ra thần thủy cuồn cuộn, ngày đêm rèn luyện.

Mà Khí Thôn Ngưu Đấu đại trận thì vẹt ra tinh không, từ trong tinh không dẫn dắt tới tinh lực cuồn cuộn, rót vào trong đại trận.

Lực lượng của ngôi sao cuồn cuộn hội tụ ở chung một chỗ, giống như Tinh Hà từ bầu trời bao la rủ xuống Đô Thiên Thần Giới, kinh người chí cực, dẫn tới Đô Thiên hàng tỉ sinh linh cũng liên tục chú ý ngắm nhìn, cho dù là nhiều Thần Ma cùng Kỳ Chủ Đô Thiên cũng than thở không dứt.

Giang Nam lại đem tài phú mình cướp sạch Chung Thiên Thư lấy ra, Huyết Thần Lâu sáu thành tài phú bị hắn cướp sạch, lại có nhiều Hậu Thổ Thiên Thiên Thần Chân Thần pháp bảo bị hắn lấy hết, số lượng khổng lồ vô cùng, đủ để đem mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ luyện thành hình thức ban đầu.

Trận kỳ của Luyện Thiên đại trận luyện thành hình thức ban đầu, mỗi lần tăng lên cấp bậc, phải cần Thần tài thần liệu càng ngày càng nhiều, luyện đến cấp độ Thần Chủ chi bảo phải cần tài liệu không cách nào tưởng tượng, lấy tài lực trước mắt của Huyền Thiên Thánh Tông không cách nào đem tòa đại trận này tăng lên tới Thần Chủ chi bảo, nhưng mà tăng lên tới Thần Minh chi bảo là dư dả.

Giang Nam để cho Thi Hiên Vi chủ trì luyện chế tòa Luyện Thiên đại trận này, hổ thẹn nói:

- Phu nhân, ta và ngươi lúc đính hôn nói đợi ta tu thành Thần Ma liền cưới ngươi làm vợ, hôm nay ta đã tu thành Thần Ma, nhưng thiên hạ hạo kiếp, trung thiên đã loạn, các thế lực lớn tự thân khó bảo toàn, không rảnh cưới hỏi đàng hoàng, chỉ có thể tạm thời đem hôn sự trì hoãn một thời gian ngắn. . .

Thi Hiên Vi nhoẻn miệng cười, phong thái trác tuyệt, đẹp không gì sánh được, cười nói:

- Ta và ngươi dù chưa thành thân, nhưng đã sớm là vợ chồng, vợ chồng vốn là nhất thể, phu quân không cần tự trách. Ngươi vì thánh tông lo lắng hết lòng, ta tự nhiên phu xướng phụ tùy.

Giang Nam trong lòng cảm động, dừng lại mấy ngày, vợ chồng ân ái ôn tồn, sau đó hắn rời Đô Thiên xuống hạ giới, thầm nghĩ:

- Thánh tông có thể ở thần giới đặt chân, rời xa đất thị phi trung thiên này, có thể bảo vệ nhất thời bình an, bất quá bảo vệ không được bao lâu, lúc Thần Giới đại loạn Đô Thiên Thần Giới cũng khó tránh khỏi lâm vào trong hạo

kiếp. Trước đó, ta cần tăng thực lực lên, mau mau tăng thực lực lên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1295: Ngươi, Nguyện Ý Sao? (2)

Hắn có một loại cảm giác bị áp bách khổng lồ, hạo kiếp đã đến, trung thiên loạn tượng tất nhiên sẽ liên lụy càng lúc càng rộng, cuối cùng lan tràn đến vạn giới cùng Thần Giới Chư Thiên, đem trọn chư thiên vạn giới hóa thành một cái lò luyện cự đại, vô số chúng sinh ở trong lò luyện giãy dụa cầu sinh!

Không có thực lực siêu nhiên, liền chỉ có kết quả tiêu diệt diệt vong này!

- Tính toán thời gian, đợi đến Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh, Huyền Đô Thất Bảo Lâm liền tới nguyên giới rồi. Lần này, vô luận như thế nào cũng phải đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi thu vào tay!

Hắn nhanh như điện chớp, xuyên qua Trung Thiên thế giới, đi qua từng đạo thế giới cầu, dọc theo đường đi chỉ thấy đất lưu vong nhiều Thần Ma không có đầu nhập vào Thánh Thiên Đại Tôn thừa dịp Thiên Đạo rối loạn xông vào các thế giới, gây sóng gió, tàn sát chúng sinh, để cho trong lòng hắn rầu rĩ.

Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ các thế giới cũng nghe theo Thiên Đạo chi mệnh, hôm nay hai đại vũ trụ giao hòa, Thiên Đạo rối loạn, hai đại vũ trụ Đại Đạo Thiên Đạo đang không ngừng va chạm dung hợp, Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ những thế giới này cũng mất đi chỉ huy, đối với Thần Ma xâm lấn các thế giới làm như không thấy.

- Cũng may chúng sinh nguyên giới ta đã dời chủ tinh, tiến vào Trấn Thiên Tinh Vực, nếu không lại là một trường hạo kiếp.

Giang Nam đi tới Huyền Minh Nguyên Giới, phủ xuống đến trên nguyên giới chủ tinh, lúc này nguyên giới chủ tinh đã trống trơn vắng vẻ, không có bóng người, trở nên cực kỳ hoang vu, tất cả môn phái cùng vạn vật sinh linh

đã dời đi Trấn Thiên Tinh Vực, nơi này đã không có một bóng người.

Thậm chí ngay cả tinh môn dựng ở nguyên giới, cũng bị lấy đi, đoạn tuyệt chủ tinh cùng Trấn Thiên Tinh Vực liên lạc.

Từng đạo hạp cốc nhìn thấy mà giật mình trải rộng mặt ngoài chủ tinh, dài đến mấy ngàn vạn dặm , thỉnh thoảng nội bộ chủ tinh truyền đến chấn động kịch liệt, phảng phất trong chủ tinh có một quái vật lớn dãn ra thân thể.

Ầm…

Giang Nam mới vừa rơi xuống đất, nguyên giới chủ tinh chấn động, chỉ nghe rầm rầm nổ tung từ dưới đất truyền đến, một mảnh mạch máu dài hẹp thô đạt mấy ngàn dặm từ dưới đất phóng lên cao, bá bá bá thẳng tắp đâm về hư không, dọc theo không biết bao nhiêu tỉ dặm bay đi!

Trong mạch máu, Tiên quang kinh khủng rung chuyển bắt đầu khởi động, kia là máu của Tiên Nhân bôn lưu, thần thánh mà thần bí, kèm theo tiếng tim đập, mạch máu càng ngày càng dài.

Bá…

Một đạo mạch máu thô to đâm vào trong Thái Dương của nguyên giới chủ tinh, tựa hồ hấp thu năng lượng trong Thái Dương, thoáng qua trong lúc đó Thái Dương liền trở nên ảm đạm rất nhiều.

Bá bá bá…

Một đạo lại một đạo mạch máu thô to đâm vào hư không, kéo dài vô hạn, chạy đến chỗ sâu trong tinh không, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trong tinh không vô số viên hằng tinh chói mắt một cái tiếp theo một cái dập tắt, bị những mạch máu này trừu không năng lượng.

Bức cảnh tượng này kinh khủng vô cùng, giống như ngày tận thế phủ xuống!

- Trái tim Tiên Nhân bị trấn áp nhiều vạn năm như vậy, hôm nay súc tích lực lượng, chuẩn bị đột phá Quang Vũ Thần Đế cùng Quang Vũ Thần Triều Chư Thần phong ấn! Hắn đây là muốn đem năng lượng tinh thần của cả nguyên giới, hấp thực không còn, những năng lượng tinh thần này bị trừu không, tất nhiên sẽ biến thành Tiểu Thiên Tinh Giới thứ hai!

Giang Nam cúi đầu hướng sâu trong lòng đất nhìn lại, con mắt bắn thần quang, xuyên thấu lòng đất cùng dung nham nặng nề, bắn thẳng đến trên tinh hạch, chỉ thấy mặt ngoài tinh hạch vô số Thần Ma bày đạo tắc đã bị hủ thực đến mơ hồ không rõ, Quang Vũ Thần Đế phong ấn cũng bị hủ thực thủng lỗ chỗ, trái tim Cổ Tiên to lớn không gì so sánh được này không ngừng mài mòn uy năng trong Thần Đế phong ấn, bất cứ lúc nào cũng có thể phá cấm bay ra!

- Đạo huynh!

Thân hình Giang Nam xuyên thấu nặng nề, đi tới mặt ngoài tinh hạch, hướng trái tim không ngừng ngọa nguậy này xa xa thi lễ nói:

- Tử Xuyên khẩn thỉnh đạo huynh nể tình chúng ta gặp mặt một lần, cho chúng sinh nguyên giới ta một con đường sống, lưu lại quần tinh Trấn Thiên Tinh Vực!

Trái tim đó cường đại vô cùng, chậm rãi dừng lại ngọa nguậy, trên trái tim chậm rãi hiện ra một thân ảnh thiếu niên áo vàng, ánh mắt hướng Giang Nam xem ra.

- Tiểu đạo hữu, ở trong Ứng Long Đại Thế Giới ngươi giúp ta một lần, ta cũng đã giúp ngươi một lần, đã thanh toán xong, không có liên quan.

Thiếu niên áo vàng con mắt chăm chú theo dõi hắn:

- Ngươi muốn ta bỏ qua cho nguyên giới tinh không, làm trao đổi, ngươi gia nhập trận doanh của ta, giúp ta ở trong kỷ kiếp thoát khốn! Nơi này chẳng những liên lụy đến ta cùng với Bổ Thiên thần nhân tranh đấu, còn liên

lụy đến mấy Tiên Giới Cổ Tiên, dính líu thật lớn, cực kỳ rộng lớn, là ân oán thời xa xưa! Ngươi, nguyện ý sao?

Giang Nam trầm mặc chốc lát, đột nhiên cắn răng nói:

- Tốt! Tương lai chỉ cần ngươi thông báo ta một tiếng, ta tất nhiên đến đây tương trợ !

Thiếu niên áo vàng kia đưa mắt nhìn hắn, thân hình càng ngày càng nhạt, thanh âm cũng trở nên vô cùng đạm mạc mà cao xa:

- Lúc ta thoát khốn sẽ thông báo cho ngươi, đến đây giải khai sắc lệnh thần văn của Bổ Thiên thần nhân. . .

Hắn từ bầu trời trái tim này biến mất không thấy gì nữa, chỉ nghe ùng ùng nổ vang không ngừng truyền đến, một mảnh mạch máu dài hẹp thô to vô cùng từ trong hư không lùi về, như một con giun to lớn không gì so sánh được gục ở trên tinh hạch.

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy mặt ngoài tinh hạch giơ lên một mặt đại phiên, đó là Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Thần Văn, đã bị trái tim này hủ thực rụng hơn phân nửa uy năng, nhưng trừ mặt đại phiên này ra, còn có chín đạo kim sắc sắc lệnh dán ở trên trái tim!

- Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân sắc lệnh thần văn!

Giang Nam khẽ cau mày, khó trách thiếu niên áo vàng cần hấp thu lực lượng vô số tinh thần trong Tinh Không, một mặt sắc lệnh của Bổ Thiên thần nhân thậm chí ngay cả Vãng Sinh Thần Đế cũng có thể trấn áp ở trong quan tài, để cho kia không cách nào sống lại, huống chi nơi này là chín đạo kim sắc sắc lệnh!

Trái tim Cổ Tiên này cắn nuốt lực lượng tinh thần, mới có lực lượng đủ mức đột phá sắc lệnh trấn áp!

- Thiếu niên áo vàng muốn ta giải khai sắc lệnh của Bổ Thiên thần nhân

thần mới bằng lòng bỏ qua cho nguyên giới, quả thật vô cùng công bình, cũng không có yêu cầu ta làm nhiều cái gì. Bất quá nếu ta giải khai những sắc lệnh này, chính là tham dự đến trong ân oán Cổ Tiên chi loạn kia, cùng trận ân oán kia có nhân quả, cũng không phải là hắn cố ý làm ta sợ.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, rời tinh hạch đi tới trên chủ tinh, sân vắng lửng thững ở các nơi chủ tinh đi lại, đi qua từng cái từng cái địa phương quen thuộc.

Nguyên giới chủ tinh đã suy bại, cho dù là tinh môn của Ứng Long tộc ở Vạn Long Sào cũng bị hủy bỏ.

Ứng Long tộc cường giả nguyên vốn định thâu tóm nguyên giới, biến thành hậu hoa viên của Long Tộc, bất quá trường hạo kiếp này tới mãnh liệt như thế, Ứng Long lão tổ cũng cảm thấy bản thân khó bảo toàn, cho nên để cho các đại Long Tộc từ từng cái từng cái thế giới rút về thế lực, chuyển đi trấn thủ Ứng Long Đại Thế Giới, thậm chí ngay cả nguyên giới Vạn Long Sào cũng dời đi Ứng Long Đại Thế Giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1296: Ngàn Vạn Lần Không Nên Chọc Ta. (1)

Giang Nam trọng du chốn cũ, trong lòng có muôn vàn cảm xúc, nơi hắn sinh ra này, cuối cùng sắp sửa biến thành một mảnh phế tích.

Đột nhiên, hắn lòng có nhận thấy, hướng phương vị một tòa thế giới kiều nhìn lại, chỉ thấy trong tòa thế giới kiều này ma quang xông lên trời, tiếp theo một Ma Thần sải bước từ trong cầu đi ra, phủ xuống đến nguyên giới chủ tinh.

Ma Thần này ngàn thủ vạn mắt, trên cổ chi chít là đầu, mỗi cái đầu song song mọc lên mười con mắt, ma nhãn bắn ra từng đạo ma quang, cắt toái hư không.

Ma Thần kia mới vừa phủ xuống, liền đem thần trí của mình không hề kiêng kỵ phát ra, bao trùm nguyên giới chủ tinh, cười quái dị nói:

- Tồn tại hèn mọn, run rẩy sao, ở dưới âm uy của U Minh Đại Ma Vương run rẩy a...ân? Huyền Minh Nguyên Giới chủ tinh không có ai rồi? Đây là chuyện gì xảy ra?

Thần thức của hắn rất nhanh đem nguyên giới chủ tinh quét ngang một lần, đột nhiên phát hiện Giang Nam, không khỏi mừng rỡ.

Sau một khắc, hư không trước mặt Giang Nam nghiền nát, Ma Thần này bước đi ra hư không, phủ xuống đến trước mặt Giang Nam, nhe răng cười nói:

- Tiểu quỷ, U Minh Đại vương đang thiếu huyết thực... Di, tiểu tử ngươi có chút quen mặt, phảng phất đã gặp nhau ở nơi nào...

Giang Nam mặt mỉm cười, cười nói:

- Đại Ma Vương quên mất sao? Năm đó ở trên thế giới kiều Tiểu Thiên Tinh Giới, ta và ngươi đã từng thấy qua một lần.

U Minh Ma Vương từng ánh mắt to lớn dò trước mặt Giang Nam, lộ ra vẻ suy tư, đột nhiên tỉnh ngộ, vỗ tay cười nói:

- Ta nhớ được ngươi, ngươi cùng một tiểu nữ tử ở trên thế giới kiều Tiểu Thiên Tinh Giới, ta chuẩn bị ăn các ngươi, ngươi thả ra U Minh Thần Thủy, đem một cái đầu của ta hủ thực rớt. Bất quá ta cũng vì vậy được U Minh Thần Thủy, hắc hắc, tiểu tử, lần trước bị ngươi chạy, lần này ngươi liền không có may mắn như vậy...

Hắn đang muốn hướng Giang Nam hạ thủ, đột nhiên, thế giới kiều khác cùng nguyên giới chủ tinh tương liên truyền đến từng đợt thần uy, tràn ngập chủ tinh, U Minh Ma Vương cùng Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy mấy Thần Minh cùng Thiên Thần suất lĩnh rất nhiều tu sĩ đi ra đạo thế giới kiều kia, phủ xuống đến nguyên giới chủ tinh.

Huyền Minh Nguyên Giới thế giới kiều phần lớn cũng tọa lạc ở trên chủ tinh, đây là Quang Vũ Thần Triều chi sơ, những Thần Ma chế tạo chủ tinh lấy pháp lực khôn cùng, đem thế giới kiều sinh sôi na di đến nguyên giới chủ tinh, dễ dàng cho sinh linh trên chủ tinh cùng thế giới khác lui tới, cũng không phải là thiên nhiên tạo thành.

Na di thế giới kiều, phải cần pháp lực thấp nhất cũng là Thần Chủ, cho dù là Giang Nam hôm nay, tự hỏi cũng làm không được.

- Lại tới mấy tên nữa! Tốt, tốt, hôm nay có thể ăn thống khoái!

U Minh Ma Vương cực kỳ hung hãn, liếm liếm đôi môi, ngàn thủ vạn mắt, vạn mắt đồng thời mở ra, chỉ thấy vô số đạo ma quang bá một tiếng hội tụ thành lưới, hướng mấy Thần Minh cùng chúng tu sĩ kia một lưới bọc rơi, rõ ràng là tính toán đem những người này hết thảy cắt toái!

Đột nhiên, chỉ thấy một Thiên Thần cầm đầu nhẹ nhàng vỗ đỉnh đầu, chỉ

nghe ông một tiếng, một mặt Thần kính bay lên trời, thần quang trút xuống, cùng vạn mắt ma quang đụng nhau, thần quang ma quang như tuyết tan rã.

Vừa mới va chạm, Thiên Thần kia muộn hanh nhất thanh, lập tức cảm giác được chống đỡ hết nổi, bị ma quang đè thần quang, lưới lớn ma quang hướng bọn họ đến gần.

Ba Thần Minh khác sắc mặt biến hóa, nhất tề quát lên, vô số đạo tắc bay ra, rót vào trong mặt kính này.

Thần quang trong kính tăng mạnh, ngược lại đem lưới lớn ma quang ép tới cuốn quay về.

- Biết gặp phải cường địch, vừa lúc để cho U Minh Đại Ma Vương ta chiến thống khoái!

U Minh Ma Vương cười to, bị chấn đến khí huyết sôi trào, chỉ một ngón tay, một đạo U Minh Thần Thủy gào thét bay ra, trong khoảnh khắc hóa thành sóng gió động trời, giống như biển rộng treo ngược hướng mấy Thần Minh cùng chúng tu sĩ kia đánh tới!

- La Đãng Bảo Ấn!

Thiên Thần cầm đầu kia quát lên, tế lên một mặt Thần ấn, chỉ thấy Thần ấn kia rơi xuống đất, đón gió liền dài, trong chớp mắt liền cao tới vạn dặm, U Minh Thần Thủy mãnh liệt đánh tới, nước dâng cao bao nhiêu, bảo ấn kia liền cao bao nhiêu, thủy chung cao hơn mặt nước.

U Minh Ma Vương liên tục thúc dục thần thủy, lũ lụt hóa thành Thần Long lượn vòng dựng lên, muốn nhào tới bảo ấn, vô luận U Minh Thần Thủy bay cao bao nhiêu, thủy chung cũng bị mặt Thần ấn này đỡ.

- Vị đạo huynh này, tại hạ là Trường Phong thế giới La Đãng Thánh Tông chưởng giáo, lần này tới cũng không ác ý, bất quá là coi trọng Huyền Đô Thất Bảo Lâm xuất hiện ở nguyên giới, cho nên mang theo môn nhân đến đây lịch lãm.

Thiên Thần kia đem người cùng U Minh Ma Vương liên tục đấu pháp, ổn ở thế bất bại, cất cao giọng nói:

- Nếu có nơi mạo phạm, kính xin đạo huynh tha lỗi. Xin hỏi đạo huynh, có thể thu thần thông hay không?

U Minh Ma Vương sắc mặt âm tình bất định, tính toán mình chỉ sợ bắt không được những người này, lúc này hừ lạnh một tiếng, biết thời biết thế thu U Minh Thần Thủy, thầm nghĩ:

- Lão tử bị vây ở đất lưu vong quá lâu, vẫn không có được linh khí linh dịch tu luyện, cũng là trước đó không lâu thừa dịp đại loạn xông vào một thế giới cướp đoạt linh dịch lúc này mới tu thành Thiên Thần. Nếu chỉ là Thiên Thần này, ta giết hắn cũng dễ dàng, mấu chốt là hắn còn có đối thủ...

La Đãng Thánh Tông chưởng giáo kia cũng thở phào nhẹ nhỏm, thu Thần kính cùng La Đãng Bảo Ấn, cười nói:

- Đa tạ đạo hữu.

U Minh Ma Vương cười lạnh, quay đầu nhìn về phía Giang Nam, nhe răng cười nói:

- Tiểu tử, mấy tên kia đâm tay, bất quá ngươi liền không có may mắn như vậy...

- U Minh Ma Vương, đừng nên chọc ta.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu không ta để ngươi bị chết rất khó coi.

U Minh Ma Vương giận dữ, đang muốn hướng Giang Nam xuất thủ, đột nhiên một cỗ khí tức thâm thúy thần bí đột nhiên phủ xuống nguyên giới tinh không, Giang Nam đối với U Minh Ma Vương cùng mấy La Đãng Thánh Tông thần linh kia làm như không thấy, ngẩng đầu hướng trong hư không

nhìn lại.

U Minh Ma Vương cũng cảm ứng được cổ khí tức này, sắc mặt biến hóa, không kịp hướng Giang Nam xuất thủ, cũng hướng hư không nhìn lại, sưu tầm nơi phát ra cổ khí tức này.

Một Thần Minh La Đãng Thánh Tông đột nhiên khẽ quát một tiếng, tế lên một tòa Thần lâu, chỉ thấy Thần lâu kia có tất cả hai mươi tám trọng, càng ngày càng cao, dần dần hóa thành cao lớn mấy vạn dặm, cực kỳ bắt mắt.

Ầm!

Thần lâu chấn động, phảng phất bị đồ vật vô hình gì đụng ở phía trên, tiếp theo, Huyền Đô Thất Bảo Lâm dần dần hiện lên ở trên nguyên giới chủ tinh.

Chữ "Vu" phong cách cổ xưa mà thần bí xuất hiện, La Đãng Thánh Tông chưởng giáo Thiên Thần lập tức thấp giọng nói:

- Thương Hạc sư đệ, ngươi lưu lại trấn trụ Thất Bảo Lâm, những người khác, theo ta đi vào!

- Chúng ta lần này tới là vì sưu tầm Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi trong Thất Bảo Lâm kia, nếu hai người này theo vào...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1297: Ngàn Vạn Lần Không Nên Chọc Ta. (2)

Một Thần Minh liếc U Minh Ma Vương cùng Giang Nam một cái, truyền âm nói.

- Tùy bọn họ vào.

Thiên Thần kia truyền âm nói:

- Nếu như hai người này cũng đi theo chúng ta xông vào Thất Bảo Lâm, kia tất nhiên tốt nhất! Ở bên ngoài chúng ta không làm gì được bọn họ, đến trong Thất Bảo Lâm, cảnh giới mọi người bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, sinh tử liền không phải do bọn họ!

Mấy Thần Minh lộ ra sắc mặt vui mừng, gật đầu lia lịa đồng ý, thần thức ba động nói:

- Chúng ta người đông thế mạnh, đồng dạng tu vi cảnh giới, đủ để bóp chết bọn họ trăm ngàn lần!

Một Thần Minh La Đãng Thánh Tông lưu lại trấn trụ Thất Bảo Lâm, những người khác lúc này theo Thiên Thần kia bay vào Thất Bảo Lâm, mọi người còn chưa đi tới trước môn hộ Thất Bảo Lâm, đột nhiên chỉ thấy một đạo Tinh Quang hiện lên, môn hộ Thất Bảo Lâm ầm ầm mở ra, đạo Tinh Quang kia tiến vào trong môn hộ, biến mất không thấy gì nữa.

- Tiểu tử, bản lãnh chạy bỏ mạng của ngươi cũng là nhất lưu!

U Minh Ma Vương khống chế ma khí cuồn cuộn mà đến, cũng xông vào Thất Bảo Lâm, Thiên Thần kia vội vàng tay áo một quyển, đem mọi người La Đãng Thánh Tông hết thảy cuồn cuộn nổi lên, xông vào trong môn hộ.

- Di? Nơi này lại có thể áp chế tu vi cảnh giới của ta! Nhục thể của ta bị

áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh!

U Minh Ma Vương tiếng kêu sợ hãi truyền đến, Ma Thần này vẻ mặt hoảng sợ, hoảng sợ phát hiện tu vi của mình bị trấn áp ở Thất Bảo Đài Cảnh, nhiều một phần tu vi đều không thể đánh ra!

Ma Thần thân thể để cho hắn tự hào, nhưng ở Thất Bảo Lâm, thậm chí ngay cả nhục thể tu vi của hắn cũng bị áp chế xuống.

Vốn là có thần thông nghiêng trời lệch đất, mà bây giờ thoáng cái nhỏ yếu vô số lần, để cho hắn cảm giác vô cùng không thích ứng.

Mọi người La Đãng Thánh Tông cũng là như thế, bất quá những người này hiển nhiên đã sớm biết được chuyện này, không chút kinh hoảng.

- Trong truyền thuyết Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, hai nghìn năm mới xuất hiện một lần!

Thiên Thần kia cười ha ha, hăng hái, không hề giống như mới vừa rồi tiểu tâm cẩn thận như vậy nữa, hồn nhiên không kiêng kỵ U Minh Ma Vương đang ở cách đó không xa, có thể nghe được lời của hắn, không hề kiêng kỵ nói:

- Bất quá, đây chỉ là thuyết pháp của tu sĩ, Tiên Đỉnh chi phôi kia, thật ra vẫn ở trong trời đất này, bị Thất Bảo Đài ngày đêm ân cần săn sóc! Muốn tìm được bảo vật này cũng đơn giản, đó chính là tìm được Thất Bảo Đài trọng yếu phúc địa, là có thể tìm được bảo vật này!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi? Tiên Nhân pháp bảo?

U Minh Ma Vương vạn con mắt trừng tròn xoe, trong lòng thình thịch đập loạn.

Thiên Thần kia đối với hắn làm như không thấy, đem người hạo hạo đãng đãng chạy thẳng tới trung tâm Thất Bảo Lâm, U Minh Ma Vương vội vàng đuổi theo, qua một lúc lâu, lúc này mọi người mới bay đến trung tâm Thất

Bảo Lâm, bên cạnh một vực sâu cự đại, chỉ thấy vực sâu kia sâu không thấy đáy, vô số đạo văn ở trong vực sâu đan vào hội tụ, đạo tắc hóa thành cuồng phong gào thét lao ra, rất là kinh người.

Trong vực sâu đang sản xuất pháp bảo lợi hại, nhưng tất cả đều là Thất Bảo Đài Cảnh pháp bảo, phóng ở trong mắt mọi người không chút nào xuất kỳ.

Mọi người mới vừa đi tới bên cạnh vực sâu, chỉ thấy một thư sinh tuổi còn trẻ đứng ở nơi đó, lấy tay hướng đáy vực sâu chộp tới.

- Tiểu hữu, kính xin mau tránh ra!

La Đãng Thánh Tông chưởng giáo Thiên Thần trên mặt uy nghiêm, trầm giọng nói.

- Không nên chọc ta.

Giang Nam khẽ cau mày, quay đầu lại nhìn mọi người một cái, lắc đầu nói:

- Nơi này còn có những bảo vật khác, chỉ cần không đến quấy rầy ta, những bảo vật khác tùy ý các ngươi lấy đi.

- Cút!

Một Thần Minh La Đãng Thánh Tông gầm lên, một chưởng hướng Giang Nam hung hăng phách đi, thần thông kinh người, đạo văn hóa thành một thủ chưởng kim xán, bao phủ mấy trăm dặm, cười lạnh nói:

- Con kiến hôi...

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, bàn tay kim xán kia rầm rầm nát bấy, tiếp theo Thần Minh kia thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ, trong huyết vụ, Thần Minh thần tính kia bay ra, lộ ra vẻ kinh sợ, ngay sau đó hướng Giang Nam bay đi, rõ ràng là tính toán đoạt xá.

- Ở trong Thất Bảo Lâm, coi như là Thần Đế tới, cũng sẽ bị ta đánh chết.

Giang Nam lấy tay một trảo, đem Thần Minh thần tính kia nắm trong tay, nhẹ nhàng bóp nát, ánh mắt ở trên mặt mọi người La Đãng Thánh Tông nhất nhất quét qua, nhẹ giọng nói:

- Các ngươi ngàn vạn lần không nên chọc ta.

Mấy Thần Minh La Đãng Thánh Tông cùng đông đảo tu sĩ dưới trướng tất cả đều ngây người, cơ hồ thần trí thác loạn, nhìn Giang Nam giống như nhìn một tồn tại vô cùng kinh khủng.

Giang Nam cong ngón búng ra, liền đem một Thần Minh bắn chết, nếu là ở bên ngoài, còn có thể nói tu vi người này cường đại vượt xa Thần Minh, nhưng mà ở trong Thất Bảo Lâm, cảnh giới mọi người bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, người nào ở chỗ này còn có thể lấy tu vi Thất Bảo Đài Cảnh, bắn chết tồn tại cùng cảnh giới?

- Chẳng lẽ hắn không có bị áp chế cảnh giới?

Có người thất thanh nói:

- Nếu không dựa vào cái gì một ngón tay liền đánh chết Thần Minh La Đãng Thánh Tông ta...

- Không thể nào! Nơi này là Thất Bảo Lâm, Tiên Nhân Thất Bảo Đài, ai có thể đột phá Tiên Nhân Thất Bảo Đài áp chế?

Một Thần Minh La Đãng Thánh Tông nhìn về phía Thiên Thần kia, thần thức ba động nói:

- Tông chủ, hắn chỉ có một người, mà chúng ta có mấy ngàn Thất Bảo Đài Cảnh cao thủ...

Thiên Thần kia khẽ gật đầu, bất động thanh sắc, đột nhiên quanh thân vô số đạo văn bay ra, hô một tiếng đem các đệ tử cùng Thần Minh La Đãng

Thánh Tông hết thảy cuồn cuộn nổi lên, hóa thành một tòa Thiên Thần cấp trận pháp, trận pháp ầm ầm chuyển động, mấy ngàn vị Thất Bảo Đài Cảnh tu sĩ vô số đạo văn tương liên, phóng lên cao!

- La Đãng Bảo Ấn, tế!

Thiên Thần kia quát lên, chỉ thấy La Đãng Bảo Ấn bay ra, vô số đạo văn tràn vào trong Thiên Thần chi bảo này, nhất thời thôi phát một luồng Thiên Thần chi bảo uy năng!

Oanh...

La Đãng Bảo Ấn hóa thành chu vi mấy dặm, hướng Giang Nam ầm ầm đè xuống!

Hôm nay Giang Nam cũng bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, Thất Bảo Đài Cảnh có thể dung nạp bao nhiêu tu vi?

Thiên Thần kia chính là khẳng định điểm này, lúc này mới ngang nhiên xuất thủ, tập trung mấy ngàn vị Thất Bảo Đài Cảnh tu sĩ, muốn một kích đem Giang Nam trấn sát!

- Gian ngoan mất linh!

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, thân thể lay động, một đầu Hỗn Độn Thiên Long đột nhiên hiện lên, Thiên Long chiếm cứ, hóa thành một ngụm hồng chung, uông một tiếng ngâm nga, chỉ thấy mấy ngàn Thất Bảo Đài Cảnh tu sĩ thân thể rung mạnh, vô số đạo văn rối loạn, đại trận ầm ầm tan rã, cho dù là Thiên Thần kia cũng bị chấn đạo văn tán loạn, không cách nào khống chế La Đãng Bảo Ấn!

Tòa bảo ấn này còn chưa bay đến đỉnh đầu Giang Nam, liền ầm ầm rơi xuống đất, khôi phục thành bộ dáng tiểu ấn bốn tấc vuông.

Chương 1298: Diệt Sạch

- Ngang...

Hỗn Độn Thiên Long chung lần nữa chấn động, đem mấy ngàn tu sĩ chấn hộc máu, phía sau ông ông tác hưởng, từng ngọn Đạo Đài không tự chủ được bay ra bên ngoài cơ thể, bảo vệ chủ nhân. Cho dù là La Đãng Thánh Tông còn dư lại hai Thần Minh cùng Thiên Thần kia, cũng bị chấn khí huyết rối loạn.

- Úm...

Hồng chung chấn vang, phát ra tiếng long ngâm, chỉ thấy vô số đạo thai rối rít sụp đổ, mấy ngàn tu sĩ của La Đãng Thánh Tông trong khoảnh khắc liền bị gọt sạch một thân tu vi, đạo tắc bị đánh thành phấn vụn!

- Ngaaa...

Thứ tư thanh truyền đến, chỉ nghe thình thịch thình thịch nổ tung vang không dứt bên tai, từng cái từng cái tu sĩ thân thể nổ tung, hóa thành một đoàn lại một đoàn huyết vụ, trong khoảnh khắc liền chết hơn phân nửa, từng cái từng cái thần hồn rời thể, ngay sau đó bị Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông chấn nát bấy!

- Đang...

Thứ năm thanh vang ra, mấy ngàn tu sĩ chết tẫn tuyệt, hai Thần Minh La Đãng Thánh Tông cũng không chịu nổi loại đạo âm chấn động này, thân thể hỏng mất tan rã, Đạo Đài nát bấy, chỉ còn lại có thần tính, thần tính gào thét bay lên, cướp đường mà chạy.

Mà La Đãng Thánh Tông Thiên Thần kia giờ phút này cũng bị chấn trọng thương, nhanh chóng hướng ra phía ngoài chạy trốn.

Hắn căn cơ sâu nhất, dù sao cũng là cường giả tu thành Thiên Thần cảnh giới, lấy Thất Bảo Đài Cảnh giới đỡ năm tiếng Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông của Giang Nam. Giang Nam cũng là bị trấn áp ở Thất Bảo Đài Cảnh, Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông uy năng có pháp lực hạn mức cao nhất, không cách nào hoàn toàn phát huy ra, chỉ có thể phát huy ra Thất Bảo Đài Cảnh uy năng.

- Bát...

Hỗn Độn Thiên Long chuing chấn động, thứ sáu thanh truyền ra, hai Thần Minh thần tính bị luyện thành tro tàn, La Đãng Thánh Tông Thiên Thần kia thân thể ầm ầm nghiền nát, Thiên Thần thần tính gào thét bay ra, hóa thành một đạo thần quang hướng lối vào Thất Bảo Lâm cướp đường mà chạy.

- Mê...

Thất Bảo Lâm không gian bị chấn giống như sóng gợn run rẩy không dứt, hư không phảng phất biến thành mặt nước, từng đạo rung động hóa thành sóng gió động trời lấy Giang Nam làm trung tâm mọi nơi đánh ra. Thiên Thần thần tính bị đạo sóng lớn ngập trời thứ nhất phách qua, tốc độ giảm đi, ngay sau đó bị từng đầu sóng chụp được, trong khoảnh khắc thần tính liền tan rã hơn phân nửa!

- Chỉ cần bay ra Thất Bảo Lâm...

Thiên thần thần tính kia mới vừa đi tới trước môn hộ Thất Bảo Lâm, chỉ nghe một loại đạo âm kỳ dị truyền đến, Hồng... một tiếng, phảng phất là Cửu Thiên chi ngoại truyền tới ma khúc, tiếp theo đạo thần quang này bao vây thần tính, tựa như ngọn lửa nhỏ dập tắt, tan thành mây khói.

Hồng chung hóa thành Hỗn Độn Thiên Long, rung đùi đắc ý, chui vào trong mi tâm Giang Nam, biến mất không thấy gì nữa.

Mà ở bên cạnh vực sâu, bốn phía trống trơn vắng vẻ, chỉ có một thư sinh trẻ tuổi đứng ở nơi đó, mới vừa rồi mấy ngàn tu sĩ, Thần Minh, Thiên Thần,

khí diễm ngập trời, giờ phút này hết thảy hóa thành hư ảo.

Bên cạnh vực sâu, một tòa hùng sơn cao tới mấy vạn trượng khẽ run, trong lúc bất chợt oanh một tiếng sụp đổ, hóa thành phấn vụn, tiếp theo từng ngọn hùng núi trùng điệp sụp đổ, thành tấm thành tấm ngã xuống, hướng bốn phương tám hướng không ngừng lan tràn!

Hùng sơn chu vi mấy ngàn dặm trong khoảnh khắc liền hết thảy đổ nát, biến thành đất bằng phẳng, rõ ràng là bị một ít đạo Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông mới vừa rồi kia của Giang Nam chấn thành phấn vụn!

Ở địa phương xa hơn, U Minh Ma Vương từng ngụm từng ngụm hộc máu, hoảng sợ nhìn một màn này.

- Đây thật là Thất Bảo Đài Cảnh tu sĩ có thể tạo thành tình hình kinh khủng sao? Thiên Cung cảnh giới tu sĩ, chỉ sợ cũng làm không được a...

Đột nhiên, Giang Nam khí cơ cảm ứng, hướng phương vị hắn ở xem ra, trong lòng U Minh Ma Vương run lên, vội vàng hóa thành một đạo khói đen chui vào dưới đất, tránh né ánh mắt Giang Nam, thầm nghĩ:

- Ta là Đại Ma Vương? Người này là Đại Ma Vương mới đúng! Không tìm được ta, không tìm được ta...

Giang Nam lơ đễnh, pháp lực hóa thành một cái đại thủ, lấy tay tiếp tục hướng trong vực sâu chộp tới, trong vực sâu tích chứa vô số đạo văn đang cùng bàn tay của hắn kịch liệt va chạm, không ngừng tiêu hao pháp lực của hắn.

Qua một lúc lâu, thân thể Giang Nam chấn động, chỉ cảm thấy pháp lực của mình hóa thành bàn tay hỏng mất, tiếp theo chấn động từ trong vực sâu truyền đến, Đại Đạo chi âm chấn động đánh sâu vào, từ dưới đáy vực sâu hướng về phía trước vọt lên, vô số Tiên quang bắn ra!

Oanh...

Một đạo Tiên trụ ầm ầm lao ra vực sâu, thẳng lên tận trời, xông vào trong tinh không của Thất Bảo Lâm!

Bình nguyên mà Giang Nam đang đứng kia nhất thời hỏng mất tan rã, đại địa hóa thành phấn vụn, mấy vạn dặm đại địa bốc hơi lên, trong khoảnh khắc hắn liền đắm chìm trong Tiên quang, uy năng kinh khủng hướng hắn đấu đá xuống!

Uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, bị hắn kích phát!

Năm đó, cổ uy năng này cơ hồ ngay cả Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình cũng bị luyện chết, thật vất vả mới tìm được đường sống trong chỗ chết, chạy ra phạm vi Tiên quang bao phủ, quả thực là đại sát khí không gì so sánh nổi.

Mà bây giờ, Giang Nam tay áo bồng bềnh, đứng ở trong Tiên quang, tùy ý Tiên quang trong đỉnh sôi trào cọ rửa, chẳng những không có thương tổn được hắn chút nào, thậm chí ngay cả thân hình của hắn cũng không cách nào chấn lui một bước!

Hắn đã cường đại trước nay chưa có, căn cơ sâu, đủ để làm được cùng cảnh giới quét ngang chư thiên vạn giới không có đối thủ, coi như là Quang Vũ Thần Đế tới, giống như trước ở Thất Bảo Đài Cảnh, cũng chưa chắc có thể thắng qua hắn lúc này!

Trong vực sâu chấn động không dứt, sau một khắc, một tòa đại đỉnh phong cách cổ xưa hiện lên ở trước mặt Giang Nam, trong đỉnh vô cùng vô tận đạo văn cuồn cuộn, đạo tắc tạo thành Tiên quang, Tiên quang diễn sinh ra một thế giới đầy đủ, có vạn vật sinh linh, có vũ trụ tinh không, có đại lục núi non sông ngòi hồ đại dương mênh mông, trời trăng luân chuyển.

Trăm năm trước, Giang Nam lần đầu tiên nhìn thấy Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, trong lòng rung động không gì so sánh nổi, mà sau trăm tuổi hắn đã là Thần Minh, thấy nhiều các loại pháp bảo, thậm chí Chứng Đế chi bảo, Thiên Đạo chí bảo cũng đã gặp vài món, nhưng ở đối mặt tòa đại đỉnh này,

như cũ cảm giác được rung động.

Đây là pháp bảo đủ có thể tăng lên tới cấp bậc Tiên Khí, thế gian không có kiện pháp bảo nào có thể có được tiềm lực lớn như thế, không có kiện pháp bảo nào có thể ở Thất Bảo Đài Cảnh liền có uy năng mênh mông như thế!

- Có bảo vật này, tăng lên tới Thần Minh cảnh giới, trong hạo kiếp, liền có một chỗ của ta!

Trong mắt Giang Nam tinh quang bắn ra, phi thân lên, xuyên qua Tiên quang nặng nề, rơi vào trong tòa đại đỉnh này, rơi vào trên đại lục trong đỉnh.

Hắn muốn xâm nhập đại đỉnh, lấy pháp lực bản thân, đem kiện pháp bảo này luyện hóa!

Trong đỉnh, Giang Nam muộn hanh nhất thanh, cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, thậm chí ép tới thân thể khanh khách xèo xèo rung động, cơ hồ khó có thể hoạt động một bước. Tòa đại đỉnh này đang cùng hắn chống lại, cố gắng nghiền nát hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1299: Đúc Tiên Cơ, Được Tiên Đỉnh. (1)

- Xem ra năm đó ta coi như là không ngăn cản Thái Hoàng, hắn cũng không cách nào luyện hóa đỉnh này.

Giang Nam trầm ngâm chốc lát, quanh thân vô số đạo văn bay ra, dung nhập vào không gian trong đỉnh, một mảnh đạo văn dài hẹp bay đi, dung nhập vào hư không, luyện hóa phiến thiên địa sơn thủy tinh không này. Qua một lúc lâu, Giang Nam khẽ cau mày, chỉ cảm thấy pháp lực của mình khó có thể tiếp tục, lúc này quát một tiếng, kiếp trước thân kiếp sau thân trấn giữ bầu trời mi tâm Ma ngục, đem pháp lực mênh mông liên tục không ngừng rót vào trong cơ thể hắn.

Đạo văn của hắn càng lúc càng rộng, phạm vi bao phủ càng lúc càng lớn, đem đại lục trong đỉnh bao phủ, luyện hóa núi non sông ngòi hồ đại địa bầu trời Hải Dương, luyện hóa tất cả đạo văn hóa thành sinh linh trong tòa đại lục này, sau đó luyện hóa Thái Dương cùng trăng sáng, luyện hóa vô số viên tinh thần.

Qua một lúc lâu, Giang Nam lại cảm thấy pháp lực chống đỡ hết nổi, không cách nào hoàn toàn bao phủ thời không trong đỉnh, pháp lực mười sáu hóa thân của hắn cũng bị mượn tới, một tia ý thức tuôn vào thể nội, rốt cục để cho đạo văn của hắn tràn ngập cả không gian bên trong đỉnh, đạo văn chạm đến vách đỉnh.

Vách đỉnh Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, cho hắn cảm giác phảng phất là vũ trụ màng thai trầm trọng kinh người, đạo văn của Giang Nam tới đây, rốt cục đạt đến cực hạn, không cách nào luyện hóa vách đỉnh, nữa cũng không cách nào đánh ra một tia pháp lực.

Chỉ thấy trên vách đỉnh một vài bức đồ án lưu chuyển, Tiên quang như mặt nước xông ra, bức lui đạo văn của hắn, trong khoảnh khắc liền đem đạo

văn của hắn từ trong tinh không bức ra, bức lui đến trong đại lục.

- Ta mạnh như vậy, cũng không cách nào luyện hóa đỉnh này?

Giang Nam giật mình, không có tiếp tục cố gắng luyện hóa Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, mà là tinh tế suy tư:

- Này nói rõ, căn cơ của ta vẫn là không có đạt tới Tiên căn cơ, tòa đỉnh này là Tiên Nhân ở Thất Bảo Đài Cảnh luyện chế pháp bảo, nếu ta có căn cơ thành tiên, là có thể luyện hóa. Ta hôm nay đã đem căn cơ đánh cho vô cùng chắc, Đạo Đài Thần Phủ Thiên Cung cũng xa so sánh với những người khác rộng lớn, thậm chí một tòa Thiên Cung chứng thần vị, như vậy thiếu sót của ta ở nơi đâu?

Hắn ở trong đỉnh yên lặng ngồi xuống, bên tai đủ loại tiên âm chấn động, có trợ giúp Ngộ Đạo, trong cơ thể Giang Nam, nhất trọng thiên đình nhất trọng thiên cung bay ra, ngay sau đó là Thần Phủ Đạo Đài, trọng trọng rơi xuống, sau đó từng đạo Thần Luân bay ra, ông ông tác hưởng, đem Đạo Đài Thần Phủ Thiên Cung Thiên Đình hết thảy tráo nhập trong Thần Luân.

Hắn tinh tế xem kỹ, trong lòng chợt hiểu ra:

- Thì ra là như vậy...

- Ta từ trước củng cố tu vi cảnh giới, thường thường là trui luyện thân thể, tẩy đi tạp chất thân thể, tôi luyện đạo tắc đạo văn, khiến cho pháp lực mạnh hơn, tăng lên thần tính, luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, đây là con đường chánh thống, bao quát Tinh Khí Thần.

Giang Nam xem kỹ hết thảy của mình, tìm kiếm địa phương chưa đầy của mình, nhục thể của hắn mạnh, không thua Quang Vũ Thần Đế cùng cảnh giới, Quang Vũ thân thể mặc dù ở Ngụy Tiên Thể thành tựu muốn thắng được Giang Nam rất nhiều, đối với Tiên Đạo lĩnh ngộ cũng vượt xa Giang Nam, nhưng mà Giang Nam ở trên Hồng Mông Chi Thể Hồng Mông Đại Đạo đi được xa hơn, đền bù chưa đầy, cho nên có thể cùng hắn chống lại.

Mà ở pháp lực, Giang Nam Ma Ngục Huyền Thai Kinh dung hợp đủ loại pháp môn, có Huyền Môn Chính Đạo, cũng có Địa Ngục Ma Đạo, cũng có Bỉ Ngạn Tiên Đạo, còn có Tiên Thiên Thần Ma Hồng Mông Đại Đạo, tu luyện Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển cùng Hồng Mông Tam Thánh Kinh, luyện thành tam thế chân thân cùng mười hai hóa thân, pháp lực của hắn sâu, làm người ta mắt mũi trợn tròn.

Ở trên thần hồn, hắn lại càng luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, thoát thai hoán cốt, thần tính có thể sánh ngang Thần Đế!

Hắn Tinh Khí Thần đạt tới trình độ cho dù là Thần Đế ở cùng cảnh giới cũng không cách nào với tới, nhìn như đã đạt đến cực hạn, không cách nào tăng lên.

- Nhưng mà loại pháp môn củng cố tu vi cảnh giới này, lại không toàn diện, là từ trong đến ngoài củng cố mình. Còn có một loại pháp môn khác, là từ trên xuống dưới củng cố cảnh giới, tu luyện tới cảnh giới cao, sau đó đi đền bù thấp cảnh giới là không chân, ta là như vậy không ngừng phát triển Đạo Đài, Thần Phủ cùng Thiên Cung, ngộ ra pháp môn nhất trọng thiên cung chứng thần vị, trở nên so sánh với những tu sĩ khác càng cường đại hơn.

Giang Nam lộ ra mỉm cười, thấp giọng nói:

- Thật ra thì, còn có loại pháp môn thứ ba củng cố tu vi cảnh giới. Loại pháp môn này chính là từ đuôi đến đầu, đem mình trở nên hoàn mỹ. Mà tu sĩ khởi điểm, chính là Thần Luân.

Tám đạo Thần Luân ong ong chuyển động, mỗi một đạo Thần Luân đều là từ một loại thần thông xây dựng mà thành. Cơ hồ tất cả tu sĩ thậm chí Thần Ma, ở tu luyện tới cảnh giới cực cao xong, đối với Thần Luân đã không hề nghiên cứu nữa, Thần Luân chẳng qua là nước cờ đầu mở ra đạo lộ tu luyện, sau khi tiến vào môn hộ, nước cờ đầu liền thường thường sẽ bị vứt bỏ.

Có rất ít tu sĩ hoặc là Thần Ma sẽ đi quay đầu nghiên cứu tám đạo Thần Luân, như vậy so sánh với đi ngàn dặm đường, có người tiếp tục vùi đầu đi

về phía trước, có người thì quay đầu lại xem kỹ con đường mình đi qua. Nhưng không có bao nhiêu người trở lại khởi điểm hành trình mình bước lên.

Giang Nam bước vào con đường tu hành đã có hơn một trăm năm, cũng chẳng bao giờ suy nghĩ qua Thần Luân của mình có phải có vấn đề hay không, hắn nghĩ chẳng qua là Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung những cảnh giới này.

- Tu sĩ tu luyện, tám đạo Thần Luân tạo thành đệ nhất tọa Đạo Đài, đệ nhất tọa Đạo Đài xây dựng, chính là tạo thành Thần Luân tám loại thần thông, đệ nhất tọa Đạo Đài là trụ cột tất cả tu vi, trụ cột đánh xuống, sau đó mới là vạn trượng cao lầu! Cho nên, tám đạo Thần Luân này vô cùng có khả năng sẽ ảnh hưởng đến nhà cao tầng!

Hắn lâm vào trầm tư:

- Nếu như nói Đạo Đài là trụ cột, như vậy Thần Luân chính là căn tu. Đạo Đài cùng Thần Luân tạo thành căn cơ tu sĩ! Tám đạo Thần Luân này của ta tích chứa Ma Chung Bá Thể, Thiên Phủ Trọng Lâu, Thiên Dực Ma Thần, Ngũ Kiếp Ấn, Đạo Âm Hát Xướng, Sơn Hải Đỉnh, Lượng Kiếp Trận Đồ cùng Thiên Ma Cầm tám chủng thần thông, những Thần Thông này, cũng là Thần Ma cấp bậc Thần Thông. Lấy Thần Ma cấp bậc Thần Thông xây dựng Đạo Đài, chế tạo Thần Phủ, tu luyện Thiên Cung, tạo nên Thiên Đình, vậy là đủ rồi. Nhưng mà chịu tải hy vọng thành tiên, tám đạo thần thông này chịu tải không nổi.

- Đây chính là tệ đoan của ta, căn cơ ta xây dựng tu vi cảnh giới, có chút yếu kém!

- Phải trọng luyện Thần Luân, một lần nữa cấu tạo Đạo Đài, mới có thể luyện hóa tòa Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi này!

Hắn ở trong đỉnh tĩnh tọa, kiếp trước thân, kiếp sau thân cùng mười hai hóa thân riêng phần mình hiện lên, quay chung quanh Giang Nam rối rít ngồi

xuống, hóa thành một cái vòng tròn lớn, vây quanh ở trong đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1300: Đúc Tiên Cơ, Được Tiên Đỉnh. (2)

Hai chân thân cùng mười hai hóa thân hết sức chăm chú, đem đạo tắc của mình thôi phát, pháp lực tăng lên tới trạng thái lớn nhất, hư không chung quanh Giang Nam nhất thời ngưng kết, cơ hồ hóa thành đại dương mênh mông.

Cũng không lâu lắm, sau ót hắn một đạo Thần Luân bắt đầu tan rã, bị hắn sinh sôi luyện đi, đạo Thần Luân này tan rã, lập tức để cho pháp lực cảnh giới của hắn không yên, đệ nhất tọa Đạo Đài trống không tan biến mất một khối lớn, Đạo Đài nghiêng ngã, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình cơ hồ sụp đổ!

Đạo Đài là Đạo Cơ, tu sĩ Đại Đạo chi cơ, Thần Phủ Thiên Cung Thiên Đình là thành lập ở bên trên Đạo Đài, Đạo Cơ bị hao tổn, tất nhiên sẽ dao động kiến trúc thượng tầng, dễ dàng trong lúc đó sẽ để cho tu vi rối loạn nổ tung, trực tiếp tan xương nát thịt, hồn phi phách tán!

Hai chân thân cùng mười hai hóa thân của Giang Nam lập tức toàn lực xuất thủ, vô số đạo tắc bay ra, đem Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình của hắn rối rít định trụ, không để cho pháp lực sụp đổ!

Dù vậy, thân thể Giang Nam vẫn là rung mạnh, thân thể bị pháp lực dao động chấn đến trong khoảnh khắc liền trải rộng vết rách, một ngụm máu tươi nảy lên cổ họng.

- Khai Thiên Ấn!

Trong con ngươi hắn Thần Quang rung chuyển, bắt đầu diễn biến đạo Thần Luân thứ nhất, đạo Thần Luân này lấy thức thứ nhất Vô Úy Ấn hắn tự nghĩ ra, Khai Thiên Ấn làm trụ cột, hóa thành Thần Luân, trong Thần Luân Hồng Mông dày đặc, thiên địa sơ phân, Huyền Hoàng mở, Âm Dương vận

hành, tích chứa Tứ Tượng Ngũ Hành Lục Hợp Bát Hoang Cửu cung thiên làm chi tiết, Thiên Cương Địa Sát đại tiểu chu thiên biến hóa, những biến hóa này không có lúc nào là không ở trong vận hành, hóa thành từng loại từng loại quỹ tích huyền diệu khó giải thích!

Một đạo Thần Luân, nói tẫn vô số thần kỳ!

Đạo Thần Luân này mới vừa luyện thành, đệ nhất tọa Đạo Đài nhất thời trở nên vô cùng vững chắc, nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch trương, tiếp theo đệ nhị tọa Đạo Đài hướng ra phía ngoài khuếch trương, sau đó là đệ tam tọa, đệ tứ tọa...

Cho đến Thất Bảo Đài cũng khuếch trương, sau đó liền trọng trọng Thần Phủ, tiếp theo là Thiên Cung, cuối cùng chính là Thiên Đình của hắn!

Giang Nam cảm giác được pháp lực của mình chậm chạp tăng trưởng, hít vào một hơi thật dài, chợt cảm thấy lòng dạ càng thêm trống trải, đây chính là căn cơ thâm hậu!

Đạo Thần Luân thứ hai ngay sau đó cũng bị hắn luyện đi, tiếp theo lấy Diệt Thế Ấn một lần nữa xây dựng đạo Thần Luân thứ hai, trong đạo Thần Luân này là một bức tình hình vũ trụ đại phá diệt kinh khủng, uy năng hủy thiên diệt địa ở dưới một cái thớt cự đại bắn ra.

Đạo Thần Luân thứ hai trọng luyện xong, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình của hắn lần nữa trở nên trống trải, pháp lực đang tiếp tục trong tăng lên.

Hắn lấy Hóa Tiên Ấn một lần nữa cơ cấu đạo Thần Luân thứ ba, sau đó năm đạo Thần Luân còn dư lại lấy Thiên Địa Giao Trưng đại thần thông, Tứ Tượng Thông Thiên đại thần thông, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông, Lục Hợp Bát Hoang đại thần thông cùng với Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông xây dựng, năm đạo thần thông này chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, có tiềm lực cùng uy năng vô cùng, mặc dù đối với Đạo Đài khai thác không bằng Vô Úy tam ấn, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Ngoài Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, một đạo ma khí từ dưới đất xông ra, hóa thành U Minh Ma Vương. Ma Vương này vạn mắt mở ra, nhìn về đại đỉnh trôi ở giữa không trung kia, trong mắt tinh quang liên tục chớp động:

- Thứ tốt, thật là thứ tốt a! Xem ra Thiên thần kia không có nói sai, tòa đỉnh này đúng là có khả năng trưởng thành tiên bảo! Ta từ trước mặc dù nghe nói qua có một chỗ như Huyền Đô Thất Bảo Lâm, nhưng chưa từng đi, cũng không biết nơi này lại có một kiện pháp bảo cường đại như thế!

Huyền Đô Thất Bảo Lâm ở chư thiên vạn giới tự chủ vận hành, đến qua rất nhiều thế giới. Rất nhiều thế giới đều có người tiến vào trong đó tầm bảo, bất quá vẫn là có rất nhiều người đối với Thất Bảo Lâm chẳng thèm ngó tới.

Dù sao, Thất Bảo Lâm sản xuất công pháp cùng pháp bảo quá thấp, nếu như không cách nào hàng phục Tạo Hóa Tiên Đỉnh, lấy được công pháp tốt nhất cũng bất quá là cấp bậc Thái Dương Chân Kinh Thái Âm Chân Kinh này, pháp bảo tốt nhất cũng chỉ là pháp bảo Thất Bảo Đài Cảnh.

Giống như một chút thế giới truyền thừa lâu dài, có Thần Minh cấp thậm chí Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ cấp công pháp truyền thừa, đối với Thất Bảo Lâm liền không có bao nhiêu ý nghĩ.

Trong lòng U Minh Ma Vương tham niệm đại động, chẳng qua là nghĩ ngợi chốc lát, liền bỏ qua ý niệm thu tòa đại đỉnh này trong đầu:

- Lấy thực lực của ta, căn bản không cách nào thu bảo đỉnh này, mới vừa rồi tiểu tử kia tiến vào trong đỉnh, nói không chừng còn có thực lực này. Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn, ở trong Thất Bảo Lâm, tu vi thực lực của ta bị áp chế ở Thất Bảo Đài Cảnh, không phải là đối thủ người này, nhưng đến phía ngoài, vậy thì dễ dàng rất nhiều!

U Minh Ma Vương hướng ngoài Thất Bảo Lâm bay đi, cũng không lâu lắm liền xuyên ra môn hộ Thất Bảo Lâm, đi tới ngoại giới.

- Ta đường đường chính là Thiên thần, mà tiểu tử kia vài thập niên trước

gặp phải ta, vẫn chỉ là một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể, trong mấy chục năm này, cho dù hắn tiến bộ thần tốc cũng không có thể vượt qua ta! Mặc dù ta không thu được tòa bảo đỉnh này, nhưng chỉ cần đi ra bên ngoài, giết hắn như uống nước đơn giản!

U Minh Ma Vương mới vừa trở lại nguyên giới chủ tinh, ngay sau đó thấy một La Đãng Thánh Tông Thần Minh thúc dục một tòa Thần lâu trấn trụ Huyền Đô Thất Bảo Lâm, không khỏi trong mắt hung quang đại tác, cười hắc hắc nói:

- Trước mở ăn mặn rồi hãy nói!

Thần Minh kia thấy trong Thất Bảo Lâm một đạo hắc quang bay ra, rơi xuống đất hóa thành U Minh Ma Vương, trong lòng bỗng nhiên biết không ổn, còn chưa kịp bỏ chạy, mội cái đại thủ bắt tới, một phát bắt được đầu của hắn.

U Minh Ma Vương đem Thần Minh này bắt giữ, ném vào trong miệng lạc băng lạc băng nhai, Huyền Đô Thất Bảo Lâm không có ngăn cản, hư không chấn động xuống, đang muốn bay vào hư không chạy nhanh ra nguyên giới, nhưng ngay sau đó bị U Minh Ma Vương một chưởng nâng lên, đinh tại nguyên chỗ.

- Chờ tiểu tử kia đi ra ngoài, chính là lúc lão tử hoàn toàn thăng chức rất nhanh!

U Minh Ma Vương cười ha ha.

Hắn ở trên chủ tinh ngồi xuống chính là hơn tháng thời gian trôi qua, Giang Nam thủy chung ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm không có đi ra ngoài, U Minh Ma Vương kiên nhẫn rất tốt, vẫn chờ ở chỗ này, chẳng qua là Thất Bảo Lâm ngày càng chấn động, tòa Thất Bảo Lâm này là Tiên Nhân Thất Bảo Đạo Đài, có quỹ tích vận hành của mình, bị ngăn cản nhất thời có thể, nhưng theo thời gian, lực lượng kia liền càng ngày càng mạnh.

Lại là hơn một tháng thời gian trôi qua, U Minh Ma Vương chỉ cảm thấy ngăn cản tòa Thất Bảo Lâm này đi tới tốn hao pháp lực càng ngày càng nhiều, mặc dù hắn là Thiên Thần cũng không khỏi cố hết sức.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1301: Đúc Tiên Cơ, Được Tiên Đỉnh. (3)

- Tiểu tử này nếu không ra mà nói, ta cũng không ngăn được Thất Bảo Lâm, chỉ có thể bỏ qua...

Mà ở trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm, Giang Nam ngồi xếp bằng ở bên trong đỉnh, đột nhiên thở dài, từ trong đỉnh đứng dậy, phiêu nhiên đi ra miệng Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi này, thở dài nói:

- Xem ra ta ở Thất Bảo Đài Cảnh giới, vẫn là so ra kém chủ nhân Tạo Hóa Tiên Đỉnh, Huyền Đô Cổ Tiên. Hắn một tòa Thất Bảo Đài luyện ra pháp bảo, liền cần ta ba chân thân, mười hai hóa thân tất cả pháp lực đổ xuống, mới có thể đem tòa đỉnh này luyện hóa, ta ở Thất Bảo Đài Cảnh, so với hắn vẫn là thua kém.

Giang Nam nhẹ nhàng lấy tay, sau lưng hắn, Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay tới, rơi vào trên bàn tay của hắn, tòa đại đỉnh này, rõ ràng đã bị hắn luyện hóa, biến thành pháp bảo của hắn!

Mấy bước trong lúc, Giang Nam liền đi ra Thất Bảo Lâm, đi tới nguyên giới chủ tinh.

Ầm!

Phía sau Giang Nam, Huyền Đô Thất Bảo Lâm chấn động một tiếng, biến mất hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Tòa Thất Bảo Lâm này ước chừng sẽ ở hai ngàn năm sau, lần nữa luyện ra một ngụm Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, bất quá, nếu vị thiếu niên áo vàng kia chính là chủ nhân Thất Bảo Lâm, Huyền Đô Cổ Tiên mà nói, chỉ sợ liền không người nào có thể lần nữa tiến vào Thất Bảo Lâm.

Giang Nam đưa mắt nhìn tòa Thất Bảo Lâm này đi xa, thầm nghĩ trong

lòng.

- Ha ha, tiểu quỷ, ngươi rốt cục đi ra!

Đột nhiên, một tiếng cười to lớn lối truyền đến, U Minh Ma Vương ầm ầm xuất hiện ở trước mặt Giang Nam, trên cao nhìn xuống, vạn mắt mở ra, mắt nhìn xuống thư sinh trẻ tuổi này, giống như mắt nhìn một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể, tiếp theo từng Ma Nhãn chuyển động, rơi vào Tạo Hóa Tiên Đỉnh trong tay Giang Nam kia, trong mắt tham lam nhìn một cái không xót gì.

- Đem đỉnh cho ta, ta có thể cho ngươi chết thống khoái!

U Minh Ma Vương bàn tay to dò ở trước mặt Giang Nam, diện mục dữ tợn nói.

- U Minh Ma Vương, ngươi còn dám đoạt bảo đỉnh của ta?

Giang Nam đối với bàn tay này của hắn làm như không thấy, ngẩng đầu cười nói:

- Ngươi thật to gan, có biết ta hôm nay là cảnh giới gì hay không?

Hắn cười ngạo nghễ, gằn từng chữ:

- Ta đã tu thành thần minh rồi!

U Minh Ma Vương ngẩn ngơ, đột nhiên ôm bụng cười to, cười đến vô số con mắt nước mắt giàn giụa.

Giang Nam lơ đễnh, lạnh nhạt nói:

- Lần trước ngươi đoạt U Minh Thần Thủy của ta, đây chỉ là chuyện nhỏ, với ta mà nói không coi là cái gì, ta đã bỏ qua thả ngươi rời đi. Bất quá, nếu ngươi gian ngoan mất linh mà nói, như vậy ta chỉ có trấn áp ngươi.

- Chết đi!

U Minh Ma Vương vạn mắt mở ra, bá một tiếng hóa thành một mảnh ma võng, bao lại thiên địa thời không, hướng Giang Nam cắt tới!

Đạo ma võng này rơi vào trên người Giang Nam, chỉ nghe boong boong nổ tung không dứt, ma võng trong khoảnh khắc hóa thành phấn vụn, mà Giang Nam như cũ đứng ở nơi đó, ngay cả áo cũng không có tổn hại nửa phần.

U Minh Ma Vương trong lòng cả kinh, chỉ thấy Giang Nam giơ tay lên, thiên tượng đột nhiên thay đổi, nguyên giới chủ tinh vân khí hội tụ, hóa thành một bàn tay to chu vi mười vạn dặm, ầm ầm đè xuống!

- Nếu như là trước lúc tiến vào Thất Bảo Đài, ta muốn trấn áp ngươi mà nói, cần phí một phen tay chân.

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Bất quá bây giờ, ta vì mình đúc thành Tiên cơ, trấn áp ngươi, bất quá là một chưởng trong lúc.

Bàn tay to này còn chưa rơi xuống, U Minh Ma Vương liền cảm giác được hít thở không thông, đầu Ma Vương này rống giận, thân thể lay động, hóa thành một con nhện đen to lớn không gì so sánh được, trên người dài khắp đầu, trên đầu nơi nơi là ánh mắt, Ma Nhãn hướng bốn phương tám hướng bắn ra từng đạo Ma Quang.

Ô hay ô hay ô hay!

Tính bằng đơn vị hàng nghìn Ma Quang bắn vào hư không, đầu đại tri chu này chân đạp Ma Quang bay theo đi, theo ánh sáng xông vào trong hư không, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng!

Bàn tay to đè xuống, trăm vạn dặm hư không rối rít nứt vỡ, đem U Minh Ma Vương bắn ra hư không!

Ầm!

Bàn tay to đắp tới, nhẹ nhàng chúi xuống, trăm vạn dặm đại lục đại dương bốc hơi lên, bàn tay giơ lên, chỉ nghe ùng ùng nổ không dứt, bốn cây cột đỉnh thiên lập địa giơ lên, một mảnh đạo tắc xiềng xích dài hẹp đem đầu đại tri chu kia khóa ở trong bốn cây cột!

- U Minh Ma Vương, ta không giết ngươi.

Giang Nam xoay người một bước bước ra, một bước trong lúc liền bước ra nguyên giới chủ tinh, đi vào trong tinh không không giới hạn, lưu lại U Minh Ma Vương vẻ mặt hoảng sợ, thanh âm xa xa truyền đến:

- Ngươi ở đó, đợi chờ Quang Vũ Kỷ Kiếp đến a.

- Quang Vũ Kỷ Kiếp?

U Minh Ma Vương ngẩn ngơ, đột nhiên dưới đất nguyên giới truyền đến một tiếng chấn động kịch liệt, đại địa trước mặt hắn hé ra, hé ra đến chỗ sâu của tâm trái đất, mơ hồ có thể thấy tinh hạch. U Minh Ma Vương mở ra vạn mắt nhìn đi, chỉ thấy một trái tim khổng lồ xuất hiện ở mặt ngoài tinh hạch, khí cơ kinh khủng của Cổ Tiên mơ hồ truyền đến.

- Không nên lưu lại ta!

Trên mặt U Minh Ma Vương hoảng sợ càng ngày càng đậm, gào thét không dứt, ra sức giãy dụa, cố gắng tránh thoát đạo tắc của Giang Nam trói buộc, nhưng tùy ý hắn thần thông quảng đại, cũng không cách nào tránh thoát Tứ Tượng Thông Thiên đại trận trấn áp.

- Ta sai lầm rồi, thả ta đi ra ngoài! Ta không muốn ở lại chỗ này, cho ta đi ra ngoài, ta cho ngươi U Minh Thần Thủy...

- Giang giáo chủ, Thần Ông đã tạ thế.

Cẩm Tú Thiên Nam Hải Thương Minh, Châm Phong Chân Thần tự mình tiếp đãi Giang Nam, Chân Thần này đã trở thành tân chủ nhân Nam Hải Thương Minh, trầm mặc chốc lát, nghiêm nghị nói:

- Sau khi Giáo chủ rời Nam Hải Thương Minh ta, thân thể Thần Ông liền ngày càng lụn bại, sau khi thịnh hội kết thúc, Thần Ông kiên trì một năm thời gian, rốt cục vẫn phải mất.

Giang Nam giật mình, sau khi hắn từ Thất Bảo Lâm đi ra, liền lập tức chạy tới Cẩm Tú Thiên Thần Giới, chính là vì hỏi Nam Trúc Thần Ông năm đó rốt cuộc là hai Thiên Thần nào đại chiến, hủy diệt nguyên giới trung thổ, không nghĩ tới vẫn là tới trể một bước.

Qua một lúc lâu, Giang Nam sáp thanh nói:

- Nam Trúc Thần Ông không có chuyển thế sao?

Châm Phong Chân Thần lắc đầu nói:

- Thần Ông đã chuyển thế qua một lần, tiếp theo chuyển thế mà nói, tỷ lệ thành công vốn là rất thấp. Lão nhân gia ông ta muốn sống qua Quang Vũ Kỷ Kiếp, vì Huyền Minh Nguyên Giới ngăn chặn qua một kiếp này, vẫn dùng loại thần vật diên thọ Ngũ Phúc Thọ Đào này, kiên trì không có chuyển thế, lúc này mới sống đến bây giờ. Bất quá, thần tính của hắn cũng hao tổn kịch liệt, không có khả năng chuyển thế...

Giang Nam trầm mặc, Châm Phong Chân Thần đột nhiên lấy ra một mặt Thần kính nói:

- Trước khi Thần Ông mất, lệnh ta đem mặt Thần kính này giao cho giáo chủ, để cho ta nói cho giáo chủ, giáo chủ đã thành thần, ước định coi như là hữu hiệu.

Chương 1302: Giúp Ngươi Đánh Chết Bọn Họ. (1)

Giang Nam nhận lấy mặt Thần kính này, Châm Phong Chân Thần lui ra, đột nhiên dừng bước lại nói:

- Thần Ông còn nói, nếu giáo chủ nghĩ tình cũ, kính xin sau này chiếu cố Nam Hải Thương Minh ta, nếu ở trong hạo kiếp giáo chủ có cần, Nam Hải Thương Minh ta tất nhiên cũng dốc túi tương trợ !

- Đây là ý gì?

Giang Nam hơi ngẩn ra, nghi ngờ nói.

Châm Phong Chân Thần cười nói:

- Trong loạn thế, Thương Minh như Nam Hải Thương Minh ta không có bối cảnh, không có chỗ dựa, chính là một khối thịt béo, ai cũng muốn gặm một ngụm, Thần Ông ý tứ là, giáo chủ làm chỗ dựa cho Thương Minh ta, bảo vệ Thương Minh ta trên dưới bình an, Thương Minh ta cũng lấy toàn bộ tài lực ủng hộ giáo chủ ở trong loạn thế tranh hùng.

Giang Nam động dung, mặc dù Nam Hải Thương Minh không phải là quái vật lớn như Cẩm Tú Minh kia, nhưng cũng là một Thương Minh tài lực thật lớn, Nam Trúc Thần Ông ý đó, không thể nghi ngờ là đem Nam Hải Thương Minh giao vào trong tay của hắn, lấy tài lực Thương Minh phụ tá hắn tranh hùng thiên hạ!

- Đa tạ Châm Phong hội chủ.

Giang Nam thi lễ.

Châm Phong Chân Thần hoàn lễ nói:

- Châm Phong cáo lui.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, phất tay ở bốn phía tòa Thần Điện này bố trí Thần Cấm, sau đó nhẹ nhàng hướng Thần kính trong lòng bàn tay thổi một hơi, chỉ thấy trong gương sáng một đạo Thần Quang như màn, chiếu hình ở giữa không trung.

Đó là một Thần Minh của Trường Nhạc Cung kiến thức, ghi lại chính là một đoạn chuyện cũ hơn trăm năm trước, Thần Minh này khi đó là cường giả dưới trướng Trường Nhạc Cung, một ngày thiên địa đột nhiên thay đổi, Thần Giới Chư Thiên rung chuyển không nghỉ, sau đó trong tai mọi người Trường Nhạc Cung liền truyền đến thanh âm của Đế Hậu, Trường Nhạc Cung chủ.

Thanh âm kia cực kỳ dễ nghe, bất quá nói là một đại sự kinh thiên động địa, Đông Cực Thần Quân đột phá Đế cảnh vẫn lạc, đã bỏ mình đạo tiêu, Trường Nhạc Cung chủ hạ lệnh, để cho Trường Nhạc Cung tất cả Thần Ma đồng thời xuất động, đi thâu tóm tài phú cùng phạm vi thế lực của Đông Cực Thần Quân, đem dư âm của Đông Cực Thần Quân, một lưới bắt hết.

Sau đó, hư không hé ra, nhiều Thần Tôn Thần Chủ khống chế từng ngọn Thần Thành khổng lồ xông về Ngọc Hoàng Thiên, một cuộc huyết tẩy mở màn.

Mà vào lúc này, Thần Minh này thì đi lên một tòa Thần Thành khác, ở một Thần Tôn suất lĩnh, cùng Trường Nhạc công tử và nhiều Thần Ma cùng nhau từ Thần Giới chạy nhanh ra, phủ xuống đến trung thiên Đông Cực Đại Hoang.

Một cuộc đại chiến lúc đó kéo ra mở màn, Đông Cực Đại Hoang vốn là phạm vi thế lực của Đông Cực Thần Quân ở trung thiên, quái vật lớn Đông Cực Thánh Thành này, cùng với tứ đại thánh thành khác ngang hàng.

Đông Cực Thánh Thành Đông Diêm Thành Chủ cực kỳ cường đại, suất lĩnh nhiều Yêu Thần thánh thành chống cự, hai bên đang hết sức giằng co, Vị Ương công tử suất lĩnh Vị Ương Cung cường giả đánh tới.

Trận đại chiến này, Đông Cực Thánh Thành tiêu diệt, vô số Yêu Thần chết đi, bị bắt, chỉ có Đông Diêm Thành Chủ chúng cường giả còn đang chống cự.

Trường Nhạc Cung cùng Vị Ương Cung hai vị công tử đem hằng hà tù binh của Đông Cực Thánh Thành áp ở trước thành, sai người hướng cường giả Đông Cực Thánh Thành còn đang chống cự kêu gọi đầu hàng, để cho bọn họ đầu hàng.

Mỗi hô lên một câu nói, Thiên Thần liền chém một đầu người, ngay cả thần tính cũng chém giết, hồn phi phách tán.

Máu tươi tù binh chảy khắp Đại Hoang, hội tụ thành biển, từng tôn Thần Minh phục thi ở trước thánh thành, thê thảm không nỡ nhìn.

Đám người Đông Diêm Thành Chủ không đành lòng thấy bộ hạ của mình dâng mạng, chỉ đành phải đầu hàng, mà vào lúc này Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử xảy ra xung đột, nguyên nhân xung đột là Đông Diêm Thành Chủ phu nhân, yêu nữ xinh đẹp không gì sánh được kia.

Nàng là nữ nhân xinh đẹp nhất Yêu Tộc, mặc dù đã gả làm vợ người, nhưng thế gian vẫn cô gái làm lòng người động khó có thể tìm được, lúc Đông Diêm phu nhân bị áp đến, bầu trời Đông Cực Đại Hoang, vô số Thần Minh trầm mặc, ngơ ngác nhìn vị nữ tử này.

Giờ khắc này, Thần đã gặp dung nhan nàng, ngay cả Thần cũng động tâm, có phàm tâm.

Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử là vì Đông Diêm phu nhân mà trở mặt, bọn họ cũng muốn đem tuyệt sắc giai nhân này nhét vào trong trướng của mình, người nào cũng không chịu nhường cho.

Trường Nhạc Cung cùng Vị Ương Cung cũng là Đế Hậu chi cung, là thế lực hai vị Đế Hậu của Quang Vũ Thần Đế, hai vị Đế Hậu là thân tỷ muội, hai cung tự nhiên không thể nào khai chiến.

Bất quá Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử hai vị con trai Thần Đế này trẻ tuổi khí thịnh, vì tranh đoạt Đông Diêm phu nhân đánh đập tàn nhẫn, từ Trung Thiên thế giới đánh tới đất lưu vong, nhiều Thần Ma lo lắng hai vị công tử an nguy, một đường tùy tướng, Thần Minh ghi chép chuyện này kia cũng ở trong đó.

Hai vị công tử này là Thiên Thần, tu luyện chính là công pháp cao cấp nhất, thực lực mạnh, chiến đấu dư ba lan đến gần rất nhiều thế giới, sinh linh rất nhiều thế giới gặp phải loại đả kích ngập đầu, Huyền Minh Nguyên Giới là một người trong đó.

Hai vị công tử này chẳng phân biệt được thắng bại, tiếp tục đánh xuống liền sẽ phải chịu tổn thương, vì vậy nhiều Thần Ma tiến lên đem hai người khuyên mở, hai vị công tử trở lại Trung Thiên thế giới, lại phát hiện Đông Diêm phu nhân không chịu nổi khuất nhục, đã tự vận bỏ mình, Đông Diêm Thành Chủ biết được phu nhân tự vận, lâm vào điên cuồng, tránh thoát gông xiềng, giết đến thiên hôn địa ám, cho dù là hai cung Thần Tôn xuất thủ cũng không cách nào giết chết.

Thần kính bắn ra màn sáng cảnh tượng cực kỳ hỗn loạn, Đông Diêm Thành Chủ lâm vào điên cuồng ở trong hai tòa Thần thành đại khai sát giới, nhưng vào lúc này, thiên ngoại một trước một sau bay tới hai thủ chưởng trắng noãn như ngọc, một bàn tay giam cầm Đông Diêm Thành Chủ, một tay khác đánh chết.

Trong kính quang có người kêu lên:

- Hai vị Đế Hậu xuất thủ!

Trải qua trận chiến Đông Diêm Thành Chủ này, hai đại Thần Thành chết thảm trọng, Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử giận dữ, hạ lệnh đem tất cả tù binh chém tận giết tuyệt, đồng thời huyết tẩy Đông Cực Đại Hoang, đem tất cả đàn ông trong Đông Cực Thánh Thành hết thảy tru diệt, chỉ để lại phụ nữ và trẻ em.

Một cuộc huyết tẩy lúc đó triển khai, Đông Cực Đại Hoang vốn là phồn hoa chí cực, từ đó biến thành một mảnh phế tích, vô số sinh linh gặp phải mạt sát, vô số tài phú gặp phải cướp sạch.

Cảnh tượng trong Thần kính đến chỗ này biến mất, Giang Nam đứng ở trong đại điện, thật lâu vẫn không nhúc nhích.

- Ha ha. . .

Giang Nam đột nhiên cười lên, Thần kính đột nhiên chia năm xẻ bảy, hóa thành tro bụi, Thần Cấm bao phủ tòa Thần Điện này tản ra, Giang Nam xoay người đi ra ngoài.

Trong lồng ngực hắn sinh ra phẫn uất khôn cùng, hai con trai Thần Đế vì một nữ nhân đánh đập tàn nhẫn, hồn nhiên không để ý những sinh linh khác trong chư thiên vạn giới chết sống, hai người chiến đấu dư ba đánh sâu vào Huyền Minh Nguyên Giới, đem trung thổ hủy diệt, Giang gia cũng hủy ở trong trận đại nạn kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1303: Giúp Ngươi Đánh Chết Bọn Họ. (2)

Cho đến ngày nay, Giang Nam còn nhớ rõ trận hủy thiên diệt địa đại kiếp kia, dãy núi đổ nát, quê quán tan biến, cửa nát nhà tan, vô số người quen chết thảm, không biết bao nhiêu người phàm bỏ mạng bôn đào, từng yêu ma quỷ quái khống chế âm phong chung quanh ăn thịt người, nơi nơi là thi thể, nơi nơi là giết chóc.

Hắn nắm tay tiểu muội ở trong thi biển bôn đào, không tránh thoát, hắn đem tiểu muội giấu ở trong đống thi thể, một người dẫn dắt cẩu yêu rời đi. Sau khi tiểu muội mất, hắn còn nhớ rõ mình gào khóc, vừa khóc vừa hất vô số cỗ thi thể sưu tầm muội muội.

Hắn còn nhớ rõ mình một người cô linh đi ở trên hoang nguyên trải rộng tử vong, giống như một hành thi tẩu nhục hướng Kiến Vũ quốc đi tới.

Khi đó, hắn không tới mười hai tuổi.

Một màn kia, hắn cả đời đều không thể quên, không cách nào quên được.

- Quang Vũ đạo huynh, nếu như ngươi trông nom không được hai đứa con trai của ngươi, như vậy để ta làm giúp ngươi. . .

- Giúp ngươi đang sống đánh chết bọn họ!

Giang Nam bước đi ra Cẩm Tú Thiên, không mục đích chung quanh đi loạn, đột nhiên, hư không đung đưa, hai ánh mắt khổng lồ hiện lên ở trên bầu trời thần giới bao la , cô lỗ cổn động, gắt gao ngó chừng bóng lưng Giang Nam, nhìn Giang Nam đi xa.

- Cát Vân Chân Thần, tiểu tử này giống như con ruồi không có đầu chung quanh chạy loạn, một lát xuất hiện một lát biến mất, làm hại chúng ta đuổi theo hắn chạy hơn nửa năm, hôm nay cuối cùng tìm được hắn!

Hai Thiên Thần hiện lên, đứng ở phía dưới song mắt khổng lồ, trong đó một Thiên Thần khom người nói:

- Hôm nay nên làm cái gì bây giờ? Chúng ta là giết đi qua, hay là báo cho Thiên Thư công tử? Thiên Thư công tử nếu có thể đích thân báo thù, chém giết hắn, nhất định rất vui vẻ!

Cặp Chân Thần chi nhãn kia nháy mắt, trầm giọng nói:

- Ta đi theo hắn, các ngươi đi báo cho Thiên Thư công tử! Phải tất yếu mau, không thể để cho hắn trở về Đô Thiên Thần Giới!

Lúc này hai Thiên Thần kia lắc mình đi, mà cặp Chân Thần chi nhãn kia ở trong hư không du động, thời thời khắc khắc theo sát phía sau Giang Nam, xác định phương vị của Giang Nam.

- Tiểu tử này đi Câu Trần Thiên Thần Đô . . .

Đôi mắt này xa xa thấy Giang Nam tiến vào Câu Trần Thiên, đi vào trong Câu Trần Thiên Thần Đô, không khỏi chần chờ, không cùng đi qua, mà là dừng lại ở ngoài Thần Đô an tĩnh đợi.

Cũng không lâu lắm, Chung Thiên Thư suất lĩnh trên trăm Thần Ma chạy tới, trong đó rõ ràng có mười Thiên Thần, những người khác cũng là Thần Minh.

Cặp Chân Thần chi nhãn kia nhìn thấy Chung Thiên Thư, chỉ thấy hư không chấn động, Cát Vân Chân Thần từ trong hư không đi ra, khom người nói:

- Thiên Thư công tử, Huyền Thiên Giáo Chủ tiến vào Thần Đô, nếu chúng ta xông vào giết người, chỉ sợ người Thần Đô sẽ không hoan nghênh chúng ta. . .

- Không việc gì!

Chung Thiên Thư sắc mặt trầm xuống, suy tư chốc lát, đem người đi về phía Thần Đô, cười lạnh nói:

- Hôm nay là ngày sinh của Thần Đô Thượng Tôn, quảng mời thiên hạ quần hào, không biết bao nhiêu người đến đây chúc thọ. Chúng ta đi vào, chỉ cần tìm được Huyền Thiên Giáo Chủ, liền lập tức đánh chết! Nếu Thần Đô trách, chúng ta liền dâng lên thọ lễ. Hôm nay Thần Giới cũng không an bình, Thần Đô Thượng Tôn không dám cùng sư tôn ta hoàn toàn trở mặt, nếu không sẽ tiện nghi người khác. Giết người này, chúng ta hướng Thần Đô Thượng Tôn dâng lên thọ lễ, cho hắn bậc thang, cũng không dám đắc tội Hậu Thổ Thiên chúng ta!

- Thần Đô khí tượng phi phàm, không hổ là Thần giới Cửu Trọng Thiên đệ nhất trọng thiên!

Giang Nam đi vào bên trong Thần Đô, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy từng tòa thần thành nguy nga, Thần Sơn khắp nơi trên đất, Thương Vân lượn lờ, khắp nơi đều có thần ma hiển thánh, diễn biến thần tích.

Trong hư không, từng đạo Trường Hà trút xuống, như là thác nước chảy vào bên trong từng tòa thần thành, đó là tiểu thế giới của Thần giới cường giả mở ra nguyên một đám không gian, từ Thần giới vô số vị diện dẫn dắt linh dịch mà đến.

Có thể làm được một bước này, ít nhất cũng là Thần Chủ cấp nhân vật!

Trừ lần đó ra, còn có bảo che Thiên Hoa, hiển hiện ở phía trên từng tòa thần thành, lại có Lưu Ly Tháp, trân bảo lâu, bảo tràng, mây trôi, lô bồng, hoa sen vân...vân dị tượng trôi nổi, đó là tinh khí cường giả trong từng tòa thánh địa kết xuất dị tượng.

Lại có thần thú thần tuấn, có cánh giương ngàn dặm, có chân đạp tường vân, có khống chế một đạo trường phong, có ở trong hư không du ra một đạo sông lớn.

Bức tràng diện này, làm lòng người say mê, có thể nói Thần giới thịnh cảnh.

Thần Đô là nơi tập hợp rất nhiều thế lực lớn, hạ giới thần minh đi vào Thần giới trạm thứ nhất là tại đây, ngư long hỗn tạp, lui tới đều là thần minh, bảo liễn hương xa thuyền hoa lâu thuyền, hối hả, phồn hoa đến cực điểm.

Tại đây có mấy trăm thánh thành, mỗi một tòa Thánh thành đều là một Thần Tôn chi bảo, đường đi cung điện loan khuyết nhiều vô số kể, đất đai cực kỳ rộng lớn, thậm chí có từng tòa Thần Sơn Thánh sơn ở bên trong Thần Đô không ngớt phập phồng, không trung còn mang lấy phi kiều, điêu lương họa trụ, đẹp không sao tả xiết.

- Những Thánh thành này đều là cỗ máy chiến tranh, nếu như những cỗ máy chiến tranh này khởi động, tất nhiên cực kì khủng bố!

Giang Nam dò xét những Thánh thành này, trong lòng nghiêm nghị, hắn còn chứng kiến trên bầu trời nổi lơ lửng nguyên một đám đèn lồng cực lớn, trong đèn lồng không phải ánh nến, mà là Minh Châu, tản mát ra hào quang thánh khiết, mặt ngoài đèn lồng, có viết chữ phúc, có viết chữ thọ, nhất phái vui mừng.

Hắn tinh tế dò xét, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, Minh Châu trong những đèn lồng này, rõ ràng là mặt trời hoặc là trăng sáng quay liên tục, bị người luyện hóa thành châu, trở thành đèn lồng treo ở chỗ này!

- Nay là lễ thọ Thần Đô thượng tôn bốn mươi vạn tuổi, Thần giới Chư Thiên tất cả thế lực lớn, đều phái tới không ít cao thủ đến đây mừng thọ, Câu Trần Thiên ta thật sự là quần anh tụ tập!

- Hôm nay Thần giới không an ninh, Thần Đô thượng tôn hoa đản, đến nhiều cao thủ trẻ tuổi như vậy, chỉ sợ trận hoa đản này cũng không an ninh ah!

- Đương kim loạn thế, năng nhân bối xuất, ta nghe nói mười phái tám

thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung mấy tuổi trẻ Thần Chủ đều đến rồi! Trừ bọn họ ra, còn có thần minh nổi tiếng trong trẻ tuổi, thiên thần, Chân Thần, cũng có không ít người có được đế tư, cũng đến Thần Đô ta tham gia náo nhiệt!

. . .

Giang Nam nghe được một bên truyền đến tiếng nghị luận, trong nội tâm khẽ nhúc nhích:

- Thần Đô thượng tôn mừng thọ bốn mươi vạn tuổi, mười phái tám thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ đều đã đến? Chẳng lẽ nói, hai tên gia hỏa Trường Nhạc Vị Ương kia cũng đã đến Thần Đô?

Ánh mắt của hắn chớp động, đi thẳng về phía trước, chỉ thấy Thần giới thế gia đại phiệt cao thủ đã đến đây, coi như là tuổi trẻ thần minh không có bối cảnh gì, cũng quần áo ngăn nắp hoa mỹ, tọa kỵ cũng là dị thú, đủ sinh điềm lành, thẳng đến trung tâm Thần Đô mà đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1304: Sát Thần. (1)

- Vũ Viêm Thiên Thiếu soái Bồ Chiêu, đang cùng Cung Dương Thiên Ma Soái Yến Công Tiễn đại chiến, mau đi xem một chút!

Đột nhiên phía trước đầu người bắt đầu khởi động, hướng trung tâm Thần Đô phi tốc dũng mãnh lao tới.

- Hai người tuy đều là thần minh, nhưng thực lực lại so với thiên thần còn muốn cường hoành hơn, là nhân vật nổi tiếng nhất Vũ Viêm Thiên cùng Cung Dương Thiên! Một trận chiến này nhất định không thể bỏ qua!

Thần Đô thật sự rộng lớn, so với Cẩm Tú Thiên thần thành còn muốn cực lớn, nếu là người bình thường ở trong Thần Đô đi bộ, một trăm năm cũng không thể từ phía đông đi đến phía tây, cũng may đến chỗ này đều là Thần Ma, có thúc dục bảo liễn, có khống chế Thần Châu, cũng có cưỡi tuấn thú, phi tốc chạy tới giao chiến chi địa.

Rất xa, Giang Nam liền cảm giác được hai cổ chiến ý rất mạnh phóng lên trời, chỉ thấy giữa không trung hai thần minh đang giao thủ.

Hai người này đều cực kỳ tuổi trẻ, một người mặc thần giáp kim chói, thần giáp hoá sinh ra vô cùng cánh chim, ở sau lưng phiêu đãng, qua như điện, tên còn lại thì mặc ma giáp đen kịt, ma giáp ma khí tràn ra, ở sau lưng hóa thành một mảnh thời không màu đen, trong đó phảng phất có Đại Ma Thần khủng bố đến cực điểm giấu kín, cho người áp lực cực lớn, hẳn là Vũ Viêm Thiên Thiếu soái cùng Cung Dương Thiên Ma Soái theo như lời của mọi người.

Giang Nam ngừng chân quan sát, chỉ thấy hai người này thực sự như mọi người nói cường đại, tu vi chiến lực viễn siêu thần minh bình thường, mặc dù đặt ở bên trong thiên thần, cũng xem như nhân vật nổi tiếng!

Bọn hắn khống chế đối với lực lượng, đã đạt tới hoàn cảnh cực kì khủng bố, thần thông bộc phát, không có một tia uy năng tiết ra ngoài, nhìn như thường thường không có gì lạ, nhưng kỳ thật uy năng chất chứa, chỉ có lúc va chạm mới có thể bộc phát!

Hơn nữa, mặc dù thần thông uy năng bộc phát, dư âm cũng là phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), cũng không lan đến gần địa phương khác của Thần Đô.

Hai người này chiến đấu cực kỳ ngoạn mục, không chỉ có rất nhiều thần minh ngừng chân xem cuộc chiến, mặc dù là Chân Thần Thần Chủ thành danh đã lâu, cũng có không thiếu quan sát trận chiến đấu này.

- Thần giới quả nhiên là năng nhân bối xuất.

Giang Nam nhìn lướt qua, trong nội tâm đối với hai người này có chút thưởng thức:

- Ở bên trong đệ tử của ta, liền ít có nhân vật nổi tiếng như vậy, chỉ sợ chỉ có Ấu Nương cùng Thanh Y hai người, mới có thể vượt bọn hắn, bọn người Huyền Nữ, Tỳ Hưu, so với Thiếu soái cùng Ma Soái liền kém sắc một chút. Có lẽ, ta phải đem đệ tử của ta mang đi ra, cùng tuổi trẻ hào kiệt Thần giới Chư Thiên chơi đùa. Người trẻ tuổi chỉ có trải qua lịch lãm rèn luyện, mới có thể tiến bộ. . .

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên trong nội tâm cảnh giác, cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt.

Ông…

Trong mi tâm hắn một cây Hỗn Độn trúc tía bay ra, Hỗn Độn biên giới phi tốc khuếch trương, trong khoảng khắc liền khuếch trương vạn dặm, ở trong không gian vạn dặm này, vốn là đứng hai ba trăm thần minh, hơn mười thiên thần, còn có một chiếc lâu thuyền, hai chiếc thuyền hoa, bảy chiếc bảo liễn hương xa, giờ phút này những Thần minh, thuyền thuyền hoa bảo liễn

hương xa này, hết thảy bị Hỗn Độn động thiên đánh bay!

Xùy~~

Một mặt trận đồ cực lớn bay lên, phía trên trận đồ, Chung Thiên Thư, Cát Vân chân thần cùng mười thiên thần, hơn 100 Thần Ma cộng đồng xây dựng Trảm Thần Diệt Vực đại trận nổi danh Hậu Thổ Thiên, cắt nhập Hỗn Độn động thiên, trận đồ kịch liệt khuếch trương, trong khoảnh khắc liền đem Hỗn Độn động thiên mở ra, phân thành hai nửa, đem Giang Nam nhét vào bên trong trận đồ!

Giang Nam thấy hoa mắt, lúc hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy mình đã rơi vào bên trong trận đồ, bốn phía từng tòa môn hộ cực lớn đứng vững, một Thần Ma thân hình khổng lồ đứng ở bên trong môn hộ, quanh thân từng đạo Huyền Hoàng nhị khí lượn lờ, như rồng như mãng, diện mục như ẩn như hiện.

Trảm Thần Diệt Vực đại trận chính là Hậu Thổ thiên Ngục Pháp Thiên Vương sáng chế, loại trận pháp này giỏi về lấy yếu thắng mạnh, dùng ưu thế nhiều người phát huy vô cùng tinh tế, ban đầu ở Trung Thiên, Chung Thiên Thư chỉ cho mấy Thần Ma suất lĩnh trăm vạn tu sĩ, liền đem thiên thần Chân Thần của Huyết Thần lâu hết thảy luyện chết!

Loại trận pháp này cường hãn, có thể nghĩ!

- Chết!

Hơn 100 kiện pháp bảo bay lên, phô thiên cái địa hướng Giang Nam nện xuống, trong đó thình lình có hơn mười kiện Chân Thần chi bảo, thậm chí còn có một bảo đỉnh, hóa thành hơn nghìn dặm phạm vi, sinh sinh chấn xuống, dĩ nhiên là Thần Chủ chi bảo!

Chung Thiên Thư, Cát Vân cùng mười thiên thần, hơn trăm tôn Thần Ma kia pháp lực ở trong trận pháp giao hòa nhất thể, pháp lực quán thông, uy lực pháp bảo phát huy vô cùng tinh tế!

Mặc dù khẩu bảo đỉnh kia là Thần Chủ chi bảo, dùng thực lực của bọn hắn cũng không thể thúc dục ra một phần mười uy năng, mà mượn nhờ Trảm Thần Diệt Vực đại trận, khẩu bảo đỉnh này vậy mà thúc dục một hai phần mười uy năng!

Giang Nam Hỗn Độn động thiên cùng Chung Thiên Thư Trảm Thần Diệt Vực đại trận vừa mới triển khai, kịch liệt chấn động lập tức truyền khắp Thần Đô, rất nhiều Thần Ma mới vừa rồi còn quan sát Thiếu soái Bồ Chiêu cùng Ma Soái Yến Công Tiễn chiến đấu, giờ phút này nhao nhao bị kinh động, không hẹn mà cùng quay đầu xem ra.

- Đây là. . . Trảm Thần Diệt Vực đại trận! Người nào rõ ràng ngay cả hung trận bực này cũng dùng đi ra rồi hả?

- Đó là đệ tử đắc ý của Hậu Thổ thiên Ngục Pháp Thiên Vương, thiên thần Chung Thiên Thư!

- Thiên thần Chung Thiên Thư vậy mà suất lĩnh nhiều Thần Ma như vậy, bố trí xuống Trảm Thần Diệt Vực đại trận phục kích đối thủ, đối thủ của hắn rốt cuộc là ai, đáng giá huy động nhân lực như vậy?

- Khá lắm, còn có một Chân Thần!

- Trong trận pháp kia, hình như là một thần minh! Chung Thiên Thư vậy mà vận dụng lớn trận chiến như vậy đối phó một thần minh, vị thần minh này rốt cuộc là ai?

. . .

Rung động giống như hủy thiên diệt địa từ bên trong Trảm Thần Diệt Vực đại trận truyền đến, rất nhiều pháp bảo ầm ầm rơi xuống, rất nhiều Thần Ma nhao nhao mở ra thần nhãn nhìn đi, chỉ thấy bên trong trận pháp chính là một thư sinh tuổi trẻ, vậy mà không có sử dụng bất luận pháp bảo gì, tay không tấc sắt đối chiến những pháp bảo này oanh kích, thậm chí uy năng khẩu bảo đỉnh kia, cũng bị hắn ngăn lại!

Bất quá, Trảm Thần Diệt Vực đại trận cực kì khủng bố, những pháp bảo này mặc dù bị đánh bay, chỉ thấy những Thần Ma bên trong môn hộ kia há mồm phun ra từng đạo tinh khí, uy năng pháp bảo liền bị thôi phát đến trạng thái lớn nhất, tiếp tục hướng thư sinh trẻ tuổi oanh khứ, rõ ràng là muốn đem hắn sinh sinh luyện chết!

- Huyền Thiên giáo chủ, nay ngươi chạy trời không khỏi nắng rồi!

Chung Thiên Thư tọa trấn ở bên trong môn hộ lớn nhất, sắc mặt âm trầm nói.

Kế hoạch của hắn vốn là đánh lén, một kích đem Giang Nam đánh gục, lại thật không ngờ Giang Nam cư nhiên khó chơi như thế, bọn hắn đánh lén vừa mới phát ra, Giang Nam liền lập tức triển khai Hỗn Độn động thiên, ngăn cản một kích tất sát của bọn hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1305: Sát Thần. (2)

Hôm nay, chỉ có một con đường dùng Trảm Thần Diệt Vực đại trận đem hắn sinh sinh luyện chết này có thể đi, bất quá nếu trong thời gian ngắn luyện không chết Giang Nam, chỉ sợ sẽ có Thần nhân cường giả đến đây can thiệp.

Thiếu soái cùng Ma Soái là công bình quyết đấu, mà Chung Thiên Thư thì thuộc về báo thù, Thần Đô tuyệt sẽ không cho phép ở trước Thần Đô thượng tôn hoa đản phát sinh loại chuyện này!

- Tuy thời gian thiếu thốn, nhưng mà đủ để luyện chết hắn rồi!

Chung Thiên Thư trong mắt hung quang lập loè, thầm nghĩ trong lòng.

- Chung Thiên Thư, tâm tình ta đang không tốt, các ngươi liền trước đi tìm cái chết, ta thành toàn các ngươi!

Giang Nam ánh mắt lành lạnh, tâm niệm vừa động, sau đầu hiện ra tám đạo thần luân, thần luân ông ông chuyển động, Thiên Địa giao trưng đại thần thông, Tứ Tượng Thông Thiên trụ, đại Ngũ Hành diệt sạch đại thần thông vân...vân thần thông một phát tuôn ra, ầm ầm va chạm Trảm Thần Diệt Vực đại trận!

Trảm Thần Diệt Vực đại trận kịch liệt chấn động, rất nhiều Thần Ma bên trong môn hộ nhao nhao quát lớn, dùng pháp lực bản thân gia trì trận đồ đại trận, ổn định trận hình.

Lại vào lúc này, Giang Nam kiếp trước chân thân tọa trấn ở bên trong mi tâm của hắn, một đầu Hỗn Độn linh quy bay ra, linh quy há miệng một phun, chỉ thấy lại là một tòa Hỗn Độn động thiên bay ra, cùng Hỗn Độn trúc tía khởi động Hỗn Độn động thiên nối thành một mảnh!

Hai tòa Hỗn Độn động thiên lúc lên lúc xuống, đem Trảm Thần Diệt Vực đại trận kẹp ở chính giữa, hai tòa động thiên ầm ầm nhấp nhô, như một Ma Bàn phạm vi vạn dặm, chỉ nghe bành bành bành nổ mạnh không dứt bên tai, môn hộ bên trong Trảm Thần Diệt Vực đại trận một tòa đón lấy một tòa sụp đổ, Thần Ma bên trong môn hộ nguyên một đám bị đập vỡ cắn nát, thần huyết như là thác nước chảy ra, huyết tương cuồn cuộn trong khoảnh khắc liền ở trong Thần Đô hội tụ thành một mảnh Huyết Hà dài hẹp, mãnh liệt đổ xuống!

Hai tòa Hỗn Độn động thiên một quấy, liền đem Trảm Thần Diệt Vực đại trận quấy đến nát bấy, hơn 100 Thần Ma hết thảy chết không có chỗ chôn, pháp bảo cũng bị quấy thành bột mịn, thậm chí ngay cả mười thiên thần kia cũng không có thể tránh được kiếp nạn này, không có thể kiên trì bao lâu, cũng đi theo gót, vẫn lạc tại chỗ!

Chung Thiên Thư cùng Cát Vân chân thần trong nội tâm đại chấn, vội vàng thúc dục khẩu bảo đỉnh kia, đem hai tòa Hỗn Độn động thiên căng ra một đường, lách mình bay ra động thiên.

Hai người vừa mới thoát ly động thiên, đột nhiên thân hình Cát Vân chân thần chấn động, sau một khắc vị Chân Thần này chia năm xẻ bảy, thân thể nổ tung, hóa thành một đoàn huyết vụ, Giang Nam từ trong huyết vụ bước đi ra.

Trong huyết vụ lệ tiếng kêu gào chói tai, vô số đạo tắc đang không ngừng nhúc nhích, rõ ràng là Cát Vân chân thần đang muốn khôi phục thân thể, Giang Nam năm ngón tay giang rộng ra, năm ngón tay rơi xuống, ầm ầm đứng vững trên năm tòa kiếm sơn, hóa thành đại Ngũ Hành diệt sạch đại thần thông, bao phủ phạm vi vạn dặm, Ngũ Hành diệt sạch, rất có cảnh tượng hủy thiên diệt địa tái diễn Man Hoang Hồng Mông!

Rất nhiều Thần Ma cảu Thần Đô ngơ ngác nhìn xem một màn này, mặc dù là Thiếu soái cùng Ma Soái vừa rồi kịch chiến say sưa, giờ phút này cũng không khỏi dừng tay, cảm thấy hai người bọn họ quyết chiến, tựa hồ trong nháy mắt đã mất đi sáng rọi.

- Chung đạo huynh, nếu ngươi mở miệng cầu ta, ta có thể buông tha hắn.

Giang Nam đứng ở trên một tòa kiếm sơn, bao quát Chung Thiên Thư, nói khẽ.

Con ngươi của Chung Thiên Thư co rút nhanh, gắt gao ngó chừng Giang Nam trên kiếm sơn, mà ở trong năm ngón tay của Giang Nam rơi xuống biến thành Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại trận, Ngũ Hành Diệt Tuyệt, vô số đạo tắc của Cát Vân Chân Thần ở trong đại trận giống như lôi điện tán loạn, cổn động qua lại, kinh người chí cực.

Bất quá trong tòa đại trận này không gian Ngũ Hành không còn, để cho Bất Tử Chi Thân của hắn không chỗ ký thác, uy năng của đạo tắc cũng không thể phát huy, tự nhiên không thể nào tái diễn thân thể, xông phá đại trận.

Có thể nói, Cát Vân Chân Thần sống hay chết, đều ở trong năm ngón tay của Giang Nam, nhất niệm thì sống, nhất niệm thì chết!

Cũng không phải là nói Giang Nam thực đủ sức chém giết Chân Thần, mà là loại cường giả giống như hắn này, Tri Hành Hợp Nhất, đối với Thần Thông bản thân lĩnh ngộ cùng vận dụng đã đạt tới tuyệt hảo, thậm chí tâm cảnh đã đụng chạm đến Thiên Nhân Hợp Nhất chí cao, hắn đối với chiến đấu nắm chặc đã đến trình độ đăng phong tạo cực.

Cùng loại nhân vật như Giang Nam giao thủ, là một chuyện vô cùng nguy hiểm, chỉ cần lộ ra một tia sơ hở, cho dù là sơ hở cực kỳ nhỏ, sẽ bị hắn dễ dàng bắt đến, đem sơ hở này biến thành sơ hở trí mạng!

Sơ hở của Cát Vân Chân Thần xuất hiện ở một khắc hắn từ Hỗn Độn Giới Vực thắt cổ bay ra kia, hắn hoảng hốt bay ra, hậu tâm đại khai, không có phòng bị, trực tiếp bị Giang Nam một kích đánh nổ tung thân thể.

Tuy nói Chân Thần Bất Tử Chi Thân cực kỳ cường đại, bất cứ lúc nào cũng có thể khôi phục thân thể, khôi phục chiến lực tới đỉnh, nhưng mà ở lúc

thân thể chưa khôi phục, cho dù là Chân Thần cũng cực kỳ suy yếu, mà Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông liền vừa vặn có thể chém chết Ngũ Hành.

Vô luận tu sĩ vẫn còn là Thần Ma đạo tắc cùng Thần Thông tích chứa Ngũ Hành lực, chỉ có số ít công pháp cực kỳ cao đẳng mới có thể bao trùm ở trên Ngũ Hành, tỷ như chúng pháp môn liên lụy đến Huyền Hoàng, Âm Dương, Tứ Tượng, không bị Ngũ Hành khắc chế. Nhưng Cát Vân mặc dù là Chân thần, cũng không có tu luyện loại pháp môn cao đẳng này, Ngũ Hành Diệt Tuyệt trong năm ngón tay Giang Nam, để cho Đạo tắc của hắn không nơi ký thác, liền phá hắn Bất Tử Chi Thân!

- Ta. . .

Chung Thiên Thư khóe mắt lay động, đột nhiên lạy dài, khẩn thiết nói:

- Thiên Thư khẩn cầu Giang giáo chủ, bỏ qua cho Cát Vân đạo huynh một mạng!

Giang Nam chân mày giương lên, hắn không ngờ rằng Chung Thiên Thư thật có thể để xuống tư thái, hạ thấp tư thái đi cầu hắn. Chung Thiên Thư theo hắn nghĩ, là thừa Hậu Thổ Thiên Ngục Pháp Thiên Vương chi ấm, là người bảo thủ, không nghĩ tới người này lại co được dãn được!

- Chung Thiên Thư là người lợi hại, cũng không phải là một vị hoàn khố. . .

Giang Nam tâm niệm vừa động, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông tản đi, Cát Vân Chân Thần lập tức bắt được cơ hội, nhanh chóng ngưng tụ thân thể, lắc mình bức lui, đi tới bên cạnh Chung Thiên Thư.

Chân Thần này mắt lộ ra ý e sợ, không dám cùng Giang Nam trực diện tương đối, bất quá đối với Chung Thiên Thư càng thêm tôn kính, hiển nhiên Chung Thiên Thư cúi người lên tiếng khẩn cầu Giang Nam, để cho Chân Thần này đối với Chung Thiên Thư càng thêm trung thành cảnh cảnh.

Chung Thiên Thư thở phào nhẹ nhỏm, trầm giọng nói:

- Cát Vân, chúng ta đi!

Hai người đang muốn rời đi, đột nhiên sát khí khôn cùng đánh tới, một cổ khí cơ kinh khủng đem hai người khóa chặt, Giang Nam cất bước đi tới, thản nhiên nói:

Chương 1306: Uy Nghiêm Của Ta Há Lại Cho Mạo Phạm.

- Chung huynh, mới vừa rồi lên tiếng cầu ta, ta chưa từng đổi ý, bỏ qua cho Cát Vân Chân Thần, bất quá hai vị đánh lén ta, ý đồ đem ta chém giết, khoản ân oán này còn chưa từng xóa bỏ.

Chung Thiên Thư dừng bước, trực diện Giang Nam, mặt không chút thay đổi nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta cầu cũng đã cầu, ngươi còn muốn như thế nào nữa?

- Hai vị ám sát Giang mỗ không thành, liền muốn nhẹ nhàng như vậy rời đi, nếu không trừng phạt các ngươi, người khác còn tưởng rằng Giang mỗ đàng hoàng có thể lấn, hôm nay ngươi tới đánh lén, ngày mai kẻ khác lại tới đánh lén, ta chẳng phải là vĩnh viễn không ngày yên tĩnh sao?

Giang Nam bao phủ ở trong Hỗn Độn Giới Vực, thân thể như Thần Ma khổng lồ vạn dặm, thanh âm từ trong động thiên truyền đến:

- Tiền lệ này không thể mở, hai vị vẫn là đem mạng lưu lại thôi.

- Ngươi muốn giết ta? Ngươi lại muốn giết ta! Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi có biết ta là ai hay không? Có biết sư tôn ta là ai hay không?

Chung Thiên Thư tức cười, tiến lên trước một bước, điềm nhiên nói:

- Sư tôn ta Ngục Pháp Thiên Vương chính là Thần Tôn chưởng khống Hậu Thổ Thiên trong Thần Giới bát trọng thiên, chưởng khống trăm vạn thần binh Thần Tướng, thống trị hơn trăm Thần Giới Chư Thiên lớn nhỏ, dưới trướng Chân Thần Thần Chủ vô số, Thần Tôn cũng có mấy vị, đủ để cùng Thần Quân địa vị ngang nhau!

Hắn lần nữa tiến lên trước một bước, thanh sắc đều lệ:

- Ta chính là Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử, ra lệnh một tiếng là có thể điều động vô số Thần Ma, vung tay lên, Hậu Thổ Thiên Thần Giới ba nghìn thần quốc, cũng muốn nghe ta hiệu lệnh! Đại quân ta tới, có thể dễ dàng hủy diệt một Thần Giới Chư Thiên! Hậu Thổ Thiên uy nghiêm, tuyệt không cho mạo phạm! Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi là có chút bản lãnh, nhưng ngươi không nên vì Đô Thiên Thần Giới gây chuyện, nếu không ta muốn tiêu diệt Đô Thiên Thần Giới, cũng chỉ là tiện tay mà thôi!

- Hậu Thổ Thiên uy nghiêm không tha mạo phạm?

Giang Nam một bước mở ra, hai tòa Hỗn Độn Giới Vực chấn động, hướng Chung Thiên Thư cùng Cát Vân Chân Thần bay tới, lạnh lùng nói:

- Uy nghiêm của ta há lại cho mạo phạm?

Chung Thiên Thư cùng Cát Vân Chân Thần rống giận, hai người riêng phần mình đem Thần Ma thế giới triển khai, dị tượng hàng vạn hàng nghìn, đối kháng Hỗn Độn Giới Vực.

Oanh!

Thần Thông hai người bộc phát, pháp lực của Cát Vân Chân Thần vô cùng hung mãnh, mặc dù Thần Thông cũng không tinh thâm, nhưng ở dưới pháp lực hùng hồn của hắn, uy năng Thần Thông cũng bị phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn!

Hơn nữa Chân Thần một thân là bảo, thân thể bất kỳ bộ vị nào cũng có thể luyện thành Chân Thần chi bảo, cả người chính là một chiến đấu cơ khí, công kích vô cùng bén nhọn!

Mà Chung Thiên Thư Thần Thông lại càng kinh người, hắn nhận được Ngục Pháp Thiên Vương truyền thừa, Ngục Pháp Thiên Vương chính là cường giả Quang Vũ Thần Triều chưởng khống Thần Triều lao ngục, tu vi của hắn đã đụng chạm đến Thần Quân cảnh giới, Chung Thiên Thư thân là

đệ tử của hắn, truyền thừa sâu nhiều, lại càng thiên tư hơn người, được khen là người có Đế tư trong Thiên Thần!

Hai người giáp công Giang Nam, mặc dù không kinh tâm động phách bằng mới vừa rồi đánh lén Giang Nam như vậy, nhưng thanh thế càng thêm to lớn!

Ông...

Bảo đỉnh cấp bậc Thần Chủ chi bảo bay ra, móc ngược ở giữa không trung, trong đỉnh truyền đến năng lực cắn nuốt kinh người, thậm chí làm cho người ta có một loại cảm giác chư thiên vạn giới cũng muốn nuốt dâng trong đỉnh!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đỉnh đầu Thần Quang ngưng kết thành vân, trong đụn mây vô số Thần Ma hư ảnh lâm lâm, giống như rừng rậm Thần Ma chi chít, vô số Thần Ma hư ảnh rống to, một mặt Minh Kính Bảo Giám hiện lên, rõ ràng là Đạo Kim Ngọc Bàn hình thái gương sáng, Thần Quang chiếu rọi bảo đỉnh, tùy ý uy năng miệng bảo đỉnh kia cường hãn như thế nào, cũng thủy chung không cách nào rung chuyển thân hình của hắn.

- Hoàng Đồ Bá Nghiệp!

Chung Thiên Thư cùng Cát Vân Chân Thần công kích đánh tới, đột nhiên chỉ thấy thân thể Giang Nam lay động, một quyển hoàng đồ từ từ triển khai, từng tôn Ma Đế Thần Đế đứng vững vàng ở trong hoàng đồ, từng loại từng loại Đế cấp Thần Thông ở trong tay chút ít Thần Đế Ma Đế này triển khai, nhất thời đem hai người cuốn vào trong hoàng đồ!

Môn Thần Thông này, rõ ràng là Tử Viên Ma Đế Hoàng đạo thần thông, Hoàng Đồ Bá Nghiệp!

Bất quá đồng dạng Thần Thông, ở trong tay Tử Viên Ma Đế cùng ở trong tay Giang Nam, thi triển ra hiệu quả hoàn toàn bất đồng, Tử Viên Ma Đế Hoàng Đồ Bá Nghiệp trong hoàng đồ hiện ra là địa ngục vạn giới Ma Đế

thân ảnh đã Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, mỗi một Ma Đế đều thi triển Thần Thông xuất thần nhập hóa, lực công kích bá đạo vô cùng!

Mà trong hoàng đồ của Giang Nam, hiện ra không ngờ là hơn mười Ma Đế cùng Thần Đế hư ảnh, Thần Ma hỗn loạn, trong đó trừ Ma Đế ra, lại có nhiều Thần Đế hư ảnh nổi danh của chư thiên vạn giới, cùng với Thần Đế Thần Thông!

Cửu Tiêu, Thông U, Thần Vũ, Tinh Quang, Ngọc Chân, Tôn Viêm, Cảnh Thiên, Địa Hoàng, Minh Thổ... một chút Thần Đế tựa như ở trong hoàng phục sống lại, riêng thi triển ra Thần Thông mạnh nhất của bọn họ!

Cát Vân Chân Thần chỉ ở trong nháy mắt liền gặp phải đả kích trí mệnh, bị mấy chục loại Đế cấp Thần Thông sinh sôi đánh nát, một thân đạo tắc bị chém, thần tính chưa kịp bay ra, liền bị đính ở trong hoàng đồ, ngay sau đó bị hoàng đồ luyện hóa thành tro!

- Đỉnh!

Chung Thiên Thư dù sao cũng là Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử, thực lực so sánh với Cát Vân Chân Thần mạnh hơn, sau một khắc miệng bảo đỉnh kia ầm ầm đánh tới, sinh sôi đem hoàng đồ đụng nát!

- Thiên Ngục Trấn Thần!

Chung Thiên Thư đỉnh đầu bảo đỉnh, lấy miệng Thần Chủ chi bảo này bảo vệ quanh thân, đối kháng Giang Nam Thần Thông, đưa tay một bày, chỉ thấy giữa không trung nhất thời xuất hiện một tòa bảo tháp, móc ngược xuống, đụng vào trong Hỗn Độn Giới Vực, vô số đạo tắc xiềng xích từ trong bảo tháp bay ra, xiềng xích rầm rầm rung động, ối chao ô hay hướng Giang Nam triền đi!

Chỉ nghe bá một tiếng, Giang Nam liền bị đạo tắc xiềng xích quấn quanh quanh thân, hướng trong thiên ngục kéo đi.

Loại Thần Thông này, rõ ràng là diễn biến Quang Vũ Thần Triều thiên

ngục, tin đồn tòa thiên ngục này chính là Quang Vũ Thần Đế trấn áp dị kỷ, trong đó trấn áp Thần Giới đầu sỏ đếm không xuể, trong đó thậm chí không thiếu tồn tại kinh khủng như Thần tôn Thần Quân, mọi người tiến vào trong đó, sẽ bị trấn áp hết thảy tu vi pháp lực, biến thành dê đợi làm thịt!

Tòa thiên ngục này, là lao ngục lớn nhất kinh khủng nhất chư thiên vạn giới, mà Ngục Pháp Thiên Vương chính là chủ nhân tòa lao ngục này!

Môn Thần Thông này của Chung Thiên Thư chưa đem Giang Nam cắn nuốt, Giang Nam liền cảm giác được áp lực thực lớn, áp chế tu vi pháp lực của mình, áp chế nhục thể cùng thần tính của mình, có thể thấy được thiên ngục chân chính là kinh khủng bực nào!

Cạch...

Trong cơ thể hắn đột nhiên có một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung hiện ra, tiếng chuông chấn động, liền đem vô số đạo xiềng xích chấn vỡ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1307: Phu Nhân Thần Hầu. (1)

Sau một khắc thân thể hắn vừa động, thiên ngục bảo tháp bị đụng chia năm xẻ bảy, thân hình Giang Nam tà tà bay lên, sau một khắc Tinh Quang như rồng, một đạo Tinh Hà từ lòng bàn tay hắn bay ra, hóa thành một ngụm tinh chung, đem Chung Thiên Thư móc ngược ở dưới chuông, tiếng chuông chấn động không dứt, ma diệt cắn nát hết thảy.

Chung Thiên Thư trái trùng phải đụng, thủy chung không cách nào phá vỡ miệng tinh chung này, bất quá đạo Tinh Hà Ấn này của Giang Nam cũng không cách nào phá vỡ bảo đỉnh phòng ngự, hoàn toàn chém giết hắn.

Miệng bảo đỉnh này chính là Thần Chủ chi bảo, uy năng thật lớn, Chung Thiên Thư Thiên Thần cảnh giới tu vi đủ để thôi phát ra chút ít uy năng, vừa vặn có thể bảo vệ quanh thân hắn.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi là một ý muốn cùng Hậu Thổ Thiên ta đối nghịch sao?

Chung Thiên Thư gầm lên.

- Ngươi tại sao không nói, ngươi là một ý cùng ta đối nghịch?

Sắc mặt Giang Nam lạnh lùng, đột nhiên quanh thân vô số đạo tắc bay ra, hóa thành một đạo Thần Cấm đại trận, ầm ầm rơi vào trong Tinh Hà Ấn!

Quang Vũ Thần Đế khai sáng Phong Cấm Đại Trận!

Chung Thiên Thư muộn hanh nhất thanh, nhất thời cảm giác tu vi của mình gặp phải trấn áp, trong khoảnh khắc tu vi của hắn liền chỉ còn lại có năm thành có thể vận dụng, mà uy năng bảo đỉnh kia cũng lập tức tổn hao nhiều!

- Thiên Ý Trảm Tam Hoa!

Giang Nam bấm tay liên đạn, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm liên tục bay ra, quay chung quanh Chung Thiên Thư bay động, kiếm quang chém liên tục, Chung Thiên Thư chỉ cảm thấy một thân tu vi rơi xuống, hắn vốn là đã bị Phong Cấm Đại Trận chèn ép năm thành tu vi, giờ phút này bị Thiên Ý Tru Tiên Kiếm liên tục chém đạo tắc, lại càng khó có thể thúc dục miệng bảo đỉnh kia, trong lòng không khỏi hoảng hốt, lớn tiếng quát lên:

- Hậu Thổ Thiên ta...

- Chết đi.

Lòng bàn tay Giang Nam khe khẽ rung lên, tinh chung nổ lớn, cạch một tiếng, thân thể Chung Thiên Thư đại chấn, bị tiếng chung luyện thành bụi bay.

- Dừng tay!

Đột nhiên, một tiếng quát lên truyền đến, thần uy hạo hạo đãng đãng phô thiên cái địa đè tới, Lộ Phong Trần suất lĩnh nhiều Thần Đô Thần Ma hùng hổ chạy tới, phủ xuống đến trong chiến trường, thấy thế liên tục dậm chân nói:

- Giang giáo chủ, làm sao ngươi lại giết người? Này như thế nào cho phải, như thế nào cho phải?

Vị Thần Chủ tuổi trẻ Thần Đô này nháy mắt mấy cái, phẫn nộ quát:

- Ta đã sớm xem ngươi đã lâu! Ngươi thật lớn mật, ngay cả Ngục Pháp Thiên Vương truyền nhân cũng dám giết! Người tới, đem Huyền Thiên Giáo Chủ mời đến Vọng Nguyệt Lâu cho ta, ta muốn đích thân phạt hắn, hôm nay không chuốc say ở Vọng Nguyệt Lâu, lão tử liền không họ Lộ!

Giang Nam lấy tinh chung luyện chết Chung Thiên Thư, vốn đã để cho rất nhiều thế lực lớn đến đây chúc thọ xuẩn xuẩn dục động, này dù sao cũng

là một cơ hội nịnh nọt Hậu Thổ Thiên Ngục Pháp Thiên Vương tốt, huống chi trong Thần Đô ngư long hỗn tạp, bản thân liền có không ít thế lực là dưới trướng của Ngục Pháp Thiên Vương, cũng âm thầm tính toán đem Giang Nam chém giết, có phải sẽ nhận được Ngục Pháp Thiên Vương thưởng thức hay không.

Bất quá Lộ Phong Trần đem người đến, rõ ràng che chở Giang Nam, để cho tất cả cường giả đang muốn hướng Giang Nam xuất thủ trong lòng rùng mình.

Câu Trần Thiên cùng Hậu Thổ Thiên hai cái quái vật lớn này cũng là một trong Thần Giới bát trọng thiên, thuộc về đầu sỏ trong đầu sỏ, hai thế lực lớn này trong lúc đó có rất nhiều ác tha, chỉ là không có bộc phát ra.

Lộ Phong Trần thân là Thần Chủ trẻ tuổi nhất Thần Đô, lại là con trai Thần Đô Thượng Tôn, Thần Đô Thượng Tôn đức cao vọng trọng, ở tại thần giới quyền thế ngút trời, thậm chí có phong hào Thần Hầu, để cho Lộ Phong Trần ở Thần Đô uy vọng cực cao.

Hắn chịu trách nhiệm trị an Thần Đô, nếu muốn trừng phạt Giang Nam đã sớm nhảy ra, mà hắn hiển nhiên là ngồi nhìn Giang Nam đánh chết Chung Thiên Thư, sau đó mới nhảy ra, trên danh nghĩa trừng phạt Giang Nam, thật ra là muốn mời Giang Nam tới Vọng Nguyệt Lâu uống rượu.

- Cử động lần này của Lộ Thần Hầu chỉ sợ có chút không ổn?

Đột nhiên một vị Thần Chủ phiêu nhiên bay tới, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, ngay sau đó quay đầu nhìn về phía Lộ Phong Trần, nhẹ giọng nói:

- Thần Hầu chịu trách nhiệm trị an Thần Đô, biết được Thần Đô uy nghiêm không thể xâm phạm, Huyền Thiên Giáo Chủ ở Thần Đô tùy ý giết người, hơn nữa giết là Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử, nếu đắc tội Ngục Pháp Thiên Vương, Thần Hầu có thể gánh nổi sao?

- Nguyên Cảnh Thiên Thái Ung Thần Chủ, khi nào đầu phục Ngục Pháp Thiên Vương rồi?

Lộ Phong Trần liếc nhìn hắn một cái, cười mà như không cười nói:

- Chung Thiên Thư không tuân theo quy củ Thần Đô ta trước, ở trong Thần Đô ta đem người hướng Huyền Thiên Giáo Chủ xuất thủ, hơn nữa còn là đánh lén, thủ đoạn ti tiện. Huyền Thiên Giáo Chủ bất quá là xuất thủ phản kích. Lộ mỗ cứu viện bất lực, thế cho nên Chung đạo hữu anh niên tảo thệ, làm hại Ngục Pháp Thiên Vương người đầu bạc tiễn người đầu xanh, trong lòng Lộ mỗ cũng thực bi thống, bất quá chuyện cũ đã qua. Chỉ có thể không làm gì được. Cũng may hung đồ đánh giết Chung đạo hữu đã bị ta bắt, trong Vọng Nguyệt lâu, ta tất nhiên đem hết toàn lực rót chết hắn, cho Chung đạo hữu một cái công đạo!

Thái Ung Thần Chủ sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:

- Thần Hầu định dùng rượu ngon rót chết hắn sao? Ngươi cử động lần này không khỏi có mất công bằng hợp lý đi? Nếu Ngục Pháp Thiên Vương trách tội...

Lộ Phong Trần sắc mặt cũng âm trầm xuống:

- Ngục Pháp Thiên Vương? Ngươi mở miệng một tiếng Ngục Pháp Thiên Vương, chẳng lẽ là cầm Ngục Pháp Thiên Vương tới dọa Thần Đô ta sao? Thái Ung Thần Chủ, ngươi sẽ không sợ ta trách tội xuống sao? Ta chính là Thần Hầu ngự phong, chức quan trong người, trong thần quan thuộc về nhị phẩm biên cương Đại tướng, ngươi vượt quyền như vậy, chẳng lẽ quan phẩm của ngươi so sánh với lão tử cao?

Thái Ung Thần Chủ sắc mặt đỏ lên, lắp bắp nói:

- Ngươi không giảng đạo lý...

- Chức quan lớn chính là đạo lý, đầu quyền lớn chính là đạo lý!

Lộ Phong Trần triệt lên tay áo, quả đấm nắm đến bành bạch rung động, cười lạnh nói:

- Ngươi vượt quyền như vậy, chỉ là tam phẩm tiểu thần quan liền dám uy hiếp ta, nếu không khoa tay múa chân, xem một chút quả đấm của ngươi lớn, hay là quả đấm của ta lớn!

Thái Ung Thần Chủ bị tức chết đi được, một hồi lâu nói không ra lời, lại không dám tiến lên cùng hắn liều mạng, đột nhiên tức giận nói:

- Thất phu!

- Chết nhát.

Lộ Phong Trần cười lạnh một tiếng, phất tay nói:

- Đem hung đồ Huyền Thiên Giáo Chủ này giải đến Vọng Nguyệt Lâu cho ta, ta muốn chuốc say chết hung đồ này!

Nhiều Thần Đô thần binh thần tướng cười ha ha, ôm lấy Giang Nam cùng Lộ Phong Trần nghênh ngang rời đi.

Những Hậu Thổ Thiên cường giả cùng thế lực lớn khác nhìn thấy Thái Ung Thần Chủ kinh ngạc, cũng không dám nhiều lời.

Thái Ung Thần Chủ bị một câu "chết nhát" làm nghẹn gần chết, đưa mắt nhìn đám người Lộ Phong Trần cùng Giang Nam nơi xa, giận tím mặt nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1308: Phu Nhân Thần Hầu. (2)

- Hỗn đãn này, bất quá ỷ vào cha hắn là Thần Đô Thượng Tôn. Mua tới một quan nửa chức, liền kiêu ngạo ương ngạnh như vậy, đợi đến Ngục Pháp Thiên Vương đi lên Thần Đế vị, thứ nhất tiêu diệt chính là Lộ gia nhất mạch ngươi, cả nhà tịch thu tài sản!

- Đa tạ Lộ huynh giải vây.

Trong Vọng Nguyệt lâu, Giang Nam nâng chén hướng Lộ Phong Trần cảm ơn nói:

- Tử Xuyên tùy tiện đánh giết Chung Thiên Thư, để cho Lộ huynh gánh chịu áp lực rất lớn, thậm chí đắc tội Thái Ung Thần Chủ, thật là băn khoăn.

Vọng Nguyệt Lâu địa thế cực cao, ngồi ở chỗ nầy, có thể đem cảnh trí Thần Đô lớn nhỏ nhìn một cái không xót gì, cảnh đẹp thu hết vào mắt, đẹp không sao tả xiết.

- Chỉ là một Chung Thiên Thư mà thôi, Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử đông đảo, chết hắn không thiếu một người, nhiều hắn một cái không nhiều lắm, Thái Ung này lại là đồ nịnh nọt, không có bao nhiêu thực lực, những điều này là chuyện nhỏ.

Lộ Phong Trần ánh mắt chớp động, cười nói:

- Giáo chủ tới Thần Đô ta, chẳng lẽ là nghĩ thông suốt, tính toán gia nhập Thần Đô ta? Nếu giáo chủ chịu gia nhập Thần Đô ta, Thần Đô ta tất nhiên toàn lực tài bồi! Tương lai, giáo chủ cho dù trở thành đứng đầu Thần Đô cũng không phải là không thể được!

Giang Nam cười nói:

- Đa tạ Lộ huynh ưu ái, ta lần này đến đây chẳng qua là vì lệnh tôn chúc thọ, cũng không phải là muốn gia nhập Thần Đô, ta hôm nay đã bái nhập Đô Thiên, trở thành Đô Thiên Kỳ Chủ, không tham dự đầu sỏ tranh đấu, kính xin Lộ huynh bao dung.

- Đô Thiên?

Lộ Phong Trần ngẩn ngơ, thất thanh nói:

- Là Đô Thiên Thần Chủ ở trên Đô Thiên kia? Ngươi đi rửa sạch rồi?

Giang Nam mỉm cười gật đầu.

Lộ Phong Trần dở khóc dở cười:

- Giáo chủ, ngươi là nhân tài khó được, nếu gia nhập Thất Diệu Thiên cũng thôi, ta cũng sẽ không mạnh kéo ngươi tiến vào Thần Đô. Bất quá Đô Thiên sao...

Hắn có chút làm khó nói:

- Danh tiếng Đô Thiên, thật sự có chút không tốt lắm...

Giang Nam cười nói:

- Ta không muốn đắc tội Lộ huynh, cũng không muốn đắc tội mấy vị Thần Chủ khác thịnh tình ước hẹn, gia nhập Đô Thiên, vừa lúc không cần lo lắng cùng chúng đạo huynh Lộ huynh đối nghịch, Lộ huynh không cần khuyên nữa.

Lộ Phong Trần thở dài, lắc đầu nói:

- Ngươi tài trí song tuyệt, gia nhập loại địa phương Đô Thiên này, chỉ sợ liền trì hoãn tiền trình của ngươi. Đô Thiên cố nhiên thanh tịnh, nhưng chúng ta chỉ có kinh nghiệm từng tràng ác chiến, mới có thể tinh tiến. Ngươi sống ở Đô Thiên, cả ngày cùng mập lão đầu kia cùng nhau tắm, sợ rằng gượng dậy không nổi! Ngươi nếu tính toán thoát khỏi Đô Thiên, ta lập tức viết một lá

thư, đưa đến Đô Thiên để cho hắn thả ngươi, mập lão đầu này vẫn là có mặt mũi cho ta.

- Đa tạ Lộ huynh hảo ý, ta tạm thời còn không có tính toán rời đi Đô Thiên.

Giang Nam thổn thức nói:

- Thần Giới hiểm ác, ta không có bối cảnh không có chỗ dựa, vẫn là ít bị chú ý một chút, sống ở Đô Thiên tương đối an toàn.

Lộ Phong Trần bật cười nói:

- Ngươi vừa tới Đô Thiên ta liền đánh chết Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử, liên sát Hậu Thổ Thiên trên trăm Thần Minh cùng Thiên Thần, thậm chí ngay cả Chân Thần cũng bị giết chết, ngươi còn nói ít bị chú ý? Ngươi nếu là lên giọng, còn không náo ngất trời đi?

- Phu quân, ngươi lại muốn náo ngất trời?

Đột nhiên một tiếng cười khẽ truyền đến, một làn gió thơm đánh tới, chỉ thấy nhiều cung nữ quần tinh củng nguyệt ôm lấy một vị thiếu nữ tựa thiên tiên đi tới, nàng kia đôi mắt đẹp giống như tinh nguyệt, ở trên người Giang Nam quét qua, cười dài nói:

- Phu quân, vị này là ai?

- Vị này chính là Huyền Thiên Giáo Chủ, ta năm đó từng hướng ngươi nói qua.

Lộ Phong Trần đứng dậy, cười nói:

- Giáo chủ, đây là vợ ta, đạo hiệu Vọng Nguyệt, tòa Vọng Nguyệt Lâu này chính là sản nghiệp của nàng.

- Gặp qua Vọng Nguyệt phu nhân.

Giang Nam đứng dậy làm lễ ra mắt, chỉ thấy Vọng Nguyệt phu nhân này mặt như mãn nguyệt, thân thể đẫy đà, có chút phúc hậu, cũng không phải rất béo, mà là đẫy đà vừa đúng.

Phía sau nàng hàng vạn hàng nghìn dị tượng bốc hơi, Thần Quang lượn lờ, đạo tắc hóa thành một mảnh quang băng dài hẹp, giống như áo trời, đạo tắc băng trong lúc đó, mây mù cả ngày, trong mây mù lại có tam trọng thiên đình phập phồng, phía dưới là từng ngọn Thiên Cung.

- Huyền Thiên Giáo Chủ không cần đa lễ.

Vọng Nguyệt phu nhân khẽ chào, cười nói.

Lộ Phong Trần cười nói:

- Phu nhân, ngươi tới vừa lúc, mau mau giúp ta khuyên nhủ hắn, hắn hôm nay bái nhập Đô Thiên, cùng tao lão đầu Đô Thiên Thần Chủ kia cùng nhau tắm. Ngươi khuyên hắn một phen, tránh cho trì hoãn tiền trình của hắn!

- Giáo chủ gia nhập Đô Thiên?

Vọng Nguyệt phu nhân lộ ra vẻ kinh sợ, như có điều suy nghĩ, đột nhiên cười nói:

- Ta nghe nói Quang Vũ Thần Đế ở trước khi Tinh Quang Kỷ Kiếp đến, cũng là giấu tài, phân phát bộ hạ cũ của mình, cả ngày điên điên khùng khùng, chung quanh du đãng. Nhiều Thần Quân vì đế vị đánh sống đánh chết, mà hắn lại thanh tĩnh, cuối cùng đang lúc mọi người đánh cho nguyên khí tổn thương nặng nề, hắn triệu tập bộ hạ cũ, tài nghệ trấn áp quần hùng, Chứng Đạo thành Đế, nhất cử có được đế vị. Giáo chủ gia nhập Đô Thiên, chẳng lẽ cũng là giấu tài, đợi chờ cơ hội bỗng nhiên nổi tiếng?

Trong lòng Giang Nam lẫm nhiên, cười ha ha:

- Phu nhân cớ gì nói ra lời ấy? Quang Vũ Thần Đế năm đó đã là Thần Quân cảnh giới, ta hôm nay mới bất quá chẳng qua là Thần Minh, có tài đức

gì, có can đảm đánh đồng Quang Vũ Thần Đế?

Vọng Nguyệt phu nhân ánh mắt chớp động, cười nói:

- Tiềm Long vật dụng, nấp trong vực sâu, đợi Tiềm Long ra uyên, sẽ gặp hùng cứ thiên hạ! Đúng rồi giáo chủ, ta nghe phu quân nói ngươi có một tỷ tỷ, cùng Đông Cực Thần Quân hình dung phảng phất, có thể tiến cử cho ta hay không?

- Có thời gian nhất định tiến cử cho phu nhân.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười tủm tỉm nói, đối với nữ nhân này âm thầm phòng bị.

Vọng Nguyệt phu nhân nhẹ nhàng gật đầu, hướng Lộ Phong Trần truyền âm nói:

- Phu quân, ngươi đoán không sai, tỷ tỷ của hắn chính là Đông Cực Thần Quân.

Lộ Phong Trần trong lòng lẫm nhiên, phu nhân hắn mặc dù ở tu luyện cùng chiến đấu không có hứng thú, nhưng pháp nhãn vô song, tâm tư thông minh, sức phán đoán luôn luôn chính xác vô cùng, nếu nàng nói như vậy, như vậy tỷ tỷ Giang Nam Giang Tuyết, nhất định chính là Đông Cực Thần Quân!

- Khó trách Giang giáo chủ không muốn gia nhập Thần Đô ta, hắn có một tỷ tỷ như vậy, còn cần đầu nhập vào Thần Đô ta sao?

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Vọng Nguyệt phu nhân phụng bồi Giang Nam cùng Lộ Phong Trần nói mấy câu, liền khom người cáo lui, Lộ Phong Trần giật mình, còn đang tiêu hóa tin tức Giang Tuyết chính là Đông Cực Thần Quân.

Đột nhiên, bầu trời Vọng Nguyệt Lâu hoa quang lượn lờ, chỉ thấy nhiều

Thần Ma nương theo một tòa bảo liễn từ trên trời giáng xuống, phủ xuống đến trong Vọng Nguyệt lâu, những Thần Ma đó chia làm hai hàng, giống như văn võ bá quan cung nghênh thánh giá.

Hai vị Thần Nữ vén lên bức rèm che, một tuổi trẻ công tử khí độ phi phàm nhẹ nhàng cất bước đi ra bảo liễn, mui xe dâng lên, tự động gắn vào phía trên công tử kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1309: Tống Tài Đồng Tử. (1)

Mui xe kia chuỗi ngọc buông xuống châu, bảo đắp Thiên Hoa, chính là dùng vô số viên tinh thần luyện thành tiểu chu thiên, lại dùng một đạo Tinh Hà luyện thành đại chu thiên, chuỗi ngọc rũ xuống rõ ràng là dùng Thái Dương luyện chế thành châu, mặc treo treo lên.

Chỉ một tòa mui xe này, liền xa hoa vô pháp tưởng tượng!

- Trường Nhạc công tử!

Lộ Phong Trần hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Phái đoàn thật to! Đến chúc thọ cho ta cha, còn túm tụm như vậy, là tới đập bãi sao?

- Trường Nhạc Cung Trường Nhạc công tử?

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, con mắt xuất tinh quang, hướng vị tuổi trẻ công tử khí độ phi phàm kia nhìn lại, sát cơ bắn ra bốn phía!

Giang Nam sát khí mới vừa tràn ra, liền lập tức bị bầy Thần quay quanh Trường Nhạc công tử cảm giác, quay đầu hướng bên này xem ra, ánh mắt có chút mê hoặc.

Mặc dù Giang Nam chém giết hai vị yêu thiếp Vũ Hàm tiên tử cùng Phong Linh tiên tử của hắn, Thần Ma dưới trướng cũng tử thương trên trăm, nhưng hắn vẫn chưa từng thấy qua Giang Nam lần nào.

Một thần quan cười nói:

- Công tử, người kia cùng Lộ Thần Hầu cùng nhau, hơn phân nửa là tuổi trẻ tài tuấn hạ giới đi lên, nghe nói danh tiếng của công tử, muốn thành danh,

khiêu chiến công tử.

- Hạ giới đi lên tuổi trẻ tài tuấn, tâm cao ngất, nhưng thường thường thủ đoạn có hạn.

Trường Nhạc công tử khẽ mỉm cười, lơ đễnh, trên dưới đánh giá Giang Nam, động dung nói:

- Bất quá người này cùng người khác bất đồng, vô cùng được, mặc dù là một Thần Minh, nhưng thực lực chỉ sợ so sánh với Thiên Thần mạnh hơn mấy phần! Ta từng thấy qua Hạo Thiên Thánh Tông Hạo Thiếu Quân, là một nhân tài, đáng tiếc Hạo Thiếu Quân bái nhập Hạo Thiên Thượng Tôn môn hạ, trở thành Hạo Thiên Thượng Tôn đệ tử. Người này so sánh với Hạo Thiếu Quân nhiều nhất thua kém một hai phân, đủ để cùng mấy đệ tử của ta tranh phong! Quân Sơn, ngươi tiến lên hỏi một chút, xem một chút người này có nguyện ý bái nhập dưới trướng của ta hay không. Người này nếu bái nhập môn hạ của ta, tất nhiên là một cánh tay đắc lực giúp ta tranh đoạt đế vị!

Một Thần Chủ lên tiếng đồng ý, bước đi ra, phủ xuống đến ở ngoài Thần Điện của Giang Nam cùng Lộ Phong Trần, mắt nhìn xuống Giang Nam, trầm giọng nói:

- Công tử nhà ta chiêu hiền đãi sĩ, thương ngươi tài, cố ý lệnh ta tới đây hỏi ngươi, có nguyện ý bái nhập Trường Nhạc Cung hay không...

- Cút.

Giang Nam nâng chén uống rượu, nhẹ giọng nói.

Quân Sơn Thần Chủ sắc mặt biến hóa:

- Ngươi nói gì?

Lộ Phong Trần cười nói:

- Giáo chủ bảo ngươi biến, Quân Sơn Thần Chủ không có nghe thấy sao?

Quân Sơn Thần Chủ sắc mặt kịch biến, hung hăng trợn mắt nhìn Lộ Thần Hầu một cái, cười lạnh nói:

- Ta nói là ai, nguyên lai là Lộ Thần Hầu, công tử nhà ta...

- Cút!

Lộ Phong Trần phất tay áo, Quân Sơn Thần Chủ chợt cảm thấy một cổ lực lượng vô hình hướng mình hung hăng đánh tới, giơ tay lên liền đón, thân thể đột nhiên đại chấn, thân bất do kỷ liền lùi lại mấy chục bước, thối lui khỏi tòa Thần Điện kia, sắc mặt đỏ lên.

Lộ Phong Trần phẩy tay áo một cái này, lực lượng tràn trề, ở trong cơ thể hắn ngưng tụ không tiêu tan, tùy ý Quân Sơn Thần Chủ liên tục hóa giải, cũng thủy chung không cách nào đem cỗ lực lượng này luyện hóa, sắc mặt càng ngày càng hồng.

Giang Nam nghiêm nghị, nhìn về phía Lộ Phong Trần, thầm nghĩ:

- Lợi hại, Lộ huynh một tay áo này xuất thần nhập hóa, vô cùng cao!

Đột nhiên, một cánh tay nhẹ nhàng che ở hậu tâm Quân Sơn Thần Chủ, lực lượng liên tục không dứt truyền đến, đem lực của Lộ Phong Trần hóa đi hết.

Trường Nhạc công tử đem người đi tới, lại cười nói:

- Lộ Thần Hầu hỏa khí rất lớn a, tiểu vương bất quá là thưởng thức vị tiểu đạo hữu bên cạnh ngươi này, lúc này mới sai người tới mời, cũng không phải muốn đoạt người của Lộ Thần Hầu.

Hắn vỗ tay nhè nhẹ, lập tức có người đưa thêm thần tọa, Trường Nhạc công tử cao cao ngồi ở phía trên, nhiều Thần Ma tương bồi, cao thấp tự động, có phân tôn ti, chia làm Văn Võ, tựa như một tiểu triều đình.

Trong nháy mắt, hắn liền phảng phất không phải là người ngoại lai, mà là chủ nhân tòa Thần Điện này, Giang Nam cùng Lộ Thần Hầu giống như là làm nền của hắn.

Lộ Phong Trần cười ha ha nói:

- Trường Nhạc công tử, vị này cũng không phải là hạ nhân Thần Đô ta, mà là hảo hữu của Lộ mỗ.

Giang Nam ngưng mắt hướng vị Trường Nhạc công tử này nhìn lại, trong lòng rùng mình, chỉ thấy bầy Thần dưới trướng Trường Nhạc công tử như một tiểu triều đình, từng tôn Chân Thần Thần Chủ vờn quanh, mà phía sau hắn đạo tắc dị tượng cực kỳ sáng lạng, tứ trọng thiên đình mênh mông bao la hùng vĩ, trong đó không hề biết bao nhiêu Thần Ma cư ngụ ở trong thiên đình của hắn, còn có không biết bao nhiêu Thần Nữ ở trong đó oanh ca yến hót, ca múa mừng cảnh thái bình.

Những Thần Ma cùng Thần Nữ này cũng không phải là hư ảnh, mà là thật Thần Ma cùng Thần Nữ, hắn rõ ràng là đem Thiên Đình của mình, hóa thành một Thần Triều chân thật, mình chính là Thần Triều Đế Hoàng!

- Đây chính là Chư Thiên Thần Triều!

Lộ Phong Trần mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ, thần thức ba động, truyền âm nói:

- Giang giáo chủ, đây cũng là Trường Nhạc công tử nghiên cứu Quang Vũ Thần Triều cất dấu nhiều thần công bí điển, khai sáng công pháp, Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh! Môn công pháp này bao hàm toàn diện, nhất trọng thiên đình một Thần Triều, Thần Triều ý chỉ triều đình Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới! Trong Thần Triều có thể dung nạp vô số Thần Ma bảo vệ xung quanh Thần Triều, ủng hộ Thần Triều Thần Đế!

Sắc mặt hắn ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Mặc dù hắn là Thần Chủ, nhưng chỉ sợ là trong tất cả Thần Chủ, tồn tại kinh khủng nhất, là đối thủ cường đại của ta, thậm chí sẽ không thua kém

Thần Tôn! Giang giáo chủ, ngươi có thể nhìn ra người này cường đại cùng đáng sợ không?

Giang Nam gật đầu, tuy nói Trường Nhạc công tử là cừu địch của hắn, nhưng người này thông minh tài trí vẫn để cho hắn cực kỳ khâm phục.

Có thể khai sáng ra Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh công pháp bá đạo mà sâu xa bực này, Trường Nhạc công tử thiên phú cùng tài trí, cũng có thể nói nhân vật đỉnh cấp Thần Giới!

Nhất trọng thiên đình một Thần Triều, đây cũng là chỗ tinh hoa của Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh, mình làm Thần Đế, trong Thần Triều hội tụ Thần Ma, lấy một con đường riêng đến cung cấp pháp lực cho mình, đem lực lượng của chư thần vắt thành một cỗ, có thể nói môn Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh này của Trường Nhạc công tử, đã đạt tới cấp bậc Đế cấp công pháp!

Thần Ma tu luyện Đế cấp công pháp cũng không đáng sợ, đáng sợ là khai sáng ra Đế cấp công pháp!

Loại nhân vật này, thường thường là người tài trong người tài, đã sớm đi ra Đạo lộ bản thân, thành tựu phi phàm!

Mà Trường Nhạc công tử hiển nhiên chính là một người trong đó.

- Nếu không phải là người Thần Đô, vậy thì dễ làm nhiều.

Trường Nhạc công tử ánh mắt chớp động, rơi vào trên người Giang Nam, mỉm cười nói:

- Vị tiểu đạo hữu này, Bổn vương tự mình mời, mời các hạ gia nhập Trường Nhạc Cung ta. Nếu ngươi không muốn, tiểu vương cũng sẽ không miễn cưỡng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1310: Tống Tài Đồng Tử. (2)

- Trường Nhạc Cung Trường Nhạc công tử?

Giang Nam rót rượu nâng chén, nhìn về phía Trường Nhạc công tử, nghiêng đầu nói.

Trường Nhạc công tử lộ ra nụ cười ấm áp, nhẹ nhàng gật đầu.

- Cút.

Giang Nam nụ cười chân thành nói.

Trường Nhạc công tử sắc mặt trầm xuống, dưới trướng nhiều thần ma rối rít gầm lên, từng cái từng cái đằng đằng sát khí, trong nháy mắt trong thần điện đạo tắc sôi trào, dị tượng không dứt.

Trường Nhạc công tử giơ tay lên, từ từ phun ra một ngụm trọc khí, mỉm cười nói:

- Ngươi là Thần Minh hạ giới đi lên? Ta thương ngươi là nhân tài, không tính toán với ngươi, bất quá hạ giới đến tột cùng là hạ giới, xa không biết Thần Giới ta kinh khủng. Ngươi cho rằng ngươi có chút tài cán, lại không biết ở thần giới loại nhân vật như ngươi đếm không xuể. Như vậy, Bổn vương cùng ngươi đánh cuộc một cuộc, nếu ngươi thua, liền vào môn hạ của ta, nếu ngươi thắng, Bổn vương quay đầu liền đi, ý của ngươi như thế nào?

Lộ Phong Trần đang muốn làm rõ thân phận của Giang Nam, nghe nói như thế, không khỏi lộ ra vẻ cổ quái, quyết định ngồi xuống xem cuộc vui, thầm nghĩ:

- Trường Nhạc công tử này, lại còn muốn chiêu dụ Giang đạo hữu, cái này thú vị...

Giang Nam cũng lộ ra vẻ mười phần thú vị, nói:

- Công tử muốn đánh cuộc như thế nào?

Trường Nhạc công tử khẽ mỉm cười nói:

- Dưới trướng của ta năng thần vô số, cũng là nhân trung long phượng, ta cũng không bắt nạt ngươi, ta liền từ trong Thần Minh dưới trướng của ta, lựa ra một vị cùng ngươi đánh cuộc đấu. Ngươi thua liền bái nhập Trường Nhạc Cung ta, ngươi thắng ta quay đầu liền đi.

Giang Nam tức cười, ý niệm trong đầu nhất chuyển nói:

- Đã như vậy, không bằng thêm chút tiền.

Trường Nhạc công tử cũng có chút ngạc nhiên, bật cười nói:

- Ngươi người này cũng có chút ý tứ, biết rõ Bổn vương xuất thân từ Trường Nhạc Cung, còn dám thêm tiền. Nếu là thêm chút tiền, tiểu vương chỉ sợ ngươi đánh cuộc không dậy nổi!

Giang Nam suy nghĩ một chút, nghiêng đầu nhìn về phía Lộ Phong Trần, trên mặt vẻ thẹn nói:

- Lộ huynh, nói ra thật xấu hổ, ta một thân bảo bối đều để ở nhà, chưa từng mang đến. Cùng Trường Nhạc công tử thổ hào này đổ đấu không thể không có chút tiền, chút tiền này...

Lộ Phong Trần cười ha ha, vỗ ngực một cái nói:

- Lão đệ, cứ bao ở trên người của ta! Thần Đô ta mặc dù không phải là đại thổ hào như Trường Nhạc Cung, nhưng chút tiền này vẫn còn là lấy được!

Hắn một lòng muốn kiếm tiền Trường Nhạc công tử, không hề xưng Giang Nam là giáo chủ hoặc là Huyền Thiên Giáo Chủ nữa, mà là đổi lời nói xưng lão đệ, miễn cho bị Trường Nhạc công tử nhìn ra sơ hở.

Trường Nhạc công tử liếc Lộ Phong Trần một cái, mỉm cười nói:

- Tiểu vương nơi này có một đóa Hỗn Độn dị hỏa, không bằng lấy ra làm tiền đặt cược. Lộ huynh, ngươi có bảo vật gì?

Tay hắn nhẹ nhàng một phen, chỉ thấy một đóa Hỗn Độn dị hỏa xuất hiện ở trong tay, hỏa hiện lên màu tím, cháy sạch hư không không ngừng sụp đổ, hóa thành từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ, ngay sau đó ngay cả Hồng Mông Tử Khí cũng đang không ngừng thiêu đốt, rõ ràng là một dị bảo vô cùng khó được!

Loại Hỗn Độn dị hỏa này, Giang Nam từng ở trong Chiến Thần Điện biên giới trấn bia gặp qua, là dị hỏa thiêu đốt trong Tiên Ma chiến địa, trong Bỉ Ngạn thế giới, hắn đã từng gặp qua Bỉ Ngạn Thần Đế lấy Hỗn Độn dị hỏa luyện bảo, là một loại hỏa diễm của Hoàng Đạo Cực Cảnh cấp bậc thậm chí Bán Tiên, Tiên nhân mới có thể luyện chế, uy năng vượt xa Đậu Suất Thần Hỏa!

Sắc mặt Lộ Phong Trần biến hóa, trầm ngâm chốc lát, chỉ cảm thấy bảo vật của mình ở trước mặt đóa Hỗn Độn dị hỏa này, có chút khó có thể lấy ra được.

- Lộ Thần Hầu đánh cuộc không dậy nổi sao?

Thần quan dưới trướng Trường Nhạc công tử cười lạnh nói.

Lộ Phong Trần cắn răng, đột nhiên gọi một Thần Minh dưới trướng, cúi đầu phân phó một tiếng, Thần Minh kia khom người rời đi, cũng không lâu lắm, Thần Minh kia trở về, tay cầm một chiếc Thần Đăng dập tắt nói:

- Hầu gia, Thần Đăng đã mang tới.

Lộ Phong Trần gở xuống Thần Đăng, chỉ thấy trên Thần Đăng hiện ra đủ loại hoa văn huyền diệu, phức tạp chí cực, Thần Đăng tràn ngập Đế Uy thâm trầm, kinh khủng chí cực.

Lộ Phong Trần gở xuống chụp đèn, tâm niệm vừa động, chụp đèn bay lên, bá một tiếng chụp đèn càng lúc càng lớn, giống như tím tán mở ra, từng sợi Hồng Mông Tử Khí nhè nhẹ rũ xuống, tự động kết xuất Đại Đạo ký hiệu, kinh người chí cực, lập tức liền đem mui xe của Trường Nhạc công tử so đi xuống!

- Chụp đèn này chính là lão tử ta ngao du Hỗn Độn giới, ở trong một Tiên Thiên Thần Đế chi mộ được đến bảo vật, là Tiên Thiên Thần Đế kia luyện thành Thần Đăng.

Lộ Phong Trần nhận lấy chụp đèn, đỉnh đạc nói:

- Đèn này mặc dù không phải là Chứng Đế chi bảo, hơn nữa đèn dầu đã dập tắt, nhưng nếu cộng thêm Hỗn Độn dị hỏa, là có thể đem bảo vật này tỉnh lại. Bất quá giá trị chụp đèn này của ta, so với Hỗn Độn dị hỏa của ngươi cao hơn một bậc, nếu ngươi cùng ta đánh cuộc mà nói, ta chỉ cho đánh cuộc chụp đèn.

- Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Đế luyện thành Tiên Thiên Thần Đăng?

Trường Nhạc công tử động dung, cười nói:

- Loại bảo vật này, cho dù là Trường Nhạc Cung ta cũng không có vài món. Bất quá nếu ta chỉ lấy chụp đèn, cũng vô dụng, vậy liền thêm một bộ.

Hắn tâm niệm vừa động, một cái Bảo Hạp bay ra, Trường Nhạc công tử nhẹ nhàng vén lên Bảo Hạp một đường, nhất thời Đế Uy tràn ngập, vô số kim quang từ trong sách phóng lên cao, xông thẳng lên thiên ngoại, đem Câu Trần Thiên chiếu rọi thông thấu, Đế Uy ngập trời cuồn cuộn bay ra, trấn áp chư thiên vạn giới, kinh khủng vô cùng!

Ngay sau đó hắn che kim sách, mỉm cười nói:

- Trong Bảo Hạp này là Ngọc Hoàng Kim Thư, là Thiên Giới đương đại Ngọc Hoàng sai người đưa tới cho phụ hoàng ta, để cho phụ hoàng ta thưởng thức thư pháp của hắn, trên danh nghĩa là Ngọc Hoàng thư pháp, thật ra thì là

một tờ chiến thiếp, bên trong tích chứa một kích của Ngọc Hoàng Thần Đế, suy đoán phụ hoàng ta sâu cạn. Phụ hoàng ta dễ dàng liền hóa giải một kích kia, ngay sau đó tự viết một phong thư lệnh người đưa cho Ngọc Hoàng, kinh sợ hắn. Tuy nói Ngọc Hoàng Kim Thư này uy năng đã hao tổn, nhưng còn có vài tia Ngọc Hoàng nhất kích còn sót lại, dùng để giết hết một vị Thần Tôn cũng vậy là đủ rồi. Ngọc Hoàng Kim Thư, có thể cùng bộ phận khác của Tiên Thiên Thần Đăng đánh đồng đi?

Giang Nam cũng rút ra một ngụm lãnh khí, hai người này lấy ra pháp bảo, mỗi một vật cũng làm cho hai mắt hắn đăm đăm, hận không thể đem hai thổ hào này hết thảy cướp sạch.

- Đánh cuộc!

Lộ Phong Trần cắn răng, đem Tiên Thiên Thần Đăng áp lên, hung ác nói.

- Lộ huynh, trận đánh cuộc này, tiểu đệ thật sự có chút thấp thỏm, vạn nhất thua, chẳng phải là làm liên lụy tới ngươi? Không bằng...

Giang Nam một bộ lo sợ bất an, lúng ta lúng túng nói:

- Không bằng... ba trận thắng hai a.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1311: Một Ngón Tay Bóp Chết. (1)

Giang Nam lời vừa nói ra, tất cả thần quan thần tướng dưới trướng Trường Nhạc công tử cũng cười, nhiều thần quan thần tướng liếc mắt nhìn nhau, trong lòng hội ý, thần thức ba động, lẫn nhau trao đổi cái nhìn:

- Ba trận thắng hai? Tiểu tử này đích xác là hạ giới dế nhũi, nào biết đâu rằng Thần Giới bảo vật, giờ phút này nhìn thấy công tử cùng Lộ Thần Hầu đánh cuộc, không chiến trước sợ, hắn sợ!

- Hắn sợ thua, vậy thì thật nhất định phải thua! Lộ Thần Hầu quả nhiên là thẳng tính, lỗ mãng kháng hàng, tuyển người như vậy!

- Lần này công tử muốn kiếm tiền phi nghĩa, Tiên Thiên Thần Đăng là Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Đế luyện thành pháp bảo bực này, uy lực rất kinh người, hợp với Hỗn Độn dị hỏa đốt Thần Đăng, một chiếc Thần Đăng hoàn toàn thúc dục mà nói, đủ để có thể cùng Thần Quân liều mạng!

- Thúc dục Tiên Thiên Thần Đế luyện thành Tiên Thiên Thần Đăng, cần pháp lực cực kỳ hùng hồn mới có thể làm được, mà chư thiên vạn giới, nếu bàn về pháp lực hùng hồn, ai có thể vượt qua công tử nhà ta, ai có thể so ra vượt công tử Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh?

Trường Nhạc công tử cũng lộ ra nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Đã như vậy, Bổn vương có thể nào không thành toàn tiểu đạo hữu?

Lộ Phong Trần trong lòng máy động, nhìn Giang Nam một cái, thầm nghĩ:

- Hung ác, thật ác độc! Giang giáo chủ này, cắn một ngụm còn chưa tròn chân, còn cắn nhiều hơn hai cái, so sánh với ta còn muốn hung ác!

Giang Nam thấp thỏm bất an nhìn Lộ Phong Trần, lúng ta lúng túng nói:

- Lộ huynh, ý của ngươi như thế nào?

Lộ Phong Trần trong lòng co quắp một chút:

- Lão đệ, làm như vậy không tốt lắm đâu?

Giang Nam thở dài, có chút sợ hãi nói:

- Một ván mà nói, thật không có nắm chặc...

Lộ Phong Trần phẫn nộ nói:

- Ba trận thắng hai a... Lão đệ, ta không có bao nhiêu bảo bối cùng hắn đánh cuộc, nhà ta thật không có tiền bằng nhà hắn, lão tử hắn là Thần Đế, tại vị hai trăm vạn năm, vơ vét không biết bao nhiêu tài phú. Lão tử ta là Thần Tôn, hôm nay qua bốn mươi vạn năm đại thọ, hơn nữa lão tử ta hẹp hòi, đã sớm cùng ta ở riêng. Cái kia, ta có thể lấy được xuất thủ chỉ có Tiên Thiên Thần Đăng, những bảo bối khác của ta cũng so ra kém Tiên Thiên Thần Đăng...

- Lộ Thần Hầu, không bằng đánh cuộc nhỏ một chút a.

Thần quan bên cạnh Trường Nhạc công tử "thiện ý" cười nói:

- Trên người công tử cũng là bảo vật khó lường, tùy tiện lấy ra một vật, cũng có thể hù chết một đống dế nhũi! Nếu Thần Hầu đánh cuộc không dậy nổi, không bằng chúng ta cùng Thần Hầu đánh cuộc. Kiện pháp bảo này của ta, Thần Hầu nhìn giá trị bao nhiêu?

- Lão hủ nơi này hao tổn vạn năm mới luyện thành một viên Vạn Thọ Đan, nguyên vốn định lưu cho mình diên thọ, bất quá nếu Thần Hầu hào tình vạn trượng, lão hủ liền đem viên thuốc này làm thành tiền dâng ra. Viên thuốc này mặc dù không thể diên thọ vạn năm, nhưng mà so sánh với Ngũ Phúc Thọ Đào trân bảo bực này cũng không thua gì!

- Thần Hầu nhìn Bát Bảo Lưu Ly Tháp của ta!

- Thần Hầu, ta được đến công tử ban thưởng, ban cho ta một khối Tiên hồng bội, bên trong tích chứa một luồng Tiên quang!

...

Cái trán Lộ Phong Trần bức ra đầy mồ hôi lạnh, mạnh đĩnh trực cổ, vuốt mở tay áo, sắc mặt xanh mét nói:

- Các ngươi muốn đập bãi sao? Tốt, lão tử cùng các ngươi đánh cuộc! Người tới, đi đem tiểu kim khố của lão tử dời qua!

Lúc này mấy vị thần tướng dưới trướng Thần Thành hắn phi thân rời đi, qua không lâu, cổ họng hự hự khiêng tới một tòa thần môn hùng vĩ.

Thần môn kia cao tới trên dưới một trăm trượng, từng đạo Phù Lục phong cấm, tràn ngập trận trận thần uy, hiển nhiên bên trong phong ấn bảo vật. Lộ Phong Trần do dự, tựa hồ có chút không bỏ được mở ra tòa thần môn này.

Nơi xa, Vọng Nguyệt phu nhân suất lĩnh mấy cung nữ cao giọng nói:

- Lão gia, không nên quá mức! Chúng ta chỉ có chút gia sản này, nếu ngươi thua sạch, một mình ngươi đi uống gió tây bắc, Vọng Nguyệt Lâu là đồ cưới của ta, mới không cho ngươi đi cờ bạc!

Lộ Phong Trần cắn răng, phất tay nói:

- Nữ nhân thì biết cái gì!

Vọng Nguyệt phu nhân hừ lạnh một tiếng, sắc mặt có chút khó coi, suất lĩnh cung nữ rời đi, cười lạnh nói:

- Khó trách Thượng Tôn đại lão gia sớm như vậy liền cùng ngươi ở riêng, nếu không của cải của Đại lão gia, sớm muộn gì cũng bị ngươi bại hoại sạch!

Lộ Phong Trần lúng ta lúng túng nói:

- Nữ nhân...

- Lộ Thần Hầu còn đánh cá không?

Quân Sơn Thần Chủ cười lạnh nói:

- Chẳng lẽ đường đường Lộ Thần Hầu lại sợ vợ sao?

Lộ Phong Trần chịu không nổi khích tướng, kêu lên:

- Lão tử sợ nàng sao?

Hai tay hắn đánh ra từng đạo Thần Cấm, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí vạch trần từng đạo Phù Lục phong cấm, vẻ mặt thịt đau lấy ra từng kiện trân bảo, hướng Giang Nam nói:

- Lão đệ, ngươi có chút nắm chặc thắng những thằng nhóc này không, đây là lúc lão tử ta cùng ta ở riêng cấp cho ta một chút gia sản, là của cải cuối cùng của lão ca ca ta...

Giang Nam lau mồ hôi lạnh:

- Lộ huynh chớ nói, ta có chút ít sợ hết hồn hết vía...

Giờ phút này, trong Thần Đô sớm đã có không biết bao nhiêu người nghe nói trận đánh cuộc này, rối rít chạy tới, đợi thấy các loại bảo vật từ trong tòa đại điện này bốc hơi dựng lên, từng cái từng cái than thở liên tục, rối rít hỏi thăm tin tức.

Đợi đến nghe nói Lộ Thần Hầu là cùng Trường Nhạc công tử đổ đấu, càng làm cho những Thần Ma này than thở không dứt, liên tục xưng thổ hào.

- Chư thiên vạn giới, có tư cách cùng Trường Nhạc công tử đối đổ, chỉ sợ cũng chỉ là thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung những thổ hào này đi?

- Thần Đô Lộ Thần Hầu mặc dù tài lực kinh người, nhưng mà cùng

Trường Nhạc công tử đối đổ, còn có chút không đủ a, Trường Nhạc công tử chính là Đế Tử, rút ra một cọng tóc gáy cũng so với bắp đùi của Thần Tôn bình thường còn thô!

- Ta mới vừa nghe, nghe nói trận đối đổ này là Trường Nhạc công tử nhìn trúng một dế nhũi mới vừa tiến vào Thần Giới, muốn cho hắn gia nhập Trường Nhạc Cung, bất quá dế nhũi kia rất ngạo khí, đối với Trường Nhạc công tử nói một tiếng cút. Trường Nhạc công tử đại nhân có đại lượng, không tính toán với hắn, nói để cho môn hạ Thần Ma cùng hắn đánh cuộc đấu, nếu hắn có thể thắng được, liền không tính toán với hắn. Kết quả, ngay cả Lộ Thần Hầu cũng bị dính líu tiến vào!

- Lộ Thần Hầu bị oan ức khó lòng rửa sạch a...

- Ta nghe nói, mấy người đệ tử của Trường Nhạc công tử cũng là nhân vật khó lường, ta nghe nói mấy vị Thần Ma này là trong các đại thế lực Thần Giới chọn lựa ra cường giả siêu quần bạt tụy, tùy tiện phóng ở bất kỳ một Thần thành nào, đều thuộc về nhân vật nổi tiếng! Nhất là Trường Nhạc công tử đại đệ tử Đái Chấn, nhị đệ tử Trưởng Tôn Thúc Vinh, cùng tiểu đệ tử Phan Thứ Xương, ba người này lại càng siêu quần bạt tụy, đã đến gần Thiên Thần, chiến lực lại càng đến gần Chân Thần, đặt ở trong Thiên Thần cũng thuộc về nhân vật đỉnh cấp!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1312: Một Ngón Tay Bóp Chết. (2)

- Nếu Trường Nhạc công tử phái ba người này xuất chiến, vậy thì thật sự là bắt nạt người.

...

Mà ở phía xa, một chiếc thuyền hoa bay tới, bỏ neo ở bầu trời một tòa Thần Thành, Linh Tuyết Thần Chủ đứng ở mũi thuyền hoa, tinh tế đánh giá tòa Thần Điện Vọng Nguyệt Lâu kia, lắng nghe thuộc hạ Thần Ma dò thăm tới tin tức, phốc cười nói:

- Bại hoại...

- Huynh trưởng ta cùng Lộ Thần Hầu đối đổ?

Quanh thân Vị Ương công tử bầy Thần vờn quanh, nghe được thuộc hạ Thần Ma truyền đến tin tức, đột nhiên cau mày nói:

- Đợi một chút! Ngươi nói bởi vì một dế nhũi hạ giới đi lên Thần Minh? Thần Minh kia còn cùng Lộ Thần Hầu xưng huynh gọi đệ?

Hắn tới hăng hái, đáp mắt hướng Vọng Nguyệt Lâu nhìn lại, đột nhiên cười lạnh nói:

- Trường Nhạc huynh trưởng lần này cần ăn thiệt thòi! Bản thân dế nhũi kia, nguyên lai là Huyền Thiên Giáo Chủ! Ta lần trước phái người đi giết hắn, kết quả chỉ có Điền Phong chúng Thần Chủ còn sống trở về, người này chưa thành Thần Ma liền thực lực kinh người, giờ phút này thành tựu Thần Minh, chỉ sợ lại càng cao! Ta đang muốn giết hắn, không nghĩ tới chính hắn lại chạy đến Thần Đô!

Một Thần Chủ cẩn thận từng li từng tí nói:

- Có muốn báo cho Trường Nhạc công tử hay không?

- Tại sao muốn nói cho Trường Nhạc?

Vị Ương công tử cười mà như không cười nói:

- Mặc dù Huyền Thiên Giáo Chủ này là tất người chết, bất quá xem hắn trêu cợt huynh trưởng ta, đả kích nhuệ khí của hắn, đó cũng là tốt.

Trong Vọng Nguyệt lâu, Vọng Nguyệt phu nhân nắm một mớ hạt dưa, xoạch xoạch hạp, cười dài nhìn tòa Thần Điện đối diện ngoài cửa sổ kia, một cung nữ cẩn thận từng li từng tí nói:

- Phu nhân mới vừa rồi còn rất tức giận, làm sao hôm nay liền nhã trí như vậy rồi? Chẳng lẽ liền không lo lắng lão gia thua sạch sao?

- Ta nên lo lắng sao, lão gia kiếm được quá nhiều, có chút vui mừng điên rồi.

Vọng Nguyệt phu nhân cười dài nói.

Trong thần điện, Lộ Phong Trần cùng đám người Trường Nhạc công tử riêng phần mình hạ tốt tiền đánh cuộc, da thịt khóe mắt Lộ Phong Trần nhảy lên nói:

- Trường Nhạc công tử, ngươi phái người nào xuất chiến?

Trường Nhạc công tử khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Thứ Xương, ngươi đi xuống chỉ điểm hắn mấy chiêu. Không nên đem người đánh chết, Bổn vương muốn sống.

Một thiếu niên Thần Ma cất bước đi tới trong thần điện, khom người hướng Trường Nhạc công tử cùng Lộ Phong Trần thi lễ, vẻ mặt lãnh đạm, vừa nhìn chính là nhân vật hung ác kinh nghiệm chiến đấu sát phạt.

Lộ Phong Trần sắc mặt biến hóa:

- Thứ Xương? Ung Diệu Thiên tân tấn Thần Minh, cùng Thiếu Soái Bồ Chiêu, Ma Soái Yến Công Tiển nổi danh Phan Soái, Phan Thứ Xương? Trường Nhạc công tử, người này khi nào bái nhập môn hạ của ngươi?

Giang Nam vẻ mặt khẽ nhúc nhích, ngay cả Lộ Phong Trần là Thần Hầu cũng nghe qua tên Phan Thứ Xương, có thể thấy được Phan Thứ Xương này nhất định rất nổi danh khí, hơn phân nửa là Thần Giới tuổi trẻ tuấn kiệt!

- Cùng Thiếu Soái cùng Ma Soái nổi danh, cũng coi là có chút bản lãnh.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trường Nhạc công tử ánh mắt chớp động, lại cười nói:

- Thứ Xương xưa nay có hùng tâm tráng chí, ở Ung Diệu Thiên chẳng qua là nhân tài không được trọng dụng, hắn bái ta làm thầy, Trường Nhạc Cung ta hết thảy điển tàng, tùy ý hắn lật xem. Hôm nay nếu hắn cùng Thiếu Soái Ma Soái giao thủ, chỉ sợ Thiếu Soái cùng Ma Soái, không cách nào ở dưới tay hắn sống qua trăm chiêu.

- Ngươi xuống đi!

Phan Soái Phan Thứ Xương nhìn về phía Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Nơi này sân quá nhỏ, cùng ta đi ra bên ngoài giao thủ!

Giang Nam như cũ khoanh chân ngồi ở bên án, không có đứng dậy, lắc đầu nói:

- Không cần, nơi này đối với ta mà nói đã đầy đủ dùng, nếu Phan Soái có thể đón lấy một ngón tay của ta, liền coi như ta thua.

Hắn giơ tay lên một ngón tay điểm ra, không gian trong thần điện vào giờ khắc này phảng phất đọng lại, trong mắt Phan Thứ Xương, Trường Nhạc công tử, Lộ Thần Hầu cùng nhiều thần quan thần tướng hết thảy biến mất, chỉ còn lại có một ngón tay!

Đầu ngón tay kia nhét đầy thiên địa, cường đại vô cùng, toàn thân mượt mà như ngọc, chỉ tay biến thành một mảnh đạo tắc dài hẹp vô cùng thô to, tích chứa uy năng khó có thể tưởng tượng!

Mà ở trong chỉ tay kia, mơ hồ có thể thấy vô số thần thông hỗn hợp ở trong máu tươi bôn lưu, sôi trào, ở trong mắt của hắn, đầu ngón tay này trở nên kinh khủng vô cùng, đầu ngón tay từng cái chi tiết cũng rõ ràng ở trước mắt, thậm chí ngay cả phía trước đầu ngón tay ở lúc xuyên thấu trọng trọng không gian, hư không ở đầu ngón tay từng mãnh nứt vỡ cũng thấy rõ ràng!

Trong lòng Phan Thứ Xương sinh ra kinh khủng khôn cùng, nhanh chóng lui về phía sau, oanh một tiếng đem tòa Thần Điện này đụng vỡ một cái lỗ thủng to, đi tới ngoài Vọng Nguyệt Lâu.

Hắn phấn thanh rống giận, phía sau trọng trọng Thiên Cung ầm ầm bay ra, hóa thành kiến trúc vô biên vô hạn tráng quan, Thiên Đình của hắn hiện lên, vô số Thần Ma ở trong Thiên Đình chấn động việc binh đao, quanh thân hắn thần quang trán phóng, chiếu rọi Thần Đô, giờ khắc này Thần Đô cũng bị chiếu lên sáng sủa một mảnh!

Hắn Thần Thông bộc phát, vô số Thần Thông bay múa đầy trời, uy năng kinh khủng cuồn cuộn kích động, để cho tất cả mọi người không nhịn được lên tiếng than thở, than thở một kích kia của hắn cường đại.

Ầm!

Một đầu ngón tay giống như thiên trụ đâm thủng vô số đạo Thần Thông, từ trên trời đè xuống, ba ba ba đục lỗ Thiên Đình cùng trọng trọng Thiên Cung, xuống phía dưới nhẹ nhàng nghiền một cái, đem Phan Thứ Xương vô cùng cường đại nghiền nát.

Ngay sau đó, đầu ngón tay nhẹ nhàng thu hồi đến trong thần điện, mà trong Thần Điện, Giang Nam thu tay lại, phong khinh vân đạm nói:

- Người tiếp theo.

Trong thần điện, một mảnh im ắng, chỉ có tiếng thở dốc ồ ồ, ánh mắt của mọi người rơi vào trên đầu ngón tay của Giang Nam, mới vừa rồi chính là ngón trỏ này, một ngón tay điểm ra, đem Phan Soái Phan Thứ Xương mạt sát!

Là mạt sát, không phải là đánh bại!

Phan Thứ Xương bị một ngón tay này của Giang Nam nghiền nát, ngay cả thần tính cũng không có chạy trốn, bị đầu ngón tay truyền tới lực lượng chấn vỡ, hồn phi phách tán!

Không chỉ có mọi người trong điện, cho dù là mọi người ở ngoài điện chuẩn bị xem chiến, giờ phút này cũng ngừng lại hô hấp, ngơ ngác nhìn ngón tay kia.

- Ha ha ha, những bảo bối này là của ta!

Lộ Phong Trần đột nhiên cười to, đánh vỡ trầm mặc, gọi mấy Thần Đô thần tướng, đem tất cả pháp bảo lớn nhỏ hướng trong bảo khố của mình lấp đầy, Trường Nhạc công tử khóe mắt da thịt nhảy loạn, thần quan thần tướng dưới trướng hắn khóe mắt da thịt cũng nhảy loạn.

Quân Sơn Thần Chủ thăm dò bàn tay to, quát lên:

- Thần Hầu chậm! Ba trận thắng hai, hôm nay mới qua một ván, Thần Hầu sẽ không cho là mình thắng định rồi, hiện tại liền muốn đem tất cả tiền đánh cuộc lấy đi sao?

Lộ Phong Trần liếc nhìn hắn một cái, ngay sau đó ánh mắt rơi vào trên người Trường Nhạc công tử, lười biếng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1313: Chiến! Chiến! Chiến! (1)

- Trường Nhạc công tử, đệ tử của ngươi Phan Thứ Xương được xưng Phan Soái, nhưng ngay cả một ngón tay của lão đệ ta cũng không cách nào đón lấy, ta cảm thấy được chiến đấu phía dưới, vẫn là không cần so a? Đệ tử của ngươi không nhiều lắm, nếu như bỏ mạng ở chỗ này, kia cũng có chút khó coi.

Trường Nhạc công tử trầm mặc, cảm giác được khó giải quyết vạn phần, những thần quan thần tướng khác liếc mắt nhìn nhau, cũng giống như trước cảm thấy khó giải quyết. Mới vừa rồi Giang Nam một chỉ mặc dù không phải là hướng bọn họ, nhưng bọn họ đều là nhãn lực đanh đá chua ngoa, nhìn ra được Giang Nam một chỉ đã có Chân Thần chi tướng!

Cái gì là Chân Thần?

Thần Minh, Thiên Thần tuy nói cũng đã bước vào Thần cảnh, nhưng vì sao cảnh giới Chân Thần này có một chữ chân?

Tu sĩ bước vào Thần Minh cảnh giới, có tam đại biến hóa chủ yếu, thần hồn tấn thăng làm thần tính, pháp lực hóa thành đạo tắc, đạo tắc ký thác vào trong thân thể, để cho thân thể biến thành thần thể.

Mà sau khi tu thành Thiên Thần, không chỉ là tu vi nhảy vọt tiến bộ, còn có thể đem tiểu thế giới của mình diễn biến được cao đẳng hơn. Tiểu thế giới phủ thân, Pháp Thiên Tượng Địa, một khi thúc dục, thân thể thậm chí thoạt nhìn so sánh với một tòa tinh cầu còn muốn khổng lồ, thực lực có thể nghiêng trời lệch đất, thiên địa đều ở trong chưởng khống!

Nhưng mà Thần Minh, Thiên Thần đều không phải là thần linh chân chính, chữ "chân" trong Chân Thần cực kỳ trọng yếu, chữ chân này, đại biểu các mặt, đầu tiên chính là thân thể.

Thân thể Chân Thần đã đến trình độ đạo tắc thuần túy xây dựng tạo thành, làn da cơ máu xương cốt lục phủ ngũ tạng của bọn họ, hết thảy do đạo tắc xây dựng mà thành, thuần túy như một.

Hơn nữa, thân thể Chân Thần từng cái khí quan, cũng là pháp bảo, cũng có thể thoát khỏi thân thể giết địch, một sợi tóc của bọn họ bay ra là có thể chém giết Thần Minh, ánh mắt của bọn họ có thể luyện chết Thiên Thần, bọn họ nhất cử nhất động, trong cơ thể đều có lực lượng vô cùng bộc phát!

Tiếp theo, Chân Thần đạo tắc đã không phải là do Thần Thông xây dựng, mà là do Đại Đạo xây dựng.

Vô luận đạo tắc hay là đạo văn, thật ra thì cũng là pháp lực biến thành, trong đó xen lẫn mình đối với Đại Đạo hiểu, mà tu sĩ cùng Thần Minh Thiên Thần đối với Đại Đạo hiểu, cũng là lấy Thần Thông làm biểu hiện. Vì vậy đạo văn đạo tắc của bọn họ, thật ra là từng đạo Thần Thông ngưng kết mà thành.

Nhưng Chân Thần đã đụng chạm đến biên giới Đại Đạo, đem Đại Đạo nguyên thủy áo nghĩa luyện ra, hóa thành Đại Đạo ký hiệu, trọng cấu đạo tắc, đây mới thực là đạo tắc, Đại Đạo quy tắc!

Lần nữa là Chân thần thần tính, thần tính là một điểm yếu kém nhất của tu sĩ cùng Thần Minh Thiên Thần, nhưng Chân Thần thần tính đã bắt đầu lấy đạo tắc cô đọng, tích chứa một phần pháp lực, thần tính cũng bắt đầu có uy lực cực lớn!

Mới vừa rồi Giang Nam một chỉ, mặc dù chỉ là một ngón tay, nhưng lại làm cho bọn họ nhìn ra, một ngón tay này cùng hắn toàn lực xuất thủ không có khác nhau, đầu ngón tay của hắn liền tương đương với một Chân thần chi bảo uy năng hoàn toàn bộc phát, thân thể kia đã đạt đến tầng thứ Chân Thần!

Không chỉ có như thế, dưới làn da đầu ngón tay của Giang Nam, huyết khí bôn lưu, Thần Thông giấu bên trong, mặc dù là một ngón tay, nhưng không biết có bao nhiêu đạo thần thông giấu ở trong đầu ngón tay này, uy

năng ngưng mà không tán, cơ hồ tương đương với một kích toàn lực của một Chân Thần!

Đây là một Thần Minh thực lực có thể sánh ngang Chân Thần, Trường Nhạc công tử môn hạ đệ tử mặc dù mọi người kinh thái tuyệt diễm, nhưng còn không người nào có thể làm được một bước này!

Trường Nhạc Cung mặc dù Thần Ma san sát, cường giả đông đảo, không thiếu có kinh thái tuyệt diễm kỳ tài ngút trời, có thể đủ thắng qua Giang Nam cũng không ở số ít, nhưng mà nhân vật ở Thần Minh cảnh giới liền có thể cùng Chân Thần sánh ngang, là không có.

Bất quá để cho bọn họ buông tha cho trận đánh cuộc này, bọn họ trăm triệu không bỏ được, vì trận đánh cuộc này, bọn họ cơ hồ đem gia sản toàn thân lấy ra cùng Lộ Phong Trần đối đổ!

Bọn họ đã nhận định đối phương là kết quả tất thua, cho nên mới không muốn sống đem bảo vật trân quý nhất của mình lấy ra, tính toán đem Lộ Phong Trần thắng thành nghèo quang đít, lại không nghĩ rằng Giang Nam mạnh mẽ như thế, mạnh đến nổi không hợp thói thường.

Hiện tại, bọn họ cũng nhìn ra, Giang Nam cùng Lộ Phong Trần cố ý diễn trò, chính là muốn bọn họ vào cục, đã sớm coi định bọn họ phải thua không thể nghi ngờ, cho nên mới đánh cuộc to lớn như thế!

Trường Nhạc công tử thở dài, trong lòng tính toán buông tha cho trận đánh cuộc này, chẳng qua là hắn mặc dù phú giáp thiên hạ, nhưng loại bảo vật Hỗn Độn dị hỏa này cũng không nhiều, để cho hắn có chút không bỏ. Dù sao, Hỗn Độn dị hỏa chính là bảo vật vượt xa Đậu Suất Thần Hỏa, Thần Đế luyện bảo, cũng cần mượn loại dị hỏa này!

Hắn đang do dự, đột nhiên Trưởng Tôn Thúc Vinh khom người bước ra khỏi hàng, trầm giọng nói:

- Sư tôn, ta muốn thử một lần!

Trường Nhạc công tử vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nhìn về phía nhị đệ tử của hắn, cau mày nói:

- Thúc Vinh, ngươi có nắm chắc sao?

- Có bảy phần nắm chặc!

Trưởng Tôn Thúc Vinh khẽ mỉm cười, thần thức truyền âm nói:

- Sư tôn, ta đã tu luyện tới Thần Minh cảnh giới đại viên mãn, chiến lực vượt xa tiểu sư đệ, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá, tu thành Thiên Thần! Nếu ta tu thành Thiên Thần, là có thể cùng Chân Thần tranh phong, cứ như vậy là có thể thong dong hồi một ván! Ta ở lúc cùng hắn đối chiến thành tựu Thiên Thần, cũng không coi là không tuân theo quy củ!

Trường Nhạc công tử động dung, thần thức ba động:

- Ba trận thắng hai, hồi một ván cũng không cách nào hoàn toàn thủ thắng. Thúc Vinh còn có ý định khác sao?

Trưởng Tôn Thúc Vinh định liệu trước, mỉm cười nói:

- Sư tôn, đại sư huynh Đái Chấn cũng chỉ thiếu chút nữa liền tu thành Thiên Thần, cùng ta chiến lực không phân cao thấp, chẳng qua là muốn ở trong chiến đấu đột phá trở thành Thiên Thần, vẫn còn có chút thiếu sót. Nếu Sư tôn có thể quán đỉnh cho, giúp hắn một tay, cũng có thể để cho hắn ở trong chiến đấu đột phá trở thành Thiên Thần, ván thứ ba cũng có thể bàn hồi, vững vàng thắng được!

Trường Nhạc công tử lộ ra nụ cười, âm thầm gật đầu, đối với đệ tử có chút hài lòng.

Trưởng Tôn Thúc Vinh là đệ tử đắc ý nhất của hắn, có trí mưu, hơn nữa thiên tư lại cao, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Trường Nhạc công tử có dã tâm, bất quá cùng Vị Ương công tử bất đồng,

Vị Ương công tử thích mượn hơi những thế lực khác, mà hắn thích bồi nuôi thế lực của mình làm thành viên để hắn tranh hùng thiên hạ. Trưởng Tôn Thúc Vinh là đệ tử của hắn, nếu hắn tranh đoạt đế vị, chính là giúp đỡ trung thành nhất của hắn!

Đây cũng là nguyên nhân hắn đem những thiếu niên quần hùng kia thu làm đệ tử, không có người nào trung thành so với đệ tử mình một tay tài bồi cao hơn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1314: Chiến! Chiến! Chiến! (2)

- Huynh đài chẳng lẽ còn muốn ngồi ở chỗ đó đánh với ta một trận?

Trưởng Tôn Thúc Vinh nhìn về phía Giang Nam, lạnh nhạt nói:

- Thực lực của ta nếu so với Phan sư đệ cao hơn rất nhiều.

Giang Nam mắt lộ ra vẻ tán thưởng, gật đầu nói:

- Ngươi thật sự còn mạnh hơn Phan Soái rất nhiều, đánh với ta một trận, ngươi tất nhiên có thể thành tựu Thiên Thần! Trường Nhạc công tử thật là khiến người hâm mộ, lại có thể đem nhân tài như ngươi thu làm môn hạ, môn hạ đệ tử ta, liền không người nào có thể đủ thắng qua ngươi, chỉ có sư đệ ta, mới có thể thắng ngươi một bậc.

- Ngươi dùng đệ tử của ngươi cùng ta đánh đồng?

Trưởng Tôn Thúc Vinh bật cười nói:

- Ngươi có biết hay không, ta quát tháo Thần Giới, có bao nhiêu Thiên Thần chết ở trong tay ta? Ngươi bất quá là hạ giới Thần Minh, mà ta xuất thân thế gia, đệ tử của ngươi làm sao có thể cùng ta sánh ngang?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Đệ tử của ta nếu như tu luyện tới cảnh giới như ngươi, cũng đủ để quét ngang một mảng lớn Thiên Thần.

Hắn lời ấy cũng không có khoa trương, đệ tử của hắn cũng nhận được hắn truyền thụ, phần lớn tu luyện Lục Đạo Thiên Luân Thánh Điển, Cửu Chuyển Chiến Thể, ngụy Đế Hoàng Thần Thể, Hồng Mông Chi Thể, lại tăng thêm Giang Nam không có tàng tư, đem sở học đủ loại công pháp của mình đặt ở

bên trong Thánh Tông, tùy ý thánh tông đệ tử tu luyện, trong đó lại càng không ít Đế cấp công pháp!

Hắn không phải là tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, mà là nuôi thả, để cho đệ tử của mình riêng phần mình lĩnh ngộ, đi ra Đạo lộ bản thân, vì vậy chỉ cần đi ra một bước kia, là có thể đạt được đại thành tựu.

Đám người Nhạc Ấu Nương, Huyền Thanh Y, Chân Linh Huyền Nữ, Tỳ Hưu Thánh Vương, Xà Văn Cử, Hùng Ma Vương, Mã Diện Ma Vương, Bạch Hạc Quan Thanh Sơn, cũng đã ở Bỉ Ngạn thế giới tu thành Thần Ma, chiến lực cũng có thể ở Thần Minh cảnh giới đứng hàng đứng đầu, cùng Thiên Thần tranh nhau cũng không rơi vào thế hạ phong.

Mà Giang Nam sư đệ Tịch Trọng, cũng là hạng người thiên tư hơn người, lại là con trai của Tịch Ứng Tình, Nguyên Từ Thần Thể chân chính, cùng Địa Hoàng Thần Đế là cùng một loại thể chất, thực lực mạnh hơn, so sánh với Nhạc Ấu Nương mạnh hơn nhất phân!

Cái gọi là Thiếu Soái Ma Soái, so với Tịch Trọng, đúng là thua kém rất nhiều, Tịch Trọng có thể nói là thánh tông trẻ tuổi đệ nhất nhân, ở bên trong Thánh Tông, thực lực có thể đứng hàng Top 10, có thể thắng qua hắn, chỉ có Giang Nam, Thi Hiên Vi, Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình cùng Yêu Thần Kim Đế, Thần Ưng Đạo Nhân chúng thánh tông thế hệ trước.

Giang Nam dùng đám người Ấu Nương Tịch Trọng cùng Trưởng Tôn Thúc Vinh đối lập, đúng là không có nhìn thấp hắn.

- Ngươi mạnh hơn Phan Soái, ta tự nhiên sẽ không nhìn thấp ngươi.

Giang Nam như cũ ngồi ở bên án, chưa từng đứng dậy, mỉm cười nói:

- Cho nên ta lần này quyết định, không hề vận dụng một đầu ngón tay nữa, mà là một tay, năm đầu ngón tay. Nếu ngươi có thể đỡ một tay của ta, ta cũng tính thua. Ngươi trước tiên có thể đề lên khí thế, chờ khí thế của ngươi mạnh nhất, chỉ cần ngươi nói một tiếng có thể xuất thủ, ta lại ra tay.

- Tốt!

Trưởng Tôn Thúc Vinh tức giận đến phát run, trong mắt tinh quang bạo xạ, chiến ý cuồng bạo phóng lên cao, hóa thành Thương Vân, ông, một mặt lá chắn bay ra, mặt lá chắn này rõ ràng là lấy Ngũ Sắc Kim luyện thành, đại lá chắn tế lên, Ngũ Sắc Thần Quang quay chung quanh lá chắn bay múa, kết xuất tường vân cùng hoa văn đủ loại hình thái!

Hắn toàn thân đạo tắc sôi trào, ngất trời kết xuất một tòa Thiên Đình, trong Thiên Đình vô số Thần Ma đứng vững vàng, cầm trong tay lá chắn cùng binh đao, binh đao gõ vang tấm chắn, vô số Thần Ma rống giận, thanh âm rung trời!

- Chiến! Chiến! Chiến!

Cùng lúc đó, trong mi tâm của hắn vô số linh thạch xông ra, liên tục không ngừng hóa thành pháp lực, ngưng kết đạo tắc, mưu cầu xây dựng đệ nhị trọng Thiên Đình, tu thành Thiên Thần!

Vô cùng thần quang từ trong cơ thể hắn bốn phía bắn ra, Trưởng Tôn Thúc Vinh như một Thái Dương hừng hực thiêu đốt, Thần Ma thế giới của hắn khuếch trương, không ngừng đem hư không bốn phía luyện hóa, đem hư không luyện nhập trong Thần Ma thế giới, tăng cường lực phòng ngự của mình, trong khoảnh khắc, Thần Ma thế giới của hắn cũng đã khuếch trương đến trăm vạn dặm!

Mỗi qua một hơi thời gian, phòng ngự của hắn liền tăng lên gấp đôi, pháp lực của hắn cũng tăng vọt một thành, tốc độ thực lực tăng lên kinh người chí cực!

Giang Nam như cũ ngồi ở bên án, không có xuất thủ, đợi chờ Trưởng Tôn Thúc Vinh tận tình đột phá.

Rốt cục, Trưởng Tôn Thúc Vinh tu thành đệ nhị tọa Thiên Đình, thành tựu Thiên Thần, thân thể hắn rộng lớn, thực lực bạo tăng, vẫn như cũ bị vây

ở tư thái toàn lực phòng thủ, không có hướng Giang Nam tiến công. Hiển nhiên hắn tâm thái vô cùng ổn, không liều lĩnh cầu công, chỉ cầu đỡ một tay này của Giang Nam.

Phòng ngự của hắn, so sánh với Phan Soái Phan Thứ Xương mới vừa rồi cường đại đâu chỉ gấp mười lần, cộng thêm Ngũ Sắc Kim luyện thành lá chắn, tự tin cho dù Chân Thần xuất thủ, cũng tuyệt đối không cách nào làm sao hắn!

Trưởng Tôn Thúc Vinh Thiên thần chi thể vĩ ngạn vô tận, cầm trong tay lá chắn Ngũ Sắc Kim, hai tròng mắt giống như hai thái dương, rơi vào trên mặt Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Mời!

Bên án, Giang Nam như cũ ngồi ở chỗ đó, bắt đầu hút khí, hắn há mồm khẽ hấp, Câu Trần Thiên hư không bắt đầu sụp đổ, hướng trong cơ thể hắn sụp đổ, như một cái hắc động thật lớn cắn nuốt hết thảy!

Hắn ngồi ở chỗ đó, không gian trong thần điện không ngừng hướng trong cơ thể hắn sụp đổ, không ngừng diễn sinh, giống như một đầu yêu ma quỷ quái vô cùng kinh khủng phun ra nuốt vào thiên địa!

Ầm!

Sắc mặt Giang Nam lạnh nhạt, một quyền trào ra, từng loại từng loại đạo âm huyền diệu khó giải thích vang lên, tòa Thần Điện này ở trong đạo âm bắt đầu tan rã, từng mãnh nứt vỡ, bị phân giải thành vô số đạo tắc, từng cục Thần kim bắt đầu bóc ra, ở trong quyền phong kích động, trong khoảnh khắc biến thành từng hạt thần kim sa thạch thật nhỏ, ngay sau đó lại bị chấn thành phấn vụn!

Một quyền này của Giang Nam chưa hoàn toàn trào ra, quả đấm trước đi vào một nửa, tòa Thần Điện Vọng Nguyệt Lâu này cũng đã bị san thành bình địa, chỉ còn lại có mặt đất Thần Điện!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong Thần Đô xem chiến nhìn thấy, khôn cùng dị tượng từ trong thần điện bị san bằng này bốc hơi dựng lên, phảng phất Hỗn Độn sơ khai, Huyền Hoàng chia làm hai, hoàng giả trầm xuống, huyền giả dâng lên.

Bức cảnh tượng này vô thanh vô tức, nhưng dao động nhân tâm, chỉ thấy trên đất bằng, Tứ Tượng chống đỡ thiên, hóa thành bốn trụ chống đỡ khai thiên địa, phân tích Huyền Hoàng.

Mà ở trong huyền khí, vô số tinh thần hiện lên, vô số viên tinh thần khổng lồ tạo thành một đạo Tinh Quang sông dài, tinh thần ở trong tinh hà bắt đầu khởi động, chấn động, lấp lánh vô cùng!

Nơi Tinh Hà cuốn động, lại có hai khỏa đại tinh một âm một dương bay ra, Huyền Hoàng bắt đầu khởi động, Địa Thủy Phong Hỏa quay cuồng, Bỉ Ngạn Kim Kiều dâng lên, tách ra Âm Dương Huyền Hoàng, chống thông thiên, hóa thành một đạo thiên địa cầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1315: Chính Là Bổn Giáo. (1)

Ở bốn phía đại lục, lại có Minh Hải cuồn cuộn, địa ngục vạn giới bay lên không, một Ma Đế hư ảnh rộng lớn khôn cùng hiện lên ở trên hư không, ngồi ở trên minh hải, tay bày địa ngục vạn giới.

Mà ở trên thiên địa cầu, lại có từng tôn Thần Ma đỉnh thiên lập địa hiện lên, giống như từng Thần Đế Ma Đế trấn áp muôn đời, từng loại từng loại Thần Thông tuyệt không thể tả đồng thời uy năng vô hạn từ trong tay chút ít Thần Đế Ma Đế này bộc phát.

Thời gian phảng phất vào giờ khắc này tĩnh, khiến Thần Thông sáng lạng này ở vào trong trạng thái bộc phát, xa hoa, đồng thời nguy hiểm vô cùng, cùng chung xây dựng ra một bức hình ảnh rộng lớn mạnh mẽ!

Mặt bức họa này chợt lóe rồi biến mất, biến mất mất tích, phảng phất mới vừa rồi bức thịnh cảnh kia, chẳng qua là mọi người xuất hiện ảo giác, cũng không phải là tồn tại chân thật.

Nơi hình ảnh biến mất, chỉ còn lại có một quyền, quả đấm của Giang Nam, bình bình đạm đạm, không có chút nơi xuất kỳ nào.

Một quyền này, phản phác quy chân, dị tượng không hiện, thậm chí ngay cả hư không cũng không có đánh nát, nhưng tốc độ không chậm chút nào.

Càng là bình thản, liền càng làm lòng người kinh tâm, càng là kinh tâm động phách!

Sắc mặt Trưởng Tôn Thúc Vinh ngưng trọng, toàn bộ tinh thần chờ đợi, hắn đã vào lúc này đột phá, tu thành Thiên Thần, tự tin đủ để cùng Chân Thần tranh phong, nhưng như cũ không dám có chút lười biếng.

Đây là nguyên nhân hắn sống so sánh với những người khác lâu, hắn chưa

bao giờ xem thường đối thủ, ở trong chiến đấu gì, vô luận đối thủ là mạnh là yếu, hắn cũng sẽ toàn lực ứng phó.

Ngũ Sắc Kim chính là tài liệu mà Bổ Thiên thần nhân dùng để luyện chế Thiên Đạo chí bảo, đại lá chắn làm bằng nó chắc chắn vô cùng, lấy thực lực của Trưởng Tôn Thúc Vinh, còn không cách nào luyện chế pháp bảo như vậy. Hắn là từ trong tay Trường Nhạc công tử mượn tới thần hỏa, lúc này mới có thể luyện thành mặt lá chắn này.

Trưởng Tôn Thúc Vinh có tự tin mãnh liệt, muốn phá vỡ ngũ sắc đại thuẫn cũng không phải là không có khả năng, nhưng thấp nhất cần thực lực Thần Chủ cấp, lấy thần hỏa khắc chế ngũ sắc đại thuẫn, đem đại lá chắn luyện hóa!

Nếu không, coi như là một kích toàn lực của Thần Chủ, cũng không cách nào đánh vỡ lá chắn!

Lấy thực lực một Thần Minh, là không có khả năng!

Mà mới vừa rồi Giang Nam chỉ nói dùng một tay của mình tới công kích hắn, cũng không nói sử dụng thần hỏa, nếu Giang Nam sử dụng thần hỏa, trận chiến này liền coi là Giang Nam thua!

Không chỉ có như thế, hôm nay Trưởng Tôn Thúc Vinh đã là Thiên Thần, pháp lực hắn cường đại thẳng đuổi theo Chân Thần, Đạo tắc của hắn vững chắc, thần thức thần tính của hắn cũng đạt tới độ cao kinh người, Thần Thông uy lực lại càng kinh người, Thần Ma thế giới lại càng luyện hóa hư không Câu Trần Thiên, lực phòng ngự kinh người, lần này hắn lại càng chủ động phòng ngự, để dành đầy đủ lực lượng cường đại tới chống lại một kích kia của Giang Nam!

Trận chiến này, hắn ổn thắng!

Cạch...

Một quyền này của Giang Nam khắc ở trên ngũ sắc đại thuẫn, ngũ sắc đại

thuẫn vẫn không nhúc nhích, mà ở sau lá chắn, Trưởng Tôn Thúc Vinh hoảng sợ nhìn đến, một quyền ấn cự đại từ sau ngũ sắc đại thuẫn bay ra, ầm ầm oanh tới!

Ngũ sắc đại thuẫn không có thể triệt tiêu lực lượng của Giang Nam, mặc dù đại lá chắn chưa phá, nhưng lại không có phát huy ra uy năng tương ứng, đem lực lượng một quyền này của Giang Nam hóa giải.

Ngược lại, lực lượng của Giang Nam như cũ chưa từng tiêu tán chút nào, xuyên thấu đại lá chắn tiếp tục oanh!

Này nói rõ, ngũ sắc đại thuẫn đối với lực lượng của Giang Nam không có chút bài xích nào, thậm chí so sánh với Trưởng Tôn Thúc Vinh còn muốn phù hợp, không có nửa phần hao tổn!

Ngũ sắc đại thuẫn đối với một quyền này mà nói, chính là một công cụ truyền lực lượng!

Một quyền này uy năng hoàn toàn bộc phát, Thần Ma tiểu thế giới quanh thân Trưởng Tôn Thúc Vinh sụp xuống, hướng mặt ngoài một đạo quyền ấn này của Giang Nam sụp xuống, phảng phất Thần Ma thế giới của hắn là một trang giấy, quả đấm oanh kích ở trên mặt giấy, trang giấy bao trùm ở trên nắm tay!

Oanh...

Một đạo quyền ấn này đánh vào trên người của hắn, thân thể Trưởng Tôn Thúc Vinh khom xuống, chớp chớp giống như con tôm nướng chín, xương cốt cơ máu lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hết thảy khí quan cũng bị chấn nát, thậm chí ngay cả đạo tắc của hắn, cũng bị chấn nát bấy!

Giang Nam thu hồi quả đấm, như cũ là ngồi ở bên án, phong khinh vân đạm, mỉm cười nói:

- Người tiếp theo.

Mà Trưởng Tôn Thúc Vinh như cũ khom người đứng ở nơi đó, hai tay bắt ngũ sắc đại thuẫn, vẫn không nhúc nhích.

- Một kích thật cường hãn!

Trên Thần Điện di chỉ, vô luận là Lộ Phong Trần hay là Trường Nhạc công tử chúng Thần Ma, hay là vô số Thần Đô cường giả xa xa xem chiến, trong lòng đại chấn.

Giang Nam mới vừa rồi một quyền kia, nhìn như một quyền, thật ra lại đạt hơn mười loại Đế cấp Thần Thông, đem hơn mười loại Đế cấp Thần Thông vắt thành một cỗ, biến thành một loại lực lượng dị thường cường đại!

Không chỉ có như thế, nơi này thậm chí vận dụng đến Đế Hoàng Thần Thể tới thúc dục những Thần Thông này biến hóa, lại dùng đến Thiên Đạo giải thích tới đột phá Ngũ Sắc Kim luyện lá chắn phong tỏa, để lực lượng của mình không có trở ngại chút nào xuyên thấu đại trận, không có bất kỳ hao tổn công kích đối thủ!

Hơn nữa, hắn còn vận dụng đến thủ đoạn luyện thiên cường đại, bất quá điểm này không có bao nhiêu Thần Ma có thể nhìn ra được, chỉ có rất ít người như Lộ Phong Trần, Trường Nhạc công tử tồn tại cường đại bực này mới có thể nhìn ra được.

Mới vừa rồi Trưởng Tôn Thúc Vinh luyện hóa trăm vạn dặm hư không, biến thành Thần Ma thế giới của mình, hư không này thiên chuy bách luyện, chính là Thiên Thần Thần Ma thế giới, mặc dù chỉ có trăm vạn dặm, nhưng trình độ đọng lại, so với Thần Ma bình thường nghìn vạn dặm còn muốn chắc chắn, bởi vì, đây là Câu Trần Thiên hư không, trừ Thần Giới thất trọng thiên khác ra, Câu Trần Thiên hư không cao nhất, vững chắc nhất, lực phòng ngự mạnh nhất!

Mà một quyền kia của Giang Nam, cũng đã ở trước Trưởng Tôn Thúc Vinh thôi phát Thần Ma thế giới, đem trăm vạn dặm hư không này hết thảy luyện hóa, làm của riêng, đem phòng ngự của Trưởng Tôn Thúc Vinh bới ra

tinh quang, lúc này mới có thể một quyền oanh ở trên người Trưởng Tôn Thúc Vinh!

Trong cả Thần Đô, có thể đánh vỡ ngũ sắc đại thuẫn đánh chết Trưởng Tôn Thúc Vinh là không ở số ít, rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn thực lực cường đại tự hỏi cũng có thể làm được, nhưng có thể làm đến như Giang Nam, lực lượng dễ dàng xuyên thấu ngũ sắc đại thuẫn, cho dù là Thần Chủ Thần Tôn tự hỏi cũng không cách nào làm được.

Này cần đối thiên đạo lĩnh ngộ, đạt tới cảnh giới cực cao, có thể làm được một bước này, phần lớn là Bổ Thiên thần nhân đệ tử!

- Trận chiến này, chúng ta cũng không có thua a?

Quân Sơn Thần Chủ đột nhiên cười lạnh nói:

- Vừa rồi Trưởng Tôn Thúc Vinh không có bị ngươi đánh chết, chẳng qua là thua một chiêu mà thôi, còn có lực tái chiến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1316: Chính Là Bổn Giáo. (2)

Lộ Phong Trần sắc mặt trầm xuống:

- Cái này cũng chưa tính thua? Chẳng lẽ lão đệ nhà ta nhất định phải đem Trưởng Tôn Thúc Vinh đánh chết mới được sao?

Trường Nhạc công tử dưới trướng nhiều thần quan thần tướng từ một kích tươi đẹp kia của Giang Nam cho bọn hắn rung động tỉnh táo lại, rối rít nói:

- Lộ Thần Hầu, Quân Sơn Thần Chủ nói không sai, trận chiến này không có đến thời điểm phân sinh tử, há có thể coi là thua?

- Thần Hầu, nếu là ngươi ta giao thủ, ngươi bị ta nhẹ nhàng đánh một chiêu, ngươi có thể nhận thua hay không?

Có một thần quan nhảy ra, nhẹ nhàng một chưởng khắc ở bộ ngực Quân Sơn Thần Chủ, cười tủm tỉm nói:

- Quân Sơn đạo huynh, ta đánh ngươi một cái, có phải ta chính là thắng được ngươi hay không?

Dưới trướng Trường Nhạc công tử nhiều thần quan thần tướng lẫn nhau đùa giỡn, rối rít kêu lên:

- Ta đánh trúng ngươi, ta thắng!

- Oanh! Cho ta mượn một chiêu tập ngực!

Trên Thần Điện di chỉ, ô yên chướng khí, nhiều Thần Ma đùa giỡn không nghỉ, Lộ Phong Trần bị tức đến sắc mặt xanh mét, quay đầu nhìn về phía Giang Nam, chỉ thấy Giang Nam như cũ lão thần khắp nơi ngồi ở bên cạnh án, vì mình châm một chén rượu, từ từ thưởng thức, tựa hồ hết thảy trước

mắt không có quan hệ gì tới hắn.

- Giang giáo chủ tên khốn này, so với ta bình tĩnh nhiều hơn!

Lộ Phong Trần quay đầu nhìn về phía Trường Nhạc công tử, cười lạnh nói:

- Trường Nhạc công tử, ngươi nói làm sao?

Nhiều thần quan thần tướng như cũ ồn ào, Trường Nhạc công tử đột nhiên sắc mặt run lên, lạnh lùng nói:

- Đều câm mồm! Trận chiến này, là chúng ta thua! Thua trận không thua người, Bổn vương nhìn sai rồi, bị tính toán một lần, nếu như các ngươi ồn ào mất mặt nữa, để cho thể diện của Bổn vương đặt ở đâu?

Nhiều thần quan thần tướng lúc này mới thu nhỏ miệng lại, Trường Nhạc công tử quay đầu, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam cùng Lộ Phong Trần, cười mà như không cười nói:

- Hai vị thật là thủ đoạn, lần này liền coi là tiểu vương thua, phong thủy luân chuyển, sau này hai vị đi đường ban đêm nhất định phải tiểu tâm cẩn thận. Chúng ta đi!

Hắn tự biết đệ tử khác của mình cũng tuyệt không thể nào là đối thủ của Giang Nam, vì vậy ra vẻ hào phóng, chủ động nhận thua, nếu không cho dù trận này coi là làm thế hòa, trận tiếp theo Đái Chấn đánh với Giang Nam, cũng là phải thua không thể nghi ngờ.

Nhiều thần quan thần tướng tàn bạo quét Giang Nam cùng Lộ Phong Trần một cái, ôm lấy Trường Nhạc công tử đang muốn rời đi, Trường Nhạc công tử liếc Trưởng Tôn Thúc Vinh còn đang hai tay cầm thuẫn, khom người đứng ở nơi đó một cái, khẽ cau mày, thấp giọng quát nói:

- Thúc Vinh, còn ngại mất mặt ném không đủ sao? Quay lại đây!

Trưởng Tôn Thúc Vinh như cũ khom người đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

- Đái Chấn, các ngươi đi, đem hắn xiên tới đây!

Trường Nhạc công tử cau mày, hướng Đái Chấn quát lên.

Đái Chấn cùng hai Thần Minh lúc này tiến lên, đi đỡ vịn Trưởng Tôn Thúc Vinh, vậy mà thủ chưởng ba người này mới vừa va chạm vào thân thể Trưởng Tôn Thúc Vinh, đột nhiên chỉ thấy Thiên thần trẻ tuổi này giống như bay hơi, quất xuống.

Bàn tay ba người run lên, vội vàng đem Trưởng Tôn Thúc Vinh đỡ đi ra ngoài.

Chỉ thấy Trưởng Tôn Thúc Vinh hóa thành một tấm da người, ở giữa không trung từ từ bay xuống.

Leng keng.

Ngũ sắc đại thuẫn rơi trên mặt đất, cổn động một hồi lâu, lúc này mới an tĩnh lại.

Bốn phía yên lặng như tờ, vô số ánh mắt ngơ ngác nhìn tấm da người này, da người của Trưởng Tôn Thúc Vinh.

Giang Nam ngồi ở bên án, uống rượu trong chén, không nói một lời.

Mới vừa rồi một kích kia của hắn, người khác chỉ thấy trong một kích kia tích chứa Thiên Đạo cùng đủ loại Đế cấp Thần Thông, nhưng không có thấy hắn đem Luyện Thiên đại trận cũng dung nhập vào trong một quyền kia. Mặc dù Giang Nam đến nay như cũ không thể hoàn toàn lĩnh ngộ Luyện Thiên đại trận tinh diệu, nhưng mà một quyền kia của hắn đem huyết nhục cùng đạo tắc của Trưởng Tôn Thúc Vinh đánh cho nát bấy, lấy Luyện Thiên đại trận hóa đi huyết nhục, tu vi cùng thần tính của Trưởng Tôn Thúc Vinh dễ dàng.

Ánh mắt của Trường Nhạc công tử lần nữa rơi vào trên người Giang Nam, trong mắt sát cơ mơ hồ hiện lên, nhẹ giọng nói:

- Tiểu đạo hữu, vì sao phải đau hạ sát thủ?

- Chúng ta có cừu oán.

Giang Nam thưởng thức chén rượu, ngay sau đó đem chén rượu để xuống, mỉm cười nói:

- Phong Linh tiên tử cùng Vũ Hàm tiên tử cũng đã từng muốn giết qua ta.

Trường Nhạc công tử hai mắt híp thành kim, khóe mắt da thịt run lên:

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

- Chính là bổn giáo. Công tử vẫn chưa từng hỏi lai lịch ta, không thể trách bổn giáo không tự giới thiệu mình một phen!

Giang Nam vươn người đứng dậy, vung tay áo, trường thanh cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, gặp qua Trường Nhạc công tử!

Huyền Thiên Giáo Chủ!

Phía sau Trường Nhạc công tử, từng tôn thần quan thần tướng hơi ngẩn ra, ngay sau đó giận tím mặt, từng cái từng cái đằng đằng sát khí, đồng loạt tiến lên trước một bước!

Lộ Phong Trần đánh ngáp, thân thể mở ra, cũng tiến lên trước một bước, rầm, phía sau hắn nhiều Thần Đô thần tướng cũng nhất tề cất bước tiến lên, cùng thần quan thần tướng dưới trướng Trường Nhạc công tử đối chọi.

Hai bên đằng đằng sát khí, riêng phần mình gắt gao nhìn thẳng đối phương.

Trường Nhạc công tử sắc mặt âm trầm, ánh mắt như cũ rơi vào trên người

Giang Nam, không có dời đi nửa phần, đột nhiên nhẹ giọng cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, lá gan của ngươi rất lớn, ngay cả người của Bổn vương cũng nói giết liền giết, lá gan của ngươi đã lớn như vậy, sao không đứng ra cùng Bổn vương đối trận?

- Không vội.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Có thời gian mà nói, ta nhất định sẽ tự mình cùng Trường Nhạc công tử khoa tay múa chân. Chẳng qua hiện nay, ta còn không phải là đối thủ của công tử, đợi ta tu thành Chân Thần, nếu như công tử vẫn còn là Thần Chủ cảnh giới, Giang mỗ tất nhiên tới cửa thỉnh giáo.

Trường Nhạc công tử hé mắt, cười lạnh một tiếng, lắc đầu nói:

- Ngươi sống không được lâu như vậy. Chúng ta đi!

Nhiều thần quan thần tướng ôm lấy hắn rời đi, Lộ Phong Trần cũng thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Lão đệ, Trường Nhạc này chết liên tục hai vị đệ tử, lại thua cho chúng ta một nhóm lớn bảo bối, nhất định sẽ giận điên lên.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Lấy thân gia của hắn, những tài phú này cùng hai người đệ tử, đối với hắn mà nói cũng là không đến nơi đến chốn, không coi là cái gì.

- Hỗn Độn Dị Hỏa loại thần vật này cũng là hiếm thấy vô cùng, cho dù Trường Nhạc Cung phú giáp thiên hạ, không có thần vật này, cũng đủ làm cho Trường Nhạc công tử thịt đau một trận.

Lộ Phong Trần cười nói:

- Huống chi, hai đệ tử của hắn, cũng là từ trong Thần Giới Chư Thiên

tuyển ra tinh anh trong tinh anh, cùng loại nhân vật như Thiếu Soái Ma Soái nổi danh, thậm chí mạnh hơn. Đã chết hai đệ tử, hắn có thể không thịt đau sao? Huống chi, hắn coi trọng nhất chính là thể diện, lần này bị ngươi ở trước mặt mọi người quét mặt, mới là chuyện tình hắn không cách nào nhịn được nhất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1317: Lửa Đốt Câu Trần Thiên!

- Nếu như ngươi rời Thần Đô ta, tất nhiên sẽ gặp đến Trường Nhạc Cung cường giả phục kích, không bằng ngươi ở lại trong Thần Đô ta, khác không dám nói, bảo vệ an toàn khẳng định là được!

Giang Nam biết hắn muốn mượn hơi mình tiến vào Thần Đô, cười nói:

- Thần Hầu, ta quả quyết chắc là không phản bội Đô Thiên. Chuyện này không cần nhắc lại.

Lộ Phong Trần chỉ đành phải thôi, cười nói:

- Đi, theo ta đi Hầu phủ, chúng ta trước chia của!

Nhiều Thần Đô thần tướng vòng vây hai người rời đi Vọng Nguyệt Lâu, bất quá bao lâu liền tới đến Thần Hầu phủ, Lộ Phong Trần oanh một tiếng đem tiểu kim khố của mình để xuống. Ha ha cười nói:

- Lão đệ, chúng ta trước xem Hỗn Độn Dị Hỏa này một chút, đốt Tiên Thiên Thần Đăng!

Giang Nam cũng không khỏi hăng hái, Lộ Phong Trần cười nói:

- Lão đệ, Hỗn Độn Dị Hỏa này là ngươi thắng, đốt chuyện Thần Đăng này, liền do ngươi tự thân động thủ đi!

Giang Nam cũng không khách khí lập tức động thủ, tế lên Tiên Thiên Thần Đăng, sau đó cẩn thận từng li từng tí lấy ra Hỗn Độn Dị Hỏa, nhẹ nhàng để trong Tiên Thiên Thần Đăng.

Oanh...

Một cỗ uy năng vô cùng kinh khủng đột nhiên ở trong Tiên Thiên Thần

Đăng trán phóng, phảng phất có một Thần Đế ra đời trong Hỗn Độn đột nhiên sống lại, Đế Uy ngập trời phóng lên cao, trấn áp đương thời, kinh khủng vô cùng!

Thần quang màu tím sáng lạng kia che dấu Thần dương của Câu Trần Thiên, thần quang suốt đêm dựng lên, theo phá Thần Giới hư không, từ Câu Trần Thiên chiếu rọi đến Hậu Thổ Thiên, lại từ Hậu Thổ Thiên chiếu rọi đến Trường Sinh Thiên, Thanh Hoa Thiên...

Ánh đèn Tiên Thiên Thần Đăng xuyên thấu Thần Giới bát trọng thiên ngũ trọng thiên, đi tới Huyền Thanh Thiên, lúc này tia sáng mới ảm đạm xuống!

Nhiều Thần Giới Chư Thiên quay chung quanh ngũ trọng thiên này, bị thần quang chiếu rọi đến thông thấu. Tất cả Thần Giới Chư Thiên lớn nhỏ cũng bao phủ ở trong thần quang, giống như vô số viên minh châu của Thần Giới.

Càng kinh người hơn chính là, chụp đèn này trong thần quang chiếu rọi, tích chứa một mảnh Hồng Mông Đại Đạo dài hẹp, đạo tắc thô đạt mấy dặm từ trong thần quang tràn ra, hóa thành lần lượt từng cái Hồng Mông trận đồ phức tạp chí cực, kinh người chí cực!

Lại có một loại đạo âm kỳ dị từ trong đèn diễm truyền đến, thanh âm kia tựa hồ từ trong Hỗn Độn truyền đến, phảng phất là Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Đế đạo âm, tụng đọc Đại Đạo, ý cảnh sâu xa!

Bất quá đạo âm này làm cho không người nào có thể lĩnh ngộ, bởi vì trong đạo âm trình bày chính là Hồng Mông Đại Đạo, tu sĩ chư thiên vạn giới đối với Hồng Mông Đại Đạo giải thích không sâu, không có công pháp cùng Thần Thông phương diện này lưu truyền tới nay, tỷ như nhiều Tiên Thiên Thần Ma dưới trướng Bỉ Ngạn Thần Đế, tu luyện cũng không phải là Hồng Mông Đại Đạo, mà là Bỉ Ngạn Thần Đế công pháp.

Nhưng mà, loại đạo âm này rơi vào trong tai Giang Nam, lại có một phen tuyệt vời khác, để cho Hồng Mông Đại Đạo trong cơ thể hắn xuẩn xuẩn dục

động, từng cái từng cái ký hiệu sáng lên.

Ông...

Thần Đăng chấn động, thần quang phô thiên cái địa kia bắt đầu hướng trong đèn diễm lùi về, trong giây lát thần quang xông thẳng Huyền Thanh Thiên liền hạ xuống đến trong đèn diễm.

Giang Nam nâng Thần Đăng lên, thủ chưởng nhẹ nhàng chấn động, thần quang dị tượng đầy trời biến mất, Hồng Mông Đại Đạo cũng biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có đạo âm như có như không.

Đây là bởi vì Hỗn Độn Dị Hỏa mới vừa đốt Tiên Thiên Thần Đăng, đem uy năng Thần Đăng này kích thích, lúc này mới dị tượng ngất trời, hôm nay Thần Đăng đã đốt, tự nhiên phải thu hồi uy năng Thần Đăng.

- Chụp đèn này, không bằng Chứng Đế chi bảo, cũng không khác nhau lắm...

Nhiều thần tướng của Thần Hầu phủ dại ra, ngơ ngác nhìn trong lòng bàn tay Giang Nam nâng lên Thần Đăng, không chỉ có bọn họ, cho dù là rất nhiều cường giả trong Thần Đô, hết thảy cũng bị kinh động, từng cái từng cái lộ ra vẻ kinh sợ, Lộ Phong Trần lại càng ngốc ở nơi đó, thật lâu im lặng.

Uy năng Thần Đăng này thật sự quá cường đại, mặc dù chưa từng thúc dục, nhưng thần quang này chiếu rọi ngũ trọng thiên, đại biểu phạm vi uy năng kia liên lụy.

Có thể nói, nếu như uy năng của Tiên Thiên Thần Đăng này thôi phát toàn bộ, uy năng kia là có thể bao phủ ngũ trọng thiên, đem hết thảy trong ngũ trọng thiên gắn vào trong phạm vi Thần Đăng công kích!

Mặc dù Tiên Thiên Thần Đăng không phải là Chứng Đế chi bảo, nhưng uy năng đúng là so sánh với Chứng Đế chi bảo cũng không thua gì!

Đột nhiên, chỉ thấy bầu trời Thần Đô thiên khung đột nhiên hé ra, một thủ

chưởng khổng lồ ầm ầm đánh vỡ hư không, bàn tay vô cùng dầy cộm nặng nề, lòng bàn tay là đệm thịt thật dầy, kết mãn vết chai, bao phủ chu vi mấy ngàn vạn dặm, hung hăng hướng Thần Đô bắt tới, mục tiêu rõ ràng là Thần Hầu phủ!

Cái bàn tay này, rõ ràng là tính toán đem Thần Hầu phủ nhổ tận gốc, cướp đi Tiên Thiên Thần Đăng!

Cái bàn tay này còn chưa rơi xuống, nhiều Thần Ma trong Thần Hầu phủ liền cảm giác được áp lực khó có thể tưởng tượng truyền đến, cho dù là Giang Nam cùng Lộ Phong Trần, cũng bị bàn tay này tản mát ra hơi thở trấn áp không cách nào nhúc nhích!

Cùng lúc đó, giữa không trung lại truyền đến thanh âm rầm rập chấn động, một ngụm đại đấu từ trong hư không bay ra, kim chói, ở giữa không trung xoay tròn không nghỉ, kim đấu càng chuyển càng nhanh, từ xa nhìn lại như một cái nón cỏ khổng lồ, dẫn lực khôn cùng từ trong kim đấu truyền ra, trong khoảnh khắc liền đem hư không của Câu Trần Thiên cắn nuốt gần ức dặm, từng ngọn Thần Thành thậm chí cũng bị kim đấu này kéo, không tự chủ được hướng kim đấu sa sút đi, lại là một Thần Giới cường giả, tính toán cướp đoạt Tiên Thiên Thần Đăng!

Ầm!

Lại có một cây phất trần từ trong hư không bay ra, phất trần hàng tỉ đạo ánh bạc mở ra, xuống phía dưới trùm tới, phát sau mà đến trước, từng đạo chỉ bạc rơi xuống, hóa thành từng đạo trụ lớn thô đạt hơn mười dặm, không ngừng xoay tròn, bao lại nghìn vạn dặm không gian phụ cận Thần Đô Thần Hầu phủ, như một cái chụp màu bạc khổng lồ, tính toán lấy đi Thần Hầu phủ!

Lại có một tờ trận đồ bay ra, trận đồ tám phần, rách thành tám phân, chia ra định trụ bát hoang, giờ khắc này, trong Thần Đô cơ hồ tất cả mọi người cảm thấy thời gian cùng không gian cũng bị định trụ, không cách nào nhúc nhích!

Bá bá bá...

Hư không chấn động, lại có vô số căn tu khổng lồ từ trong hư không Câu Trần Thiên thoát ra, giống như vô số xúc tua, hướng Thần Hầu phủ chộp tới!

Giang Nam nâng Tiên Thiên Thần Đăng, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, những đạo công kích này, hiển nhiên là nhiều đầu sỏ Thần Giới bị uy năng của Tiên Thiên Thần Đăng kinh động, động lòng tham, rối rít xuất thủ, tính toán đem Thần Đăng này làm của riêng!

Những đầu sỏ này thực lực thật sự mạnh mẽ khôn cùng, chỉ là phát ra hơi thở, liền đính hắn tại chỗ, để cho hắn không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn từng đạo công kích kia rơi xuống!

- Nhiều Thần Tôn như vậy, cũng quá để mắt ta a...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1318: Thực Không Dám Dấu Diếm. (1)

Giang Nam đầu lớn như cái đấu, đúng vào lúc này, đột nhiên trong Thần Đô từng thân ảnh Cổ lão mà trang nghiêm hiện lên, trấn giữ ở trên từng ngọn Thần Thành, đó là từng tôn Cổ lão Thần Tôn, vô số Thần hà ở phía sau sôi trào, dị tượng cả ngày, ôm lấy một trung niên Thần Tôn.

Trung niên Thần Tôn kia tướng mạo trang nghiêm, đột nhiên chỉ một ngón tay, quanh thân vô số đạo Thần hà bay ra, giống như hàng tỉ liệt mã chạy chồm, gào thét xông vào Thần Hầu phủ, tràn vào Tiên Thiên Thần Đăng trong tay Giang Nam.

Cùng lúc đó những Thần Tôn khác của Thần Đô rối rít chỉ một ngón tay, Thần hà cả ngày, rối rít vọt tới, rót vào trong Tiên Thiên Thần Đăng mà Giang Nam nắm giữ.

Oanh!

Tiên Thiên Thần Đăng đèn diễm tăng mạnh, ánh lửa ngất trời, Hỗn Độn Tử Hỏa từ trong đèn diễm thẳng tắp bay lên không, ở giữa không trung hóa thành một mảnh biển lửa mênh mông, trong biển lửa Đế Uy tràn ngập.

Chỉ nghe tiếng bạo liệt băng băng băng không ngừng truyền đến, vô số đạo căn tu kia mới vừa rơi vào trong biển lửa, liền bị cháy sạch, một cây căn tu khổng lồ bị đốt đoạn, từ giữa không trung rơi xuống.

Lại nghe ầm một tiếng, phất trần hàng tỉ đạo chỉ bạc kia bị Tử Hỏa đốt tinh quang, chỉ còn lại có bụi chuôi, giữa không trung truyền tới một tiếng thét chói tai của nữ tử, bụi chuôi một tiếng trống vang lên đánh vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Mà bát trận đồ kia mới vừa va chạm vào Tử Hỏa, liền thấy trận đồ thiêu đốt, chỉ nghe một thanh âm thịt đau hấp khí truyền đến, một thủ chưởng mập

mạp từ giữa không trung thăm dò, gió cấp lửa cháy đi đến cứu hoả, bàn tay lại bị cháy sạch da tróc thịt bong, liên tục không ngừng đem bát trận đồ đang cháy thu trở về.

Miệng kim đấu kia cũng bị cháy thủng lỗ chỗ, kim đấu càng ngày càng nhỏ, cấp tốc hướng về phía trước bay đi, chui vào trong hư không biến mất không thấy gì nữa!

Mà bàn tay dò xuống kia, trong khoảnh khắc liền bị đốt đi huyết nhục trên bàn tay, lộ ra xương trắng um tùm, hỏa thế lan tràn, dọc theo tay hướng hư không đốt đi, chỉ nghe một tiếng kêu đau đớn truyền đến, tiếp theo liền thấy bàn tay này đủ cổ tay mà đoạn, rõ ràng là chủ nhân bàn tay, chủ động chặc đứt tay của mình, tránh cho dẫn lửa thiêu thân!

Bàn tay thiêu đốt kia rơi xuống, đem Thần Đô nện đến hung hăng chấn động mấy cái, giống như động đất.

- Bảo bối thật là tốt...

Giang Nam nâng Tiên Thiên Thần Đăng này, ngơ ngác nhìn một màn kia, lẩm bẩm nói:

- Bất quá đốt nhiều Thần Tôn như vậy, bọn họ sẽ không giận chó đánh mèo đến trên đầu của ta chứ...

Tiên Thiên Thần Đăng này xông ra Hỗn Độn Dị Hỏa bá một tiếng thu hồi, lại biến thành đèn diễm khéo léo, lẳng lặng thiêu đốt.

Câu Trần Thiên tinh không như rửa, mới vừa rồi một màn mãnh liệt như vậy, phảng phất chỉ là một tràng ảo giác, chỉ có một chút Thần Tôn mảnh nhỏ chi bảo rơi vào trong Thần Đô, còn đang không ngừng thiêu đốt.

Trong Thần Đô, mấy Thần Tôn tế lên Tiên Thiên Thần Đăng liếc mắt nhìn nhau, thần thức ba động, âm thầm trao đổi nói:

- Tiên Thiên nhất tộc Thần Đế, luyện thành pháp bảo, quả nhiên uy lực

cực lớn. Tiên Thiên Thần Đăng này, để cho Thần Đô ta đủ để có thể cùng Thần Quân cường giả chống lại.

- Tiên Thiên Thần Đăng này bị điểm đốt, uy năng khôi phục, Thần Đô ta ở trong Đế chiến, cuối cùng có vài phần lực tự vệ!

- Thượng tôn, Thần Đăng này cũng không phải là chưởng khống ở trong tay ngươi, mà là rơi vào trong tay vị thiếu niên Thần Minh cùng lệnh lang kết giao kia, trong đó Hỗn Độn Dị Hỏa là bảo vật của hắn, quyền sở hữu Thần Đăng này...

Mấy vị Thần Tôn mới vừa nói tới đây, lại thấy Giang Nam nâng Tiên Thiên Thần Đăng, hướng phương hướng vị trung niên Thần Tôn kia thi lễ, cất cao giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ bái kiến Thần Đô Thượng Tôn, hôm nay chính là Thần Tôn thọ đản, đặc biệt dâng lên một đóa dị hỏa, đốt Tiên Thiên Thần Đăng, làm quà mừng thọ!

Mấy Thần Tôn kia trong lòng ngẩn ra, nhất là trung niên Thần Tôn kia, cũng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Giang Nam lại không một chút tham luyến uy năng của Tiên Thiên Thần Đăng, ở sau khi lửa đốt Câu Trần Thiên, làm trò trước mặt mọi người, chủ động đem Tiên Thiên Thần Đăng dâng ra!

Tuy nói Thần Đăng vốn chính là vật của Thần Đô Thượng Tôn, nhưng nếu không có Hỗn Độn Dị Hỏa, uy năng Thần Đăng này tuyệt sẽ không có lớn như vậy, cho dù là Thần Tôn nhìn thấy loại bảo vật này cũng sẽ động tâm, huống chi Giang Nam?

- Đa tạ Giang đạo hữu.

Thần Đô Thượng Tôn tự mình đi tới, phủ xuống đến trong Thần Hầu phủ, mấy Thần Đô Thần Tôn khác nương theo, vị Thần Tôn này đi tới trước mặt Giang Nam, đón lấy Thần Đăng, giao cho một vị Thần Tôn, tự mình đưa tay dìu Giang Nam, thanh âm vang lên, chấn thông thiên, cười nói:

- Phần hậu lễ này của Đạo hữu, lão hủ liền thu nhận. Phong Trần, ngươi thay ta khoản đãi Giang đạo hữu.

Lộ Phong Trần khom người đồng ý.

Thần Đô Thượng Tôn lại cùng Giang Nam nói mấy câu, lúc này mới đứng dậy rời đi.

Lộ Phong Trần có chút lúng túng, hướng Giang Nam nói:

- Lão tử ta da mặt rất dày, nhận Hỗn Độn Dị Hỏa, lão đệ yên tâm, ngày khác ta đi đem đóa Hỗn Độn Dị Hỏa kia trộm trở lại...

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Đưa đồ ra, há có thể có đạo lý lấy trở về? Ta cùng với Trường Nhạc công tử đánh cuộc đấu, nếu như không phải là Lộ huynh gia tài phong hậu, cũng không có thể thắng đến nhiều đồ như vậy. Hỗn Độn Dị Hỏa này, ta giữ không được, tặng cho lão gia tử cũng là một mảnh tâm ý của ta.

Lộ Phong Trần vẫn còn cảm thấy có chút băn khoăn, vò đầu nói:

- Nếu không, những bảo vật khác hết thảy thuộc về ngươi? Những tên dưới trướng Trường Nhạc công tử kia, cống hiến ra bảo bối cũng không ít...

- Những pháp bảo kia, đối với ta chỗ dùng không lớn.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Bất quá hôm nay ta muốn luyện chế một kiện pháp bảo, còn cần một chút thần kim thần liệu, số lượng cần thiết rất nhiều, phẩm cấp tài liệu tự nhiên cũng càng cao càng tốt...

Lộ Phong Trần vỗ ngực cười nói:

- Bao ở trên người của ta! Thần Đô ta tích lũy thần kim thần liệu đếm không xuể, đừng nói luyện chế một kiện pháp bảo. Cho dù lão đệ ngươi chế

tạo một chi Thần Chủ đại quân, tài liệu ta cũng có thể chuẩn bị cho ngươi! Thọ yến sắp bắt đầu, đợi sau khi thọ yến kết thúc, ta tự mình đưa đến Đô Thiên cho ngươi!

Giang Nam mừng rỡ, liên tục cảm ơn.

Cũng không lâu lắm, Thần Đô Thượng Tôn bốn mươi vạn tuổi hoa đản chính thức bắt đầu, bầu trời Thần Đô, đèn màu treo cao, Lưu Ly Cung điện một tòa tiếp theo một tòa hiện ra, ti trúc dây cung vui mừng, chung cổ khánh la, tấu xuất thần âm Đạo hát, Thần Nữ ống tay áo lụa mỏng, vừa múa vừa hát.

Các thế lực lớn đến từ Thần Giới Chư Thiên tham dự hội nghị, đủ loại thần tích hiện lên, tất cả thần linh lớn nhỏ ngồi xuống ở trên mặt đất xanh vàng rực rỡ, linh khí nhũ bạch sắc ở dưới chân chảy xuôi, mười bước một lầu, năm bước một bàn, kỳ trân dị thảo, mùi thơm lạ lùng khắp nơi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1319: Thực Không Dám Dấu Diếm. (2)

Lại có thần nhân gẩy tinh dời nguyệt, khép tụ Tinh Hà, lấy tinh thần làm bút lông, ở bầu trời Thần Đô, viết một chữ thọ thật to.

Đây là không trung thịnh cảnh, nhân gian sao có thể may mắn mắt thấy loại cảnh tượng tráng lệ này?

Chân chính có tư cách đi lên Thần Đô Chủ Điện, cũng là nhất phương đầu sỏ, thế lực khổng lồ, cho dù không thể cùng Thần Đô chạy song song, cũng thua kém không nhiều lắm. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Mà những người hơi có địa vị khác, chỉ cần không phải Thần Hầu, liền chỉ có thể ngồi ở trong thánh địa, vô duyên tiến vào đại điện.

Giang Nam giờ phút này liền ngồi ở bên trong Chủ Điện, chung quanh là từng tôn Thần Chủ Thần Tôn, để cho hắn áp lực khổng lồ, lần này hắn dâng ra Tiên Thiên Thần Đăng, làm thành thọ lễ dâng cho Thần Đô Thượng Tôn, chỉ một phần hậu lễ này, liền tài nghệ trấn áp quần hùng, nếu Thần Đô Thượng Tôn không mời hắn lên ghế trên, làm sao cũng nói không được.

Hắn đưa ra một phần hậu lễ này, để cho không biết bao nhiêu người cảm thấy nhà mình đưa ra thọ lễ không đủ nặng, tạm thời cũng thêm không ít thọ lễ, để cho vợ chồng Lộ Phong Trần mừng rỡ không khép miệng được.

- Đạo huynh gọi như thế nào?

Giang Nam hướng một thần nhân ngồi nghiêm chỉnh bên cạnh cách đó không xa cười hỏi.

Thần nhân kia hình dung cao cổ, vừa nhìn liền biết là lão quái vật sống không biết bao nhiêu vạn năm, phía sau tường vân chồng chất, bảo cung Thần khuyết chằng chịt, Thần Quang nội liễm, sâu không lường được, nghe

vậy ha hả cười nói:

- Ta là Ma Nguyên Thiên Nguyên Tôn Pháp Vương. Huyền Thiên tiểu hữu vừa mới dâng ra Tiên Thiên Thần Đăng, tài nghệ trấn áp quần hùng, nhất định xuất thân thế gia, xin hỏi tổ tiên Huyền Thiên tiểu hữu là người phương nào, làm việc ở nơi đâu?

- Lại là một vị Thần Tôn!

Giang Nam sắc mặt một đen, phẫn nộ nói:

- Ta hôm nay ở Đô Thiên Thần Giới, chính là Đô Thiên Thần Giới Kỳ Chủ.

- Nguyên lai là rửa sạch...

Vị Nguyên Tôn Pháp Vương kia tức cười, đột nhiên trong lòng vừa động:

- Tiểu tử này bất quá là Đô Thiên Thần Giới rửa sạch, tại sao có thể đưa ra Tiên Thiên Thần Đăng bảo bối bực này? Chẳng lẽ rửa sạch cũng phát tài như vậy?

Giang Nam không hề để ý tới hắn nữa, quay đầu nhìn về phía một người trẻ tuổi bên kia, chỉ thấy người này tuổi không lớn, quần áo cũng không cầu kỳ, rất là chất phác, xa xa chắp tay cười nói:

- Đạo huynh gọi như thế nào?

Người tuổi trẻ kia hoàn lễ, cười nói:

- Huyền Thiên tiểu hữu không cần đa lễ, ta là Thiên Nhãn Thần Tôn, nghe tiếng Huyền Thiên tiểu hữu đã lâu. Thực không dám dấu diếm, ta đã từng thấy qua tiểu hữu vài lần, dĩ nhiên, ngươi là chưa từng thấy qua ta.

- Nguyên lai là người chưởng khống Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, chịu trách nhiệm quản chế Chư Thiên!

Giang Nam sắc mặt lại là một đen, thầm nghĩ:

- Nơi này chẳng lẽ không có một người nào, không có một cái nào lai lịch nhỏ một chút sao?

- Huyền Thiên tiểu hữu có hứng thú vào môn hạ của ta hay không?

Thiên Nhãn Thần Tôn hưng phấn nói:

- Thực không dám dấu diếm, hôm nay dưới trướng của ta đang thiếu nhân thủ, nếu như tiểu hữu chịu vào môn hạ của ta, ta tự nhiên có thể bảo vệ tiểu hữu bình an!

Giang Nam vội vàng lắc đầu, Thần Giới danh tiếng không tốt nhất còn không phải là Đô Thiên Thần Chủ, Đô Thiên Thần Chủ tuy nói bị gọi là Tẩy Địa Thần Chủ, nhưng đắc tội người ít lại càng ít. Đô Thiên Thần Giới không tham dự đến các thế lực lớn tranh đấu, là nơi an toàn nhất.

Mà Thiên Nhãn Thần Tôn chưởng khống Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, quản chế chư thiên vạn giới, chung quanh rình coi, làm cho người ta không ưa chút nào, là một cái cừu gia nhiều nhất, gia nhập môn hạ của hắn, đó chính là chịu chết!

- Nghe nói Thần Tướng dưới trướng Thiên Nhãn Thần Tôn, phần lớn là chết non. Không có mấy người là thọ nguyên hao hết...

Trận thọ yến này cử hành ba ngày ba đêm, khách và chủ vui mừng, riêng phần mình tản đi, Thiên Nhãn Thần Tôn cùng Giang Nam lưu luyến từ biệt, lộ ra vẻ rất là khẩn thiết nói:

- Tiểu hữu nếu ở Đô Thiên xen lẫn không đi xuống, đại khái có thể tới tìm ta. Thực không dám dấu diếm, ta ở Tử Tiêu Thiên, vẫn còn có chút địa vị. Có ta bảo vệ, quả quyết không người nào dám can đảm động tới ngươi...

- Nhất định. Nhất định. Đa tạ, đa tạ.

Giang Nam luôn miệng đồng ý, cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

- Ta đang thiếu nhân thủ, nếu tiểu hữu ngươi vào môn hạ của ta, ta tất nhiên trọng dụng!

Trước khi Thiên Nhãn Thần Tôn đi, thần thức truyền âm nói:

- Thực không dám dấu diếm, môn hạ của ta phúc lợi rất tốt, phải biết rằng chưởng khống Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, ngươi muốn rình coi Thần Nữ nào là có thể rình coi Thần Nữ đó, có đôi khi vận khí tốt, còn có thể thấy Thần Nữ tắm. Thực không dám dấu diếm, có đôi khi còn có thể thấy một chút bí mật của các đại lão, ta ngay cả Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân cũng rình coi qua...

- Khó trách Thần Tướng dưới trướng Thiên Nhãn Thần Tôn chết sớm...

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn đi xa, phẫn nộ nói:

- Ta tình nguyện rửa sạch cũng sẽ không bái nhập dưới trướng Thiên Nhãn Thần Tôn...

Thọ yến kết thúc, Lộ Phong Trần lập tức tìm được Giang Nam, hưng phấn nói:

- Lão đệ, lần này ngươi ở trước mặt mọi người dâng ra Tiên Thiên Thần Đăng, để cho những thứ vắt cổ chày ra nước kia lúc dâng ra thọ lễ cũng cắn chặc hàm răng xuất nhiều huyết, lão tử ta rất vui vẻ, không duyên cớ thu rất nhiều thọ lễ. Ta đã vì ngươi chuẩn bị nhiều thần kim thần liệu, ngươi nhìn có đủ hay không!

Giang Nam theo hắn đi thẳng về phía trước, đột nhiên ánh mắt không khỏi thẳng, chỉ thấy phía trước giữa không trung thả neo mười sáu chiếc lâu thuyền khổng lồ, mỗi trên một tòa lâu thuyền bảo quang xông lên trời, các loại thần kim thần liệu chồng chất như núi!

Những lâu thuyền này, mỗi một chiếc đều đạt mấy ngàn dặm, dâng lên

từng mặt tinh kỳ, trên đó viết hai chữ "Thần Đô".

Trên mười sáu chiếc lâu thuyền chồng chất thần kim thần liệu, chỉ sợ kia giá trị cao, không thua mười mấy chiếc lâu thuyền đựng linh thạch, Thần Tôn chi bảo chỉ sợ cũng có thể luyện ra mười mấy món!

- Đừng ngại nhiều, bảo vật trên mười mấy con thuyền này, tuyệt đối mua không nổi Hỗn Độn Dị Hỏa!

Lộ Phong Trần cười nói:

- Ta tự mình áp tải, đưa đến Đô Thiên cho ngươi, ngươi xem coi thế nào?

- Làm phiền Lộ huynh!

Giang Nam mừng rỡ, cười nói:

- Ta hiện tại không nên rời Thần Đô, nếu như ta đi theo lâu thuyền ra Thần Đô, chỉ sợ lập tức liền có người đến đây giết ta. Ta lưu lại một con thuyền luyện bảo, mấy con thuyền khác kính xin Lộ huynh giúp ta đưa đến Đô Thiên.

Lộ Phong Trần gật đầu, cười nói:

- Hiện tại ngươi đúng là không nên rời Thần Đô, ta nghe nói Trường Nhạc công tử đã lên tiếng, để ngươi không cách nào sống đi ra Câu Trần Thiên. Trừ Trường Nhạc công tử, nghe nói còn có những người khác cũng đang chờ đối phó ngươi, nơi này có thần quan Thần Tướng dưới trướng Vị Ương công tử, còn có Hậu Thổ Thiên Ngục Pháp Thiên Vương môn hạ mấy vị đệ tử, Kiến Vũ Thần Tôn đại đệ tử Tần Lưu Vân cũng ở trong Thần Đô ta.

Chương 1320: Lực Phá Vạn Pháp. (1)

Giang Nam im lặng, lúng ta lúng túng nói:

- Còn có ai nữa không?

- Còn có thật nhiều Thần Ma ở ngoài Thần Đô chờ.

Lộ Phong Trần còn chưa kịp nói chuyện, Vọng Nguyệt phu nhân chân thành tới, cười dài nói:

- Những người này cũng không phải là cùng giáo chủ có cừu oán, có khi là muốn lấy lòng Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử, có người cảm thấy giáo chủ một thân là bảo, ngay cả Tiên Thiên Thần Đăng cũng có thể làm thành thọ lễ dâng đi ra, trên người nhất định có bảo vật quý trọng hơn, chờ cướp giết giáo chủ.

Giang Nam ngạc nhiên, phẫn nộ nói:

- Trên người của ta quả thật không có bảo bối gì...

- Ta đoán chừng bọn họ không tin, nhất định phải sờ thi thể giáo chủ mới bằng lòng bỏ qua.

Vọng Nguyệt phu nhân cười nói:

- Những Thần Ma này cũng không nhiều, chỉ mấy ngàn người mà thôi, tu vi mạnh nhất cũng bất quá là Thần Chủ, trong đó thực lực cao nhất chính là Tần Lưu Vân cùng Ngục Pháp Thiên Vương môn hạ đại đệ tử Đan Nhai Thần Chủ. Về phần Thần Tôn, địa vị quá cao, còn khinh thường hướng giáo chủ xuất thủ, nhưng rốt cuộc có Thần Tôn hay không, thiếp thân cũng không dám bảo đảm...

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Chỉ cần Thần Tôn không ra tay, những người này lưu không được ta! Lộ huynh, ta trừ luyện bảo ra, còn cần tu luyện một môn Thần Thông, có thể hướng lệnh tôn nói một tiếng, mượn Tiên Thiên Thần Đăng cho ta dùng một chút hay không?

- Cái này đơn giản.

Lộ Phong Trần sai người mang tới Tiên Thiên Thần Đăng nói:

- Lão đệ, ngươi hôm nay liền ở trong Thần Hầu phủ ta bế quan luyện bảo, ta đi đem mười mấy chiếc bảo thuyền này áp tải đến Đô Thiên, về phần ngươi rời đi Thần Đô như thế nào, đợi sau khi ta trở về lại bàn bạc kỹ hơn.

Giang Nam ở Thần Hầu phủ bế quan tiềm tu, Tiên Thiên Thần Đăng ánh lửa sâu kín, bên trong truyền đến Hồng Mông Đại Đạo Tiên Thiên đạo âm, để cho Hồng Mông Đại Đạo trong cơ thể hắn xuẩn xuẩn dục động, từng cái từng cái Hỗn Độn ký hiệu không ngừng bị Tiên Thiên đạo âm kích phát, đối với Hồng Mông Đại Đạo lĩnh ngộ càng thêm thấu triệt.

- Có Tiên Thiên Thần Đăng tương trợ, Đoạn Ngục Thần Thông của ta tất nhiên có thể rất nhanh đại thành, có thể sống rời đi Thần Đô hay không, liền ở chỗ này!

Tiên Thiên đạo âm trong Tiên Thiên Thần Đăng chấn động không dứt, quanh thân Giang Nam Hỗn Độn Giới Vực triển khai, Hỗn Độn trúc tía thỉnh thoảng bắn ra từng đạo Hỗn Độn ký hiệu, giúp hắn lĩnh ngộ Hồng Mông Đại Đạo.

Đoạn Ngục Thần Thông, là Thần Thông tinh diệu nhất trong Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh, là pháp môn cường đại về phá cấm cùng công kích, một trong những Đế cấp Thần Thông mạnh nhất của Tiên Thiên Thần Ma nhất tộc!

Môn Thần Thông này nửa độ mà đánh, lực phá vạn pháp, đoạn đi lực

lượng cùng Thần Thông của đối phương, nói cách khác, nếu như môn Thần Thông này tu luyện tới đại thành, bất kỳ Thần Thông cũng có thể thong dong phá vỡ!

Giang Nam từ Chiến Thần Điện học được môn Thần Thông này, chậm chạp không có luyện thành, bởi vì tu luyện môn công pháp này, cần tu thành Hỗn Độn Giới Vực, mà tu thành Hỗn Độn Giới Vực thì trước cần tu luyện Hỗn Độn Động Thiên, mà tu luyện Hỗn Độn Động Thiên thì cần Hỗn Độn hiếm quý thần vật bực này.

Mấu chốt nhất chính là, tu luyện Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh, phải là chủng tộc Tiên Thiên Thần Ma này, đối với Hồng Mông Đại Đạo có lĩnh ngộ siêu nhiên, vì vậy Giang Nam cần đem Hỗn Độn Giới Vực Chân Kinh hoàn toàn lĩnh ngộ, dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, kể từ đó là có thể không phải Tiên Thiên Thần Ma cũng có thể tu thành Hỗn Độn Động Thiên, luyện thành Hỗn Độn Giới Vực.

Từ trước, hắn đối với Hồng Mông Đại Đạo lĩnh ngộ còn không hết sức tinh thâm, mặc dù tu thành Hỗn Độn Giới Vực, nhưng luyện thành Đoạn Ngục đại thần thông cần thời gian thật dài.

Mà bây giờ, có Tiên Thiên Thần Đăng tương trợ, để cho hắn đối với Hồng Mông Đại Đạo lĩnh ngộ đạt tới trước nay chưa có, mỗi thời mỗi khắc cũng có vô số lĩnh ngộ xông lên đầu.

Ông...

Đột nhiên thân thể Giang Nam chấn động, Sâm La Ma Đế hóa thân, Thái Cực Thần Đế hóa thân, Tinh Quang Thần Đế hóa thân cùng Tử Viên Ma Đế hóa thân hết thảy hiện ra, kiếp trước, kiếp sau hai đại chân thân đều có tứ đại hóa thân, hơn nữa tứ đại hóa thân của hắn, có tất cả mười hai tôn, liên thủ hướng hắn công tới!

Sâm La Ấn, Thái Cực Ấn, Tinh Hà Ấn cùng Hoàng Đồ Bá Nghiệp một chút Thần Thông phô thiên cái địa công tới, đây là Đế cấp Thần Thông, nhất

là mười hai hóa thân này của Giang Nam tu vi đã đạt tới Thần cảnh, nhiều diệu dụng của Đế cấp Thần Thông đã có thể phát huy, từng đạo Thần Thông uy năng vô hạn!

Giang Nam đứng ở trung tâm nhiều Đế cấp Thần Thông công kích, vẫn không nhúc nhích, đợi đến những Thần Thông này khó khăn lắm đi tới bên cạnh, mười ngón tay hắn bay động, giống như liên hoa trán phóng, từng đạo chỉ lực điểm ở trên vô số tiết điểm Sâm La Ấn của Sâm La Ma Đế hóa thân.

Sâm La Ấn triển khai, Sâm La Vạn Tượng, vạn cánh tay vạn giới, Minh Hải treo ngược, kinh khủng vô cùng, nhưng mà Thần Thông phức tạp khổng lồ như thế bị đầu ngón tay của hắn điểm qua, lập tức hỏng mất tan rã, đạo Đế cấp Thần Thông này các bộ uy năng đụng lẫn nhau, trong khoảnh khắc liền hủy sạch sẽ!

Thái Cực Ấn bay tới, Bỉ Ngạn Kim Kiều bay lên, Địa Thủy Phong Hỏa phun ra, Huyền Hoàng lực vặn vẹo thời không, Thái Âm Thái Dương hai khỏa đại tinh xoay tròn, hủy diệt hết thảy.

Dưới chân Giang Nam dẫm mạnh, dẫm ở trên kim kiều, uy năng của Đoạn Ngục Thần Thông lập tức tầng tầng thẩm thấu, đoạn đi Địa Thủy Phong Hỏa, hủy diệt Âm Dương Huyền Hoàng, dẫn Âm Dương lực cùng Huyền Hoàng lực lẫn nhau va chạm, song song tan rã.

Tinh Hà Ấn ầm ầm chụp xuống, hình dạng như một ngụm tinh chung, sau một khắc thủ chưởng của Giang Nam nhẹ nhàng một gẩy, Tinh Hà rối loạn, tinh tượng giống như đay rối, thanh âm tinh chung lập tức ám ách xuống, tiếp theo chuông lớn vặn vẹo thành một đoàn, hỏng mất tiêu tán.

Hoàng đồ vượt qua cuốn tới, mới vừa thu vào trong đồ, đột nhiên chỉ thấy bên trong đồ hơn mười Thần Đế Ma Đế chinh chiến sát phạt lẫn nhau, uy năng của Hoàng Đồ Bá Nghiệp không phá tự phá.

- Thật là tinh diệu!

Giang Nam từ từ phun ra một ngụm trọc khí, mới vừa rồi cùng Đế cấp Thần Thông của mười hai hóa thân tỷ thí, hắn cũng không vận dụng bao nhiêu lực lượng, nhưng mà những Đế cấp Thần Thông này từng cái từng cái hỏng mất tan rã, uy năng của Đoạn Ngục Thần Thông, quả thật không thể khinh thường, là một loại phá pháp chi đạo cực kỳ lợi hại!

- Đây chỉ là uy năng lực phá vạn pháp, bây giờ còn có thủ đoạn công kích không có thí nghiệm xuống...

Hắn nhìn mười hai hóa thân của mình một chút, không có xuất thủ, thủ đoạn công kích của Đoạn Ngục Thần Thông cực kỳ bá đạo, nếu như đối với hóa thân của mình xuất thủ, khó bảo toàn sẽ làm bị thương đến những hóa thân này, hắn còn không có thói quen tự làm khổ mình.

- Trong Thần Đô, bên trong Câu Trần Thiên, có không biết bao nhiêu Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần cùng Thần Chủ, chuẩn bị lấy tính mạng của ta, có cơ hội thi triển thủ đoạn công kích của Đoạn Ngục Thần Thông! Hiện tại không cần gấp gáp, vẫn là trước luyện bảo rồi hãy nói!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1321: Lực Phá Vạn Pháp. (2)

Giang Nam khoanh chân ngồi xuống, phía sau Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình nặng nề bay ra, vô số Thần Ma hư ảnh đứng vững vàng, xây dựng từng ngọn trận pháp khổng lồ, trận pháp giống như lò lớn, trong trận pháp Thần Quang xông lên trời, thần hỏa hừng hực.

Cùng lúc đó, hắn kiếp trước thân, kiếp sau thân cùng mười hai đại hóa thân cũng có vô số Thần Ma hư ảnh đứng vững vàng, cũng có từng ngọn trận pháp hiện ra.

Giang Nam chỉ một ngón tay, chỉ thấy chiếc bảo thuyền chở đầy các loại thần kim thần liệu kia bay tới, vô số thần kim thần liệu trút xuống, ngã vào trong trận pháp, không ngừng luyện hóa, luyện hóa tạp chất, lại có Bạch Ngọc Bình bay ra, khuynh đảo thần thủy, thần thủy ở bên trong Thiên Cung Thiên Đình cùng Thần Phủ của hắn hóa thành thành từng mảnh biển lớn mênh mông, không ngừng tôi đi tạp chất trong thần kim thần liệu.

Hắn giờ phút này toàn lực rèn luyện, một cỗ khí tức thúc dục hàng tỉ Thần Ma hư ảnh, quả thực có thể nói kinh khủng, so với Chân Thần luyện bảo còn muốn rung động nhân tâm!

Chỉ có Thần Minh như hắn căn cơ đánh cho vô cùng lao cố, mới có thể một hơi điều động Thần Ma hư ảnh kích thước khổng lồ như thế tới luyện bảo, đổi lại những người khác, chỉ có thể động dụng ngàn vạn Thần Minh, mới có thể ở trong khoảng thời gian ngắn đem nhiều thần kim thần liệu rèn luyện chiết xuất như vậy!

Mà vào lúc này, ba chân thân của Giang Nam bao quanh mà ngồi, ở giữa một ngụm đại đỉnh lên xuống chìm nổi, đương nhiên đó là hắn từ trong Huyền Đô Thất Bảo Lâm được đến Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi!

Trong cơ thể ba chân thân của Giang Nam, vô số đạo tắc bay ra, dung nhập vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, cùng lúc đó, đủ loại huyết thanh sau khi thần kim thần liệu chiết xuất hóa thành, không ngừng bay tới, dung nhập vào bên trong đỉnh.

Hắn đạo tắc trui luyện, hết sức tăng lên phẩm cấp miệng đại đỉnh này, để cho miệng Tiên Đỉnh chi phôi này uy năng không ngừng đề thăng, uy lực càng ngày càng kinh khủng!

Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi, mặc dù chẳng qua là Thất Bảo Đài Cảnh pháp bảo, nhưng uy năng bản thân cũng đã vượt xa pháp bảo của hắn rất nhiều, so sánh với Thần Phủ chi bảo, Thiên Cung chi bảo uy năng cũng muốn cường hoành rất nhiều lần, uy lực đến gần trấn giáo chi bảo.

Hôm nay trải qua Giang Nam không ngừng đúc luyện, luyện vào đạo tắc của mình, phẩm cấp miệng đại đỉnh này thẳng tắp tăng lên, không ngừng hướng Thần Minh chi bảo đến gần.

Mà uy năng kia, lại càng ngày càng kinh khủng, cũng không lâu lắm, Giang Nam liền cảm giác được, uy năng miệng đại đỉnh này đã đạt tới trình độ Thần Minh chi bảo!

Mà bây giờ, miệng đại đỉnh này bất quá là Thần Phủ chi bảo!

Đợi đến uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh tăng lên tới trình độ Thiên Thần chi bảo, phẩm cấp kia mới bất quá là Thiên Cung chi bảo, hơn nữa đơn thuần từ uy năng mà nói, cũng thuộc về tinh phẩm trong Thiên Thần chi bảo!

Mấy chục ngày sau, uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh vượt xa Thiên Thần chi bảo, có thể cùng Chân Thần chi bảo sánh ngang, mà phẩm cấp của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, cũng khó khăn lắm tăng lên tới phẩm cấp Thần Minh chi bảo!

Lại qua mấy chục ngày, tất cả thần kim thần liệu trên một chiếc bảo thuyền, rốt cục hết thảy bị tiêu hao không còn một mống, mà Giang Nam

cũng ở trong đoạn thời gian này, tiêu hao linh thạch Linh Dịch đếm không xuể, cuối cùng đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh hoàn toàn tăng lên tới Thần Minh chi bảo, cùng cảnh giới của hắn giống nhau!

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, trên dưới đánh giá miệng Tạo Hóa Tiên Đỉnh Thần Minh chi bảo cấp này, có chút hài lòng, hôm nay miệng đại đỉnh này tràn ngập uy năng, thậm chí so với bản thân hắn mạnh hơn gấp ba!

Loại uy năng này, đã cùng tinh phẩm trong Chân Thần chi bảo không phân cao thấp, thậm chí có thể cùng một chút ít Thần Chủ chi bảo loại kém sánh ngang!

Uy năng của Thần Minh chi bảo, tiếp cận Thần chủ chi bảo, cái này vô cùng đáng quý!

Bởi vì cảnh giới hạn chế, nếu như Thần Minh tới thúc dục Thần Chủ chi bảo mà nói, liền phát huy không ra bao nhiêu uy năng, tỷ như Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử Chung Thiên Thư đối phó Giang Nam, liền lấy ra một Thần Chủ chi bảo, bất quá cái Thần Chủ chi bảo này mặc dù có trên trăm Thần Minh, mười Thiên Thần cùng một Chân Thần hợp lực, cũng chỉ có thể phát huy ra một hai phần mười uy năng.

Đây chính là cảnh giới hạn chế, mặc dù có pháp lực khổng lồ như Thần Chủ, cảnh giới chưa tới mà nói, cũng không cách nào hoàn toàn phát huy ra uy lực của Thần Chủ chi bảo.

Mà Tạo Hóa Tiên Đỉnh lại là Thần Minh chi bảo, Thần Minh cảnh giới, chỉ cần có đầy đủ pháp lực khổng lồ, là có thể hoàn toàn thúc dục uy năng bảo vật này, phát huy ra chiến lực tiếp cận Thần chủ!

Thử nghĩ một chút, nếu như uy năng loại pháp bảo này tiếp tục tăng lên mà nói, luyện đến Chứng Đế chi bảo, chỉ sợ sẽ trở thành Chứng Đế chi bảo cường đại nhất, tuyệt đối là trấn áp muôn đời không có đối thủ!

- Hiện tại, ta rời đi Thần Đô, còn có ai có thể ngăn cản ta?

Giang Nam cười ha ha, vung tay áo một quyển, Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay lên, rơi vào trong mi tâm của hắn, cất bước đi ra đất bế quan, hướng Vọng Nguyệt phu nhân chào từ giả.

- Phu nhân ở trong Vọng Nguyệt lâu khoản đãi khách quý, lão gia thì đi Đô Thiên Thần Giới chưa trở lại.

Một vị Thần Ma quản sự của Thần Hầu phủ khom người cười nói:

- Phu nhân nói, nếu giáo chủ xuất quan, không ngại đi Vọng Nguyệt Lâu một chuyến.

Thần Ma này dẫn đường, Giang Nam theo hắn cất bước tiến vào Vọng Nguyệt Lâu, lại thấy Vọng Nguyệt phu nhân khoản đãi khách quý cũng là người quen của mình, mấy vị trẻ tuổi Thần Chủ cùng hơn ngàn Thần Ma đến từ những thế lực lớn khác, là đám người Thiên Đô Linh Tuyết Thần Chủ, Phong Đô Ngọc Dung Tiểu Quận Vương, Tiên Đô Bộ Chinh Bộ Thần Hầu.

Trừ lần đó ra, còn có Kiến Vũ Thần Tôn đại đệ tử Tần Lưu Vân, Lưu Vân Thần Chủ, mấy Thần Ma dưới trướng Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử, Chân Thần cùng Thần Chủ, lại có một người khuôn mặt kiên nghị giống như là nham thạch, quanh thân tràn ngập xơ xác tiêu điều khí, giống như vạn giới lao ngục, có vô số oan hồn quấn quýt quanh thân!

- Giáo chủ tới vừa lúc.

Vọng Nguyệt phu nhân liếc thấy Giang Nam, cười dài nói:

- Hôm nay thọ yến kết thúc, còn có mấy vị đạo huynh không có rời đi, các ngươi cũng là trẻ tuổi tài tuấn, sao không họp gặp nhiều?

Nàng thần thức ba động, lặng lẽ truyền âm nói:

- Giáo chủ, ở phụ cận Thần Đô, nhân vật đối với ngươi có lực uy hiếp, cũng bị ta mời tới. Biết đối thủ mình sắp đối mặt, đối với ngươi có thể sống rời đi Câu Trần Thiên hay không vô cùng hữu ích.

- Đa tạ phu nhân.

Trong lòng Giang Nam cảm kích, ánh mắt từ trên mặt mọi người quét qua, đúng mực nói:

- Gặp qua các vị đạo hữu.

- Giang giáo chủ hôm nay muốn rời khỏi Thần Đô sao?

Thần Chủ khuôn mặt kiên nghị kia sắc mặt lạnh nhạt, đột nhiên mở miệng nói.

- Các hạ là?

Giang Nam ngồi xuống, cười hỏi.

- Ta đạo hiệu Đan Nhai.

- Nguyên lai là Đan Nhai Thần Chủ.

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Hôm nay ta thật sự muốn rời khỏi Thần Đô.

Chương 1322: Sinh Không Gặp Thời. (1)

Đan Nhai Thần Chủ nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Ta đưa giáo chủ một đoạn đường.

- Linh Tuyết Thần Chủ cũng muốn đưa Giang mỗ một đoạn đường sao?

Giang Nam nhìn về phía Thiên Đô nữ Thần chủ, mỉm cười nói.

Linh Tuyết Thần Chủ hé miệng cười nói:

- Đây cũng không phải, ta cùng với Vọng Nguyệt là tri giao khuê mật, tới tìm nàng ôn chuyện, cũng không phải là muốn tham dự đến trong chuyện này.

Giang Nam nhìn về phía Phong Đô Ngọc Dung Tiểu Quận Vương, Ngọc Dung Thần Chủ cười dài nói:

- Giáo chủ đừng hiểu lầm, ta chỉ là muốn cùng Linh Tuyết tỷ tỷ đấu, kết quả nàng không chịu, luôn núp ở Thần Đô, ta chỉ có thể ở nơi đây.

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên mặt Tiên Đô Bộ Chinh Bộ Thần Hầu, Bộ Thần Hầu mỉm cười nói:

- Giáo chủ yên tâm, Bộ mỗ tới chẳng qua là nhìn hai vị nữ Thần chủ đánh nhau. Nữ nhân đánh nhau, so sánh với nam nhân đánh nhau thú vị nhiều. Nếu như Giáo chủ không có chuyện gì khác, không bằng xem Linh Tuyết Thần Chủ cùng Ngọc Dung Tiểu Quận Vương đánh một trận xong, rời đi Thần Đô cũng không muộn.

Đột nhiên, Lưu Vân Thần Chủ lạnh lùng nói:

- Linh Tuyết Thần Chủ cùng Ngọc Dung Tiểu Quận Vương đánh một

trận, chúng ta tự nhiên là mong đợi đã lâu, bất quá trước đó, ta cho rằng vẫn là trước đưa Giang giáo chủ lên đường mới tốt!

- Lưu Vân Thần Chủ, đăng tháp của tôn sư có mang đến không?

Giang Nam ánh mắt chớp động, nhẹ giọng cười nói:

- Không có mang đến đăng tháp, ngươi lưu không được ta.

Tần Lưu Vân sắc mặt trầm xuống, Giang Nam vạch áo cho người xem lưng, lần trước Kiến Vũ Thần Tôn tự mình đánh chặn đường Giang Nam, kết quả gặp phải bị thương nặng, ngay cả đăng tháp cũng bị đánh thành phấn vụn, sau khi trở về Kiến Vũ Thần Tôn liền tuyên bố bế quan, trọng luyện đăng tháp.

Bất quá, trong lúc đó cụ thể xảy ra chuyện gì, Kiến Vũ Thần Tôn cũng không có nói cho Tần Lưu Vân, cho nên lần này Tần Lưu Vân tới vì Thần Đô Thượng Tôn chúc thọ, cũng không mang theo đăng tháp.

- Đối phó Giang giáo chủ, còn cần dùng Thần Tôn chi bảo sao?

Đột nhiên một Thiên Thần lạnh nhạt nói:

- Giang giáo chủ lại không phải là Thần Chủ, bất quá là một cái rửa sạch của Đô Thiên Thần Giới, nếu giáo chủ có bản lãnh, há lại sẽ luân lạc tới trình độ đến Đô Thiên rửa sạch?

Giang Nam chuyển mắt nhìn đi, chỉ thấy vị Thiên Thần nói chuyện kia quần áo ngăn nắp đẹp đẽ, thực lực cực kỳ không kém, thuộc về cao thủ trong Thiên Thần, bên cạnh còn có một Chân Thần làm bạn, hiển nhiên lai lịch không nhỏ, mỉm cười nói:

- Các hạ là ai?

Thiên Thần kia cười ngạo nghễ:

- Văn Hoán Thần Tôn môn hạ, Thương Vân Sinh! Ta đã thấy ngươi xuất

thủ, chém giết Cát Vân Chân Thần, đánh chết Chung Thiên Thư, thật có chút khả năng, bất quá ngươi nghĩ ở trước mặt chúng ta đùa bỡn, thì còn non nớt một chút! Đừng nói mấy vị Thần Chủ xuất thủ, coi như là ta, muốn bắt lại ngươi cũng dễ dàng!

- Nguyên lai là Thương Vân Thiên Thần.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Ta cùng với mấy vị Thần Chủ nói chuyện, ngươi coi là vật gì? Nơi này cũng có phần ngươi xen mồm?

Sắc mặt Thương Vân Sinh đỏ lên, Chân Thần phía sau hắn tiến lên trước một bước, điềm nhiên nói:

- Tiểu bối, ngươi quá mức rồi! Vân Sinh chính là môn sinh đắc ý của Văn Hoán Thần Tôn, chiến tích vô số, chính là nhân vật siêu quần bạt tụy trong Thiên Thần! Hắn tu thành Thiên Thần đã có vạn năm, gặp qua thiên tài đếm không xuể...

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Tu thành Thiên Thần có vạn năm, ra cửa còn mang theo bà vú, Vân Sinh Thiên Thần đến nay còn không có dứt sữa sao?

Thương Vân Sinh giận dữ, vỗ án phẫn nộ quát:

- Trử Hạo Chân Thần là sư huynh ta, không phải là bà vú!

- Trử Hạo Chân Thần bảo vệ ngươi đến nay, còn không phải là bà vú?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Vân Sinh Thiên Thần đừng làm rộn, ngươi vẫn là biết điều một chút, về nhà bú sữa mẹ thì tốt hơn.

Đột nhiên, lại có một Thiên Thần cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ thật là nhanh mồm nhanh miệng, đáng tiếc không phải nhanh mồm nhanh miệng là có thể ở trong loạn thế này sống sót. Muốn sống sót, còn phải nhìn thực lực!

- Các hạ là?

Giang Nam hướng hắn xem ra, cười hỏi.

Thiên Thần kia lạnh lùng cười một tiếng, không có trả lời, mà là đỉnh đầu hiện ra một ngụm kim đấu, hình dạng như mũ cỏ:

- Giang giáo chủ hiện tại biết ta là ai a?

Giang Nam thấy kim đấu này, đột nhiên nhớ tới Tiên Thiên Thần Đăng ánh đèn đại phóng, có một vị Thần Giới Thần Tôn tế lên kim đấu xuất thủ, ý đồ đem mình tính cả Thần Đăng, Thần Hầu phủ cùng nhau lấy đi, đáng tiếc Thần Đô Thượng Tôn cùng mấy Thần Tôn cùng nhau thúc dục Tiên Thiên Thần Đăng, lửa đốt Câu Trần Thiên, đem kim đấu kia cháy sạch thủng lỗ chỗ.

Thiên Thần này tế lên kim đấu, hiển nhiên là môn hạ vị Thần Tôn xuất từ kia, kim đấu của hắn hẳn là bắt chước chế phẩm.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Không biết.

- Dế nhũi.

Thiên Thần kia cười lạnh một tiếng:

- Ta là Trì Pháp Thiên Vương môn hạ Liêm Tông Thiên Thần! Ngươi phóng hỏa hành hung, đốt Thần Tôn Trì Pháp Thiên Vương Thần Tôn chi bảo, ta tới chính là muốn đòi công đạo!

- Sư tôn Trì Pháp Thiên Vương của ngươi đoạt pháp bảo của ta trước, ngươi lại tới khiêu khích ta, thật cho rằng bổn giáo là ngồi không sao?

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Liêm Tông Thiên Thần, tại chỗ các vị đối với ta có lực uy hiếp là không ở số ít, bất quá ngươi không phải là một người trong đó. Nếu không muốn chết, cút!

Liêm Tông Thiên Thần giận tím mặt, lúc này liền muốn tế lên kim đấu, đem người này luyện hóa thành tro, đột nhiên Vọng Nguyệt phu nhân ho khan một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Đây là Vọng Nguyệt Lâu, mong rằng các vị nhẫn nhịn, không nên ở chỗ này sanh sự.

Liêm Tông Thiên Thần hừ lạnh một tiếng, thu kim đấu, ngạo nghễ nói:

- Ra khỏi Thần Đô, liền là tử kỳ của ngươi!

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhìn chung quanh một lần, cất cao giọng nói:

- Người sáng mắt không làm chuyện mờ ám, chư vị còn có ai tính toán hướng bổn giáo xuất thủ?

- Huyền Thiên Giáo Chủ hào hùng như vậy, tính ta xem như một cái.

Một Chân Thần uống rượu, lại cười nói:

- Đầu Giáo chủ rất đáng tiền, ta nghĩ vô luận là Trường Nhạc công tử hay là Vị Ương công tử, cũng rất thích ý nhận lấy đầu giáo chủ.

- Giang giáo chủ nhận được Chương Dật Tôn Vương bát trận đồ hay không? Ta là Chương Dật Tôn Vương môn hạ đệ tử, Tưởng Ngư Chân Thần!

- Bàn tay của Sư tôn ta Phổ Kình Thượng Tôn, bị đốt đứt, thân là Phổ Kình Thượng Tôn đệ tử, há có thể ngồi yên không lý đến?

- Đạo nhân Nhiếp Trường Không, cùng giáo chủ không có ân oán, bất quá nhìn thấy giáo chủ ngay cả Tiên Thiên Thần Đăng cũng có thể đưa ra ngoài, cho nên rất muốn giết người đoạt bảo. Trên người Giáo chủ nhất định sẽ có rất nhiều bảo vật khó lường?

...

Trong Vọng Nguyệt lâu, Giang Nam cùng mọi người chuyện trò vui vẻ, hồn nhiên không giống như là sinh tử đại địch, phản phất giống như là lão hữu tụ hội, còn có nhiều Thần Minh cũng riêng phần mình báo ra danh hiệu, Giang Nam nhất nhất trả lời, không có chút tức giận nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1323: Sinh Không Gặp Thời. (2)

Qua một lúc lâu, Giang Nam nâng chén cười nói:

- Các vị đạo hữu đã giới thiệu một lần, đợi lát nữa bổn giáo sẽ nhất nhất đưa chư vị lên đường.

- Giang giáo chủ hào hùng can vân, ý chí khiến người khâm phục!

Bộ Thần Hầu vỗ tay cười nói:

- Ta vốn là còn rất mong đợi nhìn hai vị nữ thần chủ đánh đập tàn nhẫn, nhưng hiện tại đã khẩn cấp muốn xem Giang giáo chủ là từ trong kết quả hẳn phải chết đào thoát như thế nào!

Hắn nói không sai, lúc này trong Vọng Nguyệt lâu, tụ tập hơn ngàn Thần Ma, chỉ một Chân Thần liền đạt hơn hơn trăm người, trong đó Thần Chủ còn có mấy vị, Vân Sơn Thần Chủ dưới trướng Trường Nhạc công tử, Điền Phong Thần Chủ dưới trướng Vị Ương công tử, Kiến Vũ Thần Tôn đại đệ tử Tần Lưu Vân, Ngục Pháp Thiên Vương đại đệ tử Đan Nhai Thần Chủ.

Trong đó, lại lấy Đan Nhai Thần Chủ tu vi thực lực mạnh nhất, bởi vì Ngục Pháp Thiên Vương chính là một trong những đầu sỏ Thiên Giới đều biết, Đan Nhai Thần Chủ thân là đại đệ tử, lại càng được Ngục Pháp Thiên Vương truyền thụ, chính là một trong những tuổi trẻ Thần Chủ của thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung!

Cho dù là đám người Bộ Chinh, Linh Tuyết, Ngọc Dung, cũng không dám nói có thể thắng qua hắn!

Tiếp theo liền đến Tần Lưu Vân, Tần Lưu Vân cũng là một đời Thần Chủ mới, tuy nói thực lực không bằng thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Huống chi, đây chỉ là thế lực bên ngoài muốn đối phó Giang Nam, còn có không biết bao nhiêu người không có tiến vào trong Vọng Nguyệt lâu, mà là ẩn nặc bên ngoài, chờ chực Giang Nam rời đi Thần Đô sẽ hướng hắn xuất thủ!

Cổ thế lực này nếu như vắt thành một cỗ, có thể dễ dàng phá hủy một tòa Thần Giới Chư Thiên, giống như Đô Thiên Thần Giới, Thất Diệu Thiên Thần Giới những Thần Giới Chư Thiên không có Thần tôn trấn thủ này!

Mà Giang Nam cũng bất quá là một Thần Minh, mặc dù ở trong Thần Đô đã triển lộ ra thực lực phi phàm, đủ để cùng Chân Thần sánh ngang, nhưng mà một thân một mình cùng một nhóm Thần Chủ Chân Thần cùng hơn ngàn Thiên Thần Thần Minh như vậy liều mạng, tuyệt đối là một tử lộ!

Huống chi, chỉ cần Giang Nam rời khỏi Thần Đô, địch nhân của hắn liền quả quyết không chỉ chừng này!

Này nhất định là một cuộc chiến hẳn phải chết, Giang Nam còn có thể bình tĩnh thong dong như thế, không thể không làm cho người ta kính nể.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương đột nhiên nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Linh Tuyết tỷ tỷ, danh tiếng của chúng ta cũng muốn bị Giang giáo chủ đoạt đi, nếu ngươi trì hoãn đi xuống nữa, chỉ sợ trận chiến này của chúng ta liền không người nào hỏi thăm. Không bằng...

Nàng bỗng nhiên đứng dậy, tiểu thân thể đột nhiên hướng Linh Tuyết Thần Chủ áp đi, giờ khắc này, bầu trời Thần Đô tình cảnh bi thảm, vạn dặm trời u ám, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương hiệp thiên địa oai, ầm ầm hướng Linh Tuyết Thần Chủ đánh tới!

Linh Tuyết Thần Chủ giơ tay lên, hai thủ chưởng nhu nhược không có xương giao hội, tiếng vang trầm muộn truyền đến, hai nữ tử giống như giật điện riêng phần mình bay ra ngoài, biến mất ở phía chân trời.

Ngay sau đó chỉ thấy giữa không trung hai đạo bạch tuyến sáng như tuyết

từ phía ngoài bay tới, lần nữa va chạm, tiếng sấm ở giữa không trung cổn động, chỉ nghe một tiếng quát tháo truyền đến, chỗ sâu trong hư không, mơ hồ hiện ra Phong Đô quỷ thành chồng chất, trong quỷ thành từng tôn Thần Đế chết đi đứng vững vàng, mà ở trước nhiều Thần Đế, thân thể của Ngọc Dung Tiểu Quận Vương đứng thẳng, thân thủ mạn diệu, chiến ý đằng đằng.

Ở đối diện nàng, là Thiên Đô Linh Tuyết Thần Chủ, phía sau ba nghìn đạo ánh bình minh, Thần Quang che dấu nửa bầu trời, trong Thần Quang kim xán truyền đến rung động kinh khủng, từng đạo thần quang giống như dây cung, có tất cả ba nghìn đạo Thần quang hóa thành dây cung, dây cung phát ra âm giống như thần khúc tiên nhạc, ý cảnh cao xa, làm cho người ta thấy cảm giác bị áp bách vô cùng trang nghiêm vô cùng trầm trọng, cũng là kinh người vô cùng.

- Đi ra ngoài Thần Đô đánh một trận!

Hai nữ nhân thân hình biến mất, sau một khắc liền na di đến ngoài Thần Đô.

Oanh...

Thân thể mềm mại của Ngọc Dung Tiểu Quận Vương vừa động, phía sau Phong Đô quỷ thành đấu đá mà đến, từng tôn Thần Đế chết đi gia trì, làm cho một kích kia của nàng kinh khủng vô cùng, có xu thế tịch quyển Chư Thiên, trấn áp vạn giới!

Boong boong tranh...

Phía sau Linh Tuyết Thần Chủ ba nghìn đạo Thần quang kích thích, phảng phất lấy thiên địa làm cầm cốt, khống chế Tam Thiên Đại Đạo, giăng khắp nơi, cùng Phong Đô quỷ thành đối chiến, chỉ thấy trăm triệu dặm hư không mai một, chỉ còn lại có thân ảnh hai cô gái!

- Quả nhiên đánh đập tàn nhẫn!

Tiên Đô Bộ Chinh Bộ Thần Hầu hưng phấn vạn phần, cười nói:

- Giang giáo chủ, hai nữ nhân này ai cũng không phục người nào, lần này đánh nhau, ngược lại tiện nghi chúng ta!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, gật đầu nói:

- Hai vị nữ thần chủ quả nhiên thực lực kinh khủng, thẳng đuổi theo Thần Tôn, mỗi một vị công pháp cũng cực kỳ cường đại, có thể nói Đế cấp công pháp!

Bộ Chinh cười hắc hắc nói:

- Người nào cho ngươi đi nghiên cứu công pháp của các nàng ? Huynh đệ, ngươi quá không hiểu phong tình! Ngươi nhìn, lúc các nàng đánh nhau, trước sau lồi lõm, kiều đồn phập phồng, ngực kia rung động, eo nhỏ giãy dụa, nếu có thể trái ôm phải ấp, đem nhị nữ này thu vào trong trướng, sách sách...

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, đột nhiên, chỉ nghe quát tháo một tiếng, hai thủ chưởng trắng như tuyết xuyên phá hư không nặng nề, thẳng phủ xuống đến trong Vọng Nguyệt lâu, ầm ầm hướng Bộ Chinh Thần Chủ phách đi.

Bộ Chinh hú lên quái dị, vội vươn tay chống cự, không ngờ đây là Linh Tuyết Thần Chủ cùng Ngọc Dung Tiểu Quận Vương hợp lực một kích, chỉ thấy vị Bộ Thần Hầu này bị hai nữ nhân một chưởng đánh bay ra ngoài, thân thể ầm ầm đánh vỡ hư không, không biết bị đánh bay đi đâu.

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam càng chảy nhiều hơn, thầm nói:

- May là ta không có nói hùa...

- Giáo chủ cho là các nàng người nào sẽ thắng?

Vọng Nguyệt phu nhân lại cười nói.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta nhìn chưa ra.

Hắn thản nhiên nói:

- Đương kim trên đời, chánh trị loạn thế hạo kiếp, năng nhân bối xuất, ngay cả trong nữ nhân cũng đản sinh ra rất nhiều tồn tại giỏi, đều có thể Chứng Đạo thành Đế, có thể nói là thịnh thế trước nay chưa có. Chỉ tiếc, bọn họ cùng các nàng, cùng ta sanh ở một thời đại, sinh không gặp thời... Phu nhân, ta đi đây!

Giang Nam cất bước hướng ngoài Thần Đô đi tới, Vọng Nguyệt phu nhân ngạc nhiên, vội vàng nói:

- Giáo chủ, ngươi không đợi phu quân ta trở về lại đi sao?

Từng tia ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, nhìn hắn hướng ngoài Thần Đô đi tới, gần ngàn Thần Ma, mấy trăm Thiên Thần, trăm Chân Thần, cộng thêm tứ đại Thần Chủ, không khỏi chiến dịch đằng đằng, sát khí ngất trời.

Đột nhiên, từng tôn Thần Ma rối rít hướng ngoài Thần Đô bay đi, từng đạo thần quang ma quang sáng lạng chói mắt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1324: Giáo Chủ Sinh Mãnh. (1)

Mà ở ngoài Thần Đô, chỉ thấy thần quang xông lên trời, ma khí cuồn cuộn, từng tồn tại dị thường cường đại hiện ra, lạnh lùng nhìn Giang Nam hướng ngoài Thần Đô đi tới.

- Tiểu tử này rốt cục muốn đi ra...

Có người thấp giọng nói.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ, ngoài Thần Đô có một trận đồ cự đại dâng lên, tám mặt đại kỳ năm màu ở giữa không trung đung đưa, hàng trăm đèn lồng mềm rủ xuống dâng lên, chỉ thấy đại kỳ năm màu bị một Thiên Thần chưởng khống, mà trong lồng đèn thì đều có một Thần Minh ngồi ở trong đó, tiếp theo khí lưu thương mang che dấu chu vi trăm vạn dặm, mơ hồ có Long Xà ở trong Thương Mang kiểu vọt, dữ tợn kinh khủng!

Đằng đằng sát khí từ trong trận phóng lên cao, mây đen thảm đạm, hắc vụ che trời, nơi yêu vân cuồn cuộn xuất hiện một môn hộ cự đại, trên môn hộ có một chữ "Tang" máu lâm ly.

Tưởng Ngư Chân Thần phi thân lên, rơi vào trước cánh cửa kia, cao giọng quát lên:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, có dám vào Bát Hưu Tang Môn Trận của ta hay không?

Giang Nam hí mắt đánh giá, chỉ thấy tòa Bát Hưu Tang Môn Trận này đúng là hung ác vô cùng, những Thiên thần Thần Minh tạo thành trận pháp kia, cũng là Yêu Thần, tòa đại trận này so sánh với Ngục Pháp Thiên Vương Trảm Thần Diệt Vực đại trận cũng không thua gì!

Tưởng Ngư Chân Thần xoay người đi vào đại trận, biến mất ở trong yêu

khí mịt mờ, trận pháp nhất thời biến đổi, chỉ thấy trong đại trận hiện ra một con mực vô cùng khổng lồ, vảy bạc mắt xanh, yêu khí cuồn cuộn. Quanh thân treo từng cái từng cái đèn lồng tử khí, kêu lên:

- Ngươi nếu có gan, liền vào trong trận của ta!

- Chương Dật Tôn Vương chính là Thần Tôn tế lên bát trận đồ kia đánh lén ta, Thần Tôn chi bảo của người này cũng là trận pháp, nghĩ đến ở trên trận pháp nghiên cứu cao nhân một bậc! Tưởng Ngư Chân Thần là đệ tử của hắn, giờ phút này mang theo đại trận tới, mặc dù ta không sợ hắn, nhưng mà lần này ta là vì sống rời đi Câu Trần Thiên, nếu vùi lấp vào trong trận, bị mọi người vây công, chính là lành ít dữ nhiều.

Giang Nam nghĩ tới đây, lúc này đổi hướng, tránh ra tòa đại trận này, hướng những phương hướng khác đi tới, cười nói:

- Trận là chết, người là sống, Tưởng Ngư Chân Thần, một mình ngươi từ từ chơi, thứ cho ta không thể phụng bồi.

Tưởng Ngư Chân Thần cười lạnh, cái đuôi lay động, nhất thời chỉ thấy Bát Hưu Tang Môn Trận ầm ầm di động, tốc độ cực nhanh. Lần nữa che ở ngoài Thần Đô, cùng phương vị Giang Nam đi tới giống nhau.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, chỉ cần ngươi phá vỡ Bát Hưu Tang Môn Trận của ta, ngươi rời đi, ta tuyệt không cản ngươi!

Tưởng Ngư Chân Thần kêu lớn.

Giang Nam khẽ cau mày, Tưởng Ngư Chân Thần đại trận này tốc độ di động cực nhanh, so với hắn không kém chút nào, muốn thoát khỏi cũng không phải là một chuyện dễ, lúc này sải bước đi thẳng về phía trước, cười nói:

- Đã như vậy, ta liền phá vỡ trận pháp của ngươi!

Hắn tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc liền tới ngoài Thần Đô, cất

bước đi tới trước Bát Hưu Tang Môn Trận, chỉ thấy Tang Môn mở ra, Giang Nam ngẩng đầu ưỡn ngực, cất bước đi vào trong trận.

- Huyền Thiên Giáo Chủ làm sao dễ dàng bị người khích tướng như vậy? Nếu hắn bị vây ở trong trận, vậy thì chỉ có đường chết!

Vọng Nguyệt phu nhân thấy thế, không khỏi cau mày, Chương Dật Tôn Vương chính là đầu sỏ trong Thần Giới Chư Thiên đối với trận pháp nghiên cứu sâu nhất, trận pháp của hắn còn cao minh hơn Ngục Pháp Thiên Vương rất nhiều, nếu như cho hắn thời gian thong dong bày trận, hắn thậm chí có thể vây chết Thần tôn!

Tưởng Ngư Chân Thần là đệ tử của hắn, được kia chân truyền, rơi vào trong đại trận của Tưởng Ngư Chân Thần, nghĩ sống đi ra ngoài, vậy thì khó khăn!

Vọng Nguyệt phu nhân mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy Bát Hưu Tang Môn Trận gợn sóng đẩu lên, tòa đại trận này chỉ ở trong nháy mắt liền vặn vẹo, ầm ầm sụp đổ, từng mặt đại kỳ năm màu cùng đèn lồng tử khí bốn phương tám hướng bay ra, Tang Môn sụp đổ, một tòa đại trận tan rã!

Giang Nam cất bước đi ra đại trận nghiền nát, thân hóa một đạo Tinh Quang, cấp tốc phá toái hư không, cười nói:

- Tưởng Ngư Chân Thần, ngươi chưa quên lời ngươi mới nói chứ!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, mới vừa rồi ta nói qua cái gì?

Tưởng Ngư Chân Thần đột nhiên thân thể lơ lửng, giống như cá lội, hóa thành một đạo ngân quang, cùng Giang Nam biến thành Tinh Quang giao xoa, hai đạo thần quang chạm vào, ngay sau đó hai đạo thần quang nổ tung, ngân quang Tinh Quang chợt tiết, giống như pháo hoa tản ra mọi nơi, nơi thần quang tiêu tán hóa thành hai cái thân ảnh, riêng phần mình đứng ở trong hư không.

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, lạnh lùng nhìn Tưởng Ngư Chân Thần.

Sắc mặt Tưởng Ngư Chân Thần âm tình bất định, mới vừa rồi Giang Nam xông vào trong đại trận, ở trận pháp mới vừa vận chuyển liền liên tục thi triển mấy ngàn đạo công kích, đánh vào trong đại trận, để cho hắn còn chưa có lấy lại tinh thần đại trận liền đã hỏng mất tan rã, để cho hắn không còn mặt mũi.

Giang Nam ra trận, hắn còn muốn mượn cơ hội chém giết Giang Nam, hòa nhau một ván, nhưng không ngờ hai người hơi đụng một cái, hắn cũng không có chiếm được bất kỳ tiện nghi!

Hắn nuốt lời trước, lại không có thể chém giết Giang Nam, tự giác thể diện không nhịn được, lớn tiếng quát lên:

- Cùng nhau giết hắn!

Hô...

Dưới trướng hắn từng tôn Thiên Thần Yêu Thần rối rít khống chế yêu phong bay tới, ở giữa không trung biến hóa nguyên hình, hóa thành đủ loại chim thần dị thú, rối rít hướng Giang Nam đánh tới!

- Giết!

Mấy trăm Yêu Thần Thiên Thần rống giận, cuồn cuộn nước lũ đem Giang Nam bao phủ, Tưởng Ngư Chân Thần cũng thẳng hướng Giang Nam phi phác đi, nhưng vào lúc này chỉ thấy Giang Nam giận quát một tiếng, năm tòa kiếm sơn phóng lên cao hóa thành một kiếm trận thật lớn, bao phủ quanh thân, kiếm trận cuồn cuộn, đem từng tôn Yêu Thần Thiên Thần đánh tới cắn nuốt!

Giữa không trung nhất thời máu chảy thành sông, thần huyết cuồn cuộn giống như thác nước từ trên cao chảy xuống, kiếm quang giăng khắp nơi, kiếm quang đủ mọi màu sắc chợt lóe, liền thấy tất cả Thần Thi khổng lồ từ giữa không trung rơi xuống, ầm ầm đập sập từng ngọn Thần Sơn Thánh sơn!

Tưởng Ngư Chân Thần gầm lên, xích thủ không quyền đối chiến Giang

Nam Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt kiếm trận, hắn là Chân thần thân, thân thể luyện thành Chân Thần chi bảo, xích thủ không quyền liền ngăn trở kiếm trận oai, lớn tiếng quát lên:

- Kết trận! Lấy trận pháp vây hãm giết hắn!

Những Yêu Thần Thiên Thần khác lập tức kết trận lần nữa, không ngờ trận pháp chưa kết thành, đột nhiên chỉ thấy quanh thân Giang Nam vô số đạo tắc bay ra, ở giữa không trung hóa thành một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, đưa tay vỗ, một tiếng chấn động, đem không biết bao nhiêu Yêu Thần Thiên Thần chấn hộc máu, trận pháp mới vừa kết thành lập tức hỏng mất.

Cạch cạch cạch...

Thiên Đạo Bảo Chung liên tục chấn động không dứt, chỉ thấy giữa không trung tất cả Yêu Thần rối rít nổ tung, huyết vụ vẩy ra, cho dù là Thiên Thần cũng bị chấn đến khí huyết di động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1325: Giáo Chủ Sinh Mãnh. (2)

Tưởng Ngư Chân Thần giận dữ, thân thể lay động, hóa thành nguyên hình, biến thành một con mực màu bạc lớn không cách nào tưởng tượng. Rung đùi đắc ý, hai cái chân thật dài văng ra, đẩy ra Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt kiếm trận, bá một tiếng trói Giang Nam kết kết thật thật, đem Giang Nam sinh sôi hướng trong miệng kéo đi.

Ở trong miệng hắn, mơ hồ có thể thấy vô số đại trận ở trong cơ thể hắn ầm chuyển động, từng ngọn sát trận lệ khí ngất trời, nếu rơi vào trong miệng của hắn, thế tất sẽ bị trận pháp trong cơ thể hắn trong nháy mắt luyện hóa thành tro!

- Chết!

Tưởng Ngư Chân Thần diện mục dữ tợn, lại thấy Giang Nam không phản kháng chút nào, tùy ý mình bị đưa vào trong bụng.

Cá tu mở trói, Tưởng Ngư Chân Thần ngụm lớn khép lại, đem Giang Nam cắn nuốt, sau một khắc, thân thể Chân Thần này cự chiến, thân thể bắt đầu hỏng mất, phảng phất trong cơ thể có yêu ma quỷ quái gì phiên giang đảo hải, rõ ràng là Giang Nam ở trong cơ thể hắn lấy Đoạn Ngục Thần Thông phá trận, đem từng ngọn đại trận gẩy loạn, những đại trận này là hung mãnh bực nào?

Chỉ trong nháy mắt, thân thể Tưởng Ngư Chân Thần vặn vẹo, thình thịch thình thịch nổ tung, máu chảy thành biển, từng khối huyết nhục như dãy núi lớn từ không trung rơi xuống.

Tưởng Ngư Chân Thần thét chói tai, thần tính phi độn ra, mới vừa muốn chạy trốn đi, đột nhiên Huyết Hải tách ra, mội cái đại thủ của Giang Nam chộp tới, sinh sôi bắt được thần tính của hắn.

Tưởng Ngư Chân Thần bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng kêu lớn:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi đi đi, ta tuyệt không cản ngươi! Nếu như ngươi giết ta mà nói, sư tôn ta Chương Dật Tôn Vương sẽ không bỏ qua ngươi!

- Đã muộn! Ngươi nuốt ta một lần, ta cũng nuốt ngươi một lần!

Giang Nam há mồm một ngụm nuốt vào, Tưởng Ngư Chân Thần mới vừa rơi vào trong mi tâm của hắn, còn chưa kịp phản kháng, liền trực tiếp bị Ma ngục trấn áp, một thời ba khắc luyện thành tro tàn, hồn phi phách tán!

Những Yêu Thần khác thấy thế, nơi nào còn dám hướng hắn xuất thủ, từng cái từng cái bốn phương tám hướng bỏ chạy đi.

- Hướng ta xuất thủ, các ngươi còn muốn sống rời đi?

Giang Nam giết Tưởng Ngư Chân Thần, sát giới vừa mở, trong lòng sát khí liền không cách nào ngăn chặn, đột nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng huýt gió rung chuyển trường không mười vạn dặm, chỉ thấy giữa không trung vô số đạo âm chấn động, hóa thành từng ngụm Thiên Đạo Bảo Chung, tiếng chuông trận trận, đem tất cả Yêu Thần Thiên Thần bao lại.

Thình thịch thình thịch!

Thiên Đạo Bảo Chung chụp xuống đất, từng tôn Yêu Thần nổ tung, bên trong chuông thần huyết cuồn cuộn trút xuống!

- Huyền Thiên Giáo Chủ quả nhiên lòng dạ độc ác!

Thương Vân Sinh bay vút mà đến, quanh thân thần quang trán phóng, Thần vân xông ra, thần quang Thần vân đầy trời hỗn hợp ở chung một chỗ, rầm rộ, cuồn cuộn hướng Giang Nam bóp áp mà đến!

Giang Nam thật dài khẽ hấp, chỉ thấy thần quang Thần vân đầy trời bị hắn

một hơi hút khô, hư không cũng bị hắn hút đến thành tấm thành tấm sụp đổ, rối rít hướng trong miệng hắn rơi đi.

Thương Vân Sinh thân bất do kỷ, bị hắn một hơi hút, hướng trong miệng hắn rơi đi, không khỏi kinh hãi muốn chết, thân thể vội vàng chấn động, Thiên Thần Thần Ma thế giới triển khai, chu vi trăm vạn dặm hư không cô đọng nhất thể, hóa thành một Thiên Thần khôi ngô cao tới trăm vạn dặm, đối kháng hấp lực này của Giang Nam!

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy một cái đại thủ của Giang Nam hung hăng phách đi, dấu tay chấn động, Tinh Hà như rồng, hắn một chưởng đánh ra một đạo tinh hà dài đến mấy ngàn vạn dặm, chỉ thấy Tinh Hà quay quanh, trong khoảnh khắc quay chung quanh Thương Vân Sinh quấn quanh một vòng lại một vòng, hóa thành một ngụm tinh chung to lớn không gì so sánh được, đem Thương Vân Sinh gắn vào bên trong chuông.

Tinh Quang Thần Đế quát tháo chư thiên vạn giới... Tinh Hà Ấn!

Tiếng chuông chấn vang, Thương Vân Sinh cơ hồ bị tại chỗ chấn vỡ, Trử Hạo Chân Thần vội vàng phi thân tới cứu, một chưởng bay về phía Giang Nam, một chưởng hung hăng vỗ vào trên tinh chung, tướng tinh chuông đánh xơ xác.

- Vân Sinh Thiên Thần, bà vú của ngươi tới!

Giang Nam cười ha ha, thân thể thoáng một cái, hiện ra Sâm La Vạn Tượng, thân như Sâm La Ma Đế phủ xuống, tay bày địa ngục vạn giới, đỉnh đầu Minh Hải treo ngược, vạn đạo Sâm La Ấn rơi xuống, vô số đạo chưởng ấn chi chít oanh tới bàn tay của Trử Hạo Chân Thần, cười lạnh nói:

- Trước đánh chết bà vú của ngươi, sau lại đánh chết ngươi!

Trử Hạo Chân Thần muộn hanh nhất thanh, khóe miệng tràn đầy máu, bị vạn đạo Sâm La Ấn liên tục đánh cho bàn tay nổ tung, Giang Nam đạp một bước, Thái Cực Đồ từ dưới chân bay lên, ông một tiếng tăng vọt, đem

Thương Vân Sinh cùng Trử Hạo Chân Thần tráo nhập trong trận đồ, Thương Vân Sinh rơi vào trong Thái Cực Đồ Địa Thủy Phong Hỏa, Âm Dương lực cùng Huyền Hoàng lực khuấy, trong giây lát liền đem tu vi luyện hóa non nửa.

Mà Trử Hạo Chân Thần thì rơi vào trên Bỉ Ngạn Kim Kiều, chỉ thấy Giang Nam sải bước vọt tới, hai người ở trên cầu ầm ầm đụng nhau, Trử Hạo Chân Thần hộc máu bay lui, muốn thoát khỏi đạo kim kiều này, vậy mà vô luận tốc độ hắn lui về phía sau nhanh ra sao, lại thủy chung còn ở trên kim kiều, không cách nào rời đi.

- Huyền Thiên Giáo Chủ nhận lấy cái chết!

Đột nhiên một tiếng quát lên truyền đến, chỉ thấy một cái kim đấu hiện lên ở bầu trời Thái Cực Đồ, kim đấu vạn đạo kim quang đại phóng, trong phút chốc liền đem Thái Cực Đồ định trụ, hướng trong kim đấu kéo đi, cùng lúc đó Trử Hạo Chân Thần nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền hung hăng chùy ở trên kim cầu, đem tòa kim kiều này đánh cho nứt vỡ, tan rã Thái Cực Đồ!

Hô...

Kim đấu đem Giang Nam thu hồi, Trì Pháp Thiên Vương môn hạ Liêm Tông Thiên Thần tay bày kim đấu, cười ha ha, tiếng cười chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy kim đấu nổ tung, một cái chân to hung hăng đạp xuống, đem Liêm Tông Thiên Thần một cước đạp nổ tung.

Thần tính của Liêm Tông Thiên Thần rung chuyển, sau một khắc ở bên ngoài trăm vạn dặm ngưng tụ thân thể, lần nữa tung mình đánh tới.

- Giết!

Hư không chấn động, Trình Quan Chân Thần phá vỡ hư không, xuất hiện ở sau lưng Giang Nam, cầm trong tay một mặt đại kỳ, mặt cờ lăn một vòng, liền đem Giang Nam quấn lấy, Trình Quan Chân Thần dùng sức chấn động,

nhưng không thể đem Giang Nam cuốn chết, chỉ thấy mặt cờ hé ra, Giang Nam thoát khốn mà ra.

Vào lúc này, Chân Thần Nhiếp Trường Không thân hóa cầu vồng, tay bày một ấn ầm ầm nện xuống, đem Giang Nam mới vừa thoát khốn gắn vào dưới ấn!

Lại có vài chục Thiên Thần Chân Thần cùng mấy trăm Thần Ma chen chúc đánh tới, hư không không ngừng chấn động sụp đổ, vô số đạo Thần Thông, từng kiện pháp bảo kinh thiên động địa hết thảy hướng Giang Nam oanh tới!

Thân thể Giang Nam lay động, đỉnh đầu thần quang như nước, hóa thành một mảnh hồ nước, từng đóa từng đóa liên hoa dâng lên, trán phóng, trong liên hoa đứng mười hai Thần Đế Ma Đế hóa thân, từng tôn hóa thân thân thể vĩ ngạn vô tận, đại khai đại hợp, từng loại từng loại Đế cấp công pháp bộc phát, tiến vào trong bầy Thần Ma!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, mạnh như vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1326: Chạy Trời Không Khỏi Nắng. (1)

Trong Vọng Nguyệt lâu, rất nhiều cường giả đang xem chiến trong lòng hoảng sợ, chỉ thấy Giang Nam một thân một mình đối chiến nhiều Thiên thần Chân Thần như thế, hồn nhiên không rơi vào thế hạ phong.

- Ta đi chém hắn!

Điền Phong Thần Chủ đột nhiên cười lạnh một tiếng, đứng dậy.

Điền Phong Thần Chủ đang muốn xuất thủ, đột nhiên chỉ nghe Tần Lưu Vân lạnh nhạt nói:

- Điền Phong Thần Chủ cần gì nóng lòng nhất thời? Hôm nay bất quá là món ăn khai vị, trong những Chân Thần đó, còn có mấy vị tồn tại kinh khủng chưa xuất thủ, sao không đợi đến bọn họ xuất thủ? Nếu ngay cả bọn họ cũng không thể làm gì được người này, Thần Chủ lại ra tay cũng không muộn!

Điền Phong Thần Chủ ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy ở bên ngoài chiến trường, còn có năm ba Chân Thần dị thường cường đại trấn giữ hư không, chẳng qua là nhìn Giang Nam cùng nhiều Thần Ma khác chiến đấu, không tham dự đến trong đó.

Mấy Chân Thần này hơi thở kinh khủng vô cùng, so sánh với những Chân Thần khác càng thêm mạnh mẽ, tuyệt đối là cường giả đứng đầu trong Chân Thần!

Điền Phong Thần Chủ sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói:

- Tông Hội Đạo Nhân, Vân Long Đạo Nhân, Tuyền Bách Xuyên, Thiên Hương phu nhân... thực lực mấy Chân Thần này, ở trong Chân Thần của chư thiên vạn giới, đủ để danh liệt Top 100!

Phiến hư không Giang Nam cùng nhiều cường giả giao thủ kia, đã phá thành mảnh nhỏ, hơn ngàn Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần vây công một vị Thần Minh, thế nhưng thật lâu không thể bắt lại, loại tràng diện này đã có thể nói là chưa từng hãn hữu!

Coi như là thiếu niên Thần Đế tới, cũng không dám nói mình có thể làm được một bước này!

Giang Nam mười hai hóa thân đều là tu vi Thần Ma, từng đạo Đế cấp Thần Thông bộc phát, bản thân uy năng cũng đã cực kỳ kinh người, cộng thêm bản thân Giang Nam tinh thông Huyền Hoàng Âm Dương Tứ Tượng Ngũ Hành, Lục Hợp Bát Hoang Cửu cung thiên chi, mười hai hóa thân bày đủ loại đại trận, đối kháng mọi người sát phạt!

Chỉ thấy mười hai Thần Đế Ma Đế hóa thân này ở trong ao sen trên đỉnh đầu hắn thân hình chằng chịt, giống như con cờ chuyển động không ngừng, thỉnh thoảng hợp thành xu thế Thiên Địa Giao Trưng, vận chuyển Huyền Hoàng Âm Dương lực, thỉnh thoảng hóa thành Tứ Tượng Thông Thiên đại trận, đảo mắt liền hóa thành Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại trận, đột nhiên lại biến thành Lục Hợp Bát Hoang đại trận, lại hóa thành Cửu Cung đại trận, Thiên Địa Nhân Tam Tài đại trận, hay là Thập Thiên Can Thập Nhị Địa Chi, thật có thể nói là thay đổi liên tục, sinh sôi đỡ công kích!

Bản thể Giang Nam chiến lực lại càng vô cùng kinh người, chín đại thiên đạo thần thông ở trong tay hắn xuất thần nhập hóa, Thiên Đạo Bảo Chung, Trấn Tiên Đỉnh, Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp, Hóa Tiên Ngọc Bình, Đạo Kim Ngọc Bàn, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Thiên Đao, Tàng Thiên Hồ Lô, từng loại từng loại Thần Thông huyền diệu khó giải thích bay ra, cho dù là Thiên Thần Chân Thần muốn hóa giải, cũng cần đại khó khăn.

Không chỉ có như thế, hắn còn tinh thông đủ loại Đế cấp Thần Thông, Đế cấp Thần Thông ở trong tay hắn xuất thần nhập hóa, Huyền Môn Chính Đạo cùng Địa Ngục Ma Đạo thông hiểu đạo lý, cho dù là những Thần Đế đó tái nhậm chức, đồng dạng cảnh giới cũng chưa chắc thấy được so với hắn càng thêm tinh diệu!

Nếu như chỉ là như vậy cũng thôi, mấu chốt nhất chính là, lực phòng ngự của hắn mạnh, quả thực có thể nói kinh khủng, mười hai hóa thân triển khai, đại trận ngăn cản, không sợ vây công chút nào!

Hơn nữa lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực, như một cái thớt khổng lồ, muốn phá vỡ lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực này, cho dù là Chân Thần, trong khoảng thời gian ngắn cũng khó mà làm được!

Thần Minh bình thường cùng hắn giao thủ, dễ dàng sụp đổ, căn bản không phải một chiêu chi địch, cho dù là Thiên Thần cùng hắn động thủ, hơi bất lưu thần cũng gặp phải bị thương nặng.

Nhiều Thần Minh kết thành đại trận, ý đồ lấy trận pháp oai trấn áp, nhưng mà ở Giang Nam thi triển ra Quang Vũ Thần Đế khai sáng Phong Cấm Đại Trận, thành tấm thành tấm Thần Minh tan tác!

Oanh...

Một Thần Chủ chi bảo bay lên, tản mát ra uy năng ngập trời, đem rất nhiều cường giả bốn phía hết thảy chen chúc đến lảo đảo lui về phía sau, ầm ầm đụng vào trong Hỗn Độn Giới Vực.

Đông...

Đây là một đại cổ, trên cổ còn có vết máu loang lổ, rõ ràng là lấy da người làm trống, đem cả tấm da người bóc ra, che ở trên cổ, trên da người hiện đầy ký hiệu nặng nề kỳ dị, ký hiệu thần diệu thâm ảo, tiếng trống chấn động, chính là đạo âm chấn động, thậm chí ngay cả Giang Nam lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực cũng bị đại cổ oanh mở!

Đông, đông, đông...

Một Chân Thần vô cùng khôi ngô cầm trong tay hai đại cốt chùy, mỗi một căn cốt chùy dài ngắn ít nhất cũng trăm dặm, đầu chùy lớn như núi, theo sát miệng đại cổ này, ra sức rung chuyển đại cổ, tiếng trống chấn động không dứt, ầm ầm hướng Giang Nam phóng đi!

Có người thất thanh nói:

- Pháp Ngôn Thần Cổ? Đó là Lão Quân Sơn truyền nhân, Chân Thần Tuyền Bách Xuyên! Ngay cả hắn cũng xuất thủ!

- Pháp Ngôn Thần Cổ trong truyền thuyết là một vị tên là Pháp Nhãn Thần Tôn sau khi chết bị lột da, sinh sôi luyện thành một Thần Chủ chi bảo, uy năng mạnh đến nổi đáng sợ, thẳng đuổi theo Thần Tôn chi bảo, Tuyền Bách Xuyên đem bảo vật này tế lên, xem ra nhất định là muốn đoạt được đầu người trên cổ Huyền Thiên Giáo Chủ!

Thần cổ này vọt tới, tiếng trống đem mười hai hóa thân trên đỉnh đầu Giang Nam chấn ngã trái ngã phải, trận pháp lập tức kiện phá, thậm chí ngay cả Giang Nam dựa vào lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực tự vệ cũng bị chấn tán loạn!

Không biết bao nhiêu cao thủ khác lập tức thừa dịp Hỗn Độn Giới của Giang Nam Vực tán loạn, liên thủ công tới, vô số đạo Thần Thông bắn ra, đem phiến thiên địa kia bao phủ, thậm chí ngay cả mười hai thóa thân của Giang Nam cũng tràn ngập nguy cơ!

Trong mi tâm Giang Nam hoa quang chợt lóe, kiếp trước thân cùng kiếp sau thân rốt cục xuất hiện, vừa ra tay liền đem hư không định trụ, tiếp theo hai cái Hóa Tiên Ngọc Bình bay lên, Hóa Tiên phi hồng từ trong bình bay ra, chi chít phi hồng hiện lên, bá bá bá đem từng kiện pháp bảo thu vào trong bình!

Nhiều Thần Minh, Thiên Thần cùng Chân Thần chen chúc đánh tới, Giang Nam kiếp trước thân cùng kiếp sau thân riêng phần mình đem hóa thân của mình thu lên đỉnh đầu, đón mọi người giết tới.

Mà cùng lúc đó, Giang Nam đón Pháp Ngôn Thần Cổ phóng đi, đông đông đông tiếng trống chấn động, chấn vỡ hư không phía trước Thần cổ, Giang Nam đẩy lấy miệng Thần cổ này trùng kích, đi tới phía trước đại cổ.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, chết đi!

Tuyền Bách Xuyên chiến ý ngất trời, hai cây đại cốt chùy như mưa rơi xuống, liều mạng chấn động Pháp Ngôn Thần Cổ, uy năng Thần cổ này nhất thời tăng vọt mấy lần, trong nháy mắt liền để cho Giang Nam đối diện áo quanh thân nổ tung, mặt ngoài da băng băng băng hiện đầy vết rách, máu tươi chảy ra!

Thần cổ này uy năng hung mãnh, cơ hồ đem Giang Nam chấn đến thân thể di động, toái rụng!

Giang Nam một quyền trào ra, chỉ nghe một tiếng trống vang lên, quả đấm của hắn rõ ràng cũng rơi vào trên Pháp Ngôn Thần Cổ, quyền ý hạo hạo đãng đãng chấn động đại cổ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1327: Chạy Trời Không Khỏi Nắng. (2)

Pháp Ngôn Thần Cổ chính là pháp bảo của Tuyền Bách Xuyên, nhưng mà Thần cổ này không bài xích pháp lực của Giang Nam, Tuyền Bách Xuyên có thể thúc dục bảo vật này, Giang Nam cũng có thể thúc dục bảo vật này!

Phía sau Pháp Ngôn Thần Cổ, Tuyền Bách Xuyên muộn hanh nhất thanh, bị tiếng trống chấn đến hơi thở rối loạn, cắn răng hung hăng hướng Pháp Ngôn Thần Cổ gõ đi, nhe răng cười nói:

- Ta không tin nhục thể của ngươi mạnh hơn ta!

Đông đông đông nổ không dứt, một Chân Thần cùng một Thần Minh riêng phần mình đứng ở hai mặt Thần cổ, Tuyền Bách Xuyên liều mạng nổi trống, mà Giang Nam là xích thủ không quyền rung chuyển đại cổ, tiếng trống rung trời, uy năng càng ngày càng kinh người!

Phụ cận trăm vạn dặm hư không cũng bị mặt đại cổ này chấn nát bấy, từng tôn Thần Minh không chịu nổi loại tiếng trống này chấn động, từng cái từng cái thình thịch thình thịch nổ tung, ngay cả thần tính cũng không có chạy trốn, bị chấn hồn phi phách tán, những người khác vội vàng phần phật tản ra, miễn cho bị uy năng Thần cổ liên lụy!

Hô...

Đại cổ ngang trời, dần dần Tuyền Bách Xuyên bị Giang Nam đặt ở hạ phong, cự cổ ngang trời trôi đi, bị Giang Nam làm cho liên tiếp bại lui.

Ầm...

Hai người giết trong tinh không, một viên tinh thần của Câu Trần Thiên bị tiếng trống chấn động, tại chỗ hóa thành phấn vụn, đại cổ nhanh chóng di động, gần tới một viên Thái Dương Tinh, chỉ thấy viên Thần Giới Thái

Dương này bị tiếng trống thúc giục, trong lúc bất chợt chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số viên quang cầu khổng lồ phiêu tán mọi nơi!

Tuyền Bách Xuyên ho ra máu, đại cốt chùy trong tay dần dần tán loạn, bị chấn đến lục phủ ngũ tạng vỡ vụn, trong lòng hoảng sợ vạn phần:

- Thân thể thằng này, so với ta còn mạnh hơn!

Chuyện cho tới bây giờ, tiếp tục liều chết đi xuống, hắn tất nhiên sẽ bị Giang Nam sinh sôi đánh chết, bất quá tình hình trước mắt cũng không cho hắn chạy trốn, nếu hắn xoay người trốn, tất sẽ bị Giang Nam chấn động đại cổ trấn sát!

Đột nhiên hư không đung đưa, một làn gió thơm đập vào mặt, tiếp theo một lò lớn rơi xuống, bá một tiếng đem Giang Nam thu vào trong lò, trong lò Bích Du Thần Hỏa hừng hực giống như biển rộng cuồn cuộn, rõ ràng cũng là một Thần Chủ chi bảo!

Thiên Hương phu nhân trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh Thần Lô, toàn lực thúc dục miệng Thần Lô này, cười duyên nói:

- Tuyền Bách Xuyên, ngươi không được, hãy để cho phu nhân ta tới thôi!

Thiên Hương phu nhân mới vừa đem Giang Nam thu vào trong lò, đột nhiên tâm sanh cảnh triệu, còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên chỉ thấy hư không hé ra, hai Giang Nam mang theo lục đại hóa thân một tả một hữu giáp công tới, hung hăng đụng vào trên người Thiên Hương phu nhân, đem cô gái này cơ hồ tại chỗ gắp dẹp, miệng anh đào nhỏ phun ra một đạo máu tươi, ngay cả lục phủ ngũ tạng cũng bị kẹp chặt hướng ra phía ngoài cuồng phun!

Hai Giang Nam này, tự nhiên là Giang Nam kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân, tu vi thực lực gần so với bản thể Giang Nam thua kém một bậc, ở một khắc Giang Nam được thu vào trong lò kia, hai đại chân thân cũng đã hất ra những Thần Ma khác, chạy tới trợ giúp, một cái chính diện liền làmThiên Hương phu nhân bị thương nặng.

- Bất quá là thân ngoại hóa thân mà thôi, luyện chết bản thể ngươi, những hóa thân này tự nhiên tan thành mây khói!

Thiên Hương phu nhân cũng dũng mãnh, đối với thương thế không để ở trong lòng chút nào, trong miệng phun ra máu tươi rơi vào trong Thần lô, thần hỏa trong lò uy năng tăng vọt, rõ ràng là muốn trước đem Giang Nam luyện thành tro tàn!

Xuy...

Hai đại chân thân lục đại hóa thân mấy vạn ngón tay đột nhiên nhất tề bắt được vị Thiên Hương phu nhân này, dùng sức một xé, vị phu nhân này ngay cả hừ cũng không hừ một tiếng, liền bị xé nát thành vô số mảnh nhỏ!

Thần hỏa trong Thần Lô nhất thời ảm đạm xuống, Giang Nam từ trong lò phóng lên cao, đột nhiên một ấn từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện ở đỉnh đầu Giang Nam, đánh cho máu tươi giàn giụa.

Cùng lúc đó, Thiên Hương phu nhân đoàn tụ thân thể, đưa tay triệu hồi Thần Lô.

Lại có một Chân Thần vẫy tay, mặt bảo ấn này bay trở về trong tay hắn, chính là Tông Hội Đạo Nhân, nhìn về phía Giang Nam, lộ ra vẻ ngưng trọng:

- Thân thể thật là mạnh!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi chạy tới đường cùng.

Vân Long Đạo Nhân cất bước đi tới, chiếm cứ nhất

phương, mỉm cười nói:

- Nếu bàn về chiến lực cá nhân, chỉ sợ chúng ta tại chỗ nhiều người như vậy, không người nào có thể cản được ngươi, bất quá lần này không cần solo.

Tuyền Bách Xuyên nâng Pháp Ngôn Thần Cổ đứng ở đàng xa, ngăn trở

phương kia, bốn người chiếm cứ Tứ Cực, đem Giang Nam vây quanh ở chính giữa. Những Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần khác chạy tới, hoàn toàn đem Giang Nam vây khốn.

Trong vòng vây của nhiều Thần Ma, Giang Nam tóc tai bù xù, cả người là máu, hai đại chân thân cùng mười hai hóa thân vờn quanh, cũng vù vù thở hổn hển, lộ ra vẻ cực kỳ chật vật.

- Đáng tiếc, Huyền Thiên Giáo Chủ chạy trời không khỏi nắng.

Trong Vọng Nguyệt lâu, nhiều Thần Chủ chưa nhích người, như cũ xem một trận đánh này, Bộ Chinh Bộ Thần Hầu đột nhiên thở dài nói:

- Kiến nhiều cắn chết voi, huống chi đám người Thiên Hương phu nhân, Tông Hội Đạo Nhân bản thân liền không thể so với hắn yếu...

Mấy vị Thần Chủ khác rối rít gật đầu, yên lặng liếc mắt nhìn nhau, thầm nghĩ:

- Trên người người này bảo vật không ít, đợi hắn chết, liền là lúc chúng ta xuất thủ đoạt bảo!

- Giáo chủ còn có di ngôn gì không?

Tuyền Bách Xuyên đột nhiên cười lạnh nói.

Giang Nam hơi ngẩn ra, bật cười nói:

- Di ngôn? Cái di ngôn gì? Mới vừa rồi ta bất quá là nóng người mà thôi, hiện tại ta đã nóng người xong. Chư vị...

Hắn nhìn khắp bốn phía chi chít Thần Ma phong tỏa thời không một cái, cười ngạo nghễ:

- Hiện tại, để cho ta đưa các ngươi cùng tiến lên đường thôi!

- Thân vùi lấp trong trùng vây, còn có thể bình tĩnh như thế, phong thái

giáo chủ quả nhiên bất phàm!

Thiên Hương phu nhân vỗ tay than thở, cười nói:

- Đáng tiếc chính là, giáo chủ người mang trọng bảo, lại đắc tội quá nhiều người, thế cho nên bị đại kiếp này. Bất quá phong thái giáo chủ, đủ để cho thiếp thân khâm phục.

Đám người Tuyền Bách Xuyên, Vân Long Đạo Nhân, Tông Hội Đạo Nhân, Trình Quan Chân Thần, Nhiếp Trường Không Chân Thần mặc nhiên im lặng, Giang Nam đúng là mạnh mẽ, một thân một mình trực diện bọn họ những Thiên Thần Chân Thần này vây công, máu bầm chiến đấu đến bây giờ, Thần Minh, Thiên Thần chết ở trong tay hắn đã không dưới năm ba trăm người, thậm chí còn có Tưởng Ngư là Chân Thần vẫn lạc, chết thảm ở trong tay của hắn!

Hắn tinh thông không biết bao nhiêu loại Đế cấp Thần Thông, mỗi một môn thần thông uy năng cũng bị hắn khai phá đến lớn nhất, mười hai hóa thân, tam đại chân thân của hắn, những lá bài tẩy này từng cái từng cái lộ ra, cho bọn hắn chấn động đúng là tột đỉnh, thực lực người này đã mạnh đến cực hạn mà Thần Minh có thể đạt tới, cùng loại nhân vật này giao thủ, tựa như một mặt gương sáng, để cho bọn họ có thể thấy được thiếu sót của mình!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1328: Cùng Nhau Lên Đường. (1)

Hắn mỗi một chủng tuyệt học, cũng có thể truyền lại đời sau lưu danh, mở ra một truyền thừa to lớn, mà người như vậy, lại chỉ là một Thần Minh!

Trước mắt, bọn họ chỉ có thể lấy nhân số cùng tu vi cảnh giới tới áp chế hắn, nhưng nếu là một đối một, không có ai dám can đảm nói mình có thể thắng qua Giang Nam!

Một Thần Minh, lại trưởng thành đến một bước này, có thể đối chiến bọn họ những Chân Thần này, nhất định phải mọi người liên thủ vây công mới có thể bắt lại, không thể không làm cho người ta bị đả kích!

- Nếu như Giáo chủ không chết, tương lai Thần Giới Chư Thiên, tất nhiên có một chỗ của ngươi, sau này ta gặp ngươi tất nhiên nhượng bộ lui binh, lấy bày ra lễ kính.

Vân Long Đạo Nhân thở dài nói:

- Đáng tiếc, ngươi qua không được một kiếp hôm nay.

Mọi người yên lặng gật đầu, trận chiến lớn như thế, nhiều Thần Ma như vậy, cùng chung tiễu trừ Giang Nam, nếu như còn có thể bị hắn chạy trốn, loại nhân vật này tất nhiên sẽ trở thành Thần Giới đầu sỏ, Chư Thiên bá chủ, sau này gặp phải hắn, tự nhiên muốn lễ kính, thối lui chín mươi dặm.

Bất quá, điều kiện tiên quyết là, Giang Nam có thể sống rời Câu Trần Thiên!

Giang Nam ở dưới bầy Thần vờn quanh, sửa sang lại áo, rửa mặt, lấy ra một cây trâm gài tóc, vãn thượng búi tóc, hai đại chân thân cùng mười hai hóa thân đứng vững vàng ở trong ao sen, riêng phần mình chuẩn bị.

Sau một lúc lâu, Giang Nam rốt cục rửa mặt xong, tinh thần tỏa sáng, nhìn chung quanh một lần, mỉm cười nói:

- Chư vị đạo hữu, mời!

- Đưa giáo chủ lên đường thôi!

Trình Quan Chân Thần đột nhiên chấn động đại kỳ, đại kỳ tịch quyển, hướng Giang Nam hung hăng xoắn tới. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Hắn vừa động, những Thần Ma khác rối rít động, Tuyền Bách Xuyên chấn động Pháp Ngôn Thần Cổ. Thiên Hương phu nhân tế lên Thần Lô, Nhiếp Trường Không một ấn bay lên, ầm ầm đắp xuống, Trử Hạo Chân Thần cũng tế lên pháp bảo của mình, một tòa bạch ngọc thai, Vân Long Đạo Nhân chấn động Thương minh kiếm, Tông Hội Đạo Nhân tế lên Vạn pháp ấn. Những Chân Thần pháp lực này giống như đại dương mênh mông tích hạp, chiến lực vô cùng, lại là riêng phần mình thúc dục pháp bảo mạnh nhất của mình, từng kiện Thần Chủ chi bảo bay lên không, uy năng oanh sập Thương Thiên, oanh sập Tinh Không!

Mà vào lúc này, Thương Vân Sinh, Liêm Tông một chút Thiên Thần rối rít gầm lên, riêng phần mình đem pháp bảo của mình tế lên, Thần Thông bộc phát, tịch quyển Tinh Không. Lại có nhiều Thần Minh, Ma Thần riêng phần mình tạo thành đại trận, lấy trận pháp để đền bù tu vi thực lực không đủ của mình!

Một màn này là tráng quan bực nào, kinh khủng bực nào, Tinh Không sôi trào, quần tinh run rẩy, sức mạnh to lớn. Quả thực có thể cùng Thần Chủ chiến đấu sánh ngang!

Giờ khắc này, thậm chí ngay cả hai vị nữ thần chủ kịch chiến say sưa, Linh Tuyết Thần Chủ cùng Ngọc Dung Tiểu Quận Vương, giờ phút này cũng không khỏi dừng tay, đôi mắt đẹp nháy động, hướng bên này xem ra.

Các nàng kể từ khi thành tựu Thần Minh tới nay, đã tranh đấu qua rất nhiều lần, vẫn không thể làm gì được đối phương, lần này cũng là thế lực ngang nhau, các nàng chiến đấu mặc dù so sánh với chiến đấu bên Giang Nam càng thêm to lớn, nhưng mà bàn về trình độ kinh tâm động phách lại không bằng bên Giang Nam.

Chiến đấu bên Giang Nam là sinh tử đánh giết, là nhiều thế lực lớn xoắn giết một tân tinh!

Hai vị nữ thần chủ nhìn về phía chiến trường thần quang sôi trào, thần lực rung chuyển như tê dại kia, đôi mắt đẹp chớp động, rơi vào trên người thư sinh trẻ tuổi bị Chư Thần vây công kia.

Giờ khắc này, nhiều Thần Chủ trong Vọng Nguyệt lâu cũng rối rít đứng dậy, hướng chiến trường trông đi, từng cái từng cái rối rít mở ra thần nhãn, sợ mình bỏ sót bất kỳ một màn nào!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, đáng tiếc...

Bộ Chinh Bộ Thần Hầu thở dài, nâng chén xa xa hướng Giang Nam trong chiến trường kính rượu, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

- Đắc tội công tử nhà ta, còn có thể sống đi được sao? Này cũng không tránh khỏi quá khinh thường Trường Nhạc Cung.

Đan Vân Sơn Thần Chủ cười lạnh nói.

Đan Nhai Thần Chủ mở miệng, thanh âm leng keng có lực:

- Chỉ là một Thần Minh, cho dù thần thông quảng đại hơn nữa, ở thần giới cũng phải giống như con sâu nằm sấp, hắn quá rêu rao, đáng đời có một kiếp này!

Tần Lưu Vân lại cười nói:

- Cứng quá dễ gãy, nếu hắn cam tâm làm một rửa sạch giáo chủ, cũng

không có ai đi trêu chọc hắn, mấu chốt là người này rất biết gây chuyện thị phi, đắc tội Chư Thiên đầu sỏ, nếu để cho hắn còn sống, Chư Thiên đầu sỏ chẳng phải là một cuộc chê cười sao?

Ở trong tấm tinh không này, thời gian phảng phất tĩnh, Chư Thần pháp bảo Thần Thông hóa thành từng loại từng loại sức mạnh to lớn oanh ra, từng loại từng loại thần quang sáng lạng chiếu rọi Tinh Không mấy ức dặm, xinh đẹp tới cực điểm, sáng lạng tới cực điểm!

Bức tràng diện này, phảng phất là một đại màn từ từ rơi xuống!

Rơi ở trong mắt mọi người, tự nhiên ý nghĩa Huyền Thiên Giáo Chủ kết thúc, một đời thiếu niên Thiên Kiêu vẫn lạc!

Oanh...

Thanh quang sôi trào, Giang Nam ở vào trong vô số đạo công kích đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, một tòa Thần đỉnh từ phía sau hắn hiện lên, trong đỉnh Tiên quang bốc hơi!

Tòa Thần đỉnh này vô cùng kinh khủng, vách đỉnh có vô số đạo tắc dây dưa, hóa thành từng loại từng loại Tiên Thiên Thần Ma phù điêu, thần thánh mà trang nghiêm, trong đỉnh Tiên quang tràn ra, xa hoa, đại đỉnh bốn chân hai tai, bốn chân như Tứ Tượng, hai tai như Huyền Hoàng, hai tai có hai đại dị thú tựa như Thần mà không phải Thần chồm hỗm, một viết Huyền, một viết Hoàng, cũng là hai đại Tổ Thần trấn thủ nơi khai thiên tích địa, thủy tổ Yêu Thần!

Trong đỉnh truyền đến trận trận tiên âm, Tiên Thiên đạo âm, huyền diệu khó giải thích.

Trong đỉnh Tiên quang dày đặc, phân hóa Vũ Trụ Hồng Hoang, Thiên Địa Huyền Hoàng, Tinh Không Vô Ngân, đại lục rộng lớn, vô số sinh linh ở trong đó phồn diễn sinh sống, như một thế giới đầy đủ!

Bá...

Trong đỉnh Tiên quang sôi trào, đột nhiên hướng ra phía ngoài khuếch trương, trong phút chốc Tiên chỉ sáng như tuyết từ trong đỉnh bộc phát, giờ khắc này Chư Thần vây công Giang Nam thấy trong miệng đại đỉnh kia vô số tinh thần Tinh Hà cuồn cuộn trào ra ngoài, lấy tốc độ khó có thể tưởng tượng bôn lưu, trong đó lại hỗn tạp vô số Tiên Thiên Thần Ma, Tiên Thiên sinh linh, nhanh chóng ra đời nhanh chóng mai một!

Một màn này, liền giống như là khai thiên tích địa, từ trong hư vô mở ra một vũ trụ, phảng phất là Đế Tôn mở Hỗn Độn Hồng Mông, vũ trụ nổ lớn, Vô Ngân Tinh Không từ trong nổ lớn ra đời!

Mà những Tiên Thiên Thần Ma, Tiên Thiên sinh linh từ trong đỉnh bay dật ra kia, lại càng kinh khủng vô cùng, trong đó kinh khủng nhất chính là một đầu Hỗn Độn Thiên Long, rung đùi đắc ý, rồng ngâm trấn thế!

Lại có Hỗn Độn Kim Ô, Hỗn Độn Quế Thụ... một chút sinh linh cùng dị tượng, tựa như trở về đến lúc chư thiên vạn giới mới vừa mở ra, Hồng Hoang mà Cổ lão!

Những Tiên Thiên Thần Ma Tiên Thiên sinh linh này chẳng qua là hư ảnh, cũng không phải là tồn tại chân thật, mà là trong đại đỉnh này tích chứa Thần Thông, đại đỉnh bị Giang Nam thôi phát, vì vậy những Thần Thông tích chứa này trán phóng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1329: Cùng Nhau Lên Đường. (2)

Đây là Giang Nam đối với Tạo Hóa Tiên Đỉnh hiểu rõ được không nhiều lắm, hiểu được không sâu, nếu hắn học được đầy đủ Tạo Hóa Tiên Kinh, những dị tượng này tất nhiên có thể hết thảy diễn biến hoàn toàn, có uy năng cùng Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông giống nhau!

Giờ khắc này, Chư Thần vây công Giang Nam cảm nhận được uy năng mênh mông cuồn cuộn khôn cùng, tựa hồ muốn cắn nát mình, diễn biến làm một phần tử của thiên địa này!

Từng loại từng loại Thần Thông ở trong Tiên quang tan rã, từng loại từng loại pháp bảo bị đinh ở trong Tiên quang. Từng tôn Thần Minh Ma Thần ở trong Tiên quang thân thể hỏng mất tan rã, pháp lực biến mất!

Thậm chí trong mắt Thiên thần Chân Thần cũng lộ ra vẻ hoảng sợ, cảm giác được tu vi đạo tắc của mình gặp phải áp chế trước nay chưa có, gặp phải phân giải, muốn cùng Tiên quang tương dung!

Ong ong thời không chấn động truyền đến, Tiên quang ở trong khoảnh khắc liền phát triển đến phạm vi trên ức dặm, bao phủ Tinh Không, sáng lạng chói mắt.

Tuyền Bách Xuyên, Vân Long Đạo Nhân... trong lòng hoảng sợ, không kịp đi công kích Giang Nam, ra sức hướng ngoài Tiên quang bay đi, ý đồ chạy trốn phạm vi Tiên quang bao phủ!

Tòa Thần đỉnh này uy năng thật sự quá kinh khủng, không phải là đồ xuất hiện trong chư thiên vạn giới, bởi vì nó tích chứa là Tiên Đạo, là Hồng Mông Đại Đạo, đã vượt qua phạm vi chư thiên vạn giới Đại Đạo cùng Thiên Đạo!

Nhưng mà pháp bảo không nên xuất hiện ở chư thiên vạn giới, lại cư nhiên xuất hiện, hết lần này tới lần khác chưởng khống trong tay người bọn

chúng muốn giết. Hết lần này tới lần khác bị người này thúc dục thôi phát!

Bọn họ ở trên đường hướng ra phía ngoài phi hành, thấy từng tôn Thần Ma từng tôn Thiên Thần ở trong Tiên quang sáng lạng phân giải, hóa thành hư ảo, thấy tu vi đạo tắc của mình hòa tan ở trong Tiên quang, bức tình hình này vô cùng kinh khủng, để cho trong lòng bọn họ sợ hãi. Trong lòng sợ hãi, liều mạng muốn chạy trốn nơi này, thoát đi phạm vi đại đỉnh này bao phủ!

Tình hình như thế, cùng năm đó trong Thất Bảo Lâm Giang Nam kích thích Tạo Hóa Tiên Đỉnh ám toán Tịch Ứng Tình cùng Thái Hoàng Lão Tổ cơ hồ không có khác nhau, chẳng qua là khi đó Tạo Hóa Tiên Đỉnh chỉ là một pháp bảo Thất Bảo Đài Cảnh, hơn nữa không có ai chủ trì, mà bây giờ Tạo Hóa Tiên Đỉnh là Thần Minh chi bảo, hơn nữa có Giang Nam thúc dục, tế lên!

Rốt cục, Vân Long Đạo Nhân, Tuyền Bách Xuyên, Thiên Hương phu nhân chúng Chân Thần bay đến biên giới Tiên quang, chỉ cần thêm chút sức nữa là có thể bay ra phạm vi Tiên quang bao phủ, mà vào lúc này, những Thần Minh, Ma Thần, Thiên Thần khác, đã hết thảy chết sạch, táng thân ở trong Tiên quang.

- Uy lực của đỉnh này đã đến cuối!

Tông Hội Đạo Nhân mừng rỡ kêu lên.

Những người khác tinh thần phấn chấn, có một loại cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết, đột nhiên thanh âm của Giang Nam truyền đến, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai của bọn hắn:

- Chư vị, ta nói đưa các ngươi cùng tiến lên đường, chẳng lẽ các ngươi không tin ta?

Ầm!

Tiên quang biến thành Tinh Không lấp lánh bắt đầu sụp đổ, hướng trong đỉnh sụp đổ, Tiên quang kịch liệt hạ xuống, rơi vào trong đỉnh, ánh sao Vô

Ngân kia vòng quanh Tông Hội Đạo Nhân, Vân Long Đạo Nhân, Tuyền Bách Xuyên, Thiên Hương phu nhân chúng Chân Thần, nhanh chóng hướng trong đỉnh rơi đi!

Bá...

Đại đỉnh kịch liệt chấn động, đem Tiên quang bao phủ trên ức dặm thời không hết thảy tịch quyển không còn, trong nháy mắt một màn lấp lánh mới vừa rồi kia liền biến mất không thấy gì nữa, chợt hiểu ra như mộng.

Tinh Không như rửa, hư không như cũ, Tông Hội Đạo Nhân, Thiên Hương phu nhân chúng Chân Thần hết thảy biến mất, cùng bọn họ cùng nhau biến mất, còn có Câu Trần Thiên trên dưới một trăm viên tinh thần!

Phía sau Giang Nam, Tạo Hóa Tiên Đỉnh chấn động rất nhỏ, chấn động dần dần bình thường xuống, cũng không lâu lắm, trên vách đỉnh nhiều ra từng tôn Thần Ma, Thiên Thần cùng Chân Thần phù điêu, cùng đám người Thiên Hương phu nhân, Tông Hội Đạo Nhân giống nhau như đúc, rất sống động.

- Thúc dục tòa Tạo Hóa Tiên Đỉnh này, tiêu hao pháp lực có chút để cho ta cũng khó mà thừa nhận!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hắn thúc dục Tạo Hóa Tiên Đỉnh thời gian không lâu, chỉ có thời gian một hô hấp, liền đem pháp lực của hắn tiêu hao hơn phân nửa, hơn nữa còn là hắn, tam đại chân thân mười hai hóa thân tiêu hao pháp lực hơn phân nửa!

Pháp lực của hắn, tam đại chân thân mười hai hóa thân thêm ở chung một chỗ, tuyệt đối có thể đưa thân vào hàng ngũ Chân Thần, nếu không phải như thế, Giang Nam cũng không có khả năng đánh chết Chân Thần!

Ngắn ngủn thời gian một cái hô hấp, liền đem pháp lực của hắn tiêu hao hơn phân nửa, có thể thấy được thúc dục Tạo Hóa Tiên Đỉnh cần pháp lực khổng lồ bực nào!

Loại tốc độ tiêu hao kinh khủng này, cũng chỉ có hắn, đổi lại bất kỳ một Thần Minh nào khác, đều không thể thúc dục bảo vật này, coi như là trong Thiên Thần, có năng lực thúc dục Tạo Hóa Tiên Đỉnh cũng không nhiều.

Bất quá, Tạo Hóa Tiên Đỉnh luyện hóa nhiều cường giả như thế, đem pháp bảo của bọn hắn luyện hóa, đem cả người những cường giả này cũng luyện hóa dung nhập vào trong Tiên đỉnh, để cho tòa Tiên Đỉnh này uy năng đã ở trong vô hình tăng lên một cấp bậc, uy lực so sánh với trước mạnh thêm nhất phân.

- Hôm nay tu vi của ta hao tổn quá lớn, không nên ở lâu!

Giang Nam ánh mắt chớp động, trong Tử Phủ linh thạch Linh Dịch cuồn cuộn xông ra, rơi vào bên trong Hỗn Độn Giới Vực cùng mi tâm Ma Ngục, nhanh chóng luyện hóa, bổ sung tu vi tiêu hao, hắn không chỉ bổ sung tu vi hao tổn, đồng thời mười hai hóa thân, hai đại chân thân cùng nhau luyện hóa linh thạch Linh Dịch, một khắc ở giữa tiêu hao linh thạch Linh Dịch liền không cách nào lường được!

Bá...

Phía sau hắn Thần Vương Kỳ đột nhiên phóng lên cao, che trời đại màn triển khai, chở Giang Nam dung nhập vào trong hư không, Thần Vương Kỳ vốn chính là một mặt trận kỳ trong Luyện Thiên đại trận, ẩn núp dung thiên, cả ngày Thiên Đạo cũng có thể luyện ra.

Luyện Thiên đại trận ở trên chữ "Vũ" đã đạt tới thành tựu chí cao, nếu mặt đại kỳ này chở Giang Nam xông vào hư không, kia liền vô tích có thể tìm ra, coi như là Thần Chủ Thần Tôn cũng không cách nào từ trong hư không bắt được.

Đây cũng là tiền vốn cuối cùng của Giang Nam, lá bài tẩy lớn nhất tự tin mình có thể sống đi ra Câu Trần Thiên!

- Họa Địa Vi Lao!

Đúng vào lúc này, đột nhiên một thanh âm giống như kim thạch vang lên, hư không chấn động, từng đạo đạo tắc thô to từ trong hư không hiện ra, những đạo tắc đó giống như rỉ sắt, thậm chí để cho hư không cũng trở nên giống như đúc bằng sắt đồng, trở nên vô cùng vững chắc, đem Thần Vương Kỳ bắn đi ra ngoài!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, đại kỳ một quyển, rơi vào trên thân, ngưng mắt hướng bốn phía nhìn lại. Chỉ thấy quanh thân hắn mấy vạn dặm hư không giờ phút này đều hiện đầy loại đạo tắc rỉ sắt đồng ban này, đem chu vi mấy vạn dặm chế tạo thành một cái cũi cự đại.

- Ngục Pháp Thiên Vương?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1330: Họa Địa Vi Lao

Sắc mặt hắn ngưng trọng, cũng không phải là Thần Vương Kỳ không thể dung nhập vào hư không, mà là mặt đại kỳ này là Thần Quân chi bảo, phẩm cấp quá cao, mà Giang Nam chỉ là Thần Minh cảnh giới, không cách nào hoàn toàn phát huy ra Thần Vương Kỳ diệu dụng.

Nếu có thể hoàn toàn phát huy ra Thần Vương Kỳ diệu dụng, đừng nói loại đạo tắc rỉ sắt đồng ban này không cách nào phong ấn hư không, coi như là lao ngục cường đại nhất chư thiên vạn giới, cũng không cách nào trấn áp Giang Nam!

Loại đạo tắc cũi này cực kỳ khủng bố, vây ở chỗ này, cùng ngoại giới ngăn cách, hơn nữa Giang Nam thậm chí cảm giác được Đạo tắc của mình mơ hồ có chút dấu hiệu "rỉ sắt"!

Đạo tắc là Đại Đạo thể hiện, tự nhiên sẽ không rỉ sắt, này chỉ có thể nói rõ, đạo tắc cũi của đối phương, đối với đạo tắc của những người khác có một loại Đại Đạo thiên nhiên áp chế, giam cầm đối phương!

Mà theo Giang Nam biết, chư thiên vạn giới trong tất cả cường giả đầu sỏ, chỉ có Ngục Pháp Thiên Vương mới có thể có tu vi Đại Đạo kinh khủng như thế, bởi vì hắn là trọng thần của Quang Vũ Thần Triều, trông coi hình ngục, Thiên ngục cũng là hắn chưởng khống!

Trong Thiên ngục trấn áp cũng là cường giả, đầu sỏ có can đảm cùng Quang Vũ Thần Triều đối kháng, có thể trông coi thiên ngục, tự nhiên cần thực lực cùng thủ đoạn siêu nhân một bậc!

- Đan Nhai Thần Chủ xuất thủ...

Giang Nam ánh mắt chuyển động, chỉ thấy phía dưới chỗ mình ở là một tòa lục địa cự đại, trên đất bằng năm cây cột tạo ra thanh thiên, từng con

sông giăng đầy, mạch lạc rõ ràng, lại có dãy núi đội lên, cùng con sông đối ứng, rõ ràng là một thủ chưởng khổng lồ biến thành!

Cái bàn tay này, chính là thủ chưởng của Đan Nhai Thần Chủ, lớn kinh khủng, trong lúc vô tình liền đem hư không bốn phía Giang Nam giam cầm, hóa thành một cái cũi cự đại!

Ánh mắt Giang Nam xa xa hướng trong Thần Đô nhìn lại, chỉ thấy trong Thần Đô, Đan Nhai Thần Chủ như cũ ngồi ở trong Vọng Nguyệt lâu, cũng không có đứng dậy, hắn một cánh tay thăm dò, cánh tay này từ trong Thần Đô vượt qua mấy chục ức dặm, dọc theo người đến bên cạnh mình!

Thần thông quảng đại, không ngoài như thế!

Loại thủ đoạn này, so sánh với Giang Nam từ trước chứng kiến đại đa số Thần Chủ cũng cao minh hơn rất nhiều, cho dù là ở trong thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ này, cũng có thể cầm cờ đi trước!

- Đan Nhai Thần Chủ sao không xuất thủ?

Ánh mắt Giang Nam xa xa hướng Thần Chủ trẻ tuổi trong Vọng Nguyệt lâu kia nhìn lại, cất cao giọng nói.

Đan Nhai Thần Chủ mở miệng, thanh âm giống như kim thạch, leng keng có lực, xuyên qua hư không nặng nề, ở bên tai Giang Nam nổ vang:

- Ngươi tu vi tiêu hao quá lớn, ta cho ngươi cơ hội khôi phục, sẽ không chiếm ngươi tiện nghi!

Hắn là trong thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, tuổi trẻ Thần Chủ trong Hậu Thổ Thiên, khinh thường vây công Giang Nam, cũng không thèm chiếm tiện nghi của Giang Nam.

Thân là một trong Thần Chủ trẻ tuổi nhất, hắn cùng với Thần Đô Lộ Phong Trần, Thiên Đô Linh Tuyết Thần Chủ, Phong Đô Ngọc Dung Tiểu

Quận Vương ngang hàng, tự nhiên có khí độ bất phàm cùng tự phụ của mình.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi giết sư đệ ta, sư tôn ta lệnh ta tới đây chém ngươi, bất quá tu vi cảnh giới của ta siêu việt ngươi quá nhiều, nếu như mạnh mẽ hướng ngươi xuất thủ, không khỏi có chút thắng không hay.

Thanh âm của Đan Nhai Thần Chủ truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Đợi ngươi khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, ta chỉ xuất thủ một lần, nếu ngươi có thể đón lấy ta một kích, Đan mỗ mặc ngươi rời đi!

Giang Nam trầm mặc chốc lát, nhìn đến hắn quét ngang Chư Thiên hơn ngàn Thần Ma, đem nhiều Thiên Thần Chân Thần hết thảy thắt cổ không còn còn dám nói ra lời như thế, này cho thấy Đan Nhai Thần Chủ không chỉ có cực kỳ tự phụ, giống như trước cực kỳ cường đại!

Giang Nam tế lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, thậm chí có tiền vốn chống lại Thần Chủ, coi như là Thần Chủ cũng có thể liều mạng, nhưng Đan Nhai Thần Chủ như cũ nói như thế, có thể thấy được hắn chỉ sợ có thủ đoạn phá vỡ Tạo Hóa Tiên Đỉnh!

Tạo Hóa Tiên Đỉnh cũng không phải là vô địch, kiện pháp bảo này Giang Nam vẫn không thể hoàn toàn chưởng khống, không có đem uy năng hoàn toàn mở ra, trước mắt Giang Nam chỉ nắm giữ hai loại pháp môn công kích một luyện một thu này.

Mà một luyện một thu lực công kích đối phó Chân Thần còn coi là vô địch, nhưng đối phó với một Thần Chủ giống như Đan Nhai, chỉ sợ liền có chút ít không đủ nhìn.

- Tốt!

Giang Nam đột nhiên lên tiếng nói.

- Tốt!

Đan Nhai Thần Chủ tản đi Họa Địa Vi Lao Thần Thông, thu bàn tay, khoanh chân ở trong Vọng Nguyệt lâu tĩnh tọa.

Giang Nam cũng không có nhân cơ hội rời đi, chạy trốn ra Câu Trần Thiên, cũng khoanh chân ngồi xuống, yên lặng khôi phục tu vi.

Hai người cách xa nhau mấy chục ức dặm, nhưng khoảng cách xa như vậy, đối với tồn tại như bọn hắn mà nói, cơ hồ tương đương với không tồn tại, cho dù là vượt qua thế giới, đối với bọn họ mà nói cũng có thể giao thủ!

Trong Vọng Nguyệt lâu, mấy Thần Chủ đều tĩnh tọa, ánh mắt chớp động, ở Đan Nhai Thần Chủ cùng Giang Nam trong lúc qua lại chuyển động.

Mới vừa rồi Giang Nam tế lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh một kích kia, kinh thái tuyệt diễm, đem bọn họ cũng kinh hãi xuống, nhưng mà đối với Thần Chủ mà nói, loại trình độ công kích này còn không cách nào uy hiếp được bọn họ.

Bất quá, Tạo Hóa Tiên Đỉnh trong tay Giang Nam kia, thực để cho bọn họ đỏ mắt không dứt.

Tòa đỉnh này vẫn chỉ là Thần Minh chi bảo, lại có thể có uy năng mênh mông như thế, thậm chí ngay cả Chân Thần cũng có thể dễ dàng luyện chết, có thể thấy được uy năng.

Không chỉ có như thế, đỉnh này hiển nhiên còn có thể tiếp tục tăng lên, nếu là từ Thần Minh chi bảo tăng lên tới Thần Chủ chi bảo, chỉ sợ là có thể cùng Thần Giới Chư Thiên đầu sỏ tranh hùng thiên hạ!

Cho dù là đám người Linh Tuyết Thần Chủ, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương cùng Bộ Chinh Bộ Thần Hầu, cũng không khỏi tim đập thình thịch.

Đan Vân Sơn Thần Chủ ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Đan Nhai Thần Chủ này là cởi quần đánh rắm, làm điều thừa, đã có thực lực giam cầm tiểu quỷ kia, sao không một cái tát chụp chết? Còn muốn ra vẻ

hào phóng, chuẩn bị cái gì một chiêu ước hẹn... Bất quá người này làm ra một chiêu ước hẹn cũng tốt, hắn đánh chết Giang tiểu quỷ, ta cướp đi pháp bảo của Giang tiểu quỷ...

Tần Lưu Vân yên lặng suy tư chuyện này, Đan Nhai Thần Chủ quang minh lỗi lạc, nếu như hắn không cách nào bắt lại Giang Nam, người tiếp theo xuất thủ sẽ là một trong mấy Thần Chủ bọn hắn này.

- Thực lực của ta không bằng Đan Nhai Thần Chủ, nhưng mà đón lấy một kích của Đan Nhai Thần Chủ, cho dù Huyền Thiên Giáo Chủ không chết cũng gặp phải bị thương nặng, ta liền tiếp theo xuất thủ, quả quyết có thể muốn tánh mạng của hắn!

Điền Phong Thần Chủ cũng âm thầm tính toán, không chỉ có tính toán tánh mạng của Giang Nam, giống như trước cũng tính toán Tạo Hóa Tiên Đỉnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1331: Một Chỉ Đối Một Chưởng. (1)

Tràng diện trong lúc nhất thời trầm mặc xuống, trong Thần Đô, mấy Thần Tôn Cổ lão quan sát trận chiến này, Giang Nam chiến đấu mới vừa rồi mặc dù thảm thiết mà đặc sắc, nhưng đối với Thần Tôn mà nói chẳng qua là tiểu đả tiểu nháo, bất quá cho dù là tiểu đả tiểu nháo cũng không thể khinh thường.

- Thượng tôn, tiểu đạo hữu này của Lộ Thần Hầu, không phải chuyện đùa a!

Một Thần Tôn thần thức ba động, trầm giọng nói:

- Mười vạn năm tới nay, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy loại nhân vật này, chỉ sợ chỉ có thời kỳ viễn cổ những Tiên Thiên Thần Thánh thiếu niên kia, mới có thể tới sánh ngang!

Thần Đô Thượng Tôn gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Tiên Thiên Thần Thánh là Tiên Thiên sinh linh, trời sanh chính là thần thánh, chẳng qua là khi đó Hồng Mông sơ tích, Man Hoang mông muội, bọn họ chiếm Tiên Thiên ưu thế. Nếu bàn về Thần Thông tinh diệu, không người nào có thể so với được với Huyền Thiên tiểu đạo hữu, Huyền Thiên tiểu đạo hữu là thật thần thông quảng đại a! Hắn tuyệt đối có tiền đồ Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh!

- Hoàng Đạo Cực Cảnh?

Mấy Thần Tôn lắc đầu cười nói:

- Thiên Đạo có thiếu, nơi nào còn có người có thể Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh? Thượng tôn nói đùa.

Thần Đô Thượng Tôn khẽ mỉm cười nói:

- Thiên Đạo mặc dù có thiếu, nhưng trong chư thiên vạn giới ta Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả vẫn phải có. Tỷ như Minh Thổ Thần Đế, không phải là một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh sao?

Mấy Thần Tôn trong lòng giật mình, thất thanh nói:

- Minh Thổ Thần Đế là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh?

- Mở Minh Thổ thập bát trọng thế giới, lấy Minh Thổ thế giới ký thác Đại Đạo của mình, này không phải là Hoàng Đạo Cực Cảnh là gì?

Thần Đô Thượng Tôn thản nhiên nói:

- Đáng tiếc, Minh Thổ Thần Đế đối với thiên đạo lĩnh ngộ thủy chung không hoàn toàn, thế cho nên dừng bước ở Hoàng Đạo Cực Cảnh, hắn mở Minh Thổ thập bát trọng thế giới có nhiều thiếu sót, Thiên Đạo lại càng không trọn vẹn, để cho hắn và Minh Thổ Thần Triều Chư Thiên Thần Ma lâm vào một loại trạng thái không sống không chết.

Bất quá ta xem Thần Đế này tu vi hẳn là còn đang không ngừng tăng trưởng, nếu không Minh Thổ sẽ không hướng ra phía ngoài khuếch trương!

Mấy Thần Tôn Thần Đô khác nghe vậy, trong lòng lại càng chấn động, bất quá tinh tế suy tư, bọn họ cũng không khỏi thừa nhận thượng tôn phán đoán không có sai lầm.

- Trong loạn thế, Thần Ma cũng lên, ngay cả Thần Đế chết đi cũng muốn nhảy ra, chư thiên vạn giới thật có thể vượt qua trường hạo kiếp này sao?

Mấy Thần Tôn thầm nghĩ trong lòng.

Thần Đô Thượng Tôn ánh mắt từ trong Thần Đô quét qua, chỉ thấy trong Thần Đô nhiều Thần Ma đang tham quan học tập trận chiến này, thần quang Ma Quang xông lên trời, để cho Thần Đô thoạt nhìn hưng thịnh chí cực.

- Đây là thời khắc Thần Đô ta cường đại nhất, nhưng mà sau khi hạo kiếp, có thể sống sót lại có mấy người...

Trong lòng hắn buồn bã thở dài, thầm nghĩ.

Giang Nam lẳng lặng ngồi ở bên trong hư không, Đan Nhai Thần Chủ cho hắn áp lực trước đó chưa từng có, so với trận chiến vừa rồi áp lực lớn hơn nữa!

Đan Nhai Thần Chủ dù sao cũng là một trong Thần Chủ tuổi trẻ của thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, thần thông quảng đại, so với chút ít Thần Chủ thế hệ trước thực lực càng mạnh, muốn ở trong tay tồn tại này đi qua nhất chiêu, thực sự khó càng thêm khó!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh chống lại không được hắn, Thần Vương kỳ phẩm cấp quá cao, ta hiện nay không cách nào phát huy ra uy lực của Thần Vương kỳ, muốn tiếp được một chiêu này của Đan Nhai Thần Chủ, chỉ có thể là bản thân ta đột phá!

Trong cơ thể Giang Nam, Ma Ngục Huyền Thai Kinh bắt đầu bay nhanh vận chuyển, mỗi loại thần thông ở dưới da hắn chạy chồm, thân thể hắn đã thoát thai hoán cốt, thân thể biến thành vô số đạo tắc thần thông xây dựng, hơn nữa thức tỉnh Thủy Tổ huyết mạch, Hồng Mông Chi Thể, ngụy Thần Thể, ngụy Tiên Thể, từ thần thân đi lên àm nói, hắn đã đem thân thể bản thân chế tạo đến mức tận cùng!

Pháp lực của hắn đồng dạng đạt được cực hạn, Hồng Mông Đại Đạo, Tiên Đạo, Thiên Đạo, Đại Đạo, cộng đồng xây dựng pháp lực của hắn, mà Thần Tính của hắn cũng đã luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, Hỗn Độn Nguyên Thần mạnh, đủ để cùng Đế cấp Thần Tính sánh ngang!

Hắn ngồi nghiêm chỉnh, đây là hắn từ khi bước vào Thần Minh cảnh giới tới nay, lần đầu tiên chỉnh lý thôi diễn Ma Ngục Huyền Thai Kinh của bản thân, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn đã thôi diễn đến Thần Minh cảnh giới, thế nhưng trận chiến vừa rồi kia khiến hắn đối với Thần Minh cảnh giới

lại có lĩnh ngộ càng cao, cho nên hắn cần tiếp tục khai thác công pháp tầng thứ cao hơn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Ở phía sau hắn trọng trọng Thần Luân chuyển động, vô cùng thần quang từ trong cơ thể nỡ rộ, Thần Luân bày biện ra Khai Thiên, Diệt Thế, Hóa Tiên, Huyền Hoàng, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp Bát Hoang cùng Hỗn Độn Thiên Long dị tượng, trong Thần Luân tám tòa Đạo Đài trôi nỗi, dường như tám đạo cầu thang đi thông Thần Minh ở Thần Phủ, sau Thần Phủ là nhất trọng Thiên Cung nhất trọng Thiên Đình.

Hắn lấy Thần Luân làm gốc, lấy Đạo Đài làm cơ sở, bát trọng Thần Phủ luyện thành Thần Ma nhất thể, nhất trọng Thiên Cung chứng Thần vị, tu thành Thiên Đình, thành tựu Thần Minh, đã đạt được cực hạn mà Thần Minh cảnh giới có khả năng đạt được!

Mà hắn còn đang không ngừng cô đọng, đem bản thân mới lĩnh ngộ dung nhập vào bên trong Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung cùng Thiên Đình, dùng bản thân trở nên càng thêm hoàn mỹ.

Thần quang bốc lên, pháp lực của Giang Nam dần dần khôi phục lại trạng thái viên mãn, bất quá hắn còn không có dừng lại, pháp lực của hắn còn đang không ngừng tăng lên!

Trận chiến mới vừa rồi kia cho hắn chỗ tốt không thể đánh giá, cùng nhiều cường giả như vậy giao thủ, khiến hắn đối với Thần Minh cảnh giới lại có rất nhiều lĩnh ngộ mới, mà Đan Nhai Thần Chủ cho hắn cảm giác áp bách, đã khiến cho hắn không ngừng đột phá bản thân.

Ầm ầm...

Bên trong Tinh Không Câu Trần Thiên, tinh lực cuồn cuộn từ trong ngân hà vọt tới, đủ mọi màu sắc, tinh lực ngưng tụ cao độ, hóa thành từng viên đại tinh, bay nhanh nhập vào trong cơ thể ba Tinh Quang Thần Đế hóa thân.

Tinh Quang cuồn cuộn như sông, đại hà cuộn trào mãnh liệt, thôi động ba

Tinh Quang Thần Đế hóa thân hướng cảnh giới cao hơn rảo bước tiến lên!

Mà bên trong minh hà lại có Linh K

Đế Tôn

Tác Giả: Trạch Trư

Chương 1421 : Một chỉ đối một chưởng. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 1421 : Một chỉ đối một chưởng. (1)

Tràng diện trong lúc nhất thời trầm mặc xuống, trong Thần Đô, mấy Thần Tôn Cổ lão quan sát trận chiến này, Giang Nam chiến đấu mới vừa rồi mặc dù thảm thiết mà đặc sắc, nhưng đối với Thần Tôn mà nói chẳng qua là tiểu đả tiểu nháo, bất quá cho dù là tiểu đả tiểu nháo cũng không thể khinh thường.

- Thượng tôn, tiểu đạo hữu này của Lộ Thần Hầu, không phải chuyện đùa a!

Một Thần Tôn thần thức ba động, trầm giọng nói:

- Mười vạn năm tới nay, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy loại nhân vật này, chỉ sợ chỉ có thời kỳ viễn cổ những Tiên Thiên Thần Thánh thiếu niên kia, mới có thể tới sánh ngang!

Thần Đô Thượng Tôn gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Tiên Thiên Thần Thánh là Tiên Thiên sinh linh, trời sanh chính là thần thánh, chẳng qua là khi đó Hồng Mông sơ tích, Man Hoang mông muội, bọn họ chiếm Tiên Thiên ưu thế. Nếu bàn về Thần Thông tinh diệu, không người nào có thể so với được với Huyền Thiên tiểu đạo hữu, Huyền Thiên tiểu đạo

hữu là thật thần thông quảng đại a! Hắn tuyệt đối có tiền đồ Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh!

- Hoàng Đạo Cực Cảnh?

Mấy Thần Tôn lắc đầu cười nói:

- Thiên Đạo có thiếu, nơi nào còn có người có thể Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh? Thượng tôn nói đùa.

Thần Đô Thượng Tôn khẽ mỉm cười nói:

- Thiên Đạo mặc dù có thiếu, nhưng trong chư thiên vạn giới ta Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả vẫn phải có. Tỷ như Minh Thổ Thần Đế, không phải là một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh sao?

Mấy Thần Tôn trong lòng giật mình, thất thanh nói:

- Minh Thổ Thần Đế là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh?

- Mở Minh Thổ thập bát trọng thế giới, lấy Minh Thổ thế giới ký thác Đại Đạo của mình, này không phải là Hoàng Đạo Cực Cảnh là gì?

Thần Đô Thượng Tôn thản nhiên nói:

- Đáng tiếc, Minh Thổ Thần Đế đối với thiên đạo lĩnh ngộ thủy chung không hoàn toàn, thế cho nên dừng bước ở Hoàng Đạo Cực Cảnh, hắn mở Minh Thổ thập bát trọng thế giới có nhiều thiếu sót, Thiên Đạo lại càng không trọn vẹn, để cho hắn và Minh Thổ Thần Triều Chư Thiên Thần Ma lâm vào một loại trạng thái không sống không chết.

Bất quá ta xem Thần Đế này tu vi hẳn là còn đang không ngừng tăng trưởng, nếu không Minh Thổ sẽ không hướng ra phía ngoài khuếch trương!

Mấy Thần Tôn Thần Đô khác nghe vậy, trong lòng lại càng chấn động, bất quá tinh tế suy tư, bọn họ cũng không khỏi thừa nhận thượng tôn phán đoán không có sai lầm.

- Trong loạn thế, Thần Ma cũng lên, ngay cả Thần Đế chết đi cũng muốn nhảy ra, chư thiên vạn giới thật có thể vượt qua trường hạo kiếp này sao?

Mấy Thần Tôn thầm nghĩ trong lòng.

Thần Đô Thượng Tôn ánh mắt từ trong Thần Đô quét qua, chỉ thấy trong Thần Đô nhiều Thần Ma đang tham quan học tập trận chiến này, thần quang Ma Quang xông lên trời, để cho Thần Đô thoạt nhìn hưng thịnh chí cực.

- Đây là thời khắc Thần Đô ta cường đại nhất, nhưng mà sau khi hạo kiếp, có thể sống sót lại có mấy người...

Trong lòng hắn buồn bã thở dài, thầm nghĩ.

Giang Nam lẳng lặng ngồi ở bên trong hư không, Đan Nhai Thần Chủ cho hắn áp lực trước đó chưa từng có, so với trận chiến vừa rồi áp lực lớn hơn nữa!

Đan Nhai Thần Chủ dù sao cũng là một trong Thần Chủ tuổi trẻ của thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, thần thông quảng đại, so với chút ít Thần Chủ thế hệ trước thực lực càng mạnh, muốn ở trong tay tồn tại này đi qua nhất chiêu, thực sự khó càng thêm khó!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh chống lại không được hắn, Thần Vương kỳ phẩm cấp quá cao, ta hiện nay không cách nào phát huy ra uy lực của Thần Vương kỳ, muốn tiếp được một chiêu này của Đan Nhai Thần Chủ, chỉ có thể là bản thân ta đột phá!

Trong cơ thể Giang Nam, Ma Ngục Huyền Thai Kinh bắt đầu bay nhanh vận chuyển, mỗi loại thần thông ở dưới da hắn chạy chồm, thân thể hắn đã thoát thai hoán cốt, thân thể biến thành vô số đạo tắc thần thông xây dựng, hơn nữa thức tỉnh Thủy Tổ huyết mạch, Hồng Mông Chi Thể, ngụy Thần Thể, ngụy Tiên Thể, từ thần thân đi lên àm nói, hắn đã đem thân thể bản thân chế tạo đến mức tận cùng!

Pháp lực của hắn đồng dạng đạt được cực hạn, Hồng Mông Đại Đạo, Tiên Đạo, Thiên Đạo, Đại Đạo, cộng đồng xây dựng pháp lực của hắn, mà Thần Tính của hắn cũng đã luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần, Hỗn Độn Nguyên Thần mạnh, đủ để cùng Đế cấp Thần Tính sánh ngang!

Hắn ngồi nghiêm chỉnh, đây là hắn từ khi bước vào Thần Minh cảnh giới tới nay, lần đầu tiên chỉnh lý thôi diễn Ma Ngục Huyền Thai Kinh của bản thân, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn đã thôi diễn đến Thần Minh cảnh giới, thế nhưng trận chiến vừa rồi kia khiến hắn đối với Thần Minh cảnh giới lại có lĩnh ngộ càng cao, cho nên hắn cần tiếp tục khai thác công pháp tầng thứ cao hơn của Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Ở phía sau hắn trọng trọng Thần Luân chuyển động, vô cùng thần quang từ trong cơ thể nỡ rộ, Thần Luân bày biện ra Khai Thiên, Diệt Thế, Hóa Tiên, Huyền Hoàng, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp Bát Hoang cùng Hỗn Độn Thiên Long dị tượng, trong Thần Luân tám tòa Đạo Đài trôi nổi, dường như tám đạo cầu thang đi thông Thần Minh ở Thần Phủ, sau Thần Phủ là nhất trọng Thiên Cung nhất trọng Thiên Đình.

Hắn lấy Thần Luân làm gốc, lấy Đạo Đài làm cơ sở, bát trọng Thần Phủ luyện thành Thần Ma nhất thể, nhất trọng Thiên Cung chứng Thần vị, tu thành Thiên Đình, thành tựu Thần Minh, đã đạt được cực hạn mà Thần Minh cảnh giới có khả năng đạt được!

Mà hắn còn đang không ngừng cô đọng, đem bản thân mới lĩnh ngộ dung nhập vào bên trong Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung cùng Thiên Đình, dùng bản thân trở nên càng thêm hoàn mỹ.

Thần quang bốc lên, pháp lực của Giang Nam dần dần khôi phục lại trạng thái viên mãn, bất quá hắn còn không có dừng lại, pháp lực của hắn còn đang không ngừng tăng lên!

Trận chiến mới vừa rồi kia cho hắn chỗ tốt không thể đánh giá, cùng nhiều cường giả như vậy giao thủ, khiến hắn đối với Thần Minh cảnh giới lại có rất nhiều lĩnh ngộ mới, mà Đan Nhai Thần Chủ cho hắn cảm giác áp

bách, đã khiến cho hắn không ngừng đột phá bản thân.

Ầm ầm...

Bên trong Tinh Không Câu Trần Thiên, tinh lực cuồn cuộn từ trong ngân hà vọt tới, đủ mọi màu sắc, tinh lực ngưng tụ cao độ, hóa thành từng viên đại tinh, bay nhanh nhập vào trong cơ thể ba Tinh Quang Thần Đế hóa thân.

Tinh Quang cuồn cuộn như sông, đại hà cuộn trào mãnh liệt, thôi động ba Tinh Quang Thần Đế hóa thân hướng cảnh giới cao hơn rảo bước tiến lên!

Mà bên trong minh hà lại có Linh Khí Ma Khí cuồn cuộn từ trong hư không vọt tới, nhập trong cơ thể Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Tử Viên Ma Đế, lại có Âm Dương Huyền Hoàng chi khí tràn ngập, Thái Cực Thần Đế hóa thân sừng sững, quanh thân hình thành Huyền Hoàng Âm Dương Thái Cực Đồ, bỉ ngạn kim kiều kéo dài qua tinh tế.

Dần dần, Giang Nam cảm giác được một Tinh Quang Thần Đế hóa thân rốt cục đạt được Thần Minh viên mãn cảnh giới, nếu như tiến thêm một bước, đó là Thiên Thần!

Bất quá đến bước này, hắn cảm giác được Tinh Quang Thần Đế hóa thân cần vượt qua một đạo rãnh trời thật lớn, mà hiện tại Tinh Quang Thần Đế hóa thân tích lũy, không đủ để đi lên cảnh giới cao hơn.

Thanks hí Ma Khí cuồn cuộn từ trong hư không vọt tới, nhập trong cơ thể Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Tử Viên Ma Đế, lại có Âm Dương Huyền Hoàng chi khí tràn ngập, Thái Cực Thần Đế hóa thân sừng sững, quanh thân hình thành Huyền Hoàng Âm Dương Thái Cực Đồ, bỉ ngạn kim kiều kéo dài qua tinh tế.

Dần dần, Giang Nam cảm giác được một Tinh Quang Thần Đế hóa thân rốt cục đạt được Thần Minh viên mãn cảnh giới, nếu như tiến thêm một bước, đó là Thiên Thần!

Bất quá đến bước này, hắn cảm giác được Tinh Quang Thần Đế hóa thân

cần vượt qua một đạo rãnh trời thật lớn, mà hiện tại Tinh Quang Thần Đế hóa thân tích lũy, không đủ để đi lên cảnh giới cao hơn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1332: Một Chỉ Đối Một Chưởng. (2)

Rất nhanh, hai Tinh Quang Thần Đế hóa thân của hắn cũng đạt tới trạm kiểm soát của Thần Minh cùng Thiên Thần cảnh giới, cùng lúc đó, ba Sâm La Ma Đế hóa thân hầu như ở cùng một thời gian đạt được Thần Minh cảnh giới cực hạn, hết thảy bị ngăn lại, ngăn trở ở bên ngoài Thiên Thần cảnh giới.

Mà Thái Cực Thần Đế hóa thân của hắn thì còn có khiếm khuyết, nhưng mà cách Thiên Thần cảnh giới không xa, duy chỉ có Tử Viên Ma Đế hóa thân, còn có một đoạn chênh lệch xa xôi.

- Nếu là Thái Cực, Tinh Quang cùng Sâm La hóa thân đều có thể tu thành Thiên Thần, ta liền có chín Thiên Thần hóa thân, đỡ một kích của Đan Nhai Thần Chủ nắm chặt liền lớn hơn nữa.

Giang Nam khẽ nhíu mày, đột nhiên tâm niệm khẽ nhúc nhích, đem bản sơ Linh Khí mà mình ở Vũ Trụ giao hòa chi địa cướp đoạt lấy ra, bản sơ Linh Khí cuồn cuộn đổ vào, cuộn trào mãnh liệt vào trong cơ thể chín đại hóa thân này!

Bản sơ Linh Khí này, là hắn tạm gác lại cho lúc bản thân đột phá Thiên Thần cảnh giới dùng, bất quá hôm nay đại địch trước mắt, Giang Nam phải toàn lực ứng phó, mới có thể sống đến đi ra Câu Trần Thiên, bởi vậy hắn cũng không nghĩ nhiều!

Đẳng cấp của bản sơ Linh Khí gần với Tiên khí, Giang Nam càng là hầu như đem giao hòa chi địa bản sơ Linh Khí cuộn sạch không còn, lực lượng mãnh liệt như vậy cuồn cuộn vọt tới, chín hóa thân của hắn lập tức lần lượt đột phá, dễ như trở bàn tay phá tan trạm kiểm soát của Thần Minh cùng Thiên Thần!

Vô số đạo tắc tung bay, từng ngọn Thiên Đình đang nhanh chóng gọt giũa tố hình, mà Sâm La Ma Đế hóa thân càng gây nên Thiên Đạo đại kiếp nạn, tam trọng thiên đạo đại kiếp nạn cùng một chỗ, uy năng kích động dâng trào!

Thiên Thần Thiên Đạo đại kiếp nạn, so với Thần Minh Thiên Đạo đại kiếp nạn cường đại hơn gấp mười lần, đạo tắc ngưng tụ hình thành Thiên Đạo chí bảo hư ảnh, uy năng quả thực Hủy Thiên Diệt Địa.

Bất quá Giang Nam lại không chút phật lòng, ở dưới vô số Thần Ma Thần Đô nhìn chằm chằm, Giang đại giáo chủ triển lộ ra một mặt hung tàn của hắn, mở rộng ngụm lớn, miệng khổng lồ ước chừng mấy ngàn dặm, một hơi đem Thiên Đạo Kiếp Vân ăn đến tinh quang.

Bên trong Thần Đô, không biết nhiều ít Thần Ma ngơ ngác nhìn một màn này, nói không ra lời.

- Một ngụm liền đem ba Thiên Thần Thiên Đạo Kiếp Vân ăn sạch, bụng hắn có thể chịu đựng nổi Thiên Đạo chí bảo hư ảnh oanh kích sao?

Một Thần Đô Thiên Thần rùng mình một cái, lẩm bẩm nói.

Giang Nam nuốt vào tam trọng Thiên Đạo Kiếp Vân, tinh thần tỏa sáng, có vẻ long tinh hổ mãnh còn hơn hồi nãy nữa, mà chín hóa thân của hắn cũng từng người tu thành nhị trọng thiên đình, cô đọng Câu Trần Thiên hư không, từng người đem trăm vạn dặm hư không luyện thành Thần Ma tiểu thế giới của bản thân, vô luận là tu vi hay lực phòng ngự, đều đề thăng rất nhiều lần!

Giờ khắc này, trong đầu Giang Nam nhiều hơn rất nhiều cảm ngộ của Thiên Thần cảnh giới, ba loại hóa thân lĩnh ngộ không giống nhau, mặc dù đồng dạng là một loại hóa thân, nhưng đối với Thiên Thần cảnh giới lĩnh ngộ cũng có rất nhiều khác nhau.

Những thứ này đều là kinh nghiệm quý báu không gì sánh được, đối với Giang Nam mà nói, đối với chân thân hắn đột phá rất có ích lợi.

Cuồn cuộn bản sơ Linh Khí tiếp tục vọt tới, giúp chín đại hóa thân này mau chóng vượt qua Thiên Thần cảnh giới suy yếu kỳ.

Qua một lúc lâu, Giang Nam từ từ đứng dậy, thanh âm vang vọng hư không:

- Đan Nhai Thần Chủ, mời!

Thần Đô oanh động, không biết nhiều ít Thần Ma phù không, nhìn về phía Giang Nam cùng Đan Nhai Thần Chủ trong Vọng Nguyệt lâu. Một trận chiến này, so với trận chiến mới vừa rồi của Giang Nam còn muốn kích động nhân tâm, là Thần Chủ cùng Thần Minh đánh một trận!

Đan Nhai Thần Chủ như trước ngồi ở trong Vọng Nguyệt lâu, chưa từng đứng dậy, hai người xa xa tương đối, Giang Nam y sam phần phật, mười hai hóa thân hết thảy nhập trong cơ thể, mặc dù là kiếp trước thân cùng kiếp sau thân của hắn cũng giấu kín ở bên trong mi tâm, tọa trấn xuống dưới, trấn thủ chân thân của hắn.

Lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực triển khai, Hỗn Độn Tử Trúc cùng Hỗn Độn Linh Quy ở trong giới vực ngao du, lại có từng ngọn Thần Ma tiểu thế giới bao phủ ở bên ngoài Hỗn Độn Giới Vực, cộng thêm Giang Nam kiếp sau thân Thần Ma tiểu thế giới, có tất cả mười ba trọng Thần Ma tiểu thế giới!

Mười ba trọng Thần Ma tiểu thế giới, cộng thêm lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực, phòng ngự của Giang Nam đã đề thăng tới đỉnh phong trước đó chưa từng có!

Không chỉ có như vậy, ở dưới chân hắn, còn có một tòa đài sen từ từ dâng lên, đó là Đạo Kim Ngọc Bàn, Thập Nhị phẩm đài sen, phòng ngự quanh thân, mà ở trong cơ thể hắn, vô số loại thần thông chạy chồm, dòng thác đạo tắc cung cấp cho thân thể lực lượng không gì so nổi!

Hắn kiếp trước thân kiếp sau thân cùng mười hai hóa thân pháp lực, hết

thảy cung cấp, Giang Nam thậm chí cảm giác được, pháp lực của mình bây giờ, đủ để ném đi Tinh Không, thay trời đổi đất!

Đột nhiên, Giang Nam chỉ cảm thấy Tinh Không bốn phía đột nhiên biến đổi, hư không đầy rỉ sắt đồng ban, trở nên kiên cố không gì sánh được, một loại Đại Đạo không hiểu đầy rẫy toàn bộ Thiên Địa, thậm chí ngay cả trọng trọng Thần Ma tiểu thế giới của hắn cũng mục nát, bị rỉ sắt đồng ban tập kích, biến thành một loại gông cùm xiềng xích, gông cùm xiềng xích hạn chế bản thân!

Đan Nhai Thần Chủ rốt cục xuất thủ!

Một đại thủ từ trong Vọng Nguyệt lâu nho nhỏ dâng lên, bàn tay che trời, cách mấy ức dặm từ từ hướng Giang Nam vỗ tới!

Bàn tay này nhìn như chậm, nhưng thực tế tốc độ lại mau đến không cách nào tưởng tượng, trong nháy mắt liền lướt qua phạm vi mấy ức dặm, đi tới trước người Giang Nam.

Vô ngần hư không bên cạnh Giang Nam, đã biến thành tường đồng vách sắt, vô số đạo tắc từ trong hư không nổi lên, đầy rỉ sắt đồng ban, đạo tắc rậm rạp cùng hư không tương liên, đưa hắn cầm cố, khiến hắn không chỗ có thể trốn!

Đây là một kích kinh khủng, thực lực của Đan Nhai Thần Chủ kinh khủng, ở trong một kích này biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn!

Đây cũng là đại thần thông mà Ngục Pháp Thiên Vương khai sáng, Thiên Hạ Đại Ngục!

Lấy thiên hạ làm lao ngục, cầm cố đối thủ, một chưởng đem đối thủ đánh chết!

Cái bàn tay này còn chưa đi tới bên cạnh Giang Nam, từng cái đạo tắc rỉ sắt đồng ban kia cũng đã xuyên thấu mười ba trọng Thần Ma tiểu thế giới của hắn, đem tiểu thế giới này luyện hóa ăn mòn, thậm chí hướng Hỗn Độn

Giới Vực xâm lấn!

Nếu xâm lấn luyện hóa Hỗn Độn Giới Vực, Giang Nam đệ nhất trọng phòng ngự liền triệt để cáo phá!

- Ngưng!

Giang Nam gầm lên, Hỗn Độn Tử Trúc cùng Hỗn Độn Linh Quy quanh thân vô số phù văn nỡ rộ, lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực bay nhanh hướng trung gian ngưng lui, càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng kiên cố, cuối cùng từ phương viên mấy vạn dặm hóa thành phương viên trăm trượng!

Boong boong tiếng va chạm không ngừng truyền đến, từng đạo rỉ sắt đồng ban từ trong hư không chui ra hung hăng đâm vào bên trên Hỗn Độn Giới Vực, nhộn nhịp vô cùng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1333: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (1)

- Hoàn hảo Đan Nhai Thần Chủ không phá nổi Hỗn Độn Giới Vực của ta, nếu giới vực bị phá, hắn đem giới vực của ta cũng luyện hóa mà nói, sẽ dùng giới vực tới cầm cố ta, khi đó ta liền ngay cả một tia lực lượng phản kháng cũng không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn đem ta một chưởng vỗ chết!

Ánh mắt Giang Nam lóe lên, nhìn về phía thủ chưởng phô thiên cái địa đè xuống kia, chỉ thấy lực lượng của bàn tay kia cùng đạo tắc dây dưa, vô số đạo tắc bắn ra vô lượng thần quang cùng uy năng, hướng hắn hung hăng vỗ tới!

Đừng nói hắn, coi như là một Thần Chủ, cũng sẽ bị đánh thành trọng thương!

- Đan Nhai Thần Chủ, sư tôn ngươi là Ngục Pháp Thiên Vương, lao ngục thiên hạ, mà môn thần thông này của ta, lại gọi là Đoạn Ngục!

Đột nhiên Giang Nam cất tiếng cười to, quanh thân thần quang nỡ rộ, thân thể càng ngày càng vĩ ngạn, vươn một chỉ hướng một chưởng kinh khủng này của Đan Nhai Thần Chủ điểm tới!

Một chỉ, chống lại một chưởng của Đan Nhai Thần Chủ!

Một Thần Minh, lấy một chỉ chống lại Thần Chủ một chưởng, ở mọi người xem ra, đây tuyệt đối là muốn chết, thế nhưng Giang Nam lại làm.

Ông...

Đầu ngón tay hắn run lên, phô thiên cái địa đều là chỉ ảnh, vô số đầu ngón tay lay động, đón nhận một chưởng trí mạng của Đan Nhai Thần Chủ!

Đoạn Ngục đại thần thông cũng không có chiêu thức cố định, mà là đối

với lực lượng vận dụng, có thể bá đạo không gì sánh được, cũng có thể thiên biến vạn hóa, mà bây giờ Giang Nam liền đem biến hóa diễn biến đến mức tận cùng.

Vô số đạo chỉ ảnh chống lại một chưởng này của Đan Nhai Thần Chủ, trong nháy mắt chỉ thấy chỉ ảnh cùng một chưởng này va chạm, dĩ nhiên từ bên trong bàn tay to lớn không gì so sánh được kia câu ra từng đạo đạo tắc thô to, băng băng băng tan vỡ không ngừng truyền đến, từng cái đạo tắc nhộn nhịp ở dưới chỉ ảnh đứt đoạn!

Cùng lúc đó, ở va chạm trong lúc đó, vô số đạo chỉ ảnh của Giang Nam bị chấn nát, đạo tắc của Đan Nhai Thần Chủ quá mạnh mẽ, trực tiếp chấn vỡ một đầu ngón tay này của hắn!

Đây là chân chân chánh chánh nghiền nát, thậm chí ngay cả đạo tắc của Giang Nam chất chứa ở trong đầu ngón tay này cũng bị gạt bỏ!

Không chỉ có như vậy, quanh thân Giang Nam độ cao cô đọng Hỗn Độn Giới Vực cũng bị chấn băng loạn, không ngừng tan rã, trong khoảnh khắc Hỗn Độn Giới Vực liền bị phá hủy gần nửa!

Dưới chân hắn Thập Nhị phẩm đài sen bắt đầu nghiền nát, lực phản chấn cuồng bạo ép vỡ hình thái đài sen của Đạo Kim Ngọc Bàn, lập tức trong cơ thể Giang Nam đang một tiếng chung vang, Thiên Đạo Bảo Chung từ bên trong thân thể hắn hiện lên, sau đó miệng bảo chung này xuất hiện từng vết rách, rầm một tiếng bể nát.

Thân thể Giang Nam đại chấn, khí huyết ầm ầm một tiếng bốc lên, lên đỉnh đầu hóa thành một mảnh khí huyết đại dương!

Đây vẫn chỉ là một chỉ kia cùng một chưởng của Đan Nhai Thần Chủ đụng vào bộc phát ra lực phản chấn, liền phá vỡ trọng trọng phòng ngự của hắn, có thể nghĩ, một chưởng này nếu như rơi vào trên người Giang Nam, thế tất sẽ đem cả người hắn từ thế gian lau đi, không còn tồn tại nữa!

Một chưởng này tiếp tục nghiền ép mà đến, trong đó chất chứa uy năng như trước kích động dâng trào, có thể tùy tiện tiêu diệt Giang Nam.

Giang Nam quát lớn, thân thể lay động, đột nhiên hiện ra Sâm La Pháp Tướng, hóa thành một Ma Thần đại đế cao tới vạn lý, rậm rạp cánh tay mở rộng, có tất cả mấy vạn cánh tay!

Hình thể của hắn giống như một khỏa tiểu tinh cầu phù không, dưới chân là một đài sen so với tiểu tinh cầu còn muốn khổng lồ, Hỗn Độn Giới Vực khôi phục, lần thứ hai triển khai, Hỗn Độn Hồng Mông ở quanh thân hắn rung chuyển, lại có ngân hà tràn ra, quay chung quanh người hắn xoay tròn không ngớt!

Chỉ có sức mạnh to lớn của Thần Ma, mới có khả năng tạo nên cảnh tượng kinh khủng như vậy!

Đây là thần, là ma, chính là tồn tại siêu nhiên trên phàm nhân cùng tu sĩ!

Giang Nam lãnh tĩnh nhìn đại thủ nghiền ép xuống, vạn cánh tay rung động, chỉ thấy từng cánh tay bàn tay giang rộng ra, từng đầu ngón tay bay nhanh nhảy động, một chỉ điểm ra, liền có vô số đạo chỉ ảnh, đầu ngón tay lấy vạn mà tính điểm ra, trong sát na phô thiên cái địa đều là chỉ ảnh, cùng đại thủ của Đan Nhai Thần Chủ đánh tới trước mặt, cộng với hư không bốn phía được cầm cố chạm vào nhau!

Mới vừa rồi một chỉ kia chỉ là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà, mà bây giờ mới là quyết đấu chân chính!

Oanh...

Vô số đạo tắc thô to từ bên trong hư không bị vô số đạo chỉ ảnh câu ra, đứt đoạn nghiền nát, tiếp theo vô số tia sáng từ trung tâm hai người giao thủ truyền đến, tia sáng trong nháy mắt soi sáng hàng tỉ dặm Tinh Không, vô số đạo tắc ở trung tâm giao thủ bắn ra, đạo tắc nghiền nát hóa thành dòng thác cuồn cuộn, không khống chế được mà Hỗn Loạn, cắn nát hết thảy, hủy diệt

hết thảy!

Bạo liệt bạo tạc hỗn loạn mà cuồng bạo truyền đến, như vô số mũi tên nhọn rung động bắn ra.

Thần Chủ đạo tắc uy năng bạo phát, cái biên độ này cảnh tượng vô cùng kinh khủng, làm cho người cảm giác tựa như ngày tận thế phủ xuống!

- Kết thúc.

Trong Thần Đô thành, vô số Thần Ma nhìn một màn này, đột nhiên một Thần Minh thất hồn lạc phách nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, kết thúc.

Kết thúc, đây là ý niệm trong lòng tuyệt đại đa số người, một chưởng này của Đan Nhai Thần Chủ kinh khủng, đã khiến mọi người thấy được hắn cường đại, uy năng bạo phát bực này, chỉ là một Thần Minh há có thể ngăn chặn?

Trong Vọng Nguyệt Lâu, Đan Nhai Thần Chủ mặt trầm như nước, từ từ thu hồi một chưởng này, chỉ thấy trên bàn tay này trải rộng vết thương, Tiên huyết nhễ nhại.

Trong Vọng Nguyệt Lâu, rất nhiều Thần Chủ trong lòng rùng mình, thân thể Thần Chủ là cường đại cở nào, Đan Nhai Thần Chủ lại là nhân vật nổi tiếng trong tuổi trẻ Thần Chủ, không nghĩ tới ngay cả nhân vật bực này, bàn tay cũng sẽ thụ thương!

Bộ Chinh Bộ Thần Hầu nhẹ giọng nói:

- Đan Nhai đạo huynh, tình hình chiến đấu làm sao?

- Thiên Hạ Đại Ngục thần thông của ta, uy năng chưa kịp hoàn toàn bạo phát.

Đan Nhai Thần Chủ không có giấu diếm, lắc đầu nói:

- Đạo thần thông này uy năng có một bộ phận công hướng ta, được ta ngăn chặn.

Lúc này Linh Tuyết Thần Chủ cùng Ngọc Dung Tiểu Quận Vương cũng đình chỉ chiến đấu, hai vị nữ tử từ trời cao bay xuống, phủ xuống đến trong Vọng Nguyệt Lâu, Linh Tuyết Thần Chủ nhìn về phía trong tinh không vẫn không ngừng bạo phát đạo tắc cùng thần quang, mày ngài cau lại:

- Đan Nhai đạo huynh, Huyền Thiên Giáo Chủ sống hay chết?

- Không biết.

Khuôn mặt của Đan Nhai Thần Chủ không có bất luận biểu tình gì, lắc đầu nói:

- Ta đã hết lòng tuân thủ hứa hẹn, một kích là một kích, tuyệt không sẽ dùng chiêu thần thông thứ hai. Bất quá hắn muốn hoàn toàn hóa giải đạo thần thông này của ta, cũng không phải là chuyện dễ.

Hắn lời này cũng không phải là thổi phồng, tồn tại như hắn, đã có thể xưng là Thần Giới tiểu cự đầu, một kích đủ có thể tiêu diệt bất kỳ đối thủ nào dưới Thần Chủ cảnh giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1334: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (2)

Hắn vừa mới cùng Đoạn Ngục thần thông của Giang Nam va chạm, lập tức phát hiện đạo tắc bản thân bị Giang Nam lấy một loại lực lượng cực kỳ xảo diệu thủ tiêu phá vỡ, đáng sợ hơn là, loại công kích này đả kích ở trên tiết điểm của bản thân thần thông, khiến uy năng thần thông không cách nào bạo phát, thậm chí điên đảo Càn Khôn, đem uy năng bản thân thần thông dùng để đi đối phó hắn!

Bất quá pháp lực của hắn cường hãn, dù Đoạn Ngục đại thần thông có thể phản kích, dùng thần thông của hắn đi đối phó bản thân hắn, Đan Nhai Thần Chủ như trước có nội tình hùng hồn không gì sánh được, lấy pháp lực cuồn cuộn thôi động phần sau thần thông, đem uy năng thần thông kíp nổ!

Vừa rồi một màn kinh khủng kia, đó là tràng cảnh Thiên Hạ Đại Ngục thần thông phần sau thức uy năng bạo phát, Giang Nam ở vào bên trong phần sau thần thông uy năng, sống hay chết, ngay cả hắn cũng không rõ ràng.

Thương thế trên bàn tay hắn, đó là Giang Nam lấy Đoạn Ngục thần thông cắt đoạn Thiên Hạ Đại Ngục của hắn, lấy trước nửa thức thần thông công kích tạo thành thương thế cho hắn!

Rốt cục, bên trong Tinh Không thần quang ảm đạm xuống, vô số Thần Ma của Câu Trần Thiên nhộn nhịp nhìn lại, chỉ thấy trung tâm giao thủ kia, một thần nhân nửa ngồi nửa quỳ, cả người là máu, vù vù thở hổn hển.

Ở xung quanh hắn, khắp nơi đều là cánh tay cùng xương bể, thịt nát tan vỡ nghiền nát, còn có đạo đạo đạo tắc đứt đoạn vỡ nát!

Mảnh nhỏ đạo tắc rậm rạp quay chung quanh hắn bay nhanh xoay tròn, như trước ẩn chứa uy năng kinh khủng, lại dĩ nhiên không cách nào thương

tổn được hắn mảy may.

Giang Nam vạn cánh tay hết thảy đoạn đi, Đạo Kim Ngọc Bàn hình thái đài sen bảo tọa cũng vỡ nát tan rã, mảnh nhỏ của Thiên Đạo Bảo Chung thần thông chung quanh bay xuống, vô cùng thê thảm.

Nhưng hắn vẫn chưa chết, mà là đem phần sau thần thông của Đan Nhai Thần Chủ ngăn chặn xuống.

Hắn trả giá cực kỳ thảm trọng, ở lúc phần sau thức thần thông của Đan Nhai Thần Chủ bộc phát, Đoạn Ngục thần thông được hắn phát huy đến mức tận cùng, đem nửa thức thần thông này cắt đứt thành vô số đạo, dẫn dắt các loại lực lượng đụng lẫn nhau, mỗi một lần đụng nhau gây cho hắn lực phản chấn cũng là không gì so nổi, triệt để chấn vỡ lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực của hắn, chấn vỡ Sâm La Ma Đế Pháp Tướng vạn cánh tay, đem đài sen chấn vỡ, đem Thiên Đạo Bảo Chung chấn vỡ, mười hai Thần Ma hóa thân tam đại chân thân hết thảy chấn thành trọng thương!

- Nếu không có tu thành Đoạn Ngục thần thông, lần này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, xem ra, so sánh với tồn tại như Đan Nhai Thần Chủ, ta còn thua kém nhiều lắm.

Giang Nam ho ra máu, tán đi Sâm La Ma Đế Pháp Tướng, xếp bằng mà ngồi, chữa trị thân thể pháp lực tổn thương, hắn Hỗn Độn Nguyên Thần trái lại không ngại, bất quá lực phản chấn làm thân thể hắn rách tả tơi, đạo tắc bị chấn đoạn không biết nhiều ít, tạm thời có thể điều động tu vi không đủ năm thành.

- Đỡ, cư nhiên thật đỡ!

Từng ngọn thần thành bên trong Thần Đô, vô số Thần Ma quan chiến đột nhiên oanh động, một Thần Minh, đỡ một kích của Thần Chủ nổi danh, vẫn còn sống, đây quả thực là chiến quả lần đầu tiên!

Tuy nói có thật nhiều Thần Minh có thể làm đến ở trong tay Thần Chủ

Thần Tôn đào sinh, nhưng đó là chạy trối chết, là trốn, mà Giang Nam là cùng Đan Nhai Thần Chủ chính diện chống lại nhất chiêu!

Cái chiến quả này, thực sự ngoài dự đoán của mọi người!

Trong Vọng Nguyệt Lâu, mấy Thần Chủ trong lòng cũng rung động vạn phần, chỉ có Đan Nhai Thần Chủ sắc mặt không thay đổi chút nào, tựa hồ Giang Nam sống và chết cùng hắn không quan hệ.

Đột nhiên, Tần Lưu Vân cười một tiếng dài, đứng lên, đột nhiên hướng Giang Nam bên trong hư không đang chữa thương công tới, cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi tiếp được Đan Nhai Thần Chủ một kích, Đan Nhai Thần Chủ đối với ngươi từ trước làm chuyện cũ sẽ bỏ qua. Hôm nay ta cũng cùng ngươi đánh cuộc một lần, ngươi tiếp được ta một kích, sự tình ngươi mạo phạm sư tôn ta, ta cũng cùng ngươi chuyện cũ sẽ bỏ qua!

- Bảo Tháp Đăng Luân!

Hắn thần thông nỡ rộ, chỉ thấy một vòng đèn lồng đột nhiên xuất hiện, đèn lồng tròn vo như trăng tròn, phảng phất một cái đại vòng, mà ở trung tâm đại vòng, là một tòa đăng tháp, trong tháp thần hỏa hừng hực, thần quang soi sáng hư minh, luyện hóa hết thảy, không cho Giang Nam bất luận cơ hội mở miệng phản bác gì, thậm chí ngay cả cơ hội đứng dậy chống lại cũng không có để cho hắn, liền hướng Giang Nam ầm ầm đè xuống!

Bộ Chinh Bộ Thần Hầu cau mày, trầm giọng nói:

- Lưu Vân Thần Chủ, ngươi đây là đang giết người!

- Ta vốn chính là muốn giết người!

Tần Lưu Vân cười ha ha, Bảo Tháp Đăng Luân uy năng nỡ rộ, đem phiến hư không chỗ Giang Nam kia bao phủ!

Thực lực của hắn không bằng Đan Nhai Thần Chủ, thế nhưng một kích

này chính là tận lực đánh lén, căn bản không cho Giang Nam cơ hội chữa thương cùng chống lại, rõ ràng chính là muốn trắng trợn đưa Giang Nam vào chỗ chết!

Đột nhiên, chỉ nghe bá một tiếng, một mặt đại mạc mở rộng, Thần Vương kỳ bay phất phới, chở Giang Nam bay nhanh dung nhập bên trong hư không, bão táp bay đi.

Thần quang trong Bảo Tháp Đăng Luân nỡ rộ, không ngừng đem trọng trọng hư không luyện hóa, chỗ thần quang soi sáng, thủy chung chiếu ở Thần Vương kỳ, khiến Giang Nam không cách nào chạy trốn!

- Đoạn Ngục thần thông!

Trên Thần Vương kỳ, Giang Nam ho ra máu, mạnh mẽ hiện ra Sâm La Ma Đế Pháp Tướng, vô số đầu ngón tay nhảy động, đón nhận Bảo Tháp Đăng Luân bay nhanh oanh tới.

Rầm rầm oanh...

Mấy trăm vạn lý hư không chôn vùi, thời điểm Bảo Tháp Đăng Luân cùng Đoạn Ngục thần thông va chạm, trong khoảnh khắc liền bị vô số đạo chỉ lực đem cấu tạo nội bộ đạo thần thông này phá hủy, uy năng Bảo Tháp Đăng Luân lẫn nhau xông tới, tự hủy tại Giang Nam trước người!

- Oa...

Giang Nam thổ huyết, sắc mặt càng thêm tái nhợt, Sâm La Ma Đế Pháp Tướng của hắn lần thứ hai bị lực phản chấn chấn vỡ, so với lúc Thiên Hạ Đại Ngục thần thông va chạm thảm hại hơn.

Tần Lưu Vân sắc mặt hơi biến, hồn nhiên không ngờ rằng, Giang Nam lại còn có lực lượng phá vỡ đạo thần thông này của hắn, lại còn không có bị hắn trấn giết.

Thân hình hắn khẽ động, đang muốn hướng Giang Nam phóng đi, cho

Giang Nam một kích tối hậu, đột nhiên một đại thủ đặt ở đầu vai hắn, Bộ Thần Hầu giận tái mặt, nhẹ giọng nói:

- Lưu Vân Thần Chủ, ngươi vừa mới nói qua, sau một kích ngươi cùng Huyền Thiên Giáo Chủ ân oán xóa bỏ, chẳng lẽ Lưu Vân Thần Chủ muốn tư lợi bội ước sao?

Tần Lưu Vân cười gượng.

Nhưng vào lúc này, Điền Phong Thần Chủ cất tiếng cười to, vòng eo lay động, thần thân tăng vọt, càng lúc càng lớn, càng ngày càng vĩ ngạn, tay áo một quyển, chỉ thấy tay áo hắn đột nhiên bành trướng, giống như một hắc động phương viên mấy trăm vạn lý, điên cuồng giảo sát chi lực ở bên trong ống tay áo cuốn lên, hướng Giang Nam vừa phá vỡ Bảo Tháp Đăng Luân đánh tới!

- Giang giáo chủ, ta cũng hào phóng một lần, chỉ cần ngươi tiếp được một kích của ta, ta liền làm chủ một lần, ân oán của ngươi cùng công tử nhà ta xóa bỏ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1335: Ngươi Còn Lá Bài Tẩy Nào Không? (1)

Bên trong Thần Đô, vô số Thần Ma sắc mặt kịch biến, Linh Tuyết Thần Chủ lẩm bẩm nói:

- Bọn họ đây là muốn chủ đuổi tận giết tuyệt Giang giáo a.

Đám người Linh Tuyết Thần Chủ, Bộ Chinh Bộ Thần Hầu cùng Ngọc Dung Tiểu Quận Vương mặc dù đối với Giang Nam có chút thưởng thức, nhưng thưởng thức thuộc về thưởng thức, bọn họ trong lúc đó không có bao nhiêu giao tình, còn không đến mức để cho bọn họ vì Giang Nam đánh sống đánh chết.

Hơn nữa vô luận là Tần Lưu Vân hay là Điền Phong Thần Chủ sau lưng đại biểu thế lực cũng không phải chuyện đùa, vì một người cùng mình không liên hệ chút nào, đắc tội thế lực lớn như vậy, có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Vì vậy bọn họ mặc dù thưởng thức Giang Nam, lại chỉ có thể ngồi nhìn.

- Phu quân, ngươi trở lại!

Đột nhiên, Vọng Nguyệt phu nhân liếc thấy một lâu thuyền hạm đội từ xa xôi lái tới, trên từng chiếc từng chiếc lâu thuyền tinh kỳ tung bay, phía trên ghi hai chữ "Thần Đô", trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng lặng lẽ truyền thần thức ba động, xuyên qua hư không, hướng Lộ Phong Trần trên lâu thuyền truyền âm nói:

- Phu quân, Huyền Thiên Giáo Chủ sắp bị người đánh chết, ngươi còn không xuất thủ cứu giúp?

Cầm đầu trên lâu thuyền, Lộ Phong Trần Lộ Thần Hầu ngật đứng ở mũi thuyền, nghe vậy hướng chiến trường trông đi, chỉ thấy Điền Phong Thần

Chủ thân thể đứng vững vàng ở trong Vọng Nguyệt lâu, tay áo bồng bềnh, dĩ nhiên đã đi tới tinh không chỗ Giang Nam kia.

Ở trong tấm tinh không này, vô số đạo tắc nghiền nát cùng thần thể tàn phá khắp nơi đều có, là Giang Nam cùng Tần Lưu Vân cùng Đan Nhai Thần Chủ giao thủ lưu lại dấu vết.

Hô...

Một tay áo này đem trăm vạn dặm hư không thôn phệ, cắn nát, như một cái hắc động thật lớn, Giang Nam liều chết khống chế Thần Vương Kỳ, muốn bay ra không gian một tay áo này bao phủ, đại kỳ bồng bềnh đung đưa, hết sức hướng ra phía ngoài bay đi, nhưng thủy chung không cách nào bỏ rơi một tay áo này, thủy chung ở phụ cận ống tay áo du tẩu.

Tình hình kia phảng phất có một dây thừng vô hình từ trong tay áo bay ra, buộc Thần Vương Kỳ lại!

Điền Phong Thần Chủ một kích kia, so sánh với Tần Lưu Vân không yếu. Hiển thị rõ một đời Thần Chủ cường đại cùng bá đạo!

- Thần Tụ Thôn Thiên? Một kích thật là bá đạo!

Lộ Phong Trần động dung, nhưng không có cứu viện Giang Nam, mà là thân hình chợt lóe, đi tới Vọng Nguyệt lâu trong Thần Đô, Điền Phong Thần Chủ trong lòng lẫm nhiên, thấp giọng quát nói:

- Lộ Thần Hầu, chẳng lẽ ngươi muốn chống lại ta?

Lộ Phong Trần lắc đầu nói:

- Ta sao lại bởi vì Huyền Thiên Giáo Chủ mà đắc tội Vị Ương công tử?

Điền Phong cười to yên lòng, toàn lực thúc dục Thần Tụ Thôn Thiên, một kích kia của hắn, cùng Tần Lưu Vân và Đan Nhai Thần Chủ công kích còn có điều bất đồng, Tần Lưu Vân Bảo Tháp Đăng Luân cùng Đan Nhai Thần

Chủ Thiên Hạ Đại Ngục, là Thần Thông thuần túy, không có tế lên pháp bảo. Mà hắn một kích này là tế lên pháp bảo. Pháp bảo cùng Thần Thông tương dung triển khai một kích!

Hắn tế lên pháp bảo là ống tay áo của hắn, cũng là một Thần Chủ chi bảo, Thần Tụ Thôn Thiên liền đem uy năng ống tay áo cùng uy lực Thần Thông kết hợp, bộc phát ra vô tận thần uy!

Mặc dù Điền Phong Thần Chủ tu vi thực lực so sánh với Tần Lưu Vân kém hơn một chút, càng không bằng Đan Nhai Thần Chủ. Nhưng mà một kích kia cực kỳ cường đại, tuyệt đối có thực lực thắt cổ Giang Nam!

- Phu quân thật không cứu Huyền Thiên Giáo Chủ?

Vọng Nguyệt phu nhân không nhịn được truyền âm nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ tỷ tỷ chính là Đông Cực Thần Quân, nếu cứu hắn, Đông Cực Thần Quân tất nhiên sẽ nhìn trúng Thần Đô ta, Thần Đô ta có Thần Quân này che chở, ở trong hạo kiếp liền nhiều vài phần bảo toàn chi đạo...

- Ta kết bạn với Huyền Thiên Giáo Chủ, là tình nghĩa huynh đệ, há có thể tính toán được mất kết giao hắn?

Lộ Phong Trần lắc đầu, thần thức ba động:

- Huống chi, hắn cũng không cần ta đi cứu. Hắn chiến đấu đến nay, còn chưa tế lên Ngọc Hoàng Kim Thư? Nếu chưa từng tế lên Ngọc Hoàng Kim Thư. Đã chứng minh hắn còn có dư lực, tự nhận mình chưa đến tuyệt cảnh.

- Ngọc Hoàng Kim Thư?

Vọng Nguyệt phu nhân hơi ngẩn ra, đột nhiên nhìn lên Giang Nam, Lộ Thần Hầu cùng Trường Nhạc công tử đánh cuộc, Trường Nhạc công tử lấy ra một cái hộp báu làm tiền đánh cuộc, bên trong phong ấn một tờ kim thư, là Thiên Giới Ngọc Hoàng đích thân viết, đưa chiến thiếp cho Quang Vũ

Thần Đế, trong chiến thiếp này, còn tích chứa Thiên Giới Ngọc Hoàng nhất thức Thần Thông còn sót lại uy năng!

Trường Nhạc công tử chính miệng nói, trong kim thư còn sót lại uy năng đủ để giết chết một Thần Tôn!

- Giáo chủ đem Hỗn Độn Dị Hỏa tặng cho phụ thân, những bảo vật khác hắn cũng không muốn, bất quá ta vẫn là đem tờ kim thư này đưa cho hắn.

Lộ Phong Trần khẽ mỉm cười, truyền âm nói:

- Uy năng tờ kim thư này, có thể quét ngang Chư Thiên, trừ Thần Quân, ai có thể ngăn cản? Đối phó Thần Chủ tự nhiên dễ như trở bàn tay.

Vọng Nguyệt phu nhân cũng yên lòng, bất quá vẫn có chút bận tâm:

- Điền Phong Thần Chủ công kích là bực nào mạnh mẽ, hắn đã gặp phải bị thương nặng, thật có thể bằng vào thực lực bản thân đỡ một kích kia sao?

Lộ Phong Trần cau mày, trạng thái của Giang Nam hôm nay rất là không ổn, hắn đã liên tục đón lấy Đan Nhai Thần Chủ cùng Tần Lưu Vân một chiêu Thần Thông, giờ phút này gặp phải bị thương nặng trước nay chưa có, một thân tu vi có thể vận dụng tối đa cũng bất quá hai ba thành, đây là thời điểm hắn suy yếu nhất, Điền Phong Thần Chủ lại toàn lực xuất thủ, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng vận dụng, một kích kia Lộ Phong Trần cũng không cho là Giang Nam có thể tiếp.

Giang Nam Hỗn Độn Giới Vực bị phá, các loại đạo tắc nghiền nát, thân thể gặp phải bị thương nặng, trừ Ngọc Hoàng Kim Thư, còn có thủ đoạn gì nữa có thể đỡ Điền Phong Thần Chủ?

Bá...

Thần Vương Kỳ đột nhiên một quyển, bao vây ở quanh thân Giang Nam, hóa thành một pháp bào, bảo vệ nhục thể của hắn, mà vào lúc này, Điền Phong Thần Chủ Thần Tụ Thôn Thiên nghiệp đã đi tới đỉnh đầu Giang Nam,

tay áo chấn động, giống như một thôn thiên đại khẩu, đem Giang Nam nuốt hết!

Tay áo này mới vừa đem Giang Nam nuốt hết, trong tay áo vô số ba động tựa như hủy diệt truyền tới, đó là Điền Phong Thần Chủ đạo tắc nước lũ, hàng tỉ đạo đao quang kiếm ảnh, phấn toái hết thảy!

Giang Nam người mặc Thần Vương Kỳ, hít vào một hơi thật dài, như cũ tỉnh táo vạn phần, tỉnh táo đến kỳ cục, trong mi tâm Tử Phủ của hắn, bản sơ linh dịch cuồn cuộn xông ra, nhanh chóng dễ chịu nhục thể cùng đạo tắc của hắn.

Hắn ở đất dung hợp bắt được bản sơ linh khí nhiều không cách nào tưởng tượng, kiếp trước thân kiếp sau thân cùng với hóa thân khác của mình cùng nhau cướp đoạt bản sơ linh khí, linh khí nồng nặc đến ngưng kết thành hồ!

Chín đại hóa thân đột phá đến Thiên Thần cảnh giới tốn hao bản sơ linh khí linh dịch, bất quá là một góc nho nhỏ linh khí linh dịch mà hắn cướp đoạt, ngay cả ba thành cũng không tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1336: Ngươi Còn Lá Bài Tẩy Nào Không? (2)

Bản sơ linh khí linh dịch quá mức hi hữu, hắn vẫn không bỏ được vận dụng, mà bây giờ, chỉ có vận dụng những linh khí linh dịch này, mới có thể vượt qua cửa ải khó trước mắt!

Bản sơ linh khí linh dịch là tinh thuần bực nào, bá đạo bực nào, một tia ý thức tràn vào trong cơ thể hắn, trong khoảnh khắc liền để cho nhục thể của hắn phục hồi như cũ, khẽ hấp một cái, vô số đạo tắc nghiền nát của Giang Nam bắt đầu đoàn tụ, càng hơn lúc trước!

Ở dưới cổ linh khí linh dịch này dễ chịu, tu vi của hắn bành trướng, không chỉ có như thế, kiếp trước thân kiếp sau thân cùng mười hai hóa thân của hắn bị tổn thương đã nhanh chóng phục hồi như cũ!

Boong boong tranh....

Vô số ngón tay từ quanh thân hắn trán phóng, trong khoảnh khắc liền tràn ngập không gian, cùng các loại lực lượng trong thần tụ va chạm!

Thân thể Giang Nam rung mạnh, run rẩy không nghỉ, thân thể lần nữa nổ tung, thần huyết văng khắp nơi, mỗi một lần va chạm, hắn cũng thừa nhận áp lực khó có thể tưởng tượng, đây đối với hắn là một loại uy hiếp trí mạng, giống như trước cũng là một loại tôi luyện trui luyện khổng lồ, để cho bản sơ linh khí lấy tốc độ mãnh liệt hơn luyện hóa, để cho nhục thể cùng pháp lực của hắn lấy tốc độ nhanh hơn khôi phục cùng lớn mạnh!

- Đoạn Ngục Thần Thông!

Thần Thông bộc phát, tay áo khổng lồ kia của Điền Phong Thần Chủ trong lúc bất chợt lay động không nghỉ, tiếp theo Thần Chủ chi bảo này thình thịch một tiếng nổ tung, bị xé nứt thành ngàn vạn mảnh nhỏ, lộ ra một cánh tay trụi lủi!

Điền Phong Thần Chủ lấy làm kinh hãi, cánh tay nhéo một cái, quả đấm như là một cây trường thương, hung hăng hướng Giang Nam oanh tới, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ quả nhiên bất phàm, bất quá một thức Thần Tụ Thôn Thiên Thần Thông này của ta, hạ nửa thức mới thật sự là sát chiêu!

Một quyền này của hắn như cũ là một phần trong Thần Tụ Thôn Thiên, là một sát na thần tụ đem đối phương thôn phệ, quả đấm từ trong tay áo đảo ra, đem đối phương đánh nát, chẳng qua là tốc độ Giang Nam phá vỡ thần tụ của hắn quá nhanh, để cho hắn còn chưa kịp đánh ra một quyền này, liền đem thần tụ phá vỡ!

Một quyền này là đạo tắc cùng uy năng ngưng tụ cao độ thành một quyền, tràn đầy lực phá hoại khó có thể tưởng tượng. Bản thân Giang Nam đang cùng thần tụ va chạm gặp phải bị thương nặng, cho dù là năng lượng của bản sơ linh khí linh dịch cường đại cũng không có thể làm cho hắn hoàn toàn khôi phục, nhiều Thần Ma trong Thần Đô cùng Vọng Nguyệt lâu thật sự không biết hắn còn có thể đón lấy một quyền này như thế nào!

- Thái Cực Thần Đế, đi ra ngoài!

Quả đấm chưa đến, liền đem Giang Nam chấn hộc máu, nhưng vào lúc này, chỉ thấy trong mi tâm Giang Nam tia sáng chợt lóe, một Thái Cực Thần Đế hóa thân vượt thân che ở trước người Giang Nam.

- Tính toán để hóa thân của ngươi chết thay sao? Chỉ là một Thiên Thần hóa thân mà thôi, nổ nát hóa thân này, ta còn có thể đem ngươi đánh chết dễ dàng!

Điền Phong Thần Chủ cười ha ha, một quyền oanh ở trên khuôn mặt của Thái Cực Thần Đế hóa thân, chỉ thấy rung động vô cùng kinh khủng từ nơi này truyền đến, vô số huyết nhục vỡ vụn vẩy ra, đạo tắc hết thảy hóa thành phấn vụn, xương bột phấn gảy lìa ối chao ô hay bốn phương tám hướng vọt tới, thậm chí toái cốt xuyên thủng mấy viên tinh cầu nơi xa xôi, đem mấy

viên tinh cầu kia bắn thủng ra từng cái từng cái đại động!

Điền Phong Thần Chủ tiếng kêu thảm thiết truyền đến, cánh tay này của hắn rõ ràng gãy không còn một mống, lực phá hoại khổng lồ chấn nát cánh tay này, những huyết nhục, xương cốt cùng đạo tắc nghiền nát kia rõ ràng là cánh tay của hắn!

Ầm...

Hắn một kích kia đem Giang Nam Thái Cực Thần Đế hóa thân đánh bay, hung hăng đụng vào trên người Giang Nam, đem Giang Nam cùng Thái Cực Thần Đế hóa thân đánh bay đếm trăm vạn dặm mới khó khăn lắm dừng lại.

Giang Nam bị đụng phải từng ngụm từng ngụm hộc máu, vẻ mặt càng thêm héo úa, mà Thái Cực Thần Đế hóa thân một thân đạo tắc cũng bị tẩy đi, mất đi không còn một mống, nhưng mà hóa thân này không có bị đánh nát, ngược lại, hóa thân này như cũ hào phát vô thương, ngay cả da cũng không có hao tổn nửa điểm.

Vô số Thần Ma ồ lên, rối rít hướng hóa thân này của Giang Nam nhìn lại, Thần Đô oanh động!

- Hóa thân này đỡ một kích phải giết của Thần Chủ, thậm chí ngay cả cánh tay Thần Chủ cũng bị chấn nát, hóa thân này là Thần Tôn thân thể luyện thành sao?

- Không thể nào là Thần Tôn thân thể! Coi như là Thần Tôn thân thể, cũng không có thể ngăn một kích toàn lực của Thần Chủ mà không có bất kỳ tổn thương!

Điền Phong Thần Chủ đau đến sắc mặt tái nhợt, toàn lực thúc dục đạo tắc, cánh tay toái rụng rất nhanh khôi phục, trong lòng kinh nghi bất định.

Giang Nam Thái Cực Thần Đế hóa thân này thân thể mạnh, ngay cả tay của hắn cũng bị chấn nát, đạo tắc cũng bị chấn nát, quả thực mạnh đến nổi không hợp thói thường!

Bất quá hắn lại không biết, Thái Cực Thần Đế hóa thân này của Giang Nam là huyết nhục cùng xương cốt của Sâm La Ma Đế luyện chế mà thành, Sâm La Ma Đế là tồn tại bực nào?

Hoàng Đạo Cực Cảnh đại cao thủ, bàn tay của hắn mặc dù bị tháo nước tất cả đạo tắc, nhưng như cũ không phải là Thần Chủ có thể sánh ngang!

Lấy huyết nhục cùng xương cốt của tay hắn luyện chế thành hóa thân, mặc dù là Thiên Thần cảnh giới, cũng không phải là một Thần Chủ có thể đánh bại!

- Tiểu tử Huyền Thiên Giáo Chủ này thoạt nhìn thật giống như bất cứ lúc nào cũng có thể chết...

Tần Lưu Vân híp mắt đánh giá Giang Nam như cũ hộc máu, đột nhiên cười nói:

- Một lá bài tẩy cuối cùng của hắn bị vén lên, hôm nay hóa thân đạo tắc bị hủy, hóa thân không có tu vi, căn bản không cách nào thúc dục, lá bài tẩy của hắn không có, đoán chừng bất kỳ một Thần Minh nào cũng có thể dễ dàng chém giết hắn a?

Dưới trướng Trường Nhạc công tử Vân Sơn Thần Chủ đột nhiên đứng dậy, mặt mỉm cười, phong khinh vân đạm nói:

- Ta tới đưa giáo chủ đoạn đường cuối cùng a. Giáo chủ, ngươi còn có thủ đoạn nào nữa, thừa dịp ngươi còn có một ngụm khí, dùng đi ra đi.

Giang Nam ho ra máu, một bộ vô cùng thê thảm, hữu khí vô lực nói:

- Ngươi đoán xem...

Trong mắt Đan Vân Sơn tinh quang chớp động, ngang nhiên xuất thủ, không có do dự chút nào, vừa ra tay chính là sát chiêu kinh thiên động địa, chỉ nghe ông một tiếng, một mặt bánh răng khổng lồ xuất hiện, hiện ra ở trong tay hắn, quanh thân bánh răng là lưỡi dao sắc bén chí cực, giống như

cái cưa.

Đan Vân Sơn Thần Chủ rống giận, dùng sức ném một cái, chỉ thấy bánh răng nhanh chóng chuyển động, trong thời gian ngắn cắt phá hư không nặng nề, xuất hiện ở trong tinh không của Giang Nam, hướng Giang Nam cắt tới!

Ong ong ông...

Mặt bánh răng khổng lồ này chấn động, trong giây lát vô số mặt bánh răng từ trong bánh răng này tán phát ra, chỉ một thoáng liền đạt hơn mấy chục vạn, từ bốn phương tám hướng hướng Giang Nam hung hăng cắt xuống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1337: Nợ Máu Trả Bằng Máu. (1)

Cùng Điền Phong Thần Chủ giống nhau, hắn không có giống như Tần Lưu Vân cùng Đan Nhai Thần Chủ chỉ vận dụng Thần Thông như vậy, mà là vừa lên liền thúc dục pháp bảo dựa vào thành danh của mình, Liệt Thiên Luân!

Vô số mặt Liệt Thiên Luân bốn phương tám hướng tiến công tập kích tới, sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, giãy dụa đứng dậy, mạnh mẽ thúc dục Sâm La Ma Đế Pháp Tướng, vạn cánh tay triển khai, vô số ngón tay nhảy động, đinh đinh đinh cùng những bánh răng nhanh chóng cắt tới này va chạm!

Chỉ thấy Liệt Thiên Luân đầy trời giống như hồ điệp trên dưới tung bay, một lần lại một lần hướng Giang Nam hung hăng đánh tới, nhưng ngay sau đó bị một ngón tay chỉ bay!

Đây chính là Đoạn Ngục đại thần thông giỏi về lực phá vạn pháp, mặc dù một lần lại một lần từ trong tay Giang Nam đánh ra, nhưng cho nhiều Thần Ma rung động như cũ tột đỉnh, Thần Thông này đem lực lượng vận dụng diễn biến đến mức tận cùng, có thể làm cho người lấy yếu thắng mạnh, lấy trả giá nhỏ nhất, phá vỡ công kích mạnh nhất!

Chỉ nghe vô số thanh âm giòn vang không ngừng truyền đến, chỉ thấy Liệt Thiên Luân tung bay đầy trời đột nhiên rối loạn, vô số bánh răng không bị khống chế đụng lẫn nhau, một kích kia của Đan Vân Sơn Thần Chủ, rõ ràng bị Giang Nam phá vỡ.

Mà vào lúc này, Giang Nam Sâm La Ma Đế Pháp Tướng lần nữa bị chấn nát, vạn cánh tay hết thảy toái đi, thân thể cơ hồ bị chấn thành thịt nát!

Hắn bị thương nặng hơn, khó có thể đứng dậy, cả người tựa hồ ở trong nháy mắt già đi rất nhiều, trong Thần Đô tất cả Thần Ma thấy rõ ràng, trong

lòng không khỏi rầu rĩ.

- Giang giáo chủ bị những Thần Chủ này làm cho một lần lại một lần bộc phát tiềm năng của mình, chỉ sợ thiêu đốt thọ nguyên tác chiến, qua không lâu nữa, liền muốn đèn cạn dầu...

- Cho dù hắn có thể còn sống đi ra Câu Trần Thiên, sợ rằng mạng cũng không lâu, sống không được bao lâu...

- Nhân tài như vậy, bị mấy Thần Chủ ép giết, thật là đáng thương đáng tiếc.

...

Giang Nam miễn cưỡng khôi phục thân thể, giãy dụa đứng lên, ánh mắt xa xa hướng Thần Đô xem ra, hơi thở mong manh nói:

- Một kích kia, Giang mỗ tiếp nhận, còn có ai muốn cản đường ta đi? Thì đến đây đi!

Mọi người cũng nhìn ra được, hắn đã đến trình độ đèn cạn dầu, khó đánh một trận nữa, hôm nay mở miệng, bất quá là dựa vào một cỗ ý niệm bất khuất chống đỡ!

Một Thần Minh, liên tục đối chiến tứ tôn Thần Chủ, đây đã là thành tựu đáng quý khó được, tuy bại nhưng vinh, mặc dù chết vẫn quang vinh!

Tranh! Tranh! Tranh!

Vô số mặt Liệt Thiên Luân đột nhiên song song thống nhất, trong khoảnh khắc mấy chục vạn Liệt Thiên Luân tụ làm một thể, biến thành một mặt bánh răng khổng lồ, Đan Vân Sơn thân hình chợt lóe, từ trong Vọng Nguyệt lâu biến mất, sau một khắc xuất hiện trong tinh không, đối diện Giang Nam, giơ tay lên đem Liệt Thiên Luân nắm trong tay.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ai nói ngươi qua cửa ải này của ta?

Đan Vân Sơn cười lạnh, Liệt Thiên Luân xuy một tiếng, hướng cổ Giang Nam cắt xuống!

Trong Thần Đô vô số Thần Ma ồ lên, rối rít chửi ầm lên, Đan Vân Sơn đằng đằng sát khí, hướng Giang Nam đau hạ sát thủ, cười lạnh nói:

- Người khác cùng Huyền Thiên Giáo Chủ định ra quy củ một chiêu ước hẹn, nhưng Đan mỗ không có! Ta phụng Trường Nhạc công tử chi mệnh, lấy đầu của ngươi, không chết không thôi, ai dám nói ta không tuân thủ quy củ?

Trong Thần Đô vô số Thần Ma dần dần trầm mặc xuống, mới vừa rồi Đan Vân Sơn đúng là không nói qua chỉ công đánh Giang Nam một chiêu, hắn thật sự không có không tuân theo quy củ.

Nhưng mà một Thần Chủ, hướng một Thần Minh đèn cạn dầu xuất thủ, hơn nữa còn là ở sau xa luân chiến, loại này làm người ta khinh thị!

- Này rõ ràng chính là mưu sát!

Vọng Nguyệt phu nhân sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói.

- Đích xác là mưu sát.

Lộ Phong Trần buồn bã thở dài nói:

- Xem ra Giang giáo chủ phải vận dụng Ngọc Hoàng Kim Thư. Chỉ có Ngọc Hoàng Kim Thư, mới có thể giúp hắn vượt qua trận đại kiếp này...

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ thấy Giang Nam cười thảm, đột nhiên tế lên một hộp báu cổ kính, trôi trong tinh không, lớn tiếng quát lên:

- Đan Vân Sơn, ngươi khinh người quá đáng, thật cho là ta giết không được ngươi?

Đan Vân Sơn đột nhiên lộ ra sắc mặt vui mừng, chỉ nghe trong hư không một thanh âm đột nhiên truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Ngươi thật sự giết không được hắn.

Thời gian vào giờ khắc này phảng phất dừng hình ảnh, chỉ thấy một thủ chưởng như ngọc từ trong hư không dò ra, nhẹ nhàng bắt, đem hộp báu cổ kính kia hái đi.

- Trường Nhạc công tử!

Trong Thần Đô, sắc mặt Lộ Phong Trần kịch biến, đột nhiên vươn người đứng dậy, kinh nghi bất định nhìn phương hướng thủ chưởng trong hư không dò tới kia.

Chỉ thấy hư không đung đưa, nhiều Thần Ma phù hiện đi ra ngoài, lồng lộng đung đưa thần thể đứng thẳng phía chân trời, từng tôn Thần Ma vĩ ngạn vô cùng, Trường Nhạc công tử ở trong bầy Thần vờn quanh, bầy Thần như sao, mà hắn như Nguyệt, chúng tinh phủng nguyệt, giống như Thần Đình, mà hắn là đứng đầu Thần Đình!

Trường Nhạc công tử sắc mặt hờ hững, hướng Giang Nam xem ra, trong con ngươi không có nửa phần tình cảm lộ ra, phảng phất đang nhìn một con con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể.

- Đây là vật của Bổn vương, hôm nay lại trở về trong tay Bổn vương, có thể nói vật quy nguyên chủ.

Trường Nhạc công tử thu hồi ánh mắt, nhẹ nhàng vuốt ve hộp báu trong lòng bàn tay, lại cười nói.

Phía sau hắn tứ trọng thiên đình rung chuyển, nhất trọng thiên đình một Thần Triều, trong Chư Thiên thần triều, từng tôn Thần Ma đầu nhập vào dưới trướng Trường Nhạc Cung hắn rối rít hiện ra, Chư Thiên Thần Ma lễ tán, trường thanh cười nói:

- Công tử tính toán không bỏ sót, ngồi nhìn tôm tép nhãi nhép nhảy múa, kiến càng lay trời, lại không biết hết thảy đã sớm nằm trong kế hoạch của công tử!

- Bảo vật này mất mà được lại, tôm tép nhãi nhép hôi phi yên diệt, không khỏi ứng với chứng nhận công tử anh minh thần vũ!

Trên mặt Trường Nhạc công tử lộ ra nụ cười, Giang Nam liên sát hai nữ nhân của hắn, giết hai vị đệ tử đắc ý của hắn, đây là vô cùng nhục nhã, hắn há có thể nhẫn, há có thể tùy ý Giang Nam tiêu dao?

Từ khi hắn xuất thế tới nay, vẫn là người được chư thiên vạn giới chiếu cố nhất, bởi vì hắn là Đế Tử, con trai của Quang Vũ Thần Đế, Chư Thiên vinh quang cùng Thần Quang tập trung vào một thân, hắn là chư thiên vạn giới tồn tại chói mắt nhất, tôn quý nhất!

Giang Nam lại dám giết nữ nhân của hắn, giết đệ tử của hắn, nhất định là người chết!

Không chỉ có như thế, Giang Nam phải chết ở trong tay của hắn, mới có thể để cho hắn thư thái!

Bất quá, sở dĩ Trường Nhạc công tử không có xuất hiện, chính là đoán được Ngọc Hoàng Kim Thư rơi vào trong tay Giang Nam, Ngọc Hoàng Kim Thư này không có xuất hiện, Trường Nhạc công tử tự mình xuất thủ đánh chết Giang Nam sẽ có nhiều nguy hiểm không thể khống chế.

Quân tử không nhịn được việc nhỏ, huống chi hắn là con trai Thần Đế?

Vì vậy hắn đang đợi, chờ Giang Nam tế lên Ngọc Hoàng Kim Thư, đó chính là cơ hội hắn đoạt lại kim thư!

Chương 1338: Nợ Máu Trả Bằng Máu. (2)

Mà nay, rốt cục như nguyện!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta cũng cho ngươi một kích cơ hội.

Trường Nhạc công tử quanh thân Thần Chủ Chân Thần Thiên Thần san sát, vây quanh hắn, mỉm cười hướng Giang Nam xem ra:

- Ngươi chỉ có một kích cơ hội, nếu ngươi không chết, ân oán của ngươi ta, xóa bỏ.

Đan Vân Sơn ha ha cười một tiếng, thu Liệt Thiên Luân, thẳng đi tới bên cạnh Trường Nhạc công tử, trên cao nhìn xuống Giang Nam, cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, công tử nhà ta rộng lượng, ngươi còn không ra tay?

Giang Nam đã gần đến đèn cạn dầu, thân thể lung la lung lay, tựa như đã đứng không vững.

Lộ Phong Trần không nhịn được cao giọng nói:

- Trường Nhạc công tử, không nên khinh người quá đáng, ngươi muốn đánh, ta tới cùng ngươi đánh!

- Lộ huynh!

Giang Nam đột nhiên hít vào một hơi thật dài, đĩnh trực cái eo, sắc mặt thảm đạm nói:

- Đa tạ Lộ huynh hảo ý, bất quá đây là tư oán của ta cùng Trường Nhạc công tử, ta muốn đích thân giải quyết!

Hắn cất bước hướng Trường Nhạc công tử đi tới, thân hình lảo đảo, thấp giọng cười nói:

- Trường Nhạc công tử, ta một mực chờ ngươi tới, ngươi rốt cuộc đã tới...

Trường Nhạc công tử mặt mỉm cười, nhìn hắn đến gần, phảng phất thấy một thiếu niên cường giả vùng vẫy giãy chết là một chuyện tình vô cùng thú vị, vô cùng có cảm giác thành tựu.

Giang Nam đột nhiên dừng bước lại, khí sắc phảng phất tốt lên rất nhiều, nghiêng đầu cười nói:

- Ngươi chẳng lẽ không hiếu kỳ, ta đưa cho ngươi hộp báu, có phải thật là hộp báu mà ngươi thua cấp cho ta kia hay không sao? Ngươi phải biết rằng, Giang mỗ lúc ở hạ giới chính là xuất thân làm giả, bổn giáo tự nhận thứ hai, liền không người dám nhận đệ nhất.

Trường Nhạc công tử sắc mặt biến hóa, vội vàng lấy hộp báu ra, vén nắp nhìn lên, chỉ thấy trong hộp báu bày một tờ giấy vàng, viết ba chữ "con mẹ mày".

- Ngươi tính toán ta, ta không phải là không tính toán ngươi?

Giang Nam cười ha ha, thần thái phi dương, nơi nào còn có bộ dạng gặp phải bị thương nặng?

Hắn quanh thân khí huyết giống như mênh mông biển lớn, vô số đạo tắc hóa thành đại dương biển rộng mãnh liệt cuồn cuộn, hóa thành lục địa sông núi, hóa thành nhật nguyệt bay lên, hóa thành quần tinh lấp lánh, Tinh Hà rực rỡ.

Trên người hắn Thần Vương Kỳ rầm một tiếng triển khai, bay lên, cắt nhập hư không, biến mất không thấy gì nữa!

- Lùi!

Trường Nhạc công tử quát lên, thân hình chưa kịp di động, Thần Vương Kỳ đã xuất hiện ở bầu trời của hắn, kỳ mang theo hộp báu, hộp báu bị đại kỳ tản mát ra một luồng uy năng nghiền nát.

Tiếp theo, Đế Uy hạo hạo đãng đãng cuồn cuộn mà ra, Đế Uy trấn áp chư thiên vạn giới trong nháy mắt lâm thế, phảng phất có một Cổ lão Thần Đế phủ xuống!

- Quang Vũ đạo huynh thưởng giám: Đệ nghe danh huynh đã lâu, tâm thậm ngưỡng mộ, thỉnh thoảng được nhất pháp, tố cùng huynh nghe...

Một sát na hộp báu nghiền nát, một thanh âm to lớn vang lên, đó là trong Ngọc Hoàng Kim Thư truyền đến thanh âm, là đương kim Thiên Giới Ngọc Hoàng tặng cho Quang Vũ Thần Đế thủ thư, trong thanh âm Thần Đế ẩn chứa uy năng mãnh liệt mênh mông, vào giờ khắc này bộc phát!

Từng cái từng cái văn tự kim chói chiếu rọi hư không, phấn toái hết thảy, âm ba cuồn cuộn chấn vỡ hết thảy!

Tuy nói uy năng tờ kim thư này đã tiêu hao được không sai biệt lắm, nhưng còn dư lại từng sợi uy năng nhè nhẹ, như cũ có thể nghiền nát Thần Tôn!

Thậm chí ngay cả Thần Đô trong Câu Trần Thiên, nhiều Thần Ma cũng bị chấn bay, văn tự kim xán mỗi hiện ra một cái, thân thể liền bọn họ đại chấn, mỗi thanh âm vang lên một chữ, liền chấn bọn họ hộc máu!

Mấu chốt nhất chính là Đế Uy, cái loại Thần Đế oai trấn áp muôn đời này, ép tới Đạo Tâm của bọn họ tan tác, không biết bao nhiêu người quỳ sát xuống.

Mấy Cổ lão Thần Tôn từ trong Thần Đô hiện ra, thúc dục từng ngọn Thần Thành, phong tỏa Thần Đô, một luồng sóng Thần Quang phóng lên cao, bao lại Tinh Không, lúc này mới đem Ngọc Hoàng Kim Thư dư âm chống đở được!

Thần Vương Kỳ bị chấn quay cuồng, không biết bay đi nơi nào trong tinh không, cùng lúc đó, Giang Nam đã sớm hóa thành một đạo Tinh Quang xa xa bỗng nhiên thông suốt.

Mà Trường Nhạc công tử cùng nhiều Thần Chủ, Chân Thần, Thiên Thần dưới trướng đang ở vào trung tâm uy năng của Ngọc Hoàng Kim Thư bộc phát, thừa nhận uy năng trùng kích là mãnh liệt bực nào?

- Chư Thiên Thần Triều!

Trường Nhạc công tử phản ứng không thể bảo là chậm, Chư Thiên Thần Triều một quyển, liền đem nhiều thần quan Thần Tướng bên cạnh hết thảy cuồn cuộn nổi lên, rơi vào trong tứ trọng thiên đình của mình, vô số đạo tắc từ trong cơ thể chút ít thần quan Thần Tướng này bay ra, đạo tắc tương liên, trong nháy mắt cung cấp cho hắn vô cùng vô tận pháp lực!

- Thiên Chung Địa Cổ!

Trường Nhạc công tử quát chói tai, bên trong mi tâm một chung nhất cổ bay ra, thiên chung chụp xuống, địa cổ chấn động, đối chiến Ngọc Hoàng Kim Thư trùng kích!

Đương đương đương, đông đông đông, chung cổ huýt dài!

Thiên Chung Địa Cổ chính là Thần Tôn chi bảo cường đại nhất mà Trường Nhạc Cung cất dấu, uy năng hai kiện Thần Tôn chi bảo, rõ ràng bị hắn tập hợp thần quan Thần Tướng lực thôi phát đến mức tận cùng!

Rầm rầm rầm...

Đế Uy tựa như hủy diệt tịch quyển quét ngang, thiên chung trong chớp mắt liền thủng lỗ chỗ, từng đạo vết rách hiện lên, thình thịch một tiếng tạc toái, thiên chuông phòng ngự mạnh nhất vừa vỡ, địa cổ cũng nhất thời bị phá hủy.

Không có Thiên Chung Địa Cổ bảo vệ, chỉ trong nháy mắt, Trường Nhạc

công tử cùng nhiều thần quan Thần Tướng trong Chư Thiên thần triều rối rít gặp phải bị thương nặng, từng cái từng cái trong miệng hộc máu, thậm chí có chút ít Thần Ma trực tiếp bị nghiền nát.

- Mui Xe Thiên Tràng!

Trường Nhạc công tử quát chói tai, lại là một mặt mui xe bay ra, hóa thành một tòa ba thập tam trọng thiên tràng, từ từ bọc lạc, ngay sau đó cũng bị uy năng của Ngọc Hoàng Kim Thư phá hủy.

Mi tâm hắn chớp động, một vật lại một vật Thần Tôn chi bảo bay ra, của cải hùng hậu, làm người không thể tưởng tượng.

Bất quá, tùy ý hắn pháp bảo đông đảo, cũng khó ngăn chặn Ngọc Hoàng Kim Thư oai, hết thảy hủy ở dưới uy năng.

Thần Ma trong Chư Thiên thần triều của hắn đã chết một lần lại một lần, thân thể đoàn tụ rất nhiều lần, tu vi thực lực đại tổn, vô số đạo tắc bị nghiền nát hóa thành phấn vụn, cho dù là Đan Vân Sơn, Quân Sơn chúng Thần Chủ cũng bị chấn nát không biết bao nhiêu lần!

Thình thịch...

Thân thể Trường Nhạc công tử nổ tung, nhưng vào lúc này, trong Ngọc Hoàng Kim Thư truyền ra thanh âm kia rốt cục phun ra một chữ cuối cùng, một tờ kim thư kim chói ầm một tiếng thiêu đốt, hóa thành tro bụi.

Trường Nhạc công tử đoàn tụ thân thể, wow nhổ một ngụm máu, ngồi chồm hỗm ở trong hư không, một thân bị thương, chật vật không chịu nổi, trong Chư Thiên thần triều của hắn, từng tôn Thần Ma khí huyết khô bại, hơi thở héo úa, so với hắn còn muốn chật vật.

- Công tử lại có thể đỡ Ngọc Hoàng Kim Thư uy năng, bổn giáo hết sức bội phục.

Thần Vương Kỳ cuốn động, Giang Nam từ trong tinh không đi tới, tinh

lực tràn đầy, sải bước hướng Trường Nhạc công tử đi tới, mỉm cười nói:

- Hôm nay, liền để cho bổn giáo đưa công tử lên đường a!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1339: Toàn Quân Bị Diệt. (1)

Trường Nhạc công tử bỗng nhiên đứng dậy, trong lồng ngực lửa giận ngập trời, lạnh lùng nhìn Giang Nam đến gần, cười nhẹ nói:

- Bổn vương cùng quần thần dưới trướng mặc dù gặp phải bị thương nặng, nhưng cũng không phải là ngươi tiểu nhân vật bực này có thể sánh ngang! Chư Thiên Thần Triều!

Trong Tứ trọng thiên đình, Thần Ma lấy ngàn mà tính thân thể chấn động, trong cơ thể còn sót lại đạo tắc không tự chủ được bay ra, chi chít dung nhập vào đến trong cơ thể Trường Nhạc công tử!

Trường Nhạc công tử như cũ vô cùng cường đại, mặc dù hắn gặp phải bị thương nặng, mặc dù quần thần dưới trướng hắn gặp phải bị thương nặng, nhưng những pháp lực đạo tắc này thêm ở chung một chỗ, như cũ có sức mạnh to lớn của Thần Chủ!

- Đoạn Ngục, phá!

Giang Nam thân thể vừa động, vô số ngón tay bay ra, ầm ầm cùng Chư Thiên Thần Triều đụng nhau, Chư Thiên Thần Triều nhất thời tan rã, từng tôn Thần Ma thân bất do kỷ từ trong thiên đình của Trường Nhạc công tử bay ra, bốn phương tám hướng ngã đi.

Trường Nhạc công tử hộc máu, ngã xuống đi ra ngoài.

- Trường Nhạc công tử, ngươi cho rằng ta mượn tay tứ tôn Thần Chủ tôi luyện Đoạn Ngục đại thần thông là đang nói đùa sao? Không tu thành Đoạn Ngục, dựa vào cái gì phá giải Chư Thiên Thần Triều của ngươi!

Giang Nam ầm ầm đánh tới, một đạo Khai Thiên Ấn hướng Trường Nhạc công tử đánh xuống, cái búa lớn khai thiên, mở Hỗn Độn, muốn đem vị Đế

Tử này của Quang Vũ Thần Đế sinh sôi chém giết tại chỗ!

- Mục tiêu của ta, không phải là sống đi ra Câu Trần Thiên, mà là ngươi!

Giang Nam ngửa mặt lên trời thét dài, sát khí tràn ngập.

- Bảo vệ công tử!

Quân Sơn Thần Chủ kêu to một tiếng, từng tôn Thần Ma điên cuồng hướng Giang Nam đánh tới, chi chít, có khoảng năm ba ngàn, trong đó thậm chí còn có Thần Chủ, Chân Thần gặp phải bị thương nặng trước nay chưa có!

Cùng lúc đó, Quân Sơn Thần Chủ cùng Đan Vân Sơn Thần Chủ mang lấy Trường Nhạc công tử nhanh chóng lui về phía sau.

- Hết thảy chết cho ta!

Giang Nam quát lên, hai đại Hỗn Độn Giới Vực triển khai, bao phủ chu vi mấy vạn dặm, giống như Đại Ma Bàn thắt cổ hết thảy, trong biên giới, thần huyết bắt đầu khởi động, từng tôn Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần bị thắt cổ đến huyết nhục mơ hồ, trong khoảnh khắc đã chết ba bốn ngàn Thần Ma!

- Giết!

Hắn lôi cuốn những Chân Thần, Thần Chủ chưa chết đó, hướng Trường Nhạc công tử phóng đi, muốn đuổi tận giết tuyệt, đem đứa con trai này của Quang Vũ Thần Đế chém giết, vì oan hồn trung thổ, vì Đông Cực Thánh Thành chết thảm báo thù, nợ máu trả bằng máu!

Giang Nam sải bước về phía trước giết tới, Hỗn Độn Giới Vực cổn động, trong khoảnh khắc Thần Ma phóng mạnh về hắn liền bị thắt cổ không còn, thậm chí cả chút ít Chân Thần gặp phải bị thương nặng kia rơi vào trong Hỗn Độn Giới Vực của hắn, cũng không thể kiên trì bao lâu, liền bị cắn nát!

Trường Nhạc công tử đệ tử, thái tử phi, mấy ngàn Thần Ma dưới trướng của hắn, hết thảy chịu khổ thắt cổ, chết oan chết uổng!

Hỗn Độn Giới Vực bị nhuộm đến huyết hồng một mảnh, giống như huyết tương xây dựng thành, ngay cả hai tòa động thiên cũng không kịp đem những thần huyết này đồng hóa thành Hồng Mông Tử Khí!

Bất quá còn có mấy Thần Chủ đã hướng hắn xung phong liều chết mà đến, mấy Thần Chủ này mặc dù tu vi pháp lực cùng thần tính gặp phải bị thương nặng, nhưng thân thể cường đại vô cùng, chống đở được Hỗn Độn Giới Vực của hắn thắt cổ, lấy thân thể đối chiến Giang Nam động thiên, chặn đường đi của hắn, để cho Trường Nhạc công tử đạt được cơ hội điều tức!

Thân thể Thần Chủ quá mạnh mẽ, chỉ dựa vào lực lượng thân thể liền oanh mở Hỗn Độn Giới Vực, quả thực chính là một chiến đấu cơ khí, nhục thể của bọn hắn còn mạnh hơn Chân thần chi bảo, mặc dù so ra kém Thần Chủ chi bảo, nhưng mà càng thêm linh hoạt, cho Giang Nam uy hiếp thật lớn!

Bọn họ dù sao cũng là Thần Chủ, Thần Minh muốn chống lại bọn họ, đánh cho nhục thể của bọn hắn bị thương, quả thực nói đúng là Thiên Thư, cho dù công phá da của bọn hắn cũng cơ hồ không có khả năng!

- Chết!

Giang Nam quát lên, Khai Thiên Ấn một búa cắt ra một Thần Chủ, Thần Chủ kia bị một ấn cắt thành hai nửa, hai khúc thân thể ở trong Hỗn Độn Hồng Mông khí bôn lưu, đem thân thể đồng hóa, ngay sau đó một bức tình hình khai thiên tích địa kinh khủng hiện lên, thân thể Thần Chủ này tan rã, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, Huyền Hoàng nhị khí tách ra, thanh khí biến thành vòm trời nhật nguyệt cùng vô số tinh thần, trọc khí trầm xuống, hóa thành một phiến đại lục, một Thần Chủ sinh sôi bị phách giết!

Những Thần Minh khác không thể gây thương tổn được Thần Chủ, nhưng Giang Nam không ở trong đám này. Ngay từ lúc trong Vãng Sinh Đế lăng,

hắn liền giết chết Cổ Vương Thần Chủ, lấy Vô Úy tam ấn đem đối phương oanh giết!

- Công tử đi mau!

Khang Dần Thần Chủ dưới trướng Trường Nhạc công tử đánh tới, một quyền tiếp theo một quyền hướng Giang Nam oanh khứ, thảm thiết vô cùng. Đem Giang Nam lưỡng trọng Hỗn Độn Giới Vực oanh mở lần lượt đại động, thân thể Thần Chủ cường đại triển lộ không thể nghi ngờ.

- Diệt Thế!

Trong hai tròng mắt Giang Nam hiện ra cảnh tượng vũ trụ mai một kinh khủng, vũ trụ mai một, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, mà hắn một ấn đắp xuống, một ấn này như mài như đấu, có uy năng nuốt trôi vũ trụ, quét ngang bát hoang, diệt Ngũ Hành, toái Tứ Tượng, hủy Âm Dương, thống nhất Huyền Hoàng. Đem hết thảy cắn nát, hóa thành Hỗn Độn!

Khang Dần Thần Chủ bị Diệt Thế Ấn bao phủ, rơi vào trong ấn pháp như đấu như mài, không có thể kiên trì bao lâu liền cắn nát, cả người hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, dung nhập vào trong Hỗn Độn Giới Vực của Giang Nam, để cho động thiên lần nữa khuếch trương vạn dặm!

Mà vào lúc này, Quân Sơn Thần Chủ cùng Đan Vân Sơn Thần Chủ đã ôm lấy Trường Nhạc công tử nhanh chóng viễn độn, hướng Câu Trần Thiên chạy đi.

- Cho ta một khắc đồng hồ thời gian!

Trường Nhạc công tử sắc mặt xanh mét, tế lên một quả ngọc hoàn, ngọc hoàn quang mang vạn trượng, chiếu rọi quanh thân hắn, tu bổ Thần Thể hắn, dễ chịu nhục thể cùng pháp lực của hắn, tu bổ những đạo tắc bị phá toái, cùng lúc đó, trong Tử Phủ hắn linh thạch cuồn cuộn xông ra. Không ngừng hóa thành tu vi pháp lực, trầm giọng nói:

- Chỉ cần một khắc đồng hồ thời gian, thương thế của ta khôi phục mấy

thành, là có thể đem nghịch tặc này tru diệt!

Bá...

Thần Vương Kỳ giương động, đem Viên Đống Thần Chủ chặn đường cuối cùng luyện vào trong hư không. Mặt đại kỳ này chấn động, luyện thiên chi lực đem Thần Chủ này gắt gao đinh ở nơi đó, ngay sau đó chỉ thấy Giang Nam nắm lên Hỗn Độn trúc tía, trúc tía như trượng, một trượng điểm ở mi tâm Viên Đống Thần Chủ.

Hỗn Độn trúc tía chính là Hỗn Độn hiếm quý, là căn bản chống đỡ Hỗn Độn Giới Vực, nhận được Giang Nam lấy Hỗn Độn ký hiệu ngày đêm không ngừng rèn luyện, bản thân cũng đã trở thành một pháp bảo khó lường.

Một trượng này điểm đi, một tòa Hỗn Độn Giới Vực trong khoảnh khắc dung nhập vào bên trong mi tâm của Viên Đống Thần Chủ, Hỗn Độn Giới Vực trán phóng, đem Thần Chủ này sinh sôi chống đỡ nổ tung, thân thể chia năm xẻ bảy, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông khí, dung nhập vào trong động thiên, để cho động thiên lần nữa khuếch trương vạn dặm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1340: Toàn Quân Bị Diệt. (2)

Giang Nam thu hồi cánh tay, trúc tía khẽ chập chờn, Hỗn Độn Giới Vực chu vi sáu vạn dặm đột nhiên không có vào trong trúc tía, trúc tía dũ phát xanh biếc, chẳng qua là máu Thần Chủ cực kỳ khó luyện hóa, trên vài lá trúc còn treo móc huyết châu.

- Trường Nhạc công tử, ngươi không cần đi!

Giang Nam cầm trúc tía trong tay, cất bước giết tới, Thần Vương Kỳ bay phất phới, ở sau lưng hắn phiêu giương, để cho nhục thể của hắn tựa hồ dung nhập vào hư không, lại tựa hồ từ trong hư không tự do đi ra ngoài, nửa ẩn nửa hiện, làm cho người ta cảm giác vô cùng quái dị.

Phảng phất công kích hắn, liền sờ không tới thật thể của hắn, tìm không được phương vị cố định của hắn, mà hắn bất cứ lúc nào cũng có thể công kích được đối thủ!

Đây chính là diệu dụng của Luyện Thiên đại trận, cùng thiên địa tương dung, làm cho không người nào có thể công kích được hắn chân chính.

Lúc này Giang Nam đối với Luyện Thiên đại trận lĩnh hội cùng hiểu còn chưa đủ, không cách nào làm được hoàn toàn hóa giải công kích của đối thủ, bất quá đợi một thời gian, nếu hắn có thể đem Luyện Thiên đại trận hoàn toàn lĩnh ngộ thấu triệt, là có thể làm được dung nhập vào chư thiên, làm cho không người nào có thể tìm ra!

Ông...

Trúc tía điểm động, một trượng đột nhiên xuất hiện, đột phá phòng ngự của Quân Sơn Thần Chủ cùng Đan Vân Sơn Thần Chủ, điểm ở ngọc hoàn trên đỉnh đầu Trường Nhạc công tử, đem ngọc hoàn này một trượng điểm bay.

Trúc tía rút ra, chỉ thấy thân thể Trường Nhạc công tử rung mạnh, wow lại phun ra một ngụm thần huyết, mới vừa khôi phục một điểm khí huyết lần nữa khô bại xuống, hơi thở héo úa.

- Quân Sơn đạo huynh, ngươi bảo vệ công tử đi đi!

Đan Vân Sơn Thần Chủ vẻ mặt bi thương, ngang nhiên hướng Giang Nam nghênh đón, lạnh lùng nói:

- Nhất định phải đem công tử bình an về Trường Nhạc Cung! Nếu không ta thành quỷ cũng không buông tha ngươi!

Hắn khẳng khái bi ca, trong lòng biết lấy trạng thái trước mắt nghênh chiến Giang Nam như cũ ở vào trạng thái đỉnh, thậm chí khí huyết không ngừng tăng trưởng, tuyệt đối là một cái tử lộ, nhưng không có chút băn khoăn nào!

- Công tử, chiếu cố vợ con của ta!

Hắn cười ha ha.

Giang Nam cau mày, chỉ thấy Đan Vân Sơn hướng hắn đánh tới, Thần Chủ này còn sót lại pháp lực bộc phát, một bức cùng hắn đồng quy vu tẫn, để cho hắn phải dùng toàn bộ tinh thần chống đở.

Vì giờ khắc này, Giang Nam đã đợi hồi lâu, hắn khổ tu Đoạn Ngục Thần Thông, cùng những Thần Ma muốn tính mạng hắn kia sống mái với nhau, cùng tứ đại Thần Chủ giao phong, vì chính là để cho Trường Nhạc công tử không nhịn được hướng hắn xuất thủ, sau đó mượn Ngọc Hoàng Kim Thư làm hắn bị thương nặng!

Trường Nhạc công tử Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh là một môn công pháp cực kỳ cường đại, coi Chư Thần là quần thần trong triều, chúng tinh lấp lánh, bảo vệ xung quanh mình, tu vi Chư Thần hết thảy dung nhập vào trong thần triều của hắn, càng nhiều người, tu vi liền càng thâm hậu, thực lực liền càng mạnh!

Trường Nhạc công tử mặc dù là tu vi Thần Chủ, nhưng môn công pháp này để cho hắn tụ tập mấy ngàn Thần Ma. Trong đó không thiếu có Chân Thần, Thần Chủ, đem nhiều Thần Ma pháp lực như vậy luyện nhất thể, tu vi thực lực của hắn thậm chí có thể cùng Thần Tôn sánh ngang!

Này ở lúc hắn chống cự Ngọc Hoàng Kim Thư biểu hiện được vô cùng nhuần nhuyễn!

Ngọc Hoàng Kim Thư thậm chí có thể giết rụng Thần Tôn cấp cường giả, nhưng mà tờ kim thư này, lại không có đem Trường Nhạc công tử mạt sát. Trừ là bởi vì Trường Nhạc công tử một hơi tế lên mấy chục Thần Tôn chi bảo ngăn cản uy năng Ngọc Hoàng Kim Thư ra, cũng có thể thấy được chỗ cường đại của Chư Thiên Thần Triều!

Nếu như Chư Thiên Thần Triều chưa đầy đủ cường đại, Trường Nhạc công tử cũng không cách nào thúc dục nhiều Thần Tôn chi bảo như vậy, đem uy năng những Thần Tôn chi bảo này phát huy, lúc này mới có thể bảo vệ bản thân, chống đến một khắc uy năng của Ngọc Hoàng Kim Thư hoàn toàn hao hết kia!

Trường Nhạc công tử cùng thần quan thần tướng dưới trướng hắn, bị Ngọc Hoàng Kim Thư làm thương nặng, đạo tắc cơ hồ toái rụng chín thành chín, nhưng đạo tắc còn sót lại ngưng tụ nhất thể, như cũ có Thần Chủ cấp thực lực, như cũ vượt xa Giang Nam, muốn tiêu diệt hết Giang Nam, như cũ là dễ dàng.

Lúc này, chính là thời khắc Đoạn Ngục đại thần thông bộc phát!

Đoạn Ngục đại thần thông lấy lực phá vạn pháp, vừa vặn là khắc tinh của Chư Thiên Thần Triều, Chư Thiên Thần Triều đem mấy ngàn thần quan thần tướng pháp lực dung hợp nhất thể, mà Giang Nam chính là lấy Đoạn Ngục Thần Thông đoạn đi tiết điểm pháp lực của các thần quan thần tướng, nhất cử phá vỡ Chư Thiên Thần Triều!

Chư Thiên Thần Triều bị phá, Trường Nhạc công tử gặp phải pháp lực

phản chấn khi thất khống. Đả thương càng thêm đả thương, hơn nữa những Thần quan thần tướng kia cũng gặp phải pháp lực phản chấn, từng cái từng cái không chịu nổi đánh một trận!

Đây chính là lòng dạ thâm trầm của Giang Nam, mưu tính hết thảy, cực khổ kinh doanh tạo thành cục diện, để cho hắn nhất cử từ hoàn cảnh xấu hóa thành ưu thế!

Lúc trước hết thảy chiến đấu, chỉ là tiểu đả tiểu nháo, là chăn đệm, hắn cực khổ kinh doanh, vì chính là giết chết một Đế Tử, con trai của Quang Vũ Thần Đế!

Hắn bất kể huyết bổn, lần lượt trọng thương, lần lượt mượn bản sơ Linh Dịch linh khí khôi phục, làm bộ như gần chết, thậm chí không tiếc vận dụng loại bảo vật Ngọc Hoàng Kim Thư này. Liền là vì hoàn toàn đem Trường Nhạc công tử diệt trừ!

Trong Thần Đô, vô số Thần Ma bị khiếp sợ ở tại chỗ, mới vừa rồi một khắc Ngọc Hoàng Kim Thư uy năng bộc phát, thực làm người ta rung động, Thiên Giới Ngọc Hoàng Kim Thư còn sót lại uy năng thậm chí để cho trong Thần Đô vô số người gặp phải bị thương nặng.

Nhưng mà để cho người rung động còn không phải là Ngọc Hoàng Kim Thư, mà là cảnh tượng Giang Nam triển khai hai đại Hỗn Độn Giới Vực, thắt cổ ba bốn ngàn Thần Ma kinh khủng!

Bức cảnh tượng kia làm cho người ta xem qua khó quên, mấy ngàn Thần Ma thiêu thân lao đầu vào lửa hướng Giang Nam đánh tới, ý đồ trì hoãn cước bộ của hắn, lại ở trong hai đại động thiên của hắn thắt cổ thân thể rối rít hỏng mất tan rã, rối rít bị quấy thành thịt vụn, dung nhập vào trong Hỗn Độn Giới Vực, càng thêm giúp uy năng hai đại động thiên bành trướng!

Đó là ba bốn ngàn Thần Ma a, đủ để tạo thành một chi thế lực to lớn hủy diệt một thế giới, liền bị thắt cổ dễ dàng như vậy!

Càng làm cho người rung động còn ở phía sau, đó là tình hình Giang Nam đánh chết mấy Thần Chủ, mấy Thần Chủ kia chẳng qua là đem cước bộ của hắn trì hoãn chốc lát, liền bị hắn đánh chết ở trong hư không!

Mấy ngàn Thần Ma bảo vệ Trường Nhạc công tử, ngang nhiên chịu chết, cố nhiên khả ca khả khấp, nhưng tình hình một Thần Minh, một thân một mình ngang nhiên thẳng hướng con trai Thần Đế như thế, càng làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào! Rất nhanh, Quân Sơn Thần Chủ ôm lấy Trường Nhạc công tử nhanh chóng hướng Câu Trần Thiên chạy đi

Chương 1341: Chính Nghĩa Thì Được Ủng Hộ. (1)

Mà Giang Nam cùng Đan Vân Sơn Thần Chủ đối chiến cũng chia ra thắng bại sinh tử, Đan Vân Sơn Liệt Thiên Luân bị hủy ở một khắc Ngọc Hoàng Kim Thư bộc phát uy năng kia, pháp lực của hắn cũng còn thừa không có mấy, cùng Giang Nam đối chiến, mặc dù hắn ôm ý niệm chết chung trong đầu, nhưng chỉ có loại ý niệm hẳn phải chết này còn chưa đủ.

Hắn máu nhuộm trường không, bị Giang Nam lấy Hỗn Độn trúc tía triển khai Đoạn Ngục Thần Thông, trúc tía ở trên khuôn mặt hắn trong nháy mắt liền điểm mấy vạn lần, uy năng kinh khủng của Đoạn Ngục Thần Thông bộc phát, cắt đứt đủ loại lực lượng trong thân thể hắn, các loại lực lượng xung đột lẫn nhau, trong chớp mắt thân thể Thần Chủ này nổ tung toái!

Thần tính của hắn hướng Giang Nam đánh tới, ý đồ liều chết đánh cược một lần, sắc mặt Giang Nam lạnh nhạt, tùy ý thần tính của hắn vào trong mi tâm của mình, dưới chân vừa động, giết ra Câu Trần Thiên, hướng Trường Nhạc công tử bỏ chạy đánh tới.

- Công tử, Quân Sơn không thể ở dưới trướng ngươi thần phục!

Quân Sơn Thần Chủ cười ha ha, đột nhiên dùng sức đẩy ra, đem Trường Nhạc công tử xa xa đẩy đi ra, tung mình hướng Giang Nam đánh tới, lạnh lùng nói:

- Họ Giang, chỉ cần công tử chưa chết, liền để ngươi hối hận ngươi hôm nay làm hết thảy!

- Trung thần nghĩa sĩ, ta cực kỳ khâm phục, ta sẽ đưa Trường Nhạc công tử cùng ngươi gặp gỡ, để ngươi trên đường hoàng tuyền không còn cô đơn nữa.

Sắc mặt Giang Nam lạnh nhạt, hơi thở càng ngày càng mạnh, kinh

nghiệm tràng đại chiến này, rõ ràng để cho tu vi của hắn không ngừng đột phá, không ngừng kéo lên, tiến vào Thần Minh trung kỳ cảnh giới, tu vi pháp lực so sánh với trước cường đại mấy lần.

Trận ác chiến này, đối với hắn là tẩm bổ dễ chịu không gì so sánh nổi, để cho hắn đối với Thần Minh cảnh giới lĩnh ngộ càng thêm thấu triệt, để cho hắn đối với thao túng khống chế lực lượng cùng pháp lực, đạt tới một loại trạng thái hoàn mỹ.

Trúc tía điểm động, Thông U Thần Đế một trượng phá vạn pháp ở trong tay hắn tái hiện, dễ dàng phá vỡ hết thảy sát chiêu của Quân Sơn Thần Chủ, ngay sau đó một trượng phá vạn pháp hóa thành Đoạn Ngục đại thần thông, vô số đạo trúc ảnh rơi vào trên người Quân Sơn Thần Chủ.

Giang Nam thu trúc tía, lắc mình từ bên cạnh Quân Sơn Thần Chủ xông qua, thẳng đuổi theo Trường Nhạc công tử.

Quân Sơn Thần Chủ ngơ ngác đứng ở trong hư không, trong lúc bất chợt cả người oanh một tiếng nổ tung, nổ tung toái tại chỗ!

Thần tính của hắn triển lộ ở trong hư không, thần tính khổng lồ vô cùng, cao đếm mười vạn dặm, nhưng ngay sau đó chỉ thấy Thần Chủ thần tính khổng lồ này giống như hạt cát bắt đầu sụp đổ, trong khoảnh khắc toái đầy đất, rõ ràng là bị Đoạn Ngục đại thần thông sinh sôi điểm vỡ thành tro!

Đến đây, tất cả thần quan thần tướng dưới trướng Trường Nhạc công tử, toàn quân bị diệt!

Trong Thần Đô, hoàn toàn yên tĩnh, lặng lẽ không tiếng động.

Một cuộc chiến đấu vô cùng thảm thiết cứ như vậy lặng lẽ kết thúc, Trường Nhạc công tử vô cùng cường đại, thần quan thần tướng dưới trướng cường thịnh nhất thời hết thảy bị Giang Nam đánh chết, mà Trường Nhạc công tử thì bị thương nặng viễn độn, Giang Nam một đường đuổi giết, ra khỏi Câu Trần Thiên.

Chiến đấu trong Câu Trần Thiên kết thúc, mà đổi thành một cuộc chiến đấu khác là đuổi giết, đuổi giết Trường Nhạc công tử!

Trận huyết chiến này, dao động nhân tâm, làm cho người ta than thở.

Đột nhiên, có người nổi lên tâm tư khác thường, âm thầm tính toán, nếu như từ trong tay Giang Nam, cứu Trường Nhạc công tử, Trường Nhạc Cung sẽ cho mình chỗ tốt gì?

Trường Nhạc công tử dù sao cũng là con trai của Quang Vũ Thần Đế, Trường Nhạc Cung thân gia vô cùng phong hậu, là nhà Đế Hoàng, tùy tiện rút ra một cọng tóc gáy, thu một cái chân muỗi, cũng đủ để khiến người khác phấn đấu chung thân.

Huống chi cứu Đế Tử, Trường Nhạc Cung cảm tạ, lấy ra ban thưởng khẳng định không chỉ là tóc gáy chân muỗi, đó cơ hội là làm cho mình thăng chức rất nhanh!

Giết Đế Tử sẽ đưa tới họa sát thân, không phải là người nào cũng sẽ lớn mật giống như Giang Nam, giống nhau không hề kiêng kỵ, nhưng cứu Đế Tử liền không có chỗ xấu, chỉ biết có hưởng dụng vô tận vinh hoa phú quý!

Mặc dù thực lực Giang Nam cường đại, cường đại đến không giống như là một Thần Minh, nhưng mà thực lực của hắn cũng không có đến trình độ không thể địch nổi, bởi vì cảnh giới hạn chế, thực lực của hắn hôm nay tối đa cũng chỉ là Chân thần.

Cho nên, từ trong tay của hắn cứu đi Trường Nhạc công tử, hẳn cũng không tính khó khăn!

Mọi người đều có tâm tư, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm không đúng lúc vang lên, truyền khắp Thần Đô.

- Trung liệt, thần quan thần tướng dưới trướng Trường Nhạc công tử, thật là trung liệt a, ngang nhiên chịu chết, vô oán vô hối, làm ta cũng khâm phục không dứt!

Trong Vọng Nguyệt lâu, Điền Phong Thần Chủ ánh mắt chớp động, đột nhiên vươn người đứng dậy, hướng phương hướng Trường Nhạc công tử rời đi đuổi giết đi, trên mặt hưng phấn dật vu ngôn biểu, cười to nói:

- Thuộc hạ trung liệt bực này, để cho ta cũng cảm động, không tiễn Trường Nhạc công tử cùng thuộc hạ trung liệt của hắn đoàn tụ, sao có thể làm nhiều anh linh chết đi như vậy thất vọng?

Vốn là có không ít người xuẩn xuẩn dục động, tính toán đuổi theo Giang Nam cứu đi Trường Nhạc công tử, bất quá lời của Điền Phong Thần Chủ, lại làm cho không ít người do dự.

Điền Phong Thần Chủ trước đó không lâu cũng hướng Giang Nam xuất thủ qua, hiển nhiên cũng là nhân vật tính toán muốn tánh mạng Giang Nam, bất quá hắn giống như trước cũng là Thần Chủ dưới trướng Vị Ương công tử, Vị Ương công tử cùng Trường Nhạc công tử luôn luôn không hợp, giờ phút này Điền Phong Thần Chủ không đuổi theo giết Giang Nam, ngược lại đuổi theo giết Trường Nhạc công tử, trong chuyện này mờ ám liền có chút đáng giá người suy nghĩ.

Nhiều Thần Ma trong lòng tính toán nói:

- Mặc dù hai cung cung chủ là thân tỷ muội, giống như nhất thể, cũng là Quang Vũ Thần Đế hậu cung, nhưng Trường Nhạc Vị Ương hai vị công tử bởi vì Đông Diêm phu nhân mà náo lật trời, thế như nước lửa. Lần này Điền Phong Thần Chủ trắng trợn đi đưa Trường Nhạc công tử cùng thuộc hạ của hắn đoàn tụ, rõ ràng là muốn tánh mạng Trường Nhạc công tử! Nếu là cứu Trường Nhạc công tử, thì ngược lại đắc tội Vị Ương công tử...

Bất quá, vẫn là có rất nhiều Thần Ma truy tìm đi qua, dù sao cầu phú quý trong nguy hiểm, đắc tội Vị Ương công tử cùng đạt được Trường Nhạc Cung thưởng thức so sánh với nhau, vẫn còn là người sau nặng hơn một chút.

Trong Thần Đô từng đạo thần quang lóng lánh tinh không, biến mất không thấy gì nữa, bất quá chân chính có thể đuổi đến trước Giang Nam

cùng Trường Nhạc công tử, ít lại càng ít.

Bản thân Giang Nam liền tinh thông độn pháp Thần Thông, vô luận là Hóa Tiên Phi Hồng hay là Tinh Quang, cũng là nhất đẳng độn pháp, mà Trường Nhạc công tử thân là Đế Tử, há có thể không có độn pháp Thần thông siêu nhân một bậc?

Mặc dù hắn gặp phải bị thương nặng, nhưng tốc độ so với Giang Nam không thể chậm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1342: Chính Nghĩa Thì Được Ủng Hộ. (2)

Hai người một cái đuổi theo, một cái trốn, ở trên bầu trời thần giới xẹt qua hai đạo lưu quang, thỉnh thoảng Thần Thông bộc phát, rung chuyển một phiến hư không, dẫn tới không biết bao nhiêu tồn tại rối rít buông thả thần thức xem xét rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Trường Nhạc công tử mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, sắc mặt xanh mét, hắn một mực chữa thương, bất quá thương thế của hắn mới vừa tốt nhất phân, Giang Nam Thần Thông liền từ phía sau oanh tới, lần nữa làm hắn bị thương nặng.

Thậm chí, có mấy lần Giang Nam suýt nữa ngăn hắn lại, hai người trong tinh không giao chiến mấy hiệp, Trường Nhạc công tử hiểm hiểm bị chém, thân thể cũng bị Giang Nam đánh nát, thật vất vả mới chạy trốn đi ra ngoài!

- Nếu loạn thần tặc tử này tiếp tục đuổi giết đi xuống mà nói, Bổn vương thật sự có thể sẽ bị hắn chém!

Trường Nhạc công tử trong miệng máu chảy không ngừng, thương thế càng ngày càng nặng, trong lòng biết tiếp tục như vậy xuống, vô cùng có khả năng sẽ chết ở trong tay Giang Nam.

Mà Trường Nhạc Cung ở vào trong đệ bát trọng thiên Tử Tiêu Thiên, đường xá xa xôi, Giang Nam căn bản sẽ không cho hắn cơ hội trở lại Tử Tiêu Thiên, đợi đến Trường Nhạc Cung biết được tin tức, chỉ sợ hài cốt của mình cũng rét lạnh!

Ánh mắt của hắn chớp động, đột nhiên liếc mắt thấy mình trốn vào trong Đại Diễn Thiên, phía trước Thần Sơn chồng chất hiện lên, có tất cả hàng tỉ Thần Sơn, mỗi một tòa Thần Sơn chu vi mấy vạn dặm, trên núi có Thần Điện cao vút thẳng vào tinh không, không biết bao nhiêu tòa Thần Điện huy

hoàng, nối thành một mảnh, cực kỳ rộng rãi bao la hùng vĩ.

- Trấn giữ Đại Diễn Thiên Thiên Bảo Tôn Vương, từng là cựu thần dưới trướng phụ hoàng ta, sau khi phụ hoàng ta chuyển thế, hắn còn từng đi qua Trường Nhạc Cung mấy lần bái kiến mẫu hậu, đối với ta cũng lễ kính có thừa.

Trường Nhạc công tử mừng rỡ trong lòng:

- Nếu ta lên tiếng muốn nhờ, hắn tất nhiên sẽ hớn hở giúp ta, hắn không xuất mã, dưới trướng hắn bất kỳ một Thần Chủ nào đi ra ngoài, cũng đủ để thắt cổ Huyền Thiên Giáo Chủ!

Đại Diễn Thiên cũng là một đại thần giới trong Thần Giới Chư Thiên, năng nhân bối xuất, dưới trướng Thiên Bảo Tôn Vương có rất nhiều năng thần lương tướng, Thần Chủ đông đảo, cường giả như rừng.

Giang Nam có thể ở trong Chân Thần xưng hùng, nhưng ở trước mặt thế lực lớn như Đại Diễn Thiên này, vậy thì căn bản trèo không lên mặt bàn!

Trường Nhạc công tử mạnh mẽ hít một hơi, gia tốc hướng Đại Diễn Thiên hàng tỉ Thần Sơn bay đi, cùng lúc đó mạnh mẽ thúc dục thần thức, thanh âm hướng Thần Điện chồng chất trong Thần sơn kia truyền đi.

- Thiên Bảo Tôn Vương, ta là Trường Nhạc Cung Trường Nhạc công tử, nay bị bọn đạo chích đuổi giết, mời mau tới cứu!

Trong hàng tỉ Thần núi, lúc này có thần nhân nhanh chóng tiến vào Chủ Điện thông báo, lễ bái nói:

- Tôn Vương, phía ngoài có một người đầy máu mà đến, nói là Trường Nhạc Cung Trường Nhạc công tử, bị người đuổi giết, hôm nay chạy trốn tới Đại Diễn Thiên ta, mời tôn Vương cứu giúp.

Trong thần điện, nhiều Thần Chủ đứng vững vàng một đường, cũng là trọng thần chưởng khống quyền to Đại Diễn Thiên, lão giả đầu bạc tóc trắng

cầm đầu chính là đứng đầu Đại Diễn Thiên, Thiên Bảo Tôn Vương.

Trong đó một Thần Chủ bước ra khỏi hàng, khom người nói:

- Sư tôn, Trường Nhạc công tử tới cửa cầu cứu, Đại Diễn Thiên ta chính là cựu thần của Quang Vũ Thần Đế, không thể không cứu giúp. Khẩn cầu sư tôn để cho đệ tử ra tay, nhìn một chút rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại đem Đế Tử Trường Nhạc bức đến loại tình trạng này!

- Thư Thu, không cần ngươi xuất thủ.

Thiên Bảo Tôn Vương đột nhiên ha hả cười một tiếng nói:

- Lần này, người nào đều không cần xuất thủ.

Thần Chủ Diệp Thư Thu kia nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ sư tôn muốn đích thân xuất thủ sao?

- Vi sư cũng sẽ không xảy ra tay. Hôm nay đế vị không có, nơi nào đến Đế Tử?

Thiên Bảo Tôn Vương trên mặt nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Đại Diễn Thiên bất luận kẻ nào cũng không được xuất thủ cứu giúp, tùy ý Trường Nhạc công tử bị người đuổi giết, chúng ta sống chết mặc bây là được.

Diệp Thư Thu cùng nhiều Đại Diễn Thiên Thần Chủ tất cả đều cau mày, không giải thích được ý nghĩa, Thiên Bảo Tôn Vương vuốt vuốt chòm râu, cười tủm tỉm nói:

- Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, không người biết được hắn rốt cuộc trốn ở nơi nào, lần này nói không chừng là cơ hội buộc hắn hiện thân. Trường Nhạc công tử một trong hai con trai của hắn, bị người đuổi giết, hắn há có thể ngồi nhìn bất kể?

Đại Diễn Thiên nhiều Thần Chủ không khỏi động dung, Diệp Thư Thu ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Nếu Quang Vũ Thần Đế xuất thủ, như vậy hắn liền mạng không lâu vậy, không biết bao nhiêu người muốn giết hắn, chấm dứt hậu hoạn! Bất quá sư tôn, Đại Diễn Thiên chúng ta không phải là bộ hạ cũ của Quang Vũ sao?

- Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, Thần Triều tan rã, nếu nói một Thần Đế một triều thần, Quang Vũ Thần Triều tan rã, Đại Diễn Thiên chúng ta nơi nào còn là bộ hạ cũ của Quang Vũ?

Thiên Bảo Tôn Vương cười lạnh một tiếng, phân phó thần nhân đi vào thông báo kia nói:

- Ngươi đi ra ngoài nói cho Trường Nhạc công tử, đã nói ta không có ở đây, Thần Chủ Đại Diễn Thiên ta tất cả đang ngồi Sinh Tử Quan, không rảnh chú ý, mời hắn tha lỗi. Còn có, phong tỏa hàng tỉ Thần Sơn của Đại Diễn Thiên ta, không cho hắn xông tới!

Thần nhân kia khom người thối lui, chỉ thấy trong hàng tỉ Thần núi của Đại Diễn Thiên Thần hà dâng lên, tràn ngập chồng chất Thần Sơn, từng đạo sáng mờ giống như tán đắp, đem hằng hà Thần Sơn bao phủ.

Thần nhân kia hướng Trường Nhạc công tử vọt tới cao giọng nói:

- Công tử mời trở về đi, lão gia nhà ta nói... Phi! Lão gia nhà ta không có ở đây, những Thần Chủ thống lĩnh khác tất cả đóng Sinh Tử Quan, đang khẩn yếu quan đầu.

- Mẹ nó Thiên Bảo!

Trường Nhạc công tử giận đến cơ hồ nổi điên, chửi ầm lên, lại xông lên cũng không thể vào Thần Sơn có Thần hà bảo vệ, chỉ đành phải đổi hướng, nhưng vào lúc này, một thủ chưởng khổng lồ oanh phá hư không, hung hăng đánh ra mà đến.

Trường Nhạc công tử xoay người ngăn chặn, một cổ uy năng kinh khủng đánh tới, Giang Nam rõ ràng vận dụng Khai Thiên Ấn, một ấn đem Trường Nhạc công tử chém eo, bất quá thân thể Trường Nhạc công tử đúng là mạnh mẽ vô cùng, lấy thân thể sinh sôi đỡ Khai Thiên Ấn, hai khúc thân thể cũng không phân giải, mà là mạnh mẽ tụ hợp ở chung một chỗ, phi độn bay đi.

Những Thần Chủ khác, mặc dù thân thể mạnh mẽ, bị Giang Nam một chiêu Khai Thiên Ấn, cũng có thân thể tan vỡ, bị một ấn mở ra, nhưng hắn chính là Đế Tử, trong Tiên Thiên huyết thống liền tích chứa huyết mạch của Quang Vũ Thần Đế cùng Trường Nhạc Cung chủ, mạnh mẽ vô cùng, hơn nữa tu luyện công pháp cũng là Đế cấp công pháp, lại có các loại bảo vật che chở, thân thể so sánh với những Thần Chủ khác cường đại hơn rất nhiều lần, cho dù là Khai Thiên Ấn, cũng không cách nào chém giết!

Dù là như thế, nhưng uy năng của Khai Thiên Ấn vẫn để cho thương thế của hắn càng thêm đả thương, thương thế nặng hơn, lại càng khó khôi phục.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1343: Đại Náo Chư Thiên. (1)

- Bổn vương tránh được kiếp này, nhất định phải đem tiểu tử này bầm thây vạn đoạn! Còn có lão bất tử Thiên Bảo Tôn Vương kia, hắn cũng phải trả giá thật nhiều!

Trường Nhạc công tử trong lòng hung ác nói.

Hắn chân trước mới vừa đi, Giang Nam chân sau liền tới, đuổi theo Trường Nhạc công tử giết tới, thầm nghĩ:

- Không hổ là người có Thần Đế huyết mạch, như vậy cũng giết không được hắn! Bất quá Khai Thiên Ấn của ta uy năng xâm nhập đến trong nhục thể của hắn, cổ uy năng này cũng không phải là dễ dàng ma diệt như vậy, hơn nữa còn sẽ không ngừng hủ thực nhục thể cùng tu vi pháp lực của hắn, không ngừng thôn phệ, tăng lên uy năng! Trì hoãn càng lâu, uy năng Khai Thiên Ấn liền càng lớn, cuối cùng... hắc hắc!

Hai người một trước một sau phi độn bay đi, rất nhanh lại có Điền Phong Thần Chủ đi tới Đại Diễn Thiên, theo dõi đuổi theo giết đi qua, cũng không lâu lắm, lại có mấy Thần Chủ cấp cường giả bay tới, sau đó rời đi.

Trường Nhạc công tử tránh được trọng trọng Thần Giới Chư Thiên, đầu sỏ trấn thủ những Thần Giới Chư Thiên này hiển nhiên cũng ôm ý nghĩ đồng dạng như Thiên Bảo Tôn Vương, đóng cửa không thấy, thậm chí có Thần Tôn sai người xua đuổi Trường Nhạc công tử, một điểm thể diện cũng không cho.

Trường Nhạc công tử tức giận đến hộc máu, trong lòng biết những đầu sỏ này đa mưu túc trí, muốn ép Quang Vũ Thần Đế hiện thân.

- Người nào to gan lớn mật, đại nghịch bất đạo, dám can đảm làm nhục công tử?

Trường Nhạc công tử trải qua Vũ Hóa Thiên, hướng Lâu Luân Thần Hầu trấn thủ Vũ Hóa Thiên cầu cứu, vốn là không có ôm bao nhiêu hy vọng, không ngờ Lâu Luân Thần Hầu lên tiếng xuất hiện, suất lĩnh nhiều thần tướng Vũ Hóa Thiên, bày sát trận, đem hắn che ở sau trận, đón nhận Giang Nam, mãnh liệt giết tới.

- Cuối cùng còn có trung thần! Mặc dù Lâu Luân chỉ là một vị Thần Chủ, nhưng đối phó với Huyền Thiên Giáo Chủ vậy là đủ rồi! Hắn là trung thần, Bổn vương vượt qua kiếp này, nhất định phải trọng thưởng hắn!

Trường Nhạc công tử thở phào nhẹ nhỏm, vội vàng ngồi xuống chữa thương, Giang Nam khẽ cau mày, nhìn Thần Ma đại quân Vũ Hóa Thiên hướng mình đánh tới, trong lòng thầm than một tiếng:

- Xem ra, không cách nào tru diệt người này...

Hắn đang muốn rời đi, đột nhiên Thần Quang chợt lóe, một cái tay áo xuất hiện, tịch quyển hư không trăm vạn dặm, hướng Lâu Luân Thần Hầu suất lĩnh đại quân bay tới!

Thần Tụ Thôn Thiên!

Điền Phong Thần Chủ đột nhiên xuất hiện, cởi bỏ một cánh tay, một cánh tay khác tay áo tế lên, thẳng hướng Lâu Luân Thần Hầu, quay đầu cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, nơi này có ta, ngươi còn không mau đi?

Giang Nam trong lòng ngẩn ra, ngay sau đó tỉnh ngộ, Điền Phong Thần Chủ chính là trọng thần dưới trướng Vị Ương công tử, lần này Điền Phong đỡ Lâu Luân Thần Hầu, hiển nhiên là tính toán thay Vị Ương công tử diệt trừ Trường Nhạc công tử.

Nếu như Điền Phong đích thân giết Trường Nhạc công tử, Trường Nhạc Cung truy cứu xuống, hắn cũng tự thân khó bảo toàn, Trường Nhạc công tử tự nhiên là chết ở trong tay Giang Nam, mới có thể tất cả đều vui vẻ, cho nên hắn chưa từng hướng Trường Nhạc công tử xuất thủ, mà là đem cơ hội đánh

chết Trường Nhạc công tử để lại cho Giang Nam!

- Điền Phong này cũng không phải tệ, tương lai thời điểm ta giết Vị Ương công tử, lưu hắn một mạng.

Giang Nam hướng Điền Phong Thần Chủ quăng ánh mắt cảm kích, thầm nghĩ trong lòng.

- Trường Nhạc công tử bị người đuổi giết giống như chó nhà có tang, đã chạy hơn một tháng thời gian, chạy trốn qua hơn mười Thần Giới. Rốt cuộc là người phương nào cả gan làm loạn như thế, ngay cả con trai của Quang Vũ Thần Đế cũng dám đuổi giết?

Giang Nam đuổi giết Trường Nhạc công tử, đã sớm oanh động Thần Giới chư thiên, mỗi qua một chỗ, liền khiến cho oanh động cực lớn, dẫn tới không biết bao nhiêu Thần Giới cường giả cùng đầu sỏ xem chiến, nhiều đầu sỏ trấn giữ hư không, xoi mói, để cho Trường Nhạc công tử xấu hổ đến hận không thể tìm một cái lổ để chui vào.

Hắn trằn trọc tránh được từng ngọn Thần Giới, cường giả cùng đầu sỏ thống trị những Thần Giới này đối với hắn gặp rủi ro làm như không thấy, ngược lại nhiều lần hiện thân, quan sát trận đại đuổi giết này.

Hắn bị Giang Nam nhiều lần đuổi theo, nhiều lần đánh cho tàn phế, đánh cho nhục thể của hắn hỏng mất, không có cơ hội chữa thương. Hắn thật vất vả mới tìm được đường sống trong chỗ chết, những Thần Giới cường giả cùng đầu sỏ này không những không xuất thủ cứu giúp, ngược lại chung quanh truyền bá, để cho chuyện này càng náo càng lớn, to đến chư thiên đều nghe thấy!

Làm như vậy chỗ tốt chính là, Trường Nhạc Cung rất nhanh liền sẽ nhận được tin tức, chỗ xấu chính là, thanh danh của hắn hoàn toàn thúi, hôi không nói nổi.

Hắn cũng là người có hùng tâm vấn đỉnh đế vị, dã tâm bừng bừng, tài tình

lại cao, hơn nữa hắn là Đế Tử, sau lưng có quái vật lớn Trường Nhạc Cung ủng hộ, tiền đồ có thể nói vô lượng.

Trong Chư thiên trẻ tuổi Thần Chủ, có thể cùng hắn tranh hùng bị hắn để trong mắt, chỉ có một vị Đế Tử khác là Vị Ương công tử mà thôi!

Mà hôm nay, hắn đường đường một Thần Chủ, một vị Đế Tử, bị một Thần Minh như "Con kiến hôi" đuổi giết, hơn nữa đuổi giết lâu như vậy, chật vật như vậy, cho dù hắn có thể chạy ra Giang Nam đuổi giết, ngày sau ở trước mặt chư thiên vạn giới cường giả, cũng không ngốc đầu lên được.

Đây là hắn từ lúc sanh ra điểm nhơ lớn nhất!

Giết chết một người, cố nhiên là trừng phạt thật lớn, mà bây giờ Trường Nhạc công tử thân bại danh liệt, so với chết còn muốn khó chịu, để cho hắn sau này không thể ngẩng đầu làm người!

Hơn nữa, Giang Nam ở trên đường đuổi giết hắn, tu vi thực lực còn đang không ngừng tăng trưởng, để cho hắn một lần lại một lần chạy trốn khó khăn dần dần tăng lớn, càng phát ra chật vật, thương thế càng ngày càng nặng.

- Đuổi giết Trường Nhạc công tử rốt cuộc là người nào?

Hắn mỗi trốn tới một nơi, liền nghe được tiếng nghị luận của nhiều Thần Ma, không hề kiêng kỵ thảo luận chuyện này.

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Người này khí phách thật to, ngay cả Trường Nhạc Cung công tử cũng dám đuổi giết, to gan lớn mật!

- Cái gì? Người này còn ở trong Thần Đô chém giết tất cả thần quan thần tướng dưới trướng Trường Nhạc công tử? Ngay cả lục Thần chủ dưới trướng, bọn người Quân Sơn, Đan Vân Sơn, Khang Dần cũng bị hắn giết rồi?

- Đệ tử của Trường Nhạc công tử không ai sống sót? Còn có hai nữ nhân của hắn cũng là chết ở trong tay vị Huyền Thiên Giáo Chủ này?

...

- Ca ca Trường Nhạc của ta, lần này chỉ sợ không gượng dậy nổi.

Tử Tiêu Thiên Vị Ương Cung, Vị Ương công tử rất nhanh cũng nhận được tin tức, vị công tử này trên mặt nụ cười, nhìn chung quanh cười nói:

- Hắn lần này nhất định sẽ so sánh với chết còn muốn khó chịu, ta rất muốn nhìn vẻ mặt của hắn hôm nay một chút. Bất quá đáng tiếc chính là, hai vị mẫu hậu rất nhanh sẽ xuất thủ...

Hắn thở dài, ngóng về trọng trọng cung khuyết nơi xa xăm kia, nhẹ giọng nói:

- Dù sao Trường Nhạc ca ca cũng là hoàng thất, hoàng thất uy nghiêm, há có thể mạo phạm? Thật ra thì, ta còn rất mong đợi vị Huyền Thiên Giáo Chủ này, đem ca ca của ta chém giết. Chỉ là mẫu hậu của ta đã đi Trường Nhạc Cung thương lượng...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1344: Đại Náo Chư Thiên. (2)

Nơi xa kia chính là Trường Nhạc Cung, Vị Ương Cung chủ nghĩ ngơi, suất lĩnh nhiều tồn tại Cổ lão Vị Ương Cung tiến vào Trường Nhạc Cung, Trường Nhạc Cung chủ đem người đón chào, hai vị Quang Vũ Thần Triều Đế Hậu hơi thở tràn ngập Tử Tiêu Thiên, nhiều tồn tại Cổ lão hơi thở rung chuyển chư thiên.

Cường giả hai đại hậu cung tụ tập, đây là một cổ thế lực không gì so sánh nổi, đủ để kinh sợ chư thiên vạn giới, Trường Nhạc Vị Ương hai vị cung chủ thực lực sâu không lường được, các nàng là nữ nhân có thể trở thành Đế Hậu, mỗi một vị cũng phong hoa tuyệt đại, không người nào biết sâu cạn.

Trường Nhạc Cung, một mặt gương sáng khổng lồ dâng lên, hai vị cung chủ nhìn trong gương sáng, cảnh tượng Giang Nam đuổi giết Trường Nhạc công tử, quanh thân thần quang lưu động, yên lặng im lặng.

- Trận khôi hài này, nên kết thúc.

Vị Ương Cung chủ mở miệng, sâu kín thở dài, rất là dễ nghe.

Tiếp theo, một thủ chưởng trắng noãn như ngọc nhẹ nhàng từ trong thần quang thăm dò, hướng một tòa Thần Giới trong chư thiên chụp đi, một chưởng này không có một tia lửa khói hơi thở, không có khí tượng, nhưng kinh khủng vô cùng, ngay cả hàng rào chư thiên Thần Giới nặng nề cũng dễ dàng phách toái, thủ chưởng như ngọc bay ra Tử Tiêu Thiên, cũng đã trở nên vô cùng khổng lồ, giống như tay Ma Thiên, tích chứa uy năng không gì so sánh nổi!

- Hai vị cung chủ xuất thủ!

Cái bàn tay này bay đến trọng trọng Thần Giới chư thiên, dẫn tới không biết bao nhiêu Thần Giới cường giả cùng đầu sỏ rối rít ngắm nhìn, từng cái

từng cái trong lòng giật mình, có chút sợ hãi nhìn bàn tay này.

Quang Vũ Thần Đế mặc dù chuyển thế, nhưng nữ nhân của hắn như cũ là cường giả trấn áp vạn giới, đủ để cùng tồn tại mạnh nhất đương thời tranh hùng!

- Hai vị cung chủ tự mình đánh chết Huyền Thiên Giáo Chủ, là muốn kinh sợ chư thiên, để cho những đầu sỏ có dị tâm khác an phận một chút sao?

- Cái này có trò hay để nhìn!

Có người thấp giọng cười nói.

Cái bàn tay này bay qua Ngọc Hoàng Thiên, chỉ thấy trong Ngọc Hoàng Thiên cũng có một thủ chưởng trắng noãn bay ra, nhẹ nhàng chém về phía cổ tay của Vị Ương Cung chủ, phong khinh vân đạm, để cho nhiều Thần Giới cường giả cùng đầu sỏ ngắm nhìn trong lòng đều chấn động.

Chỉ thấy hai tay ngọc kia đầu ngón tay nhảy động, không có một tia chân hỏa, thậm chí ngay cả hư không cũng chưa từng chấn động chút nào, nhưng kinh khủng vô cùng, trong nháy mắt liền trao đổi mấy chục loại công kích.

Răng rắc, một tiếng giòn vang truyền đến, một tay ngọc trong đó đột nhiên bẻ gảy, thần huyết chảy dài, ngay sau đó phục hồi như cũ, như cũ bạch ngọc không tỳ vết.

Lúc này lại có một ngọc thủ từ trong Tử Tiêu Thiên bay tới, ba tay ngọc ở trong Ngọc Hoàng Thiên tranh đấu, không phân cao thấp.

- Đông Cực Yêu Hồ, ngươi làm càn.

- Ngươi thân là Yêu Tộc, còn muốn du ngoạn sơn thủy đế vị sao? Nếu bộ hạ cũ của ngươi còn, nói không chừng còn có thể cùng chúng ta tranh nhau, bất quá cánh chim của ngươi đã bị gạt bỏ, hôm nay liền đem ngươi đánh về nguyên hình, cách chức trở về yêu giới!

Trong Trường Nhạc Cung truyền đến hai thanh âm dễ nghe, tiếp theo hai cô gái giống nhau như đúc cất bước đi ra Trường Nhạc Cung, sau một khắc liền phủ xuống đến trong Ngọc Hoàng Thiên, hai cô gái này hào hoa vô cùng, đều có mẫu nghi thiên hạ chi tướng, thế nhưng chân thân phủ xuống đến Ngọc Hoàng Thiên, tự mình cùng Đông Cực Thần Quân tranh nhau.

Cùng lúc đó, trong Trường Nhạc Cung, một luồng sóng đại quân di động, ở Cổ lão Thần Tôn suất lĩnh, rời đi Tử Tiêu Thiên, hướng Thần Giới mà Trường Nhạc công tử đang ở lên đường!

Đây là tiền vốn chân chính của Trường Nhạc Cung Vị Ương Cung, Trường Nhạc công tử bị người đuổi giết, cơ hồ chết thảm, thân là thế lực Trường Nhạc Cung, há có thể ngồi nhìn Trường Nhạc công tử bị giết?

Từng nhánh đại quân di động, là kinh thiên động địa bực nào, từng chiếc từng chiếc cự hạm ngang trời, vô số tinh kỳ phiêu giương, từng ngọn Thần Thành ầm ầm thúc đẩy, chạy nhanh ra Tử Tiêu Thiên, vô số pháo khẩu mở ra, đằng đằng sát khí!

Những đại quân này chạy nhanh đến Huyền Thanh Thiên, Huyền Thanh Thiên chính là địa bàn của Hoang Tổ Thần Quân, chỉ thấy vô số Cự Nhân chiến kỳ tung bay, cùng thần binh thần tướng hai cung giằng co, một Man Tộc Thần Tôn kêu lớn:

- Phụng lão tổ chi mệnh, Huyền Thanh Thiên ta cấm đi lại ban đêm, cấm hết thảy thế lực đi qua, kính xin các vị đạo huynh đi đường vòng!

Nhiều tồn tại Cổ lão hai cung giận dữ, một Thần Tôn lớn tiếng quát lên:

- Hoang Tổ chặn đường chúng ta, đây là muốn tạo phản sao?

Vị Man Tộc Thần Tôn kia cười ha ha:

- Đánh rắm! Hôm nay không có Thần Đế, chúng ta cấm đi lại ban đêm làm sao coi như là tạo phản?

Một Thần Tôn bộ dáng quan văn tiến lên, cười lạnh nói:

- Hôm nay Thần dương cao theo, cũng không phải là ban đêm, cấm đi lại ban đêm là cấm đi lại buổi tối mà thôi?

Trong Huyền Thanh Thiên, treo Thái Dương lấy ngàn mà tính, chiếu rọi Huyền Thanh Thiên Thần Giới, thần quang đầy trời, nhưng vào lúc này, từng mặt đại kỳ phiêu giương, đem những Thần dương này rối rít chống đở, sắc trời nhất thời đen tối xuống.

Nhiều thần nhân Man Tộc rối rít cười to nói:

- Đem Thái Dương che lại, trời không phải tối sao?

Nhiều cường giả hai cung bị tức đến sắc mặt xanh mét, phẫn nộ quát:

- Đường vòng!

Qua một lúc lâu, từng nhánh đại quân này mới vòng qua Huyền Thanh Thiên, đi tới Tử Vi Thiên, chỉ thấy trong Tử Vi Thiên vô số Thần Ma hỗn chiến, giết đến long trời lở đất, biến thành từng cái từng cái chiến trường khổng lồ.

- Các ngươi là cứu binh phản tặc mời tới sao?

Một Thần Tôn liếc thấy đại quân hai cung, đằng đằng sát khí, kêu lớn:

- Thánh Hoàng nhà ta bị thương, các bộ làm phản, nếu như không phải là cứu binh phản tặc, vậy thì mau tránh ra, tránh cho động tới vô tội!

- Cái gì phản tặc?

Cổ lão tồn tại hai cung giận dữ, một Thần Tôn tánh khí táo bạo quát lên:

- Các ngươi diễn trò cũng làm giống một chút có được hay không? Giết hồi lâu, không có một người chảy máu!

Thần Tôn bộ dáng văn thần kia cười lạnh nói:

- Không nên nổi giận, Thánh Hoàng cũng là muốn ngăn chúng ta, chúng ta đi vòng qua!

Đợi đến Thanh Hoa Thiên, đại quân hai cung lại gặp phải quái gở kỳ quặc, chỉ thấy Hắc Thủy ngập trời, che khuất bầu trời, trọng trọng không gian bị Hắc Thủy phân cách đến hóa thành vô số thời không, hỗn loạn không chịu nổi, nữ nhân Thánh Mẫu Nguyên Quân kia đem người ở trong Thanh Hoa Thiên gây sóng gió, để cho đại quân không cách nào thông qua.

- Nếu là một đường đi tới như vậy, đợi chúng ta tìm được Trường Nhạc công tử, chỉ sợ công tử đã sớm bị người giết!

Cổ lão tồn tại hai cung giận dữ, quát lên:

- Vượt qua! Ta cũng không tin, người đàn bà Hỗn Loạn Nguyên Quân kia dám cùng hai cung ta khai chiến!

Đại quân chạy nhanh vào Thanh Hoa Thiên, chỉ thấy không gian hỗn loạn, từng nhánh đại quân này hư không tiêu thất, đợi vô số Thần Ma giết ra hư không, chỉ thấy bọn họ lại đi tới Tử Tiêu Thiên, từng cái từng cái giận đến quát lên như sấm.

Bá...

Hắc Thủy đầy trời biến mất, tinh không Thanh Hoa Thiên như rửa, bình tĩnh trở lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1345: Vơ Vét Tài Sản Quang Vũ. (1)

- Lão nương cũng muốn nhìn, thằng oắt con Quang Vũ Thần Đế kia có thể nhảy ra cứu con của hắn hay không!

Trong Thanh Hoa Thiên, Thánh Mẫu Nguyên Quân cười khanh khách nói.

Mà vào lúc này, Trường Nhạc công tử đã gần đến đèn cạn dầu, rốt cục bị Giang Nam ngăn cản, Trường Nhạc công tử ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong hư không, Giang Nam kiếp trước chân thân kiếp sau chân thân riêng phần mình suất lĩnh tứ đại hóa thân, tạo thành từng ngọn đại trận, phong tỏa không gian, ở trên đỉnh đầu hắn, Thần Vương Kỳ bay phất phới, đem hư không luyện thành nhất thể, mà ở dưới chân hắn, Tạo Hóa Tiên Đỉnh hiện ra, trong đỉnh Tiên quang dày đặc.

Mà ở chánh diện, Giang Nam cất bước hướng hắn đi tới.

- Loạn thần tặc tử!

Trường Nhạc công tử áo choàng phát ra, đột nhiên cất tiếng cười to:

- Ngươi quá yếu, giết không được ta! Ta là con trai Thần Đế, có Đế huyết hộ thể, thượng thừa thiên ý, ta chính là thiên tử!

- Ngươi có huyết mạch Quang Vũ Thần Đế, cũng có Trường Nhạc Cung chủ huyết mạch, ta thật sự khó có thể trực tiếp đem ngươi chém giết. Đuổi giết ngươi lâu như vậy, ta há có thể không có chú ý tới điểm này.

Giang Nam không có phủ nhận, gật đầu cười nói:

- Cho nên ta tính toán đem Đế huyết cùng Trường Nhạc Cung chủ huyết mạch bên trong cơ thể ngươi luyện ra, đem ngươi luyện chết.

- Khai thiên!

Giang Nam cùng với hai đại chân thân khác quát tháo, riêng phần mình thi triển ra Thiên Ấn, Trường Nhạc công tử bị ba đạo búa quang cắt qua, đỉnh đầu bị chém, tứ chi bị cắt, chia làm vài khúc, rối rít rơi vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, những tứ chi này như cũ cố gắng đoàn tụ, sinh mệnh lực cường đại của Đế Tử có thể thấy được lốm đốm.

Ùng ùng...

Trong đỉnh, từng ngọn đại trận dâng lên, hóa thành Thiên Địa Giao Trưng đại trận, Thái Cực đại trận, Tứ Tượng Thông Thiên đại trận, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại trận, Lục Hợp Bát Hoang đại trận, chia ra trấn áp một đoạn tứ chi.

Giang Nam tất cả hóa thân chân thân rối rít bay lên, rơi vào bốn phía Tạo Hóa Tiên Đỉnh, lập tức thúc dục đại đỉnh, đem từng ngọn đại trận kích thích, đề luyện huyết mạch Quang Vũ Thần Đế cùng Trường Nhạc Cung chủ trong cơ thể Trường Nhạc công tử, đợi đến những huyết mạch này luyện ra, một thời ba khắc là có thể đem Đế Tử này luyện thành kiếp hôi!

- Giang đạo hữu, đã lâu không gặp.

Đột nhiên, một thanh âm sảng lãng truyền đến, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên Thần Ma cất bước đi ra hư không, hướng mình đi tới.

- Ngươi ta thật sự đã lâu không gặp.

Giang Nam ánh mắt chớp động, nhìn về phía người tới, nhẹ giọng nói:

- Đại Thánh Vương, ngươi lần này tới, chẳng lẽ là muốn thay Quang Vũ đạo huynh làm thuyết khách, để cho ta bỏ qua Trường Nhạc công tử sao? Ta và ngươi giao tình không xấu, không đến nỗi vì một Trường Nhạc mà trở mặt?

Thiếu niên Thần Ma vô cùng cường đại, rõ ràng là Đại Thánh Vương xuất thân từ nguyên giới Trấn Thiên Tinh Vực, hôm nay đã tu thành Chân Thần, hơi thở cuồng bạo, mang cho Giang Nam áp lực cực lớn.

Đại Thánh Vương đi thẳng tới trước Tạo Hóa Tiên Đỉnh, cười nói:

- Giang đạo hữu cớ gì nói ra lời ấy?

Giang Nam khẽ mỉm cười nói:

- Thánh Vương, ngươi kiếp trước chính là Thiên Nghi Thần Tôn chưởng khống Lăng Kính Đốc, Thiên Nhãn Thần Tôn bất quá là người kế nhiệm của ngươi. Ngươi trông coi Lăng Kính Đốc Thiên Nghi quản chế chư thiên vạn giới, Quang Vũ Thần Đế còn tại vị, Lăng Kính Đốc Thiên Nghi là trọng yếu bực nào? Quang Vũ Thần Đế chỉ có đem bảo vật này, giao cho người mà mình tín nhiệm nhất, mới có thể yên tâm. Cho nên, Thánh Vương ngươi tất nhiên là một trong những người Quang Vũ Thần Đế tín nhiệm nhất! Ngươi tới, tự nhiên là vì Quang Vũ Thần Đế làm thuyết khách, để cho ta bỏ qua cho Trường Nhạc công tử.

Đại Thánh Vương trầm mặc chốc lát, mặt dãn ra cười nói:

- Giang đạo hữu đoán không sai, ta thật sự là do một tay Quang Vũ Thần Đế tạo ra, ủy thác trách nhiệm nặng nề, Thần Đế đối với ta tín nhiệm có thừa. Năm đó Quang Vũ Thần Triều bảy Thánh Vương, ta đứng hàng thứ nhất, được tôn là Đại Thánh Vương. Bất quá ta bởi vì lớn tuổi nhất, thọ nguyên hao hết, cho nên chuyển thế đến Trấn Thiên Tinh Vực.

Trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Trường Nhạc công tử:

- Thánh Vương Công, mau mau tru diệt nghịch tặc, cứu ta thoát khốn!

Đại Thánh Vương mắt điếc tai ngơ, mắt lộ ra vẻ kính nể vô hạn nói:

- Quang Vũ Thần Đế hùng tài vĩ lược, có lòng cải thiên hoán nhật, thay

đổi càn khôn chi chí, một lòng vì ta chư thiên vạn giới mưu kế, muốn để cho chư thiên vạn giới ta thoát khỏi khốn cục, làm cho người người đều có cơ hội thành tiên, người người đều có cơ hội vĩnh sinh bất tử! Hùng chủ bực này, rất là khó tìm, có thể theo hùng chủ bực này, cùng hắn tham dự đến trận đại biến cách trước nay chưa có này, là vận may của ta!

Giang Nam mặc nhiên, người có chí riêng, có ít người thích làm nô bộc, theo đuổi minh chủ, có ít người thì thích ở trong nghịch cảnh phấn đấu hăng hái, vật lộn đọ sức một cái tiền trình, còn có chút người thích chưởng khống hết thảy. Nhưng vốn có ít người cùng chuyện để cho kia không cách nào chưởng khống. Cũng có chút người thích ẩn nhẫn mà buông tha cho huyết tính. Ở lúc mình có mười phần nắm chặc mới sẽ xuất thủ.

Đại Thánh Vương là loại người thứ nhất, Giang Nam là loại người thứ hai, mà Quang Vũ Thần Đế là loại người thứ ba.

Về phần loại người thứ tư, vậy thì rất nhiều, địa vị cùng thành tựu là vật lộn đọ sức ra tới, không phải là cầu ổn cầu đi ra ngoài, đợi đến có mười phần nắm chặc mới ra tay, thời cơ đã sớm chết đi, không còn tồn tại.

Từ cổ chí kim hào kiệt rất nhiều, nhưng không có một người nào, không có một cái nào có đại thành tựu là loại người thứ tư, loại người thứ tư nhiều nhất, bình thường nhất, không có thành tựu nhất, làm việc sợ đầu sợ đuôi, bắt không được thời cơ xuất thủ, không đáng giá nhắc tới.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn không có giết Trường Nhạc công tử sao?

Đột nhiên, hư không đung đưa, Điền Phong Thần Chủ bay tới, xa xa kêu lên:

- Tiểu tử bên cạnh ngươi kia là ai? Chẳng lẽ lại là một người tính toán cứu Trường Nhạc? Đem hắn giao cho ta, ngươi mau giết Trường Nhạc!

Oanh,...

Trong hư không đột nhiên một cái tát khổng lồ chụp đến, một chưởng vỗ vào trên người Điền Phong Thần Chủ, Thần Chủ này hừ cũng không hừ một tiếng, cả người đột nhiên nổ tung toái, trực tiếp bị một chưởng này đánh chết, luyện thành tro tàn.

Giang Nam thấy thế, khóe mắt run lên:

- Đại Thánh Vương không phải là một người tới, thấp nhất còn có Thần Tôn cấp bá chủ, cũng ẩn nặc ở chỗ này...

Trong lúc vô tình, trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, huyết mạch Trường Nhạc Cung chủ trong cơ thể Trường Nhạc công tử đã bắt đầu bị luyện ra, đây là một loại huyết mạch vô cùng cường đại, tích chứa uy năng kinh khủng.

Trong Thần huyết có Tiên Thiên đạo tắc, chỉ ở trong nháy mắt, Giang Nam liền phân biệt trong loại huyết mạch này, có vài loại huyết mạch lực dị thường cường đại.

Trong đó có thủy tổ huyết mạch, có Tiên Thiên Thần Ma huyết mạch, còn có một loại Thần Thể huyết mạch kỳ lạ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1346: Vơ Vét Tài Sản Quang Vũ. (2)

- Tiên Thiên đạo tắc?

Giang Nam hơi ngẩn ra:

- Trường Nhạc Cung chủ, là con lai của Tiên Thiên Thần Ma cùng Thần Thể chư thiên vạn giới có thủy tổ huyết mạch ta, là Tiên Thiên huyết mạch, khó trách mạnh mẽ như thế.

Hai vị cung chủ là thân tỷ muội, các nàng đồng dạng là Tiên Thiên huyết mạch, loại nhân vật này có thể trở thành nữ nhân mẫu nghi thiên hạ, cũng không phải là may mắn, mà là có một mặt cường đại.

Giang Nam ngưng mắt hướng trong đỉnh nhìn lại, chỉ thấy từ trong cơ thể Trường Nhạc công tử đề luyện ra Tiên Thiên huyết mạch cực kỳ tinh thuần, trong đó tích chứa uy năng cực kỳ khủng bố, thậm chí để cho hắn đều có chút tim đập nhanh.

- Tiên Thiên huyết mạch, đáng giá nghiên cứu, có thể giúp ta tái tiến một bước.

Trong lòng Giang Nam có chút vui mừng, thầm nghĩ:

- Bất quá, ta đối với Quang Vũ Thần Đế thần huyết mong đợi hơn, Thần Đế này cũng là Thần Thể, nhưng không biết là Thần Thể gì...

Đại Thánh Vương cũng chú ý tới hắn đã đem Trường Nhạc Cung chủ huyết mạch từ trong cơ thể Trường Nhạc công tử luyện ra, trong lòng rùng mình, cười nói:

- Kể từ khi ở Trấn Thiên Tinh Vực từ biệt, ta và ngươi có rất nhiều năm không có gặp mặt.

Giang Nam cười nói:

- Có hơn tám mươi năm, sau khi ta đến Trung Thiên thế giới đã từng tính toán đi tìm Thánh Vương, chỉ là không có tìm được.

- Hơn tám mươi năm không thấy, ngươi đã trưởng thành đến loại tình trạng này, thật là đáng sợ.

Đại Thánh Vương đột nhiên nghiêm mặt nói:

- Đạo hữu, tuy nói ta và ngươi không hề có giao tình, nhưng ngươi vẫn thiếu ta một cái nhân tình.

Giang Nam gật đầu, trầm giọng nói:

- Ta thật sự thiếu Thánh Vương một cái nhân tình, lúc ta nhỏ yếu, Thánh Vương tặng Hồng Mông Tử Khí, lại để cho lệnh đồ bái nhập môn hạ của ta, lớn mạnh lực lượng thánh tông ta. Nếu như không có ngươi thôi diễn Nguyên Thai Ấn, ta cũng không cách nào đem môn ấn pháp này thôi diễn đi ra ngoài, lúc gần đi đạo huynh chủ động đem Trấn Thiên Tinh Vực tặng cho ta, những điều này là ân tình của Thánh Vương.

- Hôm nay đến thời điểm ngươi trả nhân tình này.

Đại Thánh Vương khẩn thiết nói:

- Quang Vũ Thần Đế biết ngươi muốn giết ái tử của hắn, cũng rất là tức giận, ta tới chính là phụng mệnh mà đến, khuyên ngươi bỏ qua cho Trường Nhạc công tử. Ta thật sự là thuyết khách, nếu ngươi không trả nhân tình của ta, ta tự nhiên sẽ không cùng ngươi động thủ, bất quá người tiếp theo tới người, chính là những người khác trong bảy Thánh Vương, bọn họ không có chuyển thế, đều là Thần Tôn. Giang đạo hữu, ngươi đem nhân tình trả ta, ta đem Trường Nhạc công tử mang đi, chuyện này liền coi bỏ qua.

Giang Nam thở dài, cười mà như không cười nói:

- Thánh Vương, ngươi là người tốt. Hôm nay, ngươi tới cứu con trai Quang Vũ, nếu có một ngày ta có khó khăn, ngươi sẽ tới cứu ta hay không?

Đại Thánh Vương hơi ngẩn ra, dùng sức vỗ vỗ bộ ngực, cười ha ha nói:

- Chỉ cần ngươi còn coi ta là bằng hữu, nếu ngươi gặp nạn, ta nhất định sẽ dốc toàn lực tương trợ!

- Ta sẽ thả Trường Nhạc công tử.

Giang Nam đột nhiên nói.

Đại Thánh Vương thở phào nhẹ nhỏm, Giang Nam tiếp tục nói:

- Bất quá, không thể cứ như vậy thả hắn, Quang Vũ đạo huynh phải lấy ra điểm thành ý.

Đại Thánh Vương quyết định thật nhanh, trầm giọng nói:

- Lúc ta đến, Thần Đế nói, chỉ cần ngươi thả Trường Nhạc công tử, hết thảy chuyện cũ sẽ bỏ qua, hắn và mọi người dưới trướng, tuyệt sẽ không hướng ngươi hạ thủ!

- Thánh Vương, điều kiện không phải là nói như vậy!

Giang Nam cười lạnh nói:

- Trường Nhạc công tử sinh tử ở trong tay ta. Chỉ có không truy cứu vẫn không được. Còn muốn nhìn Trường Nhạc công tử rốt cuộc giá trị bao nhiêu!

Đại Thánh Vương khẽ cau mày, thử dò xét nói:

- Ngươi là nghĩ?

Giang Nam cười nói:

- Ta cần hỗn độn hiếm quý, còn có Tiên quang, càng nhiều càng tốt, còn muốn Quang Vũ Thần Đế cất dấu công pháp. Hơn nữa, trong đó cần có Quang Vũ Thần Đế công pháp! Cuối cùng, cho ta một vật tương tự Ngọc Hoàng Kim Thư. Điểm này hẳn là không tính là khó khăn a?

Đại Thánh Vương trầm mặc chốc lát, hẳn là thông qua hóa thân của mình cùng Quang Vũ Thần Đế liên lạc. Qua một lúc lâu mới nói:

- Hỗn độn hiếm quý cùng loại bảo vật Tiên quang này, Thần Đế nơi đó đúng là có, nhưng số lượng cũng không phải rất nhiều. Thần Đế đã sai người đưa tới, cất dấu một chút công pháp cũng đều đưa tới, về phần Thần Đế công pháp, hắn không đáp ứng. Thần Đế nói, nếu như ngươi không đáp ứng thả người, vậy thì đem Trường Nhạc công tử giết đi, sau này hắn lại sinh một cái. Còn có, Thần Đế nói, bảo vật tương tự Ngọc Hoàng Kim Thư, chỗ của hắn cũng có, bất quá là thư tay của hắn, nếu ngươi dám tới, hắn liền đưa ngươi một phần.

- Quang Vũ đạo huynh thủ thư? Vẫn là thôi đi, nếu ta đón lấy thư tay của hắn, chẳng phải là hắn muốn cho ta chết lúc nào, ta liền chết lúc đó sao?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Trường Nhạc công tử giá trị có hạn, ta vốn còn muốn vơ vét tài sản của Quang Vũ đạo huynh một chút, nếu hắn nói như vậy, ta đây cũng sẽ không khinh người quá đáng. Khoản giao dịch này, đồng ý!

Hai người riêng phần mình đứng ở hai bên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, lẳng lặng đợi chờ, cũng không lâu lắm, một cổ hơi thở ba động kinh khủng, chỉ thấy sáu Thần Tôn từ trên trời giáng xuống tới chỗ nầy, xa xa đứng lại.

- Mấy vị này chính là sáu vị khác trong Thần Triều bảy Thánh Vương.

Đại Thánh Vương cười nói.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, gặp qua các vị đạo huynh.

Giang Nam hướng sáu vị Thần Tôn thi lễ nói.

Trong đó một Thần Tôn bước nhanh đến phía trước, tế lên một tòa bảo lâu, đưa đến trước người Giang Nam, trầm giọng nói:

- Đồ ngươi muốn, đều ở trong lầu. Còn không thả người?

Giang Nam tinh tế xem xét tòa bảo lâu này, chỉ thấy bảo lâu bất quá là Thần Minh chi bảo, trong đó không thể nào tích chứa uy năng kinh khủng, hơn nữa thần thức hắn đảo qua, liền đem lạc ấn trong tòa bảo lầu này lau đi, biến thành pháp bảo của mình.

Bảo lâu đệ nhất trọng, có khoảng hơn ba mươi vật hỗn độn hiếm quý, chủng loại phồn đa, phần lớn là cây, hoa, cỏ, châu kỳ vật ra đời trong hỗn độn.

Đệ nhị trọng là từng đạo Tiên quang dài đến mấy trăm dặm, có tất cả hai mươi bảy đạo. Trừ lần đó ra, mấy tầng khác tồn phóng không biết bao nhiêu mặt gương sáng, mỗi một mặt minh kính ẩn chứa một loại công pháp, Giang Nam nhanh chóng xem một lần, cả thảy thấy mấy vạn Thần chủ cấp công pháp, hai nghìn loại Thần Tôn cấp công pháp, thậm chí ngay cả Thần Quân cấp công pháp cũng trăm loại!

Bất quá, Đế cấp công pháp trong tòa bảo lầu này liền không có cất dấu.

- Có những hỗn độn hiếm quý này, bên trong Thánh Tông ta lại có thể nhiều ra hơn mười vị cường giả tu luyện Hỗn Độn Giới Vực.

Giang Nam rất là hài lòng, đem bảo lâu thu hồi, ngay sau đó trong lòng khẽ nhúc nhích, Trường Nhạc công tử một đoạn cắt thể từ trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay ra, các cắt thể tổ hợp, lại khôi phục thành bộ dáng Trường Nhạc công tử, chẳng qua là hôn mê bất tỉnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1347: Cách Không Đấu Pháp. (1)

Giang Nam thu Tiên Đỉnh, nhanh chóng lui về phía sau, đại kỳ mở ra, biến mất ở trong hư không, thanh âm xa xa truyền đến, cười nói:

- Thánh Vương, để cho bọn họ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, ngàn vạn không nên hướng ta xuất thủ, bởi vì ta ở trong cơ thể công tử để lại Thần Thông của ta, chỉ cần ta tâm niệm vừa động, công tử nhà ngươi sẽ hóa thành tro bụi!

- Chê cười, công tử có Thần huyết hộ thể...

Trong hư không một thanh âm Cổ lão truyền đến, thanh âm di động cực nhanh, hướng Giang Nam nhanh chóng đuổi theo.

- Pháp Vương chậm!

Đại Thánh Vương vội vàng cao giọng nói:

- Chúng ta cùng hắn ước hẹn trước, đã nói chuyện cũ sẽ bỏ qua, không thể nuốt lời!

Đột nhiên, lại có bảy một Thánh Vương trong Thánh Vương trầm giọng nói:

- Thần huyết trong cơ thể Trường Nhạc công tử bị luyện đi, hơn nữa trong cơ thể công tử, đúng là có một đạo Thần Thông khó giải quyết!

Những Thánh Vương khác vội vàng bước lên phía trước, rối rít hướng Thần Thông trong cơ thể Trường Nhạc công tử nhìn lại, chỉ thấy đạo Thần Thông này như đấu như mài, bày biện ra một loại trạng thái Vũ Trụ Hồng Hoang đại phá diệt, tự hồ chỉ cần hơi thúc dục, sẽ đem Trường Nhạc công tử trực tiếp thôn phệ!

- Đạo Thần Thông này quá tinh diệu, tích chứa lý niệm cực kỳ phức tạp, chúng ta hóa giải không được...

Bảy Thánh Vương từng cái từng cái mồ hôi lạnh trên trán say sưa, liếc mắt nhìn nhau nói:

- Nhanh đi gặp Thần Đế, chỉ có hắn mới có thể hóa giải!

Hư không đột nhiên chấn động, một vị lão giả đầu bạc râu trắng, tay cầm song giản uy vũ đi ra hư không, vị này chính là "Pháp Vương" mới vừa rồi trong miệng Đại Thánh Vương, trước đuổi theo giết Giang Nam, nghe được Giang Nam quả nhiên ở trong cơ thể Trường Nhạc công tử bố trí thần thông, lập tức trở về.

Ngày xưa thời kỳ Quang Vũ thần triều cường thịnh, trừ bảy Thánh Vương ra, còn có nhóm thế lực Pháp Vương, Thiên Vương, Tôn Vương, bị gọi là thất thánh ngũ tôn tứ thiên nhị pháp, là trụ cột vững vàng của thần triều, tồn tại cường đại nhất trong Thần Tôn.

Trong Chư thiên, bị gọi là Pháp Vương chính là ở trên thần thông có thành tựu hơn người, Thiên Vương là ở trên chinh chiến Thống soái có chỗ hơn người, Thánh Vương là tồn tại chiến lực cực mạnh, mà Tôn Vương là có thế lực thật lớn, cũng là tồn tại cực kỳ mạnh mẽ.

Trong chư thiên tồn tại có danh hiệu bực này cũng không ở số ít, nhưng chỉ có thất thánh ngũ tôn tứ thiên nhị pháp, mới là cường giả trong cường giả, Thần Tôn trong thần tôn!

Vị "Pháp Vương" này chính là Phụ Triều Pháp Vương trong hai Pháp Vương, Vị Cực thần thần, vô cùng được Quang Vũ coi trọng!

Thất thánh ngũ tôn tứ thiên nhị pháp mười tám Thần Tôn này, cũng không phải là thùng sắt giang sơn, trong đó Ngục Pháp Thiên Vương trong Tứ Thiên Vương, cũng đã tự lập môn hộ, có lòng vấn đỉnh đế vị, mà Thần Đô Thượng Tôn trong năm tôn, thì đối với quyền lực không có ý kiến gì, chỉ

cầu tự vệ, vì vậy cũng không tính là thân tín của Quang Vũ.

- Đạo Thần Thông này...

Phụ Triều Pháp Vương cau mày, trầm giọng nói:

- Ta cũng phá giải không được. Bất quá, hôm nay chúng ta bị chư thiên đầu sỏ theo dõi, muốn tìm hiểu nguồn gốc, đi theo chúng ta tìm được bệ hạ. Phải đem những tồn tại này bỏ rơi, mới có thể bảo đảm bệ hạ an nguy!

Đại Thánh Vương gật đầu:

- Pháp Vương thần thông thông thiên, kính xin Pháp Vương làm phép, đưa chúng ta đoạn đường!

Lúc này Phụ Triều Pháp Vương đem song giản thu hồi, chỉ một ngón tay, chỉ thấy Thần Ma thế giới phía sau hắn nặng nề mở ra, nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch trương, trong khoảnh khắc Thần Ma thế giới của hắn đã phát triển đến khổng lồ như một Thần Giới chư thiên, đem bảy Thánh Vương hết thảy bao phủ.

Phụ Triều Pháp Vương tâm niệm vừa động, chỉ thấy Thần Ma thế giới càng ngày càng nhỏ. Trong khoảnh khắc liền hóa thành nhỏ bé không thể tra, bấm tay nhẹ nhàng bắn ra, Thần Ma thế giới của hắn liền biến mất không thấy gì nữa.

Trong Chư thiên, thần thức của từng tồn tại mạnh mẽ khôn cùng quét nhìn hư không, lần lãm chư thiên, cũng thủy chung không có phát hiện Phụ Triều Pháp Vương Thần Ma thế giới bọc bảy Thánh Vương cùng Trường Nhạc công tử đi nơi nào.

- Phụ Triều Pháp Vương, thật là thần thông quảng đại...

Một Thần Giới đầu sỏ cảm khái nói.

- Giang giáo chủ ở trong cơ thể Trường Nhạc lưu lại một đạo thần thông?

Trong hư không khác của Tử Tiêu Thiên, Thần Đình lồng lộng chằng chịt. Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân đã tu luyện tới Chân Thần cảnh giới, mười phần thú vị đánh giá đạo Diệt Thế đại thần thông trong cơ thể Trường Nhạc công tử kia, cười nói:

- Khá lắm Giang Tử Xuyên, đây là tới thăm dò ta.

Bảy Thánh Vương khom người nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ luyện đi Đế huyết cùng Tiên Thiên huyết mạch trong cơ thể công tử, lưu lại đạo Thần Thông này, bọn ta vô năng, vô lực phá giải!

- Các ngươi thật sự không cách nào phá giải.

Quang Vũ Thần Đế nhìn Diệt Thế thần thông trong cơ thể Trường Nhạc công tử, than thở không dứt, cười nói:

- Môn thần thông này, đặt ở trong Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông cũng là tinh phẩm hiếm có. Vượt xa Đế cấp thần thông đếm không hết. Giang giáo chủ đúng là có thiên vĩ địa tài, không phải chuyện đùa.

Hắn trên dưới đánh giá, mắt lộ ra thưởng thức, phảng phất đang nhìn không phải là một đạo đại thần thông cực kỳ nguy hiểm, mà là một tác phẩm nghệ thuật vô cùng tinh diệu.

Bảy Thánh Vương thưởng thức không được thần thông tinh mỹ bực này, nhưng ở trong mắt của hắn, có thể thấy chỗ tuyệt vời của đạo Thần Thông này rõ ràng.

- Giang giáo chủ lấy Thần Minh cảnh giới, cũng đã đem môn thần thông này diễn biến đến một bước kia, có tư cách làm đạo hữu của ta.

Quang Vũ Thần Đế than thở, cười nói:

- Phải biết rằng, năm đó ta cũng là lúc cùng Sa La Ma Đế giao thủ đột

phá, mới đạt tới loại cảnh giới này.

Trong bảy Thánh Vương có mấy vị tồn tại cũng tham dự qua trận Đế chiến kia. Quang Vũ Thần Đế suất lĩnh thần triều cường giả xâm lấn địa ngục, giết địa ngục vạn giới, gặp phải Sa La Ma Đế suất lĩnh ma triều tinh anh chống cự.

Ở trong trận chiến ấy, Quang Vũ Thần Đế xích thủ không quyền đón đỡ Sa La Kiếm, rốt cục để cho thành tựu thần thông của hắn đại viên mãn, đạt tới Vô Cực cảnh, Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông.

Đặc điểm nổi bật nhất của Hoàng Đạo Cực Cảnh thần thông, chính là có một thế giới, thần thông bộc phát, Thế Giới Chi Lực bộc phát, hùng vĩ vô cùng, Quang Vũ Thần Đế một chưởng đối chiến Sa La Kiếm kia, tích chứa một thế giới, vô số thần thông làm một thể, đây đã là Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông!

Bất quá, Quang Vũ Thần Đế không có cố gắng làm cho mình đột phá đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, hắn không muốn trở thành Minh Thổ Thần Đế thứ hai.

Biện pháp của Minh Thổ Thần Đế đột phá đến Hoàng Đạo Cực Cảnh chính là mở Minh Thổ thập bát trọng thế giới, nhưng mà bởi vì Thiên Đạo có thiếu, Bổ Thiên thần nhân có tư, không để cho hắn trở thành Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chân chính, mà là lâm vào trong trạng thái không phải sinh không phải tử.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1348: Cách Không Đấu Pháp. (2)

Có cái tiền lệ Minh Thổ Thần Đế này, Quang Vũ Thần Đế làm ra lựa chọn của mình, đó chính là diệt trừ Bổ Thiên thần nhân, đem Thiên Đạo chí bảo cùng Thiên Đạo chưởng khống trong tay, làm một Thần Đế chấn thước cổ kim, trước nay chưa có, do đó nhất cử chứng đạo thành Tiên!

Hắn làm hết thảy, cũng là vì lót đường cho thành tựu sau này, hắn có thể nhẫn nại tịch mịch, ở trên Tiên Đài ngồi xuống ngàn năm, chịu được không biết bao nhiêu cường giả uy hiếp, không hề xuất đầu lộ diện nữa.

- Bệ hạ, đạo Thần Thông trong cơ thể công tử này...

Phụ Triều Pháp Vương đột nhiên xuất hiện, hiển nhiên là bỏ rơi chút ít người quản chế sự hiện hữu của hắn, trầm giọng nói.

- Đây là Huyền Thiên Giáo Chủ thăm dò ta, ta há có thể không phá?

Quang Vũ Thần Đế mỉm cười:

- Đạo Thần Thông này của hắn không thể phá, chỉ có thể luyện, nếu như mạnh mẽ phá vỡ đạo Thần Thông này, bất kỳ thần thông nào của ngươi tấn công đi qua, đều chỉ sẽ đưa đồ ăn cho đạo Thần Thông này, để cho thần thông của hắn càng ngày càng lớn mạnh.

Phụ Triều Pháp Vương cùng bảy Thánh Vương rối rít gật đầu, bọn họ cũng nhìn ra đạo Thần Thông này của Giang Nam rất là độc ác, Diệt Thế Ấn thôn phệ những thần thông uy năng khác, trở thành chất dinh dưỡng cho thần thông của hắn, không ngừng lớn mạnh mình, nếu như mạnh mẽ phá giải đạo Thần Thông này, sẽ chỉ làm uy năng Diệt Thế Ấn càng ngày càng mạnh, thêm chút xúc động, sẽ đem Trường Nhạc công tử hóa thành tro bụi!

Quang Vũ Thần Đế một ngón tay điểm đi, điểm ở bộ ngực Trường Nhạc

công tử, hắn một ngón tay này xâm nhập đến trong cơ thể Trường Nhạc công tử, phảng phất hóa thành một cây trấn thiên trụ, thẳng tắp rơi vào trong Diệt Thế Ấn.

Diệt Thế Ấn như đấu như mài, từ từ chuyển động, mảnh nhìn thật kỹ, trong đạo Diệt Thế Ấn này tích chứa áo nghĩa cùng chí lý kinh khủng, cảnh tượng kia tựa như cùng chư thiên vạn giới tạo thành đại đấu đại mài, có thể cắn nát hết thảy!

Mà một ngón tay này của Quang Vũ Thần Đế, phảng phất là Vạn giới trụ thạch định trụ chư thiên vạn giới, hằng cổ Bất Diệt, định trụ thiên địa càn khôn.

Phụ Triều Pháp Vương cùng bảy Thánh Vương không khỏi khẩn trương lên, trong lòng biết đây là Quang Vũ Thần Đế cùng Giang Nam cách không đấu pháp, nhìn như không có hung hiểm gì, nhưng trên thực tế là hung hiểm vạn phần. Hơi không cẩn thận, sẽ để cho Trường Nhạc công tử bỏ mình đạo tiêu!

Hơn nữa, Quang Vũ Thần Đế giờ phút này cũng không vận dụng Chân Thần pháp lực, mà là lấy Thần Minh cảnh giới để phá trừ Diệt Thế Ấn của Giang Nam, nếu hắn hơi có chống đỡ hết nổi, lập tức sẽ bị Diệt Thế Ấn cắn nát đầu ngón tay, hóa thành năng lượng Diệt Thế Ấn, do đó bộc phát, đem Trường Nhạc công tử cắn nát!

Diệt Thế Ấn xoay tròn ở dưới đầu ngón tay áp bách, từ từ dừng lại xoay tròn.

Quang Vũ Thần Đế khẽ cau mày, một ngón tay này của hắn mặc dù định trụ Diệt Thế Ấn, nhưng không cách nào phá vỡ Diệt Thế Ấn, cho dù là hắn cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

- Một đạo Thần Thông tan biến không được công pháp của hắn, chỉ có thể động dụng đạo thứ hai.

Đầu ngón tay hắn nhẹ nhàng chấn động, trong chấn động, từng đạo Tiên quang bốn phía bay ra, tràn ngập ở trong Diệt Thế Ấn đại mài đại đấu, dần dần ăn mòn.

Diệt Thế Ấn là đem hết thảy mai một, hóa thành hỗn độn Hồng Mông, mà Tiên quang thì không cách nào tiêu diệt hết. Bởi vì Tiên quang cao hơn một bậc, tích chứa Tiên Nhân Đại Đạo!

Sau một lúc lâu, đạo Diệt Thế Ấn này rốt cục ở trong Tiên quang sụp đổ, bị tan rã không còn.

Quang Vũ Thần Đế thở phào nhẹ nhỏm, lộ ra nụ cười, nhẹ giọng nói:

- Ta đối với Giang giáo chủ càng phát ra thưởng thức, nhân tài như vậy nếu có thể bái nhập dưới trướng của ta. Thế tất có thể cùng ta khai sáng ra nghiệp lớn trước nay chưa có!

Phụ Triều Pháp Vương không nhịn được nói:

- Bệ hạ, Huyền Thiên Giáo Chủ kiệt ngao bất tuần...

- Ta biết, cho nên trong bảo lâu ta đưa cho hắn, cũng lưu lại một đạo thần thông. Cho hắn biết trời cao đất rộng.

Quang Vũ Thần Đế mỉm cười nói:

- Hiện tại, nghĩ đến hắn cũng phát hiện đạo thần thông kia của ta.

Trường Nhạc công tử dằng dặc tỉnh lại, nhìn thấy bảy Thánh Vương, đám người Phụ Triều Pháp Vương một mực cung kính đứng ở bên cạnh một vị thiếu niên khí độ phi phàm, trong lòng cả kinh, làm sao không biết thiếu niên này là ai, vội vàng tung mình lễ bái:

- Phụ hoàng!

Hắn cũng không gặp qua Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, Quang Vũ chuyển thế, tướng mạo cùng kiếp trước bất đồng, nhưng có thể làm cho Phụ

Triều Pháp Vương cùng bảy Thánh Vương một mực cung kính như thế, chỉ có Quang Vũ.

- Ngươi rất tốt.

Quang Vũ Thần Đế mừng rỡ vạn phần, dìu đứng dậy, cười nói:

- Có chút ngăn trở, cũng không phải là thất bại, mà là tiền vốn, là tiền vốn sau này càng cường đại hơn. Ta trong cuộc đời kinh nghiệm ngăn trở cùng đại kiếp đại nạn, không thể so với ngươi kém, ngươi nhận lấy lần dạy dỗ này, tự nhiên sẽ càng cường đại hơn.

Trường Nhạc công tử lấy lại bình tĩnh, khổ sở nói:

- Huyết mạch của hài nhi bị nghịch tặc kia luyện đi...

- Chuyện nhỏ mà thôi.

Quang Vũ Thần Đế cười nói:

- Kiếp trước thân của ta mặc dù bị đoạt đi, nhưng còn lưu lại không ít Đế huyết, ngươi lại đi hướng mẫu hậu ngươi cầu một chút Tiên Thiên thần huyết, luyện vào thể nội là được.

Trường Nhạc công tử thở phào nhẹ nhỏm, nhớ tới Giang Nam, trong lòng nộ khí trùng thiên, cắn răng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta tất nhiên sẽ đem ngươi bầm thây vạn đoạn...

Quang Vũ Thần Đế cau mày nói:

- Đạo Tâm của ngươi không yên, để cho Pháp Vương cùng ngươi đi Vạn Kiếp Cốc lịch lãm một phen. Đạo Tâm chưa củng cố mà nói, không nên đi ra ngoài. Còn có, ta đối với Huyền Thiên Giáo Chủ rất là thưởng thức, tương lai hắn đối với ta có trọng dụng, ngươi không được cùng hắn so đo ân oán nhất thời, tránh cho hư đại sự của ta.

Trường Nhạc công tử nhịn xuống tức giận, gật đầu đồng ý, nhưng oán hận trong lòng không giảm chút nào, đi theo Phụ Triều Pháp Vương rời đi.

Quang Vũ Thần Đế lơ đễnh, đột nhiên cười nói:

- Giang giáo chủ phát hiện ta lưu lại thần thông, bản thân ta muốn nhìn, hắn phá giải thần thông của ta như thế nào!

Đô Thiên Thần Giới, Giang Nam phủ xuống đến bên trong Thánh Tông, cùng đám người Thi Hiên Vi, Tịch Ứng Tình làm sơ hàn huyên, ngay sau đó lấy ra tòa bảo lâu này.

Bảo lâu mới vừa hiện lên, chỉ thấy tia tia đạo tắc từ trong bảo lầu tràn ra, sáng lạng vô cùng, tạo thành một cái đại thủ, vận khí bày di động, bảo lâu liền tọa lạc ở trong lòng bàn tay.

- Di?

Trong lòng Giang Nam cả kinh, lúc hắn nhận được bảo lâu cũng đã đem tòa bảo lâu này luyện hóa, lại không nghĩ rằng còn có một đạo thần thông từ trong bảo lầu hiện ra.

Cái bàn tay này nâng bảo lâu, rất có xu thế một chưởng định càn khôn, Giang Nam cùng Tịch Ứng Tình, Thi Hiên Vi chúng thánh tông cường giả rối rít nhìn lại, chỉ thấy đạo tắc trong bàn tay này vô cùng huyền diệu, trong lòng bàn tay sinh ra thiên địa, Nhật Nguyệt Tinh Thần quay chung quanh tòa bảo lâu nguy nga này xoay tròn không nghỉ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1349: Chưởng Trung Thế Giới. (1)

- Quang Vũ đạo huynh đây là thăm dò ta sao?

Giang Nam tức cười, cười nói.

Huyền Thiên Thánh Tông nhiều Thần Ma rối rít dâng lên, đánh giá đạo tắc biến thành bàn tay to kia, từng cái từng cái tràn ngập tò mò. Cái bàn tay này dần dần khuếch trương, lớn đã có vạn dặm, Chưởng Trung Thế Giới cực kỳ rộng rãi, làm người ta cảm giác được rung động không thôi!

- Chưởng giáo sư huynh, tòa bảo lâu này là?

Tịch Trọng đánh giá bảo lâu trong lòng bàn tay, nghi ngờ nói.

Giang Nam còn chưa trả lời, Yêu Thần Kim Đế đã giành nói:

- Đây là Quang Vũ Thần Đế thần thông, Chưởng Trung Thế Giới! Ta từ trước gặp qua, bất quá khi đó Quang Vũ Thần Đế thi triển thần thông này, so với bàn tay trước mắt này lớn vô số lần, một chưởng có thể bao phủ một tòa Thần Giới chư thiên, có uy năng tiêu diệt càn khôn, bá đạo tuyệt luân! Mà bàn tay trước mắt này, mặc dù không bằng ta kiếp trước chứng kiến một màn kia, nhưng tinh tế tinh diệu hơn, hiển nhiên viên mãn rất nhiều!

- Quang Vũ Thần Đế thần thông, Chưởng Trung Thế Giới?

Huyền Thiên Thánh Tông hơn một trăm Thần Ma không khỏi động dung, Đế cấp thần thông bọn họ cũng không xa lạ gì, trong Huyền Thiên Thánh Tông liền cất dấu mấy môn Đế cấp thần thông, trong những thần thông này có Giang Nam lưu lại, cũng có Tịch Ứng Tình lưu lại pháp môn, còn có Lạc Hoa Âm từ Huyền Hoàng Học Cung học trộm tới thần thông, có tất cả hơn mười môn Đế cấp thần thông, thậm chí ngay cả Hạo Thiếu Quân khai sáng thần thông cũng bị Giang Nam thôi diễn đi ra ngoài, để ở bên trong Thánh

Tông cho mọi người học.

Những thần thông này cũng không cấm đệ tử trong môn học tập tu hành, chỉ cần có đầy đủ cống hiến, là có thể học được Đế cấp thần thông.

Bất quá, không có một môn thần thông có thể giống như Quang Vũ Thần Đế Chưởng Trung Thế Giới rung động nhân tâm như thế, môn thần thông này của Quang Vũ Thần Đế hoàn mỹ vô cùng, đã đạt tới tình cảnh những thần thông khác không cách nào sánh ngang!

- Đây là Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, vượt xa Đế cấp.

Tịch Ứng Tình tinh tế đánh giá nói:

- Bỉ Ngạn Thần Đế đệ tử, Hoằng Tổ Thần Đế, liền có thần thông bực này. Bất quá so sánh với Quang Vũ Thần Đế thần thông vẫn là muốn thua kém một chút. Tử Xuyên, Chưởng Trung Thế Giới này ngươi là từ chỗ nào có được?

- Tòa bảo lâu này là ta bắt Trường Nhạc công tử, từ trong tay Quang Vũ Thần Đế vơ vét tài sản tới, về phần đạo Thần Thông này, là tặng phẩm kèm theo.

Giang Nam cười nói:

- Tịch đại ca có nắm chắc phá vỡ đạo Chưởng Trung Thế Giới này hay không?

- Phá vỡ không phải là không thể được.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Chưởng Trung Thế Giới tự thành một giới, nhưng trên thực tế vẫn là muốn dựa theo chư thiên vạn giới Thiên Đạo chí lý vận hành, ta lấy Sâm La Ngục Thiên, đem Chưởng Trung Thế Giới này che dấu, đem Thiên Đạo thay đổi, lấy địa ngục Thiên Đạo cùng Đại Đạo cường công, phá vỡ không khó.

Bất quá ta hôm nay đã là Thiên Thần, lấy thực lực Thiên Thần phá vỡ Quang Vũ Thần Đế Thần Minh cảnh giới thần thông, có chút thắng không hay.

Tịch Ứng Tình vốn là thiên tư cực kỳ trác tuyệt, đã trải qua hành trình Bỉ Ngạn thế giới, để cho tu vi cảnh giới của hắn tăng lên tới đến gần trình độ Thiên Thần, ở trong Đô Thiên thần giới. Hắn thuận lý thành chương tu thành Thiên Thần, hôm nay tu vi thực lực cũng đạt tới một loại cảnh giới hoàn toàn mới.

Giang Nam gật đầu, Tịch Ứng Tình ở trở thành Đế sứ Thiên Cơ, cũng đã đem Sâm La Ma Đế khai sáng Sâm La Ngục Thiên tu luyện đến xuất thần nhập hóa, ngục thiên triển khai, che đậy Thiên Đạo chư thiên vạn giới đối với hắn mà nói dễ dàng.

Thiên Đạo không còn, Đại Đạo bám vào Thiên Đạo cũng sẽ hỏng mất tan rã. Phá giải Chưởng Trung Thế Giới không tính khó khăn.

Giang Nam nhìn chung quanh một lần, nhìn nhiều khuôn mặt của Huyền Thiên Thánh Tông nóng lòng muốn thử, cười nói:

- Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông khó gặp, Quang Vũ Thần Đế Hoàng đạo thần thông lại càng hãn hữu, các ngươi cũng tới thử xem, cùng thần thông bực này đối kháng, đối với tu vi kiến thức của các ngươi, rất có ích lợi.

Mọi người không khỏi mừng rỡ, Tịch Trọng thứ nhất đứng ra, cười nói:

- Ta tới trước!

Hắn vừa lên liền trực tiếp vận dụng ngụy Đế Hoàng Thần Thể, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông ầm ầm khởi động, hướng Quang Vũ Thần Đế Chưởng Trung Thế Giới đấu đá bay đi.

Chưởng Trung Thế Giới năm ngón tay đột nhiên mở ra, một cây trụ nhẹ nhàng chấn động, đem năm tòa kiếm sơn của Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông đỡ, Ngũ Hành Diệt Tuyệt lực không cách nào xâm nhập trong đó.

Tịch Trọng cau mày, liên tục đổi lại nhiều loại Đế cấp thần thông, thủy chung không cách nào rung chuyển bàn tay to này, đột nhiên, hắn tản đi ngụy Đế Hoàng Thần Thể, mà là vận dụng Nguyên Từ Thần Thể của mình.

- Nguyên Từ Trụ Giới!

Tịch Trọng quát khẽ, phía sau hiện ra sáu hóa thân, cùng Giang Nam bất đồng, sáu hóa thân này của hắn cùng hắn tu luyện là cùng một loại công pháp!

Sáu hóa thân tính cả bản thể Tịch Trọng, riêng phần mình một chưởng thăm dò, Địa Từ Nguyên Lực cuồng bạo bắt đầu khởi động, chu thiên lực lượng cuồn cuộn mà đến, ở trong chỉ chưởng của hắn hóa thành vô số viên tinh cầu bắt đầu khởi động, trầm trọng vô cùng!

Vô số viên tinh cầu cổn động, ngàn vạn quần tinh hiện lên, các tinh cầu ở trong Địa Từ Nguyên Lực chấn động, dẫn dắt lẫn nhau, lẫn nhau lớn mạnh, dần dần xông ra tinh cầu càng ngày càng nhiều, áp sập Đô Thiên hư không, hóa thành một cái tinh hệ to lớn, không ngừng chuyển động, giống như Địa Từ Nguyên Lực xây dựng thành một vũ trụ thế giới!

Một kích kia, so với thần thông của hắn mới vừa rồi uy lực còn muốn kinh người, còn muốn cho người rung động, dù sao Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông chỉ là thần thông của người khác, mà Nguyên Từ Trụ Giới là Tịch Trọng tự mình mở thần thông!

Hắn chính là Nguyên Từ Thần Thể, cũng là một loại Thần Thể cực kỳ cường đại, ngụy Đế Hoàng Thần Thể cố nhiên thần diệu khó lường, nhưng chân chính thích hợp hắn là Thần Thể thần thông của chính bản thân hắn!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, sáu hóa thân cùng bản thể tu luyện cùng một loại công pháp, Tịch Trọng đi lên một cái cực đoan, cùng hắn và bọn người Lạc Hoa Âm bất đồng.

Sáu hóa thân đạo tắc cùng bản thể hắn đồng nguyên, pháp lực quán thông

vô ngại, khiến cho pháp lực của hắn có thể bạo tăng nhiều gấp sáu lần, có thể điều động pháp lực quả thực không cách nào tưởng tượng!

Hơn nữa, Giang Nam còn từ trong một thức thần thông này của Tịch Trọng thấy nhiều bóng dáng thần thông, trong đó có Địa Hoàng Thần Đế thần thông, cũng có đoạn ngắn của Tinh Quang Thần Đế công pháp, lại có Giang Nam Diệt Thế Ấn, còn có Bỉ Ngạn Thần Đế vài loại thần thông tinh hoa!

- Tịch Trọng đã đi ra Đạo lộ bản thân, thánh tông có người nối nghiệp.

Giang Nam có chút vui mừng, hướng Tịch Ứng Tình cười nói:

- Đại ca, lúc ngươi ở vào tuổi của hắn cũng không có thành tựu bực này.

Tịch Ứng Tình lòng mang đại sướng, vui vô cùng nói:

- Vẫn là Lạc sư muội dạy có cách!

- Sư tôn ta dạy có cách...

Chương 1350: Chưởng Trung Thế Giới. (2)

Sắc mặt Giang Nam cổ quái, trong lòng oán thầm nói:

- Nữ ma đầu hàng năm không ngồi trong nhà, nơi nào sẽ dạy có cách? Sở dĩ Tịch Trọng có thành tựu hôm nay, chủ yếu là bởi vì tài tình cùng gặp gỡ cá nhân hắn, hơn nữa trong thánh tông có các loại công pháp không ngừng cho đệ tử tu hành.

Một kích Nguyên Từ Trụ Giới kia của Tịch Trọng cực kỳ cường đại, rung chuyển Chưởng Trung Thế Giới năm ngón tay, bất quá lực lượng cùng uy năng của đạo Thần Thông này không cách nào xâm nhập đến trong Chưởng Trung Thế Giới, để cho hắn chỉ đành phải lắc đầu lui ra.

- Tiểu Tịch Tử ngươi không được, nhìn lão nương đây!

Nhạc Ấu Nương nhảy ra, kêu lên.

Nàng đã trổ mã đến làm dung động lòng người, là thánh tông Thánh Nữ, bất quá Giang Nam vẫn là đem nha đầu này bắt tới, hung hăng ở trên ót gõ một cái, quát lớn:

- Cái gì lão nương? Hoàng hoa khuê nữ, không nên luôn thô lỗ như vậy! Vi sư là người đọc sách, nho nhã lễ độ, ngươi cũng phải thục nữ văn nhã một chút, không nên học theo sư tổ!

Nhạc Ấu Nương vạn phần biết điều, khí thổ như lan, rất là thục nữ, hướng Tịch Trọng nói:

- Tử Quy, ngươi bại rồi, ngồi bên cạnh mà xem lão mẫu!

Giang Nam một cước đem nàng đá đi ra, cả giận nói:

- Đi đi!

Nhạc Ấu Nương quát tháo mở vân, lục đại hóa thân hiện lên, riêng phần mình thi triển một môn thần thông, liên thủ hướng Quang Vũ Thần Đế Chưởng Trung Thế Giới công tới, sáu đạo thần thông này liên hiệp, vừa vặn là một tòa đại trận, chiếm cứ phương hướng trên dưới sáu vị, trong trận ngưng tụ không gian, hóa thành một cái chưởng ấn cự đại, uy năng mênh mông cuồn cuộn. Mặc dù không rung động bằng một kích kia của Tịch Trọng, nhưng mà không như bình thường!

Nhạc Ấu Nương cất giọng lệ tiếu, một chưởng bay ra, xuyên thủng vào trong đại trận, vân tay cùng một ít ấn tương hợp, uy lực nhất thời tăng vọt, hướng Quang Vũ Thần Đế Chưởng Trung Thế Giới hung hăng phách đi!

- Một kích kia của Ấu Nương rất có ý nghĩ!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi tự đắc nói:

- Nàng từ trong Bỉ Ngạn thế giới nhận được Bỉ Ngạn Thần Đế thần thông, cùng công pháp bản thân xác minh, cuối cùng cũng đi ra Đạo lộ bản thân. Này cũng là vi sư ta dạy có cách.

Tịch Trọng cẩn thận nhắc nhở:

- Chưởng giáo sư huynh, thời gian ngươi chỉ dạy nàng, còn giống như thời gian không dài bằng sư tôn...

- Dù sao cũng là công lao của ta!

Giang Nam cắn răng nói.

Một kích kia của Nhạc Ấu Nương cũng phá không vỡ Chưởng Trung Thế Giới phòng ngự, không cách nào đánh vào trong đó, chỉ đành phải bại trận lui xuống.

- Để ta đánh đi!

Yêu Thần Kim Đế bước đi ra, quanh thân đạo tắc bay vút lên, tấn công hướng Chưởng Trung Thế Giới, uy năng một kích kia của hắn cực kỳ to lớn, Thái Cực Thần Cấm Đại Điển ở trong tay hắn so sánh với ở trong tay Giang Nam uy lực mạnh hơn, bị hắn phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn.

Môn công pháp này có tất cả Cửu Cấm, lúc này Yêu Thần Kim Đế đã tu luyện tới cấm thứ năm, kinh người vô cùng, so sánh với một kích kia của Tịch Trọng cùng Ấu Nương mạnh hơn.

Chưởng Trung Thế Giới nhẹ nhàng chấn động, cũng chưa từng bị phá đi.

- Đại Điểu, ngươi không được, đến lượt ta!

Thần Thứu Yêu Vương cũng đã tu thành Yêu Thần, kêu lên.

Yêu Thần Kim Đế cười lạnh một tiếng, xoay người lui ra:

- Ta không được, ngươi càng không được.

Cũng không lâu lắm, Thần Thứu Yêu Vương cũng bại trận lui xuống, nhiều Thần Ma thánh tông nhất nhất tiến lên, riêng phần mình xuất thủ, thi triển thủ đoạn mạnh nhất của mình, thủy chung không có thể phá vỡ Chưởng Trung Thế Giới.

- Giang giáo chủ rốt cục bắt đầu phá giải thần thông của ta... Di?

Mà vào lúc này, Quang Vũ Thần Đình ở nơi nào đó trong hư không Tử Tiêu Thiên, Quang Vũ Thần Đế vẻ mặt khẽ nhúc nhích, lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Công kích của hắn đúng là không kém, bất quá so sánh với đạo Thần Thông hắn lưu lại này, chẳng qua là còn lộ vẻ thua kém rất nhiều. Ân? Làm sao càng ngày càng yếu? Chẳng lẽ nói, hắn chỉ có một đạo Thần Thông này uy lực mạnh nhất? Rất không có khả năng...

Dù hắn thần thông quảng đại, cũng không ngờ rằng căn bản không phải Giang Nam phá giải thần thông, mà là Giang Nam tính toán mượn đạo

Chưởng Trung Thế Giới này của hắn tới tôi luyện đệ tử trong môn.

Mấy ngày sau, nhiều trẻ tuổi Thần Ma thánh tông cũng thử một lần, thậm chí ngay cả chưởng giáo phu nhân Thi Hiên Vi cũng xuất thủ thử một lần, thủy chung không thể phá vỡ Chưởng Trung Thế Giới.

Giang Nam như cũ không có xuất thủ, mà là ngồi xếp bằng trong hư không, giảng đạo thụ nghiệp, vì nhiều Thần Ma khuyên bảo, truyền thụ vạn giới Đại Đạo giải thích cùng Hồng Mông Đại Đạo, để cho nhiều Thần Ma tiếp tục nếm thử, không ngừng tôi luyện, không ngừng đề thăng mình.

Mấy tháng sau, thánh tông trên dưới cũng rất có tinh tiến, được ích lợi nhiều, tu vi thực lực cũng có biên độ tăng lên không nhỏ, chẳng qua là cách phá vỡ Chưởng Trung Thế Giới còn có một đoạn không nhỏ.

Đột nhiên, Ấu Nương cười nói:

- Giáo tôn, ngươi có thể phá giải Chưởng Trung Thế Giới này hay không?

Những Thần Ma thánh tông khác e sợ cho thiên hạ bất loạn, vội vàng phụ họa nói:

- Thỉnh giáo tôn xuất thủ!

- Thỉnh giáo tôn xuất thủ!

Giang Nam khẽ mỉm cười, đưa tay bắn ra hỗn độn trúc tía, cất bước hướng Quang Vũ Thần Đế Chưởng Trung Thế Giới đi tới, tay hắn nhẹ nhàng chấn động, vô số đạo tử ảnh bay lên, xẹt qua một đạo lại một đạo vòng cung huyền diệu khó giải thích, trong nháy mắt không biết bao nhiêu đạo tử ảnh điểm ở trên Chưởng Trung Thế Giới.

Ầm...

Chưởng Trung Thế Giới rộng lớn vạn dặm sụp đổ, vô số đạo tắc bị cắn nát, hóa thành từng đóa từng đóa thiên hoa, từ không trung rơi xuống, tán lạc

ở các nơi, rõ ràng là bị hắn một kích đem Chưởng Trung Thế Giới đánh cho thành tinh khí vô cùng tinh thuần!

Chưởng Trung Thế Giới bị phá, lập tức bị Quang Vũ Thần Đế cảm giác, đạo Thần Thông này là đạo tắc của hắn biến thành, Huyền Thiên Thánh Tông môn hạ nhiều Thần Ma mỗi một lần cố gắng phá vỡ Chưởng Trung Thế Giới, cũng sẽ bị hắn rõ ràng cảm ứng được.

- Tốn hao mấy tháng mới phá giải một đạo Thần Thông của ta, nghĩ đến Huyền Thiên Giáo Chủ hiện tại nên biết trời cao đất rộng đi?

Quang Vũ Thần Đế khẽ mỉm cười, liền không có đem chuyện này để ở trong lòng nữa, hướng đám người Đại Thánh Vương nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ là một nhân tài, ta cùng với hắn cũng có sâu xa, trên Tiên Đài là mượn tay hắn thoát khốn. Có thể đem người này mượn hơi đến dưới trướng của ta, không còn gì tốt hơn. Thánh Vương cùng hắn tình bạn cố tri, không ngại cùng hắn liên lạc nhiều hơn, lấy ý động tình, để cho hắn thật sớm vào hàng của chúng ta.

Đại Thánh Vương thán phục, khom người nói:

- Bệ hạ ý chí rộng lớn, Huyền Thiên Giáo Chủ hành hạ công tử như thế, bệ hạ như cũ đối với hắn cực kỳ thưởng thức, chẳng trách bệ hạ có thể chấp chưởng càn khôn. Ta cùng với Giang đạo hữu là cố giao, biết hắn cũng không phải là người không giảng đạo lý, tất nhiên có thể thuyết phục quy thuận!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1351: Tiên Thiên Đạo Thể. (1)

- Này không cần phải gấp.

Quang Vũ Thần Đế ngồi ở trên đế vị, tay cầm tay vịn long thủ, thản nhiên cười nói:

- Hắn người này phải hung hăng đả kích một phen, mới có thể biết thế sự khó khăn. Thánh Vương trước đợi chờ một thời gian ngắn, để cho hắn ở chư thiên vạn giới xen lẫn không được, lại bày viện thủ.

- Xen lẫn không đi xuống?

Bảy thánh vương đều hơi ngẩn ra, có chút nghi hoặc.

Quang Vũ Thần Đế cười mà như không cười nói:

- Trong Thần Đô, hắn giết nhiều Thần Ma như vậy, cũng là người có lai lịch lớn, còn muốn ở trong chư thiên xen lẫn đi xuống sao? Xem Thần Tôn là ngồi không sao?

Đô Thiên Thần Giới, Giang Nam đem nhiều công pháp trong bảo lầu từ trong từng mặt Thần kính sửa sang lại đi ra ngoài, để thánh tông cất dấu. Quang Vũ Thần Đế để nhiều công pháp trong tòa bảo lầu này, cũng là kinh điển.

Có khoảng mấy vạn loại thần chủ cấp công pháp, hơn hai ngàn Thần Tôn cấp công pháp, hơn mấy trăm Thần Quân cấp công pháp, xưng là thiên thư cũng không quá đáng.

Công pháp có thể làm cho Quang Vũ Thần Đế cất dấu, đều có được chỗ độc đáo của nó, Quang Vũ Thần Đế giao cho Giang Nam những công pháp này, khẳng định không phải trân quý nhất trong cất dấu của hắn, nhưng mỗi

một loại đều có được giải thích phi phàm, tiềm lực thật lớn.

Tỷ như, Yêu Thần Kim Đế lúc trước khai sáng công pháp Hồn Thiên Đại Trận, Thái Dương Chân Kinh, Lục Hào Kinh chúng kinh điển liền bị cất dấu ở trong đó.

Giang Nam đem những công pháp này lĩnh hội một lần, cũng là thu hoạch thật lớn, trong đó không ít công pháp kỳ tư diệu tưởng để cho hắn bị dẫn dắt, vỗ án tán dương.

- Những công pháp này thu vào bảo khố thánh tông ta, thánh tông ta sẽ một ngày một ngày lớn mạnh, tương lai trở thành Thánh Địa như Huyền Hoàng Học Cung, cũng không phải là không có khả năng!

Trong Bảo lâu còn có hơn ba mươi hỗn độn hiếm quý. Giang Nam chỉ để lại một quả hỗn độn linh châu, dùng để tu luyện đệ tam Hỗn Độn Giới Vực. Những kỳ trân khác bị hắn phân phối cho mấy tồn tại có tiềm lực nhất trong thánh tông.

Thi Hiên Vi thân là chưởng giáo phu nhân, Giang Nam để lại cho nàng ba kỳ trân, truyền thụ Hồng Mông Tam Thánh Kinh, Tịch Ứng Tình, Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương cũng được ba vật, những người khác bao gồm như Thí Thần Cốc Ngũ Ma được một vật, lại có Giang Nam đệ tử Chân Linh Huyền Nữ, Huyền Thanh Y cùng Tỳ Hưu cũng được một vật, Yêu Thần Kim Đế cũng nhận được một vật.

Còn dư lại hỗn độn hiếm quý còn có mười một vật, thì bị Giang Nam đưa vào trong bảo khố thánh tông, ngày sau nếu còn có trẻ tuổi tuấn kiệt, những hỗn độn hiếm quý này sẽ ban thưởng cho bọn hắn.

- Quang Vũ đạo huynh không hổ là tiền triều Thần Đế, cất dấu Tiên quang thật không ít!

Giang Nam lấy ra Tiên quang trong bảo lầu, không nhịn được than thở, hắn từ chỗ Quang Vũ Thần Đế vơ vét tài sản bảo vật tuy nhiều, nhưng đối

với tiền triều Thần Đế này cất dấu mà nói, vẫn còn là quá ít, không đáng kể!

Những tài phú này, ngay cả để cho Quang Vũ Thần Đế thịt đau cũng không thể!

Bất quá những Tiên quang này đối với Giang Nam mà nói lại rất trọng yếu, có những đạo Tiên quang này, hắn có thể làm cho gốc Hồ Lô Đằng trong Tử Phủ mình kia lớn lên cao hơn!

Hôm nay, gốc Hồ Lô Đằng kia đã đem đạo Tiên quang trong Tử Phủ hắn kia hấp thu không còn, nhưng mà chỉ bất quá dài ba thước, Giang Nam rất là mong đợi tình hình gốc Hồ Lô Đằng này nở hoa kết quả.

- Không biết có thể kết xuất một Tiên Hồ, hồ lô tế lên liền có thể thu Đại Thiên Thế Giới hay không...

Giang Nam trong lòng mơ mộng nói.

Hắn lần này thu hoạch còn không vẻn vẹn như thế, còn có pháp bảo của nhiều cường giả chết ở trong tay hắn, nhưng những thứ này không phải là là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là hắn từ trong cơ thể Trường Nhạc công tử luyện ra Tiên Thiên huyết mạch cùng Quang Vũ huyết mạch!

Tiên Thiên huyết mạch tích chứa Tiên Thiên Thần Ma cùng Tiên Thiên sinh linh huyết mạch, cực kỳ cường đại, Quang Vũ Đế huyết mạch lực cũng cực mạnh, chính là hai loại huyết mạch này bảo vệ, để cho hắn không cách nào luyện hóa Trường Nhạc công tử.

- Tiên Thiên huyết mạch dung hợp Tiên Thiên Thần Ma cùng Tiên Thiên sinh linh, Tiên Thiên Thần Ma chưởng khống Hồng Mông Đại Đạo, mà Tiên Thiên sinh linh thì đại biểu Bản Sơ Đại Đạo, tiếp cận Tiên Đạo nhất! Hai loại Đại Đạo này xung đột lẫn nhau, rất khó dung hợp đến nhất thể, ta có Ngụy Tiên Thể, cũng kích thích thủy tổ huyết mạch, nhưng không cách nào đồng thời khống chế hai loại Đại Đạo này. Nếu có thể đem Tiên Thiên huyết mạch nghiên cứu thấu triệt, đối với tu vi của ta rất có bổ ích!

Hắn đem Tiên Thiên huyết mạch trước để ở một bên, ngược lại đi xem Quang Vũ huyết mạch, chỉ thấy hắn từ trong cơ thể Trường Nhạc công tử luyện ra một đoàn thần huyết này uy năng cực kỳ thâm trầm kinh người, có một loại lực lượng trấn áp chư thiên ở trong huyết mạch bắt đầu khởi động.

- Đây không phải là Ngũ Hành Thần Thể, cũng không phải là Âm Dương Thần Thể hoặc là Huyền Hoàng Thần Thể, cũng không phải là Đế Hoàng Thần Thể, như vậy Quang Vũ Thần Đế rốt cuộc là thể chất gì?

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, hắn đối với Thần Thể nghiên cứu vô cùng thấu triệt, Quang Vũ Thần Đế kiếp trước cũng là một loại Thần Thể hiếm thấy, bất quá đoàn huyết mạch này của hắn cũng không phải Thần Thể đã biết.

Loại Thần Thể này tự động ngưng kết đủ loại Đại Đạo, diễn biến đủ loại thần kỳ, tựa hồ bao dung vạn vật, Giang Nam nhẹ nhàng lấy ra một giọt thần huyết, giọt thần huyết này bao hàm Đại Đạo tin tức rất nhiều, phức tạp, cũng đã tương đương với sở học của một Thần Chủ!

Hơn nữa, trong đó bao hàm toàn diện, so sánh với Đế Hoàng Thần Thể phức tạp hơn, so sánh với Tiên Thiên huyết mạch còn muốn thắng được một bậc!

- Có loại thể chất này, chẳng phải là nói tốc độ Ngộ Đạo thật nhanh, so sánh với những người khác lĩnh ngộ được nhiều hơn?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ là... Tiên Thiên Đạo Thể?

Tiên Thiên Đạo Thể!

Loại thể chất này Giang Nam cũng chỉ là có nghe thấy, là trong Tiên Thiên sinh linh ra đời có chút thể chất dị thường cường đại, đối với các loại Đại Đạo có thiên nhiên lực tương tác, bất kỳ Đại Đạo ở trước mặt loại đạo thể này, cũng không có bất kỳ bí mật có thể nói!

Bất quá loại thể chất này, chỉ ở lúc viễn cổ thiên địa sơ khai xuất hiện qua, phù dung sớm nở tối tàn, là tập trung ưu thế của thủy tổ huyết mạch cùng các Thần Thể cho một thân, đời sau không biết bao nhiêu ức năm chưa từng xuất hiện lại!

Loại thể chất này, có thể nói gần với Tiên Thể!

- Khó trách Quang Vũ Thần Đế cường đại như thế, cường đại đến không thể tưởng tượng nổi!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ:

- Cũng may kiếp trước thân của hắn hao hết thọ nguyên, bị bắt đi, để cho hắn mất đi một giúp đỡ cường đại... Chờ một chút! Quang Vũ Thần Đế kiếp trước mạnh mẽ như thế, há có thể không đem Tiên Thiên Đạo Thể nghiên cứu thấu triệt? Hắn cả đời này mặc dù không phải là Tiên Thiên Đạo Thể, nhưng chưa chắc không thể đúc lại Tiên Thiên Đạo Thể! Nếu nói như vậy...

Chương 1352: Tiên Thiên Đạo Thể. (2)

Hắn không khỏi rùng mình một cái, Quang Vũ Thần Đế Ngụy Tiên Thể tiếp cận Tiên Thể chân chính nhất, nếu có Tiên Thiên Đạo Thể mà nói, hắn rốt cuộc sẽ mạnh mẽ tới trình độ nào?

- Thần Đế trấn áp muôn đời? Không chỉ như thế! Quang Vũ Thần Đế tiếp tục trưởng thành đi xuống, nhất định sẽ vượt xa Minh Thổ, vượt xa Bổ Thiên thần nhân, trở thành có tồn tại thể so với Bỉ Ngạn Thần Đế! Lấy hắn thông minh tài trí, trong hạo kiếp, tỷ lệ hắn chứng Tiên, thậm chí so sánh với Bỉ Ngạn Thần Đế còn muốn lớn hơn!

Năng lực càng lớn, liền càng nguy hiểm, Quang Vũ Thần Đế tuyệt đối so với Giang Nam từ trước chứng kiến hết thảy tồn tại, cũng muốn nguy hiểm!

- Quang Vũ Thần Đế có thể đem Tiên Thiên Đạo Thể ảo diệu nghiên cứu ra, ta tự nhiên cũng có thể! Hiện tại liền bế quan, tinh tế nghiên cứu Tiên Thiên Đạo Thể cùng Tiên Thiên huyết mạch!

Hắn mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên phía ngoài truyền đến thanh âm của Nhạc Ấu Nương nói:

- Giáo tôn, Lộ Thần Hầu phái người cầu kiến.

- Lộ huynh phái người tới gặp ta?

Giang Nam hơi ngẩn ra, đứng dậy đi ra bên ngoài, chỉ thấy một Thần Minh một mực cung kính đứng ở trong Thuần Dương Điện, tay cầm một quyển sách lụa.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta phụng Thần Hầu chi mệnh, đặc biệt tới dâng lên một quyển sách lụa.

Thần Đô Thần Minh kia nhìn thấy hắn đến, vội vàng khom người, dâng lên sách lụa, cười nói:

- Thần Hầu nói, giáo chủ xem sách lụa xong, tự nhiên hiểu ý tứ của hắn.

Giang Nam phất tay đem cuốn sách lụa kia thu hồi, cười nói:

- Ấu Nương, ngươi mang vị đạo hữu này đi xuống dâng trà, không được chậm trễ.

Thần Minh kia vội vàng cười nói:

- Không dám. Ta còn phải trở về phục mệnh, liền không quấy rầy.

Dứt lời, khom người thối lui khỏi Thuần Dương Điện.

Giang Nam sai người đưa tiễn, Nhạc Ấu Nương quay đầu lại, cười nói:

- Giáo tôn, Lộ Thần Hầu sai người đưa tới cuốn sách lụa này, trong sách nói cái gì?

Trong lòng Giang Nam cũng buồn bực, triển khai sách lụa, chỉ thấy sách lụa ghi lại là từng cái từng cái tên người.

- Thương Vân Sinh Thiên Thần, Trử Hạo Chân Thần, sư từ Văn Hoán Thần Tôn.

Nhạc Ấu Nương quay đầu lại, nhỏ giọng xem nói:

- Liêm Tông Thiên Thần, sư từ Trì Pháp Thiên Vương. Tưởng Ngư Chân Thần, sư từ Chương Dật Tôn Vương. Trình Quan Chân Thần, sư từ Thái Nhất Thiên Thánh Pháp Thần Chủ, Thiên Hương phu nhân, sư từ Khiếu Mang thiên Nguyên Hội Đại Tôn, Thiên Hà Thần Chủ. Tuyền Bách Xuyên Chân Thần sư từ...

Chi chít tên người nhìn thấy mà giật mình, Nhạc Ấu Nương nhìn từ đầu tới đuôi, phát hiện trừ tên người chính là tên người, không có những vật

khác, không khỏi buồn bực nói:

- Giáo tôn, cuốn sách lụa này ghi lại nhiều người như vậy, rốt cuộc là có ý gì?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, phẫn nộ nói:

- Những thứ này là người chết, phía sau những Thần Chủ Thần Tôn kia, là khổ chủ.

- Người chết?

Nhạc Ấu Nương trong lòng chấn động, thất thanh nói:

- Những người này lai lịch lớn như vậy, ai dám giết những người đó? Chán sống sao? Đây là muốn một hơi đắc tội chư thiên tất cả đầu sỏ a... Giáo tôn, không phải là ngươi làm chứ?

Nàng vẻ mặt hồ nghi nhìn Giang Nam, sắc mặt Giang Nam phát đen, có chút đầu đại, phất tay áo nói:

- Giết cũng đã giết, chẳng lẽ người khác giết ta, còn có thể để cho ta không phản kháng sao?

Nhạc Ấu Nương hoảng sợ, đột nhiên nhìn có chút hả hê nói:

- Giáo tôn, ngươi sau này ra cửa, nhất định sẽ bị gõ ám côn... ân, nói không chừng có người thậm chí sẽ giết tới Đô Thiên thần giới ta! Còn có...

Nàng hứng hừng hực hướng ra phía ngoài chạy đi, tước dược nói:

- Ta đi báo cho những tên kia trong môn phái, ra cửa nhất định không thể nói cùng Huyền Thiên Giáo Chủ có quan hệ, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào. Mới vừa rồi Tiểu Tịch Tử còn nói phải ra cửa lịch lãm...

Giang Nam thở dài:

- Ta cũng không phải là muốn cố ý giết nhiều người như vậy, bổn ý của ta có minh nguyệt làm chứng...

Đô Thiên Thần Giới cũng có không biết bao nhiêu sinh linh, tạo thành thần quốc lớn nhỏ đếm không xuể, chỗ thánh tông khai tông lập phái này, tự nhiên phải từ bên trong chút ít thần quốc này chọn lựa đệ tử siêu quần bạt tụy.

Giang Nam luyện chế mấy trăm tòa Thuần Dương Tháp, phân phát đi xuống, để cho thánh tông đệ tử đem những bảo tháp này phân phát đến các thần quốc bên trong Đô Thiên Thần Giới.

Những bảo tháp này là pháp bảo hắn luyện chế dùng để cân nhắc tư chất, có thể đồng thời dung nạp mấy vạn người, người dự thi tiến vào trong tháp sẽ bị phân phối đến trong không gian bất đồng, có thể thấy một mặt gương sáng treo cao ở trên tháp, trong kính thần quang chiếu rọi, trong khoảnh khắc sẽ đem tư chất người dự thi thấy rõ ràng.

Sau đó gương sáng sẽ hiện ra công pháp thích hợp người dự thi tu luyện nhất, để cho người dự thi ở trong tháp tu luyện.

Đợi đến một tháng thời gian sau khi chấm dứt, trong tháp liền sẽ xuất hiện một phân thân của Giang Nam, cùng người dự thi giống nhau cảnh giới, nếu có thể đánh bại Giang Nam phân thân, sẽ tiến vào tầng bảo tháp tiếp theo.

Công pháp trong tầng tiếp theo tinh diệu hơn, người dự thi cũng có tầm một tháng thời gian đi nghiên cứu, tu hành, đợi đến một tháng sau, sẽ cùng Giang Nam hóa thân thứ hai giao thủ.

Thuần Dương Tháp có cửu trọng Thần Cấm, chia làm chín quan, mỗi đánh bại một Giang Nam hóa thân cùng cảnh giới sẽ bị truyền vào cửa tiếp theo, tiếp theo quan Giang Nam hóa thân thực lực mạnh hơn, đến thứ chín quan, thực lực Giang Nam hóa thân cũng đã đến gần một thành tu vi thực lực của chân thân hắn ở cùng cảnh giới!

Dự thi người chỉ cần thông qua tam quan, là có thể trở thành môn sinh thánh tông, nếu thông qua năm quan là có thể trở thành thánh tông đệ tử, có thể thông qua chín quan, sẽ trở thành đệ tử cao tầng của thánh tông.

Muốn trở thành Giang Nam đệ tử, thì cần khảo hạch càng thêm cụ thể, không chỉ phải đánh đến Thuần Dương Tháp chín tầng. Còn phải có năng lực cùng cơ duyên mở ra bí cảnh trong Thuần Dương Tháp. Tiến vào không gian bí mật của Thuần Dương Tháp.

Trong phiến không gian kia, tất cả đều là Đế cấp công pháp, tu luyện Đế cấp công pháp trong đó, là có thể cùng Giang Nam hóa thân đấu, tôn hóa thân này, có năm thành tu vi thực lực của Giang Nam cùng cảnh giới, sau khi thông qua, sẽ trở thành chưởng giáo đệ tử.

Nếu như không cách nào thông qua, thì sẽ bị truyền ra không gian bí mật, bị tẩy đi trí nhớ tương quan.

Mấy trăm tòa Thuần Dương Tháp này riêng phần mình rơi vào các đại thần quốc bên trong Đô Thiên Thần Giới, cũng không lâu lắm liền có người phát hiện bí mật trong tháp, có thể học được công pháp truyền thừa cực kỳ lợi hại, lúc này ở bên trong các đại thần quốc khiến cho oanh động lớn lao, dẫn tới không biết bao nhiêu người tiến vào trong bảo tháp, xua như xua vịt.

Cho dù người bình thường không được truyền thừa, cũng có thể tiến vào trong tháp, nhận được bên trong tháp truyền thừa, do đó tu thành võ đạo Tiên Thiên, thành tựu Thần Luân.

Bất quán tuy nói Đô Thiên Thần Giới cương vực cực kỳ rộng lớn, cũng có truyền thừa cực kỳ cường đại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1353: Tiểu Bối Lịch Lãm. (1)

Hơn nữa không thiếu có thanh niên tư chất siêu quần bạt tụy, nhưng mà Giang Nam cùng cảnh giới một thành thực lực đã cường đại kỳ cục, cho dù là người tu luyện Thần Chủ Thần Tôn cấp công pháp, muốn thông qua thứ chín quan cũng có chút khó khăn.

Mà có tư chất cùng năng lực gây ra giấu diếm bí cảnh, thì càng thêm ít ỏi, về phần có thể đột phá bí cảnh, thì tạm thời không có phát hiện.

Cử động lần này của Giang Nam là để chọn lựa ra nhân tài siêu quần bạt tụy, lớn mạnh thánh tông, vì thánh tông tương lai bồi dưỡng đến lực lượng tiếp sau.

Thông qua cửa thứ ba Thuần Dương Tháp là có thể trở thành thánh tông môn sinh, đột phá đến thứ năm quan là có thể bái nhập môn hạ của những cường giả thánh tông khác, cũng nhận được truyền thừa kinh người, để cho thánh tông có người nối nghiệp.

Cứ như vậy phát triển đi xuống, mặc dù Giang Nam không có ở bên trong Thánh Tông trấn giữ, cũng có để cho thánh tông phát triển được ngay ngắn rõ ràng, để cho Huyền Thiên Thánh Tông biến thành một Thánh Địa chân chính!

- Tử Xuyên, ta cùng với mấy vị ca ca khác của ngươi, tính toán chung quanh đi một chút.

Tịch Ứng Tình cùng đám người Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ tìm được Giang Nam, cười nói:

- Chúng ta tính toán trước ở thần giới đi dạo, tìm được cừu gia của Cáp Lan Sinh báo thù rửa hận, sau đó dò thăm chân tướng năm đó Thiện Tâm Tự diệt môn. Nếu có thời gian, chúng ta còn phải đi Thiên Giới một chuyến,

xem một chút có thể giúp lão Tam báo thù hay không.

- Thiên Giới?

Giang Nam trong lòng cả kinh, động dung nói:

- Sáu vị ca ca, các ngươi có thể xuyên qua vũ trụ màng thai của Thiên Giới cùng chư thiên vạn giới hay không? Vũ trụ màng thai áp lực không phải chuyện đùa, không có Thần Tôn cấp chiến lực, chỉ sợ không cách nào đi xuyên qua.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Vũ trụ màng thai áp lực, nhằm vào chính là tu vi cảnh giới, cảnh giới càng cao, áp lực càng mạnh, Thần Ma bình thường sở dĩ không xuyên qua được, là bởi vì nhục thể của bọn hắn không đủ lớn mạnh. Nếu thân thể đầy đủ cường đại, lại mượn lực pháp bảo, đi xuyên qua không khó. Chúng ta ở Trấn Thiên Tinh Vực thu hai kiện Thần Tôn chi bảo, hẳn là không khó đi qua.

Giang Nam suy nghĩ một chút, bọn người Tịch Ứng Tình, Thiên Cơ Tú Sĩ là nhân trung long phượng, chuyến này gặp được nguy hiểm, lấy bọn họ thông minh tài trí hẳn là cũng không khó ứng phó, gật đầu nói:

- Mấy vị ca ca một đường cẩn thận, ta không cùng các ngươi đi qua, các ngươi lưu lại một đạo hóa thân, nếu có nguy hiểm mà nói, cứ việc cho ta biết, ta sẽ đi tới.

- Nếu ngươi theo chúng ta đi, vậy chúng ta mới là thật nguy hiểm!

Cáp Lan Sinh cười ha ha nói:

- Ngươi đắc tội người, so với cừu gia ta lai lịch còn muốn lớn hơn, hơn nữa nhiều đến đáng sợ!

Đám người Tịch Ứng Tình riêng phần mình lưu lại một đạo hóa thân, dắt

tay nhau đi ra Đô Thiên Thần Giới, bọn họ cũng tu luyện Hỗn Độn Giới Vực, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, nhất là Tịch Ứng Tình, lại càng tu luyện Hồng Mông Tam Thánh Kinh, luyện thành tam trọng Hỗn Độn Giới Vực, lại là một Thiên Thần, Thần Chủ cấp tiểu đầu sỏ xuất thủ, cũng không thể làm sao hắn.

Đám người Tịch Ứng Tình chân trước mới vừa đi, Giang Lâm, Vân Bằng, Mộ Yên Nhi, Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương dắt tay nhau đi tới, Nhạc Ấu Nương thúy sinh sinh nói:

- Giáo tôn, ta cùng với Tiểu Tịch Tử còn có Lâm sư thúc, Yên sư thúc, Vân sư thúc đi ra cửa lịch lãm!

- Các ngươi cũng muốn ra cửa?

Giang Nam khẽ cau mày, đánh giá năm người này, Giang Lâm, Mộ Yên Nhi cùng Vân Bằng đã ở Bỉ Ngạn thế giới tu thành Thần Ma, thực lực rất là mạnh mẽ, Giang Lâm là muội muội của hắn, Giang Nam tự nhiên phá lệ chiếu cố, trong khoảng thời gian ở Đô Thiên Thần Giới này, Giang Nam tự mình vì nàng hộ pháp, cải tạo Thần Luân, khiến căn cơ nàng càng sâu, tu vi thực lực thẳng đuổi theo đám người Ấu Nương.

Mấy người này tu luyện cũng là tuyệt học cao thâm của thánh tông, lại bị Giang Nam bồi dưỡng thành ngụy Đế Hoàng Thần Thể, Hồng Mông Chi Thân, trên người tất cả đều có trọng bảo hộ thân, bàn về thực lực, so sánh với đám người Thiếu Soái Bồ Chiêu cùng Ma Soái Yến Công Tiển cũng không kém!

Nhất là Tịch Trọng, làm người lão thành chững chạc, thực lực mạnh nhất, bọn họ xuất hành, chỉ cần không chung quanh gây chuyện thị phi, liền không gặp được bao nhiêu nguy hiểm.

- Các ngươi cũng là nên ra cửa lịch lãm, Tịch Trọng chững chạc, trên đường các ngươi phải nghe hắn. Không nên gây chuyện.

Giang Nam còn có chút không yên lòng, tâm niệm vừa động. Gọi Yêu Thần Kim Đế cùng Thần Thứu Yêu Vương, dặn dò:

- Kim Đế, Yêu Vương, các ngươi theo bọn họ cùng nhau lịch lãm, nếu gặp phải nguy hiểm, phải tất yếu bảo vệ tốt bọn họ.

Yêu Thần Kim Đế cùng Thần Thứu Yêu Vương đồng ý, Giang Nam cũng muốn mấy người này riêng phần mình lưu lại máu tươi hóa thân, để tránh bất trắc.

Mấy người mừng rỡ, lúc này sửa sang lại hành trang bay ra Đô Thiên Thần Giới, thương nghị nói:

- Chúng ta ra cửa lịch lãm, phải đi những địa phương nào? Ấu Nương, ngươi kiếp trước là Thần Giới Chân Thần, phải biết Thần Giới có những nơi nào hay chứ?

- Địa phương chơi thật khá ở Thần Giới rất nhiều!

Nhạc Ấu Nương mặt mày hớn hở, cười nói:

- Ta mang bọn ngươi đi mấy địa phương tương đối nguy hiểm kích thích...

Tịch Trọng chần chờ nói:

- Giáo tôn nói không nên gây chuyện...

Nhạc Ấu Nương hung hăng trừng hắn một cái, khí hô hô nói:

- Nếu bàn về gây chuyện, ai có thể vượt giáo tôn? Hắn cơ hồ đem chư thiên vạn giới tất cả đầu sỏ đệ tử giết một lần! Khoan hãy nói, chúng ta chẳng qua là đi địa phương nguy hiểm kích thích, cũng không có nói muốn gây chuyện. Huống chi còn có Kim sư thúc cùng Cưu sư thúc ở đây, chúng ta đánh không lại còn có thể chạy?

Yêu Thần Kim Đế cùng Thần Thứu Yêu Vương hai đầu Đại Điểu cũng là

cười ngạo nghễ. Chỉ cao khí ngang, Yêu Thần Kim Đế lại càng một lời hùng tâm tráng chí, coi trời bằng vung, tự nhiên không hãi sợ nguy hiểm gì.

- Ta trước mang bọn ngươi đi Thiên Hà Cổ Đạo, nơi đó có thật nhiều Thiên mã hoang dại, Thiên Hà khô héo, còn có thật nhiều Cổ lão di tích mai một ở trong Thiên Hà, rất là nguy hiểm cùng kích thích, nói không chừng chúng ta còn có thể tìm được Thần Quân đại mộ!

Mấy người rất là động tâm, lúc này cổ vũ đi Thiên Hà Cổ Đạo, qua hơn mười ngày, mấy người đi tới tiếp giáp Huyền Thanh Thiên cùng Tử Vi Thiên, chỉ thấy trong một tòa Thần Thành nhiều Thần Ma triển lộ pháp tướng, thân thể dị thường vĩ ngạn, rối rít nghị luận.

- Huyền Thanh Thiên Hoang Tổ môn hạ tiểu đệ tử Hoang Cảnh Thiếu Tôn, cùng Thánh Hoàng môn hạ tiểu Thái Tử, Hi Hoàng thái tử, hai người đại quyết chiến!

- Nghe nói hai người này tư chất cao tuyệt, không thể so với Hoang Tổ cùng Thánh Hoàng kém, ngay từ lúc ở hạ giới Trung Thiên thế giới, hai người bọn họ liền rất là nổi bật, thường xuyên đánh đập tàn nhẫn!

- Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng Hi Hoàng thái tử lần này riêng phần mình bái nhập một Thần Quân môn hạ, tiền đồ vô lượng a, mỗi người cũng so sánh với trước cường đại không biết gấp bao nhiêu lần, danh tiếng còn muốn áp đảo đám người Thiếu Soái cùng Ma Soái!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1354: Tiểu Bối Lịch Lãm. (2)

- Ta nghe nói có người gọi Hoang Cảnh Thiếu Tôn là Hoang Soái, xưng Hi Hoàng thái tử là Hi Soái!

Đám người Giang Lâm, Nhạc Ấu Nương đi tới trong Thần Thành, chỉ thấy trong Thần Thành tới không biết bao nhiêu trẻ tuổi tài tuấn, cũng là bị Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng Hi Hoàng thái tử quyết chiến hấp dẫn đến, muốn gặp hai vị trẻ tuổi cường giả này.

- Hai Thần Minh này, không phải là ở Trung Thiên thế giới, liền có qua một cuộc tỷ thí sao?

Giang Lâm buồn bực nói:

- Thật giống như bọn họ lúc ấy không có đánh, nghe được ca ca của ta còn sống trở về, liền lập tức chạy tới, ta nghe nói bọn họ bị anh ta đánh tè ra quần.

- Tiểu chủ công, là có chuyện như vậy.

Thần Thứu Yêu Vương cười nói:

- Ban đầu ta tận mắt nhìn thấy, hiện tại bọn hắn lần nữa tỷ thí, nghĩ đến là trận tỷ thí kia kéo dài.

Trong Thần Thành, có không ít trẻ tuổi tài tuấn khi rãnh rỗi có chiến đấu phát sinh, từng cái từng cái cũng là kinh thái tuyệt diễm, lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, chẳng qua là ở trong mắt đám người Giang Lâm, Nhạc Ấu Nương, chỉ cảm thấy cũng không gì hơn cái này.

- Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng Hi Hoàng thái tử xuất hiện!

Đột nhiên có người kêu lớn.

Chỉ thấy thao thao ma quang từ dưới đất bay lên, giống như thành từng mảnh biển rộng quay cuồng, ma hải như nhiều đóa mây đen, nâng lên một Ma Thần vô cùng vĩ ngạn, rõ ràng là Hoang Cảnh Thiếu Tôn!

Mà ở phía xa lại có tử quang như thao, một lớp tiếp theo một lớp, giống như tử quang nhấc lên sóng lớn ngập trời, ở trước tử quang ngập trời, là một nam tử tuấn lãng diện mục ôn nhuận, con mắt như tinh nguyệt, Hi Hoàng thái tử!

- Thiếu Tôn, ngươi rốt cuộc đã tới!

Hi Hoàng thái tử chắp hai tay sau lưng, mặt mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Lần trước ta và ngươi chiến không tận hứng, lần này tất nhiên phải phân thắng bại sống mái.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn cười lạnh, cùng hắn hai mặt tương đối, hơi thở ngập trời:

- Tiểu dế mèn, ngươi từ trước liền không phải là đối thủ của ta, hôm nay càng không phải là đối thủ của ta!

Hi Hoàng thái tử cười ha ha, thần thái phi dương, tự có một phen mị lực hơn người, cất cao giọng nói:

- Ngươi ta hôm nay gặp lại, cho là một chuyện đại khoái! Đáng tiếc, ta tu vi tiến nhanh, không có thể gặp lại đến Hạo Thiếu Quân đạo hữu cùng Huyền Thiên Giáo Chủ, ta rất muốn cùng bọn hắn khoa tay múa chân!

Hoang Cảnh Thiếu Tôn gật đầu, khó gặp đồng ý hắn nói:

- Ta nghe nói Hạo đạo hữu bị Hạo Thiên Thượng Tôn coi như bảo bối, không bỏ được để cho hắn đi ra ngoài phạm hiểm, đoán chừng coi như là phế đi. Về phần Huyền Thiên Giáo Chủ, người này bất quá là một tôm tép

nhãi nhép, hôm nay không biết quất ở nơi nào! Hắn nếu dám xuất hiện, lão tử một quyền đánh nổ tung hắn!

Hi Hoàng thái tử một ngón tay điểm đi, tử quang ngưng tụ, hóa thành vô cùng kiếm khí, bá đạo tuyệt luân, cười ha ha nói:

- Thiếu Tôn hào khí hơn người, bất quá ngươi hôm nay tất nhiên thua ở trong tay ta!

Trong Thần Thành, nhiều Thần Ma thấy hai vị cao thủ trẻ tuổi này giao thủ, không khỏi liên tục khen tốt. Nhạc Ấu Nương bĩu môi, phẫn nộ nói:

- Hai người này, một bộ cần ăn đòn, người khác cần bọn họ, lão nương không gì lạ. Nếu giáo tôn ở chỗ này, bọn họ dám phóng cái rắm đi ra ngoài sao?

Mộ Yên Nhi cau mày nói:

- Bọn họ ngoài miệng vang dội, cũng là không có cách nào, giáo tôn không có ở đây.

Nhạc Ấu Nương hai mắt lóe sáng, cười hì hì nói:

- Không bằng như vậy, Tiểu Tịch Tử, ngươi cùng ta đánh ra đi, ngươi chọn lựa một cái, ta chọn một, đánh cho hai cái miệng pháo này tè ra quần, cũng coi là thay giáo tôn xả giận!

Tịch Trọng do dự nói:

- Bọn họ đang giao thủ, chúng ta đi tới đánh bọn họ, làm như vậy có chút không tốt lắm đâu...

- Ngươi sợ?

Nhạc Ấu Nương cười lạnh nói:

- Có Kim sư thúc cùng Thứu sư thúc ở đây, ngươi còn sợ?

Tịch Trọng chần chờ, lấy ra một cái khăn đen che tại trên mặt nói:

- Che mặt sẽ không sợ.

Nhạc Ấu Nương cũng lấy ra cái khăn đen che mặt, tâm hoa nộ phóng nói:

- Khó trách giáo tôn nói ngươi chững chạc, ngươi quả nhiên tương đối chững chạc, che mặt đánh người xong liền đi, liền không có ai biết là chúng ta làm!

Giang Lâm, Vân Bằng cùng Mộ Yên Nhi đều là im lặng, bất quá bọn hắn cùng nhau đi tới nhìn thấy Thần Minh không ít, cũng không có phát hiện Thần Minh ở ngoài thánh tông mạnh mẽ hơn mình bao nhiêu, ngược lại bởi vì thấy được từng tràng Thần Minh, Ma Thần ở giữa chiến đấu, cảm giác mình tựa hồ so với bọn hắn mạnh hơn không ít.

- Từ trước ta cho là Thần Minh phía ngoài là thần thông quảng đại, sức mạnh to lớn vô cùng.

Mộ Yên Nhi cười nói:

- Bây giờ nhìn lại, mới biết được chúng ta là lấy chính mình so sánh với giáo tôn, nhãn giới đứng quá cao, nếu như cầm chúng ta đi so sánh cùng Thần Minh ngoại giới, kia sẽ không có cái nhìn này.

Giang Lâm cũng tràn đầy cảm xúc, nhẹ giọng nói:

- Ta cũng là luôn lấy mình cùng Tứ ca so sánh, luôn cảm giác mình quá yếu, mặc dù thành tựu Thần Minh, nhưng cảm giác mình không phải là Thần Minh, nghĩ muốn đuổi kịp Tứ ca, lại phát hiện cùng Tứ ca chênh lệch càng lúc càng lớn. Hiện tại đi ra, mới cảm giác mình cũng không phải là kém như thế, ngược lại cảm thấy ta rất mạnh.

Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng che mặt, đã xông ra ngoài, Nhạc Ấu Nương chọn lựa chính là Hoang Cảnh Thiếu Tôn, mà Tịch Trọng chọn lựa là Hi Hoàng thái tử, hai người vừa động thủ, liền trực tiếp bộc phát ra sát chiêu

cường đại nhất của mình.

Nhạc Ấu Nương Lục Đạo hóa thân hiện lên, xây dựng đại trận, mà chính nàng thì ở trung ương đại trận, chỉ chưởng trong lúc, chưởng khống khống chế Tứ Cực cùng thiên địa, bá đạo vô cùng, vừa lên liền trực tiếp phá vỡ thần thông mà Hoang Cảnh Thiếu Tôn tấn công hướng Hi Hoàng thái tử, đem thế công của Hoang Cảnh Thiếu Tôn đè xuống, ngay sau đó lấy mau đánh mau, Lục Đạo hóa thân cuồng phong bạo vũ hướng Hoang Cảnh Thiếu Tôn công tới.

Hoang Cảnh Thiếu Tôn lập tức rơi vào hạ phong, vừa sợ vừa giận, lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể lay động, hiện ra cửu đầu mười tám cánh tay, đối chiến Nhạc Ấu Nương công kích, lạnh lùng nói:

- Người nào đánh lén ta?

Nhạc Ấu Nương cười khanh khách nói:

- Không phải là đánh lén, mà là quang minh chánh đại đánh ngươi. Để cho ngươi biết nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên!

Vòng eo mảnh khảnh của nàng lay động, lục đại hóa thân lập tức riêng phần mình hiện ra cửu đầu mười tám cánh tay, rõ ràng là thần thông pháp tướng cùng Hoang Cảnh Thiếu Tôn giống nhau như đúc, thế công càng thêm mãnh liệt, mới vừa rồi đại trận vẫn chỉ là một bộ, mà bộ thần thông pháp tướng thi triển ra, liền có khoảng chín bộ đại trận, từng ngọn đại trận lơ lửng, đem Hoang Cảnh Thiếu Tôn bao phủ.

Chỉ ở trong nháy mắt, Hoang Cảnh Thiếu Tôn liền ở vào trong hoàn cảnh xấu, không thể không phòng thủ, lại ở một thời gian nháy con mắt hắn liền bị công phá phòng ngự, vô số đạo công kích rơi vào thân, thanh âm rống giận buồn bực, Thần Quân đệ tử này trong miệng phún huyết, từ đám mây rơi xuống, rơi vào trong bụi bậm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1355: Gừng Càng Già Càng Cay. (1)

Mà cùng lúc đó, Tịch Trọng cùng Hi Hoàng thái tử ở giữa chiến đấu cũng kịch liệt tới cực điểm, cùng Nhạc Ấu Nương bất đồng. Nhạc Ấu Nương chiếm cứ thế công, cuồng phong bạo vũ đả kích đối thủ.

Mà Tịch Trọng là vững như Hoang Cổ Thánh Sơn, đứng nguyên tại chỗ bất động, hàng tỉ tinh thần Tinh Hà quay chung quanh mình chuyển động, tùy ý Hi Hoàng thái tử hướng mình công kích.

Hi Hoàng thái tử công kích hiển thị rõ vương đạo, giở tay nhấc chân ở giữa tử khí tử quang hạo hạo đãng đãng, rầm rộ, tựa hồ một Đế Hoàng bao trùm vạn giới, Tịch Trọng cử trọng nhược khinh, giở tay nhấc chân ở giữa đem công kích của Hi Hoàng thái tử đỡ.

Hi Hoàng thái tử chỉ ở trong nháy mắt liền tấn công ra mấy vạn đạo thần thông, càng xuất thủ liền càng kinh hãi, mỗi xuất thủ một lần, hắn liền cảm giác được đối phương truyền đến chấn động liền mạnh nhất phân, lực phản chấn chấn hắn khí huyết sôi trào.

Hơn nữa lực lượng của đối phương còn đang nổi lên, trầm ổn vô cùng, giống như núi lửa lớn súc tích lực lượng cùng uy năng, đợi chờ một khắc bộc phát kia.

Hắn cuối cùng một đạo công kích mới vừa đưa ra, Tịch Trọng để dành lực lượng liền bộc phát, Nguyên Từ Trụ Giới bộc phát, dễ như trở bàn tay đem hết thảy công kích của Hi Hoàng thái tử ma diệt.

Tịch Trọng cất bước, bước đầu tiên thân thể Hi Hoàng thái tử rung động, phải lui về phía sau, bước thứ hai rơi xuống Hi Hoàng thái tử hộc máu, bước thứ ba, Hi Hoàng thái tử từ không trung rơi xuống.

Bên trong Thần thành, Thần Ma xem chiến đang than thở Hi Hoàng thái

tử cùng Hoang Cảnh Thiếu Tôn cường đại, hồn nhiên không ngờ rằng sẽ có hai người bịt mặt giết đi ra ngoài.

- Hai Thần Minh không dám lấy chân diện mục gặp người, cũng dám hướng Hoang Soái cùng Hi Soái xuất thủ?

Một Thần Minh thất thanh cười nói:

- Không khỏi cũng quá không biết tự lượng sức mình đi?

Hắn vừa dứt lời, Hoang Cảnh Thiếu Tôn cùng Hi Hoàng thái tử liền bị nhất tề đánh rớt đụn mây, rơi xuống bụi bậm, bên trong thần thành yên tĩnh không tiếng động.

Nơi đây là một tòa Thần Giới Chư Thiên giao giới giữa Hoang Tổ Huyền Thanh Thiên cùng Thánh Hoàng Tử Vi Thiên, hai đại Thần Giới Chư Thiên sớm có không biết bao nhiêu Thần Ma hai phe xem chiến, giờ phút này những Thần Ma này từng cái từng cái sắc mặt xanh mét.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi cho rằng ngươi che mặt ta liền không nhận biết ngươi?

Hoang Cảnh Thiếu Tôn rống giận, từ trong bụi bậm đứng dậy.

- Giang giáo chủ, ngươi cần gì giấu đầu lòi đuôi?

Hi Hoàng thái tử cũng từ phóng lên cao.

Nhưng ngay sau đó hai người tỉnh ngộ, hướng bọn họ xuất thủ không thể nào là Giang Nam, Giang Nam là một nam nhân, mà hướng Hoang Cảnh Thiếu Tôn xuất thủ là đại cô nương nũng nịu, hướng Hi Hoàng thái tử xuất thủ mặc dù là nam tử, nhưng cùng Giang Nam thần thông lại có khác nhau rất lớn. Chỉ là bởi vì trong thần thông một nam một nữ này có rất nhiều bóng dáng Giang Nam, cho nên mới để cho bọn họ lửa giận công tâm, không chút nghĩ ngợi liền đẩy tới trên đầu Giang Nam, cho là Giang Nam lẻn vào Thần Thành, nhìn hai người khó chịu mới hướng bọn họ xuất thủ.

Nhạc Ấu Nương hì hì cười một tiếng, đột nhiên thân hình bay lên, hóa thành một đạo thần quang, cùng lúc đó, Tịch Trọng cũng hóa thành một đạo thần quang, hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

- Đả thương Hoang Soái cùng Hi Soái, các ngươi còn muốn đi?

Thần Ma lấy ngàn mà tính từ trong Thần Thành phần phật bay lên, hướng hai đạo thần quang đuổi giết đi, chỉ thấy hai đạo thần quang kia quấn quanh, như đinh ốc dây dưa, tốc độ càng lúc càng nhanh, đột nhiên thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành vô số đạo thần quang bốn phương tám hướng tuôn ra, từng đạo thần quang bay về phía địa phương bất đồng, không biết người nào mới là chân thân.

- Chạy đâu!

Nhiều Thần Ma riêng phần mình tản ra, truy tìm một đạo thần quang bay đi.

Bên trong Thần thành, Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng đã sớm thừa dịp loạn lẻn về, bóc cái khăn đen che mặt, quỷ quỷ túy túy đi tới bên cạnh đám người Giang Lâm, Vân Bằng, đang muốn thừa dịp loạn ly khai, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Mấy vị đạo hữu, Thiếu Soái Bồ Chiêu, Ma Soái Yến Công Tiển, mời mấy vị đạo hữu uống trà.

Ấu Nương, Tịch Trọng cùng đám người Giang Lâm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy trong một trường đình phong cảnh xinh đẹp, mấy vị trẻ tuổi tài tuấn từ trong đình đứng dậy, hướng bọn họ thi lễ cùng mời, mấy vị trẻ tuổi tài tuấn này từng cái từng cái cực kỳ cường đại, so với bọn hắn không kém.

Vân Bằng cười nói:

- Thiếu Soái Ma Soái cũng là người trẻ tuổi, chúng ta đi qua, làm quen mấy Thần Ma cũng tốt.

Đám người Nhạc Ấu Nương đi tới trong trường đình ngồi xuống, Thiếu Soái Bồ Chiêu nâng chén cùng kính, cười nói:

- Mấy vị sư huynh, các ngươi dấu diếm được người khác, nhưng dấu diếm bất quá chúng ta. Chúng ta chú ý các ngươi đã lâu. Thời điểm các ngươi tới, ta cùng với Ma Soái liền chú ý đến mấy vị sư huynh, đang nói thế gian có nhiều tuấn kiệt, không nghĩ tới các ngươi liền hướng Hoang Soái cùng Hi Soái xuất thủ!

Tịch Trọng trong lòng cả kinh, cười nói:

- Chúng ta chẳng qua là nhìn hai người kia khó chịu, này mới ra tay hơi chút trừng phạt, không nghĩ tới kinh động mấy vị sư huynh.

- Các ngươi yên tâm, chúng ta cũng không phải là người lắm mồm, sẽ không nói lung tung.

Ma Soái Yến Công Tiển ánh mắt chớp động, ở trên người mấy người qua lại dò xét, đột nhiên nói:

- Mấy vị sư huynh, các ngươi cùng Huyền Thiên Giáo Chủ có liên quan gì?

Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Giang Lâm, Vân Bằng cùng Mộ Yên Nhi trăm miệng một lời nói:

- Chúng ta không nhận ra hắn!

- Thánh tông có người nối nghiệp.

Ở mấy địa phương xa xôi cách tòa Thần Thành này, sáu thân ảnh dị thường cường đại đứng ở trong hư không, xa xa hướng đám người Nhạc Ấu Nương Tịch Trọng bên trong thần thành xem ra.

Sáu người áo phần phật, hình dung cổ quái, có một người khuôn mặt kiên nghị như đá, có một người thanh tú như thư sinh, có một người nhìn như một

nông phu tầm thường.

Có một người là hòa thượng tuổi trẻ tướng mạo thanh tú, có một người thì khổng vũ hùng tráng, một thân cơ bắp.

Người cầm đầu kia tướng mạo anh tuấn, người mặc một bộ hắc bào, mỉm cười nói:

- Ấu Nương Tử Quy những tiểu tử này, quá yêu hồ nháo. Bất quá, bọn họ đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm cũng tốt.

- Nên là lúc chúng ta động thủ, chúng ta đi!

Sáu người bồng bềnh bay đi, cũng không lâu lắm liền đi tới tổng đàn một thế gia đại phiệt của Thần Giới này, chỉ thấy thần quang suốt đêm, Thần Thành tương liên, giống như đại lục trôi nỗi, có một luân luân thần nhật quay chung quanh Thần Thành.

Đây là một thế gia đại phiệt cực kỳ cường đại của Thần Giới, có Thần Ma, Thiên Thần, Chân Thần lấy ngàn mà tính, có truyền thừa lâu dài, hạ hạt từng cái từng cái thần quốc, thế gia có thể đứng vững vàng ở Thần Giới đến bây giờ mà không bại, đều có được nội tình thâm hậu như uyên.

Bá bá bá...

Từng đạo thần quang ma quang bay tới, rơi xuống đất hóa thành sáu Thần Ma hóa thân, có tất cả bốn mươi tám Thần Ma, trong đó còn có mười tám tôn là Chân thần cảnh giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1356: Gừng Càng Già Càng Cay. (2)

Mười tám Chân Thần này chính là Tịch Ứng Tình tam thế thân hóa thân, từng cái từng cái hơi thở như uyên.

- Phía dưới chính là Vũ Văn đại phiệt.

Cáp Lan Sinh trầm giọng nói:

- Năm đó Cáp Lan gia ta cũng là Thần Giới đại phiệt, truyền thừa thế gia, bất quá đến thời ta, gia đạo xuống dốc, gia chủ là Thần Chủ duy nhất, cũng già rồi, không người kế tục. Vũ Văn đại phiệt thèm thuồng lãnh địa cùng tài phú Cáp Lan gia ta, gia chủ Vũ Văn Quang cũng là một Thần Chủ, muốn mời gia chủ ta tới nhà làm khách, nhân cơ hội đánh lén, đem gia chủ đánh chết, sau đó tẫn lên đại quân, đem già trẻ cả nhà ta hết thảy diệt trừ.

- Thần Chủ rất khó đối phó, một Thần Chủ bộc phát ra chiến lực, mặc dù sáu người chúng ta liên thủ cũng không cách nào đối kháng. Hơn nữa, một thế gia nội tình to lớn không cách nào tưởng tượng, lưu truyền tới nay các loại Thần Cấm đại trận, pháp bảo, thần vật, còn có Thần Thành cũng là Thần Tôn chi bảo, nếu như thúc dục, chúng ta không thể ngăn cản.

Tịch Ứng Tình mỉm cười nói:

- Chúng ta mấy ngày nay dò thăm rõ ràng, Vũ Văn gia Thần Chủ hôm nay vừa vặn đang bế quan, cũng may hắn đang bế quan. Chúng ta lẻn vào nơi hắn bế quan, đánh chết ở trong quan, nội tình Vũ Văn gia liền tương đương với thoáng cái bị bỏ đi hơn phân nửa, sau đó đối phó Vũ Văn gia liền dễ dàng rất nhiều.

- Vũ Văn gia có bảy Chân Thần, năm mươi bốn Thiên Thần, cũng là một lực lượng không thể khinh thường, chúng ta đối phó Vũ Văn Quang Thần Chủ, này còn cần Đoạn Không Thần Cấm đại trận, ngăn cách Vũ Văn gia

cứu viện.

Thạch Cảm Đương nhìn về phía Thiên Cơ Tú Sĩ nói.

Thiên Cơ Tú Sĩ cười nói:

- Ta đã luyện chế sáu mươi ba tòa Đoạn Không Thần Cấm đại trận, có thể tạm thời ngăn cản những Chân Thần Thiên Thần này một ngày một đêm thời gian. Trừ lần đó ra, còn có Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Đại Trận, Yêu Thần Kim Đế Hồn Thiên Đại Trận, lão Thất Thiên Địa Giao Trưng đại trận, Huyền Hoàng Thái Cực đại trận, Tứ Tượng Thông Thiên đại trận, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt kiếm trận, Bát hoang đại trận, Thiên Can Địa Chi đại trận, phụ lấy Thiên Giới Chu Thiên Tinh Quân đại trận, lấy hóa thân của chúng ta thúc dục những đại trận này, vừa vặn có thể đem cảnh giới thực lực của Vũ Văn Quang bỏ đi năm thành! Chuyện còn lại, liền là chân thân chúng ta có thể chém giết Vũ Văn Quang hay không! Bất quá nếu đại ca lấy Sâm La Ngục Thiên che dấu Thiên Đạo, che đậy Vũ Văn Quang Đại Đạo, chúng ta chém giết thân thể Vũ Văn Quang nắm chặc liền cao thêm một thành.

Vô Tướng Thiền Sư hai tay hợp thành chữ thập, bảo tướng trang nghiêm, cười nói:

- Ta dò thăm bảo khố Vũ Văn gia, trong bảo khố có Chân Thần trấn thủ, bất quá nếu Vũ Văn Quang vừa chết, Chân Thần này ngăn chặn không được chúng ta. Sau khi Vũ Văn Quang chết, Vũ Văn gia không khó tiêu diệt, khó khăn chính là Vũ Văn gia ở Thần Quang Thần Giới này có thật nhiều liên minh, động Vũ Văn gia, nhiều thế gia Thần Quang Thần Giới sẽ chạy tới. Chúng ta có chừng hai ngày thời gian để đối phó Vũ Văn gia, hai ngày sau, vô luận được chuyện hay không chúng ta cũng cần rút lui.

Tịch Ứng Tình tính toán chốc lát, trầm giọng nói:

- Hai ngày thời gian vậy là đủ rồi, do Ngũ đệ dẫn chúng ta đi vào, thần không biết quỷ không hay, chúng ta có cơ hội đánh lén, hỏng mất nhục thể của hắn, lúc hắn còn chưa khôi phục thân thể, chém giết thần tính.

Hắn từ từ giơ tay lên, cầm trong tay một mặt nạ quỷ mang lên mặt, mặt nạ cười mà như không cười, thanh âm trầm thấp từ dưới mặt nạ truyền đến:

- Ấu Nương cùng Tử Quy, vẫn còn có chút ngây ngô a.

- Đúng vậy a, bọn họ quá trẻ tuổi.

Bốn người khác riêng phần mình giơ tay lên, trong tay mỗi người đều có một mặt nạ quỷ, đeo lên, gật đầu cảm khái nói:

- Cái khăn đen che mặt, sao có thể sánh ngang trang bị cao cấp như mặt nạ quỷ bực này...

Thân hình năm người Tịch Ứng Tình đột nhiên biến mất, bay vào Tử Phủ của Lâm Tá Minh, Lâm Tá Minh không có mang mặt nạ, quang minh chánh đại đi tới Vũ Văn thế gia.

Hắn đi lại ở trong Vũ Văn thế gia, không biết bao nhiêu người thấy hắn, nhưng phảng phất không có chú ý tới người này.

Sau một khắc, Thần nhật vờn quanh Thần Thành của Vũ Văn thế gia dập tắt, lâm vào một mảnh hắc ám.

Một ngày sau đó, Thần Quang Thần Giới oanh động, Vũ Văn Quang Thần Chủ cường đại, bị đánh chết ở nơi bế quan.

Lại qua một ngày, tin tức rung động hơn truyền đến, Vũ Văn gia từng ngọn Thần Thành từ trên trời rơi xuống, bốn phía Vũ Văn gia vờn quanh từng ngọn đại trận kinh khủng, phong tỏa thời không, trong hư không xuất hiện một tòa tiếp theo một tòa môn hộ kinh khủng, trong môn hộ cao tới trăm vạn trượng là từng ngọn sát phạt đại trận!

Một ngày kia, Vũ Văn gia Chân Thần Thiên Thần, từng cái từng cái bị đánh chết, cao tầng hết thảy vẫn lạc, Vũ Văn gia bảo khố bị cướp sạch.

Đợi đến đại trận tiêu tán, viện quân của Vũ Văn thế gia rối rít chạy tới,

chỉ thấy Vũ Văn thế gia ngày xưa huy hoàng nhất thời hoàn toàn tan thành mây khói, vài toà Thần Thành không cánh mà bay, Vũ Văn gia Thần Ma gặp phải thanh tẩy, chỉ còn lại có phàm phu tục tử tránh được một kiếp, để lại một mảnh lại một mảnh phế tích.

Về phần rốt cuộc là người phương nào làm ra đại sự kinh thiên động địa bực này, thì không người biết được, chỉ có người may mắn còn sống sót nói động thủ chính là sáu Thần Ma mang mặt nạ quỷ.

Mà vào lúc này, sáu Thần Ma hình dung khác nhau phong trần mệt mỏi chạy tới Trường Sinh Thiên, nam tử trẻ tuổi cầm đầu ánh mắt chớp động, trầm giọng nói:

- Đi Trường Sinh Thiên, Trường Sinh Thiên là Phật Môn Chư Thiên, do Thần Quân Thánh Phật thống trị, Phật Môn thịnh vượng, từ Trường Sinh Thiên bắt tay vào làm, dò thăm chân tướng môn công pháp Vô Tướng Kiếp Kinh này, tìm được nơi Vô Tướng Kiếp Kinh truyền thừa, hẳn là có thể tìm đến Thiện Tâm Tự bị người phương nào tiêu diệt, vì sao phải diệt Thiện Tâm Tự.

Thiên Cơ Tú Sĩ cau mày nói:

- Trường Sinh Thiên cũng là Phật Môn, chùa chiền san sát, vô số Đại Phật trấn giữ ở trong đó, chúng ta vượt qua như vậy, chỉ sợ có chút không ổn.

Tịch Ứng Tình cau mày, quả quyết nói:

- Cạo đầu!

Cũng không lâu lắm, đỉnh đầu sáu người phát sáng, bụi ti bất nhiễm, từng cái từng cái như Phật Đà đắc đạo, pháp luật sâm nghiêm, cất bước đi vào Trường Sinh Thiên.

Bên trong Thần thành, bọn người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng ở mấy ngày sau cũng nhận được tin tức Vũ Văn thế gia tiêu diệt, mấy người trẻ tuổi hai mặt nhìn nhau.

- Mặt nạ quỷ? Làm sao nghe quen tai như vậy?

Mấy người trẻ tuổi lặng lẽ truyền âm, Giang Lâm buồn bực nói:

- Anh ta từng từng nói qua, Tịch chưởng giáo từ trước từng có một đoạn lịch sử đen, sau mới rửa sạch, lúc ấy hắn chính là mang theo mặt nạ quỷ.

- Không sai, chính là cha ta.

Tịch Trọng gật đầu nói:

- Rời đi Thần Đô, ta liền gặp qua hắn cùng với năm vị thúc phụ ra cửa, đúng là không có chuyện tốt.

- Gừng càng già càng cay a.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1357: Thánh Phật Minh Hoàng. (1)

Nhạc Ấu Nương ánh mắt sáng lên, lộ ra vẻ khâm phục:

- Mặt nạ quỷ của bọn họ hơn phân nửa là Thần Minh chi bảo, so sánh với cái khăn đen của chúng ta muốn giỏi hơn nhiều!

- Hôm nay Thần Giới đại loạn, ngay cả Vũ Văn thế gia đại phiệt bực này, cũng bị người diệt, lòng người bàng hoàng.

Thiếu Soái Bồ Chiêu thở dài, nhìn về phía đám người Tịch Trọng nói:

- Mấy vị đạo hữu có tính toán gì không?

Trong lời nói của hắn để lộ ra ý mượn hơi, đám người Nhạc Ấu Nương căn bản không tiếp môn này, cười hì hì nói:

- Chúng ta tính toán đi Thiên Hà dạo một chút, bắt được vài đầu Thiên Mã thay đi bộ.

Thiếu Soái cùng Ma Soái liếc mắt nhìn nhau, cười nói:

- Chúng ta cũng có tính toán đi Thiên Hà, không bằng đồng hành.

Mà ở Trường Sinh Thiên, đám người Tịch Ứng Tình, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Tú Sĩ riêng phần mình để cho hóa thân xuất hành, chung quanh dò thăm, mà mấy người mình thì ở nơi Phật Môn hương khói cường thịnh, khai đàn giảng pháp, ngồi mà nói suông.

Đây là một loại hiện tượng của Trường Sinh Thiên, nhiều Đại Phật thường xuyên khai đàn giảng pháp, không chỉ có Phật Môn tu sĩ cùng người phàm đến đây nghe giảng, giống như trước cũng có Đại Phật đến đây biện pháp, rất là náo nhiệt.

Sáu lão ma đầu người mặc áo cà sa, đỉnh đầu phát sáng, riêng phần mình thuyết pháp, Vô Tướng Thiền Sư ở trên Phật Môn kinh điển có thành tựu độc đáo, Tịch Ứng Tình cũng đối với Phật Môn kinh điển tràn đầy nghiên cứu, những người khác ví dụ như đám người Thạch Cảm Đương Cáp Lan Sinh, mở miệng mấy lần liền lui, tránh cho lộ ra chân ngựa.

Sáu người cũng hấp dẫn không ít ánh mắt, cũng không lâu lắm liền để cho bọn họ xông ra một chút danh khí, thậm chí có không ít Phật Đà cũng chạy tới nghe giảng.

- Là lúc này.

Tịch Ứng Tình thấy mấy trăm Phật Đà trấn giữ hư không, phía sau Thần Luân nặng nề phiêu diêu, lúc này hướng Vô Tướng Thiền Sư nháy mắt, Vô Tướng Thiền Sư hội ý, bài giảng kinh điển đột nhiên biến đổi, biến thành Vô Tướng Kiếp Kinh, đạo lý từ mỏng vào sâu, nói ba hoa chích choè.

Vô Tướng Kiếp Kinh chính là một môn công pháp của Thiện Tâm Tự, Giang Nam đã từng thôi diễn qua môn công pháp này, chẳng qua là hắn đối với Phật Môn công pháp không có bao nhiêu hứng thú, sau cũng không giải quyết được gì.

Tịch Ứng Tình cũng thôi diễn qua Vô Tướng Kiếp Kinh, cho là môn công pháp này rất cổ quái, rõ ràng là Phật Môn kinh điển, nhưng bao hàm một chút pháp môn của Ma Đạo, hơn phân nửa là một phần công pháp của thể hệ to lớn khác.

Lần này ở Trường Sinh Thiên bắt đầu bài giảng Vô Tướng Kiếp Kinh, bọn họ cũng là tính toán mượn cơ hội này, tìm ra dấu vết.

- Đạo huynh!

Vô Tướng Thiền Sư đang nói đến nơi mấu chốt, đột nhiên một tiếng phật hiệu truyền đến, chỉ thấy một lão phật trầm giọng nói:

- Đạo huynh, ngươi mới vừa nói rất khá, bất quá ngươi nói pháp cũng

không hoàn toàn.

Vô Tướng Thiền Sư trong lòng khẽ nhúc nhích, hợp thành chữ thập cười nói:

- Dám mời đạo huynh chỉ giáo?

Lão phật kia cũng không nhún nhường, du ngoạn sơn thủy pháp đàn, khai đàn giảng pháp, quả nhiên hắn nói Vô Tướng Kiếp Kinh so sánh với Vô Tướng Thiền Sư nói toàn diện rất nhiều, ngôn ngữ cực hay, chữ chữ như châu rơi vào nội tâm.

Bất quá lão phật này chỉ nói mấy câu, liền ngậm miệng không nói, ha hả cười một tiếng, kính tự rời đi.

Lão phật này vẫn chưa ra khỏi thạch lâm bao xa, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, đầu bị gõ ám côn, là Tịch Ứng Tình hóa thân xuất thủ, đem lão phật này gõ bất tỉnh, lặng lẽ kéo đi.

Sáu người Tịch Ứng Tình sưu tầm trí nhớ lão phật này, không khỏi rút ra một ngụm lãnh khí.

- Vô Tướng Kiếp Kinh quả nhiên là một môn công pháp trong Phật Môn cấm điển, bất quá nơi này dính líu quá lớn, Thiện Tâm Tự ta bị diệt môn, chẳng qua là một góc của băng sơn, tựa như hạt gạo so với mặt trăng!

Vô Tướng Thiền Sư động dung, sắc mặt đám người Tịch Ứng Tình cũng vô cùng ngưng trọng, lai lịch Vô Tướng Kiếp Kinh trong trí nhớ lão phật này cực kỳ kinh người, là một phần của Đế cấp kinh điển Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh, do hai môn công pháp lẫn nhau kết hợp, trong đó một môn là Thánh Phật Vô Tướng Thiện Kinh, mà đổi thành một môn, là Minh Hoàng Tự Tại Kiếp Kinh!

Vô Tướng Kiếp Kinh là một phần nhỏ trong Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh, Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh chân chính cực kỳ khổng lồ, thể hệ phức tạp, đem Ma Đạo cùng Phật Đạo kết hợp nhất thể, tương đối kinh khủng!

Vô Tướng Thiện Kinh tự nhiên là chính đạo công pháp chân chính, Thánh Điển trong Phật Môn, mà lai lịch của Minh Hoàng Tự Tại Kiếp Kinh, vậy thì thập phần vi diệu.

Này là một Ma Đế tên là Minh Hoàng trong địa ngục vạn giới sáng chế ma công!

Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh khi nào xuất hiện, khi nào lưu truyền đi ra, không có ai biết, bất quá sau khi môn công pháp này lưu truyền ra ngoài, ở chư thiên vạn giới khai chi tán diệp, để cho Trường Sinh Thiên tràn ngập một cổ không khí quỷ dị. Sau liền có truyền thuyết, môn công pháp này là Thánh Phật trong lúc vô tình lưu truyền đi ra.

Đột nhiên có một ngày, những chùa miếu trong thế tục tu luyện Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh Phật Môn kia, bị một đêm bình định, mà Trường Sinh Thiên chư phật cũng đối với Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh ngậm miệng không nói, môn công pháp này trở thành một đoạn lịch sử phủ đầy bụi.

- Nếu như Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh quả thật là Thánh Phật sáng chế truyền lại, như vậy hạ lệnh diệt sạch những người tu luyện Vô Tướng Kiếp Kinh này, tất nhiên cũng là Thánh Phật.

Tịch Ứng Tình tâm tình trầm trọng, thở dài lắc đầu nói:

- Thánh Phật từ nơi nào có được Minh Hoàng Tự Tại Kiếp Kinh, cái này có chút đáng giá suy nghĩ.

Thiên Cơ Tú Sĩ đột nhiên nói:

- Địa ngục Minh Hoàng Ma Đế, nghĩ đến đã sống lại a?

Mấy người trong lòng giật mình, nhất tề nhìn về phía hắn:

- Ý của ngươi là?

- Ý của ta là, Thánh Phật có phải là Minh Hoàng Ma Đế hay không?

Thiên Cơ Tú Sĩ cẩn thận từng li từng tí nói:

- Minh Hoàng Ma Đế chuyển thế đến chư thiên vạn giới ta, trở thành một đời Thánh Phật, cho nên hắn liền trở thành một cái đinh lớn nhất mà địa ngục cắm ở chư thiên vạn giới ta. Địa ngục tới tấn công, Thần Đế chư thiên vạn giới ta đem người chống cự, nếu Thánh Phật đột nhiên hướng Thần Đế hạ sát thủ, chém giết Thần Đế, như vậy Thần Ma đại quân của chư thiên vạn giới ta nhất định sẽ tan tác, không gượng dậy nổi! Thậm chí, nếu Thánh Phật trở thành Thần Đế, cùng địa ngục trong ứng ngoài hợp mà nói...

Mấy người hít một hơi lãnh khí, liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt ngưng trọng. Cáp Lan Sinh thất thanh cười nói:

- Bản thân ta cảm thấy, Thánh Phật rất không có khả năng là Minh Hoàng Ma Đế. Ngươi nghĩ, Thánh Phật là Vạn Phật Chi Chủ Cực Nhạc Phật Tổ đệ tử, Cực Nhạc Phật Tổ thân là Bổ Thiên thần nhân, là thần thông quảng đại bực nào, pháp nhãn vô song, sao sẽ để cho tồn tại như Minh Hoàng Ma Đế, lẫn vào trong đệ tử của mình?

Tịch Ứng Tình đột nhiên nói:

- Nếu Cực Nhạc Phật Tổ tôn Bổ Thiên thần nhân này, cũng cùng địa ngục liên thủ thì sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1358: Thánh Phật Minh Hoàng. (2)

Mấy người nhất tề rùng mình một cái, luôn miệng nói:

- Chuyện này không thể tra nữa, tra nữa chúng ta tất nhiên chết không có chỗ chôn! Lão Tứ, ngươi diệt môn huyết cừu, chỉ có thể trước để xuống!

Vô Tướng Thiền Sư hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Bởi vì ta chi thù, há có thể liên lụy các vị huynh đệ? Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức rời Trường Sinh Thiên, chạy tới Thiên Giới. Chúng ta hành tích đã rơi vào trong mắt chút Phật Đà, Trường Sinh Thiên nơi nơi là Thánh Phật nhãn tuyến, không đi, chúng ta liền đi không xong!

Sáu người vội vã rời Trường Nhạc thiên, trực tiếp hạ giới, đi tới Trung Thiên, lại từ Trung Thiên thông qua thế giới kiều, nhanh chóng hướng vũ trụ màng thai cùng Thiên Giới tương liên chạy tới.

- Chuyện này, phải thông báo Tử Xuyên một tiếng, tránh cho hắn không biết sâu cạn!

Tịch Ứng Tình trầm giọng nói:

- Cũng may chúng ta ở trong thánh tông để lại máu tươi hóa thân, báo cho hắn cũng không phiền toái!

Bọn họ rời đi không bao lâu, lão phật kia tỉnh lại, sờ sờ trên đầu, sắc mặt biến hóa, vội vã hướng trung tâm Trường Sinh Thiên chạy đi.

Cũng không lâu lắm, trong Trường Sinh Thiên từng tôn Thần Chủ Thần Tôn cấp Đại Phật bay ra, thần thức tịch quyển, quét ngang cả tòa Trường Sinh Thiên, không có tìm được tung tích đám người Tịch Ứng Tình, lại có Thiên Nhãn Đại Phật ngàn mắt mở ra, từng đạo phật quang thấm nhuần hư

không, dò xét Thần Giới Chư Thiên, vẫn không có tìm được bóng dáng đám người Tịch Ứng Tình.

- Cầm pháp thiếp của ta, đi cầu Thiên Nhãn Thần Tôn!

Một thanh âm uy nghiêm thâm trầm đột nhiên vang lên, một tờ pháp thiếp kim xán từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong tay một Phật Tôn.

Phật Tôn kia lấy pháp thiếp, vội vàng chạy tới Tử Tiêu Thiên, không lâu sau, Lăng Kính Đốc Thiên Nghi ầm ầm vận chuyển, vô số mặt kính giống như tinh cầu phần phật xuyên qua hàng rào Thần Giới, đi tới đất lưu vong, tạo thành một cái lăng kính cự đại, quay tròn chuyển động, kính quang bốn phương tám hướng bay đi, đem chư thiên vạn giới chiếu thông thấu!

- Ở nơi đó!

Lão phật kia rốt cục ở trong một mặt kính phát hiện tung tích đám người Tịch Ứng Tình, vội vàng nói:

- Chính là bọn họ!

Trong lăng kính, đám người Tịch Ứng Tình cách vũ trụ màng thai đã vô cùng gần, mắt thấy liền muốn đi vào trong màng thai.

- Bọn họ là người Thiên Giới?

Trong Trường Sinh Thiên truyền đến thanh âm uy nghiêm thâm trầm kia, có chút nghi ngờ:

- Người Thiên Giới sao sẽ đến Trường Sinh Thiên ta, tại sao lại tìm kiếm bí mật của ta? Chẳng lẽ nói, Ngọc Hoàng lão nhi, ngươi cũng không quá an phận sao...

Biên giới Vũ trụ màng thai, đám người Tịch Ứng Tình, Thạch Cảm Đương giống như có lửa sau mông, cảm giác sau lưng có hai mắt đang nhìn bọn họ, sáu người không dám quay đầu lại, mồ hôi lạnh trên trán say sưa, đi

vào trong vũ trụ màng thai, vẫn còn cảm giác được cặp mắt kia nhìn bọn hắn chằm chằm, tựa hồ muốn xem của hắn xuyên qua màng thai mới bằng lòng bỏ qua.

Sáu người tế lên Thần Tôn chi bảo, vạn phần khó khăn hướng chỗ sâu của vũ trụ màng thai đi tới, chỉ cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, cho đến bọn họ đi tới trung ương vũ trụ màng thai, cặp mắt kia mới không có rơi vào phía sau lưng của bọn hắn.

- Lão Tam, ngươi nói không sai, đôi mắt này, tuyệt đối là Thánh Phật! Thánh Phật, tuyệt đối chính là Minh Hoàng Ma Đế!

Sáu người liếc mắt nhìn nhau, lòng vẫn còn sợ hãi.

Nếu không phải bọn họ xem thời cơ sớm, thật sớm rời đi Trường Sinh Thiên, hiện tại bọn hắn chỉ sợ đã chết không có chỗ chôn!

Trong Đô Thiên thần giới, vẻ mặt Giang Nam kinh ngạc, lẩm bẩm nói:

- Thánh Phật chính là Minh Hoàng Ma Đế? Có lầm hay không? Minh Hoàng Ma Đế chuyển thế đến chư thiên vạn giới, còn dám bái nhập ở Cực Nhạc Phật Tổ Bổ Thiên thần nhân làm môn hạ?

- Chuyện này hẳn là tám chín phần mười.

Hóa thân đám người Tịch Ứng Tình rối rít nói:

- Chư thiên vạn giới lòng dạ thâm sâu khó lường, chúng ta trước đi Thiên Giới tị nạn, lão Thất, ngươi phải cẩn thận một chút. Ở trước mặt chút ít đầu sỏ này, chúng ta là con kiến hôi, không cẩn thận sẽ bị đầu sỏ giết chết, giết chết cũng sẽ không xem chúng ta một cái!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, gật đầu đồng ý.

Trải qua mấy ngày nay, nhiều Thần Giới đầu sỏ phái người giám thị Đô Thiên Thần Giới, hắn không có đi ra ngoài, một mực trợ giúp Thi Hiên Vi

luyện chế Luyện Thiên đại trận, đã đem mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ luyện thành, cũng là Thần Minh chi bảo, mà Luyện Thiên đại trận mười ba mặt chủ kỳ khó nhất luyện chế, trong đó tích chứa công pháp thật sự quá thâm ảo, Giang Nam tam đại Chân Thần cùng mười hai hóa thân đều xuất hiện, hôm nay cũng bất quá chỉ lĩnh ngộ ra một mặt chủ kỳ.

Một mặt chủ kỳ này, liền là một loại Đế cấp công pháp!

Không chỉ có như thế, hắn mấy ngày nay không có đả đả sát sát, cũng chuyên tâm đi tài bồi gốc Hồ Lô Đằng trong Tử Phủ mình kia, lấy Tiên quang đúc, đạo tắc bản thân tẩm bổ, gốc Hồ Lô Đằng này dũ phát khỏe mạnh, hôm nay đã cao hơn trượng.

- Sớm một chút nở hoa, kết một cái Tiên Hồ a!

Vẻ mặt Giang Nam mong đợi.

Hồ Lô Đằng cao hơn một trượng, kết xuất chừng mười lá cây cỡ bàn tay, rễ cây cũng đắm chìm trong Tiên quang, hấp thu năng lượng Tiên quang, gốc Hồ Lô Đằng này toàn thân xanh tươi như ngọc, đằng thân tứ phương, tượng trưng Tứ Cực, rất có trong ý tứ hàm xúc giấu đằng trong "Vũ".

Mà đằng diệp sinh ra ngũ giác, hình dáng như lửa, ngũ giác tượng trưng Ngũ Hành, hoa văn lá cây cực kỳ phức tạp, tính bằng đơn vị hàng nghìn hoa văn giống như Đại Đạo ngưng tụ đạo tắc, Giang Nam nhìn thật kỹ, trong lòng có chút hoảng sợ.

Đạo tắc chính là Đại Đạo quy tắc, Thần Minh, Thiên Thần cảnh giới đạo tắc còn xưng không được đạo tắc chân chính, chẳng qua là thể hiện của thần thông Đại Đạo.

Thần linh tiếp xúc đến đạo tắc chân chính là ở Chân Thần cảnh giới, Chân Thần mới có thể nhảy ra thần thông trói buộc, thấy rõ bản chất Đại Đạo, đem Đại Đạo luyện thành ký hiệu kết cấu, tính bằng đơn vị hàng nghìn ký hiệu tổ hợp ở chung một chỗ, xây dựng Đại Đạo quy tắc.

Đến nay mới thôi, Giang Nam cũng không thể đụng chạm đến đạo tắc chân chính, đạo tắc của hắn vẫn còn là Thần Minh cảnh giới, do thần thông xây dựng, chỉ là bởi vì thần thông hắn quá mạnh mẽ, đưa đến hắn có loại chiến lực Chân Thần.

Mà lá cây hồ lô tích chứa đạo tắc, là thật đạo tắc, hơn nữa cực kỳ cao đẳng, vượt xa Chân Thần, số lượng rất nhiều, so với hắn từ trước chứng kiến một chút Thần Chủ cường đại chí cực còn nhiều hơn!

Chân Thần luyện thành đạo tắc có hạn, Giang Nam từ trước đã thấy Chân Thần, nhiều nhất cũng bất quá luyện thành hơn trăm đạo đạo tắc chân chính, mà trong Thần Chủ, đạo tắc cũng không phải là rất nhiều, tỷ như Thiên Đô Linh Tuyết Thần Chủ, đã là cường giả siêu quần bạt tụy trong Thần Chủ.

Đạo tắc của nàng có tất cả ba nghìn đạo, ba nghìn đạo tắc hóa thành ba nghìn đạo thần quang, xây dựng ra một loại đại thần thông kinh thiên động địa, phảng phất ba nghìn dây cung, dây cung ba động, liền khiếp sợ thiên hạ!

Thân hình hắn chớp động, ở trong lôi quang như kiếm tung bay, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, hai cái kim bạt của Lôi Công Thần Chủ lần lượt thay đổi, thanh âm vô cùng chói tai, Giang Nam nghe được thanh âm này, thân thể bị chấn đắc tê dại.

Một đạo lôi đình ầm ầm bổ vào đỉnh đầu của hắn, phách đến da tróc thịt bong, thân thể loạn chiến.

Lôi Công Thần Chủ cười ha ha, lôi rơi như mưa, mà vào lúc này, Ôn Độc Thần Chủ đã đến gần, nếu bị Lôi Công Thần Chủ này định trụ, hai Thần Chủ vây công, Giang Nam hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được đạo tắc của mình biến thành Hóa Tiên Ngọc Bình chấn động không dứt, là năm đầu độc vật bị hắn lấy đi kia ra sức tránh thoát Hóa Tiên Ngọc Bình trói buộc.

Ngũ đại độc vật này tích chứa kịch độc, lại trải qua Ôn Độc Thần Chủ

trăm ngàn loại rèn luyện, mới tăng lên tới Thần Chủ chi bảo, thực lực của bản thân liền cực kỳ mạnh mẽ, Giang Nam đối phó bất kỳ một đầu độc vật cũng có chút miễn cưỡng.

Bởi vì Ôn Độc Thần Chủ thu hắn cùng ngũ đại độc vật vào trong bao vải, tạm thời mất đi khống chế đối với ngũ độc, mới để cho hắn có cơ hội vận dụng Hóa Tiên Thần Quang đem ngũ đại độc vật lấy đi.

Ngũ đại độc vật này vừa là sinh linh, lại là pháp bảo của Ôn Độc Thần Chủ, chỉ là không có bao nhiêu linh trí, chẳng qua là chiến đấu cơ khí, tạm thời vây hãm ở một thời gian ngắn còn có thể, nhưng một lúc sau, thế tất sẽ bị ngũ độc này công phá Hóa Tiên Ngọc Bình.

Lúc trước, Giang Nam còn có thể không ngừng thúc dục pháp lực, tiếp tục trấn áp một thời gian ngắn, bất quá hắn bị Lôi Công Thần Chủ đại kim bạt tiếng sấm chấn trụ, lại bị lôi đình bổ trúng, nhất thời pháp lực vận chuyển mất linh.

Thình thịch...

Hóa Tiên Ngọc Bình không có pháp lực của hắn chống đỡ, lập tức nổ tung, ngũ đại độc vật rối rít gầm thét, còn chưa kịp công kích Giang Nam, liền bị từng đạo lôi đình đánh trúng, đánh cho da tróc thịt bong.

Ngũ đại độc vật này bị đánh, vốn là không có bao nhiêu linh trí, giờ phút này càng thêm tức giận, không khỏi phân trần liền hướng Lôi Công Thần Chủ giết tới.

Hô...

Độc thiềm mở cái miệng rộng, một ngụm đem Lôi Công Thần Chủ tính cả Lôi Trì cùng nhau nuốt vào, sau một khắc thiên linh cái của đầu độc thiềm này hé ra, là Lôi Công Thần Chủ sinh sôi từ trong bụng độc thiềm đánh hiện, chẳng qua là cả người là nọc độc, thân thể hủ thực dài khắp nhọt độc.

Hắn mới vừa nhảy ra thiên linh cái của độc thiềm, đột nhiên một bóng ma

cự đại quét tới, rõ ràng là đầu đại xà màu xanh kia một đuôi hướng hắn rút đi, Lôi Công Thần Chủ hộc máu, bay ra ngoài, đột nhiên chạm mặt chính là đầu đại ngô công màu vàng phun một ngụm khói độc, trong đầu Lôi Công Thần Chủ đần độn, thạch sùng màu đỏ đầu lưỡi bá một tiếng bay tới, đem Lôi Công Thần Chủ kéo xuống một miếng thịt to.

Bá...

Cái đuôi đại bò cạp đâm tới, điểm trúng ót, Lôi Công Thần Chủ đau đến rút gân, nước mắt giàn giụa, vội vàng ôm đầu.

- Làm rất khá!

Hai mắt Giang Nam sáng lên, năm ngón tay một trảo, chỉ thấy năm đạo Hóa Tiên Thần Quang bay ra, quay chung quanh Lôi Công Thần Chủ quay tròn chuyển động, trong khoảnh khắc đem Thần Chủ này bới ra tinh quang, trần truồng đứng ở giữa không trung.

Ngũ đại độc vật còn đang vây công Lôi Công Thần Chủ, mà vào lúc này Ôn Độc Thần Chủ rốt cục chạy tới, thấy thế sợ hết hồn, vội vàng tâm niệm vừa động, đem ngũ đại độc vật thu hồi, lại hít vào một hơi thật dài, đem chất độc trong cơ thể Lôi Công Thần Chủ hết thảy hút đi.

- Ôn Độc, ngươi không có đạo lý, vô duyên vô cớ hướng ta hạ sát thủ!

Lôi Công Thần Chủ vội vàng lấy áo ra, lung tung mặc trên người, cả giận nói.

- Hiểu lầm, đây đều là hiểu lầm.

Ôn Độc Thần Chủ vội vàng cười nói:

- Năm tiểu bảo bối của ta bị Huyền Thiên Giáo Chủ kia lấy đi, để cho ta bỗng nhiên không thể điều khiển, thế cho nên liên luỵ đạo hữu. Hỏng bét, tiểu tử kia chạy!

- Nếu bàn về tốc độ, ai có thể nhanh hơn lôi quang của ta? Tiểu tử này giết ái đồ ta, còn đoạt pháp bảo ta, quả quyết không thể bỏ qua cho hắn!

Lôi Công Thần Chủ cười lạnh, dưới chân sinh ra một mảnh Lôi Trì, Ôn Độc Thần Chủ vội vàng rơi vào trên Lôi Trì, hai người nhanh chóng hướng phương hướng Giang Nam bay đi đuổi giết.

- Lôi Công, pháp bảo của ngươi bị tiểu tử kia cướp đi, còn có pháp bảo áp chế hắn sao?

Ôn Độc Thần Chủ dò hỏi.

- Trừ Lôi Công Kim Bạt của ta, ta còn có Thiên Lôi Chiến Cổ, cũng là Thần Chủ chi bảo nhất đẳng! Mặc dù Tiểu tử kia cướp đi kim bạt của ta, nhưng kim bạt của ta chính là Thần Chủ chi bảo, hắn không cách nào luyện hóa... hỏng bét!

Lôi Công Thần Chủ mới vừa nói tới đây, đột nhiên cảm giác được cảm ứng của mình cùng Lôi Công Kim Bạt biến mất, là bị Giang Nam sinh sôi đem lạc ấn trong Lôi Công Kim Bạt lau đi, sắc mặt không khỏi trở nên cực kỳ khó coi, toàn lực thúc dục Lôi Trì, như gió bay điện chớp đuổi theo.

Tốc độ lôi quang của hắn đúng là cực kỳ kinh người, hơn nữa hắn là Thần Chủ, pháp lực thâm hậu, tốc độ so sánh với Giang Nam nhanh hơn, cũng không lâu lắm liền xa xa thấy Giang Nam ở phía trước, lảo đảo hướng phương hướng thiên hà bay đi.

- Tiểu tặc chạy đi đâu!

Lôi Công Thần Chủ kêu to, đột nhiên đem Ôn Độc Thần Chủ bỏ lại Lôi Trì, một thân một mình giết tới, Ôn Độc Thần Chủ bất đắc dĩ, chỉ đành phải tâm niệm vừa động, đứng ở trên ót đại xà màu xanh, cái đuôi đại xà vừa động, liền ở trong hư không bơi ra trăm vạn dặm xa, chẳng qua là tốc độ so sánh với Lôi Công Thần Chủ chậm một chút.

Nơi xa, Lôi Công Thần Chủ đã đuổi theo Giang Nam, Thần Chủ này thân

thể lay động, hóa thành mười tám đầu 36 cánh tay, phía sau đeo một mặt đại cổ, chính là Thiên Lôi Chiến Cổ, sau lưng của hắn mười tám cánh tay điên cuồng đâm động trống trận, tiếng gầm cuồn cuộn bốn phương tám hướng phóng đi, uy năng cuồn cuộn.

Mà chính diện hắn mười tám cánh tay thiên biến vạn hóa, cuồng phong bạo vũ hướng Giang Nam công tới.

Đột nhiên, hai tay Giang Nam tịch thu, lấy ra một đôi đại kim bạt, trong thời gian thật ngắn này, hắn đã đem lạc ấn của Lôi Công Thần Chủ lau đi, ở trong kim bạt đánh lên lạc ấn của mình, biến thành pháp bảo của mình.

Lôi Công Thần Chủ liếc thấy kim bạt, không khỏi giận dữ, thế công càng thêm mãnh liệt.

Giang Nam cầm trong tay đại kim bạt, hai cánh tay huy động, hai đạo kim quang trên dưới tung bay, sắc bén cực kỳ, thỉnh thoảng hai mặt kim bạt cạch một tiếng va chạm, phát ra nổ tung, chống cự đạo âm của Thiên Lôi Chiến Cổ đánh sâu vào.

Hai người thân thể cận chiến, lẫn nhau đánh giết, lấy mau đánh mau, trong khoảnh khắc chính là hơn vạn đạo công kích, tốc độ công kích cực nhanh làm cho người ta hoa cả mắt.

- Lôi Công Kim Bạt của ta!

Lôi Công Thần Chủ bước một bước nặng nề, Lôi Trì bộc phát, điện quang sáng như tuyết đem chu vi trăm vạn dặm hư không chung quanh hết thảy lôi hóa, biến thành như lôi đình địa ngục, Lôi Công Thần Chủ ở bên trong tấm lôi hải này khống chế lôi đình, qua lại như điện, vô ảnh vô tung.

Chương 1359: Đã Làm Một Cuộc

Những Thần Chủ đạo tắc khác, có thể vượt qua Linh Tuyết Thần Chủ không nhiều lắm.

Mà gốc Hồ Lô Đằng này, trong một lá cây tích chứa đầy đủ đạo tắc, liền tính bằng đơn vị hàng nghìn, đạt tới trình độ hơn mười vạn, vượt xa Linh Tuyết Thần Chủ tu luyện ra ba nghìn đạo tắc!

- Luyện thành đạo tắc chân chính cực kỳ khó khăn, phải cần nội tình to đến không thể tưởng tượng nổi, lấy thực lực bây giờ của ta, nếu như đem một thân thần thông đạo tắc luyện thành đạo tắc chân chính mà nói, sợ rằng chỉ có thể luyện thành một hai trăm đạo tắc.

Giang Nam đối lập xuống, mới cảm thấy kinh khủng, hắn hôm nay trù bị thần thông đạo tắc, có hơn một trăm vạn đạo, mỗi một loại thần thông đạo tắc cũng đại biểu một loại thần thông.

Những thần thông đạo tắc này sẽ ở trong Thiên Đình ngưng tụ, tạo thành đủ loại Thần Ma dị tượng, cũng có pháp bảo dị tượng, nhưng nếu như muốn luyện thành đạo tắc chân chính, liền cần chiết xuất, tối đa cũng chỉ có thể luyện thành một hai trăm đạo tắc.

Một lá cây hồ lô tích chứa đạo tắc, liền tương đương với một hai ngàn Giang Nam hôm nay!

Loại uy năng này, là kinh khủng bực nào?

Huống chi, trên Hồ Lô Đằng có hơn mười lá cây, mà lá cây cũng không phải là chủ can, chủ can là Hồ Lô Đằng, trong đó tích chứa đạo tắc liền kinh khủng hơn, cộng thêm căn tu, Giang Nam suy nghĩ một chút cũng cảm thấy có chút mê muội.

- Nếu như một lá cây tương đương với một Thần Tôn mà nói, chỉ một lá cây liền tương đương với mười hai Thần Tôn... Ta từ Cẩm Tú Minh mua viên hồ lô tử này, thật đúng là kiếm tiền lớn!

Giang Nam không khỏi cảm khái, hồ lô tử chẳng qua là tặng phẩm phụ của lần giao dịch kia, không nghĩ tới chính là trong lúc vô tình mua tặng phẩm phụ này, thì ngược lại giá trị lớn nhất!

Gốc Hồ Lô Đằng này dài được một trượng, liền không sinh trưởng nữa, bất quá vẫn như cũ hấp thu Tiên quang, Giang Nam chú ý tới, Hồ Lô Đằng cùng đạo tắc trên phiến lá còn đang không ngừng sinh trưởng, phân liệt, càng ngày càng nhiều.

- Có một điểm nhức đầu, Hồ Lô Đằng phải dựa vào Tiên quang mới có thể trưởng thành, mà Tiên quang trên đời hãn hữu, duy có một chút Đế cấp nhân vật, mới có thể có cất dấu bực này...

Giang Nam đánh giá Tiên quang còn dư lại, chỉ còn lại có hơn mười đạo, đột nhiên hắn lưu ý đến một đầu của Hồ Lô Đằng ở trong Tử Phủ mình, mà đổi thành một đoạn khác thì biến mất không thấy gì nữa, phảng phất cắm vào trong hư không.

Mà ở địa phương gốc rễ cùng hư không tương liên kia, có từng sợi tiên khí nhè nhẹ tràn ra, tiên khí không nhiều lắm, nhưng cái này đúng là tiên khí vô cùng thuần khiết!

- Chẳng lẽ...

Giang Nam trong lòng chấn động, tinh tế đánh giá, đột nhiên nhẹ nhàng vê động một tia tiên khí, hấp thu vào cơ thể, chỉ cảm thấy tiên khí này so sánh với tiên khí trên Vọng Tiên Đài còn muốn tinh khiết!

- Chẳng lẽ gốc mạn chi kia, xuyên thủng Tiên Giới? Nếu không nơi nào đến tiên khí?

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, sắc mặt hồng nhuận, giống như say

rượu:

- Ta đột nhiên cảm thấy, ta thật hạnh phúc...

Hồ Lô Đằng chẳng qua là sinh ra một cây mạn chi, theo gốc cây này tiếp tục trưởng thành, càng nhiều mạn chi lục tục dài ra, sau đó từ Tiên Giới trộm lấy càng nhiều tiên khí, chất lượng tiên khí, còn muốn vượt qua bản sơ linh khí, đối với hắn mà nói, là tu luyện tài nguyên tốt nhất!

Bất quá, hiện tại Hồ Lô Đằng sinh ra mạn chi còn thiếu, từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí không nhiều lắm, đối với Giang Nam mà nói như muối bỏ biển, đợi đến những Tiên quang này bị hấp thu sạch sẽ, sẽ có nhiều mạn chi hơn dài ra, khi đó trộm lấy tiên khí mới đầy đủ chống đỡ Giang Nam tu luyện!

- Có gốc Hồ Lô Đằng này, ta bắt được bản sơ linh khí cũng không có cần thiết luôn lo lắng hết sạch.

Giang Nam cười ha ha, tiếp tục để cho Hồ Lô Đằng hấp thu tiên khí, ngược lại đi xem những cất dấu khác của mình. Ở trong Tử Phủ của hắn, còn có Thần Đế da người, cái bảo vật này không phải chuyện đùa, Tiên Thiên Thần Ma tu luyện thành Thần Đế, thực lực so sánh với chủng tộc khác tu thành Thần Đế mạnh hơn, uy năng tấm Thần Đế da người này, tuyệt đối to đến không cách nào tưởng tượng.

Giang Nam trải qua mấy ngày nay một mực nghiên cứu Luyện Thiên đại trận trong Thần Đế da người, thỉnh thoảng cũng nghiên cứu đạo tắc trên da người Thần Đế, Thần Đế da người này chính là một trong mười ba người tham dự đến Cổ Tiên hạo kiếp thời xa xưa kia, tu luyện công pháp cực kỳ huyền bí, tích chứa Hồng Mông Đại Đạo cùng Tiên Đạo giải thích, tan ra làm một thể, rất là tinh tế cùng phức tạp.

Chủng chủng Đại Đạo huyền bí này, thể hiện ở đủ loại đạo lý cùng ký hiệu trên da người.

Vốn là Giang Nam đối với Đại Đạo trên tấm da người này cũng không

quan tâm, bất quá hắn nhận được Tiên Thiên huyết mạch cùng Quang Vũ Thần Đế Tiên Thiên Đạo Thể huyết mạch trong cơ thể Trường Nhạc công tử, đem hai loại huyết mạch này nghiên cứu thấu triệt, rốt cuộc tìm được cách dung hợp Hồng Mông Đại Đạo cùng Tiên Đạo.

Hắn cùng với Thi Hiên Vi cải tiến huyết mạch của mình, để cho huyết mạch của hai người bọn họ hướng Tiên Thiên huyết mạch thay đổi.

Tiên Thiên huyết mạch là cách cần thiết để hướng Tiên Thiên Đạo Thể tiến hóa, Tiên Thiên huyết mạch có thể làm cho người chưởng khống Hồng Mông Đại Đạo cùng Bản Sơ Đại Đạo, mà Bản Sơ Đại Đạo tiếp cận Tiên Đạo nhất, luyện thành Tiên Thiên huyết mạch, mới có thể tiếp tục tăng lên, hướng Tiên Thiên Đạo Thể huyết mạch biến chuyển.

Giang Nam trong một năm thời gian này đều ở cùng Thi Hiên Vi, cùng nhau nghiên cứu hai loại huyết mạch này, hôm nay cuối cùng có thành tựu, bất quá cho dù là hắn đem Tiên Thiên Đạo Thể huyết mạch nghiên cứu thấu triệt, cũng không cách nào đem mình biến thành Tiên Thiên Đạo Thể chân chính, mà là phải cộng thêm một chữ "Ngụy".

Cho dù là ngụy Tiên Thiên Đạo Thể, cũng so sánh với những Thần Thể, Hồng Mông Chi Thể, thủy tổ huyết mạch cùng Tiên Thiên huyết mạch khác mạnh hơn rất nhiều!

- Ta làm giả nhiều lắm, cơ hồ là làm giả chuyên nghiệp...

Giang Nam hướng Thi Hiên Vi tự giễu nói:

- Chúng ta mặc dù là ngụy Tiên Thiên huyết mạch, ngụy Đế Hoàng Thần Thể, ngụy Hồng Mông Chi Thể, ngụy Tiên Thiên Đạo Thể, nhưng tương lai chúng ta sinh hạ con nối dòng, nhất định sẽ không tầm thường, siêu nhiên chúng sinh!

Thi Hiên Vi trên mặt xấu hổ nói:

- Phu quân, khi nào mới sinh nhi tử?

Mặc dù bọn họ ở cùng nhau đã có nhiều hơn mười năm, nhưng vẫn không có con nối dòng, cũng không phải là không có năng lực, mà là Giang Nam cảm thấy nếu có con nối dòng, sẽ bị người hiếp bức.

Hắn ở lúc thiếu niên kinh nghiệm kịch biến, chứng kiến Tịch Ứng Tình ở lúc có Tịch Trọng, bị Thái Hoàng Lão Tổ hiếp bức, khẳng khái bi ca, ngang nhiên chịu chết, không muốn mình rơi vào kết quả giống Tịch Ứng Tình.

Giang Nam nhìn ánh mắt mong đợi của Thi Hiên Vi, lắc đầu cười nói:

- Hôm nay hạo kiếp đã bộc phát, thế cục không rõ, mà ta ở trong thần giới Chư Thiên, cừu địch khắp nơi, thật sự không thích hợp có con cái. Sau khi trường hạo kiếp này kết thúc, chúng ta lại sinh hài tử. Ngươi nhìn Thần Đế xưa nay, người nào ở lúc tuổi còn trẻ liền lưu lại con nối dòng? Bọn họ đều là đến già nua, mới có thể lưu lại con nối dòng đời sau...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1360: Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công. (1)

- Lâm Nhi muội muội trước đó không lâu đã hỏi ta, ta cũng trả lời nàng như vậy.

Thi Hiên Vi nhẹ giọng nói:

- Nàng nói, nếu ca ca chị dâu bất hạnh vẫn lạc ở trong hạo kiếp, Giang gia chẳng phải là tuyệt hậu, ca ca chị dâu chẳng phải là tuyệt hậu, trống không tiếc nuối? Lời này không dễ nghe, bất quá cũng không phải là không có đạo lý.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Nha đầu này, chung quy coi ta là ngựa đực của Giang gia, nghĩ tới để cho ta thay Giang gia nối dõi tông đường! Ngươi yên tâm, trong trường hạo kiếp này ta sẽ đem hết toàn lực bảo vệ các ngươi, bảo vệ mình, quả quyết sẽ không để cho loại thảm kịch này phát sinh!

Thi Hiên Vi trầm mặc, đột nhiên nhoẻn miệng cười, nụ cười hiện lên hồng nhan, quyến rũ bách sinh:

- Phu quân, chúng ta mấy ngày nay bận rộn luyện chế Luyện Thiên đại trận, bận rộn nghiên cứu Tiên Thiên Đạo Thể huyết mạch, lại thôi diễn công pháp, chưa kịp thân mật. Phải biết Thiên Địa Huyền Hoàng, Âm Dương nộp tế, mới có thể vạn vật diễn sinh, cô âm không sinh, cô dương không dài, Âm Dương dung hợp mới là Trường Sinh chi đạo. Người ta cũng luyện Hồng Mông Tam Thánh Kinh, luyện thành tam đại chân thân, lại luyện thành Lục Đạo Thiên Luân, có mười tám hóa thân.

Nàng đỉnh đầu thần quang dày đặc, từng tôn hóa thân chân thân đi ra, thiên kiều bá mị, vờn quanh Giang Nam, mị nhãn như tơ, cười duyên nói:

- Phu quân còn chưa có thử qua bị 21 vị giáo chủ phu nhân hầu hạ? Không bằng làm một cuộc?

Nàng cởi áo nới dây lưng, áo che đậy, xuân quang bắn ra tứ phía, xấu hổ mang e sợ nói:

- Nghĩ đến làm qua một cuộc như vậy, nhất định hoàn toàn mới, có thể dùng tất cả các tư thế. Giang đại giáo chủ, ý nghĩ như thế nào?

Giang Nam tim đập thình thịch, cười nói:

- Tốt! Vậy thì làm một cuộc, không cho đầu hàng!

Đô Thiên Thần Giới, thánh tông chu vi đếm trăm vạn dặm thần quang minh mị, đóa hoa trán phóng, có Du Long ngao du, có Tiên hạc huýt dài, có Phượng Hoàng nộp cánh bay múa, giống như Tiên Cảnh, thần tích hiện ra.

Một đêm không nói chuyện, đơn giản là lăng la tán loạn, thần giao thịt triền, điên loan đảo phượng, hoa dạng chồng chất, đủ loại tư thế tu nhân.

Giang Nam đứng dậy, đột nhiên chỉ cảm thấy trong cơ thể nguyên dương không yên, trong lòng cả kinh, nhìn về phía Thi Hiên Vi, cười khổ nói:

- Phu nhân, bị ngươi đắc thủ.

Thi Hiên Vi áy náy nói:

- Thiếp thân chẳng qua là cảm thấy lời của Lâm Nhi muội muội rất có đạo lý, cũng không phải là cố ý trộm lấy nguyên dương của phu quân. Nguyên dương của phu quân ở chỗ này của ta, ta cũng sẽ không mạo thất, vạn nhất có sơ xuất, ta lại vì Giang gia lưu hậu đại. Nếu phu quân bình an, tự nhiên tất cả đều vui vẻ.

Ý của nàng là, nguyên dương của Giang Nam bị trộm, cũng không cùng nàng kết hợp, mà là bảo lưu lại, nếu Giang Nam có sơ xuất, lại Âm Dương tương giao, để cho mình thụ thai.

Bọn họ đều là Thần Minh, tự nhiên có thể dễ dàng làm được một bước này.

Giang Nam thở dài nói:

- Phu nhân nói rất có lý.

Trong Thần Đế da người tích chứa công pháp thâm ảo huyền diệu vô cùng, lấy lịch duyệt của Giang Nam hôm nay đi thôi diễn, cũng là cực kỳ cố hết sức, bất quá môn công pháp này cuối cùng cũng bị hắn tìm ra đầu mối.

Đây là một môn Tiên Thiên Thần Ma công pháp, tên là Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, hấp thu Hồng Mông Tử Khí đề cao bản thân.

Nếu nói Tiên Thiên Bát Cảnh, thật ra là một loại phương thức tu luyện cực kỳ cường đại, cùng chư thiên vạn giới tu luyện công pháp có bất đồng thật lớn. Môn công pháp này một đạo Thần Thông làm một cảnh, trong một cảnh lấy một đạo Thần Luân làm đường viền, trong Thần Luân là một tòa Đạo Đài, một tòa Thần Phủ, nhất trọng Thiên cung, nhất trọng thiên đình.

Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình, vừa vặn đều có bát trọng, hợp ở chung một chỗ chính là tám cảnh.

Mà chư thiên vạn giới tu luyện công pháp, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình là bao phủ ở trong Thần Luân, cũng không có tách ra làm tám phần.

Tiên Thiên Bát Cảnh tạo thành tám loại quang cảnh bất đồng, có Thương Mang đại địa dầy cộm nặng nề tạo thành Tiên Thiên Thần lục chi cảnh, có vòm trời tạo thành Thanh Thiên Chi Cảnh, có Tinh Không tạo thành Tiên Thiên Tinh Túc chi cảnh, có trụ quang tạo thành quang âm trường hà chi cảnh, có âm khí tạo thành âm u tử vực chi cảnh, có dương khí tạo thành sinh mệnh thụ chi cảnh, có Hỏa Vân tạo thành Tiên Thiên thần hỏa chi cảnh, có sóng nước tạo thành Tiên Thiên thần thủy chi cảnh.

Này liền đối với thần thông yêu cầu cực cao, nhất định phải lấy thần

thông cực kỳ cường đại chống đỡ, mới có thể để cho thần thông chống đỡ nổi Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình!

Luyện thành, tám cảnh bao quát ở trong Thần Luân, giống như tám bức tranh vẽ xa hoa, rất là tráng quan.

Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công lúc đầu tám đạo thần thông lấy tám cảnh mệnh danh, cực kỳ cường đại, là Hoàng đạo thần thông, có thể chống đỡ nổi Đạo Đài Thần Phủ Thiên Cung Thiên Đình!

Tám đạo thần thông này, theo thứ tự là Thần Lục Huyền Công, Thanh Thiên Huyền Công, Tinh Túc Huyền Công, Trụ Quang Trường Hà Huyền Công, U Minh Tử Vực Huyền Công, Sinh Mệnh Thụ Huyền Công, Tiên Thiên Thần Hỏa Huyền Công, Tiên Thiên Thần Thủy Huyền Công.

Đạo Đài Thần Phủ Thiên Cung Thiên Đình, cung cấp cho tám đạo thần thông này pháp lực cường đại, để cho tám đại huyền công này, so sánh với những Hoàng đạo thần thông khác càng cường đại hơn, sức bật cùng lực phá hoại càng thêm rung động, hơn nữa lực lượng tinh thuần đáng sợ!

- Khởi bước lợi dụng Hoàng đạo thần thông tới đặt Thần Luân, này cùng lý niệm ta cải tạo Thần Luân, có nơi tương hợp. Đáng tiếc, Hồng Mông đạo tắc trong Thần Đế da người không hoàn chỉnh, thôi diễn ra cũng chỉ là tàn thiên.

Giang Nam chỉ đem tám đạo thần thông này thôi diễn đến tầng thứ Đế cấp, liền không thể tiếp tục được nữa.

- Dùng để luyện thành hóa thân thứ năm, vậy là đủ rồi. Muốn đem Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công này nhanh chóng luyện thành, chỉ có vận dụng Hồng Mông Tử Khí, thánh tông ta có Hồng Mông Tử Khí ở Trấn Thiên Tinh Vực, trong Đô Thiên thần giới, cũng có không ít Hồng Mông Tử Khí...

Trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, đứng dậy, đi tới bên cạnh vực sâu của Đô Thiên Thần Giới, tung người bay vào vực sâu, hướng dưới đáy vực sâu rơi

đi. Cũng không lâu lắm, Giang Nam đi tới Đô Thiên Phủ dưới đáy vực sâu, đem đại môn đẩy ra một đường, phi thân tiến vào trong đó.

Trong Đô Thiên Phủ, số lượng Hồng Mông Tử Khí không ít, tuyệt đối đầy đủ hắn đem ba hóa thân thứ năm của mình tăng lên tới Thần Minh thậm chí cảnh giới cao hơn!

Hồng Mông Tử Khí nơi này, là Tiên Thiên Thần Ma ám toán đứng đầu Đô Thiên kia, đem một thân đạo tắc cùng huyết nhục xương cốt hết thảy đánh nát luyện hóa, do đó tạo thành cảnh tượng kinh khủng, nhất là trong Hồng Mông Tử Khí, còn có đạo tắc nghiền nát của Tiên Thiên Thần Ma này!

- Mười ba tồn tại Cổ lão, liên thủ đối kháng Cổ Tiên hạo kiếp, huynh đệ tình thâm, nhưng mà ở sau khi hạo kiếp, có tâm tư riêng của mình, cuối cùng mỗi người đi một ngả, thậm chí sinh tử tương bác, thật là đáng tiếc...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1361: Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công. (2)

Giang Nam thở dài, mười ba vị tồn tại Cổ lão đối kháng Cổ Tiên hạo kiếp kia, trừ chín đại Bổ Thiên thần nhân ra còn có bốn người, trong bốn người này, một vị là Bỉ Ngạn Thần Đế, ẩn cư ở Bỉ Ngạn thế giới, tị thế không ra, một vị là đứng đầu Đô Thiên, chết ở chỗ này, trước khi chết còn muốn tính toán một vị khác tính toán sự hiện hữu của hắn.

- Ở chỗ này tu luyện, hấp thu đạo tắc nghiền nát trong tử khí, đem đạo tắc luyện hóa, ta đối với Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công hiểu sẽ càng sâu, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn!

Giang Nam cẩn thận từng li từng tí tránh ra dấu chân Tiên Thiên Thần Ma kia lưu lại, những dấu chân này giẫm ra từng cái từng cái rãnh to, trong đó còn sót lại tinh khí không tiêu tan, Thần Đế đạo tắc đầy đủ tạo thành hồ, thần quang từ trong hồ nước nhỏ bốc hơi, tích chứa sát cơ vô hạn.

Lần trước hắn tới đây, đối với mấy đạo tắc trong hồ nước này mặc dù rất là quen mắt, nhưng vô lực thu, lần này Giang Nam so sánh với trước cường đại mấy lần, pháp lực cũng hùng hồn mấy lần, đã từ Thần Minh sơ kỳ tu luyện tới Thần Minh cảnh giới trung kỳ, sắp tăng lên tới đỉnh phong.

Hơn nữa hắn thôi diễn ra Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, Tiên Thiên Thần Ma này chính là tu luyện Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, Thần Đế đạo tắc ngưng tụ thành hồ, đã không hề thần bí như vậy nữa.

Nhưng dù vậy, nếu không cẩn thận xúc động Thần Đế đạo tắc trong hồ nước, sẽ dẫn phát một cuộc kịch biến kinh khủng, uy năng trong Thần Đế đạo tắc bộc phát, đây tuyệt đối là một chuyện vô cùng kinh khủng!

Thần Đế giẫm ra dấu chân, từng cái dấu chân, cũng tích chứa năng lượng khôn cùng, lúc bộc phát liền tương đương với một cước oai của Thần Đế,

tuyệt đối có thể dễ dàng đem Giang Nam đạp toái!

Cũng may Đạo tắc bên trong những dấu chân này ở vào một trạng thái thăng bằng hoàn mỹ, dễ dàng sẽ không bộc phát, nếu ngoại lực thêm chút xúc động, đánh vỡ thăng bằng, sẽ đột nhiên bộc phát, tuyệt đối là đả kích tựa như hủy diệt!

Đột nhiên, Giang Nam ở trước một cái dấu chân cuối cùng tạo thành hồ dừng bước lại, một cái dấu chân cuối cùng này, là thời khắc khí thế của Tiên Thiên Thần Ma kia cường đại nhất, trạng thái đỉnh nhất, tinh khí của hắn bất giác tiết ra ngoài, dấu chân trong hồ nước, tích chứa tinh khí của cường giả này cũng là cường đại nhất!

Giang Nam đứng ở bên cạnh dấu chân một lúc lâu, hai tròng mắt mật thiết nhìn chăm chú vào Thần Đế đạo tắc bên trong hồ, đột nhiên, hai tay của hắn từ từ nhảy động, mười ngón tay lấy một loại ba động kỳ diệu, từ từ vẽ ra một vài bức đồ án xa hoa.

Đó là tám đại huyền công, ở trong chỉ chưởng của hắn, Thần lục bay lên, thanh thiên bày ra, Tinh Túc tụ hợp, trụ quang như sông dài bôn lưu, lại có địa ngục âm u, sâm nghiêm kinh khủng, thần thụ lồng lộng đứng vững, sinh mệnh khí tức vô cùng nồng nặc, còn có Tiên Thiên thần hỏa, hỏa thế như biển, Tiên Thiên thần thủy, tùy ý chạy chồm.

Hắn cũng không có tu luyện Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, mà là đem tinh hoa của môn công pháp này dung nhập vào Ma Ngục Huyền Thai Kinh, lấy Ma Ngục Huyền Thai Kinh thúc dục tám đại huyền công.

Dần dần, Thần Đế đạo tắc trong hồ nước nhẹ nhàng ba động, theo chỉ chưởng của Giang Nam nhảy động, từng sợi Thần Đế tinh khí bị hắn lấy ra.

Hắn cẩn thận, dũ phát cẩn thận, không dám vận dụng nhiều một phần lực lượng, nếu không đánh vỡ thăng bằng của Thần Đế đạo tắc trong hồ nước, đối với hắn chính là tai họa ngập đầu!

Luyện hóa Thần Đế đạo tắc đối với hắn hiện tại mà nói, hơi có chút khó khăn, nhưng mà cũng không phải là không có khả năng, lấy ra Thần Đế tinh khí vậy thì càng thêm đơn giản.

Chẳng qua là, những Thần Đế đạo tắc trong hồ nước này, luyện hóa bất kỳ một đạo cũng sẽ đánh vỡ thăng bằng, tuyệt đối không thể tùy tiện luyện hóa.

Cũng không lâu lắm, Thần Đế đạo tắc tạo thành hồ nước này, tất cả Thần Đế tinh khí bị hắn chiết xuất đi ra ngoài, hóa thành ba đoàn tinh khí.

Giang Nam thở phào nhẹ nhỏm, từ bên hồ lui ra, đi tới bên cạnh Hồng Mông Tử Khí, tâm niệm vừa động, đầu ngón tay bay ra ba đoàn thần huyết, ngay sau đó lấy tay một trảo, chộp tới ba đạo Hồng Mông Tử Khí, cùng thần huyết của mình tương dung, lại đem Hỗn Độn Nguyên Thần phân ra ba phân, cũng dung nhập vào trong thần huyết.

Ông...

Giang Nam triển khai Hỗn Độn Giới Vực, Hỗn Độn Linh Châu, Hỗn Độn Linh Quy cùng Hỗn Độn Tử Trúc riêng phần mình thoáng một cái, đạo đạo Hỗn Độn ký hiệu bay ra, rối rít rơi vào trong thần huyết.

Chỉ thấy thần huyết ngọa nguậy, nuốt vào Hỗn Độn ký hiệu, cùng Hồng Mông Tử Khí tương dung, dần dần hoá sinh ra xương cốt, tứ chi, đỉnh đầu, ngũ tạng, lục phủ, huyết nhục, huyết mạch, da thịt, hoa văn, bộ lông, hóa thành hình người.

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần phân liệt ra thần tính, riêng phần mình bay vào trong ba hóa thân, để cho ba hóa thân này nhất thời nhiều ra sinh cơ bừng bừng.

- Đi!

Giang Nam bấm tay liên đạn, hắn tân tân khổ khổ đề luyện ba đoàn Thần Đế tinh khí gào thét bay vào trong thân thể ba hóa thân, tinh khí kinh khủng

bộc phát, nhanh chóng thay đổi kết cấu thân thể của ba hóa thân!

Cũng không lâu lắm, ba hóa thân hắn mới luyện liền phảng phất như Tiên Thiên Thần Ma từ Hỗn Độn Hồng Mông ra đời, từng cái từng cái cực kỳ cường đại, hơi thở kinh khủng, thân thể mạnh quả thực có thể so với Thần Minh!

- Dù sao còn không phải Tiên Thiên Thần Ma chân chánh, vẫn là muốn thua kém một chút.

Giang Nam khẽ cau mày, hắn lấy Thần Đế tinh khí này tới rèn luyện tam đại Bát Cảnh Thần Đế hóa thân, lại dùng Hồng Mông Tử Khí tới đắp nặn thân thể hóa thân, chính là hy vọng tam đại hóa thân của mình có thể đạt tới tầng thứ Tiên Thiên Thần Ma, chẳng qua là vẫn còn có chút không như ý người.

- Bất quá, ta có thể làm được một bước này, đã rất biến thái!

Giang Nam tinh thần rung lên, ba hóa thân lập tức bắt đầu vận chuyển Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, riêng phần mình tăng lên tu vi cảnh giới, từng đạo Thần Luân nhanh chóng tạo thành, rất nhanh ba hóa thân liền luyện thành tám đạo Thần Luân, trong Thần Luân, từng ngọn Đạo Đài nhanh chóng ngưng tụ vững chắc.

Giang Nam thì không ngừng dẫn dắt Hồng Mông Tử Khí, cung cấp ba hóa thân này tu luyện.

Hắn thậm chí tự mình xuất thủ, đem những Thần Đế đạo tắc còn sót lại trong tử khí này luyện hóa, cung cấp ba Bát Cảnh Thần Đế hóa thân hấp thu, tăng trưởng tu vi!

Trong Thần Đế đạo tắc có năng lượng là kinh khủng bực nào? Cho dù là đạo tắc nghiền nát có Đại Đạo giải thích cùng năng lượng, cũng khổng lồ khó có thể tưởng tượng!

Mấy ngày sau, ba hóa thân này liền lần lượt luyện thành Đạo Đài, bắt đầu

tu luyện Thần Phủ, không tới mười ngày thời gian, Thần Phủ liền đã tu thành, ba Bát Cảnh Thần Đế hóa thân bắt đầu tu luyện Thiên Cung!

Thiên Cung tốn hao thời gian dài hơn, nhưng cũng không có vượt qua một tháng, ba Bát Cảnh Thần Đế liền rõ ràng tu thành Tiên Thiên Thần Minh!

Loại tốc độ này, có thể nói kinh khủng, so sánh với Giang Nam tu luyện cũng muốn nhanh vô số lần, trong đó cố nhiên là bởi vì Hồng Mông Tử Khí nơi đây số lượng rất nhiều, mấu chốt nhất chính là, Thần Đế đạo tắc mảnh nhỏ, trong đó tích chứa năng lượng thật sự quá lớn, hơn nữa bao hàm Thần Đế Đại Đạo, để cho ba hóa thân này bớt đi thời gian cô đọng đạo văn đạo tắc khá dài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1362: Thần Tôn Hung Uy. (1)

- Theo cái tốc độ này đi xuống, hóa thân thứ năm của ta tu thành Thiên Thần, cũng chỉ có tốn hao nửa năm thời gian, tu thành Chân Thần, chỉ sợ cũng không cao hơn ba năm!

Trong lòng Giang Nam không khỏi sợ hãi than, hắn nhìn về bốn phía, nơi này Thần Đế đạo tắc nghiền nát còn đếm không xuể, Hồng Mông Tử Khí cũng đầy đủ, thậm chí có thể làm cho ba hóa thân của mình tu luyện tới Thần Tôn cảnh giới cũng dư dả!

Hắn đem ba Bát Cảnh Thần Đế hóa thân để lại, mình đi ra Đô Thiên Phủ, lại thấy Đô Thiên phi thường náo nhiệt, nhiều Kỳ Chủ rối rít chạy tới một tòa Đô Thiên Phủ khác, trong tòa Đô Thiên Phủ này, thần quang xông lên trời, xông phá hàng rào Đô Thiên Thần Giới, tia sáng chiếu rọi từng ngọn Thần Giới Chư Thiên, chấn động Thần Giới!

Giang Nam hỏi thăm, lúc này mới biết được Đô Thiên Thần Chủ đã xuất quan, nhất cử tu thành Thần Tôn, từ Tẩy Địa Thần Chủ tiểu đầu sỏ tầm thường, biến thành rửa sạch đại cự đầu!

- Giáo tôn, sư tôn, cha nuôi. . .

Giang Nam chuẩn bị hạ lễ, đang chuẩn bị tự mình đi Đô Thiên Phủ chúc mừng, máu tươi hóa thân của đám người Nhạc Ấu Nương cùng Giang Lâm đáng thương tìm tới hắn, Nhạc Ấu Nương nhăn nhó nói:

- Cha nuôi, chúng ta bị khốn trụ, hôm nay ra không được . . .

- Bị vây ở nơi nào?

Giang Nam cau mày dò hỏi.

- Thiên ngục. . .

Đám người Nhạc Ấu Nương, Giang Lâm cùng Tịch Trọng cúi đầu, nhỏ giọng nói.

- Thiên ngục?

Giang Nam nhẹ nhàng cau mày, cảm giác được có chút khó giải quyết.

Hắn đối với thiên ngục có nghe thấy, cái chỗ này chính là một tòa đại lao ngục, là địa phương thần triều dùng để trấn áp trọng phạm, cùng đất lưu vong bất đồng, Thần Ma đất lưu vong phạm vào chuyện còn không tính là đặc biệt nghiêm trọng, vì vậy đày đi đến đất lưu vong, mặc kệ sanh lão bệnh tử, chẳng qua là chung thân không được bước vào chư thiên vạn giới nửa bước mà thôi.

Mà trong thiên ngục, trấn áp là tù phạm cùng hung cực ác, lực uy hiếp thật lớn!

Lưu vong đất cao nhất chỉ là Thần Tôn cường giả, mà thiên ngục trấn áp, đại đa số là Thần Tôn!

Lịch đại thần triều, đem trọng phạm nhốt ở trong thiên ngục, thiên ngục phòng ngự đã đạt tới tình cảnh thiên y vô phùng, bất luận kẻ nào tiến vào trong đó, đều mơ tưởng nghĩ ra được!

Nhất là Quang Vũ thần triều, chịu trách nhiệm trấn áp thiên ngục, chính là Hậu Thổ Thiên Ngục Pháp Thiên Vương, tuy nói Quang Vũ thần triều đã sụp đổ tan rã, nhưng thiên ngục vẫn còn chưởng khống ở trong tay Ngục Pháp Thiên Vương, muốn từ dưới mí mắt của đầu sỏ này cứu ra đám người Tịch Trọng Ấu Nương, khó như lên trời.

Huống chi Ngục Pháp Thiên Vương đệ tử Chung Thiên Thư là chết ở trong tay Giang Nam, nếu như Giang Nam dám can đảm tiến vào Hậu Thổ Thiên, tiến vào địa bàn của Ngục Pháp Thiên Vương, hậu quả có thể tưởng tượng.

- Các ngươi làm sao đình trệ ở trong thiên ngục?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, dò hỏi.

Mấy người vội vàng đem ngọn nguồn chuyện này nói một lần, mấy người bọn họ cùng bọn người Thiếu Soái Ma Soái ở Thiên Hà Cổ Đạo bắt Thiên mã hoang dại, mới vừa nắm vài đầu, liền gặp phải Thiên Hà Thủy sư thần quan thần tướng đến đây tuần sát, nói Thiên Mã là bọn hắn nuôi, cùng Thiên Hà Thủy sư phát sinh xung đột.

Mấy tiểu bối chạy trốn Thiên Hà Thủy sư đuổi giết, rất là hưng phấn, cho nên Nhạc Ấu Nương đề nghị nói:

- Chúng ta đi thiên ngục vui đùa một chút. Ta biết một đường tắt tiến vào thiên ngục.

Một đám tiểu tử to gan lớn mật hăng hái bừng bừng tỏ vẻ đồng ý. Nhạc Ấu Nương mang theo bọn họ từ đường tắt xông vào thiên ngục. Sau đó mấy người bọn họ liền bị ngục thủ trông chừng thiên ngục bắt được, đánh vào trong thiên lao.

- Như vậy sao?

Giang Nam liếc máu tươi hóa thân của Nhạc Ấu Nương một cái, đột nhiên cười lạnh nói:

- Ấu Nương, ngươi đang giở trò quỷ gì? Chuyện này do ngươi dựng lên, nếu không bọn họ làm sao sẽ lâm vào trong thiên ngục? Ngươi nói một chút đi.

Nhạc Ấu Nương trầm mặc chốc lát, nghiêm nghị nói:

- Sư tôn, ta có một người thân nhất, bị giam ở trong thiên ngục. Sở dĩ ta đề nghị xông vào thiên ngục, thật ra chính là nghĩ mượn lực lượng của bọn họ, cứu ra vị thân nhân kia. Chẳng qua là không nghĩ tới làm liên lụy tới mấy vị sư huynh sư thúc. . .

- Năm đó thời điểm ngươi bái ta làm thầy, thăm dò ta, liền bố trí một tòa Phong Cấm Đại Trận, sau khi ta phá trận, ngươi mới bằng lòng bái ta làm thầy.

Giang Nam nhớ tới chuyện lúc trước, từ từ nói:

- Khi đó, ngươi chính là muốn học cách phá giải Phong Cấm Đại Trận, đợi chờ tương lai cứu thân nhân của ngươi a?

- Bởi vì chuyện riêng của đệ tử. Liên luỵ các vị sư huynh sư thúc, đệ tử cam nguyện chịu phạt!

Nhạc Ấu Nương máu tươi hóa thân quỳ rạp trên đất.

Giang Nam lắc đầu, đứng dậy đi ra ngoài, lạnh nhạt nói:

- Phạt ngươi là phải phạt, ngươi trước quỳ ở đó. Không phải là muốn hóa thân của ngươi quỳ, mà là muốn chân thân của ngươi quỳ, đợi vi sư đến thiên ngục, mới cho phép ngươi đứng dậy.

- Sư tôn, ngươi tới cứu chúng ta?

Nhạc Ấu Nương mừng rỡ, đám người Tịch Trọng, Giang Lâm cũng không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng.

- Người trong thánh tông ta, không có phạm sai lầm, ngược lại bị trấn áp ở thiên ngục, chẳng phải là rơi mặt mũi của ta sao?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ta há có thể không cứu? Đừng nói thiên ngục, coi như là Thần Đế hậu cung, ta cũng muốn xông vào một lần! Bất quá, trước đó, ta còn cần đi chúc mừng Đô Thiên Thần Tôn. Các ngươi trước bị trấn áp mấy ngày, tiêu ma tính của các ngươi cũng tốt.

Sắc mặt đám người Nhạc Ấu Nương nhất thời khổ xuống.

Giang Nam chuẩn bị tốt hạ lễ, ngay sau đó đi tới Đô Thiên Phủ, thân là Đô Thiên Kỳ Chủ, Đô Thiên Thần Chủ tấn thăng làm Thần Tôn, há có thể không tự mình trình diện?

Không ngờ, hắn mới vừa đi tới Đô Thiên Phủ, chỉ thấy trong Đô Thiên Phủ không chỉ có Đô Thiên Kỳ Chủ, còn có mấy vị tồn tại xa lạ, từng cái từng cái hình dung cao cổ, hơi thở cực kỳ cường đại, mỗi một vị cũng là Thần Chủ cấp tiểu đầu sỏ!

Còn có mấy người, tu vi thực lực không phải chuyện đùa, là cao thủ đứng đầu trong Thần Chủ, thẳng đuổi theo Thần Tôn!

Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ, Nguyên Ngọc Kỳ Chủ liên tục hướng Giang Nam nháy mắt, ý bảo hắn mau đi ra.

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, đột nhiên chỉ cảm thấy từng ánh mắt rơi vào trên người của hắn, một Thần Chủ thần thánh trang nghiêm thu hồi ánh mắt, thanh âm dầy cộm nặng nề vang lên:

- Đô Thiên đạo hữu, ngươi trở thành Thần Tôn, tự nhiên là thật đáng mừng, đáng giá chúng ta tự mình tới, cùng ngươi chúc mừng. Ta lần này tới, là phụng Văn Hoán Thần Tôn chi mệnh, Văn Hoán Thần Tôn được biết đạo hữu tu thành Thần Tôn, cũng là cực kỳ vui mừng.

- Ha ha ha ha, các vị đạo huynh khách khí.

Đô Thiên Thần Tôn ngồi ở chủ vị, mặt mày hồng hào, nụ cười chân thành.

- Bất quá chúc mừng thuộc về chúc mừng.

Lại có một vị nữ Thần chủ trên mặt sát khí, cười lạnh nói:

- Ta nghe nói bộ hạ của đạo hữu có người làm xằng làm bậy, hư danh tiếng Đô Thiên, là mầm tai hoạ của Đô Thiên, đạo hữu trước đó không lâu bế quan không ra, nghĩ đến không biết chuyện này. Lần này mấy người chúng

ta tới, là mời đạo hữu diệt trừ mầm tai hoạ!

Chương 1363: Thần Tôn Hung Uy. (2)

- Nghĩ đến, đạo hữu sẽ không không cho mấy người chúng ta cái mặt mũi này a?

Một vị Thần Chủ khác đỉnh đầu kim đấu huyền phù, phun ra nuốt vào hư không, hẳn là Trì Pháp Thiên Vương môn hạ, thản nhiên nói:

- Cái bại hoại này, giết sư đệ Liêm Tông của ta, lại giết Chương Dật Tôn Vương ái đồ Tưởng Ngư Chân Thần, còn giết vợ của Thiên Hà Thần Chủ, môn sinh cùng đệ tử của các đại cự đầu chết thảm ở trong tay bại hoại đếm không xuể! Hôm nay bọn ta tới, một là vì đạo hữu chúc mừng, một là mời đạo hữu chủ trì công đạo!

- Trong Đô Thiên ta lại có bại hoại bực này?

Đô Thiên Thần Tôn ngạc nhiên, cười tủm tỉm nói:

- Ta thật sự không biết chuyện này. Xin hỏi bại hoại này rốt cuộc là người nào? Ta chắc chắn sẽ không làm việc thiên tư trái pháp luật, nhất định sẽ cho các vị đạo huynh một cái công đạo!

Bá bá bá!

Từng tia ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, Thiên Hà Thần Chủ lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn không nhận tội đền tội?

Đô Thiên Thần Chủ tức cười, bật cười nói:

- Chư vị, các ngươi nhận lầm rồi, tiểu tử này không phải là Huyền Thiên Giáo Chủ gì, mà là một vị Kỳ Chủ dưới trướng ta mà thôi. Hắn gọi A Đại,

theo ta đã lâu, luôn luôn trung hậu đàng hoàng. A Đại, còn không bái kiến những đạo huynh này?

Giang Nam thi lễ nói:

- A Đại gặp qua các vị đạo huynh.

Trong Đô Thiên Phủ, nhiều Thần Chủ sắc mặt xanh mét, vị nữ Thần chủ kia phất tay áo, bỗng nhiên đứng dậy. Nàng này đứng dậy, mọi người mới phát giác vóc người nàng nhỏ thấp giống như đồng tử. Đứng ở trong nhiều Thần Chủ vĩ ngạn lộ ra vẻ có chút buồn cười, lạnh lùng nói: xem chương mới tại tunghoanh(.)com

- Đô Thiên lão nhi, Quách Tứ Nương ta tới chúc mừng ngươi, là cho ngươi một cái mặt mũi! Ngươi coi là vật gì, một lão nhi rửa sạch, lên không được mặt bàn, hôm nay ngươi dám đến tiêu khiển chúng ta!

Những Thần Chủ khác cũng có chút tức giận, một Thần Chủ cười lạnh nói:

- Đô Thiên Thần Tôn, ngươi mặc dù thành tựu Thần Tôn, nhưng Thần Giới Chư Thiên cũng không phải là địa phương ngươi có thể càn rỡ, nghĩ hồ lộng chúng ta như vậy, không khỏi có chút khinh người quá đáng đi?

- Đô Thiên Thần Tôn, ngươi cho rằng ngươi tu thành Thần Tôn, liền có thể càn rỡ sao ? Hôm nay chúng ta không phải là tới chúc mừng ngươi, mà là muốn ngươi giao người! Nếu ngươi không giao người, Đô Thiên Thần Giới của ngươi liền vĩnh viễn không ngày yên tĩnh!

- Ngươi nên biết lai lịch của chúng ta, người sau lưng chúng ta là ngươi chọc không nổi, nếu ngươi biết điều một chút làm đầu sỏ rửa sạch. Kia còn thôi, ngươi nếu không ngoan, ngươi cái Thần Tôn tân tấn này liền không cần tiếp tục tồn tại đi xuống!

. . .

Gương mặt mập đô đô của Đô Thiên Thần Tôn chất đầy nụ cười, liên tục hướng mọi người thở dài nói:

- Đô Thiên ta thừa hành quy củ xưa nay, không tham dự đến quyền lực tranh đấu của chư thiên vạn giới, chư thiên vạn giới đầu sỏ, cũng không thể tham dự Đô Thiên ta. Đây là chín đại Bổ Thiên thần nhân sở phong, cho phép Đô Thiên ta có quyền lực siêu nhiên thiên ngoại. Từ cổ chí kim hai mươi bảy triều Thần Đế, tính cả Quang Vũ Thần Đế, đã có hai mươi tám triều, hai mươi tám triều Thần Đế cũng chưa từng hư cái quy củ này. Các vị đạo hữu, không phải là muốn hư quy củ chứ?

Nhiều Thần Chủ sắc mặt cứng đờ, Đô Thiên độc lập ở ngoài Chư Thiên thần giới, rời xa phân tranh, đây thật là hơn năm ngàn vạn năm tới định ra quy củ, các triều đại Thần Đế đổi thay cũng không dám không tuân theo cái quy củ này, thậm chí ngay cả lúc Đế chiến, cũng không có người đối phó Đô Thiên, Đô Thiên cũng không tham dự đầu sỏ tranh đấu.

Chín đại Bổ Thiên thần nhân chẳng biết tại sao phong cho Đô Thiên cái quyền lực này, nếu như không tuân theo cái quy củ này, ở trong Đô Thiên động thủ, đối với bọn họ mà nói, đúng là rất có áp lực.

- Đô Thiên quy củ, chúng ta tự nhiên biết.

Đột nhiên một thanh âm từ trên trời truyền đến, khoảng cách Đô Thiên Thần Giới hết sức xa xôi, sau một khắc, cái thanh âm này đã gần trong gang tấc, ở bên tai mọi người nổ vang, chỉ thấy từng cái từng cái văn tự xuất kim chói hiện ở bên trong Đô Thiên Thần Phủ, từng cái từng cái chữ nổ tung, kim quang bộc phát, uy năng khôn cùng cổn động, làm cho nhiều Thần Chủ không ngừng lui về phía sau.

- Bất quá, Bổ Thiên thần nhân hôm nay đã mục nát, đương kim đại thế, Bổ Thiên thần nhân lập hạ quy củ tự nhiên mất đi hiệu lực!

Kim quang đột nhiên thu lại, hóa thành một bàn tay kim chói, hướng Giang Nam chộp tới, rõ ràng là muốn ở trước mặt Đô Thiên Thần Tôn, đem

Giang Nam bắt đi, chính là một Thần Tôn xuất thủ!

Người này xuất thủ, mặc dù trên đầu lưỡi đối với Bổ Thiên thần nhân có chút khinh thường, nhưng như cũ chưa từng triển lộ hình dáng, cũng là sợ Bổ Thiên thần nhân truy cứu.

Bất quá, không tuân theo Bổ Thiên thần nhân lập quy củ, cũng có thể thấy được, ở trong loạn thế này, lực chấn nhiếp của Chư Thiên thần nhân đã giảm đi, để cho không biết bao nhiêu người sinh ra tâm tư khác thường.

Hô…

Đại kỳ phía sau Đô Thiên Thần Tôn đột nhiên cổn động, gào thét cuồn cuộn nổi lên, đại kỳ cùng bàn tay kia kịch liệt va chạm, đem kim thủ cắn nát.

- Tẩy Địa Thần Tôn, ngươi lại dám phá thần thông của ta? Ngươi chỉ là một Thần Tôn mới vừa tấn chức, liền dám can đảm hướng ta động thủ?

Cái thanh âm kia không biết từ chỗ nào truyền đến, liên tục cười lạnh, tiếp theo một cổ uy nghiêm kinh khủng xuyên thấu không gian nặng nề, xuyên thủng hàng rào Đô Thiên Thần Giới, trầm trọng vô cùng, ép tới nhiều Thần Chủ trong Đô Thiên Phủ nơm nớp lo sợ, chỉ thấy mội đại thủ ầm ầm đánh nát Đô Thiên hư không, ầm hướng Đô Thiên Phủ hung hăng chụp được!

Một chưởng này rộng lớn vô cùng, dầy cộm nặng nề vô cùng, vân tay đạo văn giống như cầu vồng che trời, chi chít, không ngừng lưu chuyển, cắn nát hết thảy, che dấu bầu trời bao la của Đô Thiên Thần Giới!

Một chưởng này, là vị Cổ lão Thần Tôn kia toàn lực một chưởng, chẳng những muốn đem Giang Nam đánh nát, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Tôn cũng muốn bị thương nặng!

Chủ nhân cái bàn tay này, tuyệt đối là một người đã tiến vào Thần Tôn cảnh giới không biết bao nhiêu vạn năm, tu vi của hắn sâu, nếu so với Đô Thiên Thần Tôn mới vừa tấn thăng đến Thần Tôn cảnh giới cường đại hơn mấy lần!

- Là lúc nên để cho ngươi biết, cái gì gọi là trời cao đất rộng!

Đô Thiên Phủ ở trước mặt một chưởng này giống như giấy, bắt đầu sụp đổ tan rã, Đô Thiên Thần Chủ ngồi ở trên thần vị, ngẩng đầu nhìn bàn tay oanh tới, đột nhiên đầu vai nhẹ nhàng chấn động, đại kỳ lơ lửng, đột nhiên biến mất.

Sau một khắc, thủ chưởng oanh tới kia tới cổ tay mà đứt, thần huyết dài sái, bị mặt đại kỳ này sinh sôi chặc đứt.

- Mặt đại kỳ này là Đế Binh?

Trong hư không truyền đến một tiếng kêu đau đớn, dị tượng đầy trời biến mất, chỉ còn lại có một bàn tay từ phía trên rơi xuống.

Đô Thiên Thần Tôn thu đại kỳ, ánh mắt từ trên mặt đám người Quách Tứ Nương, Thiên Hà Thần Chủ chấn động vô cùng quét qua, cười tủm tỉm nói:

- Chư vị đạo hữu, mới vừa rồi chúng ta nói đến chỗ nào rồi?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1364: Không Người Nào Có Thể Ngăn Chặn. (1)

Đám người Thiên Hà Thần Chủ nhìn Thần Tôn mập đô đô này tươi cười, trong lòng không khỏi cảm thấy lạnh cả người.

Thời điểm Đô Thiên Thần Tôn vẫn còn là Thần Chủ, luôn luôn hòa hòa khí khí, tùy ý người đùa cợt, đánh cũng tùy chi, mắng cũng tùy chi, cơ hồ mọi người của chư thiên vạn giới, vô luận Thần Ma hay là tu sĩ, đối với hắn cũng có chút xem thường.

Tỷ như Giang Nam thời kỳ vẫn còn là Thiên Cung cảnh giới, liền từng nói qua một câu cận kề cái chết cũng không vào Đô Thiên Thần Giới.

Mấy người Thiên Hà Thần Chủ hùng hổ mà đến, chính là biết Đô Thiên Thần Tôn là một người nhát gan sợ phiền phức, vì vậy biết rõ hắn trở thành Thần Tôn, cũng dám can đảm tới cửa, buộc hắn giao ra Giang Nam.

Ai ngờ Đô Thiên Thần Tôn thật không ngờ mạnh mẽ, vừa ra tay liền để cho một vị Thần Tôn nổi danh bị thương, trực tiếp đem tay của đối phương chặt đứt, làm cho đối phương ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ, chỉ có thể nén giận.

Hắn mới vừa tấn thăng làm Thần Tôn, còn đối phương đã trở thành Thần Tôn không biết bao nhiêu vạn năm, trong chuyện này thực lực tu vi chênh lệch, đạt hơn gấp mười lần!

Nhưng mà vị Thần Tôn kia lại thua, bị bại cực kỳ dứt khoát lưu loát!

Dĩ nhiên, này cũng không thể nói rằng Đô Thiên Thần Tôn vượt xa vị Thần Tôn kia, mà là mặt "Tẩy địa" đại kỳ trong tay của hắn thật sự quá mạnh mẽ, mạnh mẽ đến có thể cùng Chứng Đế chi bảo sánh ngang, đem thực lực của hắn phóng lớn hơn rất nhiều lần.

Mặt đại kỳ này là đại kỳ mà lịch đại đứng đầu Đô Thiên mới có thể chưởng khống, dùng để tu bổ hư không tổn hại, bình phục thiên địa bị thương, từ xưa đến nay, không biết bao nhiêu người gặp qua mặt đại kỳ này, nhưng không có ai biết, mặt đại kỳ này uy năng thật không ngờ mạnh mẽ.

Cơ hồ tất cả mọi người đem mặt đại kỳ này làm thành công cụ tu bổ hư không, không có suy nghĩ nhiều.

- Khụ khụ, chúng ta liền không quấy rầy . . .

Đám người Thiên Hà Thần Chủ Quách Tứ Nương từng cái từng cái đứng dậy, cáo từ rời đi. Đô Thiên Thần Tôn đưa tiễn, cười tủm tỉm nói:

- Chư vị đạo huynh có rãnh rỗi thường tới, sau này nếu kêu gọi một tiếng, ta tất nhiên đi trước tẩy địa.

Đám người Thiên Hà Thần Chủ khúm núm, không dám nói nhiều.

Nhiều Thần Chủ từ trước chưa từng đem mập lão đầu này coi vào đâu, cảm thấy hắn là Thần Chủ uất ức nhất trong Thần Chủ, mặc dù trở thành Thần Tôn cũng là Thần Tôn uất ức nhất, vì vậy hùng hổ mà đến, hưng sư vấn tội, nhưng không ngờ Đô Thiên Thần Tôn cư nhiên mạnh mẽ như thế.

- Đô Thiên Thần Tôn chưởng khống trọng bảo, uy lực không thua Chứng Đế chi bảo, cho dù Thần Tôn sau lưng chúng ta cũng bắt không được hắn, hôm nay nên làm cái gì bây giờ?

Chúng Thần chủ rời Đô Thiên Thần Giới, Quách Tứ Nương hỏi.

- Trở về nhà.

Một Thần Chủ bất đắc dĩ nói:

- Hôm nay tiểu tử họ Giang kia núp ở Đô Thiên Thần Giới không ra. Thần Tôn sau lưng chúng ta cũng không làm gì được Đô Thiên Thần Tôn. Chỉ có thể trước phái người quản chế Đô Thiên Thần Giới. Chỉ cần họ Giang

đi ra ngoài, liền chém giết.

Những Thần Chủ khác rối rít gật đầu đồng ý, sai người giám thị Đô Thiên Thần Giới.

Lúc này Giang Nam cùng đám người Phong Hoa Kỳ Chủ đã sớm tiến lên, khiêng bàn tay Thần Tôn, thủ chưởng khổng lồ ước chừng lớn trăm dặm, trong đó tích chứa Thần Tôn đạo tắc làm người ta sợ hãi, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng cảm giác được, nếu như bàn tay Thần Tôn này phách về phía mình, tuyệt đối sẽ đem mình chấn vỡ dễ dàng!

Vị Thần Tôn chưa từng lộ diện kia nén giận mà đến, dưới một kích, trong lòng bàn tay ẩn chứa ba bốn thành pháp lực bản thân, cổ pháp lực này vốn hẳn nên ở lúc tay Thần Tôn bị chém đứt trở lại trong cơ thể chủ nhân. Nhưng mà tình huống ngoài dự đoán của mọi người.

Mặt đại kỳ kia của Đô Thiên Thần Tôn chính là một trong mười ba mặt chủ kỳ của Luyện Thiên đại trận, Luyện Thiên đại trận, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể đề luyện ra, huống chi là tu vi của một Thần Tôn?

Lúc Đại kỳ chém xuống bàn tay Thần Tôn kia, bộ phận tu vi này cũng bị chém xuống, không cách nào trở lại trong cơ thể mình!

- Chư vị Kỳ Chủ, ta hôm nay thành tựu Thần Tôn, liền tặng các ngươi một chút chỗ tốt, đem Thần Tôn ba bốn thành pháp lực này, tặng cho các ngươi.

Đô Thiên Thần Tôn ha hả cười một tiếng, đột nhiên chỉ một ngón tay, chỉ thấy đại kỳ bay lên, bá một tiếng bao lấy tay Thần Tôn kia, trong khoảnh khắc liền đem bàn tay Thần Tôn này luyện hóa, trong tay Thần Tôn pháp lực khổng lồ bị luyện hóa sạch sẽ, biến thành vật vô chủ, phân giải vô số Thiên Đạo đạo tắc đầy đủ.

- Luyện Thiên đại trận còn có thể dùng như vậy?

Giang Nam động dung, Luyện Thiên đại trận đem tu vi pháp lực người

khác luyện hóa, làm của riêng, không ngừng thôn phệ, tất nhiên có thể làm cho bản thân không ngừng lớn mạnh, quả thực là một môn công pháp vô cùng kinh khủng!

- Nếu hóa thân thứ sáu của ta tu luyện Luyện Thiên đại trận, tu vi tiến cảnh chỉ sợ so sánh với hóa thân thứ năm nhanh hơn!

Hắn trong lòng thình thịch đập loạn, luyện hóa thôn phệ pháp lực những người khác, không ngừng lớn mạnh tự thân, quả thực nghịch thiên, không hổ là đại trận có thể đề luyện Thiên Đạo.

Bất quá, Luyện Thiên đại trận đầy đủ có Thập Tam Môn Đế cấp công pháp, còn có nhiều Thần Quân Thần Tôn cấp công pháp, tổ hợp ở chung một chỗ, mới thật sự là Luyện Thiên đại trận, mà hắn hôm nay chỉ thôi diễn ra một môn Đế cấp công pháp, muốn tu thành hóa thân thứ sáu, thì còn cần thời gian rất dài.

Đô Thiên Thần Tôn tâm niệm vừa động, những đạo tắc này bay múa, phân mười ba phần, rối rít rơi vào trong cơ thể mấy người Phong Hoa Kỳ Chủ, Mão Thiên Kỳ Chủ. Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ phần lớn đã tu thành Chân Thần, nhận được mấy trăm đạo đạo tắc đầy đủ, từng cái từng cái buồn bực rống, hơi thở kịch liệt đề thăng, liên tiếp tăng vọt, chỉ ở chốc lát công phu ngắn ngủn, tu vi thực lực của bọn họ liền bạo tăng mấy lần!

Mà trong mười ba Kỳ Chủ cũng có mấy vị Thiên Thần, bị những đạo tắc này rơi vào thể nội, cùng pháp lực bản thân tương dung, từng cái từng cái lần lượt đột phá, tu thành Chân Thần, tu vi thực lực bạo tăng!

Giang Nam cũng nhận được hơn 300 đạo đạo tắc đầy đủ, những đạo tắc này rơi vào trong cơ thể hắn, nhưng hắn không có đem nó cùng pháp lực bản thân tương dung, mà là Tử Phủ đại khai, đem những đạo tắc này thu vào trong Tử Phủ.

- Vì sao Huyền Thiên Kỳ Chủ không luyện hóa đạo tắc, dung nhập vào trong pháp lực bản thân?

Phong Hoa Kỳ Chủ nhìn thấy tu vi của hắn không có tăng trưởng chút nào, không khỏi buồn bực nói.

Giang Nam lắc đầu:

- Này dù sao không phải là pháp lực mình tu luyện mà đến, ta sợ cho dung nạp những đạo tắc này, đối với căn cơ của mình có ảnh hưởng.

Mão Thiên Kỳ Chủ cười nói:

- Huyền Thiên Kỳ Chủ, ngươi quá lo lắng. Những đạo tắc này bị Thần Tôn luyện hóa, nguyên chủ nhân sở hữu lạc ấn cũng bị xóa đi, không còn một chút tung tích, luyện vào trong cơ thể chúng ta, không có nửa phần không thích, làm sao có căn cơ không yên?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1365: Không Người Nào Có Thể Ngăn Chặn. (2)

Đô Thiên Thần Tôn giơ tay lên, ha hả cười nói:

- Hắn có ý nghĩ của mình, các ngươi không cần khuyên hắn. Tử Xuyên, ta đã biết ngươi mấy ngày nay sở tác sở vi, sau này ngươi không nên rời khỏi Đô Thiên, nếu không ngươi ra ngoài, những đầu sỏ kia tìm ngươi làm phiền, ngay cả ta cũng che không được ngươi.

Giang Nam khom người nói:

- Đa tạ Thần Tôn, bất quá mấy người môn hạ của ta hôm nay bị vây ở một hiểm địa, phải ra cửa cứu. Kính xin Thần Tôn tha lỗi.

Đô Thiên Thần Tôn cau mày, lắc đầu nói:

- Môn hạ đệ tử của ngươi bị vây, để cho những Kỳ Chủ khác đi cứu là được, duy chỉ có ngươi không thể đi.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Những môn hạ của ta bị vây ở trong thiên ngục. Vị Kỳ Chủ nào có thể cứu?

- Thiên ngục?

Đô Thiên Thần Tôn hơi ngẩn ra, cũng cảm giác được khó giải quyết nói:

- Thiên ngục là địa phương nào? Cho dù là ta bị vây ở đó cũng mơ tưởng thoát thân, ngươi đi cũng là bánh bao thịt đánh chó! Khoan hãy nói, ngươi ra ngoài, tất nhiên sẽ có Thần Chủ Thần Tôn hướng ngươi xuất thủ, cũng là một tử lộ, vô luận như thế nào, hôm nay ngươi không thể rời Đô Thiên!

Giang Nam thân thể đĩnh trực, thản nhiên nói:

- Hôm nay ta phải rời Đô Thiên cứu người. Thần Tôn tha lỗi!

Đô Thiên Thần Tôn tàn bạo nhìn chằm chằm hắn, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, cánh ngươi cứng rắn rồi sao? Bản thân ta muốn nhìn ngươi có thể từ trong tay của ta đi ra Đô Thiên hay không!

Giang Nam mở to mắt nhìn lại, con ngươi hai người trừng tròn xoe, người nào cũng không chịu thối lui. Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ không khỏi âm thầm thay Giang Nam đổ mồ hôi lạnh.

Giang Nam đột nhiên mặt dãn ra cười nói:

- Thần Tôn, ta biết ngươi là suy nghĩ cho ta, bất quá người ta nhất định sẽ cứu. Không bằng ta và ngươi đánh cuộc, ta mặc ngươi bày Thần Cấm, để cho ta tới phá cấm, xem một chút ta có thể phá vỡ hay không, có thể từ trong tay ngươi chạy trốn hay không. Nếu Thần Tôn không cản được ta, những Thần Tôn khác cũng không cản được ta, ý của ngươi như thế nào?

- Ta bày Thần Cấm, ngươi tới phá cấm?

Gương mặt mập đô đô của Đô Thiên Thần Tôn lộ ra nụ cười, vỗ tay cười nói:

- Chỉ là một Thần Minh, liền dám phá Thần Tôn Thần Cấm, ngươi khẩu khí thật lớn! Khó trách ngươi đắc tội nhiều đầu sỏ như vậy, nếu như ngươi không phải là Đô Thiên Kỳ Chủ ta, ta nghe lời này của ngươi cũng sẽ bị ngươi làm tức hộc máu. Tốt, ngươi đã có đảm lược, ta thành toàn ngươi!

Thân thể mập mạp của hắn nhẹ nhàng thoáng một cái, quanh thân vô số đạo tắc bay ra, mỹ lệ vô cùng, nhanh chóng cùng Đô Thiên Thần Giới hư không tương dung, trong khoảnh khắc, những đạo tắc này biến mất không thấy gì nữa, hoàn toàn dung nhập vào trong hư không, vô ảnh vô tung.

Trên bầu trời, chỉ còn lại có từng đạo tắc hóa thành mặt trời chói chan, hừng hực thiêu đốt, chiếu rọi hư minh.

- Tốt lắm!

Đô Thiên Thần Tôn lười biếng tựa vào trên bảo tọa, cười tủm tỉm nói:

- Đây là Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm, bao phủ chu vi trăm vạn dặm hư không, nếu ngươi có thể từ trong Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm của ta chạy trốn, ngươi muốn đi nơi nào, ta cũng sẽ không cản ngươi.

Đám người Phong Hoa Kỳ Chủ, Mão Thiên Kỳ Chủ động dung, bọn họ đối với Đô Thiên Thần Tôn biết gốc biết rễ, biết hắn tu luyện chính là Đô Thiên Thần Chiếu Kinh!

Môn kinh điển này ở chư thiên vạn giới truyền lưu cực kỳ rộng lớn, nhưng chỉ là tàn thiên, so với Đô Thiên Thần Chiếu Kinh chân chính là nhỏ không đáng kể, duy chỉ có Đô Thiên Thần Tôn là lấy được Đô Thiên Thần Chiếu Kinh đầy đủ, là từ lịch đại đứng đầu Đô Thiên lưu truyền tới nay.

Môn kinh điển này uy lực không phải chuyện đùa, cùng Đô Thiên Thần Tôn chưởng khống mặt chủ kỳ kia là cùng một loại công pháp, trong đó Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm, là một loại thủ đoạn phong cấm vô cùng lợi hại.

Có thể nói, Đô Thiên Thần Tôn một đạo phong cấm này, cho dù là Thần Tôn tới phá, cũng phải rất nhức đầu!

- Thần Tôn đây là quyết tâm muốn đem Huyền Thiên Kỳ Chủ vây ở trong Đô Thiên a. . .

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ mới vừa nói ra lời này, đột nhiên chỉ thấy thân thể Giang Nam vừa động, quanh thân mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ tung bay, đó là lấy đạo tắc bản thân ngưng tụ tạo thành đại kỳ, bọc hắn chợt lóe tiếp xúc, bỗng nhiên ở giữa truyền vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa!

Đô Thiên Thần Tôn bỗng nhiên đứng dậy, trong mắt nhỏ lộ ra vẻ không thể tin được, hắn có thể cảm giác được, giờ phút này Giang Nam ở trong Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm của hắn tùy ý xuyên qua, dễ dàng liền xuyên qua

Thần Cấm hắn bày!

Giang Nam mới vừa xuyên qua Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm, đột nhiên trước mắt tối đen, chỉ thấy đại màn che trời, đại kỳ phần phật, đem trọn Đô Thiên Thần Giới che dấu. Hắn thi triển Luyện Thiên đại trận có thể phá vỡ Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm, nhưng phá không ra mặt đại kỳ này.

- Thần Tôn, ta đã phá vỡ đại cấm của ngươi, vì sao còn muốn cản ta?

Sắc mặt Giang Nam hơi trầm xuống, cao giọng nói.

Đô Thiên Thần Tôn đứng ở trên đại kỳ, đại kỳ ba động, Giang Nam chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể kháng cự truyền đến, đem mình cuồn cuộn nổi lên, rơi vào trên mặt cờ.

- Ta lưu không được ngươi, những Thần Tôn khác cũng lưu không được ngươi, thiên ngục ngươi cũng có thể đi được.

Đô Thiên Thần Tôn đưa tới một quyển bảo sách, ha hả cười nói:

- Đây là đứng đầu Đô Thiên đời thứ nhất lưu lại bảo quyển, trong đó ghi lại Đô Thiên Thần Chiếu Kinh đầy đủ, ta xem ngươi đối với Bổ Thiên đại trận có nhiều nghiên cứu, rất có tài tẩy địa. Ta rất coi trọng ngươi, cảm thấy ngươi đủ để đảm nhiệm đứng đầu Đô Thiên kế tiếp, ngươi cầm đi tu luyện.

- Hạ nhiệm đứng đầu Đô Thiên?

Sắc mặt Giang Nam phát khổ, lúng ta lúng túng nói:

- Thần Tôn, ta cảm thấy được sao, ta còn muốn làm những chuyện khác, không muốn cả đời tẩy địa. . .

- Đi đi, thiếu niên dũng cảm!

Đô Thiên Thần Tôn run đại kỳ lên, đưa hắn ra Đô Thiên Thần Giới.

Đô Thiên Thần Tôn đem Giang Nam đưa ra Đô Thiên Thần Giới, lập tức

trở về Đô Thiên Phủ, dưới trướng mười hai Kỳ Chủ chưa rời đi, lão nhân tôn mập này cười híp mắt phân phó nói:

- Huyền Thiên Kỳ Chủ đã rời Đô Thiên Thần Giới, dọc theo đường đi tất có ác chiến, các ngươi đem người đi theo phía sau hắn, gặp phải hư không đánh nát, trực tiếp tu bổ, không nên làm mất danh tiếng Đô Thiên ta.

Phong Hoa, Mão Thiên, Nguyên Ngọc chúng Kỳ Chủ lĩnh mệnh, khom người nói:

- Chúng ta đi theo Huyền Thiên sư đệ, nếu gặp bị vây công, có muốn xuất thủ tương trợ hay không?

- Giúp cái gì?

Đô Thiên Thần Tôn ha hả cười nói:

- Các ngươi chỉ để ý tẩy địa, những thứ khác không cần để ý tới.

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ trù trừ nói:

- Nếu Huyền Thiên sư đệ bị đánh chết thì sao?

- Ai dám?

Đô Thiên Thần Tôn cười lạnh nói:

- Đánh chết người Đô Thiên ta, coi lão tử là ngồi không sao?

Nguyên Ngọc Kỳ Chủ le lưỡi, cùng với Kỳ Chủ khác liếc mắt nhìn nhau, sau đó rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1366: Đánh Chặn Đường Huyền Thiên Giáo Chủ. (1)

Thân hình Giang Nam mới vừa xuất hiện ở ngoài Đô Thiên Thần Giới, lập tức khiến cho không biết bao nhiêu người chú ý, từng tôn Thiên Thần Chân Thần từ trong hư không hiện lên, ánh mắt rơi vào trên người của hắn.

Giang Nam ở ngoài Thần Đô Câu Trần Thiên giết cường giả các thế lực lớn quá nhiều, đã sớm đưa tới Chư Thiên đầu sỏ tức giận, chẳng qua là Đô Thiên Thần Giới địa vị cao cả, có Bổ Thiên thần nhân định ra quy củ, những đầu sỏ này không dám trực tiếp tiến vào Đô Thiên đòi Đô Thiên Thần Tôn giao người, cho nên mới phải phái tới nhiều cường giả quản chế Đô Thiên.

- Tiểu tử kia đi ra!

- Mau bẩm báo chủ công!

- Trăm triệu lần không thể để cho hắn chạy thoát!

...

Từng đạo tin tức vào giờ khắc này bị truyền lại đi ra ngoài, thông báo nhiều Chư Thiên đầu sỏ, Giang Nam tựa như không có cảm thấy, tiếp tục không nhanh không chậm bay về phía trước, thầm nghĩ:

- Để cho ta cả đời tẩy địa? Ta ở chư thiên vạn giới còn có thật nhiều người quen, nếu gặp phải bọn người Diệu Đế, Tam Khuyết, Hạo Thiếu Quân, gặp mặt chào hỏi, tẩy địa giáo chủ, tẩy địa... con mẹ nó? Ta chẳng phải là rất không có mặt mũi? Này còn thôi, tương lai ta có con cái, chẳng phải là muốn xưng là tẩy địa thiếu chủ? Nếu gặp mặt chào hỏi, tẩy địa giáo chủ, tẩy địa phu nhân, các ngươi cùng tẩy địa thiếu chủ cùng nhau tẩy địa sao? Kia cũng có chút lúng túng...

- Cái đứng đầu Đô Thiên này, người nào thích làm thì làm đi, ta không thể

nào cả đời ở Đô Thiên! Bất quá nói trở lại, Đô Thiên Thần Chiếu Kinh cũng là một môn Đế cấp tuyệt học cường đại, nhất định phải tu luyện.

Hắn triển khai bảo quyển mà Đô Thiên Thần Tôn đưa cho hắn, vừa đi vừa tính toán, Đô Thiên Thần Chiếu Kinh đầy đủ thuộc về một khâu chủ yếu nhất trong Luyện Thiên đại trận, là một trong mười ba Đế cấp kinh điển, kinh điển này bao hàm ở trong mặt đại kỳ Đô Thiên Thần Tôn chưởng khống kia, lịch đại đứng đầu Đô Thiên phải tu luyện môn công pháp này, mới có thể chưởng khống mặt chủ kỳ kia.

Giang Nam đã đem Thập Tam Môn Đế cấp kinh điển thôi diễn ra một môn, hôm nay lần nữa được Đô Thiên Thần Chiếu Kinh này, liền đã có hai môn, đợi một thời gian, thôi diễn ra mười một Đế cấp kinh điển, hắn là có thể luyện thành hóa thân thứ sáu, chưởng khống Luyện Thiên đại trận!

Luyện Thiên đại trận đem 13 môn Đế cấp kinh điển dung làm một thể, có thể thấy được đại trận này là hung hãn bực nào, tuyệt đối là nếu so với Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh, Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh còn muốn kinh khủng cùng cao đẳng hơn!

Luyện Thiên đại trận mười ba Đế cấp kinh điển, mỗi nhiều ra một môn, uy năng tòa đại trận này liền cao hơn nhất phân, mà Luyện Thiên đại trận càng mạnh, đại biểu thủ đoạn chạy trốn của Giang Nam liền càng cao.

Mọi người đều biết, hư không nghiền nát, tu sĩ cùng Thần Ma liền không cách nào ẩn nặc ở trong hư không, tất nhiên sẽ bị bức phải hiện hình.

Mà Luyện Thiên đại trận ngay cả hư không nghiền nát cũng có thể tu bổ, ngoài mặt xem ra, đây chính là một loại thủ đoạn Bổ Thiên mà thôi, nhưng mà đồng dạng cũng ý nghĩa, hư không nghiền nát không cách nào đưa hắn từ trong hư không nghiền nát bức ra, chân chính làm được tới vô ảnh đi vô tung!

Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là, loại Luyện Thiên đại trận này nếu như đạt tới cảnh giới cực cao, là có thể không nhìn hết thảy trận pháp Thần

Thông Thần Cấm công kích, bất kỳ công kích căn bản không cách nào rơi vào thân!

Cái này là vô cùng biến thái cùng kinh khủng!

Giang Nam phá vỡ Đô Thiên Thần Tôn Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm, chính là dựa vào loại thủ đoạn này, chẳng qua là Đô Thiên Thần Tôn mặc dù bày Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm, nhưng chưa từng để cho đạo Thần Cấm này vận chuyển. Nếu như Đô Thiên Thần Chiếu đại cấm thúc dục, trong thời gian ngắn thiên biến vạn hóa, mỗi một khắc cũng có vô số loại biến hóa diễn sinh, ở dưới loại tình huống này Giang Nam muốn phá cấm ra, sẽ gặp khó khăn vô số lần!

- Nếu như ta trực tiếp đi Hậu Thổ Thiên, từ địa giới mà Ngục Pháp Thiên Vương thống trị tiến vào thiên ngục, chính là tự chui đầu vào lưới, nhất định sẽ bị Ngục Pháp Thiên Vương giết chết. Không bằng từ đường tắt mà bọn người Ấu Nương tiến vào thiên ngục xông vào, tiến vào đường tắt thiên ngục ở Thiên Hà Cổ Đạo, từ nơi này tiến vào thiên ngục, khiến cho chú ý ít nhất.

Giang Nam nghĩ tới đây, lập tức chuyển hướng, chạy thẳng tới Thiên Hà Cổ Đạo.

Thiên Hà đã sớm khô, thần thủy trong sông bị Quang Vũ Thần Đế na di đi ra ngoài, hóa thành Thiên Hải, hôm nay thiên hà chỉ còn lại có cổ đạo. Bất quá, Thiên Hà mặc dù khô khốc, nhưng Thiên Hà Thủy sư vẫn tồn tại, như cũ bảo tồn chế độ xây dựng.

- Huyền Thiên Giáo Chủ tới Thiên Hà Cổ Đạo ta?

Tin tức Giang Nam đổi đường đi Thiên Hà Cổ Đạo lập tức truyền tới trong tai nhiều đầu sỏ, Thiên Hà Thần Chủ chính là Đô thống Thiên Hà Thủy sư thủy quân, chưởng khống Bắc Hà Thủy sư, mười vạn Thần Ma Thủy sư đại quân, quyền thế ngút trời!

Thiên Hương phu nhân là vợ của Khiếu Mang Thiên Nguyên Hội Đại

Tôn, Nguyên Hội Đại Tôn lại là Thiên Hà Thủy sư Thủy sư Đô Đốc, một đời đầu sỏ, chưởng khống Thiên Hà Thủy sư, quyền cao chức trọng, bá chủ trong bá chủ, dưới trướng có mấy trăm vạn Thần Ma, có thể nói binh cường như vân!

- Ta đang muốn đi tìm hắn, không nghĩ tới người này đã chạy tới chịu chết!

Thiên Hà Thần Chủ nghe vậy ngẩn ra, ngay sau đó cười ha ha, diện mục lành lạnh, lạnh lùng nói:

- Lần này không có Đô Thiên Thần Tôn bảo vệ hắn, tất nhiên muốn hắn dựng thẳng đi vào!

Bắc Hà Thủy sư nhiều Chân Thần tụ tập, cũng là cường giả đỉnh cao trong Chân thần, còn có phó Đô thống là một Thần Chủ, khom người nói:

- Đại đô thống, có muốn thông báo Nguyên Hội đại lão gia một tiếng hay không?

- Chỉ là một Thần Minh, cần gì kinh động Nguyên Hội đại lão gia?

Thiên Hà Thần Chủ cười lạnh:

- Lần này người muốn giết Huyền Thiên Giáo Chủ, không chỉ có Bắc Hà Thủy sư ta, còn có nhiều Thần Chủ tiểu đầu sỏ, tỷ như Quách Tứ Nương, Đình Hạo Thần Chủ, Giải Thận Thần Chủ, Mục Tuyên Thần Chủ, Tang Đạo Thần Chủ, cũng đã biết được tin tức, chạy tới cùng ta liên hiệp! Cũng không có ít Thần Chủ ở nửa đường cướp giết, hắn có thể sống đi tới Thiên Hà ta hay không, cũng là số lượng không biết!

Mà vào lúc này, Giang Nam còn đang trên đường chạy tới Thiên Hà Cổ Đạo, đột nhiên chỉ nghe tiếng sấm rầm rập không ngừng, chấn động thiên địa, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, thấy trên bầu trời mây đen trận trận, mê chướng nặng nề dâng lên, chướng khí màu sắc rực rỡ hỗn hợp khói độc ở giữa không trung bắt đầu khởi động, tiếp theo trong mây mù hiện ra một đầu

Độc Thiềm hình thể to lớn, hai mắt nửa mở nửa khép, mơ màng muội muội, giống như nhật nguyệt che đậy.

Kịch Độc Thiềm Thừ khóe miệng chảy ra độc thủy cuồn cuộn, lỗ mũi phun ra khói độc, trong cổ họng phát ra thanh âm cô cô.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1367: Đánh Chặn Đường Huyền Thiên Giáo Chủ. (2)

Đột nhiên, đám mây độc bắt đầu khởi động, lại có một đầu đại xà xuất hiện ở trong mây mù, đại xà bích thanh, quay quanh ở chung một chỗ, cũng có vạn dặm chu vi, đỉnh đầu giơ lên, một cái đầu lưỡi màu đỏ tươi giống như dĩa ăn, ấp a ấp úng.

Lại có một đầu đại ngô công vạn dặm hiện lên ở trong mây mù, toàn thân kim quang, giống như làm bằng hoàng kim, hiển nhiên thân thể cứng rắn vô cùng, một tiết thân thể giãy dụa, mơ hồ có thể thấy được các chân tính bằng đơn vị hàng nghìn.

Lại có một đầu bò cạp toàn thân đen nhánh nhảy ra khói độc, ở giữa không trung nhanh chóng du tẩu, tốc độ nhanh như thiểm điện, cái đuôi móc câu bành bạch lay động.

Lại có một đầu thạch sùng, toàn thân xích đỏ như lửa, quanh thân cũng dấy lên hỏa độc hừng hực, gục ở trong sương mù.

Con ngươi Giang Nam co rút nhanh, năm đầu độc vật này to lớn không gì so sánh được, xác da hiện ra một mảnh đạo tắc dài hẹp thô to vô cùng, rõ ràng là yêu vật Thần Chủ cấp kịch độc!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi nhìn vài đầu bảo bối của ta như thế nào?

Một thần nhân đỉnh thiên lập địa đột nhiên xuất hiện ở trên đám mây độc, quanh thân ôn dịch quấn quanh, hóa thành đám mây độc, vạn vật suy vong, tràn ngập khí tức quỷ dị.

Ngũ đại độc vật bò lổm ngổm ở dưới chân của hắn, dịu ngoan vô cùng.

- Ôn Độc Thần Chủ?

Giang Nam dừng bước lại, cất cao giọng nói.

Trong tay Thần nhân kia nắm một cái túi, cười lạnh nói:

- Chính xác, chính là lão tử! Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi ở Thần Đô giết đồ nhi ta Phủ Tung Thiên Thần, núp ở Đô Thiên cũng thôi, không nghĩ tới một mình ngươi sống không nhịn được, lại nhảy ra chịu chết. Hôm nay, ta liền đem ngươi luyện chết!

- Phủ Tung Thiên Thần là người nào?

Giang Nam suy nghĩ một chút, thật sự không nhớ nổi kẻ kia rốt cuộc là người nào, áy náy nói:

- Xin lỗi, cuộc chiến Thần Đô, Thần Ma chết ở trong tay bổn giáo quá nhiều, thật sự không nhớ nổi cái nào là học trò cưng của ngươi.

Ôn Độc Thần Chủ giận dữ, quát lớn một tiếng, đầu độc thiềm kia cô một tiếng quái khiếu, một đạo phi mâu bắn nhanh ra, nhanh như tia chớp xuyên thủng ót Giang Nam.

- Dế nhũi, một chiêu liền đã chết sao?

Ôn Độc Thần Chủ cười ha ha, tiếng cười còn chưa rơi, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam bị xuyên thủng cái trán thân hình dần dần trở thành nhạt, từ từ biến mất, trong lòng cả kinh:

- Đạo tắc biến thành hư ảnh? Tiểu tử, ngươi lẫn mất rất nhanh! Ta xem ngươi có thể trốn tới chỗ nào? Ôn độc hàng thế!

Cái túi trong tay của hắn đột nhiên mở ra, vô số đám mây độc cuồn cuộn từ trong bao vải xông ra, chỉ một thoáng bao phủ đếm trăm vạn dặm không gian, nơi nơi là đám mây độc thảm đạm, thậm chí ngay cả hư không cũng bị đầu độc, biến thành chất lỏng thảm lục chảy xuống.

- Thì ra ngươi trốn ở chỗ này!

Ôn Độc Thần Chủ ha ha cười một tiếng, đại xà màu xanh đột nhiên mở cái miệng rộng, một ngụm thôn phệ trời cao, đem vạn dặm hư không cắn xuống, thân hình Giang Nam nhất thời xuất hiện ở phía trước đầu đại xà màu xanh kia, thân thể lay động, hiện ra Sâm La Pháp Tướng, vạn cánh tay mở ra, vạn đạo Sâm La Ấn hung hăng đắp xuống, đem đầu đại xà này đánh cho bể đầu chảy máu.

Răng rắc răng rắc, đại bò cạp độc màu đen đánh tới, hai kìm lớn trên dưới tung bay, cắt toái hư không, hướng Giang Nam cắt đi, Giang Nam chân mang Tinh Hà, thân thể càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn, từng đạo kiếm quang quay chung quanh trên dưới tung bay, rõ ràng là đem Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt đại thần thông phát huy đến mức tận cùng, đối chiến kìm lớn của đại bò cạp độc.

Bá...

Bóng đen vung vẩy, cái đuôi bò cạp kia đâm ra, đinh đinh đinh đẩy ra ngũ đại kiếm quang, đâm về đầu lâu của hắn, chỉ nghe đang một tiếng vang thật lớn, móc câu đâm vào trong cơ thể Giang Nam hiện ra Thiên Đạo Bảo Chung.

Thiên Đạo Bảo Chung nghiền nát, nhưng công kích này cũng bị đỡ, kiệt lực thu hồi, lại có thạch sùng xích hồng sắc đánh tới, độc hỏa khôn cùng hướng Giang Nam bao phủ, bốn chân thạch sùng như quái long, ở trong biển lửa điên cuồng hướng Giang Nam công tới.

Đại ngô công màu vàng chấn chân bay lên, phần phật xông vào biển lửa, rắc rắc ngụm lớn loạn cắn, vô số chân giống như lợi kiếm quay chung quanh Giang Nam mọi nơi cắt phá.

Lại có độc thiềm nhảy vào biển lửa, đại xà bơi vào biển lửa, ngũ đại độc vật quay chung quanh Giang Nam chém giết, giết đến Chư Thiên mờ mờ.

Giang Nam thân hóa vạn cánh tay, trong tay Thần Thông không ngừng bộc phát, đỉnh đầu thần quang bắt đầu khởi động, kiếp trước kiếp sau hai đại

chân thân hiện lên, mười hai Thiên Thần hóa thân hiện lên, từng đạo Thần Thông bắn ra, đem ngũ đại độc vật công kích đỡ hết.

- Tiểu tử này cũng có chút tài năng, năm tiểu bảo bảo của ta nhất thời chốc lát cũng bắt không được hắn, đồ nhi ta chết ở trong tay của hắn cũng không oan.

Sắc mặt Ôn Độc Thần Chủ âm trầm, đột nhiên tế lên túi, túi truyền đến một cỗ hấp lực kinh người, thôn phệ trời cao, ngay cả ngũ đại độc vật cùng Giang Nam cùng nhau thu vào trong bao vải.

- Bất quá muốn cùng Ôn Độc Thần Chủ ta đấu, ngươi còn kém xa lắm!

Ôn Độc Thần Chủ cười ha ha, thu túi, đang muốn thúc dục túi, đem Giang Nam luyện hóa, đột nhiên chỉ thấy trong bao vải thần quang bắt đầu khởi động, ngũ đại độc vật của mình biến mất cảm ứng, trong lòng biết không ổn, vội vàng mở túi ra nhìn lại, chỉ thấy quanh thân Giang Nam phun ra Hóa Tiên Thần Quang, đem ngũ đại độc vật kia bắt được, thu vào trong một cái bình ngọc.

- Tiểu tử thúi, muốn lấy bảo bối của ta, ta luyện chết ngươi!

Ôn Độc Thần Chủ giận dữ, vội vàng thúc dục túi, nhưng vào lúc này, chỉ thấy thân thể Giang Nam càng ngày càng nhạt, từ không gian trong bao vải biến mất, sau một khắc, hắn đã xuất hiện ở ngoài trăm vạn dặm.

- Ôn Độc Thần Chủ, đa tạ tặng bảo!

Thanh âm Giang Nam xa xa truyền đến, cười to nói.

Ôn Độc Thần Chủ giận tím mặt, điên cuồng hướng Giang Nam đuổi theo, không ngờ tốc độ của Giang Nam là cực nhanh bực nào, khoảng cách giữa hai người càng lúc càng lớn.

- Hỏng bét, đuổi không kịp tiểu tử này...

Hắn đang nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy trong hư không lôi đình chấn động, một đạo lôi quang trắng như tuyết phá vỡ trời cao, sắc bén như kiếm, hung hăng hướng Giang Nam đánh xuống!

- Lôi Công Thần Chủ, làm rất khá!

Ôn Độc Thần Chủ mừng rỡ kêu lớn.

Trong hư không, trăm vạn dặm Lôi Trì cổn động, vô số Lôi Thần đứng ở trên Lôi Trì, ôm lấy một Thần Chủ do lôi đình tạo thành, hai tay cầm một đôi đại kim búa, cạch một tiếng phách động, liền có lôi đình bắn ra, đem Giang Nam bao phủ!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi giết đồ nhi Lôi Bá ta, tội đáng chết vạn lần!

Từng đạo lôi đình phô thiên cái địa rơi xuống, thân hình Giang Nam lập tức bị đỡ, công kích của Lôi Công Thần Chủ vô cùng sắc bén, hơn nữa đại kim bạt lại càng là một bộ Thần Chủ chi bảo, hung hăng vỗ chính là tiếng sấm cuồn cuộn, chấn đến hắn khí huyết sôi trào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1368: Một Quyền Đánh Nát Đầu Gối Của Ngươi. (1)

Thân hình hắn chớp động, ở trong lôi quang như kiếm tung bay, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, hai cái kim bạt của Lôi Công Thần Chủ lần lượt thay đổi, thanh âm vô cùng chói tai, Giang Nam nghe được thanh âm này, thân thể bị chấn đắc tê dại.

Một đạo lôi đình ầm ầm bổ vào đỉnh đầu của hắn, phách đến da tróc thịt bong, thân thể loạn chiến.

Lôi Công Thần Chủ cười ha ha, lôi rơi như mưa, mà vào lúc này, Ôn Độc Thần Chủ đã đến gần, nếu bị Lôi Công Thần Chủ này định trụ, hai Thần Chủ vây công, Giang Nam hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được đạo tắc của mình biến thành Hóa Tiên Ngọc Bình chấn động không dứt, là năm đầu độc vật bị hắn lấy đi kia ra sức tránh thoát Hóa Tiên Ngọc Bình trói buộc.

Ngũ đại độc vật này tích chứa kịch độc, lại trải qua Ôn Độc Thần Chủ trăm ngàn loại rèn luyện, mới tăng lên tới Thần Chủ chi bảo, thực lực của bản thân liền cực kỳ mạnh mẽ, Giang Nam đối phó bất kỳ một đầu độc vật cũng có chút miễn cưỡng.

Bởi vì Ôn Độc Thần Chủ thu hắn cùng ngũ đại độc vật vào trong bao vải, tạm thời mất đi khống chế đối với ngũ độc, mới để cho hắn có cơ hội vận dụng Hóa Tiên Thần Quang đem ngũ đại độc vật lấy đi.

Ngũ đại độc vật này vừa là sinh linh, lại là pháp bảo của Ôn Độc Thần Chủ, chỉ là không có bao nhiêu linh trí, chẳng qua là chiến đấu cơ khí, tạm thời vây hãm ở một thời gian ngắn còn có thể, nhưng một lúc sau, thế tất sẽ bị ngũ độc này công phá Hóa Tiên Ngọc Bình.

Lúc trước, Giang Nam còn có thể không ngừng thúc dục pháp lực, tiếp

tục trấn áp một thời gian ngắn, bất quá hắn bị Lôi Công Thần Chủ đại kim bạt tiếng sấm chấn trụ, lại bị lôi đình bổ trúng, nhất thời pháp lực vận chuyển mất linh.

Thình thịch...

Hóa Tiên Ngọc Bình không có pháp lực của hắn chống đỡ, lập tức nổ tung, ngũ đại độc vật rối rít gầm thét, còn chưa kịp công kích Giang Nam, liền bị từng đạo lôi đình đánh trúng, đánh cho da tróc thịt bong.

Ngũ đại độc vật này bị đánh, vốn là không có bao nhiêu linh trí, giờ phút này càng thêm tức giận, không khỏi phân trần liền hướng Lôi Công Thần Chủ giết tới.

Hô...

Độc thiềm mở cái miệng rộng, một ngụm đem Lôi Công Thần Chủ tính cả Lôi Trì cùng nhau nuốt vào, sau một khắc thiên linh cái của đầu độc thiềm này hé ra, là Lôi Công Thần Chủ sinh sôi từ trong bụng độc thiềm đánh hiện, chẳng qua là cả người là nọc độc, thân thể hủ thực dài khắp nhọt độc.

Hắn mới vừa nhảy ra thiên linh cái của độc thiềm, đột nhiên một bóng ma cự đại quét tới, rõ ràng là đầu đại xà màu xanh kia một đuôi hướng hắn rút đi, Lôi Công Thần Chủ hộc máu, bay ra ngoài, đột nhiên chạm mặt chính là đầu đại ngô công màu vàng phun một ngụm khói độc, trong đầu Lôi Công Thần Chủ đần độn, thạch sùng màu đỏ đầu lưỡi bá một tiếng bay tới, đem Lôi Công Thần Chủ kéo xuống một miếng thịt to.

Bá...

Cái đuôi đại bò cạp đâm tới, điểm trúng ót, Lôi Công Thần Chủ đau đến rút gân, nước mắt giàn giụa, vội vàng ôm đầu.

- Làm rất khá!

Hai mắt Giang Nam sáng lên, năm ngón tay một trảo, chỉ thấy năm đạo

Hóa Tiên Thần Quang bay ra, quay chung quanh Lôi Công Thần Chủ quay tròn chuyển động, trong khoảnh khắc đem Thần Chủ này bới ra tinh quang, trần truồng đứng ở giữa không trung.

Ngũ đại độc vật còn đang vây công Lôi Công Thần Chủ, mà vào lúc này Ôn Độc Thần Chủ rốt cục chạy tới, thấy thế sợ hết hồn, vội vàng tâm niệm vừa động, đem ngũ đại độc vật thu hồi, lại hít vào một hơi thật dài, đem chất độc trong cơ thể Lôi Công Thần Chủ hết thảy hút đi.

- Ôn Độc, ngươi không có đạo lý, vô duyên vô cớ hướng ta hạ sát thủ!

Lôi Công Thần Chủ vội vàng lấy áo ra, lung tung mặc trên người, cả giận nói.

- Hiểu lầm, đây đều là hiểu lầm.

Ôn Độc Thần Chủ vội vàng cười nói:

- Năm tiểu bảo bối của ta bị Huyền Thiên Giáo Chủ kia lấy đi, để cho ta bỗng nhiên không thể điều khiển, thế cho nên liên luỵ đạo hữu. Hỏng bét, tiểu tử kia chạy!

- Nếu bàn về tốc độ, ai có thể nhanh hơn lôi quang của ta? Tiểu tử này giết ái đồ ta, còn đoạt pháp bảo ta, quả quyết không thể bỏ qua cho hắn!

Lôi Công Thần Chủ cười lạnh, dưới chân sinh ra một mảnh Lôi Trì, Ôn Độc Thần Chủ vội vàng rơi vào trên Lôi Trì, hai người nhanh chóng hướng phương hướng Giang Nam bay đi đuổi giết.

- Lôi Công, pháp bảo của ngươi bị tiểu tử kia cướp đi, còn có pháp bảo áp chế hắn sao?

Ôn Độc Thần Chủ dò hỏi.

- Trừ Lôi Công Kim Bạt của ta, ta còn có Thiên Lôi Chiến Cổ, cũng là Thần Chủ chi bảo nhất đẳng! Mặc dù Tiểu tử kia cướp đi kim bạt của ta,

nhưng kim bạt của ta chính là Thần Chủ chi bảo, hắn không cách nào luyện hóa... hỏng bét!

Lôi Công Thần Chủ mới vừa nói tới đây, đột nhiên cảm giác được cảm ứng của mình cùng Lôi Công Kim Bạt biến mất, là bị Giang Nam sinh sôi đem lạc ấn trong Lôi Công Kim Bạt lau đi, sắc mặt không khỏi trở nên cực kỳ khó coi, toàn lực thúc dục Lôi Trì, như gió bay điện chớp đuổi theo.

Tốc độ lôi quang của hắn đúng là cực kỳ kinh người, hơn nữa hắn là Thần Chủ, pháp lực thâm hậu, tốc độ so sánh với Giang Nam nhanh hơn, cũng không lâu lắm liền xa xa thấy Giang Nam ở phía trước, lảo đảo hướng phương hướng thiên hà bay đi.

- Tiểu tặc chạy đi đâu!

Lôi Công Thần Chủ kêu to, đột nhiên đem Ôn Độc Thần Chủ bỏ lại Lôi Trì, một thân một mình giết tới, Ôn Độc Thần Chủ bất đắc dĩ, chỉ đành phải tâm niệm vừa động, đứng ở trên ót đại xà màu xanh, cái đuôi đại xà vừa động, liền ở trong hư không bơi ra trăm vạn dặm xa, chẳng qua là tốc độ so sánh với Lôi Công Thần Chủ chậm một chút.

Nơi xa, Lôi Công Thần Chủ đã đuổi theo Giang Nam, Thần Chủ này thân thể lay động, hóa thành mười tám đầu 36 cánh tay, phía sau đeo một mặt đại cổ, chính là Thiên Lôi Chiến Cổ, sau lưng của hắn mười tám cánh tay điên cuồng đâm động trống trận, tiếng gầm cuồn cuộn bốn phương tám hướng phóng đi, uy năng cuồn cuộn.

Mà chính diện hắn mười tám cánh tay thiên biến vạn hóa, cuồng phong bạo vũ hướng Giang Nam công tới.

Đột nhiên, hai tay Giang Nam tịch thu, lấy ra một đôi đại kim bạt, trong thời gian thật ngắn này, hắn đã đem lạc ấn của Lôi Công Thần Chủ lau đi, ở trong kim bạt đánh lên lạc ấn của mình, biến thành pháp bảo của mình.

Lôi Công Thần Chủ liếc thấy kim bạt, không khỏi giận dữ, thế công càng

thêm mãnh liệt.

Giang Nam cầm trong tay đại kim bạt, hai cánh tay huy động, hai đạo kim quang trên dưới tung bay, sắc bén cực kỳ, thỉnh thoảng hai mặt kim bạt cạch một tiếng va chạm, phát ra nổ tung, chống cự đạo âm của Thiên Lôi Chiến Cổ đánh sâu vào.

Hai người thân thể cận chiến, lẫn nhau đánh giết, lấy mau đánh mau, trong khoảnh khắc chính là hơn vạn đạo công kích, tốc độ công kích cực nhanh làm cho người ta hoa cả mắt.

- Lôi Công Kim Bạt của ta!

Lôi Công Thần Chủ bước một bước nặng nề, Lôi Trì bộc phát, điện quang sáng như tuyết đem chu vi trăm vạn dặm hư không chung quanh hết thảy lôi hóa, biến thành như lôi đình địa ngục, Lôi Công Thần Chủ ở bên trong tấm lôi hải này khống chế lôi đình, qua lại như điện, vô ảnh vô tung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1369: Một Quyền Đánh Nát Đầu Gối Của Ngươi. (2)

Mà mặt Thiên Lôi Chiến Cổ này lại trôi lơ lửng trên không lôi hải, thùng thùng vang không dứt, chấn đắc Giang Nam khí huyết cuồn cuộn.

Giang Nam muộn hanh nhất thanh, trong khoảnh khắc thân thể nhận không biết bao nhiêu đạo thần thông, không nhịn được nhổ một ngụm máu.

- Ta cùng với Thần Chủ chênh lệch quá lớn, mặc dù đoạt pháp bảo, cũng không phải là đối thủ của hắn. Huống chi, phía sau Ôn Độc Thần Chủ cũng muốn đuổi theo tới!

Hắn trong lòng biết không ổn, phía sau Thần Vương Kỳ đột nhiên bay lên, bá một tiếng đại kỳ triển khai, Giang Nam thu một đôi đại kim bạt, tay xé đại kỳ, dùng sức run lên, lôi biển gợn sóng tỏa ra, bị chấn lay động không nghỉ.

Giang Nam quát lên, kéo lấy đại kỳ, dùng sức vung lên, đại kỳ quay chung quanh thân quay một vòng, đánh rớt ở đầu vai hắn, mà mặt cờ thì đã đem lôi biển thường thường cắt ra.

Một đạo ánh sao hiện lên, Tinh Hà cuồn cuộn xông ra, một đường phô đến ở ngoài lôi biển, Giang Nam chân đạp Tinh Hà xuyên qua lôi biển, nghênh ngang rời đi.

- Ha ha ha, Huyền Thiên tiểu quỷ, lão tử tới giết ngươi!

Ôn Độc Thần Chủ kêu to, khống chế ngũ độc xông vào lôi biển, nhưng không có phát hiện Giang Nam, chỉ thấy Lôi Công Thần Chủ đem lôi biển thu lại, hóa thành Lôi Trì, điên cuồng hướng Giang Nam đuổi giết đi.

- Lôi Công, chờ ta một chút!

Ôn Độc Thần Chủ khống chế đại xà vọt tới, kêu lớn.

Lôi Công Thần Chủ mắt điếc tai ngơ, khống chế Lôi Trì đuổi theo, Thần Chủ này đứng ở trên Lôi Trì, 36 cánh tay cầm trong tay một cây đại bổng, ùng ùng rung chuyển Thiên Lôi Chiến Cổ.

Mà ở phía trước, tiếng trống chấn Tinh Hà đoạn đoạn hỏng mất tan rã, Giang Nam đứng ở trên tinh hà, dưới chân vô số viên tinh cầu do đạo tắc biến thành cổn động, nhanh chóng đi về phía trước, tay hắn cầm hai mặt Lôi Công Kim Bạt, cạch cạch cạch phách động kim bạt, chống cự tiếng trống đạo âm xông lên.

Sát...

Kim bát lần lượt thay đổi, phát ra tiếng vang chói tai, một đạo lôi đình răng rắc phá vỡ hư không, hướng Lôi Công Thần Chủ hung hăng bổ tới, Lôi Công Thần Chủ cười ha ha, bị lôi quang kia vừa đụng, tốc độ nhất thời tăng nhanh thật to, cách Giang Nam gần thêm một chút.

Giang Nam sợ hết hồn:

- Lôi Công này, đối với lôi đình khống chế đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, không thể dùng lôi đình công kích hắn, nếu không chính là đưa cơm cho hắn!

- Lôi Bộc Tống Táng!

Lôi Công Thần Chủ thật lâu không thể bắt lại Giang Nam, không nhịn được tức giận, đột nhiên năm ngón tay mở ra, chỉ thấy lôi dịch cuồn cuộn từ trên chín tầng trời trút xuống, giống như thác nước bôn lưu, hướng Giang Nam rơi đi.

Trong thác nước này mỗi một giọt nước là lôi đình đạo tắc ngưng tụ thành, hội tụ thành thác nước, uy năng mạnh, để cho Giang Nam cũng cảm giác được tim đập nhanh!

Đây là Thần Thông mạnh nhất của Lôi Công Thần Chủ, cực kỳ hao phí pháp lực, cường giả chết ở dưới một chiêu Thần Thông này của hắn, tuyệt không ở số ít, có thể làm cho Lôi Công Thần Chủ thi triển đạo Thần Thông này, Giang Nam đủ để kiêu ngạo!

Giang Nam chân mang Tinh Hà, sắc mặt ngưng trọng, thu một đôi đại kim bạt, lấy ra Hỗn Độn Tử Trúc, vô số đạo tử ảnh tung bay, hướng về lôi thác rơi xuống phía trước đánh tới.

- Đoạn Ngục!

Vô số đạo tử ảnh cùng lôi thác đụng nhau, một cổ uy năng hủy diệt bộc phát, mọi nơi tịch quyển, cánh tay Giang Nam nổ tung, lộ ra Bạch Cốt um tùm, thân thể đang không ngừng chữa trị, không ngừng tan vỡ, thậm chí tan vỡ hướng toàn thân hắn lan tràn.

Rốt cục, tử ảnh chi chít, bao trùm trời cao, tiếp theo lôi thác phóng lên cao, đảo lưu mà lên, sau một khắc ngược Lôi Công Thần Chủ phóng đi.

Lôi Công Thần Chủ ứng phó không kịp, bị lôi thác vừa xông, huyết nhục quanh thân nổ tung, bị phách đến một thân đen nhánh, trong miệng bốc khói dầy đặc.

Giang Nam hộc máu, thu trúc tía viễn độn bay đi.

- Đợi ta một chút!

Sau lưng Lôi Công Thần Chủ, Ôn Độc Thần Chủ đuổi theo kêu lên.

Thân thể Lôi Công Thần Chủ run lên, thần thái sáng láng, lần nữa đem Ôn Độc Thần Chủ hất ra, đuổi theo Giang Nam.

Hai người một đường nhiều lần giao thủ, Lôi Công Thần Chủ nhiều lần cầm không được Giang Nam, mỗi khi chiếm cứ thượng phong, hoặc là Ôn Độc Thần Chủ đuổi theo, liền bị Giang Nam chạy trốn đi ra ngoài.

- Tiểu tử này, là lấy ta tới lịch lãm sao?

Trong lòng Lôi Công Thần Chủ càng ngày càng nôn nóng, đột nhiên, hắn thấy nơi xa xa mây đỏ cổn động, hồng quang xông lên trời, trong lòng không khỏi mừng rỡ, vội vàng thần thức lao ra, hướng tấm mây đỏ kia ba động, thần thức đột nhiên nổ tung, cao giọng quát lên:

- Tứ Nương, mau mau ngăn tiểu tử này lại!

Mây đỏ hồng quang kia đột nhiên biến mất, vô ảnh vô tung, một cổ hơi thở kinh khủng truyền đến.

Giang Nam giật mình trong lòng, cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm đến gần, vội vàng quay đầu nhìn lại, nhưng không có thấy Quách Tứ Nương, trong lòng ngẩn ra, cười lạnh nói:

- Lôi Công, ngươi hù dọa ta...

- Tiểu tử, ngươi nhìn chỗ nào đó? Lão nương ở chỗ này!

Quách Tứ Nương nhảy dựng lên, một quyền hung hăng đánh vào đầu gối của hắn, vẻ mặt không thoải mái, cười lạnh nói:

- Lão nương đứng ở trước mặt của ngươi, ngươi còn không có phát hiện!

Đầu gối của Giang Nam bị nàng đánh nát, Lôi Công Thần Chủ mừng rỡ, cùng Quách Tứ Nương xung phong liều chết tiến lên, đột nhiên chỉ thấy thân hình Giang Nam biến mất, không coi hai người vào đâu ẩn nặc biến mất.

- Muốn đi? Hồng Loan Tinh Không!

Thân thể Quách Tứ Nương run lên, một đầu hồng loan khổng lồ lơ lửng, cánh chim triển khai, che dấu trăm vạn dặm hư không, hư không nhất thời tan rã, bị cháy sạch không còn một mống, nhưng Giang Nam không có từ trong hư không hiện hình, để cho hai Thần Chủ cũng là ngẩn ra.

- Bị tiểu tử này chạy...

Lôi Công Thần Chủ sắc mặt âm tình bất định.

Quách Tứ Nương cười nói:

- Không việc gì, tiểu tử này là đi Thiên Hà Cổ Đạo, phía trước Thiên Hà Thần Chủ bày đại trận đang đợi hắn tự chui đầu vào lưới! Chúng ta mau đi tới...

Cạch...

Đột nhiên Giang Nam xuất hiện ở bên người nàng, tay bắt hai mặt kim bạt, hướng ở giữa hung hăng vỗ, đem cả người Quách Tứ Nương che ở trong kim bạt, cười lạnh nói:

- Tiểu nương tử, ngươi lại dám đánh đầu gối ta, thật to gan...

Quách Tứ Nương bị một kích kia chấn đến thất khiếu chảy máu, Giang Nam một kích đắc thủ, ngay sau đó bỏ chạy, công kích của Lôi Công Thần Chủ rơi vào chỗ trống.

- Không giết người này, lão nương thề không làm người!

Quách Tứ Nương quát lên như sấm, giận kêu lên, chỉ một ngón tay, hồng loan bổ động, đánh nát thành từng mảnh hư không, nhưng thủy chung không có thể tìm ra Giang Nam.

- Đợi ta một chút!

Ôn Độc Thần Chủ đuổi theo, kêu lớn.

Lôi Công Thần Chủ cùng Quách Tứ Nương là Thần Chủ lấy tốc độ thành danh, nhất là Quách Tứ Nương giỏi về truy tung, đem hồng loan thả ra, nhìn thiên hạ, cũng không lâu lắm liền sưu tầm đến tung tích của Giang Nam.

Hai Thần Chủ đuổi giết tới, cùng Giang Nam lần nữa động thủ, lần này giao thủ càng thêm kịch liệt, ngay cả Tinh Không cũng bị làm hỏng, mấy

chục viên Thần Giới tinh cầu không người hủy diệt ở trong dư âm ba người giao chiến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1370: Huyền Thiên Tiểu Nhân. (1)

Bất quá lần này, hai Thần Chủ vẫn là không thể đem Giang Nam bắt lại, thời khắc mấu chốt Ôn Độc Thần Chủ đuổi theo, Giang Nam lại thi triển ra Luyện Thiên đại trận, từ trong vòng vây ba người bỏ chạy đi ra ngoài.

- Đợi một chút ta...

Ôn Độc Thần Chủ ở phía sau đuổi theo, hữu khí vô lực kêu lên.

Giang Nam vừa chiến vừa đi, thỉnh thoảng ẩn nặc biến mất, dừng lại chữa thương tu hành, hắn thừa hành chính là sách lược lấy chiến nuôi chiến, mượn tay Lôi Công Thần Chủ cùng Quách Tứ Nương, mang cho mình áp lực thật lớn, khiến cho mình không ngừng tiến bộ.

Mỗi một lần giao thủ, hắn cũng thi triển tất cả thủ đoạn của mình, kích thích tiềm lực của mình, mới có thể từ trong tay hai đại Thần Chủ còn sống, chạy ra tìm đường sống.

Đối với Luyện Thiên đại trận hiểu ngày càng tăng lên, để cho hắn có tiền vốn cùng tự tin của mình, Lôi Công Thần Chủ cùng Quách Tứ Nương tuyệt không cách nào giết chết hắn, điểm mạnh của Luyện Thiên đại trận, cũng triển lộ không thể nghi ngờ, để cho hắn một Thần Minh là có thể ở trong tay hai đại Thần Chủ thong dong rời đi.

Giang Nam cùng hai đại Thần Chủ liên tục giao thủ mấy mươi lần, vừa chạm vào liền phân, đánh đánh ngừng ngừng, tu vi thực lực của hắn đột nhiên tăng mạnh, không ngừng hướng Thần Minh đỉnh phong chạy nước rút.

Lôi Công Thần Chủ nói không sai, lần này đuổi giết đối với Giang Nam mà nói chính là một cuộc lịch lãm, mượn áp lực của bọn hắn khiến cho mình đột phá!

- Ta cách Thần Chủ cảnh giới quá mức xa xôi, chỉ có thể khiêng công kích của bọn hắn, mà không cách nào đối với bọn họ tạo thành thương tổn trên thực chất, mặc dù Lôi Công Thần Chủ cùng Quách Tứ Nương bị thương, nhưng cũng không có thương tổn được căn bản, ngược lại ta nhiều lần gặp phải bị thương nặng...

Trên một tòa Thần Sơn hoang vu, Giang Nam ẩn nặc hành tích, tự hành chữa trị, chỉ thấy đạo tắc của mình bị hai đại Thần Chủ làm thương nặng, đạo tắc rối loạn, bị chấn nát thành vô số mảnh nhỏ, không khỏi cười khổ một tiếng.

Thần Chủ đạo tắc thiên chuy bách luyện, là thật đạo tắc, mà đạo tắc của hắn chẳng qua là Thần Thông tụ hợp, khoảng cách trui luyện ra Đại Đạo đạo tắc còn có một đoạn khoảng cách rất xa.

Hô...

Hắn hít vào một hơi thật dài, bản sơ linh khí trong Tử Phủ cuồn cuộn mà đến, nhanh chóng chữa trị đạo tắc tổn thương, nhanh chóng phục hồi như cũ, so sánh với trước càng thêm bền bỉ cường đại.

Qua một lúc lâu, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy rặng mây đỏ đầy trời, lôi quang bắt đầu khởi động, Quách Tứ Nương cùng Lôi Công Thần Chủ một cái khống chế hồng loan một cái khống chế Lôi Trì bay tới, hai Thần Chủ thần thức quét ngang, từ trên Thần Sơn hoang phế này quét qua, nhưng không có phát hiện Giang Nam đang tu dưỡng tu luyện, ngay sau đó rời đi.

Trong cơ thể Giang Nam vô số đạo tắc bắt đầu khởi động, đạo tắc càng ngày càng nhiều, rốt cục để cho hắn tái tiến một bước, tu thành Thần Minh đỉnh.

- Lấy chiến nuôi chiến đích xác là một cách nhanh chóng tăng lên tu vi thực lực, nếu như có thể tăng lên tới Thiên Thần cảnh giới, ta từ trong thiên ngục cứu ra đám người Ấu Nương nắm chặc liền lớn hơn một chút!

Giang Nam có chút vui mừng, tinh tế thể ngộ cảm ngộ trong khoảng thời gian này cùng hai đại Thần Chủ giao thủ, hắn mười hai hóa thân cũng đã tu thành Thiên Thần cảnh giới, pháp lực khổng lồ là một trong những tiền vốn chống đỡ hắn chống lại Thần Chủ chạy trốn.

Hơn nữa hóa thân của hắn đông đảo, mỗi một lần giao thủ, hóa thân cũng có lĩnh ngộ bất đồng, đối với hắn tích lũy vô cùng hữu ích, để cho hắn dần dần hướng Thần Minh đại viên mãn cảnh giới tiến tới gần.

Hắn hôm nay, so sánh với lúc rời đi Đô Thiên Thần Giới cường đại nhiều hơn, nhưng mà không có pháp lực chất tăng lên, Giang Nam liền thủy chung cảm giác được mình so sánh với Thần Chủ thua kém một bậc.

Trình độ Đạo tắc của hắn đã tăng lên tới cực hạn, cơ hồ không có khả năng tiếp tục tăng lên, Thần Thông đạo tắc so sánh với Thần Chủ Đại Đạo đạo tắc thủy chung thua kém một bậc.

Cho dù pháp lực của hắn hùng hồn như thế nào, không có đem Thần Thông đạo tắc tăng lên tới trình độ Đại Đạo đạo tắc, bởi vì pháp lực đạo tắc trong lúc đó có chất chênh lệch, hắn liền không thể nào cùng Thần Chủ đối kháng chiếm cứ thượng phong!

- Lấy Thần Thông đạo tắc của ta hôm nay, nếu ngưng tụ thành Đại Đạo đạo tắc, cũng có khoảng bốn năm trăm đạo, đủ có thể cùng Thần Chủ bình thường đánh đồng, nhưng không đem Thần Thông đạo tắc tăng lên tới Đại Đạo đạo tắc, ta liền thủy chung không bằng Thần Chủ. Muốn luyện thành Đại Đạo đạo tắc, thì cần tăng lên tới Chân Thần cảnh giới...

Giang Nam khẽ cau mày, Thần Minh cùng Chân Thần trong lúc đó còn xê xích Thiên Thần cảnh giới, Thiên Thần là một đại cảnh giới, Thiên Thần Thần Ma tiểu thế giới đã tăng lên tới tầng thứ "Giới", uy năng rộng lớn, phải tinh tế thể ngộ, mới có thể đem Thiên Thần cảnh giới tu luyện viên mãn, cũng cần thời gian thật dài đi suy nghĩ nghiên cứu.

- Đánh bại Thần Chủ cũng không phải là không thể được, đó chính là

pháp lực vượt xa Thần Chủ mấy lần, lấy pháp bảo oanh giết. Bất quá pháp bảo có thể oanh giết Thần Chủ, dầu gì cũng là Thần Tôn cấp, lấy Thần Minh Thiên Thần cảnh giới, cũng không cách nào hoàn toàn phát huy ra uy lực Thần Tôn chi bảo...

Giang Nam thở dài, hắn ở trong Thần Đô thắt cổ sáu bảy Thần Chủ dưới trướng Trường Nhạc công tử, dựa vào là Ngọc Hoàng Kim Thư đem những Thần Chủ này bị thương nặng, đem pháp lực cơ hồ gọt tinh quang, lúc này mới có thể đắc thủ, nhưng đối phó với Thần Chủ thời kỳ toàn thịnh, hắn cũng có chút không đủ nhìn.

- Tứ Nương, Lôi Công, chờ ta một chút!

Ôn Độc cuồn cuộn bay tới, Ôn Độc Thần Chủ khống chế một đầu đại xà màu xanh từ bầu trời Thần Sơn hoang phế này bay qua.

- Ân?

Ôn Độc Thần Chủ đột nhiên trở về, đầu đại ngô công màu vàng kia chung quanh loạn gửi, sau đó chạy thẳng tới chỗ Thần Sơn Giang Nam ở phóng đi.

- Huyền Thiên tiểu quỷ, thì ra ngươi trốn ở chỗ này! Ôn Độc Diệt Giới!

Ôn Độc Thần Chủ cười ha ha, thân thể lay động, Ôn Độc Diệt Giới đột nhiên xuất hiện, đem Thần Sơn mà Giang Nam ở bao phủ, trong khoảnh khắc tòa Thần Sơn này liền bị đầu độc, Thần Sơn hóa thành đất đen, ngay sau đó đất đen biến thành nùng dịch chảy đầy đất!

Giang Nam cũng cảm giác được kịch độc xâm nhập, hủ thực đạo tắc của bản thân, đạo tắc cũng trong khoảnh khắc liền bị đầu độc, từng khúc toái rụng!

Cùng lúc đó, ngũ đại độc vật hùng hổ đánh tới.

- Hỗn Độn Giới Vực!

Thân hình Giang Nam hiện lên, tam đại Hỗn Độn Giới Vực nhất thời hướng ra phía ngoài khuếch trương, để Ôn Độc Thần Chủ Ôn Độc Diệt Giới xâm nhập, chỉ nghe rầm rầm rầm nổ tung truyền đến, ngũ đại độc vật sinh sôi xuyên phá tam đại biên giới, hướng hắn phóng đi.

- Lợi hại, ngũ độc hung mãnh, ngay cả tam trọng Hỗn Độn Giới Vực của ta cũng có thể xé rách. Bất quá, các ngươi có thể phá vỡ thập nhị trọng Thiên Thần thế giới sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1371: Huyền Thiên Tiểu Nhân. (2)

Thân thể Giang Nam lay động, mười hai Thiên Thần hóa thân hiện lên, thập nhị trọng Thiên Thần thế giới cùng tam trọng Hỗn Độn Giới Vực tương dung, nhất thời để cho Hỗn Độn Giới Vực của hắn không gì phá nổi!

Ngũ đại độc vật nhất thời như vùi lấp vùng lầy, hành động khó khăn, mà Giang Nam ở trong Hỗn Độn Giới Vực như cá gặp nước, tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Tử Trúc, linh châu, linh quy rối rít hướng ngũ đại độc vật công tới, đánh cho những độc vật này da tróc thịt bong, kêu thảm thiết liên tục .

Ôn Độc Thần Chủ giận dữ, đột nhiên tế lên túi, độc khí cuồn cuộn hướng Hỗn Độn Giới Vực của Giang Nam đánh tới, kịch độc mãnh liệt, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Giới Vực cũng gặp phải hủ thực.

Giang Nam không nhìn Ôn Độc Thần Chủ tiến công tập kích, tế lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đại đỉnh lơ lửng, trong đỉnh Tiên quang dày đặc, ngay sau đó năm ngón tay mở ra, năm đạo Hóa Tiên Thần Quang như rồng kiểu vọt, đem ngũ đại độc vật quấn lấy, hướng Tạo Hóa Tiên Đỉnh kéo đi.

- Vô liêm sỉ, ngươi còn muốn đoạt bảo bối của ta!

Ôn Độc Thần Chủ giận không kiềm được, ầm ầm xông vào trong Hỗn Độn Giới Vực, hướng Giang Nam giết tới, hắn giỏi về dụng độc, nhưng bản thân bất thiện cận chiến đánh giết, đối với Thần Thông thành tựu cũng so sánh với những Thần Chủ khác thua kém, một thân bản lĩnh phần lớn là nuôi độc vật cùng Vạn Độc Bảo Đại.

Bất quá, hắn dù sao cũng là Thần Chủ, thân thể cùng pháp lực cực kỳ cường đại, cũng không phải là Thần Minh có thể chống lại, giờ phút này nhìn thấy Giang Nam lập lại chiêu cũ, tính toán thu ngũ độc của hắn, lúc này

tính toán tự mình tiến lên cùng Giang Nam vật lộn.

- Thu cho ta!

Ôn Độc Thần Chủ tiến vào động thiên, lập tức cảm giác được hành động khó khăn, lúc này tế lên Vạn Độc Bảo Đại, túi này mở ra, lập tức nuốt trôi Hỗn Độn Giới Vực của Giang Nam, để cho động thiên kịch liệt sụp xuống.

Nếu động thiên bị phá, phòng ngự mạnh nhất của Giang Nam liền bị phá vỡ, tùy ý hắn đắn đo!

- Đa tạ Ôn Độc Thần Chủ tặng bảo!

Ngũ đại độc vật gào thét, có bốn đầu bị kéo vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, chỉ còn lại có đại ngô công màu vàng, Ôn Độc Thần Chủ xem thời cơ không ổn, vội vàng đem đầu ngô công này lấy đi.

Giang Nam cười ha ha, vung cánh tay dựng lên, đem Hỗn Độn Giới Vực thu lại, hóa thành một đạo ánh sao viễn độn bay đi.

Ôn Độc Thần Chủ giận dữ, tế lên túi, túi càng lúc càng lớn, đem hư không bao lại, đem Giang Nam tính ánh sao hết thảy bao phủ.

Sau một khắc Giang Nam lấy Luyện Thiên đại trận xuyên ra túi, Ôn Độc Thần Chủ quát chói tai, hai tay tung bay, các loại kịch độc Thần Thông bộc phát, cuốn lấy Giang Nam, đỉnh đầu Giang Nam thần quang bốc hơi như mây, kiếp trước thân kiếp sau thân cùng mười hai Thiên Thần hóa thân đứng ở trên thần quang, vô số đạo công kích như mưa rơi xuống, trong khoảnh khắc Ôn Độc Thần Chủ bị không biết bao nhiêu chiêu Thần Thông oanh trúng, bị đánh sưng mặt sưng mũi.

Giang Nam cầm hai mặt đại kim bạt của Lôi Công Thần Chủ trong tay, trên dưới tung bay, kim bạt cạch cạch rung động, lôi điện nảy ra, vót ngang chẻ dọc, ở trên người Ôn Độc Thần Chủ lưu lại vô số vết thương, nhưng thủy chung không cách nào đối với hắn tạo thành tổn thương trí mạng.

- Người này là Thần Chủ, ta còn đánh không chết hắn, ngược lại bị kịch độc đạo tắc của hắn đem đạo tắc của ta ăn mòn không ít, trì hoãn đi xuống nữa, pháp lực của ta càng ngày càng khô kiệt, năm đầu độc vật kia tất nhiên sẽ thoát khỏi Tạo Hóa Tiên Đỉnh trấn áp...

Giang Nam khẽ nhíu mày, đột nhiên Hóa Tiên Thần Quang bộc phát, vô số đạo Hóa Tiên Thần Quang quay chung quanh Ôn Độc Thần Chủ trên dưới tung bay, trong khoảnh khắc đem Ôn Độc Thần Chủ bới ra tinh quang.

Ôn Độc Thần Chủ kinh hãi, không kịp nhìn thân thể trần truồng, vội vàng liều mạng bắt được Vạn Độc Bảo Đại của mình, đánh chết cũng không buông tay.

- Buông ra!

Giang Nam mười hai Thiên Thần hóa thân cùng hai đại chân thân nhào tới, quyền đấm cước đá, Ôn Độc Thần Chủ gắt gao bắt được túi, quyết không buông tay, Giang Nam cũng bất đắc dĩ, cảm giác được Ôn Độc Thần Chủ đạo tắc đối với mình ăn mòn càng ngày càng mạnh, không rời đi nữa chỉ sợ mình cũng muốn độc chết mất, lúc này thu hóa thân chân thân, hóa thành ánh sao rời đi.

Ôn Độc Thần Chủ lấy ra một bộ áo, vội vàng mặc lên người, giận đến cả người phát run, chửi ầm lên nói:

- Thằng bố mày Huyền Thiên Giáo Chủ, lão tử đời này cùng ngươi không xong!

Hắn một đường đuổi theo giết đi qua, chửi rủa không dứt, đột nhiên chỉ thấy phía trước hồng loan tinh động, hồng quang đầy trời, rặng mây đỏ lượn lờ, trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng cao giọng nói:

- Tứ Nương đi thong thả, ta có thủ đoạn, có thể tìm được tung tích tiểu tử kia!

Đầy trời hồng quang đột nhiên thu lại, thanh âm của Quách Tứ Nương

truyền đến nói:

- Ôn Độc đạo huynh, ngươi có thủ đoạn tìm được tiểu tử kia sao không nói sớm?

Ôn Độc Thần Chủ chỉ nghe tiếng người, nhưng không thấy đến người, mọi nơi sưu tầm một phen, lúc này mới phát hiện Quách Tứ Nương ở phía trước cách đó không xa, vẻ mặt không vui nhìn mình, vội vàng cười nói:

- Các ngươi đi quá nhanh, ta nơi nào có thể đuổi đến các ngươi? Thực không dám dấu diếm, ta nuôi tiểu bảo bối có thể ngửi vị truy tung, tiểu tử này cho dù có thủ đoạn thông thiên, cũng không thể gạt được bảo bối của ta!

Quách Tứ Nương lộ ra sắc mặt vui mừng, cười nói:

- Ngươi còn không thả ra tiểu bảo bối của ngươi, truy tung tiểu tử kia?

- Mới vừa rồi ta đuổi theo Huyền Thiên Giáo Chủ, ngược lại bị hắn đem mấy bảo bối khác của ta lấy đi, hôm nay chỉ còn lại có một bảo bối, ta đây cũng là lo lắng tiểu tử kia trở lại đoạt bảo bối của ta.

Ôn Độc Thần Chủ đem đại ngô công màu vàng từ trong Tử Phủ thích phóng đi ra, cười nói:

- Bất quá có Tứ Nương ngươi ở đây, tiểu tử kia không đáng để lo.

Hắn mới vừa đem đại ngô công màu vàng thả ra, chỉ thấy ngô công nhún đầu, ở trên người Quách Tứ Nương hít hà, ngay sau đó hướng Quách Tứ Nương hung hăng đánh tới.

Ôn Độc Thần Chủ kinh hãi, lại thấy Quách Tứ Nương tướng ngũ đoản đột nhiên trở nên vô cùng khổng lồ, một cước hung hăng dẫm ở trên ót ngô công, đem đầu ngô công này dẫm ở lòng bàn chân, ngay sau đó đỉnh đầu Quách Tứ Nương thần quang bốc hơi, mười hai Thiên Thần hóa thân hiện lên, chi chít Thần Thông phô thiên cái địa hướng Ôn Độc Thần Chủ ném tới, đem Ôn Độc Thần Chủ đánh cho đầu đầy vết tím!

Bá bá bá...

"Quách Tứ Nương" kia mười ngón tay nhảy động, vô số Hóa Tiên Thần Quang quay chung quanh Ôn Độc Thần Chủ tung bay, tất cả áo không cánh mà bay.

- Họ Giang, là ngươi!

Ôn Độc Thần Chủ liều mạng bắt được Vạn Độc Bảo Đại, quyết không buông tay.

"Quách Tứ Nương" kia da thịt quanh thân bắt đầu khởi động, dung mạo đại biến, chính là Giang Nam, đầu vai lay động, hiện ra Sâm La Pháp Tướng, vạn bàn tay to bắt được túi, cùng Ôn Độc Thần Chủ cứng rắn đoạt.

- Ngươi mơ tưởng được như ý!

Ôn Độc Thần Chủ kêu lên.

Chương 1372: Huyền Thiên Tiểu Nhân. (3)

Cùng lúc đó, hai chân thân khác cùng mười hai hóa thân thì đem đại ngô công màu vàng kéo vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, tùy ý đầu đại ngô công kia giãy dụa như thế nào, cũng không cách nào chạy trốn.

- Đạo hữu, đi thôi!

Hai Chân Thần cùng mười hai hóa thân nhất tề kêu lên.

Giang Nam lưu luyến buông ra túi, hóa thành ánh sao viễn độn.

- Mẹ nó Huyền Thiên Giáo Chủ, lão tử muốn giết cả nhà ngươi!

Ôn Độc Thần Chủ hổn hển, một thân chỉ còn lại có túi che đậy chỗ thẹn, kêu lên.

Cũng may trong Tử Phủ hắn còn có mấy bộ quần áo, Ôn Độc Thần Chủ mới vừa lấy ra áo mặc trên người, đột nhiên chỉ thấy mây đỏ đầy trời, hồng quang như hà, hướng cạnh mình bắt đầu khởi động mà đến.

- Ôn Độc đạo hữu, ngươi có phát hiện Huyền Thiên Giáo Chủ không?

Thân ảnh nho nhỏ của Quách Tứ Nương xuất hiện ở trên một đầu hồng loan, kêu lên:

- Ta mới vừa cảm ứng được nơi này có ba động giao thủ!

- Ngươi còn muốn gạt ta?

Ôn Độc Thần Chủ khí cực mà cười, không khỏi phân trần tế lên túi, túi bay lên không, thôn phệ trời cao, bá một tiếng đem đầu hồng loan kia thu đi vào.

Quách Tứ Nương kinh hãi, vội vàng hóa thành hồng quang bỏ chạy, chạy trốn một kiếp, bất quá đầu hồng loan kia bị thu đi, nhất thời chốc lát liền bị Ôn Độc Thần Chủ luyện thành nùng tương.

- Vô liêm sỉ, Ôn Độc Thần Chủ, ngươi dám giết tọa kỵ của ta!

Quách Tứ Nương giận dữ, đổ ập xuống đánh tới, Thần Thông cuồn cuộn, một kích liền đem Ôn Độc Thần Chủ đánh cho trọng thương hộc máu.

- Ngươi thật sự là Tứ Nương?

Ôn Độc Thần Chủ gặp phải bị thương nặng, nhưng trong lòng thì mừng rỡ, kêu lên:

- Mới vừa rồi Huyền Thiên Giáo Chủ kia hóa thành bộ dáng của ngươi tới gạt ta, thậm chí ngay cả hơi thở cũng giống nhau như đúc, cho nên ta mới lầm tưởng ngươi là hắn, cũng không phải là cố ý đắc tội ngươi!

Quách Tứ Nương nửa tin nửa ngờ, thu tay lại nói:

- Ngươi giết hồng loan của ta, phải bồi thường cho ta.

- Đây là tự nhiên.

Ôn Độc Thần Chủ vội vàng nói:

- Chúng ta nhanh đi tìm Lôi Công, tránh cho Lôi Công cũng bị tiểu tử kia lừa!

Hai người vội vàng về phía trước chạy tới, cũng không lâu lắm rốt cuộc tìm được Lôi Công, chỉ thấy Lôi Công giờ phút này chỉ mặc một cái quần khố, một thân thần giáp không cánh mà bay, mặt mang hắc khí, trên người sưng từng cái từng cái bọc mủ, là bị độc vật đả thương, đang luyện hóa kịch độc.

- Ôn Độc tiện nhân, ta muốn giết ngươi!

Lôi Công Thần Chủ nhìn thấy Ôn Độc Thần Chủ, không kịp luyện hóa kịch độc, lập tức nhảy bật lên, không khỏi phân trần liền hướng Ôn Độc Thần Chủ giết tới, đầu thủ chính là lôi đình bộc phát, đem Ôn Độc Thần Chủ phách đến bay ra gần dặm.

Quách Tứ Nương vội vàng đỡ hai người nói:

- Lôi Công, đã xảy ra chuyện gì, để ngươi chật vật như vậy?

- Ngươi hỏi hắn đi!

Lôi Công Thần Chủ quát lên như sấm, chỉ vào Ôn Độc Thần Chủ chửi ầm lên:

- Người này mới vừa rồi cỡi một đầu đại bò cạp đến gần ta, nói hắn có biện pháp tìm được Huyền Thiên Giáo Chủ, ta không nghi ngờ gì, kết quả tiểu tử này dữ dội lên đả thương ta, để cho bò cạp độc tử kia chập ta một cái, lại đem vài đầu độc vật khác thả ra chập ta, còn muốn cướp đi Thiên Lôi Chiến Cổ của ta, ngay cả khôi giáp của ta cũng đoạt đi! Tứ Nương không nên ngăn ta, ta không giết tiện nhân kia, thề không làm người!

Ôn Độc Thần Chủ dậm chân nói:

- Lôi Công, ngươi hiểu lầm, mới vừa rồi là Huyền Thiên Giáo Chủ tiện nhân kia giả mạo ta tới! Hắn còn giả mạo Tứ Nương, ngay cả ta cũng ăn hắn đánh một trận đau nhức!

- Nói nhảm!

Lôi Công Thần Chủ khí cực mà cười:

- Quần áo của ngươi lão tử không nhận ra sao? Bò cạp của ngươi lão tử sẽ nhận lầm sao? Còn ngươi một thân kịch độc, lão tử sẽ nhận lầm sao? Ngươi còn muốn phủ nhận? Đến, Lôi gia gia cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp, nếu lão tử kêu đau một tiếng, lão tử là tôn tử của ngươi!

Quách Tứ Nương đầu đại, vội vàng nói:

- Lôi Công, đây thật là Ôn Độc đạo hữu, không phải là Huyền Thiên Giáo Chủ, Huyền Thiên Giáo Chủ kia bất quá là một Thần Minh, mà Ôn Độc đạo hữu là Thần Chủ, luyện thành tứ trọng thiên đình, này chung quy giả mạo không được a? Ta và ngươi riêng phần mình đem Thiên Đình hiện ra, như vậy cũng có thể tiêu trừ hoài nghi lẫn nhau.

Ôn Độc Thần Chủ vội vàng hiện ra tứ trọng thiên đình, Lôi Công Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, cũng hiện ra Thiên Đình, phía sau Quách Tứ Nương cũng có tứ trọng thiên đình hiện lên, ba người liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình yên tâm.

- Lần này tiểu tử kia giả mạo không ra chúng ta đi?

Ôn Độc Thần Chủ con ngươi nhất chuyển, cười nói:

- Hôm nay chỉ còn lại có Tứ Nương không có bị người này ám toán, người này nhất định phải tới ám toán Tứ Nương, không bằng ta cùng với Lôi Công núp ở trong Tử Phủ Tứ Nương, chờ tiểu tử này đến đây ám toán Tứ Nương, chúng ta giết ra, muốn tánh mạng người này!

Ba người liếc mắt nhìn nhau, nhất tề vỗ tay xưng hay.

Lúc này Quách Tứ Nương đem Ôn Độc Thần Chủ cùng Lôi Công Thần Chủ thu vào trong Tử Phủ, khống chế hồng quang, chung quanh du đãng, chậm rãi hướng Thiên Hà Cổ Đạo chạy tới, qua năm ba ngày, Giang Nam thủy chung không có đến đây ám toán nàng.

Trong lòng Quách Tứ Nương buồn bực:

- Tiểu tử này không đến ám toán ta, chẳng lẽ là đổi tính rồi?

Mà vào lúc này, Thiên Hà Cổ Đạo, đại quân sâm nghiêm, Bắc Hà Thủy sư bày đại trận nặng nề, trận địa sẵn sàng đón quân địch, vây quanh một tòa Thần Thành rộng lớn mấy ngàn dặm đợi chờ Giang Nam đến đây.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến, Thiên Hà Thần Chủ bước đi ra đại trận, xa xa chắp tay nói:

- Lôi Công, ngươi cuối cùng đã tới, ta cùng mấy vị đạo hữu khác chờ ngươi đã lâu, bên trong mời, mau bên trong mời!

"Lôi Công Thần Chủ" một thân thần giáp, uy phong lẫm lẫm, chân đạp Lôi Trì, cất bước đi vào trong trận, ha hả cười nói:

- Làm phiền Thiên Hà đạo huynh. Không biết mấy vị đạo hữu kia tới là ai?

Vị "Lôi Công Thần Chủ" này tự nhiên là Giang Nam không thể nghi ngờ, hắn một thân mặc giáp trụ cũng là được từ Lôi Công Thần Chủ, sau khi cướp sạch Ôn Độc Thần Chủ, Giang Nam toàn lực trấn áp luyện hóa năm đầu độc vật kia, phế đi rất lớn khí lực mới hết thảy lau đi Ôn Độc Thần Chủ lạc ấn trong năm đầu độc vật, sau đó lấy ngụy Đế Hoàng Thần Thể hóa thành bộ dáng Ôn Độc Thần Chủ.

Gặp Lôi Công Thần Chủ cũng đang tìm hắn, cho nên Giang Nam tiến lên cùng Lôi Công Thần Chủ trò chuyện với nhau, xuất kỳ bất ý tế lên ngũ đại độc vật đem Lôi Công ám toán, đoạt Thiên Lôi Chiến Cổ, lại lấy hết thần giáp trên người hắn, nghênh ngang rời đi.

Một bộ pháp bảo khác của Lôi Công, Lôi Công Kim Bạt cũng rơi vào trong tay của hắn, chuyện cho tới bây giờ, Lôi Công một thân bảo bối hết thảy rơi vào trong tay Giang Nam, lại tăng thêm Giang Nam cùng hắn giao thủ thời gian dài như vậy, đã sớm thăm dò công pháp của Lôi Công, lấy ngụy Đế Hoàng Thần Thể bắt chước Lôi Công Thần Chủ quả thực dễ dàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1373: Tử Hư Thượng Nhân. (1)

Những pháp bảo này cực kỳ cường đại, chính là Thần Chủ chi bảo, Giang Nam tẩy đi Lôi Công lạc ấn, đánh lên lạc ấn của mình, cũng có thể thúc dục mấy phần uy năng.

Thiên Hà Thần Chủ khuôn mặt tươi cười đón chào, đưa vào trong đại trận, cười nói:

- Đình Hạo đạo huynh, Giải Thận đạo huynh, Mục Tuyên đạo huynh, Tang Đạo đạo huynh cũng đã đến, ta còn nghe nói, Tứ Nương, Ôn Độc cùng Phong Hậu cũng ở trên đường tới, còn có mấy vị Thần Chủ đang chạy tới.

- Nhiều Thần Chủ như vậy đối phó một mình ta, mặt của ta thật đúng là không nhỏ. . .

Giang Nam đi theo hắn vào đại trận, mọi nơi đánh giá, chỉ thấy hai người bọn họ vào thành, tòa đại trận này lập tức khép lại, Bắc Hà Thủy sư bày đại trận cực kỳ sâm nghiêm, Bắc Hà Thủy sư dưới trướng mười vạn Thần Ma bày đại trận cực kì khủng bố, mơ hồ có Thần tôn oai, hơn nữa không chỉ một Thần Tôn!

Nhiều Thần Ma đứng vững vàng hư không, dưới chân thần thủy mãnh liệt hóa thành sông dài, mãnh liệt cuồn cuộn, bọt sóng thỉnh thoảng hóa thành Cự Long, thỉnh thoảng hóa thành Kỳ Lân, biến hóa hàng vạn hàng nghìn. Lại có đại kỳ ở bầu trời Đại Hà phiêu giương, dẫn tới dòng chảy thỉnh thoảng cải biến, linh hoạt chí cực.

Tòa đại trận này biến thành sông dài chính là Thiên Hà, Thiên Hà có tất cả ba đạo, mỗi một đạo uy năng cũng có thể so với Thần Tôn, ba đạo chính là ba Thần Tôn!

- Chỉ một tòa đại trận này, liền đủ để cho ta chết không có chỗ chôn . . .

Giang Nam rùng mình một cái, cảm giác sâu sắc trận pháp này kinh khủng, Thần Ma xây dựng tòa trận pháp này tu vi thật cũng không là mạnh mẽ như thế nào, lấy Thần Minh, Ma Thần chiếm đa số, Thiên Thần đã là Bách phu trưởng đầu lĩnh, Chân Thần là có thể Thống soái một quân, đại trận đem lực lượng những người này tụ tập ở chung một chỗ, phát huy ra uy năng có thể so với ba Thần Tôn, thực là kinh người!

- Lôi Công nhìn tòa đại trận này như thế nào?

Thiên Hà Thần Chủ thấy hắn đánh giá đại trận, không khỏi đắc ý nói:

- Tòa Thiên Hà này chính là kiệt tác của Nguyên Hội Đại Tôn, ta tuy là Thần Chủ, nhưng bằng vào trận pháp này, có thể đối chiến ba Thần Tôn! Mà Thiên Hà Thủy sư ta, có tất cả chín bộ, Đông hà, Tây Hà, Nam hà, Bắc Hà, Hà cổ, Thủy phủ, Thiên Thuyền cùng Trung trướng, mỗi một cổ thế lực cũng có thể ngăn chặn ba Thần Tôn, có thể nghĩ thực lực Thiên Hà Thủy sư ta.

Giang Nam thán phục khen:

- Nguyên Hội Đại Tôn quả nhiên có thiên vĩ địa tài.

Thiên Hà Thần Chủ cười ha ha, ở phía trước dẫn đường nói:

- Nếu chín bộ hợp lại làm một, ngay cả Thần Quân cũng có thể đụng! Nguyên Hội Đại Tôn, năm đó là trọng thần dưới trướng Quang Vũ Thần Đế, một trong Tứ Tôn Vương, pháp lực thâm hậu khôn cùng. Cho nên, những thế lực khác không dám đắc tội Thiên Hà Thủy sư chúng ta.

- Nếu ta đem Thiên Hà Thần Chủ đánh bất tỉnh, ta biến thành bộ dạng Thiên Hà Thần Chủ, điều khiển tòa đại trận này, chẳng phải là rất dễ dàng liền có thể đem những Thần Chủ truy sát ta kia một lưới bắt hết sao?

Giang Nam nghĩ tới đây, không khỏi tim đập thình thịch:

- Lấy biến hóa thuật của ta, biến thành bộ dáng của Thiên Hà Thần Chủ, những người khác bảo đảm nhận không ra. Hiện tại vấn đề khó khăn duy

nhất, chính là như thế nào mới có thể ở dưới tình huống thần không biết quỷ không hay, đem Thiên Hà Thần Chủ trấn áp. . . Bất quá nói trở lại, ta giết Thiên Hương phu nhân, lại hướng khổ chủ Thiên Hà Thần Chủ này hạ thủ, có chút không quá phúc hậu hay không. . . xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Thiên Hà Thần Chủ dẫn hắn đi tới một tòa Thần Điện trong thành, đứng ở trước Thần Điện có thể đem phạm vi chu vi mấy ức dặm phụ cận Thiên Hà Cổ Đạo hết thảy thu vào đáy mắt.

Giang Nam đánh giá Thần Điện, trong lòng biết tòa Thần Điện này là một trọng bảo rất giỏi, nhìn như ở trước mắt, thật ra thì bản thể tọa lạc ở trong thần giới cao đẳng, vì vậy có công hiệu cúi lãm thiên hạ.

- Đây là Thần Tôn chi bảo, Bắc Hà Thủy sư có trọng bảo bực này, thật sự đáng sợ!

Bắc Hà Thủy sư chẳng qua là một bộ trong Thiên Hà Thủy sư, liền có một tòa Thần Tôn cấp Thần Thành, cộng thêm mười vạn Thần Ma, Thần Tôn cấp pháp bảo chỉ sợ cũng không chỉ tòa Thần Điện này.

Chưởng khống lực lượng như vậy, mới là thế lực lớn!

So sánh với nhau mà nói, chỉ một Bắc Hà Thủy sư, cũng thắng được Đô Thiên Thần Giới đếm không hết.

Thiên Hà Thần Chủ còn chưa đi tới trong điện, liền cao giọng cười nói:

- Lôi Công tới, chư vị đạo huynh còn không đón chào?

Giang Nam chăm chú nhìn lại, chỉ thấy trong thần điện thần quang bắt đầu khởi động, từng tôn Thần Chủ đi ra đón chào, chính là đám người Đình Hạo Thần Chủ, Giải Thận đạo nhân, Mục Tuyên đạo nhân, Tang Đạo Thần Chủ.

- Lôi Công, ngươi tới trễ như thế, trên đường trì hoãn sao?

Giải Thận đạo nhân cười ha ha, tiến lên kéo cánh tay Giang Nam, đón đi vào.

Trong thần điện, chư vị Thần Chủ phân chủ thứ ngồi xuống, Giang Nam cười khổ nói:

- Đúng là trên đường trì hoãn, ta trên nửa đường gặp phải Huyền Thiên Giáo Chủ kia, đuổi giết hắn mấy mươi lần, nhưng còn bị hắn đào thoát. Người này thủ đoạn chồng chất, mặc dù là một Thần Minh, nhưng có khả năng quỷ thần khó lường, lấy ý kiến của ta, người này không dễ là địch, nếu giết không được hắn, hắn tương lai lớn lên, liền là ách nan của chúng ta.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, giết ái đồ ta, ta tất nhiên muốn tánh mạng của hắn!

Đình Hạo Thần Chủ nặng nề vỗ án, lạnh lùng nói:

- Lôi Công không có thể giết hắn tất nhiên tốt nhất, ta muốn đích thân bào chế hắn!

- Không thể khinh địch.

Mục Tuyên đạo nhân trầm ngâm nói:

- Có thể chạy ra Lôi Công đuổi giết, nói như vậy, Huyền Thiên tiểu quỷ đúng là có mấy phần bản lãnh.

Giang Nam uống rượu trong chén, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ đúng là lợi hại vô cùng, lấy ý kiến của ta, người này so sánh với Thần Đế thời kỳ thiếu niên càng thêm mạnh mẽ, không phải là một vị tồn tại Cổ lão dạy dỗ đệ tử, chính là Thần Đế chuyển thế!

Hắn vì mình bốc phét tùm lum, mặt không đỏ tim không nhảy.

- Đó là người khác vô năng, nếu là ta xuất thủ, tự nhiên dễ như trở bàn tay.

Đột nhiên Tang Đạo Thần Chủ nâng chén thản nhiên nói.

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, sải bước hướng hắn đi tới, cười lạnh nói:

- Tang Đạo Thần Chủ đây là ý gì?

Thiên Hà Thần Chủ trong lòng máy động, vội vàng giảng hòa, cười nói:

- Hai vị, ta biết các ngươi có chút mâu thuẫn, bất quá lần này chúng ta là vì đối phó Huyền Thiên Giáo Chủ, cần gì vì một chút chuyện nhỏ mà gây chiến?

Giang Nam giơ tay lên, ngạo nghễ nói:

- Thiên Hà đạo hữu không cần nói nhiều, người này nhìn lão tử khó chịu, lão tử cũng đã sớm nhìn khó chịu, hôm nay gặp lại vừa lúc, Tang Đạo, có đảm lược ngươi cùng lão tử đại chiến ba trăm hiệp!

Tang Đạo Thần Chủ giận dữ, Thiên Hà Thần Chủ vội vàng bước lên phía trước khuyên, cười nói:

- Hai vị nếu như muốn phân cao thấp cũng dễ dàng, đợi Huyền Thiên Giáo Chủ kia đến, ai có thể hái được đầu của hắn, người đó liền thắng, các ngươi ý nghĩ như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1373: Tịch Diệt Hoa Trường Sinh Liên. (1)

Giang Nam im lặng. Giang Nam biết Ngọc Kinh Tiên Quân muốn làm hại Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân là vì Kế Đô mật báo. Nhưng đúng như Càn Nguyên Thiên Quân nói, Ngọc Kinh Tiên Quân không làm chuyện tuyệt tình, lấy mạng Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, gã chỉ muốn chém một nửah ồn phách.

Giang Nam cũng không muốn hoàn toàn trở mặt, chỉ kêu Lạc Hoa Âm cầm nguyên thủy chứng đạo kiếm, chờ Kế Đô, La Hầu La lấy lá cờ ra, lấy một nửa hồn phách Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân mới chặt đứt là cờ, cướp lại nửa hồn phách. Vậy là nhân quả giữa Giang Nam và Ngọc Kinh Tiên Quân đã xong, không hoàn toàn trở mặt.

Huyền Đô Thiên Quân lên tiếng:

- Huyền Thiên đạo hữu, tuy Ngọc Kinh có nhiều mưu mô nhưng lòng không xấu, đến nay chưa làm chuyện gì hạic Tiên giới, nên cứu.

Càn Nguyên Thiên Quân cười tủm tỉm:

- Tử Xuyên . . .

Giang Nam nhấn mạnh:

- Sư huynh, xin hãy gọi ta là giáo chủ.

Càn Nguyên Thiên Quân cười ranh mãnh:

- Ngươi không thừa nhận là đệ tử của ta, nhưng ngươi không thể thay đổi sự thật là ngươi dựa vào Ma Ngục Huyền Đài Kinh của ta lập nghiệp. Ngươi nhảy ra Ma Ngục Huyền Đài Kinh tự lập một phái, thành tựu tương lai không chừng lớn hơn ta. Nhưng ngươi từng tu luyện Ma Ngục Huyền Đài

Kinh thì có nửa duyên sư đồ với ta.

Giang Nam bực bội câm nín.

Càn Nguyên Thiên Quân cười nói:

- Bây giờ hai Thiên Quân chúng ta nhờ ngươi ra tay cứu Ngọc Kinh, nếu Ngọc Kinh thoát kiếp, hắn thành tựu Thiên Quân thì ba Thiên Quân Tiên giới đều nợ ngươi một nhân tình! Tương lai ngươi muốn đi ngang đi dọc gì cũng không ai dám nói một tiếng.

Giang Nam hơi động tâm, gật đầu, nói:

- Ngươi nói hơi có lý. Được rồi, ta đi cứu Ngọc Kinh, nhưng ta không dám bảo đảm hắn chết sống thế nào.

- Ngọc Kinh gian xảo tinh ranh, thỏ khôn có ba hang, sẽ không chết dễ vậy.

Càn Nguyên Thiên Quân đưa một lũ 33 vao người Giang Nam, nói:

- Mau đi đi, nếu chậm sợ là không kịp.

Giang Nam thúc giục lũ đại đạo này, hắn cảm ứng vô hình trung trong vô nhân cấm khu Tiên giới có chút dao động yếu ớt. Giang Nam phất tay, Càn Khôn lão tổ bay lên đáp xuống bên cạnh Giang Nam.

Giang Nam bước ra, mang theo Càn Khôn lão tổ đi khỏi hư không thứ bảy giáng xuống biên cảnh Huyền Châu.

Càn Khôn lão tổ ngây người, nghi hoặc hỏi:

- Tại sao giáo chủ không giáng xuống vô nhân cấm khu?

- Quân sư quay về Huyền Châu đi.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Quân sư đi chung với ta sợ là gặp nhiều nguy hiểm, hơn nữa quân sư đã tiết lộ nhiều, ta đoán được người kia là ai rồi. Hắn có thể ám toán Ngọc Kinh nhưng không đánh lén ta được.

Càn Khôn lão tổ mỉm cười nói:

- Giáo chủ, hai ta hãy viết tên người này đi, để xem có giống nhau không.

Giang Nam gật đầu. Hai người viết một cái tên xuống đất. Càn Khôn lão tổ viết bốn chữ, Giang Nam viết hai chữ.

hai người nhìn nhau, cười to bảo:

- Quả nhiên giống y đúc.

Càn Khôn lão tổ yên lòng, xoay người rời đi:

- Nếu giáo chủ đoán giống y như ta thì ta yên tâm rồi. Giáo chủ hãy cẩn thận, người này rất ranh ma, chắc đã tính đến chuyện giáo chủ sẽ nhúng tay vào.

Giang Nam cất bước đi vào vô nhân cấm khu.

Sâu trong vô nhân cấm khu, Đại Diễn Cổ Thần đứng trong không trung mắt lạnh nhìn một8 con bò cạp vô chủ. Cách Đại Diễn Cổ Thần không xa, Thiên Nguyên thần tổ ngồi trên một ngọn núi. Một vầng mặt trời vàng trăng bạc phập phềnh trên bầu trời. Lại có một chiếc thuyề nhỏ bay tới, lão nhân gầy gò mặt ủ mày chau ngồi trên thuyền, bộ dáng cau có mọi người đều thiếu tiền mình.

Lại một chiếc thuyền báu bay tới, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đừng ở đầu thuyền. Cách thuyền báu không xa là hai phân thân Tiên Quân, một người đế khí hùng hồn, một người là thanh liên vạn cổ trường thanh.

Lại một thiếu nữ xinh đẹp cất bước đi tới. Đám Tiên Quân Tử Tiêu, Câu Trần, Hậu Thổ, Trường sinh theo bên cạnh. Sau lưng thiếu nữ thấp thoáng

bóng đen khổng lồ, âm u mà khủng bố.

Đại Diễn Cổ Thần mở miệng nói:

- Ngọc Kinh đạo hữu, ngươi đã xong tình kiếp, tại sao không đi ra kết thúc ân oán với chúng ta đi?

Thần Mẫu Đạo Quân cười khúc khích:

- Tình kiếp đã xong? Chưa chắc, Ngọc Kinh tiểu hữu, Hậu Thổ nương nương và ngươi chưa đứt tình kiếp.

Thiên Nguyên thần tổ cười to bảo:

- Ngọc Kinh, đừng trốn nữa. Ngươi và nhân quả của chúng ta gắn kết, dù ngươi trốn đi đâu cũng không lừa được cảm ứng của chúng ta. Hôm nay là ngày kiếp số của ngươi giáng xuống, ngoan ngoãn đi ra, nam nhân một chút. Thần tổ ta đây sẽ cho ngươi chết thật vui.

Sâu trong cấm khu, một tiên thành nguy nga hiện ra. Tiên thành bao phủ chín vạn dặm, các tầng cánh cửa, chín trăm năm mươi chín cổng thành đóng kín, chỉ còn lại một cổng thành để mở. Trong thành, ba tòa Ngọc Kinh cung như ba tòa thiên giới, thần thụ sáu lá, châu báu treo cao, ngũ sắc tiên chi dựng sinh đại đạo giăng ngang.

Ngọc Kinh Tiên Quân ngồi trong Ngọc Kinh cung tầng thứ ba, khí thế cường đại hơn lúc trước.

Ngọc Kinh Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Không phải ta né, ta đặc biệt ở đây chờ các đạo hữu đến kết thúc kiếp số.

- Hôm nay Ngọc Kinh có thể thành phá người chết, hoàn toàn kết thúc!

Thần Mẫu Đạo Quân giành lao tới trước, những người khác ùa vào cấm khu. Đám người Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, La Ma Cổ Thần, Kim

Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, phân thân Thái Nhất Tiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ nhào vào Ngọc Kinh tiên thành.

Ngọc Kinh tiên thành tỏa sáng, thần thụ sáu lá sinh trưởng, ức vạn mảnh lá xanh biếc lắc lư nâng lên hai cung bên trên tiên thành. Ngọc Kinh Tiên Quân đứng dậy, gã đứng trên cung cao nhất. Mọi người xông tới, Ngọc Kinh Tiên Quân quát to xung phong liều chết.

Trận đại chiến kích phát giây lát đã leo thang đến tột đỉnh. Ngọc Kinh tiên thành bị đánh sụp, hủy hoại chỉ trong chốc lát, thần thụ gãy, ba tòa Ngọc Kinh cung bị đánh nát bấy.

Vô số ngũ sắc tiên chi bị phá hủy, đại đạo tan rã. Ngọc Kinh Tiên Quân mấy lần bị đánh chết thân thể, ỷ vào đạo quả thần diệu lại lần nữa hồi sinh. Nhưng đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân bị tổn hại nặng.

Người thứ nhất rút đi là Đại Diễn Cổ Thần, kết thúc ân oán xong gã đi ra ngay. Người thứ hai là phân thân Thái Nhất Tiên Quân. Hai phân thân không ra tay giết người. Thần Mẫu Đạo Quân thấy cổng thành cuối cùng đón kín thì mang theo đám người Hậu Thổ, Câu Trần rời đi.

Trời vàng trăng bạc bay lên, xé gió rút đi. La Ma Cổ Thần cưỡi thuyền nhỏ chạy xa. Thuyền báu lướt đi, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ khuất xa. Chỉ còn Thiên Nguyên thần tổ vẫn đánh dữ dội, mặc kệ nhân quả gì đó, quyết tâm giết Ngọc Kinh Tiên Quân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên Nguyên thần tổ đánh một đấm, Ngọc Kinh Tiên Quân bị đánh thịt nát xương tan. Một luồng tiên quang bay đi, đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân rơi vào không gian hồng mông.

Thiên Nguyên thần tổ cười gằn:

- Muốn trốn?

Thiên Nguyên thần tổ truy sát theo. Đột nhiên đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân rơi xuống, tịch diệt kiếp tuôn ra, tịch diệt thiên hỏa bùng cháy, tận thế kiếp âm kêu thùng thùng, tịch diệt ma nhãn như vòng xoáy cuồn cuộn, kiếp vũ rơi tí tách.

Chương 1374: Tử Hư Thượng Nhân. (2)

Tang Đạo Thần Chủ cười lạnh nói:

- Trước tha cho ngươi một mạng!

Giang Nam chân mày cau lại, thản nhiên nói:

- Lần này là cho Thiên Hà đạo hữu mặt mũi, lần sau lão tử đánh cho ngươi khôngthể chuyển thế.

Tang Đạo Thần Chủ giận đến ngứa răng, lại không tốt trực tiếp ở trong thần điện động thủ, đột nhiên chỉ nghe phía ngoài có người cao giọng truyền báo nói:

- Phong Hậu Thần Chủ, Tử Hư Thượng Nhân đến!

- Tử Hư Thượng Nhân làm sao cũng tới?

Trong thần điện, mấy Thần Chủ ồ lên, nghị luận rối rít, nói:

- Tử Hư Thượng Nhân là Thánh Phật môn hạ Thần Chủ, nhân vật cùng thập phái bát thiên tuổi trẻ Thần Chủ nổi danh, danh tiếng vang vô cùng, cùng Huyền Thiên Giáo Chủ kia cũng không có ân oán, làm sao cũng dính trận náo nhiệt này?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cùng chư vị Thần Chủ đón đi ra ngoài, chỉ thấy Thiên Hà Thần Chủ mở ra Thiên Hà vách trận, đón hai Thần Chủ đi tới, trong đó một vị là cô gái, phong hoa động lòng người, hẳn là Phong Hậu.

Tên còn lại là Phật Đà, tuổi không lớn lắm, rất là thanh tú, so sánh với đám người Thiên Hà Thần Chủ càng trẻ tuổi, hẳn là Tử Hư Thượng Nhân.

Giang Nam tinh tế đánh giá Thần Chủ Phật Đà trẻ tuổi này, chỉ thấy mi tâm của hắn sinh ra một viên mắt dọc, giống như lá liễu, trong đồng tử ngồi một Phật Đà kim chói, Phật Đà kia cũng mọc lên một con mắt dọc, trong mắt dọc lại có một Phật Đà ngồi ở trong đó, Phật Đà kia cũng sinh ra một con mắt dọc, tầng tầng lớp lớp mắt dọc cùng Phật Đà, không biết có bao nhiêu, rất là quái dị.

- Tử Hư không mời mà tới, quấy rầy Thiên Hà sư huynh, thứ tội, thứ tội.

Tử Hư Thượng Nhân kia làm lễ ra mắt, ngay sau đó hướng đám người Giang Nam xem ra, ánh mắt ở trên mặt Giang Nam làm sơ dừng lại, cười nói:

- Gặp qua các vị đạo hữu.

Mọi người vội hoàn lễ, Thiên Hà Thần Chủ cười nói:

- Thượng nhân như thế nào có rãnh rỗi đến nơi này của ta?

- Tử Hư phụng Thánh Phật chi mệnh, nguyên là đưa thiệp mời cho Đại Tôn, nghe được các vị đạo huynh ở chỗ này bố trí đại trận, gặp Huyền Thiên Giáo Chủ, vì vậy Tử Hư qua xem một chút. Có thể đáng được nhiều Thần Chủ như vậy đối phó một Thần Minh, vị Huyền Thiên Giáo Chủ này nhất định thần thông quảng đại, Tử Hư cũng muốn gặp phong thái vị Huyền Thiên Giáo Chủ này.

Con mắt thứ ba của Tử Hư Thượng Nhân hướng Giang Nam xem ra, phật quang bắn ra bốn phía, cười nói:

- Hôm nay vừa thấy, quả nhiên phong thái bất phàm. Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi nói có đúng hay không?

Giang Nam thấy mắt dọc của Tử Hư Thượng Nhân, trong lòng liền biết không ổn, còn chưa chờ hắn nói xong những lời này, liền lập tức dữ dội lên, tế lên ngũ đại độc vật, đuôi bò cạp vung, đính ở trên ót Thiên Hà Thần Chủ!

Thiên Hà Thần Chủ ứng phó không kịp, quát to một tiếng, che ót, nước mắt giàn giụa, cùng lúc đó thạch sùng, độc thiềm, đại xà, ngô công cùng nhau động thủ, nọc độc, nanh, chân, nhất tề hướng Thiên Hà Thần Chủ công tới, oanh một tiếng đem Thiên Hà Thần Chủ đánh cho chia năm xẻ bảy!

Cạch…

Ngũ đại độc vật đối phó Thiên Hà Thần Chủ trong nháy mắt, Giang Nam tịch thu ra hai mặt Lôi Công đại kim bạt, đón gió thoáng một cái, kim bạt trở nên lớn khoảng chu vi trăm trượng, hung hăng vỗ, kẹp ở trên đại não Tang Đạo Thần Chủ, trong đại kim bạt vô số lôi đình bắn ra, lôi âm trận trận, đem Tang Đạo Thần Chủ chấn đến thất điên bát đảo, thất khiếu chảy máu.

Giang Nam một kích đắc thủ, Hỗn Độn Giới Vực triển khai, động thiên hướng ra phía ngoài trán phóng, làm cho mấy Thần Chủ khác không ngừng lui về phía sau, đem ngũ đại độc vật thu vào trong động thiên, ngay sau đó không hề dừng lại nữa, thân hóa ánh sao viễn độn bay đi!

Đám người Đình Hạo Thần Chủ, Mục Tuyên đạo nhân, Giải Thận đạo nhân lúc này mới phục hồi tinh thần lại, rối rít gầm lên, hướng Giang Nam điên cuồng đuổi theo.

Bất quá tốc độ của Giang Nam là nhanh bực nào, trong chớp mắt liền xông vào trong Thiên Hà trận, hiện ra Sâm La Pháp Tướng vạn cánh tay, tế lên Thiên Lôi Chiến Cổ, ùng ùng gõ động, lại có hai cái tay bắt được Lôi Công Kim Bạt, cạch cạch phách vang, chỉ thấy Thiên Hà vách trận đại loạn, từng tôn Bắc Hà Thủy sư Thần Minh bị tiếng trống cùng kim bạt chấn rối rít từ không trung rơi xuống, trận pháp hỏng mất!

Nơi hắn đi qua, mấy trăm mấy trăm Thần Minh giống như bánh chẻo từ giữa không trung té xuống, rất là tráng quan.

Thiên Hà Thần Chủ trúng độc, không rảnh điều khiển đại trận, cũng không ngờ rằng Giang Nam sẽ từ bên trong phá trận, nhất thời để cho hắn từ bên trong công phá trận pháp.

Đám người Đình Hạo Thần Chủ, Mục Tuyên đạo nhân đuổi không kịp, chỉ thấy Giang Nam sắp xông ra Thiên Hà vách trận, tâm mọi người ảo não không dứt:

- Nếu bị người này ra vào như vào chỗ không người, mặc dù chúng ta chém giết hắn, thể diện cũng muốn ném sạch . . .

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy một Đại Phật mềm rủ xuống dâng lên, thân thể vĩ ngạn vô song, trấn giữ ở trong Thiên Hà trận, thăm dò bàn tay xa xa hướng Giang Nam chộp tới, ha hả cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, nếu đã tới, cần gì phải đi?

Bàn tay này hiển thị rõ bá đạo, một tay mở ra, bao phủ trăm vạn dặm, đạo tắc tràn ngập, đan vào như mây, trong khoảnh khắc liền xuyên qua đại trận, đi tới phía sau Giang Nam, trong lòng Giang Nam tỏa ra cảm ứng nguy hiểm, tâm niệm vừa động, tịch thu Hỗn Độn Tử Trúc, trúc tía rơi xuống, vô số tử ảnh bay lên, cùng thủ chưởng dò tới này kịch liệt va chạm, trong khoảnh khắc đụng nhau không biết bao nhiêu lần.

Mỗi một lần va chạm, thân thể Giang Nam liền chấn động, trong chớp mắt thân thể hắn chấn động không biết bao nhiêu vạn lần, thân thể rạn nứt, hiện ra từng vết máu, huyết nhục mơ hồ, cuối cùng đem đạo tắc một chưởng này gẩy loạn, dẫn tới năm ngón tay Đại Phật lẫn nhau va chạm, phật chỉ máu tươi lâm ly, phải thu hồi.

Thiên Hà Thần Chủ bức ra kịch độc, lập tức thúc dục Thiên Hà trận, đem Giang Nam vây hãm ở trong đó.

- Tử Hư Thượng Nhân, chúng ta có cừu oán sao?

Giang Nam đứng ở trong đại trận, sắc mặt chìm xuống, xoay người lại nhìn về phía Thần Chủ Phật Đà trẻ tuổi này, nhẹ giọng nói.

Tử Hư Thượng Nhân sắc mặt ôn nhuận như ngọc, thu hồi bàn tay, mỉm cười lắc đầu:

- Phật môn ta tứ đại giai không, như thế nào sẽ cùng giáo chủ có cừu oán? Tiểu phật ngăn lại giáo chủ, là bởi vì giáo chủ đả thương Thiên Hà, Tang Đạo, đả thương người liền đi, đạo lý ra sao? Bởi vậy tiểu phật muốn mời giáo chủ lưu lại, vì các ngươi hóa giải ân oán.

Giang Nam cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Phật môn chú ý nhân quả, Tử Hư Thượng Nhân, ngươi lần này trồng nhân, tất có ngày khác kết quả!

Tử Hư Thượng Nhân lộ ra vẻ thương xót thế nhân, thở dài nói :

- Ta đã thành Phật đà, tứ đại giai không, nhân quả không quấn, nghiệp hỏa bất nhiễm, vô nhân vô quả. Giáo chủ đánh Thiên Hà cùng Tang Đạo bị thương, vẫn là mau mau hóa giải đoạn nhân quả này.

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, cười lạnh nói:

- Nói như vậy, ta tứ đại giai không, ta đánh người hại người là có thể bất nhiễm nhân quả ? Nói như vậy, bản giáo ngã xuống có thể chung quanh làm ác .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1375: Lâm Vào Trong Trận. (1)

Tử Hư Thượng Nhân lại cười nói:

- Tiểu phật cũng là hảo ý, cùng các ngươi hóa giải ân oán, một mảnh thiện tâm nhật nguyệt chứng giám, ngược lại bị giáo chủ ghi hận, cứu lang ngược lại bị bạch nhãn lang cắn một ngụm.

Thiên Hà Thần Chủ tiến lên, không khỏi phân trần thúc dục Thiên Hà Lũy Bích Trận, đại trận khởi động, thiên hà cuồn cuộn hướng Giang Nam cuốn đi, lạnh lùng nói:

- Thượng Nhân không cần nhiều lời, thằng nhãi này chui đầu vô lưới, hôm nay liền muốn hắn chết ở chỗ này!

Thiên Hà Lũy Bích Trận uy năng bị hắn thôi phát, nhất thời thiên hà đạo đạo, cọ rửa hết thảy, từng cỗ Bắc Hà Thủy Sư Thần Minh đứng ở phía trên thiên hà, từng cỗ Thần Minh được trận pháp thêm vào, trở nên vô cùng cường đại, sóng lớn đánh ra, vô số Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần cầm binh đao trong tay, hướng Giang Nam giết đi!

Oanh!

Một đầu sóng chụp được, Giang Nam cứng rắn đối kích, đầu sóng oanh Hỗn Độn Giới Vực, hung hăng đánh ở trên người hắn, chấn hắn bay ngược mà ra, nhiều Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần đứng ở trên đầu sóng khống chế sóng lớn đi vào Giới Vực, trong tay từng kiện binh đao bay lên, lần lượt lạc ở trên người, mặc dù là Thiên Lôi Thần Chủ luyện chế thần giáp cũng không ngăn được cỗ thế công này!

Thiên Lôi Thần Chủ thần giáp chính là một bộ Thần Chủ chi bảo, lực phòng ngự vô cùng cường đại, nhưng ở dưới Thiên Hà Lũy Bích Trận công kích, bộ thần giáp này cũng rất nhanh xuất hiện từng khe nứt, thần giáp bảo

vệ Giang Nam khoảnh khắc liền thấy huyết!

Chẳng qua bộ thần giáp này có được năng lực tự chữa trị rất mạnh, mặc dù ở trong lần đầu va chạm bị hao tổn, nhưng mà rất nhanh khôi phục, vẫn chưa làm hắn bị thương tổn trí mệnh.

- Mười hai trọng thế giới!

Giang Nam ổn định thân hình, mười hai Thiên Thần thế giới triển khai, tam đại Giới Vực cùng mười hai thần ma thế giới giao hòa, những thần ma đang muốn xâm nhập Giới Vực trong nháy mắt hết thảy cắn nát, đột nhiên một đạo sông dài xoắn tới, chấn động hư không, vây quanh Giới Vực của hắn.

Giới Vực của hắn ước chừng có chu vi mười hai vạn dặm, to lớn không gì so sánh được, mà đạo thiên hà kia cũng có chu vi mười bốn vạn dặm, hoàn toàn đem Giới Vực vây quanh ở trong đó, từng cỗ Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần, đứng ở trên sông, thân thể cao tới vạn dặm, cầm trong tay câu liêm, cương xoa, trường thương.

Giới Vực oanh long chuyển động, đạo thiên hà này oanh long chuyển động, hoàn toàn cùng phương hướng Giới Vực chuyển động tương phản, làm Giới Vực không thể chuyển động.

Giang Nam liên tục thúc dục Giới Vực, thủy chung không thể thúc dục Giới Vực, trong lòng không khỏi trầm xuống.

Oanh long…

Phía trên sông dài, từng đạo sóng lớn đánh ra, công phá Hỗn Độn Giới Vực, từng đầu sóng về phía trước oanh động, đem Giới Vực phá vỡ, hướng Giang Nam bức đi.

Đợi đi vào cách Giang Nam không xa, chỉ thấy từng đạo đầu sóng lại tổ hợp thành một sông lớn, dài đến ngàn dặm, quay chung quanh Giang Nam một vòng, vây quanh lấy hắn, mà ở trên sông này, từng Chân Thần, Thiên

Thần, Thần Minh đứng ở đỉnh sóng, sông lớn quay chung quanh Giang Nam nhanh như gió luân chuyển, chỉ thấy công kích ùn ùn kéo đến!

Này quả thực là thế công nghiền áp, vừa đụng một cái, Giang Nam liền lọt vào bị thương nặng, Thiên Lôi thần giáp phiến phiến băng toái, bộ Thần Chủ chi bảo này hoàn toàn hủy ở dưới đại trận nghiền áp!

Hắn thần thông gì cũng không thể ra, thần thông của hắn vừa mới phát động, liền bị vô số đạo công kích cắn nát, mặc dù là Đoạn Ngục Đại Thần Thông cũng mất đi tác dụng, bởi vì công kích thật sự nhiều lắm, làm hắn đáp ứng không xuể.

Hắn thậm chí có thể cùng Thần Chủ chống lại vài hiệp bất tử, nhưng ở trong Thiên Hà Lũy Bích Trận, ngay cả một hiệp cũng chống lại không được, lập tức lọt vào bị thương nặng.

Này còn chỉ là một cái biến hóa của Thiên Hà Lũy Bích Trận, Qua Toàn Biến, là Nguyên Hội Đại Tôn quan sát cơn xoáy trong thiên hà lĩnh ngộ ra biến hóa, liền bức hắn đến loại trình độ này.

Thiên Hà Lũy Bích Trận biến hóa hàng chục vạn, mạnh nhất vẫn là tụ tập pháp lực mọi người thi triển ra chiến lực Thần Tôn, chẳng qua Thiên Hà Thần Chủ không có thúc dục loại chung cực biến hóa này, mà chính là lấy một đạo biến hóa trong đó, hơn nữa là một phần ba đại trận hoàn chỉnh, chuẩn bị giết chết Giang Nam.

- Không xong . . .

Quanh thân Giang Nam máu tươi đầm đìa, Thần Minh bất tử bất diệt thân thể cũng cơ hồ bị ma diệt, toà đại trận này giống như là một lốc xoáy có được vô số lưỡi dao, mà hắn là thịt, vô số lực lượng muốn đem hắn dập nát!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh!

Giang Nam quát to, Tạo Hóa Tiên Đỉnh hiện ra, huyền phù ở trên đỉnh đầu, trong đỉnh tiên quang hướng ra phía ngoài phun dũng, ngay lập tức

trong lúc đó hướng ra phía ngoài va chạm thật mạnh, trong thiên hà từng cỗ Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần bao phủ ở bên trong tiên quang, lập tức bắt đầu sụp đổ tan rả, từng cái trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, tiếp theo lần lượt tan rã, chết ở dưới uy năng tiên đỉnh!

Tiên quang hướng ra phía ngoài phun dũng, va chạm vào trọng thiên hà thứ hai, lập tức bị đạo thiên hà này đỡ.

- Bị nhốt ở trong trận của ta, còn có thể giết ta hơn hai trăm thần ma?

Thiên Hà Thần Chủ giận dữ, trong tay đột nhiên hiện ra một mặt trận kỳ, trận kỳ vung lên, chỉ thấy Thiên Hà Lũy Bích Trận đột biến, sông lớn ninh thành một đạo, một đầu rồng nước cự đại gào thét mênh mông nhảy vào bên trong Giới Vực, đem Giới Vực suy sụp, đem tách ra tiên quang của Tạo Hóa Tiên Đỉnh!

Xôn xao…

Thủy Long đem Giang Nam bao phủ, đây là thiên hà thần thủy, thần thủy cùng đạo tắc tương dung, có được uy năng khôn cùng, một khắc từ trên người Giang Nam hướng qua kia, Giang Nam lập tức cảm giác được đạo tắc của mình trôi qua nhanh như gió, trong nước vô số thuỷ thần công kích làm cho người ta hoa cả mắt, tuyệt đối có thể cọ rửa hắn chí tử!

Hắn vừa mới ngưng tụ Đạo Kim Ngọc Bàn, ngọc bàn hình thái hoa sen trong khoảnh khắc dập nát, Giang Nam quát tháo, Tạo Hóa Tiên Đỉnh móc xuống dưới, tiên quang nhanh như gió quay về trong đỉnh, xuống phía dưới phóng ra một thế giới hạo hãn, hạo hãn thế giới này ở dưới thiên hà cọ rửa không ngừng sụp đổ, rồi lại không ngừng đoàn tụ, thủy chung ngăn trở thiên hà đánh sâu vào.

Đương đương đương…

Vô số công kích dừng ở phía trên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, làm khẩu tiên đỉnh này chấn động không dứt, mà Giang Nam dưới đỉnh thì thân thể cự chiến,

cảm giác được tốc độ tiên đỉnh này cắn nuốt pháp lực của mình, cơ hồ so với thiên hà không chậm!

- Huyền Thiên Giáo Chủ này thật sự là cường hãn, không ngờ có thể ở trong Thiên Hà Lũy Bích Trận chống đở thời gian lâu như vậy!

Thần Điện ngoại, Giải Thận Đạo Nhân bọn người không khỏi sợ hãi than.

Đình Hạo Thần Chủ lập tức nói:

- Thiên Hà đạo huynh, đại trận của ngươi nhất thời nửa khắc luyện bất tử hắn, cho ta vào trận, dễ dàng liền có thể trảm hắn dưới đao!

- Không cần Đình Hạo đạo hữu phải xuất thủ.

Thiên Hà Thần Chủ cười lạnh, lạnh nhạt nói:

- Cho dù hắn mạnh mẽ như thế nào, ở dưới đạo Tinh Lưu Biến này của ta trùng kích, cũng kiên trì không được một canh giờ, đạo hữu chỉ cần đợi một lát là có thể. Chỉ là một Thần Minh, ta ngay cả hứng thú vận dụng hai chi đại quân khác cũng không có.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1376: Lâm Vào Trong Trận. (2)

Những người khác hoảng sợ nhìn thấy tòa đại trận này, Thiên Hà Lũy Bích Trận thiên biến vạn hóa, vẻn vẹn hai cái biến hóa liền làm Huyền Thiên Giáo Chủ khó chơi thủ đoạn vô cùng không thể thoát thân.

Bọn họ thậm chí tự nghĩ, mình rơi vào bên trong đại trận bực này, chỉ sợ cũng không kiên trì được bao nhiêu thời gian sẽ bị luyện chết.

- Quả nhiên là Huyền Đô Cổ Tiên Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi...

Tử Hư Thượng Nhân ánh mắt chớp động, dừng ở phía trên tiên đỉnh của Giang Nam trong đại trận kia, ánh mắt nóng bỏng, trong lòng lẩm bẩm:

- Khẩu tiên đỉnh chi phôi này ở trong tay hắn, đó là phí của trời, nên ở trong tay của ta...

- Tòa đại trận này thật sự quá mạnh mẻ!

Giang Nam hai đại chân thân cùng mười hai đại hóa thân điên cuồng luyện hóa bản sơ linh khí linh dịch, linh khí linh dịch cuồn cuộn không ngừng diễn biến làm tu vi pháp lực, chống đở Giang Nam tiếp tục thúc dục Tạo Hóa Tiên Đỉnh, chẳng qua lấy loại tốc độ tiêu hao này, lâu thì năm ba ngày, nhanh thì một ngày, bản sơ linh dịch của hắn sẽ hao hết, kiệt lực chết ở dưới Thiên Hà Lũy Bích Trận trùng kích!

- Luyện Thiên Đại Trận!

Giang Nam không hề chần chờ, lập tức thi triển Luyện Thiên Đại Trận, thân hình trốn vào hư không, biến mất không thấy, trong Thiên Hà Lũy Bích Trận lập tức mất đi tung tích Giang Nam, lũ lụt tràn ngập thương khung, thủy mạn thần giới.

- Cư nhiên có thể từ trong Tinh Lưu Biến đào thoát, Huyền Thiên Giáo Chủ, không thể không nói ngươi thật sự cực kỳ khó chơi! Thoan Lưu Biến!

Thiên Hà Thần Chủ mở ra đại kỳ, chỉ thấy Thiên Hà Lũy Bích Trận lại biến đổi, sông lớn tràn ngập tòa thần giới này vạn vạn dặm, hóa thành vô số lốc xoáy nước chảy xiết, từng cái lốc xoáy nước chảy xiết truyền đến dẫn lực khủng bố, Giang Nam còn chưa kịp rời đi, liền bị từng cái lốc xoáy nước chảy xiết định trụ, từ trong hư không hiện hình, lại rơi vào trong trận.

Bên trong Thần thành, bọn người Đình Hạo Thần Chủ không khỏi sợ hãi than, Thiên Hà Lũy Bích Trận quả thực cường đại biến thái, bất luận kẻ nào rơi vào trong trận cũng không thể đào thoát, vừa rồi Giang Nam nhảy trốn vào hư không kia kinh diễm ra sao, ngay ở dưới tình huống hư không không ngừng phá vỡ cũng có thể bỏ chạy, nhưng mà Thiên Hà Lũy Bích Trận hóa thành Thoan Lưu Biến liền đinh hắn ở trong trận, làm hắn không thể đào thoát!

Thậm chí ngay Tử Hư Thượng Nhân cũng không thể không động dung, mở mi tâm dựng thẳng mắt, liên tục dò xét Thiên Hà Lũy Bích Trận, chỉ thấy toà đại trận này chỉ vận dụng một phần ba thần ma đại quân, hai phần ba đại quân khác chờ đợi, vẫn chưa tham chiến.

- Khó trách Thánh Phật muốn ta tự mình tới Nguyên Hội Đại Tôn đưa thiệp mời, Nguyên Hội Đại Tôn đích thật là một tuyệt đại cường giả, ở trận pháp tạo nghệ, chỉ sợ không kém hơn Chương Dật Tôn Vương!

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Mà vào lúc này, Thiên Hà Thần Chủ lại khẽ nhíu mày, có chút do dự. Thiên Hà Lũy Bích Trận Thoan Lưu Biến đích xác vây được khốn Giang Nam, đem Giang Nam vây ở bên trong trận pháp không thể thoát thân, nhưng mà cũng đồng dạng vây khốn những biến hóa khác của Thiên Hà Lũy Bích Trận, bởi vì chỉ cần hắn thi triển những biến hóa khác, Giang Nam sẽ nhân cơ hội đào thoát, mà Lũy Bích Trận mặc dù hàng chục vạn loại biến hóa, chỉ có Thoan Lưu Biến mới có thể vây khốn nhân vật như Giang Nam.

Nếu hắn vận dụng hai chi đại quân khác, cố nhiên có thể giết chết Giang Nam, nhưng hắn vừa chém gió, muốn lấy một chi đại quân này giết chết Giang Nam, nếu hiện tại vận dụng hai chi đại quân khác chẳng phải là đánh mất thể diện sao?

- Cũng thế, lấy Thoan Lưu Biến mài chết hắn là được.

Thiên Hà Thần Chủ nghĩ đến đây, cười nói:

- Các vị đạo hữu, Huyền Thiên Giáo Chủ tai kiếp khó thoát, ngươi ta thong thả ngồi xem thằng nhãi này chậm rãi chết ở bên trong đại trận của ta. Người tới, bày rượu!

Mà ở bên trong đại trận, Giang Nam bị Thiên Hà Lũy Bích Trận định trụ thân hình, thủy chung không thể thi triển Luyện Thiên Đại Trận đào thoát, không khỏi nhíu mày, vô số loại lực lượng từ bốn phương tám hướng xoắn tới, hóa thành đủ loại hình thái, Thủy Long kỳ lân thủy vượn hà bá quái ngư v.v... yêu thần trong nước, lại có từng Chân Thần Thiên Thần Thần Minh từ bốn phương tám hướng công kích, muốn đem hắn luyện chết ở trong trận.

Chẳng qua Thoan Lưu Biến cũng không hung hiểm như vài loại biến hóa trước, đối với hắn mặc dù có uy hiếp, nhưng lực uy hiếp không tính cự đại như thế nào.

- Loại áp lực này, chính là ta tìm kiếm đã lâu, cùng Thần Chủ giao thủ thật sự rất nguy hiểm, nhưng cổ áp lực này lại rất tốt!

Giang Nam một mình đứng ở bên trong đại trận, hai tay thiên biến vạn hóa, từng loại thần thông bạo phát, đem công kích bốn phương tám hướng đỡ, thầm nghĩ trong lòng:

- Cũng may Thiên Hà Thần Chủ không có hoàn toàn thúc dục tòa đại trận này đối phó ta, vừa lúc làm ta có thể nương theo cổ áp lực này tiến lên Thần Minh viên mãn cảnh giới, đánh sâu vào Thiên Thần!

Tuy rằng còn có chút công kích là hắn không thể đỡ, nhưng mà mấy công

kích này lại không thể cho hắn tạo thành thương tổn trí mệnh, chỉ có thể không ngừng tiêu ma tinh khí thần của hắn, chẳng qua so sánh tiêu hao, bản sơ linh khí mang đến tu vi pháp lực đề thăng là khủng bố, không ngừng thúc đẩy tu vi pháp lực hắn đề thăng!

Lấy tốc độ này tu luyện, Giang Nam tính toán một lần, mình tối đa hơn một tháng, liền có thể tăng lên tới Thần Minh viên mãn cảnh giới, có thể nếm thử đánh sâu vào Thiên Thần cảnh giới!

Nếu đề thăng tới Thiên Thần cảnh giới, thực lực của hắn thế tất phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, thoát khỏi Thiên Hà Lũy Bích Trận cũng không khó khăn!

Đoạn thời gian hắn bị nhốt trong trận này, bọn người Thiên Lôi Thần Chủ, Ôn Độc Thần Chủ cùng Quách Tứ Nương đều tới, không lâu sau lại có bốn Thần Chủ tìm đến thần thành, mấy Thần Chủ này đều là cùng Giang Nam có giết đồ giết đệ giết thê giết hữu chi cừu, muốn tận mắt nhìn thấy hắn chết ở trước mặt mới bằng lòng bỏ qua!

Hơn mười ngày qua đi, Tử Hư Thượng Nhân mở ra mắt dọc dừng ở trên người Giang Nam trong trận, đột nhiên mở miệng nói:

- Thiên Hà đạo huynh, Lũy Bích Trận của ngươi, chỉ sợ vây không được người này! Muốn trảm hắn, hiện tại động thủ còn kịp, nếu không mấy ngày nữa, Huyền Thiên Giáo Chủ sẽ tu thành Thần Minh viên mãn, đột phá thành Thiên Thần!

Đám người Thiên Hà Thần Chủ, Giải Thận Đạo Nhân nghe vậy, trong lòng giật mình, hướng Giang Nam trong Thiên Hà Lũy Bích Trận nhìn lại, chỉ thấy trong đại trận, Giang Nam thân vùi trong nước chảy xiết, tả xung hữu đột, thủy chung không cách nào phá vỡ nước chảy xiết, nhìn không ra khuynh hướng hắn sắp tăng lên tới Thiên Thần chút nào.

Ngược lại, hơi thở hắn héo úa, lộ ra vẻ mệt mỏi không chịu nổi, giở tay nhấc chân vẻ mỏi mệt hiển thị rõ, lực công kích cũng không hung mãnh bằng

trước, thấy thế nào cũng là một bộ sắp bị đánh chết, phảng phất qua một khắc nữa, hắn sẽ bị luyện thành tro tàn.

Bất quá mọi người chờ giây lát, Giang Nam vẫn còn là một bộ sắp sửa bị đánh chết, cũng không có bị luyện chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1377: Thành Tựu Thiên Thần. (1)

Chuyện cho tới bây giờ, đám người Thiên Hà Thần Chủ cũng nhìn ra có cái gì không đúng, nếu Giang Nam thật bị Thiên Hà Lũy Bích Trận tước nhược, chỉ biết bị bại nhanh hơn, bị chết nhanh hơn, mà hắn hiện tại sắp sửa bị đánh chết hơn phân nửa chẳng qua là cố ý yếu thế cho người xem.

- Ở trong Thiên Hà Lũy Bích Trận luyện hóa, cũng có thể tu luyện?

Đình Hạo Thần Chủ cau mày nói.

- Nếu là thực lực đầy đủ cường đại, nội tình đầy đủ cường đại, năng lực khôi phục đủ mạnh, hẳn là có thể chống lại được nước chảy xiết biến thành áp lực.

Mục Tuyên đạo nhân trầm giọng nói:

- Bất quá, này chỉ chính là Thần Chủ, chỉ có Thần Chủ mới có thể có tốc độ khôi phục kinh người như thế, thực lực cường đại như thế, mà tiểu tử này bất quá là một Thần Minh...

Thiên Hà Lũy Bích Trận cực kỳ cường đại, mặc dù Thoan Lưu Biến cũng không phải là biến hóa cường đại nhất của trận pháp, nhưng mà không phải chuyện đùa, người ở trong Thoan Lưu Biến, không ngừng luyện hóa tinh khí đối phương, để cho tu vi không ngừng suy kiệt, cộng thêm trong trận có một luồng sóng Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần quay chung quanh vây cường giả ở trong trận không ngừng chém giết, tiêu hao pháp lực, chém thân thể, lại càng gia tốc đối phương suy vong!

Loại tốc độ hao tổn này, cho dù là Thần Chủ vùi lấp vào trong trận, cũng sẽ bị luyện đi một thân đạo tắc pháp lực, bị đại trận chém giết.

Mà Giang Nam bất quá là một Thần Minh, theo lý mà nói rất nhanh sẽ bị

Thoan Lưu Biến luyện chết, mà bây giờ Tử Hư Thượng Nhân lại nói Giang Nam đã sắp thành Thần Minh cảnh giới đại viên mãn, này nói rõ Giang Nam khôi phục năng lực vượt xa tốc độ luyện hóa của Thoan Lưu Biến!

Bọn họ cũng không biết, tốc độ khôi phục của Giang Nam cố nhiên kinh người, nhưng chủ yếu dựa vào vẫn còn là bản sơ linh khí, bản sơ linh dịch nghịch thiên chi vật bực này, mới có thể nhanh chóng bổ sung pháp lực hao tổn, hơn nữa tăng lên tu vi.

Công hiệu của bản sơ linh khí bản sơ linh dịch, gần với tiên khí, ban đầu Giang Nam cơ hồ vơ vét tất cả bản sơ linh khí ở nơi vũ trụ dung hợp, há có thể dễ dàng liền bị luyện chết?

- Ta đi giết hắn!

Lôi Công Thần Chủ bỗng nhiên đứng dậy, xông vào Thiên Hà Lũy Bích Trận, lúc này Thiên Hà Thần Chủ tế lên trận kỳ, chỉ thấy nơi Lôi Công Thần Chủ đi qua, đại trận hé ra một lối đi, những nước chảy xiết khác còn đang vận chuyển, tùy ý Lôi Công Thần Chủ xông vào trong đại trận, thậm chí Thiên Hà tịch quyển, đem Lôi Công Thần Chủ cuốn vào trong đại trận.

- Lôi Công Thần Chủ cộng thêm Thoan Lưu Biến, hẳn là đủ để luyện chết hắn!

Mọi người hướng trong trận pháp nhìn lại, chỉ thấy Lôi Công xông vào trong Thoan Lưu Biến, vô số lôi đình toàn động, lôi đình hóa thành lôi dịch cuồn cuộn, cùng Thiên Hà dung hợp ở chung một chỗ, để cho Thoan Lưu Biến uy lực trong nháy mắt tăng lên hơn mười lần!

Nước chảy xiết khổng lồ kia từ xa nhìn lại giống như một lô đỉnh kim chói, điên cuồng chuyển động, Giang Nam trong đỉnh gặp phải luyện hóa lực là hung mãnh bực nào!

- Chết!

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Lôi Công quát lên, đưa tay một trảo, chỉ thấy lôi đình ngưng tụ thành một bảo đao, điên cuồng hướng Giang Nam trong Thoan Lưu Biến bổ tới!

Cạch!

Trong lúc bất chợt, Giang Nam không còn là một bộ nửa chết nửa sống, ngược lại thần thái sáng láng, tế lên hai mặt đại kim bạt, kim bạt trên dưới tung bay, đem Lôi Công cùng nhiều Thiên Hà Lũy Bích Trận thần binh thần tướng công kích đỡ hết, cười ha ha nói:

- Lôi Công, bị ngươi xem thấu?

Pháp lực của hắn so sánh với lúc vừa vào trận cường đại mấy lần, đạo tắc cuồn cuộn như thao, đem uy năng của Lôi Công Kim Bạt thôi phát ra một hai phần mười, ngay sau đó rung thân thoáng một cái, hiện ra Sâm La pháp tướng vạn cánh tay, tế lên Thiên Lôi Chiến Cổ, vạn quyền hung hăng rơi đập, đông đông đông đông tiếng trống dày đặc vô cùng điên cuồng hướng bốn phương tám hướng truyền đi!

Lôi Cổ đại tác, uy năng bản thân Thần Chủ chi bảo này liền cực kỳ kinh người, hơn nữa đạo âm lại là lợi khí phá trận tốt nhất, lôi âm nặng nề chỉ trong nháy mắt liền đem trong từng tôn thần binh thần tướng trong Thoan Lưu Biến chấn đắc hộc máu, bay rớt ra ngoài, Thoan Lưu Biến lập tức kiện phá!

Thậm chí, lôi âm đem mười mấy Thần Minh trực tiếp chấn vỡ, thần tính cũng không thể chạy trốn, bị lôi âm chấn thành tro tàn.

- Dùng pháp bảo của ta tới phá trận?

Lôi Công giận tím mặt, lệ tiếu không dứt, lấy tay liền hướng hai mặt đại kim bạt chộp tới, một đạo lôi thác từ trên trời giáng xuống, lôi dịch cuồn cuộn vọt tới, để cho Giang Nam phải đối chiến, không rảnh đâm động Thiên Lôi Chiến Cổ.

Cùng lúc đó những thần binh thần tướng khác lập tức bổ sung chỗ thiếu,

đền bù nơi Thoan Lưu Biến tổn hại, vô số đạo công kích hung hăng hướng Giang Nam nện xuống.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, lập tức rút ra Hỗn Độn Tử Trúc, lấy Đoạn Ngục Thần Thông đối chiến lôi thác, mà công kích những Thần Binh thần tướng trong Thoan Lưu Biến, càng làm cho hắn lấy trứng chọi đá.

Lôi Công rốt cục thừa dịp cơ hội Giang Nam đối phó lôi thác, bắt được hai mặt đại kim bạt, mừng rỡ trong lòng, ngửa mặt lên trời cười to nói:

- Tiểu quỷ, pháp bảo của ta ở trong tay của ngươi có thể phát huy ra mấy thành uy lực? Hiện tại, ta liền để ngươi kiến thức uy năng hai mặt kim bạt này!

- Lôi Công, ta nguyên vốn định tu thành Thiên Thần xong liền đi, đây là ngươi ép ta!

Giang Nam gầm lên, phía sau đột nhiên hiện lên một đầu Hỗn Độn Thiên Long, hắn một gậy trúc nơi tay, chỉ thấy Hỗn Độn Thiên Long quay quanh, nhiễu ở trên trúc tía, vô số đạo trúc tía hư ảnh bay lên, mỗi một đạo trúc tía hư ảnh điểm ra, liền có một tiếng Hỗn Độn Thiên Long rồng ngâm truyền đến, rồng ngâm trong khoảnh khắc chấn động mấy chục vạn lần!

Rồng ngâm này giống như tiếng chuông, có tất cả tám loại tiếng vang, chấn động không dứt.

Lôi thác nhất thời quay mà lên, đạo Lôi Công đại thần thông này bị Giang Nam gẩy loạn, uy năng Lôi Bộc Tống Táng hoàn toàn bộc phát, bốn phương tám hướng bộc phát, oanh kích Thiên Hà Lũy Bích Trận, vô số thần binh thần tướng nhất thời bị lôi thác cuồn cuộn bao phủ.

Cùng lúc đó, Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chấn động mấy chục vạn lần truyền đi, từng tôn Thần Minh, Thiên Thần thân thể nổ tung toái, thần tính mai một, thậm chí ngay cả Chân Thần cũng bị chấn trọng thương hộc máu, bốn phương tám hướng ngã đi!

Thần huyết giàn giụa, trong khoảnh khắc nhuộm đỏ Thiên Hà, để cho Thiên Hà Lũy Bích Trận nhất thời vận chuyển mất linh, có khoảng một hai ngàn Thần Minh, Thiên Thần chết thảm!

Hơn nữa, Lôi Bộc Tống Táng cùng Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm uy năng còn đang hướng mọi nơi lan tràn, nơi đi qua, chỉ có Chân Thần mới có thể tránh được một kiếp, Thiên Thần Thần Minh hết thảy bị trấn sát tại chỗ, thần tính cũng không cách nào chạy trốn!

Đây cũng không phải là uy năng của Giang Nam, chủ yếu công kích vẫn là lôi thác của Lôi Công Thần Chủ, đạo đại thần thông này uy năng thật sự quá mạnh mẽ, cho dù là Giang Nam dính một kích cũng sẽ bị đánh chết, huống chi những Thiên Thần, Thần Minh đó?

Mặc dù uy năng lôi thác là hướng bốn phương tám hướng lan tràn, giảm đi không ít uy lực, nhưng uy năng cũng không phải là Thiên Thần Thần Minh có thể ngăn cản!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1378: Thành Tựu Thiên Thần. (2)

- Kinh Đào Biến!

Thiên Hà Thần Chủ thấy thế, giận đến cơ hồ hộc máu, vội vàng mở ra trận kỳ, chỉ thấy Thiên Hà Lũy Bích Trận lần nữa biến đổi, vô số sóng biển xé trời, cách ly ra từng cái từng cái thời không, từng cái thời không đều có nghìn vạn dặm rộng lớn.

Lôi thác cùng Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm vọt tới, ngay sau đó xông vào những kinh đào đánh ra giữa không trung kia, hủy diệt từng mãnh thời không, uy năng dần dần tiêu tán, bị Thiên Hà Lũy Bích Trận hóa giải không còn một mống.

Thiên Hà Lũy Bích Trận Thoan Lưu Biến hóa làm Kinh Đào Biến, lập tức bị Giang Nam bắt được chỗ sơ hở, ha ha cười một tiếng, thân hình lơ lửng, ẩn nặc không thấy.

Thiên Hà Thần Chủ đang muốn biến trận, hóa thành Thoan Lưu Biến, đã không còn kịp nữa.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên bên trong thần thành một đạo kim quang kích bắn ra, xuyên thủng hư không, sau một khắc hư không chấn động, thân hình Giang Nam hiện lên, bị đạo kim quang kia xuyên thủng vai, máu tươi lâm ly, nhưng đã thoát ra phạm vi trận pháp bao phủ.

Mà ở bên trong thần thành, Tử Hư Thượng Nhân mi tâm mắt dọc chậm rãi bế hợp, mới vừa rồi một đạo kim quang xuyên thủng hư không, đem Giang Nam đánh ra kia, đang là thần nhãn uy năng của hắn.

Thần nhãn của hắn cùng người khác bất đồng, tích chứa uy năng kinh khủng khôn cùng, hơn nữa có thần diệu khám phá hết thảy vô căn cứ, chính là do Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh luyện thành.

Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh đầy đủ tích chứa phật ma hai đại kinh điển cùng lý niệm, mỗi luyện thành một loại, phật nhãn bên trong mi tâm liền nhiều ra nhất trọng phật đà, luyện ra "Tướng" càng nhiều, phật đà phật nhãn trong mắt liền càng nhiều, uy năng mắt dọc liền càng lớn càng mạnh.

Nếu môn công pháp này luyện đến Thần Tôn Thần Quân cảnh giới, là có thể có vạn phật vạn tướng, một cái liền có thể khám phá hết thảy Thần Thông cùng công pháp!

Tử Hư Thượng Nhân đã đem Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh tu luyện tới Thiên tướng cảnh giới, cũng là không bình thường, Giang Nam Luyện Thiên đại trận chưa hoàn toàn luyện thành, còn không cách nào tránh thoát phật nhãn của hắn.

Thiên Hà Thần Chủ sắc mặt xanh mét, đang muốn vung kỳ che giết đi qua, điều động hai chi đại quân khác, thúc dục uy năng cuối cùng của Thiên Hà Lũy Bích Trận, nhất cử đem Giang Nam oanh giết, nhưng vào lúc này chỉ thấy bóng người chợt lóe, Lôi Công mang lấy Lôi Trì lao ra đại trận, thẳng hướng Giang Nam.

Cùng lúc đó, Phong Hậu khống chế gió mạnh, Giải Thận hóa thành một Yêu Thần đầu đỉnh thiên lập địa, quanh thân yêu khí cuồn cuộn, khống chế yêu vân lao ra Thiên Hà Lũy Bích Trận, mà những Thần Chủ khác, ví dụ như đám người Quách Tứ Nương, Ôn Độc Thần Chủ, Đình Hạo Thần Chủ, Mục Tuyên đạo nhân cũng rối rít hướng ra phía ngoài phóng đi.

Thiên Hà Thần Chủ có lòng thúc dục uy năng cuối cùng của Thiên Hà Lũy Bích Trận, lại lo lắng đem đám người Lôi Công cùng nhau oanh giết, trong lồng ngực phẫn uất khó nhịn:

- Heo đồng đội! Nếu các ngươi không đuổi theo, Huyền Thiên Giáo Chủ có thể ngăn một kích của Thiên Hà Lũy Bích Trận ta sao?

- Thiên Hà đạo huynh không cần gấp gáp.

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Tử Hư Thượng Nhân trên mặt nụ cười, lạnh nhạt nói:

- Có ta ở đây, Huyền Thiên Giáo Chủ đi không xong.

Thiên Hà Thần Chủ cũng biết hắn thần thông quảng đại, không giống bình thường, chẳng qua là hắn giận cũng không phải Giang Nam phá vỡ đại trận của hắn, mà là Lôi Công, Giải Thận những người này muốn giết Giang Nam báo thù, ngược lại cản trở trận pháp hắn xuất kích.

Thần Thành lơ lửng, Thiên Hà Lũy Bích Trận ôm lấy tòa Thần Thành này về phía trước đuổi giết đi, cùng lúc đó, Lôi Công tốc độ nhanh nhất, đã đuổi theo Giang Nam, hai người ở giữa không trung nhanh chóng giao thủ một cái, nhưng ngay sau đó mở ra, Phong Hậu khống chế gió mạnh chạy tới, gió lớn chà xát tòa Thần Giới này, trong mây đen Giang Nam cùng Phong Hậu giao chiến hơn mười chiêu, rốt cục đem Phong Hậu hất ra, lấy Luyện Thiên đại trận trốn vào trong hư không.

Xuy...

Tử Hư Thượng Nhân mở ra phật nhãn, một đạo kim quang vọt tới, lần này lại không có thể gây tổn thương đến Giang Nam, mà là đụng vào Thần Vương Kỳ khoác trên người Giang Nam, uy năng một đạo kim quang này bị Thần Vương Kỳ hấp thu, nhưng cũng lần nữa đem Giang Nam từ trong hư không bức ra.

- Con lừa ngốc đáng chết!

Trong lòng Giang Nam giận dữ, Giải Thận Thần Chủ đánh tới, Yêu Thần này chiến lực kinh người, cùng Giang Nam gần người vật lộn, hai người đánh cho thiên băng địa liệt, phụ cận Thiên Hà Cổ Đạo vô số Thần Sơn hỏng mất, sụp đổ, bị chấn thành phấn vụn.

Hắn liên tục ác chiến, cùng những Thần Chủ này giao chiến, cũng không dây dưa, mà là vừa chạm vào liền đi, tránh cho thân vùi trùng vây, bất quá

Thần Chủ là cường đại cở nào, vẫn là liên tục chấn thương hắn.

Trong khoảnh khắc, Thiên Hà Cổ Đạo liền có trên ức dặm Thần Sơn sụp đổ, bị đám người Giang Nam đánh nát.

Đột nhiên Giang Nam ngửa mặt lên trời thét dài, phía sau vô số đạo tắc tung bay, đạo tắc bốc hơi lên, giống như đón ánh bình minh, không ngừng hướng về phía trước bay đi, đi tới trên Thiên Đình.

Vô số đạo tắc đan vào, rõ ràng là xây dựng đệ nhị tọa Thiên Đình!

Xuy...

Một đạo kim quang lao thẳng tới thiên đình đang xây dựng này của Giang Nam, rõ ràng là Tử Hư Thượng Nhân xuất thủ lần nữa, tính toán đánh nát tòa Thiên Đình này của Giang Nam, gọt rơi hắn từ Thiên Thần cảnh giới đi xuống!

- Tử Hư Thượng Nhân, ngươi muốn đoạn con đường Thiên Thần của ta? Không dễ dàng như vậy!

Mắt dọc của Tử Hư Thượng Nhân bắn ra đạo ánh sáng màu vàng kim kia, vừa mới đi vào tòa Thiên Đình thứ hai của Giang Nam, chỉ thấy trên người Giang Nam khoác Thần Vương Kỳ đột nhiên bay lên, đại kỳ như tấm màn cuốn động, đem Giang Nam tính cả Thiên Đình cùng nhau bảo hộ dưới đại kỳ, giống như một cái vòng tròn.

Ánh sáng màu vàng kim bắn ở phía trên đại kỳ, chấn đắc đại kỳ bay phất phới, vặn vẹo thành một đoàn, áp bách Giang Nam ở trong kỳ bay về phía sau.

Uy năng đạo ánh sáng màu vàng kim này, so với một kích toàn lực của các Thần Chủ Thiên Lôi, Giải Thận còn muốn kinh người, ngưng mà không tan, tuy rằng oanh kích ở trên mặt cờ, nhưng lực lượng không có bị Thần Vương Kỳ luyện đi, vẫn đang không ngừng oanh kích Thần Vương Kỳ, áp bách Giang Nam thân bất do kỷ bay về phía sau.

Xuy...

Phật nhãn mi tâm của Tử Hư Thượng Nhân lại mở ra, đạo ánh sáng màu vàng kim thứ hai phóng tới, lại oanh kích ở trên Thần Vương Kỳ, hai đạo ánh sáng màu vàng kim áp bách Thần Vương Kỳ đè ép Giang Nam, đem năng lượng giống như hủy diệt trong hai ánh sáng màu vàng kim kia oanh kích ở phía trên tòa Thiên Đình thứ hai của Giang Nam!

Tấn chức Thiên Thần, là thời điểm Giang Nam suy yếu nhất, nếu đoạn con đường thành Thiên Thần của Giang Nam, chỉ cần là Thiên Đình sụp đổ tạo thành lực phản chấn cũng đủ để làm Giang Nam bị thương nặng, thậm chí chết đi!

Giang Nam toàn lực thúc dục Thần Vương Kỳ, đem uy năng của Luyện Thiên Đại Trận thôi phát đến lớn nhất, luyện hóa uy năng trong hai đạo ánh sáng màu vàng kim này, trong Thần Vương Kỳ hiện ra hư không Thiên địa thật mạnh, không ngừng đem uy năng trong ánh sáng màu vàng kim phân giải luyện hóa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1379: Sát Nhập Thiên Ngục. (1)

Tử Hư Thượng Nhân lập tức cảm giác được hai đạo ánh sáng màu vàng kim chậm rãi suy yếu, không khỏi nhẹ a một tiếng, muốn luyện hóa hai đạo ánh sáng màu vàng kim này của hắn cũng không dễ dàng, ánh sáng màu vàng kim trong mắt phật của hắn gọi là Kiếp Quang, là Tướng Kiếp Chi Quang!

Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh mỗi luyện thành một tướng, tương đương với sống ra một đời, bên trong một đời tích lũy vô số nghiệt duyên, nghiệt duyên không ngoại trừ sẽ nảy sinh Tướng Kiếp, chẳng qua này lại không phải là chân chính sống ra một đời, không thể tiêu trừ không thể hóa giải, Tướng Kiếp sẽ tích lũy xuống dưới, diễn biến thành Kiếp Quang.

Luyện thành tướng càng nhiều, uy năng Kiếp Quang liền càng mạnh, càng khó có thể luyện hóa, hắn đã luyện thành ngàn tướng, Kiếp Quang là từ ngàn thế thân Tướng Kiếp lực ngưng tụ cùng một chỗ, ánh sáng ngàn kiếp có được uy năng hủy thiên diệt địa, ở hắn xem ra, mặc dù là Thần Tôn cũng không thể luyện hóa Kiếp Quang của mình.

Thần Vương Kỳ lại đem Kiếp Quang phân giải, làm hắn thực kinh ngạc.

- Mặt đại kỳ này cũng là một kiện dị bảo rất giỏi a.

Ánh mắt Tử Hư Thượng Nhân nóng bỏng lên, thấp giọng nói:

- Cùng ta có duyên...

Thần Vương Kỳ cố nhiên không ngừng luyện hóa uy năng trong ánh sáng màu vàng kim, nhưng vẫn không thể hoàn toàn hóa giải, đối với Giang Nam xây dựng tòa Thiên Đình thứ hai uy hiếp vẫn là thật lớn.

Xuy...

Đạo ánh sáng màu vàng kim thứ ba phóng tới, trong lòng Giang Nam trầm xuống, một đạo ánh sáng này tất nhiên có thể công phá Thần Vương Kỳ, lôi cuốn Thần Vương Kỳ phá hủy tòa Thiên Đình thứ hai của hắn!

- Thái Cực Thần Đế hóa thân, đi ra!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, Thái Cực Thần Đế hóa thân, nghênh hướng đạo ánh sáng màu vàng kim này.

Đương...

Ánh sáng màu vàng kim bắn ở trên người Thái Cực Thần Đế hóa thân, đem hóa thân này đánh bay, Thái Cực Thần Đế hóa thân một thân pháp lực bị luyện hóa sạch sẽ, hai trọng thiên đình, tám trọng thiên cung, tám trọng thần phủ, tám tòa đạo đài, thậm chí thần luân, đều bị ánh sáng màu vàng kim phá hủy!

Nếu đổi làm những Thiên Thần khác, dù là Chân Thần, cũng dễ dàng bị luyện tử, thậm chí Thần Chủ cũng bị đạo Kiếp Quang này làm bị thương nặng, nhưng thân thể Thái Cực Thần Đế hóa thân không có bị chút tổn thương, Sâm La Ma Đế chi thủ luyện thành thân thể, mạnh mẽ vô cùng, ngay cả Kiếp Quang của Tử Hư Thượng Nhân cũng không thể phá hư hóa thân này.

Cùng lúc đó, Giang Nam thúc dục Thần Vương Kỳ, mặt cờ đem lưỡng đạo Kiếp Quang kia không ngừng cắn nuốt, trong đại kỳ vô số không gian đem Kiếp Quang phân giải trấn áp.

Thiên Lôi Thần Chủ đuổi giết mà đến, Giang Nam mở ra đại kỳ, chỉ thấy trong mặt cờ từng đạo ánh sáng màu vàng kim bắn nhanh mà ra, chỉ nghe ối chao đốt không ngừng bên tai, Thiên Lôi Thần Chủ nhất thời bị ánh sáng màu vàng kim bắn rách nát thân thể, một thân lỗ thủng, mọi nơi tiêu huyết.

Ánh sáng màu vàng kim trong mặt cờ đúng là Kiếp Quang trong mắt Tử Hư Thượng Nhân, bị Giang Nam thu vào trong kỳ, hôm nay đem Kiếp

Quang thả ra, phản công Thiên Lôi, đốn thu kỳ hiệu.

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

- Chết!

Phong Hậu đánh tới, vô số đạo tắc rậm rạp bay ra, đem Thần Vương Kỳ bao phủ, rõ ràng là ý định đem mặt đại kỳ này mạnh mẽ luyện hóa, mà nàng thì nâng lên một bàn tay khác, bàn tay đạo tắc chen chúc, hóa thành cuồng phong bắt đầu khởi động, hình thành một ngụm hình dáng bảo bình, đây là một môn đại thần thông, lấy sức gió khôn cùng đem đối thủ hút vào trong bình, nhất thời luyện thành tro bụi!

- Giết!

Đình Hạo Thần Chủ từ sau đánh tới, vô số hỏa nha quay chung quanh bay múa, hỏa thiêu hết thảy, mà Giải Thận Đạo Nhân thì hiện ra nguyên hình, thế công của Yêu thần đỉnh thiên lập địa là cuồng bạo đến cực điểm!

Quách Tứ Nương lớn tiếng quát tháo, hồng loan hiện lên trong tinh không, đem phạm vi vài trăm vạn dặm không gian quanh thân Giang Nam bao phủ, Ôn Độc Thần Chủ thì tế lên túi, ôn độc trào ra, hướng Giang Nam đánh tới.

Mà ở hậu phương, Thiên Hà Thần Chủ tọa trấn ở bên trong thần thành, trận kỳ huy triển, từng đạo thiên hà bắt đầu khởi động, vô số thần ma đứng ở bên trong thiên hà, đem Giang Nam vây quanh thật mạnh.

Nhiều Thần Chủ như vậy vây giết Giang Nam, không vẻn vẹn là muốn cắt con đường thành Thiên Thần của hắn, còn muốn đem hắn tê toái, hoàn toàn chém giết!

Này tất cả đều là công lao của Tử Hư Thượng Nhân, nếu không có Tử Hư Thượng Nhân lấy Kiếp Quang khắc chế Luyện Thiên Đại Trận của Giang Nam, làm hắn không thể thoát thân, mấy Thần Chủ này cũng không thể lưu lại Giang Nam!

Đây là tình hình phải giết, Giang Nam đã bị nhốt, có Tử Hư Thượng Nhân ở đây, hắn là khó thoát, hơn nữa cho dù hắn có thể đào thoát, Thần Vương Kỳ cũng tất nhiên đổi chủ!

Tiếng hô khủng bố truyền đến, độc thiềm, đại xà màu xanh, thạch sùng màu đỏ, đại ngô công màu vàng cùng độc hạt màu đen từ quanh thân Giang Nam hiện lên, đưa hắn che ở trung ương.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn ngoan cố chống cự, hấp hối giãy dụa!

Ôn Độc Thần Chủ cười ha ha, túi chấn động, liền đem đại ngô công màu vàng thu đi, Giải Thận Đạo Nhân tiến lên, lực áp độc hạt màu đen, đem độc hạt thu đi.

Thiên Lôi tung hai mặt đại kim bạt, đem đại xà màu xanh móc ở dưới kim bạt, Phong Hậu phong bình bá một tiếng đem độc thiềm cuồn cuộn nổi lên, thu vào trong bình, mà thiên hà một quyển, đem thạch sùng màu đỏ cuối cùng kia cuốn vào giữa sông, bị trấn áp.

Năm đại độc vật bị một lưới bắt hết!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn có thủ đoạn gì? Chịu chết đi!

Nhiều Thần Chủ đánh tới, Đình Hạo Thần Chủ cười lạnh nói.

Phong Hậu đạo tắc dĩ nhiên xâm nhập bên trong Thần Vương Kỳ, ý đồ đem mặt đại kỳ này luyện thành của mình.

- Ba mươi sáu trọng thiên Thần cấm pháp bảo?

Phong Hậu kêu sợ hãi, không khỏi mừng rỡ:

- Có thể luyện đến ba mươi sáu trọng thiên, thấp nhất cũng là Thần Quân chi bảo! Pháp bảo bực này dừng ở trong tay tiểu quỷ Huyền Thiên Giáo Chủ này, chính là phung phí của trời!

Pháp lực đạo tắc của nàng điên cuồng dũng mãnh vào Thần Vương Kỳ,

hướng trọng thiên rất cao của Thần Vương Kỳ phóng đi, đột nhiên, một cỗ lực lượng trùng trùng điệp điệp từ Thần Vương Kỳ mười sáu trọng thiên lao xuống, nơi đi qua, Phong Hậu đạo tắc lập tức chịu khổ luyện hóa, mất đi cảm ứng đối với đạo tắc pháp lực!

Đây là luyện thiên lực, cùng Đô Thiên Thần Tôn luyện hóa tay Thần Tôn kia là thủ đoạn giống nhau như đúc, Giang Nam rõ ràng đã mặt đại kỳ này tế luyện đến mười sáu trọng, hắn vốn là đem Thần Vương Kỳ luyện đến đệ thập trọng liền không thể tiếp tục được nữa, nhưng đoạn thời gian này tới nay, pháp lực của hắn đề thăng rất mạnh, dĩ nhiên đem sáu trọng thiên khác hoàn toàn luyện hóa, làm uy lực của Thần Vương Kỳ đề thăng thật to.

Thực lực của hắn tuy rằng xa không bằng Đô Thiên Thần Tôn, nhưng hắn đối với Luyện Thiên Đại Trận lý giải còn ở phía trên Đô Thiên Thần Tôn, dĩ nhiên có được thực lực luyện hóa Thần Chủ đạo tắc. Pháp lực của Phong Hậu đi vào Thần Vương Kỳ, đó là đi vào địa bàn của hắn, trừ khi lấy tu vi cực mạnh áp chế pháp lực của hắn, nếu không liền quả quyết không thể cướp lấy quyền nắm Thần Vương Kỳ trong tay của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1380: Sát Nhập Thiên Ngục. (2)

Pháp lực của Phong Hậu trong khoảnh khắc bị luyện hóa sạch sẽ, hóa thành trên dưới một trăm đạo đạo tắc thô to, mấy đạo tắc này bị Thần Vương Kỳ thoáng luyện hóa, lập tức quay cuồng mà dậy, hướng Thần Vương Kỳ mười bảy trọng thiên phóng đi!

Cổ pháp lực này mạnh mẽ ra sao, chỉ trong nháy mắt liền đem mười bảy trọng thiên luyện hóa, lập tức nhằm về phía mười tám trọng thiên, Thần Vương Kỳ một trọng lại một trọng thiên nhanh chóng bị luyện hóa, thẳng đến luyện hóa đến hai mươi trọng thiên mới khó khăn lắm ngừng lại.

Lại vào lúc này, Giang Nam mở ra tử phủ, lại có hơn ba trăm đạo đạo tắc vô cùng thô to nhảy vào bên trong Thần Vương Kỳ, rõ ràng là Đô Thiên Thần Tôn đưa đạo tắc cho hắn, vốn là dùng để cho hắn đề thăng tu vi pháp lực, mà hiện tại hơn ba trăm đạo Thần Tôn đạo tắc này bị Giang Nam rót vào trong Thần Vương Kỳ, dùng để luyện hóa càng nhiều thần cấm!

Trong hơn ba trăm đạo Thần Tôn đạo tắc chất chứa đại đạo cùng pháp lực, so với Phong Hậu hơn một trăm đạo đạo tắc kia còn muốn hùng hồn không dưới chục lần, chỉ nghe thình thịch thình thịch thình thịch bạo vang không ngừng truyền đến, hai mươi trọng thiên, hai mươi mốt trọng thiên, hai mươi hai trọng thiên lần lượt bị phá mở luyện hóa!

Cổ khí thế này thẳng vọt tới hai mươi bốn trọng thiên mới ngừng, hai mươi bốn trọng thiên thần cấm bị luyện hóa, uy năng của Thần Vương Kỳ lập tức tiêu thăng hơn mười lần.

Ngay sau đó Giang Nam triển động đại kỳ, đại kỳ xôn xao một tiếng triển khai, phạm vi vài trăm vạn dặm hư không bị chấn bay phất phới, run run không thôi!

Phong Hậu hao tổn ba thành pháp lực, khí tức kịch liệt suy sụp, đột nhiên Thần Vương Kỳ mở ra, Thần Chủ này lập tức bị đinh ở trong hư không, không thể nhúc nhích.

Một cây trúc trượng điểm đến, Giang Nam cầm Hỗn Độn Tử Trúc trong tay, khoảnh khắc ở trên người Phong Hậu liên tục điểm động hàng chục vạn đạo, lập tức thu hồi trúc tía.

Phong Hậu ngẩn ngơ, đột nhiên thình thịch thình thịch thình thịch tiếng nổ mạnh từ trong cơ thể truyền đến, cả thân hình nàng đột nhiên tứ phân ngũ liệt, trong cơ thể còn sót lại đạo tắc thác loạn, đem nàng nổ tung, thân thể bị cắn nát, chỉ có thần tính thấy thời cơ không ổn, vội vàng độn ra thân thể, đào thoát đi ra ngoài!

Vô số hỏa nha bay tới, gắn thành một mảnh biển lửa, Đình Hạo Thần Chủ đại thần thông đem Giang Nam bao phủ.

Trong Đại hỏa, đạo tắc hình thành hỏa nha quay cuồng, thần hỏa hừng hực thiêu hết thảy, thanh âm cười nhẹ của Giang Nam từ trong biển lửa truyền đến, tiếng cười càng ngày càng vang, chấn triệt thiên địa.

- Ta rốt cục... tu thành Thiên Thần!

Thần Vương Kỳ cuốn động, biển lửa đột nhiên biến mất, bị luyện nhập trong hư không, không thấy bóng dáng, Giải Thận Đạo Nhân ngang nhiên đánh tới, một quyền hướng Giang Nam oanh khứ, cười lạnh nói:

- Tu thành Thiên Thần, ngươi cũng chỉ còn đường chết! Chết cho ta!

Oanh...

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Quả đấm của Giang Nam nâng lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, trong đỉnh tiên quang phun dũng, bá một tiếng đem Giải Thận Đạo Nhân cuồn cuộn nổi lên, rơi vào trong đỉnh, Giải Thận Đạo Nhân rống giận, ở trong đỉnh phóng lên

cao, đột nhiên chỉ nghe oanh long long bạo vang không dứt, tứ tượng thông thiên trụ hiện lên ở trong đỉnh, lại có năm tòa kiếm sơn đột ngột từ mặt đất mọc lên, lại có huyền hoàng mênh mông, lục hợp bát hoang chúng trận pháp nhất nhất hiện lên, đem Giải Thận Đạo Nhân vây ở trong trận, làm hắn đình trệ trong tiên đỉnh, không thể thoát thân!

Thiên Lôi Thần Chủ cầm kim bạt trong tay, kim bạt lần lượt thay đổi, cao thấp tung bay, Quách Tứ Nương hồng loan tinh không, Thiên Hà Thần Chủ Thiên Hà Lũy Bích Trận, Ôn Độc Thần Chủ ngũ độc, Mục Tuyên đạo nhân, Tang Đạo đạo nhân, cùng vài tôn Thần Chủ khác đều đánh tới.

Phong Hậu cũng đoàn tụ thân thể, lại đánh tới.

Giang Nam cười ha ha, thân hình đột nhiên ở dưới phần đông công kích của các Thần Chủ biến mất, ngay sau đó thoát ly Thiên Hà Lũy Bích Trận, đi vào ngoài trận, hóa thành một đạo tinh quang viễn độn mà đi.

Tử Hư Thượng Nhân dựng thẳng Kiếp Quang phóng tới, Giang Nam tế lên Thần Vương Kỳ ngăn chặn, tốc độ của hắn lập tức chậm lại, những Thần Chủ khác cùng Thiên Hà Lũy Bích Trận lập tức vượt qua, lại là một hồi hỗn chiến chém giết, đánh cho Thiên Hà cổ đạo sụp đổ, cũng may nơi này sớm hoang vu, không có sinh linh ở trong đó sinh sản, nếu không tất nhiên là một hồi tai ương ngập đầu.

Giang Nam bên chiến bên lui, ánh mắt chớp động, hướng mọi nơi nhìn lại.

- Ấu Nương phát hiện lối vào thiên ngục, ở phụ cận... Có những người này cùng ta đi vào thiên ngục, nắm chắc phá vỡ thiên ngục liền lớn một phần, các vị đạo huynh, xin lỗi các ngươi!

Hắn huy kỳ mở ra, đại kỳ che lấp Thiên Khung, hư không hỗn loạn, thiên hà đột nhiên đoạn đi, hiện ra một cái thời không khác, môn hộ sâm nghiêm, bá một tiếng đem Giang Nam, Bắc Hà Thủy Sư, thần thành cùng nhiều Thần Chủ hết thảy cuốn vào bên trong môn hộ, thậm chí ngay Tử Hư Thượng

Nhân cũng không thể đào thoát!

Rắc...

Môn hộ khép kín, lập tức hư không chớp lên, đem môn hộ che lấp, Thiên Hà cổ đạo khôi phục bình tĩnh, vừa rồi mười vạn thần ma đại quân, thần thành hùng vĩ cùng với hơn mười Thần Chủ cường đại kia, hết thảy biến mất không thấy, giống như chưa từng có tồn tại qua.

Mà vào lúc này, ở chỗ sâu trong thiên ngục, Ngục Pháp Thiên Vương cất bước đi vào một tòa tế đàn cổ lão, đột nhiên cảm ứng được một tia dao động dị thường, trong lòng khẻ nhúc nhích, lập tức đi cảm ứng, nhưng không có phát hiện cái gì.

- Khẩn cầu Ngục chủ, ban thưởng huyền công!

Ngục Pháp Thiên Vương, tồn tại chấn thước chư thiên này đi vào trước tế đàn, không ngờ kính cẩn lễ phép quỳ lạy, kinh sợ dập đầu nói.

Trên tế đàn kia không có chút động tĩnh nào, Ngục Pháp Thiên Vương như cũ quỳ lạy ở nơi đó, thành khẩn khấn cầu, tồn tại giống như hắn bực này, ở thời kỳ Quang Vũ Thần Triều cũng đã là đầu sỏ đỉnh thiên lập địa, trong thiên hạ, chỉ lạy Quang Vũ cùng Bổ Thiên thần nhân, bất luận kẻ nào khác nhiều nhất chỉ có thể cùng hắn ngồi ngang hàng mà không cách nào bao trùm ở trên hắn.

Mà bây giờ hắn quỳ lạy tòa tế đàn này, giống như tín đồ thành kính nhất.

Qua một lúc lâu, Ngục Pháp Thiên Vương thở dài, lúc này mới đứng dậy, trong mắt tinh quang chớp động, thấp giọng nói:

- Nếu Ngục chủ không ban cho ta huyền công, như vậy ta không thể làm gì khác hơn là tự mình tới lấy!

Sau lưng hắn, từng tôn Hậu Thổ Thiên Thần Tôn, Thần Chủ hiện ra, hơi thở khuấy Thiên Ngục, kinh khủng vô cùng.

Ngục Pháp Thiên Vương diện mục lành lạnh, một quyền hướng tế đàn oanh khứ, trên tế đàn hào quang tỏa sáng, vô số đạo tắc xông ra, hóa thành một thân ảnh đỉnh thiên lập địa, rõ ràng là một quái nhân đầu người thân rắn, nách sinh sáu tay, giơ tay lên trong lúc đó liền đỡ một quyền này của Ngục Pháp Thiên Vương.

Ánh sáng chấn động, mọi nơi quét ngang đi, từng tôn Thần Tôn, Thần Chủ bị dư ba đánh đến thân hình không yên, áo bay phất phới.

- Ngục Pháp, ngươi tâm thuật bất chánh, cũng muốn lấy được Thiên Ngục truyền thừa?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1381: Một Lưới Bắt Hết. (1)

Quái nhân đầu người thân rắn kia thanh âm ù ù truyền đến, mặt không chút thay đổi nói:

- Ngươi là Quang Vũ Thần Đế sắc phong Ngục Vương, chỉ có thể trông coi Thiên Ngục trước lục trọng, chỉ có Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới, mới có thể mở ra Thiên Ngục đệ thất trọng, bất quá đệ bát trọng Thiên Ngục, cho dù là Thần Đế cũng không có tư cách tiến vào. Ngươi còn muốn lấy được lưỡng trọng truyền thừa phía sau của Thiên Ngục, hoàn toàn chưởng khống Thiên Ngục, là si tâm vọng tưởng.

Ngục Pháp Thiên Vương cười ha ha, diện mục lành lạnh:

- Mấy vạn năm này, ta một mực đau khổ cầu ngươi ban cho ta huyền công. Vậy mà ngươi năm lần bảy lượt cự tuyệt ta! Cũng may ta không cần van ngươi nữa. Bởi vì. . .

Hơi thở của hắn đột nhiên nồng đậm sáu bảy lần, đã đột phá Thần Tôn cùng Thần Quân giới hạn, bước vào Thần Quân cảnh giới!

Thần Giới ngũ đại Thần Quân lịch sử bị sửa, hôm nay Thần Quân thứ sáu rốt cục xuất hiện!

Ngục Pháp Thiên Vương lạnh lùng nói:

- Bởi vì, ta đã tu thành Thần Quân, đã có đủ thực lực, đem ngươi luyện hóa, nhận được hết thảy thứ ta muốn lấy được, còn có thể trở thành đứng đầu đệ thất trọng thiên ngục. Thậm chí mở ra đệ bát trọng Thiên Ngục, đem Thiên Ngục hoàn toàn chưởng khống!

- Giết!

Hậu Thổ Thiên Thần Tôn Thần Chủ rối rít dữ dội lên, cùng Ngục Pháp Thiên Vương tạo thành một tòa Trảm Thần Diệt Vực đại trận, từng ngọn Ngục Môn cao vút, đem tế đàn kia vây quanh ở chính giữa.

Từng kiện Thần Chủ chi bảo Thần Tôn chi bảo ngang trời, oanh hướng quái nhân đầu người thân rắn trên tế đàn kia, Ngục Pháp Thiên Vương lại càng tự mình trấn giữ ở trong chủ môn, công kích của hắn lại càng bá đạo tuyệt luân, giở tay nhấc chân có vô số xiềng xích ngang trời, hóa thành trọng trọng lao ngục, khóa hướng ngục chủ trên tế đàn!

Ngục chủ đầu người thân rắn kia ngang nhiên phản kích, một cuộc ác chiến lúc đó bộc phát.

Tòa Trảm Thần Diệt Vực đại trận này so sánh với ở trong tay Chung Thiên Thư càng thêm hoàn bị, càng thêm hoàn mỹ, càng cường đại hơn, đem nhiều Thần Tôn Thần Chủ đạo tắc thống ngự, công kích Ngục chủ kia rơi vào trong đại trận, lập tức bị trận pháp phân hoá, chuyển dời đến mọi người trong đại trận, phân giải uy năng, mà công kích của mọi người lại có thể vắt làm một cổ, lực công kích hơn xa bình thường!

Thiên Ngục đệ nhất trọng, từng đạo hoa quang hiện lên, một tòa Thần Thành đột nhiên xuất hiện ở bên trong Thiên Ngục, tiếp theo chính là mười vạn Thần Ma đại quân, đám người Thiên Hà Thần Chủ, Lôi Công Thần Chủ, Mục Tuyên đạo nhân, Quách Tứ Nương, đại kỳ giương động, Giang Nam cũng xuất hiện ở Thiên Ngục.

Đột nhiên, Thiên Hà Lũy Bích Trận đại loạn, từng tôn Thần Minh rối rít sợ hãi kêu, từ trên trời rớt xuống, chủ lực Thiên Hà Lũy Bích Trận chính là những Thần Minh này, những Thần Minh này rơi xuống, chỉ một thoáng tòa đại trận này liền sụp đổ tan rã, Thiên Hà biến mất.

Những Thần Minh này, rõ ràng là bị trấn áp hết thảy pháp lực, một thân đạo tắc không cách nào vận dụng, thế cho nên thân thể cồng kềnh không cách nào dừng lại trên không trung!

Bất quá cũng có hơn mười Thần Minh dị thường cường đại, chống cự trấn áp, như cũ đứng ở giữa không trung, thân hình lảo đảo muốn ngã.

- Đây là cái địa phương gì?

Sắc mặt đám người Thiên Hà Thần Chủ kịch biến, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy hư không mênh mông, từng tấm bia đá đứng vững, phía dưới trấn giữ ở trong đất, mà trên tấm bia đá hiện lên ở giữa không trung, cao tới vạn dặm, mây mù di động, tấm bia đá như ẩn như hiện.

Những tấm bia đá này số lượng rất nhiều, chi chít, vô cùng vô tận, đem trọn thiên địa hết thảy bao phủ.

Trên mỗi một tấm bia đá, cũng hiện ra một chữ "Ngục" kim chói.

Chữ "Ngục" ước chừng hơn trăm dặm, tản mát ra một cổ rung động kinh người.

Vô số tấm bia đá vòn quanh thành một cái vòng tròn lớn, chữ "Ngục" cũng tương liên tạo thành một cái vòng tròn lớn, ánh sáng rất là chói mắt.

Mà ở địa phương cách bọn họ ước chừng ngàn dặm, còn có cột đá khổng lồ đứng vững, hai cây cột đá một tổ, vô số cột đá thành từng cái từng cái hình tròn, hoàn hoàn thêm vào, ngoài thấp trong cao, giống như một tòa bảo tháp, mà ở trung tâm, là một tòa tế đàn cự đại, trên tế đàn đứng vững một tòa môn hộ phong cách cổ xưa hùng vĩ.

Ba ba ba tiếng vang thanh thúy từ nơi nào truyền đến, rất có quy luật.

Nơi này tràn ngập khí tức phong cách cổ xưa túc mục, làm cho người ta cảm giác vô cùng bị đè nén, hơn nữa thậm chí mơ hồ có một loại lực lượng kỳ lạ, trấn áp tu vi của bọn họ.

Tu vi Thần Minh trực tiếp bị trấn áp, chỉ có Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ mới bị áp chế ít một chút.

- Những chữ ngục này, là Phong Cấm Đại Trận của Quang Vũ Thần Đế. . .

Lôi Công Thần Chủ sắc mặt biến hóa, thấp giọng hô nói:

- Chẳng lẽ này là Quang Vũ Thần Đế tự mình bố trí phong cấm?

Hắn mới vừa nói ra lời này, ngay sau đó tỉnh ngộ, nơi này Phong Cấm Đại Trận thật sự quá nhiều, hơn nữa uy năng của Phong Cấm Đại Trận không mạnh, Quang Vũ Thần Đế tự nhiên không thể nào tự mình làm, bày Phong Cấm Đại Trận nhược tiểu bực này.

Mặc dù Phong Cấm Đại Trận tương đối nhỏ yếu, nhưng mà nhiều Phong Cấm Đại Trận như vậy tổ hợp ở chung một chỗ, kia liền cực kì khủng bố, Thần Minh lại tới đây căn bản không có đất dụng võ, sẽ bị trấn áp tu vi!

Hơn nữa, mọi người mơ hồ cảm giác được, phiến thiên địa này còn đang không ngừng lấy ra tu vi của bọn họ, đem tu vi của bọn họ luyện hóa, luyện vào trong tấm trời đất này!

Cứ việc tại chỗ nhiều Thần Ma cũng kiến thức rộng rãi như vậy, nhưng người nào cũng chưa từng thấy qua loại địa phương này.

- Nơi này rốt cuộc là địa phương nào?

Có người nhìn quanh mọi nơi, lẩm bẩm nói:

- Những tấm bia đá này, những cột đá này, còn có tế đàn cùng cánh cửa kia, là dùng làm cái gì?

- Nơi này là Thiên Ngục.

Giang Nam đứng ở trên Thần Vương Kỳ, khẽ mỉm cười, cất cao giọng nói:

- Các vị. Hoan nghênh đi tới Thiên Ngục.

- Thiên Ngục?

Vô số Thần Ma sắc mặt thay đổi. Ở trong truyền thuyết, Thiên Ngục là địa phương trấn áp trọng phạm, nơi đó vô cùng kinh khủng, có vào không có ra, chỉ có Ngục Pháp Thiên Vương nhất mạch mới có thể tùy ý ra vào, những người khác bị giam vào Thiên Ngục, chính là có vào không có ra!

Từ xưa đến nay, bọn họ còn chưa nghe nói qua bất kỳ một Thần Ma nào còn sống từ trong ngục đi ra!

Ôn Độc Thần Chủ không khỏi rùng mình một cái, cố gắng nở nụ cười:

- Ha hả, cửa vào Thiên Ngục ở Hậu Thổ Thiên, mà chúng ta còn đang ở Thiên Hà Cổ Đạo, làm sao sẽ tiến vào thiên ngục? Huyền Thiên Giáo Chủ chớ nói giỡn. . .

- Ta không tin nơi này là Thiên Ngục.

Quách Tứ Nương lớn tiếng cao tiếu, thân hình đột nhiên phóng lên cao, hồng loan bay ra, ầm ầm hướng trong hư không oanh khứ, tính toán đánh vỡ hư không, rời đi nơi đây.

Những địa phương khác đều có Phong Cấm Đại Trận trấn áp, chỉ có trên bầu trời không có bất kỳ ngăn cản, cho nên Quách Tứ Nương lựa chọn từ trên trời phá vỡ hư không nơi đây.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1382: Một Lưới Bắt Hết. (2)

Không ngờ Hồng Loan mới vừa bay ra, sau một khắc chỉ thấy giữa không trung từng đạo xiềng xích hiện ra. Bốn phương thông suốt, hóa thành một cái lưới lớn, đem trọn vòm trời bao phủ sạch sẽ.

Ầm.

Đầu hồng loan kia đụng vào trên đạo tắc xiềng xích, toát ra một đoàn khói xanh, bị thiêu sạch sẽ, chỉ còn lại có tro bụi từ không trung rơi xuống.

Tràng diện trầm mặc xuống, không có một người lên tiếng.

Quách Tứ Nương chính là Thần Chủ, một kích kia là mạnh mẽ bực nào, nhưng mà Thần Thông mạnh nhất của nàng cũng không rung chuyển những xiềng xích đạo tắc đó chút nào.

So sánh với đạo tắc của Quách Tứ Nương, những đạo tắc xiềng xích giữa không trung kia mới thật sự là thô to, tràn ngập hơi thở thần thánh, mỗi một đạo xiềng xích so sánh với đạo tắc của Quách Tứ Nương thô to gần vạn lần!

- Tiểu!

Quách Tứ Nương vẫn không cam lòng, thân thể đột nhiên kịch liệt thu nhỏ lại, nhỏ đến không thể tra, đột nhiên hướng trong hư không đánh tới. Thân thể của nàng vốn là rất nhỏ, giờ phút này nhỏ đi, lại càng nhỏ đến thương cảm.

Đạo tắc xiềng xích đột nhiên phát ra ầm một tiếng, toát ra một luồng khói xanh rất nhỏ, sau đó một tòa Tử Phủ to lớn hiện ra, ngay sau đó bị đạo tắc xiềng xích chấn vỡ.

- Tứ Nương đã chết. . .

Sắc mặt Ôn Độc Thần Chủ phờ phạc, rung giọng nói:

- Một Thần Chủ cứ như vậy đã chết! Nơi này. . . Thật sự là Thiên Ngục!

Từng Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần sắc mặt thảm đạm, sáu hồn vô chủ, cho dù là Thần Chủ cao cao tại thượng cũng không có chủ kiến.

Thiên Ngục, địa phương có vào không có ra, vô cùng kinh khủng, mà bây giờ, bọn họ hết thảy ở phía trong thiên ngục.

- Tử Hư đạo huynh, ngươi pháp nhãn vô song, có thể nhìn ra môn hộ nơi này hay không, để chúng ta có thể rời đi nơi đây?

Thiên Hà Thần Chủ đột nhiên nói.

Tử Hư Thượng Nhân đã sớm mở ra phật nhãn, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong hư không đạo tắc xiềng xích dày đặc vô cùng, hóa thành một Thiên Võng, đem nơi này phong tỏa, lắc đầu nói:

- Không có đường nhỏ. Nơi này hết thảy đều có đạo tắc xiềng xích này, các ngươi trăm triệu lần không nên thử chạy trốn.

- Dưới đất thì sao?

Một Thần Chủ vẻ mặt mong được nói.

Tử Hư Thượng Nhân hướng đại địa nhìn lại, nhưng ngay sau đó cũng lắc đầu:

- Thiên la địa võng, không thể chạy trốn.

Mọi người một lòng không khỏi trầm xuống, nơi này ngoài có tấm bia đá phong cấm, trên trời dưới đất đều có những đạo tắc xiềng xích cổ quái mà kinh khủng này, quả nhiên là thiên la địa võng, hoàn toàn vây hãm bọn họ ở chỗ này!

- Bất quá Huyền Thiên Giáo Chủ có thể ở trong Thiên Hà Cổ Đạo tìm

được con đường tiến vào Thiên Ngục, nghĩ đến nhất định biết như thế nào rời đi a?

Tử Hư Thượng Nhân xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Giang Nam, lạnh nhạt nói.

- Không biết.

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhìn nhiều Thần Ma tiến tới gần, lắc đầu cười nói:

- Chư vị, Thiên Ngục thôn phệ tu vi pháp lực, các ngươi cùng ta giao thủ chỉ biết càng ngày càng suy yếu, cuối cùng hao hết sạch pháp lực. Phải biết rằng, nơi này cũng không chỉ có ta và ngươi, còn có những tồn tại khác.

Thiên Hà Thần Chủ không khỏi phân trần trực tiếp đánh tới, lạnh lùng nói:

- Hãy bớt sàm ngôn đi, trước bắt lấy hắn, sưu hồn tác phách, xem hắn rốt cuộc có phương pháp chạy trốn hay không!

- Nhân tâm không cổ.

Trên tế đàn đột nhiên hiện lên một thân ảnh đỉnh thiên lập địa, rõ ràng là một quái nhân đầu người thân rắn mạnh đến nổi đáng sợ, thanh âm to lớn, vô cùng rõ ràng truyền đến:

- Một lần duy nhất có hơn mười vạn người bị đánh vào Thiên Lao, chư thiên vạn giới hư thối đã nhiều như vậy sao? Thật là nhân tâm không cổ a, nhớ năm đó thời điểm ta còn sống, liền không có nhiều người xấu như vậy, mặc dù người xấu là. . . Các con, hết thảy bắt lại bọn họ, mỗi người trước đánh mười tiên, giết ra uy phong!

Trên tế đàn truyền đến chấn động kịch liệt, chỉ nghe thanh âm ối chao ô hay không dứt bên tai, từng đạo xiềng xích từ trên tế đàn bắn nhanh ra, hơn mười vạn đạo xiềng xích bốn phương tám hướng hướng mọi người công tới,

bá bá bá đem từng tôn Thần Ma trói thành bánh chưng!

Hô…

Xiềng xích lay động, chỉ thấy từng quái nhân đầu người thân rắn sáu tay từ trên xiềng xích đi xuống, có khoảng mười vạn quái nhân hiện lên, đông nghịt một mảnh, đem xiềng xích run lên, những Thần Ma bị trói kia thân bất do kỷ bay lên, hướng một cột đá rơi đi!

Trên cột đá một mảnh dài hẹp như Xà giãy dụa, tự động đem những Thần Ma này khóa lại. Lại có quái nhân đầu người thân rắn du tẩu ở trong các cột đá, dẫn roi bành bạch rút ra, đánh cho những Thần Ma này thảm kêu ngút trời.

Một quái nhân đầu người thân rắn vung roi cười nói:

- Mới tới đúng là trung khí mười phần, hiện tại gọi được vang dội như vậy, bất quá qua chút ít năm các ngươi sẽ kêu không ra tiếng. Ngươi nhìn chút ít phạm nhân bên cạnh kia, bọn họ so sánh với các ngươi tới sớm chút ít năm, hiện tại ngay cả khí lực gọi cũng không có.

Trong khoảnh khắc, Bắc Hà Thủy sư hơn chín vạn Thần Minh liền hết thảy bị nắm, chỉ còn lại có Thiên Thần, Chân Thần cùng Thần Chủ!

Bá…

Xiềng xích đông nghịt câu liên thành lưới, hướng đám người Giang Nam quét tới, muốn một lưới bắt hết bọn họ!

Mấy quái nhân đầu người thân rắn này là ngục thủ trong Thiên Ngục, thực lực cũng không cường đại như thế nào, nhưng mà bọn họ tế lên xiềng xích lại thập phần kinh người, Thiên Thần bình thường ngay cả cơ hội tránh né cũng không có, bá một tiếng liền bị trói chặt.

Không chỉ có như thế, xiềng xích vây ở trên người, bọn họ sẽ đánh mất một thân pháp lực, làm toàn bộ pháp lực của bọn họ không thể vận dụng,

thậm chí ngay hóa thân cũng không thể vận dụng!

Chẳng những như thế, bọn họ còn hoảng sợ phát hiện, xiềng xích này không ngờ lại cắn nuốt tu vi của bọn họ, làm pháp lực của bọn họ trào ra như thủy triều!

Ngay sau đó, xiềng xích sẽ lùi về, trực tiếp đem người treo ở trên cột đá, lúc này liền sẽ xuất hiện ngục thủ phụ trách quất roi, vung tiên liền đánh.

Thời gian một cái hô hấp cũng không đến, tất cả Thiên Thần của Bắc Hà Thủy Sư liền bị bắt, thậm chí có vài vị Chân Thần cũng không thể đào thoát, bị xiềng xích đại võng giam cầm.

Vài Chân Thần vừa mới bị treo ở trên cột đá, liền lập tức dùng sức tránh mở xiềng xích, hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

Thân thể Chân Thần cường đại, mà trong này chẳng qua là Thiên Ngục đệ nhất trọng, sử dụng xiềng xích tính chất không cao, dễ dàng liền bị bọn họ đào thoát.

Bên cạnh cột đá, có một Chân Thần đã bị treo ở nơi đây chẳng biết bao lâu, thấy thế cười lạnh nói:

- Trốn? Người mới tới, các ngươi có thể trốn đi đâu? Chạy trốn tới tầng thứ hai Thiên Ngục, mỗi ngày sẽ bị đánh một trăm roi, tầng thứ ba đánh một ngàn roi, tầng thứ tư liền đánh một vạn roi! Lão tử bab đầu từ tầng thứ ba chạy trốn tới tầng thứ nhất, vẫn là ở trong này càng thoải mái một chút.

Không ai để ý tới Chân Thần này, tất cả đều liều chết chống cự mấy ngục thủ này, có một số người chạy thoát bị nắm, bắt lại trốn, như thế luôn mãi, roi quất xuống đã chẳng biết bao nhiêu, đánh cho phá vỡ thịt bong.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1383: Thắc Mắc Về Thiên Ngục. (1)

Mà vào lúc này, Giang Nam cùng bọn người Thiên Hà Thần Chủ, Tử Hư Thượng Nhân, cũng đã cùng mấy ngục thủ này giao thủ, dưới giao thủ, vài Thần Chủ cũng không khỏi yên lòng. Mấy ngục thủ này tu vi thực lực vẻn vẹn tương đương với Thần Minh, cũng không cường đại như thế nào, lấy thực lực bọn họ, cho dù bị xiềng xích quấn thân, cũng có thể dễ dàng thoát khỏi.

Rầm rầm oanh…

Ôn Độc Thần Chủ phóng xuất ra ngũ độc, từng ngục thủ bị năm đại độc vật đánh nát, chỉ thấy mấy ngục thủ này lúc chết đi lập tức phân tán, biến thành từng đạo đạo tắc hỗn độn vô tự, lập tức bị Thiên Ngục hư không hấp thu.

Giang Nam mở ra Hỗn Độn Giới Vực, ngục thủ này đánh tới, tính cả xiềng xích của bọn họ cùng nhau, từng cái định ở bên trong Hỗn Độn Giới Vực, tam đại Giới Vực giống như cối xay, nhẹ nhàng một giảo, ngục thủ thân rắn đầu người đều bị giết thảm.

Mà những Thần Chủ khác cũng hoàn toàn không có nửa phần nguy hiểm, từng cái bình yên vô sự, đều nhíu mày dò xét.

- Mấy ngục thủ này, là đạo tắc biến thành, không phải là sinh linh chân chính. Chẳng qua, nếu là đạo tắc của một vị cường giả biến thành, bộ mặt chắc là bộ dáng vị cường giả kia, mà mấy ngục thủ này diện mạo lại không giống nhau. . .

Giang Nam ngẩng đầu nhìn đi, chỉ thấy phía trên tế đàn, bên trong môn hộ phía sau ngục chủ vĩ ngạn kia, lại có từng ngục thủ vẫy đuôi đánh tới, hướng bọn họ giết đi, tựa hồ số lượng ngục thủ vô cùng vô tận, muốn đem

bọn họ mài chết.

- Có cổ quái.

Hắn thật sâu nhìn một ngục thủ, đem bộ mặt của hắn nhớ ở trong lòng, lập tức nhất chỉ điểm đi, đem ngục thủ này điểm giết, ngưng mắt hướng tòa môn hộ kia trông đi, quả nhiên, trong môn hộ kia lại có một ngục thủ nhảy ra, cùng ngục thủ vừa rồi bị hắn điểm giết giống nhau như đúc, gào khóc đánh tới.

- Luyện Thiên Đại Trận!

Giang Nam đứng ở bên trong Giới Vực, một chưởng đánh ra, đem một ngục thủ đạo tắc sinh sôi luyện đi, lại hướng tòa môn hộ kia trông đi, chỉ thấy trong môn hộ tuy rằng còn có cuồn cuộn không ngừng ngục thủ trào ra, nhưng không có ngục thủ vừa bị hắn đánh chết kia giống nhau.

- Thì ra là thế, mấy ngục thủ này đích thật là đạo tắc biến thành, bị Thiên Ngục cố định ở bên trong trạng thái vĩnh sinh, trừ khi luyện hóa hoặc là lau giết một thân đạo tắc của bọn họ, nếu không giết vô cùng giết, vô cùng vô tận. Chẳng qua, mấy ngục thủ này rốt cuộc từ đâu mà đến, là đạo tắc của ai biến thành, như thế nào sẽ hình dáng bất đồng?

Hắn phát hiện điểm này, những người khác rất nhanh cũng phát hiện điểm này, từng cái lộ ra vẻ suy tư, lúc tái xuất thủ liền đau hạ sát thủ, ngay cả đạo tắc cũng luyện hóa gạt bỏ, làm mấy ngục thủ này không thể sống lại.

- Ôn Độc Diệt Giới!

Ôn Độc Thần Chủ đem Thần Chủ thế giới triển khai, ôn độc tràn ngập phạm vi vài trăm vạn dặm, vô số ngục thủ nhảy vào bên trong Ôn Độc Diệt Giới, từng cái đạo tắc quanh thân bị ôn độc ăn mòn, hóa thành hư ảo.

Ôn Độc Thần Chủ cười ha ha, lớn tiếng quát:

- Cái gì Thiên Ngục chó má, đã bị ta phát hiện lỗ hổng, ta liền đem mấy

ngục thủ này giết tinh quang, nhìn ngươi vây khốn ta như thế nào!

Ngục chủ sừng sững ở phía trên tế đànkia mặt không chút thay đổi, nhìn thấy bọn họ đánh chết ngục thủ, lại thờ ơ, cửa ngục phía sau hắn vẫn có cuồn cuộn không ngừng ngục thủ trào ra, tựa hồ vô cùng vô tận, giết vô cùng giết.

Rốt cục, qua thật lâu sau, Ôn Độc Thần Chủ là người đầu tiên chống đở không được, lộ ra vẻ hoảng sợ, kêu lên:

- Pháp lực của ta sắp hết sạch!

Chính vào lúc này, ngục chủ kia đột nhiên động, một đạo ánh đao sáng như tuyết hiện lên, mở ra Ôn Độc Diệt Giới, đem Ôn Độc Diệt Giới rộng lớn vài trăm vạn dặm thường thường mở ra!

Ôn Độc Thần Chủ ngơ ngác đứng ở bên trong Ôn Độc Diệt Giới vỡ ra, tiếp theo chỗ cổ xuất hiện một vết máu màu đỏ, đầu chậm rãi từ chỗ cổ rơi xuống.

- Giết hại mười vạn ngục thủ, theo luật nên trảm!

Ngục chủ kia mặt không chút thay đổi nói, lập tức nâng tay vung lên, chỉ nghe thình thịch thình thịch thình thịch tạc nứt từ trong cơ thể Ôn Độc Thần Chủ truyền đến, thân thể Thần Chủ này sụp đổ tan rả, một thân thể cự đại mà trắng mịn từ trong thân thể hắn bơi đi, đầu người thân rắn, dài sáu tay, mọc ra gương mặt cùng Ôn Độc Thần Chủ giống nhau như đúc.

- Thiên Hà đạo huynh, Tử Hư đạo huynh!

Ôn Độc Thần Chủ đầu người thân rắn kia quay đầu nhìn về phía bọn người Thiên Hà Thần Chủ cùng Tử Hư Thượng Nhân, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị, cao giọng cười nói:

- Ta nghiệp chướng nặng nề, hôm nay rốt cục giải thoát, được an bình, tu thành chính quả, hiểu được chức trách của mình. Chủ thượng lệnh ta đi trấn thủ Thiên Ngục đệ tứ trọng, không thể cùng chư vị làm bạn, chư vị đạo

huynh cũng sớm ngày giải thoát, cùng ta làm bạn.

Dứt lời, Ôn Độc Thần Chủ đầu người thân rắn bơi lên tế đàn, hướng ngục chủ kia khom người, ba bàn tay chắp tay, thi lễ đạo:

- Đạo hữu.

- Đạo hữu.

Ngục chủ kia cũng nâng lên ba bàn tay, chắp tay hoàn lễ, tán thưởng nói:

- Đạo hữu tẩy đi một thân tội nghiệt, đạt được chủ thượng coi trọng, cho ngươi trấn thủ đệ tứ trọng thiên ngục, khoảng cách chủ thượng càng tiến thêm một bước, nghe được diệu pháp.

Ôn Độc Thần Chủ luôn luôn rất thích tranh đấu tàn nhẫn, tâm ngoan thủ lạt, giờ phút này lại mặt như ngoan thạch, nghiễm nhiên một bộ cương trực công chính, cười nói:

- Còn muốn đa tạ đạo hữu trảm ta một đao, làm ta giải thoát. Hôm nay nghĩ đến, cuộc sống trước kia như cơn mê. Ta đi đây.

Dứt lời,hắn bơi nhập bên trong cửa ngục kia, biến mất không thấy.

Bọn người Giang Nam, Tử Hư Thượng Nhân cùng Thiên Hà Thần Chủ chứng kiến một màn này, không khỏi rùng mình một cái, sự cho tới bây giờ, bọn họ cuối cùng hiểu được mấy ngục thủ này là đến từ chỗ nào .

- Mấy ngục thủ này, đó là tù phạm bị trấn áp trong Thiên Ngục, sau khi chết hóa thành ngục thủ!

Giang Nam tâm thần chớp lên, lập tức suy tính ra Thiên Ngục huyền bí, mấy tù phạm này bị Thiên Ngục tước đoạt pháp lực đạo tắc, sau khi chết hóa thành ngục thủ đầu người thân rắn, mấy pháp lực đạo tắc này trả lại cho ngục thủ.

Chẳng qua, những người sống lại này đã không còn là bọn họ nguyên lai,

mà là đối Thiên Ngục trung thành và tận tâm, tuyệt không nhị tâm người thủ hộ Thiên Ngục!

Tuy đạo tắc của bọn họ là được Thiên Ngục trả lại, nhưng mà mấy đạo tắc này cũng không tái thuộc về bọn họ, mà là thuộc về Thiên Ngục!

Vô luận Giang Nam, hay là bọn người Tử Hư Thượng Nhân, Thiên Hà Thần Chủ Thiên Lôi Thần Chủ, trong lòng đều có chút phát lạnh, Thiên Ngục quỷ dị, còn ở phía trên bọn họ tưởng tượng.

Rơi vào trong này, nếu không thể đào thoát đi ra ngoài, sớm hay muộn sẽ thân chết ở bên trong Thiên Ngục, chỉ biết biến thành kết cục cùng Ôn Độc Thần Chủ đồng dạng!

- Vừa mới đi vào Thiên Ngục, liền có hai Thần Chủ đã chết. . .

Sắc mặt Đình Hạo Thần Chủ ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Giết mười vạn ngục thủ, đó là tử hình!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1384: Thắc Mắc Về Thiên Ngục. (2)

Vừa rồi ngục chủ kia thình lình đánh ra một đao, chém giết Ôn Độc Thần Chủ, tuy rằng một đao kia cực kỳ kinh diễm, nhưng không có đặt ở trong mắt mọi người, bởi vì Ôn Độc Thần Chủ đại khai sát giới, tu vi hao hết, một Thần Chủ không có tu vi không khó chém giết, cũng không thể nói rõ tu vi thực lực ngục chủ này muốn vượt qua bọn họ.

Giang Nam triển khai Hỗn Độn Giới Vực, đem từng ngục thủ định trụ, nhưng không có đau hạ sát thủ, mà là xuyên qua các cột đá, sưu tầm tung tích bọn người Nhạc Ấu Nương, khoảng cách trong lúc đó hắn liền sưu tầm vô số cột đá một lần, vẫn chưa tìm được bọn người Nhạc Ấu Nương.

- Thực lực bọn người Ấu Nương cũng đủ cường đại, có thể ngăn cản được mấy ngục thủ này, chẳng lẽ là xuyên qua đệ nhất trọng không gian, đi Thiên Ngục thứ hai trọng?

Hắn không có chần chờ, trực tiếp bay lên trời, đi vào phía trên tế đàn, trực diện ngục chủ kia, từng bước về phía trước bức đi.

- Tiếp nhận ta một đao, nếu ngươi có thể tiếp được, liền có thể đi vào nhị trọng thiên ngục.

Tiếng nói trầm thấp của đệ nhất trọng ngục chủ truyền đến, trong tay hào quang chợt lóe, một ngụm bảo đao như nước.

Sau thân hắn trọng trọng thiên cung hiện lên, phía trên thiên cung tọa lạc nhất trọng thiên đình, đây là một Thần Minh, sau khi chết trở thành ngục chủ.

Giang Nam nhảy dựng trong lòng, một Thần Minh không ngờ có thể dễ dàng mở ra Ôn Độc Thần Chủ Ôn Độc Diệt Giới, đem Thần Chủ này chém giết, thực lực bực này quả thực cường đến biến thái, tuyệt đối là nhân vật

nghịch thiên có được tư chất Đế cấp!

Đáng tiếc chính là, người này chết ở bên trong Thiên Ngục, nếu không lấy tư chất cùng thực lực của hắn, chưa chắc sẽ không trở thành một thế hệ Thần Đế!

- Mời!

Giang Nam nâng lên một tay, trong mắt tinh quang bạo bắn.

- Một đao thiên khuynh!

Ngục chủ kia quát lớn, ánh đao thoáng chốc tràn ngập thiên địa, ánh đao sáng như tuyết thường thường cắt tới, giống như muốn mở ra trụ trời, làm vạn giới sụp đổ, mất đi căn bản!

Xuy…

Ánh đao thiết nhập bên trong Hỗn Độn Giới Vực, phá vỡ không gian thật mạnh, một cái hô hấp trong lúc đó mở ra hỗn độn, đi vào trước mặt Giang Nam.

Đinh.

Giang Nam nâng bàn tay lên, một đầu ngón tay điểm ở phía trên ánh đao, ánh đao lóe ra yên lặng ở trước mặt hắn, lập tức cất bước đi vào cửa ngục.

- Đáng tiếc a, nhân vật giống như ngươi, nếu còn sống, nhất định sẽ vô cùng tỏa sáng, tiếc rằng ngươi chết trong Thiên Ngục, làm vạn giới mất đi một cao thủ.

Giang Nam dừng lại cước bộ, đứng ở phía bên phải ngục chủ, quay đầu chăm chú nhìn hai tròng mắt của hắn, thở dài nói .

- Lúc Chủ thượng sống lại, chúng ta cũng có thể sống lại. Chẳng những chúng ta, tất cả ngục thủ trong Thiên Ngục, hết thảy đều sống lại! Chư thiên vạn giới như thế nào sẽ thiếu chúng ta?

Ngục chủ kia thu đao, ánh mắt chớp động, mặt mang nụ cười quỷ dị:

- Đạo hữu, ngươi kinh thải tuyệt diễm, đủ để trở thành ngục chủ trọng thiên thứ hai, chủ thượng nhất định sẽ đối với ngươi vài phần kính trọng, chủ thượng yêu nhất đó là tuổi trẻ tuấn kiệt như ngươi. Đến lúc đó, chúng ta là nhất thể . . .

- Sống lại?

Giang Nam khẽ nhíu mày, thử hỏi:

- Chủ thượng của các ngươi rốt cuộc là vị nào?

Ngục chủ kia cười to, nụ cười càng phát ra quỷ dị:

- Đạo hữu, ngươi đã có tư cách bước vào nhị trọng thiên ngục, mời đi đi! Ngươi yên tâm, chủ thượng đã chú ý tới ngươi, vừa rồi chủ thượng nói với ta, nói không chừng nàng còn có thể tự mình triệu kiến ngươi, cho ngươi gia nhập chúng ta! Khi đó ngươi sẽ biết chủ thượng chúng ta là ai, ha hả ha hả. . .

Thiên Ngục đệ nhị trọng, Giang Nam mới vừa đến nơi đây, liền lập tức cảm giác được áp lực khôn cùng đánh tới, cổ áp lực này không chỉ là Phong Cấm Đại Trận uy áp, còn có đủ loại uy áp khác.

- Tinh Quang Thần Đế tinh lực uy áp? Còn có Thông U Thần Đế thần thụ oai...

Giang Nam nhất nhất công nhận, rất nhanh nhận thấy được hai mươi mấy cổ Đế uy, so sánh với Thiên Ngục đệ nhất trọng Đế uy cường đại hơn không chỉ gấp mười lần!

Loại uy áp này tuyệt đối có thể đem Thiên Thần trấn áp, giam cầm tất cả tu vi, để cho Thiên Thần ở chỗ này ngay cả nửa điểm pháp lực cũng không thể vận dụng!

Hiển nhiên, chư thiên vạn giới các triều đại đổi thay Thần Đế cũng đã từng đối với Thiên Ngục có bố trí của mình, dùng phong ấn của mình tới gia cố Thiên Ngục, miễn cho bị tù phạm chạy trốn.

Không chỉ có như thế, Giang Nam còn cảm giác được nơi đây trong tối tăm tốc độ lấy ra tu vi lại nhanh một chút, để cho pháp lực trong cơ thể hắn xuẩn xuẩn dục động.

Bất quá hắn Ngục Tỏa Tự Thân, bản thân chính là một Ma ngục khổng lồ, phong tỏa hết thảy tinh khí, để cho hơi thở của mình không ngoài tiết chút nào, chớ nói chi là tu vi pháp lực.

- Mỗi triều Thần Đế cũng gia cố Thiên Ngục, muốn rời khỏi Thiên Ngục, thật có thể nói là khó như lên trời!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, pháp lực bản thân còn đang bàng bạc vận chuyển, cũng chưa từng gặp phải Thiên Ngục trấn áp. Hắn cố nhiên là Thiên Thần, nhưng tu vi của hắn thẳng đuổi theo Thần Chủ, pháp lực cường đại, Thần Cấm nơi này trấn áp Thiên thần bình thường còn coi là có thể, nhưng trấn áp hắn liền xa xa không đủ nhìn.

Hắn hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi này cùng Thiên Ngục đệ nhất trọng bố trí đại hữu bất đồng, không còn là tấm bia đá cùng cột đá, mà là từng cái cũi, trong cũi bị trấn áp cũng là Thiên Thần, không ít cũi chỉ còn lại có xương cốt, hiển nhiên Thiên thần bị trấn áp đã chết già ở chỗ này.

Những Thiên thần chết này trên người không có bất kỳ một kiện pháp bảo, không chỉ có như thế, ngay cả áo trên hài cốt cũng không có.

Giang Nam khẽ cau mày, nhẹ giọng nói:

- Kỳ quái, pháp bảo những tù phạm này đi đâu rồi? Chẳng lẽ là bị những ngục thủ kia thu đi? Bọn họ đều là người chết, dựa vào là Thiên Ngục không gian mới có thể ngưng tụ đạo tắc hiển lộ thân hình, lại không thể tu luyện, cũng không có thể tế luyện pháp bảo, muốn những pháp bảo này làm cái gì?

Trong lòng hắn buồn bực, lại thấy trong những lồng giam này cũng không có thiếu Thiên Thần còn sống, bất quá phần lớn đã hấp hối, chỉ còn lại có xương bọc da.

- Thịt. . .

Trong một cái cũi cự đại, một thiên thần gầy đến chỉ còn lại có da đột nhiên thấy Giang Nam, hai tròng mắt khàn khàn vô thần đột nhiên tinh quang bắn ra bốn phía, điên cuồng nhào tới bên cũi, rầm rầm chảy nước miếng, thanh âm khàn khàn nói:

- Thịt di động! Mau mau tới đây, để cho ta gặm một ngụm!

- Thịt!

Vô số cũi chấn động, lần lượt từng khuôn mặt xanh xao vàng vọt nặn ra song sắt, ánh mắt xanh mượt, giống như Ngạ Lang, một mảnh dài hẹp cánh tay huy vũ, từng cái từng cái thanh âm khàn khàn liên tiếp:

- Thịt, thịt! Mau tới đây. . .

- Tiểu tử, ta là Thiên Thư Thiên Thần, tới đây để cho ta gặm một ngụm, ta truyền thụ cho ngươi tuyệt học vô song!

- Ta là Kiêu Long Tôn Giả, Thiên Thư Thiên Thần này vốn không phải là đối thủ của ta, chỉ cần ngươi để cho ta ăn, ta đem một thân bảo bối của ta cho ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1385: 80 Vạn Năm Cơ Khổ !

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, dọc theo cũi đi thẳng về phía trước, một đường sưu tầm, chỉ thấy bên cũi vô số cánh tay huy vũ, những thiên thần kéo dài hơi tàn này số lượng rất nhiều, khi còn sống phần lớn là hạng người cùng hung cực ác, giết người không tính toán, nhưng đến nơi này, mỗi người là một kẻ đáng thương chờ chết.

Bá bá bá…

Trung ương vô số cũi, là một tòa tế đàn hùng vĩ, trên tế đàn đột nhiên hiện ra vô số ngục thủ, mỗi một tôn cũng là cấp bậc Thiên Thần, thực lực cực kỳ cường đại, có khoảng mấy chục vạn Thiên Thần ngục thủ, vây quanh đệ nhị trọng Thiên Ngục ngục chủ!

- Giết!

Vô số ngục thủ gào thét đập xuống, quanh thân xiềng xích quấn quanh, chi chít, đông nghịt che dấu Thương Khung, lao thẳng tới Giang Nam.

Ông…

Giang Nam tâm niệm vừa động, tam trọng Hỗn Độn Giới Vực mở ra, kịch liệt khuếch trương, chỉ trong nháy mắt, vô số ngục thủ liền bị đính trong Hỗn Độn Giới Vực, như vùi lấp vùng lầy, hành động khó khăn.

- Còn có thể động?

Giang Nam khẽ cau mày, lại có thập nhị trọng Thiên Thần thế giới mở ra, hoàn toàn đem những ngục thủ này đính ở trong Hỗn Độn Giới Vực, không cách nào nhúc nhích.

- Đạo hữu.

Trên tế đàn, ngục chủ trấn thủ đệ nhị trọng Thiên Ngục kia đột nhiên xa xa chắp tay.

Giang Nam hoàn lễ:

- Đạo hữu, có gì chỉ giáo?

- Chủ thượng sắp sửa bổ nhiệm ngươi làm đệ nhị trọng ngục chủ, thay thế chỗ ta.

Ngục chủ kia cũng đầu người thân rắn, trên mặt lộ ra đầy vẻ nhiệt tình, cười nói:

- Kính xin đạo hữu giải binh, tan rã thân thể, trở thành một phần tử Thiên Ngục, cùng thiên địa đồng thọ, vĩnh sinh bất hủ!

- Cùng thiên địa đồng thọ, vĩnh sinh bất hủ?

Giang Nam giật mình, cười ha ha nói:

- Đạo hữu, ta cũng đã chết, nơi nào đến cùng thiên địa đồng thọ vĩnh sinh bất hủ? Nói khó nghe hơn, ta tới là vì cứu người, không phải trở thành đồ chơi của chủ thượng các ngươi. Kính xin ngục chủ nói cho chủ thượng của ngươi biết, Giang mỗ cứu ra môn hạ của ta xong sẽ rời đi, không quấy rầy chủ thượng các ngươi thanh tịnh.

Sắc mặt ngục chủ kia hơi trầm xuống, lắc đầu nói:

- Chủ thượng coi trọng ngươi, cũng không cần nhận được đồng ý của ngươi. Cũng được, ngươi đã không muốn chủ động binh giải, ta liền giúp ngươi một lần, giúp ngươi binh giải!

Thân thể hắn vừa động, hư không chấn động không dứt, sau một khắc liền xông vào trong Hỗn Độn Giới Vực cảu Giang Nam, Hỗn Độn Giới Vực giống như nhấc lên sóng lớn ngập trời, mà hắn chính là thuyền buồm lướt sóng.

Xà thân của hắn du động, ngay lập tức vạn dặm, trong sáu tay đột nhiên xuất hiện một cây đại thương, nhất thương hung hăng hướng Giang Nam đâm tới, cười to nói:

- Đạo hữu, kính xin binh giải!

- Hướng ta động thủ, ngục chủ, ngươi có suy nghĩ hậu quả hay không?

Giang Nam thấy buồn cười, giơ tay lên đem Hỗn Độn Tử Trúc nắm trong tay, nhìn nhất thương bá đạo phá vỡ Hỗn Độn nặng nề này nói:

- Không biết ở trong Thiên Ngục chém giết một ngục chủ, là cái tội gì? Hẳn là không có trách tội a, bởi vì ngay cả ngục chủ cũng chết!

Trúc tía của hắn nhẹ nhẹ một chút, trúc tía cùng mũi thương đụng nhau, chỉ thấy đại thương này nhất thời cong xuống, loan thành một độ cong kinh người, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể gãy lìa!

Ngục chủ kia rống giận, thân thể càng lúc càng lớn, càng ngày càng cao, một đầu phá tam trọng Hỗn Độn Giới Vực cùng thập nhị trọng Thiên Thần thế giới, đại thương trong tay cũng càng ngày càng thô, càng ngày càng mạnh, thu thương vung, hung hăng hướng Giang Nam nện xuống!

Ầm!

Hỗn Độn Giới Vực bị hắn đập, đánh tới đỉnh đầu Giang Nam, muốn một kích tạp nát!

Hắn cũng là một Thiên Thần, nhưng vô cùng cường đại, Giang Nam thường ngày gặp phải Thiên thần không có ở số ít, nhưng có thể cùng người này sánh ngang le que không có mấy, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng động ý thương tài.

Hắn tuyệt đối có Đế tư, là Thiên thần có thể Chứng Đạo thành Đế, đáng tiếc không biết phạm tội đại nghịch bất đạo gì, bị giam ở trong thiên ngục, rốt cục chết ở chỗ này, ngay cả thần tính cũng bị Thiên Ngục thôn phệ, trở

thành một phần của Thiên Ngục.

Mặc dù Thiên Ngục đem đạo tắc cùng thần tính của hắn hiển hóa đi ra ngoài, tựa như sống lại, nhưng hắn thủy chung là người chết.

- Đáng tiếc, tồn tại bực này lại táng thân ở trong thiên ngục. Đạo hữu, ta đưa ngươi hoàn toàn lên đường, đối với ngươi cũng là một loại giải thoát.

Trên mặt Giang Nam không đành lòng, tùy ý một thương này đập ở trên ót mình, mà bàn tay của hắn dĩ nhiên đã bay ra, một chưởng khắc ở bộ ngực của ngục chủ kia.

Cạch…

Đỉnh đầu Giang Nam cơ hồ bị một thương này đập dẹp, cùng lúc đó bàn tay của hắn cũng khắc ở bộ ngực ngục thủ kia, chỉ thấy trên mặt ngục chủ kia lộ ra vẻ kinh sợ, ngay sau đó chỉ thấy trong một chưởng này của Giang Nam có vô số tinh kỳ tung bay, xông vào trong cơ thể hắn, hóa thành một tòa Luyện Thiên đại trận.

Vô số đạo tắc tạo thành thân thể hắn trong khoảnh khắc bị Luyện Thiên đại trận luyện hóa, bộ ngực ngục chủ kia lập tức hỏng mất tan rã, cả thân thể cao lớn không ngừng hướng trong đại trận sụp đổ.

- Ta bị trấn áp ở chỗ này, đã có hơn tám mươi vạn năm, hôm nay cuối cùng giải thoát. . .

Ngục chủ này lúc ở gần chết, trong mắt đột nhiên lộ ra một tia thanh minh, không hề giống như trước nhìn đứng đầu Thiên ngục cuồng nhiệt vô cùng như vậy nữa, giật mình nhìn về bốn phía, lẩm bẩm nói:

- 80 vạn năm cơ khổ, tư vị trong đó, ai có thể giải? Đáng thương ta lúc đầu hùng tâm tráng chí, có lòng vấn đỉnh đế vị, chỉ vì danh tiếng quá thịnh, rốt cục bị Quang Vũ Thần Triều đánh vào trong thiên ngục. Đường đường một đời Thần Đế, lại không thể dung ta. . .

Hắn cười ha ha, ánh mắt bi thương, thấp giọng nói:

- Sau khi ta chết cũng không thể chạy trốn, ngược lại bị đứng đầu Thiên Ngục khống chế, biến thành một phần của nàng, cả ngày đần độn, không nhớ lúc trước. . . Đạo hữu. . .

Hắn cúi đầu hướng Giang Nam xem ra, thân thể không ngừng tan rã, thần tính cũng đang không ngừng hỏng mất, thành khẩn vạn phần nói:

- Đa tạ!

Xôn xao…

Thân thể cùng thần tính của hắn hoàn toàn bị Luyện Thiên đại trận luyện đi, tiêu tán ở trong thiên ngục, thanh âm vẫn truyền đến, chẳng qua là càng ngày càng nhạt:

- Thiên Ngục đứng đầu cực kỳ Cổ lão cùng kinh khủng, địa vị dị thường tôn quý, tuyệt không phải ngươi có thể chống lại. Hết thảy cường giả chết ở trong thiên ngục, luyện thành đạo tắc cũng sẽ biến thành pháp lực của nàng, bất luận kẻ nào cũng là lương thực của nàng, sau khi chết hết thảy thuộc về nàng sở hữu. . . Càng đến chỗ sâu Thiên Ngục, lực khống chế của nàng càng mạnh, ngươi phải cẩn thận, ngàn vạn lần không nên vào Thiên Ngục sâu hơn, nếu không ngươi khó thoát một kiếp. . .

Thân thể Giang Nam phục hồi như cũ, giật mình nhìn một vị cường giả trẻ tuổi tuyệt đại như vậy hoàn toàn hồn phi phách tán, người này cuối cùng thoát khỏi Thiên Ngục khống chế, khôi phục thần trí, đạt được an bình chốc lát, phong thái của hắn làm người ta xem qua khó quên, tồn tại như vậy ở 80 vạn năm trước nhất định giống như là trăng sáng chói mắt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1386: Gian Thương Lòng Dạ Hiểm Độc. (1)

Giang Nam là cường đại cỡ nào, mặc dù chỉ là vừa mới trở thành Thiên Thần không có bao lâu, nhưng mà thực lực của hắn thẳng đuổi theo Thần Chủ, mà ngục chủ ở dưới tình huống không có thân thể, lại vẫn có thể gây tổn thương đến hắn, nếu như người này có thân thể, thực lực nhất định mạnh hơn, đủ để tăng lên mấy lần!

Đáng tiếc, khi đó Quang Vũ như mặt trời ban trưa, quả quyết sẽ không để cho một thiếu niên Thần Đế quật khởi, uy hiếp được địa vị thống trị của mình, cho nên bi kịch của hắn là chuyện tình đã định trước.

- Ta còn không biết ngươi tên là gì...

Giang Nam thở dài, cất bước đi về phía những cũi này, nhất nhất sưu tầm đi qua, tìm kiếm tung tích đám người Nhạc Ấu Nương. Qua một lúc lâu, Giang Nam cau mày, nhìn về phía Ngục Môn trên tế đàn kia, Ngục Môn mở ra, không có ngục chủ trấn thủ, chỉ có vô số ngục thủ chia làm hai hàng, giống như hoan nghênh hắn tiến vào Ngục Môn.

- Tiểu muội, Ấu Nương cùng bọn người Tử Quy không ở chỗ này, chẳng lẽ bọn họ tiến vào đệ tam trọng? Đệ tam trọng là đất trấn áp Chân Thần, lấy thực lực của bọn họ chỉ sợ không có khả năng xông vào nơi đó... Đúng rồi, lấy thực lực Yêu Thần Kim Đế, lại tập hợp lực bọn họ, cũng có thể xông vào...

Yêu Thần Kim Đế cực kỳ cường đại, có Thần Quân chi tư, hơn nữa lại là Thần Chủ chuyển thế, ở trong Thái Dương hái Thái Dương Chân Hỏa hai trăm vạn năm, tích lũy hùng hồn chí cực, giờ phút này chỉ sợ đã tu thành Thiên Thần. Hơn nữa đám người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng thực lực không kém, hẳn là đủ để xông vào Thiên Ngục đệ tam trọng.

Mà mới vừa rồi ngục chủ kia nói, Thiên Ngục mỗi xâm nhập nhất trọng, lực khống chế của Thiên Ngục đứng đầu liền tăng cường một bậc, tiến vào Thiên Ngục càng sâu liền càng khó có thể chạy trốn.

Thiên Ngục mấy trọng phía sau, Giang Nam thực không có nắm chắc.

- Đệ tam trọng coi như là đầm rồng hang hổ, cũng phải xông vào một lần!

- Huyền Thiên giáo chủ đã xâm nhập Thiên Ngục đệ nhị trọng, chúng ta thật sự phải ở chỗ này khổ đợi sao?

Thiên Ngục đệ nhất trọng, Thiên Hà Thần Chủ, Mục Tuyên đạo nhân, Phong Hậu các Thần Chủ Chân Thần tụ tập ở bên người Tử Hư thượng nhân, Phong Hậu cau mày nói:

- Thiên Ngục hoàn toàn chính xác hung hiểm, bất quá ta xem Huyền Thiên giáo chủ kia, không phải là người lỗ mãng, hắn đem chúng ta kéo vào trong Thiên ngục, hơn phân nửa là đã có thoát thân chi đạo. Chúng ta tiếp tục lưu lại đệ nhất trọng, chỉ sợ trọn đời đều mơ tưởng đi ra ngoài, chỉ có tiếp tục xông xuống dưới, bắt Huyền Thiên giáo chủ, sưu hồn tác phách, hơn phân nửa liền có thể biết rõ cách hắn ly khai!

- Không cần phải.

Thiên Hà Thần Chủ có chút tỉnh táo, trầm giọng nói:

- Ta đã để cho hóa thân của ta thông tri Nguyên Hội Đại Tôn, thỉnh cầu cứu giúp. Chỉ là Đại Tôn đi Trường Sinh thiên dự tiệc, giờ phút này cùng Thánh Phật trò chuyện với nhau đang lúc vui, không rảnh bận tâm việc này. Đại Tôn đối với hóa thân của ta nói, đợi yến hội qua đi, hắn liền tự mình đi gặp Ngục Pháp Thiên Vương, thỉnh Ngục Pháp Thiên Vương đem chúng ta từ trong Thiên ngục cứu ra.

Tồn tại như bọn hắn, cũng sẽ lưu lại máu tươi hóa thân chuẩn bị bất trắc, Thiên Hà Thần Chủ đúng là dùng máu tươi hóa thân thông báo Nguyên Hội Đại Tôn.

Rất nhiều Chân Thần Thần Chủ không khỏi đại hỉ, cười nói:

- Có Nguyên Hội Đại Tôn xuất mã, Ngục Pháp Thiên Vương nhất định sẽ cho Nguyên Hội Đại Tôn một cái mặt mũi!

Đột nhiên, Tử Hư thượng nhân thở dài, nói khẽ:

- Chư vị, các ngươi quá lạc quan rồi. Hóa thân của ta vừa mới hỏi Thánh Phật, Thánh Phật nói Ngục Pháp Thiên Vương tuy là Quang Vũ thần đế khâm điểm trấn thủ Thiên Ngục, nhưng kỳ thật lại không có bao nhiêu quyền lực, quyền lực của hắn có hạn, cũng không hoàn toàn khống chế Thiên Ngục. Khống chế Thiên Ngục là một người khác hoàn toàn, người nọ mới thật sự là quyền thế ngút trời, không người có thể ở trên hắn! Ngục Pháp Thiên Vương, chỉ có quyền lực đem người đưa vào Thiên Ngục, không có quyền lực từ trong Thiên Ngục cứu người.

Tin tức này có thể nói là vui quá hóa buồn, để cho tất cả mọi người hết thảy mắt choáng váng.

Mục Tuyên đạo nhân cau mày nói:

- Ngay cả Ngục Pháp Thiên Vương cũng không có quyền lực từ trong Thiên Ngục cứu người? Như vậy chính thức khống chế Thiên Ngục, chẳng lẽ là Quang Vũ Thần Đế? Nếu như nói như vậy, cái kia phiền toái...

Những người khác nhao nhao gật đầu, có thể làm được quyền thế ngút trời, chỉ có Quang Vũ Thần Đế, nhưng Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, ngay cả chín đại Bổ Thiên Thần Nhân tìm cũng tìm không được hắn, huống chi bọn hắn?

- Khống chế Thiên Ngục cũng không phải Quang Vũ Thần Đế.

Tử Hư thượng nhân lắc đầu nói:

- Thánh Phật nói, người chính thức khống chế Thiên Ngục kia cực kỳ cổ xưa, có một lần, Quang Vũ Thần Đế muốn từ trong Thiên Ngục cứu một

người đi ra, kết quả là tự mình đến đây cầu kiến, lúc này mới đem người đưa ra. Bất quá với tư cách trao đổi, Quang Vũ Thần Đế đưa hai Thần Tôn tiến đến. Mà Quang Vũ Thần Đế từ trong Thiên Ngục đưa ra người này, là Đế Thiên Pháp vương đại danh đỉnh đỉnh! Đế Thiên Pháp vương khi đó bất quá là một Chân Thần, bị người vu hãm đánh vào Thiên Ngục.

Cái điển cố này mặc dù là Thiên Hà Thần Chủ xuất thân Thiên Hà thủy sư cũng không biết, bất quá bọn hắn lại biết Đế Thiên Pháp vương là ai.

Hắn là tồn tại cường đại nhất dưới trướng Quang Vũ Thần Đế, quyền lực ngút trời, nổi tiếng đệ nhất bá chủ!

Đế Thiên Pháp vương đối với Quang Vũ Thần Đế trung thành và tận tâm, tuy là Thần Tôn, nhưng đã có chiến lực không kém Thần Quân, từ khi tin tức Quang Vũ Thần Đế chuyển thế truyền ra, Đế Thiên Pháp vương cũng biến mất không thấy gì nữa. Sớm có người suy đoán, Đế Thiên Pháp vương là người hộ đạo Quang Vũ Thần Đế chuyển thế thân, nghiêm mật thủ hộ ở bên người Quang Vũ Thần Đế, một tấc cũng không rời.

Mọi người trầm mặc, cảm thấy yết hầu có chút phát khô.

Chuyện này bao nhiêu cũng có chút hoang đường, nhưng nếu như là xuất từ trong miệng Thánh Phật mà nói, cái kia liền không giả.

Thánh Phật chính là Thần Quân, lai lịch cổ xưa, là tồn tại đạt trình độ cao nhất của Chư Thiên vạn giới, hắn cả đời kiến thức chuyện tình kỳ lạ cổ quái nhiều vô số kể, sẽ không đối với những vãn bối bọn họ nói dối.

Thiên Lôi Thần Chủ sắc mặt tái nhợt, thấp giọng nói:

- Ngay cả Quang Vũ Thần Đế muốn từ trong Thiên Ngục cứu một Chân Thần cũng cần vị Thần Đế này tự mình tiến về trước, thậm chí cầm hai Thần Tôn để đổi, nếu như cứu chúng ta đi ra ngoài mà nói, người nào có thể có được mặt mũi lớn như vậy, người nào có thể xuất ra nhiều Thần Tôn đến trao đổi như vậy?

Tang Đạo Thần chủ chát chát nói:

- Nói như vậy, Ngục Pháp Thiên Vương cũng cứu không được chúng ta rồi hả?

- Cho nên, chúng ta chỉ có bắt giữ Huyền Thiên giáo chủ, nhìn xem người này không kiêng nể gì cả xâm nhập Thiên Ngục, đến cùng có cái gì dựa vào.

Tử Hư thượng nhân ánh mắt chớp động, lại nghĩ tới Giang Nam một thân bản lĩnh, cùng với Tạo Hóa tiên đỉnh và Thần Vương kỳ, trong lòng nóng lên nói:

Chương 1387: Gian Thương Lòng Dạ Hiểm Độc. (2)

- Người này đã tiến vào Thiên Ngục đệ nhị trọng dò đường cho chúng ta, chúng ta còn cần chờ cái gì?

Đình Hạo Thần Chủ lạnh lùng nói:

- Thiên Ngục đệ nhị trọng liền có thể trấn áp Thiên thần, người này một thân tu vi bị trấn áp, liền không còn đường có thể trốn, vừa vặn chém giết hắn!

Tử Hư thượng nhân cất bước hướng ngục môn đi đến, lắc đầu nói:

- Huyền Thiên giáo chủ tu vi thực lực thẳng truy Thần Chủ, Thiên Ngục đệ nhị trọng cũng trấn ép không được hắn.

Trấn thủ Thiên Ngục đệ nhất trọng căn bản ngăn không được bọn hắn, bị bọn hắn đơn giản xuyên qua ngục môn, đi vào đệ nhị trọng Thiên Ngục, đến nơi này, Tử Hư thượng nhân mở ra Phật nhãn quét ngang Thiên Ngục, quả nhiên không có chứng kiến bóng dáng Giang Nam.

- Tại đây rõ ràng đã trấn áp nhiều Thiên thần như vậy!

Tang Đạo Thần chủ đột nhiên liếm liếm bờ môi, cười hắc hắc nói:

- Trên người bọn họ nhất định có không ít bảo vật, những ngục thủ này ngăn không được chúng ta, không bằng đem bảo bối trên người những Thiên thần này vơ vét đi ra, ngược lại là một số tài phú không nhỏ...

Hắn lời vừa nói ra, Thần Chủ khác cũng không khỏi tim đập thình thịch.

Tuy nói bọn họ là Thần Chủ, Chân Thần, nhưng mà bảo vật ai chê ít, nhiều Thiên thần chi bảo dung luyện đến cùng một chỗ, cũng có thể rèn

luyện ra Chân Thần chi bảo Thần Chủ chi bảo.

Nếu vơ vét đủ nhiều Thiên Thần chi bảo, tài liệu luyện chế Thần Tôn chi bảo cũng có!

Tử Hư thượng nhân nhìn xem những Thiên Thần bên trong lồng giam kia, chỉ thấy những người này vô luận lúc trước cùng hung cực ác như thế nào, giờ phút này đều là kẻ đáng thương kéo dài hơi tàn, không khỏi khẽ nhíu mày, thật sự không có hứng thú đi vơ vét tài phú những Thiên Thần này.

Thiên Hà Thần Chủ suất lĩnh Chân Thần còn lại, cùng bọn người Tang Đạo Thần chủ tiến lên, bức bách Thiên Thần bên trong lồng giam, từng cái vơ vét, những tù phạm Thiên Thần bên trong lồng giam, có chút không theo, trực tiếp bị bọn hắn chém giết, đem bảo vật vơ vét đi ra.

Tử Hư thượng nhân nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói:

- Chư vị đạo huynh, các ngươi không nên quá phận. Nếu như ta đoán không sai mà nói, các ngươi chém giết Thiên Thần đến số lượng nhất định, sẽ xúc phạm Thiên Ngục luật pháp, sẽ bị chém giết.

Trong lòng mấy người Thiên Hà Thần Chủ rùng mình, vội vàng đồng ý quát:

- Mỗi người đều nhớ rõ đếm một chút, tuyệt đối không thể giết váng đầu!

Mục Tuyên đạo nhân cười nói:

- Thượng nhân, đợi tí nữa chúng ta vơ vét bảo bối, phân cho ngươi một phần.

Tử Hư thượng nhân nhẹ nhàng gật đầu, khoanh chân ngồi xuống, sau lưng Phật Quang trùng trùng điệp điệp, Phật âm đại hát, cao tụng Cực lạc kinh chú, độ hóa oán khí nơi đây.

Mà vào lúc này, Giang Nam sớm đã đến Thiên Ngục đệ tam trọng,

giương mắt nhìn lại mọi nơi, không khỏi khẽ giật mình.

Hắn vốn tưởng rằng Thiên Ngục đệ tam trọng nhất định cũng đồng dạng như hai trọng trước, bốn phía đều là lồng giam cột đá, bất quá cảnh tượng trước mắt lại quả thực vượt quá dự liệu của hắn.

Chỉ thấy Thiên Ngục đệ tam trọng khắp nơi đều là đình đài lâu tạ, phòng ốc trùng trùng điệp điệp, thậm chí còn có rất nhiều thôn xóm thành quách không lớn không nhỏ, nghiễm nhiên một bức thế gian thế giới, rất là an bình, căn bản không giống như là trấn áp trọng phạm chi địa.

Hắn đi vào một tòa thành quách, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy cư dân bên trong thành quách này thình lình đều là Chân thần, chỉ là pháp lực hầu hết đã hao hết, nguyên một đám trên mặt xanh xao, mang theo xiềng chân còng tay, kéo lấy xiềng xích thật dài.

Có người chăn trâu, có người cuốc đất, còn có cho heo ăn, lại có người làm tiểu sinh ý, bày quầy bán hàng sống qua ngày.

Nếu như không phải bọn hắn đều mang gông xiềng, Giang Nam còn cho là mình thật sự đi ra Thiên Ngục, đi tới thế gian.

- Cái này bán chính là... Chân Thần chi bảo!

Hắn đi vào trước một sạp hàng, liếc mắt dò xét, lập tức dừng bước lại, lộ ra vẻ không thể tin được:

- Trời ạ, những pháp bảo này ngay cả Chân Thần cũng xem như tính mạng, rõ ràng cũng lấy ra bán!

- Ngươi là mới tới hay sao? Muốn pháp bảo không?

Chủ quán kia thấy có người vào xem, nhếch miệng cười cười, lộ ra miệng đầy răng vàng lơ lỏng, uy nghiêm Chân Thần sớm đã không cánh mà bay, ân cần nói:

- Ngươi xem ta cái pháp bảo này, tên là Huyễn Vân Tán, dùng thần tài đỉnh cấp luyện, lấy chính là Vạn Mẫu Thanh Trúc dệt thành, thu thập Tinh Vân luyện chế, một khi tế lên, liền có Tinh Vân lượn lờ, rừng trúc sinh sóng, có ảo trận trùng trùng điệp điệp! Không đắt, chỉ bán cho ngươi một vạn trượng linh thạch!

- Một vạn trượng linh thạch?

Tròng mắt Giang Nam cơ hồ rớt ra rồi, một vạn trượng linh thạch có thể mua được một kiện Chân Thần chi bảo tính chất cực kỳ không tệ sao? Theo hắn biết, trong Cẩm Tú thành Chân Thần chi bảo cơ hồ không có thấp hơn trăm vạn trượng linh thạch, chất lượng tốt thậm chí mấy trăm vạn trượng, ngàn vạn trượng linh thạch cũng có!

- Bạch Vân tẩu, ngươi lại gạt người rồi!

Đột nhiên một Chân Thần cao cao gầy teo kéo lấy xiềng xích đi tới, cười lạnh nói:

- Một vạn trượng linh thạch, thiệt thòi ngươi cũng muốn đi ra buôn bán, tâm hắc, thật sự là tâm hắc, khó trách ngươi sẽ bị nhốt vào Thiên Ngục, rõ ràng là khi dễ người mới tới không hiểu giá thị trường! Thiếu niên!

Hắn một phát bắt được Giang Nam, trên mặt lộ ra cười lấy lòng, lấy ra một kiện pháp bảo hình móc câu, cười hắc hắc nói:

- Ta cái Như Ý Câu này chính là lợi khí bên trong Chân thần chi bảo, một khi tế lên, như ý biến hóa, đại khái có thể trong vòng ngàn dặm, xuyên thẳng qua hư không, ẩn cư vô hình, kẻ hèn này dùng biến thành giới tử. Năm đó ta vì luyện chế Như Ý Câu, giết không biết bao nhiêu Chân Thần, dùng Chân Thần chi linh đến tế luyện bảo vật này, bởi vậy mới có thể bị nhốt vào Thiên Ngục. Hôm nay, ta chỉ bán cho ngươi ba nghìn trượng linh thạch!

Bỗng nhiên, âm thanh xiềng xích chấn động không dứt, một Chân Thần vọt tới, có người vứt bỏ cái cuốc, có người ném đi heo mập, nhao nhao chạy

tới, giơ lên cao pháp bảo của mình, kêu lên:

- Người mới, ta cái này cũng là Chân thần chi bảo, chỉ bán ngươi hai nghìn trượng linh thạch!

- Xem Đông Vương ngọc tỷ của ta, Đông Vương ngọc thiên hạ khó tìm luyện chế mà thành, tích chứa ta suốt đời tâm huyết, chỉ bán ngươi 1500 trượng linh thạch!

- Hóa Huyết Ma Luân của ta, đã giết không biết bao nhiêu Thiên Thần Chân Thần, vô số sinh linh, chính là trọng bảo sát phạt, một khi tế lên, phạm vi mấy mươi vạn dặm sinh linh hết thảy hóa thành máu đen, bị ma luân hấp thu, tăng cường uy năng ma luân, chỉ bán ngươi 2000 trượng linh thạch!

- Ta thanh đao này trộn lẫn vào một lượng Hỗn Độn thiết, ngay cả Ngũ sắc kim cũng có thể chém đứt, bán ngươi hai nghìn tám trăm trượng linh thạch!

...

Giang Nam ngạc nhiên, đột nhiên ha ha cười cười, cất cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu, không nên gấp gáp, không nên gấp gáp nha, từ từ sẽ đến, nguyên một đám đến. Tiểu đệ lần này tới, là chuyên môn đến đây cùng các vị đạo huynh buôn bán, linh thạch bao đủ, bao đủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1388: Tương Ngạn Ngục Chủ. (1)

Đám người bắt đầu khởi động dần dần an tĩnh lại, Giang Nam nở nụ cười, dựng thẳng lên một đầu ngón tay, quơ quơ:

- Chân Thần chi bảo, một kiện một ngàn trượng linh thạch, cấp bậc mỗi cao hơn một bậc, thêm trăm trượng, bảo vật trộn lẫn vào dị chủng, thêm 50 trượng. Thần Tôn chi bảo, một vạn trượng, cấp bậc cao hơn một bậc, thêm trăm trượng linh thạch.

- Quá ít a? Ngươi còn không bằng chém giết ta đi!

Một Chân Thần xương bọc da tức giận nói.

- Ngươi có thể không bán.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Ở bên trong thành quách khác, người muốn bán còn nhiều, rất nhiều. Tiểu đệ linh thạch có hạn, dùng hết rồi là không còn nữa.

Rất nhiều Chân Thần im lặng, nguyên một đám tiến lên, giao ra pháp bảo của mình, hoặc là đổi lấy ngàn trượng, hoặc là đổi lấy ngàn năm trượng linh thạch.

- Cái này so với đoạt còn mau hơn...

Giang Nam đem từng kiện từng kiện Chân Thần chi bảo thu hồi, trong nội tâm không khỏi cảm khái nói.

Giang Nam ở Cẩm Tú Thành Nam Hải Thương Minh, chiếm được trăm ức trượng linh thạch, mặc dù hắn là nhà giàu tiêu hao linh thạch linh dịch, nhưng mà sau khi từ Cẩm Tú Thành đi ra không bao lâu, hắn liền vào nơi vũ

trụ giao hòa, thu bản sơ linh khí linh dịch, phần lớn đều dựa vào bản sơ linh khí linh dịch tu luyện, trăm ức trượng Linh thạch này, hắn vận dụng là không tới hai thành.

Một Chân Thần chi bảo mới một ngàn trượng Linh thạch, nhiều nhất bất quá hai nghìn, điểm linh thạch này đối với Giang đại tài chủ mà nói, bất quá là không đáng kể, bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng Chân Thần chi bảo giá trị không thể đo lường, là Chân thần sưu tầm các loại thần kim thần liệu, dùng tâm huyết của mình luyện chế mà thành, không phải vạn bất đắc dĩ, người nào bỏ được bán đi?

Những Chân Thần này bị trấn áp ở Thiên Ngục đệ tam trọng, tu vi bản thân đã sớm ở trong năm tháng dài dòng hao hết sạch, thân thể khô khốc, thần tính khô héo, không có linh khí dễ chịu, phải dựa vào linh thạch linh dịch mới có thể dễ chịu hồi phục, linh thạch của hắn đối với chút ít Chân Thần này mà nói, không thể nghi ngờ là cam lộ.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam liền hấp dẫn tất cả Chân Thần trong tòa thành này, đổi lấy hơn ngàn Chân Thần chi bảo, trong đó cũng không thiếu tinh phẩm rất giỏi, thậm chí không thua chút ít Chân Thần chi bảo hắn bán cho Nam Hải Thương Minh kia!

Những Chân Thần chi bảo kia, là viễn cổ Chân Thần hiến tặng trọng bảo cho Vãng Sinh Thần Đế thưởng thức, mỗi một vật cũng uy năng kinh người, so sánh với Thần Chủ chi bảo không kém chút nào, giá trị cực cao.

Đối với Chân Thần chi bảo có thể cùng cấp bậc bảo vật này sánh ngang, Giang Nam không keo kiệt, ra giá một vạn trượng linh thạch, chủ nhân pháp bảo cũng là cường giả đứng đầu trong Chân thần, trước lúc bị giam áp ở Thiên Ngục thực lực so sánh với Giang Nam mạnh hơn, vẻ mặt thịt đau từ trong tay của hắn nhận lấy linh thạch.

Cũng có không ít người tài phú rất nhiều, thậm chí không thiếu Thần chủ chi bảo, trong pháp bảo hắn mua, lại có hơn hai mươi Thần Chủ chi bảo, có

thể nói là ngoài ý muốn chi hỉ.

Thần Chủ chi bảo tốn hao thần kim thần tài thần liệu đếm không hết, nếu như đem Thần Chủ chi bảo phân giải, phân giải ra tới thần kim thần tài thần liệu, cả thảy có thể chất đầy một tòa tinh cầu!

Trong đó, cũng không có thiếu Thần vật, ví dụ như thần thủy thần hỏa các loại cấp bậc, cho dù là Ngọc Hư Thần Hỏa, cũng bị hắn mua tới mười mấy đóa, về phần Bích Du Thần Hỏa, Giang đại giáo chủ ngại cấp bậc quá thấp, không thu.

- Những pháp bảo này có thể phân giải, phân giải ra tài liệu có thể đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh tăng lên tới Thiên Thần chi bảo! Tạo Hóa Tiên Đỉnh tăng lên tới Thiên Thần chi bảo, uy năng tuyệt đối sẽ tăng lên không dưới gấp mười lần!

Trong lòng Giang Nam có chút nóng bỏng, đối với Tạo Hóa Tiên Đỉnh Thiên Thần chi bảo tràn đầy mong đợi, bất quá đối với những Chân Thần đó chi bảo trung tinh nhưng hắn cũng không có ý niệm phân giải trong đầu, mà là tính toán mang ra Thiên Ngục, bán cho Cẩm Tú Thành, thu hoạch một số lớn linh thạch rồi hãy nói.

Trong thành quách, nhiều Chân Thần nhận được linh thạch liền rời đi, có người dắt tới một con heo, thần bí hề hề hướng Giang Nam nói:

- Lão đệ, con heo này ngươi nhìn trị giá bao nhiêu linh thạch?

- Cút!

Người nọ nắm heo mập phẫn nộ rời đi, cười lạnh nói:

- Chờ ngươi đói mấy ngàn năm, đừng nói heo, coi như là nước tiểu heo, lão tử cũng có thể bán ngươi mấy ngàn trượng Linh thạch!

Còn có một lão Chân Thần vẫn không có rời đi, mà là vẻ mặt trù trừ đứng ở Giang Nam cách đó không xa, bồi hồi không đi.

Giang Nam khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Đạo huynh, phải biết sống không mang theo, chết không mang đi, kịp thời hưởng lạc, thiên hạ đại cát.

Sắc mặt lão Chân Thần kia âm tình bất định, đột nhiên cắn răng, cất bước tiến lên, lấy ra một tảng đá màu xanh, hung ác nói:

- Này là Trụ Hoang Thần Thạch, ngươi nhìn trị giá bao nhiêu linh thạch?

- Trụ Hoang Thần Thạch?

Giang Nam hơi ngẩn ra, nhận lấy tảng đá, xúc tua chợt trầm xuống, trong lòng không khỏi thất kinh:

- Tảng đá kia chỉ có lớn bằng quyền đầu, làm sao trầm trọng như thế? Chỉ sợ so sánh với một viên tinh cầu còn muốn nặng một chút!

Thần thức của hắn tràn vào trong viên đá, đột nhiên thân thể chấn động, "trước mắt" nhất thời xuất hiện hàng tỉ Hồng Mông Tinh Không, tinh không trong Hỗn Độn Hồng Mông khí hội tụ thành Tinh Vân, những Hồng Mông tinh thần kia chính là trôi lơ lửng ở trong tử khí, diễn biến ra cảnh tượng trước Thái Cổ kia!

Trong Trụ Hoang Thần Thạch, Hồng Mông đạo âm chấn động không dứt, trong khoảng thời gian ngắn, liền để cho hắn có cảm giác Ngộ Đạo.

Lão Chân Thần kia lộ ra thần sắc không muốn, cắn răng nói:

- Trụ Hoang Thần Thạch chính là vật Đế Tôn luyện chế vạn giới trụ thạch, một khối này là bảo bối lão phu kinh nghiệm thiên tân vạn khổ mới có được, ngươi cấp cho ta mười vạn trượng Linh thạch!

- Đế Tôn luyện chế vạn giới trụ thạch?

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, vạn giới trụ thạch chính là Đế Tôn dùng để định trụ chư thiên vạn giới, để cho chư thiên vạn giới không

đến nỗi sụp đổ.

Loại thần vật này thật sự quá khó tìm, chỉ sợ coi như là Thần Đế cũng chưa chắc có thể tìm được, không nghĩ tới Chân Thần này lại có thể được đến một khối lớn bằng đầu quyền!

- Ta chỉ có thể cho ngươi một vạn trượng.

Giang Nam giơ lên một đầu ngón tay, lắc đầu nói.

- Một vạn trượng?

Lão Chân Thần kia ngẩn ngơ, liên tục dậm chân nói:

- Gian thương, ngươi cũng quá tâm đen a? Vì tảng đá kia, ngươi biết lão phu năm đó giết bao nhiêu người không?

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Tảng đá kia mặc dù tốt, nhưng cho dù là Thần Đế cũng không cách nào luyện hóa, ta mua lại cũng là vô dụng, một vạn trượng cũng là nhiều. Ngươi muốn bán liền bán, không bán liền đi.

Lão Chân Thần kia sắc mặt lúc xanh lúc trắng, cắn răng nói:

- Bán! Tảng đá thuộc về ngươi, lấy linh thạch ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1389: Tương Ngạn Ngục Chủ. (2)

Giang Nam nhận được Trụ Hoang Thần Thạch, trong lòng thình thịch đập loạn, đối với lần giao dịch này có chút hài lòng, hắn đang muốn đứng lên rời đi, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười lạnh truyền đến, chỉ thấy một Chân Thần đã luyện hóa linh thạch dùng pháp bảo đổi lấy, đứng dậy sải bước hướng hắn đi tới, đằng đằng sát khí, cười lạnh nói:

- Tiểu tử, ngươi có bảo bối của lão tử, còn muốn đi?

Rắc...rắc... xiềng xích chấn động truyền đến, từng Chân Thần nhận được linh thạch dễ chịu nhe răng cười đi tới, từng cái từng cái khôi phục một hai phần tu vi, mặc dù như cũ gặp phải Thiên Ngục đệ tam trọng trấn áp, nhưng khí sắc so với trước tốt lên rất nhiều, diện mục dữ tợn nói:

- Tiểu quỷ, chúng ta từ trước là tồn tại hung thần ác sát bực nào, giết người không tính toán, chuyện xấu làm tuyệt, nếu không cũng sẽ không bị giam ở chỗ này chờ chết! Ngươi lại còn dám cùng chúng ta làm ăn, đem pháp bảo linh thạch trên người của ngươi, hết thảy giao ra đây, nếu không ngươi sẽ lập tức chết ở chỗ này!

- Lão nương muốn đem hắn thái bổ tới chết!

Một lão ẩu tóc bạc da gà tay cầm quải trượng, chỉ vào Giang Nam run rẩy nói.

Đây là một Ma Đạo Nữ Chân Thần, đáng tiếc bị giam ở chỗ này thời gian quá dài, dung nhan đã lão.

Bọn họ có linh thạch dễ chịu, khôi phục mấy phần tu vi, đảm khí lập tức cường tráng lên, biết trên người Giang Nam chỉ sợ có không ít tài phú, linh thạch chỉ sợ cũng có đếm không hết, lúc này mới động lòng tham lam, thừa dịp mình khôi phục một hai phần tu vi, giết người đoạt bảo.

Giang Nam thấy buồn cười, những người này cùng hung cực ác tính không thay đổi, đã suy yếu đến loại trình độ này, lại còn muốn làm ác.

Nếu như bọn người kia hoàn toàn khôi phục tu vi, chỉ sợ có mấy người tu vi thực lực còn trên hắn, nhưng mà hiện tại bọn hắn khôi phục một hai phần tu vi, cho dù cùng tiến lên cũng sẽ không là đối thủ của hắn.

Đột nhiên, hư không đung đưa, từng tôn ngục thủ đột nhiên xuất hiện ở trong tòa tiểu thành quách này, tay cầm roi quát lên:

- Yên lặng! Lệ hành quất roi, mỗi người một ngàn tiên!

Những Chân Thần cùng hung cực ác kia từng cái từng cái nghiêm nghị, không có hướng Giang Nam xuất thủ, mà là yên lặng đứng ở tại chỗ, từng tôn ngục thủ dẫn roi tiến lên liền rút ra, một tiên rơi xuống, rút đến những Chân Thần này da tróc thịt bong, nhưng cũng chỉ có thanh âm roi rút ra ở trên thân thể bành bạch, mà không có một người nào, không có một cái nào kêu thảm thiết.

- Chân Thần cường giả kiệt ngạo bất tuần như thế, đã bị đứng đầu Thiên Ngục thuần phục đến biết vâng lời, giống như tượng gỗ, hồn nhiên không có nửa điểm ý niệm phản kháng trong đầu. Bọn họ mặc dù chưa chết, nhưng kỳ thật tâm đã chết.

Giang Nam thầm than một tiếng, một ngục thủ cầm tiên hướng hắn rút ra, hơi thở của hắn ầm ầm bộc phát, tam trọng Hỗn Độn Giới Vực triển khai, đem ngục thủ này bắn bay, ngay sau đó hóa thành một đạo tinh quang viễn độn bay đi.

Thiên Ngục đệ tam trọng mặc dù trấn áp lực mạnh hơn, nhưng vẫn là không có đem tu vi của hắn hoàn toàn trấn áp, còn có tiền vốn thúc dục pháp lực.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam đi tới trong đệ nhị tòa thành quách, nơi đó cũng có ngục thủ đang không ngừng quất roi từng tôn Chân Thần, rút một

ngàn tiên, lúc này mới rời đi.

Giang Nam bào chế đúng cách, ở trong tòa thành này cũng cổ động thu mua các loại pháp bảo, thần vật, chỉ là không có gặp lại đến bảo vật kinh thiên động địa như Trụ Hoang Thạch, bất quá cũng thu hoạch ngoài ý liệu một Thần Tôn chi bảo.

Trong Thiên Ngục đệ tam trọng tất cả thành quách thôn xóm lớn nhỏ có vài chục cái, hắn nhất nhất du lịch đi qua, vừa thu mua pháp bảo cùng thần vật, vừa sưu tầm tung tích đám người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng cùng Giang Lâm, bất quá để cho Giang Nam cau mày chính là, đám người Nhạc Ấu Nương Tịch Trọng vẫn còn không thấy tung tích.

- Bọn họ sẽ bị nhốt ở nơi đâu?

Giang Nam cau mày, mọi nơi nhìn lại, đột nhiên thấy một tòa thành quách, tòa thành quách này so sánh với những tiểu thành khác hùng vĩ, rõ ràng là một tòa Thần Tôn chi bảo cấp Thần Thành, chỉ là không có người thúc dục, mà là để cho kiện pháp bảo này rơi trên mặt đất.

Chân Thần bị trấn áp ở chỗ này so sánh với những địa phương khác muốn nhiều gấp trăm lần, nhiều Chân Thần kéo gông xiềng lui tới, so sánh với Chân Thần trong những thành khác có chút khí tức, rất là náo nhiệt.

- Không biết đám người Ấu Nương có ở chỗ này hay không...

Giang Nam cất bước đi vào trong thành, tiếp tục thu mua pháp bảo cùng thần vật, nhiều Chân Thần vọt tới, rất là náo nhiệt.

- Chân Thần bên trong thần thành này so sánh với Chân Thần những địa phương khác cũng muốn phú rất nhiều, pháp bảo nhiều hơn.

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, Chân Thần nơi này cơ hồ mỗi người đều có năm ba Chân Thần chi bảo, hơn nữa thần vật trong tay cũng rất nhiều, mỗi người cũng có tài lực không ít.

Hắn mua bán đang làm phong sinh thủy khởi, đột nhiên Giang Nam lưu ý đến, Chân Thần nơi này đổi linh thạch của hắn xong, không có đi ra rất xa, liền có mấy Chân Thần đi tới, muốn Chân Thần kia giao ra linh thạch. Chân Thần bị uy hiếp căn bản không dám phản kháng, biết điều một chút đem linh thạch giao ra.

Hắn quan sát một đoạn thời gian rất dài, phát hiện mỗi một Chân Thần linh thạch cũng bị mấy Chân Thần kia cướp đi, sưu tập. Mà mấy Chân Thần kia cùng với Chân Thần khác bất đồng, lại vẫn có mấy thành pháp lực!

Cũng không lâu lắm, bên trong tòa thần thành này không có người đến đây giao dịch, Giang Nam đang muốn đứng lên rời đi, đột nhiên chỉ nghe một trận cười ha ha truyền đến, dũng cảm chí cực:

- Vị đạo hữu này mang nhiều linh thạch linh dịch như vậy đi tới Thiên Ngục, như là đặc biệt tới Thiên Ngục làm ăn? Xin hỏi đạo hữu xưng hô như thế nào?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, xoay người nhìn lại, chỉ thấy mấy Chân Thần mới vừa rồi cướp sạch người khác kia ôm lấy một vị Chân Thần cất bước đi tới, Chân Thần kia vô cùng cường đại, hơi thở rung chuyển hư không, một thân đạo tắc quấn quanh, thậm chí ngay cả Thiên Ngục đệ tam trọng cũng trấn áp không được!

Tu vi của hắn rõ ràng không có nửa phần tiêu hao, như cũ bị vây ở trạng thái toàn thịnh!

- Bổn giáo Huyền Thiên Giáo Chủ.

Giang Nam khẽ mỉm cười, hoàn lễ nói:

- Đạo hữu gọi như thế nào?

Chân Thần kai cực kỳ hùng tráng, cười to nói:

- Ta là ngục chủ nơi đây, đạo hiệu Tương Ngạn!

- Ngục chủ?

Giang Nam thất thanh nói:

- Đạo hữu, ngươi chớ có nói đùa, Thiên Ngục ngục chủ là người chết, ngươi một người sống, là như thế nào trở thành ngục chủ?

Trong lòng Giang Nam khiếp sợ vạn phần, hắn một đường xông qua, sớm đã biết có thể đảm đương ngục chủ, đều là tồn tại không dậy nổi, có thể ở cùng cảnh giới làm được Vô Địch cường giả.

Thiên Ngục đệ nhất trọng ngục chủ là vô địch bên trong tất cả thần minh tiến vào Thiên Ngục, đệ nhị trọng ngục chủ ở bên trong tất cả Thiên thần đệ nhị trọng vô địch, đằng sau tất nhiên cũng là như thế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1390: Một Nghèo Hai Trắng. (1)

Thậm chí, Giang Nam cảm giác được hắn chứng kiến đến hai ngục chủ, đều là tài hoa hơn người, có tư chất tranh đoạt đế vị, chỉ tiếc đã chết, lúc này mới bị Thiên Ngục ngưng tụ thành ngục linh, đảm nhiệm ngục chủ chi chức.

Phải đã chết, mới có thể đảm đương ngục chủ, nhưng vị Tương Ngạn Ngục Chủ này lại là một người sống, không chỉ là người sống, hơn nữa còn sống rất vui vẻ, tu vi không có chút hao tổn nào, ở vào trạng thái đỉnh phong, cái này có chút kỳ quái.

- Cái này không đơn giản?

Tương Ngạn Ngục Chủ cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Ta đem ngục chủ nguyên lai giết, chiếm lấy ngục môn, ngục thủ Thiên Ngục cao đẳng lại không có biện pháp tiến vào trong thiên ngục cấp thấp, ngục thủ khác lại làm không sao ta, ta há không phải là ngục chủ còn sống rồi hả?

- Giết ngục chủ nguyên lai, chiếm lấy ngục môn?

Trong lòng Giang Nam chấn động, ngục chủ là người mạnh nhất mỗi một trọng Thiên Ngục, Thiên Ngục đệ tam trọng trấn áp đều là Chân thần, trong đó không thiếu cường giả đạt trình độ cao nhất, hắn đoạn đường này mua bán pháp bảo, cũng kiến thức đến không dưới mười Chân Thần thực lực muốn siêu việt chính mình.

Người có thể trở thành ngục chủ tòa Thiên Ngục này, nhất định cực kỳ khủng bố, so với mười Chân Thần kia thực lực còn muốn cường hoành hơn, nếu không tại sao trấn áp bọn hắn?

Vậy mà vị Tương Ngạn Ngục Chủ này có thể chém giết nguyên ngục chủ,

thực lực nhất định cực kỳ cao minh, đủ để cùng Thần Chủ tranh hùng!

Không chỉ có như thế, tư chất người này chỉ sợ cũng cực kỳ khủng bố, đệ nhị trọng ngục chủ có được đế tư, đệ nhất trọng ngục chủ kinh thái tuyệt diễm, cũng không phải chuyện đùa, Tương Ngạn Ngục Chủ tiêu diệt đệ tam trọng ngục chủ, tư chất của hắn chỉ sợ cũng cực kỳ nghịch thiên!

Trong lòng của hắn không khỏi sinh ra cảnh giác, cười nói:

- Đạo huynh vậy mà còn sống trở thành Thiên Ngục đệ tam trọng ngục chủ, thật là khiến người khâm phục, xin hỏi đạo huynh là như thế nào bảo trì tu vi như trước ở trạng thái đỉnh phong?

- Cái này tự nhiên là bí mật.

Tương Ngạn Ngục Chủ mỉm cười, mời nói:

- Giáo chủ sao không cùng ta đi vào trong điện nói chuyện?

Ánh mắt Giang Nam hướng Thần Điện trong tòa thần thành này nhìn lại, lại cười nói:

- Vẫn là không cần, ta đến chỉ là vì buôn bán, nếu như đạo huynh muốn buôn bán mà nói, bổn giáo ở đây còn có đủ nhiều linh thạch.

Tương Ngạn Ngục Chủ cười tủm tỉm nói:

- Ta tự nhiên là muốn cùng giáo chủ làm chút ít sinh ý, việc buôn bán của ta, nếu so với ngươi trước kia làm sinh ý lớn hơn rất nhiều, vẫn là đi vào trong điện từ từ nói chuyện mới tốt.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười khan nói:

- Tại đây rất tốt, rất tốt.

Một Chân Thần bên người Tương Ngạn Ngục Chủ cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ không dám vào điện, chẳng lẽ là sợ chúng ta thúc dục Thần Điện, đem giáo chủ luyện hóa hay sao? Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đừng quên, ngươi hôm nay đang ở bên trong thần thành, nếu chúng ta thúc dục thần thành, ngươi cũng là chạy trời không khỏi nắng. Ngục chủ chúng ta mời ngươi nhập điện, là cho mặt mũi ngươi, cảm thấy ngươi dù sao cũng là giáo chủ, thân phận tôn quý, đừng không tán thưởng.

Giang Nam ý vị thâm trường nói:

- Thúc dục Thần Điện, so với thúc dục thần thành đơn giản hơn nhiều.

Mấy Chân Thần có pháp lực kia thấy hắn không mắc mưu, hướng Tương Ngạn Ngục Chủ truyền âm nói:

- Ngục chủ, tiểu tử này gian xảo, chúng ta lừa gạt hắn nhập điện luyện hóa bị hắn xem thấu, không bằng trực tiếp thúc dục thần thành luyện chết tiểu tử này...

- Không thể, thúc dục tòa thần thành này chỉ sợ thoáng cái liền đem pháp lực của chúng ta ép khô, chỉ có thúc dục Thần Điện tiêu hao pháp lực ít nhất. Linh thạch của chúng ta cũng không nhiều rồi, chỉ cần pháp lực của chúng ta hao hết sạch, Thiên Ngục Chi Chủ khẳng định sẽ thúc dục những ngục thủ kia đến đây muốn tính mạng của ta, đem ta chém giết.

Tương Ngạn Ngục Chủ lắc đầu nói:

- Tên này gian xảo, xem ra đến có chuẩn bị, trong Tử Phủ không biết sưu tầm bao nhiêu linh thạch, xem bộ dạng hắn không có sợ hãi này, chỉ sợ linh thạch của hắn đủ để có thể đem chúng ta hết thảy hao tổn chết. Hắn là người khôn khéo, nếu không cũng không có khả năng sống đến bây giờ.

Tương Ngạn Ngục Chủ cũng là mấy ngàn năm gần đây mới xuất hiện một đời thiên kiêu, là gia hỏa ưa thích mạo hiểm, đã từng tiến vào Vọng Tiên Đài, leo lên tiên đài.

Chỉ là, hắn ở thần giới gây đại họa, bị người đánh vào Thiên Ngục.

Thời điểm hắn tiến vào Thiên Ngục mới là thiên thần, bất quá trong Tử Phủ hắn chứa đựng linh thạch linh dịch nhiều vô số kể, để cho hắn chẳng những không có bị Thiên Ngục đem tu vi thôn phệ, ngược lại tu thành Chân Thần, ở Thiên Ngục đệ tam trọng kinh doanh, thống trị phiến lãnh thổ quốc gia này.

Bất quá mấy ngàn năm thời gian này đi qua, linh thạch của hắn cũng tiêu hao được thất thất bát bát, về sau từng người bị đánh nhập Thiên Ngục, đều bị hắn vơ vét qua linh thạch linh dịch, chỉ là hắn muốn tái tiến một bước, tu thành Thần Chủ, linh thạch linh dịch liền xa xa không đủ rồi, chỉ là có thể miễn cưỡng duy trì tu vi.

Vì vậy, hắn cùng với Ngục Pháp Thiên Vương làm giao dịch, hắn ở Thiên Ngục đệ tam trọng vơ vét đến Chân Thần chi bảo bán cho Ngục Pháp Thiên Vương, đổi lấy linh thạch, cho nên mới có thể bảo trì tu vi như trước ở vào trạng thái đỉnh phong.

Bất quá Ngục Pháp Thiên Vương thực sự gian xảo vô cùng, cho hắn giá tiền cực thấp, thủy chung để cho hắn không cách nào tích lũy đầy đủ linh thạch đột phá, để cho hắn hận đến ngứa răng.

Thời điểm Giang Nam tiến vào đệ tam trọng Thiên Ngục, cũng không lâu lắm liền khiến cho hắn chú ý, chỉ thấy trong tay Giang Nam linh thạch như là nước chảy tuôn ra, mua xuống không biết bao nhiêu Chân Thần chi bảo, này mới khiến hắn động lòng tham, muốn đem Giang Nam lừa gạt nhập trong thần điện luyện chết, đoạt tài phú trên người hắn.

Chỉ là Giang Nam không mắc mưu, nếu như cưỡng ép động thủ, hắn linh thạch còn thừa lại không nhiều lắm, lo lắng cho mình bị Giang Nam hao tổn chết, dùng nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra thực lực của Giang Nam cực kỳ kinh người, tuy không bằng hắn, nhưng cũng không có yếu đến trình độ một kích có thể đánh gục.

- Ha ha ha, giáo chủ ngược lại là người biết chuyện, ngu huynh lỗ mãng rồi.

Tương Ngạn Ngục Chủ đột nhiên cười to, phân phó nói:

- Đem bảo khố của ta khiêng ra, ta cùng với giáo chủ làm giao dịch!

- Ngục chủ...

Một Chân Thần chần chờ nói.

Tương Ngạn Ngục Chủ lắc đầu, truyền âm nói:

- Huyền Thiên giáo chủ cho giá cả, so với Ngục Pháp Thiên Vương kia cho giá cao hơn nhiều. Cùng Ngục Pháp Thiên Vương buôn bán là bố thí, hắn bố thí cho ta một tí tẹo linh thạch, để ta làm việc cho hắn mà thôi. Làm cuộc làm ăn này, hết thảy đợi đến lúc ta đột phá, tu thành Thần Chủ lại nói sau. Khi đó tu vi của ta tăng vọt, thực lực so với hiện tại cường hoành mấy lần, lại đến cùng hắn so đo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1391: Một Nghèo Hai Trắng. (2)

Mấy Chân Thần kia lúc này lao tới Thần Điện, cũng không lâu lắm cổ họng hự hự khiêng ra một tòa thần môn, Tương Ngạn Ngục Chủ mở ra thần môn, chỉ thấy từng kiện từng kiện Chân Thần chi bảo to như tinh cầu, cũng có không thiếu Thiên Thần chi bảo, Thần Chủ chi bảo, thậm chí còn có hai kiện Thần Tôn chi bảo nguyên vẹn, cùng với rất nhiều thần vật, cười nói:

- Giáo chủ, pháp bảo này của ta đều là những Chân Thần Thiên Thần chết đi kia lưu lại, mặc dù ta có chút vô lại, nhưng còn không đến mức tiêu diệt Chân Thần Thiên Thần còn sống đoạt bảo.

- Ngục chủ cao thượng.

Giang Nam giơ ngón tay cái lên, cười nói:

- Ngục chủ kiểm lại một chút, ta và ngươi khoản giao dịch này liền tính toán thành.

Tương Ngạn Ngục Chủ sai người kiểm kê, cũng không lâu lắm đến đây báo cáo nói:

- Trong bảo khố Thiên Thần chi bảo có năm vạn tám ngàn ba trăm linh bốn kiện, Chân Thần chi bảo một vạn linh hai mươi ba kiện, Thần Chủ chi bảo ba trăm bảy mươi mốt kiện, Thần Tôn chi bảo hai kiện, còn có sáu mươi tám kiện thần vật khác.

- Giáo chủ muốn tự mình kiểm kê một chút hay không?

Tương Ngạn Ngục Chủ cười nói.

- Ta tin được ngục chủ.

Giang Nam mỉm cười, đỉnh đầu Thần Quang bắt đầu khởi động, một hóa thân bay ra, từ trong Tử Phủ của hắn chuyển ra từng tòa linh thạch như dãy núi lớn. Tử Phủ hắn mở rộng, để cho bọn người kia thấy rõ ràng, chỉ thấy Tử Phủ kia không gian rộng lớn bát ngát, có trăm vạn dặm, không gian so với Chân Thần Tử Phủ còn muốn bao la.

Chỗ đó Chân Thần chi bảo chồng chất như núi, trừ lần đó ra khiến người động tâm nhất chính là linh thạch, linh thạch khoảng chừng mấy trăm triệu trượng!

Tương Ngạn Ngục Chủ bắt được pháp bảo tuy nhiều, nhưng cũng chỉ là đổi lấy không đến một trăm triệu trượng linh thạch, chứng kiến bức tình hình này, Tương Ngạn Ngục Chủ cũng không khỏi hoài nghi:

- Chẳng lẽ vị Huyền Thiên giáo chủ này thật là chạy tới buôn bán hay sao?

- Cũng may chưa cùng hắn động thủ, nếu ta bắt không được hắn, nhất định sẽ bị hắn dùng linh thạch hao tổn chết ta...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Giang Nam hiển lộ tài phú, cũng là có ý cảnh cáo của hắn ở trong đó, ý là nếu ngươi hướng ta ra tay, làm không chết ta mà nói, ta liền có thể hao tổn chết ngươi.

- Ngục chủ, tòa thần thành này của ngươi có bán không?

Giang Nam vẫn chưa thỏa mãn, nhìn nhìn tòa thần thành này, cười tủm tỉm nói:

- Ta cho ngươi trăm vạn trượng linh thạch.

Tương Ngạn Ngục Chủ khóe mắt nhảy lên, vội vàng nói:

- Không bán, đây là của cải cuối cùng của ta. Bán cho ngươi, ta liền chỉ có

thể ngủ ngoài trời không cầm quyền rồi.

Giang Nam cau mày nói:

- 200 vạn trượng linh thạch.

Tương Ngạn Ngục Chủ lộ ra vẻ do dự nói:

- Không phải ta không bán cho ngươi, mà là...

- 300 vạn trượng linh thạch, không thể nhiều hơn nữa rồi.

Tương Ngạn Ngục Chủ giãy dụa nói:

- Đây là chỗ ta sống yên phận...

- 400 vạn!

Giang Nam làm ra thái độ muốn đi gấp nói:

- Nếu ngươi bán mà nói, ta thu, không bán ta lập tức liền đi.

- Thành giao!

Tương Ngạn Ngục Chủ cắn răng, quả quyết nói.

Đã qua không lâu, tòa thần thành này không cánh mà bay, ở bên trong vùng khỉ ho cò gáy, Tương Ngạn Ngục Chủ cùng Chân Thần lấy ngàn mà tính trong thần thành ngơ ngác đứng ở nơi đó, bốn phía trụi lủi một mảnh, địa phương thần thành tọa lạc biến thành một mảnh đất trống, chỉ còn lại có một tòa tế đàn cùng ngục môn.

Rất nhiều Chân Thần phảng phất giống như bị thổ phỉ cướp sạch qua, một nghèo hai trắng, có cởi bỏ bàn chân, có hai tay để trần, có chỉ mặc quần lót, rất cảm thấy thê lương.

- Bảo bối của chúng ta, đều bị tiểu tử kia giặt rửa hết...

Gió nhẹ quét một Chân Thần tóc rối tung, lẩm bẩm nói.

Tương Ngạn Ngục Chủ hung ác nói:

- Bế quan! Lão tử muốn bế quan, kiệt lực đột phá, tu thành Thần Chủ, sau đó lại đem bảo bối từ trong tay tiểu tử kia đoạt lại!

- Máu tươi hóa thân của bọn người Ấu Nương, cùng bản thể bọn hắn cảm ứng cũng đã biến mất, bọn hắn đến cùng đang ở nơi nào trong Thiên Ngục?

Sau khi Giang Nam rời khỏi, thử dùng máu tươi hóa thân của mình cùng máu tươi hóa thân bọn người Nhạc Ấu Nương liên hệ, lại biết được tin tức này, máu tươi hóa thân của bọn người Nhạc Ấu Nương đã liên lạc không được bản thể của mình.

Thiên Ngục đệ tam trọng đã bị hắn sưu tầm một lần, cũng không có tìm được tung tích mấy người kia.

- Ta muốn bế quan, phải mau chóng đem Tạo Hóa tiên đỉnh tăng lên tới cấp độ Thiên Thần chi bảo. Thiên Ngục đệ tứ trọng là trấn áp Thần Chủ chi địa, ngục chủ tuyệt không phải ta có khả năng chống lại, bất quá nếu đem Tạo Hóa tiên đỉnh tăng lên tới Thiên Thần chi bảo mà nó, liền nhiều hơn một phần thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Hôm nay Giang Nam tích lũy các loại pháp bảo, đầy đủ đem Tạo Hóa tiên đỉnh tăng lên tới Chân Thần chi bảo thậm chí Thần Chủ chi bảo rồi.

Chỉ là do tu vi hạn chế, hắn tối đa chỉ có thể tăng lên tới cấp độ Thiên Thần chi bảo.

Bất quá mặc dù là Thiên Thần chi bảo, cũng không phải chuyện đùa, cấp bậc Thiên Thần chi bảo Tạo Hóa tiên đỉnh, uy năng đủ để cùng tinh phẩm trong Thần Chủ chi bảo đánh đồng, lại để cho hắn có được thực lực cùng Thần Chủ chính diện chống lại, mà không phải chiến hai ba chiêu sẽ rơi vào hạ phong!

Thân hình của hắn đột nhiên biến mất, lặng yên xuất hiện ở bên trong một dãy núi rách rưới, Giang Nam tâm niệm vừa động, quanh thân vô số đạo tắc bay múa, hóa thành từng mặt đại kỳ rơi xuống đất, cũng không lâu lắm, mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ cắm ở phía trên ngọn núi này, rõ ràng là một tòa Luyện Thiên đại trận.

Đại trận khởi động, cả tòa núi hư không tiêu thất.

Cũng không lâu lắm, thân hình bọn người Tử Hư thượng nhân đột nhiên xuất hiện ở Thiên Ngục đệ tam trọng không gian, nguyên một đám sắc mặt vui mừng, hiển nhiên ở Thiên Ngục đệ nhị trọng có đại thu hoạch.

- Không cần vội vã đi tìm Huyền Thiên giáo chủ, trước đem tầng Thiên Ngục này cướp sạch rồi hãy nói!

Thiên Hà Thần Chủ cười to nói.

Mấy ngày sau, đám người Thiên Hà Thần Chủ nhíu mày, bọn họ chém giết không ít Chân Thần, nhưng thu hoạch cũng là le que, căn bản không có bao nhiêu pháp bảo trong người.

Không những như thế, mấy Chân Thần dưới trướng bọn họ lại bị ngục thủ bắt đi, gông xiềng gia thân. Ở Thiên Ngục đệ tam trọng, Chân Thần tác dụng không lớn, bởi vì bọn họ mặc dù còn có tu vi, nhưng tu vi bị các triều đại đổi thay Thần Đế bố trí giam cầm phong cấm, vận dụng không được pháp lực.

- Những Chân Thần Thiên Ngục đệ tam trọng này, phảng phất là bị cướp sạch một lần, cả gốc lông cũng không có!

Lôi Công Thần Chủ nhíu mày nói.

- Chẳng lẽ là Ngục Pháp Thiên Vương gây nên?

Phong Hậu lộ ra vẻ suy tư nói:

- Ngục Pháp Thiên Vương chưởng khống Thiên Ngục, hắn có thể tùy ý ra

vào nơi này, làm sao có thể để Thiên Ngục nhiều tài phú như vậy mà không lấy? Hắn có lẽ nhìn không khá Thần Minh chi bảo Thiên Thần chi bảo, nhưng Chân Thần chi bảo hẳn là có thể vào pháp nhãn của hắn.

Chương 1392: Mượn Đao Giết Người, Mượn Tay Luyện Bảo. (1)

Mục Tuyên đạo nhân gật đầu nói:

- Ta trước kia liền có nghe nói, thần tướng thần quan dưới trướng Ngục Pháp Thiên Vương, có nhiều pháp bảo, có Chân Thần thậm chí một thân là Chân thần chi bảo, có khoảng hơn mười vật, nghe nói chính là được từ Thiên Ngục!

- Nếu như là Ngục Pháp Thiên Vương vơ vét nơi đây, chúng ta thật sự lấy không được chỗ tốt gì.

Thiên Hà Thần Chủ nhìn về phía Tử Hư Thượng Nhân nói:

- Thượng nhân, còn làm phiền ngươi mở ra phật nhãn xem một chút, tiểu tử họ Giang kia rốt cuộc trốn ở nơi nào? Nơi này uy áp rất nặng, lấy thực lực của hắn, hơn phân nửa sẽ bị trấn áp tu vi, không biết núp ở chỗ nào.

Tử Hư Thượng Nhân đang muốn mở ra phật nhãn, sưu tầm tung tích Giang Nam, đột nhiên một Chân Thần cả người là máu điên cuồng chạy tới, lạnh lùng nói:

- Đã chết, đều chết hết!

- Chuyện gì xảy ra? Cái gì đều chết hết?

Thiên Hà Thần Chủ lấy tay đem Chân Thần này chộp tới, cau mày quát lên:

- Là Huyền Thiên Giáo Chủ kia nhảy ra gây sóng gió sao?

Chân Thần kia kinh hồn vừa định, vội vàng nói:

- Đô Thống, không phải là Huyền Thiên Giáo Chủ, mà là có mấy Chân

Thần phục giết chúng ta, đem những người khác đều giết! Những tên kia, mạnh đến nổi ngay cả Thiên Ngục cũng trấn áp không được tu vi, xuất thủ tàn nhẫn vô cùng, chúng ta đang săn giết một tù nhân, vậy mà những người này vừa ra tay liền chém liên tục mấy người chúng ta! Mời Đô Thống cùng các vị Thần Chủ làm chủ, báo thù cho chúng ta!

Thiên Hà Thần Chủ giận dữ, Chân Thần dưới trướng hắn bị hắn phái đi ra, chém giết Chân Thần bị trấn áp ở chỗ này sưu tầm pháp bảo, nhiều Chân Thần đi ra ngoài như vậy, lại chỉ có một người còn sống trở về, thật sự tổn thất thảm trọng.

- Giết người Bắc Hà Thủy Sư ta, những tử tù này thật đúng là to gan lớn mật!

Thiên Hà Thần Chủ khí cực mà cười, đằng đằng sát khí, điềm nhiên nói:

- Mấy Chân Thần kia lại ngay cả Thiên Ngục đệ tam trọng cũng trấn áp không được, xem ra có chút năng lực! Bất quá chúng cho mình là Huyền Thiên Giáo Chủ sao? Mấy vị đạo hữu!

Hắn hướng đám người Tử Hư Thượng Nhân, Lôi Công Thần Chủ chắp tay, lạnh lùng nói:

- Ta đây liền đi chém những thứ vô pháp vô thiên này, kính xin các vị đợi chốc lát!

Hắn để cho Chân Thần kia dẫn đường, Phong Phong Hỏa Hỏa rời đi, Tử Hư Thượng Nhân ánh mắt chớp động, nhìn thân ảnh hắn rời đi, cười nói:

- Phía trong Thiên ngục, cũng không thiếu có người tài ba, chúng ta cũng đi qua thôi, tránh cho Thiên Hà đạo huynh chịu thiệt.

- Trong Chân Thần, còn có người có thể là đối thủ của Thiên Hà Thần Chủ?

Những khác Thần Chủ rối rít cười nói:

- Thượng nhân quá lo lắng, tu vi của Thiên Hà đạo hữu không có bị trấn áp, bị vây ở trạng thái đỉnh, lại có nhiều linh thạch pháp bảo cung cấp hắn tiêu xài, ta xem hắn lần này đi tất nhiên đem những thứ to gan lớn mật kia giết tinh quang, huyết tẩy Thiên Ngục.

Mấy người không nhanh không chậm đi tới, đột nhiên, một cỗ ba động kinh thiên động địa từ trong Thiên Ngục truyền đến, cực kỳ mênh mông, cực kì khủng bố, đó là Thần Chủ giao thủ sinh ra ba động, uy năng hủy thiên diệt địa bị ngưng tụ ở trong không gian nho nhỏ, cũng không đánh vỡ Thiên Ngục hư không, kinh động đạo tắc xiềng xích giấu diếm trong hư không của Thiên Ngục đứng đầu!

- Lực khống chế thật kinh người! Thiên Ngục đệ tam trọng, làm sao còn sẽ có Thần Chủ?

Đám người Lôi Công Thần Chủ, Tử Hư Thượng Nhân cùng Phong Hậu sắc mặt kịch biến:

- Hỏng bét, Thiên Hà đạo huynh muốn ăn thiệt thòi !

Đợi đến bọn họ đuổi đi qua, chỉ thấy Thiên Hà Thần Chủ đã bị người vặn gảy cổ, một Thần Chủ vóc người vĩ ngạn đem Thiên Hà Thần Chủ xé ra, thân thể chia năm xẻ bảy, ngay sau đó bị Thần Chủ hùng tráng kia phách toái.

Thiên Hà Thần Chủ thần tính thoát ra, chỉ cần thần tính chạy trốn, hắn là có thể đoàn tụ thân thể, bất quá chỉ nghe một tiếng ầm vang, Thần Chủ thân thể khôi ngô kia triển khai Thần Ma thế giới cuồn cuộn, bá một tiếng khuếch trương ra tầng tầng lớp lớp không gian, đem thần tính của Thiên Hà Thần Chủ bao ở trong đó.

Thần Ma thế giới kia có tất cả tứ trọng thiên, mỗi một trọng thiên có núi biển bao la hùng vĩ, thanh sơn lục thủy, Thiên Hà Thần Chủ thần tính không có thể lao ra Thần Ma thế giới này, lập tức bị bắt, Tử Hư Thượng Nhân còn chưa kịp cứu viện, liền thấy Thiên Hà Thần Chủ thần tính đã chịu khổ luyện

hóa, hóa thành bụi bay!

- Ha hả, nhiều linh thạch quáng mạch như vậy!

Thần Chủ kia chính là Tương Ngạn ngục chủ, đã chứng được Thần Chủ vị, lúc Thiên Hà Thần Chủ tìm đến, vừa gặp hắn đột phá. Chân Thần dưới trướng Thiên Hà Thần Chủ bị giết, chính là hắn xem không vừa mắt đám người Thiên Hà tùy ý tru diệt Chân Thần trong Thiên Ngục, bày mưu đặt kế cho Chân Thần dưới trướng gây nên.

Người này mạnh mẽ vô cùng, sau khi tu thành Thần Chủ so sánh với trước cường đại mấy lần, nhất cử đánh chết Thiên Hà Thần Chủ, để cho đám người Tử Hư Thượng Nhân ngay cả cứu viện cũng không kịp!

Thiên Hà Thần Chủ thân là Bắc Hà Thủy Sư Đô Thống, trong Tử Phủ chứa tài phú vô số, dù sao một chi mười vạn Thần Ma đại quân mỗi ngày tiêu hao, cũng là một số chữ không phải chuyện đùa!

Hắn mặc dù tài lực so ra kém Giang Nam, nhưng trong đó linh thạch linh dịch cũng là đếm không hết, bị Tương Ngạn chém giết Tử Phủ hỏng mất, những tài phú này nhất thời biến thành vật vô chủ.

Tương Ngạn ngục chủ mừng rỡ, liếc thấy có người đến, vội vàng đem tài phú của Thiên Hà Thần Chủ cuồn cuộn nổi lên, thầm nghĩ:

- Được một số lớn tài phú này, sau này tu luyện không lo! Tiểu tử Huyền Thiên Giáo Chủ kia buôn bán lời ta nhiều pháp bảo như vậy, ngay cả Thần Thành của ta cũng bị hắn hãm hại đi, cấp cho ta linh thạch còn không bằng ta chém giết người này đạt được linh thạch! Tiểu tử này ghê tởm, đợi ta tìm được hắn, đem bảo bối đoạt lại!

Nhưng hắn không biết, lần này Giang Nam hãm hại nhiều Thần Chủ, những Thần Chủ bị hắn hãm hại vào Thiên Ngục này cũng là lai lịch phi phàm, địa vị phi phàm, Thiên Hà Thần Chủ cố nhiên là Bắc Hà Thủy Sư Đô Thống, mà đám người Lôi Công, Phong Hậu, Mục Tuyên, Tang Đạo lai lịch

cũng không phải chuyện đùa, tài phú không bằng Thiên Hà, nhưng cũng không thua kém bao nhiêu.

Mà Tử Hư Thượng Nhân, lại càng là Trường Sinh Thiên Thánh Phật đệ tử, quyền cao chức trọng, vô luận thân gia hay là thực lực cũng ở trên Thiên Hà Thần Chủ!

- Tử tù, lại dám giết Thiên Hà, chết cho ta!

Đám người Lôi Công Thần Chủ, Phong Hậu chen chúc đánh tới, vô số đạo Thần Thông phô thiên cái địa đập tới, lại có pháp bảo tung bay, mang theo uy năng hủy thiên diệt địa.

Tương Ngạn ngục chủ vui mừng không hãi sợ, cười ha ha, ngang nhiên xuất thủ, cùng đám người Lôi Công, Phong Hậu, Mục Tuyên lấy cứng chọi cứng, tư chất của hắn cực cao, lá gan lại lớn, ngay cả Thiên Ngục ngục chủ cũng dám giết, huống chi những người Lôi Công này?

Chương 1393: Mượn Đao Giết Người, Mượn Tay Luyện Bảo. (2)

Xuy…

Một đạo kim quang bắn nhanh mà đến, xuyên thủng đỉnh đầu Tương Ngạn ngục chủ đang trong lúc kích chiến, đỉnh đầu này nhất thời ầm ầm nổ tung, bất quá cổ của Tương Ngạn nhéo một cái, nhất thời lại dài ra một cái đầu lâu, đầu của hắn bị đánh nát, mặc dù lập tức dài ra, nhưng chiêu thức Thần Thông lập tức lộ ra sơ hở, bị đám người Lôi Công Thần Chủ cuồng phong bạo vũ công phá phòng ngự, nhất thời gặp phải bị thương nặng, bị đánh hộc máu.

- Người này lợi hại, so sánh với bọn người kia mạnh không biết bao nhiêu, ta không phải là đối thủ!

Tương Ngạn ngục chủ liếc Tử Hư Thượng Nhân một cái, không dám chậm trễ, đem mấy Chân Thần dưới trướng mình cuồn cuộn nổi lên, không khỏi phân trần liền xông vào trong ngục môn, bỏ chạy đi.

- Giết!

Đám người Lôi Công Thần Chủ hét lớn, đuổi vào trong cửa ngục, Tử Hư Thượng Nhân cũng cất bước đi về phía Ngục Môn, đột nhiên phật nhãn chuyển động, liếc thấy một nơi trong vùng khỉ ho cò gáy, không khỏi dừng bước lại, xoay người hướng nơi đó đi tới, nhẹ giọng nói:

- Mới vừa rồi Thần Chủ kia đã gặp phải bị thương nặng, không là đối thủ của đám người Lôi Công. So sánh với người kia, hứng thú của ta đối với ngươi lớn hơn nữa, ngươi nói đúng hay không, Huyền Thiên Giáo Chủ?

Trong khoảnh khắc, hắn liền đến nơi Giang Nam tọa quan, chỉ thấy nơi đó trống không một mảnh, không có bất kỳ người ở, thậm chí ngay cả vùng khỉ ho cò gáy cũng không có.

Tử Hư Thượng Nhân mở ra phật nhãn, phật nhãn phật thân chồng chất, khám phá Luyện Thiên đại trận nơi đây, người khác không thể phát hiện nơi đây dị thường, nhưng phật nhãn của hắn lại thấy rõ ràng.

Trong phật nhãn của hắn, vô số mặt tinh kỳ sáp ở chỗ này, có khoảng hơn mười vạn, đại kỳ hóa thành một tòa trận pháp vô cùng phức tạp, đem không gian nơi đây chế tạo thành vô số không gian gia điệp, tạo thành trọng trọng không gian, mà ở trong trọng trọng không gian, lại có vô số không gian dựng thẳng, gia điệp vào nhau, cho nên những không gian này vô cùng vững chắc.

Những không gian hình lập phương này không có lúc nào là không ở trong vận chuyển, từng cái từng cái không gian nhảy động, hay thay đổi, nếu có người tiến vào trong đó, lập tức liền sẽ bị lạc, chỉ sợ cả đời đều mơ tưởng đi ra!

- Huyền Thiên Giáo Chủ đối với không gian chưởng khống lực, thật có thể nói là xuất thần nhập hóa, bất quá đáng tiếc chính là, ngươi khó được người khác, lại không làm khó được ta.

Tử Hư Thượng Nhân cười lạnh, một đạo quang mang từ trong phật nhãn bắn nhanh ra, kiếp quang như kiếm, dọc theo vô số không gian hình lập phương cắt tới, khúc khích xuy vô số tiếng xé gió truyền ra, chỉ thấy nơi kiếp quang đi qua, không gian bị chém, Giang Nam đạo tắc biến thành tinh kỳ bị hủy, trọng trọng không gian bị phá đi.

Tử Hư Thượng Nhân cất bước đi thẳng về phía trước, phật nhãn đại phóng quang minh, dần dần đẩy về phía trước, cũng không lâu lắm, liền đẩy mạnh mấy dặm, khoảng cách Giang Nam trong Luyện Thiên đại trận càng ngày càng gần, thậm chí, ở dưới phật nhãn của Tử Hư Thượng Nhân nhìn chăm ch, Giang Nam ẩn nặc vô hình cũng dần dần hiển lộ ra thân hình.

Mà vào lúc này, Giang Nam đang đứng ở thời khắc mấu chốt tăng lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, tính bằng đơn vị hàng nghìn Thiên thần chi bảo Chân Thần chi bảo bị hắn luyện, chiết xuất, tinh lọc, dung nhập vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, mười hai đại hóa thân cùng với hai chân thân khác hiện ra, quanh thân

vô số đạo tắc vô số linh thạch như mưa rơi xuống luyện Tiên Đỉnh, cố gắng đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh này tăng lên tới Thiên Thần chi bảo.

Tử Hư Thượng Nhân phá trận, cũng không có tránh được hắn cảm ứng, bất quá bây giờ nếu như hắn đứng dậy nghênh địch, tăng lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh sẽ thất bại trong gang tấc, tổn hại vô số tài liệu cùng linh thạch, thậm chí còn có đạo tắc của bản thân.

- Ta chỉ cần chốc lát, ngắn ngủi chốc lát. . .

Cái trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, từng mặt tinh kỳ bị kiếp quang trảm đoạn, hóa thành vô số đạo tắc nghiền nát.

Luyện Thiên đại trận, biến mất không thấy gì nữa!

- Thì ra Giang giáo chủ đang đứng ở thời kỳ luyện đỉnh mấu chốt, bất quá ngươi như cũ không đón chào, không khỏi có chút quá chậm trễ a?

Tử Hư Thượng Nhân ánh mắt rơi vào trên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, bất giác hiện lên một đạo quang mang khác thường, trên mặt nụ cười từ bi, một chưởng phiêu phiêu bay lên, hướng Giang Nam đánh tới!

Giang Nam như cũ chưa từng đứng dậy, toàn thân đạo tắc như cũ điên cuồng tràn vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đưa tay nhẹ nhàng chấn động, Tạo Hóa Tiên Đỉnh giơ lên, miệng đỉnh đón nhận một chưởng này của Tử Hư Thượng Nhân.

- Giang giáo chủ, ngươi nghiệp chướng quá nhiều, sau khi chết vào A Tị Địa Ngục muôn đời trầm luân, bất quá tiểu phật thương ngươi, ngươi bị tiểu phật tinh lọc, là có thể Vãng Sinh Cực Nhạc thế giới .

Tử Hư Thượng Nhân ánh mắt chớp động, một chưởng đánh vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đánh xuyên qua không gian Tiên Đỉnh, rõ ràng là muốn một chưởng đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh đánh bay ngược ra sau, đem Giang Nam bóp chết!

Hắn tuyệt đối có thực lực này!

Cạch…

Hắn một chưởng này uy năng trán phóng, hung hăng oanh, nhất thời đánh tới đại lục trên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, chỉ thấy trong đại lục kia có một Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt kiếm trận cùng Tứ Tượng Thông Thiên đại trận, Thiên Địa Giao Trưng đại trận chúng trận pháp đang không ngừng vận chuyển, đem Giải Thận Thần Chủ vây ở trong trận pháp, mượn lực lượng Tiên Đỉnh trấn áp Thần Chủ này.

Giải Thận Thần Chủ vô ý bị Giang Nam bắt vào Tiên Đỉnh, mặc dù không cách nào chạy trốn Tiên Đỉnh trấn áp, nhưng Giang Nam cũng không cách nào làm sao hắn, hai người giằng co không dứt.

Tử Hư Thượng Nhân một chưởng này oanh, công phá đại trận nặng nề, ầm ầm che ở trên người Giải Thận Thần Chủ, cùng lúc đó, Giang Nam quát lên, toàn lực điều động uy năng Tiên Đỉnh, thiên địa vũ trụ lực bên trong đỉnh, một tia ý thức hướng Giải Thận đấu đá đi!

Thần Chủ này ngay cả hừ cũng không hừ một tiếng, liền trực tiếp bị hai người bóp chết, một mảnh Đại Đạo đạo tắc dài hẹp bị Tiên Đỉnh sinh sôi rút ra, luyện vào bên trong không gian đỉnh!

Uy năng của Tạo Hóa Tiên Đỉnh tăng vọt, một tia ý thức tăng lên tới Thiên Thần chi bảo, uy năng bên trong đỉnh cuồn cuộn, thậm chí ngay cả trong lòng bàn tay Tử Hư Thượng Nhân, cũng có vô số đạo tắc ký hiệu bay ra, bị luyện vào trong không gian Tiên Đỉnh.

Tử Hư Thượng Nhân kinh hãi, vội vàng thu tay lại, Giang Nam cười ha ha, bồng bềnh bay đi, tế lên đại đỉnh hung hăng nện xuống:

- Đa tạ thượng nhân, giúp ta chém giết cường địch, giúp ta luyện thành bảo vật!

- Mượn tay ta, luyện chết Giải Thận đạo hữu?

Trong nội tâm Tử Hư thượng nhân vừa sợ vừa giận, hắn không ngờ mình bị Giang Nam tính toán, bị Giang Nam mượn tay hắn luyện hóa Giải Thận đạo nhân, trợ giúp Giang Nam luyện thành Thiên Thần chi bảo Tạo Hóa tiên đỉnh, suýt nữa bị Tạo Hóa tiên đỉnh đem tay mình cũng luyện hóa đi luôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1394: Đánh Vào Cung Điện Dưới Mặt Đất. (1)

Giải Thận từ lúc tiến vào Thiên Ngục, cũng đã bị Giang Nam thu nhập trong đỉnh, bất quá hắn là Thần Chủ, thực lực cường đại, cho dù bị trấn áp ở trong Tạo Hóa tiên đỉnh, Giang Nam cũng không cách nào đem hắn luyện hóa, chỉ là giằng co không dứt, Giang Nam không làm gì được hắn, hắn cũng không cách nào đào thoát Tạo Hóa tiên đỉnh.

Bất quá, một kích kia của Tử Hư thượng nhân là một kích tất sát, vận dụng chính mình toàn bộ tu vi, cường đại cở nào?

Giải Thận toàn lực đối kháng Giang Nam trấn áp, kết quả bị hắn một kích toàn lực cùng Giang Nam toàn lực thúc dục Tạo Hóa tiên đỉnh, một lần hành động rút ra tất cả tu vi đạo tắc của hắn, luyện vào trong Tạo Hóa tiên đỉnh!

Thần Chủ pháp lực là hung mãnh khổng lồ bực nào, Giang Nam vốn là toàn lực tăng lên Tạo Hóa tiên đỉnh, còn có chút miễn cưỡng, nhưng đạt được Giải Thận bảy tám trăm đạo Thần chủ đạo tắc, lập tức đem Tạo Hóa tiên đỉnh tăng lên tới cấp độ Thiên Thần chi bảo, uy năng đã tăng mấy lần!

Tạo Hóa tiên đỉnh bay tới, uy năng khủng bố đến cực điểm, bao hàm vũ trụ Hồng hoang, thế giới chi lực, Giang Nam tay áo tung bay, ống tay áo cuốn động, hoạch xuất vòng tròn lớn lần lượt, Tạo Hóa tiên đỉnh cũng phi tốc chuyển động, miệng đỉnh ông ông chuyển động, để cho tiên quang nối thành một mảnh bạch màn, sáng lóa mắt người.

Không gian chi lực khủng bố vặn vẹo truyền đến, hai chân của Tử Hư thượng nhân đứng tại nguyên chỗ, thân thể lại trong khoảnh khắc liền bị tiên đỉnh chuyển động đưa đến vặn vẹo chi lực uốn éo thành một bánh quai chèo.

Khẩu tiên đỉnh này, dĩ nhiên đã có uy năng làm bị thương hắn!

Mặc dù như thế, vị Phật Đà này vẫn vững vàng cắm rễ ở phía trên đại địa,

không có bị Tạo Hóa tiên đỉnh kéo vào trong đỉnh.

Tử Hư thượng nhân đưa tay bổ nhào về phía trước, chỉ thấy một chưởng này đập ra, năm ngón tay nhảy động, như một chim sẻ giương cánh muốn bay, chim tước kia đập cánh, rung thân nhoáng một cái, càng lúc càng lớn, vô số Liệt Hỏa theo cánh chim bốc lên mà ra, ánh lửa trùng thiên, hóa thành một đầu Chu Tước xích đỏ như lửa cánh che ngàn dặm, hơn nữa càng lúc càng lớn, hung hăng vỗ vào trong Tạo Hóa tiên đỉnh.

Cạch…

Tạo Hóa tiên đỉnh chấn động, mấy cái chấn động tầm đó, liền đem Tử Hư thượng nhân vị Thần Chủ này một kích chi lực luyện hóa ở vô hình, Giang Nam cất bước tiến lên, người mặc Thần Vương kỳ, ống tay áo phiêu giương, một thân đạo tắc pháp lực hết thảy thu nhập bên trong thân thể, dùng Thần Vương kỳ làm tay áo, hướng Tử Hư thượng nhân rút đi!

Ở trong cơ thể hắn, vô số loại thần thông bộc phát, để cho một kích chi lực này to đến không thể đo lường, rất có xu thế Phản Phác Quy Chân, hóa mục nát thành thần kỳ!

Ở trong tay áo của hắn, không biết bao nhiêu đạo thần thông bộc phát, thúc dục Thần Vương kỳ, để cho uy năng của Thần Vương kỳ thỏa thích phát huy!

Thân hình Tử Hư thượng nhân sưu sưu sưu chuyển động, mỗi chuyển động một vòng, liền bay ra vô số chưởng ảnh, từng đạo kiếp quang từ trong thiên kiếp Phật nhãn xuy xuy Xùy~~ bắn ra, chỉ nghe cạch cạch cạch nổ mạnh không dứt, trong nháy mắt phía trên Tạo Hóa tiên đỉnh hiện ra không biết bao nhiêu chưởng ấn, mà Phật nhãn kiếp quang kia thì hết thảy bắn trúng Giang Nam.

BA~!

Giang Nam một tay áo đánh vào trên người Tử Hư thượng nhân, sắc mặt

Tử Hư thượng nhân tái nhợt, cho dù là Thiên Tương Kiếp Thân của hắn vô cùng cường đại, cũng không bị Giang Nam một tay áo rút nát thân, nhưng mà lọt vào bị thương không nhẹ, oa nhổ ngụm máu tươi.

Đồng thời, Giang Nam thân trúng không biết bao nhiêu đạo kiếp quang, bay ngược mà ra, Tạo Hóa tiên đỉnh cũng ngăn không được bay lên, quay tròn chuyển động, trên vách tiên đỉnh xuất hiện nguyên một đám chưởng ấn sâu đạt vài thước.

Từng đạo kiếp quang kia rơi vào bên trong Thần Vương kỳ, mặc dù là Thần Vương kỳ cũng không cách nào triệt để hóa giải, dư lực như trước hung hăng đụng vào trên người Giang Nam, đánh cho hắn thổ huyết!

Tử Hư thượng nhân Thiên Tương Kiếp Thân rất nhanh phục hồi như cũ, cất bước liền truy, đột nhiên chỉ thấy trước mặt đại kỳ mở ra, như là đại màn triển khai, vô số đạo kiếp quang từ trong mặt cờ ối chao ô hay kích xạ mà ra, đánh hắn trở tay không kịp, Thiên Tương Kiếp Thân lập tức bị từng đạo kiếp quang xuyên thủng, đánh cho giống như cái sàng.

- Dùng kiếp quang của ta để đối phó ta?

Sắc mặt Tử Hư thượng nhân không thay đổi, cất bước đuổi theo Giang Nam, cũng không lâu lắm, thân thể trực tiếp tự phục hồi như cũ, cười nói:

- Giáo chủ, không thể phủ nhận, cùng ngươi giao thủ thời gian dài như vậy, ngươi kinh thái tuyệt diễm, làm cho tiểu Phật cũng cực kỳ bội phục. Bất quá, ngươi thủy chung là Thiên thần, không có đủ thực lực đến làm bị thương ta, mặc dù ngươi có thể bắt được thủ đoạn của ta dùng để đối phó ta, nhưng đối với ta cũng không có uy hiếp trí mạng.

Giang Nam thu kỳ rút lui, hóa thành Tinh Quang viễn độn, Tử Hư thượng nhân nói không sai, chính diện chống lại, thật sự là hắn không có tiền vốn đối kháng với Tử Hư thượng nhân, mặc dù bắt được kiếp quang của Tử Hư thượng nhân, cũng không có thực lực diệt sát hắn.

Hắn tuy đem Tử Hư thượng nhân kích thương, nhưng cứ tiếp tục như vậy mà nói, người thua nhất định sẽ là hắn!

Tử Hư thượng nhân đứng ngang hàng cùng các trẻ tuổi Thần Chủ của mười phái tám thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, là Thần Chủ trẻ tuổi nhất cường đại nhất, có thể làm bị thương hắn, đã là thành tựu đáng quý.

Nhưng mà, chênh lệch cũng rõ ràng nhất, dù sao hắn là Thiên thần, cùng Thần Chủ tầm đó còn có Chân Thần cái đại cảnh giới này không cách nào vượt qua.

- Huống hồ, ta vận dụng Tạo Hóa tiên đỉnh cùng Thần Vương kỳ hai đại pháp bảo này, mà Tử Hư thượng nhân đến nay ngay cả pháp bảo cũng không có sử dụng, sở dĩ hắn không có tế lên pháp bảo, nghĩ đến là chờ cơ hội cho ta một kích trí mạng!

Giang Nam cấp tốc bỏ chạy, xuyên qua ngục môn, nhảy vào Thiên Ngục đệ tứ trọng, thầm nghĩ:

- Đệ tam trọng ngục thủ bị Tương Ngạn giết chết, Tương Ngạn tuy là ngục chủ, nhưng không thể khống chế ngục môn, bọn người Ấu Nương Tử Quy tiến vào đệ tam trọng, nghĩ đến không có trải qua Tương Ngạn ngăn trở liền vào đệ tứ trọng rồi!

Tử Hư thượng nhân theo sát phía sau, cũng lọt vào Thiên Ngục đệ tứ trọng, vừa đến nơi đây, Tử Hư thượng nhân kêu rên một tiếng, thân bất do kỷ từ trên cao trụy lạc, cảm giác được một thân tu vi bị Thiên Ngục trấn áp hơn phân nửa!

Cùng lúc đó, Giang Nam cũng từ không trung trụy lạc, Tử Hư thượng nhân chỉ là bị trấn áp hơn phân nửa tu vi, mà tu vi của hắn không ngờ là toàn bộ lọt vào trấn áp.

- Không xong.

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, đã không có pháp lực chèo chống, thực lực của hắn chợt hạ xuống, cùng Tử Hư thượng nhân chênh lệch càng lớn.

Hắn vừa rơi xuống đất, lập tức chạy như điên, mặc dù không có độn pháp Thần thông mau lẹ như vậy, nhưng mà không phải chuyện đùa, nhanh như lưu quang, chạy như bay mà đi.

- Huyền Thiên giáo chủ, đây là thiên muốn diệt ngươi, trách không được tiểu Phật!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1395: Đánh Vào Cung Điện Dưới Mặt Đất. (2)

Tử Hư thượng nhân từ không trung trụy lạc, bất quá trong khoảnh khắc liền thích ứng xuống, ổn định thân hình, lập tức thân hóa Phật Quang phi tốc hướng Giang Nam tiếp cận.

Tiếng bạo nổ ầm ầm không dứt, Giang Nam cất bước cuồng xông, trong khoảnh khắc liền vượt qua núi lớn sông lớn, một bước phóng ra, liền có ngàn dặm khoảng cách từ dưới bàn chân vượt qua mà qua. Nhưng mà bằng vào hai chân, dù sao cũng không nhanh bằng phi hành, Tử Hư thượng nhân rất nhanh đuổi theo, đang muốn thống hạ sát thủ, đột nhiên chỉ thấy hư không chấn động, một ngục thủ đầu người thân rắn sáu tay hiện ra, không khỏi phân trần liền đánh về phía hai người.

Những ngục thủ này đều là Thần Chủ sau khi chết biến thành, có được Thần Chủ pháp lực, giơ tay nhấc chân, Thần Chủ chi uy tách ra, lập tức đem hai người ngăn lại.

Tử Hư thượng nhân mắt dọc mở ra, mục bắn Thần Quang, xuy xuy Xùy~~ mở ra từng đạo thần thông, những ngục thủ xiềng xích bay tới kia, cũng bị kiếp quang trong mắt của hắn mở ra, lăng lệ ác liệt vô cùng.

Hắn Thiên Tương kiếp quang lợi hại vô cùng, thậm chí ngay cả Tương Ngạn Ngục Chủ cũng bị hắn một kích bắn bể đầu, có thể ngăn lại kiếp quang, chỉ có Giang Nam Thần Vương kỳ, mặc dù là những Thần Chủ cấp ngục thủ này cũng không được.

Mà vào lúc này, Giang Nam cũng bị mấy ngục thủ ngăn lại, so sánh với Tử Hư thượng nhân, hắn đối mặt ngục thủ không nhiều lắm, chỉ vẹn vẹn có ba ngục thủ đối phó hắn.

Hiển nhiên những ngục thủ này cho rằng, Tử Hư thượng nhân uy hiếp

càng lớn.

Tử Hư thượng nhân uy hiếp hoàn toàn chính xác càng lớn, cũng không lâu lắm liền đem rất nhiều ngục thủ giảo sát, tiếp tục hướng Giang Nam đánh tới.

Đột nhiên, một cổ khí tức kinh khủng hàng lâm, chỉ thấy một quái nhân thân rắn đầu người sáu tay thân hình to lớn cao ngạo đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Tử Hư thượng nhân, một chưởng đập đi, Tử Hư thượng nhân tiếp được một chưởng này, thân hình chấn động, rút lui một bước, trong miệng thổ huyết.

Quái nhân kia rõ ràng là Thiên Ngục đệ tứ trọng ngục chủ, là cường giả Thần Chủ vô địch trấn áp bên trong Thiên Ngục mấy ngàn vạn năm đến nay, sáu tay tung bay, một chưởng lại một chưởng đánh ra, đem Tử Hư thượng nhân chấn đến liên tục thổ huyết, khí huyết héo đốn, lập tức ngục chủ kia thân hình lay động, gông xiềng bay ra, đem Tử Hư thượng nhân khóa rắn rắn chắc chắc.

Sắc mặt Tử Hư thượng nhân vàng như nến, một thân tu vi bị trấn áp sạch sẽ, giọt nước không dư thừa.

- Kẻ này không kém, chủ thượng đối với hắn rất coi được, cho là hắn có tiềm lực làm đệ tứ trọng ngục chủ.

Ngục chủ kia bắt Tử Hư thượng nhân, phất tay liền có rất nhiều ngục thủ vọt tới, đem Tử Hư thượng nhân áp xuống, cười vang nói:

- Đưa vào trong nội cung, để cho hắn cùng với những tù phạm kia làm bạn.

Ầm ầm…

Đại địa vỡ ra, cung điện đen nhánh dưới mặt đất xuất hiện, một ngục thủ ôm lấy Tử Hư thượng nhân tiến vào trong nội cung.

Ngục chủ kia xử trí Tử Hư thượng nhân, quay đầu hướng Giang Nam xem ra, chỉ thấy Giang Nam cùng ba ngục thủ kia chém giết thảm thiết, ba ngục thủ kia mặc dù có Thần Chủ pháp lực, nhưng lại đánh lâu không được Giang Nam.

- Không hổ là nhân vật chủ thượng coi trọng, Thiên thần cảnh giới bị trấn áp tu vi, vẫn là khó chơi như vậy.

Ngục chủ kia tán thưởng một tiếng, một đạo xiềng xích bay ra, bá một tiếng đem Giang Nam trói lại, không thể động đậy, ba ngục thủ kia lập tức tiến lên, đem Giang Nam áp xuống.

- Hôm nay chủ thượng đang giáo huấn Ngục Pháp Thiên Vương kia, không rảnh chú ý những chuyện nhỏ nhặt này.

Ngục chủ kia phất tay, cười nói:

- Trấn áp hắn vào nội cung, đợi lúc chủ thượng đến tự mình gặp hắn.

Ba ngục thủ lúc này đem Giang Nam giải vào trong nội cung, đi qua cầu thang thật dài, đi vào chỗ sâu trong cung điện dưới mặt đất, Giang Nam mới vừa tiến vào cung điện dưới mặt đất, liền lập tức cảm giác được mình cùng ngoại giới cảm ứng lọt vào che đậy, rốt cuộc không cách nào cùng máu tươi hoá thân của mình lấy được bất luận cảm ứng gì.

Hắn hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy cung điện dưới mặt đất hẹp dài, hai bên đều là nguyên một đám nhà tù cực lớn, từng tòa Phong Cấm Đại Trận ở vào trung ương nhà tù, trận pháp phức tạp vô cùng, nghiêm mật vô cùng.

Đột nhiên, một nhà tù Phong Cấm Đại Trận không ngừng quay cuồng, một gương mặt cực lớn hiện ra, rõ ràng là gương mặt của Tương Ngạn Thần Chủ, cố gắng giãy dụa hướng ra phía ngoài, tựa hồ muốn thoát ly Phong Cấm Đại Trận trấn áp.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cũng bị bắt rồi hả?

Gương mặt Tương Ngạn Thần Chủ không có thể giãy giụa ra Phong Cấm Đại Trận trấn áp, cười hắc hắc nói:

- Ngươi bắt đi nhiều tài phú của ta như vậy, còn không phải cũng bị bắt sao?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ngục chủ ngược lại rất hăng hái.

- Ngươi rõ ràng còn có thể bật cười. . .

Tương Ngạn nói thầm một tiếng, gương mặt chìm vào trong đại trận.

- Huyền Thiên giáo chủ, cụ tổ mày, làm hại lão tử cũng bị trấn áp!

Trong phòng giam bên cạnh, gương mặt Thiên Lôi Thần Chủ hiện ra, phẫn nộ kêu lên.

Ba ngục thủ áp lấy Giang Nam đi thẳng về phía trước, lại trải qua một gian lao ngục, gương mặt Mục Tuyên đạo nhân hiện ra, lạnh lùng nói:

- Không nên để cho ta đi ra, ta đi ra nhất định sẽ giết chết ngươi!

- Ngươi ra không được rồi.

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

- Ta muốn giết cả nhà ngươi!

Gương mặt của Phong Hậu từ trong một gian lao ngục khác hiện ra, điềm nhiên nói.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười nói:

- Phong Hậu, ngươi cũng không được.

- Sư tôn, ngươi rốt cuộc đã tới!

Đột nhiên một thanh âm vừa mừng vừa sợ truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy gương mặt Nhạc Ấu Nương từ trong một gian lao ngục hiện ra, vừa mừng vừa sợ nhìn xem hắn:

- Sư tôn, người ta quỳ hơn nửa năm, lúc này mới đợi ngươi đến. Sư tôn, ngươi như thế nào cũng bị bắt rồi. . .

- Chưởng giáo sư huynh, ngươi bị bắt rồi, như thế nào cứu chúng ta thoát khốn?

Gương mặt Tịch Trọng từ trong lao ngục bên cạnh hiện ra, có chút sợ hãi nói.

Gương mặt Giang Lâm hiện ra, buồn bả nói:

- Tứ ca, chúng ta liên lụy ngươi rồi. . .

- Ấu Nương, ngươi không phải nói các ngươi không nhận biết Huyền Thiên giáo chủ sao?

Gương mặt bọn người Thiếu soái, Ma Soái hiện ra, kêu lên.

Giang Nam một đường đi qua, chứng kiến bọn người Mộ Yên Nhi, Thần Thứu, Kim Đế, lập tức yên lòng, cười nói:

- Các ngươi an tâm một chút chớ vội, đợi tí nữa ta cứu các ngươi đi ra ngoài.

- Nói khoác không biết ngượng!

Trong lao ngục Cung điện dưới mặt đất, lần lượt từng gương mặt hiện ra, rõ ràng là rất nhiều Thần Chủ bị trấn áp ở chỗ này, một Thần Chủ dị thường cường đại, vậy mà cả người đứng ở phía trên Phong Cấm Đại Trận, như là một cá sấu lớn hình người, cười lạnh nói:

- Ngay cả Ngạc Vương thần ta cũng không thể phá vỡ tòa Phong Cấm Đại Trận này, ngươi chỉ là một Thiên thần, cũng muốn phá cấm?

Giang Nam mỉm cười, không có giải thích, ba ngục thủ mở ra một tòa lao ngục môn, ném hắn vào bên trong Phong Cấm Đại Trận, Giang Nam lập tức bị Phong Cấm Đại Trận nuốt hết.

Chương 1396: Cướp Đoạt Thần Chủ. (1)

Ba ngục thủ khóa môn hộ lao ngục, lại quay người rời đi.

- Tiểu tử, vừa rồi nói khoác không biết ngượng, ngươi bây giờ ngược lại là đi ra cho lão tử nhìn xem ah!

Ngạc Vương thần cười ha ha nói.

'Rầm Ào Ào'.

Phong Cấm Đại Trận như mặt nước bắt đầu khởi động, gương mặt Giang Nam hiển hiện, tiếp theo là nửa người trên, sau đó là nửa người dưới, nhẹ nhàng cất bước, đi ra Phong Cấm Đại Trận.

Ngạc Vương Thần ngạc nhiên, ngơ ngác nhìn Giang Nam không có chút trở ngại nào từ trong Phong Cấm Đại Trận đi ra, không chỉ có hắn, những tồn tại trấn áp trong lao ngục khác, cũng đều ngây dại.

Thiên Ngục đệ tứ trọng Phong Cấm Đại Trận, trấn áp phần lớn là Thần Chủ, hơn nữa là hạng người cùng hung cực ác, sở dĩ trấn áp ở chỗ này, chủ yếu là Thần Chủ thần thông quảng đại, ở thần giới đã là tiểu đầu sỏ, nếu giống như mấy trọng trấn áp trước, chỉ sợ những người này còn muốn tạo phản, thậm chí sẽ đối với Thiên Ngục tạo thành phá hư thật lớn.

Cho dù tu vi của bọn họ hao hết, thân thể như cũ có lực phá hoại thật lớn.

Cho nên, dùng Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Đại Trận trấn áp bọn họ trong lao ngục, để cho bọn họ không cách nào chạy trốn, là một chuyện tình rất có cần thiết.

Những người kia bị trấn áp ở chỗ này, có đã hơn một hai chục vạn năm, đến nay còn chưa từng có người có thể chạy ra Phong Cấm Đại Trận.

Mà Thiên Thần mới vừa tiến vào, lại hời hợt đi ra Phong Cấm Đại Trận, Phong Cấm Đại Trận đối với hắn mà nói, phảng phất không tồn tại!

Bọn họ cũng không biết, Giang Nam đối với Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Đại Trận tràn đầy nghiên cứu, mặc dù chưa từng đem Phong Cấm Đại Trận hoàn toàn nắm giữ, nhưng loại Thần Cấm này không cách nào vây khốn hắn.

- Tiểu tử, ngươi có thể đi ra Phong Cấm Đại Trận, đúng là có chút tài năng, bất quá trừ Phong Cấm Đại Trận, còn có cấm chế của Thiên Ngục!

Ngạc Vương Thần phục hồi tinh thần lại, cười lạnh nói:

- Tòa cấm chế này chính là lao lung, bản thân ta muốn nhìn ngươi...

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam duỗi ra ngón tay, một ngón tay điểm ra, điểm ở trên đạo tắc lao lung, chỉ nghe thình thịch thình thịch nổ tung vang không dứt, chỉ thấy lao ngục kia một cây đạo tắc phong lan trong lúc bất chợt lẫn nhau va chạm hủy diệt, trong khoảnh khắc một cây đạo tắc phong lan liền biến thành một bánh quai chèo, phá vỡ một cái lỗ thủng to!

Đoạn Ngục đại thần thông!

Mặc dù Giang Nam không có thể động dụng pháp lực, nhưng mà Đoạn Ngục đại thần thông là Thần Thông vận hành lực lượng, đối với lực lượng vận dụng đạt đến mức tận cùng, mặc dù không có tu vi, bằng vào lực lượng trong thân thể Giang Nam, hắn cũng có thể gẩy loạn Đạo tắc bên trong phong lan, cho chúng công kích lẫn nhau, tự mình phá hư mình, khiến cho hắn có thể thong dong thoát khốn!

Có thể nói, luyện thành Đoạn Ngục đại thần thông, bất kỳ Thần Cấm ở trong mắt của hắn cũng không bí mật có thể nói, cho dù hắn đối với Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Đại Trận không có bao nhiêu nghiên cứu, hắn cũng có thể thong dong phá cấm đi ra.

Hắn nhẹ nhàng cất bước, đi ra lao ngục, đi tới trong thông đạo, bốn phía

yên lặng như tờ, nghe không được một tia tiếng vang.

Qua một lúc lâu, một thanh âm khàn khàn vang lên:

- Tiểu hữu, nếu ngươi cứu ta thoát khốn, mọi yêu cầu của ngươi, ta cũng sẽ đáp ứng ngươi!

- Tiểu hữu, cứu ta!

- Nếu ngươi cứu ta thoát khốn, ta cho ngươi vô lượng tài phú!

- Tiểu hữu, ta chẳng những đem tất cả tài phú của ta cho ngươi, còn đem thê tử nữ nhi của ta cho ngươi!

...

Từng tôn Thần Chủ cấp cường giả bị trấn áp trong nội cung không khỏi sôi trào, tiếng người ồn ào, mọi cách dụ dỗ, ưng thuận đủ loại hứa hẹn tốt đẹp, cầu Giang Nam cứu bọn họ ra.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, mà là khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng suy tư, giờ phút này khoảng cách hắn rời đi Đô Thiên Thần Giới đã qua hơn nửa năm thời gian, Luyện Thiên đại trận môn Đế cấp công pháp thứ ba đã bị hắn thôi diễn đi ra ngoài, hiện tại hắn cần tĩnh hạ tâm lai, đem môn công pháp này cùng với hai môn Đế cấp công pháp khác kết hợp, hoàn thiện Luyện Thiên đại trận.

Luyện Thiên đại trận chính là công pháp to lớn hắn trước đây chưa từng gặp, phức tạp chí cực, thậm chí so sánh với Tạo Hóa Tiên Kinh cũng có hơn chứ không kém, môn công pháp này chủ can chính là 13 môn Đế cấp công pháp, ít cũng trăm Thần Quân cấp công pháp hỗ trợ, sau đó lại có mười vạn tám ngàn loại Thần Tôn cấp công pháp, có thể nói vô tiền khoáng hậu.

Hôm nay Thần Quân cấp công pháp cùng Thần Tôn cấp công pháp đã bị hắn thôi diễn đi ra ngoài, bất quá trọng yếu nhất vẫn là 13 môn Đế cấp công pháp kia, Đế cấp công pháp làm chủ, những công pháp khác làm phụ, mỗi

nhiều ra một môn Đế cấp công pháp, uy năng cùng diệu dụng của Luyện Thiên đại trận liền nhiều ra một bậc.

Mà bây giờ, môn Đế cấp công pháp thứ ba bị hắn thôi diễn ra, Giang Nam lập tức cảm giác được, Thiên Ngục đối với mình trấn áp có chút buông lỏng, để cho hắn có một tia đạo tắc pháp lực có thể vận dụng.

Mà theo một tia đạo tắc pháp lực này giải thoát, càng ngày càng nhiều đạo tắc pháp lực có thể thúc dục.

Khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, càng ngày càng bá đạo, rõ ràng là càng nhiều đạo tắc pháp lực thoát khỏi Thiên Ngục trấn áp!

Thân hình của hắn nửa ẩn nửa hiện, phảng phất đang ở phía trong thiên ngục, lại hình như là độc lập ở ngoài Thiên Ngục, Thiên Ngục căn bản không cách nào trấn áp đến trên người của hắn!

Cuối cùng, tất cả pháp lực của hắn giải thoát, khôi phục tới trạng thái đỉnh!

- Đoạn!

Giang Nam đứng dậy, một ngón tay điểm ra, đạo tắc phong lan trong lao ngục nhốt Tịch Trọng nhất thời vặn vẹo, phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Hắn cất bước đi vào, dò xuất thủ chưởng, năm ngón tay mở ra, thăm dò vào trong Phong Cấm Đại Trận, từ trong đại trận đem Tịch Trọng lấy ra, ngay sau đó cất bước đi về phía những lao ngục khác. Cũng không lâu lắm, đám người Nhạc Ấu Nương, Giang Lâm, Mộ Yên Nhi, Thần Thứu, Kim Đế liền hết thảy bị hắn từ trong lao ngục giải cứu ra.

Giang Nam đi về phía lao ngục trấn áp đám người Thiếu Soái Bồ Chiêu Ma Soái Yến Công Tiển, cũng đem mấy người này cứu ra, thi lễ nói:

- Mấy vị đạo hữu, nghiệt đồ vô pháp vô thiên, liên lụy các đạo hữu thân vùi hiểm cảnh, là Giang mỗ đắc tội. Giang mỗ thay nghiệt đồ bồi tội các vị

đạo hữu.

Thiếu Soái Bồ Chiêu, Ma Soái Yến Công Tiển vội hoàn lễ nói:

- Giáo chủ không nên nói vậy!

- Ngoài Địa cung hung hiểm vô cùng, thực lực các ngươi hơi yếu, vẫn là tiến vào trong Tử Phủ của ta.

Giang Nam mở rộng Tử Phủ, mấy người vội vàng đi vào, Nhạc Ấu Nương há mồm muốn nói, Giang Nam hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trầm xuống:

- Ấu Nương, ngươi có biết tội của ngươi không?

Nhạc Ấu Nương vội vàng hạ bái, biết điều nói:

- Biết tội.

Sắc mặt Giang Nam hòa hoãn xuống nói:

- Cũng may các ngươi không có hao tổn ở chỗ này, chuyện này cứ như vậy kết thúc, ta cũng sẽ không phạt ngươi. Như mà bọn hắn chết bất kỳ một cái nào, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi lá gan quá lớn, chỉ là Thần Minh cảnh giới liền dám đến xông Thiên Ngục, vi sư cũng phải tu luyện tới Thiên Thần cảnh giới mới dám xông nơi này! Nói đi, người thân nhất của ngươi kia, rốt cuộc nhốt ở nơi nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1397: Cướp Đoạt Thần Chủ. (2)

Nhạc Ấu Nương ngẩng đầu len lén liếc hắn một cái, thấy hắn không có tức giận, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí nói:

- Ở Thiên Ngục đệ ngũ trọng...

- Thiên Ngục đệ ngũ trọng...

Giang Nam đầu đại, thở dài nói:

- Thiên Ngục đệ tứ trọng đã hung hiểm vô cùng, ta chưa chắc có thể vượt qua, đệ ngũ trọng này, thật sự khó khăn vô cùng. Nếu ta tu thành Thần Chủ, đệ ngũ trọng cũng có thể xông vào một lần, hiện tại, chỉ có thể đi trở về. Chuyện này bàn bạc kỹ hơn, các ngươi cũng cùng ta trở về thánh tông.

Nhạc Ấu Nương không dám nói lời nào, yên lặng đi vào trong Tử Phủ của hắn.

Giang Nam đột nhiên nói:

- Người thân nhất kia, cùng ngươi quan hệ như thế nào?

- Mẫu thân của ta.

Nhạc Ấu Nương cúi đầu, lẳng lặng nói:

- Là mẹ đẻ kiếp trước của ta.

Giang Nam a một tiếng, không nói thêm gì nữa, trầm ngâm chốc lát, đi tới trước lao ngục nhốt Tương Ngạn kia, khuôn mặt của Tương Ngạn từ trong Phong Cấm Đại Trận hiện ra, hai người nhìn nhau chốc lát, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Ngục chủ, ta cứu ngươi đi ra ngoài, có ích lợi gì?

Tương Ngạn mở to mắt nhìn hắn:

- Giáo chủ muốn chỗ tốt gì?

- Hộ vệ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Bảo vệ ta. Ta không cần ngươi ra ngoài bảo vệ ta, mà là ở trong thiên ngục bảo vệ ta.

Ánh mắt Tương Ngạn sáng lên, cười nói:

- Giáo chủ quả nhiên mau nói mau ngữ, tốt! Cái điều kiện này, ta đáp ứng!

Lúc này Giang Nam phá vỡ lao ngục, giải cứu hắn ra, Tương Ngạn bước dài ra lao ngục, cười to nói:

- Giáo chủ, ngươi thiệt thòi lớn! Mới vừa rồi cho dù ngươi muốn ta cả đời đi theo ngươi, ta cũng sẽ đáp ứng ngươi! Ngươi lại chỉ yêu cầu ta ở trong Thiên Ngục che chở ngươi, ngươi thiệt thòi rồi!

Giang Nam tức cười, nháy mắt mấy cái nói:

- Ta nếu là cả đời cũng không thể rời đi Thiên Ngục thì sao?

Tương Ngạn ngạc nhiên, Giang Nam ha ha cười một tiếng, sải bước đi thẳng về phía trước, đi tới trước một tòa lao ngục khác, lạnh nhạt nói:

- Đạo huynh bên trong, ta cứu ngươi cũng không phải là không thể, ngươi đem một thân tài phú hết thảy giao cho ta, ta liền cứu ngươi thoát khốn.

Trong lao ngục này trấn áp chính là một Lão thần chủ đầu tóc rối bời, nghe vậy chần chờ nói:

- Đồng ý!

Phong Cấm Đại Trận đung đưa, hai kiện Thần Chủ chi bảo từ trong đại trận hiện ra, Giang Nam phá vỡ lao ngục, đem hai kiện Thần Chủ chi bảo này thu hồi, ngay sau đó lấy tay bắt bỏ vào Phong Cấm Đại Trận, đem lão Thần Chủ này lấy ra.

Lão Thần chủ kia thoát khốn, trong mắt hung quang bắn ra bốn phía, bất quá liếc thấy Tương Ngạn đứng sau lưng Giang Nam, chần chờ một chút, không có dám động thủ.

- Đạo huynh, làm phiền ngươi mở ra Tử Phủ, để cho bổn giáo kiểm tra một chút.

Giang Nam mỉm cười nói.

Lão thần chủ kia giận tím mặt, quát lên:

- Tiểu quỷ, ngươi có biết ta là người phương nào không, lại dám muốn dò xét Tử Phủ của ta...

Thình thịch...

Tương Ngạn một quyền oanh ra, đánh cho thân thể hắn thấp một mảng lớn, lạnh lùng nói:

- Lão già kia, đàng hoàng một chút!

Lão thần chủ kia bị đau, trong mắt hung quang đại tác, lại cảm giác mình không phải là đối thủ của Tương Ngạn, chỉ đành phải nén giận, đem Tử Phủ của mình hướng Giang Nam mở ra.

Ở trong Tử Phủ của hắn, còn có các loại pháp bảo, thần kim thần liệu đếm không xuể, thậm chí còn có nhiều thần vật, chồng chất như núi, tài lực vô cùng hùng hậu.

Giang Nam lấy tay đem những pháp bảo này hết thảy lấy ra, nhét vào

trong Tử Phủ của mình, lắc đầu nói:

- Đạo huynh, ngươi không hiền hậu a.

Lão thần chủ kia giận mà không dám nói gì, Giang Nam không hề để ý tới hắn nữa, đi về phía một lao ngục khác, cười nói:

- Vị đạo hữu này, đem ngươi một thân tài phú hết thảy giao cho ta, ta cứu ngươi thoát khốn. Bất quá, các hạ tốt nhất không nên giống như đạo huynh mới vừa rồi kia, miễn cho bị ta tìm ra những bảo vật khác, mọi người trên mặt mũi rất khó coi.

Trong lao ngục này trấn áp chính là một nữ thần chủ, hung khí cực thịnh, nghe vậy yên lặng đem tất cả bảo vật trong Tử Phủ mình ném ra Phong Cấm Đại Trận.

Giang Nam đem bảo vật tịch quyển không còn, cứu ra nữ thần chủ này. Nữ thần chủ này cũng dũng cảm, trực tiếp mở ra Tử Phủ của mình, để cho hắn thấy rõ trong Tử Phủ mình không có vật gì.

Giang Nam gật đầu, đi về phía lao ngục tiếp theo.

Tương Ngạn ở sau lưng hắn, thấy vậy sợ hết hồn hết vía, chỉ thấy Giang Nam đem từng ngọn lao ngục giải cứu đi xuống, cướp đoạt tài phú quả thực có thể nói kinh thiên động địa!

Thần Chủ thân là Thần Giới tiểu đầu sỏ, trên thân mỗi một người tích lũy tài phú là thường người không thể tưởng tượng, chỉ một Thần Chủ chi bảo chính là giá trị bất phàm, hơn nữa các loại tài liệu, các loại thần vật, Giang Nam một đường cướp đoạt đi xuống, đem những Thần Chủ này giải cứu ra, thu hoạch to lớn có thể nghĩ!

Khoản tài phú này, thậm chí để cho Tương Ngạn Thần Chủ cũng khiếp sợ đến nói không ra lời.

- Nhiều bảo bối như vậy, chỉ sợ luyện chế năm ba Thần Quân chi bảo

cũng dư dả...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Đột nhiên, khuôn mặt của Tử Hư Thượng Nhân từ trong một gian lao ngục hiện ra, vẻ mặt tươi cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, tất cả bảo vật của tiểu phật cũng có thể cho ngươi...

- Đồng ý!

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

Tử Hư Thượng Nhân đem bảo vật của mình ném ra Phong Cấm Đại Trận, Giang Nam đem những bảo vật này cuốn đi, cất bước xuống một gian lao ngục khác. Tử Hư Thượng Nhân ngạc nhiên, vội vàng cao giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ...

- Chết đi!

Giang Nam cũng không quay đầu lại nói.

Tử Hư Thượng Nhân phát điên, kêu lên:

- Ngươi không tuân thủ hứa hẹn!

Tương Ngạn ở sau lưng Giang Nam, quay đầu lại cười hắc hắc nói:

- Thằng ngốc, mới vừa rồi ngươi chỉ nói đem tất cả bảo vật cho hắn, cũng không nói muốn hắn cứu ngươi, người ta cũng không coi là nuốt lời a.

Không lâu sau, trong Thiên Ngục địa cung tuyệt đại đa số tồn tại bị trấn áp, đều bị Giang Nam cứu ra, trong đó còn có Ngạc Vương Thần bá chủ cấp cường giả trong Thần Chủ này, ở trong Phong Cấm Đại Trận, Ngạc Vương Thần thậm chí cả thân hình cũng có thể đứng ở trên Phong Cấm Đại Trận, có

thể thấy được thực lực người này bao trùm ở trên những Thần Chủ khác, là một đại cao thủ khó lường.

Có thể nói, Thiên Ngục địa cung tất cả Thần Chủ, tu vi thực lực đều không đuổi kịp hắn, chỉ có đệ tứ trọng ngục chủ, mới có thể thắng được hắn một bậc.

Hung uy lão quái vật này mạnh, vừa thấy liền biết từng tàn sát chẳng biết bao nhiêu sinh linh, tàn bạo dị thường, cũng may tu vi này đã bị tiêu ma sạch sẽ, tuy rằng ôm lấy thân thể khủng bố, nhưng không thể vận dụng pháp lực, Giang Nam cũng không ngại hắn.

Không chỉ có Ngạc Vương Thần, thậm chí ngay cả Thiên Lôi Thần Chủ, Phong Hậu, Mục Tuyên Đạo Nhân các lão đối đầu, ở sau khi giao ra tất cả pháp bảo, vật liệu cùng linh thạch linh dịch, cũng bị Giang Nam giải cứu ra.

Chương 1398: Ngục Chủ Thiên Cực Ma Đế. (1)

Trên người mấy Thần Chủ này có được cực kỳ nhiều linh thạch linh dịch, tuy rằng không bằng Giang Nam, nhưng nhiều Thần Chủ như vậy thêm cùng một chỗ, cũng đủ cùng Giang Nam đánh đồng.

Huống chi, mấy gia hỏa này cướp đoạt nhiều Thiên Thần chi bảo, ước chừng hàng chục vạn kiện, khủng bố vô cùng, là một bút tài phú không thể đánh giá!

Thần Chủ bị trấn áp trong này, ước chừng có hơn hai nghìn, trên người những Thần Chủ khác tuy rằng không có linh thạch linh dịch, nhưng bọn họ cất chứa pháp bảo cùng các loại vật liệu, thần vật, lại cực kỳ nhiều, thậm chí Giang Nam còn đoạt được hàng chục kiện hỗn độn kỳ vật, cùng với đủ loại vật liệu luyện khí cổ quái!

Không chỉ có như thế, hắn còn đoạt được hơn ba mươi kiện Thần Tôn chi bảo, còn có một kiện Thần Quân chi bảo tổn hại.

- Này là... Chứng Đế Chi Bảo tàn phiến!

Giang Nam hít một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nhìn một kiện pháp bảo tàn phiến mà mình từ Ngạc Vương Thần lấy tới, chỉ thấy tàn phiến này hình dạng giống như vầng trăng khuyết. Thần Đế đạo tắc rậm rạp đan vào ở phía trên tàn phiến. Chất chứa uy năng khôn cùng, khủng bố vô cùng!

Giang Nam chạm đến tàn phiến, tâm thần không khỏi đại chấn, như trụy cửu u, chỉ cảm thấy thấu xương băng hàn, trước mắt giống như xuất hiện vô số oan hồn quấn quanh, âm phong từng trận, quỷ khí dày đặc.

- Quỷ giới Chứng Đế Chi Bảo?

Giang Nam vội vàng buông tay, miễn cho bị Chứng Đế Chi Bảo tàn phiến

chất chứa uy năng xâm nhiễm, thất thanh nói.

- Không sai!

Ngạc Vương Thần cười lạnh nói:

- Này là Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo, nguyên hình là một kim câu, tên là Thất Phách Đoạt Hồn Câu. Ta cũng là cơ duyên xảo hợp, trong lúc vô ý đi vào quỷ giới, đoạt được tàn phiến này. Đáng tiếc chính là, quỷ giới tu luyện pháp môn, cùng chư thiên vạn giới ta hoàn toàn bất đồng, tu chính là thần tính thần hồn, bảo vật này ta thúc dục không được. Nếu không, Thiên Ngục há có thể trấn áp được ta?

Giang Nam khẽ mỉm cười, đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu thu hồi, thầm nghĩ:

- Quỷ giới tu luyện pháp môn, chủ tu thần tính thần hồn? Này lại không làm khó được ta, hỗn độn nguyên thần của ta đủ để cùng Thần Đế thần tính tranh đua, thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu mảnh nhỏ, chắc không nói chơi...

Bọn người Ngạc Vương Thần lao ra địa cung, chỉ thấy Thiên Ngục đệ tứ trọng sớm hỏng mất, hơn hai nghìn Thần Chủ thoát vây, lao đến ngục thủ đại khai sát giới, đại náo Thiên Ngục, giết đến thiên băng địa liệt.

Trong đó không hề thiếu tồn tại nghịch thiên, là bá chủ trong ma đạo, thậm chí bắt giữ ngục thủ, đem Thiên Ngục ngục thủ luyện hóa, đoạt đạo tắc, luyện hóa ngục thủ đạo tắc, biến thành pháp lực của mình, thực lực mạnh mẽ khôn cùng.

Thần Chủ, đã là thần giới tiểu đầu sỏ, có được khả năng nghiêng trời lệch đất, Thiên Ngục tuy rằng sâm nghiêm, nhưng tổng thể thực lực vẫn là so ra kém thần giới, bị những người này một phen đại náo, chẳng biết khi nào mới có thể trấn áp, khôi phục bình tĩnh.

Hai người Giang Nam cùng Tương Ngạn cũng đi ra địa cung, ngẩng đầu

nhìn đi, chỉ thấy Thiên Ngục đệ tứ trọng ngục chủ cũng sứt đầu mẻ trán, chung quanh trấn áp phản loạn, trong lòng không khỏi khẻ nhúc nhích:

- Như thế là cơ hội đi vào Thiên Ngục đệ ngũ trọng tốt... Một là tới, không bằng đơn giản đi xem đi, cứu ra mẫu thân của Ấu Nương, liền lập tức rời đi nơi thị phi này!

Đệ tứ trọng ngục chủ không rảnh trấn thủ cửa ngục, rất nhanh liền bị Giang Nam cùng Tương Ngạn tới bên cửa ngục, Tương Ngạn nhíu mày nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi muốn xâm nhập ngũ trọng? Trọng thứ năm chính là nơi trấn áp Thần Tôn, Thiên Ngục đứng đầu đối với nơi đây nắm trong tay càng mạnh, ngươi ta ở Thiên Ngục đệ tứ trọng cũng tự thân khó bảo toàn...

Giang Nam trầm giọng nói:

- Đạo huynh nếu muốn nuốt lời, ta cũng sẽ không trách ngươi.

Tương Ngạn cười ha ha, lắc đầu nói:

- Ta đáp ứng ngươi ở trong Thiên Ngục làm bảo tiêu của ngươi, há có thể đổi ý? Ngũ trọng cho dù là đầm rồng hang hổ, ta cũng muốn cùng ngươi xông vào một lần!

Hai người nhảy vào bên trong cửa ngục, đi vào Thiên Ngục đệ ngũ trọng, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Thiên Ngục đệ ngũ trọng cùng đệ tứ trọng có khác biệt rất lớn, đệ tứ trọng là một mảnh thiên địa rộng rãi, địa cung chôn sâu dưới nền đất, mà ở trọng thứ năm chính là tráng lệ, một tòa lại một tòa Thần Điện tương liên, cung điện chồng chất, tựa như thần cảnh.

Đạo tắc tràn ngập hư không, vờn quanh Thần Điện, làm mấy cái Thần Điện này thoạt nhìn vô cùng thần thánh, trong này nhìn không ra là một tòa lao ngục làm cho người nghe tin đã sợ mất mật chút nào.

- Trong này... Là các đời lịch đại Thần Đế, tự mình thiết hạ thần cấm!

Tương Ngạn dò xét mọi nơi, chứng kiến đạo tắc trôi nổi run run này, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, chỉ vào một tòa Thần Điện xa xa, thất thanh nói:

- Đạo tắc giống như tinh quang kia, chắc là Tinh Quang Thần Đế thiết hạ thần cấm? Còn có bên kia, là Địa Hoàng Thần Đế thiết hạ thần cấm! Kia là Tư Mã Thánh Đế Thần Đế đạo tắc...

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, tâm thần cũng không khỏi chấn động, từ viễn cổ đến nay hai mươi tám triều Thần Đế, cũng từng ở nơi này thiết hạ thần cấm, dùng để trấn áp Thần Tôn làm nhiều việc ác, trong đó thậm chí còn có Bỉ Ngạn Thần Đế đạo tắc!

Thần Tôn là đầu sỏ chân chính của chư thiên vạn giới, mặc dù là bị giam giữ ở bên trong Thiên Ngục, Thần Đế cũng sẽ không yên tâm, phải muốn đích thân thiết hạ thần cấm, miễn cho bị bọn họ chạy ra.

- Thần Tôn trong tòa Thần Điện này đã chết...

Bọn họ đi vào một tòa Thần Điện, chỉ thấy trong Thần Điện kia có một khối cốt cách vô cùng khổng lồ, mặc dù cách thần cấm, khối cốt cách này vẫn tràn ngập sát khí cùng lệ khí, làm hai người trong lòng đều run lên, cảm giác được khó có thể thở dốc.

Tương Ngạn thở dài nói:

- Thần Tôn vô cùng cường đại, bị trấn áp ở trong này, vẫn khó tránh khỏi cái chết.

Bọn họ đi qua tòa tòa Thần Điện, chỉ thấy Thần Tôn trong tuyệt đại đa số Thần Điện đã chết già ở chỗ này, dù sao, mấy Thần Tôn này bị trấn áp thời gian quá dài, cho dù Thần Tôn đạt được thọ nguyên rất dài, cũng sống không qua một triều Thần Đế, Thần Đế trấn áp bọn họ cũng đã tan thành mây khói, mấy Thần Tôn bọn họ tự nhiên cũng khó tránh khỏi cái chết.

- Giáo chủ, ngươi có nắm chắc phá vỡ mấy thần cấm này hay không?

Tương Ngạn ánh mắt chớp động, thấp giọng nói:

- Nếu có thể đem mấy Thần Tôn chết đi này lục soát đi ra, tất nhiên là tài phú kinh thiên động địa. So với Thần Chủ tài phú cũng phải cao hơn chẳng biết bao nhiêu lần! Thậm chí nói không chừng có thể tìm được Thần Quân chi bảo hoàn chỉnh!

Giang Nam lắc đầu:

- Phá vỡ Thần Đế thần cấm, thật sự quá khó khăn, không tinh thông thần cấm ảo diệu, căn bản không có khả năng phá vỡ. Hơn nữa, ngươi xem trong Thần Điện này, ở đâu có pháp bảo gì? Đã sớm bị người cướp đoạt đi.

Lúc này Tương Ngạn mới nhớ tới, bọn họ một đường đi tới, trong chút Thần Điện kia không có chứng kiến pháp bảo gì. Hiển nhiên bảo vật của Thần Tôn này sớm bị người cướp đoạt đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1399: Ngục Chủ Thiên Cực Ma Đế. (2)

- Đúng rồi, trong này như thế nào không có ngục thủ?

Hắn buồn bực nói:

- Năm nghìn vạn năm qua, trong này đã chết chẳng biết bao nhiêu vạn Thần Tôn, chỉ sợ ước chừng có trăm vạn? Mấy Thần Tôn này sau khi chết, tất nhiên sẽ hóa thành ngục thủ, mấy ngục thủ này cùng ngục chủ chạy đi đâu hết rồi?

Giang Nam buồn bực, bọn họ đi vào Thiên Ngục đệ ngũ trọng đã có một đoạn thời gian, nếu là những trọng thiên ngục khác, ngục thủ đã sớm nhảy ra, đem bọn họ bắt.

Mà hiện tại lại ngay cả một nhân ảnh cũng không có thấy.

- Không cần để ý tới, chúng ta đi tìm Quang Vũ Thần Đế thiết hạ thần cấm Thần Điện. Cứu ra mẫu thân của Âu Nương, liền lập tức rời đi nơi đây!

Mà vào lúc này, Thiên Ngục bát trọng, một quái nhân đầu người thân rắn sáu tay đỉnh thiên lập địa đứng thẳng ở giữa trời đất, hùng vĩ vô cùng, phía sau là vô số quái nhân đầu người thân rắn, rõ ràng có hàng trăm vạn, vô cùng vô tận!

Mấy quái nhân đầu người thân rắn này mỗi một tôn cũng có được pháp lực cường đại giống như Thần Tôn, càng hàng chục Thần Quân cấp bá chủ, khủng bố vô cùng!

Quái nhân đầu người thân rắn cầm đầu kia, là tràn ngập đế uy trùng trùng điệp điệp, đế uy chấn động thiên địa, đại đạo đạo tắc vài lấy trăm vạn mà tính, cường đến có thể trấn áp chư thiên! truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

Chẳng qua quanh thân Đế cấp quái nhân này tràn ngập đạo tắc, lại không phải là Huyền Môn chính đạo, mà là địa ngục vạn giới đại đạo đạo tắc!

Quái nhân đầu người thân rắn này, khi còn sống rõ ràng là một địa ngục Ma Đế, chẳng biết vì sao bị trấn áp ở bên trong Thiên Ngục, cuối cùng chết ở chỗ này, biến thành ngục chủ một trọng cuối cùng của Thiên Ngục.

Mà ở trước mặt Ma Đế ngục chủ này, Ngục Pháp Thiên Vương cùng Hậu Thổ Thiên nhiều Thần Tôn Thần Chủ sắc mặt tái nhợt nhìn một màn trước mắt này, từng cái hình dung thảm đạm.

Bọn họ chém giết Thần Quân cấp ngục chủ thứ bảy trọng, đem ngục chủ kia luyện hóa, Ngục Pháp Thiên Vương rốt cục đoạt được quyền nắm Thiên Ngục thứ bảy trọng trong tay, đoạt được công pháp mình tha thiết ước mơ.

Rồi sau đó, bọn họ sát nhập Thiên Ngục bát trọng, rốt cục mới biết được, Thần Quân ở trước mặt Thiên Ngục hoàn toàn không tính cái gì.

- Trong Thiên Ngục như thế nào sẽ trấn áp qua một Ma Đế?

Một Hậu Thổ Thiên Thần Tôn sắc mặt như đất, run giọng nói:

- Ta như thế nào không có nghe nói qua...

- Bởi vì ngươi rất tuổi trẻ.

Ma Đế ngục chủ kia trên mặt lộ ra vẻ châm chọc, thanh âm lay động thiên địa thời không nói:

- Ta khi còn sống chính là Thiên Cực Ma Đế thống ngự địa ngục vạn giới, Minh Thổ Thần Đế muốn hoàn thiện Hoàng Đạo Cực Cảnh công pháp của mình, xâm nhập trong địa ngục của ta, cùng ta đại chiến, ta bại trong tay Minh Thổ, bị hắn bắt, hắn lại không giết chết được ta, vì thế đem ta trấn áp ở bên trong Thiên Ngục.

Trong lòng mấy người Ngục Pháp Thiên Vương giật mình, Minh Thổ

Thần Đế được gọi là năm nghìn vạn năm qua đệ nhất đế, hắn có nhiều thần thoại, nhưng mà bởi vì sau khi hắn chết Minh Thổ không gian không ngừng khuếch trương, di họa hậu nhân, làm cho hắn khi còn sống rất nhiều quang huy chiến tích đều bị người quên, chỉ có trong số ít sách cổ mới có ghi lại.

Bọn người Ngục Pháp Thiên Vương cũng đọc qua ghi lại tương quan, nhưng mà trong đó cũng không có ghi chuyện tình Minh Thổ cùng địa ngục vạn giới Thiên Cực Ma Đế đại chiến, hơn nữa bắt Ma Đế trấn áp.

Nghĩ đến chiến tích này Minh Thổ Thần Đế cũng không có hướng những người khác nhắc tới, hắn chủ yếu muốn hoàn thiện mười tám trọng Minh Thổ không gian của mình, không muốn đường hoàng, bởi vậy sau khi nghiên cứu thấu triệt Thiên Cực Ma Đế, liền đem Ma Đế này quăng vào trong Thiên Ngục.

- Đi vào Thiên Ngục, ta gặp được chủ thượng, mới biết được mình từ trước nhỏ bé ra sao.

Ánh mắt Thiên Cực Ma Đế ngục chủ lộ ra kính ngưỡng vô hạn, lẩm bẩm nói:

- Chủ thượng mới là tồn tại vĩ đại nhất thế gian này, tồn tại thánh minh nhất thế gian này, tồn tại xinh đẹp nhất, so sánh với chủ thượng, ta không đáng kể chút nào. Chủ thượng bao dung ta, cấp cho ta vĩnh sinh, ta suốt đời đều phải thề sống chết hướng chủ thượng nguyện trung thành...

Đám người Ngục Pháp Thiên Vương càng ngày càng rét lạnh, tuy rằng Thiên Cực Ma Đế bại trong tay Minh Thổ Thần Đế, nhưng dù sao cũng là một Ma Đế trấn áp địa ngục vạn giới một thời đại, Ma Đế này không ngờ đối với đứng đầu Thiên Ngục kính trọng như vậy!

- Thiên Ngục đứng đầu, rốt cuộc là cái dạng tồn tại khủng bố gì...

Bọn họ tâm tuyệt vọng.

Thiên Cực Ma Đế ngục chủ nhìn về phía bọn người Ngục Pháp Thiên

Vương, lại cười nói:

- Chủ thượng nói, hôm nay hạo kiếp đã tới, nàng cũng nên sống lại, chẳng những nàng sống lại, trong Thiên Ngục chúng ta tất cả tồn tại đã chết, cũng sẽ sống lại. Chẳng qua chủ thượng cần một người mở đường chủ trì đại điển sống lại, đây là ngươi, Ngục Pháp Thiên Vương.

- Ta?

Ngục Pháp Thiên Vương nao nao, trong lòng đột nhiên mọc lên một hy vọng, giết đến Thiên Ngục thứ tám trọng, chứng kiến trận thế này, liền biết mình đá tới tảng đá cứng rắn rồi, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mà hiện tại trong lời nói của Thiên Cực Ma Đế ngục chủ, lại làm lòng hắn lung lay.

- Chính là ngươi!

Ánh mắt Thiên Cực Ma Đế ngục chủ nóng bỏng, cuồng nhiệt nói:

- Ngục Pháp Thiên Vương, hiến thân thể của ngươi cho ta, ta xâm chiếm thân thể của ngươi, lại huyết tế Hậu Thổ Thiên, đem hàng tỉ vạn sinh linh huyết tế, liền có thể cho chủ thượng cùng chúng ta hết thảy sống lại!

- Huyết tế Hậu Thổ Thiên ta, sống lại Thiên Ngục đứng đầu cùng những hạng người cùng hung cực ác này?

Ngục Pháp Thiên Vương nhìn trăm vạn Thần Tôn, Thần Quân trước mắt, không khỏi rùng mình một cái, mặc dù hắn tu thành Thần Quân, giờ phút này trong lòng cũng không khỏi tràn đầy sợ hãi.

Những Thần Tôn Thần Quân này là hạng người hung ác hung tàn nhất 5000 vạn năm qua, phạm phải tội lớn ngập trời mới bị nhốt ở trong thiên ngục, đổi lấy chư thiên vạn giới an bình.

Nếu như những tồn tại này sống lại, chư thiên vạn giới sẽ loạn thành hình dáng ra sao?

Hơn nữa, Hậu Thổ Thiên chính là một trong tám tòa chủ thiên trong Thần Giới Chư Thiên, sinh tồn vô số sinh linh, cho dù là Thần Minh Ma Thần cũng đếm không hết!

Nếu huyết tế Hậu Thổ Thiên, tạo thành sát nghiệt là to lớn bực nào? Coi như là từ cổ chí kim Thần Đế tàn bạo nhất, cũng không có can đảm lớn như thế, không có thủ đoạn tàn nhẫn như thế!

Đây cũng không phải là nghịch thiên, mà là phát rồ!

- Thiên Ngục đứng đầu, rốt cuộc là người nào?

Ngục Pháp Thiên Vương rung giọng nói:

- Huyết tế Hậu Thổ Thiên ta, chẳng lẽ không sợ Thiên Đạo thiên khiển sao? Chẳng lẽ không sợ Bổ Thiên thần nhân can thiệp sao?

- Thiên Đạo Thiên Khiển?

Thiên Cực Ma Đế lộ ra vẻ châm chọc, cười ha ha nói:

- Hai đại vũ trụ Thiên Đạo giao hòa, chư thiên vạn giới Thiên Đạo tự thân khó bảo toàn, Bổ Thiên thần nhân tự thân khó bảo toàn, nơi nào còn có Thiên Khiển? Ngục Pháp Thiên Vương, ngươi là chủ động giao ra thân thể, hay là ta tới giúp ngươi

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1400: Tú Vân Thiên Nữ. (1)

- Ta sẽ không chết ở chỗ này!

Ngục Pháp Thiên Vương rống giận, đem Hậu Thổ Thiên nhiều Thần Tôn Thần Chủ cuồn cuộn nổi lên, thân thể vừa động, hướng thiên ngục đệ lục trọng giết tới, ý đồ lao ra Thiên Ngục, lạnh lùng nói:

- Ta tu thành Thần Quân, trong lồng ngực có hùng tâm tráng chí chưa thi triển, hùng tài vĩ lược của ta, vẫn còn chưa xong! Ta còn muốn thống trị chư thiên vạn giới, vì chư thiên vạn giới lập nhiều pháp luật, suất lĩnh quần hùng vạn giới, quét ngang địa ngục, làm một đời Thần Đế anh minh! Pháp Độ Thần Giới!

Hắn triển khai Thần Quân thế giới, lập tức xâm chiếm không gian thiên ngục nặng nề, pháp luật sâm nghiêm, hắn thân là Thiên Vương Quang Vũ Thần Triều, chưởng khống Ngục Pháp, một con đường riêng tích chứa thiên địa pháp luật Đại Đạo, vâng chịu Thiên Đạo chí công, thẩm phán tà nịnh.

Ngục Pháp Thiên Vương cầm trong tay Trách Thiên Thước, Phán Quan Bút, phía sau một tòa Ngục Môn cao vút, chỗ kín đột nhiên có một đầu cự thú hiện ra, hình dạng uy nghiêm như Mãnh Hổ, cùng hắn hơi thở tương liên, chính là tọa kỵ của Ngục Pháp Thiên Vương, cũng là một Thần Tôn.

Hậu Thổ Thiên nhiều Thần Chủ Thần Tôn trôi lơ lửng ở trên Ngục Pháp Thiên Vương, tế lên một mặt đại biển, trên viết mấy chữ "Công chính nghiêm minh", bốn chữ kia bị nhiều Thần Chủ Thần Tôn thúc dục, Đế uy tràn ngập, rõ ràng là Quang Vũ Thần Đế đích thân sở sách!

Bốn chữ này sớm đã bị Ngục Pháp Thiên Vương tế luyện thành bảo, uy năng so sánh với Thần Đế tự viết đơn thuần mạnh hơn mấy lần, vô số Thần Tôn cấp địa ngục thủ chen chúc đánh tới, mới vừa xông vào Pháp Độ Thần

Giới của hắn, liền bị đính ở trong Pháp Độ Thần Giới, Ngục Pháp Thiên Vương tế lên Trách Thiên Thước, Phán Quan Bút, một thước đánh, từng tôn ngục thủ bị sinh sôi đánh nổ tung, đạo tắc cũng bị đánh nát, hóa thành hư ảo!

Mà Ngục thất cự thú hắn ngồi xuống mở cái miệng rộng, thôn phệ hết thảy, đem những ngục thủ kia từng cái từng cái nuốt vào, hung mãnh vô cùng!

Hậu Thổ Thiên nhiều Thần Tôn Thần Chủ liên thủ thúc dục Ngục Môn cùng Công Chính Nghiêm Minh Biển, Ngục Môn đại khai, thôn phệ Thần Tôn cấp địa ngục thủ, mà Công Chính Nghiêm Minh Biển hào quang tỏa sáng, đem từng tôn ngục thủ luyện hóa.

Ngục Pháp Thiên Vương thân là bá chủ thống trị một đại thần giới, há có thể không có chút ít thủ đoạn?

Hắn có dã tâm, có lòng Chứng Đạo Thần Đế, vì chư thiên vạn giới lập pháp luật, ở Hậu Thổ Thiên kinh doanh không biết bao nhiêu vạn năm, thực lực vượt xa người khác tưởng tượng, phen này chém giết, tài ba cùng thực lực của hắn làm người ta kinh diễm.

Đột nhiên, Thần Quân sau khi chết hóa thành nhiều ngục thủ vọt tới, hơi thở so sánh với Ngục Pháp Thiên Vương không thể yếu, một Thần Quân cấp ngục thủ há mồm phun ra một đóa liên hoa, địch ở trên Trách Thiên Thước, để cho Trách Thiên Thước không cách nào rơi xuống.

Lại có một Thần Quân ngục thủ đỉnh đầu vọt lên mui xe nặng nề, mui xe như thiên, đỡ Phán Quan Bút.

Lại có một Thần Quân ngục thủ vỗ cái ót, chỉ thấy một tòa Thiên Môn đứng vững, cùng Ngục Pháp Thiên Vương địa ngục câu đối hai bên đối kháng, lại có một Thần Quân ngục thủ cầm trong tay Thần kính, kính chiếu sáng diệu, nhắm ngay Ngục thất cự thú, vô số đạo tắc từ trong kính bắn ra, không ngừng cùng Ngục thất cự thú đạo tắc đụng nhau, luyện hóa đầu cự thú này.

Lại có ngục thủ tế lên một tòa tam thập tam trọng bảo tháp, bảo tháp treo trên bầu trời, hướng Ngục Pháp Thiên Vương oanh khứ!

Lại có ngục thủ tế lên một khối đá khổng lồ, trên vách đá cắm đầy các loại thần kiếm thần binh, không ngừng bay lên, hướng rất nhiều cường giả của Hậu Thổ Thiên chém tới!

...

Ngục Pháp Thiên Vương cùng nhiều Thần Tôn, Thần Chủ Hậu Thổ Thiên lập tức gặp phải áp chế toàn diện, bất quá chốc lát, liền có từng tôn Thần Chủ bị chém, Ngục Pháp Thiên Vương Pháp Độ Thần Giới cũng gặp phải ăn mòn, rất nhanh liền rơi vào hạ phong, thân bại bỏ mình chẳng qua là chuyện sớm hay muộn!

- Công Chính Nghiêm Minh Biển!

Ngục Pháp Thiên Vương rống giận, đạo tắc toàn thân đột nhiên tràn vào trong mặt đại biển này, chỉ thấy trong đại biển chữ "Công" bay ra, uy năng bị thúc dục hoàn toàn, có đại khí phách thiên hạ chí công, một khi tế ra, Đế uy hạo hạo đãng đãng tràn ngập Thiên Ngục, thậm chí để cho Thiên Ngục cũng chấn động không nghỉ, có khuynh hướng không gian tan rã!

Chẳng những không gian tan rã, thậm chí cả chút ít ngục thủ kia cũng có khuynh hướng tan rã!

Đây là Quang Vũ Thần Đế Đế uy, Ngục Pháp Thiên Vương thân là một trong Tứ Thiên Vương của Quang Vũ, thân thuộc với vua, ban cho hắn tấm biển tích chứa bốn đạo Thần Thông của Quang Vũ Thần Đế, công chính nghiêm minh bốn đại thần thông.

Chữ "Công" tích chứa Thần Thông bị kích phát toàn diện, thậm chí ngay cả những Thần Quân ngục thủ cũng cảm giác được hít thở không thông, cảm giác đạo tắc gần như muốn hỏng mất, mà những Thần Tôn ngục thủ lại càng không chịu nổi, giống như bị chư thiên vạn giới áp ở trên người, đạo tắc thác

loạn không chịu nổi.

Ngục Pháp Thiên Vương rốt cục nhận được cơ hội thở dốc, nhưng vào lúc này, Thiên Cực Ma Đế ngục chủ thét dài, tiếng huýt gió cuồn cuộn, Ma Đế Đế uy đánh sâu vào chữ "Công" giữa không trung kia, đem uy năng này áp chế.

- Quang Vũ Thần Đế cố nhiên kinh thái tuyệt diễm, nhưng mà hắn tự mình đến Thiên Ngục cũng phải cung kính, ở trong Thiên Ngục ta lật không nổi bao nhiêu sóng gió, huống chi là thư tay của hắn?

Thiên Cực Ma Đế quanh thân Ma Đế Đại Đạo tràn ngập, không ngừng ăn mòn, những ngục thủ khác nhất thời thoát khỏi chữ "Công" trấn áp, chen chúc đánh tới.

Ngục Pháp Thiên Vương gầm lên, thúc dục đại biển, chỉ thấy "Chính" "Nghiêm" "Minh" ba chữ bay ra tấm biển, chính khí hạo hạo đãng đãng, chữ nghiêm tràn đầy uy nghiêm, làm lòng người sinh kính sợ, mà chữ "Minh" thì đại phóng quang minh, giống như vô số thần nhật bay lên không chiếu rọi, luyện hóa hết thảy tà nịnh!

Bốn chữ liền cùng một chỗ, giống như Quang Vũ Thần Đế đích thân tới, Đế uy kia mạnh, trấn áp muôn đời!

Thần Giới Tử Tiêu Thiên, Quang Vũ Thần đình ẩn nặc ở trong Tử Tiêu Thiên, thiếu niên Quang Vũ đột nhiên thân thể một chấn, lẩm bẩm nói:

- Ngục Pháp, ngươi thúc dục bốn chữ ta đưa cho ngươi rồi sao?

- Bệ hạ, tại sao Ngục Pháp Thiên Vương lại vận dụng Công Chính Nghiêm Minh Biển?

Phụ Triều Pháp Vương nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ hắn gặp phải kình địch?

- Không phải là kình địch.

Thiếu niên Quang Vũ lắc đầu:

- Hắn đi Thiên Ngục, cố gắng đem Thiên Ngục luyện hóa, Chứng Đạo Thần Đế, để cho chư thiên vạn giới trở thành Pháp Độ Thần Giới, vì thiên địa lập pháp. Hắn có hùng tâm tráng chí, cùng ta chính kiến không hợp, cho là pháp có thể trị thiên hạ, là vạn giới lương hướng. Vì chư thiên vạn giới lập pháp, mặc dù không có Bổ Thiên thần nhân giám đốc Thiên Đạo vận hành, cũng có thể để cho chư thiên vạn giới ngay ngắn rõ ràng. Ta mặc dù không đồng ý chính kiến của hắn, nhưng bội phục cách làm người của hắn.

Phụ Triều Pháp Vương trầm giọng nói:

- Ngục Pháp Thiên Vương gặp phải nguy hiểm, thúc dục Công Chính Nghiêm Minh Biển của bệ hạ, nhất định có thể gặp dữ hóa lành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1401: Tú Vân Thiên Nữ. (2)

Thiếu niên Quang Vũ lần nữa lắc đầu:

- Hắn đã thân vùi lấp kết quả hẳn phải chết. Trong Thiên Ngục có đại kinh khủng, mặc dù ta kiếp trước thời kỳ toàn thịnh, tiến vào nơi đó cũng chỉ có thể toàn thân trở lui, huống chi là ta lưu lại bốn chữ. Hắn quá quật cường, trong lòng còn có một cây Trách Thiên Thước, thà rằng gãy chứ không cong. Nếu hắn tiếp tục theo ta, tương lai ta thanh trừ hết thảy mục nát, Thiên Ngục tất nhiên có thể hoàn toàn giao hắn chưởng khống, để cho hắn thực hiện giấc mộng của hắn. Đáng tiếc hắn không ủng hộ chính kiến của ta, nóng lòng một chút...

Hắn mi mắt bế hợp, rơi hai hàng thanh lệ, lẩm bẩm nói:

- Ngục Pháp đạo hữu, trọng thần chấp pháp của ta, ngươi một đường bình an...

Thiên Ngục đệ ngũ trọng, hai người Giang Nam cùng Tương Ngạn cảm giác được Thiên Ngục chấn động không dứt, Đế uy nặng nề từ chỗ sâu trong Thiên ngục tịch cuốn tới, để cho Thiên Ngục đệ ngũ trọng không gian thậm chí có dấu hiệu hỏng mất tan rã.

- Xảy ra chuyện gì?

Hai người trong lòng kinh hãi, không chỉ có bọn họ, những trọng thiên ngục khác cũng chấn động không dứt, thậm chí ngay cả rất nhiều lao ngục cũng bị chấn sập, Thần Cấm trấn áp nhiều Thần Ma rối rít hỏng mất tan rã, rất có xu thế thiên nghiêng!

Nhiều tồn tại bị trấn áp nhân cơ hội nhảy ra, gây sóng gió, mọi nơi đánh đập tàn nhẫn, tru diệt ngục thủ, chỉ có Thiên Ngục đệ ngũ trọng đệ lục trọng là các triều đại Thần Đế đổi thay tự mình bố trí Thần Cấm, cũng không bị

bốn chữ Quang Vũ Thần Đế Đế uy đánh sâu vào, như cũ vững chắc, cũng không có người chạy trốn.

Ong ong ông...

Không gian trong Thiên Ngục từng đạo đạo tắc vô cùng mỹ lệ vô cùng thô to hiện ra, đạo tắc không ngừng di động, Thiên Ngục nhất thời vững chắc, không gì phá nổi. Những đạo tắc đó chống đỡ Thiên Ngục không gian, hùng vĩ vô cùng, rõ ràng là Hoàng Đạo Cực Cảnh Đại Đạo quy tắc!

- Chỗ sâu trong Thiên Ngục, tất nhiên phát sinh đại loạn!

Giang Nam ánh mắt chớp động, đem Nhạc Ấu Nương từ trong Tử Phủ thả ra, nhanh chóng sưu tầm, trầm giọng nói:

- Khó trách đệ ngũ trọng Thiên Ngục không có ngục thủ, nghĩ đến là đi đến đó trấn áp náo động, chúng ta mau mau sưu tầm, thừa dịp ngục thủ chưa trở về, cứu người rời đi nơi đây rồi nói sau!

- Sư tôn...

Nhạc Ấu Nương tâm thần kích động, đầy ngập cảm kích để trong đáy lòng nói:

- Mẫu thân kiếp trước của ta gọi là Tú Vân Thiên Nữ, cũng không có phạm sai lầm gì, chỉ vì Quang Vũ Thần Đế muốn từ trong ngục cứu Đế Thiên Pháp Vương, phải đưa hai Thần Tôn tiến vào Thiên Ngục. Mẫu thân ta cùng Phụ Triều Pháp Vương không hợp, Phụ Triều Pháp Vương muốn bắt mẹ ta làm thiếp thất, mẫu thân của ta nhiều lần cự tuyệt, để cho hắn ở trước mặt Chư Thiên quần Thần mấy lần mất thể diện. Phụ Triều Pháp Vương liền thừa cơ hội này, đem mẫu thân của ta đưa vào Thiên Ngục, báo thù riêng.

Tương Ngạn cảm khái nói:

- Chư thiên vạn giới, Chư Thần nhìn như ngăn nắp, nhưng có nhiều ác tha, nơi nào có cái gì chân chính công chính có thể nói? Ta bị trấn áp ở trong

Thiên Ngục, là kiến thức rất nhiều.

Giang Nam đột nhiên mở miệng, thanh như hồng chung, oanh ùng ùng, chấn động đệ ngũ trọng Thiên Ngục không gian, cất cao giọng nói:

- Tú Vân Thiên Nữ, Huyền Thiên Giáo Chủ được lệnh nữ chi cầu, đặc biệt tới cứu ngươi thoát khốn! Ngươi ở nơi nào?

Ngươi ở nơi nào, ngươi ở nơi nào...

Thanh âm của hắn chấn động không dứt, không ngừng truyền vang, sau một lúc lâu, thanh âm một nữ tử từ trong một tòa Thần Điện phía xa vang lên, truyền vào trong tai ba người:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, thiếp thân ở chỗ này.

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, nắm lên Nhạc Ấu Nương cùng Tương Ngạn phi thân đi, bất quá chốc lát liền đến ngoài tòa Thần Điện kia, tòa Thần Điện kia bị Quang Vũ Thần Đế đạo tắc bố trí thành Phong Cấm Đại Trận, đạo tắc giống như cũi, đem trọn tòa Thần Điện bao phủ.

Ba người hướng trong điện nhìn lại, chỉ thấy trong thần điện một cô gái bạch y tố váy ngồi xếp bằng ở trong điện, thanh thanh tú tú, trắng nõn như ngọc, có ý vị làm người ta tim đập thình thịch.

- Khó trách Phụ Triều Pháp Vương coi trọng mẹ đẻ kiếp trước của Ấu Nương, cô gái tuyệt sắc bực này, đổi lại là ta cũng ý động.

Giang Nam thầm khen một tiếng.

- Ngươi là...

Tú Vân Thiên Nữ nhìn về phía Nhạc Ấu Nương, ngây người một hồi lâu, ha ha nói:

- Ngươi là Tử Di, bộ dáng của ngươi làm sao thay đổi...

- Mẫu thân, hài nhi bất hiếu, chỉ tu thành Chân Thần, vô năng cứu mẫu thân ra, chỉ đành phải chuyển thế, hôm nay bái đạo chủ môn hạ...

Nhạc Ấu Nương nghẹn ngào, rơi lệ nói.

Tú Vân Thiên Nữ đánh giá Giang Nam, chân mày cau lại, nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, đa tạ chiếu cố ái nữ thiếp thân, chẳng qua ngươi là một Thiên Thần, muốn phá vỡ Quang Vũ Thần Đế tự mình bố trí Phong Cấm Đại Trận vẫn còn có chút khó.

Nàng đứng dậy chân thành hạ bái, ôn nhu nói:

- Sau này Tử Di phải làm phiền giáo chủ!

Nàng xem đến Giang Nam bất quá là Thiên Thần cảnh giới, tự nghĩ Giang Nam không cách nào phá giải Quang Vũ Thần Đế bố trí Phong Cấm Đại Trận, lúc này mới có một lời này.

Giang Nam đánh giá tòa Phong Cấm Đại Trận này, cầm trúc tía trong tay, cất bước hướng trong đại trận đi tới, trúc tía từng vết, nhẹ nhàng kích thích từng đạo Quang Vũ Thần Đế đạo tắc, cùng Tú Vân Thiên Nữ càng ngày càng gần, cười nói:

- Tú Vân Thiên Nữ, khuê nữ nhà ngươi thật sự quá khó quản giáo, ta thân là sư tôn của nàng, cũng cảm thấy nhức đầu. Tốt nhất vẫn là Thiên Nữ tự mình tới quản giáo nàng, cũng có thể để cho ta tiết kiệm chút tâm tư.

Tú Vân thiên nữ ngơ ngác nhìn Giang Nam, chỉ thấy thiếu niên thư sinh này kích thích trúc tía, ngay cả Thần Đế đạo tắc cũng có thể đẩy ra, cùng mình càng ngày càng gần, trong lòng không khỏi khiếp sợ vạn phần:

- Tử Di bái người trẻ tuổi này làm sư phó, rốt cuộc là cái địa vị gì? Chẳng lẽ là Thần Đế chuyển thế hay sao? Mặc dù là Thần Đế chuyển thế, tu vi cảnh giới không đến, cũng không cách nào thong dong phá giải Quang Vũ Thần Đế tự mình sở thiết Phong Cấm Đại Trận như thế?

Theo Giang Nam dần dần xâm nhập Phong Cấm Đại Trận, cũng thời gian dần trôi qua cảm giác được cố hết sức, hắn đối với Phong Cấm Đại Trận tuy tràn đầy hiểu rõ, nhưng cũng không hoàn toàn đem môn thần cấm này tìm hiểu thấu triệt.

Xâm nhập đến bên trong Phong Cấm Đại Trận, môn thần cấm này đủ loại biến hóa là hắn trước đây chưa từng gặp, mỗi thời mỗi khắc, thần cấm đều lưu chuyển, biến hóa ra đủ loại sát trận, nếu ứng phó không kịp, sẽ để cho uy năng thần cấm một tia ý thức bạo phát đi ra!

Lâm vào bên trong Thần Đế tự mình sở thiết thần cấm, xúc động uy năng thần cấm, hậu quả có thể nghĩ!

Giang Nam cẩn thận, toàn lực điều động tài trí của mình, tăng thêm lý giải của chính hắn đối với Phong Cấm Đại Trận, tiếp tục hướng Tú Vân thiên nữ tiếp cận, chỉ là tốc độ đi tới chậm rất nhiều lần, có khi thậm chí cả buổi cũng không có hoạt động một bước.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1402: Thiên Vương Bi Ca. (1)

Quang Vũ Thần Đế thiết trí Phong Cấm Đại Trận, để cho hắn sợ hãi thán phục, trình độ phức tạp cùng các loại lý niệm để cho hắn xem thế là đủ rồi, trong quá trình phá cấm hắn cũng đang không ngừng hấp thu tri thức chất chứa trong Phong Cấm Đại Trận, để cho mình đối với Phong Cấm Đại Trận lý giải càng ngày càng sâu.

Năng lực suy diễn của hắn vốn mạnh đến nổi đáng sợ, lần này tự mình phá giải Quang Vũ Thần Đế thiết Phong Cấm Đại Trận, để cho hắn dần dần nắm chắc đến mỗi một chủng biến hóa của môn thần cấm này.

- Lúc trước, ta thiết hạ Phong Cấm Đại Trận không trọn vẹn, nhưng dùng trấn áp đối thủ tu vi không cao hơn mình năm thành pháp lực, mà bây giờ, đem môn thần cấm này lĩnh ngộ hoàn toàn, ta có thể trấn áp toàn bộ tu vi pháp lực của đối thủ!

Đã qua thật lâu, Giang Nam rốt cục đả thông Phong Cấm Đại Trận, đi vào trong thần điện, Tú Vân thiên nữ đứng dậy đón chào, Giang Nam tinh tế dò xét mẹ đẻ kiếp trước của Nhạc Ấu Nương, lại không khỏi thầm khen một tiếng.

Vị Tú Vân thiên nữ này chính là Thần Tôn, tuy sớm đã làm mẫu thân, nhưng dung nhan như cũ giữ lại ở thời điểm tao nhã nhất, cái loại bộ dạng thùy mị này không phải thiếu nữ thanh thuần, mà là thiếu phụ ngàn chủng phong lưu.

- Khó trách Phụ Triều Pháp vương sẽ đối với nàng động tâm tư không đứng đắn, muốn nạp nàng làm thiếp thất, loại cô gái này, lại là một nữ Thần tôn, hoàn toàn chính xác thiên hạ ít có.

Hắn dò xét Tú Vân thiên nữ, Tú Vân thiên nữ cũng đang đánh giá Giang

Nam, chỉ cảm thấy thiếu niên này tuổi tác không lớn, mặt mày thanh tú, hai đầu lông mày có trấn định trời sập cũng không sợ hãi, ánh mắt ôn nhuận, tựa hồ có trí tuệ khám phá hết thảy.

Hắn là Thiên thần, nhưng thiên thần còn trẻ như vậy Tú Vân thiên nữ thấy được cũng không nhiều lắm, phần lớn là chuyển thế thần, nhất là Giang Nam thong dong xâm nhập Thần Đế thần cấm kia, ở trên người chút ít Thiên thần kia, Tú Vân thiên nữ chưa từng bái kiến.

- Thật sự là một nhân vật xuất chúng, trong Chư Thiên vạn giới khi nào xuất hiện thiếu niên tài tuấn bực này? Tử Di tuy là Chân Thần chuyển thế, nhưng bái nhập môn hạ của hắn, đích thật là tuệ nhãn như đuốc.

Nàng thầm nghĩ trong lòng.

Giang Nam mở ra Tử Phủ, thi lễ nói:

- Đạo hữu, làm phiền ngươi tiến vào bên trong Tử Phủ của ta, ta mang ngươi đi ra ngoài.

Tú Vân thiên nữ hoàn lễ, nàng tuy là Thần Tôn, vô luận tu vi hay là thân phận đều viễn siêu thiên thần, lại cùng Giang Nam ngang hàng luận giao nói:

- Làm phiền giáo chủ.

Dứt lời, đi vào bên trong Tử Phủ của Giang Nam.

Tú Vân thiên nữ tiến vào Giang Nam Tử Phủ, lúc này mới lại càng hoảng sợ, chỉ thấy trong Tử Phủ Giang Nam các loại pháp bảo chồng chất, từng kiện từng kiện pháp bảo lớn không thể lượng, thậm chí còn có Thần Tôn chi bảo lớn như tinh cầu!

Tài phú bực này, coi như là Thần Tôn cũng không có khả năng có được, Thần Quân chỉ sợ cũng thua kém!

Giang Nam cầm trong tay trúc tía lần nữa đi vào Phong Cấm Đại Trận, đi

ra ngoài, hắn tiến đến gian nan, lúc ly khai lại nhẹ nhõm gấp đôi, hắn đối với Phong Cấm Đại Trận đã hiểu rõ thấu triệt, cái môn thần cấm này khó vây khốn hắn được nữa.

Bất quá bao lâu, Giang Nam đi ra Phong Cấm Đại Trận, nhưng không có đem Tú Vân thiên nữ từ trong Tử Phủ thả ra, mà là thần thức một cuốn, đem Nhạc Ấu Nương đưa vào bên trong Tử Phủ, để cho mẹ con các nàng đoàn tụ.

- Tương Ngạn đạo huynh, ta phải ly khai Thiên Ngục.

Giang Nam nhìn về phía Tương Ngạn, cười nói:

- Đạo huynh có tính toán gì không?

Tương Ngạn chớp chớp con mắt to:

- Ngươi có biện pháp ly khai Thiên Ngục?

- Từ Thiên ngục đệ ngũ trọng ly khai chỉ sợ không thành, ta không có thủ đoạn phá vỡ Thiên Địa ở đây.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Bất quá, nếu là ở Thiên Ngục trước ba trọng, ta ngược lại có thể thử một lần, có bảy tám phần nắm chắc.

- Mang theo ta!

Trong nội tâm Tương Ngạn cuồng hỉ, không ngớt lời nói:

- Ngươi muốn ta làm gì, ta đều đáp ứng ngươi!

Hắn vốn không tin Giang Nam có thủ đoạn ly khai Thiên Ngục, tuy Giang Nam ở trong Thiên Ngục trắng trợn vơ vét tài phú, nhưng mà từ xưa đến nay ngoại trừ Đế Thiên Pháp vương, còn chưa từng có người có thể còn sống ly khai Thiên Ngục. Bất quá, hôm nay hắn sớm đã kiến thức đến Giang Nam đủ loại thần kỳ, thậm chí ngay cả Quang Vũ Thần Đế tự mình thiết Phong Cấm

Đại Trận cũng có thể phá giải, để cho trong lòng của hắn không khỏi bay lên hi vọng còn sống ly khai Thiên Ngục.

- Đạo huynh, ta sẽ không để cho ngươi cả đời làm hộ vệ của ta, bất quá điều kiện vẫn phải có.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta ở thần giới tự lập căn cơ của mình, lập ra đạo thống, tên là Huyền Thiên Thánh tông. Ta cứu ngươi thoát khốn, ngươi phải gia nhập Huyền Thiên Thánh tông ta, ta và ngươi như trước dùng đạo hữu tương xứng, ta sẽ không chiếm ngươi tiện nghi, bất quá Thánh tông ta có việc, ngươi không thể chối từ.

Tương Ngạn triệt để nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Ta vốn cho là ngươi muốn hung hăng làm thịt ta một đao, nguyên lai là việc nhỏ bực này. Chỉ cần có thể cứu ta ly khai nơi đây, ta là người Huyền Thiên Thánh tông các ngươi rồi!

- Nếu hắn biết rõ Thánh tông ta ở trong Đô Thiên thần giới, không biết sắc mặt của hắn như thế nào?

Giang Nam lại thu hắn vào bên trong Tử Phủ của mình, lập tức đường về phái sau, hướng Thiên Ngục đệ tứ trọng chạy như bay mà đi, thầm nghĩ trong lòng:

- Có ít người cận kề cái chết cũng không muốn gia nhập Thiên Đô rửa sạch, không biết Tương Ngạn đạo huynh có phải là loại người này hay không. . .

Mà vào lúc này, Thiên Ngục chấn động càng mãnh liệt, một cổ chấn động tựa như hủy diệt từ chỗ sâu nhất trong Thiên Ngục truyền đến, mà Thiên Ngục đạo tắc thì phù hiện, Hoàng Đạo Cực Cảnh đạo tắc hùng vĩ bao la, duy trì Thiên Ngục không gian, chưa từng bị cổ chấn động này chấn sụp đổ.

- Đến cùng là người nào đại náo Thiên Ngục?

Giang Nam phi tốc nhảy vào ngục môn, thầm nghĩ trong lòng:

- Có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, nhất định không phải chuyện đùa, người này hơn phân nửa là Thần Quân chi lưu, chẳng lẽ là nhân vật trong năm đại Thần Quân?

Thiên Ngục tầng thứ bảy, Ngục Pháp Thiên Vương trong Quang Vũ thần triều Tứ Thiên Vương tài hoa hơn người, chạy tới cùng đồ mạt lộ, Thần Chủ Thần Tôn dưới trướng hắn bị trảm, huyết nhuộm Thiên Ngục, mà bốn chữ của Công Chính Nghiêm Minh biển cũng bị Thiên Cực Ma Đế ngục chủ phá vỡ, toàn thân hắn cũng đẫm máu, lâm vào Thần Tôn, Thần Quân cấp ngục thủ vây công.

Trăm vạn Thần Tôn Thần Quân hóa thành một tòa đại trận vô cùng mỹ lệ, vây khốn hắn ở trong đó, Thiên Cực Ma Đế cất bước đi tới, Đế Uy cái thế, muốn giam cầm hắn, đoạt xá thân thể hắn.

Ánh mắt Ngục Pháp Thiên Vương lộ ra vẻ tuyệt vọng, vị Thiên Vương này áo choàng phát ra, đoạn tuyệt tất cả sinh lộ, đột nhiên điên cuồng cười to, lạnh lùng nói:

- Thiên Ngục Chi Chủ, Ngục Pháp ta chính là nam nhi đường đường chính chính, thừa hành đạo pháp, vì vạn giới lập pháp, sẽ không làm tội nhân muôn đời của Chư Thiên vạn giới! Muốn chiếm thân thể ta, căn bản không dễ dàng như vậy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1403: Thiên Vương Bi Ca. (2)

Sắc mặt Thiên Cực Ma Đế ngục chủ lạnh nhạt, năm ngón tay giang rộng ra, một ngục thủ bay lên, cùng đạo tắc ngón tay của hắn kết hợp, để cho một chưởng này của hắn tái hiện khí phách Ma Đế, hướng Ngục Pháp Thiên Vương tráo rơi, lại cười nói:

- Ngục Pháp, mặc dù ngươi gian ngoan mất linh, cũng không cách nào đào thoát, chủ thượng sẽ không giết ngươi, mà là cho ngươi cùng chúng ta tương dung, tương hợp. Đợi cho chủ thượng phục sinh, ngươi cũng sẽ phục sinh. Chủ thượng hùng bá thiên hạ, quét sạch hết thảy trở ngại, ngươi cũng có thể hoàn thành chí nguyện to lớn vì vạn giới lập pháp của ngươi.

Ngục Pháp Thiên Vương xông không ra một chưởng này của hắn khống chế, đột nhiên không hề ý đồ thoát đi, không hề ngoan cố chống cự, dưới chân của hắn hiển hiện một tòa tế đàn hùng vĩ phong cách cổ xưa, trên tế đàn tọa lạc chín tượng thần, đó là tượng thần của chín đại Bổ Thiên Thần Nhân.

- Ta cả đời khống chế luật pháp, dùng pháp giám sát và điều khiển vạn giới vận hành, há có thể làm tội nhân? Ta dù đã chết, dù hồn phi phách tán, các ngươi cũng mơ tưởng đoạt thân thể ta!

Ngục Pháp Thiên Vương cười ha ha, quỳ gối trên tế đàn, cả người hắn bắt đầu thiêu đốt, không chỉ là đạo tắc thiêu đốt, nhục thể của hắn cũng bắt đầu thiêu đốt, máu, lục phủ ngũ tạng, thần luân, đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình của hắn, hết thảy đều thiêu đốt!

Thậm chí, ngay cả thần tính của hắn cũng dấy lên thánh hỏa hừng hực!

Hắn hiến tế, đem cả người mình hiến tế!

Hắn lễ bái, hướng chín tượng thần thành kính lễ bái, lão lệ giàn giụa, nước mắt vừa mới chảy ra liền hóa thành thánh hỏa tiêu tán, gào khóc nói:

- Ngục Pháp vô năng, dẫn xuất cái thế Ma Vương, hôm nay vô lực xoay chuyển trời đất, chỉ có dùng chết tạ tội!

Đông đông đông!

Hắn dốc sức liều mạng dập đầu, đầu lâu gõ đấy, gõ đến tế đàn vỡ ra, thanh âm chấn động Thiên Ngục:

- Ta dùng ta thánh tế chín vị lão tổ, khẩn cầu chín vị lão tổ nghe nói, dẹp yên Ma Vương, cứu vớt Hậu Thổ Chư Thiên!

Một Thần Quân thánh tế chính mình, uy năng là khủng bố bực nào, Thiên Cực Ma Đế ngục chủ một chưởng này thậm chí bị Liệt Hỏa thánh tế nhen nhóm, không cách nào rơi xuống.

Thánh tế chính mình, sẽ hồn phi phách tán, ngay cả hồn phách cũng không còn tồn tại, triệt để tan thành mây khói, cổ thánh hỏa hừng hực này bay thẳng Thiên Ngục, tựa hồ muốn thiêu sập Thiên Ngục, đưa hắn thánh tế chính mình trước khi chết phát ra hò hét truyền lại đến trong tai chín đại Bổ Thiên Thần Nhân!

Hắn tình nguyện triệt để tan thành mây khói, cũng không muốn mình trở thành tội nhân vạn giới.

Thiên Ngục chấn động, tượng thần chín đại Bổ Thiên Thần Nhân trầm mặc.

- Bổ Thiên Thần Nhân? Bổ Thiên Thần Nhân cũng không thể nào cứu được ngươi.

Đột nhiên một thanh âm từ Thiên Ngục đệ bát trọng truyền đến, cửa ngục đệ bát trọng mở ra, một Thần Nhân đầu người thân rắn sáu tay ba thủ xuất hiện ở bên trong ngục môn, nàng là một nữ tử, trên xà thân mọc ra ba gương mặt, đều là gương mặt nữ tử đẹp đến không gì sánh được, nàng trung ương kia mở miệng, thanh âm êm tai như là từ Cửu Thiên truyền đến:

- Bởi vì, bọn hắn sợ ta, bọn hắn sợ ta, cho nên mới đem ta giam giữ trong Thiên Ngục, để cho ta mặc dù sau khi chết cũng không cách nào đi ra Thiên Ngục. . .

- Ngục Pháp, ở bên trong Thiên Ngục của ta, ngươi muốn chết cũng không xong.

- Nữ tử đầu lâu bên trái mở miệng cười nói.

- Ngươi đem mình làm tế phẩm, một mảnh hết sức chân thành Nhật Nguyệt chứng giám, ngược lại là trung thần nghĩa sĩ. Nhưng tiếc, ngươi làm hết thảy đều là dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

Nữ tử đầu lâu phía bên phải cười nói.

Trên tế đàn, Ngục Pháp Thiên Vương hoảng sợ phát hiện, thánh tế thánh hỏa chậm rãi dập tắt, không chỉ có dập tắt, thậm chí thân thể bị nấu chảy của hắn cũng phục hồi như cũ, đạo tắc khôi phục, thậm chí ngay cả thần tính của hắn cũng chậm rãi khôi phục như lúc ban đầu!

Hắn bị nữ tử này dùng một loại cảnh giới mà hắn không cách nào đo lường, không cách nào tưởng tượng đánh gãy quá trình thánh tế, thậm chí quay ngược thời gian, để cho hắn phục hồi như cũ!

- Chín vị lão tổ, các ngươi nghe không được thanh âm của ta sao?

Ngục Pháp Thiên Vương phẫn nộ, nghiêm nghị rống to.

- Bọn hắn đã nghe được.

Thần Nhân kia cười yếu ớt nói:

- Bọn hắn thẹn trong lòng, không dám tới gặp ta.

Oanh…

Cả người Ngục Pháp Thiên Vương đột nhiên nổ tung, rõ ràng là hắn nhìn

thấy Bổ Thiên Thần Nhân không thèm nhìn việc này, tuyệt vọng tâm chết, chính mình tự bạo mà vong, chấn động hủy diệt trùng kích Thiên Ngục, thậm chí ngay cả rất nhiều ngục thủ cũng ở trong lúc nổ tung chia năm xẻ bảy.

Chỉ thấy nàng kia nhẹ nhàng nâng tay, vị Thần Quân bạo tạc nổ tung này đột nhiên định dạng, sau đó nước lũ hủy diệt không ngừng quay trở lại, thân thể bạo toái cùng đạo tắc của Ngục Pháp Thiên Vương lùi về, thân thể đoàn tụ, đạo tắc khôi phục, lại biến thành bộ dáng Ngục Pháp Thiên Vương.

- Ân? Thần tính hủy diệt?

Thần Nhân đầu người thân rắn kia lông mày cau lại nói:

- Tình nguyện hủy diệt mình, cũng không muốn gia nhập ta, trở thành một phần của ta tử sao?

Ngục Pháp Thiên Vương như trước đứng ở nơi đó, bất quá hắn chỉ còn lại có thể xác, thần tính của hắn ở trong nổ lớn hóa thành tro bụi, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Một cổ oán khí từ trong cơ thể hắn phóng lên trời, bọc lấy một đạo Chân Linh bất diệt bay ra Thiên Ngục, đó là Chân Linh bất diệt của Ngục Pháp Thiên Vương, lưu manh ác mộng, oán khí gào thét, lao ra Hậu Thổ thiên.

Thần Quân oán khí là khủng bố bực nào, nếu như hàng lâm đến một cái thế giới, thậm chí có thể cho tất cả sinh linh của một cái thế giới đều chết ở bên trong oán niệm, rất nhiều Thần giới Chư Thần đều phát hiện đạo oán khí này, nhưng chứng kiến oán khí thâm trầm, ngay cả bọn hắn cũng không dám ngăn trở, trơ mắt nhìn xem đạo oán khí này bay vào Vạn Thi Lộ.

Ngục Pháp Thiên Vương bất diệt Chân Linh theo Vạn Thi Lộ tới đến Minh Hải, lại từ Minh Hải xuyên qua thời không kỳ dị, tiến vào một thế giới lạ lẫm.

Quỷ giới.

Hắn ở trong Quỷ giới phiêu du, Chân Linh bất diệt cũng thời gian dần trôi qua tiêu tán ở bên trong Thiên Địa đại đạo quy tắc kỳ dị của Quỷ giới.

Quỷ giới có được lực lượng kỳ lạ, Thiên Đạo kỳ lạ, Chân Linh bất diệt cũng khó có thể bảo toàn.

Phía trước, tình cảnh bi thảm, vô số tinh kỳ phiêu giương, ôm lấy từng chiếc từng chiếc thuyền lớn mỹ lệ quỷ dị chạy ở trong hư không Quỷ giới, vô thanh vô tức, một Quỷ giới Quỷ Thần đứng ở bên trong mây đen, mở con đường, trong đó một Quỷ Thần giơ đại kỳ lên cao, trên đó viết một chữ "Đế".

Oán khí bọc lấy Chân Linh bất diệt của Ngục Pháp Thiên Vương bay tới, xông tới đội tàu, rất nhiều Quỷ Thần nhao nhao gầm lên, tế lên từng kiện từng kiện pháp bảo, đang muốn đem oán linh này đánh giết, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến:

- Dừng tay.

Một Thần Đế cất bước đi ra hạm đội, đi vào trước oán khí, chỉ thấy Ngục Pháp Thiên Vương bất diệt Chân Linh đứng ở bên trong oán khí, oán trời oán đất, phẫn nộ vô biên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1404: Thiên Mẫu Thánh Hậu. (1)

- Trung thần nghĩa sĩ đến từ Chư Thiên vạn giới. . . Nghĩa sĩ chi tâm, không thể cứ như vậy rét lạnh. Chư Thiên vạn giới không coi trọng ngươi, trẫm coi trọng ngươi, Quỷ giới ta coi trọng ngươi. . .

Quỷ Đế kia nhìn xem hai con ngươi của Ngục Pháp Thiên Vương, phảng phất hiểu rõ hết thảy kinh nghiệm của hắn, đột nhiên rơi lệ, cảm khái Ngục Pháp Thiên Vương tao ngộ, cởi xuống đế bào của mình, tự tay choàng ở trên người Chân Linh của Ngục Pháp Thiên Vương, để cho Chân Linh hắn không hề sụp đổ, cùng hắn dắt tay đi vào trên đế thuyền, nói khẽ:

- Lên đường.

Phía trong Thiên Ngục, thân thể Thiên Cực Ma Đế ngục chủ đột nhiên phân giải, hóa thành vô số Ma Đế Đại Đạo đạo tắc, chen chúc chui vào trong thân thể Ngục Pháp Thiên Vương, ngay sau đó thần tính Ma Đế vào chủ, Ngục Pháp Thiên Vương mở mắt, chẳng qua là Ngục Pháp Thiên Vương lúc này chỉ còn lại có thân thể, đã bị Thiên Cực Ma Đế ngục chủ đoạt xá.

Cùng lúc đó, hư không Thiên Ngục chấn động, lại có từng tôn Hậu Thổ Thiên Thần Chủ Thần Tôn hóa thành từng tôn ngục thủ, Thiên Ngục quy tắc đã đề ra, những ngục thủ này không cách nào rời đi Thiên Ngục, nếu không sẽ gặp hồn phi phách tán.

Chẳng qua nếu như có thân thể, đạo tắc cùng thần tính có ký thác, kia là có thể rời đi Thiên Ngục .

Đây cũng là nguyên nhân Thiên Cực Ma Đế ngục chủ đoạt xá Ngục Pháp Thiên Vương, cũng là nguyên nhân vô số ngục thủ Thiên Ngục không cách nào sống lại.

- Các ngươi đi Thiên Ngục đệ ngũ trọng, đoạt xá những Thần Tôn kia!

Thần nhân đầu người thân rắn như cũ đứng ở trong môn hộ đệ bát trọng, thủy chung không có bước ra đệ bát trọng một bước, thanh âm xa xa truyền đến nói:

- Sau đó liền rời đi Thiên Ngục, đi Hậu Thổ Thiên, phụ tá Thiên Cực Ma Đế chủ trì huyết tế đại điển, đem Hậu Thổ Thiên huyết tích!

Thiên Cực Ma Đế ngục chủ lĩnh mệnh, suất lĩnh nhiều Thần Tôn cấp ngục thủ rời đi, Thiên Ngục đệ ngũ trọng từ khi Quang Vũ du ngoạn sơn thuỷ đế vị tới nay trấn áp rất nhiều Thần Tôn, trong đó không thiếu có hạng người cùng hung cực ác, cũng có như Tú Vân Thiên Nữ là Thần Tôn bị oan uổng.

Bất quá, vô luận là tội đáng chết vạn lần hay là hạng người vô tội, lần này đều chạy trời không khỏi nắng!

Thần nhân đầu người thân rắn kia đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, ngay sau đó Xà thân lay động, bơi về phía trong đệ bát trọng thiên ngục, khuôn mặt bên trái cau mày nói:

- Hai vị tỷ tỷ, huyết tế Hậu Thổ Thiên, có chút quá tàn nhẫn hay không? Kia dù sao cũng là vô số sinh linh. . .

- Tàn nhẫn? Mấy lão khốn kiếp kia đem chúng ta nhốt ở chỗ này, chẳng lẽ liền không tàn nhẫn?

Khuôn mặt bên phải nói:

- Chúng ta đã từng có công với chư thiên vạn giới, đã từng cùng Cổ Tiên chống lại, đã từng trấn áp qua Cổ Tiên, thậm chí Bổ Thiên cũng có một phần của chúng ta! Vì sao bọn họ có thể trường sinh, vì sao bọn họ tiêu dao tự tại, mà chúng ta lại bị trấn áp ở chỗ này, sau khi chết cũng không thể giải thoát?

- Đều do kẻ bội bạc, nếu hắn không phụ tâm, tuân thủ lời thề cùng chúng ta trọn kiếp, ai dám trấn áp chúng ta?

Khuôn mặt ở giữa điềm nhiên nói:

- Hắn còn nói ân ái lâu dài, còn nói thề không bỏ không rời, kết quả còn không phải là tùy ý chúng ta chết già sao? Còn không phải là ngăn cản chúng ta trường sinh sao? Hắn còn nói chúng ta điên rồi, bộ dạng chúng ta giống như là điên sao? Kẻ bội bạc!

Khuôn mặt bên trái cũng không khỏi tức giận, bi phẫn nói:

- Kẻ bội bạc miệng đầy đại nhân đại nghĩa. Lấy chư thiên vạn giới làm trọng, nói nếu như chúng ta trường sinh, tất nhiên cần thôn phệ đạo tắc người khác, tạo sát nghiệt quá nhiều, đối với chư thiên vạn giới là một trường hạo kiếp. Hắn không giúp chúng ta cũng thôi, còn muốn phong ấn chúng ta ở trong thế giới đạo tắc của bản thân chúng ta. Đem đạo tắc thế giới của chúng ta hóa thành Thiên Ngục, trấn áp chúng ta!

- Chúng ta phải để cho hắn thân bại danh liệt, phong ấn hắn, để cho hắn cũng nếm thử 5000 vạn năm cơ khổ!

- Tế! Huyết tế Hậu Thổ Thiên, sống lại oan hồn hơn năm ngàn vạn năm qua chết ở trong thế giới đạo tắc của chúng ta!

- Bọn tỷ muội an tâm một chút chớ nóng.

Khuôn mặt ở giữa trong hai tròng mắt đột nhiên lộ ra vẻ thú vị mười phần, cúi đầu nhìn về phía trọng trọng Thiên Ngục. Không gian Thiên Ngục dầy cộm nặng nề đối với nàng mà nói phảng phất không tồn tại, có thể cho nàng dễ dàng nhìn thấu hết thảy.

- Nhìn, tên tiểu quỷ kia.

Nàng giơ lên ngọc thủ, ngón tay ngọc nhỏ và dài chỉ hướng Giang Nam đang hướng thiên ngục đệ tam trọng bay đi, cười khanh khách nói:

- Tên tiểu quỷ này, cùng mấy lão già kia rất có sâu xa đó!

- Hắn tu luyện Luyện Thiên đại trận, xông vào Thiên Ngục ta, hẳn là cùng Đô Thiên lão quỷ rất có sâu xa.

Khuôn mặt bên trái cười nói.

Khuôn mặt bên phải ánh mắt lộ ra quang mang hưng phấn:

- Trên người hắn còn có hơi thở của chín đại Thiên Đạo chí bảo. Cùng chín lão quái vật kia, còn có kẻ bội bạc cũng có quan hệ. . . ân, trên người của hắn còn có công pháp của Bỉ Ngạn tiểu tiện nhân, còn có Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công của người thần bí kia! Mười ba người của chúng ta năm đó, lại có mười hai người đào tạo qua hắn!

Giang Nam một thân bí mật, bị nàng một cái nhìn thấu, phảng phất ở trong đôi mắt nàng, bất kỳ bí mật đều không thể giữ được.

- Tiểu quỷ này nhất định là thiếu niên cao thủ mà bọn họ đào tạo ra! Bọn họ tân tân khổ khổ đào tạo thiếu niên này. Nếu chúng ta không cẩn thận giết chết hắn, bọn họ nhất định sẽ rất căm tức a?

- Bọn họ căm tức nhưng lại không mặt mũi nào tới gặp chúng ta, vẻ mặt kia nhất định rất thú vị!

- Giết chết hắn, nhất định phải giết chết hắn. Sau khi hắn chết, còn muốn cho hắn biến thành Thiên Ngục ngục chủ ta. Lần nữa thời điểm gặp phải mấy lão bất tử kia, liền dẫn ra tức chết bọn họ!

. . .

- Chỉ cần đi vào Thiên Ngục tiền tam trọng, lấy thành tựu Luyện Thiên đại trận của ta, ta liền có thể thoát đi Thiên Ngục!

Giang Nam bay đi, qua trong giây lát đi tới đi trước cửa thông Thiên Ngục đệ tam trọng, đang muốn xông vào đệ tam trọng, đột nhiên Ngục Môn oanh một tiếng đóng cửa, tiếp theo tòa Ngục Môn này hư không tiêu thất.

Giang Nam ngẩn ngơ, trong lòng hơi trầm xuống, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy hắn hiện tại thân ở Thiên Ngục đệ tứ trọng, trong đệ tứ trọng nhiều Thần Chủ thoát khốn còn đang cùng những ngục thủ ngục chủ kia chém giết,

huyết chiến cả ngày, trong đó thậm chí có không ít nhân vật lợi hại tu luyện Ma Đạo, thôn phệ ngục thủ ngưng tụ đạo tắc, pháp lực khôi phục tới trạng thái đỉnh, giết đến long trời lở đất, máu chảy thành sông.

Thiên Ngục đệ tứ trọng hỏng, đệ tứ trọng ngục chủ bận việc bình loạn, không thể nào là hắn lấy đi tòa Ngục Môn này.

- Nếu không phải là đệ tứ trọng ngục chủ, như vậy nhất định là. . .

Giang Nam tâm càng ngày càng trầm, hít vào một hơi thật dài, ngẩng đầu nhìn lên cười nói:

- Thiên Ngục đứng đầu là đại nhân vật bực nào, cũng muốn cùng ta tiểu nhân vật bé nhỏ không đáng kể này gây sự sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1405: Thiên Mẫu Thánh Hậu. (2)

- Tiểu nhân vật? Làm sao ngươi lại là tiểu nhân vật đây? Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi nói có đúng hay không?

Một thanh âm dễ nghe từ chỗ cao truyền đến, đột nhiên, Giang Nam cảm giác được thời gian Thiên Ngục dừng lại, thời gian không hề trôi qua nữa, hắn hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy những Thần Chủ cùng ngục thủ, ngục chủ đang chém giết chinh chiến kia phảng phất biến thành phong cảnh trong tranh vẽ, bị định ở nơi đó.

Có người diện mục dữ tợn hung ác, có người lộ ra cười gian đánh lén đắc thủ, có người thì hoảng hốt bôn đào, còn có người bị ngục thủ bắt xiềng xích gia thân, trên mặt một mảnh như đưa đám, còn có người quanh thân đạo tắc quấn quanh, Thần Thông ở vào trạng thái sắp bộc phát và chưa từng bộc phát, thiên hình vạn trạng.

Bọn họ hết thảy dừng hình ảnh ở Thiên Ngục đệ tứ trọng, không nhúc nhích, không phải là bọn hắn không muốn động, mà là thời gian vào giờ khắc này tĩnh, không có nửa phần trôi qua, không chỉ Thần Thông bọn hắn bị tĩnh xuống, thậm chí ngay cả suy nghĩ của bọn hắn cũng vào giờ khắc này ngưng ba động!

Giang Nam phát hiện, chỉ có mình mới có thể nhúc nhích, chỉ có mình không có bị thời gian dừng lại định trụ. Đây cũng không phải là cổ uy năng này định không được hắn, mà là vị tồn tại kia không muốn định trụ hắn mà thôi.

Đây đã là thủ đoạn gần Tiên!

Loại thủ đoạn này, Giang Nam chỉ ở trên người Bỉ Ngạn Thần Đế được chứng kiến!

Ở trong Bỉ Ngạn thế giới, Bỉ Ngạn Thần Đế có thể điều khiển khống chế thời gian trôi qua, trong nháy mắt trăm năm, thậm chí hồi tưởng thời gian, được xưng tụng tồn tại như Tiên!

Nhưng mà Bỉ Ngạn Thần Đế cũng không phải Tiên, mà là Bán Tiên, một chân bước vào Tiên Nhân cảnh giới. Bất quá cho dù là như vậy, cũng làm cho Giang Nam xem thế là đủ rồi, bội phục sát đất.

Hiện tại, hắn lại thấy được một vị tồn tại khác đụng chạm đến cảnh giới này, chẳng qua là hắn không một chút cảm giác xem thế là đủ rồi. Mà là cảm giác được trong lòng lạnh cả người.

- Ngươi là thiếu niên cao thủ do những lão bất tử kia đào tạo ra, bọn họ tân tân khổ khổ đào tạo ngươi, thậm chí có người lấy ra thủ đoạn ẩn giấu dạy ngươi.

Đệ tứ trọng Thiên Ngục hư không dần dần trở thành nhạt, không tiếp tục che dấu, tiếp theo hư không đệ ngũ trọng Thiên Ngục trở thành nhạt, sau đó là đệ lục trọng, đệ thất trọng. . .

Thiên Ngục hư không trong như gương, cuối cùng, Giang Nam thấy một thần nhân cao cao tại thượng, đầu người Xà thân sáu tay, có ba khuôn mặt, mặt mũi của các nàng xinh đẹp làm cho người khác tim đập nhanh, sướng đến tiếng nói văn chương khó có thể hình dung.

Khí tức của nàng xa hoa, làm cho người ta có một loại cảm giác khí chất nghi dung trấn áp thiên hạ.

Thiên Ngục đứng đầu!

Giang Nam từ từ phun ra một ngụm trọc khí, lộ ra nụ cười cả người lẫn vật vô hại:

- Tiền bối đang nói cái gì? Vãn bối không hiểu.

- Ngươi không hiểu?

Khuôn mặt nữ thần cúi xuống, tựa hồ ở cách Thiên Ngục nặng nề đánh giá hắn, mặc dù lớn đến không thể tưởng tượng nổi, nhưng cực kỳ tinh sảo, làm cho người ta nhìn không ra một tia tỳ vết nào, ha ha cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn có thể không hiểu sao? Luyện Thiên đại trận trên người của ngươi, nói vậy chính là tiền vốn ngươi thoát đi Thiên Ngục của ta? Lão khốn kiếp Đô Thiên kia, ta từng nhiều lần quỳ gối muốn nhờ, để cho hắn truyền thụ ta Luyện Thiên đại trận, hắn cũng chưa từng truyền thụ, ngược lại truyền cho ngươi.

Lại một khuôn mặt khổng lồ cúi xuống, cười nói:

- Tiểu quỷ khôn khéo, ở trước mặt Thiên Mẫu Thánh Hậu ta, ngươi không có chút bí mật nào có thể nói.

- Hiểu lầm, đây đều là hiểu lầm.

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, cười khan nói:

- Thánh Hậu, ta cùng với bọn người Đô Thiên cũng không nhận ra, Đô Thiên tiền bối đã sớm chết 5000 vạn năm, ta cũng là trong lúc vô tình nhận được công pháp của hắn. Hơn nữa, Bổ Thiên thần nhân cùng ta cũng không phải là cùng bọn, ta có thể nghiên cứu ra thiên đạo thần thông chủ yếu là bởi vì ta tu luyện ma đạo kinh điển. . .

- Như vậy trên người của ngươi có Thần Thông đạo tắc của Bỉ Ngạn tiện nhân kia, lại là chuyện gì xảy ra?

Lại một khuôn mặt hiện lên, mười phần thú vị nói.

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam dần dần tăng nhiều:

- Bỉ Ngạn Thần Đế chọn đồ đệ, ta may mắn đi qua thế giới mà Bỉ Ngạn Thần Đế mở, nhưng cũng không có bái nhập Nữ Đế kia làm môn hạ. . .

- Thú vị, thú vị.

Xà thân nhẹ thai, lần lượt từng cái khuôn mặt chậm rãi dâng lên, cười khanh khách nói:

- Một tiểu quỷ ở trước mặt ta nói láo, thật là có thú vị mà, ta đã thật lâu chưa từng nghe qua người ở trước mặt ta nói láo như vậy, trừ kẻ bội bạc!

Ba khuôn mặt của nàng đột nhiên trở nên âm trầm xuống, nhanh chóng ở Thiên Ngục đệ bát trọng du tẩu, giọng the thé nói:

- Kẻ bội bạc! Ta muốn để ngươi giao ra giá cao mà ngươi không cách nào tưởng tượng, ta muốn đem ngươi cũng nhốt mấy ngàn vạn năm!

Giang Nam ngạc nhiên, thử dò xét nói:

- Thánh Hậu, ta cùng với kẻ bội bạc của ngươi không liên quan, có thể thả vãn bối rời đi nơi đây hay không. . .

- Đệ tử kẻ bội bạc cũng phải chết!

Ba khuôn mặt kia cúi xuống lần nữa, cùng cười lạnh nói:

- Kẻ bội bạc cùng những lão bất tử kia tân tân khổ khổ đem ngươi đào tạo, nếu ngươi chết, bọn họ nhất định sẽ rất đau đớn. Mà ta, rất thích xem đến bọn họ đau đớn. . . Hiện tại, ngươi có thể chết.

Ba khuôn mặt nàng trong ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn, lẩm bẩm nói:

- Ta đem ngươi biến thành ngục thủ, để ngươi trường tồn thế gian, ngày ngày đả kích bọn họ, xem nét mặt già nua kia rốt cuộc là cái vẻ mặt gì! Ta nhất định sẽ không ngán, 5000 vạn năm đã chịu đựng tới, ta làm sao sẽ cảm thấy ngán?

Thiên Ngục đệ tứ trọng vô số đạo tắc hiện lên, hóa thành một đầu ngón tay khổng lồ, nhẹ nhàng hướng Giang Nam bóp áp mà đến, mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, chỉ cảm thấy mình động cũng không có thể nhúc nhích.

Không chỉ có hắn, mặc dù đám người Tương Ngạn, Nhạc Ấu Nương, Giang Lâm, Tịch Trọng trong Tử Phủ hắn, cũng đều không biện pháp nhúc nhích, thậm chí ngay cả Tú Vân Thiên Nữ nữ Thần tôn này, giống như trước cũng không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn đầu ngón tay kia đánh tới!

Ở lúc đầu ngón tay này sắp đem Giang Nam tính cả mọi người trong Tử Phủ hắn hết thảy nghiền nát, đột nhiên, chỉ nghe trong Tử Phủ Giang Nam truyền đến một tiếng thở dài như có như không, một đạo hoa chỉ từ trong Tử Phủ Giang Nam dâng lên, quang huy vô cùng sáng lạng trong nháy mắt chiếu rọi Thiên Ngục bát trọng thiên, đem bát trọng thiên chiếu rọi thông thấu, đem tất cả âm u hoàn toàn chiếu sáng!

Ở trong hoa quang khôn cùng này, Thiên Mẫu Thánh Hậu Hoàng Đạo Cực Cảnh đạo tắc, biến thành đầu ngón tay tan rã, trong khoảnh khắc tan rã không còn, hoa quang kia thậm chí theo trọng trọng hư không, chiếu rọi đến trên người Thiên Mẫu Thánh Hậu.

Thiên Mẫu Thánh Hậu phát ra thanh âm kêu đau kinh thiên động địa, sáu cánh tay che ánh mắt ở trên ba gương mặt, mọi nơi du tẩu, chung quanh đi loạn:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1406: Không Thể Làm Mà Làm Cái Đó. (1)

- Kẻ bội bạc! Là ngươi, lại là ngươi! Ngươi phát qua lời thề sẽ không đánh ta, năm đó ngươi đánh ta còn đem ta trấn áp ở chỗ này, để cho ta thân hóa Thiên Ngục, hôm nay ngươi vì một cái đậu đinh lại đánh ta...

Nàng mắng không dứt, đậu đinh tự nhiên chỉ chính là Giang Nam, Giang Nam tâm niệm vừa động, Luyện Thiên đại trận lập tức ầm ầm vận chuyển, mạnh mẽ xuyên thấu Thiên Ngục đệ tứ trọng, liều cái mạng già hướng thiên ngục chạy đi.

- Trong Tử Phủ ta làm sao sẽ đột nhiên bộc phát ra Thần Thông có thể thương tổn được Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả...

Thân ảnh của hắn nhanh chóng ẩn nặc hư không, cùng hư không Thiên Ngục tương dung, hướng ra phía ngoài bỏ chạy, trong lúc vội vã Giang Nam quét về phía không gian Tử Phủ của mình, chỉ thấy trong không gian Tử Phủ hắn không có ít gì cả, cũng không có nhiều, duy chỉ có thiếu một đạo Thần Thông mà Đạo Vương ban cho hắn.

- Kẻ bội bạc trong miệng Thiên Mẫu Thánh Hậu, là Đạo Vương... Như vậy Thiên Mẫu Thánh Hậu là...

Giang Nam trong lòng giật mình:

- Nàng là vợ chưa cưới của Đạo Vương, là Đế Hậu năm đó!

Lúc trước Bổ Thiên Thần Nhân triệu tập thiên hạ tuổi trẻ cường giả tiến đến Tiểu Quang Minh giới, phá hư Địa Ngục tế đàn, Giang Nam phá hư sáu tòa tế đàn, lẽ ra đạt được sáu môn thần thông ban thưởng.

Bất quá hắn chưa kịp lựa chọn đạt được thần thông vị Bổ Thiên Thần Nhân nào, Đạo Vương liền trực tiếp đem sáu môn thần thông đánh vào bên

trong Tử Phủ hắn, nói cho hắn biết không cần phải đi tìm Bổ Thiên Thần Nhân khác đòi hỏi thần thông.

Trong sáu môn thần thông này chất chứa đạo tắc thật sự rất cao, đại đạo giải thích vô cùng phức tạp, Giang Nam đến nay cũng không có thể đem sáu đạo thần thông này lĩnh ngộ, sáu đạo thần thông này như trước ở bên trong Tử Phủ của hắn.

Hôm nay, sáu đạo thần thông này thiếu đi một đạo, hiển nhiên vừa rồi đạo thần thông đánh lui Thiên Mẫu Thánh Hậu kia, đúng là một trong Lục Đạo này.

- Thiên Mẫu Thánh Hậu, cái danh xưng này thật sự quá lớn quá nặng, ai có thể làm được rất tốt? Chỉ có thê tử Đạo Vương, Đế hậu năm đó, mới có thể làm được tốt! Bởi vì nàng là Đế hậu, cùng Đạo Vương chung một chỗ tham dự qua bình định hạo kiếp, Bổ Thiên Yên Thế, bình định lại Thiên Địa cương thống, cho nên được cái danh xưng Thiên Mẫu này rất tốt.

Giang Nam toàn lực đem mình luyện nhập Thiên Ngục, lập tức nếm thử từ phía trong Thiên Ngục thoát ly đi ra ngoài, thầm nghĩ:

- Mà Thánh hậu càng là tên đến thực quy, Viễn Cổ đến nay vô số Thần Đế Đế hậu, không có người công tích có thể vượt qua nàng, nên xưng là Thánh hậu! Chỉ là, Thiên Mẫu Thánh Hậu hiển nhiên cùng Đạo Vương mỗi người đi một ngả, Đạo Vương đem nàng trấn áp ở trong Thiên Ngục, cho nên nàng mới nói Đạo Vương phụ bạc...

- Ân, sáu đạo thần thông thiếu đi một đạo, bị dùng để đối phó Đạo Vương thê tử Thiên Mẫu Thánh Hậu, Đạo Vương có thể đền bù tổn thất cho ta một đạo hay không? Hắn đánh bà nương nhà hắn, dùng thần thông thuộc về ta, lẽ ra nên đưa ta một đạo. Ta đối với hắn nói như vậy, hắn có thể nói ta vô sỉ hay không...

Thiên Ngục đệ tứ trọng chính là trấn áp Thần Chủ chi địa, Giang Nam vốn là không có nắm chắc được bao nhiêu phần có thể từ Thiên Ngục đệ tứ

trọng đào thoát. Bất quá Thiên Mẫu Thánh Hậu đoạn đi con đường tiến về đệ tam trọng trước. Làm cho hắn không thể không nếm thử.

Giờ phút này hắn dung nhập đến trong hư không, lập tức cảm giác được áp lực vô biên đánh úp lại, ép tới đạo tắc của mình cơ hồ muốn đứt đoạn, phảng phất thân hãm vùng lầy, áp lực từ bốn phương tám hướng mà đến, trói lại hắn, vây khốn hắn.

- Tu vi pháp lực của ta, xa không đạt tới tình trạng có thể từ chỗ này đào thoát! Tương Ngạn đạo huynh, Tú Vân thiên nữ, Ấu Nương, Tịch Trọng, Lâm nhi, các ngươi hết thảy giúp ta một tay!

Giang Nam quát chói tai, bên trong Tử Phủ, bọn người Tú Vân thiên nữ, Tương Ngạn Thần Chủ, Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Giang Lâm, Kim Đế, Thần Thứu, Mộ Yên Nhi cùng Thiếu soái Ma soái, lập tức toàn lực thúc dục pháp lực của mình, hết thảy rót vào trong cơ thể Giang Nam.

Nhiều cường giả pháp lực liên hợp cùng một chỗ như vậy, là khủng bố bực nào?

Hơn nữa những pháp lực đạo tắc này thuộc tính bất đồng, lẫn nhau tầm đó không cách nào hoàn toàn tương dung, lại lẫn nhau xung đột xông tới, thân thể Giang Nam lập tức đùng đùng rung động, cơ hồ bị chấn từng khúc toái mất.

Bành...

Nhục thể của hắn rốt cục không cách nào thừa nhận, trực tiếp nổ bung, hóa thành một mảnh huyết vụ!

- Hỗn Độn Nguyên Thần!

Trong huyết vụ, Giang Nam Nguyên Thần xuất hiện, ẩn ẩn tràn ngập Đế Uy, khống chế cổ pháp lực bàng bạc này, vô số tinh kỳ hiển hiện, vờn quanh quanh thân Nguyên Thần, một tiếng ầm vang phá vỡ Thiên Ngục, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, Thiên Ngục đệ bát trọng không gian, Thiên Mẫu Thánh Hậu hét giận dữ không dứt, rốt cục đem uy năng một đạo thần thông kia của Đạo Vương khiêng xuống, tiêu trừ thần thông dư âm, lập tức lấy tay hướng Giang Nam chộp tới, lại bắt một cái không, ba gương mặt lạnh lùng nói:

- Đáng chết, đáng chết! Vợ chồng vốn là đồng mệnh, ngươi lại nhiều lần cùng ta đối nghịch, người phụ lòng, ta với ngươi thế bất lưỡng lập!

Mà vào lúc này, phụ cận Hậu Thổ Thiên, trên không Thiên Hà Cổ Đạo, đột nhiên hư không lắc lư, một mảnh huyết vụ từ trong hư không tuôn ra, trong huyết vụ một tồn tại tràn ngập Đế Uy sừng sững, quanh thân Hỗn Độn Hồng Mông khí quấn quanh, sau đầu tám đạo thần luân chuyển động, đạo đài chằng chịt, Thần Phủ Thiên cung trùng trùng điệp điệp, hai tòa Thiên đình sừng sững.

Huyết vụ bắt đầu khởi động, phi tốc ngưng tụ, hóa thành bộ dáng Giang Nam, mà Hỗn Độn Nguyên Thần thì chui vào bên trong mi tâm của hắn.

- Đi!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, thân hình lóe lên, vạch phá phía chân trời, rời xa Thiên Hà Cổ Đạo.

Đột nhiên, hắn hướng phía dưới nhìn lại, thân hình chấn động, chỉ thấy Thiên Hà Cổ Đạo tuy sớm đã khô cạn, nhưng dấu vết Cổ Đạo như trước còn đó, Thiên Hà từ phía trên đỉnh Tử Tiêu Thiên lái tới, đến Hậu Thổ Thiên liền chia ra làm ba, từ xa nhìn lại, hình dạng đúng như bộ dáng của Thiên Mẫu Thánh Hậu!

Mà Hậu Thổ Thiên ba đạo Thiên Hà Cổ Đạo, đúng như ba đầu lâu của Thiên Mẫu Thánh Hậu, phía trên hầu kết ba đầu lâu, từng cái tọa lạc một tòa Thánh thành, ba tòa Thánh thành chằng chịt hấp dẫn, trấn áp yếu đạo ở cổ họng, định trụ xu thế Thiên Hà xê dịch biến hóa!

Ba tòa Thánh thành này, hoàn toàn là trọng địa của Hậu Thổ Thiên, Thiên

Ngục Thánh thành, chỗ đầu mối Ngục Pháp Thiên Vương tọa trấn, hạch tâm Hậu Thổ Thiên!

Mà Thiên Hà biến thành ba đầu lâu, thì xâm nhập đến Thần giới đệ nhất trọng thiên, Câu Trần Thiên, ở chỗ Câu Trần Thiên, một mảnh thần thành mênh mông cấu thành Thần Đô, bốn phía Thần Đô là sáu biển lớn mênh mông, nơi đó là Lục Đại Thiên Hải.

Trong Thiên hải lại có sáu tòa Cổ Sơn, vô cùng hùng vĩ, không kém hơn Hoang Cổ Thánh sơn, từng người trấn áp ở trên đất, rõ ràng là chỗ con mắt của Thiên Mẫu Thánh Hậu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1407: Không Thể Làm Mà Làm Cái Đó. (2)

Giang Nam hướng Tử Tiêu Thiên mênh mông bát ngát cùng với Chư Thiên khác nhìn lại, chỉ thấy Tử Tiêu Thiên cùng với Chư Thiên khác, ngăn chận thân hình Thiên Mẫu Thánh Hậu, để cho nàng không cách nào nhúc nhích.

- Ông trời, ông trời! Đạo Vương phong ấn bà nương của hắn ở bên trong Thiên Hà Cổ Đạo, khó trách có thể từ Cổ Đạo tiến vào Thiên Ngục! Thiên Mẫu Thánh Hậu thân hình to lớn như thế, nếu như nhúc nhích, nhất định là tràng cảnh giống như hủy thiên diệt địa, có thể từ Thiên Ngục còn sống trốn ra, thật đúng là may mắn...

Trong lòng của hắn vô cùng rung động, không dám ở lâu, sau khi phân biệt phương hướng lập tức hướng Đô Thiên thần giới bay đi.

Mà Thiên Ngục đệ ngũ trọng, rất nhiều ngục thủ đoạt xá Thần Tôn bị trấn áp ở chỗ này, hội tụ ở chung quanh Thiên Cực Ma Đế ngục chủ, lập tức hạo hạo đãng đãng hướng bên ngoài Thiên Ngục bay đi.

- Huyết tế Hậu Thổ Thiên, phục sinh chủ thượng!

Hậu Thổ Thiên một mảnh tường hòa, Ngục Pháp Thiên Vương dùng pháp trị thiên, đem Hậu Thổ Thiên cùng rất nhiều Thần giới Chư Thiên vờn quanh Hậu Thổ Thiên quản lý được ngay ngắn rõ ràng, Chư Thiên khác đều bày biện ra loạn tượng, duy chỉ có ở đây pháp luật sâm nghiêm, loạn tượng không lộ ra.

Ai cũng không biết, tòa Thần giới cùng Chư Thiên này, sắp gặp phải kết cục bị diệt.

- Cái tên xấu xa này, cuối cùng là phải có người đến làm.

Bên trong Hồ Thiên đại thế giới, một Thần Nhân đột nhiên thở dài nói:

- Bọn hắn không dám hướng Thiên Mẫu Thánh Hậu động thủ, bởi vì bọn hắn dù sao đã từng là thần tử của Đạo Vương, hướng nàng động thủ là dĩ hạ phạm thượng, danh bất chính, ngôn bất thuận, phải cho Đạo Vương một cái mặt mũi.

Ở chung quanh Thần Nhân này, mấy đạo đồng cùng Tôn Giả, lực sĩ vờn quanh, không biết lão gia nhà mình vì sao trong lúc đó nói như vậy.

- Hơn nữa bọn hắn có nghĩ cách của mình. Cũng có tâm tư để cho nữ nhân điên này sống lại đại náo.

Hồ Thiên lão tổ thở dài, như là nói với bọn họ, hoặc như là lầm bầm lầu bầu, nói khẽ:

- Đạo Vương a, đã trấn áp nữ nhân điên này, tự giác không mặt mũi nào thấy nàng, cũng không thể xuất thủ. Nhưng mà, tổng cần phải có người đến ngăn cản hết thảy, nếu không vô luận nữ nhân điên phục sinh, hay là huyết tế Hậu Thổ Thiên. Đều là một trường hạo kiếp, càng đánh vỡ cục diện bế tắc, để cho Địa Ngục thời cơ xâm lấn tốt nhất...

- Cái tên xấu xa này, cuối cùng phải có người làm...

Hồ Thiên lão tổ buồn vô cớ thở dài, thấp giọng nói:

- Người làm thích hợp nhất, là ta rồi. Bọn họ là thần, khó đối phó thánh hậu, mà ta là đế sư, có quyền lực có tư cách đánh vào mông nàng. Bất quá nếu ta làm, cùng thánh hậu kết xuống ân oán không thể hóa giải này. Bên trong hạo kiếp, ta sẽ không có một đường sinh cơ...

- Kết quả hẳn phải chết ah!

Vị Thần Nhân này than dài không thôi, nhìn về phía Hậu Thổ Thiên, nói khẽ:

- Bất quá sinh linh Hậu Thổ Thiên là người vô tội, Ngục Pháp Thiên Vương cũng liều mình hướng ta khẩn cầu, không thể để cho hắn ở dưới cửu tuyền không cách nào nhắm mắt, tóm lại, vẫn là phải có người làm... Linh Đạo Tử!

- Có đệ tử.

Linh Đạo Tử khom người nói.

Hồ Thiên lão tổ nhẹ nhàng nâng tay, đem Thiên Đạo chí bảo treo cao ở Hồ Thiên đại thế giới, tháo Tàng Thiên hồ lô xuống, chỉ thấy Tàng Thiên hồ lô này càng ngày càng nhỏ, hóa thành cao đến một người, ngoài miệng hồ lô đút lấy một cái nút lọ.

Hồ Thiên lão tổ đem Tàng Thiên hồ lô giao vào trong tay Linh Đạo Tử, dặn dò:

- Ngươi mang theo hồ lô của ta đi Hậu Thổ Thiên, trên đường nếu có người gọi tên của ngươi, ngươi không cần quay đầu nhìn lại, vừa quay đầu lại ngươi liền chết rồi. Đến Hậu Thổ Thiên, ngươi không được xuống dưới, xuống dưới ngươi cũng chết rồi. Ngươi đứng trên trời, mở hồ lô ra, miệng hồ lô hướng xuống, niệm ba tiếng chú, sau khi niệm qua, đem miệng hồ lô nhét lại rồi trở về, lúc đó bình an vô sự.

Linh Đạo Tử lại càng hoảng sợ, trịnh trọng nói:

- Lão gia, cái gì là ba tiếng chú?

Hồ Thiên lão tổ cười nói:

- Đơn giản, ngươi chỉ cần niệm “cái chết ra, cái sống ở”, niệm ba lượt là được, sau đó liền gió êm sóng lặng, bảo vệ nhất thời bình an.

Linh Đạo Tử chần chờ thoáng một phát nói:

- Lão gia, ta cảm thấy chúng ta vẫn là đi chỗ mấy vị lão gia khác mượn

pháp bảo so sánh tốt, lần trước ngài mượn Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, hiện tại có thể đi mượn Thiên Đao, chúng ta liền bất nhiễm nhân quả rồi...

- Lần trước có thể mượn, lần này mượn không tới.

Hồ Thiên lão tổ lắc đầu nói:

- Ngươi nhanh đi. Nhớ lấy, trên đường bất luận kẻ nào gọi ngươi, ngươi đều không thể quay đầu, nếu không sẽ chết.

Trong nội tâm Linh Đạo Tử lo sợ bất an, mang theo Tàng Thiên hồ lô ly khai Hồ Thiên đại thế giới, chạy tới Thần giới Hậu Thổ Thiên, đợi đi vào bên trong Thần giới Chư Thiên, quả nhiên nghe được sau lưng có một thanh âm quen thuộc truyền đến, kêu lên:

- Linh Đạo Tử, ngươi đây là muốn đến nơi nào?

Linh Đạo Tử nghe được thanh âm này, chỉ cảm thấy quen tai, lại nhớ không nổi ở nơi nào nghe qua, muốn quay đầu lại, lại nghĩ tới lời Hồ Thiên lão tổ nói, lúc này quyết tâm đi về phía trước.

- Linh Đạo Tử trở về, việc này không làm nữa.

Một thanh âm uy nghiêm vang lên, dĩ nhiên là thanh âm của Hồ Thiên lão tổ.

Linh Đạo Tử lại càng hoảng sợ, đang muốn quay đầu lại, đột nhiên tỉnh ngộ:

- Lão gia chỉ cần mưu kế đã định, liền tuyệt sẽ không hối cải, như thế nào sẽ hồi tâm chuyển ý?

Hắn nhanh như điện chớp, chạy tới Hậu Thổ Thiên, thanh âm kia thiên biến vạn hóa, hóa thành đủ loại thanh âm hắn quen thuộc, thậm chí truyền đến tiếng kêu mẹ đẻ của hắn, Linh Đạo Tử thủy chung mắt điếc tai ngơ, chưa từng quay đầu lại.

Chỉ thấy sau lưng hắn, một con mắt cực lớn ẩn nấp ở trong hư không, thanh âm kia bắt đầu từ con mắt này truyền ra.

Trong ánh mắt này tràn ngập sương mù trùng trùng điệp điệp, trong sương mù ẩn ẩn có một đầu ma quái ở trong đó gây sóng gió, Linh Đạo Tử nghe được đủ loại thanh âm, là xuất từ miệng ma quái này.

Linh Đạo Tử đến Hậu Thổ Thiên, con mắt cùng ma quái kia một đường đi theo, thủy chung kêu gọi hắn, đợi chứng kiến Linh Đạo Tử giơ Tàng Thiên hồ lô lên cao, lúc này mới ẩn nấp, biến mất không thấy gì nữa.

Linh Đạo Tử nhẹ nhàng thở ra, vẫn là không dám quay đầu lại, giơ Tàng Thiên hồ lô lên cao, miệng hồ lô hướng xuống, vẹt nút lọ ra, kêu lớn:

- Cái chết ra, cái sống ở!

Hắn gọi ba tiếng, tiếng thứ nhất rơi xuống, Hậu Thổ Thiên không có động tĩnh, chỉ có một chút oan hồn vừa mới chết bay tới, tiếng thứ hai rơi xuống, trong Hậu Thổ Thiên rất nhiều Thiên Ngục ngục thủ xâm chiếm Thần Tôn đột nhiên nguyên một đám đột tử tại chỗ, vô số đạo tắc bọc lấy thần tính phần phật bay tới, gào thét hướng trong miệng hồ lô chui vào.

Đợi tiếng thứ ba rơi xuống, chỉ thấy Thiên Cực Ma Đế ngục chủ xâm chiếm thân thể Ngục Pháp Thiên Vương sụp đổ tan rã, thần tính cùng đạo tắc của Thiên Cực Ma Đế gào thét hướng Thiên ngục bay đi, lại vô lực cùng Tàng Thiên hồ lô truyền đến lực hút chống lại, cũng bị kéo vào trong hồ lô!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1408: Chúng Sinh Ngang Hàng. (1)

Linh Đạo Tử chờ giây lát, thấy không có đồ vật gì chui vào hồ lô, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, nhét nút lọ, dẹp đường hồi phủ.

Mà ở bên trong Hồ Thiên đại thế giới, Hồ Thiên lão tổ thở dài, nói khẽ:

- Trận ân oán này kết xuống rồi, bên trong hạo kiếp, ta chạy trời không khỏi nắng, nhất định vẫn lạc...

Bổ Thiên Thần Nhân cũng không phải là toàn trí toàn năng, mặc dù tồn tại như hắn, cũng không cách nào liệu biết hết thảy sự tình, hắn chỉ biết là, Thiên Mẫu Thánh Hậu tuyệt đối trấn áp không được, tuyệt đối sẽ ở trong hạo kiếp thoát thân, hôm nay hắn chỉ là tạm thời trấn áp thánh hậu mà thôi.

Mà Thiên Mẫu Thánh Hậu thoát thân, ý nghĩa tử kỳ của hắn tới gần, bởi vì dùng tính tình của Thiên Mẫu Thánh Hậu tuyệt đối sẽ hướng hắn trả thù, mà vụng trộm còn có không biết bao nhiêu tồn tại sẽ hướng hắn động thủ, bởi vì hắn là cánh chim của Đạo Vương, muốn trừ Đạo Vương, trước hết tru sát hắn!

Nếu như hắn không đi động Thiên Mẫu Thánh Hậu, còn có một đường sinh cơ, động Thiên Mẫu Thánh Hậu, là kết quả hẳn phải chết!

Hồ Thiên lão tổ biết rõ điểm này, nhưng vẫn làm.

Bởi vì hắn là Bổ thiên, là đế sư, trong lồng ngực ẩn nạp Thiên Địa, đem chúng sinh giấu vào trong ngực, há có thể không thương cảm chúng sinh?

Ở bên trong Thiên Ngục, Thiên Mẫu Thánh Hậu đang tức giận vì Hồ Thiên lão tổ đem bọn người Thiên Cực Ma Đế ngục chủ lấy đi, quấy rầy nàng phục sinh đại kế, đột nhiên chỉ nghe Phật âm hạo hạo đãng đãng truyền đến.

- Thánh Phật cầu kiến Thiên Mẫu Thánh Hậu!

Thiên Mẫu Thánh Hậu nghe được thanh âm này, trong lòng khẽ nhúc nhích, Thiên Ngục đại khai, chỉ thấy một Đại Phật uy nghiêm thâm trầm phủ xuống phía trong thiên ngục, Đại Phật kia ngồi xuống, một đóa Hồng Liên dâng lên, đủ loại Đại Đạo quay quanh tạo thành Liên Đài, Liên Đài nghiệp hỏa hừng hực, nung khô phật thể.

Cái trán Đại Phật này sinh ra mắt dọc, trong mắt có phật, phật có mắt dọc, trong mắt lại có phật, chồng chất, tựa hồ vô cùng vô tận.

Nhất phật nhất tướng, một cái một kiếp, kiếp tùy tương sinh, vô tướng vô kiếp là Đại Tự Tại, chính là Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh.

Tu thành vô kiếp vô tướng, chính là Thánh Phật.

Hồng Liên chở Đại Phật này bay đi, bất quá bao lâu liền tới đến đệ thất trọng Thiên Ngục, chỉ thấy môn hộ đi thông đệ bát trọng đại khai, nhưng Thánh Phật lơ đễnh, bay vào trong đệ bát trọng, xa xa hướng Thiên Mẫu Thánh Hậu bị vây ở chỗ này thi lễ, cất cao giọng nói:

- Gặp qua Thánh Hậu.

- Tiểu hòa thượng, ngươi tới Thiên Ngục ta làm gì?

Ba khuôn mặt của Thiên Mẫu Thánh Hậu theo dõi hắn, nàng là đạo tắc cùng Thần tính hỗn hợp thể, không có thân thể, nhưng tồn tại như Thánh Phật ở trước mặt nàng, vẫn còn là cảm giác được mình nhỏ bé.

Sự vĩ đại của nàng làm lòng người kính sợ, này còn chỉ là Thần tính cùng đạo tắc, rất khó tưởng tượng loại nhân vật này nếu như sống lại, sẽ rộng lớn bực nào!

Nếu Thiên Mẫu Thánh Hậu có thân thể, bát trọng thiên ngục đều có ký thác, bát trọng thiên ngục chính là đạo tắc của nàng ngưng tụ, khởi động không gian!

- Ngươi cũng đã biết, ta gần đây tâm tình không tốt, thật không tốt...

Thiên Mẫu Thánh Hậu trên dưới đánh giá Thánh Phật này, nhỏ giọng chậm ngữ, ôn nhu nói:

- Nếu như ngươi vô cớ tới quấy rầy ta, như vậy ngươi liền mơ tưởng đi, ta đối với Thần tính của ngươi cảm thấy rất hứng thú. Thần tính của ngươi rất thú vị, nửa Phật nửa Ma, nhất định có thể làm cho ta đuổi một đoạn thời gian nhàm chán...

- Ta lần này tới là hướng Thánh Hậu chúc mừng.

Thánh Phật trên Hồng Liên không sợ chút nào, mỉm cười nói:

- Ta phụng một vị tồn tại chi mệnh, đến đây báo cho Thánh Hậu, vị tồn tại kia đã chuẩn bị thỏa đáng, lập được tế đàn, chuẩn bị ở trong hạo kiếp đem tất cả Thần Ma tử vong huyết tế tới sống lại Thánh Hậu. Hắn kính xin Thánh Hậu an tâm một chút chớ nóng, chậm đợi sống lại một khắc kia. Vị tồn tại này để cho tiểu phật báo cho Thánh Hậu, hắn là cố nhân của Thánh Hậu, sẽ không đối địch với Thánh Hậu.

- Cố nhân?

Trên mặt Thiên Mẫu Thánh Hậu hiện ra nụ cười, ánh mắt chớp động, cười nói:

- Cho dù là cố nhân, cũng có mang vào chút ít điều kiện a?

- Điều kiện tự nhiên là có.

Thánh Phật khẽ mỉm cười nói:

- Chỉ là giúp vị tồn tại này diệt trừ một chút chướng ngại vật mà thôi, hơn nữa chướng ngại vật của lão nhân gia ông ta, cũng là cái đinh trong mắt Thánh Hậu.

Nụ cười trên mặt Thiên Mẫu Thánh Hậu càng ngày càng đậm, vuốt cằm

nói:

- Điều kiện tốt, điều kiện tốt. Tồn tại trong miệng ngươi kia, là Cực Nhạc a? Không nghĩ tới đường đường chánh nhân quân tử, hôm nay cũng bắt đầu biến tướng.

Thánh Phật không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận, cười nói:

- Về phần tiểu phật ta, cũng có một thỉnh cầu nho nhỏ, khẩn cầu Thánh Hậu thả ra mấy Thần Chủ, Thánh Hậu hẳn là không đến nỗi keo kiệt a?

Thiên Mẫu Thánh Hậu tâm tình thật tốt, phất tay cười nói:

- Ngươi đi chọn người đi, nhớ kỹ, không nên vượt qua ba. Vượt qua ba, ta liền sẽ đau lòng.

Thánh Phật cảm ơn, đi tới Thiên Ngục đệ tứ trọng, trước đem Tử Hư Thượng Nhân cứu ra nói:

- Tử Hư, còn có hai danh sách có thể theo ngươi ta cùng nhau rời đi Thiên Ngục, một mình ngươi chọn đi.

- Thượng nhân!

Đám người Lôi Công, Phong Hậu, Mục Tuyên đạo nhân, Tang Đạo Thần Chủ lại bị bắt giam cầm, giam trong lao ngục, nghe vậy rối rít từ Phong Cấm Đại Trận hiện ra khuôn mặt, kêu lớn:

- Thượng nhân, ta và ngươi là nhiều năm tri giao, lần này lại đồng sanh cộng tử, cứu ta!

- Cứu ta! Ta tất nhiên hiệu thân khuyển mã!

- Thượng nhân, ngươi còn nhớ rõ không? Ta còn mời ngươi uống qua rượu!

...

Tử Hư Thượng Nhân ánh mắt từ trên người bọn họ quét qua, ngay sau đó đi về phía những lao ngục khác, đột nhiên dừng ở trước một gian lao ngục, cười nói:

- Ngạc Vương Thần, theo ta đi ra ngoài thôi?

- Ta?

Ngạc Vương Thần ngạc nhiên, đứng ở phía trên Phong Cấm Đại Trận, vừa mừng vừa sợ nói:

- Ngươi lại cứu ta, mà không cứu người của ngươi?

- Chúng sinh ngang hàng, ở trong mắt tiểu phật không có sang hèn.

Tử Hư Thượng Nhân lại cười nói:

- Sau khi ngươi ra ngoài, chính là tôn giả dưới trướng của ta, đối với ta phải trung thành cảnh cảnh. Cứu bằng hữu ra, bằng hữu có giống như nô bộc sao?

Hắn đi thẳng về phía một lao ngục khác, trong lao ngục này cũng là một Ma Đạo cự phách, tên là Thiên Tuần Đại Ma chủ, lần này Thiên Ngục đại loạn, Ma Đạo cự phách này thôn phệ ngục thủ, luyện hóa ngục thủ đạo tắc, thực lực mạnh khôn cùng, là cường giả cùng Ngạc Vương Thần chạy song song.

- Thiên Tuần Ma Chủ, ngươi nguyện ý theo tiểu phật, cải tà quy chánh sao?

Tử Hư Thượng Nhân cười nói.

- Theo ngươi cải tà quy chánh?

Thiên Tuần Đại Ma ở trong Phong Cấm Đại Trận đứng dậy, cười hắc hắc nói:

- Nếu theo ngươi, kia mới không có cần thiết cải tà quy chánh.

Tử Hư Thượng Nhân quay đầu nhìn về phía Thánh Phật, hợp thành chữ thập nói:

- Ta chọn hai người này.

Trên mặt Thánh Phật lộ ra vui mừng chi sắc, cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1409: Chúng Sinh Ngang Hàng. (2)

- Tử Hư, ngươi không để cho ta thất vọng. Nếu ngươi bị hữu tình che đậy tuệ nhãn mà lựa chọn bằng hữu, vậy sẽ để cho ta thất vọng, lãng phí hai cái danh sách. Mà lựa chọn hai người này, để cho bọn họ đối với ngươi trung thành cảnh cảnh, mới là chính đồ.

Tử Hư Thượng Nhân lại cười nói:

- Chúng sinh ngang hàng, có người ác nhân, ở trong mắt ta cũng không khác biệt gì. Cứu ác nhân, giáo hóa ác nhân, hơn nữa có lợi cho tu hành, mới có thể bày ra phật hiệu khôn cùng.

Thánh Phật phất tay, đem Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần Đại Ma chủ cứu ra lao ngục, ba người đi lên Hồng Liên, Hồng Liên bay lên, chở bọn họ bay ra địa cung.

Đám người Lôi Công Thần Chủ, Phong Hậu cùng Mục Tuyên đạo nhân kinh ngạc, ngơ ngác nhìn bọn hắn rời đi, trong lòng đều là ủy khuất.

- Ở trong mắt Tử Hư đạo hữu cùng Thánh Phật, chúng ta còn không bằng Ngạc Vương Thần, Thiên Tuần Đại Ma chủ đại ác nhân bực này sao? Thị phi điên đảo, thị phi điên đảo...

Đô Thiên Thần Giới, Giang Nam đem mọi người trong Tử Phủ thích phóng đi ra, hướng Tú Vân Thiên Nữ nói:

- Ngươi cùng Phụ Triều Pháp Vương có cừu oán, không nên xuất đầu lộ diện, nếu không đưa tới Phụ Triều Pháp Vương, Đô Thiên ta quả quyết che không được ngươi. Ngươi tuy là Thần Tôn, nhưng còn lâu mới là đối thủ của Phụ Triều Pháp Vương.

Tú Vân Thiên Nữ gật đầu nói:

- Ta tất nhiên hiểu được, giáo chủ yên tâm.

Giang Nam hướng Tương Ngạn cười nói:

- Đạo huynh, nơi này chính là thánh tông ta, sau này đạo huynh chính là trưởng lão thánh tông ta, đừng làm như người xa lạ.

Tương Ngạn Thần Chủ đánh giá tòa Thần Giới này, sắc mặt khẽ biến, vội vàng nói:

- Giang giáo chủ, Thánh Tông ngươi ở Thần Giới rốt cuộc là Thần Giới nào?

- Đô Thiên Thần Giới.

- Chỗ ở của Tẩy Địa Thần Chủ Đô Thiên Thần Giới?

Tương Ngạn ngạc nhiên, liên tục dậm chân kêu lên:

- Ta còn không bằng ở lại Thiên Ngục, nhất định danh tiếng không thúi. Hôm nay vào Đô Thiên, cả đời này anh danh hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Đi theo hắn cũng không có thiếu Chân Thần, cũng là tồn tại đứng đầu trong Chân thần, từng cái từng cái cũng ủ rũ như cha mẹ chết.

Giang Nam khuyên lơn nói:

- Chư vị đạo hữu không cần thương tâm, hôm nay Đô Thiên Thần Chủ đã tu thành Thần Tôn, ở thần giới cũng là nhất phương đầu sỏ, thực lực không kém. Tẩy địa đầu sỏ cũng là đầu sỏ a!

- Lại đầu sỏ, cũng còn là một tẩy địa...

Đám người Tương Ngạn rơi lệ nói:

- Cả đời anh danh...

Giang Nam không khuyên nữa, thầm nghĩ:

- Đợi bọn họ từ từ thích ứng, sẽ tiếp nhận cái kết quả này.

Đám người Tú Vân Thiên Nữ, Tương Ngạn Thần Chủ gia nhập thánh tông, ở Đô Thiên tự nhiên khiến cho oanh động không nhỏ, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Tôn cũng bị kinh động, tự mình thiết yến, mở tiệc chiêu đãi mấy người. Những Đô Thiên các kỳ khác cũng lần lượt mở tiệc chiêu đãi mọi người, ba ngày một tiểu yến, năm ngày một đại yến, rất là náo nhiệt, cho dù là đám người Thiếu Soái, Ma Soái, cũng ở trong hàng ngũ mở tiệc chiêu đãi.

Các kỳ Kỳ Chủ đã hoàn toàn luyện hóa Đô Thiên Thần Tôn cho bọn hắn đạo tắc, Mão Thiên, Phong Hoa cùng Nguyên Ngọc ba vị Kỳ Chủ rõ ràng tu thành Thần Chủ, cũng là nhân vật tiểu đầu sỏ, không phải chuyện đùa.

Trong lòng mấy người Thiếu Soái cùng Ma Soái âm thầm kêu khổ, bọn họ là nhân vật siêu quần bạt tụy trong Thần Ma trẻ tuổi, ở trong Chư Thiên thanh danh hiển hách, tự nhiên không muốn ở lại Đô Thiên, tránh cho danh tiếng bị ô, bị nói đi tẩy địa.

Chẳng qua là, bọn họ có lòng rời đi, nhưng bị những Kỳ Chủ này cuốn lấy, không cách nào thoát thân.

Huống chi, Giang Nam là ân nhân cứu mạng của bọn hắn, thịnh tình không thể chối từ, bọn họ cũng chỉ có thể tạm thời lưu lại mấy ngày.

- Gần đây Đô Thiên ta có đi ra ngoài tẩy địa sao?

Giang Nam giữ lại mấy người này, lặng lẽ hướng Mão Thiên Kỳ Chủ nói.

Mão Thiên Kỳ Chủ cau mày nói:

- Gần đây Trung Thiên loạn hơn, Thần Giới đầu sỏ ủng hộ các thế lực lớn liên tục đại chiến, cơ hồ cách một tháng chúng ta liền phải xuất động một lần. Gần hai ngày nay, chúng ta liên tục xuất động hai lần.

- Lần sau sư huynh ra cửa tẩy địa, mang theo môn hạ của ta Vân Bằng cùng Tịch Trọng.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, cười nói.

Mão Thiên Kỳ Chủ không giải thích được ý nghĩa, không có qua mấy ngày, lại có đại chiến truyền đến, Mão Thiên Kỳ Chủ xuất động, Vân Bằng cùng Tịch Trọng nhận được Giang Nam phân phó, gia nhập Mão Thiên Kỳ ra khỏi Đô Thiên Thần Giới.

Hai người mới vừa rời đi Đô Thiên Thần Giới, lập tức vận chuyển ngụy Đế Hoàng Thần Thể, hóa thành bộ dáng Thiếu Soái Bồ Chiêu cùng Ma Soái Yến Công Tiển, rất là rêu rao.

Mão Thiên Kỳ Chủ ngạc nhiên, mang theo hai người chung quanh tẩy địa, không có qua mấy ngày, lại xuất động một lần.

- Giáo chủ, hai người ta ở chỗ này quấy rầy hồi lâu, cũng nên rời đi.

Thiếu Soái Bồ Chiêu cùng Ma Soái Yến Công Tiển thật sự ngốc không đi xuống, lần nữa hướng Giang Nam chào từ giả nói:

- Giáo chủ cứu giúp, hai người ta suốt đời khó quên, sau này nếu có sai sử xin cứ việc phân phó một tiếng!

Giang Nam cũng không giữ lại, đem hai người đưa ra Đô Thiên Thần Giới, lúc này Thiếu Soái cùng Ma Soái mới thở phào nhẹ nhỏm, liếc mắt nhìn nhau nói:

- Cuối cùng cũng rời đi Đô Thiên, nếu bị người thấy chúng ta ở lại Đô Thiên lâu như vậy, nhất định sẽ cho là chúng ta gia nhập Đô Thiên tẩy địa, khi đó cho dù nhảy vào Thiên Hà cũng rửa không sạch.

Hai người trải qua lần kinh nghiệm này, có thể nói cũng địch cũng hữu, dắt tay nhau ở thần giới du lịch, bất quá mấy ngày sau, hai người liền nghe được rất nhiều lời đồn đãi, phảng phất là nói hai người bọn họ gia nhập Đô

Thiên, trở thành dưới trướng Tẩy Địa Thần Tôn. Rất nhiều Thần Ma ánh mắt nhìn bọn hắn, cũng cùng lúc trước không hề cùng dạng, trong ánh mắt có chút khinh bỉ, trong lời nói có chút chế ngạo.

Thiếu Soái cùng Ma Soái hết sức giải thích, nhưng có người đưa cảnh tượng bọn họ tẩy địa lấy Thần kính nhiếp xuống, trước mặt người khác đem cảnh tượng trong Thần kính bày ra, quả nhiên trong kính quang Thiếu Soái, Ma Soái cùng nhiều Đô Thiên tẩy địa Thần Ma cùng nhau, rất là ra lực, hơn nữa hai người còn gặp người liền nói mình đã gia nhập Đô Thiên, vì thiên hạ Thương Sinh tẩy địa mà vẻ vang.

- Ta tẩy địa, ta tự hào!

Trong kính quang, vẻ mặt Ma Soái thâm trầm, trầm giọng nói.

Thiếu Soái cùng Ma Soái hai người kinh ngạc không dứt, thương nghị nói:

- Này hẳn là Huyền Thiên Giáo Chủ chuẩn bị ra tới, chúng ta đi tìm hắn!

Hai người hùng hổ xông vào Đô Thiên Thần Giới tìm Giang Nam, trong Huyền Thiên Thánh Tông, tiếng chuông dằng dặc chấn động, Giang Nam không gặp hai người, đang luyện chế một ngụm bảo chuông, rõ ràng là Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chuông, không có xoay người lại.

Thiếu Soái cùng Ma Soái chỉ đành phải lẳng lặng chờ chực, hai người trong lúc vô tình thấy Giang Nam luyện chế bảo vật này, vô số đạo tắc tung bay, đạo tắc diễn biến từng loại từng loại thần quyết phức tạp, dần dần tăng lên uy năng chuông lớn, loại thủ đoạn luyện bảo này thiên biến vạn hóa, tích chứa ảo diệu vô cùng, để cho hai người bọn họ như si như say.

Chương 1410: Làm Hại Hỗn Độn Giới. (1)

Giang Nam ở chỗ này luyện bảo, luyện chế mấy chục ngày, hai người liền đứng ở nơi đó nhìn mấy chục ngày, không có lên tiếng, vẫn không nhúc nhích.

Rốt cục, Giang Nam đem Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chuông luyện thành, toàn thân bảo chuông tím sắc, Thần chuông chính là một đầu Hỗn Độn Thiên Long quay quanh mà thành, trên Thiên Long Long Lân hiện ra từng đạo Hỗn Độn ký hiệu, tích chứa Hồng Mông Đại Đạo.

Mà trong cơ thể chuông ẩn chứa hắn đối thiên đạo giải thích, đem Thiên Đạo Bảo Chung dung nhập vào trong đó, bên trong chuông có Nhật Nguyệt Tinh Thần, Tinh Hà trụ quang, là hắn đem Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh dung nhập vào bên trong miệng Thần chuông này.

Miệng Thần chuông này chính là Thiên Thần chi bảo, uy năng so sánh với Thần Thông đơn thuần, thậm chí so sánh với Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông cũng cường đại hơn mấy lần!

Đang...

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, Bát Âm Chung nhẹ nhàng chấn động, thanh âm du dương truyền đến, đem Thiếu Soái cùng Ma Soái còn yên lặng ở trong lúc Giang Nam luyện bảo kia thức tỉnh.

- Hai vị, các ngươi quan sát lâu như vậy, nguyện ý bái nhập thánh tông ta không?

Giang Nam tay bày Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chuông, cười nói.

Thiếu Soái cùng Ma Soái bị thủ đoạn của Giang Nam thuyết phục, hơn nữa hôm nay chuyện tình bọn họ gia nhập Đô Thiên tẩy địa đã truyền khắp

Chư Thiên, trăm miệng cũng không thể bào chữa. Hai người liếc mắt nhìn nhau, khom người hạ bái nói:

- Bồ Chiêu, Yến Công Tiển, bái kiến giáo tôn!

Thiếu soái Bồ Chiêu cùng Ma soái Yến Công Tiễn gia nhập Huyền Thiên Thánh Tông, làm Giang Nam rất là vui mừng, hai vị thần ma trẻ tuổi này đều là hạng tài hoa hơn người, không kém hơn Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương, tiền đồ quảng đại, tất nhiên có thể cho Thánh Tông tỏa sáng vô cùng.

- Thánh Tông đệ tử, không thể vẻn vẹn chỉ cực hạn với Huyền Minh Nguyên Giới, đồng dạng cũng phải hấp thu nhân vật thiên tài chư thiên vạn giới, mới có thể làm Thánh Tông không ngừng lớn mạnh. Thánh Tông cường giả càng nhiều, ta có thể vận dụng lực lượng càng mạnh, ở trong hạo kiếp sinh tồn tỷ lệ cũng lại càng lớn!

Lần này Giang Nam trở lại Thánh Tông, cũng không có lập tức rời đi, mà là yên lặng tâm thần, luyện chế bảo vật có thể trấn giáo, Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chung chính là một trong số đó.

Hắn mới luyện chế khẩu Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chung này uy năng rất mạnh, thậm chí là gấp hắn tự mình thi triển Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông uy năng năm ba lần.

Giang Nam tự mình thi triển Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông, uy lực thẳng truy Thần Chủ, mà uy năng của Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chung là tranh đua Thần Chủ chi bảo, mấu chốt nhất chính là, cấp bậc khẩu thần chung này vẻn vẹn là Thiên Thần chi bảo, Thiên Thần liền có thể hoàn toàn thúc dục, giá trị muốn siêu việt Thần Chủ chi bảo đếm không hết!

Nếu không có như thế, cũng không có thể hấp dẫn Thiếu soái Ma soái tuổi trẻ tuấn kiệt bực này, làm bọn họ cam tâm tình nguyện bái nhập Thánh Tông.

Sau đó, Giang Nam lại luyện chế Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, trong đồ có Bỉ Ngạn Kim Kiều, vô luận lực phòng ngự hay là lực công kích, cũng cực kỳ kinh người, Giang Nam là luyện hóa Thái Âm Thái Dương lưỡng khỏa đại tinh làm mắt trận, địa thủy phong hỏa đứng ở hai bên cầu.

Tuy uy năng Thái Cực Đồ này rằng không bằng Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chung, nhưng thắng ở phòng ngự, hơn nữa lấy chín cấm đến đề thăng uy lực Thái Cực Đồ, thần cấm càng nhiều, uy lực càng mạnh, hiệu quả sẽ không kém cỏi so với Bát Âm Chung.

Hắn lại luyện chế Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt Kiếm, năm thanh thần kiếm, có thể tạo thành Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt Đại Trận, mỗi một thanh thần kiếm một mình tế lên, uy lực cũng kinh thiên động địa.

Trừ lần đó ra, còn có Tứ Tượng Thông Thiên Trụ, bốn căn thần trụ, có thể xây dựng Tứ Tượng Thông Thiên Đại Trận, mà thần trụ đơn thuần có thể lớn có thể nhỏ, cũng là uy năng vô lượng.

Còn có Thiên Địa Giao Trưng Trận Đồ, diễn biến thiên địa sơ khai, cảnh tượng lúc huyền hoàng phân mà chưa phân, ích mà chưa ích, chất chứa bản sơ đại đạo.

Còn có mười bốn kiện dị bảo, đao thương búa rìu, các loại thần binh, trong đó sáu kiện dị bảo làm một bộ nhỏ, xưng là Lục Hợp Thần Binh, tám kiện dị bảo làm một bộ nhỏ, gọi Bát Hoang Thần Binh, Lục Hợp Thần Binh cùng Bát Hoang Thần Binh hợp cùng một chỗ, đó là một bộ lớn, Lục Hợp Bát Hoang Binh Trận.

Hắn còn luyện chế Hoàng đồ, tuy là đồ, lại không phải là trận pháp, mà là pháp bảo lực công kích bá đạo vô cùng, pháp bảo này xuất thân từ Tử Viên Ma Đế Hoàng Đồ Táng Thiên Uyên Ma Kinh, trong đồ chính là tôn tôn Ma Đế, Thần Đế kính tượng, nhiều Thần Đế thần thông xây dựng mà thành, một khi tế lên Hoàng đồ, liền có thể hóa thành nhiều Thần Đế Ma Đế giết ra, rất là lợi hại.

Giang Nam lại luyện chế một ngụm Sâm La Ấn, Sâm La Ấn tuy có tên ấn, nhưng bản thể lại như là pháp tướng của Sâm La Ma Đế, một thân vạn cánh tay, vạn cánh tay nâng lên vạn ngục, một khi tế lên, như Sâm La Ma Đế đích thân tới.

Còn có một Tinh Hà Trụ Quang Ấn, bảo ấn này có tam trọng công hiệu, thứ nhất là dẫn động ngân hà lực, bàng bạc mênh mông cuồn cuộn, thứ hai là có thể phân giải, hóa thành ngân hà, đem đối thủ vây ở trong đó, lấy ngân hà trụ quang không ngừng luyện hóa, mà công hiệu thứ ba là làm cho người ta không tưởng được, lúc bảo ấn này tế lên có thể hóa thành một đạo tinh quang, chở chủ nhân trốn chạy.

Phi hành pháp bảo của những người khác, không phải châu thì là thuyền, hoặc là giống như mây trôi, mà dùng bảo ấn phi hành lại chưa từng thấy, mà Giang Nam lại cố tình luyện ra Tinh Hà Trụ Quang Ấn quái thai bực này, làm cho người ta mở rộng ánh mắt.

- Bây giờ còn khuyết thiếu chín đại thiên đạo chí bảo, luyện thành chín đại thiên đạo chí bảo phỏng chế phẩm, Thánh Tông ta trấn giáo chi bảo liền có thể không sai biệt lắm luyện thành.

Giang Nam có chút vui mừng nhìn mấy pháp bảo này, hướng Thi Hiên Vi cười nói:

- Sau này Thánh Tông đệ tử ta xuất môn du lịch, liền có thể mang theo một hai kiện trong mấy pháp bảo này, chỉ cần không gặp nơi hung hiểm như Thiên Ngục, những nơi hung hiểm khác cũng có thể miễn cưỡng ứng phó.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Hơn nữa theo tu vi cảnh giới của phu quân đề thăng, phẩm giai mấy pháp bảo này cũng có thể không ngừng đề thăng, mỗi một kiện pháp bảo cũng có thể tăng lên tới Thần Quân cấp bậc, mấy pháp bảo này xưng là trấn giáo chí bảo Thánh Tông ta, thực không đủ!

Ước chừng hai mươi chín kiện pháp bảo, tiêu phí hắn gần hai năm thời gian mới xem như hoàn toàn luyện thành, không chỉ có như thế, hắn ở trong hai năm thời gian này còn làm rất nhiều sự tình.

Hắn cùng với Thi Hiên Vi cùng nhau đề thăng uy năng Luyện Thiên Đại Trận, đem mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ hết thảy tăng lên tới Thiên Thần chi bảo, hơn nữa lĩnh ngộ ra Luyện Thiên Đại Trận thứ tư, thứ năm thứ sáu cùng thứ bảy Đế cấp công pháp, luyện chế bảy can chủ kỳ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1411: Làm Hại Hỗn Độn Giới. (2)

Hôm nay, hắn có loại tài lực khổng lồ này đến luyện chế mấy pháp bảo kia, bên trong Thiên Ngục thu hoạch, thậm chí làm của cải của hắn đủ để cùng Thần Quân tranh đua, nếu không phải cảnh giới không đến, hắn thậm chí ngay Thần Quân chi bảo cũng có thể luyện ra mấy bộ!

Mà hai năm thời gian này, hắn còn đem tu vi tăng lên tới Thiên Thần cảnh giới trung kỳ, trong tử phủ Hồ Lô Đằng cũng đem tất cả tiên quang hấp thu xong, gốc Hồ Lô Đằng này đã không hề sinh trưởng, nhưng trong cành lá cùng mạn đằng chất chứa đạo tắc càng ngày càng nhiều, càng ngày càng cao đẳng, tràn ngập uy năng thậm chí làm Giang Nam cũng cảm giác được tim đập nhanh.

Cũng may hắn không ngừng lấy đạo tắc cùng tinh khí của mình đúc Hồ Lô Đằng, làm gốc Hồ Lô Đằng này có một loại cảm giác cùng hắn khí huyết tương liên, nếu không Giang Nam ngay cơ hội chạm đến cũng không có, sẽ bị Hồ Lô Đằng chấn vỡ!

Hồ Lô Đằng dài ra rất nhiều mạn chi, từng căn mạn chi quán thông Tiên Giới, từ Tiên Giới lấy ra tiên khí, Hồ Lô Đằng lấy ra tiên khí đã không sai biệt lắm có thể đủ cho ngày thường tu luyện, nếu không Giang Nam cũng không có khả năng ở trong ngắn ngủn hai năm thời gian, liền đem tu vi tăng lên tới Thiên Thần trung kỳ cảnh giới.

Mà Thi Hiên Vi ở trong đoạn thời gian này cũng tu luyện đến Thiên Thần cảnh giới, cùng hắn cùng nhau tu luyện, vị giáo chủ phu nhân này cũng là lấy được nhiều ích lợi, thủy chung đuổi kịp bước chân của hắn.

Giang Nam luyện chế hai mươi chín kiện pháp bảo kia tuy rằng uy năng cường đại, nhưng đòn sát thủ chân chính vẫn là Luyện Thiên Đại Trận, hôm nay uy năng của Luyện Thiên Đại Trận ngay cả Giang Nam cũng cảm giác

được khiếp sợ, nếu hoàn toàn thúc dục, chỉ sợ Thần Tôn cũng công không phá được tòa đại trận này.

Chẳng qua, hoàn toàn thúc dục Luyện Thiên Đại Trận mười vạn tám ngàn mặt trận kỳ, cần pháp lực mặc dù là Giang Nam cũng không thể thừa nhận, phải muốn mười vạn cường giả cùng nhau thúc dục, mới có thể đem uy năng tòa đại trận này hoàn toàn phát huy.

Mà Thánh Tông thần ma tuy rằng từ từ tăng nhiều, nhưng đến nay chẳng qua mới chỉ có hơn hai trăm thần ma, khoảng cách hoàn toàn nắm Luyện Thiên Đại Trận trong tay còn có một đoạn cực kỳ xa xôi.

Hôm nay Thánh Tông từ Đô Thiên Thần Giới cùng Huyền Minh Nguyên Giới hấp thu đệ tử mới, không ngừng có nhân vật thiên tư xuất chúng gia nhập Thánh Tông, nhân khẩu càng ngày càng thịnh vượng, chẳng qua ở bên trong hạo kiếp, Thánh Tông phát triển vẫn là quá chậm.

Vợ chồng hai người nghỉ ngơi mấy ngày, Giang Nam không có chuyện gì làm, cười nói:

- Đạo Vương còn thiếu ta một đạo thần thông, thần thông này là bùa hộ mệnh, nếu có thể lấy lại một đạo thần thông, kia tự nhiên là hảo.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Phu quân, nếu ngươi đi đến chỗ Đạo Vương, Đạo Vương tất nhiên nói da mặt của ngươi quá dầy, dù sao đi nữa đạo thần thông kia của hắn cũng cứu ngươi một mạng, ngươi lại còn mặt dày nói hắn dùng thần thông đó để đánh vợ hắn.

Da mặt Giang Nam đích xác rất dầy nói:

- Này không liên quan đến da mặt dày hay không, mà là bảo mệnh, có thể cầu đến một đạo tự nhiên là tốt nhất, cầu không đến cũng không có tổn thất gì. Huống chi, Đạo Vương không phải người nhỏ mọn, nói không chừng có thể có thu hoạch.

Trong lòng Thi Hiên Vi khẻ nhúc nhích, lấy ra một mặt lệnh bài nói:

- Bỉ Ngạn Nữ Đế ban cho ta mặt lệnh bài này, nói là lệnh bài của Bỉ Ngạn Thế Giới, bảo ta cùng Lạc sư, Tịch đại ca thay nàng ở chư thiên vạn giới hành tẩu. Ta gần đây có nghiên cứu lệnh bài một chút, cũng phát hiện nhiều chỗ ảo diệu, trong lệnh bài này chất chứa vô lượng thần thông của Bỉ Ngạn Nữ Đế, cũng là một bùa hộ mệnh. Phu quân luôn luôn lịch lãm bên ngoài, không bằng ngươi mang theo ở trên người đi.

Giang Nam tiếp nhận lệnh bài, chỉ thấy trên lệnh bài khắc một con thuyền Bỉ Ngạn Thần Chu, thần thức hắn tinh tế tra xét, chỉ cảm thấy uy năng trong lệnh bài khủng bố vô cùng, rõ ràng cũng chất chứa một đạo thần thông của Bỉ Ngạn Thần Đế, nhưng ngoại trừ đạo thần thông này, còn có nhiều diệu dụng khác.

Qua thật lâu sau, Giang Nam trả lệnh bài lại cho Thi Hiên Vi, sắc mặt trịnh trọng nói:

- Lệnh bài này là cơ duyên của ngươi, Bỉ Ngạn Thần Đế đối với ta rất là khó chịu, mặc dù ở trong tay của ta thì ta cũng không thể vận dụng. Bỉ Ngạn Thần Đế đưa lệnh bài cho ngươi, thâm ý sâu sắc, nếu dùng lệnh bài để chắn tai họa, đó là đại tài tiểu dụng.

Hắn dĩ nhiên đem tác dụng của Bỉ Ngạn Lệnh Bài hiểu rõ nói:

- Thúc dục mặt lệnh bài này liền có thể gọi về Bỉ Ngạn Thần Chu, ngao du chư thiên vạn giới không nói chơi, tốc độ thiên hạ đệ nhất, chỉ có Thần Quân Thần Đế mới có thể đuổi kịp chiến thuyền này! Không chỉ có như thế, ngươi còn có thể thông qua lệnh bài, trực tiếp đi vào Bỉ Ngạn Thế Giới, trong Bỉ Ngạn Thế Giới chất chứa tiên quang tiên khí, hơn nữa thời gian trôi qua cùng ngoại giới rất là bất đồng, một ngày bằng ngoại giới ngàn ngày, ở nơi này tu luyện, hơn xa thần giới. Lấy cái nhìn của ta, phu nhân có thể thông qua lệnh bài đi vào Bỉ Ngạn Thế Giới, ở nơi đó đề thăng tu vi cảnh giới.

Thi Hiên Vi hoảng sợ, lẩm bẩm nói:

- Ta thật không có phát hiện mấy tác dụng này.

Giang Nam cười nói:

- Bỉ Ngạn Thần Đế thu ngươi làm ký danh đệ tử, khẳng định không muốn ký danh đệ tử của mình tu vi cảnh giới cùng thực lực quá thấp kém, cho nên hắn cho phép ngươi đi vào Bỉ Ngạn Thế Giới tu luyện. Ngươi xem lệnh bài quá nặng, ngược lại không dám thúc dục lệnh bài, sợ hư hao. Mà Tịch đại ca đối lệnh bài không coi trọng thế nào, phỏng chừng cũng sẽ không phát hiện lệnh bài diệu dụng. Nhưng nếu đổi làm sư tôn của ta, nàng liền tùy ý làm bậy, khẳng định đã sớm cân nhắc diệu dụng của lệnh bài đi ra.

- Trong tay Lạc sư, cũng có một lệnh bài.

Thi Hiên Vi cười nói.

Giang Nam há hốc miệng kinh ngạc, bật cười nói:

- Như vậy sư tôn của ta tuyệt đối sẽ không ở trong Huyền Hoàng Học Cung thành thành thật thật nán lại, nghĩ đến nàng giờ phút này tất nhiên ở trên Bỉ Ngạn Thần Chu, chẳng biết đang ở đâu làm nhiều việc ác.

- Hắt xì!

Hỗn Độn Giới, một chiến thần thuyền nhanh như điện chớp, cắt qua phía chân trời, phía sau vô số Tiên thiên thần ma bắt đầu khởi động, đều đuổi giết mà đến, Hỗn Độn Giới cùng những vũ trụ khác bất đồng, trong này man hoang mà cổ lão, vũ trụ cũng so với những vũ trụ khác nhỏ hơn, nơi nơi đều là hồng mông tử khí, tràn ngập ở bên trong đại lục cùng tinh không, giống như là khai thiên không thành, thiên địa quay về hỗn độn.

Trên Thần thuyền đứng một nữ thần ma uy phong lẫm lẫm, thúc dục Bỉ Ngạn Thần Chu bão táp mà đi, lẩm bẩm nói:

- Có người ở sau lưng nói xấu ta. Rốt cuộc là ai nhắc tới ta, khiến ta bị hắt xì...

- Nữ ma đầu chớ đi! Mau mau lưu lại thiếu công tử nhà ta!

Phía sau vô số Tiên thiên thần ma theo đuổi không bỏ, lớn tiếng kêu lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1412: Thà Chết Chứ Không Chịu Khuất Phục. (1)

Nữ ma đầu cầm lấy một khối hỗn độn hiếm quý, hỗn độn hiếm quý này không giống người thường, chính là một kỳ thạch hình dạng nụ hoa sen, tuy rằng là kỳ thạch, nhưng trong đó lại chất chứa uy năng khôn cùng, khủng bố vô cùng, chính mình liền có thể phun ra nuốt vào hỗn độn Hồng Mông khí, rất là kinh người.

Chỉ là khối hỗn độn hiếm quý này tuy rằng có thể tự chủ phun ra nuốt vào hồng mông tử khí, nhưng không có linh thức linh trí, vẫn là một khối phác thạch, chẳng qua Lạc Hoa Âm lại cảm giác được bên trong hoa sen có sinh linh đang dựng dục.

Hỗn Độn Giới cùng những vũ trụ khác bất đồng lớn nhất đó là sinh linh trong đó tuy rằng có thể kết hợp sinh sản con cháu, nhưng tồn tại cường đại chân chính là trời sinh địa dưỡng, huyết thống thiên nhiên cực kỳ cao, được gọi là hoàng tộc.

Giống như khối hỗn độn hiếm quý này là một trong số đó, là kỳ thạch của một thế lực hoàng tộc khổng lồ của Hỗn Độn Giới ôn dưỡng, ý định đào tạo ra tồn tại dị thường cường đại, lại không ngờ nữ ma đầu Lạc Hoa Âm này khống chế Bỉ Ngạn Thần Châu nhảy vào hoàng tộc cấm địa, đem khối hoa sen kỳ thạch này bắt đi, nhất thời chọc tổ ong vò vẽ, đưa tới Tiên thiên hoàng tộc vô số cao thủ đuổi giết.

- Lưu lại con ta!

Một thanh âm trầm trọng vang lên, chỉ thấy một Tiên thiên thần ma hiện lên, bàn tay to che trời, hướng Bỉ Ngạn Thần Châu bắt đi, rõ ràng là hoàng tộc bên trong Tiên thiên thần ma, đã tu thành Thần Tôn, nhưng so với Thần Tôn bình thường cường đại hơn chẳng biết bao nhiêu lần, chính là tồn tại cực đoan cường đại, thậm chí không kém Thần Quân!

- Tiên thiên thần ma thật sự là cường đại, chẳng qua đóa hoa sen này còn không có linh trí, không tính con của ngươi! Ta luyện thành hắn thành phân thân, nhất định sẽ mạnh đến rối tinh rối mù!

Tốc độ của Bỉ Ngạn Thần Châu đột nhiên nhanh hơn, chạy ra phạm vi bàn tay to này bao phủ, bão táp mà đi, Lạc Hoa Âm trạm ở đầu thuyền, tính toán nói:

- Ta từ chỗ Tử Xuyên học được Hồng Mông Tam Thánh Kinh, dùng hỗn độn hiếm quý luyện thành hai thế thân khác, nhất định so với phân thân càng mạnh, hơn nữa luyện thành Hồng Mông tam thánh, còn có thể tu luyện Lục Đạo Thiên Luân, mười tám hóa thân! Ha hả, nếu là mười tám Tiên thiên thần ma hóa thân. . . Lão nương muốn nghịch thiên !

Thời điểm Lạc Hoa Âm ở Hỗn Độn giới xen lẫn được phong sinh thủy khởi, Thi Hiên Vi cũng thông qua Bỉ Ngạn lệnh bài tiến vào Bỉ Ngạn thế giới tu luyện, mà vào lúc này, Giang Nam cùng đám người Phong Hoa Kỳ Chủ thản nhiên ra khỏi Đô Thiên Thần Giới. Phong Hoa Kỳ Chủ tế lên một mặt Thần Vương Kỳ, nhiều Thần Ma dưới trướng Phong Hoa Kỳ đứng ở trên kỳ, hướng Trung Thiên thế giới bay đi.

Trung Thiên thế giới lại có chiến loạn phát sinh, Nam Bộ Hoang Thành cùng Tây Hoang Phật Thành đại chiến, Tây Hoang Phật Thành xuất động hơn mười vạn phật binh cùng ngàn vạn Phật Môn tu sĩ, mà Nam Bộ Hoang Thành thì xuất động hơn mười vạn Man Tộc Thần Ma, tu sĩ cũng là đếm không hết, mấy trăm thần quốc tham chiến, các thần quốc lẫn nhau chinh phạt, trong đó Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ cũng là rất nhiều.

Bất quá trận đại chiến này đã kéo dài một thời gian ngắn, Thần Tôn cũng không xuất thủ, mạnh nhất cũng chỉ là Thần Chủ cấp bậc cường giả.

Nhưng mà, mấy trăm vạn tu sĩ cùng Thần Ma tạo thành đại trận, uy năng cũng không kém hơn Thần Tôn, đánh cho Trung Thiên thế giới tan vỡ, sinh linh chết không cách nào lường được, Thần Ma vẫn lạc cũng đếm không hết.

- Hôm nay Trung Thiên thế giới chính là một lò sát sinh Thần Ma, chiến loạn tần phồn, thậm chí xuất hiện mười mấy vạn Thần Ma cấp bậc đại chiến.

Phong Hoa Kỳ Chủ đứng ở trên kỳ, hướng Giang Nam nói:

- Gần đây huyên thật sự kỳ cục, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Tôn cũng xuất động mấy lần, tu bổ thiên địa thời không bị bọn người kia làm hỏng. Lần này, chẳng qua là tiểu đả tiểu nháo, chỉ là chiến dịch cấp bậc Thần Chủ, bất quá cũng xuất động trăm vạn tu sĩ, vạn Thần Ma, cũng may ta đã tu thành Thần Chủ, mặc dù Đô Thiên Thần Tôn không ra, ta cũng có thể tu bổ thời không, thanh tẩy chiến trường.

Giang Nam cười nói:

- Ta trở thành Kỳ Chủ tới nay, còn chưa từng suất lĩnh Huyền Thiên Bộ ta đi ra ngoài thanh tẩy chiến trường, thật là xấu hổ.

- Thần Tôn nói, ngươi là thỏ không ngồi trong hang, thành tựu tương lai còn trên chúng ta, vì vậy không can thiệp hành động của ngươi, chẳng qua là để ngươi đeo tên Đô Thiên ta mà thôi.

Phong Hoa Kỳ Chủ nhìn xuống phía dưới, cười nói:

- Đã đến Hoang Cổ Thánh Sơn.

Giang Nam xuống phía dưới nhìn lại, chỉ thấy trên Hoang Cổ Thánh Sơn, vô số tu sĩ đang ra sức lên núi, hướng Thần Giới leo tường, những tu sĩ này không biết bao nhiêu, từ xa nhìn lại, trên Hoang Cổ Thánh Sơn giống như có một đàn kiến ngọa nguậy.

- Những thứ kia là dân chạy nạn.

Phong Hoa Kỳ Chủ nhìn thoáng qua nói:

- Hôm nay Trung Thiên thế giới các thế lực lớn khai chiến, không chỉ có tứ đại thánh thành, còn có những thế lực lớn khác, sau lưng đều có Thần

Giới Thần Tôn làm chỗ dựa, hơn nữa Thánh Thiên Đại Tôn đã hết sức phát triển phạm vi thế lực, tiểu chiến không ngừng, đại chiến thường có, dân chúng lầm than. Không chỉ có tu sĩ, ngươi nhìn giữa sườn núi của Hoang Cổ Thánh Sơn, còn có thể thấy vô số người phàm cố gắng di chuyển đến trong thần giới.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Hoang Cổ Thánh Sơn quá cao, những người phàm tục kia cho dù đi lên một trăm năm, cũng mơ tưởng đi lên Thần Giới, đáng tiếc chính là họa loạn thật sự quá nghiêm trọng, bức bách được những người phàm tục phải thoát đi Trung Thiên thế giới. Từ Hoang Cổ Thánh Sơn chạy trốn tới Thần Giới, là hy vọng rời đi chiến loạn duy nhất của bọn hắn.

- Vì sao Bổ Thiên thần nhân không ngăn?

Trong lòng hắn yên lặng nói:

- Phải, Bổ Thiên thần nhân đều có tâm tư, hơn nữa cho những cường giả này đánh trận lẫn nhau, cũng có thể khôn sống mống chết, ở trong từng tràng đại chiến để cho cường giả nhận được đột phá, nhận được tấn chức, đợi chờ hạo kiếp lớn hơn nữa bộc phát, những cường giả ở trong chiến tranh này quật khởi, chính là tiền vốn đối phó địa ngục. Chẳng qua là cử động lần này đối với những người phàm tục cùng tu sĩ kia mà nói, thật sự quá tàn nhẫn. . .

Bổ Thiên thần nhân không có can thiệp Trung Thiên thế giới chiến đấu, là vì bồi dưỡng cường giả, thậm chí còn có ý nghĩ thật sớm lựa chọn Thần Đế ở trong đó.

- Người Đô Thiên lại đi ra ngoài tẩy địa .

Phong Hoa Kỳ Chủ khống chế Thần Vương Kỳ xuống phía dưới bay đi, đột nhiên Giang Nam nghe được một thanh âm nói:

- Ta nghe nói Giang giáo chủ cũng đi Đô Thiên Thần Giới, hôm nay thành tẩy địa giáo chủ.

- Ha ha ha ha!

Một thanh âm rất không có nhân phẩm vang lên:

- Giang đạo hữu thường ngày uy danh bực nào, hôm nay cuối cùng mất hết, nếu chúng ta thấy hắn, tất nhiên cao kêu một tiếng giáo chủ, đi ra ngoài tẩy địa. Làm cho hắn xấu hổ chết!

- Tam Khuyết, ngươi vừa nói như thế, ta nhất thời cũng tới hứng thú, muốn hung hăng xấu hổ hắn một phen.

Chương 1413: Thà Chết Chứ Không Chịu Khuất Phục. (2)

Lại có một thanh âm quen thuộc vang lên, cười nói:

- Giang giáo chủ cùng bọn người Hạo Thiếu Quân, Hoang Cảnh, Hi Hoàng thái tử đã sớm đi Thần Giới, mà chúng ta bất quá vừa tới, Thần Giới lớn như vậy, chúng ta nơi nào có thể trùng hợp đụng phải bọn họ như thế?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy đang cổ động chuẩn bị xấu hổ mình, đúng là mấy bạn xấu của mình, đám người Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh, Tam Khuyết Phật Đà, Diệu Đế Phật Đà cùng Âu Tùy Tĩnh, Hoa Trấn Nguyên.

Này mấy tên kết bạn mà đi, hẳn là cảm giác Trung Thiên thế giới thật sự quá loạn, khó có thể sinh tồn, bất cứ lúc nào cũng có thể chết ở trong Thần Ma đại quân giao chiến, cho nên mới đến Thần Giới tị nạn.

- Ta đoán chừng chúng ta đi Đô Thiên nhạo báng hắn, hơn phân nửa hắn cho chúng ta ăn bế môn canh.

Hoa Trấn Nguyên cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ vô cùng yêu quý thể diện, nơi nào sẽ cho chúng ta cơ hội nhạo báng hắn?

- Mấy vị đạo hữu, đến Thần Giới, các ngươi định đi nơi đâu?

Diệu Đế tiểu hòa thượng đề nghị nói:

- Nói sau, Thánh Phật cùng ta đồng xuất một môn, cũng là Vạn Phật Chi Chủ, Cực Nhạc lão tổ môn hạ. Nếu các ngươi không có nơi để đi, không bằng theo ta đi Trường Sinh Thiên, ta nghe nói Thánh Phật ở nơi đó kinh doanh rất không tệ, thường xuyên có Đại Phật giảng pháp truyền đạo, không

khí rất tốt, những Thần Giới Chư Thiên khác, sát phạt quá nhiều.

Tam Khuyết Phật Đà ánh mắt sáng lên, vui vẻ nói:

- Đại Phật nhiều, mộ phần cũng là rất nhiều, cùng đi cùng đi!

Mấy người thương nghị đã định, đang muốn từ Hoang Cổ Thánh Sơn bay đi, đột nhiên chỉ thấy sắc trời nhất thời ảm đạm xuống, một mặt đại kỳ che khuất bầu trời, hướng phía dưới tịch quyển, đem mấy Thần Ma này hết thảy bắt hết, cho dù là Hoa Trấn Nguyên giỏi về bỏ chạy nhất cũng không thể chạy trốn.

Đám người Tam Khuyết kinh hãi, chỉ cảm thấy thiên hôn địa ám, thiên toàn địa chuyển, sau một khắc trước mắt phát sáng, chỉ thấy nhóm người mình rơi xuống ở trên một mặt đại kỳ, bốn phía là Đô Thiên thần binh thần tướng, từng cái từng cái sắc mặt bất thiện nhìn bọn hắn.

Đám người Tam Khuyết Diệu Đế mọi nơi nhìn lại, đợi thấy Giang Nam, không khỏi yên lòng, Hoa Trấn Nguyên nói giỡn nói:

- Giáo chủ, đi tẩy địa sao?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, quát lên:

- Trói lại!

Bốn phía nhiều Đô Thiên thần binh thần tướng lập tức như hổ lang nhào tới, không khỏi phân trần liền đem đám người Hoa Trấn Nguyên, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai ấn chặt, buộc chặt lại.

Diệu Đế vội vàng kêu lên:

- Giáo chủ, Hoa đạo hữu cùng ngươi nói giỡn, cần gì đánh người chứ?

Hoa Trấn Nguyên cả giận nói:

- Họ Giang, ngươi hận gậy đánh người, có gan buông ta xuống, ta cùng

với ngươi solo!

Âu Tùy Tĩnh cùng Thiệu Thiên Nhai cũng nói là đùa giỡn, không nghĩ tình quen biết cũ cũng nghĩ tình ở thường ngày gặp mặt.

Giang Nam mặt âm trầm, hướng Phong Hoa Kỳ Chủ nói:

- Làm phiền sư huynh đem mấy người này coi chừng, đợi đến Đô Thiên thần giới ta, để cho bọn họ cũng làm Thần Ma tẩy địa.

Phong Hoa Kỳ Chủ vui mừng quá đỗi, hướng đám người Hoa Trấn Nguyên cười nói:

- Đô Thiên ta đang thiếu nhân thủ, mấy vị cũng là nhân tài, nếu có thể gia nhập Đô Thiên ta, tất nhiên có thể vì thiên hạ thương sinh ra một phần lực!

- Họ Giang, ngươi đây là báo thù riêng!

Tam Khuyết Phật Đà cả giận nói:

- Để cho ta đào mộ móc mộ có thể, để cho ta tẩy địa, đánh chết ta cũng không làm!

- Thà chết chứ không chịu khuất phục!

Thiệu Thiên Nhai cứng ngắc lấy cổ nói.

Giang Nam đột nhiên nhoẻn miệng cười, ý bảo nhiều thần binh thần tướng mở trói cho mấy người, mời mấy người ngồi xuống, cười nói:

- Các vị đạo hữu bị sợ hãi, ta chẳng qua là muốn hù dọa các ngươi một chút, các ngươi đã không muốn gia nhập Đô Thiên, ta tại sao có thể miễn cưỡng? Đến, ta mời các vị một chén, cùng các vị đạo hữu nói chuyện tương giao.

Sắc mặt đám người Hoa Trấn Nguyên hòa hoãn xuống, riêng phần mình ngồi xuống, Diệu Đế cười nói:

- Giáo chủ, ngươi mới vừa rồi suýt nữa đem tiểu phật hù dọa chết, nếu tiến vào Đô Thiên tẩy địa, tiểu phật đời này là không mặt mũi nào trở về thấy Phật Chủ .

Khóe mắt Giang Nam run lên, rượu quá ba tuần, đột nhiên tế lên Thần Vương Kỳ, đặt ở trước mặt chư vị bạn tốt, cười nói:

- Các vị đạo hữu mời nhìn, kiện pháp bảo này của ta thế nào?

- Đây là pháp bảo mới vừa rồi đem chúng ta quấn lấy?

Đám người Hoa Trấn Nguyên tiến tới trước xem, Thiệu Thiên Nhai nghi ngờ nói:

- Mặt đại kỳ này, cùng Đô Thiên đại kỳ dùng để tẩy địa, hình như là cùng bộ. Đây là bảo bối cấp bậc gì?

- Tam thập lục trọng thiên Thần Cấm?

Âu Tùy Tĩnh dù sao cũng là xuất thân thế gia, thần thức dò xét, không khỏi hoảng sợ nói:

- Nhiều Thần Cấm như vậy, chẳng lẽ là Thần Tôn chi bảo?

- Thần Quân chi bảo mà thôi.

Giang Nam ha hả cười nói:

- Chỉ cần trở thành Đô Thiên Kỳ Chủ, là có thể lấy một mặt. Mặc dù không cách nào trở thành Kỳ Chủ, cũng có thể phân một mặt, bất quá cấp bậc thua kém một bậc, chỉ là Thần Tôn chi bảo mà thôi.

Đám người Thiệu Thiên Nhai, Hoa Trấn Nguyên một ngàn không tin, rối rít cười nói:

- Giáo chủ chớ nói giỡn, nếu như mỗi người một mặt Thần Tôn chi bảo, Thần Tôn chi bảo chẳng phải là muốn lạn đường cái rồi?

- Đô Thiên Thần Giới địa phương không lớn, há có thể phân mỗi người một mặt Thần Tôn chi bảo?

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhìn về phía Phong Hoa Kỳ Chủ, Phong Hoa Kỳ Chủ hiểu ý, trầm giọng nói:

- Các con, giương kỳ!

Rầm…

Phong Hoa Kỳ bộ nhiều Thần Ma rối rít giương động đại kỳ thuộc về mình, tinh kỳ phần phật, từng mặt đại kỳ dò ở trước mặt đám người Hoa Trấn Nguyên, mấy người nhất nhất kiểm tra, trong lòng khiếp sợ, hoảng sợ, Phong Hoa Kỳ bộ mấy trăm Thần Ma, quả nhiên mỗi người một mặt Thần Tôn cấp đại kỳ!

- Thần Tôn chi bảo, thật biến thành rau cải trắng sao?

Sắc mặt Tam Khuyết Phật Đà hôi bại, lẩm bẩm nói:

- Gia nhập Đô Thiên là có thể có một mặt Thần Tôn chi bảo, thậm chí Thần Quân chi bảo, như vậy ta còn bào mộ phần làm gì. . .

Giang Nam cười ha ha nói:

- Đô Thiên ta trên mặt mũi nhục nhã, nhưng trong bao tử cường tráng, thắng được những Thần Giới Chư Thiên khác đếm không hết, còn có mấy ngàn vạn năm bắt được đủ loại pháp bảo tàn phiến, đếm không xuể. Ta vốn là muốn cho các ngươi một chỗ tốt, cho các ngươi gia nhập Đô Thiên ta, tiếc rằng các vị đạo hữu đạo đức tốt, chí hướng cao xa, tiểu đệ lỗ mãng rồi. Các ngươi không muốn, ta dĩ nhiên không thể miễn cưỡng. . .

- Khác a!

Thiệu Thiên Nhai vội vàng nhảy dựng lên, kêu lên:

- Giáo chủ, nếu ngươi miễn cưỡng ta chút nữa, ta liền đáp ứng a!

- Phải phải!

Hoa Trấn Nguyên nghiêm mặt nói:

- Giáo chủ, ngươi miễn cưỡng chúng ta chút nữa đi!

Giang Nam ho khan một tiếng, cố mà làm nói:

- Các vị đạo hữu, nguyện ý vào Đô Thiên ta tẩy địa sao?

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, thần thức lặng lẽ trao đổi nói:

- Chúng ta tự nhiên không thể nào gia nhập Đô Thiên, hiện tại cố mà làm, trước lẫn vào Đô Thiên, thu vài đại kỳ liền đi. Cứ như vậy, Thần Tôn chi bảo Thần Quân chi bảo tới tay, mặt mũi cũng bảo toàn .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1414: Da Mặt Vô Địch. (1)

Đám người Hoa Trấn Nguyên kế hoạch đã định, Âu Tùy Tĩnh vỗ bộ ngực một cái thật mạnh, hào khí can vân nói:

- Có thể vì tẩy địa nghiệp lớn cống hiến một phần lực non nớt, ta nghĩa bất dung từ!

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, nâng chén nói:

- Ta mời các vị đạo hữu một chén!

Dứt lời, lặng lẽ hướng Phong Hoa Kỳ Chủ truyền âm nói:

- Đợi mấy tên này đến Đô Thiên, làm phiền sư huynh coi chừng bọn họ, không thể để cho bọn họ chạy mất.

Phong Hoa Kỳ Chủ vẻ mặt tươi cười, thần thức ba động nói:

- Ngươi yên tâm, Đô Thiên Thần Tôn là lão gian bực nào. . . ân, đa mưu túc trí? Chỉ cần bọn họ đi vào Đô Thiên ta, đời này là mơ tưởng chạy mất, làm bọn hắn khăng khăng một mực ở lại Đô Thiên.

Mấy người mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, đợi đi tới Trung Thiên thế giới, Giang Nam đứng dậy từ trên đại kỳ rời đi, chạy tới Đạo Vương Đại Thế Giới, ước chừng mấy ngày sau, Giang Nam đi tới chỗ hạch tâm của Đạo Vương Đại Thế Giới, nhiều Thần Đình chằng chịt.

- Thái Hoàng!

Con ngươi Giang Nam hơi co lại, nhìn về phía thiếu niên lông mi trắng đi tới kia.

- Giáo chủ, đã lâu không gặp?

Thái Hoàng Lão Tổ phong khinh vân đạm nói.

- Không việc gì, không việc gì.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười nói:

- Ta tới gặp Đạo Vương, còn làm phiền đạo đồng đi thông báo một tiếng.

Thái Hoàng Lão Tổ lơ đễnh, cười nói:

- Đạo Vương để cho ta tới nghênh ngươi, đi theo ta thôi.

Dứt lời, đi thẳng về phía trước.

Giang Nam nhắm mắt theo đuôi, Thái Hoàng nghiêng đầu đánh giá hắn, đột nhiên cười nói:

- Giáo chủ dĩ vãng nhìn thấy ta liền đánh sống đánh chết, vì sao hôm nay bình tĩnh như thế?

- Ta vốn là đem ngươi làm thành đối thủ, chẳng qua hiện nay đối thủ của ngươi sống lại, tự nhiên do hắn đến đối phó ngươi. Mà ta nhìn lại ngươi, đột nhiên cảm thấy ta đã không hận ngươi.

Giang Nam nhoẻn miệng cười, nhẹ giọng nói:

- Ta ngược lại cảm thấy ngươi rất đáng thương, ngươi hai bàn tay trắng, ăn nhờ ở đậu, để cho ta đối với ngươi khó nhắc tới nửa điểm hận ý cùng sát ý nữa.

- Ta rất đáng thương?

Thái Hoàng hơi ngẩn ra, cất bước đi thẳng về phía trước, lắc đầu cười nói:

- Ngươi quá trẻ tuổi, luôn coi thường ta, ngươi không biết khí phách trong ngực của ta. Tương lai, ngươi sẽ đối với ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

- Không biết lòng dạ khí phách của ngươi?

Ánh mắt Giang Nam chớp động, tinh tế suy tư, thật sự mình đối với Thái Hoàng lão tổ không hiểu rõ lắm, không biết lòng dạ khí phách của hắn. Tuy Giang Nam rất nhiều lần cùng Thái Hoàng đối kháng, thậm chí đem Thái Hoàng hai lần diệt môn, làm cho hắn rời khỏi Trung Thiên thế giới, đi Đạo Vương Đại Thế Giới, nhưng mà khát vọng của Thái Hoàng rốt cuộc là cái gì, hắn cũng không rõ ràng lắm.

- Ta không cần biết rõ lòng dạ khí phách của ngươi?

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Lúc trước, ngươi là núi cao ở trước mặt của ta không cách nào vượt qua, ta lấy ngươi làm mục tiêu, thậm chí có một lần ngươi biến thành tâm ma của ta, để cho ta cảm thấy ngươi to lớn cao ngạo mà không thể đánh bại. Bất quá đáng tiếc chính là, Thái Hoàng ngươi cũng không biết lòng dạ khí phách của ta, nguy nga hùng núi lúc trước kia, hôm nay trong mắt ta đã biến thành một mô đất, một bước là bước qua, chỉ là mô đất như ngươi quá nhỏ, để cho ta ngay cả tâm tư cất bước mà qua cũng không có. Tâm Ma lúc trước, đã biến thành một chướng ngại nho nhỏ bên trong kinh nghiệm nhân sinh của chúng ta, không còn tồn tại.

Hắn thần thái khoan thai, tâm tình có một loại đại thảnh thơi, nhẹ giọng cười nói:

- Địch nhân của ngươi vốn đã phục sinh, vô luận như thế nào, ngươi cũng cần lần nữa đối mặt hắn. Mà ta, đã không cần đem ngươi trở thành đối thủ.

- Tịch Ứng Tình sao?

Thái Hoàng lão tổ lộ ra vẻ suy tư, cười nói:

- Hắn sơ hở quá nhiều, chí tình chi nhân, luôn luôn quá nhiều khuyết điểm để cho ta khống chế. Giáo chủ ngươi cũng là người đồng dạng, người khác lúc nhìn ngươi, cảm thấy ngươi tao nhã có một không hai đương thời, mà

trong mắt ta, ngươi một thân đều là sơ hở, không chịu nổi một kích.

Giang Nam mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Thái Hoàng, tâm cảnh của ngươi không sứt mẻ, nhưng mà sơ hở lớn nhất của ngươi là chính ngươi. Tâm cảnh của ngươi hạn chế sự thành tựu của ngươi, cho ngươi vĩnh viễn cũng không cách nào đánh bại chính mình, cuối cùng nhất siêu thoát siêu việt.

Thái Hoàng lão tổ trong lòng chấn động, lộ ra sắc mặt kính nể, lại cười nói:

- Giáo chủ nói thâm ý sâu sắc, lời nói dấu diếm sắc bén, thụ giáo. Bất quá đánh bại chính mình siêu thoát siêu việt, nói dễ vậy sao? Ngươi chỉ là ngoài miệng nói mà thôi.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười mà không nói. Hai người trong lúc nói chuyện, đã đến Vân Tiêu điện của Đạo Vương, Thái Hoàng khom người nói:

- Lão gia, Huyền Thiên giáo chủ đã tới.

- Để cho hắn vào đi.

Trong điện truyền đến thanh âm của Đạo Vương.

- Giáo chủ, mời.

Thái Hoàng khom người nói.

Giang Nam cất bước đi vào Vân Tiêu điện, chỉ thấy tòa Thần Điện này lãnh lãnh thanh thanh, cùng thời điểm lần trước mình đến một cái bộ dáng, không có bất kỳ biến hóa nào, một Thần Nhân đắm chìm trong Thần Quang ngồi đó, Giang Nam đi vào trong điện nhìn lên vị Thần Nhân này, vẫn là cảm giác được mình vô cùng nhỏ bé.

Ở trước mặt Đạo Vương, hắn cảm giác mình như là con sâu cái kiến đứng ở dưới chân cự nhân.

Lần trước tới nơi này hắn vẫn là Thiên Cung cảnh giới tu sĩ, mà hôm nay hắn đã là thiên thần, thực lực tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng mà loại cảm giác kính sợ này lại không có chút giảm bớt nào.

- Giang tiểu hữu tới, cần làm chuyện gì?

- Ở bên trong Thần Quang, thanh âm của Đạo Vương truyền đến.

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, chỉ cảm thấy không tiện mở miệng, chẳng lẽ lại thật sự đối với vị Bổ Thiên Thần Nhân này nói ngươi dùng thần thông cho ta đánh bà nương ngươi, ngươi phải đưa ta một đạo thần thông khác?

- Loại vật da mặt này, là tuyệt đối không thể nhận, nếu không sẽ có hại chịu thiệt.

Giang Nam âm thầm cắn răng, hoành quyết tâm ra, cười nói:

- Lão tổ, ngươi ban cho ta sáu đạo thần thông, ta vốn là mọi cách bảo vệ, tiếc rằng lần trước đi Thiên Ngục gặp Thiên Mẫu Thánh Hậu, Thiên Mẫu Thánh Hậu nhìn thấy lão tổ ban cho ta thần thông, rất là động tâm, câu dẫn ra nỗi khổ tưởng niệm, vì vậy lấy đi một đạo, lại không đề cập tới chuyện của ta. Lão nhân gia nàng là thánh hậu, lấy đi ta cũng không nên đòi hỏi, vì vậy ta suy nghĩ, lão tổ cùng thánh hậu là nhất thể, có thể thỉnh lão tổ hỗ trợ, hướng thánh hậu đòi lại đạo thần thông này hay không?

- Da mặt của ngươi. . .

Đạo Vương ngồi ở bên trong Thần Quang trùng trùng điệp điệp trầm mặc nửa ngày, từ từ nói:

- . . . Đã không chê vào đâu được rồi. Sự kiện kia với ta mà nói coi như là gièm pha, lại bị ngươi nói đường hoàng như thế, để cho ta rất là hưởng thụ, nếu ta vẫn là Thần Đế, ngươi tất nhiên là một gian thần a dua nịnh hót nịnh nọt, quyền nghiêng vua và dân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1415: Da Mặt Vô Địch. (2)

Sắc mặt Giang Nam trở nên hồng, trong lòng thầm hận, da mặt tuyệt đối không có trọng yếu bằng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, thi lễ nói:

- Tử Xuyên một lòng trung trinh có nhật nguyệt chứng giám, thỉnh lão tổ rủ xuống lòng thương, cái đạo thần thông này?

Đạo Vương cũng im lặng, sau một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Giang tiểu hữu, đạo thần thông kia bị kích phát cũng là vì ngươi ngăn kiếp, cho ngươi miễn chết. Bất quá niệm tình ngươi đem chuyện gièm pha kia nói êm tai như vậy, ta liền phá lệ một lần, cho ngươi thêm một chút chỗ tốt.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, chỉ nghe Đạo Vương tiếp tục nói:

- Bất quá, chỗ tốt này của ta không thể lấy không, phải làm cho ta một chuyện.

Trong lòng Giang Nam căng thẳng, thăm dò nói:

- Xin hỏi lão tổ, chuyện này nguy hiểm hay không?

Đạo Vương cười nói:

- Cực kỳ nguy hiểm, cửu tử nhất sinh. Thậm chí, nếu như ta tự mình đi xử lý việc này, cái kia chính là thập tử vô sinh, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam lại càng hoảng sợ, quay người liền đi, cười khan nói:

- Lão tổ, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có việc, lão tổ cả ngày bận rộn, ta liền không quấy rầy rồi. . .

- Ta đưa cho ngươi chỗ tốt cũng là thật lớn.

Thanh âm của Đạo Vương từ phía sau truyền đến, cười nói:

- Nếu ngươi có thể làm tốt việc này, Chư Thiên vạn giới ta thừa nhận kiếp nạn liền muốn nhỏ hơn không biết gấp bao nhiêu lần, hơn nữa ta cũng sẽ thiếu ngươi nhân tình. Có thể làm cho ta nhớ ơn, chẳng lẻ Giang tiểu hữu không dừng bước nghe một chút rốt cuộc là chuyện gì sao?

Giang Nam dừng bước lại, cắn răng, quay người cười nói:

- Lão tổ trước nói một câu là chuyện gì, ta rất lo lắng.

Đạo Vương đối với tiểu tử này cũng là im lặng, dừng một chút, không nhanh không chậm nói:

- Ta không lâu suy diễn hạo kiếp, mơ hồ cảm thấy có một hồi đại kiếp nạn, để cho ta cũng hãi hùng khiếp vía, chỉ là bên trong địa ngục có người tài ba khống chế Địa Ngục Thiên Đạo chí bảo Minh Hải vạn ngục ấn, che mắt Thiên Cơ, để cho ta không cách nào suy tính ra rốt cuộc là đại kiếp nạn gì. Bất quá ngày trước ta cùng với Tiên Giới câu thông, mới từ trong miệng một cổ tiên biết được rốt cuộc là cái kiếp nạn gì.

Giang Nam lẳng lặng lắng nghe, Đạo Vương câu thông Tiên Giới, chỉ sợ là câu thông mấy tiên nhân năm đó đuổi giết Huyền Đô cổ tiên kia, Tiên Giới hư vô mờ mịt, không biết là gì, vốn lấy thủ đoạn của Đạo Vương, tự nhiên có thể cùng Tiên Giới cổ tiên bắt được liên lạc.

- Cổ tiên kia nói, sở dĩ Địa Ngục chậm chạp không có hướng Chư Thiên vạn giới ra tay, chủ yếu là kiêng kị những Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ Chư Thiên vạn giới.

Đạo Vương thản nhiên nói:

- Tiên Thiên Thần Ma thủ hộ ta Chư Thiên vạn giới, chính là Đế Tôn luyện, mỗi một con đều có được chiến lực gần tiên, thần thông quảng đại.

Chư Thiên vạn giới ta là đệ nhất tòa vũ trụ mà Đế Tôn mở ra, hao tốn bọn hắn tâm tư rất lớn, Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ vạn giới chưa trừ diệt, Địa Ngục liền không có nắm chắc công phá Chư Thiên vạn giới ta. Mà muốn diệt trừ những Tiên Thiên Thần này Ma, dùng thực lực của Địa Ngục không cách nào làm được.

Giang Nam gật đầu không thôi, Chư Thiên vạn giới cơ hồ mỗi một tòa thế giới đều có một đầu Tiên Thiên Thần Ma trấn thủ, lưng đeo thế giới ở trong vũ trụ ngao du, có quỹ tích đặc biệt của mình.

Những Tiên Thiên Thần Ma này số lượng nhiều, thực lực cường, có thể cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh đỉnh phong cường giả so sánh, nếu như hơn vạn Tiên Thiên thần ma phát uy, quả thực là chiến lực giống như Vô Địch!

Bất quá những Tiên Thiên Thần Ma này lại không có bao nhiêu linh trí, chỉ nghe từ thiên đạo điều khiển.

- Cho nên, trong địa ngục có người câu thông Tiên Giới, chuẩn bị mượn Tiên Giới ma tiên chi lực đối phó những Tiên Thiên Thần Ma này.

Đạo Vương nói:

- Ta nghe nói ma tiên những năm này luyện chế ra tiên phù, gần đây sẽ triệt để luyện thành, sau đó đưa cho Địa Ngục, đã có những tiên phù này, Địa Ngục sẽ quy mô xâm lấn, đem Tiên Thiên Thần Ma Chư Thiên vạn giới ta định trụ, sau đó đánh Chư Thiên vạn giới liền dễ dàng rất nhiều. Ma tiên sẽ không dễ dàng hạ giới, những tiên phù này hẳn là từ Tiên Giới bay ra, sau đó Địa Ngục cường giả tiếp dẫn, đem tiên phù hộ tống đến Địa Ngục. Cho nên, ta cần phải có người đi cướp lấy tiên phù.

Giang Nam rùng mình một cái, vội vàng lắc đầu nói:

- Tiên phù có thể trấn áp Tiên Thiên Thần Ma là quý trọng bực nào? Địa Ngục nhất phương khẳng định đối với mấy tiên phù này vô cùng quý trọng, ta đi cướp lấy tiên phù, chẳng phải là chịu chết?

- Là chịu chết, cho nên mới nói cửu tử nhất sinh.

Đạo Vương ha ha cười nói:

- Mặc dù Địa Ngục đối với tiên phù vô cùng coi trọng, nhưng cũng biết Chư Thiên vạn giới chúng ta tuyệt đối không để cho bọn hắn đạt được tiên phù, lại nói tiếp đều là đại lão sau lưng tranh phong. Nhưng vô luận đại lão nào nhảy ra, đều đối mặt với lực lượng công kích đạt trình độ cao nhất của đối phương, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mặc dù là ta tự mình đi đoạt, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Mà Địa Ngục nhất phương nếu phái ra Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, cũng là kết cục hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Đại lão Chư Thiên vạn giới ta không muốn chết, Địa Ngục Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng không muốn chết, cho nên Địa Ngục ngược lại sẽ không phái ra Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả Tiếp Dẫn tiên phù, mà là phái ra Thần Chủ Thần Tôn tiến đến Tiếp Dẫn, mà Địa Ngục chư đế thì ẩn núp trong bóng tối, bảo hộ tiên phù.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, lập tức minh bạch ý tứ của Đạo Vương, Địa Ngục Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả sẽ không ở ngoài sáng Tiếp Dẫn tiên phù, để tránh bị Đạo Vương các Bổ Thiên Thần Nhân đánh lén chí tử, cho nên phái ra Thần Chủ Thần Tôn tiến đến Tiếp Dẫn, Địa Ngục chư đế thì từ một nơi bí mật gần đó tiếp ứng.

Mà Chư Thiên vạn giới cũng có thể xuất động Thần Chủ Thần Tôn tiến đến tranh đoạt tiên phù, Đạo Vương các Bổ Thiên Thần Nhân thì ẩn núp trong bóng tối.

Vì vậy cái này liền xuất hiện hai trận đấu tranh, một hồi là bên ngoài đấu tranh, Chư Thiên vạn giới Thần Chủ Thần Tôn cùng Địa Ngục Thần Chủ Thần Tôn tiến đến Tiếp Dẫn tiên phù tranh đoạt tiên phù, một hồi là đấu tranh vụng trộm, Đạo Vương các Bổ Thiên Thần Nhân cùng Sâm La Ma Đế Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ở giữa đấu tranh!

Hai tràng đấu tranh này, Bổ Thiên Thần Nhân cùng Địa Ngục chư đế ở giữa đấu tranh còn thôi, sẽ không sinh tử, nhưng tràng đấu tranh bên ngoài

kia, nhất định sẽ thảm thiết dị thường, không biết bao nhiêu Thần Chủ Thần Tôn vẫn lạc!

- Lão tổ, ta mới là thiên thần, tham dự đến trong tranh đấu Thần Chủ Thần Tôn cấp bậc cường giả bực này, chỉ sợ cũng rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Trận ác chiến này, Địa Ngục nhất định phái ra Thần Chủ Thần Tôn mạnh nhất, có được không biết bao nhiêu pháp bảo uy lực vô biên, thậm chí có Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả dấu diếm thần thông bên trong Tử Phủ bọn hắn, phái ta đi lên, là đưa đồ ăn cho bọn hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1416: Hoàng Tổ Cùng Huyền Tổ. (1)

Đạo Vương cười ha ha nói:

- Đường đường Huyền Thiên giáo chủ, ngay cả Thiên ngục cũng dám xông, dám từ trong tay thánh hậu cứu người, chẳng lẽ liền không dám tham dự trận chiến này? Huống chi, pháp bảo của bọn hắn mặc dù nhiều, thực lực tuy mạnh, nhưng ta cũng không phải không ban cho ngươi thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, nhưng vẫn cảm thấy hữu tử vô sinh.

- Lần này Chư Thiên vạn giới ta, mười phái tám thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung Thần Chủ đều bị ta chọn trúng, còn có rất nhiều Thần Tôn, cũng không phải là chỉ có ngươi một người tiến đến.

Đạo Vương cười nói:

- Thực lực của ngươi tuy yếu nhất, nhưng có bọn họ, ngươi ngược lại không lo, bị công kích ít nhất.

Giang Nam cắn răng, đột nhiên cười nói:

- Lão tổ, chúng ta vẫn là trước nói chỗ tốt a. Ngươi muốn câu cá, dù sao cũng phải tống xuất chút mồi câu mới được.

- Tiểu hữu, ngươi tính tình này, đoán chừng cho dù ngươi đụng phải một con muỗi, cũng muốn nhào tới hung hăng hút con muỗi hai cái a.

Đạo Vương mỉm cười, cười nói:

- Cũng được, ngươi đi theo ta.

Hắn đứng dậy, một đạo kim kiều trải ở dưới chân, Giang Nam đi lên kim kiều, chỉ thấy sau một khắc cũng đã ra khỏi Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, bốn phía hư không thay đổi liên tục, lại đến tấm thời không kỳ dị chỗ Đạo Kim Ngọc Bàn kia.

Tấm thời không kỳ dị này, Đạo Kim Ngọc Bàn như cũ đang không ngừng oanh kích, đánh vào trong Hỗn Độn Hồng Mông, mà ở trong Hỗn Độn Hồng Mông phía dưới Đạo Kim Ngọc Bàn, như cũ phảng phất ma quái có gì ở trong đó phiên giang đảo hải, hơi thở bá đạo tuyệt luân bộc phát, hủy thiên diệt địa!

Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu không có Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp, "Ma quái" này chỉ sợ có thể phá hủy Đạo Vương Đại Thế Giới, đem tòa Đại Thế Giới này đánh cho chia năm xẻ bảy!

Lần trước hắn tới đây, chính là bức cảnh tượng này, bây giờ vẫn là bức cảnh tượng này, nghĩ đến Đạo Kim Ngọc Bàn cùng "Ma quái" trong Hỗn Độn Hồng Mông kia đã chống lại không biết bao nhiêu vạn năm, cho dù là Đạo Vương cũng không thể hoàn toàn hàng phục "Ma quái" kia.

- Đạo Vương dẫn ta tới nơi này, rốt cuộc là tính toán cho ta chỗ tốt gì?

Trong lòng hắn buồn bực.

- Ngươi có biết Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp cái gì không?

Đạo Vương đột nhiên cười nói.

Giang Nam lắc đầu, Bổ Thiên thần nhân này thản nhiên nói:

- Năm đó Cổ Tiên hạo kiếp, mười ba người chúng ta tách rời Cổ Tiên, chia ra trấn áp ở trong chư thiên vạn giới, mượn những thế giới cùng Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ thế giới này trấn áp tàn thể cùng pháp bảo mảnh nhỏ của Cổ Tiên. Bất quá trong chuyện này có chút tứ chi cùng mảnh nhỏ pháp bảo cực kỳ cường đại, cần cường lực trấn áp, mới có thể không để cho hắn chạy trốn, vì vậy bộ vị mấu chốt nhất, chúng ta đem chi trấn áp ở trong Đại

Thế Giới.

Giang Nam gật đầu, chỉ có Đại Thế Giới mới có thể trấn áp được thân thể cùng pháp bảo của Huyền Đô Cổ Tiên, nhưng mà cũng không an toàn, phải có Bổ Thiên thần nhân tới trấn áp. Tỷ như Huyền Minh Nguyên Giới đã từng là một Đại Thế Giới, nhưng bởi vì không có Bổ Thiên thần nhân trấn áp, hôm nay biến thành một tiểu thế giới bé nhỏ không đáng kể.

- Mà ta bị các đạo hữu khác tôn làm tồn tại mạnh nhất, cho nên bị người làm phiền, trấn áp chính là một phần Tiên Đỉnh.

Đạo Vương thở dài, cười khổ nói:

- Ngoại giới có truyền thuyết, nói ta phủ xuống đến Đạo Vương Đại Thế Giới, trấn thủ Đạo Vương Đại Thế Giới Tiên Thiên Thần Ma tự giác vô lực thừa nhận khí tức của ta, cho nên dời đi. Đây thật ra là truyền nhầm, tình huống chân thật là ta mang Tiên Đỉnh tàn phiến đến, trong đó tích chứa uy năng quá lớn, đối với Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ Đạo Vương Đại Thế Giới có thiên nhiên áp chế, cho nên nó mới đi.

Giang Nam nhìn về phía chỗ sâu trong Hỗn Độn Hồng Mông, chỉ thấy Hồng Mông thâm trầm, căn bản nhìn không thấy bên trong rốt cuộc là cái gì, trong lòng không khỏi hoảng sợ:

- Tiên Thiên Thần Ma có chiến lực gần Tiên, nói ít cũng là Hoàng Đạo Cực Cảnh đỉnh phong cường giả, ngay cả Tiên Thiên Thần Ma cũng có thiên nhiên áp chế, mảnh nhỏ Tiên Đỉnh này mạnh như thế nào?

Tiên Đỉnh theo lời Đạo Vương, hẳn là Tạo Hóa Tiên Đỉnh, Tạo Hóa Tiên Đỉnh trong tay Giang Nam chẳng qua là màng phôi, mà ở trong đó trấn áp Tiên Đỉnh lại là tiên gia trọng bảo chân thật, mặc dù chỉ là tàn phiến, nhưng mà không phải chuyện đùa!

- Ta trấn áp chính là một khối lớn nhất.

Đạo Vương thản nhiên nói:

- Năm đó Tiên Đỉnh bị đánh nát, nhiều mảnh nhỏ Tiên Đỉnh như cũ muốn đúc lại nhất thể, miệng Tiên Đỉnh này uy năng thật sự quá mạnh mẽ, quá mãnh liệt, nếu như đoàn tụ, không người nào có thể trấn áp. Cũng may có mấy vị Tiên Sư hỗ trợ, cuối cùng chúng ta vẫn còn là đem mảnh nhỏ Tiên Đỉnh trấn áp, chẳng qua là thiếu một khối.

Hắn suy tư nói:

- Chúng ta tìm tòi rất lâu, thủy chung không có tìm được mảnh kia chạy đi nơi nào, bất quá 5000 vạn năm qua, Tiên Đỉnh tàn phiến kia không có chạy đến làm ác, chúng ta cũng yên lòng...

- Chạy đến làm ác?

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Lão tổ, mảnh nhỏ pháp bảo làm sao có thể chạy? Làm sao còn có thể chạy đến làm ác? Coi như là mảnh nhỏ Tiên Đỉnh, cũng không thể có linh tính a?

Đạo Vương lắc đầu:

- Trong tay ngươi cũng có một tòa Tiên Đỉnh chi phôi a? Có thể thu Tiên Đỉnh chi phôi, ngươi tiền đồ bất khả hạn lượng. Chẳng qua là Tiên Đỉnh chi phôi trong tay ngươi, vĩnh viễn cũng không thể trở thành Tạo Hóa Tiên Đỉnh chân chính, ở trong mắt cao thủ chân chánh, cũng không trọng dụng. Bởi vì Tiên Đỉnh chi phôi của ngươi, thiếu hai dạng đồ vật.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Hai dạng đồ vật gì?

- Đồ sống.

Đạo Vương cười nói:

- Ngươi lấy Tiên Đỉnh ra.

Giang Nam tế ra Tạo Hóa Tiên Đỉnh, miệng Thiên Thần chi bảo Tạo Hóa Tiên Đỉnh này mới vừa xuất hiện, chỉ nghe trong Hỗn Độn Hồng Mông truyền đến một tiếng ầm vang, kinh thiên động địa, thậm chí đem khoảng cách này chấn hiện ra từng vết rách, tựa hồ là cảm ứng được hơi thở giống nhau, để cho "Ma quái" trong Hồng Mông rất là kích động.

Thời không đung đưa, từng đạo đạo tắc hiện ra, cùng Đạo Kim Ngọc Bàn đan vào, thiên uy Đạo uy, đấu đá xuống, trấn áp ở Hỗn Độn Hồng Mông.

Đạo Vương lơ đễnh, chỉ vào hai lỗ tai của Tạo Hóa Tiên Đỉnh nói:

- Hai lỗ tai Tiên Đỉnh chi phôi của ngươi, là tạo hình hai đại thủy tổ Yêu Thần 'Huyền' 'Hoàng' mà thành. Còn Tạo Hóa Tiên Đỉnh chân chính, hai lỗ tai kia là Huyền Tổ cùng Hoàng Tổ hai đại thủy tổ Yêu Thần nàêu Thần thủy tổ sống sờ sờ.

Hắn cười nói:

- Đế Tôn khai thiên tích địa làm phép vạn linh, chư thiên vạn giới vẫn còn là một mảnh hoang man, nơi nơi là Hồng Mông Tử Khí, dựng dục kỳ trân, Huyền Đô Cổ Tiên sưu tầm Hỗn Độn hiếm quý luyện chế Tạo Hóa Tiên Đỉnh, trong đó có hai Tiên Thiên thần linh đã ra đời linh tính sắp xuất thế, bị hắn luyện vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, trở thành một phần của Tiên Đỉnh.

Chương 1417: Hoàng Tổ Cùng Huyền Tổ. (2)

- Hai Tiên Thiên thần linh có Tiên Thiên Thần Ma huyết mạch, là vũ trụ mở chi sơ, có thủy tổ huyết mạch, vì vậy bị gọi là thủy tổ Yêu Thần, sau khi bị Huyền Đô Cổ Tiên tế luyện thành tiên gia chi bảo, Huyền Tổ cùng Hoàng Tổ cũng nhận được thành tựu phi phàm, gặp gỡ phi phàm. Phần số Tiên Đỉnh của ngươi, chính là thiếu hụt hai đại thủy tổ Yêu Thần này.

Giang Nam giật mình, đối với tình hình Huyền Đô Cổ Tiên luyện chế Tạo Hóa Tiên Đỉnh rất là hướng về, khi đó khắp nơi là bảo, Hỗn Độn kỳ trân khắp nơi đều có.

Chẳng qua là cái niên đại kia thật sự vô cùng Cổ lão, hiện tại sao, vĩnh viễn cũng không cách nào trở lại niên đại khắp nơi là kim kia.

Đạo Vương nhẹ giọng nói:

- Sau khi Cổ Tiên hạo kiếp, Tiên Đỉnh nghiền nát, Huyền Tổ từ Tiên Đỉnh bóc ra chạy thoát, Hoàng Tổ là bởi vì liên tiếp những bộ phận khác của Tiên Đỉnh, chưa kịp chạy trốn liền bị chúng ta trấn áp xuống.

Giang Nam nhìn về phía Hỗn Độn Hồng Mông dưới Đạo Kim Ngọc Bàn, thất thanh nói:

- Chẳng lẽ nơi này trấn áp chính là...

- Phía dưới này trấn áp chính là Hoàng Tổ thủy tổ Yêu Thần, tựa như Tiên không phải là Tiên, tựa như Thần không phải là Thần.

Đạo Vương thản nhiên nói.

Giang Nam gật đầu, tựa như Tiên không phải là Tiên, tựa như Thần không phải là Thần là thuyết minh tốt nhất cho Huyền Tổ cùng Hoàng Tổ

hai đại tồn tại này, bọn họ bất lão bất tử, có Tiên Thiên Thần Ma huyết mạch, lại có Thủy tổ huyết mạch, bị Huyền Đô Cổ Tiên luyện thành Tạo Hóa Tiên Đỉnh, có Tiên Đạo lại có Hồng Mông Đại Đạo, không phải là Thần không phải là Tiên, nhưng mà có thể Trường Sinh Bất Tử.

- Có Tiên Thiên Thần Ma huyết mạch, lại có Thủy tổ huyết mạch, hai loại huyết mạch này hỗn hợp ở chung một chỗ, chính là Tiên Thiên huyết mạch... Tiên Thiên huyết mạch, Tiên Thiên huyết mạch, thật giống như ta từ trong cơ thể Trường Nhạc công tử luyện ra thần huyết, liền có Tiên Thiên huyết mạch, là Trường Nhạc Cung chủ huyết mạch...

Trong lòng Giang Nam giật mình, từ trong Tử Phủ lấy ra một đoàn Tiên Thiên huyết mạch, trầm giọng nói:

- Đạo Vương mời nhìn, trong huyết mạch này có Huyền Tổ huyết mạch ở trong đó hay không? Đây là ta từ trong cơ thể Trường Nhạc công tử đề luyện ra huyết mạch, là thần huyết của Trường Nhạc Cung chủ. Trường Nhạc Cung chủ cùng Vị Ương Cung chủ là Quang Vũ Thần Đế Đế Hậu, thân tỷ muội, hai người các nàng có thể chính là con nối dòng của Huyền Tổ hay không?

Sắc mặt Đạo Vương ngưng trọng, nhận lấy một đoàn thần huyết này tinh tế xem xét, gật đầu nói:

- Đích xác là Tiên Thiên huyết mạch. Chỉ là ta cũng không có nghiên cứu qua Huyền Tổ huyết mạch, cũng không biết có phải là con nối dòng của Huyền Tổ hay không. Thời xa xưa cũng có Tiên Thiên Thần Ma cùng Tiên Thiên sinh linh lấy nhau, có Tiên Thiên huyết mạch lưu truyền tới nay, cũng không thể nói hai vị cung chủ chính là hậu nhân của Huyền Tổ. Bất quá chuyện này, cũng không thể không phòng...

Hắn trầm ngâm chốc lát nói:

- Nếu như hai vị cung chủ là hậu nhân Huyền Tổ, vậy thì đáng sợ, hắc hắc, tấm lưới này, thật là lớn...

Giang Nam gật đầu không dứt, nếu như hai vị cung chủ là hậu nhân Huyền Tổ, đây không phải là nói Quang Vũ Thần Đế cũng cùng Huyền Tổ có liên lạc, Huyền Tổ biến mất 5000 vạn năm, thời gian lâu như vậy, nhất định sẽ không không có việc gì.

Nếu như tồn tại này đang âm thầm bố trí chuyện gì, như vậy nhất định sẽ vô cùng kinh khủng!

Đạo Vương đem đoàn thần huyết kia trả lại cho Giang Nam nói:

- Chuyện này chẳng qua là ta và ngươi hoài nghi, tốt nhất không nên khoa trương. Lần này ta muốn đưa cho ngươi chỗ tốt, là để ngươi đi xuống, đi lấy chỗ tốt của mảnh nhỏ Tiên Đỉnh, có thể được bao nhiêu, đều xem vận mệnh của ngươi.

Giang Nam nhìn về phía Hỗn Độn Hồng Mông ở dưới Đạo Kim Ngọc Bàn, thất thanh nói:

- Đi xuống? Hạ đến trong Hỗn Độn Hồng Mông? Đạo Vương, ngươi để cho ta đi xuống cùng Hoàng Tổ nói chuyện phiếm sao? Ta đoán chừng ta mới vừa vào sẽ bị hắn ăn...

Hắn còn chưa nói xong, Đạo Vương nhẹ nhàng đẩy, Giang Nam thân bất do kỷ ngã vào trong Hỗn Độn Hồng Mông.

- Tiểu hữu, ngươi đàng hoàng ngốc ở dưới đi, ta cho ngươi ba tháng thời gian.

Đạo Vương cười nói, ngay sau đó chỉ thấy giữa hư không càng nhiều là đạo tắc từ trong hư không tràn ra, một mảnh đạo tắc dài hẹp cùng Đạo Kim Ngọc Bàn tương liên, thần quang như trụ, ầm ầm bắn rơi, ép vào trong Hỗn Độn Hồng Mông, rõ ràng là Đạo Vương tự mình thúc dục Đạo Kim Ngọc Bàn, trấn áp Hoàng Tổ trong Hồng Mông, cho Giang Nam cơ hội tiến vào Hồng Mông tìm kiếm mảnh nhỏ Tiên Đỉnh!

Mà cùng lúc đó, Giang Nam rơi vào trong Hồng Mông, nhất thời chỉ cảm

thấy áp lực khôn cùng đánh tới, bốn phía là Hồng Mông loạn lưu, các loại lực lượng đè ép tới!

Không chỉ có như thế, dẫn lực cường đại của Hồng Mông Tử Khí còn không ngừng kéo hắn hướng chỗ càng sâu, chỗ càng sâu áp lực mạnh hơn, áp lực là trở nên gấp mấy lần gia tăng!

Cơ hồ trong nháy mắt, Giang Nam liền cảm giác được thân thể thừa nhận áp lực khó có thể tưởng tượng, thậm chí đem nhục thể của hắn ép tới không ngừng thu nhỏ lại, tiếp tục như vậy đi xuống, tất nhiên sẽ ép tới thu nhỏ lại tới cực điểm, sau đó bạo chết!

- Hỗn Độn Giới Vực!

Ông...

Tam trọng Hỗn Độn Giới Vực triển khai, đem Giang Nam che ở trong đó, bất quá tam trọng Hỗn Độn Giới Vực này cũng đang không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng bị ép tới chỉ còn lại có hai ba trượng, mà Hồng Mông Tử Khí còn không có thấy đáy!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh!

Thân thể Giang Nam bị ép tới bùm bùm rung động, xương cơ hồ bị đập vụn, lúc này thanh quát một tiếng, đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh tế lên, Tiên quang rủ xuống, ngăn cản áp lực.

Qua một lúc lâu, hắn rốt cục tiến vào chỗ sâu nhất của Hồng Mông, rơi vào một cái không gian kỳ dị, mảnh nhỏ của Tạo Hóa Tiên Đỉnh khởi động ở trong không gian này.

Giang Nam rơi vào trên một khối đất bằng tàn phá, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy tại đây khắp nơi đều là hùng sơn bẻ gẫy, dòng sông khô cạn, đại địa bị oanh đến phá thành mảnh nhỏ, còn có bầu trời như là vải rách, từng sợi Hỗn Độn Hồng Mông khí tí ti từ chỗ tổn hại chảy ra.

Mà ở Thiên Ngoại, trong một mảnh không gian to như vậy chỉ treo hơn mười ngôi sao, số lượng không nhiều lắm, hơn nữa hơn phân nửa đã tàn phá không chịu nổi, phảng phất bị một hồi đại chiến đánh rớt vô số ngôi sao, chỉ còn lại có mấy khỏa này đọng ở trên bầu trời.

Tại đây cảnh hoang tàn khắp nơi, có rất nhiều thần binh lợi khí đứt rời, kiếm gãy nghiêng nghiêng cắm, tràn ngập sát khí thâm trầm, một cây đoạn kích cắm ở trên một tòa hùng núi, tòa hùng núi này đã chặn ngang bẻ gẫy, chỗ gãy lưu lại dấu vết bạo tạc nổ tung.

Còn có Thần Lô tan hoang rơi vào trong sơn cốc, Hỗn Độn Dị hỏa hừng hực từ trong lò tràn ra, không ngừng thiêu đốt, vĩnh viễn không tắt diệt.

Trừ lần đó ra, còn có thể chứng kiến rất nhiều thi hài Cự Thú không biết tên, một đầu Ma Thần đầu trâu thân người phơi thây ở phía trước Giang Nam, thi ngã trên mặt đất, như là một tòa hùng núi mỹ lệ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1418: Bảo Vật Trong Đỉnh. (1)

Ở phía trước thi thể cực lớn kia, còn có một cái đầu lâu, đầu lâu cường đại vô cùng, cao thấp tả hữu đều là mặt quỷ màu sắc rực rỡ, không biết là cái giống gì.

- Những thi thể này là nơi nào đến? Chẳng lẽ là năm đó ở bên trong cổ tiên hạo kiếp, những Viễn Cổ cường nhân chết ở dưới Tạo Hóa tiên đỉnh?

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực, cất bước đi thẳng về phía trước, bất quá bao lâu liền đi vào phía trước Ma Thần đầu trâu thân người chết mất kia, lập tức cảm giác được một cổ hung uy đập vào mặt, cực kỳ khủng bố.

Đây không phải Đế Uy, cũng không khác nhau lắm, hẳn là một Thần Quân thời xa xưa, bị Tạo Hóa tiên đỉnh trấn giết, thi thể rơi vào trong tiên đỉnh.

Mà khỏa đầu lâu ở trước mặt hắn kia, cũng là một đại cao thủ khó lường, mặc dù sau khi chết hơn năm ngàn vạn năm, như trước cường đại không thể tưởng tượng nổi, làm cho Giang Nam khó có thể tiếp cận.

- Hai người này, là Thần Quân bên trong địa ngục...

Giang Nam khẽ nhíu mày, hai Thần Quân hiển nhiên thực sự không phải là chủng tộc của Chư Thiên vạn giới, mà là Ma Thần tới từ địa ngục, chẳng biết tại sao sẽ chết ở trong đỉnh.

- Chẳng lẽ ngay cả Địa Ngục cũng tham dự đến bên trong trận đại chiến kia rồi hả? Bất quá Địa Ngục cùng Chư Thiên vạn giới gần đây không hợp, nếu chứng kiến Chư Thiên vạn giới gặp nạn, bọn hắn không bỏ đá xuống giếng cũng đã là thắp nhang thơm cầu nguyện rồi, như thế nào còn sẽ phái ra cường giả trợ giúp Chư Thiên vạn giới? Hẳn là, là lo lắng thành môn thất hỏa a? Hoàn toàn chính xác có khả năng này.

Giang Nam vượt qua hai Thần Quân di thể này, cũng không có cách nghĩ thu những thi thể này luyện chế pháp bảo.

Tuy nói bọn họ là Địa Ngục Thần Quân, nhưng dù sao cũng là vì ngăn cản hạo kiếp mà chết trận, bọn họ đều là anh hùng, thi thể anh hùng không để cho khinh nhờn.

Tuy Giang Nam không phải chính nhân quân tử, nhưng trong lòng còn có lương tri.

- Bất quá anh hùng lưu lại vũ khí, ngược lại có thể dùng một lát.

Hắn đi tới trước kiếm gãy, chỉ thấy thanh kiếm gãy này cao vút trong mây, sáng lóng lánh, sắc bén vô cùng, bị kiếm quang một chiếu, hắn thậm chí cảm giác được mình suýt nữa bị phách mở!

Kiếm khí có thể đả thương người, kiếm quang cũng có thể đả thương người, tuy đây chỉ là một thanh kiếm gãy, nhưng kiếm quang một chiếu chỉ sợ Chân Thần cũng muốn bị mất mạng, vô thanh vô tức bị trảm!

- Bảo kiếm này, hẳn là Thần Quân chi bảo a?

Giang Nam động dung, tế lên Tạo Hóa tiên đỉnh, bảo vệ quanh thân, tiến lên cố hết sức đem đại bảo kiếm này rút ra.

- Đáng tiếc, bảo kiếm này đại bộ phận uy năng đã tổn hại, đã không có trọng dụng, chỉ có thể dùng để chém người.

Hắn đem kiếm gãy nhét vào bên trong Tử Phủ của mình, đi về phía thần binh lợi khí khác, trong không gian mà mảnh vỡ Tạo Hóa tiên đỉnh hình thành, trên có Hỗn Độn Hồng Mông khí trấn áp, lại có tiên đạo quy tắc khắc chế, căn bản không cách nào phi hành, chỉ có thể đi bộ.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam thu mười kiện thần binh lợi khí, phần lớn có tàn khuyết, hơn nữa uy năng đã bị lau đi được thất thất bát bát, thầm nghĩ:

- Đạo Vương để cho ta tới đây, hắn không phải là vì để cho ta thu những tàn binh này a? Những tàn binh này giá trị mặc dù cao, nhưng còn không có cao đến trình độ có thể chống lại Thần Chủ Thần Tôn cấp đại chiến... Ân, đó là...

Hắn đứng ở trên một ngọn núi, chứng kiến cảnh tượng xa xa, thân hình chấn động, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được.

Chỉ thấy ở xa xôi chi địa, Hồng Mông tử khí tràn ngập, mà ở trung ương Hồng Mông tử khí thì phủ phục lấy một đầu Cự Long, Hỗn Độn Thiên Long!

Đầu Hỗn Độn Thiên Long này xương gãy gân đứt, thân hình cắt thành vài khúc, vẫn không nhúc nhích, không có nửa phần sinh khí!

- Trong tiên đỉnh Hồng Mông đại đạo ngưng tụ ra Hỗn Độn Thiên Long, Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông tồn tại thực hóa!

Trong lòng Giang Nam giật mình, hắn ở trước Tích Thủy nhai khắc đá trong Bỉ Ngạn thế giới lĩnh ngộ ra Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông, chỉ là một cái phù văn, mà Tích Thủy nhai khắc đá là Tạo Hóa tiên đỉnh oanh kích vách núi lưu lại lạc ấn mà thôi.

Mà ở trước mắt hắn, liền có một đầu Hỗn Độn Thiên Long chân thật tồn tại, Hồng Mông đại đạo ngưng tụ ra Hỗn Độn Thiên Long!

Đại đạo quy tắc trong Tạo Hóa tiên đỉnh chính thức, ngưng tụ ra sinh linh!

Cái gọi là Tạo Hóa, là có thể ban cho sinh vật mình sáng tạo tánh mạng, Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông mặc dù chỉ là một đạo thần thông, nhưng lại bị Tạo Hóa tiên đỉnh giao phó sinh linh, diễn biến ra tồn tại chân thật.

Tuy đầu Hỗn Độn Thiên Long này không hề có linh tính, trong đó không ít Hồng Mông đại đạo hủy ở bên trong trận cổ tiên hạo kiếp kia, Thiên Long

đã bị đánh chết, nhưng nếu có thể tham tường ra ảo diệu bên trong, Giang Nam Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông, tất nhiên có thể tăng lên mấy lần uy năng!

- Hô...

Giang Nam thật dài nhổ ra một ngụm trọc khí, rốt cuộc biết vì sao Đạo Vương để cho hắn tiến vào đây, tại đây hoàn toàn chính xác có rất nhiều chỗ tốt, đại Tạo Hóa không cách nào tưởng tượng!

Hắn không vội tiến đến quan sát Hỗn Độn Thiên Long, dõi mắt trông về phía xa, hướng chỗ xa hơn nhìn lại, sau đó hắn chứng kiến tiên quang trùng trùng điệp điệp, bên trong tiên quang có một tiên thụ bẻ gẫy, hình như là cây nguyệt quế, hẳn là tiên đạo pháp tắc trong tiên đỉnh ngưng tụ thành, bị hủy trong chiến đấu, trong đó tràn ngập tiên đạo.

Hắn chứng kiến Thần Lô trong Viễn Cổ sơn cốc, trong lò Hỗn Độn Dị hỏa thiêu đốt, bên trong có một đầu Kim Ô chết mất, Hỗn Độn Kim Ô.

Chỗ xa hơn, còn có tiên quang chồng chất, bên trong có một mặt bình phong tàn phá, còn có chỗ ngũ thải hà quang bốc hơi, có một đầu Thải Phượng chết mất.

Mà ở địa phương khác, còn có chủng chủng Hỗn Độn Hồng Mông bắt đầu khởi động, tiên quang bay vút lên, có đủ loại dị vật, có kỳ trân, có Hỗn Độn dị vật, thình lình đều là tiên đạo, Hồng Mông đại đạo quy tắc Tạo Hóa mà ra sinh linh cùng quy tắc pháp khí, sau khi lọt vào đại phá diệt hình thành đủ loại dị tượng!

- Những này đều là trong tiên đỉnh tàn phiến chất chứa tiên đạo Hồng Mông đại đạo thực hóa thể hiện, chất chứa tri thức giải thích vô biên, uy năng vô biên, sau khi tìm hiểu, liền có thể lĩnh ngộ ra tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo chất chứa trong đó!

Trong nội tâm Giang Nam rung động thật sâu, lập tức tâm niệm vừa động,

kiếp trước chân thân kiếp sau chân thân đi ra, phân biệt đi về Hỗn Độn Thiên Long cùng Nguyệt Quế tiên thụ, lại có một hóa thân đi ra, đi về hướng dị vật bên trong tiên quang cùng Hồng Mông, phân biệt nghiên cứu.

- Đạo Vương cho ta thời gian quá ngắn, chỉ có ba tháng thời gian, không để cho ta từng cái nghiên cứu, chậm rãi nghiên cứu. Cũng may ta có hóa thân, chân thân quá nhiều, nếu không ở chỗ này thu hoạch cũng không phải rất lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1419: Bảo Vật Trong Đỉnh. (2)

Giang Nam cất bước đi thẳng về phía trước, cũng không có đi về hướng những tiên quang Hỗn Độn dị tượng kia, mà là hướng địa phương khác trong Tạo Hóa tiên đỉnh tàn phiến không gian đi đến. Có những chân thân hóa thân kia của hắn đến nghiên cứu, thu tiên quang, hắn có thể rảnh tay đi xem mảnh không gian này còn có ảo diệu gì.

Tiên quang là vật tất thu, tiên quang trên đời hiếm có, Giang Nam bắt giữ Trường Nhạc công tử, cũng không quá đáng chỉ có thể vơ vét Quang Vũ Thần Đế hai mươi bảy đạo tiên quang mà thôi, loại bảo vật này đã không thể dùng thần vật để hình dung, đã có thể xưng là tiên vật!

Hơn nữa, hồ lô của hắn đã đem hai mươi bảy đạo tiên quang kia hấp thu hoàn tất, dây hồ lô muốn tiếp tục phát triển, liền phải thu càng nhiều tiên quang đến tẩm bổ đào tạo.

Tiên quang bên trong thế giới Tiên đỉnh toái phiến, đối với hắn rất là trọng yếu.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam chứng kiến trong không gian tiên đỉnh xuất hiện một khối hình núi lớn, rõ ràng là ngôi sao từ trong không gian tiên đỉnh trụy lạc, chỉ là nghiền nát mất, thượng diện còn có rất nhiều tiên đạo phù văn.

Hắn thử thử, không có thể đem mảnh vỡ ngôi sao này giơ lên, chỉ phải thở dài một tiếng, lưu luyến ly khai.

- Tiên Giới ngôi sao, nếu như có thể lấy đi nện người, Thần Chủ Thần Tôn cũng sẽ bị đập một cái dẹp a?

Mảnh không gian này không lớn, tối đa chỉ là phạm vi nghìn vạn dặm, bất quá không thể phi hành, nghìn vạn dặm không gian này liền lộ ra cực kỳ bao

la rồi.

Nếu là người bình thường, đừng nói ba tháng, cho dù ba năm cũng mơ tưởng đem nơi đây du lịch một lần, cũng may Giang Nam thực sự không phải là người bình thường, tuy bị hạn chế phi hành, nhưng cước bộ của hắn như trước cực nhanh, bước chân một bước, liền vượt qua hiểm núi ác nước, ánh mắt quét qua, liền có thể đem bốn phía hết thảy xem ở trong mắt, phân tích rõ bảo địa cùng hiểm địa.

Bất quá, tại đây có chút bảo vật hắn cũng không cách nào thu, ví dụ như Hỗn Độn Dị hỏa.

Hỗn Độn Dị hỏa cực kỳ hiếm có, giá trị vô lượng, như chỉ có một đóa hỏa diễm hắn còn có biện pháp thu, nhưng tại đây Hỗn Độn Dị hỏa là Thần Lô cùng Hỗn Độn Kim Ô tràn ra Dị hỏa, thế lửa lan tràn cả sơn cốc, trở thành một biển lửa, Dị hỏa nối thành một mảnh, còn chưa tiếp cận, chỉ sợ Giang Nam sẽ bị thiêu chết rồi.

- Khí tức thật cường hoành!

Giang Nam đi tới trung ương phiến tàn phá thế giới này, về phía trước nhìn lại, không khỏi động dung, chỉ thấy phía trước Thần Quang như trụ, từ trên trời ầm ầm trụy lạc, Thần Quang huy hoàng đem một Yêu Thần đỉnh thiên lập địa đính ở bên trong Thần Quang, một con rồng một con phượng đem Yêu Thần kia quấn quanh, buộc chặt rắn rắn chắc chắc, để cho hắn không cách nào nhúc nhích, rõ ràng là Đạo Kim Ngọc Bàn Thần Quang hóa thành Long Phượng, đem Hoàng Tổ vị Thủy tổ Yêu Thần này định trụ.

Khí tức vị Thủy tổ Yêu Thần này vô cùng khủng bố, vô cùng cường đại, thậm chí để cho Giang Nam run rẩy sợ hãi, tựa hồ hắn lơ đãng tản mát ra một đám khí tức, liền đủ để đem Giang Nam chấn vỡ!

Thân hình của hắn phong cách cổ xưa mà to lớn cao ngạo, bốn chân bốn tay, bốn đầu tứ phía, tứ phía có mặt người, mặt thú, mặt ma, mặt điểu, bốn chân có chân người, chân thú, chân ma, chân điểu.

Huyết thống của hắn cao quý cổ xưa, thuần khiết vô cùng, là Tiên Thiên huyết mạch thuần túy nhất, chất chứa Tiên Thiên Thần Ma cùng Tiên Thiên sinh linh huyết mạch, là Thủy tổ cấp nhân vật!

Toàn thân hắn là phù văn đồ án vô cùng thần thánh mà thần bí, Hỗn Độn phù văn cùng tiên đạo phù văn huyền ảo cao thâm quấn quanh thân, hoàn mỹ kết hợp, tùy ý Đạo Kim Ngọc Bàn Thần Quang cường đại như thế nào, thủy chung đều không thể luyện hóa hắn!

Hắn cho Giang Nam cảm giác, phảng phất là một Đạo Vương khác, nhưng cùng Đạo Vương cái loại khí tức như gió xuân quất vào mặt này bất đồng, khí tức của hắn cuồng dã mà bá đạo, trầm trọng mà thâm trầm, giống như vũ trụ tinh không thâm bất khả trắc.

Hoàng Tổ.

Thủy tổ Yêu Thần tọa trấn tiên đỉnh!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Nếu có thể nghiên cứu vị Hoàng Tổ này, thu hoạch chỉ sợ so với dị tượng khác thu hoạch càng lớn. Ân, bên kia là tiên khí!

Thân hình hắn rung mạnh, ánh mắt rơi vào cách đó không xa đạo Thần Quang này, chỉ thấy tiên khí ngưng tụ thành biển lớn mênh mông, không ngừng có tiên khí từ trong hư không thẩm thấu mà đến, dĩ nhiên là mảnh vỡ Tạo Hóa tiên đỉnh hình thành hư không, cùng Tiên Giới có cộng minh kỳ lạ, từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí!

- Hoàng Tổ hẳn là dựa vào mảnh nhỏ Tiên Đỉnh trộm lấy tiên khí, mới có thể cùng Đạo Kim Ngọc Bàn đối kháng hơn năm ngàn vạn năm!

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, vội vàng đuổi đi qua, trong lòng thình thịch đập loạn:

- Đây mới là tạo hóa lớn nhất!

Hồ Lô Đằng của hắn mặc dù có thể từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí, nhưng mà trộm lấy tiên khí cũng không nhiều, chẳng qua là miễn cưỡng có thể cung cấp nó vào Giang Nam dùng, nếu muốn nhanh chóng tăng lên tu vi, vậy thì xa xa không đủ dùng, mà tiên khí ở trong đó là mảnh nhỏ Tạo Hóa Tiên Đỉnh từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí, số lượng rất nhiều, đầy đủ để cho hắn nhanh chóng tăng lên tu vi, để cho tốc độ tu luyện của hắn tăng lên mấy lần cho tới mấy chục lần!

Tranh đoạt tiên phù, xuất động là nhân vật siêu quần bạt tụy trong Thần Chủ Thần Tôn, từng cái từng cái cường đại vô cùng, hắn một Thiên Thần tham dự đến trong đó, tự thân khó bảo toàn, nhưng nếu như có thể mượn tiên khí đủ nhiều tu luyện, tăng lên tu vi cảnh giới của mình, chỉ sợ không thể tăng lên tới Chân Thần cảnh giới, cũng có thể để cho tu vi bản thân thâm hậu sáu bảy lần, nhiều chút thực lực tự vệ!

Bất quá bao lâu, hắn liền tới đến trong tiên khí, Hỗn Độn Giới Vực triển khai, điên cuồng thôn phệ Tiên quang, luyện hóa làm đạo tắc pháp lực, tu vi bản thân lập tức bắt đầu tăng cao, tốc độ nhanh làm cho người khác chắc lưỡi hít hà.

Thiên Thần cảnh giới này rất là khổng lồ cùng phức tạp, muốn đột phá, tốn hao thời gian cũng cực kỳ dài, thậm chí có người yên lặng ở cảnh giới này mấy ngàn năm cũng không thể đột phá.

Chủ yếu nhất hạn chế có các mặt, một là tư chất, tư chất chưa đầy, sẽ hạn chế thành tựu, cần tốn hao so sánh với người khác nhiều ra trăm ngàn lần cố gắng, hơn nữa cũng chưa chắc liền có thể đột phá, tu thành Chân Thần.

Hai là công pháp, cấp bậc công pháp không cao, cũng không cách nào đột phá, đột phá đến Chân Thần, thì phải có công pháp cấp bậc Chân Thần trở lên, nếu không không cách nào đột phá.

Ba chính là ngộ tính, Thiên Thần lột xác thành Chân Thần, cần đem Thần Thông đạo tắc hóa thành Đại Đạo đạo tắc, Thần Thông hóa thành Đại Đạo, trong đó cần lĩnh ngộ ra Đại Đạo đầy đủ, từng đạo Thần Thông diễn biến

thành Đại Đạo, ngộ tính yêu cầu cực cao.

Bốn mới là tài nguyên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1420: Bắt Cá Hai Tay

Tài nguyên không đủ nhiều, căn bản không cách nào làm cho Thiên Thần tu thành Chân Thần, Thiên Thần dùng linh khí linh dịch đã không cách nào tu luyện, nhiều nhất chỉ có thể đền bù pháp lực hao tổn, nhất định phải sử dụng linh thạch cấp bậc cao hơn, linh thạch tích chứa năng lượng mạnh hơn, càng thêm tinh thuần, một khắc đột phá thành Chân Thần kia, cần tiêu hao linh thạch sổ dĩ ức kế.

Đối với Giang Nam thổ hào bực này mà nói còn thôi, hắn linh thạch rất nhiều, những đầu sỏ đệ tử khác cũng có đầy đủ linh thạch, nhưng đối với những Thiên Thần bình thường khác mà nói, liền cần dùng mấy ngàn năm cho tới vài ngàn năm đi tích lũy linh thạch!

Đây chính là hiện trạng Thần Giới, Thiên thần bình thường muốn đột phá, liền cần cẩn trọng, tân tân khổ khổ tích lũy, mà thế gia đại phiệt đệ tử thì có thể thong dong đột phá, dùng thời gian ngắn ngủi hơn, tư chất nguyên tốt hơn, nhanh hơn tăng lên cảnh giới. Thiên thần bình thường muốn đột phá cảnh giới, liền chỉ có thể bám vào dưới trướng thế lực lớn, đạt được tài nguyên.

Tứ đại hạn chế này, đối với Giang Nam mà nói cũng không là vấn đề, nhưng muốn tốn hao ba tháng liền tăng lên tới Chân Thần cảnh giới còn là không thể nào, hạn chế lớn nhất chính là Thần Thông đạo tắc hóa thành Đại Đạo đạo tắc.

Này cần thời gian thật dài tới mài đạo tắc, không thể một lần là xong, nếu không Đại Đạo đạo tắc không ổn cố, sẽ hạn chế thành tựu tương lai, nhất định phải thiên chuy bách luyện, để cho Đại Đạo đạo tắc càng thêm tinh thuần cùng lớn mạnh.

Tu luyện tới cảnh giới như Giang Nam này, thật ra thì hắn đã bắt đầu thử

để cho Thần Thông đạo tắc chuyển thành Đại Đạo đạo tắc, bất quá cũng là ở trên người hóa thân của hắn thí nghiệm.

Hắn Sâm La Ma Đế hóa thân, Thái Cực Thần Đế hóa thân, Tinh Quang Đại Đế hóa thân cùng Tử Viên Ma Đế hóa thân đã bắt đầu đem Thần Thông đạo tắc của mình chuyển thành Đại Đạo đạo tắc, có rất nhiều lĩnh ngộ.

Mà Bát Cảnh Thần Đế hóa thân của hắn thì đã Đô Thiên Phủ tu thành Chân Thần, đem Thần Thông đạo tắc hoàn toàn hóa thành Đại Đạo đạo tắc, lĩnh ngộ lại càng kinh người, tốc độ tu luyện quả thực làm cho người ta mắt mũi trợn tròn.

Này còn là bởi vì một thân huyết nhục của Hoàng Đạo Cực Cảnh Tiên Thiên Thần Ma trong Đô Thiên Phủ kia bị đứng đầu Đô Thiên luyện đi, đạo tắc hỏng mất, lẫn vào trong Hỗn Độn Hồng Mông khí, đối với tu luyện Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công là vô thượng Thánh Địa, cho nên mới có thể ở ngắn ngủn mấy năm thời gian liền để cho hóa thân thứ năm của hắn đạt tới thành tựu cực cao.

Hơn nữa bên trong những đạo tắc toái phiến đó có Hồng Mông Đại Đạo giải thích vô cùng phức tạp, trên đường luyện hóa những mảnh nhỏ đạo tắc này đủ loại lĩnh ngộ nườm nượp mà đến, bớt đi không biết bao nhiêu thời gian.

- Ta ở chỗ này tu luyện ba tháng thời gian, tất nhiên có thể đặt chân Thiên Thần cảnh giới đỉnh, nhưng muốn viên mãn, thì nhất định phải ngưng tụ Đại Đạo đạo tắc, đem một thân Thần Thông đạo tắc hóa thành Đại Đạo đạo tắc, mới có thể bước vào Chân Thần cảnh giới.

Giang Nam điên cuồng phun ra nuốt vào luyện hóa tiên khí, trong lòng âm thầm tính toán nói:

- Không có hơn mười năm thời gian, chỉ sợ không cách nào làm được...

- Tiểu hữu, ngươi rốt cuộc đã tới...

Đột nhiên, một cỗ ba động tối tăm truyền đến, truyền vào trong đầu của hắn.

Giang Nam tâm thần đại chấn, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong Đạo Kim Ngọc Bàn thần quang trấn áp thủy tổ Yêu Thần kia đang cúi đầu hướng hắn xem ra, thủy tổ Yêu Thần này khí tức bá đạo cuồng dã, nhưng trong ánh mắt nhìn về phía hắn lại không có chút ác ý nào, ngược lại rất là thân mật.

- Tiền bối...

Giang Nam nói.

- Chớ có lên tiếng! Không nên kinh động Đạo Vương.

Thủy tổ Yêu Thần Hoàng Tổ kia thần thức ba động, truyền lại đến trong đầu của hắn nói:

- Đạo Vương giờ phút này trấn áp ta, dễ dàng ở giữa là có thể nghe được ta và ngươi nói chuyện, nếu bị hắn cảm giác, đối với tình cảnh của ngươi rất là không ổn. Ngươi là Huyền Đô Tiên Nhân tuyển định truyền nhân, Đạo Vương sẽ không tha cho ngươi.

- Ta là Huyền Đô Cổ Tiên tuyển định truyền nhân?

Giang Nam ngạc nhiên:

- Ta làm sao không biết?

- Ta đã đợi ngươi hơn năm ngàn vạn năm, hơn năm ngàn vạn năm a...

Trong lòng Hoàng Tổ có hàng vạn hàng nghìn cảm khái, thần thức có chút hỗn loạn, lẩm bẩm nói:

- 5000 vạn năm trôi qua, Huyền Đô Tiên Nhân rốt cục phái ngươi tới, hơn năm ngàn vạn năm cơ khổ này không có không công chịu được... Cũng may ngươi rốt cuộc đã tới, xem ra khoảng cách Huyền Đô Tiên Nhân thoát khốn đã gần tới, rất tốt, rất tốt, những phản đồ đó, Huyền Đô Tiên Nhân thoát

khốn, liền muốn đến phiên các ngươi run rẩy...

- Cái này...

Giang Nam có chút chần chờ, do dự mình có nên nói cho hắn biết, mình cũng không phải là truyền nhân của Huyền Đô Cổ Tiên, mà là mình xông vào Huyền Đô Thất Bảo Lâm, đạt được Tạo Hóa Tiên Đỉnh hay không.

Hoàng Tổ, tồn tại Cổ lão này hiển nhiên là thấy Tạo Hóa Tiên Đỉnh, vì vậy sinh ra hiểu lầm, cho mình là truyền nhân của Huyền Đô Cổ Tiên, cho nên mới đối với hắn vẻ mặt ôn hoà như vậy.

- Ngươi rất tốt, chỉ là yếu một chút, nhỏ yếu giống như đậu đinh.

Hoàng Tổ cúi đầu nhìn, không thèm bận tâm cảm thụ của hắn, cười nói:

- Đạo Vương kia trấn áp ta cũng tốt, nếu không ta khống chế không được hơi thở, chỉ sợ một luồng hơi thở liền có thể đem ngươi đánh chết.

Giang Nam im lặng, trong lòng có chút khó chịu, bất quá khó chịu thuộc về khó chịu, Hoàng Tổ cũng không có nói sai, vị tồn tại này đủ để có thể cùng Đạo Vương chống lại, Đạo Vương là tồn tại bực nào, đúng là có thể một luồng hơi thở đánh chết hắn.

- Bọn họ phản bội chúng ta, phản bội Tiên Đế!

Hoàng Tổ đột nhiên cuồng bạo, vô cùng phẫn nộ:

- Phản đồ... Tội đáng chết vạn lần! Dùng nước Minh Hải rửa sạch, cũng rửa không đi tội ác trên người chúng, Tiên hỏa cũng luyện không đi tội của các ngươi! Các ngươi nhất định phải dùng cái chết đi chuộc tội, tới rửa sạch sỉ nhục Đế Tôn đệ tử! Ta muốn giết lên Tiên giới, giết bọn họ!

Giang Nam trầm mặc xuống, cảm giác mình vẫn còn là không nên nói cho thủy tổ Yêu Thần trong cơn cuồng bạo này mình không phải là đệ tử Huyền Đô Cổ Tiên, tránh cho thần thức cuồng bạo của tồn tại này đem thần

trí của mình ma diệt, biến thành kẻ ngu.

Mặc dù Đạo Vương trấn áp Hoàng Tổ, nhưng nhìn dáng dấp thần thức của Hoàng Tổ cũng không gặp phải trấn áp, thần thức gần Tiên cường giả, lấy thực lực trước mắt của Giang Nam, căn bản vô lực ngăn cản.

Cũng may, Hoàng Tổ chẳng qua là cuồng bạo chỉ chốc lát, liền khôi phục bình tĩnh, thần thức ba động nói:

- Thực lực của ngươi quá yếu, còn chưa đủ để giải cứu Huyền Đô Tiên Nhân, mặc dù ta bị Đạo Vương hiểm ác định trụ, không cách nào đem tu vi đạo tắc của ta truyền thụ cho ngươi một phần, tăng lên tu vi cảnh giới của ngươi, nhưng có thể đem ta trăm triệu năm lĩnh ngộ hết thảy truyền thụ cho ngươi, để ngươi bớt đi rất nhiều thời gian, giúp ngươi nhanh chóng trưởng thành!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1421: Cường Giả Tụ Tập. (1)

Oanh...

Giang Nam chỉ cảm thấy vô số tin tức nườm nượp mà đến, liều mạng hướng trong đầu của mình lấp đầy, rõ ràng là Hoàng Tổ, tôn thủy tổ Yêu Thần này từ lúc sanh ra đối với Đại Đạo lĩnh ngộ, trong đó bao gồm Hồng Mông Đại Đạo cùng Tiên Đạo, các loại lĩnh ngộ vô cùng phức tạp, vô cùng tinh diệu, trong khoảnh khắc lao vào trong đầu hắn, cơ hồ muốn nổ tung!

Một tồn tại không phải là Tiên không phải là Thần có thể so với Đạo Vương, kia từ lúc sanh ra đối với Đại Đạo lĩnh ngộ là nhiều bực nào, cũng không lâu lắm Giang Nam liền cảm thấy trong đầu của mình chứa không nổi kiến thức nữa, bị thần thức của Hoàng Tổ trùng kích đến váng đầu hoa mắt.

- Đầu ngươi quá nhỏ!

Bốn cái đầu của Hoàng Tổ lắc đầu liên tục nói:

- Chỉ có thể tiếp nhận một cái đầu lĩnh ngộ của ta, nếu ta đem bốn cái đầu lĩnh ngộ truyền cho ngươi, sẽ đem ngươi chống đỡ bạo.

Hắn suy nghĩ một chút, thở dài nói:

- Đáng tiếc ta hiện tại bị Đạo Vương trấn áp, nếu không là có thể thi triển thủ đoạn tạo hóa vạn vật, đem ngươi cải tạo được càng thêm hoàn mỹ, cho ngươi mấy cái đầu...Đúng rồi, ngươi đi đem cái đầu bò nơi xa khiêng tới đây, ta dạy cho ngươi đem đầu của hắn đặt ở trên cổ của ngươi, còn có cái đầu đáng yêu kia, có bốn cái đầu, ngươi sẽ càng ngưu bức. Cứ như vậy, ngươi là có thể thừa nhận ta càng nhiều lĩnh ngộ.

Hắn nói cái đầu bò cùng cái đầu đáng yêu kia, chính là đầu địa ngục Thần Quân ngưu thủ nhân thân cùng một cái đầu bốn bề mặt quỷ.

- Ở trên cổ ta mọc một cái đầu bò cùng bốn bề mặt quỷ? Sau này ta còn thế nào gặp người?

Giang Nam im lặng, lắc đầu nói:

- Đa tạ Hoàng Tổ hảo ý, ta xem vẫn là thôi đi, bộ dáng hiện tại này của ta rất tốt.

Hoàng Tổ cười nói:

- Này coi là cái gì? Đế Tôn khai thiên tích địa, nhiều tiên nhân đều cố gắng sáng tạo vạn vật, chế tạo đủ loại tồn tại mạnh mẽ, đừng nói mấy cái đầu, dù là mấy trăm mấy ngàn cái đầu đều có.

Giang Nam ngạc nhiên, thế mới biết vì sao thế gian chung quy có một chút giống kỳ quái, lớn lên thiên kỳ bách quái, nguyên lai là những Cổ Tiên đó thời điểm tạo vật tùy ý sáng tác.

Hoàng Tổ thấy hắn không muốn cắm cho mình một viên đầu bò, cũng không miễn cưỡng nói:

- Ta mới vừa rồi truyền thụ cho ngươi lĩnh ngộ, trong đó có Hồng Mông Đại Đạo cùng Tiên Đạo, bất quá là lĩnh ngộ của mình, cùng Tạo Hóa Tiên Kinh rất là bất đồng, bất quá có lĩnh ngộ của ta, ngươi nghiên cứu Tiên Đỉnh Đại Đạo tốc độ nhanh hơn.

Hắn truyền tới lĩnh ngộ thật sự quá nhiều, đem tiểu não của Giang Nam nhét tràn đầy, Giang Nam chỉ cảm thấy đầu óc của mình vận chuyển có chút sáp trệ, phải sửa sang lại một thời gian ngắn mới có thể đem những lĩnh ngộ này hết thảy hấp thu, bất quá Hoàng Tổ đối với Hồng Mông Đại Đạo, Tiên Đạo lĩnh ngộ cùng giải thích là cao thâm bực nào, đúng là có trợ giúp Giang Nam lĩnh ngộ Tiên Đỉnh Đại Đạo.

Cử động lần này của Hoàng Tổ tương đương với bớt đi hắn mấy trăm năm thời gian lĩnh ngộ!

- Ta hiện tại có phải bắt cá hai tay hay không?

Giang đại giáo chủ nháy mắt mấy cái, có chút sợ hết hồn hết vía, trong lòng yên lặng nói:

- Hơn nữa còn là hai cái thuyền lớn, Đạo Vương cùng Hoàng Tổ bực này... Nếu như không cẩn thận, kia cũng không phải là trượt chân rơi xuống nước đơn giản như vậy, mà là bị hai cái thuyền xé thành hai nửa, chết cũng bị chết vô cùng mau lẹ...

Địa ngục vạn giới, Minh Hải, từng tồn tại Cổ lão xuất hiện ở trong Sâm La Điện, chia làm chủ tân ngồi xuống, những tồn tại Cổ lão này rõ ràng là địa ngục lịch đại Thần Đế, tụ tập dưới một mái nhà.

- Mời chư vị đạo hữu đến đây nghị sự, chủ yếu là có tin tức từ Tiên Giới truyền đến, Ma Tiên tiên phù sắp luyện thành.

Ánh mắt của Sâm La Ma Đế ở trên người nhiều Ma Đế quét qua, trầm giọng nói:

- Chỉ cần Tiên phù luyện thành, Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ vạn giới liền không đủ gây sợ, dễ dàng là có thể bị bọn ta khắc chế. Bất quá, Ma Tiên không thể dễ dàng hạ giới, chỉ có thể đem những tiên phù này đưa ra Tiên Giới, còn cần chúng ta lập nhiều tế đàn, tiếp dẫn tiên phù. Nơi tiếp dẫn tiên phù, phải tiếp cận Tiên Giới nhất.

Nhiều Ma Đế lâm vào suy tư, rối rít lắc đầu nói:

- Địa ngục ta có địa phương này không?

Sâm La Ma Đế ha hả cười nói:

- Các ngươi không biết, là bởi vì các ngươi năm tháng không đủ lâu, không biết nhiều bí mật. Tiên Giới ở vào thời không cao đẳng, địa phương tiếp cận Tiên Giới nhất, tự nhiên là địa phương cao nhất của địa ngục vạn giới ta. Cái chỗ này, chính là nơi trèo lên Tiên giới, chẳng qua là thường

xuyên biến hóa, tung tích cũng không cố định. Lịch đại tồn tại phi tiên, cũng là ở nơi này cử hành phi thăng, thành tựu Tiên Nhân, tiến vào Tiên Giới.

- Đăng tiên chi địa?

- Không có nghe nói.

Sâm La Ma Đế cười nói:

- Vị tồn tại kia đã thôi diễn ra đăng tiên chi địa, thời gian vừa đến, liền trước đi đến đó tiếp dẫn tiên phù, tế đàn ta đã luyện tốt. Bất quá phái người nào đi, thực là nhức đầu.

Địa ngục nhiều Ma Đế liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt không khỏi ngưng trọng xuống, tiếp dẫn tiên phù tuyệt đối là một gánh nặng, trăm triệu lần không thể có điều sơ xuất, hơn nữa trong đó dấu diếm rất nhiều hung hiểm.

- Tuy nói chúng ta có Minh Hải Vạn Ngục Ấn che đậy Thiên Cơ, nhưng lão quái vật của chư thiên vạn giới, khó bảo toàn vẫn có thể suy tính ra dấu vết, nếu bị bọn họ suy tính ra chuyện tiên phù, tất nhiên sẽ ngăn trở.

Vĩnh Hằng Ma Đế lắc đầu nói:

- Vô luận người nào đi đón dẫn tiên phù, chỉ sợ đều không thể khiêng một kích của chín lão quái vật kia.

Một Ma Đế cau mày nói:

- Minh Hải Vạn Ngục Ấn của ta, vượt xa Chư Thiên Thiên Đạo chí bảo, che đậy Thiên Cơ, chín lão quái vật kia chỉ sợ không cách nào suy tính ra chuyện tiên phù a?

- Không, chín Bổ Thiên thần nhân kia, đã biết được chuyện tiên phù.

Một thanh âm đột nhiên truyền vào bên trong Sâm La Điện, thanh âm uy nghiêm, truyền vào trong tai nhiều Ma Đế, trầm giọng nói:

- Bọn họ biết được chuyện này, sẽ từ đó cản trở phá hư, lần này vô luận các ngươi người nào đi, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Chỉ có để cho tiểu bối tiếp dẫn tiên phù, bọn ta âm thầm bảo vệ, nếu không liền sẽ khiến đại chiến không cách nào lường được, đánh loạn kế hoạch của chúng ta.

Nhiều Ma Đế nghe được thanh âm này, không khỏi động dung, Sâm La Ma Đế chân mày cau lại, trầm giọng nói:

- Tiểu bối tiếp dẫn tiên phù, lão quái vật Chư Thiên nhất định cũng sẽ phái tiểu bối đến đây tranh đoạt, đem đại sự tiên phù bực này, đặt ở trên người bọn tiểu bối, không khỏi có chút khinh suất đi?

- Hôm nay hai đại vũ trụ giao hòa, thế cục hết sức căng thẳng, nếu chúng ta cùng chín lão quái vật kia đánh đập tàn nhẫn, chưa chắc có thể đánh thắng được bọn hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1422: Cường Giả Tụ Tập. (2)

Sa La Ma Đế cau mày nói:

- Cũng may theo thời gian chuyển dời, chư thiên vạn giới Thiên Đạo chỉ biết một ngày so sánh với một ngày suy sụp, Thiên Đạo chí bảo cũng từ từ suy sụp, chín lão quái vật kia tự nhiên cũng ngày càng lụn bại, mà chúng ta cũng đang dần dần lớn mạnh. Chơi thời gian, bọn họ chơi bất quá chúng ta, hiện tại đúng là không phải thời cơ tốt cùng bọn họ đánh đập tàn nhẫn.

Chư thiên vạn giới Thiên Đạo không trọn vẹn, thế cho nên 5000 vạn năm qua không người nào có thể thành tiên, mà địa ngục vạn giới Thiên Đạo mặc dù đầy đủ, nhưng thành tiên thật sự quá gian nan, khó khăn đến cho dù là bọn họ những Ma Đế này, cho dù là Sâm La Ma Đế, vị tồn tại Truyền Kỳ khai sáng ra Ma Cực Chứng Tiên Kinh kia, cũng không có hy vọng thành tiên.

Nhưng mà hai đại vũ trụ dung hợp, một sát na Thiên Đạo hai đại vũ trụ hoàn toàn dung làm một thể kia, cũng là thời cơ tốt nhất nhảy ra ngoài Thiên Đạo không có ở Ngũ Hành, cái này cho bọn hắn hy vọng chứng đạo thành tiên.

Bọn họ khát vọng hai đại vũ trụ dung hợp, mình siêu thoát đi ra ngoài, Chứng Đạo Ma Tiên, tồn tại bực này, tự nhiên sẽ vô cùng quý trọng tánh mạng của mình, sẽ không dễ dàng mạo hiểm trước thời hạn cùng chư thiên vạn giới khai chiến.

Cái thanh âm kia lần nữa truyền đến, trầm giọng nói:

- Chúng ta là vì cầu Tiên, không phải là cầu sảng khoái nhất thời, bây giờ còn không nên cùng bọn họ xung đột trực tiếp. Để cho bọn tiểu bối tiếp dẫn tiên phù, chúng ta âm thầm phối hợp tác chiến, phải để tiên phù không mất.

Sa La đạo hữu, ngươi là Ma Đế hiện tại, kính xin lập tức từ địa ngục vạn giới chọn lựa ra Thần Chủ, Thần Tôn mạnh mẽ, chuẩn bị đại chiến!

Hắn đối với Sa La Ma Đế mặc dù lấy đạo hữu tương xứng, nhưng trong giọng nói có một loại ra lệnh cùng sai sử, nhưng Sa La Ma Đế lơ đễnh, những Ma Đế khác cũng tập mãi thành thói quen.

Bởi vì bọn họ đều biết, chủ nhân cái thanh âm này, mới thật sự là người chủ chưởng đại cục địa ngục.

Nếu không có người này bố cục, liên lạc các đời Ma Đế, bọn họ những Ma Đế này cũng sẽ không lựa chọn ở cùng một thời đại sống lại, chung đúc nghiệp lớn phi tiên!

- Vì sao không sử dụng Thần Quân?

Sâm La Ma Đế đột nhiên nói:

- Xuất động Thần Quân của địa ngục, lần này tiếp dẫn tiên phù nắm chặc liền lớn hơn một chút.

- Không thể.

Cái thanh âm kia nói:

- Lần này hạo kiếp, địa ngục Thần Quân ta cũng có hi vọng Chứng Đạo thành Đế, mỗi nhiều ra một Ma Đế, thực lực địa ngục nhất phương cũng sẽ tăng mạnh, Thần Quân không thể mất. Nếu Thần Quân xuất thủ, chư thiên vạn giới cũng sẽ phái ra Thần Quân, thậm chí dưới trướng mấy Bổ Thiên thần nhân kia cũng sẽ có Thần Quân xuất chiến, nguy hiểm quá lớn.

Sa La Ma Đế đứng dậy, cất bước đi ra Sâm La Thiên Đình, nói:

- Ta lập tức triệu tập vạn giới cùng thập bát trọng địa ngục Thần Chủ Thần Tôn, chọn lựa tồn tại mạnh nhất!

Mà vào lúc này, chư thiên vạn giới, trong chín đại thế giới, Cửu Tôn Bổ

Thiên thần nhân suy nghĩ va chạm, trong khoảnh khắc liền đem ý tưởng của họ trao đổi một lần, định ra người đoạt tiên phù.

Ngay sau đó, trong chín Đại Thế Giới đều có đạo đồng bay ra, đi chư thiên vạn giới, đem từng tôn Thần Chủ Thần Tôn mời đến Đạo Vương Đại Thế Giới.

Thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ, hết thảy ở trong hàng ngũ phải mời. Mà Thần Tôn cực kỳ cường đại của chư thiên vạn giới, cũng lần lượt nhận được pháp chỉ của Bổ Thiên thần nhân.

- Bổ Thiên thần nhân lại muốn mời ta?

Trung Thiên thế giới, Thánh Thiên Đại Tôn nhận được pháp thiếp, không khỏi ngạc nhiên, đột nhiên cười hắc hắc nói:

- Tốt, tốt! Ta cũng đã sớm muốn kiến thức, Bổ Thiên thần nhân này rốt cuộc có Thần Thông gì! Tương lai, chín Bổ Thiên lão quỷ này, hừ hừ...

- Ta cũng phải đi?

Ứng Thần Hầu cũng nhận được pháp thiếp của Bổ Thiên thần nhân, trầm tư chốc lát, bồng bềnh bay đi, mang theo hai người Tử Phòng đạo nhân và Phàn đô thống, hướng Đạo Vương Đại Thế Giới bay đi, cười nói:

- Cùng địa ngục vạn giới Thần Tôn Thần Chủ tranh hùng, là tâm nguyện bình sanh của ta. Hôm nay, rốt cục có thể đạt được ước muốn.

- Bổ Thiên thần nhân mời, không thể không đi.

Trong Thần Đô, Thần Đô Thượng Tôn cùng Lộ Phong Trần Lộ Thần Hầu cũng nhận được pháp thiếp, phụ tử hai người nhìn nhau cười một tiếng nói:

- Ra trận không rời phụ tử binh, không nghĩ tới phụ tử ta ngươi, còn có một cơ hội lên trên trận giết địch.

Chư thiên vạn giới, trong một tiểu thế giới tầm thường, trong thần miếu nho nhỏ, Phạm Ẩn Thần Tôn nhận được pháp thiếp, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, lẩm bẩm nói:

- Ta ẩn cư tị thế nhiều năm như vậy, tính toán ở trong hạo kiếp giấu tài, chậm đợi cơ hội đông sơn tái khởi, lại còn có thể bị Bổ Thiên thần nhân tìm được. Xem ra, ta giấu diếm còn chưa đủ sâu...

Cùng lúc đó, trong Hạo Thiên Thánh Tông, Hạo Thiên Thượng Tôn đứng dậy, hạ giới bay đi, đột nhiên chỉ nghe một tiếng kêu gọi, Hạo Thiên Thượng Tôn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Nhãn Thần Tôn cười híp mắt cất bước đi tới, thi lễ cười nói:

- Thượng tôn đây là đi nơi nào?

Hạo Thiên Thượng Tôn khẽ cau mày, đối với người này có chút chán ghét, bất quá Thiên Nhãn Thần Tôn nở nụ cười đối đãi, hắn cũng không nên thất lễ, hoàn lễ nói:

- Bổ Thiên thần nhân cho mời, để cho Hạo Thiên đi Đạo Vương Đại Thế Giới một lần.

Thiên Nhãn Thần Tôn mừng rỡ, vỗ tay cười nói:

- Thực không dám dấu diếm, ta cũng ứng Bổ Thiên thần nhân mời. Thật đúng dịp, ta cùng với thượng tôn đồng hành, lắng nghe thượng tôn dạy bảo.

Hạo Thiên Thượng Tôn khóe mắt da thịt nhảy loạn, đối với đám người chỉ biết nhìn lén này thật sự có chút không thích, thực không muốn cùng hắn đồng hành, Thiên Nhãn Thần Tôn thuốc cao bôi trên da chó dính đi tới, hỏi lung tung này kia, đột nhiên thấy trong Thần Quang sau ót Hạo Thiên Thượng Tôn, còn có một vị thiếu niên, không khỏi hiếu kỳ nói:

- Thượng tôn, ai vậy?

Hạo Thiên Thượng Tôn bất đắc dĩ, đem thiếu niên kia từ trong Thần

Quang thả ra nói:

- Đây là ta gần đây thu nhận đệ tử, tên là Hạo Thiếu Quân. Lần này Bổ Thiên thần nhân triệu kiến, muốn cùng quần hùng địa ngục đối kháng, ta mang theo hắn từng trải. Thiếu Quân, còn không bái kiến Thiên Nhãn Thần Tôn?

Hạo Thiếu Quân đã tu thành Chân Thần, đối mặt Thiên Nhãn Thần Tôn cũng là đúng mực, khom người làm lễ ra mắt nói:

- Gặp qua Thiên Nhãn Thần Tôn.

Thiên Nhãn Thần Tôn ánh mắt sáng lên, cười nói:

- Ta đã thấy ngươi. Thực không dám dấu diếm, có một ngày ta quan sát Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, gặp ngươi ở trong Hạo Thiên Thánh Tông Hạo Thiên Thần Đế bí cảnh tu luyện, rất là cao. Bất quá ta đến bây giờ còn không có tìm được Hạo Thiên Đế Đế Binh giấu ở nơi nào, các ngươi giấu thật nghiêm mật...

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân cùng Hạo Thiên Thượng Tôn cùng nhau đen, thầm nghĩ:

- Người này mọi nơi rình coi, sớm muộn gì cũng có một ngày để cho trong mắt của hắn sinh mụn cơm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1423: Tiên Thiên Thành Đạo. (1)

Thiên Nhãn Thần Tôn một bức từ trước đến nay quen thuộc, lải nhải nói:

- Thực không dám dấu diếm, lần này ta bị Bổ Thiên thần nhân triệu kiến, trong lòng cũng là hết sức thấp thỏm. Ta trước kia đã từng cố gắng rình coi bọn họ, kết quả bị bọn họ phát hiện, hôm nay bọn họ triệu kiến, để cho ta lo sợ bất an, không biết có phải là thu về tính sổ hay không...

- Tốt nhất là Bổ Thiên thần nhân nhìn thấy ngươi, liền một ngón tay đâm chết ngươi, ai bảo ngươi chung quanh rình coi!

Trong lòng Hạo Thiếu Quân cùng Hạo Thiên Thượng Tôn cùng nhau nảy sinh ác độc nói.

- Phụ hoàng, Bổ Thiên thần nhân triệu kiến, ta có đi hay không?

Trường Nhạc công tử đi ra Vạn Kiếp Cốc, đi gặp Quang Vũ Thần Đế, lấy ra Bổ Thiên thần nhân pháp chỉ, dò hỏi.

Quang Vũ Thần Đế tức cười, cười nói:

- Trường Nhạc, ngươi đã trải qua vạn kiếp, vạn kiếp bất diệt, lúc này tu vi thực lực càng hơn trước, chẳng lẽ còn không có ý nghĩ của mình?

Trường Nhạc công tử khom người, xoay người rời đi, đi Đạo Vương Đại Thế Giới.

Trong Tiên Đỉnh toái phiến thế giới, Giang Nam vừa phun ra nuốt vào luyện hóa tiên khí, vừa liều mạng hướng Tử Phủ của mình nhét càng nhiều tiên khí, tạm gác lại sau này tu luyện dùng, không chỉ có như thế, hắn còn đang tiêu hóa Hoàng Tổ lĩnh ngộ.

Kiến thức giải thích của hắn phi tăng, từ trước xem không hiểu Hỗn Độn ký hiệu Tiên Đạo ký hiệu, hôm nay một cái nhìn lại, cũng không lâu lắm liền hiểu rõ trong lòng, mười hai hóa thân cùng hai đại chân thân nhận được Hoàng Tổ lĩnh ngộ, đối với đủ loại Đại Đạo trong Tiên Đỉnh, hiểu rõ được càng thêm thấu triệt!

- Nếu có thể ở chỗ này tu luyện trên dưới một trăm năm, ta tất nhiên có thể trải bằng con đường Thần Đế, ngay cả tích lũy tấn chức Thần Đế cũng có thể đạt tới! Đáng tiếc, chỉ có ba tháng thời gian...

Giang Nam ở trong Tiên Đỉnh toái phiến thế giới lĩnh ngộ, mỗi một khắc hắn cũng đạt được tiến bộ nhảy vọt, này ở ngoại giới quả thực là không cách nào tưởng tượng!

Hắn tấn chức Thiên Thần tới nay, đã qua hai năm rưỡi thời gian, hai năm qua tới nay, hắn vẫn luôn là dùng bản sơ linh khí linh dịch tu luyện, bản sơ linh khí linh dịch, gần với tiên khí, nhưng hai năm rưỡi thời gian, Giang Nam cũng bất quá tăng lên tới Thiên Thần trung kỳ cảnh giới, hơn nữa trong chuyện này còn có nhiều lần đại chiến tôi luyện.

Mà ở chỗ này, hắn chỉ hao tốn hơn một tháng thời gian, cũng đã tăng lên tới Thiên Thần cảnh giới đỉnh, cả thảy bớt đi hai ba năm thời gian!

Tu luyện tới một bước này, tu vi của hắn rốt cục đạt đến cực hạn, mặc dù thôn phệ luyện hóa tiên khí nữa, cũng không có bất kỳ tiến bộ.

Thiên Thần cảnh giới đỉnh, liền đã muốn bắt tay vào đem Thần Thông đạo tắc hóa thành Đại Đạo đạo tắc, đem Thần Thông đạo tắc hết thảy hóa thành Đại Đạo đạo tắc, mới xem như Thiên Thần viên mãn, sau đó liền chuẩn bị tích lũy hùng hồn, nhất cử chạy nước rút, thành tựu Chân Thần!

- Không luyện thành Đại Đạo đạo tắc, cho dù thực lực có mạnh hơn nữa, cũng thủy chung là giả Thần. Bất quá muốn đột phá tu thành Chân Thần, chỉ có tiên khí cũng không thành.

Giang Nam dừng lại phun ra nuốt vào luyện hóa tiên khí, mà là khoanh chân ngồi đó, tâm thần yên lặng, hắn đang suy tư Đại Đạo của mình.

- Ta tu luyện công pháp thật sự quá nhiều, nhiều không cách nào tưởng tượng, mấy trăm vạn công pháp cũng bị ta dung nhập vào trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tuy nói có chút công pháp Đại Đạo giống nhau, nhưng càng nhiều lại là bất đồng. Nếu như ta dung hợp những công pháp này hết thảy luyện thành Đại Đạo đạo tắc, chỉ sợ muốn luyện ra mấy ngàn vạn thậm chí hơn ức Đại Đạo đạo tắc đi ra ngoài.

Hắn mơ hồ cảm giác được khó giải quyết, Chân Thần Đại Đạo đạo tắc càng nhiều, thực lực liền càng mạnh, tu vi liền càng thâm hậu, bất quá Chân Thần tối đa cũng chỉ luyện thành mấy trăm Đại Đạo đạo tắc, Thần Chủ mạnh nhất cũng bất quá là hai ba ngàn.

Tỷ như Linh Tuyết Thần Chủ, luyện thành 3000 đại đạo, đã là cường giả đứng đầu trong Thần Chủ, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương luyện thành 2700 Đại Đạo, nhưng thực lực cũng không thua kém Linh Tuyết.

Mà Giang Nam Bát Cảnh Thần Đế hóa thân, giờ phút này đã tu thành Chân Thần, thì tu thành tám đạo Hồng Mông Đại Đạo, mặc dù Đại Đạo đạo tắc chỉ có tám tia, nhưng thắng ở cao đẳng vô cùng, thực lực ở trong Chân Thần cũng thuộc về đỉnh cấp cường giả, pháp lực tinh thâm thậm chí thẳng đuổi theo Thần Chủ!

- Đại Đạo đạo tắc cũng không phải là càng nhiều thực lực liền càng mạnh, mà là càng cao càng tốt. Nhiều ngược lại lộn xộn, tạp loạn không có thứ tự, một là phân tán tinh lực của mình, tốn hao nhiều thời gian hơn, hai là các loại Đại Đạo hỗn loạn pha tạp, dễ dàng để cho pháp lực rối loạn, ngược lại hạn chế thực lực của mình.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Ta dung hợp công pháp có khoảng mấy trăm vạn chủng, nhưng có một hai trăm vạn chủng là loại công pháp thấp kém, nhiều nhất chỉ có thể tu

thành Thần Minh, Thiên Thần, ngay cả tư cách cô đọng Đại Đạo đạo tắc cũng không có. Mà công pháp cấp bậc Chân Thần, Thần Chủ, cũng nhiều đạt trăm vạn loại, mặc dù có thể ngưng tụ ra Đại Đạo đạo tắc, nhưng chất lượng không cao. Chân chính có thể đập vào mắt, chỉ có Thần Tôn, Thần Quân cấp công pháp cùng Đế cấp công pháp.

Hắn tinh tế tính toán, Thần Tôn cấp công pháp của mình có hơn mười một vạn linh ba trăm loại, Thần Quân cấp công pháp chỉ có không dưới ngàn loại, mà Đế cấp công pháp, vậy thì ít hơn, tiền tiền hậu hậu chỉ có không tới hai mươi loại, đây là bao gồm dưới tình huống Luyện Thiên đại trận đã thôi diễn ra sáu loại Đế cấp công pháp.

- Nếu đem những Thần Tôn, Thần Quân cùng Đế cấp công pháp này hoàn toàn luyện ra Đại Đạo đạo tắc, Đại Đạo đạo tắc của ta, cũng đạt hơn nghìn vạn đạo!

Trong lòng Giang Nam có chút khổ sở, chỉ một Sâm La Ma Đế Ma Cực Chứng Tiên Kinh Chân Thần Đại Đạo đạo tắc, liền đạt hơn nghìn đạo, tu luyện tới Thần Chủ cảnh giới, sẽ có tám ngàn đạo!

Những Đế cấp công pháp khác, mặc dù không bằng Ma Cực Chứng Tiên Kinh, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Nhiều Đại Đạo đạo tắc như vậy, không biết ngày tháng năm nào mới có thể luyện thành!

Hắn vốn là đoán chừng mười năm có thể tu thành Chân Thần, mà bây giờ nhìn lại, nếu như muốn luyện thành nghìn vạn đạo Đại Đạo đạo tắc, chỉ sợ không dưới ngàn năm thời gian!

- Ngàn năm tu thành Chân Thần, đối với những thần linh khác mà nói đã coi như là nhanh, bất quá sau ngàn năm, rau cúc vàng cũng nguội. Hơn nữa trước mắt này liền có một cuộc ác chiến, căn bản không cho ta có ngàn năm thời gian tu luyện.

Hắn đột nhiên thở dài, thầm nghĩ:

- Nếu có thể mượn không gian Bỉ Ngạn thế giới tu luyện, vậy cũng tốt...

Ở trong Bỉ Ngạn thế giới, thời gian lưu động là theo tâm ý của Bỉ Ngạn Nữ Đế, có thể mau có thể chậm, đây đã là thủ đoạn Tiên Nhân, ở nơi đây tu luyện ngàn năm, ngoại giới cũng bất quá là trong nháy mắt một cái chớp mắt, không có trì hoãn bao nhiêu thời gian.

Đáng tiếc chính là, hắn cự tuyệt trở thành đệ tử Bỉ Ngạn Nữ Đế, để cho Nữ Đế này rất là khó chịu, Nữ Đế uy nghiêm, căn bản sẽ không để cho hắn lần nữa tiến vào Bỉ Ngạn thế giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1424: Tiên Thiên Thành Đạo. (2)

- Hoàng Tổ, trong Tiên Đỉnh không gian, có địa phương thời gian trôi qua chậm hơn hay không?

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, thần thức truyền âm nói.

Huyền Đô Cổ Tiên dù sao cũng là Cổ Tiên, tạo hóa thần kỳ, có uy năng không thể đo lường, Tạo Hóa Tiên Đỉnh của hắn khẳng định cũng có nơi huyền diệu thần kỳ.

- Có.

Hoàng Tổ thần thức truyền đến nói:

- Bất quá không có ở bên trong toái phiến Tiên Đỉnh này, trong những mảnh nhỏ khác có Tinh Hà trụ quang, thời gian trôi qua cực khác ngoại giới, có thể trong nháy mắt đi qua trăm vạn năm, giết tướng địch ở trong Tinh Hà trụ quang.

Giang Nam tinh thần rung lên:

- Tinh Hà trụ quang? Cùng Tinh Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh cũng có nơi tương đồng, mảnh nhỏ bị trấn áp ở nơi nào?

- Cực Nhạc Đại Thế Giới.

- Cực Nhạc Đại Thế Giới?

Giang Nam khẽ cau mày, có chút chần chờ, Cực Nhạc Đại Thế Giới chính là địa bàn của Vạn Phật Chi Chủ Cực Nhạc lão tổ, hơn nữa Tịch Ứng Tình lần trước ở Trường Sinh Thiên phát hiện Thánh Phật có chút không sạch sẽ, có thể là Minh Hoàng Ma Đế trong địa ngục chuyển thế, Thánh Phật thân là

đệ tử của Cực Nhạc lão tổ, như hắn thật sự là Minh Hoàng Ma Đế chuyển thế, Cực Nhạc lão tổ không thể nào không biết. Cho nên, Cực Nhạc lão tổ có thể đã mục nát, phản bội chư thiên vạn giới.

Dĩ nhiên, đây chỉ là suy đoán, cụ thể như thế nào, Giang Nam cũng không biết được.

Nơi này liên quan quá lớn, dính líu đến một Bổ Thiên thần nhân, hắn cũng không nên hướng Đạo Vương nói.

Nhưng nếu Cực Nhạc lão tổ thật phản bội chư thiên vạn giới, như vậy đi Cực Nhạc Đại Thế Giới mượn Tiên Đỉnh toái phiến thế giới tu luyện, sẽ trở nên vô cùng hung hiểm.

- Không thể đi Cực Nhạc Đại Thế Giới, kia liền chỉ có ta tự mình tới cô đọng Đại Đạo đạo tắc.

Hắn ngồi ở trong Tiên quang, cả người từ từ cô quạnh, bắt đầu con đường thăng hoa của mình. Hắn toàn thân Thần Thông đạo tắc vào giờ khắc này tĩnh xuống, sinh cơ cả người càng ngày càng yếu ớt, cuối cùng tất cả sinh cơ lâm vào yên lặng, pháp lực, đạo tắc, thân thể, khí huyết, lục phủ ngũ tạng, Nguyên Thần, cũng lâm vào trạng thái đại yên tĩnh, chỉ có hai tròng mắt nửa khép nửa mở.

Ở trong hai tròng mắt hắn, Tinh Hà cuốn động, đại lục chìm nổi, giống như vũ trụ, tinh thần vạn vật đều có được quỹ tích vận hành của mình, bất quá Tinh Hà cùng vạn vật cũng chậm rãi yên lặng, cuối cùng không nhúc nhích.

Dần dần, Tinh Hà hội tụ, vũ trụ không ngừng áp súc, cuối cùng vũ trụ dung hợp ở chung một chỗ, hồi phục Hỗn Độn.

Khí tức của Giang Nam biến mất, cướp lấy phảng phất là một đoàn Hỗn Độn Hồng Mông khí, không có bất kỳ sinh mệnh khí tức, Cổ lão mà tịch diệt.

Bên trong thân thể của hắn có Hồng Mông Tử Khí lưu động, càng ngày càng nhiều Hồng Mông Tử Khí xuất hiện ở trong thân thể hắn, đem nhục thể của hắn hết thảy đồng hóa.

Hắn phảng phất đã chết.

Ánh mắt Hoàng Tổ nhìn về phía Giang Nam, không khỏi lộ ra kinh sắc:

- Huyền Đô Tiên Nhân lựa chọn truyền nhân này, đúng là lợi hại a, lại làm cho mình cô quạnh, lâm vào trong tâm cảnh vũ trụ trước khi mở, diễn biến Hồng Mông, mượn cái này thành tựu Hồng Mông Đại Đạo! Đây là thủ đoạn tiên thiên thành đạo, lợi hại vô cùng! Hắn mặc dù không phải là tiên thiên sinh linh tiên thiên Thần Ma, nhưng nếu luyện thành, cũng sẽ không thua kém tiên thiên sinh linh tiên thiên Thần Ma!

- Bất quá, cử động lần này thật sự quá nguy hiểm, nếu hắn không cách nào từ Hỗn Độn Hồng Mông tỉnh lại, cả người sẽ hóa thành Hồng Mông, hết thảy bị Hồng Mông đồng hóa, hoàn toàn trở về Hỗn Độn!

- Ta hiện tại bị Đạo Vương định trụ, không cách nào giúp hắn, chỉ có thể dựa vào chính hắn!

Trong lòng Hoàng Tổ thất thượng lo lắng, Giang Nam đi con đường mặc dù thành tựu thật lớn, nhưng vô cùng nguy hiểm, hơi không cẩn thận chính là kết quả bỏ mình đạo tiêu, hồn phi phách tán!

- Ân? Đó là...

Hoàng Tổ đột nhiên lưu ý đến, Giang Nam khoanh chân ngồi ở trong Tiên quang, cả người hắn mặc dù lâm vào cô quạnh, nhưng hai tay của hắn kết một đạo ấn pháp kỳ quái, đạo ấn pháp này để cho trong hai tay của hắn, ẩn chứa sinh mệnh lực thật lớn.

Nguyên Thai Ấn!

Hoàng Tổ thở phào nhẹ nhỏm:

- Đạo ấn pháp này, có thể đưa người từ trong Hỗn Độn tỉnh lại, không đến nỗi hoàn toàn tử vong, xem ra Huyền Đô Tiên Nhân lựa chọn truyền nhân này, cũng là người có đại trí tuệ.

Đông...

Trong hai tay Nguyên Thai Ấn của Giang Nam, đột nhiên truyền đến thanh âm trái tim nhảy lên rất nhỏ, Hỗn Độn trong hai tròng mắt hắn, dần dần có Đại Đạo lưu động, hóa thành ký hiệu, đó là Hồng Mông Đại Đạo hóa thành ký hiệu, ký hiệu không ngừng phân giải, trở về bổn nguyên, ngay sau đó lại hóa thành vô số ký hiệu, hằng hà Hỗn Độn ký hiệu lần nữa phân giải, phân giải thành ký hiệu nhỏ hơn.

Như thế liên tục, Hỗn Độn ký hiệu phân giải đến trình độ không thể phân giải nữa, biến thành một loại tồn tại bổn nguyên nhất bản sơ nhất nguyên thủy nhất, đó chính là Đạo.

Hồng Mông Đại Đạo.

Nguyên Thai Ấn chấn động càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang, sinh cơ trong cơ thể Giang Nam cũng đang không ngừng tăng cường, thân thể cô quạnh hồi phục, khí huyết tăng cao!

Đây không phải là huyết mạch chạy vội bình thường, mà là tiên thiên huyết mạch, giờ phút này, trong cơ thể hắn xông ra tiên thiên huyết mạch mãnh liệt, đồng thời có hơi thở của tiên thiên Thần Ma cùng tiên thiên sinh linh!

Hắn nghịch cải huyết mạch, tái diễn tiên thiên, cô đọng Hồng Mông Đại Đạo, đồng thời đem huyết mạch của mình tăng lên tới tầng thứ tiên thiên huyết mạch!

Trường Nhạc công tử là thừa kế mẫu thân huyết mạch, tiên thiên di truyền, mà hắn là tự mình luyện thành tiên thiên huyết mạch của mình!

Cô đọng Hồng Mông Đại Đạo, là thời cơ cô đọng tiên thiên huyết mạch

tốt nhất, bởi vì lúc này, tiếp cận bổn nguyên nhất, tiếp cận nguyên thủy nhất!

Lấy thủ đoạn hậu thiên, thành tựu tiên thiên huyết mạch, luyện thành Hồng Mông Đại Đạo, chứng nhận tiên thiên, đây là thủ đoạn nghịch thiên!

Hồng Mông Đại Đạo hội tụ, ở trong hai tròng mắt hắn hóa thành hai tia khí lưu, khí lưu càng ngày càng lớn mạnh, dần dần hóa thành dòng suối nhỏ, dòng suối nhỏ lại trưởng thành con sông, con sông càng lưu càng rộng, hóa thành sông lớn cuồn cuộn, mãnh liệt lao ra hai tròng mắt của hắn.

Giờ khắc này, Đại Đạo nổ vang, trong Tiên Đỉnh toái phiến thế giới đột nhiên Tử Hà đầy trời, tử khí tám trăm dặm, tiên thiên đạo âm chấn động không dứt, dị tượng liên tục hiện lên!

Hai đạo tử sắc Đại Hà từ trong hai tròng mắt của hắn cuồn cuộn xông ra, đột nhiên thống nhất, giống như hồng thủy tràn lan, Hồng Mông Đại Đạo phô thiên cái địa hiện lên ở trong Tiên Đỉnh toái phiến thế giới.

- Uông...

Trong Hồng Mông Đại Đạo đầy trời truyền đến rồng ngâm, lại phảng phất là tiếng chuông, chấn động thiên địa, tiếp theo tiếng rồng ngâm thứ hai vang lên, sau đó tiếng thứ ba, thứ tư...

Một đầu Hỗn Độn Thiên Long do Hồng Mông Đại Đạo thuần túy tạo thành dần dần xuất hiện, Hồng Mông Đại Đạo chen chúc mà đến, để cho Hỗn Độn Thiên Long càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng khỏe mạnh, uy năng càng ngày càng thịnh, một Hồng Mông Đại Đạo dần dần thành hình!

Hồng Mông Đại Đạo thứ nhất của hắn, chính là Hỗn Độn Thiên Long!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1425: Đệ Nhất Đại Đạo. (1)

Hỗn Độn Thiên Long ở giữa không trung thiên biến vạn hóa, đột nhiên thân hình khẽ quấn, hóa thành hình chung, Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chung, móc ngược mà xuống, treo cao ở đỉnh đầu Giang Nam, chuông lớn đại lữ, chấn động không dứt.

Sinh cơ của Giang Nam triệt để khôi phục, từ trong tĩnh mịch đi ra, rốt cục đã luyện thành đại đạo đạo tắc thứ nhất, Hồng Mông đại đạo thứ nhất!

Ở trong cơ thể hắn, thần thông đạo tắc tương ứng đã biến mất, không hề chỉ là Hỗn Độn Thiên Long đại thần thông thần thông đạo tắc, đồng dạng còn có Hồng Mông thần thông đạo tắc khác cũng cùng nhau biến mất, bất quá thực sự không phải là chính thức biến mất, mà dung nhập đến bên trong Hỗn Độn Thiên Long, trở nên càng cao hơn.

Không chỉ có như thế, nhục thể của hắn trở nên tràn đầy sức sống vô cùng mênh mông, thậm chí cường độ thân thể so với lúc trước tăng cường mấy lần, Hồng Mông đại đạo đạo tắc không ngừng thoải mái Tiên Thiên huyết mạch của hắn, để cho huyết mạch không ngừng trở nên thuần khiết nồng đậm, Tiên Thiên huyết mạch lại tẩm bổ Hồng Mông đại đạo đạo tắc, lẫn nhau thoải mái, để cho hắn không ngừng tiến bộ.

- Đầu Hồng Mông đại đạo này, liền tốn hao ta nửa tháng thời gian, Đạo Vương hứa cho ta ba tháng thời gian, hôm nay sắp dùng hết rồi, chỉ còn lại có sáu bảy ngày, chỉ sợ không có thời gian đi cô đọng đại đạo đạo tắc khác rồi, chỉ có thể tu luyện Tiên Thiên bát cảnh huyền công đạo tắc.

Giang Nam điên cuồng mang tất cả tiên khí ở đây, dự trữ xuống, chuẩn bị tương lai sử dụng, cùng lúc đó, hắn bắt đầu thử cô đọng Tiên Thiên bát cảnh huyền công đại đạo đạo tắc.

Tiên Thiên bát cảnh huyền công đại đạo đạo tắc, cũng là Hồng Mông đại đạo, bị đệ ngũ hóa thân của hắn luyện thành, tu thành Chân Thần, với hắn mà nói quen việc dễ làm.

Môn công pháp này có tất cả tám đầu đại đạo đạo tắc, tuy số lượng ít đến thương cảm, thậm chí ngay cả một ít Chân Thần cấp công pháp tu thành cũng không chỉ có tám đại đạo đạo tắc, nhưng tám đại đạo đạo tắc này của Tiên Thiên bát cảnh huyền công lại không phải chuyện đùa, chính là Hồng Mông đại đạo, cực kỳ cao đẳng, đầu đầu đại đạo chứng nhận Thần Đế, nối thẳng Cực Cảnh, một đạo liền hơn người khác ngàn đạo vạn đạo!

Chỉ là tu luyện cũng cực kỳ gian khổ, sở dĩ đệ ngũ hóa thân của hắn có thể luyện thành, chủ yếu là vì bên trong Đô Thiên Phủ có Tiên Thiên bát cảnh đại đạo mảnh vỡ. Mà bản thể Giang Nam nếu như tu luyện, liền cần chính mình đi cô đọng đại đạo, tuy nói quen việc dễ làm, nhưng tốn hao thời gian sẽ không ít hơn nhiều so với cô đọng Hỗn Độn Thiên Long.

Sáu bảy ngày thời gian trôi qua, Giang Nam cũng không quá đáng đem Tiên Thiên bát cảnh đệ nhất cảnh, Thần Lục huyền công đại đạo đạo tắc ngưng tụ ra thần lục đại đạo, còn cần 3-5 ngày thời gian, mới có thể triệt để luyện thành.

Bá...

Một cây cầu dài từ trong Hỗn Độn Hồng Mông bay tới, quán thông tiên đỉnh toái phiến thế giới, hàng lâm đến trước mặt Giang Nam, đạo cầu vồng này là Đạo Vương phát ra, ba tháng thời gian đã đến, hắn nhất định phải ly khai chỗ này.

- Hoàng Tổ an tâm một chút chớ vội.

Giang Nam đứng dậy, mười hai hóa thân cùng hai đại chân thân chạy vội mà đến, hắn thần thức chấn động, hướng Hoàng Tổ nói:

- Ngươi tài bồi chi ân, tương lai Tử Xuyên nhất định hồi báo, cứu ngươi

thoát kiếp, trả lại ngươi tự do!

- Ngươi phải cẩn thận!

Hoàng Tổ trịnh trọng nói:

- Đạo Vương giám sát điều khiển ta và ngươi, ta không cách nào đem tín vật của ta cho ngươi, nếu không ngươi nắm lấy tín vật của ta, chỉ cần kích phát tín vật, Huyền Tổ sẽ tới tìm ngươi. Hắn trong lồng ngực có thiên kỳ bách biến, do hắn dạy bảo ngươi, ngươi nhất định sẽ đột nhiên tăng mạnh. Hôm nay, không có tín vật của ta, Huyền tổ cũng không cách nào tìm được ngươi, chỉ có thể dựa vào ngươi giãy dụa chiến đấu.

- Huyền tổ?

Mười hai hóa thân cùng hai đại chân thân đi tới, từng cái đi vào bên trong thân thể Giang Nam, biến mất không thấy gì nữa, Giang Nam leo lên cầu vồng, thầm nghĩ:

- Huyền Hoàng Huyền Hoàng, huyền giả thiên dã, hoàng giả địa dã. Thiên nhẹ nhàng, thay đổi bất ngờ, mây mưa tinh âm, vô hình bất định. Mà trầm trọng, dùng bất biến ứng vạn biến, không thay đổi thì gió êm sóng lặng, biến thì tuôn ra lửa giận, thay trời đổi đất. Hoàng Tổ là giống như đại địa trầm ổn, bất động thì thôi, khẽ động thì bạo đại địa chi nộ, mà Huyền tổ liền như là Thiên, lại để cho người bắt đoán không ra. Cùng loại người này liên hệ, nhất định phải coi chừng. Không thể nhìn thấy người này, cũng là vô cùng tốt...

Giang Nam thực sự không phải là truyền nhân của Huyền Đô cổ tiên, Hoàng Tổ trung hậu, sẽ không nhìn thấu, mà Huyền tổ thì sẽ nhìn thấu, sau khi Huyền tổ nhìn thấu chắc chắn sẽ không tha hắn.

Bởi vì, Huyền Đô cổ tiên sẽ không cùng người thế tục chạm phải Nhân Quả, đơn giản sẽ không thu đệ tử, điểm ấy không thể gạt được Huyền tổ.

Cầu vồng chở Giang Nam bay ra tiên đỉnh toái phiến thế giới, lao ra Hỗn Độn Hồng Mông, sau đó bay ra phiến thời không kỳ dị này, đi vào Bát cảnh

Vân Tiêu điện.

Giang Nam chưa rơi xuống, liền nghe được thanh âm của Đạo Vương truyền đến nói:

- Tốt rồi, một người cuối cùng đã đến.

Giang Nam làm đến nơi đến chốn, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nhiều Thần Chủ Thần Tôn tụ tập dưới một mái nhà, đều ở bên trong Bát cảnh Vân Tiêu điện, số lượng rất nhiều, ngoại trừ mười phái tám thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ ra, còn có mấy Thần Chủ chưa từng gặp mặt, thực lực cũng là cực kỳ cường đại, không kém hơn bọn người Lộ Phong Trần.

Trừ lần đó ra còn có rất nhiều Thần Tôn, nguyên một đám cường đại không thể tưởng tượng nổi, chỉ sợ là nhân vật đỉnh cấp bên trong Thần Tôn của Chư Thiên vạn giới, chỉ là Đạo Vương cũng không xuất hiện.

- Trường Nhạc công tử, Vị Ương công tử, Tử Hư thượng nhân... Ân, Tử Hư thượng nhân này cũng từ trong Thiên Ngục đi ra? Còn có Kiến Vũ Thần Tôn, Thánh Thiên Đại Tôn!

Giang Nam hít một hơi lãnh khí, sắc mặt không khỏi ngưng trọng, trong này có không ít người là cừu gia của hắn, cùng những người này đồng hành, tiến đến đoạt tiên phù, chỉ sợ nguy hiểm sẽ không chỉ tới từ địa ngục, người bên cạnh đồng dạng cũng cần phòng bị.

- Một người cuối cùng, không nghĩ tới vậy mà sẽ là giáo chủ.

Thiên Nhãn Thần Tôn tức cười, kích động tiến lên, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta chạm mặt rồi, thật sự là hữu duyên đây này. Thực không dám đấu diếm, lần trước ta nhìn thấy giáo chủ bị cuốn vào Thiên Ngục, cũng là rất lo lắng giáo chủ an nguy...

- Cái này toàn quay lén, rõ ràng rình coi ta tiến vào Thiên Ngục!

Giang Nam nhức đầu, sự tình hắn tiến vào Thiên Ngục, người biết không nhiều lắm, chỉ có bọn người Tử Hư thượng nhân biết rõ, nhưng không ngờ Thiên Nhãn Thần Tôn này rõ ràng cũng biết.

- Cái thằng này khống chế Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, sự tình thiên hạ, không có bao nhiêu có thể dấu diếm được hắn. Thằng này, còn có thể cho người chút tư ẩn không?

Giang Nam âm thầm khó chịu.

Chương 1426: Đệ Nhất Đại Đạo. (2)

Thần Tôn Thần Chủ khác hiển nhiên đối với Thiên Nhãn Thần Tôn cũng rất là khó chịu, cả đám đều không muốn cùng hắn làm bạn, bất quá Thiên Nhãn Thần Tôn cường đại cũng được công nhận.

Vị Thần Tôn này cực kỳ tuổi trẻ, sau khi đại Thánh Vương chuyển thế, hắn liền được đề bạt, phụ trách khống chế Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, tuy nhân duyên không tốt, nhưng có thể khống chế Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, tự nhiên là không như bình thường.

- Lần này Đạo Vương lão tổ triệu tập, để cho chúng ta tham dự một hồi nhiệm vụ cứu vớt Chư Thiên vạn giới, cùng quần hùng Địa Ngục tranh chấp, trong nội tâm của ta đang tâm thần bất định. Lần trước ta ý định để cho Lăng Kính Đốc Thiên Nghi tiến xuống địa ngục, quan sát tình hình Địa Ngục, lại bị một Ma Đế đem bảo kính của ta đánh nát hai ba mặt. May mắn ta cơ linh, nếu không pháp lực của hắn theo bảo kính liền có thể đem ta đánh chết, bất quá ta lại chứng kiến một ít tình hình thú vị trong địa ngục...

Thiên Nhãn Thần Tôn một bức từ trước đến nay quen thuộc, cùng Giang Nam câu không nói chuyện phiếm, đối với mọi người nhìn như không thấy, cười nói:

- Thực không dám đấu diếm, ta đem chuyện này giấu ở trong lòng đã lâu rồi, giáo chủ, chúng ta có rảnh hảo hảo tâm sự. Nói trở lại, thanh danh của ngươi cũng không thế nào tốt, không bằng cùng ta cùng một chỗ khống chế Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, ta mang ngươi xem một ít đồ chơi tốt...

Sắc mặt Giang Nam đen như than, khô cằn nói:

- Dễ nói, dễ nói.

- Giáo chủ, đã lâu không gặp.

Sau lưng Tử Hư thượng nhân, hai hung thần sừng sững, rõ ràng là Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần đại ma chủ, Tử Hư thượng nhân không có mở miệng, chỉ là thật sâu liếc nhìn Giang Nam, mà Ngạc Vương Thần lại vỡ ra miệng rộng, cười hắc hắc nói:

- Ngươi không ngờ a, lão tử rõ ràng có thể từ trong Thiên Ngục còn sống đi ra, ngươi vơ vét tài sản bảo bối của ta lúc nào trả lại cho ta?

Giang Nam mỉm cười, lơ đễnh, Thiên Nhãn Thần Tôn thấp giọng nói:

- Giáo chủ, vị Ngạc Vương Thần này là gia hỏa hung hãn, đã từng tu luyện ma công cắn nuốt rất nhiều Thần quốc Thần giới, đem tất cả mọi người ăn không còn một mảnh, hơn nữa tâm nhãn rất nhỏ, là đại ác nhân chân chính. Ngươi vơ vét tài sản cái thằng này cái gì đó? Tốt nhất trả lại cho hắn, nếu không hắn ghi hận, nhất định sẽ xuống tay với ngươi.

- Vài món tiểu chút chít mà thôi.

Giang Nam cười nói:

- Đã bị ta nóng chảy đúc lại rồi.

- Pháp bảo của ta bị ngươi nóng chảy đúc lại rồi?

Ngạc Vương Thần sát khí trùng thiên, hung ác nói:

- Ngươi dám đem pháp bảo của ta nóng chảy đúc lại, tiểu tử, ngươi nhất định phải chết ngươi biết không?

Tử Hư thượng nhân ho khan một tiếng, Phật Quang đầy mặt, cười nói:

- Ngạc Vương tôn giả bình tĩnh, vật ngoài thân làm gì để ý? Ngươi hôm nay đã nhập Phật môn ta, tứ đại giai không, có cái gì xem không mở? Bất quá Giang giáo chủ, việc này rất nhiều nguy hiểm, tiểu Phật vẫn là khẩn cầu giáo chủ niệm tình Chư Thiên vạn giới hàng tỉ sinh linh, đem pháp bảo của Ngạc Vương tôn giả trả cho hắn, để cho hắn tăng trưởng một phần thực lực,

cũng tốt vì Chư Thiên vạn giới ra một phần lực.

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, Tử Hư thượng nhân vừa lên liền chụp mũ cho hắn, ý là nếu như hắn không trả những pháp bảo kia, là không niệm tình Chư Thiên vạn giới sinh linh, vì tư lợi.

- Thượng nhân, hai Tôn Giả của ngươi sát nhân không đếm được, tội đáng chết vạn lần, hôm nay hai người này từ trong Thiên Ngục đi ra, Thượng nhân phải thường dạy bảo mới được.

Giang Nam không tiếp lời nói vụn vặt kia, lạnh nhạt nói:

- Chút ít oan hồn chết ở trong tay hai hung thần kia, đều đứng ở sau lưng nhìn xem thượng nhân đây này.

Tử Hư thượng nhân ha ha cười nói:

- Giáo chủ đừng vội nói chuyện giật gân, hai vị Tôn Giả đã nhập Phật môn ta, bất nhiễm Nhân Quả, tứ đại giai không, hôm nay thay đổi triệt để, Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần đại ma chủ lúc trước đã chết, bọn hắn đã làm ác cùng hai vị Tôn Giả hôm nay không quan hệ.

Giang Nam cười lạnh nói:

- Giết người, làm hòa thượng liền có thể xong hết mọi chuyện? Thượng nhân, ngươi đem đầu đưa qua đây, ta gõ chết ngươi xong ta liền đi quy y xuất gia.

Sắc mặt Tử Hư thượng nhân cứng đờ, không dám thật sự tiến lên để cho hắn gõ.

Kiến Vũ Thần Tôn áo trắng bồng bềnh, ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Lần này lão tổ triệu tập chúng ta, cứu vớt Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục quần hùng tranh chấp, làm sao lại lẫn vào một Thiên thần? Đây rõ ràng là kéo chân sau chúng ta.

Giang Nam tức cười, nhìn về phía Kiến Vũ Thần Tôn, cười nói:

- Kiến Vũ Thần Tôn, chỉ số thông minh của ngươi có chút vấn đề sao. Nếu ngươi muốn đả kích ta, cũng không phải là loại phương pháp đả kích này. Thần Tôn không thấy bọn người Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử chưa từng mở miệng đùa cợt cảnh giới ta thấp, mà là ước gì ta cũng tham dự đoạt tiên phù sao? Ta tham dự đoạt tiên phù, mới thuận tiện giết chết ta, ta không tham dự, các ngươi cũng cầm ta không làm sao được. Ngươi còn non chút ít, còn cần hướng mấy vị công tử này thỉnh giáo.

Sắc mặt Kiến Vũ Thần Tôn trầm xuống, Trường Nhạc công tử ha ha cười nói:

- Giang giáo chủ quả nhiên nhanh mồm nhanh miệng, khoe khoang miệng lưỡi. Bất quá Tiểu Vương cũng không trách ngươi, ngươi xem thường lồng ngực Tiểu Vương, tuy ngươi nhiều lần hướng Tiểu Vương ra tay, giết người dưới trướng của ta, nhưng Tiểu Vương có khí lượng tha cho ngươi, nếu ngươi chịu gia nhập Trường Nhạc Cung ta, ta tất nhiên khom người đón chào.

Hắn hồn nhiên không đề cập tới mình bị Giang Nam đuổi giết là sự tình chật vật bực nào, cũng không chút nào nói cừu hận giữa hai người, mà là đối với Giang Nam lôi kéo, hắn biết rõ Giang Nam không có khả năng đầu nhập vào Trường Nhạc Cung, nhưng cử động lần này có thể để cho hắn ở trước mặt rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn lộ ra rộng lượng, cầu hiền nhược khát.

Giang Nam lộ ra vẻ cảm động nói:

- Ta đem công tử bắt, thậm chí đem Trường Nhạc Cung chủ cùng Quang Vũ Thần Đế huyết mạch trong cơ thể công tử luyện ra, không nghĩ tới công tử còn không trách tội ta. Công tử khí độ lớn như thế, ta cũng không thể keo kiệt, nay ở trước mặt thiên hạ quần hùng, chúng ta biến chiến tranh thành tơ lụa, ta và ngươi ha ha cười cười, coi như chuyện ta truy giết ngươi không có phát sinh qua, như thế nào?

Trường Nhạc công tử khóe mắt run lên, lại nghĩ tới chuyện tình Giang Nam trấn áp ở trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, luyện ra một thân huyết mạch, bực này vô cùng nhục nhã, thật sự để cho hắn không cách nào nhịn được!

Đế Tử, quý trọng nhất là huyết thống của mình, Giang Nam ngay cả huyết thống của hắn cũng từ trong cơ thể hắn luyện ra, hắn há có thể nhẫn?

Mới vừa rồi hắn còn nói khí độ lớn như thế, nếu như hiện tại liền trở mặt mà nói, liền làm cho người ta xem thường, tự mình đánh mặt mình.

Vì vậy, hắn chỉ có thể nhịn cục tức này.

Vị Ương công tử đột nhiên cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Huynh trưởng đúng là có khí độ hùng chủ, có thể khoan dung, giáo chủ làm nhục ngươi như thế, ngươi cũng có thể nhịn xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1427: Ly Sửu Ma Đế. (1)

Hắn lời nói xoay chuyển, cười nói:

- Giáo chủ đại tài, ngay cả tiểu vương cũng rất động tâm, nếu giáo chủ có thể gia nhập Vị Ương Cung ta, tiểu vương cũng khom người đón chào...

Giang Nam liếc hắn một cái, mắt lộ ra vẻ hân thưởng của trưởng bối đối với vãn bối, than dài nói:

- Quang Vũ đạo huynh thật là khiến người hâm mộ a, lại sinh hai cái hảo nhi tử. Ta làm sao lại không có sinh ra con trai tốt như hai vị công tử đây?

Sắc mặt Vị Ương công tử biến hóa, Giang Nam trực tiếp xưng Quang Vũ Thần Đế là đạo huynh, rõ ràng là đem mình làm thúc phụ của bọn hắn, dùng giọng nói trưởng bối nói chuyện với bọn họ.

- Vị Ương công tử, lời mượn hơi vẫn là đừng vội nói.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đợi đến ta đem công tử bắt được, ở trong lô đỉnh dặm luyện, đề luyện ra huyết mạch của công tử, sau đó ngươi hãy nói để cho ta gia nhập Vị Ương Cung, tránh cho ca ca ngươi nói ta nặng bên này nhẹ bên kia.

Sắc mặt Vị Ương công tử biến hóa, Trường Nhạc công tử cũng xụ mặt xuống.

Thánh Thiên Đại Tôn đột nhiên không nhanh không chậm nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ có can đảm cùng hai cung là địch, to gan lớn mật, khiến người khâm phục. Bất quá tiểu giáo chủ, ngươi cũng biết nhân vật như Đô Thiên Thần Tôn, ở thần giới chỉ là tiểu nhân vật, Đô Thiên Thần Tôn

làm chỗ dựa cho ngươi, hắn không đảm đương nổi a. Ta nghe nói, tiểu giáo chủ ngươi đắc tội Chư Thiên đầu sỏ, giết người không tính toán, Đô Thiên Thần Tôn có tài đức gì, có thể che được ngươi?

Giang Nam thật sâu liếc hắn một cái, khẽ cau mày, hắn cùng với Thánh Thiên Đại Tôn cũng không giao tập, tuy nói Thánh Thiên Đại Tôn phái ra cường giả ở đất lưu vong đuổi giết qua hắn, nhưng hai người cũng không từng có xung đột trực tiếp.

Huống chi, Chân Thần ở trong mắt Thánh Thiên Đại Tôn cũng là con kiến hôi, chết một cái hai cái cũng sẽ không bị hắn để ở trong lòng.

Vị Thần Tôn này đột nhiên nói ra những lời này, hiển nhiên cùng Giang Nam hơi có cừu oán, cũng không phải là đã chết một hai Chân Thần đơn giản như vậy, để cho trong lòng Giang Nam không khỏi sinh ra cảnh giác.

- Thánh Thiên Đại Tôn nhận được Vãng Sinh Thần Đế Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, bất quá Vãng Sinh Thần Đế truyền cho hắn Thiên Vương Vãng Sinh Kinh cũng không toàn bộ, bên trong có tệ đoan cùng chỗ sơ hở rất lớn. Vãng Sinh Thần Đế đối với ta hận thấu xương, chẳng lẽ Thánh Thiên Đại Tôn phát hiện tệ đoan của Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, đi cầu Vãng Sinh Thần Đế, Vãng Sinh Thần Đế để cho hắn đối phó ta?

Giang Nam nghĩ tới đây, tâm như gương sáng, cười ha ha, thần thái phi dương nói:

- Điểm này không cần Thánh Thiên Đại Tôn nhắc nhở. Ta đắc tội nhiều người, nhưng bằng hữu cũng rất nhiều, tỷ như trong tòa đại điện này liền có mấy vị là cố nhân của Giang mỗ. Có đúng hay không, Thiên Nhãn Thần Tôn?

Sắc mặt Thiên Nhãn Thần Tôn nhất thời khổ, hàm hàm hồ hồ. Những lời này của Giang Nam, hiển nhiên là muốn đem hắn kéo ở chung một chỗ, muốn cùng hắn cùng nhau đối kháng Thần Giới Chư Thiên đầu sỏ.

Bất quá hắn mới vừa rồi thứ nhất nhảy ra cùng Giang Nam vẻ mặt ôn hoà trò chuyện với nhau, giờ phút này tự nhiên không thể phủ nhận.

Ánh mắt Giang Nam từ trên người hắn dời đi, rơi vào trên người Lộ Thần Hầu cùng Thần Đô Thượng Tôn, thi lễ cười nói:

- Tử Xuyên gặp qua Thần Hầu, thượng tôn.

Lộ Phong Trần cười nói:

- Giáo chủ, ngày khác mời ngươi uống rượu.

Thần Đô Thượng Tôn mỉm cười nói:

- Giáo chủ đốt Tiên Thiên Thần Đăng, chúc thọ cho ta, lão phu nhận nhân tình này.

Giang Nam tạ ơn hai người, ánh mắt rơi vào trên người Tố Thần Hầu, Tố Thần Hầu hai tay tịch thu tay áo, mỉm cười đáp lại.

- Linh Tuyết Thần Chủ.

Giang Nam hướng Linh Tuyết Thần Chủ thi lễ, nàng kia chân thành hoàn lễ.

Ngay sau đó ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Hạo Thiên Thượng Tôn, cười nói:

- Thượng tôn, có thể thả Hạo đạo hữu ra thấy mặt hay không?

Hạo Thiếu Quân đi ra thần quang sau ót của Hạo Thiên Thượng Tôn, làm lễ ra mắt nói:

- Giang giáo chủ.

- Hạo đạo hữu.

Giang Nam hoàn lễ, tại chỗ nhiều Thần Chủ Thần Tôn trong lòng lẫm nhiên, Giang Nam hướng những người này chào hỏi, hiển nhiên là cho thấy những người này cùng hắn có giao tình, để cho bọn họ an phận một chút, không nên cử động tâm tư gì!

Bọn họ chỉ biết là Giang Nam cừu địch khắp thiên hạ, nhưng không biết bạn của Giang Nam cũng nhiều như thế, thậm chí trong tòa Bát Cảnh Vân Tiêu Điện này liền có vài vị cường giả!

Cử động lần này của Giang Nam chính là nói cho bọn hắn biết, muốn đụng đến ta cũng không dễ dàng như vậy!

Tại chỗ nhiều Thần Tôn Thần Chủ, cũng là hạng người thần thông quảng đại, có danh tiếng, hôm nay đối với Giang Nam Thiên Thần này cũng động ý kiêng kỵ.

Bất quá, chân chính cùng Giang Nam có cừu oán cũng không nhiều, những người khác thường thường là mừng rỡ thấy Giang Nam cùng đám người Trường Nhạc Vị Ương đấu. Nhưng dù vậy, Giang Nam bộc lộ tài năng như thế, vẫn là khiến cho tuổi trẻ cường giả này cảnh giác, bởi vì Giang Nam quật khởi quá nhanh, nhất là thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ.

Năm đó ở Cẩm Tú Thiên phần lớn gặp qua Giang Nam, biết cái kia lúc mới là Thiên Cung tám trọng cảnh giới. Mà bây giờ ngắn ngủn qua mấy thập niên, hắn đã trở thành Thiên Thần, loại tốc độ tiến bộ này, so với tồn tại Cổ lão chuyển thế cũng không kém!

- Người đã đến đông đủ, vậy thì nói một chút nhiệm vụ lần này thôi.

Thanh âm của Đạo Vương từ trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện vang lên, chỉ nghe thanh âm kia, không thấy kỳ nhân:

- Lần này địa ngục Ma Tiên luyện chế tiên phù, chuẩn bị định trụ Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ chư thiên vạn giới ta, nếu Tiên Thiên Thần Ma bị

định trụ, bình chướng lớn nhất của chư thiên vạn giới ta mất đi hiệu lực, tất nhiên chết thảm trọng. Vì vậy ta cùng với chư vị lão tổ định ra kế sách, mời các vị tới, đi vào trong địa ngục cướp lấy tiên phù.

Mọi người đi tới nơi này, nhiều là không biết chuyện này, từng cái từng cái nghe vậy động dung, tâm cảnh cũng có chút thấp thỏm, thầm nghĩ:

- Tiên phù có thể định trụ Tiên Thiên Thần Ma, nhất định không phải chuyện đùa, địa ngục nhất định sẽ phái ra tồn tại cường đại nhất nghênh đón tiên phù, phái chúng ta đi, không phải đi chịu chết sao?

Đạo Vương đem chuyện ngọn nguồn nói một lần, mọi người nghe đến lần này đoạt tiên phù, những địa ngục Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả kia có Bổ Thiên thần nhân đỡ, đối thủ của bọn họ chỉ là địa ngục Thần Chủ Thần Tôn, lúc này mới hơi thở phào nhẹ nhỏm.

- Tiên phù rơi xuống, chỉ ở hôm nay, địa ngục nhất phương đã chuẩn bị xong tế đàn, tiếp dẫn tiên phù.

Thanh âm của Đạo Vương không nhanh không chậm truyền đến nói:

- Địa điểm tiếp dẫn tiên phù, liền ở đăng tiên chi địa, cái chỗ này, là điểm yếu nhất ở giữa hàng rào của địa ngục cùng Tiên Giới, lịch sử từng có địa ngục Ma Tiên ở nơi đây phi thăng Tiên Giới. Địa điểm này trôi đi không chừng, cũng may ta đã thôi diễn ra phương vị của đăng tiên chi địa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1428: Ly Sửu Ma Đế. (2)

Một đoàn thần quang xuất hiện ở trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, thần quang bắt đầu khởi động, hóa thành một mặt Thần kính, kính quang nhảy động, dần dần ở trước mặt mọi người hiện ra cảnh tượng địa ngục.

Đám người Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy địa phương trong thần kính chiếu rọi, ở biên giới địa ngục vạn giới màng thai, vị trí bầu trời, nơi đó, một tòa tế đàn hùng vĩ phong cách cổ xưa cao cao đứng vững, vô số địa ngục Ma Thần đứng ở trong hàng tỉ dặm hư không, đem tòa tế đàn này làm thành một vòng lại một vòng.

Tất cả địa ngục Ma Thần lớn nhỏ, từng tôn một cao tới trăm vạn dặm, nghìn vạn dặm, hùng vĩ tráng quan, từng cái từng cái cắt vỡ cổ tay, chỉ thấy máu Ma Thần từ cổ tay chút ít Ma Thần này chảy ra, ở trong hư không tạo thành một đạo lại một đạo huyết hà.

Ma huyết chi hà!

Ma huyết chi hà bắt đầu khởi động, nhất tề hướng tòa tế đàn này bay đi, vạn đạo Đại Hà hợp dòng, tạo thành huyết hà rộng lớn mấy vạn dặm, loại huyết hà này có khoảng bốn năm ngàn đạo, từng đạo huyết hà bắt đầu khởi động, lại hội tụ thành Huyết Hải, sùng sục sùng sục tràn vào tế đàn.

Tòa tế đàn này nhận được ma huyết dễ chịu, từng cái từng cái ký hiệu Cổ lão thần bí sáng lên, một đạo ma quang xông thẳng bầu trời, tựa hồ muốn oanh mở bầu trời, đánh xuyên qua bình chướng địa ngục cùng Tiên Giới!

Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, mọi người thấy hoa mắt thần diêu, không thể tự chủ, trong lòng trừ rung động vẫn là rung động.

- Ha ha ha ha, chư thiên vạn giới đạo hữu, lại nhìn trộm địa ngục ta bố trí, không khỏi quá vô sỉ đi?

Đột nhiên, một tiếng cười to từ trong thần kính truyền đến, tiếp theo cảnh tượng tế đàn cùng vô số địa ngục Ma Thần trong thần kính đột nhiên biến mất, cướp lấy là một thân ảnh khí phách khôn cùng.

Tồn tại đột nhiên xuất hiện ở trong thần kính kia phong thái khôi vĩ, hình rùa lưng hạc, tai lớn con mắt tròn, tu râu như kích, rất là hùng tráng, rõ ràng là một địa ngục Ma Đế.

Tiếp theo, mọi người liền thấy Ma Đế này đột nhiên giang rộng ra bàn tay to, hướng bọn họ chộp tới, tựa hồ muốn từ trong thần kính bắt được Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, hết thảy bắt bọn họ!

Thần kính liền ở bên trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, là một đạo thần quang của Đạo Vương biến thành, Thần kính chiếu rọi địa ngục, mới để cho bọn họ thấy cảnh tượng địa ngục, nhưng bản thể Thần kính cũng không trong địa ngục, hai người cách xa nhau không biết thời không xa xôi cỡ nào.

Mà Ma Đế kia lại chộp tới, để cho tất cả mọi người chỉ cảm thấy có chút không giải thích được.

Oanh...

Thần kính đột nhiên chấn động, tiếp theo mặt ngoài Thần kính này thần quang bắt đầu khởi động, một bàn tay to đá lởm chởm ầm ầm từ trong mặt gương thăm dò, chỉ chưởng trong lúc, đem không gian bên trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện kể hết bao phủ!

Giờ khắc này, trong điện nhiều Thần Tôn Thần Chủ từng cái từng cái chỉ cảm thấy bấp bênh, thân hình đứng không vững, gần như muốn rơi vào trong tay này!

- Ly Sửu đạo hữu an tâm một chút chớ nóng, ta và ngươi có cơ hội giao thủ. Tiểu bối ở giữa tranh đấu, ta và ngươi cần gì nhúng tay? Ngươi nói có đúng hay không, Ly Sửu đạo hữu?

Thanh âm Đạo Vương đột nhiên vang lên, chỉ thấy một đầu ngón tay bay

tới, mượt mà to và dài, giống như bay tới một cây xà ngang khổng lồ ngọc chất, nhẹ nhẹ một chút, điểm ở tâm bàn tay này.

Nhé...

Đầu ngón tay đâm thủng bàn tay to kia, chọc ra một lỗ thủng máu, thần huyết của Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả vẩy ra.

Bàn tay to kia bị đau, vội vàng lùi về.

Trong Thần kính truyền đến một tiếng hừ tức giận, tiếp theo mặt Thần kính này rầm một tiếng nghiền nát, hiển nhiên là Ly Sửu Ma Đế kia thẹn quá thành giận, lấy pháp lực chấn vỡ Đạo Vương thần quang biến thành Thần kính cho hả giận.

Bát Cảnh Vân Tiêu Điện gió êm sóng lặng, trong điện đông đảo Thần Chủ Thần Tôn từng cái từng cái lạnh thấm mồ hôi, chỉ cảm thấy ở trước quỷ môn quan đi một lần.

- Đây chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả oai...

Phạm Ẩn Thần Tôn lẩm bẩm nói, hắn thấy được chênh lệch khôn cùng.

Những người khác trong lòng đều có loại cảm giác vô lực này, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả oai, quả thực đối xử bọn họ những Thần Tôn Thần Chủ này như không vật, một tay bắt, trong nháy mắt tru diệt!

- Máu của Ly Sửu Ma Đế, không nên lãng phí.

Đột nhiên một thanh âm không hài hòa truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, từng cái từng cái hối hận không dứt, chỉ thấy ở lúc bọn họ khiếp sợ ấy, Giang đại giáo chủ đã tế lên một cái bình bạch ngọc, đem Ly Sửu Ma Đế chảy ra thần huyết quét dọn không còn, hết thảy thu vào trong bình ngọc, ngay cả nửa giọt cũng không có lưu lại cho bọn hắn.

- Hỗn đãn này quả thực chỗ nào cũng nhúng tay, thời gian một cái nháy

mắt liền đem máu huyết của Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế quét dọn không còn, con mẹ nó ngươi cũng nên tỏ ra khiếp sợ một chút chứ!

Nhiều Thần Chủ Thần Tôn trong lòng tức giận nói.

Giang Nam vui vẻ đem bình ngọc thu vào trong Tử Phủ, lão thần khắp nơi, thầm nghĩ:

- Có Đạo Vương ở đây, nếu Ly Sửu kia có thể đem chúng ta hết thảy bắt, Đạo Vương thể diện đặt chỗ nào? Ta cũng không biết các ngươi khiếp sợ cái gì...

Ngay từ lúc Ly Sửu Ma Đế xuất thủ, Giang Nam liền biết Ma Đế này sẽ không thành công, cho dù Ly Sửu Ma Đế cường thịnh trở lại, cũng mạnh bất quá Đạo Vương là thủ lĩnh trong Bổ Thiên thần nhân này.

Cho nên hắn đối với an nguy của mình không lo lắng chút nào, tùy ý chưởng lực của Ly Sửu Ma Đế đem mình hút lên, ngay cả tâm tư chống cự cũng không có, mà sau khi Đạo Vương xuất thủ, hắn lập tức an an ổn ổn tế lên bình ngọc, đem thần huyết của Ly Sửu Ma Đế thu hồi.

Đối với Ma Đế thần huyết, hắn cũng rất là tò mò, rất muốn nghiên cứu một chút.

Bất quá, cử động lần này của hắn, lại làm cho trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện không biết bao nhiêu cường giả đỏ mắt không dứt, hận không thể lập tức xuất thủ, từ trong tay của hắn đoạt tới Ma Đế thần huyết.

Đây chính là Ma Đế thần huyết, hơn nữa còn là một Ma Đế chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, trong một giọt máu tích chứa uy năng hoàn toàn kích phát, chỉ sợ cũng có thể đem một Thần Tôn đả thương nặng!

Thần vật bực này rơi vào trong tay một vị Thiên Thần, không thể không làm cho người ta ngắm nghía.

- Chư thiên vạn giới Đạo Vương quả nhiên lợi hại, ta không phải là đối

thủ.

Bầu trời Địa ngục, cách tòa tế đàn này không xa, một tòa Ma điện trôi ở trong hư không, như ẩn như hiện, trong điện, nhiều Ma Đế cùng địa ngục Thần Tôn Thần Chủ rõ ràng tề tụ một đường, sắc mặt Ly Sửu Ma Đế biến hóa, thu hồi bàn tay của mình, chỉ thấy giữa bàn tay phá vỡ một cửa động máu lâm ly, xương gảy cùng thịt vụn từ

trong động bay ra.

- Đối phó người này, phải tập hợp lực chúng ta mới có thể cùng hắn đối trận, nếu không chúng ta bất kỳ một người độc thân đối mặt hắn, cũng là kết quả bại vong. Có thể trở thành Thần Đế trong Cổ Tiên hạo kiếp, hùng cứ chư thiên vạn giới 5000 vạn năm, quả nhiên là không thể xem thường!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1429: Kỳ Phùng Địch Thủ. (1)

Sắc mặt hắn khôi phục lại bình tĩnh, đột nhiên cười nói:

- Cũng may, mục đích của ta vốn không phải là vì thử dò xét thực lực của hắn, mà là có ý định khác.

Bàn tay của hắn dần dần phục hồi như cũ, Đạo Vương tạo thành tổn thương cho hắn không nghiêm trọng lắm, chẳng qua là xóa đi đạo tắc của hắn, lấy thực lực của Ly Sửu Ma Đế, rất nhanh liền đem những đạo tắc này luyện trở lại, thân thể cũng thong dong khôi phục.

Oanh...

Ly Sửu Ma Đế làm trò trước mặt nhiều Ma Đế cùng địa ngục Thần Chủ Thần Tôn, đột nhiên lại là một chưởng lấy ra, chỉ thấy một chưởng này thay đổi thần thông, cùng một chưởng vừa rồi chụp vào mọi người trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện kia giống nhau như đúc.

Chỉ bất quá bất đồng chính là, một chưởng chụp vào mọi người trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện kia, là bắt, vùi lấp bên trong kình lực, mà bây giờ kình lực một chưởng này hàm mà không ra, súc tích sức mạnh.

Hắn một chưởng này Ma Đế đạo tắc xông ra, ở nơi năm ngón tay của hắn bao phủ tạo thành một không gian rộng lớn mấy dặm, chỉ thấy trong không gian này, từng đạo tinh khí bay ra, rơi xuống đất hóa thành từng hình ảnh Thần Ma, giống như in.

Chúng Thần Tôn cấp cường giả Tố Thần Hầu, Thần Đô Thượng Tôn, Kiến Vũ Thần Tôn, Thánh Thiên Đại Tôn, Thiên Nhãn Thần Tôn, còn có thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ độc bốn thành hai hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ, hình ảnh những cường giả này, hết thảy xuất hiện ở bên trong Chưởng Trung Thế Giới.

Mới vừa rồi một chưởng kia của Ly Sửu Ma Đế, rõ ràng đem tinh khí những cường giả này ở trong vô hình thu lấy một tia, đem thân ảnh của bọn họ tái hiện, để cho địa ngục cường giả biết, mình sắp sửa đối mặt là nhân vật nào.

- Mới vừa rồi ta một chưởng kia bao lại Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, nhìn như muốn bắt những người này, thật ra thì ta biết, Đạo Vương căn bản không cho ta đem những người này bắt lại. Mục đích chân thực của ta, chỉ là vì thử dò xét ra những người này mạnh yếu.

Ly Sửu Ma Đế nhìn nhiều Ma Đế cùng Thần Chủ Thần Tôn bốn phía một cái, ha hả cười nói:

- Vì đối kháng một chưởng kia của ta, mỗi người cũng cần phải đem hết toàn lực đối kháng, cho nên ta dễ dàng cảm giác đến thực lực những người này cao thấp. Biết những người này thực lực cao thấp, chúng ta có thể thong dong bố trí, chẳng những có thể lấy bình an đem tất cả tiên phù nhét vào trong túi, hơn nữa còn có thể đem những đối thủ này một lưới bắt hết!

Trong ma điện, tất cả mọi người không khỏi động dung, mới vừa rồi Ly Sửu Ma Đế đột nhiên xuất thủ, ngay cả bọn họ cũng cảm thấy có chút lỗ mãng, không duyên cớ bị Đạo Vương làm nhục.

Không nghĩ tới cử động lần này của Ly Sửu Ma Đế thâm ý sâu sắc, ngay cả bọn họ cũng bị dấu diếm.

- Mới vừa rồi đối kháng ta một chưởng kia, thực lực mạnh nhất chính là người này.

Ly Sửu Ma Đế điểm hướng hình ảnh của Thần Đô Thượng Tôn, trầm giọng nói:

- Thần Đô Thượng Tôn, một trong năm Thần Tôn dưới trướng Quang Vũ Thần Đế, thực lực đã đạt đến trình độ gần Thần Quân, tu vi sâu nhiều, không gì so sánh nổi.

- Thần Đô Thượng Tôn sao? Thực lực cũng đến gần Thần Quân!

Đột nhiên một địa ngục Ma Tôn ánh mắt sáng lên, trầm giọng nói:

- Tốt, người nọ là đối thủ của ta, nếu có thể đánh chết hắn, Nguyên Chỉ Đại Tôn ta liền có thể đột phá, tu thành Ma quân!

Ly Sửu Ma Đế gật đầu, cười nói:

- Nguyên Chỉ Đại Tôn đúng là có thể chống đỡ được Thần Đô Thượng Tôn, hai người các ngươi thực lực xê xích không nhiều, ngươi đã bị vây ở Ma Tôn viên mãn cảnh giới rất nhiều năm, trận đại chiến này, nói không chừng chính là lúc ngươi đột phá thành tựu Ma quân!

Sâm La Ma Đế cũng cười nói:

- Nếu ngươi thành tựu Ma quân, ở trong trường hạo kiếp này, ngươi cũng có cơ hội thành tựu Ma Đế.

- Thực lực thứ hai, chính là người này.

Ly Sửu Ma Đế chỉ hướng Hạo Thiên Thượng Tôn nói:

- Hạo Thiên Thượng Tôn, ở chư thiên vạn giới luôn luôn không lộ ra ngoài, bất quá người này là tông chủ Hạo Thiên Thánh Tông do Hạo Thiên Đế khai sáng, thực lực cực kỳ cường đại, so với Thần Đô Thượng Tôn yếu đi nửa điểm. Muốn đánh chết hắn, phải có thực lực cùng Nguyên Chỉ Đại Tôn đồng dạng mới có thể miễn cưỡng làm được.

- Chiên Hoán Ma Tôn ta nguyện ra tay, chém giết người này.

Trong ma điện có một đoàn sương mù đen, một tiếng nói khàn khàn vang lên, trầm giọng nói.

Ly Sửu Ma Đế lộ ra sắc mặt vui mừng, cười nói:

- Hạo Thiên Thượng Tôn là tông chủ Thánh Địa do Hạo Thiên Đế khai

sáng, mà Chiên Hoán Ma Tôn cũng là đệ tử của Vĩnh Hằng đạo huynh, Hạo Thiên Đế đã chết không biết bao nhiêu vạn năm, mà Vĩnh Hằng đạo huynh tự mình chỉ điểm ngươi, ngươi thật sự có thực lực chém giết Hạo Thiên Thượng Tôn. Cường giả thứ ba của Chư thiên vạn giới, chính là vị Tố Hoàn Bạch Tố Thần Hầu này. Người này mới vừa rồi hai tay khép ở trong tay áo, không có cố ý chống cự một chưởng kia của ta, bất quá ta cảm giác được lực lượng trong cơ thể hắn cường đại, hàm mà không phóng, ở trong Thần Tôn thuộc về nhân vật đứng đầu. Hắn giấu diếm mình, bất quá ở trước mặt ta, hắn dấu không được.

Đột nhiên, một cô gái một thân hồng trang đẹp đẽ lên tiếng nói:

- Hồng Y nguyện ý gặp gỡ người này.

Ly Sửu Ma Đế khẽ cau mày nói:

- Man Hồng Y Ma Tôn, thực lực của ngươi mặc dù không kém, nhưng so sánh với người này vẫn còn thua kém một bậc.

- Thêm ta nữa đi.

Có Ma Tôn đi ra, trầm giọng nói.

Ly Sửu Ma Đế gật đầu nói:

- Cộng thêm Phương Ngung Ma Tôn, hẳn là có thể bắt lại người này. Hiện tại đến xem vị Thần Tôn thứ tư, người này tên là Thiên Nhãn Thần Tôn, là một cường giả không thua Tố Thần Hầu.

...

Cũng không lâu lắm, Ly Sửu Ma Đế liền đem từng Thần Tôn phê bình xong, trong ma điện các vị Ma Tôn cũng tìm được đối thủ của mình, nắm chắc phần thắng. Ngay sau đó, Ly Sửu Ma Đế lại đem nhiều Thần Chủ phê bình một lần, trong ma điện nhiều Thần Chủ cũng đều tự tìm đối thủ, gắng đạt tới làm được lấy sở trường đánh sở đoản.

- Nơi này còn có một người.

Đột nhiên một Thần Chủ nghi ngờ nói:

- Ly Sửu bệ hạ, vì sao không đề cập tới người này?

Ly Sửu Ma Đế nhìn lại, không khỏi tức cười, cười nói:

- Người này là một Thiên Thần, mới vừa rồi ta một chưởng kia đánh ra, hắn ngay cả lực chống cự cũng không có, liền bị chưởng lực của ta hút lên. Người này, không đề cập tới cũng được.

Sâm La Ma Đế nhìn về phía người nọ theo lời bọn họ, chính là Giang Nam, đột nhiên bật cười nói:

- Nguyên lai là người này, tiểu quỷ này lần trước ám toán ta, để cho ta cũng ăn thiệt thòi, không nghĩ tới hắn cũng tham dự đến trong chiến đấu tranh đoạt tiên phù này. Nhất định là tiểu tử này đắc tội người quá nhiều, cho nên bị đầy đi tìm cái chết. Rất tốt, rất tốt...

Hắn ha ha cười một tiếng, thanh âm âm trầm:

- Các ngươi không nên động đến hắn, hắn là của ta. Ta sẽ phái ra một Chân Ma phân thân của ta, đem tiểu tử này bầm thây vạn đoạn.

- Sâm La Ma Hoàng Thần Chủ phân thân đối phó người này, kia tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1430: Kỳ Phùng Địch Thủ. (2)

Những Ma Đế, Ma Tôn, Ma Chủ khác rối rít cười nói:

- Người này vốn liền không đáng để lo, giờ phút này càng không đáng để lo.

- Hôm nay vấn đề khó khăn, chính là Bổ Thiên thần nhân vô cùng có khả năng ở trong cơ thể chút ít Thần Tôn Thần Chủ này, dấu diếm thần thông, dùng để đối phó chúng ta.

Ly Sửu Ma Đế cười nói:

- Cũng may, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chúng ta cũng không thua chín lão quỷ kia, chúng có thể ở trong cơ thể đối thủ của các ngươi bày thần thông, chúng ta cũng có thể ở trong cơ thể các ngươi bày thần thông.

Nhiều Ma Đế rối rít cười nói:

- Kỳ phùng địch thủ, dễ dàng nghiệm chứng lẫn nhau mạnh yếu.

- Lần này Chư thiên vạn giới phái ra thần tôn cường đại cũng không nhiều, trong đó cũng không có mấy chiến tướng tiếng tăm lừng lẫy dưới trướng Quang Vũ Thần Đế, nơi này chỉ sợ có chút không ổn.

Sâm La Ma Đế cau mày, đánh giá đạo tắc tinh khí biến thành những Thần Chủ Thần Tôn trong lòng bàn tay Ly Sửu Ma Đế, đột nhiên nói:

- Thất thánh ngũ tôn tứ thiên nhị pháp dưới trướng Quang Vũ, là cường giả trong cường giả, nơi này chỉ xuất hiện một người, không thể không đề phòng. Mặc dù chúng ta không phái Ma quân xuất chiến, nhưng khó bảo vệ chư thiên vạn giới sẽ phái ra Thần Quân, lấy ý kiến của ta, vẫn là mời ra một hai Ma quân, ở một bên phối hợp tác chiến, chuẩn bị bất trắc.

- Ma Hoàng nói rất đúng.

Ly Sửu Ma Đế suy tư chốc lát nói:

- Ta sai người đi mời Hậu Thổ Phảng, người này là hậu duệ Hậu Thổ Ma Tiên, đã chứng được Ma quân, có hắn phối hợp tác chiến. Trừ lần đó ra, Sa La đạo hữu còn chuẩn bị xuống mấy nhân vật lợi hại, bất cứ lúc nào có thể giết ra, thắt cổ những cường giả này!

Những Ma Đế khác hội ý, Quang Vũ Thần Đế có thất thánh ngũ tôn tứ thiên nhị pháp chiến tướng tiếng tăm lừng lẫy bực này, mà trong Ma triều của Sa La Ma Đế cũng có mấy Ma Tôn cực kỳ lợi hại, cũng là Đại tướng trấn thủ biên cương, quyền cao chức trọng.

Những Ma Tôn này thậm chí có những người thực lực đã không thua Thần Quân, đã sớm ẩn nặc hư không, dấu diếm ở gần tế đàn, chuẩn bị bất trắc.

Này là đòn sát thủ của địa ngục nhất phương, thậm chí ngay cả bọn người Nguyên Chỉ Đại Tôn, Chiên Hoán Ma Tôn cũng bị dấu diếm ở gần đó, liền là vì đề phòng Bổ Thiên thần nhân dò xét, miễn cho bị chư thiên vạn giới dọ thám biết tin tức.

Sâm La Ma Đế yên lòng, cười nói:

- Hôm nay, cuối cùng bố trí thỏa đáng, chỉ đợi tiên phù vừa đến, liền để cho bọn người chư thiên vạn giới kia, hết thảy hôi phi yên diệt!

Mà vào lúc này, một tiểu đạo đồng mi thanh mục tú đi tới Thần Giới Ngọc Hoàng Thiên, mọi nơi đánh giá, chỉ thấy Ngọc Hoàng Thiên vắng ngắt, không có người ở, chỉ có Ngọc Hoàng điện cao cao đứng vững, Thần hà bốc hơi.

Tiểu đạo đồng kia đi thẳng tới ngoài Ngọc Hoàng điện, thúy sinh sinh nói:

- Đông Cực Thần Quân, Càn Khôn lão gia nhà ta có pháp chỉ cho ngươi.

Thân ảnh Giang Tuyết xuất hiện, thần thể bao phủ Ngọc Hoàng Thiên, phủ thân xem ra.

Tiểu đạo đồng kia trong lòng lẫm nhiên, không dám chậm trễ, quỳ thân dâng lên pháp chỉ.

Một thủ chưởng bạch ngọc dò ra, nhẹ nhàng vê lên pháp chỉ, Giang Tuyết nhìn lướt qua, pháp chỉ tự động thiêu đốt, hóa thành tro bụi.

- Ta biết rồi.

Thanh âm dễ nghe từ phía trên truyền xuống, lạnh nhạt nói:

- Ngươi trở về đi, nói cho Càn Khôn Lão Tổ, đến lúc đó ta tất nhiên sẽ tới.

Tiểu đạo đồng khom người, bay ra Ngọc Hoàng Thiên, trong lòng thấp thỏm:

- Nhân vật thật cường đại, để cho ta quả thực như triều kiến Thần Đế, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh...

- Lão gia, Đông Cực Thần Quân nhận pháp chỉ, cũng đáp ứng.

Đạo đồng kia trở lại Càn Khôn Đại Thế Giới, chỉ thấy một ngụm bình ngọc huyền phù ở giữa không trung, trấn áp khí vận của Càn Khôn Đại Thế Giới, đạo đồng nói:

- Nàng nói, đến lúc đó nàng tất nhiên sẽ tới.

Càn Khôn Lão Tổ, cũng tức là Tiềm Long Đạo Nhân, quỷ quỷ túy túy từ trong bình ngọc thò đầu ra, cười nói:

- Đạo Vương hỗn đãn này, đại sự khôn khéo, chuyện nhỏ hồ đồ, luôn là muốn ta chùi đít cho hắn. Nếu ta không đi mời Đông Cực Thần Quân, bọn hắn sẽ toàn quân bị diệt...

- Quân sư, ngươi rốt cục bỏ được xuất thủ.

Thanh âm Đạo Vương đột nhiên vang lên, truyền động ở chung quanh Hóa Tiên Ngọc Bình, sắc mặt Tiềm Long Đạo Nhân biến hóa, cười lạnh nói:

- Đạo Vương, ngươi đã không phải là Thần Đế của chư thiên vạn giới, cái nào là quân sư của ngươi?

Thần quang bắt đầu khởi động, ở trước bình ngọc hóa thành Đạo Vương hư ảnh, cùng Tiềm Long Đạo Nhân nhìn nhau, nhẹ giọng nói:

- Quân sư, chẳng lẽ ngươi không nễ tình cũ sao? Ta và ngươi năm đó là hăng hái bực nào, hợp ý bực nào? Chúng ta mười ba người liên thủ, thậm chí ngay cả Cổ Tiên cũng dám đối kháng, cũng dám cùng hắn liều mạng, thậm chí dám tách rời trấn áp. Chẳng lẽ ngươi không muốn xông lại đoạn năm tháng hào hùng kia?

Sắc mặt Tiềm Long Đạo Nhân âm tình bất định, đột nhiên cười hắc hắc nói:

- Ngươi nói như thế, cũng gợi lên một chút hào khí của ta. Bất quá, ta và ngươi đạo bất đồng, lúc trước ta giúp ngươi luyện hóa vũ trụ thế giới, ngăn cản xu thế địa ngục xâm lấn, đã thành cái đinh trong mắt những người khác. Lần này nếu giúp ngươi, cái mạng nhỏ của ta liền khó giữ được. Chúng ta đạo bất đồng, ngươi đi quan đạo của ngươi, ta qua cầu độc mộc của ta. Chuyện lần này, ta không tham dự.

- Lần này chỉ là tranh đấu nho nhỏ, không ảnh hưởng toàn cục.

Đạo Vương lời nói xoay chuyển, cười nói:

- Nếu ngươi không đi cũng không việc gì. Ta đi mời Bỉ Ngạn. Lấy mặt mũi của ta, mời được nàng hẳn là không khó a?

Sắc mặt Tiềm Long Đạo Nhân thay đổi, từ trong bình nhảy ra, cả giận nói:

- Ngươi hãy chấm dứt việc đó, ngươi đem nàng liên lụy vào, lương tâm ở

đâu?

- Không phải là ta muốn kéo nàng đi vào, mà là trường hạo kiếp này, không người nào có thể tránh thoát.

Đạo Vương thở dài nói:

- Ngươi hiện tại không màn thế sự. Tương lai vô luận phương nào chiến thắng, cũng không tới phiên ngươi tới phân quả. Đâu chỉ không tới phiên ngươi phân quả, ngược lại còn có thể muốn tánh mạng của ngươi. Quân sư, tránh được sơ nhất, trốn không được mười lăm. Lần này nếu ngươi không đi mà nói, ta không trách ngươi, ta cũng sẽ không cường hành bảo Bỉ Ngạn xuất thủ, tình nghĩa ở giữa chúng ta, lúc này xóa bỏ.

Thân hình của hắn nhạt đi, biến mất không thấy gì nữa.

Sắc mặt Tiềm Long Đạo Nhân âm tình bất định, đứng ở trên Hóa Tiên Ngọc Bình đi tới đi lui, thầm nói:

- Ta không muốn lao vào. Ta chỉ muốn phân quả... Con mẹ người Đạo Vương, lão tử theo ngươi lần này!

Trên bầu trời Địa ngục vạn giới, đột nhiên vô số Ma Thần áo tịch quyển, từng cái từng cái ẩn nặc, biến mất không thấy gì nữa, giữa không trung chút ít thần huyết nước lũ cuồn cuộn kia như cũ chạy chồm, tràn vào trong tế đàn.

Qua một lúc lâu, rốt cục những thần huyết này hao hết, chỉ thấy tế đàn khe khẽ rung lên, tất cả ký hiệu sáng lên, ma quang đột nhiên tăng vọt, uy năng tăng cường mấy chục lần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1431: Bài Tọa Tọa Phân Quả Quả

Ầm, ầm...

Bầu trời Địa ngục chấn vang không dứt, chỉ thấy hàng rào vũ trụ trên bầu trời địa ngục vạn giới càng ngày càng mỏng, bị oanh đến không ngừng hướng mọi nơi bay tới, nhưng mà dù vậy, hàng rào vũ trụ vẫn chưa từng bị công phá.

Tụ tập nhiều địa ngục Ma Thần máu huyết như thế, cùng nhau Tế Tự, lại không có thể oanh phá vũ trụ hàng rào, để cho nhiều Ma Đế sắc mặt cũng không khỏi thay đổi.

Vũ trụ hàng rào này không giống bình thường, chính là Tiên Giới hàng rào, con đường thông Tiên, thật không ngờ khó phá, đổi lại bọn họ, cũng giống như trước không thể làm gì.

- Nhất định phải Tiên Nhân lực, chỉ sợ mới có thể oanh phá Tiên Giới hàng rào, tiến vào Tiên Giới!

Đám người Sâm La Ma Đế thấy một màn như vậy, thầm nghĩ trong lòng:

- Bọn ta từ lúc sanh ra vô vọng! Bất quá, hai đại vũ trụ dung hợp, Thiên Đạo tương dung, rốt cục cho chúng ta hy vọng!

Đột nhiên, Tiên Giới hàng rào kia mở ra một đường, một đạo Tiên quang bay ra, cùng ma quang trên tế đàn tương liên, hai đạo quang mang liên tiếp ở chung một chỗ, lập tức tiên nhạc du dương từ trên trời truyền đến, tiên nhạc kia dễ nghe như thế, phảng phất ẩn chứa Tiên ý, làm cho người ta vừa nghe liền có một loại cảm giác thể hồ quán đỉnh, hiểu ra, bừng tỉnh đại ngộ!

Tiên Giới hàng rào mở ra, rõ ràng là tôn Ma Tiên xuất thân từ địa ngục kia, mạnh mẽ mở ra hàng rào Tiên Giới, cùng tế đàn tương liên, mượn cơ hội

đem tiên phù đưa đến hạ giới.

Oanh...

Khí tức vô cùng kinh khủng truyền đến, một tấm phù lục bồng bềnh đung đưa, từ trong khe Tiên Giới kia phiêu phiêu, dọc theo quỹ tích của Tiên quang cùng Ma quang hướng tế đàn bay đi.

Tấm phù lục này vừa mới bắt đầu vẫn còn rất nhỏ, chỉ có lớn cỡ bàn tay, nhưng trên đường rơi xuống phía dưới, liền đang không ngừng trở nên to lớn, sau một khắc đã to như một mặt kim bảng, trên kim bảng mơ hồ có thể thấy được ký hiệu kỳ dị lưu động, ước chừng trên dưới một trăm ký hiệu.

Ký hiệu kia vô cùng phức tạp, làm cho người ta hoàn toàn không cách nào xem hiểu, hẳn là tích chứa Tiên Đạo giải thích đầy đủ, là tiên đạo phù đồng!

Tấm kim bảng này vừa rơi xuống một chút khoảng cách, lại lớn lên, chiều rộng đã có hai ba trượng, giống như một mặt đại kỳ màu vàng, ký hiệu kỳ dị trên đại kỳ liền thêm một chút, ước chừng mấy ngàn ký hiệu.

Tiên phù kia không ngừng rơi xuống, mỗi rơi xuống một khoảng cách, liền lớn mấy lần, đợi đi tới không trên tế đàn, đã biến thành quái vật rộng lớn trăm dặm, kim chói, giống như một mảnh kim màn.

Đại màn trăm dặm, phía trên vẽ đầy ký hiệu hình thái khác nhau, đạt hơn hàng tỉ, hơn nữa nhìn bộ dáng, đại màn còn đang không ngừng trở nên to lớn, còn có vô số Tiên Đạo ký hiệu từ đó diễn sinh.

Hô...

Đại màn chấn động, hư không rung chuyển, theo mặt đại màn này cùng nhau phập phồng không chừng.

Đột nhiên, trên đại màn tất cả Tiên Đạo ký hiệu biến mất, uy năng cũng biến mất, ô hay một tiếng rơi ở trên tế đàn, tế đàn chấn động, chỉ thấy mặt đại màn màu vàng này thẳng tắp cắm ở trên tế đàn, giống như trên tế đàn giơ

lên một nhà tù màu vàng.

Bản thân tòa tế đàn này liền vô cùng rộng lớn, đạo tiên phù này rơi vào trên tế đàn, cũng không chiếm cứ bao nhiêu địa phương.

Đạo tiên phù thứ nhất rơi xuống, sau đó đạo tiên phù thứ hai cũng từ trong cái khe Tiên Giới xuất hiện, sau đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư...

- Có thể nhích người.

Trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện đột nhiên vang lên thanh âm của Đạo Vương, một đạo kính quang từ trong Đạo Vương Đại Thế Giới bắn ra, bá một tiếng, kính quang trong khoảnh khắc thấm nhuần vũ trụ màng thai, xuyên qua chư thiên vạn giới, thần quang huy hoàng trong thời gian ngắn đi tới địa ngục vạn giới, kéo dài qua hai đại vũ trụ!

Kính quang thu lại, biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có từng thân ảnh đỉnh thiên lập địa xuất hiện ở bên tòa tế đàn này, rõ ràng là đám người Thần Đô Thượng Tôn, Tố Thần Hầu cùng Giang Nam.

Cùng lúc đó, đám người địa ngục Nguyên Chỉ Đại Tôn, Chiên Hoán Ma Tôn rối rít hiện lên, giống như trước cũng rơi vào trên tế đàn, thân ảnh từng cái từng cái thần linh bắn đi, rối rít hướng tiên phù phóng đi.

Tế đàn kia vô cùng rộng lớn, trên tế đàn khe rãnh nặng nề, như một cái bình chướng, hạn chế hành động của bọn họ, lại có cột đá khổng lồ đứng vững, mới vừa rồi vô số Ma Thần máu huyết kia, chính là chảy vào trong khe rãnh, theo khe rãnh chảy vào bên trong cột đá, Tế Tự Thượng Thiên, oanh kích hàng rào Tiên Giới.

Đợi đi tới trên tế đàn, mọi người mới cảm thấy thân hình chợt trầm xuống, cả đám đều không cách nào bay lên, rõ ràng là bị từ Tiên Giới truyền đến một đạo Tiên quang kia trấn áp.

Bất quá mặc dù Tiên quang trấn áp hình thể bọn họ, nhưng không có trấn áp pháp lực của bọn hắn, từng Thần Ma bay vút, nhảy đến trên một cây cột

đá, nhanh chóng hướng tiên phù không ngừng rơi xuống chạy nước rút.

Trong khoảng thời gian ngắn này, liền có trên dưới một trăm mặt tiên phù rơi xuống, cắm ở trên tế đàn, phương vị rơi xuống không cùng, cũng không trọng điệp, tất cả mọi người vào giờ khắc này tách ra, xông về mục tiêu bất đồng.

Cạch...

Một ngụm Ma chuông quay tròn chuyển động, càng lúc càng lớn, miệng chuông như một cái hắc động thật lớn, thôn phệ hết thảy, đột nhiên treo ở đỉnh đầu Thần Đô Thượng Tôn, đem thân hình Thần Đô Thượng Tôn kéo lại, thân bất do kỷ hướng bên trong chuông rơi đi.

- Cha!

Lộ Phong Trần sợ hãi kêu, trơ mắt nhìn thân hình Thần Đô Thượng Tôn bị miệng Ma chuông kia nuốt hết.

Đột nhiên, trong Ma chuông hắc động, một luồng tia sáng sáng lên, ánh sáng càng ngày càng sáng, thần quang dị hỏa cuồn cuộn xông ra, đem miệng chuông kia cháy sạch đỏ ngầu, vô số Ma Tôn đạo tắc cũng bị đốt dung.

Tế lên miệng Ma chuông này chính là Nguyên Chỉ Đại Tôn, thấy thế lòng bàn tay vội vàng chấn động, đem Thần Đô Thượng Tôn bên trong chuông đánh bay ra ngoài.

Thần Đô Thượng Tôn đỉnh đầu một cái Minh Đăng dằng dặc thiêu đốt, phiêu phiêu rơi vào trên một cây cột đá, nhìn về phía Nguyên Chỉ Đại Tôn, lại cười nói:

- Đạo hữu gọi như thế nào?

- Ta đạo hiệu Nguyên Chỉ, gặp qua Thần Đô đạo hữu.

Nguyên Chỉ Đại Tôn giơ tay lên, chỉ thấy Ma chuông bay trở về, rơi vào

trong lòng bàn tay của hắn, quay tròn chuyển động không ngừng, mỗi chuyển động một lần, đạo tắc bị thiêu hủy liền phục hồi như cũ, trong khoảnh khắc chuyển động mấy ngàn lần, đạo tắc bị Tiên Thiên Thần Đăng thiêu hủy liền phục hồi như cũ, cười nói:

- Thần Đô Thượng Tôn, một trong năm Tôn của Quang Vũ Đế, quả nhiên có chút tài năng. Nếu như có thể giết ngươi, ta tất nhiên có thể mượn đánh với ngươi một trận, nhất cử chứng được Ma quân vị!

Thần Đô Thượng Tôn thấy Ma chuông trong tay của hắn ở khoảnh khắc liền phục hồi như cũ, trong lòng rùng mình, biết gặp được đại địch trước nay chưa có, cười nói:

- Nguyên Chỉ đạo hữu pháp lực tinh thâm, vẫn còn thắng ta, nếu có thể đánh chết Ma Tôn như ngươi, ta tất nhiên cũng có thể bước ra một bước kia.

- Thượng tôn, mời!

- Mời!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1432: Hai Chiêu Đánh Bại Ngươi. (1)

Mà vào lúc này, Hạo Thiên Thượng Tôn cũng dừng bước lại, đưa mắt nhìn Chiên Hoán Ma Tôn đối diện, pháp bào trên người đột nhiên không người nào tự giải, đầu vai hai sợi tơ bóc ra, đại bào bay lên, phiêu ở phía sau, bay phất phới, hóa thành một mặt Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ, trong thần nhật, có Đế cung chằng chịt, ngàn hành lang vạn điện, nhẹ giọng nói:

- Các hạ là?

- Chiên Hoán Ma Tôn, gặp qua Hạo Thiên Thượng Tôn.

Chiên Hoán Ma Tôn tay bày một ngụm Thần Lô, thi lễ cười nói:

- Đặc biệt tới đưa thượng tôn lên đường.

Hạo Thiên Thượng Tôn khẽ gật đầu một cái, phía sau Thanh Thiên Bạch Nhật Đồ biến mất, cướp lấy là Thần Nhật, trên tế đàn cứ như vậy đột nhiên nhiều ra một mảnh không gian mênh mông, Hạo Thiên Thượng Tôn đi lên Thần Nhật, đi vào Đế cung nặng nề, cao ở trong Thần Nhật nói:

- Chiên Hoán sư huynh mời.

Chiên Hoán Ma Tôn không hãi sợ, cao cao tế lên Thần Lô, tiến vào trong thanh thiên, xông vào bên trong Thần Nhật.

Cùng lúc đó, hai tôn Ma Tôn Man Hồng Y tìm tới Tố Thần Hầu, những người khác cũng riêng phần mình bị gặp cường địch, lâm vào trong khổ đấu, duy chỉ có Giang Nam không người nào ngăn trở, để cho Giang đại giáo chủ buồn bực không dứt, một đường bình an đi tới trước một mặt tiên phù.

- Ta tầm thường như vậy sao? Ngay cả người ngăn chặn ta cũng không có...

Giang Nam đang muốn đem mặt tiên phù này thu hồi, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười khẽ truyền đến:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, chúng ta lại chạm mặt. Lần trước ngươi cùng Thiên Ý Lão Tổ chém tay của ta, lần này Thiên Ý Lão Tổ không giúp ngươi nữa đi?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một Chân Ma chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía trên mặt tiên phù kia, đang cúi người hướng mình xem ra, không khỏi cười nói:

- Nguyên lai là Sâm La lão ca ca. Lão ca ca, ngươi đến cùng có bao nhiêu khối nhục thân?

- Lão ca ca?

Sâm La Ma Đế Chân Ma phân thân cười ha ha nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi thực là có mặt mũi, rõ ràng dám cùng ta xưng huynh gọi đệ rồi.

- Lão ca, nếu ngươi vận dụng Ma Chủ phân thân, ta liền bảo ngươi một tiếng tiền bối, bất quá ngươi chỉ vận dụng Chân Ma phân thân, ta chỉ có thể xưng ngươi là lão ca ca.

Giang Nam ha ha cười cười, không vội động thủ, cười nói:

- Nếu ngươi vận dụng Thiên thần phân thân, ta sẽ gọi ngươi là tôn tử rồi.

Sắc mặt Sâm La Ma Đế trầm xuống, đột nhiên cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi lúc trước trong mắt ta chỉ là một con sâu cái kiến trêu ta vui vẻ, không nghĩ tới trong lúc lơ đãng, ngươi ngược lại cắn ta một ngụm. Hiện tại, ngươi so với lúc trước trưởng thành một vòng, biến thành tiểu lâu la. Nhưng tiếc, ngươi không cách nào chọc cười ta rồi, bởi vậy ta sẽ không tùy ý ngươi phát triển đi xuống.

- Tiểu lâu la?

Giang Nam hậm hực nói, hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trên tế đàn sớm đã chiến hỏa ngất trời, Chư Thiên vạn giới rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn đã bị Địa Ngục cường giả ngăn lại, từng đôi chém giết, bất quá hiển nhiên Địa Ngục chuẩn bị càng sung túc một ít, đối với Chư Thiên vạn giới cường giả cũng nghiên cứu được càng thêm thấu triệt, để cho bọn người Hạo Thiên thượng tôn, Thần Đô thượng tôn rơi vào hạ phong.

Bất quá trong này thực sự có nhân vật vượt quá Địa Ngục đoán trước, trong đó có Tố Thần Hầu, Tử Hư thượng nhân, Trường Nhạc công tử, Vị Ương công tử, kỳ thật thực lực nếu so với Ly Sửu Ma Đế đoán chừng cao hơn một bậc.

Tố Thần Hầu như trước hai tay trong tay áo, quanh thân đại đạo ngưng tụ, hóa thành đủ loại thần thông. Ngăn cản Hạ Man Hồng Y cùng Phương Ngung hai Thần Tôn công kích. Hiển nhiên vẫn còn dư lực, cũng không cho rằng Hồng Y cùng Phương Ngung hai người có thể đáng giá để cho mình toàn lực ra tay.

Mà thực lực chân thật của Tử Hư thượng nhân cực kỳ kinh người, hắn có được Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần đại ma chủ tương trợ, hai Thần Chủ này đều là nhân vật nổi tiếng bên trong Thần Chủ, cùng hung cực ác, một phương Địa Ngục có sáu Thần Chủ tiến lên chinh chiến, tuy nhiên cũng bị ba người ngăn lại.

Mà Trường Nhạc công tử, Vị Ương công tử hai người thực lực càng là kinh người vô cùng, thực lực hai người bọn họ liền cực kỳ cường đại, trong lưỡng nội cung bảo vật lại tùy ý hai người tiêu xài. Các loại pháp bảo nhiều vô số kể, dưới trướng Thần Ma phần đông, để cho hai người cơ hồ có được chiến lực giống như Thần Tôn, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Tế đàn quá lớn, lại có tiên quang trên tế đàn trấn áp, ngàn rãnh mương vạn khe ngăn cách trùng trùng điệp điệp không gian, để Thần Ma ở trên tế đàn này tranh phong, chiến đấu cực kỳ sáng chói chói mắt.

Mà ở bên ngoài tế đàn, hư không gió êm sóng lặng, nhưng Giang Nam lại chứng kiến sát cơ trùng trùng điệp điệp. Đột nhiên trong hư không triển lộ ra một đoạn ngón tay vô cùng cực đại, các đốt ngón tay che kín Long Lân. Rõ ràng là đốt ngón tay của một đầu Ứng Long vô cùng lớn, ước có mấy vạn dặm lớn nhỏ!

Xương ngón tay này lộ ở bên ngoài hư không, mà bộ vị khác lại che dấu ở trong hư không, hiển nhiên là đang cùng người tranh đấu.

Ứng Long lão tổ cũng không tự mình hàng lâm, mà chỉ thò ra một long trảo.

- Ứng Long lão tổ thật sự là bạo tính tình, hiện tại cũng đã xuất thủ.

Giang Nam xuất thần, Ứng Long lão tổ là Bổ Thiên Thần Nhân tính tình bạo nhất mà hắn bái kiến, giờ phút này nghĩ đến là cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả trong địa ngục giao thủ, tuy hư không bình tĩnh, nhưng nhân vật như bọn hắn, đại đạo ký thác vào bên trong Thiên Đạo, lực lượng đều tập trung độ cao trước nay chưa có, lúc ra tay cho dù không có dị tượng kinh thiên động địa, nhưng uy lực mạnh, viễn siêu Đế cấp nhân vật!

Đang...

Long trảo nắm tay, trùng trùng điệp điệp đánh vào phía trên một ngụm lò lớn, lò lớn kia rung mạnh, cơ hồ bị đánh ra hư không, trong hư không xuất hiện cảnh tượng nửa cái lò lớn, to lớn không gì so sánh được, ước chừng vạn dặm.

Đây là một ngụm Hoàng đạo cực binh, không địch lại một trảo chi uy của Ứng Long lão tổ.

- Ứng Long lão tổ không hổ là đệ nhất chiến tướng dưới trướng Đạo Vương, mỗi lần đều là ngươi đi ra xung phong! Vĩnh Hằng đạo hữu không cần lo lắng, ta với ngươi cùng một chỗ Đồ Long, lưu lại đầu móng vuốt của lão Long này.

Đột nhiên trên không Minh Hải trong một tòa ma điện, một Ma Đế vô cùng to lớn cao ngạo khoanh chân mà ngồi, khủng bố như uyên, vị Ma Đế này cầm trong tay phất trần, đột nhiên quát to một tiếng, chỉ thấy phất trần bay ra, biến mất trong hư không. Hắn thình lình cũng là một Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, cùng Vĩnh Hằng Ma Đế chung một chỗ tế lên Hoàng đạo cực binh, ứng chiến bàn tay này của Ứng Long lão tổ.

Hai đại Hoàng đạo cực binh cùng long trảo này đối kháng, hư không dần dần rung chuyển, hiển nhiên là ba người dần dần thi triển toàn lực, ở trên lực lượng khống chế không bằng lúc trước bình tĩnh thong dong, cử trọng nhược khinh như vậy.

- Lão Long chớ có hung hăng càn quấy, Sa La ta đến tương trợ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1433: Hai Chiêu Đánh Bại Ngươi. (2)

Bên trong A Tỳ địa ngục, ở trong Ma điện trùng trùng điệp điệp, Sa La Ma Đế đột nhiên vỗ đỉnh đầu, Sa La kiếm bay ra, cắt nhập trong hư không, sau một khắc trảm ở phía trên long trảo kia, đem Long Lân chặt đứt năm sáu phiến, để cho long trảo gặp huyết.

Sa La Chi Kiếm xưng là Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo, trình độ sắc bén lại để cho Ứng Long lão tổ, vị Bổ Thiên thần nhân này ăn thiệt thòi.

- Địa Ngục chư vị đạo hữu, là khi dễ Chư Thiên vạn giới ta không người sao?

Một thanh âm vang lên, sau đó liền thấy trong Chư Thiên vạn giới một kim trụ to lớn không gì so sánh được bay ra, ầm ầm đảo nhập trong hư không, kim trụ này thượng thô hạ mảnh, hình như Phật môn Hàng ma xử, thình lình cũng là một kiện Hoàng đạo cực binh, hung hăng đảo ở trên thân Sa La kiếm, đem Sa La kiếm đâm cho uốn lượn, đánh bay hư không, nhập vào Minh Hải.

Minh Hải sinh sóng, sóng cả cực lớn bay lên, đem một tòa Địa Ngục thế giới nắm đến cao cao bay lên, thoát ly quỹ đạo vận hành nguyên lai.

- Cực Nhạc lão tổ Hoàng đạo cực binh? Cực Nhạc lão tổ, ngươi đã là Bổ Thiên Thần Nhân, hợp Thiên Đạo, như thế nào còn đối với vật lúc trước lưu luyến? Cây cột này, vẫn là tặng cho tiểu đệ a!

Một cái đại thủ bay ra, cùng Sa La kiếm cộng đồng nghênh chiến hàng ma xử kia.

Cùng lúc đó, Ma Đế khác lần lượt ra tay, có tế lên Hoàng đạo cực binh của mình, có thân thể là Hoàng đạo cực binh, mà Bổ Thiên thần nhân từng người tế lên Hoàng đạo cực binh của mình ở trước khi hợp Thiên Đạo luyện

thành, cùng bọn họ tranh chấp.

Những tồn tại cổ xưa này biết rõ lần này là số mệnh chi tranh, nếu không có thể cầm xuống tiên phù, sẽ để cho một phương mình ở sau này lâm vào bị động, bởi vậy đều kiệt lực tranh chấp.

Chỉ là, bọn hắn yêu quý bản thân, e sợ cho chân thân xuất chiến sẽ bị đối thủ toàn lực giảo sát, cho nên chân thân cũng không hàng lâm, mà là dùng một bộ phận thân thể hoặc là Hoàng đạo cực binh xuất chiến.

Lúc này đây, chín Bổ Thiên Thần Nhân toàn bộ xuất động, thậm chí ngay cả Tiềm Long Đạo Nhân cũng ra tay.

Bất quá, cảnh giới của bọn hắn rất cao, thần thông cùng pháp bảo đều giấu kín ở trong hư không. Địa điểm tranh đấu cũng ở trong hư không, ngược lại cũng không đồ sộ. Chỉ là lâu lâu kình lực vượt qua phạm vi khống chế của mình, này mới khiến hư không kịch liệt chấn động, chốc lát ở giữa là phá hủy ức vạn dặm không gian, hình thành cảnh tượng cực kỳ mênh mông đồ sộ.

Ánh mắt Giang Nam đảo qua những chiến đấu này, ngay ở lúc hắn xuất thần, Sâm La Ma Đế Chân Ma phân thân công kích đã đến, hắn triển khai vạn cánh tay, Sâm La Ấn phá vỡ Hỗn Độn động thiên trùng trùng điệp điệp. Quấy Hỗn Độn Hồng Mông, oanh kích ở trên người Giang Nam.

Giang Nam không có nửa phần ngăn cản, thân hình có chút lắc lư.

Bành bành bành bành...

Vạn đạo Sâm La Ấn như mưa rơi xuống, đánh cho thân thể hắn phát ra nổ mạnh như là chuông lớn đại lữ, thậm chí ngay cả Hỗn Độn động thiên cũng bị đánh cho phá thành mảnh nhỏ.

Ánh mắt Sâm La Ma Đế Chân Ma phân thân có chút ngưng tụ, trong lòng hoảng sợ, vừa rồi hắn một kích kia tuy nói thực sự không phải là toàn lực mà ra, hơn nữa lực công kích bị Hỗn Độn động thiên triệt tiêu, nhưng lực công

kích bực này cũng có thể làm bị thương Thần Chủ rồi.

Không nghĩ tới Giang Nam ngay cả ngăn cản cũng không có ngăn cản, mà tự mình liên tiếp công kích. Nhưng lại ngay cả thân thể của Giang Nam cũng chưa từng bị thương mảy may.

- Tiên Thiên huyết mạch, Tiên Thiên thân thể?

Sâm La Ma Đế lộ ra kiêng kỵ chi sắc, thấp giọng nói.

Nhãn lực của hắn cao minh, lập tức nhìn ra thân thể Giang Nam cùng lúc trước đại hữu bất đồng, lúc trước thân thể Giang Nam tràn ngập các loại hàng giả, ngụy Tiên thể, ngụy Đế Hoàng thần thể, ngụy Tiên Thiên Thần Ma thân thể, ngụy Tiên Thiên sinh linh thân thể, các loại bán thần thể, hàng giả nhiều làm người tức lộn ruột.

Mà bây giờ, thân thể Giang Nam lại thay đổi, các loại ngụy thể vẫn còn, nhưng mà thể chất chân chính lại là Tiên Thiên huyết mạch, Tiên Thiên thân thể!

Loại thể chất này, có thể nói là một trong vài loại thể chất đẳng cấp cao nhất, tuy không bằng Tiên thể, nhưng đủ có thể cùng Tiên Thiên sinh linh, Tiên Thiên Thần Ma cùng Tiên Thiên đạo thể đặt song song, mặc dù hơi có chỗ thua kém, cũng không khác nhau lắm!

Tiên Thiên huyết mạch cường đại, không chỉ có thể hiện ở đối với các loại đại đạo lĩnh ngộ cùng khống chế, đồng dạng thân thể hắn cũng là vô cùng cường đại cùng kinh người.

Mà theo Sâm La Ma Đế biết, Giang Nam căn bản không phải loại thể chất Tiên Thiên huyết mạch này, hắn chỉ là phàm thể, như thế nào trong lúc đó liền trở thành Tiên Thiên huyết mạch?

- Ha ha, lão ca ca đừng làm rộn, ngứa...

Vẻ mặt Giang Nam tươi cười, ngẩng đầu nhìn hướng Sâm La Ma Đế

Chân Ma phân thân, cười nói:

- Lão ca ca, lần trước ta và ngươi cùng cảnh giới nhất quyết, ta là một chiêu đánh bại ngươi a?

Sắc mặt Sâm La Ma Đế trầm xuống, đang muốn lên tiếng, Giang Nam tự nhủ:

- Lần này sao, ngươi là Chân thần phân thân, so sánh với lần trước có chút khó khăn, ta một chiêu đánh bại ngươi cũng không phải không thể, nhưng nếu là một chiêu đánh bại ngươi, cái kia chính là không nể mặt ngươi, dù sao ngươi là địa ngục Ma Đế... Ân, ta vẫn là dùng hai chiêu đánh bại ngươi đi.

Sâm La Ma Đế khí cực mà cười:

- Xú tiểu tử, rõ ràng dám khinh thường ta? Ta vị Chân Ma phân thân này tu thành hơn một ngàn đạo đại đạo đạo tắc...

Hô...

Quanh thân Giang Nam vô số mặt tinh kỳ phất phới, mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ bay phất phới, trong khoảnh khắc liền đem Sâm La Ma Đế Chân Ma phân thân vờn quanh, đại trận khủng bố vận chuyển.

- Luyện Thiên đại trận?

Sâm La Ma Đế lộ ra vẻ kinh ngạc, liếc liền nhận ra tòa đại trận này, Địa Ngục có thể tinh luyện ra Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo, tự nhiên là cũng có một tòa Luyện Thiên đại trận, bởi vậy hắn có thể liếc liền nhận ra.

- Lão ca ca, đây là chiêu thứ nhất.

Giang Nam thúc dục đại trận, chỉ thấy trong thân thể Sâm La Ma Đế Chân Ma phân thân, hơn một ngàn đạo đại đạo đạo hết thảy bị Luyện Thiên đại trận luyện ra, thời gian nháy con mắt liền cướp đoạt một thân tu vi của hắn sạch sẽ, không còn sót lại chút gì!

Xùy~~

Giang Nam một ngón tay điểm đi, xuyên thủng đầu lâu của Sâm La Ma Đế Chân Ma phân thân, đem đầu của hắn điểm bạo, thi thể từ phía trên tiên phù ngã xuống.

- Lão ca ca, đây là đệ nhị chiêu.

Giang Nam một ngón tay điểm chết hắn, ngẩng đầu nhìn hướng hơn một ngàn đạo đại đạo đạo tắc bên trong Luyện Thiên đại trận kia, lộ ra vẻ vui mừng, thấp giọng nói:

- Ma Cực Chứng Tiên Kinh hơn một ngàn đạo đại đạo đạo tắc, đã giảm bớt đi ta mười năm khổ tu...

Rất nhiều đại đạo đạo tắc phần phật bay múa, một đạo đón lấy một đạo bay vào trong cơ thể của hắn, khí tức Giang Nam lập tức liên tiếp tăng vọt, vô số thần thông đạo tắc cùng hơn một ngàn đạo đại đạo đạo tắc này tương dung, luyện làm một thể.

Chương 1434: Thần Đồng Đội Cùng Heo Đồng Đội. (1)

Trong cơ thể Giang Nam đạo tắc đan vào, nhiều lần rèn luyện, trải qua Luyện Thiên đại trận luyện hóa, Sâm La Ma Đế Chân Thần đạo tắc đã không có nửa phần tạp chất cùng Sâm La Ma Đế lạc ấn, rất dễ dàng liền cùng thần thông đạo tắc của hắn tương dung, giảm bớt mười năm khổ tu!

Bất quá hắn cũng lo lắng, dù sao luyện hóa đạo tắc người khác dễ dàng tạo thành căn cơ bất ổn, cho nên phải nhiều lần rèn luyện, mưu cầu làm được chính thức tương dung, như cánh tay sai sử.

- Nếu là Tử Viên Ma Đế cũng tu thành Chân Ma, luyện hóa hắn liền có thể lại giảm bớt ta mười năm khổ tu...

Giang Nam luyện hóa một nghìn đạo đại đạo quy tắc này, thực lực cơ hồ tăng lên năm sáu thành, pháp lực bạo tăng, một tay thò ra, đem tiên phù đầu tiên rút lên, thu nhập bên trong Tử Phủ của mình.

Tiên phù đầu tiên đến tay!

- Ta muốn giết chết hắn, nhất định phải giết chết hắn!

Trên Minh Hải, trong Sâm La Điện, Sâm La Ma Đế quát lên như sấm, đang muốn tự thân xuất mã, đột nhiên chỉ nghe thanh âm một Ma Đế truyền đến, cao giọng quát lên:

- Đạo Vương xuất thủ, Sâm La Ma Hoàng mau mau giúp ta!

Sâm La Ma Đế bất đắc dĩ, chỉ đành phải toàn lực đi đối phó Đạo Vương, bất quá để cho hắn cứ như vậy bỏ qua cho Giang Nam, hắn cũng rất không cam lòng, chỉ thấy trong vạn tay của hắn, lại có một thần nhân bay xuất thủ chưởng, rõ ràng là một Thần Chủ phân thân, phá vỡ hư không hướng phương hướng tế đàn bay đi.

- Chân Ma phân thân không phải là đối thủ của hắn, bất quá Thần Chủ phân thân nhất định có thể muốn tánh mạng tiểu tử này!

Mà vào lúc này, trên tế đàn đã bắt đầu xuất hiện thương vong, trong mười phái Vân Thiên Phái Thần Chủ Lô Vân Thiên gặp phải hai địa ngục Thần Chủ công kích, phòng ngự bị phá, pháp bảo hủy hết, ở lúc sắp chết, thần thông của Thiên Đao lão tổ nấp trong trong cơ thể hắn bộc phát, ánh đao mới vừa lên, liền thấy trong cơ thể hai địa ngục Thần Chủ đối diện, địa ngục Ma Đế dấu diếm thần thông cũng bộc phát, song song một quấy, đem thần thông của Thiên Đao lão tổ cắn nát.

Xuy...

Một địa ngục Thần Chủ tế lên một ngụm Ma Kiếm, cắt thủ cấp của Lô Vân Thiên, tên còn lại thì một chưởng vỗ vào trên thủ cấp, đem trẻ tuổi Thần Chủ này ngay cả thần tính cũng hết thảy đánh cho phấn toái.

Lô Vân Thiên chết, lập tức giống như là một cái ngòi nổ, đem sinh tử quyết chiến trên tế đàn dẫn đốt, chư cường giả không hề nương tay nữa, riêng phần mình đem lá bài tẩy thi triển ra.

Tố Thần Hầu dẫn đầu bộc phát, hai tay ra tay áo, giờ khắc này, trên tế đàn hàng tỉ đạo sáng mờ năm màu bốc hơi, giống như vô số đạo ngũ sắc thần kiếm, trong thời gian ngắn đem hai tôn Man Hồng Y Ma Tôn bao phủ.

Trong sáng mờ, Tố Thần Hầu kiểu vọt như rồng, thân hình phần phật, vô số sáng mờ năm màu cắn nát Phương Ngung Ma Tôn, trong cơ thể Phương Ngung dấu diếm hai đạo Ma Đế thần thông lập tức bộc phát, hướng Tố Thần Hầu bay tới, Tố Thần Hầu mi tâm chợt lóe, Huyền Hoàng Lão Tổ thần thông bộc phát, đem hai đạo Ma Đế thần thông này lấy sức mạnh to lớn của Huyền Hoàng trấn áp xuống.

Mà Man Hồng Y cũng lập tức gặp nạn, cũng đem Ma Đế thần thông dấu diếm trong cơ thể nàng kích thích, phá vỡ đạo thần thông kia của Huyền Hoàng Lão Tổ, thẳng hướng Tố Thần Hầu.

Bá...

Hàng tỉ đạo thần quang đứng đấy, giống như khổng tước xòe đuôi dựng thẳng ở sau lưng Tố Thần Hầu, đem đạo Ma Đế Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông kia thu hồi, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, hàng tỉ đạo Thần quang nổ tung, đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông kia đánh bại hàng tỉ đạo Thần quang, về phía sau bay đi, rơi vào chỗ trống, không có thể đánh chết Tố Thần Hầu.

Tố Thần Hầu hộc máu, hơi thở héo úa, Man Hồng Y dọn ra tay, giết tiến lên, tính toán thừa dịp hắn gặp phải bị thương nặng đánh chết, nhưng vào lúc này chỉ thấy Tố Thần Hầu mi tâm chợt lóe, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống bay ra, một cái cầm trong tay Thần thẻ, Thần thẻ tế lên, vô số thẻ tre rầm rầm rơi xuống, giống như cự mộc chọc trời đem Man Hồng Y vây hãm ở trong đó, mà Phàn đô thống cầm trong tay hai rìu nhỏ tiến lên, búa ngẩng đầu liền rơi, mỹ nhân máu sái chiến trường, Phàn đô thống lại lên một búa, đem thần tính của Man Hồng Y chém giết.

Lại có một chỗ chiến trường khác, Phạm Ẩn Thần Tôn có thực lực cường đại, nhưng mà không ngăn được đối thủ thực lực cao hơn một bậc, sau khi hao tổn hộ thể thần thông do Bổ Thiên thần nhân ban cho hắn, bị đánh chết tại chỗ.

Ma Tôn này chém Phạm Ẩn, lập tức hướng Tố Thần Hầu giết tới, Tố Thần Hầu hộ thể thần thông bị phá, lại gặp phải Hoàng đạo thần thông bị thương nặng, chỉ đành phải cùng Tử Phòng đạo nhân và Phàn đô thống hợp lực chống cự.

Lại có thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung mấy trẻ tuổi Thần Chủ chết oan chết uổng, mà địa ngục nhất phương cũng xuất hiện thương vong thật lớn, cứ việc Ly Sửu Ma Đế coi là định thực lực của chư thiên vạn giới cường giả, nhưng mà có mấy người thực lực là hắn không cách nào suy tính ra, trong đó Trường Nhạc công tử, Vị Ương công tử cũng chém giết cường địch.

Bất quá, địa ngục nhất phương người chết không nhiều lắm, chư thiên vạn giới nhiều Thần Chủ Thần Tôn chết thương lớn hơn nữa, nhiều Ma Chủ Ma Tôn dọn ra tay lập tức tấn công những người khác, chết thương nhiều hơn.

Hạo Thiên Thượng Tôn cùng Nguyên Chỉ Đại Tôn, Chiên Hoán Ma Tôn cùng Hạo Thiên Thượng Tôn chiến đấu, giờ phút này cũng đến thời kỳ mấu chốt, tứ tôn Thần Tôn này thực lực tiếp cận Thần Quân, từng cái từng cái thân gia phong hậu, lại càng chưởng khống pháp bảo uy lực cường đại, thậm chí ngay cả hai vị Ma Tôn cũng riêng phần mình tế lên Ma Đế chi bảo, mặc dù không phải là Chứng Đế Chi Bảo, nhưng dù sao cũng là Ma Đế luyện thành pháp bảo, uy lực mạnh đến nổi đáng sợ, giết đến long trời lở đất.

Hạo Thiên Thượng Tôn đã rơi vào hạ phong, nhìn dáng dấp chỉ sợ kiên trì không được bao lâu.

Mà Thiên Nhãn Thần Tôn cùng một địa ngục Ma Tôn khác chiến đấu lại bày biện ra thế cục bất đồng, Thiên Nhãn Ma Tôn thần thông cực kỳ quỷ dị, vô số con mắt trôi lơ lửng ở trên tế đàn, bao phủ chu vi vạn dặm, đem đối thủ vây ở trong đại trận, cũng không cùng đối phương liều mạng, không cầu có công, tùy ý Ma Tôn kia giận đến gào khóc, cũng thủy chung không cùng hắn đối trận.

Chư thiên vạn giới đã bày biện ra kết quả bại vong!

- Bệ hạ, chúng ta thật phải trợ giúp Bổ Thiên thần nhân tranh đoạt tiên phù sao?

Khoảng cách bầu trời địa ngục xa xôi, trong một mảnh hư không an tĩnh, Phụ Triều Pháp Vương khẽ cau mày, thấp giọng nói:

- Bổ Thiên thần nhân cùng địa ngục tranh nhau, dễ dàng cho chúng ta ngư ông đắc lợi.

Ở bên cạnh hắn, Quang Vũ Thần Triều cường đại nhất bảy Thánh Vương, ngũ đại tôn, Tứ Thiên Vương, hai Pháp Vương trừ Ngục Pháp Thiên Vương

đã chết cùng Thần Đô Thượng Tôn đang tham chiến, cơ hồ toàn bộ ở chỗ này, thần uy tràn ngập, thậm chí so sánh với Thần Tôn tham chiến trên tế đàn còn cường đại hơn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1435: Thần Đồng Đội Cùng Heo Đồng Đội. (2)

Quang Vũ Thần Đế ngồi trên Đế vị, ánh mắt chớp động, nhìn xa chiến trường, mỉm cười nói:

- Lần này Càn Khôn Lão Tổ tự mình truyền âm Tử Tiêu Thiên, muốn mời ta tham dự một trận, lời của hắn đả động ta.

Hắn thản nhiên nói:

- Hắn nói, trận đại kiếp này do ta dựng lên, ta muốn giết chết Bổ Thiên thần nhân, bổ toàn bộ Thiên Đạo, lại muốn cướp lấy. Hắn nói đúng, tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không, nếu như chư thiên vạn giới bại, ta cũng không cách nào đạt thành tâm nguyện, cho nên ta mới quyết định giúp Bổ Thiên thần nhân cướp lấy tiên phù. Càn Khôn Lão Tổ, Tiềm Long Đạo Nhân, không hổ là quân sư của Đạo Vương, đúng là có khả năng bình định thiên hạ, để cho ta không xuất thủ không được, vận dụng võ lực cường đại nhất triều ta, thay hắn bán mạng.

Phụ Triều Pháp Vương gật đầu, Càn Khôn Lão Tổ đột nhiên truyền âm Tử Tiêu Thiên, thanh âm quảng đại, kinh động Quang Vũ Thần Đế trong Thần Đình, buổi nói chuyện ngắn ngủn, liền để cho Quang Vũ Thần Đế phải ra tay, trí mưu kỳ nhân đúng là thâm trầm.

Mặc dù Quang Vũ Thần Đế đã chuyển thế, nhưng võ lực cường đại nhất của chư thiên vạn giới vẫn còn nắm giữ ở trong tay Quang Vũ Thần Đế, những Thần Tôn này giấu ở bên cạnh hắn, hắn ra lệnh một tiếng, là có thể triệu tập Thần Tôn cường đại nhất.

Càn Khôn Lão Tổ thuyết phục hắn, liền để cho cuộc chiến đoạt tiên phù lần này, nhiều ra không ít phần thắng.

- Chúng ta nhất định sẽ tham chiến, bất quá không phải là hiện tại, mà là

mượn Địa Ngục Chi Thủ, thay chúng ta diệt trừ mấy cường địch. Đợi bọn hắn lưỡng bại câu thương, lúc địa ngục ám binh xuất động, sẽ lấy xu thế dễ như trở bàn tay đánh tan địa ngục!

Quang Vũ Thần Đế thản nhiên nói:

- Sa La người này, ta cùng với hắn tranh đấu gần hai trăm vạn năm, biết rõ hắn tàn nhẫn, trong ma triều hắn còn có Ma Tôn tinh nhuệ chưa xuất thủ, trở thành ám binh. Những Ma Tôn này không xuất hiện, lòng ta bất an...

- Hôm nay địa ngục nhất phương chiếm cứ thượng phong, cường giả chư thiên vạn giới ta tràn ngập nguy cơ, những Ma Tôn giấu diếm kia có xuất hiện hay không.

Nguyên Hội Đại Tôn cau mày nói.

Sau lưng hắn, Thiên Hà cuốn động, đứng vững vàng trăm vạn Thần Ma, rõ ràng là trăm vạn Thiên Hà Thủy sư của Quang Vũ Thần Đình!

- Đây thật là một vấn đề khó khăn.

Quang Vũ Thần Đế hé mắt, thấp giọng nói:

- Sa La đoán chừng cũng là biết ta đang quan sát, hắn chờ ta đi trên nước, hắn cùng với ta tranh nhau nhiều năm như vậy, chỉ sợ cũng đã sớm đem ta xem thấu...

Quang Vũ Thần Đình nhiều Thần Tôn đại nhíu, một cái trên nước một cái hậu thủ, trên nước cố nhiên có kỳ hiệu tiên phát chế nhân, nhưng hậu thủ lại có vạn toàn chuẩn bị, hai Thần Đế Ma Đế này tranh đấu nhiều năm như vậy, lẫn nhau hiểu rõ quá sâu, trên nước đối với bọn họ mà nói đã vô dụng, chỉ có hậu phát chế nhân cái sau vượt cái trước mới là binh gia Chính Đạo.

- Ân? Có ý tứ...

Chân mày Quang Vũ Thần Đế đột nhiên giãn ra, cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ lại muốn ngoài dự liệu của ta. Ta đoán chừng bị hắn pha trộn như vậy đi xuống, Sa La Ma Đế sẽ không nhịn được, trước thời hạn để cho ám binh của hắn xuất động.

Đám người Phụ Triều Pháp Vương hướng tế đàn nhìn lại, chỉ thấy trên tòa tế đàn mênh mông không giới hạn này, Giang Nam đã chiếm vài tiên phù, ngay sau đó vọt tới bên người Lộ Phong Trần Lộ Thần Hầu, đột nhiên tế lên một vòng Tàn Nguyệt.

Tàn Nguyệt kia rõ ràng là Quỷ Giới Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo, Thất Phách Đoạt Hồn Câu, mặc dù chỉ là một tàn phiến, nhưng một khi hắn tế lên, uy năng của Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo liền ầm ầm bộc phát.

Ma Chủ cùng Lộ Phong Trần giao thủ bị Tàn Nguyệt đâm trúng hai mắt, nhất thời chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, sau một khắc thần tính bị chém, chết oan chết uổng.

Trong cơ thể hắn ẩn chứa địa ngục Ma Đế Hoàng đạo thần thông, nhưng Thất Phách Đoạt Hồn Câu đặc biệt đối phó thần hồn thần tính, ngay cả Hoàng đạo đại thần thông cũng không có thể bộc phát, liền trực tiếp chém giết thần tính!

- Đa tạ giáo chủ!

Lộ Phong Trần vừa mừng vừa sợ, lúc này hướng Thần Đô Thượng Tôn phóng đi nói:

- Ta đi giúp cha ta!

- Thần Đô Thượng Tôn chưởng khống Tiên Thiên Thần Đăng, không chết được.

Giang Nam bắt được hắn, cười tủm tỉm nói:

- Hơn nữa thực lực của ta và ngươi, không cách nào đến gần Thần Quân cường giả tranh phong, ngươi đi thu tiên phù, ta đi giúp những người khác.

Lộ Phong Trần cũng biết hắn nói không sai, thực lực của Thần Đô Thượng Tôn cùng Nguyên Chỉ Đại Tôn đã đến gần Thần Quân vô hạn, đừng nói hắn, coi như là Thần Tôn bình thường đi tới cũng là một cái tử lộ.

Linh Tuyết Thần Chủ bị đối thủ làm cho liên tiếp bại lui, thậm chí ngay cả thần thông hộ thể mà Bổ Thiên thần nhân đánh vào thể nội cũng bị kích thích, sắp bỏ mình đạo tiêu, Giang Nam đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu tế lên, trực tiếp đem thần tính của đối thủ nàng chém giết nói:

- Linh Tuyết sư tỷ, ngươi đi cướp đoạt tiên phù!

Linh Tuyết Thần Chủ tạ ơn, lập tức xông về tiên phù.

Giang Nam lại xông về nơi những Thần Chủ giao chiến khác, liên tục thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu, đem đối thủ mấy Thần Chủ kia chém giết thần tính, ngay cả Ma Đế Hoàng đạo đại thần thông cũng chưa từng kinh động, liền trực tiếp đem đối thủ chém.

Mấy Thần Chủ kia cũng là tuổi trẻ cường giả của thập phái bát thiên thất thế gia ngũ đô bốn thành hai hậu cung, vội vàng tạ ơn, lập tức đi tranh đoạt tiên phù.

Trong lúc nhất thời, nhiều địa ngục Thần Chủ chết hơn phân nửa, thế cục đại biến.

- Lần này hỏng bét!

Trong A Tị Ma triều, sắc mặt Sa La Ma Đế kịch biến, gắt gao ngó chừng Giang Nam trên tế đàn hoành hành không trở ngại, thất thanh nói:

- Tiểu tử này là từ nơi nào nhảy ra? Sâm La đạo huynh, ngươi không phải đã phái phân thân đi chém hắn sao? Hắn làm sao còn sống?

Giang Nam giết nhiều địa ngục Thần Chủ như thế, để cho hắn cũng có chút rối loạn một tấc vuông, nếu giờ phút này vận dụng ám binh đi chém Giang Nam, tất nhiên sẽ bị Quang Vũ Thần Đế thừa dịp, rút giây động rừng!

- Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo này thật là có dùng, giết người không thấy máu, ngay cả Thần Chủ cũng chém liền chết.

Giang Nam than thở một tiếng, thầm nghĩ:

- Không biết có thể chém giết Thần Tôn hay không?

- Tiểu tử thúi, pháp bảo của ta!

Bên cạnh Tử Hư Thượng Nhân, Ngạc Vương Thần trợn mắt, cao giọng quát lên.

Tử Hư Thượng Nhân thấy vậy đỏ mắt, lúc này suất lĩnh Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần Đại Ma chủ hướng Giang Nam bức tới, nghiêm mặt nói:

- Giáo chủ, nếu ngươi chưa đem pháp bảo của Ngạc Vương tôn giả luyện hóa, vậy thì trả cho hắn.

Sa La Ma Đế đang do dự, thấy đám người Tử Hư Thượng Nhân mưu đồ bất chính, ánh mắt không khỏi sáng ngời, ha hả cười nói:

- Thì ra chư thiên vạn giới cũng có heo đồng đội a, tốt, tốt, trận chiến này thắng bại cũng còn chưa biết!

- Đồ đáng chết!

Quang Vũ Thần Đế cũng thấy một màn như vậy, sắc mặt xanh mét.

Chương 1436: Hắn Chết Ta Mới Yên Tâm. (1)

Thất Phách Đoạt Hồn Câu là Giang Nam ở trong Thiên Ngục, lúc giải cứu Ngạc Vương Thần vơ vét tài sản tới bảo vật, Ngạc Vương Thần nhận được bảo vật này cũng là cơ duyên thật lớn, chẳng qua là công pháp của hắn không hợp, cũng không thông Quỷ giới công pháp, không cách nào thúc dục, cho Giang Nam chẳng qua là thịt đau một cái, lại không để ở trong lòng.

Giờ phút này, Tử Hư thượng nhân chủ tớ ba người thấy Thất Phách Đoạt Hồn Câu tàn phiến rơi vào trong tay Giang Nam, thậm chí có uy năng như thế, giết người ở vô hình, cũng không khỏi động tham niệm.

Bọn họ lại không biết, sở dĩ Giang Nam có thể thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu, dựa vào chính là Hỗn Độn nguyên thần của mình.

Hỗn Độn nguyên thần của hắn còn hơn Thần Đế, mà Thất Phách Đoạt Hồn Câu dựa vào là thần tính thúc dục, công kích thần tính của đối phương, hao phí không được bao nhiêu pháp lực. Pháp lực thực lực của bọn hắn mặc dù thắng được Giang Nam, nhưng thần tính thua kém xa rồi, Thất Phách Đoạt Hồn Câu này rơi vào trong tay bọn họ cũng vô ích.

Ngạc Vương Thần thấy Giang Nam không để ý tới bọn họ, sắc mặt trầm xuống, thấp giọng nói:

- Thượng nhân, Thiên Tuần Ma Chủ, chúng ta cùng tiến lên, làm thịt tiểu tử này, chiếm Thần câu!

Thiên Tuần Đại Ma chủ trong mắt hung quang chợt lóe, Tử Hư thượng nhân cũng là ánh mắt chớp động, ba người lập tức dữ dội lên, hướng Giang Nam đau hạ sát thủ.

Nơi xa, đám người Thánh vương đang xem cuộc chiến sắc mặt đều biến, rối rít phẫn nộ quát:

- Thánh Phật môn hạ đệ tử, ngu xuẩn như lợn, đáng chết, đáng chết!

Đại Thánh vương đột nhiên xoay người quỳ một chân trên đất, lạnh lùng nói:

- Khẩn cầu bệ hạ ân chuẩn, cho bảy Thánh vương chúng ta xuất chiến, trước chém con lừa ngốc này!

- Khẩn cầu bệ hạ ân chuẩn, cho chúng ta xuất chiến!

Sáu Thánh vương khác rối rít quỳ một gối xuống, quát to.

Sắc mặt Quang Võ Thần Đế âm tình bất định, Tử Hư thượng nhân đột nhiên làm ra ngón này, để cho hắn cũng không khỏi động Lôi Đình Chi Nộ, hận không thể đem Tử Hư thượng nhân bầm thây vạn đoạn.

Hôm nay trên tế đàn chinh chiến, chư thiên vạn giới đại chiếm thượng phong, nếu Tử Hư thượng nhân chủ tớ ba người đánh lén giết Giang Nam, lại không có biện pháp thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu. Địa Ngục tất nhiên có thể một lần nữa chiếm cứ thượng phong, để cho hắn cũng lâm vào bị động.

Ba Thần Chủ đứng đầu liên thủ đối phó Giang Nam, uy năng là to lớn bực nào, ngay cả hắn cũng không coi trọng Giang Nam.

- Các ngươi tiếp xúc liền đi. Chiếm kiện pháp bảo kia, chỉ sợ cũng không thúc dục được.

Quang Võ Thần Đế lắc đầu:

- Kiện pháp bảo kia chuyên chém thần tính thần hồn, lấy ý kiến của ta là quỷ giới Chứng Đế Chi Bảo tàn phiến, không có Quỷ Đế công pháp hoặc là thần tính cường đại như Thần đế, mơ tưởng thúc dục. Thánh Phật đệ tử đúng là ngu xuẩn, không có một chút cái nhìn đại cục, thật là đáng chết! Đợi quyết chiến, các ngươi đi tới, trước thay ta chém con lừa ngốc này, con mẹ nó!

Nhiều Thần Tôn dưới trướng hắn đều tức giận muốn điên, rối rít lên tiếng đồng ý.

Mà vào lúc này, trong chư thiên vạn giới chín đại thế giới, Bổ Thiên Thần Nhân cũng thấy Tử Hư thượng nhân chủ tớ ba người tấn công Giang Nam, mọi người đại nhíu.

Ba Thần Chủ đứng đầu như Tử Hư thượng nhân công kích đã đi tới phía sau Giang Nam, khí cơ dẫn dắt, đem Giang Nam khóa chặt, để cho hắn không cách nào bỏ chạy.

Ngạc Vương Thần cực kỳ khủng bố, đỉnh đầu cao cao nhô lên, thẳng vào tận thiên ngoại, hai mắt giống như hai huyết nhật, cái đuôi lân giáp đá lởm chởm, giống như từng dãy núi phập phồng, đại trảo từ trong mây mù dò ra, làm trước một bước hướng Giang Nam giết tới, một mảnh đại đạo đạo tắc dài hẹp chiếm cứ ở trong móng vuốt, đỏ ngầu như máu, chính là Sát Lục đại đạo.

Mà Thiên Tuần Đại Ma chủ thì quanh thân tình cảnh bi thảm, trong mây đen đại đạo đạo tắc tạo thành dị tượng vạn giới trầm luân, trong vạn giới chính là một khối lớn huyết nhục không biết của ai, ma khí thâm trầm.

Kia là một Thần Đế chết trận rơi xuống huyết nhục, cửu nhi cửu chi thành linh, vì vậy giỏi về cắn nuốt luyện hóa đạo tắc người khác.

Hai người này cũng là hạng người hung thần ác sát, bị trấn áp ở trong Thiên Ngục còn không thể làm hại tứ phương, nhưng giờ phút này hung thần từ trong Thiên Ngục đi ra ngoài, liền muốn giết người!

Ngạc Vương Thần công kích tới nhanh nhất, trong khoảnh khắc liền đến đỉnh đầu Giang Nam.

Ông...

Giang Nam xoay người, một quyền trào ra, chỉ thấy một quyền này hạo hạo đãng đãng, rầm rộ, đạo tắc hóa thành thần lục hùng vĩ, bao phủ ở trong

Hồng Mông, thiên kiếp mênh mông, cùng một trảo này của Ngạc Vương Thần hung hăng va chạm!

Tiên Thiên bát cảnh huyền công, Thần lục huyền công!

Tiên Thiên bát cảnh huyền công, chính là công pháp cận chiến, tìm hiểu chính là Hồng Mông đại đạo, cần Tiên Thiên Thần Ma chi thân hay là Tiên Thiên huyết mạch Tiên Thiên đạo thể mới có thể thi triển, mà thân thể Giang Nam giờ phút này đã thành tựu Tiên Thiên huyết mạch, môn huyền công này bị hắn thúc dục, lực lượng hoàn toàn bộc phát!

Hơn nữa một cảnh này hắn đã luyện thành đạo tắc, thần lục hiện lên, giống như thật trở lại lúc trước khai thiên tích địa, vũ trụ Hồng Hoang còn đang trong Hồng Mông Hỗn Độn, vạn pháp không còn, có chỉ là Hồng Mông đại đạo.

Bàn về tu vi, Ngạc Vương Thần muốn vượt qua hắn mấy lần, cảnh giới cũng so với hắn cao một cảnh giới, lại càng là hung thần uy tín lâu năm trong Thần Chủ, nhưng mà thần lục huyền công đánh ra, Ngạc Vương Thần lại không có thể chiếm được chút tiện nghi nào.

Cùng lúc đó Thiên Tuần Đại Ma chủ công kích cũng nối gót tới, Đại Ma chủ này cả người hóa thành một tòa núi thịt, huyết nhục bắt đầu khởi động, đem Giang Nam bốn phương tám hướng vây quanh, thậm chí huyết nhục không ngừng ngọa nguậy xâm nhập trong Hỗn Độn động thiên của hắn, muốn đem Hỗn Độn động thiên cắn nuốt luyện hóa.

- Thiên Tuần, ngươi muốn cắn nuốt ta? Ngươi cắn nuốt được sao?

Giang Nam đưa tay vẽ một cái, huyết nhục khôn cùng mà không gãy bắt đầu khởi động đột nhiên hé ra một đường, bộ vị hé ra không ngừng khuếch trương mở rộng, hóa thành thanh thiên lồng lộng, thanh thiên mở phân, ngạnh sanh đem tòa núi thịt này của Thiên Tuần Đại Ma chủ tách ra, để cho kia không cách nào khép lại.

- Hôm nay, ta đại đạo đạo tắc luyện thành, cuối cùng có tiền vốn cùng Thần Chủ tranh phong, bất quá muốn đánh chết Thần Chủ còn chưa đủ, dù sao ta luyện thành đại đạo đạo tắc quá ít, ở pháp lực còn không bằng Thần Chủ uy tín lâu năm.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Ngạc Vương Thần đánh tới lần nữa, Giang Nam hừ lạnh một tiếng, không hề thúc dục đại đạo đạo tắc nữa, mà là đỉnh đầu một vòng trăng tàn dâng lên, nhô lên cao một cái, Ngạc Vương Thần quát to một tiếng, thây ngã xuống đất.

Hàn quang tàn nguyệt theo tới Thiên Tuần Đại Ma chủ, Ma Chủ này không có lập tức bỏ mạng, nhưng mà thất khiếu chảy máu, đần độn, không phân biệt được gì nữa.

Bản thể hắn chính là Thần Đế rơi xuống huyết nhục, xâm nhiễm Thần Đế thần tính, Giang Nam tế lên Tàn nguyệt mặc dù là mảnh nhỏ Chứng Đế Chi Bảo Thất Phách Đoạt Hồn Câu, nhưng dù sao không phải là Chứng Đế Chi Bảo đầy đủ, hơn nữa Giang Nam cũng không cách nào đem uy lực bảo vật này hoàn toàn phát huy, một kích chém hắn không được, chẳng qua là thương tổn được thần tính của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1437: Hắn Chết Ta Mới Yên Tâm. (2)

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, lần nữa thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu, Thiên Tuần Đại Ma chủ quát to một tiếng, ngã xuống đất mà chết, hóa thành một đoàn huyết nhục.

Đinh...

Một đạo kiếp quang bắn tới, đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu đánh bay, ngay sau đó kiếp quang bắn thẳng về phía Giang Nam, ánh mắt Giang Nam chớp động, tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Thiên Long bay ra, hóa thành một ngụm hồng chung móc ngược xuống, bảo vệ quanh thân.

Kiếp quang kích ở trên Thiên Long Bát Âm Chung, bát âm chấn động không dứt, đem uy năng kiếp quang đở hết, bất quá Thiên Long Bát Âm Chung cũng bị bắn ra thiên sang bách khổng.

Bàn về tu vi thực lực, Giang Nam không phải đối thủ của Tử Hư thượng nhân. Một kích kia liền để cho hắn nhìn ra bản thân cùng Tử Hư thượng nhân chênh lệch.

Hắn có thể cùng Ngạc Vương Thần, Thiên Tuần Đại Ma chủ đánh nhau chết sống mấy chiêu không rơi vào thế hạ phong, nhưng hắn luyện thành đại đạo đạo tắc cũng là mấy đạo như vậy, đến đi cũng chỉ là mấy chiêu như vậy, những chiêu thức Thần Thông khác đối với Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần Đại Ma chủ không có bao nhiêu lực uy hiếp. Pháp lực không có thâm hậu bằng bọn họ, tiếp tục liều mạng, Giang Nam sớm muộn sẽ rơi vào hạ phong. Hắn có thể chém giết hai hung thần này, dựa vào là uy năng kỳ dị của Thất Phách Đoạt Hồn Câu.

Mà thực lực của Tử Hư thượng nhân so sánh với Ngạc Vương Thần cùng Thiên Tuần Đại Ma chủ tăng thêm một bậc. Cho dù Giang Nam luyện thành

đại đạo đạo tắc cũng không cách nào hoàn toàn ngăn trở hắn, phải hoàn toàn tấn thăng làm Chân Thần, mới có thể chính diện cùng Tử Hư thượng nhân chống lại.

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, xa xa thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu, trăng tàn hàn quang bắn về phía Tử Hư thượng nhân.

Tử Hư thượng nhân đã sớm thấy được uy năng tàn bảo này, thấy thế sợ hết hồn, đột nhiên chỉ nghe trong đầu tranh một tiếng, chỉ thấy một Đại Phật kim chói từ trong mi tâm hắn bay ra, cùng uy năng của Thất Phách Đoạt Hồn Câu đối chiến.

Đại Phật này rõ ràng là Vô Tương Tự Tại Kiếp Kinh luyện thành thiên tướng kiếp khu, lại có thể ngăn chặn uy năng của Thất Phách Đoạt Hồn Câu, bảo vệ thần tính của hắn.

Boong boong...

Trăng tàn chém liên tục, chỉ thấy thân quanh đại kim Phật kia kim quang càng ngày càng ảm đạm, trọng trọng kiếp thân bị Thất Phách Đoạt Hồn Câu luyện hóa, hóa thành hư ảo.

Trong khoảnh khắc, Tử Hư thượng nhân thiên tướng kiếp khu liền bị luyện đi hơn phân nửa, không khỏi bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán.

Đột nhiên, mội cái đại thủ dò tới, chụp vào luân trăng tàn kia, năm ngón tay sâm nghiêm, như có thiên địa sinh ra, chỉ thấy Thánh Thiên Đại Tôn đánh lui đối thủ, tính toán đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu lấy đi, lạnh giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi quá làm càn! Khẩn yếu quan đầu như thế, ngươi lại nội đấu, ngay cả người mình cũng giết, lão Thiên cũng không tha ngươi!

Giang Nam trong lòng vừa động, đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu lấy đi, lắc mình liền lui, lạnh lùng nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn, ngươi hết thảy làm cũng bị chín vị Bổ Thiên lão tổ nhìn ở trong mắt, thị phi khúc trực, bọn họ tự có định giá. Đại Tôn không nên lầm đường.

Thánh Thiên Đại Tôn vốn là tính toán đánh chết hắn, cướp đi Thất Phách Đoạt Hồn Câu, nghe vậy trong lòng giật mình, không dám tiếp tục đuổi giết Giang Nam, quay đầu hướng Tử Hư thượng nhân nói:

- Thượng nhân, có ta ở đây, không người nào có thể làm sao ngươi. Lần này sau khi đại chiến chấm dứt, ta và ngươi cùng nhau hướng Bổ Thiên Thần Nhân nói rõ, tất nhiên trả lại ngươi một cái công đạo.

Tử Hư thượng nhân kinh hồn vừa định, vội hoàn lễ nói:

- Đa tạ Đại Tôn...

Đinh...

Trăng tàn chấn động, chiếu rọi Tử Hư thượng nhân, Tử Hư thượng nhân kêu thảm một tiếng, mi tâm nổ tung, thiên tướng kiếp khu bị triệt để phá vỡ, chính là Giang Nam xuất thủ, đánh lén hắn một cái.

- Vô liêm sỉ, làm trò trước mặt ta, ngươi còn muốn giết người?

Thánh Thiên Đại Tôn giận dữ, cất bước hướng Giang Nam đuổi giết đi, Giang Nam tế lên Thất Phách Đoạt Hồn Câu, muốn chém thần tính của hắn, lại thấy Thánh Thiên Đại Tôn lao tới, trong lòng biết mình không cách nào hoàn toàn tránh uy năng pháp bảo này, lúc này phi thân trở lui.

Địa Ngục Ma Tôn bị Thánh Thiên Đại Tôn hất ra kia đuổi giết mà đến, Thánh Thiên Đại Tôn bất đắc dĩ, chỉ đành phải xuất thủ ngăn cản, tùy ý Giang Nam chạy trốn.

Giang Nam tung mình giết trở về, tế lên Thất Phách Đoạt Hồn Câu hướng Tử Hư thượng nhân giết tới, Tử Hư thượng nhân trong lòng đại chỉ, vội vàng kêu lớn:

- Đại Tôn cứu ta!

Thánh Thiên Đại Tôn giận tím mặt, chẳng qua là bị Ma Tôn kia cuốn lấy, nhất thời trong chốc lát không cách nào thoát thân, lớn tiếng quát lên:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta nói muốn bảo vệ hắn rồi, ngươi dám giết hắn, ta liền muốn mạng của ngươi!

Đinh đinh đinh đinh...

Một vòng trăng tàn quay chung quanh Tử Hư thượng nhân trên dưới tung bay, hàn quang trút xuống, Tử Hư thượng nhân ngơ ngác đứng tại nguyên chỗ, hoàn toàn không có khí tức, rõ ràng là thần tính bị chém, hồn phi phách tán!

Giang Nam chém Tử Hư thượng nhân, vung tay áo đem Tử Hư thượng nhân cuốn vào trong tử phủ, phi thân trở lui, lạnh nhạt nói:

- Giữ lại tiện nhân kia, chẳng lẽ là cho hắn cơ hội ở sau lưng ta thọc dao găm sao? Hắn còn sống, ta không dám đưa lưng về phía hắn, hắn chết ta mới yên tâm.

- Ngươi nhất định phải chết!

Sắc mặt Thánh Thiên Đại Tôn âm trầm, lạnh lùng nói.

- Thánh Thiên Đại Tôn, chủ tử của ngươi cũng đã nói lời như thế, ta còn không phải là sống được hảo hảo sao?

Giang Nam cười ha ha:

- Nói cho chủ tử ngươi biết, an phận một chút, thế gian này người có thể thu thập hắn, thật sự nhiều lắm! Hắn chỉ cần dám nhảy ra, liền có người thu thập hắn!

- Chủ tử ta? Chẳng lẽ...

Thánh Thiên Đại Tôn trong lòng chấn động, chỉ thấy Giang Nam đã xông vào trong chiến trường, biến mất không thấy gì nữa.

- Hắn là làm sao biết, phát hiện tai hại của Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, sau đó đi tìm Vãng Sinh Thần Đế?

Trong lòng Thánh Thiên Đại Tôn có chút bối rối, hắn phát hiện Thiên Vương Vãng Sinh Kinh tai hại cũng là sau khi tu luyện tới cảnh giới cực cao, chiếm cứ Trung Thiên thế giới mấy trăm tòa Thần quốc, dưới trướng có vài chục vạn Thần Ma không ngừng tế tự hắn, về sau hắn phát hiện trong đầu mình nhiều ra tiếng kêu của hàng tỉ vạn sinh linh, các loại tư duy phức tạp ở trong đầu của hắn xông tới, hàng tỉ vạn thanh âm không ngừng nhao nhao đến nhao nhao đi.

Đó là tín ngưỡng lực của vô số sinh linh, xen lẫn các loại cách nghĩ của vô số người, những ý nghĩ này bất đồng, đều là hướng hắn kêu than, cơ hồ khiến thần tính hắn phân liệt, để cho hắn khổ không thể tả, không thể không tạm dừng ý định chiếm đoạt Trung Thiên thế giới.

Đúng là nguyên nhân này, cho hắn biết Vãng Sinh Thần Đế truyền thụ cho hắn Thiên Vương Vãng Sinh Kinh bên trong có tai hại thật lớn, đúng vào lúc này, có một Phật chủ tự nói gọi Minh Giác thượng nhân, đưa tới một bức vạn dân tế tự đồ cùng hắn.

Trong nội tâm Thánh Thiên Đại Tôn khẽ động, biết rõ Minh Giác thượng nhân này tất nhiên cùng Vãng Sinh Thần Đế có liên quan, lúc này mới theo Minh Giác thượng nhân đi tìm Vãng Sinh Thần Đế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1438: Sâm La, Ngươi Cái Đầu Heo Này. (1)

Hắn đi gặp Vãng Sinh Thần Đế, tự nhiên tránh không khỏi bàn tay vị Thần Đế này, biến thành tín dân của Vãng Sinh Thần Đế, trở thành chiến tướng dưới trướng Vãng Sinh, suốt đời cũng không thể đào thoát Vãng Sinh Thần Đế khống chế.

Chuyện này cực kỳ che giấu, Thánh Thiên Đại Tôn tự hỏi không người biết được, giờ phút này Giang Nam đột nhiên nói ra loại lời "chủ tử ngươi" này, há có thể không cho lòng hắn đại loạn?

- Ta vốn cho là tiểu tử này chỉ dựa vào thần binh lợi khí mới có thể ở Chư Thiên vạn giới lăn lộn được phong sinh thủy khởi, nhưng hiện tại xem ra hắn không có đơn giản như vậy, có thể quật khởi cũng không phải là may mắn!

Thánh Thiên Đại Tôn khóe mắt run rẩy:

- Kẻ này không thể lưu ah... Hắn đã giết Thánh Phật chi đồ, lại cừu địch khắp thiên hạ, hiện tại như châu chấu nhảy đáp khoái hoạt, bất quá rất nhanh sẽ nhảy không được nữa!

Trên tế đàn có tiên quang đến từ Tiên Giới trấn áp, mỗi người đều không thể phi hành, lúc Giang Nam tiến lên đích thật là ở phía trên cột đá tung nhảy như bay, thoạt nhìn hoàn toàn chính xác như một con châu chấu nhảy đáp, nhảy rất vui vẻ.

Lại có mấy Địa Ngục Ma Chủ bị hắn dùng Thất Phách Đoạt Hồn Câu chém giết, Sa La Ma Đế chứng kiến bức cảnh tượng này, trong nội tâm cực kỳ lo lắng, đột nhiên thoáng nhìn một đạo nhân ảnh bay đi bầu trời tế đàn, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

- Sâm La đạo huynh rốt cuộc là thân gia hùng hồn ah...

Trên tế đàn, đột nhiên trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, giơ mắt nhìn đi, chỉ thấy một Thần Chủ vạn cánh tay giống như điên cuồng hướng mình đánh tới, một mảnh cánh tay dài hẹp tung bay, vạn cánh tay bay múa, từng đạo Sâm La Ấn phô thiên cái địa hướng mình oanh đến!

- Sâm La lão ca ca!

Giang Nam thất thanh nói:

- Lão ca ca, ngươi như thế nào lại xuất hiện?

- Giết ngươi!

Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân vạn cánh tay oanh ra, Ma Đế Thần Chủ phân thân đánh cho Thiên Băng Địa Liệt, thậm chí có Thần Tôn chi uy, lạnh lùng nói:

- Tiểu quỷ, ngươi ba phen mấy bận vũ nhục ta, lần này lại ở trước mặt quần hùng làm nhục ta như vậy, ta há có thể nhẫn ngươi?

Giang Nam tiếp hai đạo Sâm La Ấn, ấn pháp khác phô thiên cái địa oanh ra, một chưởng đánh bại Hỗn Độn động thiên của hắn, đưa hắn đập bay.

Bành bành bành...

Mấy đạo chưởng ấn liên tục oanh ở trên người của hắn, Giang Nam khí huyết chấn động, lọt vào trọng thương, trong miệng thổ huyết hướng về sau ngã đi.

Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân dù sao cũng muốn viễn siêu Thần Chủ khác, gần kề một chưởng liền trọng thương hắn, chỉ thấy vị Ma Đế này vạn cánh tay bay múa, như là vô số quạt gió thay đổi liên tục, vô số chưởng ấn lật lên rơi xuống, Sâm La Ấn như là sóng biển Minh Hải, một lớp sóng đón lấy một lớp sóng, cuồn cuộn khởi động, không ngừng hướng Giang Nam đè xuống!

Loại thế công này đưa từng đạo ấn pháp của hắn không ngừng tích lũy uy năng, không ngừng lớn mạnh, vạn đạo Sâm La Ấn điệp gia cùng một chỗ, thậm chí ngay cả Thần Tôn gặp được một kích uy năng mênh mông bực này, cũng không khỏi không né tránh!

- Thất Phách Đoạt Hồn Câu!

Giang Nam toàn lực thúc dục trăng tàn, bán nguyệt treo cao, chiếu rọi Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân, Thần Chủ phân thân kia ngay cả hừ cũng không hừ thoáng một phát, cuồn cuộn nghiền áp mà đến.

- Thần tính thằng này quá mạnh mẽ, cái pháp bảo này của ta đối với hắn vô dụng.

Giang Nam thu hồi Thất Phách Đoạt Hồn Câu, không ngừng lui về phía sau, mà Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân thần thông uy năng càng ngày càng mạnh, mạnh đến nổi làm hắn cũng cảm giác được hít thở không thông.

Một kích này của Sâm La Ma Đế, hắn dĩ nhiên không cách nào ngăn cản, cho dù hắn liều tính mạng cũng không thành!

- Chênh lệch quá xa, cho dù ta thành tựu Chân Thần, cũng không phải đối thủ thằng này, phải thành tựu Thần Chủ, mới có được thực lực nghiền áp hắn.

Giang Nam cau mày, Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân tiến công tốc độ càng lúc càng nhanh, thế công càng ngày càng mãnh liệt, thoáng đụng vào thoáng một phát cũng để cho hắn thân tử đạo tiêu, mà ở trên tế đàn không cách nào phi hành, để cho độn pháp Thần thông nhanh nhất của hắn cũng bị mất tác dụng, sớm muộn sẽ bị đánh chết.

- Ta đã giúp các vị đạo hữu, mau tới hỗ trợ!

Giang Nam đột nhiên cao giọng quát.

- Giáo chủ chớ sợ, ta đến tương trợ!

Lộ Thần Hầu nghe vậy, lập tức chạy vội mà đến, xa xa hướng Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân công một chiêu thần thông, bị chấn đến thổ huyết.

- Chính là a miêu a cẩu, cũng xứng làm đối thủ của ta?

Sâm La Ma Đế cười ha ha.

Boong boong loong coong...

Tam Thiên Đại Đạo hiển hiện ở trên tế đàn, như là một Thiên Cầm vô cùng khổng lồ, Linh Tuyết Thần Chủ kích thích dây đàn, đại đạo loong coong, oanh kích Sâm La. Lại có Ngọc Dung Tiểu quận vương vọt tới, đạo tắc trực tiếp hóa thành Phong Đô quỷ vực, xung phong liều chết mà đến.

- Chỉ là mấy tiểu bối, cũng muốn ngăn ta, ngăn cản tồn tại vĩ đại của Địa ngục?

Sâm La Ma Đế cười ha ha, Sâm La Ấn tung bay, đem hai nữ Thần chủ đánh bay, chấn đến các nàng thổ huyết.

Lại có năm sáu Thần Chủ vọt tới, các loại thần thông tung bay, mưu cầu ngăn cản bước chân vị Ma Đế phân thân này, nhưng chỉ là thoáng đụng một cái, liền bị đánh bay ra ngoài, lọt vào bị thương không nhẹ.

Bước chân của Sâm La Ma Đế rốt cục có chút dừng lại, vạn đạo Sâm La Ấn theo bước chân chậm dần, rốt cục đã mất đi xu thế sóng biển điệp gia, uy năng không ngừng hạ thấp.

- Giáo chủ chớ sợ, Phong Vân đạo nhân đến tương trợ!

- Giáo chủ cứu tính mạng của ta, há có thể không báo?

- Hợp lực giảo sát thằng này!

Lại có sáu bảy Thần Chủ đánh tới, hợp lực vây công Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân, Sâm La Ma Đế cau mày, vạn cánh tay bay múa, đem từng đạo công kích ngăn lại.

Mà bọn người Lộ Phong Trần, Linh Tuyết Thần Chủ, Ngọc Dung Tiểu quận vương tập hợp lại, lần nữa vọt tới, mười sáu Thần Chủ tuổi trẻ hợp lực chiến Ma đế, giết đến long trời lỡ đất.

Mười sáu Thần Chủ này đều đến từ mười phái tám thiên bảy thế gia, năm đô bốn thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ cường giả, nguyên một đám thực lực cực kỳ cường đại, bị Giang Nam cứu, chém giết đối thủ, lúc này mới có thể giữ được tánh mạng, trong nội tâm cảm ơn, Giang Nam gặp nạn, bọn hắn cũng lập tức phi thân tới cứu.

Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân uy năng bộc phát, thế không thể ngăn cản, bất luận một người nào cũng không phải là đối thủ của hắn, nhưng giờ phút này hắn bị ngăn cản, uy lực lập tức không cách nào đạt được phát huy hoàn toàn, chỉ có thể hai chân lập tại nguyên chỗ, vạn cánh tay tung bay, ngăn cản gian nan.

Rất nhiều Thần Chủ vây công, các loại pháp bảo cùng thần thông bay múa, phá vỡ từng đạo Sâm La Ấn, Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân lập tức lọt vào áp chế toàn diện, phòng ngự bị phá, bị mấy đạo thần thông đánh cho da tróc thịt bong, lại có một mặt pháp ấn bay tới, nện ở trên đầu, nện hắn lảo đảo.

Chương 1439: Sâm La, Ngươi Cái Đầu Heo Này. (2)

Hắn một lảo đảo, phòng ngự càng là không chịu nổi, bị hơn mười đạo công kích rơi vào thân, không khỏi trong miệng thổ huyết, trong lòng có ý lui bước.

- Không nên để cho hắn chạy thoát!

Giang Nam vội vàng cao giọng nói:

- Vây quanh, vây quanh, chờ ta chuẩn bị xong, liền thu tiểu tử này!

- Tiểu tử này... Ngươi rõ ràng dám xưng ta là tiểu tử này!

Sâm La Ma Đế nổi trận lôi đình, đã thấy Giang Nam đem Tạo Hóa tiên đỉnh tế lên, treo cao ở trên đỉnh đầu hắn, trong đỉnh tiên quang mờ mịt, ý đồ kéo hắn hướng trong đỉnh bay đi, rõ ràng là ý định trấn áp hắn xuống, chậm rãi luyện hóa.

- Đạo tắc của tiểu tử này đối với ta có trọng dụng, tăng mạnh pháp lực của ta.

Giang Nam thúc dục tiên đỉnh, hướng mấy người Lộ Phong Trần, Linh Tuyết Thần Chủ nói:

- Từ từ sẽ đến, không nên gấp, trước vây khốn hắn, sau đó lại chậm rãi đem hắn đẩy vào trong đỉnh của ta, đã đến trong đỉnh hắn liền không thể chạy... Không xong, tiểu tử này ngoan cố chống cự, mọi người tăng thêm sức... tốt! Cái thằng này bị tiên đỉnh tiên quang của ta bắt được rồi, mọi người cùng nhau bức hắn tiến đi!

Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân dần dần không cách nào nhúc nhích, một bên là bị rất nhiều tuổi trẻ Thần Chủ vây khốn thân hình, một bên tiên

quang trong đỉnh như cầu vồng, từng đạo rơi xuống, trói lại thân thể cùng cánh tay của hắn, từng điểm từng điểm hướng trong đỉnh kéo đi.

Rất nhiều công kích không ngừng rơi xuống, đánh cho vị Ma Đế phân thân này đạo tắc tung bay, không ngừng nghiền nát, thấy mà Giang Nam tâm thương yêu không dứt, cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu, các ngươi nhẹ một chút, những này đều là pháp lực đạo tắc của ta!

Sâm La Ma Đế tức giận đến phát điên, thổ huyết, không ngừng đem tiên quang trong đỉnh chấn vỡ, lại khó ngăn cản xu hướng suy tàn, dần dần đình trệ, khoảng cách tiên đỉnh càng ngày càng gần, lực hút trong đỉnh cũng càng ngày càng mạnh, rất nhiều tuổi trẻ Thần Chủ thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt, càng để cho hắn khó có cơ hội chạy thoát.

- Thu!

Giang Nam toàn lực thúc dục tiên đỉnh, tiên quang phún dũng, triệt để đem vị Thần Chủ vô cùng khôi ngô vô cùng lớn này vây quanh, tiên quang phun ra nuốt vào tầm đó, rốt cục đem Sâm La Ma Đế kéo vào trong đỉnh.

- Con mẹ ngươi Huyền Thiên giáo chủ...

Trong đỉnh truyền đến tiếng rống giận dữ của Sâm La Ma Đế, lập tức Giang Nam điều động tiên đỉnh thế giới chi lực, nghiêng thế giới chi lực đem hắn trấn áp.

Trong đỉnh vô số dị tượng, vô tận tinh không, đại lục mênh mông bao la bát ngát, hết thảy hướng Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân đè ép mà đến, gắt gao vây khốn hắn, để cho hắn không cách nào nhúc nhích.

- Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam quát lớn, đạo tắc hóa thành từng mặt tinh kỳ bay múa, mười vạn tám ngàn mặt tinh kỳ ối chao ô hay bắn vào trong tiên đỉnh, cán đại kỳ

cắm vào trong đất, mặt cờ phiêu giương, lại có từng mặt chủ kỳ trụy lạc, kết thành Luyện Thiên đại trận, đem Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân khốn ở chính giữa, không ngừng luyện hóa.

- Ân? Tiểu tử này quả nhiên có chút tài năng, Luyện Thiên đại trận của ta luyện không ra đạo tắc của hắn.

Thanh âm để cho Sâm La Ma Đế thổ huyết của Giang Nam lại truyền vào trong đỉnh, hận không thể đem cái khốn nạn này nắm đến bầm thây.

- Cũng may ta còn có một mặt Thần Vương kỳ, Thần Quân cấp trọng bảo. Thần Vương kỳ, đi!

Thần Vương kỳ phần phật giương động, trôi nổi trong tiên đỉnh, rơi vào bên trong Luyện Thiên đại trận, lập tức đem uy năng tòa đại trận này tăng lên mấy lần, Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân lập tức cảm giác được đại đạo đạo tắc bản thân rục rịch, trong nội tâm không khỏi kinh hãi.

- Hoàn toàn luyện hóa tiểu tử này, đạt được tám ngàn đạo Thần chủ đạo tắc của hắn, đoán chừng phải phí mấy ngày thời gian, cũng may hiện tại ta còn không gấp.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, hướng nhiều Thần Chủ đến tương trợ chắp tay thi lễ, cười nói:

- Đa tạ các vị đạo hữu tương trợ, cuối cùng hàng phục Ma Đế Thần Chủ phân thân.

Mười sáu Thần Chủ từng cái hoàn lễ, cười nói:

- Giáo chủ nhiệt tình vì lợi ích chung, cứu trợ chúng ta, chúng ta há có thể không hồi báo? Nói sao cái thằng này là địa ngục Ma Đế phân thân, cho dù giáo chủ không có ân cùng bọn ta, chúng ta cũng phải ra tay diệt trừ.

Mọi người cười ha ha, từng người phân tán ra, tiếp tục đi cướp lấy tiên phù.

Mà ở trong A Tỳ ma triều, sắc mặt Sa La Ma Đế tái nhợt, bị tức đến sau nửa ngày nói không ra lời, đã qua nửa ngày sau, mới tức giận nói:

- Sâm La đạo huynh, ngươi cái đầu heo này! Ngươi là tiễn đưa bảo đâu cho đối thủ, hay là nhảy ra hiến vật quý đây?

Giờ phút này Sâm La Ma Đế cũng là đầy bụng ủy khuất, hắn để cho Thần Chủ phân thân xuất động, tự nghĩ tuyệt đối có thực lực giết chết Giang Nam, tình huống thực tế cũng quả thật như thế, Thần Chủ phân thân của hắn chiến lực cực kỳ mạnh mẽ, đến gần Thần Tôn, thậm chí toàn lực thúc dục ngay cả Thần Tôn bình thường cũng không là đối thủ.

Nhưng mà hắn thiên toán vạn toán kết quả tất thắng, lại không ngờ rằng Giang Nam có nhiều trợ thủ như vậy, cư nhiên như không giảng đạo lý lao lên, cứ như vậy bắt Thần Chủ phân thân này, liên tục ẩu đả, nhét vào trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh trấn áp.

Nếu là lấy tính tình của hắn, khẳng định sẽ một cái tát phách đi qua, đem Giang Nam cùng một ít tiểu bối to gan lớn mật hết thảy chụp chết, nhưng hiện tại chân thân của hắn đang cùng Đạo Vương đấu pháp, Đạo Vương là tồn tại bực nào, hắn dám phân tâm xuất thủ, nhất định sẽ bị Đạo Vương đánh thương nặng, cái được không bù đắp đủ cái mất.

- Sâm La đạo huynh!

Sa La Ma Đế thanh âm giận dỗi, xa xa truyền đến nói:

- Đánh giặc ngươi không được, trận chiến này vẫn là để ta làm chỉ huy, ta để ngươi xuất thủ, ngươi lại ra tay.

Sâm La Ma Đế nguyên vốn không có đem Ma Đế này nhìn ở trong mắt, hắn biết chiến tích của Sa La Ma Đế, cùng Quang Vũ Thần Đế tranh đấu hai trăm vạn năm, thủy chung rơi vào hạ phong.

Thậm chí Quang Vũ Thần Đế tấn công xuống địa ngục, Sa La Ma Đế không địch lại, vẫn còn là dựa vào bọn họ những Ma Đế uy tín lâu năm này

xuất thủ, lúc này mới làm Quang Vũ Thần Đế sợ quá chạy mất.

Cho nên trong trường hạo kiếp này, Sa La Ma Đế cũng không bao nhiêu thực quyền, thực quyền chưởng khống ở trong tay Sâm La Ma Đế. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Bất quá bây giờ, Sâm La Ma Đế luân phiên ở trong tay tên tiểu bối Giang Nam này chịu thiệt, thực mất thể diện, cũng không mặt mũi nào chưởng khống thực quyền nữa, chỉ đành phải để quyền chỉ huy đi, giao cho Sa La Ma Đế.

- Sa La đạo hữu, ta nghe ngươi chỉ huy.

Sâm La Ma Đế nghĩ tới đây, truyền âm nói.

Sa La Ma Đế cũng thở phào nhẹ nhỏm, thầm nghĩ:

- Chỉ cần hắn không ỷ vào mình là tiền bối tới dọa ta, nghe ta phân phó. Cho dù tiểu quỷ Huyền Thiên Giáo Chủ này huyên như thế nào, cũng còn ở trong bàn tay ta.

Cùng Quang Vũ Thần Đế kiêu hùng bực này tranh nhau, thật sự không thể có nửa điểm qua loa, chịu không được càng nhiều heo đạo hữu. Hắn mặc dù chỉ huy không được, nhưng dù sao cũng là đòn sát thủ của ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1440: Cái Móc Chém Ma Tôn. (1)

Hắn cùng với Quang Vũ Thần Đế tranh nhau hai trăm vạn năm, mặc dù nhiều lần rơi vào hạ phong, nhưng cũng không phải là hắn trí mưu không địch lại, mà là thực lực không địch lại. Nếu hắn không có lòng dạ cùng mưu lược đầy đủ thâm trầm, cũng không có thể cùng Quang Vũ Thần Đế tranh đấu nhiều năm như vậy.

Trên tế đàn, Giang Nam cùng nhiều trẻ tuổi Thần Chủ giống như châu chấu, quét ngang tiên phù, Tiên Giới tiên phù vẫn còn không ngừng rơi xuống, hiển nhiên mặc dù Ma Tiên thần thông quảng đại, nhưng cũng không biết hạ giới rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ lo đem tiên phù đưa đến hạ giới.

- Chúng ta đi chém giết mấy Ma Tôn a?

Mấy trẻ tuổi Thần Chủ hăng hái bừng bừng, lá gan càng lúc càng lớn, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương đề nghị nói:

- Giết chết mấy Ma Tôn, lập công lao lớn hơn nữa. Bổ Thiên lão tổ ban thưởng lớn hơn nữa!

Giang Nam không khỏi tim đập thình thịch, lần đoạt tiên phù này Bổ Thiên thần nhân cũng thống hạ huyết bổn. Ưng thuận đủ loại hứa hẹn tốt đẹp, có các loại phần thưởng, sẽ không để cho bọn họ không công xuất lực.

Bổ Thiên thần nhân hộ thể Thần Thông chẳng qua là một loại trong đó, còn có phần thưởng tốt hơn là Bổ Thiên thần nhân tự mình giảng đạo truyền pháp, theo như công lao bao nhiêu mà phân, công lao lớn thời gian truyền pháp lâu, thậm chí còn có mở ra Thánh Địa đặc thù, có thể làm cho người ở trong đó tu luyện.

Nhiều Thần Chủ trẻ tuổi, cùng những Thần Tôn đầu sỏ nổi danh đã lâu kia, cần nhất cũng không phải là các loại bảo vật, mà là ở trong đại kiếp giữ

được tánh mạng như thế nào, như thế nào tăng thực lực lên, mà lần này Bổ Thiên thần nhân lấy ra phần thưởng chính là loại gặp gỡ này!

Gặp gỡ khó được, Bổ Thiên thần nhân đích thân ban tặng gặp gỡ, chỉ sợ là gặp gỡ tốt nhất dưới Tiên duyên.

Loại gặp gỡ này, có thể tăng lên nội tình mỗi người, thậm chí đủ để cho Thần Tôn đầu sỏ đột phá cảnh giới khốn đốn mình hồi lâu.

Bất quá cũng không phải là tham dự đến trong chiến đấu trận đoạt tiên phù này, là có thể có gặp gỡ bực này, còn cần công lao, công lao càng nhiều, gặp gỡ càng tốt.

Nếu Thần Chủ chém giết Ma Tôn, đây chính là thiên đại công lao, theo như công ban thưởng, lấy được gặp gỡ tự nhiên tốt hơn.

Mười bảy vị thiếu niên cao thủ tụ ở chung một chỗ, thương nghị nói:

- Thực lực Thần Tôn so với chúng ta ra ngoài rất nhiều, huống chi là địa ngục tỉ mỉ chọn lựa ra Ma Tôn? Lấy thực lực mười mấy người chúng ta, đối phó Ma Tôn thật sự có chút miễn cưỡng. Cây hồng vẫn là muốn nắm mềm, trứng mềm dễ dàng ăn, Ma Tôn kia yếu nhất, chúng ta liền đập hắn.

- Lời ấy sai rồi, những Ma Tôn này không có một người nào, không có một cái nào là quả hồng mềm, huống chi bọn họ có địa ngục Ma Đế Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông hộ thể, không dễ dàng chém giết được, tùy tiện giết tới, sẽ bị hắn hại. Kiện pháp bảo kia của Giáo chủ, có thể tránh ra Hoàng đạo thần thông, không biết những người chúng ta cùng nhau thúc dục, có thể chém giết Ma Tôn hay không?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Kiện pháp bảo này là Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo, mảnh nhỏ của Thất Phách Đoạt Hồn Câu, chỉ có Quỷ Giới công pháp hoặc là Đế cấp thần tính mới có thể thúc dục.

Mọi người rối rít nhìn về phía Ngọc Dung Tiểu Quận Vương, cười nói:

- Chúng ta nơi này không phải đang có một Thần Chủ tu luyện Quỷ Giới công pháp sao? Thần Đế thần tính khó làm, nhưng Quỷ Giới công pháp, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương xuất thân Phong Đô, cũng là rất tinh thông.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương chần chờ nói:

- Nếu Giang giáo chủ tin được ta...

Mặc dù Chứng Đế Chi Bảo chỉ là một mảnh nhỏ, nhưng giá trị không cách nào lường được, do Ngọc Dung Tiểu Quận Vương thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu, thần tính của Giang Nam liền chỉ có thể chiếm địa vị phụ trợ, thậm chí chỉ cần Ngọc Dung Tiểu Quận Vương hơi có dị tâm, là có thể đem kiện pháp bảo này lấy đi, thậm chí quay đầu để đối phó bọn họ.

Lấy tu vi Thần Chủ của nàng, thúc dục Chứng Đế Chi Bảo tàn phiến, phát huy ra uy năng so sánh với Giang Nam mạnh hơn mấy lần, đừng nói Giang Nam, cho dù Thần Tôn cũng khó thoát khỏi cái chết!

- Tự nhiên tin được.

Giang Nam thoải mái đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu giao cho Ngọc Dung Tiểu Quận Vương, cười nói:

- Hôm nay chúng ta ở cùng một trận tuyến, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, ta há có thể không tin được Tiểu Quận Vương?

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương thật sâu liếc hắn một cái, nhận lấy Thất Phách Đoạt Hồn Câu, cười khanh khách nói:

- Chứng Đế Chi Bảo đặt ở trước mặt, ngay cả mình cũng tin không nổi mình, giáo chủ rộng lượng.

Nàng vừa nói như thế, sắc mặt mọi người đều thay đổi, trong lòng âm thầm phòng bị, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương là nổi danh hỉ nộ vô thường,

hôm nay được Thất Phách Đoạt Hồn Câu, ai biết nàng có thể đột nhiên trở mặt hay không?

Nếu nàng trở mặt, chỉ sợ Thần Tôn cũng mơ tưởng chế trụ nàng!

- Linh Tuyết tỷ tỷ có sợ hay không?

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương nhìn về phía Linh Tuyết Thần Chủ, cười khanh khách nói.

Sắc mặt Linh Tuyết Thần Chủ lạnh nhạt, mỉm cười nói:

- Ngọc Dung tỷ tỷ cần gì hù dọa tiểu muội? Giang giáo chủ hào phóng như vậy liền đem bảo vật này giao cho ngươi. Tất nhiên là có dựa vào, sẽ không tùy ý ngươi cầm lấy bảo vật này làm bậy. Ngươi nói đúng hay không Giang đại giáo chủ?

- Ta tin được Ngọc Dung Tiểu Quận Vương.

Giang Nam liếc nhìn nàng một cái, mặt không hồng tim không nhảy, mỉm cười nói:

- Dĩ nhiên, ta ở trong Thất Phách Đoạt Hồn Câu làm điểm tay chân cũng là thật sự. Thủ đoạn nho nhỏ mà thôi, Tiểu Quận Vương đừng sợ, ta thật không phải là không tin ngươi.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương vội vàng dò xét Thất Phách Đoạt Hồn Câu, chỉ thấy nội bộ không gian của Chứng Đế Chi Bảo tàn phiến này vô cùng bát ngát, trong đó ở lại một thần nhân đỉnh thiên lập địa, quanh thân Hỗn Độn dày đặc, Hồng Mông tràn ngập, thần nhân này đầu đội Đế quan, người mặc tử bào, Hồng Mông quay chung quanh hắn chuyển động, trong Hồng Mông có tinh thần Tinh Hà quay quanh, đỉnh đầu thanh thiên, chân mang đại địa, phía sau có Thái Âm Thái Dương hai sao, trong Hồng Mông nổi lơ lửng Tiên Thiên Bát Cảnh. Trong tay nâng một bức hoàng đồ, có khả năng bao dung thiên địa, chưởng khống hoàn vũ!

Sắc mặt nàng trở nên phờ phạc, cảm nhận được trong Hỗn Độn Nguyên Thần của Giang Nam tích chứa Đế uy, thần tính thần thức vội vàng thối lui khỏi Thất Phách Đoạt Hồn Câu, tránh cho thần tính của mình bị hao tổn.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương nụ cười âm tình bất định, thần tính Giang Nam vào chủ Thất Phách Đoạt Hồn Câu, liền làm cho nàng không cách nào hoàn toàn chưởng khống bảo vật này, nếu nàng trở mặt, Giang Nam bất cứ lúc nào cũng có thể lấy đi bảo vật này, thậm chí dùng để chém nàng.

- Ngọc Dung tỷ tỷ, ngươi còn non chút ít.

Linh Tuyết Thần Chủ cười yếu ớt nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ dong duổi thiên địa bát hoang, tung hoành Thần Giới, thậm chí ngay cả Thần Chủ Thần Tôn cũng cầm hắn không làm sao được, hắn yên tâm đem bảo vật này giao cho ngươi, há có thể không có lưu hậu thủ?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1441: Cái Móc Chém Ma Tôn. (2)

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương rất có nữ nhân vị liếc Giang Nam một cái, vui vẻ nói:

- Giáo chủ, người ta thích loại lòng dạ độc ác như ngươi, trong tiếng cười có giấu phi đao. Ngươi nếu thật sự đem bảo vật này giao cho ta, mặc dù ta không đến nỗi trở mặt, nhưng sau trận chiến này khẳng định trước giết ngươi cướp đi bảo vật này rồi hãy nói.

Giang Nam xấu hổ, lại có chút ít may mắn mình giữ một tay, Phong Đô nữ Thần chủ hắn cũng không phải là không tin được, mà là cẩn thận.

Lúc này Ngọc Dung Tiểu Quận Vương cất bước mà đi, hướng Ma Tôn cùng Thiên Nhãn Thần Tôn giao thủ kia giết tới, mọi người một loạt mà lên, bảo vệ ở bên người nàng, có thể làm cho nàng không bị người quấy rầy, thong dong thi triển pháp lực, tận tình thúc dục uy năng của Thất Phách Đoạt Hồn Câu.

Ma Tôn cùng Thiên Nhãn Thần Tôn giao thủ kia giờ phút này vẫn bị vây ở trong đại trận, tùy ý hắn tấn công như thế nào, cũng thủy chung không cách nào phá trận, tùy ý hắn mắng to như thế nào, Thiên Nhãn Thần Tôn cũng thủy chung không lộ diện cùng hắn liều mạng, giận đến vị Ma Tôn này quát lên như sấm, thẳng mắng hèn hạ vô sỉ.

Thiên Nhãn Thần Tôn tính tình rất tốt, hắn bị chửi nhiều lắm, cũng không tức giận chút nào, thủy chung cùng Ma Tôn này dây dưa không dứt, nhìn như không có động thủ, thật ra thì là đang quan sát sơ hở người này, nghiên cứu công pháp.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương đến, không có cho hắn cơ hội tiếp tục nghiên cứu, nữ Thần chủ này tế lên Thất Phách Đoạt Hồn Câu, Tàn Nguyệt

bay lên không, xông vào trong Thiên Nhãn đại trận, giống như mỹ nhân ánh sao mâu.

Phong Đô truyền thừa từ U Đế, mà U Đế cả đời nghiên cứu thần tính, tính toán Trường Sinh Bất Tử, thu sạch thiên hạ Thiên Đạo mảnh nhỏ, luyện chế một Thiên Đạo chí bảo, mặc dù uy lực vô cùng yếu, nhưng mà rốt cục đạt được ước muốn, có thể Trường Sinh.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương tu luyện công pháp chính là U Đế nhất mạch, Thất Phách Đoạt Hồn Câu cái Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo này ở trong tay nàng, uy năng bị kích thích, dưới chiếu rọi, hai tròng mắt Ma Tôn kia lập tức bị định trụ, trong hai mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Chỉ thấy trong hai mắt hắn, thần nguyệt như đao, chém về phía thần tính hắn, mà thần tính Ma Tôn kia muốn ngăn chặn, ngăn trở uy năng củaThất Phách Đoạt Hồn Câu, chẳng qua là nhìn dáng dấp không cách nào kiên trì bao lâu.

- Binh giải!

Ma Tôn kia rống giận, một Ma Tôn chi bảo bay lên, hướng chính hắn oanh khứ, sắc mặt mọi người nhất thời thay đổi, Ma Tôn này tàn nhẫn chí cực, hiển nhiên là biết mình ngăn chặn không được, cho nên chủ động công kích bản thân, gắng đạt tới kích thích Hoàng đạo thần thông trong cơ thể, phá vỡ Thất Phách Đoạt Hồn Câu!

- Chết!

Giang Nam quát chói tai, toàn lực thúc dục Hỗn Độn Nguyên Thần trong Thất Phách Đoạt Hồn Câu, uy năng Thất Phách Đoạt Hồn Câu tăng mạnh, ở pháp bảo của Ma Tôn còn chưa đem chính hắn oanh giết, rốt cục tách rời thần tính Ma Tôn này!

Trong lòng mọi người nhảy loạn, chỉ cảm thấy tìm được đường sống trong chỗ chết, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương cũng sắc mặt tái nhợt, hiển

nhiên chém giết Ma Tôn này, làm cho nàng cũng cực kỳ cố hết sức, hao phí tu vi thật lớn, vô lực chém giết một Ma Tôn nữa.

- Đa tạ các vị đạo hữu tương trợ.

Thiên Nhãn Thần Tôn thu đại trận, cười híp mắt đi ra, chắp tay cười nói.

Sắc mặt mọi người biến hóa, lặng lẽ lui nhường một bước, cũng là tránh cho cùng hắn nhấc lên quan hệ. Thiên Nhãn Thần Tôn danh tiếng quá thối, cùng hắn nhấc lên quan hệ, chẳng những sẽ bị rất nhiều người ghi hận, hơn nữa sư phụ trưởng bối của bọn họ cũng sẽ không cao hứng.

Thiên Nhãn Thần Tôn lơ đễnh, ánh mắt hướng mọi nơi quét tới, cười nói:

- Hạo Thiên Thượng Tôn đã lộ vẻ thất bại, ta đi giúp hắn!

Hắn lần này tham chiến, tình thế nguy hiểm của Hạo Thiên Thượng Tôn bỗng nhiên hóa giải, rốt cục có thể thở phào nhẹ nhỏm.

- Hiện tại chư thiên vạn giới ta đã ổn chiếm thượng phong đi?

Lộ Thần Hầu nhìn lại mọi nơi, lẩm bẩm nói.

Mọi người yên lặng gật đầu.

- Một tiểu nhân vật, lại khuấy đại cục, hư địa ngục ta bố trí. Ha hả, cũng may địa ngục ta không chỉ như thế...

Sa La Ma Đế thở dài, chậm rãi đứng dậy, thanh âm chấn động bầu trời, quát lên:

- Ta A Tỳ ma triều Huyết Hà Thiên chư tướng ở đâu?

- Huyết Hà Thiên chư tướng ở đây!

Nơi cách tế đàn cực xa, máu nhuộm bầu trời, từng tôn địa ngục Ma Tôn đột nhiên từ trong hư không hiện lên, đứng vững vàng ở trong huyết hà,

chiến xa tụ tập, sát khí chấn động bầu trời.

- Xuất trận giết địch!

Sa La Ma Đế vung Sa La Kiếm lên, quát lên:

- Trảm thảo trừ căn, một tên cũng không để lại!

- Giết!

Từng mặt huyết sắc đại kỳ cuốn động, chỉ thấy huyết hà bắt đầu khởi động, Thần Ma máu huyết hóa thành huyết mã, biển máu sống ba, lao ra từng chiếc chiến xa, trên chiến xa đứng từng tôn Ma Thần, đằng đằng sát khí, cuốn hướng tế đàn.

Bá bá bá...

Huyết hà cọ rửa, rơi vào trên tế đàn hóa thành từng cái từng cái môn hộ, hùng vĩ tráng quan, thuần túy do thần huyết tạo thành, tạo thành đại trận to lớn, nơi môn hộ mở ra, huyết hà gào thét lao ra, hằng hà pháp bảo cùng Thần Thông trào ra, cùng cường giả của chư thiên vạn giới trên tế đàn xê dịch mà qua, ngay sau đó xông vào trong một tòa môn hộ khác, biến mất không thấy gì nữa, làm cho người ta đuổi giết không kịp.

Môn hộ mở ra, một chiếc lại một chiếc huyết hà xa chạy ra, liên tục không ngừng, choáng váng mắt người, công kích lại càng dày đặc vô pháp tưởng tượng, làm cho người ta đáp ứng không xuể.

Trong những chiến xa này có Ma Chủ, Ma Tôn cấp cường giả, chỉ trong nháy mắt liền để cho mọi người của chư thiên vạn giới lâm vào hiểm cảnh, liên tục gặp phải bị thương nặng, mới vừa rồi đám người Giang Nam kinh doanh cục diện thật tốt, lập tức nghịch chuyển, cơ hồ tất cả mọi người vào giờ khắc này bị áp chế, thậm chí tràn ngập nguy cơ.

Ông...

Một Thần Chủ lâm vào sinh tử hiểm cảnh, trong cơ thể tích chứa Bổ Thiên thần nhân Thần Thông lập tức bộc phát, phá hủy thành tấm thành tấm huyết môn, thậm chí ngay cả huyết hà xa cùng với nhiều Ma Thần trên huyết hà xa cũng bị chấn phấn toái!

Bất quá rất nhanh lại có từng ngọn huyết môn giơ lên, lại có từng chiếc huyết hà xa từ trong cửa bay ra, bá, một đạo búa quang hiện lên, Thần Chủ kia nhất thời biến thành không đầu chi thi, thần tính bị chém, thi ngã trên mặt đất.

Oanh...

Lại có một Thần Tôn hộ thể Thần Thông bị kích thích, nhưng sau khi uy năng đạo Thần Thông này hao hết, đợi chờ Thần Tôn này chính là tử vong. Bị năm sáu chiếc chiến xa vây giết, từng tôn Ma Tôn Ma Chủ quay chung quanh hắn trên dưới tung bay, giống như kên kên đói bụng không biết bao nhiêu ngày, trong khoảnh khắc Thần Tôn này liền bị đánh cho hài cốt không còn.

- Mọi người tụ tập ở chung một chỗ!

Giang Nam cao giọng quát lên.

Nhiều trẻ tuổi Thần Chủ vốn là cách hắn không xa, nghe vậy lập tức tụ tập ở bên cạnh hắn, liên thủ chống cự huyết hà đại quân, chẳng qua là tùy ý bọn họ là tinh anh trong trẻ tuổi thần linh, đối mặt xu thế loại đại trận này thắt cổ, cũng là kết quả hẳn phải chết. Hôm nay chẳng qua là có thể tạm thời trì hoãn một thời gian ngắn mà thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1442: Nhị Đế Đấu Pháp! (1)

- Tiên Thiên Thần Đăng!

Thần Đô Thượng Tôn quát lên, uy năng Thần Đăng thúc dục, Hỗn Độn Dị Hỏa lan tràn mọi nơi, trong khoảnh khắc đem trọn không gian tế đàn hết thảy bao phủ, cũng là Thần Tôn này thấy mọi người lâm vào hiểm cảnh, lập tức toàn lực thúc dục Tiên Thiên Thần Đăng.

Hỗn Độn Dị Hỏa đem huyết hà thành tấm thành tấm bốc hơi lên, nhưng không có suy giảm tới đám người Giang Nam. Ngược lại đem đại quân địa ngục huyết hà xa chết cháy đếm không hết.

- Đế xa, Đế xa!

Một Ma Tôn trên huyết hà xa đại quân quát chói tai, một chiếc chiến xa đen nhánh ầm ầm đánh vỡ một tòa huyết môn, dong duổi chạy chồm, mấy Ma Tôn tung mình lên xe, xe ngựa kia ầm ầm đánh vỡ biển lửa nặng nề. Hỗn Độn Dị Hỏa cũng không có thể đến gần, nhanh chóng hướng Thần Đô Thượng Tôn, rõ ràng là tính toán trước chém giết Thần Đô Thượng Tôn, phá Tiên Thiên Thần Đăng!

- Thần Đô Thượng Tôn, ngươi tự lo không xong. Còn muốn phá huyết hà xa đại quân của bệ hạ ta? Hỗn Nguyên Thiên La Tán!

Cùng Thần Đô Thượng Tôn giao chiến chính là Nguyên Chỉ Đại Tôn, đột nhiên tế lên một cây dù. Cái tán này cũng là một Ma Đế luyện thành pháp bảo, đại tán tạo ra, giống như Thiên La, bao lại cả tế đàn, đại tán đột nhiên thu lại, chỉ thấy vô số Hỗn Độn Dị Hỏa rối rít hướng bảo tán dũng mãnh lao tới, trong khoảnh khắc liền bị thu không còn.

Thần Đô Thượng Tôn cầm Thần Đăng trong tay, há mồm dùng sức thổi, dị hỏa hừng hực gào thét lao ra, hướng Nguyên Chỉ Đại Tôn bay tới, Nguyên

Chỉ Đại Tôn bắt được bảo tán, chống đỡ ở trước người, dị hỏa hừng hực bổ nhào qua, lại không có thể gây tổn thương cho hắn.

Cùng lúc đó mấy Ma Tôn khống chế Đế xa đánh tới, sắc mặt Thần Đô Thượng Tôn ngưng trọng, tế lên một tòa Thần Thành, bên trong thần thành các loại pháp bảo bay ra, phô thiên cái địa oanh khứ, nhưng ngăn cản không nổi.

Hắn quanh thân máu tươi lâm ly, rất nhanh gặp phải bị thương nặng, hơi thở càng ngày càng héo úa.

- Thần Đô Thượng Tôn, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

N Ma Tôn quay chung quanh Thần Đô Thượng Tôn chém giết, thảm thiết vô cùng.

Đại cục tiêu diệt đã thành, nếu không ngoài ý muốn, trên tế đàn tất cả cao thủ của chư thiên vạn giới tất nhiên toàn bộ bị mạt sát, tất cả tiên phù rơi vào tay Địa Ngục!

Đột nhiên, trong hư không truyền tới một thanh âm tang thương, dằng dặc vang lên, truyền động ở chung quanh bầu trời ức trăm triệu dặm.

- Quang Vũ ở đâu ?

Thanh âm kia chấn động hư không, qua lại quanh quẩn không dứt, chỉ nghe tiếng vang không ngừng truyền đến:

- Quang Vũ ở đâu . . . Quang Vũ ở đâu . . . Quang Vũ ở đâu . . .

Trong hư không, sắc mặt Quang Vũ Thần Đế hơi trì hoãn, nhìn quanh cười nói:

- Càn Khôn Lão Tổ gấp gáp, Thần Đô Thượng Tôn dù sao đã từng là một trong ngũ đại tôn dưới trướng của ta, mặc dù hắn cùng ta lý niệm không hợp, không có ý định giúp ta hoàn thành muôn đời nghiệp lớn thế thứ hai, nhưng

dù sao đối với ta có công lao hãn mã, không thể ngồi nhìn hắn bị giết. Nguyên Hội Đại Tôn, hắn cùng với ngươi tình bạn cố tri, ngươi đi đi.

Nguyên Hội Đại Tôn khom người đồng ý, đi xuống điện phủ, đột nhiên vung cánh tay, lạnh lùng nói:

- Thiên Hà!

Xôn xao…

Trong hư không một đạo Thiên Hà ầm ầm đánh vỡ hư không, trăm vạn Thần Ma khống chế từng chiếc từng chiếc cự hạm đi tới ở trong thiên hà, Đại Hà hạo hạo đãng đãng, ầm ầm xông về tế đàn, rất có xu thế tịch quyển thiên hạ!

Bá…

Huyết Hà Thiên bày từng ngọn huyết môn ở trước xu thế Thiên Hà tịch quyển, quả thực không chịu nổi một kích, vô số môn hộ sụp đổ, huyết hà xa bị xông bay lên, Ma Thần trong đó ngã vào trong thiên hà, bị từng Thần Ma đứng ở trên cự hạm ngay tại chỗ chém giết.

Huyết Hà Thiên đại trận trong nháy mắt bị phá!

- Quang Vũ lão bằng hữu, ngươi rốt cục xuất thủ! Thật lâu không cùng ngươi đấu một trận, hưng phấn đến lão già khọm ta cũng muốn run rẩy . . .

Trong A Tị Ma triều, hình dạng Sa La Ma Đế như tao lão đầu, giờ phút này thần thái sáng láng, bộc phát ra sức sống trước nay chưa có, cười ha ha hăng hái, quát lên:

- Ngươi có Thiên Hà Thủy Sư, chẳng lẽ có thể vượt qua Minh Hải đại quân của ta sao? Ma Hạt Đại Tôn, lúc này bất động đợi đến khi nào?

Ầm…

Minh Hải nâng lên địa ngục vạn giới chợt hiện gợn sóng, một ít đạo sóng

lớn kinh thiên càng lúc càng lớn, càng ngày càng cao, đạo bọt sóng này to lớn, làm người không thể tưởng tượng, nâng lên vô số lâu thuyền đại hạm tối như mực xẹt qua một độ cong kinh người, phi phác bầu trời.

Trong nhiều lâu thuyền đại hạm ngồi một đầu Hạt Tử vô cùng khổng lồ, mũi thuyền đứng vô số Ma Thần của Minh Hải đại quân, đằng đằng sát khí, mà ở trong sóng lớn có vô số thân thể ngăm đen du động, giương nanh múa vuốt. Lộ ra nanh vuốt dữ tợn, rõ ràng là ma quái sinh tồn trong Minh Hải.

- Giết!

Sóng lớn đập xuống, đánh xuyên qua Thiên Hà, lập tức đem Nguyên Hội Đại Tôn Thiên Hà Thủy Sư đè xuống, trong Minh Hải thủy quái hoành hành, đem thần Ma ngã vào giữa biển thôn phệ, chém giết thảm thiết.

Mà Ma Hạt Đại Tôn kia thì càng đấu đá lung tung, thẳng hướng Nguyên Hội Đại Tôn, hai Thần Tôn giết đến thiên băng địa liệt.

Rầm rầm rầm!

Thần Ma đại quân hai phe lửa đạn toàn bộ khai hỏa, từng đạo ma quang Thần Quang bắn nhanh mọi nơi, đem hư không phụ cận bầu trời cũng cắt phấn toái, hóa thành từng cục.

Quang Vũ Thần Đế lạnh nhạt nói:

- Chấp Pháp Thiên Vương, đi tới chấp pháp.

Chấp Pháp Thiên Vương lĩnh mệnh, đem người bay ra, chỉ thấy nhiều Thần Tướng dưới trướng hắn từng cái từng cái đầu đội đấu lạp, người mặc xiềng xích, Chấp Pháp Thiên Vương cũng mang theo một cái nón lá kim đấu. Đấu lạp trong lúc bất chợt bay lên, chở những thần quan Thần Tướng này lắc mình liền đến bầu trời trên tế đàn.

- Chấp pháp!

Chấp Pháp Thiên Vương lớn tiếng quát lên.

Hô…

Nhiều chấp pháp Thần Ma rối rít đem nón lá kim đấu vứt lên, chỉ thấy trên tế đàn kim đấu xoay tròn, phần phật đem từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm tối như mực phía dưới cuồn cuộn nổi lên, hướng trong kim đấu rơi đi.

Từng tôn Ma Thần thất kinh rối rít từ trên thuyền bay ra, chỉ thấy những chấp pháp Thần Ma này run lên xiềng xích trong tay. Từng đạo xiềng xích giống như Giao Long đại mãng, đem những địa ngục Ma Thần kia rối rít bắt lại.

- Giương kỳ, giương kỳ! Giương hung uy Ngũ Hành kỳ quân của A Tị ma triều ta!

Từng mặt đại kỳ phiêu giương, bồng bềnh đung đưa mà đến, trong khoảnh khắc liền đem tế đàn che dấu. Phủ ở từng mặt kim đấu, để cho hấp lực trong kim đấu hoàn toàn vô dụng, thậm chí cả chút lớn kỳ kia cũng không cách nào hút đi. Trên Đại kỳ đứng từng tôn Ma Thần, mặt cờ phiêu động, những Ma Thần này cũng lúc ẩn lúc hiện, để cho kim đấu cùng xiềng xích không cách nào bắt bọn họ, mà bọn họ lại có thể hướng Quang Vũ Thần Đình chấp pháp Thần Ma xuất thủ.

- Lần tỷ thí này, xem như luyện binh đi.

Quang Vũ Thần Đế lạnh nhạt nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1443: Nhị Đế Đấu Pháp! (2)

- A Tị ma triều Ngũ Hành kỳ quân chính là bắt chước Ngũ Hành kỳ bộ triều ta, Ngũ Hành Đại Tôn, sao không khiến người bắt chước này xem một chút sự lợi hại của ngươi?

Ngũ Hành Đại Tôn khom người làm lễ ra mắt, suất bộ giết ra, Ngũ Hành kỳ bộ của hắn cùng địa ngục Ngũ Hành kỳ quân đại hữu bất đồng, Ngũ Hành riêng phần mình ty chưởng chức trách bất đồng, có khống chế Thiên Hà kỳ quân, có tọa kỵ Huyền Quy lục quân, có bộ binh cầm trong tay giáo, có Mộc quân bộ khống chế Phi Long chịu trách nhiệm chữa thương hạ độc giam cầm, có Hỏa Đức tinh bộ giết người phóng hỏa, quả nhiên là thiên biến vạn hóa, không phải là địa ngục Ngũ Hành kỳ quân có thể sánh ngang.

Nội tình của A Tị ma triều cùng Quang Vũ Thần Triều bắt đầu va chạm, một Thần Ma đại quân giết ra, năm tôn bốn thiên dưới trướng Quang Vũ Thần Đế lần lượt phái ra, chiến tướng dũng mãnh dưới trướng Sa La Ma Đế cũng từng cái từng cái suất lĩnh Ma Thần xung phong liều chết đến trên tế đàn.

Tòa tế đàn này rộng lớn vô tận, nhưng giờ phút này cũng trở thành chiến trường của hai đại Thần Triều, nơi nơi là Thần Thông bộc phát, chém giết thảm thiết, không ngừng có Thần Ma chết.

- Thất Thánh Vương.

Quang Vũ Thần Đế nhẹ giọng nói.

- Có mặt!

Đại Thánh Vương chúng Thất Thánh Vương khom người, lộ ra vẻ kích động.

Quang Vũ Thần Đế lạnh nhạt nói:

- Các ngươi là chiến tướng dũng mãnh nhất của ta, hiện tại đến phiên các ngươi, cho A Tị ma triều một kích trí mạng.

Bảy Thánh Vương cười ha ha, hào khí vạn trượng, dắt tay nhau giết ra, xông vào trong chiến trường, cho dù là Đại Thánh Vương tôn chuyển thế Thần Tôn này, còn chỉ là một Chân Thần, giờ phút này cũng trước không để cho, tiến vào chiến trường. Bất quá mấy Thánh Vương khác tự nhiên không thể để cho hắn phạm hiểm, mà là che ở trong đó.

Bảy người này, trừ Đại Thánh Vương ra, sáu người khác là nhân vật đứng đầu trong Thần Tôn, bá chủ trong bá chủ, cả đám đều là người điên chiến đấu, lúc cùng người giao chiến Thất huynh đệ cùng tiến lên, sau khi đánh chết đối thủ liền đi, đại quân vây quanh cũng không còn kịp nữa.

Bọn họ cũng không suất lĩnh Thần Ma đại quân, đến đến đi đi cũng là bảy người, chỉ giết đầu não địch, chém giết Thần Tướng chỉ huy của đối phương, bất quá chốc lát liền để cho địa ngục A Tị ma triều đại quân đại loạn, thậm chí ngay cả Ma Tôn cũng tử thương mấy người.

- Sa La còn có thủ đoạn, bất quá ta cũng có hai vị Pháp Vương ở đây, cho dù hắn có thủ đoạn cũng là không việc gì .

Quang Vũ Thần Đế mỉm cười nói.

Mà ở trong địa ngục, Sa La Ma Đế cười ha ha:

- Thất Thánh Vương vừa ra, Quang Vũ liền muốn thua, ngươi cho rằng ta thật đã tiêu hao hết lực lượng ma triều? Sâm La đạo huynh!

Hắn xa xa truyền âm, thanh âm truyền vào trong tai Sâm La Ma Đế, nhẹ giọng nói:

- Mượn huynh vạn phân thân dùng một chút!

Trong lòng Sâm La Ma Đế chấn động, đối với Sa La Ma Đế không khỏi bội phục vạn phần, vạn cánh tay run lên, chỉ thấy trong vạn tay từng tôn thần nhân bay ra, phần lớn là Thần Chủ Thần Tôn, dĩ nhiên cũng có một chút Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần, nhưng mà có Thần Quân cấp cường giả ẩn nặc ở trong đó, chi chít phá vỡ phía chân trời, hướng thiên đính tế đàn mãnh liệt đánh tới!

- Quang Vũ, lão đối đầu, trận chiến này ngươi thua.

Sa La Ma Đế nhìn Sâm La Ma Đế phân thân phô thiên cái địa kia, trong lòng thản nhiên nói.

- Một trận chiến này, thua.

Quang Vũ Thần Đế chứng kiến Sâm La Ma Đế phân thân rậm rạp chằng chịt kia giết hướng bầu trời tế đàn, khóe mắt đột nhiên run rẩy, thở dài nói khẽ:

- Quả nhiên vẫn không thể khinh thường đối thủ cũ Sa La này ah. Những Ma Đế khác không có hùng tài đại lược như hắn, đem chiến cuộc khống chế trong lòng, duy chỉ có hắn, có thể điều động hết thảy tài nguyên. Một trận chiến này, đã đánh không nổi nữa, tiếp tục đánh xuống, tất nhiên toàn quân bị diệt.

Sau lưng hắn, Đế Thiên Pháp Vương hiện ra, cùng Phụ Triêu Pháp Vương chung một chỗ nhìn xem Sâm La Ma Đế phân thân tuôn hướng tế đàn, trong nội tâm cảm giác được rung động.

Những phân thân này của Sâm La Ma Đế không giống với hóa thân, mỗi một cái đều có được thân thể cùng thần tính nguyên vẹn, quả thực như một cường giả sống sờ sờ, tình hình một vạn thiếu niên Ma Đế cùng một chỗ xông tới là khủng bố bực nào, tình hình bây giờ chính là khủng bố như vậy.

Huống hồ, bên trong những phân thân này của Sâm La Ma Đế, số lượng Thần Chủ Thần Tôn thậm chí Thần Quân cũng không ít, nhiều thiếu niên Ma

Đế xung phong liều chết đến trên tế đàn như vậy, thế tất sẽ để cho chiến cuộc nghịch chuyển, để cho Địa Ngục có được ưu thế áp đảo, dễ như trở bàn tay liền có thể đánh tan Chư Thiên vạn giới Thần Ma đại quân, thậm chí để cho bọn hắn toàn quân bị diệt!

- Phụ Triêu, Đế Thiên, các ngươi đi đem bọn người Thánh Vương cứu ra a.

Quang Vũ Thần Đế mặt không biểu tình, nói khẽ:

- Chúng ta thua, nhưng không thể thua mệnh.

Phụ Triêu Pháp Vương cùng Đế Thiên Pháp Vương lĩnh mệnh, hướng tế đàn phóng đi, mà vào lúc này, Sâm La Ma Đế hơn vạn phân thân giết đến trên tế đàn, hoành đẩy đi qua.

Đúng vậy, là hoành đẩy!

Mỗi một Ma Đế phân thân đều có được vạn cánh tay, vừa ra tay là vạn đạo Sâm La Ấn, cổ Ma Đế phân thân này tạo thành nước lũ, hết thảy đại trận tinh diệu đều bị nghiền nát, vô số Thần Ma bị oanh giết, cái gì Thiên thần, Chân Thần, Thần Chủ, thoáng va chạm liền chia năm xẻ bảy, đột tử tại chỗ, mặc dù là Thần Tôn cũng không cách nào cùng cổ nước lũ này đối kháng, mặc dù là Thần Tôn ngăn ở trước nước lũ, cũng chỉ có thể thoáng ngăn cản một lát, liền phấn thân toái cốt!

Một trận chiến này, bởi vì Sâm La Ma Đế phân thân gia nhập mà trở nên không hề lo lắng.

Vốn là, thế lực hai đại thần triều ngang nhau, nhưng bởi vì nguyên nhân Giang Nam, làm cho Sa La Ma Đế đi trên nước, thế cho nên bị Quang Vũ Thần Đế hậu phát chế nhân, cuối cùng nhất để cho một phương Chư Thiên vạn giới đại chiếm thượng phong, nhìn như tất thắng không thể nghi ngờ. Mà lúc này Sâm La Ma Đế vạn tôn phân thân giết ra, để cho Quang Vũ Thần Đế cũng không đạt được gì, không thể làm gì.

Phụ Triêu Pháp Vương cùng Đế Thiên Pháp Vương nhảy vào bên trong tế đàn, cũng không phải là hướng nhiều Sâm La Ma Đế phân thân như thế ra tay, mà là gắng cứu người, đem cường giả phe phái Quang Vũ cứu ra, thoát đi nơi đây.

Bất quá đối với những người khác, hai Pháp vương này liền không có hảo tâm như vậy rồi, tùy ý bọn hắn ở chỗ này chờ chết.

Mà ở trong trận ác chiến này, bọn người Giang Nam cũng là bấp bênh, tùy thời có khả năng vẫn lạc. Đối thủ thật sự nhiều lắm, từng tòa đại trận xung phong liều chết, vô số Ma Thần vọt tới, lực lượng cá nhân ở trong tràng đại chiến này cơ hồ không có bao nhiêu đất dụng võ.

Cho dù hắn ba đầu sáu tay, cho dù từng Thần Chủ quay chung quanh hắn đều có được kinh diễm chi tài, cũng không cách nào ngăn cản Thần Ma đại quân cọ rửa, không ít người hộ thể thần thông đều bị kích phát, nhưng cũng chỉ là tạm hoãn tử vong tiến đến.

Chương 1444: Thập Toàn Thập Mỹ, Thiên Đạo Không Để Cho

- Đại thế đã mất.

Lộ Thần Hầu nhìn quanh mọi nơi, thở dài, thần sắc có chút ảm đạm:

- Không biết cha ta còn sống hay không. . .

Một phân thân của Sâm La Ma Đế, liền tương đương với một tòa thần triều hoặc là ma tiều đạt trình độ chiến lực cao nhất, trong đó lại có Thần quân phân thân, một trận chiến này dĩ nhiên không có lo lắng.

Bọn người Giang Nam muốn rời khỏi cũng không có khả năng, cách vũ trụ màng thai, Tinh môn không có bất kỳ tác dụng, không cách nào truyền tống, hơn nữa trên tế đàn tiên quang trấn áp, làm cho không người nào có thể bay lên, độn pháp Thần thông không cách nào thi triển.

Bốn phía khắp nơi đều là Địa Ngục Ma Thần, mãnh liệt như thao, người trước ngã xuống, người sau tiến lên đánh tới, căn bản xông không đi ra ngoài.

- Địa Ngục không tuân thủ quy củ, có Thần quân xuất chiến, Chư Thiên vạn giới ta Thần Quân ở đâu?

Trong hư không đột nhiên truyền đến một thanh âm tang thương, sau đó trong hư không truyền đến một thanh âm nhu nhược nói:

- Đông Cực ở đây.

Một vị bạch y nữ tử phong hoa tuyệt đại đi ra, hàng lâm đến trên tế đàn, mở ra miệng nhỏ đàn hương, thổi ra một làn gió. Phong kia vừa ra môi môi của nàng, lập tức hóa thành nộ lưu mãnh liệt bành trướng, phần phật gợi lên, đem từng Thần Ma xoáy lên, gió lớn mang tất cả tế đàn, cuồng phong gào

thét, bọc lấy ngàn vạn Thần Ma hướng bên ngoài tế đàn bay đi.

Vô số Thần Ma ở trong cuồng phong hoa chân múa tay, lại định bất trụ thân hình, bị cuồng phong lôi cuốn bay ra tế đàn, từng tòa đại trận tán loạn, trận kỳ nhổ tận gốc, Thiên Hà, Minh Hải, Huyết Hà, chiến xa, cự hạm, lâu thuyền cùng nhau bay ra, bị cuồng phong thổi không biết đi nơi nào.

Thậm chí ngay cả Sâm La Ma Đế rất nhiều Ma Thần, Thiên thần, Chân Thần, Thần Chủ phân thân, cũng bị cuồng phong cuốn đi, chỉ có Thần Tôn, Thần Quân mới có thể ở trên tế đàn đứng vững.

Giang Tuyết một hơi thổi ra, quét ngang tế đàn, trong khoảnh khắc trên tế đàn còn lại cường giả liền chỉ có trên dưới một trăm người, trong đó còn có bọn người Giang Nam, Lộ Phong Trần, Linh Tuyết thật giả lẫn lộn.

- Chư Thiên vạn giới Đông Cực Thần Quân?

Sâm La Ma Đế rất nhiều Ma Tôn Ma Quân phân thân đứng ở trên tế đàn, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy nàng kia sừng sững trên không trung, cũng không bị tiên quang trấn áp.

Đại quân bị thổi bay kia nguyên một đám choáng váng đầu, lập tức có tướng lãnh bắt đầu tụ tập tàn quân, nhưng không dám lại đặt chân tế đàn.

- Một nữ tử, rõ ràng có thể tu luyện tới một bước này.

Một Ma Quân phân thân của Sâm La Ma Đế sắc mặt ngưng trọng, một Ma Tôn Ma Quân phân thân nhảy lên, thẳng hướng nàng kia trên tế đàn, tán thán nói:

- Nghe nói ngươi nguyên vốn đã chứng đế, bị người ám toán lại Đông Sơn tái khởi, trèo lên Thần Quân vị, đích thật là kinh thái tuyệt diễm, ngay cả ta cũng nghe nói đại danh của ngươi. Bất quá đáng tiếc chính là, chỉ có ngươi một Thần Quân trình diện, trong trận đại kiếp này, ngươi nhất định vẫn lạc không sai, không có cơ hội lần thứ hai Đông Sơn tái khởi.

Giang Tuyết đứng ở trên không tế đàn, bao quát phía dưới, ngưng mắt nhìn Sâm La Ma Đế phân thân, tinh tế dò xét một lần, lập tức tay áo tung bay, tay áo giương nhẹ, đem một phân thân của Sâm La Ma Đế đẩy lui, thậm chí ngay cả Sâm La Ma Đế Thần Quân phân thân cũng không có rung chuyển nàng chút nào, ngược lại cùng Giang Tuyết vừa chạm vào tức phân, rút lui mà đi.

Rất nhiều Ma Tôn Ma Quân vây công Giang Tuyết, còn nữ tử kia lại thủy chung phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), giơ tay nhấc chân liền đem Sâm La Ma Đế phân thân bức lui, lộ ra phong khinh vân đạm.

Tất cả mọi người trên tế đàn, vô luận là Chư Thiên vạn giới hay là địa ngục vạn giới cường giả, thấy một màn như vậy trong nội tâm đều rùng mình, thầm sinh cảnh giác.

- Đông Cực Thần Quân đã chứng đế một lần, tuy bị đánh rơi cảnh giới, suýt nữa thân tử đạo tiêu, nhưng dù sao cũng là chứng qua một lần đế, hiện tại nàng hiển nhiên là muốn lần thứ hai chứng đế rồi.

- Hai lần chứng đế, chỉ sợ thực lực nàng này cực kỳ đáng sợ, Quang Vũ bệ hạ muốn hai thế xưng đế, nàng này chỉ sợ sẽ là một kình địch!

. . .

Giang Tuyết xuất hiện, một hơi thổi bay các lộ Thần Tôn Ma Tôn đại quân, những người còn lại đều là cường giả, càng thêm mấu chốt chính là Chư Thiên vạn giới đại chiếm thượng phong, một trận chiến này không khỏi để cho người chứng kiến hi vọng.

- Sâm La Ma Đế phân thân hoàn toàn chính xác rất là cường hoành, nhưng tiếc phân thân của ngươi vĩnh viễn đều tu luyện không đến đế cảnh, phân thân của ngươi không thành được Ma Đế, liền không phải là đối thủ của ta. Bất quá, ta càng để ý ngươi. . .

Giang Tuyết phong khinh vân đạm đem rất nhiều Sâm La Ma Đế phân

thân ngăn lại, hướng một bên tế đàn nhìn lại, nói khẽ:

- Bên trong Địa Ngục Ma Quân, chỉ có hai người đối với ta có lực uy hiếp. Thần Hoàng thâm bất khả trắc, Hậu Thổ Phảng thì là Hậu Thổ cổ tiên truyền nhân, ngươi là Thần Hoàng hay là Hậu Thổ Phảng?

- Hậu Thổ Phảng, bái kiến Đông Cực Thần Quân.

Một Thần Nhân ba chân đột nhiên xuất hiện trong hư không, rõ ràng là một Địa Ngục Ma Quân, chỉ thấy người này tạo thế chân vạc, bốn bề yên tĩnh, đứng ở nơi đó cho người một loại cảm giác hắn phảng phất không phải nhân loại sống sờ sờ, mà là một đại đỉnh ba chân, trầm ổn đáng sợ.

- Thần Quân trước kia tung hoành Thần giới, triển lộ cao phong, Địa Ngục Hắc Thiên Ma tôn ta chính là đệ nhất nhân bên trong Ma tôn, tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, thậm chí ngay cả Ma Quân cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Hậu Thổ Phảng đứng ở nơi đó, nhìn về phía Giang Tuyết, trong ánh mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, thân hình lay động, lại xuất hiện năm đại phân thân, cùng hắn lớn lên giống như đúc, hình thành xu thế Lục Đạo, hợp lực hướng Giang Tuyết công tới, trầm giọng nói:

- Hắn tiến về Chư Thiên, đi tìm cơ duyên đột phá thành tựu Ma Quân, nhưng không ngờ một đi không trở lại. Về sau ta nghe nói, Hắc Thiên Ma tôn là chết ở trong tay Đông Cực Thần Quân, có thể thấy lúc kia Thần Quân thực lực liền siêu phàm thoát tục, gần như Ma đế. Có thể cùng cường giả như ngươi giao thủ, là tâm nguyện của ta!

Hắn cùng với năm đại phân thân tạo thành Lục Đạo, hóa thành một loại trận pháp kỳ lạ, mỗi một thân hình đều khống chế một loại đại đạo đạo tắc kỳ lạ, phảng phất Thiên Địa Nhân thần quỷ quái hết thảy ở bên trong trận pháp vận hành, có một loại xu thế vạn vật Luân Hồi đều tránh khỏi, để cho thực lực của hắn kịch liệt kéo lên, tăng lên tới tình trạng khiến người sợ hãi, thậm chí có được Ma Đế chi uy!

- Hậu Thổ cổ tiên huyết mạch, ta cũng sớm muốn gặp lại.

Sau lưng Giang Tuyết đột nhiên xuất hiện từng đạo Thần Quang tuyết trắng, nhẹ nhàng run run, như là chín cái đuôi, Thần Quang run lên, rơi xuống đất hóa thành chín thân hình, cùng bản thể nàng chung một chỗ có tất cả mười Giang Tuyết, cùng Hậu Thổ Phảng Lục Đạo đại trận ầm ầm va chạm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1445: Tập Tiên. (1)

- Đông Cực Thần Quân tài hoa hơn người, nhưng tiếc thế gian này khó có thể làm được thập toàn thập mỹ, cho nên ngươi mới vẫn lạc.

Hai người ở trên tế đàn đại chiến, giết đến Thiên Băng Địa Liệt, Hậu Thổ Phảng không nhanh không chậm nói:

- Thần Quân, Cửu Vĩ của ngươi hóa thành chín phân thân, cộng thêm bản thể ngươi, là thập toàn chi đạo. Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo các ngươi có thiếu, Thiên Đạo còn khuyết điểm, mà ngươi thì thập toàn thập mỹ, bởi vậy bị trời ghét, cho nên lần trước ngươi mới có thể ở thời điểm chứng đế suýt nữa vẫn lạc. Mà ngươi ngóc đầu trở lại lại không có hấp thụ cái giáo huấn này, như trước muốn thập toàn thập mỹ, dùng cách nhìn của ta, chỉ sợ thời điểm Thần Quân chứng đế lần nữa cũng có nguy hiểm vẫn lạc, sẽ gặp Thiên Khiển. Hãy để cho ta giúp Thần Quân, lúc này trảm ngươi một lần, miễn cho ngươi lúc chứng đế vẫn lạc.

Trên tế đàn, Giang Nam nghe vậy trong lòng chấn động:

- Như Hậu Thổ Phảng Địa Ngục Ma Quân bực này, lời ấy tất nhiên không phải bắn tên không đích, vì đả kích tỷ tỷ mà miệng đầy lời thối, chẳng lẽ tỷ tỷ thật sự có nguy hiểm vẫn lạc lần nữa?

- Vạn giới Thiên Đạo không được đầy đủ, bởi vậy khó có thể thập toàn thập mỹ. Bất quá ta ý ở thành tiên, nhảy ra vạn giới, không ở trong Thiên Đạo, tự nhiên muốn thập toàn thập mỹ, để cho Thiên Đạo cũng hạn chế không nổi ta.

Thanh âm của Giang Tuyết từ trên không truyền đến, cười nói:

- Hậu Thổ Phảng, đây là tầm mắt của ngươi không bằng ta.

- Ngươi muốn thành tiên?

Hậu Thổ Phảng ngẩn ngơ, bật cười khanh khách:

- Như vậy ta biết rõ ngươi vẫn lạc hiện ra ở nơi nào rồi. Thiên Đạo không để cho ngươi khiêu thoát ra ngoài, cho nên lúc ngươi chứng đế, sẽ có Chư Thiên Bổ Thiên Thần Nhân hướng ngươi ra tay.

Sâm La Ma Đế rất nhiều phân thân không cách nào tham dự đến bên trong trận chiến này, chỉ phải rơi vào trên tế đàn, trong đó một Ma Tôn phân thân chứng kiến Giang Nam, con mắt không khỏi sáng ngời, mắt lộ ra hung quang.

- Tiểu tử. . .

- Lão ca ca!

Giang Nam miệng ngọt đến chán người, cười nói.

Cừu nhân gặp nhau hết sức ngắm nghía, nhiều Ma Tôn phân thân của Sâm La Ma Đế lập tức xung phong liều chết mà đến, này là Ma tôn phân thân, cường đại mà kinh khủng, vượt qua xa Chân Ma, Ma Chủ phân thân có thể sánh ngang.

Bảy Thánh Vương đánh tới, đấu đá lung tung, đánh đập tàn nhẫn, nhiều Sâm La Ma Đế phân thân vội vàng chống cự, bảy người này qua như gió, một kích không trúng liền lắc mình biến mất.

Sâm La Ma Đế lại đi tìm Giang Nam, chỉ thấy Giang Nam cùng những trẻ tuổi Thần Chủ kia đã không có bóng dáng, không khỏi quát lên như sấm.

Giờ phút này trên tế đàn người sống không nhiều lắm, nhưng tế đàn bát ngát, nếu Giang Nam trốn đi, hắn cũng không thể tìm kiếm.

Tiên Giới vẫn còn có tiên phù không ngừng rơi xuống, Tiên Thiên Thần Ma bảo vệ chư thiên vạn giới có gần vạn đầu, Ma Tiên vì đối phó những

Tiên Thiên Thần Ma này, liền phải luyện chế gần vạn tiên phù, tới nay mới thôi, tiên phù rơi xuống cũng bất quá hơn ba ngàn, phần lớn bị địa ngục cùng quần hùng Chư Thiên chia cắt.

Lần này Giang Tuyết tham chiến, vốn là địa ngục chiếm cứ thượng phong, kết quả bị nàng một hơi thổi tan đại trận, ngay cả Sâm La Ma Đế hơn vạn phân thân cũng thổi bay đếm không hết, chỉ còn lại có Ma Tôn cùng Ma quân phân thân, bàn về chiến lực đỉnh, còn là địa ngục đại chiếm thượng phong.

Phụ Triều Pháp Vương cùng Đế Thiên Pháp Vương cùng kêu lên thét dài, thực lực giấu diếm bộc phát, hiện ra đệ lục tọa Thiên Đình, rõ ràng cũng là hai Thần Quân, riêng phần mình kéo Sâm La Ma Đế Thần Quân phân thân.

Cộng thêm Thất Thánh Vương xuất quỷ nhập thần, hôm nay tràng diện trên tế đàn cũng là thế lực ngang nhau.

Trận chiến này, mục đích của Sa La Ma Đế nói ra rất đơn giản, chính là phái ra ma triều thần tướng, đem từng tôn trọng thần dưới trướng Quang Vũ Thần Triều hấp dẫn ra, đem địch nhân dẫn tới trên tế đàn, sau đó Sâm La Ma Đế hơn vạn phân thân đánh lén mà đến, nhất cử phá hủy căn cơ của Quang Vũ Thần Triều.

Mục tiêu của Sa La không chỉ là tiên phù, giống như trước cũng là tinh anh của Quang Vũ Thần Triều. Đưa ra lực lượng địch nhân, sau đó tiêu diệt. Kể từ đó, lúc địa ngục xâm lấn Chư Thiên, lực lượng cao tầng trong chư thiên vạn giới bị hủy, chỉ còn lại có mấy Thần Quân cùng Bổ Thiên thần nhân, là có thể tập trung hỏa lực hết thảy tiêu diệt bọn họ.

Nếu như trước đó Sâm La Ma Đế phân thân liền nhảy ra, đem lá bài tẩy của mình bộc lộ ra, Quang Vũ Thần Đế thấy Sâm La Ma Đế hơn vạn phân thân, liền sẽ không phái ra tinh anh dưới trướng mình xuất chiến. Trên tế đàn không có một bóng người, như vậy trận chiến này cũng không cần đánh.

Vì vậy Sa La phái ra A Tị ma triều Cổ Lão Ma tôn xuất chiến, là vì đem

cường giả dưới trướng Quang Vũ hấp dẫn đi ra ngoài, bao vây tiêu diệt.

Bất quá, mỗi người đều có tính toán mỗi người, Sa La Ma Đế đem Quang Vũ Thần Đế làm thành đối thủ, nhưng không có đi tính toán những Bổ Thiên thần nhân kia, vì vậy bị Càn Khôn Lão Tổ mời Giang Tuyết tới, thế cho nên ăn thiệt thòi.

Mà lúc này Giang Tuyết bị Hậu Thổ Phảng ngăn trở, Thần Tôn, Thần Quân cao tầng hai bên giao chiến giằng co, Thần Chủ Chân Thần tầng dưới chót bị quét ra tế đàn, ngược lại không phân cao thấp.

- Huyền Thiên tiểu quỷ, đi ra ngoài nhận lấy cái chết!

Trên tế đàn thanh âm của Sâm La Ma Đế thỉnh thoảng vang lên.

- Ta ở chỗ này, có gan ngươi tới đây!

Thanh âm Giang Nam vang lên, nhiều Sâm La Ma Đế phân thân đồng loạt quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam và nhiều Thần Chủ giờ phút này cùng Hạo Thiên Thượng Tôn, Thần Đô Thượng Tôn, Thiên Nhãn Thần Tôn ba vị Thần Tôn ở chung, không khỏi giận cười nói:

- Chỉ là ba Thần Tôn, liền muốn ngăn trở ta giết người?

Hắn tứ đại Ma Tôn phân thân cùng một Ma quân phân thân xung phong liều chết mà đến, Thiên Nhãn Thần Tôn hướng Hạo Thiên Thượng Tôn cười nói:

- Thượng tôn, nghe nói Hạo Thiên Đế Chứng Đế Chi Bảo Hạo Thiên Kính, uy năng cực kỳ cường đại, không biết thượng tôn có mang ở trên người hay không?

Hạo Thiên Thượng Tôn liếc hắn một cái, trong ánh mắt lộ ra vẻ cảnh giác, rất là hoài nghi Thiên Nhãn Thần Tôn có mượn Lăng Kính Đốc Thiên Nghi rình coi Hạo Thiên Thánh Tông hay không, khô cằn nói:

- Thiếu Quân, ngươi lấy ra Hạo Thiên Kính đi.

Ở sau ót hắn, thần quang đung đưa, Hạo Thiếu Quân đi ra, cố hết sức đem một mặt gương sáng tế lên, mặt gương sáng này chỉ lớn bằng chậu nước rửa mặt, phong cách cổ xưa đại khí, tràn ngập Đế uy, mặc dù thể tích không lớn, vốn lấy thực lực của Hạo Thiếu Quân, chẳng qua là có thể miễn cưỡng tế lên không trung, thúc dục không được bao nhiêu uy năng, phảng phất trầm trọng vô cùng.

Hạo Thiên Thượng Tôn liếc nhìn Thiên Nhãn Thần Tôn một cái, quay đầu hướng chúng nhân nói:

- Chư vị đạo hữu, tiểu đồ gặp may mắn, ở trong Hạo Thiên Thần Đế bí cảnh tu luyện, nhận được Hạo Thiên Kính nhận đồng, biến thành pháp bảo của hắn. Lần này ta dẫn hắn ra cửa, một là để cho hắn từng trải, hai là muốn mượn hắn bảo vệ tánh mạng. Bất quá bảo vật này cực kỳ hao phí pháp lực, lấy pháp lực của ta thúc dục một lần chỉ sợ cũng còn thừa không có mấy, mới vừa rồi tình hình chiến đấu không rõ, ta cũng không dám vận dụng, nếu không pháp lực hao hết chính là một cái tử lộ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1446: Tập Tiên. (2)

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, nhìn về phía Hạo Thiếu Quân, cười nói:

- Hạo đạo hữu thật là vận khí tốt.

- Giáo chủ cũng không kém.

Hạo Thiếu Quân khẽ mĩm cười nói:

- Bất quá giáo chủ không cần lo lắng, Hạo Thiên Kính đối với ta mà nói chẳng qua là bảo tạm dùng, tương lai ta cũng muốn Chứng Đế đắc đạo, sẽ không cả đời dùng kiện pháp bảo này. Cho nên, ngươi không cần lo lắng ta dùng bảo vật này tới dọa ngươi. Ta nếu cùng ngươi động thủ, tự nhiên phải bằng vào thực lực bản thân, quang minh chánh đại đem ngươi đánh phục, đánh cho ngươi tâm phục khẩu phục.

- Ngươi dùng cũng không sao.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Dùng ngươi cũng không phải là đối thủ của ta.

Nụ cười trên mặt hai người đột nhiên biến mất, tàn bạo nhìn chằm chằm đối phương, Hạo Thiếu Quân đột nhiên cười nói:

- Giáo chủ, có rãnh rỗi đấu một chút, để cho ta nhìn ngươi trong khoảng thời gian này có tiến bộ hay không?

- Tốt.

Sắc mặt Giang Nam cũng giãn ra, cười tủm tỉm nói:

- Ta có thật lâu không có đánh qua ngươi, hiện tại suy nghĩ một chút tay lại ngứa.

Đám người Lộ Phong Trần, Linh Tuyết Thần Chủ một đầu mồ hôi lạnh, hai người này xem ra giống như là tri giao bạn tốt, nhưng chưa nói ra hai câu liền hỏa khí tương trùng, hận không thể đánh đập tàn nhẫn, không giống như là bằng hữu, phản phất giống như là lão đối đầu.

- Giáo chủ hôm nay danh tiếng lan truyền lớn, thực lực thẳng đuổi theo Thần Chủ, nếu dùng tới Thất Phách Đoạt Hồn Câu thần vật bực này, ngay cả Thần Chủ cũng có thể chém, Hạo Thiếu Quân này tên không nổi danh, nhưng dám cùng hắn chính diện gọi nhịp, chẳng lẽ cũng là một vị thiếu niên anh kiệt rất giỏi?

Mọi người trong lòng buồn bực, rối rít hướng Hạo Thiếu Quân nhìn lại, tinh tế đánh giá, không khỏi trong lòng cũng rùng mình.

Tu vi của Hạo Thiếu Quân đã đạt tới Chân Thần, nhưng pháp lực vô cùng hùng hậu, Đại Đạo đạo tắc ngưng trọng, mặc dù còn trẻ, nhưng có một loại trầm ổn, hơn nữa hắn mơ hồ toát ra một loại Đế uy, Đế uy này không phải là Hạo Thiên Kính Đế uy, mà là bản thân hắn toát ra Đế uy, phảng phất hắn trời sanh chính là Thần Đế!

Giang Nam tinh tế đánh giá Hạo Thiếu Quân, người khác chẳng biết tại sao Hạo Thiếu Quân sau khi trở thành Chân Thần trong cơ thể mơ hồ lộ ra Đế uy, mà hắn lại biết được nhất thanh nhị sở.

Đế uy này là trong Đế Hoàng Thần Thể tích chứa uy năng, thành tựu Chân Thần, tiềm lực của Đế Hoàng Thần Thể hoàn toàn mở phát ra, một cách tự nhiên sẽ sinh ra loại uy nghiêm như Thần Đế.

Hạo Thiên Thượng Tôn nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói:

- Sâm La Ma Đế đã lao đến, kính xin chư vị giúp tiểu đồ một tay, thúc dục Hạo Thiên Kính.

Lúc này mọi người lấy Hạo Thiếu Quân làm chủ, pháp lực đạo tắc của những người khác hết thảy quán chú trong Hạo Thiên Kính, chỉ thấy mặt Thần kính này từ từ chuyển động, mỗi chuyển động một lần, thể tích liền lớn một vòng, đợi đến vòng vo mấy ngàn lần, liền rộng lớn ba nghìn dặm.

Dần dần, có một tia ánh sáng từ trong tâm thần kính nổi lên, Đế uy mênh mông ở trong kính rung chuyển, tựa hồ có một Thần Đế bị bọn họ kinh động, chậm rãi thức tỉnh.

Lại phảng phất là trong thần kính có một tòa cơ khí cự đại mà phức tạp chậm rãi khởi động, đem tầng tầng năng lượng từ trong kính truyền lại đi ra ngoài.

Sâm La Ma Đế tứ tôn Ma Tôn phân thân cùng một Ma quân phân thân lúc này đã vọt tới phụ cận, thấy mặt gương sáng này, nhất tề tức giận mắng một tiếng, quay đầu liền đi.

Ông...

Một đạo thần quang đột nhiên từ trong gương sáng bắn nhanh ra, oanh một tiếng từ trung tâm tế đàn bắn ra ngoài tế đàn, thần quang huy hoàng như trụ, chiếu sáng hư không địa ngục vạn giới.

- Mẹ nó...

Trong kính quang, Sâm La Ma Đế hai Ma Tôn phân thân tránh né không kịp, ở trong kính quang bị bốc hơi lên, hóa thành hai cỗ xương khô.

- Ha hả, pháp bảo tốt.

Mọi người nhất tề than thở, nhưng ngay sau đó khổ mặt, uy năng của Hạo Thiên Kính thật sự quá lớn, nhưng tốc độ thôn phệ pháp lực cũng là vô cùng kinh người, bọn họ mười mấy Thần Chủ, tam đại Thần Tôn liên thủ thúc dục, cũng cảm giác được pháp lực giống như hồng thủy trút xuống, có chút không chịu nổi.

Kính quang quét ngang, hướng những Sâm La Ma Đế phân thân khác quét tới, nhưng vào lúc này, một thanh bảo tán bay lên, rõ ràng là Nguyên Chỉ Đại Tôn tế lên Hỗn Nguyên Thiên La Tán, đỡ Hạo Thiên Kính công kích, bảo vệ Sâm La Ma Đế phân thân.

Sâm La Ma Đế phân thân cùng hắn cùng nhau thúc dục Ma Đế chi bảo này, bị bức phải không ngừng lui về phía sau.

Mà vào lúc này, phụ cận bầu trời, Giang Tuyết cùng Hậu Thổ Phảng chiến đấu cũng đến kết thúc, Hậu Thổ Phảng mặc dù là Hậu Thổ Cổ Tiên huyết mạch, nhưng dù sao huyết mạch truyền thừa quá mức Cổ lão, huyết mạch không có thuần hậu như vậy, hơn nữa Giang Tuyết chứng qua một lần Đế, thực lực vượt xa Thần Quân Ma quân bình thường, rất nhanh liền phá Lục Đạo của hắn.

Hậu Thổ Phảng hộc máu, ánh mắt Giang Tuyết chớp động, đang muốn thừa thắng xông lên, đem người này đuổi giết, đột nhiên trong lòng rùng mình, chỉ thấy một chiếc chiến hạm to lớn phong cách cổ xưa ầm ầm phá vỡ hư không, từ hậu tâm nàng bóp áp mà đến.

Thuyền lớn kia che kín gần nửa bầu trời, hùng hổ mà đến, trên thuyền vô số xương khô, phần phật đứng lên, hóa thành một Ma Đế chi thân thuần túy do Ma cốt tạo thành, nghiêng thiên địa xu thế đánh tới, rõ ràng là một địa ngục Ma Đế tế lên Hoàng Đạo Cực Binh của mình, ý đồ đem Giang Tuyết mạt sát!

- Cốt Đế Chứng Đế Chi Bảo thật là kỳ lạ, rút đi một thân cũ cốt, luyện thành Hoàng Đạo Cực Binh.

Một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy kim chói, phật quang từ trên trời giáng xuống, một tiếng ầm vang quét ngang, hung hăng nện ở trên chiếc cốt thuyền này, là một cây Hàng Ma Xử, thể tích so sánh với cốt thuyền không nhỏ, chính là Cực Nhạc lão tổ xuất thủ cứu giúp.

Hai kiện Hoàng Đạo Cực Binh va chạm, uy năng bốn phía, đem Giang

Tuyết cùng Hậu Thổ Phảng hết thảy đánh bay, Hậu Thổ Phảng lần nữa hộc máu, không nói một lời, quay đầu liền đi. Sắc mặt Giang Tuyết cũng trong lúc bất chợt trở nên tái nhợt, ngay sau đó khôi phục hồng nhuận, nhưng không có đuổi theo giết Hậu Thổ Phảng, mà là ẩn nặc hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Hai kiện Hoàng Đạo Cực Binh va chạm, ngay sau đó riêng phần mình ẩn nặc biến mất, ngoài ức trăm triệu dặm hư không lại truyền tới một tiếng va chạm kinh khủng, hai kiện Hoàng Đạo Cực Binh đánh vỡ hư không.

- Các vị đạo hữu, tiên phù đầy đủ dùng rồi.

Đột nhiên, thanh âm Đạo Vương truyền đến, vang dội thiên địa nói:

- Hôm nay, nên che lối đi thần tiên này thôi.

Lại có một thanh âm vang lên:

- Chính phải, chúng ta đã được đến đầy đủ tiên phù, dùng để đào tạo hậu bối dư dả, có thể che lối đi này.

Chín thủ chưởng từ bốn phương tám hướng bay tới, tiếp theo là cánh tay vô cùng thô to, từng bàn tay to ầm ầm xuyên phá Tiên quang, hung hăng đánh vào cái khe trên bầu trời.

Chín đại Bổ Thiên thần nhân hợp lực xuất thủ, che ở bầu trời là kinh khủng bực nào, chỉ nghe trong cái khe kia truyền đến một tiếng kêu đau đớn, vài giọt máu tươi từ trong cái khe chảy xuống, Tiên quang bốn phía, rơi xuống đến trên tế đàn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1447: Trung Thiên Song Côn. (1)

Vài giọt máu tươi kia rõ ràng là Tiên Giới ma tiên bị chín đại Bổ Thiên Thần Nhân kích thương, chảy ra tiên nhân chi huyết!

Bức tình hình này, để cho tất cả mọi người sợ ngây người, đây chính là tiên nhân a!

Thật không ngờ bốc lên sơ suất to lớn, ngay cả Ma tiên cũng dám đánh, cũng dám đắc tội, chín đại Bổ Thiên Thần Nhân này thật sự là to gan lớn mật!

- Tiểu bối, các ngươi cũng dám...

Khe hở Tiên Giới bắt đầu khép kín, bên trong truyền đến một thanh âm giận dỗi.

Thanh âm kia chính là tiên âm chân chính, tiên nhân phát ra âm luật, tuy là một Ma tiên, nhưng thanh âm của hắn lại làm cho người cảm giác được vô cùng êm tai.

Thanh âm của hắn tức giận, nhưng rơi vào trong tai nhiều cường giả hạ giới lại nghe không được chút nộ khí nào, phảng phất nghe được hàng tỉ loại đạo âm, đạo thuật hồng trần mê ly thế gian muôn màu, hết thảy tình yêu nỗi buồn ly biệt si, để cho người có một loại cảm giác rung động đến tâm can hàng trăm chuyển.

- Ma tiên... Thiết! xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Một thanh âm cổ xưa vang lên, nương theo trận trận rồng ngâm, ngạo mạn vô cùng, mặc dù nghe thấy âm thanh không thấy thân, nhưng tất cả mọi người giờ phút này đều có thể tưởng tượng được xuất phát ra cái thanh âm này tất nhiên là một lão Long coi trời bằng vung chỉ cao khí ngang.

Ứng Long lão tổ đang cười, giễu cợt:

- Chỉ là một ma tiên mà thôi, chúng ta ngay cả Huyền Đô cổ tiên cũng dám phân thây trấn áp, ngươi tính toán cái điểu gì? Có gan ngươi xuống đây, ngươi xem kết quả của ngươi như thế nào?

Thanh âm của Đạo Vương truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Ứng Long lão hữu, không cần cùng hắn nói nhảm, hắn không dám hạ giới.

Khe hở Tiên Giới khép kín, tiên phù cũng không hề rơi xuống.

Trên tế đàn cùng bốn phía tế đàn tất cả Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới cường giả tất cả đều sợ ngây người, mặc dù là Địa Ngục cổ xưa Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế giờ phút này cũng trong lòng giật mình.

Đúng vậy a, tất cả mọi người đều khiếp sợ Bổ Thiên Thần Nhân dám can đảm hướng ma tiên ra tay, khiếp sợ cho bọn hắn to gan lớn mật, lại thật không ngờ chín Bổ Thiên Thần Nhân này vốn là to gan lớn mật.

Từ lúc hơn năm ngàn vạn năm trước, bọn hắn cũng đã trấn áp một tiên nhân, hơn nữa là cổ tiên, thậm chí đem vị cổ tiên này tách rời, tách ra trấn áp.

So sánh với Huyền Đô cổ tiên sống ở lúc khai thiên tích địa kia, tham dự qua Khai Thiên, định Thiên Địa cương thống, ma tiên hoàn toàn chính xác không coi vào đâu.

Người khác không dám hướng ma tiên cao cao tại thượng ra tay, nhưng bọn hắn dám, thậm chí có thể nói quen việc dễ làm, bởi vì bọn hắn trấn áp qua cổ tiên, đã có kinh nghiệm!

Từ đầu đến cuối, thanh âm ma tiên kia cũng không có lần nữa truyền đến, hiển nhiên đối với chín người này cũng cực kỳ kiêng kỵ, không dám đơn giản hạ giới khiển trách chín to gan lớn mật chi đồ này.

- Đúng rồi, ma tiên chi huyết!

Một Ma Tôn đột nhiên cả kinh kêu lên:

- Tiên nhân huyết, nhất là Ma Đạo chứng đạo tiên nhân, đối với Địa Ngục đại đạo chúng ta lĩnh ngộ có tác dụng thật lớn, đạt được không kém hơn tiên duyên!

Trong lòng mọi người lập tức tỉnh ngộ, vội vàng hướng phương hướng ma tiên chi huyết rơi xuống nhìn lại, trong nội tâm một hồi nóng bỏng, ma tiên chi huyết, Vô Thượng tiên duyên, nếu có thể có được, cho dù không thể lĩnh ngộ tiên nhân đại đạo, cũng có thể thu hoạch rất nhiều!

Huống chi, lần này ma tiên bị thương, lưu lại ba bốn sợi ma tiên chi huyết, nếu có thể được...

Trên tế đàn mọi người đằng đằng sát khí, rất có xu thế khai chiến lần nữa, tranh đoạt ma tiên chi huyết tất nhiên sẽ là một hồi huyết chiến, ở đây trên dưới một trăm vị cường giả đều là Tôn Giả bên trong Thần Tôn, cường giả bên trong bá chủ, vô luận Quang Vũ thần triều bảy thánh, năm tôn, bốn thiên, hai pháp, hay là chư tướng dưới trướng A Tỳ ma triều, đều là nhân vật đạt trình độ cao nhất trong hai đại vũ trụ, muốn đạt được ma tiên chi huyết, tất nhiên sẽ có một hồi sinh tử ác chiến!

Bất quá lúc ánh mắt mọi người rơi vào địa phương ma tiên chi huyết rơi xuống, không khỏi đều khẽ giật mình, chỉ thấy ma tiên chi huyết chỉ còn lại có một đám, đang tản mát ra tiên quang tiên khí, như là hổ phách động lòng người, trong đó thậm chí có tiên đạo chi âm truyền đến.

Vừa rồi mọi người rõ ràng chứng kiến có ba bốn sợi ma tiên chi huyết rơi xuống, nhưng mà hiện tại chỉ còn lại có một đám.

Mà ở trước sợi ma tiên chi huyết này, hai thiếu niên đang kiệt lực tranh đoạt sợi tiên huyết này, Hạo Thiếu Quân ôm lấy vòng eo của Giang Nam, Giang Nam kiệt lực xông về trước đi, lại giãy dụa không thoát, vì vậy tay

cầm một cây đại kim chùy, liều mạng hướng trên đầu Hạo Thiếu Quân đập tới.

Thân hình Hạo Thiếu Quân uốn éo, hóa thành một đầu Cự Long, cái đuôi quấn quanh ở trên người Giang Nam, đầu lâu thò ra, thân hình thật dài, nửa thân trước đã tìm đến phía trước ma tiên chi huyết, gần trong gang tấc.

Đại kim chùy của Giang Nam vốn là chùy vào đầu của hắn, giờ phút này chỉ có thể rơi vào trên người hắn.

- So Đế Hoàng thần thể biến hóa chi thuật sao? Ta cũng biết!

Giang Nam cười lạnh, thân hình lay động, hóa thành một đầu Bạo Vượn đỉnh thiên lập địa, giãy giụa Cự Long trói buộc, một cước dẫm nát trên đầu Long, hướng ma tiên chi huyết chộp tới.

Lập tức sợi ma tiên chi huyết này đến tay, đột nhiên Hạo Thiếu Quân từ Cự Long hóa thành một cự nhân, hai tay ôm lấy hai chân Bạo Vượn, chỉ nghe phù phù một tiếng, Giang Nam bị vấp ngã xuống đất.

Cự nhân kéo lấy Bạo Vượn hướng về sau kéo đi, lập tức nhảy đến trên người Bạo Vượn, một tay ghìm chặt cổ, một tay khác tế lên một cái bảo bình hướng ma tiên chi huyết thu, cười lạnh nói:

- Giáo chủ, ta chính là Đế Hoàng thần thể thuần khiết, ngươi bất quá là đồ giả mạo, cùng ta đấu biến hóa, ngươi còn kém xa lắm!

Thân hình Giang Nam văn vê, hóa thành một đầu Cự Mãng, nhơ nhớp khó có thể bắt lấy, từ dưới cánh tay Hạo Thiếu Quân đào thoát, quay quanh trên người Hạo Thiếu Quân, dốc sức liều mạng lặc đi.

Thân hình Hạo Thiếu Quân biến đổi, hóa thành một đầu Kim Sí Đại Bằng, hai móng bắt lấy thân hình Cự Mãng, đầu Đại Bằng mổ xuống, đi mổ đầu Giang Nam.

Vào lúc này Giang Nam lại biến đổi, hóa thành một đầu Chu Yếm màu

hồng đỏ thẫm, xoay người nhảy đến trên lưng Đại Bằng, ghìm chặt cổ Kim Sí Đại Bằng, lặc đến cái đầu điểu này hai mắt trắng dã, đầu lưỡi cũng phun ra.

Hai người thiên biến vạn hóa, ở trước mắt bao người liên tục đấu pháp, muốn đoạt được sợi ma tiên chi huyết này, thấy mà trên tế đàn trên dưới một trăm Cự Đầu sắc mặt đều đen, hắc giống như than cốc, mặc dù là bọn người Linh Tuyết Thần Chủ, Lộ Phong Trần, Ngọc Dung Tiểu quận vương cũng phi thường kinh ngạc.

Lúc bọn hắn vẫn còn khiếp sợ Bổ Thiên Thần Nhân dám can đảm đả thương ma tiên, Giang Nam cũng đã chạy trốn ra ngoài, chém giết đoạt ma tiên chi huyết, mà cùng hắn chung một chỗ khởi hành còn có Hạo Thiếu Quân, chỉ là Giang Nam nhanh một bước, hai người từng người tranh được một đám ma tiên chi huyết, Giang Nam hóa thân khá nhiều, lập tức cướp được hai sợi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1448: Trung Thiên Song Côn. (2)

Lúc hai người đi tranh đoạt một đám ma tiên chi huyết cuối cùng rốt cục gặp mặt, vì vậy liền có tình hình đấu pháp giành thắng lợi, lẫn nhau đau nhức hạ độc thủ.

- Giáo chủ, ta và ngươi hai người đồng xuất Trung Thiên thế giới, hôm nay thật có thể nói là Trung Thiên song kiệt ah!

Hạo Thiếu Quân hóa thành một đầu Bệ Ngạn, một ngụm cắn đầu Giang Nam biến thành Chu Yếm, trong miệng ồm ồm nói.

Giang Nam hóa thành bát trảo đại ma chương, bảy trảo giảo sát Bệ Ngạn, một cái chỉ móng khác vuốt lên bạch ngọc bình, đi thu sợi ma tiên chi huyết cuối cùng kia, cười nói:

- Đúng vậy, Đúng vậy! Ta cũng không hiểu được bọn hắn khiếp sợ cái gì, bất quá Hạo huynh, ngươi niên kỷ so với ta lớn, như thế nào cũng nên nhường tiểu đệ một chút mới được. Sợi ma tiên chi huyết này, vẫn là tiễn đưa ta a!

Hạo Thiếu Quân hóa thành một đầu đại côn, hung hăng đặt bát trảo ở trên người Ma chương, cười nói:

- Trưởng ấu tự động, trưởng lão vi trước, ngươi tuổi còn nhỏ, đã được hai sợi ma tiên chi huyết, còn lại một đám này ngươi bắt không được, hãy để cho ta thay ngươi đảm bảo a.

Giang Nam hóa thành một đầu Đại Hải Thu văn vê thân từ dưới thân đại côn du ra, rơi xuống đất hóa thành bản thể, tế lên Thất Phách Đoạt Hồn Câu tàn phiến, trăng tàn bay lên, Hạo Thiếu Quân cũng hóa thành thân người, tế lên Hạo Thiên kính, hai người đứng ở bên cạnh ma tiên chi huyết, sắc mặt đều âm tình bất định, tính toán có nên cho đối thủ cũ một kích trí mạng hay

không.

- Trung Thiên song kiệt chúng ta thật sự là kỳ phùng địch thủ, chẳng phân biệt được cao thấp.

Giang Nam ha ha cười cười, thoải mái thu Thất Phách Đoạt Hồn Câu tàn phiến, cười nói:

- Hạo huynh, chúng ta vài thập niên không thấy, chưa từng nghĩ ngươi vẫn là xuất chúng như thế.

- Giáo chủ cũng không kém.

Hạo Thiếu Quân cũng thu hồi Hạo Thiên kính, cười tủm tỉm nói:

- Ta vốn cho là Hoang Cổ Thánh sơn từ biệt, giáo chủ liền tụt dưới mọi người, chưa từng nghĩ giáo chủ vẫn là hạc giữa bầy gà. Sợi ma tiên chi huyết này, không bằng ta và ngươi Trung Thiên song kiệt chia đều, ý của ngươi như nào?

- Tốt!

Hai người ăn nhịp với nhau, từng người tiến lên, Giang Nam thình lình tế lên Tạo Hóa tiên đỉnh, hung hăng nện ở trên đầu Hạo Thiếu Quân, cùng lúc đó Hạo Thiếu Quân ám hạ độc thủ, một cây cột đại kim quét ở trên lưng Giang Nam, hai người đồng thời bị đánh bay ra ngoài, bất quá Giang Nam lại cười ha ha, mười hai hóa thân phần phật từ đỉnh đầu bay ra, hướng ma tiên chi huyết đánh tới.

Đột nhiên chỉ thấy từng đạo Ngũ Thải Thần quang bay tới, rầm rầm rầm phanh, liên tục nện ở trên ót mười hai hóa thân của Giang Nam, làm mười hai hóa thân của hắn liên tục phóng ngược lại, là mười hai ngũ sắc thạch.

Hạo Thiếu Quân thừa cơ vọt tới, đem sợi ma tiên chi huyết kia thu hồi, quay người rút đi, trở lại chỗ Hạo Thiên thượng tôn.

Giang Nam giận dữ, thân hình lay động, đem mười hai hóa thân lấy đi, hướng Hạo Thiên thượng tôn nhìn lại, sắc mặt Hạo Thiên thượng tôn như là nham thạch, bất động thanh sắc, Giang Nam cười lạnh nói:

- Thượng tôn, ngươi ám hạ độc thủ! Đừng giả bộ, ta biết là ngươi.

Hạo Thiên thượng tôn ho khan một tiếng, khô cằn nói:

- Giang giáo chủ chớ nói giỡn. Lão hủ há có thể âm thầm phóng Thạch Đầu đánh ngươi? Lão hủ là thân phận bực nào, Hạo Thiên Thánh tông chưởng môn nhân, bảo bối gì chưa thấy qua...

- Ta nhìn thấy rồi, thượng tôn tay phát ngũ sắc quang, đánh Giang giáo chủ.

Thiên Nhãn Thần Tôn cười tủm tỉm nói.

Hạo Thiên thượng tôn liếc nhìn hắn một cái, đưa tay thu mười hai khối ngũ sắc thạch, nhét vào bên trong Tử Phủ, mặt không hồng tim không nhảy nói:

- Sai tay, sai tay mà thôi. Không nghĩ qua là đánh trúng giáo chủ, là tội của ta. Kỳ thật lão hủ cũng là lo lắng người địa ngục tranh đoạt ma tiên chi huyết, lúc này mới tế lên ngũ sắc thạch, không ngờ rơi vào trên đầu giáo chủ, lúc này mới có hiểu lầm này.

Hắn da mặt dầy, làm cho người xem thế là đủ rồi, hôm nay Giang Nam mới biết được, vốn là Hạo Thiếu Quân trung hậu thuần phác, vì sao hôm nay trở nên khó chơi như vậy.

- Có hắn sư tất có hắn đồ. Hạo huynh đi theo Hạo Thiên thượng tôn tâm hắc quen mặt này, khó trách sẽ trở nên bụng hắc như thế...

Rất nhiều Địa Ngục Ma Tôn đằng đằng sát khí, hung dữ xem ra, hiển nhiên là căm tức bốn sợi ma tiên chi huyết rơi ở trong tay bọn họ, Giang Nam vội vàng trở lại trận doanh của mình, cùng bọn người Thần Đô thượng

tôn đứng chung một chỗ.

Đột nhiên, chỉ thấy hư không lắc lư, một đạo kính quang chiếu diệu, từ Chư Thiên vạn giới Đạo Vương Đại Thế Giới chiếu rọi mà đến, xuyên thấu vũ trụ màng thai, chiếu rọi ở trên tế đàn, đem chư hùng của Chư Thiên vạn giới chiếu rọi.

Kính quang thu lại, tất cả mọi người ào ào biến mất không thấy gì nữa.

- Sát!

Trên tế đàn rất nhiều Ma Tôn nổi giận, một người lạnh lùng nói:

- Giết đến Chư Thiên vạn giới, đem những bại hoại này trảm thảo trừ căn!

- Không được vọng động.

Một thanh âm tang thương vang lên, đột nhiên nói:

- Hôm nay liền trước hết để cho bọn hắn hơn một hồi, nho nhỏ đắc ý một bả. Trong tay Ma tiên còn có tiên phù, ngày khác lại đến Tiếp Dẫn, thắng bại còn chưa biết.

Sau đó thanh âm của Sa La Ma Đế truyền đến, trầm giọng nói:

- Chư tướng nghe lệnh, nộp lên tiên phù.

Bất quá chốc lát, nhiều địa ngục ma tướng liền tề tụ ở trong A Tỳ ma triều, đem tiên phù nộp lên trên, nhiều phân thân của Sâm La Ma Đế thu hoạch tiên phù cũng nộp lên cho Sa La Ma Đế. Sa La Ma Đế nhất nhất kiểm kê, gật đầu nói:

- Lần này tiên phù rơi xuống hơn bốn ngàn, địa ngục ta nhận được 1900 mặt, chư thiên vạn giới chút ít vô liêm sỉ kia đoạt được chỉ sợ có hai nghìn bốn năm trăm mặt, rốt cuộc vẫn là thắng được chúng ta một bậc.

- Chư thiên vạn giới cũng không phải là thực lực thắng được chúng ta, mà

là trận tranh đoạt tiên phù này, nhiều hơn rất nhiều biến số. Chúng ta vốn cho rằng muốn đối phó chẳng qua là cường giả dưới trướng Quang Vũ Thần Đình, nhưng không ngờ nhảy ra Đông Cực Thần Quân.

Ly Sửu Ma Đế xuất hiện, ngồi xuống nói:

- Đông Cực Thần Quân thực lực cường đại, thẳng đuổi theo Thần Đế, làm người ta khó có thể ngăn cản. Nàng này nếu tiếp tục trưởng thành đi xuống, nhất định sẽ trở thành đại địch nhất thống Chư Thiên của địa ngục ta.

- Chư vị bệ hạ.

Hậu Thổ Phảng cũng xuất hiện ở trong ma điện, trầm giọng nói:

- Nàng này không cần ưu phiền, nàng sống không qua Chứng Đế đại kiếp.

Nhiều Ma Đế ma tướng rối rít xem ra, Hậu Thổ Phảng khẽ mỉm cười nói:

- Ta giỏi về xem khí vận, lúc cùng nàng giao thủ xem khí vận của nàng, có huyết quang tai ương, vẫn lạc hiện ra. Chư thiên vạn giới Thiên Đạo không đủ, mà nàng khí lượng cao nhã, tuy là nữ nhưng có hùng tâm tráng chí, muốn luyện thành thập toàn chi đạo mà thành Tiên Nhân, là Thiên Đạo không tha. Nàng cùng Cửu Tôn phân thân của nàng cùng người khác bất đồng, có thể chia ra làm mười, cũng có thể mười kết hợp một.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1449: Mơ Ước Ma Tiên Huyết. (1)

Hắn dằng dặc nói:

- Chín đại phân thân dung nhập vào trong cơ thể, có chiến lực siêu nhiên, cho dù là Sâm La Ma Hoàng phân thân cũng không cách nào cùng bản thể dung làm một thể, mà nàng có thể, Sâm La Ma Hoàng phân thân không cách nào Chứng Đế, mà nàng có thể. Tiên Nhân vốn chính là muốn nhảy ra Thiên Đạo chưởng khống, nàng này thập toàn chi đạo có tiền vốn nhảy ra ngoài, Thiên Đạo há có thể cho phép nàng? Huống chi, cho dù không phải là Thiên Đạo chư thiên vạn giới không trọn vẹn, coi như là Thiên Đạo địa ngục, cũng không có thể cho người thập toàn, nếu không chư vị tiền bối đã sớm siêu thoát thành tiên. Lấy ý kiến của ta, nàng lần nữa Chứng Đế, tất sẽ bị Thiên Đạo ghen ghét, ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng sẽ xuất thủ, làm cho nàng vẫn lạc.

- Đông Cực Thần Quân là Thiên Đạo không tha, nếu quả như ngươi nói, nàng sắp sửa vẫn lạc ở trên đường Chứng Đế, đích xác là một chuyện rất may của Địa ngục ta.

Chứa Ma Đế rối rít gật đầu cười nói.

Trải qua hắn vừa nói như thế, những Ma Đế này cũng biết nơi kinh khủng của Giang Tuyết.

Mọi người đều biết, thực lực hóa thân không bằng phân thân, thực lực phân thân mạnh hơn, tỷ như Sâm La Ma Đế phân thân, từng tôn phân thân cũng mạnh mẽ vô cùng, ở cùng cảnh giới đối thủ không nhiều lắm.

Nhưng cho dù là Sâm La Ma Đế, cũng không có thể đem phân thân tăng lên tới cảnh giới Ma Đế, bởi vì luyện thành Ma Đế phân thân cần cảm ngộ cực cao, không thể đi con đường giống như tiền nhân, phải đi ra Đạo lộ bản

thân.

Mà Sâm La Ma Đế phân thân đều là tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, Đại Đạo đạo tắc đồng dạng, công pháp đồng dạng, vì vậy vô duyên Chứng Đế.

Nhưng Giang Tuyết bất đồng, phân thân của nàng cùng nàng là nhất thể, là đuôi của nàng biến thành, có tất cả chín cái, Cửu Tôn phân thân này tu luyện công pháp bất đồng, có đường chứng Đế bất đồng, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, Cửu Tôn phân thân của nàng là thân thể một phần nàng, Cửu Tôn phân thân thu vào thể nội, sẽ đem tu vi pháp lực cùng nội tình của nàng đẩy tới tình cảnh không cách nào tưởng tượng.

Đây chính là thập toàn chi đạo của Giang Tuyết, Hậu Thổ Phảng nhận thấy được điểm này, mới có thể nói Thiên Đạo không dung nàng.

Đám người Ly Sửu Ma Đế cũng lĩnh hội tới điểm này, mới có thể nói Đông Cực Thần Quân vẫn lạc là một chuyện rất may của địa ngục.

Sa La Ma Đế cau mày nói:

- Cái biến số thứ hai, chính là Huyền Thiên Giáo Chủ kia. Thiên thần nho nhỏ, lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, chém liên tục đại tướng của Địa ngục ta, còn có một Ma Tôn cũng là chết ở trong tay của hắn. Tiểu tử này, cũng là ngoài dự liệu của chúng ta.

Chư vị Ma Đế rối rít gật đầu, Ly Sửu Ma Đế hổ thẹn nói:

- Lần này nhảy ra ngoài, ta dự đoán sai lầm thực lực của hắn, làm liên lụy tới chiến cuộc, thế cho nên Sâm La đạo huynh cũng tổn hại mấy phân thân.

Sâm La Ma Đế hận đến cắn răng nói:

- Chỉ là mấy phân thân mà thôi, rất nhanh ta có thể bổ toàn bộ. Mấy ngàn vạn năm cũng đã chờ tới, còn có thể vấp đạo khảm nho nhỏ này sao? Bất quá người này điêu toản gian xảo, không đập chết hắn, cũng là có chút nhức đầu.

- Chư thiên vạn giới có người của chúng ta, có muốn cho hắn ra tay, giết chết người kia hay không?

Ly Sửu Ma Đế hỏi.

Sâm La Ma Đế có chút không vui, lắc đầu nói:

- Mấy ngàn vạn năm, thời gian tịch mịch, thật vất vả mới có một chút chuyện tình để cho ta vui thú, há có thể cứ như vậy mượn tay người khác đem việc vui tàn phá? Các ngươi không nên động hắn, ta muốn từ từ bào chết hắn.

Chư vị Ma Đế nhìn nhau cười một tiếng, thầm nghĩ:

- Sâm La Ma Hoàng vẫn là quá yêu thể diện, nói đem Huyền Thiên tiểu tử kia làm thành việc vui, không biết mình ra mấy lần xấu.

Sa La Ma Đế đem tiên phù hết thảy nộp cho Sâm La Ma Đế nói:

- Đạo huynh, ngươi là người quản sự địa ngục ta, những tiên phù này, vẫn là do ngươi tới trông coi.

Sâm La Ma Đế gật đầu, nhận lấy tiên phù nói:

- Mặc dù địa ngục ta lấy được tiên phù ít, nhưng mà không có gì đáng ngại, đợi đến đại chiến mở ra, lại liên lạc Ma Tiên, thỉnh cầu ban thưởng những tiên phù khác.

Mọi người đã định kế hoạch, riêng phần mình tản đi, không đề cập tới.

Mà chư thiên vạn giới, Đạo Kim Ngọc Bàn bá một tiếng thu kính quang, mọi người tham dự cuộc chiến đoạt tiên phù sau một khắc liền rơi vào trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện của Đạo Vương Đại Thế Giới.

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy Quang Vũ Thần Triều rất nhiều cường giả cũng bị truyền tới Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, những Thần Tôn Thần Quân cường đại chí cực kia giờ phút này cũng có chút lo sợ bất an.

Dù sao, Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, muốn hai đời thành Đế, vi phạm Thiên Đạo, mà bọn họ là trọng thần của Quang Vũ Thần Đế, giờ phút này rơi vào Đạo Vương Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, khó bảo toàn đám người Đạo Vương có tâm tư, lo lắng những Bổ Thiên thần nhân này tìm hiểu nguồn gốc, sưu tầm trí nhớ của bọn hắn, tìm được chỗ chân thân của Quang Vũ Thần Đế ở.

- Tại sao tỷ tỷ không có ở chỗ này?

Giang Nam khẽ cau mày, Giang Tuyết cùng Hậu Thổ Phảng đại chiến, sau có Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế tế lên Hoàng Đạo Cực Binh đánh lén, kết quả bị Cực Nhạc lão tổ lấy Hàng Ma Xử đỡ, hai kiện Hoàng Đạo Cực Binh đụng nhau, thiên băng địa liệt, Hậu Thổ Phảng cùng Giang Tuyết cũng bị thương không nhẹ, hai người lần lượt bỏ chạy, cũng không lộ diện nữa.

Vì vậy, Giang Nam rất lo lắng an nguy của nàng.

Bất quá chốc lát, Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân nhất nhất phủ xuống ở trong đại điện, thần quang rung chuyển, cho dù là Phụ Triều Pháp Vương cùng Đế Thiên Pháp Vương hai Thần Quân này, đối mặt chín đại Bổ Thiên thần nhân này cũng chỉ có thể cảm giác được mình nhỏ bé.

Thái Hoàng tiến lên, từ trong tay chúng nhân lấy đi tiên phù, kiểm kê dâng cho Đạo Vương nói:

- Lão gia, có tất cả 2452 mặt tiên phù.

Đạo Vương gật đầu, thu tiên phù, ngay sau đó Thái Hoàng lui ra.

- Lần này chư vị xuất thủ, tranh đoạt tiên phù, vì chư thiên vạn giới tạo ra công lớn.

Đạo Vương mở miệng, từ từ nói:

- Tiên phù này là Tiên Nhân luyện, tích chứa đại uy năng, cũng có đại cơ

duyên. Lần này mời chư vị đoạt tiên phù, một là muốn ngăn cản âm mưu địa ngục, hai là muốn mượn những tiên phù này, cho chư vị một Tiên duyên. Các ngươi trước lui ra, đợi ba tháng sau, ta cùng với mấy vị đạo huynh đem tiên phù phân giải, sau đó các ngươi lại tới, luận công ban thưởng.

Đám người Phụ Triều Pháp Vương thở phào nhẹ nhỏm, mọi người khom người, rối rít thối lui khỏi Bát Cảnh Vân Tiêu Điện.

Đạo Vương nghiêng đầu dò hỏi:

- Các vị đạo huynh, luyện hóa tiên phù không khó, khó khăn chính là lần này nên luận công ban thưởng như thế nào. Nếu chúng ta ban thưởng bọn họ, tự nhiên không thể vô cùng keo kiệt, nếu chỉ lấy ra tiên phù tới ban thưởng, không khỏi có chút hẹp hòi. Các vị đạo huynh có ý kiến gì không?

- Chỉ là chuyện nhỏ, Đạo Vương phân phó là được.

Những Bổ Thiên thần nhân khác rối rít cười nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1450: Mơ Ước Ma Tiên Huyết. (2)

Đạo Vương gật đầu nói:

- Bảo khố của ta và các ngươi phong bụi nhiều năm, cũng là nên mở ra, vì chư thiên vạn giới ra một chút máu. Việc này không nên chậm trễ, ta và ngươi riêng phần mình hồi cung, trước đem những tiên phù này luyện hóa phân giải rồi hãy nói.

Nhiều Bổ Thiên thần nhân gật đầu, riêng phần mình hóa thành một đạo phi hồng, nhưng không có rời Đạo Vương Đại Thế Giới, mà là phủ xuống đến trong những Thần Đình khác của Đạo Vương Đại Thế Giới, riêng phần mình luyện hóa phân giải tiên phù.

Đám người Giang Nam ra khỏi Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, Thiên Nhãn Thần Tôn đột nhiên sáp đến, thần bí hề hề nói:

- Giáo chủ, ngươi có chuyện đại họa!

Giang Nam thấy hắn nói nghiêm trọng, vội vàng nói:

- Đạo huynh, có chuyện đại họa gì?

- Đơn giản, ngươi nghĩ a, ngươi có đến hai sợi Ma Tiên máu, Ma Tiên máu này là quý trọng trân quý bực nào, trong thiên hạ chỉ sợ cũng chỉ có Bổ Thiên thần nhân mới có. Bổ Thiên thần nhân không người dám đoạt, nhưng mà giáo chủ ngươi chỉ là một Thiên Thần, ngươi có đến hai sợi Ma Tiên máu, không biết bao nhiêu người ngắm nghía!

Thiên Nhãn Thần Tôn nghiêm mặt nói:

- Những người này, đều chờ tới đoạt ngươi! Chỉ cần ngươi rời đi nơi đây, tất nhiên sẽ chết oan chết uổng!

Giang Nam gật đầu, sâu sắc chấp nhận, loại bảo vật Tiên huyết này, đúng là chỉ có Bổ Thiên thần nhân mới có, dù sao năm đó Bổ Thiên thần nhân tách rời qua Huyền Đô Cổ Tiên, có thể lấy được máu Cổ Tiên, mà những người khác, cho dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế, cũng không có thể có máu Tiên Nhân.

- Đạo huynh có gì chỉ giáo?

Giang Nam cung kính nói.

Thiên Nhãn Thần Tôn cười tủm tỉm nói:

- Ta cùng với giáo chủ hợp ý, không bằng giáo chủ cùng ta đồng hành, mặc dù ta thực lực không cao, nhưng giữ được tánh mạng giáo chủ vẫn là có năng lực.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thở dài nói:

- Đạo huynh quả nhiên trượng nghĩa, đối với máu Ma Tiên cũng không ngắm nghía...Di, con mắt của đạo huynh ngươi làm sao đỏ vậy?

Thiên Nhãn Thần Tôn vội vàng lấy ra một cái gương xem xét hai mắt của mình, đột nhiên tỉnh ngộ, nghiêm mặt nói:

- Giáo chủ là lo lắng ta đoạt máu Ma Tiên của ngươi sao? Giáo chủ, ta không phải là người như thế... Ngươi đừng đi a!

Giang Nam hất ra Thiên Nhãn Thần Tôn, mọi nơi nhìn lại, quả nhiên thấy rất nhiều ánh mắt không xấu hảo ý, trận chiến này người chết mặc dù không có ở số ít, nhưng cũng không có thiếu cường giả còn sống, Kiến Vũ Thần Tôn, Thánh Thiên Đại Tôn địch ý mạnh nhất, còn có đám người Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử, tất cả cũng không có hảo ý, thậm chí ngay cả Tố Thần Hầu ánh mắt nhìn về phía mình cũng có chút khác thường.

Trừ bọn họ ra, chính là chút ít bá chủ Quang Vũ Thần Triều kia.

Những bá chủ này mang theo mười vạn trăm vạn Thần Ma, hùng cứ thiên hạ, nếu như bọn hắn bố trí đại trận, Giang Nam tự nghĩ ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có!

Giang Nam đầu đại, thầm nghĩ:

- Máu Ma Tiên đúng là phỏng tay, bất quá ở Đạo Vương Đại Thế Giới bọn họ không dám hướng ta động thủ, ra khỏi Đạo Vương Đại Thế Giới sẽ hướng ta động thủ. Không bằng ở lại Đạo Vương Đại Thế Giới...

Trong lòng hắn có chút bận tâm Giang Tuyết an nguy, muốn đi Ngọc Hoàng Thiên một chuyến, những người này theo dõi hắn, đúng là để cho hắn khó có thể hành động.

- Giang giáo chủ, có thể đồng hành hay không?

Đột nhiên một đạo thần quang bay thấp, rơi xuống đất hóa thành một trung niên đạo nhân râu mỏng, là một mỹ nam tử, cười nói.

- Nguyên lai là Tiềm Long đạo huynh!

Giang Nam mừng rỡ, vội vàng làm lễ ra mắt nói:

- Đạo huynh đây là định đi nơi đâu?

- Trả nhân tình.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Ta mời người ta, nhưng làm cho người ta bị thương, tại sao có thể không có một chút tỏ vẻ?

Hai người kết bạn mà đi, Tiềm Long Đạo Nhân thở dài nói:

- Đông Cực Thần Quân là ta mời tới, hôm nay bàn về luận công ban thưởng, cô gái này lòng dạ cao cũng không lộ diện. Bất quá ta mời người ta tới, lại không thể ngồi nhìn nàng bị thương, làm sao cũng phải có chút tỏ vẻ.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích:

- Là Tiềm Long Đạo Nhân mời tỷ tỷ tới?

Bọn người Kiến Vũ Thần Tôn, Phụ Triều Pháp Vương, Trường Nhạc công tử thấy trung niên đạo nhân này đột nhiên xuất hiện, trong lòng có chút buồn bực tò mò, Giang Nam người mang hai sợi máu Ma Tiên, sớm trở thành thịt béo trong mắt mọi người, ai cũng muốn gặm một ngụm. Cho dù là bọn người Thần Đô Thượng Tôn, Linh Tuyết Thần Chủ cũng không dám cùng hắn đi quá gần, miễn cho bị người vây công.

Mà đột nhiên xuất hiện trung niên đạo nhân lại từ chỗ nào nhô ra, hết lần này tới lần khác cùng Giang Nam đi chung một chỗ, hai người cười cười nói nói, hiển nhiên là quen biết.

Đạo nhân này, ở trong tràng cơ hồ tất cả mọi người không nhận biết, không biết là thần thánh phương nào.

Dù sao, Bổ Thiên thần nhân hàng năm bao phủ ở trong thần quang, cực ít có người được chứng kiến chân diện mục của Bổ Thiên thần nhân, mà Tiềm Long Đạo Nhân cũng là Càn Khôn Lão Tổ, xưa nay núp ở trong Hóa Tiên Ngọc Bình, cũng rất ít đi ra ngoài, người gặp qua chân diện mục của hắn ít lại càng ít.

- Thần Hầu, chúng ta muốn cùng đi qua không?

Tử Phòng đạo nhân thấp giọng nói:

- Máu Ma Tiên không phải chuyện đùa...

Tố Thần Hầu đối với hai sợi máu Ma Tiên trên người Giang Nam kia cũng rất là động tâm, nghe vậy lắc đầu, trong ánh mắt nhìn về phía Tiềm Long Đạo Nhân lộ ra kiêng kỵ cùng vẻ kính sợ, truyền âm nói:

- Người nọ trêu chọc không nổi, máu Ma Tiên không có duyên với chúng ta.

Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn đô thống trong lòng buồn bực, hai người bọn họ cũng đi qua Bỉ Ngạn thế giới, chẳng qua là trí nhớ bị thanh trừ, không nhớ rõ Tiềm Long Đạo Nhân.

Mà trí nhớ của Tố Thần Hầu không bị lau đi, đối với đạo nhân này trí nhớ khắc sâu, biết Tiềm Long Đạo Nhân chính là Càn Khôn Lão Tổ, trong lòng biết Càn Khôn Lão Tổ cùng Giang Nam đồng hành, liền quả quyết không có người có thể cướp đi máu Ma Tiên của Giang Nam.

- Càn Khôn Lão Tổ cùng Huyền Thiên Giáo Chủ đồng hành, lần này chỉ sợ không biết sẽ có bao nhiêu người muốn hung hăng té ngã.

Trong lòng Tố Thần Hầu cũng không khỏi nhìn có chút hả hê, trong lúc bất chợt liếc Hạo Thiên Thượng Tôn một cái, thầm nghĩ:

- Hạo Thiếu Quân cũng có hai sợi máu Ma Tiên, so sánh với Huyền Thiên Giáo Chủ, hắn mới là quả hồng mềm. Bất quá ta một người không được, không phải là đối thủ của Hạo Thiên Thượng Tôn, phải tìm trợ thủ...

Hắn mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Thiên Nhãn Thần Tôn liếc Tiềm Long Đạo Nhân một cái, sắc mặt xám ngoét, trong lòng Tố Thần Hầu không khỏi khẽ nhúc nhích, biết người toàn quay lén này nhất định là gặp qua hình dáng Càn Khôn Lão Tổ, lúc này đi ra phía trước, thi lễ nói:

- Thiên Nhãn đạo huynh.

- Thần Hầu.

Thiên Nhãn Thần Tôn hoàn lễ.

Hai người thần thức ba động, rất nhanh ăn nhịp với nhau. Mà vào lúc này, nhiều thần quan thần tướng dưới trướng Quang Vũ Thần Đế ánh mắt cũng rơi vào trên người Giang Nam, Phụ Triều Pháp Vương mắt thấy Giang Nam cùng Tiềm Long Đạo Nhân hướng ngoài Đạo Vương Đại Thế Giới đi tới, lộ ra vẻ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1451: Đáp Vào Hắc Động

- Bảo bối đặt ở trước mắt, nếu như không lấy, thiên lý không tha.

Nguyên Hội Đại Tôn vuốt cằm, sâu sắc đồng ý:

- Bệ hạ nói chúng ta không có Chứng Đế chi tư, cuộc đời này cao nhất cũng bất quá thành tựu Thần Quân, nhưng nếu có một Tiên duyên, nói không chừng chúng ta cũng có thể Chứng Đế.

Mà ở phía xa, Kiến Vũ Thần Tôn, Thánh Thiên Đại Tôn lạnh lùng nhìn hai người Giang Nam cùng Tiềm Long Đạo Nhân, chờ đợi một khắc bọn hắn rời đi Đạo Vương Đại Thế Giới kia.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam cùng Tiềm Long Đạo Nhân liền đi ra Đạo Vương Đại Thế Giới, vừa nói vừa cười, trò chuyện với nhau thật vui, dọc theo thế giới cầu hướng Trung Thiên thế giới bay đi.

- Từ biệt mấy năm, đạo huynh phong thái như cũ. Vừa vặn ta cũng tính toán đi Ngọc Hoàng Thiên, dễ dàng cùng đạo huynh đồng hành, một đường lắng nghe dạy dỗ.

Trên thế giới cầu, Giang Nam cười nói:

- Trường hạo kiếp này, không biết huynh có tính toán gì không?

Tiềm Long Đạo Nhân phất phất tay, Kiến Vũ Thần Tôn mới vừa thò đầu ra, đột nhiên kêu rên hộc máu, phảng phất bị một thủ chưởng vô hình đánh bay, cả người hư không tiêu thất không thấy, không biết bị đánh bay đi bao xa.

Đợi đến Kiến Vũ Thần Tôn ngừng thân hình, mọi nơi nhìn lại, trong lòng không khỏi hoảng sợ, chỉ cảm thấy bốn phía không có bất kỳ ánh sáng,

không gian kịch liệt vặn vẹo, thôn phệ vạn vật, ngay cả quang cũng chạy trốn không ra, rõ ràng là một cái hắc động.

Kiến Vũ Thần Tôn chỉ cảm thấy pháp lực bản thân bị không gian vặn vẹo này không ngừng hấp thực thôn phệ, trong lòng chấn động.

Hắc động này chính là cũi trấn áp hết thảy đầu sỏ, một chút tồn tại dị thường cường đại, thường thường bị khóa ở trong hắc động, để cho hắc động thôn phệ tu vi, luyện hóa pháp lực, theo Kiến Vũ Thần Tôn biết, Quang Vũ Thần Triều liền trấn áp qua không ít tồn tại như vậy.

- Hoàn hảo không có đem ta trói lại, để cho ta còn có cơ hội chạy ra hắc động.

Kiến Vũ Thần Tôn chống cự áp lực, cố gắng hướng ngoài hắc động bay đi, vào lúc này, đột nhiên một tiếng kêu đau đớn truyền đến, một bóng người nhanh chóng đập tới, đập trên người hắn, cùng nhau vào chỗ sâu trong hắc động.

Kiến Vũ Thần Tôn giận dữ, chỉ thấy người tới đứng dậy, xóa đi vết máu ở khóe miệng, rõ ràng là Thánh Thiên Đại Tôn!

- Thánh Thiên Đại Tôn, làm sao ngươi cũng. . .

Kiến Vũ Thần Tôn ngạc nhiên, mới vừa nói ra lời này, đột nhiên lại có một người nhanh chóng rớt xuống, điền đến trong hắc động, tiếp theo lại là một người, sau đó là người thứ năm, người thứ sáu, người thứ bảy. . .

Kiến Vũ Thần Tôn há to mồm, ngơ ngác nhìn hơn mười Thần Tôn cùng Phụ Triều, Đế Thiên hai tôn Thần Quân này trước sau ngã vào trong hắc động, trong lòng rung động vạn phần:

- Phụ Triều Pháp Vương, Đế Thiên Pháp Vương, Chấp Pháp Thiên Vương, Ngũ Hành Đại Tôn. . . Lão Thiên, lão Thiên, Quang Vũ Thần Triều cường giả, cơ hồ bị một lưới bắt hết ! Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, người nào đem chúng ta vô thanh vô tức đưa tới đây. . .

Không chỉ có hắn, trong hắc động tất cả mọi người có buồn bực cùng sợ hãi đồng dạng, bọn họ lao ra Đạo Vương Đại Thế Giới, đang muốn đuổi giết Giang Nam, trong lúc bất chợt bị người hung hăng vỗ một cái, tiếp theo thiên toàn địa chuyển, lúc mở mắt liền đến trong hắc động này.

Nếu như một Thần Tôn bị vô thanh vô tức đánh bay cũng thôi, mấu chốt là nhiều Thần Tôn cùng nhau chịu khổ ám toán như vậy, để cho bọn họ thật sự không biết là người phương nào gây nên.

- Chẳng lẽ là trung niên đạo nhân kia ám toán chúng ta?

Phụ Triều Pháp Vương lẩm bẩm nói.

- Trung niên đạo nhân này xuất từ Đạo Vương Đại Thế Giới, chẳng lẽ là Đạo Vương tự mình xuất thủ?

Thánh Thiên Đại Tôn rùng mình một cái nói.

Mặc dù bọn họ bị ném vào hắc động, nhưng cũng không bị khóa ở nơi này, chạy trốn đi ra ngoài không khó, chẳng qua là kinh nghiệm lần này, để cho bọn họ không khỏi sinh lòng sợ hãi cùng kính sợ đối với không biết.

- Tính toán sao?

Tiềm Long Đạo Nhân lắc đầu, không trả lời, mà là cúi đầu nhìn bàn tay của mình, đột nhiên cười nhạo nói:

- Thực lực của ta lại so sánh với trước mạnh một bậc, không biết là may mắn hay là bất hạnh. . .

- Thực lực càng mạnh, tự nhiên là càng tốt, đối mặt trường hạo kiếp này liền có nắm chặc lớn hơn nữa.

Giang Nam buồn bực, cười nói:

- Tiềm Long đạo huynh tại sao lại nói bất hạnh?

- Ngươi không hiểu, nếu ngươi đứng ở vị trí này của ta, ngươi mới có thể hiểu được.

Tiềm Long Đạo Nhân không có làm nhiều giải thích, đột nhiên có chút tiêu điều nói:

- Trường hạo kiếp này, trong sống sót không biết có mấy người là người ta quen. . .

Giang Nam thấy tâm tình của hắn trầm trọng, cũng không biết nên an ủi Bổ Thiên thần nhân này như thế nào. Hắn đối với Tiềm Long Đạo Nhân quan cảm chính xác, dù sao Tiềm Long Đạo Nhân đã từng trợ giúp qua hắn mấy lần.

- Vì sao đạo huynh không lưu ở Đạo Vương Đại Thế Giới luyện hóa phân giải tiên phù?

Giang Nam nói sang chuyện khác, nghi ngờ nói.

- Ta trời sanh tính lười nhác, không có chịu khó như bọn người Đạo Vương, phiền toái vô tích sự bực này, tự nhiên là giao cho người chịu khó đi làm.

Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Bọn họ biết ta trời sanh tính tản mạn, chỉ đành phải mặc ta. Ngươi nhìn Đạo Vương người này như thế nào?

Hắn đột nhiên toát ra lời như thế, trong lòng Giang Nam rùng mình, suy tư nói:

- Đạo Vương sâu không lường được, lại có Nhân Quân chi tướng, lộ ra vẻ rất là trung hậu.

- Người ta sợ nhất không phải là Ứng Long không có đầu óc chỉ lo đánh nhau kia, ta sợ nhất đúng là Đạo Vương.

Tiềm Long Đạo Nhân thở dài, cười nói:

- Ngươi nói hắn trung hậu, vậy thì sai lầm rồi. Hắn một chút cũng bất trung, hắc hắc, người này rất thông minh, chung quy giỏi về lợi dụng hết thảy đồ có thể lợi dụng, hắn là đại trí tuệ, mà ta là tiểu thông minh. Ta thậm chí cũng hoài nghi, hắn là cố ý dung túng lần hạo kiếp này, cố ý để cho hạo kiếp liên lụy được càng lúc càng lớn, sau đó mình mới có thể giải thoát. . .

Giang Nam trầm mặc, Bổ Thiên thần nhân trong lúc đó cũng không phải là bền chắc như thép, lẫn nhau trong lúc đó cũng thường có chuyện tình bình luận đối phương, chỉ là hắn người nhỏ, lời nhẹ, loại chuyện này không thích hợp xen mồm.

- Lúc này, người nhảy được càng vui, bị chết càng nhanh. Tên khốn Đạo Vương này bây giờ nhìn lại giống như là người hiền lành, đoán chừng cách thời điểm hắn giương nanh múa vuốt cũng không xa.

Tiềm Long Đạo Nhân cước bộ cực nhanh, không có mấy ngày liền dẫn Giang Nam tới Thần Giới, hai người trải qua Trường Sinh Thiên, trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, trong mi tâm đi ra một người, thẳng bay vào Hậu Thổ Thiên.

Tiềm Long Đạo Nhân liếc người này một cái, lắc đầu nói:

- Tiểu hữu, ngươi đừng gây chuyện.

- Đạo huynh yên tâm, ta chỉ là hoài nghi, sẽ không sanh sự.

Giang Nam cười nói.

Trong mi tâm hắn đi ra kia chính là Tử Hư Thượng Nhân, đã bị hắn luyện thành phân thân, giờ phút này giả dối phân thân đi vào Hậu Thổ Thiên, cũng là Giang Nam muốn thừa dịp Thánh Phật còn không biết Tử Hư Thượng Nhân chết đi, nhân cơ hội tìm kiếm một chút bí mật của Thánh Phật.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1452: Địa Ngục Không Không. (1)

Hai người lại dùng mấy ngày đến Ngọc Hoàng Thiên, chỉ thấy Ngọc Hoàng Thiên vắng ngắt, Thần Giới lớn như thế cùng với chi nhánh Chư Thiên không có một bóng người, hai người tới ngoài Ngọc Hoàng Cung, Giang Tuyết tự mình nghênh tiếp, đem hai người mời vào cung.

Ba người phân chủ tân ngồi xuống, Giang Tuyết tự mình vì hai người châm trà, Tiềm Long Đạo Nhân cười nói:

- Đông Cực Thần Quân, vị này là. . .

- Lão tổ không cần giới thiệu, hắn là đệ đệ ta.

Giang Tuyết cười nói.

- Thì ra là như vậy.

Tiềm Long Đạo Nhân ngạc nhiên, đột nhiên cười nói:

- Khó trách cổ quái xảo quyệt, thì ra cũng là một hồ ly. Thần Quân, ta lần này tới, một là cảm ơn, hai là vì ngươi chữa thương, ba là ban thưởng. Dù sao lần này là ta mời đi hỗ trợ, không thể không trả nhân tình này.

- Chữa thương liền không cần.

Sắc mặt Giang Tuyết lạnh nhạt nói:

- Điểm thương thế này không tính là đặc biệt nghiêm trọng, chính mình có thể chữa khỏi, về phần phong thưởng, cũng coi như xong, vô luận phong thưởng bực nào đối với ta cũng không có bao nhiêu chỗ dùng. Bất quá lão tổ hẳn là biết được, chiếc cốt thuyền kia tuy là Hoàng Đạo Cực Binh, nhưng nếu Cực Nhạc lão tổ không ra tay mà nói, Hoàng Đạo Cực Binh cũng đả

thương không tới ta.

Tiềm Long Đạo Nhân gật đầu nói:

- Lấy bản lãnh của ngươi, đúng là có thể tránh thoát đi mà không bị đả thương, bất quá sẽ gặp phải Cốt Đế cùng Hậu Thổ Phảng vây công, Cực Nhạc xuất thủ, mục đích cũng là vì thay ngươi giải vây, lúc này mới liều mạng Cốt Đế, thế cho nên lan đến gần ngươi, đem ngươi chấn thương. Ta suy nghĩ, Cực Nhạc cũng không phải là cố ý gây nên.

Giang Tuyết trầm mặc.

Tiềm Long Đạo Nhân thở dài nói:

- Ngươi lần này cùng chư thiên vạn giới có công, nhưng cự tuyệt phần thưởng, thật sự có chút làm khó ta. Không bằng như vậy, chờ lúc ngươi Chứng Đế, ta tới thay ngươi hộ đạo, giúp ngươi thành Đế, ngươi xem coi thế nào?

- Nếu có Bổ Thiên thần nhân đột kích giết ta thì sao?

Giang Tuyết hỏi ngược lại.

- Ta giúp ngươi đỡ, chính là Bổ Thiên thần nhân.

Tiềm Long Đạo Nhân ha hả cười nói:

- Ai bảo ta thiếu ngươi một cái nhân tình. Bất quá ta chỉ giúp ngươi ngăn chặn Bổ Thiên thần nhân, những người khác nếu tới, ta không chọc vào, ngươi cần tự mình giải quyết.

Giang Tuyết tạ ơn, nghiêm mặt nói:

- Chừng hai năm nữa, kính xin lão tổ đến đây hộ đạo cho ta.

Tiềm Long Đạo Nhân gật đầu, bồng bềnh mà đi.

Giang Nam cau mày nói:

- Tỷ tỷ, hai năm sau Quang Vũ Kỷ Kiếp chưa chắc sẽ bộc phát, ngươi có nắm chắc Chứng Đạo thành Đế?

- Nếu bàn về nội tình, ta sớm có thể Chứng Đế, chỉ là đối thủ quá nhiều, sẽ không để cho ta Chứng Đế mà thôi.

Giang Tuyết nhìn rất thông thấu, khẽ mỉm cười, có một loại tuyệt đại phong hoa, là những cô gái khác không có, để cho Giang Nam thấy thất thần, chỉ cảm thấy thế gian hết thảy cảnh đẹp không bằng, cười nói:

- Hậu Thổ Phảng không có nói sai, người này mặc dù thực lực không bằng ta, nhưng không hổ là Cổ Tiên hậu duệ, nhãn giới kiến thức hơn người một bậc. Ta ở lúc Chứng Đế quả thật có nguy hiểm vẫn lạc, Thiên Đạo không dung, sẽ bị Thiên Đạo ghen ghét, tất nhiên muốn tiêu diệt ta.

- Vị Bổ Thiên thần nhân kia sẽ đối tỷ tỷ bất lợi?

Giang Nam cau mày nói.

Giang Tuyết lắc đầu:

- Không phải là Bổ Thiên thần nhân gây bất lợi cho ta, mà là Thiên Đạo chí bảo gây bất lợi cho ta. Thiên Đạo chí bảo không tha ta, muốn tiêu diệt ta, Bổ Thiên thần nhân chưởng khống Thiên Đạo chí bảo, đồng thời cũng bị Thiên Đạo chí bảo chưởng khống, khó bảo toàn đến lúc đó có người biết thời biết thế, để cho Thiên Đạo chí bảo tới diệt trừ ta. Cho nên, Càn Khôn Lão Tổ hộ đạo cho ta, là có thể đỡ nguy hiểm lớn nhất cho ta. Về phần những nguy hiểm khác sao. . .

Nàng tinh tế nói:

- Thánh Phật, Hoang Tổ, Nguyên Quân, Thánh Hoàng, bốn người này sẽ không tùy ý ta thành Đế, tự nhiên sẽ đến đây ngăn trở, nhưng bọn hắn có thể cản ta một lần, hiện tại đã ngăn không được ta. Còn có hai cung cung chủ, tất

nhiên thừa dịp ta không rảnh chú ý bên cạnh, cũng sẽ hướng ta xuất thủ, còn có Chư Thiên rất nhiều Thần Quân dấu diếm, cũng sẽ cháy nhà hôi của. Nếu như Quang Vũ Thần Đế kiêng kỵ ta, như vậy quần thần dưới trướng Quang Vũ Thần Đế cũng sẽ xuất thủ. Trận chiến này, đối thủ nhiều lắm.

Giang Nam gật đầu, thay nàng cảm giác được áp lực thực lớn, Chư Thiên không có Đế, vạn giới vô chủ, cho nên mỗi người cũng mơ ước đế vị, người khác chứng Đế, sẽ hợp nhau tấn công.

Nếu như Giang Tuyết thứ nhất Chứng Đế mà nói, nhất định sẽ là một cuộc tai hoạ ngập đầu!

Lúc trước Giang Tuyết quyết định ở lúc kỷ kiếp bộc phát Chứng Đế, khi đó người người cảm thấy bất an, không rảnh bận tâm nàng, là thời cơ tốt nhất nàng Chứng Đế. Mà bây giờ nàng thay đổi chú ý, liền phải đối diện với mấy cường giả này ngăn trở, trong đó hung hiểm có thể nghĩ!

- Sớm một ngày Chứng Đế, liền ở trong hạo kiếp này sớm hơn một ngày ra nhất phân bảo vệ tánh mạng, liền nhiều ra nhất phân sinh cơ.

Giang Tuyết đứng dậy, nhìn Giang Nam, nhẹ giọng nói:

- Ta sẽ không để cho chuyện tình lúc trước tái diễn, sẽ không để cho người bên cạnh ta, nhất nhất cách ta đi.

Giang Nam trầm mặc, cũng đứng dậy, tỷ đệ hai người đứng ở trước Ngọc Hoàng Cung, nhìn về phía Ngọc Hoàng Thiên mênh mông vô ngân.

Đứng ở chỗ này, có thể đem thế giới nhìn xem, Giang Nam nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy vờn quanh Ngọc Hoàng Thiên Chư Thiên ảm đạm vô quang, từng ngọn Thần Giới Chư Thiên không có người ở. Loáng thoáng còn có thể nhìn đến đại chiến lưu lại di tích.

Ngọc Hoàng Thiên nguyên vốn cũng là một trong bát Thiên, phồn vinh thịnh vượng. Có hàng tỉ thần quốc, vô số thần linh ở trong đó phồn diễn sinh sống, vô số sinh linh sống ở trong đó, cung phụng Chư Thiên thần linh, vui

vẻ hòa thuận.

Đáng tiếc chính là, lúc Giang Tuyết Chứng Đế bị người đánh trộm, cơ hồ vẫn lạc, Ngọc Hoàng Thiên Chư Thiên thịnh vượng sụp đổ, hàng tỉ thần quốc hết thảy hóa thành nhất thời, vô số thần linh cùng hàng tỉ vạn sinh linh lâm vào trong đại kiếp, chết thì chết, trốn thì trốn, bắt thì bắt.

Hôm nay Ngọc Hoàng Thiên cùng Chư Thiên vờn quanh, trừ Giang Tuyết, không một người nữa.

Giang Nam hướng địa phương xa hơn nhìn lại, chỉ thấy chư thiên vạn giới loáng thoáng đập vào mi mắt, từng ngọn thế giới hùng vĩ phong cách cổ xưa giống như minh châu trong vũ trụ, lóe lên động lòng người, Ngọc Hoàng Thiên là Thần Giới gần với Tử Tiêu Thiên, đứng ở chỗ này có thể nhìn nơi cực xa, đem chư thiên vạn giới không sai biệt lắm cũng cất vào đáy mắt.

Thấy chư thiên vạn giới, trong lòng Giang Nam không khỏi sinh ra một loại hào hùng, một loại đại khí phách, có một loại ý chí chí khí đem thiên hạ nhét vào lòng.

- Nơi đó là Tử Tiêu Thiên.

Giang Tuyết ngẩng đầu, nhìn về phía cao hơn, nơi đó còn có một tòa Thần Giới cùng với Chư Thiên vờn quanh, ở trên Tử Tiêu Thiên còn có Chư Thiên, bất quá đã tan nát, đó là La Thiên Chư Thiên di tích, cũng có không ít thế lực lớn.

- Đợi ta Chứng Đế, ta vào chủ Tử Tiêu Thiên.

Giang Tuyết cười nói:

- Không biết chỗ cao có phải là thật như những văn nhân kia nói, cao xử bất thắng hàn hay không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1453: Địa Ngục Không Không. (2)

- Tỷ, ta sẽ cùng ngươi.

Giang Nam đứng ở bên cạnh nàng, cười nói:

- Có ta ở bên cạnh ngươi, ngươi sẽ không cảm giác được bất kỳ cô hàn. Trận Đế kiếp này, ta tới vì ngươi hộ đạo, đưa ngươi lên Tử Tiêu Thiên, cái gì hai cung, cái gì Đế Hậu, hết thảy quét qua một bên đi!

Giang Tuyết nhìn hắn, cười nói:

- Tiểu Tử Xuyên trưởng thành thật nhanh. Ta cùng với Càn Khôn Lão Tổ định ra hai năm thời gian, hai năm thời gian ta muốn rời khỏi chư thiên vạn giới, đi sưu tầm một chút bảo vật luyện chế Chứng Đế Chi Bảo, sẽ không ở trong chư thiên vạn giới. Hai năm này ta không có ở đây, một mình ngươi chiếu cố mình, hai năm sau, tỷ đệ ta và ngươi, kề vai chiến đấu, gặp lại quần hùng vạn giới!

Trong lồng ngực Giang Nam hào hùng kích động cuồn cuộn, cất tiếng cười to, cùng tỷ tỷ kề vai chiến đấu, gặp lại quần hùng vạn giới, là chuyện tình hắn hồn khiên mộng nhiễu.

Không chỉ một lần, hắn nghĩ đứng ở bên cạnh tỷ tỷ, vì nàng che gió che mưa, vì nàng ngăn cản hết thảy khổ nạn cùng nguy hiểm.

Thậm chí có một thời gian ngắn, hắn thành gia lập nghiệp, cưới Thi Hiên Vi, có người yêu của mình, thành đứng đầu thánh tông, biến thành cường giả hùng cứ nhất phương, tiếu ngạo vạn giới, oai phong một cõi, thành Huyền Thiên Giáo Chủ dã tâm bừng bừng ý chí thiên hạ, hắn thậm chí cho là mình quên mất tình cảm u mê ôm áp năm đó đối với tỷ tỷ kia, quên mất từng sợi tình tố ngây ngô kia.

Đây chẳng qua là ngây ngô thầm mến, là phong cảnh trên đường thiếu niên trưởng thành vẻ, phong cảnh mặc dù tốt, nhưng mà sau khi lớn lên cuối cùng gặp được người yêu cùng bị yêu người, kết thành liền cành, có vợ, có sự nghiệp, sẽ dần dần quên lãng .

Mà bây giờ, từng sợi tình cảm cùng tình cảm ôm áp kia lại đang ở trong đáy lòng hắn tràn lan ra, giống như là hạt giống nho nhỏ, trong lúc lơ đãng trưởng thành, biến thành cây xanh.

Nguyên lai mình cho tới bây giờ cũng không có quên đoạn tình cảm lúc thiếu niên a, thì ra cảm giác thời đại kia vẫn chôn dấu dưới đáy lòng, mặc dù không người nào xử lý, mặc dù hắn đã có người yêu của mình, mặc dù đã trải qua gần hai trăm năm tang thương, nhưng thủy chung chưa từng quên mất.

Chưa từng dứt bỏ cùng mai táng.

- Ta theo tỷ tỷ, giết lên Tử Tiêu Thiên, gặp lại quần hùng Chư Thiên!

Giang Nam từ từ thổ khí, khí ói thành vân, hóa thành một phiến vân hải trôi lơ lửng ở ngoài Ngọc Hoàng Cung, bị thần nhật nắng gắt chiếu rọi, kim xà loạn vũ, kim biển tuôn ra, nặng nề nói.

Mà vào lúc này, Giang Nam Tử Hư Thượng Nhân phân thân đã đi tới Trường Sinh Thiên, phóng mắt nhìn đi, nơi nơi là chùa miếu nặng nề, ngàn tự vạn miếu, Đại Phật nguy nga, pháp luật sâm nghiêm.

Trong mắt của hắn chứng kiến, trong tai nghe thấy, cũng không dị dạng. Hết thảy là Phật Môn thánh cảnh nên có.

- Tịch đại ca hoài nghi Thánh Phật là địa ngục Minh Hoàng Ma Đế chuyển thế. Rốt cuộc là thật hay giả.

Tử Hư Thượng Nhân phân thân cất bước đi về phía trước, mọi nơi du tẩu, chỉ thấy ở trong Thần tự thần miếu chồng chất, phật quang vạn đạo, khởi động một tòa thánh sơn hùng vĩ phong cách cổ xưa, trôi lơ lửng ở trên phật

quang, phật quang như nước, hội tụ thành một mảnh biển lớn mênh mông, trong biển rộng sinh trưởng từng đóa từng đóa liên hoa thánh khiết. Liên hoa thật lớn, nâng lên từng ngọn Thánh sơn, Thánh sơn tất cả lớn nhỏ, cùng chung bảo vệ xung quanh tòa thánh sơn lớn nhất kia.

Từng ngọn Thánh sơn rộng lớn vô cùng, to lớn vô tận, nhưng vừa so sánh với tòa thánh sơn ở giữa kia, vẫn là lộ ra vẻ nhỏ đi rất nhiều.

Từng Phật Tôn sống ở trong thánh sơn, có từng Phật Chủ cùng Chân Phật cung phụng lễ kính, mà Thánh sơn trung ương là trọng địa của Trường Sinh Thiên, chỗ ở của Thánh Phật.

- Tử Hư sư huynh trở lại!

Tử Hư Thượng Nhân phân thân cất bước mà đi, hướng Thánh sơn trung ương đi tới, bất quá bao lâu liền tới đến trên thánh sơn. Chỉ thấy từng tôn Đại Phật hướng một Thánh Phật quỳ bái, tất cả Đại Phật lớn nhỏ vờn quanh ở chung quanh Thánh Phật, xây dựng ra trọng trọng thế giới.

Hồng Liên mà Thánh Phật kia ngồi, tuôn ra vô số nghiệp hỏa đang sôi trào, hừng hực thiêu đốt, Hồng Liên Nghiệp Hỏa, nung khô phật thể, cái trán của Thánh Phật sinh ra mắt dọc, nhất trọng trọng phật, nhất trọng trọng nhãn, chồng chất, rất là vi diệu.

- Tử Hư sư huynh trở về, thật đáng mừng.

Một Đại Phật từ bên cạnh Thánh Phật bay ra, đi tới bên cạnh Tử Hư Thượng Nhân nói:

- Thánh Phật đang tọa quan, nhất thời chốc lát không cách nào tỉnh lại, phải đợi mấy ngày.

"Tử Hư Thượng Nhân" hợp thành chữ thập nói:

- Đợi Thánh Phật tỉnh lại, ta lại cầu kiến.

Đại Phật kia gật đầu nói:

- Thánh Phật nói, sau khi ngươi trở về không ngại đi trong Phật hải thánh điện lĩnh ngộ, sư huynh ta dẫn đường.

"Tử Hư Thượng Nhân" tạ ơn, theo Đại Phật kia đi tới trong phật quang kim chói, chỉ thấy Đại Phật kia chỉ một ngón tay, trong phật quang một chiếc thuyền gỗ dằng dặc từ chỗ sâu lái tới.

"Tử Hư Thượng Nhân" lên thuyền, Đại Phật kia ở lại bên bờ, lộ ra vẻ hâm mộ .

Thuyền gỗ dằng dặc, chạy nhanh đến chỗ sâu Phật hải, chỉ thấy dọc đường từng đóa từng đóa kim liên liên tiếp hiện lên, bất quá càng về sau chính là từng đóa từng đóa Hồng Liên Nghiệp Hỏa xông ra, những nghiệp hỏa này là kiếp hỏa, tu luyện Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh sinh ra kiếp hỏa, có thể dùng luyện thành kiếp quang.

- Chỗ ở Thánh Phật, thật là thần bí, thậm chí có những thứ bố trí này.

Giang Nam mượn mắt "Tử Hư Thượng Nhân" nhìn đi, trong lòng rất chấn động, thuyền gỗ dọc theo Hồng Liên chạy nhanh đến chỗ sâu nhất Phật hải, ngừng ở trước một tòa đại điện trong phật hải.

Trước điện có hai tấm biển, viết hai kệ ngữ, một đạo nói "Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục", một đạo khác nói "Địa ngục không không chứng nhận chánh quả".

"Tử Hư Thượng Nhân" đi lên đại điện, phật âm hạo hạo đãng đãng từ trong điện truyền đến, đi vào trong điện, thân thể "Tử Hư Thượng Nhân" không khỏi chấn động, chỉ thấy trong tòa phật điện này từng tôn Thánh Phật chằng chịt có hứng thú, khoanh chân mà ngồi, trong đại điện thậm chí có Thánh Phật lấy ngàn mà tính!

- Những thứ này là. . .

Hắn tinh tế đánh giá, chỉ thấy từng tôn Thánh Phật đều là hơi thở hoàn toàn không có, rõ ràng là đã tử vong không biết bao lâu!

- Những thứ này là Thánh Phật rút đi thể xác! Là kiếp khu của hắn!

Tại phía xa, Giang Nam trên Ngọc Hoàng Thiên không khỏi hít một hơi lãnh khí, trong lòng càng phát ra hồ nghi, xa xa nhìn Thánh Phật, hắn cảm thấy thần thánh, nhưng tới đây, hắn liền cảm giác được có một tia quỷ dị âm trầm .

Những Thánh Phật chi thân này, lớn lên bộ dáng cũng không giống nhau, một thế cởi sạch thể xác, mỗi một thế đều có một khuôn mặt bất đồng, càng đi về chỗ sâu, trong lòng hắn càng sợ.

- Thánh Phật sống thời gian dài như vậy, chẳng phải là vô cùng Cổ lão sao? Chẳng phải là nói, hắn thấp nhất đã sống mấy ngàn vạn năm? Hắn thật sự là Thánh Phật sao? Hay là nói, hắn là một lão quái vật vô cùng Cổ lão. . . là Minh Hoàng mấy ngàn vạn năm trước liền lẻn vào chư thiên vạn giới!

Chương 1454: Nghiệp Hỏa Nung Kim Thân. (1)

Nơi này phật âm mênh mông cuồn cuộn, có lợi cho lĩnh ngộ phật hiệu, thích hợp Phật Môn tu hành, bất quá đối với Giang Nam mà nói không có trọng dụng.

Qua hai ba ngày, chỉ nghe một thanh âm từ ngoài truyền tới, cao giọng nói:

- Tử Hư sư huynh, Thánh Phật đã tỉnh lại, cho đòi ngươi tới.

"Tử Hư Thượng Nhân" đi ra phật điện, đi lên thuyền gỗ, bất quá bao lâu liền đến trên thánh sơn, thầm nghĩ:

- Thánh Phật này rốt cuộc là loại ma quái nào, là Phật Môn đại thần hay là Minh Hoàng, phải thấy tận mắt mới được!

Trên thánh sơn hai tròng mắt Thánh Phật bế hợp, chỉ còn lại phật nhãn trung ương mở ra, đánh giá "Tử Hư Thượng Nhân" đang lên núi một cái, đột nhiên rơi lệ, phật âm hạo hạo đãng đãng, truyền khắp Phật hải:

- Tử Hư, ngươi sau khi chết còn bị người khoác thể xác đến đây thấy ta, rình ngã phật ảo diệu, thật là đáng tiếc, đáng thương.

Trong lòng Giang Nam chấn động, chỉ thấy thân thể "Tử Hư Thượng Nhân" đột nhiên dấy lên nghiệp hỏa hừng hực, trong khoảnh khắc cháy sạch không còn một mống!

Tử Hư Thượng Nhân chính là Thần Chủ chi thân, luyện thành thiên kiếp chi tướng, là cường đại cỡ nào, nhưng dưới loại tình huống này nghiệp hỏa đốt cháy cho dù là thân thể Thần Chủ cũng không có thể chống cự chút nào, dễ dàng liền bị đốt thành tro bụi!

- Tà ma, ngươi khoác thể xác đệ tử ta lẻn vào trọng địa ngã phật, rốt cuộc ý muốn như thế nào?

Thánh Phật kia mở ra hai tròng mắt, Giang Nam cao ở Ngọc Hoàng Thiên nhất thời chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng khôn cùng khóa mình, tiếp theo hắn hoảng sợ phát hiện, mình ở phía xa Ngọc Hoàng Thiên lại bắt đầu thiêu đốt!

Trên người hắn dấy lên nghiệp hỏa hừng hực, hóa thành bộ dáng Hồng Liên, Hồng Liên đem cả người hắn vây quanh, đốt cháy!

Hắn hết thảy đều đốt, thân thể, Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình, thậm chí mi tâm Ma ngục, Tử Phủ, hết thảy hóa thành một biển lửa, cho dù là Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại như Thần Đế của hắn, cũng không có tránh được nghiệp hỏa đốt cháy!

Thánh Phật thần thông quảng đại, thế nhưng từ một điểm dấu vết trên "Tử Hư Thượng Nhân" phân thân, sưu tầm đến chỗ ở bản thể Giang Nam, tố vốn theo nguyên, sưu tầm đến ngọn nguồn!

Sau đó phủ xuống nghiệp hỏa, đốt cháy người vô pháp vô thiên có can đảm giết đồ nhi của mình, nghiền xương thành tro!

- Nghiệp Hỏa Hồng Liên? Tử Xuyên, ngươi đắc tội Thánh Phật?

Giang Tuyết nhẹ kêu một tiếng, nhưng không có lập tức động thủ dập tắt cổ nghiệp hỏa này, mà là chỉ điểm Giang Nam, nhẹ giọng nói:

- Tử Xuyên, nghiệp hỏa này cũng không phải hoàn toàn là pháp lực của Thánh Phật, mà là hắn dẫn động nghiệp hỏa của ngươi, đem ngươi cả đời này làm nghiệp hóa thành nghiệp hỏa thiêu đốt, dùng nghiệp của ngươi tới luyện chết ngươi. Ngươi làm nghiệp càng nhiều, biến thành nghiệp hỏa liền càng mạnh, bị chết càng nhanh.

Giang Nam chỉ cảm thấy tu vi bản thân còn có thân thể đều nhanh chóng thiêu đốt.

Thần tính cũng gặp phải đau khổ, thống khổ vô cùng, kia là linh hồn cùng thân thể đồng thời thống khổ, cơ hồ khiến hắn không cách nào nhịn được, khàn khàn tiếng nói:

- Tỷ, nghiệp hỏa này nên tiêu trừ như thế nào?

- Ta mạnh mẽ vì ngươi dập tắt nghiệp hỏa cũng không phải là không thể, bất quá nghiệp hỏa luyện kim thân cũng là một cách tăng thực lực lên.

Giang Tuyết cười nói:

- Thánh Phật tự mình đốt nghiệp hỏa của ngươi, cũng là giúp ngươi tái tiến một bước, giúp ngươi một tay. Phật Môn Thần Thông rất là kỳ lạ, nếu ngươi có thể chống cự nghiệp hỏa bản thân đốt cháy, đối với ngươi rất có bổ ích.

Giang Nam chỉ cảm thấy Hỗn Độn Nguyên Thần cường đại như Thần Đế của mình thiêu đốt, trong lòng không khỏi có chút bối rối, nếu bị nghiệp hỏa đem Hỗn Độn Nguyên Thần luyện hóa thành tro, mình chính là hồn phi phách tán!

- Ngươi không nên gấp.

Giang Tuyết cười nói:

- Nghiệp hỏa là nghiệp của mình, đốt chính là mình trải qua, nếu ngươi có thể chịu đựng, có lợi thật lớn. Chỗ này của ta có một vị Phật Tôn Phật Môn lưu lại Kệ Ngữ tặng ngươi.

Nàng nhẹ giọng nói:

- Ta nhất niệm lên, nghiệp hỏa cháy rực, phi nhân phần ta, là ta trừ ta....

Giang Nam giật mình, lẩm bẩm nói:

- Ta và ý niệm trong đầu cùng nhau, nghiệp hỏa liền tràn đầy gấp trăm lần, không phải là những người khác đốt ta, mà là ta đốt ta? Tỷ, đã như vậy,

như thế nào diệt đi nghiệp hỏa?

- Bản thân có tâm ma, có nghiệp chướng, nghiệp hỏa liền bất diệt.

Giang Tuyết nhẹ giọng nói:

- Bất quá tội lỗi đốt sạch, nghiệp hỏa cũng sẽ tự động tắt. Vị Phật Môn Phật Tôn kia còn nói, lũ kiếp trầm mê, hôm nay lộ vẻ cảnh tượng bổn địa, từ đó buông tay vách đá, một tia không dính, bỏ đi nghiệp hỏa tam tai, linh minh không hủy. Ngươi tinh tế tìm hiểu, hiểu được ngươi liền vào nghiệp hỏa mà không đốt, linh minh vĩnh tồn. Nếu ngộ không ra, cho dù ngươi là Thần Đế, cũng sẽ bị nghiệp hỏa bản thân hóa thành tro bụi, cái gì cũng không lưu.

Nàng nhẹ nhàng che tay, nhất thời vô số đạo tắc bay ra, hóa thành mười ngọn hùng núi đem Giang Nam vây quanh nói:

- Ta lưu lại một đạo Thần Thông bảo vệ ngươi, nếu ngoại địch xâm phạm, chỉ cần không phải Thần Đế cũng đả thương không đến ngươi. Ngươi lưu ở nơi đây tìm hiểu, ta đi những vũ trụ khác sưu tầm tài liệu luyện chế Chứng Đế Chi Bảo. Ta và ngươi tỷ đệ, hai năm sau gặp lại.

Nàng bồng bềnh mà đi, chỉ để lại một người Giang Nam.

Trong lúc mười tòa núi lớn, Giang Nam ngồi xếp bằng, quanh thân nghiệp hỏa hừng hực thiêu đốt, thấp giọng nói:

- Lũ kiếp trầm mê, hôm nay lộ vẻ cảnh tượng bổn địa, từ đó buông tay vách đá, một tia không dính. Bỏ đi nghiệp hỏa tam tai, linh minh không hủy... ta nhất niệm lên, nghiệp hỏa rực cháy, phi nhân phần ta, tự ta trừ ta...

Trong thoáng chốc, hắn mơ hồ nắm chặc đến mấu chốt, đột nhiên ha ha cười một tiếng, ngồi ở trong Nghiệp Hỏa Hồng Liên, theo đuổi nghiệp hỏa đốt cháy bản thân, chẳng quan tâm, chỉ giữ vững Thần Đài thanh minh, không có một tia tạp niệm, không có quan cảm gì.

Hắn lâm vào trạng thái tĩnh mịch, trong hai tròng mắt hết thảy thần quang thần thái biến mất, chỉ có Hỗn Độn dày đặc.

Bất quá làm việc trong lửa, cho dù là Hỗn Độn cũng bị đốt, đốt không ngừng.

Cũng không lâu lắm, trong hai tròng mắt hắn liền thoát ra nghiệp hỏa xích hồng sắc, làm hai con mắt đốt thành tro bụi, nghiệp hỏa đốt sụp Thần Luân, Thiên Đình, Thiên Cung, Thần Phủ của hắn, Đạo Đài rối rít sụp đổ, hủy ở trong lửa, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn cũng đang không ngừng thiêu đốt.

Nhục thể của hắn nơi nơi là nghiệp hỏa cuồn cuộn, sen hồng khổng lồ vây quanh hắn trong lửa, ánh lửa rót vào trong cơ thể hắn, đốt lục phủ ngũ tạng.

Hỗn Độn Giới Vực của hắn cũng thiêu đốt, cháy sạch bảy nơi tám lỗ, thậm chí ngay cả Tử Phủ của hắn cũng bắt đầu sụp đổ, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Giang Nam làm như không có cảm giác, tiếp tục ngồi ở chỗ đó, hắn phảng phất đã chết.

Cho dù là kiếp trước thân, kiếp sau thân của hắn, cùng với hắn mười hai hóa thân, cũng hết thảy hóa thành tro bụi, thậm chí ngay cả xa ở Đô Thiên Phủ dưới đáy vực sâu Đô Thiên Thần Giới, ba Bát Cảnh Thần Đế hóa thân của hắn cũng trong lúc bất chợt thiêu đốt, đốt hóa thành tro.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1455: Nghiệp Hỏa Nung Kim Thân. (2)

- Tà ma rốt cục đã chết.

Trên Trường Sinh Thiên thánh sơn, Thánh Phật mi tâm mắt dọc bế hợp, hai mắt cũng bế hợp, thấp giọng nói:

- Đáng thương, đáng thương, nguyện ngươi hồn về cực lạc...

Nhé...

Trên đóa Nghiệp Hỏa Hồng Liên ở giữa mười tòa núi lớn Ngọc Hoàng Thiên kia, thân thể Giang Nam hóa thành tro bụi, tro bụi đột nhiên sụp đổ, chỉ để lại tro bụi.

Đạo tắc của hắn không còn sót lại chút gì, Tử Phủ mai một, Nguyên Thần tan thành mây khói, nghiệp hỏa vẫn hừng hực thiêu đốt, trong kiếp hôi, một luồng linh quang bất diệt chậm rãi lưu động, giống như thần quang tinh khiết nhất, tùy ý Nghiệp Hỏa Hồng Liên thiêu đốt như thế nào, thủy chung không cách nào hỏa táng đạo thần quang này.

Mảnh nhìn thật kỹ, thần quang tinh khiết như một, giống như một mặt gương sáng, có thể từ đó thấy một vài bức hình ảnh.

Những thứ kia xuất hiện lưu động, địa phương lúc đầu của hình ảnh là trung thổ Huyền Minh Nguyên Giới, Giang phủ, Giang mẫu sinh con, một nhà vui mừng, sau đó trẻ nít trong tã lót dần dần mở mắt, từ từ trưởng thành, học nói, học đi, đi học viết chữ. Sau đó thiên tượng đại biến, trung thổ hủy diệt hóa thành phế tích, thiếu niên thư sinh mang theo muội muội ở trong yêu ma hoành hoành bôn đào, thất lạc, lang bạc kỳ hồ đi tới Kiến Vũ quốc, ở Tề Vương phủ làm nô.

Một vài bức hình ảnh chảy qua, Giang Nam cả đời kinh nghiệm xuất hiện

ở trong thần quang, hắn gặp phải Giang Tuyết. Tỷ đệ đồng bệnh tương liên, sống nương tựa lẫn nhau, tỷ đệ chia ra, bái nhập thánh tông, từng tràng kinh nghiệm đập vào mặt, đó là trí nhớ bất diệt.

Ông...

Một đạo Thần Luân từ trong đạo thần quang này hiện ra, tiếp theo là đạo Thần Luân thứ hai, sau đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư...

Những Thần Luân này ở trong lửa ra đời, tinh khiết vô cùng. Ẩn chứa Đại Đạo tinh khiết nhất, rung chuyển lực lượng thiên địa. Xây dựng Thần Luân Đại Đạo không phải là Thần Thông đạo tắc, rõ ràng là Đại Đạo đạo tắc!

Sau khi Thần Luân xây dựng lại, hình ảnh trong thần quang lưu động, thời gian trong trí nhớ chuyển dời, lại có một tòa Đạo Đài từ từ xây dựng, sau đó là đệ nhị tọa Đạo Đài, đệ tam tọa Đạo Đài...

Giang Nam trong Thần quang là bất diệt linh quang phảng phất hồi tưởng thời gian, đi lại kinh nghiệm cả đời, đi qua con đường từ trước, pháp lực của hắn lặp lại, một lần nữa cơ cấu pháp lực tinh khiết vô cùng, cường đại hơn!

Không chỉ có như thế, Tử Phủ của hắn đã khôi phục, đang không ngừng trưởng thành, thần hồn thần tính của hắn hiện lên, từ trong thời gian trí nhớ lưu chuyển mà đang không ngừng tiến hóa.

Hắn phảng phất có một cơ hội lặp lại, trở về thời gian, trọng tu luyện, đền bù mình trải qua tu luyện không đủ, đền bù tiếc nuối của mình.

Hắn từng tôn hóa thân cũng một lần nữa cơ cấu, Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình, nhất nhất lặp lại.

Chẳng qua là, nhục thể của hắn không khôi phục, kiếp trước thân cùng kiếp sau thân cũng không thấy bóng dáng, trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên, chỉ có đạo đạo Thần Luân chuyển động, Đạo Đài trôi nỗi, Thần Phủ lồng lộng đứng vững, Thiên cung đang tạo thành, còn có một Tử Phủ vô chủ, trong Tử Phủ cánh cửa đại khai, thần tính của hắn trấn giữ ở trong đó, không có thân

thể.

Hàng tỉ đạo tắc bay múa, Thiên Đình gây dựng lại, từng tôn Thần Ma hư ảnh xuất hiện ở trên Thiên Đình, thần tính của hắn hóa thành Hỗn Độn Nguyên Thần, Hồng Mông Đại Đạo lưu động, so sánh với trước càng thêm tinh thuần.

Cuối cùng, hai tòa Thiên Đình tạo thành, pháp lực vô cùng hùng hồn mà tinh thuần kích động, hóa thành từng đạo Đại Đạo đạo tắc, Đại Đạo đạo tắc so sánh với trước nhiều, không chỉ có Hỗn Độn Thiên Long Đại Đạo, còn có Hỗn Độn Nguyệt Quế Thụ Đại Đạo, Hỗn Độn Kim Ô Đại Đạo, còn có Tiên Thiên Bát Cảnh tám đại đạo, Ma Cực Chứng Tiên tám trăm Đại Đạo, Thái Cực Thần Đế 660 Đạo Đại Đạo, Tinh Hà Trụ Quang 360 Tinh Hà Đại Đạo cùng 720 Trụ Quang Đại Đạo...

Hồng Mông Tam Thánh, Hoàng Đồ Táng Thiên Uyên Ma, Hỗn Độn Giới Vực, Thiên Địa Giao Trưng, Bỉ Ngạn Kim Kiều, Tứ Tượng Thông Thiên, Đại Ngũ Hành Phá Diệt, một chút Đại Đạo nhất nhất diễn sinh!

Đại Đạo nổ vang, rung chuyển, hàng tỉ loại đạo âm đồng thời vang lên, bên trong Thiên Đình, Thiên Cung, Thần Phủ hàng tỉ Thần Ma đồng thời lễ tán, cao tụng đạo âm, tựa hồ ca ngợi hát tụng một tồn tại vĩ đại sức mạnh to lớn.

Vô số loại đạo âm hội tụ, hóa thành một đạo thời gian ngân hà, thời gian sông dài chia ra quá khứ, hiện tại cùng tương lai tam đoạn, sông dài dằng dặc, trong lúc bất chợt sông dài chiếu rọi quá khứ rung chuyển, rơi xuống đất hóa thành một vị đạo nhân, chính là Giang Nam kiếp trước chân thân, tương lai sông dài rung chuyển, cũng rơi xuống đất hóa thành một vị đạo nhân, tạo thành Giang Nam kiếp sau chân thân.

- Đạo hữu, sao không tỉnh lại?

Hai vị đạo nhân cao tụng.

Vô số Đại Đạo đan vào, dần dần tạo thành huyết nhục xương cốt đại não làn da, hóa thành đỉnh đầu Giang Nam, đem Ma ngục cùng Tử Phủ nhét vào trong đỉnh đầu, sau đó Đại Đạo lần lượt thay đổi, tạo thành cổ, thân thể xương cốt, lục phủ ngũ tạng, trái tim nhảy lên, huyết nhục bao vây, da tạo ra.

Hắn trần truồng ngồi ở trong Hồng Liên, tùy ý nghiệp hỏa nung khô, lại không thể đốt động đến hắn chút nào.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên dần dần dập tắt, biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại thân thể Giang Nam bị thiêu hủy biến thành tro bụi.

- Nghiệp hỏa nung Kim Thân, thì ra là như vậy...

Trong lòng Giang Nam có một loại đại hiểu ra, nhìn tro bụi của mình, có một loại cảm giác thoát thai hoán cốt.

- Không biết tỷ tỷ đi nơi nào tìm kiếm tài liệu luyện bảo, hai năm sau, ta tất nhiên có thể cùng nàng kề vai chiến đấu, giúp nàng thành Đế!

Mà vào lúc này, Giang Tuyết đi tới Càn Khôn Đại Thế Giới, ở dưới đạo đồng dẫn dắt tìm được Hóa Tiên Ngọc Bình, khom người xá một cái, mở miệng nói:

- Lão tổ, ta tới đổi hiệp định một chút, ngày ta thành Đế, định ở một năm rưỡi sau...

- Ngươi...

Càn Khôn Lão Tổ từ trong Hóa Tiên Ngọc Bình hiện lên, đưa mắt nhìn nữ tử này, dằng dặc nói:

- Là lo lắng đệ đệ của ngươi sao? Lo lắng hắn cùng với ngươi cùng nhau vẫn lạc ở trong trận Đế kiếp kia?

Nàng trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói:

- Ta chỉ có một người thân này...

Bổ Thiên thần nhân buồn bã thở dài, phất tay nói:

- Ta biết rồi, ngươi đi đi.

Giang Tuyết vái lạy, xoay người rời đi.

Giang Nam thu đủ loại bảo vật cùng linh thạch linh dịch trong Tử Phủ rơi lả tả, cất bước đi ra mười tòa núi lớn, Nghiệp Hỏa là nghiệp hắn hình thành hỏa, cháy chỉ là bản thân hắn, vật trên người lại không hư hao chút nào, lúc Nghiệp Hỏa thiêu sụp đổ Tử Phủ của hắn, những bảo vật này rơi xuống trên mặt đất.

Đợi một khắc hắn đi ra này, Giang Tuyết đạo tắc biến thành dãy núi đột nhiên sụp đổ, đạo tắc hóa thành một đạo nước lũ, dung nhập đến trong hư không, rầm rầm đi xa, biến mất không thấy gì nữa.

- Thánh Phật đối với ta quả thật không tệ, giúp ta luyện thành nhiều đạo đại đạo quy tắc như vậy...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1456: Hung Uy Đại Trận. (1)

Giang Nam có chút thỏa mãn, Thánh Phật dùng Nghiệp Hỏa Hồng Liên muốn luyện chết hắn, nhưng không ngờ ngược lại để cho hắn Nghiệp Hỏa đúc Kim Thân, cải tạo thân thể, tuy nhục thể của hắn là Tiên Thiên huyết mạch, ở trong tiên đỉnh toái phiến thế giới luyện thành Tiên Thiên thân thể, nhưng mà hắn dù sao cũng là Hậu Thiên đắc đạo, tuy dùng thủ đoạn nghịch thiên luyện thành Thiên thiên huyết mạch, nhưng căn cơ bất ổn, không bằng Tiên Thiên huyết mạch trời sinh đất nuôi.

Nhưng mà hiện tại Hồng Liên Nghiệp Hỏa thiêu đốt, để cho hắn có thể cải tạo, hiện tại nhục thể của hắn liền là Tiên Thiên huyết mạch chân chân chính chính, tinh khiết túy túy, mặc dù so với Hoàng Tổ, Huyền tổ là sinh ra đời ở vũ trụ mới mở, được Viễn Cổ thân thể, cũng không kém chút nào!

Chỉ cần điểm này, là đại kỳ ngộ trước nay chưa có!

Huống chi, chỗ tốt của Nghiệp Hỏa đúc Kim Thân còn không chỉ có nhiêu đó!

Thời điểm hắn hỏa đúc Kim Thân, tố bản truy nguyên, một lần nữa cơ cấu đại đạo bản thân, đền bù lúc trước chưa đủ, vốn là cần mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm mới có thể luyện thành đại đạo đạo tắc, hôm nay đại đa số đã luyện thành, tuy như trước chưa thành tựu Chân Thần, nhưng cách Chân Thần không xa, Đại viên mãn cảnh giới gần trong gang tấc!

Hôm nay, đại đạo đạo tắc bản thể hắn nhiều đến sáu ngàn năm trăm đạo, tăng thêm kiếp trước thân kiếp sau thân, liền có một vạn chín ngàn 500 đạo, nếu như cộng thêm mười lăm hóa thân, đạo tắc của hắn liền là ba vạn đại đạo đạo tắc!

Ba vạn đại đạo đạo tắc, chỉ dựa vào số lượng, hắn liền đã vượt qua không

biết bao nhiêu Thần Chủ, đủ để cùng Thần Tôn so sánh.

Bất quá nếu bàn về chất lượng, thô thô đến đối lập, Thần Chủ đại đạo đạo tắc là cấp bậc Thần Chủ, một đầu liền tương đương hắn mười đầu, Thần Tôn đại đạo thì càng khủng bố, một Thần Tôn đại đạo có thể so với trên trăm Chân Thần đại đạo, kém khá xa.

Huống chi hôm nay Giang Nam cũng không thành tựu Chân Thần, hắn chỉ là đem trụ cột thần thông đạo tắc bên trong công pháp của mình luyện thành đại đạo đạo tắc. Nhưng khoảng cách đem tất cả thần thông đạo tắc của bản thân đều hoàn thành thăng hoa cùng lột xác, còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

- Ba vạn đại đạo đạo tắc chỉ là trụ cột của ta, cành lá càng thêm sum xuê, khoảng chừng ngàn vạn đạo đại đạo đạo tắc! Tuy trụ cột đã thành, cành lá phồn đa thực sự so với lúc trước đơn giản rất nhiều, tốn hao thời gian càng ít. Nhưng mà, tốn hao thời gian y nguyên có thể dùng trăm năm tính toán. Thánh Phật có thể cho trợ giúp ta, vẻn vẹn dừng ở này rồi...

Giang Nam đắng chát cười cười, tự giễu nói:

- Nguyên lai quá nghịch thiên, cũng có chút không tốt lắm ah...

Thật sự là hắn quá nghịch thiên, chưa thành tựu Chân Thần, chỉ đạo tắc liền đủ có thể cùng tồn tại như Linh Tuyết Thần Chủ so sánh. Mặc dù cùng mười phái tám thiên bảy thế gia, năm đô bốn thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Chủ so sánh, hắn cũng không kém chút nào, chính thức có được tiền vốn cùng tồn tại bực này chống lại!

Lúc trước hắn cùng với các loại Thần Chủ như Tử Hư thượng nhân chống lại, dựa vào chỉ là pháp bảo, thực sự không phải là thực lực bản thân, mà bây giờ, hắn dĩ nhiên đã có loại tiền vốn này!

Cũng không lâu lắm, hắn trở lại Đô Thiên thần giới, Thi Hiên Vi không ở chỗ này, nghĩ đến vẫn còn ở bên trong Bỉ Ngạn thế giới, Giang Nam ngồi

xuống, chấn động thần chung, triệu tập Thánh tông đệ tử.

Hôm nay Thánh tông ngày càng lớn mạnh, Huyền Minh Nguyên Giới lại có không ít đệ tử tu thành Thần Ma, tiến vào Thần giới, mà Thánh tông ở Đô Thiên thần giới cũng có thế lực to lớn, không ít đệ tử cũng tu thành Thần Ma.

Mỗi ngày đều có đệ tử ra ngoài lịch lãm rèn luyện, bọn người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Mộ Yên Nhi, Giang Lâm cùng Thiếu soái Ma Soái xem như trẻ tuổi đứng đầu trong đó, dẫn đầu trẻ tuổi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, ở trong thần giới cũng sáng chế thanh danh không nhỏ, cũng có gặp gỡ chính mình. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Thời điểm Giang Nam chấn động thần chung, bọn người Nhạc Ấu Nương ở bên ngoài, nhưng qua năm sáu ngày thời gian, những đệ tử ra ngoài liền từng người lục tục trở lại Thánh tông, chỉ có số ít mấy Thần Ma không đuổi tới kịp.

Giang Nam lại đợi mấy ngày, đợi cho tất cả đệ tử có thể đuổi tới, toàn bộ đệ tử, vô luận lão ấu, vô luận tu vi cao thấp, hết thảy ở đây.

Thánh tông Thần Ma, dĩ nhiên nhiều đến hơn bốn trăm người, nhân tài đông đúc!

Giang Nam lại mời đến bọn người Tam Khuyết Phật Đà, Diệu Đế Phật Đà cùng Hoa Trấn Nguyên, mấy gia hỏa này từ khi gia nhập Đô Thiên thần giới, không một ngày không muốn thoát đi nơi đây, bất quá Đô Thiên Thần tôn là lão mập mạp giảo hoạt bực nào, ở đâu cho bọn hắn đào thoát?

Bọn hắn trốn một lần bị bắt trở lại một lần, lại không nỡ buông tha cho mình thu Thần Vương kỳ, chỉ phải ở lại Đô Thiên thần giới, mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt.

Những thứ này thực lực cường đại, đã tu thành Thiên thần, thực lực cực kỳ cường đại, gặp Thần giới cùng Trung Thiên thế giới chiến loạn không

ngừng, bọn hắn cũng được an bài ra làm nhiệm vụ vài chuyến, ở dưới bọn người Mão Thiên kỳ chủ, Nhã Kỳ chủ trông coi rửa sạch, hôm nay thực sự phát hiện chỗ tốt của rửa sạch, trong nội tâm đối với chuyện xui xẻo rửa sạch này thực sự không thế nào bài xích rồi.

Giang Nam tế lên Thánh tông trấn giáo chí bảo Luyện Thiên đại trận, đem mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ từng cái phân phát xuống dưới, để cho rất nhiều đệ tử từng người khống chế một mặt tinh kỳ, ngày đêm tế luyện.

Đệ tử thực lực không đủ, liền hơn mười người khống chế một mặt, cũng may Thánh tông đệ tử đủ nhiều.

Đã qua hơn mười ngày, Thánh tông hơn mười vạn đệ tử thao luyện thuần thục, lúc này Giang Nam mới đem đại trận bố trí xuống, mình cùng bọn người Thiếu soái khống chế chủ kỳ, tọa trấn đại trận mắt trận, thúc dục đại trận.

Tòa đại trận hơn mười vạn mặt đại kỳ này chính là Thánh tông cao thấp dùng hơn mười năm thời gian, hao tốn vô số thần tài thần liệu thần kim, vô số tâm huyết, tiêu hao không biết bao nhiêu linh dịch linh thạch, cái này mới luyện thành, từng mặt đại kỳ đều là Thiên thần chi bảo, bố thành Luyện Thiên đại trận.

Tòa đại trận này một thành, lập tức đem hư không luyện đến như tường đồng vách sắt, ẩn ẩn có thể luyện hóa Thiên Địa!

Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu như mình cùng những đệ tử này toàn lực thúc dục tòa đại trận này, thậm chí ngay cả Đô Thiên thần giới cũng có thể luyện hóa non nửa!

- Thần Tôn!

Giang Nam Thái Cực Thần Đế hóa thân bay ra đại trận, tiến về Đô Thiên Phủ, cung kính nói:

- Tử Xuyên khẩn cầu Thần Tôn một chuyện.

Đô Thiên thần tôn cười tủm tỉm nói:

- Chuyện gì?

- Kính xin Thần Tôn nhập trong đại trận ta một lần, nhìn xem có thể phá vỡ đại trận của ta hay không.

Giang Nam cười nói.

Đô Thiên thần tôn cười đến một thân thịt mỡ loạn chiến nói:

- Tiểu tử ngươi thật lớn mật. Rõ ràng bố trí xuống một tòa đại trận để cho ta tới phá, thật sự nghĩ đến ngươi có thể khắc chế Thần Tôn rồi hả? Cũng tốt, ta liền đi xem đại trận của ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1457: Hung Uy Đại Trận. (2)

Đô Thiên thần tôn theo hắn cùng đến Thánh tông, không gấp vào trận, trước ở bên ngoài trông xem thế nào một lát, chỉ thấy từng mặt tinh kỳ phiêu giương, cũng không cái hung hiểm gì, lúc này mới yên tâm, đi vào trong trận, cười nói:

- Ngươi có thể thúc dục đại trận rồi, cho ta nhìn trận pháp ngươi ảo diệu.

Giang Nam chân thân tọa trấn ở trong Thuần Dương điện, nghe vậy tâm niệm vừa động, lập tức chủ kỳ vận chuyển, đại trận ầm ầm bộc phát, trận pháp không gian lập tức hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, giảo sát hết thảy.

Bên trong trận pháp, Đô Thiên thần tôn phóng mắt nhìn đi. Chỉ thấy vốn là trời quang như giặt rửa, sau một khắc mình liền chứng kiến trời quang biến mất không thấy gì nữa, Thiên Địa biến thành Hỗn Độn Hồng Mông thế giới, khắp nơi đều là tử khí rậm rạp, vô số đạo lực lượng nghiền áp mà đến, trong nháy mắt liền giam cầm hắn. Dùng thực lực của hắn cũng không cách nào hành động tự nhiên, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ.

Lập tức, quanh thân hắn một mảnh Thần Tôn đại đạo dài hẹp rục rịch, gần muốn bay ra bên ngoài cơ thể!

- Ha ha ha ha, luyện chết lão mập mạp này!

Tam Khuyết Phật Đà kêu lên.

Hoa Trấn Nguyên cũng cực kỳ vui vẻ, toàn lực thúc dục một mặt chủ kỳ, kêu lên:

- Lão mập mạp này đem chúng ta vây ở Đô Thiên thần giới. Để cho ta đường đường Bảo Thụ thần thể thanh danh thối khắp Chư Thiên, hôm nay cuối cùng có thể báo được đại thù rồi!

Đô Thiên thần tôn trái đột phải đụng, thủy chung không cách nào đào thoát Luyện Thiên đại trận, ngược lại cảm giác đại đạo đạo tắc của mình càng ngày càng bất ổn, trong nội tâm không khỏi nhảy dựng:

- Chẳng lẽ tiểu tử Huyền Thiên giáo chủ này thật sự ý định đem ta luyện chết, soán vị đoạt quyền, chính mình làm Đô Thiên Chi Chủ?

Luyện Thiên đại trận vây khốn Đô Thiên thần tôn, liên tục biến hóa, đem đại trận ảo diệu diễn biến đi ra, mỗi một khắc đều có vài chục vạn loại biến hóa, luyện đến không gian đại trận Huyền Hoàng giao thoa tương dung, Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, Ngũ Hành điên đảo thác loạn, thiên địa không còn, bát hoang không phân, Cửu Cung suy bại, ngôi sao tinh đấu loạn như tơ.

Đô Thiên thần tôn thủy chung xông không ra đại trận, tự cảm giác khó chèo chống nữa, vội khoanh chân ngồi xuống, đem một mặt đại kỳ tế lên, bao lấy bản thân.

Mặt đại kỳ này của hắn chính là một trong mười ba mặt chủ kỳ mà đệ nhất Đô Thiên Chi Chủ luyện, chính là Thần Đế chi bảo, đại kỳ tế lên, vạn pháp không gia thân, tùy ý đại trận biến hóa như thế nào, thủy chung không thể luyện hóa hắn mảy may. Bất quá Luyện Thiên đại trận của Giang Nam một thành, hắn cũng không cách nào đào thoát.

Sau một lúc lâu, Giang Nam chứng kiến rất nhiều đệ tử tu vi thấp pháp lực tiêu hao quá lớn, không cách nào chèo chống nữa, lúc này chấn động Kim Chung, đại trận chậm rãi ngừng.

Đô Thiên thần tôn nhảy ra ngoài trận, cả giận nói:

- Xú tiểu tử, nếu không phải ta có đại kỳ hộ thân, liền bị ngươi luyện chết rồi! Ngươi muốn soán vị hay sao?

Giang Nam vội vàng cười nói:

- Thần Tôn, ta biết ngươi thần thông quảng đại, lại có đế bảo hộ thể, lúc

này mới đánh bạo diễn luyện đại trận biến hóa. Nếu đổi lại Thần Tôn khác, còn không sớm đã bị ta luyện chết rồi sao?

Đô Thiên thần tôn đổi giận thành vui, thịt mỡ loạn chiến, ha ha cười nói:

- Ta biết ngay ta so với Thần Tôn khác cao minh một ít... Bất quá ngươi cái tòa đại trận này hoàn toàn chính xác lợi hại, cho ta một phần, ta cũng muốn luyện một bộ.

Giang Nam chần chờ nói:

- Bộ đại trận này, trong đó chất chứa công pháp cùng đại đạo rất nhiều, không biết Thần Tôn có thể tiếp được nhiều tin tức như thế hay không...

- Ngươi xem thường đầu của ta sao?

Béo lão đầu có chút không vui.

Giang Nam bất đắc dĩ, thần thức chấn động, đem Luyện Thiên đại trận hơn mười vạn loại công pháp cùng đại đạo giải thích nhao nhao hướng trong đầu Đô Thiên thần tôn lấp đầy, trong tòa đại trận này chất chứa vô số lý niệm cùng đại đạo giải thích phức tạp đến cực điểm, phồn đa đến cực điểm, chất chứa tin tức càng là khổng lồ, các loại đại trận biến hóa không cách nào tưởng tượng.

Cũng không lâu lắm Đô Thiên thần tôn liền cảm thấy choáng váng đầu, tiếp qua không lâu, chỉ cảm thấy đầu mình lớn hơn bốn năm lần, cơ hồ cũng bị no bể bụng, vội vàng kêu lên:

- Trướng, trướng! Ngừng, ngừng! Ngươi còn hướng đầu ta nhét, đầu của ta sẽ phát nổ!

Giang Nam vội vàng dừng lại, nhìn nhìn vị Thần Tôn lão đại này, không khỏi nhớ tới đồ biến thái Hoàng Tổ kia, thương cảm nói:

- Thần Tôn, đầu ngài tuy lớn, nhưng dung lượng nhỏ một chút, ta mới

truyền thụ cho ngươi bốn thành đại trận ngươi liền chịu không được rồi. Tử Xuyên gặp được một vị tiền bối, hắn có thủ đoạn có thể cắt xuống đầu người khác gắn trên cổ ngươi, cho ngươi nhiều ra mấy cái đầu, chỉ là bộ dáng sao, có chút khó coi...

Đô Thiên thần tôn quơ quơ đầu, chỉ cảm thấy đầu mình chất đầy các loại tin tức, bị nhét sắp nhổ ra, nghe vậy sắc mặt trầm xuống, nhìn nhìn đầu Giang Nam, cười lạnh nói:

- Đầu của ngươi so với ta nhỏ nhiều hơn, còn dám cười nhạo não ta dung lượng nhỏ, ta cũng không tin ta thật sự kém ngươi. Ta không tính toán với ngươi, ngày khác ta tìm mấy cái đầu tốt, ngươi giúp ta cài đặt, việc này liền tính toán bỏ qua, chuyện cũ sẽ bỏ qua...

Béo lão đầu lảo đảo rời đi, trong nội tâm thụ đả kích:

- Lão tử một cái đầu chống đỡ hắn mười cái, trang đồ vật lại không nhiều bằng hắn, trời có mắt rồi...

- Luyện Thiên đại trận... có tương lai, lần này luyện bất tử Đô Thiên thần tôn, chủ yếu là hắn có chủ kỳ đế bảo trong tay, bất quá Thần Tôn khác không cách nào địch nổi tòa đại trận này của ta!

Giang Nam tinh thần chấn động, để cho những đệ tử tu vi hao hết kia mau mau khôi phục tu vi, chuẩn bị lần nữa khởi động đại trận.

Bọn người Nhạc Ấu Nương hiếu kỳ vạn phần, tiến lên phía trước nói:

- Giáo tôn, ngươi để cho chúng ta bố trí xuống trận lớn như thế, thúc dục có chút hao phí pháp lực, không phải chỉ là vì luyện chết Đô Thiên thần tôn, đoạt quyền soán vị chứ? Lão mập mạp giảo hoạt, vừa rồi luyện bất tử hắn, chỉ sợ hắn không chịu tái nhập trận rồi.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Các ngươi quá xem thường ta rồi, luyện Thần Tôn có cái gì quá không

được hay sao? Tiếp qua một năm mười tháng, ta mang bọn ngươi đi luyện chết mấy Thần Tôn. Bất quá hiện tại sao, ta muốn luyện tiên duyên, tặng một hồi tiên duyên cho các ngươi!

Hắn lấy ra một đám ma tiên chi huyết, nhập vào trong đại trận, tiên quang bốc hơi, tiên đạo nổ vang, vô số đại đạo bao trùm Chư Thiên vạn giới, thiên tiên khí tức phóng lên trời, chấn đến Đô Thiên thần giới vô số đại đạo từ trong hư không hiện ra, vạn đạo thần phục!

Bên trong Thánh Tông, vô số người trong lòng rung động vạn phần, ngơ ngác nhìn sợi máu Ma Tiên này, loại cảm giác Tiên Đạo vừa ra, vạn đạo thần phục này, thật sự là làm cho người ta rung động!

Đối mặt một luồng máu Ma Tiên này, bọn họ bất luận kẻ nào cũng cảm giác được pháp lực bản thân, đạo tắc bản thân, Thần Thông bản thân, hết thảy gặp phải trấn áp không gì so sánh nổi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1458: Trong Biển Minh Nguyệt Thăng. (1)

Tiên uy thao thao, Tiên Đạo thao thao, bao trùm ở trên Thiên Đạo!

Không chỉ có bọn họ, thậm chí ngay cả nhiều Thần Ma, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ trong Đô Thiên thần giới cũng bị kinh động, cho dù là đám người Tương Ngạn Thần Chủ, Đô Thiên Thần Tôn cũng rối rít hiện ra, nhìn một luồng máu Ma Tiên này, trong mắt trừ rung động vẫn là rung động.

Tương Ngạn Thần Chủ cùng mấy Chân Thần dưới trướng hắn hôm nay cũng thành một phần tử của Đô Thiên Thần Giới, từ ngoại giới tẩy địa trở lại, liền thấy một màn như vậy.

- Máu Tiên Nhân? Từ nơi nào lấy được loại bảo vật này? Mặc dù chỉ có một luồng, nhưng dù sao cũng là máu Tiên Nhân, Huyền Thiên Giáo Chủ lại có thể thu vào tay, đây cũng quá làm người kinh sợ đi?

Giang Nam trước đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh tế lên, đem máu Ma Tiên tản mát ra uy năng trấn áp xuống, để cho tất cả mọi người trong Đô Thiên Thần Giới thở phào nhẹ nhỏm, sau đó hắn tự mình chủ trì đại trận, thúc dục uy năng của Luyện Thiên đại trận.

Lực lượng đề luyện hết thảy bộc phát, Luyện Thiên đại trận dưới trạng thái toàn thịnh, thậm chí có thể bao phủ chư thiên vạn giới, đem Thiên Đạo của chư thiên vạn giới hết thảy đề luyện ra, Giang Nam Luyện Thiên đại trận mặc dù chỉ có luyện thành Thiên Thần chi bảo, hơn nữa trận pháp thiếu vài chủ kỳ, nhưng mà cỗ lực lượng này cũng có thể luyện chết Thần Tôn!

Theo đại trận chuyển động, một luồng máu Ma Tiên trong đại trận kia dần dần trở nên to lớn, từ hơn mười giọt Tiên huyết dần dần tăng nhiều, hóa thành một vũng lớn nhỏ, một vũng Tiên huyết bành trướng, hóa thành một huyết trì nho nhỏ, huyết trì lại đang khuếch trương, trong lúc vô tình liền hóa

thành một mảnh hồ máu.

Cuối cùng, một luồng máu Ma Tiên này hóa thành một mảnh Linh Hải rộng lớn ngàn dặm, nhưng không phải là xích hồng sắc, mà là màu hổ phách, trong suốt trong sáng, tản mát ra tia sáng thánh khiết, giống như linh dịch thuần túy tạo thành, nhưng tích chứa năng lượng so sánh với linh dịch còn muốn kinh khủng không biết gấp bao nhiêu lần!

Trong linh dịch màu hổ phách này, dần dần có một tia năng lượng to lớn bị đề luyện ra, năng lượng kia tinh thuần đến đáng sợ, máu Ma Tiên bị đề luyện ra, liền hóa thành từng đóa từng đóa liên hoa giống như tinh thạch xây dựng thành, từ trên mặt biển bay lên.

Từ xa nhìn lại, phảng phất là từng đóa từng đóa liên hoa từ trong Linh Hải nhanh chóng sinh trưởng, chui ra nụ hoa, sau đó nhanh chóng trán phóng, xa hoa.

Hơn mười vạn thánh tông đệ tử cầm trong tay đại kỳ, đứng ở bốn phía tấm liên hoa Linh Hải này, thúc dục đại trận luyện hóa tấm hổ phách đại dương này.

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy Luyện Thiên đại trận tịch quyển, từng đóa từng đóa liên hoa bay lên, rơi vào trong cơ thể từng vị thánh tông đệ tử chưởng khống đại kỳ.

Mấy trăm thánh tông đệ tử thân thể chấn động, tại chỗ đột phá cảnh giới, từ Thần Phủ tăng lên tới Thiên Cung cảnh giới, thậm chí có người liên tục nhảy qua hai cảnh giới!

Những liên hoa kia là năng lượng trong máu Ma Tiên, sau khi bị luyện ra, Ma Tiên lạc ấn tiêu tán, chỉ còn lại có năng lượng vô cùng tinh thuần, có thể hấp thu luyện hóa.

Công hiệu của Luyện Thiên đại trận không chỉ có như thế, còn có nhiều uy năng chưa từng bị mở ra, bất quá bởi vì đại trận không hoàn toàn, những

uy năng kia không cách nào phát huy.

Càng nhiều liên hoa xông ra, trong đại trận thiên hoa loạn trụy, từng đóa từng đóa năng lượng tạo thành liên hoa nước lũ phần phật bay động, giống như mười vạn tám nghìn đạo du long, chen chúc chui vào trong cơ thể thánh tông đệ tử, khiến tu vi cảnh giới bọn hắn bành trướng, tu vi tăng lên biên độ kinh người vô cùng.

Có đệ tử tu vi thấp kém tăng lên tới bốn cảnh giới, Giang Nam liền lập tức thay đổi đại trận, liên hoa từ trong biển bay ra liền không hề chui vào bên trong cơ thể của bọn nữa họ, mà là đi chiếu cố đệ tử tu vi càng thêm thâm hậu.

Cũng không phải là hắn thiên vị, mà là cảnh giới tăng lên quá nhanh, đối với mấy người này cũng không có chỗ tốt, liên tục tăng lên bốn cảnh giới, đối với chút ít đệ tử chưa thành tựu Thần Ma này mà nói, đã là thiên đại vượt qua, dễ dàng tạo thành cảnh giới không yên, sinh ra Tâm Ma.

Hiện tại, những thánh tông đệ tử này cũng đã cần thời gian rất dài tới thích ứng quen thuộc pháp lực của mình, nếu không tất nhiên sẽ lưu lại hậu hoạn.

Cũng không lâu lắm, lại có trên dưới một trăm đệ tử lần lượt đột phá, luyện thành Thập Trọng Thiên cung, tu thành Thần Ma, mà người tích lũy sâu nhiều nhất là khó đột phá nhất, phải cần năng lượng nhiều nhất.

Cũng may một luồng máu Ma Tiên này tích chứa năng lượng, Luyện Thiên đại trận luyện hóa bất quá là không đáng kể, còn có liên tục không ngừng liên hoa nước lũ xông ra, rót vào trong cơ thể những đệ tử này.

Đây là gặp gỡ khó được, mới vừa rồi Giang Nam nói tặng bọn họ một cuộc Tiên duyên, còn có chút người không tin, mà bây giờ trận cơ duyên này phủ xuống, tất cả mọi người tin, bắt đầu liều mạng hấp thu luyện hóa cổ năng lượng tinh khiết mãnh liệt mà đến này.

Mấy ngày sau, Tịch Trọng tu thành Thiên Thần, cũng không lâu lắm đám người Nhạc Ấu Nương, Thiếu Soái Bồ Chiêu, Ma Soái Yến Công Tiển cũng lần lượt đột phá, từng cái từng cái tu thành Thiên Thần, Yêu Thần Kim Đế lại càng tái tiến một bước, trước Giang Nam thành tựu Chân Thần, thoát thai hoán cốt, thực lực mạnh chí cực.

Có máu Ma Tiên gần như vô hạn cung ứng năng lượng, bọn họ rất nhanh liền vượt qua suy yếu kỳ, củng cố tu vi, hướng cảnh giới cao hơn xung phong chạy nước rút.

Trừ bọn họ ra, đám người Tam Khuyết Phật Đà, Diệu Đế Phật Đà, Hoa Trấn Nguyên, Âu Tùy Tĩnh, Thiệu Thiên Nhai cũng đạt được chỗ tốt rất lớn, từng cái từng cái từ Thiên Thần cảnh giới sơ kỳ tăng lên tới đỉnh.

Bất quá tăng lên tới đỉnh, bọn họ cũng bị ngừng ở nơi đây, vô luận hấp thu bao nhiêu liên hoa, cũng không cách nào trực tiếp để cho Thần Thông đạo tắc của bọn họ hóa thành Đại Đạo đạo tắc.

Mấy người lúc này mở rộng Tử Phủ, dẫn dắt càng nhiều liên hoa tràn vào trong Tử Phủ, chứa đựng xuống, chuẩn bị sử dụng sau này.

Đám người Tương Ngạn Thần Chủ, Mão Thiên Kỳ Chủ thấy vậy đỏ mắt không dứt, cho dù là Đô Thiên Thần Tôn cũng rất động tâm, chẳng qua là ngượng ngùng cùng thánh tông đệ tử chia sẻ trận Tiên duyên này.

Dù sao, đây là Giang Nam lấy ra máu Ma Tiên tới vì môn hạ đệ tử của mình tăng lên tu vi cảnh giới, bọn họ những thế hệ trước này nếu như mặt dày chạy tới, không khỏi có chút quá không biết xấu hổ.

Cùng những người khác bất đồng, mặc dù Giang Nam khống chế thúc dục Luyện Thiên đại trận, nhưng không có hấp thu bất kỳ năng lượng biến thành liên hoa.

Năng lượng trong máu Ma Tiên đối với hắn không có bao nhiêu chỗ dùng, hắn cần cũng không phải là càng nhiều năng lượng, mà là thời gian,

thời gian đầy đủ đi đem Thần Thông đạo tắc của mình lột xác, thăng hoa thành Đại Đạo đạo tắc.

Đợi đến hơn mười ngày sau, các đệ tử dừng lại hấp thu luyện hóa liên hoa, mà năng lượng trong tấm Linh Hải tựa hồ vẫn còn vô cùng vô tận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1459: Trong Biển Minh Nguyệt Thăng. (2)

Giang Nam ngẩng đầu, cười nói:

- Tương Ngạn đạo huynh, các vị đạo hữu, các ngươi cũng xuống thôi.

Tương Ngạn Thần Chủ cùng nhiều Thần Ma Đô Thiên vừa mừng vừa sợ, rối rít tuôn xuống, chỉ có Đô Thiên Thần Tôn còn đứng ở chỗ cao, Giang Nam cười nói:

- Thần Tôn, cùng đi đi?

Đô Thiên Thần Tôn quệt mũi, mặc dù rất muốn xuống tham gia náo nhiệt, nhưng cố gắng làm ra vẻ thế ngoại cao nhân, chắp hai tay sau lưng, cười lạnh nói:

- Chê cười, ngươi chút Tiên duyên này cũng muốn để cho tu vi của ta tăng lên trên phạm vi lớn sao? Lão phu đường đường chính là Thần Tôn, thiên tư tuyệt đại, chỉ là Tiên duyên tối đa cũng chỉ đem tu vi của ta tăng lên một chút. Để cho bọn tiểu bối này hưởng thụ Tiên duyên đi...

Giang Nam gật đầu nói:

- Vậy cũng tốt.

- Cầm thú!

Đô Thiên Thần Tôn giận dữ, giơ chân nói:

- Lão phu chẳng qua là sĩ diện, ngươi không biết ép lão phu chút nữa sao, con mẹ ngươi thật là vô sỉ!

...

Lại qua hơn mười ngày, Giang Nam cảm giác được năng lượng trong tấm Linh Hải này tiêu hao gần nửa, mà Tương Ngạn Thần Chủ, Mão Thiên Kỳ Chủ thậm chí bao gồm Đô Thiên Thần Tôn đều được đến chỗ tốt rất lớn, mặc dù vô lực đem tu vi cảnh giới của mình tăng lên, nhưng pháp lực so với trước sâu nhiều rất nhiều, tất cả đều vui vẻ.

Giang Nam để cho một chút đệ tử thánh tông tu vi thấp kém thối lui khỏi đại trận, mời Đô Thiên Thần Tôn, Tương Ngạn Thần Chủ, Mão Thiên Kỳ Chủ cùng nhiều Kỳ Chủ, Thần Ma tế lên đại kỳ bọn họ chưởng khống, ngay sau đó lần nữa thúc dục Luyện Thiên đại trận.

Những người này thay đổi dùng đại kỳ cũng không phải là Thánh Tông luyện, mà là Đô Thiên Thần Giới đại đại truyền lưu xuống đại kỳ, mỗi một mặt ít cũng là Thần Tôn cấp bậc pháp bảo, còn có nhiều Thần Quân chi bảo, trong tay Đô Thiên Thần Tôn là một Đế bảo!

Mà thánh tông nhiều Thần Ma đi tới nơi này, tất cả cũng lẻn vào vực sâu thu qua đại kỳ, giờ phút này đem những đại kỳ này nhất nhất tế lên.

Đô Thiên Thần Tôn nhìn thấy bức đại trận này, cau mày nói:

- Tử Xuyên, ngươi chuẩn bị đem năng lượng trong Linh Hải hết thảy đề luyện ra? Năng lượng trong tấm Linh Hải này cực kỳ khủng bố, nếu như hóa thành linh dịch, có thể đem Đô Thiên ta bao phủ. Ngươi không có chỗ chứa nhiều năng lượng như vậy, lấy ý kiến của ta vẫn là ở lại trong Linh Hải, bất cứ lúc nào cũng có thể luyện hóa vận dụng.

Giang Nam lắc đầu, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, trầm giọng nói:

- Ta cũng không phải là tính toán đề luyện ra năng lượng trong Linh Hải, mà là...

Hắn gằn từng chữ:

- Luyện ra Tiên Đạo trong Tiên huyết!

Đô Thiên Thần Tôn sợ hết hồn, Giang Nam đã điều động đại trận, đem uy năng Luyện Thiên đại trận kích phát lần nữa, lần này cũng không giống như lúc trước tiểu đả tiểu nháo như vậy, uy năng của Luyện Thiên đại trận thoáng cái bạo tăng gấp hai!

Giang Nam điều hành đại trận, đem tòa đại trận này biến hóa, trong lúc mơ hồ tựa hồ muốn trọng hiện thời kỳ cuối Cổ Tiên hạo kiếp, vạn giới sắp mất đi, nhiều Thần Đế cùng mười vạn tám ngàn Thần Tôn cùng nhau thúc dục Luyện Thiên đại trận đề luyện Thiên Đạo.

Oanh...

Linh Hải sôi trào, nộ hải sống ba, đại trận dẫn dắt lực lượng cuồn cuộn, muốn đem Đại Đạo kinh khủng nhất trong máu Ma Tiên biến thành Linh Hải này dẫn dắt luyện hóa ra!

Đỉnh đầu mỗi người đều có mây tía bốc hơi, có người thậm chí hiện ra trọng trọng Thiên Cung Thiên Đình, toàn lực thúc dục pháp lực, tế lên đại kỳ.

Huyền Thiên Thánh Tông có hơn năm trăm Thần Ma, mà Đô Thiên Thần Giới có mấy ngàn Thần Ma, có ít người thậm chí hiện ra nguyên hình, hóa thành dị thú viễn cổ huyết mạch, tức giận gầm thét, quanh thân huyết vụ sôi trào, liều mạng thúc dục đại kỳ!

Đô Thiên Thần Tôn lại càng vỗ trên đỉnh đầu, hiện ra ngũ trọng thiên đình, toàn lực tế lên Đế bảo mình chưởng khống!

Linh Hải chấn động càng thêm kịch liệt, sóng biển càng thêm mãnh liệt cuồn cuộn, đột nhiên hàng tỉ loại thanh âm từ đáy biển vang lên, chỉ thấy biển rộng tách ra, một Đại Đạo vô cùng sáng lạng từ trong biển dâng lên, Đại Đạo này cùng bọn họ từ trước chứng kiến bất kỳ Đại Đạo đạo tắc cũng không cùng, không có bất kỳ ký hiệu, không có bất kỳ kết cấu, nhìn không ra Huyền Hoàng Âm Dương, nhìn không tới Tứ Tượng Ngũ Hành, phảng phất tinh khiết nhất thể.

Bất quá Đại Đạo này có hình dáng, phảng phất là một vòng Minh Nguyệt to lớn từ trong biển dâng lên, ánh trăng sáng tỏ, chiếu rọi Linh Hải, bức cảnh tượng này như thơ.

Trong biển Minh Nguyệt thăng.

Minh Nguyệt càng ngày càng nhỏ, cuối cùng ở trong Luyện Thiên đại trận, trên linh hải, hóa thành một viên minh châu lớn như trứng gà.

- Tiên Đạo...

Từng ánh mắt rơi vào trên viên minh châu này, minh châu kia xa hoa, tản mát ra quang mang thế gian chưa từng có, đó là Tiên quang.

- Ha ha ha ha, đa tạ Huyền Thiên Giáo Chủ cùng chư vị đạo hữu, đề luyện Tiên Đạo cho ta!

Đột nhiên, bầu trời Đô Thiên Thần Giới hé ra, mội cái đại thủ ầm ầm rơi xuống, lọt vào trong Luyện Thiên đại trận, hướng viên minh châu trong trận kia chộp tới, rõ ràng là một Thần Tôn tiềm phục ở trong Đô Thiên thần giới, nhìn thấy Tiên Đạo trong máu Ma Tiên bị đám người Giang Nam đề luyện ra, ngang nhiên xuất thủ!

Thần Tôn này không hiện thân, trước nghe thấy thanh âm, hiển nhiên là một Thần Tôn tham dự cuộc chiến đoạt tiên phù, biết được Giang Nam chiếm được hai sợi máu Ma Tiên, thẳng đi tới phụ cận Đô Thiên Thần Giới ẩn núp xuống.

Thần Tôn thực lực cường đại, hơn nữa Thần Thông khó lường, tiềm phục ở phụ cận Đô Thiên Thần Giới, không có lộ ra chút hơi thở nào, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Tôn cũng không có phát hiện.

Hắn an tĩnh đợi đã lâu, vì chính là cướp lấy Giang Nam lấy được máu Ma Tiên, lúc này mọi người toàn lực duy trì Luyện Thiên đại trận, không có phòng bị, bị hắn một kích xuyên thủng Luyện Thiên đại trận, mắt thấy liền muốn đem Tiên Đạo biến thành viên minh châu kia nắm trong tay.

Cường giả biết được Giang Nam nhận được hai sợi máu Ma Tiên cũng không ở số ít, mặc dù không ít Thần Tôn bị Càn Khôn Lão Tổ ném đi điền hắc động, nhưng cũng không khóa bọn họ ở trong đó.

Hắc động tuy mạnh, nhưng mà trói không được Thần Tôn cường giả, tốn hao chút ít thời gian là có thể chạy trốn.

Thần Tôn đột nhiên xuất thủ này mặc dù lên tiếng, cũng lộ thủ chưởng, nhưng thanh âm cực kỳ xa lạ, trong lòng bàn tay triển lộ Đại Đạo cũng bị thần quang sáng mờ che dấu, hiển nhiên là không muốn làm cho người biết rốt cuộc là người phương nào âm thầm xuất thủ cướp đi Tiên Đạo minh châu.

Một bàn tay che trời này tích chứa uy năng kinh khủng chí cực, Thần Tôn Đại Đạo tràn ngập, hung uy trận trận, thậm chí làm cho người ta có một loại cảm giác thiên địa vạn vật, đều khó thoát khỏi hắn một tay chưởng khống!

Lấy thúng úp voi!

Thậm chí, tại chỗ nhiều Thần Ma cũng cảm giác được tâm thần rung động, trong lòng bất giác sinh ra kính sợ, kính sợ bàn tay này, cho dù là tồn tại như Tương Ngạn Thần Chủ, cũng cảm giác được loại áp lực hít thở không thông.

Chương 1460: Tráng Sĩ Đứt Cổ Tay

Thần Tôn này, tất nhiên không phải là hạng người vô danh, mà là bá chủ trong Thần Tôn, đầu sỏ trong chư thiên vạn giới, mới có thể có thủ đoạn cùng uy năng bực này!

- Không biết sống chết.

Giang Nam lắc đầu, đám người Đô Thiên Thần Tôn cũng rối rít lắc đầu, thở dài nói:

- Không biết sống chết.

Uy năng của Luyện Thiên đại trận, Đô Thiên Thần Tôn sớm có nhận thức, hắn vào trong trận cũng không thể chạy trốn, chỉ có thể bằng vào Đế bảo trong tay tự vệ, mà vô lực phá trận.

Nếu bàn về tu vi cảnh giới, Đô Thiên Thần Tôn ở trong nhiều Chư Thiên Thần Tôn, chỉ có thể đứng hàng trung hạ tầng, nhưng mà hắn chưởng khống một mặt Đế bảo chủ kỳ, thực lực liền vượt xa đại đa số Thần Tôn, mặc dù không thể cùng đám người Thần Đô Thượng Tôn ngang hàng, nhưng mà thua kém không xa.

Huống chi, mới vừa rồi Giang Nam chỉ là vận dụng thánh tông một chút tiểu bối tới thúc dục Luyện Thiên đại trận, mà bây giờ, ngay cả Đô Thiên Thần Tôn tồn tại bực này cũng gia nhập vào trong hàng ngũ thúc dục đại trận, để cho uy năng đại trận tăng lên gấp hai!

Mặc dù Thần Tôn này mưu đồ đã lâu, nhưng mà thực lực cũng không vượt xa Đô Thiên Thần Tôn bao nhiêu, lại là một cái tay tới đoạt Tiên Đạo minh châu, cho nên bọn người Giang Nam mới nói hắn không biết tự lượng sức mình.

Bàn tay che trời này rơi vào trong Luyện Thiên đại trận, mới vừa bắt được Tiên Đạo minh châu kia, liền bị Luyện Thiên đại trận định ở tại chỗ, không cách nào rút ra.

Tiếp theo, chỉ thấy một mảnh Đại Đạo dài hẹp từ trong bàn tay này tróc đi ra ngoài, vô cùng nhanh chóng, thời gian không tới một cái hô hấp, đạo tắc trong tay toàn bộ bị luyện ra, hóa thành vật vô chủ.

- Vị đạo huynh này, nếu đã tới Đô Thiên Thần Giới ta, tại sao có thể không bái phỏng địa chủ ta chứ?

Trên khuôn mặt mập đô đô của Đô Thiên Thần Tôn mắt lóe lên hung quang, đột nhiên thăm dò mội cái đại thủ, bắt được cánh tay ngoài trận, hung hăng hướng trong Luyện Thiên đại trận kéo đi:

- Xuống hàn huyên một chút đi!

Hắn rõ ràng là muốn kéo người này vào đại trận, đem Thần Tôn này luyện hóa!

Cùng lúc đó, Giang Nam huy động chủ trận kỳ, cả tòa đại trận đột nhiên na di, hướng phương hướng thủ chưởng kia trùm tới, muốn đem Thần Tôn này tráo nhập trong đại trận!

Xuy...

Cánh tay này đột nhiên sóng vai mà đứt, dĩ nhiên là Thần Tôn kia thấy tình thế không ổn, biết mình không cách nào cướp lấy Tiên Đạo minh châu, chủ động chặt đứt cánh tay, tráng sĩ đứt cổ tay, tránh cho thân vùi lấp trong đại trận bị luyện hóa thành tro.

Giữa không trung truyền đến một tiếng kêu đau đớn, tiếng hừ lạnh chưa rơi, người này đã viễn độn bay đi, không biết tung tích, có thể nói là qua lại như điện, quyết đoán chí cực.

- Còn có vị đạo huynh nào muốn tới Đô Thiên ta làm khách không?

Đô Thiên Thần Tôn đứng dậy, nhìn chung quanh hư không Đô Thiên Thần Giới, cao giọng nói.

Trong lòng mập lão giả này cũng không khỏi tức giận, Đô Thiên Thần Giới là địa bàn của hắn, ở trên địa bàn của hắn, thậm chí có Thần Tôn xuất thủ đánh lén, nếu không phải Giang Nam Luyện Thiên đại trận thật sự tinh diệu, liền bị người đắc thủ, để cho hắn chỉ cảm thấy không nể mặt.

Hư không Đô Thiên Thần Giới khẽ đung đưa mấy cái, nhưng không ai hiển lộ hành tích, nghĩ đến đã viễn độn bay đi, chỉ nghe một thanh âm bất âm bất dương xa xa truyền đến:

- Ha hả, mập mạp chết bầm giấu diếm cũng rất sâu, lại chưởng khống trận pháp lợi hại như thế, cũng may ngươi giấu diếm không nổi nữa...

- Trong hạo kiếp, ngươi liền chết chắc...

Lại có một thanh âm chói tai truyền đến.

Hai thanh âm này đều là thay đổi thanh tuyến, làm cho người ta không biết rốt cuộc là người nào phát ra.

Chủ nhân của thanh âm này hiển nhiên cho rằng chưởng khống Luyện Thiên đại trận chính là Đô Thiên Thần Tôn, cho nên mới nói như vậy, dù sao Giang Nam chẳng qua là Thiên Thần cảnh giới, nếu có thể chưởng khống đại trận như vậy, thậm chí ngay cả Thần Tôn cao cao tại thượng cũng có thể luyện chết, không khỏi có chút quá làm người kinh sợ, cho nên bọn họ mới sẽ cho rằng Giang Nam bất quá là tượng gỗ do Đô Thiên Thần Tôn thổi phồng ra, mà tên mập mạp chết bầm này mới là người chưởng khống Luyện Thiên đại trận thực tế.

Giang Nam khẽ mỉm cười, không có giải thích, Đô Thiên Thần Tôn tự nhiên cũng không thể đuổi theo giải thích chủ chưởng đại trận cũng không phải là hắn, mà là Giang Nam.

- Lại là hơn ba trăm đạo Thần Tôn đạo tắc!

Giang Nam lấy tay một trảo, đem Đại Đạo đạo tắc bị đề luyện trong Luyện Thiên đại trận lấy ra, một mảnh đạo tắc dài hẹp cực kỳ thô to bắt mắt, mọi người rối rít xem ra, chỉ thấy trong đạo tắc này xuất hiện đủ loại thần lực, mơ hồ có thể thấy vô số ký hiệu hình người cầu chúc lễ bái, vạn dân Tế Tự, rất là kỳ lạ.

Những đạo tắc này trừ vô số nhân loại, còn có vô số chủng tộc khác, yêu ma quỷ quái, thiên kỳ bách quái, hết thảy đều Tế Tự cúng bái, thành kính vô cùng.

- Đây là Đại Đạo đạo tắc gì?

Nhiều Thần Ma rối rít cau mày, nghi ngờ không giải thích được, cho dù là Đô Thiên Thần Tôn cũng nhíu mày nói:

- Ta cuộc đời này còn chưa từng thấy qua đạo tắc kỳ lạ như vậy, làm sao có bày biện ra vạn dân Tế Tự chi tướng?

Tương Ngạn Thần Chủ ho khan một tiếng nói:

- Chư Thiên thần quốc đếm không xuể, nhưng con dân thần quốc là cung cấp nuôi dưỡng Thần Ma cung phụng, mà không phải là tín ngưỡng Thần Ma. Nếu Thần Ma để cho vạn dân tín ngưỡng hắn, không thể nghi ngờ là chặt đứt tiền trình những sinh linh này.

- Thì ra người mới vừa rồi, là Thánh Thiên Đại Tôn.

Giang Nam đem những đạo tắc này thu hồi, cười nói:

- Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, tụ tập vạn dân tín ngưỡng, trong đạo tắc cũng có vạn dân cầu nguyện Tế Tự chi tướng, đây là Tế Tự Đại Đạo. Tế Tự Đại Đạo có hại thật lớn, làm cho người ta tín ngưỡng hắn, chỉ cần tín ngưỡng hắn, hắn vô hình trung liền đeo lấy gông xiềng cho tu sĩ Thần Ma, lấy hắn vi tôn, cuộc đời này tu vi thực lực liền không cách nào vượt xa hắn. Ba trăm Tế Tự Đại Đạo này, các ngươi tốt nhất không nên luyện hóa, Thánh Thiên Đại Tôn bị người chưởng khống, nếu các ngươi luyện hóa đạo tắc của hắn, cũng

sẽ rơi vào người nọ nắm trong bàn tay.

Mọi người thấy hắn nói nghiêm trọng, rối rít gật đầu đồng ý.

Vạn dân Tế Tự, chính là thiệt người lợi mình chi đạo, mặc dù có thể có đại thành tựu, nhưng đứt người tiền trình, không phải là chính đạo.

Hơn nữa nếu tham lam những Thần Tôn đạo tắc này, luyện hóa ngược lại sẽ rơi vào ma chưởng người khác, không khỏi có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Giang Nam đem Tiên Đạo minh châu kia thu hồi, mọi người riêng phần mình tản mát Luyện Thiên đại trận, Giang Nam đem từng mặt trận kỳ thu hồi, đưa vào bên trong Thánh Tông, tạ ơn mọi người, đám người Mão Thiên Kỳ Chủ, Phong Hoa Kỳ Chủ rối rít cười nói:

- Chúng ta được giáo chủ chỗ tốt, há có thể không vì giáo chủ xuất lực? Kời khách khí không cần nói.

- Tấm Linh Hải này, liền lưu lại làm một chỗ bảo địa của thánh tông ta, đệ tử có tư chất cùng công lao, có thể tiến vào trong đó tìm hiểu tu hành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1461: Một Câu Thức Tỉnh Người Trong Mộng. (1)

Giang Nam nhìn về phía Linh Hải trước mặt kia, mới vừa rồi bọn họ chẳng qua là đem Tiên Đạo tích chứa trong Linh Hải đề luyện ra, cũng không luyện ra năng lượng trong đó, lúc này Linh Hải còn trôi nỗi vô số đóa năng lượng biến thành liên hoa, che kín cả biển rộng, số lượng đếm không xuể.

Giang Nam hai tay từng đạo ấn pháp phức tạp nhảy động, từng đạo đánh hướng hư không, chỉ thấy chu vi hơn nghìn dặm hư không dần dần bị hắn luyện hóa, luyện làm một thể, sau một lúc lâu, hắn lấy tay một trảo, đem hơn nghìn dặm hư không này nắm lên, tính cả Linh Hải cùng nhau lấy ra.

Đỉnh đầu hắn thần quang bốc hơi, cùng phiến hư không này giao hòa, qua một lúc lâu, Linh Hải dần dần nhỏ đi, ngưng lại thành gần mẫu, lại có vô số tài liệu từ trong Tử Phủ hắn bay ra, thần hỏa thần thủy rèn luyện, dần dần chế tạo thành một tòa Thần Điện, xanh vàng rực rỡ.

Giang Nam đem Linh Hải hư không này nhét vào trong thần điện, bày hơn mười đạo Thần Cấm, trên có khắc ba chữ Linh Hải Điện, ngay sau đó đem tòa Linh Hải Điện này nhập trên đỉnh thánh tông, cùng cả tòa thánh tông đại trận tương liên. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Cả thánh tông mấy chục vạn Thần Sơn tạo thành một tòa đại trận mênh mông như khói, chính là một tòa trận pháp bảo vệ, cho dù là Thần Chủ cường đại cũng khó công phá, Linh Hải Điện để ở trong thánh tông đại trận, chỉ cần không phải Thần Tôn xuất thủ, đều không thể cướp đi tòa Thần Điện này.

Hắn nhận được hai sợi máu Ma Tiên, hôm nay luyện hóa một luồng, còn dư lại một luồng, bất quá một luồng máu Ma Tiên này Giang Nam cũng không có ý định hiện tại liền vận dụng, mà là tạm gác lại để đề cao tu vi

pháp lực.

- Hiên Vi ở trong Bỉ Ngạn thế giới còn chưa trở về, nhìn dáng dấp Bỉ Ngạn Nữ Đế tính toán dốc lòng đào tạo nàng, trong Bỉ Ngạn thế giới thời gian trôi qua theo Nữ Đế tâm ý, nàng tất nhiên có thể thu hoạch thật lớn.

Trong lòng hắn cũng không khỏi thay Thi Hiên Vi có chút vui mừng, thầm nghĩ:

- Đây là cơ duyên của Hiên Vi, đợi thời điểm nàng trở về, tu vi cảnh giới cũng muốn vượt qua ta. Đáng tiếc, địa phương tương tự Bỉ Ngạn thế giới kia thế gian này thật sự quá ít, ta hiện tại thiếu nhất chính là thời gian, nếu trong phần thưởng của Đạo Vương, có thể tiến vào nơi thay đổi thời gian trôi qua, cho ta trăm năm thời gian, ta là có thể luyện thành ngàn vạn Đại Đạo đạo tắc, tu thành Chân Thần, bước qua lạch trời này!

Cuộc chiến đoạt tiên phù đến nay, đã sắp qua ba tháng, Giang Nam cùng chư vị lão hữu nói chuyện chốc lát, nâng cốc nói vui mừng, ngay sau đó rời Đô Thiên Thần Giới, chạy tới Đạo Vương Đại Thế Giới.

- Ta cho thánh tông đệ tử cùng Đô Thiên đạo hữu, chẳng qua là tiểu Tiên duyên, mà Đạo Vương nơi đó mới thật sự là Đại Tiên duyên! Không biết, Đạo Vương rốt cuộc sẽ cho ta phần thưởng hình dáng ra sao?

Hắn lòng mang ước mơ, một đường chạy tới Đạo Vương Đại Thế Giới, trên đường cũng gặp phải Thần Tôn đánh lén, bất quá Giang Nam tế lên Thần Vương Kỳ, liền dung nhập vào trong hư không viễn độn bay đi, căn bản không để cho đối thủ cơ hội vây khốn, hữu kinh vô hiểm đi tới Đạo Vương Đại Thế Giới, tiến vào Bát Cảnh Vân Tiêu Điện.

Lúc này trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện đã đến không ít Thần Tôn Thần Chủ, trong đó không ít là người quen của Giang Nam, Giang Nam tiến lên làm lễ ra mắt, mọi người không dám chậm trễ, rối rít hoàn lễ.

- Giang tiểu hữu ba tháng này tăng tiến không phải chuyện đùa a!

Thần Đô Thượng Tôn ánh mắt đanh đá chua ngoa, một cái liền nhìn ra tu vi pháp lực của Giang Nam đại tăng, hơn xa tháng ba trước, không khỏi động dung nói:

- Xem ra tiểu hữu trong khoảng thời gian này lại có gặp gỡ phi phàm, lại nhất cổ tác khí luyện thành nhiều đạo tắc như thế, làm người ta sợ hãi than!

- May mắn, may mắn.

Giang Nam cười nói:

- Nhờ một vị tiền bối trông nom ta, ban cho ta một đạo cơ duyên, lúc này mới có thể có chút thành tựu.

Thần Đô Thượng Tôn cười nói:

- Ngươi vị tiền bối kia nhất định đối với ngươi ái hộ có thừa, lúc này mới hạ huyết bổn đào tạo ngươi như thế, ngươi có thể có thành tựu này, hắn nhất định cũng rất vui mừng.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ:

- Nếu Thánh Phật biết Hồng Liên Nghiệp Hỏa không có luyện chết ta, hơn phân nửa sẽ tức hộc máu.

- Tiểu hữu đạo tắc đã nhiều như thế, làm sao chưa tu luyện tới Chân Thần cảnh giới?

Thần Đô Thượng Tôn hiếu kỳ nói:

- Ta xem đạo tắc của ngươi, đã đạt hơn năm sáu ngàn đạo, kinh khủng như thế, sau khi thành tựu Chân Thần tất nhiên là tồn tại rất giỏi, cho dù là Thần Chủ cũng chưa chắc là đối thủ của ngươi. Ngươi đã tích lũy đến loại trình độ này, sao không đánh sâu vào Chân Thần cảnh giới?

Hắn thấy là bản thể Giang Nam, bản thể Giang Nam có hơn sáu ngàn đạo Đại Đạo đạo tắc, vì vậy Thần Đô Thượng Tôn cũng không có nói sai.

Bất quá nếu cộng thêm Giang Nam hai đại chân thân cùng mười lăm hóa thân, đạo tắc của hắn liền đạt hơn ba vạn, chỉ sợ sẽ để cho Thần Đô Thượng Tôn càng thêm giật mình.

Giang Nam cười nói:

- Hồi thượng tôn, ta còn có một chút đạo tắc chưa luyện thành, cho nên còn phải đợi một thời gian mới có thể đột phá.

- Còn có một chút đạo tắc chưa luyện thành?

Thần Đô Thượng Tôn khẽ cau mày, chần chờ một chút mới nghiêm mặt nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, có câu không biết có nên nói hay không. Lão hủ cùng ngươi coi như là có chút giao tình, bất quá không phải là quá sâu, cho nên có chút chần chờ.

- Thượng tôn cứ nói đừng ngại.

Thần Đô Thượng Tôn dừng một chút, trầm giọng nói:

- Ngươi luyện Đại Đạo đạo tắc, thật sự nhiều lắm, cố nhiên đạo tắc càng nhiều pháp lực liền càng sâu, nhưng đạo tắc quá nhiều, ngược lại sẽ hạn chế sự thành tựu của ngươi. Hôm nay, ngươi đã luyện tựu năm sáu ngàn đạo Đại Đạo đạo tắc, nhưng vẫn không thể tấn thăng làm Chân Thần, tấn chức Chân Thần vẫn là chuyện nhỏ, tương lai tấn thăng làm Thần Chủ, ngươi muốn luyện đạo tắc, sẽ nhiều ra gấp mười lần, tốn hao thời gian chỉ sợ cũng muốn nhiều ra gấp mười lần? Ngươi tấn thăng làm Thần Tôn, sẽ lại tốn hao gấp mười lần thời gian, đến Thần Quân, lại nhiều ra gấp mười lần thời gian!

Trong lòng Giang Nam chấn động, trong đầu ầm ầm, chỉ nghe Thần Đô Thượng Tôn tiếp tục nói:

- Cho dù ngươi có thể ngày đêm không ngừng tu luyện, không ngừng

ngưng tụ Đại Đạo đạo tắc, tăng lên đạo tắc, thời thời khắc khắc đều có được vô cùng lĩnh ngộ, ngươi muốn tốn hao thời gian, chỉ sợ cũng tốn hao mấy chục vạn năm thậm chí trăm vạn năm!

Thậm chí, vượt ra khỏi thọ nguyên của ngươi, thọ nguyên ngươi hao hết cũng chưa hẳn có thể tu thành Thần Quân!

Người trong cuộc giả vờ không biết, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, Giang Nam vốn nghĩ chẳng qua là như thế nào tìm được bảo địa thay đổi thời gian trôi qua đề cao mình, khiến cho mình thành tựu Chân Thần.

Mà bây giờ Thần Đô Thượng Tôn nói chuyện, một lời thức tỉnh hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1462: Một Câu Thức Tỉnh Người Trong Mộng. (2)

- Nếu ta không có nghiệp hỏa đúc Kim Thân trận cơ duyên này, hoàn toàn tu thành Chân Thần, cần ngàn năm thời gian, như vậy tu thành Thần Chủ, liền thấp nhất cần thời gian vạn năm, tu thành Thần Tôn chính là mười vạn năm, mà tu thành Thần Quân chính là muốn trăm vạn năm mới có thể làm được. Trăm vạn năm, vượt qua giới hạn thọ nguyên của Thần Quân...

Giang Nam lạnh thấm mồ hôi, trăm vạn năm thời gian này, vẫn là muốn hắn không ngừng lĩnh ngộ không ngừng tu luyện mới có thể làm cho hắn đột phá thành tựu Thần Quân, mà Thần Quân cũng không có thể có trăm vạn năm thọ nguyên!

Có thể nghĩ, nếu như hắn muốn tu luyện như trước, tất nhiên sẽ chết già ở trên đường tu luyện, vô duyên cảnh giới cao hơn!

Cho dù hắn tìm được Tiên Cảnh có thể thay đổi tốc độ thời gian trôi qua, cũng chạy không thoát thọ nguyên hao hết, tất nhiên sẽ chết già ở Thần Tôn cảnh giới!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi luyện nhiều Đại Đạo đạo tắc như vậy, thành tựu văn hoa, vượt xa cùng thế hệ, cố nhiên đáng giá kiêu ngạo.

Thần Đô Thượng Tôn không nhanh không chậm nói:

- Bất quá ngươi đã đi vào lạc lối, tiếp tục tu luyện như vậy, tất nhiên sẽ trì hoãn tiền đồ của mình. Lấy ý kiến của lão hủ, ngươi cần dứt bỏ, dứt bỏ một phần Đại Đạo đạo tắc, dứt bỏ lĩnh ngộ của mình, mặc dù thực lực có rớt xuống, nhưng sau này thành tựu không bị hạn chế. Lão hủ lời tâm huyết, kính xin giáo chủ tự định giá.

- Thượng tôn đích xác là lời tâm huyết!

Giang Nam thi lễ nói:

- Tử Xuyên thụ giáo, đa tạ thượng tôn!

Thần Đô Thượng Tôn vội vàng dìu hắn lên, cười nói:

- Không cần đa lễ, ngươi cùng Phong Trần là quá mạng giao tình, ta và ngươi trong lúc đó không cần khách khí.

Giang Nam cố ý lạy nói:

- Thượng tôn thức tỉnh ta, tránh cho ta ngộ nhập lạc lối, cùng ta có tái tạo chi dạ, há có thể không tạ ơn?

Tâm thần của hắn dần dần khôi phục thanh minh, bắt đầu suy tư con đường sau này nên đi về phía trước như thế nào, Thần Đô Thượng Tôn đúng là đối với hắn có tái tạo chi dạ, chính là mấy câu nói, liền để cho hắn tỉnh ngủ, nếu không sau này Giang Nam làm từng bước tu luyện, sớm muộn hối hận thì đã muộn.

- Lấy hay bỏ như thế nào cũng là một vấn đề, Đại Đạo đạo tắc của ta nhiều như thế, sở đọc lướt qua công pháp phức tạp như thế, rất khó dứt bỏ, nếu như bỏ nhiều Thần Tôn, Thần Quân cấp công pháp, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta thế tất sẽ không toàn diện, tu vi thực lực không chỉ có rơi xuống một chút đơn giản như vậy...

Giang Nam đang đau khổ suy tư, đột nhiên Hạo Thiên Thượng Tôn bước đi vào Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, mặt đen lên, nổi giận đùng đùng, một bức xem ai cũng không thoải mái. Mà Hạo Thiếu Quân ở sau lưng hắn, cũng là một bức khổ đại thù sâu, phảng phất xem ai đều giống như đạo tặc.

- Hạo Thiên Thượng Tôn cùng Hạo đạo hữu đây là tại sao?

Giang Nam buồn bực, Lộ Phong Trần ở một bên thấp giọng cười nói:

- Giáo chủ, chỉ sợ ngươi còn không biết Hạo Thiên Thánh Tông xảy ra

một vụ trộm án. Ta nghe nói Hạo Thiên Thượng Tôn cùng vị Hạo đạo hữu kia nhận được hai sợi máu Ma Tiên, liền lập tức trở về Hạo Thiên Thánh Tông, thầy trò hai người lấy ra một luồng máu Ma Tiên luyện hóa, tính toán đạt được chỗ tốt của máu Ma Tiên, mà một luồng máu Ma Tiên thì bị bọn họ để trong bảo khố của Hạo Thiên Thánh Tông, nặng nề phong cấm, trọng binh canh gác. Này vốn là chuyện tình vạn vô nhất thất, không ngờ...

Hắn sắc mặt cổ quái nói:

- Sợi máu Ma Tiên kia vẫn mất trộm.

- Trọng binh canh gác, phong cấm nặng nề, làm sao còn có thể mất trộm?

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Hạo Thiên Thánh Tông chính là Hạo Thiên Đế khai sáng tông môn, thực lực hẳn là ở trong mười phái coi như là đứng đầu a? Phong cấm này không phải chuyện đùa, người nào có thể xông vào?

Lộ Phong Trần còn chưa trả lời, Linh Tuyết Thần Chủ cất bước đi tới, nhẹ giọng cười nói:

- Này cũng không rõ ràng, nghe nói có hai người xông vào Hạo Thiên Thánh Tông, một người trong đó vừa ra tay phóng ngã tất cả trọng binh, trong đó thậm chí còn có một Hạo Thiên Thánh Tông Thần Tôn, mà tên còn lại thì trực tiếp mở ra phong cấm nặng nề, một đường xông vào cướp đi máu Ma Tiên, về phần hai người này rốt cuộc là ai, thì không người thấy rõ.

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương như một trận khói xanh xuất hiện ở bên cạnh bọn họ, nói nhỏ:

- Nghe nói Hạo Thiên Thượng Tôn giận đến mũi trâu ngất trời, tự mình tiêu hao pháp lực, dùng Hạo Thiên Kính hồi tưởng thời gian, rốt cục thấy thân ảnh hai người, bất quá hắn chỉ thấy một ánh mắt, ánh mắt to đến đáng sợ, còn có một đạo ngũ sắc quang, những thứ khác cũng không có thấy.

Mấy người đang nói, Thiên Nhãn Thần Tôn cùng Tố Thần Hầu dắt tay nhau đi vào Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, so sánh với Hạo Thiên Thượng Tôn cùng Hạo Thiếu Quân, hai người này là vinh quang đầy mặt, rất là hỉ khí. Bất quá hai người thấy Hạo Thiên Thượng Tôn cùng Hạo Thiếu Quân, liền lập tức tách ra, không có đứng chung một chỗ.

- Mắt to cùng ngũ sắc quang?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, nhìn về phía Thiên Nhãn Thần Tôn cùng Tố Thần Hầu, thầm nghĩ:

- Không phải là hai cái hàng này chứ? Thiên Nhãn Thần Tôn Thiên Nhãn luyện đến xuất thần nhập hóa, mà Tố Thần Hầu ở Ngũ Hành Chi Đạo thành tựu còn trên ta, hơn phân nửa là Thiên Nhãn Thần Tôn đã sớm mượn Lăng Kính Đốc Thiên Nghi đem chút ít phong cấm của Hạo Thiên Thánh Tông suy nghĩ thấu triệt, hắn phá trừ phong cấm, mà Tố Thần Hầu đánh những thứ trông chừng kia... Đúng là có khả năng này, bất quá hai người bọn hắn quả quyết sẽ không thừa nhận.

Hắn không lòng dạ nào đi thức tỉnh Hạo Thiên Thượng Tôn cùng Hạo Thiếu Quân, một là thức tỉnh hai người sẽ đắc tội Tố Thần Hầu cùng Thiên Nhãn Thần Tôn, cái được không bù đắp đủ cái mất, ngược lại sẽ không duyên cớ đắc tội hai cường giả.

Hai là Hạo Thiên Thượng Tôn ám hạ độc thủ, dùng Ngũ Sắc Thạch đánh Giang Nam mười hai hóa thân, này mới khiến Hạo Thiếu Quân đoạt được sợi máu Ma Tiên thứ hai, Giang Nam đối với Thần Tôn này có chút khó chịu.

Cũng không lâu lắm, từng tôn Thần Tôn Thần Chủ đã đến đông đủ, Trường Nhạc công tử, Vị Ương công tử cùng Quang Vũ Thần Triều nhiều Thần Tôn chiến tướng tất cả cũng trình diện.

Chỉ thấy Thái Hoàng Lão Tổ xuất hiện ở Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, triển khai một quyển kim sách nói:

- Đoạt tiên phù chi dịch, luận công ban thưởng, phong thưởng như sau: Thần Đô Thượng Tôn, Hạo Thiên Thượng Tôn, Kiến Vũ Thần Tôn, Thiên Nhãn Thần Tôn, cực khổ mệt nhọc, lực kháng cường địch, ban thưởng Tiên dịch ba nghìn giọt, Tiên Đạo ký hiệu một quả, đi Ứng Long Thần Đình, Ứng Long lão tổ tự mình vì bốn vị Thần Tôn tụng pháp bảy ngày, sau đó bốn vị tiến vào Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện nửa năm.

Đám người Thần Đô Thượng Tôn lộ ra vẻ kích động, Tiên dịch chính là tiên khí biến thành, chất lượng so sánh với tiên khí cao hơn, đừng nói Tiên dịch, chỉ là tiên khí cũng là hãn hữu!

Có ba nghìn giọt tiên khí này, bọn họ liền có tiền vốn đánh sâu vào Thần Quân cảnh giới!

Chương 1463: Ta Chỉ Dạy Đế Hoàng. (1)

Không chỉ có như thế, Bổ Thiên thần nhân còn ban thưởng Tiên Đạo ký hiệu, hẳn là từ trong tiên phù đề luyện ra Tiên Đạo ký hiệu, Tiên Đạo ký hiệu tích chứa Tiên Đạo, quý trọng vô cùng, thường xuyên lắng nghe tiên âm trong Tiên Đạo ký hiệu, có trợ giúp bọn họ ngộ Đạo!

Huống chi, còn có Ứng Long lão tổ Bổ Thiên thần nhân vì bọn họ tự mình tụng pháp truyền đạo, quả thực chính là giúp bọn họ tăng lên tới Thần Quân cảnh giới!

Mà Cực Nhạc Đại Thế Giới lại là Phật Môn thánh địa trong Thánh Địa, tiến vào nơi đó tu luyện, làm ít công to!

Thái Hoàng lấy ra Tiên dịch, Tiên Đạo ký hiệu phân cho bốn vị Thần Tôn nói:

- Bốn vị đạo huynh qua bên kia, tự nhiên có kim kiều đến đây đón bốn vị đạo hữu đi nghe giảng.

Bốn vị Thần Tôn cảm ơn.

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn:

- Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện nửa năm? Chẳng lẽ là tòa Tiên Đỉnh toái phiến thế giới trong Cực Nhạc Đại Thế Giới? Đó là không gian kỳ lạ có thể thay đổi tốc độ chảy thời gian...

Thái Hoàng Lão Tổ tiếp tục xem nói:

- Tố Thần Hầu, Thánh Thiên Đại Tôn, Trì Pháp Thiên Vương, Thất Thánh Vương, Hoang Thần, năm vị chém cường địch, cường tráng uy nghiêm vạn giới ta, càng vất vả công lao càng lớn, ban thưởng Tiên dịch năm ngàn, Tiên

Đạo ký hiệu một quả, đi tạo hóa Thần Đình, Tạo Hóa Lão Tổ vì năm vị Thần Tôn tụng pháp mười ngày, sau đó bốn vị đi Ứng Long Đại Thế Giới tu luyện nửa năm, lại đi Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện nửa năm.

Năm Thần Tôn tiến lên, riêng phần mình lấy Tiên dịch tiên phù, bọn họ chém giết cường địch so sánh với bốn người phía trước nhiều, công lao cũng càng lớn hơn một chút, phong thưởng vì vậy nhiều hơn một chút.

Ánh mắt Lộ Phong Trần sáng lên, cười nói:

- Giáo chủ, nhất dịch này trừ Đông Cực Thần Quân, liền là ngươi công lao lớn nhất, nhất định sẽ nhận được một khoản phong thưởng phong hậu!

Giang Nam đè đích kích động trong lòng, cười nói:

- Chỉ hy vọng như thế.

Đối với lần phong thưởng này, Giang Nam cũng là cực kỳ mong đợi, nhất là ở Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện nửa năm, tu luyện như thế khẳng định không phải là tu luyện bình thường, mà là Cực Nhạc lão tổ bí cảnh, nếu không Bổ Thiên thần nhân sẽ không trịnh trọng như thế!

Bổ Thiên thần nhân cũng biết hạo kiếp để cho chư thiên vạn giới thời gian không nhiều lắm, thời gian ngắn ngủi như vậy như thế nào mới có thể nuôi dưỡng được tồn tại mạnh mẽ, vậy thì chỉ có dựa vào Tiên Đỉnh toái phiến tới kéo dài thời gian.

Mới vừa rồi chín Thần Tôn kia cũng đạt được ban thưởng tiến vào Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện nửa năm, nhất định là để cho bọn họ tiến vào Tiên Đỉnh toái phiến thế giới, đem nửa năm thời gian này kéo dài, để cho bọn họ tu thành Thần Quân!

Mà Ứng Long Đại Thế Giới tu luyện nửa năm ban thưởng, chỉ sợ cũng là không như bình thường, trong đó khẳng định cũng có gặp gỡ cực kỳ phong hậu, không giống tầm thường!

Thái Hoàng triển khai kim sách, từng cái từng cái tên người đọc đi, Phụ Triều Pháp Vương cùng Đế Thiên Pháp Vương phong thưởng không thế nào cao, chỉ có một ngàn Tiên dịch cùng một Tiên Đạo ký hiệu, không còn những ban thưởng khác, cũng không có cơ hội tiến vào Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện.

Này chỉ sợ là bởi vì hai người không có công lao gì, cuối cùng tham chiến là vì cứu người mình, hơn nữa hai người bọn họ là Thần Quân, cho dù Bổ Thiên thần nhân có thiên đại cơ duyên, cũng không có thể đưa bọn họ tăng lên tới Thần Đế cảnh giới.

Sau khi phong thưởng Thần Tôn, chính là Thần Chủ, mọi người lập tức phát hiện, Thần Chủ phong thưởng so sánh với Thần Tôn còn nhiều hơn, mặc dù số lượng Tiên dịch không bằng Thần Tôn, nhưng nhiều hơn rất nhiều Bổ Thiên thần nhân bí cảnh, phong tàng, thậm chí còn có quyền lực tiến vào bảo khố lựa chọn một Thần Tôn chi bảo!

Hơn nữa, trừ Bổ Thiên thần nhân tự mình tụng pháp ra, mỗi người đều có ban thưởng tiến vào Cực Nhạc Đại Thế Giới tu luyện nửa năm!

Trừ Ứng Long lão tổ, Tạo Hóa Lão Tổ ra, còn có những lão tổ khác cũng vì người có công tụng pháp truyền đạo, thời gian có dài có ngắn, có người nhận được Thiên Đao lão tổ tụng pháp, cũng có người nhận được Thiên Ý Lão Tổ tụng pháp, người chém giết cường địch nhiều, cướp lấy tiên phù nhiều, nhận được cơ hội lắng nghe Huyền Hoàng Lão Tổ cùng Đạo Vương tụng pháp, vô cùng khó được!

Nhưng mà làm cho người ta cảm giác tò mò chính là, tất cả mọi người không có được cơ hội Càn Khôn Lão Tổ cùng Hồ Thiên Lão Tổ tụng pháp.

Mà Giang Nam lại biết, Càn Khôn Lão Tổ lười nhác, ngay cả tiên phù cũng không đi luyện hóa, mới sẽ không tụng pháp truyền đạo cho bọn hắn, bất quá về phần Hồ Thiên Lão Tổ vì sao không tự mình vì bọn họ tụng pháp truyền đạo, Giang Nam liền không biết.

Lộ Thần Hầu, Linh Tuyết, Bộ Chinh chúng trẻ tuổi Thần Chủ cũng được phong thưởng, cực kỳ phong hậu, từng cái từng cái vui sướng, Ngọc Dung Tiểu Quận Vương nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Ta hiện tại có chút ngạc nhiên Giang giáo chủ sẽ nhận được phong thưởng bực nào, nhất định cực kỳ kinh người, cho chúng ta cũng hâm mộ không dứt!

Những người khác rối rít gật đầu, Giang Nam công lao quá rõ ràng, thứ nhất chém giết cường địch, hơn nữa còn là chém giết Sâm La Ma Đế phân thân, đả kích danh vọng Ma Đế này, hơn nữa hắn là cái thứ nhất thu hoạch tiên phù!

Nhận được tiên phù, Giang Nam cũng không có chỉ lo mình, mà là đi trợ giúp người khác, chém liên tục địa ngục một hai chục vị Thần Chủ, cứu không ít cao thủ trẻ tuổi, mở rộng chiến quả, cứu cao thủ chư thiên vạn giới trong lúc nguy nan!

Hơn nữa, hắn còn cùng những cao thủ này tiêu diệt Sâm La Ma Đế Thần Chủ phân thân, lại chém giết một địa ngục Ma Tôn, công lao chiến quả bực này, cũng đáng giá phong thưởng thật lớn, vượt xa người khác!

Rốt cục, trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện người chưa được phong thưởng càng ngày càng ít, ngay cả Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử cũng lần lượt nhận được phong thưởng phong hậu, sau một lúc lâu, trong điện chỉ còn lại có Hạo Thiếu Quân cùng Giang Nam hai người không có được phong thưởng.

Hạo Thiếu Quân không nhận được Bổ Thiên thần nhân mời, chẳng qua là theo Hạo Thiên Thượng Tôn cùng nhau đi đoạt tiên phù, thấy từng trải, bất quá ngay sau đó Thái Hoàng đọc đến tên Hạo Thiếu Quân, Hạo Thiếu Quân lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn nhận được phong thưởng, bởi vì hắn chưởng khống Hạo Thiên Đế Chứng Đế Chi Bảo Hạo Thiên Kính, lập nhiều công lớn, phong thưởng cũng cực kỳ phong hậu.

- Rốt cục đến ta!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, nhìn về phía Thái Hoàng Lão Tổ, Thái Hoàng Lão Tổ đọc đến cuối cùng, sắc mặt hiện ra một tia kinh ngạc, phiên liễu kim sách, nhẹ kêu một tiếng, tiếp tục đọc nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ có công với Chư Thiên xã tắc, công cao rung trời, tiếc rằng hung ác tàn bạo, tàn sát đồng đạo, trước mặt mọi người chém giết Tử Hư Thượng Nhân, tình hình ác liệt. Nể tình có công, ưu khuyết điểm triệt tiêu lẫn nhau, không thưởng không phạt.

Thái Hoàng đọc đến nơi đây, thu cuốn nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi có nghi vấn mà nói, kim sách này ngươi có thể tự mình đến nhìn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1464: Ta Chỉ Dạy Đế Hoàng. (2)

Giang Nam ngạc nhiên, trong lòng đột nhiên có một loại mất mác khổng lồ.

Kiến Vũ Thần Tôn đột nhiên cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Bổ Thiên thần nhân quả nhiên công bình công chính, Thiên Đạo chí công, có công có thưởng, có sai có phạt. Mình làm bậy, chẳng trách người khác!

Thánh Thiên Đại Tôn cười tủm tỉm nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ không cần thương tâm, muốn trách cũng chỉ trách lòng dạ ngươi quá mức độc ác, ta tự mình ngăn trở ngươi, tận tình khuyên bảo ngươi bỏ qua cho Tử Hư Thượng Nhân, nhưng ngươi ngay cả ta cũng dám đánh, ngay trước mặt ta giết Tử Hư Thượng Nhân. Phải biết làm người không thể quá mức, hôm nay gặp trời phạt đi? Không nhìn thầy chùa thì xem mặt phật, giáo chủ, ngươi không nể mặt mũi của ta, chẳng lẽ liền không nghĩ mặt mũi Thánh Phật? Chẳng lẽ liền không có nghĩ tới sư tôn Thánh Phật, Cực Nhạc lão tổ?

- Đây thật là trời phạt.

Trường Nhạc công tử mỉm cười nói:

- Giáo chủ, Bổ Thiên thần nhân chưởng khống Thiên Đạo chí bảo, đại biểu Thiên Đạo, thần nhân vô tư, mặc dù Bổn vương đối với ngươi có chút đồng tình, nhưng cũng không khỏi không than thở thần nhân cử động lần này vô tư công chính.

Giang Nam mặc nhiên không nói, nếu như nói không có một điểm oán niệm đó là giả, Bổ Thiên thần nhân đối với hắn như vậy, trong lòng hắn thật

có chút không phục. Tử Hư Thượng Nhân muốn giết hắn, chẳng lẽ còn không cho hắn phản kháng sao? Bất quá mặc dù không phục, kia lại có thể thế nào?

Hắn cũng không thể đi Bổ Thiên thần nhân nơi đó lý luận, mặc dù lý luận, sau khi nói xong, cũng không cách nào làm cho Bổ Thiên thần nhân thay đổi tâm tư.

Sắc mặt Lộ Phong Trần trầm xuống, tiến lên phía trước nói:

- Thái Hoàng đạo hữu, kim sách này có thể cho ta nhìn xem hay không? Ta biết ngươi cùng Huyền Thiên Giáo Chủ năm xưa từng có qua ân oán, chẳng lẽ kim sách này bị ngươi động tay chân?

Thần Đô Thượng Tôn ho khan một tiếng, tránh cho Lộ Phong Trần đắc tội Thái Hoàng, hướng Thái Hoàng nói:

- Đạo hữu, Phong Trần cũng không phải là ý tứ này, chẳng qua là Huyền Thiên Giáo Chủ công lao quá lớn, còn thắng lão phu, phải thận trọng một chút.

Thái Hoàng Lão Tổ khẽ mỉm cười, đem kim sách giao cho phụ tử hai người, Thần Đô Thượng Tôn cùng Lộ Phong Trần tinh tế đánh giá kim sách, chỉ thấy văn tự trên kim sách này là thần thức lạc ấn mà thành, Bổ Thiên thần nhân thần thức lạc ấn là mạnh mẽ bực nào? Thái Hoàng bất quá là Chân Thần cảnh giới, mặc dù hắn muốn sửa đổi cũng đổi không được.

Thần Đô Thượng Tôn cau mày, đem kim sách đưa đến trước mặt Giang Nam nói:

- Tiểu hữu, một mình ngươi xem một chút?

- Không cần.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, cũng không thèm nhìn tới kim sách một cái, trầm giọng nói:

- Ta cùng với Thái Hoàng mặc dù có thù cũ, nhưng hắn còn không đến mức vì chuyện này mà sửa kim sách. Hơn nữa, nếu như hắn sửa kim sách, Bổ Thiên thần nhân há có thể không biết?

Thái Hoàng mỉm cười nói:

- Giáo chủ nói không sai.

- Chư vị đạo hữu, tạm biệt!

Giang Nam hướng mọi người chắp tay, xoay người đi ra Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, Lộ Phong Trần há miệng, lại không biết nên giữ lại hắn như thế nào. Linh Tuyết Thần Chủ lắc đầu, thở dài nói:

- Lần này Bổ Thiên thần nhân đối với Huyền Thiên Giáo Chủ, có chút quá mức, dù sao công lao của Huyền Thiên Giáo Chủ, còn hơn tội giết Tử Hư Thượng Nhân. Hơn nữa Tử Hư Thượng Nhân rõ ràng là gieo gió gặt bão...

Ngọc Dung Tiểu Quận Vương cười nói:

- Tỷ tỷ, chẳng lẽ ngươi không có nghĩ qua sư tôn của Tử Hư Thượng Nhân là người nào? Sư tôn của sư tôn hắn là người nào? Huyền Thiên Giáo Chủ giết đồ tôn của Cực Nhạc lão tổ, những Bổ Thiên thần nhân khác không nhìn thầy chùa thì xem mặt phật, dù thế nào cũng phải xem Cực Nhạc lão phật một chút, sao lại thưởng cho người giết đồ tôn của Cực Nhạc lão phật?

- Chư thiên vạn giới hạo kiếp đã sinh, bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát, sao có thể bởi vì chút ít chuyện này mà chôn vùi tiền trình một người có chí?

Thần Đô Thượng Tôn mở miệng, từ từ nói:

- Cử động lần này của Bổ Thiên thần nhân không ổn, nếu Huyền Thiên Giáo Chủ được cơ duyên này, rất có thể sẽ ở trong hạo kiếp lập công lớn. Đợi nhìn thấy thần nhân, ta tự mình cầu tình.

Bất quá Thần Đô Thượng Tôn cũng biết, Bổ Thiên thần nhân kế hoạch đã định, liền tuyệt không có khả năng sửa đổi, hắn đi cầu tình, cũng sẽ không khiến Bổ Thiên thần nhân sửa đổi ý nghĩ, chẳng qua là tẫn ý mà thôi.

Chốc lát thời gian sau, từng đạo thần quang từ sáu tòa Thần Đình khác lan tràn đi ra ngoài, riêng phần mình phô đến trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, giống như từng đạo kim quang Đại Đạo, mà ở trong sáu tòa Thần đình kia, vô cùng thần quang giống như lửa khói bay lên, trong đó khoanh chân ngồi một Bổ Thiên thần nhân, bắt đầu tụng pháp truyền đạo.

Mọi người được phong thưởng vội vàng đặt chân ở phía trên kim quang Đại Đạo, riêng phần mình bay đi, mà bầu trời Đạo Vương Thần Đình, Đạo Vương đã tụng pháp truyền đạo, chỉ có mấy người lưu lại.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã đi ra Đạo Vương Thần Đình, quay đầu nhìn lại, trong lòng thầm than một tiếng, bước chậm đi thẳng về phía trước.

- Đạo Vương thật bạc tình, lại không giúp ta tranh thủ xuống... Một là tới, không thể tay không mà về, linh điền ven đường của Đạo Vương chứa nhiều linh dược, không bằng thuận tay trộm đi vài cọng linh dược, nói không chừng còn có thể đụng phải các chủng bảo vật như Tiên trân, vậy thì phát tài...

Giang Nam cất bước mà đi, không để ý tới những đạo âm mơ hồ truyền đến kia, những đạo âm này nghe không đúng cắt, chỉ có tự mình đến trước mặt những Bổ Thiên thần nhân này ngồi xuống mới có thể lắng nghe Đại Đạo.

- Thương tâm sao?

Một thanh âm tang thương mà nhu hòa đột nhiên truyền vào trong tai Giang Nam, Giang Nam vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị lão giả tóc trắng xoá tinh thần chấn hưng đứng ở bên đường, bên cạnh đi theo một đồng tử, sau lưng đồng tử có một cái hồ lô lớn cao đến một người.

- Cảm thấy bất công sao?

Lão giả tóc trắng mà có chút cao gầy kia ha hả cười nói:

- Nếu đổi lại là ta, cũng cảm thấy bất công, cảm thấy biệt khuất, hận không thể ngửa mặt lên trời kêu to hai tiếng, phát tiết buồn khổ.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Thật có chút buồn khổ, bất quá phương pháp phát tiết của ta cùng tiền bối bất đồng.

- Nga, ngươi tính toán làm sao phát tiết?

Lão giả tóc trắng kia tới hăng hái, cười hỏi.

Giang Nam cười nói:

- Ta tính toán trộm vài cọng linh dược Đạo Vương trồng, làm thành tổn thất của ta.

- Không phóng khoáng, mới trộm vài cọng linh dược.

Lão giả tóc trắng kia lắc đầu, nhìn về phía đồng tử bên cạnh, cười nói:

- Linh Đạo Tử, ngươi có phải cũng cảm thấy hắn không phóng khoáng hay không?

Đồng tử đeo hồ lô lớn kia co lại đầu, thấp giọng nói:

- Lão gia, đó là Đạo Vương a, trộm đồ của Đạo Vương, ta cảm thấy không phải là không phóng khoáng, mà là to gan lớn mật...

- Điều này cũng đúng.

Lão giả tóc trắng kia thuận thuận râu mép, cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1465: Quyền Đánh Hồ Thiên, Chân Đá Linh Đạo. (1)

- Đạo Vương là 5000 vạn năm đệ nhất Đế, trộm đồ đạc của hắn, đúng là lá gan phải khá lớn mới được. Tiểu đạo hữu, ngươi cũng không cần trộm linh dược Đạo Vương gieo xuống, đi theo ta, Đạo Vương không cho ngươi phần thưởng, ta cho ngươi.

Trong lòng Giang Nam mơ hồ có suy đoán, chẳng qua là không dám khẳng định, đi theo phía sau lão giả tóc trắng kia, nghi ngờ nói:

- Xin hỏi tiền bối có phải...

- Ta trong lồng ngực kiến thức, cùng những lão gia hỏa kia không giống nhau, kiến thức của ta là Đế Hoàng chi đạo, bất quá ta không thích hợp làm một Đế Hoàng, mà chỉ có thể dạy Đế Hoàng.

Lão giả tóc trắng kia nháy mắt mấy cái, ha hả cười nói:

- 5000 vạn năm đệ nhất Đế là đại đệ tử của ta, ngươi nói ta là ai?

Hồ Thiên đại thế giới Hồ Thiên lão tổ!

Chỉ có đế sư Hồ Thiên, mới có khí phách cùng lực lượng đủ lớn, dám nói mình là sư tôn của năm ngàn vạn năm đệ nhất đế, chuyên tài bồi Thần Đế của Chư Thiên vạn giới!

Giang Nam nguyên bản đã có suy đoán, hiện tại càng thêm chứng thực cái suy đoán này.

Bổ Thiên Thần Nhân kia không giống như là Thần Nhân, phản phất giống như là một lão tiên sinh tư thục, chỉ kém trong tay không có một cây thước, xích đánh đệ tử.

Có ít người vui với tranh hùng thiên hạ, có ít người vui với kinh thương, có ít người hứng thú với quyền mưu, có ít người thì ưa thích quảng thu thiên hạ sắc đẹp, mà Hồ Thiên lão tổ này, thì là vui với làm lão sư, đối với bồi dưỡng đệ tử có thể trở thành Đế Hoàng rất có hứng thú, đối với mình trở thành Đế Hoàng thống trị Chư Thiên vạn giới, hắn không có hứng thú rồi.

Hồ Thiên lão tổ bước chân không nhanh không chậm, ly khai Đạo Vương Đại Thế Giới, hướng Hồ Thiên đại thế giới mà đi. Giang Nam đi theo hắn, Linh Đạo Tử lưng cõng hồ lô lớn đồng hành, đạo đồng này gầy yếu, lưng cõng hồ lô lớn như vậy lộ ra có chút cố hết sức.

Giang Nam không khỏi có chút đồng tình nói:

- Linh Đạo Tử sư huynh, cái hồ lô này rất nặng sao?

Đạo đồng kia thở hổn hển hai câu chửi thề nói:

- Là có chút nặng, lão gia muốn luyện hóa tiên phù, chính mình lại không chịu xuất lực, cho nên muốn ta đem cái hồ lô lớn này vác tới, hiện tại tiên phù đã luyện hóa được, không có chuyện rồi, lại muốn ta vác trở về. Sư huynh, nếu không ngươi giúp ta một lần, đem cái hồ lô này khiêng trở về?

Giang Nam gật đầu cười nói:

- Cái này là Thiên Đạo chí bảo? Ta đến thử xem.

Linh Đạo Tử đem hồ lô gỡ xuống, đặt ở trên lưng hắn, sắc mặt Giang Nam không khỏi một khổ, chỉ cảm thấy đạo đồng này phảng phất đem một cái Đại Thế Giới phóng ở trên lưng của mình, ép tới hắn xương cốt đùng đùng rung động.

- Sư huynh rõ ràng có thể vác được, xem ra ta có thể nghỉ ngơi một chút rồi.

Linh Đạo Tử cười nói.

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, gian nan hoạt động bước chân, cái hồ lô này so với hắn còn muốn cao hơn một đường, cõng lên rất là cố hết sức. Hồ Thiên lão tổ thấy vậy, ha ha cười nói:

- Thân thể luyện được không kém, có một khí lực tốt, sau này đánh nhau là hảo thủ.

Linh Đạo Tử gật đầu nói:

- Thời điểm ta vẫn là Thiên thần, liền không có khí lực như sư huynh.

Thân hình Giang Nam lay động, dần dần biến thành cự nhân vạn trượng, không ngờ cái hồ lô này cũng theo hắn cùng một chỗ biến lớn, vẫn là cao hơn hắn một đường, cõng lên như trước cố hết sức.

Thân thể của hắn càng ngày càng cao, cái hồ lô này cũng càng ngày càng cao, Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ phải hóa thành thân hình bình thường, từng bước một đi theo Hồ Thiên lão tổ hướng Hồ Thiên đại thế giới mà đi.

Đã qua hơn mười ngày, bọn hắn mới đi đến Hồ Thiên đại thế giới, Giang Nam mệt mỏi cơ bắp bủn rủn, động cũng không muốn động thoáng một phát, hận không thể nằm xuống ngáy o..o....

Hồi lâu đến nay, hắn cũng không có mệt nhọc qua như thế, thành tựu Thần linh đến nay, tuy đã trải qua từng tràng ác chiến, thậm chí ngay cả tình huống thân thể cũng bị đánh nát cũng xuất hiện qua, nhưng chưa bao giờ có một lần mệt nhọc giống như vậy, mệt mỏi đến hắn ngay cả động cũng không có lực lượng.

Hồ Thiên lão tổ đem hồ lô tế lên, phiêu phù ở trên không Hồ Thiên đại thế giới, cất bước lên núi, Giang Nam cắn răng đi theo, rất muốn đề nghị nghỉ chân một chút, bất quá xem bộ dạng của Hồ Thiên lão tổ, chắc chắn sẽ không dừng lại nghỉ ngơi.

Đợi đi vào trên núi, Giang Nam cuối cùng khôi phục một tia khí lực, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi ở của vị Bổ Thiên Thần Nhân này cực kỳ thanh

hàn, chỉ có vài linh điền, gieo dược liệu không biết tên, nhàn vân dã hạc ở chỗ này du đãng, cách đó không xa còn có mấy gian nhà tranh, hồn nhiên không giống như là chỗ ở lại của một Thần Nhân.

- Đạo Vương xây cho lão gia nhà ta một tòa thần đình vàng son lộng lẫy, bất quá lão gia ngại địa phương quá lớn, lại quạnh quẽ, cho nên không có dời đi qua ở.

Linh Đạo Tử chép miệng nói:

- Chính là chỗ đó.

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy một tòa thần đình mênh mông đứng vững ở giữa không trung, hằng hà Thần cung Thần Điện, điêu lương họa trục, mái cong thác chảy, cầu vồng khung sóng, lại có kim quang vạn đạo từ trong chút ít Thần cung thần điện này phát ra, vàng son lộng lẫy, thậm chí ngay cả Linh Vân cũng bị nhuộm thành màu vàng, Thần Quang chiếu rọi như ban ngày, sáng lạn cực kỳ.

Cái thần đình này quảng đại đến cực điểm, Hồ Thiên lão tổ không đi ở lại, bên trong ngược lại nuôi những đại yêu quái kia, chiếm núi làm vua, khiến cho các loại Thần Thánh Chi Địa kia chướng khí mù mịt, giữa kim quang xen lẫn yêu khí cuồn cuộn.

Trong đó còn dựng thẳng một mặt đại kỳ, cắm ở trên kỳ đài, lên lớp giảng bài mấy chữ "Quyền đánh Hồ Thiên lão bất tử, chân đá Linh Đạo tiểu thí hài", rất là ngang ngược càn rỡ, để cho Giang Nam thấy nghẹn họng nhìn trân trối, thất thanh nói:

- Ở đó là thần thánh phương nào? Khẩu khí như thế nào lớn như vậy?

- Là một con cua lớn cùng vài đầu đại yêu, vốn là rất an phận.

Linh Đạo Tử tức giận nói:

- Lão gia nhà ta tuy không đi vào trong đó ở, nhưng mà thường thường để

cho ta đi vào trong đó quét sạch, miễn cho hoang vu. Vài đầu đại yêu này thường xuyên đến chỗ lão gia nghe giảng, tu luyện một tí pháp thuật. Có một ngày, những yêu tinh này cảm thấy tu vi thực lực cường đại rồi, liền muốn chiếm lấy chỗ đó, lão gia nhà ta cùng bọn họ phân rõ phải trái, bị con cua lớn kia một quyền phóng ngược lại, ngay cả ta cũng bị đá một cước. Cho nên, những tên coi trời bằng vung chi đồ này mới dựng lên mặt đại kỳ này.

Giang Nam kinh ngạc, ngay cả Bổ Thiên Thần Nhân cùng Bổ Thiên Thần Nhân đạo đồng cũng dám đánh, những yêu tinh này ngược lại thật sự to gan lớn mật. Bất quá Hồ Thiên lão tổ cùng Linh Đạo Tử thật sự là tính tình tốt, bị vài đầu đại yêu khi dễ cũng không có ra tay.

Dùng thực lực của Bổ Thiên Thần Nhân, muốn tiêu diệt những yêu tinh này, thật sự rất đơn giản.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1466: Quyền Đánh Hồ Thiên, Chân Đá Linh Đạo. (2)

Linh Đạo Tử cười nói:

- Chỗ đó nguyên lai có một đầu tiểu hồ ly, về sau chạy ra ngoài, nghe nói gần chút ít năm cũng lăn lộn nổi danh rồi, tự xưng cái gì Đông Cực Thần Quân, rất là cao minh.

Giang Nam ngẩn ngơ, thất thanh nói:

- Đông Cực Thần Quân? Cái kia là tỷ tỷ ta!

- Chị của ngươi năm đó làm không ít chuyện khi dễ chúng ta.

Linh Đạo Tử sắc mặt phát đen, cả giận nói:

- Chị của ngươi hoàn toàn chính xác là người rất hiếu học, da mặt cũng dày nhất, sau khi chiếm được cung điện của lão gia còn mặt dày chạy tới nghe giảng. Nghe giảng cũng được rồi, mỗi lần đến đều mượn gió bẻ măng trộm đi một ít gì đó, chúng ta chủ tớ hai người vốn là nghèo rớt mồng tơi, không có tài sản gì, chị của ngươi mỗi lần tới chúng ta không phải thiếu đi nồi chén, là mất đèn dầu bồ đoàn gì đấy. Trộm đến hai ông cháu chúng ta nhà chỉ còn có bốn bức tường, có một lần lão gia nhà ta nhịn không được, nói với nàng đừng trộm, lại trộm hai người chúng ta liền ăn không khí rồi. Nàng lúc này mới thu liễm một ít... Đúng rồi, nàng hiện ở bên ngoài, còn trộm đồ sao?

Giang Nam há to mồm, nghẹn họng nhìn trân trối, sau nửa ngày nói không ra lời.

- Tỷ là từ tòa thần đình này đi ra, đã trở thành nhân vật đạt trình độ cao nhất của Chư Thiên vạn giới, bá chủ bên trong Thần Quân, như vậy những đại yêu tinh khác thực lực như thế nào?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ.

- Hồ ly kia là chị của ngươi, ngươi sẽ không cùng nàng đồng dạng ưa thích trộm đồ chứ?

Linh Đạo Tử cảnh giác nhìn hắn, một bức phòng bị chi sắc:

- Nhà của chúng ta đồ vật cũng không nhiều rồi...

Giang Nam xấu hổ, xóa đi mồ hôi lạnh, lúng ta lúng túng nói:

- Mỗi người đều có một đoạn hắc lịch sử, tỷ ta không trộm đồ nữa rồi, ta thuở nhỏ quen đọc sách thánh hiền, biết rõ lễ nghĩa liêm sỉ, há có thể lén lút? Có vi thánh đạo, sư huynh đừng nói như thế!

- Tại đây không có chỗ ở cho ngươi.

Hồ Thiên lão tổ đi vào kho củi, mang theo một cái búa rách rưới, đưa cho Giang Nam, cười nói:

- Chính ngươi đi đốn cây, tự mình dựng một cái nhà tranh.

Giang Nam chần chờ thoáng một phát nói:

- Ta nơi này có mấy tòa Thần Điện, phóng xuất là được, không cần phiền toái như vậy...

- Ta ở nhà tranh, ngươi ở Thần Điện?

Hồ Thiên lão tổ đem mắt quét ngang, làm bộ muốn đá hắn, cả giận nói:

- Ngươi là bổn sự so với ta mạnh hơn, hay là địa vị cao hơn ta? Nhanh đi nhanh đi!

Giang Nam tiếp nhận búa, thành thành thật thật đi phạt cây, thầm nói:

- Hồ Thiên lão gia gia đình bạo ngược, bị con cua một quyền phóng

ngược lại ngay cả cái rắm cũng không dám phóng một cái, dám khi dễ ta... Ồ? Cái búa này là... Đế bảo!

Giang Nam dị thường kinh ngạc, ngơ ngác nhìn xem cái thanh phá búa này, chỉ thấy búa tuy rách rưới, nhưng trong đó lại ẩn ẩn tràn ngập Đế Uy, để cho hắn không khỏi trong lòng thình thịch đập loạn, lúc này đem búa nhét vào trong Tử Phủ của mình.

Bất quá nghĩ nghĩ, hắn lại đem búa lấy ra, cười nói:

- Khó trách tỷ ta sẽ thường xuyên đến đây trộm bảo bối, thì ra là thế, ta cũng suýt nữa nhịn không được mượn gió bẻ măng rồi.

Cách đó không xa, sắc mặt Linh Đạo Tử hắc như than cốc, như đề phòng cướp đồng dạng đề phòng hắn, cười lạnh nói:

- Lễ nghĩa liêm sỉ? Quen đọc sách thánh hiền? Sư huynh, ngươi cùng hồ ly kia thật sự là sư ra một môn! Nhà của chúng ta chỉ còn một chút của cải như vậy rồi, ngươi trộm búa, chúng ta ngay cả búa đốn củi cũng bị mất, để cho hai ông cháu chúng ta ngay cả củi lửa thổi lửa nấu cơm cũng không có, đi ăn không khí?

Sắc mặt Giang Nam đỏ lên, lúng ta lúng túng nói:

- Thói quen, thói quen. Ta đã sửa lại...

Linh Đạo Tử sao chịu tin hắn, nhắm mắt theo đuôi đi theo hắn nói:

- Mặc dù Lão gia không đề phòng ngươi, nhưng ta phải xem chừng cái búa cuối cùng trong nhà. Sư huynh, ngươi chém cây của ngươi, ta phải xem chừng ngươi, nếu không ngươi cầm búa liền chạy, lão gia nhà ta da mặt mỏng sẽ không hướng ngươi đòi hỏi, chẳng phải là sẽ để cho chúng ta ném đi một cái gia sản?

Giang Nam đi vào rừng cây, hai ba lần xuống đem một cây phạt ngã, lại cắt chút ít rơm rạ, cây cối tại đây tính chất cực kỳ cứng rắn, bản thân cây cối

sinh ra đạo tắc, tựa như một đại cao thủ, tự nhiên là tài liệu luyện bảo, quý hiếm dị thường, nhưng ở dưới đại phủ cấp bậc đế bảo, cũng là dễ như trở bàn tay bị phạt xuống.

Cũng không lâu lắm, một gian nhà tranh dựng hoàn thành, Giang Nam trả búa, Hồ Thiên lão tổ để cho Linh Đạo Tử thu búa hỏi:

- Ngươi ngộ đến cái gì không?

- Lão tổ, ngộ cái gì?

Giang Nam ngạc nhiên.

- Đầu gỗ.

Sắc mặt Hồ Thiên lão tổ trầm xuống, hướng Linh Đạo Tử nói:

- Đem búa cho hắn, lại để cho hắn đi đốn cây, lúc chém minh bạch lại để cho hắn tới gặp ta.

Dứt lời, quay người đi vào bên trong nhà tranh.

Giang Nam bắt đoán không ra, từ trong tay Linh Đạo Tử tiếp nhận búa, lại đi phạt cây, một ngày tầm đó phóng đến ngàn gốc đại thụ, ngày thứ hai những cây to này biến mất không thấy gì nữa, mà cái cọc gỗ cũng biến mất không thấy gì nữa, lại có từng dãy đại thụ xuất hiện ở trong núi rừng, tựa như ngày đó Giang Nam cái gì cũng không có làm.

Giang Nam chém bốn năm ngày, cây chém xong liền trường, vô cùng vô tận, để cho hắn cau mày.

- Lúc ta vừa xuất thế, lão gia nói trong nội tâm của ta mọc quá nhiều thảo, không phải tài liệu tu đạo thành tiên, vì vậy để cho ta đi làm cỏ.

Linh Đạo Tử thấy hắn thật sự vất vả, cười nói:

- Ta ở trên chân núi làm cỏ, sau mấy trăm năm, lão gia rốt cục gật đầu, nói

trong nội tâm của ta cỏ nhổ được không sai biệt lắm, này mới cho ta làm đạo đồng của hắn.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, đem búa vứt qua một bên nói:

- Chẳng lẽ ta cũng phải ở trên chân núi chém cây mấy trăm năm hay sao?

- Không có kiên nhẫn!

Hồ Thiên lão tổ đã đi tới, không vui nói:

- Thu búa, chính ngươi dùng tay nhổ cây, rút đến mình ngộ mới thôi.

- Lại là chặt cây, lại là nhổ cây, Hồ Thiên Lão Tổ rốt cuộc muốn nói cho ta biết cái gì, không thể trực tiếp nói cho ta biết sao?

Giang Nam khẽ cau mày, đối với Hồ Thiên Lão Tổ làm có chút không quá hiểu, nói thật, lúc đi tới Hồ Thiên Đại Thế Giới hắn thật sự có mong đợi rất lớn, mong đợi Hồ Thiên Lão Tổ cho mình cơ duyên thật lớn, không nói siêu nhân một bậc, nhưng thấp nhất cũng phải không thua những người tham dự đến đoạt tiên phù khác.

Nếu là công lao của mình, như vậy thưởng tự nhiên là đương nhiên, mà Hồ Thiên Lão Tổ chỉ để cho hắn ngộ, cái gì cũng không nói, Giang Nam cũng không biết hắn rốt cuộc là cho mình ngộ cái gì.

Thật ra thì hắn càng hy vọng Hồ Thiên Lão Tổ cho hắn chỗ tốt trên thực tế, bởi vì người khác giờ phút này đều đột nhiên tăng mạnh, chỉ sợ có người giờ phút này đã đột phá, tu thành Thần Tôn, Thần Quân, mà mình giờ phút này đang chặt cây nhổ cây, không thu hoạch được gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1467: Vạn Đạo Hợp Lưu. (1)

- Ừ?

Giang Nam đi tới bên một cây đại thụ, lấy tay đạo tắc hóa thành mội cái đại thủ, hướng về phía trước nhổ ra, vậy mà không thể rung chuyển gốc đại thụ này.

- Ta đây nhổ mặc dù không có thi triển toàn lực, nhưng nâng một viên tinh cầu cũng dễ dàng, thậm chí ta phật tay trong lúc, là có thể bóp diệt tinh cầu thành tro. Làm sao sẽ nhổ ra không ra một cây đại thụ?

Giang Nam tinh tế đưa mắt nhìn gốc cây cổ thụ trước mắt này, mấy ngày nay mặc dù hắn chém không biết bao nhiêu đại thụ, nhưng còn không có thật tình đánh giá qua, chỉ thấy đại thụ trước mắt hắn toàn thân như ngọc, cây cối hoa văn thiên nhiên chính là đạo tắc phức tạp, một mảnh lá cây như là do vô số thần đạo đạo tắc tạo thành, hóa thành Đại Đạo đạo tắc, mà một cành cây tựa như một Đại Đạo đạo tắc cao thâm hơn tạo thành nước lũ, để cho hắn càng xem liền càng sợ hãi than.

- Gốc đại thụ này cùng Hồ Lô Đằng ta cấu tạo cơ hồ giống nhau, chẳng lẽ là Tiên chủng? Không đúng, không đúng, Hồ Lô Đằng của ta tích chứa Đại Đạo đạo tắc thắng được những cây to này vô số lần, thượng có thể vào Tiên Giới, lấy trộm Tiên Giới linh khí, mà những cây to này kém sắc xa rồi, tích chứa đạo tắc tối đa cũng chỉ là tương đương với một Thần Tôn mà thôi.

Cổ thụ mặc dù tinh diệu, nhưng còn không nằm trong mắt hắn, mặc dù cổ thụ đạo tắc ngang với Thần Tôn, nhưng không giống những Thần Tôn khác có lực công kích như vậy, cũng sẽ không tránh né, rút lên đại thụ đối với hắn mà nói cũng không phải là không có khả năng, chỉ là tương đương với đem một Thần Tôn từ trong đất rút ra.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, quanh thân Đại Đạo đạo tắc tràn ra, sau ót Thần Luân ong ong chuyển động, tám đạo Thần Luân thần quang bốn phía, từng ngọn Đạo Đài hóa thành bậc thang, thượng thông Thần Phủ, Thiên Cung, trong đám mây là lưỡng trọng thiên đình.

Trong Thần Luân không gian tựa hồ càng phát ra bát ngát, vô số Thần Ma hư ảnh đứng vững vàng ở trong Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên đình, hình bóng lay động, cùng chung tụng đọc tên Huyền Thiên, gia trì bản thân.

Giang Nam toàn thân thần quang, vạn đạo vạn trượng, giống như một thiếu niên Thần Đế, hắn thân cao thông thiên, mây trắng ở dưới chân, giơ tay lên là có thể vuốt ve quần tinh, mội cái đại thủ lần nữa dò ra, ầm ầm xuyên thấu tầng khí quyển, hừng hực hoả diễm quay chung quanh bàn tay này thiêu đốt, giống như Hỏa Vân che trời.

Trong Ngọc Hoàng Thiên, hắn nghiệp hỏa đúc Kim Thân, trọng luyện Tiên Thiên huyết mạch, luyện thành Tiên Thiên Hồng Mông Chi Thể, đủ để cùng Hoàng Tổ là Tiên Thiên Thần Ma Tiên Thiên sinh linh huyết thống thuần khiết bực này sánh ngang, hơn nữa bản thể hắn luyện thành hơn sáu ngàn đạo Đại Đạo đạo tắc, pháp lực bạo tăng, thực lực bạo tăng, ngón này bắt, quả thực có sức mạnh to lớn nghịch chuyển càn khôn thay trời đổi đất!

- Khác bắt khác bắt!

Trong tán cây gốc đại thụ kia có một ổ chim ba bốn trượng, trong ổ chim ở một công một mái hai đầu thanh điểu, còn có bốn trứng chim cùng một con chim nhỏ, chim mẹ thấy bức cảnh tượng này, liền tranh thủ che trứng ở dưới cánh chim, lạnh run, mà chim công thì khấu đầu liền lạy, miệng phun tiếng người, kêu lớn:

- Thượng thần, kính xin thương một nhà ta già trẻ tánh mạng...

- Muốn chết muốn chết!

Chim nhỏ mới vừa ấp ra nhảy ra vỏ trứng líu ríu, ở trong ổ chim đổi tới đổi lui, kêu lên:

- Muốn chết muốn chết! Ta liền nói sớm một chút xuất thế, các ngươi hết lần này tới lần khác để cho ta sống ở vỏ trứng nhiều ngốc một thời gian ngắn, hiện tại vừa xuất thế còn chưa kịp hưởng thụ phồn hoa liền muốn chết!

Oanh...

Bàn tay của Giang Nam xuyên phá tầng khí quyển rơi xuống, nhưng ngay sau đó bàn tay nhẹ nhàng nhất chuyển, linh động đem toàn gia chim yêu này tính cả ổ chim cùng nhau bày ra, đưa đến một cây đại thụ khác.

Công chim cùng chim mẫu kinh hồn vừa định, vội vàng khấu tạ, chim nhỏ mới vừa mới xuất kia đứng ở bên ổ chim, hai tiểu cánh dài khắp lông tơ chống nạnh, hướng khuôn mặt Giang Nam biến mất trong tinh không quát lớn:

- Ngươi đây là mạnh mẽ hủy đi! Chúng ta không muốn dọn nhà, ngươi muốn dọn cũng phải cùng chúng ta thương nghị, bồi thường chúng ta một chút tiền tài...

Giang Nam bàn tay to thăm dò, bắt được thân cây gốc cây cổ thụ kia, dùng sức nhắc tới, chỉ nghe rầm rập chấn động không dứt, Hồ Thiên Lão Tổ ở trên tòa thánh sơn này chấn động, tựa hồ muốn sụp xuống, toàn bộ núi run rẩy.

Chấn động kéo dài chốc lát, chỉ thấy gốc cây cổ thụ này dần dần từ dưới đất rút ra từng đạo căn tu, vô số căn tu sụp đổ mở mặt đất, dần dần bị Giang Nam nhổ tận gốc.

Ầm!

Cổ thụ hoàn toàn rời mặt đất, Thánh sơn lần nữa chấn động, thậm chí ngay cả Hồ Thiên Đại Thế Giới cũng đi theo chấn động, kinh người chí cực.

- Khó trách lão gia coi trọng hắn, hắn thật sự có một cánh tay cậy mạnh!

Linh Đạo Tử ngơ ngác nhìn một màn này, lẩm bẩm nói.

Giang Nam tản mát pháp tướng, thu pháp lực, thân thể dần dần khôi phục bình thường, một cây đại thụ ở trước mặt hắn căn tu vũ động, cành lá bay múa.

Giang Nam hơi thở chậm rãi hạ xuống, khẽ cau mày, thấp giọng nói:

- Hồ Thiên Lão Tổ rốt cuộc là để cho ta ngộ cái gì? Ta rút một thân cây, cái gì cũng không có ngộ đến... Di?

Hắn đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, ánh mắt sáng lên, phảng phất phát hiện chuyện thú vị gì.

Thân hình hắn chậm rãi bay lên, quay chung quanh tán cây đi đếm lá cây, gốc cây cổ thụ này lá cây phồn đa, thật ra thì lấy thần thức của Giang Nam, nhẹ nhàng đảo qua là có thể biết rốt cuộc có bao nhiêu lá cây, mà hắn giống như là thích thú, không chỉ có đếm, hơn nữa từng mảnh từng mảnh quan sát, phảng phất phát hiện chuyện tình làm hắn yên lặng ở trong đó.

- Lão gia, lão gia!

Linh Đạo Tử thấy Giang Nam quay chung quanh cổ thụ trên dưới tung bay, xem xét từng mảnh lá cây, không khỏi luống cuống, vội vàng chạy đến ngoài nhà tranh, kêu lớn:

- Lão gia, ngươi đem Huyền Thiên Giáo Chủ ép điên rồi!

- Ngô?

Nhà tranh truyền đến thanh âm của Hồ Thiên Lão Tổ nói:

- Hắn đang làm cái gì vậy?

Linh Đạo Tử đàng hoàng nói:

- Sau khi hắn nhổ đại thụ, liền đếm lá cây chơi. Hôm nay thoạt nhìn ngây ngốc, nơi nào còn giống Huyền Thiên Giáo Chủ cơ trí xảo quyệt như trước?

Trong nhà tranh truyền đến tiếng cười vui mừng của Hồ Thiên Lão Tổ, nói:

- Xem ra hắn bắt đầu ngộ rồi, cũng không phải hoàn toàn là đầu gỗ, còn có thuốc có thể cứu.

Linh Đạo Tử buồn bực, chỉ nghe Hồ Thiên Lão Tổ cười nói:

- Ngươi lại đi nhìn, hắn hiện tại đang làm gì đó?

Linh Đạo Tử chạy tới nhìn Giang Nam, trở lại hồi báo nói:

- Hôm nay ngu hơn, ở đếm rễ cây. Lão gia ngươi nói hắn có thuốc có thể cứu, lấy ta xem, hôm nay đã ngu đến bất trị, cả mấy con chim kia cũng bắt nạt hắn, lại đem ổ chim gắn trở lại.

- Xem ra hắn thật sự ngộ.

Hồ Thiên Lão Tổ ha hả cười một tiếng nói:

- Mấy ngày nữa, lão gia khai đàn giảng pháp, Linh Đạo Tử, ngươi đi chuẩn bị một chút.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1468: Vạn Đạo Hợp Lưu. (2)

Linh Đạo Tử trong lòng buồn bực, cũng không đi chuẩn bị, bỉu môi nói:

- Bồ đoàn của Lão gia bị hồ ly trộm đi, hôm nay ở trong cung điện, không có bồ đoàn, địa phương lão gia ngồi cũng không có, làm sao giảng pháp? Cái mông ngồi trên đất bùn hay là ngồi ở giữa không trung? Nếu lão gia cho ta pháp chỉ, ta liền đi trong nhà những lão gia khác mượn một cái bồ đoàn, nếu lão gia không bỏ nổi khuôn mặt này, ta liền đi cắt chút cỏ dệt bồ đoàn cho lão gia, ngài miễn cưỡng hạ mình ngồi giảng pháp...

Linh Đạo Tử đang nói thuận miệng, một chiếc giày cỏ bay ra, đánh vào trên ót hắn, đem hắn đánh cho ngã nhào một cái, Linh Đạo Tử bò dậy, phẫn nộ nói:

- Hồ ly kia thừa dịp lão gia ngủ, ngay cả Đạo Vương lão gia đưa cho ngài giày cũng trộm đi, chiếc giày ngài đánh ta này, là ta dùng cỏ dệt cho ngài...

- Ta ngồi ở trên tảng đá giảng pháp, vẫn không được sao?

Hồ Thiên Lão Tổ căm tức vạn phần, đẩy ra cổng tre, cả giận nói.

Linh Đạo Tử nháy mắt mấy cái, không dám nói tiếp đi xuống, vội vàng chạy tới nhìn Giang Nam, chỉ thấy Giang Nam còn đang đếm rễ cây, sau một lúc lâu, Giang Nam rốt cục đếm xong rễ cây, vươn người đứng dậy, duỗi lưng một cái.

Linh Đạo Tử không khỏi buồn bực nói:

- Huyền Thiên sư huynh, gốc đại thụ này có bao nhiêu rễ cây, bao nhiêu lá cây?

Giang Nam cười nói:

- Lá cây ba vạn, rễ cây 1 nghìn vạn lẻ 865 cái.

- Có ích lợi gì?

Linh Đạo Tử càng thêm buồn bực.

- Lá cây gốc đại thụ này, cùng Đại Đạo đạo tắc Đế cấp công pháp trong cơ thể ta tương hợp, số lượng rễ cây, cùng Đại Đạo đạo tắc chưa luyện thành ta tương hợp. Hơn nữa, trong lá cây rễ cây hoa văn, cùng Đại Đạo ta quả thực giống nhau như đúc.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Ta đem gốc cây này làm thành ta, từ từ nghiên cứu chính mình, lại đem ta làm thành đại thụ, chỉ cảm thấy từ trước đủ loại khốn đốn, đột nhiên không cánh mà bay, bỗng nhiên mà giải.

Linh Đạo Tử có chút không rõ, Giang Nam cười nói:

- Ta có ba vạn Đại Đạo đạo tắc, cũng là Đế cấp công pháp luyện thành Đại Đạo đạo tắc, mà 1 nghìn vạn lẻ 865 đạo Đại Đạo đạo tắc, là Thần Tôn Thần Quân cấp công pháp Đại Đạo đạo tắc, thật sự nhiều lắm. Có người nói cho ta biết, ta hẳn là dứt bỏ một phần, nếu không tu luyện tới chết già cũng sẽ không có thành tựu quá lớn, ta mấy ngày nay vẫn bị vây ở trong cục này, không muốn dứt bỏ, lại muốn có đại thành tựu, nhưng cá cùng tay gấu không thể được kiêm, nhất định phải có bỏ qua. Bất quá thấy gốc đại thụ này, ta trong lúc bất chợt hiểu, hiểu lão tổ để cho ta ngộ cái gì.

- Hồ Thiên lão gia để cho ta chặt cây, đem rễ cây chém ra, cây cối không sống. Nếu như ta chặt đứt một nghìn vạn Đại Đạo kia của ta, ta cũng mất đi căn nguyên, mất đi nhiều hơn.

Hắn giống như là cùng Linh Đạo Tử giải thích nghi hoặc, hoặc như là lầm bầm lầu bầu, thấp giọng nói:

- Ngươi nhìn gốc đại thụ này, hắn căn tu nhiều như vậy, từ trong đất hấp

thu dinh dưỡng, căn tu lấy ra dinh dưỡng mục đích là cái gì? Là thỏa mãn căn tu ăn uống chi dục sao? Hắn cành lá sum xuê như vậy, hấp thu ánh mặt trời, không ngừng hấp thực Nhật Nguyệt Tinh Hoa, là vì sinh trưởng càng nhiều cành lá sao?

- Không phải.

- Cũng không phải.

- Nó là cung ứng thân cây của mình, chủ can của mình. Hắn nghìn vạn đạo căn tu, ba vạn lá cây, là việc nhỏ không đáng kể, chủ thể vẫn là thân cây, chủ can của nó.

Linh Đạo Tử gật đầu, cái từ việc nhỏ không đáng kể này, nói cành lá cùng cái kết, hắn mơ hồ có chút hiểu Giang Nam muốn nói gì.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Ngàn vạn căn tu, ba vạn lá cây, vô số Đại Đạo, cuối cùng hội tụ thành thân cây, vì vậy rễ cây lá cây nhìn như nhiều, nhưng kỳ thật gốc đại thụ này, chỉ có một Đại Đạo.

- Mà ta, cũng không cần dứt bỏ mình sở luyện chút ít công pháp kia, không nên chém tu vi, ta muốn vạn đạo hợp lưu, nghìn vạn đạo Đại Đạo đạo tắc hợp lưu, luyện thành Đại Đạo đạo tắc của ta!

- Ta, chỉ cần một Đại Đạo đạo tắc!

Hắn xếp bằng mà ngồi, ngồi dưới tàng cây, quanh thân thần quang xông ra, đem gốc đại thụ này vây quanh ở trong thần quang, từng đạo Thần Luân ong ong hiện lên, dọc ở sau ót hắn, vô số đạo tắc tung bay, giống như sáng mờ, giống như băng, xa hoa, đạo âm trận trận, dễ nghe vô cùng.

Hắn chuẩn bị bắt đầu Ngộ Đạo, ngộ ra Đại Đạo bản thân, làm thành vạn đạo hợp lưu!

- Linh Đạo Tử sư huynh?

Giang Nam đột nhiên ngẩng đầu, cười hỏi:

- Gốc đại thụ này tên là gì?

Linh Đạo Tử đàng hoàng nói:

- Đây là Đế Hoàng Thụ, lão gia nhà ta thật vất vả mới lấy tới.

- Đế Hoàng Thụ...

Hai tròng mắt Giang Nam dần dần bế hợp, tự nhủ:

- Đây là Thành Đạo chi thụ của ta, ta dưới tàng cây Ngộ Đạo, sau này ngươi liền đi theo ta thôi. Ta dẫn ngươi đi ra ngoài, đi thế giới bên ngoài xem một chút, để cho ngươi theo ta cùng nhau nhìn hàng vạn hàng nghìn thế giới, gặp lại hào kiệt đương thời... Đợi ta thành tựu Đế Hoàng, ta đem ngươi trồng ở trong thần triều Thần Đế của ta!

- Cha mẹ ơi, người phía dưới khẩu khí thật to!

Ổ chim trong Đế Hoàng Thụ, đầu chim nhỏ kia líu ríu nói:

- Bất quá nghĩ tình hắn muốn dẫn chúng ta đi ra ngoài, ta liền tha thứ hắn mạnh mẽ hủy đi nhà của chúng ta, bất quá hắn vẫn phải bồi thường chúng ta một chút tiền tài...

Vạn đạo hợp lưu, nói thì dễ dàng, nhưng bắt đầu làm liền vô cùng khó khăn, cần đem ngàn vạn đại đạo chỉnh hợp quy nhất, chỉ cần điểm này cũng vạn phần gian nan, không chỉ có như thế, Giang Nam còn cần làm được không thể phá hư cơ cấu những đạo tắc này, hợp lưu đại đạo phải làm được tùy thời hóa thành đủ loại đại đạo, diễn biến các loại thần thông.

Vạn đạo sông lớn hội tụ thành biển, nhưng biển cả tùy thời có thể hóa thành vạn đạo sông lớn, nếu không cũng là được không bù mất.

Dưới Đế Hoàng thụ, Giang Nam lẳng lặng tư ngộ, hắn quanh thân đại đạo đạo tắc bốc lên, thần thông đạo tắc bay múa, đem từng loại thần thông diễn biến đến mức tận cùng.

Trong tổ chim trên cây, hai đại Thanh Điểu một công một mái cùng nhũ điểu to gan lớn mật kia giờ phút này kinh hồn táng đảm, chỉ cảm thấy người dưới cây kia như cùng một thùng thuốc súng cực lớn, tựa hồ tùy thời có khả năng bịch một tiếng bạo tạc nổ tung, đưa bọn chúng hết thảy nổ phấn thân toái cốt.

- Khai Thiên!

Giang Nam từ từ đánh ra một đạo ấn pháp, lập tức xuất hiện Hồng Mông mở, Huyền Hoàng tách ra, diễn biến cảnh tượng tinh không bao la bát ngát, vạn vật bao la hùng vĩ.

Hắn hôm nay pháp lực thực lực tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, uy năng của Khai Thiên ấn dĩ nhiên to đến không thể tưởng tượng nổi, bất quá Khai Thiên ấn cũng không có bao quát toàn bộ đạo tắc của hắn, Khai Thiên ấn cường phân Hồng Mông, khai thiên tích địa, trong đó chất chứa Hậu Thiên đủ loại đại đạo, Huyền Hoàng Âm Dương, Tứ Tượng Ngũ Hành, Lục Hợp bát hoang, Cửu cung, Thiên Cương Địa Sát, hàng tỉ loại đại đạo, thậm chí có bản sơ đại đạo, Thiên Đạo, nhưng trong đó không có Hồng Mông đại đạo, cũng không có tiên đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1469: Huyền Thiên Thành Đạo. (1)

- Diệt thế!

Thiên Địa trước người Giang Nam đột nhiên sụp đổ xuống, Hồng Mông như mài, mài nhỏ hết thảy, đem Thiên Địa quay về Hỗn Độn, vạn đạo nghiền nát, mặc dù là bản sơ đại đạo, Thiên Đạo, cũng bị cắn nát, hồi phục Hồng Mông.

Một đạo Diệt thế ấn này uy năng cũng bao quát tất cả sở học của hắn, tất cả tri thức, giấu vào nội tình kinh khủng, trong đó chủ yếu bao quát Hồng Mông đại đạo, dùng Hồng Mông đại đạo bá đạo bao la bát ngát đến hủy thiên diệt địa, không có đại đạo khác tương theo, đồng dạng cũng không có Tiên đạo.

- Hóa tiên!

Giang Nam hết sức thăng hoa, tiên quang phún dũng, hắn quần áo phần phật, tiên quang phi thăng, ẩn ẩn tựa hồ muốn mở ra thần tiên thông đạo, phi thăng đi ra ngoài!

Bức cảnh tượng này, chẳng những làm ba con điểu kia ngây người, mặc dù là Hồ Thiên lão tổ, Linh Đạo Tử cũng không khỏi ngây người, Giang Nam khai sáng ra Vô Úy tam ấn, rõ ràng cho thấy muốn đi ra một con đường nối thẳng Tiên Giới!

Con đường nối thẳng Tiên Giới, mặc dù là Bổ Thiên thần nhân cũng không có mở đi ra!

Tuy Giang Nam hiện tại như trước rất yếu, ở trước mặt Bổ Thiên Thần Nhân, hắn nhỏ yếu như một con sâu cái kiến, nhưng loại không sợ này, loại tài tình này, lại làm cho Hồ Thiên lão tổ động dung, tâm linh thụ chấn động.

Hắn Vô Úy tam ấn, ở Hồ Thiên lão tổ xem ra vẫn còn có chút trẻ trung, cũng không thể được xưng tụng thập toàn thập mỹ, nhưng dàn giáo đã thành, cái loại tinh thần không biết sợ mà phi tiên này, là những người khác không có, Bổ Thiên thần nhân cũng không có.

Có người không biết sợ, nhưng không có loại tài tình này, có người có loại tài tình này, nhưng không có loại tinh thần không biết sợ kia, có người đồng thời có được cả hai, nhưng thiếu đi gặp gỡ như Giang Nam.

- Hóa tiên ấn cũng không thành, tuy bao gồm tiên đạo, nhưng không có bao quát những đại đạo khác. Phải ba ấn hợp nhất, mới có thể để cho ta đem đại đạo bản thân luyện làm một thể, vạn đạo hợp lưu...

Giang Nam ba ấn qua đi, bản thể pháp lực hao tổn không còn, kiếp trước thân kiếp sau thân cùng mười hai hóa thân lập tức đem pháp lực liên tục không ngừng chuyển vận mà đến, mà ở trong cơ thể hắn, tiên khí, bản sơ linh khí cùng linh thạch đang không ngừng luyện hóa, bổ sung tu vi.

Hắn như trước tìm hiểu, suy diễn mình nên như thế nào mới có thể làm được vạn đạo hợp lưu. Vô Úy tam ấn đã bị hắn suy diễn đến mức tận cùng, dùng cảm nhận bản thân hắn đến xem, cơ hồ vô lực lại về phía trước phóng ra một bước, khai sáng ra một loại công pháp vạn đạo hợp lưu.

- Tuy ta dung hợp công pháp rất nhiều, nhưng những công pháp này đều là bao quát ở bên trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh, ta như trước chưa từng nhảy ra đại dàn giáo của Ma Ngục Huyền Thai Kinh. Mà ta muốn thành tựu đại đạo của mình, một đại đạo chứng nhận tiên đồ, liền phải nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh, không bị Ma Ngục Huyền Thai Kinh khống chế, khai sáng ra ngang kim cổ, tung hoành huyền ma, bao dung vạn vật vạn đạo đại đạo! Cái đại đạo này, là Vô Úy Ấn thứ tư ấn, Vô Úy Ấn chung cực ấn pháp!

Hắn vô số đạo tắc tung bay, cùng Đế Hoàng thụ sau lưng tương dung, Thần Quang hào quang bay múa, mặc dù là ba con chim cùng bốn trứng chim trên cây kia cũng được đến chỗ tốt rất lớn, bị tinh khí thần của hắn

thoải mái, chỉ cảm thấy tu vi bản thân căng vọt, thậm chí Giang Nam đại đạo truyền ra đạo âm, cũng làm cho bọn hắn lấy được chỗ ích không nhỏ, trong đầu nhiều ra đủ loại lĩnh ngộ.

Nhất là mấy trứng chim kia, chưa xuất thế, ở bên trong tỉnh tỉnh mê mê, liền đạt được chỗ tốt lớn như thế, thành tựu tương lai nhất định cực kỳ kinh người.

Hồ Thiên lão tổ cùng Linh Đạo Tử không có đi quấy rầy hắn, để cho hắn một mình tìm hiểu, hai người cắt đi một tí cỏ tranh, hai tồn tại kinh thiên động địa này vậy mà ngồi trên mặt đất, hai chủ tớ bện lấy bồ đoàn bằng cỏ.

Linh Đạo Tử ngón tay linh hoạt nhảy động nói:

- Ta nói sao, lão gia ngồi ở trên tảng đá thoạt nhìn ý cảnh cao nhã, nhưng bờ mông chịu không được, tốt xấu trên tảng đá cũng phải phủ lên cái bồ đoàn...

- Linh Đạo Tử ah, trong lòng ngươi cỏ dại lại thêm.

Tốc độ Hồ Thiên lão tổ bện thảo đoàn so với hắn không chậm chút nào, trong mắt hiện lên một đạo ánh sáng nhạt, cười nói:

- Tương lai nếu lão gia không còn, không có người bảo vệ ngươi, chỉ sợ ngươi cũng sẽ có đại nạn, chạy trời không khỏi nắng.

Linh Đạo Tử ngón tay run lên, rung giọng nói:

- Lão gia, chẳng lẽ ngươi cũng không qua trường hạo kiếp này...

- Tử cục, tử cục.

Hồ Thiên lão tổ lắc đầu nói:

- Ta nhìn không thấy bất luận sinh cơ gì, nhìn không tới ngày Đạo Vương lại hiện ra hùng vĩ hơn năm ngàn vạn năm rồi, cũng nhìn không tới ngày Huyền Thiên tiểu hữu trở thành Đế Hoàng... Ta đã sống đủ lâu rồi, từ xưa

đến nay, lại có bao nhiêu người có thể dạy dỗ hai vị Thần Đế thống trị vạn giới có tài trí mưu lược kiệt xuất, thay trời đổi đất?

Trên mặt già nua của hắn hiển thị rõ tang thương, trong ánh mắt tràn đầy hào quang trí tuệ, cười nói:

- Đệ tử của ta, một cái ở lúc hạo kiếp bắt đầu đã trấn áp hạo kiếp, tách rời cổ tiên, đệ tử khác ở trong hạo kiếp chi mạt ngăn cơn sóng dữ, mở ra thịnh bình muôn đời. Có vị lão sư nào có thể làm được một bước này? Ta cả đời này, đáng giá!

- Nếu có một ngày như vậy, lão gia ta mất, ngươi đi tìm hắn, hắn có thể che chở ngươi.

Hồ Thiên lão tổ nhìn về phía Giang Nam ngộ đạo dưới Đế Hoàng thụ, nói khẽ:

- Ngươi đi theo ta, cuối cùng là một đạo đồng, nhưng đi theo hắn, hắn có thể cho ngươi hào quang vạn trượng, sừng sững ở chỗ cao nhất của Chư Thiên vạn giới.

Linh Đạo Tử thả ra cỏ tranh trong tay, hướng hắn cung kính dập đầu ba cái, Hồ Thiên lão tổ ngồi trên mặt đất, thoải mái nhận đại lễ của hắn.

Chủ tớ hai người im lặng, như trước im lặng bện lấy thảo đoàn, một câu cũng không nói.

Giang Nam ở dưới Đế Hoàng thụ ngồi xuống là hơn ba mươi ngày, hình dung tiều tụy, phảng phất không hề có sinh cơ, lâm vào trong trạng thái cô quạnh, ở quanh thân hắn đều là Hồng Mông tử khí, hắn như là thân ở bên trong Hỗn Độn xưa nhất, lâm vào trong đần độn ngủ say, giống như sinh mà không sinh, giống như chết mà không chết.

Đạo tắc của hắn quay trở lại bản nguyên, đi theo đến ngọn nguồn đại đạo, một mảnh đại đạo dài hẹp yên lặng, trở nên không có uy lực uy năng gì, mà là trở về bản sơ, trở về nguyên, trở về thủy, trở về đến Hỗn Độn mà Thiên

Địa chưa từng xuất hiện, trở về đến địa phương không có bất kỳ đại đạo, không có tiên đạo, không có Hồng Mông đại đạo.

Vạn vật đều tịch.

Đột nhiên một tiếng tim đập rất nhỏ truyền đến.

Một tiếng tim đập này như là thời điểm vũ trụ chưa mở, hết thảy tĩnh mịch, không ánh sáng không màu vô sinh vô tử, mọi âm thanh yên tĩnh, không có bất kỳ sinh linh, không có bất kỳ thanh âm, truyền đến thanh âm đầu tiên, là Tiên Thiên đạo âm, là đạo sinh cơ thứ nhất bên trong đất hoang vu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1470: Huyền Thiên Thành Đạo. (2)

Đông...

Khí tức của Giang Nam dần dần tăng trưởng, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng lớn mạnh, hắn như là ở trong Hỗn Độn sinh ra đời đệ nhất tôn thần, vô cùng cổ lão.

Tất cả đạo tắc của hắn sống lại, nổ vang, trong tay hắn ngưng tụ ra một thanh thần phủ!

Răng rắc...

Hắn một búa bổ ra, khai thiên tích địa, mở ra Hồng Mông, tử khí phân liệt, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, Huyền Giả bay lên thành thiên, diễn biến ra mặt trời mặt trăng và ngôi sao, Tinh Hà sáng chói, hóa thành Trường Hà quay chung quanh hắn lao nhanh, Hoàng biến thành địa, đại địa hiển hiện, ngàn vạn dãy núi từng cái đột ngột từ mặt đất mọc lên, khe rãnh rãnh trời, sông lớn lao nhanh, dũng mãnh vào biển cả, thoải mái vạn vật, vạn linh tạo ra, vô số Tiên Thiên thần ma từng cái hiện lên, xuất hiện ở trong trời đất này!

Oanh...

Đột nhiên Thiên Địa kịch liệt chấn động, hóa thành một cái cối xay cự đại, đem Thiên Địa hết thảy bao phủ, cối xay quấy phá, đem Thiên Địa nuốt hết, hết thảy đều cắn nát, cối xay cực lớn chảy ra Hỗn Độn Hồng Mông khí như thác nước, Huyền Hoàng Âm Dương Thiên Địa Nhân Tam Tài Tứ Tượng Ngũ Hành Lục Hợp bát hoang vân...vân đại đạo vừa mới bị tố lập tức tan vỡ, trong khoảng khắc, Thiên Địa vừa mới sinh ra đời liền bị thiên địa đại mài này thôn phệ, hồi phục Hỗn Độn Hồng Mông!

Quanh thân Giang Nam tiên quang quanh quẩn, hắn hóa tiên, tiên đạo vờn

quanh thân, để cho hắn giống như muốn từ thế gian này siêu thoát, phi thăng đi ra ngoài, hóa thành tiên nhân ly khai nơi đây, tiến vào cấp độ rất cao!

Vô Úy tam ấn trong tay hắn công tác liên tục, đem pháp lực toàn thân của hắn cơ hồ hoàn toàn hao hết, hao tổn không còn, mà vào lúc này, Giang Nam ngồi xếp bằng ở dưới Đế Hoàng thụ, trên mặt không vui không buồn, hai tay nắm bắt một đạo ấn pháp, thân thể của hắn cùng pháp lực đạo tắc chung một chỗ, cộng đồng tạo thành một ấn pháp huyền diệu khó giải thích.

Cái ấn pháp này ẩn chứa một loại luật động vi diệu, không hề có khí tức, không có uy năng kinh thiên động địa, nhưng lại ẩn chứa uy năng kinh thiên động địa, có được Huyền Cơ ẩn chứa vũ trụ, hệ thống không thuộc về Ma Ngục Huyền Thai Kinh, từ trong Ma Ngục Huyền Thai Kinh siêu thoát đi ra ngoài!

Cái ấn pháp này tên là: Nguyên, tự là: Thủy.

Vô Úy Ấn chung cực ấn pháp, Nguyên Thủy ấn!

Giờ khắc này, vạn đạo hợp lưu, đồng quy Nguyên Thủy, ở một ấn xuống, tất cả đại đạo chẳng phân biệt được bản sơ, chẳng phân biệt được Hồng Mông, chẳng phân biệt được tiên đạo, chẳng phân biệt được Thiên Đạo, chẳng phân biệt được Hậu Thiên vạn đạo, hết thảy hồi phục Nguyên Thủy.

Hắn không có pháp lực, nhưng một ấn này lại hiển thị rõ tinh diệu cùng siêu thoát, có một loại Áo Nghĩa đại tự tại, trở về bổn nguyên.

Ở trong cơ thể hắn, vô số đại đạo cũng không phân biệt lẫn nhau, không có Đế cấp đại đạo đạo tắc cùng Thần Quân cấp đại đạo đạo tắc chi phân gì, không có Thiên Đạo đạo tắc, không có Hồng Mông đạo tắc, không có bản sơ đạo tắc, không có hậu thiên vô số chủng đại đạo.

Có, chỉ là một đại đạo.

Nguyên Thủy đại đạo!

Giang Nam từ từ mở mắt, ánh mặt trời đập vào mi mắt, chỉ thấy Hồ Thiên lão tổ cùng Linh Đạo Tử đứng ở cách đó không xa, vui mừng nhìn xem hắn.

Giang Nam đứng dậy, sau lưng Đế Hoàng thụ tính cả tổ chim cùng một chỗ rơi vào bên trong thần luân của hắn, trồng ở trong thiên đình, hắn cất bước đi đến trước người Hồ Thiên lão tổ, tóc đen tung bay, từ từ khoác trên vai rơi vào đầu vai, khom người thi lễ.

- Lão tổ, ta thành đạo rồi.

Hắn nói khẽ.

Giang Nam thành đạo, cũng không phải là nhất cử chứng đạo thành tiên, mà là rốt cục thoát khỏi hết thảy trói buộc, tìm kiếm được Đạo của mình, thành tựu Đạo của mình.

Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ.

Khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh liền dạy hắn như vậy, mà hắn đã ở trên con đường này, không ngừng hăng hái mà đi về phía trước, vừa theo phương pháp tổ tông, lại đồng thời nhảy ra phương pháp của tổ tông.

Mà bây giờ, hắn nhảy ra chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, chân chính làm được siêu thoát Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Người tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, theo hắn biết chỉ có ba người, một người trong đó chết ở trong tay Giang Tuyết, một người chết ở trong tay Sa La Ma Đế, vận mệnh khốn đốn, hai người này cũng có thành tựu thật lớn, mà Giang Nam thành tựu nhất định vượt xa bọn họ, thậm chí còn muốn vượt xa người khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh!

Mở ra con đường vạn đạo hợp lưu, vạn đạo quy nhất, chỉ có một Đại Đạo, Nguyên Thủy Đại Đạo, ngàn vạn chủng thần thông đạo tắc Đại Đạo đạo tắc, hết thảy bao quát ở trong Nguyên Thủy Đại Đạo, tạo thành Nguyên Thủy đạo tắc, hắn cũng xuôi gió xuôi nước tu thành Chân Thần.

Lần này thành tựu Chân Thần, dị tượng không hiện, thậm chí ngay cả thiên kiếp cũng không có xúc động, thiên kiếp cũng không có phủ xuống.

Đây là bởi vì, hắn siêu thoát Ma Ngục Huyền Thai Kinh, công pháp không hề thuộc về Ma Đạo nữa, mà là nguyên thủy, Nguyên Thủy Đại Đạo, không có ở trong Thiên Đạo giới hạn, Thiên Đạo cũng không biết hắn, vì vậy không có kiếp.

Bất quá, mặc dù hắn đã thành tựu Chân Thần, nhưng cảnh giới không ổn cố, chủ yếu còn là bởi vì trong Nguyên Thủy Đại Đạo còn có nhiều Thần Thông đạo tắc tích chứa ở trong đó, cũng không lột xác tăng lên.

Hắn còn cần tiếp tục tăng lên những Thần Thông đạo tắc này, nhưng mà Nguyên Thủy Đại Đạo đã thành, lần tăng lên tiếp theo, những Thần Thông đạo tắc này đối với hắn mà nói chính là thấy rõ, so sánh với trước dễ dàng không biết gấp bao nhiêu lần.

Hơn nữa, những Thần Thông sở học từ trước của hắn kia, giờ phút này cũng có thể hạ bút thành văn, bất cứ lúc nào cũng có thể từ trong Nguyên Thủy Đại Đạo điều động ra Đại Đạo tương ứng, uy lực không có yếu bớt chút nào, ngược lại so sánh với trước tăng cường không ít!

Đây chính là thứ Hồ Thiên Lão Tổ để cho hắn lĩnh ngộ!

Nếu Hồ Thiên Lão Tổ dạy hắn, cùng với Bổ Thiên thần nhân khác dạy đám người Hạo Thiên Thượng Tôn, Trường Nhạc công tử giống nhau, vừa bắt đầu liền tụng pháp truyền đạo, hay là mở ra bí cảnh bí tàng gì để cho hắn đi vào tu luyện.

Nếu như vậy mà nói, giờ phút này Giang Nam chỉ sợ cũng cùng những người khác giống nhau, đi không ra Đạo lộ bản thân, ngộ không ra Nguyên Thủy Đại Đạo!

Hồ Thiên Lão Tổ là lão sư chân chính, bất truyền Đạo không thụ nghiệp, chỉ là chỉ rõ phương hướng, giống như đèn sáng ven đường, để cho chính

hắn đi tìm con đường, đi thành tựu Đạo của mình.

Điểm này, đáng quý nhất.

Nếu không phải như thế, Hồ Thiên Lão Tổ cũng không có thể dạy ra tồn tại giống như Đạo Vương!

Lúc này, Hồ Thiên Lão Tổ ngồi ở trên cỏ đoàn, cỏ đoàn trải ở trên một tảng đá, tôn Bổ Thiên thần nhân này ngồi xuống, phảng phất như một lão tiên sinh tư thục, bắt đầu tụng pháp truyền đạo.

Giang Nam cùng Linh Đạo Tử ngồi ở dưới tảng đá, tinh tế lắng nghe, Hồ Thiên Đại Thế Giới Đại Đạo nổ vang, cộng minh, Hồ Thiên Lão Tổ lấy đạo âm hướng bọn họ trình bày từng loại từng loại đạo lý lớn, để cho bọn họ ở vào trong tựa như ngộ không phải là ngộ, đạo hạnh cũng đang không ngừng tiến bộ.

Chương 1471: Đại Vương Sai Ta Tới Tuần Núi

Không chỉ có bọn họ, thậm chí ngay cả ba con chim xanh cùng bốn trứng chim trên Đế Hoàng Thụ kia, cũng nhận được chỗ tốt rất lớn, nghe như si như say.

Giang Nam mới vừa mở ra Nguyên Thủy Đại Đạo, chỉ cảm thấy Đại Đạo của mình tựa hồ ở vào trong đói bụng, tham lam hấp thu kiến thức của Hồ Thiên Lão Tổ, bổ túc đến trong Nguyên Thủy Đại Đạo, tăng cường nội tình của mình.

Lấy Đế Hoàng Thụ tỷ dụ, hắn lá đã thành, nhưng căn tu còn không đủ phát đạt, mà giờ khắc này Hồ Thiên Lão Tổ tụng pháp truyền đạo, lại làm cho căn tu của hắn nhanh chóng trưởng thành, mỗi thời mỗi khắc đều có Đại Đạo đạo tắc mới tạo ra!

Tiến bộ của hắn văn hoa, tu vi càng ngày càng thâm hậu.

Qua một ngày, Giang Nam liền có mấy ngàn Thần Thông đạo tắc diễn biến thành Đại Đạo đạo tắc, đang nghe được nhập thần, đột nhiên chỉ nghe một tiếng đồng la vang lên, chỉ thấy mấy yêu quái khống chế yêu vân từ trong Thần đình đàng xa bay đến, khua chiêng gõ trống, hai chân sáu tay, tay như đại ngao, trong đó một đầu yêu quái đỉnh đầu một cái nồi, yêu quái còn lại trên đầu mang một cái chảo thiết, còn có một yêu quái trong tay cầm một cái trống bỏi, thùng thùng gõ động, hướng bên này mà đến.

- Tai họa, tai họa!

Linh Đạo Tử thấy thế, vội vàng đứng dậy nói:

- Thần Đình sinh ra chút ít tiểu yêu quái, lại chạy đến gây chuyện, hơn phân nửa lại muốn họa linh điền của chúng ta! Ngươi nhìn, nồi nấu kia chính là trộm của chúng ta, trống bỏi kia chính là khi ta còn bé, lão gia dùng để dụ

dỗ ta vui vẻ, cũng bị bọn họ trộm đi!

Cạch...

Tam đầu yêu quái đi tới trên núi, hạ xuống, con cua tinh kia gõ lên đầu con yêu quái đội chảo, cao giọng nói:

- Đại vương sai ta tới tuần núi...

- Đừng gõ, sẽ hôn mê!

Yêu quái đội chão bị chấn đến miệng sùi bọt mép, vội vàng kêu lên.

Giang Nam thấy vậy mắt mũi trợn tròn, chỉ thấy nồi cùng chảo kia mơ hồ tràn ngập Đế uy, hiển nhiên cũng là Đế bảo, thầm nghĩ:

- Không có đánh chết con cua kia đã là may mắn...

- Oanh! Hồ Thiên, ngươi lại đang lao thao, ầm ĩ Đại vương chúng ta thanh tịnh!

Yêu quái thứ ba gõ động trống bỏi, kêu lên:

- Vừa mới bắt đầu, Đại vương chúng ta còn nói nghĩ tình trước kia ở chỗ ngươi nghe đạo, cho nên không cùng ngươi so đo, không nghĩ tới ngươi lại mở miệng nói một ngày một đêm, không có dừng lại, làm cho bọn ta cũng ngủ không yên! Lúc này Đại vương mới lệnh bọn ta tới, cùng ngươi so đo, nếu như ngươi câm mồm thì thôi, nếu không câm, Đại vương chúng ta cùng hai vị Đại vương khác liền không kính lão yêu ấu, tự mình tới thu thập các ngươi, đánh hai người các ngươi thành mắt gấu mèo!

- Không sai!

Hai con yêu quái khác vội vàng nói:

- Đánh hai người các ngươi... ân? Ba mắt gấu mèo!

Ba yêu quái quẳng xuống ngoan thoại, khua chiêng gõ trống nghênh ngang rời đi, trở lại trong Thần đình.

Linh Đạo Tử dậm chân nói:

- Lão gia, ngươi nhàn rỗi không có chuyện gì nuôi yêu quái, nuôi ra tai họa a? Lúc trước con hồ ly kia liền thường tới trộm chúng ta, sư huynh, ta không phải nói chị ngươi...Hiện tại chúng ta cũng bị tử tôn mấy yêu quái kia bắt nạt đến cửa rồi!

Hồ Thiên Lão Tổ ha hả cười nói:

- Nghĩ tình bọn chúng trời sanh tính thiện lương, chưa từng làm ác, không tính toán với bọn họ mà thôi.

Hắn hướng Giang Nam xem ra, cười nói:

- Ta có một cái bồ đoàn, rất có thần diệu, nhất thời sơ sẩy, bị chị ngươi mượn đi, hôm nay giấu ở trong tòa Thần Đình này. Ngươi đi đem bồ đoàn kia mang tới, có cái bồ đoàn kia, đối với ngươi tu hành rất có bổ ích.

Giang Nam nhìn về phía Thần Đình nơi xa, chỉ thấy nơi đó xanh vàng rực rỡ, lại có yêu vân kích động, liền nói ngay:

- Lão tổ, vài đầu yêu quái kia thực lực như thế nào?

Hồ Thiên Lão Tổ cười nói:

- Bọn họ chưa từng đi ra Hồ Thiên Đại Thế Giới, không có đi ra Đại Đạo bản thân, thành tựu có hạn, xa không bằng tiểu hồ ly năm đó.

- Ta đi lấy bồ đoàn, lại tới nghe giảng.

Giang Nam đứng dậy, hóa thành một đạo tinh quang, bỗng nhiên đi tới phía sau ba tiểu yêu tinh kia, tinh quang chợt lóe, chui vào thiết oa, biến mất không thấy gì nữa.

Linh Đạo Tử nhìn Giang Nam đi xa, thấp giọng nói:

- Lão gia, vài đầu lão yêu quái kia hung mãnh dị thường, là Thần Tôn đỉnh, chẳng qua là lịch lãm quá ít, này mới không có thành tựu Thần Quân, lần này Huyền Thiên sư huynh đi, chỉ sợ muốn thiệt thòi.

Hồ Thiên Lão Tổ cười nói:

- Vậy mới vừa rồi sao ngươi không khuyên can hắn?

- Lão gia ngươi đầu độc để cho hắn đi, ta làm sao khuyên can?

Cũng không lâu lắm, ba tiểu yêu kia liền đến trong Thần Đình, xuyên qua cung khuyết, Thiên Môn nặng nề, đi qua từng đạo hành lang, đi tới trước ba tòa đại điện song song, thẳng hướng đại điện ở giữa.

Trong Thiết oa, Giang Nam trộm mắt nhìn đi, chỉ thấy ba tòa đại điện này riêng phần mình giơ lên một mặt cờ xí, cờ xí bên trái viết "Phúc Thiên Đại Đế", cờ xí phía bên phải viết "Bình Thiên Đại Đế", cờ xí trung ương viết "Thắng Thiên Đại Đế", khẩu khí một cái so sánh với một cái lớn.

- Dế nhũi yêu quái...

Giang Nam thầm nghĩ:

- Trừ mấy đại điện này, còn có không ít đại điện, không biết tỷ ta nguyên lai là ở trong đại điện nào? Chỉ cần tìm được đại điện của tỷ ta, ta cũng không cần cùng những yêu quái này động thủ, trực tiếp lục soát bảo vật tỷ tỷ trộm liền đi.

Hắn đang muốn từ thiết oa bay ra, đột nhiên trong đại điện trung ương kia truyền đến một tiếng hừ tức giận trầm trọng:

- Kim Toản Phong, Ngân Toản Phong, Tiểu Toản Phong, ta sai các ngươi đi dạy dỗ lão nhân Hồ Thiên kia, các ngươi làm sao ngược lại mang người lạ tiến vào?

Hô...

Thiết oa đột nhiên bay lên, gào thét xoay tròn, hướng trong đại điện rơi đi.

Trong lòng Giang Nam cả kinh, vội vàng hóa thành một đạo tinh quang từ trong thiết oa bay ra, hướng ngoài điện phi độn đi:

- Thủ đoạn ẩn núp của ta chính là tỷ tỷ dạy, thậm chí ngay cả Thần Tôn cũng có thể dấu diếm được, yêu quái trong đại điện này đã vậy còn rất cao, còn chưa đến gần liền đoán được chỗ ẩn thân của ta?

- Ha hả, nguyên lai là thủ đoạn ẩn thân của đại tỷ, ta nói làm sao quen mắt như vậy!

Cái nồi bay lên, cạch một tiếng gắn vào trên đại điện, cái nồi này gào thét chuyển động, càng lúc càng lớn, rũ xuống màn sáng nặng nề, Đế uy tràn ngập, đem trọn đại điện phong tỏa, Giang Nam mới vừa đụng vào trên màn sáng, liền bị bắn trở về.

Giang Nam xoay người nhìn lại, chỉ thấy trong đại điện, một đầu lão yêu quái vô cùng hùng tráng ngồi ở trên chánh đường, thản ngực lộ nhũ, bụng từng cục thiết cơ, khổng vũ có lực, chẳng qua là ánh mắt lại rất nhỏ, đỉnh đầu cũng nhỏ, hai chân sáu tay, từ xa nhìn lại giống như một con cua gục ở chỗ này.

- Thủ đoạn ẩn thân của Đại tỷ?

Đại điện màn sáng đung đưa, lại có một đầu yêu quái càng thêm hùng tráng xông vào, đầu sinh ra sừng, con mắt như chuông đồng, so với con cua kia còn muốn tăng lên một vòng, cao giọng quát lên:

- Chẳng lẽ là đại tỷ trở lại?

- Chúng ta đã rất nhiều năm không có thấy nàng...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1472: Đánh Cuộc Đấu. (1)

Màn sáng lần nữa đung đưa, một Bạch Y Tú Sĩ chui qua màn sáng bơi vào trong đại điện, Tú Sĩ này cao cao gầy teo, nhu nhược không có xương, lúc bước đi vô thanh vô tức, tựa hồ cả người muốn xụi lơ trên mặt đất.

- Ân, không phải là đại tỷ, mà là một tiểu bạch kiểm...

Lão yêu quái đầu có sừng kia đột nhiên dò tới trước mặt Giang Nam, Giang Nam còn không có cao bằng mũi của hắn, ồm ồm nói:

- Làm sao ngươi có thủ đoạn ẩn thân của đại tỷ? Nàng năm đó ngay cả chúng ta cũng không có truyền thụ!

- Một con cua, một bạch ngưu, còn có một con đại xà!

Ánh mắt Giang Nam nhanh chóng quét qua, bỗng nhiên biết nguyên hình tam đầu yêu quái này, lúc này ha ha cười một tiếng, lạy dài, cất cao giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên, gặp qua ba vị ca ca! Thực không dám dấu diếm, chúng ta không là người ngoài, ta lần này tới, đích xác là phụng tỷ ta chi mệnh, đến đây bái kiến ba vị lão ca ca!

- Tới gặp chúng ta?

Tam đầu lão yêu quái riêng phần mình ngồi xuống, liếc mắt nhìn nhau, bạch y tú sĩ kia cười lạnh nói:

- Tốt, tốt! Lúc Đại tỷ gần đi đem bảo bối của chúng ta cũng trộm đi, vừa đi chính là mấy vạn năm, nếu nàng phái ngươi tới, vậy thì đem bảo bối của chúng ta trả đây!

- Tỷ ta đem bảo bối của các ngươi trộm đi?

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, nhớ tới Giang Tuyết kia bộ dạng như thiên tiên hạ phàm bất nhiễm hồng trần, thật sự khó có thể cùng Giang Tuyết trong miệng những yêu quái này cùng Hồ Thiên Lão Tổ Linh Đạo Tử liên lạc ở chung một chỗ.

- Tỷ ta năm đó, không khỏi cũng quá không đáng tin đi?

Giang Nam vốn còn có tính toán cùng tam đầu lão yêu quái này làm thân, thuận thuận đem pháp bảo mà Giang Tuyết trộm của Hồ Thiên Lão Tổ lấy đi, hôm nay vài đầu lão yêu quái kia căn bản không cùng hắn làm thân, ngược lại vừa thấy mặt liền đòi hỏi pháp bảo mà Giang Tuyết trộm của bọn hắn, để cho hắn có chút không biết nên khóc hay cười.

- Hồ Thiên Lão Tổ cũng không đáng tin, tam đầu lão yêu quái này nơi nào giống như hắn nói thành tựu có hạn như vậy? Rõ ràng là từng Thần Tôn vô cùng kinh khủng, vô luận yêu quái nào lấy ra đi, cũng đủ để cùng Thần Đô Thượng Tôn, Hạo Thiên Thượng Tôn đầu sỏ bực này ngang hàng!

Biết Giang Tuyết tỷ tỷ trải qua, để cho trong lòng hắn có một loại cảm giác kỳ quái, thần tiên tỷ tỷ băng thanh ngọc khiết thì ra cũng có chuyện cũ không chịu nổi như vậy.

- Hơn nữa trong tay bọn họ có Đế bảo của Hồ Thiên Lão Tổ, ta không là đối thủ.

Giang Nam nhớ tới lão con cua mới vừa rồi tế lên cái nồi kia, liền có chút ít sợ hãi, cái nồi này thoạt nhìn không có gì đặc biệt, nhưng một khi tế lên liền đem trọn tòa Thần Điện bao phủ, cho dù là hắn cũng xông ra không được, trong đó tràn ngập Đế uy, ở trong Đế bảo mặc dù không phải là mạnh nhất, nhưng cũng muốn vượt qua Thần Quân chi bảo rất nhiều cấp bậc!

Mà loại bảo vật giống như cái này, trong tay tam đầu lão yêu khẳng định cũng không ít.

Cùng bọn họ liều mạng mà nói, một là pháp lực cảnh giới bọn người kia ở trên hắn, một là pháp bảo tinh diệu, Giang Nam có thể dự thấy kết quả của mình.

- Hiện tại tỷ ta đã thay đổi triệt để, không ăn trộm đồ.

Hắn nghĩ tới đây, lấy lại bình tĩnh, hướng tam đầu lão yêu quái này nghiêm mặt nói:

- Nàng lần này để cho ta tới đây bái phỏng ba vị lão ca ca, cũng không cho ta pháp bảo gì. Mà là để cho ta tới từ trong bảo khố của nàng lấy đi vài món bảo vật...

- Đại tỷ đầu quả nhiên giấu pháp bảo của chúng ta!

Bạch y tú sĩ kia chính là tự xưng "Phúc Thiên Đại Đế" Phúc Thiên Yêu Tôn, nghiêng đầu hướng con cua ở trung ương kia nói:

- Nàng lúc gần đi còn muốn từ chỗ Hồ Thiên lão đầu trộm tới đủ loại bảo bối, phong ấn ở bên trong Thần Điện của nàng, chúng ta phá giải mấy vạn năm cũng chưa từng phá vỡ. Nàng đây là muốn hoàn toàn chiếm làm của riêng a, mình bởi vì trộm đồ đạc của chúng ta, tới sợ mất mặt, lại cho đệ đệ của nàng tới lấy gia sản. Rất tốt, rất tốt, đoạt đồ còn dám chạy về lấy! Không bằng bắt giữ đệ đệ của nàng, làm cho nàng cầm pháp bảo của chúng ta tới chuộc.

- Kế này rất hay!

Đầu bạch ngưu Đại Yêu kia chính là tự xưng "Bình Thiên Đại Đế" Bình Thiên Yêu Tổ, vỗ tay cười nói:

- Đại tỷ trộm Hồ Thiên lão đầu không biết bao nhiêu bảo bối, cũng phong ấn ở trong thần điện, còn nói gì những bảo bối này uy lực quá mạnh mẽ, chúng ta cầm sẽ chạy ra Hồ Thiên Đại Thế Giới chung quanh gây chuyện thị phi, sớm muộn sẽ bị người đánh chết. Chúng ta hôm nay cầm đệ đệ của nàng, nàng liền phải lấy ra những pháp bảo kia đi chuộc đệ đệ của nàng!

- Hai vị hiền đệ, kế này không ổn.

Con cua kia chính là tự xưng "Thắng Thiên Đại Đế" Thắng Thiên Yêu Tổ, do dự nói:

- Nàng là đại tỷ của chúng ta, khi còn nhỏ nhiều lần chiếu cố bọn ta, đệ đệ của nàng liền là đệ đệ của chúng ta, chúng ta bắt giữ đệ đệ của mình đi uy hiếp đại tỷ của mình, chẳng phải là ngay cả người cũng không bằng rồi? Không làm người xấu, không làm người xấu!

- Nhị ca có gì chỉ giáo?

Hai vị Yêu Tôn khác hỏi.

- Đại tỷ bất nhân, chúng ta không thể bất nghĩa.

Thắng Thiên Yêu Tôn cười nói:

- Đệ đệ của chúng ta đến đây, chúng ta không thể bắt giữ hắn, nhưng có thể giam lỏng hắn, để cho hắn không thể đi, cùng nhau sống ở trong Thần đình. Đại tỷ thấy thật lâu không trở về, tất nhiên sẽ đến tìm hắn, chúng ta lại đem đao gác ở trên cổ hắn uy hiếp nàng, đại tỷ sẽ đem bảo bối của chúng ta trả lại cho chúng ta.

- Kế này đại hay!

Phúc Thiên Yêu Tôn cùng Bình Thiên Yêu Tôn vỗ tay khen ngợi, cười to nói.

Sắc mặt Giang Nam nhất thời đen, cười lạnh nói:

- Ba vị lão ca ca, kế này của các ngươi cùng vừa rồi trực tiếp bắt giữ ta uy hiếp tỷ tỷ có cái gì khác nhau?

Tam đầu Yêu Tôn mặt mày hớn hở, luôn miệng nói:

- Hiền đệ, lúc trước chúng ta là bắt giữ ngươi, đem ngươi trở thành tù

phạm, mà bây giờ chúng ta là đối đãi ngươi như huynh đệ, đợi đại tỷ tìm tới cửa chúng ta mới làm bộ đối với ngươi hung thần ác sát. Một người là thật, một người là giả, khác nhau tự nhiên là rất lớn.

- Nếu như dựa theo mưu kế lúc trước, chúng ta là lấy dao gác ở trên cổ ngươi uy hiếp đại tỷ, nếu đại tỷ không giao ra bảo bối, chúng ta sẽ chém ngươi. Mà bây giờ chúng ta là làm bộ, đại tỷ không giao ra bảo bối, chúng ta cũng không chém ngươi, chẳng qua là làm bộ gọt sạch nửa cái đầu của ngươi, sẽ không đem ngươi chém chết, khác nhau lớn đó.

- Nàng thấy chúng ta gọt sạch nửa cái đầu của ngươi, máu lâm ly, sẽ mềm lòng, khẳng định sẽ đem bảo bối trả lại cho chúng ta!

Ba vị Yêu Tôn cùng nhau cười nói:

- Ngươi hiểu chưa!

- Gọt sạch nửa cái đầu của ta, này còn nói giả?

Giang Nam khí cực mà cười, phất tay áo nói:

- Gọt sạch nửa cái đầu của ta, ta quả quyết không làm! Hơn nữa ta là người, các ngươi là yêu, ta làm sao có thể cùng các ngươi xưng Vương?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1473: Đánh Cuộc Đấu. (2)

- Hiền đệ, ngươi Đạo Tâm không viên mãn a, yêu cùng người có cái gì khác nhau?

Ba vị Yêu Tôn cười ha ha nói:

- Hồ Thiên lão đầu từng nói, Đế Tôn khai thiên tích địa, vạn linh từ trong thiên địa tự nhiên dựng dục mà sống, chẳng phân biệt được người, yêu, là thiên địa tạo hóa ra, là một chủng tộc của Vũ Trụ Hồng Hoang mà thôi, ở đâu ra ai cao quý hơn? Ngay cả Đế Tôn cũng không có quy định người nào chủng tộc cao quý hơn, Nhân Tộc như thế nào khen mình cao hơn một bậc? Người cũng là yêu, yêu cũng là người, thiên hạ vạn linh là một nhà. Huống chi, chúng ta không phải là muốn ngươi làm Đại vương, mà là làm Đại Đế!

- Người cũng là yêu, yêu cũng là người, thiên hạ vạn linh là một nhà? Ba lão yêu quái này cũng không phải là cậy mạnh không nói đạo lý, thật có chút giải thích.

Trong lòng Giang Nam kinh ngạc, lắc đầu nói:

- Nếu ba vị ca ca không muốn để xuống chuyện năm đó, như vậy kính xin ba vị ca ca thu pháp bảo thả ta đi ra ngoài, ta rời đi nơi đây là được.

- Này cũng không được.

Phúc Thiên Yêu Tôn sắc mặt chìm xuống, cười lạnh nói:

- Đại tỷ cầm đi bảo bối của chúng ta, vô luận như thế nào cũng phải lấy trở về. Hôm nay nếu hiền đệ ngươi đã tới, vậy thì mơ tưởng đi.

- Hiền đệ, ngươi không nên rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!

Bình Thiên Yêu Tôn cũng giận tái mặt, cười lạnh nói:

- Ngươi chẳng qua là một Chân Thần, chúng ta là nhìn ở trên mặt mũi đại tỷ, lúc này mới xưng ngươi một tiếng hiền đệ, nếu đổi lại những người khác, đã sớm đánh chết. Hiền đệ không nên ép chúng ta đánh!

- Hiền đệ có thấy đại kỳ của chúng ta không?

Thắng Thiên Yêu Tôn cười ha ha, ngạo nghễ nói:

- Hồ Thiên Lão Tổ, Linh Đạo Tử, danh tiếng lớn bực nào, còn không phải là bị ta nhất quyền nhất cước hết thảy đá đi sao? Ngươi so với bọn hắn như thế nào?

Ba người đằng đằng sát khí, trong thiên điện lại xông ra một chút tiểu yêu quái, bày trận thế, trong tay nắm lưới cá, rất có bộ dạng một lời không hợp liền bắt Giang Nam trấn áp.

Giang Nam liếc lưới cá kia một cái, khóe mắt không khỏi nhảy lên, lưới cá này hẳn là ngư cụ đánh cá của Hồ Thiên Lão Tổ, cũng là tràn ngập Đế uy, rõ ràng là một Đế bảo. Loại pháp bảo này rải ra, đừng nói cá, coi như là Thần Tôn cũng khó trốn!

- Ha ha ha ha!

Giang Nam đột nhiên cất tiếng cười to, cất cao giọng nói:

- Ba vị lão ca ca, các ngươi quyền đánh Hồ Thiên chân đá Linh Đạo, ta tự nhiên là cực kỳ bội phục, bất quá ai mạnh ai yếu, đúng là vẫn còn phải so một lần. Ta muốn cùng ba vị lão ca ca đánh cuộc đấu, định thắng bại sống mái! Nếu ta thắng, các ngươi để cho ta mở ra bảo khố, tùy ý ta lấy đi bảo vật. Nếu ta thua, ta liền cùng các ngươi làm Đại vương, chờ tỷ tỷ tới chuộc ta. Các ngươi ý nghĩ như thế nào?

Ba vị Yêu Tôn liếc mắt nhìn nhau, không khỏi cũng cười ha ha nói:

- Thật bướng bỉnh, lại dám cùng chúng ta đánh cuộc đấu! Tốt, tốt! Hôm nay liền để ngươi tâm phục khẩu phục!

Thắng Thiên Yêu Tôn thu Đại Hắc oa, đính ở trên ót, nhiều tiểu yêu vây quanh ba Yêu Tôn ra khỏi tòa đại điện này, đi tới bên ngoài. Những tiểu yêu kia bỏ lưới cá, bắt đầu khua chiêng gõ trống, tiếng chiêng trống rung trời, cùng bọn họ trợ trận.

Bình Thiên Yêu Tôn, Phúc Thiên Yêu Tôn, Thắng Thiên Yêu Tôn cùng nhiều yêu quái cùng nhau hiện ra chân thân, chỉ thấy trong Thần Đình rộng lớn hàng tỉ dặm đột nhiên xuất hiện tam đầu cự yêu vô cùng khổng lồ, ở dưới chân chút ít cự yêu này còn có rất nhiều "Tiểu" yêu quái.

Tuy nói là "Tiểu" yêu quái, nhưng mỗi một đầu cũng có mấy vạn dặm, loại nào cũng có, từng cái từng cái thể tích lớn dọa người, mỗi một đầu cũng có thể so với tinh cầu!

Mà chút ít "Tiểu" yêu quái lớn nhỏ mấy vạn dặm kia, ở trước mặt tam đầu lão tổ cấp Đại Yêu, vậy thì trở nên nhỏ đến đáng thương, chỉ lớn bằng ngón chân tam đầu lão tổ này.

- Hiền đệ, ngươi muốn cùng lão ca ca đánh cuộc đấu như thế nào?

Ba Yêu Tôn đứng ở trong yêu vân, trên cao nhìn xuống, chiến ý ngất trời, cười to nói:

- Chúng ta đã khẩn cấp!

Bình Thiên Yêu Tôn nhảy ra, nguyên hình là một con trâu, kêu lên:

- Ta há mồm một nuốt, có thể nuốt vào trăm vạn tinh thần, lão đệ thật muốn cùng ta đấu một trận?

Phúc Thiên Yêu Tôn bơi đi ra, kêu lên:

- Thân xác của ta triển khai, có thể bao trùm Tinh Hà! Có một lần Hồ

Thiên lão đầu chọc giận ta, ta liền vòng ở trên tinh hà cùng hắn khiêu chiến, hắn không dám ra chiến ta!

Thắng Thiên Yêu Tôn sáu đại ngao kẹp chặt bành bạch rung động, ha hả cười nói:

- Khí lực của ta lớn khôn cùng, một thân đồng da áo giáp, trời sanh chính là pháp bảo, đánh cho Hồ Thiên lão đầu cùng Linh Đạo tiểu tử không tỳ khí!

Thân thể Giang Nam mềm rủ xuống dâng lên, trôi lơ lửng ở trước mặt tam đầu Đại Yêu cùng nhiều tiểu yêu, giống như hạt bụi, cười tủm tỉm nói:

- Ba vị ca ca quả nhiên lợi hại, tiểu đệ bội phục. Đã như vậy... Ta liền cùng nhị ca khoa tay múa chân chơi đoán số.

- Chơi đoán số?

Thắng Thiên Yêu Tôn ngẩn ngơ, cười nói:

- Là kéo bao búa cái chơi đoán số này sao? Ta sáu ngón tay còn có thể sợ ngươi? Đến, chúng ta khoa tay múa chân!

Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, cơ hồ đồng thời ra quyền, sắc mặt Thắng Thiên Yêu Tôn một đen, cả giận nói:

- Ta rõ ràng ra chính là bao!

- Ngươi đây rõ ràng là kéo.

Giang Nam theo dõi đại ngao của hắn, cười nói:

- Nhị ca, trước mắt bao người ngươi còn muốn ăn quịt sao?

Thắng Thiên Yêu Tôn thu hồi thủ chưởng như kìm lớn, dấu ở sau lưng, nổi giận đùng đùng nói:

- Mới vừa rồi là ngươi nhìn đến ta muốn ra kéo, rõ ràng là ngươi ăn quịt,

bất quá ta không chấp nhặt với ngươi. Chúng ta ba trận thắng hai!

Sau ba cục, mặt mũi Thắng Thiên Yêu Tôn đầy thất bại lui xuống, hắn ba lần ra cũng là kéo, thấy vậy những yêu quái khác nhíu mày:

- Nhị bệ hạ mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng người cũng có chút ngốc. Hắn sáu tay đều chỉ có hai ngón, hơn nữa không cách nào cong, sao có thể cùng người chơi đoán số?

Phúc Thiên Yêu Tôn vội vàng hướng Bình Thiên Yêu Tôn nói:

- Tam ca, ngươi không nên cùng hắn chơi đoán số, đấu ngươi cũng là thua. Ngươi chân trâu bò cũng chỉ hai ngón, cùng nhị ca giống nhau không cách nào cong...

Bình Thiên Yêu Tôn trong lòng lẫm nhiên, gật đầu đồng ý, kêu lên:

- Hiền đệ, ta không cùng ngươi chơi đoán số, chơi đoán số là đồng đấu, chúng ta đổi lại một cái võ đấu! Tỷ như ta đánh ngươi một quyền, ngươi đánh ta một quyền, ý của ngươi như thế nào?

- Võ đấu cũng không phải là không thể, bất quá ngươi đánh ta một quyền ta đánh ngươi một quyền, quá đả thương hòa khí.

Giang Nam nhìn về phía nhiều tiểu yêu quái vứt lưới cá trên mặt đất, cười nói:

- Không bằng như vậy, ta tế lên lưới cá này bao phủ Tam ca, nếu Tam ca ngươi có thể chạy trốn, liền coi như ngươi thắng, như thế nào?

- Tam ca, người này gian trá, cùng đại tỷ năm đó giống nhau như đúc, không thể cứ như vậy đáp ứng hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1474: Bảo Khố Giang Tuyết. (1)

Phúc Thiên Yêu Tôn vội vàng hướng Bình Thiên Yêu Tôn nói:

- Lưới cá kia thật sự lợi hại, ngươi chưa chắc có thể chạy trốn, ngươi liền nói với hắn, ngươi lưới ta một lần, ta lưới ngươi một lần, ai có thể chạy trốn người đó liền thắng. Như vậy thấp nhất cũng có thể liều cái không thua không thắng.

- Tứ đệ quả nhiên là người nhiều mưu trí!

Bình Thiên Yêu Tôn bội phục không dứt, vội vàng nói với Giang Nam, Giang Nam tự nhiên đáp ứng, cười nói:

- Tam ca, tiểu đệ dù sao cũng là khách, vẫn là Tam ca ngươi xuất thủ trước đi.

Bình Thiên Yêu Tôn đang muốn tế lên lưới cá, đột nhiên linh cơ vừa động, cười nói:

- Ta nếu trước tế lên lưới cá, sẽ tiêu hao một phần pháp lực, đợi ngươi tới lưới ta, pháp lực ta rớt xuống, liền ít đi một phần hy vọng chạy thoát. Ha hả, suýt nữa bị ngươi lừa, hiền đệ, ngươi tới trước!

Giang Nam dở khóc dở cười, tiến lên thu lưới cá, một lưới tế lên, chỉ nghe bá một tiếng lưới cá đột nhiên bày ra, bao phủ chu vi trên ức dặm, sau một khắc liền đem Bình Thiên Yêu Tôn giam ở trong lưới.

Bình Thiên Yêu Tôn rống giận liên tục, trái trùng phải đụng, thủy chung không cách nào phá vỡ lưới cá, ngược lại lưới cá kia càng xiết càng chặc, ép thân thể khổng lồ của hắn tới không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng thu nhỏ lại đến như bạch ngưu bình thường, cũng thủy chung không thể chạy trốn lưới cá.

Giang Nam thấy vậy kinh hãi không dứt, thầm nghĩ:

- Bảo bối này thật là lợi hại, Thần Quân chỉ sợ cũng có thể đánh bắt. Chẳng qua là bảo vật này mặc dù có thể lưới người, nhưng không có lực sát thương...

Bình Thiên Yêu Tôn chạy trốn không được, chỉ đành phải xin tha nhận thua.

Giang Nam thả hắn ra, Bình Thiên Yêu Tôn lập tức đoạt lại lưới cá, cười lạnh nói:

- Ngươi còn không coi là thắng, phải để cho ta lưới ngươi một lần! Nếu ngươi cũng không cách nào chạy trốn, chúng ta chính là thế hòa, đổi lại biện pháp tỷ đấu!

- Tam ca trước bao phủ ta rồi hãy nói.

Giang Nam cười nói.

Bình Thiên Yêu Tôn nổi giận gầm lên một tiếng, đem lưới cá tế lên, bá một tiếng đem Giang Nam bao lại, cười nói:

- Nhìn làm sao ngươi chạy trốn...

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam đã thi triển Luyện Thiên đại trận, từ trong lưới cá nhẹ nhàng đi ra.

Bình Thiên Yêu Tôn ngẩn ngơ, còn có chút không tin, lại là một lưới tát đi, lại đem Giang Nam bao phủ, rồi lại bị Giang Nam từ trong lưới đi ra, như thế liên tục, Bình Thiên Yêu Tôn rốt cục phục.

Hắn lại không biết, Giang Nam Luyện Thiên đại trận đã hết sức tinh diệu, thậm chí ngay cả Thiên Ngục cũng không cách nào vây khốn hắn, lưới cá này tuy là Đế bảo, nhưng còn bắt không được hắn.

- Ván thứ ba liền không có cần đánh cuộc.

Phúc Thiên Yêu Tôn ánh mắt chớp động, cười nói:

- Hiền đệ đã thắng hai cục, ván thứ ba này vô luận thắng bại, chung quy cũng là ngươi thắng. Hiền đệ cứ việc đi tìm bảo vật của đại tỷ, chúng ta tuyệt không ngăn trở.

Bình Thiên Yêu Tôn cùng Thắng Thiên Yêu Tôn nhất thời nóng nảy, đang muốn lên tiếng, Phúc Thiên Yêu Tôn thần thức truyền âm nói:

- Để cho hắn đi, tòa đại điện này hiện đầy Thần Cấm của đại tỷ, Thần Cấm này theo tu vi đại tỷ tăng trưởng mà tăng trưởng, chúng ta mấy vạn năm cũng phá không ra. Bất quá lão yêu phụng đại tỷ chi mệnh mà đến, khẳng định biết như thế nào phá giải Thần Cấm. Chỉ cần hắn phá giải Thần Cấm, chúng ta liền một loạt mà vào, đem bảo vật trong điện lấy không!

Hai Yêu Tôn mừng rỡ, Thắng Thiên Yêu Tôn chần chờ nói:

- Làm như vậy không tốt lắm đâu? Hắn dù sao cũng là đệ đệ chúng ta...

- Nhị ca, ngươi lại mềm lòng.

Phúc Thiên Yêu Tôn nói:

- Đại tỷ đoạt đồ đạc của chúng ta, lại đem bảo bối phong ấn ở trong bảo điện, đối xử với chúng ta như thế, chẳng lẽ liền không cho chúng ta cướp bóc bảo bối của nàng sao? Những bảo bối này đối với nàng mà nói cũng vô ích, không bằng tiện nghi chúng ta.

Thắng Thiên Yêu Tôn trầm mặc chốc lát, gật đầu đồng ý.

Ba người riêng phần mình thu nguyên hình, hóa thành từng tôn quái nhân, ở phía trước dẫn đường, cười nói:

- Hiền đệ theo chúng ta đi.

Bất quá bao lâu, mọi người đi tới trước một tòa đại điện, chỉ thấy đại điện

kia đứng vững một mặt đại kỳ, trên viết bốn chữ "Quân Thiên Đại Đế", sắc mặt Giang Nam không khỏi một đen:

- Quả nhiên, tỷ ta năm đó cùng những yêu quái này giống nhau, cũng là hạng người ngưu khí hò hét không biết trời cao đất rộng, lại cho mình tên hiệu Quân Thiên Đại Đế, cũng là dế nhũi địa phương, một cái so sánh với một cái trâu bò...

Tòa đại điện này bố trí Thần Cấm nặng nề, từ xa nhìn lại lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, các màu sáng mờ ở trong điện tràn ngập, chỉ một cửa điện liền giăng đầy hơn mấy trăm loại thần cấm.

Đây vẫn chỉ là Thần Cấm trên cửa điện, bên trong Thần Cấm lại càng đếm không xuể, những Thần Cấm này theo Giang Tuyết trưởng thành mà trưởng thành, hôm nay đã là Thần Quân cấp Thần Cấm, uy năng thật lớn.

- Giang Tuyết tỷ tỷ không để cho đám người Thắng Thiên Yêu Tôn nhận được những bảo bối này cũng là hảo ý, nếu những Yêu Tôn này nhận được những bảo bối kia, liền sẽ ra ngoài rêu rao, lấy trí tuệ của bọn hắn, khẳng định sống không được bao lâu liền bị người giết chết.

Giang Nam làm trước một bước, hướng cửa đại điện đi tới, thấp giọng nói:

- Tỷ tỷ, ta tới mượn mấy kiện pháp bảo, nếu ngươi biết, liền mở môn hộ ra.

Kẽo kẹt....

Cửa điện vô cùng trầm trọng mở ra, Giang Nam cất bước đi vào, đám người Thắng Thiên Yêu Tôn thấy thế, lập tức hướng trong điện phóng đi, nhưng vào lúc này, cửa điện ầm ầm bế hợp, đem mấy người ngăn ở bên ngoài.

Đám người Bình Thiên Yêu Tôn giận đến lỗ mũi phun khói, nhưng không thể làm gì, chỉ đành phải đứng ở ngoài điện.

Phúc Thiên Yêu Tôn ánh mắt chớp động, cười nói:

- Hai vị ca ca đừng nóng vội, hắn tiến vào nhất định sẽ đi ra ngoài, chúng ta ở chỗ này ôm cây đợi thỏ, đợi đi ra ngoài, liền bắt lại, đem một thân bảo bối vơ vét đi!

Bình Thiên Yêu Tôn cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử này giảo hoạt, chúng ta đao gác ở trên cổ của hắn, cướp sạch trắng tinh, nhìn hắn khóc nhè như thế nào!

Giang Nam thập cấp mà lên, đi qua lối đi thật dài, hành lang uyển chuyển, mấy khúc mấy gãy, lúc này mới đi đến bên trong chánh điện, chỉ thấy trong tòa đại điện này bố trí không phải là hết sức xa hoa, nhưng cực kỳ tinh sảo, có giá sách thật dài, phía trên đổ đầy các màu sách cổ, lại có một khối bình phong sáu mặt, còn có bàn thờ, lư hương, đồng hạc hương thai, đèn cung đình, còn có một bàn ngọc, phía trên bày đặt ấm tử, mấy chén ngọc nhỏ, một cái khay.

- Cũng là Đế bảo a...

Ánh mắt Giang Nam trừng thẳng, từ trong chút ít vật tầm thường này cảm ứng được một cổ Đế uy, những bảo vật này hiển nhiên cũng không phải là Giang Tuyết luyện, mà là đồ của Hồ Thiên Lão Tổ, bị Giang Tuyết thỉnh thoảng trộm tới một vật hai kiện, tích thiểu thành đa, cuối cùng đem Hồ Thiên Lão Tổ cất dấu lấy không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1475: Bảo Khố Giang Tuyết. (2)

Hồ Thiên Lão Tổ cũng là tính tình tốt, nếu đổi lại những cường giả khác, sớm đã đánh chết tiểu yêu hồ, mà hắn tùy ý Giang Tuyết trộm, chẳng quan tâm, ngược lại như cũ truyền đạo giảng pháp cho những tiểu yêu quái này.

Ý chí bực này, không phải là mỗi người đều có.

Mà cử động lần này của Hồ Thiên Lão Tổ, cuối cùng làm cho Giang Tuyết thành đại cao thủ khó lường!

- Bồ đoàn ở chỗ này!

Ánh mắt Giang Nam sáng lên, thấy một cái bồ đoàn, vội bước lên phía trước, chỉ thấy trong bồ đoàn này tích chứa Đế uy, trừ Đế uy ra, còn có một loại khí tức kỳ lạ.

- Tiên Nhân khí tức?

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, trong đầu điện quang hỏa thạch hiện lên một màn, đó là hắn ở trong Bỉ Ngạn Thần Châu nhìn qua bình phong, trên bình phong có Cổ Tiên hướng mười ba người Đạo Vương truyền đạo giảng pháp, Cổ Tiên kia ngồi ở trên tảng đá, trên tảng đá loáng thoáng có một cái bồ đoàn!

- Chẳng lẽ bồ đoàn này là vật Tiên Nhân kia ngồi, sau lại bị Hồ Thiên Lão Tổ thu vào, mình lại luyện chế một phen?

Hắn trong lòng thình thịch đập loạn, trước thu bồ đoàn vào.

Bồ đoàn này tràn ngập Đế uy thâm trầm, so sánh với những bảo vật khác muốn nồng nặc không biết gấp bao nhiêu lần, hiển nhiên những bảo vật khác chẳng qua là Hồ Thiên Lão Tổ tiện tay luyện, mà bồ đoàn cực kỳ trọng yếu,

là vật Tiên Nhân ngồi, Cổ Tiên ngồi ở trên nó truyền pháp, ngay cả bồ đoàn cũng trở nên khó lường, tích chứa Tiên Đạo Tiên cơ!

Hồ Thiên Lão Tổ đối với bồ đoàn này cực kỳ coi trọng, cho nên sau khi thu bồ đoàn liền luyện chế lại một lần, mình thường xuyên ngồi ở trên đó Ngộ Đạo, bồ đoàn này nhận được hai vị tồn tại khó lường nhuộm dần, trở nên tương đối khó lường!

Bồ đoàn tới tay, nhưng Giang Nam không có lập tức rời đi, mà là mọi nơi chuyển động, xem một chút còn có những bảo vật khác hay không.

- Ha hả, trong bình phong này tích chứa chính là khí tức Đạo Vương, hẳn là bảo vật Đạo Vương tặng cho Hồ Thiên Lão Tổ. Ân, thu... những chén trà này chính xác, thu... Di, bếp lò này rất khá...

Giang Nam đem chánh điện cướp sạch không còn, liên tục chiến đấu ở các chiến trường thiên điện, ánh mắt không khỏi sáng ngời:

- Tỷ tỷ ngọc giường... không đúng, là ngọc giường của Hồ Thiên Lão Tổ, bị tỷ ta trộm tới đây, cũng thu... Đây là phất trần của Hồ Thiên Lão Tổ a? Nơi này còn có một vại gạo...

Hắn còn tìm được một cái vạc cá, bên trong có hai kim ngư, Giang Nam đem ngón tay tiến vào, răng rắc một tiếng thiếu một đầu ngón tay, bị đồ sống trong vạc cắn đi.

- Cừ thật, hai kim ngư này chỉ sợ sắp tu thành Thần Tôn!

Hắn đem cá vạc nhét vào trong Tử Phủ của mình, lẩm bẩm nói:

- Tỷ a, những đồ này ngươi không cần, ta thay ngươi thu, nếu như Hồ Thiên Lão Tổ không thích, ta liền thu nhận... trong góc tường kia còn có một cái cuốc, không thể lãng phí...

Cũng không lâu lắm, trong tòa đại điện này liền rỗng tuếch, giống như trải qua tổng vệ sinh, Giang Nam mọi nơi chuyển động, nơi này Thần Cấm tuy

nhiều, nhưng Thần Cấm là Giang Tuyết bố trí, nơi Giang Nam đi qua, Thần Cấm giống như không tồn tại, tùy ý hắn thông hành, hiển nhiên là Giang Tuyết biết hắn tiến vào chỗ ở cũ của mình, cho nên tùy ý hắn tiến vào.

- Xem ra tòa đại điện này bị ta lấy không... ân, không đúng!

Ánh mắt Giang Nam đột nhiên rơi vào trên một mặt vách tường, thấp giọng nói:

- Mặt tường này có bất đồng, những mặt tường khác không có bất kỳ Thần Cấm, làm sao trên mặt tường này tỷ tỷ bày nhiều Thần Cấm như vậy?

Hắn hai tròng mắt hóa thành Hỗn Độn, hướng vách tường này nhìn lại, chỉ thấy mặt vách tường này lớn khoảng một trượng, nhưng mà phía trên đầy Thần Cấm, ở trong hai mắt của hắn những Thần Cấm này rõ ràng hiện ra.

Hắn thô thô đếm một chút, thấy được mấy chục vạn loại Thần Cấm, chi chít, đem vách tường luyện thành nội bộ không gian vô cùng bát ngát!

- Giang Tuyết tỷ tỷ rốt cuộc ở sau mặt tường này phóng thứ gì?

Giang Nam không khỏi động lòng hiếu kỳ, hướng vách tường đi tới, bất quá Thần Cấm trên vách tường không có như lúc trước tùy ý hắn xuyên qua, mà là ngăn chặn ở bên ngoài.

- Tỷ ta cũng không muốn để cho ta đi vào?

Giang Nam suy tư chốc lát, hít vào một hơi thật dài, Hỗn Độn Giới Vực triển khai, nhẹ nhàng nâng tay, hái Hỗn Độn Tử Trúc, trầm giọng nói:

- Tỷ tỷ, xin lỗi! Đoạn Ngục!

Trong đại điện nhất thời tử quang hiện lên, vô số đạo tử ảnh phi phác, đánh về phía vách tường này, trong nháy mắt Giang Nam liền điểm ra không biết bao nhiêu đạo, phá vỡ trọng trọng Thần Cấm trên vách tường.

Những Thần Cấm này vô cùng phức tạp, vô cùng hung hiểm, nhưng mà ở

dưới Đoạn Ngục, dẫn động vô số Thần Cấm công phạt lẫn nhau, ngược lại làm cho hắn càng thêm dễ dàng.

Thần Điện đột nhiên một tiếng ầm vang chấn động, tiếp theo thanh âm khanh khách xèo xèo truyền đến, mặt tường chậm rãi dịch chuyển, lộ ra một cánh cửa.

Giang Nam hướng cửa kia bước đi, thấy được một khối mảnh nhỏ pháp bảo lớn như Hoang Cổ Thánh Sơn, như một cây cột đứng vững ở bên trong không gian môn hộ, tràn ngập Tiên uy.

Mảnh nhỏ Tạo Hóa Tiên Đỉnh!

- Tỷ tỷ, ngươi ngay cả loại đồ này cũng dám trộm...

Giang Nam cũng rút ra một ngụm lãnh khí, ngơ ngác nhìn cây cột này, đó là một cái chân vạc của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, phía dưới thăm dò vào dưới đất, rõ ràng là bị Hồ Thiên Đại Thế Giới trấn áp!

Chân tiên đỉnh xuất hiện, lập tức cùng Giang Nam Tạo Hóa tiên đỉnh cộng minh, chỉ nghe ông một tiếng, Tạo Hóa tiên đỉnh bay ra, quay chung quanh chân đỉnh cực đại này vù vù chuyển động, bay một vòng lại một vòng.

Hai kiện pháp bảo cộng minh, đủ loại đại đạo chấn động, không ngừng có từng sợi tiên quang, ánh sáng tím từ bên trong chân đỉnh bay ra, dung nhập đến trong Tạo Hóa tiên đỉnh của Giang Nam.

Giang Nam lập tức cảm giác được, Tạo Hóa tiên đỉnh của mình uy năng phi tốc tăng lên, đại đỉnh này như cũ là Thiên thần chi bảo, hắn tuy đã thành tựu Chân Thần, nhưng không có đem Tạo Hóa tiên đỉnh tăng lên tới cấp độ Chân Thần chi bảo.

Mà bây giờ khẩu Tạo Hóa tiên đỉnh này vẫn là Thiên thần chi bảo, sở dĩ uy năng tăng lên, là vì bên trong chân tiên đỉnh đại đạo càng thêm hoàn mỹ, trong từng đạo tiên quang chất chứa tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo, dung nhập đến trong Tạo Hóa tiên đỉnh, đem chỗ chưa đủ của đỉnh này bổ toàn bộ.

Giang Nam cất bước đi vào bên trong môn hộ, tùy ý hai kiện pháp bảo cộng minh, mình thì tinh tế dò xét bốn phía, sau một lúc lâu liền xác nhận sở dĩ Giang Tuyết có thể trộm cắp mảnh vỡ tiên đỉnh, chủ yếu vẫn là Hồ Thiên lão tổ không đạt được gì cùng dung túng.

Trên chân Tiên đỉnh, dán lên hai đạo kim sắc sắc lệnh, một đạo kim sắc sắc lệnh khắc Phù văn, đó là phù văn của Hồ Thiên lão tổ, mà một đạo sắc lệnh khác lại vẽ một cái hồ lô, cùng Tàng Thiên hồ lô giống như đúc, hẳn là Tàng Thiên hồ lô cái Thiên Đạo chí bảo này lạc ấn, cộng đồng trấn áp chân đỉnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1476: Người Tang Đều Lấy Được. (1)

Chân Tạo Hóa tiên đỉnh đỉnh bị trấn áp, Hồ Thiên lão tổ đối với chân đỉnh liền chẳng quan tâm rồi, không biết nhét vào trong góc nào, sau đó bị Giang Tuyết chứng kiến, rất là động tâm, vì vậy đem chân đỉnh khiêng đi, phóng tới bên trong thần đình, mượn nhờ thần đình cùng Hồ Thiên đại thế giới cộng đồng trấn áp.

Khi đó Giang Tuyết to gan lớn mật, lại không biết không sợ, nàng mượn nhờ thần đình cùng Hồ Thiên đại thế giới trấn áp chân đỉnh, mục đích không phải lo lắng chân đỉnh bay đi, mà là lo lắng Hồ Thiên lão tổ lấy đi cái chân đỉnh này.

Tiểu Yêu hồ di chuyển chân đỉnh, lại lo lắng Hồ Thiên lão tổ đoạt đi, nghĩ đến tình hình kia, nhất định thập phần đáng yêu buồn cười.

- Tỷ tỷ nghiên cứu qua chân đỉnh kia một thời gian ngắn, khó trách thực lực của nàng cường đại như vậy.

Giang Nam bay đến bên cạnh chân đỉnh cực lớn này, chỉ thấy nguyên một đám tiên đạo đại đạo phù văn cùng Hồng Mông đại đạo phù văn ở chân đỉnh bay lên, hết sức tinh diệu, so với Bỉ Ngạn thế giới tích thủy nhai khắc đá phù văn tinh diệu không biết bao nhiêu lần.

Nghiên cứu những phù văn này, hoàn toàn chính xác có thể lĩnh ngộ ra vô số đại đạo, có thể nhìn trộm tiên nhân cùng Tiên Thiên Thần Ma ảo diệu.

Bổ Thiên Thần Nhân khác cái nào không phải đối với mảnh vỡ tiên đỉnh hay là tàn thân cổ tiên coi trọng dị thường, duy chỉ có Hồ Thiên lão tổ tiện tay ném ở một bên như vậy, đây cũng là năm đó Giang Tuyết vẫn là một tiểu hồ ly, cực kỳ thông minh, hoạt bát đáng yêu, lại không có bao nhiêu ý xấu, chỉ là tinh nghịch, lúc này Hồ Thiên lão tổ mới mở một mắt nhắm một mắt,

tùy ý nàng giày vò.

Nếu đổi lại Bổ Thiên Thần Nhân khác, sớm đã đem tiểu hồ ly một cái tát chết, như vậy cũng sẽ không có Đông Cực Thần Quân muốn chứng đạo thành đế, thậm chí lĩnh ngộ ra tâm tình Thiên Nhân Hợp Nhất rồi.

- Chân tiên đỉnh với ta mà nói cũng có trọng dụng, có thể cho ta đối với tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo lý giải tái tiến một bước!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, tính toán phải chăng có thể đem chân đỉnh kia khiêng đi, thấp giọng nói:

- Chân đỉnh kia quá lớn, cho dù ta toàn lực thi triển pháp thiên tướng địa, để cho thân thể biến đến lớn nhất, cũng ôm bất trụ nó, không cách nào đem nó từ Hồ Thiên đại thế giới trấn áp rút ra...

Ông...

Chân Tiên đỉnh đột nhiên kịch liệt thu nhỏ lại, trong khoảng khắc liền từ lớn như Hoang Cổ Thánh sơn, hóa thành chỉ có mười trượng, chân đỉnh thượng thô hạ mảnh, như một cái đại bổng chùy, chính mình liền thoát ly Hồ Thiên đại thế giới trấn áp.

Giang Nam ngạc nhiên, thò tay đi bắt chân đỉnh này, thi triển toàn lực, ý đồ đem chân đỉnh rút lên, lại không thể rung chuyển mảy may, lắc đầu nói:

- Quá nặng đi, tốt nhất có thể nhẹ một chút...

Hắn lời còn chưa dứt, cái đại bổng chùy mười trượng này trở lại nên nhẹ rất nhiều, Giang Nam vừa mừng vừa sợ, đem chân đỉnh rút ra, cười nói:

- Chẳng lẽ cái chân tiên đỉnh này thật sự cùng ta có duyên? Nếu ta đem nó lấy ra, Hồ Thiên lão tổ thấy... Ân, hắn sẽ tiêu diệt ta!

Hắn lắc đầu, muốn mang đi cái chân tiên đỉnh này, lại lo lắng Hồ Thiên lão tổ có thể thật sự sẽ tiêu diệt mình, thời điểm đang do dự, đột nhiên một

thanh âm cao giọng nói:

- Hiền đệ, ngươi hảo hảo thu về bảo bối, sau đó mau đi ra đi, chúng ta đều là huynh trưởng của ngươi, sẽ không đoạt ngươi!

Ngoài điện, ba lão yêu quái xì xào bàn tán, Bình Thiên yêu tôn gãi gãi góc sừng nói:

- Tứ đệ, chúng ta thật sự sẽ không đoạt hắn sao?

Già Thiên Yêu tôn vội vàng nói:

- Tam ca chớ có lên tiếng, ta là lừa gạt hắn đó! Hắn nếu nghe được thanh âm của ngươi, biết rõ chúng ta lừa gạt hắn, ở đâu còn dám ra?

- Chỉ đợi hắn vừa ra, chúng ta giả ý tiến lên muốn nhìn bảo bối một cái, sau đó thừa dịp hắn không chú ý, cùng một chỗ gõ hắn bất tỉnh!

Thắng Thiên yêu tôn ha ha cười nói:

- Các ngươi phải ra tay nhẹ một chút, không nên đem đệ đệ này của chúng ta đánh chết. Còn có, hắn vừa rồi có thể đào thoát lưới đánh cá, nhất định là tinh thông bỏ chạy chi thuật, chỉ cần hắn vừa ra, chúng ta liền không cho hắn cơ hội bỏ chạy, trực tiếp ra tay.

- Nhị ca yên tâm, chúng ta hiểu được.

Hai người cùng kêu lên cười nói:

- Lần này hắn trốn không thoát, chúng ta tế cái nồi lên, liền có thể bao lại Thiên Địa, để cho hắn không cách nào đào thoát.

Bên trong Thần Điện môn hộ, Giang Nam cắn răng, đem chân tiên đỉnh thu hồi, thầm nghĩ:

- Không thu đại bổng chùy này, ở đâu có thể từ trong tay ba Yêu tôn này đào thoát đi ra ngoài? Về phần có thể đem đại bổng chùy mang đi hay

không, ta vẫn là trước hỏi Hồ Thiên lão tổ lại mới quyết định. Nếu Hồ Thiên lão tổ nói ngươi mang đi, ta sẽ mang đi, nếu nói lưu lại, ta sẽ tìm hiểu một thời gian ngắn...

- Đi ra, đi ra!

Ngoài điện Già Thiên Yêu tôn, Bình Thiên yêu tôn cùng Thắng Thiên yêu tôn kích động vạn phần, chỉ thấy cửa điện mở ra, Giang Nam mặt mũi tràn đầy tươi cười, cười tủm tỉm từ trong cửa điện đi ra.

Ba người vội vàng bước lên phía trước, cũng là mặt mũi tràn đầy tươi cười, hướng Giang Nam đi đến, Già Thiên Yêu tôn giả ý nói:

- Hiền đệ, ngươi tiến vào lâu như vậy, lấy được bảo vật nào? Mau mau lấy ra để cho mấy người chúng ta mở mang tầm mắt!

Giang Nam giả ý nói:

- Tiểu đệ cũng chưa kịp thu bảo bối gì, tỷ tỷ để cho ta tới, là lấy đi một cái bồ đoàn, để cho ta sau này tu luyện chi dụng, về phần bảo bối của nàng, tỷ tỷ không nói, ta làm sao dám lấy?

Ba người một ngàn cái không tin, như ong vỡ tổ xông tới, Bình Thiên yêu tôn ha ha cười nói:

- Hiền đệ, ngươi lấy ra bồ đoàn, để cho chúng ta kiến thức.

Dứt lời, hướng hai người khác ném đi cái sắc mặt, chỉ đợi Giang Nam lấy ra bồ đoàn, ba người liền lập tức ra tay, đem Giang Nam gõ bất tỉnh.

- Ba vị huynh trưởng coi được rồi!

Giang Nam lấy ra chân tiên đỉnh, xoay tròn trùng trùng điệp điệp quét tới, chỉ nghe bành bành bành ba tiếng nổ, Bình Thiên yêu tôn, Già Thiên Yêu tôn tính cả Thắng Thiên yêu tôn ngay ngắn kêu rên một tiếng, cùng một chỗ bị quét bay đi ra ngoài.

Giang Nam vô lực thúc dục chân tiên đỉnh, chỉ là bằng vào lực lượng vung vẩy, tuy đem ba người đánh bay, nhưng cũng không có làm bị thương bọn hắn, Già Thiên Yêu tôn người ở giữa không trung, hóa thành một đạo lưu quang, không biết bị đánh bay đến nơi nào, vội vàng cao giọng nói:

- Tiểu tử này thật lừa dối giảo hoạt, phòng bị chúng ta tới lấy! Tế hắc oa, nhị ca nhanh tế hắc oa, trước đem hắn vây khốn nói sau!

Ông...

Đại hắc oa gào thét bay lên, không ngừng chuyển động, Đế Uy tràn ngập, khẩu hắc oa này càng lúc càng lớn, giống như một cái lỗ đen tráo xuống, đem trọn thần đình bao phủ, chỉ thấy trong nồi vô số đạo tắc vờn quanh cuốn động, phảng phất như một vòng xoáy cự đại, thời không vặn vẹo, thậm chí muốn đem thần đình rộng lớn ức vạn dặm này thu nhập trong nồi!

- Pháp bảo thật là lợi hại!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1477: Người Tang Đều Lấy Được. (2)

Giang Nam động dung, đột nhiên đem chân tiên đỉnh vứt lên, quát:

- Đại!

Oanh...

Căn đại bổng chùy dài ngắn mười trượng này đột nhiên bành trướng, sau một khắc liền lớn như Hoang Cổ Thánh sơn, đầu trên oanh một tiếng đụng vào trong nồi, đem cái nồi này đính đến bay vào tinh không bao la bát ngát, phù một tiếng đánh vỡ không gian Hồ Thiên đại thế giới, đầu chùy xuất hiện ở bên ngoài Hồ Thiên đại thế giới, đem hư không xuyên một cái lỗ thủng!

Nếu giờ phút này có người đứng ở bên ngoài Hồ Thiên đại thế giới nhìn lại, sẽ chứng kiến một cây cột lớn tứ phương tứ chính đỉnh phá Hồ Thiên đại thế giới, thượng diện còn đang đắp một cái nồi cực lớn.

Hắc oa bị đỉnh ra Hồ Thiên đại thế giới, uy năng không cách nào bao phủ xuống, Giang Nam lập tức kêu lớn:

- Tiểu!

Chân tiên đỉnh phi tốc thu nhỏ lại, lại biến thành mười trượng, bị hắn nắm trong tay, lập tức vận chuyển Luyện Thiên đại trận, thân hình ẩn nấp hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Thắng Thiên yêu tôn tu vi mạnh nhất, hô một tiếng bay tới, vẫy tay, đại hắc oa từ trên trời bay tới rơi vào trong tay, lại tìm không được bóng dáng Giang Nam, không khỏi giận dữ:

- Đem bảo cổ của ta lấy ra!

Tiểu Toản Phong vội vàng dâng lên trống bỏi, Thắng Thiên yêu tôn hít vào một hơi thật dài, đón lấy một hơi phun ra, chỉ thấy bên trong khí lưu hội tụ vô số đạo tắc, chen chúc bay ra, rót vào bên trong món đồ chơi của trẻ mới sinh này.

Trống bỏi đạt được Thần Tôn đạo tắc của hắn thoải mái, xoay tròn bay lên, càng lúc càng lớn, cao khoảng chừng hơn mười vạn trượng, trống bỏi điên cuồng tả hữu lay động, âm thanh đông đông đông điên cuồng truyền đến, chấn đến hư không bốn phía thần đình thành phiến thành phiến sụp xuống, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, uy năng kinh người đến cực điểm!

Cái trống này chính là khi Linh Đạo Tử còn nhỏ, Hồ Thiên lão tổ tiện tay làm món đồ chơi, dùng để chọc cười tiểu đạo đồng, bất quá Hồ Thiên lão tổ là nhân vật bậc nào?

Mặc dù là tiện tay làm, cũng là một kiện đế bảo, uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi!

Bình Thiên yêu tôn bay tới, đột nhiên mở cái miệng rộng, một ngụm nuốt đi, đem không gian bốn phía thần đình, ức vạn dặm khoảng cách, hết thảy một ngụm thôn phệ, thậm chí ngay cả trống chấn vỡ Hồng Mông không gian cũng nuốt vào trong bụng, lắc đầu nói:

- Không ở chỗ này!

Già Thiên Yêu tôn thân hình uốn éo, hóa thành một đầu đại xà, hai mắt như là hai liệt nhật hừng hực, mục bắn Thần Quang, hai đạo Thần Quang xuyên thủng hư không hư minh, đem hết thảy đều chiếu rọi được thông thấu, qua lại ở trong hư không của Hồ Thiên đại thế giới sưu tầm, cũng lắc đầu nói:

- Tiểu tử này đi quá nhanh, chỉ sợ đã chạy ra Hồ Thiên đại thế giới rồi!

- Không may, không may, lão nương tám mươi tuổi sinh hài nhi, quanh năm đánh nhạn ngược lại bị chim tước mổ rơi mắt, tiểu tử này chạy đi rồi,

chỉ sợ sẽ đối với đại tỷ nói chúng ta ám toán hắn, muốn cướp bảo bối của hắn, không duyên cớ xấu ba vị thanh danh đại đế chúng ta. Sau này gặp lại đại tỷ, chúng ta trên mặt đều không ánh sáng rồi...

Ba vị yêu tôn như cha mẹ chết, ủ rũ, từng người phản hồi trong đại điện.

Mà ở trong Thánh sơn của Hồ Thiên lão tổ, Giang Nam đi tới bên cạnh Hồ Thiên lão tổ, Thần Quang trong mắt Già Thiên Yêu tôn chiếu rọi đến, từ trên người hắn thoáng một cái đã qua, lại đối với hắn làm như không thấy, trong lòng Giang Nam biết tất nhiên là Hồ Thiên lão tổ thần thông, để cho Già Thiên Yêu tôn không thấy mình, vội vàng hạ bái cảm ơn.

Hồ Thiên lão tổ ha ha cười nói:

- Tiểu hữu, ngươi vào trong thần đình, thu bảo bối gì vậy?

Giang Nam mặt không đổi sắc, cung kính nói:

- Lão tổ để cho ta đi lấy bồ đoàn, trong nội tâm của ta liền chỉ có bồ đoàn, đối với bảo bối khác làm như không thấy.

- Thật sao?

Bổ Thiên Thần Nhân đối diện nhẹ nhàng ngoắc ngón tay, Giang Nam chỉ cảm thấy trong Tử Phủ truyền đến chấn động kịch liệt, chén ly hồ lô bồn vân...vân bảo bối vụn vụn vặt vặt phần phật từ trong mi tâm hắn bay ra, như là ngọn núi chồng chất ở trước mặt Hồ Thiên lão tổ cùng Linh Đạo Tử, thấy mà Linh Đạo Tử con mắt đều thẳng, không ngớt lời kêu lên:

- Lão gia, lão gia, mau nhìn ấm trà của ngươi... Ồ, nơi nào còn có hai con cá vàng ngươi nuôi... Còn có thùng đựng gạo của chúng ta, liêm đao cắt cỏ cũng ở đây này!

- Khục khục, ta mỗi lần nghĩ đến tỷ ta năm đó làm xằng làm bậy, trộm cắp đồ vật của lão tổ, trong nội tâm thật là áy náy, tâm thần bất an.

Giang Nam mặt không hồng tim không nhảy, nghiêm mặt nói:

- Lúc này mới thuận tay đem những bảo bối này thu trở về, chuẩn bị cho lão tổ một kinh hỉ, không nghĩ tới vẫn bị lão tổ phát hiện.

- Ta ngược lại thật sự là vừa mừng vừa sợ.

Hồ Thiên lão tổ ngưng mắt nhìn hắn, cười lạnh nói:

- Còn có... hay không?

Giang Nam có chút chột dạ nói:

- Lần này thật sự không có...

Đông!

Một đại bổng chùy từ trong Tử Phủ hắn bay ra, ầm ầm trụy lạc ở trước mặt ba người, rõ ràng là chân tiên đỉnh, tràn ngập tiên uy cùng Hồng Mông chi uy, để cho Tàng Thiên hồ lô treo cao trên không Hồ Thiên đại thế giới ầm ầm chấn động thoáng một phát, Thiên Uy cuồn cuộn đè xuống, áp hướng chân tiên đỉnh!

Tiên Đỉnh chi chân cùng Tàng Thiên Hồ Lô hai kiện bảo vật trong lúc đó phảng phất có huyết hải thâm cừu, mới vừa chạm mặt liền lập tức đối kháng, từng đạo Tiên quang tử quang phóng lên cao, mà trên bầu trời là Thiên Đạo cuồn cuộn mà đến, hai loại uy năng bất đồng oanh kích đến phiến thiên địa này tựa hồ cũng muốn hóa thành phấn vụn.

Tàng Thiên Hồ Lô cái Thiên Đạo chí bảo này cực kỳ mạnh mẽ, hợp thiên địa oai trấn áp, tựa hồ lực lượng cả Hồ Thiên Đại Thế Giới cũng bị bảo vật này điều động, hướng Tiên Đỉnh chi chân áp đi.

Mà Tiên Đỉnh chi chân cũng là cực kỳ kinh người, khe khẽ rung lên, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện hai cái khe đại vũ trụ, một chỗ là cái khe Tiên Giới thần thánh trang nghiêm, một chỗ khác là Hồng Mông Hỗn Độn, không

biết là thế giới gì, từ trong hai cái thế giới này mượn tới lực lượng, đối kháng Thiên Đạo chí bảo trấn áp!

Hồ Thiên Lão Tổ thanh quát một tiếng, lúc này Tàng Thiên Hồ Lô mới dần dần biến mất, Tiên Đỉnh chi chân kia uy năng cũng dần dần tản đi, khôi phục lại bình tĩnh.

Hồ Thiên Lão Tổ nhìn Tiên Đỉnh chi chân này, ánh mắt có chút phức tạp, Giang Nam cũng có chút ít thấp thỏm.

- Lá gan của ngươi, so sánh với tiểu hồ ly còn muốn lớn hơn một chút. Tiểu hồ ly chẳng qua là đem Tiên Đỉnh chi chân này giấu đi, nghiên cứu mà thôi, mà ngươi là muốn mang đi.

Hồ Thiên Lão Tổ nhìn về phía Giang Nam, nhẹ giọng nói:

- Ngươi có biết nếu ngươi mang đi đồ vật này, sẽ đưa ra chấn động bực nào không? Nếu như chân đỉnh này đi ra Hồ Thiên Đại Thế Giới ta, sẽ bay tìm kỳ chủ, kỳ chủ nhận được chân vạc, như hổ thêm cánh, kỷ kiếp chỉ sợ sẽ khoảng cách bộc phát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1478: Một Nửa Gánh Nặng. (1)

Giang Nam cung kính nói:

- Ta biết không thể gạt được lão tổ, lúc này mới đem bảo vật này mang đi ra, về phần lão tổ để cho ta mang đi hay không, hết thảy do lão tổ quyết định.

Sắc mặt Hồ Thiên Lão Tổ âm tình bất định, cho dù là hắn loại nhân vật nhàn vân dã hạc như vậy, giờ phút này cũng cảm thấy có chút khó giải quyết. Dù sao đây là liên lụy đến hơn năm ngàn vạn năm ân oán, đối phương là một vị Cổ Tiên lúc khai thiên tích địa cũng đã Chứng Đạo.

- Nếu Cổ Tiên nhận được bảo vật này, chạy trốn trấn áp, muốn tiêu diệt chư thiên vạn giới ta, ngươi tự xử như thế nào?

Hồ Thiên Lão Tổ đột nhiên nói.

Giang Nam hơi ngẩn ra, hắn vốn biết mình không thể gạt được Hồ Thiên Lão Tổ, cũng không có tâm tư mang chân Tiên Đỉnh đi, giờ phút này nghe giọng nói của Hồ Thiên Lão Tổ. Thế nhưng tựa hồ ý động, tính toán để cho hắn mang đi bảo vật này.

Bất quá nơi này dính dấp ân oán quá lớn, liên lụy đến Cổ Tiên hạo kiếp, mười ba tồn tại Cổ lão, cùng với tánh mạng chư thiên vạn giới vô số sinh linh, thậm chí Huyền Đô Cổ Tiên chạy ra trấn áp, nếu như chư thiên vạn giới bị hắn hủy diệt cũng không phải là không có khả năng!

Giờ khắc này, hắn thậm chí có một loại cảm giác khoai lang phỏng tay, cảm thấy chân Tiên Đỉnh này không còn là một pháp bảo mê người, mà là một gánh nặng, gánh nặng vô cùng trầm trọng.

Nghĩ đến, Hồ Thiên Lão Tổ cũng có cảm giác như vậy, cũng không cho rằng chân Tiên Đỉnh là bảo vật khó được. Hắn cũng muốn đem loại đồ này

đưa ra ngoài, không muốn gánh chịu cái loại áp lực này nữa.

Giang Nam cắn răng, khom người nói:

- Tử Xuyên thề cứu vãn chư thiên vạn giới, cho dù Cổ Tiên hồi phục, cũng phải từ trên thi thể ta giẫm đi qua. Mới có thể tiêu diệt chư thiên vạn giới!

- Tốt, tốt!

Hồ Thiên Lão Tổ cười nói:

- Một nửa gánh nặng của ta có thể dỡ xuống, giao cho ngươi.

Hắn bấm tay gảy nhẹ, liên tục ba chỉ bắn ra ở trên chân Tiên Đỉnh, bắn ba chỉ, liền có ba giọt máu tươi rơi vào trên chân, dung nhập vào trong chân vạc, ngay sau đó hắn nhẹ nhàng nâng tay, bóc sắc lệnh màu vàng cùng Thiên Đạo sắc lệnh của mình.

- Ba giọt máu của ta, có thể trấn áp chân vạc một thời gian ngắn, ta không chết, kiện pháp bảo này liền không cách nào bay về bên cạnh chủ nhân, nếu có một ngày ngươi khống chế không được kiện pháp bảo này, chứng minh ta đã chết.

Hồ Thiên Lão Tổ hai tay cầm chân Tiên Đỉnh, trịnh trọng vạn phần đưa đến trước mặt của hắn:

- Mượn đỉnh trượng này, sau này một nửa trách nhiệm của ta, liền giao cho ngươi, bảo vật này tùy ý ngươi xử trí.

Hắn bi thương cười nói:

- Ta sống không qua trường hạo kiếp này, đỉnh trượng này sớm muộn sẽ bay về bên cạnh chủ nhân, hôm nay giao vào tay ngươi, ta có thể yên tâm.

Trong lòng Giang Nam trầm trọng, một gối chạm đất, hai tay nâng lên, trịnh trọng đón lấy đỉnh trượng.

Hồ Thiên Lão Tổ đột nhiên thanh sắc đều lệ, quát lên:

- Một khắc Đỉnh trượng bay đi kia, ta liền hồn quy về thiên, nếu ngươi dám phụ chư thiên vạn giới, vi phạm thệ ước hôm nay, ta hóa thành lệ quỷ tới lấy tính mạng ngươi!

Giang Nam hai tay nâng trượng:

- Tử Xuyên tất nhiên sẽ không có phụ lời thề hôm nay!

Sắc mặt Hồ Thiên Lão Tổ hòa hoãn xuống, xếp bằng mà ngồi, tiếp tục tụng pháp truyền đạo. Giang Nam lấy lại bình tĩnh, lấy ra bồ đoàn bản thân được từ bảo khố của Giang Tuyết tỷ tỷ kia, ngồi xuống nghe giảng, trong mắt Linh Đạo Tử hiện lên một luồng thần sắc bi thương, cũng ngồi xuống nghe giảng.

Giang Nam ngồi xuống bồ đoàn trải qua Tiên Đạo cùng Hồ Thiên Đại Đạo xâm nhuộm, ngồi ở trên bồ đoàn này nghe giảng, Giang Nam lập tức phát hiện Cổ Tiên bồ đoàn này đủ loại diệu dụng.

Ngồi ở trên nó, ngộ tính của hắn phảng phất tăng lên mấy lần, tâm thần thông minh, từ trước cần tốn hao mấy ngày mới có thể lấy được lĩnh ngộ, giờ phút này Hồ Thiên Lão Tổ nói một lần, hắn liền hiểu ra trong lòng.

Vô luận Tiên Đạo hay là Thiên Đạo, lọt vào tai liền hóa thành kiến thức của hắn, hơn nữa tốc độ tu luyện cũng mau mấy lần, Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn còn không hoàn mỹ, đủ loại Đại Đạo mặc dù hợp lưu, nhưng trong đó tuyệt đại đa số Đại Đạo vẫn còn là Thần Thông đạo tắc, để cho căn cơ Chân Thần của hắn cũng không ổn cố.

Mà ngồi ở trên Cổ Tiên bồ đoàn, Thần Thông đạo tắc của hắn chuyển thành Đại Đạo đạo tắc tốc độ nhanh hơn, ngắn ngủn mấy tháng thời gian, liền có gần ngàn vạn Đại Đạo đạo tắc ngưng tụ xuống, mà Giang Nam cũng từ Chân Thần suy yếu kỳ bước vào sơ kỳ, tu vi hoàn toàn vững chắc.

- Mọi người trong cuộc chiến đoạt tiên phù, giờ phút này hắn là đã xuất quan, Huyền Thiên tiểu hữu, ta và ngươi duyên phận đã dứt, ngươi đi đi.

Hồ Thiên Lão Tổ đột nhiên dừng lại, đứng dậy hướng nhà tranh đi tới, cũng không quay đầu lại nói:

- Ngươi chớ quên thệ ước hôm nay.

Giang Nam xá lạy, Bổ Thiên thần nhân kia đã tiến vào trong nhà tranh, Linh Đạo Tử miễn cưỡng cười một tiếng nói:

- Sư huynh, ta đưa ngươi xuống núi.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, quay đầu lại nhìn thoáng qua, cùng Linh Đạo Tử đi xuống núi.

- Linh Đạo Tử sư huynh, lão tổ nói hắn đem đỉnh trượng giao cho ta, chính là giao cho ta một nửa gánh nặng.

Giang Nam đột nhiên nhớ tới một chuyện, hỏi:

- Xin hỏi sư huynh, có biết một nửa gánh nặng khác là cái gì không?

Linh Đạo Tử suy nghĩ một chút nói:

- Ta cũng không biết, bất quá ta từng nghe lão gia nói Thiên Đạo chí bảo mặc dù thành tựu hắn, nhưng mà hạn chế hắn, để cho hắn cuối cùng không cách nào chạy trốn hạo kiếp, mà hắn lại không thể không duy trì Thiên Đạo chí bảo, thời thời khắc khắc bị chí bảo cắn trả, trong đó rất là hung hiểm, nếu vô ý sẽ bị Thiên Đạo chí bảo đồng hóa. Nếu hắn không duy trì Thiên Đạo chí bảo, trong đó không có Đại Đạo của hắn, Thiên Đạo sẽ hỏng mất, vạn giới cuối cùng khó tránh khỏi trầm luân. Ta nghĩ, duy trì Thiên Đạo chí bảo, hẳn chính là một nửa gánh nặng khác của lão gia. Nếu lão gia giá hạc bay đi mà nói, chỉ sợ chư thiên vạn giới Thiên Đạo cách rối loạn cũng không xa...

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, trong Thiên Đạo chí bảo cũng không phải

tất cả đều là Thiên Đạo, trong đó còn kèm theo Đại Đạo của Bổ Thiên thần nhân, lấy Đại Đạo của mình tới tu bổ Thiên Đạo không trọn vẹn, mưu cầu bổ toàn bộ, khiến cho Thiên Đạo của chư thiên vạn giới không đến nỗi hỏng mất, vì vậy mới có thuyết pháp Thiên Đạo có tư.

Bất quá, Thiên Đạo chí bảo thành toàn Bổ Thiên thần nhân, để cho bọn họ cùng Thiên Đồng thọ, bất lão bất tử, nhưng mà hạn chế sự thành tựu của bọn họ, để cho bọn họ không cách nào nhảy ra Thiên Đạo chứng đạo thành tiên.

Mà nghe ý tứ của Linh Đạo Tử, Bổ Thiên thần nhân chẳng những muốn phân ra Đại Đạo bản thân đi hoàn thiện Thiên Đạo, còn phải thời thời khắc khắc thừa nhận Thiên Đạo chí bảo cắn trả, chỉ sợ Thiên Đạo chí bảo uy hiếp đối với bọn hắn, không kém hơn Cổ Tiên hạo kiếp hay là trường hạo kiếp dưới mắt này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1479: Một Nửa Gánh Nặng. (2)

Người khác cho là Bổ Thiên thần nhân dựa vào uy năng Thiên Đạo chí bảo, mới có thể có thành tựu lớn như thế, lại không biết Thiên Đạo chí bảo ngược lại trở thành gông xiềng hạn chế thực lực bọn họ.

- Nói như vậy, thực lực của Bổ Thiên thần nhân cũng không hoàn chỉnh.

Giang Nam đột nhiên nghĩ tới một chuyện, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Sư huynh, có phải Thiên Đạo chí bảo càng mạnh, đối với Bổ Thiên thần nhân áp chế càng lớn hay không?

- Đúng là như thế.

Linh Đạo Tử suy tư nói:

- Lão gia nói, trong tất cả Thiên Đạo chí bảo, Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn uy lực mạnh nhất, cho nên đối với Đạo Vương thực lực hạn chế lớn nhất. Những người khác Thiên Đạo chí bảo hoặc nhiều hoặc ít cũng muốn yếu hơn, kém hơn Đạo Kim Ngọc Bàn, trong đó Tạo Hóa Lão Tổ đối với thiên đạo hiểu sâu nhất, Tạo Hóa Thần Lâu của hắn mặc dù không phải là chí bảo yếu nhất, nhưng hắn ngược lại bị Tạo Hóa Thần Lâu hạn chế ít nhất.

Giang Nam không khỏi nhớ tới Tiềm Long Đạo Nhân đã từng cảm khái, nói thực lực của mình lại tăng cường, lúc ấy hắn không rõ Tiềm Long Đạo Nhân vì sao có thở dài này, bây giờ nghĩ lại, Tiềm Long Đạo Nhân là cảm khái uy năng của Thiên Đạo chí bảo suy yếu.

Này nói rõ, địa ngục chí bảo ở vô hình trung thôn phệ uy năng Thiên Đạo chí bảo của chư thiên vạn giới, để cho Thiên Đạo của chư thiên vạn giới càng ngày càng ảm đạm, mà địa ngục chí bảo thì càng ngày càng mạnh!

Tiềm Long Đạo Nhân phát ra loại cảm khái này, cũng là hắn lo lắng, cứ thế mãi đi xuống, Thiên Đạo của hai đại vũ trụ sẽ hoàn toàn dung hợp.

- Nếu không có Thiên Đạo trói buộc, như vậy chiến lực của Bổ Thiên thần nhân sẽ đạt tới tình cảnh bực nào?

Hắn đột nhiên có chút xuất thần, thầm nghĩ:

- Đạo Vương đứng đầu Bổ Thiên thần nhân, không có bất kỳ trói buộc, chiến lực của hắn sẽ kinh người bực nào? Bất quá, chỉ mong một màn này không nên phát sinh...

Một màn này nếu phát sinh, kia tất nhiên là đại hạo kiếp trước nay chưa có, làm cho Đạo Vương phải giải phóng tất cả chiến lực của mình, chiến lực hắn giải phóng, nói không chừng sẽ để cho Thiên Đạo vạn giới hỏng mất tan rã, hủy thiên diệt địa!

- Sư huynh, ta không tiễn ngươi.

Linh Đạo Tử đưa hắn ra Hồ Thiên Đại Thế Giới, khom người nói.

Giang Nam hoàn lễ nói:

- Sư huynh dừng bước. Tương lai lão tổ gặp nạn, Tử Xuyên tất nhiên xả thân tương báo!

Dứt lời, xoay người rời đi.

Linh Đạo Tử đưa mắt nhìn hắn đi xa, trong lòng thầm than một tiếng:

- Đáng tiếc, ta tư chất nô độn, vô lực thay lão gia thừa nhận một nửa gánh nặng khác, nếu không lão gia cũng sẽ không gặp phải kết quả hẳn phải chết. Huyền Thiên sư huynh, nếu như ngươi thật sự có biện pháp đem lão gia từ kết quả hẳn phải chết giải cứu ra là tốt, đáng tiếc, ngay cả lão gia cũng cứu không được mình...

- Khoảng cách ngày tỷ tỷ thành Đế, chỉ có một năm linh hai tháng.

Giang Nam vừa đi vừa suy tư, hành trình Hồ Thiên Đại Thế Giới, để cho hắn thu hoạch thật sự quá phong hậu, đỉnh trượng cũng không phải thu hoạch lớn nhất, thu hoạch lớn nhất là mình lĩnh ngộ ra Nguyên Thủy Đại Đạo, xác định một con đường kinh người!

Cũng không lâu lắm, hắn liền đến Trung Thiên thế giới, đi gia tộc của Thi Hiên Vi một chuyến, cùng gia chủ Thi Huyền Công cùng Ngọc phu nhân thương lượng nói:

- Hạo kiếp đã tới, Trung Thiên thế giới hỏng, nhạc phụ không bằng đem Thi gia di chuyển đến Đô Thiên Thần Giới, có thể tạm bảo vệ an bình nhất thời.

Thi Huyền Công đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe phía ngoài có người báo lại:

- Lão gia, xảy ra chuyện lớn!

Hôm nay Giang Nam đã thành tựu Chân Thần, Thi Huyền Công cũng là Chân thần, tự nhiên phải trịnh trọng tiếp đãi con rể của mình, lại gặp nhà mẹ đẻ của Ngọc phu nhân Tinh Hồ Ngọc gia cũng có cường giả ở đây, bởi vậy có chút long trọng.

Giờ phút này trong phòng đều là cao tầng của Bắc Mạc Thi gia cùng Tinh Hồ Ngọc gia, thương nghị đại sự, vị Thần minh này đột nhiên xâm nhập vào phòng, rất nhiều cao tầng của Thi gia đều cực kỳ không vui, cảm thấy trước mặt con rể nhà mình có chút thất lễ.

- Vội vội vàng vàng, còn ra thể thống gì?

Thi gia lão thái quân trước kia đối với Giang Nam mọi cách không vừa mắt, mọi cách làm khó dễ, hôm nay cô gia nhà mình thành tựu kinh người, hơn nữa Thi Hiên Vi cùng cô gia sớm làm sự tình cẩu thả, còn chưa chính thức kết hôn liền chạy đến Huyền Thiên Thánh tông làm chưởng giáo phu nhân tâm tư, vị lão thái quân này cũng phai nhạt, hướng Thần minh xâm

nhập phòng kia quát:

- Xảy ra chuyện gì?

- Bắc Mạc đại quân chúng ta đang tại cùng Thiên Vương thành giao chiến, vốn là giằng co không dứt, hai quân thiết hạ bình chướng, hôm nay thời điểm khai chiến, tiếng trống vừa lên, liền gặp hoang mạc đột nhiên vỡ ra, xuất hiện một lổ hổng lớn, đem tướng sĩ lưỡng quân cắn nuốt không biết bao nhiêu!

Thần minh kia lấy lại bình tĩnh, vội vàng nói:

- Hoang mạc hãm liệt, không biết nhiều bao nhiêu, đen nhánh không thấy đáy, bên trong hướng ra phía ngoài ừng ực ừng ực hiện ra linh khí. Xuyên qua linh khí nhìn lại, lòng đất phảng phất có một mảnh cung khuyết, tướng sĩ đi vào không có nhìn thấy đi ra, không biết rơi vào trong nội cung sống hay chết.

- Cung điện dưới mặt đất Hoang mạc?

Tinh Hồ Ngọc gia cùng Bắc Mạc Thi gia rất nhiều cao tầng đều là sắc mặt ngưng trọng, ngay cả bọn hắn cũng không rõ ràng lắm loại chuyện dưới mặt đất Bắc Mạc còn có cung điện, Bắc Mạc Thi gia lão tổ ở chỗ này thành lập cơ nghiệp, vô luận lòng đất hay là hư không đều sớm dò xét rõ ràng, căn bản không có ghi lại lưu truyền tới nay.

Phải biết rằng năm đó khai sáng Thi gia lão tổ chính là một Thần Tôn, người có thể khai sáng ra cơ nghiệp lớn như vậy tự nhiên không phải chuyện đùa, nếu có cung điện dưới mặt đất tự nhiên sẽ không giấu diếm được hắn.

- Cô gia, cơ nghiệp Thi gia ta đều ở Trung Thiên, hơn nữa trong thần giới có lão gia ở Thất Diệu Thiên, có lão gia phù hộ, hơn nữa Ngọc gia ta cùng Thi gia quan hệ thông gia, Ngọc gia ta ở thần giới cũng có căn cơ, hai nhà nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn.

Ngọc phu nhân đột nhiên vứt xuống việc này, hướng Giang Nam cười

nói:

- Bởi vậy Thi gia ta tuy cũng lọt vào chiến hỏa, nhưng trước mắt còn tính toán an toàn, còn không đến mức phải di chuyển đến Thần giới.

Giang Nam nhìn chung quanh mọi người, rất nhiều cao tầng Thi gia nhao nhao gật đầu, Thi Huyền Công cười nói:

- Từ xưa đến nay chỉ có con rể tới nhà ở rể, ở đâu nói đến thăm nhà mẹ đẻ hay sao? Huống hồ cô gia ở Đô Thiên, thanh danh cực kỳ không tốt, khó coi, sự tình di chuyển đến Đô Thiên thần giới, còn phải thương nghị. Hôm nay Bắc Mạc ta vỡ ra, lộ ra cung điện dưới mặt đất không biết tên, không bằng trước đi xem đến tột cùng.

Trong nội tâm Giang Nam thở dài một tiếng, cười nói:

- Nhạc phụ nói đúng, nếu như Thi, Ngọc hai nhà chống đỡ không nổi, kính xin nhạc phụ cho tiểu tế một tin tức, tiểu tế tất nhiên đến đây tương trợ, giúp nhạc phụ vượt qua cửa ải khó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1480: Kính Lại Để Cho Ba Phần. (1)

Thi gia cùng Ngọc gia rất nhiều cao tầng đều có chút không cho là đúng, tuy nói Giang Nam đã thành tựu Chân Thần, nhưng mà thế gia đại phiệt nội tình là hùng hậu bực nào, cỗ máy chiến tranh khởi động, hủy diệt trăm triệu dặm chi địa, ngay cả Thần Tôn cũng có thể lực địch, Chân Thần ở trong chiến tranh bực này căn bản chính là hòn đá nhỏ đầu nhập biển cả, lật không nổi bao nhiêu sóng gió.

Trung Thiên thế giới lâm vào chiến hỏa, chiến loạn nhiều lần, Thi gia ở Bắc Mạc, tin tức bế tắc, bởi vậy Thi gia cũng không biết Giang Nam ở thần giới làm ra sự tích, chỉ biết là hắn ở Đô Thiên thần giới rửa sạch, để cho Thi gia trước mặt người khác không ngốc đầu lên được, thường xuyên bị người cười nhạo.

Bọn hắn không biết, đừng nói Giang Nam, coi như là Thánh tông một ít đệ kiệt xuất tử, hôm nay cũng đã thành tựu Thiên thần, nhưng lực địch Chân thần cường giả, ở thần giới xông ra thanh danh thật lớn.

Mà Giang Nam thân là Thánh tông giáo chủ, thực lực càng là khủng bố, nhập Thiên Ngục, đoạt tiên phù, trảm Thần Chủ, giết giả dối, dò xét Trường Sinh thiên, từng sự tích mặc dù là người Thần giới biết cũng không nhiều, nhưng mỗi một kiện đều thực sự không phải là Chân Thần khác có khả năng làm được, chỉ có một chút Cự Đầu bá chủ mới biết được sự cường đại của hắn!

Bất quá một lát, mọi người liền hàng lâm đến phía trên hoang mạc, xa xa liền gặp một rãnh trời cự đại xuất hiện ở bên trong hoang mạc, đại sa mạc kia vỡ ra, vô biên linh khí ừng ực ừng ực trào ra ngoài, bên trong linh khí lại xen lẫn từng khỏa ngôi sao cực đại lên xuống chìm nổi, cuồn cuộn quấy phá.

Mà ở một phương khác của đạo rãnh trời này, rất nhiều thần linh nhao

nhao hiện lên, rõ ràng là cường giả Thiên Vương thành, rất nhiều Thần Ma ôm lấy một Thần Chủ hàng lâm nơi đây, quan sát đạo rãnh trời đột nhiên xuất hiện này.

- Ha ha ha ha, Huyền Công lão nhân, đạo rãnh mương này đột nhiên nuốt rất nhiều tướng sĩ Thi gia các ngươi, chết so với Thiên Vương thành ta hơn rất nhiều rồi, đau lòng a?

Thiên Vương thành Thần Chủ kia chứng kiến Thi Huyền Công cùng rất nhiều cao tầng Thi gia trình diện, đột nhiên cười ha ha nói.

Sắc mặt Thi Huyền Công trầm xuống, cười lạnh nói:

- Thiên tai không cách nào tránh khỏi, nhưng nhân họa lại có thể! Huyền Vũ Thần Chủ, Bắc Mạc vốn là phạm vi thế lực Thi gia ta, ngươi dẫn binh xâm phạm, cần biết Thi gia ta cũng không phải ăn chay!

Huyền Vũ Thần Chủ kia lơ đễnh, cười nói:

- Hôm nay Thần giới loạn thành một đoàn, nếu như Huyền Công nghĩ đến lão gia tử các ngươi có năng lực bảo hộ Thi gia các ngươi, vậy thì mười phần sai rồi. Trên đầu Thiên Vương thành ta có người, chính là Tiên Đô Cự Đầu đại phiệt, căn bản không phải Thi gia các ngươi có khả năng chống lại! Các ngươi nếu sớm theo Tiên Đô ta, Tiên Đô thượng tôn ta tất nhiên đón chào, nếu dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, chỉ sợ Thi gia cùng Ngọc gia các ngươi, đều tan thành mây khói! Ta cũng không nói gạt ngươi, Tiên Đô Thiếu chủ ta Bộ Chinh Bộ Thần Hầu, trước đó không lâu đã ở chỗ Bổ Thiên lão gia đạt được tiên duyên, hôm nay đã từ Thần Chủ tăng lên tới Thần Tôn rồi!

Một Chân Thần thống lĩnh khác cao giọng cười to nói:

- Thi gia Ngọc gia, nói cho các ngươi biết, chúng ta đã đem Bắc Mạc vỡ ra, cung điện dưới mặt đất xuất hiện thông báo Tiên Đô, Thiếu chủ Bộ Thần Hầu lập tức sẽ chạy đến, tự mình chủ trì đại cục! Đến lúc đó, tính toán lão gia tử hai nhà các ngươi đều chạy tới cũng không làm nên chuyện gì rồi!

Thi gia, Ngọc gia cao thấp sắc mặt kịch biến, bọn hắn tuy sớm biết Thiên Vương thành địa vị thật lớn, có thần giới đại phiệt chống đỡ, cũng biết bối cảnh đối phương là Tiên Đô, bất quá bọn hắn cũng biết Tiên Đô sẽ không giống trống khua chiên xâm lấn Trung Thiên thế giới, nếu không tất nhiên sẽ gặp đến thế lực Thần giới khác cản trở.

Bất quá bọn hắn thật không ngờ, cung điện dưới mặt đất đột nhiên xuất hiện này, thậm chí ngay cả vị cường giả Bộ Thần Hầu này cũng bị kinh động!

Tiên Đô đã từng xuất hiện qua Bỉ Ngạn Thần Đế vị tiên thể này, Bỉ Ngạn Thần Đế sinh ra ở chỗ đó, hội tụ thiên địa linh tú, để cho Tiên Đô địa linh nhân kiệt, cùng với đại phiệt khác so sánh, Tiên Đô càng thêm thần thánh.

Mà tòa Thần giới Tiên Đô này cũng là năng nhân bối xuất, cường giả mọc lên san sát như rừng, trong đó Tiên Đô thượng tôn thâm bất khả trắc, tọa hạ đệ tử Bộ Chinh càng là một ngụy tiên thể, Thần Chủ bên trong mười phái tám thiên bảy thế gia năm đô bốn thành lưỡng hậu cung, Bộ Thần Hầu cũng là nhân vật nổi tiếng!

Hôm nay vị Bộ Thần Hầu này thành tựu Thần Tôn, tự mình đến Bắc Mạc, cái kia càng làm cho Thiên Vương thành như hổ thêm cánh, Bắc Mạc Thi gia cùng Tinh Hồ Ngọc gia cùng quái vật khổng lồ bực này so sánh, thật đúng là không coi vào đâu, cho dù tăng thêm Thất Diệu Thiên, chỉ sợ cũng không có thể ngăn cản Tiên Đô hổ lang đại quân!

- Hôm nay làm sao bây giờ?

Tinh Hồ Ngọc gia cùng Thi gia cao tầng hai mặt nhìn nhau, thấp giọng thương nghị nói:

- Nếu Bộ Thần Hầu đến đây, hai gia chúng ta căn bản không cách nào ngăn cản đại quân Thiên Vương thành, chẳng lẻ muốn thượng bẩm lão gia chủ, mời đến đại quân Thất Diệu Thiên cùng bọn họ chống lại?

- Nếu như đại quân Thất Diệu Thiên dốc toàn bộ lực lượng, tất nhiên sẽ bị Thần giới Cự Đầu khác chiếm lĩnh Thất Diệu Thiên, mất đi căn cơ Thần giới. Mà nếu như không được xuất động đầy đủ, sao có thể ngăn cản Bộ Thần Hầu?

- Chẳng lẽ Thi Ngọc hai nhà chúng ta, chỉ có thể bỏ qua tổ tông lưu lại cơ nghiệp, đi theo cô gia dời đến Đô Thiên? Vậy cũng quá uất ức rồi...

Mọi người thương nghị tầm đó, đột nhiên chỉ nghe tiên nhạc trận trận, chỉ thấy ba hoa chích choè, vô số Thải Phượng nhẹ nhàng từ nam phương xa xôi bay tới, rất nhiều Thải Phượng vờn quanh từng chiếc từng chiếc thuyền lớn, trên thuyền lớn đứng nhiều Chân Thần Thiên Thần khôi ngô to lớn, đầu thuyền từng mặt đại kỳ phiêu giương, lên lớp giảng bài hai chữ "Tiên Đô".

Mấy chục chiếc thuyền lớn khí thế rộng rãi, chỗ chạy qua, cầu vồng như sông xuất hiện ở dưới thuyền lớn, khiến thuyền lớn này chạy trên không trung như là chạy trong thiên hà, tốc độ cực nhanh, bất quá một lát liền tới đến trên không Bắc Mạc.

Thuyền lớn bỏ neo xuống, gần vạn thần linh nhao nhao rơi xuống, thiết hạ pháp đàn hoa mỹ, rất nhiều Thần Ma bảo vệ xung quanh, khom người nói:

- Thỉnh Thần Tôn pháp giá!

Chỉ thấy vô số đạo tắc rủ xuống, như là linh ngọc rủ xuống châu, từng đạo liên lụy, Bộ Thần Hầu đáp xuống, mui xe bốc lên, sau đầu từng đạo thần luân chuyển động, đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình chồng chất, đẹp đẽ quý giá dị thường, tôn quý bất phàm.

Hắn thể sinh tiên quang, ngũ trọng Thiên đình lồng lộng lắc lư, trong Thiên đình vô số Thần Ma hư ảnh, lại có mặt trời mặt trăng và ngôi sao ở trong Thiên đình bốc lên, Thần Tôn uy nghiêm thâm trầm, thâm bất khả trắc, vừa xuất hiện, liền để cho một phương Thi Huyền Công cảm giác được áp lực lạ thường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1481: Kính Lại Để Cho Ba Phần. (2)

Vị Thần Hầu tuổi trẻ này cũng tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù, đạt được Bổ Thiên Thần Nhân phong thưởng thật lớn, lại có Bổ Thiên Thần Nhân tự mình vì hắn tụng pháp, cuối cùng nhất ở bên trong Cực Nhạc đại thế giới Bí Cảnh đột phá, tu thành Thần Tôn!

Cực Nhạc đại thế giới Bí Cảnh tuy chỉ mở ra nửa năm, bên trong nhưng ảo diệu vô cùng, cải biến thời gian trôi qua, tuy là nửa năm thời gian, nhưng ở bên trong lại vượt qua năm trăm năm, hơn nữa Bộ Chinh đạt được Bổ Thiên Thần Nhân khác dạy bảo, lại tiến nhập Bổ Thiên Thần Nhân Bí Cảnh khác, rốt cục đột phá, trở thành Cự Đầu, trong lúc vô hình có uy nghiêm đại phiệt đấu đá một thế gia!

Tâm tình bọn người Thi Huyền Công càng thêm trầm trọng, có chút thầm hối hận không nghe Giang Nam khuyên bảo.

- Ở trước mặt Thần Tôn tuổi trẻ bực này, Thi gia cùng Ngọc gia ta căn bản không cách nào ngăn cản... So sánh xuống, cung điện dưới mặt đất rơi vào trong tay Thiên Vương thành, ngược lại là một chuyện nhỏ rồi, đại sự là hai nhà chúng ta có thể tan thành mây khói...

Bộ Chinh Bộ Thần Hầu hàng lâm, ánh mắt rơi vào phía trên rãnh trời, từ trùng trùng điệp điệp linh khí cùng đại tinh chuyển động bên trong rãnh trời nhìn về phía cung điện dưới mặt đất, nhẹ kêu một tiếng, có chút động dung.

Bọn người Huyền Vũ Thần Chủ nhao nhao hạ bái, cất cao giọng nói:

- Thần Hầu, Bắc Mạc Thi gia cùng Tinh Hồ Ngọc gia gian ngoan mất linh, chống cự Thiên Vương thành ta, không chịu quy hàng, kính xin Thần Hầu xử trí!

- Không quy thuận Tiên Đô ta, liền chỉ có kết cục diệt vong.

Trong lỗ mũi Bộ Chinh Bộ Thần Hầu phát ra một tiếng hừ lạnh, lúc này mới ngẩng đầu hướng bọn người Thi Huyền Công bờ bên kia xem ra, ánh mắt từ trên mặt mọi người đảo qua, thấy mà trong lòng mọi người nghiêm nghị, không dám cùng ánh mắt của hắn đối kháng.

Đột nhiên, sắc mặt Bộ Chinh Bộ Thần Hầu biến hóa, vội vàng từ trên pháp đàn đứng dậy, tán đi một thân uy nghiêm, ba bước thành hai bước đi vào bên cạnh rãnh trời, chắp tay lạy dài, cười vang nói:

- Giáo chủ, ta và ngươi đã lâu không thấy rồi.

Bọn người Thi Huyền Công Ngọc phu nhân ngẩn ngơ:

- Giáo chủ...

Giang Nam trong đám người kia đi ra, đứng ở bờ bên kia rãnh trời, hoàn lễ cười nói:

- Thần Hầu tu thành Thần Tôn, uy nghiêm quảng đại, trấn áp quần thần, ngay cả ta cũng nơm nớp lo sợ, trong lòng có chút tâm thần bất định.

Bộ Chinh Bộ Thần Hầu vươn người đứng dậy, thẳng đi qua, cười ha ha nói:

- Giáo chủ đừng nói như vậy, xấu hổ chết tiểu huynh rồi. Nếu không có giáo chủ ở bầu trời địa ngục cứu giúp, tiểu huynh còn chưa hẳn có thể sống đến bây giờ! Không biết giáo chủ vì sao cùng Bắc Mạc Thi gia chung một chỗ?

Hai người đứng chung một chỗ, Bộ Chinh đem pháp đàn đưa tới, mời Giang Nam ngồi xuống, hai người ngồi ở phía trên pháp đàn, Giang Nam cười nói:

- Thi gia là nhà mẹ đẻ của nội tử, Thiên Vương thành đến đánh, ta thân là con rể không thể không đến tương trợ.

Cái trán Bộ Chinh toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, truyền lệnh nói:

- Lập tức triệt binh, sau này không được khó xử Thi Ngọc hai nhà!

Bọn người Huyền Vũ Thần Chủ không hiểu chút nào, vội vàng nói:

- Thần Hầu...

- Các ngươi biết vị này là ai sao?

Sắc mặt Bộ Thần Hầu trầm xuống, cười lạnh nói:

- Vị này chính là Huyền Thiên giáo chủ, uy danh hiển hách, ngay cả ta cũng kính hắn ba phần, ngay cả thân gia của hắn các ngươi cũng dám đánh, lá gan của các ngươi thật lớn! Còn không hướng giáo chủ nhận lỗi?

Bọn người Huyền Vũ Thần Chủ cắn răng, chỉ phải cúi đầu, hướng Giang Nam bồi tội, thấy mà bọn người Thi Huyền Công tất cả đều ngây người, hồn nhiên chẳng biết tại sao những người này sẽ cúi đầu xuống như thế.

- Cô gia đến cùng đã làm chuyện gì, ngay cả Bộ Thần Hầu Thần Tôn tuổi trẻ bực này đối với hắn cũng khách khí?

Huyền Vũ Thần Chủ cùng Tiên Đô chư cường giả cũng không hiểu chút nào, một vị lão giả của Tiên Đô vội vàng truyền âm nói:

- Thần Hầu, vị Huyền Thiên giáo chủ này chỉ là một Chân Thần, thành tựu như hắn ở Chư Thiên vạn giới nhiều lắm, như thế nào Thần Hầu đối với hắn khách khí lễ kính như thế?

- Người này cùng ta có ân, ta kính hắn ba phần.

Bộ Thần Hầu thần thức chấn động, truyền âm nói:

- Về phần vì sao để cho hắn ba phần mặt mũi, là vì thực lực của hắn quá mạnh mẽ, cuộc chiến đoạt tiên phù hắn mới là Thiên thần, liền tham dự trận chiến này, thực lực tuy so với ta thua kém, nhưng mà không khác nhau lắm.

Ta tuy thành tựu Thần Tôn, nhưng hắn cũng thành tựu Chân Thần, ta cũng không dám nói có thể vững vàng hơn hắn. Nếu đắc tội hắn, chỉ sợ hắn khởi xướng hung ác, Tiên Đô ta tổn thất thảm trọng, tử thương vô số! Không bằng dứt khoát để cho hắn ba phần mặt mũi, cũng tốt kết cái giao tình, không đến mức vạch mặt.

Trong nội tâm cường giả Tiên Đô hoảng sợ:

- Thần Tôn cũng không thể khắc chế hắn, hắn thật là một Chân Thần sao?

Bộ Thần Hầu nét mặt tươi cười tương hướng, hướng Giang Nam cười nói:

- Giáo chủ, ngươi xem cung điện dưới mặt đất này là lai lịch gì?

Giang Nam nhìn về phía cung điện dưới mặt đất, cười nói:

- Bên trong cung điện dưới mặt đất uy nghiêm thâm trầm, không có phụt lên, nhưng ta có thể ẩn ẩn cảm giác được Đế Uy, tại đây hẳn là một tòa Đế Cung.

Bộ Thần Hầu vỗ tay cười nói:

- Ta cũng phát giác được một tia Đế Uy, suy đoán nơi này là một Đế Cung, chỉ không biết là di tích vị Thần Đế nào.

- Tại đây hẳn là Địa Hoàng chi mộ.

Giang Nam nhìn xem bên trong linh khí từng khỏa ngôi sao trầm luân phập phồng, những ngôi sao kia chính là đạo tắc ngưng tụ thành, từng khỏa trầm trọng vô cùng, sắc mặt có chút ngưng trọng nói:

- Địa Hoàng chi mộ đột nhiên xuất hiện ở bên trong Bắc Mạc, chỉ sợ có vấn đề lớn muốn xuất hiện...

- Địa Hoàng chi mộ xuất hiện là một chuyện tốt, vì sao giáo chủ lại nói xuất hiện vấn đề lớn rồi hả?

Bộ Thần Hầu nghi ngờ nói.

Giang Nam lắc đầu, nhìn về phía Hoang Cổ Thánh sơn, trong nội tâm ẩn ẩn có một loại cảm giác không ổn:

- Địa Hoàng, Tinh Quang, Thông U tám Thần Đế bị dẫn hướng Hoang Cổ Thánh sơn, hôm nay Địa Hoàng chi mộ xuất hiện, chỉ sợ đế lăng khác cũng sẽ xuất hiện, hơn phân nửa... hơn phân nửa là tiên thai bên trong Hoang Cổ Thánh sơn kia sắp sửa xuất thế...

Trong tinh không Trung Thiên thế giới, tinh hà vờn quanh Tinh Túc Hải, Tinh Quang thế gia tọa lạc ở trung ương tinh hà, Tinh Quang như nước, bên cạnh Liên Nguyệt Thánh Nữ, bảy thiếu niên bộ dáng chỉ có mười một mười hai tuổi đang cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ truyền đạo giảng pháp.

Bảy thiếu niên này mặc dù thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng thực lực rất kinh người, cũng đã thành tựu Chân Thần, mà Liên Nguyệt Thánh Nữ lúc này cũng thành tựu cực kỳ kinh người, tản mát ra khí thế không kém những thiếu niên này chút nào.

Bảy thiếu niên này là bảy tiểu hài tử xấu xa năm đó vây bắt Liên Nguyệt Thánh Nữ xoay quanh kia, thời gian trôi mau, thoáng một cái chính là mấy chục năm thời gian trôi qua, mà những thiếu niên này phảng phất thời gian ở trên người bọn họ trôi qua chậm dần, để cho bọn họ còn ở vị thành niên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1482: Đế Lăng Kinh Thế. (1)

Một luồng thần tính chuyển thế Địa Hoàng, giờ phút này đã trưởng thành một vị thiếu niên Chân Thần, đột nhiên sắc mặt khẽ nhúc nhích, mở miệng nói:

- Ta cảm giác được, kiếp trước của ta kêu gọi ta đi.

- Chúng ta cũng cảm thấy.

Thiếu niên Thần Đế khác rối rít mở miệng nói:

- Kỳ quái, trong Đại Mộ của chúng ta, lực lượng trấn áp thần tính của chúng ta yếu đi không ít, không hề lấy ra đạo tắc kiếp trước của chúng ta nữa. Chỉ sợ, Đế mộ của chúng ta sắp sửa tái hiện thế gian!

- Tiên Thai bên trong Hoang Cổ Thánh Sơn, muốn thành thục, chỉ sợ sắp xuất thế!

Bảy thiếu niên Thần Đế sắc mặt ngưng trọng, liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên Thông U Thần Đế chuyển thế thân nhìn về phía Liên Nguyệt Thánh Nữ, vị tiểu hài tử xấu xa nhìn như mười một mười hai tuổi này ra vẻ người lớn nói:

- Tiểu nha đầu, triệu tập bọn tiểu tử nhà các ngươi, để cho bọn họ chuẩn bị sẵn sàng, đi nghênh đón tổ tông của các ngươi, Tinh Quang Thần Đế!

Liên Nguyệt Thánh Nữ trong lòng chấn động, thất thanh nói:

- Tinh Quang Thần Đế cũng sẽ tái hiện thế gian?

Bảy thiếu niên Thần Đế nhất tề lắc đầu, cười nói:

- Tinh Quang đạo hữu cũng không phải là tái hiện thế gian, mà là thần

tính của hắn tái hiện thế gian. Hắn bị chôn sống ở trong mộ, lần này nghênh trở về thần tính của hắn. Còn phải để cho hắn chuyển thế, mới có thể để cho hắn tái hiện thế gian!

- Lúc này Đế lăng của Địa Hoàng đạo hữu mở ra, việc này không nên chậm trễ, chúng ta phải mau đi tới, nếu không Đế lăng khí cơ tiết ra ngoài, liền sẽ khiến không biết bao nhiêu cường giả mơ ước! Chậm thì e sợ cho sinh biến!

Mà vào lúc này, Trung Thiên thế giới Bắc Mạc, đột nhiên đạo lạch trời kia ầm ầm chấn động. Cuồn cuộn đạo tắc phun ra, Đế uy ngập trời phóng lên cao, hóa thành một đạo nước lũ thô to mấy vạn dặm, thẳng tắp xông lên trời cao, một tiếng ầm vang xông vào trong tinh không, đụng vào trên thiên đỉnh!

Một đạo Thần Đế đạo tắc nước lũ này đem bầu trời cơ hồ đụng tới hé ra, cơ hồ cao như Hoang Cổ Thánh Sơn, phải biết rằng Hoang Cổ Thánh Sơn to lớn vô cùng, chính là Trung Thiên chi cơ, mà bầu trời là hàng rào Thần Giới. Chỉ có Hoang Cổ Thánh Sơn mới có thể xuyên phá hàng rào Thần Giới.

Mà từng đạo tắc nước lũ cơ hồ oanh phá hàng rào Thần Giới, uy năng lớn làm cho người khác hồi hộp.

Giờ khắc này, trên đời phải sợ hãi, vô số đạo thần thức rối rít tìm kiếm mà đến, rối rít hướng nơi phát ra Thần Đế đạo tắc nước lũ quét tới.

Phần phật...

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Thần Đế đạo tắc nước lũ kia hạ xuống, Bắc Mạc chu vi mấy ức dặm bị đạo tắc kia đánh nát, đại mạc bị bốc hơi lên, hóa thành dáng vẻ vô ngân, bạc phơ mịt mờ, sâu không lường được, chỉ thấy trong đó vô số tinh thần to lớn ngưng tụ, ở trong đó cổn động, mà ở trong vô số viên thổ hoàng sắc đại tinh mơ hồ có thể thấy một tòa địa cung.

Địa Hoàng Đế lăng xuất thế, triệu hoán chuyển thế thân của hắn!

- Quả nhiên là Địa Hoàng Đế lăng!

Bọn người Bộ Chinh Bộ Thần Hầu ở một sát na mà Thần Đế đạo tắc trong Đế lăng bộc phát liền xa xa né tránh, đợi đến khí cơ trong Đế lăng hạ xuống lúc này mới trở về, từng cái từng cái đứng ở trên bầu trời xuống phía dưới nhìn lại, không khỏi vừa mừng vừa sợ, kinh hãi là Đế lăng mở ra uy năng đem Bắc Mạc hóa thành Thương Mang, hỉ chính là Đế lăng xuất thế bọn họ khoảng cách gần nhất, khẳng định có thể có được cơ duyên thật lớn!

Một vị cường giả Tiên Đô thấp giọng nói:

- Tin đồn Địa Hoàng Chứng Đạo Chi Bảo tên là Địa Hoàng Tôn, kiện pháp bảo này có uy năng định thế, kiện pháp bảo này kể từ khi Địa Hoàng qua đời liền chưa từng lộ diện, có người hoài nghi Địa Hoàng Tôn này cùng Địa Hoàng chôn cất vào trong đại mộ...

Bộ Chinh Bộ Thần Hầu đột nhiên nhìn về phía Giang Nam, chắp tay cười nói:

- Giáo chủ, không biết ngươi có hứng thú cùng nhau tìm kiếm đế lăng hay không?

Giang Nam cười nói:

- Thần Hầu cứ đi trước, ta còn đợi chờ chốc lát, đợi chánh chủ tới, lại tìm Đế lăng một chút.

- Chánh chủ? Cái gì chánh chủ? Chẳng lẽ Huyền Thiên Giáo Chủ cũng là vì người hiệu lực?

Bộ Chinh hơi ngẩn ra, không giải thích được ý nghĩa, hắn một lòng muốn nhận được bảo vật trong Địa Hoàng Đế lăng, e sợ cho chần chờ nữa sẽ mất đi tiên cơ, bị nhanh chân đến trước, nhưng cũng không có hướng phương diện Địa Hoàng chuyển thế thân nghĩ, cười nói:

- Đã như vậy, tiểu huynh liền lỗ mãng rồi, đi trước một bước, vì giáo chủ tìm đường!

Dứt lời, lúc này Bộ Chinh cho Huyền Vũ Thần Chủ triệu tập Thiên Vương thành đại quân, cộng thêm Tiên Đô hơn vạn Thần Ma cùng nhau xông vào Thương Mang, biến mất không thấy gì nữa.

- Cô gia, Đế lăng ở phía trước, chúng ta còn chờ cái gì?

Thi Huyền Công lộ ra vẻ gấp gáp, hướng Giang Nam luôn miệng nói:

- Nếu đi chậm, chỉ sợ người tới nhiều hơn, thực lực mạnh hơn, chỉ sợ những Thần Tôn của Trung Thiên thế giới ngũ đại thánh thành cũng sẽ đến đây!

Giang Nam hơi ngẩn ra:

- Thần Tôn ngũ đại thánh thành? Đông Cực Thánh Thành bị hủy, rõ ràng hiện tại chỉ có tứ đại thánh thành...

- Cô gia đã quên Thánh Thiên Đại Tôn?

Ngọc phu nhân cười nói:

- Đông Cực Thánh Thành bị hủy, nhưng Thánh Thiên Đại Tôn hôm nay thành lập một tòa Thánh Thiên Thành khác, cũng là một trong năm thế lực lớn của Trung Thiên thế giới, cùng Trung Châu Hoàng thành, Nam Bộ Hoang Thành, Tây Hoang Phật Thành cùng Hắc Thủy Nguyên Thành ngang hàng. Trung Châu Hi Hoàng, Hoang Thành Hoang Thần, Phật thành Phật Tôn, Nguyên thành Nguyên Bích Quân, cũng là nhân vật đứng đầu trong Thần Tôn!

Ngọc gia một vị cao tầng vội vàng nói:

- Cộng thêm Thánh Thiên Đại Tôn, năm người này nếu như chạy tới, chỉ sợ chúng ta ngay cả nước quét nồi cũng uống không được.

Giang Nam cười nói:

- Năm vị Thần Tôn này đúng là cực kỳ cường đại, nhất là Hoang Thần,

Hoang Thần đúng là cường đại, cuộc chiến đoạt tiên phù hắn cũng có tham dự, hơn nữa hắn lần này nhận được Bổ Thiên thần nhân ban thưởng, chỉ sợ tu vi cho dù không có thành tựu Thần Quân, cũng không khác nhau lắm. Bất quá, hắn tới cũng vô dụng, bảo vật trong Địa Hoàng Đế lăng, không có phần của hắn. Chư vị, các ngươi yên tâm, đợi vị chánh chủ kia tới, chúng ta cùng hắn xuống địa cung, tất nhiên sẽ nhận được tài phú các ngươi không tưởng được!

Mọi người trong lòng buồn bực, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ cô gia đợi là một Thần Quân sao, nếu không sao lại nói ngũ đại Thần Tôn cũng không đủ nhìn?

Đang suy nghĩ, đột nhiên trống trận đâm động, chỉ thấy tử khí mấy vạn dặm, hóa thành phi kiều, xa xa mà đến. Rõ ràng là Trung Châu Hi Hoàng suất lĩnh cường giả Trung Châu hoàng triều phủ xuống Bắc Mạc!

Trong Ngũ đại thánh thành, Trung Châu cách nơi đây gần đây, thứ nhất chạy tới!

Trung Châu hoàng triều chính là Thần Giới Thánh Hoàng đạo thống, Hi Hoàng là cháu Thánh Hoàng, hôm nay chỉ là Thần Chủ cảnh giới, tồn tại cường đại nhất Trung Châu hoàng triều là người khác.

Hi Hoàng chi phụ chính là Trung Châu thái thượng hoàng Thánh Trì Thần Tôn, chính là con ruột Thánh Hoàng, thực lực vô cùng cường đại. Đoạt tiên phù cuộc chiến mặc dù không chọn trúng hắn, nhưng thực lực của hắn không thể khinh thường.

Chương 1483: Đế Lăng Kinh Thế. (2)

Hắn là chủ lực đối kháng đám người Thánh Thiên Đại Tôn, nếu không có hắn, Trung Châu hoàng triều sớm đã bị người diệt.

Hơn nữa trong Trung Châu hoàng triều nhân tài đông đúc, văn võ bá quan có nhiều tồn tại cường đại, Thần Chủ không ở số ít, thậm chí trong truyền thuyết còn có Thần Tôn cấp cường giả, mà Hi Hoàng pháp bảo Trung Châu Xã Tắc Đồ là một bảo vật khó lường!

Lúc này, Thánh Trì Thần Tôn tự mình chạy tới, có thể thấy được đối với đế lăng là coi trọng bực nào.

- Bắc Mạc Thi gia? Tinh Hồ Ngọc gia?

Trung Châu hoàng triều Văn Vũ quần thần đuổi tới đây, thấy nhiều Thần Ma của hai đại thế gia đại phiệt đứng ở đây, không khỏi đằng đằng sát khí. Một thần quan cao giọng quát lên:

- Thánh giá đến chỗ này, người chủ sự của Thi gia cùng Ngọc gia ở đâu? Còn không mau tới đây tham bái bệ hạ?

Thi Huyền Công cười lạnh nói:

- Tham bái bệ hạ? Người nào là bệ hạ? Hi Hoàng bất quá là Thần Chủ, so sánh với lão tử quan lớn hơn một cấp, có thể cho Hi Hoàng làm Thần Đế sao?

- Huyền Công, quan viên triều ta không biết là ngươi, đắc tội.

Hi Hoàng ngồi ở trên Trung Đình, còn có một lão tổ ngồi ở sau lưng hắn, nhắm mắt dưỡng thần, Hi Hoàng cũng không đứng dậy, cười nói:

- Bất quá ngươi có câu nói sai rồi, chư thiên vạn giới này, sớm muộn gì cũng là chư thiên vạn giới của nhà ta, chỉ đợi Thánh Hoàng thành tựu Thần Đế, ta chính là cháu Thần Đế, Bắc Mạc Thi gia các ngươi cũng sẽ trở thành thuộc hạ của ta, không chỉ như thế, cả Trung Thiên thế giới cũng sẽ thuộc về ta trông nom.

Ngọc phu nhân cười khanh khách nói:

- Thánh Hoàng trở thành Thần Đế? Khẩu khí thật lớn! Chẳng lẽ Thánh Hoàng thật có thể tài nghệ trấn áp quần hùng, đem mấy Thần Quân khác đè xuống sao?

Hi Hoàng còn chưa trả lời, đột nhiên vị lão tổ nhắm mắt dưỡng thần phía sau hắn kia chậm rãi mở mắt, trầm giọng nói:

- Hi nhi, tấm địa vực này là Bắc Mạc?

Hi Hoàng vội vàng đứng dậy, khom người nói:

- Hồi bẩm phụ thân, nơi này đích xác là Bắc Mạc.

- Thi gia ở Bắc Mạc, là lịch đại Thần Đế sở phong, chúng ta xông vào Bắc Mạc, là tiến vào lãnh địa người ta, nếu như để cho người Thi gia cùng Ngọc gia đến đây lạy chúng ta, kia là không hợp.

Lão tổ kia chính là Thánh Trì Thần Tôn, nói ra lời này làm bọn người Thi Huyền Công cùng Ngọc phu nhân cực kỳ thư thái, sắc mặt cũng không khỏi hòa hoãn rất nhiều, chỉ nghe Thánh Trì Thần Tôn chậm rãi nói:

- Trong Bắc Mạc có Đế lăng, đối với Thần Triều ta cực kỳ trọng yếu, Hi nhi, đem Bắc Mạc Thi gia thâu tóm, bọn họ là Thần Triều chúc thần ta, thứ nhất bọn họ tham bái chúng ta, thứ hai Đế lăng cũng rơi vào tay Thần Triều ta, danh chính ngôn thuận.

Quần Thần Thi gia giận dữ, rối rít quát mắng, Hi Hoàng cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Phụ thân nói rất đúng! Huyền Công, ngươi sao không tới hàng?

- Hàng thằng bố mày!

Thi gia nhiều Thần Ma cũng là người điên chiến đấu, từng cái từng cái không sợ chút nào, cao giọng mắng. Thi Huyền Công thân là Thi gia gia chủ, mắng hung nhất.

Thánh Trì Thần Tôn đột nhiên mở miệng nói:

- Hi nhi, nếu người ta không hàng, vậy thì đem Bắc Mạc Thi gia diệt.

Hi Hoàng khom người đồng ý, đột nhiên đem Trung Châu Xã Tắc Đồ tế lên, bá một tiếng bao phủ đếm trăm vạn dặm, hướng đám người Thi Huyền Công rơi đi, rõ ràng là tính toán đem cao thủ hai nhà Thi Ngọc một lưới bắt hết!

Mặt Xã Tắc Đồ này mở ra, nhất thời thiên sơn vạn thủy hiện lên, trung đồ Hoang Cổ Thánh Sơn di động đột nhiên nhảy ra, tản mát ra hung uy trấn áp Trung Thiên thế giới!

Đồ này chính là Thần Tôn chi bảo, ở trong Thần Tôn chi bảo cũng thuộc về tinh phẩm, diễn biến thiên sơn vạn thủy, diễn biến Hoang Cổ Thánh Sơn, chỉ cần rơi vào trong đồ, bị Hi Hoàng run lên, hết thảy đều hóa thành bụi bay!

Mắt thấy đồ này liền muốn rơi xuống, đột nhiên một bàn tay như ngọc đột nhiên từ trong rất nhiều Thi gia cường giả bay ra, tay kia lớn nhỏ ngàn dặm, rõ ràng là đạo tắc biến thành, cong ngón búng ra, đinh một tiếng đánh vào trên họa trục, chỉ thấy Trung Châu Xã Tắc Đồ kịch liệt lay động, bá một tiếng đem thiên sơn vạn thủy tính cả Hoang Cổ Thánh Sơn cùng nhau cuồn cuộn nổi lên, gào thét trở lại trong tay Hi Hoàng!

Hi Hoàng đón đồ, bị chấn đến khí huyết sôi trào, quanh thân đạo tắc giống như xiềng xích rầm rầm rung động, sau ót Thần Luân lay động, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình thác loạn bay múa!

- Hừ!

Sau lưng hắn, Thánh Trì Thần Tôn đột nhiên đứng dậy, bắt được Trung Châu Xã Tắc Đồ, dùng sức run lên, Xã Tắc Đồ lần nữa thường thường trải rộng ra, ở Xã Tắc Đồ này sắp sửa hoàn toàn trải rộng ra, chỉ thấy một vị thiếu niên cất bước đi tới, nâng một chỗ khác của Xã Tắc Đồ, vừa sải bước đến trên Trung Đình, bá một tiếng đem Xã Tắc Đồ khép lại, Thánh Trì Thần Tôn cùng bàn tay của thiếu niên kia hung hăng đụng vào nhau, bốn phía Trung Châu Thần Triều văn võ bá quan kêu rên, từng cái từng cái bị xung kích đến ngã xuống, bốn phương tám hướng bay ra!

- Đạo huynh cần gì tức giận?

Thân thể Giang Nam khẽ lay động, cười nói:

- Xã Tắc Đồ này vẫn là không nên triển khai mới tốt, đạo huynh nghĩ sao?

Thánh Trì Thần Tôn đưa mắt nhìn hắn, trầm giọng nói:

- Các hạ là?

Giang Nam mỉm cười:

- Huyền Thiên Giáo Chủ.

Thánh Trì Thần Tôn từ từ thu hồi Trung Châu Xã Tắc Đồ, gằn từng chữ:

- Thiếu niên đầy hứa hẹn, thiếu niên đầy hứa hẹn. Huyền Thiên tiểu hữu, lão phu muốn vào Đế lăng, không biết có thể chấp thuận hay không?

- Đạo huynh mời.

Giang Nam lắc mình tránh ra, cười nói.

- Đa tạ.

Thánh Trì Thần Tôn chắp tay, đem người tràn vào trong Địa Hoàng Đế

lăng.

Thánh Trì Thần Tôn trung kỳ châu hoàng triều cả triều văn võ quần thần đi vào trong đế lăng, Trung Châu Xã Tắc Đồ đã bị văn võ quần thần tế lên, tạo ra một mảnh thời không, để cho Địa Hoàng Thần Đế đạo tắc cuồn cuộn bắt đầu khởi động biến thành tinh thần kia không cách nào gần người.

- Phụ thân, mới vừa rồi...

Hi Hoàng chần chờ, vẫn là hỏi nói:

- Mới vừa rồi vì sao không hạ lệnh diệt trừ Thi Ngọc hai nhà?

Thánh Trì Thần Tôn lắc đầu, trầm giọng nói:

- Trong bọn họ có cao thủ, mới vừa rồi Huyền Thiên Giáo Chủ kia mặc dù chỉ là Chân thần, nhưng ta muốn diệt trừ hắn chỉ sợ nhất thời chốc lát cầm hắn không được. Người này thực lực không bằng ta, nhưng mới vừa rồi một kích kia cũng hiển lộ ra tu vi thực lực của hắn không giống vật thường! Hiện tại Đế lăng mở ra, sẽ kinh động Trung Thiên cho tới Thần Giới, gần quan được ban lộc, nếu như chúng ta ở chỗ này trì hoãn, sẽ bị người khác trước chúng ta một bước tiến vào trong Đế lăng, cái được không bù đắp đủ cái mất. Hắn cũng biết thực lực của ta, cho nên ta lùi một bước, hắn cũng lùi một bước.

Sắc mặt hắn có chút ngưng trọng nói:

- Ta cùng với hắn chạm nhau một chưởng, nhận thấy được trong cơ thể hắn tựa hồ có nghìn vạn đạo Đại Đạo đạo tắc, nhưng những Đại Đạo đạo tắc này vắt làm một cổ, biến thành một loại Đại Đạo đạo tắc kinh khủng, cực kỳ cao đẳng, cực kỳ bá đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1484: Tám Tràng Đế Duyên. (1)

- Hơn nữa, công pháp của hắn cực kỳ cổ quái kỳ lạ, mơ hồ có mười hai Chân Thần cùng hai đại cường giả như hắn cung cấp cho hắn pháp lực, để cho hắn một Chân Thần đạo tắc đối chiến vạn đạo Thần Tôn đạo tắc trong cơ thể ta. Tài tình bực này, ta trước đây chưa từng gặp!

Hi Hoàng mặc nhiên, hắn đã sớm nhận ra Giang Nam, năm đó Trung Thiên thế giới chọn lựa tuổi trẻ cường giả tiến vào Vọng Tiên Đài, Giang Nam cũng đứng hàng trong đó, tiến vào Trung Châu Xã Tắc Đồ của hắn cùng cao thủ trẻ tuổi Trung Thiên thế giới giác trục danh sách Vọng Tiên Đài.

Trận chiến ấy, Giang Nam đào thải không biết nhiều ít thiếu niên trẻ tuổi tuấn kiệt của Trung Thiên thế giới, thậm chí ngay cả Hạo Thiếu Quân cũng bị hắn đào thải, trong đó còn có Hi Hoàng thái tử điện hạ mà Hi Hoàng giao cho trọng vọng, siêu quần bạt tụy.

Chẳng qua là, khi đó Giang Nam ở trước mặt Hi Hoàng thật sự quá bé nhỏ không đáng kể.

Khi đó Giang Nam hết sức ngây ngô, khi đó Hi Hoàng cũng chỉ là Chân Thần, mặc dù là Chân Thần, nhưng ở trước mặt Giang Nam, hắn cũng là loại tồn tại Cự Vô Bá.

- Trăm năm trôi qua, ta thành tựu Thần Chủ, mà tiểu quỷ năm đó, lúc này cũng là Chân thần, bất quá thực lực của hắn cũng quá kinh khủng a? Lại có thể cùng Thần Tôn so chiêu, thậm chí ngay cả phụ thân ta cũng nói nhất thời chốc lát bắt không được hắn! Tiểu quỷ lúc trước muốn ngưỡng mộ hắn, hiện tại trở thành tồn tại để cho hắn ngưỡng mộ, mà chỉ qua trăm năm thời gian, Giang Nam liền làm được một bước này.

- Cô gia có thể lực địch Thần Tôn, thành tựu thật là khiến người ghé mắt!

Thi Huyền Công không nhịn được sợ hãi than.

Ngọc gia cùng Thi gia rất nhiều cường giả cũng sợ hãi than không dứt, bọn họ vốn là đối với Giang Nam thành tựu Chân Thần còn có chút lơ đễnh, nhưng mà bây giờ cảm thấy chiến lực của Giang Nam kinh người.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Không phải có thể lực địch, mà là Thánh Trì Thần Tôn biết trong chốc lát bắt không được ta, không muốn trì hoãn thời gian mà thôi. So với hắn, ta còn thua kém một bậc.

Hắn lời này cũng không phải là khiêm tốn, mới vừa rồi cùng Thánh Trì Thần Tôn giao thủ, hắn liền cảm giác được Thần Tôn đạo tắc của đối phương có uy năng không cách nào tưởng tượng, cuồn cuộn vận chuyển, đấu đá mà đến, cơ hồ khiến đạo tắc của hắn rối loạn.

Cũng may hắn lĩnh ngộ ra Nguyên Thủy Đại Đạo, đem nghìn vạn đạo Chân Thần đạo tắc luyện thành nhất thể, ngưng tụ thành một Nguyên Thủy Đại Đạo, hơn nữa trong Tử Phủ hắn có kiếp trước thân kiếp sau thân, cộng thêm mười hai Chân Thần hóa thân, pháp lực trút xuống dưới, mặc dù là Thần Tôn cấp đạo tắc cũng không chịu thiệt.

Bất quá hắn cùng Thánh Trì Thần Tôn chênh lệch vẫn phải có, nhưng chênh lệch không phải là hết sức khổng lồ.

Nếu thật sự động thủ, Giang Nam tự nhận vẫn là không địch lại Thánh Trì Thần Tôn, bởi vì pháp bảo.

Thánh Trì Thần Tôn Thần Tôn chi bảo, tương đương với một hắn khác, hắn tự mình luyện pháp bảo cùng chính hắn hoàn mỹ phù hợp, lúc thúc dục pháp bảo đồng đẳng với hai đại Thần Tôn liên thủ, uy năng gấp bội cho tới tăng lên năm ba lần!

Nhưng Giang Nam không có pháp bảo cùng hắn hoàn mỹ phù hợp, cho dù hắn tế lên Tạo Hóa Tiên Đỉnh, tối đa cũng chỉ là tăng lên hơn hai lần chiến lực, không thể nào tăng lên quá nhiều. Chỉ có Thần Quân cấp Đế cấp pháp bảo, mới có thể lực địch người này.

Nếu luyện tựu một kiện pháp bảo, có thể dung nạp sở học bản thân hắn, dung nạp hắn luyện Nguyên Thủy Đại Đạo, Giang Nam có thể chân chính lực địch Thánh Trì Thần Tôn.

Thật ra thì, tu luyện tới hiện tại, Giang Nam đã mơ hồ cảm giác được, Đế bảo, Chứng Đế Chi Bảo uy năng mặc dù cường hãn, phát huy được uy lực mạnh hơn, nhưng nếu bàn về thuận buồm xuôi gió vẫn là phải dựa vào chính mình luyện chế pháp bảo. Dù sao, pháp bảo của mình có thể hoàn mỹ dung nạp Đại Đạo của mình, mà pháp bảo người khác, mặc dù thúc dục uy năng, cũng thủy chung là Đại Đạo của người khác mà thôi, với tu vi bản thân vô ích, chẳng qua là đối với thực lực có trợ giúp.

Hơn nữa tương lai nếu như hắn Chứng Đế mà nói, cũng cần một pháp bảo có thể dung nạp Thần Đế đạo tắc của hắn.

Chẳng qua là phải luyện pháp bảo gì, hắn bây giờ còn không có định ra, hơn nữa, pháp bảo có thể dung nạp Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn, cần thiết tài liệu chỉ sợ cũng cực kỳ khủng bố, không phải thần kim thần liệu bình thường là có thể thừa nhận được.

Cũng không lâu lắm, chỉ thấy trời giáng Tinh Quang, trong Tinh Quang, Liên Nguyệt Thánh Nữ từ từ mà đến, mà bảy thiếu niên mười một mười hai tuổi nương theo vị Thánh Nữ này, như quần tinh củng nguyệt.

- Lão Thiên gia, bảy tiểu hài tử xấu xa này lại cũng là Chân thần!

Thi Huyền Công cùng rất nhiều cường giả của Thi gia Ngọc gia sợ ngây người, ngây ngốc nhìn bảy thiếu niên này, chỉ thấy sau ót đối phương, trong Thần Luân có tam trọng thiên đình trôi nổi, to lớn bát ngát, tráng quan, so sánh với những Chân Thần khác mạnh không biết gấp bao nhiêu lần!

Chân Thần tuổi trẻ bực này, quả thực thiên hạ khó tìm, mấy mười vạn năm mấy trăm vạn năm cũng tìm không được một cái, mà bây giờ lại thoáng cái xuất hiện bảy!

Bảy Chân Thần này, nhìn như còn bé, bất quá mười một mười hai tuổi, nhưng tuổi thật cũng không giống như ngoài mặt thoạt nhìn đơn giản như vậy, bất quá đám người Thi Huyền Công vẫn là nhìn ra được, bảy Chân Thần này nhiều nhất bất quá trăm tuổi!

Gần trăm năm trở thành Chân Thần, thành tựu bực này quả thực làm những người khác xấu hổ đến không đất dung thân!

Bảy thiếu niên Chân Thần này có môi hồng răng trắng, có cường tráng như trâu, có tính nóng như lửa, có trầm ổn như núi, có phiêu miểu như tiên, có sâu không lường được, có chiến ý xông lên trời, đều không giống nhau, đều có chỗ bất phàm!

- Vị kia là Trung Thiên thế giới Liên Nguyệt Thánh Nữ sao?

Ngọc phu nhân nghi ngờ nói:

- Ta tại sao không có nghe nói vị Thánh Nữ này thành thân rồi?

- Thành thân không phải là trọng điểm, trọng điểm là thoáng sinh bảy cái!

Thi Huyền Công liếm liếm đôi môi, lộ ra vẻ hâm mộ, thầm nói:

- Một hang bảy đứa, thật là biết sinh, nếu phu nhân ngươi có thể một hang...

Sắc mặt Ngọc phu nhân đỏ bừng, một cước đá bay, lẩm bẩm nói:

- Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng người nào sinh bảy tiểu hài tử xấu xa này? Cô gái giống như nàng, chắc chắn sẽ không lung tung lựa chọn một nhân vật tầm thường, thanh niên có thể xứng đôi nàng, thế gian này chỉ sợ không nhiều lắm... Huyền Công trở lại, ngươi nhìn bảy tiểu hài tử xấu xa này, cùng

cô gia chúng ta giống hay không?

Thi Huyền Công trở lại, tinh tế đánh giá, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ngươi vừa nói như thế, bản thân ta cảm thấy giữa lông mày có chút tương tự. Vô liêm sỉ, lại cho nữ nhi của ta đội nón xanh!

Sắc mặt Ngọc phu nhân không khỏi đen, biết hắn là đần độn, khẩu không che đậy, lúc này muốn hắn câm miệng.

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Liên Nguyệt Thánh Nữ giáng xuống Tinh Quang, ánh mắt từ trong Chư Thần quét qua, rơi vào trên người Giang Nam, lộ ra vẻ kinh ngạc, thi lễ, nghi ngờ nói:

- Giáo chủ làm sao ở đây?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1485: Tám Tràng Đế Duyên. (2)

Giang Nam trong đám người kia tiến lên, hoàn lễ cười nói:

- Ta lần này đến, chính là chờ Thánh Nữ cùng chư vị tiểu đạo hữu, thuận tiện hướng chư vị đòi Đế duyên.

- Tiểu đạo hữu?

Bảy thiếu niên Chân Thần nghe vậy, có người lông mày đứng đấy, có người mặt trầm như nước, có thì hỉ nộ không lộ, chung quy trong lòng cũng là khó chịu gấp đôi.

Bọn họ là nhân vật nào?

Chuyển thế Thần Đế!

Trước kia ở Vọng Tiên Đài, bọn họ dùng cái xưng hô "Tiểu đạo hữu" này tới gọi Giang Nam, không nghĩ tới phong thủy luân chuyển, hiện tại chuyển thế, ngược lại bị Giang Nam gọi là "Tiểu đạo hữu".

- Huyền Thiên tiểu hữu, ngươi cũng rất có ý tứ!

Thiếu niên Thông U ha hả cười nói:

- Bất quá trận Đế duyên này là Địa Hoàng đạo hữu Đế duyên, hắn có để cho ngươi hay không, còn phải hỏi hắn.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Chư vị tiểu đạo hữu, các ngươi đã đoán sai, ta muốn lấy được chính là bảy tràng Đế duyên, hơn nữa Tinh Quang Thần Đế, chính là tám tràng Đế duyên, cũng không phải là chỉ có Địa Hoàng đạo hữu một Đế duyên.

- Tám tràng?

Bảy người liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên nhất tề cất tiếng cười to, khí xông lên tận thiên ngoại.

- Tám tràng Đế duyên, ngươi muốn lấy cũng không phải là không được, bất quá trước cho chúng ta xem một chút tiểu hữu ngươi có tư cách này hay không!

- Từ xưa tới nay, vô số người có Thần Đế chi tư, nhưng có thể thành tựu Thần Đế le que không có mấy, có chín thành ở nửa đường vẫn lạc, còn dư lại một thành lại có chín thành trong đó là tài hoa vượt chúng, sau lại bị khốn ở cơ duyên, quy về bình thường!

Huyền Thiên tiểu hữu, chúng ta ở Vọng Tiên Đài thử qua ngươi, nhưng không biết ngươi có phải là quy về bình thường hay không!

- Muốn lấy được Đế duyên của chúng ta, chúng ta cũng phải nhìn xem ngươi trong khoảng thời gian này thành tựu cùng tài tình! Nếu không ngươi nếu sa đọa, không bằng từ trước, đừng nói Đế duyên của chúng ta, ngay cả tư cách xưng đạo hữu cũng không có!

- Cũng may ngươi cũng là Chân thần, chúng ta cũng là Chân thần, có thể ngang hàng luận đạo, hiện tại xem ngươi có thực lực này hay không!

- Ngươi cũng rất có ý tứ!

...

Từng tiếng cười to vang lên, Giang Nam như cũ vẻ mặt tươi cười, lơ đễnh, mà Thi gia cùng Ngọc gia cường giả tuy cũng sợ ngây người, lúc trước bọn họ còn tưởng rằng bảy tiểu hài tử xấu xa này là Giang Nam cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ không biết xấu hổ không có tao, gây ra chuyện cẩu thả, gạt mọi người sinh một ổ bảy đứa, hiện tại nghe đến mấy cái này nói chuyện với nhau, bỗng nhiên biết mình nghĩ xấu rồi.

Nếu có bảy con trai bực này, bất luận kẻ nào ngủ cũng sẽ cười tỉnh!

Đây là bảy Thần Đế cường đại nhất từ cổ chí kim chuyển thế, cả đám đều danh trấn muôn đời, cực kỳ cường đại, sau khi bọn họ chuyển thế, tự nhiên cường đại hơn, chỉ biết vượt xa kiếp trước, sẽ không so sánh với kiếp trước kém!

Trừ Tinh Quang Thần Đế ra, bảy tràng Đế duyên này chỉ sợ cũng không dễ dàng nhận được, cùng chuyển thế Thần Đế giao thủ, trong đó hung hiểm có thể nghĩ.

- Bảy vị tiểu đạo hữu.

Nụ cười trên mặt Giang Nam càng ngày càng nhiều, cười nói:

- Xin mời.

- Đưa trượng đây!

Thông U Thần Đế đưa tay, vô số Đại Đạo đạo tắc ở trong tay ngưng tụ, hóa thành một cây lễ trượng, một trượng bay lên, nhất thời thiên địa phiêu diêu, chỉ thấy bầu trời Trung Thiên thế giới ánh sao thác loạn, dẫn Thiên địa xu thế công phạt, so sánh với Vọng Tiên Đài hắn cường đại vô số lần, hướng Giang Nam công tới!

Một trượng phá vạn pháp!

Đây là vô thượng Thần Thông của Thông U Thần Đế, một đạo Thần Thông phá tẫn thiên hạ Thần Thông, bất kỳ Thần Thông ở dưới lễ trượng của hắn giống như bào đinh mổ bò, loại đại thần thông này từng ở trong tay Giang Nam tái hiện, Đế Hoàng Thần Thể Hạo Thiếu Quân đã từng thi triển qua loại Thần Thông này nghênh chiến cường địch, bất quá bọn hắn chỉ là tái diễn loại Thần Thông này, cũng không đem đạo lý bên trong sờ thấu.

Mà ở trong tay Thông U Thần Đế, chỗ cường đại của Thần Thông này liền không chỉ có phá vạn pháp đơn giản như vậy, trượng kia xẹt qua từng

đường vòng cung huyền diệu, hàng tỉ loại uy năng ở trượng tiêm bộc phát, tựa như nghệ thuật vô cùng tinh mỹ, tìm không được bất kỳ tỳ vết nào!

Giang Nam rất tin, nếu như đạo tắc trong tay Thông U Thần Đế biến thành lễ trượng đầy đủ cứng rắn, như vậy ở dưới đại thần thông này đả kích, cho dù là Thần Tôn chi bảo cũng như đồ sứ bị lễ trượng điểm toái, bất kỳ Thần Thông ở trước mặt môn thần thông này đều mơ tưởng muốn làm đến không có chút sơ hở nào!

Ở trong tay Thông U Thần Đế, uy năng một trượng phá vạn pháp, không chỉ có phá vỡ Thần Thông, pháp bảo, nếu như đả kích ở trên người đối thủ, thân thể đối thủ tất nhiên cũng giống như đồ sứ toái rụng, toái rụng không chỉ là thân thể, đồng dạng là thần tính thần hồn, còn có Đại Đạo đạo tắc của đối thủ.

Bởi vì ở trong mắt Thông U Thần Đế, cho dù là Đại Đạo cũng tràn đầy đủ loại sơ hở, thân thể hoàn mỹ cũng nơi nơi là sơ hở, cho dù là thân thể vô địch cũng có sơ hở có thể tìm ra!

Đây chính là chỗ đáng sợ của Thông U Thần Đế, hắn ở Đạo nghiên cứu đã đạt tới vô cực cảnh, mặc dù đối thủ tài hoa hơn người, ở trước mặt hắn, không có gì không phá!

Giang Nam ánh mắt chớp động, một chưởng nặng nề đánh ra, so sánh với Thông U Thần Đế một trượng phá vạn pháp thiên biến vạn hóa, hắn một kích kia hiển thị rõ phong cách cổ xưa, giống như Hoang Cổ Thánh Sơn phong cách cổ xưa, chất phác tự nhiên, nhưng huy hoàng đại khí, có một loại khí phách đạo ta xuất thế vạn đạo thần phục!

Nguyên Thủy Đại Đạo!

Hắn một chưởng này, làm cho người ta trong thoáng chốc tựa hồ thấy một tòa Hoang Cổ Thánh Sơn trấn áp mà đến, đem hàng tỉ loại biến hóa tích chứa ở trong một chưởng!

- Huyền Thiên tiểu hữu muốn thiệt thòi!

Những thiếu niên Thần Đế khác liếc mắt nhìn nhau, không khỏi cười, Tôn Viêm Thần Đế khôi ngô hùng tráng, tính nóng như lửa, lớn tiếng cười nói:

- Huyền Thiên tiểu hữu một chưởng này đúng là rất trâu bò, khí phách lộ ra ngoài, nhưng thế gian này không có Đại Đạo mà Thông U đạo hữu phá không ra, không có Thần Thông hắn phá không ra! Muốn đánh bại hắn, chỉ có dùng tu vi áp chế hắn, dùng chiến lực áp đảo hắn, đánh cho tay hắn mềm!

Bàn tay to cùng lễ trượng sắp gặp gỡ, bàn tay phong cách cổ xưa này của Giang Nam đột nhiên biến hóa, một cây đầu ngón tay nhảy động, xẹt qua từng đường vòng cung xa hoa, chỉ một thoáng đầy trời là chỉ ảnh, cùng lễ trượng nhanh chóng va chạm!

Thình thịch thình thịch...

Từng tiếng va chạm trầm muộn truyền đến, cánh tay Thông U Thần Đế nhức mỏi, lễ trượng trong tay bị đầu ngón tay của Giang Nam điểm cong, hắn một trượng phá vạn pháp có vô số loại biến hóa, năm ngón tay của Giang Nam nhìn như cũng có vô số loại biến hóa.

Nhưng Thông U Thần Đế cảm giác được cũng không phải là như vậy, năm ngón tay của Giang Nam nhảy động nhìn như là biến hóa, nhưng kỳ thật là vận dụng lực lượng, lực lượng thúc dục biến hóa, ở trên thành tựu lực lượng cũng đạt tới một loại thành tựu cực hạn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1486: Quét Ngang Bảy Đế. (1)

Đoạn Ngục!

Đoạn Ngục cùng một trượng phá vạn pháp, cũng là đại thần thông ở một phương diện khác đạt thành tựu đến mức tận cùng, cũng không cao thấp chi phân, nhưng người thi triển hai môn Thần Thông này lại có cao thấp chi phân.

Thông U Thần Đế cảm giác được mỗi một chỉ của Giang Nam ẩn chứa uy năng kinh khủng, chấn tay hắn nhức mỏi, để cho hắn có chút không chịu nổi.

Bất quá nếu bàn về thành tựu, Thông U Thần Đế ở một trượng phá vạn pháp thành tựu còn trên Giang Nam ở Đoạn Ngục đại thần thông thành tựu, mặc dù đầu ngón tay của Giang Nam tích chứa lực lượng để cho hắn không cách nào địch nổi, nhưng mà một trượng phá vạn pháp vẫn là điểm phá đầu ngón tay Giang Nam, để cho năm ngón tay hắn máu tươi lâm ly!

- Pháp lực của hắn ở trên ta, nhưng ở Đạo lĩnh ngộ thua kém ta một bậc!

Trong lòng Thông U Thần Đế lẫm nhiên, chỉ thấy mặc dù năm ngón tay Giang Nam đang tung bay, nhưng một chưởng này còn đang đến gần, cũng không phải như hắn ngẫm nghĩ, lúc này khẽ quát một tiếng, chỉ thấy trong cơ thể hắn vô số đạo tắc bay ra, sau lưng hắn hóa thành một bụi thần thụ lồng lộng, thần thụ che trời, sáng mờ vạn đạo, màu ngọc bích ngàn tia!

Thế nhân đều biết hắn một trượng phá vạn pháp, lại không biết hắn ở trên phòng ngự cũng có thành tựu kinh người, gốc thần thụ này chính là một môn Thần Thông, tên là Địa Mẫu ấn, thần thụ cắm rễ đại địa, cắm rễ hư không, từ trong đại địa cùng hư không liên tục không ngừng mượn tới thiên địa hùng lực, phòng ngự bản thân!

Oanh...

Giang Nam một chưởng này năm ngón tay đột nhiên thu hồi, hóa thành một quyền, hung hăng oanh kích ở trên người Thông U Thần Đế, vạn đạo sáng mờ từng khúc tan vỡ, ngàn tia màu ngọc bích hủy hoại chỉ trong chốc lát, thần thụ chặn ngang ngã xuống, sau một khắc Thần Đế này từ trong mắt mọi người biến mất, bị hắn một quyền oanh bay, biến mất ở phía chân trời.

Ầm...

Một chùm ánh sáng cự đại từ trong tinh không bộc phát, địa phương Thông U Thần Đế biến mất, một viên tinh thần sáng ngời đột nhiên nổ tung, rõ ràng là bị Thần Đế này đụng nát!

Mọi người ngơ ngác nhìn viên tân tinh này nổ tung, đột nhiên thiếu niên Thần Vũ Thần Đế sải bước ra, thiên địa thay đổi, chỉ một thoáng Địa Hoàng địa cung vốn là trầm luân, phá loạn hư không, vào giờ khắc này gió êm sóng lặng, thời gian phảng phất tĩnh, Thần Đế này ở võ đạo đạt tới thành tựu đăng phong tạo cực, một bước này bước ra liền để cho thiên địa vạn đạo có một loại cảm giác thần phục dưới võ đạo của hắn!

Sau một khắc, hơi thở vô cùng thảm thiết, vô cùng bá đạo hỗn hợp Thần Vũ Thần Đế Vũ Đạo Giới Vực phóng lên cao, cắn nát thời không, Thần Vũ Thần Đế giống như một người điên chiến đấu, một quyền trào ra, kỵ binh Băng Hà, đao thương tranh kêu, hàng vạn hàng nghìn đạo âm công phạt, hướng Giang Nam oanh kích!

Hắn tôn hiệu Thần Vũ, tu luyện võ đạo, ở thành tựu một đạo này cũng đạt tới một loại thành tựu cực hạn, không gì so sánh nổi!

- Vũ Tôn Ấn!

- Hỗn Độn Giới Vực!

Giang Nam cùng Thần Vũ Thần Đế đồng thời quát tháo, Giang Nam triển khai Hỗn Độn Giới Vực, trăm vạn dặm không gian trầm luân hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, đem khí tức cùng động thiên của Thần Vũ Thần Đế hết

thảy bao phủ, Thần Vũ Thần Đế cất bước đánh tới, hai người giống như hai Cự Nhân cao tới trăm vạn dặm, đỉnh đầu cơ hồ phá Thiên khung, tiến vào trong tinh không!

Đây cũng không phải là nhục thể của bọn hắn quả thật có khổng lồ như vậy, mà là động thiên của bọn hắn bao phủ trong người, động thiên có trăm vạn dặm, để cho bọn họ cũng thoạt nhìn có trăm vạn dặm.

Hai người một quát một trá, quát tháo trong lúc đó cũng là đạo âm sát phạt, lẫn nhau va chạm, cắn nát động thiên đối phương, sau một khắc Thần Vũ Thần Đế chưởng toái trái tim Giang Nam, chấn lục phủ ngũ tạng phấn toái, Giang Nam một chưởng đem Thần Vũ Thần Đế tươi sống bổ ra, chém thành hai khúc, Thần Vũ Thần Đế hai nửa thân thể lay động, riêng phần mình hóa thành một Thần Vũ Thần Đế, hai phe giáp công tới, riêng phần mình bắt được hai tay hai chân Giang Nam, vỡ thành hai mảnh!

Cả người Giang Nam chia làm hai nửa, nhưng không có một tia máu tươi chảy ra, nơi huyết nhục tách ra lại có hai Giang Nam đi ra, là kiếp trước thân kiếp sau thân của hắn, mỗi người một chưởng, hai Thần Vũ Thần Đế bị vỗ vào trên đỉnh đầu, đầu bị đánh vào trong bụng.

Sau một khắc, trên rốn hai Thần Vũ Thần Đế không đầu riêng phần mình hiện lên một khuôn mặt, cùng khuôn mặt của hắn giống nhau như đúc, cầm trong tay can qua, giết tiến lên đây.

Giang Nam kiếp trước thân cùng kiếp sau thân tả ngăn hữu chặn, nhưng ở thành tựu võ đạo lại không kịp Thần Vũ Thần Đế, cận chiến có chút chịu thiệt, nhất thời bị chặt đến mình đầy thương tích.

Mà vào lúc này, bản thể Giang Nam khép lại ở chung một chỗ, thân thể lay động, đỉnh đầu hiện lên mười hai Chân Thần hóa thân, tiến vào chiến cuộc, vô số đạo công kích rơi xuống, giết đến hai Thần Vũ Thần Đế hai phân bốn, bốn phân tám, tám phân mười sáu, chẳng qua là thân thể hắn phân liệt, thực lực giảm đi, dưới mấy hiệp liền bị Giang Nam từ trên đụn mây đánh rớt xuống, ngã vào bụi bậm.

- Ta không được, các ngươi lên đi.

Thần Vũ Thần Đế thân thể thoáng một cái, từng thân thể ở chung một chỗ, ngay sau đó đưa tay thăm dò vào trong cổ, đem đầu kéo ra, xóa đi vết máu khóe miệng, hướng năm thiếu niên Thần Đế khác mặt không chút thay đổi nói.

- Chúng ta luôn luôn là ai cũng không làm gì được người nào, bất quá lần này là cơ hội cho chúng ta phân ra thắng bại!

Cảnh Thiên Thần Đế cười ha ha, phiêu nhiên như tiên, cười nói:

- Nếu có thể đánh bại Huyền Thiên đạo hữu, chẳng phải là nói ta sẽ thắng được các ngươi một bậc sao?

- Cảnh Thiên đạo hữu cẩn thận bị hắn đánh rớt xuống!

Mấy thiếu niên Thần Đế khác cười ha ha nói.

Cảnh Thiên Thần Đế đang muốn nói chuyện, đột nhiên Giang Nam từ trên bầu trời giết ra, lên tiếng cười nói:

- Mấy vị tiểu đạo hữu, các ngươi cùng lên đi!

Ngọc Chân, Tôn Viêm, Địa Hoàng, Cảnh Thiên cùng Cửu Tiêu năm thiếu niên Thần Đế giận tím mặt, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam giờ phút này chiến lực toàn bộ khai hỏa, người mặc tam trọng Hỗn Độn Giới Vực, tử khí mặc giáp trụ, thân thể hóa thành Cự Nhân trăm vạn dặm, hai Cự Nhân nhỏ lại đứng ở đầu vai, rõ ràng là kiếp trước thân kiếp sau thân của hắn, đỉnh đầu ba Cự Nhân riêng phần mình đứng tứ tôn Chân Thần hóa thân, ầm ầm từ trên cao giết xuống!

Thần Đế cũng là có ngạo khí, nhất là mấy vị này cũng là Thần Đế chấn thước cổ kim chuyển thế, từng cái từng cái tự phụ, tự cho mình rất cao, sao lại dễ dàng cùng người liên thủ?

Năm thiếu niên Thần Đế đang muốn tản ra, đột nhiên chỉ thấy công kích của Giang Nam đã tới, ba chân thân chấn một ấn, một ấn như búa, cắt ra Hỗn Độn, mở Hồng Mông, tách ra Huyền Hoàng, Âm Dương giao hòa, thiên địa tạo, vạn vật diễn biến, Tứ Tượng định thiên địa, Ngũ Hành phân chúng sinh, định Lục Hợp, mở bát hoang, diễn Cửu Cung Thiên Can Địa Chi Thiên Cương Địa Sát Chu Thiên Tinh Đấu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1487: Quét Ngang Bảy Đế. (2)

Một ấn này, Đạo tẫn thiên hạ vạn pháp, bàng bạc đại khí, có hàng vạn hàng nghìn loại dị tượng, có hàng vạn hàng nghìn loại Đại Đạo nổ vang, để cho bọn họ không chỗ có thể trốn, không chỗ tránh được.

Một ấn này của Giang Nam, đem thiên địa đại đạo hết thảy bao phủ trong đó, thiên địa chúng sinh chỉ cần chưa nhảy ra Ngũ Hành, chưa nhảy ra Thiên Đạo, chỉ cần ở trong này, liền không thể trốn, không thể tránh!

Ngọc Chân, Tôn Viêm, Địa Hoàng, Cảnh Thiên cùng Cửu Tiêu năm thiếu niên Thần Đế nhất tề quát tháo, khí cơ cảm ứng, không tự chủ được liền thi triển Thần Thông mạnh nhất của mình chống lại, chỉ nghe một tiếng nổ ầm vang, bầu trời Địa Hoàng Đế lăng trôi nỗi vô số viên đại tinh nổ tung, chưa nổ tung cũng hướng bốn phương tám hướng bay đi, phiên động, cuồn cuộn, kinh người chí cực!

Sáu người ầm ầm rơi vào Đế lăng, Thi gia, Ngọc gia Chư Thần, Thần Vũ, Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng Thông U Thần Đế bay tới đứng ở bầu trời Đế lăng nhìn lại, chỉ thấy trận đại chiến này kịch liệt, giết đến vô số viên đại tinh của Đế lăng chìm nổi cổn động, chư tinh đụng vào nhau, thiên băng địa liệt.

Chẳng qua là Giang Nam hóa thân chân thân tuy nhiều, nhưng đối mặt năm thiếu niên Thần Đế vẫn là ở trong nháy mắt liền rơi vào hạ phong, dù sao năm Thần Đế quyển thổ trọng lai, kiếp trước đủ loại tiếc nuối cùng chưa đầy cũng muốn ở kiếp nầy bổ toàn bộ, mỗi người đều có được thành tựu độc đáo, mà Giang Nam chỉ có một người, mặc dù tài hoa kinh thế, nhưng thời gian ngắn ngủi.

- Diệt Thế!

Ba vòng thiên địa đại mài cổn động, tịch quyển hết thảy, thôn phệ hết

thảy, năm thiếu niên Thần Đế đứng ở trong đại mạc, một cái đầu hiện ra Cửu Tiêu Thần Giới, một cái có thiên hạ hỏa lực, dị hỏa cuồn cuộn, một cái giống như Thánh sơn đứng vững vàng, định trụ càn khôn, một cái thân hình phiêu hốt không chừng, cho dù là Diệt Thế Đại Ma Bàn cũng không cách nào định trụ, một cái Kim Thân cái thế, giống như Thần trụ định thiên địa, hợp lực định trụ ba vòng đại mài.

- Hóa Tiên!

Hóa Tiên Ấn bay ra, Tiên quang gột rửa, phóng lên cao, một đạo Tiên quang đẹp đẽ xông phá Đế lăng, ngang phía chân trời, sáng lạng dị thường, giống như có người muốn cử hà phi thăng.

Năm thiếu niên Thần Đế lảo đảo trở lui, khóe miệng tràn đầy máu.

- Hắn đây là Vô Úy tam ấn, sau ba ấn sẽ không có pháp lực!

Năm thiếu niên Thần Đế vừa lui về sau liền lập tức đi tới, năm người bộc phát Thần Thông mạnh nhất, nhất tề tấn công Giang Nam!

Giang Nam đưa mắt nhìn năm đạo đại thần thông kinh thiên động địa này, đột nhiên cả người kết ấn, trong cơ thể vô số Đại Đạo đạo tắc kết ấn, lâm vào một loại cảnh giới huyền diệu khó giải thích.

- Nguyên Thủy.

Quanh thân hắn ngàn vạn loại Đại Đạo dung hợp, dung hợp làm một loại, vạn đạo hợp lưu, bản sơ, Hồng Mông, Tiên Đạo, nguyên nguyên lúc đầu, trở về bổn nguyên, chỉ có một loại lực lượng Cổ lão bắt đầu khởi động!

Nguyên Thủy Đại Đạo!

Chỉ có một Đại Đạo, nhưng mà lực lượng cường đại nhất to lớn nhất, bao trùm ở trên hết thảy Đại Đạo quy tắc, chí cao chí vĩ!

Giờ khắc này không gian đọng lại, thời gian bất động, Nguyên Thủy Đại

Đạo bóp áp năm thiếu niên Thần Đế Thần Thông, sáu thân hình bay ngược ngã đi!

- Đạo hữu!

Sáu người ở trong Đế lăng đứng lại, rơi vào trên vô số viên đại tinh, năm thiếu niên Thần Đế riêng phần mình hướng Giang Nam thi lễ nói.

- Đạo hữu.

Thần Vũ, Thông U nhị đế cũng hạ xuống, rơi vào trên hai khỏa đại tinh, hướng Giang Nam thi lễ nói.

- Đạo hữu.

Giang Nam khom người hoàn lễ.

Cái thi lễ này, một tiếng đạo hữu này, là nói bảy chuyển thế thiếu niên Thần Đế thừa nhận Giang Nam có được thực lực chia đế duyên của bọn hắn, đã đồng ý hắn.

Đạt được mấy vị chuyển thế Thần Đế này tán thành cũng không dễ dàng, bảy Thần Đế này là 5400 vạn năm qua cường đại nhất Thần Đế, mỗi người đều có được chỗ độc đáo của mình, sau khi chuyển thế càng cường đại hơn, càng vượt thế nhân!

Tài hoa của bọn hắn tuyệt đại, mỗi người đều là nhân vật cường đại nhất chói mắt nhất thời đại kia của bọn hắn, nếu như không phải trường hạo kiếp này, bọn hắn chỉ sợ ở trong thời gian dài dòng buồn chán vĩnh viễn cũng sẽ không chạm mặt, nhưng mà chính là vì hạo kiếp, rốt cục đem những tồn tại cường đại nhất từ xưa đến nay này tụ tập cùng một chỗ, quần tinh sáng chói.

Chư Thần Thi, Ngọc hai nhà cũng nhao nhao bay vào, trong nội tâm đối với Giang Nam bội phục vạn phần, nguyên một đám cảm khái dị thường, nhất là Thi gia lão thái quân, trong nội tâm càng là ngàn loại tư vị.

Lúc trước nàng phản đối Thi Hiên Vi gả cho Giang Nam, cho rằng mỹ mạo là một loại tài nguyên, tương lai đem Thi Hiên Vi gả cho Thần giới Cự Đầu làm thiếp, bảo vệ Thi gia an bình cùng hưng thịnh, thậm chí cảm thấy phải xem đến ai có tiềm lực Thần Đế, liền đem Thi Hiên Vi gả cho người đó, còn hơn gả cho Giang Nam.

Mà hôm nay Giang Nam cùng bảy Thần Đế mạnh nhất trong lịch sử một hồi đại chiến, bảy Thần Đế không có thể làm gì hắn, ngược lại nguyên một đám bại trận, nhất là một hồi chiến đấu kinh tâm động phách cuối cùng Ngũ Đế hợp chiến Giang Nam kia, càng làm cho người rung động, Giang Nam chiến bình Ngũ Đế, thể hiện ra chiến lực mặc dù là bảy Thần Đế cũng bội phục!

- Xem ra vẫn là lão gia nhãn lực càng cao một ít, lực áp chúng nhân, một lòng đem Hiên Vi gả cho hắn. Hiện tại xem ra, Hiên Vi cho dù gả cho Thần Đế, cũng không bằng gả cho hắn ah...

Thi lão thái quân thầm nghĩ.

- Đạo hữu, chúng ta bảy tòa đế lăng đế duyên hôm nay ngươi cũng có thể đạt được, về phần Tinh Quang Thần Đế đế duyên, chúng ta liền không cách nào làm chủ rồi.

Thượng Thiên Thần Đế thoáng nhìn chúng thần Thi Ngọc lưỡng đại thế gia đại phiệt đi vào dưới trướng Giang Nam, lơ đễnh, hướng Giang Nam cười nói:

- Tinh Quang Thần Đế chưa từng đi Vọng Tiên Đài, không có một đám thần tính chuyển thế, trận đế duyên kia, chỉ sợ Thánh nữ cũng không làm chủ được.

Giang Nam nhìn về phía Liên Nguyệt thánh nữ, Liên Nguyệt thánh nữ nói:

- Giáo chủ đem sự tình gia tổ nói cho Liên Nguyệt, cùng Tinh Quang thế

gia ta có đại ân, Tinh Quang thế gia ta cảm kích khôn cùng, đợi cho gia tổ đế lăng mở ra, không thể thiếu chỗ tốt của giáo chủ.

Giang Nam hoàn lễ cảm ơn.

Tôn Viêm Thần Đế cười nói:

- Địa Hoàng, nơi này là lăng mộ của ngươi, đủ loại bố trí rất kinh người, vẫn là do ngươi tới dẫn đường, miễn cho chúng ta cũng đình trệ ở chỗ này.

Thiếu niên Thần Đế khác nhao nhao gật đầu, bên trong đế lăng cấm chế trùng trùng điệp điệp, nếu cưỡng ép phá cấm, mặc dù là Thần Tôn đến cũng không được, lịch đại đế lăng mở ra, mỗi lần đều phải tử thương vô số, thậm chí ngay cả Thần Tôn Cự Đầu cũng sẽ vẫn lạc mấy vị!

Bọn hắn tuy là Thần Đế chuyển thế, nhưng dù sao vẫn là Chân Thần, nếu như cưỡng ép đánh đế lăng, mặc dù là bọn hắn cũng phải chết tổn thương thảm trọng, bất quá cũng may chủ nhân đế lăng ở chỗ này, tự nhiên có thể xu cát tị hung, thuận buồm xuôi gió.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1488: Địa Hoàng Tôn Tiên Nhưỡng. (1)

- Bên trong đế lăng của ta hoàn toàn chính xác có không ít bố trí, mặc dù là Thần Quân đến, bất tử cũng phải bới ra một lớp da.

Địa Hoàng lời nói không nhiều lắm, nhưng trong lời nói có tự phụ thật lớn:

- Bên trong Đế lăng có hơn mười vạn loại thần cấm, do Thần Tôn Thần Quân cường đại nhất triều ta bố trí, dùng tính bằng đơn vị hàng nghìn Thần Chủ chi bảo Thần Tôn chi bảo đến bố trí cấm chế, còn có hơn mười kiện Thần Quân chi bảo. Lại bị ta dùng chứng đế chi bảo Địa Hoàng tôn của ta đem những thần cấm này thống nhất, đem hơn mười vạn loại thần cấm dung làm một thể, cùng đại địa tương dung, mượn tới sức mạnh to lớn của Trung Thiên thế giới. Nếu như Thần Quân tiến đến, sau khi lột một lớp da cũng không cách nào tiếp cận đế quan của ta!

Hắn làm trước một bước, hướng cung điện dưới mặt đất đi đến, mọi người vội vàng đuổi theo, chưa đi vào cung điện dưới mặt đất, liền thấy nơi đây có không gian khác, dãy núi nguy nga, thần cấm khủng bố đem không gian nơi đây hóa thành các thời không, lại mượn tới lực lượng của Trung Thiên thế giới, vô số đại đạo ẩn núp, nhìn không tới tung tích, nhưng mà loại trọng áp này lại làm cho bọn họ cảm giác được thân thể nặng trịch, vô lực bay lên.

Tại đây phong cảnh tú lệ, thế núi nguy nga, thanh sơn lục thủy, làm cho con mắt người sáng ngời, tuy thân thể lọt vào trọng áp, nhưng lại làm cho người cảm giác không thấy bất luận hung hiểm gì, ngược lại cảm thấy nơi đây có một loại cảm giác địa linh nhân kiệt.

Mà ở chỗ sâu trong cung điện dưới mặt đất, còn có Thần Đế đạo tắc diễn biến từng khỏa ngôi sao cực đại, sao quanh trăng sáng giống như vây quanh

cung điện dưới mặt đất, đại tinh màu vàng đất cùng cung điện dưới mặt đất vàng son lộng lẫy mênh mông, lộ ra cực kỳ bao la hùng vĩ.

Xa xa, Tiên Đô Bộ Chinh Bộ Thần Hầu đã xâm nhập đế lăng, tiếp cận cung điện dưới mặt đất, ở dưới trướng hắn có Tiên Đô hơn vạn Thần Ma, còn có đại quân Thiên Vương thành, thực lực vô cùng cường đại, một đường phá cấm mà đi.

Mà Trung Châu hoàng triều chư cường giả thì vây quanh Thánh Trị Thần Tôn, hạo hạo đãng đãng chạy tới cung điện dưới mặt đất, bất quá hai thế lực lớn này hiển nhiên tử thương không ít Thần Ma, đã trải qua từng tràng khổ chiến, lộ ra có chút chật vật, bước chân cũng dần dần chậm lại.

Mấy thiếu niên Thần Đế là thế hệ nhãn lực cao minh, trương mắt hướng đế lăng nhìn lại, không khỏi tán thưởng liên tục, Thông U Thần Đế cười nói:

- Khắp nơi bẩy rập, từng bước hung hiểm, có phun ra nuốt vào Thiên Địa Huyền Cơ, nếu không có Địa Hoàng dẫn đường, chỉ sợ chúng ta cũng đi không được bao xa sẽ bị khốn trụ.

Một vị Ngọc gia Thiên thần dò xét bốn phía, nghi ngờ nói:

- Chư vị tiền bối, tại sao ta không có thấy bẩy rập theo như lời các ngươi?

Hắn hình như lão tẩu, tóc trắng xoá, chòm râu rủ xuống đến trước ngực, già nua đáng sợ, một lão giả như vậy rõ ràng tất cung tất kính xưng bảy ngoan đồng mười một mười hai tuổi này là tiền bối, lộ ra có chút buồn cười cùng cổ quái.

Bất quá Chư Thần khác lại không có ý cười nhạo hắn, bảy Thần Đế tuy thoạt nhìn tuổi trẻ, nhưng hai đời thêm cùng một chỗ, niên kỷ vượt qua 200 vạn năm, xưng tiền bối cũng có chút bất kính, cái kia đã là nhân vật cấp bậc lão tổ tông!

- Giáo chủ, ngươi phải chăng có thể chứng kiến bố trí bên trong đế lăng của ta?

Địa Hoàng nhìn về phía Giang Nam, trong ánh mắt toát ra ý tứ khảo thí.

Bọn người Thông U, Cửu Tiêu, Ngọc Chân cũng nhao nhao hướng Giang Nam xem ra, tuy bọn hắn kính nể chiến lực của Giang Nam, nhưng nếu để cho Thần Đế bực này tâm phục khẩu phục, vậy cũng là ngàn khó muôn vàn khó khăn rồi.

Dù sao, bọn họ đều là bá chủ sừng sững thế gian, thống trị Chư Thiên vạn giới dài đến gần hai trăm vạn năm, thuyết phục những người này, căn bản không có khả năng, coi như là Tiên nhân hiện ra ở trước mặt bọn hắn, cũng mơ tưởng để cho bọn hắn dễ bảo.

Hai con ngươi Giang Nam đêm ngày đen tối, hướng đế lăng đủ loại bố trí nhìn lại, trong nội tâm cũng không khỏi cảm thán, hắn tu thành Chân Thần, lĩnh ngộ Nguyên Thủy đại đạo, vạn đạo hợp lưu, hai con ngươi xem đế lăng này cùng những người khác chứng kiến bất đồng.

Những người khác xem núi là núi, xem nước là nước, mà hắn lại chứng kiến trong núi trong nước ẩn núp đại đạo, giống như Long ngủ đông, giống như Phượng nằm, giống như độc mãng trong động, khắp nơi hung hiểm, khắp nơi kinh tâm!

Mà đủ loại pháp bảo ở chỗ những bố trí kia, có hóa thành một tòa hùng núi, có hóa thành một sông lớn, thậm chí có hóa thành đủ loại dị thú, hoặc lao nhanh ở dãy núi tầm đó, hoặc tiềm phục trong dòng sông hồ nước, hoặc bay lượn trên từng khỏa tinh cầu, nhìn không tới dấu vết pháp bảo, mỗi một cái đều là rất sống động, tựa như tồn tại chân thật, để cho cung điện đế lăng lộ ra một mảnh tường hòa.

Nhưng nếu không để ý, sẽ chết ở dưới phiến tường hòa này, thậm chí chết cũng không biết chết như thế nào!

- Địa Hoàng đạo hữu đế lăng thật sự là tinh diệu!

Giang Nam tán thưởng một tiếng, đột nhiên gọi một Thần minh Thi gia,

cười nói:

- Ta cho ngươi một đạo thần thông, ngươi đi đem đạo sông lớn kia thu lại, đây là cơ duyên của ngươi.

Thi gia Thần minh kia vừa mừng vừa sợ, chỉ thấy Giang Nam tâm niệm vừa động, một đạo thần thông bay ra, lúc rơi xuống hóa thành một chuông lớn, rơi vào trong tay của hắn.

Thi gia Thần minh kia dũng khí lập tức cường tráng lên, tay vô lễ chung cất bước hướng sông lớn tiền phương kia đi đến, đạo sông lớn này sóng xanh nhộn nhạo, từ trên núi tuyết đằng xa chảy xuống, cuồn cuộn ba nghìn dặm, cực kỳ bao la hùng vĩ.

Địa Hoàng, Ngọc Chân các thiếu niên Thần Đế nhao nhao hướng người này nhìn lại, Giang Nam gọi ra vị thần minh này, rõ ràng là ứng đối với bọn họ khảo thí, dùng một đạo thần thông của mình đến phá vỡ thần cấm đế lăng, đoạt được đế lăng chi bảo!

Thi gia thần minh kia chưa có chạy ra hai bước, liền thấy cảnh tượng bốn phía kịch biến, ảo cảnh trùng trùng điệp điệp đập vào mặt, sát cơ đột nhiên bắn ra, lập tức liền muốn đem hắn xé nát, đột nhiên nghe được thanh âm đương đương đương đại lữ từ chuông lớn trong tay truyền ra, chấn động không dứt, ảo cảnh lập tức tầng tầng tróc bong, biến mất không thấy gì nữa, sát cơ cũng biến mất không thấy gì nữa.

Thi gia thần minh kia cái trán toát ra mồ hôi lạnh, nâng chuông lớn tiếp tục đi đến, một đường tiếng chung nổ không dứt, rốt cục đi vào bên cạnh sông lớn, chỉ thấy sóng cả xoáy lên, sông lớn sôi trào, có Long mãng chi hình, hung ác vô cùng, giương nanh múa vuốt hướng hắn nuốt đi!

Cạch...

Chuông lớn tự động bay lên, hướng phía dưới một tráo, một mảnh đại đạo dài hẹp tràn ngập, đạo âm chấn động, chuông lớn phóng xạ hàng tỉ đạo hào

quang, như là từng đạo kiếm khí màu vàng chém tới, chỉ thấy sông lớn hung ác hung hiểm lập tức dịu dàng ngoan ngoãn xuống, sông lớn mấy ngàn dặm càng ngày càng nhỏ, từ mặt đất tróc bong, bị khẩu chuông lớn kia thu hồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1489: Địa Hoàng Tôn Tiên Nhưỡng. (2)

Thi gia thần minh kia nâng chuông lớn đường cũ phản hồi, đợi đi vào bên người mọi người, đột nhiên chuông lớn tán đi, trong chuông sông lớn bay ra, như rồng như mãng, quay quanh trên người hắn, lưu động không thôi, tản mát ra một cổ chấn động kinh người!

- Đây là... Thần Chủ chi bảo!

Thần minh kia cơ hồ kích động đến ngất đi, rung giọng nói.

Thần Ma khác cũng hâm mộ vô cùng, Thần Chủ chi bảo bên trong đế lăng uy năng cường đại, mỗi một kiện đều là tinh phẩm trong tinh phẩm, thậm chí có chút ít pháp bảo giá trị còn trên Thần Tôn chi bảo, đạt được đầu sông lớn này, thực lực vị thần minh kia không khác bạo tăng mấy lần!

- Giáo chủ quả nhiên có vượt người chi năng.

Cảnh Thiên Thần Đế cười nói.

Thông U Thần Đế gật đầu:

- Rất có cách nghĩ.

Địa Hoàng trầm giọng nói:

- Thần cấm tầng ngoài chỉ là trở ngại nho nhỏ, bất quá sau khi ta tiến vào cung điện dưới mặt đất, dung hợp thần tính kiếp trước của ta, cần ở trong cung điện dưới mặt đất bế quan, bố trí trong cung điện dưới mặt đất còn cần dùng để chống đỡ kẻ thù bên ngoài. Giáo chủ, bảo vật bên ngoài này, mặc ngươi thu, nhưng bố trí bên trong cung điện dưới mặt đất, ngươi không thể động.

Giang Nam cám ơn nói:

- Đa tạ đạo hữu ưu ái.

Kỳ thật dùng thân phận của Địa Hoàng, tiến vào bên trong đế lăng liền tương đương với đi vào nhà của mình, nếu hắn điều động tất cả thần cấm trong đại mộ, Giang Nam ngay cả một kiện bảo vật cũng không cách nào lấy đi.

Vừa rồi sở dĩ Thi gia thần minh có thể lấy đi đạo sông lớn kia, cũng là bởi vì Địa Hoàng không có hoàn toàn phát động uy năng đế lăng thần cấm.

Mọi người cất bước mà đi, Địa Hoàng phía trước dẫn đường, một đường đi qua, phong ba không dậy nổi, gợn sóng không sợ hãi, bất luận thần cấm gì cũng chưa từng bị xúc động, Giang Nam từng đạo thần thông rơi xuống, giao cho Thi gia Ngọc gia rất nhiều thần ma, để cho bọn hắn từng người đi thu pháp bảo, Chư Thần lưỡng đại thế gia vui mừng quá đỗi, mỗi một Thần Ma đều được đến chỗ tốt rất lớn, từng người thu một kiện Thần Chủ chi bảo.

Đã có những Thần Chủ chi bảo này, chiến lực của lưỡng đại thế gia, cơ hồ đã tăng mấy lần, đủ để có thể so sánh cùng thế lực nhất lưu của Trung Thiên thế giới!

Thi Huyền Công cùng Ngọc phu nhân càng là đạt được Giang Nam chiếu cố đặc thù, từng người thu hai kiện Thần Tôn chi bảo, tự nhiên là vui vô cùng.

- Giáo chủ nghĩ đến đế duyên, đoán chừng bên trong đế lăng ngươi có thể để mắt không nhiều lắm.

Địa Hoàng cười nói:

- Bất quá ta kiếp trước trước khi chết liền ngờ tới mình sẽ chuyển thế trọng sinh, ngóc đầu trở lại, cho nên sớm làm bố trí. Trong Địa Hoàng tôn kia của ta hội tụ thiên địa linh tú, dùng mấy ngàn vạn năm thời gian luyện thành một vò rượu ngon, có thể so với tiên nhưỡng, vốn là tạm gác ở lúc ta

ngóc đầu trở lại, rất nhanh tăng lên tu vi cảnh giới dùng. Rượu ngon này liền chia chư vị đạo hữu một lọ, liền xem như tạ ơn chư vị đạo hữu bảo hộ ta.

- Chứng đế chi bảo mấy ngàn vạn năm luyện thành rượu ngon?

Mấy thiếu niên Thần Đế khác đại hỉ, ngay ngắn cười nói:

- Cái loại bảo vật này, hoàn toàn có thể được xưng tụng tiên nhưỡng rồi! Địa Hoàng đạo hữu ngược lại thật là biết hưởng phúc!

Giang Nam cũng mừng rỡ, lấy ra một bình ngọc, cười nói:

- Đợi tí nữa nhất định phải lấy một lọ, từ từ nhấm nháp!

Địa Hoàng chứng kiến bình ngọc trong tay hắn, sắc mặt lập tức đen, Giang Nam lấy ra rõ ràng là một kiện Thần Tôn chi bảo, đừng nói một vò rượu ngon, coi như là một khỏa tinh cầu cũng có thể đơn giản cất vào!

- Ta nói là cái chai bình thường.

Địa Hoàng chăm chú nói:

- Rượu này ta dùng chứng đế chi bảo đến luyện, một trăm năm cũng mới có thể luyện thành một giọt, tính toán hôm nay cũng chỉ có thể miễn cưỡng luyện thành một vò, phân ngươi một lọ ta đã là xuất nhiều huyết rồi.

- Keo kiệt.

Giang Nam thu hồi ngọc bình, cười nói.

Địa Hoàng còn không nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười to từ phía sau truyền đến:

- Ha ha ha ha, cái này cùng nhau đi tới, giáo chủ nhất định thu không ít pháp bảo a? Giáo chủ đã rộng lượng, sao không chia ta một ít?

Thanh âm này giống như lôi âm cuồn cuộn, từ bầu trời Đế lăng truyền

đến, người chưa đến, thanh âm tới trước, lớn tiếng doạ người, chấn đến Thi gia Ngọc gia nhiều Thần Ma màng nhĩ ông ông tác hưởng!

Hiển nhiên người này chưa từng nghe tới Giang Nam cùng đám người Địa Hoàng nói ra lời đằng trước, chỉ nghe đến Giang Nam nói Địa Hoàng hẹp hòi, lúc này mới lên tiếng.

Giang Nam cùng mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời Đế lăng đột nhiên tách ra, một đạo thần quang vô cùng thô to từ bên trên theo xuống, chính là đạo thần quang này tách ra địa khí cùng quần tinh.

Từng tôn Thần Ma tướng mạo uy nghiêm túc mục rối rít từ trong thần quang giáng xuống, mấy vạn Thần Ma trong miệng cao tụng tên Thánh Thiên, mà ở quanh thân những Thần Ma này thì là tiểu thế giới của bọn hắn, trong tiểu thế giới có chúng sinh, đứng lên từng ngọn tế đàn, trên tế đàn đứng vững Thánh Thiên Đại Tôn Pháp Tướng, chúng sinh cúng bái, như là một thần quốc.

Nhiều Thần Ma cộng thêm hàng tỉ vạn chúng sống cúng bái cầu chúc như vậy, để cho tín ngưỡng lực cuồn cuộn, nồng nặc vô cùng, hóa thành kim quang tường vân, trong tường vân như có mây mù bốc hơi, ngưng kết ra giọt giọt kim dịch, dâng lên rơi xuống, rơi xuống dâng lên, phát ra leng keng leng keng giòn vang, dễ nghe vô cùng.

Rồi sau đó, một tòa pháp đàn mỹ lệ từ thần quang hạ xuống, bá một tiếng, một tòa thần quốc triển khai, đem mấy vạn Thần Ma hết thảy bao quát ở bên trong thần quốc, trên pháp đàn Thánh Thiên Đại Tôn nguy đó, uy nghiêm trang trọng, phía dưới là tất cả Chư Thần chư Ma lớn nhỏ, trấn giữ ở bên trong từng cái từng cái thần quốc, hướng pháp đàn dâng đầu liền lạy, thành kính cầu chúc.

Mới vừa rồi là lớn tiếng dọa người, như vậy hiện tại Thánh Thiên Đại Tôn chính là uy nghiêm đoạt người!

Coi như là lịch đại Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới, cũng không có

uy nghiêm thâm trầm bực này, để cho Thần Ma thời thời khắc khắc lễ bái cúng bái mình, chư thiên vạn giới lịch đại Thần Đế nhiều nhất chẳng qua là để cho Thần Ma trong triều làm lễ ra mắt, mà không có hành lễ bái!

Thậm chí đối với Thần Tôn Thần Quân quyền cao chức trọng, những Thần Đế này còn có thể lấy lễ đối đãi. Lấy đạo hữu tương xứng, đối với hạng người đức cao vọng trọng, thậm chí còn xưng một tiếng đạo huynh.

Mà Thánh Thiên Đại Tôn lại làm cho Thần Ma dưới trướng hết thảy lạy hắn, chẳng những lạy hắn, thậm chí Tế Tự hắn, uy nghiêm thâm trầm bực này, để cho đám người Thông U, Đế Hoàng từng cái từng cái nhíu mày, cảm thấy người này có chút vô cùng bừa bãi.

Thậm chí ngay cả Thi gia Ngọc gia Chư Thần cũng cảm thấy Thánh Thiên Đại Tôn ở trước mặt Thần Đế cường đại nhất làm như vậy, không khỏi có chút như con khỉ múa dây.

Thánh Thiên Đại Tôn phủ xuống, ánh mắt xa xa hướng Giang Nam xem ra, cất giọng cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1490: Ta Cùng Các Ngươi Liều Mạng. (1)

- Trong Bát Cảnh Vân Tiêu Điện, Bổ Thiên lão tổ nhìn rõ mọi việc, gọt sạch một thân công lao của giáo chủ, ta vốn cho là giáo chủ chưa gượng dậy nổi, không nghĩ tới giáo chủ lại tu thành Chân Thần. Đáng tiếc, ngươi không có được Bổ Thiên thần nhân ban thưởng cơ duyên, cho dù thành tựu Chân Thần, cũng là một tiểu lâu la, chẳng biết lúc nào sẽ bỏ mạng.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đại Tôn nhận được Bổ Thiên thần nhân ban thưởng cơ duyên, không phải là một Thần Tôn, không có thể thành tựu Thần Quân sao? Bổ Thiên thần nhân ban thưởng cho ngươi cơ duyên, xem ra là bị Đại Tôn lãng phí.

Sắc mặt Thánh Thiên Đại Tôn hơi trầm xuống, hắn nhận được Bổ Thiên thần nhân ban thưởng cơ duyên, theo lý mà nói là có hi vọng thành tựu Thần Quân, bất quá đáng tiếc hắn tu luyện chính là Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, môn công pháp này dựa vào cơ duyên của Bổ Thiên thần nhân là không cách nào tăng lên cảnh giới, chỉ có thể dựa vào chinh phục càng nhiều cường giả cùng sinh linh, khiến cường giả cùng sinh linh này biến thành thư đồ của mình, cúng bái mình, mới có thể tăng lên tới Thần Quân cảnh giới.

Trận cơ duyên kia, rất nhiều Thần Tôn cũng đã tăng lên tới Thần Quân cảnh giới, những Thần Chủ khác tất cả cũng tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới, chỉ có hắn và Tố Thần Hầu không có đột phá, Tố Thần Hầu là bởi vì thành tựu Thần Tôn thời gian ngắn ngủi, không có đột phá cũng là hợp tình lý.

Bất quá trong lòng Thánh Thiên Đại Tôn cực kỳ không cam lòng, giờ phút này bị Giang Nam chuyện xưa trọng đề, không khỏi có chút làm hắn xấu hổ thành giận.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta lên tiếng khuyên bảo, ngươi còn dám ngay

trước mặt ta giết Tử Hư Thượng Nhân, không để cho ta thể diện!

Thánh Thiên Đại Tôn tâm niệm vừa động, tế đàn bay tới, mang theo mấy vạn thần quốc, trong thần quốc vô số sinh linh, phô thiên cái địa đánh tới, cười lạnh nói:

- Cải lương không bằng bạo lực, không bằng hôm nay liền để ta đưa giáo chủ quy thiên!

Giang Nam khẽ cau mày, bọn họ cùng nhau đi tới, dọc theo con đường này pháp bảo phần lớn đã bị hắn lấy đi, dọc đường Thần Cấm bị phá, Thánh Thiên Đại Tôn vọt tới, không có nửa điểm trở ngại.

Thánh Thiên Đại Tôn cái gọi là mặt mũi, hắn căn bản không tin, mặt mũi Thánh Thiên Đại Tôn đáng giá mấy đồng tiền?

Chân chính muốn giết chết Giang Nam cũng không phải là Thánh Thiên Đại Tôn, mà là Vãng Sinh Thần Đế sau lưng Thánh Thiên Đại Tôn!

- Chết đi!

Mấy vạn thần quốc phủ xuống, mấy vạn Thần Ma vô số đạo công kích oanh ra, đem Giang Nam cùng tất cả mọi người bao phủ ở trong công kích!

Mấy vạn Thần Ma cùng nhau liên thủ công kích, bức tràng diện này là kinh thiên động địa bực nào? Nhất là Thần Ma dưới trướng Thánh Thiên Đại Tôn, phần lớn là hạng người cùng hung cực ác đất lưu vong, từng cái từng cái pháp lực cao cường, thủ đoạn tàn nhẫn, trong đó người trong ma đạo chiếm đa số, các loại ma quang tung bay, lại có Thiên Thần, Chân Thần cùng Thần Chủ công kích hỗn loạn ở trong đó, uy năng thật lớn, làm người ta khó lòng phòng bị!

Nghênh đón công kích mênh mông không gì hơn cái này chính là Thần Chủ chi bảo thành từng mảnh, Thần Chủ chi bảo lấy ngàn mà tính bay lên, Thi gia Ngọc gia Thần Ma rối rít thúc dục pháp lực, đem đủ loại pháp bảo mới vừa thu hết thảy tế lên, thậm chí, vợ chồng Thi Huyền Công còn thúc

dục Thần Tôn chi bảo, oanh đi qua!

Một cổ ba động tựa như hủy diệt mọi nơi bộc phát, phát động từng ngọn Thần Cấm đại trận trong Đế lăng, giờ khắc này không biết bao nhiêu Thần Cấm đại trận kích hoạt, đem cổ uy năng hủy diệt này thôn phệ, chưa từng lan đến gần những địa phương khác.

Vốn là Bắc Mạc Thi gia cùng Tinh Hồ Ngọc gia ở trước mặt thế gia đại phiệt bực này, căn bản không cách nào cùng quái vật lớn như Thánh Thiên Thành đánh đồng, mấy ngàn Thần Ma đi ngăn chặn mấy vạn Thần Ma, tự nhiên là bị diệt.

Nhưng mà hiện tại có nhiều Thần Chủ chi bảo Thần Tôn chi bảo như thế, hai đại thế gia cùng quần hùng Thánh Thiên Thành liều đến không phân cao thấp!

- Các ngươi lại thu nhiều pháp bảo như vậy?

Thánh Thiên Đại Tôn vừa mừng vừa sợ, cười ha ha, từ trên tế đàn vươn người đứng dậy, vừa sải bước ra, quanh thân vô số Đại Đạo đạo tắc gột rửa, giống như nghìn vạn đạo xúc tua, rối rít hướng những Thần Chủ chi bảo oanh tới kia, thậm chí ngay cả Thi Huyền Công Ngọc phu nhân tế lên Thần Tôn chi bảo cũng bị Đại Đạo đạo tắc của hắn quấn lấy, lập tức cảm giác được một cỗ cự lực vô cùng đánh tới, chưởng khống không được pháp bảo của mình!

Cử động lần này của Thánh Thiên Đại Tôn rõ ràng là muốn đem pháp bảo của mọi người, một lưới bắt hết!

Hắn có thể tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù, tự nhiên là không như bình thường, giờ phút này đột nhiên thi triển ra công kích, lập tức triển lộ chiến lực kinh người không thể nghi ngờ!

- Các vị đạo hữu, chánh sự quan trọng hơn.

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Chúng ta đánh xong người này lại lên đường!

- Người này đúng là nhìn rất chán.

Cảnh Thiên Thần Đế gật đầu.

Giang Nam, Liên Nguyệt Thánh Nữ, Thông U, Địa Hoàng, Cửu Tiêu, Ngọc Chân, Thần Vũ, Tôn Viêm, Cảnh Thiên, tất cả Cửu Tôn Chân Thần. Chín người thân hình vừa động, nhất tề hướng Thánh Thiên Đại Tôn công tới!

- Một, hai, ba... bảy tiểu hài tử xấu xa! Huyền Thiên Giáo Chủ, đây là ngươi cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ cẩu thả, sinh ra một đám nhi tử đúng không? Ngươi cũng lợi hại, một lần liền sinh một ổ bảy đứa.

Thánh Thiên Đại Tôn trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống chín người vọt tới, cất tiếng cười to:

- Bọn ngươi chỉ là con kiến hôi, lại cũng dám mạo phạm uy nghiêm của ta, hướng ta xuất thủ? Tốt, tốt, ta liền tự mình đưa đôi gian phu dâm phụ cùng bảy tiểu hài tử xấu xa các ngươi chầu trời, cho các ngươi biết trời cao đất rộng...

Hắn lời còn chưa dứt, một mảnh Đại Đạo đạo tắc dài hẹp đứt đoạn, bị chín người sinh sôi chặt đứt, tiếp theo chín người phá vỡ thần quốc của hắn, nhất tề công phạt tới.

Từng đạo Thần Thông mênh mông cuồn cuộn, chiến lực mạnh đến nổi kinh người, mạnh đến nổi đáng sợ, căn bản không giống như là chiến lực Chân Thần có thể thi triển, mà phảng phất là từng tôn bá chủ đến gần thậm chí đạt tới Thần Tôn chiến lực!

Thánh Thiên Đại Tôn vừa sợ vừa giận, một chưởng phách đi, quát lên:

- Tiểu hài tử xấu xa hết thảy đi tìm chết...

Một trượng bay tới, cùng bàn tay hắn va chạm vô số lần, Đại Đạo đạo tắc trong lòng bàn tay Thánh Thiên Đại Tôn cơ hồ toái rụng hết, trong lòng cả kinh, hắn chính là Thần Tôn đỉnh, nếu không sẽ không tự phụ kiêu ngạo như thế, không ngờ Đại Đạo đạo tắc của hắn lại bị một "Tiểu hài tử xấu xa" dễ dàng phá vỡ!

Thần Vũ Thần Đế gần người đánh tới, Thánh Thiên Đại Tôn đang muốn chụp chết, công kích của đám người Giang Nam, Liên Nguyệt Thánh Nữ rối rít rơi xuống, Thánh Thiên Đại Tôn nhất thời cảm giác được uy hiếp vô cùng mãnh liệt, thân thể lay động, hiện ra bốn đầu mười sáu cánh tay, mười sáu cánh tay tung bay, đem từng đạo công kích đỡ.

Mà vào lúc này phụ cận Thần Vũ Thần Đế, đao thương tranh kêu, từng đạo ánh sáng nhấp nhoáng, trong lòng Thánh Thiên Đại Tôn lại cả kinh, bốn cái đầu rớt ba viên rưỡi, nửa viên khác là nghiêng đầu liền trốn, kết quả không có thể tránh thoát đi, bị gọt sạch bên đầu.

Chương 1491: Ta Cùng Các Ngươi Liều Mạng. (2)

Mà mười sáu cánh tay của hắn thì bị nhất tề chặt đứt!

- Tiểu hài tử xấu xa này chính là một gà mờ, yên lặng liền gần thân thể của ta, gần người đánh giết, ngay cả Kim Thân của ta cũng đỡ không nổi...

Thánh Thiên Đại Tôn một cước bay lên, đang muốn đem Thần Vũ Thần Đế đá chết, mà vào lúc này đám người Giang Nam công kích đã tới, Thánh Thiên Đại Tôn một cước này nơi nào có thể đá ra?

Thình thịch...

Đầu Thần Tôn này bị chín người sinh sôi đánh nổ tung tại chỗ, ngay sau đó kim dịch lưu động đầy trời, ở phía xa hóa thành thân hình của Thánh Thiên Đại Tôn, trên mặt rốt cục lộ ra vẻ bối rối.

- Di?

Thông U Thần Đế nhẹ kêu một tiếng, cầm trượng giết tới, cười nói:

- Người này cũng rất có ý nghĩ, công pháp cực kỳ cổ quái, ân, cực kỳ cổ quái.

Thiếu niên Thần Đế khác cũng nhìn ra Thánh Thiên Đại Tôn lần này khôi phục thân thể rất là cổ quái, những người khác bị đánh nổ tung, cho dù là Thần Tôn Thần Quân, cũng có tu vi bị hao tổn, mà Thánh Thiên Đại Tôn vẫn như cũ ở vào trạng thái đỉnh, tu vi không có chút hao tổn nào, loại công pháp này, ngay cả bọn họ cũng không có nghe nói qua.

Giang Nam sải bước giết tới, cười nói:

- Đây cũng không phải là công pháp hắn khai sáng, mà là Vãng Sinh Thần

Đế trước Cổ Tiên hạo kiếp khai sáng ra Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, tụ tập thiên hạ tín ngưỡng, ngưng tụ tín ngưỡng Kim Thân, tín ngưỡng không phá, Kim Thân Bất Diệt. Đoạt tiên phù cuộc chiến, Thánh Thiên Đại Tôn chính là dựa vào huyền công này mới có thể Bất Tử!

- Thần Đế trước Cổ Tiên hạo kiếp khai sáng công pháp?

Mấy Thần Đế ánh mắt nhất thời sáng, cùng kêu lên cười nói:

- Vậy nhất định phải nghiên cứu một chút!

Chín người vây lên trước, Thánh Thiên Đại Tôn ra sức chống cự, bất quá chốc lát lại bị Cửu Tôn Chân Thần áp chế xuống, mọi người quyền đấm cước đá, đem Thánh Thiên Đại Tôn đánh cho sưng mặt sưng mũi, bầy thần dưới trướng Thánh Thiên Đại Tôn trí cứu, lại bị Thần Ma của Thi gia cùng Ngọc gia đỡ.

Thân thể chịu nhục chuyện nhỏ, Thánh Thiên Đại Tôn dù sao cũng là tín ngưỡng Kim Thân, vô sinh vô tử, mặc dù thân thể bị đánh nát, cũng có thể tái tụ, nhưng để cho hắn chịu không nổi là bọn tiểu hài tử xấu xa trước mắt này đánh tàn bạo hắn, từng cái từng cái buông thả thần thức, một lần lại một lần hướng trong cơ thể hắn quét tới, đi thăm dò nghiên cứu nơi ảo diệu của Thiên Vương Vãng Sinh Kinh.

Thánh Thiên Đại Tôn xấu hổ muốn chết, tựa như thân thể trần truồng bị bảy đại nam nhân vuốt ve một lần lại một lần.

Đột nhiên, bầu trời Đế lăng truyền đến một thanh âm phật hiệu vang lên:

- Hoang Thần đạo hữu, đã lâu không gặp? Tiểu phật nghe nói Hoang Thần tu thành Thần Quân, còn chưa từng hướng Hoang Thần chúc mừng.

Lại có một tiếng cười to truyền đến, dũng cảm chí cực:

- Đa tạ Phật Tôn hỏi, Phật Tôn, trong Bắc Mạc này đột nhiên xuất hiện một tòa Đế lăng, ta và ngươi khoảng cách xa nhất, tới trể một bước, nếu như

ở chỗ này ôn chuyện nữa, chỉ sợ bảo vật trong Đế lăng cũng bị người lấy đi hết.

- Hoang Thần mời.

- Phật Tôn mời!

Địa khí cùng quần tinh trên Đế lăng cử động lần nữa, chỉ thấy Nam Bộ Hoang Thành Hoang Thần suất lĩnh mấy vạn Hoang Thành Man Tộc Thần Ma hạ xuống, mà Tây Hoang Phật Thành Phật Tôn đi theo sau đó, hai đầu sỏ của Trung Thiên thế giới ý cười đầy mặt, đột nhiên nụ cười ở trên mặt đọng lại, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, lộ ra vẻ không thể tin được, hai đầu sỏ nhất tề thất thanh nói:

- Đây là...

Thánh Thiên Đại Tôn càng thêm xấu hổ và giận dữ, hận không thể lập tức chết bất đắc kỳ tử tại chỗ, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm dễ nghe, cười nói:

- Phật Tôn, Hoang Thần, tiểu muội bị việc vặt trì hoãn, không nghĩ tới vẫn là bị các ngươi đoạt trước. Bảo bối trong Đế lăng, có thể bớt cho Nguyên Bích Quân ta một phần hay không... Lão Thiên!

Hắc Thủy Nguyên Thành thành chủ Nguyên Bích Quân suất lĩnh Nguyên thành Chư Thần chạy tới, thấy Giang Nam, Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng bảy "tiểu hài tử xấu xa" vây bắt Thánh Thiên Đại Tôn đánh tàn bạo, đem Thần Tôn một trong năm vị đầu sỏ Trung Thiên thế giới này đánh cho bất thành nhân dạng, cho dù là Nguyên Bích Quân e sợ cho thiên hạ bất loạn, giờ phút này cũng không khỏi ngây dại.

Đến đây, Trung Thiên thế giới năm đại cự đầu tề tụ, từng cái từng cái phong quang vô hạn, chỉ có Thánh Thiên Đại Tôn bị vây đánh.

- Ta cùng các ngươi liều mạng!

Thánh Thiên Đại Tôn bi phẫn muốn chết, lớn tiếng kêu lên.

- Ha hả, còn dám phản kháng?

Một "Tiểu hài tử xấu xa" cười nói:

- Mọi người tăng thêm sức, đánh hắn!

Kẻ gây tai họa khác của Hắc Thủy nguyên thành là Tuyết Chủ tiểu Nguyên quân Vi Tuyết Chủ ở sau lưng Nguyên Bích Quân, cũng ngơ ngác nhìn xem một màn này. Vi Tuyết Chủ thực sự không phải là phàm phu tục tử, nữ nhân này tư chất cùng tài tình đều cực kỳ xuất chúng, hơn nữa xảo trá tai quái, xuất thân từ Hắc Thủy nguyên thành, một bụng ý nghĩ xấu, nhiều lần cùng Giang Nam tranh phong, về sau mê luyến Lạc Hoa Âm nữ giả nam trang, liền cùng Lạc Hoa Âm chung một chỗ bái nhập Huyền Hoàng học cung.

Về sau, Thần giới mở ra, Giang Nam và nàng cùng xuất hiện dần dần thiếu đi, gần trăm năm cũng chưa từng thấy qua nàng này, bất quá Tuyết Chủ tiểu Nguyên quân cũng là nhân vật rất giỏi, những năm này gặp gỡ phi phàm, đi theo Lạc Hoa Âm cùng một chỗ bốn phía làm xằng làm bậy, tu vi thực lực cũng là đột nhiên tăng mạnh, hôm nay cũng là một Chân Thần.

Chỉ là, cô gái này kể từ khi biết chân tướng, phát hiện Lạc Hoa Âm không phải mỹ nam mà là mỹ nữ, liền chưa gượng dậy nổi, lần thụ đả kích, lấy nước mắt rửa mặt rất lâu.

Về sau, Thần giới Thánh Mẫu Nguyên Quân tự mình đến khuyên giải, lúc này nàng mới tiêu tan, trong nội tâm tính toán Lạc sư huynh là nữ nhân, lại cũng không có cái gì, ta đem nàng cải tạo thành nam nhân không được sao? Nói sau, ai quy định hai nữ nhân không thể kết hôn?

Thần giới Thánh Mẫu Nguyên Quân lại được xưng Hỗn Loạn Nguyên Quân, là người đặc lập độc hành, kỳ quái, không tôn thế tục lễ phép, bất cần đời, nàng cái nhất mạch này đều là người đồng dạng.

Người khác cho rằng đúng, những cô gái này hết lần này tới lần khác cho là sai, người khác cho rằng sai, các nàng lại cho là đúng, hơn nữa nguyên một đám e sợ cho thiên hạ bất loạn, nghĩ cách loạn thượng thêm phiền, bởi vậy bị gọi "Hắc Thủy", ý là chỉ những cô gái này một bụng ý nghĩ xấu.

Vi Tuyết Chủ cũng là mưa dầm thấm đất, cảm thấy hai nữ tử kết hôn thực sự không coi vào đâu, nói sao còn có thể bắt được Lạc Hoa Âm đem Lạc Hoa Âm cải tạo thành nam nhân, bất quá thời gian nàng suất lĩnh cao thủ Hắc Thủy nguyên thành đi bắt Lạc Hoa Âm. Lại bị Lạc Hoa Âm chạy thoát đi ra ngoài, khống chế Bỉ Ngạn Thần Chu chạy vô tung vô ảnh.

Trước khi Địa Hoàng đế lăng xuất thế, Vi Tuyết Chủ lại được đến tin tức Bỉ Ngạn Thần Chu xuất hiện, vì vậy đầu độc Nguyên Bích Quân vị nữ Thần tôn này, suất lĩnh cao thủ Hắc Thủy nguyên thành đi bắt chiếc thuyền lớn kia, chuẩn bị bắt sống Lạc Hoa Âm, chậm trễ một thời gian ngắn, cũng không có thể bắt được nữ ma đầu giảo hoạt kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1492: Đến Đây Dạo Chơi. (1)

Đây cũng là nguyên nhân Hắc Thủy nguyên thành so với thế lực lớn Trung Thiên thế giới khác đến chậm.

- Ở đâu xuất hiện những tiểu tử này?

Thần sắc của Vi Tuyết Chủ có chút ngốc trệ, chứng kiến Liên Nguyệt thánh nữ cùng Giang Nam cũng vây quanh Thánh Thiên Đại Tôn quyền đấm cước đá, Giang Nam cũng thôi, quanh năm làm chuyện loại này, nhưng Liên Nguyệt thánh nữ lại là Thánh nữ của Tinh Quang thế gia, gần đây lãnh đạm, giống như băng sơn để cho người khó có thể tiếp cận, giờ phút này rõ ràng cũng tiến lên đánh tàn bạo, làm cho nàng không khỏi kinh dị lên.

Nhất là bên trong chín Chân Thần, còn có bảy tiểu thí hài, chỉ có Giang Nam cùng Liên Nguyệt thánh nữ là người trưởng thành, hơn nữa một nam một nữ, cái bức tràng diện này cũng không khỏi để cho Vi Tuyết Chủ hiểu lầm.

- Tốc độ của bọn hắn thực nhanh. Ta cùng với Hoa Âm chữ Bát (•) còn không có chổng đít lên, bọn hắn liền sinh ra bảy cái...

Hoang Thần cùng Hắc Thủy Nguyên Quân chứng kiến Thánh Thiên Đại Tôn bị quần ẩu. Chỉ là nhìn xem, lại không có ý tứ nhúng tay, Trung Thiên thế giới năm thế lực lớn tầm đó cũng không phải là như biểu hiện ra thoạt nhìn hòa thuận như vậy, tầm đó cũng có rất nhiều ác tha, thường xuyên khai chiến, tranh đoạt quyền thống trị Trung Thiênthế giới, bởi vậy hai Cự Đầu này đều là cười mỉm nhìn xem Thánh Thiên Đại Tôn bị đánh.

Đột nhiên, Thánh Thiên Đại Tôn kêu lớn:

- Phật tôn, sư điệt ngươi Tử Hư thượng nhân, là chết ở trong tay Huyền Thiên giáo chủ, ta xuất thủ cứu giúp, Tử Hư thượng nhân vẫn bị hắn giết.

Mong rằng Phật tôn cứu ta!

Tây Hoang phật thành Phật tôn sắc mặt biến hóa, thân bị Phật quốc chồng chất, tọa lạc lấy một đại Phật, nghe vậy ngay ngắn hợp thành chữ thập cao tụng, trong lúc nhất thời Phật Quang xông thẳng lên trời, giải khai đế lăng ma khí, Phật âm hạo hạo đãng đãng, tràn đầy một loại hàm súc từ bi cùng phẫn nộ.

Từ bi cùng phẫn nộ hỗn hợp cùng một chỗ, lại không có bất kỳ xung đột, ngược lại cho người cảm giác lẽ ra nên như vậy.

Phật tôn mở miệng, thanh âm nhấp nhô, truyền vào trong tai mọi người:

- Giang thí chủ, có việc này sao?

Giang Nam gật đầu nói:

- Thật có việc này.

Phật tôn cất bước tiến lên, thở dài nói:

- Ta nghe nói Thánh Phật sư huynh ít ngày trước rơi lệ, cảm khái tà ma quấy phá, giết sư điệt ta, Thánh Phật sư huynh Hồng Liên hỏa động, đã đem tà ma kia chết cháy, Giang thí chủ là như thế nào từ trong Hồng Liên Nghiệp Hỏa đào thoát?

Giang Nam, Liên Nguyệt thánh nữ cùng bảy thiếu niên Thần Đế lập tức đá bay Thánh Thiên Đại Tôn, từ từ lui về phía sau, bọn hắn liên thủ hoàn toàn chính xác có thể hành hung Thánh Thiên Đại Tôn, nhưng nếu như cộng thêm Tây Hoang phật thành Phật tôn cùng rất nhiều đại Phật, bọn hắn liền xa không là đối thủ rồi.

- Hồng Liên Nghiệp Hỏa của sư huynh ta, đốt sạch có tội chi thân, thậm chí ngay cả sư phụ ta Cực Lạc Phật chủ cũng cực kỳ mong đợi.

Phật tôn cất bước đi tới, lại cười nói:

- Giang thí chủ không nên hiểu lầm, tiểu Phật chỉ là muốn biết, thí chủ là như thế nào tránh thoát Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Giang Nam cùng Chư Thần Thi, Ngọc hai nhà đi vào đế lăng, bên trong từng đợt thần cấm nặng nề, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, chỉ nghe tiếng cười của Giang Nam truyền đến:

- Sư huynh, ngươi đã muốn biết ta như thế nào tránh thoát Hồng Liên Nghiệp Hỏa, vì sao không đi hỏi sư huynh Thánh Phật của ngươi? Hắn quanh năm bị Nghiệp Hỏa nung khô, so với ta tinh diệu hơn nhiều, làm gì bỏ gần mà cầu xa?

Trùng trùng điệp điệp thần cấm bắn ra, ngăn cản ở trước mặt Phật tôn cùng chư Phật của Tây Hoang phật thành, Phật tôn khẽ nhíu mày, dừng bước lại, thản nhiên nói:

- Thánh Phật sư huynh cùng tiểu Phật cũng không đối phó, hai ta tuy sư ra một môn, nhưng không thân cận, lại nói tiếp vẫn là tiểu Phật cùng Giang thí chủ càng thêm thân cận một ít.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, tinh tế suy tư ý tứ trong lời nói của Phật tôn, bất quá Địa Hoàng đã đi về phía trước, hắn cũng không nên quay đầu lại đi tìm Phật tôn hỏi đến tột cùng.

Phật tôn thở dài, thần sắc có chút tiêu điều, thấp giọng nói:

- Sư tôn, ngươi là chơi với lửa ah...

Nguyên Bích Quân, Hoang Thần suất lĩnh chúng thần môn hạ từng người chạy đến, Thánh Thiên Đại Tôn cũng tập hợp lại, chần chờ một lát, cũng cắn răng đuổi kịp, lần này tuy hắn bị làm nhục, nhưng mà muốn hắn buông tha cho trận cơ duyên này, hắn tự nhiên tuyệt đối không chịu, mặc dù là ở trước mặt mọi người hung hăng ném đi mặt một lần, hắn cũng không bỏ được buông tha cho.

- Chư vị đạo hữu, đế lăng này chỉ sợ là một trong những Thần Đế mạnh

nhất Chư Thiên vạn giới ta, lăng mộ Địa Hoàng.

Nguyên Bích Quân cười nói:

- Địa Hoàng người này là Nguyên Từ thần thể, bây giờ còn là bên ngoài đế lăng, đối với chúng ta mà nói nguy hiểm không lớn, nhưng đến chỗ sâu trong đế lăng, mà trong nội cung, chỉ sợ địa từ nguyên lực trong đó sẽ cường đại đến tình trạng đáng sợ, chi bằng chúng ta liên thủ, mới có thể xâm nhập cung điện dưới mặt đất, cho nên, chúng ta không bằng liên thủ, hợp lực phá vỡ tòa cung điện dưới mặt đất này! Nếu không lại trì hoãn chút thời gian, chỉ sợ Thần giới cường giả sẽ xuống đoạt thức ăn rồi.

Hoang Thần, Phật tôn cùng Thánh Thiên Đại Tôn gật đầu không thôi, Thần giới dù sao cũng là thượng giới, thời gian nhận được tin tức rõ dài, hơn nữa cần chạy đi tới. Bất quá Thần giới Cự Đầu cũng sẽ không bỏ qua đế lăng không lấy.

Trong thần giới Cự Đầu rất nhiều, sớm muộn sẽ chạy tới, long tranh hổ đấu, chiến đấu tất nhiên không phải ít rồi. Nếu hiện tại liền có thể cướp lấy tài phú bên trong đế lăng, sau đó trực tiếp rời khỏi đế lăng, sẽ miễn cho cùng cường giả Thần giới xung đột.

Tứ đại Cự Đầu liên thủ, hơn nữa bốn tòa Thánh thành Chư Thần, càng có Hoang Thần vị cường giả vừa mới thành tựu Thần Quân này. Cổ lực lượng kia đủ để ứng đối nguy hiểm trùng trùng điệp điệp bên ngoài đế lăng.

Tứ đại Thánh thành rất nhanh phá vỡ từng đợt thần cấm nặng nề, đẩy về phía trước tiến. Đột nhiên Vi Tuyết Chủ thất thanh nói:

- Bọn người Huyền Thiên giáo chủ như thế nào đi nhanh như vậy?

Tứ đại Cự Đầu nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy đám người Giang Nam đã sắp xuyên qua thần cấm bên ngoài cung điện dưới mặt đất, tiến vào trong nội cung, thậm chí ngay cả bọn người Tiên Đô Bộ Thần Hầu, Trung châu Thánh Triều Thần Tôn cũng bị những người tuổi trẻ này siêu việt, xa xa phiết ở sau

lưng.

Phật tôn kinh ngạc nói:

- Trong bảy đại thế lực tiến vào đế lăng, liền lấy bên Huyền Thiên giáo chủ yếu nhất, bọn hắn như thế nào còn có thể chạy đến đằng trước chúng ta đây?

- Yên tâm, thần cấm bên trong cung điện dưới mặt đất càng thêm kinh người! Nếu như ta đoán không sai mà nói, Địa Hoàng chứng đế chi bảo Địa Hoàng tôn liền ở trong nội cung, chủ trì thần cấm cả tòa đế lăng!

Hoang Thần cười lạnh nói:

- Bọn hắn tiến vào trong nội cung, đừng nói nửa bước khó đi. Chỉ sợ ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1493: Đến Đây Dạo Chơi. (2)

Mà vào lúc này, Bộ Chinh Bộ Thần Hầu cùng bọn người Thánh Trị Thần Tôn cũng phiền muộn không thôi, bọn người Giang Nam nhẹ nhàng dễ dàng liền xuyên qua từng đạo thần cấm vô cùng nguy hiểm, những thần cấm kia đừng nói bộc phát, thậm chí ngay cả một tia gợn sóng cũng không có nhấc lên, tùy ý bọn hắn thông qua. Mà trái lại những người mình này, càng là xâm nhập đế lăng, gặp được thần cấm liền càng cường, xúc động một đạo thần cấm, thường thường kích phát mấy chục tòa thậm chí trăm tòa thần cấm, để cho bọn hắn cố hết sức vạn phần.

Rốt cục, mọi người thấy một đoàn người Giang Nam đi vào trong nội cung, Hoang Thần ha ha cười nói:

- Những tiểu bối này to gan lớn mật, lần này cần chết không có chỗ chôn rồi...

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ thấy bọn người Giang Nam như trước ở trong nội cung nhàn nhã dạo chơi, cười cười nói nói, những thần cấm khủng bố trong đế lăng kia đối với bọn họ mà nói, tựa như không tồn tại.

- Đây là có chuyện gì?

Một Cự Đầu buồn bực dị thường, như Hòa thượng sờ không đến đầu óc, Bộ Chinh Bộ Thần Hầu đột nhiên nghĩ đến Giang Nam từng nói hắn đang đợi "chính chủ" đến đây, trong lòng không khỏi đánh cho cái kích linh:

- Chính chủ? Chẳng lẽ hắn nói không phải là chủ nhân của mình? Mà là nói Địa Hoàng? Địa Hoàng còn sống?

- Bộ Thần Hầu, bọn tiểu bối đã tiến vào cung điện dưới mặt đất, cung điện dưới mặt đất chi bảo tùy thời có khả năng bị bọn hắn đắc thủ, chúng ta liên thủ a?

Thanh âm Thánh Trị Thần Tôn đột nhiên truyền đến, cao giọng nói:

- Lực hợp là sức mạnh, lực chia rẻ tất yếu nhược, Thần Hầu sẽ không ngồi nhìn những tiểu bối này đạt được trọng bảo bên trong đế lăng chứ?

- Không tệ!

Hoang Thần, Phật tôn, Thánh Thiên Đại Tôn cùng Nguyên Bích Quân các loại Cự Đầu tầng tầng đẩy mạnh, tiếp cận hai đại Thần Tôn, Hoang Thần có chút tự phụ, cười to nói:

- Nếu tiểu bối đạt được cung điện dưới mặt đất chi bảo, chúng ta những tiền bối này da mặt để ở nơi đâu? Bộ Thần Hầu, Thánh Trị Thần Tôn, ta đã tu thành Thần quân, mặc dù Địa Hoàng tôn bên trong cung điện dưới mặt đất cũng không làm gì được ta, có ta ở đây, đủ để suất lĩnh các ngươi xâm nhập cung điện dưới mặt đất! Ngoại trừ Địa Hoàng tôn ra, mặt khác bất luận bảo vật gì, kể cả thi thể cùng đế quan Địa Hoàng, đều mặc cho các ngươi lấy đi!

Thánh Trị Thần Tôn đại hỉ, nhìn về phía Bộ Thần Hầu, Bộ Thần Hầu chần chờ thoáng một phát, lại nghĩ tới Giang Nam câu "Chính chủ" kia, trong lòng máy động, lắc đầu cười nói:

- Ta vừa mới thành tựu Thần Tôn, ở bên trong các vị thực lực yếu nhất, đối với bảo vật bên trong cung điện dưới mặt đất không có mơ tưởng, vẫn là thành thành thật thật ở ngoại vi thu một ít bảo vật a.

- Thế hệ nhát gan!

Thánh Thiên Đại Tôn cười lạnh nói.

Lúc này Thánh Trị Thần Tôn cùng bọn người Hoang Thần hợp lưu, hội tụ cùng một chỗ, hướng cung điện dưới mặt đất đẩy mạnh, mà vào lúc này, đám người Giang Nam đã tiến vào trong nội cung, đến nơi này, Giang Nam một kiện bảo vật cũng không lấy, Thần Đế chuyển thế thân khác kiến thức rộng rãi, tự nhiên cũng sẽ không động những bảo bối này, bất quá Thi gia cùng Ngọc gia Chư Thần lại thấy hoa mắt, chỉ cảm thấy các loại pháp bảo tùy tiện

xuất ra một kiện, liền đủ để ở trong Trung Thiên thế giới dừng chân rồi.

- Ta kiếp trước an bài, ngoại trừ Địa Hoàng tôn, tiên nhưỡng ra, là Bích Ba Trì rồi.

Thiếu niên Địa Hoàng Thần Đế dẫn dắt mọi người đi, cười nói:

- Bích Ba Trì này không giống người thường, là mượn đại mộ địa thế cùng cả đế lăng thần cấm tới luyện, hiệu quả tuy không bằng tiên nhưỡng, nhưng mà không phải chuyện đùa, tại Bích Ba Trì tắm rửa, có thể tẩy tinh phạt tủy, tẩy luyện thân thể, đạo tắc, thần tính, thần thức, coi như là phàm thể cũng có thể luyện thành thần thể!

Lời nói này làm trong lòng mọi người một mảnh lửa nóng, đi theo hắn về phía trước tiến đến, cũng không lâu lắm rốt cục đi vào bên cạnh một ao ngọc, thiếu niên Địa Hoàng ngơ ngác nhìn xem ngọc trì, đột nhiên giận tím mặt, nổi trận lôi đình:

- Cái vô liêm sỉ nào, đem Bích Ba Trì của ta dọn đi rồi?

Ngọc trì đã sớm rỗng tuếch, nước ao khô cạn, đáy ao còn giữ một tấm bia đá, trên đó viết một đám chữ nhỏ.

Thiếu niên Địa Hoàng một tay lấy tấm bia đá chộp tới, nhìn thoáng qua, nộ cười nói:

- Lạc Hoa Âm là cái nào? Ngay cả Luyện Thể Thần Trì của ta cũng dám động, thật to gan!

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, nhìn về phía tấm bia đá, chỉ thấy trên tấm bia đá ghi là "Lạc Hoa Âm giá thuyền đến đây dạo chơi, tắm rửa một cái, thuận tay lấy thần trì".

- Lạc sư khống chế Bỉ Ngạn Thần Chu, đích thật là như hổ thêm cánh càng thêm hung ác rồi... Nàng hẳn là lầm xâm nhập nơi đây a? Dùng uy năng của Bỉ Ngạn Thần Chu, chỉ sợ ở trong cung điện dưới mặt đất đi rất xa...

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Thông U Thần Đế lộ ra vẻ suy tư, cười nói:

- Ta nhớ được nàng này, từng ở trên Vọng Tiên Đài khiêu chiến ta, nhưng tiếc bị ta đào thải, nàng rất có chút ý kiến, chỉ là qua không được một cửa của ta, thế cho nên nàng không có thể đi đến một cửa Địa Hoàng đạo hữu kia.

Thiếu niên Địa Hoàng sắc mặt xanh lét rồi, vội vàng hướng Địa Hoàng tôn chạy vội mà đi, cả kinh kêu lên:

- Tiên nhưỡng của ta...

Mọi người cuống quít theo sau, đợi đi vào trong một tòa đại điện, chỉ thấy Địa Hoàng nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Cũng may nàng không có phát hiện được tiên nhưỡng của ta... Không xong! Thi thể của ta, ngàn vạn không nên bị ác nữ kia cướp đi!

Mọi người thấy vị thiếu niên Thần Đế này vội vã chạy hướng đế quan của mình, nguyên một đám im lặng.

- Giáo chủ, Lạc Hoa Âm là sư tôn của ngươi a?

Liên Nguyệt thánh nữ nhìn về phía Giang Nam, nói nhỏ.

- Ta không nhận thức nàng!

Giang Nam vội vàng lắc đầu.

Trong Địa cung, Địa Hoàng Tôn trầm trầm di động, tản mát ra uy áp cùng uy nghiêm kinh người, từng đạo địa khí thổ hoàng sắc bôn lưu, mỗi một đạo đều đạt không biết bao nhiêu vạn dặm, tràn vào bên trong Địa Hoàng Tôn, vô số viên Thiên Tinh bắt đầu khởi động, từ trong Địa Hoàng Tôn bay ra.

Địa Hoàng Tôn phun ra nuốt vào thiên địa huyền cơ, thống lĩnh tất cả

pháp bảo cùng Thần Cấm của địa cung, bên trong Địa Hoàng Tôn dựng dục vô thượng tiên nhưỡng.

Nếu không phải Địa Hoàng dẫn dắt bọn họ đi vào địa cung, lấy thực lực bây giờ của bọn họ, căn bản không cách nào thấy Địa Hoàng Tôn này, không cách nào thấy một màn tráng quan như thế.

Đám người Giang Nam rối rít ngẩng đầu, đánh giá miệng Địa Hoàng Tôn này, miệng Địa Hoàng Tôn này cùng đỉnh tương tự, có tai có chân, ba chân hai lỗ tai, hạ hẹp trung rộng thượng hẹp, trên tôn có đắp, đắp lên là tứ phượng, hai lỗ tai trên cổ là song long, thân tôn có bốn hình dê, ba chân phía dưới là tam đầu Quỳ Ngưu.

Từng đạo địa khí vọt tới bị tam đầu Quỳ Ngưu thôn phệ, vô số viên Thiên Tinh từ trong miệng tứ phượng phun ra.

Mà bốn dê ở thân tôn thì hấp thu thiên địa linh tú, đầu song long hướng vào phía trong, diễn biến thiên địa hùng vĩ, ở trong đỉnh luyện thành tiên nhưỡng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1494: Tráng Sĩ. (1)

Thân Địa Hoàng Tôn còn có các loại đạo tắc hoa văn, có Phượng văn, Ly Long Văn, Quỳ văn, Vân văn, Lôi văn, Thú văn, Bàn Long văn, Tiêu Diệp văn, Thao Thiết văn, rất là phức tạp, nhưng lại thành một khối.

Giang Nam tinh tế đánh giá, trong lòng có chút hoảng sợ, chỉ thấy nhìn kỹ những đạo tắc này, trong đó còn có chủng chủng đạo tắc cùng chung xây dựng những hoa văn này, núi văn, địa văn, sông dài, đại dương mênh mông, quần tinh, đủ loại đạo tắc hoa văn kỳ dị hiện ra.

Nhìn thật kỹ nữa, chỉ thấy trong núi văn địa văn sông văn chúng đạo tắc hoa văn lại có nhiều đạo tắc hoa văn càng thêm tinh mịn, nhất trọng tiếp theo nhất trọng, càng ngày càng tinh mịn tinh sảo, càng ngày càng phức tạp, tích chứa đạo tắc cũng càng ngày càng nhiều.

Giang Nam liên tục nhìn thấu hai mươi ba trọng đạo tắc hoa văn, rốt cục thấy nhất trọng cuối cùng, đó là nguyên lực thuần túy, Địa Từ Nguyên Lực.

- Loại cấu tạo này, cùng Luyện Thiên đại trận trận kỳ tam thập lục trọng thiên Thần Cấm có chút tương tự, bất quá chỉ có nhị thập tứ trọng. Hơn nữa nguyên lý cấu tạo Địa Hoàng Tôn mặc dù tương tự trọng thiên Thần Cấm, nhưng cũng không phải Thần Cấm, mà là lấy Đại Đạo đạo tắc nặng nề tích lũy chồng chất, quy tắc trọng yếu nhất là nguyên lực, lấy nguyên lực làm năng lượng căn bản nhất, cung cấp cho Địa Hoàng Tôn uy năng vô cùng!

Giang Nam chỉ cảm thấy mở rộng tầm mắt, hắn cũng tính toán luyện thành pháp bảo của mình, có thể dung nạp Đại Đạo pháp bảo của mình, đang phạm sầu, bất quá thấy Địa Hoàng Tôn cái Chứng Đế Chi Bảo này, để cho hắn đại khai nhãn giới, phong phú kiến thức của mình.

Hắn nguyên vốn đã gặp không biết bao nhiêu pháp bảo, đối với cấu tạo

cùng phương pháp luyện chế pháp bảo thế gian có giải thích sâu đậm, nhưng mà Địa Hoàng Tôn có lối tắt khác, đi ra một con đường đặc biệt, đối với hắn rất có ý nghĩa tham khảo.

Thông U, Cửu Tiêu, Cảnh Thiên chúng Thần Đế cũng chưa từng gặp qua Chứng Đế Chi Bảo của nhau, rối rít tiến lên nghiên cứu, Liên Nguyệt Thánh Nữ cũng tiến lên, cùng bọn họ cùng nhau thôi diễn Địa Hoàng Tôn sâu tầng ảo diệu.

Mọi người ngươi một câu ta một câu, bắn ra từng loại từng loại kỳ tư diệu tưởng, nghe mà Thi gia cùng Ngọc gia Chư Thần như si như say.

Chư Thần hai đại thế gia chỉ có thể ngưỡng mộ Địa Hoàng Tôn, về phần ảo diệu trong Địa Hoàng Tôn, bọn họ nhìn chưa ra, mà đám người Giang Nam nhãn giới là cao bậc nào, đôi câu vài lời, liền để cho bọn họ thu hoạch thật lớn!

So sánh với, thu hoạch Thần Chủ chi bảo cố nhiên đáng mừng, nhưng chư Đế ở giữa suy nghĩ va chạm, trí khôn va chạm, bắn ra từng câu lời vàng ngọc, mới là thu hoạch lớn nhất của bọn hắn, có thể giúp bọn họ ở trên đường tu hành đi được xa hơn!

Không chỉ là bọn hắn, cho dù là Giang Nam cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ, cũng có đại thu hoạch, dù sao một người tài trí có hạn, nhiều Thần Đế hai đời tu hành như vậy, bọn họ kiến thức còn muốn ở trên Giang Nam cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ, Địa Hoàng Tôn ảo diệu bọn họ tự nhiên phát hiện được nhiều hơn!

Thiếu niên Địa Hoàng trở về, vẻ mặt có chút dễ dàng, cười nói:

- Hoàn hảo, quan tài cùng thi thể của ta còn đó, chưa bị ác nữ kia chiếm đi.

Hắn vung tay áo phất một cái, nắp Địa Hoàng Tôn mở ra, một mùi rượu nồng đậm truyền đến, tiếp theo từng ngụm bình ngọc bay ra, lần lượt rơi vào

trong tôn, bất quá chốc lát, bình ngọc trang bị đầy đủ, từng cái từng cái bay ra, Thông U, Cửu Tiêu chúng Thần Đế riêng phần mình được một lọ, Giang Nam cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ cũng lấy một lọ.

Bất quá người Thi gia Ngọc gia liền chỉ có phần hâm mộ, bọn họ tuy là thế gia đại phiệt, cũng đi theo mọi người tiến vào Đế lăng, nhưng ở trong mắt Địa Hoàng Thần Đế, bọn họ không có tư cách này.

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy trong bình ngọc một giọt rượu bay ra, trôi lơ lửng ở trước người mọi người, trong suốt trong sáng, trong một giọt rượu này thậm chí có hàng vạn hàng nghìn dị tượng, hiện ra dãy núi xanh biếc, nước biếc rong chơi cảnh sắc, lại có chủng chủng dị thú thần kỳ ở trong rượu hoặc là thản nhiên phi hành, hoặc là ẩn núp núi rừng, một giọt rượu nhìn như không lớn, nhưng trong đó phảng phất có không gian như một viên tinh cầu!

Mùi rượu bốn phía, để cho tất cả mọi người tinh thần rung lên, toàn thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông mở ra, không khỏi thoải mái, so sánh với ăn linh đan diệu dược còn muốn thư sướng!

- Rượu ngon, rượu ngon...

Giang Nam há mồm đem giọt tiên nhưỡng này nuốt vào, nhất thời chỉ cảm thấy lực lượng thuần hậu liên tục phóng mạnh về tứ chi bách hài, dễ chịu thần thức pháp lực đạo tắc thần tính thân thể, để cho các mặt của hắn đều có tiến bộ không ít, trong lòng không khỏi cả kinh!

Hắn tích lũy kinh người, cho dù là tiên khí cũng khó có thể làm cho hắn ở trong khoảng thời gian ngắn cảm giác được tiến bộ, mà một giọt rượu, liền để cho hắn cảm giác được tu vi các mặt đều có tiến bộ, có thể thấy được tiên nhưỡng này khó được cùng trân quý, còn cao hơn Tiên khí Tiên dịch!

Sử thượng mạnh nhất Thần Đế Chứng Đế Chi Bảo, mấy ngàn vạn năm mới luyện một vò rượu như vậy, há có thể không có nơi kỳ dị?

- Thật là rượu ngon!

Giang Nam bấm tay gảy nhẹ, trong bình ngọc bay ra trăm giọt tiên nhưỡng, phiêu hướng Ngọc phu nhân, cười nói:

- Nhạc mẫu, rượu này ta nhận được cũng không nhiều, còn có một đại gia nhân khẩu cần trông nom, chỉ có thể chia nhạc mẫu như vậy.

Ngọc phu nhân vui vô cùng, vội vàng tế lên một bình ngọc, đem trăm giọt tiên nhưỡng thu hồi, hé miệng cười nói:

- Nhiều lắm nhiều lắm, chúng ta không có ra lực gì, nhận được những pháp bảo này đã là ngoài ý muốn chi hỉ. Cô gia khách khí như vậy, ta không thể không thu...

Thi Huyền Công hầu kết cổn động, cười hắc hắc nói:

- Phu nhân, để cho ta một ngụm...

- Một ngụm có thể chống đỡ nổ tung ngươi!

Ngọc phu nhân trừng hắn một cái, cẩn thận từng li từng tí đem bình ngọc thu hồi.

Thiếu niên Địa Hoàng hướng mọi người thi lễ nói:

- Chư vị, ta cần bế quan, dung hợp đạo tắc kiếp trước, chúng ta lúc này từ biệt. Đợi ngươi ta gặp lại, nghĩ đến ta đã là Thần Quân viên mãn cảnh giới.

Bên trong thân thể kiếp trước của hắn, có Thần Đế đạo tắc kiếp trước của hắn, bất quá bị một tồn tại dẫn dắt đi ra ngoài dùng để cho ăn chín khiếu Thần Thạch trong Hoang Cổ Thánh Sơn, nuôi dưỡng Tiên Thai.

Dù vậy, Thần Đế đạo tắc cũng sẽ không hoàn toàn hao hết, vẫn còn dư lại hơn phân nửa, thiếu niên Địa Hoàng có Thần Đế đạo tắc kiếp trước thân, hơn nữa một vò tiên nhưỡng này, đủ có thể làm cho hắn tu luyện tới Thần Quân viên mãn cảnh giới, nhưng coi như là hắn quyển thổ trọng lai, cũng không

cách nào lập tức nhất cử Chứng Đế, cũng cần tích lũy thật lớn, Thần Quân viên mãn cảnh giới, đã là cực hạn.

Đám người Giang Nam, Thông U rối rít hoàn lễ nói:

- Bọn ta đợi ngày đạo hữu xuất quan!

Thiếu niên Địa Hoàng vung tay áo nhẹ phẩy, Địa Hoàng Tôn chấn động, một đạo sáng mờ bay ra, cảnh sắc trước mắt mọi người biến ảo, mở mắt lần nữa, chỉ thấy bọn họ đã rời đi Đế lăng địa cung, đi tới trong Bắc Mạc, trực tiếp bị Địa Hoàng Tôn đưa bọn họ na di đi ra ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1495: Tráng Sĩ. (2)

- Không biết bọn người Thánh Thiên Đại Tôn gặp gỡ như thế nào?

Một vị Ngọc gia Thần Minh nhìn về Đế lăng địa khí, cười nói.

Ngọc phu nhân cười nói:

- Địa Hoàng từng nói qua, coi như là Thần Quân tới tấn công địa cung, không chết cũng muốn bới ra lớp da. Ngươi nghĩ bọn họ có kết quả thế nào?

Thông U Thần Đế đột nhiên vẻ mặt khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Ta cảm ứng được Đế lăng của ta cũng muốn mở ra, Đế lăng kia của ta xây ở trong Hám cốc, đường xá tương đối xa, chư vị đạo hữu, hiện tại chúng ta liền nhích người, cùng đi một lần thôi?

Chư vị thiếu niên Thần Đế rối rít cười nói:

- Đang muốn đi một lần!

Đám người Thi Huyền Công chần chờ, tiến lên thi lễ nói:

- Chư vị tiền bối thứ tội, Hám cốc cực xa, lặn lội đường xa, chúng ta còn có thân gia ở chỗ này, liền không đi.

Ngọc phu nhân lặng lẽ giật tay áo của hắn, thấp giọng nói:

- Lão gia, đây là Đế duyên...

Thi Huyền Công lắc đầu:

- Đây là bọn hắn nhìn ở trên mặt mũi cô gia, mới cho chúng ta tiến vào Đế lăng một lần, làm người không thể quá tham, chúng ta ở địa cung đã

được đến đầy đủ chỗ tốt, nếu nhận được quá nhiều, cả trời cũng sẽ ghen tỵ. Thiên sẽ không diệt hai nhà chúng ta, nhưng thế gia đại phiệt cái nào là đèn đã cạn dầu? Biết chúng ta nhận được nhiều tài phú như vậy, nhất định sẽ tới tấn công!

Hắn nhẹ giọng nói:

- Phu nhân, chuyện nhỏ ta không bằng ngươi, đại sự ngươi không bằng ta. Chúng ta được nhiều tài phú như vậy, đã đầy đủ tự vệ, nhận được nhiều hơn cũng sẽ không tăng cường thực lực, không bằng thừa dịp hiện tại nhanh đem những pháp bảo này ngày đêm tế luyện, tăng cường thực lực quan trọng hơn!

Ngọc phu nhân bội phục không dứt, lúc này để cho Thần Ma hai nhà lưu lại.

Mà vào lúc này, phía trước Địa Hoàng địa cung, Hoang Thần, Nguyên Bích Quân, Phật Tôn, Thánh Thiên Đại Tôn cùng Thánh Trì Thần Tôn suất lĩnh Thần Ma ngũ đại thánh thành rốt cục đi tới phía trước địa cung, chúng thần hợp lực, mạnh mẽ xông tới địa cung.

Mà ở bên ngoài Đế lăng, Bộ Chinh Bộ Thần Hầu như cũ suất lĩnh Chư Thần Tiên Đô cùng Thiên Vương thành cẩn thận từng li từng tí phá giải Thần Cấm, thu một chút pháp bảo bên ngoài.

Huyền Vũ Thần Chủ nhìn về phía địa cung, lộ ra vẻ hâm mộ, lên tiếng nói:

- Thiếu chủ, vì sao chúng ta không theo bọn họ cùng nhau mạnh mẽ xông tới địa cung? Bên ngoài Đế lăng bảo vật phần lớn là Thần Chủ chi bảo, thỉnh thoảng mới có một hai kiện Thần Tôn chi bảo, mà trong địa cung chỉ sợ khắp nơi đều có Thần Tôn chi bảo Thần Quân chi bảo, thậm chí còn có Địa Hoàng Tôn Chứng Đế Chi Bảo bực này, chúng ta không đi chẳng phải là đáng tiếc sao?

Bộ Thần Hầu đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một tiếng nổ lớn

như sét đánh từ trong địa cung truyền đến, tiếp theo đạo âm to lớn nổ vang, tựa như trong địa cung có hàng vạn hàng nghìn Thần Tôn, Thần Quân cùng nhau lên tiếng, mở miệng quát tháo, chấn đến tất cả mọi người bên trong Đế lăng wow nhổ ngụm máu tươi, cho dù là Bộ Thần Hầu trẻ tuổi Thần Tôn này, cũng bị chấn đến sắc mặt tái nhợt!

- Mau lui!

Thần Tôn trẻ tuổi này quyết định thật nhanh, lập tức triển khai động thiên, đem mọi người Tiên Đô cùng Thiên Vương thành bao quát trong đó, nhanh chóng theo đường cũ trở về, hướng ngoài Đế lăng chạy đi.

Oanh...

Đế uy trấn thế từ trong địa cung truyền đến, tiếp theo chính là khí tức của Thần Tôn Thần Quân tính bằng đơn vị hàng nghìn bộc phát, tựa như một Cổ lão Thần Đế từ trong lúc ngủ say tỉnh lại, suất lĩnh Thần Triều văn võ quần thần của hắn xuất hiện ở trong nội cung kia!

Bộ Thần Hầu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong địa cung thần quang xông lên trời, từng bóng người bay lên, cướp đường mà chạy, đó là đám người Hoang Thần.

Thình thịch...

Thánh Thiên Đại Tôn là thứ nhất thân thể nổ tung toái, bị một đạo Thần hà quét trúng, cả người bị đánh hóa thành kim dịch mọi nơi lưu động, tiếp theo chính là Phật Tôn, Phật Tôn này hiện ra Phật Môn Kim Thân, mạnh mẽ vô cùng, kim chói, cao lớn trăm vạn dặm, nhưng bị một đạo uy năng trong địa cung quét trúng, đỉnh đầu nổ tung, kim huyết sái trường không!

Thánh Trì Thần Tôn tu vi kém hơn, bị chấn nát thành thịt vụn, sau đó là Nguyên Bích Quân, hóa thành một đạo Hắc Thủy sông dài vượt qua địa cung, hạo hạo đãng đãng hướng ngoài địa cung bay đi, Hắc Thủy sông dài bị chặn ngang chặt đứt, hai đạo Đại Hà rơi xuống đất, hóa thành thân thể

Nguyên Bích Quân, rõ ràng là bị chặn ngang chặt đứt.

Mặc dù nàng là Thần Tôn, cũng không cách nào khép lại thân thể, hai khúc thân thể chỉ đành phải bay lên hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

Hoang Thần rống giận, chiến lực Thần Quân bộc phát, nhưng chỉ đối kháng hai chiêu, chiêu thứ ba hai cánh tay của hắn liền bị nghiền nát, ngay sau đó đỉnh đầu đột nhiên rơi xuống, thế nhưng nhìn không ra bị thứ gì chặt đứt, Hoang Thần không kịp đi nhặt đầu lâu của mình, xoay người liền hướng ra phía ngoài bay đi, còn chưa đi ra địa cung, thân thể đột nhiên toái rụng, toái đầy đất.

Mấy cường giả này trên mặt đất ngoài cung đoàn tụ thân thể, từng cái từng cái thực lực đại tổn, trong ánh mắt nhìn về phía địa cung tràn đầy sợ hãi, Chư Thần cùng bọn họ mà đến, thế nhưng chết hơn phân nửa!

Nơi xa, sắc mặt Bộ Thần Hầu ngưng trọng, thầm nghĩ:

- Chánh chủ... Giang giáo chủ không có gạt ta, quả nhiên là Địa Hoàng trở lại...Địa Hoàng trở lại.

Bộ Thần Hầu tâm tình trầm trọng, cái loạn thế này, Cổ lão Thần Đế rốt cục bắt đầu sống lại, Quân Lâm Thiên Hạ, làm cho hai đại vũ trụ, 5400 vạn năm ân ân oán oán, thêm vào một khoản nặng nề!

Thế gian này hào kiệt cũng ra, chư Đế đều hiện, tất nhiên là rộng lớn mạnh mẽ, thảm thiết mà tráng quan!

- Tráng sĩ!

Bộ Thần Hầu đột nhiên cười ha ha, hướng ngoài Đế lăng bay đi, cất cao giọng nói:

- Nghênh khó khăn mà lên, cùng chư Đế tranh hùng!

Địa Hoàng đế lăng mở ra, tái hiện nhân thế, kinh động Trung Thiên thế

giới, tin tức cũng rất nhanh rơi vào tay Thần giới, dẫn tới không biết bao nhiêu Cự Đầu lớn nhỏ nhao nhao từ Thần giới phủ xuống, đi tìm kiếm đế lăng, sưu tầm bảo vật.

Tin tức Trung Thiên thế giới Tứ đại Thần Tôn một đại Thần Quân ở trong đế lăng lọt vào trọng thương cũng không thể giấu diếm bao lâu, liền bị truyền xôn xao, để cho thế nhân chứng kiến đế lăng hung hiểm, bất quá vẫn là có rất nhiều người chạy theo như vịt.

Mà vào lúc này, Hám cốc lại một mảnh gió êm sóng lặng, chỉ có tám nam nữ trẻ tuổi phiêu nhiên đến chỗ này, đúng là Giang Nam, Liên Nguyệt thánh nữ cùng sáu thiếu niên Thần Đế.

- Nghe đồn Hám cốc có thần thụ, trên thần thụ Thần Nhân ở lại, chỉ là nơi này, ta lại chưa có tới qua.

Giang Nam dò xét Hám cốc, cười nói.

Trong Hám cốc, có một cây thần thụ chết héo, cao tới mấy ngàn dặm, cành lá chết héo tàn lụi, chỉ còn lại thân cây vừa thô vừa to mà cổ xưa, cây khô rễ cây lỏa lồ ở bên ngoài, kéo phập phồng như là từng đạo hùng núi trùng điệp.

Chương 1496: Thông U Đế Lăng. (1)

Gốc thần thụ cổ xưa này đã tử vong không biết bao nhiêu vạn năm, trong lúc này cũng có không thiếu tồn tại cực kỳ cường đại ý định thu thần thụ, luyện trở thành pháp bảo, bất quá lại không người có thể đem cây này nhổ tận gốc, thậm chí ngay cả thân cây cũng không cách nào chém đứt, cuối cùng chỉ có thể bẻ gẫy một ít cành khô rời đi.

Nghe đồn, Man tộc của Địa hoang bộ lạc đã từng đi ra một vị Man Hoàng, chứng đạo thành đế, trở thành Thần Đế thống trị Chư Thiên vạn giới, lúc hắn ở Thần Quân đỉnh phong cảnh giới đã từng tới nơi đây, ý định thu thần thụ luyện thành pháp bảo, bất quá sau khi vị Man Hoàng này nhìn thấy thần thụ, liền lắc đầu rời đi, về sau luyện thành một thạch đỉnh với tư cách chứng đế chi bảo.

Có người hỏi hắn vì sao không thu lấy thần thụ, vị Man Hoàng này nói lo lắng kết xuống thù oán không hiểu, có người hỏi theo tới, vị Man Hoàng này liền cái gì cũng không chịu nói.

- Đây là ta thành đạo chi địa, cũng là chỗ ta táng thân.

Thiếu niên Thông U Thần Đế thân hình phiêu nhiên, đứng ở trên một cành cây của thần thụ chết héo, thản nhiên nói:

- Ta ở chỗ này thành đạo, về sau cảm giác mình sắp chết, vì vậy quay trở lại đây, chế tạo đế lăng. Ngày nay đế lăng tái hiện, ta cũng triệt để phục sinh.

Hắn trước mắt chỉ là một đám thần tính chuyển thế, thực sự không phải là tất cả thần tính chuyển thế, bởi vậy cũng không tính là triệt để phục sinh. Chỉ có thần tính bên trong đế lăng của hắn hoàn toàn nhập chủ thân thể này, mới xem như triệt để phục sinh.

Mọi người lặng chờ đế lăng mở ra, Giang Nam cười nói:

- Thông U đạo hữu, không biết trong đế lăng của ngươi phải chăng có bố trí cùng loại với tiên nhưỡng?

- Địa Hoàng đạo hữu giỏi về cất rượu, ta đối với cất rượu không biết chút nào.

Thiếu niên Thông U Thần Đế cười nói:

- Bất quá ta cũng có chỗ độc đáo của mình, gốc thần thụ này nhìn như đã chết, nhưng trên thực tế lại còn sống, rễ cây của nó sâu trát bên trong đế lăng, hấp thu Thiên Địa linh khí hóa thành linh lực. Đợi thời gian ta phục sinh, ngóc đầu trở lại, liền có thể dựa vào cổ linh lực này đến phụ tá tu hành. Chỉ là gốc thần thụ này là ta thành đạo chi vật, linh lực trong đó chính là dựa theo đạo tắc của ta luyện thành. Đối với giáo chủ chỉ sợ không có bao nhiêu tác dụng.

Hắn chính là một trong những Thần Đế mạnh nhất từ xưa đến nay, tự nhiên cũng sẽ lưu lại trùng trùng điệp điệp bố trí đến chuẩn bị thế thứ hai của mình, thời điểm kiếp trước cũng đã vì kiếp sau của mình lót đường.

Chỉ là, con đường mỗi người không cùng, đạo tắc của hắn không cách nào chiết đến trên người Giang Nam.

Giang Nam có chút thất vọng, đột nhiên cười nói:

- Ta cũng là dựa vào thần thụ thành đạo, đạo hữu mời xem, gốc Đế Hoàng thụ này của ta có thể ở bên trong linh lực của ngươi ân cần săn sóc hay không?

Hắn tế lên Đế Hoàng thụ của mình, chỉ thấy thần thụ phù hiện sau lưng hắn, khí lành tia tia, lộ ra rất là khí phái thần thánh, bất quá trên cây còn có một ổ chim to, lộ ra rất là dễ làm người khác chú ý. Hai đầu Thanh Điểu trong tổ chim nơm nớp lo sợ, duy chỉ có con nhũ điểu kia rất là hung hăng càn quấy, đứng ở cạnh tổ chim, chống nạnh kêu lên:

- Ngươi thật không thể nói đạo lý, đem chúng ta khốn lâu như vậy, cường

hủy đi nhà lại không trả tiền, còn không thả chúng ta đi ra...

Giang Nam sớm đã thành thói quen, mắt điếc tai ngơ, bất quá chư vị thiếu niên Thần Đế lại tấc tắc kêu kỳ lạ, tiến lên vây xem, hai đầu Thanh Điểu càng thêm khiếp đảm, duy chỉ có nhũ điểu kia hung hăng càn quấy như trước, chống nạnh đối xử lạnh nhạt nhìn về phía chư vị thiếu niên Thần Đế, kêu lên:

- Nhìn cái gì? Chưa từng gặp qua chim to anh tuấn như thế sao?

- Đầu điểu này thật hung.

Cảnh Thiên Thần Đế cười nói.

Nhũ điểu chỉ cao khí ngang nói:

- Các ngươi nhiều người ta liền phải sợ sao? Ta từng ở trên đầu Hồ Thiên đi ị, solo ai cũng không sợ!

- Giáo chủ, ngươi cái gốc cây này liền đặt ở trong đế lăng ta ân cần săn sóc a.

Thiếu niên Thông U cười nói:

- Vài đầu điểu này, lúc ta nhàn hạ sẽ giúp ngươi dạy dỗ.

Giang Nam cảm ơn, đột nhiên, một cổ rung động không hiểu từ trên thần thụ truyền đến, chỉ thấy gốc thần thụ chết héo kia đột nhiên thay đổi, sinh cơ đậm đặc từ bên trong thần thụ tràn ra, đón lấy vỏ cây chết héo bắt đầu hiện xanh, cổ thụ rút cành nẩy mầm, gốc cây già gặp xuân, nhanh chóng dài ra lá xanh nồng đậm.

Trong khoảng khắc gốc cây chết này liền dài ra hàng tỉ cành, vô số cành lá sum xuê sinh trưởng, bao phủ Hám cốc nghìn vạn dặm, che khuất bầu trời.

Sau đó, chỉ thấy bên trong tán cây, vô số thần hà Thần Quang gột rửa, cộng đồng xây dựng một không gian mênh mông, trong phiến không gian

kia, kiến trúc trùng trùng điệp điệp, rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, rõ ràng là Thông U đế lăng!

Đế Uy ngập trời từ trong tán cây thần thụ phóng lên trời, cuốn động quần tinh trên không của Trung Thiên thế giới, Đế Uy cùng Địa Hoàng Đế Uy bên trong Bắc Mạc xa xa hô ứng!

- Lại có một tòa đế lăng xuất hiện!

Trung Thiên thế giới lần nữa oanh động, không biết bao nhiêu tu sĩ cùng Thần Ma kích động, nhao nhao hướng Hám cốc chạy đến. Cũng có người trong lòng âm thầm sợ hãi:

- Trong năm ngày liên tục xuất hiện hai đại đế lăng, chẳng lẽ Trung Thiên thế giới muốn thay đổi sao?

Trong Hám cốc, Thông U Thần Đế cười nói:

- Chư vị đạo hữu, chúng ta đi vào a?

- Chờ một chút.

Giang Nam cười nói:

- Ta còn có mấy đạo hữu muốn chạy tới.

Trong lòng mấy người Thông U Thần Đế buồn bực, cũng không lâu lắm, chỉ thấy trên bầu trời từng mặt đại kỳ phiêu động, phía trên đại kỳ đứng Thần Ma cùng tu sĩ, gào thét hướng bên này chạy đến, nguyên một đám hưng phấn dị thường.

Từng mặt đại kỳ rơi xuống đất, rất nhiều tu sĩ cùng Thần Ma nhao nhao tuôn ra tiến lên đây, hướng Giang Nam thi lễ, miệng nói "Giáo tôn", vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Sắc mặt Thông U Thần Đế tối sầm, biết những Thần Ma cùng tu sĩ này là môn hạ đệ tử của Giang Nam, từ Thần giới chạy đến chia đế duyên của hắn.

Trong đế lăng của hắn mặc dù không có tiên nhưỡng, nhưng các loại pháp bảo cũng là nhiều vô số kể, Giang Nam đem đệ tử cùng Thần Ma tinh nhuệ của mình gọi tới, hiển nhiên là ý định để cho bọn hắn vơ vét tài phú bên trong đế lăng của mình, lớn mạnh thực lực Thánh tông.

Lần này bên trong tu sĩ cùng tới, có không ít người đã tu luyện tới Thiên Cung bát trọng cửu trọng, đạt được đế duyên lần này, chỉ sợ liền có thể tu thành Thần Ma rồi!

- Mấy vị bệ hạ tốt, mấy vị bệ hạ an khang.

Một đại Phật béo lùn chắc nịch, mặt đầy dáng tươi cười, liên tục hướng mấy thiếu niên Thần Đế chào, khuôn mặt mập ục ục có thể bài trừ đi ra hơn mười đóa hoa, không ngớt lời nói:

- Tiểu Phật ngưỡng mộ mấy bệ hạ đã lâu rồi! Thông U bệ hạ, chúng ta lại gặp mặt, đây là phần mộ của ngài sao... Diệu Đế sư đệ, Diệu Đế sư đệ, mau tới đây! Tại đây thật là Thông U bệ hạ đế lăng ah!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1497: Thông U Đế Lăng. (2)

Lại có một Phật Đà lông mày xanh đôi mắt đẹp chạy tới, vội vàng hướng thiếu niên Thông U Thần Đế chào, có chút khờ khờ cười nói:

- Bệ hạ thứ lỗi, sư huynh đệ bọn ta tuy đào qua một ít mộ phần, nhưng còn không có đào qua đế lăng, đây là lần đầu của bọn ta, có chút khẩn trương, đa tạ bệ hạ cho bọn ta cơ hội đào phần mộ của lão nhân gia ngài này...

Sắc mặt của Thông U Thần Đế hắc giống như Thiết Đản, Tam Khuyết Phật Đà lại liên tục hướng Giang Nam nói:

- Giáo chủ quả nhiên nghĩa khí, chuyện tốt bực này vẫn không quên chúng ta. Tương lai thời điểm ngươi chết, tiểu Phật chế tạo cho ngươi một đại đại đế lăng, đảm bảo bất luận kẻ nào cũng công không đi vào!

- Ngươi kiến tốt lăng mộ cho ta, chỉ sợ ngày hôm sau ngươi liền vụng trộm đào a!

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, đột nhiên cười hắc hắc nói:

- Bất quá ta sẽ không cho ngươi cơ hội đào phần mộ của ta, khẳng định phải trước tiên đem tiểu tử ngươi làm thịt chết theo.

Sắc mặt Tam Khuyết Phật Đà lập tức khổ rồi, nói nhỏ keo kiệt.

Thánh tông đệ tử cùng Thần Ma đã đến đủ, bọn người Hoa Trấn Nguyên, Tương Ngạn cũng ở trong đó, thậm chí ngay cả mẹ đẻ kiếp trước của Nhạc Ấu Nương Tú Vân thiên nữ cũng chạy đến, lúc này mọi người đi vào bên trong Thông U đế lăng, cười cười nói nói, tựa như tới đây nghỉ phép du lịch.

Tú Vân thiên nữ bị giam giữ ở trong Thiên ngục hơn mấy vạn năm, hết

sức yếu ớt, một mực ở Đô Thiên thần giới bế quan không ra, lần này khôi phục nguyên khí cũng bị Giang Nam mời đi qua.

- Lỗ lớn rồi, lỗ lớn rồi...

Thiếu niên Thông U lắc đầu không thôi, thấy mà thiếu niên Thần Đế khác cũng vẻ mặt đau khổ, cảm giác mình cũng sẽ bị hung hăng làm thịt một đao.

Thực tế để cho chư đế càng thêm tâm thần bất định chính là, đại Phật béo lùn chắc nịch cùng Phật Đà lông mày xanh đôi mắt đẹp kia đều là một bộ như tên trộm, tuy bị bọn hắn dẫn vào đế lăng, nhưng thấy thế nào đều giống như hai đạo tặc quen đào mộ phần, tặc mi thử nhãn (*lén lút thậm thụt), bốn phía ngắm loạn, nói nhỏ nghiên cứu như thế nào phá giải đế lăng, miệng đầy tiếng lóng ngôn ngữ trong nghề, nghe liền để cho trong lòng người bỡ ngỡ, mấy vị thiếu niên Thần Đế đều có một loại cảm giác dẫn tặc nhập thất không ổn.

Cho dù chư đế đối với cử động lần này của Giang Nam có lời oán thán, nhưng Giang Nam vẫn là mặt dày, ra vẻ không xem xét kỹ, hôm nay chính là loạn thế, hạo kiếp đã mở ra, bận tâm thể diện mà không có đủ thực lực, ở bên trong hạo kiếp là hành vi muốn chết.

Bảy tràng đế duyên, đối với Giang Nam tác dụng cũng không thập phần lớn, nhưng có thể tăng lên thực lực chỉnh thể của Thánh tông đệ tử, để cho Thánh tông ở bên trong hạo kiếp có lực tự bảo vệ mình mạnh hơn nữa.

- Bảy tràng đế duyên qua đi, Thánh tông ta sẽ hiện ra càng nhiều Thần Ma, đạt tới 2000 Thần Ma cũng không phải không có khả năng!

Giang Nam thầm nghĩ:

- 2000 Thần Ma đủ có thể cùng một ít Thần Chủ cấp thực lực đánh đồng rồi, chỉ là cách Thần Tôn trăm vạn Thần Ma đại quân kia, còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ...

Bên trong Thông U đế lăng, có Thông U Thần Đế vị chủ nhân này mở

đường, tự nhiên xuôi gió xuôi nước, rất nhiều đệ tử Thánh tông được không ít pháp bảo, cũng nhận được rất nhiều đế duyên.

Thông U Thần Đế dựa vào thần thụ thành đạo, bên trong đế lăng có nhiều loại Linh Dược, dược lực hùng hồn, để cho bọn hắn đạt được chỗ tốt rất lớn. Đạt được chỗ tốt lớn nhất vẫn là Hoa Trấn Nguyên, hắn là Bảo Thụ thần thể, cùng Thông U Thần Đế rất có chỗ tương đồng, ở trong đế lăng tu luyện, còn hơn địa phương khác không chỉ gấp mười lần!

Giang Nam cho đệ tử thu thập Linh Dược, dùng không hết liền chứa đựng xuống, đợi sau này dùng, mỗi người đều thu hoạch bát đầy bồn đầy.

Đợi cho tới trung tâm đế lăng, mọi người rốt cục chứng kiến Thông U Thần Đế chứng đế chi bảo, Thông U tiết trượng, cái tiết trượng này trấn áp đế lăng, quán thông sinh tử, trong đó ẩn chứa đạo lý của Thông U Thần Đế, thủ pháp hắn rèn cùng Địa Hoàng tôn đại hữu bất đồng, Địa Hoàng Tôn là tầng tầng đại đạo gia trì, mà Thông U tiết trượng thì cùng Giang Nam Nguyên Thủy đại đạo có chút giống, cùng thuộc vạn đạo hợp lưu, nhưng lại không có hợp lưu đến trình độ Nguyên Thủy đại đạo.

Hơn nữa bên trong Thông U tiết trượng này cũng có đại đạo bổn nguyên, do Mộc nguyên lực thuần túy chèo chống.

Giang Nam suy nghĩ, quan sát tâm đắc của chứng đế chi bảo này, dần dần đối với mình như thế nào luyện chế pháp bảo đã có đầu mối, chỉ là như trước chưa từng xác định mình muốn luyện pháp bảo gì.

Thông U Thần Đế tìm được kiếp trước thân của mình, thần tính dung hợp, vào chủ Đế lăng bế quan tu luyện, Giang Nam đem Đế Hoàng Thụ của mình lưu lại, Hoa Trấn Nguyên bởi vì cùng Thông U Thần Đế có chút hợp ý, cũng ở lại trong Đế lăng tu luyện, những người khác thì rời đi tòa Đế lăng này.

Thánh tông có hai ba trăm vị Thiên Cung cường giả mượn cơ duyên này , nhất cử tu thành Thần Ma, lúc này Giang Nam lệnh những người này trở lại Đô Thiên Thần Giới, vững chắc tu vi cảnh giới, đổi lại một nhóm thánh tông

đệ tử tới đây.

Không chỉ có như thế, hắn còn sai người đi đem cường giả nguyên giới thánh tông tiếp dẫn, cố gắng đào tạo.

- Người tiếp theo muốn mở ra Đế lăng, chỉ sợ là lăng mộ của ta. Giáo chủ, trong Đế lăng của ta bảo bối đối với ngươi hữu dụng không phải là rất nhiều.

Cảnh Thiên Thần Đế đột nhiên cười nói:

- Bất quá ta kiếp trước thích chung quanh đi lại, đã từng đi qua Thiên Giới, được một bảo vật, bảo vật này đối với ta thành đạo thậm chí Chứng Đế cũng rất có ích lợi. Bảo vật này chính là một mặt bình phong, là Thiên Giới một vị Ngọc Hoàng lúc Chứng Đạo phi tiên, người kế nhiệm đời sau của hắn tế lên bình phong, đem tình cảnh lúc hắn phi tiên lưu niệm ở trong bình phong, vì vậy mà thành bảo bối. Bảo vật này không có uy năng gì, bất quá có thể giúp người Ngộ Đạo, ta được đến bảo vật này cũng là một cuộc cơ duyên, hôm nay mặt bình phong này bị treo ở trong Đế lăng của ta, nếu ngươi có thực lực, đại khái có thể đem bảo vật này lấy đi.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Đa tạ đạo hữu bỏ thứ yêu thích.

- Mặt bình phong này mặc dù thần diệu, nhưng đối với ta tồn tại kiếp trước đã Chứng Đế mà nói, chỗ dùng đã không lớn, lần này ta tiến vào Đế lăng, lần nữa xuất hiện, chính là Thần Quân viên mãn cảnh giới. Trải qua chút tích lũy, là có thể thành tựu đế vị.

Cảnh Thiên Thần Đế ha ha cười nói:

- Về phần có thể thu bảo vật này hay không, thì còn muốn nhìn giáo chủ ngươi có thực lực này hay không. Thực không dám dấu diếm, bảo vật này bị ta treo ở nơi có chút nguy hiểm, Thần Cấm nặng nề, ta cũng sẽ không giúp ngươi định trụ những Thần Cấm đó.

Cảnh Thiên Thần Đế Đế lăng ở Trung Thiên thế giới, bất quá không có ở trong đại lục, mà là ở trong đám mây tinh lục, nơi đó tên là Tinh Vân, cũng là một cấm địa, vô cùng nguy hiểm, vốn là thường có người đi lịch lãm, nhưng sau người chết quá nhiều, hơn nữa cũng không có được bảo bối gì, người đi dần dần ít đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1498: Phi Tiên Bình Phong

- Các Bệ hạ vì sao đem Đế lăng của mình xây ở Trung Thiên thế giới?

Thiệu Thiên Nhai hiếu kỳ nói:

- Vì sao không xây ở thần giới?

Chư vị thiếu niên Thần Đế chưa trả lời, Tam Khuyết Phật Đà đã giành nói:

- Thiệu đạo hữu, ngươi có điều không biết, Thần Giới thế lực lớn quá nhiều, Chư Thiên đầu sỏ san sát, nếu Thần Đế đem Đế lăng xây ở đó, chỉ sợ không bao lâu liền bị người phát hiện, đào mộ phần, ngay cả thi thể cũng sẽ bị người đẩy ra ngoài luyện thành pháp bảo!

Đại Phật béo lùn chắc nịch này vẻ mặt đắc ý, cười nói:

- Ta nghiên cứu lịch sử rất nhiều tiền bối của chư thiên vạn giới, phát hiện ở thời xa xưa thật có mấy Thần Đế đem Đế lăng của mình xây ở trong Chư Thiên thần giới, bất quá mộ phần những Thần Đế này phần lớn bị người đào.

Chư vị thiếu niên Thần Đế sắc mặt đều có chút khó coi, tiền bối theo lời mập mạp này, tất nhiên chỉ chính là những người móc mộ phần kia, bất quá bọn hắn không thừa nhận cũng không được Bàn Phật Đà nói không sai, bọn họ đem Đế lăng xây ở Trung Thiên thế giới, đúng là có phương diện này suy nghĩ.

Dù sao Thần Giới cường giả cùng nhân tài quá nhiều, đem Đế lăng xây ở thần giới, càng thêm nguy hiểm.

Cũng không lâu lắm, ở giữa Tinh Vân Cảnh Thiên Đế Lăng cũng ầm ầm mở ra, khiếp sợ đương thời, tản mát ra Đế uy cái thế, tự nhiên ở Trung Thiên

thế giới khiến cho oanh động không nhỏ.

Liên tục ba tòa Đế lăng xuất thế, không chỉ có chấn động trung thiên, thậm chí ngay cả Thần Giới cũng bị kinh động, thậm chí truyền lại đến trong tai Bổ Thiên thần nhân, bất quá ngoài dự đoán mọi người chính là, dĩ vãng Bổ Thiên thần nhân lấy trấn áp Thần Đế chuyển thế là nhiệm vụ của mình, giờ phút này lại một cái cũng không có nhúc nhích, mà tùy ý Đế lăng xuất hiện, tựa hồ chẳng quan tâm.

Mọi người nối đuôi nhau mà vào, Đế lăng ở giữa Tinh Vân nguy hiểm nặng nề, nhưng có Cảnh Thiên Thần Đế mở đường, tự nhiên phong ba không dậy nổi, đợi đi tới chỗ sâu của Đế lăng, Cảnh Thiên Thần Đế xa xa chỉ một ngón tay, cười nói:

- Giáo chủ mời nhìn!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thần Điện nặng nề, cung khuyết chồng chất, trong đó ba tòa đại điện hùng vĩ nhất, rộng rãi bao la hùng vĩ, có khí thế nuốt dâng thiên địa, Thần Điện ở giữa Đế uy tràn ngập, hẳn là chỗ quan tài của Cảnh Thiên Thần Đế, mà Thần Điện bên trái cũng lộ ra Đế uy thâm trầm, hẳn là chỗ Chứng Đế Chi Bảo, Thần Điện phía bên phải mơ hồ có Tiên quang truyền đến.

Cảnh Thiên Thần Đế cười nói:

- Thần Điện phía bên phải, chính là chỗ của Phi Tiên Bình Phong này. Giáo chủ xin mời!

Giang Nam chấn động áo, cất bước tiến lên, một đường hướng Thần Điện phía bên phải bay đi, hắn cước bộ vừa động, vô số Thần Cấm thần vân rối rít hiện lên, Tằng Loan Điệp Chướng, hóa thành đủ loại dị tượng, phô thiên cái địa đè xuống, rõ ràng là Đế lăng Thần Cấm khởi động!

Mặc dù Cảnh Thiên Thần Đế chưa từng thúc dục Thần Cấm, nhưng mà cũng chưa từng khiến Thần Cấm này dừng lại vận chuyển, Thần Cấm trong

lăng mộ Thần Đế là lợi hại bực nào? Hơn nữa hữu điện tồn phóng bảo vật mà Cảnh Thiên Thần Đế cực kỳ coi trọng, đương nhiên là càng thêm nguy hiểm.

Tất cả mọi người không khỏi thay Giang Nam đổ mồ hôi lạnh, lại thấy Giang Nam cầm trong tay một cây trúc tía, cầm trúc đi về phía trước, tử ảnh bay múa đầy trời, từng ngọn dãy núi bị hắn đánh bay, từng đạo Đại Hà bị trúc trượng điểm toái, từng ngọn đại trận vặn vẹo, từ từ công phạt, trong khoảnh khắc liền ít cũng trăm đạo Thần cấm đại trận bị phá.

Đang lúc mọi người nhìn soi mói, Giang Nam thế như chẻ tre, một đường xông xáo đi qua, càng nhiều Thần Cấm rối rít phá vỡ, cũng không lâu lắm liền đi vào trong điện.

Sắc mặt Cảnh Thiên Thần Đế có chút ngưng trọng, nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ thực lực này, càng phát ra bá đạo. Cùng người này sanh ở cùng một thời đại, để cho ta cũng cảm thấy áp lực...

Thần Vũ, Tôn Viêm, Cửu Tiêu, Ngọc Chân chúng Đế rối rít gật đầu, thực lực Giang Nam so sánh với lúc trước cùng bọn họ giao thủ, lại có tiến bộ không nhỏ, vượt qua hữu điện, mấy hơi thở ở giữa liền đem mấy vạn đạo Thần Cấm phá không còn một mống, này nói rõ tu vi của hắn tăng lên bốn năm thành!

Mọi người chờ giây lát, chỉ nghe trong điện truyền đến một cỗ rung động kinh người, cũng không lâu lắm liền bình thường xuống, ngay sau đó chỉ thấy Giang Nam cất bước đi ra hữu điện, phong khinh vân đạm, hào phát vô thương.

- Đa tạ đạo hữu thành toàn.

Giang Nam hướng Cảnh Thiên Thần Đế thi lễ, cười nói.

Cảnh Thiên Thần Đế hoàn lễ, cười nói:

- Đây là Đế duyên giáo chủ nên được, cần gì phải khách khí? Chúng ta đi tả điện, mời chư vị giám định và thưởng thức Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ của ta!

Mọi người đi theo tiến lên, Nhạc Ấu Nương nhìn Giang Nam một cái, nói nhỏ:

- Giáo tôn, bình phong kia rốt cuộc là bảo bối bực nào? Giáo tôn sao không lấy ra, cho chúng ta đại khai nhãn giới?

Giang Nam khẽ mỉm cười, lấy ra Phi Tiên Bình Phong mà bản thân được từ hữu điện kia, nhiều thánh tông đệ tử rối rít tiến lên quan sát, chỉ thấy trên bình phong kia có các màu Tiên quang tung bay, nâng một cô gái đẹp như Tiên phi thăng.

Nàng kia hẳn là Thiên Giới Ngọc Hoàng, chẳng qua làm cho người ta không nghĩ tới là, nàng lại là nữ tử, hơn nữa còn là một nữ tử tuyệt đẹp.

Hình ảnh trên bình phong cực kỳ duy mỹ, ý cảnh xa xưa, hẳn là Ngọc Hoàng đời sau đem tình hình phi tiên lưu niệm, lại tích chứa Tiên Đạo cùng một phần lĩnh ngộ của Ngọc Hoàng kia ở trong đó.

Giang Nam nhẹ nhàng thi triển một phần pháp lực, thúc dục bình phong, đột nhiên bình phong biến mất, chỉ thấy đầy trời Tiên quang đập vào mặt, bao phủ đám đông ở trong đó, mọi người hốt hoảng, chỉ nghe hàng tỉ loại đạo âm truyền đến, đủ loại Đại Đạo nổ vang cộng minh, Thiên Đạo chấn động, trong lúc bất chợt vô số đạo âm hóa thành một loại vận luật huyền diệu chí cực, phảng phất như Tiên khúc, rửa tâm linh, thanh trừ ma chướng trong lòng, mở ra linh trí, đủ loại ảo diệu, tiếng nói khó có thể thuyết minh.

Mọi người tâm thần sảng khoái, chỉ cảm thấy từ trước chưa từng lĩnh ngộ, chỗ khó lĩnh ngộ, trong lúc bất chợt rộng mở trong sáng, đầu óc rõ ràng trước nay chưa có, đối với Đạo hiểu cũng khắc sâu trước nay chưa có!

Bọn họ tựa như tự mình đi tới niên đại tiên tử kia phi thăng, cái thời khắc

thần thánh kia, địa điểm phi tiên kia, nhìn Tiên quang bốc hơi, nâng tiên tử phi thăng Tiên Giới.

Mấy ngàn đệ tử Thánh tông trong lúc bất chợt có người hiểu ra, đột phá bình chướng, tăng lên một đại cảnh giới.

Giang Nam thu bình phong, có ít người ngay sau đó tỉnh lại, có ít người vẫn lâm vào trong trạng thái Ngộ Đạo, đây cũng là mọi người tư chất cao có thấp có, có người cơ duyên đến, trực tiếp đột phá, có người cơ duyên chưa đến, như cũ khốn ở cảnh giới trước mắt, miễn cưỡng không đến.

- Mặt bình phong này, so sánh với Cổ Tiên bồ đoàn không bằng, nhưng cũng là một bảo vật khó lường. Ta nếu ngồi ở trên bồ đoàn, lại tế lên bình phong, đối với tu vi của ta vô cùng hữu ích!

Giang Nam thầm nghĩ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1499: Thiên Ý Như Kiếm. (1)

Bọn họ tiến vào thiên điện phía bên phải, tham quan học tập Cảnh Thiên Thần Đế Chứng Đế Chi Bảo Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ, Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ chính là ngọc chất, tỳ chính là ấn, Thần Đế chi ấn tượng trưng cho quyền lực vô thượng.

Một nhóm vào Cảnh Thiên Đế Lăng, lại có hơn hai trăm vị thánh tông đệ tử nhận được cơ duyên lớn lao, tu thành Thần Ma, Giang Nam điều bọn họ về Đô Thiên Thần Giới, lúc này Huyền Minh Nguyên Giới thánh tông đệ tử chạy tới, bổ sung đến trong đội ngũ, lúc này mọi người chạy tới Tôn Viêm Thần Đế Đế lăng.

Từng ngọn Đế lăng lần lượt xuất thế, tái hiện thế gian, mỗi cách mấy ngày liền xuất hiện một tòa, khiến cho chấn động có thể nghĩ, thậm chí có tin tức truyền đến, ngay cả Thần Giới Cổ lão Thần Quân cũng bị kinh động, chạy tới Trung Thiên thế giới, còn có hai cung cung chủ cũng có dị động.

Không chỉ như thế, nghe nói Thần Giới cao nhất thiên, trong Tử Tiêu Thiên, bộ hạ cũ của Quang Vũ Thần Đế tập hợp, tạo thành một thế lực kinh khủng do Thần Tôn Thần Quân tạo thành, hạ giới mà đến.

Có người nói Quang Vũ Thần Đế chuẩn bị mạnh mẽ xông tới những Đế lăng này, cướp sạch những Thần Đế bảo bối kia, còn có tin đồn, nói Quang Vũ Thần Đế thân thể bị thưởng, đoán chừng lần này là muốn nhìn nhục thể của mình đến tột cùng có thể cùng lúc xuất hiện hay không.

Bộ hạ cũ của Quang Vũ Thần Đế đi tới Trung Thiên thế giới, từ trên trời giáng xuống, trú đóng ở Hoang Cổ Thánh Sơn, dừng lưu lại, chưa từng xuất động.

Mà trong từng ngọn Đế lăng, Giang Nam cùng nhiều thánh tông đệ tử

thấy được Tôn Viêm Thần Lô, Thần Vũ Bảo Hạp, Cửu Tiêu La Thiên Điện, Ngọc Chân Đạo Y chúng Chứng Đế Chi Bảo, rốt cục đi hết bảy ngọn Đế lăng.

Từng tràng Đế duyên, để cho thánh tông quả nhiên nhiều ra gần hai nghìn Thần Ma, đệ tử khác cũng thu hoạch rất nhiều, tích lũy tiền vốn hùng hồn, thậm chí ngay cả Tương Ngạn Thần Chủ, Tú Vân Thiên Nữ tồn tại bực này, cũng có đại thu hoạch, tu vi càng thêm thâm hậu.

Thật ra thì, Giang Nam cũng không phải là vì mình cầu Đế duyên, mà là vì người nhất phái của mình cầu Đế duyên, muốn ở trong trường hạo kiếp này đứng chân, chỉ dựa vào bản thân thật sự quá thế đơn lực bạc, chỉ có làm cho phái hệ của mình càng ngày càng lớn mạnh, mới có thể bảo toàn bản thân!

Bảy Thần Đế đã riêng phần mình vào chủ Đế lăng, đợi bọn hắn lần nữa tái hiện nhân gian, tất nhiên đã trở thành tồn tại cường đại nhất đương thời!

Giang Nam phất tay, cho thánh tông đệ tử trở về thánh tông, ngay cả đám người Tú Vân Thiên Nữ, Tương Ngạn Thần Chủ cùng Tam Khuyết, Diệu Đế cũng bị hắn bảo trở về Đô Thiên Thần Giới, chỉ còn lại có hắn cùng với Liên Nguyệt Thánh Nữ hai người.

- Giáo chủ, theo ta đi Đế lăng tổ tiên thôi?

Trong mắt đẹp của Liên Nguyệt Thánh Nữ khó nén vẻ kích động, căng thẳng muốn mời nói:

- Hôm nay, tồn tại Cổ lão của Tinh Quang thế gia ta, đã chờ ở nơi đó.

Về Tinh Quang Thần Đế, có quá nhiều truyền thuyết, bản thân Tinh Quang Thần Đế, là một hồi Thần Thoại cùng truyền kỳ, hắn vốn là một tiểu nhân vật không quan trọng, Chư Thiên vạn giới, khắp nơi đều có người như vậy.

Nhưng mà hắn lại dựa vào cố gắng của mình, từng bước một trưởng thành

Thần Đế cường đại nhất, thậm chí có được chiến tích mà rất nhiều Thần Đế khác chưa từng có, cái kia chính là cùng Bổ Thiên Thần Nhân Thiên Ý lão tổ chiến đấu!

Cùng Thiên Ý lão tổ chiến đấu lẫn nhau có thắng bại, cuối cùng thắng nhiều thua ít, đem gia tộc của Thiên Ý lão tổ làm cho cơ hồ đến bước đường cùng, do đó làm thành uy danh bất thế của hắn, cho dù vị Thần Đế này lúc tuổi già bất hạnh, nhưng hắn đứng hàng Thần Đế mạnh nhất là không hề nghi ngờ.

Thậm chí vị Thần Đế này lúc tuổi già, còn du lịch tất cả đại vũ trụ, tìm kiếm huyền bí thành tiên, cuối cùng nhất rõ ràng còn bị hắn tìm được cách thành tiên, chỉ là khi đó hắn rốt cục lọt vào một vị tồn tại ám toán, dùng thần hồn thê nữ của hắn làm hỏng đạo tâm, còn đang sống liền bị trấn áp ở trong đế quan.

Kỳ thật khi đó Tinh Quang Thần Đế đã mưu đồ chuyển thế, tự nhiên không có kiến tạo đế lăng, chỗ mai táng hắn, là vị ám toán kia bố trí không gian khủng bố, khắp nơi đều là Trấn Hồn Thánh âm, vô số cột đá cực lớn hợp thành Trấn Hồn đại trận, đem thần tính của Tinh Quang Thần Đế trấn áp!

Lăng mộ Tinh Quang Thần Đế ở vào phụ cận Thánh Quân động phủ, lúc này cách trăm năm, Thánh Quân động phủ dĩ nhiên xuất hiện lần nữa, bất quá bảo vật trong đó bị bọn người Giang Nam vơ vét không còn, hôm nay động phủ đã sớm không rồi, cho dù có người xông vào cũng tìm không được bao nhiêu bảo bối.

Rất nhiều lão quái vật của Tinh Quang thế gia đã đi tới chỗ đó, im lặng chờ đợi đế lăng mở ra.

Giang Nam cùng Liên Nguyệt thánh nữ dắt tay nhau mà đến, rất nhiều thế hệ trước của Tinh Quang thế gia đối với Giang Nam cũng không có kiêu căng, mà là dùng lễ đối đãi, trẻ tuổi cũng là tiến thối có độ, lộ ra giáo dưỡng của thế gia đại phiệt.

Giang Nam đối với Tinh Quang thế gia có ân, tự nhiên là đãi ngộ khách quý, hơn nữa uy danh của Giang Nam lên cao, nhiều lần có chiến tích truyền đến, gần đây càng là tham dự cuộc chiến đoạt tiên phù, danh chấn hai đại vũ trụ, đáng giá thế gia đại phiệt bực này coi trọng.

- Giáo chủ, đây là gia chủ nhà ta, Thanh Nguyệt thượng tôn.

Liên Nguyệt thánh nữ đi vào trước người một vị phu nhân, giới thiệu nói.

- Bái kiến thượng tôn!

Giang Nam tiến lên chào, nhìn nhìn vị nữ Thần tôn này, trong nội tâm thất kinh, vị Thanh Nguyệt thượng tôn này tuy là nữ tử, nhưng tu vi thâm hậu, thâm bất khả trắc, số lượng Thần Tôn đạo tắc của nàng hằng hà sa số, Giang Nam chứng kiến bất luận Thần Tôn nào, đơn thuần luận pháp lực, đều muốn thua kém xa Thanh Nguyệt thượng tôn!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến bên trong Tinh Quang thế gia còn có Thần Tôn khác, nguyên một đám pháp lực cũng là vô cùng hùng hồn, thực lực cực đoan cường hoành!

Nếu là Thần Tôn khác, Giang Nam tự nghĩ mặc dù không địch lại, cũng có thể liều mạng hơn mười chiêu, nhưng đối mặt Tinh Quang thế gia những tồn tại cổ xưa này, hắn lại cảm giác được mình kém xa đối thủ.

Lão quái vật của Tinh Quang thế gia, pháp lực thật sự quá hùng hồn rồi!

Trung Thiên thế giới thế gia đại phiệt khác, có được một Thần Tôn cũng đã là thành tựu cao, mà Tinh Quang thế gia rõ ràng có năm tôn, hơn nữa còn là năm vị Thần Tôn lộ diện, tất nhiên Tinh Quang thế gia không có khả năng nội tình toàn bộ ra, nhất định có lưu cường giả đi trấn thủ hang ổ!

Có thể thấy được, tiền vốn thế gia này, có bao nhiêu hùng hậu!

Thần Đế khác đều là người cô đơn, duy chỉ có Tinh Quang Thần Đế còn có thế gia cường đại chèo chống!

- Nhiều lần nghe nói thanh danh giáo chủ, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.

Thanh Nguyệt thượng tôn thấy hắn thi lễ, vội vàng hoàn lễ, cười mỉm nói:

- Giáo chủ lần này có thể tới, chứng kiến gia tổ chuyển thế, làm cho nhà của ta vẻ vang.

Giang Nam cười nói:

- Thượng tôn khách khí, tại hạ có thể chứng kiến Thần Đế phục sinh, cũng là một sự tình rất may.

Chương 1500: Thiên Ý Như Kiếm. (2)

Trên thực tế, tòa đế lăng này thực sự không phải là đế lăng chính thức, trong đó cũng không có bảo vật gì, hắn cũng không có tính toán tiến vào trong được đế duyên gì, tới đây hoàn toàn chính xác chỉ là làm một người chứng kiến, chứng kiến vị Thần Đế này phục sinh.

Hắn ở Trung Thiên thế giới quật khởi, đúng là bởi vì Tinh Quang đế lăng mà lên, về sau mới có đủ loại gặp gỡ, sau đó đạt được Tinh Quang Thần Đế công pháp Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh, rốt cục đền bù pháp lực chưa đủ, trong lúc vô hình cùng vị Thần Đế này kết xuống Nhân Quả, lần này đến đây chứng kiến Thần Đế phục sinh là đương nhiên.

Thanh Nguyệt thượng tôn liếc Liên Nguyệt thánh nữ, đột nhiên cười nói:

- Chẳng lẽ Giáo chủ không muốn biết, ta từ trong miệng ai biết được uy danh của giáo chủ?

Khuôn mặt Liên Nguyệt thánh nữ ửng đỏ, lập tức khôi phục nguyên trạng.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, đánh cái ha ha, không tiếp lời này, cười nói:

- Xin hỏi thượng tôn, không biết các ngươi có từng tìm được chuyển thế thân hoàn mỹ cho Thần Đế hay không?

Thanh Nguyệt thượng tôn thấy hắn không tiếp lời này, trong nội tâm thay Liên Nguyệt thánh nữ tiếc hận, hắn đã vô tình, nàng cũng không thể làm gì, chỉ phải thầm than một tiếng nói:

- Chuyển thế cũng không phải là nhất định phải tìm thân người, Tinh Nguyệt thế gia chúng ta cũng sớm có chuẩn bị, từ trong Hỗn Độn giới tìm được Hỗn Độn hiếm quý hình người, ở trong Tinh Túc Hải dùng Tinh Quang

ân cần săn sóc mấy chục vạn năm, là vì gia tổ chuyển thế thân làm chuẩn bị.

Giang Nam tán thán nói:

- Tinh Quang thế gia thực là căn cơ hùng hồn, khiến người khâm phục.

Hỗn Độn hiếm quý, hơn nữa mấy chục vạn năm Tinh Quang ân cần săn sóc, lần này Tinh Quang Thần Đế chuyển thế có thể nói là càng hơn kiếp trước, muốn không cường đại cũng khó khăn!

Chỉ là hôm nay hạo kiếp đã lên, thời gian ngắn ngủi như vậy, mặc dù Tinh Quang Thần Đế có được tiền vốn khổng lồ như vậy, cũng mơ tưởng ở trong thời gian ngắn trưởng thành như bảy đế khác, bao nhiêu có chút tiếc nuối.

Rốt cục, nương theo một cổ chấn động thâm thúy mênh mông như vũ trụ tinh không truyền đến, trong vòm trời từng ngôi sao hiển hiện, hóa thành Tinh Hà rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, Tinh Hà nhấp nhô, Tinh Quang đế lăng xuất hiện trên thế gian, trung ương là một tòa Thần Điện, trong thần điện là Tinh Quang Thần Đế đế quan!

Vô số cột đá cao lớn đứng vững, hùng cứ ở trong tinh hà, tùy ý Tinh Hà nhấp nhô như thế nào, cũng không thể thoát khỏi những cột đá này áp lực.

Trấn Hồn đại trận!

Rất nhiều cường giả cổ xưa của Tinh Quang thế gia thấy thế, cùng một chỗ cau chặt lông mày, cảm giác được khó giải quyết vạn phần, Trấn Hồn đại trận này hiển nhiên là một tồn tại vô cùng khủng bố thiết trí, vận hành hơn hai trăm vạn năm như trước bảo tồn lấy uy năng có thể trấn áp Thần Đế thần tính, bọn hắn ở ngoại vi còn có thể, nhưng nếu đi vào trong tinh hà, chỗ đế quan, cái kia sẽ lọt vào cả tòa đại trận trấn áp!

Đại trận bực này, ngay cả Thần Đế thần tính cũng trấn đến sít sao, đổi lại bọn hắn những Thần Tôn Thần Chủ, là không có thể chống cự chút nào!

- Xem ra, chỉ có chậm rãi phá trận rồi, đem những cột đá này hủy diệt, mới có thể tiếp cận đế quan, cứu ra gia tổ...

Thanh Nguyệt thượng tôn vừa mới nói ra những lời này, đột nhiên chỉ cảm thấy một cổ rung động giống như hủy thiên diệt địa truyền đến, cổ rung động này chất chứa Thiên Uy cuồn cuộn, giống như Thiên Ý hàng lâm, cho bọn hắn một loại cảm giác không cách nào chống cự không cách nào đào thoát, hết thảy bị bao phủ ở bên trong Thiên Ý!

Ở đây tất cả cường giả Tinh Quang thế gia nhao nhao ngẩng đầu, Giang Nam cũng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo kiếm quang sáng như tuyết ngang tinh không, một kiếm cắt tới!

Một kiếm này kinh diễm vô cùng, xuyên qua tinh không, cắt nhập Trung Thiên thế giới chủ đại lục, kiếm khí huy hoàng để cho Thần Nhật trên bầu trời mất đi ánh sáng chói lọi, kiếm quang kia chiếu rọi, thậm chí ngay cả hư không cũng chiếu lên thông thấu, không có bí mật gì đáng nói!

- Thiên Ý lão tổ Thiên Ý Tru Tiên Kiếm!

Tinh Quang thế gia cường giả sắc mặt thảm đạm, sắc mặt Liên Nguyệt thánh nữ càng là xoát thoáng một phát trở nên thảm trắng như tờ giấy, Tinh Quang thế gia cùng Thiên Ý thế gia là kẻ thù truyền kiếp, hai nhà ân oán kéo dài hơn hai trăm vạn năm, từTinh Quang Thần Đế bắt đầu, liền một mực tranh đấu xuống, thậm chí Tinh Quang Thần Đế còn chiến bại Thiên Ý lão tổ!

Thâm cừu đại hận bực này, người Tinh Quang thế gia tự nhiên thời thời khắc khắc ghi nhớ trong lòng, giờ phút này nhìn thấy Thiên Ý Tru Tiên Kiếm tập kích, để cho trong lòng bọn hắn không khỏi tuyệt vọng.

Tinh Quang Thần Đế chịu khổ trấn áp, thần tính bị giam, mà giờ khắc này Thiên Ý Tru Tiên Kiếm hiệp thế mà đến, rõ ràng là muốn thừa cơ đem Tinh Quang Thần Đế thần tính chém giết ở trong đế quan, để cho hắn triệt để hồn phi phách tán!

Nhưng mà, tuy tất cả mọi người chứng kiến một kiếm này, lại không người có thể ngăn cản.

Ai có thể ngăn cản Bổ Thiên Thần Nhân Thiên Đạo chí bảo?

Cường giả loại này, có lẽ có, ví dụ như Minh Thổ Thần Đế liền ngăn cản qua, Tinh Quang Thần Đế cũng ngăn cản qua, nhưng loại tồn tại này đều là Thần Đế không gì so sánh nổi, hơn năm ngàn vạn năm qua mới xuất hiện hai vị!

Tinh Quang thế gia cường giả tuy nhiều, nhưng Thiên Ý Tru Tiên Kiếm vừa ra, Thiên Uy ngập trời liền trấn áp bọn chúng xuống, để cho bọn hắn cơ hồ năng lực động cũng không có, như thế nào đi ngăn cản?

- Thiên Ý lão tổ, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn chém tận giết tuyệt sao?

Thanh Nguyệt thượng tôn mái tóc mạn thiên phi vũ, nghiêm nghị kêu lên.

Xùy~~

Kiếm ý ngang trời cao, thường thường quét tới, phảng phất không có chút tình cảm nào, chỉ nghe boong boong loong coong nổ mạnh không ngừng truyền đến, từng cột đá bị chặn ngang chặt đứt, trong khoảng khắc, Trấn Hồn đại trận tất cả cột đá liền bị một kiếm cắt thành hai đoạn, cả tòa đại trận ầm ầm sụp đổ, vô số cột đá đứt gãy ầm ầm từ trên trời giáng xuống, nện sập thành từng mảnh núi sông!

- Hừ, không chấp nhặt với ngươi...

Trong hư không truyền đến một thanh âm già nua, sau đó kiếm quang biến mất không thấy gì nữa, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra, chỉ còn lại có Tinh Hà mênh mông, cùng đế quan trong tinh hà lên xuống chìm nổi.

Thanh Nguyệt thượng tôn ngây dại, Tinh Quang thế gia cường giả khác cũng đều ngây người, sau nửa ngày không có nhúc nhích.

Giang Nam nhẹ nhàng ho khan một tiếng, chậm rãi nói:

- Ý chí của Bổ Thiên Thần Nhân, không phải là chúng ta có khả năng đo lường được ah... Thượng tôn, hôm nay đại trận đã phá, vẫn là tranh thủ thời gian tiến đến, đem Thần Đế thần tính mời đi ra, sớm ngày dàn xếp chuyển thế cho thỏa đáng.

Bọn người Thanh Nguyệt thượng tôn rốt cục tỉnh lại, ánh mắt phức tạp nhìn về phía hư không kiếm khí bay tới, lập tức đem người bay vào Tinh Hà, một đường hướng Thần Điện đế quan trong tinh hà bay đi.

Phiến Tinh Hà này thật sự bao la hùng vĩ, mặc dù là Thần Tôn cũng cần phi hành thời gian tầm uống hết một chén trà mới đi đến tòa Thần Điện kia, tâm tình mọi người kích động, đi vào bên cạnh đế quan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1501: Tồn Tại Tà Ác. (1)

- Gia tổ...

Tinh Quang thế gia chư cường giả lệ nóng doanh tròng, đỡ lấy đế quan.

Ở chỗ sâu trong tinh không của Trung Thiên thế giới, một đôi mắt đang nhìn mọi người đi tới trước đế quan, đón lấy một lão giả gầy xuất hiện, trong tay Thiên Ý Tru Tiên Kiếm loong coong một tiếng cắm vào trong vỏ kiếm sau lưng.

- Lão gia, vì sao phải cứu hắn?

Bên người Lão giả, một thiếu nữ dung mạo tú lệ giòn giòn giã giã hỏi, đúng là Thiên Ý lão tổ đệ tử Huyền Trúc Nguyệt:

- Tinh Quang Thần Đế này, cũng không ít lần làm lão gia mất mặt mũi...

- Hắn tuy chán ghét. Nhưng hắn dù sao cũng là...

Thiên Ý lão tổ quay người đi đến, khuôn mặt gầy hiển thị rõ ngạo khí:

- ...Thiên Ý gia cô gia ta! Ta đánh cô gia ta có thể, cô gia ta đánh ta cũng có thể, nhưng người khác không thể đánh cô gia ta!

Huyền Trúc Nguyệt thè lưỡi, vội vàng đuổi theo, hai người một trước một sau biến mất.

Thiên Ý như kiếm, thà bị gãy chứ không chịu cong.

Ầm...

Trong thần điện, đế quan rốt cục bị mọi người hợp lực vén lên, Đế uy ngập trời phóng lên cao, tiếp theo chính là càng nhiều tinh thần gào thét

xông ra, để cho Tinh Hà cuồn cuộn ngoài Thần Điện càng ngày càng lớn mạnh, phạm vi càng lúc càng rộng!

Phạm vi Tinh Hà bao phủ khuếch trương hơn mười lần, lúc này mới dừng lại, hôm nay không gian Tinh Hà bao phủ, đâu chỉ hàng tỉ dặm!

Không gian vô tận này là phạm vi Tinh Quang Thần Đế Thần Đế đạo tắc bao phủ, cơ hồ trong nháy mắt liền đem không gian khổng lồ như vậy luyện thành một thời không độc lập!

Thậm chí mọi người cảm giác được, ở nơi này khoảng cách giữa không trung, thời gian trôi qua cũng cùng ngoại giới hoàn toàn bất đồng, phảng phất tự thành nhất thể!

- Gia tổ!

Thanh Nguyệt Thượng Tôn hướng đế quan mở ra kêu lớn:

- Kính xin gia tổ xuất thế, bọn ta đã vì gia tổ chuyển thế lấy được Hỗn Độn hiếm quý!

Trong Đế quan không có bất kỳ dị động, Tinh Quang Thần Đế thần tính cũng không từ trong đế quan bay ra, Tinh Quang thế gia rất nhiều cường giả trong lòng không khỏi sợ hãi, Tinh Quang Thần Đế thần tính đến nay không có xuất hiện, hiển nhiên tình huống không ổn, dù sao lấy Trấn Hồn đại trận trấn áp hơn hai trăm vạn năm, ai biết tòa đại trận này sẽ không có tổn thương thần tính?

Mọi người chờ giây lát, trong đế quan vẫn không có bất kỳ đáp lại, cho dù là Giang Nam trong lòng cũng không khỏi sinh ra một cảm giác không ổn, Trấn Hồn đại trận cường đại như thế nói không chừng thật đem Tinh Quang Thần Đế thần tính tổn thương, thậm chí đem Thần Đế thần tính này trấn sát!

Giang Nam đến gần đế quan trông đi, chỉ thấy trong đế quan Tinh Quang dày đặc, trụ quang chậm rãi chảy xuôi, nhìn không thấy bất kỳ vật gì.

Trong Đế quan có không gian khác, cũng tạo thành một không gian độc lập, miệng đế quan này nhìn như không lớn, nhưng không gian trong đó vô cùng vô lượng, thậm chí ngay cả Tinh Hà mênh mông phía ngoài, cũng không rộng lớn bằng không gian trong đế quan.

Rốt cục, có người đề nghị nói:

- Chúng ta tiến vào đế quan nhìn xem, gia tổ không thể có việc gì...

Thanh Nguyệt Thượng Tôn cắn răng, hướng Giang Nam nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, gia tổ là bị người trấn áp, trong đế quan hơn phân nửa có nguy hiểm, bọn ta thân là đời sau gia tổ, tự nhiên bụng làm dạ chịu, nhưng giáo chủ dù sao không phải là người Tinh Quang thế gia ta...

- Thượng tôn không cần nói.

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Ta có thể có thành tựu hôm nay, Tinh Quang Thần Đế cùng Tinh Quang thế gia đối với ta có ân trạch cùng nhân quả thật lớn, vô luận trong đế quan có nguy hiểm hay không, ta cũng phải đi vào tự mình tham kiến Thần Đế.

Thanh Nguyệt Thượng Tôn thấy hắn ý chí đã quyết, biết miễn cưỡng không được, lúc này cùng mọi người Tinh Quang thế gia rối rít hướng trong đế quan bay đi.

Giang Nam đi theo mọi người, cùng nhau tiến vào trong không gian đế quan, xuyên thấu Tinh Quang cùng trụ quang nặng nề, trong lòng mọi người đại chấn, chỉ cảm thấy thời gian bay lả tả, chỉ một chút là trăm năm thời gian đi qua, ngắn ngủn chốc lát liền để cho bọn họ già nua hơn ngàn tuổi!

Đợi đến bọn họ xuyên qua trụ quang cùng Tinh Quang, thời gian loạn lưu lúc này mới biến mất, để cho tất cả mọi người thở phào nhẹ nhỏm, nếu thời gian trong đế quan cứ như vậy, chỉ sợ coi như là Thần Tôn cũng không có thể ở trong đế quan sống thời gian bao lâu!

- Không gian trong đế quan này, làm sao có liên lụy đến thời gian trôi qua...

Trong lòng Giang Nam chấn động, mơ hồ cảm thấy có chút kỳ quái, hắn từng thấy qua Bỉ Ngạn Nữ Đế cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu, hai tồn tại gần Tiên này cũng có thể điều khiển thời gian, bất quá Bỉ Ngạn Thần Đế hơn xa Thiên Mẫu Thánh Hậu.

Có thể điều khiển thời gian, cũng là gần Tiên cường giả, nhưng trong đế quan cũng xuất hiện tình hình thời gian trôi qua tăng nhanh, để cho trong lòng hắn không thể không khiếp sợ.

So sánh xuống mà nói, thời gian trôi qua trong đế quan cùng Bỉ Ngạn thế giới, Thiên Ngục, vẫn còn lộ ra vẻ non nớt rất nhiều, nhưng cái này xác thực là giao thiệp với thời gian!

- Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, đúng là có công pháp khống chế trụ quang, nói không chừng là Tinh Quang Thần Đế sau khi chết, trụ quang bản thân tạo thành dị tượng!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trụ quang chính là thời gian, vũ là không gian, trụ là thời gian, vũ trụ chính là không gian cùng thời gian, bao phủ hết thảy, trừ Tiên ở ngoài, không người nào có thể chạy trốn hai quy tắc khổng lồ này bao phủ.

Mà Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang Tâm Kinh, trong đó Tinh Hà chính là vũ, Tinh Hà hợp thành không gian mênh mông, mà trụ quang lại là trụ, sở dĩ môn công pháp này có Vô Lượng pháp lực cùng uy năng, chính là chiếm cứ hai chữ vũ trụ!

Giang Nam suy đoán Tinh Quang Thần Đế sau khi chết, pháp lực của hắn tạo thành không gian cùng trụ quang mênh mông lưu động, cũng không phải là bắn tên không đích.

Bất quá chân chính để cho hắn rung động vẫn còn, Tinh Quang Thần Đế

liên quan đến thời gian cái Lĩnh Vực khổng lồ này, thành tựu phi phàm!

- Thần Đế này nếu là còn sống, chỉ sợ thành tựu cũng sẽ không thua kém Minh Thổ Thần Đế, đáng tiếc bị trấn áp...

Mọi người làm đến nơi đến chốn, rối rít ngẩng đầu hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy bọn họ rơi vào trên một viên tinh cầu to lớn, nơi xa còn có một viên tinh cầu, tản ra quang mang màu xanh, mà theo ánh mắt của bọn họ buông ra, nhìn về phía nơi xa, chỉ thấy vô số viên tinh cầu to lớn từ từ chuyển động, tạo thành một tinh cầu chi sông bàng bạc thuần túy do tinh cầu tạo thành!

Tinh Hà!

Mà ở phía trên Tinh Hà, lại là Tinh Quang cùng trụ quang thuần túy, hóa thành một vòng tròn cự đại, bao phủ ở bầu trời Tinh Hà.

Tinh cầu dưới chân bọn họ, cùng vô số viên tinh cầu nơi xa, cũng là Thần Đế đạo tắc ngưng tụ thành, Tinh Quang cùng trụ quang tất cả đều là Thần Đế đạo tắc xây dựng một màn, khổng lồ tráng quan như vậy, lại làm cho trong lòng mọi người lạnh cả người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1502: Tồn Tại Tà Ác. (2)

Trong Đế quan pháp lực dâng trào thật sự quá khổng lồ quá mênh mông, sở dĩ tạo thành loại tình cảnh này, chỉ sợ là Đại Đạo trong thân thể Tinh Quang Thần Đế hỏng mất, này mới tạo thành một màn tráng quan như thế!

- Tổ tiên...

Liên Nguyệt Thánh Nữ nhẹ giọng nói, thanh âm có chút run rẩy.

Bọn họ theo phương hướng Tinh Hà lưu động nhìn lại, thấy Tinh Hà quay quanh trung tâm, nơi đó tia sáng lấp lánh vô cùng, giống như hàng tỉ viên Thái Dương cùng nhau đại phóng thần quang, chói mắt chí cực.

Chỉ thấy ở đó trong thần quang, một thân ảnh vĩ ngạn khoanh chân ngồi ở chỗ đó, Tinh Hà quay chung quanh hắn bôn lưu, cuồn cuộn khởi động, Tinh Quang cùng trụ quang ở đỉnh đầu của hắn, quay chung quanh hắn từ từ chuyển động.

Thân hình kia giống như một Cự Nhân khó có thể tưởng tượng, tất cả tinh hà cùng Tinh Quang trụ quang là xuất từ trong cơ thể hắn.

Hắn phảng phất là trung tâm vũ trụ, mọi cử động có thể nhấc lên thiên địa Hồng Hoang kịch biến.

Đáng tiếc, hắn không nhúc nhích, không có bất kỳ sinh cơ.

Ở trên người hắn, thời gian dừng lại trôi qua, bất quá mọi người vẫn có thể cảm giác được hơi thở.

Thậm chí, bọn họ không cảm giác được bất kỳ thần tính ba động, Cự Nhân này phảng phất như vũ trụ cô quạnh, đã chết héo.

- Tổ tiên!

Một Tinh Quang thế gia Thần Chủ trong lòng thảm thiết, tại chỗ thảm thiết khóc, từng tôn Tinh Quang thế gia cường giả rối rít quỳ sát xuống, xa xa hướng Cự Nhân trong tinh hà kia lễ bái, lên tiếng thảm thiết khóc.

Liên Nguyệt Thánh Nữ cùng Thanh Nguyệt Thượng Tôn lại càng khóc đến lê hoa đái vũ, cường giả thế gia này đầy cõi lòng hy vọng mà đến, chính là muốn nghênh trở về gia Tổ của bọn hắn, lại không nghĩ rằng đợi đến là một màn này.

Trong lòng Giang Nam cũng tràn đầy bi thương, Tinh Quang Thần Đế cả đời nhấp nhô, gặp gỡ làm người ta cảm thán, hắn trước kia vợ ly tử tán, cửa nát nhà tan, chỉ còn lại có hắn một thân một mình, bản thân lại là tư chất tầm thường, cùng tu sĩ bình thường không có bất kỳ khác nhau, hơn nữa lại đắc tội Thiên Ý Lão Tổ thế gia.

Nhưng mà hắn vẫn phấn đấu, dần dần quật khởi, rốt cục thành tựu một đời Thần Đế, trở thành tồn tại mạnh nhất thống trị chư thiên vạn giới.

Không nghĩ tới hắn tuổi già vẫn còn là bất hạnh bị độc thủ, một vị tồn tại thần bí lợi dụng hắn tâm hồn sơ hở, rốt cục trấn áp, bây giờ lại ngay cả cơ hội chuyển thế lặp lại cũng không có.

Vị Thần Đế tràn đầy sắc thái truyền kỳ này, cứ như vậy hoàn toàn biến mất trên thế gian...

- Không đúng!

Trong lòng Giang Nam đột nhiên chấn động, vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số viên tinh cầu to lớn gào thét mà đến, từ không gian ngoài đế quan nhanh chóng rơi vào trong Đế quan, càng ngày càng nhiều tinh cầu vọt tới, không gian ngoài đế quan sụp đổ, Tinh Hà nhanh chóng chảy trở về, không ngừng gia cố không gian bên trong đế quan!

Dị tượng này, để cho Giang Nam bất giác nhớ tới gặp gỡ của mình ở

trong Thiên Ngục cùng Minh Thổ, lẩm bẩm nói:

- Hoàng Đạo Cực Cảnh... Minh Thổ Thần Đế cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu chính là chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, này mới khiến bản thân không có hoàn toàn tử vong...

Tinh Hà không ngừng vọt tới, không gian bên trong đế quan không ngừng vững chắc, tạo thành thời không độc lập đặc biệt, đây rõ ràng là thành tựu mà Hoàng Đạo Cực Cảnh mới có thể đạt tới!

Hoàng Đạo Cực Cảnh đã giao thiệp với Bất Tử Bất Diệt, rất khó hoàn toàn chém giết một cường giả như vậy, tỷ như Minh Thổ Thần Đế, tỷ như Thiên Mẫu Thánh Hậu, tỷ như Bỉ Ngạn Nữ Đế, cũng là tồn tại từ lúc khai thiên tích địa, trường tồn hậu thế!

Tinh Hà ngoài Đế quan còn đang không ngừng vọt tới, thiên địa trong đế quan chấn động, thời không độc lập càng thêm vững chắc, mơ hồ có dấu hiệu hóa thành một thế giới đầy đủ!

Tình hình như thế, Giang Nam ở trong Thần Đế Đế lăng khác cũng không gặp qua, Thông U Thần Đế, Cửu Tiêu Thần Đế, Tôn Viêm Thần Đế một chút tồn tại Cổ lão, Đế lăng bọn họ cố nhiên rộng lớn đại khí, nhưng mà lại không có cảnh tượng như trong Tinh Quang Thần Đế đế quan càng làm cho hắn rung động!

Đây là cảnh giới vượt xa Đế cảnh, dấu hiệu của Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Hoàng Đạo Cực Cảnh cần ký thác Thiên Đạo, mà nay Thiên Đạo bị Cửu Tôn Bổ Thiên thần nhân khống chế, không người nào có thể ký thác, cho nên lối tắt thành tựu Hoàng đạo chính là tự mình mở một thế giới, đem Đại Đạo của mình ký thác trong cái thế giới này.

- Tinh Quang Thần Đế bị trấn áp ở trong đế quan, chỉ sợ không chết, mà là lợi dụng thời gian cuối đời của bản thân, đột phá, đột phá đến Hoàng Đạo Cực Cảnh...

Giang Nam thấp giọng nói:

- Nếu như hắn đột phá đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, chỉ sợ hắn không có hoàn toàn tử vong...

- Ngươi nói gì?

Liên Nguyệt Thánh Nữ nghe được hắn lầm bầm lầu bầu, đột nhiên ngẩng đầu lên, kinh nghi bất định nhìn hắn.

Giang Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe không gian bên trong đế quan vang lên một thanh âm già nua tang thương:

- Các ngươi là con nối dòng của ta sao...

Thanh âm kia đem mọi người từ trong cực kỳ bi ai giựt mình tỉnh lại, thân thể rung mạnh, rối rít ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Cự Nhân già nua trong tinh hà kia chẳng biết lúc nào mở mắt, ánh mắt rơi vào trên người của bọn họ, trong ánh mắt kia tràn đầy hiền lành.

Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy trên thân cự nhân này như cũ không có bất kỳ sinh cơ, như cũ tràn đầy tử khí, tình hình như thế cùng Minh Thổ Thần Đế có chút giống nhau, ở vào một loại trạng thái không phải sinh không phải tử.

- Tổ tiên!

Đám người Thanh Nguyệt Thượng Tôn, Liên Nguyệt Thánh Nữ vui mừng như điên, thất thanh nói.

Vẻ mặt Giang Nam kích động, Tinh Quang Thần Đế, tồn tại Cổ lão này mặc dù chưa từng sống, nhưng cũng chưa từng tử vong, hắn có thể ở dưới Trấn Hồn đại trận trấn áp, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Ở trong thế giới của hắn, hắn liền miễn cưỡng coi như là sống, ra khỏi thế giới này, hắn sẽ hôi phi yên diệt, đây chính là thành tựu Hoàng Đạo Cực

Cảnh, không phải sinh là tử!

Mà Tinh Quang Thần Đế ở trong đế quan Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, này nói rõ, hắn sau này cũng đã không thể rời đế quan này, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Trừ khi, hắn có thể đột phá, có thể hoàn thiện thế giới mình mở, ở trong phiến thế giới này tái diễn Thiên Đạo, so sánh với Bỉ Ngạn Nữ Đế Bỉ Ngạn thế giới còn muốn hoàn mỹ, siêu thoát thành tiên.

Bất quá điều này hiển nhiên là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, Tinh Quang Thần Đế còn có một con đường xa xôi phải đi.

Cổ lão tồn tại kia mở miệng, thở dài nói:

- Các ngươi, đứng lên đi. Ta có lời muốn nói với các ngươi...

Qua một lúc lâu, đám người Giang Nam cùng Thanh Nguyệt Thượng Tôn, Liên Nguyệt Thánh Nữ bay ra đế quan, Tinh Quang thế gia rất nhiều cường giả trên mặt tựa như hỉ còn bi. Sau một lúc lâu, Thanh Nguyệt Thượng Tôn hướng Giang Nam nói:

- Chuyện Gia tổ, kính xin giáo chủ...

Giang Nam từ từ phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng nói:

- Thượng tôn yên tâm, Giang mỗ thủ khẩu như bình, một chữ cũng sẽ không thổ lộ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1503: Quang Vũ Đế Duyên. (1)

Thanh Nguyệt Thượng Tôn nhẹ nhàng gật đầu, đột nhiên lạnh lùng nói:

- Mang quan tài! Về nhà!

Nhiều Tinh Nguyệt thế gia cường giả giơ lên miệng đế quan này, hướng trong tinh không bay đi, Thanh Nguyệt Thượng Tôn cùng Liên Nguyệt Thánh Nữ hướng Giang Nam thi lễ.

Giang Nam hoàn lễ, ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy nhị nữ hộ tống đế quan bay vào chỗ sâu tinh không, tình hình nhiều Thần Chủ Thần Tôn hộ tống đế quan, có chút thê mỹ, có chút ngưng trọng.

Trong lòng hắn có phiền muộn, có cảm khái, cũng có vui mừng, còn có sợ hãi.

- Tinh Quang Thần Đế ở trong đế quan nói những lời đó, thật sự quá kinh người...

Hắn nhớ tới lời của Thần Đế này, liền không khỏi rùng mình một cái, lúc ấy Tinh Quang Thần Đế nói một câu như vậy.

- Trong Bổ Thiên thần nhân, chỉ sợ có người không còn là Bổ Thiên thần nhân, mà là bị tồn tại tà ác khác đoạt xá...

Tinh Quang Thần Đế nói cực kỳ kinh người, nhưng thủy chung chỉ là một cái suy đoán của Tinh Quang Thần Đế, một khắc hắn bị người trấn áp này, cảm giác được một cổ lực lượng cùng ý chí vô cùng tà ác, không giống Bổ Thiên Thần Nhân cái loại chính khí hạo hạo đãng đãng này, bởi vậy hắn mới có loại suy đoán này.

Tuy Bổ Thiên Thần Nhân đã mục nát, nhưng không tà ác, bởi vì bọn hắn

đại biểu Thiên Đạo, Thiên Đạo mục nát mà không tà ác, đối với Tinh Quang Thần Đế tồn tại bực này mà nói, rất dễ dàng phân biệt khác nhau trong đó.

Chỉ là, cụ thể là vị Bổ Thiên Thần Nhân nào bị tà ác xâm chiếm thân thể, Tinh Quang Thần Đế cũng không biết.

Người nào có thể đoạt xá Bổ Thiên Thần Nhân?

Bổ Thiên Thần Nhân dùng đại đạo bản thân đi Bổ Thiên đạo, tự nhiên sẽ trở thành Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, hơn nữa trải qua hơn năm ngàn vạn năm tu luyện, tuy bọn hắn không thể chứng đạo thành tiên, siêu thoát Thiên Đạo, nhưng thế gian này còn có ai có thể đoạt xá tồn tại bực này?

- Nếu như là Hoàng Tổ, Huyền Tổ cường giả bực này mà nói, vậy thì nói được thông...

Giang Nam lâm vào trầm tư:

- Hoàng Tổ bị Đạo Vương trấn áp, không có khả năng chạy đi ra, chẳng lẽ nói, một vị tồn tại bên trong Bổ Thiên Thần Nhân bị Huyền Tổ đoạt xá? Huyền Tổ hơn năm ngàn vạn năm qua chưa bao giờ lộ diện, hắn làm sao có thể yên lặng hơn năm ngàn vạn năm cũng không hiện ra? Hoặc là nói, hắn thực sự không phải là không có lộ diện, mà là một mực đều lộ diện, bất quá hắn là thay đổi một gương mặt?

Hắn tinh tế suy tư, chỉ cảm thấy trong Bổ Thiên thần nhân, rất nhiều người đều có hiềm nghi, nhưng chỉ có Đạo Vương là không có hiềm nghi.

Bởi vì Đạo Vương quá mạnh mẽ, cường đại đến tình trạng có thể trấn áp Hoàng Tổ, Huyền Tổ muốn đoạt xá hắn căn bản không có khả năng này.

Nhưng những người khác đều có hiềm nghi, cho dù là Tiềm Long Đạo Nhân cùng Hồ Thiên lão tổ, chỉ sợ cũng không cách nào chống cự tồn tại như Huyền Tổ.

- Nếu như Huyền Tổ đoạt xá một vị Bổ Thiên Thần Nhân, như vậy mục

đích của hắn thực sự không phải là giải cứu Huyền Đô cổ tiên đơn giản như vậy. Nếu không hắn sớm có thể làm được... Hắn chỉ muốn thoát khỏi Tạo Hóa tiên đỉnh khống chế, chính mình thành tiên!

Nếu là Huyền Tổ đoạt xá một vị Bổ Thiên Thần Nhân, tự nhiên liền có thể phóng thích một bộ phận mảnh vỡ tiên đỉnh cùng cổ tiên thân thể của Huyền Đô cổ tiên, ngày nay Chư Thiên vạn giới không có tiên nhân, rất nhanh bọn hắn liền có thể giải cứu ra càng nhiều mảnh vỡ tiên đỉnh cùng thân thể cổ tiên nữa, người có thể ngăn cản bọn hắn cũng không nhiều.

Mà Huyền Tổ hơn năm ngàn vạn năm chưa từng làm ra cử động giải cứu gì, thậm chí ngay cả Hoàng Tổ cũng không có đi cứu, mục đích của hắn căn bản không phải vì giải cứu Huyền Đô, mà là có ý định khác.

Còn có chuyện gì có thể hấp dẫn tồn tại cổ xưa bực này? Chỉ có một, cái kia chính là chứng đạo thành tiên!

Giang Nam đang muốn rời đi, đột nhiên trong thiên địa lại là một tiếng ầm vang chấn động, một cổ Đế Uy mênh mông đột nhiên truyền đến, Đế Uy này tràn đầy khí phách vô tận, kinh người vô cùng, vậy mà không kém Tinh Quang thần đế, xa xa cùng từng tòa đế lăng hô ứng!

Đệ cửu tòa đế lăng!

Quang Vũ Thần Đế kiếp trước thân, rốt cục xuất hiện!

Trong lòng Giang Nam tim đập mạnh một cú, Quang Vũ Thần Đế kiếp trước chân thân chính là Vô Thượng chứng đế chi bảo, đủ để cùng Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo Sa La kiếm liều mạng. Thân thể vị Thần đế này bị người bắt đi, hôm nay rốt cục cũng muốn tái hiện thế gian!

- Hoang Cổ thánh sơn! Thân thể Quang Vũ Thần Đế vậy mà xuất hiện ở Hoang Cổ thánh sơn!

Hắn xa xa cảm ứng, thân hình lóe lên, lập tức hướng phương hướng Hoang Cổ thánh sơn bay đi.

Mà vào lúc này, chung quanh Hoang Cổ thánh sơn, từng tòa Hỗn Thiên đại trận đem trọn tòa thánh sơn phong tỏa, khoảng chừng chín đạo Hỗn Thiên đại trận, tạo thành nguyên một đám vòng tròn cực lớn, phảng phất từng đạo Thần Quang bọc ở phía trên Hoang Cổ thánh sơn, vô số tinh kỳ phiêu động, vô số Thần Ma sừng sững, lại có từng tồn tại cổ xưa đứng ở phía trên đại trận, rõ ràng là Quang Vũ thần triều hai đại Pháp vương, bảy đại Thánh Vương, cùng với Nguyên hội, Ngũ Hành, Chấp pháp các loại Thiên Vương, Thượng tôn!

Quang Vũ thần triều Pháp vương, nhiều Thánh Vương cùng với Thiên Vương, Thượng tôn đã tu thành Thần Quân, nguyên một đám thực lực khủng bố vô cùng, cường đại như uyên, để cho bất luận kẻ nào cũng khó khăn tiếp cận.

Ầm ầm...

Chấn động kịch liệt truyền đến, phía trên Hoang Cổ thánh sơn cổ xưa vậy mà xuất hiện từng vết rạn cực lớn, Thánh sơn bị vô số sinh linh tế tự, niệm lực Tín Ngưỡng liên tục không ngừng ân cần săn sóc tòa thánh sơn này, sơn thể đã sớm biến thành đại đạo đạo tắc khủng bố, vô số đạo tắc cùng sơn thể tương dung, chắc chắn vô cùng!

Ngày nay, phía trên tòa thánh sơn này lại bị đánh rách tả tơi!

Lúc này, Quang Vũ Thần Đế kiếp trước chân thân rốt cục xuất hiện, thân thể vị Thần đế này phá vỡ sơn thể, phiêu phù ở giữa không trung, uy năng mênh mông, trấn áp Chư Thiên vạn giới, để cho tất cả sinh linh của Trung Thiên thế giới đều cảm giác được tâm hồn rung động, thậm chí ngay cả thế giới khác cũng có thể cảm giác được trong vũ trụ truyền đến một cổ uy nghiêm tối nghĩa không hiểu!

Tiên Thiên đạo thể mạnh nhất trong Thần thể, thậm chí bao trùm ở trên Đế Hoàng thần thể, thân thể chiến đấu không gì so sánh nổi, thân thể chứng đế, rốt cục tái hiện thế gian!

Giang Nam phi thân chạy đến, thấy một màn như vậy, trong nội tâm chợt cảm thấy rung động, thân thể Quang Vũ Thần Đế, đại biểu cho ở thân thể chi đạo đạt thành tựu chí cao, để cho hắn cũng sinh lòng ngấp nghé chi ý!

Từ trước tới nay Thần Đế mạnh nhất ai cũng có sở trường riêng, Thông U, Cửu Tiêu, Cảnh Thiên, Địa Hoàng, Tôn Viêm, Thần Vũ, Ngọc Chân, Tinh Quang, Minh Thổ cùng Quang Vũ, đều có được chỗ độc đáo của bọn hắn, nếu lấy mười phần đầy đủ, Thông U thần thông tạo nghệ là thập phần, Địa Hoàng phòng ngự là thập phần, Tinh Quang pháp lực, Minh Thổ thế giới, Cảnh Thiên thần tính, Ngọc Chân thần thức, cũng đều là thập phần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1504: Quang Vũ Đế Duyên. (2)

Quang Vũ thì ở trên nhục thân, đạt đến thập phần!

Những phương diện khác của các Thần Đế này, liền không thế nào am hiểu rồi, thấp bảy tám phần, tốt bất quá chín phần.

Trái lại Giang Nam, mặc dù Giang Nam tài hoa hơn người, nhưng cũng không có thể ở các mặt đều đạt tới thập phần, Vố Úy tứ ấn của hắn có thể đạt tới thập phần, các phương diện khác liền chỉ có thể đạt tới tám chín phần, chỉ có Nguyên Thủy đại đạo của hắn siêu nhiên, max điểm cũng không thể cân nhắc thành tựu của hắn, vì vậy hắn có thể chiến thắng Thông U các chuyển thế thiếu niên Thần Đế.

So sánh xuống mà nói, Giang Nam còn có các chỗ chưa đủ, hắn tuy dùng thủ đoạn nghịch thiên đem mình cải tạo thành Tiên Thiên huyết mạch, luyện thành Tiên thiên thân thể, nhưng vẫn là so ra kém Quang Vũ Thần Đế Tiên Thiên đạo thể, ở trên thành tựu thân thể, hắn không bằng Quang Vũ Thần Đế.

Tiên Thiên thân thể cùng Tiên Thiên đạo thể tuy chỉ chênh lệch có một chữ, nhưng trong đó có chênh lệch không nhỏ!

- Nếu có thể lấy thân thể Quang Vũ Thần Đế tới chậm rãi nghiên cứu...

Trong lòng Giang Nam một hồi nóng bỏng, ở phụ cận Hoang Cổ thánh sơn, cũng không có thiếu Thần Ma cường đại hiển hiện, nhìn chăm chú lên thân thể Thần Đế từ trong Hoang Cổ thánh sơn bay ra kia, trong ánh mắt tràn đầy tham niệm.

Bất quá, không ai dám động.

Hết thảy tồn tại của Quang Vũ thần triều đối với Quang Vũ Thần Đế

trung thành và tận tâm nhất trấn thủ nơi đây. Là vì chờ Thần Đế kiếp trước chân thân xuất hiện. Có những cường giả này, hơn nữa bố trí xuống Hỗn Thiên đại trận trùng trùng điệp điệp, ai còn dám tới đoạt?

Nhưng có người dám!

Bọn người Phụ Triều Pháp Vương còn chưa kịp thu hồi thân thể Quang Vũ Thần Đế, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, một tòa Bảo Sơn oanh phá hàng rào Thần giới, trên bảo sơn treo pháp bảo, đèn, tháp, kiếm, đao, châu vân...vân, thiên kỳ bách quái. Chủng loại cực kỳ phồn đa, vừa mới rơi xuống, liền thấy Bảo Sơn chấn động, tính bằng đơn vị hàng nghìn pháp bảo bay ra, các loại uy năng tách ra, hướng quần thần của Quang Vũ oanh khứ, pháp bảo rậm rạp chằng chịt che khuất bầu trời!

- Đại Diễn Thiên Thiên Bảo Tôn Vương!

Phụ Triều Pháp Vương hừ lạnh một tiếng, lơ đễnh, cười lạnh nói:

- Không nghĩ tới cái thứ nhất nhảy ra ngược lại sẽ là ngươi!

Hắn lời còn chưa dứt, hàng rào Thần giới lần nữa vỡ ra, chỉ thấy bát trận đồ bay ra, Địa Thủy Phong Hỏa hiện lên, vậy mà trước Bảo Sơn một bước công tới!

Phụ Triều Pháp Vương lơ đễnh, cười lạnh nói:

- Chương Dật Tôn Vương! Lão bạch tuộc này, xem ra ngươi cũng nhịn không được nữa ah! Ngươi lần này ra tay, tương lai sẽ bị tẩy trừ...

Oanh...

Lại có sáu bảy kiện Thần Tôn chi bảo oanh phá Thương Khung, hướng bộ hạ cũ của Quang Vũ oanh khứ, sau một khắc, trời sập rồi, hàng trăm Thần Tôn chi bảo từ Thần giới nện xuống, uy năng hủy thiên diệt địa, kinh người đến cực điểm!

Cường giả bên trong bộ hạ cũ của Quang Vũ Thần Đế tuy nhiều, cũng có không ít người đã thành tựu Thần Quân, nhưng đối mặt một màn này, vẫn là không khỏi biến sắc.

Thần giới Chư Thiên Thần Tôn không ít, chỉ sợ giờ phút này dĩ nhiên toàn bộ ra tay, ý đồ tranh đoạt thân thể Quang Vũ đế!

Dù sao, thân thể Quang Vũ đế là chứng đế chi bảo, uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi, Sa La kiếm có thể trảm thương Ứng Long lão tổ chi thủ, thân thể Quang Vũ đế chẳng phải là càng thêm lợi hại?

- Đáng đánh!

Giang Nam hai mắt tỏa ánh sáng.

Cách hắn không xa cũng có không ít cường giả vây xem một trận chiến này, nghe vậy nhao nhao xem ra, Giang Nam lơ đễnh:

- Chư Thiên quần hùng đến đây đoạt thân thể Quang Vũ đế, nói không chừng ta còn có cơ hội Hỏa Trung Thủ Lật (*người khác làm mình hưởng)!

- Ha ha ha ha, nếu là một năm trước, lần này các ngươi ra tay, có lẽ còn có thể để cho chúng ta đau đầu một phen!

Thân hình Phụ Triều Pháp Vương chấn động, khí tức Thần Quân xông lên trời, sáu Thánh Vương, ba vị Thượng tôn, hai vị Thiên Vương khác tất cả đều không hề che dấu khí tức của mình, đem tu vi Thần Quân tách ra, thúc dục Hỗn Thiên đại trận, cường phong Thiên Địa, để cho hơn ngàn Thần Tôn công kích vô lực phá vỡ đại trận!

Lại vào lúc này, chỉ thấy trong vòm trời rớt xuống một tòa hải đăng, Thần Quang hải đăng chiếu rọi hư minh, hào quang tách ra, chỉ nghe xuy xuy Xùy~~ tiếng vang không dứt, Thần Ma xây dựng Hỗn Thiên đại trận đột nhiên hai mắt hơi nước, trong khoảnh khắc liền có mấy ngàn Thần Ma bị chiếu mù hai mắt, thậm chí có người trực tiếp bị hải đăng luyện chết!

Kiến Vũ Thần Tôn xuất hiện, người này thình lình cũng tu thành Thần Quân, trọng luyện pháp bảo của mình.

Cơ hồ cùng lúc đó, lại có Thần quân ra tay, uy năng kinh thiên động địa, thẳng hướng cửu tòa Hỗn Thiên đại trận, thậm chí chấn đến từng tòa đại trận bất ổn.

Bọn người Phụ Triều Pháp Vương rốt cục biến sắc, sau cuộc chiến đoạt tiên phù, Chư Thiên lại xuất hiện mấy Thần Quân, mà Chư Thiên nguyên lai cũng không đơn giản giống như biểu hiện ra vậy, chỉ có năm Thần Quân, kỳ thật cũng có không ít Thần Quân ẩn núp che dấu, lần trước Bỉ Ngạn Thần Chu xuất hiện, liền tạc đi ra mấy vị.

Bỉ Ngạn Thần Chu khiến cho oanh động tuy không nhỏ, nhưng xa không bằng lần này, dù sao Bỉ Ngạn Thần Đế uy danh không vang dội bằng Quang Vũ, thời gian vị Nữ Đế này tại vị quá ngắn, hơn nữa không có chiến tích gì lưu truyền tới nay. Nhưng Quang Vũ Thần Đế lại xâm lấn Địa Ngục, đánh cho Sa La Ma Đế liên tục bại lui, nhục thể của hắn có thể nghĩ sẽ khiến bao nhiêu người ngấp nghé!

Rốt cục, Thần Quân ra tay vượt qua mười vị, thế áp Chư Thiên, đảo loạn từng tòa đại trận, chỉ thấy trong đó một tòa đại trận đột nhiên có người vung kỳ mở ra, nghiêm nghị quát:

- Biến trận!

Hỗn Thiên đại trận lập tức biến thành Phong Cấm Đại Trận, trong nháy mắt, Trung Thiên thế giới cơ hồ tất cả sinh linh đều cảm giác được một cổ uy áp vô cùng khủng bố truyền đến, không biết bao nhiêu tu sĩ tu vi bị phong cấm, phốc phốc từ trên cao rơi xuống, phụ cận Hoang Cổ thánh sơn càng là biến thành một Phong Cấm đại trấn cự đại, từng kiện từng kiện Thần Tôn chi bảo không khống chế được, rơi xuống dưới đất.

Chung quanh Giang Nam cũng lập tức không một mảng lớn, rất nhiều Thần Ma đang xem cuộc chiến nhao nhao lọt vào trấn áp, ngã vào bên trong

bụi.

- Ha ha, cái này là Quang Vũ đế duyên trong truyền thuyết sao...

Giang Đại giáo chủ vui mừng vạn phần, mở ra hai tay, thân hóa một đạo Tinh Quang thẳng đến từng kiện Thần Tôn chi bảo trụy lạc mà đi, Phong Cấm Đại Trận tuy nhiên cường đại, nhưng với hắn mà nói tựa như không tồn tại.

Cửu trọng Phong Cấm Đại Trận triển khai, thậm chí ngay cả Thần Tôn cũng dễ dàng liền bị trấn áp, lúc này liền có mấy Thần Tôn thân bất do kỷ từ Thần Giới rớt xuống, mới vừa rơi vào trong trận, liền bị đánh cho thành phấn vụn, hồn phi phách tán, bỏ mình đạo tiêu!

Cho dù là Thần Quân, cũng không cách nào đối kháng uy năng chín ngọn đại trận này, chỉ cảm thấy tu vi gặp phải áp chế khó có thể tưởng tượng, từng cái từng cái sợ hết hồn hết vía, vội vàng né tránh, không dám ở phụ cận, chỉ có thể xa xa trào ra từng đạo Thần Thông.

Chương 1505: Mời Pháp Giá Thần Đế. (1)

Đây chính là uy năng của Quang Vũ Thần Đế Phong Cấm Đại Trận, Thần Đế đại trận, đủ để trấn áp đương thời!

Đột nhiên, trong thần giới lại có chấn động kịch liệt truyền đến, thần uy cái thế phủ xuống hậu thế, đó là Hoang Tổ, Thần Quân tồn tại viên mãn cảnh giới vô địch, cho dù là Phong Cấm Đại Trận đối với hắn cũng không có bao nhiêu uy hiếp, tôn Cự Nhân Man Tộc vô địch này ầm ầm xông vào trong Phong Cấm Đại Trận, điên cuồng rống to, một rống thiên địa toái, cả tòa Phong Cấm Đại Trận đột nhiên sụp đổ!

- Hoang Tổ, ngươi đây là tự tìm đường chết!

Phụ Triều Pháp Vương chúng Thần Quân giận dữ, chen chúc tiến lên, đột nhiên từng kiện Đế bảo bay ra, Đế uy tràn ngập, nhất tề hướng Hoang Tổ oanh khứ, bọn họ là cựu thần của Quang Vũ Thần Đế, đối với Quang Vũ Thần Đế trung thành cảnh cảnh, Quang Vũ Thần Đế vì lớn mạnh thực lực của bọn họ, tự nhiên có tận hết sức lực, thậm chí ban cho mấy Thần Quân này Đế bảo kiếp trước hắn sở luyện!

Đế bảo mặc dù không phải là Chứng Đế Chi Bảo, không có uy năng cường đại như Chứng Đế Chi Bảo, nhưng dù sao cũng tích chứa Thần Đế đạo tắc, Đế uy cái thế, Hoang Tổ hung uy nhất thời bị áp chế xuống, trong khoảnh khắc thân thể liền thấy máu, chống cự không được.

- Giết hắn lập uy!

Phụ Triều Pháp Vương hét lớn.

Quang Vũ Thần Triều chư vị Thần Quân khác cùng nhau quát lên:

- Giết chi lập uy!

Hoang Tổ chính là Thần Quân viên mãn cảnh giới, chỉ thiếu chút nữa là có thể Chứng Đế, tồn tại bực này ở trong chư thiên vạn giới cũng bất quá có chừng năm tên, thế nhưng đám người Phụ Triều Pháp Vương tính toán chém giết Thần Quân tiếp cận thần Đế này, vì Quang Vũ Thần Đình lập uy!

Bất quá, bọn hắn có cái tiền vốn này, đủ để chém giết Thần Quân như Hoang Tổ, không chỉ là bởi vì thực lực của bọn họ cường đại không thể tưởng tượng nổi, mà là bởi vì Đế Binh trong tay.

Quang Vũ Thần Đế kiếp trước không nhận pháp bảo, chỉ nhận thân thể, nhưng hắn ở pháp bảo thành tựu cũng vượt xa bất kỳ Thần Quân nào, những Đế Binh này uy năng mỗi một vật cũng mạnh mẽ vô cùng, có thể nói kinh thế.

Nhưng vào lúc này, tử khí mênh mông cuồn cuộn, lại có một Thần Quân từ trên trời giáng xuống, không nói tiếng nào liền xuyên qua đại trận nặng nề. Đem trọng trọng Phong Cấm Đại Trận phá vỡ, chạy về phía thân thể của Quang Vũ Thần Đế. Rõ ràng là Thánh Hoàng Thần Quân viên mãn cảnh giới đại cao thủ!

Hô...

Hắc Thủy tràn ngập, hóa thành một đạo sông dài, cuồn cuộn mà đến, cơ hồ cùng tử khí đồng thời xuyên thấu những đại trận này, cũng là một Thần Quân viên mãn cảnh giới đại cao thủ khác, Thánh Mẫu Nguyên Quân!

Thần Giới ngũ đại Thần Quân, Thánh Phật chưa từng lộ diện, Giang Tuyết đi những vũ trụ khác, còn dư lại ba Thần Quân nhất tề xuất thủ, muốn đem Quang Vũ kiếp trước chân thân cướp đoạt tới tay!

Cùng lúc đó, nhiều Thần Giới Thần Tôn Thần Quân khác thấy tiện nghi, tam đại Thần Quân đánh trận đầu, đảo loạn Phong Cấm Đại Trận, để cho chín ngọn đại trận đối với bọn họ trấn áp giảm nhỏ thật to, tu vi của bọn họ mặc dù không phải là trạng thái đỉnh. Nhưng mà có bảy tám phần tu vi có thể vận dụng.

Từng tôn Thần Tôn, Thần Quân từ Thần Giới giết ra, xông vào chín ngọn đại trận, trên dưới Hoang Cổ Thánh Sơn nơi nơi là chiến trường, sát phạt nổi lên bốn phía, thỉnh thoảng có từng tôn Thần Thi từ trên cao rơi xuống, thần hỏa hừng hực thiêu đốt, đốt cháy sông núi dưới thánh sơn, đem chu vi trăm triệu dặm hóa thành Tiêu Thổ.

Mà ở dưới thánh sơn, Giang Nam chỉ kịp lấy đi vài món Thần Tôn chi bảo, liền thấy đám người Hoang Tổ Thánh Hoàng tiến vào chín ngọn Phong Cấm Đại Trận, bỗng nhiên biết Phong Cấm Đại Trận kiện phá, hắn liền không còn có cơ hội lấy đi những pháp bảo này, dù sao những Thần Tôn chi bảo này cũng là những Thần Tôn kia luyện chế thành, tích chứa tâm huyết của bọn hắn, ngày đêm tế luyện, bản thân căn bản không có cơ hội từ trong tay chút ít tồn tại mạnh mẽ này cướp lấy pháp bảo của bọn hắn.

Giang Nam chỉ đành phải thầm than một tiếng, buông tha cho ý nghĩ tiếp tục cướp đoạt pháp bảo, thầm nghĩ:

- Ta có bốn Thần Tôn chi bảo, đã coi như là tài phú chính xác, chẳng qua là so sánh với những Đế duyên khác, còn muốn chỗ thua kém rất nhiều... Di? Có lẽ có thể như vậy...

Hai tròng mắt hắn đột nhiên lại sáng ngời, nhìn tòa Phong Cấm Đại Trận thứ chín kia, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười.

Tòa đại trận này bị vây ở tầng dưới chót nhất, đem thân thể Quang Vũ Thần Đế đoàn đoàn bao vây, do Đế Thiên Pháp Vương trấn thủ, những cường giả dưới trướng khác của Quang Vũ Thần Đế cũng đã xuất động, duy chỉ có người này chưa nhúc nhích, là vì bảo vệ thân thể kiếp trước của Quang Vũ.

Đế Thiên Pháp Vương thân ở trong đại trận, vững như Hoang Cổ Thánh Sơn, nhưng Thánh Hoàng, Nguyên Quân, Hoang Tổ chúng cường giả vọt tới, vẫn còn là đem tòa đại trận này xông đến tán loạn, trận pháp mơ hồ có vận chuyển mất linh, sắp sửa hỏng mất.

Sau một khắc thân hình Giang Nam ẩn nặc biến mất, là lấy Luyện Thiên đại trận mạnh mẽ dung nhập vào trong hư không, nhiều Thần Tôn Thần Quân giao thủ, hư không đã sớm nghiền nát hỏng mất, không ngừng tan rã, một cổ uy năng tựa như hủy diệt ở trong loạn lưu tịch quyển, hủy diệt hết thảy, Giang Nam không có ở trong hư không tan biến giấu diếm bao lâu, liền bị chấn đến khí huyết di động, phải hiện ra.

Thân hình của hắn lặng lẽ không phát ra hơi thở xuất hiện ở trong tòa Phong Cấm Đại Trận mà Đế Thiên Pháp Vương trấn thủ kia, chẳng qua là tướng mạo đã biến đổi, hóa thành một Chân Thần bình thường, cùng với nhiều Thần Ma khác cùng chung thúc dục Phong Cấm Đại Trận, đối kháng nhiều Thần Tôn, Thần Quân công phạt.

Phong Cấm Đại Trận dù sao cũng là Quang Vũ Thần Đế Đế trận, uy lực lớn không thể tưởng tượng nổi, không chỉ có công hiệu phong cấm, giống như trước cũng là một trận pháp công kích khổng lồ, có thể hội tụ lực lượng vô số người, vắt thành một cỗ, cho dù là đối với Thần Tôn Thần Quân cũng có lực sát thương thật lớn.

Chẳng qua là Giang Nam cũng không phải là vì duy trì tòa đại trận này, chỉ thấy thân hình hắn liên tục chớp động, tướng mạo thỉnh thoảng thay đổi, dần dần hướng trung tâm Phong Cấm Đại Trận đến gần.

Lúc này Phong Cấm Đại Trận bị chư cường giả vây công, đã tán loạn, nhiều Thần Ma trong trận bị oanh đến trận pháp không ngừng giải tán, từng cái từng cái thân hình sai chỗ, có rất ít người phát hiện Giang Nam có chỗ bất đồng.

Mặc dù phát hiện hành tích của Giang Nam cực khác thường nhân, nhưng Giang Nam sau một khắc liền chuyển đổi tướng mạo, người ta lại đi tìm, đã tìm không được tung tích của hắn.

Rốt cục, hắn đến gần trung ương tòa đại trận này, chỉ thấy trong trận này chính là từng vòng Thần Chủ, thậm chí còn có mấy Thần Tôn cùng chung xây dựng đại trận, vô số đạo tắc bay lên, tương liên, xây dựng thành một

hàng rào vô cùng khổng lồ, đem bất luận kẻ nào cũng phong ở ngoài, căn bản không để cho hắn thừa dịp cơ hội.

Mà Đế Thiên Pháp Vương thì đứng ở đầu vai của Quang Vũ Thần Đế kiếp trước chân thân, Thần Quân này mặt mũi lạnh lùng, ánh mắt lạnh lùng nhìn ở ngoài đại trận.

Chương 1506: Mời Pháp Giá Thần Đế. (2)

Oanh...

Một đạo tử khí giống như cầu vồng, cầu vồng bay ra, cắt ngang Phong Cấm Đại Trận, phảng phất có một đại cầu trải ở trên Phong Cấm Đại Trận, tòa đại trận này lại bị ép tới đột nhiên dừng lại vận chuyển.

Chỉ nghe thình thịch một tiếng vang thật lớn, tử khí trường cầu đặt ở trên đỉnh đầu một Thần Chủ. Tại chỗ đem Thần Chủ này đè chết, cả người nổ tung.

Chỉ thấy một Đế Hoàng đứng ở trên cầu vồng, cất bước đi tới, chính là Thánh Hoàng, Thánh Mẫu Nguyên Quân bị cuốn lấy, chỉ có Thánh Hoàng đánh lui đối thủ, lập tức nhân cơ hội tiến vào tòa đại trận này. Cướp đoạt Quang Vũ Thần Đế kiếp trước chân thân!

- Đế Thiên, ngươi mặc dù thành tựu Thần Quân, nhưng còn lâu mới là đối thủ của ta.

Thánh Hoàng đến gần trong đại trận, ánh mắt không nhìn những Thần Chủ Thần Tôn khác, chỉ đặt ở trên người Đế Thiên Pháp Vương, lạnh lùng nói:

- Còn không mau lui ra?

Thình thịch thình thịch!

Nơi hắn đi qua, từng tôn Chân Thần rối rít nổ tung, hóa thành phấn vụn, Thần Quân viên mãn uy năng quả thực cường đại đến không cách nào tưởng tượng!

Thánh Hoàng cất bước đi tới nhất trọng cuối cùng, khí thế đè xuống, chỉ

thấy từng tôn Thần Chủ sắc mặt tái nhợt, rối rít hộc máu, ngã vào bụi bậm, trọng trận cuối cùng của Phong Cấm Đại Trận kiện phá!

- Ta tự nhiên không phải là đối thủ của Thánh Hoàng.

Khuôn mặt lạnh lùng của Đế Thiên Pháp Vương đột nhiên lộ ra nụ cười, thần tính đột nhiên bay ra, tràn vào thân thể Quang Vũ Thần Đế, thân thể Thần Đế vô địch này đột nhiên mở mắt, mở miệng nói:

- Bất quá ta khống chế Đế khu của bệ hạ, lại có thể dễ dàng đánh chết ngươi!

Sắc mặt Thánh Hoàng kịch biến, thân hình nhanh chóng lui về phía sau, tử khí cuốn động, ôm lấy thân thể của hắn về phía sau đánh tới, mà vào lúc này, chỉ một quyền oanh ra, đó là Đế Thiên Pháp Vương khống chế thân thể Quang Vũ Thần Đế trào ra một quyền!

Một quyền này chất phác tự nhiên, mặc dù chất phác, nhưng có một loại lực lượng to lớn rung chuyển Chư Thiên, lướt ngang vạn giới!

Trong một quyền này, tích chứa vô số loại thần thông, vô số pháp môn, Tiên Thiên Đạo Thể thúc dục những Đại Đạo này, thậm chí ngay cả Hoang Cổ Thánh Sơn cũng bị chấn dao động, một tiếng ầm vang thường thường dời đi mấy trăm dặm!

Đây là Đế Thiên Pháp Vương khống chế thân thể Quang Vũ Thần Đế, nếu đổi lại Quang Vũ thời kỳ đỉnh tự mình thúc dục, chỉ sợ chiến lực sẽ đạt tới trình độ vô cùng kinh người!

Thánh Hoàng đối chiến, ngay sau đó thân thể thình thịch một tiếng nổ tung, hóa thành huyết vụ cuồn cuộn, mọi nơi bôn lưu, ngay cả Thần Quân viên mãn bực này cũng không cách nào đón lấy một kích kia, cả người bị đánh nổ tung!

Huyết vụ bồng bềnh đung đưa, bay ra phạm vi đại trận bao phủ, ngay sau đó thu lại, hóa thành Thánh Hoàng thần tính, chợt wow nhổ ngụm máu tươi,

Thánh Hoàng không nói một lời, quay đầu liền đi.

Hô...

Một đạo Hắc Thủy Đại Hà xoắn tới, bá một tiếng đem thân thể Quang Vũ quấn quanh, nhanh chóng hướng ngoài trận kéo đi, chính là Thánh Mẫu Nguyên Quân xuất thủ.

Thanh âm của Thánh Mẫu Nguyên Quân phiêu hốt không chừng, khó có thể phán đoán phương vị, cười khanh khách nói:

- Đế Thiên, ngươi khống chế thân thể Quang Vũ đúng là lợi hại, bất quá ngươi mới vừa thành tựu Thần Quân, có thể tế lên Chứng Đế Chi Bảo hình người mạnh nhất này mấy lần? Chỉ sợ thúc dục một lần, ngươi liền không có pháp lực a?

Thân thể Quang Vũ bị Hắc Thủy cuốn đi, rất nhanh xé ra đại trận, sắc mặt Đế Thiên Pháp Vương như cũ giống như không hề bận tâm, tùy ý Thánh Mẫu Nguyên Quân kéo thân thể Quang Vũ. Đột nhiên, một cái túi cự đại bay ra, hô một tiếng lớn lên, như một cái hắc động, muốn đem thân thể Quang Vũ tính cả thần tính của Đế Thiên Pháp Vương cùng nhau kéo vào trong bao vải.

Thân thể Quang Vũ một quyền trào ra, túi bịch một tiếng chia năm xẻ bảy, tiếp theo chỉ thấy Đế khu này cong ngón búng ra, Hắc Thủy Đại Hà thình thịch một tiếng nổ tung, thân hình Thánh Mẫu Nguyên Quân hiển lộ ra, áo choàng tung bay, khóe miệng tràn đầy máu, không nói một lời liền biến mất không thấy gì nữa.

Từng tôn Chư Thiên Thần Tôn rối rít công phạt tới, Đế Thiên Pháp Vương khống chế thân thể Quang Vũ ngửa mặt lên trời thét dài, sóng âm cuồn cuộn, chỉ thấy từng thân ảnh vô cùng cường đại bị sóng âm cuồn cuộn kia trùng kích đến bốn phương tám hướng bay ra, từng cái từng cái máu sái trường không.

- Đi!

Hoang Tổ đang muốn đánh tới, nhìn thấy tràng diện kinh khủng này, không khỏi sắc mặt kịch biến, lắc mình bỏ chạy, những người khác cũng từng cái từng cái bỏ chạy đi.

Hoang Cổ Thánh Sơn chiến đấu dần dần bình thường xuống.

- Thân thể Quang Vũ, không hổ là Chứng Đế Chi Bảo hình người mạnh nhất...

Trên Thần Giới Chư Thiên, có tồn tại Cổ lão không có xuất thủ, mà là khiếp đảm nhìn một màn này.

Đám người Phụ Triều Pháp Vương rối rít bay tới, cười ha ha nói:

- Đế Thiên đạo huynh, quả nhiên danh bất hư truyền!

Thần tính của Đế Thiên Pháp Vương từ trong thân thể Quang Vũ Thần Đế thoát ra, trở lại trong cơ thể mình, thần tính tia sáng ảm đạm, ba lần thúc dục Quang Vũ thân thể để cho pháp lực của hắn cũng chịu không nổi, sắc mặt có chút tái nhợt nói:

- Bọn đạo chích, không chịu nổi một kích. Mời Thần Đế pháp giá, thu hồi Đế khu!

Nhiều Thần Chủ Thần Tôn Thần Quân rối rít cao giọng quát lên:

- Mời Thần Đế pháp giá, thu hồi Đế khu!

Vô số cường giả xem đánh một trận này nghe thanh âm kinh thiên động địa như thế, từng cái từng cái trong lòng giật mình:

- Quang Vũ Thần Đế chuyển thế hồi lâu vẫn không ra, làm sao lúc này muốn hiện ra chân thân?

- Chẳng lẽ Quang Vũ liền không sợ Bổ Thiên thần nhân xuống tay với

hắn?

...

- Trẫm sớm đã đến!

Đột nhiên một thanh âm vang lên, hư không hé ra, từng đạo Tiên quang bốn phía, một thiếu niên Đế Hoàng chân đạp Tiên quang cất bước mà đến, đám người Đế Thiên Pháp Vương rối rít một gối chạm đất, hạ bái, cất cao giọng nói:

- Cung nghênh bệ hạ! Mời bệ hạ thu hồi Đế khu!

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế kia trên mặt nụ cười, trong ánh mắt lại có đại khí cúi lãm thiên hạ, đối xử thiên hạ quần hùng như cỏ rác, trong lúc cất bước liền đi tới trước mặt kiếp trước chân thân của mình, phất tay đem Đế khu này lấy đi, nhẹ giọng cười nói:

- Là của ta, chung quy vẫn là của ta, người nào đoạt cũng đoạt không đi...

Vô số Chư Thiên quần hùng nhìn một màn này trong lòng lẫm nhiên, âm thầm suy tư:

- Quang Vũ Thần Đế lời này là có ý gì? Chẳng lẽ hắn là nói, chư thiên vạn giới cũng là của hắn, kiếp trước thuộc về hắn, kiếp này cũng thuộc về hắn?

- Khẩu khí của hắn không khỏi cũng quá lớn đi? Coi Bổ Thiên thần nhân cho không ra gì! Bổ Thiên thần nhân làm sao tha hắn?

...

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế thu chân thân kiếp trước của mình, quay đầu nhìn về phía Hoang Cổ Thánh Sơn, ánh mắt bạo phát, cất bước hướng Hoang Cổ Thánh Sơn đi tới, cười lạnh nói:

- Đế Thiên, các ngươi lưu ở nơi đây, trẫm muốn đích thân đi vào, xem một chút rốt cuộc là người phương nào dám can đảm mạnh bắt thân thể của

trẫm!

- Bệ hạ có thể nào tự mình mạo hiểm?

Đám người Đế Thiên vội vàng nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1507: Loạn Thế Gian Hùng! (1)

- Ta kiếp trước chân thân đã trở về, ai còn có thể ngăn cản được trẫm?

Thiếu niên Quang Vũ cười ha ha, có một loại khí độ vô địch bao trùm chư thiên vạn giới, làm lòng người kính sợ.

Đám người Đế Thiên Pháp Vương chỉ đành phải đứng ở ngoài Hoang Cổ Thánh Sơn, đưa mắt nhìn thiếu niên Quang Vũ đi vào trong động.

- Ngăn lại hắn!

Đột nhiên, một thanh âm có chút hổn hển từ trong hư không truyền đến, chỉ thấy hư không hé ra, lại có một thiếu niên Quang Vũ Thần Đế từ trong hư không vọt ra, cũng là quanh thân Tiên quang quấn quanh, trên mặt sắc mặt giận dữ, quát lên:

- Mau mau ngăn cản hắn!

Đám người Đế Thiên, Thất Thánh Vương tất cả đều ngây dại, nhìn một chút vị thiếu niên Quang Vũ Thần Đế đột nhiên xuất hiện này, lại quay đầu nhìn "Thiếu niên Quang Vũ" đã đi vào trong sơn động kia một chút, khí chất hai người quả thực giống nhau như đúc, hồn nhiên phân biệt không ra nửa điểm khác nhau.

- Đế Hoàng Thần Thể!

Phụ Triều Pháp Vương đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng gào thét hướng trong sơn động phóng đi, những người khác cũng rối rít tỉnh ngộ, hóa thành từng đạo thần quang rối rít chui vào trong sơn động, mọi nơi sưu tầm, nhưng nơi nào còn có thể tìm được thân ảnh "Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế" giả kia?

Hoang Cổ Thánh Sơn bị Quang Vũ Đế khu phá vỡ một cái lỗ thủng to,

hiển nhiên người lúc Bỉ Ngạn Thần Chu xuất hiện cướp lấy Thần Đế chi thân kia, liền đem thân thể Thần Đế giấu ở chỗ này, lúc này bên trong động cũng là bộ hạ cũ của Quang Vũ Thần Đế, từng tôn Thần Chủ Thần Tôn Thần Quân, từng cái từng cái cái trán toát ra mồ hôi lạnh, mọi nơi sưu tầm, nhưng chưa từng tìm được đồ giả mạo kia.

Mồ hôi lạnh trên trán đám người Đế Thiên Pháp Vương, Phụ Triều Pháp Vương say sưa, thậm chí ngay cả sau lưng cũng bị mồ hôi lạnh làm ướt nhẹp, lần trước Quang Vũ Thần Đế Đế khu bị đoạt, đã để cho Thần Đế này thể diện thật không tốt nhìn, lần này lại bị người ở trước mắt bao người hóa thành bộ dáng Quang Vũ Thần Đế lừa gạt đi, quả thực chính là mất mặt ném về đến nhà.

Thật ra thì ở lúc Quang Vũ Thần Đế chính thức xuất hiện, bọn họ cũng đã rõ ràng, mới vừa rồi "Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế" kia là đồ giả mạo, Phụ Triều Pháp Vương lại càng trực tiếp kêu lên "Đế Hoàng Thần Thể" cái danh hiệu này, chính là biết được Đế Hoàng Thần Thể giỏi về biến hóa, có thể bắt chước được khí cơ cùng hình dung tướng mạo của bất luận kẻ nào, tất nhiên là "Đế Hoàng Thần Thể" giả mạo Quang Vũ Thần Đế, đến đây cướp lấy kiếp trước thân của Quang Vũ Thần Đế!

- Chẳng lẽ là Hạo Thiếu Quân, đến đây mạnh đoạt Đế khu?

Đế Thiên Pháp Vương mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, điềm nhiên nói:

- Đế Hoàng Thần Thể thật to gan! Hạo Thiên Thượng Tôn cũng thật to gan!

- Không phải là Hạo Thiếu Quân, Hạo Thiếu Quân Đế Hoàng Thần Thể mặc dù thay đổi liên tục, nhưng còn bắt chước không ra Ngụy Tiên Thể cùng Tiên Thiên Đạo Thể của bệ hạ.

Phụ Triều Pháp Vương bình tĩnh rất nhiều, tỉnh táo vạn phần nói:

- Đế Hoàng Thần Thể cố nhiên thần diệu, nhưng so sánh với Ngụy Tiên

Thể cùng Tiên Thiên Đạo Thể còn muốn thua kém một bậc. Mới vừa rồi Ngụy Tiên Thể cùng Tiên Thiên Đạo Thể của đồ giả mạo kia ngay cả chúng ta cũng phân biệt không ra, có thể thấy được người này có Ngụy Tiên Thể, cũng luyện thành Tiên Thiên thể chất tương tự Tiên Thiên Đạo Thể. Hạo Thiếu Quân không có bản lãnh bực này. Nếu như hắn tới giả mạo bệ hạ, một cái là có thể bị chúng ta biết! Hơn nữa, Hạo Thiếu Quân chưa từng thấy qua bệ hạ, bệ hạ chuyển thế tới nay, người hắn gặp qua không nhiều lắm, cũng là chúng ta những dòng chính này, không có người ngoài gặp qua hình dáng bệ hạ...

Nhiều Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân rối rít gật đầu, mới vừa rồi giả thiếu niên Quang Vũ Thần Đế giống như in, Đế Hoàng Thần Thể bắt chước không ra Tiên Thể cùng Tiên Thiên Đạo Thể. Mà người nọ dễ dàng bắt chước được, ngay cả bọn họ cũng phân biệt không ra!

Hơn nữa chỉ có Đế Hoàng Thần Thể từng thấy Quang Vũ Thần Đế sau khi chuyển thế, mới bắt chước được khí chất của Quang Vũ Thần Đế, Hạo Thiếu Quân căn bản không thể nào gặp qua Quang Vũ chuyển thế.

- Rốt cuộc là người nào, to gan lớn mật như thế, ngay cả bệ hạ cũng dám giả mạo?

- Các ngươi không cần đoán!

Quang Vũ Thần Đế thanh âm truyền đến, mọi người rối rít đứng hầu, chỉ thấy thiếu niên Quang Vũ Thần Đế cất bước đi vào tòa sơn động này, mặt trầm như nước, nhẹ giọng nói:

- Trẫm đã biết người này là ai. Trong thiên hạ, có thể đem trẫm bắt chước đến loại trình độ này, duy chỉ có một.

Trên mặt hắn không hề bận tâm, nhưng trong thanh âm có chứa chút ít tức giận cùng dở khóc dở cười:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, hàng năm làm giả, giả tạo ra Ngũ Hành Thần

Thể, giả tạo ra Đế Hoàng Thần Thể, giả tạo ra Tiên Thể, giả tạo ra Tiên Thiên huyết mạch, ngụy tạo đủ loại pháp bảo, hôm nay lại dám can đảm giả tạo đến trên đầu trẫm...

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Đám người Đế Thiên, Phụ Triều, Thất Thánh Vương, Trì Pháp Thiên Vương hai mặt nhìn nhau, đột nhiên Đế Thiên Pháp Vương sắc mặt âm trầm, hiện đầy sát khí, lạnh lùng nói:

- Ta lập tức giết hướng Đô Thiên Thần Giới, đem người này bắt giữ, giao cho bệ hạ xử trí!

- Không cần.

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế khoát tay, lạnh nhạt nói:

- Đô Thiên Thần Giới chính là cảng tránh gió được Bổ Thiên thần nhân tự mình sắc phong, bất luận kẻ nào cũng không được đi vào trong đó gây chuyện, nếu ngươi đi, Bổ Thiên thần nhân tất nhiên sẽ phái người ngăn trở ngươi, để ngươi không công mà lui, thậm chí có thể bỏ mình. Hôm nay là lúc Bổ Thiên thần nhân dùng người, cho nên mới đối với Thần Đế chuyển thế làm như không thấy, đợi chúng ta lớn lên, trợ giúp bọn họ chống trường hạo kiếp này. Có muốn trừng phạt chúng ta những Thần Đế chuyển thế này hay không, trong Cửu Tôn thần nhân ý kiến cũng không thống nhất, nếu như ngươi đi Đô Thiên Thần Giới sanh sự, liền cho một chút thần nhân lấy cớ, xoay đầu lại đánh ta.

Hắn nhẹ giọng nói:

- Hiện tại thời cơ chưa tới, còn không phải là thời điểm cùng bọn họ trở mặt.

Phụ Triều Pháp Vương không nhịn được nói:

- Chẳng lẽ kiếp trước thân của bệ hạ...

- Để cho Huyền Thiên Giáo Chủ trước chơi một hồi.

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế cười nói:

- Bất quá, cũng không thể cho hắn vui quá lớn, phải cho hắn biết hắn có thể dấu diếm được người trong thiên hạ, nhưng không thể gạt được ta. Ta viết một lá thư, người nào thay ta đưa đến Đô Thiên Thần Giới?

Phụ Triều Pháp Vương nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ kiệt ngạo bất tuần, rất khó hàng phục, nếu phái những người khác đi, chỉ sợ người này lại muốn sanh sự, lấy ý kiến của ta, phải phái một người quen, ân cần dạy bảo người này, mới có thể để cho hắn vừa tri ân vừa biết uy, phục tùng bệ hạ.

Ánh mắt của mọi người rơi vào trên người Đại Thánh Vương, lúc này Đại Thánh Vương đã tu thành Thần Chủ, nghe vậy lập tức khom người nói:

- Hạ thần tất nhiên không nhục sứ mạng, muốn hắn thành hoàng thành khủng, chủ động chịu đòn nhận tội, đem kiếp trước thân của bệ hạ cung kính trả lại cho bệ hạ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1508: Loạn Thế Gian Hùng! (2)

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế lập tức viết một lá thư, giao cho hắn, Đại Thánh Vương thu Thần Đế tự viết, ra khỏi Hoang Cổ Thánh Sơn, hướng Thần Giới bay đi.

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế ánh mắt chớp động, rơi vào chỗ sâu trong Hoang Cổ Thánh Sơn, cất bước hướng chỗ càng sâu đi tới, quần thần vây quanh, nương theo hắn xâm nhập đến chỗ sâu nhất của Hoang Cổ Thánh Sơn.

- Tụ tập Cửu Đế kiếp trước thân, cửu cửu quy nhất, người này mưu đồ thật lớn, chẳng lẽ là tính toán luyện Tiên Thai...

Đám người Quang Vũ đi tới chỗ sâu nhất, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy trong Hoang Cổ Thánh Sơn hé ra chín lối đi khổng lồ, như cũ có thể cảm ứng được Đế uy nặng nề, mỗi một chủng Đế uy đều bất đồng, có sở trường riêng, đều có nơi kinh thế.

Đám người Phụ Triều Pháp Vương thấy chín lối đi hội tụ hợp lưu, cùng chung rót vào một tế đàn, trên tế đàn đã không có vật gì, bất quá như cũ có thể thấy được, trên tế đàn này đã từng có đồ vật gì đó.

Bởi vì trên tế đàn còn có lưu lại dấu vết và khí tức của vật kia, cái loại hơi thở này cực kỳ cường đại, là khí tức bao trùm ở trên chư Đế, là Tiên Đạo, Tiên Nhân Đại Đạo!

Mọi người không khỏi động dung, bộ phận Cửu Tôn Thần Đế này am hiểu nhất đã đạt tới cực cảnh, không người nào có thể vượt qua, Cửu Tôn Thần Đế Đại Đạo đạo tắc hội tụ ở chung một chỗ, sẽ tạo ra tồn tại hình dáng ra sao, suy nghĩ một chút cũng làm cho người cảm giác được kinh khủng!

Phải biết rằng, cho dù là Giang Nam yêu nghiệt nhất, cũng không có thể

các mặt cũng đạt tới cực cảnh!

Cho dù là Quang Vũ Thần Đế chuyển thế lặp lại, cũng không có thể làm được điểm này!

Cực cảnh, đại biểu chính là Hoàng Đạo Cực Cảnh cái loại cảnh giới vô địch này, chín đại cực cảnh nhập làm một thể, đó chính là Tiên!

Cửu Tôn Thần Đế mặc dù chỉ có Tinh Quang Thần Đế đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh. Nhưng các Thần Đế khác cũng có tiềm năng phương diện này. Bọn họ đối với Đạo hiểu đã đạt tới cực cảnh, chẳng qua là không có thể ký thác Thiên Đạo mà thôi, nếu không sớm đã là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả.

- Đây là muốn luyện thành Tiên Thai a...

Trì Pháp Thiên Vương run rẩy nói.

- Hôm nay Tiên Thai không thấy tung tích, nhất định là bị lấy đi, lúc này Cửu Tôn Thần Đế Đế khu mới xuất thế...

- Rốt cuộc là ai làm ra thủ bút lớn như thế, dùng chín đại cực cảnh tới rèn Tiên Thai?

...

Hoang Cổ Thánh Sơn đối với sinh linh bình thường mà nói là trời sanh thần thánh, cộng thêm chín Đại Đạo Thần Đế đã đạt tới cực cảnh, chín đại cực cảnh hội tụ hợp lưu. Rốt cục đem Tiên Thai luyện thành, chẳng qua là Tiên Thai này sớm bị tồn tại thần bí kia lấy đi, thứ gì cũng không có để lại.

- Rốt cuộc là người nào ở sau lưng bố trí hết thảy?

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế cũng không khỏi lâm vào suy tư.

Mà vào lúc này, Đô Thiên Thần Giới, trong Huyền Thiên Thánh Tông, thân ảnh Giang Nam đột nhiên xuất hiện, lập tức bày Luyện Thiên đại trận

nặng nề, trước đem không gian bốn phía phong tỏa, ngay sau đó Giang đại giáo chủ hưng phấn đi tới đi lui, thầm nói:

- Giấu ở nơi nào tốt đây, giấu ở nơi nào tốt đây...

- Phu quân, muốn giấu thứ gì đi?

Thanh âm của Thi Hiên Vi đột nhiên truyền đến, tiếp theo chưởng giáo phu nhân này cất bước đi vào Luyện Thiên đại trận. Tòa Luyện Thiên đại trận này đối với nàng cơ hồ tương đương với không tồn tại, cười nói:

- Phu quân là tính toán Kim ốc tàng kiều sao? Giấu chính là muội muội nhà ai, sao không để cho thiếp thân xem một chút?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, trong lòng lấy làm kinh hãi, chỉ thấy Thi Hiên Vi lúc này đã tu thành Thần Chủ viên mãn cảnh giới, so với hắn tôn Chân Thần này còn muốn vượt qua một đại cảnh giới!

Phải biết rằng hắn gặp gỡ liên tục, hôm nay mới là Chân Thần sơ kỳ, chưa tăng lên tới trung kỳ, mà Thi Hiên Vi là từ Thiên Thần cảnh giới, tu thành Chân Thần, tu thành Thần Chủ, mà hôm nay lại càng là Thần Chủ viên mãn cảnh giới!

- Bỉ Ngạn thế giới, Bỉ Ngạn Tiên duyên, đúng là không giống vật thường, thắng được chư Đế Đế duyên nhiều vô số kể.

Giang Nam tự đáy lòng than thở, ở Bỉ Ngạn thế giới, Bỉ Ngạn Nữ Đế là Tiên Nhân, phen tạo hóa này, để cho Thi Hiên Vi được ích lợi không nhỏ, hơn nữa hắn xem Thi Hiên Vi hôm nay, Đại Đạo ngưng tụ, so với hắn cũng không kém chút nào, thậm chí còn có vượt qua, đây mới là địa phương kinh người nhất!

Nàng căn cơ cũng trở nên vô cùng hùng hậu, từ trước Thi Hiên Vi và Giang Nam cùng nhau tu luyện, còn cần Giang Nam chỉ đạo, nhưng hiện tại nàng đã đi ra Đạo lộ bản thân, giống như một Nữ Đế thời kỳ Thần Chủ, không cần Giang Nam chỉ dẫn, nàng cũng có thể một mình đảm đương một

phía, sau này thành tựu, tất nhiên phi phàm!

Hiển nhiên Bỉ Ngạn Nữ Đế đối với đào tạo Thi Hiên Vi rất là để ý, tính toán muốn đem nàng đào tạo được vượt xa Giang Nam, cùng cảnh giới có người có thể vượt xa Giang Nam, nếu không cách nào ở cùng cảnh giới siêu việt Giang Nam, như vậy Nữ Đế liền muốn ở cảnh giới vượt xa Giang Nam, áp hắn một bậc mới cam tâm!

Ở địa phương Bỉ Ngạn thế giới kia, Nữ Đế là Tiên Nhân, thời gian trôi qua theo tâm ý của Nữ Đế, thoáng một cái trăm năm, nơi kia, ngay cả Giang Nam cũng là hâm mộ, chẳng qua là vô duyên có thể tiến vào địa phương này mà thôi.

- Phu nhân chê cười, ta chỉ là nhận được một bảo bối mà, lo lắng có người tới đoạt của ta, lúc này mới lo lắng không chỗ có thể ẩn nấp.

Tâm tình Giang Nam thư sướng, cười ha ha nói:

- Bây giờ nghĩ lại mới biết ta là vô cùng lo lắng. Phu nhân mời nhìn.

Trong lòng Thi Hiên Vi buồn bực, nàng biết Giang Nam tâm cảnh cực cao, không lấy vật hỉ không lấy mình bi, bảo vật có thể làm cho hắn tâm trí rối loạn cơ hồ không có, thứ gì có thể làm cho hắn cũng rối loạn trận cước?

- Đây là...

Quang Vũ Đế khu xuất hiện, nàng cũng không khỏi rung động thật sâu, thất thanh nói:

- Thân thể Thần Đế!

Đế uy thâm trầm, vừa xuất hiện liền có xu thế trấn áp chư thiên vạn giới, cũng may Luyện Thiên đại trận bất phàm, mở ra thời không nặng nề, đem Đế uy na di đến những không trung khác, nếu không thần uy này tất nhiên ngay cả Đô Thiên Thần Giới cũng che không hết!

- Phu nhân hảo nhãn lực! Bất quá đây cũng không phải là thân thể Thần Đế đơn giản như vậy, giống như trước cũng là một Chứng Đế Chi Bảo!

Giang Nam không khỏi đắc ý, cười nói:

- Quang Vũ Thần Đế kiếp trước lấy nhục thể của mình Chứng Đạo thành Đế, nhục thể của hắn chính là Chứng Đế Chi Bảo mạnh nhất trên đời, tích chứa vô tận ảo diệu huyền cơ, coi như là Hoàng Đạo Cực Binh cũng chưa chắc có thể vượt xa bảo vật này. Ta được đến bảo vật này cũng là may mắn, lập tức lấy Luyện Thiên đại trận rời đi, ngựa không ngừng vó trở lại Đô Thiên, còn đang lo lắng có thể bị đoán được, tìm tới cửa hay không. Bất quá cho dù tìm tới cửa, ta cũng chết sống không nhận...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1509: Loạn Thế Gian Hùng! (3)

Hai vợ chồng tiến lên tinh tế xem xét Chứng Đế Chi Bảo hình người này, càng xem càng than thở, thân thể Quang Vũ Thần Đế cùng người khác bất đồng, sau khi thân thể đạt tới cực cảnh, thậm chí có xu thế trong cơ thể diễn sinh ra một thế giới!

Vô số Thần Đế Đại Đạo đạo tắc ở trong cơ thể hắn xây dựng ra thiên địa vạn vật, Nhật Nguyệt Tinh Thần, thậm chí trong thiên địa này còn có hơi thở Thiên Đạo, hiển nhiên Quang Vũ Thần Đế ở tiền thế cũng đụng chạm đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, thậm chí đụng chạm đến Lĩnh Vực Bán Tiên!

- Không phải chuyện đùa, không phải chuyện đùa, không hổ là Thần Đế mạnh nhất, Chứng Đế Chi Bảo mạnh nhất!

Thi Hiên Vi không khỏi than thở, đột nhiên nói:

- Phu quân, bảo bối này quan hệ thật lớn, ngươi cướp lấy bảo vật này, nếu bị người đoán được, khổ chủ tìm tới cửa, chúng ta chỉ sợ ngăn chặn không được...

Giang Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm xa xa truyền đến, hùng hổ nói:

- Huyền Thiên đạo hữu, ngu huynh Đại Thánh Vương, phụng Thần Đế chi mệnh cầm thư tới gặp, kính xin giáo chủ đi ra ngoài một hồi!

- Khổ chủ tìm tới cửa rồi!

Hai vợ chồng liếc mắt nhìn nhau, cũng có chút ít thấp thỏm, cùng kêu lên nói:

- Đánh chết cũng không nhận!

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi đi ra Luyện Thiên đại trận, triệu tập nhiều Thần Ma thánh tông, hơn hai ngàn Thần Ma nương theo, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đại Thánh Vương giờ phút này cũng đã tu thành Thần Chủ, xa xa đứng ở giữa không trung, thần thể rộng lớn, gương mặt che kín nửa bầu trời, mặt trầm như nước.

Giang Nam cười ha ha, cùng Thi Hiên Vi tiến ra đón, bắt được cánh tay Đại Thánh Vương, vạn phần thân mật nói:

- Huynh trưởng a huynh trưởng, tiểu đệ ngày đêm nhớ thương, ngươi cuối cùng bỏ được đến xem ta! Ta được một ít bình tiên nhưỡng, thủy chung không dám tự mình hưởng, là vì chờ huynh trưởng tới, khỏi cần nói, khỏi cần nói, ngươi là huynh đệ của ta, hai người hôm nay không say không về!

Đại Thánh Vương mặt mũi cứng ngắc, hất ra tay của hắn, đang muốn nói chuyện, Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Huynh trưởng, đây là tiện nội, ngươi còn không biết a, tiểu đệ đã thành thân. Hiên Vi, còn không mau tới bái kiến huynh trưởng Đại Thánh Vương?

Thi Hiên Vi tiến lên tha thiết làm lễ ra mắt, cười nói:

- Đại huynh.

Sắc mặt Đại Thánh Vương hơi trì hoãn nói:

- Đệ muội không cần đa lễ. Giáo chủ, ngươi làm chuyện tốt, còn muốn...

Sắc mặt Giang Nam đột nhiên trầm xuống, quay đầu lại nhìn về phía nhiều Thần Ma của Huyền Thiên Thánh Tông, lạnh lùng nói:

- Huynh trưởng của ta, liền là trưởng bối của các ngươi, còn không mau tới tham bái? Có còn vương pháp hay không?

Đám người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng vội vàng bước lên phía trước, hơn hai ngàn Thần Ma rối rít tham bái, luôn miệng nói:

- Gặp qua Thánh Vương Đại lão gia!

- Bái kiến Đại Thánh Vương tiền bối!

- Đại Thánh Vương tiền bối là Đại huynh của chưởng giáo chúng ta, liền là tiền bối của chúng ta, không biết có thể cho chúng ta những vãn bối này một chút lễ ra mắt hay không?

...

Đại Thánh Vương bị mọi người vòng vây, từng cái từng cái khuôn mặt tươi cười đón chào, thân mật vô cùng, lại bị tôn làm tiền bối, lão gia, Thánh Vương này có chút chân tay luống cuống, thật sự không tốt không nể mặt quát lớn Giang Nam, chỉ đành phải thầm nghĩ:

- Huyền Thiên Giáo Chủ đây là cùng ta lôi kéo tình cảm, người này năm xưa là thanh thuần bực nào, hôm nay thấy thế nào cũng là một đại kiêu hùng, đại gian hùng tâm cơ thâm trầm, có hùng tâm phun ra nuốt vào thiên hạ! Cũng tốt, trước lôi kéo tình cảm dễ nói chuyện, sau đó ta lại hướng hắn nói lợi hại, cho hắn biết mặt Thần Đế không phải là dễ dàng đánh như vậy, hắn mới có thể chủ động chịu đòn nhận tội, giao ra kiếp trước Đế khu của bệ hạ...

Trong Thuần Dương Điện, mọi người phân chủ tân ngồi xuống, nhiều Thần Ma thánh tông đứng hầu trái phải, Giang Nam lấy ra một bình tiên nhưỡng mà bản thân được từ Địa Hoàng Đế lăng kia, mở nắp bình ra, nhất thời mùi rượu bốn phía, để cho Đại Thánh Vương cũng không khỏi dùng sức nhún nhún đầu mũi, tán thán nói:

- Rượu ngon!

Giang Nam liếc mọi người trong điện một cái, cười nói:

- Hôm nay Thánh Vương huynh trưởng tới, coi như là vận khí của các ngươi, nếu không có Thánh Vương ở chỗ này, các ngươi há có thể có tư cách nếm đến tiên nhưỡng bực này.

Đại Thánh Vương chỉ cảm thấy lời này của Giang Nam có thư thái gấp đôi, làm cho mặt mũi mình có ánh sáng, chỉ thấy Giang Nam sai người mang tới một ao rượu ngon do thánh tông nhà mình sản xuất, lấy ra mười giọt tiên nhưỡng, cẩn thận từng li từng tí nhỏ vào trong một ao rượu ngon này.

Thánh tông sản xuất rượu ngon mặc dù tốt, linh khí bốn phía, lại phụ lấy mấy trăm loại linh dược có thể nói Dược Vương, nhưng cùng tiên nhưỡng so sánh, vẫn là muốn thua kém không biết bao xa.

Mười giọt tiên nhưỡng này nhỏ vào, Giang Nam sai người phân phát, mỗi Thần Ma phát một vò, không phải là hắn hẹp hòi, mà là trong tiên nhưỡng này tích chứa năng lượng thật sự khổng lồ, một bình rượu thậm chí đủ để cho hắn đột phá đến Thần Chủ cảnh giới, năng lượng thật sự cuồng bạo, uống đến mãnh liệt, sẽ đem môn hạ của đệ tử của mình chống đỡ nổ tung.

Giang Nam mang tới một chiếc chén ngọc, tự mình vì Đại Thánh Vương châm rượu ngon mà nhà mình sản xuất, lại lấy ra bình ngọc, cẩn thận từng li từng tí nhỏ lên ba giọt, ngay sau đó vì Thi Hiên Vi châm một chén rượu ngon, lại nhỏ lên một giọt tiên nhưỡng.

Đại Thánh Vương nhìn hắn vì mình cùng Thi Hiên Vi rót rượu, nhưng bản thân không có nhỏ lên tiên nhưỡng, mà là một chén rượu ngon bình thường mà thôi, không khỏi nói:

- Hiền đệ, vì sao không châm cho mình?

Vẻ mặt Giang Nam thịt đau nói:

- Huynh trưởng, ngươi có điều không biết, tiên nhưỡng trong bình ngọc này không phải là phàm vật. Chính là Địa Hoàng Thần Đế Chứng Đế Chi Bảo Địa Hoàng Tôn, hái chư thiên vạn giới thiên địa tinh hoa luyện chế Tiên vật. Một trăm năm mới có thể sinh ra một giọt, hãn hữu vô cùng, ngu đệ thật vất vả mới được nửa bình như vậy, bản thân không bỏ được uống. Nếu không phải huynh trưởng, ta mới không bỏ được lấy ra.

- Nhân sinh trên đời, chiếm được liền muốn hưởng thụ.

Sắc mặt Đại Thánh Vương trầm xuống, luôn miệng nói:

- Châm đi!

Giang Nam bất đắc dĩ, khóe mắt nhảy lên, nín thở ngưng thần, cẩn thận từng li từng tí vì mình nhỏ lên một giọt tiên nhưỡng, sau giọt qua vẫn còn là một bộ thần sắc thịt đau, tựa như cắt rụng bản thân ba cân thịt.

Đại Thánh Vương nhe răng, cảm thấy có chút khó giải quyết, thầm nghĩ:

- Thằng này ngay cả đối với mình cũng hẹp hòi như vậy, ta muốn từ trong tay của hắn lấy ra Quang Vũ Đế khu, chỉ sợ phải đại phí miệng lưỡi... Bất quá nói trở lại, hắn đối với ta cũng là thật tâm, bản thân không bỏ được uống một giọt. Còn muốn châm cho ta ba tích...

Trong điện, nhiều Thần Ma cùng nhau nâng chén, cao giọng nói:

- Nhờ Thánh Vương Đại lão gia, bọn ta mới có cơ hội thưởng thức tiên nhưỡng này, bọn ta kính Thánh Vương Đại lão gia!

Dứt lời uống một hơi cạn sạch.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1510: Nửa Thật Nửa Giả. (1)

Đại Thánh Vương chỉ đành phải bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, chỉ cảm thấy toàn thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông mở ra, đạo tắc trong cơ thể bành trướng, tu vi lại tăng lên một chút, trong lòng cả kinh, tán thán nói:

- Rượu ngon!

Giang Nam rót thêm rượu, lại châm ba giọt tiên nhưỡng, Thi Hiên Vi nâng chén cười nói:

- Thiếp thân không biết Thánh Vương là huynh trưởng của phu quân, vẫn không thể bái hội, kính xin huynh trưởng chớ trách. Ta mời huynh trưởng một chén.

Đại Thánh Vương chỉ đành phải uống một chén, Giang Nam lần nữa thêm rượu, nâng chén cười nói:

- Huynh trưởng, ta và ngươi hồi lâu không thấy, lần này đặc biệt đến xem ta, ta cũng mời ngươi một chén!

Đại Thánh Vương đầu đại, chỉ cảm thấy bản thân nếu như uống vào nữa, chỉ sợ cả đời cũng không có biện pháp mở miệng, đem chuyện Quang Vũ Thần Đế khai báo cho mình nói ra, chỉ đành phải đè chén rượu xuống, hòa nhã nói:

- Hiền đệ chậm, chén rượu này không vội uống, thực không dám dấu diếm, ngươi gây tai họa rồi!

Thanh âm của hắn chuyển chìm, trầm giọng nói:

- Chuyện ngươi cưỡng đoạt thân thể bệ hạ đã bị phát hiện, ta lần này đến

chính là phụng bệ hạ chi mệnh, đến đây đưa thư, hơn nữa khuyên can ngươi, để ngươi khí ám đầu minh. Nếu không đại quân của bệ hạ vừa đến, ngươi chắc chắn chết không có chỗ chôn! Nếu ngươi nghe ta một lời, liền đem thân thể của bệ hạ cho ta, ta đi trả lại bệ hạ, buông bỏ mặt mũi vì ngươi cầu tình, bệ hạ nghĩ tình ta công lao hãn mã, tất nhiên sẽ khoan thứ ngươi.

- Thân thể Bệ hạ?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, vẻ mặt mờ mịt nói:

- Cái gì thân thể bệ hạ? Phu nhân, ngươi biết không?

Thi Hiên Vi cũng là vẻ mặt mờ mịt, lắc đầu nói:

- Phu quân, ngươi cầm người ta thứ gì? Thánh Vương huynh trưởng tự mình tìm tới tận cửa rồi, nếu ngươi cầm, vậy thì trả lại cho người ta.

Giang Nam kêu khổ nói:

- Ta chưa từng cầm qua đồ của người ta? Ngươi cũng không phải là không biết, ta mấy ngày nay đang bế quan tu luyện, vô cùng cố gắng, nơm nớp lo sợ, vì ứng đối hạo kiếp làm chuẩn bị.

Thi Hiên Vi quay đầu nhìn về phía Đại Thánh Vương, ôn nhu nói:

- Thánh Vương huynh trưởng, phu quân mấy ngày nay đích xác là đang bế quan, chưa từng đi ra ngoài, huynh trưởng có phải nghĩ sai rồi hay không?

Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng chúng tiểu bối lập tức nhảy ra, kêu oan nói:

- Chưởng giáo chúng ta mấy ngày nay vẫn bế quan không ra, Thánh Vương Đại lão gia cũng không thể oan uổng chưởng giáo nhà ta a!

Đại Thánh Vương cười lạnh, đột nhiên lên tiếng nói:

- Hiền đệ, đệ muội, nếu khổ chủ là ta, chuyện này còn chưa tính, bất quá ngươi trộm chính là Quang Vũ Thần Đế Thần Đế chi thân, Chứng Đế Chi

Bảo cường đại nhất từ cổ chí kim! Đừng nói ta giữ không được ngươi, trong thiên hạ không người nào có thể giữ được ngươi, bất kể ngươi có trộm Thần Đế chi thân hay không, nếu ngươi không giao ra, thánh tông các ngươi coi như là hoàn toàn xong, hết thảy đều muốn hôi phi yên diệt! Ngu huynh lần này đến, không phải là uy hiếp ngươi, mà là nếu ta tay không mà về, nhiều Thần Quân Thần Tôn dưới trướng Thần Đình của bệ hạ, chư thiên vạn giới Thần Ma đại quân, liền sẽ lập tức xuất động, ngươi có thể ngăn cản sao? Đô Thiên Thần Giới có thể ngăn cản sao? Đây là bệ hạ thủ sách, một mình ngươi đến xem đi!

Giang Nam nhận lấy tự viết, triển khai nhìn lên, chỉ thấy trên tờ giấy chỉ có le que mấy chữ:

- Trả trẫm, thứ cho ngươi vô tội, không trả, liên tru tội liên đới!

Giang Nam khép thư lại, truyền cho Thi Hiên Vi, cười khổ nói:

- Huynh trưởng, nếu như ngươi đã nói tới đây, nếu ta còn dấu diếm ngươi, đó chính là đem ngươi làm người ngoài. Không nói gạt ngươi, Quang Vũ Thần Đế Đế khu, đúng là ở trong tay ta...

Đại Thánh Vương thở phào nhẹ nhỏm, cười nói:

- Ta liền biết ở trong tay của ngươi, hiện tại ngươi giao ra vẫn còn kịp.

Giang Nam thở dài, than dài nói:

- Ta cướp đoạt Đế khu cũng không phải là vì mình, mà là vì trên dưới thánh tông ta tranh giành một tia khí vận. Hạo kiếp đã tới, ta thường trằn trọc trở mình, tự nghĩ ta khó thoát kiếp này cũng thôi, nhưng ta còn có một thánh tông, còn có kiều thê ái đồ, còn có đệ tử. Trường hạo kiếp này, bọn họ cũng khó thoát khỏi cái chết a...

Nói đến chỗ thương tâm, tâm linh Giang Nam xúc động, không khỏi rơi lệ, lẩm bẩm nói:

- Đế khu này, ta phải cướp a, trong hạo kiếp thánh tông ta trên dưới lão ấu tánh mạng liền có nhất phân bảo đảm, đệ muội ngươi nói không chừng cũng có thể từ trong hạo kiếp còn sống sót, ta không thể không đoạt a...

Đại Thánh Vương trầm mặc xuống, có chút không biết làm sao, không biết nên khuyên lơn hắn như thế nào, thầm nghĩ:

- Giang lão đệ bản tính không xấu, lúc trước gặp hắn chính là thiếu niên hồn nhiên.

Biến thành bộ dáng hôm nay, còn không phải là cuộc sống bức bách...

Giang Nam thở dài nói:

- Nếu Thần Đế tự mình đưa thư, lấy thân thể của hắn, ta có thể nào không trả? Chẳng qua là...

Hắn nước mắt như mưa, trường thanh nói:

- Trả có thể bảo vệ tánh mạng nhất thời, chẳng qua là sau khi trả còn không phải là phải chết sao, thánh tông ta trên dưới, trăm vạn đệ tử, cuối cùng cũng là khó thoát kết quả hôi phi yên diệt...

- Giáo tôn!

Đám người Nhạc Ấu Nương rối rít quỳ lạy xuống, khóc lóc kể lể nói:

- Giáo tôn, bọn ta liên lụy giáo tôn, lúc này liền lấy cái chết báo đáp. Giáo tôn chớ thương bọn ta, chúng ta đã chết, giáo tôn có thể tâm không phiền, một lòng vượt qua hạo kiếp!

Thánh tông trên dưới một mảnh lũ lụt, khóc khóc khóc, lúc này có người liền muốn tự vận, Đại Thánh Vương động dung, vội vàng giơ tay lên, dốc hết sức đem mọi người trấn áp xuống, hướng Giang Nam lúng ta lúng túng nói:

- Hiền đệ, ta còn không biết ngươi cũng là đau khổ như thế, chuyện trả lại

Đế khu mặc dù không thể sửa đổi, nhưng bảo vệ thánh tông cùng tánh mạng thân gia ngươi, ta...

- Giang Tử Xuyên!

Thi Hiên Vi bỗng nhiên đứng dậy, lạnh lùng nói:

- Ta nhìn lầm ngươi rồi! Ta ngày đó gả cho ngươi, nghĩ ngươi là nam tử hán đỉnh thiên lập địa, nhưng nhìn ngươi hôm nay làm, Quang Vũ coi là thứ gì? Hắn kiếp trước là Thần Đế, đời này cũng không phải là Thần Đế, một trang giấy liền đem ngươi sợ đến tè ra quần, khóc sướt mướt ngay cả ta cũng không bằng! Đế khu này, ngươi cho, ta không cho!

- Phu nhân...

Giang Nam nhát gan nói:

- Ta không phải sợ Quang Vũ, mà là Thánh Vương huynh trưởng tự mình đến hỏi, huynh trưởng đem Huyền Minh Nguyên Giới nhường cho ta, cùng ta có ân, không thể không cho huynh trưởng một cái thể diện...

Thi Hiên Vi phất tay áo, cười lạnh nói:

- Huynh trưởng, huynh trưởng! Hắn là huynh trưởng của ngươi, cùng ngươi có ân, nhưng cùng ta không có ân, tại sao phải để cho ta cũng đi chịu chết? Thánh tông ta trên dưới toàn dựa vào Đế khu tới giữ được tánh mạng, vượt qua hạo kiếp, hôm nay tốt rồi, ngươi một câu có ân liền cho chúng ta hết thảy đi tìm chết...

- Câm mồm!

Giang Nam đột nhiên biến sắc, quát lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1511: Nửa Thật Nửa Giả. (2)

Thi Hiên Vi cũng biến sắc, nước mắt xông ra hốc mắt, khóc ròng nói:

- Ta còn không phải là lo lắng ngươi, không căn cứ nhảy ra một người, cùng chúng ta cũng không quen thuộc, lúc chúng ta gặp nạn cũng không thấy người ta tới cứu, người ta tìm tới tận cửa, ngươi một lời có ân dán đi lên, ngay cả thê tử con cái cùng già trẻ tánh mạng khắp núi cũng không muốn...

Sắc mặt Giang Nam xanh mét, đờ đẫn nói:

- Ta ý đã quyết!

Đại Thánh Vương cái trán toát ra mồ hôi lạnh, luôn miệng nói:

- Hiền khang lệ cần gì như vậy, cần gì như vậy?

- Vợ chồng chúng ta...

Thi Hiên Vi trầm mặc chốc lát, ngẩng đầu, réo rắt thảm thiết nói:

- ...Duyên phận đã hết. Phu quân, nếu ngươi vì huynh đệ ngươi nghĩa khí, vậy thì hạ thư từ hôn đi, ta về nhà mẹ đẻ...

Giang Nam chán nản, qua một lúc lâu, tiêu điều vạn phần nói:

- Ấu Nương, cầm giấy bút...

Nhạc Ấu Nương chần chờ nói:

- Chưởng giáo...

Giang Nam hét lớn:

- Cầm giấy bút!

Nhạc Ấu Nương biết điều cầm tới giấy bút, Giang Nam cầm bút, bút chưa rơi, nước mắt rơi trước, đang muốn cắn răng viết xuống, Đại Thánh Vương một phát bắt được tay của hắn, buồn bã mà thán, rơi lệ nói:

- Hiền đệ, hiền đệ a, hạ bút không được a, nếu ngươi viết, ta cả đời này sẽ muốn hối hận ảo não, tự trách cả đời. Chuyện này còn có thể thương lượng...

Hắn trầm ngâm chốc lát nói:

- Bệ hạ tuy nói để ngươi trả hắn Đế khu, nhưng không nói lúc nào trả. Ngươi viết cho ta mấy chữ, nói là tạm mượn Đế khu của bệ hạ, ta buông tha cho bộ mặt già này đi cùng bệ hạ phân trần. Ta ở trước mặt bệ hạ, vẫn còn có chút thể diện, bệ hạ không nhìn ở mặt mũi của ta, còn cần nhìn trên mặt mũi sáu huynh đệ của ta. Bất quá ngươi không thể mượn thời gian quá dài, nếu không bệ hạ tất nhiên không cho phép, viết mượn một năm là tốt lắm rồi.

Thi Hiên Vi cười lạnh nói:

- Mượn một năm? Còn không phải là để cho chúng ta đi tìm chết sao?

Đại Thánh Vương chần chờ nói:

- Vậy thì hai năm a, không thể nhiều hơn nữa, thể diện của Thất Thánh Vương ta, cũng chỉ trị giá hai năm thời gian.

- Liên lụy huynh trưởng.

Giang Nam cảm ơn, viết liền một mạch, đánh một cái giấy vay nợ, trịnh trọng giao cho Đại Thánh Vương.

Đại Thánh Vương nhìn kỹ một lần nói:

- Hiền đệ, ngươi không có ký tên.

Sắc mặt Giang Nam trở nên hồng, đưa bút viết lên danh hiệu của mình, lúc này Đại Thánh Vương mới đem giấy vay nợ trịnh trọng thu hồi nói:

- Ngu huynh không biết hiền đệ cũng khó khăn như thế, tùy tiện tới, cơ hồ khiến hiền đệ vợ ly tử tán, trong lòng áy náy, không mặt mũi nào lưu ở nơi đây nữa, ta trở về hướng bệ hạ phục mệnh.

Giang Nam liên tục giữ lại, Đại Thánh Vương cố ý muốn đi, chỉ đành phải sai người đưa hắn rời đi Đô Thiên Thần Giới.

Đại Thánh Vương vừa đi, Huyền Thiên Thánh Tông trên dưới thở phào nhẹ nhỏm, Thi Hiên Vi có chút bất an nói:

- Phu quân, chúng ta lừa gạt Thánh Vương huynh trưởng như vậy, có phải có chút quá mức hay không? Thánh Vương huynh trưởng dù sao cũng là người đàng hoàng...

- Cũng không phải là hoàn toàn lừa gạt hắn, ta đây nước mắt nửa giả, nhưng mà nửa thật.

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, nhìn thải vân chân trời dằng dặc, yên lặng nói:

- Trường hạo kiếp này, cuối cùng muốn tới, không biết môn hạ của ta có thể có mấy người sống sót...

Hắn đem Thi Hiên Vi ôm vào lòng, núi xanh dằng dặc, nước biếc rong chơi, trong thiên địa một mảnh bình tĩnh, thầm nghĩ:

- Vì các ngươi bình an, ta làm cái gì cũng đáng giá...

Đại Thánh Vương nhận được phiếu nợ, lúc này trở lại Tử Tiêu Thiên, đi gặp Quang Vũ Thần Đế, làm trò trước mặt cả triều văn võ, đem sự tình tiền tiền hậu hậu nói một lần, ngay sau đó đem phiếu nợ dâng lên, đứng ở một bên.

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế sắc mặt hơi trầm xuống, có chút dở khóc dở cười, Đại Thánh Vương nơm nớp lo sợ, không dám nói nhiều. Phụ Triều Pháp Vương không nhịn được lắc đầu nói:

- Đại Thánh Vương, ngươi quá trung hậu, bị hắn lừa rồi! Hắn dùng tình cảm tới vây khốn ngươi, để ngươi đau lòng, lại giả bộ muốn hạ thư từ hôn, thật ra thì bất quá là để ngươi ngăn trở hắn, ngươi liền thật ngăn trở hắn! Giấy vay nợ này, không đáng giá một đồng, không tin, ngươi đợi hai năm chi kỳ đến đi đòi hỏi Đế khu, khẳng định còn có thể đòi không, Huyền Thiên Giáo Chủ kia khẳng định sẽ sinh ra một đống chuyện, để ngươi mềm lòng!

Đại Thánh Vương lắc đầu nói:

- Pháp Vương, đệ đệ kia của ta không phải loại người như vậy...

Những Thần Triều chư cường giả khác rối rít lắc đầu nói:

- Không phải mới là lạ! Huyền Thiên Giáo Chủ hiểm ác xảo trá, không chuyện ác nào không làm, ngay cả Đế Tử cũng dám giết, lừa ngươi đã là mềm lòng!

Đại Thánh Vương cãi cọ nói:

- Hiền đệ kia của ta vốn là thuần lương, chủ yếu là phu nhân của hắn kia thật sự cậy mạnh, ầm ĩ muốn hắn hạ thư từ hôn, ta cũng không muốn chia rẽ bọn họ, lúc này mới...

Mọi người rối rít cười lạnh, Trì Pháp Thiên Vương cười lạnh nói:

- Đại Thánh Vương, ngươi để cho hắn viết thư từ hôn thử một chút xem?

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế sắc mặt trầm xuống, nhìn mấy Thánh Vương khác một chút, tôn Thánh Vương này cũng đã là Thần Quân cấp cường giả, để cho thiếu niên Thần Đế này khẽ cau mày, ngay sau đó chân mày triển khai, giơ tay lên nói:

- Tốt lắm, không cần phải nói. Nếu Đại Thánh Vương làm chủ đem kiếp trước thân của ta cho mượn đi, như vậy liền không thể không cho Thánh Vương một cái mặt mũi.

Đại Thánh Vương thở phào nhẹ nhỏm, tiến lên bái tạ.

Thiếu niên Quang Vũ đem giấy vay nợ đưa cho hắn, cười mà như không cười nói:

- Bất quá Đại Thánh Vương, giấy vay nợ này vẫn còn là do ngươi tới bảo đảm, hai năm sau ngươi vô luận như thế nào cũng phải đem Đế khu của ta đòi trở về, minh bạch chưa?

Đại Thánh Vương vội vàng đồng ý, cẩn thận từng li từng tí đem giấy vay nợ thu lại.

Đế Thiên Pháp Vương lặng lẽ truyền âm Phụ Triều Pháp Vương nói:

- Ta đoán chừng là đòi không trở lại.

Phụ Triều Pháp Vương cũng là lòng có ưu tư, thần thức ba động nói:

- Có thể đòi lại tới mới là lạ...

- Một đời gian hùng a...

Thiếu niên Quang Vũ Thần Đế đột nhiên thở dài nói.

Bên trong Thánh Tông, Giang Nam đem tất cả Thần Ma của Đô Thiên Thần Giới, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Tôn cũng bị hắn mời tới, cùng nhau nghiên cứu Quang Vũ Đế khu này. Quang Vũ Đế khu đích xác là không giống vật thường, không hổ là đệ nhất Chứng Đế Chi Bảo, trong cơ thể súc tích thế giới, chẳng qua là ở trên cơ cấu Thiên Đạo, không bằng Minh Thổ thế giới, so sánh với Tinh Quang Thần Đế hàng năm cùng Thiên Ý Lão Tổ tranh đấu cũng lộ ra vẻ có chỗ thua kém.

Bất quá, hai vị Thần Đế này là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, mở một tiểu thiên địa, ký thác Đại Đạo đạo tắc của mình, mà Quang Vũ Thần Đế kiếp trước là Thần Đế cảnh giới, hơn nữa, không cùng lớn nhất là Quang Vũ Thần Đế ở trong người mở thế giới, cùng bên ngoài mở thế giới hoàn toàn

bất đồng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1512: Thân Thể Thế Giới. (1)

Ở trong người mở thế giới, lực lượng một thế giới cũng sẽ cho sở dụng, liên tục không ngừng cung cấp năng lượng vô cùng vô tận, hàng tỉ loại Đại Đạo liên tục không ngừng vận hành, chạy chồm mênh mông cuồn cuộn, ai có thể địch?

Mà ở ngoại bộ mở thế giới, lại có hạn chế thật lớn, mặc dù mình mở ra thế giới độc lập với chư thiên vạn giới, nhưng mà có thêm Thiên Đạo ngoại giới tham dự, tỷ như Minh Thổ cùng Tinh Quang Thần Đế, liền không thể rời Minh Thổ thế giới cùng Tinh Quang thế giới một bước, nếu không sẽ hồn phi phách tán.

Hơn nữa từ lực lượng điều hành đi lên mà nói, thân thể thế giới có thể điều động càng nhiều lực lượng!

Mặc dù cảnh giới kiếp trước của Quang Vũ Thần Đế so sánh với Minh Thổ, Tinh Quang thấp một cảnh giới, nhưng chỉ sợ thực lực so với hai người kia thua kém cũng không nhiều lắm.

Đây cũng là nguyên nhân sau khi Đế Thiên Pháp Vương vào chủ thân thể Quang Vũ, một kích liền có thể đem Thánh Hoàng đã là Thần Quân viên mãn cảnh giới bị thương nặng!

Lực lượng thân thể trong cơ thể Quang Vũ Đế thật sự quá cường đại, cho dù là cường giả cách Thần Đế cảnh giới chỉ có một bước ngắn cũng không cách nào chống lại!

Đế khu này nhìn như không lớn, nhưng mọi người đi vào bên trong Đế khu, mới phát hiện không gian không giới hạn trong đó. Vô số Đại Đạo xây dựng thế giới, tạo thành sông núi giang hà hồ biển, Nhật Nguyệt Tinh Thần, còn có loại loại Đại Đạo Hóa Hình Thần Thú, sổ dĩ ức kế, số lượng rất nhiều.

Trừ lần đó ra, còn có vô số Thần Điện, Thiên Cung, Thiên Đình, các loại Đại Đạo biến thành Thần Ma ở trong đó, thống trị cái thế giới này.

- Đây cũng là Đế cảnh sao?

Mọi người chỉ cảm thấy trong lòng rung động, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Cung Thiên Đình chồng chất, Chư Thần vĩ ngạn, mặc dù là đạo tắc tạo thành Thần Ma, nhưng từng cái từng cái thần uy vô hạn, tựa như thần linh chân chính.

Đô Thiên Thần Tôn cũng không khỏi lẩm bẩm nói:

- Khó trách Thần Đế cảnh giới khó thành tựu như vậy, chỉ một Đại Đạo hóa thành vô số Thần Ma, liền là một công trình vô cùng to lớn! Khó khăn, khó khăn, khó khăn!

Hắn đã là Thần Tôn, khoảng cách Đế cảnh còn kém Thần Quân, Thần Đế hai cảnh giới.

Nhưng thấy cấu tạo Đại Đạo Đế khu của Quang Vũ, liền lập tức biết mình từ lúc sanh ra cũng không có khả năng thành Đế.

Tú Vân Thiên Nữ cũng là Thần Tôn, thấy một màn như vậy cũng là sắc mặt tái nhợt, yên lặng tính toán chốc lát, cũng là lắc đầu.

Tương Ngạn Thần Chủ hai mắt sáng lên, bay lên mọi nơi du tẩu, tìm kiếm ảo diệu của thân thể Quang Vũ, thánh tông nhiều Thần Ma cũng riêng phần mình bay lên, chung quanh du tẩu.

- Quang Vũ sau khi trở thành Thần Đế, lục soát thiên hạ công pháp, tụ tập trí khôn vô số người, thông hiểu đạo lý, mới đi đến một bước này. Trong thế giới nhục thể của hắn, ẩn chứa chư thiên vạn giới vô số loại công pháp.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi nhìn mọi nơi, cười nói:

- Phu nhân, hắn có thể làm được vạn pháp dung hợp, cùng biết không

hợp, dựa vào là nhục thể của hắn, Tiên Thiên Đạo Thể!

Hôm nay Thi Hiên Vi đã là Thần Chủ viên mãn cảnh giới, nhãn lực độc đáo tăng nhiều, cười nói:

- Tiên Thiên Đạo Thể đúng là vô cùng kinh người, vạn đạo hợp lưu, công pháp gì đến trong tay của hắn cũng có thể tu luyện, không cần lo lắng xung đột, khó trách Quang Vũ Thần Đế sẽ có thành tựu bực này.

- Ta mặc dù không phải là Tiên Thiên Đạo Thể, nhưng mà luyện thành vạn đạo hợp lưu.

Giang Nam có chút kiêu ngạo, mỉm cười nói:

- Hắn Tiên Thiên Đạo Thể, chưa chắc có thể mạnh hơn Nguyên Thủy Đại Đạo của ta!

Hắn lời này không có nửa phần nói ngoa, Giang Nam lĩnh ngộ ra Nguyên Thủy Đại Đạo, vạn đạo hợp lưu, trên đại đạo thành tựu còn muốn vượt xa Tiên Thiên, vượt xa Thiên Đạo, vượt xa Hồng Mông, thậm chí ngay cả Hồ Thiên Lão Tổ cũng đối với hắn cực kỳ mong đợi.

- Bất quá nếu có thể lĩnh ngộ ra Tiên Thiên Đạo Thể, ta còn có thể tái tiến một bước! xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Giang Nam ánh mắt chớp động nói:

- Hơn nữa, ta cũng cần luyện chế của mình pháp bảo, Quang Vũ Đế khu để cho ta có rất nhiều lĩnh ngộ...

Hai vợ chồng ở trong Quang Vũ Đế khu tham quan học tập một lúc lâu, thỉnh thoảng tinh tế xem xét, thỉnh thoảng ngồi xếp bằng, lĩnh ngộ Đại Đạo trong Đế khu, có Phi Tiên Bình Phong cùng Cổ Tiên bồ đoàn, hai vợ chồng so sánh với những người khác lĩnh ngộ được nhanh hơn, lấy được nhiều hơn.

Qua hơn ba tháng, Giang Nam đem Cổ Tiên bồ đoàn cùng Phi Tiên Bình

Phong giao cho Thi Hiên Vi, bản thân thì rời đi thân thể thế giới của Quang Vũ Đế khu, đi tới Thuần Dương Điện.

Mặc dù hắn không có nghiên cứu ra Tiên Thiên Đạo Thể ảo diệu, nhưng đối với cái Chứng Đế Chi Bảo này đã có hiểu rõ sâu đậm, chuẩn bị bắt đầu luyện chế pháp bảo của mình.

Hắn trầm tư một lúc lâu, rốt cục bắt đầu luyện bảo.

Nhiều Thần tài thần liệu Thần kim gào thét xông ra, Giang Nam xếp bằng mà ngồi, tâm niệm vừa động, một đầu Hỗn Độn Kim Ô bay ra, há mồm phun ra Đại Hỏa, mặc dù không phải là Hỗn Độn Dị Hỏa, nhưng mà không phải chuyện đùa, đem vô số tài liệu luyện hóa, ngay sau đó lại có lũ lụt bay ra, không ngừng rèn luyện.

Cũng không lâu lắm, thân thể Giang Nam chấn động, sau ót hiện ra Thần Luân, Đạo Đài, Thần Phủ, Thiên Cung, Thiên Đình nặng nề, từng tôn Thần Ma rối rít từ trong Thần Phủ Thiên Cung Thiên Đình đi xuống, trui luyện thần kim thần liệu, chùy thanh rung trời, Đại Đạo nổ vang.

Rốt cục, một kiện pháp bảo dần dần định hình, hình dạng như một bình rượu, hạ mảnh trung rộng thượng mảnh, dưới có Quỳ Ngưu, trung có Tứ Dương, thượng có Thải Phượng, tai là song long, đủ loại Đại Đạo hoa văn xây dựng thành hình, còn có một nắp, tràn ngập địa khí thâm trầm, trầm trọng vô cùng, đương nhiên đó là một ngụm Địa Hoàng Tôn!

Chỉ từ bề ngoài, cùng với miệng tôn này tản mát ra khí cơ để phán đoán, quả thực cùng Địa Hoàng Tôn giống nhau như đúc, chỉ là không có Đế uy nặng nề như miệng Địa Hoàng Tôn của Địa Hoàng Thần Đế kia.

Mặc dù như thế, uy năng bảo vật này cũng vượt xa đại đa số Chân Thần chi bảo khác, tràn ngập uy năng, so sánh với Thần Tôn chi bảo chỉ hơi không bằng, nhưng có thể coi như là tinh phẩm trong Thần Chủ chi bảo!

Giang Nam luyện ra Địa Hoàng Tôn bắt chước chế phẩm, như cũ không

có ngừng, mà là lấy tay, đem Hỗn Độn Tử Trúc lấy ra, bắt đầu rèn luyện bảo vật này, hắn rõ ràng là dùng thủ đoạn Thông U Thần Đế luyện chế Thông U Tiết Trượng tới luyện chế Hỗn Độn Tử Trúc, nghiễm nhiên muốn trọng luyện Thông U Tiết Trượng, chẳng qua là sử dụng Đại Đạo là Hồng Mông Đại Đạo!

Hỗn Độn Tử Trúc luyện thành, gốc cây trúc tía này tích chứa từng đạo Hồng Mông Đại Đạo, uy năng lần nữa lật thăng mấy lần.

Ngay sau đó hắn lại luyện chế ra Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ bắt chước chế phẩm, sau đó đem Tôn Viêm Thần Lô, Thần Vũ Bảo Hạp, Cửu Tiêu La Thiên Điện, Ngọc Chân Đạo Y chúng Chứng Đế Chi Bảo hết thảy bắt chước chế một lần!

Luyện chế những pháp bảo này, là hắn đem Đế duyên lần này đoạt được chỉnh hợp một lần, để cho hắn đem sở trường những Chứng Đế Chi Bảo này chỉnh hợp quy nhất, trong lòng càng có một loại hiểu ra, đối với mình muốn luyện chế pháp bảo gì càng có ý nghĩ rõ ràng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1513: Thân Thể Thế Giới. (2)

Bảy vật Chứng Đế Chi Bảo bắt chước chế phẩm luyện thành, hắn đem những pháp bảo này ném ở một bên, ngay sau đó lại là Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm Chuông, Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, Đại Ngũ Hành Diệt Tuyệt kiếm trận, Tinh Hà Ấn, chín đại Thiên Đạo chí bảo bắt chước chế phẩm chúng pháp bảo, đem những pháp bảo này hết thảy tăng lên tới Chân Thần chi bảo.

Hắn lại luyện một ngụm Hỗn Độn Thần Lô, Hỗn Độn Kim Ô ân cần săn sóc ở trong đó, có kinh nghiệm luyện chế Chứng Đế Chi Bảo bắt chước chế phẩm, luyện chế những pháp bảo này tự nhiên là thuận buồm xuôi gió.

Sau đó, hắn lại cố gắng mở thân thể thế giới, lấy phương pháp Quang Vũ Thần Đế luyện thể tới đúc luyện thân thể.

Bất quá hắn cùng Quang Vũ Thần Đế mở thân thể thế giới có điều bất đồng, Quang Vũ Thần Đế là vạn đạo ở chung, không có thống nhất, mà hắn là ở trong thân thể thế giới lấy Nguyên Thủy Đại Đạo làm đầu mối, một Đại Đạo nâng thiên địa, đỉnh thiên lập địa. Nguyên Thủy Đại Đạo phóng xạ ra đủ loại Đại Đạo, hóa thành Nhật Nguyệt Tinh Thần, Thiên địa vạn vật, thậm chí còn có Thiên Đình Thiên Cung Thần Phủ Đạo Đài, cùng với Chư Thần chư Ma hư ảnh.

- Ân...

Giang Nam chỉ cảm thấy Nguyên Thủy Đại Đạo mơ hồ có chút dấu hiệu không yên, thậm chí ngay cả thân thể cũng có khuynh hướng hỏng mất, không cách nào khống chế thế giới lớn như thế, vội vàng tâm niệm vừa động, đem hàng vạn hàng nghìn Đại Đạo thu hồi, dốc lòng suy tư rốt cuộc là địa phương nào có vấn đề.

Qua một lúc lâu, hắn mới thấy buồn cười nói:

- Ta có chút ít nóng lòng, Quang Vũ Thần Đế mở thân thể thế giới, là sau khi hắn thành tựu Thần Đế đại viên mãn cảnh giới, pháp lực mới mạnh mẽ đến loại trình độ này, hơn nữa nhục thể của hắn luyện thành Chứng Đế Chi Bảo, mạnh mẽ vô cùng, đủ có thể thừa nhận được uy năng mở thế giới. Ta hiện tại chỉ là một Chân Thần, còn chưa luyện đến Chân Thần trung kỳ, hiện tại liền muốn mở thân thể thế giới, có chút nóng vội.

Mặc dù hắn chưa từng mở thân thể thế giới, nhưng mà thu hoạch rất nhiều, thấy được chỗ cường đại của thân thể thế giới, đúng là có thể được xưng tụng bá đạo vô cùng!

- Hiện tại, ta luyện một pháp bảo thuộc về ta. Tính toán thời gian, cách thời gian tỷ tỷ Chứng Đế còn có không tới tám tháng, thời gian lâu như vậy, hẳn là đầy đủ ta đem bảo vật này luyện thành...

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, vô số Thần Chủ, Thần Tôn pháp bảo bay ra, so sánh với mới vừa rồi luyện chế bảy đại Chứng Đế Chi Bảo bắt chước chế phẩm còn nhiều hơn gấp trăm lần tài liệu, thậm chí ngay cả hắn ở trong mảnh nhỏ Tiên Đỉnh bắt được một chút Thần Quân chi bảo tàn phiến cũng bị hắn lấy ra, lấy thần thủy trong Hỗn Độn Thần Lô cùng Bạch Ngọc Bình tới rèn luyện pháp bảo, cả thảy tốn hao hơn tháng thời gian, mới đưa những pháp bảo này luyện đúc lại, các loại tài liệu chiết xuất đi ra ngoài, chồng chất thành từng cái từng cái tinh cầu to lớn không gì so sánh được.

Tài liệu như mấy trăm viên tinh cầu chồng chất, có thể tráng quan!

- Huyền Hoàng Thánh Sơn!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Huyền Hoàng Thánh Sơn tự động bay ra Tử Phủ, rơi vào trong Hỗn Độn Thần Lô, tòa thánh sơn này ngay cả Đậu Suất Thần Hỏa cũng không cách nào luyện, chẳng qua là có thể miễn cưỡng cháy sạch mềm hoá, nhưng hôm nay Giang Nam thành tựu cao, đã luyện thành Hỗn Độn Kim Ô, luyện thành một ngụm Hỗn Độn Thần Lô, mặc

dù không cách nào cùng Hỗn Độn Dị Hỏa sánh ngang, nhưng uy năng còn mạnh hơn Đậu Suất Thần Hỏa rất nhiều.

Tòa Huyền Hoàng Thánh Sơn này dần dần hòa tan, đỉnh đầu Giang Nam Tiên quang dày đặc, hai Chân Thần cất bước đi ra, cùng bản thể hắn tạo thành Thiên Địa Nhân Tam Tài xu thế, lại có mười hai Chân Thần hóa thân đi ra Tiên quang, lại có ba Thần Chủ viên mãn cảnh giới Tiên Thiên Thần Đế hóa thân từ trong vực sâu của Đô Thiên Thần Giới bay ra, riêng phần mình rơi xuống.

Mười lăm hóa thân cùng hắn tam đại chân thân, vô số Đại Đạo đạo tắc sôi trào tung bay, không ngừng dung nhập vào trong Hỗn Độn Thần lô.

Giang Nam mở ra Tử Phủ, trong Tử Phủ cuồn cuộn bản sơ linh khí, bản sơ linh dịch cùng linh thạch linh dịch như nước lũ bôn lưu, rót vào trong Thần lô!

Hắn bản sơ linh khí linh dịch mặc dù còn thừa không nhiều lắm, nhưng còn đủ để tu luyện tới Thần Chủ cảnh giới, bất quá giờ phút này hết thảy bị hắn một tia ý thức lấy ra, chỉ vì luyện thành pháp bảo của mình!

Dần dần, trong Thần lô, một kiện pháp bảo màng phôi dần dần thành hình, nhưng Hỗn Độn Thần Lô mơ hồ có chút không chịu nổi uy năng pháp lực khổng lồ của nó, trên Thần Lô xuất hiện từng vết rách!

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh, đi!

Giang Nam quát tháo, Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay ra, càng lúc càng lớn, đem Hỗn Độn Thần Lô nuốt dâng, ngay sau đó chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ truyền đến, Hỗn Độn Thần Lô nổ tung, bị Đại Đạo của hắn chấn vỡ.

Giang Nam cùng kiếp trước chân thân kiếp sau chân thân nhất tề quát lên, tóc đen bay múa, thân thể lay động, chỉ nghe từng tiếng kêu to cao vút truyền đến, mấy trăm đầu Hỗn Độn Kim Ô từ bên trong ba chân thân bay ra, bay ra Tạo Hóa Tiên Đỉnh, quay chung quanh kiện pháp bảo đang đúc luyện trong

đỉnh kia bao quanh bay múa, phun ra từng đạo Đại Hỏa, phản phục rèn luyện.

Vô số Đại Đạo đạo tắc tung bay, không ngừng tràn vào trong kiện pháp bảo chi phôi này, ngay sau đó Thần tài thần liệu cuồn cuộn không ngừng vọt tới, không ngừng gia cố dung nhập vào, để cho kiện pháp bảo này thể tích thể lượng càng lúc càng lớn, càng ngày càng kinh người.

Rốt cục, kiện pháp bảo thô phôi này luyện chế hoàn thành, một vật như cây cột đính phá không gian Tạo Hóa Tiên Đỉnh, lộ ở bên ngoài, mà bên trong đỉnh Tiên quang dày đặc, mơ hồ có thể thấy bên trong đỉnh mấy trăm đầu Hỗn Độn Kim Ô ba chân vô cùng khổng lồ tung bay, quay chung quanh một pháp bảo to lớn không gì so sánh được tung bay, miệng phun từng đạo Hỏa Long thô đạt mấy ngàn dặm, không ngừng nung khô.

Cây cột lỏa lồ ở ngoài đỉnh, bất quá là một chi tiết của kiện pháp bảo này mà thôi!

Còn có vô số tài liệu vọt tới, không ngừng bay vào trong đỉnh, tiếp tục để cho kiện pháp bảo này uy năng không ngừng đề thăng.

Mà vào lúc này, trống rỗng trong Ngọc Hoàng Thiên, một cô gái giống như tiên tử xuất hiện ở trong Ngọc Hoàng điện không có người, cúi đầu hướng Đô Thiên Thần Giới xem ra, ngay sau đó nhẹ nhàng lấy ra một khăn tay sa mỏng, bấm tay gảy nhẹ, chỉ thấy khăn tay sa mỏng bay ra, gào thét rơi xuống, xuyên thấu trọng trọng Thần Giới Chư Thiên, đi tới trong Đô Thiên thần giới, đột nhiên mở ra, càng lúc càng lớn, đem trọn Đô Thiên Thần Giới hết thảy bao phủ lại.

Giang Tuyết ngẩng đầu, cất bước đi về phía Tử Tiêu Thiên, nơi đó là nơi Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới.

- Tử Xuyên, ngươi phải hảo hảo sống...

- Kiện pháp bảo này của ta, nếu như luyện thành, so sánh với Tạo Hóa

Tiên Đỉnh cũng không thua gì, bất quá còn cần tốn hao năm sáu tháng thời gian, mới có thể hoàn toàn luyện thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1514: Khẳng Khái Bi Ca. (1)

Giang Nam cùng nhiều chân thân hóa thân ngồi vây quanh ở bên cạnh Tạo Hóa Tiên Đỉnh, các loại pháp quyết đánh ra, từng đạo Thần Thông hướng trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh bôn lưu, cùng vô số tài liệu kết hợp, không ngừng dung nhập vào trong kiện pháp bảo kia, thầm nghĩ:

- Tạo Hóa Tiên Đỉnh dù sao cũng không phải là thành đạo chi bảo của ta, ta thúc dục lên một là cực kỳ hao phí pháp lực, hai là không cách nào đem uy năng phát huy đến lớn nhất. Nhưng kiện pháp bảo này của ta, có thể lớn nhất hạn độ đem uy năng phát huy!

- Tỷ tỷ Chứng Đế, tất nhiên sẽ gặp đến hàng vạn hàng nghìn Thần Tôn Thần Quân dã tâm bừng bừng vây công, không để cho nàng Chứng Đế, người xuất thủ, tất nhiên thực lực cực kỳ cường đại. Chỉ bằng vào kiện pháp bảo này của ta, hay là Quang Vũ Đế khu, cũng không làm nên chuyện gì, phải mời được cường viện, mà cường viện, chính là Trấn Thiên Thần Đế thời kỳ viễn cổ!

Giang Nam vừa luyện bảo, vừa suy tư, hắn cùng với Trấn Thiên Thần Đế định ra Hỗn Độn Thệ Ngôn, hắn phải ở trước lúc thành Thần Chủ, đem Thần Đế này tỉnh lại, mà để tạ ơn, Thần Đế này cũng phải thay hắn hoàn thành một chuyện!

Trấn Thiên Thần Đế là ở địa ngục xâm lấn, cùng địa ngục cường giả quyết chiến, kết quả lâm vào tử cảnh, phải tự phong, đem bản thân phong ấn ở trong Hỗn Độn Hồng Mông.

Chẳng qua là phong ấn bản thân dễ dàng, nhưng muốn tỉnh lại, vậy thì ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, nhất định phải lấy Nguyên Thai Ấn loại Đế cấp Thần Thông này mới có thể kích hoạt trái tim của hắn, từ trong tử vong kéo trở về.

Cũng may Thần Đế này đã sớm ngờ tới tình huống như thế, lúc tự phong hai tay thi triển Nguyên Thai Ấn, chỉ cần có người từ ấn pháp trong hai tay hắn lĩnh ngộ ra Nguyên Thai Ấn, thúc dục môn ấn pháp này, là có thể kích thích sinh cơ của hắn, để cho hắn hồi phục.

Bất quá người có thể thúc dục Nguyên Thai Ấn làm hắn tỉnh lại, tu vi phải cực kỳ cường đại, ít nhất phải là Thần Chủ viên mãn cảnh giới, người có thể tu luyện tới cấp độ này thực không nhiều lắm.

Nhưng Trấn Thiên Thần Đế cũng không phải là không ngờ rằng điểm này, bởi vì người có thể lĩnh ngộ ra Nguyên Thai Ấn Thần Đế Thần Thông bực này, làm sao cũng sẽ không quá kém, tất nhiên có thể thành tựu Thần Chủ.

Chẳng qua là Trấn Thiên Thần Đế mặc dù thần cơ diệu toán, nhưng cũng không có ngờ tới trải qua trận chiến ấy Trấn Thiên Tinh Vực tan biến, biến thành phế tích, vạn tộc di chuyển đến tân tinh, Trấn Thiên Tinh Vực mấy ngàn vạn năm cũng không có người đi tới.

Rốt cục, hắn nghênh đón Giang Nam vị cao thủ trẻ tuổi này, độc thân xâm nhập Hồng Mông Tử Khí, thu Hỗn Độn Tử Trúc, Thần Đế thần tính này lúc này mới ngăn trở Giang Nam, lại thấy Giang Nam tiềm lực kinh người, xa so sánh với Thần Ma cùng cảnh giới càng cường đại hơn, hắn tu thành Chân Thần viên mãn cảnh giới, hơn phân nửa liền có thực lực đem bản thân tỉnh lại, lúc này mới cùng hắn định ra Hỗn Độn Thệ Ngôn.

Giang Nam trong khoảng thời gian này sở dĩ không có đi giải cứu Trấn Thiên Thần Đế, cũng là biết, tu vi bản thân cách tỉnh lại Trấn Thiên Thần Đế còn cách một đoạn, phải tu luyện tới Chân Thần đỉnh cảnh giới mới có nắm chặc.

- Tỷ tỷ Chứng Đế ở nửa năm sau, nửa năm thời gian, đầy đủ ta tu thành Chân Thần trung kỳ, đến gần đỉnh, hơn nữa kiếp trước thân kiếp sau thân của ta cùng mười lăm hóa thân, cùng nhau thúc dục Nguyên Thai Ấn, hẳn là có thể miễn cưỡng tỉnh lại hắn, có Thần Đế này tham dự trận chiến, tỷ tỷ Chứng

Đế nắm chặc, liền lớn nhất phân.

Giang Nam mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên cảm giác được một cỗ tâm hồn rung động từ Tử Tiêu Thiên truyền đến, cổ rung động này là một loại áp bách bao trùm ở trên Chư Thần, tựa như chư thiên vạn giới đang ra đời một tồn tại vô địch bao trùm ở trên Chư Thần!

Thần Giới Chư Thiên, tất cả thế giới, vô số Đại Đạo đột nhiên từ trong hư không hiện ra, hóa thành từng đạo Thần hà Thần hi, phiêu đãng gột rửa, xa hoa, vô số Đại Đạo đạo âm nổ vang, chấn động, đem tất cả tồn tại Cổ lão thức tỉnh, đem Chư Thiên vô số sinh linh kinh động, rối rít ngẩng đầu nhìn hướng một màn sáng lạng hoa mỹ này!

Không chỉ có như thế, trong vạn giới, vô số sinh linh cũng cảm giác được loại rung động to lớn này, cũng có vô số Đại Đạo hiện lên, để cho vô số sinh linh thần phục!

Đây là chư thiên vạn giới xuất hiện Thần Đế mới có dấu hiệu, chỉ có tồn tại bao trùm ở trên, Chư Thần mới có thể có loại đãi ngộ vạn đạo trỗi lên này!

Hơn nữa, vị tồn tại sắp Chứng Đế này, đã chứng qua một lần Đế, lần trước cũng đã thành công, giờ phút này quyển thổ trọng lai, tự nhiên càng cường đại hơn, khiến cho dị tượng tự nhiên nhiều hơn, càng làm cho người ta hoa cả mắt!

- Đông Cực Thần Quân Chứng Đế.

Thanh Hoa Thiên, Thánh Mẫu Nguyên Quân mở mắt, ánh mắt sắc bén, ngẩng đầu nhìn lên, cười nói:

- Lại lựa chọn ở Tử Tiêu Thiên! Sư tỷ, chẳng lẽ ngươi thật coi mình đã là Thần Đế, có thể vào chủ Tử Tiêu Thiên sao? Cũng được, tiểu muội trước gặp lại ngươi!

Nàng ống tay áo cuốn động, lúc tay áo tung bay, người đã biến mất không

thấy gì nữa.

Tử Vi Thiên, Thánh Hoàng cũng thấy cổ rung động này, cười lạnh nói:

- Yêu Hồ thật to gan, lần trước đau khổ còn không có ăn đủ, lần này lại muốn Chứng Đế! Nếu để cho ngươi một nữ tử trở thành Thần Đế của chư thiên vạn giới, nam nhân bọn ta mặt đặt ở nơi đâu?

Huyền Thanh Thiên, Hoang Tổ bỗng nhiên đứng dậy, cất bước hướng Tử Tiêu Thiên bay đi, thanh âm chấn động thiên địa:

- Đông Cực đạo hữu, lần trước ta ám toán ngươi, nếu ngươi Chứng Đế thành công, chẳng phải là muốn trả thù ta sao? Cho nên, lần này ta cũng không có thể tha cho ngươi!

Trường Sinh Thiên, vạn đóa Hồng Liên Thánh Phật tung bay, trong Hồng Liên, Thánh Phật đứng dậy, nhìn chư phật đối diện nói:

- Các ngươi lưu ở nơi đây, ta đi giải quyết một đoạn ân oán nhân quả.

- Đông Cực lại dám chọn ở Tử Tiêu Thiên ta thành Đế, đem hai cung ta phóng ở nơi nào?

Tử Tiêu Thiên, Trường Nhạc Cung Vị Ương Cung hai cung cung chủ tề tụ, tỷ muội hai người cười nói:

- Nàng lần trước cơ hồ vẫn lạc, không có chúng ta nhúng tay, đám người Hoang Tổ há có thể ám toán được nàng? Lần này cũng không thể khiến tiểu tiện nhân này sống khá giả!

Mà ở trong Quang Vũ Thần đình, Quang Vũ Thần Đế phân phó quần thần trong triều nói:

- Đông Cực nếu là Chứng Đế, tất nhiên là đại địch của ta, Đại Đạo của nàng theo đuổi thập toàn thập mỹ, không thể không ngăn. Các ngươi đi trước gặp nàng, cho nàng ứng kiếp.

Đế Thiên Pháp Vương, Phụ Triều Pháp Vương cùng Thất Thánh Vương chúng Thần Quân Thần Tôn rối rít khom người đồng ý.

Cùng lúc đó, từng tôn Cổ lão Thần Tôn Thần Quân, rối rít xuất động, cất bước hướng Tử Tiêu Thiên bay đến, phàm là đối với đế vị có chút dã tâm, cũng không muốn xem đến Đông Cực Thần Quân trước bọn họ một bước Chứng Đạo thành Đế, ai biết Giang Tuyết sau khi Chứng Đế có thể chèn ép dị kỷ, đem tất cả người có Đế tư hết thảy chém giết, lấy bảo đảm đế vị của mình lao cố hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1515: Khẳng Khái Bi Ca. (2)

Lần này xuất động Thần Tôn Thần Quân rất nhiều, thậm chí ngay cả Thần Đô Thượng Tôn, Tiên Đô Thượng Tôn, Hạo Thiên Thượng Tôn tồn tại bực này cũng xuất động, đi về phía Tử Tiêu Thiên.

Trận chiến này, chắc chắn kinh thiên động địa!

Mà ở trong chín Đại Thế Giới, từng tôn Bổ Thiên thần nhân sắc mặt lạnh nhạt, duy chỉ có Càn Khôn Lão Tổ đứng dậy, thở dài nói:

- Thời điểm trả nhân tình đến...

Bổ Thiên thần nhân không người nào nhúc nhích, nhưng Thiên Đạo chí bảo đang mơ hồ chấn động, Thiên Đạo không hoàn toàn, mà Đông Cực Thần Quân quyển thổ trọng lai tu luyện là thập toàn chi đạo, đây là Thiên Đạo không tha.

Bổ Thiên thần nhân không động, mà chín đại Thiên Đạo chí bảo đang xuẩn xuẩn dục động, muốn đem Đông Cực Thần Quân Thiên Đạo không tha này trấn sát!

Càn Khôn Lão Tổ giơ tay lên trấn áp Hóa Tiên Ngọc Bình của mình, ngay sau đó một đạo thần thức xông lên hướng Đạo Vương Đại Thế Giới, thanh âm ầm nổ vang:

- Đạo Vương, cuộc chiến đoạt tiên phù, người ta cư công chí vĩ, ngươi muốn chém tận giết tuyệt liền cho Đạo Kim Ngọc Bàn của ngươi xuất kích!

Trong Thần Đình nặng nề, Đạo Vương thở dài truyền đến:

- Mặc dù ta trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn, nàng cũng không cách nào vượt qua kiếp này...

- Ngươi cho người ta tưởng thưởng đến sao?

Thanh âm của Càn Khôn Lão Tổ truyền đến, cười lạnh nói.

Đạo Vương mặc nhiên, sau một lúc lâu, Đạo Kim Ngọc Bàn chấn động bình thường, uy năng không hiện, là bị hắn trấn áp xuống.

Càn Khôn Lão Tổ thở phào nhẹ nhỏm, truyền âm Hồ Thiên Đại Thế Giới nói:

- Lão đầu, học trò của ngươi hồ ly Chứng Đạo thành Đế, ngươi muốn trấn sát nàng sao?

Hồ Thiên Lão Tổ hái Tàng Thiên Hồ Lô, nhét vào trong ngực Linh Đạo Tử, cười nói:

- Ôm cho chặt, không thể để cho hồ lô này chạy đi ra.

Càn Khôn Lão Tổ nhìn về phía những Đại Thế Giới khác, có chút chần chờ, thầm nghĩ:

- Ta cùng với bọn người kia quan hệ không tốt thế nào, truyền âm bọn họ đoán chừng cũng sẽ không cho ta mặt mũi... Cũng được, ta xuất thủ ngăn cản Thiên Đạo chí bảo, bọn họ sẽ không mức quá phận, thấp nhất sẽ không đích thân xuất thủ...

Đô Thiên Thần Giới, vô luận là thánh tông Thần Ma, hay là dưới trướng Đô Thiên Thần Tôn, giờ phút này cũng bị kinh động, rối rít đi ra, ngẩng đầu hướng thiên không nhìn lại, chỉ thấy Đại Đạo huyến lệ, sướng không gì sánh được, các loại đạo âm vang lên, huyền diệu khó giải thích, làm cho lòng người thần diêu.

- Đây là có người đang Chứng Đế a...

Tương Ngạn Thần Chủ đột nhiên lẩm bẩm nói:

- Vạn đạo trỗi lên, loại tràng diện này cũng là ta từ lúc sanh ra lần đầu

nhìn thấy. Lúc này tại sao có thể có người chứng Đế? Đây rõ ràng là kết quả hẳn phải chết a...

Giang Nam cũng cất bước đi ra Thuần Dương Điện, sắc mặt đột nhiên bá một chút trở nên trắng như tuyết, trái tim kịch liệt co quắp mấy cái. Mà ở Đô Thiên Phủ, nét mặt già nua của Đô Thiên Thần Tôn cũng trong chớp mắt không có huyết sắc.

- Tỷ tỷ, ngươi trước thời hạn nửa năm Chứng Đế, đây là lo lắng ta sao...

Giang Nam chỉ cảm thấy trong lòng đột nhiên đau đớn như đao cắt, trước thời hạn nửa năm, làm rối loạn rất nhiều bố trí của hắn, để cho hắn căn bản không có đủ thực lực đi tỉnh lại Trấn Thiên Thần Đế, không có thời gian luyện thành pháp bảo của mình.

Mà sở dĩ Giang Tuyết trước thời hạn nửa năm, là bởi vì lo lắng hắn, lo lắng đệ đệ này có cố ý cùng nàng đi chiến, chịu chết!

Hắn thần thái đờ đẫn, ngơ ngác đứng ở nơi đó, như tượng gỗ, cả người không có nửa phần sinh cơ.

Đây là kết quả hẳn phải chết.

Nếu như hắn đi ra Đô Thiên, nếu như đi Tử Tiêu Thiên, tất nhiên có bỏ mình đạo tiêu, không có may mắn thoát khỏi.

Hắn nếu như ở lại Đô Thiên, hắn còn có thể sống sót, còn có thể làm Huyền Thiên Giáo Chủ của hắn.

Giang Nam ánh mắt vô thần, chuyển động hạ xuống, từ trên khuôn mặt từng cái từng cái thánh tông đệ tử quét qua, từng cái từng cái khuôn mặt quen thuộc, làm trong đầu hắn vô số nhớ lại, giọng nói và dáng điệu nụ cười của mọi người, hết thảy hiện lên.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào trên người Giang Lâm, sau một lúc lâu mới hoạt động xuống, rơi vào trên người Thi Hiên Vi.

- Ha ha ha ha!

Giang Nam cất tiếng cười to, trong lúc cười to có nước mắt chảy xuống, tiếng cười chấn động Đô Thiên, chấn động mọi người Đô Thiên, mọi người rối rít hướng Chưởng Giáo Chí Tôn trẻ tuổi này xem ra, trong lòng buồn bực không dứt.

Theo bọn họ, Giang Nam như cười như khóc, trong cười có nước mắt.

- Ta hiểu được, ta cuối cùng coi là hiểu rồi, năm đó Tịch chưởng giáo cái loại không bỏ này là ra sao...

Giang Nam điên cuồng cười to, thật lâu mới ngưng cười, xóa đi nước mắt, hướng đám người Tương Ngạn Thần Chủ cùng Tú Vân Thiên Nữ nói:

- Tử Xuyên không có ở đây, khẩn cầu mấy vị hỗ trợ chiếu cố thánh tông.

Mấy người vội hoàn lễ nói:

- Giáo chủ lời này khách khí, chúng ta hôm nay ở thánh tông, đã coi thánh tông làm thành nhà mình, dĩ nhiên phải bảo vệ thánh tông an nguy.

Giang Nam tạ ơn, gọi Yêu Thần Kim Đế nói:

- Kim Đế, nếu ta không ở đây, ngươi phụ tá phu nhân.

Yêu Thần Kim Đế buồn bực, không giải thích được ý nghĩa, chỉ thấy Giang Nam lại hướng đám người Tam Khuyết, Diệu Đế, Hoa Trấn Nguyên làm lễ ra mắt nói:

- Mấy vị đạo hữu, nếu ta vừa đi không về, kính xin mấy vị đạo hữu chiếu cố thánh tông ta.

Mấy người vội hoàn lễ, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Giang Nam đi tới trước người Tịch Trọng, trầm giọng nói:

- Tịch Trọng, nếu ta vừa đi không về, ngươi kế nhiệm Chưởng Giáo Chí

Tôn, không thể học ta.

Hắn nhất nhất an bài, rốt cục đi tới trước người Thi Hiên Vi, trầm mặc chốc lát, đột nhiên dùng sức đem Thi Hiên Vi ôm vào trong ngực, cảm giác thê tử trong ngực có chút gầy yếu, nhưng ngay sau đó vịn hai vai của nàng, đưa mắt nhìn hai tròng mắt nàng:

- Phu nhân, có một việc, ta phải đi làm, ta đi...

Thi Hiên Vi im lặng không lên tiếng, sửa sang lại y trang cho hắn, dịu ngoan gật đầu.

Giang Nam cắn răng, xoay người rời đi.

- Ta chờ ngươi trở lại.

Sau lưng truyền đến tiếng gọi của thê tử.

Giang Nam cước bộ hơi chậm, trong lòng có hàng vạn hàng nghìn tư vị, để cho ánh mắt hắn có chút chua xót.

Nàng không có hỏi thăm hắn đi nơi nào, không có hỏi thăm hắn rốt cuộc là đi làm cái gì, không có hỏi thăm hắn nguy hiểm hay không, nàng chỉ nói chờ hắn trở lại.

Nàng từ trên người hắn cảm thấy tinh thần chịu chết, cảm thấy chiến ý dõng dạc, cảm giác được giác ngộ một đi không trở lại, nhưng nàng vẫn chỉ nói chờ hắn trở lại.

Chờ ngươi trở lại.

Lời rất đơn giản, nhưng ẩn chứa tình cảm vô cùng sâu vô cùng thuần hậu.

- Tốt, chờ ta trở lại.

Giang Nam xoay người, phất phất tay, cười nói.

Trước Đô Thiên Phủ, có một thần linh đang run run bi ca, Đô Thiên Thần Tôn đứng dậy đi về phía trước, lão Thần tôn lên tiếng hô to:

- Đám bạn già, lần trước Thần Quân Chứng Đế, ta không dám thò đầu ra. Lần này, ta tới cùng các ngươi chơi, các ngươi, chờ ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1516: Sinh Ra Tóc Bạc Sớm. (1)

Vô số ánh mắt đưa bọn họ, đưa một già một trẻ này đi về phía trước, Mộ Vãn Tình nhìn bóng lưng hai người, trong lòng đột nhiên run lên, hướng Tịch Trọng thấp giọng nói:

- Bóng lưng của Chưởng giáo cùng Đô Thiên Thần Tôn, thật giống như lúc cha ngươi rời chúng ta đi ứng chiến Thái Hoàng, tràn đầy không bỏ...

Trong tinh không Đô Thiên thần giới, Giang Nam cùng Đô Thiên thần tôn ngay ngắn dừng bước lại, xem hướng tiền phương, phiến thiên địa này thoạt nhìn cùng lúc tầm thường không có khác nhau, nhưng hai người bọn họ đều cảm thấy cái gì.

Đô Thiên thần tôn đưa tay, nhẹ nhàng hướng trong tinh không nhấn một cái, hư không lập tức sụp đổ, hắn chính là Thần Tôn, một kích có uy năng kinh thiên động địa, bất quá theo một chưởng này của hắn đè xuống, chỉ thấy hư không vừa mới sụp đổ lập tức liền bắn lên, sau đó vốn là tinh không không có vật gì, đột nhiên xuất hiện một mảnh sa màn.

Sa màn rất mỏng, nhưng lại cực lớn, giống như một vòm trời cự đại, đem Đô Thiên thần giới bao phủ.

- Đây là Thần Quân Khinh La Bạc.

Đô Thiên thần tôn sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Thần Quân chứng đế, đem Khinh La Bạc của nàng để ở chỗ này, chỉ sợ là muốn ngăn cản chúng ta tiến đến trợ giúp nàng.

Giang Nam mặt không đổi sắc:

- Không làm khó được ta và ngươi.

Đô Thiên thần tôn gật đầu nói:

- Hoàn toàn chính xác không làm khó được ta và ngươi.

Sau lưng béo lão giả này hiện ra một mặt đại kỳ, bay phất phới, Giang Nam lấy tay một trảo, chỉ thấy hơn mười vạn tám nghìn mặt đại kỳ trong Thuần Dương điện của Huyền Thiên Thánh tông phần phật bay lên, nhao nhao rơi vào trong cơ thể của hắn.

Mười ba mặt chủ kỳ của tòa Luyện Thiên đại trận này, hắn đã suy diễn ra mười hai mặt, chỉ kém một mặt cuối cùng liền có thể tạo thành Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn, hắn nguyên vốn định để cho rất nhiều Thần Ma Thánh tông cùng mình tạo thành Luyện Thiên đại trận, nhưng trận chiến này thật sự hung hiểm, cơ hồ là hữu tử vô sinh, hắn nhất định phải vì Thánh tông lưu lại một đường lui, cho nên hắn chỉ có thể tự mình thúc dục tòa Luyện Thiên đại trận này.

Tạo Hóa tiên đỉnh bay lên, rơi vào mi tâm của Giang Nam, trong đỉnh như trước thần hỏa hừng hực thiêu đốt, không ngừng rèn luyện kiện pháp bảo kia.

Giang Nam đem thân thể Quang Vũ đế mang tới, giao cho Đô Thiên thần tôn, trầm giọng nói:

- Thần Tôn, thân thể Quang Vũ đế này, trước giao cho ngươi tới thúc dục. Bất quá, không đến trọng yếu trước mắt, tốt nhất vẫn là không nên thúc dục...

Dùng pháp lực của Đô Thiên thần tôn, thúc dục Thần Đế thân thể một lần sẽ hao hết pháp lực, ở bên trong chiến trường không có pháp lực, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên Giang Nam mới nói không đến trọng yếu trước mắt không muốn thúc dục. Bởi vì thúc dục xong, vị béo lão giả này liền mệnh không còn.

Đô Thiên thần tôn thu hồi thân thể Quang Vũ đế, cười ha ha:

- Có thể thúc dục một lần, quét ngang một mảnh Cự Đầu, mặc dù chết cũng lừng lẫy!

Hai người một cái thúc dục Đế cấp Đô Thiên kỳ, một cái thúc dục Luyện Thiên đại trận, thân hình dung nhập trong hư không, Khinh La Bạc có chút lắc lư thoáng một phát, hai người liền xuyên qua Khinh La Bạc, đi ra bên ngoài Đô Thiên thần giới.

- Thần Tôn, ngươi đi Tử Tiêu Thiên trước, ta sau đó liền đến!

Giang Nam tế lên một tòa Tinh môn, trầm giọng nói.

Đô Thiên thần tôn gật đầu, lách mình mà đi.

Giang Nam cất bước đi vào bên trong Tinh môn, sau một khắc xuất hiện ở Huyền Minh Nguyên Giới Huyền Thiên Thánh tông. Nguyên Giới Huyền Thiên Thánh tông cũng có chư cường giả tọa trấn, hai tòa Tinh môn tầm đó tương thông, Nguyên Giới có người tu thành Thần Ma, liền có thể thông qua hai tòa Tinh môn tiến vào Thần giới Thánh tông.

Giang Nam vừa xuất hiện, lập tức ở bên trong Nguyên Giới Thánh tông khiến cho oanh động lớn lao, Huyền Ẩn, Cổ Hoa đạo nhân các thế hệ trước nhao nhao tới đón, chỉ thấy một đạo Tinh Quang hiện lên, Giang Nam dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa, bọn người Huyền Ẩn, Cổ Hoa vẻ mặt kinh ngạc, không biết vì sao hắn vội vàng như thế.

Bên cạnh khối Hồng Mông khí, sau đầu Giang Nam thần luân ông ông chuyển động, đạo đài Thần Phủ Thiên cung Thiên đình chằng chịt, tọa trấn ở bên trong thần luân, vô số Thần Ma hư ảnh ngật đứng ở trong đó.

Bá bá...

Hai đạo tiên chỉ từ đỉnh đầu hắn vọt lên, rơi xuống đất hóa thành kiếp trước thân kiếp sau thân của hắn, tất cả trên đỉnh đầu có ao sen nửa mẫu, trong ao sen liên hoa đua nở, hoa nở năm đóa, bên trong hoa sen từng người đứng một Thần Ma.

- Chư vị đạo hữu, giúp ta một tay!

Giang Nam hét lớn, kiếp trước thân kiếp sau thân cùng mười lăm hóa thân ngay ngắn rống to, vô số đạo tắc tung bay, điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, thân thể Giang Nam bành trướng, cơ hồ bị một cổ pháp lực rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy này no bể bụng, mười lăm hóa thân đều là Chân thần, thậm chí còn có Tiên Thiên Thần Đế hóa thân là Thần Chủ viên mãn cảnh giới, pháp lực là khổng lồ bực nào?

Ba Tiên Thiên Thần Đế hóa thân này, tu vi so với bản thể hắn còn muốn hùng hồn, hơn nữa kiếp trước thân cùng kiếp sau thân, cổ pháp lực này đã gấp bốn lần pháp lực bản thể Giang Nam, cơ hồ đem tu vi của hắn đẩy lên tới cấp độ Thần Tôn!

- Huyền Thai ấn!

Giang Nam kết ấn, chỉ nghe một tiếng trống nổ mạnh vang lên, trái tim của hắn kịch liệt nhảy lên, khí huyết đột nhiên bốc lên, thoáng cái tràn đầy gấp năm lần, khí huyết như là biển lớn mênh mông, ngay cả thân thể cũng bao hàm giấu không được, bên cạnh khối Hồng Mông khí khắp nơi đều là huyết sắc, khí huyết bắt đầu khởi động, nhấc lên một cổ sóng cồn ngập trời.

- Thân thể ngũ chuyển!

Thân hình hắn nhéo một cái, thân thể bành trướng, hạ xuống, lại bành trướng, lại hạ xuống, liên tục năm chuyển, khí huyết lại bành trướng gấp năm lần!

Khí huyết của hắn đã tràn đầy đến cơ hồ như là huyết tương đầm đặc, khí huyết bốc hơi, biển máu màu hồng đỏ thẫm quay cuồng!

- Nguyên Thai Ấn!

Giang Nam quát lớn, một ấn kết xuất, đông, tiếng tim đập như cổ như sấm từ trong cơ thể hắn cùng hai tay tầm đó bắn ra, chấn động Hồng Mông, truyền lại đến ở chỗ sâu trong khối Hồng Mông khí.

Khí huyết của hắn trong nháy mắt lại tăng lên gấp 10 lần, khí huyết cuồng bạo bắt đầu khởi động, bên cạnh khối Hồng Mông khí như là nhấc lên vòi rồng, gào thét cuốn động, đem từng tòa đại lục tổn hại thổi bay, thậm chí ngay cả ngôi sao cũng bị cuốn động, hình thành một luồng khí xoáy cự đại, mấy trăm ngôi sao bị xoáy lên, như là rơi vào vòng xoáy vù vù chuyển động!

Thanh âm răng rắc răng rắc từ trong cơ thể hắn truyền đến, mặc dù thân thể Giang Nam luyện thành Tiên Thiên huyết mạch, cũng không chịu nổi khí huyết gấp hai mươi cùng bốn lần pháp lực, da của hắn nổ tung, cơ bắp bị đạo tắc cuồng bạo chấn vỡ, thậm chí ngay cả cốt cách cũng không chịu nổi, vết rạn rậm rạp, tùy thời có khả năng đứt đoạn!

Thân thể hắn có năng lực chữa trị cường đại bày ra, cơ bắp bị chấn nát, lập tức liền được chữa trị, từng khối Thần Ma huyết nhục tróc ra, cơ mới liền tạo thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1517: Sinh Ra Tóc Bạc Sớm. (2)

Đông...

Bên trong khối Hồng Mông khí, thân ảnh Trấn Thiên Thần Đế hiển hiện, trong cơ thể cũng truyền đến một tiếng tim đập, khí huyết héo rũ dần dần sống lại, bất quá rất nhanh liền lần nữa thấp xuống.

- Thân thể lục chuyển!

Giang Nam gào thét, thân thể bành trướng lần nữa, khí huyết lại bốc lên gấp đôi, cuồng bạo đến cực điểm, chỉ nghe thanh âm bành bành bành không ngừng truyền đến, rõ ràng là những ngôi sao bị khí huyết của hắn cuốn vào cắn nát, bạo tạc nổ tung!

Đông...

Nguyên Thai Ấn bộc phát, trong lồng ngực Trấn Thiên Thần Đế lần nữa truyền đến một tiếng tim đập, khí huyết hạ xuống lập tức lần nữa sôi trào, trong cơ thể truyền đến vô số đại đạo nổ vang, chấn động, từ từ mở mắt.

Một đạo tư duy chấn động cổ xưa truyền lại đến trong óc Giang Nam:

- Đạo hữu, ngươi quá vội vàng xao động rồi. Dùng thực lực trước mắt của ngươi còn không cách nào phục sinh ta. Đợi ngươi tu luyện tới Chân Thần viên mãn cảnh giới lại đến a...

- Thân thể thất chuyển!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, lần nữa rống to, sinh sinh thúc dục thân thể thất chuyển, chỉ nghe tiếng nổ mạnh bành bành bành không ngừng từ trong cơ thể hắn truyền đến, ngay cả nhục thể của hắn cũng không chịu nổi khí huyết cuồng bạo như thế, huyết nhục toàn thân nổ không còn một mảnh, chỉ

còn lại có một bộ cốt cách, trong lồng ngực cốt cách còn có một trái tim nhảy lên. Một sợi huyết mạch vừa thô vừa to từ bên trong trái tim lan tràn ra.

- Không có tác dụng đâu, ngươi tăng lên nữa, hẳn phải chết không thể nghi ngờ...

Trấn Thiên Thần Đế tư duy chấn động truyền đến.

- Thân thể bát chuyển!

Cốt cách Giang Nam bành trướng, thu nhỏ lại, khí huyết lại tự bốc lên gấp đôi, chỉ nghe âm thanh ken két xoạt xoạt đứt gãy truyền đến, xương sườn hắn cũng không cách nào thừa nhận khí huyết cuồng bạo như thế, một cây xương sườn nổ tung, vô số mạch máu của trái tim bạo liệt, mặc dù là trái tim này, cũng xuất hiện từng đạo vết rạn, phảng phất tùy thời sẽ như đồ sứ toái mất.

- Đạo hữu, ngươi đây là tội gì?

Tiếng thở dài của Trấn Thiên Thần Đế truyền đến, cổ xưa mà thâm thúy:

- Không nên thúc dục Nguyên Thai Ấn nữa, nếu như ngươi cưỡng ép thúc dục, ngươi sẽ chết đấy...

- Nguyên Thai Ấn!

Giang Nam ngửa mặt lên trời gào thét, hai tay bạch cốt tiếp dẫn, Nguyên Thai Ấn lần nữa bộc phát, cốt cách toàn thân của hắn lập tức ở trong khí huyết vô cùng cuồng bạo xốp giòn, tan rã, từng khối toái mất.

Trái tim của hắn ở thời điểm khí huyết tăng lên tới cực điểm, bành một tiếng nổ tung, đầu cốt của hắn nát bấy, trong cơ thể vô số đại đạo nguyên một đám sụp đổ, triệt để tan rã, vạn đạo hợp lưu, hóa thành một đạo Nguyên Thủy đại đạo, nhưng Nguyên Thủy đại đạo cũng không chịu nổi uy năng cuồng bạo như thế, không ngừng sụp đổ.

Tử Phủ của hắn bị chấn sập, Ma ngục hóa thành bột mịn, thần tính hiện ra, Hỗn Độn Nguyên Thần ở bên trong sụp đổ tan rã.

Hai mươi ba lần khí huyết, để cho pháp lực của hắn vô hạn cuồng bạo, tăng lên hai mươi ba lần, mặc dù là Thần Tôn cổ xưa cũng không gì hơn cái này, cơ hồ như là Ngục Pháp Thiên Vương hiến tế mình thảm thiết, cái hiến tế này không chỉ là hiến tế pháp lực đạo tắc của mình, hiến tế thần thức của mình, đồng dạng cũng là hiến tế nhục thể của mình, thần hồn của mình!

Năm đó thời điểm Ngục Pháp Thiên Vương ở trong Thiên ngục hiến tế mình, cũng không quá đáng tăng lên hơn mười lần khí huyết, đem mình thiêu đốt, còn có thể bảo trụ Chân Linh bất diệt. Mà Giang Nam phen này tăng lên hai mươi ba lần khí huyết, kết cục chỉ biết so với Ngục Pháp Thiên Vương thảm hại hơn, ngay cả bất diệt Chân Linh đều triệt để tan thành mây khói, khả năng thành quỷ cũng không có!

Đông...

Đông, đông!

Bên trong khối Hồng Mông khí rốt cục truyền đến tiếng tim đập nối liền, thở dài truyền đến, một Thần Đế cất bước từ trong khối Hồng Mông khí đi ra, sau một khắc đi vào trước người Giang Nam đã sụp đổ tan rã, một bàn tay bao trùm xuống, bá một tiếng đem khí huyết cuồng bạo vuốt lên, vô số khí huyết chảy trở về, dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Nam.

- Liều mạng hồn phi phách tán cũng muốn tỉnh lại ta, ngươi đây là tội gì?

Trấn Thiên Thần Đế áo bào tím gia thân, Đế Uy trang nghiêm, thở dài nói.

Nguyên Thủy đại đạo cũng tự đình chỉ sụp đổ, không ngừng chấn động, cốt cách phi tốc sinh trưởng, huyết nhục diễn sinh, rất nhanh Giang Nam khôi phục thân thể, chỉ là khí huyết héo đốn, cho người cảm giác hắn phảng phất thoáng cái già nua hơn mười tuổi, thậm chí bên tóc mai cũng nhiều ra

vài sợi tóc trắng.

Dùng niên kỷ Thần Ma mà nói, hắn vẫn là thiếu niên, nhưng giờ phút này hao phí quá nhiều tánh mạng bổn nguyên, để cho hắn tóc bạc sinh ra sớm.

Không chỉ có như thế, đại đạo của hắn sụp đổ quá nhiều, Nguyên Thủy đại đạo cũng trở nên nhược đi rất nhiều, vốn là luyện thành ngàn vạn đại đạo đạo tắc, giờ phút này chỉ còn lại có hơn bốn trăm vạn đạo, những thứ khác hết thảy hóa thành tro tàn, thực lực hao tổn hơn phân nửa.

Mà hơn bốn trăm vạn đạo đại đạo đạo tắc này, cũng tàn phá không chịu nổi.

Mặc dù là Hỗn Độn Nguyên Thần giống như Thần Đế của hắn, giờ phút này cũng uy năng tổn hao nhiều.

Một lần hành động tăng lên hai mươi ba lần khí huyết, cơ hồ đem tánh mạng bổn nguyên của hắn thiêu đốt, ngay cả thọ nguyên cũng tổn hao nhiều, không chết đã là may mắn!

- Ta cần ngươi giúp ta...

Giang Nam cơ hồ xụi lơ trên mặt đất, hai đại chân thân lập tức tiến lên nâng, cái này mới không có ngã xuống, khí tức càng phát ra héo đốn nói:

- Hôm nay Thần Đế khôi phục mấy thành thực lực?

- Hơn năm ngàn vạn năm qua đi, thực lực của ta tối đa còn có tu vi Thần Quân, khoảng cách thời kỳ đỉnh phong, còn có chênh lệch không nhỏ. Bất quá rất nhanh ta liền sẽ đạt tới Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới.

Trấn Thiên Thần Đế hít vào một hơi thật dài, Trấn Thiên Tinh vực vô số ngôi sao cùng đại lục chấn động, vô số linh khí điên cuồng bắt đầu khởi động, linh tuyền linh trì phần phật bay lên, điên cuồng hướng bên này vọt tới, dung nhập đến trong cơ thể vị Thần Đế này, để cho tu vi của hắn không ngừng tăng trưởng, nói khẽ:

- Dựa theo lời hứa, ta chỉ có thể giúp ngươi một lần, sau đó ta và ngươi liền không liên quan.

Giang Nam thở phào một cái, có chút yếu ớt nói:

- Đi Tử Tiêu Thiên.

Trấn Thiên Thần Đế dựng thẳng tay vẽ một cái, hư không trực tiếp bị hắn mở ra, đánh ra một thông đạo đi thông Thần giới, vị Thần Đế này cất bước đi vào trong thông đạo, Giang Nam kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân nâng, cũng đi vào thông đạo, bất quá đã có một Tinh Quang Thần Đế hóa thân lưu lại, hóa thành một đạo Tinh Quang viễn độn mà đi, chạy về phía Hồ Thiên đại thế giới.

Cũng không lâu lắm, Trấn Thiên Thần Đế mang theo Giang Nam đi vào Tử Tiêu Thiên, lúc này khí sắc của Giang Nam mới khôi phục một ít, từng sợi tiên khí ở trong cơ thể hắn tiến vào chui ra, không ngừng thoải mái nhục thể của hắn, tu bổ đại đạo tổn hại, một lần nữa luyện thành đại đạo đạo tắc, cố gắng khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1518: Ba Nghìn Thần Vương Cản Đường. (1)

Trấn Thiên thần đế một mực hấp thu Thần giới linh khí linh dịch, thậm chí ngay cả linh thạch linh quáng cũng bị vị Thần Đế này một hơi liền hấp lên, hết thảy nhét vào trong cơ thể nói:

- Đạo hữu, tình huống của ngươi hôm nay rất nguy hiểm, không nên cùng người động thủ, nếu không đối với ngươi ảnh hưởng sẽ là trí mạng, nhẹ thì cho ngươi pháp lực lui bước, cả đời bị nhốt ở Chân Thần Cảnh giới, nặng thì sẽ chết. Ngươi quá nóng lòng, dưới tình huống chưa tới Chân Thần trung kỳ liền tới tỉnh lại ta, nếu là Chân thần viên mãn cảnh giới, ngươi sẽ không thương đến bổn nguyên rồi... Ân? Đây là... Có người chứng đế! Người chứng đế này, phi thường cao minh ah... Nhiều cường giả như vậy, là vì ngăn cản người này chứng đế sao?

Tử Tiêu Thiên, vô số Đại Đạo tự động hiện lên, Đại Đạo nổ vang, kinh thiên động địa, so sánh với những Thần Giới Chư Thiên khác càng sâu, một mảnh Đại Đạo dài hẹp giống như Thần hà Thần hi, bồng bềnh đung đưa, hết thảy hướng một chỗ hội tụ.

Không chỉ có như thế, những Thần Giới Chư Thiên Đại Đạo khác cũng rung chuyển, chen chúc mà đến, giống như trước hướng nơi cao nhất của Tử Tiêu Thiên hội tụ, thậm chí ngay cả hạ giới vạn giới, Đại Đạo bôn lưu, cũng đang không ngừng vọt tới!

Chứng được Thần Đế vị, nhận được thiên địa nhận đồng, Đại Đạo hội tụ, chung nhận thiên địa chi chủ, trở thành chúa tể của chư thiên vạn giới!

Đây cũng là chỗ tốt của Chứng Đế, vạn đạo cùng đến, vô luận là tu vi thực lực hay là nhãn giới kiến thức, cũng sẽ có một loại tăng lên phi tốc!

Lúc Chứng Đế, không chỉ có làm cho mình nhận được tăng lên thật lớn,

trở thành đứng đầu chư thiên vạn giới, hơn nữa pháp bảo cũng nhận được dễ chịu thật lớn, trở thành Chứng Đế Chi Bảo.

Chứng Đế Chi Bảo sở dĩ độc nhất vô nhị, chính là nguyên nhân này, bất luận kẻ nào cũng không có thể đồng thời luyện thành hai kiện Chứng Đế Chi Bảo.

- Người Chứng Đế kia, có chút mạnh đến nổi nghịch thiên.

Sắc mặt Trấn Thiên Thần Đế biến hóa, hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Ta năm đó lúc Chứng Đế, cũng không có động tĩnh như người này. Bất quá khi đó ta Chứng Đế, so sánh với nàng dễ dàng rất nhiều. Năm đó lúc ta Chứng Đế Nguyên Tôn Thần Đế còn tại vị, Nguyên Tôn Thần Đế sáng suốt, không có không cho người khác Chứng Đế, lúc ấy Cửu Trọng Thiên, Trung Thiên cùng mười Đại Thế Giới, đều có Thần Đế trấn giữ.

Chính là loại lòng ôm ấp kia, lúc này Nguyên Tôn mới chứng đạo thành tiên, phi thăng đi... Di, sao người này không có ở La Thiên Chứng Đế? Dùng thực lực người này, nếu ở La Thiên Chứng Đế thành tựu càng kinh người hơn...

Hắn cảm ứng chư thiên vạn giới hôm nay, lập tức công nhận đến Thiên Đạo có thiếu, đưa mắt nhìn đi, không khỏi kinh ngạc, chỉ thấy La Thiên vốn là ở trên Tử Tiêu Thiên, giờ phút này đã không thấy bóng dáng!

- La Thiên đi nơi nào rồi?

Trấn Thiên Thần Đế khiếp sợ vạn phần, thất thanh nói:

- Chư thiên vạn giới chí cao thiên, La Thiên, làm sao biến mất? La Thiên chính là chỗ ở của lịch đại Thần Đế, tích chứa vô số Thần Đế Đại Đạo lạc ấn cùng phi tiên ảo diệu từ cổ chí kim, làm sao lại không thấy?

- Khụ khụ...

Giang Nam vẫn còn suy yếu vạn phần, không có hoàn toàn khôi phục, cười khổ nói:

- Thần Đế, trong chuyện này nói ra rất dài, nhất thời chốc lát căn bản không cách nào giải nghĩa. Dưới mắt chánh sự quan trọng hơn, kính xin Thần Đế mang ta đi nơi Chứng Đạo kia.

Trấn Thiên Thần Đế khẽ cau mày:

- Ngươi là muốn ta đi ngăn cản người này Chứng Đế sao? Ý chí của ngươi, không khỏi quá nhỏ chút ít, ngăn người chứng đạo, đoạn người tiền trình, không phải là nghĩa sĩ làm ra.

- Ta là muốn mời Thần Đế đi hỗ trợ, giúp nàng Chứng Đạo, vượt qua trận đại kiếp này!

Giang Nam hai đại chân thân đỡ vịn hắn, liên tục không ngừng có Đại Đạo đạo tắc tràn vào trong cơ thể hắn, trấn áp đạo tắc hỗn loạn, tu bổ Đại Đạo tổn thương, Giang Nam chấn lông mày nói:

- Người Chứng Đế, là người thân nhất của ta.

- Thì ra là như vậy, khó trách ngươi dưới tình huống tu vi không tới, lại liều chết tới tỉnh lại ta.

Trấn Thiên Thần Đế chân mày khóa càng chặt, mang theo hắn hướng nơi Giang Tuyết Chứng Đạo đi tới, lắc đầu nói:

- Cứu nàng so sánh với giết nàng khó khăn hơn nhiều, ta có thể cảm giác được, người đi giết nàng rất nhiều, trong đó còn có năm tên thực lực so với ta trước mắt kém một chút. Nếu ta khôi phục tới trạng thái đỉnh, sẽ không sợ bọn họ, chỉ là nếu ta muốn tăng thực lực lên tới Đế cấp, phải còn cần tĩnh tu hai ba năm thời gian...

Trong lúc nói chuyện, hai người liền tới đến trung ương Tử Tiêu Thiên, chỉ thấy hư không phía trước hé ra, một tòa đại lục mênh mông gợn sóng

xuất hiện ở bầu trời Tử Tiêu Thiên, từ trong hư không lộ ra một góc to lớn.

Đó là một khối mảnh nhỏ lớn nhất của La Thiên, mặc dù La Thiên bị đánh nát, trong đó đại đa số mảnh nhỏ cũng hóa thành bụi bay, nhưng vẫn có rất nhiều mảnh nhỏ bảo lưu lại, bị Bổ Thiên thần nhân tẩy đi thiên nhân ngũ suy, đặt ở trên Tử Tiêu Thiên, làm địa phương cho Thần Đế thống trị chư thiên vạn giới.

Các đời Thần Đế sau Cổ Tiên hạo kiếp, cũng là ở chỗ này Thống soái chư thiên vạn giới, quản lý thiên hạ đại sự.

Mảnh thổ địa này, không người nào dám can đảm làm của riêng, cho dù là Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, cũng không có mang đi La Thiên mảnh nhỏ, mà là mang Thần Đình của bản thân đi.

Ở chỗ này, Chư Thiên vạn giới, vô số Đại Đạo hội tụ mà đến, hướng Thần Sơn trung ương nhất trên phiến đại lục này hội tụ, tòa Thần Sơn này là nơi cao nhất của chư thiên vạn giới, là Thần Đình trung ương của các triều đại Thần Đế đổi thay, chỗ ở của Thần Đế!

Nơi đó, một cô gái bạch y bồng bềnh đứng ở đỉnh núi, vô số Thần hà Thần hi tung bay, rối rít hướng nàng vọt tới, nàng một thân một mình, đứng ở nơi đó.

Ở dưới thần sơn này, là biển rộng mạnh mẽ, trong biển sóng biển quay cuồng, nước kia không phải là phàm thủy, mà là linh dịch thuần túy, Linh Hải sinh ba, trong biển lơ lững một đóa liên hoa, liên hoa to lớn không gì so sánh được, đem Thần Sơn vây quanh ở trong cánh liên hoa, tòa Thần Sơn này, vừa vặn như một nhụy hoa của hoa sen.

Liên hoa cùng nàng cùng nhau phun ra nuốt vào Đại Đạo của chư thiên vạn giới, trong cánh hoa tích chứa Đại Đạo càng ngày càng nhiều, mơ hồ tản mát ra một cỗ Đế uy chấn nhân tâm hồn!

Lần trước Chứng Đế, nàng luyện chế Chứng Đế Chi Bảo là Quyền Thiên

Ấn, mà bây giờ luyện chế Chứng Đế Chi Bảo là một đóa liên hoa.

Linh Hải sinh ba, hóa thành từng loại từng loại dị tượng, kia là từng loại thần thông, sôi trào tung bay, để cho cả tòa biển rộng giống như nấu nổi lồng bồng, các loại Thần Thông làm cho người ta hoa cả mắt, uy năng mênh mông chí cực!

Mà ở trong linh thủy mênh mông, còn có hằng hà Thần Sơn, Thần Sơn như rừng, trên Thần sơn đều có từng tôn Thần Ma dị thường cường đại, có Thần kính bay lên, bay lên không, rộng lớn mấy vạn dặm, trong kính Thần Quang thấm nhuần tận trời, chiếu hướng tòa Thần Sơn trong liên hoa này, lại bị trong Linh Hải bay lên từng loại từng loại Thần Thông ngăn đỡ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1519: Ba Nghìn Thần Vương Cản Đường. (2)

Có một mặt Thần ấn so sánh với Thần Sơn còn muốn khổng lồ mấy lần, Thần ấn rũ xuống từng sợi Hồng Mông Tử Khí, tử khí như bộc, oanh hướng liên hoa, chỉ thấy Linh Hải sóng biển cuồn cuộn nổi lên, hóa thành mấy chục loại thần thông đỡ Thần ấn.

Có đấu lạp màu vàng, cao cao treo ở giữa không trung, Thần Quang lấp lánh, thôn phệ vạn vật, có thần quang dằng dặc, dị hỏa chiếu rọi Thần Giới trọng thiên, Hỗn Độn Dị Hỏa quét ngang Linh Hải.

Lại có thuyền lớn trôi lơ lửng ở trên một tòa Thần sơn, mũi thuyền có thần nhân đứng vững vàng, thuyền lớn tựa như ở trong cuộn sóng, trên dưới di động, đột nhiên thuyền lớn vừa động, chạy nhanh hướng thần núi trong liên hoa, chỉ thấy gợn sóng đấu lên, đem biển rộng nặng nề vỗ, ngăn trở thuyền lớn đi đến.

Lại có một kiện dị bảo như đỉnh như lò, thần uy mênh mông cuồn cuộn, hướng thần núi trong liên hoa móc ngược.

Lại có một minh châu như nguyệt, vắng ngắt, ánh trăng như kiếm, hàng tỉ kiếm đủ phát, ối chao chém về phía Thần Nữ trên núi.

Lại có một tòa bảo sơn cao vút, trên núi trải rộng các loại bảo vật, khe khẽ rung lên, vạn bảo bắn ra, uy năng ngập trời.

Lại có tám tòa trận đồ huyền phù, chấn vỡ Thương Khung hư minh, đem hư không cắt thành vô số khối.

Lại có một bụi thần thụ, cao tới mấy vạn dặm, tán cây ẩn vào thương minh hư không, có cung loan ở tán cây hiện lên, trong cung loan ngồi một thần nhân, một chưởng đắp, ấn hướng Thần Nữ trong liên hoa kia.

...

Đại chiến đã mở ra, một Thần Ma thân thể cao tới vạn dặm che ở trước Thần Sơn của Giang Tuyết, phía sau đại kỳ cuốn động, đem pháp bảo thỉnh thoảng xông phá Linh Hải phòng ngự đỡ.

Thần Ma này mập, mập vô cùng, khuôn mặt cũng là đầy thịt mỡ, thấy người nào cũng là cười hì hì, mặc dù bị những pháp bảo oanh tới này chấn tới hộc máu, cũng là cười hì hì.

Giang Nam cùng Trấn Thiên Thần Đế mọi nơi đánh giá, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, Thần Tôn Thần Quân tới đây đối phó Giang Tuyết, đã đạt hơn hơn ba ngàn người!

Chư thiên vạn giới, tuyệt đại đa số Thần Tôn Thần Quân cũng đã xuất động, vì chính là ngăn cản nàng Chứng Đạo thành Đế!

Những cường giả này, hoặc là quyền cao chức trọng, hoặc là thực lực kinh người, hoặc là ẩn nhẫn một lúc lâu, hoặc là lai lịch bất phàm, mỗi người cũng có thể nói là Thần Vương, vương của chúng thần!

Mà bọn họ tế lên pháp bảo, lấy Thần Tôn chi bảo Thần Quân chi bảo chiếm đa số, trong đó cũng có Thần Đế luyện Đế bảo!

Ba nghìn Thần Vương cản đường!

Trấn Thiên Thần Đế đột nhiên thở dài, lẩm bẩm nói:

- Ta thời kỳ toàn thịnh bị những người này vây công, chỉ sợ cũng sẽ bị đánh thành bụi bay a...

- Đạo huynh sợ?

Giang Nam ho khan, sắc mặt có chút tái nhợt nói.

- Là sợ.

Trấn Thiên Thần Đế không có phủ nhận, trầm giọng nói:

- Trận chiến này, đối với ta mà nói cũng là một cuộc đại kiếp. Bất quá nếu ta đáp ứng ngươi, liền sẽ không đổi ý, điểm tín dụng này, ta vẫn phải có. Đạo hữu, ta đi cứu người, gặp phải nguy hiểm ta có lẽ có thể còn sống, mà ngươi...

Hắn nhìn Giang Nam một chút, lắc đầu nói:

- Nếu ngươi ở vào trạng thái đỉnh, có lẽ có thể tham dự trận chiến này, nhưng lấy trạng thái hiện tại của ngươi, tiến vào trong trận ác chiến này, chỉ sợ chống đỡ không được bao lâu sẽ bỏ mình.

- Ta phải đi.

Giang Nam thần sắc không thay đổi.

Trấn Thiên Thần Đế nhìn hắn một chút, yên lặng gật đầu nói:

- Tùy ngươi. Đi theo ta!

Oanh...

Khí thế của hắn đột nhiên bộc phát, Thần Đế oai hạo hạo đãng đãng, cùng Đế uy trên người Giang Tuyết phát ra hô ứng, mặc dù hắn tự phong hơn năm ngàn vạn năm, mặc dù thực lực đại tổn, nhưng hắn chính là Thần Đế, rơi xuống chẳng qua là tu vi, cũng không phải là cảnh giới.

Lần này Đế uy bộc phát, thực là kinh người chí cực, Trấn Thiên Thần Đế một đường xông xáo đi qua, Giang Nam theo sát phía sau, thẳng tiến vào chiến trường quần hùng san sát.

- Vị đạo hữu nào đến đây?

Một Thần Tôn hình thể vĩ ngạn đột nhiên quay đầu xem ra, con mắt bắn hai đạo Thần Quang, kinh người chí cực, rơi vào trên người Trấn Thiên Thần Đế, kêu lớn:

- Kính xin hãy xưng tên ra...

- Đạo hữu, nhìn rõ , đây mới là Nguyên Thai Ấn!

Trấn Thiên Thần Đế ánh mắt lạnh lùng, một quyền trào ra, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy một quyền này có xu thế vạn pháp vạn đạo dung nạp trong đó, khí huyết của Trấn Thiên Thần Đế tăng vọt, nhưng khí huyết tăng vọt lại chỉ phóng mạnh về quả đấm của hắn, không có suy giảm tới nhục thể của hắn.

Thần Tôn kia chỉ cảm thấy thân thể thần tính hết thảy bị một quyền này khóa, tránh né không kịp, chỉ đành phải lệ quát một tiếng, toàn lực thúc dục pháp bảo của mình, một tòa Thần Sơn bay tới, ngay sau đó Thần Tôn chi bảo hắn tân tân khổ khổ luyện thành oanh một tiếng nổ bung, vô số mảnh nhỏ pháp bảo văng khắp nơi, tiếp theo một quyền đầu không nhìn mảnh nhỏ pháp bảo trào ra kia đánh tới, Thần Tôn kia cả người nổ tung, thần tính mới vừa chạy trốn, chỉ thấy Trấn Thiên Thần Đế một quyền này chấn động, trong khoảnh khắc chấn động vô số lần.

Khúc khích xuy...

Hư không đột nhiên phân liệt, hóa thành mấy ngàn mặt, mặt không lớn, nhưng đem Thần Tôn thần tính kia vây quanh ở trong đó, quả đấm của Trấn Thiên Thần Đế bóp áp mà đến, mấy ngàn mặt bị oanh thành một trang giấy, Thần Tôn thần tính kia hoàn toàn hôi phi yên diệt!

- Không hổ là Thần Đế, dễ dàng liền tiêu diệt một Thần Tôn như thế!

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên, mặc dù Trấn Thiên Thần Đế không phải là tồn tại cường đại nhất niên đại kia, nhưng mới vừa rồi một quyền kia, cũng đã triển lộ ra thực lực siêu tuyệt của hắn, để cho trong lòng Giang Nam không khỏi sinh ra một tia hy vọng.

Trấn Thiên Thần Đế thế như chẻ tre, một đường chém liên tục hai Thần Tôn, bị thương bốn năm người, rốt cục xông vào trung tâm mảnh nhỏ La

Thiên, đến gần thần núi kia.

Đột nhiên, một cổ khí tức bá đạo tuyệt luân dâng lên, chỉ thấy một thủ chưởng như bạch ngọc phiêu phiêu đánh tới, đánh úp về phía hậu tâm của Trấn Thiên Thần Đế.

Trong lòng Trấn Thiên Thần Đế lẫm nhiên, xoay người một quyền trào ra, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, thân thể Thần Đế này cũng không khỏi khẽ đung đưa, không ngờ một chưởng này mới vừa đón lấy, ngay sau đó lại là một ngọc thủ bay tới, tay trước thu hồi, một chưởng này liền tới.

Oanh!

Sắc mặt Trấn Thiên Thần Đế đỏ lên, liền lùi lại mấy bước, hậu tâm đụng vào trên liên hoa, liên hoa thành từng mảnh giống như kiếm vách sâm nghiêm, ngăn trở xu thế lui về phía sau.

- Yêu Hồ, ngươi mời người này tới, thực lực không kém, lại có thể đón lấy tỷ muội chúng ta liên thủ một kích.

Một thanh âm thanh thúy truyền đến, Trấn Thiên Thần Đế ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai cô gái hình dung giống nhau như đúc, mẫu nghi thiên hạ tôn quý phi phàm dắt tay nhau đứng ở giữa không trung, chính là hai cô gái này hướng hắn xuất thủ.

- Ta cảm ứng được năm Thần Quân viên mãn cảnh giới, nghĩ đến hai nữ tử này, chính là hai cái trong đó!

Trấn Thiên Thần Đế mới vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy từng tôn Thần Quân hiện ra, thân thể rộng lớn khôn cùng, mà nhiều Thần Tôn khác ở trước mặt bọn họ, thì lộ ra vẻ nhỏ mấy chục lần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1520: Thể Diện Có Thể Địch Trăm Vạn Hùng Binh. (1)

Trấn Thiên Thần Đế hít sâu một hơi, Linh Hải cuồn cuộn điên cuồng hướng trong miệng hắn dũng mãnh lao tới, ngay sau đó chấn tay áo bắn ra, đem Giang Nam đưa đến trên thần sơn, thầm nghĩ:

- Ta sống lại cho là có thể chạy trốn tử kiếp, bây giờ nhìn lại, sống lại vẫn còn là một cuộc đại kiếp, kiếp này có thể đi qua hay không, mới biết ta có thể sống sót hay không!

- Một Chân Thần?

Trường Nhạc Cung chủ, Vị Ương Cung chủ nhìn thấy Trấn Thiên Thần Đế run tay đem một người đưa đến bên trong hoa sen, không khỏi ngay ngắn hướng Giang Nam xem ra, tỷ muội hai người ngay ngắn nhíu mày, trong lòng có chút buồn bực, cười nói:

- Yêu hồ, cái này là dòng chính của ngươi? Một cái Đô Thiên thần tôn, một gia hỏa không biết lai lịch, còn có một Chân Thần?

Giang Tuyết không đáp, mà là nhìn Giang Nam bên cạnh, ánh mắt của nàng giống như Hàn Băng, nhưng trong lúc đó liền đã hòa tan, nhiều hơn rất nhiều ôn hòa.

- Ngươi không nên tới đấy.

Thân hình Giang Nam thẳng tắp, đứng ở bên cạnh của nàng, cười nói:

- Ta vẫn là đã đến. Ta nói rồi, muốn đứng ở bên cạnh ngươi, cùng ngươi gặp lại thiên hạ quần hùng!

- Ngươi bị thương, vì ta tổn thương sao?

Ánh mắt Giang Tuyết rơi vào chút tóc bạc bên tóc mai của hắn, vươn tay ra, nhẹ nhàng vuốt tóc trắng của hắn, để cho Giang Nam chỉ cảm thấy trong nội tâm vô cùng ôn hòa, không khỏi nhớ tới đoạn tuế nguyệt năm đó ở Kiến Vũ Quốc Tề vương phủ kia.

Đó là đoạn thanh thông tuế nguyệt, khi đó thiếu niên thư sinh ánh mặt trời sáng lạn, đoạn tuế nguyệt kia, ghi chép lấy kinh nghiệm cùng cảm xúc mà hắn suốt đời khó quên.

Chư Thiên vạn giới vọt tới đại đạo nước lũ cuồn cuộn đột nhiên phân ra một cổ, dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Nam, đây là đế duyên, duyên phận chứng đế, ẩn chứa năng lượng cùng đại đạo giải thích không gì so sánh nổi, lần trước Giang Tuyết đã từng chứng đế, bị vô số cường giả vây công, giết đến long trời lỡ đất, kết quả bị đánh đến biến trở về nguyên hình, đế duyên cùng chứng đế chi bảo cũng bị người cướp đi.

Trong đó Trường Nhạc công tử đạt được một khối tàn phiến Quyền Thiên ấn, một lần hành động từ Thiên thần tu thành Thần Chủ, có thể thấy đế duyên đến cùng cường đại cỡ nào.

Giang Nam lập tức cảm giác được, đại đạo tổn thương của mình phi tốc phục hồi như cũ, cổ đại đạo thuần túy này là hùng hồn bực nào?

Vì tỉnh lại Trấn Thiên Thần Đế, thương thế cùng pháp lực của hắn tiêu hao cực lớn, thậm chí suy giảm tới tánh mạng bổn nguyên, nhưng cổ đế duyên này vọt tới, trong khoảnh khắc liền để cho hắn từng đạo đại đạo sụp đổ tan rã hóa thành tro bụi khôi phục, nhanh chóng luyện thành, mặc dù là tánh mạng bổn nguyên cũng đang không ngừng khôi phục!

Giang Nam cảm giác suy yếu hễ quét là sạch, Giang Tuyết phân ra đế duyên cho hắn, để cho hắn có chút tâm thần bất định, không biết có thể để cho Giang Tuyết thực lực liền yếu đi hay không.

- Tỷ, ngươi có biết hay không, ta vô số lần muốn đứng ở bên cạnh ngươi, cùng ngươi kề vai chiến đấu, cho ngươi không hề cảm giác được cô đơn,

thậm chí vì ngươi che gió che mưa. Ngày nay, ta đến rồi!

Trong lòng của hắn yên lặng nói, cũng không có nói ra miệng.

Cảm tình của hắn đối với Giang Tuyết, là mối tình đầu tương tư đơn phương, là ước mơ lúc thiếu niên, là đối với nữ thần hướng tới cùng sùng kính, loại tâm tư này, một mực đều còn, không có biến mất, không có phai mờ.

- Đô Thiên thần tôn, nguyên lai ngươi cũng là Đông Cực dư nghiệt.

Kiến Vũ Thần quân xuất hiện, tay cầm đèn tháp, nhìn về phía Đô Thiên thần tôn, nhịn không được cười lên nói:

- Ngươi thành thành thật thật Đô Thiên tẩy địa, không có người sẽ làm gì ngươi, nhưng mà hôm nay ngươi nhảy ra, liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Đô Thiên thần tôn cười ha ha, đại kỳ phần phật, trường thanh nói:

- Lão tử bị người khinh bỉ mười mấy vạn năm, ngẫu nhiên cũng muốn làm anh hùng hảo hán một lần!

- Kết cục làm anh hùng, là chết.

Thân ảnh Phụ Triều Pháp Vương hiện ra, lạnh nhạt nói:

- Đô Thiên thần tôn, ngươi không nên tới. Bổ Thiên Thần Nhân quy định Đô Thiên không được tham dự vạn giới Chư Thiên phân tranh, đây là bảo toàn Đô Thiên, mà ngươi trái với quy củ này, lúc này đem ngươi chém giết, Bổ Thiên Thần Nhân cũng sẽ không can thiệp.

- Đáng tiếc ah! Đông Cực Thần Quân, lần trước lúc ngươi chứng đế, còn có trăm vạn Thần Ma trợ trận cho ngươi.

Thánh Hoàng xuất hiện ở trên một tòa thần sơn, chắp hai tay sau lưng nhìn xa Giang Tuyết, lắc đầu cười nói:

- Đáng tiếc, lần này ngươi tính cả a miêu a cẩu, mới hai ba con, còn có một chỉ là cà nhắc a.

"Cà nhắc" chỉ chính là Giang Nam, ở trong mắt Thần Quân bọn hắn, Giang Nam cái vị Chân Thần này, hoàn toàn chính xác không thế nào đáng giá để ở trong lòng.

Giang Nam tức cười, cao giọng cười nói:

- Nghe nói Thánh Hoàng lần trước mua xuống mảnh vỡ Quyền Thiên ấn, khi trở về bị người đoạt, còn bị người đánh cho thổ huyết?

Sắc mặt Thánh Hoàng trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, Giang Nam biết rõ, lúc hắn mua xuống mảnh vỡ Quyền Thiên ấn, nguyên là muốn chọc giận Giang Tuyết, để cho Giang Tuyết động thủ, sau đó thuận lý thành chương tập hợp nhiều cao thủ đem Giang Tuyết tiêu diệt, thật tình không biết lúc ấy Giang Tuyết căn bản chưa từng lộ diện, ngược lại ở trên nửa đường đau nhức đánh hắn một trận, cướp đi mảnh vỡ Quyền Thiên ấn.

- Giang giáo chủ lại muốn sính miệng lưỡi lợi hại rồi.

Trường Nhạc công tử cũng xuất hiện ở trên một tòa thần sơn, sau đoạt tiên phù Bổ Thiên Thần Nhân ban thưởng, hắn dĩ nhiên tu thành Thần Tôn, có tư cách tham dự đến bên trong trận chiến này, cười ha ha nói:

- Đáng tiếc ah, bổn vương mặc dù đối với ngươi rất là thưởng thức, tiếc rằng ngươi hết lần này tới lần khác tự cho thanh cao, cùng thiên đối nghịch, cuối cùng khó thoát khỏi cái chết.

- Cùng Thiên đấu, buồn cười, Trường Nhạc công tử ngươi phong cách quá thấp, như thế nào sẽ hiểu?

Giang Nam không hề để ý tới hắn, đột nhiên nhìn về phía Thần Đô thượng tôn, giờ phút này Thần Đô thượng tôn đã tu thành Thần Quân, tay nắm Tiên Thiên thần đăng, cũng tham dự đến trong chiến đấu, cùng hắn đi

còn có Lộ Phong Trần Lộ Thần Hầu, dĩ nhiên cũng tu thành Thần Tôn, trở thành một đời Cự Đầu.

- Thần Quân, Thần Hầu.

Giang Nam chắp tay, cười nói:

- Tiên Thiên thần đăng còn dễ dùng sao?

Thần Đô Thần Quân cùng Lộ Phong Trần hoàn lễ, cười nói:

- Dùng tốt, dùng tốt.

- Cái này là tỷ ta.

Giang Nam cười nói:

- Thần Quân, Thần Hầu, có thể cho Giang mỗ một chút tình mọn hay không?

Thần Đô Thần Quân cùng Lộ Phong Trần liếc nhau, yên lặng gật đầu, Tiên Thiên thần đăng đột nhiên ảm đạm xuống, hai người một trước một sau biến mất, biến mất không thấy gì nữa, cùng bọn họ chung một chỗ biến mất còn có hơn mười Thần Tôn cổ xưa, đều là Cự Đầu bên trong Thần Đô Câu Trần Thiên.

Giang Nam quay đầu nhìn về phía Linh Tuyết Thần Tôn cùng Thiên Đô thượng tôn, mọi người tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù sống trở về, đạt được Bổ Thiên Thần Nhân ban thưởng, rất nhiều đều tăng lên một đại cảnh giới, mà Linh Tuyết cũng tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1521: Thể Diện Có Thể Địch Trăm Vạn Hùng Binh. (2)

- Linh Tuyết sư tỷ, còn nhớ rõ phía trên Địa Ngục tế đàn, ta đã cứu ngươi không?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Sư tỷ chuẩn bị báo đáp ta như thế nào? Chuẩn bị đem Giang mỗ tru sát sao?

Linh Tuyết Thần Tôn nhìn về phía Thiên Đô thượng tôn nói:

- Sư tôn, hắn cùng ta có ân cứu mạng, ta không thể ra tay.

Thiên Đô thượng tôn sắc mặt ôn hòa, lại cười nói:

- Đời ta tu sĩ tùy tâm, ngươi đã muốn báo ân, như vậy Thiên Đô ta liền trả hắn cái ân tình này. Chư vị đạo hữu, theo ta đi a.

Hai vị Thần Tôn lần lượt rời đi, lại có hơn mười Thần Tôn theo hai người rời đi.

- Bộ đạo huynh, Địa Ngục tế đàn, Địa Hoàng đế lăng chỉ điểm, đạo huynh sẽ không quên đi à nha?

Giang Nam nhìn về phía Bộ Chinh Bộ Thần Hầu, cất cao giọng nói.

Bộ Chinh Thần Tôn khom người hướng Tiên Đô thượng tôn nói:

- Ta xác thực thiếu nợ hắn hai cái nhân tình, phía trên địa ngục tế đàn, cùng ta có ân cứu mạng, Địa Hoàng đế lăng, cùng ta có chỉ điểm sinh lộ chi ân. Giờ phút này Huyền Thiên giáo chủ đòi nhân tình, hài nhi không thể không trả cho hắn.

- Đã như vầy, vậy thì trả hắn a.

Tiên Đô thượng tôn gật đầu, suất lĩnh rất nhiều Tiên Đô Thần Tôn quay người rời đi.

Giang Nam nhìn về phía Ngọc Dung Tiểu quận vương, Ngọc Dung Tiểu quận vương thè lưỡi, vội vàng quay người, hướng Phong Đô thượng tôn nói:

- Người này muốn mày dạn mặt dày để cho ta trả nhân tình của hắn rồi, sư phó ngươi hơn phân nửa là không đáp ứng, bất quá ta đã tu thành Thần Tôn rồi, cùng ngươi địa vị ngang nhau, ngươi hôm nay không đáp ứng, ta liền cùng ngươi trở mặt.

Phong Đô thượng tôn cực kỳ đau đầu, phẫn nộ quát:

- Nha đầu chết tiệt kia, ngươi muốn tạo phản sao? Trở về sẽ thu thập ngươi, chúng ta đi!

Giang Nam lại nhìn về phía Tiên Thiên Thần Tông, mười phái tám thiên bảy thế gia ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung, rất nhiều tuổi trẻ Thần Chủ đều tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù, ngoại trừ hai cung cùng tuổi trẻ Thần Chủ chết trận ra, tất cả tuổi trẻ Thần Chủ đều là hắn cứu, có ân cứu mạng.

Hắn đứng ở bên người Giang Tuyết, từng cái mở miệng trả nhân tình, cũng không lâu lắm, liền có mấy trăm Thần Tôn lần lượt rời đi, để cho Đô Thiên thần tôn cùng Trấn Thiên Thần Đế líu lưỡi không thôi, Giang Nam phen miệng lưỡi này, liền đánh lùi mấy Thần Quân, mấy trăm Thần Tôn, còn hơn sinh tử khổ chiến.

- Hạo Thiên Thần Quân, ngươi thiếu nợ ta một giọt Ma Tiên chi huyết còn nhớ rõ không?

Giang Nam nhìn về phía Hạo Thiên Thánh tông vị chưởng giáo đa mưu túc trí này, cười nói:

- Thần Quân có muốn hóa giải đoạn Nhân Quả này không?

Hạo Thiên thượng tôn đã tu thành Thần Quân, nghe vậy suy tư một lát, suất lĩnh Hạo Thiên Thánh tông rất nhiều Thần Tôn phiêu nhiên mà đi, cười nói:

- Ta lúc đầu dùng Ngũ Sắc thạch ám toán ngươi, đích thật là ta đuối lý. Đã như vầy, vậy thì hóa giải đoạn Nhân Quả này.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hướng thiên khung, cười to nói:

- Thiên Nhãn Thần Quân, đừng giấu đầu thụt đuôi! Mọi người đều biết, ngươi và ta là sinh tử chi giao, mau xuống đây, cùng ta chung một chỗ nghênh địch!

Một con mắt to lớn không gì so sánh được xuất hiện ở phía trên vòm trời, trong ánh mắt truyền đến một thanh âm vô tội:

- Đừng nói mò, ta và ngươi không quen...

Giang Nam cười lạnh:

- Thần Quân, đừng quên bầu trời Địa Ngục, ta cũng trợ giúp qua ngươi!

- Ta không tham gia còn không được sao?

Trên bầu trời con mắt to kia càng ngày càng ảm đạm, biến mất không thấy, Thiên Nhãn Thần Quân dĩ nhiên đi xa.

- Tố Thần Hầu.

Giang Nam nhìn về phía nam tử trẻ tuổi ở trên một tòa thần sơn hai tay nằm trong tay áo, nam tử trẻ tuổi kia tuy là Thần Tôn, nhưng đã có một loại khí độ Thiên Địa khống chế nơi tay, sau lưng hắn đi theo một văn một võ hai Thần Tôn, đúng là Tố Thần Hầu cùng Tử Phòng đạo nhân, Phàn đô thống ba người.

- Giang giáo chủ.

Tố Thần Hầu mỉm cười nói:

- Theo ta được biết, giáo chủ cùng ta không có ân cứu mạng, chỉ sợ không cách nào làm cho ta đi ra.

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Nay Thần Hầu tích thủy, ngày khác Tử Xuyên suối tuôn, kính xin Thần Hầu tự định giá.

Tố Thần Hầu nhíu mày, nhìn nhìn Giang Tuyết, lại nhìn Giang Nam một chút, trầm ngâm bất quyết. Tử Phòng đạo nhân thấp giọng nói:

- Thần Hầu, lần thứ hai chứng đế, không thể không đề phòng, coi chừng có tính mệnh chi lo. Không bằng dùng tích thủy đổi suối tuôn...

Tố Thần Hầu gật đầu, ba người lui về phía sau, càng ngày càng xa, ha ha cười nói:

- Giáo chủ, không nên quên ước định hôm nay!

- Lưu Ly Thần Tôn...

Giang Nam nhìn về phía một nữ thần tôn trên Thần Sơn phong độ tư thái trác trác kia, khom người nói:

- Này là chị của ta.

Nàng kia đúng là Lưu Ly Thần Tôn, mặc dù không có tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù, nhưng mà tu thành Thần Tôn, không phải chuyện đùa, nghe vậy lãnh lãnh thanh thanh nói:

- Đây là kết quả hẳn phải chết, ta và ngươi giao tình chưa tới trình độ để cho ta vì ngươi chịu chết, xin thứ cho ta không thể giúp ngươi.

Dứt lời, cô gái này hóa thành băng sương đầy trời, biến mất không thấy gì nữa.

- Đại Thánh Vương, lão ca ca, ngươi cùng chư vị ca ca muốn giết tỷ đệ hai người ta sao?

Giang Nam lần nữa ngẩng đầu, nhìn về phía Đại Thánh Vương cùng sáu vị Thánh Vương Thần Quân khác của Quang Vũ dòng chính, nghiêm nghị quát.

Đại Thánh Vương trên mặt vẻ xấu hổ, hướng sáu vị Thánh Vương khác nói:

- Ta cùng với hắn xưng huynh gọi đệ, hắn cũng là huynh đệ của các ngươi, một trận chiến này vẫn là thôi đi, không nên tham dự.

Sáu vị Thánh Vương gật đầu, dắt tay nhau mà đi.

Giang Nam nhìn về phía những người khác, khẽ nhíu mày, còn lại những Thần Tôn Thần Quân này, hắn nhận ra không ít, nhưng mà từng có mệnh giao tình lại không nhiều, ngược lại rất nhiều người cùng hắn đều có giết đồ chi thù hoặc là cừu hận gì khác, không khỏi thấp giọng thở dài nói:

- Mặt của ta, chỉ trị giá như vậy mà thôi...

- Một lời liền có thể để cho hơn bốn trăm Thần Tôn cùng hơn mười Thần Quân thối lui, giáo chủ ngươi cái thể diện này, là địch trăm vạn Thần Ma đại quân rồi!

Đô Thiên thần tôn cười ha ha nói.

Một Chân Thần, đôi câu vài lời lui hơn bốn trăm Thần Tôn cùng mười mấy Thần Quân, cũng chỉ có Giang Nam mới có thể có mặt mũi lớn như vậy!

Mặc dù hắn cừu địch khắp thiên hạ, nhưng cũng giao hữu rất rộng, nhất là cuộc chiến đoạt tiên phù, lúc ấy Thần Chủ cường đại nhất cùng mấy Thần Tôn, đều được hắn cứu hộ, nếu không liền sẽ vẫn lạc ở trên địa ngục tế đàn.

Cũng chỉ có hắn, mới có thể làm cho những Thần Tôn Thần Quân này thối lui.

Tuy nói có hơn bốn trăm Thần Tôn cùng mười mấy Thần Quân thối lui, nhưng giờ phút này trong La Thiên thế giới tàn phiến, còn có 2500 Thần Tôn, Thần Quân, như cũ là một loại lực lượng hủy thiên diệt địa, cỗ lực lượng này, như cũ có thể bình định hết thảy, tình huống không thể lạc quan!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1522: Một Đóa Liên Hoa Đúc Hoa Thiên. (1)

Giang Nam ngẩng đầu, nhìn về phía Phụ Triều Pháp Vương, Đế Thiên Pháp Vương, Kiến Vũ Thần Quân bao gồm nhiều cường giả tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù, cất cao giọng nói:

- Chư vị Pháp Vương, Đại Tôn, cuộc chiến đoạt tiên phù, nếu không có Đông Cực Thần Quân xuất hiện, chư vị đều phải chết ở Sâm La Ma Đế phân thân trùng kích, chư vị chẳng lẻ muốn ân tương cừu báo sao?

Đám người Phụ Triều Pháp Vương, Đế Thiên Pháp Vương khẽ cau mày, không phản bác được, ban đầu ở trong cuộc chiến đoạt tiên phù, Sâm La Ma Đế hơn vạn phân thân trùng kích tế đàn, bọn họ những người này hết thảy lâm vào hiểm cảnh, nếu không phải Giang Tuyết kịp thời xuất thủ, bọn họ tất nhiên có một nhóm người rất lớn bỏ mạng ở trong tay Sâm La Ma Đế.

- Ta không cầu chư vị báo ân, chỉ cầu chư vị thối lui!

Giang Nam cao giọng quát lên.

Một Thần Quân tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù thở dài một tiếng, lặng lẽ biến mất. Còn có mấy người trên mặt do dự, cũng có chút tính toán muốn rời đi.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi thật sự có chút khả năng miệng lưỡi, lại có thể nói lui nhiều Thần Tôn Thần Quân như vậy.

Kiến Vũ Thần Tôn đột nhiên cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Bất quá ngươi ăn nói khéo léo nữa, cũng không cách nào sửa đổi một sự thật, đó chính là Đông Cực cứu chúng ta, còn không phải là Bổ Thiên thần nhân an bài sao? Mặc dù Đông Cực không ra tay, cũng sẽ có những Thần Quân khác xuất thủ! Cho nên, cứu chúng ta căn bản không phải Đông Cực,

mà là Bổ Thiên thần nhân. Này cùng chúng ta muốn ngăn cản Đông Cực Chứng Đạo, có cái gì liên quan?

Phụ Triều Pháp Vương lộ ra nụ cười, vuốt cằm nói:

- Chính xác, chư vị trăm triệu lần không nên bị hắn đầu độc, đây hết thảy là Bổ Thiên thần nhân an bài, không có quan hệ gì tới Đông Cực. Đông Cực không ra tay, chẳng lẽ Thánh Hoàng sẽ không xuất thủ sao? Chẳng lẽ Hoang Tổ, Thánh Phật sẽ không xuất thủ sao?

Vị Ương công tử cười ha ha nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi chỉ nói Đông Cực Thần Quân cứu chúng ta, lúc ấy ta đã ở trên tế đàn, làm sao liền không có gặp nàng tự mình xuất thủ cứu bất kỳ một người nào trong chúng ta?

Giang Nam giận cười, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Giang Tuyết lạnh nhạt nói:

- Tử Xuyên, không cần nói nữa, có ít người chính là không biết xấu hổ. Nên lui cũng đã lui, những người còn lại là bọn hắn tự tìm đường chết.

- Tỷ tỷ, ngươi hai lần Chứng Đế, hẳn là có một chút bố trí a?

Ánh mắt Giang Nam quét về phía 2500 Thần Tôn Thần Quân, thực cảm giác được áp lực, đột nhiên thấp giọng hỏi.

- Tự nhiên có một chút.

Giang Tuyết cười khẽ, liên hoa bao vây Thần Sơn đột nhiên tăng vọt, đem tòa Thần Sơn này cao cao nâng lên, cánh liên hoa đứng vững vàng, dưới cắm vào Tử Tiêu Thiên, thượng tới bầu trời Thần Giới, cho đến không chỗ có thể tới, lúc này mới dừng lại.

Thần sơn trong Liên hoa cao cao tại thượng, cúi lãm chư thiên, cúi lãm vạn giới, nhìn một cái không xót gì.

Trong Linh Hải đột nhiên ba đào quay cuồng, ba lá sen từ trong biển bay lên, lá sen khổng lồ xanh màu lá mạ, đem liên hoa Thần Sơn nâng lên, rễ cây vô cùng thô to hiện đầy, lá sen giống như ba tòa đại lục mênh mông Vô Ngân, tính cả liên hoa Thần Sơn, tạo thành một cảnh tượng bao la hùng vĩ, giống như trên Tử Tiêu Thiên đột nhiên lại nhiều ra nhất trọng thiên, La Thiên!

Giang Tuyết lấy pháp bảo của mình, tới một lần nữa cơ cấu đệ cửu trọng thiên đã biến mất của Thần Giới, La Thiên!

- Hảo khí phách, hảo khí phách!

Trấn Thiên Thần Đế thấy bức cảnh tượng này, không khỏi mắt mũi trợn tròn, đột nhiên tán thán nói:

- Lấy Chứng Đế Chi Bảo của bản thân hóa thành La Thiên, vì chư thiên vạn giới đoạt khí vận, loại đại thủ bút này lại xuất từ tay một nữ nhân! Nếu ngươi sanh ở niên đại Nguyên Tôn Thần Đế, tất nhiên có thể cùng hắn nhật nguyệt tranh huy! Chư thiên vạn giới Chư Thần, nếu giết tồn tại như vậy, đó chính là tự đoạn lương đống!

Đám người Phụ Triều Pháp Vương cũng ngơ ngác nhìn một màn này, mắt lộ ra vẻ không thể tin được, cho dù là hùng tài vĩ lược như Quang Vũ Thần Đế, ở lúc Chứng Đế cũng chưa từng có lòng ôm ấp khí phách lớn như thế, lại lấy Chứng Đế Chi Bảo của mình hóa thành La Thiên, bổ toàn bộ đệ cửu trọng thiên thiếu thốn!

Nếu Thần Giới đệ cửu trọng thiên này có thể ngật đứng không ngã, là có thể cùng địa ngục vạn giới tranh đoạt khí vận!

Hôm nay hai đại vũ trụ dần dần dung hợp, chư thiên vạn giới Thiên Đạo không hoàn toàn, không cách nào cùng địa ngục Thiên Đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn tranh phong, Thiên Đạo trong chín đại Thiên Đạo chí bảo không ngừng lưu thất, chảy về phía Minh Hải Vạn Ngục Ấn, tiêu hao này so sánh, Minh Hải Vạn Ngục Ấn cuối cùng sẽ hoàn toàn thôn phệ Thiên Đạo

của chư thiên vạn giới!

Bảo vật này vừa ra, chư thiên vạn giới liền không người nào có thể tới tranh phong!

Bất quá, nếu chư thiên vạn giới tái hiện Thần Giới đệ cửu trọng thiên La Thiên, trong La Thiên không có Thiên Đạo, vạn giới cùng chư thiên vận hành, sẽ từ trong địa ngục cướp lấy Thiên Đạo, bổ túc đến trong La Thiên!

Hai đại vũ trụ dung hợp, cho dù là Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng không cách nào ngăn cản Thiên Đạo của mình trôi qua, này thế tất sẽ tạo thành Minh Hải Vạn Ngục Ấn suy bại!

Mà chư thiên vạn giới, La Thiên mới chiếm được Thiên Đạo dễ chịu, sẽ càng ngày càng hoàn thiện, cuối cùng hóa thành cao nhất thiên chân chính, trở thành đệ nhất thiên của chư thiên vạn giới!

Càng làm người cảm giác được kính nể cùng kinh khủng chính là, Giang Tuyết Chứng Đế Chi Bảo nếu hóa thành La Thiên, Thiên Đạo dung nhập vào La Thiên, nàng một cách tự nhiên sẽ là Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Hơn nữa là Hoàng Đạo Cực Cảnh chân chân chính chính, đạt tới thành tựu cho dù là Minh Thổ cũng không cách nào đạt tới!

Vô luận là địch hay bạn, giờ phút này nhìn thấy Giang Tuyết đem Chứng Đế Chi Bảo bản thân hóa thành La Thiên, trong lòng cũng không khỏi kính nể vạn phần, bội phục vạn phần.

- Yêu Hồ, Chứng Đế Chi Bảo của ngươi hóa thành La Thiên, ngược lại là thời điểm ngươi yếu nhất.

Trường Nhạc cung chủ đột nhiên cười nói:

- Ngươi thật sự không khôn ngoan, lại tự tổn thương thực lực, mặc dù đi lên cao nhất thiên, nhưng cuối cùng cũng sẽ vẫn lạc. Không biết có người đạp trên thi hài ngươi, đi lên La Thiên ngươi xây dựng, ngươi ở dưới cửu

tuyền có nhắm mắt hay không?

- Chính phải.

Vị Ương Cung chủ cười nói:

- Hiện tại Yêu Hồ đang hấp thu Đại Đạo chư thiên vạn giới, củng cố đế vị, nếu bị nàng đem vạn đạo hấp thu, còn muốn diệt trừ nàng vào chủ La Thiên, vậy thì hối hận đã muộn.

Giang Tuyết nhẹ nhàng phất tay, Đô Thiên Thần Tôn cùng Trấn Thiên Thần Đế không tự chủ được bay lên, riêng phần mình rơi vào trên một lá sen, chỉ thấy lá sen cùng cánh liên hoa trong lúc đó là từng đạo môn hộ, đi thông trung tâm Thần Sơn, môn hộ rộng lớn, có tên hiện lên ở trên môn hộ, trong môn hộ bất đồng hiện ra cảnh tượng bất đồng, trong cửa Hồng Mông có Hỗn Độn Hồng Mông khí trôi nổi, trong Huyền Hoàng môn trôi Huyền Hoàng nhị khí, cửa Tam Tài thì tràn ngập Thiên Địa Nhân khí, cửa Tứ Tượng là Tứ Tượng khí, Ngũ Hành môn là Ngũ Hành khí, còn có Lục Hợp môn, Bát Hoang môn, Thiên Can môn, Địa Chi môn, Thiên Cương Môn, Địa Sát môn, Trụ Hoang môn, chung phân mười hai tòa môn hộ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1523: Một Đóa Liên Hoa Đúc Hoa Thiên. (2)

Hai người riêng phần mình rơi vào trong một môn hộ, chỉ thấy dưới chân hai người có một đóa liên hoa dâng lên, nhất thời chỉ cảm thấy bản thân cùng đóa liên hoa này tương liên, liên tục không ngừng có pháp lực từ trong môn hộ vọt tới.

Phía sau Giang Tuyết hiện ra một mảnh cái đuôi dài hẹp, cái đuôi Bạch Hồ tự động bóc ra, rơi xuống đất hóa thành từng cô gái, tu vi thực lực cực đoan cường đại, riêng phần mình đi vào trong một tòa môn hộ, thanh âm vắng lạnh từ trong Thần Sơn truyền đến:

- Chư vị, là các ngươi đạp trên thi biển của ta đi lên La Thiên, hay là ta đạp trên hài cốt các ngươi thành tựu bản thân, vậy thì nhìn thực lực a! Tòa đại trận này, chính là Thập Nhị Thiên La đại trận, kính xin chư vị vào trận!

Trong liên hoa cùng lá sen, có tất cả mười hai đạo môn hộ, có thể đi thông thần sơn trong liên hoa, Giang Tuyết trấn giữ ở trên Thần sơn, còn có một môn hộ trống không.

- Tỷ, ta đi trấn thủ cánh cửa kia!

Giang Nam lắc mình đi, đi tới trong Trụ Hoang môn cuối cùng, ngồi xuống, cũng có một đóa liên hoa tự động hiện lên, xuất hiện ở dưới người hắn.

Liên tục không ngừng có pháp lực từ trong liên hoa vọt tới, Giang Nam nhất thời chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, phảng phất có vô tận pháp lực tiêu xài!

Giang Tuyết thấy hắn đi tới cánh cửa cuối cùng kia, sâu kín thở dài một tiếng, nhưng không có lên tiếng ngăn cản.

- Giết!

Từng đạo thần quang bay tới, rơi vào trên lá sen, hướng từng đạo môn hộ kia giết tới.

- Đô Thiên, ngươi thật muốn ngăn trở ta?

Chương Dật Tôn Vương dẫn đầu đi tới đệ nhất tọa Hồng Mông môn, đưa mắt nhìn đi, chỉ thấy trong môn hộ kia mập lão giả đứng ở trên một đóa liên hoa, tay cầm một mặt đại kỳ, dưới liên hoa là Hỗn Độn dày đặc, bạc phơ mịt mờ, sâu không thấy đáy.

Chương Dật Tôn Vương ánh mắt chợt lóe, bát trận đồ bay ra, từng mãnh rơi xuống, trấn áp Hỗn Độn Hồng Mông, cất bước hướng Đô Thiên Thần Tôn giết tới, cười lạnh nói:

- Lão mập mạp, nếu hiện tại ngươi lui ra vẫn còn kịp, nếu không đất Hồng Mông này liền sẽ dấu lại vong hồn của ngươi!

Đô Thiên Thần Tôn chấn kỳ, đại kỳ phần phật, cười ha ha nói:

- Chương Dật, Thần Quân mới vừa nói nhìn thực lực, chẳng lẽ ngươi không có nghe thấy sao? Ta chém ngươi dưới cờ a!

Chương Dật Tôn Vương hừ lạnh một tiếng, vô số Thần Tôn Đại Đạo tung bay, hóa thành Thần Cấm vô cùng vô tận đấu đá xuống!

Mà vào lúc này, Trấn Thiên Thần Đế trấn thủ Huyền Hoàng môn cũng tới một vị khách không mời mà đến, chính là thống trị Hình Thiên Thần Giới Hình Chân Đại Tôn, nhìn Trấn Thiên Thần Đế trấn thủ Huyền Hoàng môn này, khẽ cau mày nói:

- Ngươi là ai? Từ nơi nào nhảy ra?

Trấn Thiên Thần Đế cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi nghe ta một lời! Ta trải qua 5800 vạn năm, đắc

đạo cho Nguyên Tôn, Chứng Đế cho Huyền Minh...

- Cái gì Nguyên Tôn? Nguyên Tôn rõ ràng là Ma Nguyên Thiên Nguyên Tôn Pháp Vương, cũng cùng ta có tình cũ, hắn nơi đó có môn sinh như ngươi sao?

Hình Chân Đại Tôn ngạc nhiên, cất bước đánh tới, cười lạnh nói:

- Da trâu thổi vang trời, hôm nay ta liền đem ngươi cái da trâu Đại vương này giết chết, sau đó lại đi giết Đông Cực!

Trấn Thiên Thần Đế giận dữ:

- Ngươi người này thật không thể nói đạo lý! Ta vẫn chưa nói hết ngươi liền giết tiến lên đây! Ngươi hãy nghe ta nói, cùng ta chung hướng mười tám Đế, cùng tôn vinh Nguyên Tôn La Thiên...

- Nguyên Tôn Pháp Vương kia bị ngươi thổi đến nét mặt già nua cũng quải bất trụ rồi! Tiểu lão nhi, ngươi da trâu rung trời, có tin ta ba quyền liền có thể đánh cho ngươi gọi mẹ hay không? Ăn quyền thứ nhất của ta!

...

Từng ngọn môn hộ khác, từng tôn Thần Tôn Thần Quân rối rít vọt tới, môn hộ không lớn, nhưng đầy đủ dung nạp mấy chục Thần Tôn Thần Quân, nhất thời trong những môn hộ này đại chiến chợt hiện, giết đến thiên băng địa liệt, các loại Thần Thông pháp bảo thần quang hiện ra, uy năng cuồng bạo chí cực, nhưng thủy chung không thể oanh phá từng đạo môn hộ này, ngược lại bị những môn hộ này đem nhiều Thần Tôn Thần Quân công kích hấp thu, tính cả Đại Đạo đạo tắc cùng nhau dung nạp, củng cố cái Chứng Đế Chi Bảo này.

- Ninh Khuyết Thần Tôn.

Giang Nam trấn giữ ở trong Trụ Hoang môn, sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía Thần Tôn thứ nhất đi tới, trầm giọng nói:

- Ta và ngươi trong lúc đó cũng không ân oán a? Cần gì phải sinh tử gặp nhau? Thần Tôn lui ra, ngày sau hoàn hảo gặp nhau, nếu không trong Huyền Hoàng nhị khí ta ngồi, sẽ nhiều ra một vong hồn.

Ninh Khuyết Thần Tôn tức cười, bật cười nói:

- Chân Thần nho nhỏ, liền có can đảm cùng ta gọi nhịp, thậm chí uy hiếp tánh mạng của ta. Xem ra thiên địa này thật sự là thay đổi. Huyền Thiên Giáo Chủ, ta nghĩ tình ngươi thành tài không dễ, nếu ngươi lui ra, ta tha cho ngươi khỏi chết.

Giang Nam thần sắc nghiêm nghị, đứng dậy giơ tay lên:

- Thần Tôn, mời!

- Không biết sống chết!

Ninh Khuyết Thần Tôn vung tay áo một quyển, một tòa đại đỉnh bay ra, trấn áp ở vô lượng trụ quang trong Trụ Hoang môn, để cho thời gian dừng lại, ầm ầm hướng Giang Nam đánh tới.

Cạch...

Một tiếng nổ kinh thiên động địa truyền đến, Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay ra, hai kiện bảo vật ầm ầm va chạm, uy năng đánh ra mọi nơi, đem tòa môn hộ này chấn đung đưa không dứt.

- Chém!

Giang Nam vừa ra tay liền không hề lưu tình nữa, thân hình tà tà bay lên, Thất Phách Đoạt Hồn Câu bay ra, Tàn Nguyệt đung đưa, ánh trăng chém tới, Ninh Khuyết Thần Tôn bị Tàn Nguyệt kia đâm tới hai mắt, trong ý nghĩ đột nhiên hôn mê, trong lòng biết không ổn, chỉ thấy đại đỉnh bay ngược mà về, bao lại toàn thân, vô số Đại Đạo từ trong đỉnh bôn lưu, rối rít rũ xuống, cùng lúc đó từng đạo Đại Đạo tịch quyển, gào thét quét về phía Thất Phách Đoạt Hồn Câu, đem Thất Phách Đoạt Hồn Câu quét bay!

Một cây đỉnh trượng xuất hiện ở trong tay Giang Nam, chính là chân Tiên Đỉnh, gào thét quét ở trên đại đỉnh của Ninh Khuyết Thần Tôn, chỉ nghe đang... một tiếng vang thật lớn, tòa đại đỉnh này bị đỉnh trượng ầm ầm quét bay.

- Chém!

Tàn Nguyệt bay tới, lần nữa tỏa sáng hào quang, trong đầu Ninh Khuyết Thần Tôn đột nhiên bất tỉnh, chỉ cảm thấy Thần tính cơ hồ muốn nổ tung!

- Khai thiên!

Giang Nam một ấn oanh, đem Thần Tôn này chém eo, ngay sau đó đạo thứ hai Diệt Thế Ấn oanh, Diệt Thế đại mài đem hai khúc thân thể của Ninh Khuyết Thần Tôn nuốt vào, sinh sôi cắn nát thành Hỗn Độn Hồng Mông.

Ninh Khuyết Thần Tôn trong lòng biết không ổn, thần tính lập tức thoát ra, bị đại đỉnh phun ra vô số Đại Đạo đạo tắc lôi cuốn hướng ra phía ngoài bỏ chạy, chỉ cần chạy ra nơi đây, hắn còn có thể khôi phục thân thể, quyền thổ trọng lai.

- Chém!

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần bay ra, dung nhập vào trong Thất Phách Đoạt Hồn Câu, Tàn Nguyệt tỏa sáng hào quang, nhất đạo tinh mang hiện lên, trong đỉnh đột nhiên truyền đến một tiếng hét thảm, tiếp theo đại đỉnh thất khống rơi vào trong trụ quang phía dưới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1524: Một Kẻ Làm Quan Cả Họ Được Nhờ. (1)

Thân thể Giang Nam vừa động, ngồi xuống ở trên liên hoa, lạnh lùng nhìn ra ngoài, nhiều Thần Tôn Thần Quân xông tới mắt thấy một màn Ninh Khuyết Thần Tôn bỏ mạng này, tất cả đều rùng mình, thản nhiên nói:

- Chư vị, bổn giáo trấn thủ ở chỗ này, không thù không oán, kính xin mau rời đi, ta không chém người không thù.

Rất nhiều Thần Tôn Thần Quân nhảy vào trong Trụ Hoang môn im lặng, nhìn về phía Trụ Quang dưới hoa sen lưu động, chỉ thấy pháp bảo thành danh của Ninh Khuyết Thần Tôn, khẩu đại đỉnh kia đang ở bên trong Trụ Quang trầm luân, không ngừng bị Trụ Quang phân giải, ăn mòn, cuối cùng nhất hóa thành tro bụi.

Ninh Khuyết Thần Tôn ở bên trong Chư Thiên cũng là nhân vật nổi tiếng, thống trị Thần giới Kiêm Gia thiên, thực sự không phải là kẻ yếu bên trong Thần Tôn.

Nhân vật như vậy chết ở trong tay một Chân Thần, lại để cho người có chút bỡ ngỡ.

Một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông, Giang Nam vị Chân Thần này trấn thủ ở kia, vậy mà khiến đám Thần Tôn Thần Quân tạm thời đình chỉ bước chân.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi dựa vào bảo vật thủ thắng, xuất kỳ bất ý chém giết Ninh Khuyết, không coi là anh hùng.

Vị Ương công tử trong đám người kia đi ra, mỉm cười nói:

- Quỷ giới chứng đế chi bảo Thất Phách Đoạt Hồn Câu tàn phiến, tăng thêm Tạo Hóa tiên đỉnh, diệt trừ những pháp bảo này, ngươi coi như cái gì?

Pháp bảo của ngươi mặc dù tốt, nhưng pháp bảo của bổn vương cũng không kém, hơn nữa nơi đây nhiều đạo hữu như vậy, ngươi có thể trảm mấy người?

- Ngươi sao biết người chết không phải ngươi?

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, đỉnh đầu Thất Phách Đoạt Hồn Câu trôi nổi, lạnh nhạt nói.

Hắn cũng không có phủ nhận mình là dựa vào pháp bảo thủ thắng, Thất Phách Đoạt Hồn Câu trong tay hắn quả thực là sát phạt lợi khí, lúc trước Giang Nam vẫn là Thiên thần cảnh giới, ở phía trên địa ngục tế đàn, là dựa vào bảo vật này chém giết Địa Ngục mấy chục Thần Chủ, thậm chí cùng Ngọc Dung Tiểu quận vương liên thủ thúc dục bảo vật này, ngay cả một Địa Ngục Ma Tôn cũng chém, lập nhiều bất thế chi công.

Mà hôm nay hắn dĩ nhiên thành tựu Chân Thần, sắp bước vào Chân Thần trung kỳ, Hỗn Độn Nguyên Thần cũng đạt được tiến bộ nhảy vọt, thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu càng thuận buồm xuôi gió, tuy không thể một kích liền chém giết Thần Tôn, nhưng cũng có thể ảnh hưởng đến Thần Tôn thần tính, hạn chế phát huy thực lực của đối thủ.

Nếu thân thể bị hủy, thần tính của đối thủ đã không có thân thể bảo hộ, lập tức sẽ bị câu này trảm giết, không có may mắn còn sống sót.

Rất nhiều Thần Tôn Thần Quân dũng mãnh vào trong Trụ Hoang môn trong lòng nghiêm nghị, Giang Nam lời này nói không sai, Ninh Khuyết Thần Tôn cũng chết trong tay hắn, ai dám nói mạnh mẽ xông tới cánh cửa này, người chết kế tiếp, không phải là mình?

- Chỉ là một Chân Thần, liền muốn ngăn trở Cự Đầu Chư Thiên, ta chỉ có thể nói ngươi rất ngu rất ngây thơ!

Trường Nhạc công tử cất bước đi ra, chân đạp Trụ Quang phía dưới bắt đầu khởi động, hắn hôm nay đã là Thần Tôn, sau đầu Thiên đình trùng trùng điệp điệp, sừng sững lấy Trường Nhạc Cung mấy vạn Thần Ma, mấy vạn

Thần Ma đạo tắc tương liên, bị Chư Thiên thần triều huyền kinh của hắn thống nhất, luyện làm một thể, để cho pháp lực của hắn gần như Thần Quân!

Mặc dù là Ninh Khuyết Thần Tôn, cũng cần tế lên đại đỉnh của mình mới có thể trấn áp Trụ Quang trong môn hộ khởi động, mà hắn trấn áp Trụ Quang phía dưới, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không có nhúc nhích, chỉ dựa vào pháp lực thâm thúy giống như uyên kia, liền đủ để áp chế trụ quang!

- Huyền Thiên giáo chủ, ân oán của ta và ngươi, cũng nên giải quyết!

Trường Nhạc công tử véo chỉ, một khối ngọc bội bay lên, phiêu phù ở đỉnh đầu, trong ngọc bội Đế Uy tràn ngập, rõ ràng là một kiện đế bảo, bảo vệ thần tính của hắn, lập tức quát tháo một tiếng, tiếp lấy mấy vạn Thần Ma cùng một chỗ quát tháo, một tiếng rống cơ hồ đem Trụ Hoang môn này chấn sập!

Oanh...

Trường Nhạc công tử một chưởng đập đi, một chưởng này muôn hình vạn trạng, trong chưởng đại đạo đổ xuống, trong thoáng chốc để cho người chứng kiến ngàn vạn ngôi sao đập vào mặt, đại lục trôi nổi, Tinh Hà vờn quanh!

Đây cũng không phải là thần thông của Trường Nhạc công tử, mà là Quang Vũ Thần Đế khai sáng ra thần thông, dùng tầm mắt kiến thức của Trường Nhạc công tử, còn không cách nào sáng tạo ra, tạo ra đại thần thông kinh người hoàn mỹ như thế!

Đỉnh đầu của hắn có đế bảo bảo vệ thần tính, lại thúc dục pháp lực khổng lồ giống như Thần Quân, thi triển ra Quang Vũ Thần Đế thần thông, rõ ràng là muốn một kích đem Giang Nam đánh chết!

Hắn một kích này, tuyệt đối có thể đem Thần Tôn trọng thương, Thần Chủ trực tiếp đuổi giết thành cặn bã!

- Đoạn ngục!

Giang Nam đứng ở bên trong hoa sen, trong tay đột nhiên nhiều ra một cây trúc tía, trúc tía điểm một chút, nghênh tiếp một kích này của Trường Nhạc công tử, vô số Tử Ảnh bay lên, cùng vô số ngôi sao cùng đại lục biển cả bên trong bàn tay này kịch liệt va chạm, tiếng bạo nổ không ngừng.

Xuy xuy Xùy~~

Trong lòng bàn tay Trường Nhạc công tử đột nhiên xuất hiện từng vết thương, máu tươi vẩy ra, rõ ràng là bị hắn dùng đoạn ngục phá vỡ một đạo thần thông này, không khỏi vừa sợ vừa giận.

Quang Vũ Thần Đế khai sáng thần thông uy lực rất mạnh, một chưởng đập đi, trong chưởng tự thành Thiên Địa, Thiên Địa đều là do đại đạo đạo tắc tạo thành, vững chắc vô cùng, nhưng mà trúc tía của Giang Nam điểm tới, lại phá hư kết cấu trong chưởng của hắn, để cho vô số đại đạo đạo tắc thác loạn, đạo tắc cắn trả, thế cho nên bị thương bàn tay của hắn.

Hắn lại không biết, Giang Nam đạt được thân thể Quang Vũ Thần Đế, đối với trong thân thể này chất chứa đủ loại công pháp cùng thần thông lĩnh ngộ thấu triệt, hắn thi triển thần thông Quang Vũ Thần Đế kiếp trước khai sáng, tự nhiên sẽ bị Giang Nam thong dong phá vỡ.

Mà Giang Nam cũng bị một chưởng này truyền ra uy năng chấn đến thân hình lắc lư, sắc mặt đỏ lên, lại một bước không lùi. Luận tu vi, hắn còn không bằng Trường Nhạc công tử.

Trường Nhạc công tử đỉnh đầu mấy vạn Thần Ma đột nhiên quát tháo, mấy vạn Thần Ma đứng ở trong thiên đình, dương tay từng đạo thần thông oanh xuống, hướng Giang Nam oanh khứ, công kích phô thiên cái địa đánh tới, là thừa dịp khí tức Giang Nam bất ổn, một lần hành động đuổi giết hắn!

Thân hình Giang Nam lay động, thân thể đột nhiên bành trướng, đỉnh đầu tiên quang phóng lên trời, hóa thành một mảnh ao sen, có tất cả năm Thần Ma sừng sững, một Thần Ma sau lưng có Thái Cực Đồ tung bay, một Thần Ma chân đạp Minh Hải, vạn cánh tay nâng lên Địa Ngục vạn giới, một Thần

Ma tóc tím tung bay, tay nắm Hoàng Đồ, một Thần Ma chân đạp Trụ Quang, Tinh Hà lách thân, một Thần Ma quanh thân đại đạo đổ xuống, hóa thành Tiên Thiên bát cảnh.

Năm Thần Ma này đều là Thần Đế hóa thân Chân thần viên mãn cảnh giới, còn có một Tiên Thiên Thần Đế hóa thân đã đạt tới Thần Chủ viên mãn cảnh giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1525: Một Kẻ Làm Quan Cả Họ Được Nhờ. (2)

Lại có hai đạo nhân đứng ở đầu vai của hắn, vỗ đỉnh đầu, cũng có Thần Quang tuôn ra, hóa thành hai ao sen, có tất cả năm Thần Ma sừng sững, đúng là Giang Nam kiếp trước thân cùng kiếp sau thân, cùng với mười lăm Thần Đế hóa thân!

Mười bảy Thần Ma ngay ngắn quát tháo, dương tay vô số thần thông oanh xuống, ngăn trở vô số đạo thần thông công kích.

- Sát!

Trường Nhạc công tử đỉnh đầu mấy vạn Thần Ma gào thét, cùng lúc đó Trường Nhạc công tử cất bước mà đến, trong tay xuất hiện một cây trường thương, run thương liền đâm!

Một phát này rầm rộ, bên trong thương Đế Uy vô cùng thâm trầm, rất có một thương xuyên càn khôn, đem Thần Tôn cũng một thương giết chết!

- Sát!

Giang Nam quát lớn, trong tay trúc tía bay lên, rơi ở bên trong kiếp trước thân, mà trong tay mình lại đột nhiên xuất hiện một cây đỉnh trượng, nghênh tiếp Trường Nhạc công tử vạn Thần Ma!

Oanh...

Đỉnh trượng cùng đế bảo trường thương va chạm, cùng lúc đó các loại thần thông cùng pháp bảo uy năng bộc phát, tản mát ra Thần Quang cơ hồ khiến người mắt mở không ra, tiếng nổ mạnh kịch liệt không dứt bên tai, thân hình Giang Nam rung mạnh, mười lăm hóa thân cùng Tam đại chân thân cơ hồ ở trong nháy mắt liền rậm rạp vết thương, thân thể cơ hồ bị đánh nát!

- Tạo Hóa tiên đỉnh!

Tiên đỉnh bay ra, tiên quang phún dũng, xâm lấn Thiên đình của Trường Nhạc công tử, ý định luyện hóa mấy vạn Thần Ma. Bất quá ngọc bội kia chấn động, lập tức đem uy năng của Tạo Hóa tiên đỉnh toàn bộ áp chế trở về, tiên quang trở xuống trong đỉnh, không cách nào đắc thủ.

- Đại!

Giang Nam cầm đỉnh trượng trong tay, lệ quát một tiếng, chỉ thấy chân đỉnh này rồi đột nhiên tăng vọt, như là trụ lớn chống trời chèo chống Thiên Địa, oanh một tiếng đánh vỡ khối Đế Bảo ngọc bội phòng ngự kia, thẳng tắp đảo nhập ở trong thiên đình của Trường Nhạc công tử.

Trường Nhạc công tử một thương đâm ra, Giang Nam kiếp sau thân giương động Thần Vương kỳ, đại kỳ mang tất cả đế thương, bị chấn đến thổ huyết, mặc dù là Thần Vương kỳ cái Thần Quân chi bảo này cũng không cách nào hoàn toàn hóa đi uy năng bên trong đế thương.

Trường Nhạc công tử tái khởi một thương, đang định đóng đinh chân thân này, chỉ thấy Giang Nam kiếp trước thân cầm trúc tía, đỉnh đầu năm đại hóa thân, chân đạp đỉnh trượng sát nhập ở trong thiên đình của hắn.

Trong nội tâm Trường Nhạc công tử cả kinh, quay thương hướng kiếp trước thân của hắn đâm tới, Giang Nam quát lớn, thúc dục Thất Phách Đoạt Hồn Câu, trăng tàn đại phóng hào quang, chiếu ở hai mắt của Trường Nhạc công tử.

Trường Nhạc công tử chỉ cảm thấy choáng váng đầu thoáng một phát, lập tức Đế Bảo ngọc bội tản mát ra hào quang sâu kín, đem uy năng của Thất Phách Đoạt Hồn Câu ngăn lại.

Mà vào lúc này, Giang Nam kiếp trước thân cùng năm đại hóa thân đã sát nhập ở trong thiên đình của hắn, xâm nhập trong mấy vạn Thần Ma, đại khai sát giới.

- Đoạn ngục!

Trong Thiên đình của Trường Nhạc công tử từng tiếng nổ mạnh kịch liệt truyền đến, vô số đại đạo đạo tắc thác loạn, dây dưa cùng một chỗ, không ngừng sụp đổ đứt đoạn, bên trong Thiên đình rất nhiều Thần Ma bị Giang Nam đồ sát không biết bao nhiêu.

Giang Nam kiếp trước thân cũng là một Chân Thần, nhưng pháp lực so với Thần Chủ còn cường đại hơn, trúc tía nơi tay, gẩy loạn Chư Thiên thần triều huyền kinh, một gậy trúc điểm qua, liền gặp một Trường Nhạc Cung Thần Ma thân thể nổ tung, hóa thành huyết vụ, cơ hồ không có hợp lại chi địch.

Phía trên ao sen, lại có năm đại hóa thân không ngừng oanh hạ đạo đạo thần thông, ở trong thiên đình của Trường Nhạc công tử cũng có Thần Chủ, Giang Nam kiếp trước thân một trượng không cách nào đem tồn tại cường đại như thế điểm chết, nhưng năm đại hóa thân nhất là Tiên Thiên Thần Đế hóa thân chính là Thần Chủ Đại viên mãn cảnh giới, năm đại hóa thân công kích như mưa rơi xuống, lập tức liền đem Thần Chủ đuổi giết.

Đối với Trường Nhạc công tử Chư Thiên thần triều huyền kinh, Giang Nam đã sớm sờ thấu, môn công pháp này sở trường cùng tai hại, hắn hết thảy hiểu rõ trong ngực, Chư Thiên thần triều huyền kinh bị phá, cũng không oan uổng.

Trường Nhạc công tử lập tức chỉ cảm thấy pháp lực đang không ngừng suy bại, trong nội tâm cả kinh, lập tức trong lòng nảy sinh ác độc, thương quét ngang Giang Nam, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ta được đến tiên duyên, đã tu thành Thần Tôn, mà ngươi lại cái rắm cũng không có được, mặc dù Chư Thiên thần triều huyền kinh của ta bị phá, luận thực lực ta cũng muốn còn hơn ngươi rất nhiều!

- Vậy cũng chưa hẳn!

Giang Nam rút về đỉnh trượng, đối chiến đế thương, lạnh lùng nói:

- Ngươi bất quá là tu thành Thần Tôn, mà tam đại tiên thiên Thần Đế hóa thân của ta chỉ cách Thần Tôn có một bước ngắn, chỉ cần pháp lực của Tam đại hóa thân, ta liền chưa hẳn so ngươi yếu!

Cạch...

Trượng thương va chạm, từ trong trường thương tuôn ra Đế Uy mênh mông, nhưng mà Đế Uy vừa mới xuất hiện, gặp đỉnh trượng liền lập tức như băng tuyết gặp nắng gắt, lập tức tan rã, uy năng bên trong đế bảo trường thương trùng kích đến phía trên đỉnh trượng, hết thảy tan rã, ngay cả nửa điểm uy năng cũng không có hiển hiện.

Hai người dùng mau đánh nhanh, đỉnh đầu Giang Nam kiếp sau chân thân cùng thập đại hóa thân các loại công kích rơi xuống, kiếp sau thân càng là tế lên Thần Vương kỳ, cắt đứt hư không, đại kỳ mở ra, Trường Nhạc công tử liền cảm giác mình cơ hồ cũng bị luyện nhập trong hư không, thậm chí ngay cả đại đạo của bản thân cũng ẩn ẩn bị luyện hóa, khổ sở dị thường.

Oa...

Trường Nhạc công tử thổ huyết, rốt cục lộ ra hiện tượng thất bại, trong lòng của hắn càng thêm khổ sở, lúc trước Giang Nam chưa bao giờ bị hắn để ở trong mắt, mặc dù Giang Nam đuổi giết hắn, hắn cũng thủy chung kiên định cho rằng Giang Nam xa không kịp hắn, chỉ là dựa vào âm mưu quỷ kế thủ thắng, lại không nghĩ rằng, lần này chính diện tao ngộ, Giang Nam vẫn là đánh bại hắn, hơn nữa là đường đường chính chính đánh bại hắn!

Ai từng nghĩ đến, một Chân Thần nho nhỏ, rõ ràng đã cường đại đến loại trình độ này, thậm chí ngay cả hắn ba tôn hóa thân, cũng đã tu luyện tới Thần Chủ Đại viên mãn, khoảng cách Thần Tôn cũng chỉ có một bước ngắn?

- Thần Tôn cấp chiến lực, hắn đã có Thần Tôn cấp chiến lực, hơn nữa thực lực vẫn còn trên ta, chẳng lẽ ta thật sự không bằng hắn...

- Chư vị, một Chân Thần liền có thể đem chúng ta ngăn ở chỗ này sao? Trì hoãn thời gian càng dài, Đông Cực càng có khả năng chứng đạo!

Vị Ương công tử nhìn thấy Trường Nhạc công tử hiện tượng thất bại đã lộ ra, khẽ nhíu mày, lập tức quát lên một tiếng lớn, cao giọng nói:

- Trước hết giết người này, lại giết Đông Cực!

Hắn dẫn đầu cất bước giết ra, hướng Giang Nam đánh tới, cùng lúc đó rất nhiều Thần Tôn Thần Quân khác lập tức thân hình khẽ động, ngay ngắn đánh tới.

- Sát!

Nguyên một đám thanh âm nổ vang kinh thiên động địa, sát khí đầm đặc, mặc dù là mười hai Thiên La đại trận cũng không thể che hết, sát khí vô cùng đầm đặc bay thẳng tới bên ngoài hoa sen, rung chuyển bầu trời Chư Thiên, bầu trời trở nên đỏ thẫm như máu, để cho Thần giới Chư Thiên biến sắc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1526: Huyết Sắc Nhuộm Đại Kỳ. (1)

Trong Trụ Hoang môn, Giang Nam triệt để lâm vào hiểm cảnh, mười hai tòa môn hộ, hơn 2500 trăm Thần Tôn Thần Quân, chia đều xuống, mỗi tòa môn hộ cũng sẽ vọt tới hơn hai trăm vị Thần Tôn Thần Quân, hơn nữa Giang Nam trấn thủ Trụ Hoang môn là một Chân Thần, bị mọi người đương nhiên cho rằng là quả hồng mềm, cho nên vọt tới cường giả thêm nữa....

Cũng may, những người này thực sự không phải là tồn tại mạnh nhất, tồn tại mạnh nhất tốt xấu cũng có chút tự ngạo, sẽ không ỷ vào mình là Thần Tôn Thần Quân mà đi khi dễ một Chân Thần.

Nhất là Hoang Tổ, Thánh hoàng, Thánh Mẫu Nguyên Quân cùng Trường Nhạc Vị Ương hai cung Cung Chủ, giờ phút này đều đang xem cuộc chiến, cũng không sát nhập chiến cuộc, mà một vị Thần Quân Đại viên mãn Thánh Phật khác, đến nay còn chưa từng lộ diện.

Mặc dù chiến lực cao đoan không có sát nhập Trụ Hoang môn, cũng không phải Giang Nam có khả năng ngăn cản, hắn đối phó bất luận một Thần Tôn gì đều có chút miễn cưỡng, giờ phút này hơn ba trăm Thần Tôn đánh tới, lập tức để cho hắn giật gấu vá vai.

- Sát!

Giang Nam quát lớn, khí huyết đột nhiên bành trướng, rõ ràng là thúc dục thân thể ngũ chuyển, cộng thêm Huyền Thai ấn Nguyên Thai Ấn, cưỡng ép tăng lên gấp hai mươi khí huyết, ngang nhiên nghênh tiếp rất nhiều Thần Tôn Thần Quân đánh tới!

Khí huyết của hắn trùng thiên, chân đạp hoa sen, tràn đầy khí huyết đem Trụ Hoang môn hóa thành Huyết Hải vô biên, để cho Chư Thần như là đắm chìm trong huyết tương.

Cạch...

Trong tay Thái Cực Đại Đế hóa thân đột nhiên hiện ra một ngụm Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chung, tiếng chuông chấn động, Hồng Mông đại đạo hóa thành vô lượng đạo âm, mọi nơi trùng kích.

Lại có một Thái Cực Đại Đế hóa thân run tay, bốn căn trụ lớn chống trời ầm ầm đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành Tứ Tượng trận, Tứ Tượng cùng một chỗ, khởi động Thiên Địa thời không, Tứ Tượng chi lực tràn ngập, đại trận giảo sát những Thần Tôn Thần Quân giết đến kia.

Lại có một Thái Cực Đại Đế hóa thân tế lên Huyền Hoàng Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Thái Cực Đồ cùng Thái Cực Đại Đế hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, để cho thực lực không ngừng lật thăng, cơ hồ đạt tới Thần Chủ viên mãn cảnh giới.

Lại có một Sâm La Ma Đế hóa thân tế lên Sâm La Ấn, Sâm La Ấn như Sâm La chân thân, Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Sâm La Ấn tương dung, uy năng lập tức đã tăng mấy lần.

Mà đổi thành một Sâm La Ma Đế hóa thân khác tế lên năm thanh thần kiếm, hóa thành đại Ngũ Hành diệt quang kiếm trận, chỉ cần chưa nhảy ra Ngũ Hành, sẽ bị trận này khắc chế, diệt sạch hết thảy.

Cuối cùng một Sâm La Ma Đế hóa thân vạn cánh tay triển khai, nắm lên Lục Hợp thần binh, có tất cả sáu kiện pháp bảo.

Ba Tử Viên Ma Đế hóa thân thứ nhất tế lên Hoàng Đồ, một khi triển khai, là Thần Đế Ma Đế hư ảnh hiển hiện đầy trời, từng người thúc dục công pháp Thần thông mạnh nhất, thứ hai thì tế lên bát hoang thần binh, bố trí xuống bát hoang đại trận, Tử Viên Ma Đế hóa thân thứ ba thì tế lên một cây Hỗn Độn Nguyệt Quế thần thụ, thần thụ bay lên không, hóa thành một vòng trăng rằm.

Ba Tiên Thiên Thần Đế hóa thân thực lực là cường đại nhất, một Thần Đế

hóa thân tế lên Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ, một Thần Đế hóa thân tế lên Giang Nam luyện Địa Hoàng tôn, một Tiên Thiên Thần Đế hóa thân khác thì tế lên Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ.

Mà hai Tinh Quang Thần Đế hóa thân một tế lên Tinh Hà ấn, một tế lên Tôn Viêm Thần Lô.

Những pháp bảo này đều là trấn giáo chí bảo hắn luyện chế, nguyên vốn định lưu cho Huyền Thiên Thánh tông đệ tử lịch lãm rèn luyện cùng chống cự kẻ thù bên ngoài, giờ phút này hết thảy bị hắn mang tới, võ trang chính mình.

Tuy những pháp bảo này đều là chân thần chi bảo, nhưng uy lực lại cường đại đến đáng sợ, trong đó có rất nhiều Chứng đế chi bảo phỏng chế phẩm của Thần Đế mạnh nhất, có chút là đại thần thông chất chứa trong Tạo Hóa tiên đỉnh, có chút là Bỉ Ngạn Nữ Đế vị bán tiên này khai sáng thần thông luyện chế mà thành, mỗi một kiện đều không giống người thường, hơn xa pháp bảo khác.

Giang Nam kiếp trước chân thân dĩ nhiên đem rất nhiều Thần Ma bên trong Thiên đình của Trường Nhạc công tử đồ sát hầu như không còn, trở lại đầu vai của Giang Nam, chân đạp Đạo Kim Ngọc Bàn, cầm trong tay trúc tía, đỉnh đầu có ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, kiếp sau thân tế lên Thần Vương kỳ, Thần Vương kỳ phiêu phù ở sau lưng, săn săn rung động, một tay nắm Thiên Đạo bảo chung, một tay bắt lấy một thanh Thiên Đao.

Giang Nam chính mình mặc Ngọc Chân đạo y, cầm trong tay đỉnh trượng, đỉnh đầu Tạo Hóa tiên đỉnh, phía trên Tạo Hóa tiên đỉnh lơ lững Thất Phách Đoạt Hồn Câu biến thành trăng tàn, một tiếng quát tháo, sau lưng mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ tung bay, xây dựng Luyện Thiên đại trận.

Rầm rầm rầm!

Vô số đạo công kích rơi xuống, tuyệt đối có thể một lần hành động đuổi giết hắn, ở trước mặt công kích bực này, dù là Thần Tôn cũng bị oanh toái,

mặc dù là Thần Quân cũng không dám đón đỡ, huống chi hắn chỉ là một Chân Thần?

Bất quá, Luyện Thiên đại trận vừa mới vận chuyển, liền thấy Đại Thiên thời không hiển hiện, đem không gian trong Trụ Hoang môn thác loạn, hóa thành ức vạn dặm thời không vị diện, có tất cả mười vạn tám ngàn tòa thời không vị diện, luyện hóa hết thảy uy năng từ bên trong chút ít thời không vị diện này truyền đến.

Vô số đạo công kích rơi vào bên trong Luyện Thiên đại trận, lập tức bị mười vạn tám ngàn tòa thời không vị diện hấp thu, từng mặt đại kỳ kịch liệt chấn động, rốt cục đem một luồng sóng công kích này tiêu hóa.

Tòa đại trận này mở rộng, đem hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân cùng một chỗ nhét vào đại trận, xu thế vây công Giang Nam lập tức tan rã, mỗi người đều cảm giác được trời đất quay cuồng, mình dĩ nhiên đi vào một không gian bao la mờ mịt bát ngát, trên không chạm trời dưới không chạm đất, hơn nữa bốn phía truyền đến một cổ luyện hóa chi lực khủng bố, muốn đem tất cả đại đạo của mình đều luyện đi, đem mình luyện thành tro bụi!

Đổi lại bất cứ người nào, đều không thể một lần hành động thúc dục nhiều pháp bảo như thế, mặc dù là Giang Nam có được ba chân thân cùng mười lăm hóa thân, cũng không có khả năng bằng vào sức một mình liền đem nhiều pháp bảo như vậy hết thảy thúc dục, hết thảy kích phát tất cả uy năng, chỉ cần một tòa Luyện Thiên đại trận, cũng để cho pháp lực của hắn tiêu hao nghiêm trọng, thậm chí trong mấy hơi thở sẽ đem pháp lực của hắn thôn phệ không còn.

Bất quá hắn lại tế lên rồi, một là hắn thúc dục gấp hai mươi lần khí huyết, thân thể đạt đến cực hạn, pháp lực cũng tăng lên tới cực hạn, một phương diện khác là hắn thân ở trong mười hai tòa Thiên La đại trận, đại trận vận chuyển, pháp lực của hắn dùng đi bao nhiêu liền khôi phục bao nhiêu, cơ hồ vô cùng vô tận.

Thúc dục nhiều pháp bảo như vậy, rốt cục đem toàn bộ chiến lực của

Giang Nam hoàn toàn tách ra, triển lộ ra một mặt cường đại trước đó chưa từng có của Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo Chí Tôn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1527: Huyết Sắc Nhuộm Đại Kỳ. (2)

Hắn vận dụng tất cả nội tình của mình, đem tất cả chiến lực thỏa thích phát huy ra, không cần lo lắng pháp lực hao hết chút nào.

Lúc này thời điểm Giang Nam, chỉ có thể dùng khủng bố để hình dung!

Bất luận kẻ nào, đều khinh thường Giang Nam, khinh thường chiến lực của hắn, tất cả mọi người biết rõ hắn chỉ là một Chân Thần, nhưng lại không biết hắn có được nhiều pháp bảo như thế, có được nhiều hóa thân như thế, đơn thuần những hóa thân pháp lực này thêm cùng một chỗ, hắn liền có thể so sánh Thần Tôn!

Bành bành bành...

Từng mặt trận kỳ nổ tung, rõ ràng là những Thần Tôn Thần Quân bị nhốt bên trong Luyện Thiên đại trận bắt đầu phá trận, cưỡng ép oanh phá nguyên một đám thời không vị diện, đem từng mặt trận kỳ nhổ tận gốc, phá hủy.

Tòa đại trận này dù sao cũng là do Chân Thần chi bảo cấp bậc pháp bảo xây dựng đại trận, dùng vây khốn năm ba Thần Tôn, thậm chí có thể đem đối phương luyện chết, nhưng mà muốn vây khốn hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân, vẫn là quá miễn cưỡng.

Dựa theo tốc độ phá trận này xuống dưới, nhất thời trong chốc lát, cả tòa Luyện Thiên đại trận sẽ sụp đổ, triệt để tan rã!

- Sát!

Giang Nam đặt chân bên trong Luyện Thiên đại trận, như cá gặp nước ở trong nguyên một đám thời không vị diện chuyển dời chớp động, thân hình nhanh vô pháp tưởng tượng, sau một khắc hắn xuất hiện ở trên đỉnh đầu của Thúy Vân thiên La Vân Thiên Tôn.

Ầm ầm!

Tư không trên đỉnh đầu La Vân Thiên Tôn nổ tung, chân đỉnh tứ phương tứ chính thượng thô hạ mảnh hóa thành trụ trời cuồn cuộn, hướng phía dưới hung hăng đập tới, La Vân Thiên Tôn đang phá trận, trong nội tâm cảnh giác, lập tức biết rõ bị người đánh trộm, hắn thực sự cực kỳ cường đại, giơ lên tay vừa lộn, một mặt La Vân Tôn Vương Kính hiển hiện, thần kính rộng lớn ba nghìn dặm, trong kính vô số đạo tắc như là bánh răng cuồn cuộn chuyển động, uy năng thần kính tách ra.

Bá...

Ba nghìn dặm Thần Quang chiếu rọi hư không, đem phiến thời không vị diện ức vạn dặm này xuyên thủng, lại không có thể ngăn cản đỉnh trượng này, chỉ nghe đương... một tiếng, La Vân Tôn Vương Kính rậm rạp vết rạn, sau một khắc mặt thần kính này 'Rầm Ào Ào' một tiếng toái đầy đất.

- Chết!

Giang Nam quát lớn, Tạo Hóa tiên đỉnh rơi xuống, La Vân Thiên Tôn đưa tay liền tiếp, thân hình nhoáng một cái, Thúy Vân động thiên triển khai, Giang Nam vung đỉnh trượng lên lại quét, mặt khác hai chân thân cùng mười bốn hóa thân các loại pháp bảo thúc dục, như mưa nện xuống, trong khoảnh khắc liền đem Thúy Vân động thiên đánh cho triệt để chôn vùi.

Mười bảy thân ảnh quay chung quanh La Vân Thiên Tôn bao quanh chém giết, trong khoảnh khắc liền giao thủ mấy trăm vạn lần, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, thân thể La Vân Thiên Tôn nổ bung, Thần Tôn chi huyết hóa thành sông lớn ngập trời, cuồn cuộn đổ xuống.

Giang Nam quát tháo, liền thấy trong Tạo Hóa tiên đỉnh một vòng trăng tàn từ trong tiên quang nhảy ra, nhô lên cao chiếu rọi, trong huyết hà La Vân Thiên Tôn kêu thảm một tiếng, thần tính bị trảm, thân tử đạo tiêu, hóa thành tro bụi mà đi, Huyết Hà cùng vị Thiên Tôn tàn thân này ngã vào bên trong Trụ Quang phía dưới, bị phai mờ thành tro.

Giang Nam chém giết La Vân Thiên Tôn, thân hình lay động, rất nhiều hóa thân chân thân từng người bay lên, rơi vào đầu vai, đỉnh đầu của hắn, cất bước thẳng hướng thời không vị diện kế tiếp.

Cạch...

Một tòa thời không vị diện khác bên trong Luyện Thiên đại trận, Phương Hạnh thiên nữ vừa mới tế lên Nhiếp Vân Hồn Thiên Bình của mình, Nhiếp Vân Hồn Thiên Bình liền bị chân tiên đỉnh sinh sinh đập nát, cũng không lâu lắm vị thiên nữ này kêu thảm một tiếng, sinh sinh bị trảm, ngọc vẫn hương tiêu, bóng lưng màu đỏ như máu của Giang Nam đi xa.

Hắn hai mắt đỏ thẫm, toàn thân đẫm máu, có là máu của mình, cũng có Thần Tôn chết trong tay hắn, đây là cuộc chiến sinh tử tồn vong, Thần Tôn cũng là nhân vật rất cao minh, họ không chết sẽ là Giang Nam chết, bị thương tự nhiên là sự tình tránh không khỏi.

Nếu không phải hắn thân ở trong Giang Tuyết bố trí xuống mười hai Thiên La đại trận, tùy thời có tu vi cuồn cuộn mà đến bổ sung, hắn căn bản không có khả năng chém liên tục Thần Tôn, dù sao hắn cùng với Thần Tôn tầm đó còn cách Thần Chủ đại cảnh giới này!

Hơn nữa hắn thúc dục gấp hai mươi lần khí huyết, cưỡng ép tăng lên chiến lực, đối với thân mình tổn thương cũng là thật lớn, tuy có thể tăng lên chiến lực, nhưng không thể bền bỉ, nếu không tất nhiên sẽ lưu lại hậu hoạn!

Tại thời điểm hắn cưỡng ép chém giết Thần Tôn thứ sáu, Luyện Thiên đại trận đột nhiên kịch liệt chấn động, từng tòa thời không vị diện nhao nhao sụp đổ, trận kỳ tòa đại trận này đã phá vỡ hơn phân nửa, rốt cuộc không cách nào duy trì đại trận vận chuyển, rốt cục muốn sụp đổ tan rã.

- Chết!

Giang Nam đánh về phía Thần Tôn thứ bảy, dùng mau đánh nhanh, như là sư tử nổi giận hướng đối thủ công tới, mà vào lúc này, rốt cục tất cả thời

không vị diện cũng sụp đổ, từng mặt đại kỳ hiện ra, bị chấn bẻ gẫy, rơi ở bên trong Trụ Quang.

Rất nhiều Thần Tôn Thần Quân thân ảnh cũng lần lượt hiện ra, thần uy ngập trời, chiến ý tràn ngập, hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân lại bị vây khốn chốc lát thời gian, nhất là bố trí xuống đại trận chính là một Chân Thần, đối với bọn họ mà nói là vô cùng nhục nhã!

- Huyền Thiên giáo chủ ở đâu?

Kiến Vũ Thần quân tay cầm đăng tháp, Thần Quang chiếu rọi phiến môn hộ này, đem hết thảy thậm chí Trụ Quang cũng chiếu rọi được thông thấu, lạnh lùng nói:

- Đi ra nhận lấy cái chết!

Bành...

Cuối cùng một mặt chủ kỳ của Luyện Thiên đại trận đứt rời, Giang Nam toàn thân đẫm máu xuất hiện ở trong mắt mọi người, ở dưới chân hắn một thi thể Thần Tôn đang vô lực rơi xuống, ngã vào bên trong Trụ Quang.

Tí tách, tí tách...

Giọt giọt Thần Tôn chi huyết, từ phía trên vạt áo cùng pháp bảo của hắn chậm rãi trụy lạc.

Luyện Thiên đại trận bị phá, Giang Nam cậy vào lớn nhất đã không có, nhưng lại không còn có người dám can đảm khinh thường hắn, bất cứ người nào có thể bố trí xuống đại trận như thế, đem hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân vây khốn, thừa cơ chém liên tục bảy Thần Tôn, đều không thể khinh thường!

Bất quá Giang Nam lại lòng dạ biết rõ, mình không còn có may mắn thoát khỏi, Luyện Thiên đại trận là tiền vốn lớn nhất của hắn, dựa vào trận này, hắn thậm chí có thể thong dong rời đi, coi như là Thần Quân cũng ngăn

không được hắn.

Dựa vào trận này, hắn thậm chí có thể phai mờ Thần Tôn, thậm chí có thể đem công kích của đối phương dẫn vào một đám thời không vị diện, làm được vạn pháp không thương, vạn bảo không cách nào gia thân.

Cái tòa đại trận này, là hắn cùng với Thi Hiên Vi luyện vài chục năm, tốn hao vô số tâm huyết mới luyện thành trấn giáo đại trận, nếu như tập hợp Thánh tông tất cả cường giả chi lực, luyện tử Thần Tôn cũng là dễ dàng, nhưng mà trong loại chiến đấu nguy hiểm này, người trong Thánh tông tất nhiên cũng sẽ chết tổn thương hầu như không còn, Giang Nam không đành lòng.

Đại trận bị phá, cũng là sự tình đương nhiên, dù sao đối thủ cũng là Chư Thiên Cự Đầu.

Nhưng mà trận này vừa vỡ, sẽ để cho hắn trực diện nguy hiểm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1528: Mãnh Sĩ Khái Ca. (1)

- Chết a!

Kiến Vũ Thần Tôn đánh tới, Trường Nhạc công tử đánh tới, Vị Ương công tử đánh tới, hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân đánh tới, Giang Nam cười to, nghênh tiếp, bi tráng mà không sợ, thỏa thích đem tài hoa của mình hóa thành từng loại công kích, thần thông tách ra, cùng những Chư Thiên vạn giới Cự Đầu nổi danh đã lâu kia đối kháng.

Qua mấy sóng công kích, hắn từng kiện từng kiện pháp bảo nghiền nát, pháp bảo trong tay mười bốn hóa thân hai đại chân thân rách tung toé, Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chung bị đánh nát, Huyền Hoàng Thái Cực Đồ bị xé, Tứ Tượng Thông Thiên trụ bẻ gẫy, đại Ngũ Hành diệt quang thần kiếm che kín lỗ thủng.

Hắn Thái Cực Thần Đế hóa thân, Tử Viên Ma Đế hóa thân, Tinh Quang Thần Đế hóa thân, Sâm La Ma Đế hóa thân cùng Thái Cực Thần Đế hóa thân khắp nơi đều là miệng vết thương, máu tươi đầm đìa.

Giang Nam thổ huyết, như là sói hoang bị thương hung hăng nhìn thẳng những Thần Tôn Thần Quân trước mắt kia, vù vù thở hổn hển.

- Sát!

Hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân lần nữa xung phong liều chết, Giang Nam sừng sững ở phía trên hoa sen, một bước không lùi, máu tươi từ trên người hắn chảy xuống, đã chảy đầy tòa liên hoa đài này, chín kiện phỏng chế Thiên Đạo chí bảo của hắn cũng hóa thành bột mịn, áo choàng phát ra, cũng không thấy thong dong như lúc trước nữa.

Hô, một Sâm La Ma Đế hóa thân của hắn bị một hồ lô Thần Tôn chi bảo lấy đi, trong khoảnh khắc luyện thành nước mủ.

Oanh...

Một mặt đại ấn bay tới, đem một Tử Viên Ma Đế hóa thân chấn thành thịt vụn, lại có một thanh bảo đao bay tới, chém tới đầu lâu của một Tinh Quang quang Thần Đế hóa thân khác.

- Sát!

Mọi người quát lớn, chém giết vô cùng thảm thiết triển khai, khí huyết của Giang Nam không ngừng bốc lên, cùng rất nhiều Thần Tôn Thần Quân công tới đối chiến, trận đại chiến này ngay từ đầu liền đã chú định kết cục, từng tôn hóa thân của hắn bị trảm, từng kiện từng kiện pháp bảo bạo toái, thật sự đã ở bên trong suy tàn, có người chém tới đầu lâu của hắn, lập tức cổ của hắn nhoáng một cái, lại dài ra một khỏa, như trước dũng mãnh vô cùng chinh chiến chém giết.

Xùy~~

Thần Chủ Đại viên mãn cảnh giới Tiên Thiên Thần Đế hóa thân bị trảm, bị đánh bạo thành Hồng Mông tử khí cuồn cuộn, Hồng Mông đại đạo cũng bị phai mờ, mười bốn hóa thân, chỉ còn lại có hai Tiên Thiên Thần Đế hóa thân vẫn còn ra sức cùng đối thủ đối kháng.

Bành bành...

Hai Tiên Thiên Thần Đế hóa thân khác cũng không thể kiên trì bao lâu, lần lượt ngang nhiên chịu chết.

- Hắn kiên trì không được bao lâu!

Vị Ương công tử đại hỉ, kêu lớn.

Đáp lại hắn chính là ba đạo Khai Thiên ấn, ba đạo Diệt thế ấn, ba đạo Hóa tiên ấn, sáng chói đến cực điểm, Vị Ương công tử chống cự, thổ huyết, ngã xuống bay ra.

- Khục khục...

Giang Nam lại trúng một Thần Quân nhất thức đại thần thông, trên người ngụy chứng đế chi bảo Ngọc Chân đạo y nghiền nát, Nguyên Thủy đại đạo tụ tập ngàn vạn đại đạo ở nhất thể, cũng cơ hồ không có kháng trụ nỗi một kích này, bị đánh bạo thân thể, lập tức thân thể phục hồi như cũ, nhưng mà lưu lại thương thế không thể chữa trị, ho ra máu cười nói:

- Vị Ương, nếu không có bọn hắn, ta tất nhiên có thể đánh chết ngươi...

Vị Ương công tử sắc mặt âm trầm, chữa trị thương thế đánh tới, tế lên đế bảo mà Quang Vũ Thần Đế ban cho hắn, đế bảo vừa ra, lập tức một cây cột lớn tứ phương tứ chính quét ngang mà đến, cạch một tiếng đem đế bảo này đánh bay.

Giang Nam cầm chân tiên đỉnh trong tay, không người dám can đảm cùng hắn cận thân chiến một trận, bất luận kẻ nào, cho dù là cầm đế bảo trong tay cũng không cách nào cùng chân tiên đỉnh này tranh phong, chân tiên đỉnh tuy không cách nào bộc phát ra bất luận uy năng gì, nhưng chỉ dựa vào sức nặng liền đủ để đem bất luận kẻ nào, cho dù là Thần Quân cũng bị quét phi!

Tuy không thể cận thân, nhưng mà những Thần Tôn Thần Quân này có thể oanh thần thông ra, mỗi nhất kích đều trầm trọng đến đáng sợ, chấn đến hắn liên tục thổ huyết.

Oanh...

Kiếp trước chân thân của hắn rốt cục bị trảm, chết oan chết uổng, hóa thành một đạo nguyên khí phản hồi trong cơ thể Giang Nam, kiếp trước chân thân vừa vỡ, kiếp sau chân thân cũng không có thể kiên trì bao lâu, lần lượt thân tử đạo tiêu.

- Một Chân Thần rõ ràng có thể chống cự chúng ta thời gian dài như vậy, Huyền Thiên giáo chủ, ngươi mặc dù chết vẫn quang vinh!

Một Thần Tôn lộ ra vẻ khâm phục, mặc dù là đối thủ, là địch nhân, nhưng

Giang Nam vẫn không thể không cho hắn kính nể.

Bất quá kính nể quy kính nể, nhưng Giang Nam phải chết, Giang Nam bất tử, bọn hắn liền không cách nào xuyên qua cánh cửa này, càng nhiều công kích nữa oanh ra, Thần Quang sáng lạn tràn ngập uy năng vô lượng, mặc dù Giang Nam chân thân có Thần Vương kỳ choàng ở trên người, cũng bị đánh cho thân thể sụp đổ tan rã, cũng may có mặt Thần Vương kỳ này bảo hộ, chưa từng để cho hắn hồn phi phách tán.

- Huyền Thiên giáo chủ, chết a!

Hơn ba trăm Thần Tôn Thần Quân ra lại một kích, hợp lực hướng thiếu niên giáo chủ tử chiến không lùi này oanh khứ.

Giang Nam cười ha ha, trên hàm răng cũng hiện đầy vết máu, mi tâm lóe lên, chỉ thấy một tấm Thần Đế da người bay ra, rơi vào trước người của hắn.

Rầm rầm rầm...

Hơn ba trăm đạo công kích mạnh nhất rơi vào trên Thần Đế da người, lập tức kíp nổ Hồng Mông đại đạo trên tấm Thần Đế da người này, vô lượng Đế Uy tràn ngập, như là Thần Đế cổ xưa phục sinh, uy năng khủng bố mang tất cả mà ra, quét ngang, rất nhiều Thần Tôn Thần Quân bị đập bay, thổ huyết, bất quá tấm Thần Đế da người này cũng bị mọi người một kích đánh bay, xuyên qua Trụ Hoang môn, không biết bay đi về nơi đâu rồi!

Giang Nam cất tiếng cười to, trong mi tâm một cây lục đằng gào thét bay ra, nhô lên cao một cuốn, đem một Thần Tôn bá một tiếng trói lại, kéo đến trước mặt.

Thần Tôn kia ra sức giãy dụa, lại không có thể phá gốc lục đằng này.

Lục đằng này chính là dây hồ lô mà Giang Nam vất vất vả vả tài bồi mà thành, tiên chủng sinh ra, cứng cỏi vô cùng, trải qua tiên quang tẩm bổ cùng đại đạo bản thân hắn rèn luyện, trong bản thân chất chứa đại đạo đạo tắc thậm chí viễn siêu Thần Quân, há là Thần Tôn có khả năng giãy giụa?

Giang Nam sát khí tràn ngập, vung chân tiên đỉnh lên, tay nâng liền rơi, đem vị Thần Tôn này sinh sinh đập nát, lập tức Thất Phách Đoạt Hồn Câu nhảy ra, chém thần tính của hắn, thi rơi vào bên trong Trụ Quang.

Bá...

Lục đằng bay ra, lại là một cuốn, đem một Thần Tôn khác trói lại kéo tới, rất nhiều Thần Tôn Thần Quân khác rốt cục ổn định thân hình, trong nội tâm vừa sợ vừa giận, lập tức tế lên pháp bảo, thúc dục thần thông, uy năng giống như phô thiên cái địa đánh tới.

Giang Nam làm như không thấy, vung chân tiên đỉnh lên đập nát vị Thần Tôn này, ngàn vạn công kích oanh ra, đưa hắn nổ nát.

Nhục thể của hắn đoàn tụ, xuất hiện ở phía trên hoa sen lần nữa, Giang Nam muốn lần nữa tế lên gốc hồ lô này, đột nhiên chỉ cảm thấy pháp lực trệ chát, rốt cuộc không cách nào đem giàn hồ lô thúc dục, trong lòng biết mình đã dầu hết đèn tắt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1529: Mãnh Sĩ Khái Ca. (2)

Nhục thể của hắn mấy lần bị nổ nát, Nguyên Thủy đại đạo trong cơ thể cũng rậm rạp vết rách, về phần ngàn vạn chủng đại đạo đạo tắc tạo thành Nguyên Thủy đại đạo cũng đã tiếp cận biên giới chuẩn bị sụp đổ, không còn có bất luận pháp lực gì có thể vận dụng.

Hơn nữa hắn cưỡng ép khôi phục thân thể cũng không phải trạng thái toàn thịnh, trên khuôn mặt che kín các loại vết rạn, tùy thời có khả năng như đồ sứ toái mất.

Hắn liên tục thúc dục gấp hai mươi lần khí huyết, khí huyết dĩ nhiên khô kiệt, không còn có khí huyết có thể vận dụng.

Cho dù những Thần Tôn Thần Quân này không giết hắn, hắn cũng sống không nổi nữa.

Giang Nam cười thảm, chống đỉnh trượng, cưỡng ép chèo chống thân thể không để cho mình ngã xuống, ngẩng đầu nhìn thẳng hướng rất nhiều Thần Tôn Thần Quân, đột nhiên cao kêu một tiếng.

- Tỷ tỷ, ta thiếu nợ ngươi, còn trả cho ngươi rồi! Ta đi đây!

Trên thần sơn bên trong mười hai toà môn hộ, trong nội tâm Giang Tuyết đột nhiên run lên, nhìn về phía Trụ Hoang môn, yên lặng im lặng.

Trong tòa Hồng Mông môn khác, Đô Thiên thần tôn toàn thân tụ huyết, cười thảm nói:

- Giang giáo chủ, ngươi lại muốn trước ta một bước mà đi sao? Ngươi là tên khốn kiếp...

Hồ Thiên đại thế giới, bên trong thần đình, Giang Nam Tinh Quang Thần

Đế hóa thân nhìn xem Bình Thiên yêu tôn, Thắng Thiên yêu tôn cùng Già Thiên Yêu tôn nói:

- Ba vị ca ca còn không bỏ xuống được thù cũ sao? Hôm nay tỷ tỷ gặp nạn, mà các ngươi lại muốn lúc này xem nàng gặp rủi ro mà không cứu giúp, tình nghĩa tỷ đệ ở đâu?

Già Thiên Yêu tôn cười lạnh nói:

- Đại tỷ cướp sạch bảo bối của chúng ta, một chút cũng không niệm tình nghĩa tỷ đệ, chúng ta vì sao phải niệm tình nghĩa tỷ đệ? Nàng bị người đánh chết, cái kia là đáng đời! Hơn nữa, đại tỷ mọc ra chín cái đuôi, vô cùng giảo hoạt, ai có thể giết được nàng? Ngũ đệ, ngươi là bị nàng lừa!

Tinh Quang Thần Đế hóa thân đột nhiên rơi lệ nói:

- Ba vị ca ca, ta sắp chết rồi, trước khi chết chỉ cầu các ngươi rời núi, trợ giúp nàng vượt qua trận cửa ải khó này. Nàng rất khổ...

Dứt lời, đại đạo trong thân thể vị Tinh Quang Thần Đế hóa này sụp đổ, ở trước mặt ba Yêu tôn càng lúc càng mờ nhạt, rốt cục biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, Đô Thiên thần giới, Huyền Thiên Thánh tông, Giang Nam một máu tươi hóa thân đi ra Thuần Dương điện, chấn động chuông lớn, triệu tập toàn bộ đệ tử.

Vô số đệ tử chạy đến, tụ tập ở trên tông chủ đỉnh, lẳng lặng nhìn xem vị thiếu niên chưởng giáo này, lặng ngắt như tờ.

- Tứ ca...

Trong nội tâm Giang Lâm run lên, nhìn máu tươi hóa thân của ca ca mình, trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác xấu.

Giang Nam máu tươi hóa thân cất bước đi đến trước mặt nàng, nhẹ nhàng

vuốt ve tóc vị tiểu muội muội của mình, ôn hòa cười nói:

- Tứ ca không thể lại chiếu cố ngươi rồi, hôm nay vĩnh biệt, ngươi phải tự mình chiếu cố chính mình. Ngươi nếu lập gia đình, hài tử thứ nhất để cho hắn họ Giang...

Trong nội tâm Giang Lâm thảm thiết, nước mắt nhịn không được chảy xuống.

Giang Nam máu tươi hóa thân đi đến trước mặt Thi Hiên Vi, mỉm cười nói:

- Phu nhân, Tử Xuyên xin lỗi ngươi, không có thể thủ tín, không cách nào còn sống trở về gặp ngươi rồi...

Thi Hiên Vi cắn môi, không để cho mình khóc ra thành tiếng, nước mắt lại ngăn không được rơi xuống.

Giang Nam máu tươi hóa thân xếp bằng mà ngồi, ngồi ở trước Thuần Dương điện, nhìn về phía Thánh tông vô số đệ tử, chỉ thấy Thánh tông đệ tử có nhiều người nổi tiếng, Giang Nam cười ha ha:

- Ta cả đời kiêu hùng, sát nhân không đếm được, một lần hành động leo lên Thần vị, hằng hà thiên tài bại vong tại tay ta, ta có thể cùng Thần giới Cự Đầu tranh hùng, ai ngờ vẫn là qua không được cửa ải tình nghĩa này, rốt cục bỏ mạng...

- Chư đệ tử...

Hắn cười nói:

- Các ngươi, không đưa tiễn ta sao?

Thánh tông vô số đệ tử khóc lớn, ngay ngắn quỳ lạy xuống, thanh âm rung trời:

- Cung nghênh giáo tôn trở về vị trí cũ!

Giang Nam máu tươi hóa thân vẻ mặt tươi cười, đại đạo trong thân thể hóa thân đột nhiên sụp đổ, chỉ còn lại có một giọt thần huyết óng ánh phiêu phù ở chỗ đó.

Thánh tông một mảnh lũ lụt, bất tri bất giác, Khinh La Bạc bao phủ ở trên không Đô Thiên thần giới biến mất không thấy gì nữa, chỉ là ai cũng không có phát giác.

Trong Hồng Mông môn, Đô Thiên Thần Tôn cuốn lên đại kỳ, quét ngang hư không trong môn hộ, treo cổ rất nhiều Thần Tôn, thế nhưng song quyền khó địch tứ thủ, mập lão giả này bị đánh nát thân thể vài lần, hôm nay máu nhuộm y sam, rốt cục cũng đến thời điểm dầu hết đèn tắt.

- Tư chất ta không tốt.

Đô Thiên Thần Tôn vù vù thở hổn hển, đứng ở bên trên hoa sen, một bước không lùi, trong đôi mắt nhỏ lộ ra hung quang, cười hắc hắc nói:

- Người lại nhát gan, lại sợ chết, lần trước Thần Quân chứng Đế, tất cả lão bằng hữu đều đi, ngay cả bà nương nhà ta cũng đi, duy chỉ có ta không đi, ta sợ chết a.

- Hiện tại xem ra, chết giống như cũng không phải đáng sợ như vậy.

Hắn nói thầm:

- Ta giết nhiều Thần Tôn như vậy, thương nhiều người như vậy, mò đủ tiền vốn rồi. Quang Vũ đế thân, theo ta đi hết đoạn đường sau cùng thôi!

Quang Vũ đế thân đột nhiên xuất hiện, Đô Thiên Thần Tôn cười ha ha, nhập chủ tôn đế thân này, Chứng Đế Chi Bảo cường đại nhất rốt cục hồi phục, tản mát ra rung động cùng uy năng kinh thiên động địa, hơn hai trăm Thần Tôn Thần Quân vọt tới, nhìn thấy một màn này lập tức bay nhanh lui về phía sau.

Oanh...

Đô Thiên Thần Tôn khống chế Quang Vũ đế thân đánh ra một quyền, bá đạo mà thảm liệt, một quyền này, có khí phách trấn áp chư thiên, quét ngang vạn giới, quỷ thần lui tránh, đem một đời hùng chủ hùng cứ chư thiên vạn giới hai trăm vạn năm, một đời kiêu hùng phong tư tái hiện!

Du Vận Thần Tôn bị một quyền này trực tiếp đánh vào bên trên thân thể, nhất thời cả người nổ tung, ngay cả Thần Tính cũng bị đánh cho hôi phi yên diệt, không còn sót lại chút gì!

Thình thịch thình thịch thình thịch...

Một quyền này uy năng hoàn toàn nỡ rộ, trong Hồng Mông môn tuôn ra một đoàn lại một đoàn huyết hoa, Nguyên Ngư Nữ Tôn, Lô Phong Pháp Tôn, Ba Dục Ma Tôn hơn mười Thần Tôn hầu như cùng nhau nổ tung, đi đời nhà ma, hóa thành tro bụi.

Rất nhiều Thần Tôn Thần Quân ho ra máu, vội vàng tránh né mọi nơi.

Tu vi của Đô Thiên Thần Tôn thoáng cái được tranh thủ, nhất thời cảm giác bên trong thân thể trống rỗng, trong Hồng Mông môn của Thập Nhị Thiên La Đại Trận tuy rằng có thể khôi phục Pháp lực nhanh chóng, nhưng khôi phục Pháp lực cần thời gian, lấy loại tốc độ khôi phục này, thấp nhất cũng cần mấy hơi thở thời gian mới có thể làm cho hắn có đầy đủ Pháp lực lần thứ hai thôi động Quang Vũ đế thân.

Mà ở trong khoảng thời gian ngắn như thế, mấy Thần Tôn Thần Quân kia đã đủ đánh chết hắn mấy mươi lần!

Trong Hồng Mông môn, rất nhiều Thần Tôn Thần Quân vẻ mặt sợ hãi, nhìn Đô Thiên Thần Tôn khống chế Quang Vũ đế thân này, không dám tiến lên, khiến Đô Thiên Thần Tôn không khỏi sinh ra một tia hy vọng:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1530: Tráng Sĩ Thân Chết Trước. (1)

- Chỉ cần chống qua khoảng thời gian này, Lão Tử liền có thể khôi phục Pháp lực, thôi động Quang Vũ đế thân một lần nữa.

- Một người không có Pháp lực, cư nhiên đem bọn ngươi hù dọa, thật là phế vật!

Đột nhiên một tiếng hừ lạnh truyền đến, Thích Ca Mâu Ni, Đế Thiên Thích Ca Mâu Ni cùng Trì Pháp Thiên Vương cùng rất nhiều Thần Quân dưới trướng Quang Vũ Thần Đế xuất hiện ở trong Hồng Mông môn, đồng thời cất bước hướng Đô Thiên Thần Tôn đi đến.

Vẻ mặt Đô Thiên Thần Tôn dữ tợn vặn vẹo, trong đôi mắt nhỏ tràn ngập tuyệt vọng, người khác thấy hắn Thần uy như vậy, nhất cử đánh chết hơn mười Thần Tôn, sinh lòng khiếp đảm, không dám tiến lên, nhưng hắn giấu giếm được người khác, nhưng không giấu giếm được bộ hạ cũ của Quang Vũ Thần Đế.

- Ha ha ha ha! Quang Vũ cựu thần, ta dẫu có chết cũng sẽ không cho các ngươi đạt được Quang Vũ thân thể!

Đô Thiên Thần Tôn ngửa mặt lên trời cười to, trở tay trọng trọng vỗ, chỉ thấy Quang Vũ đế thân hô một tiếng bay lên, được hắn đưa vào trong Hồng Mông môn, rơi vào bên trên Thần Sơn.

Đô Thiên Thần Tôn bỗng nhiên xoay người, nhìn về phía Phụ triều Thích Ca Mâu Ni, mấy Thần Quân Đế Thiên Thích Ca Mâu Ni diện mục âm trầm, thanh âm già nua hiện ra hết dũng cảm:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn chưa đi xa a? Chờ ta một chút, cùng lên đường, như thế sẽ không tịch mịch!

Trong tiếng cười lớn, thân hình hắn bay lên thật cao, nghênh hướng đám người Phụ triều Thích Ca Mâu Ni, như thiêu thân lao đầu vào lửa.

- Đối với Đông Cực Thần Quân trung tâm, không người có thể cứu ngươi.

Phụ triều Thích Ca Mâu Ni ánh mắt lộ ra vẻ thương hại:

- Ngươi đã trung tâm như thế, như vậy ngươi liền chết thôi!

Trong Huyền Hoàng môn, Trấn Thiên Thần Đế cũng rơi vào bên trong khổ chiến, bất quá so sánh với Giang Nam cùng Đô Thiên Thần Tôn, hắn liền dễ dàng rất nhiều, mặc dù cũng liên tục gặp đến bị thương nặng, nhưng mượn Thập Nhị Thiên La Đại Trận, hắn rất nhanh liền có thể phục hồi như cũ, chỉ là tu vi tiêu xài thực sự quá kịch liệt, hơn nữa hắn tự phong hơn năm ngàn vạn năm, muốn đề thăng tới cảnh giới đỉnh phong còn không có khả năng.

Hắn cũng không phải là như Quang Vũ Thần Đế, đem thân thể luyện thành Chứng Đế Chi Bảo, tuy rằng đế thân của hắn cực kỳ cường đại, nhưng Thần Tôn Thần Quân vẫn có thể thương tổn được đế thân hắn, khiến hắn bị thương.

- Huyền Thiên Giáo Chủ cùng mập đạo nhân kia đều chết sao?

Trong lòng Trấn Thiên Thần Đế không khỏi rầu rĩ:

- Hai người này chí tình chí thánh, có thể nói nhân kiệt, chỉ là sinh không gặp thời, chết ở chỗ này. Ân?

Hắn lấy thương đổi thương, lại chém giết một Thần Tôn, thương nặng hai vị Thần Quân, bất quá hắn lập tức chú ý tới một tia dị thường, chỉ thấy thi thể Thần Tôn kia ngã vào bên trong Huyền Hoàng môn Huyền Hoàng nhị khí, rất nhanh thân thể liền bị Huyền Hoàng nhị khí thôn phệ tan rã, kể cả Đại Đạo đạo tắc cũng hòa tan tiêu thất, không thấy hình bóng.

- Thập Nhị Thiên La Đại Trận này có cổ quái, có đại cổ quái. Đại trận

thôn phệ nhiều thân thể Thần Tôn Thần Quân như vậy, rốt cuộc là muốn làm gì?

Trấn Thiên Thần Đế phân ra một đạo thần thức tiến nhập bên trong Huyền Hoàng nhị khí tinh tế kiểm tra, sưu tầm Thập Nhị Thiên La Đại Trận thôn phệ nhiều thân thể cường giả cùng đạo tắc huyền bí, đột nhiên trong lòng rùng mình, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai thân ảnh hùng tráng không gì sánh được xâm nhập bên trong Huyền Hoàng môn.

Thân ảnh thân hình tương đối cao to kia chính là Hoang Tổ, Thần Quân Đại Viên Mãn cảnh giới, tên còn lại vóc người tương đối thấp bé, cũng là một Thần Quân, đúng là Hoang Tổ chi tử Hoang Thần.

- Cường địch tới.

Trấn Thiên Thần Đế trong lòng nghiêm nghị, xuất liên tục hơn mười chiêu mới bức lui Thần Tôn Thần Quân quanh hắn, sắc mặt ngưng trọng, lúc này Hoang Tổ so với hắn yếu không bao nhiêu, hơn nữa nhiều Thần Tôn Thần Quân như vậy, khiến hắn cảm giác thực vướng tay chân.

Hắn Chứng Đế Chi Bảo đã bị hủy bên trong tràng Địa Ngục xâm lấn hơn năm ngàn vạn năm trước kia, lúc này trong tay không có pháp bảo tiện tay, đối mặt nhiều cường giả như vậy, chỉ có thể xích thủ không quyền. Hôm nay lại tới nhân vật như Hoang Tổ, khiến trong lòng hắn cũng không chịu đựng được trầm xuống.

- Khó được gặp phải đối thủ cường đại như vậy, ngay cả ta cũng không chịu đựng được.

Ánh mắt Hoang Tổ rơi vào trên người Trấn Thiên Thần Đế, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi là Thần Đế a? Đáng tiếc, ngươi chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, có chút suy yếu. Bất quá như vậy vừa lúc, ta đánh chết ngươi liền có thể có nắm chặt chứng Đế lớn hơn nữa!

- Chỉ dám cùng Thần Đế trạng thái suy yếu động thủ sao?

Trấn Thiên Thần Đế cười to, lắc đầu nói:

- Loại người như ngươi, chứng Đế còn có thể, nhưng rất khó tiến thêm một bước. Ngươi thắng không được ta, cuộc đời này mơ tưởng hơn ta.

- Đáng tiếc, ngươi chỉ có một người, mà chúng ta lại đạt gần hai trăm người, đã định ngươi phải chết ở chỗ này!

Hoang Tổ quát lớn, một quyền oanh tới, bá đạo tuyệt luân, đem chỗ cường đại của Man Tộc phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn!

Đông...

Một tiếng tim đập truyền đến, khí huyết của Trấn Thiên Thần Đế tăng vọt, Đế uy cái thế, Nguyên Thai Ấn hung hãn đón nhận, rất nhiều Thần Tôn Thần Quân tề động, vây giết mà đến.

Bốn phía đều là hạng người diện mục dữ tợn, hung thần ác sát, thủ đoạn ngập trời, Trấn Thiên Thần Đế buông tay đánh giết, Thần Đế này trong thoáng chốc cho rằng bản thân lại trở lại năm tháng Địa Ngục xâm lấn kia, vô số cường giả vây công bản thân, đánh cho Huyền Minh Đại thế giới ngân hà tan vỡ tan rã, đánh cho Trấn Thiên thần triều sụp đổ, đánh cho hàng tỉ vạn dặm Tinh Không hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông!

- Giết!

Hắn liều mạng đánh giết, lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng, đem tôn tôn cường giả đánh chết, như là điên cuồng.

Đông...

Khí huyết của hắn không ngừng tăng lên, hai mắt đỏ đậm, tay nứt ra Thần Tôn, một chưởng liền có thể đem Thần Quân sơ kỳ cường giả sinh sôi xé nát, cắt thành hai nửa!

Nhưng nhân số thực sự nhiều lắm, công kích đếm không hết rơi vào trên

người hắn, đánh cho đế thân của hắn cũng huyết nhục vẩy ra, trong đó lại có cường giả như Hoang Tổ so với hắn chỉ hơi kém, công kích càng hãn mãnh vô cùng.

Sau một lát, trên trăm Thần Tôn Thần Quân tiêu thất, thi thể rơi vào bên trong Huyền Hoàng nhị khí, còn lại mỗi người mang thương, từng cái như dã thú thụ thương, hai mắt đỏ đậm, vù vù thở hổn hển.

Trấn Thiên Thần Đế cũng bị đánh cho vô cùng thê thảm, mặc dù là Thập Nhị Thiên La Đại Trận có thể cuồn cuộn không ngừng cung cấp tu vi Pháp lực cho hắn, thế nhưng Đại Đạo tổn thương là không cách nào bù đắp.

- Ngươi là đối thủ đáng giá tôn kính, vì biểu thị tôn kính ngươi, ta sẽ tự mình đánh chết ngươi.

Thân thể Hoang Tổ cũng là phá đổ nát vụn, sắc mặt ngưng trọng, lấy ra một bộ chỉ sáo đeo trên tay, con ngươi của Trấn Thiên Thần Đế co rút nhanh, nhìn chằm chằm chỉ sáo này, chỉ thấy chỉ sáo tràn ngập Đế uy thâm trầm, hiển nhiên là Thần Đế luyện Đế bảo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1531: Tráng Sĩ Thân Chết Trước. (2)

Thần Tôn Thần Quân cũng hoàn toàn không cách nào phát huy ra uy lực Đế bảo, thế nhưng Thần Quân Đại Viên Mãn như Hoang Tổ một chân đã bước vào đế cảnh này, liền có thể đem uy năng Đế bảo thoả thích phát huy!

Trấn Thiên Thần Đế cười ha ha, thần thái cuốn lên:

- Ngươi tính là đội Đế bảo, cũng sẽ không là đối thủ của ta.

Mà lúc này, đám người Thánh Hoàng, Thánh Mẫu Nguyên Quân, lưỡng cung cung chủ cùng mấy Thần Quân đỉnh phong từng người đi vào bên trong một tòa môn hộ, cùng Giang Tuyết phân thân bên trong chín tòa môn hộ kia vung tay, giết đến thiên hôn địa ám.

Giang Tuyết phân thân bên trong chín tòa môn hộ bất ngờ cũng là Thần Quân Đại Viên Mãn, Thần Tôn Thần Quân sát nhập bên trong những môn hộ này tử thương vô số, tình hình chiến đấu dần dần giằng co không dứt.

Đột nhiên, bên trên một chiến lá sen nhiều hơn một Thánh Phật, vừa rơi xuống đất, liền thấy ngồi xuống có Hồng Liên Nghiệp Hỏa tuôn ra, hừng hực thiêu đốt.

- Không sai biệt lắm, Minh Hoàng Hồng Liên, ra!

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút, đột nhiên tâm niệm vừa động, chỉ thấy một tòa đài sen bay lên trời, hàng tỉ đạo hào quang nỡ rộ, hào quang chuyển hướng, bá bá bá bay vào bên trong từng ngọn môn hộ, chỉ thấy Hồng Mông Tử Khí, Huyền Hoàng nhị khí, Thiên Địa Nhân ba khí, Tứ Tượng chi khí bên trong những môn hộ kia, huyết sắc bắt đầu khởi động, Hồng Liên Nghiệp Hỏa bốc hơi, tiếp theo tôn tôn thi cốt từ dưới môn hộ mơ hồ nổi lên, hai tròng mắt nhảy động Hồng Liên Nghiệp Hỏa yếu ớt, hướng từng người trấn thủ môn hộ lướt đi!

- Đây là cái gì?

Trấn Thiên Thần Đế thấy bên trong môn hộ, đột nhiên nhiều hơn nhiều Thần Tôn Thần Quân khô lâu như vậy, không khỏi hết hồn, mặc dù hắn là Thần Đế năm nghìn tám trăm vạn năm trước, cũng hồn nhiên chưa từng thấy qua tình hình quỷ dị như vậy.

- Trời giáng hạo kiếp, tất có yêu nghiệt, đại hạo kiếp hôm nay còn hơn năm nghìn vạn năm trước, cái yêu ma quỷ quái gì cũng chạy đến!

Cái trán hắn toát ra mồ hôi lạnh, sau đó liền thấy vô lượng phật quang vọt tới, dũng mãnh vào bên trong môn hộ, một Thánh Phật từ trong phật quang đi tới, quanh thân dấy lên Nghiệp Hỏa hừng hực.

Cùng lúc đó, bên trong rất nhiều môn hộ, cũng có tôn tôn Thánh Phật đi tới, mỗi một tôn Thánh Phật mặt đều tuyệt nhiên bất đồng, đó là Thánh Phật đời đời kiếp thân, kiếp thân mỗi một thế cũng cực kỳ cường đại, còn Thánh Phật chân chính, lúc này đang ngồi trấn ở bên trên lá sen, chưa từng nhúc nhích qua!

Mà trong Hồng Mông môn cùng Trụ Hoang môn, cũng có một tôn Thánh Phật đi vào, hai Thánh Phật nhìn tôn tôn khô lâu từ bên trong Hồng Mông Tử Khí cùng Trụ Quang nhảy ra, khẽ nhíu mày, kinh ngạc nói:

- Tại sao không có hai tiểu quỷ Đô Thiên cùng Huyền Thiên kia.

Hai Thánh Phật không trở ngại chút nào, xuyên qua hai cánh cửa này, đi tới dưới chân Thần Sơn, nhìn lên, chỉ thấy Giang Tuyết như thiên nữ đứng ở đỉnh Thần Sơn, trong tay nắm bắt một cái khăn, đứng bên người một đế thân, đó là Quang Vũ đế thân.

Ba...

Khinh La khăn nghiền nát, tinh khí vô biên hạ xuống, dung nhập vào bên trong phiến Thiên Địa này.

Hai Thánh Phật thấy thế, khẽ nhíu mày, chỉ cảm thấy món pháp bảo này bị phá huỷ dung nhập bên trong Thiên Địa, mơ hồ khiến hắn cảm ứng được phiến Thiên Địa này có cái gì không đúng, có một loại lực lượng quỷ dị đang lưu động, chỉ là đến cùng là lạ ở chỗ nào, hắn cũng không phải rất rõ ràng.

- Đông Cực đạo hữu, vì sao tự hủy pháp bảo? Chẳng lẽ biết bản thân chạy trời không khỏi nắng sao?

Hai Thánh Phật đồng thời hợp thành chữ thập cười hỏi.

Rất nhiều Thần Tôn Thần Quân hò hét, giết lên Thần Sơn, Giang Tuyết đối với mọi người đánh tới làm như không thấy, hờ hững nhìn về phía hai Thánh Phật này:

- Ta nói ngươi cũng sẽ không hiểu, hà tất làm điều thừa?

- Ngươi không nói, làm sao biết ta không hiểu?

Hai Thánh Phật cười ha ha, cất bước lên núi, cười nói:

- Đông Cực đạo hữu, ngươi tu luyện thập toàn chi đạo, nhưng Thiên Đạo không được đầy đủ, bởi vậy ngươi thực làm khó Thiên Địa a. Tiểu Phật tới cũng không phải là tư oán, mà là phụng Thiên Đạo mà đến, hôm nay đạo hữu ứng kiếp, trách không được ta.

- Thiên Đạo không được đầy đủ? Hai đại Vũ Trụ tương dung, Thiên Đạo đã toàn bộ. Bất quá ta nói như vậy, ngươi vẫn là không hiểu.

Giang Tuyết như Thần Đế cao cao tại thượng, hỏi thần tử bản thân, thanh âm đạm mạc mà cao xa:

- Thánh Phật, bằng ngươi mấy kiếp trước thân này tới diệt trừ ta, ngươi nghĩ đủ sao?

- Tự nhiên thiếu.

Hai Thánh Phật vẻ mặt tươi cười:

- Đạo hữu có chín phân thân, đều có Đế tư, có thể chứng Đế, sợ rằng chỉ có Bổ Thiên Thần Nhân mới có khả năng triệt để chém giết ngươi. Cho nên muốn tiêu diệt ngươi, trước diệt ngươi chín phân thân cùng tất cả giúp đỡ của ngươi. Hiện tại, tiểu Phật là làm như vậy, mà ngươi, cuối cùng vẫn là người cô đơn, nhất định ngã xuống, cho tiểu Phật thay trời hành đạo.

Xuy...

Giang Tuyết thân thủ rạch một cái, Chứng Đế Chi Bảo cường đại nhất, Quang Vũ đế thân, lại bị nàng một chưởng phá vỡ một lổ hổng lớn, ồ ồ hướng ra phía ngoài chảy Thần Đế huyết, Thần Đế huyết dung nhập vào bên trong phiến Thiên Địa này, khiến loại lực lượng quỷ dị kia càng thêm rõ ràng.

- Đáng tiếc, không có máu của Bổ Thiên Thần Nhân, bằng không thì càng thêm hoàn mỹ.

Hồ Thiên Đại Thế Giới, Thắng Thiên Yêu Tôn, Bình Thiên Yêu Tôn cùng Phúc Thiên Yêu Tôn nhìn thấy Giang Nam Tinh Quang Thần Đế hóa thân đột nhiên tan thành mây khói, từng cái sắc mặt ngưng trọng.

- Lão Ngũ, đã chết...

Thắng Thiên Yêu Tôn hít vào một hơi thật dài, có chút bi thương nói:

- Không quản nói như thế nào, lão Ngũ thủy chung là ngũ đệ của chúng ta, đại tỷ bất nhân, trộm đi pháp bảo của chúng ta phong ấn trong Quân Thiên Điện, làm chúng ta không có thể rời đi Hồ Thiên thế giới, nhưng nàng thủy chung là đại tỷ của chúng ta. Lão Ngũ vì nàng chết trận, chúng ta mấy cái này làm ca ca, há có thể không bằng lão Ngũ?

Bình Thiên Yêu Tôn nói:

- Ngũ đệ lừng lẫy, đến cầu chúng ta tương trợ, nếu chúng ta vẫn rụt đầu rụt đuôi, kia thật là không bằng súc sinh.

Phúc Thiên Yêu Tôn lắc đầu nói:

- Lấy cước lực của chúng ta, chạy tới Tử Tiêu Thiên, chỉ sợ tới nơi đây cũng đã chậm. Theo ý của ta, không bằng đi gặp Hồ Thiên lão nhân, bổn sự của lão nhân này, vẫn là so với chúng ta cường hơn tí xíu, bảo hắn đưa chúng ta đi Tử Tiêu Thiên, có thể tiết kiệm được thời gian đi đường.

Ba yêu tôn thương nghị đã định, đều tự thu thập gia sản, khống chế yêu phong đi vào thánh sơn của Hồ Thiên Lão Tổ ở. Linh Đạo Tử đang cố hết sức ôm một cái hồ lô lớn, thoáng nhìn tam đầu lão yêu quái này suất lĩnh một số lớn yêu quái tới, không khỏi sắc mặt thay đổi, vội vàng cao giọng nói:

- Lão gia, lão gia, tai họa! Con cua bạch ngưu cùng đầu rắn lớn kia lại chạy tới, phỏng chừng là muốn trộm đồ nhà của chúng ta! Huyền Thiên Giáo Chủ thật vất vả mới đưa gia sản tới, hôm nay lại muốn bị bọn họ đoạt đi...

Hồ Thiên Lão Tổ đẩy cổng tre, cất bước đi ra, chỉ thấy ba yêu tôn kính cẩn lễ phép, thi lễ nói:

- Lão nhân... à không, lão tổ, có thể làm cho chúng ta đến Tử Tiêu Thiên nhanh hơn không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1532: Đại Thế Vô Địch. (1)

Hồ Thiên Lão Tổ cười khanh khách:

- Ba vị đạo hữu vì sao trước kiêu căng, sau kính cẩn?

Phúc Thiên Yêu Tôn trái lương tâm nói:

- Trước kia chúng ta tuổi còn nhỏ, không biết điều, lúc này mới lỗ mãng, va chạm lão tổ, hôm nay chúng ta biết điều, còn thỉnh cầu lão tổ giúp đỡ.

Hồ Thiên Lão Tổ thở dài nói:

- Các ngươi tâm như trẻ sơ sinh, không có rơi vào hồng trần dính vào chuyện thị phi, cũng không biết nhân tâm hiểm ác. Ở bên trong Hồ Thiên thế giới của ta có thể bảo trụ tánh mạng, nếu ra Hồ Thiên thế giới, chỉ sợ tương lai đều phải gặp nạn, chết oan chết uổng. Yêu hồ kia ép các ngươi ở lại Hồ Thiên thế giới, cũng là vì tốt cho các ngươi. Các ngươi xác nhận muốn rời khỏi Hồ Thiên thế giới?

- Đại tỷ của chúng ta gặp nạn, làm huynh đệ há có thể ngồi yên không lý đến?

Thắng Thiên Yêu Tôn không kiên nhẫn, múa may nắm tay nói:

- Lão nhân, ngươi có chịu đưa hay không? Đưa chúng ta qua thì thống thống khoái khoái nóimột câu, không tiễn chúng ta qua, chúng ta sẽ giương oai, phá phách cướp bóc, hết thảy cướp sạch nhà của ngươi!

Hồ Thiên Lão Tổ trầm mặc một lát, đột nhiên cười nói:

- Sau khi ta gặp nạn, các ngươi cũng tự thân khó bảo toàn, cũng sẽ chết oan chết uổng, sớm chết muộn chết đều là chết, sớm một chút đi ra ngoài,

nói không chừng còn có thể đánh ra một đường sinh cơ. Cũng thế, ta đưa các ngươi đi Tử Tiêu Thiên.

Tam đầu lão yêu quái cùng một đám tiểu yêu quái mừng rỡ, kêu lên:

- Ta đã nói lão nhân này ăn mềm mà không ăn cứng, cầm nắm tay hù dọa, hắn liền dễ bảo!

Hồ Thiên Lão Tổ lơ đểnh, vận chuyển pháp lực, mạnh mẽ xé mở không gian, Hồ Thiên Đại Thế Giới cùng Tử Tiêu Thiên trong lúc đó cách hàng rào thần giới, còn có trùng trùng điệp điệp thần giới chư thiên, nhưng không ngờ lão giả này trực tiếp đả thông trùng trùng điệp điệp thời không, đánh ra một con đường nối thẳng Tử Tiêu Thiên.

Đám người Thắng Thiên Yêu Tôn tạ ơn, suất lĩnh yêu tử yêu tôn đi vào trong thông đạo, Bình Thiên Yêu Tôn đi ở cuối cùng, quay đầu lại nói:

- Hồ Thiên lão nhi, Linh Đạo tiểu tử, các ngươi cũng không thể thừa dịp ba Đại Đế chúng ta xuất môn, chiếm đoạt Thần Đình của chúng ta. Chúng ta cứu đại tỷ, còn muốn sống trở về, tiếp tục làm Đại Đế của chúng ta.

Hồ Thiên Lão Tổ cùng Linh Đạo Tử nhìn theo đàn yêu quái to to nhỏ nhỏ này đi xa, tam đầu đại yêu này vừa đi, liền không còn có trở về, cổ lão Thần Đình dần dần hoang vu, biến thành một đoạn lịch sử bị mai một.

Phía trên Thần giới Tử Tiêu Thiên, ba lá sen to lớn không gì so sánh được nâng lên mảnh nhỏ La Thiên, lồng lộng đứng vững trên thần giới chư thiên, đỉnh xâm nhập đến trong La Thiên di chỉ, từ xa nhìn lại, ba lá sen này vô cùng bao la hùng vĩ, giống như ba tòa Thanh Thiên cộng đồng bảo vệ xung quanh hoa sen.

Đợi cho ba yêu tôn suất lĩnh nhiều yêu binh Yêu Tướng đến chỗ này, chỉ thấy hoa sen hình thành La Thiên đã so với trước lớn vô số lần, vô số máu thần ma chen chúc, chất chứa vô cùng tinh khí, thần ma chi thi hóa thành từng mảnh đại lục, cùng hoa sen biến thành La Thiên dung hợp.

Một xác chết Thần Minh, Thiên Thần cảnh giới, liền có thể ở hạ giới hóa thành một mảnh đại lục, bên trên có thể cung cấp nuôi dưỡng vài ức nhân khẩu, huống chi chết ở nơi này là Thần Tôn Thần Quân cấp cường giả?

Xác chết Thần Tôn Thần Quân hóa thành đại lục, hai mắt hóa thành nhật nguyệt, huyết mạch hóa thành con sông cơ hồ là linh khí thuần túy tạo thành, cốt cách thành sơn, trái tim hóa thành một mảnh lại một mảnh đại dương mênh mông đại hải, cũng là linh khí thuần túy tạo thành, bọn họ một thân tinh khí dung nhập biến thành từng mảnh đại lục, chẳng những không có huyết tinh khí gì, ngược lại có vẻ nơi chốn đều là thần thánh, nơi chốn đều là tịnh thổ, nơi chốn có thể nghe rõ đạo âm.

Chiến đấu cho tới bây giờ, đã chết gần ngàn Thần Tôn Thần Quân, vô cùng thảm thiết, gần ngàn Thần Tôn Thần Quân xác chết, rốt cục đem La Thiên tạo ra hình thức ban đầu!

La Thiên đã xuất hiện hàng nghìn viên thần nhật thần nguyệt, mà chư thiên vạn giới đại đạo nước lũ cũng không có suy giảm xu thế, ngược lại càng thêm to, gào thét vọt tới, không ngừng dũng mãnh vào hoa sen cùng trong cơ thể nữ tử kia.

- Tâm ngoan thủ lạt, thật sự là tâm ngoan thủ lạt...

Hồ Thiên Lão Tổ đem ba yêu tôn đưa tới, xa xa nhìn La Thiên hôm nay, không khỏi lắc đầu thở dài, nhẹ giọng nói:

- Tân đế đăng cơ, muốn huyết tẩy thiên hạ, lấy mấy ngàn Thần Tôn Thần Quân chi thân cùng tánh mạng trọng tố La Thiên. Thần Đế này, có thể nói là bá đạo nhất, đại khí nhất hơn năm nghìn vạn năm qua. Đại thế của nàng đã thành, chắc chắn trở thành Thần Đế kiệt xuất nhất của vạn giới...

Mà ở ngoài Tử Tiêu Thiên, dao động càng thêm khủng bố truyền đến, giờ phút này Càn Khôn Lão Tổ cũng liều mạng, từng kiện thiên đạo chí bảo từ trong hư không oanh đến, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Thiên Đao, Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp, Thiên Đạo Bảo Chung, thay nhau oanh hạ,

mảnh thiên địa này chưa từng bị thiên đạo chí bảo chấn vỡ, thiên đạo như xuân phong mưa phùn, nhuận vật không tiếng động, tự nhiên sẽ không hủy thiên diệt địa.

Cứ việc mấy thiên đạo chí bảo này không có Bổ Thiên Thần Nhân thúc dục, là tự phát công kích, ngăn cản Giang Tuyết chứng đạo, nhưng thiên đạo chí bảo uy năng cường hãn ra sao?

Thiên đạo chí bảo phản phệ, thậm chí cần Bổ Thiên Thần Nhân vận dụng lực lượng bản thân đi trấn áp!

Càn Khôn Lão Tổ lẻ loi một mình, một bên phải trấn áp Hóa Tiên Ngọc Bình của mình, một bên muốn cùng lục đại thiên đạo chí bảo này đối kháng. Cơ hồ làm cho hắn hận không thể từ trong Hóa Tiên Ngọc Bình giải thoát đi ra ngoài, hoàn toàn phóng thích chiến lực của mình!

- Tiểu hồ ly này, rốt cuộc muốn làm cái gì?

Càn Khôn Lão Tổ nhìn lại, đợi chứng kiến hoa sen hóa thành La Thiên, bên trong mười hai tòa môn hộ không đếm được thần thi hóa thành La Thiên thần sơn thần thổ, làm La Thiên không ngừng khuếch trương, liền biết ý định của Giang Tuyết, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

- Hảo yêu hồ, gan dạ hơn người, thủ đoạn hơn người. Không hổ là xuất thân hồ ly, trọng tạo La Thiên, tranh đoạt số mệnh cho chư thiên vạn giới ta, hơn nữa cũng sẽ làm mình tiến quân Hoàng Đạo Cực Cảnh. Thành tựu của nàng, tương lai chỉ sợ còn muốn trên cả ta...

Hắn một cái thất thần, lập tức lộ ra sơ hở, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm đinh linh linh chém xuống, trên người Càn Khôn Lão Tổ lập tức thấy huyết, bị mở ra ba vết thương, thần huyết lưu thệ.

Rắc...

Thiên Đạo Bảo Chung bao lại Càn Khôn Lão Tổ, một tiếng chung vang lên, đem Bổ Thiên Thần Nhân này chấn thất điên bát đảo. Lập tức Thiên Đao

đánh rớt, làm hắn lại thêm ra một đạo vết thương.

Oanh...

Tạo Hóa Thần Lâu áp chế, Càn Khôn Lão Tổ chỉ cảm thấy thân thể bị định trụ, không thể nhúc nhích, liều mạng đối kháng sức mạnh to lớn của tạo hóa, lại vào lúc này Vạn Phật Tháp hung hăng đánh vào hậu tâm của hắn.

Chương 1533: Đại Thế Vô Địch. (2)

Càn Khôn Lão Tổ nhịn không được hộc máu, thần huyết của hắn vừa mới ly thể, nhất thời bị một cỗ lực lượng vô cùng quỷ dị truyền đến, dắt thần huyết của hắn gào thét bay đi, rơi vào bên trong hoa sen, dung nhập đến trong tân La Thiên.

Tòa tân La Thiên này vạn đạo nổ vang, làm chư thiên vạn giới vô số đại đạo càng thêm mãnh liệt, chư thiên, vạn giới, vô số đại đạo hiện lên, chen chúc mà đến, càng thêm mãnh liệt hướng hoa sen hội tụ, vạn đạo hát vang, đại đạo chi âm rung trời, vô số sinh linh nghe xong loại đạo âm này, có lập tức ngộ đạo, có rõ ràng đề thăng một đại cảnh giới.

Thậm chí rất nhiều người thường từ trước căn bản chưa từng tiếp xúc qua võ đạo, tiếp xúc qua thần thông, cũng đột nhiên phúc chí tâm linh, lĩnh ngộ ra võ đạo thần thông, một chút dã thú bình thường, nghe được vạn đạo chi âm, ngay tại chỗ lăn một vòng hóa thành yêu ma.

Dựa theo lệ thường, Thần Quân chứng đế, căn bản không có như thế, vạn đạo nổ vang cũng sẽ không kéo dài lâu như thế, sẽ không đem chư thiên vạn giới đại đạo hết thảy dắt đi tới.

Nhưng mà Giang Tuyết chứng đạo thành đế, lại làm được.

Không phải tích lũy của nàng hùng hồn như thế, nghịch thiên như thế, mà là La Thiên vừa thành, chư thiên vạn giới đều phải thần phục dưới La Thiên, vạn đạo đến cúng bái, bảo vệ xung quanh La Thiên, cho La Thiên cất chứa vạn giới chư thiên đại đạo, trở thành tối cao thiên, bên trong vô hình, Giang Tuyết cũng đoạt được vô số chỗ tốt.

Mà máu của Bổ Thiên Thần Nhân, là chất chứa thiên đạo giải thích, làm bên trong La Thiên nhiều ra thiên đạo.

Còn Quang Vũ huyết, là máu của Tiên Thiên Đạo Thể, Tiên Thiên Đạo Thể được xưng có thể vạn đạo hợp lưu, huyết này dung nhập La Thiên, chư thiên vạn giới vô số đại đạo liền có thể hòa hợp nhất thể.

- Ngay cả ta cũng bị tính kế!

Càn Khôn Lão Tổ nhìn thấy một màn này, trong lòng giật mình:

- Khó trách ta sai người đi mời nàng tham dự đoạt tiên phù chi chiến, nàng đáp ứng lưu loát như thế, ta còn tưởng rằng nàng là muốn ta vì nàng chắn kiếp, thống thống khoái khoái liền đáp ứng nàng. Nguyên lai là muốn máu của ta... Chẳng qua, muốn trọng luyện La Thiên, lấy thực lực của nàng còn không thể làm được, hiện tại liền nhìn nàng có thể bỏ qua bao nhiêu... Ngay chín phân thân của mình cũng bỏ qua sao? Nữ tử này đủ tàn nhẫn!

Bổ Thiên Thần Nhân ở ngoài La Thiên, tự nhiên thấy rõ ràng, nhưng ở trong La Thiên, bất luận kẻ nào cũng không có chứng kiến loại biến hóa nghiêng trời lệch đất này, nhiều Thần Tôn Thần Quân sát nhập tòa tòa môn hộ, kiêu ngạo ngập trời, cố ý muốn cho Giang Tuyết không thể thành tựu Thần Đế.

Liên Hoa Thập Nhị Thiên La Đại Trận, trong cửa Tam Tài truyền đến chấn động vô cùng kịch liệt, tiếp theo Thánh Hoàng, một Thánh Phật cùng với nhiều Thần Tôn Thần Quân cất bước lao ra cửa Tam Tài, đi vào phía trên hoa sen vây quanh thần sơn, đằng đằng sát khí.

Cửa Tam Tài bị phá, một Cửu Vĩ Hồ phân thân của Giang Tuyết trấn thủ cửa Tam Tài bị trảm, thi lạc bên trong Thiên Địa Nhân ba khí, ngay sau đó nhiều môn hộ khác, Tứ Tượng Tiểu Ngũ Hành Tiểu Lục Hợp Tiểu Bát Hoang, từng cái cũng lần lượt phá vỡ, trấn thủ mấy cái môn hộ này chính là Giang Tuyết chín đại phân thân, giờ phút này chín đại phân thân của nàng hết thảy bị trảm, bị Thánh Mẫu Nguyên Quân, hai cung cung chủ cùng tôn tôn kiếp trước thân của Thánh Phật, cùng với nhiều cổ lão Thần Quân ẩn nấp lâu nay đánh thành bột mịn.

Giang Tuyết thiết hạ Thập Nhị Thiên La Đại Trận, phân thân ngăn cản bọn họ, ở bọn họ xem ra, tự nhiên là suy yếu lực lượng của chính mình, cử chỉ không khôn ngoan, nhưng chín cái phân thân này, lại chém giết gần ngàn Thần Tôn Thần Quân, bỏ thêm vào bên trong La Thiên.

Không chỉ có như thế, chín phân thân của Giang Tuyết cũng dung nhập đến bên trong La Thiên, vạn giới chư thiên vô số đại đạo đến cúng bái, đã hình thành một loại đại thế vô địch.

Trước mặt đại thế, không có chứng đế mà nói, bất luận kẻ nào cũng là con kiến.

Rốt cục, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Trấn Thiên Thần Đế trấn thủ cánh cửa Huyền Hoàng bị phá, Thần Đế này tu vi chưa khôi phục, cũng bị đánh thành tro bụi, Hoang Tổ suất lĩnh trên dưới một trăm vị Thần Tôn Thần Quân giết ra cánh cửa Huyền Hoàng, xông vào thần sơn.

- Đông Cực, tất cả cánh chim của ngươi đều bị gạt bỏ, chín đại phân thân bị hủy, hôm nay là một người hoàn toàn cô đơn, còn ý định dựa vào nơi hiểm yếu chống lại sao?

Nhiều Thần Tôn Thần Quân buông xuống đến phía trên thần sơn, Hoang Tổ cười ha ha nói:

- Hôm nay, liền đưa đạo hữu trở về vị trí cũ, đến lượt ta nhập chủ La Thiên!

Giang Tuyết nhìn về phía hắn, khẽ lắc đầu cười nói:

- Gà đất chó cảnh.

Sắc mặt Hoang Tổ khẽ biến, đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một tiếng vang kinh thiên động địa truyền đến, chỉ thấy yêu khí cuồn cuộn, yêu quái to to nhỏ nhỏ từ trong một tòa môn hộ trào ra, vây quanh ba đại yêu xâm nhập nơi đây.

- Bình Thiên Đại Đế ở đây!

- Phúc Thiên Đại Đế ở đây!

- Thắng Thiên Đại Đế ở đây! Ai dám tổn thương tỷ của ta?

Phía trên Thần sơn, hơn hai nghìn Thần Tôn Thần Quân ngạc nhiên, ngơ ngác nhìn ba lão yêu quái này, chỉ thấy nhiều tiểu yêu dựng thẳng lên ba mặt tinh kỳ, bên trên viết "Bình Thiên Đại Đế" "Phúc Thiên Đại Đế" "Thắng Thiên Đại Đế".

- Đây là dế nhũi ở đâu nhảy ra?

Thánh Hoàng lẩm bẩm nói.

Yêu quái to to nhỏ nhỏ vây quanh tam đầu lão yêu quái xông lên thần sơn, Thắng Thiên Yêu Tôn bá một tiếng xả ra một mặt đại kỳ, cao cao dựng thẳng lên, hướng Giang Tuyết hắc hắc cười nói:

- Đại tỷ, đế kỳ của ngươi ta cũng mang đến cho ngươi. Đại tỷ nhìn xem!

- Các ngươi...

Ánh mắt Giang Tuyết lộ ra vẻ cảm động, đợi chứng kiến mặt đại kỳ này, mặc dù bình tĩnh thong dong như nàng, cũng không khỏi đen mặt, chỉ thấy Thắng Thiên Yêu Tôn tế lên đại kỳ bên trên viết "Quân Thiên Đại Đế", khẩu khí cuồng vọng đến hù chết người.

- Nhị đệ, Tam đệ, Tứ đệ, ta không nghĩ các ngươi cũng đi ra Hồ Thiên Đại Thế Giới.

Giang Tuyết quét mặt đại kỳ này, lắc đầu nói:

- Ta lúc trước tuổi nhỏ, chẳng biết trời cao đất dày, mới lập mặt đại kỳ này, muốn quân lâm thiên hạ, lan truyền đi ra ngoài sẽ làm người nhạo báng. Chẳng qua hôm nay sao, tư cách của ta đủ rồi, đủ để đảm đương được danh hào Quân Thiên Đại Đế này. Chỉ là tên này phải sửa lại, đổi thành Đông Cực

Đại Đế.

- Hôm nào ta sai mấy tiểu yêu làm cho ngươi một mặt, viết danh hào Đông Cực Đại Đế.

Thắng Thiên Yêu Tôn nhức đầu, đột nhiên sắc mặt ảm đạm, rơi lệ nói:

- Chúng ta vốn oán hận ngươi, không muốn tiến đến tương trợ, nhưng thấy Ngũ đệ chết thảm, chúng ta không thể không tới. Chẳng qua, lần này ta đến đây cũng mang tinh kỳ của Ngũ đệ đến... Chúng tiểu yêu, triển khai đại kỳ của ngũ lão gia cho ta!

Xôn xao...

Đại kỳ phần phật, từng đầu từng đầu yêu quái triển khai một mặt đại kỳ, đón gió phiêu triển, trên thần núi nhiều Thần Tôn Thần Quân định nhãn nhìn lại, chỉ thấy đại kỳ có bốn chữ vàng.

Huyền Thiên Đại Đế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1534: Hồ Thiên Tam Thánh. (1)

Nhiều Thần Tôn Thần Quân ngẩn ngơ, nhịn không được cất tiếng cười to, cười đến nước mắt giàn giụa, mặc dù hai cung cung chủ là mẫu nghi thiên hạ cũng cười uốn cong thắt lưng.

- Dế nhũi, ở đâu đi ra ba dế nhũi này?

- Ta cười muốn chết!

- Đông Cực Yêu Hồ, nguyên lai ngươi cũng là xuất thân dế nhũi sao?

Bình tĩnh mà xem xét, bộ dạng của Bình Thiên Yêu Tôn, Phúc Thiên Yêu Tôn cùng Thắng Thiên Yêu Tôn, xác thực không thế nào đẹp, người khác mặc dù là yêu ma đắc đạo, sau khi biết hóa thành hình người, đem dung mạo của mình tu chỉnh đến hoặc là anh tuấn, hoặc là thần võ, hoặc là ra vẻ đạo mạo, hoặc là nhanh nhẹn như tiên, hoặc là hại nước hại dân.

Bất quá tam đầu lão yêu quái này lại lôi thôi lếch thếch, Thắng Thiên Yêu Tôn như một con cua hình người, tráng kiện thấp bé, như quái nhân sinh trưởng hình cua, dài ra hai mảnh chân, sáu tay một tay so một tay tráng kiện, bụng hắn chính là một cái bàn lớn, tay chân co lên liền có thể lăn hai vòng.

Bình Thiên Yêu Tôn là đầu có sừng, lỗ mũi như trâu, cả người mọc đầy lông trắng, cơ thể so với Thắng Thiên Yêu Tôn còn muốn hùng tráng, một thân viên thịt.

Mà Phúc Thiên Yêu Tôn thì càng quỷ dị, tuy rằng tướng mạo như người bình thường, như là tú sĩ, thế nhưng cả người đều mềm nhũn, phảng phất tùy thời có thể xụi lơ trên mặt đất.

Hơn nữa càng làm cho người ta ôm bụng cười chính là, tam đầu lão yêu quái này khẩu khí lớn đến hù chết người, từng cái một tự xưng Đại Đế, ngạo

thị quần hùng, thế nhưng trong tay con cua cầm lấy pháp bảo, rõ ràng là một cái nắp nồi, trên đầu xà yêu rõ ràng là một cái chảo, mà đầu trâu kia thì càng thêm thái quá, trong tay cầm một cái trống bỏi.

Ba lão yêu quái này đều nghiêm trang, nghiễm nhiên đem mình trở thành Đại Đế sự thật, thực sự không thể không chọc người cười.

Giang Tuyết lại vẫn lạnh nhạt như cũ, mỉm cười ứng đối đám người Trường Nhạc cung chủ Vị Ương cung chủ trêu đùa, mặc dù Thập Nhị Thiên La Đại Trận môn hộ bị phá, mặc dù đám người Giang Nam "đột tử" ở trong môn hộ, mặc dù chín đại phân thân của nàng bị đánh toái, cũng không thể làm nàng kinh hoảng chút nào.

- Ai nói đệ đệ ta chết?

Nàng hướng ba lão yêu quái cười nói:

- Ta từng trải qua một hồi sinh ly tử biệt, bản thân may mắn còn sống, ta xem tính mạng của hắn còn hơn bản thân chứng Đế, làm sao sẽ khiến hắn chịu chết?

Thắng Thiên, Phúc Thiên cùng Bình Thiên Yêu Tôn buồn bực, không giải thích được ý nghĩa, bọn họ tận mắt nhìn thấy hóa thân của Giang Nam tan vỡ tan rã, đây rõ ràng là dấu hiệu thân tử đạo tiêu.

Cái gọi là thân tử đạo tiêu, ý tứ là chỉ người vừa tử vong, Đại Đạo bản thân sẽ gặp sụp đổ, tan rã không còn.

Giang Nam bỏ mình, tự nhiên sẽ gặp Đại Đạo tan rã, vô luận là thân ngoại hóa thân hay Tiên huyết hóa thân của hắn, hết thảy sẽ tan rã không còn một mảnh.

Mà Giang Tuyết hiện tại lại nói Giang Nam không có chết, không thể không khiến bọn họ buồn bực.

- Đại tỷ nhất định là đau lòng vì Ngũ đệ chết, có chút không bình thường

a.

Ba Yêu Tôn liếc nhau, trong lòng không hẹn mà cùng sinh ra ý nghĩ như vậy.

- Đông Cực Thần Quân, hiện tại mấy dế nhũi các ngươi cuối cùng cũng đoàn tụ, cũng có thể tống các ngươi lên đường rồi.

Hoang Tổ cười ha ha, thân hình nổi giữa không trung, thân thể vĩ ngạn vô bờ, bỗng nhiên về phía trước đánh tới, hét lớn một tiếng, thanh âm rung trời:

- Giết!

- Giết!

Hơn hai ngàn Thần Tôn Thần Quân nhộn nhịp phù không quát lớn, từ bốn phương tám hướng vọt tới, giết hướng đỉnh Thần Sơn, thần quang ánh sáng ngọc, lóng lánh động nhân, bên trong hoa sen, vô số Thần Tôn Thần Quân Đại Đạo đạo tắc tràn ngập ra quang thải sáng lạn, từng đạo Đại Đạo mộng ảo mê người, đem phiến Thiên Địa này, chèn ép giống như tiên cảnh!

Rất nhiều Đại Đạo của chư thiên vạn giới vọt tới, hiện lên đủ loại tia sáng kỳ dị, vô số loại Đại Đạo đạo âm vang lên, loại tràng diện này chỉ có thể dùng xa hoa để hình dung.

Mà bên trong từng cổ thần quang ba động kinh khủng sáng lạn kia, Giang Tuyết như trước bất động thanh sắc, hướng ba lão yêu quái cười nói:

- Hiện tại, các ngươi cũng đi 'chết' một hồi đi.

Tam đầu lão yêu quái sắc mặt kịch biến, Phúc Thiên Yêu Tôn kêu lên:

- Đại tỷ, vì sao kêu chúng ta đi chết một hồi?

Bình Thiên Yêu Tôn cả giận nói:

- Đúng! Ngươi trộm pháp bảo của chúng ta giấu ở Quân Thiên đại điện,

làm hại chúng ta mấy năm nay trăm phương nghìn kế muốn đem pháp bảo lấy ra, cho đến hôm nay mới đi ra khỏi Hồ Thiên thế giới. Chúng ta nghe đến ngươi gặp nạn liền đến đây tương trợ, ngươi ngược lại muốn chúng ta đi chết, đây là cái gì đạo lý?

Thắng Thiên Yêu Tôn thở dài nói:

- Thôi, thôi, hai vị hiền đệ đừng vội cùng đại tỷ tranh cãi ầm ĩ, dù sao khi còn nhỏ nếu không có nàng chiếu cố chúng ta, chỉ sợ chúng ta lúc đã sớm hóa thành một đống xương khô.

Bình Thiên Yêu Tôn cùng Phúc Thiên Yêu Tôn lặng lẽ, không khỏi nhớ tới thời điểm bản thân tuổi nhỏ.

Khi đó Bình Thiên Yêu Tôn còn là một đầu Tiểu Bạch ngưu tỉnh tỉnh mê mê, không biết tu luyện, chỉ biết ăn cỏ phơi nắng, mà khi đó Phúc Thiên Yêu Tôn là một đại mãng, cũng là thường thường không có gì lạ, mà Thắng Thiên Yêu Tôn là một con cua, đã tu luyện ra Yêu khí, thường xuyên chạy đến khi dễ bọn họ.

Khi đó Giang Tuyết còn là một đầu Tiểu Bạch hồ, cũng không có việc gì chạy đến chỗ Hồ Thiên lão tổ nghe giảng, sau khi học một thân bản lĩnh cũng là sung sướng không lo, một ngày thấy con cua khi dễ bạch ngưu cùng đại mãng, liền đem lão cua ra sức đánh một chầu.

Từ lúc đó, lão cua đối với nàng dễ bảo, cả ngày đi theo phía sau cái mông của Giang Tuyết, huy vũ hai kìm lớn, nghiễm nhiên một bộ bảo tiêu.

Mà Giang Tuyết thì vì hắn giảng đạo truyền pháp, sau đó bạch ngưu cùng đại mãng cũng chạy tới nghe giảng, dần dần thông linh trí, trong một ngày bừng tỉnh đại ngộ, hiểu được tu luyện như thế nào.

Bốn đầu tiểu yêu quái kết làm tỷ đệ, cùng nhau chạy tới chỗ Hồ Thiên lão tổ nghe giảng, sau đó mới có Thắng Thiên Yêu Tôn Bình Thiên Yêu Tôn cùng Phúc Thiên Yêu Tôn về sau.

- Thôi, thôi, nàng tuyệt tình chúng ta không thể bất nghĩa!

Bình Thiên Yêu Tôn lôi ngực to kêu, thả người nhảy ra, hóa thành một đầu ngưu yêu to lớn không gì so sánh được, cầm trong tay trống bỏi, kêu lên:

- Ta đây cả đời này là đại tỷ ban tặng, hôm nay liền trả cho nàng!

- Trả cho nàng!

Bình Thiên Yêu Tôn kêu to, hóa thành một đầu đại mãng, chiếm giữ ở giữa không trung, đỉnh đầu hắc oa.

Thắng Thiên Yêu Tôn cũng hiện ra nguyên hình, rõ ràng là một con cua hùng tráng không gì sánh được, một cái móng vuốt nắm nắp nồi, mà ở dưới chân tam đầu lão yêu quái, là tiểu yêu quái cao thấp có thể so với tinh cầu, có tất cả mấy trăm đầu, đều là hậu thế của ba Yêu Tôn.

- Giết!

Mấy trăm yêu quái kêu to, nhằm về phía đám người Hoang Tổ đánh tới, Bình Thiên Yêu Tôn tế trống lắc, tiếng trống rung trời, uy năng Đế bảo thỏa thích nỡ rộ, che giấu Đại Đạo đạo âm của vạn giới chư thiên, oanh kích đến rất nhiều thần thông tan vỡ tan rã, rất nhiều Thần Tôn bị đòn nghiêm trọng, khí huyết sôi trào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1535: Hồ Thiên Tam Thánh. (2)

Bình Thiên Yêu Tôn hoành thân đánh tới, đem tôn tôn Thần Tôn Thần Quân đánh bay, đụng đến bọn họ thổ huyết, lập tức huy vũ hai móng bò, thình thịch thình thịch lưỡng quyền đem hai Thần Tôn đánh bạo!

Phúc Thiên Yêu Tôn thân thể lay động, xà thân vô cùng cường đại hung hăng đánh bay hơn mười người, lập tức mở rộng ngụm lớn Thôn Thiên, thật dài hút một cái, trên bầu trời nhất thời như nhiều hơn một hắc động kinh khủng, lúc này có mấy Thần Tôn dừng chân không được, rơi vào trong miệng của hắn.

Ông...

Đỉnh đầu hắn hắc oa bay lên, Đế uy cái thế, gào thét nhất chuyển, thậm chí ngay cả hai vị Thần Quân cũng không có thể chạy trốn, kể cả hơn mười Thần Tôn cũng bị bắt vào trong nồi.

Thắng Thiên Yêu Tôn tế khởi nắp nồi, hắc oa cùng nắp nồi tương hợp, qua một cái nháy mắt, hắc oa cùng nắp nồi tách biệt, hai Thần Quân bị bắt vào trong nồi cùng hơn mười Thần Tôn đều đã nấu chín, thi thể từ trong nồi hạ xuống, ngã vào dưới chân núi.

Thắng Thiên Yêu Tôn cầm nắp nồi trong tay đấu đá lung tung, hoành hành ngang ngược, kìm lớn răng rắc răng rắc, chuyên môn kéo thủ cấp người, thậm chí ngay cả Thần Tôn chi bảo cũng bị một kéo lưỡng đoạn!

Tam đầu lão yêu quái này đều là ở chỗ Hồ Thiên lão tổ Bổ Thiên Thần Nhân nghe giảng, lúc này khởi xướng hung ác, quả nhiên là thế không thể ngăn cản.

Nổi bật là ba người bọn họ có một kiện pháp bảo do Hồ Thiên lão tổ luyện chế, đường đường Bổ Thiên Thần Nhân luyện chế Đế bảo, uy năng lớn

đến không thể tưởng tượng nổi, trống lắc liên chấn, liền đem mọi người chấn đến khí huyết sôi trào, hắc oa cùng nắp nồi bay lên, liền có thể đem Thần Tôn Thần Quân thu nhập trong đó, trong khoảnh khắc liền luyện chín, bị chết không thể chết lại.

Bọn họ tuy rằng dũng mãnh, thế nhưng những yêu quái dưới quyền bọn kia lại chỉ là Chân Thần Thần Chủ cấp bậc, cùng quần hùng của chư thiên vạn giới va chạm trong nháy mắt, liền tử thương thảm trọng.

- Con ta chết.

Bình Thiên Yêu Tôn đột nhiên kêu to, tê tâm liệt phế, thân thể to lớn không gì so sánh được ở giữa không trung cuộn tròn, xà thân quay quanh bên trên Thần Sơn, đại khai sát giới, giữa không trung có mưa tầm tả hạ xuống, mặn mặn, chắc là nước mắt của đại xà này.

Bọn họ mang đến đời đời con cháu, từng cái một giảm thiểu, cũng không lâu lắm liền chết tinh quang.

Tam đầu lão yêu quái rống giận, hai mắt đỏ ngầu, điên cuồng hướng chư thần vây công bọn họ lướt đi, trong lúc nhất thời giữa không trung Thần huyết nhuộm đỏ bầu trời, từng cổ thi thể hạ xuống.

- Chỉ là tam đầu lão yêu quái, các ngươi liền cầm không được, nhân vật bực này, các ngươi cũng muốn tranh đoạt bảo tọa Thần Đế của vạn giới chư thiên?

Hai vị cung chủ đột nhiên đồng thời cười nhạt, một cái cầm trong tay ngọc như ý, một cái tế một bồ đoàn, ngọc như ý bay lên, hà quang vạn đạo, quang một tiếng đánh vào bên trên hắc oa, đem hắc oa đánh bay.

Mà bồ đoàn bay lên, ở giữa không trung càng lúc càng lớn, vô số đạo âm lượn lờ, trên bồ đoàn ngồi một Thần Đế, loáng thoáng đó là dáng dấp của Quang Vũ Thần Đế, ầm ầm rơi xuống, đặt ở bên trên thân hình khổng lồ của Phúc Thiên Yêu Tôn.

Cái bồ đoàn cùng ngọc như ý này, tràn ngập Đế uy, bất ngờ đều là Đế bảo!

- Ta có thể chiếm giữ bên trên ngân hà, chỉ là bồ đoàn, làm sao có thể đè ép được ta?

Phúc Thiên Yêu Tôn bị ép tới trong miệng phun máu, xà thân vặn vẹo, ra sức giãy dụa, muốn từ dưới bồ đoàn bơi ra, nhưng vào lúc này, ngọc như ý bay tới, ba một tiếng đụng xuyên đầu hắn, đánh cho óc văng tung tóe.

Phúc Thiên Yêu Tôn ngơ ngác, thân hình khổng lồ cũng không cách nào chống đỡ nữa, thi thể rơi xuống.

- Lão tứ!

Thắng Thiên Yêu Tôn cùng Bình Thiên Yêu Tôn kêu to, Bình Thiên Yêu Tôn rống giận, điên cuồng thôi động trống lắc, cúi đầu hướng lưỡng cung cung chủ đánh tới, Hoang Tổ hoành thân mà đến, quyền mang chỉ sáo, một quyền đánh vào trên ót của Bình Thiên Yêu Tôn.

Bình Thiên Yêu Tôn bị chấn đến trong miệng trong mũi trong tai cùng nhau tràn ra tơ máu, hai mắt chảy máu, phát cuồng rống to hơn, từng quyền từng quyền hướng Hoang Tổ đánh tới.

Thình thịch thình thịch thình thịch, hai người đều là hạng người thân thể cực đoan mạnh mẽ, lấy mau đánh mau, ngươi đánh ta ta đánh ngươi, đối với quả đấm của đối phương căn bản không tránh, trong khoảnh khắc hai người liền cả người là máu.

Thình thịch,...

Thân thể Bình Thiên Yêu Tôn nổ tung, ngã xuống tại chỗ.

Thắng Thiên Yêu Tôn giết đến nổi giận, sáu tay trên dưới tung bay, kéo chết tôn tôn Thần Tôn Thần Quân, gặp phải đối thủ mạnh mẽ, liền dựng thẳng lên nắp nồi ngăn cản, trong lúc nhất thời giết đến long trời lở đất,

không người có thể bắt.

Hoang Tổ tiến lên, cũng không cách nào phá mở phòng ngự, Thánh Hoàng tiến lên, ngược lại bị hắn kéo toái hoàng đạo tử khí, rất nhiều Thần Tôn Thần Quân vây công, mặc dù công phá vòng phòng ngự sáu tay của hắn, cũng không có thể bắt, ngược lại bị giết chết hơn mười người.

Thắng Thiên Yêu Tôn một thân là giáp xác, tu vi lại so với Bình Thiên Yêu Tôn cùng Phúc Thiên Yêu Tôn mạnh mẽ, mặc dù là đế binh đánh tới, nắp nồi cũng có thể đỡ hết thảy.

- Thiện tai, thiện tai, chư vị thí chủ, để cho tiểu Phật tới đi.

Một Thánh Phật mỉm cười tiến lên, ngồi xuống một đóa Hồng Liên Nghiệp Hỏa bay lên, hô một tiếng rơi vào trên người Thắng Thiên Yêu Tôn.

Quanh thân Thắng Thiên Yêu Tôn đột nhiên dấy lên Nghiệp Hỏa hừng hực, cả xác mang thịt cùng nhau thiêu đốt, cơ thể hủ hóa, xác cứng rắn thành tro, hỏa thế lan tràn, trong khoảnh khắc liền đốt tới đầu hắn.

- Đại tỷ...

Trong ánh lửa, Thắng Thiên Yêu Tôn quay đầu, nhìn về phía Giang Tuyết trên đỉnh Thần Sơn, hai giọt nước mắt từ trong ánh mắt chảy xuống.

- Ta và ngươi còn có thể gặp lại.

Giang Tuyết hướng hắn xua tay, cười đến chư thiên thất sắc.

Thình thịch...

Thắng Thiên Yêu Tôn ở trong Nghiệp Hỏa nổ tung, hóa thành một mảnh tro bụi.

Một cái chớp mắt khi thân thể của Thắng Thiên yêu tôn thành tro, chỉ cảm thấy một cổ lực lượng hùng vĩ mà không hiểu từ trong phiến thiên địa này xoắn tới, đem thần tính của hắn xoáy lên, trong lúc đó biến mất.

Đợi Thắng Thiên yêu tôn mở mắt xem, chỉ thấy mình đi vào một không gian không biết tên.

Hắn cũng không chết, đối với Thần Ma như hắn mà nói, làm cho hắn chết là một sự tình rất gian nan, cần nát bấy đạo tắc của hắn, phá giải Bất Tử Chi Thân của hắn, chém thần tính hắn, Chân Linh bất diệt đạp vào Vạn thi lộ, mới có thể để cho hắn chính thức tử vong trên ý nghĩa.

Hôm nay đạo tắc hắn nát bấy, thân thể bị phá, nguyên lai cho là thần tính của mình sẽ bị Nghiệp Hỏa cháy sạch không còn một mảnh, mà ngoài dự liệu của hắn là, La Thiên cuốn đi thần tính của hắn, đưa hắn vào bên trong không gian này.

Thắng Thiên yêu tôn còn chưa kịp dò xét bốn phía, đột nhiên vô cùng đại đạo vọt tới, phi tốc rót vào bên trong thần tính của hắn, trong khoảnh khắc liền để hắn bành trướng, thần tính tăng vọt một mảng lớn.

- Nhị đệ, ngươi ở vào bên trong hạt sen của ta, Chư Thiên vạn giới đại đạo hội tụ, đúc lại La Thiên, kết xuất ba trăm sáu mươi hạt sen, đều là đại đạo của Chư Thiên vạn giới ngưng tụ mà thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1536: Nữ Đế Tàn Bạo Nhất. (1)

Thanh âm của Giang Tuyết đột nhiên từ trong phiến không gian không biết tên này vang lên, thản nhiên nói:

- Đây là gặp gỡ khó được, đại đạo đạo tắc của ngươi nghiền nát, dễ dàng phá rồi lại lập, ngươi lập tức vận chuyển Thắng Thiên Bình Ma Kinh của ngươi, hấp thu vạn giới đại đạo, trùng tu đại đạo đạo tắc, khôi phục thân thể. Về phần có thể hấp thu bao nhiêu, đem mình tăng lên tới hoàn cảnh dạng gì, thì xem bản lãnh của ngươi rồi.

Thanh âm của Giang Tuyết biến mất, Thắng Thiên yêu tôn trong lòng chấn động:

- Cơ duyên cải tạo La Thiên... La Thiên là vật gì? So với Hồ Thiên đại thế giới còn tốt hơn sao?

So sánh xuống, hắn thật sự là một dế nhũi mạnh mẽ, cuộc đời này chưa bao giờ đi ra Hồ Thiên đại thế giới, đối với ngoại giới cũng không biết. Tất cả tâm tư đều đặt ở như thế nào mở Hồ Thiên đại điện của Giang Tuyết. Tính toán như thế nào mở ra Quân Thiên đại điện, lấy ra bảo vật mà Giang Tuyết dấu trong đó.

Hắn biết có Thần giới, nhưng lại không biết Thần giới có bao nhiêu Chư Thiên, cũng không biết La Thiên là Thần giới cao nhất thiên.

- Cải tạo La Thiên, vạn giới Chư Thiên đại đạo ngưng tụ ba trăm sáu mươi hạt sen, nói như vậy, Tam đệ Tứ đệ đoán chừng cũng không chết, như vậy Ngũ đệ cũng có thể còn sống...

Thắng Thiên yêu tôn trong lòng tim đập mạnh một cú, thành thành thật thật vận chuyển Thắng Thiên Bình Ma Kinh của mình, thầm nghĩ:

- Đại tỷ để cho ta hấp thu Chư Thiên vạn giới đại đạo trong hạt sen, ta đây tu luyện là được.

Vô số đại đạo vọt tới, hào quang lưu sắc, bao hàm toàn diện, đây mới thực là đại đạo, so với hắn tu luyện ra đại đạo còn muốn thuần túy, Thắng Thiên yêu tôn vận chuyển Thắng Thiên Bình Ma Kinh, chỉ cảm thấy pháp lực của mình trở nên vô cùng tinh thuần, còn hơn lúc trước không biết bao nhiêu. Trong nội tâm không khỏi đại hỉ:

- Thật tốt, không có uổng phí chết một lần. Sau khi trọng sinh ta khẳng định càng mạnh hơn nữa, thậm chí không thể nói trước có thể đột phá thành tựu Thần Quân... Bất quá nói trở lại, ta còn chưa có chết, không coi là trọng sinh, chỉ là cải tạo thân thể, cải tạo pháp lực, cùng La Thiên chung một chỗ cải tạo mà thôi.

Hắn dần dần đoàn tụ thân thể, dò xét bốn phía, chỉ thấy mảnh không gian này hình tròn như trứng, không gian cực kỳ quảng đại, vạn giới Chư Thiên đại đạo vọt tới, để cho nơi đây tràn ngập lưu quang các loại màu sắc, đạo âm chấn động, rất là thần thánh.

Hắn dán màng thai hướng ra phía ngoài nhìn lại, trong lòng chấn động, chỉ thấy bên ngoài không gian phiến hạt sen này còn có từng khỏa không gian hạt sen tròn vo, tất cả lớn nhỏ, chằng chịt hấp dẫn, bên trong có nguyên một đám thân ảnh xếp bằng mà ngồi, đắm chìm bên trong vạn giới Chư Thiên đại đạo nước lũ.

- Đó là Tam đệ, bên kia là Tứ đệ... Còn có con của ta, rất tốt, đều còn sống. May mắn tử tôn của ta không nhiều lắm, nếu không vượt qua số lượng hạt sen, liền phải chết mất một nhóm lớn rồi. Cái tên mập mạp này là ai? So với ta còn béo... gia hỏa vênh váo trùng thiên kia là cái nào? Khí phái bất phàm, đủ để cùng bổn đế so sánh rồi...

Thắng Thiên yêu tôn chứng kiến đại mập mạp tự nhiên là Đô Thiên thần tôn, mà vênh váo trùng thiên là Trấn Thiên Thần Đế, Thắng Thiên yêu tôn từng cái đảo qua, rốt cục chứng kiến Giang Nam.

Giang Nam cũng ngồi ở trong không gian một khỏa hạt sen, vạn đạo chấn động, hướng trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn hiển hiện, phun ra nuốt vào đại đạo, giống như nuốt trôi cầu vồng, thật là làm cho người ta sợ hãi.

So sánh với những người khác, hắn hiển nhiên thu hoạch thêm nữa, Nguyên Thủy đại đạo đem vạn giới Chư Thiên đại đạo dung nạp, những người khác dù sao công pháp có hạn, rất nhiều đại đạo khó có thể dung hợp, không cách nào luyện nhập bên trong pháp lực, mà hắn lại không kiêng nể gì cả, đầu đầu đại đạo vọt tới, hết thảy luyện nhập vào cơ thể.

- Ngũ đệ còn sống, như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, không công buôn bán lời ta vài giọt nước mắt.

Thắng Thiên yêu tôn chứng kiến Giang Nam không việc gì, cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Mà ở bên ngoài không gian hạt sen, trên thần sơn, đại chiến hừng hực khí thế, giết đến Thiên Băng Địa Liệt, trải qua Thắng Thiên yêu tôn những lão yêu quái này một phen xung phong liều chết, Thần Tôn Thần Quân vây công Giang Tuyết bị chết không đủ ngàn, tất cả mọi người giết đỏ cả mắt rồi, mưu cầu muốn đem Giang Tuyết trảm ở trên thần sơn.

Nàng kia như trước đứng ở đỉnh Thần Sơn, phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) đối mặt công kích của cường giả đạt trình độ cao nhất Chư Thiên vạn giới, vung tay áo tầm đó liền đem rất nhiều Thần Tôn Thần Quân đánh bại, chấn đến cả người đối thủ nổ tung, nhưng không có đem những Thần Tôn Thần Quân này chấn giết, ngược lại làm cho rất nhiều Thần Tôn Thần Quân thấy được hi vọng, cho rằng Giang Tuyết cũng không chứng đế, bọn hắn như trước có đủ thực lực đi chém giết cô gái này.

Huyết nhuộm Thần Sơn, thi thể Thần Tôn Thần Quân từ đỉnh núi trụy lạc, nện ở chân núi, lập tức bị một cổ lực lượng không hiểu ăn mòn, toàn bộ thi thể hóa đi, dung nhập đến bên trong La Thiên.

Những Thần Tôn Thần Quân thân thể bạo toái kia nguyên một đám liều mạng tiêu hao pháp lực, một lần nữa diễn sinh thân thể, lần nữa chém giết tiến lên, Kiến Vũ Thần quân kêu lên:

- Nàng còn chưa chứng đế, giết không được chúng ta!

Bành...

Giang Tuyết một chưởng đánh tới, Kiến Vũ Thần quân tế lên Hải đăng ngăn cản, Hải đăng bị một bàn tay bạch ngọc đập dẹp, hóa thành bột mịn, lập tức ống tay áo của Giang Tuyết quét ở trên người Kiến Vũ Thần quân, toàn bộ thân thể vị Thần Quân này sụp đổ, chỉ có Thần Quân đại đạo đạo tắc bọc lấy thần tính đào thoát, vừa nặng tụ thân thể, đánh giết tiến lên.

Thánh hoàng quát tháo, một đạo tử khí trường kiều cuồn cuộn rơi xuống, rơi vào đỉnh núi, Thánh hoàng ngồi ở bên trong bảo liễn ngự tọa, trên gối để một thanh bảo kiếm, tám Thần Tôn cấp Cự Thú kéo xe lao nhanh, đạp kiều đánh tới, một đầu Cự Thú miệng phun Liệt Diễm hừng hực, một đầu Cự Thú miệng phun lũ lụt, một đầu Cự Thú há miệng một rống liền có vòi rồng bay ra, tám đầu Cự Thú đều có thủ đoạn riêng.

Giang Tuyết ống tay áo một cuốn, tám đầu Cự Thú đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, bị nàng thu nhập trong tay áo, lập tức chấn thành bột mịn, Thánh hoàng một kiếm bay tới, Giang Tuyết bắn ra một ngón tay, điểm ở trên mũi kiếm, bảo kiếm đùng đùng bạo toái.

Trong lòng Thánh hoàng tim đập mạnh một cú, nổi giận gầm lên một tiếng, đứng dậy tự mình khống chế bảo liễn hướng giai nhân trên đỉnh núi đánh tới, nghiễm nhiên một bộ ngọc thạch câu phần.

Oanh,....

Bảo liễn đâm vào trên người Giang Tuyết liền chia năm xẻ bảy. Mảnh vỡ pháp bảo tung tóe ra mọi nơi, trong mảnh vỡ Thánh hoàng nhảy dựng lên, bàn tay như là một phiến đại lục che xuống, lòng bàn tay rậm rạp trăm vạn

đạo đạo tắc Thần quân Đại viên mãn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1537: Nữ Đế Tàn Bạo Nhất. (2)

Giang Tuyết một chưởng bay ra, nghênh tiếp một chưởng này, ánh mắt Thánh hoàng lộ ra vẻ kinh ngạc, từng khối huyết nhục từ trên người tróc bong, hóa thành từng tòa huyết nhục đại lục trụy lạc. Trong khoảnh khắc liền chỉ còn lại có một cỗ cốt cách màu tím.

'Rầm Ào Ào'

Đạo tắc của hắn xoáy lên thần tính bỏ chạy, vội vàng khôi phục thân thể, vẫn có chút hãi hùng khiếp vía:

- Nàng một chưởng đánh bại Thần Tôn Thần Quân cũng thôi, như thế nào ngay cả ta cũng không chịu nổi nàng một chưởng chi uy? Nàng thật không có chứng đế sao...

Hai cung Cung Chủ tay áo tung bay, như là Thải Điệp, hai hai giết đến, các nàng chính là Quang Vũ Đế hậu, thân gia tài lực hùng hồn, là Thần Tôn Thần Quân khác không cách nào tưởng tượng, các loại đế bảo bao quanh bay múa, thẳng hướng Giang Tuyết.

Cùng lúc đó, Hoang Tổ, Hoang Thần cùng mười hai thánh Phật phân thân đánh tới.

Ngoại trừ Hoang Thần ra, những người khác đều là Thần Quân Đại viên mãn, thực lực vô cùng cường đại, lại có chủng chủng đế bảo, quay chung quanh Giang Tuyết bao quanh chém giết.

Nàng kia như trước đứng thẳng bất động, như trước dẫn dắt đại đạo Chư Thiên vạn giới dũng mãnh vào trong cơ thể, chỉ thấy tay áo nàng tung bay, hai tay nhảy động, linh động mỹ diệu, nhìn không ra một tia sát cơ chút nào, nhưng không ngừng có đế bảo nghiền nát, mảnh vỡ đế bảo từ trên Thần Sơn rơi xuống, lập tức bị La Thiên phân giải, dung nhập đến bên trong La Thiên.

Hoang Tổ một quyền oanh ra, quyền to như thiên, Giang Tuyết không tránh chút nào, nắm đấm xinh xắn oanh khứ, hai người tất cả tung một quyền, Hoang Tổ đế bảo chỉ sáo nghiền nát, đón lấy ánh mắt vị Thần Quân Đại viên mãn này lộ ra vẻ không thể tin được, thân thể bị một quyền giống như hời hợt kia của Giang Tuyết sinh sinh đánh bại.

Hai cung Cung Chủ đủ loại đế bảo đều hóa thành tro bụi, chỉ phải tay không tấc sắt tiến lên, bốn bàn tay bạch ngọc phi đến, ống tay áo của Giang Tuyết lật lên, ngăn trở bốn tay của hai cung Cung Chủ.

Hai cung Cung Chủ chỉ cảm thấy thần thông của mình vỗ vào phía trên ống tay áo của nàng, như là trâu đất xuống biển, nhấc lên không dậy nổi nửa điểm sóng gió, trong nội tâm cả kinh, vội vàng phi thân lui về phía sau, cùng kêu lên:

- Đi mau! Nàng sớm đã chứng đế rồi, muốn lợi dụng chúng ta...

Bành bành...

Hai cung Cung Chủ một trước một sau bị hai tay ngọc thon thon đánh trúng, hoa dung thất sắc, lần lượt nổ tung, Tiên Thiên huyết mạch cũng không có thể ngăn cản được một kích chi uy này của Giang Tuyết.

Những người khác nghe vậy, trong nội tâm hoảng hốt, vội vàng mọi nơi chạy thục mạng, hướng từng tòa môn hộ phóng đi.

Ầm ầm...

Mười hai tòa môn hộ nguyên một đám khép kín, đem bầu trời cùng không gian phía dưới triệt để phong kín, một cổ Thần Đế Đế Uy bá đạo tuyệt luân trấn áp Chư Thiên vạn giới phóng lên trời, rung chuyển tâm linh tất cả mọi người, để cho tất cả Thần Tôn Thần Quân tâm linh rung động, có một loại chấn nhiếp cùng áp bách tự nhiên.

Mọi người quay đầu lại, hướng trên tòa thần sơn này nhìn lại, chỉ thấy chỗ đó vô số Thần Đế đạo tắc tung bay, sáng lạn vô cùng, sáng rọi đoạt người,

hàng tỉ đại đạo xây dựng ra từng dị tượng nặng nề, Thiên đình chồng chất chằng chịt, có tất cả bảy tòa, vô số Thần Ma sừng sững ở trong thiên đình trùng trùng điệp điệp, thần thánh trang nghiêm.

Bá bá bá...

Lại có một nữ tử xuất hiện ở trong tòa Thần Sơn chi đỉnh kia, có tất cả chín nữ tử, sau lưng cũng là Thiên đình chồng chất hiển hiện, rõ ràng là chín Nữ Đế, cộng thêm bản thể của Giang Tuyết, có tất cả mười Nữ Đế!

- Mười đế tề chứng...

Tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi.

Mặc dù là Thánh Phật, giờ phút này sắc mặt cũng khổ rồi, lẩm bẩm nói:

- Chúng ta không phải chém chín phân thân của nàng sao? Như thế nào nàng còn có thể mười đế tề chứng...

Hắn lại không biết cấu tạo bên trong La Thiên, không biết bọn hắn cũng không phải là thật sự đem chín Phân Thân của Giang Tuyết trảm giết, mà là Giang Tuyết cố ý để cho bọn hắn đánh vỡ thân thể chín phân thân cùng đại đạo đạo tắc của mình, phá rồi lại lập, mượn nhờ La Thiên cải tạo vạn đạo triều bái, cải tạo chín đại phân thân, mượn cơ duyên La Thiên cải tạo, một lần hành động để cho chín đại phân thân chứng đạo thành đế!

- Đông Cực Thần Đế, ngươi không thể giết chúng ta!

Chương Dật Tôn Vương sắc mặt xám ngoét, nghiêm nghị kêu lên:

- Ngươi đã mười đế tề chứng, đánh cho chúng ta tâm phục khẩu phục rồi, đạt thành mong muốn, chúng ta phục ngươi rồi, sau này là thần tử của ngươi! Tân đế đăng cơ, không có chúng ta vì ngươi trấn thủ thiên hạ, cái Chư Thiên vạn giới này ngươi có thể thống trị được sao?

- Ngươi đã chiếm cứ thượng phong, chẳng lẽ còn muốn làm người cô đơn

hay sao?

- Vạn giới hạo kiếp đã tới, giết chúng ta một mình ngươi đi ngăn cản trường hạo kiếp này sao?

- Giết chúng ta, trời cũng không để cho ngươi, Bổ Thiên thần nhân sẽ không tha cho ngươi!

- Giết chúng ta ngươi chính là Nữ Đế tàn bạo nhất!

...

Bọn người Hoang Tổ cũng là sắc mặt thay đổi, trong nội tâm một mảnh u ám, bọn họ cùng Giang Tuyết tranh đấu nhiều năm, thậm chí chia cắt đế duyên lần trước Giang Tuyết chứng đế, lúc Giang Tuyết ngóc đầu trở lại cũng không hiển sơn lộ thủy, cô đơn một người, để cho bọn hắn cho rằng cô gái này lần trước chứng đế thất bại đã có kinh nghiệm, cho là bọn người mình đủ để áp chế nàng này. Mà bây giờ, nữ tử bọn hắn khinh thị, lại triệt để chiếm cứ thượng phong, tánh mạng nhóm người mình hết thảy không bị mình khống chế, chỉ ở một ý niệm của nàng kia!

Loại cảm giác này, cực không thoải mái, nhất là đối với bọn họ những tồn tại cách chứng đế chỉ có nửa bước này mà nói, quả thực là thiên đại đả kích!

- Buông tha các ngươi...

Trên thần sơn, Giang Tuyết bước chân rốt cục động, cất bước đi xuống Thần Sơn, ánh mắt lãnh lãnh thanh thanh, từ trên mặt mọi người đảo qua, nói khẽ:

- Lý do của các ngươi hoàn toàn chính xác đầy đủ tốt, bất quá, Ngọc Hoàng thiên của ta cùng Đông Cực Thánh thành anh linh chết đi đang nhìn ta đây này. Các ngươi có biết không, vì sao ta ngóc đầu trở lại sẽ lấy cái tên Giang Tuyết này? Chữ 'Tuyết' này, ý tứ là báo thù rửa hận.

Mọi người nghe nói như thế, trong lòng không khỏi sinh ra tuyệt vọng.

- Bọn hắn chịu chết thay ta, ta không thể để cho bọn hắn thất vọng. Các ngươi tới Hoàng Tuyền, nói cho bọn hắn biết, là ta tiễn các ngươi xuống dưới, vì bọn hắn báo thù rửa hận!

Giang Tuyết mỉm cười, nữ tử xinh đẹp nhất Chư Thiên vạn giới cũng không phong tình bằng nụ cười này, ôn nhu nói:

- Hôm nay người tới đây, đều phải chết ở chỗ này, bất quá trước đó, ta sẽ ép khô hết thảy tiềm lực tiềm năng của các ngươi, dùng huyết nhục của các ngươi đến củng cố La Thiên!

Thân là Thần Đế thống trị Chư Thiên vạn giới, há có thể không có tiền vốn cường đại, há có thể không có tài trí bày mưu nghĩ kế, há có thể không có thận trọng từng bước chuẩn bị ở sau?

Bọn người Hoang Tổ, Thánh hoàng, Thánh Phật, Nguyên Quân rốt cục kiến thức đến phong thái một đời Nữ Đế, chỉ là kiến thức đến phong thái của nàng, lại ý nghĩa tử kỳ của mình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1538: Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên. (1)

Thần Sơn chi đỉnh, chín Nữ Đế đi xuống, những nơi đi qua, từng tôn Thần Quân Thần Tôn nhao nhao nổ tung, máu chảy thành biển, Thần Thi như là sủi cảo từ phía trên không trụy lạc.

Mọi người hò hét, dốc sức liều mạng chém giết, nhưng như cũ khó ngăn cản những Nữ Đế này một kích chi uy, Giang Tuyết mười đế tề chứng, đại thế đã thành, sớm đã luyện thành Vô Địch chi thân, giờ phút này ngoại trừ chín đại Bổ Thiên Thần Nhân, còn có ai có thể ngăn cản nàng?

- Kiếp số, kiếp số...

Thánh hoàng đã bị đánh nát hơn mười lần, lại còn chưa chết, Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới muốn chết há lại dễ dàng như vậy?

Vị cường giả sắp chứng đế này sắc mặt hôi bại, cử động lần này của Giang Tuyết rõ ràng là tát ao bắt cá, muốn hết thảy mài bọn chúng chết từ từ, để cho bọn hắn một lần lại một lần phục sinh, đem La Thiên dần dần chế tạo nguyên vẹn!

Hơn hai ngàn Thần Tôn Thần Quân huyết nhục cốt cách đến đúc lại La Thiên, lại phụ dùng Giang Tuyết Chứng đế chi bảo, Chư Thiên vạn giới vô cùng đại đạo gia trì, có thể nghĩ, tòa La Thiên này chỉ cần một thành, sẽ đem Thiên Đạo của Địa Ngục vạn giới kéo tới, theo thời gian chuyển dời mà không ngừng lớn mạnh, cuối cùng nhất triệt để lột xác thành chí cao thiên!

Mà mười hai Thánh Phật phân thân bị đánh bạo, thi thể dung nhập đến bên trong La Thiên, lại không có phục sinh, dù sao đây là kiếp thân của hắn, sau khi đánh nát liền không cách nào lặp lại.

- Ta sẽ không chết ở chỗ này!

Thánh hoàng đột nhiên quát lớn, trong Tử Phủ vô số linh dịch linh thạch hết thảy sôi trào lên, hừng hực thiêu đốt, hóa thành pháp lực mãnh liệt bành trướng. Càng khiến người kinh dị chính là, hắn rõ ràng cũng góp nhặt rất nhiều tiên khí, giờ phút này cùng một chỗ sử dụng, năng lượng càng thêm cuồng bạo.

- Hồng Mông tử khí, dung nhập thân thể của ta, ta muốn trong lúc nguy cấp này, chứng đạo thành đế, giết ra nơi đây!

Khí tức Thánh Hoàng càng ngày càng tăng vọt, lạnh lùng nói:

- Chư vị, các ngươi tích lũy cũng vậy là đủ rồi, lúc này không chứng đạo thành đế, chờ đến khi nào? Chờ đợi nàng này đem chúng ta hết thảy tru sát sao?

Hắn cũng là thế hệ số mệnh hưng thịnh, gặp gỡ liên tục, nếu không cũng không thể tu luyện tới cảnh giới cao như thế, giờ phút này đem tất cả tích lũy của mình hết thảy phóng xuất ra, lập tức phá tan hàng rào Thần Quân cùng Thần Đế, một lần hành động chứng đạo!

Hoang Tổ, Thánh Mẫu Nguyên Quân, hai cung Cung Chủ cùng hai Thần Quân ẩn cư đã lâu không biết tên nhao nhao quát chói tai, cũng một phát đem tích lũy của mình hết thảy phóng thích, trong lúc nhất thời Đế Uy trùng thiên. Ở bên trong hoa sen rung chuyển không ngớt, không ngừng trùng kích.

Con mắt Giang Tuyết không khỏi sáng, không có lập tức hướng bảy người này thống hạ sát thủ, tự nhủ:

- Tốt, tốt, thân thể Thần Đế dung nhập La Thiên, thế tất có thể cho La Thiên càng thêm vững chắc, càng thêm thần thánh.

Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới chứng đế, có tất cả bảy tôn, lập tức dẫn động Chư Thiên vạn giới vạn đạo nước lũ, giờ phút này đại đạo nước lũ chảy về phía La Thiên đã dần dần suy thoái, nhưng mà bảy đế tề chứng, lập

tức để cho đại đạo nước lũ đã ảm đạm xuống lại tự lớn mạnh lên, vô cùng đồ sộ!

Lúc này, Chư Thiên vạn giới cơ hồ tất cả mọi người đều cảm giác được, ở phía trên Chư Thiên xa xôi, phảng phất đột nhiên nhiều ra bảy tồn tại chí cao chí vĩ, như mặt trời ban trưa, cùng Thần Đế cường đại nhất kia khí tức giao tranh!

Ngày hôm nay, Chư Thiên vạn giới trong lúc đó nhiều ra tám Thần Đế!

- Ở trong La Thiên của ta chứng đạo, không thể không bóc lột các ngươi thoáng một phát.

Giang Tuyết tâm niệm vừa động, lực lượng quỷ dị mà hùng vĩ tràn ngập bên trong La Thiên kia lập tức trở nên càng mạnh hơn nữa, tước đoạt hơn phân nửa vạn đạo nước lũ phóng tới bảy Thần Đế kia, chỉ có non nửa dung nhập đến trong mi tâm bọn người Thánh hoàng.

Cưỡng đoạt đế duyên!

Giang Tuyết vậy mà một lần hành động đem đế duyên của bảy Thần Đế này cướp đi hơn phân nửa!

Chỉ thấy Thần Đế đế duyên bóc lột đi ra kia phân ra mười một cổ, mười cổ nhỏ dung nhập đến trong thân thể Giang Tuyết cùng chín đại Thần Đế phân, mà một cổ thô to nhất thì dung nhập đến bên trong La Thiên!

Bọn người Thánh hoàng hận đến nghiến răng nghiến lợi, Giang Tuyết cưỡng đoạt đế duyên của bọn hắn, để cho bọn hắn mặc dù chứng đế, so với chứng đế bình thường yếu nhược đi rất nhiều lần, so với giết cha mẹ bọn hắn còn muốn cho bọn hắn khó có thể tiếp nhận, nhưng bọn hắn lại phát hiện, mình căn bản tranh giành không nổi Giang Tuyết, căn bản không cách nào cùng lực lượng của La Thiên chống lại.

La Thiên đại thế đã thành, hơn nữa vạn đạo nước lũ lúc bọn hắn chứng đế, thế tất sẽ để cho phiến thiên địa này càng lúc càng vững chắc, chỉ sợ chỉ

có tiên nhân hoặc là Bổ Thiên Thần Nhân mới có đủ thực lực, đem phiến thiên địa này làm hỏng!

Bảy Thần Đế một bên chứng đạo, một bên đánh tới, Đế Uy ở trong không gian hoa sen nội chuyển không ngớt, Giang Tuyết làm như không thấy, chín Thần Đế phân thân nghênh tiếp bảy Thần Đế này, thân hình mình thì lóe lên, dĩ nhiên từ trong không gian hoa sen biến mất không thấy gì nữa.

Bên ngoài hoa sen, bản thể Thánh Phật ngồi ở phía trên Minh Hoàng Hồng Liên, chỉ cảm thấy hãi hùng khiếp vía, bản thể hắn không tham dự đến trong chiến đấu, mà là bày mưu nghĩ kế, chờ đợi trận chiến này thành kết cục đã định, mình sẽ ra tay cướp lấy lợi ích lớn nhất.

Phân thân của hắn chính là các thế tu luyện ra Hồng Liên bất diệt kiếp thân, mỗi một cái đều đạt tới Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, không ngờ mười hai kiếp thân này đi vào trong từng tòa môn hộ, tiến vào không gian bên trong hoa sen, liền hết thảy đã mất đi cảm ứng.

- Ta trải qua vạn kiếp bất diệt, luyện thành bất thế kỳ công, muôn đời bất diệt, như thế nào hôm nay cũng có một loại cảm giác tai vạ đến nơi? Không đúng, không ổn!

Sắc mặt Thánh Phật âm tình bất định, khí tức bảy đế chứng đế truyền đến, lại không có để cho hắn yên tâm chút nào, ngược lại trong lòng bất an càng lớn.

- Bọn người Thánh hoàng chứng đế, sẽ không chọn ở giờ này khắc này, bọn hắn tầm đó phòng bị lẫn nhau, há sẽ cùng lúc chứng đế? Bọn hắn nhất định là gặp được nguy hiểm không cách nào chống cự, bất đắc dĩ chứng đế!

Thánh Phật nghĩ tới đây, tọa hạ Chứng đế chi bảo Minh Hoàng Hồng Liên đột nhiên bay lên, chở hắn bay lên không trung, Thánh Phật tọa trấn ở trên không, hướng phía dưới nhìn lại, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

Vốn là hoa sen lá sen tuy cực lớn, nhưng còn có biên giới, liếc mắt là nhìn

xuyên, nhưng mà hiện tại, tại đây đã hóa thành đại lục vô biên vô hạn, từng tòa Thần Sơn không ngớt phập phồng, Thần Hải mênh mông, trên bầu trời treo Thần Nhật Thần Nguyệt quay liên tục.

Mà đóa hoa sen cùng ba phiến lá sen kia, dĩ nhiên hóa thành trung tâm phiến Thiên Địa thần thánh này.

- Không xong, yêu nghiệt thành công chứng đế rồi! Nếu ta lưu ở nơi đây, chỉ sợ sẽ bị nàng độc thủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1539: Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên. (2)

Sắc mặt Thánh Phật kịch biến, lập tức biết rõ ý định của Giang Tuyết, không dám lãnh đạm, lập tức phi thân liền đi, ý định thoát đi nơi đây, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm giống như tiên âm êm tai vang lên:

- Thánh Phật, lần trước lúc ta chứng đế, không biết có bao nhiêu Yêu tộc Ngọc Hoàng thiên là chết ở dưới Hồng Liên Nghiệp Hỏa của ngươi. Lần này, ta rất muốn gặp lại Hồng Liên Nghiệp Hỏa của ngươi.

Thánh Phật dừng bước lại, thân hình lay động, hiện ra Phật thân vô cùng khổng lồ, đầu lâu cao ngất thẳng vào bầu trời, tọa hạ Minh Hoàng Hồng Liên cũng trở nên vô cùng khổng lồ.

Hắn một người liền che khuất nửa bầu trời La Thiên, thậm chí rất nhiều Thần Tôn Thần Quân hai mắt biến thành Thần Nhật Thần Nguyệt, cũng giống như tiểu cầu sáng lên, ở bên cạnh hắn trôi nổi vận chuyển.

Bá bá bá...

Một tồn tại cổ xưa hiện ra ở sau lưng hắn, gần vạn Thánh Phật kiếp thân xuất hiện, mỗi một kiếp thân đều bao phủ ở bên trong Hồng Liên Nghiệp Hỏa hừng hực, đại Phật ngồi ở phía trên Hồng Liên Nghiệp Hỏa, mỗi một gương mặt đều rất là bất đồng, hoặc hiền lành, hoặc dữ tợn, hoặc anh tuấn, hoặc khủng bố, tôn tôn đại Phật thân hình to lớn bát ngát, khí tức khủng bố như uyên!

Vạn kiếp thân!

Vô Tương Tự Tại Kiếp Kinh!

Lúc này mặc dù Thánh Phật không có chứng đế, nhưng so với Thần Đế còn muốn đáng sợ, còn muốn khủng bố!

Thử nghĩ thoáng một phát, ai có thể chống đỡ vạn kiếp thân Thần Quân đỉnh phong của hắn?

- Thánh Phật, ngươi quả nhiên che giấu thực lực.

Giang Tuyết đứng ở trước mặt một tôn Thánh Phật, cơ hồ không có ý nghĩa, bất quá nàng lại không có vẻ sợ hãi chút nào, ngược lại rất là mừng rỡ, cười nói:

- Đem kiếp thân của ngươi dung nhập đến bên trong La Thiên, La Thiên của ta chắc chắn, tuy đuổi không kịp thời kỳ Viễn Cổ Thiên Đạo chưa từng nghiền nát, nhưng cũng sẽ không thua kém nhiều lắm. Bất quá ta càng thêm hiếu kỳ chính là, ngươi rốt cuộc là ma quái gì, rõ ràng có thể sống cả đời lại cả đời? Ma quái như ngươi, rõ ràng lẻn vào Chư Thiên vạn giới, bái Cực Lạc đạo hữu làm môn hạ, Cực Lạc đạo hữu như thế nào không có phát hiện diện mục thật của ngươi?

- Đông Cực bệ hạ có chỗ không biết.

Thánh Phật ha ha cười cười, vạn tôn đại Phật ngay ngắn hợp thành chữ thập, cất cao giọng nói:

- Ta cũng không phải là ma quái, mà là trời sinh Phật đề. Ta vốn là một con Kim Thiền, ở dưới cây bồ đề mà Cực Nhạc lão tổ ngộ đạo mà sinh, hút chất dinh dưỡng của cây bồ đề, một ngày leo ra thổ địa, lên cây bồ đề, bỏ đi kim xác hóa thành ve, xuân sinh thu chết. Bất quá ta ở xuân thu tầm đó liền đại triệt đại ngộ, ngộ được Minh Hoàng tự tại kiếp kinh, chuyển thế đến Địa Ngục vạn giới, một phen vất vả, rốt cục trở thành Minh hoàng.

Giang Tuyết lẳng lặng nghe, Thánh Phật tiếp tục nói:

- Ta tu thành Minh Hoàng, thống trị Địa Ngục vạn giới, quên hết tất cả, chỉ cảm thấy thiên hạ to lớn, Duy Ngã Độc Tôn, hai trăm vạn năm đi qua, ta đi đến tuổi già, lúc này mới cảm khái mặc dù là Thần Đế Ma Đế, thống trị vạn giới, cũng khó thoát khỏi cái chết, cùng Kim Thiền trong đất leo ra kia

có cái gì khác nhau? Lúc này ân sư tìm được ta, ngăn ở trước cửa Ma Đạo Thiên đình của ta, nói pháp ba ngày, mặc ta đánh như thế nào cũng không thể làm bị thương hắn mảy may. Ta đại triệt đại ngộ, bỏ đi Minh hoàng chi thân, bỏ qua cơ nghiệp cùng nhi nữ tử tôn ở Địa Ngục vạn giới, theo hắn mà đi. Về sau, ta thành Thánh Phật vạn kiếp bất diệt, hôm nay đã trải qua muôn đời chuyển thế.

- Thì ra là thế, Thánh Phật gặp gỡ phi phàm, làm cho người than tiếc kính nể.

Giang Tuyết lẳng lặng nói:

- Thánh Phật, ngươi là tự mình phân giải, dung nhập đến La Thiên của ta, hay là ta giúp ngươi?

Thánh Phật cười ha ha:

- Đông Cực bệ hạ, ở trong thọ nguyên cùng lịch sử dài dòng buồn chán của tiểu Phật, Thần Đế Ma Đế cũng thay đổi một mảnh lớn, duy ta cùng với Bổ Thiên Thần Nhân trường tồn hậu thế. Bệ hạ bất quá là một khách qua đường vội vàng bên trong cuộc đời này của tiểu Phật, làm sao có thể làm gì được ta? Hôm nay tiểu Phật nói cho bệ hạ lai lịch của ta, là muốn bệ hạ biết rõ, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên. Nếu Bệ hạ bỏ qua việc này, sau này ta kính bệ hạ ba phần, nếu bệ hạ không ngộ, chỉ sợ cũng chiếm không đến tiện nghi, bệ hạ nghĩ lại đi.

- Kim Thiền, khi ta còn nhỏ vẫn thường ăn, chỉ là hiện tại cai rồi. Bất quá giết mấy con Kim Thiền, dùng để hoàn thiện La Thiên của ta, ta vẫn còn có chút hứng thú.

Thân hình Giang Tuyết khẽ động, đi vào bên người một Thánh Phật, ống tay áo phất một cái, tay áo đột nhiên trở nên vô cùng lớn, bá một tiếng liền đem vị Thánh Phật này thu nhập trong tay áo.

Tay áo nàng chấn động, Thánh Phật kia không rên một tiếng liền hóa

thành bột mịn!

Giang Tuyết đồ sát đệ nhất tôn Thánh Phật kiếp khu, sau đó liền có tôn Thánh Phật kiếp khu thứ hai bị diệt, sau đó là thứ ba, thứ tư, Thánh Phật kiếp khu chính là Thần Quân đỉnh phong, một kiếp thân đều là xác ve mà hắn ở trong thọ nguyên lâu dài lột xác, bởi vậy lưu lại thể xác.

Giờ phút này những kiếp khu này bị đánh nát, trực tiếp bị Giang Tuyết dung nhập đến bên trong La Thiên, tăng cường La Thiên.

Muốn chính thức luyện thành La Thiên, so với lên trời còn khó, tuy Giang Tuyết dùng Chứng đế chi bảo của mình làm căn cơ, dùng huyết nhục mấy ngàn Thần Tôn Thần Quân làm chất dinh dưỡng, dùng vạn giới Chư Thiên đại đạo làm đại đạo, tái hiện La Thiên, nhưng khoảng cách La Thiên vững chắc chính thức, còn khiếm khuyết rất nhiều hỏa hầu.

Bất quá, nếu có thể đem Thánh Phật vạn tôn kiếp thân dung nhập đến bên trong La Thiên, lại luyện chết bảy Thần Đế, bên trong hạo kiếp lại dùng càng nhiều Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả chi huyết dung nhập La Thiên, như vậy La Thiên liền có thể triệt để vững chắc xuống, mặc dù không bằng La Thiên thời xa xưa, cũng thua kém không xa.

Thánh Phật tức giận, cũng không hề lưu thủ, Minh Hoàng Hồng Liên thẳng bay lên, Hồng Liên Nghiệp Hỏa tách ra, hóa thành nhất trọng Địa Ngục Thần giới, gần vạn Thánh Phật kiếp khu nhao nhao rơi vào trong tòa Địa Ngục thần giới này, khí tức tương liên, hóa thành một tòa đại trận, tòa đại trận này một thành, liền gặp phía trên La Thiên lại nhiều ra nhất trọng thiên.

Đại Tự Tại Thiên!

Thánh Phật Đại Tự Tại Thiên vừa xuất hiện, liền đem lực lượng của Đại Tự Tại Thiên tập trung vào một thân, vạn Phật gia trì bản thân, lập tức để cho khí tức của hắn kịch liệt bốc lên, không kém Giang Tuyết.

Kiếp thân sừng sững ở sau lưng hắn, càng thêm hiển lộ rõ ràng thân thể hắn quảng đại, Phật pháp vô biên!

Đây là Đại tự tại Vô Tướng Kiếp Trận, dùng Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh làm căn cơ, dung hợp Phật Ma hai đạo, đại đạo hai đại vũ trụ hỗn hợp quy về nhất thể.

Hắn cũng là thế hệ được thiên địa chiếu cố, thậm chí đã từng ở trong địa ngục chứng đạo Ma Đế, nếu không há có thể sống đến bây giờ?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1540: Bảo Thần Nhân Lấy Máu. (1)

Bất quá tuy Thánh Phật thể hiện ra tất cả lực lượng của mình, nhưng như cũ không dám lãnh đạm, trước lập nhiều trận thế, ngăn cản được Giang Tuyết công kích, trầm giọng quát:

- Đông Cực bệ hạ, tiểu Phật vô ý đối địch với ngươi, lúc này đến bất quá là thuận theo Thiên Đạo, Thiên Đạo không tha cho ngươi, bởi vậy tiểu Phật không tha cho ngươi. Ngươi đã chứng đế, cùng Thiên Đạo tương dung, như vậy tiểu Phật cũng sẽ không cùng ngươi đối nghịch. Ngươi làm gì hùng hổ dọa người?

Giang Tuyết thành công chứng đế, Thiên Đạo chí bảo công phạt đã đình chỉ, hiển nhiên như Thánh Phật nói, Thiên Đạo đã đồng ý Giang Tuyết, không có tiếp tục công kích nàng.

- Không phải ta hùng hổ dọa người, mà là lần trước ngươi ám toán ta, ta bất quá là báo thù mà thôi.

Giang Tuyết thấy không cách nào đánh vào bên trong Đại Tự Tại Thiên, dứt khoát thu tay lại, tay áo phiêu nhiên, lạnh nhạt nói:

- Lần trước ta chứng đế, nếu không có Hồng Liên Nghiệp Hỏa của ngươi, ta há có thể bị Thần Tôn Thần Quân khác ám toán?

Thánh Phật im lặng, lần trước Giang Tuyết chứng đế, vạn giới Chư Thiên đại đạo chấn động, hội tụ thành nước lũ, dũng mãnh vào Ngọc Hoàng Thiên, tiến vào bên trong mi tâm của Giang Tuyết cùng nàng luyện chứng đế chi bảo Quyền Thiên Ấn, dùng thực lực khi đó của Giang Tuyết, đã bao trùm ở phía trên Thần Quân khác, cho dù người khác cầm đế bảo trong tay đến công, cũng không cách nào ngăn cản nàng chứng đế.

Khi đó, Thánh Phật xuất hiện, một đạo Hồng Liên Nghiệp Hỏa dẫn xuất

đại họa, đốt lên Nghiệp Hỏa bản thân Giang Tuyết, làm cho nàng lâm vào hiểm cảnh, cơ hồ bị Nghiệp Hỏa chết cháy.

Giang Tuyết sinh Tâm Ma, cho Thần Quân Thần Tôn khác thừa dịp, từ nay về sau Ngọc Hoàng Thiên bị diệt, cả tòa Ngọc Hoàng Thiên tất cả Chư Thần chịu khổ đồ sát, từng tòa Chư Thiên biến thành đất trống, vô số sinh linh biến thành nô lệ cho tất cả thế lực lớn.

Mà Giang Tuyết cũng bị đánh rớt phàm trần, rơi vào bên trong Huyền Minh Nguyên Giới Lạc Hà sơn mạch hóa thành yêu hồ trọng thương sắp chết, thậm chí ngay cả Thần Đế thần tính của nàng cũng bị Nghiệp Hỏa cháy sạch chỉ còn lại có một đám, Thần Đế thần tính hóa thành thần hồn, nếu không có ở cuối cùng trước mắt, nàng hiểu ra bản thân, dập tắt Nghiệp Hỏa, tất nhiên sẽ hồn phi phách tán.

Đông Cực Thần Quân chán nản hóa thành Bạch Hồ trọng thương, thần hồn cơ hồ toàn diệt, đần độn, ở trong Lạc Hà sơn mạch thủy chung không cách nào khôi phục thần hồn, thương thế càng ngày càng nặng, cuối cùng bị săn thợ trên núi săn bắt, bởi vì thấy da lông nàng che kín dấu vết hỏa thiêu, lột da giá trị cũng không được mấy đồng tiền, liền đưa đến trên chợ bán.

Nếu như bán không được, thợ săn kia sẽ đem vị Đông Cực Thần Quân này lột da, chính mình làm thịt ăn.

May mắn gặp thiếu niên thư sinh Giang Nam chán nản, khi đó Giang Nam chạy ra Thiên Khiển chi địa Trung Thổ phế tích, ở Tề vương phủ làm nô, học trộm võ học của Tề vương phủ, hơn nữa người chịu khó, tích lũy xuống mấy đồng tiền.

Ngày hôm đó, thư sinh ở trên chợ nhìn thấy đầu Bạch Hồ chán nản này, ánh mắt Bạch Hồ để cho thiếu niên thư sinh nhớ tới mình tao ngộ, cảm thấy mình cùng Bạch Hồ này đồng mệnh tương liên, liền táng gia bại sản xuất ra số tiền tài không nhiều mua xuống Bạch Hồ, đưa đến trong nhà tranh của mình.

Giang Tuyết trộm lấy dương khí của Giang Nam chữa trị thần hồn cơ hồ suy kiệt của mình, bị Giang Nam phát hiện, vì vậy mới có truyền kỳ rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy về sau.

Có thể nói, lần độ kiếp kia thất bại, hoàn toàn là do Thánh Phật mà nên, Ngọc Hoàng Thiên hóa thành đất trống, dưới trướng Giang Tuyết vô số Thần Ma chết trận, vô số sinh linh bị bắt biến thành nô lệ, cũng hoàn toàn là do Thánh Phật mà ra!

Giang Tuyết đối với vị Thánh Phật này phẫn nộ, có thể nghĩ!

- Ngươi vạn kiếp bất diệt chi thân hóa thành Đại Tự Tại Thiên, hoàn toàn chính xác kinh người đến cực điểm, bất quá có thể vượt La Thiên của ta sao?

Giang Tuyết quát tháo, cả tòa La Thiên, phảng phất trong lúc đó đã có tánh mạng, lực lượng cả tòa La Thiên điều động, vô số đại đạo nổ vang, hướng Đại Tự Tại Thiên áp đi.

- Kiếp số, kiếp số, ta năm đó nổi lên Tâm Ma, mới có thể ngăn ngươi chứng đế, thế cho nên có kiếp số hôm nay!

Sắc mặt Thánh Phật kịch biến, lập tức cảm thấy Đại Tự Tại Thiên lọt vào áp chế, La Thiên đại đạo là vạn giới Chư Thiên đại đạo hội tụ mà đến, bởi vậy mới có thể bị gọi chí cao thiên, tuy La Thiên chưa nguyên vẹn, nhưng loại lực lượng này như trước cũng không phải là Đại Tự Tại Thiên có khả năng chống lại.

Cử động lần này của Giang Tuyết không chỉ là trấn áp hắn, hơn nữa còn muốn đem hắn tính cả Đại Tự Tại Thiên cùng gần vạn Thánh Phật kiếp khu chung một chỗ luyện hóa, dung nhập đến bên trong La Thiên.

- Bất quá tiểu Phật sẽ không ngồi chờ chết!

Thánh Phật thúc dục Đại Tự Tại Thiên kịch liệt co rút lại, toàn lực chống cự Giang Tuyết luyện hóa, bất quá ở phía dưới La Thiên đấu đá, Đại Tự Tại Thiên của hắn cũng đang không ngừng sụp đổ, tan rã, chỉ là để cho hắn có

thể thở dốc chính là, tốc độ La Thiên luyện hóa Đại Tự Tại Thiên không nhanh, để cho hắn còn có một đường sinh cơ!

Oanh...

Đột nhiên đóa hoa sen trung tâm La Thiên kia chấn động một tiếng, lại nghe được một tiếng ầm vang nổ mạnh, sau đó là tiếng thứ ba, thứ tư...

Liên tục thất âm qua đi, uy năng La Thiên đột nhiên tăng lên sáu bảy thành, tốc độ luyện hóa Đại Tự Tại Thiên lập tức nhanh hơn, trong nội tâm Thánh Phật hoảng sợ, biết Giang Tuyết đã đánh bại Hoang Tổ, Thánh Hoàng, hai cung Cung Chủ các loại tân tấn Thần Đế đế thân, đem đế thân luyện nhập bên trong La Thiên, tăng lên uy năng La Thiên!

Tuy La Thiên là chí cao thiên của Chư Thiên vạn giới, nhưng cũng là pháp bảo của Giang Tuyết, thân thể bảy Thần Đế luyện nhập La Thiên, có thể tưởng tượng tòa chí cao thiên này uy năng sẽ tăng lên đến hoàn cảnh hạng gì!

Giang Tuyết cũng không luyện chết bảy tân tấn Thần Đế này, mà là như trước muốn nhờ năng lực khôi phục của bọn hắn, để cho bọn hắn khôi phục thân thể, đem nhục thể của bọn hắn trảm nhiều mấy lần, gia cố La Thiên.

Bành bành bành...

Một Thánh Phật kiếp thân nổ tung, bị luyện hóa dung nhập bên trong La Thiên, uy năng của Đại tự tại Vô Tướng Kiếp Trận lập tức kịch liệt giảm bớt, Đại Tự Tại Thiên cũng lập tức sâu sắc rút lại, tiêu hao này so sánh xuống dưới, lập tức để cho Thánh Phật cảm giác được chạy trời không khỏi nắng!

Bên trong hoa sen trung tâm La Thiên, thân thể gần ngàn Thần Tôn Thần Quân tan vỡ một lần lại một lần, mặc dù là bọn người Phụ Triều Pháp Vương, Đế Thiên Pháp Vương cũng gần như dầu hết đèn tắt, mà Thánh Hoàng, hai cung Cung Chủ các loại tân tấn Thần Đế càng thêm không may, liều chết chứng đế, đế duyên bị tước đoạt hơn phân nửa, vất vất vả vả thành

tựu Thần Đế, còn bị chín Nữ Đế phân thân của Giang Tuyết đánh bại, uy nghiêm Thần Đế không còn sót lại chút gì!

Hơn nữa, bọn hắn chuẩn bị không đầy đủ, cũng chưa từng luyện thành chứng đế chi bảo, pháp bảo của bọn hắn căn bản không có cơ hội thành tựu chứng đế chi bảo, liền bị Giang Tuyết đánh nát, dung nhập đến bên trong La Thiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1541: Bảo Thần Nhân Lấy Máu. (2)

5400 vạn năm qua, Chư Thiên vạn giới hai mươi tám triều Thần Đế có mạnh có yếu, nhưng mặc dù là Tư Mã Thánh đế yếu nhất, cũng là một cường giả vô địch trấn áp thời đại kia không đối thủ.

Mà bảy Thần Đế này, bị Giang Tuyết chèn ép luyện hóa, so với Tư Mã Thánh đế còn yếu đi rất nhiều, ở bên trong các đời Thần Đế, căn bản nhập không được mặt bàn, cho dù thành tựu Thần Đế, cũng là một trò cười!

Tốc độ Đại Tự Tại Thiên sụp đổ nhanh hơn, trong mấy hơi thở liền có hơn hai ngàn Thánh Phật kiếp khu bị đánh nát, dung nhập La Thiên.

Sắc mặt Thánh Phật thảm đạm, ra sức chống cự, lại thủy chung không cách nào đột phá La Thiên trấn áp, rất nhanh sẽ bị luyện chết ở bên trong La Thiên, đột nhiên Thần Quang đại phóng, một đạo Thần Quang huy hoàng như trụ rót vào bên trong Đại Tự Tại Thiên, lập tức triệt tiêu luyện hóa chi lực của La Thiên.

- Đông Cực đạo hữu bớt giận.

Phật âm hạo hạo đãng đãng truyền đến, chư Phật hiện lên ở bên trong La Thiên, vô số đại Phật lớn nhỏ mọc lên san sát như rừng, bảo vệ xung quanh một Bổ Thiên Thần Nhân bao phủ bên trong Thần Quang, một đại Phật thân hình to lớn cao ngạo, Phật Quang lách thân, nhưng ở trước mặt vị Bổ Thiên Thần Nhân này vẫn là như ánh nến huỳnh quang.

- Cực Nhạc đạo hữu.

Giang Tuyết thu tay lại, hướng Bổ Thiên Thần Nhân kia chào, dùng đạo hữu tương xứng.

Thần Quang rung chuyển, Cực Nhạc lão tổ ở trong Thần Quang hoàn lễ,

thanh âm chấn động thiên địa:

- Đông Cực đạo hữu có chỗ không biết, đệ tử này của ta hôm nay vẫn không thể chết, cần hắn đến đối kháng Sâm La Ma Hoàng. Nếu ngươi luyện chết hắn, Chư Thiên vạn giới ta đối kháng trường hạo kiếp này, liền thiếu đi một cường giả.

- Cực Nhạc lão tổ đã ra mặt, sự tình ta rơi vào phàm trần có thể thôi.

Giang Tuyết đối mặt vị Bổ Thiên Thần Nhân này, không có vẻ sợ hãi chút nào:

- Nhưng Ngọc Hoàng Thiên ta tử thương vô số Thần Ma, vô số sinh linh chết thảm, làm nô, trận Nhân Quả này đoạn như thế nào?

Cực Nhạc lão tổ không đáp, trầm mặc một lát nói:

- Đệ tử này của ta, trời sinh liền có tuệ căn, ta ở dưới cây bồ đề ngộ đạo, cũng đã phát hiện hắn cùng với phật môn ta hữu duyên, bởi vậy mới làm phép hắn. Ve sầu thoát xác, hóa thành tri liễu, cái gọi là tri liễu, là biết rõ, phật môn ta chú ý đốn ngộ, kim thiền, tri liễu, xác ve, đều tích chứa tâm tình cực cao của Phật môn. Bất quá hắn sinh trong đất, tuy được phật pháp, nhưng như cũ là chỗ sinh dơ bẩn, phải bỏ đi xác ve dơ bẩn, mới có thể hóa Phật. Vì vậy đệ tử này của ta chuyển thế đến Địa Ngục vạn giới, hóa thành Minh Hoàng, để cho hắn lĩnh ngộ sinh tử Vô Thường, bỏ đi ma thân.

Thánh Phật chính là kim thiền dưới cây bồ đề mà Cực Nhạc lão tổ ngộ đạo, Cực Nhạc lão tổ ở dưới tàng cây ngộ đạo mười một năm, Bổ Thiên Thần Nhân lĩnh ngộ đại đạo là cao thâm bực nào, đại đạo đạo âm ở chỗ cây bồ đề, cơ hồ tương đương với Cực Nhạc lão tổ tự mình vì hắn nói pháp, nói mười một năm.

Thánh Phật ở trong đất liền mở ra linh trí, leo ra bùn đất, bò lên trên cây bồ đề rút đi thể xác, tu luyện tới Thần Cảnh liền đi Địa Ngục vạn giới, rốt cục thành tựu Minh Hoàng.

- Nếu hắn có thể thành đế, tất nhiên có thể kế thừa vị trí của ta, thống lĩnh Phật môn, chỉ là hắn cuối cùng là chỗ sinh dơ bẩn, trong lòng ma tính khó đi, hắn cả đời bỏ đi kiếp khu, thủy chung không có chứng đạo thành đế, là ta nhìn ra hắn còn có ma tính, công pháp chưa viên mãn, bởi vậy không cho hắn chứng đạo, chỉ đợi hắn tu thành Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới liền để cho hắn bỏ đi kiếp khu.

Cực Nhạc Phật tổ thanh âm ầm ầm chấn động nói:

- Ở kiếp này, hắn như trước không có tẩy đi ma tính, ở trong tối tính toán đạo hữu, còn tạo ra một hồi sát nghiệt, thế cho nên Vô Tướng Kiếp Kinh lưu truyền ra ngoài, suýt nữa tai họa chúng sinh. Ta vốn muốn để cho hắn lần nữa bỏ đi ma thân, chẳng qua hiện nay là lúc dùng người, chỉ có hắn có thể ngăn Sâm La Ma Hoàng, cho nên lưu hắn đến nay. Đông Cực đạo hữu, ngươi giết hắn ba nghìn kiếp thân dung nhập La Thiên, lại giết xuống dưới, hắn liền vô lực chống cự Sâm La Ma Hoàng rồi. Kính xin đạo hữu, cho ta một chút mặt mũi, ngày sau làm tiếp truy cứu.

Đầy trời chư Phật ngay ngắn nói:

- Kính xin Đông Cực bệ hạ cho Cực Nhạc đại thế giới ta một cái mặt mũi!

Phật âm mênh mông cuồn cuộn, Chư Thiên đều nghe thấy.

Sắc mặt Giang Tuyết biến hóa, tự nghĩ không phải là đối thủ, đột nhiên cười nói:

- Đạo hữu muốn cứu ái đồ, vì sao hà tiện?

Cực Nhạc Phật tổ cười ha ha nói:

- Tự nhiên phải thành toàn đạo hữu. Đạo hữu La Thiên một thành, áp lực của chúng ta cũng giảm nhẹ một chút.

Ở bên trong Thần Quang, vị Bổ Thiên Thần Nhân này thò tay vẽ một cái, vạch phá bản thân, chỉ thấy Phật huyết óng ánh sáng long lanh bay ra, bay

vào bên trong hoa sen, dung nhập đến trong La Thiên.

Đã có Cực Nhạc Phật tổ Phật huyết thoải mái, La Thiên lập tức trở nên càng thêm thần thánh.

Cực Nhạc Phật tổ tọa hạ, một tiểu Phật Đà lông mày xanh đôi mắt đẹp bay ra, tế lên một cái túi, cao giọng quát:

- Thánh Phật sư huynh, còn không trở về.

Ở bên trong Đại Tự Tại Thiên, Thánh Phật cùng bảy ngàn kiếp thân còn lại chung một chỗ hướng Cực Nhạc Phật tổ hạ bái, chỉ thấy Đại Tự Tại Thiên tan rã, từng con kim thiền từ đó bay ra, nhao nhao rơi vào trong bao vải.

Tiểu Phật Đà kia thu túi, cung kính giao cho Cực Nhạc Phật tổ.

- Đa tạ đạo hữu.

Cực Nhạc Phật tổ thi lễ.

Giang Tuyết hoàn lễ nói:

- Đạo hữu cần biết, bên trong hạo kiếp ta không tính toán với hắn, hạo kiếp thoáng qua một cái, hay sẽ so đo một phen.

Cực Nhạc Phật tổ gật đầu, mang theo túi cùng chư Phật rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Cực Nhạc Phật tổ vừa biến mất, đột nhiên chỉ thấy hư không bắt đầu khởi động, từng đạo Thần Quang từ hạ giới phô ra, phố đến phía trên La Thiên, áp chế La Thiên, để cho La Thiên không cách nào tiếp tục thôn phệ thân thể Thần Đế, Thần Quân, Thần Tôn.

Một cái đầu rồng cự đại tìm đến trước mặt Giang Tuyết, để cho Giang Tuyết giống như một hơi bụi thật nhỏ, đầu rồng mở miệng, thanh âm to giống như chuông lớn chấn động, cao giọng nói:

- Đông Cực đạo hữu, có thể cho ta chút mặt mũi, buông tha mọi người bên trong hoa sen hay không?

Bên trong một đạo Thần Quang, một gương mặt hiển hiện, đúng là Tạo Hóa lão tổ, cao giọng nói:

- Đúng vậy, ngươi khí cũng đã ra, La Thiên cũng đúc rồi, nên thu tay lại đi.

Ở bên trong đạo Thần Quang thứ ba, thanh âm Đạo Vương truyền đến nói:

- Đạo hữu, lúc trước chúng ta không ngăn trở ngươi, là cho ngươi hả giận, hôm nay xả giận xong, kính xin thu tay lại, cộng đồng đối kháng hạo kiếp.

Đạo Thần Quang thứ tư truyền đến thanh âm của Thiên Ý lão tổ, tràn đầy ngạo khí:

- Giết bọn chúng đi, ngươi muốn đích thân cùng những tiểu lâu la kia giao đấu hay sao? Không khỏi có mất thân phận đạo hữu. Lưu bọn hắn lại, để cho bọn hắn đi đối phó những tiểu lâu la kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1542: Thần Nhãn Ma Quái. (1)

Ngoại trừ Càn Khôn lão tổ không có đến đây, bảy Bổ Thiên Thần Nhân khác đều tới, đến đây khuyên bảo, loại tràng diện này có thể nói là trước đó chưa từng có, thái độ của Bổ Thiên Thần Nhân đối với Giang Tuyết cũng long trọng gấp đôi, viễn siêu Thần Đế khác.

Giang Tuyết đột nhiên cười cười, dịu dàng thi lễ nói:

- Bảy vị đạo hữu, cho chút máu được chứ?

Ở bên trong từng đạo Thần Quang, bảy Bổ Thiên Thần Nhân trầm mặc, Đạo Vương đột nhiên cười nói:

- Đang muốn thành toàn đạo hữu.

Dứt lời, trong Thần Quang một đạo thần huyết tuôn ra, dung nhập đến bên trong hoa sen trung tâm La Thiên, ở bên trong sáu Thần Quang đại đạo khác, cũng có thần huyết bay ra, dung nhập La Thiên, bổ toàn bộ La Thiên Thiên Đạo.

Hoa sen tách ra, thành từng mảnh cánh hoa hướng mọi nơi mở ra, lộ ra một tòa Thần Sơn huyết nhuộm, rất nhiều Thần Tôn, Thần Quân, Thần Đế bị nhốt trong không gian hoa sen như được đại xá, vội vàng chen chúc bay ra, bốn phương tám hướng chạy thục mạng mà đi.

- Chư vị đạo hữu minh giám, ta chỉ là bên trong hạo kiếp không tính toán với bọn họ, hạo kiếp thoáng qua một cái, sẽ so đo một phen.

Giang Tuyết lần nữa thi lễ nói.

Rất nhiều Bổ Thiên Thần Nhân gật đầu, nguyên một đám biến mất.

Giang Tuyết đưa mắt nhìn bọn hắn đi xa, nhẹ nhàng thở ra, lặng lẽ lau mồ hôi lạnh, trở lại thần sơn bên trong hoa sen, ngồi xuống thầm nghĩ một tiếng may mắn:

- Nếu bọn họ không nói đạo lý, ta tránh khỏi một kiếp, chỉ sợ sẽ chết không có chỗ chôn. . . Cũng may Đạo Vương đầu lĩnh, chủ động giao ra thần huyết bản thân.

- Máu của bọn hắn, đã nhận được a?

Đột nhiên một thanh âm ở bên tai nàng vang lên, già nua tang thương.

Giang Tuyết tựa hồ không có cảm giác được ngoài ý muốn chút nào, tự nhiên cười nói:

- Được.

Trong thanh âm tang thương kia toát ra ý mừng rỡ:

- Cho ta xem xem!

Giang Tuyết nghe vậy, tâm niệm vừa động, chỉ thấy ở chỗ sâu trong Thần Sơn bay ra tám giọt thần huyết, đúng là thần huyết của Đạo Vương, Huyền Hoàng, Tạo Hóa, Càn Khôn, Ứng Long, Thiên Đao, Thiên Ý cùng Cực Nhạc tám Bổ Thiên Thần Nhân.

Bổ Thiên Thần Nhân chủ động cắt tay, dùng thần huyết của mình đổ vào La Thiên, để cho trong máu của bọn hắn thấm Thiên Đạo giải thích dung nhập bên trong La Thiên, là vì tiến hành Bổ Thiên, để cho La Thiên trở nên viên mãn, do đó có tiền vốn cùng Địa Ngục chí bảo Minh Hải vạn ngục ấn tranh hùng, bất quá những thần huyết này đều bị Giang Tuyết lưu lại một giọt.

Thần Quang rung chuyển, một Thần Nhân xuất hiện ở trên La Thiên Thần Sơn, cùng Giang Tuyết sóng vai mà đứng, ngưng mắt nhìn tám giọt thần huyết này, thần huyết óng ánh, tràn ngập Thiên Đạo Thiên Uy.

Chỉ thấy vị Thần Nhân này thò ra một bàn tay khô gầy, trong lòng bàn tay kia cũng có một giọt thần huyết, bất quá trong đó tất cả đại đạo đều bị người xóa đi, nhìn không ra là huyết của người phương nào.

- Cuối cùng có thể thấy được, rốt cuộc là ai lấy đi chủ hồn của Tịch Ứng Tình rồi.

Vị Thần Nhân cao gầy này tinh tế dò xét, phân biệt dị đồng ở trong chín tích thần huyết này, sau một lúc lâu, trong Thần Quang đột nhiên truyền đến một tiếng thở dài, chỉ thấy chín tích thần huyết dung nhập đến bên trong La Thiên, biến mất không thấy gì nữa.

- Gian xảo, gian xảo, ngay cả như vậy cũng không có lộ ra chân ngựa. Ta tính toán trùng trùng điệp điệp, lại còn không có tính toán hắn đi vào, muốn bắt được hắn, chẳng lẽ thật sự phải chết một hai vị Bổ Thiên Thần Nhân hay sao?

Vị Thần Nhân này dậm chân, quay người rời đi.

Giang Tuyết đứng ở trên đỉnh núi, đột nhiên cao giọng nói:

- Lão đầu, ta bây giờ là Thần Đế rồi, có tư cách làm đệ tử của ngươi chưa?

Thần Nhân kia dừng bước lại, quay đầu lại cười nói:

- Còn chưa đủ.

Giang Tuyết có chút tức giận, cao giọng nói:

- Ta trước kia mấy lần hỏi qua ngươi, lúc ly khai Hồ Thiên cũng hỏi qua ngươi, ta có thể làm đệ tử của ngươi không, ngươi nhiều lần cự tuyệt ta. Khi đó ta nhỏ yếu, nhưng hôm nay ta chính là Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, lực áp đương thời, tru sát vô số cường giả, đánh bại bảy Thần Đế, đoạt số mệnh của bọn hắn, thậm chí ta ngay cả Bổ Thiên Thần Nhân cũng tính kế! Chỉ cần La Thiên thâu tóm Địa Ngục Thiên Đạo, ta liền một lần hành động

thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh! Hai đại vũ trụ dung hợp, ta liền có thể phi tiên mà đi! Ta so với ngươi còn mạnh hơn, phóng nhãn lịch sử của Chư Thiên vạn giới, có chiến tích của Thần Đế nào có thể cùng ta so sánh? Ta còn chưa đủ làm đệ tử của ngươi sao?

- Đệ tử của ta, chẳng những muốn làm Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, hơn nữa còn phải trấn áp cổ tiên, bình định hạo kiếp, có thể ngăn cơn sóng dữ, mở một thời đại, mở muôn đời thịnh bình, có ý chí phun ra nuốt vào vũ trụ, quét ngang Lục Hợp bát hoang. Ngươi chỉ có thể thành Tiên mà thôi, nhưng ngươi không có dã tâm bực này.

Thần Nhân kia phiêu nhiên mà đi, cười nói:

- Ta và ngươi đều là nhàn vân dã hạc, ngươi có thể làm đạo hữu của ta. Đông Cực đạo hữu, sau khi chúng ta từ biệt, cái từ biệt này, không biết còn có thể gặp lại hay không. . .

Nữ Đế của Chư Thiên vạn giới im lặng, sừng sững ở trên thần sơn, gió phất mái tóc, tay áo tung bay.

Làm đệ tử của hắn, là một tâm nguyện từ nhỏ của nàng, nàng ở trước nhà tranh của vị lão giả này nghe đạo, cảm thấy chiếc bóng cô đơn của lão giả này, rất là đáng thương.

Vì vậy về sau nàng lại mang đến một con cua, một đầu bạch ngưu cùng một đầu đại xà, vị lão giả này đối với bọn họ những dị loại này không có bất kỳ kỳ thị, đối xử như nhau, vô luận cái gì đều hướng bọn hắn giảng, các loại pháp, các loại đạo, đạo lý vô cùng cao thâm dùng ngữ điệu êm tai nói rất dễ hiểu dễ hiểu.

Về sau lão giả lại ôm đến một cô nhi, gọi là Linh Đạo Tử, với tư cách đạo đồng, đạo đồng kéo lấy nước mũi cùng bọn họ chung một chỗ nghe giảng.

Không biết từ lúc nào, trong nội tâm ngây thơ của Giang Tuyết liền muốn làm đệ tử của lão giả này, thời điểm lão giả này cự tuyệt nàng lần thứ nhất,

nàng rất căm tức, cùng mấy yêu quái chung một chỗ trộm cắp nhà của hắn.

Lão giả kia lơ đễnh, tùy ý nàng trộm cắp, mặc dù Giang Tuyết cùng mấy yêu quái đánh hắn và đạo đồng, chiếm thần đình, thậm chí ngay cả chân tiên đỉnh cũng bị nàng trộm đi, lão giả đối với cái này cũng là thủy chung lơ đễnh.

Thẳng đến lão giả kia bị trộm sạch, ngay cả giầy cũng trộm, lão giả này vẫn là phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), không có để ở trong lòng, mà là sai đạo đồng bện giầy rơm, tiếp tục mỗi ngày truyền đạo thụ nghiệp.

Giang Tuyết bất đắc dĩ, chỉ phải mặt dày mày dạn tiếp tục đến nghe giảng, rốt cục, nàng học có thành tựu, tự giác lưu ở nơi đây khó tiến bộ hơn nữa, liền quyết định ly khai Hồ Thiên thế giới, trước khi ly khai Hồ Thiên thế giới nàng lần nữa ý định bái sư, như trước lọt vào cự tuyệt.

- Ta là đế sư, chỉ dạy Đế Hoàng, ngươi không phải người ta muốn dạy. Đi thôi, nếu ngươi có khó khăn, lại đến gặp ta.

Lão giả kia ở lúc nàng ly khai nói với nàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1543: Thần Nhãn Ma Quái. (2)

Từ lúc đó về sau, chứng đạo thành đế là một cái tâm nguyện của Giang Tuyết, nàng ở Trung Thiên lưu lại cơ nghiệp to lớn, ở Chư Thiên thanh danh lên cao, trở thành Đông Cực Thần Quân thống trị Ngọc Hoàng Thiên.

Về sau, nàng ở trên đường chứng đế lọt vào ám toán, cơ nghiệp bị hủy, vô số tùy tùng đi theo nàng chết thì chết, bị trấn áp trấn áp, biến thành nô lệ thì thành nô lệ.

Bất quá, mặc dù nàng gặp rủi ro, cơ hồ vẫn lạc, cũng thủy chung chưa từng trở lại qua Hồ Thiên, chưa từng bái kiến lão giả kia.

Nếu khi đó nàng không tuyển chọn chạy trốn tới Huyền Minh Nguyên Giới, mà là lựa chọn chạy trốn tới Hồ Thiên đại thế giới, nàng căn bản không có khả năng gặp được Giang Nam, nàng sẽ nhanh hơn ngóc đầu trở lại.

Nàng có kiêu ngạo của mình, đi ra con đường của mình, lòng tự trọng cho phép, khiến cho nàng đi một xa xôi chi địa, bị đánh quay trở lại nguyên hình một mình liếm láp miệng vết thương.

Bởi vì nàng cảm giác mình chưa từng chứng đế, không xứng gặp lại lão giả vị giống như phụ thân kia.

Thẳng đến lần này chứng đế, trong lòng nàng có lo lắng, lúc này mới trở lại Hồ Thiên, cùng lão giả kia ăn nhịp với nhau.

Lần này chứng đế, Giang Tuyết trở thành một trong những Thần Đế cường đại nhất trong 5400 vạn năm qua, tu luyện thập toàn chi đạo, lực áp bảy Thần Đế, luyện chế La Thiên, uy danh nhất thời vô lượng.

Thần Đế 5400 vạn năm qua, ngoại trừ Bỉ Ngạn Thần Đế, không người có thể áp qua nàng!

Vừa rồi nàng nhắc lại chuyện xưa, ai ngờ lão giả kia vẫn là cự tuyệt nàng.

Vị Bổ Thiên Thần Nhân kia nhàn nhã dạo chơi, đi về hướng Hồ Thiên đại thế giới, đợi đi tới bên ngoài Trung Thiên thế giới, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm từ phía sau lưng truyền đến, mang theo một chút ngữ khí chòng ghẹo:

- Hồ Thiên đạo hữu, này là từ đâu trở về?

Vị Bổ Thiên Thần Nhân kia thân hình hơi chấn, Thần Quang bao phủ Thần Nhân trùng trùng điệp điệp tán đi, lộ ra dáng người cao gầy của Hồ Thiên lão tổ, giống như gầy trúc, áo vải phiêu dật, lại không quay đầu lại, cười nói:

- Tự nhiên là từ La Thiên trở về, ta già rồi, đi tìm Nữ Đế thử máu, nhìn xem thân thể có mắc lỗi hay không.

Ở sau lưng vị lão giả này, một con mắt cực đại hiện ra, trong mắt tràn ngập sương mù trùng trùng điệp điệp, trong ánh mắt ẩn ẩn hiện ra một hình tượng ma quái thấy không rõ, thanh âm từ trong miệng ma quái kia truyền đến, mỉa mai nói:

- Nghiệm ra không vậy?

- Nghiệm ra.

Hồ Thiên lão tổ cười ha ha:

- Nữ Đế nói, lão hủ còn có thể sống lâu vài năm!

- Vậy cũng rất đáng mừng.

Thanh âm bên trong ánh mắt kia truyền đến, thản nhiên nói:

- Bất quá nhảy càng xa bị chết càng nhanh, gần đây đạo hữu có chút nhảy quá nhanh rồi. Đạo Vương cũng không có gấp gáp, ta thật sự không rõ ngươi gấp cái gì. Ta và ngươi là bạn tri kỉ nhiều năm, ta thật sự không muốn tiễn

đưa ngươi ra đi. . . Như thế nào, đạo hữu không dám quay đầu lại xem ta sao? Sợ ta đem ngươi ăn tươi hay sao?

- Như thế nào không dám? Ta chỉ là lo lắng, chứng kiến một gương mặt quen thuộc, để cho ta thương tâm mà thôi.

Hồ Thiên lão tổ quay người, nhìn thẳng con mắt này, ánh mắt xuyên qua sương mù trùng trùng điệp điệp, rơi vào trên người ma quái trong sương mù kia:

- Huyền Tổ! Ngươi rốt cuộc là ai? Chiếm được thân thể vị đạo hữu nào?

- Ha ha ha ha. . . Ta vẫn là ta, ta một mực ở bên cạnh của các ngươi. . .

Trong mắt kia truyền đến tiếng cười quỷ dị, phiêu hốt bất định:

- Ta với bọn ngươi cùng một chỗ vượt qua đại kiếp nạn, trấn áp qua chủ nhân của ta. Hắn quá đáng ghét rồi, có hắn ở đó, ta liền không có tự do, ta như thế nào thành tiên làm tổ? Vì vậy ta và các ngươi chung một chỗ, đem hắn cắt thành từng khối trấn áp. . . Ngươi còn nhận thức không ra ta sao? Uổng công ta đem ngươi trở thành tri giao hảo hữu của ta. Ngươi đoán thử xem, ta rốt cuộc là ai trong các ngươi?

- Ta không cần đoán!

Hồ Thiên lão tổ tức sùi bọt mép, tóc trắng tăng vọt, trong hư không như là đột nhiên xuất hiện một đạo Ngân Hà, vô số sợi tóc màu bạc bay múa, đón lấy một bàn tay khô gầy thò ra, hướng con mắt kia chộp tới.

Bá…

Một đôi mắt rơi xuống, như là Hắc Ám hư không che ở trước con mắt này, Hồ Thiên lão tổ một tay chộp tới, cái gì cũng không có bắt được.

- Đạo hữu, chúng ta dù sao cũng từng có một đoạn tình nghĩa. Cùng các ngươi chung một chỗ trấn áp chủ nhân của ta, đoạn thời gian kia là vui vẻ

nhất rồi, ta rất hoài niệm thời gian cùng các ngươi sóng vai chiến đấu, chỉ là 5400 vạn năm quá dài rồi, ta không muốn lại tàng đi xuống, ta muốn đi Tiên Giới, ta muốn tự do tự tại! Đừng ngăn đạo của ta, nếu không. . .

Trong hư không thanh âm càng lúc càng mờ nhạt, rốt cục nghe không rõ rồi.

Hồ Thiên lão tổ tóc trắng dần dần hạ xuống, tự nhiên vãn thành búi tóc, một cây mộc trâm tự động bay tới, cắm ở phía trên búi tóc.

- Cùng chúng ta chung một chỗ trấn áp qua cổ tiên. . . Đô Thiên, là ngươi sao? Không phải ah, ngươi đã chết, không thể không chết ah. . .

- Ngươi tu luyện Luyện Thiên đại trận, tài hoa tuyệt đại, thậm chí ngay cả Thiên đạo cũng bị ngươi đề luyện ra luyện thành Thiên Đạo chí bảo, nhưng ngươi vi phạm Thiên Đạo, không cách nào Trường Sinh. Chúng ta tọa trấn Đô Thiên cho ngươi, đã cho ngươi an tâm dưỡng lão, cũng là đề phòng ngươi. Ta đi qua Đô Thiên Phủ của ngươi, ngươi đã chết. . .

- Không phải Đô Thiên, chẳng lẽ là Tạo Hóa? Tạo Hóa, ngươi cùng ta tình bạn sâu nhất, thường thường ngồi tâm sự, ngươi đối với thiên đạo cảm ngộ cũng là cao nhất, trước khi hạo kiếp bắt đầu ngươi chính là người thành tựu cao nhất ở Thiên Đạo.

- Bất quá, ngươi không thể nào là Huyền Tổ a? Dù sao chúng ta là cùng một chỗ phát triển, nếu ngươi là Huyền Tổ, vừa ra tràng chỉ sợ là cường giả đạt được trình độ cao nhất. . .

- Huyền Hoàng, là ngươi sao? Ngươi hèn mọn bỉ ổi như vậy, lại cường đại như vậy. . .

. . .

Thần giới đệ cửu trọng thiên, La Thiên, bên trong hoa sen, từng hạt sen tróc ra, không gian hạt sen vỡ ra, thai nghén từng khỏa thần châu, thần châu bay lên, ở giữa không trung hóa thành ba trăm sáu mươi khỏa trăng sáng.

Sau đó, một thân ảnh từ trong hạt sen vỡ ra đi ra, đúng là bọn người Đô Thiên, Trấn Thiên, Thắng Thiên cùng Giang Nam, còn có một đám yêu quái.

Trấn Thiên Thần Đế đạt được gặp gỡ lần này, dĩ nhiên khôi phục đến thời kì đỉnh phong, khôi phục đến chiến lực Thần Đế cấp, mà Thắng Thiên, Bình Thiên cùng Già Thiên ba đầu lão yêu quái là bởi vì tích lũy vô cùng hùng hậu, chỉ là khuyết thiếu lịch lãm rèn luyện không có lên tới Thần Quân cảnh giới, lúc này đạt được cơ duyên cải tạo La Thiên, càng là một lần hành động tu thành Thần Quân!

Mặt khác rất nhiều yêu tử yêu tôn, cũng có nhiều tăng lên đại cảnh giới, thậm chí nhiều ra bảy vị yêu tôn.

Chỉ là Đô Thiên thần tôn vẫn là Thần Tôn cảnh giới, không có tăng lên tới Thần Quân cảnh giới, hắn tư chất có hạn, cuộc đời này chỉ có thể đến Thần Tôn cảnh giới, nhưng mà lúc này hắn tích lũy cũng trở nên dị thường khủng bố, pháp lực hùng hồn đến cực điểm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1544: Tân Đế Đăng Cơ. (1)

Thắng Thiên Yêu quân chứng kiến Giang Nam đứng ở cách đó không xa, vội vàng chạy tới, cười nói:

- Hiền đệ, ngươi quả nhiên còn sống!

Giang Nam mỉm cười mà chống đỡ, không nói gì.

Bình Thiên Yêu quân nhảy qua ra, cười ha ha nói:

- Hiền đệ, chúng ta suýt nữa nghĩ ngươi chết rồi, trong tích tắc hóa thân của ngươi sụp đổ, chúng ta cũng là áy náy phải chết.

Giang Nam mỉm cười gật đầu.

Già Thiên Yêu quân lội tới, cười nói:

- Nhìn thấy ngươi không có việc gì, lần này năm đại đế chúng ta có thể đoàn viên rồi, nhất định phải không say không nghỉ. . . Ngươi tại sao không nói chuyện?

- Đúng! Ngươi tại sao không nói chuyện?

Bình Thiên Yêu quân gom góp quay đầu lại, buồn bực nói.

Thắng Thiên Yêu quân cũng gom góp quay đầu lại, hiếu kỳ nói:

- Chẳng lẽ là lúc cải tạo thân thể gây ra rủi ro, đem mình làm cho không nói gì rồi hả?

- Ta cảm thấy giống như là xem thường chúng ta!

Bình Thiên Yêu quân cười lạnh nói:

- Hắn và đại tỷ thân nhất, lại là nhân loại, tiểu bạch kiểm, đoán chừng là xem thường chúng ta.

- Ta. . .

Giang Nam há mồm, vừa mới hé miệng, đại đạo nổ vang, vô số đại đạo biến thành Thần Quang thần hi từ trong miệng hắn tuôn ra, hóa thành từng đạo cầu vồng. Giang Nam vội vàng há miệng khẽ hấp, đem những đại đạo này hết thảy một ngụm nuốt vào, đóng chặt miệng không dám nói một câu nữa, thậm chí ngay cả khí cũng không dám thở gấp thoáng một phát.

- Hắn ăn quá no, tiêu hóa không hết.

Ba đầu lão yêu quái liếc nhau, vỗ tay cười nói.

Xác thực như ba lão yêu quái nói, Giang Nam đích thật là "ăn quá no". Hắn là người thứ nhất "chết trận", cái thứ nhất đại đạo tan rã, chỉ còn lại có Nguyên Thần, cái thứ nhất tiến vào không gian hạt sen, Giang Nam ở trong không gian hạt sen cải tạo Nguyên Thủy đại đạo, đem Chư Thiên vạn giới đại đạo dẫn dắt mà đến, luyện nhập trong cơ thể của mình.

Hắn cùng những người khác bất đồng, công pháp những người khác, cho dù là Trấn Thiên Thần Đế, công pháp của hắn cũng khó có khả năng bao hàm toàn diện, mà là hướng một loại Cực Cảnh xuất phát, để mình có thể ở sinh thời đột phá, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Mà Nguyên Thủy đại đạo của hắn, lại vạn pháp hợp lưu, vạn đạo hợp lưu đúc Nguyên Thủy, vạn giới Chư Thiên vô số đại đạo vọt tới, muốn ở trong hoa sen ngưng kết thành hạt sen, những đại đạo này bị hắn luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo, chỉ là đúc lại La Thiên, vạn giới Chư Thiên đại đạo thật sự quá nhiều!

Kết thành hạt sen, không chỉ có vạn giới Chư Thiên đại đạo, còn có Chư Thiên vô số Thần Tôn Thần Quân, thậm chí bảy Thần Đế vừa mới tấn thăng kia, có Thần Đế đạo tắc của bọn hắn!

Không chỉ có như thế, về sau lại có Bổ Thiên Thần Nhân chi huyết luyện nhập La Thiên, lại có chín đại Thiên Đạo chí bảo Thiên Đạo vọt tới, muốn luyện hóa những đại đạo này, luyện nhập bản thân, quả thực là ngàn khó muôn vàn khó khăn.

Mặc dù nói Giang Nam lĩnh ngộ ra Nguyên Thủy đại đạo, làm được vạn đạo hợp lưu, nhưng muốn chỉnh hợp quy nhất những đại đạo này, vẫn còn có chút vượt qua cực hạn của hắn.

Hắn gần trăm triệu đạo đại đạo luyện thành Chân Thần đạo tắc, dung nhập đến Nguyên Thủy đại đạo, liền phát hiện Nguyên Thủy đại đạo của mình đã không cách nào dung nạp càng nhiều đại đạo nữa, nguyên nhân chủ yếu là vạn đạo trở về Nguyên Thủy, để cho Nguyên Thủy đại đạo có khả năng dung nạp đại đạo đạt đến cực hạn, thúc dục cảm thấy rất gian khổ, có chút vận chuyển mất linh.

Đây là sự tình có chút bất đắc dĩ, giống vậy nói pháp lực của ngươi là một chiếc xe ngựa, có thể khu động pháp lực chỉ là một chú chuột, dùng chuột đi kéo xe ngựa, tự nhiên kéo không nhúc nhích.

Nhưng mà, gặp gỡ khó được, trận gặp gỡ này có thể nói đã vượt qua Giang Nam lúc trước tất cả gặp gỡ, hắn tự nhiên sẽ không buông tha cho cơ hội tốt lớn như vậy, như trước dốc sức liều mạng thôn phệ luyện hóa vô số đại đạo, dốc sức liều mạng bỏ thêm vào đến trong cơ thể mình.

Như thế nào mới có thể dung nạp càng nhiều đại đạo nữa?

Hắn toàn lực phóng thích tài trí của mình, mượn nhờ La Thiên cải tạo chi cơ, dựa vào mình đối với Quang Vũ Thần Đế Tiên Thiên đạo thể lĩnh ngộ, đem Tiên Thiên huyết mạch của mình hướng Tiên Thiên đạo thể cải biến.

Bản thân hắn liền đối với huyết mạch cùng đủ loại thần thể có giải thích cực kỳ cao thâm, có thể nói là chuyên gia phương diện này, hơn nữa bên trong La Thiên cũng sáp nhập vào Quang Vũ Thần Đế chi huyết, rõ ràng để cho hắn mượn cơ duyên này luyện thành Tiên Thiên đạo thể, chỉ là không

hoàn chỉnh, so với Quang Vũ Thần Đế Tiên Thiên đạo thể vẫn còn có chút thua kém.

Bất quá, Giang Nam rất nhanh mượn nhờ gặp gỡ vạn đạo vọt tới kết hạt sen, đem vô số đại đạo luyện nhập trong Tiên Thiên đạo thể của mình, mượn nhờ vô số đại đạo của vạn giới Chư Thiên, cưỡng ép đem thân thể tăng lên tới trình độ Tiên Thiên đạo thể hoàn mỹ!

Thế nhưng mà, mặc dù là Tiên Thiên đạo thể, có khả năng dung nạp đại đạo cũng có hạn, Nguyên Thủy đại đạo của hắn bị nhồi đầy, thân thể cũng bị điền tràn đầy.

Giang Nam lại dốc sức liều mạng đem những đại đạo này nhét vào Tử Phủ của mình, chứa vào Tạo Hóa tiên đỉnh, cũng rất nhanh đã vượt qua cực hạn mà Tử Phủ cùng Tạo Hóa tiên đỉnh có khả năng dung nạp.

Hắn lại đem những đại đạo này luyện nhập Nguyên Thần, đem Nguyên Thần chống béo béo mập mập, lâm vào hoàn cảnh cùng Nguyên Thủy đại đạo đồng dạng, có chút tiêu hóa không nổi.

Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn trở nên so với Đô Thiên thần tôn cùng Thắng Thiên Yêu quân còn muốn béo, mập ba bốn vòng, tròn vo như một Hỗn Độn đại cầu, đại cầu mọc ra mắt nhỏ mũi nhỏ miệng nhỏ tai nhỏ có chút buồn cười, còn có tay chân mập đến rút vào trong cơ thể.

Rơi vào đường cùng, Giang Nam chỉ có thể thân thể diễn biến Thiên Địa, dùng không gian thân thể đi chứa những đại đạo này.

Hắn như là một con sóc chờ đợi qua mùa đông, dốc sức liều mạng đem hạt thông nhét vào nơi ở của mình, nhét đến tràn đầy.

Sau đó, hắn "ăn quá no", vô luận là hô hấp hay là nói chuyện, đều có đại đạo biến thành Thần Quang thần hi từ trong cơ thể hắn bỏ trốn đi ra ngoài.

- Ta được cơ duyên này, đã một lần hành động thành tựu Chân Thần viên mãn, trong Nguyên Thủy đại đạo chất chứa hơn trăm triệu đạo đại đạo tắc,

nếu ta đem đại đạo chứa đựng luyện hóa, chỉ sợ thành tựu Thần Chủ cũng không nói chơi, thậm chí có thể trùng kích đến Thần Chủ đỉnh phong cảnh giới!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Những đại đạo này luyện thành đại đạo đạo tắc liền tương đương với pháp lực, trong đó lại tích chứa vô cùng tri thức hóa thành nội tình của hắn, biến thành đại đạo giải thích, hiệu quả so với tiên khí còn muốn xuất sắc!

Tiên khí chỉ là năng lượng, thực sự không phải là tri thức, lúc tu luyện dựa vào tiên khí tuy có thể rất nhanh tăng lên tu vi, nhưng sớm muộn sẽ gặp được tri thức chướng, nội tình chướng, vô lực tái tiến một bước. Muốn tiến bộ, liền chỉ có thể tích lũy càng nhiều đại đạo giải thích nữa, để cho tầm mắt của mình càng rộng, đối với đại đạo lĩnh ngộ càng rộng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1545: Tân Đế Đăng Cơ. (2)

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy Thần Sơn chi đỉnh, một vị Nữ Đế phong độ tư thái trác trác ngật đứng ở đó.

- Tỷ tỷ. . .

Tân đế đăng cơ, chiêu cáo thiên hạ, yên ổn tứ phương, triệu tập chư hầu chư Vương của Chư Thiên vạn giới, hội tụ La Thiên, trong lúc nhất thời thiên hạ đều nghe thấy, thiên hạ sợ hãi, các lộ chư hầu chư Vương nhao nhao đến đây triều kiến.

Lúc này La Thiên, bốn hoa sen lá sen rể cây như là bốn trụ chống trời khởi động La Thiên, cắm rễ ở bên trong Tử Tiêu Thiên, Thần Quang ở trong La Thiên rung chuyển, các loại đại đạo tràn ngập, thần hi hóa thành ngũ sắc, sáng lạn phi thường.

Bên trong thần ma có người giỏi tay nghề chế tạo thần đình, mười Nữ Đế phân biệt ở trong mười đế cung, tiếp kiến quần hùng Chư Thiên vạn giới.

Lại có bảy Thần Đế vừa mới tấn chức, không thể không đến đây, cúi đầu yết kiến Nữ Đế, tôn vạn giới Chư Thiên chung chủ, lại có Bổ Thiên Thần Nhân phái môn nhân đến đây tiễn đưa sách, xem lễ, môn nhân tôn xưng Thần Đế, trong sách Bổ Thiên Thần Nhân chúc mừng Đông Cực đạo hữu du ngoạn sơn thuỷ đế vị, chính thức tán thành Đông Cực Thần Đế, để cho uy danh Nữ Đế nhất thời vô lượng.

Tân đế đăng cơ, tự nhiên phân đất phong hầu quần thần, trấn an thiên hạ, chỉ là Nữ Đế này cũng không có bao nhiêu tùy tùng, dưới trướng thế lực rải rác, thương nghị mấy ngày, cân đối tất cả thế lực lớn, vì vậy có chiếu hạ chỉ.

Trấn Thiên Thần Đế là công thần trợ giúp tân đế đăng cơ, phong làm Trấn Thiên Đại Đế, thống trị Tử Tiêu Thiên, khoảng cách Nữ Đế gần nhất.

Trường Nhạc Cung chủ tuy có điêu ngoa, nhưng mà tương trợ Đông Cực Thần Đế luyện chế La Thiên, cống hiến ra vô số pháp bảo cùng thân thể, lại tu thành đế vị, phong làm Trường Nhạc Nữ Đế, thống trị Ngọc Hoàng Thiên.

Hoang Tổ tuy có bất hảo, nhưng trợ Thần Đế luyện chế La Thiên, xuất lực ra bảo ra thân thể, có công với thiên hạ, lại tu thành đế vị, phong làm Hoang Tổ Thần Đế, thống trị Huyền Thanh Thiên.

Thánh Hoàng nghĩa cử, trợ Thần Đế luyện chế La Thiên, cũng xuất lực ra bảo ra thân thể, tuy có ngỗ nghịch, nhưng công lao càng lớn, phong làm Thánh Hoàng Thần Đế, thống trị Tử Vi Thiên.

Thánh Mẫu Nguyên Quân, trợ Thần Đế luyện chế La Thiên, tuy có tâm tư khác, nhưng cũng xả thân vì thiên hạ, bỏ qua đế thân dung nhập La Thiên, phong làm Nguyên Quân Nữ Đế, thống trị Thanh Hoa Thiên.

Thánh Phật trách trời thương dân, từ bi vi hoài, tâm hệ thiên hạ, đem ba nghìn xác ve của mình dung nhập La Thiên, có bất thế chi công, tạm phong làm Thánh Phật Thánh Quân, thống lĩnh Trường Sinh Thiên.

Bá Phù trợ Thần Đế luyện chế La Thiên, hiến lực hiến thân, tuy có phạm thượng, nhưng tội không dấu công, phong làm Bá Phù Thần Đế, thống lĩnh Hậu Thổ Thiên.

Thiên Phương trợ Thần Đế luyện chế La Thiên, hiến lực hiến thân, tuy có phạm thượng, nhưng ưu khuyết điểm đền bù, phong làm Thiên Phương Thần Đế, thống lĩnh Câu Trần Thiên.

Vị Ương Cung chủ tuy có tùy hứng, nhưng lòng mang Thiên Địa, sau khi chứng đế chủ động hiến thân dung nhập La Thiên, phong làm Vị Ương Nữ Đế, thống lĩnh Trung Thiên thế giới.

. . .

Trong đó, Bá Phù cùng Thiên Phương hai Thần Đế, vốn là Thần Quân cổ xưa, tu luyện tới Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, nguyên ý định giấu tài,

tiếc rằng Nữ Đế chứng đạo, hai người không thể không đến ngăn cản, một hồi đại chiến, cơ hồ đem hai Thần Đế này chém giết, khiến cho bọn hắn không thể không sớm chứng đế, kết quả lại bị tước đoạt hơn phân nửa đế duyên, đầy ngập hùng tâm hóa thành hư ảo.

Lại có ý chỉ ban xuống, quần hùng chư hầu của Chư Thiên vạn giới, tất cả có phong thưởng, có ít người chết trận ở La Thiên, lại có nhân vật mới bổ sung, phân đất phong hầu, có minh thăng ám hàng, có minh hàng ám thăng, có lực lượng mới xuất hiện, có thanh danh hiển hách, có thì dã tâm quá lớn, bị phong bế ở chung quanh La Thiên.

Từng đạo ý chỉ ban xuống, chiêu cáo Chư Thiên vạn giới, quần hùng Chư Thiên vạn giới thấy ý chỉ của Thần Đế này, có kinh, có nộ, có kinh ngạc, cũng có vui mừng.

Nữ Đế lại phân đất phong hầu ba Vương khác họ, Thắng Thiên Yêu quân, Bình Thiên Yêu quân, Già Thiên Yêu quân, để cho bọn hắn nhập trú La Thiên, tả hữu của mình.

- Đem ta phong ở Hậu Thổ Thiên, chưởng quản Thiên Ngục?

Nữ Đế thần đình đã kiến thành, trên triều đình, Đô Thiên thần tôn tiếp được đế chỉ, thấp giọng nói:

- Thiên Ngục cái chức trách này cũng quá đắc tội với người, nhưng cũng là một chỗ hái ra tiền. Bất quá, Đô Thiên thần giới giao cho ai quản lý?

- Nữ Đế ý chỉ, phong Huyền Thiên giáo chủ làm Tả Thiên hầu, đi nhậm chức Đô Thiên thần giới, thành Đô Thiên Chi Chủ.

Lại có ý chỉ ban xuống.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, chỉ thấy Nữ Đế trên điện cười mỉm nói:

- Tả Thiên hầu có ý kiến, không ngại nói ra.

Trong điện quần thần nhìn lại, chỉ thấy "Tả Thiên hầu" miệng bế quá chặt chẽ, mặc dù mặt tối sầm, nhưng không có lên tiếng, duy chỉ có các lão yêu quái Thắng Thiên Yêu quân lòng dạ biết rõ, nói thầm:

- Đại tỷ thật là âm hiểm, biết rõ hắn không có thể mở miệng nói chuyện, còn hết lần này tới lần khác muốn hắn nói ra. . .

Đô Thiên Chi Chủ tuy thanh danh bất hảo, nhưng kỳ thật lại là chuyện tốt bảo vệ tánh mạng, Giang Tuyết phong Giang Nam làm Đô Thiên Chi Chủ, hiển nhiên là vì bảo hộ hắn, không muốn hắn tham dự đến đại chiến càng thêm thảm thiết ngày sau, ở trong hạo kiếp vẫn lạc.

Cũng không lâu lắm, Chư Thiên vạn giới các lộ chư hầu phân đất phong hầu hoàn tất, lúc này tán đi, tất cả đi nhận chức.

Giang Nam cũng ly khai La Thiên, đi Đô Thiên thần giới tiền nhiệm.

Đô Thiên thần giới, Huyền Thiên Thánh tông, Thánh tông cao thấp như trước yên lặng ở trong bi thương vô biên, mà chưởng giáo phu nhân Thi Hiên Vi thì đem mình nhốt ở trong Thuần Dương điện, thật lâu không ra, Giang Lâm lo lắng nàng sẽ nghĩ quẩn, nhịn xuống bi thống thường xuyên đến đây an ủi, bọn người Mộ Vãn Tình, Nhạc Ấu Nương cùng Tú Vân thiên nữ cũng thường đến nói chuyện phiếm, trợ giúp nàng đi qua giai đoạn gian nan này.

Ngày hôm đó, Thi Hiên Vi rốt cục khôi phục một tia thần thái, hướng chúng nữ cười nói:

- Không cần quan tâm ta, Giang gia không có hậu đại, ta sẽ không tự sát. Ta những ngày này tâm thần bị hao tổn, phải tĩnh dưỡng một thời gian ngắn, khôi phục nguyên khí. Đợi ta đem đoạn trí nhớ giữa ta cùng với hắn kia chém ra, liền sẽ không bi thống rồi, sau đó dùng Nguyên Dương hắn lưu lại, vì Giang gia sinh hạ một đứa con. . .

Chúng nữ im lặng, trong lòng biết nàng có tình sâu đậm, nếu không chém

đi trí nhớ cùng Giang Nam, chỉ sợ sẽ suốt đời yên lặng ở trong hồi ức trước kia, tổn thương chung thân, thai nhi bất lợi.

Thi Hiên Vi nhẹ nhàng vê động mi tâm, từ trong đầu rút ra từng sợi hình ảnh sinh hoạt cùng Giang Nam, lại nhịn không được rơi lệ, nàng cắn răng, lòng sinh tuệ kiếm, muốn đem những trí nhớ này hết thảy chém sạch.

- Nữ Đế đăng cơ rồi, phân đất phong hầu thiên hạ!

Đột nhiên ngoài Thuần Dương điện truyền đến một hồi ồn ào, chỉ nghe Tương Ngạn Thần Chủ kêu lớn:

- Hữu thần quan đem đế chỉ đưa đến Đô Thiên chúng ta rồi, trong đó còn có danh tự Huyền Thiên giáo chủ, phong làm Tả Thiên hầu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1546: Một Cái Hôn Tạo Nên Thần Tôn. (1)

Thi Hiên Vi rơi lệ, huy kiếm trảm tơ ngọc, đờ đẫn nói:

- Sau khi chết truy phong, có làm được cái gì?

- Giáo chủ còn được phong làm Đô Thiên Chi Chủ mới, lập tức tiền nhiệm! Cái thằng này rõ ràng còn sống, còn leo đến trên đầu chúng ta rồi!

Tam Khuyết Phật Đà cả kinh kêu lên.

Trong Thuần Dương điện, chúng nữ giật mình, Nhạc Ấu Nương vội vàng móc móc lỗ tai, có chút khó có thể tin nói:

- Ta không có nghe lầm chớ? Giáo tôn còn sống, còn được phong làm Tả Thiên Hầu, Đô Thiên Chi Chủ?

Chúng nữ tử khác vừa mừng vừa sợ, Thi Hiên Vi lập tức ngừng tuệ kiếm, càng là vui buồn lẫn lộn, chỉ nghe bên ngoài tiếng cười càng lúc càng lớn, thanh âm của Hoa Trấn Nguyên truyền đến, hậm hực nói:

- Chúng ta hôm nay ở Đô Thiên làm người hầu, sau này chẳng phải là muốn gọi hắn một tiếng lão gia sao?

- Đúng vậy, Tả Thiên Hầu, Đô Thiên Chi Chủ, nếu là Thiên hầu, hầu vị tự nhiên là cực cao, bất quá như thế nào còn phong hắn làm Đô Thiên Chi Chủ? Cái này chẳng phải là muốn để cho hắn cả đời rửa sạch sao?

- Đoán chừng là tiểu tử này tự mình yêu cầu a? Tiểu Phật phát hiện, cái thằng giáo chủ này đặc biệt thích rửa sạch...

- Tiểu Quy, ngươi cái chưởng giáo Chí Tôn này là làm không được rồi!

...

Giang Lâm cùng bọn người Nhạc Ấu Nương như một trận gió lao ra, chỉ thấy Đông Cực Nữ Đế phái tới thần quan đã rời đi, rất nhiều cường giả Đô Thiên thần giới nhao nhao vây quanh một mặt Kim Bảng treo ở trước cửa Đô Thiên Phủ, mấy nữ tử xâm nhập trong đám người, chỉ là người ta tấp nập, các nàng cũng lách không đi vào.

Nhạc Ấu Nương nóng nảy, dùng sức đẩy người phía trước ra:

- Không nên lách vào, không nên lách vào, lại lách vào lão nương sẽ mang thai!

Tú Vân thiên nữ trừng liếc nàng, vung tay áo khai mở mọi người, lúc này mới đi đến trước Kim Bảng được, bọn người Nhạc Ấu Nương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Chư Thiên rất nhiều nhân vật nổi danh đều đã được đến phong thưởng, trên cơ bản chỉ cần là Thần Chủ, đều có thể đạt được phong vị, trong đó thậm chí còn có rất nhiều Thần Chủ của Đô Thiên, danh tự bọn người Tương Ngạn Thần Chủ, Mão Thiên thần chủ cũng thình lình ở trong, thậm chí còn có danh hào của Tú Vân thiên nữ.

Bất quá bọn người Tương Ngạn Thần Chủ Mão Thiên thần chủ cùng Tú Vân thiên nữ chỉ là Phong Hầu Phong Vương, có một danh hào, nhưng không có thực chức.

Hơn nữa trong tay bọn hắn không có binh lực, không có phạm vi thế lực của mình, mặc dù chưởng quản một tòa Thần giới Chư Thiên, cũng là hữu danh vô thực.

Mấy nữ tử sưu tầm mọi nơi, rốt cục tìm được tên Giang Nam, không khỏi đại hỉ, nhìn kỹ mấy lần, chỉ thấy trên đó viết là phong Giang Nam thành Tả Thiên Hầu, Đô Thiên Chi Chủ, cho hắn lập tức tiền nhiệm, mà Đô Thiên thần tôn thì bị điều đến Hậu Thổ Thiên, phụ trách Thiên Ngục.

- Thật sự!

Tú Vân thiên nữ nhẹ nhàng thở ra, cười nói.

Giang Lâm cũng là vui đến phát khóc, Nhạc Ấu Nương

cười nói:

- Ta đã nói người tốt đoản mệnh, tai họa sống ngàn năm, giáo tôn làm sao có thể chết được chứ.

Giang Lâm nín khóc mỉm cười, xô đẩy nàng một cái, cười nói:

- Cái gì gọi là người tốt sống không lâu, tai họa sống ngàn năm? Ca ca ta rõ ràng là người tốt!

Chúng nữ vội vàng phản hồi Thuần Dương điện, chỉ thấy Mộ Vãn Tình cùng Thi Hiên Vi chúng nữ đã đứng ở ngoài Thuần Dương điện, Thi Hiên Vi muốn đi xem Kim Bảng, lại có chút sợ hãi, sợ chỉ là một trò khôi hài, làm cho nàng lại trải qua một hồi thăng trầm, đạo tâm của nàng đã không chịu nổi thay đổi lần nữa.

- Sư mẫu, thật sự!

Chúng nữ còn chưa đi vào Thuần Dương điện, Nhạc Ấu Nương liền kêu lớn.

Thi Hiên Vi nhẹ nhàng thở ra, vội vàng chạy tới Đô Thiên Phủ, bọn người Mộ Vãn Tình vội vàng tương theo, còn chưa đi vào Đô Thiên Phủ, chỉ thấy bầu trời đột nhiên đại phóng Quang Minh, từng đợt Thần Quang nặng nề rung động không ngừng hướng ra phía ngoài tách ra, trong Thần Quang một mặt đại kỳ trải rộng ra, mặt cờ thần quang đổ xuống, một mực phủ đến trước Đô Thiên Phủ.

Một lão mập mạp chân đạp Thần Quang, đi vào Đô Thiên thần giới, cao giọng cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ta và ngươi trước đi Đô Thiên Phủ, đợi ta đem Đô Thiên Phủ hết thảy sự vật giao cho ngươi, sau đó ta liền đi Thiên Ngục nhậm chức, ngươi xem coi thế nào?

Lão mập mạp này đúng là Đô Thiên thần tôn, hôm nay so vừa lúc rời đi Đô Thiên thần giới cường đại ra ba bốn lần, thanh âm to rõ, thanh âm của hắn vừa mới rơi xuống, chỉ thấy một vị thiếu niên thư sinh hiện ra ở bên trong Đô Thiên thần giới, chân đạp đại kỳ cất bước đi tới.

Thiếu niên thư sinh kia không nói gì, chỉ là mỉm cười gật đầu.

- Cung nghênh chưởng giáo Chí Tôn!

Trước Đô Thiên Phủ, Huyền Thiên Thánh tông mấy ngàn Thần Ma ngay ngắn khom người, cất cao giọng nói, thanh âm rung chuyển chân trời.

Giang Nam cùng Đô Thiên thần tôn một trước một sau cất bước đi tới, nhẹ nhàng nâng tay, mọi người không tự chủ được đứng dậy, ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Thi Hiên Vi, hai người ánh mắt tao ngộ, quấn quýt si mê, Thi Hiên Vi vọt tới, hai người cùng một chỗ.

Da thịt chạm nhau, Thi Hiên Vi cảm nhận được ý chí ôn hòa của người yêu, chỉ cảm thấy trong nội tâm đột nhiên có vô hạn vui mừng, vô hạn ủy khuất, vô hạn không bỏ, tất cả cảm xúc đột nhiên hóa thành nước mắt rơi xuống.

- Mẫu thân, đây là không bỏ sao?

Tịch Trọng đột nhiên hướng Mộ Vãn Tình nói:

- Phụ thân Bất Xá thiên công, là có loại chia lìa đau khổ còn có tụ hợp vui sướng này sao? Ta khi nào mới có thể chính thức lĩnh ngộ ra loại tâm tình này?

Mộ Vãn Tình nhẹ nhàng gật đầu, lập tức lắc đầu nói:

- Ta tình nguyện ngươi vĩnh viễn cũng không cần lĩnh ngộ ra Bất Xá thiên công.

Đột nhiên, đôi môi ôn hòa của Giang Nam dán ở trên môi Thi Hiên Vi,

Thi Hiên Vi trợn tròn con mắt, nước bọt hai người tương dung, nàng lập tức cảm thấy vô số đại đạo từ trong miệng Giang Nam vọt tới, lưu trong cơ thể nàng.

Cổ đại đạo này là hùng hồn bực nào, phi tốc đền bù nàng mấy ngày nay tâm thần hao tổn, không chỉ như thế, thậm chí còn đang không ngừng đẩy thăng tu vi của nàng.

Thân thể mềm mại của Thi Hiên Vi chấn động, đột nhiên sau lưng hiện ra từng đợt thần luân nặng nề, tám tòa đạo đài tám tòa thần phủ tám tòa Thiên Cung bay tới, đúc thành một con đường thành thần, sau đó tứ trọng thiên đình hiển hiện, vô số Thần Ma sừng sững ở bên trong Thiên đình, sau đó vô số Thần Tôn đại đạo bay múa, đan vào giao hòa, dần dần hình thành đệ ngũ tòa Thiên đình!

Đệ ngũ tòa Thiên đình chỉ cần vừa thành, nàng là Thần Tôn!

Giang Nam không chỉ là hôn môi nàng, hơn nữa còn là muốn đem trận La Thiên gặp gỡ này của mình, chia cho nàng, trợ giúp nàng tái tiến một bước, đi đầu tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới, trở thành một trong những Cự Đầu của Chư Thiên vạn giới!

Thật lâu, đôi môi Giang Nam tách ra.

Trước Đô Thiên Phủ vô số Thần Ma ngơ ngác nhìn xem một màn này, Huyền Thiên giáo chủ rõ ràng ở trước mặt mọi người cùng giáo chủ phu nhân làm ra loại cử động thân mật này, thật sự có chút đồi phong bại tục, nhưng vừa hôn tạo nên một Thần Tôn, cái này không khỏi cũng quá làm người nghe kinh sợ đi à nha?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1547: Một Cái Hôn Tạo Nên Thần Tôn. (2)

- Coi như là Thần Đế thân thoáng một phát, cũng sẽ không tạo nên một Thần Tôn a?

Thiệu Thiên Nhai líu lưỡi nói.

Những người khác cũng là nguyên một đám mờ mịt, hồn nhiên chẳng biết tại sao vừa hôn liền có thể đem chưởng giáo phu nhân tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới.

Bọn hắn lại không biết, Thi Hiên Vi ở Bỉ Ngạn thế giới đạt được Bỉ Ngạn Nữ Đế chỉ điểm, trong Bỉ Ngạn thế giới thời gian trôi qua cực khác ngoại giới, nàng ở trong Bỉ Ngạn thế giới đã tu luyện không biết bao nhiêu năm, lúc đi ra cũng đã là Thần Chủ viên mãn cảnh giới, chỉ là khiếm khuyết một ít lịch lãm rèn luyện đến đề thăng tâm tình.

Mà những ngày này nàng đã trải qua buồn phiền đại hỉ, thay đổi rất nhanh, rốt cục để cho tâm tình đạt tới độ cao như Tịch Ứng Tình kia, hơn nữa Giang Nam đem La Thiên gặp gỡ chia cho nàng một ít, làm cho nàng lập tức không tự chủ được đột phá.

Trên mặt Thi Hiên Vi hiện ra một vòng thẹn thùng, lập tức sửa sang lại nhan sắc, khôi phục dung nhan của chưởng giáo phu nhân, có một loại khí độ thượng vị cao quý bất phàm, cùng Giang Nam dắt tay đi đến trước Đô Thiên Phủ.

Quanh thân nàng Thần Quang bốc lên, thần luân trùng trùng điệp điệp dựng thẳng ở sau ót, cùng thần luân sau đầu Giang Nam giao ánh sinh huy, như là một đôi Thần Nhân.

- Giáo tôn, mau mau hôn ta thoáng một phát!

Nhạc Ấu Nương con mắt sáng ngời, nhảy ra, có chút nhăn nhó nói.

Giang Nam trừng nàng, cười nói:

- Hồ đồ.

- Giáo chủ, nếu không hôn ta một cái?

Tam Khuyết Phật Đà cất bước tiến lên, bảo tướng trang nghiêm, hai tay hợp thành chữ thập, mặt dày mày dạn nói.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, đá bay hắn ra.

Mấy nam nữ khác vốn cũng ý định tiến lên, thấy thế vội vàng dừng bước lại, câm như hến.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi nhập chủ Đô Thiên Phủ, Đô Thiên thần tôn cũng suất lĩnh tất cả kỳ chủ đi tới, béo lão giả lấy ra một mặt thần ấn, giao cho Giang Nam nói:

- Đây là Đô Thiên Chi Chủ Đô Thiên ấn, kiềm giữ ấn này, là Đô Thiên Chi Chủ. Bên trong bảo ấn này có lịch đại Đô Thiên Chi Chủ thần thông gia trì, cũng là một kiện pháp bảo khó lường.

Giang Nam tiếp nhận thần ấn, thô sơ giản lược xem xét một phen, chỉ thấy Đô Thiên ấn đích thật là một kiện pháp bảo cực kỳ cao minh, ấn này là Thần Tôn chi bảo, nhưng trải qua 5400 vạn năm vô số vị Đô Thiên Chi Chủ thần thông gia trì, uy năng chỉ sợ sẽ không thua kém Thần Quân chi bảo!

Đô Thiên thần tôn lại đem Luyện Thiên đại trận chủ kỳ mà mình khống chế kia lấy ra, giao cho Giang Nam nói:

- Đô Thiên ấn chỉ là một vật tượng trưng, Đô Thiên ta chính thức Trấn Giới Chi Bảo là mặt đại kỳ này. Thần Đế vốn cũng xem xét qua bảo vật này, cho rằng nếu như hoàn toàn luyện hóa, uy năng chỉ sợ có thể thẳng truy Hoàng đạo cực binh, rất là lợi hại. Ta tư chất tối dạ, ba mươi sáu trọng thiên

thần cấm chỉ tế luyện đến thập nhị trọng, liền không thể tiếp tục được nữa. Ngươi hôm nay đã là Đô Thiên Chi Chủ, bảo vật này ngươi sớm ngày tế luyện.

Giang Nam đem thần ấn giao cho Thi Hiên Vi, tiếp nhận đại kỳ, đối với mặt đại kỳ này, hắn hiểu rõ được so với Đô Thiên thần tôn muốn hơn rất nhiều, Đô Thiên thần tôn chỉ có thể tế luyện đến thập nhị trọng thiên, mà hắn tuy vẫn là Chân Thần cảnh giới, nhưng nếu như toàn lực tế luyện kỳ này, chỉ sợ có thể tế luyện đến mười bốn trọng thiên mười lăm trọng thiên, phát huy ra uy lực càng lớn!

Nếu như hắn luyện hóa được tất cả La Thiên gặp gỡ, sẽ trở thành Thần Chủ, tế luyện đến thập bát trọng thiên chỉ sợ cũng có thể làm được!

Đô Thiên thần tôn đem tất cả sự vật lớn nhỏ giao hoàn tất, lại đem Quang Vũ đế thân trả lại cho Giang Nam, liền muốn ly khai, Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh, ngươi đi Thiên Ngục tiền nhiệm, há có thể lẻ loi một mình? Thiên Ngục vốn là địa bàn của Ngục Pháp Thiên Vương, Ngục Pháp Thiên Vương đã chết, nhưng còn có dư bộ tại đó, ngươi lẻ loi một mình tiền nhiệm, chỉ sợ không người phục ngươi.

Đô Thiên thần tôn gật đầu nói:

- Ngục Pháp Thiên Vương đã chết, dưới trướng còn có Chư Thiên cường giả tồn tại, giờ phút này Hậu Thổ Thiên lại rơi vào tay Bá Phù Thần Đế, nếu ta tiến đến, tất nhiên sẽ phải chịu xa lánh.

Giang Nam mời đến Tương Ngạn Thần Chủ cùng Tú Vân thiên nữ nói:

- Hai vị đạo huynh, các ngươi tuy cũng có sắc phong, nhưng hữu danh vô thật, không bằng từng người thống lĩnh trăm Thần Ma Đô Thiên ta, cùng Thần Tôn chung một chỗ tiến về Thiên Ngục, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tương Ngạn Thần Chủ cùng Tú Vân thiên nữ gật đầu.

- Chủ nhân trên thực tế của Thiên Ngục, lai lịch cực kỳ cổ xưa đáng sợ, đạo huynh ngàn vạn lần phải cẩn thận.

Giang Nam tâm niệm vừa động, đem tao ngộ của mình ở trong Thiên Ngục dùng thần thức chấn động truyền lại cho Đô Thiên thần tôn, liên tục dặn dò.

Đô Thiên thần tôn trong lòng nghiêm nghị nói:

- Ngươi yên tâm, Thần Đế cho ta Kim Thư, là muốn tặng cho vị tồn tại này, ta nghĩ, Thần Đế nhất định là muốn vị tồn tại này an phận một ít.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi tiễn đưa một đoàn người bọn hắn ly khai, lúc này mới phản hồi Đô Thiên Phủ, mệnh Đô Thiên rất nhiều Thần Ma tất cả nhận chức, cuối cùng an định lại.

Đô Thiên thần tôn đến Hậu Thổ Thiên, tuyên bố ý chỉ của Đông Cực Thần Đế, tiếp quản Thiên Ngục, Thiên Ngục Chư Thành cùng Chư Thiên cường giả tự nhiên không phục, Đô Thiên thần tôn cũng không ra tay, nhưng Tương Ngạn Thần Chủ lại thống hạ sát thủ, chém liên tục bốn Thần Chủ làm loạn, lôi lệ phong hành (*quyết định nhanh chóng), đem cả thành cùng Chư Thiên cường giả danh nghĩa bám vào Thiên Ngục trấn áp xuống.

Giang Nam mời Tương Ngạn Thần Chủ đi Thiên Ngục, là biết rõ người này tâm ngoan thủ lạt, có hùng tâm tráng chí, lại có đế tư, không kém gì người, tuyệt đối có đầy đủ thủ đoạn có thể trợ giúp Đô Thiên thần tôn khống chế quyền hành nhanh nhất.

Đô Thiên thần tôn thấy Tương Ngạn Thần Chủ thủ đoạn như thế, cũng tự yên lòng, lúc này cầm Kim Thư của Giang Tuyết, tiến vào Thiên Ngục.

- Khanh khách, một đời Thần Đế một đời thần, Ngục Pháp chết rồi, tân đế rõ ràng phái tới một lão mập mạp đến đây.

Đô Thiên thần tôn đi vào tầng thứ bảy Thiên Ngục, đột nhiên một tiếng cười nhét đầy Thiên Địa, từ chỗ sâu trong Thiên Ngục truyền đến:

- Lão mập mạp, ta tại đây vừa mới bị người đại náo một phen, chết rất nhiều ngục thủ, ta nhìn ngươi cũng không cần trông giữ Thiên Ngục rồi, vẫn là lưu lại làm ngục thủ a.

Đô Thiên thần tôn vui mừng không sợ, giơ lên cao Kim Thư, lạnh lùng nói:

- Ta phụng đế mệnh, đến đây hiến sách!

Bá... truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

Một đạo quang mang xoắn tới, Kim Thư biến mất không thấy gì nữa.

- Hiến sách? Ta ngược lại muốn nhìn, Thần Đế mới này có mấy phần bổn sự!

Ầm ầm...

Chỗ sâu nhất của Thiên Ngục, đột nhiên truyền đến chấn động kịch liệt, sau đó hai cổ Đế Uy mênh mông xông tới, chấn đến Thiên Ngục từng đợt không gian nặng nề rung chuyển không ngớt, áp chế Đô Thiên thần tôn cũng cơ hồ bị đè sấp trên mặt đất, nơm nớp lo sợ, một thân mồ hôi lạnh.

Chương 1548: Biến Thành Nghèo Rớt Mồng Tơi. (1)

Đã qua thật lâu, một thanh âm lười biếng truyền đến, nói khẽ:

- Tân đế thật có chút thủ đoạn, có chút tư cách. Nếu nàng cho ngươi hiến sách, bổ nhiệm ngươi chưởng quản Thiên Ngục, như vậy Bổn cung liền cho nàng một chút tình mọn. Ngươi xuống dưới đi.

Đô Thiên thần tôn thi lễ, cung kính rời khỏi Thiên Ngục, đợi đi ra Thiên Ngục, mới dám xóa đi mồ hôi lạnh.

Thiên Ngục cực kỳ trọng yếu, là Thần Đế luật pháp áp dụng chi địa, nhất định phải khống chế ở trong tay người mình, Đô Thiên thần tôn cùng Tú Vân thiên nữ hai Thần Tôn tọa trấn Thiên Ngục, tu vi thực lực của Tương Ngạn Thần Chủ cũng không kém Thần Tôn chút nào.

Bất quá hắn đối với quyền mưu khống chế lại vượt xa Đô Thiên thần tôn cùng Tú Vân thiên nữ, rất có mưu lược, rất nhanh liền đem Thiên Ngục Chư Thành chế tạo sinh động, từ Hậu Thổ Thiên Chư Thiên triệu tập mấy vạn Thần Ma, thậm chí cũng không thiếu Thần Chủ cũng bị hắn thu phục chiếm được.

Người này làm việc giỏi giang, thậm chí tự mình đi gặp Bá Phù Thần Đế khống chế Hậu Thổ Thiên, tiến thối có độ, địa vị ngang nhau, làm cho Bá Phù Thần Đế đối với hắn cũng là cực kỳ tán thưởng.

- Giáo tôn, mẹ ta cùng Đô Thiên thần tôn tiến về Thiên Ngục, có thể gặp chuyện không may hay không?

Ở bên trong Đô Thiên thần giới, Nhạc Ấu Nương có chút lo lắng nói.

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Thiên Mẫu Thánh Hậu tuy khủng bố vô cùng, nhưng dù sao đã tiêu hao hết thọ nguyên, lâm vào trạng thái không phải sinh không phải tử, trừ khi nàng triệt để phục sinh, nếu không sẽ để cho tỷ ta một cái mặt mũi. Nếu không, tỷ ta cùng nàng vạch mặt, sát nhập Thiên Ngục, đem phá hư không gian Thiên Ngục, nàng cũng sẽ bị ăn phải cái thiệt thòi lớn. Cân nhắc phía dưới, Thiên Mẫu Thánh Hậu nhất định sẽ tán thành Đô Thiên thần tôn, sẽ không làm khó bọn hắn.

Lúc này Nhạc Ấu Nương mới yên lòng lại.

Chư Thiên vạn giới nội chiến dần dần bình thường lại, cuộc chiến đoạt đế để cho cường giả Chư Thiên vạn giới chết tổn thương thảm trọng, rất nhiều cường giả tham dự đến La Thiên đại chiến đều là nguyên khí đại thương, chết một lần lại một lần, mặc dù là bảy tân tấn Thần Đế, thân thể cũng đã chết mấy lần, bị điền đến bên trong La Thiên.

Chư Thiên vạn giới nghỉ ngơi lấy lại sức, tuy vẫn có đại chiến, nhưng chỉ là chiến đấu tranh đoạt phạm vi thế lực quy mô nhỏ, mặc dù cần tu bổ hư không, cũng không cần Giang Nam vị Đô Thiên Chi Chủ này tự mình tiến về trước. Chỉ cần phái ra một kỳ chủ của Đô Thiên thần giới tiến đến là được.

Huyền Thiên Thánh tông gần đây lại hiện lên mấy trăm Thần Ma, tổng số đã đạt tới ba nghìn. Hơn nữa bên trong Đô Thiên tất cả các bộ Thần Ma, đã nhiều đến hơn năm ngàn tám trăm Thần Ma, thịnh vượng trước nay chưa có.

Bất quá, Giang Nam ẩn ẩn có một loại dự cảm, cảm giác Địa Ngục cùng Chư Thiên tầm đó đại chiến thảm thiết nhất sắp tới, chỉ dựa vào điểm ấy thế lực của Đô Thiên thần giới, chỉ sợ ở bên trong trường hạo kiếp này, là một giọt nước bên trong biển lớn mênh mông, không có ý nghĩa.

Bổ Thiên Thần Nhân đem thần huyết bản thân dung nhập La Thiên, Giang Nam đạt được La Thiên cơ duyên, trong lúc vô hình cũng làm hắn đối với thiên đạo nhận thức tăng lên tới một độ cao khủng bố, đối với tiền đồ nắm chắc càng thêm rõ ràng.

- Trận La Thiên cuộc chiến này, tuy ta thu hoạch rất nhiều, nhưng mà hao tổn cũng thật lớn, mười lăm đại hóa thân bị trảm, hai đại kiếp trước kiếp sau chân thân bị trảm, ta luyện chế rất nhiều trấn giáo pháp bảo kể hết bị hủy, tổn thất thảm trọng. Hóa thân cùng chân thân, ta đã mượn nhờ cơ duyên La Thiên luyện trở về, càng hơn trước kia, thậm chí mười lăm hóa thân đều tăng lên một đại cảnh giới, chỉ là những pháp bảo kia muốn luyện trở về chỉ sợ cũng phải tốn hao hai ba năm thời gian. Bất quá cũng tốt, hai ba năm thời gian này, đầy đủ ta tiêu hóa La Thiên gặp gỡ, tăng lên tới Thần Chủ cảnh giới!

La Thiên gặp gỡ không chỉ có đem tu vi của hắn tăng lên tới Chân Thần viên mãn cảnh giới, đồng dạng mang cho hắn vô số tri thức nội tình, vì hắn trải bằng con đường Thần Chủ, Thần Tôn thậm chí Thần Quân!

Hắn mượn nhờ La Thiên gặp gỡ, còn nhìn trộm đến cảnh giới rất cao, Thần Đế cảnh giới, thậm chí còn có Hoàng Đạo Cực Cảnh!

La Thiên gặp gỡ, trong đó có vạn đạo của Chư Thiên vạn giới, chết tổn thương hơn hai ngàn Thần Tôn Thần Quân đại đạo đạo tắc, bảy Thần Đế cùng chính Giang Tuyết đối với đại đạo lĩnh ngộ, cộng thêm bên trong Quang Vũ đế thân, cùng chín đại Bổ Thiên Thần Nhân thần huyết chất chứa Thiên Đạo, đại biểu Thần Tôn, Thần Quân, Thần Đế cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh nguyên một đám giai tầng này!

Nếu đem những kiến thức này nắm giữ hết, hóa thành nội tình của mình, có thể nghĩ, Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân tam đại cảnh giới hàng rào này đối với Giang Nam mà nói, cơ hồ như là không tồn tại!

Thậm chí, bên trong hạt sen La Thiên, hắn còn suy diễn ra công pháp một mặt chủ kỳ cuối cùng của Luyện Thiên đại trận, rốt cục đem Luyện Thiên đại trận tất cả công pháp suy diễn đi ra, hóa thân thứ sáu của hắn, Đô Thiên Thần Đế hóa thân đã bắt đầu tu luyện, hôm nay đã là Thần minh cảnh giới.

Bát cảnh Thần Đế hóa thân cũng mượn nhờ La Thiên gặp gỡ tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới, hóa thân khác cũng từng người tăng lên tới Thần Chủ

cảnh giới, từ ý nào đó đi lên mà nói, Giang Nam đã không phải là Chân Thần đơn thuần trên ý nghĩa, mà là Thần Chủ, Thần Tôn!

Hắn khiếm khuyết chỉ là thời gian, đem cảnh giới của mình tăng lên tới Thần Chủ Thần Tôn mà thôi.

- Hiện tại vấn đề duy nhất chính là, Thần Ma bên trong Đô Thiên thần giới ta quá ít, cần thời gian rất dài mới có thể để cho bọn tiểu bối phát triển đến Thần Ma cảnh giới, mà ta cảm giác được đại chiến đã gần đến, chỉ sợ sẽ không lưu cho Đô Thiên ta thời gian quá dài...

Ở bên trong Đô Thiên Phủ, Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe bên ngoài tiếng người ồn ào, bọn người Phong Hoa kỳ chủ, Nguyên Ngọc kỳ chủ nhao nhao tràn vào, trên mặt vui mừng nói:

- Đại hỷ sự, đại hỷ sự! Lão gia du ngoạn sơn thủy Đô Thiên Chi Chủ vị, hôm nay có rất nhiều Thiên thần, Chân Thần, Thần Chủ suất lĩnh Thần Ma đến đây đầu nhập!

- Thiên thần, Chân Thần, Thần Chủ suất lĩnh rất nhiều Thần Ma đến đây đầu nhập vào ta?

Trong nội tâm Giang Nam vui vẻ, đem người đi ra Đô Thiên Phủ, chỉ thấy Đô Thiên thần giới rất náo nhiệt, mấy chục Chân Thần Thần Chủ từng người suất lĩnh năm ba trăm Thần Ma, ở giữa không trung lập nhiều trận thế, khí thế như cầu vồng.

Giang Nam nhìn lướt qua, đột nhiên cười lạnh:

- Đầu nhập vào ta? Là tới giám thị ta a?

Bọn người Phong Hoa kỳ chủ khó hiểu ý nghĩa, Giang Nam cười lạnh không thôi, chỉ thấy một tuổi trẻ Thần Chủ bề ngoài chất phác trung thực cất bước đi tới, khom người nói:

- Giáo chủ, Cung Thiên Khuyết đến đây đầu nhập vào, xin hỏi giáo chủ

thu lưu hay không?

Cái vị Thần Chủ bề ngoài chất phác này đúng là Cung Thiên Khuyết, đệ tử của Bổ Thiên Thần Nhân Tạo Hóa lão tổ, từng phụng Tạo Hóa lão tổ chi mệnh đi thăm dò Bỉ Ngạn Nữ Đế sinh tử, một nhân vật rất là lợi hại, cũng có đế tư.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1549: Biến Thành Nghèo Rớt Mồng Tơi. (2)

Lúc Giang Nam cùng hắn phân biệt Cung Thiên Khuyết vẫn là Thiên thần cảnh giới, không nghĩ tới thời gian dài như vậy không thấy, hắn cũng tu thành Thần Chủ, làm cho người ghé mắt.

Bất quá, dùng tài trí cùng tư chất của người này, tu luyện tới Thần Chủ cảnh giới cũng không kỳ lạ quý hiếm, so sánh với Giang Nam, hắn vẫn là lộ ra chậm rất nhiều, dù sao ban đầu ở Cẩm Tú Thiên, Giang Nam vừa mới tu thành nhất trọng Thiên cung, mà bây giờ hắn đã liên tục tu thành Thần minh, Thiên thần, Chân Thần tam đại cảnh giới, sắp tu thành Thần Chủ.

Ánh mắt Giang Nam từ trên người Cung Thiên Khuyết cùng rất nhiều Thần Ma Tạo Hóa Đại Thế Giới ở dưới trướng của hắn đảo qua, bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Cung huynh đến đây, tự nhiên vẻ vang cho kẻ hèn này, sao có thể không chứa chấp? Bất quá Cung huynh nên biết, ta hôm nay là Đô Thiên Chi Chủ, Cung huynh đã gia nhập ta Thiên Đô, sau này phải gọi ta một tiếng lão gia.

Cung Thiên Khuyết ánh mắt chớp động, khom người nói:

- Lão gia.

Giang Nam đối với da mặt thằng này cũng rất là bội phục, khua tay nói:

- Ngươi đi xuống đi, dẫn người đi dàn xếp.

Ánh mắt của hắn quét tới, cười lạnh không thôi, chỉ thấy ngoại trừ Tạo Hóa Đại Thế Giới phái ra Cung Thiên Khuyết ra, còn có Huyền Hoàng Đại Thế Giới Mục Sơn đạo nhân, Cực Nhạc đại thế giới Diệu Nguyên thượng nhân, Thiên Ý Đại Thế Giới Huyền Trúc Nguyệt, Ứng Long Đại Thế Giới Ứng Nguyên đạo nhân, Hồng Hoang Đại Thế Giới Phương Vũ Chân Thần.

Càn Khôn Đại Thế Giới một đạo đồng chưa từng gặp mặt, trừ lần đó ra, rõ ràng ngay cả Đạo Vương cũng phái Đạo Vương Đại Thế Giới Tử Ngọc đạo nhân tới!

Ngoại trừ Hồ Thiên lão tổ môn hạ nhân khẩu thưa thớt, mặt khác tám Bổ Thiên Thần Nhân đều phái tới môn nhân môn sinh!

- Cái này không phải là vì giám thị ta, mà là thông qua giám thị ta đến giám thị động tĩnh của tỷ tỷ, hiển nhiên là Bổ Thiên Thần Nhân đối với tỷ ta cũng lo lắng, chỉ là khổ nổi không cách nào đem những thứ này xếp vào La Thiên, cho nên đem những thứ này đưa đến Đô Thiên ta!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Ngoại trừ môn hạ của tám Bổ Thiên Thần Nhân, Giang Nam còn chứng kiến một vài gương mặt quen thuộc khác, ví dụ như Hoang Cảnh thiên thần đến từ môn hạ của Hoang Tổ Thần Đế. Hi Hoàng thái tử đến từ môn hạ Thánh Hoàng Thần Đế, môn hạ đến từ Bá Phù Thần Đế Phù Thiên Thiên thần. Đến từ Thiên Phương Thần Đế Khổ đạo nhân, đến từ Nguyên Quân Nữ Đế môn hạ Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ.

Ngoại trừ hai cung ra, năm tân tấn Thần Đế khác, đều phái ánh mắt tới, xếp vào Đô Thiên, giám thị nhất cử nhất động của Đô Thiên. Biểu hiện ra chủ sự chính là một Thần Chủ, nhưng trên thực tế chủ sự là đám bọn hắn.

Còn có rất nhiều thế lực lớn khác, cũng phái tới không ít Thần Ma, tổng số thêm cùng một chỗ khoảng chừng hơn sáu nghìn Thần Ma, đã vượt qua Đô Thiên thần giới tất cả Thần Ma, rõ ràng là muốn đem Đô Thiên thần giới nhìn chằm chằm đến sít sao!

Giang Nam cùng Đông Cực Thần Đế quan hệ gần gũi, là tỷ đệ, lại được phong làm Tả Thiên Hầu, mặc dù ra ngoài nhận chức, nhưng có thể tùy ý tiến vào Đế Cung yết kiến Nữ Đế, thế lực lớn đối với vị Nữ Đế này không quá yên tâm, không cách nào xếp ánh mắt đến La Thiên, chỉ có thể xếp vào chỗ Giang Nam.

- Đạo Vương cùng Tiềm Long hai cái khốn nạn này, cũng phái tới đệ tử của mình...

Giang Nam tốn hơi thừa lời, Thi Hiên Vi cũng nhìn ra chỗ không đúng, thấp giọng nói:

- Phu quân, lai giả bất thiện, những thứ này từng cái đều bối cảnh thật lớn, không thể đơn giản đắc tội. Nhưng mà lưu lại bọn hắn ở Đô Thiên ta, chỉ sợ Đô Thiên ta ngay cả nửa điểm tư mật cũng bị mất! Nếu như đuổi bọn hắn đi, là đắc tội các Thần Đế cùng Bổ Thiên Thần Nhân...

Giang Nam cười lạnh:

- Đương nhiên phải lưu lại bọn hắn, chẳng những lưu lại bọn hắn, còn phải ủy thác trách nhiệm, để cho bọn hắn trở thành kỳ chủ Đô Thiên ta!

Trong nội tâm Thi Hiên Vi khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Phu quân là nhìn trúng những Thần Ma dưới trướng bọn hắn?

- Đô Thiên ta đang lúc thiếu người, bọn hắn liền đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đưa tới hơn sáu nghìn Thần Ma, những Thần Ma này đã đến, vậy thì mơ tưởng đi rồi.

Giang Nam cười nói:

- Phu nhân, ta và ngươi lúc trước luyện Luyện Thiên đại trận đã hủy ở trong La Thiên đại chiến, vừa vặn tập hợp tất cả mọi người chi lực, luyện chế lại Luyện Thiên đại trận một lần. Ngươi là Thần Tôn, đến chưởng quản mười ba mặt Thần Tôn cấp chủ kỳ, những phụ kỳ kia sẽ không tự chủ được dung nhập đến trong đại trận, cộng đồng xây dựng Luyện Thiên đại trận. Lại để cho những thứ này cùng một chỗ luyện kỳ, đại trận một thành, phụ kỳ trận kỳ khác đều bị ngươi điều khiển.

Thi Hiên Vi mắt sáng rực lên, cười nói:

- Để cho bọn hắn đem một bộ phận tâm thần dung nhập đến bên trong trận kỳ phụ kỳ, bọn hắn muốn đi, ta chỉ cần tâm niệm vừa động, thúc dục mười ba mặt chủ kỳ, trận kỳ phụ kỳ sẽ bắt bọn chúng trở về, muốn đi cũng đi không hết! Tâm thần bọn hắn thắt ở Đô Thiên, thời gian lâu rồi, sẽ triệt để dung nhập đến bên trong Đô Thiên ta, thành dưới trướng chúng ta.

Giang Nam cười nói:

- Về phần bọn người Cung Thiên Khuyết, trước đem bọn họ biến thành nghèo rớt mồng tơi, lại đuổi bọn họ đi ra.

Hai vợ chồng thương nghị đã định, Giang Nam lập tức truyền lệnh xuống, đem Thần Ma của tất cả thế lực lớn phái tới đánh tan, dung nhập đến tất cả các bộ kỳ chủ trong Đô Thiên, sau đó Thi Hiên Vi vị Đô Thiên Phủ Phủ chủ phu nhân này khách khách khí khí mời bọn người Cung Thiên Khuyết, Tử Ngọc đạo nhân, Mục Sơn đạo nhân đến, mời bọn hắn tiến vào Thâm Uyên, đi thu Thần Vương kỳ trong vực sâu, đồng ý chỉ cần bọn hắn thu Thần Vương kỳ, sau khi đi ra trải qua khảo nghiệm, là thành Đô Thiên kỳ chủ, thống lĩnh một bộ.

Bọn người Cung Thiên Khuyết không nghi ngờ gì, tiến vào trong vực sâu, bọn hắn vừa mới đi vào, một mặt đại kỳ bay tới, che ở trên vực sâu, đúng là Đô Thiên thần giới Trấn Giới Chi Bảo Đô Thiên chủ kỳ.

Ba tháng sau, bọn người Cung Thiên Khuyết từng người thu một mặt Thần Vương kỳ, muốn bay ra Thâm Uyên, lại bị Đô Thiên chủ kỳ vây khốn, thủy chung không cách nào thoát khốn, nguyên một đám tức giận đến dậm chân mắng to.

Thậm chí bọn hắn những Chân Thần Thần Chủ này liên thủ thúc dục Thần Vương kỳ, cũng không cách nào công phá Đô Thiên chủ kỳ, chỉ phải đôi mắt trông mong chờ đợi Giang Nam thả bọn chúng ra.

Mà ở bên ngoài, Giang Nam đã tập hợp một vạn hai ngàn Thần ma lực, bắt đầu luyện chế Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn, hừng hực khí thế, Giang

Nam cùng Thi Hiên Vi hai người càng là thân lực thân đi, tự mình luyện chế mười ba mặt chủ kỳ.

Lại qua sáu bảy tháng, Luyện Thiên đại trận mười vạn tám ngàn một trăm linh tám mặt mặt trận kỳ phụ kỳ cùng mười ba mặt chủ kỳ rốt cục luyện chế hoàn thành, lúc này Giang Nam mới thu Đô Thiên chủ kỳ, đem bọn người Cung Thiên Khuyết phóng xuất.

Bọn người Cung Thiên Khuyết hận đến ngứa hàm răng, rồi lại không thể làm gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1550: Quét Ngang. (1)

Giang Nam triệu tập tất cả kỳ chủ, cười tủm tỉm nhìn bọn người Cung Thiên Khuyết nói:

- Muốn trở thành Đô Thiên kỳ chủ ta, phải trải qua tất cả các bộ kỳ chủ Đô Thiên cùng ta cái Đô Thiên Phủ chủ này khảo nghiệm mới được.

Mão Thiên kỳ chủ buồn bực, thấp giọng nói:

- Lão gia, quy củ Đô Thiên ta nói chỉ cần kỳ chủ khảo nghiệm, chẳng lẽ lão gia muốn đích thân vào sao? Lão gia chuẩn bị đánh chết bọn hắn sao...

Giang Nam trừng hắn, Mão Thiên kỳ chủ vội vàng câm miệng, Thi Hiên Vi cười nói:

- Khảo nghiệm bắt đầu!

Thi Hiên Vi vừa mới nói xong, bọn người Mão Thiên kỳ chủ, Phong Hoa kỳ chủ, Thiệu Thiên Nhai, Tam Khuyết Phật Đà liền nhao nhao kết trận, bọn người Cung Thiên Khuyết cũng lần lượt khiêu chiến, y theo quy củ Đô Thiên, chỉ cần cùng những kỳ chủ này chiến cái tương đương liền có thể trở thành Đô Thiên kỳ chủ.

Bọn người Cung Thiên Khuyết, Mục Sơn, Tử Ngọc cũng không phải là kẻ yếu, nhất là Mục Sơn cùng Tử Ngọc càng là bằng vào sức một mình, leo lên tiên đài, cùng Giang Nam, Hạo Thiếu Quân, Liên Nguyệt thánh nữ sánh vai.

Đô Thiên kỳ chủ tuy rất nhiều cũng đã trở thành Thần Chủ cấp tiểu Cự Đầu, nhưng mà cùng bọn họ so sánh, vẫn là hơi lộ ra nhược đi một tí, mà bọn người Thiếu Quân là hậu tấn kỳ chủ, tuy rất có tài hoa, nhưng trước mắt chỉ là vừa tấn thăng đến Chân Thần cảnh giới, không có ngoài dự đoán của mọi người, bọn người Cung Thiên Khuyết đơn giản liền qua cửa.

Bất quá, cũng có người không có thể thông qua cửa ải này, bị loại bỏ bại trận, thậm chí ngay cả Hoang Cảnh, Hi Hoàng thái tử tuổi trẻ cường giả bực này cũng không thể thông qua, khoảng chừng một nửa người bị xoát xuống.

- Không có qua cửa cũng không cần nhụt chí.

Giang Nam ha ha cười nói:

- Các ngươi còn có cơ hội, chỉ cần chiến thắng ta, các ngươi vẫn có cơ hội trở thành Đô Thiên kỳ chủ ta.

Hắn cất bước đi xuống, đi vào trong tràng, Cung Thiên Khuyết ánh mắt chớp động, cười nói:

- Đánh bại lão gia, trở thành Đô Thiên kỳ chủ, cái này không khỏi có chút quá trò đùa rồi. Nếu có thể đánh bại lão gia, há không phải chúng ta cũng có thể làm Đô Thiên thần giới lão gia sao?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đương nhiên có thể. Nếu như đánh bại ta, các ngươi cũng có thể trở thành Đô Thiên Chi Chủ ta. Ta sẽ đích thân thượng biểu Thần Đế, thỉnh Thần Đế hạ chỉ, lập Đô Thiên Chi Chủ khác.

Bọn người Tử Ngọc đạo nhân, Mục Sơn đạo nhân trong mắt tinh quang lập loè, bọn hắn bị phái tới, gia nhập Đô Thiên, trở thành thủ hạ của Giang Nam, vốn liền có chút ít không cam lòng, dù sao bọn họ đều là nhân kiệt trong nhân kiệt, tinh anh trong tinh anh, đã từng là nhân vật cùng Giang Nam sánh vai, nhất thời du sáng.

Mà bây giờ phải kêu Giang Nam một tiếng lão gia, không khỏi có chút để cho bọn hắn khó chịu.

Tử Ngọc đạo nhân cất bước đi xuống tràng, lạnh nhạt nói:

- Đô Thiên Chi Chủ tuy tên tuổi có chút không dễ nghe, nhưng nếu có thể

làm cho Huyền Thiên giáo chủ gọi ta một tiếng lão gia, ta cũng rất là cam tâm tình nguyện làm Đô Thiên Chi Chủ một lần.

Những người khác, nhất là bọn người Hoang Cảnh thiếu tôn càng là gấp khó dằn nỗi, chiến bại Giang Nam, bất quá nhìn thấy Tử Ngọc đạo nhân trước bọn hắn một bước, không khỏi dừng bước lại.

Giang Nam cười nói:

- Tử Ngọc, ngươi có chút hiểu lầm.

Tử Ngọc đạo nhân lông mày giương nhẹ, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Giang Nam nhìn chung quanh một vòng, cười nói:

- Ý của ta là, các ngươi cùng tiến lên, nếu như đánh bại ta, ta liền nhượng xuất Đô Thiên Chi Chủ vị, thực sự không phải là một mình ngươi. Nếu như là ngươi một người, còn không đáng ta ra tay.

Tử Ngọc đạo nhân tức giận, trầm giọng nói:

- Giáo chủ, những năm này tuy ngươi rất có tinh tiến, nhưng ta cũng không phải trong khoảng thời gian này không có tiến bộ, năm đó trên Tiên đài ngươi còn hơn ta một đường, hôm nay liền chưa hẳn có thể còn hơn ta...

- Đều xuống a!

Thân hình Giang Nam khẽ động, phạm vi mấy trăm vạn dặm không gian đột nhiên sụp đổ, như là bên trong thân thể Giang Nam đột nhiên nhiều ra một lỗ đen, đem hư không thôn phệ!

Mọi người nhịn không được thân hình bất ổn, nhao nhao hướng Giang Nam ngã đi, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, từng cường giả của Thần Đế, Bổ Thiên Thần Nhân môn hạ nhao nhao gầm lên, từng người thi triển thần thông mạnh nhất của mình, thậm chí tế lên pháp bảo, nhao nhao hướng Giang Nam oanh khứ.

Mặc dù là Tử Ngọc đạo nhân Mục Sơn đạo nhân tự cho mình cực cao, giờ phút này bị khí cơ của Giang Nam dẫn dắt, cũng không tự chủ được hướng Giang Nam công tới.

Từng Chân Thần, Thần Chủ đều là môn sinh đệ tử của Thần Đế, Bổ Thiên Thần Nhân, liên thủ công phạt, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng một phát tế ra, loại tràng diện này là kinh người bực nào!

Nhất là nhân vật như Cung Thiên Khuyết, Tử Ngọc đạo nhân, một thân chiến lực thẳng truy Thần Tôn, mặc dù là một ít Thần Tôn cũng không dám nói có thể chiến thắng bọn hắn, thực lực vô cùng kinh người, phen này ra tay, càng là hiện tượng thiên văn biến đổi lớn, thậm chí ngay cả tinh không của Đô Thiên thần giới cũng bị rung chuyển, từng ngôi sao chuyển dời, đều rời đi quỹ tích vận hành nguyên lai!

Giang Nam nhàn nhã dạo chơi, ở trong từng đạo công kích cất bước mà đi, bất luận công kích gì rơi vào trên người của hắn, đều không có nhấc lên bất luận bọt nước gì, thần thông trực tiếp oanh trúng thân thể của hắn, nhưng nhục thể của hắn phảng phất giống như không tồn tại, những thần thông này trực tiếp từ trong cơ thể hắn xuyên qua, không có để lại nửa điểm tổn thương.

Thậm chí, mặc dù là những người này tế lên từng kiện từng kiện Thần Chủ Thần Tôn chi bảo, cũng thẳng xuyên qua thân thể Giang Nam, giống như Giang Nam chỉ là một đạo hư ảnh, cũng không phải chân thật tồn tại.

Giang Nam một chưởng nhẹ phẩy, Diệu Nguyên thượng nhân thổ huyết, từ giữa không trung trụy lạc, hắn cong ngón búng ra, Hoang Cảnh như trúng trọng kích, thổ huyết bay ngược mà đi, không biết tung tích.

Oanh...

Hi Hoàng thái tử bị hắn một cước dẫm trên lòng đất, Phù Thiên thiên thần bị hắn một hơi thổi trúng thân thể nổ tung, Khổ đạo nhân bị hắn một chưởng che xuống, hóa thành năm tòa kiếm sơn đem vị đạo nhân này đặt ở chân núi,

Vi Tuyết Chủ bị hắn nghiêng người va chạm, bị đâm cho ngất đi.

Tử Ngọc đạo nhân đánh tới, đột nhiên Giang Nam đấu khởi một ấn, Tử Ngọc đạo nhân tiếp nhận một ấn này, kêu rên một tiếng, trong lồng ngực truyền đến từng tiếng nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ, Giang Nam năm ngón tay phật qua lồng ngực của hắn, chỉ thấy ngực của vị đạo nhân này phá vỡ năm cái đại động, trong năm huyết động đều có một ngụm Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chung chấn động không dứt.

Mục Sơn đạo nhân xông đến, lập tức khốn nhập bên trong Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng, như là vũ trụ mở ra, Giang Nam phất tay, chỉ thấy Huyền Hoàng Thái Cực Đồ đột nhiên sụp đổ, hóa thành một mảnh Hỗn Độn Hồng Mông, Hỗn Độn Hồng Mông đột nhiên biến hóa, hóa thành một ngụm Thần Lô, trong Thần Lô một đầu Hỗn Độn Kim Ô cực lớn bay ra, rơi vào trên lô, hướng phía dưới phún dũng đại hỏa hừng hực.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1551: Quét Ngang. (2)

Cung Thiên Khuyết vốn muốn thẳng hướng hậu tâm của Giang Nam, đột nhiên chứng kiến tại đây trong khoảng thời gian ngắn, các cao thủ liền ngã đầy đất, không khỏi lại càng hoảng sợ, vội vàng quát to một tiếng, ngửa mặt bay ngược lại, giả bộ như trúng chiêu ngất đi.

- Giả bộ bất tỉnh?

Giang Nam rút lui, một cước đạp đi xuống, dẫm nát ngực Cung Thiên Khuyết, lòng bàn chân tuôn ra một ngụm Địa Hoàng tôn, trên Địa Hoàng tôn hiện ra từng loại Thần Đế đại thần thông, hết thảy đặt ở trên người Cung Thiên Khuyết.

- Thật sự bất tỉnh... Thực xin lỗi, xem ra là ta oan uổng Cung huynh rồi.

Giang Nam áy náy, vứt bỏ Cung Thiên Khuyết, lách mình trở lại trên bảo tọa, tiếp nhận Thi Hiên Vi đưa tới một ly trà thơm, nhẹ nhàng nhấp một miếng.

Trong tràng một mảnh bừa bộn, chư vị Thần Đế cùng Bổ Thiên Thần Nhân môn hạ môn sinh cùng đệ tử hết thảy đổ trên mặt đất, không người có thể đứng dậy.

Chỉ là một hai cái hô hấp thời gian, những tồn tại này liền hết thảy bị đánh bại, hết thảy bị đánh thành trọng thương, ở trước mặt Giang Nam, cái gì Bổ Thiên Thần Nhân môn sinh, cái gì Thần Đế thân truyền đệ tử, hết thảy không chịu nổi một kích, giống như dễ như trở bàn tay liền bị đánh bại!

Chẳng những để cho những Thần Ma theo bọn hắn đến đây sợ ngây người, mặc dù là bọn người Tam Khuyết Phật Đà, Hoa Trấn Nguyên, Mão Thiên kỳ chủ cũng không khỏi sợ ngây người!

Những người này, chẳng bao lâu trước vẫn là đối thủ cường đại nhất của Giang Nam, nhưng mà hiện tại bọn hắn cùng Giang Nam chênh lệch đã bị kéo ra, kéo ra một rãnh trời không cách nào vượt qua.

Giang Nam buông trà thơm, nhẹ nhàng phất tay áo, một trận gió vân cuốn động, mọi người bị đánh bại hết thảy xoáy lên, Cung Thiên Khuyết cũng du du tỉnh lại, vừa thẹn vừa giận.

- Chư vị chưa từng qua cửa ải này của ta, chỉ sợ chư vị không cách nào làm Đô Thiên kỳ chủ ta rồi, bất quá ở dưới trướng kỳ chủ khác, làm một tên lính quèn ngược lại vẫn là có thể.

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ nghe bá bá bá vài tiếng truyền đến, từng mặt Thần Vương kỳ tự động từ trên người những người này bay ra, trở xuống trong vực sâu, mỉm cười nói:

- Bất quá, chư vị dù sao lai lịch phi phàm, ta cũng không thể lãnh đạm các ngươi. Sau này các ngươi là thân binh dưới trướng của ta, nếu gặp được chiến sự, các ngươi theo ta cùng một chỗ đi ra ngoài rửa sạch, dùng bày ra ta đối với các ngươi ân sủng. Các ngươi hiện tại có thể lại đi Thâm Uyên, từng người thu một mặt trận kỳ bình thường.

Mọi người vừa sợ vừa giận, bất quá tình thế so với người yếu, bọn họ là bị tồn tại sau lưng từng người phái tới, tạm thời không có thể trở về, đã ăn một trận đánh, phản kích lại đánh không lại, hôm nay ngay cả địa vị cũng không có.

Giang Nam đem những người này nhét vào dưới trướng của mình, nửa điểm thực quyền cũng không để cho bọn hắn, bọn hắn mang đến những Thần Ma đó, cũng bị tất cả các kỳ bộ phân chia hết, chậm rãi tiêu hóa, hiện tại bọn hắn có thể nói là chỉ còn mỗi cái gốc, ngay cả một binh cũng không có.

- Cái thằng này, chỉ thiếu chút nữa rút gân lột da rồi!

- Quả nhiên, người ta nói những nơi Huyền Thiên giáo chủ đi qua, không

có một ngọn cỏ, hiện tại xem ra, cái thằng này đích thật là một chủ nhân bóc lột thậm tệ.

Bọn người Cung Thiên Khuyết có khổ tự mình biết, chỉ có thể nuốt xuống quả đắng này, thần thức lặng lẽ truyền âm cho mấy Thần Ma mình mang đến, để cho bọn hắn ly khai Đô Thiên thần giới, trở về mật báo.

Những Thần Ma này tuân lệnh, thừa dịp người không sẵn sàng, nguyên một đám vụng trộm ly khai Đô Thiên, bất quá bọn hắn vừa rời đi Đô Thiên thần giới một bước, đột nhiên trời đất quay cuồng, sau một khắc chỉ thấy mình lại về Đô Thiên thần giới, như là lâm vào một tòa đại trận vặn vẹo thời không.

Có người không tin tà, lần nữa ý đồ chạy ra Đô Thiên thần giới, nào biết tình huống giống nhau xuất hiện lần nữa, bọn hắn căn bản không cách nào ly khai Đô Thiên thần giới một bước.

Liên tục thăm dò mấy mươi lần, lúc này những người kia mới tuyệt vọng, chỉ có thể ngoan ngoãn ở lại Đô Thiên.

Giang Nam cũng nhẹ nhàng thở ra, bị một đống lớn Thần Quân Thần Đế thậm chí Bổ Thiên Thần Nhân giám thị, thực sự không phải là một sự tình vui sướng, hôm nay những thứ này trong tay không có quyền, dưới trướng không người, không bị hắn để ở trong lòng.

- Tả Thiên Hầu, Thần Đế triệu gặp, triệu ngươi vào cung yết kiến, có việc thương lượng.

Một ngày này, Giang Nam tập hợp Đô Thiên tất cả Thần Ma, mấy chục vạn tu sĩ đang luyện chế từng kiện từng kiện trấn giáo chí bảo, đột nhiên hư không lắc lư, chuông bạc tiếng vang, chỉ thấy một nữ thần quan cầm trong tay Nữ Đế ý chỉ, từ trên trời giáng xuống, đọc tụng Nữ Đế ý chỉ.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, tiếp chỉ ý nhìn lại, cười nói:

- Là bút tích của tỷ ta. Tỷ tỷ triệu kiến ta, nhất định là có việc, ta đi liền

quay trở lại. Phu nhân, ngươi thủ hộ Đô Thiên, nếu có người ly khai, như vậy cũng không cần trở về rồi.

Trong lòng mấy người Cung Thiên Khuyết khẽ động, muốn ly khai Đô Thiên, thông báo việc này, nghe vậy không khỏi khẽ giật mình, tính toán nói:

- Huyền Thiên giáo chủ cái thằng này ngoan độc, muốn đoạn đường lui của chúng ta ah. Ly khai liền không thể trở về, đây rõ ràng là muốn đem chúng ta ăn xong lau sạch, lại một cước đá văng ra ah!

- Cũng may, ta ở chỗ lão gia để lại máu tươi hóa thân, tùy thời có thể thông báo tin tức... Ân? Máu tươi hóa thân của ta như thế nào cảm ứng không đến rồi hả?

Bọn hắn lại không biết, Luyện Thiên đại trận đã thành, bị Thi Hiên Vi vị chưởng giáo phu nhân này tế lên, dung luyện hư không Đô Thiên thần giới, đem trọn Đô Thiên thần giới bao phủ lại, đoạn tuyệt hết thảy cảm ứng, đừng nói máu tươi hóa thân của bọn hắn, mặc dù là hóa thân, phân thân chính thức, cũng mơ tưởng cùng ngoại giới sinh ra cảm ứng.

Giang Nam đứng dậy, cùng nữ thần quan kia ly khai Đô Thiên thần giới, hướng La Thiên mà đi, đã qua hai ba ngày, rốt cục đi vào La Thiên.

Nữ thần quan kia dẫn dắt hắn đi vào trong đế cung, xuyên qua trùng trùng điệp điệp hành lang cung khuyết, cuối cùng đi vào hạch tâm nội địa Đế Cung, nữ thần quan kia khom người nói:

- Nơi này là ngự hoa viên, Thần Đế đang chờ Thiên Hầu, Thiên Hầu đi vào là được, tiện nữ lui xuống.

Giang Nam gật đầu, cất bước đi vào ngự hoa viên, trước mắt không khỏi sáng ngời, chỉ thấy bên trong Đế Cung Thần Sơn khuyết khuyết nguy nga, hương hoa khắp nơi trên đất, dị thú không cầm, lại có một mảnh ao sen không lớn, trong ao sen nhiều đóa hoa sen đặc biệt khoe màu đua sắc, mấy con cá ở dưới hoa cùng lá du động.

Giang Tuyết bận bạch y, nghiêng tựa ở trong lương đình, mái tóc choàng vai, chân trần điểm nước, đột nhiên một hơi nhổ ra, chỉ thấy một nụ hoa chớm nở đột nhiên tách ra, trong hoa sen ngủ một cô nương dung mạo tú lệ, là hoa sen biến thành nữ yêu, nhưng không có nửa phần yêu khí, ngược lại rất là thần thánh, sinh ra là thành Hoa Thần.

Hoa Thần đứng dậy, hướng Nữ Đế chào, phụng dưỡng ở bên người Nữ Đế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1552: Tặc Tử Đáng Chém. (1)

Trong chòi nghỉ mát, Thắng Thiên, Bình Thiên cùng Già Thiên ba lão yêu quái ở đây, nhìn thấy Giang Nam đi tới, vội vàng nói:

- Hiền đệ, ngươi cuối cùng đến rồi! Ngươi có chỗ không biết, ngày trước cái thằng Quang Vũ Thần Đế kia, phái người đưa tới một phong thư, chỉ điểm đại tỷ cầu thân, đại tỷ đang buồn rầu việc này. Chúng ta biết rõ ngươi có mưu kế, cho nên nói với đại tỷ, để cho người mời ngươi tới hỗ trợ quyết đoán! Việc hôn nhân này đến cùng đồng ý hay không?

- Quang Vũ hướng tỷ ta cầu thân?

Lông mày Giang Nam chau lên, cái trán có một sợi gân xanh nhảy lên thoáng một phát.

- Tặc tử đáng chém, cũng muốn nhúng chàm tỷ của ta!

Trong lỗ mũi Giang Nam phun ra một tiếng hừ lạnh, đôi mắt Giang Tuyết lưu chuyển, mắt đẹp nhìn quanh, dừng ở trên người hắn, khẽ cười nói:

- Tử Xuyên, vì sao ngươi lại nói như vậy? Vì sao nói Quang Vũ là tặc tử?

Giang Nam bị ánh mắt rạng rỡ của nàng chiếu vào, trong lòng có chút giống như bí mật nhỏ không chỗ trốn, mọi nơi tán loạn, lấy lại bình tĩnh, cười nói:

- Tỷ tỷ, Quang Vũ người này dã tâm bừng bừng, ngay cả Bổ Thiên Thần Nhân cũng nói người này là năm nghìn vạn năm qua đệ nhất kiêu hùng. Hắn mưu đồ quá nhiều, có hùng tâm thôn tính Bổ Thiên Thần Nhân, hết thảy nhân vật đều là công cụ lợi dụng của hắn, hắn có thể vì đạt được mục đích không chọn thủ đoạn. Người này trước mắt còn không phải Thần Đế, không thể cùng tỷ tỷ ngươi địa vị ngang nhau, lại hướng ngươi cầu thân, thân là

thần tử đã có ngỗ nghịch chi tâm không lường bực này, không phải tặc tử đáng chém là cái gì?

- Hữu Thiên Hầu người này, không phải là tệ giống như ngươi nói, ngươi đối với hắn có chút thành kiến. Chẳng qua lời của ngươi có chút đạo lý, coi như ngươi nói dối thành công.

Giang Tuyết cười khanh khách, đưa thư của Quang Vũ ra, cười nói:

- Ta phong ngươi là Tả Thiên Hầu, là bởi vì ngươi tài cán kinh người, ngay cả ta cũng có chút bội phục, lại thêm ngươi là đệ đệ của ta, cho nên đảm đương được Tả Thiên Hầu. Cảnh giới của ngươi là Chân Thần Cảnh giới, không thể phong ngươi tước vị rất cao, nếu không kẻ dưới khó phục tùng, đành phải Phong Hầu. Mà Quang Vũ bị ta phong làm Hữu Thiên Hầu, chính là bởi vì tài cán người này, nội tình cùng nhân mạch cũng phi thường lợi hại, ổn định thiên hạ, không thể không dựa vào người này. Nhưng hắn kiệt ngạo bất tuân, không phải là phe phái của ta, không có thể phong hắn tước vị rất cao. Các ngươi hai người, có thể làm phụ tá đắc lực của ta. Tử Xuyên, ngươi nhìn xem thư người này viết như thế nào.

Giang Tuyết phong Quang Vũ Thần Đế làm Hữu Thiên Hầu, Giang Nam cũng biết việc này, lúc ấy trong lòng hắn cũng không có nghĩ nhiều. Hiện tại xem ra Giang Tuyết phân phong đích xác thâm ý sâu sắc ở trong đó.

Chẳng qua Tả Hữu Thiên Hầu đều là hầu vị, địa vị cũng không cao như thế nào.

Giang Nam tiếp nhận thư, triển khai nhìn lại, chỉ thấy chữ viết của Quang Vũ rồng bay phượng múa, chữ viết toát ra một loại hoàng đế bá khí, đây là kiếp trước hắn dưỡng thành khí độ bất phàm.

Trong thư, Quang Vũ lời nói khẩn thiết, phân tích lợi và hại. Nói hắn cùng với Đông Cực Thần Đế thừa tiền khải hậu, nữ đế lực áp bảy đế, luyện chế La Thiên, chính là hành động vĩ đại, thắng hắn kiếp trước.

Chẳng qua, hắn một đời này ngóc đầu trở lại, mưu đồ quá nhiều, thành tựu tất nhiên viễn siêu kiếp trước, cũng có chứng tiên chi tư.

Hơn nữa, hắn dư bộ rất nhiều, nội tình Thần triều còn đó, nếu vung tay hô một tiếng. Quần hùng tập hợp, như quần tinh sáng lạn tụ tập tả hữu của hắn. Nữ đế tuy mạnh, nhưng không có người đi theo, tuy rằng lực áp quần hùng, lại không thể thống trị người thiên hạ, quần hùng cắt cứ.

Nếu hai người liên thủ, thiên hạ nữ đế sẽ được nhất thống, đợi hắn lần thứ hai chứng đế, tất nhiên có thể cùng Bổ Thiên Thần Nhân địa vị ngang nhau, thôn tính địa ngục vạn giới, cứu vớt vạn giới khỏi khó khăn, song song phi tiên, lưu lại một đoạn giai thoại. Nữ đế muốn tìm một lang quân như ý, ngoài hắn ra thì không còn ai khác.

Giang Nam đọc xong, Giang Tuyết cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi nghĩ như thế nào?

Giang Nam khép lại thư tín, không vội với trả lời, cười nói:

- Tỷ tỷ nghĩ như thế nào?

- Ta cảm thấy Quang Vũ người này rất có thành ý, hơn nữa lời nói của hắn quả thật không sai, tuy có dã tâm, nhưng lại thành khẩn.

Giang Tuyết thản nhiên nói:

- Quang Vũ tài cán đích xác kinh người vô cùng, hắn kiếp trước liền đã là Thần Đế cường đại nhất trên đời này, khai sáng hai trăm vạn năm thái bình, lực áp địa ngục Sa La Ma Đế, kinh sợ thối lui Thiên giới ngọc hoàng, kinh sợ Phật giới Phật Đế, chiến công hiển hách. Hắn thế này quyển thổ trùng lai, hiệp thượng một đời dư uy, quần hùng không trung tâm với ta, nhưng đối với hắn rất là trung tâm. Hơn nữa hắn một đời này chứng đế mà nói, khẳng định so với một đời càng mạnh, đích xác có chứng tiên chi tư, xứng đôi với ta.

Giang Nam lẳng lặng nghe, Giang Tuyết thở dài nói:

- Tỷ tỷ dù sao cũng là nữ tử, tuy rằng thành tựu Thần Đế, có lực lượng khôn cùng, nhưng cơ khổ vô nương, một người chống đở Đông Cực Thần Triều rất vất vả, cũng muốn có người nương dựa. Trong Đế cung này của ta vắng vẻ thê lương, La Thiên cũng nhân mạch thưa thớt, không thấy nhân ảnh. Mà Quang Vũ nếu chứng đế, tắc ngô đạo không cô, có thể sóng vai mà đi. Nhân mạch của hắn có thể cho ta rất nhanh nắm chư thiên vạn giới trong tay, làm chư thiên vạn giới vận hành gọn gàng ngăn nắp. Hơn nữa hắn chứng đế, cùng ta góc bù chung tiến, cũng có thể sớm ngày nhảy thoát thiên đạo, chứng tiên phi thăng. Tử Xuyên, ngươi thấy như thế nào?

Giang Nam cười ha ha:

- Tỷ tỷ, ngươi lời ấy sai rồi! Quang Vũ lão phu như thế nào có thể làm anh rể của ta?

Giang Tuyết lộ ra vẻ thú vị, nhìn hắn, nghe hắn nói.

- Nếu luận nhân mạch, Quang Vũ tuy là tiền triều cũ đế, nhưng dù sao một đời này không phải Thần Đế, lúc hắn tại vị quần hùng đối với hắn trung tâm, nhưng hắn chuyển thế phát động hạo kiếp thổi quét chư thiên vạn giới, quần hùng ly tâm, đều có hùng tâm tráng chí, sao lại phục hắn? Nhiều nhất chỉ là trên miệng phục hắn mà thôi, kỳ thật cũng có dị tâm, năm bè bảy mảng!

- Hơn nữa, Quang Vũ nhân mạch cố nhiên kinh người, nhưng ta cũng không kém. Nếu tỷ tỷ muốn ổn định thiên hạ, lập hạ thành viên tổ chức của mình, ta liền vì tỷ tỷ lôi kéo đến một tổ chức thành viên!

- Trong quần hùng giao tình cùng ta thâm hậu, cũng là không ở số ít, chỉ cần ta tiến đến, liền có thể nói phục quần hùng trở thành thành viên tổ chức của tỷ tỷ, La Thiên thịnh vượng, chư thần bảo vệ xung quanh thần triều, không cần tỷ tỷ ủy khuất mình đi ủy thân một lão thất phu chuyển thế?

Giang Tuyết nghe đến đó, cười dài nói:

- Ngươi thật sự có một số nhân mạch, tuy rằng không có thể cùng Quang Vũ chống lại, nhưng miễn cưỡng thành lập thành viên tổ chức của thần triều, lại cũng đủ rồi. Ngươi nếu vì ta lôi kéo đến một thế lực thống trị thiên hạ, ta phong ngươi làm Tả Thiên Thừa, thần triều phụ tá chư thiên đại thừa tướng, vị cực chúng thần! Chẳng qua, tiên đồ rất dài, hạo kiếp không hẹn, Quang Vũ đích thật là một người có chứng tiên chi tư, có thể sóng vai đi tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1553: Tặc Tử Đáng Chém. (2)

- Quang Vũ lão phu cũng có chứng tiên chi tư?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Nếu có lực chứng tiên, không cần hai đời? Một đời liền đủ rồi! Nếu hai đời chứng tiên liền có thể xứng đôi tỷ tỷ, như vậy người bực này một trảo một bó to, trước không nói nhiều Ma Đế địa ngục chuyển thế, đều có chứng tiên chi tư, riêng nói nhiều Thần Đế chuyển thế của chư thiên vạn giới ta, cái nào không có hi vọng trong hạo kiếp chứng tiên? Lại có Tinh Quang Thần Đế cùng Minh Thổ Thần Đế chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà Quang Vũ lão phu lại một đời vô lực chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, ai cao ai thấp?

- Tỷ tỷ, ngươi là người có thực lực một đời chứng tiên, lựa chọn một lão phu hai đời, chẳng phải là mai một bôi nhọ chính mình? Hơn nữa, Quang Vũ có hai vợ, trong nhà có hai con cọp mẹ, tỷ tỷ vô luận làm thê hay là làm thiếp, đều mất uy nghiêm nữ đế, tỷ tỷ suy nghĩ cho kỹ.

Giang Tuyết suy tư một lát, mặt giãn ra cười nói:

- Ngươi nói cũng không phải không có lý. Chẳng qua người một đời chứng tiên, thật sự khó tìm. Chẳng nhẽ muốn tỷ tỷ một đời cơ khổ?

- Này sao...

Giang Nam suy tư, có chút nghĩ một đằng nói một nẻo:

- Hôm nay hạo kiếp đến gần, rồng rắn lẫn lộn, tỷ tỷ sao biết không có thể xuất hiện ra một hai thiếu niên hào kiệt có thể một đời chứng tiên? Ta thay tỷ tỷ tọa trấn, lúc gặp được ta giúp tỷ tỷ lưu ý...

Giang Tuyết trầm ngâm nói:

- Một khi đã như vậy, vậy làm phiền Tử Xuyên. Chẳng qua Quang Vũ đưa thư đến, ta nên trả lời hắn như thế nào?

- Đương nhiên là trực tiếp trả lời hắn, nói hắn không xứng với tỷ tỷ, đoạn tuyệt hắn mong nhớ!

Giang Nam quả quyết nói:

- Chẳng những muốn trực tiếp trả lời thư, còn phải cho hắn biết, báo hai con cọp mẹ trong nhà hắn biết. Làm hậu cung của hắn cháy, không rảnh quấy rối tỷ tỷ!

- Chủ ý này rất tốt, theo ý ngươi nói làm như vậy.

Giang Tuyết đứng dậy, triệu đến một nữ quan nói:

- Cầm thư của trẫm, đưa cho Quang Vũ, liền nói ấu đệ của trẫm Tả Thiên Hầu nói, ngươi không xứng với trẫm, vẫn là đánh mất mong nhớ không an phận này đi.

Giang Nam ngạc nhiên, nữ quan kia cũng ngạc nhiên, lúng ta lúng túng nói:

- Bệ hạ, nói thẳng sao? Không hơi thêm trau chuốt, uyển chuyển một chút sao?

- Nói thẳng không sao.

Nữ quan kia chỉ phải đề bút viết xuống "Ấu đệ của trẫm Tả Thiên Hầu nói, ngươi không xứng với trẫm, bỏ không an phận chi niệm, ngươi vẫn là Hữu Thiên Hầu của trẫm".

Giang Tuyết lại mệnh nàng viết phong thư thứ hai, đem thư tín của Quang Vũ sao hai phần, giao cho Ngọc Hoàng Thiên Trường Nhạc Nữ Đế cùng Trung Thiên Thế Giới Vị Ương Nữ Đế.

- Lần này đắc tội thấu Quang Vũ.

Giang Nam chớp chớp mắt, nhìn thấy ba phong thư này tống xuất, thầm nghĩ.

Giang Tuyết cho người đưa thư, chia phần trước sau trình tự, trước đưa cho Trung Thiên Thế Giới Vị Ương Nữ Đế, qua mấy ngày lại đưa cho Ngọc Hoàng Thiên Trường Nhạc Nữ Đế, cuối cùng mới đưa cho Quang Vũ, hướng Giang Nam cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi trước không cần đi, giúp ta nhìn xem địa ngục xâm lấn hạo kiếp, nhìn xem hạo kiếp này đồ sộ cùng thảm thiết ra sao.

- Địa ngục sắp xâm lấn?

Trong lòng Giang Nam cả kinh.

Giang Tuyết gật đầu, cười dài nói:

- La Thiên ta đã thành, bắt đầu cắn nuốt địa ngục thiên đạo, địa ngục thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn đang không ngừng suy nhược, thiên đạo hội tụ tới La Thiên ta. Minh Hải Vạn Ngục Ấn chính là tiền vốn để địa ngục đối phó chín Bổ Thiên Thần Nhân, ấn này uy năng không ngừng trừ khử, địa ngục cường giả há có thể ngồi được? Số mệnh trong tay ta, kéo dài thời gian càng lâu, Minh Hải Vạn Ngục Ấn liền càng nhược, bọn họ liền càng ăn không tiêu. Theo ý của ta, chậm thì ba ngày, lâu thì mười ngày, địa ngục tất nhiên sẽ khởi binh, quy mô xâm lấn.

Giang Nam chỉ phải ở lại La Thiên, phái ra tôn tôn hóa thân của bản thân, đi mời người cùng mình có chút giao tình, tiến đến La Thiên.

Mà vào lúc này, Quang Vũ Thần Đế rốt cục nhận được Giang Tuyết hồi âm, hướng bộ hạ quần thần cười nói:

- Đông Cực Nữ Đế là người thông minh, biết được tiến thối, có ta cùng

nàng hỗ trợ lẫn nhau, đại sự có thể thành.

Bọn người Phụ Triều Pháp Vương đều chúc mừng, vui sướng.

Quang Vũ Thần Đế mở thư, nhìn lướt qua, sắc mặt không khỏi thay đổi, động cơn giận lôi đình, vỗ án mà dậy, cả giận nói:

- Tiểu nhân gian nịnh, Huyền Thiên thất phu, hạ giới dế nhũi! Không ngờ hướng nữ đế lời gièm pha phỉ báng ta, phá hư chuyện tốt của ta!

Bọn người Phụ Triều Pháp Vương thấy hắn tức giận, không dám nói lời nào, Đế Thiên Pháp Vương đứng ở phía sau Quang Vũ, trộm hướng thư kia liếc mắt, hiểu rõ vì sao hắn giận, nói:

- Bệ hạ, Giang dế nhũi đích xác khinh người quá đáng, không thể tha thứ.

- Không thể tha thứ? Rõ ràng là tặc tử đáng chém!

Quang Vũ giận quá mà cười nói:

- Nịnh thần này ỷ vào là đệ đệ của nữ đế, liên tiếp cùng ta đối nghịch, nếu trẫm còn tại vị, hắn có một trăm cái đầu cũng không đủ chém! Khảm bất tử hắn cũng muốn đem hắn điền hắc động!

Bọn người Phụ Triều Pháp Vương cũng nhìn trộm thư nói:

- Giang dế nhũi khinh người quá đáng, không bằng phát động nhân mạch của bệ hạ, liên danh tấu lên, đem tiểu nhân gian nịnh này từ bên người nữ đế đá ra ngoài. Dân tâm đáng sợ, miệng nhiều xói người chảy vàng, một trăm người nói thằng nhãi này là gian thần, nữ đế có thể áp chế, nhưng nếu chư thiên quần thần đều nói thằng nhãi này là gian thần, nữ đế cũng không thể không chém Giang dế nhũi để tiêu tan sự tức giận của mọi người.

Quang Vũ chưa hết tức giận, khẽ gật đầu, đang muốn phái người đi thông báo nhân mạch của mình, đột nhiên lại có người đến báo nói:

- Bệ hạ, Vị Ương nương nương phái người đưa thư đến đây.

- Sao Vị Ương nương nương lúc này lại nhớ tới gửi thư cho ta?

Trong lòng Quang Vũ buồn bực, tiếp nhận thư, triển khai nhìn lại, sắc mặt không khỏi tối sầm, chỉ thấy trên thư tín có chữ viết xinh đẹp nói:

Thiếp ở Trung Thiên nghe nói một chuyện thú vị, kể cho quân nghe.

Thiếp nghe Trung Thiên có con sói lạ thường, háo sắc mà dâm dục khó dập được, muốn ăn trong bát nhìn trong nồi. Sói này có hai vợ, vợ có hai con trai, còn chưa đủ, một ngày gặp một hồ ly, dâm tâm liền lên, quên hết tất cả, không nhớ đến vợ con.

Thiếp thân nghe thấy việc này, hỏi Trung Thiên quần thần, xử trí con sói này như thế nào? Quần thần tấu, đánh chết là xong. Thiếp nghĩ đến con sói này có vợ con, đánh chết chẳng phải là làm đau lòng vợ con nó sao? Lại có người tấu, không bằng thiến đi, đoạn dâm căn là được.

Quần thần nghĩ đến diệu tuyệt.

Quân chấp nhận hay không?

Quang Vũ nhìn thư tín này, chỉ cảm thấy hạ thân lạnh lẽo.

Đột nhiên, lại có người đến báo:

- Bệ hạ, Trường Nhạc nương nương phái người đưa thư đến đây.

- Thiên sát, như thế nào hai vị nương nương cùng nhau đưa thư đến đây? Chẳng lẽ đều biết vụ bê bối này của ta?

Quang Vũ tiếp nhận thư, triển khai nhìn lên, cái trán không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, chỉ thấy thư viết: Thiếp nghe muội muội nói Trung Thiên có một chuyện rất hay, kể cho quân nghe. Muội muội nói Trung Thiên có con sói lạ thường, háo sắc mà dâm...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1554: Chiến! (1)

Quang Vũ ngự lãm một lần, khép thư tín lại, sắc mặt âm tình bất định.

- Hậu cung cháy, này quả quyết không phải chủ ý của Đông Cực, nàng sẽ không ra loại chủ ý này, tất nhiên là Huyền Thiên thất phu cố ý hại ta, nói cho hai vị nương nương việc này. Hai vị nương nương là một bào tâm ý tương thông, ngay cả thư cũng giống nhau như đúc. Huyền Thiên thất phu đủ tàn nhẫn, muốn ta được cái này mất cái khác, không rảnh đi đối phó hắn... gian thần này, nhất định phải mời quần thần buộc tội hắn, đem xử tử mới có thể hả hận... Chẳng qua hôm nay vẫn là trấn an hai vị nương nương trước...

Quang Vũ Thần Đế viết hai phong thư, sai người giao cho Trường Nhạc, Vị Ương hai vị Nữ Đế, ngôn từ khẩn thiết, dẹp loạn lửa giận hậu cung, lại hướng Đại Thánh Vương nén giận nói:

- Kiếp trước thân của ta là ngươi cho mượn đi, định hai năm ước hẹn, phiếu nợ còn ở chỗ của ngươi. Hôm nay đã đến hai năm chi kỳ, ngươi đi Đô Thiên, đem kiếp trước thân của ta lấy trở về.

Đại Thánh Vương lĩnh mệnh, bọn người Phụ Triều Pháp Vương thương cảm nhìn hắn, một bức nhìn có chút hả hê.

Mà vào lúc này, phân thân của Giang Nam thì chạy tới Chư Thiên các giới.

Ít ngày sau, Thái Cực Thần Đế hóa thân đuổi tới Câu Trần Thiên Thần Đô, cầu kiến Thần Đô Thần Quân cùng Lộ Thần Hầu, Thần Đô Thần Quân cùng Lộ Thần Hầu suất lĩnh rất nhiều Thần Đô cường giả nghênh tiếp, thanh thế long trọng, đem Giang Nam vị hóa thân này thỉnh nhập trong điện, ân cần khoản đãi.

- Thần Quân, Thần Hầu, chư vị đạo hữu, mấy ngày này có an ổn hay

không?

Trà qua một tuần, Giang Nam buông chén nhỏ cười hỏi.

Thần Đô Thần Quân cùng bọn người Lộ Thần Hầu liếc nhau, Thần Đô Thần Quân cười nói:

- Giáo chủ là muốn nghe nói thật hay là lời nói dối?

Giang Nam tức cười:

- Đương nhiên là nói thật.

- Thời gian không sống khá giả.

Lộ Thần Hầu thở dài nói:

- Giáo chủ có chỗ không biết, ta cái Câu Trần Thiên Thần Đô này vốn là hạ giới tiến vào Thần giới phải qua, tụ tập vạn giới tuổi trẻ tân tú, hào kiệt rất nhiều, cái khác không dám nói, thế lực Thần Đô ta, dưới trướng Thần Ma nhiều, tuyệt đối có thể đứng hàng Top 3 Chư Thiên vạn giới, Thiên Hà thủy quân cũng không bằng Thần Đô ta! Chỉ là cái vị Thiên Phương Thần Đế này tới, thống trị Câu Trần Thiên, Thần Đô ta liền khổ sở rồi.

Giang Nam gật đầu, tuy Thần Đô ở vào tầng dưới chót nhất, nhưng là thế lực cường đại nhất Chư Thiên vạn giới, dưới trướng có mấy trăm vạn Thần Ma đại quân, so với Thiên Hà thủy sư còn mạnh hơn.

Thần Đô Thần Quân mặc dù không phải Thần Đế cấp nhân vật. Nhưng chính là vì thế lực Thần Đô cường đại, mới có thể bảo trụ thân gia của mình, có được tiền vốn cùng quần hùng khiêu chiến.

Thần Đô Thần Quân thở dài nói:

- Thiên Hầu, Thiên Phương Thần Đế là Đông Cực đại đế sắc phong, hắn là Thần Đế, chiếm cứ đại thế, danh chính ngôn thuận, Thần Ma vạn giới đi lên tự nhiên muốn đầu nhập vào hắn, sẽ không đầu nhập vào Thần Đô ta.

Đến lúc này Thần Đô ta liền không có lực lượng liên tục không ngừng. Thứ hai, vị Thần Đế này đối với Thần Đô ta cũng là cực kỳ kiêng kỵ, cảm thấy Thần Đô ta thế lực quá mạnh mẽ, uy hiếp hắn thống trị, không ngừng chèn ép Thần Đô ta, đào góc tường, lôi kéo rất nhiều Thần Ma đi qua. Cái này đã hơn một năm thời gian, Thần Đô Thần Ma ta liền thiếu đi hai thành, tiếp qua một thời gian ngắn, Thần Đô ta có thể bảo tồn trăm vạn Thần Ma cũng là không dậy nổi rồi.

Thần Đô Thần Tôn Thần Chủ khác cũng là than thở, mặt ủ mày chau nói:

- Bên cạnh Đế quân, há cho người khác ngủ say? Thiên Phương Thần Đế tất nhiên sẽ thôn phệ Thần Đô ta, đem Thần Đô nhét vào trong lòng bàn tay của hắn.

Giang Nam đột nhiên nghiêm mặt nói:

- Thần Quân, Thần Hầu, chư vị đạo hữu, lúc trước Giang mỗ có từng lừa gạt các ngươi, từng bạc đãi qua các ngươi chưa?

Lộ Thần Hầu vội vàng cười nói:

- Giáo chủ vì sao nói chuyện này? Giáo chủ cùng Thần Đô ta có đại ân, cuộc chiến La Thiên, nếu không có giáo chủ khích lệ lui chúng ta, chỉ sợ Thần Đô chúng ta cũng muốn chết tổn thương thảm trọng!

- Thiên Hầu đại nhân đại nghĩa, Thần Đô ta cao thấp đều khắc trong tâm khảm!

Bọn người Thần Đô Thần Quân cũng nhao nhao nói.

Giang Nam cười nói:

- Ta có một kế sách, có thể bảo vệ Thần Đô hưng thịnh như trước. Chư vị biết rõ, hôm nay Chư Thiên vạn giới chung chủ Đông Cực đại đế, là chị của ta, hôm nay La Thiên đã thành, khắp nơi thần thánh, khắp nơi bảo địa, lại là chỗ gần tiên, giống như tiên cảnh, nhưng La Thiên không người, bảo địa to

như vậy không người trấn thủ. Các vị đạo hữu, sao không đem Thần Đô dời đi La Thiên? La Thiên địa linh nhân kiệt, có mảng lớn lãnh địa, hơn nữa thiên hạ đều là của chị ta, nàng tự nhiên sẽ không chiếm đoạt Thần Đô.

Thần Đô chư vị tồn tại liếc nhau, có chút chần chờ.

Giang Nam cười nói:

- Là tỷ ta càng mạnh hơn nữa, hay là Thiên Phương Thần Đế càng mạnh hơn nữa? Bên trong hạo kiếp, ai có thể bảo hộ Thần Đô?

Thần Đô chư vị Thần Chủ Thần Tôn cùng Thần Đô Thần Quân trong lòng chấn động, nhao nhao khom người thi lễ, cười nói:

- Giáo chủ (Thiên Hầu) một lời điểm tỉnh người trong mộng, đa tạ chỉ điểm! Ân đức như thế, cuộc đời này tất báo, không cần kiếp sau!

Mà vào lúc này, Giang Nam một Tử Viên Ma Đế hóa thân chạy tới Thiên Đô, cầu kiến Thiên Đô thượng tôn cùng Linh Tuyết Thần Tôn, Thiên Đô thượng tôn cùng Linh Tuyết Thần Tôn nghe nói Đông Cực đại đế đệ đệ Tả Thiên Hầu đến đây, tự nhiên không dám lãnh đạm, đem người nghênh tiếp.

Mọi người phân chủ khách ngồi xuống, Giang Nam cười nói:

- Thiên Đô thượng tôn, Linh Tuyết Thần Tôn, chư vị đạo hữu, các ngươi đều thiếu nợ ta một nhân tình đây này.

Thiên Đô thượng tôn cùng bọn người Linh Tuyết Thần Tôn liếc nhau, cười nói:

- Giáo chủ (Thiên Hầu) có chuyện, không ngại nói rõ.

...

Tiên Đô, Bộ Chinh Thần Tôn cùng bọn người Tiên Đô thượng tôn nghênh đón Giang Nam Đô Thiên Thần Đế hóa thân, cười nói:

- Tả Thiên Hầu như thế nào có rảnh đến Tiên Đô ta?

- Có một chuyện đại hỉ sự muốn cùng chư vị nói một câu.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Tỷ tỷ ta, Đông Cực đại đế La Thiên đã thành, thôn phệ Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo, ít ngày nữa liền tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh chính thức, chỉ là hôm nay La Thiên tuy khắp nơi thần thánh, nhưng nhân khẩu khan hiếm, khắp nơi Thiên Đạo thánh âm không người nghe pháp. Tiên Đô chính là Thần Thánh Chi Địa, địa linh nhân kiệt, cũng là nơi thần thánh, nhưng hôm nay chính là đại biến chi thế, hai đại vũ trụ giao hòa, Thiên Đạo dung hợp tất nhiên sinh Thiên Đạo mới, đạo lý lúc trước không dùng được rồi, nếu cố thủ lề thói cũ chỉ sợ sẽ bị hạo kiếp đào thải. Bởi vậy ta tưởng niệm chư vị đạo hữu, cho nên mới đem đại Tạo Hóa này nói cùng chư vị...

...

Hạo Thiên Thánh tông, Giang Nam Bát Cảnh Thần Đế hóa thân vừa ngồi xuống, liền nhìn thấy Hạo Thiên Thần Quân cười lạnh không thôi, Hạo Thiên Thần Quân cùng Hạo Thiếu Quân cùng rất nhiều Thánh tông bá chủ bị hắn cười lạnh đến trong nội tâm sợ hãi. Giang Nam mạnh mẽ vỗ án quát:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1555: Chiến! (2)

- Hạo Thiên Thần Quân, lão thất phu, đưa ma tiên chi huyết cho ta!

Hạo Thiên Thần Quân không nói gì, Hạo Thiếu Quân cả giận nói:

- Cái nào thiếu nợ ngươi ma tiên chi huyết? Thánh tông ta được hai sợi ma tiên chi huyết, nhưng mà bị kẻ trộm trời đánh đánh hôn mê, cướp đi một tia, còn lại một đám kia cũng bị luyện hóa, muốn huyết không có, muốn chết có một đầu, ngươi xem rồi xử lý a! Bất quá, Đông Cực đại đế nếu xuống tay với chúng ta, trước khi chúng ta chết sẽ đem ngươi cái hỗn đản này làm rụng!

Giang Nam đổi giận thành vui, cười nói:

- Các ngươi bọn hỗn đản này rõ ràng cũng sẽ bị người đoạt, đáng đời, chết đi! Bất quá nói trở lại, các ngươi lại thiếu ta một cái nhân tình, nếu không có ta khuyên các ngươi ly khai chiến trường La Thiên, chỉ sợ Thánh tông các ngươi liền muốn tan thành mây khói rồi. Hôm nay ta lại cho các ngươi một đại phú quý, cho bọn bại hoại các ngươi thiếu nợ ta một cái nhân tình nữa...

...

Phong Đô, Giang Nam hướng Phong Đô thượng tôn cùng Ngọc Dung Tiểu quận vương cười nói:

- Hai vị đạo hữu, Thất Phách Đoạt Hồn Câu này thưởng thức đã qua, tiểu đệ có một chính sự muốn cùng chư vị thương lượng, nếu việc này chư vị đáp ứng ta, Thất Phách Đoạt Hồn Câu này cấp cho chư vị nghiên cứu một năm nửa năm cũng không sao.

...

- Tố Thần Hầu, dưới đại thụ chỗ nào cũng mát, thế lực của ngươi quá yếu, muốn dị quân quật khởi trong hạo kiếp chứng đạo thành đế chỉ sợ ngàn khó muôn vàn khó khăn, hôm nay liền có một cây đại thụ như vậy...

- Thiên Nhãn Thần Quân, ngươi cừu gia quá nhiều, đắc tội đầy người trong thiên hạ, ai cũng muốn tính mệnh của ngươi. Ngươi chưởng quản Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, chi bằng bám vào danh nghĩa một vị Đế Hoàng, nếu không cừu gia của ngươi há có thể cho phép ngươi sống? Vị Thần Đế nào mạnh nhất, vị Thần Đế nào cách ngươi gần nhất, tuyển như thế nào, Thiên Nhãn Thần Quân ngươi không phải không biết a?

...

Giang Nam gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói chuyện ma quỷ, các hóa thân thăm viếng nguyên một đám thế lực lớn, đợi ba ngày sau, Chư Thiên lại một lần nữa chấn động, Thần Đô, Thiên Đô, Phong Đô vân...vân thế lực lớn tận khởi đại quân, từng tòa thần thành từng tòa thánh địa lơ lửng, chở mấy trăm vạn Thần Ma nhao nhao hướng La Thiên xuất phát, che khuất bầu trời, Thần Quang xông lên trời, hóa thành một cổ Thần Ma nước lũ, để cho người rung động không thôi.

La Thiên đạt được những thế lực lớn này tiến vào chiếm giữ, để cho La Thiên lập tức thịnh vượng, rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn Thần Quân, vào triều bái kiến Đông Cực đại đế, uy danh của Đông Cực đại đế nhất thời vô lượng, Nữ Đế lại ngăn quần thần, rốt cục đã có dòng chính của mình, giang sơn vững chắc.

Những văn võ quần thần này bảo vệ xung quanh La Thiên, đế tinh cao chiếu, quần tinh phụ tá, hào quang sáng chói, lại có Thiên Nhãn Thần Tôn giám sát và điều khiển Chư Thiên vạn giới, làm cho dị kỷ không dám thò đầu ra, nếu có phản loạn, liền tức khắc phát hiện, điều binh trấn áp, sẽ không để cho phản loạn công tác chuẩn bị lớn mạnh.

Trước kia Đông Cực Thần Đế phân đất phong hầu thiên hạ, chỉ là ổn định nhân tâm, mà lần này văn võ quần thần vào triều, mới thật sự là đã có tiền

vốn thống trị Chư Thiên vạn giới.

Giang Tuyết quả nhiên không có nuốt lời, phong Giang Nam làm Tả Thiên thừa, vị cực chúng thần, bất quá như trước đảm nhiệm Đô Thiên Chi Chủ, hữu danh vô thật, không để cho hắn chưởng binh, cũng không có cho hắn quyền lực cùng phạm vi thế lực càng lớn.

Quang Vũ Thần Đế vốn muốn phát động quần thần giám quan (*vạch tội) Giang Nam, thấy Giang Nam lúc này đã là Đông Cực thần triều Tả Thiên thừa, thừa tướng phụ tá Thần Đế, uy danh nhất thời vô lượng, cả triều văn võ đều là người một phương của Giang Nam, biết rõ giám quan cũng không có hiệu quả gì, chỉ phải thôi.

Mà Đại Thánh Vương mang theo phiếu nợ đi vào Đô Thiên thần giới, đòi hỏi đế thân, Thi Hiên Vi khóc sướt mướt, tìm cái chết, vị Thánh Vương này liền không đành lòng cưỡng ép đòi hỏi, lúng ta lúng túng nói:

- Đệ muội đừng khóc, việc này cũng không phải không thể thương nghị, đợi hiền đệ trở về ta cùng với hắn nói chuyện.

Mà Địa Ngục vạn giới, Sâm La ma đình trên Minh Hải, rất nhiều Ma Đế đến đây nghị sự.

- Đông Cực yêu nữ đã thành Thần Đế, tọa trấn thần triều, tu kiến La Thiên, tranh đoạt số mệnh Địa Ngục ta, để cho Địa Ngục ta lâm vào bên trong bị động.

Sâm La Ma Đế nhìn chung quanh một vòng, trầm giọng nói:

- Vốn là thời gian ở bên một phương chúng ta, kéo dài thời gian càng lâu, Minh Hải vạn ngục ấn uy năng liền càng lớn, đối phó chín lão quái vật Bổ Thiên kia liền càng có nắm chắc. Hôm nay La Thiên đoạt Thiên Đạo của Minh Hải vạn ngục ấn, phân đi số mệnh của Minh Hải vạn ngục ấn, khiến thời gian ở một phương bọn hắn, thời gian kéo dài càng lâu, liền đối với chúng ta càng bất lợi. Việc này đã không thể kéo dài xuống dưới, phải kết

thúc! Hôm nay triệu tập chư vị đạo hữu đến đây, là thương nghị khi nào tận khởi đại quân, diệt đi Chư Thiên vạn giới.

- Lúc này tận khởi đại quân, cùng Chư Thiên vạn giới quyết chiến, chỉ sợ trong địa ngục ta cũng muốn tử thương vô số.

Ly Sửu Ma Đế cau mày nói:

- Chỉ sợ chúng ta cũng khó có thể bảo toàn bản thân, phải ở trong trường hạo kiếp này vẫn lạc mấy vị đạo hữu.

- Con đường thành tiên bản thân đã là như thế, không phải sinh là tử.

Hậu Thổ Phảng cũng đã chứng được Ma Đế vị, cười nói:

- Đông Cực yêu hồ rõ ràng thành công chứng đế, một lần hành động lật bàn, thật sự là vượt quá dự liệu của ta, chẳng qua hiện nay một phương Địa Ngục ta chiếm cứ thượng phong, tổng thể thực lực viễn siêu Chư Thiên vạn giới, mặc dù là Bổ Thiên Thần Nhân, cũng khó trốn uy năng của Minh Hải vạn ngục ấn. Một trận chiến này, hoàn toàn chính xác nên sớm không nên trễ.

Rất nhiều Ma Đế ngay ngắn nhìn về phía Sâm La Ma Đế nói:

- Vị tồn tại kia nói như thế nào?

- Vị tồn tại kia nói...

Sâm La Ma Đế đằng đằng sát khí, nhổ ra một chữ:

- Chiến!

- Vậy thì chiến!

Rất nhiều Ma Đế ngay ngắn quát lớn, sát khí xông thẳng lên trời!

Giang Nam ở bên trong La Thiên thần đình trú lưu bốn năm ngày, các hóa

thân cũng lần lượt trở về, lại qua mấy ngày, Giang Tuyết sở định mười ngày chi kỳ đã tới, Giang Nam đứng ở trên La Thiên nhìn xa vũ trụ giao hòa chi địa, chỉ thấy một phương Địa Ngục còn không có động tĩnh, thầm nghĩ:

- Tỷ tỷ đoán chừng cũng là thuận miệng nói, xem ra Địa Ngục tạm thời là không thể nào đánh Chư Thiên vạn giới ta rồi...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy vũ trụ giao hòa chi địa kia, trong cái khe cực lớn kia, đột nhiên từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm như là con kiến rậm rạp chằng chịt tuôn ra.

Phía trên những Viễn Cổ ma hạm đó, họng pháo mọc lên san sát như rừng, rậm rạp chằng chịt, đó là Diệt Thần Ma quang pháo chân chính, trong tay Tam Khuyết Phật Đà cũng có một ngụm Diệt Thần Ma quang pháo, Giang Nam đã từng mượn bảo vật này, một lần hành động nổ nát hai thái dương!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1556: Kiếp Vận Nguyên Niên. (1)

Mà phía trên những ma hạm kia hết thảy đều là loại pháp bảo công phạt này, Diệt Thần Ma quang pháo trên Viễn Cổ ma hạm toàn bộ triển khai, đơn giản phá hủy một mảnh tinh hệ!

Mà hạm đội như mọc thành phiến kia, những nơi đi qua, họng pháo toàn bộ triển khai mà nói, chỉ sợ có thể dễ dàng càn quét một mảnh Tinh Hà!

Trải qua thời gian dài Địa Ngục dùng pháp bảo cho đại quy mô chiến tranh này đã thất truyền, nhưng mà một khi Ma Đế phục sinh, rốt cục để cho loại đại sát khí này tái hiện nhân gian!

Cùng Địa Ngục ma hạm đối ứng chính là thần thành của Chư Thiên vạn giới, đồng dạng cũng là lợi khí đại quy mô chiến tranh, ở trên hỏa lực tạo nghệ nếu so với Viễn Cổ ma hạm thua kém mấy trù, nhưng thắng ở phòng ngự cực cao!

Từ xưa đến nay, một trường hạo kiếp liên quan đến lớn nhất, ảnh hưởng đến sâu nhất, rốt cục triệt để bộc phát!

Trường hạo kiếp này hơn xa trước kia, lúc trước phát sinh bất luận đại kiếp nạn gì, cái gì Tinh Quang kỷ kiếp, Quân Thiên kỷ kiếp, Hàn Nguyệt kỷ kiếp, cái gì Địa Ngục hủy diệt Trấn thiên thần triều hạo kiếp. Cái gì Quang Vũ thần triều xâm lấn Địa Ngục hạo kiếp, hết thảy không cách nào cùng trường hạo kiếp này so sánh!

Thậm chí ngay cả Viễn Cổ thời kỳ cuối Cổ tiên hạo kiếp, so với trường hạo kiếp dưới mắt này cũng muốn thua kém một bậc, trường hạo kiếp này không chỉ có bao gồm Cổ tiên hạo kiếp dư âm, lại có Quang Vũ kỷ kiếp, càng là hai đại vũ trụ ở giữa sinh tử đọ sức, Thiên Đạo giao phong, hơn nữa còn là hai đại vũ trụ tranh giành chính thống, cuộc chiến liều chết trên đường

phi tiên!

Sinh linh hai đại vũ trụ, vô luận Thần Đế Ma Đế, Bổ Thiên Thần Nhân, hay là sinh linh giống như con sâu cái kiến, hết thảy không cách nào tránh thoát kiếp nạn này, phải tham dự đến bên trong hạo kiếp, trầm luân, kêu rên, trụy lạc, giãy dụa, huyết chiến, mới có thể tranh đoạt một đường sinh cơ!

Chiến!

Giang Nam cảm ứng được Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo xao động, Thiên Đạo bình thản, nhưng hôm nay vậy mà cũng nhiều ra khắc nghiệt chi khí vô cùng nồng đậm, để cho tất cả mọi người chiến ý dâng cao, trong nội tâm tràn ngập chiến ý vô biên!

Chiến!

Chỉ có một trận chiến, chém giết đẫm máu, đem đối thủ chém giết, mới có thể ở trong trường hạo kiếp này cướp lấy một đường sinh cơ!

Chỉ có một trận chiến, đạp trên thi cốt địch nhân, mới có thể ở trong trường hạo kiếp này bảo hộ vũ trụ chính thống của mình!

Chỉ có một trận chiến, mới có thể ở trong hạo kiếp vô cùng thảm thiết, tranh đoạt một tia hi vọng trường sinh bất tử chứng đạo phi tiên!

Ầm ầm...

Vũ trụ biên thùy, ở bên trong vũ trụ chi nhãn, vô số chiến hạm ma quang đại phóng, vô số xạ tuyến ma quang sáng lạn vô cùng, rậm rạp chằng chịt hướng 27 kiện pháp bảo treo cao ở biên thùy vũ trụ chi địa kia oanh khứ!

27 kiện pháp bảo kia là 27 tòa thế giới luyện chế mà thành, là Bổ Thiên Thần Nhân tự mình luyện, bày biện ra đủ loại hình thái, chung, lâu, bàn, trụ, tháp, đỉnh, Cầm vân...vân pháp bảo, chất chứa uy năng vô lượng, đúng là 27 kiện pháp bảo này, cản trở Địa Ngục xâm lấn.

Ngày nay 27 kiện pháp bảo kia hào quang tỏa sáng, chuông lớn chấn động, tiếng chuông vang vọng vũ trụ biên thuỳ, thần lâu phong cách cổ xưa, vô số đại tinh xây dựng thành thần lâu chuyển động, vô số xạ tuyến bay ra, nghênh tiếp ma quang, lại có thế giới biến thành khay bạc hào quang như trụ, quét về phía vô số ma hạm ở vũ trụ biên thùy, Cầm tiếng nổ lớn, boong boong rung động, sát phạt chi khí tràn ngập!

Mà vào lúc này, chỉ thấy vũ trụ chi nhãn đột nhiên bay ra một quái vật khổng lồ, hình như tổ ong, quay tròn chuyển động, xoay chuyển nhanh chóng, chỉ thấy từng chiếc từng chiếc ma hạm như là ong mật, gào thét bay vào trong nguyên một đám tổ ong.

Tiếng chuông, thần tháp, thần lâu, thần Cầm... 27 kiện pháp bảo uy năng oanh ra, trùng trùng điệp điệp quét ở phía trên tổ ong kia, đem tổ ong kia đánh cho lung la lung lay, bay trở về vũ trụ chi nhãn.

Xùy~~

Một thanh bảo kiếm sát khí ngập trời từ vũ trụ chi nhãn bay ra, chém thẳng vào tòa thần lâu này!

Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo, Sa La Ma Đế Sa La kiếm!

Cùng lúc đó lại có từng kiện từng kiện pháp bảo uy năng vô lượng từ trong vũ trụ chi nhãn bay ra, có bảo ấn, có cốt thuyền, có đại phiên, có thiên tràng, có đại kỳ, cũng là thiên kỳ bách quái, rõ ràng là từng kiện từng kiện Hoàng đạo cực binh, nhao nhao oanh hướng 27 tòa thế giới luyện thành pháp bảo kia, chỉ một khắc liền giết đến thiên hôn địa ám, lẫn nhau giằng co không dứt.

Càng nhiều Hoàng đạo cực binh nữa bay ra, mấy chục kiện pháp bảo uy năng vô biên oanh kích, đủ loại đại đạo tràn ngập, chấn động, đạo âm truyền khắp hai đại vũ trụ, đây là đại đạo bất đồng đối kháng, là tồn tại mạnh nhất của hai đại vũ trụ ở giữa đại đạo quyết đấu!

Chư Thiên vạn giới 27 kiện pháp bảo này tuy không phải Hoàng đạo cực binh, mà là Bổ Thiên Thần Nhân tiện tay luyện, nhưng mỗi một kiện pháp bảo đều chất chứa lực lượng một thế giới, mà Địa Ngục mấy chục kiện pháp bảo lại là Hoàng đạo cực binh, so với chứng đế chi bảo uy năng còn muốn mênh mông, thậm chí có thể dẫn dắt Địa Ngục Thiên Đạo công kích, sức mạnh to lớn vô cùng.

- Sát!

Ở bên trong Vũ trụ chi nhãn, một Ma Thần vô cùng to lớn xua đuổi vô số Địa Ngục ma quái chen chúc lao ra, như là thủy triều hướng Chư Thiên vạn giới vọt tới, tất cả ma quái hiển nhiên là sinh linh nuôi dưỡng, Thần Ma cấp ma quái phô thiên cái địa phóng đi.

- Đến đây đi, đến đây đi!

Ma Thần to lớn cao ngạo kia cười ha ha, sau lưng từng mặt đại kỳ tung bay, mặt cờ run lên liền có vô số ma quái từ trên kỳ trút xuống, lạnh lùng nói:

- Nuôi binh nghìn ngày dùng binh một giờ, không dùng huyết đến tế, sao có thể phá vỡ những pháp bảo chặn đường này? Muốn phá vỡ những pháp bảo này, còn phải xem Khu Thần Ma Hoàng ta!

Cạch...

Chuông lớn chấn động, đem ma quái tính bằng đơn vị hàng nghìn đánh chết chấn vỡ, hóa thành một biển máu, biển máu bắt đầu khởi động, nhào vào phía trên chuông lớn, đem khẩu chuông lớn này nhuộm đến huyết hồng, trong ma quái huyết chìm đắm đại đạo ô uế, lập tức ảnh hưởng đến chuông lớn vận chuyển.

Ma Thần to lớn cao ngạo kia run một mặt đại kỳ, đại đạo ô uế bên trong huyết lập tức đem ma huyết huyết tế, lập tức một mặt Sâm La bảo ấn nện xuống, lập tức đem khẩu chuông lớn này đánh cho chia năm xẻ bảy, lại có vô

số ma quái nhao nhao hướng thần lâu dũng mãnh lao tới, bành bành bành đâm chết ở trên thần lâu, sau đó thần lâu cũng bị phá.

Ma Thần to lớn cao ngạo này chính là một Ma Đế phục sinh bên trong địa ngục, Khu Thần Ma Hoàng. Nuôi dưỡng vô số ma quái, luyện thành một thân đại đạo kỳ quái. Giỏi về phá người pháp bảo, mặc dù là Bổ Thiên Thần Nhân luyện pháp bảo cũng không cách nào chống cự đại đạo dơ bẩn trong đó.

27 kiện pháp bảo treo cao ở biên thùy vũ trụ bị phá, chỉ là vấn đề thời gian.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1557: Kiếp Vận Nguyên Niên. (2)

Trận đại chiến này ngoại trừ Khu Thần Ma Hoàng, Địa Ngục Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả khác cũng không lộ diện, mà Bổ Thiên Thần Nhân bên này cũng không có người xuất đầu, từng tồn tại cổ xưa chỉ là nhìn xem một màn này.

Địa Ngục một phương là yêu quý cánh chim của mình, sợ lộ diện sẽ bị Bổ Thiên Thần Nhân đánh chết, mà Bổ Thiên thần nhân cũng có lo lắng của mình. Một là lo lắng Cổ tiên thoát khốn, hai là lo lắng Minh Hải vạn ngục ấn.

Địa Ngục phá cục, đã thành kết cục đã định.

Phía trên Thần giới La Thiên, từng Cự Đầu, Thần Đế thống trị Chư Thiên bị mời nhập La Thiên đế cung, tất cả tồn tại có danh hào đều tụ tập ở đây, cùng bàn như thế nào ứng đối trường hạo kiếp này.

Trung Thiên thế giới Vị Ương Nữ Đế, Câu Trần Thiên Thiên Phương Thần Đế. Hậu Thổ Thiên Bá Phù Thần Đế, Trường Sinh Thiên Thánh Phật Thánh Quân, Thanh Hoa Thiên Nguyên Quân Nữ Đế, Tử Vi Thiên Thánh Hoàng Thần Đế, Huyền Thanh Thiên Hoang Tổ Thần Đế, Ngọc Hoàng Thiên Trường Nhạc Nữ Đế. Tử Tiêu Thiên Trấn Thiên Thần Đế, cộng thêm Chư Thiên rất nhiều Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân cấp Cự Đầu, tụ tập dưới một mái nhà.

Lại có La Thiên văn võ quần thần, Chư Thần mọc lên san sát như rừng, Thần Quang rung chuyển. Mà Đông Cực đại đế thì tọa trấn trên Thiên Cực bảo tọa, sau lưng có chín Nữ Đế sừng sững. Tất cả Chư Thần Chư đế lớn nhỏ khí tức hình thành từng mảnh thời không chằng chịt.

Quang Vũ Thần Đế suất lĩnh tiền triều văn võ bá quan, cũng thình lình

xuất hiện, ở bên trong Chư Thần Chư đế rất dễ làm người khác chú ý, nhân tài đông đúc, có thể nói thế lực lớn nhất.

- Trẫm đăng cơ đến nay, đã gần có một năm, đến nay chưa định ra niên hiệu.

Ánh mắt Giang Tuyết ở trên mặt Chư Thần chư đế quét một lần, thanh âm truyền đãng La Thiên nói:

- Hạ giới thế gian Đế Hoàng còn có niên hiệu, niên hiệu Đông Cực thần triều ta nên định như thế nào, trẫm còn muốn thỉnh giáo chư quân.

Chư Thần hai mặt nhìn nhau, chẳng biết tại sao ở trước mắt hạo kiếp, Nữ Đế như thế nào đột nhiên nhắc tới sự tình này.

Bất quá Nữ Đế đã hỏi, tự nhiên có thần quan thần tướng ra khỏi hàng, nhao nhao mở miệng hiến kế, có nói niên hiệu "Đăng Phong", có nói không bằng gọi "Định Thiên", có nói gọi là "Hưng Thịnh", Giang Tuyết đều bất mãn, nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Tả Thiên thừa, ngươi xưa nay tự xưng là người đọc sách, hôm nay thời điểm dùng ngươi đã đến, nhìn xem Tả Thiên thừa có thể để cho trẫm thoả mãn hay không.

Giang Nam ra khỏi hàng nói:

- Bệ hạ cải tạo La Thiên, đoạt số mệnh Địa ngục, bình định vạn giới phân loạn, nhất thống Chư Thiên vạn giới, hôm nay hạo kiếp bộc phát, không bằng liền đem niên hiệu làm thành Kiếp Vận. Ở bên trong hạo kiếp, cướp số mệnh Địa Ngục, bảo vệ Chư Thiên vạn giới ta hưng thịnh, hôm nay bệ hạ đăng cơ năm thứ nhất, gọi là Kiếp Vận nguyên niên.

Giang Tuyết cười nói:

- Tả Thiên thừa quả nhiên là trẫm chi tâm phúc, cái niên hiệu Kiếp Vận này rất tốt, rất được tâm trẫm. Như vậy liền định như vậy, sau này niên hiệu

thần triều là Kiếp Vận, năm nay là Kiếp Vận nguyên niên. Chư quân, hôm nay hạo kiếp đã lên, Địa Ngục xâm lấn Chư Thiên ta, Chư Thiên nguy tại sớm tối, chư quân cho rằng, trường hạo kiếp này nên ngăn cản như thế nào?

Chư Thần im lặng, không có một cái nào mở miệng, Địa Ngục hùng hổ mà đến, muốn tiêu diệt Chư Thiên vạn giới, chống cự Địa Ngục tự nhiên là bụng làm dạ chịu, nhưng mà lúc này ai dám chủ động nhảy ra nói ta làm tiên phong?

Hữu Thiên Hầu Quang Vũ đột nhiên cười nói:

- Bệ hạ, Tả Thiên thừa tài hoa cái thế, ngay cả chúng ta cũng cực kỳ bội phục. Sao không để cho tâm phúc của bệ hạ đi làm tiên phong, đối kháng đại quân Địa Ngục?

Những người khác nhao nhao mở miệng nói:

- Kính xin mượn tâm phúc của bệ hạ dùng một lát!

- Tả Thiên thừa xuất mã, Địa Ngục tất nhiên vãi ra quần!

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, những hỗn đãn này rõ ràng là muốn cho hắn làm pháo hôi.

Thần Đô Thần Quân vội vàng ra khỏi hàng, kháng nghị nói:

- Tả Thiên Hầu chỉ là Chân thần, hơn nữa trong tay không binh không tướng, như thế nào đi ngăn cản Địa Ngục?

- Tả Thiên thừa miệng lưỡi kinh người, tài hùng biện không ngại, nói không chừng nói chuyện một lát liền có thể để cho Địa Ngục lui binh.

Phụ Triều Pháp Vương ha ha cười nói.

- Chư quân không cần làm khí phách tranh giành.

Giang Tuyết cười mỉm nói:

- Một trận chiến này bên ngoài là triều đình của ta cùng Địa Ngục Sa La ma triều chiến đấu, vụng trộm là Bổ Thiên Thần Nhân cùng Địa Ngục chư hoàng tranh đấu, chúng ta chỉ cần làm tốt đại chiến bên ngoài, tiêu diệt lực lượng Sa La ma triều, về phần tầng trên tranh đấu, không cần các ngươi nhúng tay. Chư quân từng người thống lĩnh Thần Ma, hạ giới chiến một trận.

Nàng lập tức điểm tướng, từng Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân từng người thống binh hạ giới, nhập chủ nguyên một đám thế giới, chế tạo bình chướng, chờ đợi cùng Địa Ngục đại quân chinh chiến chém giết.

Mà vào lúc này, dưới Minh hải hiện ra thời không quỷ dị, thông hướng Quỷ giới.

Một tòa tế đàn vô cùng hùng vĩ hiện ra, rộng lớn ức vạn dặm, trên tế đàn vô số Quỷ giới Thần Ma sừng sững, bảo vệ xung quanh một Đế Hoàng, bên người Đế Hoàng kia còn có một gương mặt quen thuộc, đúng là Ngục Pháp Thiên Vương.

- Tế phiên!

Ngục Pháp Thiên Vương thần hồn không hiểu lý lẽ, thấp giọng quát nói.

- Tế phiên!

Vô số Quỷ giới Thần Ma nghiêm nghị hét lớn, thanh âm thậm chí truyền lại đến Minh Hải Địa Ngục vạn giới!

'Rầm Ào Ào'

Một mặt đại phiên vô cùng khổng lồ đột nhiên bay lên, sừng sững ở trên tế đàn, quay tròn chuyển động, mỗi chuyển động một vòng liền lớn hơn một phần, cuối cùng nhất hóa thành một mặt cờ đen so với tế đàn còn muốn khổng lồ.

Trong cờ đen mây đen cuồn cuộn, tản mát ra một loại lực lượng dị thường quỷ dị, có thể tác động thần hồn thần tính!

Ngục Pháp Thiên Vương quay người, hướng Đế Hoàng kia khom người nói:

- Bệ hạ! Chiêu Hồn Phiên đã tế lên, kính xin bệ hạ phân phó!

- Tốt.

Quỷ Đế kia lạnh nhạt nói:

- Hai vũ trụ đại chiến, tất nhiên sẽ tử thương vô số anh linh, những anh linh này nhập Quỷ giới ta, trận đại chiến này sẽ để cho Quỷ giới ta hưng thịnh trước nay chưa có, đại đạo cũng có thể.

Mà ở bên ngoài Chư Thiên thần giới, trong Thiên Giới Thiên đình truyền đến một thanh âm uy nghiêm thâm trầm, cao giọng nói:

- Truyền Ngọc Hoàng ý chỉ, dựng lên Phong Thần bảng ở bên ngoài Nam Thiên môn!

- Tịch Thiên Vương, Tịch Thiên Vương!

Vô số thiên binh thiên tướng xuất hiện ở bên trong Nam Thiên môn, một người cao giọng nói:

- Bệ hạ để cho chúng ta dựng lên Phong Thần bảng, huyền ở bên ngoài Nam Thiên môn!

- Đã biết.

Một thần tướng ngọc thụ lâm phong cười nói.

Tịch Thiên Vương kia phong thần sâu sắc, sau lưng còn đi theo bốn thần tướng, một cái khiêng búa, một cái ôm bảo kiếm, một cái lưng cõng ống trúc, còn có một Phật Đà áo trắng lông mày xanh đôi mắt đẹp.

Tịch Thiên Vương đem Phong Thần bảng treo cao ở bên ngoài Nam Thiên môn, đứng trong Thiên Môn nhìn xa Chư Thiên vạn giới, chỉ thấy Chư

Thiên vạn giới đen tối không rõ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1558: Kiếp Vận Bao La Mờ Mịt, Ai Chủ Chìm Nổi? (1)

- Kiếp Vận bao la mờ mịt, ai chủ chìm nổi...

Hắn thanh âm trầm thấp.

Đại Tây Thiên Phật giới, Chư Thiên Phật quốc, một đại Phật to lớn cao ngạo tọa trấn, vờn quanh ở trên một tòa hùng núi, núi kia lớn không thể lượng, so với Hoang Cổ thánh sơn còn muốn khổng lồ không biết gấp bao nhiêu lần, nguyên một đám Phật quốc thế giới quay chung quanh tòa hùng núi này vận chuyển, mặc dù là Tinh Hà sáng chói cũng như mây khí phiêu phù ở sườn núi.

Trên núi Phật cảnh, chỗ tới gần bầu trời giống như tiên địa, Phật Quang hóa thành hoa sen, kim quang sáng chói, chiếu rọi bầu trời.

- Bà Sa Thiên Đa Tuần Phật Tổ, Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới hạo kiếp đã lên, chỗ đó có rất nhiều người cùng phật môn ta hữu duyên ở trong cực khổ giãy dụa, ngươi đi độ hóa bọn chúng ra, dẫn vào Tây Thiên ta, quy y Phật môn, thành tựu chính quả.

Một Phật tổ lĩnh mệnh, mang theo Chân Pháp Phật Đà, lại mang lên Độ điệp cùng với một ít pháp bảo, từ trên núi xuống, xuyên qua từng đợt Tây Thiên thế giới nặng nề, đuổi tới chân núi, đi vào bên trong vũ trụ màng thai.

Tầng dưới chót nhất của Thần giới Thiên Ngục, Thiên Mẫu Thánh Hậu thân thể cao lớn du động, có chút nôn nóng, lại có chút mừng rỡ:

- Huyết nhục... Ta cảm thấy huyết nhục thánh tế lực lượng của ta, khanh khách, Địa Ngục nhất định xâm lấn rồi, đại chiến tiến đến...

- Tiểu tử Thánh Phật kia nói, dùng vô số Thần Ma huyết nhục hiến tế đến phục sinh ta, như vậy nhất định phải chết vô số Thần Ma mới thành, hiện tại

bị chết quá ít, còn xa xa không đủ...

- Đế sư, ngươi ngăn cản Bổn cung huyết tế Hậu Thổ Thiên, Bổn cung phục sinh nhất định phải cho ngươi đẹp mắt!

Cũng không lâu lắm, vũ trụ biên thùy, 27 kiện pháp bảo phụ cận vũ trụ chi nhãn rốt cục bị Khu Thần Ma Hoàng dùng ô uế chi đạo phá vỡ, các loại Hoàng đạo cực binh bay đi, trong vũ trụ chi nhãn có tổ ong cực lớn bay tới, quay tròn chuyển động, chỉ thấy từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm gào thét bay ra. Chia ra ba cổ, từng người dọc theo ba con đường hướng Trung Thiên thế giới xuất phát.

Con đường chính giữa kia, đối diện Tiểu Quang Minh giới, con đường bên trái thì đối ứng Đại Phong Nguyên Giới, con đường phía bên phải, thì đối ứng Cô Nguyệt thế giới.

Ba thế giới này sớm đã rơi xuống trong tay địa ngục, biến thành ba trọng trấn của Địa ngục tại Chư Thiên vạn giới, bên trong có Địa Ngục Thần Chủ tính ra hàng trăm tọa trấn, còn có Ma Đế phân thân, hóa thân, chế tạo thành thùng sắt giang sơn, trọng binh canh gác.

Dùng ba cái thế giới này làm khởi điểm, sau đó ven đường chiếm đoạt nguyên một đám thế giới, đem càng nhiều lãnh địa nữa nạp xuống phạm trù địa ngục. Liền có thể đối với Trung Thiên thế giới hình thành xu thế vây quanh.

Kỳ thật dùng thực lực của Chư Thiên vạn giới, nhổ ba cái đinh này cũng không phải không có khả năng, nhưng gần đây một thời gian ngắn, quần hùng Chư Thiên vạn giới tranh đoạt đế vị, mà Bổ Thiên Thần Nhân đều có tư tâm, vậy mà không có đối với ba cái thế giới này ra tay, ngược lại cho thế lực địa ngục ở bên trong Chư Thiên vạn giới lớn mạnh, rốt cục biến thành ba cái u ác tính.

Đông Cực đại đế, Kiếp Vận nguyên niên, ngày cuối cùng cuối đông.

Ngày này, Địa ngục cùng đại quân Chư Thiên rốt cục ở Tuyết Nhai thế giới tao ngộ.

Tuyết Nhai thế giới là thế giới thứ nhất nằm ở phía sau Đại Phong Nguyên Giới, tòa thế giới này cũng có mấy thần minh tọa trấn, nhưng mà đối mặt xu thế Địa Ngục xâm lấn căn bản chính là lấy trứng chọi đá, không chịu nổi một kích. Mấy thần minh đang sợ hãi, thương nghị muốn đầu hàng Địa Ngục hay không, đột nhiên chỉ thấy Thần Quang như hà, từng tòa thần thành bay vào Tuyết Nhai thế giới, chế tạo ra xu thế trăm thành tương liên, tọa trấn ở trên tinh hà.

Tinh Hà của Tuyết Nhai thế giới, như tuyết trắng treo trên tinh nhai, bởi vậy được gọi là Tuyết Nhai, tại đây tự nhiên là một tòa hùng quan. Trăm vạn Thần Ma khống chế trăm tòa thần thành rơi vào trên tinh hà Tuyết Nhai, lập tức đem hạch tâm của thế giới này chế tạo thành thùng sắt giang sơn, ba Thần Tôn trấn thủ nơi đây, theo thứ tự là Hỏa Vân Chúc gia Bàn Long Thiên Tôn, Vân gia Phúc Vân Thần Tôn, Hình gia Hình Thiên Thần tôn, ba đại thế gia đạt được mệnh lệnh của Đông Cực đại đế, phụng mệnh trấn thủ nơi này.

Từng kiện từng kiện pháp bảo ngang trời, bao phủ Tinh Hà, lại có vô số Thần Ma tạo thành từng tòa đại trận, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Đằng sau còn có liên tục không ngừng thần binh thần tướng đi Tuyết Nhai thế giới, có Lộ Thần Hầu trợ giúp, ven đường ở tất cả các tòa thế giới đóng quân, từng tòa Tinh môn đứng lên, câu thông tất cả thế giới, thuận tiện trợ giúp.

Lại có thần giới Thiên Hoàng Chư Thiên tất cả các bộ Thần Chủ Thần Tôn, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ, Thanh Long Chư Thiên, tất cả các bộ Thần Chủ Thần Tôn suất lĩnh đại quân, lại có mười hai Nguyên thần, 24 tinh tú, ba mươi sáu thiên cương, bảy mươi hai Địa Sát Chư Thiên tất cả các bộ Thần Chủ Thần Tôn, bộ bộ Chư Thiên, tổng cộng ba trăm sáu mươi Chu Thiên, phân biệt trú đóng ở tất cả các tòa thế giới, tất cả có vài chục vạn đến trên dưới một trăm vạn Thần Ma đại quân.

Trừ lần đó ra, còn có Cự Đầu Thần Tôn Thần Quân cổ xưa khác, suất lĩnh phần trọng binh trấn thủ Trung Thiên, dựng thẳng lên Tinh môn tính bằng đơn vị hàng nghìn, thậm chí còn có Tinh môn vô cùng khổng lồ, cao tới mấy mươi vạn dặm, đủ để có thể dung nạp chiến tranh lợi khí như thần thành tự do ra vào, bất quá Tinh môn bực này đơn giản không có thể động dụng, vận dụng một lần tốn hao linh thạch linh dịch đều là không thể đo lường, mặc dù là thế lực lớn của Thần giới cũng chịu không nổi.

Hình Chân, Bàn Long cùng Phúc Vân ba vị Thần Tôn cũng tham dự đến cuộc chiến La Thiên, may mắn còn sống, nhưng cùng Đông Cực đại đế đối nghịch, không khỏi có chút tâm thần bất định bất an, lần này đại chiến cùng một chỗ, ba vị Thần Tôn liền chủ động xin đi giết giặc, nguyện làm tiên phong lấy công chuộc tội.

Địa Ngục đại quân tiên phong cuối cùng đã tới, từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm ngang trời, phía sau là từng tòa ma thành, Địa Ngục hùng binh đã tìm đến, song phương huyết chiến một hồi, ở trước Tuyết Nhai quan lưu lại mấy vạn thi thể Thần Ma, thống soái một phương Địa Ngục thấy cường công không được, lúc này thu binh xây dựng cơ sở tạm thời.

Song phương ngày đêm kịch chiến, thậm chí ngay cả mấy Thần Tôn cũng từng người xuất quan khiêu chiến, giết đến quần tinh trụy lạc, hư không bị chấn thành bột mịn. Bên trong ba vị thống soái, Bàn Long Thiên Tôn thực lực mạnh nhất, một thân thiên phú dị bẩm, có được Tiên Thiên huyết mạch, tuy độ tinh khiết không cao, nhưng mà không phải chuyện đùa, luyện thành một thân bản sơ đại đạo, uy lực kinh người, thậm chí còn ở trước trận chém giết một Ma Tôn, uy danh hiển hách.

Mà Phúc Vân Thần Tôn thì tiến vào Bỉ Ngạn thế giới, tuy bị xóa đi trí nhớ, nhưng mà không phải chuyện đùa, Hình Chân Thần tôn càng là chiến lực kinh người, Hình gia chính là chủng tộc chiến đấu, hắn thân là Hình gia lão tổ tự nhiên có chút tài năng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1559: Kiếp Vận Bao La Mờ Mịt, Ai Chủ Chìm Nổi? (2)

Hai quân đối chọi, giằng co không dứt.

- Phó soái đến rồi!

Ngày hôm đó trong Địa Ngục trận doanh đột nhiên truyền đến tiếng ồn ào, Bàn Long, Phúc Vân cùng Hình Chân Thần tôn leo lên tuyết nhai nhìn lại, chỉ thấy ma khí cuồn cuộn, lại có một chi Địa Ngục đại quân chạy đến, trên một chiếc Viễn Cổ ma hạm quần ma vây quanh một Ma Thần bụng phệ.

Trận doanh đối diện mở rộng ra, đem vị Ma Thần này cùng đại quân gấp rút tiếp viện đón vào trong doanh.

Bàn Long Thiên Tôn cười lạnh nói:

- Địa Ngục ma quân phó soái đã đến, bất quá mang đến hai mươi vạn Thần Ma đại quân mà thôi, Tuyết Nhai quan ta còn có thể chịu đựng. Vị phó soái này, không biết là nhân vật nào, ta ngược lại muốn gặp hắn...

Lời còn chưa dứt, đột nhiên tiếng trống rung trời, trong Địa Ngục doanh có thần ma lực sĩ thân hình vừa tăng, hóa thành trăm vạn dặm cao lớn, cầm đại chùy nổi trống.

Thùng thùng chấn động Tinh Hà, chỉ thấy doanh môn mở rộng ra, mấy chục vạn Địa Ngục Thần Ma áp giải 10 tỷ sinh linh, có nhân loại, cũng có tu sĩ các tộc, rậm rạp chằng chịt, đông nghịt hội tụ thành hàng dài, hướng Tuyết Nhai quan tới gần!

Bàn Long Thiên Tôn, Phúc Vân Thần Tôn cùng Hình Chân Thần tôn không khỏi ngây người, Tuyết Nhai quan trên trăm vạn Thần Ma cũng không khỏi ngây người, cầm trong tay các loại pháp bảo, các loại thần thông công tác chuẩn bị đã lâu thủy chung không cách nào nện xuống.

Mấy trăm triệu sinh linh này, đều là con dân của Chư Thiên vạn giới, phần lớn là phàm nhân tay trói gà không chặt, có lão nhân, có phụ nữ và trẻ em, còn có phụ nữ có thai, số lượng nhiều, làm cho da đầu người run lên!

Địa Ngục đại quân áp lấy những con dân Chư Thiên vạn giới, từng bước một tới gần Tuyết Nhai quan, chúng Chân Thần Thần Chủ nguyên một đám tức sùi bọt mép, hai mắt đổ huyết, lại không có một cái nào hạ tử thủ được.

- Đại Tôn, hạ lệnh a...

Một vị lão Thần Chủ rung giọng nói:

- Hạ lệnh a, lại không hạ lệnh. Tuyết Nhai quan ta liền muốn thất thủ rồi... mấy trăm trăm triệu sinh linh này chi tử, đại tội với thiên, ta đến gánh cái tội này, cùng ba vị Đại Tôn không quan hệ!

Trên Tuyết Nhai quan, ba vị Đại Tôn trầm mặc, đại quân Địa Ngục Thần Ma áp lấy những sinh linh vạn giới này tới gần rất nhiều khoảng cách, Bàn Long Thiên Tôn cắn răng, đột nhiên lão lệ giàn giụa, lạnh lùng nói:

- Cái chịu tội này, ai cũng đảm đương không nổi! Lui! Lùi cho ta, mang đi Tuyết Nhai thế giới tất cả sinh linh, bỏ qua phiến thế giới này! Bệ hạ nếu trách phạt lên, do ta đảm đương!

Hình Chân Thần tôn chán nản nói:

- Có thể lui đi nơi nào? Địa Ngục ma đầu tất nhiên sẽ đè nặng ngày càng nhiều sinh linh, cho sinh linh này xung phong, làm cho chúng ta không hạ thủ được, tiếp tục như vậy, chỉ biết nguyên một đám thế giới thất thủ...

- Ngươi muốn giết những người phàm tục này?

Bàn Long Thiên Tôn lạnh lùng liếc hắn một cái, Hình Chân Thần tôn im lặng, lắc đầu nói:

- Không phải, Đại quân ta vừa lui, tất nhiên phía sau thất thủ, nếu bị Địa

Ngục Ma Quân thừa cơ công kích, trăm vạn Thần Ma đều phải chết không có chỗ chôn. Chi bằng có người lưu lại, phục vụ quên mình đi ngăn trở bọn hắn. Ta nghịch thượng làm loạn, nguyên là tử tội, bệ hạ không có xử trí ta, để cho ta lập công chuộc tội, người lưu lại này, chi bằng là ta...

Tuyết Nhai quan một mảnh trầm mặc, Bàn Long Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, quả quyết nói:

- Tốt, ta lưu lại cho ngươi mười vạn Thần Ma, tiểu tử ngươi phải tất yếu còn sống trở về cho lão tử! Lão tử lần trước cùng ngươi chung một chỗ đào phần mộ của Bỉ Ngạn Nữ Đế, nếu ngươi chết rồi, lão tử tìm ai cùng một chỗ đào mộ phần đây?

Hình Chân Thần tôn cười ha ha:

- Mười vạn quá nhiều, năm vạn là đủ!

Bàn Long Thiên Tôn thật sâu liếc hắn một cái, lúc này truyền lệnh xuống, để cho Thần Ma dưới trướng đem vô số sinh linh của Tuyết Nhai thế giới hết thảy lấy đi, di chuyển đến thế giới khác, sau đó mở ra Tinh môn, rút lui khỏi Tuyết Nhai quan, chỉ để lại năm vạn Thần Ma cùng Hình Chân Thần tôn một mình trấn thủ Tuyết Nhai quan.

- Mở cửa!

Hình Chân Thần tôn tọa trấn trung quân, nghiêm nghị quát.

Ầm ầm...

Tinh Hà nhấp nhô, tính bằng đơn vị hàng nghìn ngôi sao bị đẩy ra, Tuyết Nhai quan mở rộng ra.

- Sát!

Vô số Ma Thần đầu người bắt đầu khởi động, các loại pháp bảo thần thông bay múa, hướng Tuyết Nhai quan đánh tới.

- Sát!

Hình Chân Thần tôn cùng năm vạn Thần Ma gào thét, nguyên một đám chiến ý ngập trời, hung hãn không sợ chết, tiến ra đón.

Thần huyết cuồn cuộn bắt đầu khởi động, Thần Thi ma thi từ không trung trụy lạc, huyết tương nhuộm đỏ tinh vực, từng khỏa tinh cầu bị đánh nát bấy, mặt trời quay liên tục dập tắt.

Hình Chân Thần tôn tụ huyết chiến đấu hăng hái, chiến hữu bên người càng ngày càng ít, năm vạn Thần Ma ở nửa ngày thời gian ngắn ngủn liền chết sạch sẽ, cuối cùng nhất chỉ còn lại có hắn một người.

- Sát!

Hắn gào thét, thân hình to lớn cao ngạo, chiến kích vót ngang chẻ dọc, từng loại chủng thần thông tách ra, chung quanh là Địa Ngục Ma Thần như thủy triều vọt tới, diện mục dữ tợn, liên tục không ngừng, để cho hắn không chỗ có thể trốn.

- Ta đến trảm hắn!

Một Địa Ngục Ma Tôn gầm lên, giống như phá sóng nhảy vào bên trong bầy Thần Ma, nhất đao bổ tới, đã đoạn thủ cấp của Hình Chân Thần tôn, chỉ thấy vị Đại Tôn này cổ nhéo một cái, lại dài ra một cái đầu, tiếp tục chiến đấu hăng hái, Địa Ngục Ma Tôn kia cùng vô số Thần Ma vây quanh Hình Chân Thần tôn, đánh lâu không dứt. Đột nhiên lại có một Địa Ngục Ma Tôn nhảy vào chiến đoàn, hợp lực vây quét vị Thần Tôn này, vẫn không cách nào chém giết hắn.

Lại có một Địa Ngục Ma Tôn đánh tới, ba Ma Tôn cùng vô số Thần Ma quay chung quanh Hình Chân Thần tôn bao quanh chém giết, thảm thiết dị thường, Hình Chân Thần tôn một thân là huyết, một thân tổn thương, chiến kích trong tay cũng cắt thành hai đoạn, vẫn huyết chiến không thôi.

Đột nhiên, một thanh âm thâm trầm truyền đến:

- Chư Thiên vạn giới dũng sĩ, há có thể bị vây giết? Như vậy giết hắn, chẳng phải là bị Chư Thiên vạn giới cười nhạo trong địa ngục ta không người sao? Đều tránh ra!

Phần phật...

Ba Ma Tôn cùng vô số Thần Ma tản ra, Hình Chân Thần tôn áo choàng phát ra, trong tai mắt mũi miệng tràn huyết, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mở miệng đúng là Ma Thần bụng phệ kia, phó soái Địa Ngục tiên phong đại quân.

- Ngươi là người phương nào?

Hình Chân Thần tôn như là khốn thú, trong cổ họng khò khè khò khè hiện ra huyết đàm, khàn khàn lấy cuống họng hỏi.

Ma Thần kia ngồi ở trên bảo tọa, nghe vậy nghiêm mặt nói:

- Đạo nhân Hủy Diệt Ma Tôn, bái kiến Hình chân đạo hữu. Đạo hữu, mời ra tay đi, ta tiễn đưa ngươi đi!

Hình Chân Thần tôn cười ha ha, khí huyết như là đại dương mênh mông, đem Tuyết Nhai quan chiếu rọi đến huyết hồng một mảnh, cầm trong tay đoạn kích ngang nhiên hướng Hủy Diệt Ma Tôn phóng đi, như là thiêu thân lao đầu vào lửa!

- Ta dùng huyết ta, khích lệ Chư Thiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1560: Tự Mình Lịch Kiếp. (1)

Hủy Diệt Ma Tôn lấy tay, một mặt trận đồ hiển hiện, Hình Chân Thần tôn bá một tiếng chui vào bên trong trận đồ, lập tức trận đồ run lên, vị Thần Tôn này bị luyện thành tro bụi.

- Là một dũng sĩ... Đại quân tiết lên!

Hủy Diệt Ma Tôn thu trận đồ, khuôn mặt dữ tợn, quát lên:

- Dùng đầu người hàng tỉ vạn sinh linh của Chư Thiên vạn giới, bắt lại cho ta nguyên một đám thế giới!

Lúc bọn người Bàn Long Thiên Tôn rời đi, sớm đã đem Tinh môn ở Tuyết Nhai thế giới phá huỷ, Địa Ngục Ma tộc đại quân xua đuổi phàm nhân cùng các tộc sinh linh của Chư Thiên vạn giới chạy đi, cũng cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể để cho đại quân xuyên qua Tuyết Nhai thế giới, đi vào trọng trấn kế tiếp.

Mà vào lúc này đám người Bàn Long Thiên Tôn, Phúc Vân Thần Tôn đã đi vào Trung Vân thế giới phía sau Tuyết Nhai thế giới, trấn thủ Trung Vân thế giới chính là Nguyên Tôn Pháp Vương cùng với hai vị Thần Tôn khác, nghe được tiền căn hậu quả Tuyết Nhai thế giới bị chiếm đóng, nguyên một đám trong lòng giật mình, Nguyên Tôn Pháp Vương cùng Hình Chân Thần tôn giao tình thâm hậu, không khỏi nghẹn ngào khóc thảm thiết.

- Địa Ngục ma quân dùng sinh linh Chư Thiên vạn giới ta đến khắc phục khó khăn, đó là mấy ngàn triệu sinh linh, nếu giết bọn chúng đi cái tội này dù ai cũng không cách nào gánh chịu.

Một lão Thần Tôn lộ ra bi thương chi sắc, chậm rãi nói:

- Nếu không giết bọn hắn, chúng ta hết thảy phải chết không có chỗ chôn,

nếu không liền chỉ có thể buông tha cho Trung Vân thế giới. Trung Vân thế giới bị phá, thế giới khác cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, sinh linh bị Địa Ngục bắt sẽ gặp thêm nữa, chúng ta liền chỉ biết càng thêm bó tay bó chân. Cái ác nhân này, tổng cần phải có người đến làm, không bằng để ta làm, ta giết những sinh linh này xong, tự vận tạ tội, chư quân có thể may mắn thoát khỏi...

Mặt khác rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn im lặng, Nguyên Tôn Pháp Vương nghiêm nghị nói:

- Chư Thần chúng ta bảo hộ vạn dân sinh linh, vạn dân sinh linh cung phụng chúng ta, coi chúng ta là thành thần, không có bọn hắn chúng ta liền không phải thần. Làm sao có thể hướng bọn hắn ra tay?

- Pháp vương, nếu không ngừng, thì có càng nhiều thế giới rơi vào ma thủ, càng nhiều sanh linh đồ thán!

Lão Thần Tôn kia lạnh lùng nói:

- Chư Thiên vạn giới vô số sinh linh tánh mạng trọng yếu, hay là tánh mạng mấy ngàn triệu sinh linh trọng yếu? Nếu không làm, ma quân cưỡng ép sinh linh chỉ biết thêm nữa, lần này mấy ngàn triệu, lần sau liền có thể là trăm tỷ ngàn tỷ! Cái này là hạo kiếp!

Bên trong hạo kiếp, bất luận phàm nhân hay là chúng ta những thần linh này. Đều ở trong cực khổ giãy dụa!

Nguyên Tôn Pháp Vương trầm mặc, nghiêm nghị nói:

- Nhưng đây là mấy ngàn triệu sinh linh... Hôm nay Địa Ngục đại quân đến Trung Vân thế giới còn có một thời gian ngắn, vẫn là thượng biểu đại đế, mời đại đế định đoạt.

Nguyên Tôn Pháp Vương bên này thượng biểu Đông Cực đại đế, mà trung tuyến Tiểu Quang Minh giới, hữu tuyến Cô Nguyệt thế giới cũng tao ngộ cùng loại tình hình, Địa Ngục ma quân cưỡng ép mấy trăm triệu sinh

linh khắc phục khó khăn, để cho nguyên một đám Thần Chủ Thần Tôn thủ hộ thế giới không dám chém giết. Chỉ phải vứt bỏ quan mà đi, nguyên một đám thế giới lần lượt bị chiếm đóng.

Những sinh linh này là thổ dân sinh linh của Tiểu Quang Minh giới, Cô Nguyệt thế giới cùng Đại Phong Nguyên Giới, bị Địa Ngục đại quân bắt, dùng huyết nhục chi thân của bọn hắn trở thành lợi khí khắc phục khó khăn, càng nhiều thế giới nữa bị chiếm đóng, vì vậy liền có càng nhiều sinh linh cùng phàm nhân bị bắt làm tù binh, dần dần số lượng nhiều đạt trăm tỷ, càng làm cho thần binh thần tướng thủ hộ nguyên một đám thế giới không cách nào ra tay!

Chiếu cái thế này xuống dưới, Địa Ngục đại quân chỉ cần mấy năm thời gian, liền có thể đánh tới Trung Thiên thế giới, tiến tới tấn công Thần giới!

- Tỷ tỷ, ngươi hộ được ta nhất thời, không hộ được ta cả đời, trường hạo kiếp này, ta thủy chung muốn thân ở trong đó.

Phía trên La Thiên, Giang Nam cùng Giang Tuyết sóng vai mà đi, cười nói:

- Kiếp số đã tới, cuối cùng là tránh không khỏi, thậm chí ngay cả ngươi cũng không cách nào thoát kiếp. Tỷ tỷ ngươi xem, Địa Ngục tam lộ đại quân, trong đó hữu tuyến đại quân, trực chỉ Trung Thiên, Huyền Minh Nguyên Giới ta là phải qua, tiếp qua không lâu một chi đại quân này sẽ đến Cửu U Minh Giới, Cửu U Minh Giới như phá, Nguyên Giới ta cũng cách họa không xa.

Giang Tuyết đứng ở La Thiên hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy xu thế tiến công của Địa Ngục đã như Liệt Hỏa nấu dầu, tam lộ đại quân như là ba thanh đao nhọn, hung hăng đâm vào nội địa của Chư Thiên vạn giới.

Mà tam lộ đại quân này chỉ là tiên phong, đằng sau còn có Địa Ngục Chư Thần chư tướng suất lĩnh càng nhiều Địa Ngục đại quân cuồn cuộn không dứt lao tới Chư Thiên vạn giới, nếu như xu thế tiên phong không cách nào

ngăn trở, đại quân đằng sau càng thêm không cách nào ngăn cản!

Nếu Tam lộ đại quân đánh tới Trung Thiên thế giới, tất nhiên sẽ phân cách chín Đại Thế Giới, đem chín Đại Thế Giới cô lập, vây quét Bổ Thiên Thần Nhân!

Trong địa ngục Ma Hoàng nhân tài xuất hiện lớp lớp, trong đó Khu Thần Ma Hoàng thậm chí ngay cả Bổ Thiên Thần Nhân dùng thế giới luyện pháp bảo cũng có thể phá vỡ, nghĩ đến đối kích giết Bổ Thiên thần nhân đã có lòng tin!

Giang Tuyết trầm mặc một lát, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Tốt, ta chuẩn ngươi hạ giới. Ngươi thân là Tả Thiên Thừa thần triều ta, trong tay không thể không binh, ngươi cần bao nhiêu binh lực?

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Mười vạn Thần Ma là đủ.

- Mười vạn Thần Ma?

Giang Tuyết mi cau lại:

- Mười vạn Thần Ma chỉ là cấp bậc Thần Chủ, dùng địa vị Tả Thiên Thừa của ngươi...

- Ta còn chưa từng tiến vào Thần Chủ cảnh giới, trước mắt chỉ là Chân thần, thống lĩnh mười vạn Thần Ma đã là sự tình không dậy nổi.

Giang Nam cười nói:

- Tỷ tỷ, ngươi để cho Thần Đô Thần Quân cho ta mượn mười vạn Thần Ma, là đủ để cho ta ở trong trường hạo kiếp này có được một chỗ cắm dùi. Còn có một chuyện, ta còn cần tỷ tỷ giúp ta luyện chế một kiện bảo vật.

Hắn lấy ra da người Bát Cảnh Thần Đế, giao cho Giang Tuyết.

Giang Tuyết đoán biết ý nghĩa, cười nói:

- Ta giúp ngươi luyện chế cái pháp bảo này, cũng không phải dễ dàng tế lên như vậy.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Ta có Tam đại Thần Tôn hóa thân, mười hai Thần Chủ hóa thân, ba Thiên thần hóa thân, hơn nữa ta có ba bản thể, đủ để tế lên bảo vật này.

Giang Tuyết gật đầu nói:

- Ngươi mang theo ý chỉ của ta, đi chỗ Thần Đô Thần Quân mượn binh, sau đó ở Đô Thiên thần giới chuẩn bị, đợi ngươi đến Đô Thiên thần giới, bảo vật này cũng đã luyện thành, ta trực tiếp dùng pháp lực đưa đến Đô Thiên. Tử Xuyên, nếu như ngươi chết, ta huyết tẩy Địa Ngục báo thù cho ngươi.

Giang Nam vươn người mà đi, hắn không biết chuyến đi này mình là Long nhập biển cả, Phong Vân hội tụ, làm thành một hồi sát kiếp vô lượng, đem Huyền Minh Nguyên Giới cùng Cửu U Minh Giới hóa thành một cái cối xay thịt cự đại, cắn nát vô số Thần Ma, gặt hái rất nhiều tồn tại cổ xưa, quấy một hồi đại thế, xoay chuyển càn khôn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1561: Tự Mình Lịch Kiếp. (2)

Thần Đô Thần Quân cho Giang Nam mượn mười vạn quân, Giang Nam lập tức mang theo mười vạn Thần Ma đại quân này hàng lâm đến Đô Thiên thần giới, vừa mới lập nhiều trận thế, liền gặp một kiện pháp bảo bay tới, Giang Nam đưa tay đem Thần Đế da người luyện chế thành pháp bảo này thu hồi, nhét vào bên trong Tử Phủ, tiến vào Đô Thiên Phủ, triệu tập Đô Thiên tất cả tinh nhuệ tinh anh.

Đô Thiên thần giới ba mươi hai Thần Chủ tụ tập dưới một mái nhà, Thần Tôn Thi Hiên Vi cùng Giang Nam ở bên ngoài Đô Thiên Phủ dựng điểm tướng đài, đem Thánh tông cùng Đô Thiên tất cả Thần Ma chọn một lần, cộng thêm mượn tới mười vạn Thần Ma đại quân, đã nhiều đến mười một vạn Thần Ma.

Nhưng mười một vạn Thần Ma này cùng thế lực dưới trướng Thần Chủ bình thường bất đồng, trong đó chẳng những có ba mươi hai Thần Chủ, càng có một ít là có được đế tư cường giả, ví dụ như bọn người Mục Sơn đạo nhân, Tử Ngọc đạo nhân, Cung Thiên Khuyết, Yêu Thần Kim Đế, thậm chí cũng không có thiếu nhân vật cấp bậc Chân Thần lợi hại, ví dụ như bọn người Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Tam Khuyết Phật Đà, Diệu Đế Phật Đà, Hoa Trấn Nguyên, Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh. Có thể nói là khí diễm ngút trời, quả thực tinh anh trong tinh anh!

Hơn nữa Giang Nam vị Cự Đầu cấp Chân Thần này, thực lực đại quân tuyệt đối không kém hơn Chư Thiên vạn giới Thần Tôn suất lĩnh tiên phong!

Phần phật...

Từng mặt đại kỳ tung bay, từ bên trong Thánh tông bay ra, lại có từng kiện từng kiện pháp bảo uy năng mênh mông từ trong Thánh tông bay tới, rõ ràng là Thánh tông trấn giáo chí bảo, có vài chục bộ, mỗi một kiện uy năng

đều vô cùng kinh người, cơ hồ có th cùng Thần Tôn chi bảo so sánh, nhưng chỉ là Chân Thần chi bảo, lại để cho Chân Thần liền có thể đem uy năng hoàn toàn thôi phát, giá trị vô lượng.

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy từng mặt đại kỳ bay ra, rơi vào trong tay các Thần Ma, cho Thần Ma này ngày đêm tế luyện, sớm ngày khống chế những đại kỳ kia.

Mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ, cộng thêm một trăm linh tám mặt phụ kỳ, mười ba mặt chủ kỳ, rốt cục để cho Luyện Thiên đại trận khôi phục nguyên vẹn!

Tinh môn dựng thẳng lên, lúc này đại quân tiến vào Tinh môn, hướng Huyền Minh Nguyên Giới lao nhanh.

Huyền Minh Nguyên Giới, Thần Tôn trấn thủ nơi đây chính là Diêm Túc Thần Tôn. Suất lĩnh dưới trướng Thần Ma mấy chục vạn, Giang Nam hàng lâm nơi đây, Diêm Túc Thần Tôn lập tức đem người nghênh tiếp.

Giang Nam cùng hắn chào hỏi, từng người ngồi xuống, Diêm Túc Thần Tôn cung kính nói:

- Tả Thiên Thừa tự mình đến đây, không biết có gì muốn làm?

- Huyền Minh Nguyên Giới là cố thổ của ta, không để cho mất.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Lần này tới, ta là ý định cùng Nguyên Giới tồn vong.

Diêm Túc Thần Tôn có chút không cho là đúng, cuộc chiến La Thiên hắn cũng không tham dự, không biết thực lực của Giang Nam, thầm nghĩ:

- Chỉ là một Chân Thần, hơn mười Thần Chủ, có thể có bao nhiêu công dụng? Bất quá Tả Thiên Thừa phu nhân là Thần Tôn, không thể khinh thường, ngược lại là một đại chiến lực. Chỉ là hôm nay Địa Ngục ma quân

xua đuổi sinh linh Chư Thiên vạn giới ta đến đây khắc phục khó khăn, quả thực khó giải quyết, để cho ta cũng không có đất dụng võ. Chỉ sợ cái Nguyên Giới này, ta cũng thủ không được...

Giang Nam cùng hắn thoảng qua hàn huyên vài câu, lập tức nói:

- Xin hỏi đạo huynh, trấn thủ Cửu U Minh Giới là người phương nào?

Diêm Túc Thần Tôn trầm giọng nói:

- Tố Thiên Hầu cùng Tử Phòng, Phàn Khuyết ba vị đạo huynh, khống chế ba mươi vạn thần binh thần tướng, trấn thủ Cửu U, hôm nay đã lập nhiều trận thế, lặng chờ Địa Ngục đại quân đến đây.

Tố Thần Hầu tiến vào chiếm giữ La Thiên, đạt được Đông Cực đại đế coi trọng, phong làm Thiên Hầu, hôm nay cũng có thế lực rất lớn.

Người này thần thông quảng đại, Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn Khuyết đạo nhân đều là Thần Tôn, tuy binh thiếu, nhưng lại không thể khinh thường.

Giang Nam đứng ở Trấn Thiên Tinh vực mọi nơi nhìn lại, đối với Diêm Túc Thần Tôn lập hạ trận thế không cho là đúng, Diêm Túc Thần Tôn chú trọng phòng thủ, bất quá tinh binh lương tướng dưới trướng hắn không nhiều lắm, Thần Chủ chỉ có bốn năm vị, đối mặt Địa Ngục đại quân, chỉ sợ Địa Ngục ma đầu ngay cả hứng thú phái sinh linh của Chư Thiên vạn giới cũng không có, trực tiếp đại quân một dấu, liền sẽ đem tất cả người đồ sát không còn.

- Đạo huynh, ta đi gặp Tố Thiên Hầu, thỉnh Tố Thiên Hầu trở về, phòng thủ Nguyên Giới.

Giang Nam quả quyết nói:

- Hơn nữa, đạo huynh ngươi cái trận thế này chỉ sợ không được, phải đem đại quân dời trước, tiến vào chiếm giữ Nguyên Giới nguyên chủ tinh, tại nguyên chủ tinh triển khai chiến trường.

Diêm Túc Thần Tôn kinh ngạc, có chút không cho là đúng, cười nói:

- Tả Thiên Thừa, lời nói của lão hủ không dễ nghe mà nói, hành quân bày trận, lãnh binh chiến tranh ngươi không được, vẫn là ta so sánh lành nghề một ít. Hơn nữa, Tố Thiên Hầu phụng mệnh trấn thủ Cửu U, há có thể đơn giản ly khai?

- Ta phụng đế chỉ, lại là thần triều đại thừa tướng, ta nói làm sao liền làm sao!

Giang Nam vứt bỏ một câu, lập tức lách mình mà đi, thẳng đến Cửu U Minh Giới. Đợi cho tới Cửu U Minh Giới, Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy Tố Thiên Hầu bố trí trận pháp sâm nghiêm, từng đợt đại trận nặng nề vô cùng nghiêm cấm, thần cấm trùng trùng điệp điệp, bắt được từng khỏa ngôi sao, quần tinh bảo vệ xung quanh chủ tinh, bầu trời Tinh Quang sáng chói, không bàn mà hợp ý Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, đem Cửu U Minh Giới chế tạo thành thùng sắt giang sơn, không khỏi âm thầm gật đầu.

- Tố huynh, Cửu U Minh Giới tất cả sinh linh cũng đã dời đi Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ có một chút Chiến Minh Cự Thú ở chỗ này sinh sôi nảy nở, Cửu U Minh Giới này không thủ cũng thế.

Tố Thần Hầu đem Giang Nam thỉnh nhập bên trong quan, Giang Nam nói thẳng ý đồ đến nói:

- Địa Ngục ma quân hùng hổ mà đến, Cửu U Minh Giới tất phá, ta mời Tố huynh dời đi Huyền Minh Nguyên Giới nguyên chủ tinh, cùng Diêm Túc Thần Tôn đại quân hợp lưu, quyết chiến một hồi, bỏ đi Địa Ngục khí diễm.

- Giáo chủ nói không sai, nhưng mà địa ngục Ma Quân đã tới rồi.

Tử Phòng đạo nhân đột nhiên chỉ hướng xa xa nói:

- Giáo chủ nhìn xem!

Giang Nam du ngoạn sơn thuỷ nhìn lại trước mắt, chỉ thấy ma khí cuồn

cuộn từ chỗ sâu trong vũ trụ vọt tới, bên trong ma khí từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm như ẩn như hiện, lại có cự ma thân cao trăm vạn dặm đứng ở phía trên boong tàu, cầm trong tay cự chùy nổi trống, tiếng trống nặng nề, làm cho người quyến táo, huyết dịch tựa hồ cũng muốn sôi trào.

- Lúc này nếu như rút lui khỏi quan ải Cửu U Minh Giới, tất nhiên sẽ bị Địa Ngục ma quân thừa cơ đánh lén, phá ta đại trận, chết tổn thương vô số kể.

Tố Thần Hầu lắc đầu nói:

- Hiện nay mặc dù ta muốn dời đến Nguyên Giới, cũng lực bất tòng tâm rồi.

- Ta đến cản phía sau cho các ngươi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1562: Chăn Thả Trước Cửa. (1)

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Chỉ là Địa Ngục trăm vạn Thần Ma, ta trong nháy mắt có thể phá, bọn người Tố huynh đại khái có thể khí định thần nhàn tiến về Nguyên Giới, nếu không như thế, ta còn có thể ở chỗ này ngăn cản Địa Ngục ma quân mười ngày thời gian, để cho Tố huynh có đầy đủ thời gian chế tạo Nguyên Giới trọng trấn.

Tố Thần Hầu thật sâu liếc hắn một cái nói:

- Giáo chủ không nên miễn cưỡng, đây là kết quả hẳn phải chết...

- Ta và ngươi xuất sinh nhập tử rất nhiều lần, ngươi có thể chứng kiến ta chết chưa?

Giang Nam cười nói.

Tố Thần Hầu yên lặng gật đầu, hướng Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn Khuyết đạo nói:

- Truyền lệnh xuống, bỏ qua Cửu U, tiến về Nguyên Giới! Giáo chủ, hữu lộ Ma Quân thống soái chính là A Tỳ ma triều Nguyên Chỉ Đại Tôn, cực kỳ lợi hại, là một nhân vật không kém Thần Quân, ngươi phải coi chừng.

Giang Nam gật đầu, một mình ngồi ở phía trên Cửu U, sau lưng, mấy chục vạn Thần Ma đại quân lần lượt rời đi, chạy tới Huyền Minh Nguyên Giới.

- Tiểu Hôi, một trận chiến này chỉ có chúng ta rồi.

Sau lưng Giang Nam, một hoàng kim Cự Thú quanh thân kim chói, sau

lưng mọc lên hai cánh ngửa mặt lên trời gào thét, lập tức Cửu U Minh Giới chấn động, tất cả Cự Thú vọt tới, nhao nhao chui vào trong mi tâm Giang Nam hóa thân.

- Ta cho các ngươi, ăn thống khoái!

Ở trước cửa Cửu U, chỉ còn lại có Giang Nam một người, còn đối mặt là trăm vạn Địa Ngục Thần Ma đại quân ma khí cuồn cuộn vọt tới!

Xa xa, tinh kỳ phiêu giương, trăm vạn Thần Ma đại quân như cánh tay sai sử, trong khoảnh khắc ngừng lại, Ma Tôn sừng sững ở đầu thuyền từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm, nhìn xa trước cửa Cửu U, lập tức phát hiện dị trạng, lúc này hướng Nguyên Chỉ Đại Tôn bẩm báo:

- Đại Tôn, trước Cửu U chỉ còn lại có một người thủ quan, mà nhân mã trấn thủ trước cửa đang lui lại. Đại Tôn, không biết chúng ta có nên công hay không?

Nguyên Chỉ Đại Tôn nghe vậy, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, lúc này hỏi:

- Người thủ quan là ai?

- Là một thư sinh tuổi còn trẻ.

Nguyên Chỉ Đại Tôn trong nội tâm khẽ động, từ quân trướng đứng dậy, xa xa hướng tiền môn nhìn lại, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, đột nhiên cười lạnh một tiếng:

- Nguyên lai là Huyền Thiên giáo chủ. Không nghĩ tới người này thực sự xuất chiến rồi, xem ra là bị người bỏ, lưu lại hắn đến ngăn cản gót sắt đại quân ta.

Lúc này có hơn mười Ma Chủ tiến lên chờ lệnh quát:

- Thuộc hạ lập tức xuất chiến, đem người này chém giết, sau đó tru diệt Tố Thiên Hầu đại quân!

- Các ngươi không phải đối thủ người này.

Nguyên Chỉ Đại Tôn quả quyết nói:

- Người này mặc dù là Chân thần, nhưng thực lực không phải chuyện đùa, ở bên trong Thần giới La Thiên cuộc chiến, chém liên tục tám vị Thần Tôn, thực lực cường đại vô biên! Đừng nói các ngươi, dù Thần Tôn dưới trướng của ta, chỉ sợ cũng không cách nào giết hắn.

Rất nhiều ma tướng hai mặt nhìn nhau, La Thiên chi chiến cũng không có dấu diếm được Địa Ngục, Địa Ngục rất nhiều Ma Đế sớm đã đạt được một phần tình báo, đem La Thiên cuộc chiến xuất hiện tồn tại cường đại bày ra một lần, trong đó đối với Giang Nam cũng trọng điểm miêu tả, là cái đối thủ tàn nhẫn.

Nguyên Chỉ Đại Tôn bái kiến phần tình này báo, còn nhớ rõ trên tình báo kia có mấy Ma Đế dùng chu sa đánh dấu, Sa La Ma Đế càng là trực tiếp ở sau tên Giang Nam viết lên chữ "phần tử nguy hiểm".

Một phó tướng ra khỏi hàng, trầm giọng nói:

- Thuộc hạ suất quân tiến về trước, bố trí xuống Luyện thần đại trận, ngay cả Thần Quân cũng có thể giảo sát, tất nhiên có thể giảo sát kẻ này!

- Đàm Thạch Ma Tôn, còn không cần vận dụng đại quân.

Nguyên Chỉ Đại Tôn cười lạnh một tiếng quát:

- Lập tức truyền lệnh tam quân, ma hạm pháo hỏa toàn bộ triển khai, oanh hướng Cửu U tiền môn!

Oanh...

Địa Ngục đại quân mấy trăm chiếc ma hạm, mấy vạn khẩu Diệt Thần Ma pháo họng pháo chỉ hướng Cửu U tiền môn, vô số đạo ma quang trong nháy mắt hóa thành từng đạo cột sáng vô cùng khủng bố, ầm ầm oanh hướng Cửu

U tiền môn!

Cửu U tiền môn bị Tố Thiên Hầu cùng Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân di chuyển đến từng khỏa đại tinh, công kích có mấy vạn khỏa, tinh lực để cho từng khỏa đại tinh chiếu sáng, năng lượng cùng tinh lực thuần túy đem những ngôi sao này liên thông, Tinh Quang sáng lạn nối tiếp quần tinh, tạo thành một tòa hình dạng quan ải, cộng đồng xây dựng từng tòa đại trận.

Những tòa đại trận này hợp cùng một chỗ là Chu Thiên Tinh Đấu, nếu có người chủ trì, mấy vạn khẩu Diệt Thần Ma pháo cũng không cách nào oanh phá đại trận, nhưng lúc này từng tòa đại trận không người chủ trì, mấy vạn đạo Diệt Thần Ma quang oanh ra, chỉ thấy đại trận lập tức cáo phá, từng khỏa ngôi sao, mặt trời ở bên trong ma quang bị xé nứt, bốc hơi!

Một vòng hỏa lực oanh xuống, mấy vạn ngôi sao bị san thành bình địa, thậm chí ngay cả Cửu U Minh Giới chủ tinh cũng bị oanh thành mảnh vỡ.

Ở bên trong pháo quang, Địa Ngục trăm vạn Thần Ma đại quân nhìn lại, chỉ thấy thiếu niên thư sinh trên tiền môn kia như trước ngồi ở chỗ đó, vẫn không nhúc nhích, chưa từng ngăn cản Diệt Thần Ma quang.

Uy năng mấy vạn đạo diệt Thần Ma quang, đừng nói Chân Thần, dù là Thần Tôn cũng sẽ bị oanh thành mảnh vỡ, Thần Quân cũng sẽ phải chịu trọng thương!

Nhưng thiếu niên thư sinh kia phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), tất cả Diệt Thần Ma quang ầm ầm kích xạ, chiếu vào phía trên thân thể của hắn, lập tức từ trong thân thể hắn xuyên qua, đem phía sau hắn từng khỏa ngôi sao xé nát, lại không có thương tổn hắn mảy may, cho người một loại cảm giác hắn phảng phất không là tồn tại chân thật, mà là thân như hư không!

Không chỉ là hư không, mặc dù là hư không cũng không cách nào ngăn cản uy năng của Diệt Thần Ma quang, trực tiếp sẽ bị nổ nát, nhưng mà Diệt Thần Ma quang này không cách nào suy giảm tới hắn nửa phần.

Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam đem Luyện Thiên đại trận tất cả công pháp hết thảy suy diễn đi ra, dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo của mình, chân chân chính chính làm được trình độ thân tàng Thiên Địa, vạn pháp không thương!

Đương nhiên nếu như cường độ công kích đầy đủ cường đại, hắn cũng sẽ bị thương, cũng sẽ vẫn lạc, nhưng Diệt Thần Ma pháo tuy có uy năng oanh toái tinh thần mặt trời, lại còn chưa đạt tới trình độ để cho Chân Thần cùng Nguyên Thần của hắn bị hao tổn.

Từng khỏa tinh cầu nghiền nát, mặt trời dập tắt, tinh hạch cũng bị đánh cho chia năm xẻ bảy, ở chung quanh hắn phiêu động.

Giang Nam ngẩng đầu, ánh mắt lướt qua các Thần Ma, từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm, rơi vào trên người Nguyên Chỉ Đại Tôn, như trước xếp bằng mà ngồi không có đứng dậy, mỉm cười gật đầu nói:

- Nguyên Chỉ Đại Tôn, quý bộ đại quân yên hoa sáng lạn, chẳng lẽ là cung nghênh bổn giáo? Thực không dám dấu diếm, bổn giáo dùng chứng đế vị, thành tựu không xấu chi thân, chỉ là con đường nhỏ, không gây thương tổn ta.

Trăm vạn Địa Ngục Ma Thần gặp tình hình này, hít một hơi lãnh khí, có chút không biết làm sao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1563: Chăn Thả Trước Cửa. (2)

Nguyên Chỉ Đại Tôn sắc mặt cũng trầm xuống, ánh mắt lập tức âm lãnh, âm thanh lạnh lùng nói:

- Giả thần giả quỷ! Đại quân đi qua, đem hắn giảo sát! Tiêu diệt người này, còn kịp đuổi giết Tố Thiên Hầu!

Từng mặt tinh kỳ bay múa, các ma tướng nhao nhao lãnh binh bay ra từng chiếc từng chiếc ma hạm, như là từng đạo hàng dài màu đen lao thẳng tới Giang Nam, năm Ma Tôn từng người suất lĩnh ba Ma Chủ, dưới trướng lại có mấy vạn Ma Thần, Thần Ma, Thiên Ma, Chân Ma, các loại tu vi, từng kiện từng kiện pháp bảo bay lên không, hóa thành từng tòa đại trận.

Những đại trận này, cơ hồ đều là Ma tôn Ma Quân cấp trận pháp, tụ tập mấy vạn ma thần lực ở nhất thể, để cho bọn hắn có thể phát huy ra thực lực siêu nhiên!

Rầm rầm rầm!

Từng tòa đại trận xoắn tới, trong nháy mắt liền muốn đem Giang Nam thôn phệ.

Cái đại trận này chồng chất, mấy chục vạn Thần Ma đem Giang Nam bao phủ, từng đợt đại trận nặng nề bắt đầu chuyển động, vô lượng uy năng công tác chuẩn bị, trong khoảnh khắc sẽ có vô số uy năng oanh xuống, đừng nói Thần Tôn, coi như là Thần Quân đến, cũng không cách nào cùng mấy chục vạn Thần Ma này xây dựng trùng trùng điệp điệp đại trận chống lại!

Giang Nam quát tháo, rốt cục vươn người đứng dậy, ở đại trận sắp bộc phát, chỉ thấy tính bằng đơn vị hàng nghìn thân hình dữ tợn đột nhiên xuất hiện, hình thể khổng lồ như là từng khỏa tinh cầu, xen kẽ ở trong tất cả các tòa đại trận tầm đó, không gian từng tòa đại trận lọt vào đè ép, lập tức tán

loạn.

Rống, rống, rống...

Từng tiếng rống to kinh thiên động địa vang lên, đây là tất cả Cự Thú hình thể kinh người, sau lưng mọc lên hai cánh, khắp cả người gai xương, như là từng ngọn núi sắc bén đến cực điểm, nanh vuốt sắc bén, khắp cả người lưu Kim, dữ tợn hung ác, hé miệng, liền thấy trong miệng từng tòa trận pháp khủng bố chuyển động, Ngân Quang tuyết trắng ở trong đại trận lưu chuyển, xem xét liền biết là năng lực tiêu hóa vô cùng kinh người!

Loại Cự Thú này trời sinh là máy móc chiến đấu, khủng bố vô cùng, khắp cả người đều là vũ khí, dùng cho chạy vội, dùng cho chém giết, dùng thôn phệ, dùng cho luyện hóa.

- Sát!

Giang Nam hừ lạnh, mấy vạn Chiến Minh Cự Thú hé miệng, chỉ thấy trong hư không phảng phất đột nhiên nhiều ra mấy vạn cái lỗ đen, vô số Ma Thần còn chưa kịp chạy ra, liền nhao nhao rơi vào miệng thú, táng thân bụng thú!

Xuy xuy Xùy~~

Lại có Ma Thần chịu khổ Cự Thú nanh vuốt phân thây, thần tính còn chưa kịp đào thoát, liền bị Cự Thú nuốt vào trong bụng, lại có Địa Ngục Ma Thần bị Chiến Minh Cự Thú đảo qua, có người bị chặn ngang quét thành hai đoạn, có người bị gai xương trên đuôi đâm thủng thân thể, bị đọng ở trên đuôi.

Bá bá bá...

Có Cự Thú ăn no, thân hình lay động, lập tức từ trong thân thể phân liệt ra Cự Thú, tiếp tục đánh giết, trong chốc lát số lượng những Chiến Minh Cự Thú này liền đã tăng mấy lần, đạt tới mười vạn chi cự, hơn nữa Cự Thú hình thể cực lớn, cơ hồ như là hơn mười vạn tinh cầu xông tới chém giết!

Bức tràng diện này khủng bố vô cùng, lại đồ sộ vô cùng, Ma Thần chết tổn thương vô số kể, thảm thiết vô cùng.

- Không nên tự loạn trận cước, không nên tự loạn trận cước!

Một Địa Ngục Ma Tôn liên tục giết mấy chục đầu Chiến Minh Cự Thú, gặp Chiến Minh Cự Thú thực lực không cường hoành như thế nào, tối đa tương đương với Thần minh đạt trình độ cao nhất, không khỏi yên lòng, lạnh lùng nói:

- Duy trì đại trận! Những dã thú này không hiểu trận pháp, chỉ là từng người tự chiến, đơn giản có thể phá...!

Mà ở phía xa, Nguyên Chỉ Đại Tôn nhìn thấy ba mươi vạn Thần Ma dưới trướng mình trong nháy mắt bị phá, không khỏi sắc mặt biến hóa, lập tức truyền lệnh xuống, quát:

- Khởi binh trợ giúp!

Lại có hơn ba mươi vạn đại quân xuất động, chen chúc đánh tới.

Mà ở trong nháy mắt chi đại quân này chưa đi vào, đột nhiên chỉ thấy vô số Chiến Minh Cự Thú trở nên ngay ngắn rõ ràng, tạo thành từng tòa đại trận, Huyền Hoàng, Âm Dương, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp, bát hoang, Cửu Cung, Thiên can, Địa chi, Tinh tú, Thiên Cương, Địa Sát, Chu Thiên, có tất cả mười ba trọng đại trận, một vòng tiếp theo một vòng, mà chính giữa thì là một đầu hoàng kim Cự Thú vô cùng khổng lồ, đỉnh đầu Cự Thú, phía trên một gai xương như là hùng sơn, Giang Nam tay áo tung bay, đứng ở nơi đó.

Mười ba tòa đại trận vận chuyển, như là từng đợt răng cưa nặng nề, không ngừng quấy, hóa thành một cái cối xay thịt cự đại, đem vô số Ma Thần treo cổ giảo sát, huyết nhục thần tính đều bị những Cự Thú này thôn phệ, lập tức tạo ra càng nhiều Chiến Minh Cự Thú!

Loại tình hình khủng bố này, quả thực như là một tuyết cầu, càng lăn càng lớn, vốn là ba mươi vạn Thần Ma lâm vào bên trong Chiến Minh Cự Thú

nước lũ còn chưa tới kịp ổn định trận tuyến, liền lập tức bị từng đợt đại trận nặng nề phá tan trận thế, mấy hơi thở tầm đó mười thành Thần Ma đại quân liền chỉ còn lại có không đến hai thành!

Chiến Minh Cự Thú cũng đang không ngừng tử vong, nhưng một là Cự Thú tử vong xa không nhiều bằng Cự Thú tân sinh, hai là mặc dù Cự Thú tử vong, thi thể cũng sẽ bị Cự Thú còn sống thôn phệ, phân liệt, năng lượng không có nửa phần lãng phí.

Địa Ngục viện quân đến đây, lập tức cũng bị nuốt vào trong đại trận nặng nề, lật lên từng đợt huyết sóng, Thần Ma chi huyết giàn giụa, như là trong hư không xuất hiện từng đạo sông lớn thần huyết, trong khoảng khắc thần huyết sông lớn cũng bị những Cự Thú này uống cạn!

Giang Nam đứng ở trên người Tiểu Hôi, thân hình phập phồng, ánh mắt lạnh như băng, những Chiến Minh Cự Thú này tương đương với pháp bảo của hắn, tương đương với phân thân của hắn, tùy ý hắn điều khiển, tùy ý bố thành các loại trận pháp, vô kiên bất tồi, không có gì không phá.

Tạo nghệ trận pháp của hắn sớm đã đạt tới độ cao trước nay chưa có, tinh thông Đế cấp trận pháp nhiều đến mấy chục loại, dùng trận phá trận hắn tất nhiên là không sợ.

Đại trận cuốn động, một Ma Chủ giết gần trăm đầu Chiến Minh Cự Thú, đột nhiên đại trận biến đổi, vị Ma Chủ này chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, sau một khắc xuất hiện ở trước người một đầu Cự Thú màu vàng kim, Ma Chủ ngẩng đầu nhìn lại, liền chứng kiến Giang Nam.

- Người này là chủ trận chi nhân, chỉ cần giết hắn, đại trận tất giải!

Hắn thân hình lay động, thân thể biến hóa thành to lớn cao ngạo, quát tháo một tiếng, ngang nhiên hướng Giang Nam đánh tới!

Đột nhiên, một cây trúc tía bay tới, ba một tiếng đâm thủng động thiên trùng trùng điệp điệp quanh thân hắn, trúc tía chấn động, đem động thiên

chấn vỡ, tùy ý Ma Chủ kia ngăn cản như thế nào cũng không cách nào phá vỡ xu thế một kích của trúc tía.

Trúc tía điểm ở trên trán của hắn, thân thể Ma Chủ kia bành một tiếng nổ tung, tính cả Thần Chủ thần tính cũng không có đào thoát, đột tử tại chỗ.

Tiểu Hôi há miệng khẽ hấp, đem Ma Chủ đại đạo sụp đổ biến thành đạo tắc hết thảy thôn phệ, thân hình lay động, phân liệt ra mấy chục đầu hoàng kim Cự Thú hình thể nhỏ bé.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1564: Định Hải Thiên Trụ Sơn. (1)

Trong Ma quân từng Ma Chủ bị đại trận nặng nề xoáy lên, đưa vào trung tâm mười ba trọng đại trận, Giang Nam trúc tía bay lên, trúc tía điểm một chút, không có vị Thần Chủ cấp cường giả nào có thể chống lại hắn một chiêu, hết thảy mệnh táng tại chỗ.

Càng nhiều hoàng kim Cự Thú nữa tuôn ra, để cho Chiến Minh Cự Thú nước lũ càng thêm đồ sộ, từ xa nhìn lại, Giang Nam đứng ở bên trong mênh mông biển lớn Cự Thú, tất cả Cự Thú to như tinh cầu, dĩ nhiên có hơn năm mươi vạn, thật sự như là ở trong vũ trụ tinh không chăn thả!

Một Ma Tôn giận tím mặt, thế như chẻ tre, phá tan từng đợt đại trận nặng nề, hướng Giang Nam đánh tới, bất quá càng đến chính giữa đại trận, hắn tao ngộ lực cản liền càng lớn, tốc độ càng ngày càng chậm, đang lúc lo lắng, chỉ thấy trận pháp đột nhiên mở rộng ra, Chiến Minh Cự Thú chặn đường mở ra một con đường nối thẳng Giang Nam.

- Giết ta nhiều Thần Ma như vậy, ta muốn ngươi chết!

Ma Tôn quát lớn, thúc dục một tòa Ma thành ầm ầm hướng Giang Nam oanh khứ, uy năng mênh mông bành trướng, một mảnh Ma Đạo đại đạo đạo tắc dài hẹp, vừa thô vừa to từ phía trên tòa ma thành này bắt đầu bốc hơi, như là từng đạo hào quang làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Giang Nam cầm trong tay đỉnh trượng, ầm ầm nện xuống, đỉnh trượng ở trong tay hắn lập tức trở nên vô cùng lớn, trực tiếp nghiền đặt ở phía trên ma thành, đem ma thành nện đến nát bấy, thế không thể ngăn cản.

Ma Tôn kia nhìn thấy căn trụ này giống như quái vật khổng lồ hướng mình rơi xuống, không khỏi sắc mặt kịch biến, thế mới biết Nguyên Chỉ Đại Tôn không có nói sai, Giang Nam ở trong cuộc chiến La Thiên chém liên tục

mấy Thần Tôn, mình thật sự không là đối thủ.

Hắn đang muốn bỏ chạy, Chiến Minh Cự Thú ở bốn phương tám hướng vọt tới, đoạn đường đi của hắn, Ma Tôn kia gầm lên, vô số đạo tắc quấy phá, đem tất cả Chiến Minh Cự Thú cắn thành thịt nát, lại nửa bước khó đi.

Oanh...

Đỉnh trượng rơi đập, giống như dễ như trở bàn tay đánh hắn thành bột mịn, vị Ma Tôn này thần tính thoát ra, vừa mới ý định khôi phục thân thể, đột nhiên chỉ thấy sau đầu Giang Nam một vòng trăng tàn bay lên, nhô lên cao một chiếu, lập tức chém giết thần tính của hắn, hóa thành tro bụi.

Rất nhiều Địa Ngục Ma Tôn Ma Chủ khác trong nội tâm hoảng sợ, đột nhiên nghe được âm thanh lui binh truyền đến, biết là Nguyên Chỉ Đại Tôn nhìn ra không ổn, để cho bọn hắn lui binh, vội vàng từng người phi tốc lui về phía sau.

Không ngờ, bọn hắn lui về phía sau, Chiến Minh Cự Thú tạo thành từng tòa đại trận đã cũng bắt đầu khởi động, từ xa nhìn lại, như là một mảnh đại dương Cự Thú màu vàng mênh mông, Kim Hải trở sóng, một hồi đón lấy một hồi bắt đầu khởi động, hướng Nguyên Chỉ Đại Tôn thống soái Địa Ngục ma hạm dũng mãnh lao tới, thủy chung vây khốn bọn chúng ở trong đó.

Chém giết như trước đang tiếp tục, đại dương Cự Thú màu vàng không ngừng bắt đầu khởi động, cuốn hướng ma hạm hạm đội, thậm chí ven đường tao ngộ từng khỏa tinh cầu, rơi vào trong bầy cự thú cũng trong khoảnh khắc biến mất không thấy gì nữa, ngay cả tinh cầu cùng mặt trời, hết thảy đều bị những Cự Thú này thôn phệ!

Thôn phệ những ngôi sao này, Chiến Minh Cự Thú trở nên thêm nữa, nhiều đến trăm vạn, người xem mà da đầu run lên!

Chiến Minh Cự Thú là tồn tại kỳ diệu, lúc Chiến Thiên Ma Tôn đại náo Thần giới, tràng diện so với Giang Nam hôm nay còn muốn bao la hùng vĩ.

Chiến Minh Cự Thú là máy móc chiến đấu hắn chế tạo, khống chế so với Giang Nam còn muốn thuận buồm xuôi gió, vô số Chiến Minh Cự Thú tạo thành nguyên một đám đại trận, từng đại trận đều dùng mấy trăm vạn mà tính, mặc dù là Thần Tôn rơi vào trong đó cũng khó đào thoát, tồn tại không cách nào bị đại trận đánh chết, cũng ngăn không được Chiến Thiên Ma Tôn độc thủ.

Hơn nữa, Chiến Thiên Ma Tôn còn có thể đem những Chiến Minh Cự Thú này thu nhập trong cơ thể, biến thành tồn tại giống như tế bào, để chiến lực của hắn đẩy thăng đến mức tận cùng.

Nhưng mà Giang Nam lại không có khả năng đem những Chiến Minh Cự Thú này thu nhập trong cơ thể, hắn chỉ là đem Chiến Minh Cự Thú cải tiến, xóa đi lạc ấn của Chiến Thiên Ma Tôn, tăng thêm lạc ấn của mình, có thể khống chế Chiến Minh Cự Thú mà thôi.

Một mặt tinh kỳ bay múa, Địa Ngục ma hạm pháo quang đầy trời, từng đạo Diệt Thần Ma quang oanh hướng bầy Chiến Minh Cự Thú, đem rất nhiều Chiến Minh Cự Thú oanh nổ tung, lập tức thi thể những Chiến Minh Cự Thú này bị Cự Thú khác thôn phệ, lại phân liệt phát triển Cự Thú mới, số lượng không giảm chút nào.

Tầng tầng lớp lớp Cự Thú không ngừng đẩy về phía trước, ở dưới Diệt Thần Ma quang oanh kích huyết thủy tung bay, vẫn khởi động không ngớt, làm cho người ta vô cùng sợ hãi, những nơi đi qua không có một ngọn cỏ, những Cự Thú này không có giảm bớt chút nào, ngược lại đàn thú còn đang không ngừng bành trướng, càng nhiều tinh cầu mặt trời bị cắn nuốt, sinh ra càng nhiều Cự Thú, càng tăng kinh khủng!

Thậm chí, ngay cả những Ma Chủ Ma Tôn bị nhốt trong bầy cự thú kia còn đang không ngừng bên trong tử vong, trong bầy cự thú sóng to gió lớn, từng đại trận cuốn động, đem những ma quân cường giả đào tẩu này xoáy lên đưa đến trước mặt Giang Nam, lập tức bị Giang Nam đánh chết.

Giang Nam một mình đứng ở trên đỉnh đầu Chiến Minh Cự Thú, khi thì

trúc tía, khi thì chân tiên đỉnh, nhưng phàm là cao thủ, hết thảy tránh không khỏi công kích trí mạng của hắn, nguyên một đám lần lượt chết oan chết uổng.

Trong khoảnh khắc, lại có hai Ma Tôn, năm Ma Chủ chết ở trong tay hắn!

Về phần những cường giả khác trong Địa Ngục đại quân, như Thiên Ma, Chân Ma, thì trực tiếp chết dưới đại trận trùng trùng điệp điệp giảo sát, căn bản không có hy vọng chạy trốn!

Phía trên Ma hạm hạm đội, còn lại bốn mươi vạn Địa Ngục đại quân nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, ngơ ngác nhìn xem trăm vạn Cự Thú như tinh cầu thật lớn nhấp nhô, giống như thiên nghiêng hướng cạnh mình đấu đá mà đến, nguyên một đám chân tay luống cuống.

Địa Ngục Viễn Cổ ma hạm nguyên một đám dài đến gần vạn dặm, thể tích không kém hơn tinh cầu, nhưng mà ở trước mặt cổ Cự Thú nước lũ này, mấy trăm chiếc Viễn Cổ ma hạm quả thực là mấy trăm điểm nhỏ, căn bản khó có thể chèo chống trăm vạn Cự Thú một lớp trùng kích!

- Huyền Thiên giáo chủ, tánh mạng một người ngươi, giá trị còn hơn trăm vạn thần binh thần tướng. Địa Ngục Ma Hoàng ta, muốn tánh mạng của ngươi, số lượng cũng không ít!

Nguyên Chỉ Đại Tôn như trước nguy ngồi bất động, ngồi nhìn Giang Nam khống chế thú triều cuồn cuộn, trên mặt lộ ra cười lạnh:

- Ngươi cho rằng dựa vào Chiến Thiên Ma Tôn sáng tạo Chiến Minh Cự Thú, liền có thể cùng đại quân ta chống lại sao? Để cho ta tới nói cho ngươi biết, ngươi ở trước mặt ta buồn cười đến cỡ nào!

- Hỗn Nguyên Thiên La Tán!

Phía sau hắn một bảo dù bay ra, hô một tiếng mở ra, đại dù càng lúc càng lớn, bao phủ ức vạn dặm chi địa, Đế Uy tràn ngập, cái này rõ ràng là một kiện đế bảo, Địa Ngục Ma Đế luyện pháp bảo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1565: Định Hải Thiên Trụ Sơn. (2)

Đại dù mở ra, Giang Nam lập tức cảm thấy lực hút vô cùng từ dưới dù truyền đến, mặc dù là hắn dùng vô số Chiến Minh Cự Thú bố trí xuống mười ba trọng đại trận cũng ngăn cản không nổi, trăm vạn đầu Chiến Minh Cự Thú nhao nhao thân bất do kỷ bay lên, nhao nhao hướng Hỗn Nguyên Thiên La Tán sa sút đi.

Giang Nam đã từng thấy qua thanh đại dù này, ban đầu ở bên trong cuộc chiến đoạt tiên phù, Nguyên Chỉ Đại Tôn là tế lên cái dù này cùng Thần Đô Thần Quân Tiên Thiên thần đăng chống lại.

Tiên Thiên thần đăng uy năng là mạnh bực nào, nhưng ở trước mặt thanh bảo dù này, uy năng liền không cách nào hoàn toàn phát huy, bị Hỗn Nguyên Thiên La Tán khắc chế, bảo vật này là tinh phẩm trong đế bảo!

Hô...

Tất cả Cự Thú được thu vào ở bên trong dù, bị cắn nát hóa thành bột mịn, lập tức ngay cả Giang Nam cũng dừng chân bất trụ, không tự chủ được hướng trong dù rơi vào.

Trăm vạn Cự Thú, cộng thêm mười ba tòa đại trận, vậy mà không thể chống cự một dù chi uy!

Trong đại trận, Địa Ngục đại quân còn có rất nhiều cường giả chưa chết, nhưng mà không cách nào chống cự bảo dù, bị Hỗn Nguyên Thiên La Tán xoáy lên, rơi vào trong dù liền bị cắn nát, có thể thấy dù này hung uy mạnh ra sao!

- Đại!

Giang Nam tế lên đỉnh trượng, chợt quát một tiếng, chỉ nghe một tiếng ầm

vang nổ mạnh, đỉnh trượng trong thời gian ngắn trở nên vô cùng khổng lồ, càng ngày càng dài, càng ngày càng cao, ầm ầm đụng vào Hỗn Nguyên Thiên La Tán.

Cái bảo dù này bao hàm không lượng thời không, sát trận trùng trùng điệp điệp, nếu không cũng không thể đem nhiều Chiến Minh Cự Thú xoáy lên giảo sát như vậy, nhưng sau một khắc chân đỉnh liền ầm ầm đụng thủng thời không bên trong Hỗn Nguyên Thiên La Tán, đem thanh bảo dù này đính đến thẳng tắp bay đi, bành bành bành đụng nát từng khỏa ngôi sao của Cửu U Minh Giới.

Ầm ầm...

Bảo dù bị đâm cho xuất hiện ở bên ngoài Cửu U Minh Giới, lẻ loi trơ trọi khởi động ở phía trên hàng rào Cửu U Minh Giới, như một cái dù che, che ở bên ngoài Cửu U Minh Giới, cuối cùng để cho Giang Nam cùng đàn thú thoát đi phạm vi Hỗn Nguyên Thiên La Tán bao phủ.

Nhưng chính là ngắn ngủn trong nháy mắt này, liền có hơn ba mươi vạn Chiến Minh Cự Thú bị bảo dù luyện chết, không còn sót lại chút gì!

Giang Nam mi tâm rộng mở, chỉ thấy Chiến Minh Cự Thú cuồn cuộn như là nước lũ dũng mãnh vào bên trong mi tâm của hắn, đỉnh trụ cũng phi tốc nhỏ đi, hóa thành đỉnh trượng rơi trong tay, hắn thân hình lay động, lập tức đỉnh đầu hiện ra một mảnh Thần Quang biến thành ao sen, trong ao sen Lục Đại hóa thân hiện lên, Thần Quang nhộn nhạo, cầm trong tay các loại pháp bảo.

Lại có kiếp trước thân kiếp sau thân đi ra, từng người đứng tả hữu đầu vai của hắn, thân hình lay động, cũng có Thần Quang ao sen hiện lên, có tất cả Lục Đại hóa thân, bên trong hóa thân thậm chí có Thần Chủ Thần Tôn cấp tồn tại.

Hắn cất bước mà đi, hướng ma hạm hạm đội đánh tới, thân hình khẽ động, lập tức như dẫn động một thùng thuốc súng cự đại, tất cả đại hóa thân

đứng ở phía trên ao sen từng người dương tay, các loại thần thông phô thiên cái địa oanh khứ, lại có Hỗn Độn Thiên Long Bát Âm chung chấn động, chung tiếng nổ không dứt.

Rầm rầm rầm...

Trong Ma hạm hạm đội, vô số khẩu Diệt Thần Ma pháo khởi động, vạn pháo phát ra cùng một lúc, rậm rạp chằng chịt Diệt Thần Ma quang oanh ra, cùng lúc đó, chỉ nghe bá một tiếng, Nguyên Chỉ Đại Tôn triệu hồi Hỗn Nguyên Thiên La Tán, nghiêng tựa đầu vai, đại dù từ từ chuyển động, lạnh lùng nhìn xem Giang Nam tiếp cận.

- Nguyên Chỉ Đại Tôn, đã lâu không gặp.

Giang Nam đi vào trước hạm đội, tùy ý vô số Diệt Thần Ma quang oanh ra, những Diệt Thần Ma quang uy năng vô hạn này xuyên thấu nhục thể của hắn, lại không có thương tổn đến hắn mảy may, mỉm cười nói:

- Một mình ta, so với Địa Ngục trăm vạn Thần Ma đại quân có được hay không?

Hóa thân của hắn các loại Đế cấp thần thông oanh ra, đánh cho Ma Thần trên mấy trăm chiếc Viễn Cổ ma hạm người ngã ngựa đổ, chết tổn thương rất nhiều, Nguyên Chỉ Đại Tôn đối với cái này làm như không thấy, chỉ nhìn hướng Giang Nam.

- Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta đích thật là đã nhiều ngày không thấy rồi, chưa từng nghĩ lúc trước cuộc chiến đoạt tiên phù, ngươi trong mắt ta chỉ là tồn tại hèn mọn giống như con sâu cái kiến, nhưng bây giờ lại có thể ngăn cản đại quân tiên phong của ta. Bất quá, ngươi cuối cùng khó thoát khỏi cái chết, phải táng thân ở dưới dù của ta!

Thân hình hắn khẽ động, ầm ầm ép phá hư không, xuất hiện ở trước người Giang Nam, bảo dù khép lại, hướng Giang Nam nện xuống!

Giang Nam cầm trong tay đỉnh trượng, đưa tay liền ngăn cản, dưới nách

Nguyên Chỉ Đại Tôn sinh ra một mảnh cánh tay dài hẹp, dương tay là từng đạo đại thần thông oanh ra, Giang Nam tả hữu đầu vai, hai đại chân thân cùng một chỗ quát tháo, thần thông nghênh tiếp, quanh mình mấy trăm vạn dặm bị chấn nát bấy, hai đại chân thân bị chấn lay động không thôi.

- Tam trọng Hỗn Độn động thiên!

Trong mi tâm Giang Nam Hỗn Độn động thiên hiện lên, tam trọng động thiên như là ba cối xay cự đại, hướng ra phía ngoài khuếch trương, trong khoảnh khắc đem tất cả Địa Ngục chiến hạm bao phủ, thậm chí ngay cả Nguyên Chỉ Đại Tôn cũng lâm vào trong đó, lập tức từng chiếc từng chiếc cự hạm bị quấy đến khanh khách xèo...xèo rung động, đủ loại pháp bảo xây dựng đại hạm xuất hiện tình huống bị Hồng Mông tử khí ăn mòn, cũng bị đồng hóa thành Hồng Mông tử khí, thậm chí ngay cả Thần Ma trên thuyền cũng khó trốn kết cục bị đồng hóa dung nhập Hỗn Độn Hồng Mông!

- Minh Hải động thiên, Định Hải Thiên Trụ Sơn!

Nguyên Chỉ Đại Tôn hét lớn, triển khai động thiên bản thân, chỉ thấy Minh Hải mãnh liệt xuất hiện, bao phủ Hỗn Độn động thiên, từng chiếc từng chiếc ma hạm phiêu phù ở phía trên Minh Hải, lại có một tòa Hỗn Độn Bảo Sơn, như là cây cột đứng vững trong Minh hải, định trụ xu thế biển cả vận chuyển, thậm chí ngay cả Hỗn Độn động thiên cũng bị trấn áp!

- Huyền Thiên giáo chủ, cảnh giới của ngươi còn chưa đủ, nhất định phải chết ở trong tay của ta!

Nguyên Chỉ Đại Tôn ở trong Minh Hải động thiên gây sóng gió, cơn sóng gió động trời ầm ầm chụp được, trùng kích thân hình Giang Nam bất ổn, sau lưng thần luân trùng trùng điệp điệp rung chuyển, Thiên đình Thiên Cung cũng lắc lư không thôi, một cái bảo dù căng ra liền có thể ngăn lại vô số thần thông, khép lại là một kiện lợi khí cận chiến, đem Giang Nam làm cho liên tiếp bại lui.

Cùng lúc đó, Huyền Minh Nguyên Giới Thi Hiên Vi đem Thánh tông đại

quân kéo đến Nguyên Giới nguyên chủ tinh, còn chưa đứng vững trận tuyến, liền có bảy đạo ánh sáng lao tới, Đại Thánh Vương cùng với mấy Thánh Vương khác hàng lâm nơi đây.

- Đệ muội, cái kia... Hiền đệ quay trở lại chưa?

Đại Thánh Vương bái kiến Thi Hiên Vi, lúng ta lúng túng nói:

- Lần trước trở về ta bị bệ hạ hung hăng trách một phen, mệnh ta phải tất yếu thu hồi đế thân. Thất huynh đệ chúng ta đến không phải thúc ngươi, cũng không phải ngươi không để cho chúng ta liền động thủ đoạt ngươi, ngươi chớ có khóc, chúng ta thật không phải là ý định cường đoạt... Cái đế thân này các ngươi cũng mượn hơn hai năm rồi, bên trong hạo kiếp bệ hạ cũng cần bảo vệ tánh mạng...

Chương 1566: Con Chim Yêu Quý Của Ta. (1)

Thi Hiên Vi thấy đại Thánh Vương Thất huynh đệ nguyên một đám hung thần ác sát, tuy ngoài miệng nói nghe hay lắm, nhưng rõ ràng là bộ dạng không để cho liền muốn cướp, trong lòng biết Quang Vũ Thần Đế nhẫn nại đã đến cực hạn, mặc dù nàng lại khóc cũng không chỗ hữu dụng, chỉ đành phải nói:

- Bảy vị ca ca, phu quân giờ phút này không ở Nguyên Giới, mà là chạy tới Cửu U Minh Giới gặp Tố Thiên Hầu.

- Đã như vầy, như vậy chúng ta liền chờ hắn trở về.

Bọn người Đại Thánh Vương không có chút ý tứ ly khai nào, nguyên một đám ngồi xuống, cười nói.

Bảy người này ngoại trừ đại Thánh Vương chuyển thế vẫn là Thần Chủ đỉnh phong ra, những người khác là Thần Quân cấp cường giả, nguyên một đám tọa trấn ở phía trên Nguyên Giới chủ tinh, nguy ngồi bất động.

Thi Hiên Vi bất đắc dĩ, đột nhiên chỉ thấy tinh kỳ ngất trời, hư không vỡ ra, từng tòa thần thành chiến hạm từ trong hư không chạy nhanh ra, xuất hiện ở trên không Nguyên Giới chủ tinh, lập tức chỉ thấy tinh kỳ phiêu giương, vô số Thần Ma nhao nhao bay vào tinh không, bắt đến từng khỏa ngôi sao, quay chung quanh Nguyên Giới chủ tinh bày trận, lại có Thần chủ cấp tiểu Cự Đầu bay ra, luyện hóa mặt trời, lao lực dị thường.

Tố Thiên Hầu hàng lâm, liếc bảy Thánh Vương, lập tức hướng Thi Hiên Vi cùng Diêm Túc Thần Tôn chào nói:

- Hai vị đạo hữu, Tả Thiên Thừa mời ta quay trở lại phòng thủ Huyền Minh Nguyên Giới.

Hai người vội hoàn lễ, Thi Hiên Vi hỏi:

- Thiên Hầu, phu quân ta ở đâu?

Tố Thiên Hầu nói:

- Tả Thiên Thừa nói muốn ngăn cản truy binh cho ta, hôm nay còn ở Cửu U Minh Giới.

Thi Hiên Vi lại hỏi:

- Có bao nhiêu truy binh? Trong đó có những cường giả nào?

Tố Thần Hầu thuộc như lòng bàn tay, nói thế lực một lần nói:

- Truy binh trăm vạn Thần Ma, Viễn Cổ ma hạm ba trăm linh hai chiếc, họng pháo hơn ba vạn. Có Lục Đại Thần Tôn, Thần Chủ vô số kể, có Nguyên Chỉ Đại Tôn, bản thân thực lực rất mạnh, từng ở trong cuộc chiến đoạt tiên phù cùng Thần Đô Thần Quân giao phong, khống chế đế bảo Hỗn Nguyên Thiên La Tán, là nhân vật vô cùng lợi hại.

Thi Hiên Vi tính toán một lát, thở phào một cái, cười nói:

- Lưu không được phu quân ta.

Tử Phòng đạo nhân kinh ngạc nói:

- Giáo chủ phu nhân, đối phương thế lớn, trăm vạn hùng binh tăng thêm từng tòa đại trận, ngay cả Thần Quân cũng có thể lưu lại, càng có Nguyên Chỉ Đại Tôn, sao phu nhân không lo lắng?

Thi Hiên Vi cười nói:

- Biết phu không ai bằng phụ, ta đối với phu quân hiểu rõ, biết rõ sự lợi hại của hắn, phu quân ta cũng không phải là Chân Thần bình thường, mà là tùy thời có thể tăng lên tới Thần Chủ cảnh giới. Nếu hắn thành tựu Thần Chủ, Nguyên Chỉ Đại Tôn cho dù so với hắn lợi hại một ít cũng lưu không

nỗi hắn. Huống hồ phu quân ta thân gia phong hậu, đế bảo cũng tổn thương không được hắn. Hắn lại có hùng binh trong tay, Địa Ngục trăm vạn hùng binh chỉ sợ so ra kém hùng binh trong tay hắn. Thiên Hầu, các ngươi giỏi về lãnh binh chiến tranh, ta một cái nữ nhân không tiện khoa tay múa chân, Thiên Hầu giỏi về việc này, cứ việc phân phó.

Tố Thần Hầu nói không dám, đối với mười vạn Thần Ma Thánh tông không có nửa phần điều động, mà là hướng Diêm Túc Thần Tôn nói:

- Tả Thiên Thừa ngăn cản địch binh, cho chúng ta mười ngày thời gian, trong vòng mười ngày, phải tất yếu đem Nguyên Giới chủ tinh chế tạo thành một thùng sắt giang sơn!

Diêm Túc Thần Tôn đồng ý, đem dưới trướng ba mươi vạn Thần Ma của mình, cùng hơn hai mươi vạn Thần Ma dưới trướng Tố Thần Hầu, đồng loạt ra tay bắt được ngôi sao trong tinh không Nguyên Giới, không ngừng luyện hóa, bỏ thêm vào phụ cận Nguyên Giới chủ tinh.

Mà Thi Hiên Vi cũng luyện binh, mười một vạn Thánh tông Thần Ma ngày đêm tế luyện từng mặt đại kỳ, thao luyện Luyện Thiên đại trận, không chút nào để ý an nguy của Giang Nam.

Ở dưới nàng khống chế xuống, Thánh tông Thần Ma đem Luyện Thiên đại trận dần dần thuần thục, quen thuộc các loại biến hóa, Luyện Thiên đại trận biến hóa rất nhiều, có tất cả mấy tỷ loại, mỗi một khắc đều có vài chục vạn biến hóa, quen thuộc những biến hóa này mà nói, lại càng dễ phát huy uy lực đại trận.

Đương nhiên, mặc dù chưa quen thuộc biến hóa, người khống chế chủ kỳ cũng có thể thúc dục đại trận biến hóa, nhưng một là tu vi tiêu hao quá lớn, hai là uy lực trận pháp giảm đi.

Cửu U Minh Giới, Giang Nam cùng Nguyên Chỉ Đại Tôn giao thủ, sau hơn mười chiêu, liền rơi vào hạ phong, Nguyên Chỉ Đại Tôn dù sao cũng là một Thần Tôn Đại viên mãn cảnh giới, chiến lực bản thân không kém hơn

Thần Quân, thế công giống như phô thiên cái địa đè xuống, chấn đến Giang Nam liên tục bại lui.

Hơn nữa Định Hải Thiên Trụ Sơn của hắn ngay cả Giang Nam Hỗn Độn giới vực cũng bao trùm, lại có đế bảo Hỗn Nguyên Thiên La Tán thần vật bực này nơi tay, mặc dù Giang Nam có mười tám hóa thân, tam đại chân thần, cũng bị hắn đánh cho chỉ có chống đỡ chi lực.

Chỉ là Giang Nam có đỉnh trượng dị bảo bực này nơi tay, mặc dù là hắn cũng không cách nào thong dong tế lên Hỗn Nguyên Thiên La Tán, nếu không Hỗn Nguyên Thiên La Tán tất nhiên sẽ bị đánh bay, trong lúc nhất thời cũng không cách nào cầm xuống Giang Nam.

Giang Nam nhíu mày, bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, bại mà bất loạn, để cho Nguyên Chỉ Đại Tôn cũng không khỏi ám sinh bội phục:

- Người này muôn hình vạn trạng, đích thật là nhân vật lợi hại, nếu hắn thành tựu Thần Tôn, cái kia còn chịu nổi sao? Chỉ sợ khi đó hắn ở bên trong Thần Tôn không có đối thủ! Cũng may, hắn không phải là đối thủ của ta, thua không nghi ngờ!

Bành...

Giang Nam Hỗn Độn giới vực bị khắc chế, pháp lực cũng không thâm hậu bằng Nguyên Chỉ Đại Tôn, rốt cục lộ ra sơ hở, bị Nguyên Chỉ Đại Tôn một cái dù đánh vào đầu vai, nửa người của kiếp trước chân thân bị đánh cho nấu nhừ, Giang Nam không rên một tiếng, quay người liền đi.

Nguyên Chỉ Đại Tôn lập tức đuổi theo, hai người liên tục giao phong, đem tinh không đánh cho nát bấy, Giang Nam phụ chế thêm nữa, đột nhiên mi tâm lóe lên, một đầu chim to xuất hiện, cánh chim đầy trời, chỉ là đầu trụi lủi.

Đầu điểu này rơi ở dưới chân của hắn, lưng đeo hắn phi độn, hai cánh vỗ liền lướt qua mấy trăm vạn dặm hư không, tốc độ cực nhanh.

Mà Giang Nam đứng ở trên lưng đại điểu, đối diện Nguyên Chỉ Đại Tôn, đối kháng Nguyên Chỉ Đại Tôn công kích.

- Chỉ là một đầu Thiên thần cấp đại yêu, cũng có thể làm tọa kỵ của Huyền Thiên giáo chủ ngươi sao?

Nguyên Chỉ Đại Tôn cười ha ha, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, thanh âm nổ nát thành phiến thành phiến tinh không, đầu đại điểu kia tuy có Giang Nam bảo hộ, nhưng như trước không chịu nổi cái quát chi uy nà, quát to một tiếng, ở bên trong miệng chim thổ huyết, ngã vào một mảnh hành tinh, hai cánh mở ra, ngửa mặt chỉ lên trời, đầu lưỡi nhả ở bên ngoài miệng chim, thình lình bị chấn giết tại chỗ.

- Con chim yêu quý của ta!

Giang Nam quát to một tiếng, đau lòng không thôi, lạnh lùng nói:

- Nguyên Chỉ Đại Tôn, ngươi dám giết đại điểu yêu quý của ta Thần Thứu Yêu Vương, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1567: Con Chim Yêu Quý Của Ta. (2)

Nguyên Chỉ Đại Tôn cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, đừng nhớ kỹ chim chóc của ngươi rồi, bây giờ vẫn là lo lắng cái mạng nhỏ của ngươi quan trọng hơn!

Giang Nam chỉ phải bộ chiến, hai người giết đến Thiên Băng Địa Liệt, vừa chiến vừa đi, càng ngày càng xa.

Mà ở bên trong phiến Tinh Vân kia, đại điểu kia lặng lẽ mở to mắt, thoáng nhìn hai người đi xa, lập tức tinh thần tỏa sáng, thân hình lay động, hóa thành một đạo nhân đầu trọc.

Quanh thân đạo nhân tràn ngập Đế Hoàng chi khí, ở sau lưng hóa thành bộ dáng một Đế Hoàng to lớn cao ngạo, lại lắc thân hình, bộ dáng đại biến, biến thành bộ dáng của Nguyên Chỉ Đại Tôn, nghênh ngang hướng Địa Ngục đại quân Viễn Cổ ma hạm hạm đội đi đến.

Địa Ngục đại quân thấy chủ soái cùng Giang Nam chém giết, sát nhập ở chỗ sâu trong tinh không, không thấy tung tích, lập tức xây dựng cơ sở tạm thời, cảnh vệ đề phòng, đột nhiên thấy Nguyên Chỉ Đại Tôn thong dong đi tới, không nghi ngờ gì, vội vàng có mấy tiểu thống lĩnh tiến lên, đem đại điểu biến thành Nguyên Chỉ Đại Tôn kia đón vào bên trong trận doanh.

Đại điểu kia mới vừa tiến vào bên trong trận doanh, mi tâm đột nhiên vỡ ra, vô số đầu Chiến Minh Cự Thú chen chúc chui ra mi tâm Tử Phủ của hắn, không khỏi phân trần, há miệng liền mọi nơi ăn người.

Chiến Minh Cự Thú như thủy triều mọi nơi dũng mãnh lao tới, trong khoảnh khắc liền bao phủ mấy trăm chiếc Viễn Cổ ma hạm, tất cả Cự Thú há miệng nuốt luôn, nắm đấm móng vuốt sắc bén cái đuôi,... đều là lợi khí công kích sát phạt, đem từng tôn Địa Ngục Thần Ma xé nát, nuốt vào trong bụng.

Địa Ngục Thần Ma lưu thủ chỗ này ý đồ hội tụ cùng một chỗ chống cự, nhưng bị Chiến Minh Cự Thú một phen trùng kích, lập tức thất linh bát lạc, nhao nhao bị giết.

Cũng có người thúc dục Diệt Thần Ma pháo tên Viễn Cổ ma hạm, hỏa lực loạn oanh, tiếc rằng Chiến Minh Cự Thú sát nhập hang ổ, lại giết không bao giờ hết, rất nhanh mấy chục vạn Địa Ngục Ma Thần còn lại bị tàn sát không còn, hết thảy táng thân trong bụng thú, chỉ còn lại có từng chiếc từng chiếc chiến hạm.

- Cái này không có thể ăn!

Đạo nhân đầu trọc kia chứng kiến một đầu Cự Thú nắm lên một chiếc Viễn Cổ ma hạm liền hướng trong miệng ném đi, vội vàng kéo lấy ma đuôi chiến hạm, hướng ra phía ngoài kéo ra, cả giận nói:

- Cái này không có thể ăn, chúa công nói, lưu lại có trọng dụng!

Đầu Chiến Minh Cự Thú kia lưu luyến nhổ ra Viễn Cổ ma hạm, lè lưỡi liếm thoáng một phát, chỉ nghe ầm một tiếng, cột buồm ma hạm liền không cánh mà bay.

Đầu trọc đạo nhân giận dữ, liền tranh thủ thu nhập từng chiếc từng chiếc chiến hạm vào trong mi tâm kiểm lại một chút, vẫn là thiếu đi ba bốn mươi chiếc, là bị Chiến Minh Cự Thú khác vụng trộm ăn hết.

- Thần Thứu Yêu Vương, ngươi mang theo những chiến hạm này quay trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, đem chiến hạm giao cho Tố Thiên Hầu.

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, sau đó thân ảnh Giang Nam xuất hiện, từ trong hư không hiện ra nói:

- Còn có, đánh nát thế giới kiều ở giữa Nguyên Giới cùng Cửu U Minh Giới!

Đầu trọc đạo nhân này đúng là Thần thứu Yêu Vương, nghe vậy nói:

- Chúa công, dùng thực lực của ta, còn không cách nào oanh đoạn thế giới kiều...

Giang Nam nhíu mày nói:

- Vậy thì mời chủ mẫu ngươi ra tay, phải tất yếu hủy diệt thế giới kiều.

Thần Thứu Yêu Vương lĩnh mệnh, lập tức hóa thành một đầu Thần Điểu, vỗ cánh bay đi.

Mi tâm Giang Nam vỡ ra, như một cái lỗ đen, đột nhiên đem tất cả Chiến Minh Cự Thú xoáy lên, hết thảy thu nhập bên trong mi tâm Tử Phủ, ánh mắt hướng phương hướng Tiểu Quang Minh giới nhìn lại, chỉ thấy ở giữa Tiểu Quang Minh giới cùng Cửu U Minh Giới còn có từng tòa thế giới, bất quá những thế giới này đã đen tối không rõ, ma khí ở trong đó quay cuồng, hiển nhiên là Địa Ngục Thần Ma đã xâm chiếm chỗ đó.

Theo ma khí di động đến xem, có thể nhìn ra được Địa Ngục đại quân đến tiếp sau đang xuất động, từ nguyên một đám thế giới kéo đến, liên tục không ngừng về phía trước đầy mạnh.

Nhất là Trường Lâu Nguyên Giới cách Cửu U Minh Giới gần nhất, càng là ma khí thâm trầm, có đại khủng bố!

- Đi trước tìm một chút hư thật!

Thân hình Giang Nam lóe lên, cả người trong lúc đó dung nhập trong hư không, biến mất không thấy gì nữa, hướng Trường Lâu Nguyên Giới mà đi.

Hắn chân trước vừa đi, Nguyên Chỉ Đại Tôn chân sau liền đến, mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy mình suất lĩnh Địa Ngục trăm vạn đại quân tổng số trăm chiếc ma hạm hết thảy không thấy tung tích, không khỏi vừa sợ vừa giận, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh cả người.

Hắn vốn là đuổi giết Giang Nam, hai người chiến đến ở chỗ sâu trong tinh không, làm hỏng vô số ngôi sao, đột nhiên cả người Giang Nam ở trước mặt

hắn biến mất không thấy gì nữa, tùy ý hắn thi triển tất cả thủ đoạn, đều thủy chung tìm không được phương vị của Giang Nam.

Hắn quyết định thật nhanh vòng trở lại, là biết rõ Giang Nam chỉ sợ đã ly khai, đi ám toán hạm đội của mình cùng mấy chục vạn đại quân còn lại, hiện tại quay trở lại còn kịp.

Hắn lại không nghĩ rằng Giang Nam không có tự mình động thủ, ở trong mi tâm Giang Nam không chỉ có Chiến Minh Cự Thú, còn có một đầu Thần thứu Yêu Vương, Thần thứu Yêu Vương đem những Chiến Minh Cự Thú này thu nhập Tử Phủ của mình, lại giả chết rơi vào Tinh Vân.

Chim ưng vốn giỏi về giả chết, mà đối với Thần thứu Yêu Vương Thiên thần bực này, Nguyên Chỉ Đại Tôn căn bản chưa từng để ở trong lòng, cũng không có đi thăm dò xem Thần thứu Yêu Vương chết sống, chỉ lo đuổi giết Giang Nam thu hoạch đại công, lại làm cho Thần thứu Yêu Vương hóa thành hình dạng của hắn, buôn bán lời đại doanh của hắn.

- Ta chiến bại, trăm vạn đại quân chết tinh quang, ngay cả ma hạm cũng bị cướp đi, chỉ sợ là tử tội...

Trong mắt Nguyên Chỉ Đại Tôn hiện lên một vòng tàn khốc, hướng Huyền Minh Nguyên Giới bay đi, thầm nghĩ:

- Huyền Thiên giáo chủ không có đi xa, nhất định là tiến về Huyền Minh Nguyên Giới, ta liền sát nhập Nguyên Giới, cùng hắn liều cái ngươi chết ta sống!

Phía trên Nguyên Giới chủ tinh, Thần thứu Yêu Vương bái kiến chủ mẫu Thi Hiên Vi, nói với nàng Giang Nam dặn dò, lập tức đi gặp Tố Thần Hầu. Thi Hiên Vi nhíu mày, suy nghĩ nói:

- Dùng thực lực của ta, chặt đứt thế giới kiều đoạn tuyệt hai đại vũ trụ liên hệ, chỉ sợ vẫn còn có chút bất lực, bất quá bảy vị Thánh Vương ở đây, ngược lại có thể thong dong chặt đứt thế giới kiều...

Nàng lúc này tiến lên, bọn người đại Thánh Vương cũng không có từ chối, theo nàng cùng đi đến Huyền Minh Nguyên Giới thế giới kiều, mọi người đang muốn động thủ, đột nhiên chỉ thấy ma khí cuồn cuộn từ một chỗ khác của thế giới kiều cuồn cuộn mà đến, làm cho người ta sợ hãi vô cùng, bên trong ma khí một Ma Tôn lửa giận ngập trời, đằng đằng sát khí.

Thi Hiên Vi cùng bảy Thánh Vương không khỏi ngây người.

- Mẹ nó Huyền Thiên giáo chủ, lại đây lợi nhuận ta!

Ma Tôn kia đột nhiên chứng kiến đầu cầu đứng một nữ Thần tôn cùng một Thần Chủ bộ lông nồng đậm, còn có sáu Thần Quân, không khỏi sợ tới mức hồn bay lên trời, vội vàng dừng bước lại, tức giận mắng một tiếng quay đầu liền đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1568: Liếc Trộm Một Cái. (1)

- Đại ca, muốn giết đi qua không?

Thuồng luồng Thánh Vương liếm liếm miệng, nói nhỏ.

Thân hình Đại Thánh vương phiêu khởi, dọc theo thế giới kiều nhanh chóng hướng bờ bên kia giết tới, quả quyết nói:

- Người này là Địa Ngục A Tỳ ma triều Nguyên Chỉ Đại Tôn, Địa Ngục hữu lộ tiên phong chủ soái, nếu có thể giết hắn, tự nhiên là một công lớn!

Sáu Thánh vương khác mọi người cũng gào thét dựng lên, chen chúc thẳng hướng Nguyên Chỉ Đại Tôn, Nguyên Chỉ Đại Tôn quay đầu nhìn lại, không khỏi đại hận:

- Bảy Thánh vương đánh nhau cũng là cùng tiến lên, thế này là không giảng đạo lý! Lão Tử nếu có sáu Thần Quân huynh đệ, Lão Tử còn sợ các ngươi?

Thi Hiên Vi nhìn bảy người đuổi giết Nguyên Chỉ Đại Tôn, kinh ngạc không dứt, khổ não chốc lát, thở dài nói:

- Xem ra, chỉ có một mình ta oanh gãy thế giới cầu này rồi... Hai vị đạo hữu, kính xin hiện thân đi!

Lả tả...

Bên cạnh nàng trong lúc bất chợt riêng phần mình hiện ra hai chân thân, cùng Thi Hiên Vi giống nhau như đúc, rõ ràng là kiếp trước chân thân kiếp sau chân thân của nàng, thế nhưng cũng là Thần Tôn cảnh giới!

Ba chân thân của Thi Hiên Vi khẽ đung đưa, đột nhiên đỉnh đầu thần

quang phún dũng, hóa thành ao sen, riêng phần mình có sáu Thần Tôn hóa thân, thêm ở chung một chỗ có tất cả tam đại Thần Tôn chân thân, mười tám Thần Tôn hóa thân!

Huyền Thiên Thánh Tông chưởng giáo phu nhân, Đô Thiên Thần Giới nữ chủ nhân, Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa phu nhân này, đột nhiên nhất tề sất trá, loại loại Thần Thông nhất tề hướng thế giới cầu oanh khứ!

Ầm...

Thế giới kiều chấn động, lối đi tương liên hai Đại Thế Giới nhất thời ở dưới Thần Thông của nàng bắt đầu sụp đổ, Thi Hiên Vi từng đạo Thần Thông trào ra, liên tục không ngừng hướng thế giới kiều oanh khứ, chỉ thấy lối đi trăm vạn dặm không ngừng hỏng mất, cuối cùng cả tòa thế giới kiều dài đến hàng tỉ dặm bị nàng nhất cử oanh sập, không còn tồn tại!

Thân thể có chút gầy yếu của Thi Hiên Vi khẽ đung đưa, tôn tôn Chân Thần hóa thân lần lượt dung nhập vào trong cơ thể nàng, biến mất không thấy gì nữa, lúc này mới trở về Thánh Tông.

Mà ở phía xa, Tố Thiên Hầu đột nhiên xoay người, kinh nghi bất định nhìn thế giới kiều đi thông Cửu U Minh Giới, lại nhìn về phía Thi Hiên Vi công chính chỉ điểm nhiều Thần Ma Thánh Tông bày trận, trầm ngâm chốc lát, hướng Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn Khuyết đạo nhân nói:

- Tả Thiên Thừa phu nhân, thâm tàng bất lộ, chỉ sợ so sánh với Tả Thiên Thừa còn muốn cường hoành vài phần...

Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn Khuyết đạo nhân không giải thích được ý nghĩa. Hai người bọn họ mặc dù mượn Bổ Thiên Thần Nhân ban thưởng cơ duyên tu thành Thần Tôn, nhưng mà lại không có cảm ứng được lúc thế giới kiều hỏng mất rung động thâm trầm kia, nhưng cổ rung động này không dấu diếm qua Tố Thần Hầu.

Trải qua thời gian dài, Thi Hiên Vi cũng là núp ở phía sau Giang Nam,

không người nào biết thực lực, để cho rất nhiều người cũng khinh thường vị Huyền Thiên Thánh Tông nữ chủ nhân này, mà giờ khắc này nàng động thủ nổ nát thế giới kiều. Rốt cục bị Tố Thần Hầu biết kia thực lực khủng bố.

Thi Hiên Vi ở trước La Thiên đại chiến vẫn là Thần Chủ Đại viên mãn cảnh giới, khi đó hai chân thân cùng mười tám hóa thân khác của nàng cũng là Thần Chủ Đại viên mãn, nhưng mà sau La Thiên đại chiến, Giang Nam đem La Thiên gặp gỡ của mình chia cho nàng một phần, rốt cục làm cho nàng đột phá đến Thần Tôn cảnh giới, này mới có tiền vốn hùng cứ thiên hạ!

Trường Lâu Nguyên giới, Giang Nam ẩn sâu hư không, ở trong Trường Lâu Nguyên giới như vào chỗ không người, tinh tế đánh giá Địa Ngục vạn giới ở Trường Lâu Nguyên giới bố trí, trong lòng chấn động.

Chỉ thấy trong Trường Lâu Nguyên giới Địa Ngục đại quân bố trí vô cùng sâm nghiêm, có bộ binh doanh, kỵ binh doanh, trận binh doanh, lâu thuyền doanh, Thần Thông doanh, kỳ doanh, ngũ xa doanh, ngự thú doanh.... mui xe, bảo liễn, quả thực chính là một tiểu thần triều!

Trừ lần đó ra, Giang Nam còn chứng kiến nhiều Ma Chủ Ma Tôn, ngay cả Ma Quân cũng nhìn được mấy vị, còn có mấy người mặc dù là Thần Chủ, Thần Tôn tu vi, nhưng tu vi thâm hậu, cơ hồ so sánh với thiếu niên Thần Đế cũng không yếu, trong lòng lại càng khiếp sợ.

- Nhiều cường giả có đế tư như vậy, còn có nhiều bá chủ như vậy tụ tập ở dưới trướng vị Địa Ngục Thống soái này, người nào phô trương lớn như vậy? Chẳng lẽ là... một vị Ma Đế tự mình xuất chinh?

Hắn thi triển Luyện Thiên Đại Trận, ở trong các đại trận xuyên qua, ngay cả những đại trận này cũng không xúc động chút nào, cho dù là Thần Quân cũng phát hiện không được tung tích của hắn, chỉ thấy nhiều Địa Ngục Ma Chủ Ma Tôn thao luyện Thần Ma, khiến cho các loại trận pháp vận chuyển thuần thục.

Giang Nam đem những đại trận biến hóa này thôi diễn một phen, trong

lòng lại càng chấn động, những trận pháp này cũng là Đế cấp trận pháp, uy năng cực kỳ cường đại, lợi hại vô cùng, nếu tùy tiện cùng trận pháp bực này va chạm, cho dù là hắn cũng sẽ ăn thiệt thòi.

- Thống soái Địa Ngục đại quân đoạn đường này, chỉ sợ là nhân vật vô cùng không dậy nổi, cho dù đặt ở trong Ma Đế, cũng là hạng người tài hoa hơn người, lần này Huyền Minh Nguyên Giới ta gặp nạn...

Tâm tình của hắn trầm trọng, ở trong từng ngọn quân doanh du tẩu, đem nhiều đại trận biến hóa hết thảy thôi diễn một phen, biết pháp trận địch doanh, hắn là có thể thôi diễn ra cách phá giải, lúc đối trận liền sẽ không ăn thiệt thòi.

Đột nhiên, chỉ nghe tiếng trống vang lên, tôn tôn Ma Chủ Ma Tôn thu binh, dừng lại diễn luyện, rối rít hướng một ngọn thần điện nguy nga bay đi.

- Thiếu Hư đại soái triệu tập chúng ta đi tới, có việc thương lượng!

Giang Nam nghe vậy, hơi ngẩn ra:

- Thiếu Hư? Chẳng lẽ trong địa ngục có một Ma Đế đạo hiệu Thiếu Hư? Ta tại sao không có nghe nói qua?

Hắn đối với Ma Đế trong địa ngục hiểu rõ được không nhiều lắm, chỉ biết mấy Ma Đế có danh khí nhất trong đó, tỷ như đám người Sâm La Ma Đế, Ly Sửu Ma Đế, Sa La Ma Đế, Khu Thần Ma Hoàng, không có nghe nói Thiếu Hư là hợp tình lý.

- Nếu như trấn giữ ở chỗ này thật sự là một Ma Đế, ta đi trung quân dò thăm tin tức chỉ sợ lành ít dữ nhiều, bất quá, vì sao ta không có cảm ứng được Đế Uy bá đạo khôn cùng của Ma Đế kia?

Giang Nam đứng ở ngoài tòa Thần Điện đó tinh tế cảm ứng, chỉ cảm ứng được hơi thở của tôn tôn Ma Chủ, Ma Tôn cùng Ma Quân, đối với Đế Uy của vị "Thiếu Hư Ma Đế" kia không có bất kỳ cảm ứng, trong lòng buồn bực.

- Nếu như không có Ma Đế ở trong đại điện này, như vậy không người nào có thể phát hiện được tung tích và khí tức của ta, cũng có thể vào xem hư thật một chút!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, càng phát ra cẩn thận, chậm rãi dung nhập vào trong ma điện này.

Trong ma điện, nhiều Địa Ngục bá chủ cấp cường giả hơi thở phun ra nuốt vào, pháp lực kinh khủng ở quanh thân mở ra động thiên thế giới, hiển lộ rõ ràng ra sức mạnh to lớn vô cùng của Ma thần, để cho thân ảnh của bọn họ thoạt nhìn khổng lồ vô cùng, thậm chí Thần Quân cấp đầu sỏ vĩ ngạn như thiên, trong Thiên Đình Thần Ma bị đại đạo đạo tắc ngưng tụ, cơ hồ hóa thành tồn tại như thực chất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1569: Liếc Trộm Một Cái. (2)

Giang Nam nhìn lại thân ảnh mọi người, đột nhiên ánh mắt khẽ dừng lại, rơi vào trên người một Ma thần bốn đầu bốn tay:

- Đại Xích Thiên Thần Chủ!

Ma thần bốn đầu bốn tay kia chính là Đại Xích Thiên Thần Chủ, năm đó thời điểm Giang Nam vẫn là tu sĩ, trấn áp luyện hóa Đại Xích Thiên Thần Chủ phân thân, cắn nuốt thần tính của hắn, cùng Đại Xích Thiên Thần Chủ kết thù kết oán, sau lại vào Địa Ngục đế chiến chi địa, gặp Đại Xích Thiên Thần Chủ cũng tiến vào đế chiến.

Địa Ngục Thần Chủ này nhìn thấy hắn, cho hắn là hậu bối Thần tộc của mình, đại thêm tài bồi, tận hết sức lực, Giang Nam đối với hắn cũng rất là cảm kích.

Lúc này hơn hai trăm năm thời gian trôi qua, Đại Xích Thiên Thần Chủ đã tu thành Ma Tôn, cũng là một Địa Ngục đầu sỏ, Giang Nam không nghĩ tới lại có thể ở chỗ này lần nữa gặp phải Đại Xích Thiên.

Trừ Đại Xích Thiên ra, hắn còn chứng kiến một người quen khác, đó là ban đầu cùng Đại Xích Thiên đồng hành Hồn Thiên Thần Chủ, giờ phút này cũng là một Ma Tôn, pháp lực rộng lớn.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, tiếp tục nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy trong ma điện này nhân tài đông đúc, cường giả xuất hiện lớp lớp. Trong đó Ma Tôn cũng không thiếu có cường giả cường đại có thể so với Tố Thiên Hầu, Nguyên Chỉ Đại Tôn!

Phải biết rằng Tố Thiên Hầu tuy là Thần Tôn, nhưng chiến lực cực kỳ kinh người, có đế tư, mà Nguyên Chỉ Đại Tôn chẳng qua là sai một bước bước vào Thần Quân cảnh giới, lại càng có đế bảo nơi tay!

Mà ngồi trong ma điện có nhân vật bậc này, không thể không làm hắn kinh hãi, huống chi nơi này cũng không phải là chỉ có Ma Tôn cường giả bực này, còn có Thần Quân!

- Ân? Nữ Thần Chủ này rất giỏi a, đại đạo nhiều, vững chắc, so sánh với Thần Tôn cũng không kém chút nào!

Giang Nam đột nhiên chú ý tới một vị Địa Ngục nữ Thần Chủ, mặc dù là trong địa ngục Ma Tộc, nhưng là lại sướng không gì sánh được, quần áo không nhiều lắm, lụa trắng bọc nửa hai vú, nửa khác dường như muốn nhảy ra, mê người vô cùng, là một tuyệt sắc giai nhân họa quốc ương dân.

Nàng này tuy là Thần Chủ, nhưng thân ở trong nhiều Ma Tôn, trong địa ngục đẳng cấp sâm nghiêm, Ma Chủ liền chỉ có thể cùng Ma Chủ ở chung một chỗ, địa vị thua xa Ma Tôn, mà nàng này có thể thân ở Ma Tôn vị, không phải là bởi vì mỹ mạo của nàng, mà là bởi vì chiến lực của nàng!

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người nàng, nữ Thần Chủ này lập tức như có cảm thấy, quay đầu hướng hư không Giang Nam ẩn thân xem ra, môi đỏ mọng mê người phát ra một tiếng nhẹ kêu.

- Đại Anh Thần Chủ, tại sao vậy?

Bên cạnh một lão Ma Tôn vẻ mặt hiền hòa, cười hỏi.

Người nữ Thần Chủ Đại Anh kia hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Mới vừa rồi có người liếc trộm ngực của ta, kích thích da trên bộ ngực ta cũng run rẩy, ta cảm ứng được ánh mắt dâm côn kia, nhưng lúc đi xem không có phát hiện người nào, vì vậy kinh ngạc.

Lão Ma Tôn kia mặt già đỏ lên, liếc trộm bộ ngực trắng noản kia một cái, vội vàng thu hồi nhãn thần, thầm nghĩ:

- Lão phu không phải là liếc một cái sao? Này cũng bị ngươi phát hiện? Ai bảo ngươi mặc bại lộ như vậy, lão phu không nhìn ngực của ngươi còn có

thể đi xem bộ ngực lông xù của Đại Xích Thiên Ma Tôn kia sao?

Mà ở trong hư không, sắc mặt Giang Nam cũng ửng đỏ, không dám nhìn hai vú của Đại Anh nữa, thầm nghĩ:

- Cô gái này cũng là cảnh giác, ánh mắt của ta bất quá là dừng lại chỉ chốc lát, tâm tình hơi có một tia khác thường mà thôi, liền bị nàng phát hiện... Trong địa ngục nhân vật thiên tài giống như sao, cũng không thua kém so với chư thiên vạn giới ta, trong trường hạo kiếp này chỉ sợ còn sẽ có rất nhiều tân tinh dâng lên, tương lai thành tựu đế vị cũng không nói chơi!

Hắn lặng lẽ đánh giá, rốt cục ánh mắt rơi vào trên người một thiếu niên, trong lòng không khỏi rung mạnh:

- Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy...

Thiếu niên kia hắn chưa từng thấy qua, nhưng ngồi ở trên chủ vị đại điện, nhiều Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân đối với hắn cung kính, lễ kính có thêm, hiển nhiên thiếu niên này chính là chủ soái đại quân đoạn đường này!

Thiếu niên kia bất quá là Thần Chủ cảnh giới, phía sau tứ trọng Thiên Đình trôi nổi, khẽ rung chuyển, nhưng cho dù là Thần Quân cường đại cùng cổ xưa nhất, thậm chí người có đế tư, đối với hắn cũng là một mực cung kính, không dám thở mạnh một chút!

Quanh thân hắn tràn ngập đại đạo đạo tắc vô cùng cao đẳng, tiên quang lách thân, đại đạo rung chuyển thì tiên âm mơ hồ truyền ra, nói hay vô cùng!

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người hắn, cảm giác được trong cơ thể Địa Ngục Ma Tộc thiếu niên này tích chứa năng lượng vô lượng, năng lượng kinh khủng vô cùng, so sánh với Ma Tôn mạnh hơn!

Thậm chí ở trong ánh mắt Giang Nam, cấu tạo đại đạo của hắn cũng dần dần rõ ràng, đó là Thần Thông đại đạo cực kỳ cao đẳng luyện đến cực hạn ngưng tụ thành, vượt qua Đế cấp, đạt tới cấp bậc Hoàng đạo!

Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân, thậm chí Thần Đế đại đạo đạo tắc cũng không có chất biến hóa, nhưng đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, kia sẽ không xưng là đại đạo đạo tắc nữa, mà xưng là Hoàng đạo!

Chí tôn cấp đại đạo đạo tắc!

Cho dù là Giang Nam, cũng chưa từng tiếp xúc đến Hoàng đạo đạo tắc!

- Tiên thể...

Giang Nam cũng rút ra một ngụm lãnh khí, tâm tình trầm trọng :

- Bỉ Ngạn Nữ Đế nói trong hạo kiếp tất nhiên sẽ có tiên thể ra đời, lần trước hạo kiếp ra đời tiên thể là nàng, lần này hạo kiếp ra đời tiên thể là người khác. Ta vốn cho là trong chư thiên vạn giới ta sẽ có tiên thể ra đời, nhưng không nghĩ tới tiên thể lại hiện ra ở Địa ngục, khó trách Địa Ngục có lòng tin như vậy...

Tiên thể ra đời là Thiên Đạo chung quyến, ở bên trong hạo kiếp đản sinh ra thể chất vô địch, để đối kháng hạo kiếp, 5400 vạn năm trước, Cổ tiên hạo kiếp, Chư Thiên vạn giới sắp bị hủy diệt, bởi vậy Bỉ Ngạn Nữ Đế sinh ra đời, tụ tập thiên địa linh tú cùng số mệnh mà sinh, sinh mà thần thánh, có tiên nhân chi tư.

Mà hôm nay hạo kiếp lại đến, vì vậy Thiên Đạo chung quyến, lại có một tiên thể xuất thế, Chư Thiên vạn giới cơ hồ tất cả mọi người cho rằng tiên thể mới sẽ ở Chư Thiên vạn giới sinh ra đời, nhưng không ai nghĩ tới, trường hạo kiếp này đối với Chư Thiên vạn giới là hạo kiếp trước nay chưa có, đối với Địa Ngục mà nói, cũng là một hồi đại hạo kiếp kinh thiên động địa, đại biến cố!

Trong địa ngục quần tinh tập trung, nhân tài xuất hiện lớp lớp không chút nào kém hơn Chư Thiên vạn giới, ngày nay lại có một Tiên thể xuất thế, được Địa Ngục Thiên Đạo chiếu cố cùng số mệnh gia trì, để cho Giang Nam cảm thấy cực kỳ không ổn.

Tiên thể là thể chất chí cao vô thượng, có thể nói Vô Địch, mặc dù là tài hoa cùng ngạo khí như Quang Vũ Thần Đế, cũng đối với tiên thể trông mà thèm, thậm chí không tiếc đem mình nhốt ở trong Vọng Tiên Đài ngàn năm, vì chính là luyện thành ngụy tiên thể!

Đây vẫn chỉ là ngụy tiên thể, liền để cho Quang Vũ kiêu hùng bực này không tiếc tốn hao ngàn năm quý giá!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1570: Như Ngươi Mong Muốn. (1)

Giang Nam chứng kiến qua, giao thủ qua rất nhiều Thần Đế chuyển thế, mỗi người đều có được chỗ độc đáo của nó, đạt tới mãn phần Cực Cảnh, ví dụ như Thông U một trượng phá vạn pháp, thân thể Quang Vũ, Giang Nam thần thông, đều là thành tựu giống như Cực Cảnh, nhưng có rất ít người có thể các mặt đều đạt tới Cực Cảnh.

Duy chỉ có tiên thể ngoại lệ, tiên thể là một loại thể chất duy nhất có thể ở các mặt đều đạt thành tựu đến mức tận cùng!

Hoàng Đạo Cực Cảnh, Cực Cảnh đại biểu cho có thể vấn đỉnh thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà Hoàng đạo đạo tắc thì đại biểu cho Hoàng Đạo Cực Cảnh đạo tắc.

Từ Thiếu Hư dùng Thần Chủ cảnh giới liền cô đọng ra Hoàng đạo, liền có thể thấy được tiên thể cường đại cùng khủng bố!

Trong cơ thể hắn không chỉ có một đầu Hoàng đạo đạo tắc, mà là ba mươi!

Bên trong mỗi một đạo hoàng đạo đạo tắc đều đã bao hàm rất nhiều đại đạo đạo tắc, chất chứa vô tận đại đạo giải thích!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài:

- Thiếu Hư người này rõ ràng có thể ở Thần Chủ cảnh giới liền luyện thành hoàng đạo. Không hổ là tiên thể chính thức, thật có Vô Địch chi tư, danh bất hư truyền!

Đạo Vương tặng cho hắn sáu đại thần thông, là dùng Hoàng đạo đạo tắc ngưng tụ thành, cấu tạo phức tạp, chất chứa vô tận đạo diệu, uy năng vô hạn, Giang Nam đến nay chỉ là có thể miễn cưỡng từ đó nhìn ra một ít đạo lý.

Còn không cách nào hoàn toàn đem sáu đại thần thông này suy diễn đi ra.

Mà Thiếu Hư lại dùng Thần Chủ tu vi dẫn đầu luyện thành ba mươi đầu Hoàng đạo đạo tắc, thật sự khủng bố, văn sở vị văn (*mới nghe lần đầu)!

Hoàng đạo đạo tắc của hắn tuy như trước rất là non nớt, xa không kịp Đạo Vương sáu đạo thần thông khủng bố như vậy, nhưng Hoàng đạo là Hoàng đạo, bao trùm ở phía trên tất cả đại đạo đạo tắc khác, có một loại uy áp tự nhiên!

Thiếu Hư luyện thành đại đạo, ngoại trừ Hoàng đạo ra, còn có một loại đại đạo khác, so với Hoàng đạo còn muốn cao đẳng, còn muốn thuần túy, không phải nhân gian khí tượng.

Chỉ có một đầu đại đạo, nhưng lại cho người một loại cảm giác còn hơn bất luận đại đạo gì khác!

Cổ đại đạo này Giang Nam cũng không xa lạ gì, hắn ở trên Vọng Tiên Đài bái kiến đại đạo cùng loại, trong Ma tiên chi huyết cũng đã gặp, đó là đại đạo bên trong tiên quang... Tiên đạo!

- Người này rốt cuộc là đạt được qua Ma tiên truyền thụ, hay là tự nghĩ ra tiên pháp?

Sắc mặt Giang Nam càng thêm ngưng trọng, nếu đạt được Ma tiên truyền thụ, luyện ra một đầu tiên đạo, cái kia còn thôi, nếu người này lĩnh ngộ ra tiên pháp, chính mình luyện ra một đầu tiên đạo, vậy thì quá kinh khủng!

Chính mình lĩnh ngộ cùng đạt được truyền thụ bất đồng, đạt được truyền thụ tu luyện chính là đại đạo của người khác, nếu như không có đi ra con đường bản thân, liền không cách nào siêu việt tiền nhân, mà chính mình lĩnh ngộ thì có khả năng vô hạn.

Có thể lĩnh ngộ ra tiên đạo, tự nhiên là không giống người thường!

Bất quá, mặc dù Thiếu Hư có thể là đạt được Ma tiên truyền thụ mới

luyện thành một đầu tiên đạo, vậy cũng không phải chuyện đùa, ngoại trừ Bỉ Ngạn Nữ Đế, Giang Nam còn chưa thấy qua nhân vật có thể khai sáng ra tiên pháp, luyện thành tiên đạo, Thiếu Hư là người thứ nhất!

- Người nọ là kình địch! Không biết tiên đạo của hắn, cùng Nguyên Thủy đại đạo của ta so sánh, ai cao ai thấp nhỉ!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Nguyên Thủy đại đạo của hắn vừa mới cất bước, dung nạp vạn pháp, vạn đạo hợp lưu, mặc dù không có luyện thành Hoàng đạo, không có luyện thành Tiên đạo, nhưng mà chất chứa uy năng vô lượng, hắn tuy khiếp sợ địa ngục xuất hiện tiên thể, nhưng chỉ có thưởng thức, không có kính sợ.

- Chư quân, Nguyên Chỉ Đại Tôn tiến về Cửu U Minh Giới, giờ phút này chỉ sợ đã thất bại.

Thiếu niên Thiếu Hư kia đột nhiên mở miệng, thanh âm ở trong ma điện chấn động, giống như tiên nhạc, mới mở miệng liền có chủng chủng đại đạo chi âm, có thể cho người đốn ngộ.

Mặt khác rất nhiều Địa Ngục Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân nhao nhao sợ hãi, nguyên một đám hai mặt nhìn nhau, không biết hắn vì sao đột nhiên nói ra loại lời này.

Thiếu Hư mỉm cười nói:

- Trấn thủ Cửu U Minh Giới chính là Tân Tú mới xuất hiện của Chư Thiên vạn giới, Tố Hoàn Bạch Tố Thiên Hầu, tài tình cùng thực lực của người này, đều xuất sắc hơn Nguyên Chỉ Đại Tôn, là Thần Tôn có đế tư. Bất quá Nguyên Chỉ Đại Tôn dẫn binh trăm vạn, mà trong tay Tố Thiên Hầu binh thiếu tướng ít, nếu hai quân giao phong, chỉ biết giằng co không dứt. Nhưng mà, theo ta được biết, Cửu U Minh Giới cùng Huyền Minh Nguyên Giới đều là địa bàn của một thiếu niên Thần Ma, Nguyên Chỉ Đại Tôn đánh Cửu U Minh Giới, hiển nhiên là chạm đến nghịch lân của người này, tất

nhiên sẽ chọc cho người nọ đến. Nếu rước lấy người nọ, Nguyên Chỉ Đại Tôn tất bại.

- Chủ soái nói người nọ là ai?

Hồn Thiên Ma Tôn chần chờ nói.

- Người này là Huyền Thiên giáo chủ, Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa. Ta mấy ngày nay đọc qua tư liệu chiến tích của Chư Thiên vạn giới rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn Thần Quân, lưu ý đến người này, Huyền Thiên giáo chủ chiến tích kinh người, có chi năng hơn người.

Sắc mặt Thiếu Hư lạnh nhạt nói:

- Hơn nữa ta còn lưu ý đến một việc, từ lúc một trăm mười năm trước, đế sứ dưới trướng Sâm La Ma Hoàng liền cùng người này từng có giao thủ, lúc ấy đế sứ suất lĩnh đại quân đánh Cửu U Minh Giới, kết quả bị Huyền Thiên giáo chủ công phá, Địa Ngục đại quân ta bị huyết tẩy không còn. Lúc ấy, Huyền Thiên giáo chủ là dùng Chiến Minh Cự Thú phá trận. Hắn đem Cửu U Minh Giới coi là hậu hoa viên của mình, Nguyên Chỉ Đại Tôn đánh Cửu U Minh Giới, hắn há có thể ngồi yên không lý đến? Nếu như ta đoán không sai mà nói, mấy ngày nữa, tin tức Nguyên Chỉ Đại Tôn chiến bại sẽ truyền đến.

Trong lòng mọi người nghiêm nghị, ngay ngắn nói:

- Là ở bên trong cuộc chiến đoạt tiên phù, chém liên tục Sâm La Ma Hoàng hai phân thân Huyền Thiên giáo chủ sao?

- Đúng là người này.

Thiếu Hư cười nói:

- Người này, to gan lớn mật, chuyện gì cũng dám làm. Dùng cách nhìn của ta, nếu hắn chiến bại Nguyên Chỉ Đại Tôn, nhất định sẽ đến Trường Lâu Nguyên Giới, thám thính hư thật của ta. Hắn là chuyên gia làm giả, ngụy Đế

Hoàng thần thể, dùng biến hóa làm bộ dáng bất luận kẻ nào, để cho người phân biệt không ra. Thậm chí còn từng ngụy trang qua Quang Vũ Thần Đế, đem Quang Vũ đế thân lừa đi.

Trong lòng Giang Nam cũng nghiêm nghị, Thiếu Hư người này đối với hắn quả thực rõ như lòng bàn tay, thậm chí ngay cả hắn tinh thông Đế Hoàng thần thể, lừa gạt đi Quang Vũ đế thân cũng biết được nhất thanh nhị sở!

Lại để cho hắn cảm thấy cảnh giác chính là, Thiếu Hư đối với hắn tràn đầy nghiên cứu, nhưng hắn đối với vị tiên thể này hoàn toàn không biết gì cả.

- Phải tiêu diệt người này!

Trong nội tâm Giang Nam sát ý bùng cháy mạnh, bản thân tiên thể là một uy hiếp cự đại.

Huống chi người này đối với hắn nghiên cứu nhiều như vậy, đối với hắn tuyệt đối là một uy hiếp cực lớn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1571: Như Ngươi Mong Muốn. (2)

- Bất quá, nếu Huyền Thiên giáo chủ xâm nhập Trường Lâu Nguyên Giới ta, chắc chắn sẽ không thi triển Đế Hoàng thần thể. Hắn có một môn thần thông khác, có thể cho hắn ẩn tàng dấu vết ở trong hư không, mặc dù đem hư không làm hỏng cũng không thể bức hắn ra.

Cái môn thần thông này, nếu như ta đoán không sai mà nói, là Luyện Thiên đại trận.

Thiếu Hư đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía phương vị của Giang Nam, mỉm cười nói:

- Ngươi nói ta nói có đúng hay không Huyền Thiên giáo chủ?

Các Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân nhao nhao ngẩng đầu, từng ánh mắt bá bá bá hướng chỗ phương vị Giang Nam nhìn lại!

Oanh!

Một vị Ma Tôn ngang nhiên ra tay, oanh kích hư không, muốn đem Giang Nam bức ra, bất quá một kích này đem hư không đánh cho nát bấy, cũng không có thấy tung tích của Giang Nam.

Hô...

Lại có một Ma Quân thò ra bàn tay lớn, lòng bàn tay tràn ngập kim hồng, bàn tay bao phủ nghiền nát hư không, đem phiến hư không này muốn bắt nhập trong chưởng!

Cạch...

Một căn trúc tía từ trong hư không phá thành mảnh nhỏ bay ra, phi tốc

cùng bàn tay này liên tục va chạm mấy trăm lần, đem bàn tay này bức về, sau đó thân ảnh Giang Nam xuất hiện ở trong ma điện, chính diện mọi người.

- Huyền Thiên giáo chủ! Ngươi vậy mà thật sự dám xuất hiện ở chỗ này!

Địa Ngục cường giả ầm ầm đứng dậy, sát khí xông thẳng lên trời, đang muốn động thủ đem Giang Nam bắt giết, đột nhiên Thiếu Hư khoát tay cười nói:

- An tâm một chút chớ vội. Ta đối với giáo chủ tuổi trẻ tài tuấn bực này cũng là cực kỳ thưởng thức, Huyền Thiên giáo chủ hoàn toàn chính xác danh bất hư truyền, có đại năng lực, lẻn vào trong ma điện của ta, Địa Ngục ta rất nhiều Thần Ma cũng không thể phát hiện. Nếu không có giáo chủ thưởng thức bộ ngực sữa của Đại Anh Thần Chủ, tim đập nhanh nửa nhịp, ngay cả ta cũng phát hiện không được ngươi!

Giang Nam vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Quá khen, quá khen. Đa tạ, đa tạ.

Đại Anh Thần Chủ có nhiều thú vị nhìn xem hắn, trêu ghẹo nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngực người ta đẹp mắt không?

Giang Nam nghiêm trang nói:

- Đẹp mắt, thật lớn.

Đại Anh Thần Chủ bật cười, phong tình ngàn vạn, tay ngọc thon thon giơ lên, hướng Giang Nam chộp tới, nhõng nhẽo cười nói:

- Giáo chủ đã cảm thấy ngực người ta đẹp mắt, vậy không bằng lưu lại, người ta cho ngươi xem đủ được không?

- Đại Anh Thần Chủ thật sự là hào sảng, bất quá hôm nay người quá nhiều, ngày khác ta cởi y phục của ngươi xuống, lại dần dần xem!

Giang Nam cười ha ha, thân hình đột nhiên biến mất.

- Muốn đi? Không có dễ dàng như vậy!

Các Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân bạo lên, từng đạo thần thông oanh kích trong hư không Giang Nam biến mất, phiến hư không kia lập tức bị đánh hóa thành bột mịn, Ma Chủ Ma Tôn công kích coi như bỏ qua, Ma Quân công kích mặc dù là Giang Nam Luyện Thiên đại trận cũng không chịu nổi, bị oanh từ trong hư không hiển lộ thân ảnh, trong miệng tràn huyết, cấp tốc hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

Vù vù vù...

Nhiều thân hình bay lên, bay ra Ma điện, đuổi giết mà đi, trong khoảnh khắc đại điện trống không, chỉ còn lại có Thiếu Hư một người.

- Những người này chưa hẳn có thể lưu lại Huyền Thiên giáo chủ, bất quá cũng có thể để cho hắn ăn phải thiệt thòi lớn, làm hắn không dám khinh thường Địa Ngục ta.

Thiếu Hư chắp hai tay sau lưng, không cùng mọi người đuổi giết Giang Nam, lắc đầu cười nói:

- Đáng tiếc, không có cơ hội tự mình cùng người bậc này giao thủ, nếu có thể trảm hắn dưới tay...

Đột nhiên một tiếng quát lớn như sét đánh truyền đến:

- Ta như ngươi mong muốn!

Chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, một cây đỉnh trượng trong thời gian ngắn xuất hiện ở đỉnh đầu Thiếu Hư, hướng hắn hung hăng đập tới!

Sắc mặt Thiếu Hư kịch biến, quát tháo một tiếng, ở trong thiên đình một mặt bảo ấn bay ra, Đế Uy tràn ngập, nghênh tiếp đỉnh trượng, rõ ràng là một kiện đế bảo!

Chỉ nghe một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa truyền đến, hai đại dị bảo va chạm, bảo ấn bị sinh sinh đè xuống, cả trượng mang ấn cùng một chỗ đánh tới Thiếu Hư.

Vô lượng tiên quang phún dũng, đầu tiên đạo trong cơ thể Thiếu Hư kia thúc dục, uy năng bao trùm ở trên vạn đạo bộc phát nghênh hướng đỉnh trượng cùng bảo ấn!

Bành...

Thân hình Thiếu Hư bay lên, hung hăng đâm vào trên vách tường Ma điện, trong miệng tràn huyết, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi:

- Ngươi vừa mới rời đi chỉ là một chân thân, lưu lại chính là bản thể?

- Thiếu Hư đạo hữu quả nhiên thông minh, nháy mắt liền biết dẫn mọi người đi là một chân thân của ta.

Thân hình Giang Nam xuất hiện ở bên trong ma điện, cầm đỉnh trượng trong tay, tay phải nâng Tạo Hóa Tiên Đỉnh, trong tiên đỉnh tiên quang dày đặc, còn có một món pháp bảo vẫn bên trong rèn luyện, chỉ lộ ra một điểm.

Tạo Hóa Tiên Đỉnh rung động, đem Tiên huyết Thiếu Hư chảy ra cuồn cuộn nổi lên, rơi vào trong đỉnh.

- Chân thân vừa rồi kia, là kiếp trước thân của ta.

Giang Nam cầm trượng lướt đi, cười hỏi:

- Thiếu Hư đạo hữu là thế nào biết ta có chân thân?

- Huyền Thiên Giáo Chủ quả nhiên như trong tình báo, là một người thích nghiên cứu huyết mạch.

Thiếu Hư khắp cả người tiên quang lượn lờ, quanh thân thương thế nhất thời không cánh mà bay, bảo ấn tung bay, đỡ một kích của đỉnh trượng, uy

năng kinh khủng mọi nơi bạo phát, ma điện này không nhịn được, từng cây đồng trụ thật lớn nhộn nhịp sập đổ, thậm chí ngay cả đỉnh điện cũng bị hất bay.

Con ngươi Giang Nam co rút nhanh, vừa rồi một kích kia của hắn ra không công thiếu, lấy tiên đỉnh dị bảo bực này toàn lực một kích, hơn nữa còn là đánh lén, lại còn không có thể bị thương nặng người này.

Hiện tại xem ra, Thiếu Hư tối đa chỉ là vết thương nhẹ mà thôi.

- Ngươi giả tạo đủ loại Thần Thể, thậm chí ngay cả Tiên Thể cũng giả tạo, bất quá giả thủy chung là giả.

Thiếu Hư mỉm cười, có khí độ bao trùm ở trên chư thiên, mặc dù mới vừa rồi bị Giang Nam đánh lén đắc thủ, cũng không tức giận chút nào, không có nửa phần đả kích khí thế cùng khí độ của hắn.

Hai người lấy mau đánh mau, trong khoảnh khắc là trăm nghìn chiêu đụng nhau, ma điện này liền tứ phân ngũ liệt, san thành bình địa!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, tiên phàm khác biệt, ngươi tính là cố gắng nữa, cũng cùng ta trong lúc đó có rãnh trời không cách nào vượt qua. Về phần biết ngươi có hai chân thân, thì là bởi vì ngươi ở bên trong La Thiên đại chiến, bại lộ bản thân hai chân thân.

Đỉnh đầu của Thiếu Hư đột nhiên có một đạo thanh khí lao ra, hóa thành một mảnh tiên thổ, tiên quang gột rửa, có Tiên Nhân Tiên Thú ở trong đó rong chơi, có diệu pháp tiên âm mơ hồ truyền đến, đạo tiên thổ này vừa ra, liền vạn pháp bất xâm, cười nói:

- Chỉ là ta thật không ngờ là, ngươi cư nhiên cả gan làm loạn như vậy, lại giảo hoạt giả dối như vậy, cho một kiếp trước thân dẫn dắt người khác rời đi, bản thể lại ở lại nơi đây.

Mặc dù hắn không thừa nhận cũng không được, Giang Nam thật là to gan lớn mật, cường giả bên trong ma điện nhiều ra sao, ở nguy cơ trước mắt này

còn có thể nghĩ ra mưu kế giả dối như vậy, phái ra kiếp trước thân dẫn dắt cường giả rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1572: Thần Thông Tiên Vực

Giang Nam thanh sất một tiếng, Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay lên, rơi vào đỉnh đầu, bảo vệ quanh thân, trong đỉnh tiên quang gột rửa rũ xuống, cũng là vạn pháp bất xâm, thẳng lướt đi, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi lý giải ta như thế, ta cũng không có ý tứ không giết ngươi.

- Ngươi giết không được ta. Vừa rồi ngươi đánh lén cũng không có thể giết chết ta, hiện tại tự nhiên càng không có khả năng.

Thiếu Hư kích phát uy năng bảo ấn, Đế uy cái thế, đỡ chân tiên đỉnh, cười nói:

- Đây cũng là chân vạc của Tạo Hóa Tiên Đỉnh? Rơi vào tay của ngươi, đó là phung phí của trời, bởi vì ngươi căn bản không có luyện Tiên Đạo, không cách nào thôi động bảo vật này. Mà nếu như rơi ở trong tay ta, lại có thể đem uy năng kia phát huy.

Quanh người hắn Tiên Đạo quấn quanh, tiên âm chấn động, đột nhiên Tiên Đạo hóa thành một ấn, Giang Nam khẽ nhíu mày, chỉ cảm thấy trong tay mình, chân tiên đỉnh nhẹ nhàng chấn động, tựa hồ cùng Thiếu Hư Tiên Đạo cộng minh cộng hưởng, muốn từ trong tay hắn bay ra.

Giang Nam quát tháo một tiếng, sau đầu dâng lên một vòng trăng tàn, ánh trăng quạnh quẽ, bắn vào bên trong hai tròng mắt của Thiếu Hư.

- Cái này là Quỷ Giới Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo, Thất Phách Đoạt Hồn Câu a?

Thiếu Hư bị Thất Phách Đoạt Hồn Câu chiếu ở hai tròng mắt, lại lơ đểnh, cười nói:

- Chẳng bao lâu trước, ngươi dùng hai kiện pháp bảo này, giết chết không biết nhiều ít Thần Tôn thành danh. Bất quá ngươi không phải là người Quỷ Giới, bên trong công pháp ngươi tu hành cũng không có công pháp Quỷ Giới, ta có thể nhìn ra được, bên trong Đại Đạo của ngươi không có Quỷ Giới Đại Đạo.

Hắn cười đến rất khoái trá:

- Thôi động như ngươi Thất Phách Đoạt Hồn Câu dựa vào đó là Thần Tính của ngươi, ta từng nghe nói Sâm La Ma Hoàng ở trong tay ngươi thiệt thòi lớn, tổn thất một phần mười Thần Tính, nghĩ đến ngươi luyện hóa Thần Tính của hắn. Sâm La Ma Hoàng Thần Tính mạnh nhất, một phần mười Thần Tính của hắn, đủ có thể so với Thần Đế Thần Tính.

Giang Nam khẽ nhíu mày, thu Thất Phách Đoạt Hồn Câu, Thiếu Hư này hầu như đào ra tất cả bí mật của hắn, quả thực có thể nói đáng sợ.

Tiếng trống thùng thùng truyền đến, một chi nhánh Địa Ngục đại quân trong Trường Lâu nguyên giới bị hai người giao thủ động tĩnh kinh động, nhộn nhịp vọt tới, bày từng ngọn đại trận, bao phủ hàng tỉ dặm hư không, đem hai người vây ở trong đó.

- Cũng may Thất Phách Đoạt Hồn Câu của ngươi cũng chém không ra Thần Tính ta, bởi vì Thần Tính của ta cũng là Đế cấp!

Thiếu Hư cười ha ha, thế tiến công đột nhiên mãnh liệt vô số lần, sau đầu trọng trọng Thần Luân chuyển động, từng đạo Hoàng Đạo thần thông oanh hạ, bá đạo tuyệt luân, thậm chí so với Nguyên Chỉ Đại Tôn xuất thủ còn muốn cay độc!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, mới vừa rồi ngươi không có nhân cơ hội rời đi, có thể nói không khôn ngoan, tất cả bản lĩnh của ngươi đều bị ta biết, mà ta ngươi lại hoàn toàn không biết gì cả, hôm nay ta liền đem ngươi chém giết ở đây!

Sau đầu Giang Nam Thần Luân điên cuồng chuyển động, thần thông hai người đối kháng, trên tay đồng thời thống hạ sát thủ, đỉnh trượng cùng trường côn chấn động, trong khoảnh khắc liền đối kháng mấy vạn chiêu.

Tốc độ Thần Ma xuất thủ cực nhanh, khiến người ta hoa cả mắt, căn bản thấy không rõ thần thông, thần thông cũng đã phát ra.

Hai thân hình ở trên hư không va chạm, đột nhiên đụng vào bên trong một tòa đại trận, tòa đại trận kia là do mười vạn Thần Ma đại quân bố trí thành, trận pháp thôi động, ngay cả Thần Quân cũng có thể lưu lại, thế nhưng Thiếu Hư rơi vào bên trong trận pháp, khiến ma tướng thống ngự đại trận chân tay luống cuống, không dám thôi động đại trận, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, đại trận bị hai người sinh sôi phá khai.

Tôn tôn Thần Ma bị bọn họ đụng phải thân thể tứ phân ngũ liệt, tàn chi bốn phương tám hướng ngã đi, thậm chí có người lọt vào lúc bọn họ giao thủ mọi nơi bắn ra thần thông dư ba, trực tiếp nổ nát!

Đỉnh đầu Giang Nam có vô số Đại Đạo ngưng tụ, hóa thành Thiên Đạo Bảo Chung, quang quang rung động, mà Thiếu Hư cũng quát tháo một tiếng, đỉnh đầu cũng có một ngụm bảo chung hình thành, là Ly Sửu Ma Đế Hoàng Cực Đạo Chung, hai cái chuông lớn va chạm, hai hai tan vỡ, bất quá Thiếu Hư còn là mạnh hơn Giang Nam một bậc, đạo âm Hoàng Cực Đạo Chung trùng kích Giang Nam, chấn đắc khí tức của hắn có chút tán loạn.

Leng keng đinh, ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm phóng lên cao, quay chung quanh Thiếu Hư bao quanh bay lượn, chém thân thể hắn.

Thiếu Hư tức cười, cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi có Thiên Đạo thần thông, lẽ nào cho rằng ta không có? Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Oanh...

Hắn một cái Hoàng Đạo đạo tắc bay ra, hóa thành một mặt bảo ấn uy

năng kinh khủng, như Minh Hải cuồn cuộn, trên Minh Hải trôi Địa Ngục vạn giới, tập hợp vạn giới cùng Minh Hải chi lực oanh tới, đem ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm chấn vỡ!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn chính là Địa Ngục Thiên Đạo Chí Bảo, chư thiên vạn giới Thiên Đạo nghiền nát, được đề luyện ra chín đại Thiên Đạo Chí Bảo, nhưng Địa Ngục Thiên đạo là Thiên Đạo hoàn chỉnh, luyện thành Minh Hải Vạn Ngục Ấn, uy năng so với chín đại Thiên Đạo Chí Bảo liên hợp cùng một chỗ mạnh hơn!

Hiển nhiên rất nhiều Ma Hoàng của Địa Ngục đối với Thiếu Hư cực kỳ coi trọng, cho hắn là nhất phương thiên lý mã, thậm chí không tiếc cho hắn tham quan học tập Minh Hải Vạn Ngục Ấn, giúp hắn luyện thành Hoàng Đạo đạo tắc.

Sau khi Minh Hải Vạn Ngục Ấn nổ nát Thiên Ý Tru Tiên Kiếm liền hướng Giang Nam trấn áp mà đến, đỉnh đầu Giang Nam có một đạo tiên quang lao ra, hóa thành kiếp sau chân thân, giơ tay lên là từng đạo Thiên Đạo thần thông oanh tới.

Từng đạo Thiên Đạo thần thông va chạm Minh Hải Vạn Ngục Ấn, lại bị chấn nát bấy, mặt bảo ấn thần thông này thế không thể ngăn cản.

Đột nhiên, Giang Nam kiếp sau chân thân dương tay, một búa Khai Thiên, sinh sôi bổ vào bên trên Minh Hải Vạn Ngục Ấn, chỉ thấy uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn nỡ rộ, Thiên Uy mênh mông cuồn cuộn, dĩ nhiên đỡ uy năng của Khai Thiên ấn.

Giang Nam kiếp sau chân thân tái khởi một ấn, hóa thành Diệt Thế đại mài, sinh sôi định trụ Minh Hải Vạn Ngục Ấn, nhưng không cách nào đem bảo ấn thần thông này ma diệt.

Tiên quang bay lên, rốt cục đem đạo Hoàng Đạo đạo tắc biến thành bảo ấn này nổ nát!

Hắn kiếp sau chân thân cũng bởi vậy hao hết Pháp lực, Giang Nam phải đem chân thân này thu hồi, chỉ để lại mười hai hóa thân của bản thân, đứng ở bên trên liên trì, từng đạo thần thông đánh hạ.

- Không tệ, không tệ.

Thiếu Hư cười to:

- Minh Hải Vạn Ngục Ấn, là đệ nhị thần thông của ta, Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi dĩ nhiên có thể tiếp được, có thể thấy được ngươi thật là danh bất hư truyền, bất quá ngươi có thể tiếp được ta đệ nhất thần thông sao?

Khí tức của hắn tăng vọt, Tiên Đạo bốc lên, hóa thành một mảnh Tiên vực, ầm ầm hướng Giang Nam áp tới!

Tiên vực đại thần thông!

Tiên pháp cấp bậc thần thông!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1573: Bảo Ta Xuất Ra, Vạn Bảo Thần Phục. (1)

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, sau đầu Thần Luân ong ong chuyển động, từng đạo thần thông bay ra, chỉ cần Hỗn Độn Hồng Mông thần thông liền đạt hơn mười loại, lại có đủ loại Hoàng Đạo thần thông của hắn, cùng Tiên vực va chạm, nhộn nhịp chôn vùi, căn bản không cách nào ngăn trở một kích này!

Giang Nam cau mày, đỉnh đầu Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay ra, đánh về phía Tiên vực, chỉ nghe quang một tiếng vang thật lớn, Tạo Hóa Tiên Đỉnh dĩ nhiên xuất hiện vết rạn tinh mịn.

Tiên đỉnh cùng Tiên vực đối kháng, vết nứt càng ngày càng lớn, nhưng cuối cùng cũng đem đạo Tiên Đạo thần thông này đỡ.

- Đây là Tạo Hóa Tiên Đỉnh chi phôi sao? Không tệ.

Ánh mắt Thiếu Hư lộ ra vẻ tán thưởng, cười nói:

- Đáng tiếc, còn là Chân Thần chi bảo, không chịu nỗi thần thông của ta oanh kích, đón thêm ta một kích sẽ bể nát.

Giang Nam thu hồi tiên đỉnh, như trước treo cao lên đỉnh đầu, miệng tiên đỉnh này tuy là Chân Thần chi bảo, nhưng thậm chí có thể cùng Thần Tôn chi bảo ngạnh hám, chỉ là cùng Thiếu Hư Tiên Đạo thần thông đối kháng mà nói, vẫn còn có chút yếu.

Hắn vẫn là lần đầu gặp phải đối thủ như vậy, lâu dài tới nay, Giang Nam quát tháo chư thiên, quét ngang vạn giới, trong cùng thế hệ tiếu ngạo vô địch, mặc dù là Thần Chủ Thần Tôn thế hệ trước, cũng bại vong ở trong tay hắn vô số kể.

Rốt cục, hắn gặp phải kình địch, đối thủ trước đó chưa từng có!

Tiên Thể Thiếu Hư!

Hắn rơi vào hạ phong, hơn nữa càng ngày càng rõ ràng, Thiếu Hư từng chiêu thần thông chấn động, Đế bảo chi ấn không ngừng oanh hạ, khiến hắn liên tiếp bại lui, thậm chí ngay cả đỉnh trượng trong tay hắn cũng mơ hồ xuất hiện xu thế không khống chế được.

Căn đỉnh trượng này là bị Hồ Thiên lão tổ lấy ba tích Tinh Huyết của bản thân trấn áp uy năng, mà Thiếu Hư Tiên Đạo cùng Tiên Đạo trong đỉnh trượng sản sinh cộng minh, dĩ nhiên khiến uy năng bên trong đỉnh trượng mơ hồ có xu thế phá tan Hồ Thiên lão tổ trấn áp!

Nếu đỉnh trượng tuột tay, rơi vào trong tay Thiếu Hư, Giang Nam tất nhiên sẽ thân hồi bất trắc.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, biết mình biết người, bách chiến bách thắng, ta đối với ngươi đã như lòng bàn tay, nay ngươi khó có may mắn tránh khỏi.

Thiếu Hư một ấn đánh hạ, Giang Nam ngạnh hám Đế bảo chi ấn này, chỉ cảm thấy chân tiên đỉnh chấn động bộc phát kịch liệt, chấn hắn ngã xuống bay đi, khóe miệng tràn đầy máu.

- Ngươi có di ngôn gì không?

Thiếu Hư cất bước đánh tới, cười nói.

- Có.

Giang Nam đứng dậy, xóa đi vết máu khóe miệng, vặn vặn cái cổ, cốt cách ba ba rung động, cười nói:

- Thiếu Hư tiểu bằng hữu, cùng ngươi giao thủ một hồi, khiến ta lấy được rất nhiều, rốt cục mượn tay ngươi, luyện hóa La Thiên gặp gỡ. Ta hôm nay thành tựu Thần Chủ, ngươi công lớn nhất.

Trong cơ thể hắn vạn đạo nổ vang, Đại Đạo chấn động, vô số Đại Đạo

đạo tắc bay ra, như dòng thác cuồn cuộn dũng mãnh vào bên trong Thần Luân sau đầu hắn, xây dựng đệ tứ tòa Thiên Đình!

- Hiện tại, ta nên xuất toàn lực.

Mặc dù không có áp lực của Thiếu Hư, Giang Nam đem La Thiên gặp gỡ hoàn toàn luyện hóa hấp thu cũng tiêu phí thời gian không dài, nhiều nhất tiếp qua vài tháng, hắn liền có thể đem La Thiên gặp gỡ hết thảy dung nhập bên trong nguyên thủy đại đạo, biến thành nội tình của mình.

Chẳng qua có Thiếu Hư tiên thể bực này tương trợ, lấy Hoàng đạo đạo tắc cùng tiên đạo đến không ngừng rèn luyện, các loại thần thông cùng công kích của Thiếu Hư, giống như từng cái đại chùy, hung hăng đem đại đạo của chư thiên vạn giới chuy nhập bên trong nguyên thủy đại đạo của Giang Nam, làm mấy đại đạo này trở nên càng thêm củng cố, dung hợp càng thêm chặt chẽ!

Ánh mắt Thiếu Hư dừng ở sau đầu Giang Nam, chỉ thấy bên trong tám đạo Thần Luân, vô số đại đạo bay múa, cộng đồng đan vào xây dựng Thần Chủ Thiên Đình, trường hợp cực kỳ đồ sộ!

Giang Nam thành tựu Thần Chủ, tu thành đệ tứ tòa Thiên Đình, tuy Thiên Đình không bằng hắn củng cố như vậy, nhưng vận dụng đại đạo gấp Thiên Đình của hắn mấy trăm lần!

Lấy số lượng bù lại chất lượng không đủ, đây là sở trường của Giang Nam, khuyết điểm đó là Thiên Đình của hắn cố nhiên pháp lực lớn, nhưng mà chất lượng không như Thiếu Hư.

Dù sao Thiếu Hư là tiên thể, đối với các loại đại đạo lĩnh ngộ đều có Tiên thiên ưu thế.

Chẳng qua Thiếu Hư cũng biết, nếu bị Giang Nam thành tựu Thần Chủ, chỉ sợ ưu thế của mình sẽ mất hết, Giang Nam thành tựu Thần Chủ, pháp lực bạo tăng, chất lượng đạo tắc cũng sẽ đề thăng một đại bậc thang, đối mặt

pháp lực giống như đại dương mênh mông của Giang Nam, hắn chiếm không đến nửa phần tiện nghi!

- Hoàng Đồ Ma Uyên!

- Vạn Ngục Thiên Luân!

- Ly Sửu Hoàng Cực Đạo Chung!

- Sa La Kiếm!

- Cốt Hoàng Hoàng Cực Cốt Thuyền!

...

Thân thể hắn vừa động, nhất thời có hai mươi chín loại Hoàng đạo thần thông hướng Giang Nam công tới, địa ngục hai mươi chín Ma Hoàng Ma Đế cực trí thần thông ở trong tay hắn xuất hiện, mặc dù là mấy Ma Hoàng Ma Đế chuyển thế ở đồng cảnh giới, cũng không thể siêu việt hắn, nhiều nhất chỉ có thể cùng hắn ngang bằng!

Mỗi một loại thần thông, ở tiên thể của hắn thúc dục trở nên tận thiện tận mỹ, đạt đến thành tựu cực trí!

Thậm chí, đỉnh đầu hắn tiên thổ tiên quang rung chuyển, không ngừng lấy tiên quang đến thêm vào uy năng mấy Hoàng đạo thần thông này, làm mấy thần thông này uy lực tăng nhiều!

Trong Ma uyên mọc lên Hoàng đồ bá nghiệp, lại có Sâm La Vạn Ngục Thiên Luân chuyển động, Hoàng Cực Đạo Chung chấn động, Sa La Kiếm đánh rớt, Hoàng Cực Cốt Thuyền đánh tới, hai mươi chín loại Hoàng đạo thần thông ở hai mươi chín Hoàng đạo thúc dục, cùng tiên thổ thêm vào, uy năng quét ngang tinh không, làm từng khỏa tinh cầu trong tinh không đều nổ tung!

Thần Luân sau đầu Giang Nam chuyển động, các loại thần thông bạo

phát, đủ loại hỗn độn đại thần thông cùng thiên đạo thần thông chen chúc mà ra, thiên đạo chí bảo hiển hóa, lại có hỗn độn thần chung, hỗn độn thần lô, thần thụ, kim ô v.v... hình thái dị bảo thần thông bay ra, cùng Hoàng đạo thần thông đập vào mặt mà đến đối kháng, đem mấy công kích này đỡ, đồng thời tiên quang bên trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay lên, tiên quang gột rửa, đem các loại thần thông dư âm hóa đi.

- Huyền Thai Ấn!

- Nguyên Thai Ấn!

- Chiến Thể Bát Chuyển!

Khí huyết Giang Nam bốc lên hơn hai mươi lần, khí huyết giống như đại dương mênh mông thêm vào, đem vạn vạn dặm tinh không nhuộm thành huyết sắc, thân thể hắn kịch liệt chấn động, vẫn bị buộc liên tục lui về phía sau.

Chẳng qua hai mươi chín đạo Hoàng cực thần thông này cũng bị hắn tiếp được, không có thương tổn đến Thiên Đình bên trong Thần Luân hắn mảy may, đệ tứ tòa Thiên Đình vẫn đang không ngừng kiến tạo, tôn tôn thần ma hư ảnh di động hiện ra tòa bên trong Thiên Đình này, giống như lao công không ngừng kiến tạo Thiên Đình, củng cố mảnh thiên địa này.

- Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Thiếu Hư một tay nâng lên, minh hải ở bàn tay hắn bốc lên, địa ngục vạn giới di động hiện ở dưới minh hải, giống như địa ngục vạn giới tính cả minh hải cùng nhau ngã xuống móc ở trong tay, có cả vũ trụ đảo ngược chi thế, ầm ầm hạ xuống!

Chương 1574: Bảo Ta Xuất Ra, Vạn Bảo Thần Phục. (2)

Cổ thiên uy này so với vừa rồi càng mạnh, càng thêm hạo hãn mênh mông, không hổ là thần thông thứ hai của hắn!

Hắn ba mươi đạo Hoàng đạo, trong đó hai mươi chín đạo tất nhiên là địa ngục hai mươi chín Ma Hoàng Ma Đế Hoàng đạo thần thông, mà đạo Hoàng đạo thứ ba mươi là địa ngục vạn giới thiên đạo, quan sát Minh Hải Vạn Ngục Ấn khai sáng thành tựu cực trí!

Tiên thể thành tựu văn hoa, các phương diện cũng đạt đến cực trí, ở trong tay hắn các loại thần thông cực trí nở rộ, bá đạo tuyệt luân, tinh mỹ tuyệt luân, mặc dù là Thần Đế chuyển thế nhiều nhất cũng chỉ là ở một hai phương tiện đạt đến thành tựu cực trí, nhưng tiên thể lại có thể, thậm chí ngay thiên đạo cũng có thể đạt đến thành tựu cực trí!

- Khai thiên!

Giang Nam quát khẽ, rốt cục tự mình vận dụng thần thông mình mở ra, tay như đại phủ khai thiên, mở hỗn độn Hồng Mông, từ bên trong hỗn độn mở ra một thiên địa hoàn chỉnh, một ấn này có tiên nhân khai thiên tích địa chi thế, bao quát đủ loại đại đạo, thậm chí còn có thiên đạo, hung hăng bổ vào phía trên Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Từ xa nhìn lại, một búa này tựa như mở ra một thế giới huy hoàng sáng lạn, huyền hoàng bốc hơi, âm dương vận chuyển, Thiên Địa Nhân mạnh mẽ xuất hiện, Tứ Tượng như trụ chống đỡ mở thiên địa, ngũ hành phân chia, lục hợp mở, bát hoang chia phần, nhật nguyệt ngôi sao di động hiện ra bên trong tinh không sáng lạn, thiên đạo vận chuyển, chất chứa thế giới chi lực!

Oanh...

Minh Hải Vạn Ngục Ấn chấn động, hai loại thần thông uy năng tận tình

nở rộ, một ấn này của Giang Nam bày ra vô tận đại đạo đều sụp đổ, vẫn là không ngăn được uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn. Minh Hải Vạn Ngục Ấn dù sao cũng là thiên đạo chí bảo hoàn chỉnh, chất chứa tất cả thiên đạo của địa ngục vạn giới, điều động uy năng thật sự lớn không thể tin được, mà thiên đạo của chư thiên vạn giới không hoàn chỉnh, Khai Thiên Ấn có được uy năng vô lượng, nhưng dù sao cũng có chỗ thiếu hụt thiên nhiên.

Chẳng qua, tu vi pháp lực của Giang Nam ở bên trong kích tăng, tuy rằng Khai Thiên Ấn bị phá, nhưng uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng bị đánh mất không ít, lực uy hiếp giảm đi.

- Diệt Thế Ấn!

Giang Nam hai tay quấy, chỉ thấy diệt thế đại mài mọc lên, định trụ minh hải vạn ngục, oanh long quấy phá, đem một ấn này của Thiếu Hư cắn nát.

- Hóa tiên!

Quanh thân hắn tiên quang bay vút lên, cực trí thăng hoa, giống như một tồn tại phi tiên, một ấn này mang theo uy năng cực trí, diệt sạch hết thảy, lại tràn ngập mỹ cảm kinh động tâm phách, hóa tiên mà đi!

Ngụy tiên thể của hắn thúc dục, giờ khắc này tiên quang lượn lờ, đem thân thể hắn thúc dục vô hạn tiếp cận tiên thể, mới có thể thi triển ra một kích kinh diễm như thế.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Vô Úy Tam Ấn của ngươi đích xác kinh người, ngay ta cũng cực kỳ bội phục.

Thiếu Hư cười ha ha, quanh thân tiên quang mãnh liệt, giống như một tiên nhân chân chính hạ phàm:

- Chẳng qua giả thủy chung là giả, ngươi bắt chước một kích tiên thể hóa tiên, thủy chung so ra kém tiên thể chân chính, tiên đạo chân chính! Ngươi hóa tiên, cũng là đi vào trong tiên vực của ta, làm một tiểu tiên trong tiên vực của ta mà thôi!

Tiên vực triển khai, Giang Nam cực trí thăng hoa, lại vẫn rơi vào bên trong tiên vực của hắn, không thể bay ra tiên vực, Hóa Tiên Ấn cũng không có thể đánh tan tiên vực, thậm chí ngay cả mảnh thiên địa này cũng không có thể lay động.

- Hiện tại, ta cho ngươi nhìn xem thành đạo chi bảo của ta!

Thiếu Hư quát tháo một tiếng, hào quang tiên vực đại phóng, ra hiện một quyển sách quý, sách quý rầm lạp mở ra, từng tiên văn từ trong sách quý hiện lên, mỗi một chữ cũng chất chứa tiên quang tiên đạo, uy năng khủng bố kinh người, tiên quang nở rộ, phần phật lạp bay xuống, nhô lên cao hướng Giang Nam trong tiên vực trấn giết mà đi!

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, đỉnh đầu tiên quang trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay lên trời, từng cái tiên văn oanh hạ, hết thảy bị tòa đại đỉnh này đỡ, tiên văn oanh nhập trong đỉnh, làm khẩu đại đỉnh này xuất hiện càng nhiều vết rạn.

Hắn đệ tứ tòa Thiên Đình còn ở bên trong kiến cấu, làm pháp lực của hắn liên tiếp tăng vọt, cũng không có bởi vì Khai Thiên Tam Ấn thi triển ra đến mà hao hết tu vi.

Vù...

Một đại đạo to lớn từ trong cơ thể hắn bốc hơi mà dậy, giống như một cây cột đứng vững, tiên văn sách quý oanh hạ tiên văn dư âm, gặp được đại đạo nầy hết thảy bị hấp thu sạch sẽ, không có thương tổn hắn mảy may.

Nguyên thủy đại đạo.

Nguyên thủy đại đạo này thậm chí nhảy vào bên trong Tạo Hóa Tiên Đỉnh, cùng tiên đỉnh tương liên, chẳng qua ánh mắt Thiếu Hư lợi hại, liếc mắt liền nhìn ra Giang Nam không phải là chỉ dùng đại đạo của mình đi rèn luyện củng cố Tạo Hóa Tiên Đỉnh, mà là dùng đại đạo này đi rèn luyện kiện pháp bảo trong đỉnh ra kia.

Còn kiện pháp bảo kia rốt cuộc là bảo vật gì, ngay cả hắn cũng chẳng phân biệt được, chỉ có thể chứng kiến trong đỉnh vô số đại đạo đan vào, loại loại đại đạo kỳ dị cùng đại đạo của Giang Nam không ngừng dũng mãnh vào bên trong pháp bảo này, gia tốc pháp bảo trưởng thành!

- Muốn mượn tay của ta luyện bảo?

Thiếu Hư há mồm phun ra một đạo tinh khí, dũng mãnh vào bên trong tiên văn sách quý, chỉ thấy cuốn sách quý này nhất thời uy năng tăng vọt, luân phiên oanh hạ, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Tạo Hóa Tiên Đỉnh rốt cục khó có thể thừa nhận uy năng của tiên văn sách quý, đột nhiên nổ tung, tứ phân ngũ liệt!

Chẳng qua khẩu tiên đỉnh này bị phá vỡ, nhưng mảnh nhỏ không có bắn tung tóe ra mọi nơi, mà là vẫn quay chung quanh kiện pháp bảo kia bay múa, gào thét luân chuyển, từng mảnh nhỏ tan rã, không ngừng dung nhập vào bên trong pháp bảo này.

Tiên văn sách quý tiên văn oanh kích, tiên uy tràn ngập, chẳng qua oanh tới bên cạnh pháp bảo kia, liền thấy uy năng tiên văn bị kiện pháp bảo kia cắn nuốt, uy năng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng ngay cả tiên văn cũng bị nuốt vào trong pháp bảo này!

- Đạo ta một thành, vạn đạo hợp lưu!

Giang Nam ngâm nga một tiếng, từ từ đứng dậy, kiện pháp bảo kia vẫn đang không ngừng cắn nuốt luyện hóa Tạo Hóa Tiên Đỉnh, chỉ thấy mảnh nhỏ tiên đỉnh càng ngày càng ít, dần dần lộ ra chân diện mục của pháp bảo này.

Chỉ thấy pháp bảo này cực kỳ cổ quái, một chút mũi kiếm là hỗn độn, hai phần mũi kiếm là huyền hoàng, hướng về phía trước lại đi một chút đó là ba lăng tam giác, hợp thành Thiên Địa Nhân, tiếp theo là bốn lăng tứ phương tượng trưng Tứ Tượng, tiếp tục ngũ hành năm sừng, lục hợp bát hoang, lại có mười thiên can mười hai địa chi hai mươi bốn tinh tú, tới chuôi kiếm là

thiên cương địa sát chu thiên tinh đấu ngân hà, quay quanh chuôi kiếm, mà chuôi kiếm chính là vạn đạo hội tụ thành một đại đạo, hậu phương đại đạo đó là cuối chuôi kiếm, hình như mui xe bao phủ thiên địa, là thiên đạo đạo tắc ngưng tụ mà thành.

Bên trong Thần Luân của Giang Nam, dị vang chấn động, hàng tỉ đại đạo dũng mãnh tuôn trào, rót vào trong cơ thể hắn, đệ tứ tòa Thiên Đình rõ ràng đã hoàn thành, đạo tắc phản lưu hội tụ nguyên thủy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1575: Kẻ Này Không Thể Lưu. (1)

Thần Chủ!

Mà bên trong thanh bảo kiếm kia, cũng là vạn đạo nước lũ hội tụ nguyên thủy, cùng khí cơ của hắn dung hợp, cùng đại đạo của hắn dung hợp!

Giang Nam lấy tay, cầm chuôi kiếm, phía sau bốn trọng thiên đình một trọng thiên cung chớp lên, một kiếm huy đi, tiên vực thường thường vỡ ra, cất bước đi ra tiên vực.

Giang Nam bấm tay đạn kiếm, hàng tỉ loại đại đạo nổ vang, tiếp theo hàng tỉ loại đại đạo chi âm hóa thành một loại đạo âm, trùng trùng điệp điệp, giống như đại đạo sông dài quán thông hằng cổ đến nay tương lai.

- Bảo ta vừa ra, vạn bảo thần phục! Thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm này, liền là thành đạo chi bảo của ta!

Giang Nam một kiếm chém về phía Thiếu Hư, hàng tỉ loại đại đạo đi vội, hội tụ nhất thể, hóa thành nguyên thủy đại đạo, lực áp vạn giới, uy chấn chư thiên, trấn áp muôn đời, duy ngã độc tôn!

Thiếu Hư thúc dục tiên văn sách quý, sách quý nở rộ tiên quang, ngăn cản Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chỉ thấy từng đạo tiên văn phá diệt, bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cắn nát, dung nhập trong chứng đạo kiếm.

Oanh...

Hai bảo va chạm, tiên âm, nguyên thủy đạo âm mãnh liệt, hào quang của tiên văn sách quý bị một kiếm tước ảm đạm, thân thể Thiếu Hư rung mạnh, bị chấn khí huyết bốc lên, nhịn không được rút lui từng bước.

Giang Nam tay áo tung bay, cất bước tiến lên, Nguyên Thủy Chứng Đạo

Kiếm hào quang lại hiển nhiên sáng một phần, hàng tỉ loại đại đạo ở trong thân kiếm đổ ra, làm quanh thân thanh bảo kiếm này hiện ra đủ loại dị tượng, Hỗn Độn Thiên Long, Đại Nhật Kim Ô, Minh Nguyệt Bảo Thụ, ngân hà tinh không, còn có vô số loại dị thú thần thông, vô số thần ma hư ảnh, lại có tôn tôn Thần Đế Ma Đế hư ảnh hiện lên, quay chung quanh chứng đạo kiếm quỳ bái!

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi nghĩ ta đoạt tiên huyết của ngươi là vì nghiên cứu như thế nào thành tựu tiên thể sao?

Giang Nam lại là một kiếm chém tới, cười nói:

- Tiên thể tính cái gì vậy? Tương lai ta chứng đạo phi tiên, con ta cũng là tiên thể! Ta chỉ là mượn tiên huyết của ngươi, đến luyện thành đạo chi bảo này của ta mà thôi, lấy phục tiên đạo!

Thiếu Hư toàn lực tế lên Tiên Văn Bảo Thư, đối chiến một kiếm này, uy năng Tiên Văn Bảo Thư lần nữa bị hao tổn, lại bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lột bỏ không ít uy năng, tiên quang càng phát ra ảm đạm, để cho hắn thịt thương yêu không dứt.

Trong lòng của hắn càng tức giận, vừa rồi Giang Nam một câu "con của ta cũng là tiên thể" quả thực đem hắn tức giận đến không nhẹ.

Tiên thể là cao quý bực nào? Hạng gì khó tìm? Địa Ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới hai đại vũ trụ, trong 5400 vạn năm lịch sử, cũng không quá đáng gần kề xuất hiện hai vị, hơn nữa là ứng kiếp mà sinh, nếu không có Kiếp Vận, tiên thể cũng sẽ không hiện thế!

Thiếu Hư xuất thế, tụ tập số mệnh Địa Ngục vạn giới tại một thân, Địa Ngục hai mươi chín Ma Hoàng Ma Đế đều đem hi vọng ký thác vào trên người hắn, không tiếc đem thành tựu cực hạn của mình truyền thụ cho hắn, đại lực tài bồi hắn, hắn là tồn tại mà tất cả mọi người kể cả Ma Hoàng cũng không dám khinh thường!

Giang Nam rõ ràng tóe ra một câu tương lai ta chứng đạo phi tiên, con của ta cũng là tiên thể loại lời này, quả thực đối với hắn nhục nhã tới cực điểm!

Quả thật, nếu Giang Nam chứng đạo thành tiên, sinh nhi tử hoàn toàn chính xác có khả năng là tiên thể, nhưng sẽ không tụ tập số mệnh ngàn vạn thế giới gia một thân, không cách nào cùng Thiếu Hư là hạ giới trời sinh tiên thể bực này so sánh. Giang Nam nói rõ là bôi nhọ hắn, đả kích lòng tin, tín niệm của hắn!

Thiếu Hư giết ra nóng tính, bắt đầu toàn lực bộc phát, một trận chiến này hắn đã không có thong dong bình tĩnh nguyên lai, không thể không tận ra nội tình bản thân.

Bên trong Tiên vực, Tiên Văn Bảo Thư phần phật lạp lật qua lật lại, tiên quang vạn trượng, tiên đạo nổ vang, mà đế bảo chi ấn thì tràn ngập Đế Uy, Ma Đế đại đạo tràn ngập, lực áp Giang Nam, cùng lúc đó, bên trong mi tâm Tử Phủ của hắn lại có từng kiện từng kiện pháp bảo bay ra, có tất cả ba mươi kiện!

Ba mươi kiện pháp bảo này, trong đó hai mươi chín kiện là địa ngục hai mươi chín Ma Hoàng Ma Đế chứng đế chi bảo phỏng chế phẩm, một kiện là Minh Hải Vạn Ngục Ấn phỏng chế phẩm!

Pháp bảo uy năng, còn muốn hơn thần thông, mà những pháp bảo này tuy là Thiếu Hư phỏng chế luyện ra bảo vật, nhưng lại cùng ba mươi đạo hoàng đạo đạo tắc của hắn hoàn mỹ tương hợp, ba mươi đạo hoàng đạo thúc dục những pháp bảo này, uy lực cường đại cở nào?

Những pháp bảo này một khi tế lên, so với vừa rồi hắn đơn thuần thần thông công kích cường đại gấp hai!

Nhất là Minh Hải Vạn Ngục Ấn, càng là che đậy Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới, để cho trong phiến tinh không này, Thiên Đạo thác loạn, các loại đại đạo thác loạn, cổ uy năng này để cho quần tinh run rẩy, Tinh Hà

trầm luân!

Hai người giết đến ở chỗ sâu trong Tinh Hà, quần tinh ở dưới uy năng của chư bảo nhao nhao vỡ ra, Minh Hải tràn ngập, phảng phất ở chỗ sâu trong Tinh Hà đột nhiên nhiều ra một tòa Địa Ngục vạn giới khác, vạn giới ở trên không Minh Hải trôi nổi, chỗ Minh Hải đi qua, thậm chí ngay cả từng khỏa mặt trời cũng bị giội tắt, ảm đạm không ánh sáng!

Hai người giết đến phía trên một khỏa tinh cầu, sau một khắc khỏa tinh cầu rộng lớn nghìn vạn dặm này bắt đầu sụp xuống, vô số dãy núi chấn động hóa thành bột mịn, biển cả bị bốc hơi, Lôi Vân ở trong tầng khí quyển quấy phá, một bức tình hình khủng bố hủy thiên diệt địa.

Một hơi thời gian không đến, khỏa tinh cầu này liền triệt để biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một đoàn Hồng Mông tử khí vô cùng tinh thuần, tử khí không lớn, chỉ có phạm vi mấy trượng, lại nặng vô cùng.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay Giang Nam nhẹ nhàng nhảy lên, đoàn Hồng Mông tử khí này cũng biến mất không thấy gì nữa, bị nuốt vào bên trong chứng đạo kiếm, chứng đạo kiếm tràn ngập từng sợi Hồng Mông tử khí, như là kiếm tuệ, nhẹ nhàng khẽ động là tử khí ngàn vạn.

Sau một khắc hai người giết đến trung ương tinh hệ nho nhỏ này, trên thái dương ánh lửa hừng hực kia, chung quanh đều là nguyên một đám bọt khí cực lớn do độ lửa tạo thành, từng bọt khí đều có phạm vi mấy trăm vạn dặm, có thể dung nạp tinh cầu.

Hai người ở trên thái dương vô cùng nóng rực, tựa hồ không có cảm giác gì, Giang Nam một kiếm đâm tới, chỉ thấy một kiếm này đâm ra, hơn trăm triệu loại đại đạo từ trong thân kiếm tràn ra, hóa thành hơn trăm triệu chủng thần thông dị tượng, hô một tiếng đem tất cả đại hỏa bên trong mặt trời dưới chân hết thảy thổi bay, chỉ còn lại có một khỏa Thái Dương tinh hạch đen nhánh.

Đinh...

Sắc mặt Thiếu Hư ngưng trọng, tế lên Tiên Văn Bảo Thư, lưỡng bảo va chạm, sáng lạn tiên quang mọi nơi bốc lên, tiên quang tràn ra bá một tiếng, đưa tinh hạch dưới chân bọn chúng xoát một cái biến mất không thấy gì nữa, tan rã ở bên trong tiên quang.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1576: Kẻ Này Không Thể Lưu. (2)

So sánh với Thiếu Hư dốc sức liều mạng, Giang Nam hiện tại ngược lại thong dong bình tĩnh, tùy ý pháp bảo của Thiếu Hư nhiều như thế nào, thế công mãnh liệt như thế nào, Giang Nam thủy chung một kiếm đâm tới, những nơi chứng đạo kiếm đi qua, hai mươi chín Ma Đế chứng đế chi bảo phỏng chế phẩm hết thảy lọt vào áp chế, thậm chí ngay cả Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng bị hắn một kiếm trấn áp, lột bỏ từng đợt uy năng nặng nề, thôn phệ uy năng những pháp bảo này, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

Uy năng lưỡi kiếm này càng ngày càng mạnh, bất luận đại đạo gì bị luyện nhập trong thân kiếm, liền lập tức bị Nguyên Thủy đại đạo thần phục, hóa thành một bộ phận Nguyên Thủy đại đạo của hắn.

Đây là một pháp bảo có thể hoàn mỹ dung hợp dung nạp đại đạo, đã có vạn đạo hợp lưu, lại có vạn đạo tách ra, hợp lưu thì quy về Nguyên Thủy, tách ra thì vạn đạo cộng minh.

Bảo đỉnh phong cách cổ xưa, nội bao hàm Thiên Địa, nhưng mà công không mạnh, thần lâu nguy nga, đoan trang đại khí, nhưng mất linh hoạt, bảo tháp trang nghiêm, dùng chất chứa vạn đạo, nhưng thủ đoạn công kích quá ít, bảo ấn trầm trọng, chất chứa uy năng vô lượng, khống chế quyền hành, lại không có sắc bén.

Chỉ có thanh dị kiếm này, mới có thể thỏa mãn Giang Nam cần, trong trời đất bao hàm, có nguy nga đoan trang đại khí, nhưng phát huy trấn áp chi lực vô cùng trầm trọng, công kích linh hoạt, sắc bén vô cùng, đồng thời có thể vạn đạo đều xuất hiện, các loại thần thông tách ra, hóa thành hơn trăm triệu chủng pháp bảo hình thái, thế công phô thiên cái địa, lại có thể vạn đạo quy về Nguyên Thủy, lực áp muôn đời, hoành chọn Thiên Đạo, quần công solo, đều thuận buồm xuôi gió.

Giang Nam xưng là thành đạo chi bảo, cũng không đủ!

Đương...

Hoàng Cực đạo chung bị một kiếm quét trúng, lập tức khó có thể thừa nhận uy năng một kiếm này, ầm ầm nghiền nát, vô số mảnh vỡ pháp bảo đạo chung phần phật quay chung quanh chứng đạo kiếm bay múa, nguyên một đám mảnh vỡ dung nhập đến bên trong bảo kiếm này.

Lập tức lại nghe Xùy~~ một tiếng, Ma Uyên Hoàng Đồ bị Giang Nam một kiếm xé ra, trong Hoàng Đồ một thân ảnh Ma Đế lập tức bị chém ngang lưng, tinh khí cuồn cuộn cũng tự dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, quy về Nguyên Thủy!

Sắc mặt Thiếu Hư càng thêm ngưng trọng, hắn vẫn là lần đầu đối mặt đối thủ mạnh mẽ như Giang Nam, từ trước chỉ có hắn vượt cấp khiêu chiến người khác, bất luận đối thủ đồng cấp gì cùng hắn đọ sức, cho dù là hoàng đạo cường giả chuyển thế thân, cũng so với hắn thua kém rất nhiều, mà bây giờ Giang Nam cũng là Thần Chủ cảnh giới, lại có thể lực áp hắn!

Phải biết rằng hắn là tiên thể, đủ loại phương diện đều đạt tới tồn tại Cực Cảnh, vậy mà như trước không cách nào cùng Giang Nam đối kháng, cái này đối với tiên thể quát tháo vạn giới mà nói, quả thực chính là một sỉ nhục!

Chiến đấu đến bây giờ, Giang Nam khẽ nhíu mày, hắn cảm giác được Thiếu Hư người này lực mềm dai cùng lực trưởng thành quả thực có thể nói đáng sợ, năng lực khôi phục cũng là vô cùng kinh người, pháp bảo cùng hoàng đạo của Thiếu Hư liên tục bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của hắn gọt sạch một bộ phận uy năng, nhưng mà pháp lực của người này lại không thấy giảm bớt chút nào, ngược lại như trước bên trong tăng trưởng mãnh liệt!

Điều này nói rõ, tiên thể tư chất thật sự quá tốt, quá mức nghịch thiên, cùng cường giả chiến đấu là phát triển chi đạo tốt nhất của tiên thể, có thể cho hắn nhanh chóng phát triển hơn, chỉ cần không đem hắn giảo sát, tiên thể sẽ càng ngày càng khủng bố!

Hơn nữa, pháp lực của Thiếu Hư không có hùng hồn như Giang Nam, nhưng khống chế nhiều pháp bảo như thế, trong đó thậm chí còn có một kiện đế bảo, pháp lực như trước chưa từng hao hết sạch, như trước ở vào trạng thái đỉnh phong, cái này để cho Giang Nam biết được tiên thể đáng sợ.

Cái kia chính là tốc độ khôi phục pháp lực của tiên thể, muốn hơn bất luận thể chất gì khác, thậm chí vượt xa Tiên thiên đạo thể!

- Loại tốc độ tiêu hao pháp lực này, không chỉ là linh khí linh dịch linh thạch đủ khả năng bổ sung, thậm chí ngay cả bản sơ linh khí cũng không chịu nổi tiêu hao như vậy, chỉ có tiên khí mới có thể chèo chống.

Giang Nam nhíu mày, lập tức nghĩ đến một khả năng đáng sợ, cái kia chính là tiên thể có thể dẫn dắt đến Tiên Giới tiên khí, để cho pháp lực của mình vĩnh viễn cũng sẽ không khô kiệt!

Đã có Tiên Giới tiên khí với tư cách nội tình, chỉ cần giết không được hắn, hắn liền có thể vĩnh viễn chiến đấu xuống dưới, trong chiến đấu không ngừng phát triển!

Đồng dạng là tiên thể Bỉ Ngạn Nữ Đế, nàng ở trong Bỉ Ngạn thế giới tràn ngập tiên khí nồng đậm mà thuần khiết, hạ giới không có tiên khí, những tiên khí này từ đâu mà đến?

Nhất định là Bỉ Ngạn Nữ Đế từ Tiên Giới dẫn dắt mà đến!

Tiên thể cùng Tiên Giới tầm đó có cảm ứng kỳ lạ, dẫn dắt tiên khí, hắn là một cái năng khiếu của tiên thể!

- Một đối thủ đáng sợ, kẻ này không thể lưu, phải chém giết hắn!

Giang Nam tức sùi bọt mép, mười hai hóa thân đều hiện, pháp lực cuồn cuộn như là nước lũ điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, nghìn vạn đạo đại đạo đạo tắc bốc lên, cuồn cuộn rót vào, hợp lưu dũng mãnh vào trong Nguyên Thủy đại đạo bên trong cơ thể hắn.

Giang Nam giơ Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lên cao, Nguyên Thủy đại đạo dũng mãnh vào thân kiếm, kích phát uy năng vô lượng vô biên của kiếm này, phiến tinh không này chấn động, thậm chí ngay cả từng khỏa ngôi sao, mặt trời cũng bị uy năng của thanh bảo kiếm này bắt được, quay chung quanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm xoay tròn, ngôi sao mặt trời hóa thành nước lũ cuồn cuộn, hình thành một vòng xoáy to lớn không gì so sánh được!

Này vẫn là Thần Chủ?

Rõ ràng đã có chiến lực Thần Tôn viên mãn, thậm chí gần như Thần Quân!

Quanh thân Giang Nam bao phủ ở bên trong Hỗn Độn giới vực, Hỗn Độn giới vực rộng lớn nghìn vạn dặm, lại để cho thân thể của hắn nhìn như có nghìn vạn dặm to lớn, Thần Ma chi thân sừng sững trong tinh không, trên không là quần tinh tạo thành vòng xoáy nước lũ!

- Trá!

Giang Nam mở miệng quát tháo, chứng đạo kiếm đánh rớt, mang theo ngôi sao mặt trời nước lũ cuồn cuộn, hướng Thiếu Hư bổ tới!

Thiếu Hư gầm lên, đem hết khả năng thúc dục tất cả pháp bảo của mình, nhao nhao hướng một kiếm này nghênh khứ, đồng thời uy năng của Tiên Văn Bảo Thư đại phóng, trong tiên vực tiên quang như là nhiều đóa hoa sen hướng lên cuồn cuộn, nâng lên vòng xoáy ngôi sao, để cho quần tinh không cách nào rơi xuống.

Sách quý quảng đại nghìn vạn dặm, đóa hoa bốc lên đem quần tinh chấn vỡ, sáng chói sáng lạn!

Bành...

Hoàng Cực cốt thuyền cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm va chạm, nổ tung, lập tức Vạn ngục thiên luân đánh lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm,

cũng bị chấn nát bấy, từng kiện từng kiện pháp bảo lần lượt lọt vào đả kích tựa như là hủy diệt của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, nguyên một đám bạo toái.

Mảnh vỡ pháp bảo cuồn cuộn quay chung quanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nhấp nhô, xoay tròn, nhao nhao bị luyện nhập trong thân kiếm, tuy lọt vào nhiều pháp bảo uy năng cường đại như vậy chặn đánh, nhưng uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chẳng những không có bất luận giảm xuống gì, ngược lại bởi vì cắn nuốt nhiều pháp bảo như vậy, uy năng càng ngày càng mạnh, tốc độ càng lúc càng nhanh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1577: Tinh Hà Hình Chiếu. (1)

Xùy~~

Minh Hải Vạn Ngục Ấn bị một kiếm bổ ra, phân thành hai nửa, lập tức một kiếm này hung dữ trảm ở phía trên tiên vực, xé ra tiên vực, cắt ở trên Tiên Văn Bảo Thư.

Rầm rầm, tiên văn mạn thiên phi vũ, lập tức lại quay trở lại rơi xuống, như trước tạo thành một cuốn sách quý, chỉ là uy năng tổn hao nhiều.

Thiếu Hư kêu rên một tiếng, khóe miệng gặp huyết, bị chấn tổn thương thân thể.

Đây là lần thứ nhất hắn cùng Giang Nam chính diện chống lại bị thương, ở trong ma điện, Giang Nam đã từng dùng chân tiên đỉnh kích thương hắn, bất quá đó là đánh lén, mà bây giờ là chính diện giao phong, đường đường chính chính kích thương hắn!

Oanh...

Giang Nam kiếm thứ hai đánh xuống, Thiếu Hư cắn răng, dốc sức liều mạng thúc dục đế bảo chi ấn, oanh hướng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, lại vào lúc này, Giang Nam kiếp sau chân thân xuất hiện ở đầu vai Giang Nam, cổ đãng pháp lực còn sót lại, cầm trong tay đỉnh trượng một trượng bay ra, đâm vào đế bảo chi ấn.

Thiếu Hư kiên trì, chỉ phải lần nữa thúc dục Tiên Văn Bảo Thư, đối chiến một kiếm này của Giang Nam.

- Oa...

Hắn phụ chế quá nặng, trong miệng phún huyết, tiên thể chi huyết cũng

không thể chạy ra, bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hấp thu, mà Tiên Văn Bảo Thư lọt vào đả kích càng lớn, uy năng sâu sắc hao tổn.

Thiếu Hư không nói một lời, quay người liền đi, hóa thành một đạo tiên quang bỏ chạy, Giang Nam ở hậu phương mãnh liệt đuổi tới, trong tinh hà, tốc độ của hắn cực nhanh, còn muốn siêu việt tiên quang của Thiếu Hư. Hai người một cái trốn một cái truy, ngàn vạn ngôi sao trôi qua, ngắn ngủn một lát thời gian, Thiếu Hư liền thương thế khỏi hẳn, lại khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Giang Nam đuổi theo Thiếu Hư, hai người lần nữa tương bính, Tiên Văn Bảo Thư rách tung toé, càng nhiều uy năng bị lột bỏ, dung nhập đến trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

- Tốc độ của ta không bằng hắn, nếu như Bảo Thư bị hủy, chỉ sợ ta sẽ chết ở trong tay người này...

Trong nội tâm Thiếu Hư cực kỳ lo lắng.

Mà vào lúc này, trung tâm Trường Lâu Nguyên Giới, ở chỗ sâu trong tinh không, vô số ngôi sao hội tụ thành đoàn, hóa thành một đôi mắt to lớn không gì so sánh được, một cái hắc động thật lớn biến thành đồng tử, con mắt này chậm rãi nhấp nhô, tràn ngập khí tức vô cùng tà ác, ánh mắt một mực nhìn về phía hai người, theo hai người di động mà chuyển động.

- Tiên thể thất bại, bất quá cũng tốt, thất bại một lần với hắn mà nói cũng là một kinh nghiệm khó được. Chỉ là tốc độ phát triển của Huyền Thiên giáo chủ, thật sự quá kinh người, kẻ này không thể lưu ah...

Con mắt kia rõ ràng là một tồn tại cổ xưa của Địa Ngục, pháp lực quán thông tinh không, ở chỗ sâu trong Tinh Hà hình chiếu. Mặc dù không phải chân thân, cũng không phải con mắt chân chính, chỉ là một cái hình chiếu của đôi mắt hắn, nhưng cực kỳ khủng bố, tích chứa uy năng khủng bố, thậm chí ngay cả quần tinh cùng lỗ đen cũng bị pháp lực của hắn bắt, biến thành một bộ phận của hình chiếu con mắt này.

Trong hắc động, năng lượng khủng bố công tác chuẩn bị, hiển nhiên là đang chuẩn bị đánh một kích hủy thiên diệt địa, đưa Giang Nam vào chỗ chết!

Đột nhiên con mắt này nhấp nhô thoáng một phát, chú ý tới một tia dị thường:

- Ồ, đó là...

Giang Nam cùng Thiếu Hư một truy một trốn, kiếm khí chiếu sáng tinh không, làm cho Thiếu Hư không thể không tế lên Tiên Văn Bảo Thư chống cự, uy năng của Tiên Văn Bảo Thư liên tục tổn hao nhiều, cơ hồ bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém rụng một nửa uy năng.

Cái pháp bảo này hoàn toàn chính xác cực kỳ rất giỏi, mặc dù chỉ là Thần Chủ chi bảo, nhưng mà vô luận là uy lực hay là trình độ vững chắc, thậm chí đều vượt qua Thần Tôn chi bảo, chỉ có Thần Quân chi bảo mới có thể so sánh.

Bất quá mặc dù Tiên Văn Bảo Thư chất chứa một đầu tiên đạo, hơn nữa cực kỳ cường đại, nhưng ở Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém xuống, cuối cùng khó tránh khỏi kết cục toái mất bị cắn nuốt.

Thiếu Hư phi tốc bỏ chạy, Giang Nam hóa thành Tinh Quang vượt qua, đang muốn tái khởi một kiếm, triệt để hủy diệt pháp bảo này, đột nhiên chỉ thấy ở chỗ sâu trong tinh không phía trước, vô tận ánh sáng từ một tinh cầu bay lên.

Tinh cầu kia không lớn, phóng trong tinh không không thu hút chút nào, nhưng thời điểm ánh sáng kia từ đó bay lên, liền hiển thị rõ thần thánh trang nghiêm, giống như Phật quốc Tịnh thổ.

Ở bên trong ánh sáng vô tận, một đại Phật kim chói chậm rãi bay lên, tọa trấn phía trên một lá sen, mà phía dưới lá sen thì sinh trưởng ở bên trong tinh cầu kia, so sánh với lá sen, tinh cầu lộ ra như là một hạt cát mịn nhỏ bé.

Rất nhiều ngôi sao, mặt trời phiêu phù ở chung quanh vị Phật tổ đột nhiên xuất hiện này. Quay chung quanh đại Phật vận chuyển, như là một dòng sông do hạt cát đặc biệt tạo thành.

- Vô lượng...

Phật tổ nửa khoác Phật y trên vai, hở ngực lộ vai, chậm rãi mở mắt, mở miệng nói:

- ... Thọ Phật!

Giang Nam cùng Thiếu Hư vội vàng từng người dừng bước, ngẩng đầu nhìn lại, động thiên của hai người bọn họ bao phủ nghìn vạn dặm hư không, thân hình quảng đại nghìn vạn dặm, nhưng mà cùng vị đại Phật này so sánh thì lộ ra giống như hạt bụi thật nhỏ.

Vị Phật tổ này cúi đầu, hai con ngươi nhìn chăm chú lên bọn hắn, đôi mắt sáng ngời, so với mặt trời khổng lồ nhất trong phiến tinh vực này còn muốn lớn hơn, còn muốn sáng ngời trăm ngàn lần!

- Hai vị cư sĩ, cùng đại Tây Thiên Phật giới ta hữu duyên, làm gì đau khổ tương bính, phân cái ngươi chết ta sống?

Vị Phật tổ này ha ha cười nói:

- Hôm nay ta cùng với hai vị làm người hòa giải, khẩn cầu hai vị cư sĩ hóa giải ân oán, bái nhập đại Tây Thiên Phật môn ta. Được truyền hành quyết, thành tựu chính quả.

- Đại Tây Thiên Phật môn?

Giang Nam cùng Thiếu Hư hai vị tuổi trẻ tuấn kiệt ngay ngắn cau mày, trong nội tâm cũng có chút ít cảm giác không ổn, hôm nay Địa Ngục vạn giới quy mô xâm lấn Chư Thiên vạn giới, mặc dù chỉ là tiên phong thăm dò tiến công, tồn tại cổ xưa chưa ra, nhưng vị Phật tổ này đến đây, rõ ràng là đại Tây Thiên Phật đế bày mưu đặt kế, ý định thừa dịp hai đại vũ trụ đánh túi

bụi, đục nước béo cò!

- Có Địa Ngục cái đối thủ một mất một còn này cũng đã đủ đau đầu rồi, hiện tại đại Tây Thiên lại chặn ngang một cước, lần này có thể nói là loạn càng thêm rối loạn!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Trong nội tâm Thiếu Hư cũng có cách nghĩ đồng dạng, đại Tây Thiên Phật giới phái tới vị Phật tổ Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới này, chỉ sợ là để cho người này tới tranh vào vũng nước đục, từ Chư Thiên vạn giới cùng địa ngục tuyển bạt ra một ít mỹ ngọc lương tài, thu nhập Phật môn, lớn mạnh thực lực của đại Tây Thiên Phật giới.

- Hai vị cư sĩ, sao không bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật?

Tôn Phật tổ kia trong miệng truyền ra Phật âm, oanh ầm ầm, chấn động tinh không, bên trong Phật âm có uy năng để cho thần hồn người điên đảo thác loạn, rồi lại để cho người đề không nổi phản cảm chút nào, ngược lại cảm thấy hắn là muốn tốt cho mình, nhịn không được liền muốn quy y Phật môn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1578: Tinh Hà Hình Chiếu. (2)

Bất quá Giang Nam cùng Thiếu Hư hai người là tồn tại bực nào, một cái luyện thành Nguyên Thủy đại đạo, một cái là bất thế tiên thể, người trẻ tuổi xuất sắc nhất hai đại vũ trụ không có ai hơn hai người bọn họ, huống chi bọn hắn cũng đã tu thành thần tính cường đại giống như Thần Đế, đối với Phật âm có thể độ hóa Thần tôn là vào tai này ra tai kia.

Giang Nam cười ha ha, một kiếm đâm hướng hậu tâm Thiếu Hư, lắc đầu nói:

- Vị Phật tổ này, lời này của ngươi liền nói sai rồi, trong tay của ta không phải đồ đao, mà là bảo kiếm. Tại sao bỏ xuống đồ đao như ngươi nói?

Thiếu Hư đợi Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đi vào sau lưng lúc này mới cảnh giác, vội vàng né tránh, vẫn bị Giang Nam một kiếm gần người, vạch phá một lổ hổng lớn dài nửa xích, không khỏi giận dữ, nhìn hằm hằm Giang Nam, coi chừng phòng bị, hướng tôn Phật tổ kia nói:

- Pháp bảo của ta cũng không phải dao mổ, mà là một quyển sách, Phật tổ vẫn là phải thấy rõ mới tốt.

Phật tổ kia khẽ nhíu mày, cảm thấy hai người này có chút mặt dày mày dạn, xuyên tạc hàm nghĩa dao mổ, đột nhiên cười nói:

- Hai vị cư sĩ chấp mê bất ngộ, xem ra trong lòng có ma chướng, không biết hảo ý của ta. Cũng may lúc ta Đông lai Phật đế ban thưởng vài món pháp bảo, chuyên trị Tâm Ma. Chân Pháp sư đệ, lấy pháp bảo của ta đến.

- Chân Pháp? Chẳng lẽ là tặc ngốc kia?

Giang Nam nao nao, chỉ thấy ở bên trong tinh cầu dưới lá sen của Phật tổ kia, lại có Phật quang bay lên, là một Phật Đà thanh tú, Phật Quang lách

thân, tay nâng vài món pháp bảo, cung kính đi vào tọa hạ Phật tổ.

- Quả nhiên là tặc ngốc này!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng, đột nhiên cười lạnh một tiếng, cao giọng nói:

- Chân Pháp ngã phật, còn nhận ra ta hay không?

Chân Pháp Phật Đà giờ phút này dĩ nhiên là một Thần Chủ, lườm Giang Nam một cái, sắc mặt có chút xấu hổ, hướng Phật tổ kia nói:

- Sư huynh, người trẻ tuổi cầm kiếm này là Huyền Thiên giáo chủ ta từng hướng ngươi đề cập qua, hắn là người dẫn đường đại Tây Thiên Phật đế ta chuyển thế Chư Thiên, Phật môn hộ pháp, kính xin sư huynh mở một mặt lưới...

- Nguyên lai hắn là Huyền Thiên giáo chủ!

Phật tổ kia nhìn về phía Giang Nam, khuôn mặt có chút động, ha ha cười nói:

- Quả nhiên là bất thế chi tài, Chân Pháp sư đệ, ngươi hoàn toàn chính xác rất có tuệ nhãn, lựa chọn người này là người dẫn đường. Bất quá nếu là người dẫn đường Phật đế ta Đông lai, đương nhiên phải triệt để quy y Phật môn, mới có thể để cho Phật đế lúc Đông lai đến thế gian không bị tà ma quấy nhiễu.

Hắn nhẹ nhàng trong nháy mắt, chỉ thấy ba kiện bảo vật trong tay Chân Pháp Phật Đà bay lên, một kim một ngân một thiết, như là ba cái bẫy, kim chói, ngân sáng sinh huy, thiết hắc lộ ra rất là trầm trọng, ba cái bẫy tràn ngập Phật Đế uy, cái bẫy sáng loáng bay lên, ngay cả Tinh Hà tựa hồ cũng có thể bao lấy.

- Đây là ba bảo vật Phật đế ban cho ta lúc Đông Lai, kim cô, ngân cô cùng thiết cô, nhất về hàng phục Tâm Ma. Ta biết hai người các ngươi Tâm Ma

khó đi, có tạp niệm. Lúc này mới không muốn quy y ngã phật, lại thương hai người các ngươi chi tài, cho nên đem hai kiện Phật đế chi bảo ban cho các ngươi.

Phật tổ kia tiện tay cầm lên kim cô cùng ngân cô, ha ha cười nói:

- Chỉ cần đội ở trên đầu, liền có thể để cho Tâm Ma trừ khử, thần hồn thanh minh, tự tại như là Phật tiên. Hai vị cư sĩ, các ngươi ai muốn kim cô, ai muốn ngân cô?

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi trước đi.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đạo hữu là tiên thể, tự nhiên phải chọn kim cô a.

Thiếu Hư vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Giáo chủ khách khí, giáo chủ lợi hại như thế, Tâm Ma nhất định cũng là kinh người vô cùng. Ta ngược lại cảm thấy, giáo chủ nhất định phải lựa chọn kim cô mới có thể hiển lộ rõ ràng ra thân phận bất phàm của giáo chủ.

Giang Nam định nâng kiếm thình lình tiêu diệt hắn, nhưng thấy Thiếu Hư lần trước bị hắn đút một kiếm, cẩn thận phòng bị, căn bản không để cho hắn cơ hội này, huống chi lại có vị Phật tổ kia ở bên, thật sự không tốt ra tay.

Phật tổ kia đột nhiên cười nói:

- Hai vị không cần cãi lộn, không bằng ta đến thay hai vị tuyển.

Hắn cong ngón búng ra, chỉ thấy kim cô ngân cô quay tròn bay lên, càng lúc càng lớn, hướng hai người ngay ngắn trùm tới!

Hai cái bẫy này chính là Phật đế chi bảo, một khi tế lên, ngay cả tinh không cũng hướng trong bẫy sụp đổ trụy lạc, Phật đế chi uy cái thế!

Trong tay Thiếu Hư cũng có đế bảo chi ấn so sánh với Phật đế chi bảo,

nhưng mà hắn vẫn là Thần Chủ, không cách nào hoàn toàn phát huy uy năng đế bảo, cho nên không cách nào áp Giang Nam một đầu. Bất quá đế bảo chi uy vô cùng cường đại, cũng không phải là mặt bảo ấn kia bất lực.

Giờ phút này vị Phật tổ kia dùng pháp lực Thần Quân Đại viên mãn, tế lên hai kiện Phật đế chi bảo, uy năng đế bảo cơ hồ bị kích phát hết, rất có uy thế một vòng bao bọc đại thế giới!

Chỉ cần bị kim cô ngân cô này bao lấy, vậy thì mơ tưởng hái xuống, kim cô ngân cô này chính là Phật môn lợi khí, giỏi về hàng phục thần hồn thần tính, bọc ở trên đầu, đem thần hồn ghìm chặt, có hàng tỉ loại đau đớn gia thân, làm cho ngươi không thể không hàng phục, quy y Phật môn!

Đại Tây Thiên Phật giới cũng không phải thùng sắt giang sơn, thỉnh thoảng có yêu ma nghịch thiên làm ác, Phật môn chư Phật là dựa vào loại thủ đoạn này, hàng phục một đám tồn tại rất là cường hoành, với tư cách tọa kỵ, hoặc là Phật môn hộ pháp!

Hai cái bẫy này, để cho Giang Nam cùng Thiếu Hư hai người như lâm đại địch, cảm giác được khó giải quyết vạn phần, đổi lại bọn hắn bất luận một người nào tế lên đế bảo, bọn hắn đều có nắm chắc tiếp được, nhưng mà Thần Quân Đại viên mãn tế lên đế bảo, như vậy bọn hắn liền vô lực chống cự!

Hai người tất cả lộ ra thần thông, tiên vực bay vút lên, tiên quang phóng lên trời, Bảo Thư rầm rầm mở ra, phóng tới cái bẫy rơi xuống, lại có một thanh bảo kiếm trực chỉ Thương Khung, hàng tỉ loại thần thông bộc phát, đại kiếm phảng phất quái vật khổng lồ đỉnh thiên lập địa, trên thân kiếm treo vô số thần thông hình thái pháp bảo, sáng chói chói mắt.

Nhưng mặc dù là hai người bọn họ thi triển thần thông mạnh nhất, cũng không cách nào ngăn trở kim cô ngân cô rơi xuống, Phật Đế uy từ trong hai cái bẫy rủ xuống, đem công kích của hai người trừ khử hết thảy.

Lập tức hai cái bẫy này liền muốn đem hai người bọc ở trong đó, đột nhiên chỉ thấy trung tâm tinh vực, Tinh Hà chiếm giữ chi địa, một ánh mắt tà

ác do vô số ngôi sao cùng một cái lỗ đen tạo thành nháy động thoáng một phát, sau đó ánh mắt cực đại này biến hóa, hóa thành một thân ảnh đỉnh thiên lập địa, một bước phóng ra Tinh Hà quát:

- Chậm đã!

Phật tổ kia trong nội tâm cả kinh, vội vàng đình chỉ thúc dục kim cô ngân cô, trong tay cầm lấy độ điệp, quay đầu hướng thân ảnh to lớn cao ngạo này xem ra, dựng thẳng chưởng ở trước ngực nói:

Chương 1579: Thằng Này Pháo Hôi. (1)

- Nguyên lai là Diệt Thiên Tà Hoàng trong địa ngục. Tà Hoàng đạo hữu có gì chỉ giáo?

Thân ảnh to lớn cao ngạo kia rõ ràng là một Ma Đế pháp lực hình chiếu, trong đôi mắt tràn ngập tà ác vô tận, thanh âm chấn thông thiên, ầm ầm nói:

- Đạo hữu xưng hô như thế nào?

Phật tổ kia không dám lãnh đạm, vội vàng nói:

- Đại Tây Thiên Bà Sa Thiên Đa Tuần Phật Tổ, bái kiến Tà Hoàng.

Tà Hoàng khẽ gật đầu, chỉ hướng Thiếu Hư:

- Đa Tuần Phật Tổ, ngươi biết hắn là ai không?

Đa Tuần Phật Tổ lắc đầu, Tà Hoàng cười lạnh:

- Vị này chính là Địa Ngục vạn giới ta ở kiếp này sinh ra tiên thể, hội tụ Địa Ngục vạn giới, Minh Hải thanh tú cùng Thiên Đạo số mệnh mà sinh, mặc dù là chúng ta những tồn tại chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh này, thấy hắn cũng phải xưng một tiếng đạo hữu. Ngươi dám độ hóa hắn? Mặc dù là đại Tây Thiên Phật đế đến, cũng không dám động đến hắn mảy may!

Đa Tuần Phật Tổ không khỏi biến sắc, vội vàng nói:

- Nguyên lai là Địa Ngục tiên thể, thất lễ thất lễ.

- Đại Tây Thiên các ngươi đến tranh vào vũng nước đục, Địa Ngục ta cũng không ngăn cản, chúng ta cũng không muốn nhiều ra một địch nhân.

Tà Hoàng lạnh nhạt nói:

- Bất quá có ít người, các ngươi là tuyệt đối không thể đụng vào. Thiếu Hư đạo hữu, chúng ta đi!

Thiếu Hư nhẹ nhàng thở ra, hướng Giang Nam ôn hòa cười cười nói:

- Giáo chủ, cáo từ. Đúng rồi, lần này tiểu đệ đi rồi, giáo chủ có thể độc hưởng kim cô cùng ngân cô rồi.

Giang Nam phất tay, cười tủm tỉm nói:

- Không tiễn, không tiễn.

Tà Hoàng mang theo Thiếu Hư rời đi, Đa Tuần Phật Tổ cũng là nhẹ nhàng thở ra, thu ngân cô, chỉ để lại kim cô, cười nói:

- Vị cư sĩ này, hôm nay chỉ còn lại có ngươi một người rồi, kính xin cư sĩ nhập độ, hàng phục Tâm Ma!

Giang Nam nhịn không được cười lên nói:

- Đa Tuần Phật Tổ, ngươi sợ Diệt Thiên Tà Hoàng, chẳng lẽ không sợ ta?

Đa Tuần Phật Tổ sắc mặt biến hóa, thất thanh nói:

- Ngươi cũng là tiên thể?

- Không phải.

Giang Nam thành thành thật thật nói.

- Ta đây liền yên tâm.

Đa Tuần Phật Tổ ha ha cười cười, chỉ một ngón tay, kim cô đại phóng Quang Minh, Phật uy mênh mông cuồn cuộn, hướng Giang Nam trấn áp mà đi!

- Chậm đã!

Đột nhiên lại có một thanh âm từ đằng xa truyền đến.

Sắc mặt Đa Tuần Phật Tổ lập tức thay đổi, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đạo đồng từ trên trời giáng xuống, mệt mỏi vù vù thở nói:

- Đa Tuần Phật Tổ, lão gia nhà ta nói, nếu ngươi dám hướng đệ tử của hắn ra tay, hắn liền đem ngươi rút gân lột da, đem ngươi trấn áp ở đại Tây Thiên Phật đế tọa hạ, trấn áp đến chết già. Dù hắn là Phật đế, cũng không dám cứu ngươi đi ra!

Sắc mặt Đa Tuần Phật Tổ lúc trắng lúc xanh, chỉ cảm thấy da mặt có chút không nhịn được, vừa rồi Diệt Thiên Tà Hoàng cũng đã uy hiếp hắn một phen, nói rõ mặc dù là đại Tây Thiên Phật đế cũng không dám độ hóa Thiếu Hư, để cho hắn biết được tiên thể đối với Địa Ngục trọng yếu, biết khó mà lui, rất ném mặt.

Hôm nay lại đột nhiên nhảy ra một tiểu đạo đồng, thậm chí nói dám động Giang Nam mà nói, liền rút gân lột da trấn áp ở đại Tây Thiên Phật đế tọa hạ, đại Tây Thiên Phật đế cũng không dám cứu hắn.

Da mặt này, đọng ở trên mặt cũng cảm thấy nóng rát a.

Đa Tuần Phật Tổ nhịn xuống nộ khí, cũng nhìn ra người tới tuy là một đạo đồng, lại không phải chuyện đùa, cực kỳ kinh người, tuy không bằng mình, nhưng mà không khác nhau lắm, có thể làm cho nhân vật bực này làm đạo đồng, lão gia trong miệng hắn nhất định không phải thường nhân!

- Đạo hữu, xin hỏi lão gia nhà của ngươi là ai?

Tuy trong nội tâm Đa Tuần Phật Tổ căm tức, lại cũng không dám làm càn, hạ thấp tư thái nói.

Đạo đồng kia cười nói:

- Lão gia nhà ta ở Hồ Thiên đại thế giới, khống chế Thiên Đạo chí bảo, người xưng Hồ Thiên lão tổ.

- Đá đến cục đá cứng rồi, cấn chân, quả thực cấn chân!

Tức giận trong lòng Đa Tuần Phật Tổ lập tức tiêu tan, không dám có nửa câu oán hận, Hồ Thiên lão tổ chính là một trong chín đại Bổ Thiên Thần Nhân, ở trong Bổ Thiên Thần Nhân nhân duyên tốt nhất, hơn nữa lại là đế sư, Đạo Vương chi sư, nhân vật bậc này, cho dù là đại Tây Thiên Phật đế cũng muốn lễ kính, cung kính xưng một tiếng đạo huynh!

- Nguyên lai là cao đồ của Hồ Thiên lão tổ, đắc tội đắc tội.

Sắc mặt Đa Tuần Phật Tổ khôi phục như thường, hướng Giang Nam cười nói:

- Sư huynh, lại nói tiếp tiểu Phật nhãn lực không kém, vừa đến Chư Thiên vạn giới liền gặp được sư huynh cùng tiên thể mỹ ngọc lương tài bực này. Chư Thiên vạn giới này thiên tài cùng cường giả nhiều không kể xiết, tiểu Phật liếc mắt liền nhìn ra chỗ bất phàm của sư huynh cùng tiên thể, gặp sư huynh cùng tiên thể đều là nhất thời du sáng. Vô Thượng anh tài!

Giang Nam dở khóc dở cười, tu vi da mặt của Đa Tuần Phật Tổ này thâm hậu, cùng Chân Pháp Phật Đà ngang hàng, mới vừa rồi còn hùng hổ dọa người, ý định đưa hắn thu nhập trong bẫy luyện hóa, hiện tại liền vuốt mông ngựa, da mặt biến hóa cực nhanh, làm cho người thán phục không thôi, là một nhân tài.

- Đa Tuần Phật Tổ khách khí.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Người không biết không có tội, Phật Tổ tới phương đông, là vì Tiếp Dẫn một ít nhân tài có tuệ căn tiến về đại Tây Thiên a?

Đa Tuần Phật Tổ hai tay hợp thành chữ thập, ha ha cười nói:

- Chư Thiên vạn giới ra hạo kiếp, ngã phật từ bi, cũng không đành lòng xem hàng tỉ vạn sinh linh ở trong cực khổ dày vò, cho nên cho tiểu Phật đến

đây Tiếp Dẫn một ít người cùng đại Tây Thiên ta hữu duyên, bái nhập phật môn ta, chứng nhận chính quả.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Ma đầu Địa Ngục vạn giới, cùng đại Tây Thiên có tuệ căn, ngã phật từ bi, tự nhiên làm nhiều độ hóa mấy cái. Mấy ngày nay, Huyền Minh Nguyên Giới ta sẽ cùng Địa Ngục khai chiến, vạn dân khó khăn, ta cũng không muốn chứng kiến chúng sinh Địa Ngục trầm luân, mong rằng Phật tổ cùng ta chung một chỗ pháp giá Huyền Minh Nguyên Giới, độ hóa những ma đầu kia, quy y ngã phật, mới có thể hiển lộ rõ Phật môn từ bi.

Sắc mặt Đa Tuần Phật Tổ một khổ, hắn là Phật đế lệnh đến kiếm tiện nghi, nhìn thấy người tư chất tuyệt hảo liền hàng phục để cho hắn đưa về đại Tây Thiên Phật giới, cướp đoạt nhân tài của Địa Ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới, không phải đến tham chiến đấy.

Mà Giang Nam lại để cho hắn theo mình đến Huyền Minh Nguyên Giới, hàng phục Địa Ngục cường giả, rõ ràng coi hắn thành tay chân, kéo mình vào trong trận doanh của hắn, cùng Địa Ngục khai chiến!

- Bức ta đứng thành hàng, không dễ dàng như vậy.

Đa Tuần Phật Tổ tâm nghĩ đến đây, ha ha cười nói:

- Giáo chủ, vạn giới chúng sinh lâm vào khó khăn, còn có hai nơi chiến trường khác, tiểu Phật cũng không thể được cái này mất cái khác, Vân Gian thế giới còn trong chiến loạn, tiểu Phật vẫn là đi thế giới kia trước, dẫn độ một ít người hữu duyên nói sau.

Hắn hướng Chân Pháp Phật Đà ném cái ánh mắt, Chân Pháp Phật Đà hiểu ý, hai người đang muốn ly khai, Giang Nam đột nhiên nói:

Chương 1580: Thằng Này Pháo Hôi. (2)

Đa Tuần Phật Tổ chỉ phải đứng lại, Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Phật tổ từ bi vi hoài, bổn giáo cũng là bội phục không thôi, không dám chậm trễ nghiệp lớn Phật tổ cứu vớt vạn dân khó khăn. Bất quá Nguyên Giới ta cũng có đại nạn, Phật tổ như thế nào cũng muốn lưu lại lời nói a?

Đa Tuần Phật Tổ bất đắc dĩ nói:

- Giáo chủ không ngại nói rõ.

Giang Nam liếc nhìn Chân Pháp Phật Đà, Chân Pháp Phật Đà biết không ổn, quả nhiên nghe được Giang Nam cười nói:

- Phật tổ tiến đến Vân Gian thế giới tự nhiên là tốt, danh chính ngôn thuận, ta cũng không dám cường lưu. Chỉ là Nguyên Giới của ta đại nạn, ta quả thực khó có thể ngăn cản, dám thỉnh Phật tổ đem Chân Pháp Phật Đà lưu lại, theo ta cùng nhau đi tới Huyền Minh Nguyên Giới, làm cho bổn giáo ngày đêm lắng nghe Chân Pháp Phật Đà dạy bảo.

- Đây là muốn đem Chân Pháp sư đệ trở thành con tin, áp ở Huyền Minh Nguyên Giới, đợi đại chiến bùng phát, nếu ta không tiến về Huyền Minh Nguyên Giới, vị Giang giáo chủ này sẽ đem Chân Pháp sư đệ trở thành pháo hôi, để cho hắn chết ở trong tay địa ngục đại quân...

Đa Tuần Phật Tổ tính toán một lát, có chút khó xử, nếu là người khác cũng thôi, làm pháo hôi liền làm pháo hôi, hết lần này tới lần khác Chân Pháp Phật Đà là đại Tây Thiên Phật đế thân truyền đệ tử, người đại Tây Thiên phái đến Chư Thiên vạn giới truyền đạo, chết không được.

Bất quá nếu không đem Chân Pháp Phật Đà áp ở chỗ này, chỉ sợ Giang Nam cũng sẽ không tùy ý hắn ly khai.

Giang Nam thấy hắn do dự, ý vị thâm trường nói:

- Phật tổ, thực không dám đấu diếm, bổn giáo chẳng những là Hồ Thiên lão tổ đệ tử, hơn nữa còn là đương kim Chư Thiên vạn giới Thần Đế, Đông Cực đại đế đệ đệ, Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa.

Trong lòng Đa Tuần Phật Tổ nghiêm nghị:

- Cái thằng này bối cảnh thâm hậu, phía sau đứng rất nhiều vị đại lão, nếu ta không đáp ứng, chỉ sợ tại Chư Thiên vạn giới nửa bước khó đi!

Nghĩ tới đây, Đa Tuần Phật Tổ ha ha cười nói:

- Chân pháp sư đệ, giáo chủ thịnh tình không thể chối từ, ngươi liền theo giáo chủ đi một lần a. Sư đệ yên tâm, ngày khác ta cũng sẽ đến Huyền Minh Nguyên Giới một lần.

Chân Pháp Phật Đà trong nội tâm 100 cái không vui, cũng là lo lắng Đa Tuần Phật Tổ vừa đi không quay trở lại, Giang Nam một phát hung ác coi hắn làm thành pháo hôi, dùng thủ đoạn của Huyền Thiên giáo chủ, chỉ sợ đem hắn làm pháo hôi còn vui tươi hớn hở giúp Giang Nam kiếm tiền.

Bất quá Đa Tuần Phật Tổ mở miệng, hắn cũng không nên cự tuyệt, chỉ phải kiên trì đáp ứng.

Đa Tuần Phật Tổ cáo từ rời đi, Giang Nam nhìn xem Chân Pháp Phật Đà cười lạnh không thôi, Chân Pháp Phật Đà lúng ta lúng túng nói:

- Giáo chủ chớ trách, mới vừa rồi không phải tiểu Phật không mở miệng cứu ngươi, mà là sư huynh kia của ta làm việc lỗ mãng, lại có chủ ý, không nghe khuyến cáo của ta.

Đa Tuần Phật Tổ đích thật là người có chủ ý, nhưng tuyệt không phải làm việc lỗ mãng, ngược lại khéo đưa đẩy như là cá chạch trượt không nương tay.

Giang Nam thực sự lơ đễnh, dứt bỏ Chân Pháp Phật Đà không để ý tới, hướng đạo đồng kia cười nói:

- Linh Đạo Tử sư huynh, như thế nào đến kịp thời như thế?

Đạo đồng kia đúng là Linh Đạo Tử, trong tay mang theo một cái túi, nghe vậy có chút bi sắc nói:

- Sư huynh, lão gia biết rõ ngươi gặp nạn, mệnh ta xuống núi tới tìm ngươi. Lão gia nói, ta lần này xuống núi, liền không cần trở về nữa, đi theo hắn chỉ có một con đường chết, để cho ta mang nhiều chút ít gia sản...

Giang Nam im lặng, Hồ Thiên lão tổ đối với tiền đồ của mình vô cùng bi quan, cho là mình hẳn phải chết, khó có thể vượt qua trường hạo kiếp này, bởi vậy sớm đem Hồ Thiên tam thánh đuổi đi ra cửa, giờ phút này lại đem Linh Đạo Tử đá ra, là ngờ tới mình chỉ sợ mệnh không lâu rồi.

- Thiên hạ này nhân định thắng thiên, Hồ Thiên lão gia tất nhiên có thể gặp dữ hóa lành.

Giang Nam an ủi:

- Ngươi hôm nay ly khai Hồ Thiên đại thế giới cũng tốt, hôm nay Nguyên Giới ta đại chiến buông xuống, ta một cây chẳng chống vững nhà, ngươi theo ta cùng một chỗ tiến về Huyền Minh Nguyên Giới, chung phó trận đại kiếp nạn này.

Linh Đạo Tử gật đầu nói:

- Trong bao vải này của ta còn một người ngươi quen nữa.

Dứt lời, đem túi mở ra, cười nói:

- Cổ Hiên sư đệ, đi ra a.

Giang Nam hướng trong bao vải nhìn lại, chỉ thấy trong bao vải các loại đế bảo rực rỡ muôn màu, đều là nồi chén hồ lô bồn chén nhỏ... các loại đồ

vật, trừ lần đó ra, còn có một cây nhân sâm hình người, đỉnh đầu dài ra mấy đóa hoa cùng ba quả hồng, từng quả hồng đều có nhất trọng thiên đình, đạo âm từ trong quả chấn động.

Mà miếng trái cây thứ tư là màu xanh, chưa thành thục.

Gốc nhân sâm hình người này từ trong bao vải nhảy ra, hữu mô hữu dạng (*ra dáng), hướng Giang Nam thi lễ nói:

- Sư huynh.

Giang Nam tấc tắc kêu kỳ lạ, cười nói:

- Cổ Hiên đạo hữu, đã lâu không gặp.

Gốc nhân sâm kia thân hình lắc lư, rung thân hóa thành một vị nam tử tuấn lãng, đúng là Cổ Hiên đạo nhân, đã từng cùng Giang Nam có vài lần duyên phận, cộng đồng tiến vào Vọng Tiên Đài, đã từng tham dự qua Tiểu Quang Minh giới đại chiến, hôm nay dĩ nhiên là Chân thần đỉnh phong cảnh giới, đợi miếng trái cây thứ tư thành thục, sẽ tu thành Thần Chủ.

Cổ Hiên đạo nhân khom người nói:

- Sư huynh, ta vốn là một cây dã sâm trên Hồ Thiên thánh sơn, đần độn, về sau bị Linh Đạo Tử sư huynh cấy ghép đến bên cạnh nhà tranh, thường được lắng nghe lão gia diễn giải, lúc này mới có cơ duyên hóa thành hình người. Hôm nay lão gia lệnh Linh Đạo Tử sư huynh xuống núi, ngay cả ta cũng bị lão gia đuổi ra, để cho Linh Đạo Tử sư huynh dẫn ta cùng một chỗ ly khai.

- Đã như vầy, Cổ Hiên đạo hữu cũng theo ta đi Huyền Minh Nguyên Giới a.

Bọn người Giang Nam lúc này ly khai Trường Lâu thế giới, hướng Huyền Minh Nguyên Giới mà đi, bất quá không bao lâu, kiếp trước thân của hắn đuổi theo mọi người, toàn thân là huyết, tu vi tổn hao nhiều, dẫn đi rất nhiều

Ma Tôn Ma Quân trong Trường Lâu thế giới, để cho vị chân thân này cũng lọt vào trọng thương.

Giang Nam đem vị chân thân này thu nhập bên trong mi tâm Tử Phủ ân cần săn sóc, lần này đến đây dò la tin tức Trường Lâu thế giới, hắn thu hoạch tương đối khá, không chỉ có chứng kiến rất nhiều bố trí trong Trường Lâu thế giới, còn cùng Thiếu Hư tiên thể giao phong, càng làm cho hắn một lần hành động đột phá, thành tựu Thần Chủ, lại mượn tiên thể chi huyết luyện thành Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm càng là cắn nuốt rất nhiều pháp bảo, ngay cả Tạo Hóa tiên đỉnh cũng bị hắn luyện nhập ở bên trong chứng đạo kiếm, thậm chí ngay cả tiên thể Thiếu Hư pháp bảo Tiên Văn Bảo Thư cũng bị cắn nuốt hơn phân nửa uy năng, để cho thanh chứng đạo kiếm này càng thấy thần dị!

Hơn nữa, lại có Linh Đạo Tử vị Thần Quân đỉnh phong này gia nhập liên minh, cộng thêm Chân Pháp Phật Đà trở thành con tin, không lo Đa Tuần Phật Tổ vị tồn tại cường hoành này không lộ diện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1581: Hùng Hồn Phó Nghĩa, Cùng Lắm Thì Chết. (1)

- Nếu thời điểm Nguyên Giới ta nguy cơ, Đa Tuần Phật Tổ không xuất hiện, ta sẽ đem Chân pháp cái tặc ngốc này đi làm pháo hôi!

Trong nội tâm Giang Nam nảy sinh ác độc nói.

Đã đến Nguyên Giới chủ tinh, Thi Hiên Vi vội vàng đem người nghênh tiếp, Tố Thiên Hầu cùng bọn người Diêm Túc Thần Tôn cũng bề bộn thả sự tình trên tay xuống, đem người tới đón, Giang Nam chứng kiến Tố Thiên Hầu đem Nguyên Giới chủ tinh chế tạo thành thùng sắt giang sơn, bầu trời rất nhiều ngôi sao hàng loạt liên tuyến, dùng ngôi sao bày trận, sâm nghiêm vô cùng, không khỏi đại hỉ.

- Phu quân, bảy vị lão ca ca tới, đòi hỏi Quang Vũ đế thân...

Thi Hiên Vi lặng lẽ truyền âm nói:

- Ta lần này là ngăn cản không xuống, bọn hắn không thấy được ngươi, liền không muốn ly khai.

- Bảy Thánh Vương cũng đến?

Giang Nam không khỏi đại hỉ, cười nói:

- Quang Vũ đạo huynh, thật sự là phúc tinh của ta! Ta vốn còn đang lo lắng chiến bất quá Địa Ngục đại quân, hôm nay xem ra, Địa Ngục đại quân đến bao nhiêu, liền diệt bao nhiêu, cho hắn có đến mà không có về!

Trường Lâu Nguyên Giới, Nguyên Chỉ Đại Tôn khắp cả người là tổn thương, chật vật không chịu nổi trở về, bái kiến Thiếu Hư nói:

- Thuộc hạ tiến đến đánh Cửu U Minh Giới, không ngờ lọt vào đại bại, bị

Huyền Thiên giáo chủ dùng quỷ kế giết ta trăm vạn đại quân. Thuộc hạ nguyên vốn định dùng chết tạ tội, một mình đánh Huyền Minh Nguyên Giới, không ngờ lại bị Huyền Thiên giáo chủ kia ám toán, bị bảy Thánh Vương đuổi giết, ở bên trong sinh tử, thuộc hạ cuối cùng thành tựu Thần Quân, lúc này mới có thể đào thoát, khẩn cầu chủ soái ban tội!

Thiếu Hư ha ha cười cười nói:

- Nguyên Chỉ Đại Tôn không cần tự trách, Huyền Thiên giáo chủ quỷ kế đa đoan, hơn nữa thực lực cao minh, ta sớm đã ngờ tới ngươi gặp được hắn tất bại. Thực không dám đấu diếm, Huyền Thiên giáo chủ kia tiêu diệt đại quân dưới trướng ngươi xong, liền đến Trường Lâu Nguyên Giới ta tìm hiểu tin tức. Người này lợi hại phi thường, một đạo chân thân điều đi Đại tướng dưới trướng của ta, chính mình ngược lại lưu lại ám toán ta. Ta cùng với hắn đánh tới ở chỗ sâu trong tinh không, vẫn bị hắn đào thoát. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Hắn lại không đề cập tới mình bị Giang Nam chiến bại, chỉ nói Giang Nam đào tẩu, hiển nhiên cũng không muốn để cho người biết rõ hắn đã thua trận.

- Thắng bại là chuyện thường binh gia, Nguyên Chỉ Đại Tôn bại chỉ có thể nói gặp phải nhân vật như Huyền Thiên giáo chủ.

Thiếu Hư cười nói:

- Bất quá, đại quân ta sắp tiến lên, đánh Huyền Minh Nguyên Giới, Huyền Thiên giáo chủ này vẫn là sẽ lộ diện. Nguyên Chỉ Đại Tôn, một trận chiến này ngươi liền có thể quét sạch hổ thẹn! Truyền ta hiệu lệnh, đại quân xuất phát, huyết tẩy Huyền Minh Nguyên Giới, báo thù rửa hận cho trăm vạn anh linh Địa Ngục ta!

Trường Lâu Nguyên Giới, từng chiếc từng chiếc ma hạm lơ lửng, vô số Thần Ma sừng sững ở phía trên ma hạm, hướng Huyền Minh Nguyên Giới cuồn cuộn mà đi.

Mà ở Huyền Minh Nguyên Giới, Đại Thánh Vương Thất huynh đệ dắt tay nhau mà đến, Đại Thánh Vương lấy ra phiếu nợ, còn chưa kịp nói chuyện, Giang Nam dĩ nhiên cười nói:

- Bảy vị huynh trưởng tới tìm ta, ý đồ đến ta đã biết rõ. Không cần nói nhiều, cái đế thân này vốn là ta mượn chi vật. Hai năm chi kỳ sớm đã đi qua, đến nay còn không trả, ta cũng có chút tâm thần bất định, chỉ cảm thấy thực xin lỗi mấy vị huynh trưởng.

Đại Thánh Vương Thất huynh đệ liếc nhau, vừa mừng vừa sợ, có chút không dám tin tưởng:

- Ngươi thật sự nguyện ý trả lại?

Dưới trướng Quang Vũ rất nhiều cựu thần đã sớm đối với Đại Thánh Vương cho mượn Quang Vũ đế thân, hơn nữa để cho Giang Nam đánh xuống phiếu nợ có lời oán thán, thường xuyên trào phúng, trong nội tâm bảy Thánh Vương đối với có thể đòi lại đế thân hay không cũng là không nắm chắc, không biết trước. Trong nội tâm cũng cho rằng lấy không trở lại đế thân.

Lần này tới, bảy Thánh Vương này thậm chí đã thương nghị, nếu Giang Nam không cho, vậy thì động thủ cướp đoạt, cướp đi đế thân!

Không nghĩ tới, vắt cổ chày ra nước rõ ràng cũng nhổ cọng lông, Giang Nam rõ ràng mới mở miệng liền đáp ứng đem đế thân trả lại!

Giang Nam cười nói:

- Ta là người không giữ lời hứa như vậy sao? Lúc trước sở dĩ không trả, còn không phải bởi vì ta vừa mới đảm nhiệm thần triều Tả Thiên Thừa, công vụ bề bộn, ngay cả nhà cũng không có thời gian trở về. Phu nhân ta cũng không dám tự mình làm chủ. Hôm nay lại gặp Địa Ngục xâm lấn, ta trăm phương ngàn kế muốn bảo vệ tánh mạng vạn giới sinh linh ta. Lúc này mới không rảnh tự mình trả lại đế thân.

Hắn buồn thở dài vô cớ, lắc đầu cười nói:

- Hôm nay mệnh ta không lâu, muốn để thân này tự nhiên vô dụng, bảy vị huynh trưởng tới vừa vặn, vừa vặn còn có thể cùng tiểu đệ gặp lần cuối cùng.

Tượng Như Thánh Vương nghi ngờ nói:

- Hiền đệ, vì sao đột nhiên nói ra loại lời nói ủ rũ này?

Giang Nam tự giễu nói:

- Hôm nay Địa Ngục đại quân đã tới, ngay tại Trường Lâu thế giới, tiếp theo đứng là Huyền Minh Nguyên Giới ta, ta tuy bất tài, nhưng nguyện bảo vệ Nguyên Giới ta không mất. Chỉ là địa ngục thế đại, Giang mỗ cùng lắm thì chết, coi như là vì Chư Thiên vạn giới cúc cung tận tụy.

Bảy Thánh Vương trầm mặc.

Giang Nam nói không có sai, cho dù hôm nay Huyền Minh Nguyên Giới đã bị Tố Thiên Hầu bố trí được như là thùng sắt giang sơn, cẩn thận, nhưng mà ở trước mặt thực lực tuyệt đối, Huyền Minh Nguyên Giới căn bản chống đỡ không nổi, cho dù chống đỡ được tiên phong, cũng ngăn không được đại quân đến tiếp sau.

Cho dù chống đỡ được đại quân đến tiếp sau, còn có thể ngăn xuống những Đế cấp thậm chí Hoàng Đạo Cực Cảnh bên trong Địa ngục kia sao?

Một trận chiến này, xác thực như Giang Nam nói, cùng lắm thì chết!

Giang Nam lấy ra Quang Vũ đế thân, trả cho Đại Thánh Vương nói:

- Hôm nay gặp mặt, là vĩnh biệt. Bảy vị huynh trưởng bắt được đế thân liền nhanh chóng ly khai Nguyên Giới, ít ngày nữa Địa Ngục đại quân liền đến, để tránh liên lụy bảy vị huynh trưởng. Ta suất lĩnh Thánh tông cao thấp, lúc này cùng bọn họ quyết nhất tử chiến, Thánh tông ngàn vạn đệ tử, chỉ có

hùng hồn bi ca, phó nghĩa mà thôi!

Bọn người Đại Thánh Vương động dung, Thuồng Luồng Thánh Vương nhịn không được nói:

- Hiền đệ không cần như thế? Chỉ cần hiền đệ suất lĩnh Thánh tông lui nơi đây, liền không có họa sát thân, sao không đem Thánh tông di chuyển đến Đô Thiên thần giới?

- Lui?

Giang Nam cười ha ha, trong thanh âm có vô tận bi thương:

- Hướng ở đâu lui? Sau lưng chúng ta, là Trung Thiên! Trung Thiên rơi vào tay giặc, Thần giới còn xa sao?

Hắn cười lạnh một tiếng, trên mặt xem thường:

- Ngươi lui ta cũng lui, sớm muộn gì sẽ đem Chư Thiên vạn giới lui đến không còn một mảnh, sớm muộn gì sẽ đem non sông Chư Thiên vạn giới, hàng tỉ vạn sinh linh giao cho Địa Ngục, giao cho Ma tộc! Bọn hắn không có tâm huyết, ta có tâm huyết, Giang mỗ duy nguyện dùng máu tươi của mình, dùng ta Tả Thiên Thừa chi tử, đến tỉnh lại ý chí chiến đấu của những người nhu nhược này!

- Nói hay lắm!

Chương 1582: Hùng Hồn Phó Nghĩa, Cùng Lắm Thì Chết. (2)

Bảy Thánh Vương nguyên một đám vỗ tay tán thưởng, trong nội tâm lại cảm thấy có vài phần xấu hổ, Đại Thánh Vương thở dài nói:

- Sáu vị hiền đệ, các ngươi mang theo đế thân trở về đi, ta cùng với Giang lão đệ chung một chỗ trấn thủ Huyền Minh thế giới, cùng hắn chịu chết! Ta chuyển thế ở Huyền Minh Nguyên Giới, nói cái gì cũng phải vì phiến thế giới này ra một phần lực.

Sáu Thánh Vương khác cùng một chỗ nhíu mày, ngay ngắn nói:

- Đại huynh đây là nói chuyện gì? Lúc trước chúng ta kết bái là nói như thế nào? Đồng sinh cộng tử! Ngươi cùng bát đệ hùng hồn phó nghĩa, lưu lại sáu người chúng ta, chẳng phải là muốn hậu nhân chửi chúng ta sao?

- Đại huynh, chúng ta đi theo tùy tùng Quang Vũ bệ hạ, nguyên vốn hẳn nên dựa theo bệ hạ chỉ điểm, án binh bất động, bảo tồn thực lực, bất quá cái này cũng quá biệt khuất đi một tí! Bát đệ nói đúng, sau lưng Huyền Minh Nguyên Giới là Trung Thiên, ngươi không ra tay ta không ra tay, Chư Thiên vạn giới liền muốn rơi vào tay giặc rồi!

- Nhân sinh trên đời, một cái mạng mà thôi! Sao không thống thống khoái khoái, oanh oanh liệt liệt đại chiến một hồi?

- Chúng ta bảy người, gần đây như hình với bóng, cùng sinh cùng tử, Đại huynh chịu chết, chúng ta cũng không cách nào sống một mình!

Đại Thánh Vương nhìn về phía sáu Thánh Vương khác, trên mặt vẻ cảm động, đột nhiên cười to nói:

- Tốt! Tốt! Hôm nay Thất huynh đệ chúng ta đều lưu lại, cùng Địa Ngục liều ngươi chết ta sống!

Sáu Thánh Vương khác cười to nói:

- Chúng ta cũng không phải Thất huynh đệ, mà là Bát huynh đệ!

Bảy người đồng loạt nhìn về phía Giang Nam, trong nội tâm Giang Nam cảm động, đột nhiên nổi lên một tia không đành lòng chi tâm, hắn cùng với bảy Thánh Vương cũng không có bao nhiêu sâu xa, giao tình cũng không phải như Giang Nam nói thâm hậu như vậy.

Trên thực tế, Giang Nam cùng Đại Thánh Vương kết giao không nhiều lắm, giao tình lớn nhất là lúc trước Giang Nam tìm được Trấn Thiên Tinh vực, Đại Thánh Vương cũng không có làm khó hắn, còn cho đệ tử của mình bái Giang Nam làm thầy.

Bên cạnh khối Hồng Mông khí, Giang Nam đem mình lĩnh ngộ ra Nguyên Thai Ấn truyền thụ cho Đại Thánh Vương, hai người định ra ai tu thành Thần Tôn trước, liền có thể đi đầu lấy khối Hồng Mông khí này mà thôi.

Về sau rất ít cùng xuất hiện, Giang Nam thậm chí còn lợi dụng tâm tư của Đại Thánh Vương, lần này sở dĩ đáp ứng trả lại Quang Vũ đế thân, trong lòng của hắn cũng không thiếu cách nghĩ lợi dụng mấy Thánh Vương này, muốn mượn chiến lực của bọn họ, đến thủ hộ Huyền Minh Nguyên Giới.

Mà bây giờ bảy Thánh Vương này trượng nghĩa như thế, để cho trong lòng của hắn chỉ cảm thấy áy náy không thôi.

- Bảy Thánh Vương là một cổ chiến lực rất mạnh, phải ở tại chỗ này, không thể để cho bọn hắn ly khai.

Giang Nam âm thầm cắn răng, đem áy náy trong lòng hễ quét là sạch, so sánh với bảy người này ân nghĩa, hắn càng quan tâm tánh mạng Nguyên Giới chúng sinh.

- Nếu có thể sống qua trường hạo kiếp này, ta tất nhiên hồi báo bọn hắn! Mặc dù máu chảy đầu rơi, cũng không chối từ!

Hắn sai người đem Quang Vũ đế thân đưa đến Tử Tiêu Thiên, trả lại cho Quang Vũ, lập tức tĩnh hạ tâm lai, tinh tế thể ngộ Thần Chủ cảnh giới, sau một lúc lâu, lại nhớ lại mình cùng Thiếu Hư chiến đấu.

- Thiếu Hư cùng ta đều là Thần Chủ, tuy lần này ta có thể áp qua hắn, nhưng mà tiên thể dù sao cũng phi phàm, tiến bộ thần tốc, nói không chừng tiếp theo gặp nhau, pháp lực của hắn liền viễn siêu ta, ta liền áp chế không nổi hắn.

Hắn tinh tế xem kỹ cuộc chiến đấu của mình cùng Thiếu Hư, phát hiện mình cho dù chiếm cứ ưu thế, pháp lực so với Thiếu Hư hùng hậu, pháp bảo cũng hơn Thiếu Hư, nhưng lại thật lâu không cách nào đem người này cầm xuống.

- Thiếu Hư lĩnh ngộ ra ba mươi hoàng đạo cùng một đầu tiên đạo, cố nhiên là một bộ phận nguyên nhân, nhưng mà nguyên nhân càng lớn là, tu vi của ta tuy so với hắn thâm hậu, nhưng mà pháp lực phân tán.

Hắn có tất cả ba chân thân, mười tám hóa thân, chân thân cùng hóa thân pháp lực thêm cùng một chỗ, viễn siêu Thiếu Hư, nhưng mà những tu vi pháp lực này thực sự không phải là tinh khiết nhưng nhất thể.

Nếu gặp được những người khác, hóa thân chân thân cùng tiến lên, coi như là Thần Tôn cũng sẽ bị hắn đánh mông, nhưng mà pháp lực Thiếu Hư lại vô cùng tinh thuần, đại đạo vô cùng tinh thuần, thân thể cũng cường đại không thể tưởng tượng nổi, thậm chí ngay cả đỉnh trượng cũng không thể đánh chết hắn, dựa vào chân thân cùng hóa thân khác vây công căn bản vô dụng.

- Chỉ có đem tất cả hóa thân cùng chân thân pháp lực dung làm một thể, hoặc là đem đại đạo đạo tắc tăng lên tới trình độ hoàng đạo, ta có thể đem người này chém giết!

Hắn tinh tế tự định giá, như thế nào mới có thể đem đại đạo đạo tắc tăng lên tới cấp độ hoàng đạo, cuối cùng hắn không thể không lắc đầu, tăng lên

tới cấp độ hoàng đạo, hắn tích lũy còn xa xa không đủ.

Phải biết rằng, mặc dù là Thần Đế chuyển thế, cũng chỉ luyện thành một đạo hoặc là hai đạo hoàng đạo đạo tắc, đạt đến mức tận cùng thành tựu. Giang Nam tiếp xúc công pháp tuy nhiều, gặp gỡ tuy phi phàm, nhưng mà gặp được tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh thật sự quá ít, hơn nữa mặc dù là Thông U các đế cùng hắn tình bạn cố tri, cũng không có khả năng đem hoàng đạo giải thích của mình truyền thụ cho hắn.

Chỉ có Đạo Vương, đã từng cho hắn sáu đầu hoàng đạo thần thông, trong đó tích chứa sáu loại hoàng đạo đạo tắc, chỉ là thật sự thâm ảo, Giang Nam đến nay không cách nào hiểu rõ.

- Hiện tại, chỉ có từ hóa thân cùng chân thân bắt tay vào làm rồi!

Giang Nam cắn răng, hóa thân chân thân hiển hiện, sắc mặt không hề bận tâm, kiếp trước chân thân gật đầu nói:

- Đạo hữu, ta vốn là ngươi, hôm nay trở về bổn nguyên, cũng là chuyện đương nhiên, không cần bi thương.

Hóa thân chân thân khác nhao nhao cười nói:

- Đúng là đạo lý này.

Giang Nam cắn răng, tâm niệm vừa động, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm phóng lên trời, mũi kiếm hướng phía dưới, chỉ thấy vô số đạo tắc tuôn ra, hóa thành hơn mười vạn tám nghìn mặt đại kỳ, đem hóa thân, chân thân hết thảy gắn vào bên trong tòa Luyện Thiên đại trận này.

Oanh...

Luyện Thiên đại trận chuyển động, vô số loại biến hóa thôi phát, uy năng luyện hóa hết thảy hiển hiện, luyện hóa mười tám hóa thân cùng kiếp trước kiếp sau hai đại chân thân của hắn!

Hắn rõ ràng là ý định đem những hóa thân chân thân này luyện mất, đem pháp lực hóa thân chân thân, hết thảy thu nạp đến trong cơ thể bản thể, hợp lại làm một, không tu kiếp trước, không tu kiếp sau, không tu hóa thân, chỉ luyện bản thân, để cho pháp lực của mình thậm chí siêu việt Tinh Quang Thần Đế, đạt đến mức tận cùng!

Đồng dạng cảnh giới xuống, muốn triệt để đánh bại đánh chết một tiên thể các mặt đều đạt đến mức tận cùng, quả thực là khó như lên trời, nhất là tiên thể tính phát triển viễn siêu người khác, lúc này đây còn hơn hắn, như vậy tiếp theo gặp nhau, có thể là ngang tay, lại một lần nữa giao phong, có thể hắn cũng đã hơn ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1583: Vãng Sinh Phá Cục. (1)

Cho nên, Giang Nam muốn bảo trì ưu thế của mình, thậm chí mở rộng ưu thế của mình, ngoại trừ luyện thành hoàng đạo ra, liền chỉ có đem pháp lực của hóa thân cùng hai đại chân thân hết thảy luyện đến trong cơ thể của mình, để cho pháp lực của mình chiếm cứ ưu thế trước nay chưa có, dùng pháp lực ngập trời cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trấn áp tiên thể Thiếu Hư!

Theo Luyện Thiên đại trận vận chuyển, hóa thân của hắn dẫn đầu bị luyện hóa, hóa thân tan rã, từng đạo Thần Chủ đại đạo bị đề luyện ra, chen chúc hướng trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới.

Giang Nam mười tám hóa thân, ngoại trừ Đô Thiên Thần Đế hóa thân là Chân thần cảnh giới, Bát Cảnh Thần Đế hóa thân là Thần Tôn cảnh giới ra, mười hai hóa thân khác tu vi đều là Thần Chủ cảnh giới.

Bất quá Đô Thiên Thần Đế hóa thân tuy cảnh giới khá thấp, nhưng mà khó luyện hóa nhất, bởi vì vị Thần Đế hóa thân này, bao gồm 13 môn Đế cấp công pháp, một trăm linh tám môn Thần Quân cấp công pháp, mười vạn tám ngàn môn Thần Tôn cấp công pháp, tuy còn là Chân thần cảnh giới, nhưng mà thực lực lại không kém hơn Thần Đế Ma Đế Thần Chủ hóa thân khác chút nào, hơn nữa trong hóa thân này càng có một bộ Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn, dùng Luyện Thiên đại trận đi luyện hóa Luyện Thiên đại trận, làm nhiều công ít.

Trước hết nhất trong Luyện Thiên đại trận tan rã chính là ba Thái Cực Thần Đế hóa thân, Thái Cực Đồ tan rã, hóa thành Thần Chủ đạo tắc mãnh liệt, Giang Nam đem những đạo tắc này luyện hóa nhập vào cơ thể, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo của mình, chỉ cảm thấy tu vi của mình điên cuồng tăng trưởng!

Tu luyện tới cảnh giới như hắn này, muốn tu vi pháp lực nhảy vọt tiến bộ, không có trên dưới một trăm năm vất vả cố gắng tu hành, tuyệt đối không cách nào làm được.

Hơn nữa, cho dù có được Luyện Thiên đại trận loại công pháp nghịch thiên này, đem tu vi người khác luyện hóa làm của riêng, nhưng mà đại đạo người khác dù sao thực sự không phải là mình tu luyện ra, cùng mình không có khả năng phù hợp như vậy, hơn nữa mỗi vị tồn tại cường đại đều có được lý niệm của mình, đại đạo đạo tắc là lý niệm kết tinh của bọn hắn.

Loại lý niệm này chìm đắm ở bên trong đại đạo đạo tắc, ví dụ như Huyền Hoàng học cung Học cung chư thánh, một thân đã chết, nhưng mà chư thánh đại đạo còn tồn, bị bảo tồn ở trong Huyền Hoàng học cung, các loại lý niệm tư duy ngày đêm xông tới, tư duy biện pháp, rất khó thống nhất.

Luyện hóa đại đạo người khác, thế tất lý niệm xung đột, nếu luyện hóa đại đạo đạo tắc người khác không nhiều lắm còn thôi, như mà lý niệm người khác quá nhiều, sẽ lưu lại tai họa ngầm thật lớn. Trong cơ thể có chủng chủng nhân cách, thần hồn thần tính thậm chí cũng phân liệt, thường xuyên làm ra sự tình lúc trước mình không có khả năng làm ra.

Mà luyện hóa hóa thân cùng chân thân của mình, liền không có loại lo lắng này, bởi vì trong thân thể hóa thân cùng chân thân của mình đại đạo đạo tắc chất chứa lý niệm đều là của mình, sẽ không hình thành tai họa ngầm.

Oanh...

Sâm La Ma Đế hóa thân, Tử Viên Ma Đế hóa thân cùng Tinh Quang Thần Đế hóa thân cũng bắt đầu tan rã, đại đạo đạo tắc hóa thành một cổ nước lũ mãnh liệt, không ngừng dung nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo, để cho Giang Nam Nguyên Thủy đại đạo càng ngày càng khỏe mạnh, càng ngày càng lớn mạnh!

Thế gian vạn pháp, trăm sông đổ về một biển, Nguyên Thủy đại đạo của hắn là làm ra tác dụng đường về, đem vô số pháp lực dị chủng dung làm một

thể!

Cùng lúc đó, hắn còn lợi dụng Nguyên Thủy đại đạo rèn luyện Tiên Thiên đạo thể của mình, Tiên Thiên đạo thể tuy không bằng tiên thể, nhưng là thần thể cường đại nhất, hoàn toàn khai phát tiềm lực của Tiên Thiên đạo thể, cũng có thể đạt đến mức tận cùng thành tựu!

Pháp lực của hắn càng ngày càng mạnh, pháp lực mãnh liệt bành trướng trợ giúp tăng tu vi của hắn, đem tu vi của hắn từ Thần Chủ sơ kỳ hướng trung kỳ đẩy đi. Chỉ là Thần Chủ sơ kỳ tăng lên tới trung kỳ, cần pháp lực hùng hồn hai đến gấp ba, hắn mười hai hóa thân thêm cùng một chỗ, cũng không có pháp lực gấp ba bản thể.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm uy năng đại phát, thậm chí ngay cả uy năng tiên đạo cũng bị Giang Nam thôi phát, trong thanh chứng đạo kiếm này không chỉ có cắn nuốt tiên thể Thiếu Hư Tiên Văn Bảo Thư hơn phân nửa uy năng, đồng dạng còn có chất chứa tiên đạo trong Tạo Hóa tiên đỉnh, giờ phút này hết thảy bị hắn thúc dục!

Cổ uy năng này quấy Phong Vân, quấy mặt trời mặt trăng và ngôi sao trên bầu trời, thậm chí ngay cả Tố Thiên Hầu dùng vô số ngôi sao bố trí xuống đại trận cũng ẩn ẩn có chút dấu hiệu bất ổn!

Bọn người Tố Thiên Hầu, Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân cùng Diêm Túc Thần Tôn, bảy Thánh Vương không khỏi động dung, nhao nhao bay lên không trung quan sát, chỉ thấy Giang Nam bế quan chi địa, uy năng ngập trời, Thần Quang tiên quang tại đó hội tụ, biến thành mênh mông biển lớn, bên trong biển lớn mênh mông, một thanh bảo kiếm kỳ dị chọc vào tại đó, như là một căn trụ lớn định Thiên Địa.

Mà Thần Quang tiên quang quay chung quanh trụ lớn xoay tròn gào thét, từng mặt đại kỳ đạo tắc ngưng tụ biến ảo ở bên trong phiến Thần Quang tiên quang gào thét chấn động, vô lượng đạo âm hưởng lên, hóa thành nước lũ kinh thiên động địa!

Lại có hai mươi thân ảnh tọa lạc bốn phía bảo kiếm, quanh thân từng đạo đại đạo đạo tắc sáng lạn to lớn và thâm ảo từ trong cơ thể chút ít thân ảnh này hiện ra, đại đạo như rồng như mãng, như Phượng như Loan, ở trong nước lũ lao nhanh, theo vòng xoáy không ngừng dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Nam phía dưới.

Mà khí tức của Giang Nam càng ngày càng mạnh, càng ngày càng thâm thúy, cho bọn hắn cảm giác phảng phất là một vực sâu không đáy, không cách nào dò xét sâu cạn, thậm chí bọn hắn nhìn thoáng qua, cũng cảm giác thần hồn mình rục rịch, cơ hồ cũng bị hút ra bên ngoài cơ thể, bay vào bên trong Luyện Thiên đại trận.

- Huyền Thiên giáo chủ, thật sự là khủng bố ah...

Tố Thiên Hầu sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Dùng hắn cái tốc độ tăng lên này, đợi hắn xuất quan, nếu ta cùng hắn giao thủ, không biết còn có thể hơn hắn hay không? Đại khái chỉ là có thể miễn cưỡng chiếm cứ một đường thượng phong a...

Tử Phòng đạo nhân cùng Phàn Khuyết đạo nhân liếc nhau, trong nội tâm hoảng sợ, bọn hắn biết rõ Tố Thiên Hầu cường đại, là một vị Bổ Thiên Thần Nhân âm thầm thu truyền nhân, cường giả có được đế tư, tuy hắn vẫn là Thần Tôn cảnh giới, nhưng chiến lực của hắn tuyệt đối không kém hơn Thần Quân!

Ngay cả Thần Tôn đế tư, cũng không dám nói có thể vững vàng chiến thắng Giang Nam, mà chỉ là chiếm cứ một đường thượng phong, có thể thấy Giang Nam là kinh khủng cở nào!

Rốt cục, Tiên Thiên Bát Cảnh Thần Đế Thần Tôn cấp hóa thân cũng bắt đầu tan rã, tám đạo Hồng Mông đại đạo chấn động bành trướng, ở trong Thần Quang tiên quang hóa thành tám chủng dị tượng, dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Nam.

Chương 1584: Vãng Sinh Phá Cục. (2)

Mà theo tu vi Giang Nam tăng lên, Đô Thiên Thần Đế hóa thân cũng bắt đầu tan rã, thậm chí ngay cả kiếp trước thân kiếp sau thân của hắn cũng khó có thể kháng cự Luyện Thiên đại trận luyện hóa.

Kiếp trước thân kiếp sau thân của hắn chất chứa pháp lực cực kỳ khủng bố, cơ hồ là phiên bản bản thể Giang Nam, tuy chỉ hơi không bằng, nhưng mà đem pháp lực của Giang Nam đẩy thăng gấp đôi!

Hơn nữa pháp lực Tam đại Thần Tôn hóa thân, nếu như hoàn toàn luyện hóa, cảnh giới của hắn liền trực tiếp tăng lên đến Thần Chủ đỉnh phong cảnh giới!

Pháp lực tăng lên bốn năm lần, từ Thần Chủ sơ kỳ nhảy lên đến Thần Chủ đỉnh phong cảnh giới, cái này là thành tựu bực nào?

Nếu như tiên thể Thiếu Hư trong khoảng thời gian này không có bất kỳ tiến bộ mà nói, hai người lần nữa giao phong, tuyệt đối sẽ bị Giang Nam một kiếm phá vỡ Tiên Văn Bảo Thư, tái khởi một kiếm sẽ đem vị tiên thể này chém giết!

Chỉ là Giang Nam biết rõ, tiên thể không có khả năng không tiến bộ, tiên thể là tồn tại bực nào? Tất nhiên sẽ hấp thu đủ loại lĩnh ngộ cùng hắn chiến một trận kia, làm cho mình tái tiến một bước.

Bất quá tiên thể Thiếu Hư cho dù đạt được tiến bộ nhảy vọt, cũng không có khả năng có tốc độ tăng lên giống như Giang Nam này, lần nữa gặp được Giang Nam thua không nghi ngờ!

Giang Nam xếp bằng ngồi ở dưới Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, tu vi liên tục không ngừng kích tăng, thầm nghĩ:

- Tiên thể phát triển thật sự đáng sợ, ta dung luyện mười tám hóa thân cùng hai đại chân thân chỉ là phương pháp xử lý trị ngọn không trị gốc, dùng sính nhất thời còn được. Muốn vững vàng hơn hắn, chỉ có luyện thành hoàng đạo, thậm chí thể ngộ ra tiên đạo, mới có thể áp chế hắn sít sao!

Hắn thành tựu Thần Chủ đỉnh phong, tầm mắt mở rộng ra, trong ý nghĩ đủ loại đạo lý không tỉnh hiển nhiên. La Thiên gặp gỡ tích lũy ưu thế lập tức đạt được thể hiện, vô số đại đạo giải thích tự nhiên khống chế trong ngực, thậm chí hắn còn đối với Thần Tôn cấp đại đạo cũng có nhận thức cùng giải thích rõ ràng, chỉ cần tu vi vừa đến, liền có thể tự nhiên thành tựu Thần Tôn.

Mà vào lúc này, Địa Ngục Ma tộc Thần Ma đại quân cuối cùng đã tới Vân Gian thế giới, Nguyên Tôn Pháp Vương cùng rất nhiều Thần Tôn Thần Chủ đứng ở phía trên tiền môn, nhìn về phía đối diện, trên mặt lộ ra bi phẫn chi sắc.

Mấy chục vạn Địa Ngục Thần Ma lôi cuốn gần trăm tỷ nhân loại cùng các tộc sinh linh của Chư Thiên vạn giới, chính hướng tiền môn tới gần, rất nhiều Thần Ma kẹp ở bên trong những sinh linh này, để cho bọn hắn căn bản không cách nào ra tay.

Mà ở phía sau những sinh linh này, là từng chiếc từng chiếc ma hạm hình thể cực lớn, họng pháo toàn bộ triển khai, chỉ hướng tiền môn.

- Lui a...

Nguyên Tôn Pháp Vương chán nản nói:

- Truyền lệnh tam quân, lui cách Vân Gian thế giới, đem Vân Gian thế giới tất cả sinh linh mang đi, đưa đến Lãng Tự Nguyên Giới. Ta lưu lại, ngăn trở bọn hắn...

Bọn người Phúc Vân Thần Tôn, Bàn Long Thiên Tôn sắc mặt lộ vẻ sầu thảm, yên lặng im ắng, nguyên một đám dẫn dắt đại quân, đem sinh linh trên từng khỏa tinh cầu thu nhập bên trong Tử Phủ từng người, kích phát Tinh

môn, hướng Lãng Tự Nguyên Giới mà đi.

Sau Lãng Tự Nguyên Giới, là Trung Thiên thế giới rồi.

Chư Thiên vạn giới thế giới tuy nhiều, nhưng Địa Ngục chỉ công đánh ba đường thẳng tắp, đối với thế giới khác chẳng quan tâm, chỉ cần ba đầu này thông hướng Trung Thiên thế giới đả thông, Địa Ngục đại quân sẽ hóa tuyến vi diện, hiện lên hình quạt hướng tứ phía khuếch trương, đem nguyên một đám thế giới khác chiếm lĩnh, hình thành xu thế vây quanh đối với Trung Thiên thế giới!

Khi đó, mới thật sự là nguy cơ!

Vân Gian thế giới Thần Ma đại quân đang từ từ triệt thoái phía sau, đột nhiên chỉ thấy trong một tòa Tinh môn Thần Quang tách ra, rất nhiều Thần Ma bảo vệ xung quanh bảo liễn, chạy nhanh vào bên trong Vân Gian thế giới.

- Nguyên Tôn Pháp Vương.

Một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy bảo liễn màn xe mở ra, Thánh Thiên Đại Tôn cười lớn từ trong xe đi ra, cười nói:

- Ta được lệnh chủ thượng, đến đây trợ trận, giúp Nguyên Tôn Pháp Vương vượt qua trận cửa ải khó này!

Bọn người Bàn Long Thiên Tôn, Phúc Vân Thần Tôn vội vàng lệnh cưỡng chế đại quân dừng bước lại, Nguyên Tôn Pháp Vương không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội bước lên phía trước nói:

- Thánh Thiên đạo huynh có thủ đoạn gì, có thể phá giải thế công của Địa Ngục?

- Đơn giản.

Thánh Thiên Đại Tôn ngẩng đầu ưỡn ngực, đi vào trong tiền môn, Bàn

Long Thiên Tôn, Nguyên Tôn Pháp Vương các loại Thần Tôn cổ xưa suất lĩnh chúng thần sừng sững trái phải, ở dưới chân bọn hắn, Tinh Hà chảy xuôi, vô số ngôi sao hội tụ thành vân, hóa thành một mảnh tiền môn.

Thánh Thiên Đại Tôn ánh mắt chớp động, lấy ra một mặt đại phiên, đứng ở trước mắt, cười nói:

- Ta vâng chủ thượng chi mệnh, trước tới làm phép, phá thế công Địa Ngục hiệp vạn giới sinh linh ta phá quan, bất quá đằng sau trận đánh ác liệt, còn cần mấy vị đạo huynh đến đánh, ta không thể tham dự.

- Đây là tự nhiên.

Mấy Thần Tôn vội vàng nói:

- Kính xin Thánh Thiên đạo huynh làm phép!

Thánh Thiên Đại Tôn nhìn về phía mấy chục vạn Địa Ngục đại quân trước mặt vượt qua ải mà đến, cùng trăm tỷ sinh linh, đột nhiên quát tháo một tiếng, toàn lực tế lên mặt đại phiên kia, chỉ thấy đại phiên chấn động, đón gió liền trường, càng lúc càng lớn, cao tới mấy trăm vạn dặm, sương mù tuôn ra, giống như phô thiên cái địa hướng tiền phương bay tới.

Sương mù cuồn cuộn truyền đến thanh âm tế tự to lớn, trong khoảnh khắc liền đem mấy chục vạn Địa Ngục Thần Ma cùng trăm tỷ sinh linh bao phủ trong sương mù!

- Lễ tế: Huyền khung cửu tiêu, ngự lịch hàm thật!

Mấy chục vạn Địa Ngục đại quân cùng trăm tỷ sinh linh ở vào trong sương mù, đột nhiên quỳ lạy xuống, nghiêm nghị hô to:

- Vô Thượng Chí Tôn Vãng Sinh Thần Đế, Thần Đế vãng sinh, Chí Tôn Vô Thượng, ngự lãm Vô Cực!

- Lễ! Lễ! Lễ!

- Kính! Kính! Kính!

...

Thánh Thiên Đại Tôn cười ha ha, sương mù gào thét một cuốn, chỉ thấy mấy chục vạn Địa Ngục đại quân cùng trăm tỷ sinh linh hết thảy bị kéo vào bên trong mặt đại phiên kia, thu cái tận tuyệt!

- Chư vị đạo hữu, các ngươi khó xử, đã bị ta giải quyết, sự tình phía sau liền giao cho các ngươi rồi!

Thánh Thiên Đại Tôn cất bước trèo lên xe, hướng hai bên nói:

- Đi trung tuyến Phổ Pháp thế giới, lại thu một đám sinh linh, sau đó lại đi Huyền Minh Nguyên Giới!

Trong tiền môn, bọn người Nguyên Tôn Pháp Vương, Bàn Long Thiên Tôn tất cả đều ngây người, vừa rồi một màn kia thật sự quỷ dị, bọn hắn nguyên lai không dám lấy đi những sinh linh này, là vì trong sinh linh xen lẫn Địa Ngục Thần Ma, cưỡng ép thu những sinh linh kia ắt gặp hắn hại, tử thương vô số.

Mà sương mù tuôn ra, Địa Ngục Thần Ma hung ác vô cùng vậy mà cũng hàng phục, ngoan ngoãn bị thu vào bên trong mặt đại phiên kia!

Chỉ là một màn kia quả thực quỷ dị, ngay cả Địa Ngục Thần Ma vậy mà cũng lễ kính tế tự cái gì Vô Thượng Chí Tôn Vãng Sinh Thần Đế kia, thoạt nhìn không giống như là chính thức giải cứu gì, phản phất giống như là trói buộc, khiến Thần Ma cùng trăm tỷ sinh linh này mất đi linh trí, sống không bằng chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1585: Cho Ngươi Mượn Đầu Người Dùng Một Lát. (1)

Phúc Vân Thần Tôn cau mày, trầm giọng nói:

- Thánh Thiên Đại Tôn cùng vị chủ thượng kia, không phải muốn giúp bọn ta vượt qua trường hạo kiếp này, mà là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, vì chính mình kiếm vốn liếng ah!

Mấy Thần Tôn khác cũng cùng một chỗ nhíu mày, Nguyên Tôn Pháp Vương trầm giọng nói:

- Không cần phải xen vào hắn, tốt xấu những sinh linh kia cũng không chết ở dưới hai quân chinh chiến, cuối cùng bảo trụ một tánh mạng! Chư vị, tình thế nguy hiểm đã giải, là thời điểm chúng ta chém giết, hôm nay cùng Địa Ngục đại quân, quyết nhất tử chiến!

Mà ở đối diện, Hủy Diệt Ma Tôn cũng cau mày, mắt nhỏ híp lại, hắn cũng là chủ quan rồi, cho rằng cường giả của Chư Thiên vạn giới nhiều nhất là tiêu diệt trăm tỷ sinh linh này, lại không nghĩ rằng đột nhiên toát ra Thánh Thiên Đại Tôn, chẳng những đem trăm tỷ sinh linh này thu đi, thậm chí ngay cả mấy chục vạn Ma Thần dưới trướng hắn cũng một phát lấy đi, để cho hắn ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có!

- Thần thông người này thoạt nhìn không giống chính đạo, Địa Ngục đại quân ta lâm cảnh, Chư Thiên vạn giới rõ ràng còn có Thần Ma cuồng loạn nhảy múa, từng người vì từng người tranh danh đoạt lợi!

Hủy Diệt Ma Tôn cười lạnh một tiếng:

- Chư Thiên vạn giới, như thế nào bất bại? Truyền hiệu lệnh của ta, công thành!

Đông, đông, đông!

Tiếng trống rung trời, trong Viễn Cổ ma hạm phun ra Diệt Thần Ma quang tính bằng đơn vị hàng nghìn, ở dưới Diệt Thần Ma quang yểm hộ, Địa Ngục đại quân như là thủy triều hướng tiền môn dũng mãnh lao tới!

Phổ Pháp thế giới, Thánh Thiên Đại Tôn vừa đến nơi đây, chỉ thấy đại quân Địa Ngục tiên phong đã suất lĩnh rất nhiều Thần Ma lẫn vào bên trong vô số sinh linh, như là mênh mông biển lớn tuôn hướng Phổ Pháp tiền môn. Hắn còn chưa kịp có chỗ chuẩn bị, liền thấy trong Phổ Pháp tiền môn truyền đến một tiếng cười dài, chỉ thấy một vị tiểu tướng tuổi trẻ cất bước đi xuống Phổ Pháp tiền môn, hướng vô số sinh linh trước mặt mà đến đi đến.

- Địa Ngục Ma Thần, chỉ có điểm năng lực này sao?

Trẻ tuổi tiểu tướng tôn quý bất phàm, cất bước tầm đó dĩ nhiên đi vào bên trong vạn tộc sinh linh trùng trùng điệp điệp, trong đám người lập tức có Địa Ngục Ma tộc Ma Thần đánh tới, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy quanh thân tiểu tướng trẻ tuổi phóng thích động thiên, đem vô số sinh linh tính cả mười vạn Thần Ma hết thảy bao phủ.

Vô số đại đạo đạo tắc ở trong động thiên của hắn sôi trào, sáng lạn vô cùng, chỉ thấy trong động thiên đột nhiên xuất hiện từng tòa Thiên đình, Thiên đình bay lên, vô số Thần Ma hư ảnh hiển hiện, một mảnh đại đạo đạo tắc dài hẹp cùng những sinh linh, Địa Ngục Ma Thần kia tương liên, từng Địa Ngục Ma Thần, cho dù là Chân Thần, Thần Chủ giấu ở trong đó, cũng không cách nào chống cự đạo tắc trong Thiên đình trùng kích!

Ối chao ô hay...

Địa Ngục Ma Thần bị những đại đạo đạo tắc này xuyên thủng, thân hình rung mạnh, Thiên đình của mình không tự chủ được hiện ra, một mảnh đại đạo dài hẹp cùng đại đạo của tiểu tướng trẻ tuổi tương liên, nối thành một mảnh, hùng vĩ đồ sộ, hóa thành một mảnh Chư Thiên thần đình đồ sộ!

Rầm rầm rầm...

Phía sau Địa Ngục thống soái thấy thế, vội vàng ra lệnh một tiếng, ma hạm pháo sáng rực, vô số Diệt Thần Ma quang tụ tập oanh ra, trong thời gian ngắn liền xuyên thủng động thiên của tiểu tướng trẻ tuổi, vô số sinh linh nổ tung, huyết vụ vẩy ra, trong khoảnh khắc liền chết mấy trăm triệu sinh linh.

Trẻ tuổi tiểu tướng quát tháo, tế lên một mặt chuông lớn cấp bậc đế bảo, móc ngược xuống, vô số Diệt Thần Ma quang oanh ở phía trên chuông lớn, chỉ nghe tiếng chuông chấn động, oanh hắn liên tiếp lui về phía sau, bất quá thực sự bình an trở lại phía trên tiền môn.

Chỉ là, trăm tỷ sinh linh ở trong thiên đình của hắn, ở đâu có thể thừa nhận được được uy năng giao phong loại này?

Trăm tỷ sinh linh duy nhất một lần bị đánh chết vô số kể, mười thành thiếu đi bảy thành, thi cốt cùng máu tươi Thiên đình của tuổi trẻ tiểu tướng này nhuộm đến huyết hồng!

- Chúc mừng Trường Nhạc công tử thắng từ trận đầu, không tiếc dùng thân phạm hiểm, cứu vớt những tồn tại hèn mọn này, công tử đại nghĩa Vô Song, ân huệ tỏa khắp chúng sinh!

Trên Phổ Pháp tiền môn, mấy Thần Chủ Thần Tôn trấn thủ nhao nhao nghênh tiến lên, hướng trẻ tuổi tiểu tướng chúc mừng.

Trẻ tuổi tiểu tướng đúng là Trường Nhạc công tử, trấn thủ Phổ Pháp thế giới, đệ đệ hắn Vị Ương, trấn thủ Khánh Vân thế giới ở phía sau, Trường Nhạc công tử nghe vậy, cười nói:

- Chư vị khen trật rồi, những sinh linh này giống như là rau hẹ cắt một mảnh vụn lại trưởng ra một mảnh vụn, chết cũng là chết rồi, ta chỗ ý bất quá là mấy chục vạn Địa Ngục Ma Thần này, đạt được bọn hắn, Chư Thiên thần triều huyền kinh của ta uy năng sẽ tăng nhiều, có được Thần Quân chiến lực! Về phần cứu những tồn tại hèn mọn này, bất quá là thuận tay mà thôi.

Một Thần Chủ vội vàng cười nói:

- Công tử thuận tay cứu, thực sự cứu vớt những sinh linh ti tiện này, cái này là đạo đức!

Thánh Thiên Đại Tôn gặp tình hình này, khẽ lắc đầu, trong lòng biết Trường Nhạc công tử đã ra tay, mình liền không có chỗ trống ra tay, lúc này mệnh lệnh đội ngũ thay đổi đầu xe ly khai, thầm nghĩ:

- Hôm nay chỉ còn lại có hữu lộ Huyền Minh Nguyên Giới rồi. Huyền Minh Nguyên Giới chính là địa bàn của Huyền Thiên giáo chủ, cái thằng này thật muốn cho hắn một cái tát chết tươi. Chẳng qua hiện nay không phải thời điểm hành động theo cảm tình, chủ thượng muốn khôi phục Đế cấp chiến lực, liền cần càng nhiều sinh linh cùng Thần Ma đến tế tự hắn. Không bằng đến Huyền Minh Nguyên Giới, ta đem chúng sinh Nguyên Giới cùng một chỗ thu, biến thành tín đồ của chủ thượng, một mẻ hốt gọn! Một là gia tăng tín đồ cho chủ thượng, hai là thay chủ thượng báo thù rửa hận...

Huyền Minh Nguyên Giới, Huyền Minh huyền quan.

Tiên thể Thiếu Hư rốt cục suất lĩnh Địa Ngục Thần Ma đại quân đuổi tới đây, rất xa, Thiếu Hư liền đứng ở đầu thuyền đang trông xem khí tượng của Huyền Minh huyền quan thế nào, chỉ thấy vô số ngôi sao giống như tinh sa, bị Thần Ma dùng đại pháp lực ngưng tụ cùng một chỗ, hóa thành một hùng quan rộng lớn mấy chục tỷ dặm, trấn thủ Nguyên Giới.

Trên không tiền môn, còn có vô số ngôi sao tạo thành các loại đại trận, treo ngược ở tiền môn cùng trung môn, thậm chí ngay cả hậu quân cũng có ngôi sao bày trận, nghiêm mật vô cùng.

Nguyên Giới chủ tinh liền tọa lạc ở bên trong tòa tiền môn này, vô cùng Tinh Quang từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, dũng mãnh vào trong một cái ao trên chủ tinh, trong Thần Trì kia Tinh Quang nồng đậm hội tụ thành nước, có thần ma sừng sững ở bên cạnh ao trấn giữ, hiển nhiên là chỗ đầu mối điều khiển những trận pháp này.

- Huyền Minh huyền quan thật hung hãn!

Thiếu Hư không khỏi biến sắc:

- Nếu cưỡng ép đánh tòa tiền môn này, Địa Ngục Ma Thần ta chỉ sợ phải tử thương vô số. Lập tòa tiền môn này, chỉ sợ là Tố Thiên Hầu rồi, người này quả nhiên có tài năng kinh thiên vĩ địa, không phải chuyện đùa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1586: Cho Ngươi Mượn Đầu Người Dùng Một Lát. (2)

Hắn không gấp tiến công, truyền lệnh đại quân lập nhiều trận thế, hàng phía trước là hơn vạn chiếc Địa Ngục chiến hạm, sau đó là vô số Thần Ma lập tức ra tay bắt ngôi sao luyện hóa, đem vô số ngôi sao chộp tới, tế luyện một phen, chế tạo nguyên một đám trận doanh.

Tố Thiên Hầu nhìn thấy Địa Ngục đại quân hạ trại, lập tức suất lĩnh mấy vạn Thần Ma đại quân giết ra, trùng kích địch doanh, để ngừa đối phương đứng vững trận tuyến đầu, ở bên trong trận doanh đối phương, Vân Ban Ma Quân lập tức suất lĩnh Địa Ngục Ma Thần đánh tới, song phương hai tòa đại trận, ở trước quan đại chiến, lưỡng tòa trận pháp va chạm, như là hai tòa Đại Ma Bàn đụng vào nhau, hai tòa đại trận đều là gian nan chuyển động, vô số công kích phún dũng, hướng đối phương đánh tới!

Đại trận giống như cối xay chuyển động một vòng như là cối xay thịt, vô số Thần Ma bị đánh thành huyết tương, từ trong trận trụy lạc.

Mà Tố Thiên Hầu cùng Vân Ban Ma Quân càng là trực tiếp giao phong, hai tòa đại trận tản mát ra uy năng cơ hồ có thể so với Thần Quân, hơn nữa Tố Thiên Hầu cùng Vân Ban Ma Quân hai Thần Quân cấp cường giả này, đánh cho trăm triệu dặm hư không chôn vùi, thậm chí ngay cả trận thế song phương cũng lọt vào trùng kích!

Tử Phòng đạo nhân đứng ở tiền môn, thấy Tố Thiên Hầu không chiếm thượng phong, lúc này lấy tên giương cung, một mũi tên vọt tới.

Sau một khắc, mũi tên này đi vào sau lưng Vân Ban Ma Quân, chưa bắn trúng người này, liền đột nhiên oanh một tiếng nổ tung, Thần Quang phún dũng, chiếu lên làm Vân Ban Ma Quân hoa mắt, sau đó liền thấy hàng tỉ đạo ngũ thải kiếm khí từ trong tay áo của Tố Thiên Hầu phún dũng ra, trong khoảnh khắc Vân Ban Ma Quân bị cắt không biết bao nhiêu kiếm, thân thể bị

cắn nát!

Vị Ma Quân này cũng không có chết, thần tính độn vào trong trận, lập tức thân thể khôi phục, đối với một chiêu đại thần thông kia của Tố Thiên Hầu lòng còn sợ hãi, không dám tái chiến, lúc này dẫn binh lui về phía sau.

Tố Thiên Hầu đem người đánh tới, thừa thắng xông lên, chém rụng nguyên một đám đầu người, chư Ma Thần dưới trướng Vân Ban Ma Quân như mưa rơi xuống, ý định mượn xu thế này trùng kích địch doanh.

Đột nhiên, chỉ thấy đối diện lệnh kỳ mở ra, từng chiếc từng chiếc Địa Ngục ma hạm pháo khẩu mở rộng ra, từng đạo Diệt Thần Ma quang vừa thô vừa to mấy vạn dặm phún dũng mà ra, Tố Thiên Hầu vội vàng vào trong đại trận, dốc sức liều mạng thúc dục đại trận.

Oanh...

Tố Thiên Hầu tính cả mấy vạn Thần Ma bị oanh bay, đại trận bị phá, chết mấy ngàn Thần Ma, không dám lại truy, lúc này triệt thoái phía sau.

Địa Ngục ma hạm lại một lần nữa oanh ra, chỉ thấy bên trong Huyền Minh huyền quan, từng tòa thần thành lơ lửng, Thần Quang từ trong thành phún dũng, sáng chói dị thường, ở giữa không trung hóa thành một mặt đại thuẫn, để ngang trước người bọn người Tố Thiên Hầu.

Thần Quang đại thuẫn cùng Diệt Thần Ma quang hai hai va chạm, một cổ chấn động đánh ra mọi nơi, làm tinh không xa xa chấn động không thôi.

Tố Thiên Hầu thừa cơ suất lĩnh đại quân trở lại bên trong tiền môn, mà Vân Ban Ma Quân cũng thừa cơ quay trở lại doanh.

- Đối phương có người tinh thông trận pháp, mấy vạn Thần Ma bố thành đại trận, liền có thể chống lại Thần Quân.

Tố Thiên Hầu trở lại trong quan, thở dốc một hơi, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Tạo nghệ trận pháp của người này, chỉ sợ còn trên ta, vừa rồi tòa trận pháp kia, rõ ràng là Đế cấp trận pháp, nếu hai quân chính thức khai chiến, chỉ sợ chúng ta chống lại không nổi. Hơn nữa bên trong trận doanh đối phương, số lượng Thần Tôn Thần Quân rất nhiều, chiến lực cao đẳng của chúng ta cũng không chiếm thượng phong.

Bên trong tiền môn, Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân, Diêm Túc Thần Tôn cùng bảy Thánh Vương đều là sắc mặt ngưng trọng, vừa rồi bọn hắn cũng nhìn ra trận pháp đối phương hung mãnh.

Tố Thiên Hầu bố trí đại trận là Đế cấp đại trận, không có chiếm được thượng phong chút nào, sau khi chiến bại Vân Ban Ma Quân mới hình thành xu thế áp chế. Mà xem trận pháp của đối phương, còn có vài chục loại đại trận bất đồng, mỗi một loại đều phi thường lợi hại, là xương cứng khó gặm vô cùng!

Mấy trăm vạn Ma Thần, cộng thêm từng tòa Đế cấp đại trận, cơ hồ tương đương với mấy trăm Thần Quân!

- Thiên Hầu, chư vị đạo hữu, không cần lo lắng. Trận thế của đối phương đã bị ta minh xét, đã có cách phá giải.

Thanh âm của Giang Nam từ trong Nguyên Giới chủ tinh truyền đến, sau đó một cổ thần thức tối nghĩa chấn động truyền vào trong óc mọi người, đúng là cách phá giải các môn Đế cấp đại trận, bọn người Tố Thiên Hầu không khỏi đại hỉ, yên lòng.

Lại vào lúc này, chỉ nghe một hồi tiếng ồn ào truyền đến, mọi người vội vàng leo lên tiền môn nhìn lại, chỉ thấy Chư Thiên vạn giới vô số sinh linh ôm lấy mấy chục vạn Địa Ngục Ma Thần hướng Huyền Minh huyền quan xuất phát, sau đó là từng chiếc từng chiếc Địa Ngục ma hạm!

Mà bên trong mấy chục vạn Ma Thần kia, còn kẹp lấy vô số Thần Chủ Thần Tôn, cấu thành từng tòa trận pháp.

Bảy Thánh Vương, Diêm Túc Thần Tôn cùng Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân cùng với rất nhiều Thần Chủ Chân Thần sắc mặt không khỏi cùng một chỗ thay đổi, nhìn về phía vô số sinh linh đông nghịt tuôn hướng Huyền Minh huyền quan kia, có chút không biết làm sao.

Tố Thiên Hầu nhìn về phía Phàn Khuyết đạo nhân, trong nội tâm đau xót, thanh âm khàn khàn nói:

- Đạo hữu, huynh trưởng, hôm nay ta cầu ngươi một chuyện.

Phàn Khuyết đạo nhân nhìn hắn, Tố Thiên Hầu rơi lệ nói:

- Huynh trưởng, ta xin lỗi ngươi, muốn mượn đầu ngươi dùng một lát...

Trong lòng Phàn Khuyết đạo nhân chấn động, đốn biết ý nghĩa, dẫn theo hai búa, cười ha ha nói:

- Tốt! Cái tội này ta tới gánh! Ta cái này liền giết xuất quan, đem tất cả mọi người diệt sạch, bảo vệ Huyền Minh giang sơn ta không mất, sau đó tự sát tạ thiên hạ!

Tố Thiên Hầu trùng trùng điệp điệp vỗ đầu vai của hắn nói:

- Con ngươi là con ta, cháu ngươi là cháu ta, trưởng tẩu là mẹ ta, ta đến nuôi dưỡng.

- Ta đi đây!

Phàn Khuyết đề búa hạ quan, Tố Thiên Hầu đưa mắt nhìn hắn đi về phía trước, trong nội tâm cực kỳ bi thương.

Những người khác trên tiền môn há to miệng, lại không ai lên tiếng ngăn trở, đối mặt loại thế công này của Địa Ngục, chỉ có một loại biện pháp này đến phá giải, nếu không Huyền Minh Nguyên Giới tất mất.

Nếu Huyền Minh Nguyên Giới thất thủ, kế tiếp là Trung Thiên thế giới!

Chư Thiên vạn giới mặc dù có rất nhiều mưu sĩ, kiêu hùng, nhưng mà còn nhiều, rất nhiều hào kiệt Mãnh Sĩ, có can đảm rút kiếm chịu chết, có can đảm lưng đeo bêu danh.

- Chậm đã!

Đột nhiên, hai thanh âm cơ hồ đồng thời truyền đến, một cái đến từ Nguyên Giới chủ tinh, Giang Nam bế quan chi địa, một cái là đến từ bên trong Tinh môn.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thánh Thiên Đại Tôn đem người đi ra Tinh môn, hăng hái cười to nói:

- Chư vị đạo hữu, cứu binh của các ngươi đến rồi!

- Thiên Hầu triệu hồi Phàn Khuyết tướng quân đi.

Thân ảnh Giang Nam đột nhiên xuất hiện ở phía trên tiền môn, nhìn về phía Thánh Thiên Đại Tôn, khẽ nhíu mày nói:

- Đại Tôn đến cần làm chuyện gì?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1587: Ngươi Hết Thời Rồi. (1)

Thánh Thiên Đại Tôn ha ha cười cười, cao thâm mạt trắc nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ta đặc biệt là vì giải cứu các ngươi, giải cứu Huyền Minh Nguyên Giới hàng tỉ vạn chúng sinh mà đến! Ta xảo thi nhất pháp, liền có thể giải cục diện bế tắc này! Tố Thiên Hầu, còn không triệu hồi Phàn Khuyết đạo hữu?

- Lăn.

Giang Nam lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Thánh Thiên Đại Tôn biến hóa, hắn dầu gì cũng là một phương cự phách, nhân vật nổi tiếng, thống trị lĩnh vực to lớn trong Trung Thiên thế giới, hôm nay bị Giang Nam ở trước mặt quát lớn chữ "lăn", trong nội tâm một vạn cái không thoải mái.

- Huyền Thiên giáo chủ, bổn tọa một mảnh hảo tâm đến đây, cứu vớt vô số sinh linh chịu khổ, dùng tánh mạng hàng tỉ sinh linh làm nhiệm vụ của mình, ngươi rõ ràng ác ngôn tương hướng, làm nhục ta!

Thánh Thiên Đại Tôn cười lạnh, chắp hai tay sau lưng, ngạo nghễ nói:

- Nếu ta không ra tay, chẳng những Huyền Minh Nguyên Giới ngươi rơi vào tay địch, thậm chí ngay cả vô số sinh linh của Huyền Minh Nguyên Giới, đều phải chết tinh quang!

Tố Thiên Hầu triệu hồi Phàn Khuyết đạo nhân, nhìn về phía Giang Nam, thấp giọng nói:

- Tả Thiên Thừa, Thánh Thiên Đại Tôn dù sao cũng là một mảnh hảo tâm đến đây tương trợ, không bằng để cho hắn thử một lần, nhìn xem hắn có thể

phá giải cục diện này hay không...

Thánh Thiên Đại Tôn cười ha ha, tức giận nói:

- Tố Thiên Hầu, đừng nói ta không nể mặt ngươi, vừa rồi Huyền Thiên giáo chủ làm nhục ta, ta há có thể trợ giúp Huyền Thiên giáo chủ hắn? Nếu muốn ta ra tay phá cục cũng không phải không thể, ngươi phải hướng ta nhận sai!

Giang Nam tức cười nói:

- Phá giải Địa Ngục ma quân chỉ là một chút thủ đoạn, không cần phải nói? Thánh Thiên Đại Tôn, chủ thượng của ngươi cũng quá không an ổn rồi, trên nhảy dưới tránh, rõ ràng đem chủ ý đánh tới trên đầu của ta. Chớ chọc đến trên đầu ta, nếu không ta ngay cả ngươi lẫn chủ thượng của ngươi cùng một chỗ làm thịt.

Thánh Thiên Đại Tôn giận tím mặt, Giang Nam không để ý tới hắn, quay đầu nhìn về phía Địa Ngục đại quân cùng trăm tỷ sinh linh vọt tới, lắc đầu cười nói:

- Tiên thể Thiếu Hư, ngươi không khỏi quá xem thường ta rồi, dùng tánh mạng trăm tỷ sinh linh uy hiếp ta...

Sắc mặt Đại Thánh Vương có chút khẩn trương, thấp giọng nói:

- Hiền đệ, không thể giết trăm tỷ sinh linh này, muốn động thủ cũng không thể ngươi tự mình động thủ, nếu không ngươi tránh không khỏi tử tội!

Những người khác nhao nhao gật đầu, đồ sát trăm tỷ sinh linh, mặc dù là Đông Cực đại đế cũng bảo hộ không được hắn. Tất nhiên sẽ gặp đến Thần Đế khác giám quan (*vạch tội), xử tử tạ thiên hạ!

Thánh Thiên Đại Tôn cười lạnh nói:

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

- Huyền Thiên giáo chủ, nếu ngươi cầu ta...

Hô...

Ở bên trong mi tâm của Giang Nam, một túi da người đột nhiên bay ra, cao cao treo ở trên không Huyền Minh huyền quan, túi da người mở ra, lập tức Thương Khung sụp đổ, đại thế giới chứa trong một túi. Trăm tỷ sinh linh cùng mấy chục vạn Thần Ma kia, tính cả Thần Chủ Thần Tôn, hết thảy dừng chân không được, nguyên một đám thân bất do kỷ bay lên, hướng trong bao vải rơi đi!

Đế Uy khủng bố từ trong bao vải phát ra, thậm chí ngay cả từng chiếc từng chiếc ma hạm phía sau áp trận cũng khó có thể chống lại túi da người chi uy, từng chiếc từng chiếc ma hạm dài đến mấy ngàn dặm bị kéo vào trong túi, mà Địa Ngục Ma Thần trên ma hạm càng là vô lực chống cự, nguyên một đám hoa chân múa tay, lại khó có thể chống lại túi hấp lực, bị kéo vào trong bao vải!

Trong Địa Ngục đại quân, lập tức có vài chục Thần Tôn Thần Quân phi thân đến. Tế lên từng kiện từng kiện pháp bảo, nhao nhao hướng túi da người này oanh khứ, trong đó Thần Tôn Thần Quân chi bảo uy năng cực kỳ khủng bố, càng có vài món đế bảo, rõ ràng là muốn đem túi này tính cả tất cả sinh linh trong bao vải, cùng một chỗ đánh nát đuổi giết!

Giang Nam tâm niệm vừa động, túi cấp tốc bay trở về, rơi vào trong tay.

Mà những ma hạm kia đã không có túi hấp lực, lập tức không khống chế được, từng chiếc từng chiếc cự hạm trụy lạc.

Cái túi này đúng là da người của Tiên Thiên Bát Cảnh Thần Đế luyện chế mà thành, Giang Nam chính mình không cách nào luyện chế bảo vật này, vì vậy nhờ Giang Tuyết luyện chế thành bảo.

Trong bao vải có không gian khác, lại có một tòa Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn, những Địa Ngục Thần Ma được thu vào trong bao vải, Luyện

Thiên đại trận liền lập tức vận chuyển, đem một thân tu vi của những Ma Thần này đều đề luyện ra, đánh thành phàm nhân.

Mà sinh linh của Chư Thiên vạn giới, cũng bị an trí ở không gian khác bên trong bao vải, gió êm sóng lặng, cũng không bị Đế Uy áp bách, không có một người chết mất.

Bọn người Tố Thiên Hầu vừa mừng vừa sợ, vội vàng thúc dục Huyền Minh huyền quan tinh vực đại trận, đại trận vận chuyển, trăm triệu trăm triệu dặm Tinh Quang hội tụ, hóa thành màn sáng to lớn, những Thần Tôn Thần Quân chi bảo kia oanh ra, oanh ở phía trên màn sáng, lập tức bị bắn trở về.

Chỉ có đế bảo uy năng rất mạnh, oanh xuyên từng đợt màn sáng nặng nề, thậm chí ngay cả ngôi sao trên Huyền Minh huyền quan cũng nổ nát mấy trăm khỏa, nhưng mà không cách nào công phá tòa tiền môn này.

Giang Nam run rẩy túi, trăm tỷ sinh linh xuất hiện ở bên trong Nguyên Giới chủ tinh, lập tức có đệ tử Thánh tông mở ra Tinh môn, đem những sinh linh này di chuyển đến bên trong Trấn Thiên Tinh vực, rời xa chiến trường.

Mà ở bên trong Trấn Thiên Tinh vực, lại có từng tòa Tinh môn mọc lên san sát như rừng, cũng có Thánh tông đệ tử cầm giữ, những Tinh môn này đi thông Đô Thiên thần giới, nếu Huyền Minh Nguyên Giới bị chiếm đóng, liền có thể thông qua những Tinh môn này, đem sinh linh Nguyên Giới hết thảy di chuyển đến Đô Thiên thần giới.

Giang Nam lại run rẩy túi, chỉ thấy vô số Địa Ngục Ma Thần, Thiên thần, Chân Ma, Ma Chủ nhao nhao rơi xuống, một thân tu vi mất hết, thậm chí còn có hai Ma Tôn cũng bị luyện đi một thân tu vi pháp lực!

Mấy chục vạn Địa Ngục Ma Thần, bị một lưới thành cầm!

- Áp xuống dưới.

Giang Nam gọi bọn người Yêu Thần Kim Đế cùng Thần thứu Yêu Vương nói:

- Đem những Ma Thần này bắt tới Trấn Thiên Tinh vực, điền đến bên trong khối Hồng Mông khí, để cho Hồng Mông tử khí đem bọn họ phân giải, lớn mạnh khối không khí, ta có trọng dụng.

Yêu Thần Kim Đế cùng Thần thứu Yêu Vương lĩnh mệnh, đem mấy chục vạn Địa Ngục Ma Thần này áp xuống, thông qua Tinh môn đi vào Trấn Thiên Tinh vực.

Thánh Thiên Đại Tôn sắc mặt âm tình bất định, chỉ cảm thấy cực kỳ không có mặt mũi, đột nhiên trong nội tâm khẽ nhúc nhích:

- Những Địa Ngục Ma Thần này chỉ là bị lột bỏ tu vi pháp lực, nhưng mà cảnh giới vẫn còn, chỉ cần thêm chút tu luyện, tu vi còn có thể trở về, nếu có thể thu bọn chúng, chủ thượng tất nhiên vui mừng vô cùng...

Hắn lặng yên biến mất, cũng thông qua một tòa Tinh môn đi vào Trấn Thiên Tinh vực, xa xa chứng kiến Yêu Thần Kim Đế cùng Thần thứu Yêu Vương đang chạy tới khối Hồng Mông khí, trong nội tâm không khỏi đại chấn:

- Khối Hồng Mông khí này cũng là dị bảo rất giỏi, giá trị vô lượng, đủ có thể luyện chế chứng đế chi bảo rồi! Thứ tốt, thứ tốt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1588: Ngươi Hết Thời Rồi. (2)

- Nếu ta thu hơn mười vạn Địa Ngục Ma Thần này, nhất định là đắc tội Huyền Thiên giáo chủ đến sít sao, đã đắc tội hắn, vậy thì dứt khoát làm tuyệt!

Trong nội tâm Thánh Thiên Đại Tôn khí thế hung ác đại tác, cười lạnh nói:

- Tiểu tử này trước kia ám toán qua chủ thượng, hôm nay ta chẳng những thu những Ma Thần này, khối Hồng Mông khí cũng thu, thậm chí Trấn Thiên Tinh vực hàng tỉ vạn sinh linh này cũng một phát thu, cho cái thằng này tuyệt tự!

Trấn Thiên Tinh vực trải qua mấy trăm năm phát triển, đã có được mấy trăm ngàn tỷ sinh linh, tất cả quốc gia lớn nhỏ nhiều đến vạn, lại có Huyền Minh Nguyên Giới đủ loại môn phái thánh địa, như là Thiên Phủ, Thanh Vân tông, Triêu Thánh Tông các loại môn phái.

Trải qua nhiều năm phát triển như vậy, những môn phái thánh địa này cũng có rất nhiều người thành tựu Thần minh, chứng được thần vị. Rất nhiều trẻ tuổi cùng thế hệ trước cũng đã trở thành đầu não từng môn phái. Trở thành thần minh, ví dụ như Phó Duyên Tông, Tần Phi Ngư, Thần Tiềm, Quân Mộng Ưu, Phụ Văn Cung,... đều là Thần Ma, quần tinh sáng chói, thêm cùng một chỗ khoảng chừng hơn hai ngàn Thần Ma.

Còn có Huyền Thiên Thánh tông, cũng có Thần Ma tọa trấn, Cổ Hoa đạo nhân, Thần Ưng đạo nhân, Đại Xà Công cùng một ít Thần Ma thế hệ trước tọa trấn, thực lực cũng không thể khinh thường.

Bất quá Thánh Thiên Đại Tôn là tu vi bực nào?

Đường đường Thần Tôn đỉnh phong, nơi nào sẽ đem những người này để

ở trong mắt?

Trong lòng của hắn chủ ý đã định, liền đem đại phiên tế lên, oanh một tiếng dọc trên một tòa đại lục của Trấn Thiên Tinh vực, ánh mắt lành lạnh, liền muốn toàn lực thúc dục mặt đại phiên này, đem tất cả sinh linh trên Trấn Thiên Tinh vực hết thảy luyện hóa, cưỡng ép biến bọn chúng thành tín đồ tín dân của Vãng Sinh Thần Đế.

- Tìm đường chết!

Thánh Thiên Đại Tôn vừa mới thúc dục mặt đại phiên kia, đột nhiên một tiếng hét to truyền đến, đón lấy liền thấy một kiếm bay tới. Xùy~~ một tiếng chém qua, tại chỗ đem Thánh Thiên Đại Tôn chặn ngang chém thành hai đoạn. Đón lấy uy năng khủng bố của lưỡi kiếm kia bộc phát, đem hai đoạn thân thể của Thánh Thiên Đại Tôn chấn nát bấy, hóa thành Tín Ngưỡng kim dịch vô biên lưu động!

Hô...

Kim dịch như là nộ hải bành trướng, lại hóa thành thân hình của Thánh Thiên Đại Tôn, trong nội tâm Thánh Thiên Đại Tôn vừa sợ vừa giận, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy thanh bảo kiếm kia bay trở về, rơi vào bên trong một tòa Tinh môn ở Huyền Thiên Thánh tông, sau đó trong tòa Tinh môn này Tinh Quang bắt đầu khởi động, Giang Nam cất bước đi ra, cầm trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đằng đằng sát khí.

Trong tay hắn, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nhẹ nhàng chuyển động, mũi kiếm Hỗn Độn đại đạo vận hành, Huyền Hoàng, Tam Tài, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp, bát hoang, Cửu Cung, Thiên can, địa chi, tinh tú, Thiên Cương, Địa Sát, Tinh Hà, hết thảy có quỹ tích vận hành của mình, lưỡi kiếm này không giống như là thể rắn, mà như là một vũ trụ Thiên Địa nguyên vẹn, bị luyện thành kiếm hình mà thôi!

- Thánh Thiên Đại Tôn, ngươi vượt biên giới, chẳng lẽ thật sự cho là ta không dám giết ngươi?

Giang Nam rút kiếm, đứng ở bên trong Tinh môn, ánh mắt lành lạnh.

Thánh Thiên Đại Tôn thò tay một trảo, đem mặt đại phiên kia nắm trong tay, chỉ thấy trong đại phiên Thần Quang bắt đầu khởi động, ẩn ẩn tràn ngập Đế Uy, cười lạnh nói:

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

- Huyền Thiên giáo chủ, ta nhẫn ngươi đã lâu! Chỉ là một tiểu bối giống như con sâu cái kiến, ỷ vào mình là Đông Cực đại đế đệ đệ, làm mưa làm gió, nếu không có Đông Cực đại đế, ngươi ở trước mặt ta ngay cả cái rắm cũng không phải! Hôm nay, ta liền ngay trước mặt ngươi, đem hữu tất cả sinh trong Trấn Thiên Tinh vực thu hết, nhìn ngươi có thể làm khó dễ được ta!

Hắn có tiền vốn của mình, Thiên Vương Vãng Sinh Kinh để cho hắn luyện thành Bất Tử Chi Thân, thuần túy do Tín Ngưỡng tạo thành bất diệt Kim Thân, cho dù thực lực cao hơn hắn rất nhiều, cũng không cách nào tiêu diệt bất diệt Kim Thân của hắn.

Chỉ cần Tín Ngưỡng vẫn còn, hắn là Bất Tử, mặc dù là Thất Phách Đoạt Hồn Câu Quỷ Đế chứng đế chi bảo bực này, cũng không cách nào chém giết hắn!

Thánh Thiên Đại Tôn hung tính đại tác, cười ha ha, lần nữa thúc dục mặt đại phiên kia, đại phiên lay động, vô số sương mù tuôn ra, mọi nơi tràn ngập, muốn đem vô số đại lục của Trấn Thiên Tinh vực hết thảy bao phủ trong sương mù!

- Đừng nói ngươi giết không được ta, cho dù ngươi có thể, ngươi dám động tới ta sao?

Thánh Thiên Đại Tôn cười to:

- Ta nhẫn ngươi đủ lâu rồi, nếu như không có Đông Cực đại đế, ngươi có thể leo đến trên đầu ta sao? Bất quá sau lưng ta cũng có một đại đế, Vãng

Sinh Thần Đế! Ngươi dám động ta, Vãng Sinh Thần Đế xử tử ngươi bất quá là mưa bụi, hơn nữa cho dù Đông Cực đại đế có Vô Địch chi uy, cũng không làm gì được Vãng Sinh Thần Đế...

- Tiện nhân, Vãng Sinh Thần Đế tính toán cái gì? Một kẻ nhu nhược mà thôi!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm từ trên trời giáng xuống, Giang Nam bắt lấy chuôi kiếm, một kiếm từ cái ót của Thánh Thiên Đại Tôn đâm xuống dưới, chứng đạo kiếm từ phía dưới chui ra, sinh sinh đinh hắn ở trong hư không!

Thánh Thiên Đại Tôn căn bản không né, mà là điên cuồng thúc dục mặt đại phiên này, đối với Tín Ngưỡng Kim Thân tự tin đến cực điểm, vẫn cười lạnh nói:

- Ngươi giết không được ta...

Giang Nam thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, uy năng khủng bố của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bộc phát, đem thân thể Thánh Thiên Đại Tôn chấn vỡ lần nữa, hóa thành một mảnh Tín Ngưỡng Kim Hải, cười lạnh nói:

- Vãng Sinh Thần Đế cũng dùng tín ngưỡng kim dịch của hắn đối phó qua ta, ngay cả tín ngưỡng kim dịch của hắn ta cũng có thể luyện hóa, ngươi so với hắn như thế nào? Nguyên Thần xuất khiếu!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cắm ở trên kim hải, trói buộc Kim Hải, để cho phiến Tín Ngưỡng Kim Hải này thủy chung không cách nào khép lại hóa thành Thánh Thiên Đại Tôn, cùng lúc đó, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần hiện ra, một bước phóng ra, tọa trấn trên không Kim Hải, Đế Uy giống như Thần Đế truyền đến, trấn áp Kim Hải.

Kim Hải này là do vô số sinh linh Tín Ngưỡng tạo thành, vô số ý niệm phức tạp, ẩn ẩn có thể chứng kiến từng sợi thần hồn thần tính cùng Tín

Ngưỡng của vô số sinh linh kết hợp ở trong Kim hải cầu nguyện cúng bái.

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần vừa ra, đem nguyên một đám Tín Ngưỡng phai mờ, nguyên một đám ý niệm nghiền nát, Kim Hải phi tốc bốc hơi.

Thần tính của Thánh Thiên Đại Tôn cũng giấu ở trong kim hải, chợt cảm thấy lực lượng của mình phi tốc trôi qua, không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả thần tính của hắn cũng lọt vào luyện hóa, không khỏi kinh hãi gần chết, nghiêm nghị kêu lên:

- Vãng Sinh Thần Đế, cứu ta!

Oanh...

Đế Uy khủng bố truyền đến, chấn vỡ hư không Trấn Thiên Tinh vực, chỉ thấy một ngụm chuông lớn kim chói lắc lư từ trong hư không nghiền nát bay ra, hướng Giang Nam trùm tới, rõ ràng là Vãng Sinh Thần Đế chứng đế chi bảo!

Cái chứng đế chi bảo này vốn là chia năm xẻ bảy, giờ phút này vậy mà đã bị chữa trị, khôi phục hình thái nguyên vẹn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1589: Hai Quân Đối Chọi. (1)

- Tiểu bối, giết môn nhân của ta, lá gan của ngươi không khỏi lớn một tí!

Trong hư không vang lên một thanh âm tang thương, lạnh lùng mà Cao Viễn, tiếng chuông đồng thời vang lên, hướng Giang Nam oanh khứ, muốn đem hắn trực tiếp đuổi giết:

- Cần biết, Thần Đế chi uy không thể phạm...

- Vãng sinh, ngươi biết là tốt rồi.

Đột nhiên một thanh âm lãnh lãnh thanh thanh vang lên, sau đó trong hư không đột nhiên xuất hiện một bàn tay trắng noãn, bay bổng vỗ vào phía trên Vãng Sinh Chung, cái chứng đế chi bảo vừa mới chữa trị không có bao lâu này lập tức chia năm xẻ bảy!

- Thần Đế chi uy không thể phạm, Vãng Sinh, ngươi cái vị Thần Đế này đã hết thời rồi, hôm nay là thiên hạ của trẫm, ngươi an phận một ít mới tốt.

Cái thanh âm tang thương kia phát ra một tiếng kêu đau đớn, sau đó chỉ thấy Vãng Sinh Chung chia năm xẻ bảy tụ hợp, lại biến thành một cái chỉnh thể, chỉ là thượng diện che kín vết rách, phi tốc đánh vỡ hư không, hướng Huyền Minh Nguyên Giới chạy đi!

Phía trên Huyền Minh huyền quan, bọn người Tố Thiên Hầu thấy Thánh Thiên Đại Tôn cùng Giang Nam một trước một sau rời đi, đoán biết không ổn, cũng không lâu lắm liền cảm thấy ở chỗ sâu trong Huyền Minh Nguyên Giới truyền đến một cổ Đế Uy vô cùng hung hãn, mọi người không khỏi biến sắc, đây rõ ràng là tồn tại Đế cấp ra tay, từ Ngoại Vực oanh hướng Nguyên Giới!

- Không tốt!

Tử Phòng đạo nhân hô nhỏ một tiếng nói:

- Cái này tất nhiên là tồn tại sau lưng Thánh Thiên Đại Tôn kia xuất thủ! Huyền Thiên giáo chủ cùng Thánh Thiên Đại Tôn tầm đó có ân oán, Thánh Thiên Đại Tôn rời đi khẳng định không phải muốn làm chuyện tốt gì, mà Huyền Thiên giáo chủ đi cũng hơn nửa là giết người này. Hôm nay, dẫn xuất người sau lưng Thánh Thiên Đại Tôn kia...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên mọi người cảm giác được cổ Đế Uy này chia năm xẻ bảy, lập tức lại tụ cùng một chỗ, giống như bay rời đi, mọi người còn không biết chuyện gì xảy ra.

Lại sau một lúc lâu, trong Tinh môn nhan ảnh chớp động, Giang Nam tay cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, từ Trấn Thiên Tinh vực trở lại Huyền Minh huyền quan.

- Giáo chủ, chuyện gì xảy ra?

Diêm Túc Thần Tôn tiến lên, kinh nghi bất định nói.

- Thánh Thiên Đại Tôn chết rồi.

Giang Nam thu kiếm, lạnh nhạt nói.

Phía trên tiền môn, mọi người sợ hãi, Giang Nam rút kiếm đi ra ngoài, mọi người liền biết rõ việc này khó thiện rồi, không nghĩ tới Giang Nam vậy mà thật sự trường kiếm sát nhân, đem một tồn tại cổ xưa mà cường đại đánh chết ở bên trong Huyền Minh Nguyên Giới!

Phải biết rằng, Thánh Thiên Đại Tôn thực sự không phải là kẻ yếu, lúc trước trong cuộc chiến đoạt tiên phù, Thánh Thiên Đại Tôn cũng tham dự đến trong đó, hắn thực sự không phải là Thần Tôn mạnh nhất, nhưng là Thần Tôn khó giết chết nhất, bởi vậy Bổ Thiên thần nhân mới lựa chọn hắn đại biểu cường giả Chư Thiên vạn giới, tham dự đến cuộc chiến đoạt tiên phù.

Nhưng mà tồn tại như thế, lại bị Giang Nam cái vị Thần Chủ này đánh

chết!

- Bọn chuột nhắt đối diện, có dám cùng Già Dậu Chân Ma ta chiến một trận không?

Đột nhiên tiếng trống nổ lớn, chỉ thấy ở bên trong trận doanh Địa Ngục đối diện, một Chân Ma bốn tay bước đi ra đại doanh, lẻ loi một mình, cầm trong tay hai Ma Đao, một mình đi vào dưới Huyền Minh huyền quan khiêu chiến.

- Ân? Vị Chân Ma này mạnh có chút không hợp thói thường...

Tử Phòng đạo nhân cười nói:

- Đây là tính toán chém đầu thị chúng. Một phương Địa Ngục muốn trước lập nhiều trận tuyến, sau đó mượn cơ hội đấu trước trận, chém giết tướng lãnh bên trong đại quân ta, đợi cho thời điểm quyết chiến, trong đại quân ta không tướng lĩnh chỉ huy trận thế, đối phương liền có thể thừa cơ một lần hành động khắc phục khó khăn, đem tiền môn cầm xuống.

- Già Dậu Chân Ma ở đây, bọn chuột nhắt đối diện có dám chiến một trận hay không?

Chân Ma kia lưỡng đao trong tay, hai tay lôi ngực lớn gọi, hướng Huyền Minh huyền quan khiêu chiến.

Trên tiền môn, mọi người không khỏi nhíu mày, nếu không ứng chiến, tùy ý thằng này ở dưới quan khiêu chiến, thế tất sẽ ảnh hưởng đến sĩ khí, hơn nữa thanh danh cũng không tốt.

Vị Chân Ma này dám can đảm xuất quan khiêu chiến, tự nhiên có hơn người chi năng, nếu bàn về tu vi thực lực, trên tiền môn không biết bao nhiêu người có thể thắng qua hắn, nhưng nếu phái ra Thần Chủ Thần Tôn xuất chiến, không khỏi bị người chế nhạo, rơi xuống sĩ khí nhà mình. Nhưng mà phái ra Chân Thần khác, lại không có nắm chắc hơn người này.

Tố Thiên Hầu cùng dưới trướng Diêm Túc Thần Tôn rất nhiều Chân Thần tướng lãnh nguyên một đám lòng đầy căm phẫn, nhao nhao ra khỏi hàng, chủ động thỉnh chiến.

- Chúa công, ta đi nhất định có thể chém giết ma này!

Dưới trướng Diêm Túc Thần Tôn, một Chân Thần ra khỏi hàng nói.

Diêm Túc Thần Tôn đại hỉ, cười nói:

- Chư vị không cần lo lắng, ta có thượng tướng Phan Phượng Chân Thần, có thể trảm Già Dậu Chân Ma! Phan Tướng quân, ta với ngươi hâm rượu tiễn tướng, tướng quân uống chén rượu này, lại đi chém giết Già Dậu Chân Ma...

- Không cần!

Phan Phượng Chân Thần cười to, phóng khoáng vạn phần, thẳng hạ quan, thanh âm truyền đến:

- Chúa công giữ lại chén rượu này cho ta, đợi ta dẫn theo đầu người của Già Dậu Chân Ma đến đây tranh công, rượu tất nhiên vẫn sẽ uống!

Diêm Túc Thần Tôn giơ ngón tay cái lên:

- Thật là tráng sĩ!

Phan Phượng Chân Thần hạ quan thẳng hướng Già Dậu Chân Ma mà đi, khí thế như cầu vồng, một thân tu vi tách ra, tu vi người này hoàn toàn chính xác rất cao minh, luyện thành ba trăm mười hai đạo Chân Thần đạo tắc, trước đem pháp bảo của mình tế lên, là một mảnh Tinh Vân luyện thành hộp đựng kiếm, trong hộp đựng kiếm rõ ràng là bảo kiếm dùng tinh hạch luyện chế mà thành, tổng cộng ba trăm mười hai thanh, hoàn toàn cùng Chân Thần đạo tắc của hắn tương hợp, một đầu đại đạo đạo tắc khống chế một thanh thần kiếm, hơn ba trăm thanh thần kiếm ối chao ô hay từ trong hộp đựng kiếm bay ra, gào thét hướng Già Dậu Chân Ma bổ tới!

Thực lực của hắn, hoàn toàn chính xác có thể được xưng tụng nhân vật đỉnh cấp bên trong Chân Thần!

- Chết!

Phan Phượng Chân Thần hét lớn, đột nhiên chỉ thấy ánh đao sáng lên, Già Dậu Chân Ma kia nhất đao bổ tới, chỉ nghe rầm rầm rầm nổ mạnh không dứt, từng thanh thần kiếm bị một đao kia sinh sinh chặt đứt, tính cả hộp đựng kiếm cùng một chỗ chém nát!

Phan Phượng Chân Thần lại càng hoảng sợ, vội vàng quay người liền đi, chỉ thấy Già Dậu Chân Ma đem một thanh đao khác tế lên, áp đặt đầu lâu của hắn, chỗ ánh đao kia cắt qua, Phan Phượng Chân Thần một thân máu huyết tính cả thần tính đều bị hút vào trong đao, thi ngã trên mặt đất.

Trên Huyền Minh huyền quan, Diêm Túc Thần Tôn vẫn còn cầm ly rượu đứng đấy.

Trên tiền môn một mảnh trầm mặc, không người lên tiếng, tất cả mọi người có thể nhìn ra được, Phan Phượng Chân Thần hoàn toàn chính xác cực kỳ cường đại, là cường giả đạt trình độ cao nhất bên trong Chân thần, nhưng mà Già Dậu Chân Ma càng mạnh hơn nữa, nhất đao phá pháp bảo của hắn, tái khởi nhất đao liền đã muốn tánh mạng của Phan Phượng Chân Thần, ngay cả thực lực chân chính cũng không có nhúc nhích!

Chương 1590: Hai Quân Đối Chọi. (2)

- Tư chất vị Chân Ma này, chỉ sợ là tiếp cận đế tư rồi.

Tố Thiên Hầu trầm mặc một lát nói.

Bọn người bảy Thánh Vương cũng nhao nhao gật đầu, yên lặng im lặng. Địa Ngục phái ra một Chân Ma có được Thần Quân chi tư tới khiêu chiến, không chỉ là chém đầu tướng lãnh tầng giữa Huyền Minh Nguyên Giới, còn ý định hung hăng đả kích sĩ khí đối phương!

- Chư vị, dưới trướng ai có Chân Thần đế tư cường giả?

Tử Phòng đạo nhân cũng nhíu mày, nhìn về phía mọi người:

- Chỉ có đế tư chi nhân, mới có thể vững vàng chém ma này!

Mọi người im lặng, Giang Nam nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói:

- Chân Thần có được đế tư, môn hạ của ta cũng có mấy vị...

Mọi người ngẩn ngơ, Tử Phòng đạo nhân thất thanh nói:

- Mấy cái? Mấy Chân Thần có được đế tư? Giáo chủ, ngươi không có nói đùa chứ?

Giang Nam có chút mặt toát mồ hôi nói:

- Thực không dám đấu diếm, môn hạ của ta Thần Chủ cùng thiên thần có được đế tư, thực sự có mấy cái như vậy...

Mọi người trầm mặc xuống, sau nửa ngày nói không ra lời, chỉ có phía dưới Già Dậu Chân Ma còn đang không ngừng khiêu chiến, không ngừng nhục mạ, mà trong Địa Ngục trận doanh cũng truyền đến từng đợt cười to

cùng tiếng chửi bậy ầm ầm.

Giang Nam thần thức chấn động, truyền lại đến phía trên Nguyên Giới chủ tinh, sau một lúc lâu, chỉ thấy nhiều Thiên thần, Chân Thần, Thần Chủ nhao nhao đến đây, rơi vào trước mắt, hướng Giang Nam chào, có xưng lão gia, là rất nhiều ánh mắt của các thế lực lớn đánh vào Đô Thiên thần giới, có xưng giáo tôn, là Huyền Thiên Thánh tông đệ tử.

Giang Nam ôn hòa cười nói:

- Ngày nay phía dưới có một đế tư Chân Ma khiêu chiến, ai có thể chém hắn?

- Ta đi!

Hoa Trấn Nguyên nhảy ra, hai mắt tỏa ánh sáng, hiển nhiên là thấy cái mình thích là thèm, cười nói.

Nhạc Ấu Nương đại hỉ, cười nói:

- Hoa thúc thúc, việc nhỏ bực này há có thể cho tiền bối ngươi xuất mã, lão nương đi chém hắn!

- Thúc thúc...

Cơ bắp khóe mắt Hoa Trấn Nguyên nhảy loạn.

Diệu Đế vội vàng nói:

- Đều để đó, để cho Phật gia đến độ hóa ma này!

Tịch Trọng trung thực nói:

- Sao không để cho ta xuất chiến? Ta còn chưa được giao thủ cùng ma đầu đế tư...

Những người này đều là Chân thần cảnh giới, cảnh giới cao có thấp có,

nhưng cả đám đều mạnh đến nổi không hợp thói thường. Duy chỉ có Tam Khuyết đạo nhân co đầu rụt cổ, không dám ra mặt. Hắn là xuất thân địa ngục Ma tộc, là con lai của nhân tộc cùng Ma tộc, tuy bái nhập Phật môn, nhưng ở trong địa ngục cũng có được sư thừa, sợ bị người nhận ra.

- Bao có, bao có.

Giang Nam an ủi:

- Tất cả mọi người có cơ hội. Ấu Nương, một trận chiến này ngươi đi trảm hắn, Hoa đạo hữu sắp xếp thứ hai, Tử Quy thứ ba, Diệu Đế đạo hữu thứ tư...

Nhạc Ấu Nương đại hỉ quát:

- Cùng lão nương nổi trống trợ trận!

Trước tiền môn, Tố Thiên Hầu, Diêm Túc Thần Tôn cùng với rất nhiều thần quan thần tướng hai mặt nhìn nhau, Tử Phòng đạo nhân ho khan một tiếng nói:

- Nổi trống trợ trận!

Tiếng trống nổ lớn, Nhạc Ấu Nương phiêu nhiên rơi xuống tiền môn, Già Dậu Chân Ma cười ha ha nói:

- Chư Thiên vạn giới không người nào sao? Rõ ràng phái ra một đàn bà đến đây!

Nhạc Ấu Nương không nói một lời, xung phong liều chết tiến lên, chỉ nghe song phương tiếng trống kinh thiên động địa, không đến mấy hơi thở thời gian, tiếng trống ngừng, trước trận đã không có tiếng động, chỉ thấy Nhạc Ấu Nương dẫn theo một đầu người thượng quan, đối diện lặng ngắt như tờ.

- Đến phiên ta rồi! Cùng ta nổi trống trợ hứng!

Hoa Trấn Nguyên phi thân hạ quan, đi vào địch doanh đối diện, khiêu chiến không dứt. Sau một lúc lâu, trong Địa Ngục trận doanh mở rộng ra, một Ma Thần to lớn cao ngạo cất bước đi ra, hướng Hoa Trấn Nguyên đánh tới.

Song phương trước trận giao chiến, bất quá một lát, Hoa Trấn Nguyên dẫn theo đầu người Chân Ma kia leo lên tiền môn, cười nói:

- May mắn không làm nhục mệnh.

- Như thế nào còn chưa tới Phật gia?

Diệu Đế nhìn xem Tịch Trọng hạ quan, đôi mắt trông mong nói.

Giang Nam cười nói:

- Bao có, bao có.

Lúc này đây Địa Ngục đại quân phái ra rõ ràng là một Chân Ma có được đế tư, Tịch Trọng gặp được cường địch, hai cao thủ trẻ tuổi ở trước trận đánh đập tàn nhẫn, giết đến long trời lỡ đất, cuối cùng nhất Tịch Trọng chỉ là đem người nọ kích thương, lại không có thể chém giết đối thủ, bị Ma Thần trong Địa Ngục đại doanh lao ra như ong vỡ tổ, đem vị Chân Ma này bao quanh bảo hộ ở chính giữa.

Bọn người Tố Thiên Hầu lo lắng Tịch Trọng có nguy hiểm, vội vàng xuất binh giết xuất quan, tiếp ứng Tịch Trọng, song phương hỗn chiến một hồi, chết rất nhiều Thần Ma, lúc này mới từng người thối lui.

- Rốt cục đến phiên ta rồi!

Diệu Đế đại hỉ, đang muốn hạ quan, đột nhiên chỉ nghe tiếng trống nổ mạnh, một Địa Ngục Ma Chủ xuất quan, uy phong lẫm lẫm, đến đây khiêu chiến, muốn đòi lại mặt mũi. Sắc mặt Diệu Đế phát khổ, dừng thân hình, hắn là Chân thần, tuy cực kỳ cường đại, nhưng mà Địa Ngục cường giả kia chính là Thần Chủ cấp bậc cường giả, hơn nữa có thể phái ra khiêu chiến, nhất

định thực lực cực kỳ kinh người, hắn tự nghĩ không là đối thủ.

- Tử Ngọc đạo hữu có thể xuất chiến?

Giang Nam nhìn về phía Tử Ngọc đạo nhân, ánh mắt chớp động, cười hỏi.

Tử Ngọc đạo nhân hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Đang muốn lĩnh giáo Địa Ngục cường giả!

Dứt lời, đạo nhân này cất bước hạ quan, sau một lúc lâu, Địa Ngục Ma Chủ kia bị thua, lại là địa ngục đại quân đoạt ra, giết lùi Tử Ngọc đạo nhân, đem Ma Chủ kia đoạt trở về.

Tử Ngọc đạo nhân trở về, Mục Sơn đạo nhân chủ động hạ quan, khiêu chiến địch doanh, chém một Ma Chủ, Giang Nam nhìn về phía Cung Thiên Khuyết, cười nói:

- Cung đạo hữu, mời!

Cung Thiên Khuyết hạ quan mà đi, không ngờ lại gặp phải cường địch, gặp được Địa Ngục Ma Chủ Đại Anh Thần Chủ đanh đá đến cực điểm, hai người ở dưới quan ác chiến một hồi, giết đến long trời lỡ đất, các loại thần thông pháp bảo đều xuất hiện, đủ loại Thần Quang choáng váng mắt người, cuối cùng nhất ai cũng không thể làm gì ai, lúc này hai người mới từng người lui về.

- Nữ tử hung hãn khá lắm, ta hôm nay rốt cục gặp được đối thủ.

Cung Thiên Khuyết trở về, thần sắc chất phác trên mặt không cánh mà bay, mà chuyển biến thành ngưng trọng.

Giang Nam cười nói:

- Nàng này có Thần tôn chiến lực, Cung đạo hữu không cách nào cầm xuống nàng cũng là bình thường. Hôm nay, ta nên hạ quan đánh một trận...

Thân hình hắn phiêu nhiên, một bước đi xuống tiền môn, cất cao giọng nói:

- Tiên thể Thiếu Hư, mời hạ quan chiến một trận!

Trong Địa Ngục đại doanh, tiên thể Thiếu Hư cùng rất nhiều Địa Ngục Ma Tôn Ma Quân đang xem cuộc chiến, xem chiến lực tinh anh hai phe quyết đấu, dưới trướng Giang Nam cùng Thiếu Hư đều là nhân tài đông đúc, nhân vật có được đế tư số lượng cũng không ít, chỉ là nhân vật bên Giang Nam thường thường đều là xuất thân từ Huyền Thiên Thánh tông.

Huyền Thiên Thánh tông đệ tử, từng cái đều tích lũy hùng hậu, hơn nữa Giang Nam bốn phía vơ vét các loại công pháp, cổ vũ đệ tử tu luyện, lĩnh ngộ ra con đường của bản thân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1591: Hoàng Cực Đạo Chung. (1)

Hơn nữa bọn người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng quanh năm ở bên ngoài cướp bóc…à không, lịch lãm rèn luyện, sớm đã ma luyện ra mũi nhọn, thực lực kinh người.

Bất quá nếu bàn về thực lực chỉnh thể, Huyền Thiên Thánh tông vẫn là so ra kém nhân tài đông đúc dưới trướng tiên thể Thiếu Hư. Nhưng mà bên người Giang Nam còn có tám Bổ Thiên Thần Nhân đệ tử khác, như bọn người Tử Ngọc đạo nhân, Cung Thiên Khuyết, Mục Sơn đạo nhân, từng cái đều kinh thái tuyệt diễm!

Sự so sánh này, liền đem chư cường giả dưới trướng Thiếu Hư áp chế.

Địa Ngục rất nhiều Ma Tôn Ma Quân đang nghị luận, muốn phái ra Ma Tôn cấp cường giả hay không, sau đó liền thấy Giang Nam xuất quan, lẻ loi một mình đứng ở trước doanh.

Thiếu Hư có chút biến sắc, cười lạnh một tiếng, đang muốn xuất chiến, đột nhiên một Ma Tôn xuất trận, đứng ở trước quan, cất cao giọng nói:

- Thân là chủ soái một quân, há có thể đơn giản xuất chiến? Huyền Thiên giáo chủ, ta sớm đã nghe nói ngươi dị thường xảo trá, nếu ngươi ở trong Tử Phủ mai phục binh mã, chủ soái nhà của ta xuất chiến, lâm vào bên trong mai phục của ngươi, chẳng phải là để cho chúng ta Quần Long Vô Thủ?

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Ta là Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa, thần triều đại thừa tướng, dưới một người, trên vạn thần! Là chủ soái các ngươi lớn, hay là Tả Thiên Thừa lớn? Ta lấy thân phạm hiểm, chỉ là chủ soái một chi quân đội Địa Ngục Thần Ma, chẳng lẽ liền không dám hạ tràng cùng ta quyết chiến sinh tử?

Ma Tôn kia không phản bác được, sau một lúc lâu lúng ta lúng túng nói:

- Ai biết có phải Đông Cực đại đế cố ý bổ nhiệm ngươi làm Tả Thiên Thừa. Phái ngươi đi ra làm pháo hôi, đến lợi nhuận chủ soái nhà của ta hay không...

Đại Anh Thần Chủ trong đám người kia đí ra, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, thân làm chủ soái tự mình xuất chiến, chỉ là một kẻ mãng phu gây nên, thân làm chủ soái tự nhiên bày mưu nghĩ kế, trù tính điều hành, bảo đảm đại quân chiến tất thắng, Huyền Thiên giáo chủ, ngươi không phải chủ soái hợp cách.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Địa Ngục nhân tài đông đúc, chẳng lẽ chỉ là miệng pháo vô địch sao? Ngay cả người dám đánh với ta một trận cũng không có!

- Ta đến trảm ngươi!

Một Ma Chủ giận dữ, thân hình uốn éo, hóa thành cự nhân trăm vạn dặm, một bước phóng ra Địa Ngục ma quan, đi vào trước mặt Giang Nam, tế lên một kiện Thần Quân chi bảo. Cái pháp bảo kia như bình, trong bình đều là Thiên Âm Thánh Thủy. Gào thét tuôn ra, hướng Giang Nam bay tới, ý định đem Giang Nam xoáy lên, thu nhập trong bình luyện hóa!

Địa Ngục Ma Chủ này đúng là Tô Ma La Ma Chủ cùng Tử Ngọc đạo nhân chiến một trận, tuy thua ở trong tay Tử Ngọc đạo nhân, nhưng thực lực lại cực kỳ cường đại, ngay cả Tử Ngọc đạo nhân cũng không thể chém giết hắn.

Phải biết rằng Tử Ngọc đạo nhân chính là nhân vật leo lên tiên đài, có được Thần Đế chi tư, Tô Ma La bại mà bất loạn, tuy bại nhưng vinh.

Hắn lai lịch phi phàm, là địa ngục Nguyên Ma thánh mẫu thân truyền đệ tử, Nguyên Ma thánh mẫu chính là là một nữ Ma Đế phục sinh của địa ngục,

sau khi phục sinh đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, Hoàng đạo cực binh tên là Minh Hải bình ngọc, khẩu bình ngọc này của Tô Ma La là phỏng theo Minh Hải bình ngọc, một ngụm bình ngọc chứa đầy Thiên Âm Thánh Thủy, ngay cả Thần Tôn cũng có thể rửa sạch chí tử!

Chỉ thấy Thiên Âm Thánh Thủy vô cùng mãnh liệt đáp xuống đến đỉnh đầu Giang Nam, liền không cách nào rơi xuống, bị một đoàn Thần Quang nâng lên, Thiên Âm Thánh Thủy cực kỳ trầm trọng, hơn nữa không có gì không thay đổi, nhưng mà gặp được đoàn Thần Quang này, liền thấy Thánh Thủy không ngừng ăn mòn Thần Quang, mà càng nhiều Thần Quang nữa từ trong đầu Giang Nam liên tục không ngừng lao ra, hóa thành nhiều đóa hoa sen ánh vàng rực rỡ, thủy chung nâng Thiên Âm Thánh Thủy.

Thiên Âm Thánh Thủy ngập trời, từ phía dưới tịch cuốn tới, ở trước hai tòa hùng quan hóa thành Hắc Hải mãnh liệt, hắc sóng phô thiên cái địa, thôn phệ hết thảy, Tô Ma La Ma Chủ đỉnh đầu Minh Hải bình ngọc treo cao, đứng ở trong hắc thủy, cầm trong tay cái nĩa xiên thép, hai mắt như là thái dương, nhìn chằm chằm vào Giang Nam bên trong Hắc Hải, một xiên đâm xuống dưới!

- Cái thằng Tô Ma La này, thật sự quá táo bạo rồi!

Thiếu Hư sắc mặt biến hóa, vội vàng lệnh cưỡng chế tả hữu quát:

- Nhanh đi cứu hắn!

Phía trên Địa Ngục ma quan, vô số Ma Chủ, Ma Tôn, Ma Quân chen chúc lao xuống ma quan, hướng Giang Nam lao đi, cùng lúc đó, Tố Thiên Hầu thấy tình thế không ổn, vội vàng đại kỳ chấn động, rất nhiều thần quan thần tướng tuân lệnh, nguyên một đám như là thủy triều tuôn ra tiền môn, đi đón ứng Giang Nam, ứng chiến những Địa Ngục Ma Quân đó.

Đội ngũ song phương còn chưa vọt tới trước mặt, đột nhiên chỉ thấy Hắc Hải phô thiên cái địa đột nhiên gió êm sóng lặng, Giang Nam một tay thò ra, năm ngón tay giang rộng ra, Hắc Hải tính cả Tô Ma La Ma Chủ cao tới trăm

vạn dặm kia cùng một chỗ kịch liệt thu nhỏ lại, hướng trong lòng bàn tay hắn rơi đi.

Mà ở bên trong lòng bàn tay của hắn, rõ ràng là một ngụm trấn tiên đỉnh, Hắc Hải tính cả Tô Ma La cùng Minh Hải bình ngọc kia chung một chỗ rơi vào trong Trấn tiên đỉnh.

- Buông Tô Ma La ra!

Nguyên Chỉ Đại Tôn ở dưới bảy Thánh Vương đuổi giết dĩ nhiên đột phá thành tựu Ma Quân, bước đầu tiên đánh tới, khí diễm ngập trời, tế lên Hỗn Nguyên Thiên La Tán, cái dù bay lên không, gào thét xoay tròn, càng lúc càng lớn, thậm chí ngay cả tiền môn cùng Ma quan cũng bị bao phủ, hấp lực khủng bố truyền đến, vô số Thần Ma nhao nhao dừng chân bất trụ, nhao nhao hướng lên trời bay đi, thậm chí ngay cả Thần Chủ cũng đứng không vững!

Bọn người Tố Thiên Hầu, Tử Phòng đạo nhân vội vàng tế lên một tòa trận đồ, đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong trận pháp, đang muốn mượn trận pháp khắc chế uy năng của Hỗn Nguyên Thiên La Tán, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, một cây trụ lớn đột nhiên xuất hiện, đem Hỗn Nguyên Thiên La Tán đánh bay, vô tung vô ảnh.

Căn trụ lớn này đúng là chân Tạo Hóa tiên đỉnh, đứng vững ở bên trong Nguyên Giới, đỉnh đã xuyên phá Nguyên Giới, đem Hỗn Nguyên Thiên La Tán đụng vào trong vũ trụ hư không.

- Lại là chiêu này!

Nguyên Chỉ Ma Quân mắng to một tiếng, nhất thức đại thần thông bộc phát, hướng Giang Nam oanh khứ, hắn hôm nay đã là Ma Quân, thực lực so với lúc trước cùng Giang Nam giao thủ tăng lên gấp hai, một chưởng tầm đó muôn hình vạn trạng, không ngờ một thức thần thông này vừa mới bộc phát uy năng, đột nhiên chỉ thấy trước mắt ánh sáng tím lượn lờ, một thanh kiếm Xùy~~ một tiếng đâm rách đại thần thông này, xuyên thủng từng đợt Minh

Hải động thiên nặng nề của hắn, đi tới trước người của hắn!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cực kỳ quỷ dị, một kiếm đâm rách Minh Hải động thiên, Nguyên Chỉ Ma Quân chỉ cảm thấy động thiên của mình bắt đầu sụp đổ, hướng trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm sụp đổ, trong nội tâm không khỏi kinh hãi, lưỡi kiếm này quả thực là một quái vật, không có gì không nuốt, không có gì không luyện!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1592: Hoàng Cực Đạo Chung. (2)

Thậm chí ngay cả hắn cũng cảm giác được khí huyết bản thân rục rịch, cơ hồ chỉ điểm trong kiếm sụp đổ!

Oanh...

Một Địa Ngục Ma Quân khác giết đến, một đại thương đâm thủng Hỗn Độn giới vực của Giang Nam, công hướng Giang Nam. Giang Nam quay kiếm đẩy ra đầu thương, lại có hai Ma Tôn đánh tới, vây chiến Giang Nam, Đại Anh nữ thần chủ cũng đánh tới, bốn người quay chung quanh Giang Nam chuyển động, bao quanh chém giết.

Nguyên Chỉ Đại Tôn nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy chỗ ngực lạnh lẽo, cúi đầu nhìn lại, liền thấy một kiếm vừa rồi kia của Giang Nam phá vỡ khôi giáp của hắn, cơ hồ đâm rách da của hắn, cái trán không khỏi chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

- Về!

Hắn triệu hồi Hỗn Nguyên Thiên La Tán, xoay người sát nhập chiến đoàn, cùng một Ma Quân khác cùng Đại Anh nữ thần chủ, Phương Thù Ma Tôn,... chung một chỗ vây công Giang Nam.

Sáu người giết đến long trời lỡ đất, hai đại Ma Quân, tam đại Ma Tôn cấp cường giả liên thủ, rốt cục đem Giang Nam bức tới hạ phong, nhưng mà Giang Nam một thanh kiếm tung bay như mưa, công kích của bọn hắn rơi xuống, cho dù là đế bảo cấp bậc công kích, cũng bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hóa đi.

Mà Tố Thiên Hầu các Thần Tôn Thần Chủ vọt tới, lại bị Địa Ngục cường giả khác ngăn trở, Tố Thiên Hầu hai tay ra tay áo, hàng tỉ đạo ngũ sắc hào quang bắn ra, sáng lạn dị thường, mà bảy Thánh Vương càng là đánh đâu

thắng đó; không gì cản nổi, thẳng hướng chư cường giả vây công Giang Nam.

Bọn người Nguyên Chỉ Ma Quân, Già Phật Ma Quân lập tức hai mặt thụ địch, lại có mấy Ma Quân vọt tới, cùng bảy Thánh Vương bao quanh chém giết chinh chiến, lưỡng quan tầm đó, hỗn chiến ngập trời.

Giang Nam thoát thân, ngẩng đầu nhìn hướng Địa Ngục ma quan, chỉ thấy tiên thể Thiếu Hư sừng sững ở trước mắt, đang xem cuộc chiến, lúc này một bước mở ra, hướng Địa Ngục ma quan phóng đi.

Địa Ngục đại quân xuất động, từng tòa đại trận hiện lên, bộc phát ra một cổ lực công kích có thể so với Thần Quân, Giang Nam vừa mới ý định xông xuống địa ngục ma quan, những đại trận này cũng đã khởi động, một tòa đại trận khốn hắn ở trong đó.

Từng tòa đại trận khác nhấp nhô, một tòa đón lấy một tòa lao ra, ý định khốn chết hắn ở trong đó.

Giang Nam mi tâm lóe lên, vô số Chiến Minh Cự Thú như là thủy triều tuôn ra, đem đệ nhất tòa đại trận phá tan, vô số Địa Ngục Ma Thần táng thân bụng thú, Cự Thú thủy triều cuồn cuộn hóa thành từng tòa đại trận, phản giết Địa Ngục đại quân, như là Cự Thú mênh mông biển lớn, đánh về phía Địa Ngục ma quan.

Phía trên Ma quan, từng chiếc từng chiếc ma hạm ngang trời, Diệt Thần Ma quang giống như mưa trút xuống, giảo sát Chiến Minh Cự Thú, tiếc rằng Chiến Minh Cự Thú thật sự quá nhiều, hơn nữa không ngừng phân liệt, giết không bao giờ hết.

Lập tức Chiến Minh Cự Thú liền sát nhập bên trong ma quan, đột nhiên chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, Ma Âm cuồn cuộn chấn động ở bên trong lưỡng quan, tiên thể Thiếu Hư tay nắm một ngụm Chuông Ma, tràn ngập Đế Uy khủng bố, ngang nhiên gõ động chung này.

Bành bành bành...

Tất cả Chiến Minh Cự Thú nổ tung, trong khoảnh khắc liền chết mấy chục vạn, Thiếu Hư lần nữa gõ động chung này, càng nhiều Chiến Minh Cự Thú chết bất đắc kỳ tử.

Giang Nam cũng bị chấn đến khí huyết di động, trong mi tâm có Thần Quang tuôn ra, đem tất cả Chiến Minh Cự Thú xoáy lên, thu nhập bên trong Tử Phủ của mình.

- Ly Sửu Ma Đế Hoàng Cực đạo chung?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn Thiếu Hư, nhíu mày hỏi.

- Không sai.

Thiếu Hư cười to, nâng lên Ly Sửu Ma Đế Hoàng Cực đạo chung, phiêu nhiên rơi xuống ma quan, Giang Nam thu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, lấy ra đỉnh trượng, một tiếng ầm vang quét tới.

Cạch...

Hai đại bảo vật chấn động, hoàng đạo đạo âm cuồn cuộn trùng kích mọi nơi, đem đội ngũ hai phe chấn đến người ngã ngựa đổ, thậm chí ngay cả từng khỏa ngôi sao tạo thành ma quan cùng tiền môn cũng bị chấn đến hiện ra từng vết rách cực lớn.

Giang Nam cùng Thiếu Hư hai người lảo đảo lui về phía sau, trong nội tâm đều kinh hãi, đột nhiên chỉ nghe loong coong một tiếng, sau đầu Giang Nam hiện ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, như dải lụa hướng Thiếu Hư chém tới.

Sau đầu Thiếu Hư cũng hiện ra Tiên Văn Bảo Thư, vừa mới nghênh tiếp lưỡi kiếm này lập tức bị trảm đến trang sách tung bay, thiếu đi vài trang tiên văn.

Cạch...

Thiếu Hư chấn động Hoàng Cực đạo chung, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm như gặp phải trọng thương, lăn lộn hướng về sau té xuống, cũng là uy năng tổn hao nhiều. Giang Nam lại là một trượng hung hăng quét ở phía trên Hoàng Cực đạo chung, hoàng đạo đạo âm chấn động không dứt, hai người bị chấn đến khí huyết giống như biển lớn mênh mông tuôn ra, bành trướng có âm thanh.

Mà Thần Ma trước tiền môn cùng ma quan đang chém giết càng là không chịu nổi, nguyên một đám bị chấn trọng thương thổ huyết, thậm chí có người trực tiếp bị chấn nát, hồn phi phách tán!

Uy năng khẩu Hoàng Cực đạo chung này, ngay cả Thiếu Hư cũng không có thể khống chế, không cách nào đem uy năng đạo chung phóng thích chỉ nhằm vào địa phương, mà là công kích không khác biệt.

- Ngày khác tái chiến!

Hai người từng người quay đầu lại, một cái leo lên ma quan, một cái leo lên huyền quan, Thiếu Hư đem Hoàng Cực đạo chung ném đi, chỉ thấy khẩu đạo chung này cao cao đọng ở trên không ma quan, rì rì chuyển động, trấn áp ma quan số mệnh, Thiếu Hư đưa lưng về phía Địa Ngục rất nhiều ma tướng, một ngụm máu tươi nhả trong tay áo, sắc mặt khôi phục như thường.

Mà Giang Nam leo lên huyền quan, bước chân cũng có chút lảo đảo, sắc mặt có chút tái nhợt, đem đỉnh trượng cao cao dựng thẳng lên, chỉ thấy đỉnh trượng càng lúc càng lớn, cao ngất nhập trong tinh không, trấn áp số mệnh tiền môn, mặt ngoài hiện ra từng đạo tiên đạo phù văn sáng lạn thâm ảo.

- Uy năng Đỉnh trượng, ta không cách nào thúc dục, ép không được Hoàng Cực đạo chung...

Giang Nam xếp bằng ngồi ở phía dưới đỉnh trượng, nhìn về phía đỉnh trượng hiện ra từng đạo phù văn thâm ảo, trong nội tâm yên lặng nói:

- Nếu có thể luyện ra Hồng Mông hoàng đạo, hoặc là tiên đạo...

Địa Ngục ma quan có Ly Sửu Ma Đế Hoàng Cực đạo chung trấn áp số mệnh, mà Huyền Minh huyền quan chỉ có đỉnh trượng có thể tới so sánh, tuy đỉnh trượng là chân tiên đỉnh, lại không người có thể thúc dục, chỉ có đem Hồng Mông đại đạo tăng lên tới trình độ hoàng đạo, mới có thể miễn cưỡng thúc dục uy năng, cùng Hoàng Cực đạo chung đối kháng.

Hoàng đạo cực binh chính là chứng đế chi bảo tăng lên tới cấp độ Hoàng Đạo Cực Cảnh, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả đem đại đạo bản thân ký thác vào bên trong Thiên Đạo, đại đạo bên trong hoàng đạo cực binh cũng cùng Thiên Đạo tương liên, trong đó chất chứa uy năng là khủng bố bực nào?

Mặc dù tiên thể Thiếu Hư chỉ có thể thôi phát một đám, uy năng cũng so với chân tiên đỉnh trong tay Giang Nam cường đại không biết bao nhiêu!

Đây chính là nguyên nhân tu vi thực lực của Giang Nam đại tiến, cũng không cách nào làm gì tiên thể Thiếu Hư.

Chương 1593: Thiên Tâm Là Tâm Gì? (1)

Vừa rồi hai người bọn họ giao phong, tuy giao thủ hai chiêu, nhưng Giang Nam lập tức phát hiện có khẩu Hoàng Cực đạo chung kia ở đó, mình tuyệt đối không cách nào làm gì Thiếu Hư, tiên thể Thiếu Hư cũng lập tức biết rõ tu vi của mình chưa đủ, cưỡng ép thúc dục Hoàng Cực đạo chung, cũng không làm gì được Giang Nam, nếu như hai người tiếp tục chiến đấu xuống mà nói, chỉ biết lưỡng bại câu thương, thậm chí cả hai cùng chết.

Đây là sự tình bọn hắn tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ, cho nên lúc này hai người mới định ra ngày khác tái chiến, từng người trở lại lãnh địa của mình.

- Luyện thành Hồng Mông hoàng đạo, chỉ là có thể tế lên chân tiên đỉnh, kích phát một tia uy năng của chân đỉnh, cùng Hoàng Cực đạo chung chống lại mà thôi, mà muốn chiếm cứ thượng phong, đem tiên thể đánh chết, liền chỉ có luyện thành tiên đạo!

Hồng Mông đại đạo cùng tiên đạo, đều bao quát ở bên trong chân tiên đỉnh, bất quá muốn lĩnh ngộ ra đạo lý chất chứa trong đó, thì ngàn khó muôn vàn khó khăn.

Giang Nam không phải tiên thể chân chánh, đối với tiên đạo lĩnh ngộ không có ưu thế như Thiếu Hư, ngụy tiên thể dù sao cũng là ngụy tiên thể, đối với đại đạo lĩnh ngộ phải kém sắc một bậc.

Bất quá, Giang Nam cũng có được ưu điểm của mình, đó chính là hắn là Tiên Thiên đạo thể, hơn nữa luyện thành Nguyên Thủy đại đạo, ở trên suy diễn đại đạo có tạo nghệ hơn người.

Sở dĩ trước tìm hiểu Hồng Mông hoàng đạo, là vì hắn đối với Hồng Mông đại đạo nghiên cứu càng sâu, lại càng dễ luyện thành.

Hắn ở dưới chân đỉnh lẳng lặng tìm hiểu, tâm thần yên lặng ở bên trong nguyên một đám Hỗn Độn phù văn, Hỗn Độn phù văn phía trên chân tiên đỉnh vô cùng cao thâm, là sinh tồn ở lúc vũ trụ chưa mở, khắp nơi đều là Tiên Thiên Thần Ma cổ xưa bên trong Hỗn Độn khống chế đại đạo, loại đại đạo này cổ xưa mà cường đại, tiếp cận bổn nguyên, tiếp cận Nguyên Thủy, so với tiên đạo cũng không kém cỏi.

Bất quá Hồng Mông đại đạo tăng lên tới cấp độ hoàng đạo, còn so ra kém tiên đạo, còn phải tăng lên tới cấp độ càng cổ xưa, cái kia chính là cấp độ như chủ nhân của Chiến Thần Điện kia, cũng là cấp độ của thiếu niên áo vàng.

Bọn họ là Hỗn Độn tiên nhân, Hồng Mông đại đạo của bọn hắn cũng gọi là Hỗn Độn tiên đạo.

Chỉ là cảnh giới này đối với Giang Nam mà nói, thật sự quá xa xôi rồi, mục đích hiện tại của hắn, là luyện thành Hồng Mông hoàng đạo. Hơn nữa loại Hồng Mông hoàng đạo này cũng thực sự không phải là Hồng Mông hoàng đạo của Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ký thác Thiên Đạo kia, chỉ là cùng tiên thể Thiếu Hư giống nhau là hình thức ban đầu của hoàng đạo.

Giang Nam ở dưới chân đỉnh, ngồi xuống là nửa tháng, trong lúc này Địa Ngục Thần Ma lại phát động mấy lần tiến công, Tố Thiên Hầu điều động đại quân, bảy Thánh Vương, Diêm Túc Thần Tôn cùng rất nhiều Thần Chủ thần tướng cũng xuất động mấy lần, song phương ở trước quan đại chiến, vứt bỏ vô số cỗ Thần Thi ma thi, máu chảy thành biển, phiêu phù ở trong tinh không Huyền Minh Nguyên Giới.

Thậm chí ngay cả Linh Đạo Tử cũng xuất động, ỷ vào đế bảo trong tay, giết không biết bao nhiêu Địa Ngục cường giả, còn từng đánh tới bên trong Địa Ngục ma quan, bất quá Hoàng Cực đạo chung treo cao, rất nhiều Địa Ngục Ma Tôn Ma Quân thúc dục khẩu hoàng đạo cực binh này, cơ hồ ngay cả Linh Đạo Tử cũng bị trấn sát!

Chỉ là, tiên thể Thiếu Hư cũng không ra tay, hiển nhiên người này giống

như Giang Nam, ý đồ làm ra đột phá trọng đại, muốn ở chánh diện đem Giang Nam kích sát!

Đại quân song phương có thắng có bại, bất quá Tố Thiên Hầu dần dần lo âu, tràng ác chiến này đánh xuống, Thần Ma bên trong Huyền Minh Nguyên Giới càng ngày càng ít, vốn là còn có 50 vạn Thần Ma, hôm nay đánh xuống mấy trận ác chiến, liền chỉ còn lại có hai mươi bảy vạn, trong đó còn có sáu bảy vạn là thương binh đã bị trọng thương, có thể vận dụng chỉ có hai mươi vạn người.

Càng thêm mấu chốt chính là pháp bảo cùng linh thạch linh dịch tiêu hao, thật sự cực lớn, Tố Thiên Hầu vốn là bị lưu vong, tích lũy vốn không sâu, tuy thành tựu Thần Tôn, ở thần giới cũng có một mảnh thế lực, nhưng vẫn là so ra kém những Cự Đầu cổ xưa kia.

Từng tràng ác chiến đánh đến bây giờ, linh thạch linh dịch của hắn đã hao tổn không, mà dưới trướng rất nhiều Thần Ma pháp bảo cũng rách tung toé, thậm chí có Thần Ma đã không có pháp bảo.

Diêm Túc Thần Tôn tuy tu thành Thần Tôn đã lâu, tích lũy linh thạch linh dịch cùng pháp bảo, thần tài thần liệu quá nhiều, nhưng mà chịu không được tiêu hao như vậy.

Trái lại Địa Ngục ma quân, so với bọn hắn tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần, phía sau như trước có viện quân liên tục không ngừng, còn có từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chở các loại thần tài thần liệu cùng pháp bảo, linh thạch linh dịch, vận đến ma quan.

Không có hậu cần cường đại cùng viện quân liên tục không ngừng chèo chống, Huyền Minh Nguyên Giới có thể lo.

Cũng may, Thi Hiên Vi suất lĩnh mười một vạn Thần Ma từ chủ tinh đến, đã mang đến rất nhiều linh thạch cùng pháp bảo trong bảo khố Huyền Thiên Thánh tông, cuối cùng có thể cho bọn người Tố Thiên Hầu nhẹ nhàng thở ra.

Cũng không lâu lắm, lại có một chi chở đầy các loại thần tài, thần liệu, pháp bảo, linh thạch, linh dịch hạm đội, từ Thần giới Cẩm Tú Thiên mà đến, đưa đến phía trên Huyền Minh huyền quan.

Tố Thiên Hầu đại hỉ, vội vàng hỏi người tới rốt cuộc là người phương nào tiễn đưa đến nhiều đồ quân nhu như vậy, thần minh cầm đầu kia cười nói:

- Chúng ta là Nam Hải Thương Minh hạm đội, theo Châm Phong hội chủ chi mệnh đến đây tiễn đưa chiến tranh cần thiết. Châm Phong hội chủ nói, hắn chỉ là hội chủ trên danh nghĩa, lão gia trên thực tế của Nam Hải Thương Minh ta là Huyền Thiên đại lão gia. Hôm nay đại lão gia chiến tranh, Thương Minh ta tự nhiên phải toàn lực chống đỡ.

Tố Thiên Hầu nhìn về phía Giang Nam như trước ở dưới chân đỉnh tìm hiểu đại đạo, trong lòng chấn động:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên không giống bình thường, rõ ràng còn âm thầm kinh doanh một Thương Minh, tụ ôm tài phú. Dưới trướng hắn cường giả phần đông, ngay cả Thần Đế chi tư cũng có không ít, xem ra hắn mưu đồ thật lớn!

Tố Thiên Hầu tống biệt Nam Hải Thương Minh hạm đội, đã thấy dưới chân tiên đỉnh, Giang Nam đã không thấy bóng dáng, vội vàng đi tìm, chỉ thấy giờ phút này Giang Nam ở trong quan, đang hành tẩu ở bên trong thương binh.

Hơn nửa tháng này, từng tràng ác chiến, sáu bảy vạn Thần Ma lọt vào trọng thương, vô lực tiếp tục chém giết, chỉ phải ở lại trong quan dưỡng thương, có ít người lưu lại đại đạo vết thương không cách nào phai mờ, có ít người thì thần tính bị hao tổn, còn có người trực tiếp bị gọt rơi cảnh giới, còn có người làm bị thương bổn nguyên, thọ nguyên tổn hao nhiều.

Giang Nam ở bên trong rất nhiều thương binh cất bước mà đi, quanh thân đại đạo rung chuyển, vô số đạo tắc bay ra, chui vào trong cơ thể những Thần Ma bị thương này, cũng không lâu lắm, những Thần Ma bị thương này liền

nguyên một đám thần thái sáng láng, đứng dậy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1594: Thiên Tâm Là Tâm Gì? (2)

Có người bị thương chính là đại đạo, vết thương đại đạo rất khó khôi phục, trừ khi cường giả tu luyện công pháp đồng dạng hỗ trợ chữa thương, nếu không liền phế bỏ tu vi tu luyện lại, nhưng mà đại đạo của Giang Nam quét qua, liền đem thương thế trị hết.

Có người bị thương thần tính, bị dương khí vô cùng tràn đầy của hắn trực tiếp đem thần tính bổ toàn bộ, bị thương bổn nguyên thì cảm giác được tinh khí giống như mênh mông biển lớn vọt tới, nhanh chóng khôi phục bổn nguyên của bọn hắn, về phần bị gọt rơi cảnh giới, tất bị pháp lực cuồng bạo của hắn dũng mãnh vào trong cơ thể, đem cảnh giới sinh sinh tăng lên.

Cũng không lâu lắm, tất cả thương binh liền khôi phục, nguyên một đám sinh long hoạt hổ, lại có thể vùi đầu vào trong chiến đấu.

Những Thần Ma này đi tìm Giang Nam, ý định cảm ơn, lại phát hiện Giang Nam đã bất tri bất giác ly khai nơi đây.

Hắn đi vào phía trên Nguyên Giới chủ tinh, sau một khắc, hắn lọt vào trong vực sâu chủ tinh, đi vào địa tâm.

Trái tim cổ tiên cực lớn kia như trước ghé vào phía trên tinh hạch chủ tinh, chậm chạp mà hữu lực nhảy động, sắc lệnh màu vàng của Bổ Thiên Thần Nhân như là từng mặt đại bảng, trấn áp trái tim cổ tiên này, mà Quang Vũ Thần Đế phong cấm thần văn thì đã bị phai mờ sạch sẽ, chỉ có chín sắc lệnh màu vàng như trước tản mát ra uy năng vô biên.

- Đạo hữu.

Giang Nam đi vào trước trái tim, khom người thi lễ.

Trái tim kia có chút nhảy lên thoáng một phát, thân ảnh một thiếu niên áo

vàng hiển hiện ở trên không trái tim, sắc mặt không hề bận tâm, hoàn lễ nói:

- Đạo hữu.

Giang Nam nghi hoặc nói:

- Đạo hữu, trong nội tâm của ta có nghi hoặc khó hiểu, đặc biệt tới tìm đạo hữu, nhờ đạo hữu giải thích nghi hoặc cho ta.

Thiếu niên áo vàng nghiêng đầu xem hắn, Giang Nam tiếp tục nói:

- Ta mấy ngày nay tìm hiểu chân tiên đỉnh của ngươi, đạt được rất nhiều, tự giác có thể tu thành hoàng đạo, nhưng lại chậm chạp không cách nào đột phá, không cách nào đem đại đạo luyện thành hoàng đạo. Tích lũy của ta đã đầy đủ, vì sao không cách nào đột phá, tu thành hoàng đạo? Kính xin đạo hữu dạy ta.

- Ngươi hỏi ta, đây là Nhân Quả, ngươi cũng đã biết ta và ngươi Nhân Quả càng nhiều, ngươi sẽ lâm vào càng sâu?

Thiếu niên áo vàng không có trả lời hắn, mà là hỏi:

- Nếu như ta và ngươi lại liên quan xuống dưới, ngươi tất sẽ cuốn vào bên trong Nhân Quả của ta. Ta trước nói cho ngươi biết, Nhân Quả của ta không chỉ là ân oán cùng mấy tiểu quỷ Bổ Thiên Thần Nhân kia, còn có thượng giới tiên nhân, liên quan to lớn, ngươi không cách nào tưởng tượng, thậm chí ngay cả tám tiên nhân mở Thiên Cung tám cảnh kia cũng chỉ là tiểu nhân vật trong đó. Ngươi, còn muốn hỏi sao?

Trong nội tâm Giang Nam sợ hãi, hắn sớm biết chuyện Huyền Đô cổ tiên bị trấn áp liên quan cực lớn, lại thật không ngờ rõ ràng ngay cả Câu Trần, Hậu Thổ, Tử Tiêu mấy Viễn Cổ tiên nhân kia cũng bị liên quan đi vào!

- Ta còn muốn hỏi!

Giang Nam cắn răng nói.

Thiếu niên áo vàng yên lặng gật đầu, đột nhiên nói:

- Hoàng đạo ký thác ở đâu?

Giang Nam nói:

- Tự nhiên là bên trong Thiên Đạo.

Thiếu niên áo vàng tiếp tục hỏi:

- Thiên Tâm là tâm gì?

Giang Nam khẽ nhíu mày, thiếu niên áo vàng nói khẽ:

- Tâm cảnh của ngươi không có đạt tới trình độ Thiên Tâm, biết Thiên Tâm thì Thiên Nhân Hợp Nhất, ngươi cần phải có tâm cảnh của Hoàng Đạo Cực Cảnh, Thiên Nhân Hợp Nhất, mới có thể luyện thành hoàng đạo.

Giang Nam ngẩn ngơ hỏi:

- Thần nhãn gặp chúng sinh?

- Thần nhãn gặp chúng sinh...

Thiếu niên áo vàng lộ ra vẻ tán thành, cười nói:

- Đây cũng không phải là đạo lý ngươi ngộ, ta cảm thấy được hắn là tiểu hồ ly kia tìm hiểu chân đỉnh của ta, ngộ ra thứ này. Thần nhãn gặp chúng sinh cũng đúng, bất quá phải nói Thiên nhãn thấy chúng sinh, ý cảnh liền cao hơn một bậc. Ngươi cần đi một chút, ly khai nơi đây đi gặp chúng sinh một lần. Lúc nào ngươi nhìn thấy chúng sinh, ngươi liền có thể tu thành hoàng đạo.

Thân ảnh của hắn dần dần biến mất ở bên trong trái tim, không hề hiển hóa, thanh âm lại từ trong trái tim truyền đến:

- Tiên thể cũng không phải là hơn ngươi, mà là tiên thể của hắn tự nhiên

liền có được tâm tình cực cao ở trong đó, hắn cũng không có trải qua quá trình thiên nhãn gặp chúng sinh này, mà là dựa vào tiên thể đặc dị tự nhiên mà tu thành hoàng đạo, có chỗ chưa đủ.

Giang Nam tạ ơn, quay người hướng ra phía ngoài bay đi, chỉ nghe sau lưng truyền đến thanh âm thiếu niên áo vàng kia:

- Đạo hữu, ngày ta thoát khốn không xa, ngươi cần chuẩn bị một chút...

Trong lòng Giang Nam chấn động, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trái tim kia thành thành thật thật phủ phục ở phía trên tinh hạch, đã không có động tĩnh.

Giang Nam đi vào phía trên tiền môn, nhìn xa Địa Ngục ma quan, đang trông xem số mệnh Địa Ngục đại quân thế nào, chỉ thấy trong Địa Ngục ma quan ma khí thâm trầm, vô số Ma Thần số mệnh hóa thành đủ loại Thiên đình cùng dị tượng, có Thiên đình rộng lớn, số mệnh kéo dài, có Thiên đình ảm đạm, có vẫn lạc hiện ra, cũng có số mệnh hưng thịnh như liệt hỏa, đây là dấu hiệu đột phá.

Hắn quan sát thật lâu, thủy chung không có phát hiện số mệnh cùng Thiên đình của tiên thể Thiếu Hư.

- Tiên thể Thiếu Hư không ở bên trong ma quan!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động:

- Hắn cũng là biết rõ không cách nào làm gì ta, cho nên ly khai ma quan, đoán chừng là tu luyện hoặc là tìm kiếm biện pháp khắc chế ta.

Hắn muốn đột phá, tu thành Hồng Mông hoàng đạo, thúc dục chân tiên đỉnh áp chế Hoàng Cực đạo chung, mà Thiếu Hư cũng muốn đột phá, đường đường chính chính chiến thắng Giang Nam.

Tiên thể cũng thực sự không phải là muốn tu luyện đến cảnh giới gì liền có thể tu luyện tới cảnh giới đó, Thiếu Hư cũng cần gặp gỡ, cũng cần lĩnh ngộ, cũng cần phát triển.

Giang Nam thu hồi ánh mắt, hướng đám người Tố Thiên Hầu cùng Đại Thánh Vương nói:

- Ta cần đi ra ngoài một chuyến, nếu tiên thể Thiếu Hư trước ta một bước trở về, các ngươi không nên cùng hắn xung đột chính diện, vạn lần không được cùng hắn ở trước cửa quan đơn đấu. Nếu hắn cưỡng ép khắc phục khó khăn, thì thỉnh phu nhân ta bố trí xuống Luyện Thiên đại trận, Thần Ma khác phụ tá, ngăn hắn một thời gian ngắn. Nếu là chiến đấu tầm thường, có Linh Đạo Tử ở đây, đủ để bảo vệ tiền môn ta không mất.

Mọi người gật đầu đồng ý, Giang Nam đem đỉnh trượng lưu ở nơi đây, chỉ mang theo Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, ly khai Huyền Minh Nguyên Giới.

Mà vào lúc này, tiên thể Thiếu Hư trở lại trong địa ngục, đi vào A Tỳ địa ngục, nơi này là địa phương chí cao vô thượng trong Địa Ngục vạn giới, Địa Ngục các đời Ma Đế đều là lựa chọn nơi này thành lập ma triều.

- Sư tôn, ta gặp kình địch.

Thiếu Hư đi vào trong một tòa ma điện, trong ma điện kia trống trơn, chỉ có lao nhanh cùng Thần Quang ma quang. Thiếu Hư đi vào bên trong Ma quang cùng Thần Quang, hướng trong ma điện đi đến. Ma điện nhìn như không lớn, nhưng không gian bên trong vô cùng bao la, giống như một tinh hệ, càng đến ở trong chỗ sâu, tại đây liền càng lộ ra thần thánh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1595: Ma Tiên Điện

Cuối cùng nhất, Thiếu Hư dừng bước lại, đi vào trước một tòa tế đàn cổ xưa, đốt một nén nhang, cắm ở trên tế đàn, khói hương lượn lờ bay lên, khom người nói:

- Chư Thiên vạn giới Tả Thiên Thừa, Huyền Thiên giáo chủ, đã trở thành kình địch của ta. Hắn cũng là tiếp cận Thần Chủ đỉnh phong cảnh giới, nhưng pháp lực gấp ta mấy lần, hắn luyện chế pháp bảo, cũng muốn vượt qua Tiên Văn Bảo Thư của ta một đường, hôm nay ta chỉ là dựa vào Ly Sửu Ma Hoàng Hoàng Cực đạo chung mới có thể áp chế hắn một bậc. Kính xin sư tôn dạy ta.

Trụ hương kia lóe lên ánh sáng màu đỏ, khói xanh dần dần ngưng tụ, hóa thành một thân hình to lớn cao ngạo xuất hiện ở trên tế đàn. Nhìn về phía tiên thể Thiếu Hư, thanh âm cuồn cuộn mà đến, tuy khói hương tạo thành thân ảnh mở miệng, nhưng thanh âm lại phảng phất là từ chỗ cực kỳ xa xôi truyền đến:

- Giang sơn luôn có nhân tài, Chư Thiên vạn giới gặp nạn, số mệnh thiên hạ hội tụ, ngẫu nhiên đản sinh ra một hai yêu nghiệt cũng là chuyện đương nhiên. Bất quá cũng may quần hùng Chư Thiên vạn giới không phải một lòng, đều tranh đoạt số mệnh, số mệnh vạn giới sẽ không hàng lâm đến trên người một hai người, bởi vậy không cách nào hình thành tiên thể. Tuy có người có thể nhất thời bao trùm ở phía trên ngươi, nhưng mà không cách nào cả đời bao trùm ở phía trên ngươi, điểm này ngươi không cần lo lắng.

- Sư tôn, ta muốn cả đời thủ thắng, cũng muốn nhất thời thủ thắng!

Thiếu Hư khom người nói:

- Ta là tiên thể, có người cùng cảnh giới áp ta một bậc, tâm ta không tiêu,

tâm linh không cách nào hiểu rõ.

Thân ảnh to lớn cao ngạo kia trầm mặc một lát nói:

- Tốt. Khó được có người có thể ma luyện ngươi, ta vốn cũng là lo lắng ngươi sẽ bởi vì mình là tiên thể, siêu nhân một bậc khuyết thiếu tôi luyện mà hoang phế, bây giờ nhìn đến ngươi ý chí chiến đấu vẫn còn, làm cho ta có chút mừng rỡ. Tòa ma điện này của ta, tên là Ma Tiên Điện, lịch đại phi tiên chi nhân sẽ ở trước khi phi tiên đem cảm ngộ của mình khắc ở trong đó. Hôm nay, ta vì ngươi mở ra Ma Tiên Điện, ngươi đi vào tu hành một tháng thời gian. Về phần ngươi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, thì xem bản lãnh của ngươi rồi.

Thiếu Hư đại hỉ, vội vàng khấu tạ.

Chỉ thấy bên trong ma quang Thần Quang trùng trùng điệp điệp, lộ ra một tòa môn hộ phong cách cổ xưa nguy nga, một đạo tiên quang đại đạo từ trong môn hộ phố ra, rơi vào dưới chân Thiếu Hư.

Thiếu Hư đè xuống kích động trong lòng, mang hành hương chi tâm, cất bước leo lên tiên quang đại đạo, đi vào bên trong môn hộ.

- Một tháng thời gian... Huyền Thiên giáo chủ, một tháng sau ta tất tự tay đem ngươi chém giết, diệt Huyền Minh Nguyên Giới, để cho hàng tỉ Thần Ma cùng sinh linh thi cốt, lót một con đường thành tiên, đem đầu của ngươi, trở thành một đồ trang trí nho nhỏ trên đường phi tiên của ta!

Mà vào lúc này, Giang Nam cất bước mà đi, hành tẩu ở trong vạn giới tầm đó, hắn đi qua từng tòa thế giới, thấy được trường hạo kiếp này lan đến gần Chư Thiên vạn giới, hắn như một cái không người đếm xỉa đến, chỉ là nhìn xem vạn vật sinh linh ở trong hạo kiếp giãy dụa muốn sống.

Hắn đi vào phía sau Địa Ngục đại quân, nơi này còn có từng tòa thế giới chưa bị Địa Ngục công hãm, bất quá vẫn là có rất nhiều Địa Ngục Ma Thần cùng Ma tộc tu sĩ tới đây càn quét, lại có yêu ma làm loạn, bắt phàm nhân,

đem phàm nhân trở thành huyết thực ăn tươi, hoặc là bắt tu sĩ trở thành nô lệ, khai thác quặng mỏ Linh Sơn, lại có ma đầu đồ sát phàm nhân cùng tu sĩ, thu thập hồn phách cùng máu huyết luyện chế pháp bảo, còn có ma đầu dâm nhạc, bắt rất nhiều giai nhân tuyệt sắc, mỗi đêm tất yếu hơn mười tuyệt sắc giai nhân nhập sổ hoan dâm, ngày kế tiếp liền đem những mỹ nhân này ăn tươi.

Những thế giới này kêu rên khắp nơi, thi cốt khắp nơi, ma khí tràn ngập ở giữa thiên địa, còn có rất nhiều tu sĩ cùng Thần Ma của Chư Thiên vạn giới di chuyển, từ nguyên một đám thế giới mà bọn hắn sinh dưỡng hướng thế giới khác dời đi, thường thường lại lọt vào ma đầu đuổi giết phục giết.

- Thiên Tâm là tâm gì? Chúng sinh gặp như thế nào?

Giang Nam cất bước đi ở trên một khỏa tinh cầu, phóng nhãn nhìn ra, khắp nơi trên đất là Phong Hỏa, sanh linh đồ thán, có Ma tộc trong địa ngục làm loạn, cũng có yêu ma quỷ quái trong Chư Thiên vạn giới thừa cơ tác quái ăn người.

- Đây là Thiên Tâm sao? Thiên Tâm là dung túng những yêu ma quỷ quái này tai họa chúng sinh sao? Hay là nói, đây không phải chúng sinh, hoặc là nói, những yêu ma quỷ quái này cũng là chúng sinh...

Tại đây gia quốc nghiền nát, vô luận là phàm nhân hay là thần, đều cực khổ giãy dụa cầu sinh tồn, tràng cảnh thê thảm để cho hắn không khỏi nhớ tới một màn mình thoát đi Trung Thổ phế tích kia, vô số người vô số sinh linh đã trải qua tao ngộ cùng hắn giống nhau, để cho hắn trong hoảng hốt tựa hồ cũng chứng kiến chính mình.

Hắn cũng đã trải qua từng tràng chém giết, những Địa Ngục Ma Thần du đãng ở trong nguyên một đám thế giới kia nhìn thấy hắn, tự nhiên không có hảo tâm như vậy, muốn ăn tươi hắn.

Đối với chút ít Ma Thần này, Giang Nam tự nhiên cũng sẽ không lưu tình, trực tiếp xử tử, chỉ là du lịch lâu như vậy, gặp được từng tràng thăng trầm,

từng tràng thảm sự, trong lòng của hắn mờ mịt thêm nữa....

- Gặp chúng sinh, ai mới là chúng sinh... Thiên Tâm là tâm gì...

Hắn đi vào một địa phương còn tính toán an bình, nơi này có thần minh tọa trấn, đã thành lập nên Thần quốc, được vạn dân cung phụng, nhưng tại đây cũng có Địa Ngục ma đầu làm loạn, bốn phía cướp sạch, đốt giết đánh cướp, dân chúng lầm than, bất quá so sánh với địa phương khác, coi như là tốt rồi.

Một tòa thần miếu tráng lệ cao ngất, vô số nhân loại, tu sĩ hướng tòa thần miếu này dập đầu khóc lóc kể lể, khẩn cầu thần minh trừ khử cực khổ, cứu vớt bọn họ trong nước lửa. Trước Thần miếu, nguyên một đám tu sĩ sắc mặt nghiêm túc đứng ở nơi đó, nhìn xem chúng sinh khẩn cầu thần minh cứu thế nhân, có chút chân tay luống cuống.

Những tu sĩ này hẳn là đệ tử vị thần min kia, giờ phút này dĩ nhiên thu thập thỏa đáng, ý định ly khai thế giới này, đi thế giới khác tị nạn.

Trong loạn thế, mặc dù là thần cũng bản thân khó bảo toàn, thần cũng muốn chạy nạn, thoát đi Địa Ngục Ma Thần.

Đông đông đông...

Nguyên một đám lão nhân, phụ nữ và trẻ em cùng trẻ trung cường tráng ở trước thần miếu dập đầu, khấu đầu rơi máu chảy, nức nở nói:

- Ung Hòa đại thần, xin mang chúng ta cùng bọn họ một chỗ ly khai! Đại thần, con dân chúng ta, tất nhiên đời đời kiếp kiếp phụng dưỡng ngươi, khẩn cầu đại thần mang chúng ta đi xa cái thế giới này!

Một phụ nữ ôm ấp hài nhi dập đầu, thanh âm khàn khàn nói:

- Ung Hòa đại thần, ngươi đã đi ra, chúng ta sống thế nào? Kính xin đại thần rủ xuống lòng thương!

- Chúng ta nhiều thế hệ cung phụng đại thần, xin đại thần không muốn bỏ lại bọn ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1596: Ma Uyên Táng Thiên. (1)

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy bên ngoài tòa Thần quốc này, còn có một cổ ma khí ẩn núp, cái kia là địa ngục Ma tộc cường giả du đãng, đang ngó chừng những sinh linh mỹ vị này, chỉ đợi "Ung Hòa đại thần" này vừa ly khai, những Ma tộc cường giả kia sẽ như sói đói nhào tới, đem những sinh linh này phá tan thành từng mảnh!

Trước Thần miếu, một tu sĩ mềm lòng, quay đầu nhìn về phía thần miếu, thấp giọng nói:

- Sư tôn...

- Không cứu! Không cứu!

Trong thần miếu truyền đến một thanh âm táo bạo, cả giận nói:

- Cứu bọn hắn, chúng ta một cái cũng mơ tưởng còn sống ly khai! Hiện tại những thế giới kia còn tính toán thái bình, cả đám đều kín người hết chỗ! Không có người sẽ thu lưu một đám phàm nhân chỉ biết há mồm muốn ăn muốn uống! Hơn nữa nhiều phàm nhân như vậy đi theo chúng ta di chuyển trong vũ trụ, chúng ta sẽ lọt vào những Địa Ngục Ma Thần du đãng kia ngấp nghé, nhất định sẽ phục giết chúng ta, chúng ta một cái cũng sống không được!

Hắn từ trong thần miếu đi ra, là một lão giả hình dung có chút hèn mọn bỉ ổi, đây là một lão thần, trong mắt nhỏ lóe ra hào quang khôn khéo, nhìn về phía vô số phàm nhân cùng tu sĩ phía dưới thần miếu, chán ghét phất phất tay nói:

- Các ngươi tất cả giải tán đi, ta sẽ không mang theo các ngươi cùng một chỗ ly khai! Mang theo các ngươi, là để cho ta toi mạng! Đều lăn, đều cút!

Một vị lão giả tóc trắng đầu bạc trong mắt ngậm lấy nước mắt, run rẩy nói:

- Ung Hòa đại thần, nhà chúng ta thế thế đời đời cung phụng ngươi, đã cung phụng mười bảy thế...

- Thì tính sao?

Ung Hòa đại thần cười lạnh nói:

- Ta cũng che chở nhà các ngươi mười bảy thế, bảo vệ nhà của ngươi mưa thuận gió hòa, đa tử nhiều tôn vô tai không khó. Cái này là giao dịch, các ngươi cung phụng ta ta phù hộ các ngươi, hiện tại ta không cần các ngươi cung phụng, không có lý do gì lại phù hộ các ngươi!

- Đại thần, mang theo con của ta a...

Một phu nhân té vào dưới chân Ung Hòa đại thần, hai tay nâng lên một hài nhi còn trong tã lót, ngẩng đầu vẻ mặt chờ mong nói, trong mắt lóe ánh sáng.

Ung Hòa đại thần do dự thoáng một phát, nhìn nhìn hài nhi, lại nhìn đầu người đông nghịt chung quanh, mạnh mẽ cắn răng một cái, nhẫn tâm nói:

- Không mang theo! Ta nếu dẫn theo con của ngươi, hài tử những người khác cũng sẽ phó thác cho ta, nhiều hài tử như vậy, đối với những ma đầu kia mà nói cũng là một khối thịt thơm ngào ngạt, sẽ hại chết ta đấy!

Phụ nhân kia quỳ lạy như máy, khóc lớn nói:

- Ta van xin ngài, mang theo con của ta, cả nhà của ta cũng chỉ có một cốt nhục như vậy...

Ung Hòa đại thần lại nhìn hài nhi một chút, giương mắt nhìn về bốn phía, chứng kiến vô số ánh mắt chờ mong, tâm địa mềm nhũn, quay đầu lại hướng đệ tử của mình nói:

- Đem tất cả hài tử thu đi lên, mang bọn hắn cùng một chỗ ly khai...

Những đệ tử kia lĩnh mệnh, tiến lên đem nguyên một đám trẻ mới sinh cùng nhi đồng thu hồi, để vào bên trong Tử Phủ của mình, Ung Hòa đại thần lắc đầu nói:

- Chúng ta đi ra, tất nhiên sẽ gặp đến Địa Ngục ma đầu ngăn giết, nếu các ngươi chết rồi, Tử Phủ sụp đổ, những trẻ mới sinh này ở đâu có thể thừa nhận được? Đưa bọn chúng an trí đến Ngự Tinh Chu của ta, Ngự Tinh Chu phòng ngự đầy đủ cường.

Những đệ tử kia ôm lấy trẻ mới sinh, đưa đến trong một chiếc thần chu.

Đợi một đệ tử đi vào trước phụ nhân dưới chân Ung Hòa đại thần kia, phụ nhân kia cởi bỏ ý chí, nhát gan nói:

- Để ta cho nó ăn miếng sữa lần cuối...

Ung Hòa đại thần có chút bực bội nói:

- Nhanh lên! Không đủ thời gian rồi, nếu bị Địa Ngục Ma Thần nhận được tin tức, chúng ta một cái cũng đi không hết!

Phụ nhân kia cho hài nhi ăm mấy miếng sữa, run rẩy đem trẻ mới sinh đưa đến trong tay một người đệ tử, che mặt ngồi dưới đất, vô lực run rẩy.

Ung Hòa đại thần thở dài, lẩm bẩm nói:

- Lần này tốt rồi, nhất thời mềm lòng, mang theo nhiều trẻ mới sinh như vậy, cho dù có thể tránh thoát Địa Ngục Ma Thần đuổi giết, chỉ sợ không có cái thế giới nào nguyện ý thu lưu chúng ta rồi...

Đột nhiên, hắn chứng kiến một vị thiếu niên thư sinh đứng xa xa nhìn giữa không trung, phiêu nhiên xuất trần, có một loại khí độ bất phàm, để cho hắn nhìn không ra sâu cạn, nhưng giữa lông mày thư sinh này hình như có mờ mịt cùng nghi hoặc, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, gấp bước lên phía

trước, thi lễ nói:

- Đạo hữu.

- Đạo hữu.

Giang Nam hoàn lễ.

Ung Hòa đại thần trong mắt nhỏ lộ ra khôn khéo, cười hắc hắc nói:

- Trong loạn thế này, đạo hữu như thế nào còn có tâm tư du đãng bốn phía? Không bằng cùng ta cùng một chỗ ly khai thế giới này, đi thế giới khác chạy nạn, có ta và ngươi liên thủ, tất nhiên có thể gặp dữ hóa lành!

- Ta vẫn không thể ly khai.

Ánh mắt Giang Nam có chút mờ mịt, nói khẽ:

- Ta đang tìm kiếm Thiên Tâm... Đạo hữu biết Thiên Tâm là tâm gì không?

Ung Hòa đại thần ngẩn ngơ, lắc đầu nói:

- Ta đây không biết. Đạo hữu cùng ta chung một chỗ ly khai a?

- Thiên Tâm là tâm gì. Thiên nhãn gặp chúng sinh...

Giang Nam tiêu điều nói:

- Ta muốn gặp chúng sinh, bởi vậy du lịch bốn phía, muốn dùng ánh mắt của mình gặp chúng sinh một lần...

Ung Hòa đại thần thấy hắn nói huyền diệu khó giải thích, không khỏi ngạc nhiên, trong nội tâm bay lên thương cảm, thầm nghĩ:

- Vị thần này có thể là gặp bất hạnh không may, mất tâm điên rồi... thật đáng thương. Trong loạn thế ngay cả chúng ta những thần linh này cũng khó

trốn kiếp số...

Giang Nam phiêu nhiên mà đi, du du nói:

- Ung đạo hữu, nếu không có thế giới thu lưu ngươi, ngươi không ngại đi Huyền Minh Nguyên Giới, trên báo danh hào Huyền Thiên giáo chủ, tự nhiên có người an trí các ngươi.

- Huyền Thiên giáo chủ?

Ung Hòa đại thần giật mình, đột nhiên cuồng hỉ, cao giọng nói:

- Đa tạ Tả Thiên Thừa thu lưu!

Hắn vội vàng trở lại thần miếu, vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hướng rất nhiều đệ tử cười nói:

- Cơ duyên. Cơ duyên! Tả Thiên Thừa rõ ràng thu lưu chúng ta... Còn đứng ngây đó làm gì, đem những kẻ đáng thương này hết thảy chứa vào trong thuyền. Chúng ta đi Huyền Minh Nguyên Giới, lão tử cũng không muốn đổi tã đút sữa cho những tiểu thí hài này, lão tử ngực nặn không ra sữa... bọn đáng thương, lão tử trước nói với các ngươi, nếu gặp được cường địch, lão tử không có khả năng dốc sức liều mạng cho các ngươi, lão tử đã cùng với các ngươi thanh toán xong rồi, không có khả năng vì các ngươi đem mệnh góp đi vào!

Trước Thần miếu vô số sinh linh vừa mừng vừa sợ, liên tục dập đầu, tạ ơn Ung Hòa đại thần ân điển.

- Các ngươi đừng cám ơn ta, từ tục tĩu nói trước, lão tử gặp được địch nhân không có khả năng chiến thắng, nhất định sẽ vứt bỏ các ngươi chính mình bảo vệ tánh mạng! Khi đó các ngươi chớ có trách ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1597: Ma Uyên Táng Thiên. (2)

Ung Hòa đại thần hung ác nói:

- Nhanh lên thuyền, không cho phép mang đồ châu báu nữ trang, hết thảy ném đi! Còn có, nếu còn sống tới Huyền Minh Nguyên Giới, các ngươi còn phải cung phụng ta...

Giang Nam tiếp tục ở trong nguyên một đám thế giới du đãng, trường hạo kiếp này ảnh hướng đến phạm vi quá lớn rồi, vô luận người, yêu, vạn tộc, hay là thần linh, Ma Thần, hết thảy bao quát ở trong đó, bất luận Chư Thiên vạn giới, hay là địa ngục vạn giới, đều ở trong từng tràng kiếp nạn giãy dụa, bị chết không chỉ là sinh linh của Chư Thiên vạn giới, cũng có Địa Ngục sinh linh.

Hắn còn chứng kiến Địa Ngục vô số Ma tộc bị đại quân Địa Ngục trở thành nô lệ, từ trong Địa Ngục vạn giới kéo tới, bị quất roi cùng ẩu đả làm lấy việc cực nhọc, đồng dạng bi thảm, đồng dạng tử vong, đồng dạng có thăng trầm.

Trừ lần đó ra, hắn còn chứng kiến ven đường từng tòa thế giới, bên cạnh Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo những thế giới này ngao du, đều có một tồn tại Địa Ngục cổ xưa trấn thủ tại đó, trên đầu những Tiên Thiên Thần Ma này thường thường dán một Kim Bảng cực lớn, đó là ma tiên tiên phù.

Giờ phút này uy năng của ma tiên tiên phù đã bị kích phát, trấn áp Tiên Thiên Thần Ma, chỗ đó không chỉ có cường giả trấn thủ, còn có từng tòa hoàng đạo cực binh hư ảnh, lại có Tinh môn cao ngất, hiển nhiên là đề phòng cường giả của Chư Thiên vạn giới đến bóc tiên phù, phóng thích những Tiên Thiên Thần Ma này.

Hơn nữa, Giang Nam còn chứng kiến từng tòa tế đàn cực lớn, trong tế đàn

có năng lượng quỷ dị chấn động, cái kia là khí tức của địa ngục Thiên Đạo chí bảo, Minh Hải Vạn Ngục Ấn, nghĩ đến là tồn tại cường đại của địa ngục ý định mượn nhờ Minh Hải Vạn Ngục Ấn luyện hóa những Tiên Thiên Thần Ma này.

Tiên Thiên Thần Ma phục tùng Thiên Đạo, nếu có thể dùng Minh Hải Vạn Ngục Ấn luyện hóa những Tiên Thiên Thần Ma kia, tất nhiên có thể khống chế Tiên Thiên Thần Ma công kích Chư Thiên vạn giới!

- Đại quân xuất phát, trợ giúp tiền tuyến, tiêu diệt Chư Thiên vạn giới!

Giang Nam đứng ở phía trên một mảnh Tinh Vân, nhìn xa một chi trăm vạn Địa Ngục Ma Thần đại quân xuất động, vô số tinh kỳ tung bay, từng chiếc từng chiếc Địa Ngục ma hạm mang theo vô số Thần Ma từ chỗ sâu trong vũ trụ lái tới, khí thế như cầu vồng, mà phía sau chi đại quân này, đi theo vô số Địa Ngục Ma tộc cấp thấp khổ dịch, có tu sĩ cũng có phàm nhân, số lượng so với Địa Ngục Ma Thần còn nhiều hơn mấy trăm lần.

Chi Địa Ngục đại quân kia cường giả như rừng, Ma Tôn Ma Quân không ở số ít, phía trên chủ soái đại hạm, một thiếu niên Thần Tôn tóc tím sắc mặt kiên nghị, ngồi ở trung quân đại trướng, ngồi xem một chi đại quân này chạy trong vũ trụ, dọc theo trung tuyến hướng phương hướng Trung Thiên thế giới mà đi.

Thiếu niên tóc tím kia vẻ mặt hưng phấn, thân hình như bàn thạch bất động, hào khí ngất trời, cười nói:

- Chư Thiên vạn giới nơi nơi phồn hoa, vô số sinh linh, đều phải thần phục dưới móng sắt Địa Ngục Thần Ma đại quân ta, những Chư Thiên thần minh kia, đều sẽ thành nô lệ cho chúng ta, chúng ta mới là chính thống của đại vũ trụ sắp dung hợp này!

- Lần này Tử Viên Ma Hoàng bệ hạ thân mang đại quân xuất chinh, tất nhiên sẽ để cho bọn đạo chích Chư Thiên vạn giới chém đầu đền tội!

Một Ma Quân cười nói.

Thiếu niên tóc tím kia đúng là Tử Viên Ma Hoàng đã từng cùng Giang Nam có một trận chiến, hôm nay dĩ nhiên tu thành Thần Tôn, cười nói:

- Ta ở kiếp này ẩn nhẫn hồi lâu, không cùng Ly Sửu đạo hữu đồng dạng rất nhanh tăng lên đến Hoàng Đạo cảnh giới, là muốn thừa dịp sát kiếp này, khiến cho tiềm năng của ta phát huy hết, chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, phi tiên mà đi! Chư Thiên vạn giới có vô số cường giả, chỉ có tiêu diệt những cường giả này, mới có thể để cho tài trí của ta thỏa thích phóng thích... Ân?

Hắn trong lúc đó tựa hồ lòng có nhận thấy, quay đầu hướng chỗ Tinh Vân của Giang Nam nhìn lại, ánh mắt cực kỳ sắc bén.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Tử Viên Ma Hoàng trong mắt tinh quang lóe lên, thân hình khẽ động, từ trên bảo tọa biến mất, sau một khắc hư không trước người Giang Nam lắc lư, vị thiếu niên Ma Hoàng này từ trong hư không hiện ra, ánh mắt bá đạo vô song, chắp hai tay sau lưng nhìn chằm chằm vào Giang Nam, cười ha ha nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, đã lâu không gặp!

Ánh mắt Giang Nam có chút mờ mịt, sau một lúc lâu trong ánh mắt mới khôi phục một tia thần thái, cười nói:

- Tử Viên đạo huynh, chúng ta hoàn toàn chính xác rất lâu không thấy rồi.

Tử Viên Ma Hoàng có nhiều thú vị nhìn xem hắn, cười nói:

- Nghe nói đạo hữu ở Đông Cực thần triều làm thiên thừa, Chư Thiên vạn giới vô số thần linh đại thừa tướng, vị cực chúng thần, như thế nào cam lòng dùng thân phạm hiểm, đi tới phiến hỗn loạn chi địa này toi mạng?

Ánh mắt Giang Nam lại có chút mờ mịt, trong giọng nói cũng có một tia

mê mang nói:

- Ta đang tìm kiếm Thiên Tâm, mở ra thiên nhãn, gặp chúng sinh một lần. Tử Viên đạo huynh, ngươi biết Thiên Tâm là tâm gì không? Chúng sinh gặp như thế nào? Ân, ngươi kiếp trước là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, nhất định biết rõ, kính xin đạo huynh dạy ta...

- Ha ha ha ha! Thiên Tâm, thiên nhãn, chúng sinh!

Mặc dù Tử Viên Ma Hoàng lớn cười, trong mắt lại lộ ra kiêng kỵ chi sắc, cười nói:

- Giáo chủ, không nghĩ tới thời gian dài như vậy không thấy, tâm cảnh của ngươi lại chạy tới một bước này, tâm sắp cùng thiên hợp! Bất quá, ta sẽ không nói cho ngươi, cho dù ta cho ngươi biết cũng vô dụng. Mỗi một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh cổ xưa, đều cảm ngộ bất đồng, xúc động tâm cùng thiên hợp cũng bất đồng, con đường của ta không thể nào là con đường của ngươi! Hơn nữa...

Hắn chiến ý trùng thiên, quấy Tinh Vân, trong Tinh Vân vô số đại đạo nổ vang, lạnh lùng nói:

- Hơn nữa ngươi sắp chết rồi, còn biết Thiên Tâm, thiên nhãn, chúng sinh làm gì chứ?

Phía sau hắn hiện ra một tòa Ma Uyên cự đại, thâm bất khả trắc, tựa hồ có thể thôn nạp vạn vật, đem Chư Thiên thôn phệ đi vào, nhìn không thấy đáy!

- Huyền Thiên giáo chủ, năm đó ta và ngươi ở Thần Minh cảnh giới chiến một trận, ngươi chiếm cứ thượng phong, nhưng mà hôm nay ta đã là Ma tôn, vô luận pháp lực hay là cảnh giới đều viễn siêu ngươi!

Tử Viên Ma Hoàng quát lớn, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, Tinh Vân dưới chân Giang Nam khẽ động, vô số ngôi sao điên cuồng khởi động, bị tòa Ma Uyên này đỉnh đầu thôn phệ xuống dưới, Ma Uyên dựng thẳng lên, hướng Giang Nam rơi xuống!

Lực xoắn khủng bố từ trong Ma Uyên truyền đến, đem Giang Nam hướng trong Ma Uyên kéo đi, cùng lúc đó sau lưng Tử Viên Ma Hoàng đột nhiên hiện ra một cuốn Hoàng Đồ, vô số thân ảnh Ma Đế từ trong đồ hiển hiện, tuy là đạo tắc biến thành, nhưng lại như là Ma Đế chính thức, mấy trăm Ma Đế Thần Tôn cảnh giới, là khủng bố bực nào?

Cái này là hoàng đạo!

Tử Viên Ma Đế kiếp trước cũng đã là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, ở kiếp này ngóc đầu trở lại, tự nhiên cũng sớm luyện tựu hoàng đạo, phen này ra tay, uy năng so với lúc trước hắn ở Thần Minh cảnh giới cường đại không biết gấp bao nhiêu lần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1598: Lĩnh Ngộ Thiên Tâm Thấy Chính Mình. (1)

Đây là tồn tại cấp bá chủ, khẽ động Tinh Vân chìm nổi, có khí tượng vô cùng!

Hắn vừa động thủ, xa xa Địa Ngục ma hạm rất nhiều Thần Quân lập tức ngay ngắng động, nhao nhao hướng bên này chạy đến, chuẩn bị vây giết Giang Nam!

Loong coong...

Giang Nam một kiếm phóng lên trời, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ầm ầm cắm vào bên trong Ma Uyên, uy năng tòa Ma Uyên này khủng bố, thậm chí ngay cả Tinh Vân vô cùng mênh mông cũng có thể thôn phệ, rất nhiều tinh cầu mặt trời rơi vào trong đó, trong khoảnh khắc liền bị cắn nát, hóa thành uy năng của Ma Uyên, cho nên môn đại thần thông này gọi là Táng Thiên Ma Uyên.

Nhưng bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cắm vào trong đó, Tử Viên Ma Hoàng chợt cảm thấy Ma Uyên của mình uy năng đại giảm, kịch liệt suy kiệt, Ma Uyên không có gì không nuốt, không có gì không luyện, không nghĩ tới rõ ràng bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm thôn phệ luyện hóa.

Trong Hoàng Đồ mấy trăm Thần Tôn cấp Ma Đế đánh tới, khí tức của Giang Nam đột nhiên thay đổi, phảng phất là một thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm khác, vô kiên bất tồi, ra tay tầm đó là cắn nát vô số Ma Đế hư ảnh.

Tử Viên Ma Hoàng giết tiến lên, hai người trong khoảnh khắc giao thủ mấy trăm chiêu, đánh cho Tinh Vân nghiền nát, Địa Ngục cường giả khác vọt tới, thân hình Giang Nam đột nhiên lóe lên, dung nhập đến trong tinh không biến mất không thấy gì nữa.

- Táng Thiên!

Sau lưng Tử Viên Ma Hoàng lại có một tòa Ma Uyên bay lên, nuốt trôi thiên hạ, đem phạm vi trăm triệu dặm hư không tính cả ngôi sao Tinh Vân hết thảy chôn cất ở bên trong Ma Uyên, Ma Tôn Ma Quân khác cũng đồng loạt ra tay, vô số đại đạo bao phủ ức vạn dặm, giống như lưới quét một lần, lại không có thể đem Giang Nam bức ra.

- Không xong!

Trong nội tâm Tử Viên Ma Hoàng đột nhiên khẽ nhúc nhích, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên không Địa Ngục đại quân, thân ảnh Giang Nam đột nhiên xuất hiện, vô số Chiến Minh Cự Thú hóa thành Cự Thú triều dâng cuồn cuộn, dọc theo hạm đội xông về phía trước, gào thét tầm đó liền đem Địa Ngục Ma Thần trên mấy chục chiếc ma hạm thôn phệ hết thảy!

Mà những Viễn Cổ ma hạm trống trơn kia, tất bị Giang Nam phất tay thu hồi, thu nhập trong mi tâm của mình!

- Ngươi dám!

Tử Viên Ma Hoàng giận dữ, tâm niệm vừa động, một cổ uy năng khủng bố giống như Trường Hà hạo hạo đãng đãng, từ ở chỗ sâu trong hư không tràn ngập mà đến, hoàng đạo cực uy tràn ngập, nghiền áp hết thảy!

Đó là hoàng đạo cực binh của hắn, Hoàng Đồ Ma Uyên, dùng thực lực của hắn còn không cách nào hoàn toàn thúc dục, nhưng cho dù là một đám uy năng, cũng đủ để trấn giết Ma tôn Ma Quân!

Oanh...

Tinh Vân như mọc thành phiến bị nghiền nát, hoàng đạo cực uy hạo hạo đãng đãng hướng Giang Nam oanh kích mà đi, những nơi đi qua, tất cả Chiến Minh Cự Thú bành bành bành nổ tung, hóa thành bột mịn, sinh sinh từ thế gian lau đi, không có để lại nửa điểm thi thể!

Trong khoảnh khắc liền có vài chục vạn Chiến Minh Cự Thú bị gạt bỏ không còn, nếu như một đạo hoàng đạo cực uy này đánh đi qua, thế tất sẽ đem 200 vạn Chiến Minh Cự Thú tính cả Giang Nam cùng một chỗ từ thế gian này lau đi!

Trong mi tâm Giang Nam thần quang phún dũng, đem tất cả Chiến Minh Cự Thú xoáy lên, thân hình biến mất.

Tử Viên Ma Hoàng ngừng uy năng của Hoàng Đồ Ma Uyên, cùng rất nhiều Ma Tôn Ma Quân phốc giết đi qua, ở đâu còn có thể tìm được bóng dáng của Giang Nam.

Mọi người vội vàng kiểm kê Địa Ngục đại quân. Chỉ thấy ngắn ngủn mấy hơi thở thời gian này. Địa Ngục đại quân liền chết tổn thương hơn ba mươi vạn Thần Ma, thiếu đi hơn năm mươi chiếc Viễn Cổ ma hạm, tổn thất thảm trọng!

Còn chưa đến chiến trường, liền có thương vong lớn như vậy, rất nhiều tồn cổ xưa tại đều cảm giác thể diện không nhịn được.

- Khá lắm Huyền Thiên giáo chủ, xem Địa Ngục ta không ra gì, rõ ràng ở trong thế giới Địa Ngục ta khống chế qua lại tự nhiên!

Sắc mặt Tử Viên Ma Hoàng có chút khó coi, lập tức trở nên càng ngày càng ngưng trọng, lẩm bẩm nói:

- Thằng này rõ ràng đã bắt đầu chứng thực Thiên Tâm, muốn gặp chúng sinh rồi! Nếu hắn luyện thành hoàng đạo, sẽ khủng bố ra sao...

Hắn nghĩ đến Giang Nam chứng nhận Thiên Tâm, thấy chúng sinh, luyện thành hoàng đạo, trải bằng con đường tiến quân Hoàng Đạo Cực Cảnh, thậm chí tương lai nói không chừng sẽ chứng đế, chứng hoàng, liền không tự chủ được rùng mình một cái!

- Tử Viên Ma Hoàng bệ hạ, vừa rồi người nọ là Huyền Thiên giáo chủ trong miệng Sâm La Ma Hoàng bệ hạ sao?

Một Ma Quân cũng lộ ra vẻ mặt kinh sợ dò hỏi.

- Không sai.

Tử Viên Ma Hoàng từ từ nhổ ra một ngụm trọc khí, có chút tức giận nói:

- Cái thằng này lợi hại như thế, Sâm La khốn kiếp kia, nếu không phải hắn muốn chơi cái gì dưỡng thành kế hoạch, tiểu tử này há có thể sống tới ngày nay? Hôm nay, tiểu tử này rốt cục biến thành một Cự Đầu, còn muốn diệt trừ hắn, chỉ sợ cần Ma Quân đỉnh phong thậm chí Ma Quân Đại viên mãn hoặc là Ma Đế xuất thủ!

Rất nhiều Ma Tôn Ma Quân trong nội tâm sợ hãi, hai mặt nhìn nhau, cũng không dám nói thêm cái gì.

Bọn hắn cũng biết không kém theo như lời Tử Viên Ma Hoàng, ngay cả bọn hắn liên thủ cũng không thể lưu lại người này, hoàn toàn chính xác cần Ma Quân đỉnh phong ra tay, mới có thể lưu lại Giang Nam.

Một Thần Chủ đỉnh phong, lại để cho Ma Quân đỉnh phong mới có thể đánh chết hắn, đây quả thực là làm người nghe kinh sợ!

Chỉ là Tử Viên Ma Hoàng căm tức Sâm La Ma Hoàng dưỡng thành kế hoạch, bọn hắn cũng không tiện xen vào. Sâm La Ma Hoàng ưa thích dưỡng thành, đem tuổi trẻ tài tuấn bồi dưỡng thành cường giả hùng cứ một phương, sau đó luyện hóa tăng trưởng thọ nguyên, pháp lực cùng với thần tính của mình, chơi mấy ngàn vạn năm, một mực không có sai lầm gì.

Duy chỉ có gặp được Giang Nam, năm lần bảy lượt kinh ngạc, không những rất nhiều phân thân của mình vì vậy mà chết, thậm chí ngay cả tay cũng bị người chém mất, hơn nữa tính cả một phần mười thần tính của mình cũng đưa vào miệng hổ Giang Nam, bị cười nhạo không thôi.

Sâm La Ma Hoàng vốn là uy vọng cực cao, ở bên trong mấy ngàn vạn năm liên lạc Ma Hoàng Ma từng thời đại Đế, ước định cùng một chỗ phục sinh phát động hạo kiếp, hiện tại ngược lại tốt, vị tồn tại cổ xưa này ở trong

địa ngục uy vọng rớt xuống ngàn trượng.

Mà hết thảy cái này, toàn bộ nhờ Giang Nam ban tặng.

- Truyền lệnh các lộ đại quân!

Tử Viên Ma Hoàng quả quyết quát:

- Nghiêm mật sưu khống, phải tất yếu tìm được người này, không thể để cho Huyền Thiên giáo chủ ở phía sau ta quấy rối! Còn có, thông tri Sâm La Ma Hoàng, nói cho hắn biết đã phát hiện tung tích của Huyền Thiên giáo chủ. Chân thân hắn không dám ra, vậy thì bảo hắn dùng Thần Quân Đại viên mãn phân thân đến đây! Phải tất yếu đánh chết Huyền Thiên giáo chủ tại phía sau Địa Ngục đại quân ta, không thể để cho hắn còn sống trở về!

Giang Nam hành tẩu ở bên trong rất nhiều thế giới nước sôi lửa bỏng, con mắt chứng kiến từng màn đều là Phong Hỏa đầy trời, sinh linh vạn giới ở bên trong hạo kiếp trầm luân giãy dụa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1599: Lĩnh Ngộ Thiên Tâm Thấy Chính Mình. (2)

Hắn đi thật lâu, thấy tình hình đều là như vậy, tựa hồ gặp được vô số mình, nhìn thấy vô số người bình thường cùng sinh mệnh như hắn ở trong hạo kiếp giãy dụa cầu sinh, loại tình hình này, cùng mình khi còn nhỏ chạy trốn ra Trung Thổ phế tích có gì khác nhau?

- Gặp chúng sinh, trước thấy chính mình.

- Tỷ tỷ cũng từng nói qua mở ra thần nhãn gặp chúng sinh, nhìn thấy chính mình là một thành viên bên trong chúng sinh, khi đó ta sẽ lĩnh hội Thiên Nhân Hợp Nhất, tâm tình vĩnh viễn không lùi, khám phá mê chướng trong lòng, phủi nhẹ sương mù trước mắt.

- Vạn giới trầm luân ở bên trong hạo kiếp, cho ta xem đến mình là một thành viên trong chúng sinh, cái này nên là thiên nhãn theo như lời Huyền Đô cổ tiên, cũng là thần nhãn theo như lời tỷ tỷ đi à nha? Gặp chúng sinh theo như lời tỷ tỷ, ta còn không có lý giải cao siêu hơn...

- Những Địa Ngục Ma Thần quát tháo sát nhân ăn người kia, tạo thành vạn giới hạo kiếp, cũng là chúng sinh sao?

Trong mắt Giang Nam còn có mê mang, bất quá hai con ngươi của hắn dần dần tràn đầy thần thái, hắn mở ra thần nhãn gặp chúng sinh, gặp được chính mình, rốt cục để cho tâm cảnh của mình đạt tới một độ cao trước nay chưa có, thậm chí hắn còn có thể cảm giác được Thiên Đạo vận hành rõ ràng.

Hắn có thể cảm giác được, bên trong Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới có tư, đó là đại đạo của Bổ Thiên Thần Nhân xen lẫn ở bên trong Thiên Đạo, quấy nhiễu Thiên Đạo vận hành, nhưng đồng thời bổ toàn bộ Thiên đạo.

Hắn còn có thể cảm giác được Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới suy

yếu, sợ hãi, chống cự Thiên Đạo hai đại vũ trụ dung hợp, mà La Thiên Thiên Đạo đang phát triển, tung tăng như chim sẻ, khẳng định Thiên Đạo của hai đại vũ trụ dung hợp là chiều hướng phát triển.

Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới tầm đó đã xảy ra mâu thuẫn.

Mà hắn còn cảm giác được Địa Ngục Thiên Đạo đang vận hành, đó là một loại tràn ngập khuếch trương tràn ngập tham lam muốn giữ lấy Thiên Đạo chư thiên, muốn thôn phệ chín đại Thiên Đạo chí bảo lớn mạnh mình, bất quá Địa Ngục Thiên Đạo cũng sợ hãi, sợ hãi La Thiên phát triển.

Địa Ngục Thiên Đạo ở một bên phát triển, một bên suy yếu.

Thiên Đạo của hai đại vũ trụ đều tản mát ra một loại tin tức, cái kia chính là chiến đấu, chính thống!

Hai đại vũ trụ Thiên Đạo chiếu lệnh những tồn tại cảm ứng đến Thiên Đạo kia đi chiến đấu, đi tranh đoạt chính thống!

Thiên Đạo vô tình vô tư, nguyên bản sẽ không sinh ra những tin tức này, nhưng mà trước loại dung hợp đại thế này, Thiên Đạo hai đại vũ trụ đã phải dung hợp, đồng thời thiên đạo bất đồng, lại lẫn nhau bài xích, bởi vậy mới có thể hình thành những chiến đấu này, chiếm hữu cùng khuếch trương thậm chí sợ hãi, sợ hãi dục vọng.

Cái này là Thiên Tâm!

Lúc trước, Giang Nam cho dù tu thành thiên đạo thần thông, cũng chưa từng cảm ngộ cảm ứng được Thiên Đạo chấn động, mà hôm nay, hắn có thể rõ ràng nắm chắc đến Thiên Đạo hai đại vũ trụ chấn động.

Cái này là khám phá mê chướng trong lòng theo như lời Giang Tuyết, phủi nhẹ sương mù trước mắt.

Tiếc nuối duy nhất là Giang Nam cảm giác được còn chưa đủ, bởi vì hắn cảm ứng được Thiên Tâm, trừ đi mê chướng trong lòng, sương mù trước

mắt, mà không thể dùng thiên nhãn gặp chúng sinh.

Thiên nhãn gặp chúng sinh, thần nhãn gặp chúng sinh, đều là đứng ở độ cao của Thiên Đạo đi gặp, hiện tại hắn biết rõ Thiên Tâm, nhìn thấy chính mình là chúng sinh, nhưng còn khiếm khuyết độ cao Thiên Đạo, chỉ kém điểm này, hắn liền có thể luyện thành hoàng đạo!

- Ân? Giống như có rất nhiều Địa Ngục Ma Thần đang giám thị ta...

Giang Nam đột nhiên cảm ứng được rất nhiều ánh mắt không có hảo ý, những Địa Ngục cường giả này tuy cũng không hiện thân, nhưng ác ý trong ánh mắt hắn có thể rõ ràng cảm ứng được.

- Cái này tất nhiên là Tử Viên Ma Hoàng thấy lưu ta bất trụ, lại sợ ta ở phía sau địa ngục đại quân phá hư Địa Ngục bố trí, cho nên thông báo Địa Ngục các lộ cường giả, nghiêm mật giám sát và điều khiển động tĩnh của ta, thậm chí không tiếc đem ta chém giết!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cất bước hướng phương hướng Huyền Minh Nguyên Giới bay đi, thầm nghĩ:

- Tử Viên Ma Hoàng biết rõ ta ở chỗ này, như vậy nhất định sẽ thông báo Sâm La Ma Hoàng. Muốn lưu lại ta không dễ dàng như vậy, hôm nay hai đại vũ trụ giao chiến, đế cảnh cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh tồn tại đơn giản sẽ không lộ diện, nếu không sẽ lọt vào Bổ Thiên Thần Nhân đánh chết, như vậy trước đến giết ta, nhất định là Sâm La Ma Hoàng phân thân rồi! Sâm La Ma Hoàng phân thân rất nhiều, trong đó không thiếu có tồn tại cấp bậc Ma Quân, nếu bị ngăn lại, ta cũng khó thoát khỏi cái chết!

Hôm nay hắn thiên nhãn thấy chúng sinh lĩnh ngộ còn kém một chút hỏa hầu, nhưng mà nếu như tiếp tục lưu lại nơi đây, tất nhiên sẽ để cho mình lâm vào tuyệt cảnh, chỉ sợ ngộ không ra hoàng đạo, sẽ lọt vào Sâm La độc thủ!

Hắn nhanh như điện chớp, nhoáng một cái là trăm triệu dặm, mặc dù là Ma Tôn Ma Quân truy tung hắn cũng bị hắn xa xa bỏ qua.

- Tiểu quỷ...

Giang Nam đột nhiên chứng kiến hư không phía trước lắc lư, vội vàng dừng bước lại, chỉ thấy một Thần Ma vô cùng to lớn cao ngạo đột nhiên hiện ra ở phía trước, vị Thần Ma này sinh vạn cánh tay, chân đạp Minh Hải, tay nắm vạn giới, trên cao nhìn xuống theo dõi hắn, sắc mặt giận dữ.

- Sâm La lão ca ca!

Giang Nam kinh hỉ:

- Không nghĩ tới ở chỗ này còn có thể chứng kiến lão ca ca! Lão ca ca vội vả đến đây như vậy, hẳn là có bảo vật tiễn đưa ta?

Thần Ma to lớn cao ngạo kia đúng là một Ma Quân phân thân của Sâm La Ma Đế, nghe vậy không khỏi nhớ tới mình ở trong tay Giang Nam đủ loại bất hạnh, trong cơn giận dữ, nộ cười nói:

- Tiểu quỷ, miệng ngược lại rất ngọt, không biết thần tính của ngươi có phải cũng ngọt như vậy hay không... Ân? Đi rồi hả?

Sâm La Ma Đế Ma Quân phân thân một câu còn chưa có nói xong, liền thấy Giang Nam đột nhiên biến mất ở trong hư không, không khỏi nộ quát một tiếng, chỉ một ngón tay, vô số đại đạo bắn ra, như cây chổi quét ngang hư không, lực phá hoại kinh người.

- Ở đó!

Sâm La Ma Đế lộ ra sắc mặt vui mừng, chỗ đó có từng đạo đạo tắc va chạm vào thân hình Giang Nam, vội vàng truy giết đi qua. Cùng lúc đó, rất nhiều Sâm La Ma Đế phân thân nhao nhao vỡ ra hư không, xuất hiện ở phụ cận, rõ ràng là hơn năm mươi Ma Tôn Ma Quân phân thân!

- Tiểu quỷ, lần này ngươi mơ tưởng đào thoát!

Hơn năm mươi Sâm La phân thân, vô số đạo tắc cuồn cuộn tuôn ra, hóa

thành Thiên La Địa Võng, bao phủ ức vạn dặm hư không, bắt đầu thu lưới!

Số lượng đại đạo đạo tắc của Ma Cực Chứng Tiên Kinh rất nhiều, bản thân liền cực kỳ khủng bố, Thần Chủ cảnh giới liền nhiều đến tám ngàn, Thần Tôn cảnh giới cũng đã nhiều đến trăm vạn, đã đến Thần Quân cảnh giới, số lượng liền nhiều vô số kể!

Đơn thuần từ số lượng đại đạo đạo tắc đi lên giảng, mặc dù là Tinh Quang Thần Đế Tinh Hà Trụ Quang tâm kinh, cũng so ra kém Ma Cực Chứng Tiên Kinh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1600: Tâm Ta Là Thiên Tâm. (1)

Hơn năm mươi Sâm La Ma Đế Ma Tôn Ma Quân phân thân, cùng một chỗ tách ra pháp lực, đại đạo bao phủ hư không, là to lớn bực nào, bao phủ phạm vi là rộng hạng gì?

Đại đạo đạo tắc của hắn như lưới, lưới trùm hư không, tinh tế quét đi, muốn đem Giang Nam từ trong hư không lưới đi ra, báo thù rửa hận!

Bất quá, một lưới này rắc khắp nơi, thời điểm thu lưới, hơn năm mươi Sâm La Ma Đế phân thân hai mặt nhìn nhau, không có phát hiện tung tích Giang Nam ở trong lưới.

- Kỳ quái, những phân thân này của ta có hàng tỉ đại đạo đạo tắc, dày đặc hạng gì, tạo thành đạo tắc chi võng cũng là một môn đại trận, tên là Thiên La Địa Võng, dù hắn tinh thông Luyện Thiên đại trận, cũng sẽ bị lưới của ta đụng vào.

Ở vào trong lưới, Sâm La Ma Đế Ma Quân phân thân đỉnh phong vẻ mặt buồn bực, vạn cánh tay triển khai, như một con nhện mọc ra vô số móng vuốt, nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ như vậy còn có thể bị hắn chạy thoát đi ra ngoài? Chư vị đạo hữu, mọi nơi truy tung, không thể để cho hắn trốn về Huyền Minh Nguyên Giới!

Vù vù vù...

Các Sâm La phân thân bốn phương tám hướng bay đi, thân hình Sâm La đỉnh phong Ma Quân phân thân đột nhiên chấn động:

- Đợi một chút! Như thế nào ta nhiều ra một phân thân? Ta rõ ràng chỉ đem đến năm mươi hai phân thân, hiện tại vì sao biến thành năm mươi ba...

Rõ ràng hóa thành bộ dạng phân thân ta lừa dối ta, xú tiểu tử nhận lấy cái chết!

Chỉ thấy trong đó một "Sâm La phân thân" giống như gấp lửa cháy hướng ra phía ngoài bay đi, hô một tiếng rung thân hóa thành một đầu Kim Sí Đại Bằng, cánh giương nghìn vạn dặm, chấn động cánh chim cướp đường mà đi.

Vị "Sâm La phân thân" này tự nhiên là Giang Nam không thể nghi ngờ, hắn thấy Sâm La Ma Đế phân thân thế tới hung mãnh, số lượng lại nhiều, tự nghĩ không cách nào thoát thân, quyết định thật nhanh hóa thành bộ dáng một Sâm La phân thân, lăn lộn ở trong đó, hữu mô hữu dạng (*ra dáng) phóng thích Ma Cực Chứng Tiên Kinh đại đạo đạo tắc, cùng với Sâm La phân thân khác tương liên, lưới chính mình, ý đồ lừa dối vượt qua kiểm tra.

Lúc trước ở Tiểu Quang Minh giới chiến một trận, Giang Nam vì tránh né Địa Ngục cường giả đuổi giết, cũng thúc dục qua Đế Hoàng thần thể hóa thành một tượng thần, kết quả bị Sâm La Ma Đế phân thân phát hiện.

Đó là bởi vì hắn tu vi quá thấp, hơn nữa là hóa thành một tượng thần không có sinh mệnh, cho nên lừa bịp không qua, mà bây giờ hắn đã là Thần Chủ đỉnh phong, mô phỏng Sâm La phân thân thuận buồm xuôi gió, trong lúc nhất thời ngay cả những Sâm La phân thân này cũng không có phát giác.

Nếu Sâm La Ma Đế phân thân thêm chút lưu ý, cũng sẽ phát giác, bất quá Sâm La Ma Đế chỉ cho là Giang Nam đã đào thoát, lại thật không ngờ Giang Nam ngược lại hóa thành phân thân của hắn.

- Súc sinh, ngay cả ta ngươi cũng dám giả mạo!

Sâm La phân thân khác nguyên một đám tức giận đến bốc khói, lập tức chen chúc đuổi giết đi lên, Sâm La Ma Quân phân thân tốc độ nhanh nhất ở phía trước, lạc hậu là Ma Tôn phân thân, đột nhiên hơn hai mươi Ma Tôn phân thân mạnh mẽ đổi hướng, hướng phương hướng Huyền Minh Nguyên Giới bay đi, chuẩn bị ở trên đường trước khi đến Nguyên Giới phải qua chặn Giang Nam.

Mà hơn hai mươi Ma Quân phân thân tốc độ nhanh nhất kia thì hùng hổ, từng đạo thần thông oanh kích đi qua, phải tất yếu giảm xuống tốc độ của Giang Nam, từng đạo thần thông này chấn động hư không, khiến cho hư không sinh ra nguyên một đám vị diện thế giới thác loạn, hiển lộ ra thực lực siêu tuyệt của những Ma Quân phân thân này!

Giang Nam không để ý liền ngã vào một vị diện thế giới thác loạn, đợi thoát thân mà ra, chỉ thấy những Sâm La Ma Quân phân thân kia dĩ nhiên gần rất nhiều.

Tồn tại cường đại giống như Ma quân phân thân này, vô luận là pháp lực hay là cảnh giới, đều viễn siêu Giang Nam, bất luận một Ma Quân phân thân gì, Giang Nam cũng không thể hơn, huống chi là 27 Ma Quân phân thân?

Nếu lại lâm vào lớp lớp vòng vây, chờ đợi Giang Nam tất nhiên là đường chết, không có nửa phần sinh cơ!

- Thiết cát thời không, sinh ra thác loạn vị diện thế giới?

Ta cũng biết! Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam quát lớn, quanh thân vô số Thần Chủ đạo tắc tuôn ra, ở trong vũ trụ hư không hóa thành từng mặt đại kỳ, mười vạn tám ngàn mặt trận kỳ, một trăm linh tám mặt phụ kỳ, cộng thêm mười ba mặt chủ kỳ, lập tức hóa thành một tòa Luyện Thiên đại trận!

Tòa Luyện Thiên đại trận này một thành, lập tức thời không bị thiết cát (*cắt) thành vô số vị diện, hơn mười Sâm La Ma Quân phân thân nhảy vào bên trong Luyện Thiên đại trận, liền lập tức mất đi phương vị, lập tức chỉ cảm thấy không gian trở nên vô cùng bao la, bát ngát vô lượng, bọn hắn vừa mới xuyên qua một cái thời không vị diện lập tức lại ngã vào bên trong vị diện khác, quả thực vô cùng vô tận.

Sâm La Ma Quân phân thân khác lập tức liên thủ oanh ra một chiêu Sâm La Ấn, uy năng khủng bố đem tất cả Luyện Thiên đại trận hết thảy hễ quét là

sạch, đem Giang Nam đạo tắc chấn vỡ hết, hơn mười Sâm La Ma Đế phân thân bị nhốt kia tuôn ra, lúc lại đi xem, chỉ thấy Giang Nam dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa.

- Tiểu tử này, rõ ràng trở nên khó giải quyết như thế, nếu không có thể diệt trừ hắn, da mặt Địa Ngục Ma Hoàng ta cũng không có chỗ đặt... Bảo bối, đi ra a!

Một Sâm La Ma Quân phân thân đột nhiên há miệng, chỉ thấy một đầu cá mập ma khí trùng thiên từ trong miệng hắn bơi ra, rơi xuống đất hóa thành một người trên mặt dài khắp mang cá, là một Địa Ngục Ma Tôn, khom người nói:

- Bệ hạ có gì phân phó?

- Tìm người này!

Sâm La Ma Quân phân thân cẩn thận từng li từng tí lấy ra một giọt thần huyết nói:

- Đây là hắn mới vừa rồi bị đạo tắc của ta quét trúng, chảy ra một giọt thần huyết.

Sa đạo nhân kia chính là trong Minh Hải chửa sinh ra dị chủng, cái mũi so với Thiên Cẩu còn muốn linh mẫn, lúc này hít hà một giọt máu tươi này, thân hình mạnh mẽ lay động, hóa thành vô số đầu Hắc Sa thân dài trăm vạn dặm, ở trong hư không ngao du, linh hoạt như là ở trong nước, bầy cá mập chen chúc hướng phương hướng Giang Nam rời đi đuổi theo.

Sâm La phân thân khác chen chúc xuất động, theo sát bầy cá mập.

- Huyền Thiên tiểu quỷ quả nhiên là đi phương hướng Huyền Minh Nguyên Giới!

Rất nhiều Sâm La phân thân trong nội tâm đại định, cười nói:

- Hơn hai mươi Ma Tôn phân thân khác của ta, đã ở phía trước chờ hắn rồi, đợi hắn chui đầu vô lưới! Lần này, quả quyết cho hắn xuống đất không đường thăng thiên không cửa, chết ở trong tay của ta!

- Sâm La Ma Đế thật sự là Âm Hồn Bất Tán, như thế nào vung cũng vung không hết!

Giang Nam ở trong vũ trụ hư không, mọi nơi chạy trốn, ý đồ vùng thoát khỏi Sâm La phân thân, bất quá Sâm La phân thân phảng phất đã tập trung vào hắn, tùy ý hắn bố nghi trận như thế nào, dấu đi khí tức như thế nào, đều không thể thoát khỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1601: Tâm Ta Là Thiên Tâm. (2)

Đã qua hai ngày, Giang Nam rốt cục tiếp cận Huyền Minh Nguyên Giới, đột nhiên, hắn dừng bước lại, dò xét hư không phía trước, khẽ nhíu mày.

- Những dấu vết chiến đấu này...

Ở trước mắt hắn, trong hư không lưu lại dấu vết pháp bảo trùng kích cùng thần thông đối kháng, còn có một cỗ Địa Ngục Ma Thần thi thể, trừ lần đó ra, còn có thi thể nhân loại tu sĩ cùng Địa Ngục Ma tộc trôi nổi ở trong hư không.

Đối với tồn tại như Giang Nam mà nói, loại chiến đấu trình độ này căn bản không đủ xem, chỉ là tu sĩ bình thường cùng Thần Ma phát sinh chiến đấu, tối đa không cao hơn cấp độ thiên thần.

Bất quá, hắn lại dừng bước.

- Đây là... Ung Hòa đại thần thần huyết, cỗ thi thể này là đệ tử của hắn... Ung Hòa ở chỗ này tao ngộ đến Địa Ngục Ma tộc cùng Ma Thần vây công!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn hướng phương xa, thân hình khẽ nhúc nhích, đuổi theo, ven đường hắn chứng kiến càng nhiều thi thể môn hạ đệ tử của Ung Hòa, thi thể Địa Ngục Ma tộc cũng có không thiếu, còn có thần huyết ở trong vũ trụ hư không chảy xuôi, chân cụt tay đứt, chiến đấu cực kỳ thảm thiết, bên trong những thần huyết này có Ung Hòa đại thần chi huyết cũng có Địa Ngục Thần Ma chi huyết.

- Ung Hòa là một lão thần giảo hoạt, tinh thông lõi đời, khôn khéo vô cùng, vì mình bảo vệ tánh mạng, chỉ sợ sẽ đem những người phàm tục kia vứt bỏ chính mình trốn chạy để khỏi chết...

Giang Nam nhíu mày, gia tốc về phía trước tiến đến, cũng không lâu lắm

hắn cảm ứng được phía trước truyền đến thần thông chấn động, đột nhiên chỉ thấy một cổ Địa Ngục Ma tộc tứ tán mà trốn, như là nhìn thấy chuyện cực kỳ kinh khủng.

- Ung Hòa, vì phàm nhân liều mất cái mạng già của mình, ngươi đáng giá sao?

Một Địa Ngục Ma Thần thổ huyết, thân thể bị đánh rách tung toé, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, hốt hoảng bỏ chạy, quay đầu lại lạnh lùng nói.

Giang Nam rốt cục thấy được Ngự Tinh Chu, chiếc thuyền lớn kia hoành ở trong hư không, bị đánh đến rách nát không chịu nổi, cột buồm bị oanh đoạn, thân tàu che kín phá động cùng vết máu.

Một thần linh già nua đứng ở đầu thuyền, thần thể gầy yếu như củi đang thiêu đốt, tóc trắng ở trong ngọn lửa phiêu đãng, quanh thân hắn tràn ngập tử khí nặng nề, lại uy phong lẫm lẫm, một mình đứng ở đầu thuyền.

Đệ tử của hắn đã chết tuyệt, trên thuyền ngổn ngang lộn xộn nằm thi thể đệ tử của hắn, thủ hộ ở trước cửa khoang Ngự Tinh Chu, sau cửa khoang là những người phàm tục kia, lão ấu phụ nữ và trẻ em cùng thanh niên cường tráng.

Trong lòng Giang Nam chấn động, đi ra phía trước, hướng lão thần đang thiêu đốt thân thể kia thi lễ, nói khẽ:

- Đạo hữu...

- Tả Thiên Thừa...

Ung Hòa đại thần tóc trắng phất phới, một búng máu phun tới, hóa thành Liệt Hỏa hừng hực, hắn xếp bằng mà ngồi, quanh thân ánh lửa hừng hực, chứng kiến Giang Nam đến đây, hắn rốt cục có thể trầm tĩnh lại. Trên người hắn thần hỏa như trước đang thiêu đốt, vô cùng vô tận, sáng lạn vô cùng, chỉ là khí tức của hắn lại càng ngày càng yếu ớt.

- Đạo hữu, ngươi đây là tội gì...

Giang Nam trầm mặc một lát, nói khẽ:

- Vì một thuyền phàm nhân, chôn vùi tánh mạng của mình, đáng giá sao? Ngươi là người khôn khéo, ta nghĩ đến ngươi sẽ vứt bỏ bọn hắn chạy trốn...

- Trong thuyền có hài tử...

Vị lão thần này cười thảm, ho ra máu nói:

- Bên trong còn có hài tử muốn bú sữa mẹ, ta không nỡ đi... Ta đi rồi, ai tới chiếu cố bọn hắn?

Giang Nam trầm mặc, thần huyết trong miệng Ung Hòa đại thần chảy thêm nữa, ánh lửa càng thêm hung mãnh, khàn khàn lấy cuống họng nói:

- Tả Thiên Thừa, ngươi tìm được Thiên Tâm, thấy chúng sinh chưa?

Giang Nam lắc đầu.

- Cái kia cũng đừng có tìm...

Khí tức vị lão thần này càng ngày càng yếu ớt, mạnh mẽ bắt lấy tay Giang Nam, ngón tay kia chỉ lấy cửa khoang, trên mặt lộ ra dáng tươi cười:

- Đừng tìm nữa, chúng sinh ở trên thuyền này, mở ra cửa khoang, ngươi có thể chứng kiến bọn hắn... Ta bảo hộ không được bọn hắn rồi, cầu ngươi mang theo một thuyền chúng sinh này, mang bọn hắn đi tới một Tịnh thổ, một Tịnh thổ không có chiến loạn không có hạo kiếp...

- Bọn hắn là chúng sinh ngươi muốn gặp!

Câu nói sau cùng của vị lão thần này đã dùng hết tất cả khí lực, không còn có bất luận khí tức gì, trừng to mắt nhìn xem Giang Nam.

Đạo tắc, thần tính của hắn, đã thiêu đốt sạch sẽ, chỉ còn lại có một đám

Chân Linh bất diệt vẫn chiếm giữ trong người, không bỏ được ly khai.

Giang Nam tâm linh xúc động, chậm rãi gật đầu.

Ung Hòa hai mắt khép kín, trên mặt lộ ra vui vẻ tiêu tan, một đám Chân Linh bất diệt bay ra, đi xa.

- Sau khoang thuyền là chúng sinh...

Trong lòng Giang Nam chấn động, đột nhiên có một loại cảm giác rộng mở trong sáng, bàn tay hắn nhẹ phẩy, cửa khoang mở ra, một phu nhân ôm ấp lấy hài nhi khiếp đảm từ trong khoang thuyền đi ra, có chút sợ hãi lại đánh bạo chất vấn Giang Nam:

- Ngươi vì sao không cứu hắn? Ngươi là Tả Thiên Thừa, nhất định rất lợi hại, có năng lực cứu hắn đúng hay không? Ung Hòa đại thần còn nói, chỉ cần tới địa bàn của ngươi, chúng ta sẽ an toàn...

Giang Nam lắc đầu, nhìn về phía thi thể Ung Hòa đại thần, nói khẽ:

- Nửa canh giờ trước, hắn đã chết rồi.

- Vừa rồi hắn rõ ràng vẫn còn cùng ma đầu chém giết...

Phụ nhân kia ngẩn ngơ.

- Đó là chấp niệm của hắn.

Giang Nam thở dài, nhìn về phía thi thể vị lão thần này, trong mắt tràn đầy tôn kính:

- Hắn già rồi, khí huyết khô bại, nửa canh giờ trước hắn đã mệt chết, nhưng mà chấp niệm muốn hắn tiếp tục chiến đấu, tiếp tục bảo hộ các ngươi, đem các ngươi hộ tống đến địa phương an toàn... Cho nên chấp niệm của hắn chủ trì nhục thể của hắn tiếp tục chiến đấu, thiêu đốt tu vi thiêu đốt thần tính, một mực đánh đến một khắc ta đến này... Các ngươi xuất hiện đi, đưa tiễn hắn, vì các ngươi, đệ tử của hắn, đạo thống của hắn, đã diệt tuyệt...

Trong khoang thuyền càng nhiều phàm nhân nữa đi ra, có người âm thanh ngưng nghẹn, có người khóc ra thành tiếng.

- Tả Thiên Thừa, ngươi sẽ vì hắn lập bia sao?

Một tiểu nam hài sáu bảy tuổi ngẩng đầu, con mắt tinh khiết nhìn xem Giang Nam nói:

- Hắn là thần minh vì chúng ta chết trận, ta sợ tiếp qua vài thập niên, ta sẽ quên bộ dáng của hắn...

- Ta sẽ vì hắn lập bia.

Giang Nam đứng ở đầu thuyền, lẳng lặng nói:

- Ta sẽ vì tất cả anh linh chết trận lập nhiều anh linh điện, để cho bộ dáng của bọn hắn, công tích vĩ đại của bọn hắn vĩnh viễn sẽ không bị quên đi!

Hắn tóc đen tung bay, thanh âm trịch địa hữu thanh (*nói năng có khí phách):

- Thần nhân vì chúng sinh của Chư Thiên vạn giới mà chết trận, sẽ không bị di vong!

- Tâm ta là Thiên Tâm, ý ta là Thiên Ý, mở ra thiên nhãn gặp chúng sinh...

Hắn nhìn về phía một thuyền phàm nhân này:

- Ta đã ở bên trong chúng sinh, các ngươi... là chúng sinh của ta!

- Ta muốn vì Thiên Đạo lập tâm!

- Ta muốn vì Thiên Địa lập trụ!

- Ta muốn vì chúng sinh chế tạo một mảnh Tịnh thổ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1602: Đưa Than Sưởi Ấm Trong Ngày Tuyết Rơi. (1)

Giang Nam đứng ở đầu thuyền, tâm thần kích động, trong cơ thể hắn hàng tỉ loại đại đạo nổ vang, giờ khắc này lòng hắn cùng thiên hợp, không chỉ là cùng Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới tương hợp, còn cùng Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo tương hợp.

Đây là Hoàng Đạo tâm cảnh, tâm cảnh Thiên Nhân Hợp Nhất, ở trong cơ thể hắn, đủ loại đại đạo cùng Thiên Đạo của Địa Ngục vạn giới và Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới tương ứng tương hợp, lẫn nhau cộng minh chấn động.

Thân thượng Thiên Tâm, hạ gặp chúng sinh, Thiên Nhân Hợp Nhất.

- Chúng sinh của ta, không chỉ là sinh linh cùng Thần Ma của Chư Thiên vạn giới, còn là sinh linh cùng Thần Ma của địa ngục vạn giới, ta muốn vì đại vũ trụ dung hợp này, vì Thiên Đạo hai đại vũ trụ dung hợp lập tâm, vì chúng sinh hai cái vũ trụ lập mệnh!

Giang Nam sừng sững, tay áo phiêu động, Ngự Tinh Chu tự động hướng Huyền Minh Nguyên Giới bay đi, mà vào lúc này, trong cơ thể hắn đang có Hoàng Đạo ngưng tụ, đó là từng đạo Hồng Mông đại đạo, có Hỗn Độn Thiên Long, có Hỗn Độn Kim Ô, có quế thụ trong mặt trăng, có hùng sơn trong hỗn độn, có Hỗn Độn Dị hỏa, có dị thủy...

Hắn tu luyện đủ loại Hồng Mông đại đạo, Hỗn Độn thần thông, giờ phút này những Hồng Mông đại đạo cùng thần thông kia dần dần có xu thế dung hợp quy nhất, chỉnh hợp thành một loại đại đạo!

Mà vào lúc này, bầy cá mập theo sát Ngự Tinh Chu, men theo khí tức của Giang Nam gào thét đánh tới, mặc dù là ở trong vũ trụ hư không ngao du, tốc độ cũng cực nhanh, chỉ là không bằng Giang Nam.

Bất quá vừa rồi Giang Nam dừng lại một thời gian ngắn, để cho bầy cá mập này tiếp cận không ít.

Mà ở phía sau bầy cá mập, là rất nhiều Ma Quân phân thân của Sâm La Ma Đế.

- Huyền Thiên tiểu quỷ quả nhiên là chạy tới Huyền Minh Nguyên Giới.

Sâm La Ma Quân phân thân cầm đầu theo sát bầy cá mập, xem xét phương hướng bầy cá mập tiến lên, lập tức đem lộ tuyến của Giang Nam nắm rõ, cười nói:

- Tiểu tử này dị thường giảo hoạt, còn tinh thông Luyện Thiên đại trận, lại không ngờ được ta rõ ràng còn có Ngạc sa Ma Tôn thuộc hạ tinh thông truy tung bực này, mặc dù hắn thi triển Luyện Thiên đại trận, cũng trốn không thoát Ngạc sa Ma Tôn truy tung.

Sâm La Ma Hoàng rất nhiều phân thân tâm ý tương thông, phân biệt rõ lộ tuyến Giang Nam hành tẩu, hơn hai mươi Sâm La Ma Tôn phân thân khác canh giữ ở bên ngoài Huyền Minh Nguyên Giới lập tức xuất động, ngay ngắn hướng lao tới nơi Giang Nam phải qua, bố trí xuống Thiên La Địa Võng, chuẩn bị chặn giết.

- Hơn hai mươi Ma Tôn phân thân của ta có lẽ làm không hết hắn, nhưng mà chỉ cần ngăn trở hắn nửa nén hương thời gian, ta liền có thể tìm đến, đánh chết hắn!

Huyền Minh Nguyên Giới càng ngày càng gần, khí tức trên thân Giang Nam cũng càng ngày càng mạnh, một loại Hoàng Đạo cực uy bao trùm ở trên vạn đạo từ trên người hắn phát ra, hắn ở trên Hồng Mông đại đạo tích lũy lúc rời đi Huyền Minh huyền quan liền đã đầy đủ, chỉ kém trên tâm cảnh tăng lên, mà bây giờ tâm cảnh đã đến, tự nhiên liền có thể tu thành Hồng Mông Hoàng Đạo.

- Ta chính là trụ cột vững vàng của Thiên Địa!

Hắn tu luyện số lượng Hồng Mông đại đạo cũng không ít, khoảng chừng mấy ngàn, giờ phút này loại loại Hồng Mông đại đạo dung hợp, càng ngày càng ít, uy năng cũng càng ngày càng mạnh!

Thời gian dần trôi qua, Hồng Mông đại đạo bị hắn suy diễn đến mức tận cùng, đạt đến mức tận cùng thành tựu, tản mát ra khí tức trấn áp vạn giới vạn đạo!

Loại cực hạn đại đạo này vô cùng cao đẳng, là Chí Tôn, là Hoàng Đạo, là thành tựu gần với tiên đạo!

Hoàng Đạo đạo tắc!

Chỉ có người nhận thức Thiên Tâm, mở ra thiên nhãn gặp chúng sinh, mới có thể luyện ra Hoàng Đạo, mà bây giờ, Giang Nam rốt cục luyện ra đạo Hoàng Đạo thứ nhất của bản thân.

Hồng Mông Hoàng Đạo!

Một đầu Hoàng Đạo này như là trụ cột vững vàng, đứng vững ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo, phong cách cổ xưa như một, hằng cổ bất động, vĩnh hằng không chuyển, bất phá bất diệt!

Đầu Hồng Mông Hoàng Đạo này tựa hồ chất chứa đạo lý lớn muôn đời không diệt, hằng cổ không thay đổi, Thiên Địa không chuyển ta, vũ trụ diệt mà ta bất diệt, ngồi xem tang thương, duy ta là trụ cột trong trời đất, vĩnh hằng bất biến.

Ở trong đó ẩn chứa khí khái của Tiên Thiên Thần Ma sống ở trong Hỗn Độn Hồng Mông, phong cách cổ xưa, đến giản, đại khí, trầm trọng!

Đây là Hồng Mông Đế Trụ đại đạo, vừa mới thành tựu, Giang Nam lập tức cảm giác được uy năng Nguyên Thủy đại đạo của mình cũng như diều gặp gió.

Cho dù Hoàng Đạo cực kỳ cao đẳng, là Chí Tôn, Cực Cảnh đại đạo,

nhưng mà như trước bao quát ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo của hắn, cũng không khiêu thoát ra ngoài, chỉ sẽ tăng lên uy năng của Nguyên Thủy đại đạo. Luyện thành Hồng Mông Hoàng Đạo, vô số đại đạo khác trong cơ thể Giang Nam bay múa, ngưng tụ, hướng Hoàng Đạo chuyển biến, tâm cảnh của hắn đã đến, hết thảy phảng phất đều là nước chảy thành sông.

Số lượng đại đạo trong cơ thể hắn bắt đầu giảm mạnh, mỗi một khắc đều có vài chục vạn đại đạo biến mất, dung nhập đến bên trong Hoàng Đạo sắp hình thành, nhưng mà tu vi thực lực của hắn lại không có bởi vì số lượng đại đạo giảm mạnh mà giảm xuống, ngược lại đang không ngừng tăng lên, tốc độ tăng lên cực kỳ kinh người!

Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu như mình đem tất cả đại đạo trong cơ thể luyện thành Hoàng Đạo, chỉ sợ thực lực của mình sẽ tăng lên năm ba lần, không kém Thần Quân Ma Quân, tu vi cũng sẽ tăng lên đến Thần Chủ đỉnh phong!

Không chỉ có như thế, hắn còn bắt đầu đem đại đạo bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của mình chỉnh hợp, diễn biến thành Hoàng Đạo, để cho các mặt của mình đồng thời tăng lên.

- Nếu có thể đem hàng tỉ đại đạo trong cơ thể ta hết thảy luyện thành Hoàng Đạo, chỉ sợ số lượng Hoàng Đạo trong cơ thể ta tối đa chỉ có thể luyện thành bốn mươi chín đạo...

Giang Nam buông ra tâm thần, thầm nghĩ:

- Chín vi cực, chín đầu Cực Cảnh Hoàng Đạo, liền có thể luyện thành một đầu tiên đạo. Tiên thể Thiếu Hư luyện thành ba mươi Hoàng Đạo, một đầu tiên đạo, nhưng ta còn có Nguyên Thủy đại đạo!

Trong cơ thể hắn đại đạo càng ngày càng ít, quả nhiên không có vượt quá dự liệu của hắn, cuối cùng nhất, hàng tỉ đại đạo trong cơ thể hắn chỉ còn lại có bốn mươi chín đạo.

Bất quá bốn mươi chín đạo đại đạo này, ngoại trừ Hồng Mông Hoàng Đạo ra, bốn mươi tám đạo khác cũng không phải Hoàng Đạo, còn khiếm khuyết một ít, mới có thể tăng lên tới Hoàng Đạo.

Giang Nam khẽ nhíu mày, tinh tế xem kỹ, trong nội tâm giật mình:

- Ta bốn mươi tám đạo đại đạo này, nghiên cứu không khắc sâu như thế nào, chỉ là mình từ trong công pháp khác chiết xuất ra tinh hoa, không bằng những Thần Đế Ma Đế đạt tới Cực Cảnh kia. Muốn luyện thành những Hoàng Đạo này, còn cần càng nhiều tích lũy... Ân, nếu có thể đánh chết mấy Sâm La Ma Đế Ma Tôn phân thân, nói không chừng liền có thể để cho ta bước đầu tiên luyện thành Sâm La Hoàng Đạo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1603: Đưa Than Sưởi Ấm Trong Ngày Tuyết Rơi. (2)

- Chỉ là hiện tại nan đề là, ta như thế nào mới có thể đem Sâm La Ma Đế Ma Tôn phân thân dẫn xuất đến? Dù sao Sâm La cái thằng này theo đuổi không bỏ, nếu bị Ma Quân phân thân của hắn vây khốn, ta đây nhất định phải chết...

- Ha ha ha ha! Huyền Thiên tiểu quỷ, ta chờ ngươi đã lâu, không nghĩ tới ngươi chui đầu vô lưới!

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười vô cùng quen thuộc truyền đến, vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hư không bốn phía mình cùng Ngự Tinh Chu, hiện ra một mảnh lưới lớn đạo tắc dài hẹp, đem cao thấp tả hữu bốn phương tám hướng hết thảy bao phủ!

Thần uy khủng bố từ bốn phương tám hướng truyền đến, chỉ thấy bên ngoài lưới lớn, hiện ra rất nhiều Thần Nhân vạn cánh tay, thân hình quảng đại, lần lượt từng cái gương mặt so với tinh cầu còn muốn khổng lồ vài phần, trên cao nhìn xuống bao quát Ngự Tinh Chu cùng Giang Nam trên thuyền.

Trên Ngự Tinh Chu rất nhiều phàm nhân chứng kiến một vài gương mặt này, có người thậm chí bị kinh ngất đi, những người khác thì nhao nhao nhìn về phía Giang Nam.

- Tả Thiên Thừa...

Một vị lão giả run rẩy nói.

- Không sao, đưa đồ ăn cho ta mà thôi.

Giang Nam lộ ra vui vẻ, mi tâm lóe lên, đem Ngự Tinh Chu cùng tất cả sinh linh thu nhập mi tâm Tử Phủ của mình, ngẩng đầu cười nói:

- Sâm La lão ca ca, ngươi thật sự là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi...

Thân hình hắn khẽ động, dĩ nhiên xuất hiện ở bên cạnh Thiên La Địa Võng, tiếp cận một Sâm La Ma Tôn phân thân, 27 Sâm La Ma Tôn phân thân ngay ngắn quát lớn, Thiên La Địa Võng kịch liệt thu nhỏ lại, muốn đem hắn một lưới giam cầm!

Xùy~~

Một đạo kiếm quang kinh diễm từ trong Hắc Ám tinh không sáng lên, hạo hạo đãng đãng, chiếu sáng phụ cận Huyền Minh Nguyên Giới, ở Nguyên Giới trông đi, phảng phất thế giới bên ngoài có hàng tỉ mặt trời cùng một chỗ đại phóng hào quang, kinh người vô cùng!

27 Ma Tôn phân thân bố trí xuống Thiên La Địa Võng đại trận lập tức bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm mở ra một lổ hổng lớn, kiếm quang lập lòe, một Sâm La Ma Tôn phân thân mi tâm vỡ ra một cái động lớn, bị Giang Nam một kiếm xuyên thủng mi tâm, đâm thẳng đại não, đem Tử Phủ trong đầu vị phân thân này một kiếm đâm thủng, thậm chí ngay cả thần tính bên trong Tử Phủ cũng bị một kiếm đâm xuyên tim!

Ba...

Thần tính vị phân thân này bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm luyện hóa, một thân đại đạo đạo tắc đều bị hút vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, phụng dưỡng bản thân Giang Nam, tăng lên Sâm La Hoàng Đạo trong cơ thể hắn.

Giang Nam rút kiếm, ánh mắt Sâm La Ma Tôn phân thân lộ ra vẻ không thể tin được, thi thể quơ quơ, rơi ở trong hư không.

- Sát!

Hai mươi sáu Sâm La Ma Tôn phân thân khác cùng một chỗ giết đến, hai mươi sáu vạn đạo Sâm La Ấn oanh ra, hóa thành hai mươi sáu vạn Minh

Hải, phía trên Minh Hải, trôi nổi Địa Ngục vạn giới, hai mươi sáu vạn tòa tương liên, mãnh liệt bành trướng.

Mà hai mươi sáu Ma Tôn phân thân chân đạp Minh Hải, một thân ảnh to lớn cao ngạo đứng ở trong nước, mang theo uy năng hủy thiên diệt địa, oanh hướng Giang Nam!

Đại đạo chấn động, vạn đạo nổ vang, hai mươi sáu Sâm La Ma Tôn phân thân liên thủ một kích, kinh thiên động địa hạng gì, thậm chí ngay cả Huyền Minh Nguyên Giới cách đó không xa song phương đang giao chiến, giờ phút này cũng không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên tinh không.

Trong mắt bọn hắn, tinh không hỗn loạn như tơ, vô số ngôi sao phảng phất như từng con kiến bò trên chảo nóng, mọi nơi ra sức chạy, đã triệt để không có quỹ tích nguyên lai, rõ ràng là bị pháp lực của Sâm La Ma Đế hai mươi sáu Ma Tôn phân thân thôi động!

Những Ma Tôn phân thân này pháp lực cuồng bạo vô cùng, dư âm xâm nhập Nguyên Giới, ngay cả tinh không cũng bị đánh cải biến quỹ tích, quần tinh đại loạn, tinh tượng nghịch sửa!

Đây là chiêu thứ nhất, Sâm La Ấn uy năng vô lượng, dùng một ấn đón lấy một ấn trợ trướng uy năng, đem uy năng vô số đạo ấn pháp thêm vào, cuối cùng nhất hóa thành một kích vô cùng khủng bố.

Đừng nói hai mươi sáu Ma Tôn phân thân, cho dù chỉ có một Ma Tôn phân thân, nếu như đem lực lượng thêm vào đến mức tận cùng, cũng có thể trọng thương Thần Quân!

Oanh...

Hai tay Giang Nam nắm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, dựng thẳng kiếm nghênh tiếp, Minh Hải cùng Địa Ngục vạn giới cuồng bạo đến cực điểm oanh đến, giống như phô thiên cái địa đè xuống, muốn đem hắn vỡ tung, cọ rửa chí tử!

Mà Giang Nam lúc này phảng phất như là trụ cột vững vàng trong minh hải, cầm trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cứ thế mà kháng trụ một lớp trùng kích này, thân hình lù lù bất động!

Hồng Mông Hoàng Đạo tăng thêm Nguyên Thủy đại đạo chi uy, để cho hắn kháng trụ một kích này!

Nộ trào qua đi, Giang Nam đặt chân phía trên Minh Hải, kiếm quang bắn ra, chỉ nghe xuy xuy Xùy~~ không ngừng bên tai, một Sâm La phân thân vạn cánh tay ngẩn ngơ, vạn cánh tay ngay ngắn đoạn đi!

- Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam một tay giơ lên, vô cùng đạo tắc hóa thành hơn mười vạn mặt đại kỳ từ trong tay bay ra, đem một Ma Tôn phân thân bao lại, một Sâm La Ma Tôn phân thân khác đột nhiên chứng kiến một đạo kiếm quang bôn tập mà đến, lập tức vạn cánh tay chấn động, dương tay liền đánh đi qua, sau đó liền thấy từng tay đứt bay múa đầy trời, PHỐC PHỐC PHỐC ngã vào trong nước, lập tức đầu của hắn cũng rơi vào trong nước.

Giang Nam trường kiếm mà đi, cất bước đi ở phía trên phiến Minh Hải, thân hình như rồng như giao, những nơi đi qua, máu tươi vẩy ra, nhiều thân hình to lớn cao ngạo ngã xuống, thần huyết nhuộm đỏ phiến Minh Hải này.

Mỗi một Sâm La Ma Tôn phân thân bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém giết, hết thảy đại đạo trong cơ thể không cánh mà bay, thần tính bị trảm, chết oan chết uổng!

Rốt cục, Giang Nam giết ra Minh Hải, thu kiếm mà đứng, tóc đen phất phới dần dần hạ xuống đến đầu vai, lập tức một cây trâm bay tới, tự động vãn thành búi tóc.

Sau lưng hắn, một Sâm La Ma Tôn phân thân cuối cùng lung la lung lay, thi thể ngã vào trong nước.

Ông...

Trong cơ thể Giang Nam, lại có một đạo Hoàng Đạo đạo tắc ngưng tụ hình thành, đem tu vi thực lực của hắn lần nữa đẩy lên tới một cái đỉnh phong.

Đạo Hoàng Đạo thứ hai, Sâm La Hoàng Đạo, rốt cục luyện thành!

- Đa tạ lão ca ca thành toàn!

Giang Nam quay người, hướng 27 Sâm La phân thân thi lễ.

27 Sâm La Ma Tôn phân thân vừa chết, thần thông của bọn hắn cũng bắt đầu sụp đổ tan rã, đại đạo trừ khử, phiến Minh Hải mênh mông này là đại đạo đạo tắc của bọn hắn biến thành, Minh Hải phi tốc bốc hơi, lộ ra 27 thi thể Ma Tôn.

Những thi thể Ma Tôn này có thiếu cánh tay thiếu chân, có mi tâm phá vỡ một cái động lớn, có bị chém thành hai khúc, có bị gọt rơi đầu, có còn bị nện đến nửa người trên nổ bung, tử trạng khác nhau.

Giang Nam nghĩ nghĩ, vẫn là thu hồi những thi thể Sâm La Ma Tôn này, thầm nghĩ:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1604: Trang Đến Giống Không Ngờ. (1)

- Dù sao thân thể Ma Tôn là tài liệu luyện bảo hiếm thấy, giao cho môn hạ luyện chế pháp bảo, đồ vật còn lại không cần, hết thảy ném vào bên trong khối Hồng Mông khí, lớn mạnh khối không khí... khối Hồng Mông khí kia đối với ta có trọng dụng, là cơ hội ta thành tựu Thần Quân thậm chí chứng đế...

Hô...

Xa xa ma khí cuồn cuộn mà đến, bên trong ma khí bầy cá mập du dắt, mỗi một đầu ngạc sa đều thân dài trăm vạn dặm, khủng bố mà cực lớn, đột nhiên xa xa dừng lại, không dám lên trước.

- Ma Hoàng bệ hạ 27 Ma Tôn phân thân đều bị người này tiêu diệt, ta đi lên cũng không được việc...

Ở bên trong bầy cá mập, một đạo nhân trên mặt dài khắp mang cá trong lòng máy động, thầm nghĩ một tiếng.

Giang Nam quay đầu lại liếc nhìn Ngạc sa Ma Tôn kia, cười nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi nói cho Sâm La lão ca ca, tương lai nếu ta chứng đạo thành đế, hắn cư công chí vĩ!

Bá...

Giang Nam hóa thành một đạo Tinh Quang, viễn độn mà đi, Ngạc Sa Ma Tôn ngẩn ngơ.

- Xú tiểu tử chạy đi đâu!

Ma khí cuồn cuộn vọt tới, còn lại hơn hai mươi Sâm La Ma Quân phân

thân mãnh liệt giết đến, phốc tiến lên đây, chỉ thấy thân hình Giang Nam đột nhiên dung nhập hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Xú tiểu tử, giết 27 phân thân của ta, ta với ngươi thế bất lưỡng lập!

Một Sâm La Ma Quân phân thân nổi trận lôi đình, cầm đầu Sâm La Ma Quân phân thân ôm đồm đến gần Ngạc sa Ma Tôn, lửa giận ngập trời quát:

- Tiểu tử này chạy đi nơi nào?

Ngạc sa Ma Tôn vẫn còn khiếp sợ lời nói vừa rồi trước khi Giang Nam đi, thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng lẽ Ma Hoàng bệ hạ thật là Địa Ngục nội gian?

Hắn không khỏi nghĩ một màn như vậy, tương lai một ngày nào đó, vô số Ma Hoàng Ma Đế chết trong vũng máu, chỉ có Sâm La Ma Hoàng đứng ở nơi đó, đồ đao trong tay dính đầy máu tươi của Ma Đế Ma Hoàng, nhếch miệng cười cười, hướng rất nhiều thi thể Ma Hoàng Ma Đế âm hiểm vạn phần nói:

- Các vị đạo hữu, thực xin lỗi, kỳ thật ta là nội gian...

Sâm La Ma Tôn rùng mình một cái, thầm nghĩ:

- Nếu Ma Hoàng bệ hạ là nội gian, ta nên tự xử như thế nào? Là thà chết chứ không chịu khuất phục, anh dũng hy sinh, hay là theo hắn cùng một chỗ đầu nhập vào Chư Thiên vạn giới...

- Nói mau, tiểu tử này đến cùng người ở chỗ nào?

Sâm La Ma Quân phân thân kia thấy thằng này suy nghĩ xuất thần, không khỏi nổi trận lôi đình, dùng sức lay động hai cái, làm Ngạc sa Ma Tôn choáng váng.

- Ma Hoàng bệ hạ trang rất giống...

Trong nội tâm Ngạc sa Ma Tôn ám thầm bội phục:

- Ta thường phục không đi ra. Bất quá hắn muốn trang, ta theo hắn trang đi, miễn cho hắn bị ta vạch trần chân diện mục nội gian, giận quá hóa khùng, đem ta làm thịt, ta chẳng phải là bị chết oan uổng sao?

Vị Ma Tôn này liền tranh thủ nói phương hướng Giang Nam bỏ chạy, một Sâm La Ma Quân phân thân giận quá mà cười:

- Tiểu tử, chạy đến Huyền Minh huyền quan, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta liền không dám đi? Hôm nay ta liền giết đến trước cửa, xem ai có thể ngăn ta giết ngươi!

- Ma Hoàng bệ hạ lại muốn tư thông với địch rồi...

Trong nội tâm Ngạc sa Ma Tôn ám thầm bội phục:

- Trang được rất giống...

Rất nhiều Sâm La Ma Quân phân thân lôi cuốn lấy Ngạc sa Ma Tôn, mãnh liệt đánh về phía Huyền Minh Nguyên Giới, mà vào lúc này, phụ cận Huyền Minh huyền quan, một hồi huyết chiến đã triển khai.

Huyền Minh huyền quan như một cái cối xay thịt cực lớn, vô số Thần Ma ở chỗ này bị cắn nát, Thần Ma thân tử đạo tiêu, đại đạo hóa thành linh khí, trở về Thiên Địa, làm cho cả Huyền Minh Nguyên Giới linh khí dồi dào không cách nào tưởng tượng, thậm chí từng khỏa tinh cầu rơi xuống mưa đều là linh dịch biến thành!

Giang Nam ly khai tiền môn, Địa Ngục ma quân trước thăm dò mấy ngày, sau đó liền bắt đầu quy mô khắc phục khó khăn, vô số Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân suất lĩnh đại quân bố trí xuống các loại Đế cấp đại trận, tiến công tiền môn, mỗi một tòa đại trận đều có chiến lực giống như Thần Quân Ma Quân!

Tiền môn các loại thủ quan đại trận khởi động, quần tinh sáng chói, lại có thần thành lơ lửng, tăng cường lực phòng ngự tiền môn, mà bảy Thánh

Vương, Diêm Túc Thần Tôn, Tú Vân thiên nữ, Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân, Tố Thiên Hầu cùng Linh Đạo Tử đều tham dự đến trận đại chiến này.

Tử Phòng đạo nhân chủ trì đại cục, Tú Vân thiên nữ cùng Diêm Túc Thần Tôn phụ trách phòng thủ, Tố Thiên Hầu phụ trách phối hợp tác chiến, mà bảy Thánh Vương thì tiến thối như gió, bảy người đồng thời xuất động, xâm nhập trong từng tòa địch trận chuyên trảm thủ lãnh địch nhân, đem Đại tướng chém giết, loạn trận tuyến.

Về phần Linh Đạo Tử bởi vì tu vi thực lực mạnh nhất, lại khắp cả người là bảo, bao vải trong tay có các loại đế bảo, tế lên một chén trà là đế bảo, đao thái thịt cũng là đế bảo, ấm trà cũng là đế bảo, thậm chí ngay cả cái bô cũng là đế bảo, các loại đế bảo để cho người dở khóc dở cười, nhưng uy lực lại hung mãnh đến đáng sợ, thậm chí Tố Thiên Hầu ngay cả cơ hội tiếp ứng cũng không có, liền đem Địa Ngục đại quân giết lùi.

Hơn nữa Giang Nam đem các loại sơ hở đại trận của Địa Ngục Ma Quân truyền thụ cho Tử Phòng đạo nhân, Tử Phòng đạo nhân chủ trì đại cục, phá hắn trận địa địch, lại để cho Địa Ngục đại quân đại bại mà về, vứt bỏ hơn mười vạn thi thể, thậm chí ngay cả Ma Tôn cũng hao tổn hai cái, một Ma Quân cũng bị đánh cho tàn phế.

Bất quá bọn người Tố Thiên Hầu cũng không có công phá Địa Ngục ma quan, Địa Ngục ma qian có Hoàng Cực đạo chung treo cao, mặc dù là Linh Đạo Tử giết đến tận ma quan cũng bị chấn thổ huyết mà về, để cho Huyền Minh chư tướng không thể không buông tha cho cách nghĩ đánh ma quan.

Sau trận huyết chiến này, là hai phe đại quân tiến công tính thăm dò, một Ma Quân đem người xuất quan, ở trước quan khiêu chiến, ý đồ đem Huyền Minh huyền quan Đại tướng chém ở trước quan.

Tố Thiên Hầu án binh bất động, chỉ phái ra Linh Đạo Tử, tùy ý Linh Đạo Tử ứng đối với mấy Ma Quân này.

Địa Ngục một phương liên tiếp bại mấy trận, biết rõ Linh Đạo Tử tuy thoạt nhìn tuổi trẻ, nhưng là cái nhân vật hung ác, chỉ phải lui binh. Linh Đạo Tử mỗi ngày nghỉ ngơi, liền xuất quan khiêu chiến, mà Địa Ngục ma quan thì cao cao treo lên miễn chiến bài, tùy ý hắn khiêu chiến như thế nào cũng thủy chung không ứng chiến.

Tử Phòng đạo nhân cau mày nói:

- Linh Đạo sư huynh không biết mắng, nói chuyện nho nhã, ở đâu có thể mắng đến những Ma tộc Đại tướng kia ngồi không yên?

- Có thể làm gì?

Tiền môn chư tướng hai mặt nhìn nhau hỏi.

Tử Phòng đạo nhân cười nói:

- Chi bằng tìm mấy Thần Ma xuất thân lưu manh, ngày đêm chửi bậy, mắng càng khó nghe, mới có thể chọc giận bọn hắn.

Diêm Túc Thần Tôn chần chờ thoáng một phát, lúng ta lúng túng nói:

- Cái này phải ta xuất mã mới được.

Chương 1605: Trang Đến Giống Không Ngờ. (2)

Chúng tướng ngạc nhiên, Diêm Túc Thần Tôn trong mắt bọn hắn luôn luôn là người hiền lành, là trưởng lão chất phác, hôm nay rõ ràng chủ động xin đi giết giặc mắng trận, thật sự ngoài dự đoán của mọi người.

Diêm Túc Thần Tôn xuất quan, đứng ở phía trước Linh Đạo Tử chửi ầm lên, các loại từ khó nghe tóe ra, nghe đến mọi người ở tiền môn cau mày, thậm chí có người chắn, lấp, bịt lỗ tai, một ít nữ tướng thậm chí khuôn mặt đỏ bừng, không dám đi nghe. Diêm Túc Thần Tôn một hơi mắng đến trời tối, không có ngừng miệng qua, lại mắng đến hừng đông, Địa Ngục chư tướng nhịn không được, mấy Địa Ngục cường giả giết xuất quan, bị Linh Đạo Tử chém ở trước quan.

Diêm Túc Thần Tôn đắc thắng mà về, trở lại trong quan, vui sướng hớn hở, cười nói:

- Rất lâu không có mắng được sướng miệng như vậy rồi.

Chúng tướng xem hắn đều có chút khác thường, trong nội tâm âm thầm nói:

- Diêm Túc đạo huynh trước kia nhất định là lưu manh vô lại...

Đã qua hơn mười ngày, Địa Ngục rốt cuộc tới một người hung ác, là tả tuyến Địa Ngục Ma Quân tiên phong chủ soái Hủy Diệt Ma Tôn, công chiếm Vân Gian thế giới, chém giết Nguyên Tôn Pháp Vương, Bàn Long Thiên Tôn cùng Phúc Vân Thần Tôn sáu bảy Thần Tôn, uy danh hiển hách.

Lại gặp tả tuyến đại quân thống soái, còn có Ma Quân suất quân đến đây, nghe nói hữu tuyến Huyền Minh Nguyên Giới lọt vào kình địch, chủ chưởng đại cục tiên thể Thiếu Hư giờ phút này đang bế quan, vì vậy phái hắn tới chủ chưởng đại cục.

Hủy Diệt Ma Tôn này là nhân vật hung ác, sau khi nhập quan, nhìn thấy Diêm Túc Thần Tôn ở trước quan chửi bậy, vì vậy sinh ra một kế, làm cho mấy Ma Chủ Địa Ngục xuất quan chém giết, những Ma Chủ này ở đâu là đối thủ của Diêm Túc Thần Tôn, Linh Đạo Tử chưa ra tay, liền bị Diêm Túc Thần Tôn chém.

Diêm Túc Thần Tôn chém liên tục mấy người, lại ở trước quan chửi bậy, một Ma Chủ phẫn nộ không chịu nổi, xuất quan đến chiến, Diêm Túc Thần Tôn không để cho Linh Đạo Tử ra tay, chính mình liền giết đến tận cửa, không ngờ vừa xông tới trước mặt, trong mi tâm Ma Chủ kia nhảy ra hai Ma Quân, tại chỗ đem Diêm Túc Thần Tôn đánh chết, ngay cả thi thể cũng đoạt đi, để cho Linh Đạo Tử ngay cả cơ hội cứu viện cũng không có.

Thần quan thần tướng dưới trướng Diêm Túc Thần Tôn nguyên một đám gào khóc, tức giận dị thường, la hét ầm ĩ muốn vì Diêm Túc Thần Tôn báo thù rửa hận, bị Tử Phòng đạo nhân áp xuống dưới.

Bất quá ngày thứ hai, trước Địa Ngục ma quan, thi thể Diêm Túc Thần Tôn bị treo lên, đầu lâu bị tháo xuống, luyện thành cái bô, một đám Ma tộc cường giả nhắm đầu lâu của Diêm Túc Thần Tôn đi tiểu, ngôn ngữ cực kỳ bỉ ổi.

Thần quan thần tướng dưới trướng Diêm Túc Thần Tôn có người bị tức đến thổ huyết, có người tức chết, mặc dù Diêm Túc Thần Tôn mới làm tướng, nhưng đối xử mọi người trung hậu, đối với cấp dưới như kết thân tử, thần quan thần tướng dưới trướng hắn đối với hắn như đối với phụ thân, giờ phút này thấy thi thể hắn chịu nhục, ở đâu còn có thể nhịn được, nguyên một đám suất quân giết xuất quan, chuẩn bị chém giết đoạt thi thể của Diêm Túc Thần Tôn.

Đợi đến lúc Tử Phòng đạo nhân cùng Tố Thiên Hầu biết được tin tức, dĩ nhiên đã muộn.

Thần Ma dưới trướng Diêm Túc Thần Tôn chiếm được trấn thủ tiền môn đại quân hơn phân nửa, những Thần Ma này ý đồ đoạt lại thi thể Diêm Túc

Thần Tôn, trúng mưu kế của Hủy Diệt Ma Tôn, lâm vào bẩy rập, bị trên dưới một trăm vạn Địa Ngục Ma Thần vây quét!

Hủy Diệt Ma Tôn không có đem những người này đồ sát không còn, mà là đại trận vây quanh, từ từ giết, dụ dỗ Tố Thiên Hầu phái ra càng nhiều Thần Ma nữa tới cứu.

Tố Thiên Hầu ý định xuất quan cứu viện, bị Tử Phòng đạo nhân ngăn lại, bảy Thánh Vương xuất quan, cũng bị hãm vào trong trận, Linh Đạo Tử tiến lên, các loại đế bảo tế lên, liều chết đem bảy Thánh Vương cứu trở về, nhưng mà bị các cường giả Hủy Diệt Ma Tôn thúc dục Hoàng Cực đạo chung đánh trọng thương.

Trải qua một trận chiến này, Huyền Minh huyền quan chỉ còn lại có hơn mười vạn Thần Ma, ngay cả thủ hộ tiền môn đại trận cũng không thể thúc dục, nguy ở sớm tối.

Hủy Diệt Ma Tôn tận khởi đại quân, bố trí xuống mấy chục tòa đại trận, vô số Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân xuất động, vây quét tiền môn, Huyền Minh huyền quan nguy tại sớm tối.

- Chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thỉnh giáo chủ phu nhân xuất thủ!

Tử Phòng đạo nhân nhìn về phía Địa Ngục đại quân phô thiên cái địa vọt tới, hôm nay Huyền Minh huyền quan căn bản không cách nào ngăn lại nhiều Địa Ngục Ma Thần như vậy, cắn răng nói:

- Trước khi đi Huyền Thiên giáo chủ đã nói, Thiếu Hư trở về liền mời phu nhân hắn bố trí xuống Luyện Thiên đại trận, không được xuất chiến, chỉ là phòng thủ. Hôm nay Thiếu Hư chưa trở về, chúng ta liền gặp được Hủy Diệt Ma Tôn nhân vật hung ác bực này, duy có thỉnh giáo chủ phu nhân bày trận rồi!

Tố Thiên Hầu cau mày nói:

- Nàng dù sao cũng là Tả Thiên Thừa phu nhân, tương đương với thừa

tướng phu nhân, nếu thân hãm hiểm cảnh...

Hai người lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy nghê hà tung bay, hương khí phiêu đãng, thiên hoa trụy lạc tiền môn, hơn mười vạn Thần Ma nguyên một đám tay nâng từng mặt đại kỳ, những đại kỳ này rõ ràng là hơn mười vạn Thần Tôn chi bảo, ôm lấy một cỗ bảo liễn hương xa, hàng lâm đến phía trên tiền môn.

- Giáo chủ phu nhân tới!

Trong nội tâm Tử Phòng đạo nhân tâm thần bất định, không biết tiền môn này đến cùng có thể giữ vững vị trí hay không, nếu thủ không được, ngay cả giáo chủ phu nhân cũng táng thân, chỉ sợ Huyền Thiên giáo chủ không biết sẽ làm ra chuyện gì. truyện cập nhật nhanh nhất tại tung hoanh chấm com

Cái hương xa này vừa mới rơi vào phía trên huyền môn, chỉ thấy vô số Thần Ma Đô Thiên thần giới bay lên, từng mặt đại kỳ tung bay, đem Huyền Minh huyền quan bao phủ, Huyền Minh huyền quan lập tức xuất hiện vô số thời không vị diện, đem vô số Địa Ngục Ma Thần đại quân chen chúc đánh tới phân thành từng khối, nhét vào bên trong Luyện Thiên đại trận!

Những Địa Ngục Ma Thần đại quân này bị phân cách, các loại trận pháp lập tức khó có thể thi triển, từng tòa đại trận bị phá đi, chỉ có thể từng người tự chiến, vô lực chiếu cố đầu đuôi.

Địa Ngục đại quân hung hãn nhất chính là Ma Tôn Ma Quân cùng từng tòa trận pháp này, những trận pháp này thúc dục, liền có thể so sánh Ma Quân, giờ phút này trận pháp bị Luyện Thiên đại trận cắt thành từng khối từng khối nhét vào giữa không trung bất đồng, những trận pháp này tự nhiên liền bị phá vỡ.

Hơn nữa Địa Ngục Ma Thần đại quân bị phân cách ở trong không gian bất đồng, khó có thể hình thành đại thế.

Hương xa dừng lại ở trung tâm đại trận, một tòa đại trận bao phủ huyền

môn, cái hương xa này là trụ cột trong trận pháp.

Trong xe truyền đến thanh âm của Thi Hiên Vi, dễ nghe êm tai nói:

- Chư vị đạo huynh, huyền môn gặp nạn, ta há có thể không đếm xỉa đến? Kính xin chư vị đạo huynh nhập trong trận ta, chém giết cường địch. Ta chủ trì đại trận, tất nhiên có người muốn tới giết ta, Linh Đạo Tử sư huynh, thỉnh đứng bên cạnh ta, bảo vệ ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1606: Đệ Nhất Hung Trận. (1)

Linh Đạo Tử cất bước đi vào trong trận, chỉ thấy từng đợt đại trận nặng nề tự động tách ra, xuất hiện một con đường, Linh Đạo Tử đi đến trước xe, đứng ở ngoài xe.

Mà chư cường giả khác, như là bọn người Tố Thiên Hầu, Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân, bảy Thánh Vương thì sát nhập bên trong Luyện Thiên đại trận, thừa cơ chém giết cường địch.

Luyện Thiên đại trận mỗi một khắc đều có vài chục vạn loại biến hóa, để cho người hoa mắt, mà những biến hóa này lại cùng bọn người Tố Thiên Hầu mật thiết tương quan, nếu bọn người Tố Thiên Hầu gặp được nguy hiểm, đại trận thoáng vận chuyển, sẽ đem những người này chuyển dời đi ra ngoài, nếu đối thủ cường đại, sẽ điều động những người khác đến đây vây công!

Luyện Thiên đại trận bị Thi Hiên Vi thúc dục phát huy vô cùng tinh tế, mặc dù là Giang Nam đến đây, cũng không dám nói có thể đủ thắng qua nàng, tòa đại trận này một thành, mỗi thời mỗi khắc đều có Địa Ngục cường giả vẫn lạc, Địa Ngục đại quân lọt vào huyết tẩy!

Mặc dù là từ bên trong đánh tòa đại trận này, đánh vỡ nguyên một đám thời không vị diện, cũng lập tức lâm vào trong đại trận khác, hơn nữa mặc dù là Ma Quân, cũng mơ tưởng nhất cổ tác khí rung chuyển đại trận, lực lượng Ma Quân công kích, thường thường sẽ bị phân tán đến bên trong hơn mười vạn cái thời không vị diện, cũng không thể để cho tòa đại trận này dao động.

Đây là bởi vì, Giang Nam vì luyện chế tòa trận pháp này, vận dụng vô lượng tài phú, các loại thần kim Thần liệu, lao thẳng đến hơn mười vạn tám nghìn mặt trận kỳ phụ kỳ cùng chủ kỳ, tăng lên tới cấp độ Thần Tôn chi bảo, do Thi Hiên Vi đến chủ trì đại trận, đúng là thuận tay!

Nhất là bảy Thánh Vương, bảy tồn tại hung ác giống như sát thần này, trong đó có sáu Thần Quân, Đại Thánh Vương cũng sắp thành tựu Thần Tôn, bảy người liên thủ, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, thậm chí ngay cả Ma Quân cũng khó có thể chống lại bảy người!

Bảy Thánh Vương ở trong đại trận liên tục thống hạ sát thủ, chém tam đại Ma Quân, giết hơn mười Ma Tôn!

Bảy Thánh Vương này đều là xuất thân Yêu tộc, bình thường nhìn không ra chỗ hung ác, nhưng chỉ cần khẽ động sát giới, liền hung uy ngập trời, sau khi tiêu diệt đối thủ, đem đầu của đối phương tháo xuống, đọng ở bên hông.

Giờ phút này bên hông bảy người đều treo từng khỏa đầu lâu, toàn thân dính đầy thần huyết, khủng bố dị thường!

- Nữ tử thật hung ác!

Phía trên Ma quan, Hủy Diệt Ma Tôn híp mắt nhỏ, dò xét tòa đại trận này, chỉ thấy một phương của mình vô số nhân mã hãm vào trong trận, giãy dụa không thoát, không biết bao nhiêu người bị luyện chết, không có bị luyện chết cũng khó trốn bọn người bảy Thánh Vương cùng Tố Thiên Hầu đồ sát!

- Đây là Luyện Thiên đại trận, ta đã từng được sư tôn Vô Ưu Ma Hoàng nói qua, cùng hắn chung một chỗ thúc dục qua môn đại trận này, luyện hóa Địa Ngục Thiên Đạo!

Trong mắt Hủy Diệt Ma Tôn hung quang chớp động, liếm liếm bờ môi, lạnh lùng nói:

- Tòa đại trận này hoàn toàn chính xác lợi hại phi phàm, ngay cả Thiên đạo cũng có thể đề luyện ra, chẳng những là Chư Thiên vạn giới đệ nhất đại trận, đặt ở trong tám tòa vũ trụ cũng được xưng tụng thứ nhất, hoàn toàn xứng đáng!

Dưới trướng Hủy Diệt Ma Tôn, còn có rất nhiều Địa Ngục cường giả, trong đó thậm chí không thiếu có tồn tại Ma Tôn Ma Quân, nghe vậy nguyên

một đám cau mày, một Ma Quân khàn khàn lấy cuống họng nói:

- Nàng kia bố trí xuống bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận, hôm nay chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ ngồi nhìn Chư Thiên vạn giới đem người của chúng ta đồ sát không còn?

- Bất luận đại trận gì đều có nhược điểm!

Hủy Diệt Ma Tôn cười ha ha, ánh mắt rơi vào trên người Thi Hiên Vi trong đại trận, cười lạnh nói:

- Mấu chốt phá trận là nữ tử này, chỉ cần giết nàng, tòa đại trận này không phá tự phá! Tòa đại trận này phá vỡ, Huyền Minh huyền quan tựa như trứng gà lột xác! Nguyên Chỉ Ma Quân, Đại Anh Thần Chủ, chư quân, cùng ta chung một chỗ thúc dục Hoàng Cực đạo chung, nhảy vào trong trận, băm nữ nhân của Huyền Thiên giáo chủ!

Bọn người Nguyên Chỉ Ma Quân, Đại Anh Thần Chủ tinh thần chấn động, Hủy Diệt Ma Tôn lấy tay bắt lấy Hoàng Cực đạo chung, đem khẩu Hoàng Đạo cực binh này hoành ở trước người, miệng chung hướng Luyện Thiên đại trận, vô số Ma Tôn Ma Quân nhao nhao đứng ở đầu vai Ma Tôn này, vô số đạo tắc chen chúc bay ra, gào thét nhảy vào bên trong Hoàng Cực đạo chung.

Cạch...

Hoàng Đạo cực uy hạo hạo đãng đãng từ trong chung lao ra, ầm ầm đâm vào phía trên Luyện Thiên đại trận, Thi Hiên Vi vội vàng vận chuyển đại trận, muốn đem uy năng khẩu Hoàng Đạo cực binh này phân tán đến bên trong hơn mười vạn không gian vị diện, nhưng Hoàng Đạo cực uy là khủng bố bực nào?

Cổ uy năng này, thậm chí ngay cả Luyện Thiên đại trận biến hóa cũng không kịp thúc dục, không kịp đem lực lượng tan mất, chỉ nghe rầm rầm rầm âm thanh không gian nghiền nát không dứt bên tai, Huyền Thiên Thánh tông

cùng Đô Thiên thần giới lập tức có hơn bốn trăm vị đệ tử bị sinh sinh chấn vỡ, hóa thành bột mịn, mặc dù là hơn bốn trăm mặt đại kỳ, cũng bị chấn nát bấy!

Hủy Diệt Ma Tôn nâng chuông lớn lên, ầm ầm xâm nhập trong không gian bị Hoàng Cực đạo chung chấn khai, hướng trong đại trận đánh tới.

Cạch...

Rất nhiều Ma Tôn Ma Quân lần nữa thúc dục khẩu Hoàng Đạo cực binh này, Hoàng Đạo cực uy lần nữa về phía trước oanh khứ, muốn đem Luyện Thiên đại trận đánh xuyên qua, đánh ra một con đường nối thẳng trung tâm trận pháp, đem Thi Hiên Vi chấn giết tại chỗ, phá giải Luyện Thiên đại trận!

Cái trán Thi Hiên Vi toát ra mồ hôi rậm rạp, trong hương xa thần hà bốc hơi, hóa thành vô cùng dị tượng, đem Luyện Thiên đại trận thôi phát đến mức tận cùng, toàn lực đối kháng Hoàng Đạo cực uy.

Ầm ầm...

Lại có hơn hai trăm thời không vị diện bị sinh sinh nổ nát, hóa thành hư vô, bất quá Huyền Thiên Thánh tông cùng Đô Thiên thần giới chết tổn thương người lại không nhiều, chỉ có vài chục người!

Bọn người Hủy Diệt Ma Tôn thừa cơ lại về phía trước giết tiến, lần lượt thúc dục Hoàng Cực đạo chung, chấn khai một con đường máu, cùng chiếc xe kia càng ngày càng gần!

Linh Đạo Tử đứng ở trước xe, đem túi thắt ở bên hông, tay trái nhiều ra một mặt gương đồng, tay phải cầm lấy một cây cuốc, đỉnh đầu phiêu khởi một cái ấm trà hai cái chén trà, Đế Uy hạo hạo đãng đãng!

Đỉnh phong Thần Quân, thúc dục năm đại đế bảo!

Thực lực của Linh Đạo Tử cũng đã thâm bất khả trắc, hơn nữa năm đại đế bảo này, mặc dù là bọn người Nguyên Chỉ Ma Quân cũng không khỏi trong

nội tâm bồn chồn, không biết bọn người mình thúc dục Hoàng Cực đạo chung có thể ngăn trở người này hay không.

Lúc trước Linh Đạo Tử đã từng mấy lần khắc phục khó khăn, giết đến bên trong ma quan, nhưng lại bị Hoàng Cực đạo chung kích thương, bất quá đó là dựa vào tất cả Ma Tôn Ma Quân cùng một chỗ thúc dục Hoàng Cực đạo chung, lúc này mới trọng thương hắn!

Mà bây giờ, trong bọn họ hơn phân nửa mọi người là lâm vào bên trong Luyện Thiên đại trận, chỉ còn lại có bọn hắn đến thúc dục Hoàng Cực đạo chung, cùng Linh Đạo Tử giao chiến, rất khó áp qua hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1607: Đệ Nhất Hung Trận. (2)

- Chư quân, các ngươi thúc dục Hoàng Cực đạo chung, ngăn trở người này!

Hủy Diệt Ma Tôn đột nhiên đem Hoàng Cực đạo chung giao vào trong tay Nguyên Chỉ Ma Quân, thân hình khẽ động, hướng xe đánh tới, tỉnh táo tàn khốc nói:

- Ta tới giết nữ nhân của Huyền Thiên giáo chủ!

Ánh mắt của Linh Đạo Tử rơi vào trên người của hắn, đột nhiên gương sáng trong tay nhoáng một cái, Đế Uy huy hoàng như trụ, hóa thành một đạo Thần Quang, hướng Hủy Diệt Ma Tôn chiếu đi.

Cạch...

Bọn người Nguyên Chỉ Đại Tôn ngay ngắn chấn động Hoàng Cực đạo chung, Hoàng Đạo cực uy hạo hạo đãng đãng, tách ra Thần Quang bên trong gương sáng, rất nhiều Ma Tôn Ma Quân ngay ngắn quát tháo, thúc dục chuông lớn hướng Linh Đạo Tử tráo rơi!

Linh Đạo Tử vung cái cuốc trong tay lên, hung hăng quét ở phía trên Hoàng Cực đạo chung, đồng thời ấm trà trên đỉnh đầu nghiêng, một đạo lũ lụt từ bên trong bay ra, hóa thành cơn sóng gió động trời, mạnh mẽ đập trúng Hoàng Cực đạo chung, lại có hai chén trà bay lên, quay tròn xoay tròn, truyền đến lực hút khủng bố, đem bọn người Nguyên Chỉ Đại Tôn hấp đến định bất trụ thân hình.

Cái trán bọn người Nguyên Chỉ Đại Tôn toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, Thần Quân đỉnh phong như Linh Đạo Tử bực này, đã không sai biệt lắm có thể đem uy năng đế bảo hoàn toàn thôi phát, uy năng kinh người!

Tuy những đế bảo này chỉ là Hồ Thiên lão tổ tiện tay luyện chế, đồ dùng sinh hoạt, nhưng mà uy lực của nó so với đế bảo chính thức thua kém không nhiều lắm.

Hoàng Cực đạo chung lần nữa chấn động, đem lũ lụt chấn vỡ, đối chiến cái cuốc, lại vọt tới chén trà, lúc này mới phá vỡ thế công của Linh Đạo Tử.

Tuy Linh Đạo Tử chiếm cứ thượng phong, nhưng muốn đi gấp rút tiếp viện Thi Hiên Vi là không thể nào, dù sao Hoàng Cực đạo chung là Hoàng Đạo cực binh, mặc dù là hắn đối mặt khẩu chung này, cũng phải chú ý cẩn thận, hơi không cẩn thận sẽ lọt vào trọng thương.

Hủy Diệt Ma Tôn bổ nhào vào trước xe, uy áp ngập trời đập ra, chỉ thấy bức rèm che bị khí tức của hắn thổi trúng phần phật hướng trong xe bay đi, trong xe thời gian ngắn liền che kín vết rách.

- Một nữ tử, rõ ràng bố trí xuống đại trận bực này, cơ hồ khốn giết Địa Ngục mấy trăm vạn đại quân ta, vô số Thần Ma, bảy đại Ma Quân, bốn mươi ba Ma Tôn.

Trong ánh mắt Hủy Diệt Ma Tôn toát ra kính ý, bá bá bá, sau lưng hiện ra tám mặt trận đồ, chắp hai tay sau lưng, tán thán nói:

- Ngươi là người đáng giá kính trọng, chỉ có người đáng giá kính trọng, mới đáng giá ta tự mình ra tay đem hắn đánh chết. Tuyết Nhai thế giới Hình Chân Thần tôn, Vân Gian thế giới Nguyên Tôn Pháp Vương, Bàn Long Thiên Tôn, Phúc Vân Thần Tôn, đều là đối thủ đáng giá tôn kính. Cho nên, bọn họ đều là chết ở trong tay của ta. Ngày nay, giáo chủ phu nhân ngươi, cũng có vinh hạnh chết trong tay ta!

Oanh...

Chiếc bảo liễn hương xa này bị khí tức của hắn ép tới nát bấy, mười ba mặt Luyện Thiên đại trận chủ kỳ phóng lên trời, như là Thiên Mạc che khuất hư không, Hủy Diệt Ma Tôn ngưng mắt hướng bên trong mười ba mặt chủ

kỳ nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử hình dung trác trác đứng ở bên trong mười ba mặt đại kỳ, xem không rõ ràng.

- Hủy Diệt Ma Tôn, ngươi mưu trí hơn người, nên biết phu quân ta vẫn là một Thần Chủ a?

Trong trận truyền đến thanh âm nhu hòa của nàng kia, nói khẽ:

- Hắn là Thần Chủ, làm sao có thể luyện thành Thần Tôn cấp bậc Luyện Thiên đại trận? Chẳng lẽ ngươi không có nghĩ qua chuyện này?

Hủy Diệt Ma Tôn đồng tử hơi co lại, mắt nhỏ híp híp, trở nên nhỏ hơn rồi, sau lưng tám mặt trận đồ phần phật chấn động, tản mát ra khí tức trạng thái chân không, sau lưng hắn hóa thành tám tòa Thần quốc, mỗi một tòa Thần quốc đều có ức vạn dặm rộng lớn, vô số Thần Ma ở trong đó phồn diễn sinh sống, vui cười vô biên.

Trong đó thậm chí còn có một quốc gia thuần túy đều là nữ tử, xinh đẹp tuyệt trần, không có một nam nhân nào, những nữ tử xinh đẹp này trần như nhộng, lộ ra dáng người vô hạn mỹ hảo, ngay cả y phục cũng không mặc một tia nửa sợi.

Đây là đạo thống của Vô Ưu Ma Hoàng, Vô Ưu Ma Hoàng mở thời không, ý đồ sáng tạo thế giới, chỉ là thất bại, vì vậy chế tạo bát đại Ma Đạo Thần quốc, mà Hủy Diệt Ma Tôn tám cái trận đồ này, là hình chiếu của bát đại Thần quốc!

Mặc dù là hình chiếu, cũng khủng bố vô cùng!

- Nguyên lai giáo chủ phu nhân là Thần Tôn, thất kính thất kính. Chết a!

Hủy Diệt Ma Tôn cười ha ha, đột nhiên thúc dục bát trận đồ, bát đại Thần quốc bộc phát ra uy năng vô lượng, mãnh liệt hướng nữ tử bên trong mười ba mặt chủ kỳ bay tới!

- Ta chẳng những là Thần Tôn, hơn nữa...

Bên trong mười ba mặt chủ kỳ, nàng kia dần dần rõ ràng, đỉnh đầu Thần Quang bốc hơi, hóa thành rất nhiều nữ tử rơi xuống, cùng một chỗ cười nói:

- Ta vẫn là hai mươi mốt Thần Tôn! Còn có, ta quên nói cho ngươi biết, ta còn là truyền nhân của Bỉ Ngạn Nữ Đế! Bỉ Ngạn thế giới, mở!

Sau lưng hai mươi mốt nữ Thần tôn này vô số đạo tắc tương liên, đả thông thời không, cùng một thời không trầm luân ở chỗ sâu trong Chư Thiên vạn giới tương liên, lập tức chỉ thấy giống như một bức họa chậm rãi kéo ra, Bỉ Ngạn thế giới hư ảnh soi sáng sau lưng Thi Hiên Vi.

Chỗ đó tiên quang rung chuyển, tiên khí lượn lờ, từng tòa thế giới phiêu phù ở trong Hồng Mông tử khí!

Bỉ Ngạn thế giới hư ảnh cùng Vô Ưu Bát Thần quốc va chạm, bát đại Thần quốc hư ảnh rầm rập sụp đổ, dễ dàng sụp đổ, khó có thể ngăn cản Bỉ Ngạn thế giới nghiền áp.

Sắc mặt Hủy Diệt Ma Tôn kịch biến, quát tháo một tiếng, một kiện đế bảo lơ lửng, ngăn cản trước người, Bỉ Ngạn thế giới hư ảnh đâm vào phía trên đế bảo, Hủy Diệt Ma Tôn dù sao phát huy không ra bao nhiêu uy năng của đế bảo, kêu rên một tiếng, thân hình lảo đảo bay ra.

- Bỉ Ngạn Hoa khai mở!

Hai mươi mốt nữ Thần tôn bay lên, một đóa Bỉ Ngạn Hoa khoe màu đua sắc bay ra, xoát ở trên người Hủy Diệt Ma Tôn, Hủy Diệt Ma Tôn thổ huyết, ngã xuống bay ra!

Thi Hiên Vi thân hình vừa động, hướng Hủy Diệt Ma Tôn giết đi, Hủy Diệt Ma Tôn hiện tượng thất bại đã lộ, vài lần giao phong liền bị đánh cho hộc máu.

Hắn không phải là kẻ yếu, trên thực tế hắn cực kỳ cường đại, chính là Vô Ưu Ma Hoàng đệ tử, Vô Ưu Ma Hoàng chính là Ma Đế chuyển thế, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, mở tám đại Thần Quốc, là tồn tại cực kỳ cường đại

trong địa ngục.

Hủy Diệt Ma Tôn thân là đệ tử của hắn, thực lực tự nhiên siêu nhân một bậc, bởi vậy phụ trách tả tuyến đại quân tiên phong, liên tục trảm hơn mười đầu sỏ của chư thiên vạn giới là Hình Chân Đại Tôn, Bàn Long Thiên Tôn, Nguyên Tôn Pháp Vương, Phúc Vân Thần Tôn,... cống hiến từng cái thế giới, công tất khắc chiến tất thắng, chế tạo uy danh hiển hách!

Chỉ là, hắn hiện tại đụng phải cái đinh cứng, gặp Thi Hiên Vi.

Thi Hiên Vi là Bỉ Ngạn Nữ Đế đệ tử, đắc thiên độc hậu, đồng thời đoạt được Bỉ Ngạn Nữ Đế cùng Giang Nam truyền thừa, Giang Nam truyền thừa làm nàng tu thành mười tám hóa thân cùng tam đại chân thân, Bỉ Ngạn Nữ Đế truyền thừa thì làm nàng tu vi tinh tiến, lĩnh ngộ ra đủ loại đại thần thông, thậm chí tu vi cảnh giới còn muốn siêu việt Giang Nam!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1608: Tình Thế Nguy Hiểm Của Huyền Quan. (1)

Hủy Diệt Ma Tôn cũng vô cùng cường hãn, một thân tu vi pháp lực thẳng truy Thần Quân, cứ việc dừng ở hạ phong, vẫn liều chết đấu tranh, không chịu yếu thế.

Hắn là địa ngục thiên kiêu, lại là Hoàng Đạo Cực Cảnh Vô Ưu Ma Hoàng đệ tử, há bằng lòng chịu thua?

Hơn nữa, ở trong trường hạo kiếp này, chỉ có sinh hoặc là tử, không có đạo lý chịu thua!

Chẳng qua hắn bại vong đã thành kết cục đã định, nhiều nhất là chống đở vài hiệp, sẽ bị Thi Hiên Vi chém giết.

Chẳng những hắn phải chết ở trong tay Thi Hiên Vi, hơn nữa bọn người Nguyên Chỉ Ma Quân cũng lộ ra hiện tượng thất bại, bên trong Luyện Thiên Đại Trận tất cả địa ngục thần ma, đều phải táng thân ở dưới tòa đại trận này!

Lúc này, trên bầu trời địa ngục ma quan, một đạo tiên quang ào ào lao tới, thời điểm rơi vào ma quan, rơi xuống đất hóa thành một thiếu niên thanh tú, đạo cốt tiên phong, phiêu dật xuất trần.

Tiên thể Thiếu Hư tới rồi.

- Đây là Luyện Thiên Đại Trận, đã luyện đến Thần Tôn cấp bậc, một tòa đại trận, liền có thể luyện chết vô số cao thủ! Chư thiên vạn giới ngoại trừ Huyền Thiên Giáo Chủ, còn có cao thủ tinh thông trận này, che dấu sâu đậm... Ân? Nàng kia là Huyền Thiên Giáo Chủ phu nhân, Bỉ Ngạn Nữ Đế ký danh đệ tử, khó trách, khó trách...

Thiếu Hư nhìn xa chiến cuộc, không khỏi khẽ nhíu mày, lập tức mặt giản ra:

- Chẳng qua là Luyện Thiên Đại Trận, không chỉ có chư thiên vạn giới mới có, địa ngục ta cũng có môn đại trận này! Cũng may ta muốn đối phó Huyền Thiên Giáo Chủ, đã hướng sư tôn thỉnh giáo môn trận pháp này, đoạt được sư tôn truyền thụ... Đi!

Quanh thân hắn rồi đột nhiên hiện ra hơn mười vạn đại kỳ, bay phất phới, đột nhiên vô số đại kỳ cuốn động, bắn vào bên trong Luyện Thiên Đại Trận bao phủ Huyền Minh Huyền Quan, biến mất không thấy.

Oanh long...

Luyện Thiên Đại Trận đột nhiên kịch liệt chấn động một lần, xuất hiện tạm dừng ngắn ngủi, trong lòng Thi Hiên Vi cả kinh, chỉ cảm thấy Luyện Thiên Đại Trận có chút không thể tự mình thao tác, ẩn ẩn có một cổ lực lượng xâm nhập bên trong toà đại trận này của mình, đem trận pháp đảo loạn.

Nàng tuy rằng cùng Hủy Diệt Ma Tôn giao chiến, nhưng mà hơn phân nửa lực lượng vẫn là dùng cho duy trì Luyện Thiên Đại Trận, nếu toàn bộ lực lượng dùng để gắn bó đại trận, chính mình liền không phải đối thủ của Hủy Diệt Ma Tôn.

Vô số địa ngục thần ma đại quân cùng các lộ ma tướng nhân cơ hội đều bay lên, nhanh như gió độn ra phạm vi toà đại trận này bao phủ. Hủy Diệt Ma Tôn cũng nhân cơ hội thoát khỏi Thi Hiên Vi, về phía sau bỏ chạy, đột nhiên đạo tắc toàn thân dũng mãnh vào bên trong Hoàng Cực Đạo Chung, khẩu hồng chung này chấn động một tiếng, đem Linh Đạo Tử đẩy lui, Hoàng Cực Đạo Chung ở trên đỉnh đầu mọi người, lao ra đại trận.

Linh Đạo Tử đang muốn đuổi giết tiến lên, Thi Hiên Vi lo lắng hắn liều lĩnh, vội vàng gọi lại, Linh Đạo Tử dừng lại cước bộ, canh giữ ở trước thân thể của nàng.

Thi Hiên Vi đứng ở phía trên huyền quan, xa xa hướng địa ngục ma quan nhìn lại, chỉ thấy địa ngục các lộ tướng lãnh đều tự thu nạp tàn quân bại

tướng, thời điểm nhất tề hội tụ, cung kính đứng ở phía sau một thiếu niên có tiên quang vòng quanh thân thể.

Ở ngắn ngủn một lát thời gian này, địa ngục đại quân liền chết gần nửa, cũng có tứ đại Ma Quân, mười sáu Ma Tôn táng thân ở bên trong đại trận, chết vào trong tay bọn người Tố Thần Hầu cùng bảy Thánh Vương, tổn thất thảm trọng.

- Thừa dịp đối phương trận cước bất ổn, giết xuất quan!

Giao Thánh Vương đằng đằng sát khí, cao giọng nói.

Vài Thánh Vương khác giết đến đỏ mắt, lập tức liền muốn giết xuất quan.

- Không thể!

Tố Thiên Hầu vội vàng ngăn trở bảy Thánh Vương nói:

- Đối phương tuy rằng chết gần nửa, nhưng tàn quân vẫn không phải là nhỏ, chỉnh thể thực lực vẫn là muốn cao hơn chúng ta. Hơn nữa tiên thể trở về, chủ chưởng Hoàng Cực Đạo Chung, mạnh mẽ phá quan, chỉ biết chết thảm trọng!

Thi Hiên Vi gật đầu nói:

- Hôm nay chúng ta vẫn là một phương yếu kém, không nên phá quan. Hơn nữa vừa rồi tiên thể ngăn cản Luyện Thiên Đại Trận của ta, dùng cũng là Luyện Thiên Đại Trận, chỉ sợ mạnh mẽ phá quan ắt gặp hung hiểm.

Trong lòng mọi người sợ hãi, bảy Thánh Vương từng cái sắc mặt ngưng trọng, vừa rồi bọn họ cũng nhìn ra chỗ lợi hại của Luyện Thiên Đại Trận, giết chết vô số địa ngục thần ma, nếu địa ngục cũng có cao thủ tinh thông Luyện Thiên Đại Trận, một trận này sẽ rất khó đánh.

Tiên thể Thiếu Hư quan khán đại trận, ánh mắt lại dừng ở phía trên chân vạc cao ngất kia, thật lâu sau đột nhiên cười nói:

- Xem ra Huyền Thiên Giáo Chủ không ở đây, nếu hắn ở đây mà nói, các ngươi chết càng nhiều.

Bọn người Hủy Diệt Ma Tôn, Nguyên Chỉ Ma Quân trầm mặc, Đại Anh Thần Chủ đột nhiên kinh thanh nói:

- Chủ soái, ngươi tu thành Thần Tôn?

- Còn chưa, chỉ kém một bước mà thôi. Này còn phải đa tạ Huyền Thiên Giáo Chủ cho ta áp lực, nếu không có hắn, ta cũng không thể đề thăng nhanh chóng như thế.

Thiếu Hư cười nói:

- Nữ nhân của Huyền Thiên Giáo Chủ cũng không phải là hạng người bình thường, chỉ là bị quang mang của Huyền Thiên Giáo Chủ ngăn chận, trong ngày thường người khác chú ý không đến nàng, Huyền Thiên Giáo Chủ không ở đây, liền làm nàng hào quang đại hiển. Có thể làm một giáo chi mẫu, tự nhiên phi phàm. Chẳng qua một khi ta đã đến đây, Huyền Thiên Giáo Chủ chỉ sợ sẽ chết một thê tử.

- Huyền Thiên Giáo Chủ đổi một thê tử, nhất định sẽ cảm kích ta đi?

Thiếu Hư mang tới Hoàng Cực Đạo Chung, cười nói:

- Chư quân, cùng ta giết hạ quan, xem ta phá Luyện Thiên Đại Trận của nàng!

Nhiều Ma Tôn Ma Quân không khỏi mừng rỡ, vây quanh trước người Thiếu Hư, cất bước hạ quan, ngay cả một binh cũng không có mang theo trên người, chỉ có mấy cường giả này.

Trong lòng Thi Hiên Vi nghiêm nghị, lại bày ra Luyện Thiên Đại Trận, tiên thể Thiếu Hư khẽ mỉm cười, thúc dục Hoàng Cực Đạo Chung, Hoàng đạo cực uy khủng bố mở ra, chưa vào trận, liền kích đãng toà đại trận này, từng mặt đại kỳ ẩn nấp hư không hiện ra, thần ma thúc dục đại kỳ cũng nhận

đến áp lực thật lớn, từng cái tai mắt mũi miệng bị ép tới chảy ra máu tươi!

Tâm tình Thi Hiên Vi khẩn trương cao độ, mặt cười có chút tái nhợt:

- Tiên thể Thiếu Hư cũng tinh thông Luyện Thiên Đại Trận, một trận chiến này lành ít dữ nhiều...

Hoàng Cực Đạo Chung treo cao, càng lúc càng lớn, giống như một cái bát to úp ngược móc xuống dưới, bao phủ phạm vi ức vạn dặm, từ từ xâm nhập bên trong Luyện Thiên Đại Trận, thậm chí ngay tòa đại trận này cũng không thể ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy khẩu đại chung này thiết nhập đại trận!

Thực lực của Thiếu Hư so với lúc hắn rời đi mạnh mẽ nhiều hơn mấy lần, đối với Hoàng Cực Đạo Chung khống chế càng thêm thuận buồm xuôi gió, lại có thêm hắn đối với Luyện Thiên Đại Trận cũng rất tinh tường, phiên tế lên Hoàng Cực Đạo Chung này, đó là muốn đem khẩu chung này bao phủ trên bầu trời Huyền Minh Huyền Quan cùng Luyện Thiên Đại Trận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1609: Tình Thế Nguy Hiểm Của Huyền Quan. (2)

Đợi khẩu chung này đem Huyền Minh Huyền Quan cùng Luyện Thiên Đại Trận bao phủ, một tiếng chung vang, liền có thể đem mọi người trong quan cùng trong trận, hết thảy chấn vỡ, đánh chết!

Thi Hiên Vi toàn lực thúc dục Luyện Thiên Đại Trận, đem tòa đại trận này đủ loại biến hóa thôi diễn đến cực trí, vô số biến hóa giống như cưỡi ngựa xem hoa thoáng hiện, toàn lực chống cự Hoàng Cực Đạo Chung xâm lấn, chỉ thấy Hoàng Cực Đạo Chung không ngừng cùng Luyện Thiên Đại Trận đối kháng, thành phiến thành phiến thời không vị diện biến mất, bị chấn thành hỗn độn Hồng Mông, khủng bố vô cùng!

Loại uy năng này, mặc dù là Thần Tôn Ma Tôn đi vào, cũng sẽ bị cắn nát!

Chẳng qua Hoàng Cực Đạo Chung còn đâu vào đấy xâm lấn, bọn người bảy Thánh Vương, Tố Thiên Hầu vào trận, cùng Thi Hiên Vi liên thủ thúc dục mười ba mặt chủ kỳ, cũng không thể ngăn trở Hoàng đạo cực binh này thiết nhập!

Chỉ thấy chỗ Hoàng Cực Đạo Chung bao phủ, mặt mặt đại kỳ hiện lên, dưới kỳ Thánh Tông đệ tử cùng Đô Thiên Thần Giới thần ma từng cái thình thịch thình thịch thình thịch nổ tung, hóa thành từng đoàn huyết vụ, chết oan chết uổng!

Hoàng đạo cực uy lợi hại như thế nào, mặc dù Thiếu Hư, Hủy Diệt Ma Tôn các địa ngục cường giả cũng chưa hoàn toàn thúc dục bảo này, nhưng tản mát ra nhè nhẹ từng đợt từng đợt uy năng, cũng không phải bọn họ có khả năng thừa nhận.

Sắc mặt bọn người Tố Thiên Hầu trắng bệch, nhìn về phía Thi Hiên Vi, liên thanh nói:

- Giáo chủ phu nhân, huyền quan thủ không được, lui..... Nếu không lui, tất cả mọi người bỏ mạng hết!

Tử Phòng Đạo Nhân cười khổ nói:

- Lui không được. Chúng ta chỉ cần tản ra Luyện Thiên Đại Trận, Hoàng Cực Đạo Chung tất nhiên chấn động, đem mọi người chúng ta hết thảy chấn sát đương trường! Kiên trì đi xuống, nói không chừng còn có một đường sinh cơ!

Thi Hiên Vi cắn răng, nếu bỏ qua một bộ phận Thánh Tông cùng Đô Thiên đệ tử, rời khỏi huyền quan, tiếng chuông Hoàng Cực Đạo Chung kia một vang, sẽ đem Huyền Minh Huyền Quan chấn nát, ngay cả bọn họ cũng khó tránh khỏi cái chết!

Hôm nay là lui không được, lui là chết, cứng rắn chống đỡ đi xuống cũng là chết!

Thanh âm Thiếu Hư đột nhiên truyền đến, cười nói:

- Giang phu nhân đừng lo, Hoàng Cực Đạo Chung chính là Hoàng đạo cực binh, các ngươi sẽ chết phi thường nhanh, thậm chí ngay đau đớn cũng không kịp cảm giác được, sẽ hóa thành tro bụi...

- Thật không?

Đột nhiên một đại đạo mãnh liệt từ bầu trời đập xuống, gào thét chui vào bên trong chân vạc cao ngất kia, chân vạc giống như cột chống trời đại phóng hào quang, đủ loại đại đạo chi âm chấn động, nhảy vào bên trong Luyện Thiên Đại Trận, nhằm phía Hoàng Cực Đạo Chung.

Rắc, rắc, rắc!

Hoàng Cực Đạo Chung chấn động không dứt, thế đi tới nhất thời bị chắn, tiếp theo liền thấy căn cột chống trời này đột nhiên bay lên, nắm trong tay một thiếu niên thư sinh đột nhiên xuất hiện.

- Chúng đệ tử, các vị đạo huynh, cho ta mượn pháp lực dùng một chút!

Một tiếng quát lớn truyền đến, mọi người chủ trì Luyện Thiên Đại Trận nhất thời chỉ cảm thấy pháp lực của mình rục rịch, từng luồng Thần Minh đạo tắc, Thiên Thần đạo tắc, đại đạo đạo tắc chen chúc từ trong trận bay ra, rót vào bên trong đỉnh trượng.

Bàn tay thư sinh kia nâng đỉnh trượng, đem đỉnh trượng thường thường nâng lên, giận quát một tiếng, đột nhiên về phía trước đẩy đi, oanh long long đụng vào từng cái thời không vị diện trong Luyện Thiên Đại Trận, ầm ầm đánh vào phía trên Hoàng Cực Đạo Chung!

Oanh...

Hoàng Cực Đạo Chung tà tà bay lên, bị sinh sôi đụng ra Luyện Thiên Đại Trận, đụng hướng địa ngục ma quan, mặc dù là bọn người Thiếu Hư cũng không đứng vững trên mặt đất, thân bất do kỷ theo khẩu đại chung này bay lên.

Bọn người Thiếu Hư hét lớn, pháp lực toàn thân trào ra, rốt cục ngừng Hoàng Cực Đạo Chung, không có cho khẩu chung này đem ma quan phá hủy, chẳng qua nơi đại chung đi qua, vẫn là có vô số ngôi sao tạo thành tường thành sụp đổ, bị Hoàng Cực Đạo Chung chấn nát!

Cả tòa ma quan, bị phá hủy một nửa.

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Đại chung treo cao, quay tròn chuyển động, đột nhiên một tiếng chung vang, bao phủ ở bầu trời ma quan, buông thõng xuống từng đợt từng đợt Hoàng đạo uy năng nhè nhẹ, bảo vệ tường thành bị tàn phá. Bọn người Thiếu Hư phi thân dừng ở phía trên ma quan, sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía bờ bên kia.

Đối diện, Giang Nam nhận đỉnh trượng, cười lạnh nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi thật không có tiền đồ, thừa dịp ta không ở đây, khi dễ nữ nhân của ta.

Thiếu Hư cười ha ha, ánh mắt lộ ra vẻ cảnh giác:

- Hai quân giao chiến, đâu bận tâm đến cái gì nữ nhân hay không phải nữ nhân? Giáo chủ, ngươi nói đùa. Giáo chủ có thể thúc dục chân vạc, chẳng lẽ là luyện thành Hồng Mông Hoàng đạo?

- Miễn miễn cưỡng cưỡng luyện thành Hồng Mông Hoàng đạo.

Giang Nam đánh cái ha ha, cười nói:

- Đạo hữu, mấy ngày này ngươi ta không ở, đại quân song phương chết thảm trọng, không bằng nghỉ chiến ba ngày, ý của ngươi như thế nào?

- Thằng này quả nhiên luyện thành Hồng Mông Hoàng đạo!

Trong lòng Thiếu Hư nghiêm nghị, không biết Giang Nam luyện thành mấy loại Hoàng đạo, nghe vậy cười nói:

- Cũng được, liên tục đại chiến, ta cũng có ý định tu chỉnh. Một khi giáo chủ đã nói vậy, làm sao dám không tuân mệnh? Người đâu, treo lên miễn chiến bài!

Ma quan treo lên miễn chiến bài, có Ma Thần lập tức bay ra, bắt giữ ngôi sao luyện hóa tu bổ tường thành ma quan, Giang Nam cũng sai người treo lên miễn chiến bài, song phương đều tự chỉnh đốn.

- Phu quân, vì sao treo miễn chiến bài?

Huyền quan, Thi Hiên Vi khó hiểu hỏi.

Bọn người Tố Thiên Hầu nhìn về phía Giang Nam, trong lòng cũng có nghi hoặc, địa ngục ma quan bị phá hủy một nửa, rất thích hợp giết chóc nhập ma quan.

- Sâm La Ma Hoàng hơn hai mươi Ma Quân phân thân sắp đến đây, nếu cùng Thiếu Hư giao thủ, tất sẽ bị Sâm La thừa dịp, trước sau giáp công, làm chúng ta chết không có chỗ chôn!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, nhìn chung quanh một vòng, trầm giọng nói:

- Phu nhân, ta mượn Luyện Thiên Đại Trận dùng một chút. Ta đến chủ trì đại trận, ai cùng ta đi phục giết hơn hai mươi Ma Quân phân thân này, làm thằng nhãi này ăn cái ra oai phủ đầu?

Giang Nam cùng mấy cường giả lặng yên ra huyền môn, đi vào ở chỗ sâu trong tinh không.

Đi theo hắn người không nhiều lắm, chỉ có bảy Thánh Vương, Linh Đạo Tử cùng Tố Thần Hầu, cộng thêm Giang Nam chính mình, tổng cộng mười vị, về phần Thi Hiên Vi cùng bọn người Tử Phòng đạo nhân, thì ở lại phía trên huyền môn.

Mười người tới ở chỗ sâu trong tinh không, Tố Thiên Hầu khẽ nhíu mày nói:

- Giáo chủ, tại đây cách huyền môn cực xa, chỉ sợ Sâm La Ma Đế sẽ không tới bên này a?

Tượng Thánh Vương gật đầu nói:

- Sâm La Ma Đế phân thân tới, nhất định là tiến về ma quan trước, như thế nào sẽ đến địa phương bực này?

Giang Nam tâm niệm vừa động, từng mặt đại kỳ cắm vào hư không, bố trí xuống Luyện Thiên đại trận, chỉ thấy hơn mười vạn mặt đại kỳ ẩn nấp biến mất, nhìn không tới tung tích, cười nói:

- Chư vị yên tâm, Sâm La Ma Đế phân thân tất sẽ không đi Địa Ngục ma quan, nhất định sẽ tới nơi này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1610: Trảm Cận Đế Ma Quân. (1)

Bọn người Tố Thiên Hầu bán tín bán nghi, Giang Nam lại tế lên Đô Thiên thần giới Trấn Giới Chi Bảo, mặt Đô Thiên Chi Chủ luyện chủ kỳ kia, thay thế một mặt chủ kỳ.

Nghĩ nghĩ, hắn lại lấy ra chín mặt Thần Vương kỳ, phân phát cho chín người nói:

- Đến chính là Sâm La Ma Đế Ma Quân phân thân, không phải chuyện đùa, mỗi một Ma Quân phân thân chiến lực đều cực kỳ khủng bố. Các ngươi mang theo Thần Vương kỳ, dùng bảo vệ các ngươi ở bên trong Luyện Thiên đại trận hành động tự nhiên, không bị trận pháp hạn chế.

Chín người nhận lấy Thần Vương kỳ, sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Sâm La Ma Đế Ma Quân phân thân, trong đó có mấy tôn là Đại viên mãn Ma Quân, thực lực cường hãn vô cùng, chỉ có Linh Đạo Tử sư huynh là đối thủ của hắn. Kính xin bảy vị huynh trưởng cùng Linh Đạo Tử sư huynh liên thủ, chỉ cầm lấy một Ma Quân Đại viên mãn mà đánh, sau khi tiêu diệt lại đi đối phó Ma Quân Đại viên mãn khác! Sâm La Ma Đế Ma Quân phân thân khác cũng có thể bỏ mặc, nhưng nhất định phải chém rụng mấy Thần Quân Đại viên mãn này!

- Thần Quân Đại viên mãn...

Chín người trong lòng nghiêm nghị, Ma Quân Đại viên mãn chiến lực rất mạnh, là cao thủ gần đế, tuy là phân thân, không bằng bản thể cường hoành như vậy, nhưng chiến lực một Ma Quân Đại viên mãn phân thân, chỉ sợ cũng cùng tồn tại như Linh Đạo Tử không sai biệt lắm!

Huống chi, đây là mấy Ma Quân Đại viên mãn!

Linh Đạo Tử từ bên hông gỡ xuống túi, lấy ra vài món đế bảo, phân phát cho bảy Thánh Vương cùng Tố Thiên Hầu nói:

- Đây là bảo bối của lão gia nhà ta, các ngươi dùng xong phải trả cho ta, lão gia nhà ta chỉ có chút gia sản như vậy.

Bảy Thánh Vương cùng Tố Thiên Hầu nhận lấy đế bảo, lúc này mới thoáng giải sầu.

Tố Thiên Hầu đột nhiên hỏi:

- Giáo chủ, Luyện Thiên đại trận của ngươi, có thể chống bao lâu?

Những người khác lập tức tỉnh ngộ, ngay ngắn hướng Giang Nam nhìn lại.

Giang Nam một mình chủ trì Luyện Thiên đại trận, một người khởi động hơn mười vạn tám nghìn mặt đại kỳ, pháp lực tiêu hao cực kỳ to lớn, hơn nữa Sâm La Ma Đế rất nhiều phân thân từ bên trong đánh đại trận, tất nhiên sẽ để cho Giang Nam hao tổn tăng lên!

Nếu pháp lực của Giang Nam bất lực, Luyện Thiên đại trận bị phá, đợi mấy người bọn họ tất nhiên là tử vong, bởi vậy Giang Nam có thể chống bao lâu là cực kỳ trọng yếu!

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Mấy vị yên tâm, Sâm La phân thân đánh Luyện Thiên đại trận, dùng pháp lực của ta có thể chèo chống nửa nén hương thời gian, ở trong nửa nén hương thời gian, nếu các ngươi có thể chém rụng một Sâm La Ma Quân phân thân Đại viên mãn, liền không cần lo lắng pháp lực của ta hao hết... Đến rồi!

Tố Thiên Hầu, Linh Đạo Tử cùng bảy Thánh Vương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hư không vỡ ra, một đám Hắc Sa hình thể vô cùng khổng lồ chui ra hư không, mãnh liệt đánh tới.

Những Hắc Sa này trong tinh không rõ ràng như là ở trong nước chạy, tốc độ cực nhanh, hơn nữa linh hoạt, mà ở phía sau bầy cá mập, là rất nhiều Sâm La Ma Quân phân thân to lớn cao ngạo vô cùng.

Chỗ những Sâm La Ma Quân phân thân này bay qua, thậm chí ngay cả ngôi sao cũng bị khí tức của hắn ăn mòn, từng khỏa ngôi sao lần lượt ảm đạm, hóa thành từng đoàn từng đoàn tro tàn.

- Hảo cường gia hỏa!

Bọn người bảy Thánh Vương hít một hơi lãnh khí, có chút đứng ngồi không yên, hai mươi lăm Ma Quân phân thân hành tẩu trong tinh không, nếu như những Ma Quân phân thân này liên thủ, thúc dục Sâm La Ấn, uy năng tuyệt đối tiếp cận Thần Đế Ma Đế rồi!

- Nếu không ẩn trốn đi?

Ngu Thánh Vương khẩn trương nói:

- Vạn nhất bị bọn hắn chứng kiến, chúng ta chẳng phải là nguy hiểm?

- Yên tâm, chúng ta ở bên trong Luyện Thiên đại trận, ta muốn cho bọn hắn chứng kiến, bọn hắn mới có thể chứng kiến chúng ta, không muốn cho bọn hắn chứng kiến, đứng ở trước mặt bọn hắn cũng nhìn không tới.

Giang Nam tay cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, vô số đại đạo đạo tắc từ trong cơ thể cùng trong thân kiếm tuôn ra, cùng từng mặt đại kỳ tương liên, lẳng lặng nói:

- Chỉ để ý ngồi xem bọn hắn chui đầu vô lưới!

Mà vào lúc này, tốc độ bầy cá mập dần dần biến chậm, Ngạc Sa Ma Tôn đứng ở bên trong bầy cá mập, quay đầu nói:

- Bệ hạ, tại đây rời xa Huyền Minh huyền quan, Huyền Thiên giáo chủ như thế nào sẽ vứt bỏ huyền môn mà trốn hướng qua đây? Ở trong đó phải

chăng có lừa dối?

Một Sâm La Ma Quân phân thân đuổi đi lên, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên tiểu quỷ là sợ ta trùng kích Huyền Minh huyền quan, dùng thực lực của ta, nếu hàng lâm đến bên trong huyền môn, cả tòa huyền môn sẽ bị ta công phá. Cho nên, hắn chỉ có một đường đào tẩu, không còn lựa chọn nào khác! Tiếp tục truy kích!

Ngạc Sa Ma Tôn lên tiếng đồng ý, gào thét về phía trước đuổi theo, bầy cá mập một đầu trồng nhập bên trong Luyện Thiên đại trận.

Giang Nam đứng ở trong hư không, như trước đè lại chuôi kiếm, không có khởi động đại trận, tùy ý bầy cá mập xuyên qua từng đợt đại trận nặng nề hướng hắn tới gần. Hắn lấy ra một nén nhang, véo mất một nửa, tâm niệm vừa động, chỉ thấy nửa nén hương này bắt đầu thiêu đốt.

Rốt cục, Sâm La Ma Quân phân thân cũng lần lượt đặt chân trong đại trận, Giang Nam nhẹ nhàng chuyển động Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, vô số đại đạo sống lại, từng mặt đại kỳ hiển hiện, bá một tiếng đem phạm vi mấy tỉ dặm hư không cắt thành nguyên một đám thời không vị diện, đem rất nhiều Sâm La Ma Quân phân thân tách ra, cách ly!

- Sát!

Linh Đạo Tử, Tố Thiên Hầu cùng bảy Thánh Vương từng người cầm một mặt Thần Vương kỳ, thân hình khẽ động, lập tức hướng một Ma Quân phân thân Đại viên mãn trong đó đánh tới, cùng lúc đó, rất nhiều Sâm La Ma Đế phân thân lập tức ngang nhiên ra tay, Sâm La Ấn bốn phương tám hướng đánh ra, Minh Hải vạn giới mênh mông mãnh liệt bành trướng, trùng kích Luyện Thiên đại trận, đem nguyên một đám thời không vị diện đánh cho hóa thành bột mịn, vô cùng hư không ầm ầm sụp xuống, hóa thành Hồng Mông!

Giang Nam đỉnh đầu Thần Quang cùng tiên quang mờ mịt, điên cuồng thúc dục tòa đại trận này, pháp lực như chảy nước, toàn lực duy trì đại trận

không phá, đem công kích của Sâm La Ma Quân phân thân chuyển dời đến nguyên một đám thời không vị diện, nhưng mà Ma Quân Đại viên mãn công kích hắn liền không cách nào hoàn toàn tan mất!

Bành!

Bành! Bành!

Nguyên một đám thời không vị diện cáo phá, thậm chí ngay cả Thần Tôn chi bảo cấp bậc trận kỳ cũng bị chấn nát bấy, tốc độ Sâm La Ma Quân phân thân phá trận cực nhanh, làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, dùng cái tốc độ pháp lực tiêu hao này, tối đa nửa nén hương, hắn sẽ triệt để hao hết sạch tu vi, hơn nữa mặc dù hắn còn có tu vi có thể thúc dục đại trận, đại trận cũng sẽ bị Ma Quân Đại viên mãn kia cưỡng ép phá vỡ!

Ma Quân Đại viên mãn chiến lực, còn muốn vượt qua tưởng tượng của hắn, chiến lực gần đế cường giả toàn bộ triển khai, quả thực có thể nói hủy thiên diệt địa

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1611: Trảm Cận Đế Ma Quân. (2)

Nếu như những công kích này rơi trong tinh không, chỉ sợ Sâm La Ma Quân phân thân Đại viên mãn một chưởng xuống dưới, liền có thể phá hủy mấy tỉ dặm tinh không, Ma Quân phân thân dài vạn cánh tay, vạn cánh tay vạn chưởng chém ra, chỉ sợ có thể đem nửa cái Tinh Hà phá hủy!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Giang Nam trước người nửa nén hương dần dần đốt tới một nửa, mà pháp lực của hắn dĩ nhiên đã tiêu hao được thất thất bát bát, rất khó duy trì nữa còn lại một nửa thời gian.

Ông...

Ở bên trong Tử Phủ hắn, một cây tiên đằng đột nhiên chấn động, chỉ thấy dây leo tiên đằng xuyên thấu Tử Phủ không gian, kéo dài đến trong không gian hư vô mờ mịt, càng nhiều tiên khí hiện lên, lập tức lao ra Tử Phủ, dung nhập đến trong cơ thể Giang Nam.

Giang Nam đạt được chân tiên đỉnh, dùng chân tiên đỉnh tràn ra tiên quang đến tẩm bổ dây hồ lô, dây hồ lô này đã kết xuất một nụ hoa nho nhỏ, mạn chi dài ra thêm nữa, một sợi mạn chi đâm vào hư không, xuyên thủng tiên giới, trộm lấy tiên khí.

Tiên đằng từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí tốc độ tuy so ra kém tiên thể, nhưng mà không phải chuyện đùa, lúc này tiên đằng sinh ra một cái nụ hoa, tốc độ trộm lấy tiên khí lập tức sâu sắc nhanh hơn!

- Có những tiên khí này chèo chống, đủ để duy trì một nửa thời gian còn lại...

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên hư không ầm ầm chấn động, một Sâm La Đại viên mãn Ma Quân phân thân đánh xuyên qua hư không, hiện ra ở trước mặt hắn!

Sâm La Ma Quân phân thân kia cười ha ha, lấy tay chộp tới Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay Giang Nam, cười lạnh nói:

- Đạp phá thiết hài vô mịch xử, được đến toàn bộ không uổng phí công phu! Huyền Thiên tiểu quỷ, ngươi mai phục chín cao thủ ám toán ta, lại không biết ta cũng đã gặp Luyện Thiên đại trận, thậm chí luyện hóa Địa Ngục Thiên Đạo cũng có một phần công lao của ta! Ta sớm đã biết chỗ mắt trận...

Bá...

Trong mi tâm Giang Nam tiên quang lóe lên, tiên đằng bay ra, bá một tiếng đem vị Ma Quân phân thân này trói lại, trói rắn rắn chắc chắc, Sâm La Đại Viên Ma Quân phân thân là cường đại cở nào, hạng gì to lớn cao ngạo, bị gốc tiên đằng này một bó, thậm chí ngay cả pháp lực đạo tắc tính cả thần tính cũng không thể nhúc nhích, không khỏi nổi giận, cười lạnh nói:

- Tiểu quỷ, pháp lực của ngươi sắp hết sạch a? Sau khi hao hết sạch, ta nhìn ngươi chết như thế nào!

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, pháp lực của hắn hoàn toàn chính xác sắp sửa thấy đáy, khó duy trì Luyện Thiên đại trận. Hơn nữa đã không có tiên đằng trộm lấy tiên khí, hắn rất nhanh sẽ hao hết sạch tu vi!

Lập tức Luyện Thiên đại trận liền muốn sụp đổ tan rã, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, Linh Đạo Tử, bảy Thánh Vương cùng Tố Thiên Hầu chín người rốt cục đem Đại viên mãn Ma Quân phân thân kia đánh chết!

Ma Quân phân thân này sụp đổ, vô số Ma Quân đạo tắc tung bay, lập tức bị Luyện Thiên đại trận luyện hóa, đạo tắc cuồn cuộn vọt tới, từng đạo Ma Quân đại đạo vừa thô vừa to, tinh thuần vô cùng, dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Nam.

Giang Nam thét dài, vận chuyển pháp lực cuồn cuộn, uy năng của Luyện Thiên đại trận lập tức tăng lên tới trạng thái đỉnh phong lần nữa.

- Lão ca ca...

Giang Nam xóa đi mồ hôi lạnh, xem hướng Sâm La Ma Quân phân thân bị trói buộc đến rắn rắn chắc chắc ở tiền phương, cười tủm tỉm nói:

- Lần này ý định tiễn đưa ta bảo bối gì vậy?

- Huyền Thiên giáo chủ cùng ta lập ba ngày miễn chiến, chính hợp ý ta!

Bên trong Ma quan, Thiếu Hư triệu tập rất nhiều Ma Tôn Ma Quân nói:

- Ta cùng với Huyền Thiên giáo chủ tất có một hồi ác chiến, nếu ta cùng hắn quyết đấu, nhất định phải mang đi Hoàng Cực đạo chung, không có Hoàng Cực đạo chung, Luyện Thiên đại trận chỉ sợ các ngươi không cách nào công phá. Tòa đại trận này cường hãn, chính là bát đại vũ trụ đệ nhất đại trận, ngay cả Thiên giới Phật giới Quỷ giới các loại vũ trụ đều đối với tòa đại trận này ngấp nghé không thôi. Ba ngày thời gian này, cho Thần Ma dưới trướng các ngươi tu bổ ma quan, chư quân cùng ta chung một chỗ luyện chế Luyện Thiên đại trận trận kỳ, đợi ta cùng Huyền Thiên giáo chủ quyết chiến, các ngươi liền có thể dùng trận này, phá được Huyền Minh huyền quan!

Bọn người Nguyên Chỉ Ma Quân không khỏi đại hỉ, Thiếu Hư hướng Hủy Diệt Ma Tôn chào hỏi, cười nói:

- Làm phiền hiền huynh đến đây, đợi ta luyện thành Luyện Thiên đại trận, hiền huynh phải chăng có nắm chắc chém giết giáo chủ phu nhân, phá vỡ Huyền Minh huyền quan?

Hủy Diệt Ma Tôn cười nói:

- Tuy bà nương của Huyền Thiên giáo chủ không kém, nhưng ta cũng có át chủ bài nơi tay, lần này bại trong tay nàng chỉ là ta chủ quan, bị nàng chiếm được tiên cơ. Nếu có một tòa Luyện Thiên đại trận, ta công phá huyền môn, đem nàng chém giết dễ như trở bàn tay!

- Đang muốn những lời này của hiền huynh!

Thiếu Hư cười nói:

- Chư quân, cùng ta chung một chỗ triệu hoán Vĩnh Hằng Ma Hoàng Vĩnh Hằng Táng Thiên lô cùng Nguyên Ma thánh mẫu Minh Hải bình ngọc hư ảnh, chúng ta lập tức bắt tay vào luyện chế Luyện Thiên đại trận!

Rất nhiều Ma Tôn Ma Quân đang muốn liên thủ triệu hoán Vĩnh Hằng Táng Thiên lô cùng Minh Hải bình ngọc hư ảnh, đột nhiên sắc mặt Thiếu Hư biến hóa, ngẩng đầu nhìn hướng tinh không, thất thanh nói:

- Đây là Sâm La Ma Hoàng phân thân cùng người giao thủ... Không tốt! Một Ma Hoàng phân thân bị chém!

Bên trong Ma quan, rất nhiều Ma Tôn Ma Quân cũng cảm giác được ở chỗ sâu trong tinh không truyền đến một cổ chấn động làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, đó là đế bảo, Thần Quân cùng các loại thần thông bá đạo đến cực điểm phát ra rung động khủng bố, trong đó có khí tức quen thuộc, cái kia chính là khí tức của Sâm La Ma Đế!

Người khác không thể tưởng được Giang Nam cùng Thiếu Hư định ra kỳ hạn ba ngày miễn chiến, là vì đối phó Sâm La Ma Đế phân thân, mà Thiếu Hư lại lập tức nghĩ ra điểm này.

- Nhân vật tận dụng mọi thứ như Huyền Thiên giáo chủ này, há có thể buông tha cơ hội ma quan ta nghiền nát một nửa không đi công thành? Cái thằng này tất nhiên là biết rõ Sâm La Ma Đế phân thân đến đây, bởi vậy suất lĩnh cường giả bên trong huyền môn, đi nửa đường phục sát! Nói như vậy, huyền môn hư không!

Trong mắt Thiếu Hư tinh quang lóe lên, đột nhiên vươn người đứng dậy, thẳng đến phiến tinh không Giang Nam phục giết Sâm La Ma Đế kia, Hoàng Cực đạo chung quay tròn xoay tròn, đi theo thân hình gào thét mà đi, thanh âm Thiếu Hư xa xa truyền đến:

- Hủy Diệt Ma Tôn, lập tức triệu tập đại quân, công kích huyền môn, để

cho Huyền Thiên giáo chủ trước sau đều khó khăn! Nếu nhìn thấy viện binh của Huyền Thiên giáo chủ quay trở lại, các ngươi lập tức thu binh, không muốn cùng hắn liều mạng!

Ở chỗ sâu trong Tinh không, bên trong tòa Luyện Thiên đại trận kia, Giang Nam đạt được Sâm La Đại viên mãn Ma Quân vô số đạo tắc, lập tức lần nữa thong dong khống chế tòa đại trận này, áp chế Sâm La Ma Quân phân thân

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1612: Thiếu Hư Tập Kích. (1)

Mà Linh Đạo Tử, Tố Thiên Hầu cùng bảy Thánh Vương vì chém giết Đại viên mãn Ma Quân phân thân kia, đều bị thương, bất chấp chữa thương, lập tức đánh về phía một Đại viên mãn Ma Quân phân thân khác.

Thực lực Đại viên mãn Ma Quân quá mạnh mẽ, pháp lực thâm thúy, có thể tu luyện tới một bước này, cơ hồ đều có chứng đế chi tư, bất quá trở ngại Sâm La Ma Đế phân thân đều là tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh không trọn vẹn, có Sâm La Ma Đế chứng đế phía trước, những phân thân này không một cái có thể chứng đế. Tối đa chỉ là tu luyện tới Ma Quân Đại viên mãn cảnh giới, liền vô lực tái tiến một bước.

Sâm La Ma Đế phân thân cùng Giang Tuyết chín đại phân thân bất đồng. Giang Tuyết chín đại phân thân đều là tu luyện Yêu tộc Đế cấp công pháp bất đồng, là chính nàng mở ra chín loại công pháp hoàn toàn bất đồng, bao quát đại đạo cùng lý niệm bất đồng, bởi vậy có thể chín đế tề chứng.

Mà Sâm La phân thân đều là tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, những phân thân này không có đi ra con đường bản thân, bị hạn chế ở trong Ma Cực Chứng Tiên Kinh.

Phân thân của hắn lại cùng Thánh Phật kiếp khu phân thân bất đồng, tuy Thánh Phật cũng tu luyện một môn công pháp, Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh. Nhưng kiếp khu của hắn đều là mình tu luyện mà đến, lần lượt xác ve, một lần lột xác tương đương với một lần trọng sinh, lưu lại một kiếp khu, những kiếp khu này đều chưa từng chứng đế, chỉ là tu luyện tới trạng thái Thần Quân viên mãn liền trực tiếp lột xác lần nữa.

Thánh Phật cũng là ở trong quá trình lột xác này, một lần lại một lần hoàn thiện Vô Tướng Tự Tại Kiếp Kinh, áp chế ma tính trong lòng. Bởi vì lần lượt lột xác không có chứng đế, bởi vậy hắn còn có hi vọng chứng đế.

Sâm La phân thân lại là nguyên một đám nhân vật thiên tài của địa ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới, tư chất bất đồng. Ngộ tính bất đồng, thành tựu cao có thấp có. Cũng không phải là như Thánh Phật, mỗi đời cũng có thể đạt tới thành tựu cực cao. Phân thân của hắn, thấp nhất là Thần Minh cảnh giới, cao thâm chính là Thần Quân Đại viên mãn, vĩnh viễn không cách nào chứng đế!

Bọn người Linh Đạo Tử khổ chiến chém giết, rốt cục đem Ma Quân Đại viên mãn thứ hai chém giết, chín người cũng bị đánh trọng thương, chỉ cảm thấy không còn chiến lực đi chém giết Đại viên mãn Ma Quân còn lại kia.

Đại viên mãn Ma Quân phản kháng là kịch liệt bực nào, kỳ thật thực lực không kém hơn Linh Đạo Tử toàn bộ triển khai chiến lực, muốn chém giết cường giả như Linh Đạo Tử, không trả một cái giá lớn là không cách nào làm được, thậm chí ngay cả Thần Quân Ma Quân cũng phải chết nhiều vị mới có thể làm đến.

Sở dĩ bọn hắn có thể chém giết Đại Viên Ma Quân, chủ yếu dựa vào vẫn là Luyện Thiên đại trận cùng chút ít đế bảo trong tay Linh Đạo Tử kia, thiếu một thứ cũng không được.

Lần này Sâm La Ma Đế phái tới bốn Đại viên mãn Ma Quân phân thân, những thứ khác đều là Ma Quân trung kỳ, sơ kỳ, bị bọn hắn chém hai cái, lại có một bị Giang Nam dùng tiên đằng trói lại, chỉ còn lại có một.

Tố Thiên Hầu xem xét thời thế, trầm giọng nói:

- Chúng ta không có năng lực lại trảm Ma Quân Đại viên mãn cuối cùng kia, chỉ có trước trảm Ma Quân phân thân khác, mới có thể đem lợi ích lớn nhất hóa!

Linh Đạo Tử cùng bảy Thánh Vương chung một chỗ gật đầu, hướng Ma Quân bình thường khác đánh tới.

Mà Giang Nam thì điều động pháp lực hai Đại viên mãn Ma Quân, đem

những Ma Quân đại đạo này luyện hóa, dùng để thúc dục Luyện Thiên đại trận, toàn lực áp chế Sâm La Ma Đế phân thân khác, bảo đảm đem những Ma Quân này phân cắt đi ra, thuận tiện bọn người Linh Đạo Tử đánh chết.

- Dùng tu vi thực lực của ta, thi triển Luyện Thiên đại trận vây khốn những Ma Quân phân thân này, quả thực ngàn khó muôn vàn khó khăn, cũng may có hai Đại viên mãn Ma Quân đại đạo này, cuối cùng có thể duy trì Luyện Thiên đại trận. Ba ngày thời gian, không sai biệt lắm liền có thể đem Sâm La Ma Đế phân thân hễ quét là sạch. . . Ân?

Giang Nam đột nhiên nghe được một tiếng chung to mà mênh mông cuồn cuộn truyền đến, trong lòng nghiêm nghị, đứng ở trong đại trận nhìn lại, chỉ thấy một ngụm Ma Chung cực lớn đang không ngừng xoay tròn, thẳng hướng Luyện Thiên đại trận mà đến, khoảng cách bên ngoài ức vạn dặm, khẩu chuông lớn này liền tự chấn động, Hoàng Đạo cực uy cuồn cuộn quét ngang hết thảy!

Bành bành bành, đại tinh nhao nhao nổ tung, bị Hoàng Đạo cực uy của khẩu Ma Chung này trùng kích nát bấy, mà ở trước khẩu chuông lớn kia, còn có một thân ảnh nho nhỏ.

Hoàng Cực đạo chung lớn có thể bao phủ một khỏa mặt trời tạo thành tinh hệ, mà cái thân ảnh này thì lớn nhỏ như là người bình thường, mảnh như hơi bụi, khó có thể tra.

Quanh thân người này tràn ngập tiên quang tiên đạo, lại có một mảnh Hoàng Đạo dài hẹp như ánh bình minh bay vút lên, phi tốc hướng Luyện Thiên đại trận!

- Tiên thể Thiếu Hư đến rồi!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, Hoàng Cực đạo chung chưa đi vào, luồng Hoàng Đạo cực uy thứ nhất tới trước, uy năng hạo hạo đãng đãng trùng kích Luyện Thiên đại trận, cổ Hoàng Đạo cực uy này vậy mà nhảy vào bên trong Luyện Thiên đại trận, tận dụng mọi thứ, liên tục nhảy vào bên

trong từng đợt thời không vị diện nặng nề, thẳng đến Giang Nam trong trung tâm trận pháp mà đi!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, thúc dục các loại biến hóa của Luyện Thiên đại trận, ngăn cản cổ Hoàng Đạo cực uy kinh khủng này, bất quá tiên thể Thiếu Hư cũng tinh thông Luyện Thiên đại trận, chỉ thấy cổ Hoàng Đạo cực uy này ở trong nguyên một đám thời không vị diện nhảy lên, phi tốc tiếp cận!

Rốt cục, lúc cổ uy năng này sắp oanh đến trước mặt Giang Nam, vẫn bị Luyện Thiên đại trận ngăn lại, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, Hoàng Đạo cực uy bộc phát ra, đem phụ cận hơn mười cái thời không vị diện phá hủy sạch sẽ, thậm chí ngay cả từng mặt đại kỳ cũng bị chấn nát!

Trong khoảng thời gian ngắn này, Thiếu Hư lại tiếp cận không ít, lần nữa thúc dục Hoàng Cực đạo chung!

Đương…

Lại một cổ uy năng xông đến, lập tức là tiếng thứ ba, thứ tư. Một lớp đón lấy một lớp uy năng nhảy vào bên trong Luyện Thiên đại trận. Giang Nam một bên muốn trấn áp Sâm La Ma Quân phân thân. Một bên còn phải liên tục điều động Luyện Thiên đại trận, sắc mặt vô cùng ngưng trọng!

Luyện Thiên đại trận cơ hồ tất cả biến hóa đều bị hắn điều động, có thể nói là thay đổi trong nháy mắt, tầng tầng lớp lớp vị diện thời không ngăn cản uy năng của Hoàng Cực đạo chung, rốt cục đem ba lớp Hoàng Đạo cực uy ngăn lại.

Nhưng bên trong Luyện Thiên đại trận cũng bị phá hủy mấy chục cái thời không vị diện cùng đại kỳ, hơn nữa rất nhiều Sâm La phân thân đã đánh nát thời không vị diện cùng trận kỳ lấy ngàn mà tính, Giang Nam lập tức cảm giác được Luyện Thiên đại trận có chút vận chuyển chát trệ.

Oanh…

Đạo Hoàng Đạo cực uy thứ tư rốt cục thừa dịp trận pháp chát chát ngắn ngủi này đánh vào trung tâm Luyện Thiên đại trận, hung uy cuồn cuộn phô thiên cái địa hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1613: Thiếu Hư Tập Kích. (2)

- Ly Sửu Ma Hoàng Hoàng Cực đạo chung?

Sâm La Đại viên mãn Ma Quân phân thân bị tiên đằng trói rắn rắn chắc chắc con mắt không khỏi sáng ngời. Ha ha cười lạnh:

- Huyền Thiên tiểu quỷ, Địa Ngục tiên thể ta đã đến, ta ngược lại muốn nhìn ngươi chết như thế nào. . .

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam lấy tay một trảo, nắm lên thân thể khổng lồ của hắn, hoành ở trước người.

Đang…

Hoàng Cực đạo chung Hoàng Đạo cực uy oanh đến, hung hăng rơi vào trên người Đại viên mãn Ma Quân, mặc dù đây là một Đại viên mãn Ma Quân, cũng bị đánh cho một mảnh dài hẹp cánh tay đứt gãy, mặt mũi bầm dập.

- Xú tiểu tử. Ta muốn giết. . .

Đương đương đương…

Tiên thể Thiếu Hư lần nữa thúc dục Hoàng Cực đạo chung, lại có một đạo Hoàng Đạo cực uy vọt tới. Giang Nam lần nữa dẫn theo Sâm La Ma Quân phân thân ngăn cản, Hoàng Đạo cực uy bộc phát, Sâm La Ma Quân càng thê thảm, mặt xưng phù như đầu heo, chửi bậy không dứt.

Tiên thể Thiếu Hư lại thúc dục Hoàng Cực đạo chung oanh mấy lần, không khỏi thầm mắng một tiếng:

- Sâm La Ma Hoàng, ngươi thật lớn ý! Nếu như phân thân của ngươi

không rơi vào trong tay Huyền Thiên giáo chủ, ta lần này liền có thể nhất cổ tác khí trấn giết hắn không sai! Cơ hội tốt như vậy, vừa vặn chém giết hắn! Hết lần này tới lần khác ngươi chết tử tế không bằng sống bị Huyền Thiên giáo chủ bắt được, hơn nữa còn là một Ma Quân phân thân Đại viên mãn, da thô thịt dày, để cho ta dùng Hoàng Cực đạo chung cũng oanh không chết được ngươi. . .

Vừa rồi hắn chứng kiến Sâm La Ma Quân phân thân, không có dừng tay tiếp tục oanh kích xuống dưới, chính là muốn đem vị Sâm La phân thân này đuổi giết, sau đó oanh chết Giang Nam, không nghĩ tới đây là một Đại viên mãn Ma Quân phân thân, phòng ngự cao độ, ngay cả hắn thúc dục Hoàng Cực đạo chung cũng không thể oanh chết, đem hắn tức giận đến cơ hồ thổ huyết:

- Khó trách Sa La Ma Đế sẽ nói ngươi là heo. . .

Ngắn ngủn một lát thời gian, hắn dĩ nhiên xông đến biên giới Luyện Thiên đại trận, mà vào lúc này, Linh Đạo Tử, Tố Thiên Hầu cùng bảy Thánh Vương đã chém liên tục mười hai Sâm La Ma Quân phân thân, Sâm La có tất cả mười bốn phân thân chết trong tay bọn hắn, hơn nữa Giang Nam bắt giữ một, chỉ còn lại có mười Ma Quân phân thân!

- Trong mười Ma Quân phân thân còn có một là Đại viên mãn Ma Quân!

Giang Nam ánh mắt chớp động, nhìn xem tiên thể Thiếu Hư sát nhập bên trong Luyện Thiên đại trận, như là phá sóng đi về phía trước, hướng chính mình tới gần, thầm nghĩ:

- Có tấm mộc này trong tay, Thiếu Hư trong thời gian ngắn không làm gì được được ta, có thể cho Linh Đạo Tử bọn hắn chém giết càng nhiều phân thân nữa. . . Tốt! Hôm nay chỉ còn lại có chín tôn rồi!

Lại có một Ma Quân phân thân lọt vào chém giết, trong nội tâm Giang Nam đại định, đột nhiên Thiếu Hư giương giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi liền không lo lắng đệ tử cùng thê tử của ngươi bên trong huyền môn an nguy sao? Ngươi bây giờ trở về còn kịp, nếu không huyền môn của ngươi tất bị đại quân ta công phá, hết thảy đều phải chết tận tuyệt!

Giang Nam vội vàng hướng Huyền Minh huyền quan nhìn lại, chỉ thấy Huyền Minh huyền quan xa xôi, từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm ngang trời, vô số Ma Thần bắt đầu khởi động, chen chúc hướng Huyền Minh huyền quan đánh tới.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi lui một bước, ta lui một bước!

Thiếu Hư đứng ở bên trong Luyện Thiên đại trận, đại trận đủ loại biến hóa cũng không thể đem thân hình hắn cuốn đi, một tay nâng lên Hoàng Cực đạo chung nói:

- Ngươi phải biết, Luyện Thiên đại trận cũng không phải là ngươi một người có, ta cũng tinh thông trận này, một trận tiếp tục đánh xuống, ngươi chiếm không đến tiện nghi. Ngươi bây giờ quay trở lại phòng thủ huyền môn, ta cũng lệnh cưỡng chế đại quân đình chỉ công kích huyền môn, tiếp tục ngưng chiến ba ngày. Ý của ngươi như nào?

Giang Nam dáng tươi cười đầy mặt, cất cao giọng nói:

- Thiếu Hư đạo hữu muốn nhờ, ta sao có thể cự tuyệt? Theo đạo hữu nói như vậy.

Luyện Thiên đại trận chấn động, đột nhiên đem chín Ma Quân phân thân khác ném ra ngoài, Giang Nam lôi cuốn lấy bọn người Linh Đạo Tử gào thét lao tới huyền môn, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

- Xú tiểu tử, trả phân thân cho ta!

Một Sâm La phân thân nổi trận lôi đình, nộ kêu lên.

Thiếu Hư thở dài, cực kỳ đau đầu, vội vàng nói:

- Ma Hoàng, Huyền Thiên giáo chủ ăn đồ vật, sao chịu nhổ ra? Ngươi cái phân thân kia là muốn không trở lại. Ma Hoàng cùng ta nhanh trở lại ma quan, chậm thì Huyền Thiên giáo chủ liền sẽ thả Chiến Minh Cự Thú giết đại quân ta, Hủy Diệt Ma Tôn chỉ sợ không phải là đối thủ của hắn!

Giang Nam trở lại huyền môn, Hủy Diệt Ma Tôn lập tức dẫn binh thối lui, người này chưởng quân rất có một bộ, lui mà bất loạn, để cho Tử Phòng đạo nhân cũng không có cơ hội tiến công.

Giang Nam đứng ở tiền môn, nhìn về phía Địa Ngục ma quan, chỉ thấy trong ma quan nước lửa hừng hực cuồn cuộn, là trăm vạn Thần Ma địa ngục luyện bảo, không khỏi nhíu mày.

- Thiếu Hư cũng tinh thông Luyện Thiên đại trận, xem bộ dạng như vậy tuyệt đối là chế tạo Luyện Thiên đại trận trận kỳ, chuẩn bị khắc phục khó khăn! Lần này hắn lại có mười tôn Sâm La Ma Quân phân thân gia nhập liên minh, chỉ sợ sẽ có một hồi huyết chiến, nếu như viện binh không tới mà nói, Huyền Minh Nguyên Giới tất nhiên sẽ mất, ngay cả chúng ta cũng phải chết không có chỗ chôn, phải đi mời cứu binh. . .

Nghĩ tới đây, lúc này Giang Nam mời đến Tố Thiên Hầu nói:

- Thiên Hầu sai người mang theo thư tín của ta, tiến về La Thiên đi gặp tỷ ta, phải tất yếu cầu đến viện quân. Còn có, ta từng người viết một lá thư, nhờ Thiên Hầu tìm cường giả đưa cho bọn người Thần Đô Thần Quân, Hạo Thiên Thần Quân, Phong Đô thượng tôn, Tiên Đô thượng tôn, nhờ bọn hắn phái cường giả đến đây trợ trận.

Lúc này Tố Thiên Hầu gọi hơn mười Thần Chủ, sai bọn hắn tiến đến La Thiên đưa tin, đi cầu viện binh.

Về phần lại Sâm La Đại viên mãn Ma Quân phân thân bị tiên đằng khóa, lúc này Giang Nam mời đến bảy Thánh Vương, cộng thêm Huyền Thiên Thánh tông đệ tử cùng Đô Thiên rất nhiều Thần Ma, cùng một chỗ liên thủ, thúc dục Luyện Thiên đại trận, đem vị Đại viên mãn Ma Quân này sinh sinh

luyện hóa, chiết xuất ra đại đạo đạo tắc cùng thần tính, phản dưỡng các tuổi trẻ Thần Ma.

Thậm chí ngay cả mười lăm Sâm La Ma Quân phân thân lúc trước chết ở bên trong Luyện Thiên đại trận kia, tinh luyện ra đủ loại đại đạo cùng thần tính, Giang Nam cũng chia sạch không lấy, hết thảy dùng để đề thăng hơn mười vạn Thần Ma tuổi trẻ này. Hắn đã luyện ra Sâm La Hoàng Đạo, những đại đạo này đối với hắn tác dụng không lớn.

Trong Đô Thiên thần giới cùng Huyền Thiên Thánh tông rất nhiều Thần Ma liên tục kinh nghiệm sinh tử đại chiến, không ít người đã ở trong chiến đấu tăng lên một đại cảnh giới, cũng không có thiếu người tu luyện tới bình cảnh, đạt được trận đại cơ duyên này, lần lượt tăng lên cảnh giới, những người khác mặc dù không có thăng cảnh giới, tu vi thực lực cũng tinh tiến một bước dài!

Chương 1614: Đế Hoàng Đạo. (1)

Thậm chí, bọn người Yêu Thần Kim Đế, Nhạc Ấu Nương, Tam Khuyết đạo nhân, Tịch Trọng, Hoa Trấn Nguyên, Âu Tùy Tĩnh tăng lên tới Thần Chủ cảnh giới, để cho huyền môn nhiều ra rất nhiều Thần Chủ cấp tiểu Cự Đầu!

- Huyền Thiên giáo chủ!

Giang Nam đang cùng chư tướng nghị sự, đột nhiên chỉ thấy trong huyền môn một tòa Tinh môn Thần Quang bắt đầu khởi động, một vị đạo đồng đi ra Tinh môn đi vào huyền môn nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, Đạo Vương triệu gặp, mời giáo chủ đi Đạo Vương Đại Thế Giới gặp gỡ!

- Đạo Vương triệu gặp?

Giang Nam nao nao, đạo đồng kia lấy ra một cuốn tự viết, Giang Nam mang tới xem, đích thật là bút tích của Đạo Vương, lúc này cười nói:

- Sư huynh mời dẫn đường.

Lúc này Đạo đồng kia bước vào Tinh môn, Giang Nam đang muốn đi theo đi qua, đột nhiên chỉ thấy trong huyền môn một tòa Tinh môn khác Thần Quang bắt đầu khởi động, lại có một nữ thần quan từ đó đi ra nói:

- Tả Thiên Thừa, bệ hạ có chỉ ý!

- Tỷ có chỉ ý cho ta?

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực, hướng đạo đồng kia nói:

- Sư huynh đợi một lát.

Đạo đồng kia đứng ở bên trong Tinh môn nói:

- Giáo chủ cứ tự nhiên.

Giang Nam đi vào trước mặt nữ thần quan kia, chỉ thấy nữ thần quan lấy ra một phong mật tín nói:

- Bệ hạ phân phó, Tả Thiên Thừa duyệt xong lập tức đốt, không cần thiết lan truyền đi ra ngoài.

Giang Nam gật đầu, nữ thần quan kia rời đi, không có dừng lại. Giang Nam mở ra phong thư, chỉ thấy thư tín là chữ Giang Tuyết viết, chỉ có một câu:

- Nhanh chóng vứt bỏ quan, ly khai Huyền Minh Nguyên Giới, không được kinh động người khác, nếu không khó giữ được tánh mạng!

- Tỷ tỷ để cho ta ly khai Huyền Minh Nguyên Giới?

Giang Nam ngẩn ngơ, thư tín trong tay tự động thiêu đốt, đốt hóa thành tro.

Sau một lúc lâu, Giang Nam nhẹ nhàng lắc đầu:

- Tỷ tỷ tự mình viết thơ cho ta, nhất định là đã biết tin tức gì, cho nên hướng ta báo động trước. Nếu như tiếp tục lưu lại Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ sợ có đại nạn. Nhưng Huyền Minh Nguyên Giới là chỗ ta sinh dưỡng, há có thể đơn giản ly khai?

Hắn bước vào một tòa Tinh môn khác, hai người tiếp theo đứng ở Trung Thiên thế giới, lại thông qua Tinh môn của Trung Thiên thế giới, đi vào Đạo Vương Đại Thế Giới.

Bất quá bao lâu, Thái Hoàng đi ra nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, lão gia đã ở Bát cảnh Vân Tiêu điện chờ.

Giang Nam đi theo hắn đi về Vân Tiêu điện, hữu ý vô ý nói:

- Thái Hoàng đạo huynh gần đây rất an phận rồi, đạo huynh có ý kiến gì về trường hạo kiếp này?

Thái Hoàng ha ha cười nói:

- Hết thảy đều ở trong lão gia khống chế, ta tiểu nhân vật bực này lại há có thể lung tung xen vào? Giáo chủ, đã đến Vân Tiêu điện, xin mời.

Giang Nam liếc hắn một cái, từ trong mắt của hắn nhìn ra cách nghĩ chân thật của hắn, bất quá hai con ngươi Thái Hoàng như là có một tầng sương mù, không có nửa phần cảm xúc ở bên ngoài.

- Đạo Vương triệu gặp, cần làm chuyện gì?

Giang Nam cất bước đi vào Vân Tiêu điện, chỉ thấy Bổ Thiên Thần Nhân kia ngồi cao bên trong Thần Quang trùng trùng điệp điệp, thâm bất khả trắc, khom người hỏi.

- Triệu ngươi là vì bảo vệ tính mệnh của ngươi.

Đạo Vương thanh âm chấn động, rõ ràng truyền vào trong đầu của hắn, chậm rãi nói:

- Huyền Minh huyền quan sẽ bị diệt, ngươi lập tức ly khai Huyền Minh huyền quan, sẽ bảo vệ tánh mạng của ngươi.

Trong lòng Giang Nam chấn động, thất thanh nói:

- Đạo Vương, Huyền Minh Nguyên Giới ta thật sự có đại nạn bị diệt?

Trùng trùng điệp điệp Thần Quang tản ra, thân hình Đạo Vương xuất hiện, sải bước lên đồng đàn, thản nhiên nói:

- Huyền Minh Nguyên Giới sắp bị diệt, chính là chiều hướng phát triển, không thể sửa đổi. Ngươi ở Nguyên Giới chống cự Địa Ngục đại quân, ngăn

trở tiên thể, lại để cho hắn không thể phá được Nguyên Giới cùng với hai đường đại quân khác tụ hợp, làm cho Địa Ngục rất nhiều Ma Đế Ma Hoàng tức giận, cũng định phân thân hàng lâm Nguyên Giới, đem Nguyên Giới bình định. Ngươi căn bản thủ không được Huyền Minh Nguyên Giới, ở lại nơi đó, chỉ có một đường bại vong!

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, nếu là hơn mười Ma Hoàng Ma Đế phân thân hàng lâm Huyền Minh Nguyên Giới, thật sự là hắn ngăn không được, lúc này khom người nói cám ơn:

- Đa tạ Đạo Vương chỉ điểm! Ta lập tức trở về, di chuyển sinh linh Nguyên Giới ta!

- Không cần.

Đạo Vương chắp hai tay sau lưng, nhẹ nhàng cất bước đi đến trước tấm bình phong có mười ba Thần Nhân nghe đạo, buồn bả nói:

- Nguyên Giới sinh linh không thể dời đi, không chỉ Nguyên Giới sinh linh không thể dời đi, mặc dù là Nguyên Giới Thần Ma đại quân, cũng phải ở lại phía trên Huyền Minh huyền quan.

- Vì sao Nguyên Giới sinh linh không thể dời đi?

Giang Nam ngẩn ngơ, kháng nghị nói:

- Đạo Vương, đây là kết quả hẳn phải chết, chẳng lẽ Nguyên Giới sinh linh ta cùng Thần Ma thủ quan đều phải chết hay sao?

- Đúng vậy, đây là chiều hướng phát triển, vì Chư Thiên vạn giới, bọn hắn nhất định phải hy sinh.

Thanh âm Đạo Vương đạm mạc mà cao viễn, để cho Giang Nam cảm giác được một tia hàn ý, hàn ý phát ra từ cốt tủy:

- Chư Thiên vạn giới cần phải có người đến chống cự Địa Ngục đại quân,

để cho Địa Ngục Thần Ma cùng Ma Hoàng Ma Đế nhìn không ra sơ hở trong đó, trấn thủ huyền môn Thần Ma nhất định phải ở lại nơi đó, sinh linh Nguyên Giới cũng nhất định phải ở lại nơi đó. Bất quá bọn hắn cũng không phải là bị chết không có giá trị, bọn hắn chết, sẽ móc ra u ác tính giấu ở bên trong Chư Thiên vạn giới ta, để cho ta biết rõ, ai mới là phản đồ trong chúng ta, ai mới là Huyền Tổ.

Giang Nam càng ngày càng chìm, tay chân càng ngày càng lạnh, hắn dần dần có chút minh bạch ý định của Đạo Vương.

Đạo Vương nhìn xem mười ba người trong bình phong, nói khẽ:

- Ở bên trong Nguyên Giới chủ tinh, trấn áp lấy trái tim Huyền Đô cổ tiên, nếu như địa ngục Ma Đế Ma Hoàng phân thân đến đây, một trận chiến này liền có thể đánh nát chủ tinh, phóng thích trái tim Huyền Đô cổ tiên. Rất nhanh rời đi tụ họp để chống lại Bổ Thiên Thần Nhân, mà Huyền Tổ giấu ở trong chúng ta. Nếu như Huyền Tổ ở trong chúng ta, hắn tất nhiên sẽ nhịn không được, sẽ nhảy ra ngăn cản trái tim Huyền Đô cổ tiên đào thoát trấn áp. Như vậy, ta liền có thể biết rõ, đến cùng ai mới là Huyền Tổ!

- Diệt trừ Huyền Tổ, Bổ Thiên thần nhân lòng dạ khó lường khác trong Chư Thiên vạn giới ta mới sẽ an phận xuống, mới có thể toàn tâm toàn ý phụ trợ ta cộng đồng đối kháng trường hạo kiếp này, mới có thể đem Địa Ngục chư đế chư hoàng trấn áp, chém giết, chiếm đoạt Địa Ngục, hoàn thiện Thiên Đạo, phi tiên mà đi!

Thanh âm Đạo Vương tựa hồ càng ngày càng xa, càng ngày càng lạnh nhạt, từ từ nói:

- Vốn ta không ưng thuận cáo tri ngươi việc này, cho ngươi chống cự Địa Ngục chư hoàng chư đế phân thân, đánh nát Nguyên Giới chủ tinh. Bất quá, ta thương ngươi chi tài, hơn nữa ngươi là sư đệ của ta.

Hắn xoay đầu lại, nhìn thẳng Giang Nam:

- Ta không muốn nhìn ngươi chết ở phía trên Nguyên Giới huyền môn. Cho nên, lần này ta thông tri ngươi, muốn ngươi ly khai. Ta biết rõ ngươi rất nặng tình nghĩa, cho nên ta có thể cho ngươi mang đi một nhóm người, thê tử cùng đệ tử của ngươi có thể mang đi, những người khác nhất định phải lưu lại.

Chương 1615: Đế Hoàng Đạo. (2)

Trong đầu Giang Nam ầm ầm, hỗn loạn như nha, lấy lại bình tĩnh nói:

- Sư huynh, Đạo Vương! Huyền Minh Nguyên Giới ta có hàng tỉ vạn sinh linh. . . Còn có Thần Ma trấn thủ Nguyên Giới huyền môn, vì bảo trụ cái thế giới này, đẫm máu chém giết. . .

- Chư Thiên vạn giới sinh linh đâu chỉ hàng tỉ vạn?

Thanh âm của Đạo Vương trở nên nhu hòa xuống nói:

- Vì Chư Thiên vạn giới, những sinh mệnh này, những Thần Ma này, chỉ có thể hi sinh Huyền Minh Nguyên Giới. Bọn hắn chết đáng giá, ta sẽ nhớ kỹ bọn hắn.

- Ngươi hỏi bọn hắn thử xem, xem bọn hắn phải chăng cảm thấy đáng giá!

Sắc mặt Giang Nam đỏ lên, nắm chặt nắm đấm, lớn tiếng nói:

- Sư huynh, đây không phải là một hai tánh mạng, mà là hàng tỉ vạn tánh mạng!

Đạo Vương nhíu mày, lạnh nhạt nói:

- Sư đệ, ngươi hôm nay đã tu thành Thiên Nhân Hợp Nhất tâm cảnh đi à nha? Ngươi không là phàm nhân, hiện tại ngươi đứng ở góc độ Thiên Đạo nhìn, có đáng giá hay không?

Giang Nam im lặng, hắn tu thành tâm cảnh Thiên Nhân Hợp Nhất, đối với Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo cảm ứng mãnh liệt cùng rõ ràng trước nay chưa có, có thể cảm giác được Huyền Minh Nguyên Giới bị diệt cùng vô số

sinh linh diệt vong đều là bên trong Thiên Đạo thiên lý.

Cái này phảng phất như là vận mệnh, Nguyên Giới bị diệt, vô số sinh linh cùng với những sinh linh vì Nguyên Giới mà phấn đấu kia, tử vong của bọn hắn, đều là mệnh trung chú định!

Đột nhiên, loại cảm ứng rõ ràng này biến mất, là Đạo Vương giấu kín Thiên Cơ, không muốn bị người từ trong Thiên đạo vận hành điều tra đến sắp xếp của hắn.

- La Thiên trước mắt không ở bên trong liệt kê chín đại Thiên Đạo chí bảo, lại là Chư Thiên đứng đầu, sự tình Nguyên Giới bị diệt chỉ sợ Đông Cực đại đế khống chế La Thiên cũng có thể cảm ứng được, bất quá nàng không biết Nguyên Giới vì sao mà diệt.

Đạo Vương nhìn về phía Giang Nam, mỉm cười nói:

- Đông Cực đại đế đã thông tri ngươi, muốn ngươi ly khai Nguyên Giới đi à nha? Ở dưới loại đại thế này, Đông Cực đại đế cũng không cách nào cải lời thiên mệnh, không cách nào ra tay cứu Nguyên Giới! Ta cho ngươi mang đi thê tử cùng đệ tử của ngươi, đã là đặc biệt lưu tình. Nhân nghĩa không thể song toàn, bỏ nhân mà lấy nghĩa, Đế Hoàng chi đạo, ngươi không để cho ta khó xử.

Giang Nam giãy dụa nói:

- Đạo Vương sư huynh, đệ tử của ngươi, Tử Ngọc đạo nhân cũng ở bên trong Nguyên Giới huyền môn! Còn có Huyền Hoàng lão tổ môn hạ Mục Sơn đạo nhân, Tạo Hóa lão tổ đệ tử, còn có Tố Thiên Hầu, bọn họ đều là người có đế tư. . .

- So sánh với hai đại vũ trụ nhất thống, chết tổn thương mấy nhân mạng có đế tư tính toán cái gì?

Đạo Vương trên mặt vui vẻ, nói khẽ:

- Vì Chư Thiên vạn giới mất mạng, bọn hắn chết có ý nghĩa, so với lịch đại Thần Đế còn muốn vinh quang! Bởi vì ngươi là sư đệ ta, cho nên ta động nhân tâm, lưu lại tánh mạng của ngươi. Nhưng mà tánh mạng của bọn hắn, chỉ có thể ở lại Nguyên Giới huyền môn. Sư đệ, đây là đại cục, ngươi nên biết lấy hay bỏ như thế nào. Tốt rồi, ngươi về nguyên giới huyền môn chuẩn bị a.

Giang Nam cắn răng, quay đầu hướng bên ngoài Vân Tiêu điện đi đến, thanh âm Đạo Vương từ phía sau lưng truyền đến:

- Sư đệ, không được tiết lộ việc này. Sự tình liên quan Chư Thiên vạn giới ta an nguy, ta không muốn quân pháp bất vị thân. . .

- Quân pháp bất vị thân. . . Nhân nghĩa không thể song toàn. . .

Giang Nam đứng ở bên ngoài Vân Tiêu điện, cười ha ha, lắc đầu nói:

- Sư huynh, đây là Đế Hoàng đạo mà Hồ Thiên lão sư truyền thụ cho ngươi sao?

Trong điện quanh thân Đạo Vương lại bị Thần Quang trùng trùng điệp điệp bao phủ, thản nhiên nói:

- Không sai.

- Đế Hoàng đạo lạnh quá. . .

Giang Nam lắc đầu, bước nhanh rời đi.

Đạo Vương đưa mắt nhìn hắn đi xa, nhìn xem hắn bước vào Tinh môn, ly khai Đạo Vương Đại Thế Giới, không khỏi khẽ nhíu mày, nói khẽ:

- Sư đệ, xem ra đế sư cũng không có truyền thụ Đế Hoàng đạo cho ngươi. . . Thân là Đế Hoàng, phải theo đại cục suy nghĩ, vì đại cục suy nghĩ, hiểu được bỏ, mới có thể có càng nhiều thu hoạch. Ngươi càng giống là một hiệp khách nhiệt huyết phương cương, mà không giống như là Đế Hoàng thống

trị vạn giới. Bất quá không sao. . .

Ở bên trong Thần Quang, vị Bổ Thiên Thần Nhân này chắp hai tay sau lưng, nói khẽ:

- Ta sẽ tiêu diệt Huyền Tổ, chiếm đoạt Địa Ngục, bổ toàn thiên đạo, phi tiên mà đi. Về phần sư đệ ngươi, có ta vì ngươi bình định con đường, ngươi liền có thể làm một Chư Thiên Thần Đế vĩ đại!

Giang Nam trở lại Huyền Minh Nguyên Giới, đi vào phía trên huyền môn, im lặng ngồi xuống, thật lâu chưa từng nhúc nhích.

Đạo Vương mưu lược hắn đã nhất thanh nhị sở, tồn tại hùng tài vĩ lược bực này, chỉ cần quyết định chủ ý, vậy thì tuyệt sẽ không hối cải!

Địa Ngục đại quân phá được rất nhiều thế giới, những thế giới chủ tinh này cũng không bị đánh phá, Huyền Đô cổ tiên tàn thân bị trấn áp như trước nằm trong chút ít thế giới chủ tinh này.

Hơn nữa, những thế giới này trấn áp thực sự không phải là trụ cột của Huyền Đô cổ tiên, mà là một ít khí quan nho nhỏ, chỉ có Huyền Minh Nguyên Giới cái thế giới nhìn như không lớn này, trấn áp lại là trái tim của Huyền Đô cổ tiên!

Nếu như trái tim cổ tiên này thoát ly trấn áp, tất nhiên sẽ tạo thành Huyền Tổ bất an, bởi vậy Huyền Tổ tất nhiên sẽ đến đây ngăn cản!

Đây là cơ hội khó được, dẫn xuất Huyền Tổ!

Đạo Vương tuyệt sẽ không dễ dàng tha thứ có người phá hư kế hoạch của hắn!

Hắn có can đảm ném ra ngoài kế hoạch này, liền có can đảm sát nhân, giết chết bất luận người nào phá hư kế hoạch này!

Tồn tại hùng tài vĩ lược như hắn, hơn phân nửa hắn đã mưu tính tốt đến

thủ đoạn tiếp sau. Mặc dù thả ra trái tim Huyền Đô cổ tiên, hắn cũng có nắm chắc lần nữa đem trái tim này trấn áp!

Tồn tại cường đại nhất Chư Thiên vạn giới, đầu đàn Bổ Thiên Thần Nhân, bất động thì thôi, khẽ động thì chư thiên vạn giới đều muốn rung động!

Đột nhiên, chư tướng trấn thủ huyền môn lòng có nhận thấy, nhao nhao đứng ở trên huyền môn nhìn lại Địa Ngục ma quan, chỉ thấy Địa Ngục ma quan nghê hà bắt đầu khởi động, kim quang sáng chói. Đạo âm dễ nghe truyền đến, một đường Địa Ngục Thần Ma đại quân ôm lấy một chiếc lâu thuyền chạy đến, trên lâu thuyền một Thần Nhân ngồi ở trong đình, chung quanh Long tương theo, Phượng bay múa, muôn hình vạn trạng.

Chi ma quân này ước chừng có mấy trăm vạn, đông nghịt một mảnh, hợp thành một đầu trường Long.

Trong ma quan lập tức truyền đến một mảnh thanh âm vui mừng, thanh âm rung trời:

- Cung nghênh Thần Hoàng!

Phía trên Huyền môn, Tố Thiên Hầu cùng Tử Phòng đạo nhân, Phàn Khuyết đạo nhân, bảy Thánh Vương cùng với rất nhiều thần tướng sắc mặt không khỏi trở nên trắng bệch, thất thanh nói:

- Địa Ngục Sa La ma triều Lan Lăng Thần Hoàng!

Lan Lăng Thần Hoàng, trong Địa Ngục Sa La ma triều tồn tại gần với Sa La Ma Đế. Rốt cục hàng lâm đến bên trong Địa Ngục ma quan.

Chương 1616: Đại Pháo Hôi Trước Nay Chưa Có. (1)

Trước đây thật lâu liền có người nói tu vi thực lực vị Thần Hoàng này thâm bất khả trắc, cường hoành vô biên, chỉ là bởi vì Sa La Ma Đế còn đó, cho nên mới không có xưng đế, mà là tự xưng Thần Hoàng.

Thậm chí, trong Chư Thiên vạn giới còn có người cầm người này cùng Giang Tuyết đánh đồng, cho rằng Thần Hoàng là một vị Đông Cực Thần Quân khác của địa ngục, có thể thấy thực lực cùng tiềm lực của người này!

Bất quá ở bên trong cuộc chiến đoạt tiên phù cùng hạo kiếp về sau, Lan Lăng Thần Hoàng lại không có lộ diện, thậm chí cũng không có chứng đế, để cho người hoài nghi người này là không có đế tư, hoặc là bị Sa La Ma Đế ghen ghét, ám toán đánh chết.

Trong Địa Ngục ma quan, tiên thể Thiếu Hư suất lĩnh ma quan chư tướng cung kính, nghênh đón Lan Lăng Thần Hoàng cùng Địa Ngục đại quân, Sâm La Ma Đế phân thân cũng tiến lên nghênh đón, trong lòng mọi người buồn bực:

- Lan Lăng Thần Hoàng như thế nào sẽ đến giúp chúng ta?

- Thiếu Hư đạo hữu, Sâm La đạo hữu.

Lan Lăng Thần Hoàng hướng Thiếu Hư cùng Sâm La chào hỏi, hai người vội hoàn lễ, Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Tả tuyến Càn Chí Ma Quân, trung tuyến Tử Viên đạo hữu, cũng đã phá được nguyên một đám thế giới, hỏa lực tập trung Trung Thiên, hôm nay chỉ còn lại có Huyền Minh Nguyên Giới chưa phá, không cách nào hình thành xu thế tam lộ đại quân vây quét Trung Thiên. Chư hoàng chư đế biết rõ huyền môn khó phá, bởi vậy để cho ta đi đầu một bước đến đây trợ giúp.

Thiếu Hư tạ ơn, Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Đạo hữu, mau mau thiết hạ pháp đàn, chư hoàng chư đế cũng muốn phân thân hàng lâm.

Thiếu Hư kinh hãi, thất thanh nói:

- Chư hoàng chư đế cũng muốn phân thân hàng lâm đến? Chỉ là một cái huyền môn, cần kinh động đến bọn hắn sao?

- Đây là chủ ý của chư hoàng chư đế, ta cũng cho rằng bọn họ đối với huyền môn có chút thận trọng.

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói.

Thiếu Hư vội vàng sai người đi chế tạo hai mươi bảy tòa pháp đàn, bởi vì Viên Ma Hoàng chưa chứng đế, nên chỉ có hai mươi bảy tòa.

Phía trên Huyền môn, sắc mặt chư tướng ngưng trọng, Tử Phòng đạo nhân ngơ ngác nhìn về phía Địa Ngục ma quan, trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác vô lực. Không chỉ là hắn, trong nội tâm những người khác cũng đồng dạng sinh ra một loại cảm giác vô lực.

- Lan Lăng Thần Hoàng tự mình hàng lâm huyền môn, huyền môn ta rõ ràng có thể kinh động vị tồn tại này hàng lâm!

Tử Phòng đạo nhân hít và một hơi hơi lạnh, quay đầu nhìn về phía Giang Nam nói:

- Giáo chủ, chỉ sợ ngươi mời cứu binh không đủ.

- Tả Thiên Thừa, Tố Thiên Hầu! Người tiến đến mượn binh quay trở lại rồi!

Đột nhiên, một Thần Nhân thủ hộ bên ngoài Tinh môn đại hỉ, kêu lớn.

Giang Nam ngẩng đầu, chỉ thấy hơn mười Thần Chủ tiến về La Thiên

đuổi trở về. Tố Thiên Hầu cũng lộ ra sắc mặt vui mừng, vội vàng cùng bọn người Linh Đạo Tử, Tử Phòng đạo nhân, bảy Thánh Vương tiến ra đón.

- Khởi bẩm Thiên thừa, Thiên Hầu, Thần Đô Thần Quân nói, bệ hạ không muốn cho ngươi mượn binh, hắn cũng không thể làm chủ.

Một Thần Chủ trên mặt vẻ xấu hổ, khom người nói:

- Lộ Thần Hầu còn nói, mời thiên thừa dời bước đi qua, đến La Thiên uống rượu, nếu có thể quá chén hắn, hắn liền cho ngươi mượn binh.

- Đông Cực bệ hạ không cho Thần Đô Thần Quân mượn binh?

Tố Thiên Hầu cùng bọn người bảy Thánh Vương, Tử Phòng đạo nhân cau mày, có chút nghi hoặc khó hiểu.

- Thủ hạ đi Hạo Thiên Thánh tông mượn binh, cũng bị Hạo Thiên Thần Quân từ chối nhã nhặn.

Lại có một Thần Chủ cúi đầu nói.

- Thủ hạ đi Phong Đô, ăn cái bế môn canh.

- Tiên Đô cũng không muốn cho chúng ta mượn binh, nói là bệ hạ phân phó.

...

Hơn mười Thần Chủ tiến về La Thiên mượn binh báo cáo hoàn tất, nghe được chúng thần trên huyền môn nguyên một đám tay chân rét run, trong nội tâm phát lạnh, Tử Phòng đạo nhân chán nản nói:

- Thần Ma dưới trướng chúng ta chỉ còn lại có hai mươi vạn, đối phương có mấy trăm vạn hùng binh, lại có Lan Lăng Thần Hoàng vị cái thế cường giả này, còn có chín Sâm La Ma Quân phân thân, một trận chiến này còn đánh thế nào... Giáo chủ. Không bằng lui binh a!

Hắn nhìn về phía Giang Nam, Tố Thiên Hầu, Phàn Khuyết đạo nhân cùng bảy Thánh Vương. Cùng với thần tướng, thần binh trên huyền môn, hết thảy nhìn về phía Giang Nam, trong mắt toát ra chờ mong, ngay ngắn nói:

- Tả Thiên Thừa, lui binh a!

- Tả Thiên Thừa, Tố Thiên Hầu tiếp chỉ!

Giang Nam còn chưa kịp nói chuyện, đột nhiên, trong một tòa Tinh môn Thần Quang bắt đầu khởi động, Thái Hoàng lão tổ đi ra Tinh môn, tay nâng một sắc lệnh màu vàng.

Cất bước đi vào phía trên huyền môn, bá một tiếng đem sắc lệnh triển khai, cất cao giọng nói:

- Đạo Vương có dụ: Triệu Tả Thiên Thừa tiến đến nghị sự, tướng sĩ khác quy Tố Thiên Hầu chưởng quản, tử thủ huyền môn!

Bá...

Thái Hoàng đem sắc lệnh màu vàng xoáy lên, đưa đến trước mặt Giang Nam cùng Tố Thiên Hầu, cười nói:

- Hai vị đạo hữu, tiếp chỉ a.

Tố Thiên Hầu trầm mặc, sắc mặt không hề bận tâm, Tử Phòng đạo nhân đột nhiên cười ha ha, như điên nói:

- Tử thủ huyền môn... Thiên Hầu, chúng ta bị trở thành pháo hôi rồi. Tử thủ huyền môn... Bằng chúng ta, như thế nào tử thủ Huyền quan? Lính của chúng ta đâu rồi, chúng ta đâu này? Không binh không tướng, như thế nào đánh? Đạo Vương, nói cho ta biết đánh như thế nào...

Rất nhiều Thần Ma khác cũng đều ngây người, nguyên một đám hai mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy vô biên bi thương xông lên đầu.

- Ta lưu lại.

Giang Nam thật dài thở phào một cái, đột nhiên tiếp sắc lệnh màu vàng, mặt giản ra cười nói:

- Thái Hoàng, ngươi trở về nói cho Đạo Vương, ta không đi, ta ở lại chỗ này.

Hắn đem sắc lệnh màu vàng để qua dưới chân, một cước dẫm nát sắc lệnh của vị Bổ Thiên Thần Nhân này, tay trụ Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cười to nói:

- Ta lưu lại! Đạo hữu trở về đi!

Thái Hoàng liếc hắn một cái, quay người đi vào bên trong Tinh môn, lắc đầu nói:

- Giáo chủ, ngươi không bằng ta, thủy chung là không bằng ta. Trong lòng ngươi có quá nhiều không bỏ xuống được...

Huyền môn một mảnh trầm mặc, đã qua thật lâu, Tử Phòng đạo nhân chát chát âm thanh nói:

- Giáo chủ, chúng ta còn có... viện quân hay không?

Bảy Thánh Vương cùng Linh Đạo Tử các loại ánh mắt đều rơi vào trên người Giang Nam, trên huyền môn những Thần Ma thủ quan kia nguyên một đám hướng Giang Nam xem ra, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong, hi vọng Giang Nam có thể xuất ra giải quyết chi đạo gì, mượn tới một đám quân đầy đủ sức lực.

- Chờ một chút...

Ánh mắt Giang Nam từ trên ánh mắt của bọn hắn đảo qua, thanh âm khàn khàn, chỉ cảm thấy thanh âm của mình phảng phất cũng là từ Cửu Thiên truyền đến, đạm mạc mà cao viễn, trống rỗng, giống như Đạo Vương:

- Đợi vài ngày nữa, sẽ có viện quân đến đây. Các ngươi yên tâm, ta là

Đông Cực đại đế đệ đệ, Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa, Đông Cực đại đế nhất định sẽ phái tới cứu binh...

Hắn âm thầm cắn răng, trong nội tâm nảy sinh ác độc:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1617: Đại Pháo Hôi Trước Nay Chưa Có. (2)

- Cùng lắm thì, lão tử làm cái long trời lỡ đất, đem các ngươi hết thảy nhấc lên! Xem xem các ngươi nấp sau lưng Thần Quang, đều là gương mặt gì!

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên, một tòa Tinh môn thông hướng Trung Thiên thế giới chấn động, vô số Thần Ma đại quân chen chúc từ trong Tinh môn tuôn ra, sau đó một tòa Tinh môn càng thêm hùng vĩ chấn động, một tòa thần thành đón lấy một tòa thần thành bay ra, phía trên mỗi một tòa thần thành đều có hơn mười vạn Thần Ma, rậm rạp chằng chịt, khống chế thần thành hàng lâm đến Nguyên Giới.

- Chúng ta quả nhiên có cứu binh!

Tố Thiên Hầu, Tử Phòng đạo nhân cùng rất nhiều Thần Ma trên huyền môn không khỏi ngây người, vừa mừng vừa sợ.

Đột nhiên, một thanh âm quen thuộc truyền đến, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, Tố Thiên Hầu, hôm nay Nữ Đế sắp phân thân hàng lâm nơi đây, còn không quỳ nghênh tiếp?

- Nữ Đế? Chẳng lẽ là Đông Cực đại đế sắp sửa phân thân hàng lâm?

Chư tướng không khỏi mừng rỡ, nguyên một đám vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Chư tướng túm tụm ở bên cạnh Giang Nam, nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy một chiếc lâu thuyền vô cùng hoa lệ lái tới, Trường Nhạc công tử đứng ở đầu thuyền.

Lập tức lại có một chiếc lâu thuyền chạy nhanh ra thông hướng Tinh môn

Ngọc Hoàng Thiên, Vị Ương công tử đứng ở đầu thuyền, cười nói:

- Huyền Minh Nguyên Giới không để cho mất, hôm nay đem hai Nữ Đế phân thân hàng lâm, Huyền Thiên giáo chủ còn không quỳ nghênh? Coi chừng Nữ Đế tức giận, cướp đoạt quyền hành thống binh của ngươi!

Ầm ầm...

Thông hướng Câu Trần Thiên, Hậu Thổ Thiên, Thanh Hoa Thiên, Tử Vi Thiên, Huyền Thanh Thiên cùng Trường Sinh Thiên có tất cả Tinh môn mở ra, vô số Thần Ma tạo thành đại quân, dũng mãnh vào Huyền Minh huyền quan, vận đến nguyên một đám pháp đàn, cao giọng nói:

- Thiết hạ pháp đàn, thiết hạ pháp đàn, huyền môn chư tướng, nhanh chóng quỳ nghênh Thần Đế phân thân pháp giá!

Giang Nam đại hỉ, vội vàng quát:

- Chư quân, một cái cũng không cho quỳ! Lão tử là Tả Thiên Thừa, Đông Cực thần triều đại thừa tướng, lệ thuộc trực tiếp Đông Cực đại đế, các ngươi là lính của ta, ai dám quỳ ta liền chém hắn!

Vô số thần quan bay tới, khí tức áp sập Thương Khung, Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử cầm đầu, cười lạnh nói:

- Đông Cực đại đế cho rất nhiều Thần Đế xuất chiến Huyền Minh Nguyên Giới, chư vị Thần Đế đều có quyền hành sanh sát trong tay, Huyền Thiên giáo chủ, ngươi dám không quỳ?

Giang Nam giận dữ, trụ kiếm cười lạnh nói:

- Lão tử là Tả Thiên Thừa, vị cực chúng thần. Phẩm giai có thể ép tới ngươi khóc cha gọi mẹ. Ta sợ cái nào? Không phải là cướp đoạt quyền hành thống binh của ta sao? Lão tử không làm! Tả hữu nghe lệnh, người của ta, hết thảy theo ta đi, tất cả bảo bối đều mang theo, ngay cả cái rắm cũng không lưu lại cho bọn hắn nửa cái!

- Làm càn!

Từng tiếng gầm lên truyền đến, chỉ thấy pháp đàn đứng lên, bên trong pháp đàn Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế, Thánh Hoàng Thần Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế, Bá Phù Thần Đế, Thiên Phương Thần Đế các loại thân hình to lớn cao ngạo hiển hiện ở bên trong tế đàn, nhao nhao quát mắng.

Trường Nhạc Nữ Đế lãnh đạm nói:

- Tả Thiên Thừa, niệm tình ngươi là Đông Cực đại đế đệ đệ. Trẫm sẽ không làm khó ngươi, người của ngươi có thể cho ngươi mang đi, bất quá phải lột sạch lại đi cho trẫm!

- Đúng vậy, lột sạch lại đi!

Chư đế nhìn về phía huyền môn, chỉ thấy bên trong huyền môn có rất nhiều chiến lợi phẩm, các loại thần thành ma thành, thậm chí còn có Viễn Cổ ma hạm tính ra hàng trăm, nguyên một đám không khỏi tâm động, một chiếc Viễn Cổ ma hạm liền tương đương với một tòa thần thành. Uy lực lớn kinh người, nơi này có trăm ngàn chiếc ma hạm. Đều là đại sát khí chinh chiến sát phạt, nhất định phải thu vào trong tay.

Thần binh thần tướng dưới trướng Giang Nam quá ít, vô lực thúc dục những Viễn Cổ ma hạm này, nhưng mà rơi tại trong tay bọn họ, cái kia có thể hoàn toàn thúc dục!

Giang Nam cả giận nói:

- Các ngươi khinh người quá đáng...

- Tả Thiên Thừa, ngươi có thể thượng bẩm Đông Cực đại đế cáo chúng ta ah!

Hoang Tổ Thần Đế phân thân cười ha ha nói.

Giang Nam cắn răng, đột nhiên lạnh lùng nói:

- Đem tất cả đồ quân nhu lưu lại!

Thánh Hoàng Thần Đế phân thân mỉm cười nói :

- Chiến giáp trên người cũng phải cởi ra, pháp bảo trong tay cũng muốn lưu lại.

Huyền môn hơn hai mươi vạn Thần Ma đại quân, kể cả Huyền Thiên Thánh tông cùng Đô Thiên thần giới rất nhiều Thần Ma nguyên một đám im lặng, nhịn xuống nộ khí, nhao nhao giải giáp, thả ra pháp bảo trong tay, phẫn nộ không chịu nổi, hận không thể muốn cùng những người này dốc sức liều mạng.

Vị Ương công tử nhìn về phía Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay Giang Nam, cười tủm tỉm nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, kiếm trong tay ngươi không tệ...

Giang Nam bàn tay một phen, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chui vào mi tâm Tử Phủ của hắn, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Nào có kiếm gì? Vị Ương công tử nói đùa. Các ngươi chứng kiến kiếm của ta sao... Không có đúng không? Vị Ương công tử, bọn hắn cũng không có thấy. Ngươi nhất định là nhìn lầm rồi...

Rất nhiều tướng sĩ giải giáp buông binh khí, sắc mặt âm trầm đáng sợ. Giang Nam cười lạnh, khua tay nói:

- Đem chủ tinh khiêng đi cho ta!

Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử đang muốn ngăn trở, Trường Nhạc Nữ Đế cùng Vị Ương Nữ Đế cười nói:

- Để cho bọn hắn khiêng đi, một khỏa phá tinh mà thôi, bất quá Tinh môn

phải lưu lại hết thảy. Còn có, khiêng đi chủ tinh có thể, bất quá để cho bọn hắn đi bộ, không được vận dụng Tinh môn, tiết kiệm một chút linh khí.

- Khinh người quá đáng, thật sự là khinh người quá đáng!

Giang Nam suất lĩnh một đám Thần Ma đại quân hai tay để trần, đè nặng Nguyên Giới chủ tinh hướng Trấn Thiên tinh vực bay đi, chư tướng tức giận mắng không dứt.

Phàn Khuyết đạo nhân cả giận nói:

- Một ổ bại hoại, giống như thổ phỉ, chúng ta liều chết chém giết mới lấy tới một ít bảo bối, một cái cũng không cho chúng ta mang đi! Ở nơi này là viện quân của chúng ta? Rõ ràng là đến cướp bóc!

Những người khác cũng giận dữ, các loại từ khó nghe tóe ra. Tố Thiên Hầu an ủi:

- Tốt xấu cũng có viện quân, Huyền Minh Nguyên Giới cuối cùng có thể bảo trụ.

- Chúng ta chinh chiến chém giết lâu như vậy, đem Địa Ngục ma quân giết mấy trăm vạn, nhà mình cũng tử thương vô số, hôm nay lại bị những cái thứ này đến đây đoạt công lao, ở đâu có sự tình tốt như vậy!

Tử Phòng đạo nhân cũng rất không cam lòng, cả giận nói.

Giang Nam cười nói:

- Những cái thứ này, là tỷ ta đưa tới pháo hôi mà thôi, không cần để ở trong lòng. Đợi tới Trấn Thiên tinh vực, chúng ta trọng luyện pháp bảo là được.

Địa Ngục ma quan, từng tòa pháp đàn vừa mới đứng lên, lập tức một cổ Đế Uy, Thiên Uy, Hoàng Đạo cực uy vô cùng trầm trọng to lớn, từ trong hư không trên không pháp đàn cuồn cuộn mà đến, trấn áp Thiên Địa hoàn vũ,

toàn bộ Huyền Minh Nguyên Giới đều bao phủ ở phía dưới uy nghiêm của tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Chương 1618: Vì Thiên Hạ Phóng Thích Ngươi. (1)

Nguyên Giới vô số sinh linh nơm nớp lo sợ, cảm giác được áp bách không gì so sánh nổi, mặc dù là rất nhiều Thần Ma thủ hộ huyền môn cũng sắc mặt tái nhợt, cái này là Ma Đế thần uy, Ma Hoàng cực đạo chi uy, Địa Ngục Thiên Đạo uy nghiêm!

Địa Ngục hai mươi bảy Ma Hoàng phân thân hàng lâm đến, hỏa lực tập trung Huyền Minh huyền quan, cổ uy năng này đủ để đem Huyền Minh huyền quan chính là Huyền Minh Nguyên Giới phá hủy trăm ngàn lần!

- Hai mươi bảy cổ Hoàng Đạo cực uy...

Bọn người Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử sắc mặt tái nhợt, ngơ ngác nhìn về phía Địa Ngục ma quan.

Thậm chí Vị Ương, Thánh Hoàng, Nguyên Quân, Hoang Tổ các loại Thần Đế phân thân cũng sắc mặt tái nhợt, có chút chân tay luống cuống.

- Con mẹ nó Đông Cực, lão tử bị ngươi hại thảm rồi...

Hoang Tổ Thần Đế phân thân lẩm bẩm nói.

Bọn người Giang Nam vừa mới đặt chân ở Trấn Thiên tinh vực, liền cảm giác được hai mươi bảy cổ Hoàng Đạo cực uy kia truyền đến, bọn người Tố Thiên Hầu sắc mặt kịch biến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Huyền Minh huyền quan Tinh Vân cuốn động, rung động vô cùng, có hai mươi bảy Thần Ma to lớn cao ngạo ngật đứng ở bên trong đó, đứng ở bên trong Tinh Vân.

- May mắn chúng ta trước một bước ly khai, hiện tại, phân thân bọn người Trường Nhạc Nữ Đế chỉ sợ muốn trở thành pháo hôi rồi...

Mọi người có chút may mắn, lại có chút đồng tình.

Nếu bọn hắn ở lại huyền môn, thế tất sẽ đích thân đối mặt Địa Ngục Ma Hoàng Ma Đế phân thân, chỉ sợ sẽ bị bọn người Trường Nhạc Nữ Đế xem trở thành pháo hôi đi chịu chết!

Phân thân bọn người Trường Nhạc Nữ Đế tuyệt sẽ không là đối thủ của hai mươi bảy Ma Hoàng Ma Đế phân thân này, tuy hao tổn chỉ là phân thân, nhưng những phân thân này cũng tích chứa rất nhiều pháp lực, hơn nữa dưới trướng bọn hắn chỉ sợ cũng khó có thể ở trong trận đại chiến này sống sót.

- Sư đệ...

Đột nhiên một cổ tư duy tối nghĩa chấn động truyền lại đến trong óc Giang Nam, trong mi tâm hắn Thần Quang rung chuyển, một Bổ Thiên Thần Nhân to lớn cao ngạo xuất hiện, đứng ở phía trên Ma ngục, đúng là Đạo Vương, thanh âm ở trong Ma ngục chấn động:

- Đông Cực đại đế thật có chút thủ đoạn, đem những người này đến làm pháo hôi, vì ngươi tranh đoạt một đường sinh cơ. Nàng đã viết thư cho ta, nói rõ việc này, bất quá, sư đệ ngươi mang đi Nguyên Giới chủ tinh là ý gì?

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần đi ra Tử Phủ, hướng Đạo Vương chào hỏi, trầm giọng nói:

- Một mình ta để đổi Nguyên Giới hàng tỉ vạn sinh linh, được hay không?

- Ngươi lấy đi Nguyên Giới chủ tinh, là vì cứu những sinh linh này?

Đạo Vương một đám tư duy này chấn động, nghi ngờ nói:

- Ngươi muốn dùng mạng của mình, đổi mạng của bọn hắn? Nguyên Giới chủ tinh nhất định phải đưa đến hai quân giao chiến chi địa, nhất định phải bị đánh nát, mới có thể dẫn xuất Huyền Tổ. Ngươi chuyến này đi, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bất quá ngươi đã yêu cầu dùng mạng của mình đổi mệnh Nguyên Giới chúng sinh...

Thân hình Đạo Vương dần dần biến mất, thanh âm như trước truyền đến:

- Tốt, ta thành toàn ngươi! Nguyên Giới sinh linh có thể đi ra, ngươi thì không được...

- Chư quân, mang theo sinh linh Huyền Minh Nguyên Giới ta, tiến về Đô Thiên thần giới a.

Giang Nam đứng ở trước Huyền Thiên Thánh tông, đột nhiên hướng bọn người Tố Thiên Hầu cười nói:

- Huyền Minh Nguyên Giới thủ không được rồi, đem những sinh linh này mang đi, còn có thể bảo trụ tánh mạng của bọn hắn.

Bọn người Tử Phòng đạo nhân nhao nhao gật đầu, bọn hắn cũng nhìn ra được, Huyền Minh Nguyên Giới thủ không được rồi, có Trường Nhạc Nữ Đế các loại tồn tại ở phía trước, bọn hắn liền có một tia thời gian, thừa cơ di chuyển sinh linh Nguyên Giới.

- Phu quân, ngươi không đi sao?

Thi Hiên Vi đột nhiên nói.

- Ta đi không được.

Giang Nam mặt giản ra cười nói:

- Ta còn phải cho Đạo Vương một cái công đạo, chỉ có ta lưu lại, các ngươi mới có thể ly khai, Đạo Vương mới sẽ không can thiệp.

Mọi người im lặng, tuy không biết hắn lời này là có ý gì, nhưng Đạo Vương hai lần truyền triệu Giang Nam, ở trong đó tất nhiên có mưu lược của Bổ Thiên Thần Nhân.

Trấn Thiên tinh vực cũng có một tòa Tinh môn đi thông Đô Thiên thần giới, lúc này Chư Thần đem sinh linh ở trên từng tòa đại lục của Nguyên Giới thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, Tử Phủ chứa không nổi liền để vào từng chiếc từng chiếc thuyền lớn, từ từ nhập Tinh môn, hướng Đô Thiên

thần giới xuất phát.

Giang Nam cũng đem Ngự Tinh Chu bên trong Tử Phủ mình thả ra, cho người mang đi Đô Thiên.

Mà vào lúc này, chỗ huyền môn đại chiến đã mở ra, vô số Viễn Cổ ma hạm cùng thần thành bay lên không, khắp nơi đều là ma quang xạ tuyến cùng Thần Quang đại màn, nổ nát vô số ngôi sao, từng tòa trận pháp bao phủ mấy tỉ dặm tề động, vô số Thần Ma chém giết thảm thiết, tụ huyết chiến đấu hăng hái, lại có Thần Đế Ma Đế phân thân đánh đập tàn nhẫn, đánh cho vô cùng tinh không chôn vùi, thậm chí ngay cả nửa Huyền Minh Nguyên Giới cũng bị hủy ở dưới loại chấn động này!

Uy năng hủy thiên diệt địa không ngừng lan tràn, chỉ ở trong nháy mắt Huyền Minh huyền quan liền hóa thành bột mịn, tinh không không ngừng sụp đổ, không ngừng hướng Trấn Thiên tinh vực lan tràn, mặc dù là phàm nhân ngẩng đầu lên nhìn, cũng có thể chứng kiến trong tinh không từng khỏa ánh sao sáng ngời đột nhiên biến mất, mà chuyển biến thành thì là từng đạo Thần Quang hoặc là ma quang cực kỳ sáng lạn!

Trong tinh không, thậm chí xuất hiện từng đạo tử khí, đó là ngôi sao bị đánh nát, đại đạo bị phai mờ, hình thành Hồng Mông tử khí!

Tại Hoàng Đạo cấp bậc cùng Đế cấp cường giả phân thân công kích đến, Huyền Minh Nguyên Giới thậm chí có xu thế đại đạo tan rã, trở về Hỗn Độn Hồng Mông!

Bên ngoài Trấn Thiên tinh vực bị phá hủy, Tố Thiên Hầu suất lĩnh hơn hai mươi vạn Thần Ma như trước đâu vào đấy di chuyển phàm nhân, ngày càng nhiều sinh linh rời đi, di chuyển đến Đô Thiên thần giới.

Rốt cục, tất cả phàm nhân rời đi, còn lại Thần Ma đại quân cũng một đường rời đi, đi vào bên trong Tinh môn, Trấn Thiên tinh vực trống trơn, chỉ còn lại có Giang Nam một người.

Bốn phía một mảnh trống vắng, từng tòa đại lục lẳng lặng phiêu phù ở bên trong phiến tinh vực này, xa xa còn có một khối Hồng Mông khí cự đại, mà ở chỗ xa hơn, thì là chiến trường của rất nhiều Thần Ma, vô số thân ảnh to lớn cao ngạo vô cùng hủy thiên diệt địa, các loại uy năng bộc phát.

Chỉ thấy trong tinh không từng đạo Hồng Mông tử khí phiêu đãng, những nơi đi qua, từng khỏa tinh cầu sụp xuống, mặt trời dập tắt, Huyền Minh Nguyên Giới dần dần trở nên ảm đạm, mà từng đạo Hồng Mông tử khí kia thì dần dần trở nên càng tráng kiện.

Huyền Minh Nguyên Giới tử vong, trận đại chiến này mặc dù không hề tiếp tục, những Hồng Mông tử khí phiêu đãng trong tinh không kia cũng sẽ triệt để phá hủy phiến thế giới này.

Trong Tinh không không ngừng sụp đổ đột nhiên vang lên một thanh âm to lớn, chấn động tinh không:

- Huyền Thiên tiểu quỷ, ta tới tìm ngươi rồi, ngươi ở nơi nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1619: Vì Thiên Hạ Phóng Thích Ngươi. (2)

- Ngươi ở nơi nào?

Thêm một thanh âm vang lên, đó là tiếng cười to của Sâm La Ma Quân phân thân.

Bành...

Giang Nam dương tay, đánh nát Tinh môn, đoạn đi đường lui của mình, lẩm bẩm nói:

- Đến đây đi... Thống thống khoái khoái chém giết một hồi, đến đây đi, đánh nát những tồn tại mục nát này...

Hắn lấy tay, bàn tay trở nên vô cùng lớn, giống như chi thủ cao chọc trời, bắt lấy Nguyên Giới chủ tinh, ầm ầm phóng lên trời, nâng khỏa chủ tinh này gào thét hướng phiến chiến trường nước sôi lửa bỏng kia phóng đi!

- Bổ Thiên Thần Nhân mục nát rồi, Đạo Vương, ngươi cũng không có ngoại lệ!

- Đạo Vương, ngươi là vì gắn bó thời đại cũ, đại biểu Thiên Đạo cũ!

- Địa Ngục chư hoàng, các ngươi là vì Địa Ngục chính thống, đại biểu Địa Ngục Thiên Đạo!

- Mà ta, không cùng các ngươi đồng liệt, không cùng các ngươi đứng bên trong một phe phái!

- Ta muốn đại biểu vũ trụ mới, Thiên Đạo mới!

Thân hình của hắn càng lúc càng nhanh, giống như lưu quang nâng Nguyên Giới chủ tinh phóng tới phiến chiến trường thảm thiết kia, từng đạo

Hồng Mông tử khí giống như Trường Hà, ở bên cạnh hắn thổi qua, tử khí xẹt qua chủ tinh, liền gặp một khe rãnh cự đại xuất hiện, mặt ngoài chủ tinh rất nhanh bị ăn mòn đến thiên sang bách khổng.

Rầm rầm rầm...

Biên giới chiến trường, dư âm các loại thần thông giống như hủy thiên diệt địa trùng kích mọi nơi, trùng kích mặt ngoài chủ tinh xốp giòn, từng khối đại lục bong ra, ở bên trong chiến trường này, mặc dù là thần thành cùng ma hạm chiến tranh lợi khí bực này cũng không cách nào tự bảo vệ mình, trong tinh không nổi lơ lửng từng tòa thần thành rách rưới cùng từng chiếc từng chiếc ma hạm bị cắt đứt, thi thể Thần Ma khổng lồ ngổn ngang lộn xộn ngã vào trong thành, trên thuyền, chân cụt tay đứt, thần huyết giàn giụa mọi nơi.

Cũng có vô số cỗ thi thể Thần Ma lẳng lặng trôi nổi trong tinh không, có người hai mắt trợn tròn, có người bị oanh toái đầu.

Mà ở phía xa, vô số thân ảnh vô cùng to lớn cao ngạo đứng trong tinh không, bọn hắn như là trung tâm vũ trụ, thậm chí ngay cả Tinh Hà cũng quay chung quanh bọn hắn xoay tròn.

Ly Sửu Ma Đế, Sa La Ma Đế, Sâm La Ma Đế, Nguyên Ma Ma Đế, Nguyên Ma thánh mẫu, Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế, Nguyên Quân Nữ Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Thánh Hoàng Thần Đế, Thiên Phương Thần Đế vân...vân Thần Đế Ma Đế chinh chiến sát phạt, lại có vô số Thần Tôn Ma Tôn, Thần Quân Ma Quân đánh đập tàn nhẫn!

Thậm chí, Giang Nam còn chứng kiến Thiếu Hư cùng một Địa Ngục cường giả bố trí xuống đại trận trùng trùng điệp điệp, đuổi giết một đối thủ!

- Huyền Thiên tiểu quỷ, ngươi trốn đến nơi nào?

Sâm La Ma Quân phân thân cười to, những nơi đi qua một luồng sóng Thần Ma đại quân bị Minh Hải bao phủ, hóa thành bạch cốt biến mất trong

nước.

Cạch...

Hoàng Cực đạo chung chấn nổ, hủy diệt ức vạn dặm tinh không, tổ ong xuất hiện, quần ma loạn vũ, lại có một mặt Vạn Ngục thiên luân nhấp nhô, vô số Thần Ma rơi vào bên trong thiên luân, rơi vào vạn ngục, Minh Hải bình ngọc bay lên, đừng nói Thần Ma, mặc dù là Tinh Hà cũng bị lấy đi một khối lớn, Sa La kiếm đánh rớt, như Trường Hà đổi chiều, những nơi đi qua, hết thảy đều bị cắt mở.

Ngoại trừ Hoàng Cực đạo chung ra, Hoàng Đạo cực binh khác đều là hư ảnh hàng lâm, nhưng dù vậy, chiến cuộc cũng bày biện ra xu thế nghiêng về một bên, Chư Thiên vạn giới cường giả chỉ có phần bị tàn sát.

Rầm rầm...

Đột nhiên hai nắm đấm cực lớn oanh xuống, chấn vỡ Vạn ngục thiên luân, nổ nát Vĩnh Hằng Táng Thiên lô, bấm tay bắn bay Minh Hải bình ngọc, đẩy ra các loại Hoàng Đạo cực binh hư ảnh, lập tức lấy tay chộp tới, đem Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử nắm trong tay, lập tức rút vào trong hư không.

Đó là Quang Vũ Thần Đế ra tay, Quang Vũ chưa khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, hắn chỉ dám thúc dục kiếp trước thân của mình cứu người, cũng không dám sát nhập trong trận chiến này.

- Người nhát gan!

Rất nhiều Ma Đế phân thân cười to.

Một luồng sóng Ma tộc đại quân như là thủy triều về phía trước dũng mãnh lao tới, đánh trống reo hò lấy thẳng hướng ở chỗ sâu trong Nguyên Giới, thẳng hướng Trấn Thiên tinh vực, chuẩn bị cướp bóc Nguyên Giới chúng sinh.

- Đây là cái gì?

Một Ma Tôn suất lĩnh đại quân thẳng hướng Trấn Thiên tinh vực, đột nhiên chứng kiến một khỏa tinh cầu pha tạp như lưu quang bay tới, không khỏi kinh ngạc nói.

Oanh...

Khỏa tinh cầu rách rưới này đột nhiên đâm vào phía trên Ma tộc đại quân, vô số Địa Ngục Ma Thần bị đâm cho nhao nhao nổ tung, huyết vụ vẩy ra, Ma Tôn kia không khỏi giận dữ, lấy tay một chưởng hướng khỏa tinh cầu này đập đi.

Tinh cầu nát bấy, lộ ra tinh hạch, trên tinh hạch vô số phù văn sáng lên, từng mặt sắc lệnh màu vàng giống như đại kỳ tung bay, trấn áp lấy một trái tim to lớn không gì so sánh được.

Ma Tôn kia còn chưa kịp thấy rõ hết thảy trên tinh hạch, liền nghe răng rắc một tiếng, cánh tay của hắn đứt gãy, tinh hạch nghiền áp mà đến, hung hăng đâm vào trên người của hắn, đâm cho chia năm xẻ bảy.

Hắn vừa mới gây dựng lại thân thể, đột nhiên từng đạo xúc tu bay múa, cắm vào bên trong đầu lâu của hắn, đạo tắc cuồn cuộn bắt đầu khởi động từ những xúc tu này hướng tâm tạng dũng mãnh lao tới, trong khoảng khắc liền hấp thu tất cả đạo tắc của hắn không còn, chỉ còn lại có một cỗ thi thể khô quắt.

Rất nhiều Địa Ngục Ma Hoàng Ma Đế đang cùng Thần Đế của Chư Thiên vạn giới giao phong, vây quét những Thần Đế này, đột nhiên có người chú ý tới tinh hạch này hướng bọn hắn cấp tốc bay tới.

- Đây là cái gì?

Sa La Ma Đế nhíu mày.

Đột nhiên một Sâm La Ma Quân phân thân chứng kiến Giang Nam sau

lưng tinh hạch đang thôi động tinh hạch đi về phía trước, không khỏi đại hỉ, hung dữ đánh tới:

- Huyền Thiên tiểu quỷ, nguyên lai ngươi trốn ở chỗ này!

Giang Nam đứng ở phía trên tinh hạch, quanh thân Thần Quang bốc lên, tiên quang cuồn cuộn, đối với Sâm La Ma Quân phân thân đánh tới nhìn cũng không liếc nhìn, mà là tùy ý tinh hạch bay về phía chư đế chư hoàng, hắn tay trụ đỉnh trượng cất bước đi về một mặt sắc lệnh màu vàng, thấp giọng nói:

- Đạo Vương, chư hoàng, thời đại của các ngươi kết thúc rồi... Huyền Đô đạo huynh, ta vì Thiên Địa mới, Thiên Đạo mới, vì chúng sinh của đại vũ trụ mới này, phóng thích ngươi!

Trên tinh hạch, Giang Nam quần áo phần phật, đối mặt Bổ Thiên Thần Nhân lưu lại sắc lệnh màu vàng. Trước mặt hắn mặt sắc lệnh này là Thiên Ý lão tổ lưu lại, trên sắc lệnh có ba đạo kiếm vân, chưa đến gần, liền cảm giác được vô cùng kiếm ý đập vào mặt!

Bổ Thiên Thần Nhân vì trấn áp trái tim của Huyền Đô cổ tiên, tự nhiên là vận dụng toàn bộ lực lượng của mình, sẽ không cho đối phương cơ hội chạy thoát!

Giang Nam hét lớn, trong mi tâm một đạo Hoàng Đạo đại thần thông bay ra, đạo thần thông này tích chứa uy năng vô lượng, nhưng lại ổn định vô cùng, là một trong sáu đại thần thông mà Đạo Vương ban cho hắn, ở trong Thiên Ngục từng có một đạo thần thông bị kích phát, đánh lui Thiên Mẫu Thánh Hậu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1620: Quang Vũ Kỷ Kiếp Bộc Phát. (1)

Rồi sau đó, trải qua cuộc chiến đoạt tiên phù, Đạo Vương lại tiếp tế hắn đệ lục đạo thần thông.

Sáu đạo thần thông này, Giang Nam chỉ có thể tìm hiểu, nhưng không cách nào thúc dục, muốn thôi phát uy năng sáu đạo thần thông này, chỉ sợ hắn còn cần đối mặt công kích như của Thiên Mẫu Thánh Hậu, mới có thể kích hoạt sáu đạo thần thông này phản kích.

Mà bây giờ, Giang Nam căn bản không đi thúc dục thần thông phía trước, mà là một chưởng hướng đạo thần thông này đập đi, đạo thần thông này bị chưởng lực của hắn áp bách, như trước không có chút uy năng nào tách ra, nhưng lại bị chưởng lực của hắn nâng lên, hướng lên sắc lệnh của Thiên Ý lão tổ lưu lại bay đi!

- Quang Vũ kỷ kiếp, đã đến a!

Kiếm vân trên sắc lệnh cảm ứng được ngoại vật tiếp cận, ba đạo kiếm khí phóng lên trời, Thiên Ý ba kiếm chém liên tục, cắt về phía Đạo Vương lưu lại đại thần thông. Ba kiếm này sáng lạn vô cùng, quả thực như là Thiên Ý lão tổ đích thân tới, tế lên ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, tự mình thi triển ba đạo kiếm pháp này!

Đạo Vương thần thông rốt cục bị ba đạo kiếm khí này kích phát, chủ động cùng Thiên Ý ba kiếm đối kháng.

Lúc đạo thần thông này bộc phát cho người cảm giác, phảng phất là đột nhiên xuất hiện một tồn tại đứng ở đỉnh cao nhất, có một loại đại khí bá tuyệt Chư Thiên, tiếu ngạo cổ kim. Bao trùm ở phía trên Chư Thiên. Bao trùm ở phía trên chư đế, hắn là Đế Hoàng hùng cứ thế gian, là thời đại cổ xưa đản sinh ra thần linh cường đại nhất!

Đây là một loại thần thông to lớn cao ngạo hạng gì?

Đại đạo của hắn là Hoàng Đạo tinh thuần nhất, hắn hoàn mỹ vô khuyết, tụ tập Chư Thiên vạn giới đại đạo nguyên vẹn cho một thân!

Hắn còn đại biểu cho Thiên Đạo nguyên vẹn, là người phát ngôn cho ý chí của Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo cổ xưa.

Mặc dù là Thiên Ý ba kiếm, ở dưới uy năng Hoàng Đạo đại thần thông của hắn, cũng giống như tuyết tan rã.

Thậm chí, Giang Nam cảm giác được loại thần thông này, chuyên môn nhằm vào Bổ Thiên Thần Nhân!

Bổ Thiên Thần Nhân có được chiến lực trên đời vô địch, nhưng Đạo Vương thần thông lại hoàn toàn có thể khắc chế Bổ Thiên Thần Nhân, dùng bản thân hoàn mỹ áp chế đám thần nhân khác bất hoàn mỹ!

Hắn có thể cảm giác được, loại ý chí trong thần thông kia của Đạo Vương, đó là tự tin, tự tin vô cùng mãnh liệt, tự tin ở trí tuệ, lực lượng của mình, tự tin mình có thể khống chế hết thảy!

Đột nhiên bành bành bành tiếng nổ mạnh truyền đến. Một Sâm La Ma Quân phân thân chưa đi vào biên giới tinh hạch, liền bị Thiên Ý ba kiếm cùng Đạo Vương thần thông gạt bỏ, phân thân sụp đổ tan rã.

Sâm La Ma Quân phân thân còn lại giật mình, trong ánh mắt lộ ra sợ hãi, vội vàng lui về phía sau. Cổ uy năng này mặc dù là hắn cũng cảm giác được sợ hãi, trong thoáng chốc cho rằng Đạo Vương cùng Thiên Ý hai vị Thần Nhân chân thân hàng lâm nơi đây!

Tinh hạch như trước đang phi hành, bay về phía những chư hoàng chư đế phân thân như trước chém giết kia.

Giang Nam tay cầm đỉnh trượng, đỉnh trượng tản mát ra một cổ chấn động, bên trong đỉnh trượng tiên đạo cùng Hỗn Độn tiên đạo nổ vang, đem

uy năng của Đạo Vương thần thông cùng Thiên Ý ba kiếm ngăn cản ở bên ngoài, hắn cất bước mà đi, đi vào mặt sắc lệnh thứ hai, đạo Đạo Vương thần thông thứ hai bay ra, ở dưới hắn áp bách, đạo Đạo Vương thần thông thứ hai bay về phía mặt sắc lệnh này.

Mặt sắc lệnh này là Huyền Hoàng lão tổ thiết hạ cấm chế, bảng mặt hiện ra một đỉnh vân, hoa văn của Trấn Tiên Đỉnh Trấn Tiên Đỉnh đỉnh vân cường đại không thể tưởng tượng nổi, có được tính công kích vô biên, hơn nữa lực phòng ngự cũng đạt tới độ cao làm cho người khó có thể tưởng tượng, bất quá đến cùng vẫn là Đạo Vương thần thông càng tốt hơn, rốt cục đem Trấn Tiên Đỉnh đỉnh vân nát bấy.

Giang Nam thẳng đường đi tới, sáu đạo Đạo Vương thần thông, liên tục phá vỡ Thiên Ý, Huyền Hoàng, Ứng Long, Thiên Đao, Cực Nhạc, Càn Khôn sáu Bổ Thiên Thần Nhân thiết hạ sắc lệnh, rốt cục, sáu đạo thần thông dùng hết!

Hắn đi vào trước đạo sắc lệnh thứ bảy, mặt sắc lệnh này hiện ra hồ lô hoa văn, là Hồ Thiên lão tổ bố trí xuống phong cấm, mà bây giờ hắn đã không có đại thần thông cùng loại, đã không có thủ đoạn cường đại như Đạo Vương thần thông, hắn liền không cách nào phá vỡ ba đạo sắc lệnh đằng sau!

- Hồ Thiên lão sư, mượn sắc lệnh dùng một lát!

Giang Nam cung kính hướng mặt sắc lệnh này thi lễ, lập tức dò xét thủ chưởng, hướng mặt sắc lệnh này chộp tới. Mặt sắc lệnh uy năng vô hạn này không có tản mát ra bất luận chấn động tựa như là hủy diệt gì, tùy ý hắn nắm trong tay, Giang Nam cầm mặt sắc lệnh này trong tay, đi về hướng Tạo Hóa lão tổ lưu lại phong cấm.

- Ngăn hắn lại!

Lan Lăng Thần Hoàng sắc mặt kịch biến, vội vàng hướng Giang Nam đánh tới quát:

- Mau mau ngăn hắn lại! Không thể để cho hắn phóng thích trái tim kia!

Lúc này bọn người Sa La Ma Đế, Ly Sửu Ma Đế, Vô Ưu Ma Hoàng, Nguyên Ma Ma Đế ngay ngắn dứt bỏ đối thủ, các loại Hoàng Đạo cực binh hư ảnh được triệu hoán mà đến, một phát hướng Giang Nam oanh khứ!

Sa La kiếm, Vô Ưu Bát Thần Quốc, Vạn Thần Phong Sào, Minh Hải Ngọc Bình, Vạn Ngục Thiên Luân, Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô, Đế Cốt Kim Thuyền... hai mươi bảy kiện Hoàng Đạo cực binh hư ảnh hiển hiện, oanh hướng khỏa tinh hạch này!

Giờ khắc này, hư không bị cắn nuốt, tinh không bị cắn nuốt, vô tận tinh không hướng bên trong những Hoàng Đạo cực binh này sụp đổ, Huyền Minh Nguyên Giới thoáng cái liền rút nhỏ hơn một nửa!

Hô...

Giang Nam vung vẩy Hồ Thiên Kim Bảng, che ở trên Tạo Hóa sắc lệnh, hai mặt sắc lệnh bộc phát uy năng, Hồ Thiên lão tổ cùng Tạo Hóa lão tổ hai vị tri giao hảo hữu này lúc trước chưa bao giờ có giao phong, nhưng giờ khắc này, thần thông của bọn hắn va chạm, uy năng mênh mông trùng kích mọi nơi, thậm chí ngay cả Hoàng Đạo cực binh hư ảnh công kích cũng bị lưỡng đạo thần thông phá hủy, nguyên một đám phá thành mảnh nhỏ!

Duy nhất không có bị đánh nát chính là Hoàng Cực đạo chung, khẩu Hoàng Đạo cực binh này thực sự không phải là hư ảnh, mà là thực chất, Hoàng Cực đạo chung chính thức, chỉ là chủ nhân Hoàng Cực đạo chung Ly Sửu Ma Đế đến chỉ là phân thân, cũng không cách nào đem khẩu đạo chung này thỏa thích phát huy uy năng.

- Cùng một chỗ thúc dục Hoàng Cực đạo chung!

Lan Lăng Thần Hoàng quát.

Mấy Ma Đế Ma Hoàng quyết định thật nhanh, đầu đầu Hoàng Đạo từ trong cơ thể của bọn họ bay ra, một phát dũng mãnh vào trong Hoàng Cực

đạo chung, thậm chí ngay cả vô số Địa Ngục Ma Thần đại quân, kể cả tiên thể Thiếu Hư, cũng đem đủ loại đại đạo trong cơ thể mình dũng mãnh vào bên trong đạo chung!

Chấn động hủy thiên diệt địa truyền đến, Hoàng Cực đạo chung, cái khẩu Hoàng Đạo cực binh này bị thôi phát uy năng, chưa bạo phát đi ra, vô tận tinh không liền bị luyện hóa, từng khỏa tinh cầu bị chấn nát, từng khỏa mặt trời dập tắt, sau đó bành bành nổ tung, hóa thành từng đạo Hồng Mông tử khí.

Thể tích Huyền Minh Nguyên Giới sâu sắc rút lại, tinh cầu nguyên một đám biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành chính là một mảnh Hồng Mông tử khí dài hẹp phiêu đãng.

Chương 1621: Quang Vũ Kỷ Kiếp Bộc Phát. (2)

Toàn bộ Nguyên Giới tinh không, đã không có bất kỳ một nơi là nghi cư chi địa, bất luận phàm nhân, tu sĩ gì lại tới đây, đều bị hư không loạn lưu cắn nát, bị Hồng Mông tử khí đồng hóa.

Tại đây Tinh Hà tan rã, chỉ còn lại chung quanh khối Hồng Mông khí ở Trấn Thiên tinh vực, còn có một đoạn Tinh Hà cùng vài tòa đại lục thưa thớt trôi nổi, bất quá những tinh cầu cùng đại lục này cũng lâm vào bên trong hủy diệt, vô số ngọn núi lửa ở trong đại lục bộc phát, nước biển sôi trào, từng tòa núi lửa cực nóng đột ngột từ mặt đất mọc lên, Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động trên những tinh cầu cùng đại lục này.

Khối Hồng Mông khí điên cuồng xoay tròn, hấp thu càng nhiều Hồng Mông tử khí bay tới, rơi vào bên trong khối không khí, khiến cho khối không khí này càng thêm lớn mạnh, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, thậm chí ngay cả Thần Thi ma thi trôi nổi ở trong hư không cũng bị hấp ra, dung nhập đến bên trong khối không khí.

Đây là dấu hiệu diệt thế, toàn bộ Huyền Minh Nguyên Giới thậm chí có xu thế quay về Hỗn Độn, hóa thành Hồng Mông!

Đang...

Hoàng Cực đạo chung vô cùng quảng đại, chung khẩu ức vạn dặm xa, đột nhiên chấn nổ, uy năng hạo hạo đãng đãng lao xuống, phóng tới chủ tinh tinh hạch, Hoàng Đạo cực binh hoàn toàn phóng thích uy năng hủy diệt hết thảy, phá hủy hết thảy!

Mà vào lúc này, Tạo Hóa sắc lệnh cùng Hồ Thiên sắc lệnh đồng thời nổ tung, cả hai tan thành mây khói, biến mất không thấy gì nữa.

- Còn có một mặt sắc lệnh cuối cùng, Đạo Vương phong cấm...

Hoàng Đạo cực uy chưa rơi xuống, Giang Nam liền bị chấn thổ huyết, thân thể cơ hồ muốn sụp đổ, gian nan giơ chân bước lên, hướng Đạo Vương sắc lệnh đi đến.

Đột nhiên, trái tim cổ tiên nằm sấp ở trên Tinh Hà kia chấn động, một tiếng trống vang lên, vô số tiên đạo cùng Hồng Mông phù văn sáng lên, cùng lúc đó, chân đỉnh trong tay Giang Nam sáng lên, tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo đồng thời thúc dục, tiên uy vô biên trùng thiên, Nguyên Giới khắp nơi đều là tiên âm!

Đón lấy, một mạch máu to lớn xoáy lên đỉnh trượng, từ trong tay Giang Nam đem đỉnh trượng này đoạt đi, nghênh tiếp Hoàng Cực đạo chung, đỉnh trượng càng ngày càng thô, càng lúc càng lớn, nhẹ nhàng lay động liền hóa thành ức vạn dặm, hung hăng đập vào phía trên Hoàng Cực đạo chung!

Cạch...

Hoàng Cực đạo chung bị đỉnh trượng nện dẹp một khối, đạo chung chấn động, uy năng khủng bố hướng bốn phương tám hướng mà đi, vô số Thần Ma bành bành bành nổ tung, huyết vụ tràn ngập Nguyên Giới, chỗ cổ uy năng này trùng kích, thậm chí ngay cả đoạn Tinh Hà cùng đại lục cuối cùng kia của Nguyên Giới cũng nhao nhao hủy diệt, hóa thành Hồng Mông tử khí!

Nguyên Giới, hoàn toàn bị phá hủy!

Hơn hai mươi Ma Hoàng Ma Đế phân thân bị chấn thổ huyết, Hoang Tổ, Thánh Hoàng, Trường Nhạc, Vị Ương, Thiên Phương, Bá Phù các loại Thần Đế phân thân cũng bị chấn trọng thương, dưới trướng bọn hắn cơ hồ tất cả Thần Ma bị chấn nát, khắp nơi đều là đại đạo đạo tắc nghiền nát cùng mảnh vỡ huyết nhục Thần Ma!

Bọn người Tiên thể Thiếu Hư, Hủy Diệt Ma Tôn, Nguyên Chỉ Ma Quân cùng Đại Anh Thần Chủ cũng cơ hồ lọt vào đả kích tựa như hủy diệt, bất quá một thân ảnh to lớn cao ngạo đột nhiên hiện ra ở trước mặt bọn hắn, vì bọn hắn ngăn lại một cổ trùng kích hủy thiên diệt địa này.

- Thần Hoàng, ngươi khi nào chứng đạo thành đế rồi hả?

Bọn người Thiếu Hư nhìn xem thân ảnh này, kinh nghi bất định, loại trùng kích tựa như là hủy diệt này, mặc dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả phân thân cũng không chịu nổi, bị chấn thổ huyết, mà Thần Hoàng lại đem cổ trùng kích này ngăn lại.

Chỉ có Ma Đế chính thức, mới có thể đở nổi trùng kích bực này, bảo vệ bọn hắn, bất quá chứng đạo thành đế khiến cho động tĩnh thật lớn, vạn đạo triều bái, chung đúc đế thân, nếu Lan Lăng Thần Hoàng chứng đế, nhất định sẽ náo đến thiên hạ đều nghe thấy, nhưng mà trong địa ngục vạn giới gần đây ở bên trong người chứng đế, lại không có bóng dáng thần hoàng, chỉ có Hậu Thổ Phảng các loại tân tấn Ma Đế.

Lan Lăng Thần Hoàng sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt rơi vào trên trái tim cổ tiên nhảy động kia, chỉ thấy trên trái tim còn có một mặt sắc lệnh chưa từng bị hủy diệt, trầm giọng nói:

- Trái tim Cổ tiên xuất thế, đừng nói các ngươi căn bản không cách nào sinh tồn, mà ngay cả những Ma Hoàng Ma Đế Thần Đế phân thân này, hết thảy đều muốn hủy ở chỗ này, ta tiễn các ngươi ly khai!

Hắn vung tay áo một cuốn, mở ra một lối đi, đem bọn người Thiếu Hư tống xuất.

Phân thân bọn người Trường Nhạc Nữ Đế ý đồ đánh xuyên qua hư không, ly khai nơi đây, bất quá những Thần Đế này hoảng sợ phát hiện, bọn hắn căn bản không cách nào mở ra hư không của Huyền Minh Nguyên Giới.

Lúc này hư không của Huyền Minh Nguyên Giới cùng lúc trước rất là bất đồng, Nguyên Giới đại đạo đã sụp đổ tan rã, chỉ còn lại có Hỗn Độn khởi động, tại đây đại đạo cũng trở về Hỗn Độn, chỉ còn lại có Hồng Mông đại đạo, thời không trở nên vô cùng vững chắc, Trường Nhạc Nữ Đế các loại Thần Đế phân thân còn không có cường đại đến trình độ có thể phá hủy Hồng Mông không gian.

Mà vào lúc này, Hồng hoang Đại Thế Giới Hồng Hoang thánh cung, Thiên Đao lão tổ vẻ mặt yêu thương, nhẹ nhàng vuốt ve đôi má ái thê, thanh âm ôn nhu nói:

- Bích Hâm, ta muốn đi ra ngoài một chuyến, tạm thời không thể giúp ngươi...

Ái thê của hắn giống như Sâm La Ma Đế, sinh ra vạn cánh tay, tay nắm vạn giới, trong vạn giới từng người có một vị tuyệt sắc giai nhân.

- Ngươi muốn đi ra ngoài...

Thanh âm nàng kia không khỏi run lên nói:

- Nguy hiểm không?

- Chỉ là một chuyện nhỏ.

Thiên Đao lão tổ trong mắt yêu thương thêm nữa, cười nói:

- Một chuyện nhỏ mà thôi... Người kia nói làm thành chuyện này, hắn sẽ không đến quấy rối chúng ta nữa. Rất nhanh ta sẽ trở về, hoàn thành chuyện này, chúng ta liền có thể vĩnh viễn cùng một chỗ, vĩnh viễn không xa rời nhau, tương lai đại sự một thành, ta và ngươi phi tiên, chúng ta liền có thể tìm được nhi nữ, người một nhà hạnh phúc sinh hoạt. đọc truyện mới nhất tại tung hoanh . com

- Ta cảm giác, cảm thấy có chút hãi hùng khiếp vía...

Nữ tử xinh đẹp được không gì sánh được kia trong nội tâm run lên, bắt lấy tay của hắn nói:

- Chẳng lẽ không thể không đi sao?

Thiên Đao lão tổ nhẹ nhàng rút bàn tay ra, bàn tay của hắn hơi có vẻ thô ráp, đó là quanh năm cầm đao mài ra vết chai, cười nói:

- Con đường tu hành, há có thể thuận buồm xuôi gió? Nguy hiểm là nhất định phải có. Bất quá ta cũng không phải hư danh nói chơi. Ngay cả Thiên đao là Thiên Đạo chí bảo ta cũng có thể trấn áp. Còn có nguy hiểm gì có thể làm gì ta? Ngươi an tâm chờ ta trở lại!

Hắn quay người đi ra, đi vào ở chỗ sâu trong Hồng Hoang thánh cung, chỉ thấy hai phần Thiên Đao phiêu phù ở trên một tòa tế đàn, một ngụm là Thiên Đạo chí bảo, do Ngũ Sắc Kim thuần túy luyện chế mà thành, chất chứa Thiên Đạo mảnh vỡ, thân đao che kín vết rạn, mà đổi thành một thanh Thiên Đao là hắn chứng đế chi bảo. Sớm được hắn ân cần săn sóc thành Hoàng đạo cực binh, tản mát ra uy năng không chút nào kém hơn Thiên Đạo chí bảo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1622: Thiên Đao Thất Truyền. (1)

Bất quá thanh Hoàng Đạo cực binh này cũng hiện đầy vết rỉ pha tạp, từ khi hắn có thê tử, đối với thê tử yêu còn hơn yêu đao, để cho đao của hắn cùng đạo của hắn có vết rỉ.

- Yêu đao, hôm nay theo ta đi ra ngoài a.

Thiên Đao lão tổ gỡ xuống Thiên Đạo chí bảo của mình, vác ở sau lưng, lập tức lấy tay đem một thanh Thiên Đao khác tháo xuống, nhẹ nhàng vuốt ve thân đao. Vết rỉ trên đao dần dần biến mất, ánh sáng như mới.

- Ta làm thành chuyện này, ngươi thật sự không hề có càng nhiều yêu cầu sao?

Thiên Đao lão tổ đột nhiên hướng về hư không hỏi.

Trong hư không một cái thanh âm phiêu hốt bất định vang lên, để cho người không biết thanh âm này từ nơi phát ra, ha ha cười nói:

- Đạo hữu, ngươi không tin được ta sao? Lúc trước là ta chỉ điểm ngươi, đem Sâm La Ma Cực Chứng Tiên Kinh truyền thụ cho ngươi, nếu ta đùa nghịch thủ đoạn, truyền thụ cho ngươi Ma Cực Chứng Tiên Kinh không trọn vẹn, ái thê của ngươi sẽ sống đến bây giờ sao? Ngươi yên tâm...

Một con mắt cực lớn xuất hiện ở bên trong Hồng Hoang thánh cung, xuất hiện ở trước mặt Thiên Đao lão tổ, trong mắt sóng cả quay cuồng, một đầu ma quái to lớn không gì so sánh được ở trong đó phiên giang đảo hải (*dời sông lấp biển), con mắt ngưng mắt nhìn Thiên Đao lão tổ, ma quái kia phát ra tiếng người, thanh âm như trước phiêu hốt bất định nói:

- Chỉ cần ngươi làm thỏa đáng chuyện này, ta và ngươi liền không tiếp tục liên quan, ngươi cùng thê tử của ngươi cũng có thể sống yên tĩnh, đợi cho

hai đại vũ trụ Thiên Đạo dung hợp, các ngươi liền có thể siêu thoát đi ra ngoài, phi tiên mà đi.

Cái thanh âm kia cười đến rất vui sướng:

- Các ngươi hóa tiên phi thăng, còn lo lắng không thể từ Quỷ giới thu hồi Chân Linh bất diệt của nhi nữ ngươi, không cách nào phục sinh bọn chúng sao?

Thiên Đao lão tổ im lặng, đao trong tay cùng đao sau lưng nhẹ nhàng chấn động, đột nhiên nói:

- Nếu ta vừa đi không quay trở lại, chết ở đó thì sao? Thê tử của ta làm sao bây giờ?

Cái thanh âm kia trở nên ngưng trọng lên, trịnh trọng vạn phần nói:

- Ngươi nếu là chết rồi, đối với ta cũng là có công chi thần, ta sẽ không để cho thê tử của công thần chết! Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ bảo trụ nàng, làm cho nàng sống sót, sống đến ngày phi tiên đó! Ta sẽ cho nàng trở thành tiên nhân, sau đó phục sinh ngươi cùng con gái của ngươi!

Thiên Đao lão tổ nhẹ nhàng thở ra, thân hình trở nên cao ngất, ánh mắt vô cùng kiên nghị, phảng phất lại nhớ tới thời đại say mê đao tâm không có vật gì khác kia, cất bước đi ra ngoài, một bước tầm đó liền bước ra Hồng Hoang Đại Thế Giới.

Huyền Minh Nguyên Giới, Hỗn Độn Hồng Mông cũng biến thành một nồi cháo nóng, Hồng Mông tử khí quay cuồng, bắt đầu khởi động, vạn đạo tan vỡ, chỉ còn lại Hồng Mông đại đạo sôi trào!

- Sát!

Lan Lăng Thần Hoàng cùng rất nhiều Ma Hoàng Ma Đế phân thân quát lớn, lần nữa toàn lực thúc dục Hoàng Cực đạo chung, đối chiến mạch máu trái tim cổ tiên xoáy lên căn đỉnh trượng kia, uy năng chân tiên đỉnh cũng

triển khai toàn bộ, mặc dù là ba giọt máu tươi của Hồ Thiên lão tổ cũng không cách nào trấn áp chân đỉnh này, tiên quang phi cầu, giống như muốn đem thế giới lâm vào Hỗn Độn này khai mở, một lần nữa khai thiên tích địa!

Cạch...

Cạch! Cạch! Cạch!

Uy năng của Hoàng Cực đạo chung bị thôi phát đến mức tận cùng, nhưng vẫn là ở dưới uy năng của chân tiên đỉnh liên tiếp bại lui, một cái là Hoàng Đạo cực binh, một cái là tiên khí nghiền nát, nhưng lại có chất lượng chênh lệch, chỉ dựa vào bọn hắn những Ma Hoàng Ma Đế phân thân này, cùng tiên khí tàn phiến nghiền nát so sánh, vẫn là muốn thua kém rất nhiều!

Chư Thiên vạn giới mấy Thần Đế phải đối kháng hai đại chí bảo uy năng này, mấy Thần Đế phân thân bị oanh rách tung toé, Thánh Hoàng Thần Đế trong miệng thổ huyết, nhìn về phía thiếu niên thư sinh trên trái tim kia, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi phản bội Chư Thiên vạn giới, gọi đến Quang Vũ kỷ kiếp, hãm vạn giới ta vào bên trong hạo kiếp, ắt gặp Thiên Khiển, Chư Thiên vạn giới cũng không để cho ngươi!

- Thiên Khiển?

Giang Nam đứng ở trên trái tim cổ tiên, quay người hướng chư đế phân thân xem ra, ở chung quanh hắn, một sợi mạch máu vô cùng thô to bay múa, cắn nát từng đợt rồi lại từng đợt Hoàng Đạo cực uy, đột nhiên cười nói:

- Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo mục nát rồi, Bổ Thiên Thần Nhân mục nát rồi, Thiên Đạo cùng Thần Nhân đều không dùng chúng sinh vi niệm, đều từng người mưu đồ, từng người mưu tính như thế nào lấy được lợi ích lớn nhất. Thiên đạo này, Thần Nhân này, còn có gì dùng?

- Thiên Khiển?

- Thiên muốn khiển ta, lại để cho hắn đến!

- Diệt không được ta, ta liền thay trời đổi đất, vì thiên địa này trọng lập Thiên Đạo, vì chúng sinh cầu một đường sinh cơ!

Chư Thiên vạn giới chư đế trong nội tâm hoảng sợ, Thiên Phương Thần Đế lạnh lùng nói:

- Tả Thiên Thừa, ngươi hãm nhập ma đạo rồi. Thiên lý nan dung!

Địa Ngục vạn giới Ma Đế Ma Hoàng cũng là trong nội tâm rung động, Ly Sửu Ma Đế quát lớn:

- Ma Đạo? Nói láo, đánh rắm! Ma Đạo ta không có đại nghịch bất đạo như thế! Huyền Thiên giáo chủ, ngươi tùy ý làm bậy, ắt gặp Thiên Khiển!

Giang Nam cười ha ha, mở ra hai tay:

- Chư hoàng chư đế, miệng pháo vô dụng, các ngươi cho ta thiên khiển đi!

Chư hoàng chư đế hận đến ngứa răng, lại vào lúc này, đột nhiên một đạo ánh đao sáng như tuyết từ trên trời bay tới, mở ra Hỗn Độn Hồng Mông. Mở ra Hoàng Đạo cực uy, mở ra tiên quang tràn ngập tiên đạo, nhất đao như thiên, muốn mở ra hết thảy trở ngại!

Một thanh âm to mà cổ xưa vang lên, ở trong Huyền Minh Nguyên Giới hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông chấn động không ngớt:

- Dẫn phát Quang Vũ kỷ kiếp, làm loạn chúng sinh, tà thuyết mê hoặc người khác, thiên khiển của ngươi đến rồi!

Một đao kia là kinh diễm bực nào, khí phách hạng gì, chưa từng có từ trước đến nay. Tất cả đại đạo đều ở trong một đao, phảng phất tái hiện trận chiến 5400 vạn năm trước ấy, nhất đao kinh diễm vũ trụ kia!

Cổ tiên quản hắn khỉ gió là ma đầu cũng tốt, quản hắn khỉ gió là tiên nhân

cũng thế, tự ta áp đặt!

Một đao kia, bổ về phía trái tim tiên nhân, bổ về phía Giang Nam trên trái tim, ánh đao đem Hỗn Độn chiếu sáng, đem Hồng Mông chiếu xuyên.

Cái này là Thiên Đao, Thiên Đao lão tổ đao!

Trên trái tim một đạo mạch máu vừa thô vừa to đột nhiên chấn động, xoáy lên một mặt sắc lệnh cuối cùng trấn áp trái tim, Đạo Vương sắc lệnh, bá một tiếng nghênh tiếp Thiên Đao!

Bên trong Đạo Vương sắc lệnh uy năng trong nháy mắt liền bộc phát ra, trấn áp trái tim, Thiên Đao đánh rớt, cổ uy năng này phóng lên trời, trấn áp Thiên Đao đánh rớt.

Bá bá bá...

Trên trái tim một mảnh mạch máu dài hẹp phóng lên trời, đột nhiên ối chao ô hay xuyên thủng thân thể rất nhiều Thần Đế Ma Đế phân thân, giống như nuốt trôi cầu vồng mang tất cả này tinh khí trong cơ thể những cường giả, trên gương mặt bọn hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, còn chưa kịp phản kháng, một thân tinh khí liền bị hấp thu không còn một mảnh, thân thể phân thân khô quắt, biến thành vô số cỗ thi thể!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1623: Thiên Đao Thất Truyền. (2)

Khí huyết bên trong trái tim Cổ tiên càng thêm tràn đầy, càng thêm bành trướng, vậy mà ẩn ẩn chống đỡ Thiên Đao cùng Đạo Vương sắc lệnh uy năng, mà vào lúc này, chư hoàng còn sót lại ra sức thúc dục Hoàng Cực đạo chung oanh xuống, một mạch máu khác của trái tim cổ tiên xoáy lên chân đỉnh nghênh tiếp, cả hai bộc phát uy năng. Đột nhiên lại có một đạo ánh đao chiếu rọi vũ trụ Càn Khôn, mang theo Thiên Uy từ trên không đánh xuống, so với đệ nhất Thiên Đao uy năng càng lớn!

Hai phần Thiên Đao!

Trên trái tim Cổ tiên rất nhiều mạch máu rậm rạp chằng chịt bay lên, như là từng đạo tiên kiều ngang trời, đối chiến thanh Thiên Đao thứ hai, uy lực khó có thể tưởng tượng mọi nơi bộc phát, thậm chí có từng sợi Thiên Đạo dư uy xuyên thấu từng đạo tiên kiều phong tỏa này, truyền lại đến trên trái tim cổ tiên, đục lỗ từng đợt tiên đạo phòng ngự nặng nề.

Bành...

Thân thể Giang Nam nổ tung, huyết vụ vẩy ra, một thân đại đạo bị đánh nát, hóa thành vô số đạo tắc mảnh vỡ phiêu phù ở bên trong Hỗn Độn Hồng Mông.

- Ha ha ha ha!

Sâm La Ma Quân phân thân đột nhiên cất tiếng cười to, cười đến nước mắt giàn giụa, chỉ vào đạo tắc Giang Nam nghiền nát cười nói:

- Tiểu quỷ, ngươi cuối cùng bị Thiên Khiển rồi!

Ma Hoàng khác nhẹ nhàng thở ra:

- Yêu nghiệt này rốt cục gặp Thiên Khiển không may, rốt cục chết rồi...

Ô hay...

Một huyết quản cổ tiên bay lên, đâm thủng mi tâm Sâm La Ma Quân Đại viên mãn, trong khoảnh khắc hấp hắn thành người khô, thi rơi Hồng Mông, ngay cả thần tính cũng bị cắn nuốt.

Lại có một căn cổ tiên huyết quản luân thành một cái vòng tròn lớn, đem huyết nhục bạo toái cùng đạo tắc mảnh vỡ của Giang Nam vây lại một chỗ, nhẹ nhàng bắn ra, chỉ thấy vô số đạo tắc mảnh vỡ bọc lấy huyết nhục hóa thành một cổ nước lũ, cực nhanh mà đi, chui vào bên trong khối Hồng Mông khí của Huyền Minh Nguyên Giới.

Thân hình to lớn cao ngạo của Thiên Đao lão tổ xuất hiện ở bên trong Hỗn Độn Hồng Mông, hai tay nắm một ngụm Thiên Đao, ánh mắt sắc bén vô cùng, Thiên Đao hào quang diệu thế, mà ở đỉnh đầu hắn, còn có một thanh Thiên Đao khác lơ lửng, Thiên Uy vô hạn, cất bước liền hướng trái tim cổ tiên phóng đi!

Lúc này, một tiếng thở dài sâu kín truyền đến, mang theo vô tận bi thương, ở bên tai Thiên Đao lão tổ vang lên:

- Tại sao là ngươi... Tại sao là ngươi... đạo hữu của ta ah, tại sao người tới là ngươi...

Thân hình Thiên Đao lão tổ run lên, đột nhiên thu đao, ánh mắt như là hai Thiên Đao đâm thủng hư không, hướng thanh âm kia nhìn lại:

- Đạo Vương!

- Tại sao là ngươi...

Thân hình Đạo Vương xuất hiện ở trong phiến trời đất hủy diệt này, quanh thân Thần Quang rung chuyển, lộ ra tướng mạo sẵn có của hắn, hắn bi sắc ẩn sâu ở trong mắt, trong mắt có huyết lệ trợt xuống, lướt qua khuôn mặt,

hóa thành linh quang óng ánh màu đỏ như máu bay lên, lẩm bẩm nói:

- Tại sao phải bức ta đích thân giết đạo hữu cùng ta chung một chỗ sóng vai chiến đấu... Đây là vì cái gì!

Hắn ngửa mặt lên trời thét dài, Hỗn Độn nổ tung, Thần Quang nổ tung, tóc đen bay lên, tóc xanh như trụ, đâm thủng Hỗn Độn Hồng Mông, đi vào bên ngoài Nguyên Giới, đâm về bầu trời!

Ở bên trong Huyền Minh Nguyên Giới, khắp nơi nổi lên huyết vũ, đó là Đạo Vương huyết lệ, nhuộm hồng cả Hỗn Độn, lấn át Hồng Mông.

- Thiên Đao, tại sao phải phản bội chúng ta, phản bội Chư Thiên vạn giới, phản bội đạo của ta và ngươi!

Thiên Đao lão tổ cười to, hai phần Thiên Đao chằng chịt bốc lên, ra đón Đạo Vương, hai đại Bổ Thiên Thần Nhân rốt cục muốn sinh tử tương kiến!

- Đạo huynh, ta vì... người yêu của ta ah...

Hai phần Thiên Đao tách ra hào quang không gì so sánh nổi, chiếu sáng vạn giới, chiếu sáng Chư Thiên, như là một mảnh đại màn màu bạc, từ từ rơi xuống!

- Đạo Vương xuất thủ... Đạo Vương hỗn đản này rõ ràng xuất thủ!

Bên ngoài Huyền Minh Nguyên Giới, một thần nhãn cực lớn hiển hiện, nhìn chằm chằm vào thân ảnh chiến đấu trong Nguyên Giới, ma quái trong mắt bốc lên, lộ ra nôn nóng bất an:

- Không ổn ah, không ổn ah, hỗn đản này ra tay mà nói, Thiên Đao đạo hữu nhất định sẽ chết ah... Thiên Đao đạo hữu chết rồi, Đạo Vương tất nhiên sẽ đến tìm vợ của hắn, ta cùng với Thiên Đao đạo hữu liên hệ nhiều năm như vậy, không thể nói trước sẽ bị hắn tìm ra dấu vết để lại, đem ta bắt được...

Thần nhãn tầm mắt khép kín, lúc mở ra lần nữa liền đi vào Hồng Hoang

Đại Thế Giới Hồng Hoang thánh cung, ma quái trong mắt tự nhủ:

- Không ổn ah, ta đáp ứng qua hắn phải bảo vệ vợ hắn, không thể nuốt lời ah... Bất quá nói trở lại, ta lúc nào nói lời giữ lời rồi hả? Ha ha a...

Thần nhãn hướng ở chỗ sâu trong Thánh cung mà đi, đợi đi vào tòa cung điện kia, ma quái trong mắt chứng kiến nữ tử dung nhan tuyệt thế kia xếp bằng ngồi ở trung ương cung điện, quanh thân tràn ngập tử khí.

Quanh thân nàng đại đạo sụp đổ tan rã, trong tay nguyên một đám giới vực sụp đổ, đã hóa thành tro bụi, ma quái bên trong thần nhãn không khỏi ngẩn ngơ, không có động thủ.

- Hắn có phải là sắp chết hay không...

Nàng kia ngửa đầu, nhìn về phía ma quái bên trong thần nhãn, trong mắt có nước mắt chảy xuống, lập tức bị phá diệt đại đạo bốc hơi, si ngốc nói:

- Hắn biết rõ hắn sắp chết rồi, cho nên mới nói với ta ra những lời kia, hắn lo lắng ta sẽ nghĩ không ra, theo hắn cùng một chỗ mà đi...

- Ta đương nhiên sẽ nghĩ không ra ah...

Tuyệt sắc giai nhân trong mắt toát ra ý yêu thương nồng đậm, như nói mê nói khẽ:

- Hắn chết ta theo hắn cùng đi, như vậy người một nhà chúng ta có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ...

- Rốt cuộc không cần tách ra...

Trong ánh mắt tuyệt sắc giai nhân toát ra ước mơ, phảng phất chứng kiến người một nhà vui vui sướng sướng sinh hoạt, nhi nữ cả sảnh đường, vô ưu vô lự, thanh âm của nàng dần dần thấp kém, rốt cục ngọc vẫn hương tiêu, hồn phách tán đi.

- Si nhân, si nhân.

Ma quái bên trong Thần nhãn giật mình, thần nhãn dần dần khép kín, bên trong truyền đến một thanh âm sâu kín:

- Cũng là phàm nhân, khó thành tiên vị... Tự vận cũng tốt, tránh khỏi ta tự mình động thủ...

Hai Bổ Thiên Thần Nhân đại chiến, ảnh hướng đến phạm vi là rộng hạng gì? Ở dưới cổ công kích này đến, Huyền Minh Nguyên Giới đã phá thành mảnh nhỏ, thậm chí ngay cả Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo Huyền Minh Nguyên Giới kia cũng lọt vào tổn thương thật lớn, bị hai tồn tại này đánh cho trọng thương!

Tuy đầu Thương Hạc này bị tiên phù trấn áp, nhưng mà như cũ là tồn tại gần tiên, mặc dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng không dám nói là đối thủ của nó, nhưng mà ở dưới hai Bổ Thiên Thần Nhân công kích dư âm, mặc dù là cổ xưa như nó cường hoành như nó, cũng lọt vào trọng thương.

Về phần những Ma Hoàng phân thân Thần Đế phân thân kia, sớm đã hủy diệt ở trong dư âm chiến đấu của hai Thần Nhân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1624: Nếu Không Thấy Dạng Ánh Đao Kia. (1)

Huyền Minh Nguyên Giới nghiền nát, chỉ có khỏa trái tim cổ tiên kia như trước nhảy động, ngoại trừ trái tim cổ tiên ra, là một ngụm chuông lớn, đó là Hoàng Cực đạo chung, Lan Lăng Thần Hoàng bao phủ ở dưới chung, thúc dục Hoàng Đạo cực binh này, dốc sức liều mạng đối kháng hai đại Thần Nhân dư âm trùng kích.

Hoàng Cực đạo chung không ngừng bị dư âm trùng kích mà nổ mạnh, vách chung bị lõm vào mấy chỗ, thậm chí che kín vết rạn!

Trong địa ngục, chủ nhân của Hoàng Cực đạo chung, Ly Sửu Ma Hoàng đau lòng không thôi, muốn triệu hồi Hoàng Đạo cực binh của mình, lại sợ mình triệu hồi cái pháp bảo này sẽ liên lụy Lan Lăng Thần Hoàng, làm hại Lan Lăng Thần Hoàng chết ở phía dưới hai Thần Nhân công kích dư âm, để cho một phương mình đánh mất một chiến lực cự đại.

Mà hai đại Bổ Thiên Thần Nhân tranh chấp, lại để cho hắn ẩn ẩn cảm thấy đây là thời cơ đối phó Đạo Vương tốt nhất, nếu như địa ngục rất nhiều Hoàng Đạo Cực Cảnh cùng đế cảnh cường giả đồng loạt ra tay, không thể nói trước liền có thể diệt trừ Đạo Vương!

Bất quá lại không ai dám can đảm động thủ, bởi vậy Chư Thiên vạn giới cũng không phải là chỉ có Đạo Vương cùng Thiên Đao hai Bổ Thiên Thần Nhân này, trừ bọn họ ra, còn có Hồ Thiên bảy Bổ Thiên Thần Nhân khác. Ai cũng không biết nếu như bọn hắn công kích, bọn người Hồ Thiên lão tổ sẽ xuất thủ hay không.

Hiện tại còn không phải thời điểm quyết chiến.

- Ly Sửu đạo hữu, không cần lo lắng pháp bảo của ngươi.

Sâm La Ma Đế ra hiện ở bên cạnh hắn, ha ha cười nói:

- Thần Hoàng cũng sẽ không chết. Một trận chiến này chuyện xấu rất nhiều, có thứ để xem rồi, theo ta thấy, Đạo Vương chỉ sợ cũng sẽ ăn phải cái thiệt thòi lớn...

Ly Sửu Ma Hoàng liếc hắn một cái, khẽ nhíu mày, ân cần nói:

- Phân thân bị giết, chúng ta đều tổn thương rất nhiều pháp lực. Phân thân của Đạo huynh ngươi bị chết thêm nữa, đối với thực lực của ngươi có ảnh hưởng hay không?

Sâm La Ma Đế lắc đầu cười nói:

- Chín trâu mất sợi lông mà thôi.

Ly Sửu Ma Hoàng trong nội tâm hoảng sợ, Sâm La Ma Đế trước trước sau sau chết hơn năm mươi Ma Quân phân thân, trong đó càng có mấy tôn là Đại viên mãn Ma Quân, với hắn mà nói, dĩ nhiên là chín trâu mất sợi lông!

- Chỉ là mấy phân thân, không coi là cái gì.

Sâm La Ma Đế mặt mày hớn hở nói:

- Để cho ta vui vẻ nhất vẫn là Huyền Thiên tiểu quỷ kia chết. Tiểu quỷ này mỗi ngày ở trước mặt lão tử nhảy lên nhảy xuống, họa họa cái này họa họa cái kia, hiển nhiên một bộ tìm đường chết. Hết lần này tới lần khác như thế nào cũng làm không hết hắn. Hôm nay, cái thằng này dẫn xuất Quang Vũ kỷ kiếp, phóng thích trái tim cổ tiên, cuối cùng đem mình họa chết rồi, chết có ý nghĩa, bị chết đại khoái nhân tâm!

Ly Sửu Ma Hoàng thầm nghĩ:

- Huyền Thiên giáo chủ họa tối đa đấy, chỉ sợ vẫn là ngươi a? Đạo huynh ngươi bị hắn họa mất phân thân, chỉ sợ có thể tạo thành một chi Thần Ma đại quân rồi... Bất quá Sâm La đạo huynh nói, một trận chiến này còn có chuyện xấu, chuyện xấu đến cùng ở nơi nào? Chẳng lẽ là...

Địa Ngục cùng Chư Thiên đã thông, hắn đứng ở phía trên địa ngục Minh Hải nhìn xa vạn giới, nhìn về phía ở chỗ sâu trong Huyền Minh Nguyên Giới, trong lòng chấn động:

- Chẳng lẽ là hắn...

Bên trong Huyền Minh Nguyên Giới, khỏa trái tim cổ tiên kia càng ngày càng nhỏ, rốt cục hóa thành hình người, hóa thành một thiếu niên áo vàng, bồng bềnh đung đưa đứng ở nơi đó, trực diện hai đại Thần Nhân chiến đấu dư âm, từng đạo Hồng Mông từ bên cạnh hắn thổi qua, vô luận là Bổ Thiên Thần Nhân chiến đấu dư âm hay là Hỗn Độn Hồng Mông, đều không thể làm bị thương hắn mảy may.

Hắn cũng không có hướng Đạo Vương ra tay.

Mà Ly Sửu Ma Đế còn chứng kiến, bên ngoài Huyền Minh Nguyên Giới, đang có một thiếu niên áo vàng khác cất bước đi tới, hai thiếu niên giống như đúc, khí tức giống nhau, nhưng lại có bất đồng, về phần có chỗ nào bất đồng, hắn cũng nói không nên lời.

- Ngươi bây giờ quay đầu lại còn kịp.

Đạo Vương nhìn xem Thiên Đao lão tổ ở dưới tay hắn thổ huyết, mặc dù là Thiên Đao lão tổ, mặc dù là Thiên Đạo chí bảo, cũng khó có thể cùng hắn chống lại, lắc đầu nói:

- Quay đầu lại a, quay đầu lại, ta và ngươi y nguyên có thể kề vai chiến đấu, ta và ngươi như cũ là đạo hữu cùng chung chí hướng. Ta biết rõ ngươi tâm tính tinh khiết, không phải người có thể bố cục thiên hạ, ngươi trở thành đao trong tay người khác, chỉ cần ngươi quay đầu lại...

- Ta quay đầu lại không được rồi!

Thiên Đao lão tổ đao khí tung hoành, hai phần Thiên Đao giao thoa, mở ra Hồng Mông, từng đạo hào quang hiện lên, liền gặp ánh đao lướt qua, đại thế giới từ trong ánh đao hiện ra, nhất đao tựa hồ có thể khai thiên tích địa,

từ trong Hồng Mông cắt ra một thế giới!

Chỉ là tùy ý đao của hắn cường đại như thế nào, sắc bén như thế nào, cũng không cách nào cùng song chưởng của Đạo Vương so sánh.

Đạo Vương im lặng, giơ tay nhấc chân, đánh bại nguyên một đám ánh đao thế giới, lực lượng vô địch từ Thiên Đao truyền vào trong cơ thể Thiên Đao lão tổ, chấn động nhục thể của hắn, chấn tổn thương đại đạo cùng thần tính của hắn.

- Đao của ngươi độn rồi, ngươi bỏ niêm phong a.

Trong ánh mắt Đạo Vương tràn đầy không bỏ, nói khẽ:

- Chỉ có thoát ly Thiên Đao trói buộc, chém hết thảy ràng buộc, ngươi mới có thể khôi phục đến Thiên Đao lão tổ thời kỳ huy hoàng, đao của ngươi mới có thể sắc bén, mới có thể gây tổn thương đến ta. Bằng không thì ta cùng với một Thiên Đao lão tổ cầm đao cùn trong tay giao thủ cũng không thú vị, trong nội tâm chỉ biết lưu lại tiếc nuối. đọc truyện mới nhất tại tung hoanh . com

- Bỏ niêm phong a, chém rụng trói buộc cùng ràng buộc, hoàn toàn tách ra chiến lực của ngươi, để cho ta ở thời điểm ngươi huy hoàng nhất, tiễn đưa ngươi đi, không uổng công chúng ta tương giao một hồi!

Quanh thân Thiên Đao lão tổ rách nát, Đạo Vương tay không tấc sắt, mà hắn thì có hai phần Thiên Đao, trong đó một kiện là Hoàng Đạo cực binh của hắn, một kiện khác là Thiên Đạo chí bảo, nhưng mà ở dưới Đạo Vương công kích đến, vô luận là Hoàng Đạo cực binh hay Thiên Đạo chí bảo, đều không thể bảo hộ Thiên Đao, để cho hắn không ngừng lọt vào trọng thương.

Mà hai phần Thiên Đao của hắn, thủy chung không thể làm bị thương Đạo Vương.

Đúng như Đạo Vương nói, đao của hắn cùn rồi, tuy đao quang của hắn như trước sáng ngời như gương, lưỡi đao như trước nhìn như sắc bén vô

cùng, nhưng trong lòng của hắn đao cùn rồi.

- Bỏ niêm phong?

Thiên Đao lão tổ cười ha ha, mỉa mai nói:

- Ngươi không sợ sau khi ta bỏ niêm phong, Thiên Đạo sụp đổ tan rã, để cho Địa Ngục cắn nuốt Chư Thiên Thiên Đạo ta sao?

- Ngươi yên tâm.

Trong ánh mắt Đạo Vương toát ra cảm xúc phức tạp, nói khẽ:

- Ta ở chỗ này, bất luận kẻ nào cũng không cách nào cướp đi Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới, Chư Thiên vạn giới, sẽ trở thành chính thống của vũ trụ mới. Ngươi yên tâm cởi bỏ phong cấm, để cho ta ở thời điểm ngươi huy hoàng nhất tiễn đưa ngươi đi. Như vậy mỗi khi ta nhớ tới ngươi, nhớ lại vẫn là Thiên Đao kinh thái tuyệt diễm có thành tâm thành ý kia, mà không phải một Thiên Đao nhìn không ra tướng mạo sẵn có!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1625: Nếu Không Thấy Dạng Ánh Đao Kia. (2)

- Bệ hạ, ngươi rốt cuộc nhìn không tới Thiên Đao như vậy rồi!

Thiên Đao lão tổ cười to, hai phần Thiên Đao bộc phát ra hào quang kinh thế, như là hai cánh Hồ Điệp, hai cánh triển khai, bích thủy trời xanh đại lục hùng sơn từ hai bên ánh đao tách ra, sáng lạn vô cùng.

- Sau khi ta chết, Thiên Đao sẽ thất truyền!

Hồ Điệp hai cánh chém về phía Đạo Vương, đem Đạo Vương bao phủ.

Tiên âm chấn động, Đạo Vương bay ra một chưởng, xuyên thấu hai cánh Hồ Điệp, khắc ở trên đầu Thiên Đao lão tổ, ánh đao sáng lạn từ hai bên đánh tới, dừng lại ở trên cổ Đạo Vương.

- Đây mới thực là tiên đạo sao? Đạo huynh, ngươi đúng là vẫn còn trước chúng ta một bước, trở thành thần trung tiên, nếu như không phải cái Thiên Đạo này nghiền nát, ngươi sớm nên phi tiên mà đi rồi...

Trên mặt Thiên Đao lão tổ lộ ra dáng tươi cười giải thoát, vứt bỏ đao trong tay. Bắt lấy đầu vai của Đạo Vương, hắn thất khiếu đổ máu, khẩn cầu nói:

- Đạo huynh, không nên giết thê tử của ta, nàng là người vô tội, nàng cái gì cũng không biết...

Sắc mặt Đạo Vương không hề bận tâm, không có một tia biểu lộ, hai hàng nước mắt từ gương mặt chảy xuống, yên lặng gật đầu.

Thiên Đao lão tổ mỉm cười rồi biến mất.

Đạo Vương giật mình, đứng ở trước thi thể hảo hữu của mình, hai tay run

rẩy, trong giây lát Thần Quang vọt tới bao phủ toàn thân của hắn, để cho người rốt cuộc không cách nào chứng kiến biểu lộ bộ mặt của hắn, chỉ thấy Thần Quang kia có chút rung chuyển, tựa hồ bên trong Thần Quang có người che mặt im ắng khóc thảm thiết.

Vì Chư Thiên, hắn giết chết bằng hữu tốt nhất của hắn.

Một thiếu niên áo vàng khác đi vào Huyền Minh Nguyên Giới, hai vị thiếu niên đi cùng một chỗ, sau đó dung hợp, chỉ còn lại có một người, nhưng khí tức của thiếu niên áo vàng so với lúc đơn một người cường đại không biết gấp bao nhiêu lần.

- Đáng thương, đáng tiếc...

Thiếu niên áo vàng nói khẽ.

Đạo Vương đột nhiên quay người, trong Thần Quang lưỡng đạo tinh mang bắn ra, như là thần diễm rừng rực nhất, rơi vào trên người thiếu niên áo vàng:

- Vì cái gì đáng thương, vì sao đáng tiếc? Hắn phản bội Chư Thiên, phản bội vạn giới, phản bội đạo tâm của mình, chết chưa hết tội!

Thiếu niên áo vàng lơ đễnh, mỉm cười nói:

- Ta nói là ngươi đáng thương đáng tiếc. Ngươi có tài hoa vô biên, có lực lượng cái thế, có thực lực hóa tiên, lại lâm vào bên trong Nhân Quả, dây dưa thành lưới, đem mình chăm chú trói buộc, không cách nào khiêu thoát ra ngoài. Mỗi phá vỡ một đầu tơ, mỗi cởi bỏ một đầu tuyến, lòng của ngươi liền bị thương một phần, tương lai lòng của ngươi chỉ biết càng ngày càng tổn thương, chẳng phải là đáng thương đáng tiếc?

Đạo Vương lâm vào trầm mặc, sau một lúc lâu, đột nhiên cười nói:

- Huyền Đô, nói những thứ này vô dụng, ngươi không chịu thoát kiếp, hôm nay ta lại đem ngươi trấn áp. Ngươi nên biết, ta có thực lực này.

Thiếu niên áo vàng lắc đầu, dẫn theo đỉnh trượng trong tay, cười nói:

- Ngươi muốn khống chế hết thảy, nhưng mà từ 5400 vạn năm trước hạo kiếp bắt đầu, ngươi liền chưa từng có khống chế qua hết thảy. Kiếp số của ta đã đủ, ngươi rốt cuộc trấn áp không được ta, trừ khi ngươi triệt để giải phóng chiến lực của ngươi. Bất quá ngươi giải phóng chiến lực, Đạo Kim Ngọc Bàn không người trấn áp, Hoàng Tổ cũng không có người trấn áp, ngược lại sẽ loạn càng thêm loạn.

Đạo Vương quanh thân tiên quang sôi trào, một mảnh tiên đạo dài hẹp bay múa, đánh về phía thiếu niên áo vàng.

Đây mới thực là tiên đạo, thủ đoạn tiên gia chính thức, mỗi một loại đại đạo đều ẩn chứa tri thức cùng giải thích mặc dù là Thần Đế, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng không cách nào lý giải!

Thiếu niên áo vàng mặt mỉm cười, giơ lên đỉnh trượng, vẽ lên một cái vòng tròn lớn, một mảnh tiên đạo dài hẹp quấn quanh ở phía trên đỉnh trượng, tiên quang bay múa, tiên đạo cộng minh, Đạo Vương tiên đạo vậy mà áp chế đỉnh trượng, mang theo uy năng vô biên, hướng thiếu niên áo vàng áp đi.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng cười to vang lên, xa xa Lan Lăng Thần Hoàng vừa sải bước ra, thân hình run lên, Hồng Mông chấn động, Hồng Mông tử khí vô biên ở quanh thân hắn bắt đầu khởi động, thân thể của hắn trở nên vô cùng to lớn cao ngạo, khủng bố giống như Tiên Thiên Thần Ma, thậm chí cho người cảm giác, hắn so với Tiên Thiên Thần Ma nâng lên nguyên một đám thế giới ngao du trong vũ trụ hư không còn cường đại hơn!

Hắn là Hoàng bên trong Tiên Thiên Thần Ma, là đế bên trong Tiên Thiên Thần Ma!

Hồng Mông tử khí ở quanh thân hắn hình thành Tiên Thiên tám cảnh, tám loại Hỗn Độn dị tượng, mang theo Thiên Địa lui tránh chi uy, oanh hướng Đạo Vương!

Đạo Vương đoán không kịp, bị Tiên Thiên Bát Cảnh hung hăng oanh ở trên người, đánh bại Thần Quang nặng nề, trong Thần Quang tuôn ra từng vết máu!

Tiên Đạo của hắn đối kháng đỉnh trượng của thiếu niên áo vàng, tu vi bản thân cũng không có hoàn toàn trán phóng, phần lớn tu vi pháp lực là dùng để chống cự Đạo Kim Ngọc Bàn xâm nhập cùng trấn áp Hoàng Tổ, lại không ngờ tình huống như thế, thế cho nên ăn thiệt thòi.

Thần Quang quanh thân Đạo Vương bị đánh tan, một cái tay khác giơ lên, từng loại từng loại Hoàng đạo bộc phát, đỡ Tiên Thiên Bát Cảnh công kích, nhẹ giọng nói:

- Lan Lăng Thần Hoàng? Ta hẳn gọi ngươi là Bát Cảnh Thần Hoàng mới đúng a?

- Đạo Vương, ngươi khuyên Thiên Đao giải phóng phong ấn bản thân, ta cũng muốn khuyên ngươi một lần như vậy.

Khí tức của Lan Lăng Thần Hoàng càng thêm mãnh liệt, chiến lực gần Tiên hoàn toàn trán phóng, hắn giống như Thần Đế ra đời trong Hỗn Độn, trường thanh cười một tiếng, Hỗn Độn đạo âm liền có uy lực sát phạt khôn cùng:

- Ngươi hiện tại chính là một phế nhân tự trói hai tay, cùng người như ngươi giao thủ, thật sự không thú vị!

Hắn lần này xuất thủ ngoài dự liệu của mọi người, cho dù là nhiều Ma Hoàng Ma Đế trong địa ngục đang mật thiết xem chiến cũng không khỏi kinh kêu ra tiếng, duy chỉ có Sâm La Ma Đế lão thần khắp nơi, tựa hồ sớm biết Lan Lăng Thần Hoàng có sức mạnh to lớn như thế.

Ở trong địa ngục, Lan Lăng Thần Hoàng vẫn không lộ ra ngoài, luôn là một bộ không tranh quyền thế, Ly Sửu chư Hoàng cho rằng hắn là phòng bị Sa La Ma Đế, để tránh bản thân quá xuất sắc mà gặp phải Sa La Ma Đế ám

toán.

Thân là Ma Hoàng Ma Đế già nua, ám toán một nhân tài mới xuất hiện, là chuyện tình thường xảy ra, dù sao nhân tài mới xuất hiện quật khởi, sẽ uy hiếp được địa vị thống trị của mình, thậm chí nghịch tập hành thích vua!

Mà nhân tài mới xuất hiện quá mức xuất sắc cũng rất dễ dàng gặp nạn, lịch đại Ma Hoàng Ma Đế cũng đã từng trải qua loại chuyện này.

Bất quá bọn hắn không ngờ rằng chính là, Lan Lăng Thần Hoàng giấu diếm phong mang căn bản không phải vì phòng bị Sa La Ma Đế. Mà là vì phòng bị Đạo Vương chúng Bổ Thiên thần nhân!

Hắn ở trong địa ngục quật khởi, giống như là một tiểu nhân vật có tuyệt thế chi tư từng bước đi lên. Nhìn lại cân nhắc, nhìn không ra bất kỳ sơ hở, thậm chí từ trên người con hắn Lan Lăng Liệt, cũng nhìn không ra dấu vết nào của Lan Lăng Thần Hoàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1626: Đồng Môn Sư Huynh.

Mặc dù Lan Lăng Liệt có tài kinh thế, nhưng Lan Lăng Thần Hoàng không có truyền thụ cho hắn bất kỳ công pháp cao thâm, mà là để cho Lan Lăng Liệt tự ngộ, đi ra Đạo lộ bản thân.

Vốn Ly Sửu chư Hoàng chư Đế cho là Lan Lăng Thần Hoàng dạy con có cách, bây giờ nhìn lại, hắn là lo lắng có người từ trên người Lan Lăng Liệt nhìn ra chân ngựa của mình.

Lan Lăng Thần Hoàng không thể bảo là không cẩn thận, từ đầu đến cuối hắn cũng không có lộ diện, mặc dù hắn là nhân vật sai sử phía sau màn địa ngục, chưởng khống đại cục, nhưng thủy chung chỉ cùng Sâm La liên lạc.

- Bát Cảnh Thần Hoàng, ngươi ẩn tàng hơn năm ngàn vạn năm, hơn năm ngàn vạn năm trước ngươi tiến vào Đô Thiên, cưỡng đoạt Luyện Thiên đại trận của Đô Thiên đạo huynh, kết quả bị Đô Thiên đạo huynh ám toán, nhưng mà ta biết ngươi không có chết.

Đạo Vương như cũ thúc dục chín đại Tiên Đạo trấn áp thiếu niên áo vàng. Một tay khác đối kháng Lan Lăng Thần Hoàng công kích, lạnh nhạt nói:

- Bởi vì tồn tại từ trong Hỗn Độn ra đời, làm sao có thể dễ dàng liền chết như vậy? Ngươi có thọ nguyên gần như vô tận, năm tháng căn bản không cách nào ăn mòn ngươi, ngươi không phải là Bổ Thiên thần nhân, nhưng hơn hẳn Bổ Thiên thần nhân. Kể từ khi biết địa ngục đề luyện ra Thiên Đạo địa ngục, luyện thành Minh Hải Vạn Ngục Ấn Thiên Đạo chí bảo bực này, ta liền biết ngươi ở sau lưng phát động trường hạo kiếp này.

- Ngươi là Ma Đế trong địa ngục, lo lắng Cổ Tiên hạo kiếp lan đến gần địa ngục, lúc này mới tương trợ chúng ta cùng chung trấn áp Huyền Đô Cổ Tiên, trong mười ba người sống sót liền có ngươi. Ngươi sẽ không chết, lại

bị Đô Thiên đạo huynh đánh nát thân thể, ẩn nặc hơn năm ngàn vạn năm thay hình đổi dạng, ta làm sao có không đề phòng ngươi?

Đạo Vương chỉ cảm thấy khó có thể ngăn cản, đột nhiên hét to:

- Ứng Long ở đâu?

Một đỉnh đầu khổng lồ đột nhiên thăm dò vào trong Huyền Minh Nguyên Giới, đây là một viên đầu rồng, trong miệng ngậm lấy một ngụm bảo chuông to lớn không gì so sánh được, đó là đỉnh đầu của Ứng Long lão tổ cùng Thiên Đạo Bảo Chung của hắn.

Cạch...

Ứng Long hàm chuông, Thiên Đạo Bảo Chung chấn động, oanh hướng Lan Lăng Thần Hoàng, chấn đắc Hồng Mông sôi trào!

Thân thể Ứng Long lão tổ bơi vào Huyền Minh Nguyên Giới, hàm chuông mà bơi, nửa cái long thân giống như đại mãng khuấy phá, khuấy Hỗn Độn Hồng Mông, Thiên Đạo Bảo Chung chấn động không dứt, cùng lúc đó móng nhọn của hắn bay tới, oanh hướng Lan Lăng Thần Hoàng, thiên dực sau lưng triển khai, giống như từng thanh lợi đao bá bá bá chém xuống!

Hắn là Thần Triều đệ nhất chiến tướng của Đạo Vương lúc Cổ Tiên hạo kiếp, dũng mãnh vô cùng, đối với Đạo Vương trung thành nhất, bất cứ chuyện gì cũng là hắn thứ nhất nhào lên, lần này Lan Lăng Thần Hoàng lộ diện, hắn cũng là người thứ nhất giết ra!

- Long ngu xuẩn, đối với Đạo Vương trung thành như vậy, người tiếp theo gặp nạn chỉ sợ chính là ngươi...

Lan Lăng Thần Hoàng khẽ cười một tiếng, Tiên Thiên Bát Cảnh đột nhiên biến đổi, tám cảnh dung hợp, hóa thành nửa cái Hỗn Độn Tiên Đạo, còn dư lại một nửa là Tiên Thiên Bát Cảnh, áp chế Thiên Đạo Bảo Chung cùng Ứng Long lão tổ!

Khó tu luyện nhất chính là Hỗn Độn Tiên Đạo, loại Tiên Đạo này uy năng còn trên Tiên đạo khác, là Hồng Mông Đại Đạo sau khi tu luyện tới Hoàng Đạo Cực Cảnh lột xác, nhưng Lan Lăng Thần Hoàng đã luyện thành nửa khuyết Hỗn Độn Tiên Đạo, có tiềm chất tiến quân Hỗn Độn Tiên Nhân!

Mặc dù Ứng Long lão tổ tế lên Thiên Đạo Bảo Chung, cũng không phải là đối thủ của hắn!

Sắc mặt Đạo Vương lạnh nhạt như cũ, ánh mắt rơi vào trên người thiếu niên áo vàng nói:

- Ngươi mới vừa nói, ta không cách nào trấn áp ngươi, không cách nào chưởng khống hết thảy? Mà bây giờ, ta như cũ có thể đem ngươi trấn áp!

- Ngươi thật sự không cách nào chưởng khống hết thảy.

Sắc mặt thiếu niên áo vàng lạnh nhạt như cũ, chỉ thấy lại có một thiếu niên áo vàng đi vào Huyền Minh Nguyên Giới, dung nhập vào trong thân thể của hắn, sau đó là thiếu niên áo vàng thứ hai, sau đó là thứ ba...

Trừ lần đó ra, còn có vô số pháp bảo mảnh nhỏ không ngừng phá vỡ hư không, cùng đỉnh trượng trong tay của hắn tương dung, khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, càng ngày càng sâu không lường được.

Sắc mặt Đạo Vương biến hóa, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy ở trong nhiều thế giới địa ngục khống chế, ba thân ảnh dị thường cường đại ở nơi đó hoành hành, giết xuống trong địa ngục đại quân, đem vô số viên chủ tinh đánh nát.

Một Ma Thần đầu sinh song giác vĩ ngạn đi vào Đại Phong Nguyên Giới, vô số địa ngục Thần Ma đánh tới, chỉ thấy tôn Ma Thần vĩ ngạn này thân thể lay động, Chiến Minh cự thú giống như con rận từ trong cơ thể hắn điệt xuất, hóa thành cự thú triều dâng, tạo thành từng cái từng cái trận pháp, thắt cổ đánh sâu vào địa ngục đại quân, số lượng càng ngày càng nhiều.

Mà tôn Ma Thần vĩ ngạn cầm trong tay một cây Phương Thiên Họa Kích, nặng nề vừa bổ, bổ ra Đại Phong Nguyên Giới chủ tinh, lộ ra chủ tinh tinh

hạch trấn áp nửa bàn tay cùng nhiều phong ấn!

- Huyền Đô, ta lấy cự thú huyết tế ngươi, để ngươi khôi phục chiến lực!

Ma Thần vĩ ngạn kia chính là Chiến Thiên Ma Tôn, bất quá lúc này Chiến Thiên Ma Tôn hiển nhiên đã rất có tinh tiến. Tăng lên tới tầng thứ Ma Quân, sâu không lường được, vô số Chiến Minh cự thú nuốt trọn địa ngục ma quân, lại ăn hết vô số viên tinh thần, hóa thành ngàn vạn cự thú.

Thình thịch thình thịch!

Ngàn vạn cự thú nổ tung, hóa thành huyết vụ, chen chúc hướng nửa bàn tay kia chui vào, nửa bàn tay bị phá vỡ từng cái từng cái phong ấn, gào thét bay ra. Hóa thành một thiếu niên áo vàng, cất bước đi về phía Huyền Minh Nguyên Giới.

Mà ở một tòa thế giới khác, Hạm Đạm Yêu Tôn thúc dục một ngụm đại đỉnh, thôn phệ luyện hóa vô số Ma Thần cùng tinh cầu, bản thể thì hóa thành Hạm đạm hoa, quay tròn chuyển động, cắn nát một mảnh lại một mảnh Tinh Không, đem chủ tinh tòa thế giới này cũng quấy đến phấn toái.

Tu vi thực lực của nàng cũng là tiến nhanh, tu thành Yêu Quân, tiến vào trên chủ tinh tinh hạch. Nơi này trấn áp một mảnh nhỏ của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, phía trên có lịch đại Thần Đế phong ấn, bị nàng mạnh mẽ phá vỡ, mảnh nhỏ bay lên.

Theo thiếu niên áo vàng chính là một cuộc Tiên duyên lớn lao, vô luận là Chiến Thiên Ma Tôn hay Hạm Đạm Yêu Tôn, cũng được chỗ ích không nhỏ, huống chi bản thân hai người này chính là hung thần chiến lực khôn cùng, thực lực cường đại, vượt xa Thần Tôn Ma Tôn, hôm nay chiến lực của hai người bọn họ, chỉ sợ đạt tới Thần Quân đỉnh thậm chí Thần Quân đại viên mãn!

Hô...

Một chiếc quỷ thuyền bay vào Tuyết Nhai thế giới, trên quỷ thuyền một

Thần Đế quanh thân quỷ khí um tùm, bên cạnh đứng từng tôn thần quan Thần Tướng đã hóa quỷ, khống chế U Đế quỷ thuyền đụng nát chủ tinh, đem các đời Thần Đế phong ấn đụng vỡ.

- Đạo Vương, tàn thân của ta hơn phân nửa bộ phận như cũ bị trấn áp ở trong vạn giới, sau khi chiến lực của ngươi giải phong như cũ có thể trấn áp ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1627: Chân Đạp Ba Thuyền. (1)

Thiếu niên áo vàng sắc mặt lạnh nhạt:

- Bất quá ngươi giải phong, Đạo Kim Ngọc Bàn thất khống, sẽ bị Minh Hải Vạn Ngục Ấn thôn phệ, Hoàng Tổ thất khống, ngược lại sẽ để cho ta nhanh thoát khốn hơn. Mười ba người các ngươi, tâm không đồng đều, hơn năm ngàn vạn năm thời gian để cho lòng của các ngươi mục nát, các ngươi trấn áp ta không được nữa. Đạo Vương, ngươi lựa chọn như thế nào?

Sắc mặt Đạo Vương biến hóa, cuồn cuộn nổi lên hai cái Thiên Đao, xoay người liền đi.

Cạch...

Ứng Long hàm chuông, tiếng chuông chấn động, long cùng chuông biến mất không thấy gì nữa.

Thiếu niên áo vàng nhìn Lan Lăng Thần Hoàng một cái, Lan Lăng Thần Hoàng không khỏi lộ ra chút khẩn trương, cười nói:

- Ta cứu ngươi thoát khốn, ngươi sẽ không hướng ta hạ thủ chứ?

Thiếu niên áo vàng nhìn đại đỉnh rách mướp trong tay một chút, khẽ cau mày, đột nhiên gở xuống một cây chân vạc vứt ra ngoài, chân vạc ô hay một tiếng cắm vào trong khối Hồng Mông khí, bồng bềnh mà đi, lạnh nhạt nói:

- Ngươi không đủ tư cách. Chờ ngươi tu thành Hỗn Độn Tiên, hoặc là đổi lại sư tôn ngươi tới còn không sai biệt lắm, ta ở Tiên Giới chờ ngươi cùng sư tôn của ngươi.

Lan Lăng Thần Hoàng thở phào nhẹ nhỏm, nhìn về phía Huyền Minh Nguyên Giới hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, đột nhiên cười ha ha.

Huyền Minh Nguyên Giới bị triệt để phá hủy, Hỗn Độn Hồng Mông khí quay chung quanh cái đỉnh trượng kia chuyển động, khối Hồng Mông khí quay chung quanh đỉnh trượng chuyển động, không ngừng hấp thu Hồng Mông Tử Khí bên ngoài.

Sớm muộn gì có một ngày, những Hồng Mông Tử Khí này cũng sẽ dung nhập vào trong khối không khí, Huyền Minh Nguyên Giới sẽ thu nhỏ lại vô số lần, hóa thành một khí đoàn, trừ Tiên Thiên Thần Ma, không người nào có thể ở trong đó sinh tồn.

Lan Lăng Thần Hoàng cất bước đi vào trong khối không khí, như cá gặp nước, mấy bước đi tới phụ cận cái đỉnh trượng kia, đánh giá bốn phía, bật cười khanh khách:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn muốn giả chết bao lâu?

Khối Hồng Mông khí chậm rãi lưu động, vô số Đại Đạo nghiền nát ở trong đó phiêu đãng, còn có vô số huyết nhục mảnh nhỏ, trong đỉnh trượng đột nhiên truyền đến tiếng người:

- Người ta cũng đã chết rồi, Thần Hoàng chớ đùa giỡn...

- Chết rồi?

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha, cười đến cong thắt lưng:

- Chúng ta những tồn tại ra đời trong Hỗn Độn này, nơi nào có thể chết chứ? Ngươi hậu thiên đắc đạo, tu thành Tiên Thiên Đạo Thể, vẫn là có thọ nguyên hạn chế, thọ nguyên vừa đến sẽ hồn phi phách tán. Bất quá ngươi luyện thành Hồng Mông Hoàng Đạo, nghịch chứng Tiên Thiên, Đại Đạo nấp trong Hồng Mông, liền có Bất Tử Chi Thân. Lại tu luyện, ngươi sẽ trở thành Tiên Thiên Thần Ma, Bất Tử Bất Diệt, không phải là Tiên mà có thọ nguyên của Tiên!

- Hơn nữa, ngươi dấu diếm được người khác, nhưng không thể gạt được ta! Ngươi đem Hỗn Độn Nguyên Thần của mình ký thác vào trong chân vạc,

có chân vạc Tạo Hóa Tiên Đỉnh bảo vệ ngươi, trừ khi chân vạc phấn toái, thì không người nào có thể giết ngươi.

Hắn cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, chuyện tình giả chết, ta cũng đã từng làm một lần. Đem Đại Đạo nghiền nát dung nhập vào Hồng Mông, Hồng Mông Bất Diệt ta không chết, trừ khi có người khai thiên, đem Hồng Mông mở ra, hoặc là đánh nát chân Tiên Đỉnh, nếu không không người nào có thể làm sao ngươi! Huyền Đô Cổ Tiên chính là nhìn ra ngươi núp ở trong chân vạc, cho nên ngay cả chân vạc cũng không muốn. Ngươi tính toán, cũng là cực kỳ khôn khéo!

Trong Chân vạc thanh âm trầm mặc chốc lát, đột nhiên tử khí bắt đầu khởi động, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần hiện ra, chân mang Hồng Mông, cười nói:

- Bát Cảnh Thần Hoàng có gì chỉ giáo?

- Không cần tôn kính như thế, ngươi có thể gọi ta là sư huynh.

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha nói:

- Nói sao, ta và ngươi trong lúc đó rất có sâu xa, ngươi là sư đệ của ta, ngươi và ta đồng xuất một môn. Chúng ta không phải ngoại nhân, mà là sư huynh đệ!

Trong khối Hồng Mông khí, đạo tắc nghiền nát phần phật bay tới, tự động tổ hợp, hóa thành Hồng Mông Hoàng Đạo, huyết nhục toái cốt cũng từng cục bay tới, gây dựng lại thân thể Giang Nam.

Nhưng Giang Nam không có cho Hỗn Độn Nguyên Thần của mình vào chủ thân thể, Hỗn Độn Nguyên Thần như cũ đứng ở trên chân đỉnh, cảnh giác vạn phần, nếu Lan Lăng Thần Hoàng xuất thủ, hắn liền chui vào trong chân vạc, nghĩ đến cho dù là tồn tại Cổ lão này cũng không làm gì được mình.

- Sư huynh đệ?

Giang Nam như cũ phòng bị dị thường, chuẩn bị bất cứ lúc nào làm cho Hỗn Độn Nguyên Thần của mình chui vào đỉnh trượng, tức cười nói:

- Thần Hoàng, ngươi cũng là đệ tử của Hồ Thiên lão sư? Nói như vậy, chúng ta cũng là người một nhà.

- Ngươi là nói Hồ Thiên đạo hữu?

Lan Lăng Thần Hoàng lắc đầu, cười nói:

- Ngươi quá đề cao Hồ Thiên rồi. Sư tôn của ta, chính là tồn tại Cổ lão trước lúc Thiên Địa Khai Ích cũng đã ra đời, chứng kiến Đế cùng Tôn mở vũ trụ định ra càn khôn, sau khi khai thiên tích địa sư tôn của ta liền đã là Tiên Nhân, trong Cổ Tiên hắn là nhân tài kiệt xuất! Hồ Thiên đạo hữu có tài đức gì, có thể cùng sư tôn ta sánh ngang?

Hắn chắp hai tay sau lưng, ngạo nghễ nói:

- Chúng ta sư huynh đệ nhất mạch này, có lực lượng cùng tiềm năng khôn cùng, thường xuyên nhận được thiên quyến cùng thiên khiển, thiên quyến là bởi vì chúng ta đúng thời cơ mà sinh, thành tựu bất khả hạn lượng, thiên khiển là bởi vì chúng ta nghịch thiên mà đi!

- Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ!

Phía sau hắn mơ hồ hiện ra Ma ngục nặng nề, đó là do Hồng Mông Đại Đạo thuần túy tạo thành Ma ngục, rộng lớn không giới hạn!

Lan Lăng Thần Hoàng nhìn về phía Giang Nam, mỉm cười nói:

- Hiện tại ngươi biết vì sao ta xưng ngươi là sư đệ đi? Ma Ngục Huyền Thai Kinh là sư phụ từ Tiên Giới mang vào hạ giới, truyền thụ cho ta, để cho ta thay truyền pháp. Bất quá môn công pháp này cũng là Tiên Sư sáng chế, ta chỉ có thể coi là thay sư truyền đạo, cho nên cho dù là ta tự mình truyền thụ

người khác Ma Ngục Huyền Thai Kinh, người nọ cũng chỉ có thể coi là đệ tử của tiên sư, là sư đệ của ta.

Trong lòng Giang Nam rung động, hắn sớm đã biết Ma Ngục Huyền Thai Kinh lai lịch thật lớn, chỉ sợ dính líu đến một vị tồn tại cực kỳ Cổ lão, nhưng không nghĩ tới, môn công pháp này lại là Tiên Giới lưu truyền ra công pháp!

Môn công pháp Ma Ngục Huyền Thai Kinh này, mặc dù chỉ có khúc dạo đầu, chỉ có thể tu luyện tới Thần Thông bát trọng, hơn nữa không có Thần Thông tương ứng, nhưng môn công pháp này lại có khả năng vô hạn, bởi vì khúc dạo đầu của nó chính là lấy Thần làm khởi điểm, luyện tựu thần tính, trên Tiên Thiên liền siêu nhân một bậc!

Lấy Thần làm khởi điểm, lấy tổ tông chưa đầy pháp Thiên Đạo chưa đủ sợ làm quy tắc chung, không sợ Thiên Đạo, chính là muốn nhảy ra ngoài Thiên Đạo trói buộc, tu thành Tiên Nhân!

Hơn nữa lấy lực dung hợp cùng lực thôi diễn cường đại của Ma Ngục Huyền Thai Kinh, môn công pháp này sẽ càng ngày càng lớn mạnh, người tu luyện thành tựu sẽ càng ngày càng cao, cuối cùng làm được trình độ Thiên Đạo chưa đủ sợ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1628: Chân Đạp Ba Thuyền. (2)

- Chúng ta nhất mạch này, khởi bước liền cao hơn người khác, nhưng dễ dàng gặp nạn. Ta cùng với lúc Cổ Tiên hạo kiếp hạ giới truyền đạo, sư đệ thứ nhất là Cổ Già Ma Tôn, đáng tiếc hắn gặp thiên khiển, tu luyện tới Ma Tôn cảnh giới liền chết trong Cổ Tiên hạo kiếp, thành một pháo hôi tầm thường.

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Lúc ấy địa ngục ta rất nhiều cường giả, cũng tham dự đến một trận trấn áp Huyền Đô Cổ Tiên, tử thương vô số. Đây cũng không phải là chúng ta hảo tâm, mà là chư thiên vạn giới cùng Minh Hải vạn giới quá gần, may là đánh ở chư thiên vạn giới, đánh nát cũng là chư thiên vạn giới, cùng địa ngục ta không liên quan. Cổ Già Ma Tôn đem môn công pháp này truyền thụ cho Trạc Sơn Đạo Nhân, tiểu tử này bị chết nhanh hơn, mới vừa tu thành thần vị liền bị người giết chết...

Hắn giơ lên đầu ngón tay, từng cái từng cái tên người nói ra, nghe mà da đầu Giang Nam tê dại.

Nhiều tồn tại tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, thường thường cũng là chết non, thậm chí có những người chẳng qua là tu luyện tới Thần Phủ cảnh giới liền chết trong tay người khác, còn có chút người tu luyện tới Ma Tôn cảnh giới, có tiền đồ tốt, nhưng đột nhiên bất hạnh mất mạng, tỷ như vị Ma Tôn bị Sa La Ma Đế giết chết kia, tỷ như Hắc Thiên Ma Tôn chạy đến chư thiên vạn giới chết trong tay Giang Tuyết, cũng là bị chết không rõ nguyên do.

Môn công pháp này phảng phất mang theo không tốt, để cho người tu luyện từng cái từng cái bỏ mạng.

- Tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trước mắt còn sống, chỉ còn lại có ta và ngươi.

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Bất quá, ngươi so với bọn hắn giảo hoạt nhiều hơn, lần này Thiên Đao đột kích, ta nghĩ đến ngươi sẽ rập khuôn theo bọn họ, không nghĩ tới ngươi lại trước lĩnh ngộ ra Hồng Mông Hoàng Đạo, tự thân ký thác trong Hồng Mông, Huyền Minh Nguyên Giới bị đánh nát thành Hồng Mông, nơi nơi đều có thể để ngươi ký thác. Hơn nữa ngươi còn lo lắng cho mình sẽ chết rụng, dù sao nguyên thần của ngươi không cách nào xé chẵn ra lẻ dung nhập vào đến Hỗn Độn Hồng Mông, nếu Nguyên Thần bị chém, ngươi cũng sẽ chết. Vì vậy, lúc chiến đấu chưa bắt đầu ngươi liền đem nguyên thần của mình ký thác vào chân Tiên Đỉnh, người khác thấy ngươi cầm lấy chân vạc, nghĩ đến ngươi là tính toán dựa vào chân vạc tới phá giải Bổ Thiên thần nhân phong cấm, thật ra thì bọn họ không biết, ngươi cầm lấy là nguyên thần của mình.

Hắn mắt lộ ra tán thưởng, cười nói:

- Cầm lấy nguyên thần của mình, đem đỉnh trượng giao trong Huyền Đô tay, nguyên thần của mình cũng tương đương với đến trong Huyền Đô tay. Mặc dù Huyền Đô đã làm rất nhiều chuyện, nhưng mà không muốn dính dấp quá nhiều nhân quả, sẽ không để cho ngươi chết ở trong tay của hắn, cho nên sẽ giữ được Hỗn Độn Nguyên Thần của ngươi. Sau khi hắn thoát kiếp không muốn cùng ngươi nhân quả quá sâu, mới có thể đem nguyên thần của ngươi trả cho ngươi.

Giang Nam thổn thức nói:

- Sư huynh, chúng ta nhất mạch này từng cái từng cái chết quá sớm, sư đệ ta cũng không muốn sớm như vậy liền chết, cho nên phải hoa chút ít tâm tư bảo vệ tánh mạng.

Lan Lăng Thần Hoàng lòng có đồng cảm, cũng là thổn thức nói:

- Đúng là như thế. Đừng nói ngươi, ngay cả ta năm đó cũng thiếu chút nữa gặp nạn, cơ hồ bị Đô Thiên đạo huynh giết chết! Chúng ta nhất mạch này quá xuất sắc, xuất sắc đến ngay cả lão Thiên cũng không dung chúng ta, Thiên Đạo cũng ghen tỵ với chúng ta. Chúng ta chính là thiên lý không tha a!

Giang Nam lòng có ưu tư, gật đầu nói:

- Có đôi khi ta cũng cảm thấy, không phải là ta quá thông minh, mà là bọn hắn quá ngu xuẩn.

Lan Lăng Thần Hoàng thở dài một ngụm trọc khí nói:

- Là bọn hắn quá ngu xuẩn, cũng là chúng ta quá thông minh. Bất quá không có những người ngu kia, sao có thể hiển lộ rõ chúng ta thông minh.

Hai người thở dài thở ngắn, hung hăng thổi phồng lẫn nhau một phen, mặt không đỏ tim không nhảy. Nếu những người khác ở chỗ này, nghe hai người nói chuyện, nhất định sẽ thay bọn họ xấu hổ đến tìm một cái lổ để chui vào.

- Sư huynh, Đô Thiên Thần Đế thật đã chết rồi?

Giang Nam trong lòng vừa động hỏi.

Ở trước khi Đô Thiên Thần Đế chết gặp qua người, duy chỉ có vị Bát Cảnh Thần Hoàng dùng tên giả Lan Lăng Thần Hoàng trước mắt này, vì vậy Giang Nam mới có hỏi như vậy.

Theo hắn, Đô Thiên Thần Đế tuyệt đối là tồn tại mãnh liệt đến rối tinh rối mù, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể luyện ra, thần nhân Bổ Thiên, chủ yếu dựa vào chính là Luyện Thiên đại trận của hắn!

Mười ba tồn tại trấn áp Cổ Tiên còn sống, Bỉ Ngạn, Thiên Mẫu Thánh Hậu cùng Lan Lăng Thần Hoàng mặc dù không phải là Bổ Thiên thần nhân, nhưng riêng phần mình có bảo vệ tánh mạng chi đạo.

Đô Thiên Thần Đế mạnh như vậy, khó tránh khỏi để cho Giang Nam hoài nghi, hắn có phải thật đã chết hay không.

- Đô Thiên đạo huynh bởi vì vô cùng nghịch thiên, vì vậy Thiên Đạo không tha, hẳn là thật đã chết rồi.

Lan Lăng Thần Hoàng cũng không dám khẳng định, vì vậy dùng tới hai chữ "hẳn là", đột nhiên lại cười nói:

- Huyền Thiên sư đệ, ta và ngươi đồng môn, chư thiên vạn giới Bổ Thiên thần nhân đã mục, Thiên Đạo cũng đã mục, ngay cả Huyền Minh Nguyên Giới của ngươi cũng bị đánh cho thành Hỗn Độn. Thiên Đạo không lấy chúng sinh làm gốc, còn có thể gọi là Thiên Đạo sao? Thần nhân không lấy chúng sinh làm gốc, còn có thể gọi thần nhân sao?

Hắn cười dài nói:

- Ngươi lần này tính toán Chư Thiên Thần Đế, tính toán Đạo Vương, Thiên Đao lão tổ cũng bởi vì ngươi mà chết, đến tiếp sau còn sẽ có gợn sóng liên tiếp, khuấy đại cục. Chư thiên vạn giới chỉ sợ không thể dung ngươi, nếu ngươi cùng địa ngục ta đối nghịch, ngay cả ta cũng không thể dung ngươi. Sao không khí ám đầu minh, gia nhập địa ngục nhất phương? Ngươi nếu là chịu, ta sẽ đón chào! Trong địa ngục ta cùng ngươi có cừu oán là không ở số ít, nhưng chỉ cần ngươi chịu gia nhập địa ngục ta, bọn họ nhất định mừng rỡ không khép miệng được!

Giang Nam nháy mắt mấy cái, trong đầu không khỏi hiện ra bộ dạng Sâm La Ma Đế mừng rỡ không khép miệng được, vội vàng lắc đầu, đem hình ảnh này chém tới, cười nói:

- Ta không muốn gia nhập các ngươi, sư huynh tha lỗi.

- Nói như vậy, ngươi muốn đối địch với ta rồi?

Lan Lăng Thần Hoàng tức cười, đứng chắp tay, cười nói:

- Đừng quên, ta là Tiên Thiên Thần Ma, Hỗn Độn sở sinh, trời sinh đất nuôi, người khác không thể ở trong Hỗn Độn Hồng Mông giết ngươi, nhưng đối với ta mà nói cũng không phải là phiền phức như vậy. Mặc dù nguyên thần của ngươi trốn vào chân Tiên Đỉnh, ta cũng có biện pháp đem ngươi bắt đi ra ngoài. Ta thay sư truyền đạo, Tiên Sư ở lúc Cổ Tiên hạo kiếp thượng giới, lúc hắn thượng giới không có mang ta lên, ta ở hạ giới đã ngốc ngán, ngẩn đến đã đủ lâu, ta thật sự không muốn ngươi nhảy ra phá hư đại kế của ta!

Giang Nam trầm mặc chốc lát, mặt dãn ra cười nói:

- Sư huynh, hôm nay Đạo Vương, ngươi, Huyền Đô Cổ Tiên, tạo thế chân vạc, phe phái ba người các ngươi, ta sẽ không gia nhập, ai cũng không giúp, ý của ngươi như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1629: Mời Lão Gia Xuất Quan! (1)

Lan Lăng Thần Hoàng nghiêng đầu nhìn hắn, bật cười nói:

- Ngươi muốn chân mang ba thuyền? Hai cái thuyền cũng sẽ đem ngươi phân thây, chân mang ba thuyền, hơi không cẩn thận ngươi sẽ chết không có chỗ chôn! Sư đệ, ngươi hiện tại nên đứng vững đội, đứng đúng đội, tương lai mới có thể phân quả, hiện tại ngươi không đứng thành hàng, tương lai ngươi liền không có quả ngon để ăn!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Sư huynh, ngươi ở đây thời gian quá dài, chẳng lẽ liền không lo lắng Bổ Thiên thần nhân trở lại? Nếu Đạo Vương trở về, tất nhiên là nắm chặc giết chết ngươi.

Lan Lăng Thần Hoàng cau mày, xoay người rời đi, thản nhiên nói:

- Sư đệ, ngươi có thể ở trong Hồng Mông Tử Khí trốn bao lâu? Cho dù là Bỉ Ngạn Nữ Đế, cũng không dám nói mình có thể núp ở trong Hồng Mông Tử Khí là có thể thoát kiếp. Thân phận của ngươi bây giờ lúng ta lúng túng, không phải là phe phái Đạo Vương, cũng không phải là phe phái địa ngục ta, trong phe phái Huyền Đô cũng không có ngươi. Sớm muộn gì có một ngày, mọi người không đứng thành hàng sẽ gặp đến thanh tẩy, ngươi vẫn là cần đứng thành hàng đi.

- Đứng thành hàng?

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn đi xa, qua một lúc lâu, đột nhiên nhẹ giọng nói:

- Các ngươi ba con đường, cùng Đạo của ta không giống nhau, đạo bất đồng bất tương vi mưu, ta há có thể đứng ở trong đội ngũ của các ngươi?

- Đội ngũ của các ngươi, ta không đứng, ta muốn đứng đội của chính ta!

- Mạng vận của ta, chính mình nắm giữ!

Sau trận đại chiến này, Thiên Đao lão tổ trong Bổ Thiên thần nhân bỏ mình, địa ngục vạn giới cùng chư thiên vạn giới nhiều Thần Ma đại quân bỏ mạng, thậm chí ngay cả chư Hoàng chư Đế cũng gặp phải bị thương không nhẹ, hơn nữa Quang Vũ Kỷ Kiếp bộc phát, một phần thân thể của Huyền Đô Cổ Tiên cùng một phần mảnh nhỏ Tạo Hóa Tiên Đỉnh thoát khốn, quả nhiên tạo thành thế chân vạc.

Đạo Vương cùng nhiều Bổ Thiên thần nhân trấn áp Quang Vũ Kỷ Kiếp, để cho trận kỷ kiếp này không có tiếp tục bộc phát xuống, mà địa ngục cũng hành quân lặng lẽ, không hề đại cử xâm lấn nữa, Huyền Đô Cổ Tiên cũng không có tiếp tục bức bách.

Hạo kiếp tạm thời bình thường xuống, tam đại thế lực riêng phần mình chỉnh đốn, thỉnh thoảng phát sinh tiểu quy mô chiến đấu, nhưng đại chiến giống như ở Huyền Minh Nguyên Giới kia, liền từ này không có xuất hiện qua.

Lúc này, địa ngục cùng chư thiên vạn giới trong lúc đó cũng bắt đầu trao đổi, thỉnh thoảng có địa ngục tu sĩ hoặc là Thần Ma tiến vào chư thiên vạn giới, cùng cường giả tranh phong, mà chư thiên vạn giới tu sĩ hoặc là Thần Ma khi rãnh rỗi cũng có người vào địa ngục khiêu chiến, hiện ra không ít nhân vật xuất sắc.

Hai đại vũ trụ dung hợp là xu thế không cách nào sửa đổi, A Tỳ ma triều Sa La Ma Đế cùng Đông Cực Thần Triều Đông Cực Đại Đế, cũng đối với loại tu sĩ Thần Ma trẻ tuổi này trao đổi mở một con mắt nhắm một con mắt, hai bên điều có ước định, trẻ tuổi hào kiệt tiến vào lãnh địa lẫn nhau, phải có chút phong độ, không thể lấy lớn áp nhỏ.

Chư thiên vạn giới hào kiệt cùng địa ngục quần hùng giao phong, thỉnh thoảng có từng tràng chiến đấu đặc sắc tuyệt luân, để cho rất nhiều trẻ tuổi

cường giả quật khởi, danh dương hai đại vũ trụ.

Trẻ tuổi như mặt trời ban trưa, trong Thần Tôn lấy Tiên Thể Thiếu Hư cầm đầu, quét ngang đương thời, Tiên Thể Thiếu Hư xâm nhập chư thiên vạn giới, lập một tòa lôi đài, chỉ khiêu chiến Thần Tôn, kinh nghiệm hơn một trăm chiến, thậm chí ngay cả Đại Thánh Vương, Tố Thiên Hầu cùng Hạo Thiếu Quân ba trẻ tuổi Thần Tôn này cũng lần lượt bại trận, thập phái bát thiên thất thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung tuổi trẻ Thần Tôn cũng lần lượt ứng chiến, đều không ngoại lệ bị thua!

Tiên Thể Thiếu Hư ở trong Thần Tôn không có đối thủ, uy danh nhất thời vô lượng, được khen là đệ nhất nhân.

Tiên Thể quét ngang chư thiên vạn giới không đối thủ, tạo nên uy danh bất thế.

Mà trong Thần Chủ là quần tinh lấp lánh, hiện ra không biết bao nhiêu cường giả có Đế tư, vô luận là chư thiên vạn giới hay địa ngục vạn giới, cũng xuất hiện nhiều tuổi trẻ cường giả có Đế tư, từng tràng khiêu chiến, làm cho người ta kinh diễm, thường xuyên khiến cho từng tràng oanh động.

Làm người khác chú ý nhất là Thần Chủ trong Đô Thiên thần giới, đám người Tương Ngạn, Tam Khuyết, Hoa Trấn Nguyên, Diệu Đế, Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Tử Ngọc, Mục Sơn, Yêu Thần Kim Đế, số lượng nhiều làm cho người ta da đầu tê dại.

Đô Thiên Thần Giới những trẻ tuổi có Đế tư này, thường xuyên như ong vỡ tổ xuất động, nhiều lần đánh vào trong địa ngục, hướng địa ngục trẻ tuổi hào kiệt khiêu chiến, quét ngang tuổi trẻ Thần Chủ của địa ngục vạn giới, đảo qua Tiên Thể Thiếu Hư mang cho chư thiên vạn giới cảm giác bị áp bách.

Về phần Chân Thần cảnh giới, cũng có không biết bao nhiêu nhân vật siêu quần bạt tụy, chư thiên vạn giới cùng địa ngục vạn giới hai đại vũ trụ tương thông, dần dần biến thành một cái võ đài lớn, khắp nơi quần hùng,

ngươi bên hát ta gặt hái, riêng phần mình có phấn khích riêng của mình.

Trừ bọn họ ra, còn có tặc nhân giá thuyền thường lui tới, tục truyền là một nữ tặc, mọi nơi trộm cắp, thậm chí ngay cả mấy vị Ma Hoàng Ma cung cũng bị cướp, bị trộm đi vài món bảo vật, gặp phải mấy tồn tại kinh khủng đuổi giết nữ tặc, cuối cùng cũng không giải quyết được gì.

Trong lúc vô tình hơn tám năm thời gian trôi qua, tràng ác chiến ở Huyền Minh Nguyên Giới kia đã trở thành truyền thuyết.

Mà Huyền Thiên Giáo Chủ trẻ tuổi kia, phát động thiên hạ phong vân, đem hai vũ trụ vô số cường giả mạt sát, ám toán từng tôn Thần Đế Ma Đế Ma Hoàng, thả ra Huyền Đô Cổ Tiên, để cho hạo kiếp tạm thời bình thường, ba bên thôi đấu, Huyền Thiên Giáo Chủ vì vậy mà trở thành thần thoại.

Đối với một Thần Chủ, có thể khuấy phong vân lớn như vậy, thậm chí để cho hạo kiếp tạm thời bình thường, càng nhiều người là hoài nghi, hoài nghi chỉ là một Thần Chủ có thể làm được một bước này hay không.

Dù sao, Huyền Thiên Giáo Chủ trong truyền thuyết không chỉ có ám toán chư Hoàng chư Đế, thậm chí ngay cả Thiên Đao lão tổ cái phản đồ của chư thiên vạn giới này, cũng là bị hắn đưa ra, vì vậy mới có thể chết trong tay Đạo Vương.

Đây chính là Bổ Thiên thần nhân, tồn tại hùng cứ chư thiên vạn giới 5400 vạn năm, bởi vì một Thần Chủ mà chết, không khỏi có chút làm cho người ta cảm thấy khoa trương.

Bất quá Huyền Thiên Giáo Chủ chết hay sống, lại không người biết được, có người nói hắn đã chết, còn có người nói hắn còn sống ở trong khối Hồng Mông khí, chẳng qua là gặp phải Thiên Đao lão tổ làm bị thương nặng, sống không bằng chết.

Trong Huyền Minh Nguyên Giới, nơi nơi là Bổ Thiên thần nhân cùng chư Hoàng chư Đế cường giả bực này chiến đấu lưu lại dấu vết, thậm chí còn có

tiên tích, Hồng Mông Tử Khí ở chỗ này trôi nỗi, gột rửa, dần dần hướng khối Hồng Mông khí hội tụ, khối không khí càng lúc càng lớn, càng ngày càng chìm, tản mát ra khí tức Hồng Mông khôn cùng, nguyên thủy vĩnh hằng.

Thường xuyên có cường giả hai đại vũ trụ đến đây thu Hồng Mông Tử Khí luyện bảo, thỉnh thoảng còn có Thần Ma chư thiên vạn giới cùng địa ngục Thần Ma phát sinh chiến đấu, có đôi khi còn có Chân Thần, Thần Chủ tồn tại cao cao tại thượng bực này tới đây, tìm kiếm cơ duyên đột phá.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1630: Mời Lão Gia Xuất Quan! (2)

Thời gian đã lâu, cho nên liền có tin đồn nói, có người ở trong Hồng Mông Tử Khí nghe được tiếng tụng kinh, giống như Cổ lão Thần Ma ở trong Hỗn Độn niệm chú, thanh âm kia ẩn chứa ảo diệu vô tận, đưa tới không ít tu sĩ cùng Thần Ma đến đây nghe đạo, rất có tinh tiến, thậm chí có người nhận được khải ngộ nhất cử tu thành Thần Tôn.

Thậm chí, mấy Thần Chủ Ma Chủ liên thủ tiến vào trong Hỗn Độn Hồng Mông sưu tầm nơi phát ra tiếng tụng kinh kia, nhưng vừa đi không trở về, tin đồn chết ở trong Hỗn Độn.

Cũng có tin đồn nói, có người thấy trong khối không khí to lớn không gì so sánh được kia trôi lên thiên đình nặng nề, vô số Thần Ma san sát đứng ở trong thiên đình, cúng bái một pho tượng Cổ Thần, tràng diện cực kỳ tráng quan to lớn, thậm chí làm một Ma Tôn đi ngang qua cảm giác được vô cùng rung động, tham quan học tập một lúc lâu.

Còn có người thấy trong Hồng Mông có một cái bồ đoàn, Tiên quang rung chuyển, có tiên âm từ chỗ sâu trong Hồng Mông truyền đến.

Còn có người thấy một mặt bình phong, trong thoáng chốc như có cảnh tượng tiên tử phi thăng.

Trong khối Hồng Mông khí có trọng bảo, tin tức kia truyền ra, đưa tới không biết bao nhiêu cường giả đến đây thám hiểm, lại có không biết bao nhiêu người táng thân, bị đồng hóa thành Hồng Mông Tử Khí.

Cũng có người đến gần chân Tiên Đỉnh đỉnh thiên lập địa kia, xâm nhập đến trong đó, cố gắng lấy đi bảo vật này, kết quả cũng mạng táng trong Hỗn Độn.

Qua không lâu lại có truyền thuyết, nói có người tiến vào đất nguy hiểm

kia, lâm vào Hỗn Độn cơ hồ bỏ mình, kết quả gặp phải một vị thư sinh, mời hắn vào trong một thần điện, uống trà luận đạo, người nọ cho là thiên nhân. Sau khi đi ra khối Hồng Mông khí vẫn còn là tỉnh tỉnh mê mê, chợt hiểu ra như mộng.

Truyền thuyết thư sinh kia, chính là Huyền Thiên Giáo Chủ.

- Huyền Thiên Giáo Chủ còn sống?

Trong Trung Thiên thế giới, một địa ngục Ma Chủ lên tiếng, truyền khắp Trung Thiên:

- Trong trận đại chiến kia, không có người nào có thể sống sót, Huyền Thiên Giáo Chủ cũng sẽ không ngoại lệ! Các ngươi nói quá tà dị, chỉ là một Thần Chủ, cũng có thể khuấy đại cục hai đại vũ trụ, biến thành trạng thái chân vạc hôm nay? Bản thân ta muốn đích thân xông vào khối Hồng Mông khí một lần, xem một chút vị Huyền Thiên Giáo Chủ này có phải thật còn sống hay không. Hắn nếu là đã chết, ta mang tàn cốt hắn ra, nếu hắn sống, ta đánh chết hắn mang tàn cốt hắn ra!

Ma Chủ này tên là Bá Nhạc, là một vị Ma Chủ có Đế tư trong địa ngục, đã tu luyện tới đại viên mãn cảnh giới, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá tu thành Ma Tôn.

Nhạc Ấu Nương chúng Đô Thiên trẻ tuổi Thần Chủ đại náo địa ngục, hắn đang bế quan, đợi lúc xuất quan đám người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng đã đem địa ngục nhiều Thần Chủ Ma Chủ đánh cho hoa rơi nước chảy.

Bá Nhạc Ma Chủ không cam lòng, vì vậy một mình đi tới Trung Thiên thế giới, vừa gặp có người truyền thuyết chuyện Huyền Thiên Giáo Chủ còn sống, hắn cũng biết Huyền Thiên Giáo Chủ là sư tôn của đám người Nhạc Ấu Nương, cho nên mới tính toán xâm nhập khối Hồng Mông khí, tìm được tàn cốt của Huyền Thiên Giáo Chủ, hoặc là đánh giết Huyền Thiên Giáo Chủ, hung hăng đả kích đám người Nhạc Ấu Nương Tịch Trọng, vì địa ngục vạn giới hòa nhau một ván.

Danh tiếng Bá Nhạc Ma Chủ vô cùng vang, chuyến đi này tự nhiên cực kỳ hấp dẫn nhìn chăm chú, Trung Thiên thế giới cũng có không biết bao nhiêu địa ngục Ma Thần, cùng chư thiên vạn giới nhiều Thần Ma cùng nhau, quan sát hành trình của Bá Nhạc Ma Chủ.

Có Chư Thần chư Ma tùy tướng, chuyến đi này của Bá Nhạc Ma Chủ có thể nói phong quang vô hạn, đợi đi tới phụ cận khối Hồng Mông khí, thậm chí nhiều Thần Minh, Thiên Thần cũng không dám đến gần, bởi vì dẫn lực của khối Hồng Mông khí cực mạnh, hơi không cẩn thận sẽ bị hút vào trong khối không khí, thực lực hơi yếu liền căn bản không cách nào chống cự Hồng Mông Tử Khí, bị tử khí hóa đi, ngay cả thần tính cũng không thể chạy trốn!

Chỉ có Chân Thần Thần Chủ, mới có thể đi tới phụ cận tử khí, chỉ có cường giả, mới dám tiến vào khối Hồng Mông khí này.

Nhưng có thể làm được xâm nhập khối không khí mà không chết, toàn thân trở lui, cho dù là Ma Tôn Thần Tôn cũng không dám nói mình có thể làm được!

Dù sao tám năm này, đã có không ít Thần Tôn Ma Tôn tiến vào trong khối không khí, không còn có đi ra ngoài.

Bá Nhạc Ma Chủ nhìn về phía khối không khí, cười lạnh một tiếng, sải bước hướng khối không khí đi tới, có một loại khí khái trên đời vô địch, chỉ bằng vào loại khí khái này, liền đủ để khiến nhân tâm kính phục!

Thân thể của hắn càng ngày càng vĩ ngạn, quanh thân giới vực triển khai, muôn hình vạn trạng, cười ha ha nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, còn không ra thấy ta? Chỉ là một ma quỷ...

Bá...

Đột nhiên hư không hé ra, một bụi thần thụ bay tới, sáng mờ vạn đạo, màu ngọc bích ngàn tia, thần thụ cao tới vạn dặm, kim chói, đợi lúc đi tới

bên cạnh khối không khí chỉ có cao lớn vài chục trượng, trong tán cây có một tổ chim lớn mấy trượng, do rơm rạ kim xán xán xây dựng mà thành.

Trong tổ chim có hai đầu Thanh điểu, co đầu rụt cổ, còn có một đầu ấu điểu chưa lớn, mới vừa mãn cánh chim, tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, mà bên cạnh ấu chim còn có bốn con chim nhỏ, giống như gà con khéo léo đẹp đẽ, đứng ở bên cạnh ấu chim, xếp thành một hàng.

Thần thụ tản mát ra uy năng kinh thiên, hướng khối Hồng Mông khí sa sút đi.

- Bảo bối tốt!

Ánh mắt Bá Nhạc Ma Chủ không khỏi sáng ngời, mà nhiều Thần Ma ở phía ngoài quan sát hắn ánh mắt cũng không khỏi sáng, hô hấp có chút dồn dập, chỉ thấy gốc thần thụ kia khắp cả người là đạo tắc làm bằng, không biết bao nhiêu đạo tắc luyện thành thân cây thần thụ, mà hàng tỉ đạo căn tu cũng là một mảnh Đại Đạo đạo tắc dài hẹp sở luyện, cành lá cũng là đạo tắc tạo thành.

Mảnh nhìn thật kỹ, cành lá thần thụ kia, quả thực chính là một thế giới nhỏ!

- Thiên tài địa bảo bực này, cơ hồ có thể sánh ngang Thần Quân chi bảo, nên cho ta sở hữu!

Một tiếng cười to truyền đến, một Chân Thần đột nhiên xuất thủ, phía sau đột nhiên hiện ra một cái lưới lớn, hướng thần thụ kia lưới đi. Cùng lúc đó, mấy ngàn Thần Ma rối rít động thủ, có thi triển Thần Thông, có tế lên pháp bảo, hết thảy chạy thẳng tới gốc thần thụ kia, cố gắng đem thần thụ lấy đi!

- Mạnh mẽ hủy đi nhà ta, có còn vương pháp hay không?

Đầu ấu chim trong tổ chim kia giận dữ, đột nhiên hai cái chân đứng lên, há mồm khẽ hấp, đầu chim trở nên vô cùng khổng lồ, chu vi mấy ngàn dặm, một ngụm nuốt đi, giữa không trung giống như đột nhiên nhiều ra một hắc

động thật lớn, vô số Thần Thông pháp bảo hết thảy rơi vào trong miệng chim!

Vù vù hô...

Từng tôn Thần Ma dừng chân không được, thân bất do kỷ ngã vào trong miệng chim, bị đầu ấu chim này một ngụm nuốt mấy ngàn Thần Ma!

Những Thần Ma khác may mắn thoát khỏi ngẩn ngơ, trong lòng hoảng sợ, đờ đẫn đứng tại nguyên chỗ, có chút không biết làm sao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1631: Mời Lão Gia Xuất Quan! (3)

Trong ổ chim, đầu công điểu kia nghiêng đầu, con ngươi tròn vo ngó chừng ấu chim nói:

- A Đại, ít bị chú ý, không nên gây chuyện...

- Ha ha ha ha!

Bá Nhạc Ma Chủ đột nhiên cất tiếng cười to, cất bước hướng thần thụ cùng ổ chim đi tới, chiến ý xông lên trời:

- Thiên tài địa bảo, người có đức thì được! Vài đầu chim nhỏ, ta nghĩ tình các ngươi tu hành không dễ, giao ra thần thụ, các ngươi theo ta, ta tha các ngươi khỏi chết!

Đầu công điểu kia triển khai một cánh, che ở trên đầu ấu chim, tránh cho hắn lại tới gây chuyện, trung thực nói:

- Đây là cây thành đạo của Huyền Thiên Giáo Chủ, tên là Đế Hoàng Thụ, đạo huynh không nên sanh sự, tránh cho giáo chủ tức giận...

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Bá Nhạc Ma Chủ cười lạnh một tiếng, ngang nhiên xuất thủ, một bàn tay ma khí um tùm thăm dò, chụp vào Đế Hoàng Thụ, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ coi là thứ gì...

Bá...

Từng chích chim to, chim nhỏ, nhũ chim đột nhiên nhất tề mở ra cánh chim, thanh dực liên thiên, đỡ một kích kia của Bá Nhạc Ma Chủ, uy lực hung mãnh đáng sợ, đem một thức Thần Thông này của Bá Nhạc Ma Chủ

đánh nát, ngay sau đó từng đạo thanh dực rơi xuống, như kiếm chém liên tục.

Bá Nhạc Ma Chủ vội vàng chống cự, không ngờ vài đầu chim xanh này mặc dù nhìn như chim xanh bình thường, nhưng kỳ thật cũng là môn hạ của Hồ Thiên Lão Tổ Bổ Thiên thần nhân nghe đạo giảng pháp, lại được đến Thông U Thần Đế những năm này chiếu cố, đã sớm lợi hại đến đáng sợ, tu thành Thần Chủ, tinh thông từng loại từng loại Đế cấp công pháp cùng Thần Thông.

Vài đầu chim xanh liên thủ, nhất thời Bá Nhạc Ma Chủ bị đánh đến sưng mặt sưng mũi. Còn có một đầu ấu chim mới vừa lột xác ở trong ổ chim sôi nổi, kêu lên:

- Bắt nạt chim của Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn muốn sống nữa hay không!

Trong lòng Bá Nhạc Ma Chủ biết không ổn, đang muốn rút đi, đột nhiên đầu kia tiểu chim tế lên một rễ cây, bá một tiếng trói lại, tùy ý hắn giãy dụa như thế nào cũng không thể chạy trốn.

- Không nên ăn hắn.

Đầu công điểu kia thấy tiểu thanh điểu há mồm liền muốn đem Bá Nhạc Ma Chủ nuốt vào, vội vàng nói:

- Không nên ăn, ngươi ăn như vậy là không đúng...

Bên cạnh mẫu chim gật đầu, ân cần dạy bảo nói:

- Chôn dưới đất, chuyên cần tưới nước, mọc lên tốt, năm sau liền có thể dài ra rất nhiều, ăn được nhiều hơn. Linh Đạo Tử chính là trồng hoa mầu như vậy...

Đầu tiểu thanh điểu kia mừng rỡ, đem Bá Nhạc Ma Chủ trồng ở trong ổ chim, từ trên một mảnh lá cây mang tới lộ thủy tưới Bá Nhạc Ma Chủ.

Phía ngoài nhiều Thần Ma thấy mà da đầu tê dại, một lão thần lẩm bẩm nói:

- Chim của Huyền Thiên Giáo Chủ, thật hung tàn... Đúng rồi, chẳng lẽ nói Huyền Thiên Giáo Chủ thật còn sống?

Đột nhiên, khối Hồng Mông khí bắt đầu khởi động, bên trong truyền đến đủ loại đạo âm, vạn đạo nổ vang, có vô cùng thần quang cùng Tiên chỉ từ chỗ sâu nhất của khối không khí bắn ra, chỉ một thoáng hàng tỉ dặm cũng là thần quang, Tiên quang!

Hồng Mông tách ra, Thần Đình nặng nề hiện lên, vô số Thần Ma hư ảnh vĩ ngạn đứng vững vàng ở trong trọng trọng Thần đình, cùng chung đứng hầu.

- Giáo chủ rốt cục muốn xuất quan!

Hai đầu chim to vội vàng sửa sang lại vũ mao, một mực cung kính đứng ở trong ổ chim, duy chỉ có đầu tiểu thanh điểu kia bĩu môi, thầm nói:

- Hắn mạnh hủy đi phòng ốc của chúng ta, còn không đưa tiền...

Đúng vào lúc này, đột nhiên hư không lần nữa hé ra, từng tôn Thần Ma vô cùng cường đại xông ra hư không, hàng tỉ thần quang phô một cầu vồng, hơn hai mươi vạn Thần Ma đứng vững vàng ở hai bên phi kiều, lại có từng tôn Chân Thần Thiên Thần bay ra, Thần Nữ tấu lên thần nhạc, lại có từng tôn trẻ tuổi Thần Chủ bay tới, khom người đứng hầu, để cho quần hùng kinh hồn táng đảm chính là, tuổi trẻ Thần Chủ này rõ ràng là gần chút ít năm danh tiếng đang cao Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Tương Ngạn chúng trẻ tuổi Thần Chủ, uy danh hiển hách!

Mà giờ khắc này, những tồn tại loại đầu sỏ này hết thảy một mực cung kính, cung thanh nói:

- Mời phu nhân pháp giá!

Một chiếc hương xa chạy tới, từ trên cầu vồng chạy nhanh đến bên cạnh khối Hồng Mông khí, bên trong hương xa truyền tới một thanh âm ôn nhu dễ nghe:

- Lão gia, có xuất quan hay không?

- Mời lão gia xuất quan!

Hơn hai mươi vạn Thần Ma nhất tề khom người nói, thanh âm rung trời!

Chiếc hương xa kia dùng quần tinh làm châu, bện thành bức rèm che, ước chừng mấy ngàn khỏa, lại thu thập Thần Nguyệt luyện chế thành chuỗi ngọc lưu ly, từng chuỗi ngọc đều là do mấy trăm khỏa Thần Nguyệt tạo thành, treo đầy các góc mái hiên xe, ước chừng ba mươi sáu cái.

Mà ở trên mái hiên thì có một mảnh Thần Long quay quanh, đầu lâu Thần Long ngẩn lên, uy vũ khí phách, trong miệng ngậm lấy nguyên một đám đèn lồng, chiếu rọi tứ phương, trong đèn lồng thì là từng khỏa Thần Dương, mặt trời Thần giới luyện chế mà thành, mái hiên lại treo tám khẩu chung, theo bảo liễn chạy mà không ngừng chấn động, cái chung này tên là Thanh Tú chung, tụ tập thiên hạ thanh tú.

Lại có mui xe như thiên, trên mui xe lại có một tòa bảo tháp, trấn áp số mệnh.

Chứng kiến chiếc bảo liễn này, vô số Thần Ma bên cạnh khối Hồng Mông khí, liền biết là Huyền Thiên giáo chủ phu nhân tới.

Trong truyền thuyết Huyền Thiên giáo chủ táng thân ở trong chiến đấu tạo thế chân vạc kia, giáo chủ phu nhân ở Đô Thiên thần giới kế thừa đạo thống của hắn, hơn tám năm thời gian, Huyền Thiên Thánh tông nhân tài xuất hiện lớp lớp, các loại anh hùng hào kiệt hiện lên, có nguy hiểm phân liệt.

Bọn người Cung Thiên Khuyết, Tử Ngọc, Mục Sơn, Hoang Cảnh, Hi Hoàng thái tử lần lượt ly khai Đô Thiên, từng người dẫn đi một nhóm lớn

Thần Ma, gây ra nhiễu loạn rất lớn.

Đô Thiên vô chủ, toàn bộ nhờ vị giáo chủ phu nhân này dốc hết sức trấn áp xuống, để cho bọn người Cung Thiên Khuyết không có một người mang đi, bóc lột bọn chúng không còn một mảnh sau đó đuổi ra Đô Thiên.

Hơn nữa đương kim Đông Cực đại đế đối với vị giáo chủ phu nhân này cũng là ưu ái có thừa, thỉnh thoảng truyền triệu nhập cung, để cho rất nhiều người có dị tâm không dám động Đô Thiên thần giới.

Không chỉ có như thế, thực lực vị giáo chủ phu nhân này cũng thâm bất khả trắc, thậm chí ngay cả Tố Thiên Hầu, Hạo Thiếu Quân bá chủ bên trong Thần Tôn bực này cũng nói thẳng, giáo chủ phu nhân không kém hơn bọn hắn.

Lúc này giáo chủ phu nhân suất lĩnh Đô Thiên hai mươi vạn Thần Ma đến đây, hàng lâm đến cái Nguyên Giới tan vỡ này, bên cạnh khối Hồng Mông khí. Xác minh lời đồn đãi kia, cái kia chính là, Huyền Thiên giáo chủ thật sự chưa chết!

Quần hùng đến chỗ này ngày càng nhiều, thậm chí còn có rất nhiều Cự Đầu cổ xưa đến từ Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, mỗi một tồn tại đều có được uy danh hiển hách, thậm chí có chút ít tồn tại vẫn là trước lúc đại chiến bộc phát, dẫn dắt đại quân bá chủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1632: Huyền Thiên Thánh Giáo Chủ

Vô số tồn tại cổ xưa ở trong hư không như ẩn như hiện, thỉnh thoảng lộ ra thân thể to lớn cao ngạo, để cho phiến Hỗn Loạn Chi Địa này nhiều hơn một chút ngưng trọng.

Khối Hồng Mông khí vỡ ra, một đầu kim quang đại đạo từ bên trong khối không khí phố ra, tốc hành ở phía trước bảo liễn hương xa, cùng cầu vồng tương liên.

Rất nhiều tồn tại cổ xưa ẩn nấp ở trong hư không không khỏi động dung, đoàn khí này cực kỳ trầm trọng, là cả Huyền Minh Nguyên Giới tất cả ngôi sao bị đánh nát, tất cả hư không bị phá diệt, hình thành Hồng Mông tử khí ngưng tụ mà thành, trầm trọng vô cùng, sức nặng có thể so sánh một cái thế giới!

Trừ lần đó ra, còn có ngàn vạn Thần Ma đại quân chết ở chỗ này, hơn nữa còn có Thần Đế Ma Đế Ma Hoàng phân thân. Hằng hà thần binh ma binh, Bổ Thiên Thần Nhân Thiên Đao lão tổ huyết, cộng đồng đúc thành khối không khí này.

Mặc dù là Thần Tôn Ma Tôn tiến vào trong đó, hơi không cẩn thận cũng bị đè chết đập vụn, thần hồn thần tính không cách nào đào thoát, không nghĩ tới Huyền Thiên giáo chủ này chưa đi ra, liền đem Hỗn Độn Hồng Mông tách ra, cái này không phải chuyện đùa rồi!

Đột nhiên, vô số Thần Chủ Ma Chủ Thần Tôn Ma Tôn từ trong Hỗn Độn Hồng Mông đi ra, đứng ở hai bên kim quang đại đạo, trong đám người không khỏi có người kêu sợ hãi, thất thanh nói:

- Đó là Liệt Thiên Ma Chủ, hắn không phải lâm vào khối Hồng Mông khí chết rồi sao?

- Vị kia là Huyễn Dương Thần Tôn, mấy năm trước hắn ý đồ tiến vào khối Hồng Mông khí thu chân tiên đỉnh, kết quả một đi không trở lại, người khác đều nói hắn đã chết, như thế nào còn sống?

- Mau nhìn, còn có Thanh Hư Thần Chủ!

- Nghe đồn Tinh Xuyên nữ ma chủ đã chết cũng ở trong đó!

...

Các Thần Chủ Ma Chủ Thần Tôn Ma Tôn trong truyền thuyết chết ở bên trong khối Hồng Mông khí, nhao nhao còn sống đi ra khối không khí, những tồn tại này kiệt ngao bất tuần, chính là Cự Đầu tiểu Cự Đầu bên trong Chư Thiên vạn giới hoặc là Địa Ngục vạn giới, nguyên một đám tâm cao khí ngạo, bất quá lúc này lại cung kính, đứng hầu ở hai bên kim quang đại đạo, tựa như đệ tử.

Ở chỗ sâu trong Hỗn Độn Hồng Mông, một Thần Nhân từ từ đi tới, sau đầu tám đạo thần luân chậm rãi chuyển động, đại đạo chi âm hạo hạo đãng đãng, giảng thuật vô tận đạo diệu, làm cho người như si mê như say sưa.

Thần Nhân này quanh thân tràn ngập khí tức bao trùm đại đạo khác, đó là Hoàng Đạo, chỉ có tiên thể hoặc là người lĩnh ngộ ra tâm tình Thiên Nhân Hợp Nhất, mới có thể luyện thành đại đạo.

Đạo ta vừa ra, vạn đạo thần phục!

Cái này là Hoàng Đạo!

Không chỉ có như thế, trên người hắn còn có khí tức Thiên Đạo, có tất cả mười một chủng, sau lưng hắn kết xuất mười một loại dị tượng, Thiên Đao, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp, Trấn Tiên Đỉnh, Hóa Tiên Ngọc Bình, Thiên Đạo Bảo Chung, Đạo Kim Ngọc Bàn, Tàng Thiên Hồ Lô, chín loại này là Chư Thiên vạn giới chín đại Thiên Đạo chí bảo, trừ lần đó ra, còn có La Liên ngọc tọa mà Đông Cực đại đế dùng để xây dựng La Thiên, Địa Ngục vạn giới Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Thần Nhân phất tay gọi đến Đế Hoàng thụ, chỉ thấy gốc thần thụ này rơi vào bên trong thần luân của hắn, thần luân trùng trùng điệp điệp bao phủ, hàng tỉ chủng đại đạo hội tụ dũng mãnh vào bên trong thần thụ, để cho gốc thần thụ này trở nên hào quang sáng chói, uy năng càng hơn trước kia.

Ánh mắt của hắn sáng ngời, quét về phía hư không, chỉ thấy trong hư không như ẩn như hiện rất nhiều tồn tại cổ xưa đột nhiên ngay ngắn hướng biến mất, trong này đa số là đối đầu lúc trước của hắn, thấy hắn quanh thân dị tượng, liền biết rõ mình không phải là đối thủ, lúc này biến mất.

- Huyền Thiên giáo chủ này tu thành Thần Tôn, trở nên càng cường đại hơn rồi, không thể tới tranh phong...

Nguyên một đám tồn tại cổ xưa tư duy ở giữa không trung va chạm, thấp giọng nói.

Vị Thần Nhân này đi đến kim quang đại đạo, hướng bảo liễn hương xa đi đến, bọn người Liệt Thiên Ma Chủ, Huyễn Dương Thần Tôn, Thanh Hư Thần Chủ nhao nhao đi theo tả hữu.

Đô Thiên thần giới hơn hai mươi vạn Thần Ma cùng một chỗ khom người thi lễ, thanh âm chấn động thiên địa, vang vọng vũ trụ hư không:

- Cung nghênh Huyền Thiên Thánh giáo chủ!

Thần nhân kia tới bên cạnh xe, Nhạc Ấu Nương đang muốn vén rèm xe lên, đột nhiên hư không chấn động, một vị đạo đồng cất bước đi tới, cao giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ dừng bước, lão gia nhà ta Đạo Vương, có pháp chỉ cho ngươi!

Thần Nhân kia đúng là Giang Nam, nghe vậy dừng bước lại, đạo đồng kia bá một tiếng triển khai Đạo Vương ý chỉ, chỉ thấy thần văn hiển hiện, lên lớp giảng bài bốn chữ "An phận thủ thường".

Giang Nam tức cười, tiếp được Đạo Vương ý chỉ, giao cho Tịch Trọng ở một bên.

Đạo đồng kia thi lễ, quay người thối lui.

- Quả nhiên, Đạo Vương biết rõ cái thằng này xuất quan, sai người đến gõ hắn rồi!

Trong hư không có đối thủ cũ của Giang Nam hưng phấn nói.

Giang Nam đang muốn leo lên hương xa, đột nhiên lại có ma khí hiện lên, hóa thành một phiến ma vân. Bên trong Ma Vân rất nhiều Ma Thần hàng lâm, ôm lấy một vị đạo đồng chạy như bay mà đến. Đạo đồng kia cao giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ dừng bước! Lão gia nhà ta Lan Lăng Thần Hoàng có pháp chỉ cho ngươi!

Giang Nam dừng bước, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đạo đồng kia đem ý chỉ của Lan Lăng Thần Hoàng triển khai, thượng diện là một bức họa, họa chính là ba con thuyền, một thư sinh trẻ tuổi dài ra ba cái chân, rất là quái dị đứng ở trên ba con thuyền, bất quá ba con thuyền khoảng cách quá lớn. Đem tuổi trẻ thư sinh này xé thành ba múi.

Bên cạnh nức họa cũng có bốn chữ, ghi là "Không nên gây chuyện".

Giang Nam thu Lan Lăng Thần Hoàng ý chỉ, cũng giao cho Tịch Trọng, để cho Tịch Trọng cất kỹ.

- Giáo chủ, đã lâu không gặp!

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy một đầu lâu cực lớn đỉnh phá hư không, hai cái sừng cao ngất ở giữa thiên địa, hai con ngươi như là Luyện Ngục, trong đó có Liệt Hỏa vô biên thiêu đốt, thần uy ma uy bá đạo vô cùng.

- Đó là hung thần Chiến Thiên Ma Quân!

Có người thất thanh nói.

Chiến Thiên Ma Quân nhìn về phía Giang Nam, thanh âm chấn động:

- Giáo chủ, ta phụng Huyền Đô cổ tiên chi mệnh. Đến đây nói cùng ngươi một câu. Huyền Đô nói, chớ có tìm ta! Cáo từ, hôm nào tìm ngươi chơi đùa!

Đầu lâu của Chiến Thiên Ma Quân biến mất, để cho trong hư không không biết bao nhiêu tồn tại âm thầm hưng phấn:

- Khá lắm, Huyền Thiên giáo chủ xuất quan, đầu đàn của tam đại thế lực đều đi ra gõ hắn rồi, Đạo Vương để cho hắn an phận thủ thường, Lan Lăng Thần Hoàng muốn hắn không nên gây chuyện, còn trào phúng hắn chân đạp ba thuyền, mà Huyền Đô cổ tiên thì không muốn cùng hắn có dính dấp. Lần này Huyền Thiên giáo chủ có thể nói là đem tam đại thế lực đắc tội không còn một mảnh, còn có người nào có thể bảo vệ hắn?

- Hắn đắc tội người cũng không ít, đều là nhân vật cực kỳ lợi hại, ví dụ như mấy Thần Đế phân thân, là bị hắn thả ra Huyền Đô cổ tiên hại chết đấy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1633: Một Đường Hung Hăng Ngang Ngược Đến La Thiên. (1)

- Chỉ vậy thôi sao? Địa Ngục chư đế chư hoàng phân thân, bị chết không còn một mảnh, còn không phải nhờ hắn ban tặng?

- Trận chiến ấy chết ngàn vạn Thần Ma ah...

- Không chỉ ngàn vạn Thần Ma, ta nghe nói Chiến Thiên Ma Quân, Hạm Đạm Yêu Quân cùng U Đế đại náo Chư Thiên, vì giải cứu Huyền Đô cổ tiên giết không biết bao nhiêu người, toàn bộ tính toán ở trên đầu Huyền Thiên giáo chủ!

- Nghe nói Sâm La Ma Hoàng bệ hạ tận mắt thấy Huyền Thiên giáo chủ chết rồi, vui cười hoa tay múa chân, không lâu lại biết đến Huyền Thiên giáo chủ khả năng không chết, tức giận đến Ma Hoàng bệ hạ phun máu, sau đó làm một hình nhân, thượng diện dán danh hào Huyền Thiên giáo chủ, mỗi ngày đều muốn trát mấy lần. Nghe nói trận chiến ấy, Ma Hoàng bệ hạ trọn vẹn hao tổn hơn năm mươi Ma Quân phân thân...

- Huyền Thiên giáo chủ bị người đánh chết, chỉ sợ cũng không có người phù hộ a? Dù sao hắn đắc tội nhiều nhân vật hung ác như vậy...

- Khó mà nói, hắn bế quan bên trong Hồng Mông hơn tám năm thời gian, Đông Cực đại đế như trước không có hủy bỏ phong hào Tả Thiên Thừa của hắn, hiển nhiên đối với hắn coi trọng như trước chưa giảm.

Ở bên trong tiếng nghị luận, Giang Nam leo lên bảo liễn, Tịch Trọng cùng Nhạc Ấu Nương như là một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ đứng ở hai bên, Yêu Thần Kim Đế cùng Thần Thứu Yêu Vương ở phía trước mở đường, hơn hai mươi vạn Thần Ma túm tụm mà đi.

- Giáo tôn, tám năm ngươi không ở này đã xảy ra rất nhiều đại sự, rất nhiều tồn tại nhảy ra tranh hùng thiên hạ, Địa Ngục Lan Lăng Liệt cũng đạt

tới thành tựu cực cao, tu thành Ma Tôn, còn có Tử Viên Ma Hoàng tu thành Ma Quân, lại có Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử hai người đạt tới Thần Tôn đỉnh phong, Hạo Thiếu Quân cũng tu thành Thần Tôn, mặt khác rất nhiều nhân vật cùng giáo tôn đồng bối phận, đã thành Cự Đầu thống trị một phương, thường có chiến đấu, cực kỳ ngoạn mục!

Nhạc Ấu Nương nhanh nói nhanh ngữ, chít chít thế nào thế nào nói không ngừng:

- Hủy Diệt Ma Tôn cùng Địa Ngục chư hoàng đệ tử cũng thường đến bên trong Chư Thiên khiêu chiến, đánh xuống uy danh hiển hách, tám Bổ Thiên Thần Nhân môn hạ cũng có Thần Tôn xuất thế, Huyền Hoàng học cung càng là có chư thánh đi ra, thỉnh thoảng bắn ra đại chiến, tên là trao đổi, thật là chèn ép khí diễm đối phương.

- Nhất là tiên thể Thiếu Hư, gần đây tên tuổi thịnh nhất, đánh khắp Thần Tôn không đối thủ, được vinh dự đệ nhất nhân bên trong Thần Tôn. Hắn ở Chư Thiên khiêu chiến, trực tiếp ngồi ở bên trong La Thiên, lập một mặt Kim Bảng, tên là Chư Thiên quần hùng bảng, đều là nguyên một đám Thần Tôn nổi danh bại trong tay hắn. Hắn chiến bại những người này, liền vì những người này bài danh, để cho Chư Thiên quần hùng hận đến ngứa răng, lại không làm gì được hắn...

Giang Nam trên mặt vui vẻ, lẳng lặng nghe, đột nhiên cảm khái nói:

- Tám năm rồi... bất tri bất giác ta bế quan tám năm rồi...

Vô số Thần Ma nghe vị Huyền Thiên giáo chủ này thở dài, tiếng thở dài rõ ràng truyền vào trong tai của bọn hắn:

- Mới tám năm thời gian không có đánh các ngươi, các ngươi liền dám càn rỡ rồi. Xem ra nên tất yếu đánh các ngươi một chầu rồi...

Ngắn ngủn tám năm thời gian, Đô Thiên thần giới cũng đã phát triển ra hơn hai mươi vạn Thần Ma, một là tất cả sinh linh của Huyền Minh Nguyên

Giới đều dũng mãnh vào bên trong Đô Thiên, tăng thêm lúc hạo kiếp bộc phát, vạn giới chúng sinh tuôn hướng Thần giới.

Đô Thiên bởi vì là một cảng tránh gió, không có chiến loạn phân tranh, cho nên rất được chúng sinh hạ giới cùng tu sĩ ưu ái. Lại không hề biết bao nhiêu tu sĩ gia nhập Huyền Thiên Thánh tông, để cho Thánh tông đệ tử nhiều hơn ngàn vạn lần, hơn nữa Huyền Thiên Thánh tông chính là thánh địa lừng lẫy nổi danh trong tất cả các đại thế lực của Chư Thiên.

Mặc dù là công pháp kinh điển của Thần Đế gia tộc, cũng không dám nói có thể siêu việt Huyền Thiên Thánh tông. Thậm chí ngay cả Đế cấp công pháp, trong Huyền Thiên Thánh tông cũng có được hơn mười loại!

Có vô số công pháp kinh điển với tư cách hậu thuẫn, tự nhiên tạo nên vô số Thần Ma. Trừ lần đó ra là có rất nhiều Thần Ma đến đây đầu nhập vào Huyền Thiên Thánh tông, để cho lực lượng Thánh tông càng phát lớn mạnh.

Đây cũng là trong khoảng thời gian Giang Nam không có mặt, Thi Hiên Vi kinh doanh có công, đè xuống Thánh tông phân liệt.

Trung Thiên thế giới, Vị Ương Nữ Đế thống trị phiến lãnh thổ quốc gia mênh mông kia, thành lập thần đình thần triều, dưới trướng đã có Vị Ương Cung văn thần võ tướng, cũng có nguyên một đám thế lực lớn, rất nhiều Thần Tôn thuần phục, từ từ thịnh vượng.

Lúc hạo kiếp bộc phát, rất nhiều Thần Ma vạn giới tuôn hướng Trung Thiên thế giới, ý định tiến vào Thần giới, có không ít Thần Ma bị Vị Ương Nữ Đế ngăn lại, mở rộng thế lực của mình.

Đô Thiên hơn hai mươi vạn Thần Ma đại quân chạy đến nơi đây, đột nhiên chỉ thấy tinh kỳ phấp phới, từng nhánh Thần Ma đại quân ở phía trước thao luyện, ngăn trở đường đi của bọn hắn.

Tịch Trọng vội vàng cho Yêu Thần Kim Đế cùng Thần Thứu Yêu Vương đỗ xe, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy từng tòa thần thành treo trên bầu trời, vô

số Thần Tôn suất lĩnh đại quân bố trí xuống các loại trận thế, trận pháp cuồn cuộn, đằng đằng sát khí, hoàn toàn ngăn ở trước Hoang Cổ thánh sơn.

Mà ở phía sau từng tòa đại trận này, thì là một mảnh thần đình vàng son lộng lẫy, Thiên Cung chằng chịt, bảo vệ xung quanh đế cư chi địa, vô số thần quan thần tướng đứng ở trước một tòa đại điện đang trông xem trận thế thế nào, bảo vệ xung quanh một Nữ Đế, Nữ Đế kia có chút cười lạnh.

Một vị thần quan thoáng nhìn Đô Thiên thần giới Thần Ma đại quân đến đây, bay ra thần đình, thanh sắc đều lệ nói:

- Nữ Đế ngự lãm đại quân, người không có phận sự, hết thảy tránh ra, không được xông tới, nếu không là tử tội!

Đô Thiên thần giới rất nhiều Thần Chủ nhao nhao giận dữ, cười lạnh nói:

- Vừa rồi lúc chúng ta đến còn không có đại quân thao luyện, hiện tại liền có đại quân thao luyện, hơn nữa vây khốn Hoang Cổ thánh sơn, rõ ràng là ngăn trở đường đi của chúng ta, để cho chúng ta khó chịu!

Trong nội tâm Giang Nam hiểu rõ, chính mình dẫn động Quang Vũ kỷ kiếp, để cho Vị Ương Nữ Đế phân thân chết ở Huyền Minh Nguyên Giới, vị Nữ Đế này tất nhiên là biết rõ mình sắp xuất quan, bởi vậy đến đây hung ác gọt mặt mũi của mình.

Nếu bị làm cho nhường đường, tên của mình tất nhiên ngã xuống, thể diện cũng thật không tốt xem.

- Phu nhân?

Giang Nam nhìn về phía Thi Hiên Vi, Thi Hiên Vi gật đầu, cười nói:

- Tiếp tục đi lên phía trước!

Hơn hai mươi vạn Thần Ma hùng hổ hướng Trung Thiên đại quân bức tới, Trung Thiên thế giới các lộ đại quân cũng không khỏi khẩn trương lên, Thần

Chủ Thần Tôn thống soái đại quân sắc mặt khẩn trương, nguyên một đám tế lên pháp bảo, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

- Lại không lùi xuống, giết chết bất luận tội!

Một Thần Tôn nghiêm nghị quát.

Chương 1634: Một Đường Hung Hăng Ngang Ngược Đến La Thiên. (2)

Đô Thiên rất nhiều Thần Ma mắt điếc tai ngơ, tiếp tục đi tới, bên trong thần đình vô số thần quan thần tướng cái trán cũng không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, vội vàng hướng Vị Ương Nữ Đế nói:

- Bệ hạ, Huyền Thiên giáo chủ thật sự xông vào trận thế của chúng ta, hắn dù sao vẫn là Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa, nếu chém giết, Đông Cực đại đế hỏi đến, chỉ sợ gây bất lợi cho chúng ta. Không bằng cho hắn một cái mặt mũi, phóng hắn đi qua...

- Cho hắn mặt mũi?

Vị Ương Nữ Đế cười lạnh một tiếng, thanh âm mang theo sát khí:

- Mặt mũi của trẫm để ở nơi đâu? Trẫm đường đường chính là Thần Đế, rõ ràng còn muốn nhượng bộ hắn, còn thể thống gì? Nếu hắn trùng kích đại quân của trẫm, chém hắn cho ta!

Quần thần sợ hãi, nguyên một đám lĩnh mệnh, một thần tướng bước đi ra thần đình, ở trước từng tòa đại trận chạy như bay mà qua, nghiêm nghị quát:

- Người xông tới ta đại trận, trảm!

Đô Thiên hơn hai mươi vạn Thần Ma đại quân vọt tới, các lộ Trung Thiên Thần Ma ở dưới thần đình nguyên một đám khẩn trương vạn phần, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, chăm chú bắt lấy pháp bảo, pháp lực dũng mãnh vào bên trong pháp bảo, uy năng khủng bố chấn động, làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Trung Thiên các lộ đại quân diễn luyện đã đình chỉ, các loại đại trận không hề vận chuyển, nghe không được bất luận xì xào bàn tán gì, chỉ có thể nghe được thanh âm tiếng tim đập cùng khí huyết chạy!

Đô Thiên đại quân càng ngày càng gần, dĩ nhiên đã đến phạm vi mấy trăm dặm, dùng tốc độ của Thần Ma đại quân, một vượt qua là mấy ngàn dặm, Đô Thiên đại quân tất sẽ cùng Trung Thiên các lộ đại quân va chạm.

Nhưng mà Giang Nam bên trong bảo liễn như trước không có ý tứ để cho đại quân dừng lại chút nào, trong nội tâm Vị Ương Nữ Đế vừa sợ vừa giận:

- Trẫm chỉ muốn làm hắn mất mặt, tiểu tử này rõ ràng không để cho chút nào, để cho trẫm không cách nào xuống đài! Tốt, tốt, ngươi bất nhân ta bất nghĩa, hôm nay liền cùng Đông Cực yêu hồ vạch mặt...

- Giương kỳ.

Đột nhiên, trong bảo liễn truyền đến thanh âm của Thi Hiên Vi.

Bá...

Đô Thiên Thần Ma triển khai từng mặt đại kỳ, tạo thành một tòa Luyện Thiên đại trận, đem đại quân bao phủ, thẳng đi vào trong từng tòa đại trận của Trung Thiên đại quân, thẳng tắp cắt tới, ngay cả những đại trận này đụng cũng không đụng thoáng một phát, liền xuyên qua từng tòa đại trận, đi vào phía trước thần đình.

Mấy chục tòa đại trận, vậy mà không một cái có thể ngăn trở bước chân của Đô Thiên Chư Thần!

- Ngừng.

Trong Bảo liễn truyền đến thanh âm của Giang Nam, hơn hai mươi vạn đại quân bá một tiếng dừng lại, trực diện Vị Ương thần đình văn võ quần thần cùng Vị Ương Nữ Đế, khí thế trùng thiên.

Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng một trái một phải vén rèm xe lên, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi ngồi trong xe, cũng không có đứng dậy, cũng không có xuống xe. Giang Nam nhìn về phía Vị Ương Nữ Đế bên trong thần đình được Chư Thần bảo vệ xung quanh, có chút gật đầu, cười nói:

- Vị Ương đạo hữu.

- Làm càn!

Vị Ương công tử bên người Vị Ương Nữ Đế sắc mặt đỏ lên, quát lớn:

- Nhìn thấy bệ hạ rõ ràng không đứng dậy, cũng không hạ bái, ngươi có hiểu quy củ hay không? Huyền Thiên giáo chủ, lần trước ngươi may mắn sống sót, còn dám ngỗ nghịch phạm thượng, hôm nay liền trị ngươi tử tội!

Nhạc Ấu Nương giòn giòn giã giã nói:

- Quỳ lạy nàng? Vị Ương Thái Tử, ngươi rất hiểu đạo lý sao. Sư tôn ta là Đông Cực đại đế đệ đệ, Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa, nhìn thấy Hồ Thiên lão tổ xưng một tiếng lão sư, nhìn thấy Đạo Vương xưng một tiếng sư huynh, gặp được cổ tiên không bái, lẫn nhau xưng đạo hữu, Vị Ương Nữ Đế có thể cùng những tồn tại này đặt song song sao? Để cho sư tôn ta quỳ bái nàng, ngày khác Đạo Vương thấy nàng có phải cũng muốn quỳ nàng hay không?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ấu Nương, không nên hỗn láo, chừa cho Vị Ương Thái Tử chút thể diện, tốt xấu hắn cũng là thái tử điện hạ của Vị Ương thần đình.

Nhạc Ấu Nương thè lưỡi, không nói thêm gì nữa.

Giang Nam nhìn về phía Vị Ương Nữ Đế, cười nói:

- Vị Ương đạo hữu, ta quản giáo đồ đệ, làm cho nàng biết rõ quy củ, đạo hữu cũng cần quản giáo lệnh lang, cho hắn biết quy củ mới được.

Vị Ương Nữ Đế cười lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đã may mắn tránh thoát một kiếp, vậy thì trung thực nhu thuận một ít, nếu không sau này chỉ sợ sẽ có ngươi tránh không khỏi đại kiếp nạn.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Đạo hữu, ngươi có thấy trên trán ta ghi mấy chữ hay không?

Vị Ương Nữ Đế nhìn về phía cái trán của hắn, thượng diện không có cái gì, cười nói:

- Không biết trên trán ngươi ghi cái gì?

- Chớ chọc ta.

Giang Nam lại để cho Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng buông màn xe, nói:

- Khởi giá.

Đô Thiên hơn hai mươi vạn Thần Ma ôm lấy bảo liễn hương xa, chạy nhanh lên Hoang Cổ thánh sơn, lưu lại Vị Ương Nữ Đế cùng cả triều văn võ quần thần sắc mặt có chút tái nhợt, Vị Ương công tử càng là trong cơn giận dữ nói:

- Mẫu hậu, cái thằng này ở Huyền Minh Nguyên Giới ám toán mẫu hậu cùng thần đình ta gần trăm vạn Thần Ma đại quân, để cho thần đình ta không còn mặt, vừa rồi hung hăng càn quấy bá đạo như vậy, vì sao không lưu hắn?

- Nếu như trẫm ra tay, Đông Cực liền có lý do đối phó ta, nàng muốn suy yếu thế lực của ta đã lâu rồi, không thể cho nàng lý do này!

Vị Ương Nữ Đế quả quyết nói:

- Huyền Thiên giáo chủ ngang ngược như vậy, ngay cả trẫm cũng không nể tình, hắn đắc tội quá nhiều người, trẫm có thể nhịn xuống, người khác chưa hẳn có thể chịu xuống. Hắn lần này xuất quan, khó bảo toàn là tử kỳ của hắn! Ta xem hắn lần này xuất quan, một đường hung hăng ngang ngược, tất nhiên là muốn đi La Thiên, gặp lại tiên thể Thiếu Hư, nói không chừng hắn liền chết ở trong tay Thiếu Hư.

Trong nội tâm Vị Ương công tử như trước có nộ khí không tiêu, trận đại chiến Huyền Minh Nguyên Giới kia, nếu không có Quang Vũ Thần Đế tế lên kiếp trước đế thân cứu giúp, hắn khẳng định cũng sẽ chết không có chỗ chôn.

- Nếu là đi La Thiên gặp lại Thiếu Hư, như vậy nhất định sẽ có một hồi huyết chiến, ta đi gặp Trường Nhạc! Nàng nhất định cũng là rất thích ý chứng kiến Huyền Thiên giáo chủ bại vong trong tay Thiếu Hư!

Mà vào lúc này, Câu Trần Thiên cũng có rất nhiều Thần Ma đại quân thao luyện trận pháp, tinh kỳ phô thiên cái địa, ngăn trở con đường Câu Trần Thiên đi Hậu Thổ Thiên. Thiên Phương Thần Đế cao cư bên trong thần đình, tự mình lược trận, một trận chiến Huyền Minh Nguyên Giới, hắn cũng bị Giang Nam cùng Giang Tuyết một đôi tỷ đệ này ám toán, trong nội tâm đại hận, chỉ là không dám đối với Giang Tuyết nổi giận, lần này biết được Giang Nam xuất quan, tự nhiên cũng muốn hung hăng gọt mặt

mũi của Giang Nam.

- Khởi bẩm bệ hạ, Huyền Thiên giáo chủ thượng giới rồi!

Một thần quan đứng ở đỉnh núi Thánh sơn, xa xa đang trông xem tình hình hạ giới thế nào, vội vàng báo lại:

Chương 1635: Một Đường Hung Hăng Ngang Ngược Đến La Thiên. (3)

- Bệ hạ, Vị Ương Nữ Đế không thể ngăn hắn lại, bị hắn thẳng xuyên qua đại quân trùng trùng điệp điệp, đi vào trước Vị Ương thần đình, để cho Vị Ương Nữ Đế cùng cả triều văn võ quần thần hung hăng ném đi thể diện.

Thiên Phương Thần Đế lắp bắp kinh hãi, trầm ngâm một lát, phất tay để cho chư tướng tán đi đại trận.

Quần thần khó hiểu, Thiên Phương Thần Đế cười nói:

- Vị Ương Nữ Đế không thể lưu hắn lại, chỉ sợ ta cũng lưu không nổi hắn, chỉ biết mất mặt. Bây giờ không phải là lúc cùng Đông Cực lúc trở mặt, để cho hắn đi qua là được.

Lúc Giang Nam đi vào Câu Trần Thiên, liền đã không có bất luận trở ngại gì, mà cùng lúc đó, nguyên một đám tin tức từ Câu Trần Thiên truyền lại đến Thần giới khác, Bá Phù Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Thánh Hoàng Thần Đế cùng Trường Nhạc Nữ Đế chư đế lần lượt nhận được tin tức, tự định giá một lát, liền bỏ đi tâm tư gọt thể diện của Giang Nam.

Cùng lúc đó, tin tức Giang Nam muốn đi La Thiên, cùng Thiếu Hư chiến một trận lan truyền đi ra ngoài, Chư Thiên vạn giới oanh động, Địa Ngục vạn giới cũng nhận được tin tức, không biết bao nhiêu tồn tại cổ xưa nhao nhao hướng La Thiên tiến đến, chờ đợi xem một trận chiến này!

Những Thần Ma này ở La Thiên đợi hơn tháng thời gian, nhưng không có nhìn thấy Giang Nam, mà vào lúc này Giang Nam như trước nhàn nhã dạo chơi, ven đường bái phỏng bằng hữu cũ, lại ở trong Tử Tiêu Thiên Trấn Thiên Thần Đế thần đình ở mấy ngày, cùng Trấn Thiên Thần Đế uống trà luận đạo, sau đó mới rì rì hướng La Thiên mà đi.

- Đến rồi! Đến rồi!

Bên trong La Thiên tụ tập không biết bao nhiêu Thần Ma, trong đó không thiếu Thần tôn Ma Tôn, Ma Quân Thần Quân Cự Đầu bực này, nguyên một đám thân hình to lớn cao ngạo, đứng ở bên một tòa lôi đài mênh mông rộng lớn, nhao nhao hướng nơi hào quang bay lên nhìn lại.

Chỉ thấy nhiều Thần Ma ôm lấy một cỗ bảo liễn hương xa du du lái tới, lại không có hướng tiên thể Thiếu Hư sở thiết lôi đài mà đi, mà là đi Thiên đình trùng trùng điệp điệp của Đông Cực thần triều, tiến cung bái kiến Đông Cực Thần Đế, tỷ đệ hai người nói lời tâm tình.

Các tồn tại cổ xưa lại lo lắng đợi, qua năm sáu ngày thời gian, rốt cục bảo liễn hương xa chạy nhanh ra Đế Cung, hướng lôi đài mà đi.

Bảo liễn đến bên lôi đài, Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng vén rèm xe lên, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi dắt tay đi ra bảo liễn, rất nhiều tồn cổ xưa giật nảy mình, không khỏi thầm khen một tiếng trai tài gái sắc.

Thiếu Hư sớm đã nghe nói Giang Nam muốn tới La Thiên, rất sớm liền chờ ở chỗ này, tuy Giang Nam ven đường tản mạn du ngoạn, nhưng hắn thực sự không nóng không vội, đợi cho Giang Nam đi ra bảo liễn, mọi người lập tức cảm giác được bên trong lôi đài một cổ khí tức ngập trời bắt đầu khởi động, ầm ầm hướng lên không phóng đi, trùng kích bầu trời bành trướng rung động!

Từng đạo Hoàng Đạo sôi trào, đạo âm cuồn cuộn, trấn áp Chư Thiên, trấn áp vạn giới!

Lại có tiên đạo loong coong minh, ở phía trên La Thiên hóa thành tiên vực trùng trùng điệp điệp, làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, làm cho người cúng bái hướng tới!

- Huyền Thiên giáo chủ!

Thiếu Hư mở miệng, thanh âm như tiếng sét đánh từ Tiên Giới truyền xuống, tiên đạo chấn động, làm cho người thần phục.

Giang Nam trèo lên lôi đài, nhìn về phía mặt Kim Bảng treo cao ở trên lôi đài kia, chỉ thấy trên Kim Bảng đã viết lên hơn 100 tên, dựa theo thực lực cao thấp xếp đặt, Tố Thiên Hầu xếp hạng đệ nhất vị, Hạo Thiếu Quân xếp hạng thứ hai, đúng là rất nhiều Thần Tôn của Chư Thiên vạn giới thua ở trong tay Thiếu Hư.

- Giáo chủ xem mặt Kim Bảng này của ta như thế nào?

Thiếu Hư ánh mắt chớp động, cười nói.

- Không tệ, không tệ.

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, chỉ một ngón tay Kim Bảng, Kim Bảng liền nhiều ra một cái tên, lên lớp giảng bài bốn chữ tiên thể Thiếu Hư, cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu giúp ta giáo huấn bọn hắn, khỏi mắc công ta tự mình động thủ. Ngươi có công, ta đem ngươi xếp hạng đệ nhất vị.

Lúc này La Thiên càng thêm thần thánh, tại đây ở vào gần tiên chi địa, dẫn dắt Địa Ngục đại đạo bỏ thêm vào La Thiên, dùng bổ thiên đạo, được xưng tụng khắp nơi thần thánh, giống như tiên cảnh.

La Thiên, đã trở thành một khâu trọng yếu bên trong Thiên Đạo.

Mà chung quanh tòa lôi đài này lại tràn đầy khắc nghiệt chi khí, rất nhiều tồn tại cổ xưa ẩn nấp trong hư không bốn phía, lộ ra một vài gương mặt giống như tinh cầu, có Ma Tôn Ma Quân tới từ địa ngục, cũng có Thần Tôn Thần Quân đến từ Chư Thiên vạn giới.

Giang Nam cùng Thiếu Hư chiến một trận, tác động hai đại vũ trụ không biết bao nhiêu cường giả, để cho bọn hắn cũng tự mình đến đây xem cuộc chiến.

Dù sao, đây là trẻ tuổi mạnh nhất trong hai đại vũ trụ công nhận, tồn tại có tiềm lực nhất, hai người đều là Thần Tôn cảnh giới, một cái là tới từ địa ngục, là tiên thể đúng thời mà sinh, một cái là đến từ Huyền Minh Nguyên

Giới hủy diệt, phàm thai chi thể, nhưng lại nhiều lần làm ra chuyện kinh thiên, thậm chí ám toán chư đế chư hoàng, coi trời bằng vung!

So sánh với nhau mà nói, tám năm trước tên tuổi Giang Nam áp đảo Thiếu Hư, dù sao tám năm trước Giang Nam như mặt trời ban trưa, từng tràng chiến tích khiếp sợ trên đời, mà tiên thể Thiếu Hư lại là mới xuất hiện ở trong tầm mắt cường giả của hai đại vũ trụ.

Mà tám năm sau, tên tuổi Thiếu Hư thì áp đảo Giang Nam, dù sao Giang Nam bế quan hơn tám năm thời gian, ngoại nhân không biết hắn sinh tử, mà Thiếu Hư cũng ở hơn tám năm thời gian này, đánh vào La Thiên, bố trí xuống lôi đài, khiêu chiến Thần Tôn của Chư Thiên vạn giới, chưa bại một lần!

Mặc dù là Thần Tôn cổ xưa, cũng không phải là đối thủ của hắn, mặc dù là Hạo Thiếu Quân, Tố Thiên Hầu tân tú chói mắt bực này, cũng bị thua trong tay hắn.

Hắn dùng tám năm thời gian chiến hết Chư Thiên quần hùng, đánh ra uy danh vô địch!

- Huyền Thiên giáo chủ, còn chưa đánh ngươi liền đem Thiếu Hư liệt ra trên Kim Bảng, không khỏi có chút quá cuồng vọng tự đại a?

Đột nhiên một Địa Ngục Ma Tôn lên tiếng, có chút không cam lòng nói:

- Nghe nói ngươi miệng pháo vô địch. Hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền, mới mở miệng liền đem đối thủ đả bại, sau này nếu là khai chiến, giáo chủ dựa vào cái miệng này liền có thể ăn hết thiên hạ.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vị Địa Ngục Ma Tôn này đầu sư thân cá, quanh thân giấu ở bên trong giới vực, giới vực của hắn lại Minh Hải. Nộ hải sinh sóng, rộng lớn nghìn vạn dặm, cười nói:

- Ngươi là người phương nào?

- Ta chính là dưới trướng Càn Chí Ma Quân...

Địa Ngục Ma Tôn kia vừa mới mở miệng, đột nhiên chỉ cảm thấy một cổ uy năng vô cùng khủng bố đánh úp lại, rõ ràng là vừa rồi Giang Nam vừa mới mở miệng nói ra bốn chữ, thanh âm bốn chữ bộc phát, Minh Hải giới vực quanh thân hắn ầm ầm bạo toái, hóa thành Hồng Mông, lập tức uy năng khủng bố chấn vỡ Ma Tôn chi bảo hắn vừa mới tế lên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1636: Khí Phách

Giang Nam một câu kia dư uy oanh ra, vị Địa Ngục Ma Tôn này oanh một tiếng chia năm xẻ bảy, bị chấn nát bấy!

Hắn vội vàng khôi phục thân thể, chỉ thấy đại đạo quanh thân mình khắp nơi đều có vết rách. Không có vài năm thời gian mơ tưởng khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, không khỏi vừa sợ vừa giận.

- Ta kim khẩu một mở, liền có thể đánh chết ngươi.

Giang Nam lạnh nhạt nói.

Ma Tôn kia muốn mở miệng phản bác, lại lo lắng Giang Nam đánh chết hắn, trong nội tâm giận mà không dám nói gì.

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử hai Thần Tôn dắt tay nhau tới, Trường Nhạc công tử cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên khí phách, khí phách đến đem quần hùng chư thiên và địa ngục vạn giới đều không để ở trong mắt, bất quá giáo chủ, ngươi đem danh tự Thiếu Hư liệt ra đứng đầu bảng, chẳng phải là nói ngươi tự nhận ngươi vô địch thiên hạ, những người khác trên kim bảng này không phải là đối thủ của ngươi?

Vị Ương công tử cười nói:

- Giáo chủ làm như vậy, không thể nói trước chút ít cường giả trên Kim Bảng kia, đối với giáo chủ bài danh không phục, muốn tới khiêu chiến giáo chủ.

Giang Nam khẽ nhíu mày, nhìn về phía Kim Bảng, chỉ thấy trên kim bảng cũng không có danh tự của Trường Nhạc công tử cùng Vị Ương công tử,

không khỏi lắc đầu nói:

- Hai con chuột nhắt nhát gan.

Trường Nhạc, Vị Ương hai vị công tử giận dữ, nhao nhao quát lớn:

- Ngươi nói cái gì?

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Thiếu Hư chính là địa ngục tiên thể, đối thủ một mất một còn của Chư Thiên ta, Tố Thiên Hầu, Hạo Thiếu Quân cùng rất nhiều Thần Tôn trẻ tuổi khác cũng dám tiến lên khiêu chiến, tuy bại nhưng vinh. Hai người các ngươi, bọn đạo chích chi đồ mà thôi, ngay cả khiêu chiến cũng không dám, mất hết mặt cha ngươi Quang Vũ. Ta nếu có loại con như các ngươi này, đã sớm đánh chết, miễn cho mất mặt.

Hai vị công tử giận không kiềm được, ánh mắt Giang Nam chớp động, chỉ đợi hai người này nhảy ra, liền đem hai người đánh chết.

Bất quá Trường Nhạc Vị Ương hai vị công tử lại không xuống, hai người này tuy tức giận, lại nói rõ tọa sơn quan hổ đấu.

Đột nhiên, Đế uy Hoàng uy vọt tới, hư không La Thiên vặn vẹo, nhiều Thần Đế Ma Đế Ma Hoàng hư ảnh hiển hiện, rõ ràng là chư hoàng chư đế của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, dùng pháp lực lớn lao, hình chiếu La Thiên, xem một trận chiến này.

Bên trong La Thiên, quần hùng oanh động, ngay cả chư đế chư hoàng cũng từng người hình chiếu đến, hiển nhiên vô luận Chư Thiên vạn giới chư đế, hay là địa ngục Ma Hoàng Ma Đế, đều đối với hai người trẻ tuổi này cực kỳ coi trọng!

- Chư Thiên chư đế ta, vẫn là so ra kém Địa Ngục ah.

Có người dò xét chư hoàng chư đế này, không khỏi sắc mặt biến hóa, chư

hoàng chư đế trong địa ngục lần này hình chiếu mà đến, nhiều đến hơn ba mươi, trong đó có Ma Hoàng uy tín lâu năm, cũng có Hậu Thổ Phảng tân tấn Ma Đế bực này!

Mà trái lại Chư Thiên, thì chỉ có tám Thần Đế hình chiếu, số lượng xa xa không kịp, cho dù tăng thêm Đông Cực đại đế cùng Bổ Thiên Thần Nhân, cũng chỉ vẹn vẹn có mười bảy Thần Đế Thần Hoàng, số lượng thấp hơn Địa Ngục rất nhiều.

Ở trên số lượng chiến lực cao tầng, Chư Thiên dĩ nhiên thua.

Hơn nữa mặc dù là Chư Thiên chư đế chư hoàng tầm đó, cũng không đoàn kết, thậm chí còn có đồn đãi nói, trong Bổ Thiên thần còn có Huyền Tổ giấu ở trong đó, gây sóng gió, đến nay chưa đem sâu mọt này bắt được.

Chư đế chư hoàng hư ảnh hàng lâm, để cho hào khí lập tức cứng lại, không người còn dám ồn ào.

- Thiếu Hư đạo hữu.

Ly Sửu Ma Hoàng hình chiếu hướng Thiếu Hư cười nói:

- Tại đây dù sao cũng là Chư Thiên, kính xin đạo hữu hạ thủ lưu tình, không nên đem Huyền Thiên giáo chủ đánh chết.

Lại có Ma Đế Ma Hoàng hình chiếu tiến lên, nhao nhao hướng Thiếu Hư khẩu xưng đạo hữu, ngang hàng tương kiến, để cho uy danh của Thiếu Hư đạt tới cực điểm.

Mà trái lại một phương Giang Nam này, chỉ có Trấn Thiên Thần Đế tiến lên, cùng Giang Nam nói chuyện với nhau thật vui, chư đế khác thì nguyên một đám lạnh như băng, không một người tiến lên, mà là trên cao nhìn xuống bao quát Giang Nam.

Giang Nam mọi nơi nhìn thoáng qua, không khỏi âm thầm vì Chư Thiên vạn giới cảm giác được bi ai, đột nhiên thét dài một tiếng, cười to nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, thỉnh chiến a!

Thiếu Hư tinh thần chấn động, hai thiếu niên Thần Tôn tinh khí thần từng người xông lên trời.

Trấn Thiên Thần Đế chắp tay cười nói:

- Chúc giáo chủ thắng ngay từ trận đầu!

Ly Sửu Ma Hoàng hướng Thiếu Hư chắp tay cười nói:

- Ta ở chỗ này, cầu chúc đạo hữu thắng ngay từ trận đầu!

Sâm La Ma Hoàng vạn cánh tay ngay ngắn chắp tay cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, thắng ngay từ trận đầu!

Sa La Ma Đế, Nguyên Ma thánh mẫu, Nguyên Ma Ma Đế, Khu Thần Ma Hoàng, Vô Ưu Ma Hoàng, Vĩnh Hằng Ma Hoàng, Diệt Thiên Tà Hoàng, Cốt Hoàng Ma Đế, Hậu Thổ Phảng hơn ba mươi Ma Hoàng Ma Đế nhao nhao chắp tay cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu. Thắng ngay từ trận đầu!

Thanh âm của Ma Hoàng Ma Đế là to rõ bực nào, phen này ngay ngắn lên tiếng, thanh âm chấn động La Thiên, thậm chí truyền lại đến Chư Thiên Thần giới khác, khắp nơi có thể nghe, rõ ràng lọt vào tai!

Thiếu Hư khí thế đại chấn, quanh thân tiên quang lượn lờ, tiên đạo quấn thân, tiên vực bay vút lên. Một mảnh Hoàng Đạo dài hẹp bay múa, nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, để cho ta nhìn thành tựu của ngươi trong tám năm này!

Quanh thân hắn Hoàng Đạo nhiều đến ba mươi hai đầu, tiên đạo thậm chí có hai cái, chín đầu Hoàng Đạo luyện thành một đầu tiên đạo, hai đại tiên

đạo chất chứa mười tám Hoàng Đạo, cộng thêm ba mươi hai đầu Hoàng Đạo, tiên thể Thiếu Hư Hoàng Đạo đúng hợp số lượng Đại viên mãn, Đại Diễn số lượng 50!

Đại Diễn Hoàng Đạo, luyện thành Đại viên mãn!

Hôm nay tiên thể Thiếu Hư đã đạt đến đại viên mãn, bao quát Địa Ngục vạn giới bốn mươi chín Hoàng Đạo cùng một đại Thiên Đạo. Hắn có thể khinh thường quần hùng, đánh khắp Chư Thiên vạn giới Thần Tôn không đuối thủ, truyệt không phải là hư danh!

- Thiếu Hư, ta như ngươi mong muốn!

Khí tức của Giang Nam triệt để tách ra, thần luân chuyển động, ngũ trọng Thiên đình hiển hiện, một ngụm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hiển hiện ở trong thiên đình, đỉnh thiên lập địa.

Khí huyết của hắn như là đại dương mênh mông, đem La Thiên chiếu rọi đến huyết hồng một mảnh, như là biển máu mênh mông phiêu phù ở phía trên La Thiên!

Quanh thân hắn cũng có từng đợt Hoàng Đạo nặng nề quấn quanh, nhiều đến bốn mươi chín đạo, Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo có thiếu, Hoàng Đạo bốn mươi chín, Thiên Đạo không viên mãn, thế cho nên Giang Nam thiếu đi một đầu Hoàng Đạo.

Bất quá ngoại trừ bốn mươi chín đạo Hoàng Đạo này, quanh thân Giang Nam lại hiện ra 50 đầu đại đạo, đó là đại đạo tiếp cận Hoàng Đạo, chưa luyện đến trình độ Hoàng Đạo, nhưng mà không phải chuyện đùa!

50 đại đạo này rõ ràng là Địa Ngục bốn mươi chín Hoàng Đạo cùng một đại Thiên Đạo, hợp Đại Diễn số lượng!

Hắn vậy mà tốn hao tám năm, suy diễn Địa Ngục Hoàng Đạo, đem Địa Ngục Hoàng Đạo luyện ra, tuy chưa triệt để luyện thành, nhưng mà không phải chuyện đùa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1637: Chắn A Tỳ Ma Triều. (1)

Lĩnh ngộ Thiên Tâm, mở ra thiên nhãn gặp chúng sinh, Giang Nam mở ra thiên nhãn, thấy là hai đại vũ trụ chúng sinh, hắn cũng không có câu nệ địa ngục cùng Chư Thiên, mà là thiên nhãn gặp vũ trụ mới sắp sinh ra đời, Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới chúng sinh, đều là chúng sinh của vũ trụ mới!

Cho nên con đường của hắn, liền đem số lượng Đại Diễn của hai đại vũ trụ dung hợp cùng một chỗ, dung ở nhất thể, hợp lại làm một, muốn luyện thành 99 Hoàng Đạo, như vậy mới có thể đuổi kịp tâm cảnh của hắn, Thiên Nhân Hợp Nhất, thấy được chúng sinh!

Mà ở bên trong khối Hồng Mông khí do Huyền Minh Nguyên Giới biến thành, chư đế chư hoàng phân thân táng thân ở đó, bên trong phân thân bọn hắn đại đạo dung nhập đến bên trong khối Hồng Mông khí, Giang Nam hơn tám năm thời gian này, không chỉ là trùng kích Thần Tôn cảnh giới, đồng dạng cũng đem mảnh vỡ đại đạo của những tồn tại này tìm hiểu thấu triệt, tu luyện Địa Ngục bốn mươi chín Hoàng Đạo cùng Thiên Đạo!

Oanh...

99 đầu Hoàng Đạo, đại đạo cùng Thiên Đạo sôi trào, dũng mãnh vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm quang rơi xuống, trực chỉ Thiếu Hư!

Thiếu Hư quát lớn, uy năng tiên thể triệt để tách ra, tiên vực tiên sách, quang mang tách ra, Hoàng Đạo lách thân, sáng chói chói mắt, chiếu rọi bầu trời, chiếu rọi La Thiên!

Hô...

Trong tay hắn đột nhiên nhiều ra một chi tiên bút, rõ ràng là đạo tiên đạo

thứ hai của hắn luyện thành pháp bảo, tiên bút như chuyên, chỉ điểm Giang Nam, kích ngang văn tự, vô số tiên văn từ trong tiên sách tách ra, tiên văn tiên quang bắn nhanh, tiên nhạc trận trận, nghênh tiếp một kiếm này của Giang Nam!

Quanh thân hắn Hoàng Đạo bay múa, diễn biến ra hàng tỉ dị tượng, trùng trùng điệp điệp dị tượng sáng chói chói mắt, cộng đồng đối kháng một kiếm này của Giang Nam!

Xùy~~

Kiếm quang rơi xuống, mở ra tiên vực, bổ ra tiên sách, chặt đứt tiên bút, Thiếu Hư thổ huyết, bay ngược mà ra, té xuống lôi đài, không biết bị đánh bay đi đâu!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cắm ở trên lôi đài, Giang Nam tay cầm chuôi kiếm, quay đầu nhìn về phía lôi đài bốn phía mấy tồn tại cao ngạo trong hư không kia.

Chư hoàng chư đế im lặng, trong La Thiên vô số Cự Đầu hoảng sợ.

- Một đám thế hệ mục nát...

Giang Nam thấp giọng nói, đột nhiên hắn rút kiếm mà lên, kiếm quang chỉ hướng Địa Ngục, quần áo bay phất phới, giơ lên cao phía trên La Thiên:

- Ai dám cùng ta tiến về Địa Ngục, chắn A Tỳ địa ngục tám năm?

Trong La Thiên một mảnh lặng im, chỉ có thanh âm của Giang Nam như lôi đình đang không ngừng quanh quẩn, trong lồng ngực quần hùng Chư Thiên có một cổ khí lưu nóng rát đang chuẩn bị.

Bất quá người có can đảm lên tiếng ra khỏi hàng lại không có bao nhiêu, dù sao nơi đó là A Tỳ địa ngục, hang ổ của A Tỳ ma triều, Thần Thánh Chi Địa nhất trong địa ngục, có vô số ma đầu ở trong đó, vô số cường giả ở trong đó.

Chuyến đi này, cực kỳ hung hiểm!

Tuy nói Đông Cực thần triều cùng A Tỳ ma triều định ra hiệp nghị, tu sĩ Thần Ma hai đại vũ trụ trao đổi, không được lấy lớn hiếp nhỏ, nhưng vạn nhất có người ỷ lớn hiếp nhỏ thì sao?

Đi A Tỳ địa ngục ngăn cửa tám năm, diễu võ dương oai, vạn nhất quá kiêu ngạo chọc tới vị tồn tại nào đó, đem mình làm thịt thì sao?

Có ít người thích làm sự tình có mười thành nắm chắc, mà có ít người có ba bốn thành nắm chắc liền chịu làm, bất quá có ít người lại nghĩ tới, sự tình mười thành nắm chắc ai cũng ưa thích làm, ngàn vạn người tuôn hướng sự tình có mười thành nắm chắc, tỷ lệ thành công của ngươi liền chỉ có một phần ngàn vạn, cuối cùng nhất ngược lại lưu ở bình thường.

Người bực này, khắp nơi đều có, tự cho là cao minh, thật tình không biết bỏ qua lần lượt kỳ ngộ.

Mà sự tình ba bốn thành nắm chắc, người đi làm liền rải rác không có mấy, tỷ lệ đạt được thành công ngược lại càng lớn.

Loại người này mặc dù sẽ gặp được rất nhiều nguy hiểm, nhưng chỉ cần còn sống sót, liền nhất định siêu nhân một bậc.

Mở ra lịch sử của Chư Thiên vạn giới hay là địa ngục vạn giới, phàm là người đạt được đại thành tựu, không có mấy người là có mười thành nắm chắc mới đi làm, đại bộ phận đều là giỏi về bắt cơ hội, giỏi về lợi dụng cơ hội, chủ động xuất kích, mà không phải chờ đợi đã có mười thành nắm chắc.

Bất quá, người lĩnh ngộ ra điểm này thật sự ít càng thêm ít, tuyệt đại đa số mọi người tự nhận là tinh thông mưu tính, lại không biết mình sớm đã bình thường, bè lũ xu nịnh, khó thành châu báu.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Thiếu Hư dám ở La Thiên lập lôi đài, khiêu chiến Chư Thiên quần hùng, hắn chẳng lẽ liền không lo lắng cường giả Chư Thiên vạn giới kìm nén không được không tuân thủ quy củ, cưỡng ép

đánh chết hắn sao?

Nếu Đông Cực đại đế cùng với Đế cấp cường giả khác cưỡng ép ra tay, mặc dù là Địa Ngục chư đế chư hoàng cũng không kịp ngăn trở, nhưng mà hắn hết lần này tới lần khác có can đảm làm như vậy!

Ở trong mắt rất nhiều người, hắn bị Giang Nam đánh bại, là cái sự thất bại ấy, nhưng từ lòng dạ khí phách mà nói, hắn sớm đã đem những người chế nhạo hắn kia ném ra cách xa vạn dặm.

- Ta đi!

Đột nhiên một thanh âm vang lên, mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị thiếu niên Thần Tôn khí vũ hiên ngang cất bước đi ra, đi vào trên lôi đài, cùng Giang Nam đứng song song.

- Hạo huynh.

Giang Nam hướng thiếu niên Thần Tôn kia chào.

Thiếu niên Thần Tôn kia đúng là Hạo Thiếu Quân, hoàn lễ nói:

- Giáo chủ.

- Tính ta một người!

Lộ Phong Trần cười ha ha, phi thân rơi vào trên lôi đài, cùng hai người song song.

- Loại chuyện này sao có thể thiếu đi Tiên Đô ta?

Bộ Chinh Thần Tôn cất bước đi vào trên lôi đài, cười nói:

- Tên của ta bị tiên thể Thiếu Hư đọng ở trên bảng, nếu không phải đoạt cái tặng thưởng, đem mấy Ma Tôn đọng ở trên bảng của ta, danh hào Tiên Đô ta liền xem như thất bại.

Đột nhiên lại có một thanh âm lãnh lãnh thanh thanh truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Nam tử tranh hùng đương thời, nữ tử há có thể lạc hậu?

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tinh Quang Thần Đế thế gia Liên Nguyệt thánh nữ cất bước đi tới, cô gái này hiển nhiên đạt được cơ duyên thật lớn, hôm nay vậy mà cũng tu thành Thần Tôn, không kém gì quần hùng.

Cũng không lâu lắm, mười phái tám thiên bảy thế gia, ngũ đô tứ thành lưỡng hậu cung rất nhiều tuổi trẻ Thần Tôn, ngoại trừ mấy tồn tại tuổi trẻ đã chết, cùng với hai cung Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử, trên cơ bản đã tề tụ ở trên lôi đài.

Tương Ngạn Thần Chủ đột nhiên cười ha ha nói:

- Ta cũng muốn kiến thức Địa Ngục quần hùng, nhìn bên trong Thần Chủ, phải chăng có đối thủ của ta hay không. Nói không chừng chuyến đi này, sẽ có cơ duyên của ta, để cho ta đột phá tu thành Thần Tôn!

Hắn cái này khẽ động, lập tức lại có rất nhiều tuổi trẻ Thần Chủ nhao nhao ra khỏi hàng, dùng đệ tử trẻ tuổi bên trong Đô Thiên thần giới chiếm đa số, cùng bọn người Giang Nam đứng chung một chỗ, lại có rất nhiều tuổi trẻ Chân Thần, Thiên thần cũng tự đi ra, đi vào trên lôi đài, nguyên một đám vẻ mặt hưng phấn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1638: Chắn A Tỳ Ma Triều. (2)

Mà những thế hệ trước nổi danh đã lâu kia, thì không người ra khỏi hàng, bọn hắn đã mất nhuệ khí, mất tiến thủ chi tâm.

Giang Nam cười ha ha, cả tòa lôi đài ầm ầm bay lên, mang theo hơn trăm tuổi trẻ hào kiệt rơi xuống La Thiên, chạy như bay mà đi!

Cũng không lâu lắm, Địa Ngục vạn giới, A Tỳ địa ngục, phía trước A Tỳ ma triều, hư không đối diện cung điện A Tỳ ma triều trùng trùng điệp điệp, đột nhiên răng rắc một tiếng vỡ ra, một tòa lôi đài rộng lớn mấy vạn dặm từ trong hư không xoay tròn bay ra, một tiếng ầm vang rơi xuống, hung hăng nện ở trước cửa chính A Tỳ ma triều.

Ông...

Tòa lôi đài này càng lúc càng lớn, cuối cùng nhất bao phủ mấy tỉ dặm lãnh thổ quốc gia, to lớn không gì so sánh được, trong lôi đài vang lên một thanh âm chấn động A Tỳ địa ngục:

- Huyền Thiên Giang giáo chủ, cùng Chư Thiên đồng đạo tới bái phỏng Địa Ngục quần hùng, kính xin các lộ đạo hữu, vui lòng chỉ giáo!

Thanh âm kia chấn động không dứt, truyền khắp A Tỳ địa ngục, lại từ A Tỳ địa ngục truyền lại đến chung quanh tòa Địa Ngục thế giới cổ xưa nhất này.

Địa Ngục quần hùng ầm ầm xôn xao, lập tức tức giận, nổi giận, nhao nhao tuôn hướng A Tỳ địa ngục, tới khiêu chiến, lại để cho bên ngoài A Tỳ ma triều phi thường náo nhiệt.

Từng mặt Kim Bảng dựng thẳng lên ở trên tế đàn, tuổi trẻ hào kiệt từng người dựng đứng một mặt Kim Bảng, cũng như tiên thể Thiếu Hư, vì Địa

Ngục cường giả mình đánh bại bài danh.

Chuyến đi này của bọn hắn, dẫn động không biết bao nhiêu cường giả hùng tâm trong địa ngục, bọn hắn có kiêu ngạo của bọn hắn, chính như Thiếu Hư ở La Thiên lập bảng khiêu chiến, dẫn tới tuổi trẻ Thần Tôn có được tâm huyết của Chư Thiên vạn giới ứng chiến, vì tranh đoạt một hơi, tranh đoạt chính thống vũ trụ lẫn nhau.

Địa Ngục vạn giới cũng có được tồn tại rất cường đại, không kém hơn Chư Thiên vạn giới, nguyên một đám như là tân tú từ từ bay lên, hào quang sáng chói. Ở kiếp này lại gặp chư đế chư hoàng phục sinh, từng người thu đi một tí đệ tử tư chất tuyệt hảo, thực lực cực kỳ cường đại.

Hơn nữa lại gặp hạo kiếp, các loại nhân tài hiện lên, cường giả xuất hiện lớp lớp, năng giả xuất hiện lớp lớp, để cho trên lôi đài thỉnh thoảng bộc phát ra chiến đấu vô cùng đặc sắc.

Bất quá, cũng không lâu lắm trong ma triều liền có Ma Hoàng Ma Đế truyền đến mệnh lệnh, ước thúc môn hạ đệ tử của mình, bất luận kẻ nào cũng có thể khiêu chiến, nhưng vạn lần không được khiêu chiến Huyền Thiên giáo chủ.

Nghe nói ngay cả Lan Lăng Thần Hoàng cũng bị kinh động, truyền dụ Địa Ngục chư đế chư hoàng nói:

- Kẻ này dã tâm bừng bừng, mưu đoạt Địa Ngục Hoàng Đạo ta, ý đồ tu thành Đại Diễn số lượng. Nếu bị hắn luyện ra Địa ngục 50 Hoàng Đạo, hắn thành châu báu, không người có thể áp chế. Hắn lần này tới khiêu chiến, là muốn gặp chư hoàng Hoàng Đạo của Địa Ngục ta, không thể để cho hắn đắc thủ.

Giang Nam ở trước A Tỳ ma triều trông hai năm dài đằng đẵng, một mặt Kim Bảng treo cao, chỉ có danh tự tiên thể Thiếu Hư, không một người dám tới khiêu chiến.

Mà trái lại bọn người Hạo Thiếu Quân, thỉnh thoảng có Địa Ngục cường giả ứng chiến, những tràng đại chiến này, lẫn nhau có thắng bại, để cho mỗi người đều lấy được chỗ ích không nhỏ, thực lực tăng nhiều.

Vô số tuổi trẻ cường giả, ở trong địa ngục đánh ra uy danh hiển hách, danh chấn Minh Hải, danh chấn vạn giới. Hai năm thời gian, Giang Nam chưa từng ly khai lôi đài một bước, mà là quan sát những người khác chiến đấu, đột nhiên có một ngày, khí tức Giang Nam lắc lư, luyện thành đạo Hoàng Đạo thứ năm mươi, chấn động Địa Ngục chư đế chư hoàng.

Lại qua hai ngày, Giang Nam đột nhiên từ trên lôi đài đứng dậy mà đi, không biết tung tích, Địa Ngục chư đế chư hoàng nhao nhao phóng thích thần thức dò xét, rốt cuộc tìm được tung tích của Giang Nam, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ thấy Giang Nam đang ở trong một tòa Địa Ngục thế giới nhàn nhã hành tẩu giống như dạo chơi, khi thì lẻn vào phố xá sầm uất, cùng Địa Ngục Ma tộc bình thường làm bạn, khi thì lên tới tinh không, quan sát Tinh Hà tinh tú vận hành, lại một mình đi vào sông rộng, đi tại mặt biển, thấy thế nào đều là một bộ du sơn ngoạn thủy.

Cũng không lâu lắm, hắn đi vào một Ma tộc tiểu bộ lạc, nghiễm nhiên đem mình làm thành một cái Ma tộc, cùng với phàm nhân bên trong Ma tộc khác cùng một chỗ sinh hoạt, mỗi ngày gánh nước đốn củi, còn có một cô nương Ma tộc thích hắn.

Đã qua mấy tháng, Giang Nam rời đi, tiến vào một tòa thần miếu, trở thành tu sĩ cung phụng Ma Thần trong miếu, cũng không có ngốc mấy tháng, trực tiếp tự ly khai.

Hắn còn cùng một ít Ma tộc tiểu tu sĩ ngồi luận đạo, còn cùng một ít Địa Ngục Thần Ma nâng cốc ngôn hoan, lẫn nhau xưng đạo hữu.

- Đáng sợ ah...

Địa Ngục chư hoàng chư đế chấn động, nguyên một đám tư duy ý thức cổ xưa va chạm nói:

- Hắn đang nhìn đại đạo Địa Ngục chư thế giới ta, từ chỗ rất nhỏ xem đại đạo, từ Tinh Hà nhìn bầu trời mà vận thế, nắm chắc đến tinh túy Địa Ngục vạn đạo ta.

- Kẻ này giống như Ẩn Long, có thể lớn có thể nhỏ, có thể tàng có thể hiện. Tâm cảnh của hắn, đã cao thâm đến tình trạng thâm bất khả trắc rồi, tâm tình còn muốn siêu việt chúng ta, giữ lại chỉ là một mầm tai họa, chi bằng sớm diệt trừ!

- Không thể, hôm nay Thiếu Hư đạo hữu còn ở bên trong Chư Thiên vạn giới, nếu động Huyền Thiên giáo chủ, tánh mạng của Thiếu Hư đạo hữu cũng khó bảo toàn!

...

Mà vào lúc này, tiên thể Thiếu Hư đã ở Chư Thiên vạn giới hành tẩu, cơ hồ làm ra cử động cùng Giang Nam đồng dạng, quan sát Chư Thiên vạn giới nguyên một đám thế giới vận hành.

Hắn ngồi ở trên một tảng đá, ngồi xem thác nước phía trước đổ, ngồi hơn mười ngày, chưa từng nhúc nhích thoáng một phát.

Đã qua thật lâu, đột nhiên hư không vặn vẹo, một hình chiếu của Lan Lăng Thần Hoàng chiếu rọi bên trong thác nước, hóa thành một thủy nhân, hành tẩu ở trên mặt nước, nhìn nhìn Thiếu Hư, nói khẽ:

- Đạo hữu, ngươi bị đả kích rồi hả?

- Không phải.

Thiếu Hư giãn ra thân hình, có một loại khí tức dung nhập tự nhiên, mỉm cười nói:

- Ta đã khai ngộ rồi. Ta nếu là an thủ Địa Ngục chúng sinh, Địa Ngục chính thống, cuộc đời này sẽ không cách nào hơn Huyền Thiên giáo chủ. Hắn khai ngộ ta, để cho ta ý thức được tiên thể thực sự không phải là vô địch thiên hạ, để cho ta ý thức được, lòng ta nếu vẫn là tâm cảnh lúc trước, nếu chỉ thủ địa ngục đạo thống, còn có thể thân tử đạo tiêu.

Lan Lăng Thần Hoàng lẳng lặng nghe, Thiếu Hư tiếp tục cười nói:

- Tương lai hai đại vũ trụ dung hợp, cái kia sẽ không có Địa Ngục, không có Chư Thiên, cái gọi là chính thống, chỉ là một câu chê cười. Cho nên ta ngộ rồi, ta đi trên con đường mà Huyền Thiên giáo chủ đi qua, lĩnh ngộ tâm cảnh hắn lĩnh ngộ, đem ta dung nhập đến bên trong Chư Thiên vạn giới chúng sinh, thấy chúng sinh. Ta là tiên thể, ta sẽ trước hắn một bước luyện thành 99 Hoàng Đạo, trước hắn một bước luyện thành mười một tiên đạo, cuối cùng nhất đường đường chính chính đánh bại hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1639: Quang Vũ Chứng Đế. (1)

Lan Lăng Thần Hoàng trầm mặc một lát, đã qua thật lâu, mới nói:

- Ngươi cũng đã biết, ngươi không nhận Địa Ngục làm chính thống, đã phản bội Địa Ngục?

Thiếu Hư trên mặt lộ ra vui vẻ:

- Ta cũng không có phản bội, ta vẫn là tâm hệ Địa Ngục. Tương lai đại chiến cùng một chỗ, ta vẫn là sẽ cùng chư vị đạo hữu chung một chỗ kề vai chiến đấu, chiếm đoạt Chư Thiên!

- Vậy là tốt rồi.

Thân hình Lan Lăng Thần Hoàng 'Rầm Ào Ào' một tiếng tán đi:

- Ngươi quan sát Chư Thiên vạn giới đại đạo tự nhiên là tốt, nhưng đừng quên, ngươi thủy chung là Địa Ngục vạn giới ta hội tụ số mệnh, mới đản sinh ra tiên thể! Không nên ruồng bỏ chúng sinh của ngươi!

Thiếu Hư đứng dậy, phiêu nhiên mà đi.

Giang Nam ở địa ngục vạn giới du lịch bốn năm năm thời gian, đi qua từng cái từng cái thế giới, hắn còn từng tiến vào Minh Hải, tham quan học tập thủy thế, cuối cùng hắn trở lại A Tỳ Địa Ngục.

A Tỳ ma triều Đế xa doanh, Mộc Sâm Ma Tôn cái trán gân xanh tán loạn, tàn bạo nhìn hướng Giang Nam ngồi ở trước mặt hắn, Giang Nam đi tới Đế xa doanh liền lưu lại không đi, vẫn ở bên cạnh hắn, hắn đi nơi nào, Giang Nam cũng cùng đi nơi đó.

- Ta không sợ ngươi!

Thanh âm Mộc Sâm Ma Tôn có chút khàn khàn, cười lạnh nói:

- Đại quân ta tới, ngay cả Thần Quân cũng có thể thắt cổ, ta một chút cũng không sợ ngươi!

Giang Nam khoanh chân ngồi trên không trung, như cũ mười phần thú vị nhìn hắn, phảng phất đang nhìn một tác phẩm nghệ thuật vô cùng tinh mỹ, đáng giá tinh tế nghiên cứu.

Một bên một vị Ma Tôn vội vàng nói:

- Đại soái, không nên cùng hắn động thủ, mấy vị Ma Hoàng truyền đến tin tức, Huyền Thiên Giáo Chủ tính toán từ trên người chúng ta nghiên cứu địa ngục Hoàng đạo, cùng hắn động thủ, chỉ biết cổ vũ khí diễm của hắn. Đại soái là Cốt Hoàng đệ tử, người này nhất định là muốn nhận được Cốt Hoàng Hoàng đạo!

Mộc Sâm Ma Tôn cố nén tức giận, kiềm chế vọng động xuất thủ, Giang Nam ngó chừng Mộc Sâm Ma Tôn sáu bảy ngày, rốt cục rời đi, Mộc Sâm Ma Tôn thở phào nhẹ nhỏm, đột nhiên có tin tức truyền đến, Giang Nam đi Lục Thiên Ma Quân Huyết Hà đại doanh, trong lòng không khỏi buồn bực:

- Người này dám đi tìm Lục Thiên Ma Quân? Lục Thiên Ma Quân chính là đệ tử xuất sắc nhất của Diệt Thiên Tà Hoàng, đã tu luyện tới Ma Quân đại viên mãn cảnh giới, nếu hắn không nhịn được xuất thủ, người này liền bị...

Cái trán Lục Thiên Ma Quân hiện lên gân xanh, cố nén vọng động xuất thủ, tùy ý Giang Nam khoanh chân ngồi trên không trung, đi theo hắn. Qua hai ba ngày, trong Huyết Hà đại doanh đột nhiên truyền đến Lục Thiên Ma Quân quát lên:

- Lão tử không nhịn được, nhất định phải giết chết tiểu tử này!

Trong Huyết Hà đại doanh truyền đến thanh âm va chạm kịch liệt, Lục Thiên Ma Quân rốt cục kiềm nén không được, ngang nhiên hướng Giang Nam hạ thủ, hai tồn tại đánh đập tàn nhẫn, giết đến thiên băng địa liệt, Lục

Thiên Ma Quân dù sao cũng là Ma Quân đại viên mãn, pháp lực vô cùng hùng hồn, chiếm cứ thượng phong, chẳng qua là thủy chung cầm không được Giang Nam.

Qua hai ngày, Giang Nam bứt ra liền đi, đem Lục Thiên Ma Quân gạt ở trong Huyết Hà đại doanh.

- Trời đánh, có gan lại đại chiến ba trăm hiệp!

Lục Thiên Ma Quân quát lên như sấm.

Hủy Diệt Ma Cung, Hủy Diệt Ma Tôn ân cần tiếp đãi Giang Nam, sai người tấu nhạc, dâng trà mời rượu, giống như hảo hữu nhiều năm không thấy, cười nói:

- Giáo chủ, ta biết bản lãnh của ngươi, cũng biết thủ đoạn của ngươi. Lục Thiên Ma Quân không nhịn được hướng ngươi xuất thủ, để ngươi thấy công pháp của Diệt Thiên Tà Hoàng, đó là bởi vì hắn tính tình nóng nảy, chịu không nổi khí. Bất quá ngươi muốn từ trên người ta nhìn ra Vô Ưu Ma Hoàng công pháp, kia chỉ sợ ngươi phải thất vọng, tính tình ta rất tốt.

Giang Nam không đáp, tiếp tục theo dõi hắn.

Hủy Diệt Ma Tôn không thèm để ý, tùy ý hắn nhìn, bản thân như cũ ăn uống thả cửa, thưởng thức ma nữ ca múa.

Qua mấy ngày, Giang Nam rời đi, tìm được Nguyên Ma Thánh Mẫu đệ tử, tiếp tục ngó chừng đối phương nghiên cứu.

Ước chừng một năm thời gian trôi qua, bọn người Hạo Thiếu Quân ở A Tỳ Địa Ngục ngăn tám năm, kinh nghiệm từng tràng ác chiến, cũng có người bỏ mình, cũng có người chém giết không ít đối thủ, sống sót tu vi tiến nhanh.

Mà trong khoảng thời gian này Giang Nam cũng đem địa ngục chư Hoàng chư Đế đệ tử nghiên cứu một lần, mỗi vị Ma Đế Ma Hoàng đệ tử cũng bị hắn quấy rầy qua, ngông nghênh đến cung điện của đối phương, ngó chừng đối

phương.

Tính tình tốt, nhịn xuống tức giận không phát tác, tính tình không tốt liền cùng Giang Nam đánh đập tàn nhẫn, gặp phải tính tình tốt, Giang Nam ở nhiều mấy ngày, gặp phải tính tình không tốt, chiến đấu một hai ngày thời gian Giang Nam liền bứt ra trở lui, lại không thấy đả thương người, cũng không có bị địa ngục cường giả thương tổn.

Lại qua mấy ngày, Giang Nam chạy đến chỗ Lan Lăng Liệt, ngó chừng Lan Lăng Liệt nghiên cứu, cũng không lâu lắm Lan Lăng Thần Hoàng có chỉ truyền đến, sai người giao cho Giang Nam nói:

- Tám năm chi kỳ đã đến, ngươi cần phải đi.

Giang Nam thu Lan Lăng Thần Hoàng ý chỉ, lưu luyến nhìn Lan Lăng Liệt một cái, xoay người trở lại trên lôi đài, lôi đài hô một tiếng bay lên, rời đi A Tỳ Địa Ngục, hướng chư thiên vạn giới bay đi.

Lan Lăng Liệt cầm một cây Ma thương, cố nén tức giận, quay đầu đi tìm Lan Lăng Thần Hoàng, khom người nói:

- Cha, người này thật sự ghê tởm, xem chừng ta mấy ngày, vì sao không để cho ta tẫn lên cao thủ, làm thịt hăn?

- Không nên tức giận.

Lan Lăng Thần Hoàng sắc mặt ngưng trọng nói:

- Hắn tu luyện chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cùng ta tu luyện chung một loại công pháp, hắn xem ngươi, cũng không phải là đang nhìn ngươi, mà là nhìn Đại Đạo bên trong cơ thể ngươi lưu động vận hành, thôi diễn công pháp của ngươi, lại từ công pháp của ngươi thôi diễn Đại Đạo của ngươi. Ta thấy hắn đi chỗ chư Hoàng chư Đế đệ tử, liền biết hắn động chính là cái tâm tư này. Hôm nay hắn xem hết chư Hoàng chư Đế đệ tử, địa ngục ta năm mươi Hoàng đạo, chỉ sợ đã bị hắn nghiên cứu được thất thất bát bát.

Lan Lăng Liệt ngẩn ngơ nói:

- Cha, Ma Ngục Huyền Thai Kinh lợi hại như thế, vì sao không đem môn công pháp này lưu truyền đi ra, để cho càng nhiều địa ngục cường giả tu luyện?

- Cũng không phải là ta không truyền cho ngươi cùng người khác, mà môn công pháp này không tốt, Thiên Đạo không tha, rất khó có đại thành tựu, tu luyện môn công pháp này thường thường chết sớm.

Lan Lăng Thần Hoàng lắc đầu nói:

- Cho dù là ta, tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh đến Hoàng đạo cảnh giới, cũng cảm thấy tử kiếp đã tới, liền đem môn công pháp này vứt đi, đổi tu Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công. Ma Ngục Huyền Thai Kinh tu luyện tới Hoàng đạo cảnh giới, cần đem Hoàng đạo bản thân ký thác trong Thiên Đạo, lúc này chính là thời khắc nguy hiểm nhất! Thiên muốn chém ngươi, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Nếu ngươi ký thác vào trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn của địa ngục ta, Minh Hải Vạn Ngục Ấn sẽ đem ngươi chấn vỡ!

Chương 1640: Quang Vũ Chứng Đế. (2)

- Ta xem Huyền Thiên Giáo Chủ, chí hướng thật xa, đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh tu luyện tới cực hạn, thậm chí còn muốn vượt xa ta, muốn luyện hai đại vũ trụ Đại Đạo cùng Thiên Đạo. Bất quá Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn đến nay còn chưa phế bỏ, ngược lại càng ngày càng mạnh, tương lai hắn tất gặp nạn, sẽ bị Thiên Đạo của hai đại vũ trụ chém giết!

- Ta giờ phút này dung túng hắn, để cho hắn có thể nghiên cứu chư Hoàng chư Đế đệ tử, chính là biết hắn tương lai có một tràng tử kiếp, hiện tại hắn càng mạnh, tương lai bị chết càng nhanh!

- Mới vừa rồi ta xem khí vận của hắn, giống như liệt hỏa nấu dầu, tràn đầy chí cực, còn đang không ngừng bốc hơi. Bất quá sau khi tới cực điểm, sẽ gặp cực thịnh tất suy, khó thoát tử kiếp.

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Bất quá, nếu hắn đầu nhập vào địa ngục ta, ta sẽ phá giải trận tử kiếp này. Hắn nếu không chịu đầu nhập vào, ta cũng là thương mà không giúp gì được, chỉ có thể ngồi xem hắn bị Thiên Đạo oanh giết.

Lan Lăng Liệt nghĩ đến tình hình hai đại vũ trụ Thiên Đạo nhất tề oanh tới, liền không khỏi rùng mình một cái, Thiên Đạo hai đại vũ trụ đã nấu chảy luyện ra, hóa thành Thiên Đạo chí bảo, nếu nhất tề oanh giết một người, chỉ sợ người nọ là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, cũng sẽ bị oanh giết!

Cho dù là Tiên Nhân hạ giới, chỉ sợ cũng không ngăn được Thiên Đạo của hai đại vũ trụ oanh giết?

- Nhân tài bực này, nếu chết ở dưới hai đại vũ trụ Thiên Đạo oanh kích, chẳng phải là đáng tiếc?

Lan Lăng Liệt thở dài nói.

- Đúng là đáng tiếc.

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Thiên hạ hôm nay, chỉ có ta mới có thể giúp hắn hóa giải trận tử kiếp này, hiện tại nhìn xem hắn có thức thời vụ hay không.

Tòa lôi đài trở về, chư thiên vạn giới một mảnh oanh động, nghênh đón mọi người trên lôi đài, giống như nghênh đón đại anh hùng.

Thiếu Hư ở La Thiên mở lôi đài tám năm, Chư Thiên quần hùng không người nào có thể áp chế, mà hôm nay đám người Giang Nam ngăn ở trước A Tỳ Ma triều cũng có tám năm, đánh ra Chư Thiên uy phong, tự nhiên làm cho người ta tinh thần nâng cao.

Bất quá, lôi đài đi tới La Thiên, mọi người không có phát hiện tung tích của Giang Nam, làm người ta kinh ngạc.

Lúc này, Hương Duyên thế giới, bên cạnh Tiên Thể Thiếu Hư, Giang Nam khoanh chân ngồi ở giữa không trung, lão thần khắp nơi đi theo Thiếu Hư, ánh mắt vẫn nhìn theo hắn, không rời chốc lát.

Cái trán Thiếu Hư gân xanh nhảy loạn, đánh không lại tránh không khỏi, chỉ đành phải chịu hắn quấy rầy, qua một lúc lâu, Thiếu Hư cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ta biết ngươi cố gắng từ trên người ta nghiên cứu ra địa ngục Đại Diễn Hoàng Đạo, làm cho mình viên mãn. Bất quá ta chính là Tiên Thể, ngươi mơ tưởng từ trong cơ thể ta nhận được nửa điểm Hoàng đạo!

Giang Nam không thừa nhận cũng không được, Tiên Thể đúng là có khả năng quỷ thần khó lường, đã biết hắn nghiên cứu, đúng là nhìn không ra bao nhiêu môn đạo.

- Thiếu Hư đạo hữu nói không sai, nghiên cứu như vậy, đúng là không cách nào nghiên cứu ra địa ngục Đại Diễn Hoàng Đạo, không bằng để cho ta bắt giữ ngươi, đem Hoàng đạo bên trong cơ thể ngươi luyện ra, để cho ta từ từ nghiên cứu như thế nào?

Trong mắt Thiếu Hư tinh quang chớp động, Tiên Vực bay lên, Tiên sách trôi nổi, cười lạnh nói:

- Kia cũng phải nhìn ngươi có bản lãnh này hay không!

Giang Nam cười ha ha, rút ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, hai người đằng đằng sát khí, đang muốn động thủ, đột nhiên, một cỗ chấn động không gì so sánh nổi truyền đến, tiếp theo Đế uy mênh mông từ Thần Giới hạo hạo đãng đãng vọt xuống, vọt khắp chư thiên vạn giới, Đại Đạo của chư thiên vạn giới sôi trào, vô số Đại Đạo hiện ra, từng đạo Chư Thiên Đại Đạo sáng lạng vô cùng, vạn giới Đại Đạo giống như nghê hồng, tia tia phóng mạnh về Thần Giới!

- Có người chứng Đế rồi?

Giang Nam cùng Thiếu Hư sắc mặt biến hóa, lúc này người chứng Đế kia thực lực vô cùng cường đại, dẫn động chư thiên vạn giới tất cả Đại Đạo!

- Quang Vũ Thần Đế !

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Chỉ có Quang Vũ Thần Đế, lúc chứng Đế động tĩnh mới có thể không thua tỷ ta!

Quang Vũ chuyển thế thân, rốt cục lần nữa thành tựu Thần Đế!

- Thật là mạnh...

Thiếu Hư ánh mắt mê ly, đột nhiên vươn người đi, cười ha ha nói:

- Quang Vũ chứng Đế, là cơ duyên lớn lao, rốt cục có thể làm cho ta xem

Đại Đạo của chư thiên vạn giới, lĩnh ngộ ra vạn giới Chư Thiên Hoàng đạo! Huyền Thiên Giáo Chủ, ta và ngươi lần nữa gặp gỡ, ngươi tất suy tàn trong tay ta!

Giang Nam cau mày, Quang Vũ chứng Đế, Đại Đạo của Chư Thiên vạn giới hiện lên, đối với Thiếu Hư mà nói, đích xác là cơ duyên, để cho hắn có thể đem Chư Thiên vạn giới tất cả Đại Đạo nhìn một cái không xót gì!

Đây là Quang Vũ Đế duyên, Thiếu Hư tự nhiên không cách nào đem những Đại Đạo này hấp thu, nhưng mà đối với Tiên Thể tồn tại nghịch thiên bực này mà nói, chỉ sợ xem những Đại Đạo này xong, hắn sẽ đem những Đại Đạo này lĩnh ngộ, thậm chí thôi diễn đi ra, cuối cùng lĩnh ngộ ra Chư Thiên Hoàng đạo!

Nếu Thiếu Hư luyện thành 99 Hoàng đạo, sẽ có ưu thế áp qua Giang Nam!

- Có nên làm thịt hắn hay không?

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng, nhưng ngay sau đó lắc đầu:

- Cho dù hắn lĩnh ngộ ra 99 Hoàng đạo đầy đủ, cũng chưa hẳn là đối thủ của ta, 99 Hoàng đạo của ta, khoảng cách luyện thành cũng không xa... Di? Đó là...

Giang Nam khẽ cau mày, nhìn về nơi xa, chỉ thấy trong Hương Duyên thế giới, nhiều Thần Chủ Thần Tôn đột nhiên hiện lên, ôm lấy một chiếc Đế xa lặng lẽ chạy nhanh ra Hương Duyên thế giới, hướng chỗ sâu trong hư không phi đi.

Mà ở trong Đế xa này, mơ hồ có Đế uy lưu động.

- Vãng Sinh Thần Đế!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, đột nhiên thúc dục Luyện Thiên đại trận, vô thanh vô tức đuổi theo.

- Quang Vũ chứng đế rồi!

Chư Thiên vạn giới oanh động, tin tức này so với lúc Giang Tuyết chứng đế khiến cho oanh động không kém chút nào, dù sao Quang Vũ chính là tiền triều Thần Đế, chuyển thế trọng sinh, ngóc đầu trở lại, tất nhiên sẽ so kiếp trước càng cường đại hơn!

Kiếp trước hắn là một trong những Thần Đế cường đại nhất của Chư Thiên vạn giới, ở kiếp này chứng đế, tất nhiên sẽ đền bù kiếp trước chưa đủ, hoàn thiện công pháp của mình, do đó để cho mình đạt đến mức tận cùng thành tựu!

Trường Nhạc Nữ Đế cùng Vị Ương Nữ Đế nhận được tin tức Quang Vũ Thần Đế chứng đế, liền trước tiên suất lĩnh phần đông cao thủ chạy tới Tử Tiêu Thiên, hai vị công tử cũng đem đại quân tiến về trước, trận địa sẵn sàng đón quân địch, đề phòng có người ở lúc Quang Vũ chứng đế gây bất lợi cho hắn.

Hai Nữ Đế, tăng thêm hai đại thần đình chư cường giả, Thần Ma đại quân, thanh thế là to lớn bực nào?

Không chỉ có như thế, dưới trướng Quang Vũ Thần Đế rất nhiều Thần Quân Thần Tôn cổ xưa cũng từng người thống lĩnh Thần Ma đại quân xuất hiện, bảo vệ xung quanh Quang Vũ thần đình hiển hiện ở bên trong Tử Tiêu Thiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1641: Yêu Giới. (1)

Dưới trướng Quang Vũ thế lực phần đông, vô số cao thủ, lúc này đây hiện ra, vậy mà thế lực so với Đông Cực thần triều còn muốn khổng lồ, vô số Thần Ma tạo thành một tòa lại một tòa đại trận, các loại thần thành lơ lửng, nhiều vô số kể, khí tức trấn áp Chư Thiên, trấn áp vạn giới!

Hai Nữ Đế chiếu cáo thiên hạ, nếu có người dám can đảm quấy nhiễu Quang Vũ chứng đế, đợi sau khi chứng đế, tất nhiên sẽ gặp ba Thần Đế trả thù, để cho vô số anh hùng hào kiệt câm như hến, không dám nhúc nhích.

- Quang Vũ chứng đế, thân là đối thủ cũ, không thể không vì hắn chuẩn bị một ít đại lễ.

Địa Ngục A Tì ma triều Sa La Ma Đế phóng lời nói, lại để cho Chư Thiên vạn giới oanh động không thôi.

Sa La Ma Đế đã thành tựu Ma Hoàng, tồn tại giống như Hoàng Đạo Cực Cảnh, cái này mới mở miệng, liền ý nghĩa hắn tất nhiên sẽ ở lúc Quang Vũ chứng đế ra tay, để cho Quang Vũ chứng đế sẽ không thuận lợi như vậy!

Lại có Vĩnh Hằng Ma Hoàng bắn tiếng:

- Lúc Quang Vũ xâm lấn Địa Ngục ta, bởi đế lăng của ta, trẫm cũng muốn nhúng một tay.

Đông Cực đại đế cũng bắn tiếng nói:

- Lúc trẫm chứng đế, Quang Vũ đạo hữu lệnh quần hùng dưới trướng ngăn cản, cái Nhân Quả này cũng nên chấm dứt.

Lời này để cho Chư Thiên vạn giới lần nữa oanh động, vốn là quần hùng bị hai cung Nữ Đế trấn áp xuống không khỏi lại rục rịch, tính toán phải

chăng muốn mưu đoạt cơ duyên Quang Vũ chứng đế, khiến cho mình tái tiến một bước!

Ở bên trong Đô Thiên thần giới, đột nhiên một chiếc thuyền lớn đánh vỡ hư không, Đế Uy tràn ngập Đô Thiên thần giới, để cho Đô Thiên hơn hai mươi vạn Thần Ma nơm nớp lo sợ, chỉ thấy trên chiếc Bỉ Ngạn thần chu kia đứng một nữ ma đầu, tóc đen phất phới, cao giọng hỏi:

- Tử Xuyên ở đâu, Tử Xuyên ở đâu? Quang Vũ chứng đế, chúng ta đi kiếm tiện nghi nhanh!

Nhạc Ấu Nương vừa mừng vừa sợ, vội vàng lao tới, xông lên Thần Chu, vui vẻ nói:

- Sư tổ, những ngày này ngươi đi đâu vậy? Sư tôn hắn không có ở đây, không biết chạy đi nơi nào rồi!

- Ta những năm này ở bên ngoài tầm bảo, được rất nhiều chỗ tốt.

Nữ ma đầu kia đúng là Lạc Hoa Âm nói:

- Tử Xuyên cái ranh con này là con thỏ không ngồi trong ổ, bốn phía chạy loạn! Quang Vũ chứng đế, đại cơ duyên tốt cỡ này, hắn rõ ràng không có mặt. . .

Nhạc Ấu Nương thè lưỡi nói:

- Sư tổ, sư tôn tốt xấu cũng thường xuyên trở về, mà ngươi những năm này không thấy bóng dáng, một lần cũng không có lộ diện, đến cùng ai mới là con thỏ không ngồi trong ổ. . .

- Dám nói lão nương là con thỏ?

Lạc Hoa Âm hung hăng trừng nàng.

Thi Hiên Vi vội vàng đem người tiến lên chào, Lạc Hoa Âm cười nói:

- Con dâu đồ đệ, vận mệnh của ngươi đã đến, mau mau triệu tập đại quân, chúng ta đi phân một chén canh!

Thi Hiên Vi chần chờ nói:

- Lần này Quang Vũ chứng đế, tất nhiên sẽ là Đế cấp đại chiến, chúng ta có thể kiếm đến chỗ tốt sao?

- Đảm bảo ngươi kiếm được bồn đầy bát tràn!

Lạc Hoa Âm mặt mày hớn hở, đầu độc nói:

- Chỉ nhìn ngươi có dám đi hay không! Đồ đệ con dâu, ngươi có lá gan này hay không?

Thi Hiên Vi suy tư một lát, cắn răng nói:

- Tốt!

Lạc Hoa Âm mở cờ trong bụng:

- Đây mới là sư muội tốt của ta! Ngươi triệu tập đại quân, chúng ta đi cướp sạch Quang Vũ, cho hắn trần truồng mà về!

- Vãng Sinh Thần Đế đây là đi nơi nào?

Giang Nam đi theo Vãng Sinh Thần Đế thật lâu, chỉ thấy Vãng Sinh Thần Đế không phải tiến về Chư Thiên vạn giới bất kỳ một thế giới nào, mà là tiếp tục hướng xa xôi chi địa bay đi, dần dần xâm nhập đến ở chỗ sâu trong lưu vong chi địa.

Vũ trụ cực kỳ rộng lớn, Chư Thiên vạn giới chỉ là chiếm cứ không gian không lớn trong đó, những địa phương khác đều là hư không rộng lớn bao la bát ngát, mặc dù là Bổ Thiên Thần Nhân, cũng không dám nói đối với phiến vũ trụ này hoàn toàn hiểu rõ. Ví dụ như Bỉ Ngạn thế giới đến cùng ở nơi nào, là một cái mê đề, chỉ có Bỉ Ngạn Thần Châu mới có thể tùy ý ra vào, những người khác cho dù là Bổ Thiên Thần Nhân, đơn giản cũng không thể tìm

được chỗ thần bí kia.

Bất quá Giang Nam xem phương hướng Vãng Sinh Thần Đế tiến lên, không giống như là muốn đi chỗ bí ẩn nào đó trong Chư Thiên vạn giới, phản phất giống như là ý định đi vũ trụ khác.

Đã qua thật lâu, đoàn xe của Vãng Sinh Thần Đế chạy đến biên giới vũ trụ màng thai, đột nhiên một ngụm Vãng Sinh Kim Chung quay tròn bay ra, treo cao trên không Chư Thần, bảo hộ lấy Chư Thần tiến vào vũ trụ màng thai, hướng ở chỗ sâu bay đi.

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, dừng bước lại:

- Vãng Sinh Thần Đế hiển nhiên là đi vũ trụ khác, chẳng lẽ nói hắn tự giác khó có thể ở trong Chư Thiên dừng chân, cho nên rời Chư Thiên vạn giới? Ta có nên qua hay không. . . Không đúng, không đúng, nếu hắn di chuyển đến thế giới khác, căn bản không cách nào chứng đế lần nữa, dùng tâm tính của hắn, há có thể cam chịu bình thường, từ nay về sau chưa gượng dậy nổi?

Thần Quân chứng đế, cần vũ trụ nhận đồng, vạn đạo triều bái, mới có thể siêu thoát chứng đế thành công, cho nên chứng đế lại được xưng là chứng đạo thành đế, là đạo lý này.

Chứng đế là đạt được đại đạo tán thành, mà Hoàng Đạo Cực Cảnh thì là đạt được Thiên Đạo tán thành.

Ví dụ như Giang Nam, sinh trưởng tại Chư Thiên vạn giới, mà hôm nay xu thế hai đại vũ trụ dung hợp đã thành, trong công pháp của hắn lại có Địa Ngục đại đạo, bởi vậy nếu Giang Nam chứng đế, tất nhiên sẽ dẫn động Địa Ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới đại đạo, vạn đạo triều bái cộng đồng cúng bái vị tân đế này.

Còn nếu Giang Nam tiến về thế giới khác chứng đế, cái kia sẽ không dẫn động bất luận đại đạo động tĩnh gì, ngược lại sẽ bị thiên đạo gạt bỏ.

Nếu Vãng Sinh Thần Đế tiến về vũ trụ khác, vậy thì căn bản sẽ không được vũ trụ đại đạo khác thừa nhận, ngay cả Thần Đế cảnh giới cũng không thể trùng tu trở về, càng đừng đề cập tiến một bước rồi.

Dùng tầm mắt kiến thức của Vãng Sinh Thần Đế, tự nhiên không có khả năng phạm loại sai lầm này.

- Chẳng lẽ là. . .

Trong nội tâm Giang Nam đột nhiên khẽ động, nhớ tới kinh nghiệm của Vãng Sinh Thần Đế, trong lòng thình thịch đập loạn:

- Chẳng lẽ Vãng Sinh Thần Đế tìm được Đế Tôn truyền pháp chi địa? Không phải nói, Đế Tôn truyền pháp chi địa ở bên trong Chư Thiên vạn giới sao? Vì sao Vãng Sinh Thần Đế muốn đi vũ trụ khác. . . Mặc kệ, cùng qua xem một cái!

Giang Nam đi vào bên trong vũ trụ màng thai, theo dõi đoàn xe mà đi.

Áp lực Vũ trụ màng thai dần dần tăng cường, cường giả dưới Thần Tôn rất ít có thể xuyên qua vũ trụ màng thai, tu sĩ muốn xuyên qua nơi đây, nhất định phải có pháp bảo cường đại, bất quá Giang Nam đã là Thần Tôn, hơn nữa thân thể vô cùng cường đại, xuyên qua vũ trụ màng thai với hắn mà nói dễ dàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1642: Yêu Giới. (2)

Cũng không lâu lắm, hắn đi ra màng thai, về phía trước nhìn lại, không khỏi ngẩn ngơ, cơ hồ nghẹn ngào kinh hô, chỉ thấy ở trước mặt hắn là một tòa vũ trụ mênh mông rộng rãi, tất cả thế giới lớn nhỏ phiêu phù ở bên trong nhiều đóa hoa sen, hoa sen nâng lên những thế giới này, trong cánh hoa linh khí mờ mịt, hiện ra hào quang đặc biệt!

Tinh Thần đại lục, Tinh Hà hư không, vô số sinh linh, hết thảy ở bên trong một hoa một diệp!

Nhiều đóa hoa sen lá sen có chút lắc lư, chập chờn sinh tư, nhụy hoa như trụ, đứng vững tinh không, khiến cái thế giới này cũng trở nên như là bảo thạch sáng chói mê người.

Phía dưới phiến vũ trụ này là một mảnh Thanh Trì, dưới trì là Huyền Hoàng nhị khí, nồng đậm thành nước, mà phía dưới Huyền Hoàng nhị khí thì là Hồng Mông tử khí, nhiều đóa hoa sen là sinh trưởng ở trong ao này!

Diện tích phiến Thanh Trì này rộng lớn vô pháp tưởng tượng, tuyệt đối có thể cùng Minh Hải so sánh!

- Nơi này là. . . Yêu giới!

Giang Nam hướng trong vũ trụ hư không mênh mông bao la bát ngát nhìn lại, lập tức chứng kiến một màn làm cho người rung động, chỉ thấy một đóa hoa sen héo rũ nâng lên thế giới, thế giới bên trong hoa khô bại, có mấy tồn tại thân thể vô cùng quảng đại hợp lực đem tòa thế giới này nâng lên, đang ở trong vũ trụ hư không phi hành, chạy tới một đóa hoa sen nở rộ khác, chuẩn bị đem tòa thế giới này để vào bên trong hoa sen mới!

- Tỷ ta hoa sen đúc La Thiên, chỉ sợ, chỉ sợ cũng nhận được Yêu giới dẫn dắt. . .

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Đó là Yêu giới Yêu Đế cùng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Đột nhiên, thanh âm của Vãng Sinh Thần Đế truyền đến nói:

- Yêu giới chính là thế giới Tiên Tôn chế tạo, cung cấp Yêu tộc ở trong đó phồn diễn sinh sống, lịch đại đều có Yêu Đế cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh tại thế, phụ trách di chuyển nguyên một đám thế giới dời xa hoa sen héo rũ. Chúng ta không nên kinh động đến bọn hắn, miễn cho sinh loạn.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Vãng Sinh Thần Đế đi ra đế xa, mi tâm lóe lên, đem đế xa thu hồi, Chư Thần tương theo, nhao nhao đem các loại pháp bảo của mình thu hồi, che lấp Thần Quang.

- Bệ hạ.

Một Thần Tôn cung kính nói:

- Đế Tôn truyền pháp chi địa, thật sự ở bên trong Yêu giới?

- Không sai được.

Vãng Sinh Thần Đế tế lên một cuốn Viễn Cổ địa đồ, cười nói:

- Cái địa đồ này ghi lại chính là văn tự cổ đại, trong đó đại bộ phận văn tự đều là xuất từ Đế Tôn truyền pháp chi địa, thác ấn xuống một ít đoạn ngắn công pháp. Bất quá trong này còn có chút văn tự, thì là đến từ Yêu giới, là Yêu giới yêu văn. Trẫm không lâu trước phái Minh Giác Phật tôn tiến đến Yêu giới tìm hiểu, độ hóa một Yêu tôn, rốt cục đạt được cái tin tức kinh thiên này! Minh Giác, đem tin tức của ngươi nói cho mọi người nghe một chút.

Minh Giác thượng nhân khom người nói:

- Yêu tôn kia nói, Đế Tôn truyền pháp chi địa vốn là ở bên trong Chư Thiên vạn giới, không có bất kỳ quỹ tích đáng nói, rất khó tìm đến, chỉ có

người hữu duyên mới có thể tiến nhập, trong lịch sử người tiến vào truyền pháp chi địa lác đác không có mấy. Bất quá Yêu giới ở hơn ba nghìn vạn năm trước xuất hiện một tồn tại khó lường, biết được Chư Thiên vạn giới ta có một chỗ kỳ diệu như vậy, vì vậy tìm được Đế Tôn truyền pháp chi địa, dùng thủ đoạn nghịch thiên, đem phiến bảo địa này cưỡng ép đem đến Yêu giới.

Dưới trướng Vãng Sinh Thần Đế rất nhiều Thần Ma không khỏi biến sắc, thất thanh nói:

- Ngay cả Đế Tôn truyền pháp chi địa cũng cưỡng ép dời đi? Cái tồn tại gì có thần thông bực này?

- Người nọ là một đóa hoa sen sinh ra đời sinh linh, sinh ra là thần thánh!

Minh Giác thượng nhân êm tai nói:

- Yêu giới này cùng Chư Thiên vạn giới chúng ta bất đồng, Chư Thiên vạn giới chúng ta tìm không được Tiên Thiên sinh linh chính thức, ngẫu nhiên mới có thể tìm được sinh linh có Tiên Thiên huyết mạch. Mà Yêu giới này hoa nở hoa tàn, thỉnh thoảng có Tiên Thiên sinh linh dị thường cường đại xuất thế, vị tồn tại này là một cái trong số đó, là tồn tại đủ để cùng tám tôn Thần Đế khai sáng Thiên Cung bát cảnh đặt song song! Hắn ở trước khi phi tiên mà đi, đem Đế Tôn truyền pháp chi địa dời đi, chuyển qua Yêu giới.

Xa xa, trong nội tâm Giang Nam khẽ động:

Yêu giới rõ ràng còn có Tiên Thiên sinh linh tồn tại bực này, quả nhiên khó lường! Tiên Thiên sinh linh, cùng Tử Tiêu, Câu Trần các Thần Đế là thể chất giống nhau, chỉ sợ so với Tiên thể cũng không kém cỏi rồi, thuộc về nhân vật Thuỷ tổ! Người bậc này, chứng đạo thành tiên cơ hồ không nói chơi!

- Tiên Thiên sinh linh tồn tại bực này, mấy ngàn vạn năm mới có thể sinh ra một hai cái, số lượng cũng không nhiều. .

Vãng Sinh Thần Đế nhìn chung quanh một vòng nói:

- Chúng ta cần cẩn thận làm việc, dù sao Yêu giới thâm bất khả trắc, có rất nhiều Yêu Đế cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh tồn tại, nếu kinh động đến bọn hắn, hơi không cẩn thận, sẽ chết ở đây!

Phần đông Thần Ma nhao nhao đồng ý, Minh Giác thượng nhân khom người nói:

- Bệ hạ, Xiêm La Yêu Tôn rất nhanh liền đến. Yêu giới cường giả phần đông, cao thủ lớp lớp, không kém hơn Chư Thiên vạn giới chúng ta, phải có Xiêm La Yêu Tôn dẫn chúng ta tiến đến, mới có thể không kinh động tồn tại cổ xưa của Yêu giới.

Cũng không lâu lắm, yêu vân tràn ngập, một Yêu tôn xa xa chạy đến, nghênh đón bọn người Vãng Sinh Thần Đế, khom người nói:

- Bệ hạ, Đế Tôn truyền pháp chi địa cũng không có bị thế lực lớn nào khống chế, từ khi tiên nhân kia phi thăng đến Tiên Giới, Đế Tôn truyền pháp chi địa này liền không người biết hành tung. Bất quá cái bảo địa này thỉnh thoảng hiển lộ tung tích, ngẫu nhiên cũng sẽ mở rộng ra, dẫn tới vô số cường giả tiến về trong đó, thậm chí có lúc ngay cả Yêu Đế cũng sẽ bị kinh động.

Vãng Sinh Thần Đế cười nói:

- Nói như thế nào trẫm cũng là Thần Đế, cho dù tu vi chưa từng khôi phục đến Thần Đế cảnh giới, nhưng cũng không phải là hư danh nói chơi. Bên trong Yêu giới người có thể làm gì được trẫm, cũng là Yêu Đế và tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, số lượng không nhiều lắm. Đế Tôn truyền pháp chi địa cùng ta rất có sâu xa, người khác xác định không được vị trí kia, lại không làm khó được ta! Trẫm lúc trước đi qua Đế Tôn truyền pháp chi địa, từ bên trong mang ra một kiện bảo vật.

Hắn cẩn thận từng li từng tí lấy ra một cuốn tranh vẽ, cười nói:

- Đây là trẫm ở trong truyền pháp chi địa thu hoạch một cuốn truyền đạo

đồ, hẳn là năm đó lúc Đế Tôn truyền pháp, rất nhiều tồn tại cổ xưa tiến đến nghe giảng đem tình cảnh ngay lúc đó ghi lại, họa ở trong đồ. Đây là đồ vật trong truyền pháp chi địa, cùng truyền pháp chi địa có cảm ứng.

- Vốn bảo vật này cùng truyền pháp chi địa cảm ứng cực kỳ yếu ớt, không cách nào xác định phương vị truyền pháp chi địa, nhưng mà Yêu tiên đem khối bảo địa này từ Chư Thiên vạn giới ta dời đi, dời cách vũ trụ nguyên lai, cuốn truyền đạo đồ này cùng truyền pháp chi địa cảm ứng liền sâu sắc tăng cường, cả hai tầm đó lẫn nhau dẫn dắt. Dựa vào truyền đạo đồ này, liền có thể tìm được truyền pháp chi địa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1643: Vạn Thần Hóa Tiên Trì

Vãng Sinh Thần Đế triển khai truyền đạo đồ, rất nhiều Thần Ma nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy đồ này không lớn, chỉ có một nửa, hẳn là Tàn Thiên, bên trong đồ có tồn tại hình dung cao cổ, nguyên một đám cực kỳ cường đại, quanh thân khí tức tách ra hình thành từng mảnh thời không, tất cả Thần Ma lớn nhỏ mọc lên san sát như rừng.

Những tồn tại này hình thái khác nhau, chủng tộc khác nhau, bất quá đều đang nghe giảng, ánh mắt lộ ra tôn sùng, xem hướng vô tận tiên quang tiền phương, bên trong tiên quang có một tồn tại ngồi ở chỗ đó.

Tồn tại bên trong tiên quang này, hẳn là một người bên trong Đế Tôn, nhưng tiếc truyền đạo đồ chỉ có một nửa, nhìn không tới một nửa truyền đạo đồ khác vẽ lấy là cái gì.

Vãng Sinh Thần Đế tinh tế cảm ứng, sau một lúc lâu, trong mắt tinh quang mãnh liệt bắn ra, trầm giọng nói:

- Xiêm La, chúng ta ra vẻ là tôi tớ của ngươi, ngươi dẫn dắt chúng ta đi chỗ đó!

Hắn chỉ một ngón tay, mọi người nhìn đi, chỉ thấy chỗ Vãng Sinh Thần Đế chỉ chính là một tòa Thanh Liên thế giới, hoa sen kia so với hoa sen thế giới khác lộ ra càng thêm cổ xưa, càng thêm thần vận, vô tận Thần Quang từ trong thế giới hoa sen này phún dũng mà ra, Tinh Hà đại lục, hiển thị rõ thần thánh!

Bên cạnh có chín đóa Bạch Liên thế giới vờn quanh, bên cạnh mỗi một đóa Bạch Liên thế giới lại có chín lá sen thế giới vờn quanh, cộng đồng bảo vệ xung quanh Thanh Liên thế giới!

Sắc mặt Xiêm La Yêu Tôn biến hóa, vội vàng nói:

- Bệ hạ, nơi đó là Thanh Liên thế giới, trong đó có thánh địa thần thánh nhất của Yêu giới ta, Thanh Liên Tiên cung. Tòa Tiên cung này chính là Yêu giới ta sinh ra đời đệ nhất tiên nhân, Câu Trần cổ tiên kiến thành, mặc dù là lịch đại Yêu Đế, cũng không dám quấy nhiễu chỗ đó, thậm chí Yêu Đế ngẫu nhiên cũng muốn đi Tiên cung, lắng nghe thượng giới cổ tiên ý chỉ. Thanh Liên Tiên cung bình thường có ý chỉ của thượng giới tiên nhân truyền ra, trong nội cung càng là vô số cao thủ, nghe đồn Tiên Tôn cũng có hiển thánh qua. . .

- Trẫm thực sự không phải là muốn đi vào Thanh Liên Tiên cung, mà là tiến vào Thanh Liên thế giới.

Vãng Sinh Thần Đế cười nói:

- Chỉ cần không kinh động tồn tại bên trong Thanh Liên Tiên cung, vậy thì không có cái gì quá không được. Hôm nay Chư Thiên vạn giới quần hùng nhảy lên, nếu trẫm không có thể khôi phục đến tu vi Thần Đế, ở trong trường hạo kiếp này cũng là pháo hôi! Nhưng ác thay, Huyền Thiên giáo chủ tên tiểu quỷ này, giết Đại tướng đắc lực nhất của ta, nhiều lần rơi ta mặt mũi! Tiểu tử này lại thành tựu Thần Tôn, thượng cấp lại có Đông Cực yêu hồ bảo hộ, bất quá nếu trẫm trở lại đế vị, liền đem cái thằng này chém giết, Đông Cực yêu hồ cũng không làm gì được ta!

Xiêm La Yêu Tôn chỉ phải đồng ý, bọn người Vãng Sinh Thần Đế che lấp khí tức, nhao nhao bay lên, rơi vào thần đình bên trong đầu Xiêm La Yêu Tôn, lúc này Xiêm La Yêu Tôn hướng Thanh Liên thế giới bay đi.

Giang Nam như trước giấu kín ở trong hư không, triệt để che lấp khí tức của mình, ánh mắt chớp động, đuổi kịp Xiêm La Yêu Tôn, cũng hướng Thanh Liên thế giới mà đi.

- Tại La Thiên tuyệt cảnh, ta đã từng đạt được trí nhớ không trọn vẹn của Vãng Sinh Thần Đế, trong đó cũng không có tin tức loại bảo vật truyền đạo đồ này, chưa từng nghĩ hắn lại có truyền đạo đồ, xem ra trên người thằng này còn có rất nhiều bí mật không có bị ta khai quật đi ra. . . Thân là Thần Đế

thời đại viễn cổ, quả nhiên tiền vốn hùng hồn. . .

Hắn một đường ẩn núp tung tích, mặc dù là Vãng Sinh Thần Đế cũng không cách nào phát giác mình bị người theo dõi.

Đã qua hơn tháng thời gian, lúc này Xiêm La Yêu Tôn mới bay đến Thanh Liên thế giới, Giang Nam về phía trước nhìn lại, trong lòng rung động vạn phần, chỉ thấy thế giới này ở trước mắt hắn trở nên vô cùng khổng lồ, thượng là bầu trời, hạ klà Huyền Hoàng Hồng Mông, Tinh Hà rộng rãi so với chư trời và địa ngục còn muốn đồ sộ.

Lại có các loại Yêu Thần hình thù kỳ quái, ngao du trong tinh không, cánh giương nghìn vạn dặm, hình thể khổng lồ, cánh chim mở ra, liền có thể đem tinh cầu gắn vào dưới cánh phía, vỗ cánh vừa bay, liền vượt qua trăm triệu dặm khoảng cách, trong tinh không nhấc lên một mảnh bão táp!

Thậm chí Giang Nam cảm giác được, ở bên trong phiến thế giới này, có chút tồn tại so với hắn còn cường đại hơn, còn muốn khủng bố, là cường giả thẳng truy Thần Đế Ma Đế!

Những tồn tại này có trên dưới một trăm người, tụ tập tại một chỗ, nơi đó là một tòa Tiên cung, Tiên cung phiêu phù ở trung ương Tinh Hà, hàng tỉ vạn quần tinh quay chung quanh Tiên cung chuyển động, mà dưới Tiên cung là một mảnh đại lục cổ xưa!

- Thanh Liên thế giới vô cùng thần thánh, rất nhiều thế giới hoa sen khác tàn lụi, duy chỉ có gốc Thanh Liên này nở rộ đến nay, chưa từng suy tàn héo rũ.

Xiêm La Yêu Tôn hướng bọn người Vãng Sinh Thần Đế nói nhỏ:

- Tục truyền, tòa thế giới này là Tiên Tôn tự mình mở, dùng mô hình chân thân hắn làm khuôn, sáng tạo mà ra, bởi vậy có thể Bất Hủ không tàn. Hơn nữa bản thân Thanh Liên Tiên cung là một kiện tiên khí, có được uy năng không thể tưởng tượng nổi, thậm chí có thể cải biến thời gian trôi qua. . .

- Hàng gì có nhiều tồn tại cường đại như vậy, chạy tới Thanh Liên Tiên cung?

Minh Giác Thần Tôn nhìn về phía xa xa, chỉ thấy một Yêu Thần dị thường cường hoành lao tới Thanh Liên Tiên cung, trong đó thậm chí có rất nhiều Yêu tôn yêu quân cấp bậc, không khỏi cau mày nói.

- Thượng nhân có chỗ không biết.

Xiêm La Yêu Tôn vội vàng nói:

- Ba trăm năm trước, Yêu giới ta có một đóa hoa sen héo rũ, một đóa hoa khác tách ra, từ đó sinh ra đời một vị tồn tại kinh thiên động địa, sinh ra là thần minh, tự Tiên Thiên, tên là Nhậm Tiên Thiên, là tồn tại hội tụ số mệnh Yêu giới ta mà sinh. Hôm nay, Nhậm Tiên Thiên đã ba trăm tuổi, tu thành Yêu tôn, Tiên cung muốn vì hắn tổ chức lễ trưởng thành, để cho các lộ Thế Giới Chủ đến đây xem lễ.

- Thế Giới Chủ?

Minh Giác Thần Tôn nghi ngờ nói.

- Thế Giới Chủ chính là Yêu Đế phân phong, là Cự Đầu trấn thủ nguyên một đám thế giới, thấp nhất cũng phải là Yêu tôn, cũng có Yêu quân, Yêu Đế.

Xiêm La Yêu Tôn lộ ra vẻ hâm mộ nói:

- Yêu giới ta có vạn tòa hoa sen thế giới, vạn Thế Giới Chủ xem lễ, là muốn đem thần huyết, đế huyết chất chứa đại đạo của mình để vào bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì, thỉnh Nhậm Tiên Thiên tiến vào Vạn Thần Hóa Tiên Trì, hấp thu tinh khí bên trong huyết của vạn giới Thế Giới Chủ. Hấp thu tinh khí vạn giới Thế Giới Chủ, hắn liền có thể có được vạn giới đại đạo của Yêu giới ta, tu thành Đại Diễn Hoàng Đạo, đã có căn cơ chứng tiên.

- Vạn Thần Hóa Tiên Trì!

Vãng Sinh Thần Đế không khỏi động dung, lẩm bẩm nói:

- Nếu có thể ở bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì tắm một lần, chẳng phải là nói có thể tận được Yêu giới đại đạo, tiên đạo cũng có thể sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1644: Đế Tôn TruyềN Pháp Chi Địa. (1)

Cách đó không xa Giang Nam cũng là tim đập thình thịch, Yêu giới truyền thừa rất là khác loại, nhưng mà rất là để cho người động tâm, vạn giới Thế Giới Chủ cùng một chỗ đem đạo huyết của mình để vào bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì, nếu đem thần huyết đế huyết ở bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì hấp thu, hoàn toàn chính xác có thể lĩnh ngộ ra vạn giới đại đạo, đạt được Yêu giới Đại Diễn Hoàng Đạo!

- Đáng tiếc, Tiên cung trấn thủ nghiêm ngặt, chủ trì lễ trưởng thành của Nhậm Tiên Thiên, chỉ sợ Yêu tộc Thần Đế cùng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng trình diện xem lễ, cưỡng đoạt Vạn Thần Hóa Tiên Trì là chịu chết...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Vãng Sinh Thần Đế cũng buông tha cho ý nghĩ này, thầm nghĩ:

- Yêu giới đối với Nhậm Tiên Thiên coi trọng như thế, không kém hơn Địa Ngục đối với Thiếu Hư coi trọng, coi như là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả đến đây cưỡng đoạt Vạn Thần Hóa Tiên Trì, cũng sẽ bị đánh thành cặn bã! Lần này chỉ cần tiến vào Đế Tôn truyền pháp chi địa, đạt được Đế Tôn truyền thụ Viễn Cổ chúng sinh diệu pháp, ta liền lập tức ly khai nơi đây. . .

Cũng không lâu lắm, Xiêm La Yêu Tôn bay đến đại lục có Tiên cung, chỉ thấy nhiều Yêu giới thần thánh nhao nhao bay đi Tiên cung xem lễ, trong Tiên cung đầu đầu tiên khí rủ xuống, rơi vào trong một cái hồ cự đại, lại có yêu tôn yêu quân hiển hiện ở xung quanh ao, xòe bàn tay ra, thần huyết từ cổ tay chảy ra, hợp thành Vạn Thần Hóa Tiên Trì.

Không chỉ có như thế, còn có hơn mười Yêu Đế hiển hiện ở cạnh ao bên,

từng người phóng ra để huyết bản thân, để cho bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì các loại Thần Quang bay vút lên, sáng lạn vô cùng!

Ở bên trong Tiên cung, một vị thiếu niên mặc áo bào xanh, áo choàng phát ra, nửa quỳ nửa ngồi, trước người là các pho tượng Yêu tiên, hình dung khác nhau, có một lão giả lông mi trắng râu bạc trắng mặc đế bào, khoanh chân ngồi ở một bên, thanh âm chấn động thiên địa:

- Một hoa nở, một hoa tàn. Nhậm đạo hữu, thế giới của ngươi hoa đã mở, ta cũng là mệnh không lâu, tương lai, ngươi kế thừa y bát của ta, thống lĩnh Yêu tộc!

Hắn hiển nhiên là Yêu tộc đương kim Yêu Đế, thống lĩnh vạn giới, uy nghiêm thâm trầm, từ từ nói:

- Vạn Thần Hóa Tiên Trì đã vì ngươi chuẩn bị xong, Nhậm đạo hữu, kính xin nhập trì!

Thiếu niên kia khẽ khom người, đứng dậy đi vào bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì.

Mà vào lúc này, phía dưới Tiên cung trên phiến đại lục kia, Vãng Sinh Thần Đế tinh tế cảm ứng Đế Tôn truyền pháp chi địa, rốt cục con mắt sáng ngời, thấp giọng hô nói:

- Ở chỗ này rồi!

Vạn Thần Hóa Tiên Trì ở bên trong Thần Quang tràn ngập, thần hi chiếu người, Nhậm Tiên Thiên đi vào bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì, liền thấy vô số đại đạo nước lũ, hướng trong cơ thể hắn chuyển đi!

Nhậm Tiên Thiên gào rú, mặt ngoài làn da khi thì dài ra lân phiến rậm rạp chằng chịt, khi thì sinh ra vô số lông tơ, khi thì sau lưng mọc lên lần lượt từng cái cánh chim, khi thì cổ nhéo một cái dài ra từng đầu yêu thú, khi thì sinh ra móng vuốt dữ tợn, khi thì sinh ra cái đuôi thật dài!

Giang Nam nhìn thoáng qua, liền bỏ đi cách nghĩ đối với Vạn Thần Hóa Tiên Trì, đây là một ao thần huyết, cũng là một ao yêu huyết, các loại Yêu Thần thần thánh mà cường đại nhét đạo huyết của bọn chúng vào bên trong ao, đại biểu cho các loại huyết mạch cùng truyền thừa cường đại.

Nhảy vào trong đó, không chỉ tìm được Yêu giới vạn giới đại đạo, đồng dạng cũng sẽ bị yêu huyết xâm nhuộm, cải biến huyết mạch bản thân.

- Hơn nữa Yêu tộc truyền thừa cùng Nhân tộc Ma tộc bất đồng, không tu luyện công pháp Yêu tộc, liền không cách nào hoàn toàn đạt được Yêu tộc truyền thừa, luyện thành Đại Diễn Hoàng Đạo. Mà tu luyện công pháp Yêu tộc, bản thân khó tránh khỏi cũng sẽ bị yêu hóa, nếu ta nhảy vào bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì, nhất định sẽ biến thành một đầu đại yêu quái. Chỉ có Nhậm Tiên Thiên Tiên Thiên đại yêu bực này, mới có thể khống chế Yêu tộc huyết mạch khác. . .

Mà ở cách đó không xa, Vãng Sinh Thần Đế thúc dục truyền đạo đồ, cố gắng cùng Đế Tôn truyền pháp chi địa thành lập cảm ứng, đã qua thật lâu, hư không đột nhiên chấn động, một cổ khí tức thoáng như đến từ viễn cổ Hồng Hoang đột nhiên nhét đầy Thiên Địa!

Sau đó một cổ khí tức Hồng Hoang cổ xưa lao ra, rung chuyển Thanh Liên thế giới, khí tức cổ xưa đến từ Thiên Địa Khai Ích mới bắt đầu, là khí tức của Tiên Thiên sinh linh!

Rất nhiều khí tức hạo hạo đãng đãng, giống như Man Hoang mở ra, chư thánh hỏi Đế Tôn, từ đó để cho Man Hoang biến mất, văn minh sáng chói đến thế gian!

Trong Thanh Liên thế giới vô số tồn tại khiếp sợ, nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy một tòa môn hộ cổ xưa mở ra, cái môn hộ kia phong cách cổ xưa hùng vĩ, môn hộ điêu khắc lấy tôn tôn Tiên Thiên sinh linh cổ xưa, đồ án đơn giản linh động, hiển thị rõ tang thương, Tiên Thiên sinh linh cổ xưa cúng bái.

Một cuốn cổ họa bay lên, chở trên dưới một trăm thần linh gào thét nhảy

vào bên trong tòa môn hộ này, lóe lên liền biến mất!

- Thiên Ngoại tà ma, dám can đảm xông vào Thanh Liên Tiên cung truyền pháp chi địa!

Lão Yêu Đế bên trong Thanh Liên Tiên cung kia trong mắt tinh quang lóe lên, lấy tay hướng cuốn cổ họa kia chộp tới, nhưng đã muộn, cổ họa kia đã chở bọn người Vãng Sinh Thần Đế tiến vào bên trong môn hộ.

Vãng Sinh Thần Đế cực kỳ cường đại, tuy chưa khôi phục đến đế cảnh, nhưng dù sao đã từng là Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, lại chiếm trước tiên cơ, mặc dù là vị Yêu Đế này cũng không kịp ngăn hắn.

Bất quá khí tức bọn người Vãng Sinh Thần Đế tách ra, cũng làm cho vị lão Yêu đế này biết được, những cường giả này thực sự không phải là Yêu giới sinh linh, mà là đến từ vũ trụ khác, bởi vậy xưng bọn người kia là Thiên Ngoại tà ma.

Tòa môn hộ này ầm ầm chấn động, liền muốn chậm rãi khép kín.

- Tiên cung, lên!

Lão Yêu Đế kia lông mày run run, Thanh Liên Tiên cung đột nhiên tách ra hào quang, tiên uy cái thế, một đạo tiên chỉ từ Thanh Liên Tiên cung bắn ra, ý đồ định trụ môn hộ truyền pháp chi địa.

Bất quá lực lượng của truyền pháp chi địa là cường đại cở nào, mặc dù hắn là Hoàng Đạo Cực Cảnh Yêu Đế, lại thúc dục Tiên cung tiên khí, cũng khó có thể định trụ môn hộ của truyền pháp chi địa!

Từng tiếng quát tháo truyền đến, chỉ thấy bên trong Tiên cung rất nhiều Yêu Đế hô quát, đại đạo bản thân nhảy vào, rót vào Tiên cung, Tiên cung tỏa sáng hào quang, lập tức lại có hai đạo tiên đạo bắn ra, tiên quang sáng lạn bắn vào bên trong môn hộ, môn hộ của truyền pháp chi địa lập tức đình chỉ khép kín.

Các Yêu Đế nhíu mày, tuy bọn hắn định trụ môn hộ, không cho môn hộ khép kín, chỉ là hiện nay ai cũng là thiếu phương pháp phân thân, vô lực tiến vào truyền pháp chi địa đuổi giết "Thiên Ngoại tà ma".

- Nhậm Tiên Thiên trưởng thành, truyền pháp chi địa hiện thế, đây là Thiên Ý, là tiên nhân cổ xưa của Yêu giới ta ở bên trong tối tăm an bài, để cho hắn đạt được trận cơ duyên này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1645: Đế Tôn TruyềN Pháp Chi Địa. (2)

Đột nhiên lão Yêu Đế kia lông mày run run, thanh âm to rõ, chấn động Thanh Liên thế giới, ha ha cười nói:

- Truyền pháp chi địa chỉ có người hữu duyên mới có thể tiến nhập, những người khác vô duyên tiến vào, mà hôm nay thiên ngoại tà ma hàng lâm, để cho truyền pháp chi địa hiện thế, lại xuất hiện ở bên cạnh Tiên cung, mới có thể để cho chúng ta định trụ Tiên cung. Trận cơ duyên này cũng là cơ duyên của các ngươi, tiến vào truyền pháp chi địa, giết Thiên Ngoại tà ma, đạt được Đế Tôn truyền thừa! Chư quân, đi thôi!

Tính bằng đơn vị hàng nghìn Yêu Thần cổ xưa nhao nhao bay lên, dũng mãnh vào truyền pháp chi địa, lại vào lúc này, rất nhiều Yêu Đế nhao nhao giận dữ, ngay ngắn lấy tay hướng trong mọi người dũng mãnh vào truyền pháp chi địa chộp tới, nhao nhao phẫn nộ quát:

- Còn có Thiên Ngoại tà ma ẩn núp!

Một trảo này, đem rất nhiều Yêu tôn Yêu quân bắt lấy, lập tức mấy Yêu Đế buông ra mọi người, sắc mặt tức giận:

- Bị tiểu tử này trốn vào rồi!

- Không sao.

Lão Yêu Đế kia lạnh nhạt nói:

- Người này giấu kín hư không, thẳng đến một khắc bay vào truyền pháp chi địa mới bị khí tức của chư cường giả xúc động thân hình, bị chúng ta phát hiện, nói rõ thủ đoạn giấu kín của hắn Thiên Hạ Vô Song. Bất quá đã đến truyền pháp chi địa, thủ đoạn giấu kín của hắn cũng không cách nào vận dụng. Yêu tộc thần thể trời sinh cường đại, đến đó ở bên trong, tùy ý hắn ở

bên ngoài thủ đoạn Thông Thiên, thần thông cũng không cách nào vận dụng, chỉ có thể bị Yêu tộc ta đánh chết!

- Nhậm Tiên Thiên.

Lão Yêu đế nhìn về phía thiếu niên bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì.

Nhậm Tiên Thiên ở bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì khom người, lão Yêu đế nói:

- Đế Tôn truyền pháp chi địa chính là Yêu tộc yêu tiên ta từ Chư Thiên vạn giới dời đi, bên trong Đế Tôn truyền lại chi pháp thâm ảo nan giải, trong đó có Ngoại Vực chi pháp, Ngoại Vực chi pháp cùng Yêu giới ta lý niệm bất đồng, cùng với vũ trụ khác lý niệm cũng bất đồng, không thể xâm nhập nghiên cứu, nếu không là hoang phế quang âm. Trân quý nhất chính là tiên kinh, chất chứa Đế Tôn chi đạo. Cái truyền pháp chi địa này còn có đại bí mật, yêu tiên dời đi truyền pháp chi địa tiến vào trong đó, đạt được đoạn ngắn trong đó, chính là Hỗn Độn Cổ Thần diệu pháp. Ngươi tiến vào trong đó, đối với Ngoại Vực chi pháp không cần hỏi đến, chỉ nhìn tiên pháp cùng Hỗn Độn Cổ Thần diệu pháp!

- Hỗn Độn Cổ Thần?

Nhậm Tiên Thiên nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ là Tiên Thiên Thần Ma?

- Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Thiên Thần Ma đồng nguyên, nhưng thực sự không phải là Tiên Thiên Thần Ma, mà là vũ trụ lúc còn Hỗn Độn sinh ra Cổ Thần, cường đại vô biên.

Lão Yêu Đế kia trầm giọng nói:

- Đế Tôn Khai Thiên, Hỗn Độn Cổ Thần không vui, đã từng phát sinh qua đại chiến, Hỗn Độn Cổ Thần bị thua, bị tru sát rất nhiều tồn tại cổ xưa, Hỗn Độn Cổ Thần còn lại ẩn núp xuống, mở Hỗn Độn Thần quốc. Không lâu

trước thượng giới yêu tiên truyền lại tin tức xuống, Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Giới tranh chấp, chém giết thảm thiết. Tồn tại có thể cùng Đế Tôn tranh chấp, đến nay chưa từng bị diệt trừ, hắn thần thông vô lượng. Diệu pháp bực này, nhất định phải đạt được.

Nhậm Tiên Thiên vươn người đứng dậy, đạo huyết ở bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì chỉ bị hắn hấp thu non nửa, còn có hơn phân nửa chưa từng hấp thu, đột nhiên Nhậm Tiên Thiên há miệng khẽ hấp, chỉ thấy đạo huyết bên trong Vạn Thần Hóa Tiên Trì gào thét mà lên, rơi vào trong miệng của hắn!

Hắn vậy mà dùng bản thân làm Vạn Thần Hóa Tiên Trì, muốn ở trong cơ thể của mình luyện hóa hấp thu đạo huyết của Yêu Thần Yêu Đế!

Hô…

Thân hình hắn khẽ động, hóa quang mà đi, chui vào bên trong môn hộ truyền pháp chi địa!

Rất nhiều Yêu Đế từng người xếp bằng mà ngồi, thúc dục tiên khí Thanh Liên Tiên cung, cộng đồng định trụ môn hộ của truyền pháp chi địa.

- Bệ hạ, chúng ta có thể định trụ truyền pháp chi địa bao lâu thời gian?

Đột nhiên một Yêu Đế hỏi.

Lão Yêu đế lắc đầu nói:

- Không biết. Nếu là tiên nhân hạ giới, còn có thể định trụ Đế Tôn truyền pháp chi địa này, lấy thực lực của chúng ta, chỉ sợ không cách nào định bao lâu.

- Nếu truyền pháp chi địa biến mất. . .

- Nếu biến mất mà nói, ta cũng không cách nào phán định phương vị của truyền pháp chi địa. Bất quá Yêu tộc yêu tiên ta ở bên trong truyền pháp chi địa có bố trí, sẽ không để cho truyền pháp chi địa bay ra phạm vi Yêu giới ta.

Tôn lão Yêu Đế kia cười nói:

- Hôm nay, chúng ta chỉ để ý định trụ môn hộ. Lúc này đây truyền pháp chi địa bị Thiên Ngoại tà ma mở ra, Yêu tộc ta cũng nhận được cơ duyên lớn lao, tiến vào hơn vạn yêu tôn yêu quân, còn có Nhậm Tiên Thiên nhân vật kiệt xuất bực này, đủ để quét ngang bất luận Thiên Ngoại tà ma gì rồi! Huống chi truyền pháp chi địa có cấm chế, coi như là tồn tại chứng đế cũng không cách nào vận dụng pháp lực, chỉ có thể bằng vào thân thể. Ngoại trừ Địa Ngục Ma Thần cùng Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma, thân thể ai có thể cùng Yêu tộc ta so sánh? Chư vị an tâm một chút chớ vội, xem Nhậm Tiên Thiên bọn hắn có thể đạt được cơ duyên lớn lao hay không.

Hơn vạn yêu tôn yêu quân nhảy vào bên trong tòa môn hộ này, lập tức nguyên một đám kêu rên, từ không trung rơi xuống, còn chưa trụy lạc trên mặt đất, đột nhiên chỉ thấy đầy trời cánh chim phần phật triển khai, tất cả Yêu Thần loại cầm vội vàng bay lên, bất quá chủng loại Yêu tộc rất nhiều, đại bộ phận đều không phải là cầm loại, vẫn có tuyệt đại đa số người rớt xuống.

Một yêu quân đột nhiên lạnh lùng nói:

- Trong chúng ta lẫn vào Thiên Ngoại tà ma, mọi người từng người hiện ra nguyên hình, nhìn chung quanh một chút phải chăng có Thiên Ngoại tà ma hay không!

Từng tiếng rống truyền đến, hơn vạn yêu tôn yêu quân cùng một chỗ hóa thành nguyên hình, mọi người mọi nơi nhìn lại, lại không có tìm được tung tích "Thiên Ngoại tà ma", không khỏi nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ tốc độ người này còn nhanh hơn chúng ta, đã đào tẩu rồi?

Cách đó không xa, một Cửu Đầu Kim Phượng yêu tôn cánh chim đầy trời, nhìn về phía một Yêu Thần bên người, chỉ thấy Yêu Thần này quanh thân quấn quanh Hồng Mông đại đạo, điểu thủ thân người, mọc ra ba cái chân, sau lưng mọc lên hai cánh, dị thường cường hoành, rõ ràng là một đầu

Hỗn Độn Kim Ô, lúc này giòn giòn giã giã nói:

- Đạo hữu xưng hô như thế nào? Ngươi là Thế Giới Chủ thế giới nào? Vì sao ta chưa từng gặp qua ngươi?

- Ha ha, sơn nhân đạo hiệu Thủy Công, bái kiến cô nương.

Đầu Hỗn Độn Kim Ô Yêu Thần kia ha ha cười cười nnói:

- Sơn nhân thực sự không phải là Thế Giới Chủ, chỉ là một tán tu, tiến về Tiên cung xem lễ, vừa vặn gặp truyền pháp chi địa mở ra, lúc này mới tiến vào trong đó. Cô nương xưng hô như thế nào?

- Ta đạo hiệu Cửu Phượng, chính là Bỉ Dực Thiên Thế Giới Chủ.

Cửu Phượng yêu tôn thân hình lay động, hóa thành một nữ tử động lòng người, tóc vàng đến eo, vòng eo hết sức nhỏ, da trắng tướng mạo đẹp, cười mỉm nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1646: Ngươi Không Đủ Thuần Chủng. (1)

- Thủy Công đạo hữu thứ tội, ta thấy ngươi lạ mặt, mới có nghi vấn này, miễn cho bị Thiên Ngoại tà ma hóa làm Yêu tộc ta lừa dối vượt qua kiểm tra. Không biết Thủy Công đạo hữu sư thừa phương nào?

Đầu Hỗn Độn Kim Ô Yêu Thần kia thân hình lay động, hóa thành một thư sinh tuổi trẻ, nho nhã lễ độ, cười nói:

- Ta vốn chỉ là Kim Ô bình thường, về sau cơ duyên xảo hợp, tiến vào một tòa động phủ, không có thu hoạch gì, bất quá động phủ kia treo một bức họa, họa chính là một vị nữ tiên đạo cốt tiên phong. Ta nguyên vốn định ly khai, không ngờ nữ tiên kia đột nhiên từ trong tranh vẽ đi ra, tự xưng Tiên Tử, truyền pháp cùng ta. Nữ tiên tự nói nàng là trước Thái Cổ đắc đạo, phi tiên mà đi, bảo tương lai ta tu luyện thành công, liền đi Tiên Giới tìm nàng.

- Người này thành thật. Ta mở miệng hỏi hắn, hắn liền đem nội tình của mình báo đi ra, tâm tư đơn thuần như giấy trắng. Hơn nữa lại có vài phần thanh tú, không giống thế giới chủ khác lỗ mãng ngang ngược như vậy, không hổ là nữ tiên truyền nhân. Đoán chừng nữ tiên cũng là xem lòng hắn tinh khiết như trẻ sơ sinh, lúc này mới thu hắn làm đồ đệ đi...

Cửu Phượng Yêu Tôn nhìn về phía Giang Nam, chỉ cảm thấy bộ dáng thư sinh tuấn tú trước mắt này làm cho người ưa thích, chưa phát giác ra có vài phần hảo cảm, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi thật đơn thuần, cần biết lòng người khó dò, ngươi đem nội tình của mình báo ra như vậy, không sợ người khác biết ngươi là đệ tử tiên nhân, mưu hại ngươi cướp lấy công pháp của ngươi sao?

Trẻ tuổi thư sinh đúng là Giang Nam, nghe vậy ngạc nhiên nói:

- Cửu Phượng cô nương lời ấy sai rồi, ta cùng bọn họ không oán không

cừu, vì sao phải giết ta mưu đoạt công pháp của ta?

Cửu Phượng Yêu Tôn bật cười, lườm hắn một cái nói:

- Ngươi nha, ta thực không biết ngươi là sống đến bây giờ như thế nào.

Giang Nam thẹn thùng nói:

- Ta trước đó không lâu mới xuất quan, vừa xuất quan liền gặp được Nhậm Tiên Thiên đạo hữu trưởng thành lễ, đặc biệt chạy đến xem lễ, cùng ngoại nhân cũng không bao nhiêu tiếp xúc...

- Thì ra là thế.

Cửu Phượng Yêu Tôn trong nội tâm giật mình, cười nói:

- Yêu tộc ta cũng không phải là bền chắc như thép, mọi người vui vẻ hòa thuận giống như người một nhà. Trái lại, Yêu giới ta tất cả thế lực lớn lục đục với nhau, so với vũ trụ khác cũng không kém chút nào. Người khác nếu nghe được ngươi là truyền nhân tiên nhân, tất nhiên sẽ hại ngươi, mưu đoạt tiên nhân truyền thụ công pháp của ngươi! Đừng nói ngươi, mặc dù là Nhậm Tiên Thiên Nhậm đạo hữu, từ khi sinh ra đến nay cũng gặp phải qua không biết bao nhiêu lần mưu hại, cơ hồ số lần chết cũng không dưới ba mươi lần!

Giang Nam thất thanh nói:

- Thậm chí có người dám hại Nhậm đạo hữu?

Cửu Phượng Yêu Tôn đắc ý cười nói:

- Ngươi xem, ta liền nói ngươi đơn thuần a? Nhậm Tiên Thiên đạo hữu chính là thế giới trong hoa sen thai nghén mà sinh Tiên Thiên sinh linh, có Thủy tổ chi tư. Trong cơ thể tự nhiên liền có bản sơ đại đạo chảy xuôi. Vô luận là nhục thể hay là thần hồn của hắn đều rất cường đại, có được lực tương tác đối với bất luận đại đạo gì, tiềm lực cũng là vô cùng vô tận! Người khác nếu đạt được nhục thể của hắn, đoạt xá hắn, tiềm lực cũng là vô cùng,

há có thể không cho người ngấp nghé? Nhậm Tiên Thiên thời điểm trước kia, đã trải qua vô số lần đuổi giết ám hại, ở trong nghịch cảnh giãy dụa cầu sinh. Nếu không cũng không thể ba trăm năm tu thành yêu tôn. Thẳng đến hắn sắp sửa tu thành yêu tôn, lúc này Đô Môn Đại Đế mới mở miệng bảo vệ hắn, tất cả thế lực lớn khác lúc này mới không dám động đến hắn.

- Nhậm đạo hữu rõ ràng còn có kinh nghiệm thê thảm đau đớn bực này?

Giang Nam lòng có ưu tư, hắn trước kia cũng là nhiều lần bị đuổi giết, cảnh ngộ cùng Nhậm Tiên Thiên rất tương tự, bất quá Nhậm Tiên Thiên là bởi vì mình là Tiên Thiên sinh linh mới bị người đuổi giết, mà hắn lại chỉ là một sinh linh bình thường đến không thể lại bình thường.

- Đô Môn Đại Đế cũng trấn không được bao lâu, hắn mệnh không lâu, nhất định phải chuyển thế trọng sinh, hắn chuyển thế trọng sinh cần phải có người hộ pháp. Cho nên hắn lựa chọn Nhậm Tiên Thiên. Nhậm Tiên Thiên trở thành đại đế của Yêu giới vạn giới, liền có thể bảo vệ hắn. Nhưng Yêu Đế khác cái nào chịu phục Nhậm Tiên Thiên? Những Yêu Đế kia thậm chí nghĩ chờ đợi sau khi Đô Môn Đại Đế chết, mình có thể leo lên đại đế vị thống trị Yêu giới vạn giới, làm sao có thể tùy ý Nhậm Tiên Thiên phát triển?

Cửu Phượng Yêu Tôn cười nói:

- Đô Môn Đại Đế vừa chết, bọn hắn tất nhiên sẽ tiêu diệt Nhậm Tiên Thiên, lại tiêu diệt Đô Môn Đại Đế chuyển thế thân, chấm dứt hậu hoạn! Hiện nay, Nhậm Tiên Thiên đạo hữu tốt xấu có Đô Môn Đại Đế bảo hộ, thế lực khác không dám làm quá mức, bất quá ngươi có người bảo hộ sao? Ngươi tuy là tiên nhân truyền nhân, tiên nhân có thể hạ giới sao?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Không thể. Bất quá thật sự có người hại ta sao?

Cửu Phượng Yêu Tôn buồn cười, cười nói:

- Thủy Công đạo hữu, ngươi quá đơn thuần rồi! Dùng ngươi cái trạng thái này, ở trong truyền pháp chi địa hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhất định sẽ bị những gia hỏa tàn bạo kia xé thành mảnh nhỏ! Ngươi đi theo tỷ, tỷ bảo kê ngươi, đảm bảo không người nào dám động tới ngươi!

Giang Nam vội vàng gật đầu.

Cửu Phượng Yêu Tôn cười nói:

- Ngươi thật đúng là tin ta rồi, chẳng lẽ ngươi không sợ ta tiêu diệt ngươi đoạt công pháp của ngươi?

Giang Nam ngẩn ngơ, lúng ta lúng túng nói:

- Ngươi sẽ không thật sự muốn tiêu diệt ta chứ?

Cửu Phượng Yêu Tôn cười đến cười run rẩy hết cả người nói:

- Yên tâm đi, ta còn không có bỉ ổi đoạt công pháp của ngươi như vậy. Cái truyền pháp chi địa này nhìn như không có bất kỳ hung hiểm, nhưng kỳ thật hung hiểm nội tàng. Lịch đại truyền pháp chi địa mở ra, người tiến vào nơi đây có thể còn sống đi ra không tới một phần mười. Hơn nữa, chúng ta càng cần đề phòng thế giới chủ khác, cơ duyên truyền pháp chi địa đâu có nhiều như vậy, tất cả mọi người muốn có, phải tiêu diệt đối thủ, tỷ lệ mình lấy được cũng lớn hơn một chút. Cho nên, trong tiền đồ nhất định không thể thiếu chém giết!

Nàng đằng đằng sát khí nói:

- Ngươi yên tâm, thân thể Cửu Phượng nhất tộc ta vô cùng cường đại, coi như là yêu quân, ta cũng dám liều mạng! Đi theo tỷ, tỷ sẽ không để cho ngươi có hại chịu thiệt!

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, quả nhiên thấy các Yêu Thần bốn phương tám hướng mà đi, đối với những người khác rất là phòng bị, cũng có người tốp năm tốp ba, hẳn là tri giao hảo hữu, liên thủ thăm dò truyền pháp

chi địa này.

Cửu Phượng Yêu Tôn dẫn dắt lấy hắn đi thẳng về phía trước, chỉ điểm hắn nói:

- Truyền pháp chi địa có cấm chế, không cách nào thúc dục thần thông pháp bảo, chỉ có thể bằng vào thân thể. Đợi tí nữa nếu gặp được chiến đấu, ngươi cũng không thể trì độn chuẩn bị thúc dục thần thông hoặc là tế lên pháp bảo, nếu không ngươi còn chưa thúc dục thần thông tế lên pháp bảo, liền bị người giết chết rồi. Có chút gia hỏa ưa thích ăn người, đem ngươi nuốt mất lại luyện hóa đại đạo của ngươi, tăng cường thực lực...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1647: Ngươi Không Đủ Thuần Chủng. (2)

Giang Nam tức cười:

- Ta là người ngu như vậy sao?

Cửu Phượng Yêu Tôn cẩn thận dò xét hắn, trịnh trọng gật đầu nói:

- Phải. Không có ta ở bên cạnh ngươi, ngươi khẳng định đi không ra vài dặm liền sẽ bị người ăn tươi.

Truyền pháp chi địa khắp nơi là hào quang Thần Quang, giống như dòng sông chảy xuôi mọi nơi, xa xa còn có tiên quang bốc hơi, tại đây địa thế dãy núi cực khác ngoại giới, có cảnh tượng lúc Viễn Cổ Thiên Địa sơ khai, còn có thể chứng kiến huyền khí phiêu phù ở bầu trời, hoàng khí ở trong vực sâu lưu động. Không ít địa phương còn có Hồng Mông tử khí chậm rãi chảy xuôi, hóa thành tử khí Trường Hà.

Thực vật sinh trưởng ở chỗ này cũng rất là cổ quái, có thực vật trụi lủi một thân cây, chỉ có rải rác vài miếng lá cây, có thực vật thì mọc ra đầu thú quái dị, đầu điểu, gặp người liền lớn tiếng gào rú, có còn miệng đầy thô tục, còn có thực vật mọc ra chân, gặp được người liền đem chân từ trong đất rút lên cất bước liền trốn.

Kỳ lạ nhất vẫn là một loại chim to, bay lượn ở trên bầu trời, đột nhiên rơi xuống đất, đem chân điểu che kín rễ cây hướng trong đất cắm xuống, cánh chim triển khai, đem mình làm thành thực vật.

Giang Nam thấy nghẹn họng nhìn trân trối, tại đây đủ loại sinh vật phảng phất là lúc Viễn Cổ Man Hoang Đế Tôn cùng quần tiên sáng thế, sáng tạo vạn vật sinh linh, theo tính cách chế tạo, thường thường thực vật cùng động vật tầm đó, giới hạn cũng không rõ ràng.

Đột nhiên, một ngọn núi tản mát ra rung động kinh thiên, đem hai yêu tôn xông vào trong núi chấn vỡ, hai yêu tôn kia chính là Yêu giới Thế Giới Chủ, cực kỳ cường hoành, nhưng không rên một tiếng liền bị chấn thành thịt nát!

- Đây là...

Cửu Phượng Yêu Tôn không khỏi ngây người, có chút không rét mà run.

Giang Nam nhìn thoáng qua nói:

- Đây là Viễn Cổ Tiên Thiên sinh linh lưu lại thần thông, hóa thành hình thái một tòa núi lớn. Đoán chừng bọn họ là sau khi ở truyền pháp chi địa nghe giảng, lòng có đạt được, vì vậy ở chỗ này thí nghiệm uy lực thần thông. Vừa rồi hai người kia tiến lên, không nghĩ qua xúc động đạo thần thông này, lúc này mới chết oan chết uổng. Ngoại trừ ngọn núi này, còn có rất nhiều thần thông khác tiềm phục ở phụ cận, ngươi xem, Trường Hà bên kia cũng là một loại thần thông, còn có cây đèn bên này, còn có đạo Thần Quang kia cũng thế. Thấy Viễn Cổ yêu cầm bên kia không, cùng những yêu cầm khác nơi đây nhìn như bất đồng, nhưng trên thực tế cũng là một loại đại thần thông cực kỳ lợi hại... Tại đây từng bước sát cơ, hoàn toàn chính xác hung hiểm!

Cửu Phượng Yêu Tôn cao thấp dò xét hắn, đột nhiên nói:

- Ngươi có thể nhìn ra cái nào là tồn tại chân thật, cái nào là thần thông hiển hóa?

Giang Nam gật đầu.

Trong mắt hắn, những Viễn Cổ thần thông này nhìn một cái không sót gì, các loại thần thông đại đạo cấu tạo đều rõ ràng, không có nửa phần bí mật đáng nói.

Đây là bởi vì hắn tích lũy tri thức nội tình thật sự hùng hồn, sớm đã vượt qua tầm mắt kiến thức xứng đáng của Thần Tôn, mặc dù là Thần Đế, Ma Đế, Yêu Đế cũng không dám nói ở tầm mắt kiến thức còn hơn hắn!

Cửu Phượng Yêu Tôn vui vẻ nói:

- Ngươi có thể nhìn ra được, như vậy ngươi nhất định có thể nhìn ra những thần thông này vận hành ảo diệu, suy diễn ra những Viễn Cổ thần thông này a?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Những Viễn Cổ thần thông này quá thô ráp, tuy uy lực xa xỉ, nhưng sơ hở chồng chất, không có địa phương gì đáng giá nghiên cứu.

Cửu Phượng Yêu Tôn lưu luyến liếc nhìn tòa núi lớn kia, đột nhiên con mắt sáng ngời, cười nói:

- Bên kia có bản sơ linh dịch biến thành hồ nước, chúng ta đi đem hồ nước thu, phiến hồ nước này đủ có thể để cho chúng ta tu hành một đoạn thời gian rất dài!

Giang Nam về phía trước nhìn lại, chỉ thấy một mảnh hồ nước rộng lớn mấy trăm dặm ở phía trước cách đó không xa, chỉ là phụ cận rậm rạp các loại thần thông, hiển nhiên là Viễn Cổ Tiên Thiên sinh linh ở chỗ này thí nghiệm thần thông, hao hết sạch pháp lực liền ngay tại chỗ hấp thu bản sơ linh khí, bổ sung tu vi tiêu hao.

Bên hồ còn có từng dấu chân cực lớn, hẳn là những Tiên Thiên sinh linh đó lưu lại dấu chân.

- Không nên dẫm lên những dấu chân này!

Cửu Phượng Yêu Tôn chứng kiến Giang Nam suýt nữa dẫm ở một cái dấu chân, vội vàng kéo lấy vạt áo của hắn, khẩn trương vạn phần nói:

- Ngàn vạn lần không muốn dẫm lên, nếu không ngươi sẽ mang thai! Ta nghe nói trước đó lần thứ nhất lúc truyền pháp chi địa mở ra, một người may mắn có đại cơ duyên, có thể tiến vào trong đó, sau khi trở về liền bụng lớn, sinh một tiểu nam hài có được Tiên Thiên huyết thống. Nghe nói lúc ấy hắn

là tiến vào truyền pháp chi địa, giẫm trúng một dấu chân, bị tinh khí của Viễn Cổ Tiên Thiên bên trong dấu chân giao cảm mà chửa... Đúng rồi, hắn cũng là nam đấy...

Giang Nam ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Tại sao có thể có loại sự tình này?

- Những Viễn Cổ Tiên Thiên sinh linh này chính là Đế Tôn sáng tạo ra, một thân tinh khí máu huyết hạng gì hùng hồn?

Cửu Phượng Yêu Tôn có chút lơ đễnh, cười nói:

- Khí huyết của bọn hắn quá thịnh, làm cho thân thể không chịu nổi, một cước đạp xuống, tinh khí tiết ra ngoài. Tinh khí bọn hắn áp qua tinh khí của ngươi, sẽ cho ngươi chửa rồi. Ta nghe nói có một đại thế gia liền chuẩn bị nữ hài nhi tính bằng đơn vị hàng nghìn, chuẩn bị đưa các nàng đến đây, ý định mượn nhờ tinh khí bên trong những dấu chân này, bồi dưỡng được vô số sinh linh có được Tiên Thiên huyết mạch, bất quá đáng tiếc chính là bọn hắn không cách nào tìm được truyền pháp chi địa...

Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu, ngươi chẳng lẽ liền không muốn bồi dưỡng được một con nối dõi có được Tiên Thiên huyết mạch sao?

Cửu Phượng Yêu Tôn hung hăng trừng hắn, vung vẩy nắm tay nhỏ thoáng một phát, hào khí vạn trượng nói:

- Tỷ muốn sinh con, vậy nhất định phải sinh tinh khiết trong tinh khiết! Đương thời hào kiệt, không có một cái nào có thể vào mắt ta, mặc dù là tiểu tử Nhậm Tiên Thiên kia cũng không được, tỷ muốn sinh liền sinh Tiên Thiên sinh linh thuần chủng!

Giang Nam lúng ta lúng túng nói:

- Ngươi xem ta...

- Ngươi không được, ngươi không đủ thuần chủng!

Cô nương Cửu Phượng tộc kia tay ngọc thon thon vung lên, trực tiếp không nhận Giang Nam, chối bỏ rồi.

Giang Nam dở khóc dở cười, giải thích:

- Thật ra thì ta là Tiên Thiên Đạo Thể, cũng là Tiên Thiên sinh linh, so sánh với Nhâm Tiên Thiên cũng không thua gì.

Hắn cũng không có nói láo, hôm nay hắn thật sự là Tiên Thiên Đạo Thể, Tiên Thiên Đạo Thể ở trong tiên thiên sinh linh cũng thuộc về tồn tại cao đẳng, cực kỳ hãn hữu.

Không chỉ có như thế, Giang Nam còn tu thành Hồng Mông Hoàng Đạo, nghịch chứng Tiên Thiên, ở trong khối Hồng Mông khí lại càng tái tiến một bước, đem mình tu luyện tới tình cảnh vô sinh vô tử, cùng Tiên Thiên Thần Ma không khác biệt gì!

Có thể nói, đơn thuần từ thọ nguyên đi lên mà nói, hắn đã là Phàm trung Tiên, Thần trung Tiên, đạt tới cùng Lan Lăng Thần Hoàng đồng dạng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1648: Đạo Hữu Nhường Một Chút. (1)

Thần linh, cho dù là Thần Đế, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, cũng sẽ già yếu, cũng có thọ nguyên hạn chế, mà hắn thì vĩnh viễn không già yếu, vĩnh viễn giữ vững trạng thái trước mắt, từ ý nào đó mà nói, hắn đã là Tiên Nhân!

- Tiên Thiên Đạo Thể? Ngươi hù dọa người nào? Tiên Thiên sinh linh ở yêu giới ta cũng là hãn hữu, rất hiếm có, vô số đóa liên hoa nở ra, mới có thể chửa sinh một Tiên Thiên sinh linh. Liên hoa nở ra gần đây chính là đóa ba trăm năm trước kia, chửa sinh chính là Nhâm Tiên Thiên.

Cửu Phượng Yêu Tôn đánh giá hắn một cái, cười lạnh nói:

- Thủy Công đạo hữu, thời gian ngắn ngủi như vậy ngươi liền học xấu. Ngươi mơ tưởng lừa gạt ta sanh con cho ngươi sao!

Giang Nam bị tao đến nét mặt già nua đỏ bừng, cho dù là da mặt dày như Giang đại giáo chủ, cũng có chút không chịu nổi cô gái này mau nói mau ngữ.

Hai người tránh ra những dấu chân này, vòng qua từng đạo viễn cổ Thần Thông, rốt cục đi tới bên tấm hồ kia, lúc này hai người buông thả thần thức, thần thức đem bản sơ linh dịch trong hồ nước cuồn cuộn nổi lên, tràn vào bên trong mi tâm bọn họ, trong khoảnh khắc, bản sơ linh dịch chu vi mấy trăm dặm liền bị hai người tịch quyển không còn.

Giang Nam không khỏi đánh giá cô gái bên cạnh này mấy lần, thần thức cô gái này cực kỳ cường đại, so với hắn cũng không thua gì, phải biết rằng thần thức của hắn cực kỳ mạnh mẽ, thẳng đuổi theo Đế cấp cường giả, Cửu Phượng Yêu Tôn lại cũng có thể có thần thức cường đại như thế, đúng là hiếm thấy.

Cửu Phượng Yêu Tôn cực kỳ vui mừng, cười nói:

- Nhiều bản sơ linh dịch như vậy cũng là rất hiếm thấy. Bản sơ linh dịch hôm nay đã rất khó nhìn thấy, chỉ có lúc thiên địa sơ khai mới có thể có linh khí tinh thuần bực này!

Giang Nam gật đầu, trong lòng cũng có chút vui mừng, bản sơ linh dịch của hắn đã sớm dùng xong, trong ngày thường tu luyện đều dựa vào linh thạch linh dịch cùng với Tiên đằng từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí, bất quá tiên khí dù sao số lượng không nhiều lắm, linh thạch linh dịch tốc độ tu luyện lại tương đối chậm, thu nhiều bản sơ linh dịch như vậy, đầy đủ chống đỡ tu vi của hắn lần tiếp theo tăng lên một bước!

- Cửu Phượng Yêu Tôn, ngươi thu bản sơ linh dịch cho chúng ta, chúng ta cũng rất là cảm kích.

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, ba yêu giới cường giả ngăn trở Giang Nam cùng Cửu Phượng Yêu Tôn, một người cầm đầu lông xù đầy mặt, miệng ưng mắt rắn, cười hắc hắc nói:

- Hiện tại, kính xin Cửu Phượng Yêu Tôn đem bản sơ linh dịch dâng ra, chúng ta có thể tha hai người các ngươi không chết!

Cửu Phượng Yêu Tôn nhìn về phía ba người này, lộ ra vẻ cảnh giác, cười lạnh nói:

- Nguyên lai là Lãnh Diễm thiên chủ cùng Tuân Hoa thiên chủ, Bích Lạc thiên chủ ba vị đạo hữu. Ba vị cũng là nhân vật có uy tín danh dự, còn muốn cướp đoạt bản sơ linh dịch của chúng ta sao?

Nàng nhỏ giọng hướng Giang Nam nói:

- Chuyện không ổn, Lãnh Diễm thiên chủ chính là Yêu Quân, mặc dù chỉ là vừa mới tấn thăng làm Yêu Quân, nhưng mà không phải chuyện đùa, hai người khác cũng là nhân vật hung ác, cường giả đỉnh trong Yêu Tôn. Ta có thể đối phó một người, đối phó hai người liền có chút miễn cưỡng. Chuyện

này khó có thể từ bỏ ý đồ, đợi lát nữa ngươi cuốn lấy Tuân Hoa thiên chủ cùng Bích Lạc thiên chủ, tận lực trì hoãn thời gian, ta bắt lấy Lãnh Diễm thiên chủ...

Giang Nam gật đầu đồng ý.

- Cửu Phượng đạo hữu, lời này là không đúng.

Lãnh Diễm thiên chủ cười nói:

- Tấm hồ bản sơ linh dịch này vốn là chúng ta phát hiện trước, đang chuẩn bị thu, không nghĩ tới các ngươi chạy tới không khỏi phân trần liền đem linh dịch lấy đi. Này vốn là đồ đạc của chúng ta, các ngươi đoạt đi, lý nên vật quy nguyên chủ!

Cửu Phượng Yêu Tôn chán nản, cả giận nói:

- Đồ ở truyền pháp chi địa, vốn chính là vật vô chủ, người nào thu vào tay chính là của người đó...

- Vậy thì giết chết các ngươi!

Ba người đột nhiên dữ dội lên, nhất tề công kích, vừa ra tay chính là sát chiêu, muốn đem hai người xé nát!

Truyền pháp chi địa mặc dù không có thể động dụng Thần Thông pháp bảo, nhưng Yêu Tộc trời sinh cường đại, một thân cũng là vũ khí, Yêu Tộc Chân Thần chỉ bằng vào thân thể là có thể một quyền nổ nát tinh thần, dưới cận chiến, thân thể Yêu Tôn Yêu Quân lại càng kinh khủng, ít kém hơn Thần Tôn chi bảo Thần Quân chi bảo!

Trong ba người này Lãnh Diễm thiên chủ chính là Yêu Quân, hai người khác cũng là Yêu Tôn đỉnh, thân thể mạnh mẽ đến đáng sợ, vừa mới động phong vân phiêu diêu, hư không trong truyền pháp chi địa cũng bị rung chuyển đến lay động không nghỉ!

Truyền pháp chi địa chính là nơi Đế Tôn truyền thụ Đại Đạo cho vạn linh thủy tổ, hư không nhận được viễn cổ cường giả cùng khí tức Đế Tôn nhuộm dần, đã sớm trở nên vô cùng chắc chắn, thế nhưng công kích của ba người này có thể rung chuyển hư không, có thể thấy được trong thân thể kia tích chứa lực lượng là kinh người bực nào!

- Động thủ!

Cửu Phượng Yêu Tôn thanh tiếu một tiếng, đón nhận Lãnh Diễm thiên chủ, khẽ kêu nói:

- Thủy Công đạo hữu, ngươi cuốn lấy bọn họ, cũng đừng làm cho bọn họ đem ngươi đánh chết, chỉ đợi ta làm rụng Lãnh Diễm thiên chủ, liền lập tức đi giúp ngươi. Ngươi không nên tùy tiện xông lại, nếu không đem hai người kia đưa tới chúng ta liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ...

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe oanh, oanh hai tiếng nổ mạnh truyền đến, Giang Nam đón nhận Tuân Hoa thiên chủ cùng Bích Lạc thiên chủ, Cửu Phượng Yêu Tôn trộm mắt nhìn đi, chỉ thấy Giang Nam đối với Tuân Hoa thiên chủ cùng Bích Lạc thiên chủ công kích làm như không thấy, tùy ý quả đấm của hai đại Yêu Tôn này oanh ở trên người mình, phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa!

- Tiểu tử này, vẫn là quá đơn thuần, hắn nhất định là chuẩn bị vận dụng Thần Thông hoặc là pháp bảo a... Hắn bị đánh chết, ta cũng chỉ có thể chạy trối chết...

Trong lòng Cửu Phượng Yêu Tôn không khỏi ai thán một tiếng, không đành lòng nhìn Giang Nam chết đi, không ngờ Giang Nam chẳng qua là thân thể khẽ đung đưa, cũng không có bị hai người này oanh giết, ngược lại nhìn như không có chút tổn thương nào.

Hô...

Hắn giơ tay lên, một chưởng này giơ lên, hư không phảng phất bị vén lên,

chấn động giống như một mảnh đại màn.

Ầm!

Thủ chưởng Giang Nam rơi xuống, Bích Lạc thiên chủ bị một chưởng của hắn phách toái, đại địa kịch liệt rung động, chỉ nghe ong ong ông không ngừng bên tai, chu vi mấy trăm dặm tất cả viễn cổ Thần Thông, hết thảy bị hắn một chưởng này chấn đến bộc phát ra, các loại thần quang phun ra, Thần hà sôi trào, Thần hi trán phóng, lấp lánh chói mắt!

Thân thể Yêu Tôn đỉnh cường đại vô cùng ở trước mặt một chưởng này của hắn, quả thực giống như là đậu hũ!

Một bên Tuân Hoa thiên chủ rung thân thoáng một cái, hóa thành một đầu cự thú đỉnh thiên lập địa, tam đầu bốn chân, đầu chó báo thân, ngụm lớn Thôn Thiên, một ngụm cắn xuống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1649: Đạo Hữu Nhường Một Chút. (2)

Giang Nam rung thân hóa thành Tam Túc Ô Kim, hai cánh tràn ngập dị hỏa hừng hực, xuy một tiếng cánh chim triển khai, giống như hai hỏa diễm đao ánh lửa hừng hực, khúc khích hai tiếng cắt xuống hai đỉnh đầu của Tuân Hoa thiên chủ, ngay sau đó vỗ cánh dựng lên, ba chân dò xuống, một trảo vén lên sọ não của Tuân Hoa thiên chủ, trong miệng dị hỏa hừng hực phun ra, trong khoảnh khắc đem Tuân Hoa thiên chủ thiêu khô, thân thể đốt thành tro bụi, ngay cả thần tính cũng bị hỏa táng!

Mà Bích Lạc thiên chủ bị hắn phách toái, thân thể vặn vẹo phục hồi như cũ, Yêu Tôn bực này, dễ dàng ở giữa căn bản sẽ không bị chém giết, cho dù bị đánh hư thân thể cũng có thể phục hồi như cũ, hắn đang muốn gia nhập chiến cuộc, chỉ thấy ở ngắn ngủn chốc lát thời gian này, Tuân Hoa thiên chủ liền chết ở trong tay Giang Nam, không khỏi kinh hãi muốn chết, xoay người liền trốn.

Giang Nam vỗ cánh đuổi theo, rút ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, một kiếm cắm ở trên ót hắn, đóng đinh, một thân đạo tắc tính thần tính hết thảy bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hấp thu!

- Tiểu tử này, một cái chính diện liền giết chết hai Yêu Tôn đỉnh!

Cửu Phượng Yêu Tôn tâm hoa nộ phóng, chỉ thấy Giang Nam giết chết hai người kia, nhưng không có chạy tới giúp mình giết chết Lãnh Diễm thiên chủ, mà là đem tài phú trên người hai vị Yêu Tôn tịch quyển không còn, ngay sau đó trung thực đứng ở một bên, quan sát mình cùng Lãnh Diễm thiên chủ chiến đấu.

Cửu Phượng Yêu Tôn tức giận vạn phần:

- Thằng này còn đàng hoàng một chút sao? Ta để cho hắn không nên tùy

tiện vọt tới, hắn giết chết hai người kia xong, quả nhiên đàng hoàng ngốc ở nơi đó!

Lãnh Diễm thiên chủ thấy tình thế không ổn, lập tức bỏ ra Cửu Phượng Yêu Tôn, xoay người liền đi, thầm nghĩ:

- Thủy Công đạo nhân này trong khoảnh khắc liền giết chết hai Yêu Tôn đỉnh, sâu không lường được, so sánh với Cửu Phượng Yêu Tôn còn mạnh hơn, nếu ta tiếp tục đấu đi xuống, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cửu Phượng Yêu Tôn lập tức đuổi giết đi tới, Lãnh Diễm thiên chủ rung thân hóa thành một đầu quái điểu, có đầu không đuôi, nơi đầu có đầu, đuôi chim cũng có đầu, rất là quái dị, vỗ cánh liền đi.

Cửu Phượng Yêu Tôn lệ tiếu, hóa thành nguyên hình, chính là một Thải Phượng chín đầu, tốc độ so sánh với Lãnh Diễm thiên chủ nhanh hơn nhanh, trong lúc bổ nhào cánh liền đuổi theo Lãnh Diễm thiên chủ, hai đầu dị điểu ở giữa không trung tấn công chém giết, máu tươi không ngừng từ trên cao rơi xuống, các loại vũ mao bay loạn.

Sau một lúc lâu, Lãnh Diễm thiên chủ kêu thảm một tiếng, bị Cửu Phượng Yêu Tôn mổ toái một cái đầu, vỗ cánh chém tới một đầu khác, thi thể từ giữa không trung rơi xuống, thần tính của hắn lập tức thoát ra, hóa thành một đạo thần quang hướng nơi xa bão táp đi.

Chín thủ Thải Phượng vỗ cánh đuổi theo, há mồm khẽ hấp, thôn phệ thần tính, ngay sau đó rơi xuống đất hóa thành thiếu nữ tóc vàng đến eo, sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên cũng gặp phải bị thương không nhẹ, chẳng qua là thắng hiểm Lãnh Diễm thiên chủ.

Đây là dưới tình huống Lãnh Diễm thiên chủ lo lắng Giang Nam cùng Cửu Phượng Yêu Tôn vây công hắn, không lòng dạ nào ham chiến, trên khí thế đã thua.

Bất quá, nàng là Yêu Tôn, lại có thể chiến thắng Yêu Quân, đã là thành

tựu đáng quý.

Giang Nam hóa thành thần nhân ba chân, vỗ cánh đuổi theo, rơi xuống đất như cũ hóa thành bản thể, Cửu Phượng Yêu Tôn liếc hắn một cái, thầm nghĩ:

- Cô Ngôn tiên tử truyền nhân, quả nhiên lợi hại, dễ dàng ở giữa liền giết chết hai đại Yêu Tôn đỉnh. Bất quá... tỷ lợi hại hơn! Tỷ giết chết Yêu Quân, vô địch thiên hạ!

- Chúng ta đi!

Cửu Phượng Yêu Tôn trong lòng thư sướng rất nhiều, cười nói:

- Ta mới vừa rồi bay lên trời cao, thấy nơi xa trên một ngọn núi có tòa Thần Điện, không ít người tụ tập ở nơi đó, nhất định là có đồ tốt hơn!

Giang Nam mới vừa rồi cũng thấy một tòa Thần Điện, đúng là có không ít Yêu Tộc cường giả tụ tập ở đó, chém giết chinh chiến, lúc này hai người đuổi tới.

Hắn nhận được trí nhớ không hoàn toàn của Vãng Sinh Thần Đế, trong đó cũng có trí nhớ liên quan tới Thần Điện trong truyền pháp chi địa, những Thần Điện đó không chỉ một cái, ngược lại số lượng Thần Điện rất nhiều, bất quá khi đó Vãng Sinh Thần Đế mặc dù mới hoa hơn người, nhưng tu vi thực lực cũng không mạnh, chỉ là một Thần Chủ.

Vãng Sinh Thần Đế cũng không có tiến vào những Thần Điện đó, mà là đi tới trước một sườn đồi, chiếm được viễn cổ sinh linh ở trên sườn đồi ghi lại một mảnh tàn kinh liền bị truyền ra truyền pháp chi địa, không có thể nhận được đồ tốt hơn.

- Ân? Nơi đó là...

Hai người đi tới nửa đường, đột nhiên Giang Nam dừng bước lại, hướng một sơn cốc nhìn lại, chỉ thấy sơn cốc kia Tiên quang buông xuống lay động,

ở nơi đó hóa thành một hồ nước.

Hồ nước không lớn, chỉ có chu vi mười trượng, nhưng tích chứa Tiên quang rất nhiều, trong đó không thiếu có Tiên Đạo chảy xuôi!

- Tiên trì này, đủ để cho Tiên đằng của ta hoa nở, kết xuất hồ lô!

Trong lòng Giang Nam thình thịch đập loạn, Cửu Phượng Yêu Tôn nhìn tiên trì một cái, lắc đầu nói:

- Tiên quang cùng chúng ta vô dụng, hấp thu không được, luyện hóa không được, vẫn là trước chạy tới tòa Thần Điện kia, trong thần điện nhất định có đồ tốt hơn!

Giang Nam cười nói:

- Cửu Phượng cô nương, ngươi đi Thần Điện trước, ta thu tiên trì này xong liền đuổi theo ngươi.

Cửu Phượng Yêu Tôn nóng lòng muốn đi Thần Điện, lúc này gật đầu, làm trước một bước hướng Thần Điện chạy đi, Giang Nam thì cất bước đi về phía tiên trì, đợi đi tới bên cạnh ao, hắn dừng bước lại, nhìn về phía bờ bên kia tiên trì, chỉ thấy bờ bên kia một thiếu niên áo bào xanh cất bước đi tới.

Thiếu niên áo bào xanh kia thanh tú tuấn lãng, con mắt như sao, có một loại khí độ bao trùm nhiều Yêu Tôn Yêu Quân khác, tôn quý phi phàm.

- Nhâm Tiên Thiên!

Con ngươi Giang Nam khẽ thu nhỏ lại, từ từ phun ra một ngụm trọc khí, mỉm cười nói:

- Nhâm Phiêu Miểu Nhâm đạo hữu, cái tiên trì này, ta muốn thu, đạo hữu có thể nhường một chút hay không?

Ánh mắt Nhâm Tiên Thiên rơi vào trên người của hắn, khẽ cau mày nói:

- Nếu ta không cho thì sao?

Giang Nam thở dài, bất đắc dĩ nói:

- Như vậy ta chỉ có thể đánh ngươi.

Nhậm Tiên Thiên ngưng trọng nói:

- Ngươi không phải người Yêu giới?

Giang Nam động lòng hiếu kỳ, cười hỏi:

- Ngươi có thể nhìn ra được?

Nhậm Tiên Thiên gật đầu, nói khẽ:

- Ta có thể nhìn ra được đại đạo khác thường trong cơ thể ngươi lưu động, rất là cường thịnh. Đại đạo của ngươi là Hoàng Đạo, số lượng rất nhiều, tiếp cận Đại Diễn số lượng, nhưng lại thiếu khuyết một khâu. Đây cũng không phải là bản lãnh của ngươi không đủ, hẳn là Thiên Đạo vũ trụ ngươi có thiếu, cho ngươi khó có thể luyện thành Đại Diễn Hoàng Đạo.

Hai con ngươi của hắn lộ ra cực kỳ yêu dị, chớp động Thần Quang giống như phỉ thúy, ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam, để cho Giang Nam cảm giác được rất không thoải mái, tiếp tục nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1650: Tử Tiêu Thần Đế Truyền Thừa. (1)

- Hơn nữa trong cơ thể ngươi còn có đại đạo khác, tiếp cận Hoàng Đạo, loại đại đạo này tràn đầy phá hư cùng chiếm đoạt, hẳn là Ma Đạo. Một bên là đại đạo không trọn vẹn, một bên là Ma Đạo, nói như vậy ngươi tới từ Chư Thiên vạn giới. Chẳng lẽ ngươi là tiên thể của Chư Thiên vạn giới?

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, ngắn ngủn một lát liền từ đại đạo trong cơ thể hắn trông được ra nhiều đồ vật như vậy, Nhậm Tiên Thiên hoàn toàn chính xác có hơn người chi năng!

- Ta không phải là tiên thể.

Giang Nam cười nói:

- Nhậm đạo hữu ba trăm tuổi a? Rất xảo, ta mười bốn tuổi nhập đạo, năm nay ba trăm linh sáu tuổi, cũng tu thành Thần Tôn.

Nhậm Tiên Thiên ánh mắt chớp động, khí tức càng ngày càng mạnh, tuy Hoàng Đạo trong cơ thể bị truyền pháp chi địa áp chế, nhưng Yêu giới Hoàng Đạo cũng ở trong cơ thể hắn rung chuyển, thúc dục nhục thể của hắn nói:

- Tuy niên kỷ của ta so với ngươi nhỏ hơn sáu tuổi, nhưng ta sáu tuổi nhập đạo, thời gian tu luyện còn so sánh ngươi dài hai năm. Thấy được đạo hữu, để cho ta không khỏi thổn thức, như là chứng kiến một cái mình khác.

Giang Nam lòng có ưu tư, gật đầu nói:

- Đã sinh ngươi, sao lại sinh ta? Ta xuất thế, ngươi lăn lộn như thế nào?

Khí tức của Nhậm Tiên Thiên càng ngày càng mạnh, hắn dĩ nhiên đem Yêu giới vạn giới đại đạo hòa hợp một lò. Luyện thành Đại Diễn Hoàng

Đạo, giờ phút này Đại Diễn Hoàng Đạo ở trong cơ thể hắn như là máy móc tinh vi bắt đầu vận chuyển, ở trong nhục thể của hắn hình thành một Yêu giới cỡ nhỏ, thân thể hắn như là tích chứa một vũ trụ!

Phiến tiên trì này, hắn tự nhiên sẽ không để cho Giang Nam, Giang Nam tất nhiên cũng sẽ không cho hắn.

Nhân kiệt bậc này, như là mặt trời, hai thái dương tao ngộ, tự nhiên sẽ tranh nhau phát sáng!

- Ngươi không có tu thành Đại Diễn Hoàng Đạo, giống như là Chư Thiên vạn giới, nhìn như cường đại, nhưng trên thực tế tràn ngập các loại mục nát!

Nhậm Tiên Thiên vươn người đứng dậy, qua tiên trì, hướng Giang Nam đấu đá mà đến, Hoàng Đạo trong cơ thể hắn bị thôi phát đến trạng thái đỉnh phong, thân thể ép tới hư không vặn vẹo, một quyền oanh ra, trong hư không lôi dẫn. Lôi Điện đùng đùng tán loạn mọi nơi, đây là lực lượng của hắn quá mạnh mẽ, ngay cả hư không của truyền pháp chi địa cũng không chịu nổi, đem hư không ép đến cơ hồ muốn nổ bung!

Thân thể có được lực lượng bực này, dĩ nhiên vượt qua tuyệt đại đa số Thần Tôn, tốc hành trình độ Thần Quân đỉnh phong!

- Ngươi như Chư Thiên vạn giới đồng dạng mục nát, nhất định bại vong trong tay của ta!

Một quyền này của hắn hạo hạo đãng đãng, tuy không cách nào vận dụng thần thông, nhưng mà một quyền này oanh ra lại không thua thần thông, các loại dị tượng bốc lên, Yêu giới vạn giới bay múa, tận giấu ở bên trong một quyền này bộc phát ra uy năng!

Dùng lực lượng thân thể đơn thuần, oanh ra dị tượng mà đại thần thông mới có thể có được, không hổ là Tiên Thiên sinh linh!

Giang Nam giơ tay lên, bàn tay lớn về phía trước trùng trùng điệp điệp nghênh khứ, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, đón lấy các loại tiếng nổ

không dứt, trong vòng ngàn dặm tất cả Viễn Cổ thần thông hết thảy bị một quyền một chưởng này của bọn hắn bộc phát ra uy năng kích phát, Thần Quang xông lên trời!

Mà ở trung tâm bạo tạc nổ tung, từng tòa núi lớn hô một tiếng bay lên, như là bị người dùng lưỡi dao sắc bén cắt chân núi, lại bị vòi rồng thổi lên không, đón lấy từng tòa núi lớn ở giữa không trung hóa thành bột mịn!

Mà ở phụ cận sơn cốc, phạm vi gần trăm dặm chi địa, các loại Viễn Cổ thần thông bị phai mờ không còn, hóa thành hư vô, vốn là sơn cốc còn tính toán bình tĩnh giờ phút này biến thành một mảnh khí lưu loạn tràng cuồng bạo tàn sát bừa bãi, cắn nát hết thảy, san bằng hết thảy!

Sơn cốc sớm bị san thành bình địa, đất bằng chỉ còn lại có một mảnh tiên trì không lớn, bên trái tiên trì là Giang Nam, phía bên phải là Nhậm Tiên Thiên, quần áo hai người phần phật, chậm rãi bình thường lại.

Nhậm Tiên Thiên thân hình lại động, trong tay đột nhiên nhiều ra một cây Phương Thiên Họa Kích, Thiên Phương trụ tròn, Hoàng Đạo bản thân cùng đại đạo bên trong Phương Thiên Họa Kích cộng minh, chấn khởi thanh sam, chiến kích đánh tới!

Một kích này so với vừa rồi càng thêm hung mãnh bá đạo, có thể tưởng tượng, nếu như là ở bên ngoài, vị yêu tôn tuổi trẻ này tất nhiên có thể một kích đánh rơi Tinh Hà!

Đinh...

Một kích này rơi vào phía trên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Giang Nam cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay, một kiếm đem Phương Thiên Họa Kích khơi mào, kiếm quang tăng vọt, trong thân kiếm các loại đại đạo Hoàng Đạo cùng đại đạo Hoàng Đạo trong cơ thể hắn cộng minh, chấn động hư không xuất hiện dấu hiệu nghiền nát!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng đại đạo Hoàng Đạo trong cơ thể

hắn ẩn ẩn có xu thế đột phá truyền pháp chi địa trấn áp, lại muốn hết thảy sống lại, bộc phát ra uy năng không gì so sánh nổi!

Mi tâm của Nhậm Tiên Thiên đột nhiên vỡ ra, lộ ra một con mắt yêu dị, trong mắt chất chứa Huyền Hoàng Âm Dương Tam Tài Tứ Tượng Ngũ Hành,... phức tạp đến cực điểm, trong giây lát yêu nhãn chuyển động một vòng, một đạo thần mang kích xạ, bắn về phía đầu lâu Giang Nam!

Xùy~~

Đầu lâu Giang Nam hơi nghiêng, tránh đi đạo thần mang này, đôi má lập tức bị đạo thần mang này mở ra, lộ ra một lỗ hổng đầm đìa huyết, cùng lúc đó Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay hắn hào quang tỏa sáng, đột phá truyền pháp chi địa trấn áp, uy năng thần kiếm bắt đầu bộc phát, chém về phía đầu lâu của Nhậm Tiên Thiên!

Phương Thiên Họa Kích trong tay Nhậm Tiên Thiên kịch liệt thu nhỏ lại, chiến kích liên tục điểm ra mấy trăm kích, đinh đinh đinh đụng vào phía trên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Giang Nam chợt cảm thấy các loại Hoàng Đạo bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bị điểm trúng, ẩn ẩn có xu thế thác loạn.

- Vạn đạo nguyên lưu, trở về Nguyên Thủy!

Giang Nam khe khẽ rung lên, đại đạo bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hội tụ, biến thành một Nguyên Thủy đại đạo, trấn áp xu thế các loại Hoàng Đạo thác loạn, uy năng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm áp qua Phương Thiên Họa Kích, lực trảm Nhậm Tiên Thiên!

Hai tay Nhậm Tiên Thiên bắt lấy Phương Thiên Họa Kích liền ngăn cản một kiếm này, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, Phương Thiên Họa Kích uốn lượn, bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đưa hắn người tính cả Phương Thiên Họa Kích cùng một chỗ quét đến cao cao bay lên, hai tay cùng Phương Thiên Họa Kích rung động lắc lư không ngớt, kiếm khí Xùy~~ một tiếng cắt ở đầu vai cùng cổ của hắn, đầu vai cùng cổ của hắn lập tức

huyết nhục mở ra, thần huyết chảy mạnh!

Thân hình Giang Nam phóng lên trời, hai tay cầm kiếm, một kiếm đánh xuống.

Sau lưng Nhậm Tiên Thiên truyền đến hô một tiếng, chỉ thấy hai cánh mở ra, trong mắt thần mang lần nữa kích xạ, đinh. Đạo thần mang này đánh vào phía trên mi tâm Giang Nam, lộ ra một cái lổ nhỏ tinh tế, lại không có xuyên thủng đầu hắn.

Hôm nay trong cơ thể Giang Nam cũng là vạn đạo nguyên lưu trở về Nguyên Thủy, dùng Nguyên Thủy đại đạo trấn trụ thân thể, mặc dù là yêu nhãn cũng không cách nào nổ nát đầu lâu Giang Nam!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1651: Tử Tiêu Thần Đế Truyền Thừa. (2)

Kiếm quang chém rụng, Nhậm Tiên Thiên giơ Phương Thiên Họa Kích lên cao, bị phách rơi trên mặt đất, Giang Nam đằng xuất thủ chưởng, một chưởng chụp được, chưởng ấn càng lúc càng lớn. Kình lực bao phủ phạm vi vài mẫu, đem Nhậm Tiên Thiên bao lại.

Đột nhiên, lòng hắn có cảm giác, vội vàng thu tay lại, chỉ thấy nơi Nhậm Tiên Thiên rơi xuống, một đóa Thanh Liên du du bay lên, Đế Uy tràn ngập, trấn áp muôn đời, rõ ràng là một kiện chứng đế chi bảo!

Đóa Thanh Liên này vừa ra, Hồng Mông đại đạo chấn động, dĩ nhiên là dùng Hồng Mông đại đạo luyện thành chứng đế chi bảo, có được uy năng vô biên!

Ở dưới Thanh Liên bao phủ, hư không phụ cận Nhậm Tiên Thiên lập tức bất động, mặc dù là quy tắc của truyền pháp chi địa cũng bị che đậy, để cho tu vi của hắn có thể triệt để tách ra!

Hôm nay quanh thân Nhậm Tiên Thiên có 50 đạo Hoàng Đạo tung bay, như rồng như mãng, kinh người đến cực điểm!

Giang Nam ánh mắt chớp động, cầm chặt Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nhìn chằm chằm vào đối thủ.

- Tiên trì cho ngươi!

Nhậm Tiên Thiên thu đóa Thanh Liên kia, lách mình xa xa mà đi, không có tiếp tục hướng Giang Nam ra tay, hắn có kiêu ngạo của hắn, tự giác dùng chứng đế chi bảo của người khác chiến thắng Giang Nam cũng thắng không hay, không mặt mũi nào tái chiến.

- Người này mạnh mẽ như thế, chỉ sợ là Chư Thiên vạn giới bồi dưỡng

được nhân vật kiệt xuất, há có thể không có chứng đế chi bảo tại thân? Tiếp tục liều đấu xuống dưới, ta cũng chưa chắc có thể chiếm cứ thượng phong...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Hắn là yêu giới Đô Môn Yêu Đế coi trọng, ban thưởng chứng đế chi bảo hộ thân, cùng Giang Nam giao thủ ngắn ngủi một lát, hắn liền ý thức được Giang Nam cường đại so với hắn không kém chút nào, thậm chí còn mạnh hơn rất nhiều, tự nhiên cho rằng Giang Nam tất nhiên cũng bị tồn tại cường đại của Chư Thiên vạn giới coi trọng, tất nhiên sẽ ban cho Giang Nam chứng đế chi bảo, lại đấu xuống dưới là vô ích, biến thành chứng đế chi bảo ở giữa tranh phong.

Chỉ là hắn không ngờ rằng, tuy Giang Nam cường đại, là nhân tài khó gặp, nhưng mà hắn ở Chư Thiên vạn giới lại không có được yêu mến quá lớn, đừng nói ban thưởng chứng đế chi bảo phòng thân, chỉ là Thần Đế muốn tiêu diệt Giang Nam cũng có không ít!

Giang Nam thu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, trong mi tâm thần thức tuôn ra, đem tiên trì tiên quang kia xoáy lên, thu nhập bên trong mi tâm Tử Phủ, dùng để ân cần săn sóc tiên đằng, thầm nghĩ:

- Nhậm Tiên Thiên ngược lại là một nhân vật, không có dùng chứng đế chi bảo tới dọa ta, nếu không chạy trốn liền chỉ có thể là ta rồi. Người này có một câu không có nói sai, Thiên Đạo Chư Thiên vạn giới ta không được đầy đủ, Thiên Đạo mục nát, ta luyện thành Hoàng Đạo hoàn toàn chính xác có các loại mục nát, lưu lại tai hại không nhỏ...

Vừa rồi Nhậm Tiên Thiên là nhìn ra Hoàng Đạo của Giang Nam không được đầy đủ, có xu thế mục nát, dùng Phương Thiên Họa Kích liên tục mấy trăm kích, cơ hồ quấy nát Hoàng Đạo của Giang Nam!

Người này nhãn lực cao minh đến cực điểm, thủ đoạn cũng cực kỳ cường đại, nếu không phải Giang Nam luyện thành Nguyên Thủy đại đạo, vạn đạo hợp lưu quy nhất, vậy thì thật sự sẽ bị hắn công phá!

- Ta luyện thành Địa ngục Đại Diễn Hoàng Đạo, tai hại bị che dấu xuống, nhưng Chư Thiên vạn giới Hoàng Đạo tai hại như trước còn tồn tại...

Giang Nam khẽ nhíu mày, cất bước hướng tòa Thần Điện xa xa kia đi đến, thầm nghĩ:

- Cái tai hại này không giải quyết, đạo của ta thủy chung còn chưa hoàn mỹ...

Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo trên Tiên Thiên có thiếu thốn, Thiên Đạo có thiếu, ký thác Hoàng Đạo bên trong Thiên Đạo cũng có thiếu, tất nhiên sẽ làm cho hắn không cách nào làm được không sứt mẻ, tất nhiên sẽ có sơ hở. Chỉ là giải quyết cái sơ hở này như thế nào, trong lòng của hắn cũng không có phương hướng.

- Thủy Công lão đệ, nhanh tới!

Bất tri bất giác, Giang Nam đi đến trước tòa Thần Điện kia, chỉ thấy một sóng lớn Yêu tộc cường giả từ trong thần điện tuôn ra, Cửu Phượng Yêu Tôn cũng ở trong đám người, vội vàng ngoắc hắn la lên:

- Vừa rồi ngươi chưa có tới, bỏ lỡ một hồi chuyện tốt! Vừa rồi có người xâm nhập bên trong tòa Thần Điện này, đạt được công pháp truyền thừa trong thần điện, bị truyền ra truyền pháp chi địa rồi! Bên trong tòa Thần Điện này truyền thừa bị người đạt được, đã không rồi, ai cũng vào không được nữa. Đúng rồi, ngươi vừa rồi như thế nào trì hoãn lâu như vậy?

- Ta vừa rồi đụng phải Nhậm Tiên Thiên, cùng hắn đánh một trận.

Giang Nam cười nói.

- Khoác lác!

Cửu Phượng Yêu Tôn một trăm cái không tin, cười nói:

- Ngươi nếu là cùng hắn đánh một trận, còn có thể sống đến bây giờ sao?

Đừng nói ngươi, coi như là tỷ gặp được hắn, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn...

Giang Nam cười cười, không có giải thích, Cửu Phượng Yêu Tôn cười nói:

- Nơi đây còn có Thần Điện khác, không bằng đi thử thời vận, nói không chừng có thể có được Viễn Cổ sinh linh truyền thừa! Bất quá, đạt được truyền thừa sẽ bị truyền đi, chúng ta phải đi tìm truyền thừa đỡ một ít...

Hai người sưu tầm mọi nơi, đi qua từng tòa Thần Điện, cũng không lâu lắm, thân hình Giang Nam đột nhiên chấn động, nhìn về phía tòa đại điện trước mặt kia. Chỉ thấy tòa đại điện này viết ba chữ "Tử Tiêu điện"!

- Tử Tiêu điện! Chư Thiên vạn giới đệ nhất nhân chứng tiên phi thăng, khai sáng Tử Tiêu Thiên cung Tử Tiêu Thần Đế, lưu lại truyền thừa!

Tử Tiêu Thần Đế, Chư Thiên vạn giới đệ nhất tôn chứng đạo thành tiên, một trong các cổ tiên mở ra Thiên Cung tám cảnh, sự cường đại của hắn chân thật đáng tin!

Người này có thể ở dưới tình huống hệ thống tu luyện chưa xác định, mở ra con đường nhất trọng thiên cung chứng thần vị, thay hậu thế chỉ rõ phương hướng, có thể nói là tài hoa tuyệt đại!

Đến nay đệ bát trọng Thiên Cung của vô số tu sĩ, đều dùng tên của hắn mệnh danh!

Truyền pháp chi địa thậm chí có Thần Điện của Tử Tiêu Thần Đế, nói rõ lúc Đế Tôn truyền pháp, Tử Tiêu Thần Đế đã ở trong đám người nghe giảng, trong cung điện nhất định có truyền thừa của Tử Tiêu Thần Đế!

Cường giả mở một cái thời đại, Chư Thiên vạn giới đệ nhất phi tiên, hắn truyền thừa là cường đại cỡ nào, hạng gì kinh người?

- Tử Tiêu cổ tiên, đặt ở Tiên Giới, hẳn cũng là nhân vật khó lường a?

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, ở trước tòa Thần Điện này dừng bước lại, trong truyền pháp chi địa chỉ có một cơ hội lựa chọn truyền thừa, sau khi đạt được truyền thừa sẽ bị truyền ra nơi đây, Tử Tiêu Thần Đế truyền thừa, cái tên tuổi này đã đầy đủ vang dội, làm lòng người động!

Cửu Phượng Yêu Tôn cũng chứng kiến ba chữ Tử Tiêu điện, con mắt lập tức sáng:

- Tử Tiêu cổ tiên truyền thừa, này cũng đáng giá ra tay! Thủy Công đạo hữu, chúng ta đi vào, bất quá ta và ngươi phải cẩn thận. Trong những thần điện này có một đạo pháp thân của những Tiên Thiên đó, là đại đạo biến thành, nếu xâm nhập trong điện, pháp thân sẽ nhảy ra cùng ngươi quyết đấu. Hơi không cẩn thận mà nói, đừng nói đạt được truyền thừa, chỉ sợ còn phải chết ở trong tay Viễn Cổ sinh linh...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1652: Đối Chiến Chứng Đế Chi Bảo. (1)

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, đại đạo của Tiên Thiên sinh linh biến thành pháp thân, cho dù không bằng phân thân hóa thân, vậy cũng không phải chuyện đùa rồi, nhất là Tử Tiêu cổ tiên cường giả có thể mở một cái thời đại bực này, pháp thân của hắn chỉ sợ so với bản thể hắn lúc cùng cảnh giới cũng không kém bao nhiêu!

Đột nhiên, thanh âm một nữ tử truyền đến, nói khẽ:

- Cổ tiên truyền thừa thực sự không phải là đơn giản liền có thể có được như vậy, nhất là cổ tiên khai sáng ra hệ thống tu luyện, đến nay còn tồn tại ở Tiên Giới, đạt được hắn truyền thừa, liền xem như đệ tử của hắn. Nếu như xâm nhập trong điện liền có thể có được hắn truyền thừa, như vậy khắp nơi đều có Tử Tiêu Thần Đế đệ tử. Cửu Phượng tỷ tỷ, cái truyền thừa này chỉ sợ ngươi không cách nào nhận được.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị nữ tử không kém hơn Cửu Phượng Yêu Tôn cất bước đi tới, nàng này không giống Cửu Phượng đanh đá như vậy, lộ ra rất là điềm đạm nho nhã cùng lãnh đạm.

- Nguyên lai là Điệp Y tỷ tỷ.

Cửu Phượng Yêu Tôn thoáng thu liễm một ít, lạnh nhạt nói:

- Ta tự nhiên biết rõ muốn trở thành đệ tử của Tử Tiêu cổ tiên cực kỳ khó khăn, thân là cổ tiên truyền nhân, như thế nào cũng phải có được tiên tư, nếu ta không có thể trở thành Tử Tiêu cổ tiên truyền nhân, chỉ sợ Điệp Y tỷ tỷ cũng không cách nào trở thành cổ tiên đệ tử a?

Hai nữ bốn mắt nhìn nhau, nét mặt tươi cười tương hướng, Cửu Phượng một tay ở sau lưng lặng lẽ lấy ra một cái kéo, mà Điệp Y yêu tôn kia một tay ở sau lưng lấy ra một thanh Yêu Đao, nghiễm nhiên chuẩn bị hướng đối

phương ra tay.

Đột nhiên một tiếng cười to truyền đến, chỉ thấy một vị đại hán khôi ngô cất bước đi đến trước Tử Tiêu điện, sau lưng yêu vân cuồn cuộn, ẩn ẩn một cặp mắt hiện ra, rất là quỷ dị, không biết là yêu ma gì, cười ha ha nói:

- Hai vị đạo hữu, có thể trở thành cổ tiên đệ tử hay không, thì phải nhìn bổn sự từng người, không thể dựa vào miệng lưỡi!

- Danh ngạch Cổ tiên đệ tử chỉ có một, nếu ai đạt được cổ tiên truyền thừa, tòa Thần Điện này sẽ khép kín, những người khác sẽ không cách nào đạt được truyền thừa. Không thể nói trước, hôm nay ta và bọn ngươi còn phải ở bên ngoài tòa đại điện này tranh một chuyến!

Lại có một vị yêu quân đã tìm đến, yêu khí đậm đặc vô cùng, là một người Yêu giới bá chủ bộ dáng trung niên phu nhân, đã tu luyện tới yêu quân đỉnh phong, ánh mắt sắc bén bá đạo, trong mắt không che dấu sát ý, để cho bọn người Cửu Phượng Yêu Tôn, Điệp Y yêu tôn nhao nhao thối lui một bước, không dám cùng hắn tranh chấp, lạnh nhạt nói:

- Xem ra hôm nay phải chết mấy Thần Tôn Thần Quân, mới có thể bỏ qua rồi.

- Ngọc Linh Pháp vương làm gì đằng đằng sát khí như vậy?

Lại nghe được một tiếng cười to truyền đến, lại có một yêu quân đỉnh phong tìm đến, cười nói:

- Mọi người dù sao cũng là đồng đạo Yêu giới, cái gọi là cơ duyên, mọi người đều có. Cái truyền pháp chi địa này không chỉ một tòa Thần Điện, trong Viễn Cổ Tiên Thiên sinh linh cũng không chỉ một người Tử Tiêu Thần Đế thành tiên, còn có sinh linh khác chứng đạo phi tiên.

- Nhưng mà mạnh nhất chỉ có Tử Tiêu Thần Đế, không phải sao?

Lại có một yêu quân tìm đến, hai con ngươi yêu dị để cho người một mắt

nhìn đi liền lâm vào trong đó, biến thành cái xác không hồn, cười nói:

- Cổ tiên khác, há có thể cùng Tử Tiêu so sánh? Bích Nguyệt ta nhất định phải đạt được cổ tiên mạnh nhất truyền thừa. Ai cùng ta tranh giành, ta liền giết ai!

Ngắn ngủn qua một lát thời gian, liền có vài chục tồn tại cực kỳ cường đại xuất hiện ở trước Tử Tiêu điện, từng người khí tức ngập trời, lẫn nhau giằng co, thậm chí có chút ít yêu tôn yêu quân trong cơ thể còn mơ hồ có Đế Uy phát ra, rõ ràng là có dấu đế bảo hay là chứng đế chi bảo!

Có những người này ở đây, những người bình thường khác căn bản không dám đến đây, dù sao dám đến chỗ này đều là bá chủ danh chấn Yêu giới, cho dù không phải Thần Quân, cũng có được chiến lực giống như Thần Quân!

- Không xong rồi, không xong rồi...

Cửu Phượng Yêu Tôn không ngừng nói nhỏ, nhỏ giọng nói:

- Những thứ này từng cái đều không thể so với ta yếu, có chút gia hỏa còn là Yêu Đế truyền nhân, thậm chí có chút ít gia hỏa còn có được đế tư, gia hỏa không có đế tư cũng có được đế bảo, lần này tỷ chưa hẳn có thể tranh được qua những thứ này.

Giang Nam cũng nghiêm nghị, trong này thậm chí có Yêu quân Đại viên mãn, khoảng cách Thần Đế cảnh giới cũng chỉ có một bước ngắn!

Người bậc này, nếu như có được một kiện đế bảo, chỉ sợ ngay cả truyền pháp chi địa cũng trấn ép không được tu vi pháp lực của hắn, có thể làm cho tu vi của mình hoàn toàn tách ra!

Những người khác tu vi bị truyền pháp chi địa trấn áp, động không được pháp bảo thần thông, mà chiến lực Yêu quân Đại viên mãn lại có thể động dùng pháp bảo thần thông, đồ sát những người khác chỉ sợ như là sát gà giết chó!

- Tử Tiêu tiên duyên chỉ có một, coi như là Nhậm Tiên Thiên đến, cũng mơ tưởng để cho ta nhượng bộ nửa bước. Nhậm Tiên Thiên cùng ta tranh giành, ta cũng muốn giết hắn!

Một Yêu tôn thanh âm như là liệt thạch, bén nhọn chói tai, lạnh lùng nói.

- Muốn đánh nhau...

Cửu Phượng Yêu Tôn đột nhiên đem Giang Nam kéo đến phía sau mình, khẩn trương vạn phần nói:

- Ngươi đứng ở sau lưng tỷ, đợi tí nữa đánh nhau ngươi không nên xuất đầu, nếu không dùng ngươi cái tính cách đơn thuần này, xác định sẽ chết!

Giang Nam dở khóc dở cười, chỉ phải đứng sau lưng nàng.

Đông...

Một đại cổ đột nhiên lơ lửng, rơi vào trước người một yêu tôn, yêu tôn kia vô cùng cường đại, tuyệt không kém hơn Thần Quân, mà đại cổ kia rõ ràng là một đế bảo, chỉ thấy yêu tôn kia hai tay cầm chùy, dẫn đầu xuất thủ!

Đông đông đông tiếng trống rung trời, vậy mà ẩn ẩn phá tan truyền pháp chi địa phong tỏa, yêu âm bốn phương tám hướng trùng kích mà đi, các yêu tôn bị tiếng gầm trùng kích, không khỏi thổ huyết, bị chấn đến khí huyết sôi trào.

Ông ông ông...

Từng kiện từng kiện pháp bảo bay lên trời, lập tức đám đông tu vi cao thấp, tiền vốn sâu cạn, hiển lộ không thể nghi ngờ, có người thúc dục đế bảo, vậy mà có thể đối kháng truyền pháp chi địa trấn áp, trong thời gian ngắn khôi phục pháp lực, uy năng thần thông cùng pháp bảo bộc phát, mà có ít người thì ỷ vào thân thể cường đại vô cùng, tu vi cũng cao tuyệt, vậy mà không tế lên pháp bảo, liền có thể đối kháng truyền pháp chi địa trấn áp!

Còn có chút người gặp gỡ hơi yếu, lập tức lọt vào trọng thương, trong lúc hỗn loạn nhanh chóng bị chém giết, bị yêu tôn yêu quân khác một ngụm thôn phệ!

Cường đại nhất vẫn là mấy yêu quân đỉnh phong kia, đế bảo tế lên, Đế Uy mênh mông cuồn cuộn, những nơi uy năng đi qua giống như dễ như trở bàn tay đem đối thủ cắn nát, hóa thành huyết vụ, những yêu quân này lại mở cái miệng rộng khẽ hấp, liền đem huyết vụ cùng thần tính đối phương chung một chỗ hút vào trong miệng, dữ dội vô cùng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1653: Đối Chiến Chứng Đế Chi Bảo. (2)

Còn có một yêu tôn vô cùng kinh người, tại chỗ hóa thành một đầu đại bò cạp màu đen, quanh thân mình đồng da sắt, trên người hiện ra một tòa mui xe, mui xe tràn ngập Đế Uy vô cùng khủng bố, tia tia Yêu Đế đại đạo rủ xuống, từng đạo đại đạo như là thác nước đổ, rõ ràng là một kiện chứng đế chi bảo, uy năng tách ra, uy năng so với đế bảo càng thêm kinh người!

Yêu Đế đại đạo tịch cuốn, liền đem Yêu quân Thần Quân chi bảo cắn nát, lại một đạo Yêu Đế đại đạo cắt tới, yêu quân kia ngay cả hừ cũng không hừ một tiếng liền đầu lâu bạo toái, Hắc Hạt Yêu Tôn này cường hãn vô cùng, đại ngao thò ra, đem yêu quân thần tính kia cắt toái, lập tức vĩ câu hất lên, đem một yêu tôn khác xuyên thủng ót, kéo đến bên người một ngụm nuốt vào!

Cửu Phượng Yêu Tôn khẩn trương vạn phần, cũng tế lên một kiện đế bảo, bất quá cái đế bảo này của nàng hiển nhiên cùng nàng tu luyện công pháp không đúng đường, có thể thôi phát uy năng cũng không được, chỉ là có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình, bảo vệ nàng cùng Giang Nam mà thôi.

- Sát!

Quần hùng gào thét gầm rú, rất nhanh mấy chục yêu tôn yêu quân liền chỉ còn lại có hơn mười người, mà Điệp Y yêu tôn kia vậy mà cũng có đế bảo hộ thể, chính là một thanh Yêu Đao, qua lại như điện, tạm thời giữ được tánh mạng.

- Chết!

Đầu Hắc Hạt Yêu Tôn kia hướng Cửu Phượng Yêu Tôn đánh tới, mui xe một đạo Yêu Đế đại đạo kích xạ mà ra, ô hay một tiếng đánh bay đế bảo của Cửu Phượng Yêu Tôn, lập tức vĩ câu lóe lên, điểm hướng cái trán của Cửu

Phượng Yêu Tôn.

Đột nhiên một thanh Yêu Đao đánh rớt, chặt đứt vĩ câu, dĩ nhiên là vị Điệp Y yêu tôn kia đến đây cứu giúp.

- Ai bảo ngươi cứu ta?

Cửu Phượng Yêu Tôn trừng Điệp Y yêu tôn, rất là không vui.

Điệp Y yêu tôn nhanh nhẹn bay tới, cầm yêu đao trong tay tung bay, công hướng Hắc Hạt Yêu Tôn, thản nhiên nói:

- Nói như thế nào chúng ta cũng là đồng môn, ngươi là sư tỷ của ta, ta há có thể ngồi nhìn ngươi chết?

Lại là một đạo Yêu Đế đạo tắc bay tới, đánh bay Yêu Đao, Hắc Hạt Yêu Tôn thúc dục mui xe, cười lạnh nói:

- Hai tỷ muội các ngươi hôm nay phải chết ở trong tay của ta!

Cửu Phượng đoạt đến đế bảo của mình giết đến, nghĩ cách cứu viện Điệp Y, cả giận nói:

- Đầu tiên nói trước cái nào là tỷ tỷ, cái nào là muội muội!

- Đương nhiên ngươi là tỷ tỷ!

Điệp Y cũng thu hồi Yêu Đao, hai nữ vây công Hắc Hạt Yêu Tôn, như trước cãi lộn không ngớt.

- Hết thảy đi chết!

Hắc Hạt Yêu Tôn giận dữ, toàn lực thúc dục mui xe, chỉ nghe boong boong hai tiếng, hai nữ đế bảo hết thảy bị đánh bay, lập tức lại là hai đạo Yêu Đế đại đạo bay ra, chém về phía hai nữ.

Cửu Phượng cùng Điệp Y vội vàng phi tốc lui về phía sau, một nữ một

bên, nắm hai cánh tay của Giang Nam, chạy như bay mà đi, Hắc Hạt Yêu Tôn cất bước đánh tới, hai đạo Yêu Đế đại đạo cùng vừa đuôi bò cạp mới dài ra đồng thời hướng Giang Nam điểm đi.

- Buông ta xuống!

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, cao giọng nói.

- Buông ngươi, ngươi sẽ chết!

Cửu Phượng cũng không quay đầu lại nói.

Điệp Y yêu tôn cười nói:

- Muốn thả cũng là tỷ tỷ thả trước, muội muội thả sau!

Hô...

Hai đạo Yêu Đế đại đạo cùng vĩ câu công, dĩ nhiên đã đến trước mắt Giang Nam, hai nữ vẫn còn cãi lộn, đột nhiên chỉ cảm thấy trong cánh tay mình bắt lấy đột nhiên truyền đến một cổ lực lượng không thể địch nổi, hai nữ từng người kinh hô một tiếng, bị ném đến bên ngoài mây xanh. Thân hình Cửu Phượng Yêu Tôn vội vàng nhoáng một cái, hóa thành chín đầu Thải Phượng, mà Điệp Y yêu tôn thì rung thân hóa thành một đầu yêu điệp, cánh bướm lộng lẫy.

Hai nữ vừa mới ổn định thân hình, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam phía dưới trong tay nhiều ra một cây gậy gộc, đón gió run lên, gậy gộc kia đột nhiên trở nên vô cùng khổng lồ, dài đến vài dặm.

Trẻ tuổi thư sinh nắm lên gậy gộc nện xuống, lúc vung Yêu Đế đại đạo bị đánh bay, Hắc Hạt Yêu Tôn vĩ câu bị đánh nát, gậy gộc nện xuống, cùng Yêu Đế chứng đạo chi bảo va chạm, cái mui xe kia ầm ầm bị đè xuống, các loại Yêu Đế đại đạo tung bay, Hắc Hạt Yêu Tôn ở dưới mui xe tại chỗ bị đập vụn, thần tính vừa mới bay ra, liền bị dư âm nổ mạnh cắn nát, hóa thành tro tàn!

Oanh...

Khí lưu bành trướng, dư uy trùng kích mọi nơi mà đi, trước Tử Tiêu điện một Cự Đầu đang tranh phong chém giết chỉ cảm thấy sóng lớn thổi tới, từng người quần áo phần phật tung bay, trong nội tâm không khỏi nghiêm nghị!

- Yêu Đế Bá Tôn đệ tử, bị người đánh chết!

Một người thấy rõ một màn này, nghẹn ngào thét to.

Trong nội tâm quần hùng kinh hãi, nguyên một đám không khỏi dừng tay, ngơ ngác nhìn xem Giang Nam, đột nhiên một yêu quân đỉnh phong thấp giọng cười nói:

- Lần này có trò hay để nhìn...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên bên trong tòa mui xe này Đế Uy ngập trời bộc phát, như là một Thần Đế sống lại, một thanh âm vô cùng uy nghiêm vang lên, trầm thấp vạn phần:

- Ai... Là ai, giết đồ nhi Bá Tôn ta...

Đế Uy kia gào thét, ép tới dãy núi bên trong truyền pháp chi địa nhao nhao đổ, từng dãy núi bị chấn thành bột mịn!

Đây là vô địch chi uy, là uy nghiêm của tồn tại chứng đạo, đại đạo thần phục, vạn đạo triều bái bá chủ tuyệt thế chi uy!

Giang Nam đối với Đế Uy làm như không thấy, cầm đỉnh trượng trong tay cất bước xông lên phía trước, trên đỉnh trượng một Hỗn Độn phù văn sáng lên, tràn ngập Hồng Mông chi uy khủng bố!

Oanh...

Hắn một trượng nện xuống, đỉnh trượng cùng chứng đế chi bảo va chạm, đỉnh trượng cao cao bắn lên, chấn đến hổ khẩu của hắn văng tung tóe, mà tòa mui xe này vậy mà cũng bị đánh bay ra mấy trăm trượng!

- Cáp...

Giang Nam một bước tiến lên, lại là một trượng nện xuống, ầm ầm, mui xe lại bị đánh bay mấy trăm trượng, mà hai tay của hắn cũng bị chấn đến huyết nhục mơ hồ!

- Lại đến!

Giang Nam quát lớn, vung đỉnh trượng lần nữa đập tới, Yêu Đế đại đạo nổ vang, vừa mới sống lại một tia khí cơ, liền bị đỉnh trượng này nện đến đại đạo bay loạn lần nữa!

Giang Nam liên tục mấy chục kích, cơ bắp làn da hai tay hóa thành huyết tương thịt nát, như trước một trượng đón lấy một trượng nện xuống, cái mui xe kia tựa hồ chịu đựng không nổi loại khuất nhục bị đánh không hoàn thủ này, đột nhiên chấn động hư không, hướng xa xa phi độn mà đi, biến mất ở bên trong môn hộ của truyền pháp chi địa.

Giang Nam thu trượng, hai tay huyết nhục nhúc nhích, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

Trên không trung, Điệp Y yêu tôn ngốc chỉ chốc lát, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Cửu Phượng Yêu Tôn, lẩm bẩm nói:

- Tỷ tỷ, ngươi cái giúp đỡ này là chỗ nào làm được?

Cửu Phượng Yêu Tôn cũng là ngây dại, sau một lúc lâu mới nói:

- Ta nói ta nhặt được, ngươi tin tưởng sao...

Trong nội tâm nàng rung động vạn phần, Giang Nam cầm trong tay một cây đại bổng cùng Bá Tôn chứng đế chi bảo tranh phong, vậy mà đem Bá Tôn chứng đế chi bảo ngăn chặn, để cho uy năng của chứng đế chi bảo không cách nào bộc phát, chỉ phải biệt khuất bỏ chạy, cái này không khỏi cũng quá làm người nghe kinh sợ đi à nha?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1654: Thí Đế Thí Huynh. (1)

Đột nhiên, nàng nhớ tới một chuyện, thân thể mềm mại chấn động, lẩm bẩm nói:

- Hắn mới vừa rồi nói, hắn đụng phải Nhậm Tiên Thiên, cùng Nhậm Tiên Thiên đánh một trận, chẳng lẽ không phải nói giỡn, mà là thật sự?

Bên ngoài Thanh Liên Tiên cung, từng đạo tiên đạo từ trong Tiên cung bắn ra, định trụ truyền pháp chi địa, để cho phiến bảo địa này không cách nào bỏ chạy, đột nhiên một đạo hoa quang lóe lên, từ trong truyền pháp chi địa bay ra, rơi vào đỉnh đầu một Yêu Đế thân hình to lớn cao ngạo, từ từ chuyển động, đúng là tòa mui xe kia.

Mui xe chuyển động, đầu đầu Yêu Đế đại đạo rủ xuống, sắc mặt Bá Tôn Yêu Đế đột nhiên trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, sắc mặt có chút khó coi.

- Giết đệ tử ta, còn làm nhục chứng đế chi bảo của ta, thật to gan!

Hắc Hạt Ma Tôn bị Giang Nam đánh giết, thật sự làm hắn cực kỳ tức giận, lúc này thúc dục chứng đế chi bảo của mình ý định đánh chết Giang Nam, chỉ là hắn hôm nay pháp lực dùng để định trụ truyền pháp chi địa, hơn nữa ở bên trong truyền pháp chi địa, có tự nhiên áp chế, hắn khống chế chứng đế chi bảo của mình cũng không thuận buồm xuôi gió.

Kết quả, Giang Nam đè nặng chứng đế chi bảo của hắn đánh, đỉnh trượng nện ở phía trên mui xe, Bá Tôn Yêu Đế chỉ cảm thấy là nện ở trên mặt của mình, mặt mũi mất hết.

- Cái truyền pháp chi địa này, không thể định nổi nữa!

Đô Môn Đại Đế lông mi trắng run run, đột nhiên nói.

Trong Tiên cung kích xạ ra từng đạo tiên đạo kia rung chuyển không ngớt, hiển nhiên lực lượng của truyền pháp chi địa càng ngày càng mạnh, mặc dù là Tiên cung tiên khí cũng áp chế không nổi, tùy thời có khả năng thoát khỏi Tiên cung trấn áp, biến mất tại trong trời đất.

- Định bất trụ là tốt nhất!

Bá Tôn quát lớn, thân hình lóe lên, mang theo mui xe cùng một chỗ biến mất bên trong cửa truyền pháp chi địa hộ, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn phen này rút khỏi, Tiên cung thiếu đi một Yêu Đế thúc dục, lập tức từng đạo tiên đạo kia bị chấn nát, môn hộ truyền pháp chi địa khép lại, biến mất.

- Bá Tôn, ngươi...

Đô Môn Đại Đế tức giận, lại không thể tránh được.

Rất nhiều Yêu Đế từng người thu pháp lực, khẽ nhíu mày. Đô Môn Đại Đế thở dài nói:

- Hôm nay truyền pháp chi địa biến mất, không biết muốn chuyển qua nơi nào, chư vị đạo hữu. Mọi người từng người sưu tầm một phen, nhìn xem cường giả Yêu giới ta là từ đâu bị truyền tới, nói không chừng có thể xác định phương vị truyền pháp chi địa.

Các Yêu Đế đứng dậy, khom người rời đi.

Đô Môn Đại Đế trầm ngâm một lát, cũng tự ly khai Tiên cung, trong Tiên cung chỉ còn lại có rất nhiều Yêu quân Đại Tế Tự.

Đô Môn Đại Đế cất bước đi trong vũ trụ hư không, thần thức tách ra, tìm kiếm tung tích những Yêu tộc cường giả bị truyền ra truyền pháp chi địa kia, hắn chính là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, tuy tuổi già, khí huyết khô bại. Nhưng như trước thâm bất khả trắc, là đệ nhất cường giả Yêu giới, thần thức lướt qua, thậm chí ngay cả Tinh Hà cũng bị bao phủ.

Đột nhiên, Đô Môn Đại Đế dừng bước lại, lông mi trắng có chút lắc lư nói:

- Thiên Môn sư đệ, ngươi rốt cục nhịn không được chỉ điểm vi huynh động thủ sao?

Hư không lắc lư, một trung niên Yêu Đế cất bước đi ra, trước mặt hướng Đô Môn Đại Đế đi tới, cười nói:

- Sư huynh sao nói như thế?

Đô Môn Đại Đế nhìn xem hắn, thở dài nói:

- Ngươi đã sớm muốn đăng lâm đại vị, quân lâm thiên hạ. Hôm nay ta già rồi, mà Nhậm Tiên Thiên còn chưa phát triển đến Thần Đế cảnh giới, lúc này là thời khắc ngươi đăng lâm đại vị tốt nhất, ngươi há có thể ngồi được?

Thiên Môn Yêu Đế lắc đầu nói:

- Sư huynh, kỳ thật ta là tính toán đợi sau khi ngươi chết, lại mưu đoạt đại vị, ngươi dù sao cũng là sư huynh của ta, chúng ta đồng xuất một môn, nhiều năm tình nghĩa, ta còn nhớ rõ khi còn bé ngươi dốc lòng chăm sóc ta. Đối với ta như là thân đệ, ta há có thể đoạt vị trí của ngươi? Nhưng mà...

Gương mặt của hắn có chút vặn vẹo, thanh âm dần dần bắt đầu cao vút:

- Ngươi vì sao phải đem đại vị truyền cho một ngoại nhân! Nhậm Tiên Thiên tính toán cái gì, có thể vượt ta và ngươi nhiều năm giao tình như vậy sao? Chỉ cần ngươi đem đại vị truyền cho ta, cho dù ngươi chuyển thế, ta cũng sẽ làm người hộ đạo cho ngươi, báo đáp ân tình của ngươi! Nhưng mà ngươi hết lần này tới lần khác truyền cho hắn! Ngươi...

Hắn có chút bi thống nói:

- Ngươi đây không phải là bức ta hướng ngươi ra tay sao? Ngươi nên biết, tài tình của ta là không kém hơn ngươi, qua nhiều năm như vậy ta toàn tâm

toàn ý phụ tá ngươi, giúp ngươi leo lên đế vị, trấn áp Thần Đế khác, làm như vậy là vì cái gì? Còn không phải là tình nghĩa giữa ta và ngươi sao, nhưng mà ngươi để cho ta thất vọng rồi...

Đô Môn Đại Đế thở dài, thanh âm tang thương, trầm giọng nói:

- Sư đệ, ngươi nên biết, Nhậm Tiên Thiên thành tựu tương lai sẽ siêu việt ta và ngươi, hắn trở thành Yêu tộc Thần Đế, mới có thể để cho Yêu tộc ta càng thêm lớn mạnh. Hôm nay vũ trụ khác cũng không an phận, Thiên Giới, Phật giới, Quỷ giới đều rục rịch, hơn nữa Địa Ngục cùng Chư Thiên đại chiến, sau đại chiến tất sẽ rầm rộ, ta và ngươi trở thành Yêu giới đại đế, không đủ để cùng bọn họ tranh chấp. Chỉ có Nhậm Tiên Thiên mới có thể để cho Yêu giới ta cùng bọn họ tranh đoạt đại vận! Ta không có vì mình cân nhắc, ta là vì tương lai Yêu giới...

- Đã đủ rồi!

Thiên Môn Yêu Đế lạnh lùng nói:

- Ngươi luôn miệng nói không có vì mình cân nhắc, còn không phải muốn chuyển thế, hai thế thành đế sao? Ngồi trên đại vị phải là ta, không phải là Nhậm Tiên Thiên!

Khí tức của hắn càng phát ra cuồng dã, rung chuyển hư không, một tòa Thiên Môn từ phía sau hắn hiển hiện, tràn ngập Hoàng Đạo cực uy, lạnh như băng nói:

- Sư huynh, ngươi bất nhân ta bất nghĩa, Hoàng Đạo cực binh của ngươi ở trên tay Nhậm Tiên Thiên, ngươi già rồi, hôm nay liền để cho ta tiễn đưa sư huynh trở về vị trí cũ a!

Hắn ngang nhiên ra tay, Hoàng Đạo cực uy cái thế, Thiên Môn sát phạt, như là đại môn đi thông dị vực, bên trong Hỗn Độn bắt đầu khởi động, có được sức mạnh to lớn.

Đô Môn Đại Đế nghênh chiến, vạn dặm ao sen hiện lên, nhiều đóa Thanh

Liên tách ra, như là vạn giới hoa sen, hai Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả đại chiến, quét ngang vũ trụ hư không.

Bất quá xác thực như Thiên Môn Yêu Đế nói, Đô Môn Đại Đế già rồi, khí huyết suy bại, lại không có Hoàng Đạo cực binh của mình, nhất định chỉ có một con đường bại vong này có thể đi.

Trận Hoàng Đạo Cực Cảnh quyết đấu này giằng co sáu ngày, ngày đầu tiên Đô Môn Đại Đế chiếm cứ thượng phong, ngày thứ hai hai Hoàng Đạo Cực Cảnh Yêu Đế ngang hàng, ngày thứ ba Đô Môn Đại Đế liền rơi vào hạ phong, ngày thứ tư khí huyết hắn khô bại, phòng thủ Thiên Môn công kích, ngày thứ năm hắn lại bộc phát ra chiến lực trước nay chưa có đem Thiên Môn Yêu Đế trọng thương.

Nhưng mà ngày thứ sáu, hắn mệt chết đi được, bị chôn sống mệt chết, đã tiêu hao hết thảy sinh cơ, thậm chí ngay cả chuyển thế cũng không có khả năng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1655: Thí Đế Thí Huynh. (2)

- Không nên giết Nhậm Tiên Thiên, hắn là hi vọng Yêu giới ta...

Đô Môn Đại Đế ngã trong vũng máu, bàn tay khô gầy đột nhiên bắt lấy cổ tay Thiên Môn Yêu Đế, rung giọng nói:

- Sư đệ, đây là thỉnh cầu cuối cùng của vi huynh...

Thiên Môn Yêu Đế giãy giụa tay của hắn, đầu lâu lay động, hóa thành một Thao Thiết cự thủ, đột nhiên mở ra miệng lớn dính máu, đem vị lão Yêu đế này một ngụm thôn phệ.

- Sư huynh, nuốt mất ngươi, luyện hóa Hoàng Đạo của ngươi, ta liền có được hai đại Hoàng Đạo, sau đó lại nuốt Nhậm Tiên Thiên, ta liền có thể có được Đại Diễn Hoàng Đạo nguyên vẹn... Ta mới là Yêu tộc đại đế, vô địch đại đế!

Thiên Môn Yêu Đế cười ha ha.

Truyền pháp chi địa, trước Tử Tiêu điện, các yêu tôn yêu quân tế lên đế bảo từng người, cẩn thận nhìn Giang Nam cất bước đi tới.

Giang Nam cùng Bá Tôn chứng đế chi bảo đối kháng, thần uy cái thế, thậm chí liên tiếp đả kích đánh cho chứng đế chi bảo cũng không kịp hoàn toàn tách ra uy năng, cuối cùng chỉ phải biệt khuất bỏ chạy, miễn cho tiếp tục chịu nhục.

Cái này cố nhiên là bởi vì Bá Tôn Yêu Đế pháp lực truyền lại không đến truyền pháp chi địa, không cách nào triệt để thúc dục chứng đế chi bảo của mình, nhưng Giang Nam một thân chiến lực cũng là đạt tới tình trạng cực kỳ đáng sợ, nhất là đỉnh trượng trong tay hắn, vậy mà có thể đối chiến chứng đế chi bảo, nện đến chứng đế chi bảo cũng chịu không được, càng là làm cho

người sợ hãi!

Cửu Phượng Yêu Tôn cùng Điệp Y Yêu Tôn hai nữ cất bước đi tới, đứng ở bên người Giang Nam, cùng một chỗ hướng trong Tử Tiêu điện xông vào.

- Chư vị đạo hữu cùng một chỗ tiến đến a?

Giang Nam quay người nhìn về phía những yêu tôn yêu quân khác, lộ ra hiền lành vui vẻ nói.

Những yêu tôn yêu quân kia đại hỉ, từng người nhẹ nhàng thở ra, xâm nhập trong Tử Tiêu điện, Điệp Y Yêu Tôn khó hiểu, nói nhỏ:

- Thủy Công đạo hữu, vì sao lại để cho bọn hắn cùng một chỗ tiến đến? Chẳng lẽ ngươi không sợ bị bọn hắn cướp đi tiên duyên?

Cửu Phượng Yêu Tôn cười nói:

- Tỷ tỷ, ngươi đừng nhìn hắn vừa rồi hung thần ác sát, kỳ thật hắn đơn thuần lắm, đoán chừng lại là thiện tâm phát tác, này mới cho những người kia cùng một chỗ tiến đến.

Điệp Y Yêu Tôn lòng có đồng cảm, đôi mắt dễ thương chớp động, thầm nghĩ:

- Hắn ngược lại là người thiện lương, nha đầu Cửu Phượng từ nơi nào nhặt được một cao thủ như vậy, ta như thế nào liền không có nhặt được một cái...

Trong mắt Giang Nam hiện lên nhất đạo tinh mang, thầm nghĩ trong lòng:

- Những người này như ong vỡ tổ tuôn đi qua, các loại đế bảo nện xuống mà nói, ta cũng không phải đối thủ, chỉ biết bị bọn hắn đánh chết, không bằng dứt khoát hào phóng một ít, để cho bọn hắn cùng một chỗ tiến đến. Hơn nữa, ta cũng không biết thực lực Tử Tiêu cổ tiên pháp thân, để cho bọn hắn đi trước mở đường...

Trong Tử Tiêu điện, hiển thị rõ phong cách cổ xưa lúc Viễn Cổ vũ trụ sơ khai, tại đây bố trí không có lộng lẫy xa hoa giống như sau này, trên vách tường cung điện ngoại trừ tinh đồ, liền chỉ có Viễn Cổ Tiên Thiên sinh linh phù điêu.

Trên phù điêu, những Viễn Cổ Tiên Thiên sinh linh này cùng Đế Tôn môn hạ Tiên Thiên Thần Ma chung một chỗ truy tinh cầm nguyệt, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, cũng có người hướng vạn tộc sinh linh bên trong Man Hoang mông muội truyền đạo, dạy tri thức.

Rất nhiều yêu tôn yêu quân phi tốc quay chung quanh Tử Tiêu điện vòng vo một vòng, không có bất kỳ phát hiện nào, một yêu quân hổn hển nói:

- Tử Tiêu cổ tiên pháp thân ở đâu? Theo lý mà nói, chúng ta chỉ cần đi vào trong điện, pháp thân của hắn sẽ cảm ứng, xuất hiện ở trước mặt chúng ta chứ!

- Đúng vậy, đánh bại pháp thân của hắn, liền có thể đạt được hắn truyền thừa, đạo pháp thân này đi nơi nào?

- Chẳng lẽ Tử Tiêu cổ tiên pháp thân bị người đánh bại?

- Nơi này có dấu vết chiến đấu!

...

Mọi người tuôn đi qua, Giang Nam cùng Cửu Phượng, Điệp Y cũng đi ra phía trước, chỉ thấy trong đại điện hoàn toàn chính xác có dấu vết chiến đấu lưu lại, người cùng Tử Tiêu cổ tiên pháp thân chiến đấu cực kỳ cường đại và khủng bố, thần thông cùng chưởng ấn của hắn ở lại trong đại điện, tuy trải qua tuế nguyệt dài dằng dặc ăn mòn, nhưng như trước không có bị mất đi nửa điểm.

Trừ lần đó ra, còn có pháp bảo lưu lại lạc ấn, như trước tràn ngập uy năng khủng bố.

Một yêu quân ánh mắt chớp động, tế lên đế bảo hướng pháp bảo lưu lại lạc ấn kia oanh khứ, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, Long Phượng cùng bay, cái pháp bảo lạc ấn kia bay vút lên, một con rồng một con phượng ở giữa không trung vang lên, Long Phượng quay quanh, hóa thành một khay ngọc, nhô lên cao một chiếu, đế bảo bị oanh đánh bay!

- Nhân vật thật lợi hại! Người này chỉ sợ thẳng truy Yêu Đế rồi!

Rất nhiều yêu tôn yêu quân không khỏi động dung, chỉ thấy khay ngọc kia đánh lui đế bảo lại tự hóa thành một con rồng một con phượng, chui vào trong lạc ấn, biến mất không thấy gì nữa.

Cửu Phượng Yêu Tôn lẩm bẩm nói:

- Đến cùng là người nào, rõ ràng đánh bại Tử Tiêu cổ tiên pháp thân, đạt được Tử Tiêu cổ tiên truyền thừa?

Điệp Y Yêu Tôn nhíu mày, nói khẽ:

- Người này ở thật lâu trước kia đã thành Tử Tiêu cổ tiên đệ tử, vì sao chúng ta không có nghe nói qua trong Yêu giới còn có người bậc này?

Giang Nam chứng kiến cái khay ngọc kia, trong nội tâm đại chấn:

- Đạo Kim Ngọc Bàn! Thì ra là thế, thì ra là thế...

Vừa rồi trong cái pháp bảo lạc ấn kia hiện ra khay ngọc, đúng là Đạo Kim Ngọc Bàn, tuy không bằng Đạo Kim Ngọc Bàn hôm nay nguyên vẹn hoàn mỹ như vậy, nhưng như trước có thể chứng kiến công pháp mạch lạc của Đạo Vương!

- Đạo Vương ở hơn năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, liền tiến nhập Đế Tôn truyền pháp chi địa, đã nhận được Tử Tiêu cổ tiên truyền thừa!

Giang Nam tâm thần lắc lư, đem tiền căn hậu quả hiểu rõ ràng, Đạo Vương là nhân vật nổi tiếng nhất quật khởi trong thời đại kia, chư đế hiện

lên, duy hắn độc tôn.

Sự cường đại của hắn, không chỉ có bởi vì Hồ Thiên lão tổ dạy bảo, đồng dạng là bởi vì hắn đã nhận được truyền thừa càng lợi hại hơn, cái kia chính là Tử Tiêu cổ tiên!

Tử Tiêu cổ tiên đến nay còn đang ở Tiên Giới, Đạo Vương đánh bại pháp thân của hắn, tất nhiên sẽ khiến hắn chú ý.

Đạo Vương tài hoa tuyệt đại, năm ngàn vạn năm ít thấy, tự nhiên sẽ đạt được Tử Tiêu cổ tiên ưu ái.

- Hơn nữa, lúc kia cổ tiên hạo kiếp đã xuất hiện mánh khóe, Huyền Đô cổ tiên cùng thượng giới cổ tiên ở giữa chiến đấu chỉ sợ cũng đã đến thời điểm nước sôi lửa bỏng, lúc này Tử Tiêu cổ tiên giao truyền thừa cho Đạo Vương, rốt cuộc là ý gì?

Giang Nam nhíu mày:

- Không chỉ có như thế, tại sao Huyền Đô cổ tiên cùng rất nhiều cổ tiên lại giết đến hạ giới? Chẳng lẽ bọn hắn không biết, Thiên Địa hạ giới căn bản không chịu nổi cường giả như bọn hắn trùng kích? Hay là nói, Tử Tiêu cổ tiên sớm đem Đạo Vương liệt vào môn hạ, đã sớm ý thức được cổ tiên hạo kiếp tiến đến, cho nên sớm bố cục, để Đạo Vương đạt được hắn truyền thừa, thay thế hắn trấn áp Huyền Đô cổ tiên?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1656: Phượng Tình Đậu Khai. (1)

- Có lẽ là Tử Tiêu cổ tiên cùng với cổ tiên khác sớm bố cục, ám toán Huyền Đô, đem Huyền Đô trấn áp đến hạ giới.

- Nếu nói như vậy, như vậy mưu lược của người này thật là đáng sợ, trước sau tính kế mấy ngàn vạn năm!

- Ha ha. Đây chỉ là một cái suy đoán của ta. Nói không chừng Đạo Vương lúc tuổi còn trẻ tới được đây. Đạt được Tử Tiêu cổ tiên truyền thừa, về sau phát sinh chút chuyện, đều là cơ duyên xảo hợp, mà không phải cổ tiên bố trí...

Tử Tiêu điện truyền thừa đã bị Đạo Vương ở năm ngàn bốn trăm vạn năm trước đạt được, những người khác không thu hoạch được gì, chỉ phải ly khai nơi đây, Giang Nam cùng Cửu Phượng, Điệp Y cũng ly khai nơi đây.

Một trận chiến này không công chết hơn mười vị yêu tôn yêu quân, lại cái gì cũng không có được. Có thể nói là tạo hóa trêu người.

Bọn người Giang Nam vừa mới rời đi không có bao lâu, một thân hình to lớn cao ngạo hàng lâm đến trước Tử Tiêu điện, giận không kiềm được, ầm ầm xâm nhập trong Tử Tiêu điện, mọi nơi nhìn quét một phen, lập tức lao ra Tử Tiêu điện, đúng là Bá Tôn Yêu Đế.

- Tiểu bối, giết ái đồ ta, nhục chứng đế chi bảo ta, ngươi sống không được rồi!

Một thanh âm hùng vĩ truyền đãng trong truyền pháp chi địa. Qua lại chấn động, để cho tất cả mọi người nghe vào tai, trong nội tâm rung động vô cùng.

Mà ở phía xa trước một tòa đại điện, Nhậm Tiên Thiên nhíu mày, nói khẽ:

- Thanh âm của Bá Tôn Yêu Đế, chẳng lẽ nói vừa rồi cổ chứng đế chi bảo kia chấn động, là Giải Thiên Hoa Cái của hắn? Kiện bảo vật cùng Giải Thiên Hoa Cái của hắn tranh đấu kia, lai lịch phi phàm, có được khí tức tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo, chẳng lẽ là người nọ...

Trong đầu hắn không khỏi hiện ra thân hình Giang Nam, thầm nghĩ:

- Hắn quả nhiên là người trẻ tuổi được Chư Thiên vạn giới coi trọng nhất, được ban cho trọng bảo, chỉ sợ không kém hơn Đô Môn Đại Đế ban cho ta Hoàng Đạo Thanh Liên!

Nhậm Tiên Thiên nghĩ tới đây, nhìn về đại điện phía trước mặt, chỉ thấy tòa trên đại điện này viết mấy chữ Nhất Minh điện, lắc đầu nói:

- Nhất Minh Yêu tiên đem truyền pháp chi địa dời đến Yêu giới ta, hắn đem truyền thừa của mình cũng liệt ra trong truyền pháp chi địa. Bất quá Nhất Minh tiền bối cũng là Tiên Thiên sinh linh, cùng ta xuất thân đồng dạng, tuy hắn chứng đạo phi tiên, nhưng để cho ta làm truyền nhân của hắn, còn chưa đủ tư cách. Ta muốn lấy, là Đế Tôn truyền thừa!

Hắn quay người rời đi.

Mà vào lúc này, xa xa trước một ngọn núi, Vãng Sinh Kim Chung ông ông tác hưởng, Vãng Sinh Thần Đế lóe lên tinh quang, thầm nghĩ:

- Rõ ràng có Yêu Đế tiến đến, đệ tử của hắn bị người giết? Còn có người làm nhục chứng đế chi bảo của hắn? Ha ha, này làm sao như là tác phong của Huyền Thiên kia? Tiểu tử này vẫn còn ở Chư Thiên vạn giới a? Chẳng lẽ Yêu giới cũng có nhân vật cùng loại...

- Yêu Đế tiến vào truyền pháp chi địa xác thực có chút phiền phức, bất quá, ta cần gì phải sợ...

Sau lưng Vãng Sinh Thần Đế, yêu tôn yêu quân đứng thẳng, khí tức cuồng dã, vậy mà nhiều đến gần ngàn người!

Những yêu tôn yêu quân này, rõ ràng là Yêu giới Thế Giới Chủ, bị hắn dùng Tín Ngưỡng kim dịch trấn phục, cúng bái cho hắn!

Vãng Sinh Thần Đế đạt được nhiều Thế Giới Chủ như thế cúng bái tế tự, một thân tu vi lần nữa bão táp tăng mạnh, thậm chí ngay cả uy năng của Vãng Sinh Kim Chung cũng tương ứng gia tăng vài phần!

Hắn tuy như trước chưa từng khôi phục đến cấp độ Thần Đế, nhưng khoảng cách Thần Đế cảnh giới cũng không xa rồi!

- Công pháp trên vách núi này, đều là Tàn Thiên, có được vô dụng.

Vãng Sinh Thần Đế đứng dậy, rất nhiều Thần Chủ Thần Tôn yêu tôn yêu quân ôm lấy hắn hướng đại điện khác đi đến, Vãng Sinh Thần Đế lẩm bẩm nói:

- Ít nhất phải đạt được tiên pháp truyền thừa, tốt nhất là Đế Tôn truyền xuống tiên pháp... Ta chẳng những muốn tái nhập đế vị, còn muốn chứng đạo phi tiên!

Xa xa, Cửu Phượng Yêu Tôn lắc đầu nói:

- Bá Tôn Yêu Đế cũng quá keo kiệt đi à nha? Không phải là chết một đệ tử sao, rõ ràng đáng giá hắn tức giận như vậy, tự thân xuất mã, mang theo chứng đế chi bảo đuổi giết đến truyền pháp chi địa!

Điệp Y Yêu Tôn cười nói:

- Ngươi đây có chỗ không biết rồi, Hắc Hạt Yêu Tôn chính là đệ tử mà Bá Tôn Yêu Đế coi trọng nhất, nếu không cũng sẽ không ban cho hắn Giải Thiên Hoa Cái hộ thân. Bá Tôn đối với hắn rất là mong đợi, cho rằng Hắc Hạt Yêu Tôn có chứng đế chi tư, tương lai cũng có thể thành tựu đế vị, một môn lưỡng đế, là uy phong bực nào? Không ngờ Hắc Hạt Yêu Tôn lại bị Thủy Công đạo hữu đánh chết, hắn như thế nào không giận?

Nàng chậm rãi cười nói:

- Hơn nữa Thủy Công đạo hữu ở trước mặt rất nhiều Thế Giới Chủ, hung hăng đánh chứng đế chi bảo của hắn một chầu, để cho hắn xuống đài không được, hắn há có thể buông tha Thủy Công đạo hữu?

Giang Nam tò mò nhìn hai cô gái này, Điệp Y Yêu Tôn cùng Cửu Phượng Yêu Tôn đều là nhân vật nổi tiếng trong nữ yêu quái, cực kỳ cường đại, thân thể có thể so sánh yêu quân.

Hai nữ sư ra một môn, một cái đanh đá, không che đậy miệng, một cái tâm linh sáng long lanh, tuệ tâm nội tàng, nhưng lại lẫn nhau nhìn đối phương đều không vừa mắt.

- Hai vị đạo hữu, ta xem pháp bảo của các ngươi giống như đều có vấn đề, đều không thể hoàn toàn phát huy ra uy năng pháp bảo, nếu như các ngươi đem pháp bảo lẫn nhau đổi thoáng một phát, liền có thể đem uy lực pháp bảo thỏa thích phát huy.

Giang Nam hiếu kỳ nói:

- Vì sao các ngươi không đem pháp bảo trao đổi thoáng một phát?

Kim Cát của Cửu Phượng Yêu Tôn đối với nàng rất bất tiện, kéo vàng thích hợp Điệp Y nhất, Thải Điệp cùng kéo vàng tung bay. Hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Mà Yêu Đao của Điệp Y Yêu Tôn cũng không thuận taêu Đao thích hợp Cửu Phượng nhất, Yêu Đao khống chế có chút cố sức, chín đầu Thải Phượng thần thức đầy đủ cường đại, có thể đơn giản khống chế loại bảo vật này.

Hai nữ này lại không đổi thoáng một phát, đổi lấy thực lực lẫn nhau tăng lên, để cho hắn rất là khó hiểu.

Cửu Phượng Yêu Tôn cười lạnh nói:

- Muốn trao đổi cũng có thể, bất quá nàng phải thừa nhận niên kỷ nàng so với ta lớn hơn.

Điệp Y Yêu Tôn hé miệng cười nói:

- Tỷ tỷ, ngươi cái này là không đúng. Rõ ràng là ngươi lớn tuổi, ta sao có thể xưng tỷ?

Hai nữ mắt to trừng đôi mắt nhỏ, một cái đem cái kéo dấu ở sau lưng, một cái sau lưng dựng thẳng lên Yêu Đao, nghiễm nhiên lại muốn đấu võ.

Giang Nam lắc đầu, chỉ phải thôi. Hắn lại không biết Cửu Phượng cùng Điệp Y tuy đồng xuất một môn, nhưng hai người lại một hướng không cùng, từ nhỏ đấu đến lớn, sư tôn của các nàng là một Yêu Đế, Yêu Đế kia trước khi chết già đem hai nữ gọi vào trước người. Giao cho các nàng hai kiện bảo vật này, ý là nếu như hai nữ trao đổi bảo vật. Liền có thể để cho thực lực của mình càng mạnh hơn nữa, đồng môn tỷ muội liên thủ, đủ để ở thế gian này bảo hộ nhất mạch các nàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1657: Phượng Tình Đậu Khai. (2)

Bất quá hai cô gái này mặc dù biết sư tôn hảo ý, nhưng mà không muốn mất hết mặt mũi, chủ động cầu hoà.

- Tòa đại điện này...

Cửu Phượng cùng Điệp Y đột nhiên ngây dại, xem hướng Nhất Minh điện tiền phương, ngay ngắn nói:

- Chẳng lẽ là Vân Nhất Minh tiền bối lưu lại Thần Điện?

- Vân Nhất Minh là ai?

Giang Nam hiếu kỳ nói.

Điệp Y Yêu Tôn giải thích nói:

- Hắn là một vị tiên nhân gần nhất của Yêu giới ta, cũng là một Tiên Thiên sinh linh trong đóa hoa sen sinh ra đời, nghe nói vị tiền bối này từ trong hoa sen sinh ra đời, chính là một con chim sơn ca, không lên tiếng thì thôi bỗng nhiên nổi tiếng, bởi vậy tự xưng Vân Nhất Minh. Đế Tôn truyền pháp chi địa, là hắn từ Chư Thiên vạn giới dời đến Yêu giới ta. Hắn về sau chứng đạo phi tiên, vì vậy chúng ta liền xưng hắn là Nhất Minh tiên.

- Nguyên lai là người này.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, yêu tiên Vân Nhất Minh này có thể đem Đế Tôn truyền pháp chi địa từ Chư Thiên vạn giới dời ra, tất nhiên là không như bình thường, thực lực cường hoành vô biên!

Hắn đem Thần Điện của mình ở tại chỗ này, chắc hẳn cũng là chờ đợi người có thể kế thừa đạo thống của mình.

Cửu Phượng Yêu Tôn cùng Điệp Y Yêu Tôn cực kỳ tâm động, muốn đi vào một lần, nhìn xem mình có thể đạt được Nhất Minh yêu tiên truyền thừa hay không. Giang Nam cười nói:

- Yêu tiên pháp thân thực lực là cực kỳ cường đại, nếu như hai người các ngươi trao đổi pháp bảo, có lẽ còn có thể đạt được truyền thừa, nhưng nếu từng người tự chiến, liền không thu hoạch được gì.

Cửu Phượng cắn răng, đem kéo vàng vứt cho Điệp Y, Điệp Y cũng đem Yêu Đao đưa tới, hai nữ cùng một chỗ hướng Nhất Minh điện đi đến, Cửu Phượng đột nhiên quay đầu lại nói:

- Thủy Công đạo hữu, ngươi không đi vào sao?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Yêu tiên truyền thừa, ta không thèm. Hai vị đạo hữu, chúng ta như vậy từ biệt, ta muốn đi tìm đồ vật ngưỡng mộ trong lòng của mình rồi.

Cửu Phượng gật đầu, ân cần nói:

- Ngươi phải cẩn thận một ít.

Giang Nam tạ ơn, quay người rời đi, trong nội tâm Cửu Phượng Yêu Tôn có chút thất lạc, Điệp Y buồn bực nói:

- Thủy Công đạo hữu như thế nào ngay cả Nhất Minh tiên tiên duyên cũng không để vào mắt?

Cửu Phượng lắc đầu nói:

- Hắn nói sư tôn của hắn là Yêu giới Cô Ngôn nữ tiên, đại khái là hắn đã được đến nữ tiên truyền thừa, cho nên mới chướng mắt tiên nhân khác truyền thừa a.

- Cô Ngôn nữ tiên?

Điệp Y bật cười nói:

- Tỷ tỷ, ngươi bị hắn lừa! Cái gọi là cô ngôn, là nói chơi chứ không có thật, ngươi nói vậy thôi. Hắn nói sư thừa Cô Ngôn nữ tiên, nói rõ kia là một nhân vật hư cấu, cũng không tồn tại!

Cửu Phượng ngẩn ngơ, Điệp Y cười nói:

- Thủy Công Thủy Công, kia chính là một chữ Giang? Hắn tất nhiên là họ Giang, dùng cách nhìn của ta, hắn hơn phân nửa là Thiên Ngoại tà ma mà bọn người Đô Môn Đại Đế muốn bắt kia!

Cửu Phượng Yêu Tôn càng thêm si say, đột nhiên nói:

- Nói như vậy, về sau sẽ không còn được gặp lại hắn rồi hả?

Điệp Y Yêu Tôn nghe vậy, cũng có chút buồn vô cớ, đột nhiên cười nói:

- Sự tình sau này, ai có thể nói định đây này? Nói không chừng sau này chúng ta còn có thể cùng hắn gặp lại.

Cửu Phượng Yêu Tôn tinh thần chấn động, đột nhiên cười nói:

- Nếu gặp lại, ta nhất định phải hỏi một câu hắn, lúc trước hắn đã từng nói qua còn tính hay không!

- Hắn nói lời gì?

Điệp Y hiếu kỳ nói.

Sắc mặt Cửu Phượng trở nên hồng, không có nhiều lời, lại nhớ tới mình cùng Giang Nam đi vào bên hồ kia, nhìn xem dấu chân Tiên Thiên sinh linh, mình thả ra hào ngôn, muốn sinh một Tiên Thiên sinh linh thuần chủng, Giang Nam tựa như vui đùa tóe ra một câu:

- Ngươi xem ta...

- Ta bây giờ nhìn ngươi, ngược lại cảm thấy ngươi còn miễn cưỡng có thể cùng tỷ sinh một Tiên Thiên sinh linh...

Nàng thầm nghĩ trong lòng.

Truyền pháp chi địa, Giang Nam cất bước mà đi, cho tới bây giờ, người trong truyền pháp chi địa đã thiếu bảy tám phần, có ít người bỏ mạng ở dưới viễn cổ sinh linh lưu lại nhiều thần thông, có ít người thì bị người đánh chết, còn có chút người thì tìm được cơ duyên của mình, bị truyền ra nơi đây.

Hắn đi qua từng ngọn hùng núi, từng ngọn thần điện, lại thu không ít bản sơ linh dịch cùng Tiên quang, bất quá theo xâm nhập, hắn dần dần cảm giác được, truyền pháp chi địa trấn áp lực càng ngày càng mạnh!

Ở bên ngoài truyền pháp chi địa, Giang Nam bằng vào thực lực bản thân còn có thể đột phá loại trấn áp này, nếu vận dụng Tạo Hóa Tiên Đỉnh đỉnh trượng, là có thể thúc dục thần thông, tế lên pháp bảo.

Mà ở chỗ này, hắn chú ý tới ngay cả chân Tiên Đỉnh uy năng cũng mơ hồ bị áp bách, có thể thúc dục uy lực càng ngày càng thấp, hơn nữa theo càng thêm xâm nhập, tình huống như thế liền càng nghiêm trọng!

Phải biết rằng, chân Tiên Đỉnh chính là mảnh nhỏ của Tạo Hóa Tiên Đỉnh, mà Tạo Hóa Tiên Đỉnh là tiên khí mà Huyền Đô Cổ Tiên luyện chế, uy năng vô lượng, trong truyền pháp chi địa, thậm chí ngay cả loại bảo vật này cũng có thể trấn áp, có thể thấy được nơi đây thần thánh cùng khó lường!

Đây là Đế Tôn uy áp, mặc dù Đế Tôn từ sau khai thiên không bao lâu liền rời đi nơi đây, nhưng mà dư âm của bọn hắn không tiêu, như cũ để cho Giang Nam cảm giác được uy nghiêm không cách nào tưởng tượng!

- Có thể trấn áp chân Tiên Đỉnh, chỉ sợ ngay cả Chứng Đế Chi Bảo cũng có thể trấn áp a!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thấy phía trước ba tòa Thần Điện lồng

lộng đứng vững ở trên một tòa Thần sơn, ba thần điện ngang hàng, chẳng phân biệt được trước sau, ở nơi đây, Tiên quang rung chuyển, từ trong hư không rủ xuống, lại có tiên khí Phiêu Miểu, bao phủ ba tòa Thần Điện, để cho thần điện giống như Tiên Cung!

Hắn nghe được tiên âm mơ hồ truyền đến, phảng phất có Tiên Nhân trong điện tụng kinh truyền đạo.

Tiên âm kia quá thâm ảo, làm người ta nan giải, giống như đang nghe Thiên Thư.

Đối với Tiên Đạo, Giang Nam đã có thể lý giải một phần, mặc dù cực ít, nhưng mà dù sao cũng có thể giải, mà tiên âm từ ba tòa Thần Điện kia truyền ra lại làm cho hắn suy nghĩ không ra nửa điểm kiến thức.

Giang Nam cau mày, tiếp tục về phía trước, ba tòa Thần Điện kia, hẳn là địa phương Đế cùng Tôn truyền pháp, nếu có thể tiến vào trong điện, nhận được Đế cùng Tôn truyền thừa, tất nhiên có thể giúp hắn tu thành Tiên Đạo!

- Đế cùng Tôn chính là nhân vật vô thượng, làm sao còn có đệ tam tọa thần điện, có thể cùng thần điện của bọn họ ngang hàng?

Trong lòng hắn buồn bực không giải thích được, Đế cùng Tôn là cường giả khai thiên tích địa, sáng tạo tám đại vũ trụ, mở Tiên Giới, là người sáng lập tám đại vũ trụ vô số sinh linh, cường giả bực này, có thần thông cùng sức mạnh to lớn không thể tự định giá, thậm chí có thể sáng tạo ra Tiên Thiên Thần Ma có chiến lực gần Tiên, bất lão bất tử!

Người nào có thể cùng bọn họ ngang hàng?

- Đến nơi đó, vừa nhìn liền biết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1658: Đế Tôn Tam Thánh Điện.

Hắn dần dần hướng tòa thần sơn này đến gần, chỉ cảm thấy vô luận là tâm hồn hay là thân thể, pháp lực, trên tinh thần, cũng cảm giác áp lực lớn lao. Tiên âm chấn động không mang cho hắn cảm ngộ gì, mà là tựa hồ muốn chấn vỡ hắn!

Dọc đường đi, hắn thậm chí thấy vô số cỗ hài cốt, đó là cường giả tiến vào nơi đây, không chịu nổi uy áp cùng tiên âm chấn chết!

Có thể tiến vào truyền pháp chi địa, tài tình cùng thực lực mỗi người quyết không yếu, ngược lại cực kỳ cường đại, nhưng mà mặc dù là người như vậy, cũng không chịu nổi Đế Tôn uy áp cùng tiên âm chấn động!

Không có tư chất Tiên Nhân, liền chỉ có một con đường chết!

Oanh...

Phía trước khí huyết ngất trời, Giang Nam về phía trước nhìn lại, chỉ thấy một đầu cự yêu hiện ra nguyên hình, chính là một đầu Huyền Quy, đang đẩy lấy uy áp cùng tiên âm hướng thần điện đỉnh núi chạy tới, chạy tới giữa sườn núi.

Đây là một yêu giới Yêu Quân, thực lực cũng không thể được xưng tụng tuyệt luân, nhưng lực phòng ngự không gì so sánh nổi, cho dù là Yêu Quân đỉnh cũng không bằng hắn.

Bất quá dù vậy, đầu Huyền Quy này vẫn bị tiên âm chấn đến đi lại khó khăn, vô cùng gian khổ về phía trước hoạt động.

Đột nhiên, đầu Huyền Quy cấp Yêu Quân này không nhúc nhích nữa.

Giang Nam lên núi, chỉ cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, cho dù là hắn,

cũng cảm giác được tiên âm chấn động nguyên thần thân thể của hắn, thậm chí tâm hồn cũng gặp phải trấn áp không gì so sánh nổi, muốn đem Đạo tâm của hắn chấn vỡ!

Mặc dù hắn tu thành tâm cảnh Thiên Nhân Hợp Nhất, nhưng ở trước tiên âm cùng Đế Tôn lưu lại uy áp, Thiên Nhân Hợp Nhất cũng trở nên bé nhỏ không đáng kể, cả Thiên Đạo cùng chúng sinh này là Đế Tôn sáng chế, tâm cảnh Thiên Nhân Hợp Nhất ở trước mặt Tạo hóa cùng sáng thế chủ này, đúng là không coi cái gì!

Hắn cắn chặc hàm răng đi lên trước, rốt cục đi tới bên người đầu Huyền Quy kia, chỉ thấy Huyền Quy chỉ còn lại có một cái mai rùa.

Trong mai rùa cái gì cũng không có.

Mai rùa đầu Yêu Quân này vô cùng cứng rắn, tiên âm cũng không có chấn vỡ, nhưng mà huyết nhục cùng thần tính, Đại Đạo của hắn cũng không cứng rắn như mai rùa, Đạo tâm của hắn tan rã, huyết nhục thần tính cùng Đại Đạo đã bị tiên âm chấn vỡ, hóa thành hư ảo!

Giang Nam thu hồi mai rùa, tiếp tục đi thẳng về phía trước, lúc này tiên âm đã bắt đầu chấn vỡ Đại Đạo trong cơ thể hắn, để cho tu vi của hắn bắt đầu rơi xuống, địa phương yếu kém trên thân thể hắn bắt đầu bạo liệt, không chỉ có như thế, tạp chất trong nguyên thần của hắn cũng bị chấn nát, thực lực nguyên thần cũng bắt đầu rớt xuống!

- Như vậy là một cuộc tẩy lễ lớn lao!

Trong lòng Giang Nam đột nhiên có một loại hiểu ra, bất giác lộ ra nụ cười:

- Lấy tu vi thực lực trước mắt của ta, coi như là Đậu Suất Thần Hỏa cùng Cửu Âm Thần Thủy cũng luyện hóa không được tạp chất trong cơ thể ta, nhưng mà tiên âm có thể chấn động rụng tạp chất trong cơ thể ta, để cho các mặt của ta trở nên càng thêm tinh thuần!

Tạp chất trong Đại Đạo của hắn mặc dù nghiền nát, pháp lực rớt xuống, nhưng mà tu vi càng thêm tinh thuần, một mảnh Hoàng đạo Đại Đạo dài hẹp càng phát ra ngưng tụ, uy năng càng cường đại, thậm chí những Đại Đạo đó cũng mơ hồ có khuynh hướng tăng lên tới Hoàng đạo!

Nhục thể của hắn bị tiên âm chấn động đi tạp chất, nhưng ngay sau đó tu bổ thân thể cũng trở nên mạnh hơn, có thể thừa nhận được năng lượng mạnh hơn!

Nguyên thần của hắn mặc dù ngâm nước rất nhiều, nhưng mà trở nên càng thêm chân thật, tích chứa uy áp càng thêm cuộn trào!

Giang Nam cảm giác được mỗi tiến thêm một bước, thực lực của mình liền tăng lên một bước, bất quá tương ứng chính là bản sơ linh dịch trong Tử Phủ hắn nhanh chóng tiêu hao. Dù sao trọng luyện thân thể, trọng luyện Đại Đạo, trọng luyện nguyên thần, cần rất nhiều linh dịch chống đỡ!

Cũng may hắn cùng nhau đi tới đã góp nhặt rất nhiều bản sơ linh dịch, đầy đủ chống đỡ hắn đi tới thần điện trước đỉnh núi.

Ông...

Một Địa Ngục Đại Đạo rốt cục đạt được chất tăng lên, lột xác thành Hoàng đạo!

Trong lòng Giang Nam không buồn không vui, đối với pháp lực của mình tăng lên không thèm để ý chút nào, tiếp tục đi thẳng về phía trước, đi chưa ra mấy bước, địa ngục Hoàng đạo thứ hai liền đã thành hình, sau đó là thứ ba, thứ tư...

Nơi này thời không rất là quái dị, phảng phất mỗi tiến thêm một bước, thời gian trôi qua liền chậm mấy lần, Giang Nam đối mặt áp lực càng ngày càng mạnh, cước bộ càng ngày càng chậm, cuối cùng hơn nửa canh giờ mới đi ra một bước.

Nhục thể của hắn thậm chí bắt đầu rạn nứt, nguyên thần tựa hồ cũng

muốn bị chấn nát, mà trong cơ thể một mảnh Đại Đạo Hoàng đạo dài hẹp chấn động không dứt, cơ hồ có khả năng vỡ vụn!

Tiên âm chấn động càng phát ra mãnh liệt, nguyên vốn không phải tạp chất, hôm nay cũng trở thành tạp chất, bị chấn vỡ không ngừng!

Hắn đem kinh nghiệm lần này làm thành tôi luyện, làm thành trui luyện, lấy tiên âm làm đá mài đao, làm thiết chùy, không ngừng mài cùng gõ, làm cho mình các mặt tăng lên!

Cảnh giới của hắn vừa dễ dàng tiếp nhận tiên âm tôi luyện, nếu như cảnh giới của hắn quá cao, thực lực quá mạnh mẽ, tiên âm cũng chấn không toái tạp chất trong cơ thể hắn, không cách nào đưa đến tác dụng tôi luyện.

Nếu như cảnh giới quá thấp thực lực quá yếu, tiên âm sẽ chấn vỡ, giống như những xương khô dọc đường kia chết đi.

Ở phía trước hắn, hắn thấy được Nhâm Tiên Thiên, đang đau khổ chống đỡ, hướng đỉnh núi đi tới, cách đó không xa còn có một chuông vàng, dưới chuông vàng là Vãng Sinh Thần Đế, Vãng Sinh Thần Đế đã đi về phía thần điện đỉnh núi.

- Huyền Thiên Giáo Chủ! Quả nhiên là ngươi!

Vãng Sinh Thần Đế đột nhiên quay đầu, thấy Giang Nam, trên mặt không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, đột nhiên giơ tay lên hướng chuông vàng nặng nề vỗ, cười ha ha nói:

- Thiên Đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi xông tới! Hôm nay trẫm cũng muốn nhìn, còn có ai có thể cứu được ngươi!

Bàn tay của hắn rơi vào Chứng Đế Chi Bảo, chuông vàng khẽ rung động, phát ra thanh âm ám ách, nửa điểm uy năng cũng không có truyền ra, cái Chứng Đế Chi Bảo này rõ ràng là bị uy nghiêm Đế Tôn trấn áp!

Giang Nam xông lên hắn khẽ mỉm cười, cười nói:

- Vãng Sinh Thần Đế, chuông vàng của ngươi thật thân thiện, xem ra Thần Đế bệ hạ là một hảo thủ tu bổ pháp bảo.

Thanh âm hai người cũng bị trấn áp, kéo dài vô số lần, nói chuyện lên, từng chữ cũng bị kéo dài, chậm vô cùng.

Vãng Sinh Thần Đế thấy hắn tự vạch áo cho người xem lưng, hừ lạnh một tiếng, quay đầu tiếp tục hướng đỉnh núi đi tới.

Trong mi tâm hắn Thần âm chấn động, hơn một ngàn Yêu Tôn Yêu Quân cùng Thần Chủ Thần Tôn cao vút tên Vãng Sinh, cúng bái Thần Đế này, cung cấp cho hắn tín ngưỡng lực cuồn cuộn không dứt, chống đỡ hắn về phía trước chạy tới.

- Giết ái đồ ta, nhục pháp bảo của ta, nhận lấy cái chết!

Đột nhiên, một tiếng quát lên truyền đến, chấn động hoàn vũ, Bá Tôn Yêu Đế xa xa thấy Giang Nam, không khỏi phân trần liền đem Chứng Đế Chi Bảo của mình, thúc dục Giải Thiên Hoa, Đế uy mênh mông quét ngang Đế Tôn truyền pháp chi địa, từng đạo Yêu Đế Đại Đạo sôi trào, sáng lạng vô cùng, ầm ầm hướng Giang Nam giữa sườn núi quét tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1659: Không Người Nào Có Thể Trốn. (1)

Ba ba ba từng tiếng giòn vang truyền đến, những Yêu Đế Đại Đạo này còn chưa đi tới bên cạnh Giang Nam, liền bị uy áp của Đế Tôn chấn đến uy năng mất hết, từng cái từng cái băng liệt!

Bá Tôn Yêu Đế lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn hướng ba tòa Thần Điện ở đỉnh núi kia, thất thanh nói:

- Đế Tôn truyền thừa chi địa! Tốt, tốt! Nếu ta nhận được Đế Tôn truyền thừa, còn cần sợ hãi người phương nào? Đừng nói yêu giới Đại Đế, tám đại vũ trụ Đại Đế, ta muốn làm nhà ai liền làm nhà ai!

Hắn cất bước đi tới, xông lên thần sơn.

Cùng Vãng Sinh Thần Đế nửa bước Thần Đế bất đồng, hắn là thật Yêu Đế, bị vây ở trạng thái đỉnh, thực lực cường đại vô cùng, hơn nữa bản thân là dị chủng trong Yêu Tộc, mặc dù thể chất không bằng Tiên Thiên sinh linh, nhưng mà không như bình thường, tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền đuổi theo sau lưng Giang Nam mấy chục bước xa!

- Trước lúc nhận được Đế Tôn truyền thừa, còn có thể giết ngươi cái tiểu bối này, báo thù rửa hận cho ái đồ cùng pháp bảo của ta!

Bá Tôn Yêu Đế cười ha ha, đang muốn gia tốc xông lên phía trước, bất quá ngay sau đó nhíu mày, tốc độ chậm dần, như cùng lúc ở trên người hắn thả chậm gấp mấy trăm lần.

Dù vậy, tốc độ của hắn vẫn là nhanh hơn Giang Nam rất nhiều, dù sao hắn là Yêu Đế, mà Giang Nam chẳng qua là Thần Tôn, cùng hắn có chênh lệch không nhỏ.

Qua hai canh giờ, Bá Tôn Yêu Đế rốt cục đi tới phía sau Giang Nam, cười

ha ha, tiếng cười bị thời gian chậm chạp kéo dài, lộ ra vẻ rất là quái dị, một quyền hướng hậu tâm Giang Nam oanh khứ, quyền chậm giống như ốc sên.

Giang Nam chậm xoay người, lúc xoay người giơ tay lên, từ mi tâm rút ra chân Tiên Đỉnh, vung lên chân vạc hướng quả đấm của hắn ném tới.

Hắn nện rất chậm, sau nửa canh giờ, đỉnh trượng mới cùng quả đấm của Bá Tôn đụng nhau, nụ cười trên mặt Bá Tôn dần dần cứng ngắc, da thịt từ từ vặn vẹo, sau đó thanh âm gảy xương cũng bị thời không quái dị nơi đây kéo dài.

Răng rắc!

Đế khu của hắn không có pháp lực thúc dục, không cách nào ngăn trở chân Tiên Đỉnh, bị gốc đỉnh trượng đập nát cổ tay.

Giang Nam cũng bị lực phản chấn chấn đến thân thể loạn chiến, qua một lúc lâu mới dừng lại, khóe miệng có vết máu chảy ra, cổ tay gãy lìa của Bá Tôn từ từ khôi phục, nhìn thấy Giang Nam bị thương, da thịt cứng ngắc trên mặt hắn lần nữa dãn ra, nở nụ cười, lại là một quyền oanh khứ.

Giang Nam đem đỉnh trượng nhắm hắn, sau đó cười.

- Đại...

Đỉnh trượng trở nên to lớn biến dài, mặc dù tốc độ rất chậm, nhưng so sánh với quả đấm của Bá Tôn phải nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Bá Tôn bị đỉnh trượng đụng vào bộ ngực, trên mặt mới vừa dãn ra nụ cười lần nữa vặn vẹo, bị đỉnh trượng đẩy về phía sau bay đi.

Rốt cục, hắn bị đính ra phạm vi uy nghiêm Đế Tôn bao phủ, chỉ nghe hô một tiếng, tốc độ đỉnh trượng đột nhiên phóng nhanh vô số lần, hóa thành quái vật lớn không biết dài bao nhiêu, trong thời gian ngắn đem Bá Tôn đánh bay không biết đã đi đâu!

- Mẹ nó...

Bá Tôn tức giận mắng truyền đến, lần này thanh âm là vừa nhanh vừa vội, vang dội vô cùng.

Bá Tôn Yêu Đế bay tới lần nữa, xông lên thần sơn, Giang Nam, Nhâm Tiên Thiên cùng Vãng Sinh Thần Đế ba người cách ba tòa Thần Điện trên đỉnh núi lại gần chút ít, nhưng khoảng cách giữa ba người cũng càng thêm gần.

Tốc độ ba người càng ngày càng chậm, ở trong mắt người bên ngoài xem ra, mấy người trên núi này chậm đến buồn cười, giở tay nhấc chân ở giữa liền qua một canh giờ, tựa hồ vô cùng gian khổ.

Nhâm Tiên Thiên hướng Vãng Sinh Thần Đế xuất thủ, sau một canh giờ, bàn tay của hắn mới khó khăn lắm đi tới lưng sau Vãng Sinh Thần Đế, thủ chưởng của Vãng Sinh Thần Đế cũng đúng vào lúc này ngăn ở phía sau, kình lực hai người va chạm, sắc mặt Nhâm Tiên Thiên đỏ lên, Vãng Sinh Thần Đế mượn lực lượng của hắn, nhân cơ hội bước ra một bước.

Giang Nam thu hồi đỉnh trượng, một chỗ khác của đỉnh trượng nhắm bóng lưng của Vãng Sinh Thần Đế, cười tủm tỉm nói:

- Đại...

Đỉnh trượng chậm rãi trở nên to lớn biến dài, Vãng Sinh Thần Đế lộ ra vẻ kinh sợ, hết sức hướng một bên chuyển đi, đồng thời giơ lên Vãng Sinh chung đi ngăn chặn đỉnh trượng.

Sau nửa canh giờ, Vãng Sinh chung bị đỉnh trượng đính ở đỉnh trượng, thân hình Vãng Sinh Thần Đế lảo đảo, chỉ thấy đỉnh trượng đem Vãng Sinh chung càng đính càng cao, một ngày sau, chuông vàng rốt cục thoát khỏi phạm vi Đế Tôn uy áp, phốc một tiếng bị đánh bay đến tận trời.

- Huyền Thiên tiểu quỷ, ta muốn giết ngươi!

Thanh âm tức giận của Vãng Sinh Thần Đế truyền đến, dùng thời gian rất lâu đem một câu nói kia nói xong.

Bá Tôn Yêu Đế lần nữa chạy đi lên, nhưng lần này tận lực tránh ra ba người Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên, Vãng Sinh Thần Đế, đem hết toàn lực hướng đỉnh núi chạy tới.

Bất quá đến địa phương gần đỉnh núi, tốc độ của hắn cũng trở nên chậm vô cùng, hành động vô cùng gian khổ.

Mà ba người Giang Nam, Nhâm Tiên Thiên cùng Vãng Sinh Thần Đế cũng đang đánh đập tàn nhẫn, động tác chậm đáng sợ, đã qua hơn nửa ngày tay mới khẽ vẫy.

Qua sáu bảy ngày, Bá Tôn Yêu Đế rốt cục vượt qua Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên.

Ông...

Giang Nam chậm vung đỉnh trượng, đi đập Bá Tôn Yêu Đế. Qua hai ngày, đỉnh trượng rốt cục đi tới phía sau Bá Tôn, Bá Tôn đã sớm đợi chờ đã lâu, giơ lên một bàn tay chuẩn bị đón đỡ một kích kia.

- Lớn...

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

Đỉnh trượng trở nên to lớn, ngăn chận thủ chưởng của Bá Tôn, chỉa vào thân thể của hắn, áp trên chân núi. Bá Tôn gầm lên, kình lực bộc phát. Đem đỉnh trượng đánh cho cao cao bắn lên, cũng đã qua hai ngày thời gian.

Bốn người ở đỉnh núi thần sơn giao phong hơn hai mươi ngày, thần điện đỉnh núi cách bọn họ chỉ có hơn mười bước, bất quá mỗi bước ra một bước, bọn họ cũng cần tốn hao bốn năm ngày thời gian.

Chỉ có Bá Tôn mạnh nhất, hắn là Yêu Đế ở vào trạng thái đỉnh, vô luận tu

vi thực lực hay là thân thể, cũng vượt xa đám người Giang Nam, Nhâm Tiên Thiên.

Chẳng qua là, hắn muốn bò đến trên đầu mọi người cũng không dễ dàng, chỉ cần hắn xuất hiện ở trên cùng trục hoành với Giang Nam. Giang Nam liền vận dụng chân Tiên Đỉnh gõ một phen, để cho hắn thủy chung không cách nào vượt xa Giang Nam.

Bá Tôn hận đến ngứa răng, nhưng không thể làm gì, hắn Chứng Đế Chi Bảo Giải Thiên Hoa Cái xa không bằng chân Tiên Đỉnh, mặc dù lấy ra cũng là kết quả bị chân Tiên Đỉnh đánh bay.

- Ha hả, Hoàng đạo của ta rốt cục hết thảy luyện thành!

Giang Nam cười to, dùng năm ngày thời gian đem một câu nói kia nói xong.

- Cửu cửu Hoàng đạo, cộng quy nguyên thủy!

Trong cơ thể hắn 99 Hoàng đạo hết thảy luyện làm một cổ, để cho tốc độ đi tới của hắn có tăng lên nho nhỏ, hướng đỉnh núi chạy tới, mười ngày sau hắn đuổi theo Nhâm Tiên Thiên, lập tức cùng Nhâm Tiên Thiên liên thủ, đối phó Vãng Sinh Thần Đế ở phía trước.

Nhâm Tiên Thiên trong khoảng thời gian này cũng có bổ ích không nhỏ, Yêu giới Đại Diễn Hoàng Đạo trở nên càng thêm thuần túy, lô hỏa thuần thanh, thực lực đại tiến, chẳng qua là so sánh với Giang Nam một hơi luyện thành Địa ngục Đại Diễn Hoàng Đạo, hắn còn lộ ra vẻ thua kém vài phần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1660: Không Người Nào Có Thể Trốn. (2)

Vãng Sinh Thần Đế dù sao còn không có đạt tới Thần Đế cảnh giới, hai đấm không chịu nổi bốn tay, bị Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên hai vị tân tú kéo lấy chân, ném xuống núi.

Nhưng ngay sau đó Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên cơ hồ đồng thời hướng đối phương hạ thủ, chân Tiên Đỉnh quét về phía Nhâm Tiên Thiên, mà Nhâm Tiên Thiên thì lấy ra một đóa Thanh Liên, chính là Đại Đế Hoàng Đạo Cực Binh, đi ngăn cản chân Tiên Đỉnh.

Hai người tốn hao hơn mười ngày mới hợp lại một chiêu, mà vào lúc này Bá Tôn vừa vặn muốn bò đến trên đầu hai người.

Giang Nam lập tức dừng tay, vung lên chân Tiên Đỉnh đi đập Bá Tôn, Nhâm Tiên Thiên thì nhân cơ hội hướng về phía trước trèo đi. Đợi Giang Nam đem Bá Tôn gõ xuống, Nhâm Tiên Thiên cũng đã nửa người đến đỉnh núi.

- Đỉnh núi không có tốc độ chảy thời gian kỳ quái!

Tiếng cười của Nhâm Tiên Thiên truyền đến, tiếng nhanh chóng khôi phục bình thường.

Giang Nam cũng thăm dò nửa cái đầu, chỉ cảm thấy nơi này tốc độ chảy thời gian khôi phục đến tốc độ bình thường, mặc dù uy áp Đế Tôn cùng tiên âm như cũ tồn tại, nhưng cuối cùng không chậm như vậy, không khỏi cũng là thở phào nhẹ nhỏm.

- Tiểu bối, ngươi nhất định phải chết!

Bá Tôn thăm dò nửa cái đầu, cười lạnh nói:

- Khôi phục tốc độ chảy thời gian bình thường, các ngươi ai là đối thủ của trẫm?

Nhâm Tiên Thiên cùng Giang Nam sắc mặt biến hóa, ở dưới tình huống thời gian trôi qua trì hoãn, bất luận kẻ nào xuất thủ tốc độ cũng sẽ biến chậm, phản ứng không kịp, một thân thực lực cùng Thần Thông không cách nào làm được biến hóa tùy tâm, lúc này Bá Tôn Yêu Đế mới có nhiều lần ăn thiệt thòi.

Nhưng tốc độ chảy thời gian khôi phục bình thường, chiến lực cường đại của Yêu Đế này sẽ triển lộ không thể nghi ngờ, đỉnh trượng trong tay Giang Nam, cùng Nhâm Tiên Thiên Thanh Liên, uy năng cũng bị Đế Tôn uy nghiêm áp chế, bọn họ bất kỳ một người nào cũng sẽ không là đối thủ Yêu Đế này.

Giang Nam cố gắng hướng đỉnh núi bò đi, rốt cục dọn ra một cái tay, vung lên đỉnh trượng liền hướng Bá Tôn Yêu Đế mới vừa thăm dò cái đầu hung hăng ném tới.

Oanh...

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, đỉnh đầu Bá Tôn Yêu Đế từng đạo Yêu Đế Đại Đạo bị nện đến mọi nơi bay múa, đỉnh trượng cũng bị đẩy lùi, Yêu Đế này đúng là mạnh mẽ đến đáng sợ, Giang Nam lay động lực lượng toàn thân hung hăng nện xuống, cũng không có thể gây tổn thương đến nhục thể của hắn!

Bá Tôn Yêu Đế bị đau, cái trán sưng lên một cái túi lớn, không khỏi quát lên như sấm, cố gắng hướng đỉnh núi trèo đi.

Rầm rầm rầm!

Giang Nam tay nâng tay rơi, đỉnh trượng hóa thành từng đạo hư ảnh, như mất mạng hướng trên đầu Bá Tôn Yêu Đế gõ đi, cao giọng nói:

- Nhâm đạo hữu, ngươi cho rằng đến đỉnh núi, Bá Tôn sẽ nghĩ tình các

ngươi đồng chúc Yêu Tộc mà bỏ qua cho ngươi sao?

Nhâm Tiên Thiên trong lòng lẫm nhiên, lấy ra Thanh Liên, tâm niệm vừa động, chỉ thấy đóa hoa này cánh sen thu nạp, hóa thành nụ hoa, hình dạng như một thanh chùy, vung thanh chùy liền hướng đầu Bá Tôn ném tới.

- Nhâm Tiên Thiên, ăn cây táo, rào cây sung, ngươi dám xuống tay với ta!

Bá Tôn vừa sợ vừa giận, gầm thét không nghỉ, cố gắng leo lên đỉnh núi, chẳng qua là dưới đỉnh núi tốc độ chảy thời gian quá chậm, trong một cái hô hấp hắn liền bị hai đại cao thủ trẻ tuổi đánh đầu đầy là bao.

Lực lượng của Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên là mạnh bực nào, mặc dù không cách nào đánh Bá Tôn Yêu Đế bị thương. Nhưng cũng nện đến hắn không cách nào lên núi, ngược lại bị hai người đánh cho dần dần chìm đến dưới chân núi.

Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên hai người đi lên đỉnh núi, chỉ đợi đầu của Bá Tôn vừa lộ liền một trượng một búa đánh xuống, mà ở phía dưới Bá Tôn Yêu Đế, Vãng Sinh Thần Đế cũng cố gắng hướng về phía trước bò đi.

Vãng Sinh Thần Đế bị Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên bắt được cặp chân bỏ ném xuống núi, cũng chưa toàn bộ rớt xuống dưới chân núi, mà chỉ rớt xuống mấy trượng, giờ phút này quyển thổ trọng lai, vốn định tìm hai người xui xẻo. Đợi thấy Bá Tôn bị đánh thê thảm, trong lòng không khỏi cả kinh, tự nghĩ đi tới đoán chừng cũng là vô duyên lên đỉnh núi, mà là bị hai người đánh chết.

- Bá Tôn muốn bò lên, hẳn là còn cần hai ba ngày thời gian, Vãng Sinh Thần Đế đi lên, thì cần hơn mười ngày thời gian.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, cười nói:

- Nhâm đạo hữu, hai ba ngày thời gian, hẳn là đủ để cho chúng ta nhận được Tiên Đế cùng Tiên Tôn truyền thừa? Không biết đạo hữu lựa chọn Tiên Đế truyền thừa, hay là Tiên Tôn truyền thừa?

- Huyền Thiên Giáo Chủ cần gì biết rõ còn cố hỏi?

Trong khoảng thời gian này, Nhâm Tiên Thiên đã từ trong miệng Vãng Sinh Thần Đế biết được danh hiệu Giang Nam, cười nói.

- Tốt! Ngươi đi Tiên Tôn thần điện, ta đi Tiên Đế thần điện!

Giang Nam hung hăng ở trên đầu Bá Tôn gõ một cái, ngay sau đó đứng dậy, chạy thẳng tới Tiên Đế thần điện, cùng lúc đó Nhâm Tiên Thiên thì xông về Tiên Tôn thần điện, nghe nói Tiên Đế là nhân tộc, Tiên Tôn là Yêu Tộc, bản thể chính là một đóa Thanh Liên, vì vậy Nhâm Tiên Thiên tự nhiên sẽ chọn Tiên Tôn truyền thừa.

Giang Nam dẫn trước một bước, xông vào tòa Đế điện, nhất thời chỉ nghe Tiên Đạo nổ vang, hàng tỉ loại tiên âm hội tụ thành một thanh âm, phảng phất có một tồn tại vĩ ngạn ngồi ở trong thần điện truyền đạo giảng pháp.

Trong thần điện này, một mảnh Tiên Đạo dài hẹp giống như cầu vồng gột rửa, sáng lạng nhiều vẻ, mỗi một Tiên Đạo cũng có loại uy năng khai thiên tích địa, thậm chí Tiên quang nhẹ nhàng chấn động, Tiên Đạo lay động, liền thấy từng cái từng cái thế giới ở trong thần điện hiện lên, rộng lớn tinh không, vô ngân vô tận!

Lại có vô số sinh linh từ trong chút ít thế giới này diễn sinh, thời gian trong những thế giới kia trôi qua dĩ nhiên nhanh hơn ngoại giới ngàn vạn lần cho tới ức lần, chỉ thấy vô số sinh linh phồn diễn sinh sống, sinh sôi diệt diệt thời gian nháy con mắt liền có một đại bộ tộc quật khởi, từng cái từng cái đế quốc thành lập, lại thời gian nháy con mắt liền có vô số bộ lạc bộ tộc hủy diệt, đế quốc tan rã!

Những thế giới này là ở trong Thiên Đạo vận hành, Thiên Ý mênh mông cuồn cuộn, vạn linh sanh lão bệnh tử đều ở trong một sát na.

Thậm chí trong những thế giới này còn có thần linh, các loại thần linh cường đại thường lui tới, nhưng không người nào có thể nhảy ra Tiên Đạo

cùng Tiên quang tạo thành thế giới, cho dù là cường đại nhất cũng khó tránh khỏi cái chết.

Giang Nam ở ngắn ngủn chốc lát thời gian, liền thấy trong thế giới đản sinh ra tồn tại cường đại giống như Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, đem Hoàng đạo bản thân ký thác vào trong Thiên Đạo, cố gắng tránh thoát Thiên Đạo mạt sát, thọ cùng trời đất.

Bất quá cũng không lâu lắm, cái thế giới này hủy diệt, Thiên Đạo băng liệt, toàn bộ thế giới biến thành Hỗn Độn hư vô, trở về đến trong Tiên quang Tiên Đạo. Những tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh cố gắng trường sinh kia, cũng táng thân ở trong thế giới hủy diệt, lý tưởng hào hùng, một thân Thần Thông kinh thiên, mấy trăm vạn năm cho tới mấy ngàn vạn năm tu hành, hết thảy cũng là công dã tràng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1661: Đạo Kết Quả Là Công Dã Tràng. (1)

Trong lòng Giang Nam rung động, ngơ ngác nhìn một màn trong Đế điện này, ở trước mặt hắn, từng đạo Tiên quang Tiên Đạo chấn động rung chuyển, ở Tiên quang cùng Tiên Đạo rung chuyển, lại có một cái thế giới ra đời, từng cái từng cái thế giới hủy diệt, tuần hoàn liên tục!

- Không có ai, không có người có thể chạy trốn đại hủy diệt cuối cùng. . .

Thanh âm hắn khàn khàn, Tiên quang Tiên Đạo mở thế giới ở trước mặt hắn ra đời, hàng tỉ vạn sinh linh đầy đàn, Thần Ma hiện lên, cường giả tranh hùng, sau đó thế giới hỏng mất quy về hư vô, hết thảy hóa thành hư ảo.

Các loại thế giới quang mang đêm ngày đen tối, chiếu rọi đến khuôn mặt của hắn cũng đêm ngày đen tối, trong những thế giới này, vô số Thần Ma tu sĩ, sáng tạo ra từng loại từng loại đại thần thông kinh thiên động địa, từng loại từng loại công pháp ảo diệu huyễn hoặc, bao nhiêu hào kiệt anh hùng, soạn một khúc cường tráng ca.

Này là phương thức tiên đế truyền đạo, lấy vô số thế giới ra đời cùng hủy diệt đản sinh ra vô số sinh linh, cho sinh linh này mở ra vô cùng vô tận công pháp cùng Thần Thông, đem từng loại từng loại Đại Đạo ảo diệu bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Hắn dùng phương thức này truyền đạo thụ nghiệp, làm cho người ta hoàn toàn mới mẻ, làm cho người ta xem thế là đủ rồi!

So sánh xuống, Tử Tiêu Thần Đế cùng với nhiều Tiên Thiên sinh linh khác pháp thân truyền thừa, quả thực giống như là trẻ mới sinh vừa mới học xong bước đi, không đáng giá nhắc tới!

- Nhưng mà, không có ai nhảy đi ra ngoài, đạt được trường sinh chân chính. . .

Giang Nam lạnh thấm mồ hôi, ngơ ngác đứng ở trước chút ít Tiên Đạo Tiên quang này, qua một lúc lâu, hắn rốt cục thấy trong một tòa thế giới có một tồn tại chứng đạo thành tiên, cố gắng siêu thoát!

Tinh thần Giang Nam rung lên, nhưng vào lúc này Tiên quang Tiên Đạo tái khởi biến hóa, nhiều Tiên quang Tiên Đạo tương liên, xây dựng ra một thế giới lấp lánh Tiên quang.

Tiên Giới!

Tiên Nhân kia phi thăng, tiến vào Tiên Giới, trường sinh bất lão, cùng nhiều Tiên Nhân ở chung một chỗ, song thời gian chuyển dời, Tiên Giới đột nhiên hỏng mất, hoàn toàn hủy diệt.

Giang Nam một thân mồ hôi lạnh, sau lưng ướt nhẹp, khàn khàn nói:

- Chứng đạo thành tiên, cũng không cách nào hoàn toàn nhảy ra ngoài sao. . .

Tim của hắn hoàn toàn nguội lạnh, Tiên Đế Tiên Đạo diễn biến từng cái từng cái thế giới, vô cùng sinh linh, trăm tàu tranh lưu, ngàn buồm tranh độ, vô số hạng người tài trí kinh thiên, thủ đoạn thông thiên, cầu liền là trường sinh.

Song Tiên Đạo Tiên quang thôi diễn đến cuối cùng, vẫn như cũ là một kết quả tan biến!

Cho dù là Tiên Nhân, cũng khó trốn đại hủy diệt cuối cùng kia!

Giang Nam đờ đẫn đứng ở nơi đó, trong Đế điện Tiên Đạo Tiên quang như cũ rung chuyển biến hóa, diễn sinh ra từng cái từng cái thế giới, vô số sinh linh, phảng phất là luân hồi, vòng đi vòng lại.

Một màn này làm cho người ta như đưa đám, làm Giang Nam không khỏi hoài nghi, cái gọi là chư thiên vạn giới, cái gọi là địa ngục, Yêu giới, Thiên giới… tám đại vũ trụ, có phải cũng là một loại như thế giới trong Tiên quang

hay không, vô cùng tận sinh linh sống chết, vô tận Thần Ma tranh giành, kết quả chỉ là Tiên đế Tiên Tôn thí nghiệm.

- Không có ai nhảy đi ra ngoài, không có người có thể vĩnh sinh bất diệt. . .

Từng đại đạo, trống không!

Đạo kết quả là công dã tràng!

- Chẳng lẽ thật không có khả năng nhảy đi ra ngoài sao?

Thanh âm Giang Nam khàn khàn, ở trong tòa Thần Điện này vang lên, giống như là hỏi Tiên Đế, hoặc như là hỏi mình.

Trong thần điện tiên âm chấn động, Tiên Đế không có đáp án, mà trong lòng Giang Nam cũng không có đáp án.

Nếu những người khác tới chỗ nầy, tất nhiên sẽ bị vô cùng vô tận sinh linh trong những thế giới này bắn ra đủ loại linh quang hấp dẫn, trong những thế giới này cũng có không ít cường đại tồn tại, thôi diễn ra công pháp kinh thiên động địa, Đế cấp công pháp cũng không ở số ít, thậm chí còn có Hoàng Đạo Cực Cảnh công pháp.

Không chỉ có như thế, thỉnh thoảng còn có thể thấy tiên pháp như phù dung sớm nở tối tàn!

Phải biết rằng, ở tám đại vũ trụ, tiên pháp công pháp là ít lại càng ít, quả thực có thể được xưng tụng lông phượng sừng lân, tỷ như chư thiên vạn giới, Giang Nam chỉ ở trên người Đạo Vương cùng Bỉ Ngạn Nữ Đế nhìn thấy qua tiên pháp. Mà trong địa ngục vạn giới, hắn ở trên người Tiên Thể Thiếu Hư cùng Lan Lăng Thần Hoàng nhìn thấy tiên pháp nửa khuyết.

Tiên Đế truyền thừa cũng không có tiên pháp trên thực tế, chẳng qua là từng cái từng cái nhân vật tài trí hơn người trong những thế giới này diễn biến ra tiên pháp, nhưng những tiên pháp này cũng rất trân quý.

Bất quá, nếu ghi nhớ một loại tiên pháp, sẽ bị truyền ra tấm truyền pháp chi địa này, trong lòng Giang Nam buồn bã, cũng không nghĩ lúc đó rời đi.

Hắn còn muốn nhìn Tiên Tôn thần điện một chút, xem một chút trong Tiên Tôn truyền thừa có thủ đoạn chân chính nhảy đi ra ngoài hay không!

Đạo kết quả là công dã tràng!

Cho dù thành tựu Tiên Nhân, cũng không phải chân chính trên ý nghĩa nhảy đi ra ngoài, trường sinh bất tử, chẳng qua là vũ trụ Bất Hủ ta Bất Hủ mà thôi, vũ trụ hủ bại, cũng khó thoát khỏi cái chết.

Hắn đi ra Đế điện, trong lúc vô tình hắn đã ở trong Đế điện ngây người một ngày rưỡi thời gian, lúc này Bá Tôn Yêu Đế đã thăm dò nửa thân thể, sắp đi lên đỉnh núi, Vãng Sinh Thần Đế cũng thăm dò một cái đầu.

Mà vào lúc này, Nhâm Tiên Thiên cũng đi ra Tôn điện, hai trẻ tuổi Thần Tôn liếc mắt nhìn nhau, lập tức một cái rút ra chân Tiên Đỉnh, một cái tụ Thanh Liên thành thanh chùy, nhất tề chạy đi lên, đối với Bá Tôn Yêu Đế này mãnh liệt gọt.

Bá Tôn Yêu Đế giận dữ, hai cánh tay đã dọn ra, một tay nắm Giải Thiên Hoa Cái, một tay nắm một cây Đế Binh loại Lang Nha bổng, mui xe ngăn trở chân Tiên Đỉnh của Giang Nam, Lang Nha bổng ngăn trở thanh chùy của Nhâm Tiên Thiên, hai kiện bảo vật trên dưới tung bay, hung mãnh chí cực.

Thình thịch thình thịch!

Ba người bốn kiện pháp bảo liên tục va chạm, Bá Tôn Yêu Đế đại chiếm thượng phong, hắn dù sao cũng là tồn tại đã Chứng Đế, thân thể so sánh với Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên mạnh hơn, ở giữa sườn núi, thời gian tốc độ chảy cực khác, ảnh hưởng thực lực của hắn phát huy, mà bây giờ nửa thân thể của hắn thăm dò đỉnh núi, nhất thời xuất thủ so sánh với trước cường đại không biết gấp bao nhiêu lần, cười lạnh nói:

- Hai cái tiểu bối, lại dám hướng Yêu Đế động thủ, không biết sống chết!

Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên không nói một lời, vung bảo vật mãnh liệt nện xuống, cho dù là bị chấn đến cánh tay huyết nhục mơ hồ cũng không để ở trong lòng chút nào.

- Đợi trẫm đi lên đỉnh núi, liền là tử kỳ của các ngươi. . .

Bá Tôn Yêu Đế một câu còn chưa có nói xong, đột nhiên cảm thấy có chút không ổn, mặc dù hắn lớn chiếm thượng phong, nhưng mà đi đứng không cách nào hoạt động nửa bước, ngược lại bị Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên đánh cho thân thể không ngừng hướng dưới chân núi chìm xuống.

Rất nhanh, ngực của hắn liền chìm đến dưới chân núi, chỉ còn lại có đại não đại cùng hai bàn tay nắm Giải Thiên Hoa Cái cùng Lang Nha bổng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1662: Đạo Kết Quả Là Công Dã Tràng. (2)

- Nhâm đạo hữu, chờ một chút!

Giang Nam đột nhiên thu chân Tiên Đỉnh, lấy ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, trường kiếm tiến lên, một kiếm đánh xuống, tàn bạo chém vào cổ tay của Bá Tôn Yêu Đế, Đế huyết vẩy ra.

Cái tay này của Bá Tôn Yêu Đế, lại bị hắn chém phá một lớp da!

Nhâm Tiên Thiên ngẩn ngơ, có chút chân tay luống cuống.

Giang Nam lại là một kiếm chặt xuống, lần này chém vào càng sâu, vù vù hô, kiếm quang xẹt qua từng đạo tàn ảnh, Giang Nam liên tục huy kiếm chém, ngắn ngủn chốc lát thời gian liền đem cái tay này của Bá Tôn Yêu Đế chém đứt hơn phân nửa.

Trên mặt vẻ Nhâm Tiên Thiên không đành lòng , ho khan một tiếng, nhẹ giọng nói:

- Giáo chủ. . .

- Ngươi đừng muốn cướp của ta.

Giang Nam cảnh giác trừng hắn một cái nói:

- Nhâm đạo hữu, ngươi có thể chém tay còn lại, cái tay này của Bá Tôn Yêu Đế, ta bao hết!

Bá Tôn gầm thét, hết sức hướng dưới chân núi thẳng đi, trong miệng tức giận mắng không dứt.

Nhâm Tiên Thiên suy nghĩ một chút, lấy ra Phương Thiên Họa Kích, hướng cái tay còn lại của Bá Tôn Yêu Đế chém tới, thầm nghĩ:

- Đã đắc tội hắn, không bằng đắc tội thêm một chút, cắt xuống tay của Bá Tôn, ta có thể dùng tới luyện chế một dị bảo. . .

Rốt cục, Giang Nam đem một bàn tay của Bá Tôn Yêu Đế chặt đi xuống, cái tay kia vẫn nắm Lang Nha bổng, bị Giang đại giáo chủ vô cùng quen thuộc thu tay Yêu Đế cùng Lang Nha bổng vào trong mi tâm Tử Phủ.

Giang đại giáo chủ liếc liếc về đầu Bá Tôn Yêu Đế, nghĩ kĩ Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, ánh mắt có chút không có hảo ý, Nhâm Tiên Thiên sợ hết hồn, vội vàng nói:

- Giáo chủ, ngươi chém rụng một cánh tay, lại chiếm Đế bảo của hắn còn chưa tính, cần gì đem đầu hắn cũng muốn chặt đi xuống?

- Chém rụng xuống, hắn còn có thể dài ra một cái đầu, không phải sao? Tế lên đầu Yêu Đế, nhất định rất phong cách!

Giang Nam một kiếm chặt xuống, cười nói.

Hắn chém mười mấy kiếm, cuối cùng phải buông tha cho, Bá Tôn Yêu Đế bị chặt đến khuôn mặt đầy máu, hết sức đem đầu lùi về, giờ phút này đã non nửa đầu chìm vào dưới chân núi, Giang Nam nhìn xem, nhiều nhất chỉ có thể chém rụng nửa sọ não.

Giang đại giáo chủ cảm thấy, tế lên nửa sọ não, không có phong cách bằng tế lên cả cái đầu, cho nên buông tha cho ý nghĩ này.

Nhâm Tiên Thiên cũng đem cái tay còn lại chặt xuống, trong cái tay kia vẫn nắm Bá Tôn Yêu Đế Chứng Đế Chi Bảo Giải Thiên Hoa Cái, Nhâm Tiên Thiên dùng sức đẩy ra ngón tay, đem Giải Thiên Hoa Cái gở xuống, ném ở một bên, thu tay Yêu Đế vào.

Giải Thiên Hoa Cái chính là Bá Tôn Chứng Đế Chi Bảo, ở chỗ này còn có Đế Tôn uy áp trấn áp, Giải Thiên Hoa Cái lật không nổi bao nhiêu sóng gió, nhưng mà đã ra nơi đây, hung uy của cái Chứng Đế Chi Bảo này sẽ trán phóng, mạnh mẽ giữ ở bên người, chỉ biết hại bản thân, Bá Tôn Yêu Đế chỉ

cần tâm niệm vừa động, là có thể thúc dục Giải Thiên Hoa Cái tru diệt hắn.

- Giải Thiên Hoa Cái Chứng Đế Chi Bảo bực này, ta cũng trấn áp không được. . .

Giang Nam nhìn về phía mui xe kia, thầm nghĩ trong lòng một tiếng đáng tiếc, này dù sao cũng là Chứng Đế Chi Bảo, hoàn toàn thúc dục uy năng có thể so với một Thần Đế, kinh người chí cực!

Đến nay mới thôi, hắn còn không có loại bảo vật Chứng Đế Chi Bảo này, tuy có Tiên Đỉnh chân, nhưng vẫn là một mảnh nhỏ, trừ chân Tiên Đỉnh ra, hắn liền chỉ còn lại có Thất Phách Đoạt Hồn Câu Quỷ Đế Chứng Đế Chi Bảo bực này, nhưng cũng là một mảnh nhỏ.

- Giải Thiên Hoa Cái không thu được, Vãng Sinh chung bản thân ta có thể nhận lấy, bởi vì Vãng Sinh cái củi mục này, dù sao còn không có khôi phục thực lực đến Thần Đế. . .

Giang Nam quay đầu nhìn về phía Vãng Sinh Thần Đế, chỉ thấy Thần Đế này nhìn thấy hai người bọn họ thật sự hung tàn đến quá phận, lại đem hai cái tay của Bá Tôn Yêu Đế chặt đi xuống, nhất là Giang Nam, lại còn tính toán cắt đứt đầu Bá Tôn dùng để luyện bảo!

Vì vậy Thần Đế này căn cứ ý niệm hảo hán không ăn trước mắt thiếu trong đầu, rụt đầu về.

- Đáng tiếc đáng tiếc, nếu như Vãng Sinh Thần Đế không lùi đầu về mà nói, bản thân ta có thể đem hắn kéo đến đỉnh núi, cùng Nhâm Tiên Thiên liên thủ giết chết, cưỡng đoạt kim chung. Người này tuy mạnh, nhưng còn mạnh hơn ta liên thủ với Nhâm Tiên Thiên.

Trong lòng Giang Nam thầm than một tiếng, nhìn về phía Nhâm Tiên Thiên, cười nói:

- Nhâm đạo hữu vì sao từ trong Tôn điện đi ra ngoài, chẳng lẽ không có tìm được Tiên Tôn truyền thừa?

Nhâm Tiên Thiên lắc đầu:

- Tiên Tôn truyền thừa ở trong điện, đúng là được xưng tụng tích địa khai thiên, Thần Thông Vô Lượng, chẳng qua là, Đạo kết quả là công dã tràng. . .

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, cất bước hướng Tôn điện đi tới, Nhâm Tiên Thiên không có ngăn trở, mình cũng đứng dậy đi về phía Đế điện.

Cảnh tượng trong Tôn điện cùng trong Đế điện lại có bất đồng, nơi này tràn ngập Hồng Mông Tiên Đạo, Hồng Mông Tiên Đạo rung chuyển, trong Hồng Mông Tiên Đạo, từng đóa từng đóa liên hoa trán phóng, hoa nở hoa tàn, lúc hoa nở trong hoa hiện ra từng cái từng cái thế giới, hoa điêu linh, thế giới mai một.

Hoa nở hoa tàn, thời gian dằng dặc đi qua, trong nháy mắt đã là mấy ức năm thời gian, sinh linh trong hoa cũng siêng năng theo đuổi trường sinh ảo diệu, các loại nhân vật hùng tài vĩ lược hiện lên, nhưng sự đáo lâm đầu cũng tránh không khỏi trận đại phá diệt cuối cùng kia.

Tiên Tôn cũng không có truyền xuống thủ đoạn trường sinh chân chính trên ý nghĩa.

Ở trong Tôn điện còn có một tấm bia đá, lấy Trụ Hoang Thần Thạch luyện, trên tấm bia đá viết một hàng chữ, Tiên cơ phiêu đãng, xuất trần không tầm thường.

Đạo kết quả là công dã tràng!

- Không biết ai lập bia này, cũng là cảm khái mặc dù thành tiên, cũng không cách nào chân chính siêu thoát...

Giang Nam đưa mắt nhìn bi văn, trong lòng yên lặng nói.

- Tấm bia đá này, hẳn là Vân Nhất Minh Tiên Nhân dựng.

Nhâm Tiên Thiên vào Tôn điện, hiển nhiên hắn ở trong Đế điện cũng không có thu hoạch, đứng ở trước bia nói:

- Ta dò xét qua tấm bia đá này, Nhất Minh Tiên Nhân lấy Trụ Hoang Thần Thạch luyện thành tấm bia đá, trấn ở chỗ này, Trụ Hoang Thần Thạch lại cùng Yêu giới vạn giới trụ thạch ta khí cơ tương liên, lẫn nhau dẫn dắt.

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Nhâm đạo hữu ý tứ là, tấm bia đá này là vật đem Đế Tôn truyền pháp chi địa định ở Yêu giới?

Nhâm Tiên Thiên gật đầu.

- Nhâm đạo hữu nói cho ta biết chuyện này, chẳng lẽ không sợ ta lấy đi Trụ Hoang Thạch Bi này, để cho Đế Tôn truyền pháp chi địa trở lại chư thiên vạn giới ta?

Nhâm Tiên Thiên nghe vậy cười nói:

- Giáo chủ, tấm bia đá này là Tiên Nhân dựng, ngươi thu không đi. Nếu ngươi có thực lực lấy đi Trụ Hoang Thạch Bi, chỉ sợ tu vi thực lực của ngươi cũng đã đạt tới trình độ gần Tiên.

Giang Nam thừa nhận, trước mắt hắn thật sự thu không đi tấm bia đá, đột nhiên cười nói:

- Đợi ta có đủ thực lực, ta sẽ trở lại Yêu giới, đem Đế Tôn truyền pháp chi địa mời về chư thiên vạn giới, cầm lại đồ nguyên vốn thuộc về chư thiên vạn giới ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1663: Mình Ta Bất Không. (1)

Nhâm Tiên Thiên hào khí vạn trượng, cười ha ha nói:

- Giáo chủ, khi đó ta lại ở chỗ này chờ ngươi, ngăn cản ngươi cướp đi truyền pháp chi địa, ta và ngươi đường đường chánh chánh đại chiến một cuộc!

Trong Tiên Tôn thần điện, trước Trụ Hoang Thạch Bi, hai vị thiếu niên áo phần phật, liếc mắt nhìn nhau, Giang Nam xoay người đi ra Tôn điện, lạnh nhạt nói:

- Nhâm đạo hữu, ngươi không nên chết, nhất định phải sống đợi đến thời khắc ta trở lại nơi đây!

Ngoài Tôn điện, Bá Tôn Yêu Đế cùng Vãng Sinh Thần Đế đã thăm dò một cái đầu, thấy Giang Nam đi ra Tôn điện, Yêu Đế này lấy làm kinh hãi, vội vàng liền muốn lùi đầu về.

Giang Nam đối với hai người làm như không thấy, cất bước đi về phía đệ tam tọa thần điện trên đỉnh núi, thầm nghĩ:

- Thần điện có thể cùng Đế Tôn ngang hàng, nhất định không phải chuyện đùa, rốt cuộc là ai để lại tòa đại điện này, trong điện lại có truyền thừa gì, hắn có thủ đoạn hoàn toàn siêu thoát đi ra ngoài hay không...

Bá Tôn Yêu Đế cùng Vãng Sinh Thần Đế ngẩn ngơ, buồn bực Giang Nam vì sao không có xuống tay với bọn họ, bất quá Giang Nam không đối phó bọn họ, cũng để cho bọn họ thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nhân cơ hội giãy dụa, mưu cầu đi lên đỉnh núi.

Sau một lúc lâu, Nhâm Tiên Thiên từ trong Tôn điện đi ra, cũng hướng đệ tam tọa thần điện đi tới, hai Thần Đế trong lòng lại căng thẳng, thấy Nhâm

Tiên Thiên đối với bọn họ cũng làm như không thấy, không khỏi cũng thở phào nhẹ nhõm.

- Hai cái tiểu tặc này, đợi trẫm đi lên thần sơn, nhất định phải đem bọn họ nghiền xương thành tro, bầm thây vạn đoạn!

Trong lòng Bá Tôn Yêu Đế nảy sinh ác độc nói.

Vãng Sinh Thần Đế cũng là ánh mắt chớp động, hai Thần Đế riêng phần mình toàn lực lên núi, qua hai ngày, rốt cục hoàn toàn thoát khỏi thời gian quái dị dưới chân núi, đi lên đỉnh núi!

Bá Tôn Yêu Đế cười ha ha, lấy tay đem Giải Thiên Hoa Cái của mình nắm trong tay, đằng đằng sát khí, cất bước đi về phía đệ tam tọa thần điện.

Vãng Sinh Thần Đế không nói một lời, mang tới Vãng Sinh Kim Chung, một tay nâng chuông vàng, cũng hướng đệ tam tọa thần điện đi tới.

Hai Thần Đế một trước một sau đi tới trước đệ tam tọa thần điện kia, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tấm biển đệ tam tọa thần điện treo hai chữ Bất Không, giờ phút này đại môn của Bất Không điện đã mở ra, một cỗ khí tức so sánh với chư thiên vạn giới, so sánh với những vũ trụ khác còn muốn Cổ lão từ trong thần điện truyền đến, vĩnh hằng mãi mãi.

- Vũ trụ Tịch Diệt, vòng đi vòng lại, vạn đạo đều không, mình ta Bất Không!

Hai Thần Đế cất bước đi vào trong cửa, đầu tiên đập vào mi mắt chính là văn tự viết ở trên đồng trụ, không khỏi ngẩn ra, trong lòng rung động vạn phần:

- Mình ta Bất Không! Khẩu khí thật lớn!

Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên liền ở trước cửa cách đó không xa, hai ngày thời gian này, hai người bọn họ không nhúc nhích, ngơ ngác nhìn đồng trụ, tựa hồ ngây dại.

Vãng Sinh Thần Đế hàn quang chợt lóe, thầm nghĩ:

- Hai tiểu tử này, lại lâm vào trong nhập định, Ngộ Đạo trạng thái, vừa lúc nhân cơ hội đánh chết!

Bá Tôn Yêu Đế hiển nhiên cũng ôm lấy ý nghĩ đồng dạng, lúc này cất bước về phía trước, hai người trong lúc mấy bước liền tới đến phía sau Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên, đang muốn hướng hai người lâm vào trạng thái Ngộ Đạo hạ thủ, đột nhiên thân thể hai Thần Đế chấn động, dư quang ánh mắt quét qua đồng trụ thứ hai kia, không khỏi ngây dại.

Trên Đồng trụ có chữ viết lưu động, viết cũng là một câu nói.

- Tất cả Đại Đạo, từ đâu dựng lên? Tất cả Đại Đạo, quy về nơi nào?

Những lời này giống như là hỏi, nhưng trong đó tích chứa lý niệm rất là bất phàm, để cho Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên không khỏi lâm vào trầm tư.

Thế gian này có tám đại vũ trụ, lại có Tiên Giới, tồn tại vô số Đại Đạo, đủ loại Đại Đạo các diễn thần diệu, những Đại Đạo này là từ chỗ nào ra đời?

Vũ trụ tan biến, kể ra Đại Đạo, thậm chí bao gồm Thiên Đạo, Tiên Đạo, cũng sẽ hoàn toàn hủy diệt, lúc này, tất cả Đại Đạo quy về nơi nào?

Chỉ một những lời này, liền để cho hai Thần Đế giật mình, chỉ thấy mười sáu chữ này hào quang tỏa sáng, đột nhiên có hào quang nặng nề tràn ra, trong hào quang là trọng trọng thế giới, Bá Tôn Yêu Đế lập tức ở trong nhất trọng thế giới thấy được bản thân.

Hắn thấy mình ở trong tấm thế giới kia, khai thiên tích địa, diễn biến thế giới hùng vĩ, sáng tạo thiên địa vạn vật, phiến thế giới kia huy hoàng chí cực.

Thậm chí, hắn còn chứng kiến từng loại từng loại Đại Đạo lưu chuyển, Thiên Đạo vận hành, ảo diệu, ẩn chứa Đạo cùng Lý cho dù là hắn cũng vô pháp với tới và chưa từng lĩnh ngộ, để cho hắn không khỏi trầm mê trong đó.

Loại cảnh tượng này huyền diệu khó giải thích, phảng phất hướng hắn truyền thụ một loại đạo lý lớn lao, làm tâm thần Bá Tôn Yêu Đế bất giác yên lặng ở trong đó, ý đồ nắm chặc đến tất cả kỳ diệu của thế giới này.

Mà Vãng Sinh Thần Đế cùng hắn, ánh mắt rơi vào trong quang mang mười sáu chữ kia, liền khó có thể dịch chuyển khỏi nữa.

Ở trong mắt Vãng Sinh Thần Đế, bản thân trở thành nhân vật chính khai thiên tích địa, có thể đắp nặn hình thái Đại Đạo của cái thế giới này, thậm chí cơ cấu Thiên Đạo, có sức mạnh to lớn!

Hắn cũng chìm đắm trong đó, ý đồ nắm chặc đến đạo lý lớn mà thế giới trong hào quang kia giảng thuật.

Trước đồng trụ thứ hai, bốn người như si như say, thật lâu chưa từng động, qua một lúc lâu, đột nhiên chỉ thấy từng cái từng cái văn tự tản mát ra hào quang ảm đạm xuống, trong hào quang từng cái từng cái thế giới sụp đổ, Đại Đạo hủy diệt, Thiên Đạo hỏng mất, hết thảy hóa thành hư ảo.

Si mê trong mắt bốn người dần dần biến mất, riêng phần mình khôi phục thần thái, nhưng cũng không có nhúc nhích, mà là nhớ lại một màn mới vừa rồi kia.

Mới vừa rồi bọn họ thấy thế giới trong hào quang kia, đạo diệu hướng bọn họ giảng giải thế giới Đại Đạo tạo thành, Đại Đạo cơ cấu, Thiên Đạo vận hành, quả thực tương đương với một cuộc cơ duyên lớn lao, để cho bọn họ đối với Đại Đạo, đối với Thiên đạo hiểu, trước nay khắc sâu chưa có!

Thậm chí ngay cả Bá Tôn Yêu Đế cũng cảm giác được, bản thân cách Hoàng Đạo Cực Cảnh càng gần một bước!

Cho dù là Vãng Sinh Thần Đế cũng cảm giác được, bản thân có lẽ có thể không dựa vào tín ngưỡng lực, cũng có thể tu thành Hoàng đạo, luyện thành trường sinh!

Đế cùng Tôn thần điện là truyền pháp, truyền thụ phương pháp Tiên

Nhân, mà tòa Thần Điện này là truyền đạo, truyền thụ đạo diệu.

- Các ngươi người nào thấy được, mới vừa rồi thế giới trong hào quang kia hủy diệt, bất diệt rốt cuộc là cái gì?

Đột nhiên, Giang Nam mở miệng, thanh âm có chút khàn khàn nói.

- Cái gì bất diệt?

Bá Tôn Yêu Đế đột nhiên tỉnh táo lại, nhìn về phía Giang Nam, nhất thời nhớ lại gặp gỡ bi thảm của mình, không khỏi lửa giận xông lên đầu.

Vãng Sinh Thần Đế cũng tỉnh lại, cười nói:

- Bất diệt? Giáo chủ lại đang hồ ngôn loạn ngữ cái gì? Ngươi đừng vội nói nhăng nói cuội, lần này coi như là thần tiên tới cũng cứu không được ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1664: Mình Ta Bất Không. (2)

Giang Nam lắc đầu, phảng phất như cũ yên lặng ở trong quang mang mười sáu chữ nói:

- Tiên Đế Tiên Tôn truyền lại phương pháp, chỉ là da lông, cố nhiên có phương pháp thành Tiên, nhưng không có truyền thụ công pháp của bản thân bọn họ, vô pháp làm được vũ trụ hủ mà ta Bất Hủ chân chính! Mà trong mười sáu chữ này truyền lại, là phương pháp Bất Hủ chân thật, có thể làm được bất tử bất diệt. Mới vừa rồi thế giới tạo, chính là nói vạn đạo từ nguồn nước và dòng sông bắn ra, mà thế giới hủy diệt, vạn đạo lại về tới nguồn nước và dòng sông, nếu có thể thấy nguồn nước và dòng sông kia, tìm được tồn tại bất diệt, sẽ thành tựu cảnh giới vũ trụ hủ mà ta Bất Hủ! Cho nên, ta mới hỏi các ngươi có thấy Bất Hủ kia rốt cuộc là cái gì hay không. Mấy vị đạo hữu, các ngươi có thấy hay không?

Nhâm Tiên Thiên gật đầu, thở dài nói:

- Mười sáu chữ này, nói lên hai vấn đề, đáp án liền ở trong mười sáu chữ. Biết rõ ràng hai vấn đề này, chỉ sợ là có thể siêu thoát, có thể làm được mình ta Bất Không theo lời tồn tại của Bất Không điện này!

Vãng Sinh Thần Đế cùng Bá Tôn Yêu Đế liếc mắt nhìn nhau, trong lòng áy náy, so sánh với mười sáu chữ này miêu tả cảnh giới, Thần Đế thật là không coi vào đâu, há có thể không làm bọn hắn động tâm?

- Bá Tôn, lai lịch tòa Bất Không điện này, chỉ sợ thật lớn. Vẫn còn thắng Tiên Tôn Tiên Đế!

Vãng Sinh Thần Đế cười nói:

- Không bằng đạo huynh cùng ta liên thủ, cùng nhau xông vào một lần, xem một chút truyền thừa này rốt cuộc là cái gì, ý của ngươi như thế nào?

Bá Tôn Yêu Đế nhìn về phía chỗ sâu thần điện, mặc dù hắn là Yêu Đế trạng thái đỉnh, cũng nhìn không thấu phía trước rốt cuộc có cái gì, chẳng qua là trong nội tâm có một cái thanh âm nói cho hắn biết, không nên đi về phía trước. Đi về phía trước tất gặp nguy hiểm.

- Phía trước này, chỉ sợ rất hung hiểm...

Bá Tôn Yêu Đế có thiên nhiên cảnh giác của Yêu Tộc, chần chờ nói.

Vãng Sinh Thần Đế ha hả cười nói:

- Có hai vị tiểu đạo hữu này giúp chúng ta dò đường, sao lại có nguy hiểm gì?

- Ngươi nói có đạo lý.

Bá Tôn cười ha ha, trong mắt hung quang chớp động, thầm nghĩ:

- Tại chỗ mọi người, bao gồm cái gọi Vãng Sinh vực ngoại tà ma này, cũng không phải là đối thủ của ta! Nếu hai tên tiểu quỷ này chết ở trên đường, trẫm liền áp chế Vãng Sinh, để cho hắn dò đường. Cho hắn thêm hai lá gan hắn cũng trốn không thoát bàn tay của trẫm!

Vãng Sinh Thần Đế cũng là có mưu tính riêng, thầm nghĩ:

- Tín ngưỡng của ta Kim Thân Bất Tử Bất Diệt, chính là tín ngưỡng ngưng tụ, bất luận kẻ nào cũng đánh không chết ta. Nếu thật sự động thủ, nơi này không có thể động dụng bất kỳ pháp lực, ta chỉ bằng vào tín ngưỡng Kim Thân, là có thể mài chết Bá Tôn!

Hai Thần Đế mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, lập tức đốc xúc Giang Nam cùng Nhâm Tiên Thiên tiến về phía trước dò đường.

Giang Nam đi ở phía trước, bất quá chốc lát liền tới đến trước đồng trụ thứ ba, cây đồng trụ này cũng có văn tự, viết là hai chữ "Đi về phía trước".

Bất quá, ở phía dưới hai chữ "Đi về phía trước", lại có mấy hàng chữ.

Hàng chữ thứ nhất phía dưới là hai chữ "mau lui", chữ viết rồng bay phượng múa.

Giang Nam giật mình, thất thanh nói:

- Đây là chữ viết của Đạo Vương!

Vãng Sinh Thần Đế vội vàng nhìn lại, trong lòng cũng đại chấn, Đạo Vương sắc lệnh hắn đã từng gặp qua, dù sao Đạo Vương những năm này thường xuyên phát lệnh, điều động Thần Ma chư thiên vạn giới, hắn từng mượn mắt của những Thần Ma khác, gặp qua chữ viết của Đạo Vương.

Hai chữ mau lui này, đích xác là của Đạo Vương!

Nhâm Tiên Thiên nhìn về phía hàng chữ thứ hai phía dưới, đọc nói: "Phía trước có đại hung hiểm, có hơn trăm người, chỉ có một mình ta còn sống, mau thối lui...!" Đây là chữ viết của một Tiên Nhân.

Khóe mắt Bá Tôn nhảy loạn, cũng thấy một nhóm chữ này, nhận ra tra, chữ đích xác là xuất từ tay Vân Nhất Minh Yêu tiên!

- Hai vị, còn muốn đi về phía trước sao?

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói.

- Đi, tự nhiên phải đi!

Bá Tôn cười lạnh nói:

- Không đi mà nói, cũng có thể, trẫm liền đưa ngươi lên đường!

Giang Nam cười ha ha, áo chấn động, cười nói:

- Bá Tôn, ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao? Không có pháp lực, ngươi chỉ là con cọp không có răng, nói thật, ta là không làm gì được ngươi, nhưng ngươi cũng vô pháp làm gì được ta!

- Thật sao?

Bá Tôn oanh một quyền, thân thể Yêu Đế là cường đại cỡ nào, một quyền này chấn đắc không gian trong thần điện đung đưa không dứt, bén nhọn cực kỳ.

Oanh...

Giang Nam một quyền đón nhận, thần điện kịch liệt chấn động, Giang Nam lảo đảo trở lui, lui ba bước, liền đứng vững thân hình.

Khóe mắt Bá Tôn vừa nhảy, trong mắt sát cơ đại tác:

- Người này, thân thể cơ hồ có thể sánh ngang Thần Đế, để cho hắn trưởng thành đi xuống nữa, kia rất nguy hiểm?

Hô...

Giải Thiên Hoa Cái vung lên, hung hăng hướng Giang Nam ném tới, Giang Nam rút ra đỉnh trượng đón nhận, lần nữa bị Bá Tôn ép lùi lại mấy bước, để cho Bá Tôn càng thêm kiêng kỵ, cười lạnh nói:

- Ngươi không muốn dò đường, ta liền ép ngươi dò đường!

Hai người lấy mau đánh mau, Giang Nam dần dần bị buộc hướng chỗ sâu trong thần điện.

Vãng Sinh Thần Đế nhìn về phía Nhâm Tiên Thiên, mỉm cười nói:

- Tiểu đạo hữu, ngươi là chủ động dò đường, hãy là để cho trẫm tự thân động thủ?

Nhâm Tiên Thiên ánh mắt chớp động, cất bước đi thẳng về phía trước. Vãng Sinh Thần Đế thở phào nhẹ nhõm, ở sau lưng hắn, trong lúc vô tình, mọi người đã đi tới chỗ sâu tòa Thần Điện này, mà ở phía trước lại là một mảnh Hỗn Độn Hư Không, Hồng Mông Tử Khí ở trong đó lưu động, hóa thành một đạo Trường Hà, đi thông chỗ sâu nhất thần điện.

Nơi đó có một cổ ba động kinh khủng, Cổ lão mà vĩnh hằng.

Bá Tôn Yêu Đế còn đang cùng Giang Nam đánh đập tàn nhẫn, bất quá để cho Vãng Sinh Thần Đế cảm giác được buồn bực chính là, hai người giờ phút này giằng co không dứt, thế nhưng bày biện ra tình hình thế lực ngang nhau.

- Chẳng lẽ thực lực tiểu quỷ Huyền Thiên Giáo Chủ này lại có tăng lên kinh người? Không đúng, không đúng, là Bá Tôn Yêu Đế suy yếu, suy yếu cực nhanh!

Trong lòng Vãng Sinh Thần Đế đột nhiên sợ hãi, ở nơi này ngắn ngủn chốc lát thời gian, thực lực của Bá Tôn Yêu Đế suy yếu thật nhanh, cơ hồ không có qua một hơi, lực lượng thân thể hắn liền suy kiệt nhất phân!

Cùng hắn bất đồng, lực lượng của Giang Nam không có giảm!

- Bá Tôn Yêu Đế rốt cuộc xảy ra chuyện gì...

Vãng Sinh Thần Đế mới vừa nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe Bá Tôn Yêu Đế phát ra một tiếng kêu hoảng sợ chí cực, tiếp theo cất bước hướng bên Vãng Sinh Thần Đế chạy tới, tử khí nặng nề giống như sương mù, chỉ có thể nghe được tiếng bước chân từ phía trước dần dần đến gần, Vãng Sinh Thần Đế trợn mắt nhìn đi, chỉ có thể nhìn đến bóng lưng của Nhâm Tiên Thiên ở phía trước.

Bá Tôn Yêu Đế rốt cục vọt tới bên cạnh Vãng Sinh Thần Đế, chỉ thấy Yêu Đế này người mặc Đế bào, trong Đế bào là một lão giả tóc trắng xóa, tóc bạc da mồi khô gầy như củi, nơi nào còn có bộ dạng phách tuyệt thiên hạ của Yêu Đế?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1665: Nhất Niệm Thiện Nhất Niệm Ác. (1)

Bá Tôn Yêu Đế khó khăn di chuyển cước bộ, sau một khắc da tay của hắn rữa nát, da thịt hóa đi, Đế bào bao phủ một cái Khô Lâu, xương trắng um tùm, hai tròng mắt trong Khô Lâu nhảy động thần tính Yêu Đế, giống như hỏa diễm thiêu đốt.

Nhé...

Một tiếng vang nhỏ truyền đến, Yêu Đế thần tính dập tắt, Đế bào bao phủ một đống xương khô té ở dưới chân Vãng Sinh Thần Đế.

Vãng Sinh Thần Đế trong lòng sợ hãi, một Yêu Đế trạng thái đỉnh cứ như vậy chết ở trước mặt của mình, để cho hắn cũng không khỏi cảm giác được sợ hãi.

Hắn vội vàng giơ tay lên hướng Nhâm Tiên Thiên ở tiền phương chộp tới, còn chưa va chạm vào Nhâm Tiên Thiên, đột nhiên chỉ thấy thiếu niên phía trước đột nhiên ngã xuống, đạo bào đang đắp một đống xương khô, cũng chết ở chỗ này.

- Không đúng, đây là một phân thân! Nhâm Tiên Thiên dùng một phân thân lừa gạt ta, chân thân hắn hẳn là không ở chỗ này... Tay của ta, tay của ta!

Vãng Sinh Thần Đế ngơ ngác nhìn bàn tay của mình, chỉ thấy tay của hắn cũng là khô gầy như củi, da thịt bắt đầu rữa nát, mất đi thần linh sáng bóng.

- Tốc độ chảy thời gian nơi này, so sánh với ngoại giới nhanh quá nhiều lần, trong lúc vô tình liền mang đi thọ nguyên của ta... Không, không phải là mang đi thọ nguyên của ta, mà là để cho tín ngưỡng lực của ta hủ bại!

Trong mi tâm Tử Phủ của hắn có hơn một ngàn Thần Chủ Thần Tôn Yêu

Tôn Yêu Quân, giờ phút này hết thảy bị chết không còn một mống, hóa thành từng đống xương trắng.

Vãng Sinh Thần Đế kêu to, xoay người hướng phía sau chạy như điên, tín ngưỡng kim thân của hắn cũng đang không ngừng già yếu, bất quá may mắn chính là hắn không có đi vào sông dài Hồng Mông quá sâu, còn có cơ hội chạy trốn.

Hơn nữa, tín ngưỡng kim thân của hắn so sánh với thân thể những Thần Đế khác càng thêm kỳ diệu, tín ngưỡng kim thân của hắn chính là tín ngưỡng ngưng tụ, người tín ngưỡng tử vong, kim thân của hắn mới bắt đầu hỏng mất. Cái này cho hắn thời gian chạy trốn.

Rốt cục, ở trước lúc kim thân của hắn hoàn toàn hỏng mất liền lao ra Hồng Mông sông dài, vội vàng nhìn về phía bản thân, chỉ thấy kim thân của hắn đã hủ bại, cơ hồ táng thân ở trong Hồng Mông sông dài, không chỉ có kim thân của hắn có vấn đề, thậm chí ngay cả Vãng Sinh Kim Chung của hắn cũng uy năng tổn hao nhiều, cơ hồ bị thời gian hủ hóa!

Vãng Sinh Thần Đế nghĩ đến mới vừa rồi hung hiểm, không khỏi rùng mình một cái.

Tín ngưỡng kim thân của hắn, dựa vào là tín ngưỡng lực cuồn cuộn không dứt, có tin dân tín đồ, mới có thể ngăn cản được thời gian ăn mòn, vĩnh sinh bất diệt. Nhưng ở trong Hồng Mông sông dài kia, tin dân trong Tử Phủ hắn trong khoảnh khắc liền chết tẫn tuyệt, căn bản vô lực một lần nữa ngưng tụ tín ngưỡng kim thân!

Tín ngưỡng kim thân bị phá, thần tính của hắn căn bản không cách nào chống cự uy lực thời gian, nhất định sẽ chết ở nơi đây.

- Nếu tiếp tục ở trong Hồng Mông sông dài kia, ta ngưng tụ kim thân tín ngưỡng nhất định sẽ bị năm tháng ăn mòn đến không còn một mống! Cũng may trong chư thiên vạn giới còn có tin dân tín đồ của ta, kim thân rất nhanh liền có thể khôi phục, bất quá ta thu những Yêu Tôn Yêu Quân đó chết sạch,

muốn khôi phục đến Thần Đế cảnh giới, không biết muốn tới năm nào tháng nào...

Vãng Sinh Thần Đế thật dài thở phào một cái, quay đầu lại nhìn thầm nghĩ:

- Huyền Thiên Giáo Chủ kia, hôm nay đã ở trong Hồng Mông sông dài, ngay cả bọn người Bá Tôn cùng Đạo Vương, Nhất Minh Yêu tiên cũng không cách nào vượt qua đạo sông dài này, nhận được Bất Không điện truyền thừa, hắn tự nhiên cũng không thành, lấy tu vi của tiểu tử này, chỉ sợ hiện tại đã hủ bại thành cặn bã a?

Bá Tôn Yêu Đế là cường đại cỡ nào, Yêu giới Thần Đế bực này, cũng vô lực đối kháng năm tháng trong Hồng Mông sông dài, đợi Bá Tôn có điều phát hiện, cũng đã vô lực hồi thiên!

Không chỉ có như thế, cường đại như Đạo Vương, như Nhất Minh Yêu tiên, cũng đã từng tới nơi đây, lúc Nhất Minh Yêu tiên tới chỗ nầy còn không phải là Tiên Nhân, hắn cũng đối kháng không được thời gian trong Hồng Mông sông dài ăn mòn, cho nên mới phải lưu lại hai chữ "Mau lui", cảnh cáo hậu nhân.

- Hiện tại, tam thánh điện chỉ còn lại có Đế điện cùng Tôn điện, mà ở trong này chỉ còn lại có trẫm cùng tiểu quỷ Nhâm Tiên Thiên kia, nếu có thể bắt giữ Nhâm Tiên Thiên, biến thành tin dân của trẫm, trẫm liền có thể thống trị nhiều thế giới của Yêu giới!

Vãng Sinh Thần Đế ánh mắt chớp động, cất bước hướng Tôn điện đi tới.

Giờ phút này, trong Hồng Mông sông dài, Giang Nam áo quần phiêu đãng, chân đạp Hồng Mông sông dài hướng chỗ sâu Bất Không điện đi tới, ở trong tấm Hồng Mông sông dài này, tốc độ chảy thời gian tăng lên mấy ức lần, càng đến chỗ sâu, thời gian càng trút xuống giống như nước chảy, nhưng tùy ý thời gian trôi qua, Hồng Mông sông dài cọ rửa, cũng không có thể mang đi nửa phần thọ nguyên của hắn.

Hắn như cũ trẻ tuổi như trước, bất tử bất diệt!

Từ ý nào đó mà nói, hắn đã là Tiên Thiên Thần Ma hoặc là Tiên Nhân, thời gian không thể gia thân, độc lập ở ngoài thời gian.

Nhưng đây cũng không phải là trường sanh bất diệt chân chính, nếu thế giới hỏng mất, vũ trụ sụp xuống, vạn đạo không còn, hắn cũng sẽ táng thân ở trong vũ trụ đại hủy diệt, vô lực tránh thoát.

Bởi vì, trường hạo kiếp này hủy diệt hết thảy, bộc phát ra uy năng quá mạnh mẽ quá mãnh liệt, ngay cả tiên nhân cũng diệt sạch, vô lực đối kháng, huống chi là hắn?

Nhưng trong Bất Không điện, lại có pháp môn bất diệt, vũ trụ hủ mà ta bất hủ, vũ trụ diệt mà ta bất diệt, nhắm thẳng vào Trường Sinh!

Hắn đi ở trong Hồng Mông sông dài, trong lúc vô tình hàng tỉ năm tháng từ bên cạnh hắn chảy qua, không biết qua bao lâu, hắn rốt cục đi tới cuối Hồng Mông sông dài, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một tồn tại vô cùng vĩ ngạn ngồi ở trong Hỗn Độn, có Hỗn Độn đại nhật Hỗn Độn Minh Nguyệt ở bên cạnh hắn dâng lên rơi xuống, tuần hoàn liên tục.

Ở bên cạnh hắn, năm tháng như sông, cọ rửa không ngừng, nhưng không cách nào ở trên người hắn lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Hơi thở của hắn so sánh với vũ trụ còn muốn Cổ lão, cường đại có thể làm vũ trụ sụp xuống, thế giới hỏng mất!

Hai tay của hắn nắm một đạo ấn pháp, phảng phất một cái vũ trụ giấu ở trong lòng bàn tay, uy năng hàm mà không phóng, tự hồ chỉ cần hai tay của hắn buông ra, uy lực ấn pháp kia là có thể từ trong Hỗn Độn mở ra một cái vũ trụ càn khôn!

Bất quá, hắn đã chết.

Giang Nam giật mình, ngơ ngác nhìn tồn tại mai táng ở trong Hồng Mông

Hỗn Độn này, tồn tại xưng vạn đạo đều không mình ta Bất Không này, hắn đã chết.

Hắn đã chết, nhưng khí tức của hắn quá mạnh mẽ, cường đại vượt xa bất kỳ cường giả nào mà Giang Nam đã thấy, cho dù là Tiên Nhân có sức mạnh to lớn khai thiên tích địa, so với hắn cũng thua kém xa rồi!

Thậm chí, Giang Nam cảm giác được, nếu như bản thân tiếp tục đi ra phía trước, chỉ sợ sẽ bị dư uy của tồn tại này sau khi chết chấn toái!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1666: Nhất Niệm Thiện Nhất Niệm Ác. (2)

Hắn thậm chí cảm thấy được, cho dù là Thần Đế, tồn tại Chứng Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, lại tới đây cũng sẽ bị dư uy của tồn tại sau khi chết đi này đánh chết!

Đây là một tồn tại vượt xa tưởng tượng của hắn, đáng tiếc đã chết.

Hỗn Độn thành Đại Mộ của hắn, Hồng Mông sông dài là con đường đi thông mộ địa hắn, hắn được mai táng ở chỗ này.

Phía trước còn có một tấm bia đá cự đại, trên tấm bia có văn tự, phảng phất có người không đành lòng hắn không có tiếng tăm gì chết đi, nên lập bi.

Giang Nam cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước, đi ra phía trước, hắn thừa nhận áp lực càng ngày càng mạnh, càng ngày càng nặng, ép tới da hắn rạn nứt, da thịt cơ hồ bị áp thành thịt hồ!

Qua một lúc lâu, Giang Nam mới dần dần đi tới dưới tấm bia đá, hắn cả người là máu, trong cơ thể các loại thần quang Tiên quang sôi trào, không ngừng tràn ra, hết sức tu bổ thân thể tổn thương.

Nếu không có trên thần sơn tiên âm chấn động nhục thể Nguyên Thần của hắn, chấn động pháp lực Đại Đạo của hắn, để cho hắn tu thành địa ngục Đại Diễn Hoàng Đạo thực lực tăng nhiều, hắn tất nhiên sẽ bị chấn chết ở chỗ này!

Giang Nam khó khăn ngẩng đầu, nhìn về phía tấm bia đá, trên tấm bia đá có văn tự, cùng hắn ở đồng trụ nhìn qua văn tự giống nhau.

- Ta cùng Thanh Liên dạo chơi vô tận hư không, kinh nghiệm mấy chục vạn năm phiêu bạc, cuối cùng tới một mảnh Hỗn Độn không tích chi địa, gặp Bất Không đạo nhân...

Văn tự trên tấm bia đá hẳn là xuất từ tay Tiên Đế, bọn họ đi tới Hỗn Độn không tích chi địa, gặp được Hỗn Độn Cổ Thần Bất Không đạo nhân ra đời trong Hỗn Độn, cùng với Thần Ma sinh ra trong Hỗn Độn.

Bất Không đạo nhân đối với Tiên Đế cùng Tiên Tôn đến rất là vui mừng, ba người ngồi luận đạo, trao đổi đạt được lẫn nhau, nhãn giới kiến thức của bọn hắn cũng vượt xa những Hỗn Độn Cổ Thần khác, lẫn nhau đạt được rất nhiều, được ích lợi không nhỏ.

Chẳng qua là trong Hỗn Độn sinh linh quá ít, Đế Tôn làm phép cho nhiều sinh linh trong Hỗn Độn, hóa thành Tiên Thiên Thần Ma, thu làm môn hạ, bất quá sinh linh trong Hỗn Độn vẫn còn là quá ít.

Ba người thương nghị một phen, quyết định khai thiên, sáng tạo Vũ Trụ Hồng Hoang, vạn giới sinh linh, chế tạo một thế giới hoàn mỹ.

Bất quá, sau khi khai thiên tích địa, chuyện liền nổi lên biến hóa, Hỗn Độn Cổ Thần đem sinh linh trong tám vũ trụ làm thành huyết thực, ý định dùng ăn, mà Đế cùng Tôn là muốn cho nhiều vũ trụ sinh linh phồn diễn sinh sống, không ngừng đề thăng bản thân, duy trì vũ trụ vận chuyển bình thường.

Bởi vì Hỗn Độn Cổ Thần ăn quá nhiều Tiên Thiên sinh linh, để cho Đế cùng Tôn tức giận, ra lệnh môn hạ đệ tử duy trì nhiều vũ trụ an bình, những đệ tử này xử tử nhiều Hỗn Độn Cổ Thần để răn đe, rốt cục để cho bọn họ cùng Bất Không đạo nhân trong lúc đó sinh ra khác nhau.

Bất Không đạo nhân đối với tánh mạng sinh linh của tám đại vũ trụ không để ở trong lòng, hắn đã đạt tới cảnh giới cực cao, những sinh linh này sinh sinh tử tử đã không để ở trong lòng, cho rằng chỉ là một trò chơi tạo hóa, cũng không cho là sinh linh ra đời trong vũ trụ mới là con dân cùng chúng sinh của mình.

Duy chỉ có đối với Hỗn Độn Cổ Thần, hắn rất là quan tâm, cho rằng Đế cùng Tôn bởi vì một chút sinh linh thấp kém mà xử tử nhiều Hỗn Độn Cổ

Thần, thật sự có chút quá đáng, cho nên đánh chết mấy người đệ tử của Đế Tôn.

Đế cùng Tôn tự mình phủ xuống, cùng Bất Không đạo nhân lý luận, cuối cùng ba người tan rã trong không vui.

Theo thời gian chuyển dời, bọn họ ở giữa khác nhau càng lúc càng lớn, sau khi Đế cùng Tôn mở Tiên Giới, nhóm Tiên Nhân đầu tiên từ hạ giới phi tiên, Bất Không đạo nhân thấy thế lực Đế Tôn lớn mạnh, Hỗn Độn Cổ Thần cùng Cổ Tiên đại chiến rốt cục bộc phát.

Trận đại chiến này phá hủy Linh giới, đem Linh giới vô cùng sinh linh hết thảy hủy diệt, Linh giới bị đánh thành phế tích, cơ hồ muốn lan đến gần bảy vũ trụ khác.

Bất Không đạo nhân cùng nhiều Hỗn Độn Cổ Thần thậm chí tính toán hủy diệt tất cả vũ trụ, một lần nữa khai thiên tích địa, tái tạo vạn vật sinh linh, biến thành nuôi dưỡng tràng của bản thân, nuôi dưỡng chúng sinh làm thành huyết thực.

Đế cùng Tôn vạn bất đắc dĩ, chỉ đành phải liên thủ đánh chết Bất Không đạo nhân.

Đánh chết Bất Không, Tiên Đế cùng Tiên Tôn không tiếng động thảm thiết khóc, vì tự mình đánh chết đạo hữu mà bi thống.

Sau khi Bất Không đạo nhân chết, lúc này Hỗn Độn Cổ Thần mới ẩn núp xuống, không dám làm ác.

Dù sao Bất Không đạo nhân là đạo hữu của mình, vì kỷ niệm đạo hữu của mình, bọn họ đem Bất Không đạo nhân chôn cất trong vũ trụ mà bọn hắn liên thủ mở ra, hơn nữa ở truyền pháp chi địa cũng thiết lập một tòa Thần Điện, thay thế hắn truyền thụ Đại Đạo của hắn, khiến cho đạo thống của hắn không diệt sạch, có thể truyền thừa đi xuống.

Trong lòng Giang Nam buồn bã, lẩm bẩm nói:

- Nhất niệm thiện, nhất niệm ác, Bất Không đạo nhân cũng không sai lầm, chỉ vì lý niệm bất đồng, hắn đứng ở góc độ tộc quần của mình nhìn vấn đề, mà Đế cùng Tôn đứng ở góc độ vô số chúng sinh nhìn trận phân tranh này, rốt cục để cho bọn họ mỗi người đi một ngả, cuối cùng thành bi kịch...

Bọn họ vốn là người cùng chung chí hướng, là tri giao bạn tốt, cuối cùng mỗi người đi một ngả, tạo thành trận bi kịch này, ngay cả Linh giới cái vũ trụ này cũng vì vậy mà hủy diệt.

Bất Không đạo nhân bị Đế Tôn chôn cất ở chỗ này, tính toán cơ hội truyền pháp tiếp theo, tìm được một người tiếp nhận đạo thống của Bất Không đạo nhân, tòa Thần Điện này là Tiên đế cùng Tiên Tôn lập, chút ít văn tự trên đồng trụ trong điện kia, cũng là Tiên Đế cùng Tiên Tôn viết, mặc dù là chữ viết của hai vị tồn tại bọn hắn, nhưng trên thực tế cũng là Đạo của Bất Không đạo nhân, trình bày đạo lý lớn mình ta Bất Không.

Mặc dù môn hạ Đế Tôn có nhiều hạng người tài trí kinh người, nhưng trên con đường bọn hắn chạy tới Tiên Đạo này, không cách nào đi quay đầu tu luyện con đường của Bất Không đạo nhân nữa, mà những tồn tại không phải là Tiên Nhân khác, lại không cách nào xuyên qua thời gian loạn lưu mà quanh thân Bất Không đạo nhân tạo thành, không cách nào đi tới trước thi thể của Bất Không đạo nhân.

Về phần Hỗn Độn Cổ Thần, bởi vì tràn đầy dục vọng phá hư, nếu nhận được Bất Không đạo nhân truyền thừa chỉ sợ sẽ ác càng thêm ác, cho nên đến nay mới thôi, vẫn chưa có người nào nhận được Bất Không đạo nhân truyền thừa.

Mà bây giờ, Giang Nam tới.

Giang Nam ở dưới tấm bia đá xếp bằng mà ngồi, yên lặng tham quan học tập thân ảnh vĩ ngạn phía trước kia, Bất Không đạo nhân Đại Đạo chất phác, là Đại Đạo mà chỉ có Hỗn Độn Cổ Thần mới có, tràn đầy ý nhị, nhưng so sánh với Hồng Mông Tiên Đạo càng thêm làm cho người ta khó lý giải.

Bất quá, đây cũng là một cuộc gặp gỡ khó được, mặc dù không thể nào để cho tu vi cảnh giới hắn tăng lên, nhưng có thể để cho hắn học được bản lãnh kinh thiên động địa của Bất Không đạo nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1667: Trung Thiên Đại Kiếp. (1)

Trong Bất Không điện, Giang Nam lặng yên ngồi, ngồi xuống chính là thời gian thông nhiễm, trong lúc vô tình đã đến kiếp vận bốn mươi tám năm, mùa thu năm này có chút xơ xác tiêu điều, trong địa ngục có sáu Ma Quân Chứng Đế, thực lực tăng nhiều.

Hơn thế trong hạo kiếp, mỗi gia tăng một Thần Đế Ma Đế, cũng sẽ mang đến áp lực thực lớn cho đối phương, mà chư thiên vạn giới kể từ khi Quang Vũ Chứng Đế lần trước, liền không tiếp tục có tân đế ra đời.

Tràng đại chiến Quang Vũ Chứng Đế kia, năng nhân bối xuất, cố gắng cướp lấy Quang Vũ Đế duyên, bất quá Quang Vũ Thần Triều nhiều Thần Quân Thần Tôn cùng chư thiên Thần Ma đại quân hiện lên, hơn nữa hai cung ủng hộ, lúc mới đầu cũng có thể trấn áp được tràng diện.

Sau Sa La Ma Đế Sa La Kiếm xuyên phá hư không, giết đến Tử Tiêu Thiên, rốt cục dẫn động một cuộc ác chiến.

Sa La Kiếm là địa ngục đệ nhất sát phạt chi bảo, kiếm này thậm chí ngay cả móng vuốt của Ứng Long lão tổ Bổ Thiên thần nhân cũng có thể chém thương, có thể thấy được uy lực của nó.

Sa La Ma Đế cũng không lộ diện, chẳng qua là xa xa thúc dục Chứng Đế Chi Bảo của mình, ngăn cản Quang Vũ hai thế Chứng Đế, lưỡi kiếm này Trường Nhạc Nữ Đế cùng Vị Ương Nữ Đế cũng không thể ngăn cản, bất quá đứng đầu hai cung tế lên Quang Vũ kiếp trước thân, cũng đem kiếm này đỡ.

Bất quá ngay sau đó một ngụm Vĩnh Hằng Thần Lô bay tới, giết đến Tử Tiêu Thiên, chính là Vĩnh Hằng Ma Hoàng xuất thủ, báo thù sỉ nhục bị Quang Vũ đào mộ phần, hai Ma Đế này xuất thủ, nhất thời dẫn động hiệu ứng liên hoàn, chư thiên vạn giới nhiều Thần Quân thậm chí Thần Đế cũng

nhịn không được nữa xuất thủ, ý đồ cướp lấy Quang Vũ Đế duyên.

Nhất là Nguyên Quân, Thánh Hoàng, Thiên Phương, Bá Phù chúng Thần Đế, lại càng muốn mượn Quang Vũ Đế duyên, khiến cho bản thân Chứng Đế không viên mãn khôi phục viên mãn, tăng lên thực lực bản thân.

Nhiều Thần Quân Thần Tôn khác thấy Quang Vũ thế yếu, cũng rối rít xuất thủ, muốn cướp lấy cơ duyên, tăng thực lực lên.

Lại có tặc nhân cùng một nhóm lớn Thần Ma của Đô Thiên Thần Giới khống chế Bỉ Ngạn Thần Chu thường lui tới, lấy ra Đế duyên, trong lúc nhất thời tràng diện cực kỳ hỗn loạn.

Mà vào lúc này, Đông Cực Đại Đế đột nhiên xuất thủ, tấn công Quang Vũ Thần Đế, Quang Vũ Thần Đế đón đỡ một kích kia, gặp phải bị thương nặng.

Bất quá cũng may Đông Cực Đại Đế không có tiếp tục truy kích, mà là kết thúc ân oán với nhau, bỏ qua chuyện lần trước lúc nàng Chứng Đế gặp gỡ cường giả dưới trướng Quang Vũ ngăn giết.

Đông Cực Đại Đế xuất thủ, cảnh ngộ của Quang Vũ Thần Đế càng thêm quẫn bách, cơ hồ bỏ mình, những nhiều Thần Đế khác vây công Quang Vũ, mắt thấy Quang Vũ sắp bỏ mình đạo tiêu. Đế duyên bị đoạt, không ngờ chuyện lại nảy lên biến hóa.

Thánh Hoàng Thần Đế đột nhiên hướng Hoang Tổ xuất thủ, mà nhiều thần tướng dưới trướng Thánh Hoàng cũng suất lĩnh đại quân thẳng hướng Thần Ma những thế lực khác.

Hoang Tổ Thần Đế bị Thánh Hoàng đánh bị thương nặng, mà Nguyên Quân Nữ Đế, Thiên Phương Thần Đế cùng Bá Phù Thần Đế thì bị Quang Vũ Thần Đế đột nhiên dữ dội lên, cơ hồ đem ba Thần Đế đánh chết, cuối cùng phải rút đi.

Quang Vũ Thần Đế tiếp quản kiếp trước thân, một mình nghênh chiến Vĩnh Hằng Thần Lô cùng Sa La Kiếm, cơ hồ đem hai đại Hoàng Đạo Cực

Binh này đánh cho tàn phế, mà hai cung cùng Thánh Hoàng thì tùy ý thắt cổ những chư thiên cường giả đến đây cướp đoạt cơ duyên, cao tầng chư thiên, trừ phe phái của Quang Vũ Thần Đế cùng Đông Cực Đại Đế, cơ hồ gặp phải huyết tẩy!

Những Thần Đế khác nguyên khí tổn thương nặng nề, thế lực dưới trướng rơi xuống.

Mặc dù phe phái Đông Cực Đại Đế nhận được bảo toàn, nhưng thế lực dưới trướng Quang Vũ Thần Đế mạnh hơn, còn có Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế cùng Thánh Hoàng Thần Đế tam đại Thần Đế này phụ tá, so sánh với, thế lực dưới trướng Đông Cực Đại Đế liền lộ ra vẻ kém đi rất nhiều.

Hơn nữa, Quang Vũ Thần Đế chính là hai đời Chứng Đế, lúc Chứng Đế tác động chư thiên vạn giới đại đạo, vạn đạo tới bái, không kém hơn lúc Đông Cực Đại Đế Chứng Đế chút nào.

Hắn mặc dù bị cướp lấy không ít Đế duyên, nhưng không ảnh hưởng toàn cục, hắn lần nữa thành tựu đế vị, tu vi thực lực liền không thể so với Đông Cực Đại Đế yếu hơn bao nhiêu, chỉ là không có chưởng khống La Thiên, điểm này là chỗ thua kém thật lớn.

Đến đây, Thiên có hai chủ, Quang Vũ Thần Đế cùng Đông Cực Đại Đế giống như nhật nguyệt, ánh sáng sinh huy.

Bất quá so sánh với nhau mà nói, phạm vi thế lực của Đông Cực Đại Đế bị cực hạn ở Tử Tiêu Thiên cùng La Thiên, cơ hồ bị Quang Vũ Thần Đế cho đi tàu bay giấy. Mà Quang Vũ Thần Đế cơ hồ đem Thần Giới chư thiên khác thống trị, Hoang Tổ, Nguyên Quân chúng Thần Đế bế quan dưỡng thương, căn bản không dám cùng hắn tranh phong.

Hắn hiệu lệnh vừa ra, vạn giới cảnh từ, không ai dám làm trái, so sánh với sắc lệnh của Đông Cực Đại Đế còn muốn hữu hiệu, thẳng đuổi theo Bổ Thiên thần nhân!

Chuyện cho tới bây giờ, cường giả chư thiên vạn giới mới biết được, Thánh Hoàng nguyên lai là phe phái của Quang Vũ, cho nên có lời đồn đãi nói, Quang Vũ Thần Đế chuyển thế, đem kiếp trước thân của mình giao cho Thánh Hoàng, Thánh Hoàng giả trang Quang Vũ tiếp tục thống trị chư thiên vạn giới hơn một nghìn năm, trấn áp phản loạn.

Thánh Hoàng mới là cánh tay lớn nhất của Quang Vũ, chẳng qua là hắn giấu diếm quá sâu, hơn nữa ngoài mặt cùng Quang Vũ cũng không hợp, cho nên không có ai hoài nghi đến trên đầu của hắn.

Mà Quang Vũ Thần Đế lần nữa thống trị chư thiên vạn giới, thi triển ra thủ đoạn như sét đánh, chèn ép dị kỷ, lớn mạnh phe phái của mình, chư thiên vạn giới những năm này không có cường giả mới Chứng Đế, cũng có nguyên nhân Quang Vũ Thần Đế trấn áp chư thiên ở trong đó.

Địa ngục những năm này nhiều ra sáu Ma Đế, thực lực tăng nhiều, hơn nữa trong trẻ tuổi còn có Càn Chí Ma Quân Băng Liên Nguyên Quân loại nhân vật này, lại có Hủy Diệt, Mộc Sâm, Lục Thiên, Lan Lăng Liệt chúng trẻ tuổi xuất sắc, còn có Thiếu Hư, Tử Viên chúng tồn tại cực kỳ cường đại!

So sánh với nhau, rốt cục để cho địa ngục ngồi không yên.

Đánh vỡ Sa La cùng Đông Cực hưu chiến hiệp nghị là một chuyện nhỏ, con trai Quang Vũ Thần Đế Trường Nhạc công tử một ngày ở Trung Thiên thế giới Vị Ương Thần Đình làm khách, gặp phải một cô gái tướng mạo đẹp, Trường Nhạc công tử chứng nào tật nấy, động sắc tâm, lên tiếng đùa giỡn, lại đem nàng kia đoạt mất, mạnh mẽ ngủ chung.

Này vốn là một chuyện nhỏ, Trường Nhạc công tử vốn chính là người phong lưu, ngủ qua nữ nhân không có ở số ít, hắn là con trai Thần Đế, cha mẹ đều là Thần Đế, còn có Thánh Hoàng làm chỗ dựa, ngủ mấy nữ nhân bị cho là cái gì?

Song nữ tử này lại cùng người khác bất đồng, chính là ái phi của Hậu Thổ Phảng Ma Đế, động lòng du ngoạn, đi tới Trung Thiên thế giới du lịch.

Hậu Thổ Phảng là tồn tại cầm đầu trong địa ngục Ma Đế, há có thể nhẫn, lại gặp địa ngục chư Hoàng chư Đế cũng động tâm tư, cho nên tẫn lên đại quân, đánh kỳ hào "phạt vô đạo", đại cử xâm lấn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1668: Trung Thiên Đại Kiếp. (2)

Địa ngục lần này xâm lấn, so sánh với mấy lần trước càng thêm mãnh liệt, do Ma Đế Hậu Thổ Phảng tự mình dẫn đại quân, nhiều địa ngục cường giả trẻ tuổi riêng phần mình suất lĩnh bảo vệ xung quanh, A Tỳ ma triều các lộ thần tướng ma tướng giết tới Trung Thiên thế giới, cơ hồ đem Trung Thiên thế giới đánh xuyên qua!

Quang Vũ Thần Đế cũng tận lên đại quân, thất thánh, ngũ tôn, tứ thiên, nhị pháp riêng phần mình Thống soái đại quân, điều động chư thiên từng cái từng cái thần quan thần tướng, thiên câu, thiên thuyền, lục giáp, thất diệu, lưỡng vệ, tam sư, thất công, song kỳ, bắc lạc sư môn... một chút đại quân điều động, Thần Ma đạt hơn mấy ngàn vạn, bảo vệ Trung Thiên thế giới.

Lại có Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế, Thánh Hoàng Thần Đế riêng phần mình suất lĩnh binh mã. Trung Thiên thế giới mỗi ngày chém giết, so sánh với trận đại chiến Huyền Thiên thế giới kia còn muốn tráng quan, còn muốn to lớn, còn muốn thảm thiết!

Trận đại chiến này một đấu chính là mấy chục năm, lại có những địa ngục Ma Đế khác suất quân đến giúp.

Nguyên Ma Ma Đế, Vô Nguyên Ma Đế bảy Ma Đế phủ xuống Trung Thiên thế giới, lại có Sa La Ma Hoàng ngự giá thân chinh, Sa La Kiếm treo cao, trấn áp trung thiên.

Quang Vũ Thần Đế cũng chân thân phủ xuống, kiếp trước thân hiện lên, cùng Sa La Kiếm xa xa giằng co.

Mà vào lúc này, lại có từng tôn Ma Hoàng rối rít phái ra đệ tử đắc lực bản thân đi Trung Thiên, tham dự trận chiến này, trận sát kiếp này rốt cục rốt cục càng không thể thu thập!

Ứng Long Đại Thế Giới, hai thân ảnh nho nhỏ đứng ở trong trưởng lão viện, ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thấy trưởng lão viện hình dạng như một cái vòng tròn lớn, từng chỗ ngồi phách thành từng vòng tròn lớn, từng tôn Cổ lão Long Thần ngồi ở trong chỗ ngồi, vẻ mặt nghiêm nghị, yên lặng như tờ.

Đột nhiên, khuôn mặt khổng lồ của Ứng Long lão tổ từ đỉnh trưởng lão viện hiện lên, dò xuống phía dưới, đỉnh đầu to lớn không gì so sánh được phủ xuống đến trước hai thân ảnh nho nhỏ kia, hai Long Nhãn to lớn nhìn chăm chú hai người.

Hai người này cực kỳ trẻ tuổi, cũng là cường giả đứng đầu trong long tộc, khẽ khom người nói:

- Lão tổ.

- Trận chiến này, Trung Thiên thế giới tất nhiên bảo vệ không được, Trung Thiên bị phá, chư thiên không xa, chư thiên bị phá, chính là ngày thế giới ta bị phá.

Ứng Long lão tổ thanh âm vang lên, chấn động trưởng lão viện nói:

- Long Tiễn, Đông Long, các ngươi nhận được ta chân truyền, giờ phút này liền suất lĩnh đại quân đi Trung Thiên! Ứng Long Đại Thế Giới trưởng lão viện ta, hết thảy cao thủ, hết thảy đại quân, tùy ý hai người các ngươi điều khiển!

Hai người khom người đồng ý, lúc này đem đại quân, dẫn tinh binh cường tướng của Ứng Long Đại Thế Giới đi trung thiên.

Cùng lúc đó, Huyền Hoàng Học Cung cửa cung đại khai, một kim quang đại đạo từ trong Huyền Hoàng Mẫu Khí phô ra, phô thành một con đường, nối thẳng ngoại giới, lại có một đầu đại xà từ chỗ sâu trong học cung bơi ra, bơi tới vờn quanh bên cạnh Tinh Hà Đại Thế Giới, thân thể một khom, khoác lên trên tinh hà.

Thanh âm Huyền Hoàng Lão Tổ vang lên, chấn động nhiều đệ tử trong

Huyền Hoàng Học Cung:

- Đa Văn, ngươi dẫn theo học cung chư thánh, đệ tử, đi Trung Thiên Đại Thế Giới một lần. Đại kiếp thế gian, không tranh giành cũng phải tranh một chuyến, vật lộn lấy ra một cái sinh lộ!

Đa Văn Thánh Nhân khom người, suất lĩnh chư thánh chư đệ tử, đạp trên đại đạo đi ra học cung, lại đi lên đại xà biến thành đại cầu, đi ra Huyền Hoàng Đại Thế Giới, hướng Trung Thiên thế giới bay đi.

Tạo Hóa Đại Thế Giới, Tạo Hóa Lão Tổ gọi tới môn hạ của mình, phân phó nói:

- Trung Thiên thế giới khó tránh khỏi khả năng rơi vào tay địch, các ngươi cũng hiện ra kiếp nạn, cùng nhau đi một lần a.

Đám người Cung Thiên Khuyết rối rít khom người nói:

- Lão tổ, chúng ta đi chuyến này, sống hay chết?

- Sinh sinh tử tử, trốn không thoát tạo hóa.

Tạo Hóa Lão Tổ cười nói:

- Ta ở chỗ này, Quỷ Đế cũng không dám nhận các ngươi.

Đám người Cung Thiên Khuyết rời đi.

Mà vào lúc này, trong Cực Nhạc Đại Thế Giới chư phật giống như khổ hạnh tăng, xếp thành hàng, cất bước đi ra Cực Nhạc Đại Thế Giới, chân không lưng trần, trên người chỉ có một kiện quần áo đơn giản chí cực, từng cái từng cái đi về phía Trung Thiên thế giới.

- Thánh Phật!

Trong Trường Sinh Thiên, thanh âm Cực Nhạc lão tổ đột nhiên vang lên, truyền tới trong phật quốc, kinh động vô số Nghiệp Hỏa Hồng Liên, từng tôn

Đại Phật ngẩng đầu, nhìn lên trên.

- Ta cho phép ngươi Chứng Đế!

Cực Nhạc lão tổ thanh âm chấn động không dứt.

Thánh Phật khom người lạy nói:

- Tuân pháp chỉ.

Đạo Vương Đại Thế Giới, trong Thần Đình, quanh thân Đạo Vương bao phủ ở trong thần quang, mắt nhìn xuống nhiều đạo đồng phía dưới, trong đó có một người như đao đứng ở trong đám người, là Thiên Đao lão tổ môn hạ đệ tử Chung Thiên Quân.

- Thiên Quân, ta giết sư tôn ngươi Thiên Đao lão tổ, ngươi hận ta không?

Chung Thiên Quân thấy thần nhân đặt câu hỏi, vội vàng khom người nói:

- Mới đầu hận, nhưng biết được ngọn nguồn, trong lòng Thiên Quân chỉ có bi thương. Nếu Thiên Quân sớm một chút biết chuyện xưa của sư tôn, khuyên hắn, có lẽ liền sẽ không phát sinh thảm kịch bực này.

Đạo Vương gật đầu nói:

- Ngươi là một mầm tốt. Trung Thiên hạo kiếp đã lên, ngươi dẫn dắt môn hạ đệ tử của ta, đi Trung Thiên trợ chiến, vì sư tôn ngươi rửa tội danh, Thiên Đao toái đi, nhưng truyền thừa vẫn còn, sẽ không diệt sạch!

Chung Thiên Quân khom người đồng ý, suất lĩnh Đạo Vương môn hạ chư đệ tử đi ra Đạo Vương Đại Thế Giới.

Đạo Vương nhìn về phía Thái Hoàng Lão Tổ đứng hầu một bên, thần quang khẽ rung chuyển, mở miệng nói:

- Ngươi có biết vì sao ta không phái ngươi xuất chiến không?

- Tự nhiên biết.

Thái Hoàng khom người, cung kính nói:

- Lão gia bày mưu nghĩ kế, chỗ dùng của ta lớn hơn nữa, không cần dùng ở trong trận chiến này.

Đạo Vương gật đầu nói:

- Ta vì ngươi mở ra Tiên Đỉnh toái phiến không gian, ngươi đi vào tu hành một thời gian ngắn, thời điểm dùng đến ngươi, đã tới rồi...

Thái Hoàng khom người đồng ý, bước lên một đạo kim kiều.

Bỉ Ngạn thế giới, Bỉ Ngạn Nữ Đế triệu tập môn hạ môn đồ, Hoằng Tổ đứng hầu ở một bên, Bỉ Ngạn Nữ Đế nhìn môn hạ một chút, trong lòng thầm than một tiếng, vung tay áo nói:

- Các ngươi cũng đi a, đi một lần, ứng trận sát kiếp này. Về phần có thể giữ được tánh mạng hay không, thì nhìn vận mệnh của các ngươi...

Càn Khôn Đạo Nhân chúng Tiên Thiên Thần Ma hai mặt nhìn nhau, cười nói:

- Sư tôn vì sao nói bi thảm như vậy? Bọn ta lần này đi, nhất định cũng có thể vật lộn đọ sức ra bất thế uy danh, sẽ không để sư tôn mất thể diện!

Trên mặt Bỉ Ngạn Nữ Đế không đành lòng , lấy ra mấy ngọc phù nói:

- Các ngươi mang theo ngọc phù, có thể bảo vệ mạng. Nếu không địch lại, liền thông qua ngọc phù, về tới đây.

Càn Khôn Đạo Nhân lĩnh mệnh, đột nhiên thiên toàn địa chuyển, bị đưa ra Bỉ Ngạn thế giới, duy chỉ có Hoằng Tổ bị lưu lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1669: Vãng Sinh, Ngươi Muốn Chết Ư? (1)

Nơi Đế Tôn truyền pháp đã không có vết chân, khoảng cách vùng đất truyền pháp này mở ra đã trôi qua sáu năm thời gian, không ít Yêu giới thế giới chủ cũng đã tìm được truyền thừa mình muốn, bị truyền ra vùng đất truyền pháp, còn có người chính là vĩnh viễn chết ở chỗ này.

Mà Yêu giới Tiên thiên sinh linh Nhậm Tiên Thiên ở vùng đất truyền pháp gặp được Vãng Sinh Thần Đế đuổi giết, hai người đại chiến trong Tôn Điện, cuối cùng Nhậm Tiên Thiên lĩnh ngộ một khuyết tiên pháp, bị truyền ra vùng đất truyền pháp.

Nhậm Tiên Thiên ra vùng đất truyền pháp, liền lập tức biết được tin tức Đô Môn Đại Đế chết trong tay Thiên Môn Yêu Đế, hôm nay Thiên Môn Yêu Đế đã đoạt được Yêu giới chư đế ủng hộ, đi lên Đại Đế vị, hơn nữa hiệu lệnh thiên hạ, muốn đem hắn chém giết.

Rất nhanh, Nhậm Tiên Thiên vận rủi đến đây, có người phát hiện tung tích của hắn, tiến đến bao vây tiễu trừ, thậm chí có Yêu Đế xuất mã, ý định tự mình chém giết hắn.

Hắn đẫm máu chiến đấu hăng hái, rốt cục thoát khỏi vòng vây, biến mất vô tung.

Trong vùng đất truyền pháp, Vãng Sinh Thần Đế không thể lưu lại Nhậm Tiên Thiên, chỉ phải đi trước Đế Điện, trong Đế Điện, Thần Đế này ngồi xuống đó là sáu năm, tìm hiểu tiên đạo bên trong thế giới tiên quang kia.

Tiên đạo trong thế giới Tiên quang có được vô tận sinh linh, cũng có Đế cấp công pháp, Hoàng Đạo Cực Cảnh công pháp, thậm chí tiên pháp cũng có xuất hiện, chẳng qua muốn đoạt được tiên pháp, cần phải có lực lĩnh ngộ cực cao.

Dù sao sinh linh trong tiên quang thế giới này không có khả năng đem Tiên pháp mình lĩnh ngộ ra từ đầu chí cuối truyền thụ cho Vãng Sinh Thần Đế, hết thảy cũng cần hắn tự ngộ.

Cái này thể hiện ra tài trí cao thấp của một người, Nhậm Tiên Thiên lĩnh ngộ ra tiên pháp chỉ cần nửa tháng thời gian, mà Vãng Sinh Thần Đế ở trong Đế Điện ngồi xuống là những sáu năm, nhìn tồn tại phi tiên trong tiên quang thế giới nhiều đạt mấy vạn, nhưng mà đến nay mới thôi hắn còn chưa từng lĩnh ngộ ra tiên pháp.

Dù vậy, hắn chứng kiến quá trình mấy vạn tiên nhân phi tiên, tự thân tích lũy cũng trở nên vô cùng hùng hồn. Nhãn giới mở rộng ra, lấy được ích không phải là ít, chỉ cảm thấy mình thần trí thông minh, khoảng cách ngộ ra tiên pháp càng ngày càng gần.

Lại qua mấy tháng, Vãng Sinh Thần Đế quan sát một tiên nhân khi còn sống trải qua, đột nhiên chỉ cảm thấy trong đầu giống như có một phiến đại môn mở rộng, hết thảy sương mù hết thảy chướng ngại đột nhiên không còn sót lại chút gì, nhịn không được cười ha ha, vui đến cực điểm!

Hắn rốt cục trước sau quán thông, lĩnh ngộ ra một tiên pháp tinh diệu đến cực điểm!

Ngay sau đó, hắn thấy hoa mắt, bị quy tắc nơi Đế Tôn truyền pháp truyền ra, đi vào bên trong Yêu giới.

- Tiên pháp, trẫm rốt cục chiếm được tiên pháp! Trẫm mặc dù không tu Thiên Vương Vãng Sinh Kinh, cũng có thể đạt tới thành tựu cực cao, có thể chứng đạo thành tiên, trường sinh bất tử!

Vãng Sinh Thần Đế mừng rỡ như điên, nhịn không được cất tiếng cười to. Thanh âm chấn động Yêu giới ức vạn dặm hư không, từng khỏa ngôi sao Yêu giới bị chấn sa sa run run, kinh người đến cực điểm!

Có chút ngôi sao Yêu giới phía trên còn có Yêu giới sinh linh, bị tiếng

cười này chấn động, chẳng biết bao nhiêu sinh linh chết thảm, chẳng biết bao nhiêu tu sĩ bạo toái, chỉ có một chút tu sĩ cùng Yêu tộc thần ma cường đại, mới tránh thoát một kiếp này!

Hắn lĩnh ngộ tiên pháp, há có thể không vui?

Hắn cảm giác đến Cổ tiên hạo kiếp đã đến, liền chủ động trá tử thoát thân, lại không ngờ Cổ tiên hạo kiếp bạo phát, chúng sinh tử tử tán tán, không người hiến tế hắn, làm cho hắn thật sự làm cho mình đùa chết, cuối cùng không thể không tự mình tín ngưỡng chính mình, này mới miễn cưỡng giữ một cái mệnh.

Cổ tiên hạo kiếp qua đi, Vãng Sinh Thần Đế cũng có thể xuất thế, tái hiện phong cảnh lúc trước, không ngờ bị Lan Lăng Thần Hoàng, cũng tức là Bát Cảnh Thần Đế một quyền nổ nát Vãng Sinh Kim Chung của hắn, một cước dẫm nát quan tài hắn, lại dùng một tấm sắc lệnh đóng đinh hắn ở trong quan tài hơn năm nghìn vạn năm.

Vận mệnh của Vãng Sinh Thần Đế có thể nói rất bi thảm, thật vất vả đợi đến thời đại này, tìm được truyền nhân Thánh Thiên Đại Tôn, mưu đồ bí mật sống lại, kết quả bị Giang Nam một thanh hỏa thiêu đế lăng, lại thả ra lũ lụt, thủy mạn đế lăng, cuối cùng hắn rốt cục đào thoát, lại bi ai phát hiện hôm nay chư thiên vạn giới căn bản không có nơi cho hắn sống yên ổn.

Hắn miễn cưỡng khôi phục tu vi đến Thần Quân đại viên mãn, khôi phục chuông vàng, rồi lại bị Giang Tuyết một cái tát đem Vãng Sinh Kim Chung chụp toái.

Trong vùng đất truyền pháp, hắn thật vất vả nhận hơn một nghìn Yêu Tôn Yêu Quân, cơ hồ muốn tăng lên tới tu vi Thần Đế, lại không ngờ mấy tồn tại này cùng bộ hạ thần tướng của hắn hết thảy chết ở trong Hồng Mông trường hà của Bất Không Điện, làm cho tu vi đại hàng, ngay cả Nhậm Tiên Thiên cũng không thể xử lý.

Mà hôm nay, hắn rốt cục chuyển vận, rốt cục lĩnh ngộ ra tiên pháp, một

cái quang minh đại đạo ở trước mắt!

Vãng Sinh Thần Đế tiếng cười chưa lạc, đột nhiên, trong hư không lại có một đạo hào quang hiện lên, lại có một người từ vùng đất truyền pháp bị truyền ra, dừng ở trong hư không cách hắn không xa.

- Huyền Thiên Giáo Chủ! Tiểu tử này vẫn không chết? Hắn không ngờ có thể chạy ra Hồng Mông trường hà?

Vãng Sinh Thần Đế hướng người nọ nhìn lại, không khỏi mừng rỡ, chỉ thấy người nọ bị truyền ra là một tuổi trẻ thư sinh, vẫn ngồi xếp bằng ở trên hư không, nhắm mắt tiềm tư, tựa hồ gặp nan đề chưa giải.

- Ha ha ha ha, thượng thiên thật sự là đối đãi trẫm không tệ!

Vãng Sinh Thần Đế trường thanh cười to, tiếng cười chấn vỡ thành phiến thành phiến hư không, uy năng kinh người, hắn cười đến rất vui vẻ, thể xác và tinh thần sung sướng:

- Ta chẳng những đoạt được tiên pháp, còn đoạt được thời cơ diệt trừ cừu nhân tốt! Huyền Thiên Giáo Chủ, trẫm vốn tưởng rằng ngươi chết trong Hồng Mông trường hà, trẫm không thể tự tay báo thù, ý niệm không thể hiểu rõ, nhưng ngươi cư nhiên chưa chết! Hôm nay, trẫm cuối cùng ý niệm hiểu rõ!

Rắc...

Trong tay hắn Vãng Sinh Kim Chung chấn động, tiếng chuông một vang, vạn vạn dặm hư không hết thảy sụp đổ, không gian kịch liệt sụp xuống, đế uy mênh mông cuồn cuộn nhất thời đem Giang Nam bao phủ, từng đạo Thần Đế đại đạo giống như cuồng long đại mãng, giết chết hết thảy, quay quanh ở trên người Giang Nam, trùng trùng điệp điệp một giảo!

Tuy rằng uy năng của Vãng Sinh Kim Chung tổn hao nhiều, nhưng Chứng Đế Chi Bảo dù sao cũng là Chứng Đế Chi Bảo, vô lượng thần uy đủ để trấn giết bất cứ Thần Tôn nào!

Chỉ cần tiếng chuông, liền dễ dàng có thể đem một Thần Tôn luyện thành tro tàn, nhưng tiếng chuông không phải là thủ đoạn mạnh nhất, mạnh nhất vẫn là từng đạo Thần Đế đại đạo kia, đủ để giết chết hết thảy!

Chỗ tiếng chuông này truyền đãng, thậm chí ngay cả tinh cầu Yêu giới cũng bị chấn sụp xuống, vô số sinh linh chết thảm, vô số thần ma thất kinh từ mấy tinh cầu này bay lên, cuống quít trốn hướng những nơi an toàn khác!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1670: Vãng Sinh, Ngươi Muốn Chết Ư? (2)

- Chỉ ta bất không!

Bên trong uy năng của Vãng Sinh Kim Chung, một thanh âm trùng trùng điệp điệp vang lên, chấn động hư không thương minh, giống như là tồn tại vĩnh hằng bất diệt mở miệng, đem thế nhân trình bày đại đạo của hắn.

Thật lâu, uy năng Chứng Đế Chi Bảo ngừng lại, từng đạo Thần Đế đại đạo bay múa, trở về trong chung.

Vãng Sinh Thần Đế cười ha ha, thu hồi Vãng Sinh Kim Chung, tái hướng nơi Giang Nam ngồi kia nhìn lại. Chỉ thấy hư không hóa thành hắc động, cắn nuốt hết thảy. Ngay từng khỏa tinh cầu phá vỡ cũng bị kéo vào bên trong hắc động, biến mất không thấy!

Nhất là trung tâm uy năng Vãng Sinh Kim Chung bạo phát, nơi đây biến thành thời không loạn lưu, ngay cả thời gian cùng không gian cũng lọt vào đánh nát!

Tại phiến hủy diệt kia, mặc dù là Thần Quân cũng không thể sinh tồn!

Chẳng qua ở nơi này, lại có một người vẫn khoanh chân ngồi, hai tròng mắt đóng chặt, hai tay nắm bắt một đạo ấn pháp, bất phôi bất không.

Một đạo ấn pháp này của hắn, giống như một Hỗn Độn cổ thần khôi phục, đem đại ngàn vũ trụ nấp trong lòng bàn tay, tùy ý ngoại giới phá diệt, ta tự tàng thiên nạp địa, bất lão bất tử bất diệt!

Trong lòng Vãng Sinh Thần Đế rùng mình, hai tay một đập, Vãng Sinh Kim Chung quay tròn chuyển động, ầm ầm hướng Giang Nam đánh tới, khẩu chuông vàng này tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc liền đi vào bên người Giang Nam, oanh long một tiếng đánh vào trên người Giang Nam!

Uy năng của Chứng Đế Chi Bảo cường đại mức nào, chỉ thấy chỗ va chạm, vô cùng hư không sụp đổ, tinh cầu thành phiến thành phiến đột nhiên bị chấn nát, biến mất không thấy!

Đây là uy năng Chứng Đế Chi Bảo, đánh phá hư hư không, phá diệtcủa hết thảy, tập trung lực vạn đạo mà đạt tới uy năng khôn cùng!

- Còn chưa có chết?

Vãng Sinh Thần Đế trong lòng cả kinh, chỉ thấy Giang Nam vốn ngồi xếp bằng ở chỗ kia trước người đột nhiên nhiều ra một cây đỉnh trượng, tuy chuông vàng uy năng bạo phát, nhưng mà đánh vào phía trên đỉnh trượng, cũng không có trực tiếp oanh kích trên người hắn, làm cho hắn đào thoát trận này.

Mặc dù không có trực tiếp va chạm ở trên người Giang Nam, nhưng cỗ uy năng này cũng không phải là Thần Tôn có khả năng ngăn cản, chuông vàng bạo phát uy năng, thậm chí ngay cả Thần Quân cũng có thể chấn vỡ, mà trái lại Giang Nam, lại không bị hao tổn chút nào!

- Xú tiểu tử, ngồi ở chỗ kia giả thần giả quỷ!

Vãng Sinh Thần Đế giận dữ, thân hình đột nhiên bay lên, hướng Giang Nam giết đi, chuông vàng móc xuống, bao lại đỉnh đầu Giang Nam, rắc rắc rắc chấn động không dứt, cùng lúc đó hắn một chưởng bay tới, ấn hướng Giang Nam, muốn đem Giang Nam đánh chết!

Chuông vàng móc xuống, trong chung ngân hà chuyển động, vô tận uy năng phun dũng, hủy diệt hết thảy, trùng kích thân hình Giang Nam phiêu vẫy không chừng, mà Vãng Sinh Thần Đế một ấn bay tới, ấn hướng mi tâm Giang Nam!

- Vãng Sinh Thần Đế, ngươi muốn chết sao?

Đột nhiên Giang Nam mở mắt, ô phát bay múa, trong mắt hắn không phải thần quang, mà là Hỗn Độn Hồng Mông, bá đạo vô cùng, một loại khí tức

đại đạo cùng những đại đạo khác hoàn toàn bất đồng phát ra, mãnh liệt mênh mông.

Song thủ ấn pháp đột nhiên mở ra, giống như có một vũ trụ hoàn chỉnh từ trong lòng bàn tay hắn bàng bạc mà ra, đại thế giới từ trong lòng bàn tay hắn hiện lên, vô tận sinh linh ở nơi này phồn diễn sinh sống!

Vãng Sinh Kim Chung vù một tiếng ngã vào bên trong một đạo ấn pháp này của hắn, tiếng chuông ám ách, nhất thời chặt đứt cảm ứng cùng Vãng Sinh Thần Đế!

Chẳng qua một ấn này tạo thành dị tượng thời gian không dài, ngay sau đó Vãng Sinh Thần Đế liền thấy vũ trụ kia sụp đổ, hàng tỉ sinh linh yên diệt, biến mất không thấy, lập tức lại có thể cảm ứng được chuông vàng của mình.

Lại vào lúc này, Giang Nam một chưởng nghênh hướng một ấn này của Vãng Sinh Thần Đế, chỉ nghe oanh long nổ một tiếng, Vãng Sinh Thần Đế hộc máu, bay ngược mà ra, đánh vỡ từng khỏa tinh cầu, rời khỏi chẳng biết bao xa.

- Trẫm lĩnh ngộ ra tiên pháp, sao lại bị ngươi đánh bại? Chuông vàng, đến!

Vãng Sinh Thần Đế vừa sợ vừa giận, vội vàng triệu hồi chuông vàng, chỉ thấy tay Giang Nam bắt Vãng Sinh Kim Chung, cùng chuông vàng cùng nhau bay tới.

Vãng Sinh Thần Đế thúc dục chuông vàng, tiếng chuông vừa mới vang lên, đột nhiên chỉ thấy hai tay Giang Nam lại triển khai Bất Không Ấn, uy năng Vãng Sinh Kim Chung nhất thời rơi vào trong song chưởng hắn, tiếp theo trong song chưởng của Giang Nam có uy năng bạo phát, uy năng Vãng Sinh Kim Chung tính cả uy năng Bất Không Ấn càng hướng Vãng Sinh Thần Đế oanh khứ!

Hắn giống như một Ma Thần cổ lão từ trong hỗn độn đi ra, phách tuyệt

thiên hạ, nơi đi qua, lực lượng thân thể liền có thể nghiền áp hết thảy!

Vãng Sinh Thần Đế nâng lên hai tay đón nhận, đại đạo toàn thân cùng nhau kích phát, vô số sinh linh hiến tế vang triệt vũ trụ, chấn động thương khung, vô số sinh linh hư ảnh ở sau thân hắn hiện lên, vô số thần ma hư ảnh san sát, tựa hồ gia điệp với Thần Đế này!

Oanh...

Vô số sinh linh hiến tế im bặt mà ngừng, tôn tôn thần ma hư ảnh phá diệt, hóa thành hư ảo, cự đại chấn động truyền đến, Vãng Sinh Thần Đế bạo toái, thân thể bị đánh cho hóa thành một mảnh tín ngưỡng kim dịch tạo thành kim hải!

- Trẫm là bất diệt!

Tín ngưỡng kim hải rộng lớn vài ức dặm, phiêu đãng trong hư không, thanh âm của Vãng Sinh Thần Đế từ bên trong kim hải vang lên, bên trong kim hải, một thân ảnh đỉnh thiên lập địa hiện ra, lấy tay một trảo, Vãng Sinh Kim Chung bay tới, dừng ở trong tay thân hình này.

Hắn nhìn xuống Giang Nam giống như nhìn xuống một bụi bậm nho nhỏ, trong kim hải hàng tỉ vạn thanh âm đồng thời hò hét:

- Trẫm là bất diệt, trẫm lĩnh ngộ tiên pháp, nhất định phi thăng Tiên giới...

Giang Nam ngẩng đầu, nhìn Thần Đế trong kim hải này, lạnh lùng nói:

- Vãng Sinh, ngươi muốn hàng tỉ vạn chúng sinh bái ngươi, trợ giúp ngươi Trường Sinh. Hôm nay ta bái ngươi, nhìn xem ngươi có thể thừa nhận được ta cúi đầu hay không!

Hắn hai tay chắp lại, lạy dài, hoàng đạo chạy chồm, giống như chín mươi chín đạo trường long dũng mãnh vào kim hải, lại có một đạo đại đạo bất diệt trong Hồng Mông phóng lên cao, chín mươi chín đạo hoàng đạo cùng theo, cùng nhau dũng mãnh vào kim hải!

Tín ngưỡng kim hải sôi trào, thiêu đốt, khôn cùng tín ngưỡng kim dịch bị hoàng đạo cùng bất diệt đại đạo bốc hơi, trong khoảnh khắc hóa thành hư ảo!

Kim thân vĩ ngạn kia sụp đổ, hoàn toàn hủy diệt, chỉ còn lại có một ngụm chuông vàng dừng ở tại chỗ, tiếng chuông vẫn chấn động không ngớt, cuối cùng tiếng chuông bình ổn xuống.

- Hạng người mục nát, không chịu nổi ta cúi đầu!

Giang Nam huy tay áo, cuồn cuộn nổi lên chuông vàng, lắc mình rời đi.

Dưới chuông vàng, một giọt tín ngưỡng kim dịch quay tròn bay lên, ý đồ bám vào trên người Giang Nam.

Đột nhiên chỉ nghe xuy một tiếng, giọt tín ngưỡng này hóa làm một đạo khói xanh, biến mất không thấy.

Giang Nam chân trước rời đi, liền gặp hư không chấn động, mấy thân ảnh dị thường cường đại hàng lâm nơi đây, trong đó có một vị là Thế Giới Chủ tòa thế giới này, vừa rồi Giang Nam cùng Vãng Sinh đại chiến, hắn căn bản không dám lộ diện, đợi sau khi Giang Nam cúi đầu, đem Vãng Sinh bái tử rời khỏi, lúc này hắn mới dám hiện thân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1671: Huyết Nhuộm Trung Thiên. (1)

- Đó là người gì? Thật không ngờ khủng bố!

Mấy tồn tại cao cao tại thượng nhìn nhau, không khỏi rùng mình một cái.

- Vừa rồi cổ Đế Uy này trùng thiên, chẳng lẽ là một Thần Đế?

- Bất quá người kia tràn ngập Đế Uy, lại bị tên còn lại đánh chết! Chẳng lẽ người kia ngay cả Thần Đế cũng có thể tru sát?

Đột nhiên, một cổ khí tức làm cho Yêu giới Chư Thiên run rẩy truyền đến, Đế Uy hạo hạo đãng đãng từ trên trời giáng xuống, càn quét hư không, sau đó một thanh âm vang lên, chấn động hoàn vũ:

- Tồn tại thật cường hoành, chỉ sợ tiếp cận Thần Đế rồi, chẳng lẽ là Nhậm Tiên Thiên? Không đúng, Nhậm Tiên Thiên tạm thời còn không có được trình độ này. . .

Đột nhiên, một cái đại thủ từ trong hư không thò ra, bắt lấy một Yêu tôn, sưu hồn tác phách, đem trí nhớ vừa rồi của hắn xem một lần, lập tức đem vị Yêu tôn này buông ra, nghi ngờ nói:

- Thiếu niên kia là ai? Ngược lại là rất cao minh. Hắn hẳn không phải là người Yêu giới ta, chẳng lẽ là Ngoại Vực tà ma. . .

Mấy Yêu tôn kia câm như hến, không dám nhiều lời. Chỉ có vị Thế Giới Chủ kia đánh bạo nói:

- Dương Tôn bệ hạ, người này đại náo Yêu giới, cần khiển trách hắn không?

Thanh âm cao cao tại thượng kia truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Người này tuy so với ta yếu, nhưng tiềm lực không phải chuyện đùa, trẫm chưa hẳn có thể lưu lại hắn. Nếu như giết không chết hắn, tương lai tất nhiên sẽ thành họa. Người bậc này, không nên đơn giản đắc tội, nếu muốn đắc tội, liền phải đem hắn triệt để tru sát!

- Dương Tôn bệ hạ, người này ở trong Yêu giới ta sát nhân. Nếu tùy ý hắn rời đi như vậy, chỉ sợ thể diện Yêu giới ta. . .

Cái thanh âm kia trầm mặc một lát nói:

- Cũng tốt, trẫm đi gặp hắn một lần, cho hắn biết ta lưu một phần tình cảm cùng hắn.

Mấy Yêu tôn kia hai mặt nhìn nhau, trong nội tâm hoảng sợ, ngay cả Dương Tôn Yêu Đế bực này cũng không dám triệt để đắc tội thiếu niên vừa rồi kia, không muốn cùng hắn triệt để vạch mặt, có thể thấy thiếu niên kia là cường đại bực nào!

Giang Nam ở trong Yêu giới từ từ mà đi, cước bộ của hắn tuy chậm, nhưng vừa sải bước qua, cũng đã phóng ra không biết bao nhiêu ức vạn dặm, cái này so với bất luận thần thông gì cơ hồ đều phải nhanh hơn nhiều lắm!

Bất tri bất giác, hắn đi vào biên giới vũ trụ màng thai, đang muốn đi vào, đột nhiên dừng bước lại, quay người nhìn lại.

Hư không lắc lư, một Yêu tộc Thần Đế hàng lâm, lúc sơ hiện thân hình vô cùng to lớn cao ngạo, khí tức bá đạo vô biên. Đợi triệt để hiện ra thân hình, hình thể vị Yêu Đế này dần dần thu nhỏ lại. Cuối cùng nhất hóa thành một người bình thường, xuất hiện ở trước người Giang Nam cách đó không xa.

- Yêu giới Thần Đế!

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, đối phó Vãng Sinh Thần Đế nửa bước Thần đế này, hắn còn có thể đem hắn cầm xuống, nhưng lần này tới chính là một Thần Đế chính thức, tồn tại chứng đạo!

Thực lực Vãng Sinh bất quá là Thần Quân Đại viên mãn, cường giả gần đế, trong tay chứng đế chi bảo cũng nhiều lần bị đánh nát, mà người này lại là Thần Đế chân chính, có được uy năng vô biên, không phải hắn có khả năng chống lại!

- Coi như là Yêu giới Thần Đế, muốn lưu lại ta cũng không có khả năng!

Giang Nam trong mắt tinh quang hiện lên, thi lễ nói:

- Đạo hữu.

Yêu giới Thần Đế kia hoàn lễ, cười nói:

- Đạo hữu, ta chính là Yêu giới Dương Tôn Yêu Đế, chưởng quản Bích Tỳ Thiên 1300 thế giới, xin hỏi đạo hữu xưng hô như thế nào?

Giang Nam gặp vị Dương Tôn Yêu Đế này không có hùng hổ dọa người, ngược lại là dùng lễ đối đãi, cười nói:

- Chư Thiên vạn giới nhân sĩ, người xưng Huyền Thiên giáo chủ. Dương Tôn bệ hạ lần này đến cần làm chuyện gì?

Dương Tôn Yêu Đế ha ha cười nói:

- Giáo chủ, ngươi vừa mới cùng người đại chiến, là ở trong phạm vi quản hạt của ta. Ta việc vặt quấn thân, đạo hữu đến đây ta cũng không có thể chiêu đãi, đạo hữu diệt trừ cường địch, ta cũng không có thể xuất thủ tương trợ, trong nội tâm thật là áy náy.

Trong nội tâm Giang Nam hiểu rõ, nhận lỗi nói:

- Ngu đệ lỗ mãng, ở trong nơi bệ hạ quản lý cùng người tranh đấu, quấy nhiễu bệ hạ, trong nội tâm thật sâu tự trách. Nói ra thật xấu hổ, đối thủ kia của ta chính là một Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, tên là Vãng Sinh, ra tay thì không có bất cứ kiêng kị gì, làm hỏng rất nhiều ngôi sao, suy giảm tới người vô tội, ngu đệ tuy kiệt lực khống chế thần thông uy năng, chưa từng

lan đến gần con dân của bệ hạ, nhưng lại khó có thể cứu hộ những người kia, kính xin bệ hạ thứ lỗi.

Dương Tôn Yêu Đế thấy hắn biết nhã ý, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, không khỏi cười ha ha nói:

- Giáo chủ nói quá lời. Ta vừa rồi thần thức quét ngang hư không, hoàn toàn chính xác phát hiện phá hủy rất nhiều ngôi sao cùng Yêu tộc sinh linh ta đều là tên còn lại gây nên, chỉ có ở phía sau giáo chủ là còn sống.

Hai người lẫn nhau khách sáo một phen, Dương Tôn yêu điệp thỉnh Giang Nam có rảnh liền đi Bích Tỳ Thiên ngồi một chút, Giang Nam đáp ứng, hai người cáo từ bịn rịn chia tay, tất cả tự rời đi.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam quay về Chư Thiên vạn giới, chưa đi vào Trung Thiên, từ xa nhìn lại, chỉ thấy Trung Thiên thế giới như là bị áp đặt khai mở, ma quang che khuất nửa thiên trong đó, Thần Quang che khuất nửa thiên khác, trong nội tâm không khỏi lắp bắp kinh hãi.

- Đây là. . . Địa Ngục cùng Chư Thiên khai chiến sao?

Hắn nhanh như điện chớp, chạy tới Trung Thiên thế giới, càng đến chỗ gần, trong lòng của hắn liền càng khiếp sợ, chỉ thấy Địa Ngục cùng Chư Thiên Chư Thần tản mát ra ma quang cùng Thần Quang hóa thành chủng chủng dị tượng, lâu, tháp, chung, đỉnh, trì, Cầm, sách, uyên, bàn, kiếm, đao, thương, búa, việt vân...vân hình thái, lại có Bằng, côn, Long, Phượng, Tước, Kỳ Lân, Thao Thiết, Bạch Hổ, Huyền Quy vân vân và vân vân dị thú dị tượng, trong đó lại có vố số lâu thuyền cực lớn rong ruổi, thần thành xông tới, các loại pháo quang kích xạ, đủ loại pháp bảo hủy diệt tinh không, giết đến Thiên Băng Địa Liệt!

Trong Ma quang lại có Huyết Hà bành trướng, Minh Hải sinh sóng, ma hạm ở trong Minh Hải chạy nhanh, hỏa lực bắn về phía Chư Thiên Thần Ma ở hai bờ sông, chiến xa từ trong Huyết Hà lái tới, Ma Thần to lớn cao ngạo đứng trong xe hướng bốn phía đánh ra!

Lại có từng mặt đại kỳ bay lên không, mặt cờ che lấp hư không, vô số Thần Ma ở trong đó như ẩn như hiện, đánh hạ đạo đạo Thần quang, bay ra từng ngụm thần binh, chém giết cường địch.

Lại có Thiên Hà thủy sư khống chế Thiên Hà mãnh liệt lao xuống, Thiên Hà phiêu phù ở không trung, như rồng vòng qua vòng lại quay quanh, giảo sát đối thủ.

Lại có nguyên một đám Thần Ma mang mũ rộng vành đem nguyên một đám kim đấu vứt lên, kim đấu hóa thành vòng xoáy màu vàng cực lớn, từng đạo xiềng xích từ trong vòng xoáy bay ra, trói cầm đối thủ.

Lại có một gốc thần thụ lơ lửng, thần thụ đứng một Thần tôn, quanh thân tràn ngập sinh cơ bừng bừng, gia trì Thần Ma phương mình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1672: Huyết Nhuộm Trung Thiên. (2)

Lại có thần ma đại quân cầm đao thương búa rìu, cận chiến chém giết, cơ bắp cùng thần binh đối kháng, máu tươi bay tứ tung.

Từng tòa đại trận như là cối xay cực lớn, cắn nát giảo sát vô số Thần Ma, Thần Thi ma thi cực lớn như là từng tòa đại lục từ trên cao trụy lạc, nện sập thành từng mảnh núi lớn, thần huyết cùng ma huyết hội tụ thành biển, trên biển các loại lệ khí bắn ra, oán niệm thâm trầm thảm trọng trong Thần Ma để cho Trung Thiên thế giới cơ hồ biến thành nơi không người có thể sinh tồn!

Giang Nam đi tới, tiến vào Trung Thiên thế giới, đi vào bên trên chủ đại lục, chỉ thấy bên trên chủ đại lục khắp nơi đều là nham thạch nóng chảy phún dũng, nham thạch nóng chảy hòa với Thần Ma thi thể chảy ra máu tươi, hướng ra phía ngoài phun trào, mà đỉnh đầu Hồng Mông Già Thiên, thỉnh thoảng Hồng Mông vỡ ra, vô số thần cùng ma to lớn cao ngạo từ giữa không trung trụy lạc.

Oanh…

Một tòa thần thành dài đến mấy ngàn vạn dặm bị đánh chia năm xẻ bảy, nghiêng nghiêng rơi vào Trung Thiên, mảnh vỡ cực lớn nâng hỏa diễm thật dài, nhập vào đại địa, lập tức sơn băng địa liệt!

Lại có mấy chiếc thuyền lớn từ trong Hồng Mông chi khí rớt xuống, buồm thuyền bị đâm đoạn đi, cắm ở phía trên đại địa, phảng phất một cột cờ cao tới mấy vạn dặm.

Ầm ầm, ầm ầm, âm thanh chấn động không ngừng truyền đến, từng bàn chân vừa thô vừa to từ trong Hồng Mông giẫm rơi, lông trên chân so với đại thụ che trời còn muốn tráng kiện, đó là Thần Ma bộ binh doanh đang cùng Địa Ngục Ma Thần cận chiến chém giết, những nơi bước chân đi qua, đụng

núi núi báy, giẫm lên mà sập, kinh người đến cực điểm!

Ngôi sao của Trung Thiên thế giới cũng bị quét rơi vô số, từng khỏa đại tinh nghiền nát cùng tinh lục nghiền nát rơi vào Trung Thiên, không trung như là hiện lên từng đạo lửa khói, sau đó nhập vào đại địa, đại địa chấn động không ngừng!

- Trung Thiên. . .

Giang Nam thầm than một tiếng, hắn sớm đã biết ngày hôm nay sẽ tới, chỉ là không nghĩ tới bộc phát nhanh như thế, dùng hắn phỏng đoán, trận đại chiến này sẽ không đến mức hung mãnh cùng thảm thiết như thế, tối đa vốn là tính công kích thăm dò, mà sẽ không đột nhiên chỉnh thể bộc phát.

Không nghĩ tới, Địa Ngục cùng Chư Thiên lần nữa khai chiến, vậy mà sẽ nhanh chóng mãnh liệt như thế, nhanh chóng mãnh liệt đến làm cho không người nào có thể tiếp nhận.

- Trung Thiên thế giới đã xong, mặc dù có thể đánh lui Địa Ngục, cũng không phải một cái nghỉ lại chi địa rồi...

Hắn phóng mắt nhìn đi, hiển nhiên trận đại chiến này bộc phát quá mãnh liệt quá đột ngột, làm cho Trung Thiên thế giới rất nhiều phàm nhân cùng sinh linh chưa kịp di chuyển, đại chiến cũng đã bộc phát, ở bên trong nham thạch nóng chảy cùng huyết chi, khắp nơi nổi lơ lửng thi thể phàm nhân cùng tu sĩ, những người này bị chết oan uổng.

Nếu là giai đoạn trước quy mô nhỏ tiếp xúc, căn bản không có quá nhiều sinh linh tử vong, bởi vì Thần Ma của Chư Thiên vạn giới sẽ đưa bọn họ di chuyển đến Chư Thiên, tận lực giảm bớt phàm nhân chết tổn thương.

Mà bây giờ, Trung Thiên thế giới hơn phân nửa sinh linh đều chưa kịp dời đi, liền chết trong đại chiến!

- Trận đại chiến này, như thế nào sẽ bộc phát đột nhiên như thế?

Trong lòng của hắn nhịn không được bay lên một cổ lửa giận cùng bất đắc dĩ, ở bên trong đại chiến lần trước, vô số Thần Ma hùng hồn hy sinh, dùng tánh mạng đi hộ vệ những sinh linh kia di chuyển đến Trung Thiên cùng Chư Thiên, là vì Chư Thiên vạn giới bảo tồn hỏa chủng, hỏa chủng bất diệt, chư thiên không diệt, như trước sẽ có vô số Thần Ma hiện ra!

Mà bây giờ, những tồn tại hùng hồn chịu chết kia, cái chết của bọn hắn cơ hồ trở nên không có bất kỳ ý nghĩa!

Hình Chân Thần tôn, Bàn Long Thiên Tôn, Phúc Vân Thần Tôn, Nguyên Tôn Pháp Vương, những cường giả này chết, hết thảy đã không có ý nghĩa!

Hô…

Một tòa thần thành trụy lạc, trong thần thành Thần Ma chết tổn thương hầu như không còn, cũng không có thiếu Thần Ma lọt vào trọng thương, nhưng còn chưa chết, Giang Nam tâm niệm vừa động, thần thành bay lên, bay bổng rơi ở trước mặt của hắn.

- Huyền Thiên giáo chủ!

- Tả Thiên Thừa!

- Giang cô gia!

Những Thần Ma may mắn còn sống sót kia đang kinh nghi bất định, đột nhiên chứng kiến Giang Nam, không khỏi kinh thanh kêu lên.

- Các ngươi là. . .

Giang Nam tinh tế dò xét, đột nhiên nói:

- Các ngươi là thần binh thần tướng của Thất Diệu Thiên?

Những Thần Ma may mắn còn sống sót kia gật đầu, vội vàng nói:

- Giáo chủ cô gia, nhanh cứu lão gia tử! Lão gia tử cùng sáu vị lão gia

khác, đang cùng một Ma Tôn Địa Ngục khai chiến!

Giang Nam giận dữ:

- Một đám lão già hợm hẹm, còn học người trẻ tuổi cậy mạnh hiếu thắng, tìm đường chết sao? Bọn hắn ở nơi nào? Mang ta đi!

Dưới Hồng Mông khí trùng trùng điệp điệp của Trung Thiên Thế Giới, tòa thần thành tàn phá kia chở nhiều Thất Diệu Thiên thần ma may mắn còn sống từ từ bay lên, ở trên đường bay lên, mấy thần ma này chỉ thấy nhiều mảnh nhỏ pháp bảo phần phật bay tới, còn chưa tiếp cận thần thành liền bị hòa tan, chủ động dung nhập bên trong thần thành, vài cái hô hấp liền đem thần thành tu bổ xong!

Lại có từng luồng đại đạo tung bay, đại đạo vô cùng trong suốt sáng lạn dung nhập đến bên trong thần thành, mấy thần ma này lập tức cảm giác được uy năng toà thần thành này lấy một loại tốc độ khủng bố đề thăng, ngay lập tức trong lúc đó uy năng thần thành liền lật nhào bốn năm lần, thậm chí còn đang không ngừng bên trong tăng cường!

Toà thần thành này vốn là Thần Tôn chi bảo, cần mấy vạn thần ma mới có thể khống chế thúc dục, chẳng qua bị Giang Nam tế luyện lần này, uy năng thần thành thẳng tắp đề thăng, không ngờ đạt tới Thần Quân chi bảo, thậm chí còn đang không ngừng đề thăng, cho người hoảng sợ!

Chẳng qua toà thần thành này tăng lên tới Thần Quân chi bảo, biên độ đề thăng liền nhỏ xuống, dù vậy, toà thần thành này mặc dù đặt ở trong Thần Quân chi bảo, cũng là cấp bậc đỉnh phong!

- Giang cô gia thật sự là cường đại, bổn sự bực này, chỉ sợ cho dù là Thần Quân cũng chưa chắc có thể làm được!

Muốn đem một kiện Thần Tôn chi bảo vô cùng khổng lồ tăng lên tới Thần Quân chi bảo đỉnh phong, mặc dù là Thần Quân đỉnh phong cũng chưa chắc có thể làm được, phải Thần Quân đại viên mãn mới có thể làm được, hơn

nữa tiêu phí thời gian cũng là lề mề, không phải là một ngày hai ngày liền có thể làm được.

Mà Giang Nam lại trong vài tức lúc đó, liền đem uy năng thần thành tăng lên tới trình độ Thần Quân chi bảo đỉnh phong, loại thủ đoạn này, so với Thần Quân đại viên mãn còn muốn kinh người!

Này cũng là Trung Thiên Thế Giới thần ma đại chiến, hai đại vũ trụ cường giả chết vô số. Pháp bảo mảnh nhỏ ngã vào Trung Thiên, nơi nơi đều là thần tài thần liệu, lấy được bất tận, cho Giang Nam vật liệu sung túc.

- Ân? Bên kia. .

Mắt thấy thần thành liền muốn bay vào bầu trời Trung Thiên Thế Giới, đi vào thần ma chiến trường kia, Giang Nam đột nhiên thoáng nhìn trung ương Trung Thiên Thế Giới, tử khí thâm trầm, bên trong cuồn cuộn tử khí, một mảnh thế giới thuộc loại người chết hạo hãn hiện ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1673: Ai Dám? (1)

Một chiến thuyền cự đại từ dưới nền đất mọc lên, vô số thần ma chết đi đứng ở phía trên chiến hạm, từng đạo xiềng xích ngang trời, khóa cầm xác chết tôn tôn thần ma chết đi, kéo vào phiến thế giới người chết kia!

Còn có từng đầu, từng đầu cốt long hình thể khổng lồ từ phiến thế giới kia phóng lên cao, rậm rạp, trên lưng từng đầu, từng đầu cốt long đứng tôn tôn thần ma dị thường cường đại, khí tức quay cuồng, bắt các loại pháp bảo mảnh nhỏ, quăng nhập bên trong phiến thế giới kia.

Mà ở phiến thế giới kia, phía dưới còn có trùng trùng điệp điệp thế giới, càng đến trung tâm thế giới. Tử khí liền càng nặng, mà ở dưới chín trọng thế giới, hoàng tuyền chạy chồm, bên trong hoàng tuyền có một ngụm thần lô vô cùng to, trong lô thần quang mãnh liệt cuồn cuộn, vô số mảnh nhỏ pháp bảo rơi vào trong đó, liền bị hòa tan!

Lại có thần thi ma thi hình thể khổng lồ, đứng ở bên cạnh lò lửa cầm trong tay từng cái muôi lớn bằng đồng, từ trong lò lửa múc ra đồng dịch, ngay tại chỗ rèn luyện pháp bảo, chuy thanh rung trời!

- Minh Thổ mười tám tầng thế giới !

Đồng tử Giang Nam khẽ ngưng, địa ngục cùng chư thiên đại chiến, cơ hồ đem Trung Thiên Thế Giới chủ đại lục đánh phá hư, làm Minh Thổ mười tám tầng thế giới dần dần muốn độc lập đi ra ngoài!

Minh Thổ thế giới chính là Minh Thổ Thần Đế tôn Thần Đế cường đại nhất này mở, có xâm chiếm Trung Thiên chi thế, chỉ đáng tiếc chính là, trong đó thiên đạo không được đầy đủ, Minh Thổ Thần Đế cũng không thể bổ toàn bộ.

Mười tám tầng thế giới này khuếch trương, cuối cùng vẫn là bị Bổ Thiên

Thần Nhân trấn áp xuống dưới, không cho từ Trung Thiên Thế Giới này độc lập đi ra ngoài, miễn cho làm hại thế nhân!

Mà hiện tại xem ra, Trung Thiên Thế Giới bị địa ngục cùng chư thiên thần ma đánh thành bộ dáng này, Minh Thổ thế giới sắp thoát ly Trung Thiên, muốn độc lập đi ra ngoài, thoát khỏi trấn áp!

- Có thời gian, nhất định phải đi Minh Thổ, tán gẫu cùng Thần Đế này một chút, xem ý tưởng chân chính của hắn!

Trong mắt Giang Nam tinh quang lóe ra, khống chế thần thành lao ra Hồng Mông khí, nhảy vào trong chiến trường địa ngục cùng chư thiên. Minh Thổ Thần Đế bị Bổ Thiên Thần Nhân trấn áp, trong lòng có oán khí, hơn nữa Minh Thổ Thần Đế công pháp tham nghiên địa ngục pháp môn, không bàn mà hợp địa ngục thiên đạo.

Nếu tôn Thần Đế mạnh nhất này bị địa ngục mượn hơi , đối với chư thiên vạn giới tất nhiên là tổn thất thật lớn, hơn nữa, lấy thực lực của Minh Thổ Thần Đế, nếu tương trợ địa ngục, đối với chư thiên vạn giới cũng là một hồi tai họa thật lớn, tuyệt đối không thể cho hắn gia nhập trận doanh địa ngục!

Thần thành lơ lửng trên không trung, bên người Giang Nam đứng trên dưới một trăm Thất Diệu Thiên thần ma tướng sĩ, mấy tướng sĩ này lọt vào bị thương nặng, giờ phút này đạt được sinh cơ của Giang Nam bổ sung, đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, thần thái sáng láng, lập tức chỉ hướng một mảnh chiến trường nói:

- Giang cô gia, thất vị lão gia liền ở nơi này!

Giang Nam mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời Trung Thiên Thế Giới đã biến thành một Tu La tràng cự đại, đủ loại trận pháp đem Trung Thiên cắt xé, tòa tòa đại trận khí diễm trùng thiên, mỗi một tòa đại trận cũng có chiến lực giống như Thần Tôn Thần Quân!

Thần thành thần quang chọc thủng mây trời, ma hạm ma quang kích bắn,

tôn tôn Thần nhân vĩ ngạn vô cùng, chiến đấu sát phạt, lại có đủ loại pháp bảo uy năng cường đại, hình thể cự đại tản mát ra khí tức hủy diệt!

Thậm chí, hắn còn chứng kiến tòa tòa Đế cấp đại trận, ở trong chiến trường lăn lộn giết chết, đại trận thậm chí tràn ngập ra đế uy, kinh người đến cực điểm, so với đế bảo hoàn toàn nở rộ uy năng cũng còn hơn!

Phiến chiến trường này, mặc dù là Thần Tôn Thần Quân một mình xuất chiến, cũng khó tránh khỏi cái chết, phải nương dựa đại trận mới có thể còn sống, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Rất nhanh, hắn chứng kiến vài lão Thần Chủ của Thất Diệu Thiên, ở bên ngoài một tòa Đế cấp đại trận, tràn ngập nguy cơ, Thất Diệu Thiên cũng là bộ hạ của Quang Vũ Thần Đế, chia làm nhật nguyệt kim mộc thủy hỏa thổ thất tinh, thuộc Thiên Hoàng Tinh Đấu đại quân, phụ thuộc Phụ Triều Pháp Vương.

Phụ Triều Pháp Vương đại quân đều xuất hiện, hóa thành tòa tòa đại trận, vô luận là Thất Diệu hay là Ngũ Đế, tạo phụ, thiên thuyền v.v... Thiên Hoàng Tinh Đấu, đều có một tòa đại trận, hàng chục tòa đại trận tạo thành một tòa Đế cấp trận pháp, tản mát ra uy năng thao thiên!

Nhưng mà cùng hắn đối chọi chính là Càn Chí Ma Quân trong địa ngục, chính là một Ma Quân đại viên mãn, pháp lực thông thiên, đã đạt tới biên giới Đế cảnh, bộ hạ binh cường tướng mạnh rất nhiều, tạo thành một tòa địa ngục Đế cấp đại trận, hai tòa đại trận va chạm, vô số thần ma quay cuồng chém giết, chết vô số.

Thất Diệu Thiên đại quân thuộc loại bên ngoài, đã bị đánh cho tàn phế, bảy lão Thần Chủ hiển nhiên bị trở thành pháo hôi, bởi vì bảy người này đã già, hơn nữa không phải dòng chính của Phụ Triều Pháp Vương. Lại cùng Giang Nam có điều liên lụy, cho nên nhất định sẽ trở thành vật hi sinh.

Thất Diệu Thiên thần ma đại quân ở giữa không trung hóa thành bảy khỏa đại tinh. Nhật nguyệt kim mộc thủy hỏa thổ thất tinh, bên trong thất tinh có

bảy tòa thần thành, trong đó năm tòa thần thành đều bị đánh lạc xuống dưới, thất tinh bị chết sắp tới, nhưng những đại trận khác của Phụ Triều Pháp Vương lại không đi tới trợ giúp chút nào, hiển nhiên là ngồi xem Thất Diệu Thiên chết!

Cùng Thất Diệu Thiên thần ma đại quân đối chọi chính là một Ma Tôn, thực lực cực kỳ cường đại. Thống lĩnh hàng chục vạn Địa Ngục Ma Thần, lại có thêm trận pháp, có được chiến lực giống như Thần Quân, giết chết thất tinh!

- Phụ Triều Pháp Vương còn đang nội đấu hao tổn lẫn nhau, tiêu hao lực lượng phe phái của ta!

Giang Nam tức giận, không khỏi phân trần liền thúc dục thần thành dưới chân bay qua, trong hư không vô số ma quang ung tung như tê, đều oanh đến, lại có đủ loại pháp bảo uy năng dư âm cùng thần thông bay loạn oanh tới, chỉ thấy bốn phía thần thành trôi nổi lên mặt mặt đại kỳ. Tạo thành Luyện Thiên Đại Trận, mấy cái công kích này hết thảy xuyên thấu thần thành, lạc hướng địa phương khác!

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

trong Phụ Triều Pháp Vương cao ở trên Thiên Hoàng Tinh Đấu đại trận lập tức phát hiện thần thành vừa mới rơi xuống lại tự lơ lửng trên không trung, vội vàng mở ra thần nhãn, hướng toà thần thành này xem ra, nhất thời phát hiện Giang Nam, không khỏi cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi ở bên trong đại chiến nhảy ra, là chuẩn bị vì Trung Thiên tẩy địa sao?

Giang Nam không giận phản cười nói:

- Tự nhiên là muốn tẩy địa.

- Ngươi không thể tùy ý làm bậy!

Sắc mặt Phụ Triều Pháp Vương trầm xuống, thanh âm từ bên trong trận pháp trùng trùng điệp điệp truyền đến, cười lạnh nói:

- Nếu xông vào trận pháp của ta, ta nhất định trảm không tha!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, khống chế thần thành phóng đi, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, địa ngục Viêm Phong Ma Tôn kia bày ra đại trận lập tức bị đụng tán, tôn tôn Địa Ngục Ma Thần mọi nơi ngã đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1674: Ai Dám? (2)

Viêm Phong Ma Tôn rống giận, vẫy thân nhoáng lên, nhiều Ma Thần lớn nhỏ giống như Hỏa Diệm Sơn đều bay lên, nhanh như gió cùng Viêm Phong Ma Tôn đụng cùng một chỗ, hóa thành một người hỏa diễm cự nhân đỉnh thiên lập địa, thực lực nhất thời liên tiếp kéo lên, tăng lên tới Thần Quân trung kỳ, một quyền hướng Giang Nam đang ở thần thành oanh khứ!

- Huyền Thiên Giáo Chủ? Nghe nói ngươi cùng địa ngục tiên thể ta nổi danh, cho ta xem ngươi có tư cách này hay không!

Bộ hạ Ma Thần của hắn đều là Viêm Phong Ma tộc, cùng hắn đồng nguyên, lại là tôn tôn Hỏa Diệm Cự Nhân, có thể dung hợp đến nhất thể, tất cả Ma Thần dung nhập trong cơ thể hắn, làm khí tức của hắn bạo liệt vô cùng, quanh thân tràn ngập Đâu Suất Thần Hỏa hừng hực, thậm chí ngay cả hư không cũng bị cháy sạc, không ngừng hướng trong cơ thể hắn sụp xuống, kinh người đến cực điểm!

- Chết!

Viêm Phong Ma Tôn quát lớn, nắm tay so với thần thành dưới chân Giang Nam còn muốn khổng lồ, một quyền liền muốn đem thần thành nổ nát!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, thần thành đánh thẳng tới, uy năng hoàn tòan bạo phát, thần uy thao thiên tràn ngập, trấn áp mấy vạn vạn dặm hư không, giờ phút này tất cả mọi người trong lòng rùng mình, cảm giác được một cỗ uy năng không kém hơn Thần Quân đỉnh phong bạo phát ra!

Oanh...

Nắm tay của Viêm Phong Ma Tôn oanh ở phía trên thần thành, tiếp theo nắm tay bạo mở, tôn tôn Viêm Phong Ma tộc thần ma bị nghiền nát, tiếp theo thần thành đánh tới, giống như bẻ gãy nghiền nát đem Viêm Phong Ma

Tôn nghiền bạo, vô số Ma Thần thần tính mọi nơi tung bay, bỏ chạy mà đi, tiếp theo vô lượng thần quang phun dũng, vô số Viêm Phong Ma tộc Ma Thần thần tính bị thần quang đảo qua, nhất thời hóa thành tro bụi!

Mặc dù là Viêm Phong Ma Tôn thần tính cũng không có đào thoát, trực tiếp bị luyện chết!

- Huyền Thiên Giáo Chủ!

Nhiều Ma Tôn Ma Quân bộ hạ của Càn Chí Ma Quân đều nổi giận, đại trận vận chuyển, vô số Ma Thần tổ hợp, hóa thành một bàn tay to, ầm ầm hướng Giang Nam cùng tòa thần thành kia chụp đi, hung ác đến cực điểm!

Mấy công kích này gắn bó một mảnh, cơ hồ tương đương với hàng chục Thần Quân vây công, tung hoành ích hạp, đừng đạo tương đương với Thần Quân chi bảo đỉnh phong, mặc dù là một Thần Quân đỉnh phong chân chính cũng sẽ bị nổ nát!

Vù...

Quanh thân Giang Nam hoàng đạo bay múa, quấn quanh tòa thần thành này, hàng chục đạo hoàng đạo đại thần thông như đàn long quay cuồng, gào thét đón nhận, chỉ thấy vô tận tinh không yên diệt, tòa tòa đại trận giống như bị thần trụ đỉnh thiên lập địa đụng trúng, ầm ầm tan rả, tôn tôn Ma Tôn Ma Quân trong miệng hộc máu, đại trận rách nát, mọi nơi ngã đi!

Đột nhiên xuy xuy xuy tiếng vang không dứt, từng đạo Ma Quân đạo tắc vô cùng thô to ngang trời, giống như mạng nhện rậm rạp hư không, hóa thành một tòa đại trận, đem tất cả Địa Ngục Ma Thần nhốt ở trong đó, đại trận nhất thời sụp đổ lập tức phục hồi như cũ, hóa thành một tòa Đế cấp đại trận kinh người đến cực điểm.

Càn Chí Ma Quân di động hiện ở bên trong đại trận, quanh thân vô số đại đạo quấn quanh, đem vô số Ma Thần thống ngự, ánh mắt hướng Giang Nam nhìn lại, lãnh đạm nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ chớ có càn rỡ, tiếp được ta một kích này bất tử, ta tùy ý ngươi cứu người!

Đế uy thao thiên mãnh liệt đánh tới, Càn Chí Ma Quân không ngờ đem vô số pháp lực thần ma tập vào một thân, pháp lực quán thông, mạnh mẽ đem tu vi thực lực của mình tăng lên tới tầng thứ Ma Đế, có được Ma Đế oai, một chưởng chụp đến!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, từ bên trong thần thành bay lên trời, chín mươi chín hoàng đạo tung bay, đột nhiên dũng mãnh vào bên trong một ngụm chuông vàng, khẩu Vãng Sinh Kim Chung kia càng lúc càng lớn, phạm vi bao phủ càng ngày càng rộng, ầm ầm chấn động, đế uy tận trời, Thần Đế đại đạo tung bay!

- Rắc...

Vãng Sinh Kim Chung chấn động, lay động tòa tòa ma trận mà Càn Chí Ma Quân thống nhất quản lý, chấn đắc vô số Ma Thần khí tức hỗn loạn, khí huyết bốc lên, nhất thời làm uy năng một kích này của Càn Chí Ma Quân tổn hao nhiều.

Chẳng qua mặc dù là uy năng tổn hao nhiều, một kích này cũng cường đại đến mức đáng sợ!

Giờ khắc này, địa ngục cùng chư thiên vô số ánh mắt dừng ở trên người Giang Nam, tôn tôn Ma Đế Thần Đế đều nhìn xem, muốn xem hắn tránh được một kiếp này như thế nào!

Sau đầu Giang Nam Thần Luân chuyển động, Khai Thiên Ấn, Diệt Thế Ấn, Hóa Tiên Ấn bay ra, cùng một kích này của Càn Chí Ma Quân va chạm, đều phá diệt, chỉ là đem một kích này của Càn Chí Ma Quân hao tổn vài phần uy năng, vẫn chưa có thể hoàn toàn đỡ một kích này!

Càn Chí Ma Quân một chưởng oanh đến, uy năng có khí tức diệt sạch hết thảy, muốn một chưởng đem Giang Nam đánh nát!

Giang Nam nâng lên một bàn tay, chín mươi chín đạo hoàng đạo tập hợp, quy về nhất thể, đón nhận Ma Đế oai.

Bàn tay hai người chạm vào nhau, vô thanh vô tức, vô tận uy năng phá diệt ở trong hai bàn tay, không có nửa phần lan đi ra ngoài, thân thể Càn Chí Ma Quân chớp lên, khoé miệng tràn đầy huyết, đột nhiên huy động đại kỳ quát:

- Lui.

Một tiếng quát lớn truyền đến, tôn tôn Ma Tôn Ma Quân quát lớn:

- Chư quân nghe lệnh, tạm dừng tiến công!

Tòa tòa đại trận nhất thời đình chỉ vận chuyển, tạm dừng tiến công, thân thể Giang Nam cũng lắc lư, lau vết máu ở khoé miệng, hướng Càn Chí Ma Quân khẽ chắp tay, lập tức lắc mình dừng ở phía trên thần thành, thần thành đại phóng hào quang, từng đạo thần quang thổi quét, đem Thất Diệu Tinh Quân sinh sôi từ trong Thiên Hoàng Tinh Đấu đại trận kéo ra, bảy khỏa đại tinh lung lay sắp đổ dừng ở bên trong thần thành.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi dám xông vào đại trận của ta!

Phụ Triều Pháp Vương giận dữ, lạnh lùng nói:

- Ngươi còn biết vương pháp hay không? Ta nhất định phải bẩm tấu Quang Vũ Thần Đế bệ hạ, trị tội ngươi...

Oanh,...

Một bàn tay cự đại đột nhiên xuyên thấu Hoàng Thiên Tinh Đấu Đại Trận trùng trùng điệp điệp, một cái tát phiến ở trên người Phụ Triều Pháp Vương, đem Thiên Hoàng Tinh Đấu phiến đến bấp bênh, Phụ Triều Pháp Vương bị phiến bay ra vài vạn dặm, đánh cho hộc máu, khí tức héo đốn.

- Quang Vũ trị tội ta?

Giang Nam thu hồi bàn tay, thanh âm chấn động Trung Thiên chiến trường, làm tất cả thần ma rõ ràng nghe vào trong tai, lay động nhân tâm, lạnh nhạt nói:

- Lấy tu vi thực lực hiện tại của ta, ai dám trị tội ta?

- Lấy tu vi thực lực hiện tại của ta, ai dám trị tội ta?

Đây cũng không phải là một câu nói suông, mà là thành lập ở trên trụ cột thực lực của mình, thực lực không đủ cường đại, đó chính là một câu chê cười, nhưng mà có thực lực đầy đủ mạnh, liền là một loại uy hiếp!

Chính xác, ta đụng Hoàng Thiên Tinh Đấu đại trận, đánh Phụ Triều Pháp Vương, kia lại có thể thế nào?

Lấy thực lực của ta, đánh ngươi cũng là đánh, ngươi có thể làm gì.

Lời này truyền tới trong tai địa ngục cùng chư thiên cường giả, để cho tất cả mọi người trong lòng lẫm nhiên, có người khiếp sợ, có người kiêng kỵ, có người cười lạnh, cũng có người chẳng thèm ngó tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1675: Trực Diện Chư Đế. (1)

Bất quá, tất cả mọi người biết, lúc này Huyền Thiên Giáo Chủ tuyệt đối là một trong những người khó dây vào nhất trên đời!

Tồn tại có thể cùng hắn chạy song song còn có thật nhiều, nhưng trừ Tiên Thể Thiếu Hư cùng mấy Thần Đế Ma Đế chuyển thế ra, chỉ sợ chính là những Thần Quân Ma Quân Đại Viên Mãn nửa chân đạp vào Đế cảnh kia!

Mà vượt xa hắn, chính là những Thần Đế Ma Đế cao cao tại thượng kia, bất quá cho dù là Ma Đế Thần Đế, muốn chém giết hắn cũng không phải là dễ dàng như vậy!

Phụ Triều Pháp Vương ổn định thân hình, một ngụm tiếp theo một ngụm hướng ra phía ngoài phún huyết, dị thường tức giận, nhưng mà lại không thể làm gì, chẳng bao lâu trước, Giang Nam ở trước mặt hắn chỉ là một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể, không chịu nổi một kích, chẳng qua là ỷ vào hắn cân nhắc đa tài mà sống đến bây giờ, mà bây giờ, Giang Nam đã biến thành một đầu sỏ đỉnh thiên lập địa, mà đầu sỏ hắn ở trước mặt Giang Nam, thì lộ ra vẻ có chút thật nhỏ.

Mà hắn lại biết, bằng vào lực lượng của mình, cuộc đời này chỉ sợ đều không thể tìm Giang Nam báo thù rửa hận, bởi vì tiềm năng của hắn đã ép khô, Thần Quân đã là cực hạn của hắn, mà Giang Nam trong khoảng thời gian ngắn như vậy liền vượt qua hắn, hiển nhiên tiềm lực của Giang Nam còn chưa dùng hết!

Ngày sau hắn cùng với Giang Nam chênh lệch chỉ biết càng lúc càng lớn. Càng ngày càng xa, cuối cùng ở trước mặt Giang Nam, hắn chỉ là một con kiến hôi bé nhỏ không đáng kể.

- Nếu như muốn báo thù rửa hận, chỉ có vận dụng lực lượng Quang Vũ

thần triều, đem tiểu tử này lau đi!

Phụ Triều Pháp Vương xóa đi vết máu ở khóe miệng, trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc:

- Quang Vũ thần triều ta có tứ tôn Thần Đế, hai vị công tử cũng là bá chủ có Đế tư, là thế lực cường đại nhất chư thiên vạn giới. Cho dù là những Thần Đế khác ở ngoài sáng nghe Đông Cực Đại Đế điều khiển, trên thực tế cũng phải nhìn sắc mặt Quang Vũ thần triều ta! Quang Vũ thần triều muốn tiêu diệt tiểu tử này, dễ dàng!

Bên trong Thần thành, Thi Mạc Sơn cùng Huỳnh Hoặc, Thần Tinh, Trấn Tinh, Nguyệt Diệu chúng Thần Chủ cũng thở phào nhẹ nhõm, hơi thở héo úa, từng cái từng cái tinh thần không phấn chấn, trọng thương không dậy nổi, thế lực dưới trướng Thất Diệu Thiên đã bị đánh cho tàn phế, nếu không phải Giang Nam xuất thủ cứu giúp, bọn họ tất nhiên sẽ hết thảy tử trận ở chỗ này!

Sau ót Giang Nam, trong Thần Luân hiện lên một bụi Đế Hoàng Thụ. Tràn ngập sinh mệnh khí tức, sinh cơ bừng bừng, tràn vào trong cơ thể những Thần Ma gặp phải bị thương nặng này, vì bọn họ chữa thương.

- Tuế Tinh cùng Kim Diệu đã chết, Thất Diệu chúng ta chỉ còn lại có ngũ diệu!

Thần Tinh Tinh Quân cười thảm, tóc trắng phất phới, ha ha cười nói:

- Hai cái lão khốn kiếp lười biếng này, so với Lão Tử đi trước một bước, bọn họ hiện tại tự tại!

Hắn cười nói, đột nhiên gào khóc, hiển nhiên Thất Diệu Thiên bảy lão thần chủ trong lúc đó tình cảm rất thâm hậu.

Giang Nam mặc nhiên, thúc dục thần thành hướng phía sau chiến trường bay đi, ở trong chiến trường bất kỳ công kích cũng là không có mắt, nơi nơi là thần thông tung hoành, pháp bảo uy năng cường đại. Không cẩn thận, sẽ

gặp phải công kích.

Nhất là tòa thần thành này của Giang Nam, lại càng là mục tiêu của rất nhiều người, bất luận là địa ngục hay là chư thiên, người muốn diệt trừ hắn cũng không ở số ít.

Hô...

Một ngụm Ma chuông đánh tới, Ma chuông tối như mực cạch một tiếng chấn động, ma âm oanh hướng thần thành. Giang Nam vung tay áo phất một cái, một chưởng vỗ vào trên Ma chuông, mặt ngoài Ma chuông nhất thời xuất hiện một cái chưởng ấn cự đại, lấy tốc độ nhanh hơn đường cũ đụng trở về, đem một Ma Tôn tại chỗ chấn thành phấn vụn!

Lại có bảy thanh thần kiếm dắt tay nhau bay tới, giống như bảy ngọn kiếm sơn, mới vừa muốn rơi vào chung quanh thần thành, còn chưa rơi xuống liền thấy tay áo Giang Nam vẽ ra một cái vòng tròn lớn, bảy thanh thần kiếm bay lên, giăng khắp nơi, cắt vào trong một tòa Đế trận, đem một Thần Tôn dưới trướng Nguyên Tôn Pháp Vương cắt toái!

- Giang Tử Xuyên, ngươi giết ái đồ của ta, hôm nay lại giết một Viên đại tướng của ta, ta cùng với ngươi thế bất lưỡng lập!

Nguyên Tôn Pháp Vương hận đến nghiến răng nghiến lợi, quát to một tiếng.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, không nhanh không chậm thúc dục thần thành bay về phía sau, vô luận địa ngục hoặc là chư thiên, nếu có người dám can đảm hướng hắn xuất thủ, sẽ bị hắn di hoa tiếp mộc, dùng thủ đoạn của đối phương đem đối phương tại chỗ đánh chết!

Không có qua chốc lát, lại có mấy tồn tại Cổ lão chết thảm dưới thần thông hoặc là pháp bảo của mình, cuối cùng ở trong chiến trường không người dám hướng Giang Nam xuất thủ nữa, tùy ý hắn khống chế thần thành đi tới phía sau Trung Thiên.

Phía sau Trung thiên chiến doanh đi thông Thần Giới Hoang Cổ Thánh Sơn, từng ngọn Thần Đình mênh mông trôi nổi, do không biết bao nhiêu Thiên Cung tạo thành, Thiên Cung chằng chịt, cung điện nặng nề, thần quang xông lên trời, có tất cả tám tòa Thần Đình, Thần Đế cư ngụ ở trong đó lược trận, Đế uy tràn ngập.

Từng ngọn Thần Đình bảo vệ xung quanh Thần Đình khí thế rộng rãi ở giữa kia, chính là Quang Vũ Thần Đình, càng thêm rộng lớn mênh mông!

Nhiều thần quan, thần tướng thân thể rộng lớn, thần thông khôn cùng, đứng ở trong hư không, như ẩn như hiện, có mặt mũi phong cách cổ xưa, có kiên nghị, có dữ tợn, có từ mi thiện mục, có đạo cốt tiên phong, riêng phần mình phía sau tinh kỳ phiêu giương, suất lĩnh vô số Thần Ma đại quân trấn áp nơi đó.

Mà ở Quang Vũ Thần Đình chính giữa kia, lại có Quang Vũ kiếp trước Đế khu Chứng Đế Chi Bảo vô cùng cường đại này trấn thủ, cao có thể sánh bằng vai Hoang Cổ Thánh Sơn, tất cả Chư Thần lớn nhỏ san sát, vờn quanh Đế khu này, có thể nói là Đồng Tường Thiết Bích, không gì phá nổi.

Trong Thần Đình, lại có chư tướng trấn thủ, từng cái từng cái ngắm nhìn thế cục chiến trường.

Địa ngục cùng chư thiên mặc dù cơ hồ đánh cho Trung Thiên thế giới tan biến, nhưng hiện tại còn không có sử dụng tất cả Thần Ma đại quân, Thần Đế Ma Đế chiến lực bực này cũng không xuất chiến.

Nếu Thần Đế Ma Đế xuất chiến, đó mới là đại tai nạn hủy thiên diệt địa!

Mà ở địa ngục nhất phương, cũng có ma triều nặng nề san sát, đứng vững ở hậu phương, trung ương chính là A Tỳ ma triều, Sa La Kiếm treo cao, nhiều ma triều khác bảo vệ xung quanh, cũng có Ma Đế trấn thủ trong đó, lại có từng tôn tồn tại vô cùng cường đại đóng quân trong hư không, đợi chờ một khắc quyết chiến kia.

Đến trong Thần Đình nặng nề, Giang Nam thu thần thành, cùng Thi Mạc Sơn lão gia tử và Thất Diệu Thiên thần tướng thần binh hạ xuống.

Đột nhiên, trong Quang Vũ Thần đình một thanh âm uy nghiêm vang lên, chấn động hoàn vũ, trầm giọng nói:

- Người tới, đem đào binh bắt lại. Áp lên Trảm Thần Đài chém răn đe!

Lúc này trong Quang Vũ Thần đình liền có từng tôn kim giáp thần nhân cất bước đi ra, xiềng xích rầm rầm chấn động, hướng Thi Mạc Sơn chúng thần binh thần tướng khóa đi.

Chương 1676: Trực Diện Chư Đế. (2)

Những xiềng xích này một khi tế lên, liền hóa thành một mảnh Kim Long dài hẹp, cấu kết quay quanh, bất quá còn chưa đến gần đám người Thi Mạc Sơn, liền rối rít bị bắn trở về.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi làm càn!

Cái thanh âm uy nghiêm kia lần nữa vang lên, Đế Thiên Pháp Vương bước đi ra Quang Vũ Thần Đình, đứng vững vàng ở thiên môn, mắt nhìn xuống đám người Giang Nam, ánh mắt lạnh lùng:

- Ngươi là Đông Cực thần triều Tả Thiên Thừa, ta không dám đắc tội ngươi, nhưng trong chiến trường không có nhân tình, chỉ có pháp luật! Hôm nay Thất Diệu Thiên chạy ra chiến trường, theo như luật đáng giết cửu tộc! Giáo chủ ngăn trở ta chấp pháp, coi chư thiên chư Đế ta lập pháp xem thành vật gì, coi quân pháp thành vật gì?

- Trong núi không có cọp, Hầu tử xưng đại vương.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Đế Thiên, ngươi muốn giết người phái hệ ta, còn chưa đủ tư cách.

Đế Thiên Pháp Vương sắc mặt đỏ lên, hừ lạnh một tiếng, kiềm chế xuống không có phát tác, xoay người khẽ khom người, cười lạnh nói:

- Đã như vậy, vậy thì mời người có tư cách! Chủ mẫu bệ hạ, Tả Thiên Thừa gian ngoan mất linh, kính xin bệ hạ hạ ý chỉ!

Trong Quang Vũ Thần Đình, một thanh âm dễ nghe nhưng vắng ngắt vang lên nói:

- Tả Thiên Thừa, tư cách của trẫm đủ rồi chứ?

Giang Nam đối với Đế Thiên Pháp Vương cùng một đám kim giáp thần nhân làm như không thấy, cùng đám người Thi Mạc Sơn cất bước đi lên Thần Đình, tiến vào trong Kim Loan điện Quang Vũ Thần Đình, chỉ thấy trong Kim Loan điện, từng tôn Thần Đế cùng thần linh chằng chịt, trong đó có Thánh Hoàng Thần Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Thiên Phương Thần Đế, Bá Phù Thần Đế, Hắc Thủy Nguyên Quân Nữ Đế, lại có hai cung Nữ Đế, duy chỉ có thiếu Quang Vũ Thần Đế.

Mới vừa rồi chính là Vị Ương Nữ Đế lên tiếng.

Mà những thần linh kia chung chia làm chín đại phái hệ, đứng mũi chịu sào chính là Đạo Vương môn hạ nhiều đạo đồng cùng mấy vị đệ tử của Thiên Đao lão tổ, lấy Chung Thiên Quân cầm đầu, sau đó là Huyền Hoàng Lão Tổ môn hạ Huyền Hoàng Học Cung đệ tử, lấy Đa Văn Thánh Nhân cầm đầu, sau đó là Ứng Long Đại Thế Giới Long Tộc cường giả, lấy Đông Long cùng Long Tiễn hai vị Long Quân cầm đầu.

Lại có tạo hóa môn hạ đệ tử, Cực Nhạc Đại Thế Giới chư phật, Thiên Ý thế gia cường giả, trong chín đại Bổ Thiên thần nhân, duy chỉ có Càn Khôn Lão Tổ cùng Hồ Thiên Lão Tổ là không phái môn nhân.

Trừ lần đó ra, chính là mấy Tiên Thiên Thần Ma dưới trướng Bỉ Ngạn Thần Đế, Tiềm Long, Thiên Ý, Ứng Long chín vị đạo nhân, cũng là Thần Quân Thần Đế chi lưu, dị thường chú ý, làm chư thiên Thần Đế cũng lễ kính có thêm.

Còn có chính là Đa Tuần Phật Tổ, ở trong Quang Vũ Thần Đình cũng có một chỗ ngồi, hiển nhiên Quang Vũ Thần Đình đối với vị tồn tại Đại Tây Thiên này cũng là lễ kính có thêm.

Đi theo phía sau Đa Tuần Phật Tổ có hơn mấy chục Thần Tôn, Ma Tôn, mà phía sau chút ít cường giả kia lại có vài chục vị Thần Ma, riêng phần mình tu vi bất đồng, có Thiên Thần cũng có Chân Thần, Thần Chủ.

Bất quá Giang Nam một cái quét tới, liền nhìn ra những người này cũng là hạng người tài hoa tuyệt đại, tiềm lực vô cùng, hẳn là Đa Tuần Phật Tổ thừa dịp cơ hội đại chiến, đem những tồn tại này hàng phục, quy theo Đại Tây Thiên Phật Giới.

Làm hắn cảm giác được kinh dị chính là, Đa Tuần Phật Tổ hàng phục những tồn tại này, cũng không vận dụng ba bẫy rập, mà là lấy pháp lực bản thân khiến cho bọn hắn quy theo.

Nhưng mà để cho Giang Nam cảm giác được kinh ngạc chính là một phe phái cuối cùng, cái phe phái này rõ ràng cũng không phải là chư thiên vạn giới cường giả, hơi thở vô cùng thần thánh, còn muốn vượt xa chư thiên vạn giới Huyền Môn Chính Đạo!

Trong đó có một thần linh hùng tráng vô cùng, trong ngực ôm cái búa lớn, một người sau lưng đeo đại ống trúc, một người là một vị Phật Đà mi thanh mục tú, một người là một lão giả tướng mạo xấu xí, trong ngực ôm kiếm, còn có một người khôi ngô hùng tráng, thản ngực lộ nhũ.

Cầm đầu là một mỹ nam tử nghi dung bất phàm, ngồi ở chỗ đó, phía sau hiện ra vô cùng thời không, trong đó có một mặt kim bảng tung bay, mặt kim bảng này uy năng vô cùng thâm trầm, cho Giang Nam cảm giác thậm chí còn muốn vượt xa Hoàng Đạo Cực Binh, kim bảng thỉnh thoảng đại phóng kim quang, hiện ra từng cái từng cái tục danh cùng khuôn mặt.

- Bọn họ đang giở trò quỷ gì?

Trong lòng Giang Nam buồn bực.

Đa Tuần Phật Tổ lão thần khắp nơi, duy chỉ có đối với mỹ nam tử nghi dung bất phàm này lộ ra vẻ rất là kiêng kỵ, hai người như có không cùng.

Giang Nam đánh giá mọi nơi, duy chỉ không có đem mắt đi xem Vị Ương Nữ Đế, nữ Đế kia sắc mặt không vui, mở miệng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, trẫm nghĩ ngươi là Tả Thiên Thừa dưới trướng

Đông Cực Đại Đế, lúc này mới cho ngươi mấy phần thể diện, ngươi chớ để cho mặt mà không biết xấu hổ. Quang Vũ Thần Đình không phải là địa phương ngươi càn rỡ, sớm một chút đem người giao ra đây xử tử, trẫm liền chuyện cũ bỏ qua. Phải biết đỉnh đầu của ngươi, còn có thân thể Quang Vũ bệ hạ đè ép, ngươi coi như là con rồng, cũng phải biết vâng lời!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn bầu trời Thần Đình, Quang Vũ Thần Đế kiếp trước thân ngồi đó, Quang Vũ kiếp trước thân thể Chứng Đế, thân thể này vô cùng cường đại, sánh ngang Hoàng Đạo Cực Binh, lợi hại vô cùng.

- Vị Ương đạo hữu, ngươi cũng phải biết rằng, La Thiên còn ở phía trên đè ép.

Giang Nam thu hồi ánh mắt, cười nói:

- Ta muốn mang Thất Diệu Thiên đi, ai dám ngăn cản ta?

Trường Nhạc Nữ Đế cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi chớ hung hăng ngang ngược, Đông Cực Đại Đế có tài đức gì, cũng dám cứu ngươi?

Thần Tinh Tinh Quân tức sùi bọt mép, lạnh lùng nói:

- Câm miệng! Nếu không phải con của ngươi Trường Nhạc, mạnh mẽ ngủ Hậu Thổ Phảng Ma Đế ái phi, Trung Thiên thế giới há có thể chết nhiều người, há có thể rơi vào cục diện hôm nay?

Trường Nhạc Nữ Đế cùng Vị Ương Nữ Đế sắc mặt đủ biến, quát lớn:

- Tìm đường chết, nơi này cũng có phần ngươi gầm thét? Người tới, ném ra ngoài chém!

- Ai dám động đến người của ta?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, đỉnh trượng đông một tiếng rơi vào trong Quang Vũ Thần đình, chấn đắc Thần Đình đung đưa không nghỉ, thản

nhiên nói:

- Thần Tinh tiền bối, ngươi cứ việc nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Thần Tinh Tinh Quân nói ra lời nói mới rồi, cũng cảm giác có chút không ổn, bất quá Trường Nhạc công tử làm quá đáng, trong lòng của hắn sớm có oán hận, vừa rồi nộ khí công tâm lúc này mới không che miệng, giờ phút này mới có hơi nghĩ mà sợ.

Bất quá Trường Nhạc Vị Ương hai vị Nữ Đế muốn xử tử hắn, lại để cho hắn cũng thông suốt đi ra ngoài, lúc này ở phía trên Quang Vũ thần đình, đang ở trước mặt Chư Thiên vạn giới các vị Thần Đế, ở trước mặt Bổ thiên thần nhân cùng Bỉ Ngạn Nữ Đế đệ tử, ở trước mặt đại biểu Thiên Giới cùng Phật giới, đem Quang Vũ Thần Đế chi tử, Trường Nhạc công tử như thế nào cường ngủ Hậu Thổ Phảng Ma Đế ái phi, gây ra sự tình bát thiên đại họa hết thảy nói đi ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1677: Đi Ra Nhận Lấy Cái Chết. (1)

Chuyện này vốn là chư vị Thần Đế cùng cường giả bên trong thần đình đều có nghe thấy, bất quá mỗi người đều ngầm hiểu lẫn nhau không có nói ra, nhưng trong nội tâm cũng có vài phần bất mãn, có lời oán thán.

Bọn hắn đều biết Quang Vũ Thần Đế ái tử sốt ruột, Trường Nhạc Vị Ương hai vị Nữ Đế càng là hai con cọp cái, lúc trước liền có Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử hủy diệt Đông Cực Thánh thành, vì người phủ thành chủ đánh đập tàn nhẫn, giết đến long trời lỡ đất. Khi đó Đông Cực đại đế chứng đế thất bại, vô số người tranh đoạt Đông Cực đại đế đế duyên, duy chỉ có Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử huyên náo quá đáng, tướng ăn khó coi. Nhưng Trường Nhạc Cung chủ Vị Ương Cung chủ cũng không có đối với hai vị công tử tiến hành trách phạt.

Mà hôm nay, Trường Nhạc công tử lại gây sự đoan, khiến cho hai đại vũ trụ đại chiến bộc phát tới cực điểm, Trường Nhạc Vị Ương hai vị Nữ Đế cũng ngoảnh mặt làm ngơ, hơn nữa Quang Vũ Thần Đế quyền thế ngút trời, trên danh nghĩa tuy là Đông Cực đại đế thống trị Chư Thiên, nhưng trên thực tế ngoại trừ La Thiên cùng Tử Tiêu Thiên, Chư Thiên khác đều ở dưới Quang Vũ thống trị!

Loại tình huống này, ai dám nhảy ra?

Giờ phút này Thần Tinh Tinh Quân ở trước mặt mọi người, đem chuyện này quang minh chính đại chọc ra, để cho rất nhiều thế lực đều có chút đắn đo bất định, sắc mặt cũng âm tinh biến hóa.

Đột nhiên, Thánh Hoàng Thần Đế ho khan một tiếng, thản nhiên nói:

- Âm mưu, đây là một âm mưu. Địa Ngục sớm đã mưu đồ xâm lược Chư Thiên ta, muốn chiếm đoạt Chư Thiên vạn giới, Hậu Thổ Phảng ái phi chính

là đạt được Hậu Thổ Phảng bày mưu đặt kế, chủ động câu dẫn Trường Nhạc công tử. Chỉ đợi Trường Nhạc công tử ngủ với ái phi hắn, Địa Ngục liền có cớ, quy mô xâm lấn!

Hắn thở dài nói:

- Trường Nhạc công tử chỉ là phạm vào sai lầm mà nam nhân đều phạm, tiếc rằng cái này là âm mưu của địa ngục, công tử không xem xét kỹ, bị án oan.

Hắn nói rất là có lý, để cho sắc mặt Trường Nhạc Vị Ương hai vị Nữ Đế bên trong thần đình hơi trì hoãn, Vị Ương Nữ Đế gật đầu nói:

- Không sai, Địa Ngục quần hùng xảo trá, đã sớm muốn chiếm đoạt Chư Thiên ta, cái gọi là ái phi, bất quá là Hậu Thổ Phảng Ma Đế lấy cớ.

Đế Thiên Pháp Vương lạnh như băng nói:

- Cho dù không có Hậu Thổ Phảng ái phi, chỉ sợ còn sẽ có Sa La Ma Đế ái phi, Tử Viên Ma Hoàng ái phi. Tóm lại, Chư Thiên ta tất nhiên không cách nào tránh khỏi một trận chiến này!

- Tội không ở Trường Nhạc, mà ở địa ngục.

Thánh Hoàng Thần Đế lạnh nhạt nói:

- Dùng cách nhìn của ta, Trường Nhạc công tử cũng là có sai lầm, hai vị nương nương tiến hành trách phạt, sau đó đem Hậu Thổ Phảng ái phi ở trước trận xử tử răn đe, Chư Thiên quần hùng ta tất nhiên một lòng, toàn lực đối kháng Địa Ngục xâm lấn, cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng!

Trường Nhạc Nữ Đế thở dài nói:

- Ta cũng biết lỗi lầm của hắn, há có thể tha cho hắn? Hôm nay đã đem hắn đuổi đi diện bích suy nghĩ rồi.

Thánh Hoàng Thần Đế vội vàng nói:

- Nương nương trừng phạt được quá nghiêm trọng, tội không ở công tử, mà là địa ngục, nương nương thêm chút răn dạy thì cũng thôi, dù sao công tử là người trẻ tuổi, tiền đồ vô lượng, nếu ngăn trở lòng tin của hắn, chẳng phải là để cho Chư Thiên ta thiếu đi một nhân tài?

Bên trong thần đình, không ít người nhao nhao gật đầu, tán thán nói:

- Thánh Hoàng Thần Đế nói rất hay ah!

- Thánh Hoàng nói xâm nhập nhân tâm như vậy, nương nương phải nghĩ lại ah, không thể khiển trách công tử quá nặng!

- Nương nương, lão thần vì Chư Thiên vạn giới chúng sinh, khẩn cầu nương nương buông tha công tử, làm cho công tử có thể vì Chư Thiên vạn giới hiệu lực!

...

Nguyên một đám thanh âm dõng dạc ở trong thần đình vang lên, nhao nhao hướng Trường Nhạc Nữ Đế chờ lệnh, phi thường náo nhiệt.

Đột nhiên, một tiếng cười to vang lên, đem thanh âm tất cả mọi người đè xuống, ép tới lồng ngực mọi người nặng nề, gần muốn thổ huyết, tiếng cười to của Giang Nam rơi xuống, vỗ tay cười nói:

- Thánh Hoàng Thần Đế nói hay lắm, giặt sạch một tay tốt rồi, ngay cả ta cái chuyên môn rửa sạch này cũng bội phục vạn phần! Thánh Hoàng, nếu không cái vị trí Đô Thiên Chi Chủ này, tặng cho ngươi tốt rồi, do ngươi tới làm, tất nhiên có thể bảo vệ Chư Thiên vạn giới sạch sẽ, quang mang chứng người!

Thánh Hoàng Thần Đế sắc mặt trầm xuống, đột nhiên mặt giản ra cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi là Tả Thiên Thừa, ta là Tử Vi Thiên Chi

Chủ, tất cả mọi người là Đông Cực thần triều thần tử, ta không cùng ngươi tranh luận. Bất quá, đạo lý bày ở chỗ này, ở đây chư vị đạo hữu tâm như gương sáng, tự nhiên biết rõ đúng sai. Chư vị đạo hữu, các ngươi nói có đúng hay không?

Một vị lão thần quan tóc trắng giống như gà con mổ thóc gật đầu, tán thán nói:

- Thánh Hoàng bệ hạ nói hay lắm ah...

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, lão thần quan kia bị hắn hừ lạnh một tiếng chấn đến ngửa đầu hướng lên trời, PHỐC PHỐC hướng ra phía ngoài thổ huyết, máu tươi phun ra mấy trượng, ở trong thần đình rất là chói mắt.

- Hoang Tổ bệ hạ, cho rằng việc này như thế nào?

Giang Nam hướng Hoang Tổ Thần Đế chắp tay, Hoang Tổ Thần Đế có chút hoàn lễ, cũng không dậy nổi thân, khô cằn nói:

- Ta làm chủ không được.

Giang Nam lơ đễnh, hướng Nguyên Quân chắp tay nói:

- Nguyên Quân bệ hạ?

Thánh Mẫu Nguyên Quân cười nói:

- Giáo chủ, ngươi đừng kéo ta xuống nước.

Giang Nam mỉm cười, hướng chư đế khác nhao nhao thi lễ, những Thần Đế này có sắc mặt hờ hững, có mỉm cười hoàn lễ, bất quá đều từ chối đi ra ngoài, không muốn đắc tội Quang Vũ.

- Đạo Vương vẫn khỏe chứ?

Giang Nam hướng Đạo Vương môn hạ đạo đồng cười nói.

Đạo Vương môn hạ đạo đồng vội vàng nói:

- Cảm tạ Giang lão gia, lão gia nhà ta gần đây thêm vài sợi tóc trắng.

Giang Nam đối với sự tình Trường Nhạc công tử một chữ không đề cập tới, lại hướng Huyền Hoàng học cung Đa Văn thánh nhân chào, lập tức lại hướng bổ thiên thần nhân môn hạ đệ tử khác chào, rất là thân mật quen thuộc.

Những người này không dám lãnh đạm, nhao nhao hoàn lễ, nói một tiếng "Giang lão gia", không dám ngang hàng tương xứng.

Ở bên trong Quang Vũ thần đình, rất nhiều Quang Vũ thần tử cùng hai vị Nữ Đế cùng Thánh Hoàng đều là trong lòng nghiêm nghị, Bổ thiên thần nhân đệ tử mặc dù đối với bọn họ cũng là ngang hàng tương kiến, còn đối với Giang Nam lại dùng lão gia tương xứng!

Điều này nói rõ, Giang Nam nhìn thấy Bổ thiên thần nhân, cũng là dùng đạo hữu tương xứng!

- Bệ hạ quyền thế ngập trời, mặc dù là Bổ thiên thần nhân cũng cần mượn nhờ thế lực bệ hạ đi chống cự trận đại kiếp nạn này! Huyền Thiên giáo chủ muốn bức những người này tỏ thái độ, căn bản không có khả năng!

Hai cung Cung Chủ liếc nhau, tâm niệm tương thông.

Giang Nam nhìn về phía mỹ nam tử dung nhan bất phàm từ Thiên giới đến kia, cười nói:

- Đạo hữu từ nơi nào đến? Xưng hô như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1678: Đi Ra Nhận Lấy Cái Chết. (2)

Thần linh kia mặt giản ra cười nói:

- Ta chính là Thiên Giới Nam Thiên môn Tịch Thiên Vương, phụng Ngọc hoàng chi mệnh đến Chư Thiên vạn giới, tương trợ chư vị vượt qua trường hạo kiếp này. Đây là Tứ Thiên Vương dưới trướng của ta, vị này chính là Ngọc Hoàng Thiên tử, trước kia bị Ngọc Hoàng hậu cung độc phụ ám toán, lang bạc kỳ hồ (*sống đầu đường xó chợ), lưu lạc đến Chư Thiên vạn giới. Trước đó không lâu, Ngọc Hoàng Thiên tử lúc này mới quay về Thiên Giới, nhận tổ quy tông. Lần này Ngọc Hoàng Thiên tử nghe nói Chư Thiên gặp nạn, bởi vậy chạy đến tương trợ.

- Ngọc Hoàng Thiên tử?

Giang Nam buồn bực, nhìn về phía Thiên Cơ tú sĩ, cau mày nói:

- Tam ca như thế nào biến thành Ngọc Hoàng Thiên tử? Thiệt hay giả?

Mấy người kia đúng là Tịch Ứng Tình, Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ tú sĩ, Vô Tướng thiền sư, Lâm Tá Minh cùng Cáp Lan Sinh sáu lão ma đầu, từ trước khi đại kiếp nạn bộc phát liền tiến nhập Thiên Giới.

Lại để cho bọn hắn quả thực chưa từng ngờ tới chính là, sáu người này trở về, liền địa vị phi phàm, Thiên Cơ tú sĩ đã trở thành Ngọc Hoàng đại đế thiên tử, mà Tịch Ứng Tình thì biến thành suất lĩnh Nam Thiên môn Tịch Thiên Vương, mà bốn vị huynh trưởng khác cũng biến thành Nam Thiên môn Tứ Thiên Vương.

Hắn lại không biết, ở trong đó liên lụy đến Thiên Giới Ngọc Hoàng đại đế hậu cung, Ngọc Hoàng cưới hai vợ, lẫn nhau tranh thủ tình cảm, lại có phi tần hơn vạn, hậu cung huyên náo khói báo động một mảnh. Mẫu hậu của Thiên Cơ tú sĩ chính là Đông cung nương nương, mang thai sinh con, Tây

Cung cấu kết một ít Tần phi, mệnh thần quan chưởng quản Thiên Cơ Thiên Thánh thi triển yêu pháp, dùng một yêu nhi vừa mới sinh ra đời thay thế Ngọc Hoàng Thiên tử còn là hài nhi.

Bọn người Tây Cung nương nương từng đạt được qua Đông cung nương nương máu huyết, đem máu huyết luyện nhập trong cơ thể yêu nhi, lại đem máu huyết một thần tướng trong nội cung luyện nhập trong cơ thể yêu nhi, làm đến không chê vào đâu được. Ngọc Hoàng đương đại nhìn thấy Đông cung nương nương của mình rõ ràng cùng thần tướng trong nội cung sinh yêu tử, không khỏi giận dữ, đem Đông cung nương nương tru sát, yêu tử ngã chết, tru Đông cung cửu tộc.

May mắn trong Thiên Cơ doanh có một Thần Tôn là trung thần, biết được việc này, liền dùng nhi tử vừa mới sinh ra đời của mình, dùng thủ đoạn đổi trắng thay đen đem Ngọc Hoàng Thiên tử trong tã lót đổi đi, bảo trụ Thiên Cơ tú sĩ một mạng, dưỡng ở trong nhà mình.

Trung thần kia gặp Tây Cung cùng Thiên Cơ doanh quyền thế càng lúc càng lớn, không có cơ hội để cho hắn hướng Ngọc Hoàng bẩm báo việc này, liền tính toán đợi Ngọc Hoàng Thiên tử trưởng thành liền tìm kiếm một cơ duyên, để cho Ngọc Hoàng đại đế tận mắt thấy đứa con trai này, tự nhiên sẽ sáng tỏ hết thảy, vì Đông cung sửa lại án sai.

Thiên Thánh thần quan giết trung thần chi tử kia, cho rằng đại sự đã thành, không có phát giác, đợi cho Thiên Cơ tú sĩ vừa đến lúc thiếu niên, trong lúc vô tình bị hắn gặp được, từ trên người Thiên cơ tú sĩ thấy được huyết mạch Đông cung cùng Ngọc Hoàng, thế mới biết bên trong cấp dưới mình có người suýt nữa hư mất đại sự của hắn.

Vì vậy một hồi huyết tẩy triển khai, lão thần kia bị tru cửu tộc, liều chết che chở Thiên Cơ tú sĩ đào tẩu, một khúc bi ca, chí lớn thảm thiết, cuối cùng nhất chết trận ở vũ trụ màng thai của Thiên Giới cùng Chư Thiên vạn giới, nhưng hắn cũng đem Thiên Cơ tú sĩ đưa vào bên trong Chư Thiên vạn giới.

Thiên Cơ tú sĩ lang bạc kỳ hồ, lại lọt vào Thiên Giới cường giả đuổi giết,

mai danh ẩn tích, trốn tới Huyền Minh Nguyên Giới, cùng Tịch Ứng Tình mang theo mặt nạ quỷ gặp nhau, mới có chuyện sau đó.

Tịch Ứng Tình mang theo bọn người Thiên Cơ tú sĩ đến Thiên Giới, muốn hướng bọn người Thiên Thánh báo thù, dẫn xuất nhiễu loạn rất lớn, lại có chủng chủng gặp gỡ, cuối cùng nhất kinh động Ngọc Hoàng đại đế.

Ngọc Hoàng chứng kiến Thiên Cơ tú sĩ, xem ra huyết mạch bản thân cùng Đông cung, trong lòng giật mình, sáng tỏ tiền căn hậu quả, tru Thiên Thánh, phế hậu cung, lập Thiên tử, bọn người Tịch Ứng Tình là có công chi thần, đạt được phong thưởng.

Mà Thiên Cơ tú sĩ vẫn cho mình là nhi tử vị trọng thần kia, một lòng muốn tìm Thiên Thánh báo thù, chuyện cho tới bây giờ mới hiểu được tiền căn hậu quả, biết rõ mình là Ngọc Hoàng chi tử.

Lần này Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đại chiến, hạo kiếp bộc phát, bên ngoài Nam Thiên môn treo cao Phong Thần bảng, Ngọc Hoàng phát hiện tranh giành bất quá Quỷ giới Quỷ Đế, vì vậy cho Tịch Ứng Tình mang theo Phong Thần bảng đến đây, thuận tiện làm việc.

Bọn người Tịch Ứng Tình ở Thiên Giới chi hành kỳ quái, Giang Nam nào biết đâu rằng bọn hắn gặp tao ngộ không thể tưởng tượng? Bởi vậy trong nội tâm buồn bực.

Giang Nam lại nhìn về phía Đa Tuần Phật Tổ, cười nói:

- Phật tổ nghĩ sao?

Đa Tuần Phật Tổ vội vàng chào, cười nói:

- Giáo chủ, chớ để cho lão Phật khó xử, lão Phật dù sao cũng là ngoại nhân, không tốt can thiệp sự tình của Chư Thiên vạn giới các ngươi...

Giang Nam nhìn về phía tám đạo nhân dưới trướng Bỉ Ngạn Thần Đế, bọn người Càn Khôn đạo nhân cười nói:

- Giáo chủ, chúng ta chỉ để ý chém giết, không hỏi chuyện nơi này.

Hai vị Nữ Đế cùng bọn người Thánh Hoàng cười lạnh không thôi, Thánh Hoàng đột nhiên cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, Tả Thiên Thừa, sự tình công tử đã xóa bỏ rồi, bây giờ còn là đến xử tử những đào binh Thất Diệu Thiên này a! Người tới, mang ra chém!

Lúc này Đế Thiên Pháp Vương lên tiếng ra khỏi hàng, suất lĩnh thần binh thần tướng bức đến.

Giang Nam cười ha ha, chắp tay nói:

- Chư vị, ta cũng không phải là cho các ngươi làm chủ, mà là cho các ngươi làm chứng!

Hắn quanh thân Hoàng Đạo bay vút lên, bá một tiếng đem rất nhiều tướng sĩ Thất Diệu Thiên hết thảy xoáy lên, thân hình đột nhiên biến mất, để cho bọn người Đế Thiên bắt một cái không.

Sau một khắc hắn xuất hiện ở bên trong Trường Nhạc thần đình, một quyền oanh khứ, trùng trùng điệp điệp cung điện Thiên Cung chia năm xẻ bảy, mọi nơi sụp đổ, bị hắn một quyền nổ nát!

- Các ngươi không dám giết Trường Nhạc, ta tới giết! xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Giang Nam đằng đằng sát khí, 99 đầu Hoàng Đạo quét ngang thần đình, cắn nát hết thảy, thanh âm chấn động, truyền khắp Trung Thiên:

- Trường Nhạc công tử, đi ra đi, để cho ta nhìn ngươi ở nơi nào diện bích suy nghĩ!

- Lớn mật!

Trường Nhạc Vị Ương cùng Thánh Hoàng ngay ngắn quát tháo, đột nhiên

thúc dục Quang Vũ đế thân, đang muốn đem thân thể này thúc dục, đánh chết hắn, đột nhiên trên chín tầng trời một cổ đại đạo hạo hạo đãng đãng đổ xuống, hóa thành một đóa hoa sen đặt ở đỉnh đầu Quang Vũ đế thân, lập tức đem thân thể này trấn áp xuống, nửa điểm uy năng cũng không cách nào thúc dục!

Chỗ sâu trong Chư Thiên, bên một tòa tế đàn cự đại, Quang Vũ Thần Đế đột nhiên lòng có nhận thấy, khẽ cau mày, nhưng ngay sau đó chân mày giãn ra, thấp giọng nói:

- Hai vị nương nương cùng Thánh Hoàng lại thúc dục nhục thể của ta, tính toán đánh chết Huyền Thiên Giáo Chủ, không khỏi có chút quá đề cao hắn a? Còn có Đông Cực cũng là, lại tự thân động thủ trấn áp kiếp trước thân của ta...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1679: Ta Vì Thiên Hạ Giết Tặc Này! (1)

Kiếp trước thân của hắn sớm bị hắn từ đầu tế luyện một phen, uy năng càng hơn, mình cũng có một đạo thần tính vào chủ trong đó, vì vậy Trung Thiên chiến sự không thể gạt được tai mắt của hắn.

Kể từ khi Giang Nam đặt chân Trung Thiên một khắc kia, hắn liền nhìn ở trong mắt, chẳng qua là hôm nay không rảnh thoát thân, chưa từng để ý tới Giang Nam.

- Ngươi không tự mình đi một chuyến sao?

Đột nhiên một thanh âm ở bốn phía tòa tế đàn cự đại này vang lên, phiêu hốt không chừng, tiếng cười từ bốn phương tám hướng truyền đến:

- Huyền Thiên chuẩn bị giết con của ngươi, chẳng lẽ ngươi không lo lắng an nguy của bọn hắn?

- Lo lắng cái gì?

Quang Vũ tức cười, chắp hai tay sau lưng, tự phụ vạn phần nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, chỉ là một tiểu bối mà thôi, mặc dù thực lực đã trưởng thành đến trình độ không thể khinh thường, nhưng còn không cách nào ở trong Thần Đình của ta, đánh chết con trai của ta!

- Như vậy a.

Cái thanh âm kia bơi ly bất định, phiêu hốt qua, cười nói:

- Dưới trướng ngươi có ba Thần Đế, năng thần vô số, ngay cả Bổ Thiên thần nhân cũng coi trọng ngươi, nếu không Bổ Thiên thần nhân liền chỉ có thể tự mình triệt lên tay áo lên trận giết địch, mất thể diện. Huyền Thiên

Giáo Chủ, ở trong Thần Đình ngươi, đúng là lật không nổi bao nhiêu sóng gió a.

Quang Vũ Thần Đế gật đầu, thản nhiên nói:

- Ta cả đời này, mưu đồ thật lớn, mà dưới mắt chuyện tình đang mang thành bại sau này, không thể mất. Ta mặc dù cực kỳ thưởng thức Huyền Thiên Giáo Chủ, bất quá hắn quá làm càn. Hy vọng hắn chết ở trong Thần Đình của ta, có thể lấy dạy dỗ, đương nhiên là dạy dỗ sau khi chết.

Chủ nhân cái thanh âm kia tựa hồ đang quan sát Thần Đình kia, cười nói:

- Ba Thần Đế xuất thủ, người này hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Mà vào lúc này, Giang Nam tiến vào Trường Nhạc Thần Đình, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, Thần Ma trong Thần Đình bảo vệ nơi này chen chúc đánh tới, bị Đại Đạo quanh thân hắn đảo qua, liền bốn phương tám hướng bay đi, không chịu nổi một kích.

Hắn thấy một ít đóa liên hoa, liền biết là Giang Tuyết xuất thủ, trấn áp Quang Vũ Đế khu, lấy thực lực của Giang Tuyết, Quang Vũ kiếp trước thân lật không nổi bao nhiêu sóng gió, duy nhất đáng giá băn khoăn chính là, chân thân đời này của Quang Vũ Thần Đế!

Quang Vũ ngay từ lúc đời trước liền lĩnh ngộ ra Hoàng đạo, chỉ là không có đi đem bản thân tăng lên tới Hoàng Đạo Cực Cảnh mà thôi, hắn cả đời này quyển thổ trọng lai, mưu đồ lớn hơn nữa, chỉ sợ thực lực chân thật cũng mạnh mẽ vô cùng!

Bất quá, Quang Vũ chân thân không hiện thân, để cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

- Nghiệt chướng! Dám can đảm hư Thần Đình của ta!

Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế thân hình chợt hiện, hai Nữ Đế bồng bềnh như tiên, thân hình mãnh liệt bành trướng, nhất tề hướng Giang

Nam phách đi!

Hai bàn tay kia tràn ngập Đế uy vô tận, trắng noãn như ngọc, rung chuyển Chư Thiên run rẩy, Trung Thiên thậm chí có dấu hiệu hỏng mất!

Thần Đế Đại Đạo ở trong thủ chưởng này di chuyển, trong khoảnh khắc liền đem trọn Quang Vũ Thần Đình bao phủ, Đế uy khôn cùng tràn ngập, phong vân biến sắc, ngay cả vô số Thần Ma trong sân chém giết, sát khí phóng lên cao cùng Thần Thông pháp bảo uy năng bạo loạn, cũng tựa hồ không kịp hai thủ chưởng này!

Hai Nữ Đế chính là một bào sinh ra, đều là Tiên Thiên huyết mạch, đối với Đại Đạo khống chế thao túng hơn xa những thể chất khác, mặc dù lúc Chứng Đế bị Giang Tuyết tước đoạt hơn phân nửa Đế duyên luyện vào La Thiên, nhưng các nàng ở Quang Vũ Chứng Đế, cũng nhận được Quang Vũ tư chất giúp, đem một phần Đế duyên của mình cho các nàng!

Thiếu sót của các nàng đã được bổ toàn bộ, không chút nào kém hơn Chứng Đạo Thần Đế bình thường, mặc dù không có Chứng Đế Chi Bảo nơi tay, nhưng bằng vào hai người bọn họ tâm ý tương thông, là có thể đem chiến lực tăng lên mấy lần, so sánh với Thần Đế có Chứng Đế Chi Bảo mạnh hơn!

Thánh Hoàng Thần Đế vốn cũng tính toán xuất thủ, nhìn thấy hai vị Nữ Đế nhất tề xuất thủ, lúc này bỏ ý niệm này đi, thầm nghĩ:

- Hai vị nương nương thực lực kinh người, so sánh với ta còn muốn mạnh rất nhiều. Có các nàng xuất thủ, Huyền Thiên Giáo Chủ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đế Thiên Pháp Vương chúng Quang Vũ quần thần thấy thế, cũng rối rít bỏ đi ý niệm xuất thủ trong đầu.

Giang Nam cùng Càn Chí Ma Quân tỷ thí, Càn Chí Ma Quân vận dụng Đế cấp đại trận, đem thực lực của mình tăng lên tới tầng thứ Ma Đế, nhưng

dù sao không phải Thần Đế chân chánh.

Giang Nam đón lấy Càn Chí Ma Quân một kích, cố nhiên tươi đẹp, bất quá ở trước mặt Thần Đế chính thức, hắn vẫn còn là xa xa không kịp!

Mà vào lúc này, một tòa đại điện đột nhiên bị Đại Đạo của Giang Nam quấy đến chia năm xẻ bảy, Trường Nhạc công tử cùng nhiều thần quan thần tướng của Trường Nhạc Thần Đình ngồi ở trong đại điện, trước điện đang có thần nữ nhảy múa, lại có nhạc quan tấu nhạc, sung sướng vô cùng.

Tòa Thần Điện này nổ tung, những thần nữ trước điện kia thất kinh, đang muốn mọi nơi bôn đào, Trường Nhạc công tử cười ha ha, giơ tay lên đem nhiều thần nữ bôn đào bắt trở về, cười nói:

- Tiếp tục tấu nhạc, Bổn vương cũng muốn nhìn hắn có thể làm khó dễ được ta không!

Những thần nữ trước điện kia lúc này mới ổn định tâm thần, tiếp tục tấu nhạc nhảy múa, trong điện nhiều thần quan thần tướng từng cái từng cái cất tiếng cười to, vỗ tay không dứt.

- Hai vị nương nương tự mình xuất thủ, vừa có thể thưởng thức mỹ nữ ca múa, có thể nhìn cừu địch chết ở trước điện, máu sái trường không, công tử thật là khoái ý nhân sinh, uống cạn một chén lớn!

Một thần tướng nâng chén, cười nói:

- Ta mời công tử một chén!

Thủ chưởng Trường Nhạc Vị Ương nhị đế đã đi tới đỉnh đầu Giang Nam, khóa chặt khí cơ, Đại Đạo đem hư không bốn phía phong kín, để cho hắn muốn tránh cũng không được, trốn không thể trốn!

Đây là một kích của Thần Đế, đoạt thiên địa tạo hóa, trừ xuất thủ chống cự, liền chỉ có thể bó tay chờ chết!

Đột nhiên, Giang Nam bạc phơ tối tăm, như không tồn tại, thân thể vừa động, lại sải bước ra, từ trong song chưởng của Trường Nhạc Vị Ương nhị đế cắt ra.

Trường Nhạc Vị Ương nhị đế nhất thời chỉ cảm thấy khí cơ của mình không cách nào khóa Giang Nam, Đại Đạo cũng không cách nào giam cầm, làm cho các nàng một chưởng này thất bại, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn.

Ầm!

Trước mặt Trường Nhạc công tử nhiều ra một người, đại điện của hắn đã bị san thành bình địa, giờ phút này Giang Nam sải bước đến trước mặt của hắn, khí tức cuồng bạo đem Trường Nhạc Thần Đình cả triều văn võ tính những thần nữ ca múa kia hết thảy đập vỡ, chen chúc nổ tung, hóa thành từng đoàn từng đoàn huyết vụ!

Trường Nhạc công tử bị khí tức của hắn áp bách, phía sau trọng trọng Thiên Đình không tự chủ được trán phóng, ong ong phù hiện đi ra ngoài, rõ ràng có ngũ đại Thiên Đình, thần quang xông lên trời.

Trong Thiên đình vô số Thần Ma san sát, đằng đằng sát khí, những Thần Ma này cũng không phải là hư ảnh, mà là Thần Ma chân chân chính chính, huyết nhục chi thân, bị Chư Thiên Thần Triều Huyền Kinh của hắn đem những Thần Ma pháp lực này tụ làm một thể, đem pháp lực của hắn tăng lên tới Thần Quân đỉnh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1680: Ta Vì Thiên Hạ Giết Tặc Này! (2)

Không chỉ có như thế, từng kiện Đế bảo từ phía trên dựng lên, tản mát ra uy năng ngập trời, bao lung ở trong đó!

Pháp lực của hắn thật sự quá mạnh mẽ, cho dù là Đế bảo cũng bị hắn thôi phát ra chín thành uy năng, kinh người chí cực!

Trường Nhạc công tử chậm rãi đứng dậy, mặt không đổi sắc, chén rượu đặt ở khóe miệng, khẽ cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, dưới trướng của ta trăm vạn Thần Ma, hơn nữa tu vi bản thân ta đã đạt tới Thần Tôn đại viên mãn, ngươi cho rằng ta sợ ngươi? Ta đang muốn mượn tay ngươi, cho ta áp lực, giúp ta đột phá đến Thần Quân cảnh giới!

Cùng lúc đó, Trường Nhạc Nữ Đế Vị Ương Nữ Đế đạo công kích thứ hai theo sát mà đến, hai Nữ Đế nghe được lời của Trường Nhạc công tử, cũng âm thầm gật đầu, trong lòng có chút tán thành:

- Con ta cuối cùng là trưởng thành...

Trường Nhạc công tử ngửa đầu uống rượu, ngửa mặt lên trời thét dài, chí lớn kịch liệt!

Sau một khắc, năm tòa Thiên Đình của hắn nổ bung, trăm vạn Thần Ma trong năm tòa Thiên Đình bị Giang Nam sinh sôi phách toái, chấn nổ tung!

Răng rắc!

Bàn tay to của Giang Nam bắt được cổ của hắn, xách hắn lên, ánh mắt lạnh lùng rơi vào trên mặt của hắn, lạnh nhạt nói:

- Chính là Thần Quân đỉnh, cũng muốn mượn tay ta đột phá? Vãng Sinh Thần Đế cũng bị ta đánh chết, ngươi coi là vật gì?

Trường Nhạc Nữ Đế Vị Ương Nữ Đế sắc mặt biến hóa, bàn tay cơ hồ chạm đến phía sau Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy vô cùng Hồng Mông không gian triển khai, rõ ràng là Hỗn Độn Giới Vực của Giang Nam, Hỗn Độn Giới Vực điên cuồng bành trướng, tách ra nghìn vạn dặm khoảng cách.

Hai Nữ Đế sợ ném chuột vỡ đồ, vội vàng dừng tay, lạnh lùng nói:

- Lớn mật, để con ta xuống!

Thần quan thần tướng dưới trướng Quang Vũ Thần Đình chen chúc giết ra, trong khoảnh khắc từng ngọn Đế cấp đại trận bày ra, đem hư không bốn phía Giang Nam phong tỏa, chế tạo ra thiên la địa võng, phong kín hư không nặng nề, cả Hoang Cổ Thánh Sơn cũng bị phong kín.

Lại có Thánh Hoàng Thần Đế thúc dục Quang Vũ kiếp trước thân, mở ra Phong Cấm Đại Trận, áp hướng Giang Nam, ý đồ trấn áp tu vi của hắn!

- Để công tử xuống!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, để công tử xuống, ngươi còn có sinh lộ!

- Nếu ngươi đối với công tử hạ thủ, trên trời dưới đất, không có người có thể cứu được ngươi rồi!

Nơi xa trong chiến trường, địa ngục Chư Thần cùng Chư Thiên Chư Thần giết đến thiên băng địa liệt, trong lúc bất chợt tất cả mọi người dừng lại tiến công, nhìn về phía Giang Nam cao ở giữa sườn núi Hoang Cổ Thánh Sơn, nhìn về phía Trường Nhạc công tử trong tay Giang Nam.

- Cái này thú vị...

Một Ma Thần Địa ngục đột nhiên ha hả cười nói.

- Sa La bệ hạ có lệnh, tạm dừng tiến công! Triệt binh, triệt binh!

Đột nhiên có người truyền ra hiệu lệnh của Sa La Ma Đế, trong đại trướng A Tỳ ma triều, Sa La Kiếm treo cao ở ngoài trướng, mà bên trong trướng Sa La Ma Đế cùng nhiều Ma Đế ha hả cười nói:

- Thần Hoàng đã sớm nghĩ mượn hơi Huyền Thiên Giáo Chủ, hôm nay Huyền Thiên Giáo Chủ bắt được con Quang Vũ Thần Đế, chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến, còn có thể nhặt tiện nghi, kéo hắn đến trận doanh địa ngục ta.

Hủy Diệt Ma Tôn chần chờ nói:

- Sâm La bệ hạ nơi đó...

Sa La Ma Đế sắc mặt trầm xuống, cười nói:

- Không cần để ý tới hắn.

Chỗ sâu trong Chư Thiên, bên cạnh tòa tế đàn cự đại kia, sắc mặt Quang Vũ Thần Đế biến hóa, đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Cái thanh âm kia lần nữa vang lên, cười nói:

- Ta và ngươi cũng đoán sai, không nghĩ tới tiểu quỷ này mạnh như vậy, lại có thể ở trong tay nhị đế, đem con của ngươi bắt. Lần này ngươi có tính toán gì không?

- Huyền Thiên Giáo Chủ sẽ không giết Trường Nhạc, ngược lại, hắn còn có thể trở thành một cánh tay đắc lực của ta, giúp ta thống trị chư thiên và địa ngục, thành tựu sự nghiệp to lớn muôn đời.

Sắc mặt Quang Vũ Thần Đế khôi phục lạnh nhạt, thần thức khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Hắn cố nhiên là kỳ tài hiếm thấy, đáng tiếc hắn sơ hở rất nhiều. Hắn trọng tình, đối với tình nghĩa coi trọng, đây chính là sơ hở lớn nhất của hắn. Cần gì ta phải tự thân động thủ, ta chỉ cần phái ra Thất Thánh Vương, sẽ làm

hắn trả Trường Nhạc về.

Mới vừa rồi hắn thần thức ba động, chính là truyền âm cho Thất Thánh Vương đang ở trong chiến trường giao phong, cho Thất Thánh Vương đi cầu tình vì Trường Nhạc công tử.

Quang Vũ dù sao cũng là Thần Đế đã từng thống trị qua chư thiên vạn giới hai trăm vạn năm, ánh mắt sắc bén vô cùng, nhìn người vô cùng tốt, hắn sớm đã đem tính cách Giang Nam sờ thấu, rõ như lòng bàn tay, biết Thất Thánh Vương cùng Giang Nam chính là quá mạng giao tình, chỉ cần Thất Thánh Vương lấy tình động, tất nhiên sẽ làm Giang Nam đem Trường Nhạc công tử bình an đưa ra, căn bản không cần hắn tự thân động thủ.

Hôm nay Thất Thánh Vương còn ở trong chiến trường, cũng xa xa thấy một màn như vậy, nhưng ngay sau đó lại phải đến Quang Vũ Thần Đế thần thức truyền âm, Đại Thánh Vương cùng với sáu Thánh Vương khác liếc mắt nhìn nhau, nhất tề đi ra chiến trường, cất bước hướng Giang Nam đi tới.

Ánh mắt đám người Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế cùng Thánh Hoàng Thần Đế lập tức rơi vào trên người Thất Thánh Vương, ánh mắt vô số Thần Ma khác cũng rối rít rơi vào trên người bảy Thánh Vương này, không khí vô cùng ngưng trọng.

Mà chư Đế cùng Bổ Thiên thần nhân môn hạ khác, đám người Đa Tuần Phật Tổ cũng riêng của mình tính toán, có muốn nhúng tay chuyện này hay không.

- Hiền đệ!

Đại Thánh Vương đi tới bên Hỗn Độn Giới Vực, khẽ chắp tay nói:

- Hiền đệ, ta và ngươi ở Huyền Thiên thế giới vào sanh ra tử, ta từng mặt nhăn quá chân mày chưa? Lão ca ca không muốn ngươi báo đáp gì, hôm nay chỉ cầu hiền đệ, có thể cho lão ca ca ta một chút tình mọn hay không? Ta biết ngươi cùng Trường Nhạc công tử có cừu oán, nhưng hôm nay là lúc phi

thường, không thể hành động theo cảm tình...

Giang Nam nhìn về phía Thất Thánh Vương, thanh âm có chút khàn khàn, sáp thanh nói:

- Bảy vị huynh trưởng, nhìn cảnh tượng Trung Thiên bây giờ có thê thảm hay không?

Đại Thánh Vương nghe vậy, trầm mặc xuống, sáu Thánh Vương khác có người há miệng, nhưng thở dài, không nói gì.

Bọn họ cũng biết ngọn nguồn lần này địa ngục đại cử xâm lấn, biết là do Trường Nhạc công tử dựng lên, đưa đến Trung Thiên thế giới vô số sinh linh căn bản không kịp rút lui nữa, thế cho nên đã chết vô số!

- Ta cũng không phải là vì báo thù riêng.

Giang Nam sắc mặt bình tĩnh, nhẹ giọng nói:

- Đông Cực Đại Đế cùng Bổ Thiên thần nhân định ra ước định, không truy cứu chuyện năm đó, hết thảy đợi đến sau khi hạo kiếp lại thanh toán. Ta tự nhiên sẽ tuân theo quy định này, Trường Nhạc Vị Ương hai vị công tử, diệt quê nhà ta, ta nhẫn, nhẫn đến sau hạo kiếp cùng bọn họ thanh toán. Đây không phải là thù riêng, mà là Trường Nhạc tội đáng chết vạn lần, chết chưa hết tội!

Đại Thánh Vương khổ sở nói:

- Hiền đệ, không thể chờ một chút sao? Không bằng trấn áp ở trong hắc động, ngươi hiện tại giết hắn rồi, sẽ đem mình góp đi vào...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1681: Đại Thế Sở Quy. (1)

Giang Nam cười ha ha, thanh âm dần dần trầm thấp:

- Ta sợ chờ quá lâu, thời gian sẽ hòa tan thù hận cùng tức giận này, ta sợ đợi đến tương lai, đã không có người nhớ lại thù hận cùng tức giận này nữa, ta sợ đến lúc đó, máu của ta lạnh, không nhớ nổi những sinh linh chết thảm này...

Thanh âm của hắn đột nhiên cao vút, cười ha ha nói:

- Có một số việc, chung quy cần phải có người làm, không thể để cho sinh linh vô tội ở dưới cửu tuyền hàm oan! Bảy vị huynh trưởng, các ngươi còn muốn ngăn trở ta sao?

Thất Thánh Vương liếc mắt nhìn nhau, giống như cây khô, đột nhiên nhất tề hướng Quang Vũ Thần Đế kiếp trước thân quỳ lạy xuống, đỉnh đầu buông xuống, thật sâu tại chỗ, thanh âm Đại Thánh Vương vang lên, đờ đẫn nói:

- Bệ hạ, xin thứ cho đám người cựu thần vô năng, không thể hoàn thành bệ hạ phó thác...

Bên cạnh tế đàn, Quang Vũ Thần Đế chán nản ngồi xuống, trong lòng chỉ cảm thấy vô lực thật sâu. Hiện tại mặc dù hắn đuổi đi qua, chỉ sợ cũng đã chậm.

- Ta vì thiên hạ giết tặc này!

Một thanh âm rung động chư thiên vạn giới vang lên, trong lòng bàn tay Giang Nam 99 đạo Hoàng đạo bộc phát, Trường Nhạc công tử bị sinh sôi chấn vỡ, ngay cả thần tính cũng không có chạy trốn, bị Hoàng đạo giống như nộ long quấy thành phấn vụn.

Chân linh bất diệt của hắn bay ra, đang muốn bay vào Phong Thần Bảng sau ót Tịch Ứng Tình, đột nhiên trong mi tâm Giang Nam một đạo Tàn Nguyệt dâng lên, chính là Thất Phách Đoạt Hồn Câu, nhô lên cao bay theo, ngay cả bất diệt chân linh của hắn cũng bị chém giết!

Nhi tử của Quang Vũ Thần Đế cùng Trường Nhạc Nữ Đế, Trường Nhạc công tử chết rồi, thần hồn câu diệt, ngay cả bất diệt Chân Linh cũng bị trảm, triệt để tan thành mây khói, vĩnh viễn không có khả năng phục sinh!

Địa Ngục đại quân cùng Chư Thiên đại quân lặng ngắt như tờ, đột nhiên, tiếng hoan hô thứ nhất vang lên, đón lấy trong ngoài chiến trường khắp nơi đều là tiếng hoan hô, đinh tai nhức óc, vang vọng Chư Thiên!

Địa Ngục Chư Thần hoan hô là vì trận chiến này của bọn hắn ngọn nguồn là do Trường Nhạc công tử mà lên, bọn hắn đập vào cờ hiệu phạt vô đạo, phạt chính là Trường Nhạc công tử cùng Quang Vũ thần đình che chở Trường Nhạc công tử, giờ phút này Trường Nhạc công tử bị Giang Nam giết chết, tự nhiên sẽ hoan hô!

Mà Chư Thiên vạn giới Thần Ma hoan hô, thì là bọn hắn cũng nghe đến đồn đãi, Trường Nhạc công tử cường gian Hậu Thổ Phảng Ma Đế ái phi, thế cho nên Địa Ngục đại quân công phạt, vì một người như vậy, lại để cho Chư Thiên vạn giới Thần Ma tử thương vô số, để cho Trung Thiên sinh linh chết gần nửa, bọn hắn trong nội tâm sớm có oán hận. Trường Nhạc công tử bị Giang Nam giết chết, tự nhiên đại khoái nhân tâm!

Đây là đại thế, chiều hướng phát triển, Giang Nam chỉ là thuận thế mà làm!

Tiếng hoan hô một lớp sóng đón lấy một lớp sóng, một lớp sóng áp đảo một lớp sóng, đinh tai nhức óc, có người vứt lên pháp bảo trong tay, có người hướng lên trời phóng thích thần thông, mặc dù là những thần tướng ma tướng kia thu nạp thủ hạ Thần Ma đại quân, ước thúc kỷ luật, cũng không có dùng chút nào!

Tràng diện càng ngày càng loạn, tất cả đều là tiếng hoan hô!

A Tỳ ma triều Sa La Ma Đế chứng kiến bức cảnh tượng này, sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói:

- Nếu lúc này có người vung cánh tay hô lên, hô to danh hào Huyền Thiên giáo chủ, cái kia sẽ như thế nào?

Trong đại trướng rất nhiều Ma Đế trong lòng nghiêm nghị, đều nhìn ra chỗ không ổn, nếu lúc này có người vung cánh tay hô lên, la lên danh hào Huyền Thiên giáo chủ.

Tất nhiên là thuận lòng người, mấy ngàn vạn Thần Ma trong tràng đều phản bội, hô to danh tiếng Huyền Thiên giáo chủ!

Bức tràng diện này, tất nhiên là ngay cả Ma Đế Thần Đế cũng trấn áp không được!

Mấy ngàn vạn Thần Ma ủng hộ một người, cái kia có thể thay trời đổi đất, thiên quân vạn mã ủng hộ Giang Nam, ngay cả chư quân Thần Tôn Thần Quân Ma Tôn Ma Quân cũng thúc thủ vô sách, Thần Đế Ma Đế cũng không cách nào trấn áp, tất nhiên sẽ làm cho Thiên Địa đổi chủ!

Cổ đại thế này đủ để ủng hộ Giang Nam, trở thành đại đế của Địa Ngục cùng Chư Thiên. Đại đế chân chân chính chính thống trị hai đại vũ trụ, để cho hắn ở Thần Tôn cảnh giới liền có thể có được tiền vốn thống trị chư thiên và địa ngục!

Thần Đế Ma Đế thống trị thần linh Ma Thần, nếu ngay cả thần linh Ma Thần hết thảy đào ngũ, quy tâm một người, bọn hắn những Thần Đế Ma Đế này cũng không có đất dụng võ.

Cho dù có thể giết sạch những Thần Ma này, bọn hắn cũng thủ hạ không người có thể dùng, chỉ có thể mình trần ra trận!

- Hung hiểm, hung hiểm!

Bên kia Thánh Hoàng, Hoang Tổ, Thiên Phương, Bá Phù, Nguyên Quân các loại Thần Đế cũng nhìn ra tình thế có chút không ổn, bên trong Địa Ngục đại quân cùng Chư Thiên đại quân vô số Thần Ma có một loại không khí cuồng nhiệt lan tràn, giống như ôn dịch mang tất cả hai phe đại quân!

Lúc này chỉ kém một người hô to danh tự Huyền Thiên giáo chủ, liền có thể để cho tất cả Thần Ma thay đổi lề lối, cải đầu đến dưới trướng Giang Nam!

Hôm nay Giang Nam đã có được thực lực cùng Thần Đế Ma Đế chống lại. Tuy có chỗ không kịp như trước, nhưng hắn đi vào Trung Thiên, trùng kích đại trận hai quân cứu người, đối kháng một kích của Càn Chí Ma Quân có thể so với Ma Đế, lại chống lại hai Nữ Đế, ở trước mặt ba quân đánh chết đầu sỏ gây nên mọi chuyện Trường Nhạc công tử, để cho thanh danh của hắn đã tích súc tới cực điểm!

Danh vọng của hắn ở trong địa ngục đại quân cùng Chư Thiên đại quân tích súc tới cực điểm, nếu có người vung cánh tay hô lên, sẽ phát sinh tình huống như thế nào?

Cái kia tất nhiên là vô số Thần Ma cuồng nhiệt ủng hộ Giang Nam, bất luận kẻ nào dám can đảm cùng Giang Nam đối nghịch, đều bị Thần Ma bên trong cuồng nhiệt giống như dễ như trở bàn tay hủy diệt!

Bọn hắn những Thần Đế này tất nhiên thủ hạ không binh không tướng, tất cả Thần Ma đại quân đều không nghe điều khiển, thậm chí Đại tướng dưới trướng cũng ly tâm, do đó đem Giang Nam cái vị Thần Tôn này trực tiếp đẩy hướng bảo tọa đại đế thống trị hai đại vũ trụ!

Thậm chí, mục đích chung của Giang Nam, đạt được vô số Thần Ma cuồng nhiệt ủng hộ, chỉ cần hắn đưa tay chỉ chỗ, những Thần Ma này sẽ mù quáng đi theo, chen chúc hướng địa phương hắn chỉ phóng đi, thay hắn càn quét hết thảy, dù đối phương là Thần Đế Ma Đế, đối mặt mấy ngàn vạn Thần Ma, từng tòa Đế cấp đại trận, coi như là bọn hắn những Thần Đế này chỉ sợ cũng bị bình định!

Từ xưa đến nay Ma Đế Thần Đế, hoặc là chết già, hoặc là bị Thần Đế Ma Đế khác lật tung, nhưng bị thủ hạ Thần Ma tạo phản mà tru sát lại còn chưa từng có, mà bây giờ liền có loại dấu hiệu này!

Nếu xử trí không kịp, bọn hắn mười sáu mười bảy tôn Thần Đế Ma Đế này, sẽ trở thành Thần Đế Ma Đế bi thúc nhất từ xưa đến nay, bị một vị Thần Tôn suất lĩnh vô số Thần Ma đả đảo, giết chết!

Chương 1682: Đại Thế Sở Quy. (2)

- Chậm thì sinh biến! Chư quân, cùng ta chung một chỗ triệt để phóng thích khí tức, trấn trụ tràng diện!

Sắc mặt Sa La Ma Đế ngưng trọng, khí tức đột nhiên triệt để tách ra, Hoàng Đạo cực uy cổ xưa tràn ngập, nhét đầy Thiên Địa, trấn áp muôn đời, cùng lúc đó Sa La kiếm khẩu Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo này cũng tự uy đại phóng, lại có Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma, Không Nguyên các loại Ma Đế cùng một chỗ đem Đế Uy từng người tách ra, thúc dục chứng đế chi bảo của từng người!

Thánh Hoàng, Nguyên Quân, Hoang Tổ, Bá Phù, Thiên Phương các Thần Đế cũng từng người phóng xuất ra Đế Uy, lại thúc dục Quang Vũ đế thân, Thần Đế Ma Đế chi uy hạo hạo đãng đãng bao phủ Thiên Địa, thần thánh, nghiêm túc và trang trọng, cuồng bạo, trấn áp hết thảy!

Thời gian dần trôi qua, tiếng hoan hô trong chiến trường bình thường lại, thanh âm càng ngày càng ít, cuối cùng nhất lặng ngắt như tờ. Các lộ Thần Ma đại quân tướng lãnh lập tức thừa cơ ước thúc thần binh thần tướng, miễn cho quân đội ly tâm.

Sa La Ma Đế suất lĩnh Địa Ngục chư đế hiện ra, nguyên một đám khí tràng triển khai toàn bộ, toàn bộ giới vực triển khai, tọa trấn phía trên Trung Thiên thế giới, thân hình quảng đại, giống như tinh hệ quay quanh quanh thân, để cho Thần Ma chỉ cảm thấy mình nhỏ bé.

- Huyền Thiên Đạo hữu, đại nhân đại nghĩa, xử tử thế hệ tội ác tày trời, Địa Ngục ta cảm kích.

Sa La Ma Đế nhìn về phía Giang Nam trên không Hoang Cổ thánh sơn, thanh âm chấn động Trung Thiên, mở miệng nói:

- Bất quá giáo chủ, ta và ngươi hai đại vũ trụ ân oán đã thành, hai quân đại chiến, tử thương vô số Thần Ma. Đây là ân oán không thể hóa giải, trẫm tuy kính nể giáo chủ làm người, nhưng hai giới chúng ta ân oán thâm trầm, không cách nào hóa giải. Cừu hận cần huyết đến tẩy trừ, chẳng qua hiện nay niệm tình giáo chủ đại nghĩa, cho nên trẫm cũng không tiện hùng hổ dọa người, quân ta triệt thoái phía sau ba vạn dặm, ngưng chiến một tháng.

Thanh âm của hắn rung động nhân tâm, đem Giang Nam vừa rồi khiến cho mọi người cảm xúc cuồng nhiệt quét đi một bộ phận.

Sa La Ma Đế cho Giang Nam đủ mặt mũi, lập tức truyền lệnh đại quân triệt thoái phía sau ba vạn dặm, nghiêm gia chỉnh đốn, dùng tiêu trừ lực ảnh hưởng của Giang Nam.

Hắn cùng với Ma Đế khác trong nội tâm đều là nhẹ nhàng thở ra, nếu không có Sa La Ma Đế xem thời cơ được sớm, để cho cổ cảm xúc cuồng nhiệt này lan tràn xuống dưới, tất nhiên một phát không thể vãn hồi!

- Hai vị nương nương, Sa La lão tặc nói được xinh đẹp, bán đủ mặt mũi, sau đó dẫn binh chỉnh đốn. Hôm nay vạn lần không được đi tìm Huyền Thiên giáo chủ tìm xui, nếu không sẽ gặp rối loạn quân tâm!

Thánh Hoàng Thần Đế nhìn thấy Trường Nhạc Nữ Đế cùng Vị Ương Nữ Đế như trước đằng đằng sát khí, chuẩn bị đối phó Giang Nam, không khỏi vội vàng nói:

- Hôm nay hắn đạt được Thần Ma hai đại vũ trụ quy tâm, ai dám động đến hắn là mất nhân tâm, tất nhiên sẽ làm cho Thần Ma dưới trướng ly tâm, sẽ mất đại thế!

Trường Nhạc Nữ Đế cùng Vị Ương Nữ Đế nhìn về phía Giang Nam, hận đến nghiến răng nghiến lợi, các nàng cũng biết lúc này không động được Giang Nam, động Giang Nam, Quang Vũ thần đình liền xem như đã xong, không còn người thuần phục!

- Chẳng lẽ con ta đại thù, liền bỏ qua hay sao?

Trường Nhạc Nữ Đế nắm chặt bàn tay như ngọc trắng, sát ý trong nội tâm khó có thể dẹp loạn.

Thánh Hoàng trầm giọng nói:

- Hiện nay, chỉ có triệu hồi đại quân, chỉnh đốn một phen. Trừ khử lực ảnh hưởng của hắn, sau đó lại tìm cơ hội xử tử hắn! Hai vị nương nương, mấy người Sa La Ma Đế đang đợi chúng ta xuất sai lầm, chỉ cần chúng ta đối phó Huyền Thiên giáo chủ, Địa Ngục liền chiếm cứ đại nghĩa, ngay cả Thần Ma dưới trướng chúng ta cũng đầu nhập vào Địa Ngục, tiêu diệt chúng ta dễ dàng, xin nương nương nghĩ lại!

Trường Nhạc Vị Ương nhị đế chỉ cảm thấy vô lực thật sâu, Giang Nam ở trước mặt các nàng tru sát Trường Nhạc công tử, hết lần này tới lần khác các nàng vẫn không thể động Giang Nam, loại cảm giác này thật sự quá không xong rồi.

Hai vị Nữ Đế sắc mặt âm trầm, từng người hừ lạnh một tiếng, phản hồi thần đình.

Thánh Hoàng Thần Đế lập tức truyền lệnh xuống, quay trở lại điều đại quân.

Đột nhiên, thanh âm của Giang Nam vang lên, truyền khắp trong tai Thần Ma hai quân:

- Chư vị đạo hữu, tại hạ Huyền Thiên giáo chủ, ở bên trong Chư Thiên Đô Thiên thần giới. Đô Thiên thần giới ta địa vị cao cả, còn tính toán an bình, Đô Thiên ta chính ma kiêm tu, vô luận thần linh hay là Ma Thần cũng có thể tự do tiến vào. Trong Đô Thiên có thần ma ngồi đàm luận đạo, nếu các đạo hữu có tâm, có thể đến Đô Thiên thần giới cùng ta luận đạo.

- Hỗn đãn!

Địa Ngục cùng Chư Thiên rất nhiều Thần Đế Ma Đế nghe vào tai, nguyên một đám hận đến ngứa răng, hận không thể đem cái thằng này chém làm ngàn mảnh để tiêu mối hận trong lòng!

- Cái thằng này muốn đào góc tường của chúng ta, đem Thần Ma dưới trướng chúng ta kéo đến dưới trướng hắn!

- Hỗn đản này quang minh chính đại đào góc tường của chúng ta, thật sự là tìm đường chết làm về đến nhà rồi!

- Hắn hôm nay danh vọng rất cao, không dễ ở bên ngoài đối phó hắn, hiện tại đành phải nghiêm gia chỉnh đốn đại quân, miễn cho những Thần Ma này chạy trốn tới Đô Thiên!

...

Rất nhiều Thần Đế Ma Đế vội vàng truyền mệnh lệnh, nghiêm lệnh ước thúc đại quân dưới trướng chư tướng, không được để cho đào binh chạy trốn.

Mà Giang Nam thì mỉm cười, xa xa nhìn bọn người Tịch Ứng Tình, không có tiến lên, mà là dẫn đầu Thất Diệu Thiên tàn binh leo lên Hoang Cổ thánh sơn, tiến vào bên trong Chư Thiên, Quang Vũ thần đình rất nhiều thần tướng thần quan, không người dám ngăn cản.

Đã qua không lâu, Giang Nam rốt cục trở lại Đô Thiên thần giới, mời bọn người Thi Mạc Sơn lão gia tử đi ra, mà bọn người Thi Hiên Vi, Tú Vân thiên nữ, Tương Ngạn trong thần giới suất lĩnh Đô Thiên rất nhiều Thần Ma nhao nhao tới đón, tràng diện cực kỳ to lớn. Trong đó Tương Ngạn đã tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới, bản thân hắn là người có đế tư, bị cường giả bên trong Quang Vũ thần đình ghen ghét, ném hắn vào Thiên Ngục, sau khi ra Thiên Ngục, là như rồng nhập biển.

- Đô Thiên thật sự quá nhỏ rồi...

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, nhịn không được lắc đầu nói.

- Lão gia như thế nào nói như vậy?

Mọi người nhao nhao cười nói:

- Đô Thiên ta địa vực rộng lớn, đủ để dung nạp mấy chục vạn Thần Ma, hôm nay Đô Thiên Thần Ma đã đạt tới gần ba mươi vạn, cho dù số lượng Thần Ma tăng lên gấp đôi, cũng là đơn giản dung nạp!

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Mấy ngày nữa vạn thần đầu nhập vào ta, các ngươi cũng sẽ cảm thấy Đô Thiên quá nhỏ rồi.

Mọi người khó hiểu.

Giang Nam không có làm nhiều giải thích, một màn Trung Thiên thế giới kia hắn cũng xem ở trong mắt, trong nội tâm hiểu rõ, biết rõ nếu mình thừa thế xông lên, tất nhiên có thể cho Địa Ngục cùng Chư Thiên Chư Thần quy tâm, thế không thể đỡ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1683: Mười Ba Đế Đuổi Giết. (1)

Bất quá hắn lại nhẫn nại xuống, bởi vì hắn vẫn là so ra kém Thần Đế Ma Đế, nếu có cường giả cường thế đánh chết hắn, vừa chết mọi sự không, hết thảy đều là tốn công vô ích.

Lúc ấy, hắn đã cảm giác được sát ý của chư đế, thậm chí Sa La kiếm cùng Quang Vũ đế thân cũng tập trung hắn, hơn nữa trong hư không ẩn ẩn có chủng chủng rung động không hiểu, chỉ cần hắn dám chiếm cứ đại thế, liền sẽ lập tức lọt vào đuổi giết!

Hiển nhiên, hắn cũng không phải là gần kề xúc động lợi ích của chư đế trên chiến trường, còn có lợi ích của một chút tồn tại cổ xưa cũng bị hắn xúc động, thậm chí nói không chừng trong đó còn có Địa Ngục chư hoàng cùng Bổ thiên thần nhân!

Hắn lúc ấy nhìn như an toàn, kỳ thực nguy hiểm vô cùng!

Cho nên hắn lui mà cầu tiếp theo, tùy ý chư đế triệu hồi đại quân, bất quá hắn cũng không phải chẳng được gì, trước khi đi nói một phen, tất nhiên có thể cho Địa Ngục Ma Thần cùng Chư Thiên thần linh tâm động, đến đây đầu nhập vào, tích lũy thế lực của mình!

- Ở bên trong hạo kiếp này, không có thế lực của mình, không có người ủng hộ của mình, hết thảy thành không!

Giang Nam ở dưới Chư Thần ủng hộ, đi vào Đô Thiên Phủ, thầm nghĩ:

- Các triều đại đổi thay, Thần Đế Ma Đế nào không có thành viên tổ chức của mình? Không có thành viên tổ chức, như thế nào thống trị vạn giới? Mà bây giờ, thành viên tổ chức của ta đã có...

Đã qua hai ba ngày, Đô Thiên thần giới gió êm sóng lặng, rất nhiều Thần

Ma của Huyền Thiên Thánh tông lặng lẽ nghị luận, Vân Bằng cười nói:

- Giáo tôn da trâu thổi xuống, nói chúng ta sẽ cảm giác Đô Thiên quá nhỏ, hôm nay gió êm sóng lặng, ở đâu có vạn thần gì đầu nhập vào?

Nhạc Ấu Nương cười nói:

- Đoán chừng giáo tôn nói là một Thần Ma họ Vạn.

Mọi người chỉ cho là một câu đàm tiếu, như trước đàm kinh luận đạo, không thèm để ý.

Ngày hôm đó, đột nhiên có người kinh hoảng chạy tới, xa xa kêu lên:

- Đại sự rồi, đại sự rồi! Vạn thần đến rồi!

Nhạc Ấu Nương cùng Tịch Trọng, Vân Bằng các loại tuổi trẻ Thần Ma cười nói:

- Vội cái gì? Không phải là Thần Ma họ Vạn kia đã đến, đáng giá ngạc nhiên như vậy sao...

Mấy người lời còn chưa dứt, không khỏi mỗi người ngây dại, chỉ thấy vô số Thần Ma dũng mãnh vào Đô Thiên thần giới, tính bằng đơn vị hàng nghìn, thậm chí có Thần Chủ cấp bậc thần tướng suất lĩnh, đem thần binh thần tướng một cái đại doanh của mình đều kéo đi qua, vô số tinh kỳ tung bay, hạo hạo đãng đãng!

Nhạc Ấu Nương bao gồm nhiều Đô Thiên thần giới Thần Ma ngây dại, có chút mơ hồ nhìn xem Thần Ma dũng mãnh vào Đô Thiên thần giới, những người này có Chư Thiên vạn giới thần linh, cũng có Địa Ngục Ma Thần, phe phái gì đều có, hơn nữa bọn hắn thậm chí còn chứng kiến có chút gương mặt quen thuộc.

Nhạc Ấu Nương các loại Thánh tông trẻ tuổi, những năm này ở trong địa ngục cùng Chư Thiên lịch lãm rèn luyện, cũng là cao thủ nổi danh hiển hách

trong trẻ tuổi, được chứng kiến rất nhiều tuổi trẻ tài tuấn của hai đại vũ trụ, kết bạn không ít bằng hữu, cũng có rất nhiều địch nhân.

Mà ở bên trong những Thần Ma dũng mãnh vào Đô Thiên này, liền có bằng hữu cùng đối đầu của bọn hắn!

Đã qua hai ba ngày, Thần Ma dũng mãnh vào Đô Thiên cũng đã nhiều đến hơn ba mươi vạn, số lượng đã vượt qua số lượng Thần Ma vốn có, đạt tới hạn mức cao nhất mà Đô Thiên thần giới có khả năng dung nạp!

Nhưng lại có càng nhiều Thần Ma vọt tới, xem cái tư thế này, số lượng Thần Ma của Đô Thiên thần giới, chỉ sợ muốn vượt qua trăm vạn!

Phải biết rằng, một Thần Tôn Thần Quân cổ xưa, kinh doanh hơn mười vạn năm mới có thể thành lập thế lực lớn trăm vạn Thần Ma, mà Giang Nam tu luyện tới hiện tại, cũng không quá đáng ba trăm năm, thành tựu Thần Tôn càng là sự tình gần chút ít năm, rõ ràng có thể trong thời gian ngắn như vậy có được trăm vạn Thần Ma, quả thực là thành tựu mà những người khác khó có thể tưởng tượng!

Bất quá hắn còn không phải là biến thái nhất, ví dụ như tiên thể Thiếu Hư, liền có thể chỉ huy mấy trăm vạn Thần Ma đại chiến, Trường Nhạc công tử Vị Ương công tử thân là Quang Vũ thần đình Thái Tử, cũng có được trăm vạn Thần Ma đại quân, so sánh với chúng mà nói, Giang Nam vẫn là xem như chậm.

Nhưng mà, sau lưng tiên thể Thiếu Hư có Địa Ngục chư hoàng chư đế chống đỡ, Trường Nhạc Vị Ương hai vị công tử thì là dựa vào cha cùng mẹ hắn chống đỡ, mà sau lưng Giang Nam mặc dù có Đông Cực đại đế, nhưng Đông Cực đại đế cũng là thủ hạ thiếu binh thiếu tướng, Thần Ma dưới trướng còn không nhiều bằng Thiếu Hư, tự nhiên không có binh lực dư thừa đi chống đỡ Giang Nam.

Giang Nam là chân chân chính chính dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, một tay làm ra gia nghiệp lớn như thế!

Một cái là kế thừa truyền thừa, một cái là khai sáng, không thể so sánh nổi.

Ngày thứ năm, người dũng mãnh vào Đô Thiên thần giới dần dần thiếu xuống dưới, mà ngày hôm nay, Giang Nam từ trong Đô Thiên Phủ đi ra, mở đàn giảng pháp, trình bày đủ loại đạo diệu, thanh âm chấn động Đô Thiên thần giới, khắp nơi Đô Thiên có thể nghe, mà bên ngoài Đô Thiên thần giới, lại một chữ cũng nghe không rõ.

Hắn nói pháp bao quát Địa Ngục cùng Chư Thiên, từ thiển nhập sâu, từ đại đạo giảng đến Thiên Đạo, từ Thiên đạo giảng đến Hoàng Đạo, lại để cho tất cả Thần Ma đều nghe được như si như say.

Giang Nam nói pháp ba ngày, lập tức ngừng khẩu, mời ra bọn người Thi Hiên Vi, Tú Vân thiên nữ, Tương Ngạn Thần Tôn cùng Linh Đạo Tử bắt đầu nói pháp, mấy tồn tại này đều có được chỗ độc đáo, trên nửa đường, nữ ma đầu Lạc Hoa Âm xuất hiện, lại nói ba ngày, làm cho người mở rộng tầm mắt.

Sau đó Giang Nam lại mời ra Đô Thiên thần giới rất nhiều tuổi trẻ Thần Chủ, thậm chí ngay cả những Thần Chủ mới đầu nhập vào hắn kia cũng mời đi ra, từng người khai đàn nói pháp, pháp không cao thấp, đồng dạng đạo lĩnh ngộ bất đồng, liền có thể nói ra lý bất đồng, tất cả có chỗ độc đáo.

Không chỉ có như thế, Giang Nam tự mình viết chữ, sai người mang đến Trung Thiên, mời đến Bổ thiên thần nhân đệ tử, Bổ thiên thần nhân đệ tử đối với hắn không dám lãnh đạm, nhận được thư liền có cường giả chạy đến, cũng tự khai đàn nói pháp.

Đã qua mấy ngày, Giang Nam lại sai người tiến đến mời Đa Tuần Phật Tổ cùng Tịch Ứng, thỉnh hai người này nói pháp truyền đạo, trình bày đạo lý lớn của đại Tây Thiên Phật giới cùng Thiên Giới, lại là hoàn toàn mới, làm cho người tầm mắt rộng lớn.

Bọn người Đa Tuần Phật Tổ cùng Tịch Ứng không hợp, hai nhóm nhân mã một cái là Phật giới phái tới, một cái là Thiên Giới phái tới, cũng là vì

tranh đoạt nhân tài của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới mà đến, vừa thấy mặt liền từng người hiển thị rõ thần thông, hiển lộ rõ ràng ảo diệu đại đạo!

Bên trong Đô Thiên bắt đầu bài giảng, không chỉ là truyền pháp, Huyền Hoàng học cung Đa Văn thánh nhân đến đây, lại đem Huyền Hoàng học cung phân đà đưa đến Đô Thiên, thời điểm truyền pháp diễn giải, lại có chư tồn tại cường đại biện pháp luận đạo, biện pháp biện đến chỗ khó giải, liền từng người động thủ hướng mọi người diễn biến đạo lý lớn của mình, trong hư không đóa đóa kim liên, đầu đầu du long, Thải Phượng cùng bay, mây đen cùng Ma Vân toàn là một màu, ba hoa chích choè, kim tuyền tuôn ra, đặc sắc phi thường.

Chương 1684: Mười Ba Đế Đuổi Giết. (2)

Trận Đô Thiên truyền đạo này, cùng trên chiến trường nước sôi lửa bỏng chinh chiến hoàn toàn bất đồng, thuần túy là một loại trao đổi, không có phân tranh, có chỉ là đại đạo cùng tư tưởng va chạm!

Mới đầu, trận truyền đạo này ở bên trong Chư Thiên vạn giới ảnh hưởng không lớn, Thần Ma dũng mãnh vào Đô Thiên vẫn là dần dần thưa thớt, nhưng mấy ngày sau, nhân số lại dần dần nhiều hơn, số lượng Thần Ma đạt tới trăm vạn còn không có dừng lại!

Ở trong đó không chỉ có Trung Thiên chiến trường các lộ đào binh, còn có Chư Thiên vạn giới cùng trong địa ngục một ít tán tu Thần Ma, nhao nhao dũng mãnh vào Đô Thiên, tham dự nghe giảng!

Đợi cho hơn mười ngày sau, trận truyền đạo này lại nghênh đón một hồi đại nói pháp, Đông Cực đại đế vì thành toàn Giang Nam, chín phân thân hàng lâm, mở ra cửu tòa pháp đàn, giảng thuật chín loại đại đạo bất đồng, thần thông hiển hóa, dị sắc lộ ra, lại có Trấn Thiên Thần Đế hóa thân hàng lâm, để cho không khí Đô Thiên thoáng cái nhiệt liệt tới cực điểm!

Trận truyền đạo này đã đến khâu cuối cùng, số lượng Thần Ma ở Đô Thiên thần giới đã đạt tới một trăm sáu mươi vạn, bọn người Nhạc Ấu Nương không khỏi không cảm khái, Đô Thiên xác thực hơi nhỏ.

Truyền đạo qua đi, có một bộ phận Thần Ma ly khai, nhưng càng nhiều người thì lựa chọn lưu lại, bởi vì Đô Thiên thần giới so sánh an bình, hôm nay ở bên trong Địa Ngục cùng Chư Thiên lộ ra cực kỳ khó được.

Càng thêm mấu chốt chính là, không khí bên trong Đô Thiên là địa phương khác không có, các loại trào lưu tư tưởng tư duy va chạm, lúc này bên trong hạo kiếp, lộ ra rất trân quý.

Ở tại chỗ này, có thể cho mình cách đại đạo thêm gần, lại càng dễ tiến bộ!

Cho dù Đại quy mô truyền đạo chấm dứt, nhưng thỉnh thoảng còn có Thần Ma khác lòng có đạt được liền cũng tự khai đàn nói pháp, hào khí rất là hòa hợp, thậm chí có những người bởi vì Đông Cực đại đế cùng Trấn Thiên Thần Đế truyền pháp truyền đạo, bởi vậy tự xưng Thần Đế môn sinh.

Một tháng ngưng chiến kỳ sắp hết, Địa Ngục cùng Chư Thiên đại chiến sắp tới, bọn người Đa Văn thánh nhân, Đa Tuần Phật Tổ từng người chào từ giã rời đi, Tịch Ứng Tình dẫn đầu Ngũ Ma cũng tiến về Trung Thiên Quang Vũ thần đình.

- Phu nhân ở đây chờ mấy ngày, ta đi xem Trung Thiên.

Giang Nam hướng Thi Hiên Vi nói:

- Minh Thổ Thần Đế thái độ không rõ, ta phải tự mình đi Minh Thổ thế giới một chuyến, gặp vị Thần Đế này một lần.

Mấy ngày nay tới giờ, Thi Hiên Vi đã lục tục ngo ngoe biết được Giang Nam trong khoảng thời gian này làm chuyện gì, nghe thấy không khỏi lo lắng nói:

- Ngươi đắc tội Quang Vũ, lại đào góc tường Địa Ngục cùng Chư Thiên rất nhiều thế lực lớn, chuyến đi Trung Thiên này, chỉ sợ có người đối phó ngươi.

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Phu nhân, ta cũng không phải là nói ngoa, thời đại tùy tiện nhảy ra một hai người liền có thể giết ta đã một đi không trở lại, lúc trước đối với ta ra tay, có thể giết chết ta. Nhưng hiện tại sao, điều động năm ba Thần Đế vây giết, hoặc là thỉnh Quang Vũ Sa La tồn tại bực này tự mình ra tay, mới có thể đem ta lưu lại. Không có tồn tại bực này, hoặc là ít hơn số này, muốn giết ta, thật sự là ngàn khó muôn vàn khó khăn!

Thi Hiên Vi lắc đầu nói:

- Cẩn thận chạy nhanh được vạn năm thuyền, phu quân vẫn là chớ buông lỏng.

Giang Nam gật đầu nói:

- Ta để ý tới được. Phu nhân những ngày này ở lại Đô Thiên, đem uy năng Luyện Thiên đại trận tăng lên, nếu ta đoán không sai, một trận chiến này, Trung Thiên thế giới chỉ sợ chưa hẳn có thể giữ được. Trong địa ngục cũng có Luyện Thiên đại trận, sớm muộn sẽ tế ra, đây là lợi khí đối phó Bổ thiên thần nhân cùng Thiên Đạo, nếu vận dụng, chỉ sợ Bổ thiên thần nhân cũng bản thân khó bảo toàn. Nếu như địa ngục dùng để công phạt Trung Thiên, Trung Thiên tất phá...!

Thi Hiên Vi trịnh trọng gật đầu, Giang Nam đứng dậy rời đi, cũng không lâu lắm, hắn trở về Trung Thiên thế giới, chỉ thấy trong Trung Thiên thế giới đại chiến tái khởi, trận đại chiến này quy mô dĩ nhiên không có kịch liệt như từ đầu, bất quá vận dụng đều là chiến lực cao tầng song phương, Thần Quân Ma Quân cấp độ cường giả bực này giao chiến, đặc sắc lộ ra, các loại bảo vật ra hết.

Giang Nam vừa mới lộ diện, liền lập tức khiến cho song phương giao chiến chú ý, một cổ sát khí xâm nhập mà đến, Đế cấp cường giả song phương đều âm thầm đem Giang Nam tập trung, nếu hắn lại đến gây chuyện thị phi, liền lập tức chém giết hắn!

Giang Nam dở khóc dở cười, Địa Ngục cùng Chư Thiên đều coi hắn là đại địch, hận không thể trừ cho thống khoái.

- Ta lại có gì phải sợ?

Hắn không có ở Trung Thiên chiến trường làm nhiều dừng lại, mà là thân hình khẽ động, chìm vào Trung Thiên, biến mất không thấy gì nữa.

Bá bá bá...

Từng mặt gương sáng đột nhiên bay lên trời, trôi nổi ở trên không chiến trường, kính quang ngay ngắn chiếu rơi, hướng chủ đại lục của Trung Thiên thế giới chiếu đi, sưu tầm Giang Nam hạ lạc, miễn cho hắn từ một nơi bí mật gần đó giở trò.

Lại có Thần Nhân dị thường cường đại đứng ở trong hư không, thân hình to lớn cao ngạo, lớn lên hai mắt, mục bắn Thần Quang, hướng Trung Thiên đại lục trông đi.

Lại có người cái trán sinh ra thiên nhãn thần nhãn, cũng thẳng nhìn về phía địa phương Giang Nam chìm nghỉm.

Chư đế chư hoàng đối với hắn hết sức kiêng kỵ, nhìn thấy hắn đi vào Trung Thiên, liền biết rõ tất không có chuyện tốt, khó tránh khỏi sẽ núp trong bóng tối đánh lén, cho nên cần phải đem tung tích của hắn nắm giữ.

Từng đạo Thần Quang ma quang thô đạt vạn dặm, chiếu thấu Hồng Mông trên không Trung Thiên, đem thế giới hỗn loạn tan vỡ phía dưới chiếu lên thông thấu, cũng không lâu lắm, từng mặt thần kính cùng ma kính, vô số Thần Nhân, liền từng người tìm được tung tích Giang Nam.

Giang Nam cũng không che dấu hành tích, hắn ở trong Trung Thiên đại lục nhàn nhã dạo chơi, hướng Minh Thổ tiến đến, rất nhiều Thần Quang ma quang chiếu vào trên người của hắn, hắn cũng hồ đồ không thèm để ý.

Đột nhiên, một cổ uy năng kinh khủng rung chuyển, chỉ thấy một Ma Đế phá tan Hồng Mông chi khí trùng trùng điệp điệp, tràn ngập Đế Uy, hướng hắn bay tới, rõ ràng là một Ma Đế thấy hắn lẻ loi một mình, hơn nữa lại là ở bên trong Trung Thiên đại lục, không có Thần Ma chứng kiến hắn, vì vậy ngang nhiên ra tay, ý định dùng đại đạo chi uy bản thân tru sát!

Hồng Mông chi khí ngăn cách hết thảy khí tức, vị Ma Đế này ra tay, cũng không kinh động những Thần Ma đại quân bên ngoài chiến trường.

Giang Nam ánh mắt chớp động, đang muốn ra tay, đối chiến một kích

này, đột nhiên chỉ nghe rầm rập nổ mạnh không ngừng truyền đến, từng đạo đại đạo phá tan Hồng Mông chi khí, ầm ầm đáp xuống, như là hơn mười đầu Nộ Long, ngay ngắn hướng hắn bay tới!

- Mười hai Thần Đế Ma Đế cùng một chỗ hướng ta ra tay, cũng quá để mắt ta rồi!

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, đột nhiên lại gặp một đạo kiếm quang hiện lên, kiếm uy ngập trời bổ tới, trong lòng không khỏi nhảy dựng:

- Sa La Ma Đế cái vị Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả này, vậy mà cũng xuất thủ! Đây là bức ta xuất toàn lực... Chạy trốn ah!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1685: Đối Chiến Chư Đế. (1)

Bá...

Thân hình hắn chợt hiện, tránh độn tầm đó liền vượt qua nghìn vạn dặm, thẳng đến Minh Thổ mà đi!

Mà ở phía sau hắn, mười ba Thần Đế Ma Đế đại đạo lao nhanh mà đến, mãnh liệt bành trướng, một bức không giết chết hắn liền không bỏ qua!

Giang Nam nhảy vào bên trong Minh Thổ thế giới, biến mất không thấy gì nữa, đại đạo của mười ba Thần đế Ma Đế kia quay chung quanh Minh Thổ thế giới một vòng, đột nhiên ngay ngắn rơi xuống, đầu đầu đại đạo chìm vào trong từng tòa núi lớn phụ cận Minh Thổ thế giới.

Thương Khung chấn động, tinh khí cuồn cuộn từ trong Hồng Mông chi khí rủ xuống, rót vào mười ba hòn núi lớn kia. đọc truyện mới nhất tại tung hoanh . com

Mười ba cổ tinh khí này vô cùng đầm đặc, trong đó tràn ngập Đế Uy cùng đế huyết, dùng đế huyết tẩy luyện mười ba hòn núi lớn này, trong khoảng khắc này, mười ba hòn núi lớn kia liền bị luyện đến có thể so với đế bảo!

Ầm ầm...

Từng tiếng chấn động truyền đến, chỉ thấy mười ba hòn núi lớn rung chuyển không ngớt, đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, ở giữa không trung hòa tan, hóa thành mười ba đạo nhân, đúng là mười ba Thần Đế Ma Đế phân thân, mười ba phân thân liếc nhau, đều nhìn ra sát ý cùng chiến ý trong mắt đối phương, rồi lại từng người kiêng kỵ.

Sa La Ma Đế phân thân nhìn chung quanh một vòng, từ từ mở miệng nói:

- Chư vị đạo hữu, ta và các ngươi ân oán là chính thống chi tranh, trên chiến trường lại luận thắng bại, hôm nay vẫn là trước diệt trừ Giang đại u ác tính. Nếu không tùy ý hắn phát triển xuống, chỉ sợ song phương ta và các ngươi đều là không ổn!

- Sa La đạo huynh nói rất có lý.

Thánh Hoàng phân thân gật đầu nói:

- Chúng ta là chính thống chi tranh, vô luận ai thắng ai phụ, luôn luôn có một phương trở thành chính thống hai đại vũ trụ. Mà Huyền Thiên giáo chủ cái u ác tính sinh trưởng trong hai đại vũ trụ này, lại muốn độc hại hai đại vũ trụ ta, đem chúng ta diệt sạch, hết thảy không cách nào trở thành chính thống! Người này, đã đến tình trạng không thể không trừ rồi!

Mười ba Thần Đế Ma Đế đạt thành hiệp nghị, phân thân từng người buông ra cừu hận lẫn nhau, ngay ngắn hướng Minh Thổ đánh tới.

Minh Thổ thế giới tầng thứ nhất, Giang Nam lại một lần nữa du lịch nơi đây, chỉ thấy nơi đây đã không có những Phật Đà trấn áp, các Phật Đà biến mất không thấy gì nữa.

Mà chuyển biến thành chính là từng chiếc từng chiếc chiến hạm, vô số Thần Ma chết đi như là ong thợ lao lao lực lục, từ Trung Thiên thế giới mang tới pháp bảo nghiền nát, dẫn dắt đến Thần Ma thần huyết ma huyết, chế tạo một mảnh lại một mảnh thần huyết ma huyết chi hải, lại bắt đến Thần Thi ma thi, những Thần Thi ma thi kia rơi vào Minh Thổ thế giới, liền lập tức sống lại, thành cơ giới làm việc tay chân.

Những Thần Ma chết đi này tạo thành đại quân, thủ hộ Minh Thổ, kiến tạo từng tòa Thần Điện Ma điện, phảng phất đang đợi chính mình phục sinh, liền cư trú ở trong những Thần Điện ma điện này!

Bọn hắn còn đem những mảnh vỡ pháp bảo kia vận hướng chỗ sâu nhất Minh Thổ, đám vong linh ở trong một ngụm lò cực lớn chế tạo pháp bảo của

mình!

Những Thần Ma chết đi này đối với Giang Nam đến làm như không thấy, tiếp tục từng người làm việc tay chân, đâu vào đấy.

Giang Nam từ trên không vô số Thần Ma chết đi xuyên qua, hướng mọi nơi nhìn lại, hôm nay Minh Thổ thế giới ma khí thâm trầm, lãnh thổ quốc gia so với lúc trước càng thêm bao la, càng thâm thúy mà không lường được.

Nhãn lực của hắn kinh người, có thể xem thấu trăm triệu dặm thời không, lập tức chứng kiến Minh Thổ thế giới đang không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch trương, tốc độ kinh người, hiển nhiên trận đại chiến trên không Trung Thiên thế giới kia, để cho Bổ thiên thần nhân cùng Trung Thiên thế giới đối với hắn trói buộc càng ngày càng nhỏ!

Đồng dạng, cái này cũng nói rõ Minh Thổ Thần Đế trong đoạn thời gian này thực lực đại tiến!

- Trung Thiên đại chiến, đạt được chỗ tốt tối đa chỉ sợ vẫn là Minh Thổ Thần Đế.

Giang Nam không có dừng lại, thẳng hướng Minh Thổ thế giới tầng thứ hai mà đi, thầm nghĩ:

- Bất quá cách nghĩ chính thức của Minh Thổ Thần Đế, thật có chút mập mờ không rõ. Hắn là tu luyện Ma Đạo lập nghiệp, ở trong Chư Thiên vạn giới ta tu thành Ma Đế. Vì hoàn thiện Minh Thổ mười tám tầng Địa Ngục của hắn, bởi vậy lại tiềm xuống địa ngục. Bắt Địa Ngục Thiên Cực Ma Đế, nghiên cứu Địa Ngục đại đạo, do đó mở Minh Thổ, đi ra con đường Trường Sinh dị lộ. Lại nói tiếp, đại đạo của hắn cùng Địa Ngục càng thêm tương hợp...

Lo lắng của hắn cũng không phải là không có đạo lý, Minh Thổ Thần Đế tuy đã từng là Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, nhưng hắn một mực bị Bổ thiên thần nhân trấn áp, không cho Minh Thổ thế giới khuếch trương. Từ

chuyện này mà nói, Bổ thiên thần nhân là vì con dân Trung Thiên thế giới suy nghĩ, cũng là vì bảo trì truy theo Thiên Đạo đại đạo của vạn giới thuần khiết, cũng không sai.

Nhưng Minh Thổ Thần Đế bị trấn áp, trong nội tâm tự nhiên đối với Bổ thiên thần nhân khó chịu, nói không chừng thật sự sẽ làm ra sự tình cùng Địa Ngục liên thủ.

Ở trong lúc mấu chốt này, Minh Thổ Thần Đế tồn tại có thể mở thế giới diễn biến Thiên Đạo bực này, bản thân Hoàng Đạo ký thác thế giới bản thân mở, kỳ thật thực lực tuyệt đối đạt tới Hoàng Đạo Đại viên mãn mà gần tiên, hắn vô luận gia nhập phương nào. Đều để cho một phương thực lực kia đại trướng, có được ưu thế càng lớn.

Bất quá cũng chính là bởi thái độ vì hắn mập mờ, cho nên Địa Ngục cùng Chư Thiên cho dù đánh cho long trời lỡ đất, nhưng thủy chung không có đối với Minh Thổ thế giới ra tay.

Nếu Minh Thổ thế giới lựa chọn một phương nào, liền sẽ lập tức lọt vào một phương khác hung hăng đả kích, đây là chuyện tình tất nhiên!

- Minh Thổ đã không cách nào tiếp tục trung lập rồi, bởi vì chiến trường ở phía trên, nếu Trung Thiên bị công phá, Trung Thiên thế giới tính cả Minh Thổ thế giới cũng trở thành địa bàn Địa Ngục, hắn sẽ không có cơ hội cò kè mặc cả.

Giang Nam phóng mắt nhìn đi, lần trước lúc hắn đến nơi đây, còn có thể chứng kiến trong Minh Thổ thế giới có rất nhiều Thiên Đạo chí bảo hư ảnh lạc ấn, nhưng mà theo hai đại vũ trụ dung hợp, Thiên Đạo chí bảo lạc ấn tại đây đã hết thảy biến mất, hòa tan đến trong phiến trời đất này.

Nghĩ đến, đây cũng là nguyên do thực lực Minh Thổ Thần Đế đại tiến, hắn đối với thiên đạo càng viên mãn rồi!

- Không hổ là đệ nhất Thần Đế ngoại trừ Bỉ Ngạn ra, Minh Thổ Thần Đế

có thể làm được một bước này, không bàn mà hợp ý xu thế hai đại vũ trụ dung hợp, không phải chuyện đùa, không phải chuyện đùa!

Giang Nam liên tục xuyên qua mấy trọng Minh Thổ thế giới, càng xem càng kinh hãi, chỉ thấy trong thế giới Minh Thổ Thiên Đạo còn bao hàm Địa Ngục Thiên Đạo, rất có xu thế đem Thiên Đạo hai đại vũ trụ chỉnh hợp quy nhất mà siêu thoát ra ngoài!

Minh Thổ Thần Đế tài hoa hoàn toàn chính xác kinh thế!

- Giáo chủ, ngươi không cần đi gặp Minh Thổ đại đế rồi.

Ở lúc hắn nhìn cảnh tượng Minh Thổ, mười ba Thần Đế Ma Đế phân thân rốt cục tìm đến, Đế Uy hàng lâm, gào thét hướng Giang Nam bay tới, Sa La Ma Đế cười lạnh nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1686: Đối Chiến Chư Đế. (2)

- Hoặc là nói, ngươi có thể vĩnh viễn lưu ở nơi đây rồi!

Hậu Thổ Phảng đánh tới, ba chân di chuyển, bốn bề yên tĩnh, cười nói:

- Minh Thổ chính là thế giới người chết, giáo chủ ở chỗ này bị trảm, sau khi chết liền có thể vĩnh viễn sống ở chỗ này, cũng không tính chính thức tử vong. Đợi cho vũ trụ giao hòa, Minh Thổ đại đế chứng đạo phi tiên, giáo chủ còn có thể sống lại!

Giang Nam cả giận nói:

- Hậu Thổ Phảng, vợ của ngươi bị Trường Nhạc công tử ngủ, đỉnh đầu đội nón xanh, ta thay ngươi chém giết Trường Nhạc công tử, ngươi nên cảm kích ta mới phải a!

Hậu Thổ Phảng tức cười, cười nói:

- Trường Nhạc ngủ nữ nhân của ta, bản thân là ta bày mưu đặt kế, chỉ là một cái cớ khơi mào đại chiến mà thôi. Giáo chủ giết Trường Nhạc công tử, ngược lại là hư mất đại kế của ta!

Trường Nhạc Nữ Đế phân thân dẫn đầu giết đến, siêu việt Hậu Thổ Phảng, hung hăng trợn mắt liếc nhìn Hậu Thổ Phảng.

- Trường Nhạc nương nương, ngươi chớ có trách ta.

Hậu Thổ Phảng cười nói:

- Chính thống chi tranh, nguyên vốn là không từ thủ đoạn, lúc đó các ngươi chẳng phải ước gì Địa Ngục cùng Chư Thiên khai chiến sao? Nếu không dùng trí tuệ của Quang Vũ đạo huynh, há có thể nhìn không ra kế

hoạch của ta? Hắn không những không ngăn cản lệnh lang, ngược lại dung túng lệnh lang, là hi vọng khai chiến. Chỉ tiếc Huyền Thiên giáo chủ chặn ngang một cước, chém lệnh lang.

Trường Nhạc Nữ Đế hừ lạnh một tiếng, thân hình tăng vọt, như là Thải Điệp tung bay, siêu việt chư đế, hướng Giang Nam đánh tới!

Cùng lúc đó, thân hình Vị Ương Nữ Đế lóe lên, hai Nữ Đế phân thân phảng phất hai Thải Điệp nhẹ nhàng, đan vào phiên phi, tốc độ kinh người, mang theo mỹ cảm kinh tâm động phách, thẳng hướng Giang Nam!

Hai người các nàng chính là một bào sinh ra, tâm ý tương thông, phen này liên thủ uy năng phóng đại, bốn bàn tay tuyết trắng trên dưới tung bay, như là bốn bạch điệp tung bay!

Giang Nam mi tâm lóe lên, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay ra, trường kiếm nơi tay, cười nói:

- Mười ba vị đạo hữu, các ngươi dùng một đạo thần thông giết ta cũng thôi, ta đánh không lại liền chạy, nhưng các ngươi đem thần thông hóa thành phân thân giết ta lại có chút khinh thường ta rồi!

Đinh đinh đinh...

Kiếm vũ bạch điệp, phi tốc va chạm, Giang Nam một kiếm nơi tay, ngăn cản hai Nữ Đế phân thân, cười nói:

- Phân thân tuy so với thần thông bền bỉ, nhưng lực công kích lại sâu sắc không bằng, nhất định phân thân của các ngươi sẽ hao tổn trong tay ta!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng bốn chưởng của hai Nữ Đế va chạm, một cổ uy năng bộc phát, đem hai Nữ Đế phân thân chấn đến thân thể mềm mại loạn chiến. Rất có một loại cảm giác loạn hoa kiếm vũ mê mắt người, mỗi một màn đều động lòng người vô cùng.

- Quang Vũ đạo huynh thật là khiến người cực kỳ hâm mộ, rõ ràng có thể

lấy được hai vị nương nương, để cho ta tròng mắt đều đỏ!

Giang Nam cười to nói:

- Chỉ là Quang Vũ đạo huynh huyết thống quá kém, sinh nhi tử quá áp chế rồi. Hai vị nương nương sao không cân nhắc tiểu đệ thoáng một phát? Nếu tiểu đệ cùng hai vị nương nương sinh hạ nhi nữ, tất nhiên còn hơn hai khuyển tử của Quang Vũ đạo huynh.

Hai Nữ Đế phân thân giận dữ, đột nhiên ngay ngắn quát tháo, hai đạo Thần Đế đại đạo bên trong phân thân phóng lên trời, hai hai dây dưa, ầm ầm hướng Giang Nam phóng đi!

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, hai Nữ Đế này thật sự nổi giận, vậy mà đem đại đạo luyện thành phân thân phóng xuất ra, cho hắn một kích trí mạng!

Hai Thần Đế đại đạo uy năng bộc phát, tuyệt không kém hơn Thần Đế tự mình hàng lâm lưỡng kích toàn lực!

- Vãng Sinh Kim Chung!

Trong mi tâm hắn bay ra một kim chung, phi tốc xoay quanh, càng lúc càng lớn, cạch một tiếng vang thật lớn, ầm ầm nghênh tiếp, đồng dạng cũng là Đế Uy ngập trời!

Cạch...

Thần Đế đại đạo va chạm, Vãng Sinh Kim Chung lập tức chia năm xẻ bảy. Khẩu Kim Chung này nhiều lần bị tổn thương, trước sau bị đánh nát qua rất nhiều lần, khó có thể chống lại một kích toàn lực của hai Nữ Đế!

Hai Nữ Đế đại đạo quấn quanh, uy năng như trước oanh đến.

Thần sắc Giang Nam nghiêm túc và trang trọng, từ từ nâng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, một kiếm đâm tới, mũi kiếm vô cùng chậm rãi, phảng

phất lực lượng toàn thân hắn đều tụ tập trong một kiếm này.

Trên thực tế 99 đạo Hoàng Đạo cùng Bất Không đại đạo của hắn cũng đã dung nhập bên trong chứng đạo kiếm, hóa thành Nguyên Thủy đại đạo, một thân sở học đều ở một kiếm tầm đó!

Rầm rầm rầm...

Kịch liệt chấn động không ngừng truyền đến, thân hình Giang Nam bị chấn đến làn da kéo căng, sau đó băng băng băng vỡ ra, Huyết Quang vẩy ra, máu tươi vừa mới tràn ra bên ngoài cơ thể, liền hóa thành huyết vụ, huyết vụ lập tức bị chấn thành bột mịn, hóa thành Hồng Mông tử khí, Hồng Mông tử khí quay chung quanh hắn xoay tròn, lại quay trở lại trong cơ thể của hắn, không mất một giọt!

- Vạn kiếp bất diệt, duy ta Bất Không!

Giang Nam quát khẽ, thân như một Hỗn Độn Cổ Thần từ trong hỗn độn đi ra, bất tử bất diệt, chỗ mũi kiếm chỉ, hai đạo đại đạo dây dưa cùng một chỗ như là dây thừng bị tách ra, không ngừng xoay tròn, bị một kiếm này của hắn tách ra, rốt cuộc không cách nào tương dung tương hợp!

Vù vù...

Hai đạo Thần Đế đại đạo triệt để tách ra, lại tự hóa thành hai Nữ Đế phân thân, khí tức đại giảm, thực lực đại tổn, hai đạo đại đạo uy năng có bảy thành tiêu hao cùng một kích kia của Giang Nam va chạm.

- Huyền Thiên giáo chủ, để cho ngươi biết cái gì gọi là Thần Đế!

Hai Nữ Đế phân thân ngay ngắn khẽ kêu, hít vào một hơi thật dài, lập tức trong Minh Thổ thế giới Thiên Địa linh khí ma khí cuồn cuộn mà đến, dũng mãnh vào trong hai Nữ Đế phân thân, để cho khí tức của hai Nữ Đế phân thân điên cuồng tăng vọt!

Cùng lúc đó, mười một Ma Đế, Thần Đế phân thân khác đánh tới, suýt

nữa hình thành xu thế khép lại, nếu bọn họ đem Giang Nam khốn ở chính giữa, chỉ sợ cho dù hắn có mạnh mẽ hơn nữa, cũng sẽ nuốt hận xong việc.

Giang Nam phi tốc lui về phía sau, cau mày, Thần Đế Ma Đế hoàn toàn chính xác phi thường lợi hại, không có đến cảnh giới này, rất khó cảm nhận được cảnh giới này thần thông quảng đại, Trường Nhạc Vị Ương hai Nữ Đế phân thân trong mấy hơi thở liền khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, nếu là Thần Đế Ma Đế khác cũng như vậy, mình khẳng định hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hậu Thổ Phảng phân thân đánh tới, ba chân mở ra, tốc độ kinh người, bàn tay chấn động, Lục Đạo thay đổi liên tục, rất có tư thế đem hết thảy Thần Ma quỷ quái nhét vào bên trong Lục Đạo!

Giang Nam tiếp tục lui về phía sau, một kiếm đâm vào bên trong Lục Đạo, tất cả đại đạo chứng nhận Nguyên Thủy, một điểm bất diệt Bất Không, đem Lục Đạo ấn chấn vỡ thôn phệ, hút vào trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

- Hậu Thổ Phảng đạo huynh, nón ngươi xanh rồi!

Giang Nam cười ha ha.

Hậu Thổ Phảng đánh tới, cho hắn cảm giác như là một đại đỉnh ba chân, thân thể hắn là Lục Đạo trong đỉnh, căng ra một cái thế giới, mai táng vô tận sinh linh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1687: Một Mình Đấu Sa La. (1)

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay Giang Nam cao thấp tung bay, bổ chém điểm gọt, biến hóa vô tận, hết thảy rơi vào trên người Hậu Thổ Phảng, đánh cho đương đương rung động, nhưng không cách nào phá vỡ thân thể hắn, không khỏi nhíu mày, trong thân thể Hậu Thổ Phảng bao hàm Lục Đạo thế giới, rất là khó giải quyết.

Hậu Thổ Phảng phân thân cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào, bị chấn lui ra ngoài.

Hoang Tổ, Thánh Hoàng cùng bọn người Vô Nguyên Ma Đế đánh tới, Nguyên Quân Nữ Đế phân thân bước đầu tiên, quanh thân Hắc Thủy tuôn ra, như một cái sa mỏng màu đen, đột nhiên tăng mạnh, hóa thành hắc ám thế giới mịt mờ, bao phủ Giang Nam, bá một tiếng đem Giang Nam thu đi vào!

Trong Hắc thủy, vô số thời không vị diện sinh trưởng tan vỡ, vô cùng vô tận, làm cho không người nào có thể đào thoát!

Sau một khắc chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, kiếm quang thấm nhuần Hắc Ám thế giới, chiếu sáng Minh Thổ tầng mười tám thế giới, mở ra không gian trùng trùng điệp điệp, Giang Nam sải bước ra, một kiếm chém về phía Thánh Hoàng, sau đầu thần luân chuyển động, Khai Thiên ấn bổ về phía Hoang Tổ, đỉnh đầu hiện ra Diệt thế ấn, hóa thành cối xay cực lớn, áp hướng Vô Nguyên Ma Đế!

Loong coong...

Sa La Ma Đế một kiếm bay tới, sát khí doanh tiêu, Giang Nam há mồm phun ra một đạo tiên quang, rõ ràng là Hóa tiên ấn, nghênh tiếp Sa La Ma Đế phân thân!

Thánh Hoàng phân thân bị một kiếm đánh bay thổ huyết, thân hình Hoang

Tổ đại chấn, liên tục rút lui, Vô Nguyên Ma Đế khoanh chân mà ngồi, đối chiến Diệt thế ấn, duy chỉ có Sa La Ma Đế một kiếm cắn nát tiên quang, phi tốc chém tới!

Oanh...

Giang Nam hoành Kiếm cứng rắn ngăn cản, bị chấn cao cao bắn lên, khóe miệng tràn ra máu tươi, Trường Nhạc Vị Ương hai Nữ Đế phân thân như là phi điệp bay tới, quay chung quanh hắn giao thoa tung bay, ba người dùng mau đánh nhanh, thân hình lúc ẩn lúc hiện phiêu dật.

- Hai vị nương nương, nhanh như vậy liền muốn cùng ta sinh một hài tử sao? Thân thiết như vậy, tiểu đệ có chút không chịu đựng nổi ah!

Giang Nam kêu rên một tiếng, ba đạo thân ảnh tách ra, lập tức Giang Nam rơi xuống đất, trường kiếm nơi tay quay người mà đi.

Các Thần Đế Ma Đế phân thân lao xuống, liên tục công kích, một đường thẳng hướng chỗ càng sâu của Minh Thổ, bất tri bất giác đi vào Minh Thổ thế giới đệ cửu trọng.

Chư đế ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm không khỏi rung động.

Minh Thổ đệ cửu trọng thế giới, Hoàng Tuyền từ trên trời giáng xuống, giống như Thiên Hà, mãnh liệt chảy vào trong một hồng lô cự đại, thế giới dưới Hoàng Tuyền kia là một tòa lò lớn cự đại.

Vô số Thần Ma đã chết lao lao lực lục, đem vô số mảnh vỡ pháp bảo vận đến nơi đây, đầu nhập trong lò, Thần Ma cao cao đứng ở bên cạnh lô, đem nước đồng nước thép trong lò dẫn dắt ra, ở giữa không trung hóa thành từng đạo Nộ Long Hỏa Long, lập tức bị Hoàng Tuyền rèn luyện một lần, bị tôn tôn Thần Ma tử vong cầm đại chùy trong tay, đương đương gõ, chế tạo ra nguyên một đám pháp bảo màng phôi!

Dùng mấy trăm vạn Thần Ma đã chết, cùng một chỗ luyện bảo, là to lớn bực nào, đồ sộ hạng gì?

Bất quá đây cũng không phải là chuyện mà Sa La, Hậu Thổ Phảng, Thánh Hoàng các Ma Đế Thần Đế rung động, mà ở bên trong lò lớn kia, không chỉ là luyện các loại pháp bảo, còn rèn luyện ngôi sao!

Từng khỏa tinh cầu bị cái lò lớn này luyện chế mà ra, một tôn Thần Ma chết mất hai tay nâng lên từng khỏa tinh cầu, từ trong Thần Lô hỏa diễm hừng hực bay ra, đem từng khỏa tinh cầu đọng ở bên trong từng cái thế giới của Minh Thổ!

Những ngôi sao này tạo thành tinh tú, tạo thành tinh hệ, tạo thành Tinh Hà, để cho Minh Thổ vốn là thế giới lờ mờ dần dần trở nên sáng lên!

- Tái tạo thế giới...

Mười ba Thần Đế Ma Đế phân thân liếc nhau, đều là sắc mặt ngưng trọng, Thánh Hoàng thấp giọng nói:

- Minh Thổ Thần Đế đây là chuẩn bị tái tạo thế giới, ý định để cho thế giới của mình càng thêm viên mãn...

Bất quá Chư Thần dưới trướng Minh Thổ Thần Đế tái tạo ngôi sao tinh tú Tinh Hà, cũng thực sự không phải là địa phương để cho bọn hắn cảm giác được rung động, địa phương chính thức để cho bọn hắn rung động, là bọn hắn ở bốn phía Hoàng Tuyền thấy được một cái máy móc cự đại.

Cái máy móc kia phức tạp vô cùng, là do vô số pháp bảo tạo thành, cao tới mấy tỉ dặm, vô số bánh răng ở trong đó chuyển động, trong đó tựa hồ cũng có một lò lớn thiêu đốt, cung cấp máy móc này động lực.

Cái máy móc này hấp thu Trung Thiên Hồng Mông tử khí, không ngừng đem Trung Thiên thế giới tan vỡ biến thành Hồng Mông tử khí dẫn dắt đến, hút vào bên trong máy móc.

Lại có từng chiếc từng chiếc lâu thuyền cổ xưa mà tan hoang chạy nhanh đến bên cạnh máy móc, từ trên không vứt xuống thi thể, đó là thi thể sinh linh chết thảm của Trung Thiên thế giới, có nhân loại, có Yêu tộc, có Ma tộc,

cũng có đủ loại chủng tộc khác.

Bọn hắn có bị đốt trọi, có đã chết trong chấn động dư âm của Thần Ma thần thông, có chết trong biển lửa, có chết trong động đất, là sinh linh lúc địa ngục cùng Chư Thiên Thần Ma giao chiến chết thảm.

Mỗi một chiếc lâu thuyền đều vứt bỏ mấy trăm vạn thi thể, ở bên cạnh máy móc chồng chất thành từng tòa thi thể vô cùng khổng, thi thể chi sơn dùng mấy trăm vạn mà tính đứng vững ở bên cạnh máy móc, lay động nhân tâm!

Vô số Thần Ma chết đi đứng ở bên cạnh máy móc này, trong tay cầm lấy xẻng cực lớn, cái xẻng xúc hàng nghìn thi thể, ném vào bên trong máy móc.

Máy móc nổ vang, vô số bánh răng chuyển động, một loại đại đạo không hiểu ở trong đó lưu chuyển, chỉ thấy một chỗ khác của máy móc. Nguyên một đám sinh linh bị tái tạo, từ trong cơ khí mê mang đi ra.

Cái máy móc này rất là quái dị, sinh linh chết mất đi vào, sau đó sẽ bị máy móc chế tạo ra một thân thể hoàn toàn mới, bộ dáng không có bất kỳ cải biến!

Bất quá, những sinh linh bị trùng tạo này không có bất kỳ sinh cơ, như cũ là trạng thái tử vong, nhưng bọn hắn ở trong Minh Thổ đạt được một loại lực lượng sinh mệnh khác.

Mặc dù chết, nhưng lại còn sống.

- Minh Thổ Thần Đế, đây là muốn sáng tạo Thế giới, sáng tạo vạn linh ah...

Chư đế run rẩy, trong thanh âm tràn đầy sùng kính.

Loại tràng diện tái tạo sinh linh này để cho người kính sợ, để cho người cúng bái, tuy không cách nào tái hiện tràng diện Đế Tôn sáng tạo Thế giới. Nhưng lại làm cho bọn họ trong thoáng chốc phảng phất chứng kiến Đế Tôn

sau khi sáng thế, trong thiên địa tịch mịch im ắng, tràng diện Đế Tôn sáng tạo vạn vật sinh linh rung động này.

Loại tràng diện này thậm chí để cho Sa La, Giang Nam tồn tại bực này, kích động cơ hồ lệ nóng doanh tròng.

Trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác buổi sớm sáng tỏ buổi chiều chết cũng được!

Đây là đại đạo ảo diệu, là Thiên Đạo Tạo Hóa, Minh Thổ đi ở trước mặt bọn hắn, hướng bọn hắn bày ra vẻ đẹp của đại đạo Thiên Đạo cứu cực, há có thể không làm bọn hắn rung động, sùng kính?

Đây là nghe thấy đạo tâm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1688: Một Mình Đấu Sa La. (2)

Minh Thổ Thần Đế cách loại cảnh giới sáng tạo vạn linh này còn rất xa, hắn thực sự không phải là sáng tạo vạn linh, mà là cải tạo những sinh linh chết đi kia, mượn bộ dáng lúc trước của bọn hắn, mượn thần hồn nguyên lai của bọn hắn, đem thần hồn của bọn hắn câu ra, vì bọn hắn tái tạo thân thể, để cho bọn hắn ở trong Minh Thổ sống sót.

Hơn nữa vận mệnh Thiên Đạo của hắn cũng không hoàn mỹ, cũng không có giao phó những sinh linh này phục sinh chính thức, chỉ là để cho bọn hắn sống ở trong thế giới hắn mở.

Nhưng mà, bọn người Sa La lại có thể thấy được con đường Minh Thổ Thần Đế phải đi, hắn tất nhiên sẽ hấp thu Địa Ngục cùng Chư Thiên Thiên Đạo, hoàn thiện Tạo Hóa ảo diệu, để cho thế giới mình mở trở nên hoàn mỹ, chính thức giao phó những sinh linh này sinh mệnh!

- Cái máy móc này, rất giống máy móc bên trong Vọng Tiên Đài kia.

Giang Nam nhìn máy móc do vô số pháp bảo xây dựng thành kia, liền lập tức phát hiện, Minh Thổ Thần Đế chế tạo cái đài máy móc này, cùng cổ tiên mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới kia sáng tạo máy móc có chỗ tương tự, bất quá cổ tiên dùng kiện pháp bảo kia là để chế tạo ra Tiên Thiên Thần Ma, lại thất bại.

Mà Minh Thổ Thần Đế hiển nhiên đã tìm hiểu thấu triệt ảo diệu cái đài máy móc kia, tiến hành cải tiến, dùng để chế tạo vạn vật sinh linh!

- Minh Thổ thế giới hoàn thiện, liền có thể phi tiên rồi, chỉ là...

Giang Nam cùng chư đế đối kháng, bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, nhảy vào Minh Thổ đệ thập trọng, thầm nghĩ:

- Trường hạo kiếp này hắn cũng không cách nào thoát thân bên ngoài sự tình, nhất định phải tự mình lịch kiếp, nếu không không có khả năng bảo toàn bản thân! Có thể phi tiên hay không, còn cần xem hắn có thể kiên trì đến cuối cùng hay không!

Hai đại vũ trụ quần hùng tranh giành, người có tư cách phi tiên hơn trăm, nhưng chính thức có thể phi tiên lại ít càng thêm ít, nhất định phải tranh một chuyến, tranh đoạt chính thống!

Đạt được Thiên Địa chính thống, liền có thể nhảy ra Thiên Đạo mà phi tiên, còn có thể chèn ép những cường giả phái hệ khác!

- Lục Đạo trầm luân!

- Hoàng Thiên Vô Cực!

- Vô Nguyên Vô Thủy!

...

Từng đạo công kích theo sát phía sau hắn tới, khiến cho Giang Nam không ngừng cùng chư đế đối kháng, phen đại chiến này chém giết, rốt cục để cho chư đế chứng kiến Giang Nam khó chơi, phân thân của bọn hắn chất chứa một đầu Thần Đế đại đạo, đối phó bất luận Thần Tôn Thần Quân gì, chỉ sợ một kích cũng có thể trọng thương thậm chí đánh chết.

Huống chi bọn hắn là mười ba người liên thủ, huống chi trong đó còn có Sa La Ma Đế vị Hoàng Đạo Cực Cảnh phân thân này, nhưng mà hết lần này tới lần khác bọn hắn đánh lâu không dứt, chỗ cường đại của Giang Nam ở trong một trận chiến này triển lộ không thể nghi ngờ, để cho bọn hắn càng nhận định nhất định phải diệt trừ Giang Nam, không thể lưu lại cho người này bất luận sinh cơ gì!

- Con mẹ nó, có dũng khí solo a!

Giang Nam cũng là ngăn cản cố hết sức vạn phần, theo thời gian chiến

đấu kéo dài, hắn cũng có chút khó có thể chống lại. Nhiều lần lọt vào trọng thương, thậm chí ngay cả năng lực khôi phục cường đại như hắn cũng có chút không chịu đựng nổi, nhịn không được cả giận nói:

- Hậu Thổ Phảng, Vô Nguyên, Thánh Hoàng, các ngươi cái nào có gan cùng ta solo? Lão tử có thể đánh cho ngươi ngay cả mẹ ngươi cũng nhận ngươi không ra!

Chư đế cười lạnh, Vị Ương Nữ Đế khinh thường nói:

- Lưu manh! Huyền Thiên giáo chủ. Ngươi uổng có thân phận người đọc sách, nhưng nói năng thô tục, cùng lưu manh vô lại có khác gì? Chúng ta xấu hổ cùng ngươi làm bạn!

Thánh Hoàng cười to nói:

- Huyền Thiên tiểu tặc quê quá hóa khùng, muốn chó cùng rứt giậu rồi!

Hậu Thổ Phảng nhịn không được cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi hôm nay cũng là nhân vật có uy tín danh dự của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, há miệng mắng chửi người. Chẳng phải là nhục thân phận địa vị của ngươi? Ngươi không biết xấu hổ, nhưng chúng ta vẫn là muốn thể diện đấy.

- Cùng hắn nói những thứ này làm chi?

Mấy Thần Đế Ma Đế khác cười lạnh nói:

- Hắn là thân phận gì, chúng ta là thân phận gì? Cũng có thể cùng chúng ta đánh đồng?

- Nón xanh, chư vị, da mặt các ngươi quả nhiên rất dày!

Giang Nam cất tiếng cười to, chấn động Minh Thổ thập bát trọng thế giới, cười to nói:

- Mười ba Ma Đế Thần Đế phân thân, vây công một mình ta, quả nhiên là hòa nhã a, da mặt thật dày! Các ngươi không biết xấu hổ vây công ta, liền không cho phép ta chửi mắng các ngươi sao?

Chư đế có trên mặt vẻ xấu hổ, có giận dữ, cũng có bất động thanh sắc, dù sao đây là không để cho hắn thoát thân, một lòng muốn đưa hắn vào chỗ chết.

Sa La Ma Đế đột nhiên trầm giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, nhiều lời vô ích. Ngươi không phải muốn solo sao? Trẫm cùng ngươi solo! Chư vị đạo hữu, kính xin lui ra, xem ta tru sát u ác tính này!

Giang Nam trường kiếm mà đứng, Sa La Ma Đế cũng cầm trong tay một thanh Sa La kiếm hư ảnh, hai người đối mặt, quần áo phần phật, mà Thánh Hoàng, Trường Nhạc các Thần Đế Ma Đế thì đứng ở bốn phương tám hướng. Đình chỉ vây công Giang Nam, mà là thủ hộ hư không nơi đây, đề phòng hắn đào thoát.

Ánh mắt Giang Nam cùng ánh mắt của Sa La Ma Đế tao ngộ, giao thoa. Đột nhiên cười nói:

- Sa La đạo hữu, ngươi già rồi, còn có mấy trăm năm thọ nguyên a? Ta có thể cảm giác được khí huyết của ngươi suy kiệt, khí huyết phân thân cùng bản thể của ngươi đều đang không ngừng trôi qua.

Sa La Ma Đế không có phủ nhận, hắn thật sự là già rồi, chỉ còn lại không tới bảy trăm năm thọ nguyên, tu luyện tới một bước Hoàng Đạo Cực Cảnh này, nếu như không có giống Minh Thổ Thần Đế đồng dạng mở thế giới, liền không cách nào tiếp tục tồn thế, tất nhiên sẽ chết già.

Khí huyết của hắn đã bắt đầu khô bại, ngày đêm trôi qua, lúc này phân thân của hắn đã so lúc vừa mới hàng lâm Minh Thổ nhược rất nhiều, điểm ấy không thể gạt được Giang Nam.

- Ngươi lúc này đáp ứng cùng ta solo, là sợ tái chiến xuống dưới, phân thân của ngươi liền không thể tiếp tục được nữa, khí huyết héo rũ mà tan vỡ.

Giang Nam nhìn xem lão ma hoàng đối diện, nói khẽ:

- Cho nên ngươi muốn thừa dịp phân thân của ngươi còn có thể chém giết ta, một kích toàn lực đem ta chém giết.

Sa La Ma Đế tóc trắng tung bay, ánh mắt chớp động, ha ha cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ đã nhìn ra điểm này, vì sao còn đáp ứng cùng ta chiến một trận?

Giang Nam nhẹ nhàng điểm kiếm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn động, tất cả đại đạo nổ vang, thở dài nói:

- Bởi vì ngươi già rồi...

Oanh...

Quanh thân hắn Hỗn Độn giới vực triển khai, ngăn cách nghìn vạn dặm thời không, đưa không gian giữa hắn cùng Sa La kéo ra nghìn vạn dặm, sau đó Giang Nam cất bước trùng kích, một bước trăm vạn dặm, trước sau bước ra mười bước, khí thế cùng lực lượng đều đạt tới đỉnh phong trước nay chưa có, dùng kiếm làm đao, dựng thẳng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lên hung hăng đánh xuống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1689: Huyền Thiên Thượng Cung Thánh Giáo Chủ. (1)

Sắc mặt Sa La Ma Đế ngưng trọng, chậm rãi nâng lên Sa La kiếm, trong thiên địa có một loại sát khí lưu động, thấp minh, đột nhiên hóa thành tiếng hò hét cao vút vô cùng!

Sát!

Đó như là sinh linh toàn bộ vũ trụ hò hét, chém giết, lay động nhân tâm!

- Kiếm của trẫm, được vinh dự Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo, trẫm chủ chưởng sát phạt, kiếm của trẫm cũng chủ chưởng sát phạt!

Sát khí nổ vang, Sa La kiếm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm va chạm, sát khí vô biên tràn ra, trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của Giang Nam vạn đạo chấn động, lại bị sát đạo dẫn dắt, hết thảy hóa thành sát đạo, bao phủ Giang Nam, trong khoảnh khắc Giang Nam liền toàn thân là huyết, bị sát đạo bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đâm vào toàn thân là huyết!

Sa La Ma Đế tóc trắng trùng thiên, quát lớn, đem Hoàng Đạo Áo Nghĩa, sát đạo tinh túy, bày ra vô cùng tinh tế, kiếm ý sát ý áp qua hết thảy, một kiếm đâm ra!

- Huyền Thiên giáo chủ, trẫm cho ngươi nhìn xem kiếm của ngươi cùng sát phạt chi kiếm của trẫm chênh lệch!

- Chết!

Hai kiếm giao thoa, Giang Nam bị Sa La kiếm hư ảnh một kiếm đâm thủng đầu lâu, Sa La Ma Đế uy phong lẫm lẫm, đột nhiên cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trên ngực của mình cắm một thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

Ánh mắt của hắn giật mình, chấn kiếm run lên, đầu lâu Giang Nam chia năm xẻ bảy, thân thể chia năm xẻ bảy, đại đạo trong cơ thể Giang Nam bị sát đạo của hắn đồng hóa, đồng hóa thành sát đạo, dùng lực lượng của mình đem mình cắt toái!

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trên lồng ngực Sa La Ma Đế cũng đang chấn động, nhục thể của hắn bắt đầu sụp đổ, sát đạo tan rã, hết thảy bị hút vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

- Sát đạo cũng có thể hồi phục Nguyên Thủy, Nguyên Thủy cũng có thể diễn biến vạn đạo.

Giữa không trung vô số đạo sát đạo ngưng tụ, hóa thành một đạo đại đạo phong cách cổ xưa, đại đạo chuyển động, Giang Nam hư ảnh từ trong đạo đại đạo này đi ra, theo bước chân di chuyển dần dần từ hư ảnh hóa thành chân thật.

- Ngươi sao có thể giết được ta?

Giang Nam cầm chặt chuôi kiếm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, rút kiếm, nói khẽ:

- Sớm chút chuyển thế a, nếu không ta có thể sẽ trên chiến trường giết chết ngươi.

Sa La Ma Đế phân thân nhìn xem chứng đạo kiếm chậm rãi ly khai thân thể mình, thở dài:

- Trẫm già rồi, nếu trẫm còn trẻ...

Phân thân của hắn nổ tung, hóa thành cát bụi, toái đầy đất.

- Hoàng Đạo vừa ra, vạn đạo thần phục, đều quy Hoàng Đạo, bị Hoàng Đạo đồng hóa. Sa La Ma Đế sát đạo chi kiếm, hoàn toàn chính xác có uy năng phi phàm!

Giang Nam dư vị một kiếm kia của Sa La Ma Đế, tâm có điều ngộ ra, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả không chỉ là đem Hoàng Đạo ký thác vào bên trong Thiên Đạo, thượng thừa Thiên Ý, hơn nữa Hoàng Đạo cường giả thậm chí có thể đem đại đạo người khác đồng hóa, vì mình sở dụng, đây mới là chỗ đáng sợ của Hoàng Đạo cường giả!

Hắn tuy luyện thành 99 đạo Hoàng Đạo, nhưng chỉ là hình thức ban đầu mà thôi, so sánh với Hoàng Đạo của Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, còn có chênh lệch không nhỏ, Sa La Ma Đế kiếm vừa ra, liền để cho 99 Hoàng Đạo của hắn đồng hóa, biến thành Sa La sát đạo, suýt nữa thân tử đạo tiêu!

Duy nhất không có bị đồng hóa chính là Bất Không đại đạo, để cho Nguyên Thủy đại đạo của hắn có thể đoàn tụ, hóa sát đạo thành 99 Hoàng Đạo, một lần hành động đem Sa La Ma Đế phân thân đồng hóa tru sát!

Cùng Sa La phân thân chiến một trận này, để cho hắn mở ra một cửa sổ mới, đối với Hoàng Đạo lý giải càng hơn lúc trước!

- Còn có ai muốn cùng ta solo không?

Giang Nam quay đầu, ánh mắt từ trên mặt các Thần Đế Ma Đế phân thân đảo qua, mở miệng nói.

Chư đế im lặng, rồi sau đó động thủ.

Mười hai Ma Đế Thần Đế phân thân ngay ngắn từ bốn phương tám hướng giết đến, toàn lực làm, không giữ lại chuẩn bị gì ở sau.

Bọn hắn đã thừa dịp một khắc Giang Nam cùng Sa La Ma Đế giao thủ này, đem bốn phương tám hướng vây quanh, đem Giang Nam khốn ở trong đó, hình thành kết quả vây giết!

Cùng Giang Nam solo, bọn hắn không phải là không có nghĩ tới, nhưng mà vừa rồi một kiếm kia của Giang Nam thật sự kinh diễm, ngay cả Sa La Ma Đế được xưng đệ nhất sát phạt đại đạo cũng không có thể đem hắn chém giết. Tuy nói Sa La Ma Đế đã già, nhưng mà sát phạt đại đạo của hắn như cũ

là lực công kích đệ nhất của Địa Ngục!

Sa La phân thân ngã vào dưới thân kiếm của Giang Nam, bọn hắn tự nhiên cũng không thành.

Bất quá, xu thế vây giết đã thành, Giang Nam cũng không cách nào đào thoát bọn hắn vây công!

Oanh...

Giang Nam bị bọn hắn vây khốn, tại chỗ bị bọn hắn liên thủ nổ nát, thậm chí ngay cả thân thể, 99 đạo Hoàng Đạo cũng bị đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông!

- Rốt cục chết rồi...

Thánh Hoàng nhẹ nhàng thở ra, cười nói.

Đột nhiên, Hồng Mông lưu động, bá một tiếng thoát đi vòng vây chư đế phân thân.

Giang Nam ở bên trong Hồng Mông phục sinh, nguyên khí cũng là tổn hao nhiều.

Hắn cùng với Sa La Ma Đế phân thân chiến một trận, mặc dù thắng cũng là thắng thảm, chỗ lấn chính là Sa La Ma Đế phân thân khí huyết khô bại, không bằng hắn khí huyết tràn đầy.

Nhưng mà một kiếm kia của Sa La Ma Đế cũng tạo thành tổn thương không nhỏ cho hắn.

- Chư vị Thần Đế Ma Đế, ta nguyên nghĩ đến đám các ngươi có thể cùng ta lẫn nhau xưng đạo hữu, cái từ đạo hữu này...

Giang Nam cười ha ha, cười một nửa hắn bắt đầu ho khan, ho ra máu, một kích kinh diễm kia của Sa La Ma Đế làm Hoàng Đạo quanh thân hắn hết thảy hóa thành sát đạo, đưa hắn giảo sát, tuy Giang Nam dùng Nguyên Thủy

đại đạo phá Sa La Ma Đế sát đạo, nhưng vẫn để lại tổn thương, Đại đạo bị thương.

Giờ phút này hắn tổn thương phát tác, lập tức ảnh hưởng đến nhục thể cùng Nguyên Thần của hắn, để cho thực lực của hắn không cách nào phát huy ra toàn bộ!

Hắn tóc đen tung bay, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đánh rớt, đem Thánh Hoàng phân thân xông lên bổ đến thổ huyết, cười nói:

- Nguyên lai các ngươi không xứng ah!

Mười hai Thần Đế Ma Đế phân thân sắc mặt tái nhợt, dắt tay nhau đánh tới.

Giang Nam trường kiếm mà đi, xâm nhập Minh Thổ, mười ba thân hình cao thấp tung bay, thỉnh thoảng bộc phát từng tràng đại chiến thảm thiết, để cho hắn tổn thương càng thêm nghiêm trọng, một đường ho ra máu không ngừng.

Đạo tổn thương ảnh hưởng tới thực lực của hắn phát huy, chiến lực của hắn đang dần dần giảm xuống, mới đầu còn có thể phát huy ra tám phần chiến lực, nhưng chiến đấu đến bây giờ, hắn chỉ có thể phát huy ra chưa đủ sáu thành!

Cũng may hắn đã thoát khỏi vây giết, cũng sẽ không cho chư đế phân thân cơ hội vây giết hắn, mà là vừa chạm vào tức đi, tuyệt không ngừng lại.

Tầng tầng Minh Thổ thế giới đi qua, càng ngày càng lộ ra cổ xưa mà nguyên vẹn, từng tòa Thần Điện phong cách cổ xưa hiển thị rõ phong cách chất phác hơn hai ngàn vạn năm trước, trước Thần Điện vô số Thần Vương cổ xưa sừng sững, dùng hai con ngươi trầm lặng đang trông xem bọn hắn chiến một trận này thế nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1690: Huyền Thiên Thượng Cung Thánh Giáo Chủ. (2)

Có thể được xưng tụng Thần Vương, phải là tu vi phía trên Thần Chủ, trong Minh Thổ mai táng một thần triều, trong đó số lượng Thần Vương cũng không ít. Không kém hơn Chư Thiên vạn giới hôm nay, những Thần Vương này đều là dựa vào Minh Thổ thế giới mà có thể bảo tồn.

Mà theo càng xâm nhập Minh Thổ, Thần Vương xuất hiện liền càng cường đại, đợi Giang Nam cùng chư đế phân thân giết đến Minh Thổ thập thất trọng, xuất hiện Thần Vương dĩ nhiên là cấp độ Thần Quân!

- Một cái hoàng triều không kém hơn A Tỳ ma triều cùng Quang Vũ thần triều!

Trong nội tâm Chư đế chấn động, Minh Thổ thần triều quảng đại cùng vô tận cường giả, không kém hơn A Tỳ, Quang Vũ hai thần triều cùng tồn tại hậu thế này, nếu cổ thế lực này gia nhập một phương trong đó, đều mang đến ưu thế áp đảo!

- Huyền Thiên giáo chủ sát nhập Minh Thổ, chẳng lẽ là ý định cùng vị Minh Thổ Thần Đế này liên minh?

Bọn hắn trong lòng nghiêm nghị.

Giang Nam đẫm máu chiến đấu hăng hái, kiếm quang chiếu rọi Minh Thổ, mở một đường máu, rốt cục tiến vào Minh Thổ thập bát trọng, chư đế phân thân cũng dũng mãnh vào nhất trọng thế giới cuối cùng, lập tức cảm giác được uy áp vô biên, đó là Hoàng Đạo cực uy cùng tiên đạo chi uy!

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm rung động, chỉ thấy Minh Thổ thập bát trọng thế giới thình lình có hai mươi lăm căn trụ lớn đỉnh thiên lập địa khởi động phiến thiên địa này, trụ lớn kia không phải cây cột bình thường, mà là hai mươi lăm đạo Hoàng Đạo nguyên vẹn luyện thành!

- Chẳng lẽ Minh Thổ Thần Đế luyện thành hai mươi lăm đạo Hoàng Đạo, dĩ nhiên bắt đầu ý đồ đem Hoàng Đạo luyện thành tiên đạo rồi hả?

Có Ma Đế cả kinh nói.

Giang Nam ngưng mắt nhìn những Hoàng Đạo biến thành trụ lớn kia, cũng không khỏi nao nao, rất nhanh phát hiện chỗ bất đồng:

- Hai mươi lăm đạo Hoàng Đạo này, trong đó có mười tám đạo Hoàng Đạo là của Minh Thổ Thần Đế, bảy đạo khác, là của mấy vị đạo hữu Thông U... Chẳng lẽ nói, bọn họ cùng Minh Thổ liên thủ rồi hả?

Bọn người Thông U đế lăng ở Trung Thiên thế giới, lần này Trung Thiên đại chiến, Trung Thiên thế giới cơ hồ muốn hủy diệt ở dưới đại chiến, đế lăng những Thần Đế này cũng chạy trời không khỏi nắng, bởi vậy hắn đoán chừng là các Thần Đế Thông U đem đế lăng của mình di chuyển đến bên trong Minh Thổ thế giới.

Bọn họ cùng Minh Thổ Thần Đế cũng không xa lạ gì, Minh Thổ, Thông U, Cửu Tiêu, Thần Vũ, Tôn Viêm, Ngọc Chân, Cảnh Thiên, Địa Hoàng, tám Thần Đế này đều đem một đám thần hồn giấu ở bên trong Vọng Tiên Đài, bọn hắn tầm đó có mấy trăm vạn năm năm giao tình, tự nhiên có thể liên thủ!

- Bất quá Quang Vũ ở trong Vọng Tiên Đài ngây người một ngàn năm, khó bảo toàn Quang Vũ sẽ cùng tám Thần Đế này có hiệp nghị đặc thù.

Giang Nam khẽ nhíu mày, thầm nghĩ trong lòng.

Trừ lần đó ra, là thần đình mênh mông, trong thần đình tử khí tràn ngập, tất cả tòa cung điện che kín đồng thiết màu xanh, duy chỉ có trong một tòa đế cung không có bất kỳ tử khí, ngược lại sinh cơ bừng bừng, lộ ra không giống người thường.

Mười hai Thần Đế Ma Đế phân thân vây công Giang Nam, để cho thương thế của hắn càng thêm tổn thương, thủy chung không cách nào kịp khu trừ tổn thương, mà pháp lực của mười hai Thần Đế phân thân này lại tựa hồ như

vô cùng vô tận. Tùy thời có thể từ trong Minh Thổ thế giới dẫn dắt thiên địa linh khí cùng ma khí, bổ sung tu vi bản thân tiêu hao.

- Hắn chỉ còn lại có năm thành chiến lực!

Hậu Thổ Phảng đại hỉ, cười nói:

- Lần này Thần Tiên đến cũng cứu không được hắn rồi!

Thánh Hoàng ánh mắt chớp động, lặng yên truyền âm cho mấy Thần Đế nói:

- Đợi giết Huyền Thiên giáo chủ rồi, ta và các ngươi đồng loạt ra tay, liên thủ tiêu diệt những Ma Đế phân thân này. Sau đó cầu kiến Minh Thổ Thần Đế, kéo hắn vào trận doanh chúng ta!

Vị Ương Nữ Đế truyền âm nói:

- Không cần, bệ hạ đã đến Minh Thổ mười tám tầng, tới gặp Minh Thổ đại đế rồi.

Thánh Hoàng trong lòng giật mình, cơ hồ kinh kêu ra tiếng:

- Quang Vũ bệ hạ đã đến Minh Thổ rồi hả?

Mà bọn người Hậu Thổ Phảng cũng thương nghị sau khi tiêu diệt Giang Nam, phải chăng muốn đem bọn người Thánh Hoàng cùng lúc làm sạch, sau đó lôi kéo Minh Thổ.

Mười hai Thần Đế Ma Đế mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được. Đột nhiên trong thần đình từng tòa cung điện vết rỉ loang lổ, hiện ra tôn tôn Thần Nhân chết mất, rắc...rắc... Thiết Giáp chấn động, nguyên một đám đi ra Thần Điện Thần cung từng người, dọc theo con đường thần đình liệt thành hai hàng, thần thái nghiêm túc và trang trọng, không có bất kỳ biểu lộ.

- Đại đế cho mời chư vị đạo hữu!

Một Thần Nhân đi ra trung ương Đế Cung, trên cao nhìn xuống, cao giọng quát:

- Kính xin chư vị đạo hữu ngừng đấu, vào cung một hồi!

Giang Nam thu kiếm, cười ha ha, đối với mười hai Ma Đế Thần Đế phân thân làm như không thấy, cất bước đi vào Đế Cung.

Thánh Hoàng hừ lạnh một tiếng, thẳng hướng hậu tâm của hắn đánh tới, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy hai bên đường ngàn vạn Thần Nhân đồng loạt ra tay, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, Thánh Hoàng phân thân bạo toái, chỉ còn lại có một đầu đại đạo!

Ngàn vạn Thần Nhân cùng một chỗ thu tay lại, thần thái nghiêm nghị, một Thần Nhân mở miệng nói:

- Thần đình cấm địa, cấm chế ồn ào.

Thánh Hoàng Thần Đế phân thân bị đánh bạo, sau một lúc lâu lúc này mới đoàn tụ phân thân, ăn thiệt thòi lớn, trong nội tâm vừa sợ vừa giận:

- Ta cũng là Thần Đế, Minh Thổ thậm chí ngay cả cái mặt mũi này cũng không để cho!

Thần Đế Ma Đế khác thấy thế, nhao nhao bỏ đi tâm tư hướng Giang Nam ra tay, liếc nhau, cất bước leo lên liễn đạo, hướng Đế Cung đi đến, Hoang Tổ cười nhạo, Thánh Hoàng Thần Đế mặt mo đỏ bừng.

Hai bên đường là vô số Thần Nhân không khí trầm lặng, nhìn không chớp mắt, những Thần Nhân đã chết này hai con ngươi toát ra Thần Quang lục u u, làm cho người không rét mà run.

Ở chỗ này, không người nào dám có dị động, dù sao Minh Thổ thế giới là thế giới Minh Thổ đại đế mở ra, bên trong tích chứa lực lượng một thần triều, đừng nói bọn hắn chỉ là phân thân, coi như là chân thân đến, chỉ sợ

cũng lật không nổi bao nhiêu sóng gió, phải có Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ra tay, mới có thể đánh phá nơi đây!

Liễn đạo rất dài, bất quá cước lực của bọn hắn tự nhiên mau lẹ vô cùng, rất nhanh liền tới đến phía trước Đế Cung.

Giang Nam làm trước một bước đi vào trong đế cung, sau đó chư đế phân thân cũng dũng mãnh vào Đế Cung, chỉ thấy trong đế cung không gian bao la, tôn tôn Thần Đế nguy ngồi, trung ương là Minh Thổ Thần Đế, đối diện là Quang Vũ Thần Đế, mà Thông U, Địa Hoàng, Thông Thiên, Thần Võ các Thần đế thì ngồi ở bốn phía!

Trong tòa đế cung này, vậy mà tụ tập chín Thần Đế!

Trừ lần đó ra, còn có tiên thể Thiếu Hư cũng chiếm cứ một cái bồ đoàn, bên người Thiếu Hư có một cái bồ đoàn không, mặt khác còn có ba cái bồ đoàn không, tổng cộng mười lăm cái bồ đoàn.

Minh Thổ Thần Đế ánh mắt chuyển động, rơi vào trên người chư đế tiến vào Đế Cung, có chút gật đầu:

- Đạo hữu mời ngồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1691: Người Thứ Mười Lăm. (1)

Giang Nam ánh mắt chớp động, hướng mọi người gật đầu chào, lập tức đi về hướng một cái bồ đoàn.

Bọn người Hậu Thổ Phảng, Trường Nhạc Nữ Đế đi về hướng bồ đoàn khác, Hoang Tổ ha ha cười cười, đoạt ở phía trước Giang Nam, trước hướng bồ đoàn mà Giang Nam coi trọng phóng đi.

Ông…

Cái bồ đoàn kia hào quang tỏa sáng, đạn hắn bay ra ngoài.

- Ngươi tráng hán này, ngược lại rất có cách nghĩ.

Thông U Thần Đế ha ha cười nói:

- Cái bồ đoàn này không phải là người nào cũng có thể ngồi, phải đạt được chúng ta tán thành mới được, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Ông ông ông…

Mặt khác rất nhiều Thần Đế phân thân nhao nhao bị đẩy lùi đi ra ngoài, Giang Nam đi đến trước mặt, cái bồ đoàn kia lại không có bài xích hắn, tùy ý hắn ngồi xuống.

- Chư vị đạo hữu, tại đây còn có ba cái bồ đoàn, vì sao không thể để cho chúng ta ngồi?

Hậu Thổ Phảng thể diện có chút không nhịn được, trầm giọng nói.

Cảnh Thiên Thần Đế thiện ý nói:

- Cái bồ đoàn bên người Thiếu Hư đạo hữu, là lưu cho Lan Lăng Thần

Hoàng, cái bồ đoàn bên này, là lưu cho Đông Cực đại đế, về phần một cái khác, thì là lưu cho Đạo Vương. Mấy vị đạo hữu, các ngươi nếu cho là mình có thể địch nổi bọn hắn, đại khái có thể ngồi lên.

Mười hai Thần Đế Ma Đế sắc mặt đỏ lên, Hoang Tổ nhìn nhìn Giang Nam, cười lạnh nói:

- Chúng ta tự nhiên là không có tư cách ngồi, tiểu tử này như thế nào liền có tư cách?

- Mở Thiên cung thứ chín, được tôn là Huyền Thiên thượng cung Huyền Thiên đại đế, Huyền Thiên Thánh giáo chủ, tự nhiên có tư cách đạt được một ghế.

Minh Thổ Thần Đế từ từ mở miệng nói.

Lời vừa nói ra, ở đây tất cả Thần Đế Ma Đế đều là chấn động, lúc ấy, Thiên cung thứ chín xuất hiện, Huyền Thiên thượng cung bao trùm tám tòa phía trên Thiên Cung khác, trong Thiên Cung cung phụng Huyền Thiên đại đế, bộ dáng cùng Giang Nam cơ hồ giống như đúc, sớm đã chấn động bát đại vũ trụ, gây ra gợn sóng rất lớn.

Chuyện này, tự nhiên cũng kinh động đến rất nhiều tồn tại ở đây.

Dù sao Thiên cung thứ chín xuất hiện, tạo phúc rất nhiều tu sĩ, bát trọng Thiên Cung thành thần cần cơ duyên thật lớn, mà Cửu Trọng Thiên cung lại không cần cơ duyên liền có thể thành tựu thần vị, để cho bát đại vũ trụ nhiều ra rất nhiều Thần Ma, công lao thật lớn.

Nguyên vốn cũng có người hoài nghi, phải là Giang Nam mở Thiên cung thứ chín hay không, bất quá có thể mở một tòa Thiên Cung mà được Thiên Đạo bát đại vũ trụ tiếp nhận, đều là cổ tiên chứng đạo đã lâu, hơn nữa còn là tồn tại ở lúc vũ trụ mới mở cũng đã chứng đạo!

Trong bọn họ cũng có người từ trên người Giang Nam nghĩ tới chuyện này, nhưng mà chuyện này có chút làm người nghe kinh sợ rồi, bọn hắn càng

thêm tin tưởng là một vị tồn tại cổ xưa làm ra chuyện này, có lẽ là tiên nhân thế giới khác chứng đạo phi tiên, dù sao không phải là một tiểu bối ngay lúc đó chỉ là Thiên Cung cảnh giới!

Tu vi thấp có lẽ sẽ tin tưởng là Giang Nam mở Thiên cung thứ chín, nhưng mà tu vi càng cao càng sẽ không tin tưởng, bởi vì bọn hắn đối với đại đạo hiểu rõ quá sâu, biết rõ mở ra một tòa Thiên Cung hoàn thiện đạo lộ thành thần của tu sĩ là một việc gian khổ cỡ nào, căn bản không có khả năng do Giang Nam lúc ấy vẫn là Thiên Cung tu sĩ có thể hoàn thành!

Nhưng mà, hiện tại Minh Thổ Thần Đế chỉ ra điểm này, nói rõ trong Huyền Thiên thượng cung, cung phụng Huyền Thiên đại đế, là Huyền Thiên giáo chủ trước mắt vẫn là Thần Tôn cảnh giới này, cái này không thể không cho người rung động!

Có thể nói, gần đây một hai trăm năm cơ hồ tất cả tân tấn Thần Ma, có thể tu thành thần vị. Trong lúc này đều có được công lao của Giang Nam ở trong đó!

Chỉ có số ít người lưu ý đến, Minh Thổ Thần Đế ở thời điểm xưng hô Giang Nam là Huyền Thiên giáo chủ, bỏ thêm một chữ "Thánh", trong lòng càng là đại chấn.

Huyền Thiên Thánh giáo chủ!

Ở bên trong những lời này, mang theo tôn kính đối với Giang Nam mở Thiên cung thứ chín, hoàn thiện con đường thành thần, tạo phúc hàng tỉ vạn tu sĩ!

Có thể làm cho Minh Thổ Thần Đế bực này, bên trong xưng hô thêm một chữ "Thánh" ở đằng trước, bản thân là vinh quang không gì so sánh nổi!

- Huyền Thiên Đạo hữu quả nhiên là nhân kiệt.

Thông U đạo nhân cười nói:

- Rất sớm trước kia ta liền nhìn ra ngươi rất có cách nghĩ, ngươi quả nhiên làm ra thành tựu kinh người. Có thời gian ta và ngươi lại đọ sức?

Hắn lời vừa nói ra, Thông Thiên, Thần Võ, Địa Hoàng các Thần Đế nguyên một đám chiến ý đằng đằng, đồng loạt hướng Giang Nam xem ra, rất có cách nghĩ hướng Giang Nam ra tay.

Bọn người Hoang Tổ cùng Hậu Thổ Phảng tinh thần chấn động, trong nội tâm không khỏi rất là sảng khoái, thầm nghĩ:

- Xem ra tiểu tử này hoàn toàn chính xác chán ghét, ngay cả bảy Thần Đế cổ xưa này đối với hắn cũng khó chịu.

- Ha ha, bảy Thần Đế tái thế, nhất định phi thường khủng bố, tất nhiên có thể đang sống đánh chết hắn!

Chỉ là bọn hắn lại không biết, Cửu Tiêu Thông U các đế tuy chiến ý hừng hực. Lại không có sát ý, mà là bọn hắn đã từng thua ở trong tay Giang Nam, cho nên muốn lần nữa cùng Giang Nam đọ sức, luận cái cao thấp!

Bảy người bọn hắn tuy ở trong đế lăng từng người dự bị cơ duyên thật lớn, nhưng muốn tu thành con đường Thần Đế trước kia lại không được, nhất định phải mở con đường khác, lại chứng đế vị, hôm nay bảy người bọn hắn đều không tu thành Thần Đế, nhất định phải từ trên đường nguyên lai một lần nữa mở một con đường, đạt tới thành tựu rất cao mới có thể chứng đế lần nữa!

Quang Vũ Thần Đế cũng là như thế, hắn cũng là chuyển thế trùng tu, gặp phải vấn đề giống như trước, hắn kiếp trước dùng thân thể chứng đế, nhưng ở kiếp này nếu như không có đột phá đại đạo vốn có, đạt tới cấp độ rất cao, liền tuyệt đối không có thể lần nữa chứng đế.

Bất quá Quang Vũ đã chứng đế, tràng diện cực kỳ to lớn đồ sộ, khiến cho vạn giới vạn đạo triều bái, chỉ là đến nay mới thôi, còn không người nào biết Quang Vũ ở kiếp này đi con đường gì, đến cùng so với hắn kiếp trước mạnh

bao nhiêu.

Bởi vì hắn ra tay qua một lần, vẫn là tế lên kiếp trước thân, không có người bái kiến đại đạo cùng Hoàng Đạo của hắn ở kiếp này.

Bọn người Thông U kiếp trước tu thành Hoàng Đạo, nhưng Thiên Đạo có thiếu, hơn nữa bị luyện thành Thiên Đạo chí bảo, khống chế ở trong tay Bổ thiên thần nhân, để cho bọn hắn không cách nào đem Hoàng Đạo bản thân ký thác vào bên trong Thiên Đạo, thế cho nên bọn hắn không cách nào chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Mà ở kiếp này, tuy bọn hắn chưa từng chứng đế, nhưng mà đạt tới Thần Quân đại viên mãn, mỗi một tồn tại đều không phải chuyện đùa, có thể cùng Thần Đế so sánh!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Sau này có rất nhiều cơ hội, không cần phải gấp gáp nhất thời.

Tiên thể Thiếu Hư ánh mắt chớp động, cười nói:

- Giáo chủ, rất nhiều ngày không thấy, ta cũng rất muốn biết giáo chủ trong khoảng thời gian này có tiến bộ hay không. Có thời gian, không bằng ta và ngươi thử một chút?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1692: Người Thứ Mười Lăm. (2)

Giang Nam thật sâu liếc hắn một cái, trong lòng nghiêm nghị, chỉ thấy trong cơ thể Thiếu Hư ẩn ẩn có tiên quang, tràn ở bên ngoài thân, hơn nữa trong cơ thể hắn đại đạo bốc lên, ẩn ẩn lộ ra Hoàng Đạo cực uy!

Trong cơ thể hắn số lượng Hoàng Đạo rất nhiều, thình lình đã tu thành Chư Thiên vạn giới bốn mươi chín Hoàng Đạo!

- Xem ra Thiếu Hư đạo hữu đã nhận được Quang Vũ đạo hữu đế duyên, đem Chư Thiên vạn giới đại đạo ta nhìn hết a.

Giang Nam nhịn không được tán thán nói:

- Đạo hữu không hổ là tiên thể, ba ngày không tu hành, ta sẽ bị ngươi vượt qua. Cũng may, ta chưa bao giờ lười biếng quá ba ngày.

Thiếu Hư chiến ý trùng thiên, cười lạnh nói:

- Hẳn là ngươi muốn nói, ta vẫn là so ra kém ngươi?

Giang Nam gật đầu, không khiêm tốn chút nào nói:

- Lúc ta xuất quan làm thịt Vãng Sinh Thần Đế, vừa rồi lại chém một đạo phân thân của Sa La Ma Đế.

Thiếu Hư đồng tử co rút nhanh, thoáng suy nghĩ thoáng một phát sức nặng hai người này, lạnh nhạt nói:

- Vãng sinh chỉ là chuột nhắt. Sa La Ma Hoàng đã lão hủ, không đáng nhắc đến. Nói miệng không bằng chứng, thử mới biết được chân chương!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Thiếu Hư, ngươi muốn chết? Ta giết ngươi ah!

Thiếu Hư lửa giận đằng đằng mà lên, quanh thân Hoàng Đạo bốc lên, tiên quang tràn ngập. Minh Thổ Thần Đế ho khan một tiếng, mở miệng nói:

- Hôm nay hội minh, không sinh chiến sự. Nếu muốn đánh, chờ đợi hội minh hôm nay kết thúc lại đánh.

Quang Vũ Thần Đế liếc nhìn Minh Thổ, lại lườm lườm Giang Nam, ánh mắt lại từ trên thân bọn người Thông U đảo qua, đột nhiên lẳng lặng nói:

- Trường Nhạc, Vị Ương, các ngươi đến bên cạnh ta a.

Lúc này Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế đi vào bên người Quang Vũ, Quang Vũ phân bồ đoàn cho các nàng, Thánh Hoàng Thần Đế lườm Hoang Tổ cùng Nguyên Quân, Thiên Phương, Bá Phù bốn Thần Đế, cười nói:

- Bốn vị đạo hữu, muốn đứng thành hàng không?

Hắn ha ha cười cười, đứng tại Quang Vũ Thần Đế sau lưng.

Hoang Tổ, Bá Phù các đế chần chờ thoáng một phát, bọn hắn cũng là Thần Đế. Nhưng mà ở đây rất nhiều nhân vật, đều là bá chủ đỉnh thiên lập địa. Ở trước mặt chút ít tồn tại này, bọn hắn chỉ là có tư cách vào bàn, lời nói lại không có trọng lượng, chỉ có đứng thành hàng mới có thể bảo chứng ích lợi của mình.

Bất quá, rốt cuộc là đứng ở bên Quang Vũ, hay là đứng ở bên Minh Thổ, rất là khó xử.

Vạn nhất làm sai đội, tương lai có khả năng sẽ chết không có chỗ chôn!

Giang Nam cười nói:

- Bốn vị, không có chỗ đứng mà nói, đằng sau ta cũng có vị trí.

Hoang Tổ tức chết đi được, cả giận nói:

- Đánh chết lão tử, cũng sẽ không đứng phía sau của ngươi!

Nguyên Quân Nữ Đế cùng Thiên Phương, Bá Phù nhị đế cũng sắc mặt thật không tốt xem, đường đường Thần Đế, đứng sau lưng một Thần Tôn sắp xếp ngồi một chút, cái này đối với bọn họ, tồn tại thiên tân vạn khổ mới chứng đế bực này mà nói, quả thực là khuất nhục lớn lao!

Đột nhiên, một cổ linh quang hạo hạo đãng đãng từ trên trời giáng xuống, xuyên thủng Minh Thổ mười tám tầng không gian, thẳng tắp rơi vào Đế Cung, chiếu rọi trên bồ đoàn ở bên người Giang Nam. Chỉ nghe một thanh âm êm tai ở trong đạo linh quang kia vang lên:

- Mấy vị đạo hữu, đã không muốn đứng ở sau lưng đệ đệ của ta, cái kia liền đứng ở sau lưng trẫm a.

Linh quang biến mất, Giang Tuyết hư ảnh xuất hiện ở trên bồ đoàn, ngồi ở bên người Giang Nam, chân thân nàng không có đến đây, mà là dùng đại pháp lực ở La Thiên trực tiếp hình chiếu xuống!

Tuy là hình chiếu, nhưng hình chiếu của nàng lại tràn ngập Đế Uy hạo hạo đãng đãng, để tất cả mọi người ở tràng trong nội tâm rùng mình.

Giang Tuyết hư ảnh hướng mọi người có chút chào, chư đế trong đế cung cũng không dám lãnh đạm, nhao nhao hoàn lễ, dù sao Giang Tuyết hôm nay là chung chủ trên danh nghĩa của đương kim Chư Thiên vạn giới, Đông Cực đại đế thống trị Chư Thiên vạn giới, lại là cường giả trùng kiến La Thiên, không thể khinh thường.

Nguyên Quân Nữ Đế suy tư một lát, khanh khách một tiếng, đứng ở sau lưng Giang Tuyết, Hoang Tổ thấy thế, cũng đi tới, duy chỉ có Thiên Phương Bá Phù nhị đế chần chờ một lát, cuối cùng nhất vẫn là đi đến sau lưng Quang Vũ.

Hai người bọn họ theo thứ tự là Câu Trần Thiên cùng Hậu Thổ Thiên Chi

Chủ, khoảng cách Trung Thiên thế giới quá thân cận, Trung Thiên bị phá kế tiếp là Câu Trần Thiên cùng Hậu Thổ Thiên, Giang Tuyết thủ hạ binh thiếu tướng ít, so sánh với mà nói, vẫn là dưới trướng Quang Vũ có thể binh cường thêm nữa, bởi vậy bọn hắn chỉ có thể lựa chọn phe phái Quang Vũ.

- Đạo Vương còn chưa tới sao?

Đột nhiên lại có một thanh âm vang lên, theo cái thanh âm này chấn động, chỉ thấy trong đế cung xuất hiện đồ án Tiên Thiên bát cảnh, lúc rơi xuống hóa thành một đạo Lan Lăng Thần Hoàng hình chiếu, rơi vào trên bồ đoàn bên người Thiếu Hư.

Lại có thần quang bắt đầu khởi động, cùng Tiên Thiên bát cảnh đột nhiên cơ hồ đồng thời hàng lâm, đáp xuống phía trên một cái bồ đoàn khác, nhưng Thần Quang lại không hiển hóa, chỉ có thể nhìn đến trong Thần Quang ẩn ẩn có một đạo hư ảnh, thanh âm Đạo Vương từ đó truyền đến:

- Minh Thổ đạo hữu hẹn gặp, tự nhiên phải đến một chuyến.

Hai vị tồn tại này đều rất là coi chừng, chỉ là một đạo hình chiếu hàng lâm, cũng không xuất động chân thân.

Đến tận đây, trên mười lăm cái bồ đoàn, đã đến mười bốn người, theo thứ tự là Quang Vũ, Đông Cực, Đạo Vương, Lan Lăng Thần Hoàng Tứ đại phe phái, Minh Thổ cùng Thông U tám Thần Đế này thì là thái độ không rõ, không tính là một phe phái.

Về phần Giang Nam, người khác chỉ là đưa hắn quy liệt đến bên trong phe phái Đông Cực đại Đế Giang Tuyết, cũng không coi là một phe phái.

- Còn có một bồ đoàn, xin hỏi cái bồ đoàn này là chuẩn bị cho vị đạo hữu nào?

Quang Vũ ánh mắt chớp động, nhìn về phía Minh Thổ, cười hỏi.

Lan Lăng Thần Hoàng, Thiếu Hư cùng với bọn người Đạo Vương kinh

ngạc, trong nội tâm yên lặng tính toán, rốt cuộc là người phương nào cũng có tư cách có được một cái bồ đoàn, có thể cùng bọn họ đặt song song.

- Có tư cách ngồi ở đây, số lượng cũng không ít, bất quá Địa Ngục chư Hoàng ta là ở dưới Lan Lăng Thần Hoàng thống trị, cùng chúng ta đều là một phe phái.

Thiếu Hư suy tư, trong nội tâm nhảy dựng:

- Chẳng lẽ là Huyền Đô cổ tiên? Huyền Đô cổ tiên đích thật là một phe phái kinh người, hẳn là Minh Thổ các đế ý định đầu nhập vào vị cổ tiên này? Bất quá, Huyền Đô chắc có lẽ không thấy bọn họ a? Nếu Huyền Đô thoát khốn phi thăng, bọn hắn lại có thể được cái chỗ tốt gì?

Những người khác cũng đang suy tư, cái bồ đoàn này của Minh Thổ Thần Đế, rốt cuộc là vì ai lưu lại.

Minh Thổ Thần Đế đột nhiên thần sắc khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Vị đạo hữu này đã đến.

Mọi người lập tức cảm giác được một cổ khí tức bá đạo tiếp cận Đế Cung, nhao nhao men theo khí tức nhìn lại, không khỏi nao nao, chỉ thấy Minh Thổ thập thất trọng vỡ ra, có Tinh Quang bay ra, chiếu xuống trong không gian tầng mười tám.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1693: Mặc Dù Chết Cũng Không Tiếc. (1)

Bên trong Tinh Quang, tám vị lão giả tóc trắng đầu bạc vai giơ lên một đế quan kim chói từ trên trời giáng xuống, tiến vào Minh Thổ mười tám tầng, thẳng đến Đế Cung. Lại có một thiếu nữ dung nhan động lòng người, nương theo quan tài mà đi.

Bất quá bao lâu, tám vị lão giả liền mang quan tài bằng vàng đi vào Đế Cung, nhẹ nhàng đem quan tài đặt ở trên bồ đoàn cuối cùng kia.

Cô gái kia đúng là Liên Nguyệt thánh nữ, hướng quan tài khom người nói:

- Lão tổ tông, đã đến.

Xoẹt zoẹt~

Quan tài mở ra, nội hàm Tinh Hà sáng chói, một hoạt tử nhân từ trong quan ngồi dậy, hướng mọi người tại đây chào nói:

- Chư vị đạo hữu đừng trách, Tinh Quang chỉ có thể ở trong quan tài này, không cách nào ra quan tài chào hỏi.

Giang Nam chứng kiến quan tài bằng vàng này, liền biết là Tinh Quang Thần Đế đã đến, hắn đã từng cùng Liên Nguyệt thánh nữ chung một chỗ, tự mình đem quan tài bằng vàng này từ trong Tinh Quang đế lăng móc ra, tự nhiên sẽ không kinh ngạc, bất quá Thần Đế Ma Đế khác trong điện, vẫn không khỏi động dung.

Tinh Quang thế gia cường giả giơ lên quan tài mà đến, trong quan tài Tinh Quang Thần Đế ngồi dậy, vị Thần Đế này không chỉ còn sống, còn tu luyện tới hoàn cảnh thâm bất khả trắc!

Rất nhiều người đều nghe nói qua truyền thuyết về Tinh Quang Thần Đế, hắn cùng với Thiên Ý lão tổ bên trong Bổ thiên thần nhân chống lại, từng tràng chiến đấu, thành tựu hắn bất thế uy danh!

Thậm chí đến lúc hậu kỳ Tinh Quang Thần Đế tại vị, uy nghiêm của hắn bao phủ Chư Thiên vạn giới, Tinh Quang từ Tử Tiêu Thiên chiếu rọi xuống, trải rộng Chư Thiên, hóa thành vô số ngôi sao dị thường sáng ngời!

Mà ở bên trong thần đình của hắn, Trụ Quang lưu chuyển, thời gian trôi qua tốc độ cũng trở nên dị thường quỷ dị, không giống với ngoại giới!

Bất quá hắn về già không biết tung tích, nhưng mà hiện tại Tinh Quang Thần Đế xuất hiện lần nữa, lại mang cho người rung động không gì so sánh nổi, hắn rõ ràng đã đạt tới cảnh giới thâm bất khả trắc bên trong Hoàng Đạo Cực Cảnh, mờ mờ ảo ảo cùng Minh Thổ Thần Đế sánh vai!

Có thể nói, nếu như không phải Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo không được đầy đủ, bọn hắn chỉ sợ sớm đã có thể ở sinh thời phi tiên mà đi!

Chỉ tiếc, Thiên Đạo không được đầy đủ, lại cầm giữ ở trong tay Bổ thiên thần nhân, đã hạn chế Tinh Quang cùng Minh Thổ thành tựu.

Hậu Thổ Phảng đột nhiên nói khẽ:

- Cùng tất biến, biến tất thông, Thần Đế Chư Thiên vạn giới, hoàn toàn chính xác đáng sợ! Trước có Minh Thổ, sau có Tinh Quang, hôm nay lại có Đông Cực, làm cho người ta kinh sợ!

Chư Thiên vạn giới, mười một Thần Đế mạnh nhất, giờ phút này tề tụ ở trong nội cung Minh Thổ!

Minh Thổ, Tinh Quang, Quang Vũ, Cửu Tiêu, Thông U, Địa Hoàng, Tôn Viêm, Thần Vũ, Ngọc Chân, Cảnh Thiên mười Thần Đế này, cộng thêm Đông Cực, bọn họ là thành tựu cao nhất sau khi Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới nghiền nát!

Bọn hắn đại biểu cho vô số thế hệ tài trí Thông Thiên trong năm ngàn bốn trăm vạn năm qua, muốn đột phá Thiên Đạo phong tỏa, truy cầu tiên đạo!

Mười một người bọn hắn, đại biểu cho tuế nguyệt năm ngàn bốn trăm vạn năm qua dài dằng dặc!

Bất quá, Quang Vũ Thần Đế hiển nhiên có cách nghĩ khác, tự thành một phe phái, mà Đông Cực đại Đế cố thủ La Thiên, cũng cùng bọn người Minh Thổ không ở phía trên một đầu chiến tuyến.

Chỉ có Minh Thổ, Tinh Quang chín Thần Đế, đến nay chưa từng đứng ở bên trong phe phái nào.

Vô luận là Đạo Vương phe phái hay là Lan Lăng Thần Hoàng phe phái, đều không biết cách nghĩ chân thật của bọn hắn.

- Khả kính ah!

Lan Lăng Thần Hoàng đột nhiên mở miệng cười nói:

- Chư vị đạo hữu đều đạt tới thành tựu cực cao, nhưng tiếc Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới, đã bị người cầm giữ, cho các ngươi không cách nào tái tiến một bước. Thần Nhân cầm giữ Thiên Đạo đã mục nát, Thiên Đạo không được đầy đủ, chư vị đạo hữu đều là hiểu rõ chi nhân, làm gì cố thủ Chư Thiên vạn giới?

Hắn mỉm cười nói:

- Cũng may, hôm nay chư thiên cùng địa ngục sắp quy về nhất thể, Thiên Đạo bổ toàn bộ, trở ngại duy nhất thực sự không phải là ta và ngươi, mà là Bổ thiên thần nhân. Chỉ cần diệt trừ Bổ thiên thần nhân, ta và ngươi đều có cơ hội phi tiên. Chư vị đạo hữu nghĩ như thế nào?

Hắn ném ra ngoài cành ô-liu, hiển nhiên là muốn kéo bọn người Minh Thổ, Tinh Quang đến trận doanh Địa Ngục, bất quá hắn nói những câu này, rất dễ dàng đả động người.

Thần Quang lắc lư, Đạo Vương lạnh nhạt nói:

- Chư Thiên vạn giới Thần Đế, há có thể cùng Địa Ngục làm bạn? Các vị đạo hữu chứng nhận chính là Chư Thiên Thiên đạo ta, Chư Thiên sinh dưỡng, đầu nhập vào Địa Ngục, thẹn trong lòng hay không? Huống chi, chiếm đoạt Địa Ngục Thiên Đạo, Thiên Đạo bổ toàn bộ, tự nhiên có thể phi tiên, làm gì vi phạm bản tâm, lưng đeo bêu danh?

Hai vị tồn tại cổ xưa đối chọi gay gắt, Quang Vũ Thần Đế ánh mắt chớp động, cười nói:

- Hai vị Thần Nhân nói đều thập phần có lý, nhưng điều này cũng không phải là lẽ phải. Bổ thiên thần nhân đã mục nát, hai đại vũ trụ Thiên Đạo tương dung, sắp viên mãn, Thần Nhân cầm giữ Bổ Thiên thần khí đã không nên tồn tại ở thế, Bổ thiên thần nhân đại biểu không được Chư Thiên. Chính thức có thể đại biểu Chư Thiên, là chúng ta những Thần Đế này, bọn người Minh Thổ đạo huynh, tự nhiên là phải gia nhập chúng ta, chiếm đoạt Địa Ngục, đoạt được chính thống vũ trụ mới!

Lan Lăng Thần Hoàng cùng Đạo Vương hướng hắn xem ra, Quang Vũ không sợ chút nào, cười nói:

- Hơn nữa, ở bên trong Vọng Tiên Đài, chúng ta có chỗ hiệp nghị, mấy vị đạo huynh hẳn là chưa quên?

Đạo Vương cùng Lan Lăng Thần Hoàng mấy người trong lòng nghiêm nghị, bọn người Thông U, Minh Thổ đem một đám thần tính bản thân ký thác vào bên trong Vọng Tiên Đài, mượn nhờ uy năng tiên đài bảo toàn thần tính, mưu đồ đời sau lặp lại. Quang Vũ ở trong Vọng Tiên Đài ngây người một ngàn năm, chín người bọn hắn tầm đó tất nhiên có chỗ trao đổi!

Nếu bọn họ những Thần Đế này cùng Quang Vũ liên thủ, chỉ sợ có thể hình thành một lực lượng cực kỳ khổng lồ, có thể thay đổi chiến cuộc!

Thiếu Hư đột nhiên cười nói:

- Chư vị đạo hữu muốn xu lợi tránh hại, chứng kiến chiều hướng phát triển.

Hắn thân hình chấn động, từng đạo Hoàng Đạo phóng lên trời, rõ ràng là 99 Hoàng Đạo, Đại Diễn Hoàng Đạo bao quát hai đại vũ trụ, rung động nhân tâm, mở miệng nói:

- Hai đại vũ trụ dung hợp, thế tất phải làm, không thể sửa đổi, bất quá ai chiếm cứ đại thế, ai là chiều hướng phát triển, liếc mắt liền rõ ràng!

Mọi người nhao nhao nhìn lại, trong lòng chấn động, tiên thể đem hai đại vũ trụ tất cả Hoàng Đạo đều luyện thành, thể hiện ra cảnh tượng đồ sộ sau khi hai đại vũ trụ dung hợp!

Thiếu Hư tuân theo số mệnh Địa Ngục, lại được đến Chư Thiên vạn giới Hoàng Đạo, có thể nghĩ, hắn sau này sẽ đạt tới thành tựu to lớn hạng gì!

Hắn nói mình là chiều hướng phát triển, hoàn toàn chính xác nói không uổng!

- Bập bẹ học bước, bắt chước bừa.

Giang Nam đột nhiên khẽ cười một tiếng, thân hình chấn động, cũng có đạo đạo Hoàng Đạo phóng lên trời, mênh mông đồ sộ nói:

- Có ta châu ngọc phía trước, Thiếu Hư đạo hữu làm gì bêu xấu?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1694: Mặc Dù Chết Cũng Không Tiếc. (2)

Hai vị thiếu niên đối chọi gay gắt, Thiếu Hư cười lạnh một tiếng, đầu đầu Hoàng Đạo bắt đầu dung hợp, suy cho cùng, bất quá bao lâu liền đem bốn mươi lăm đạo Hoàng Đạo bên trong hóa thành năm đạo tiên đạo, tiên quang bốc hơi, tiên khí tràn ngập, hóa thành một mảnh tiên vực mênh mông bao la bát ngát!

- Giáo chủ, tất cả đại đạo, trăm sông đổ về một biển, ngươi cuối cùng sắp sửa đi đến ta một bước này. Mà ta so với ngươi đi đầu một bước, ai mới là bập bẹ học bước, bắt chước bừa?

Thiếu Hư cười nói.

- Tất cả đại đạo, đều quy Nguyên Thủy.

Giang Nam ngâm nga một tiếng, Hoàng Đạo chấn động, hợp mà về một, hóa thành một đạo đại đạo chất phác tự nhiên, cười nói:

- Hoàng Đạo tiên đạo, cuối cùng là vật trong bàn tay ta, chỉ biết thành tựu ta, mà không phải là hạn chế ta. Thiếu Hư đạo hữu, ngươi còn non lắm.

Hai người ánh mắt giao thoa, lập tức tách ra, đều cảm giác đối phương càng phát triển hình dung càng chán ghét.

- Đông Cực đạo hữu xem như thế nào?

Minh Thổ Thần Đế nhìn về phía Giang Tuyết, cười hỏi.

Giang Tuyết cười nói:

- Vô luận bọn hắn ai cuối cùng thắng được, thành tựu chính thống, La Thiên ta đều có thể viên mãn, chứng đạo phi tiên.

Minh Thổ Thần Đế nhẹ nhàng gật đầu, người khác không dám nói ra lời này, nhưng Đông Cực đại đế có thể, nàng dùng Chứng đế chi bảo của mình trọng luyện La Thiên, ứng đại cục thế vũ trụ này dung hợp, gặp may mắn. Phân loạn không lên La Thiên, vô luận phương nào thắng được, La Thiên đều sẽ tìm được viên mãn, mà Giang Tuyết tự nhiên cũng sẽ là Hoàng Đạo Cực Cảnh viên mãn, cuối cùng nhất ở lúc hai đại vũ trụ triệt để dung hợp, phi tiên mà đi.

- Đông Cực đạo hữu làm cho người hâm mộ, không tranh giành mà được, bất quá chúng ta lại không có siêu nhiên như Đông Cực đạo hữu, bởi vậy nhất định phải tranh một chuyến.

Tinh Quang Thần Đế đột nhiên mở miệng, thanh âm chấn động Đế Cung nói:

- Về tình về lý, chúng ta đều phải tương trợ Đạo Vương, giúp Bổ thiên thần nhân, vì Chư Thiên vạn giới mà chiến.

Đạo Vương gật đầu.

Tinh Quang Thần Đế lời nói xoay chuyển, cười lạnh nói:

- Bất quá Bổ thiên thần nhân đã mục nát rồi, trong đó nội tàng phản đồ, tà ác dị thường, đã không đáng chúng ta vì nó mà chiến! Ta là bị một vị tồn tại bên trong Bổ thiên thần nhân trấn áp, cơ hồ chết ở bên trong quan tài, rút ra một thân đại đạo của ta. Hơn nữa Bổ thiên thần nhân cầm giữ Bổ Thiên thần khí, ngăn cản chúng ta chứng đạo, có đạo lý gì để cho chúng ta tương trợ?

Thông U Thần Đế lẳng lặng nói:

- Thi thể của ta cũng bị người bố trí xuống đại trận, cướp lấy đại đạo.

- Còn có ta.

Cảnh Thiên Thần Đế nói.

Mấy Thần Đế khác nhao nhao mở miệng, cuối cùng nhất Quang Vũ Thần Đế cười lạnh nói:

- Người này còn chiếm kiếp trước thân của ta, luyện lấy Hoàng Đạo của ta! Bổ thiên thần nhân, cũng sớm đã trở thành trở ngại, như thế nào để cho chúng ta dám vì bọn hắn chiến một trận? Chư vị đạo hữu nên cùng ta liên thủ, mưu đồ nghiệp lớn, vì Chư Thiên vạn giới mở ra một tiền đồ sáng chói!

Giang Nam đột nhiên nói:

- Lời ấy sai rồi, hai đại vũ trụ giao hòa, Chư Thiên không tồn tại, Địa Ngục cũng không tồn tại. Hơn nữa thủ đoạn của Quang Vũ đạo hữu, làm cho người khinh thường.

Quang Vũ Thần Đế quay đầu hướng hắn xem ra, lạnh nhạt nói:

- Huyền Thiên giáo chủ vì sao luôn cùng ta đối nghịch?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Không phải cùng ngươi đối nghịch, mà là ta và ngươi lý niệm bất đồng. Ngươi ở hai trăm vạn năm trước liền mưu tính trận loạn cục này, thủ đoạn làm cho ta khinh thường.

Thông U Thần Đế gật đầu nói:

- Thủ đoạn của Quang Vũ đạo hữu, hoàn toàn chính xác làm cho ta cũng khó có thể gật bừa.

Quang Vũ Thần Đế sắc mặt trầm xuống.

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Đã như vầy, chư vị đạo hữu cùng Địa Ngục ta liên thủ, diệt trừ Bổ thiên thần nhân, diệt trừ hết thảy trở ngại. Đến lúc đó Địa Ngục ta cùng chư vị đạo hữu chia đều thiên hạ!

Cảnh Thiên Thần Đế lạnh nhạt nói:

- Địa Ngục chiếm đoạt Chư Thiên, con dân Chư Thiên vạn giới ta biến thành nô lệ cùng dân đen, ta lý niệm không hợp.

Sắc mặt Lan Lăng Thần Hoàng biến hóa, cười nói:

- Chư vị đạo hữu cần phải đứng thành hàng đấy, không cùng Bổ thiên thần nhân thông đồng làm bậy, cũng không nhập trận doanh chúng ta, lại không để ý tới Quang Vũ, chẳng lẽ các ngươi muốn cùng Đông Cực đồng dạng bàng quan? Chỉ sợ các ngươi không có bổn sự này a?

Tinh Quang Thần Đế đột nhiên cười nói:

- Chúng ta vì sao phải vì bọn ngươi mà chiến?

- Chúng ta là Thần sinh trưởng ở trong Đế Chư Thiên vạn giới, Địa Ngục xâm lấn, tự nhiên phải phấn khởi ngăn cản!

Địa Hoàng Thần Đế cười nói.

Thần Vũ Thần Đế gật đầu nói:

- Mặc dù chết cũng không tiếc!

Cửu Tiêu cười ha ha nói:

- Không vì các ngươi cái gọi là chính thống mà chiến, không vì Thiên Đạo mà chiến, ta chỉ vì chúng sinh mà chiến, chết có ý nghĩa, chết sảng khoái!

Ngọc Chân Thần Đế lại cười nói:

- Địa Ngục xâm lấn, muốn chiếm đoạt Chư Thiên, nô dịch sinh linh Chư Thiên vạn giới ta, phải từ trên thi thể ta bước qua mới có thể!

Tôn Viêm Thần Đế dõng dạc:

- Bổ thiên thần nhân vì mình thành tiên, vì tánh mạng cùng tiền đồ của mình, đã từ bỏ chúng sinh, bè lũ xu nịnh, Đạo Vương, ngươi cũng là một cái trong số đó. Chúng ta cùng ngươi đạo bất đồng, chúng ta còn có thể cảm giác được trong lồng ngực lưu động nhiệt huyết!

- Sống có gì vui, chết có gì đáng sợ?

Thông U Thần Đế nói khẽ:

- Đã tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục mà thành tiên, vi phạm bản tâm, cái kia thành tiên có gì vui? Nếu chết có ý nghĩa, chết sảng khoái, ứng bản tâm, đối mặt đối thủ cuồn cuộn vọt tới, ngang nhiên chịu chết, ta tất nhiên trong nội tâm vui mừng mà không cần thành tiên. Đây là lý niệm của ta.

Minh Thổ Thần Đế nhìn về phía nhiều Cự Đầu sắc mặt trầm xuống, cười nói:

- Hôm nay mời chư vị đến đây, không phải đứng thành hàng, không phải tranh giành chính thống, không phải sắp xếp ngồi một chút, cũng không phải là vì phân quả tương lai, mà là chỉ điểm chư vị, chúng ta cùng các ngươi lý niệm bất đồng, cuối cùng sẽ làm qua một hồi!

Tinh Quang, Cửu Tiêu các đế nhao nhao cười to, vỗ tay nói:

- Sẽ làm một hồi!

Trong đế cung lâm vào một mảnh trầm mặc.

Sau một lúc lâu, Lan Lăng Thần Hoàng đột nhiên cười nói:

- Xem ra là muốn tan rã trong không vui rồi. Chư vị đạo hữu, ngày khác trên chiến trường phân cao thấp!

Thân hình hắn rồi đột nhiên tiêu tán, Thiếu Hư nhìn về phía Giang Nam, đem người quay người rời đi, thanh âm truyền đến:

- Giáo chủ, ít ngày nữa ta sẽ suất lĩnh đại quân, bố trí xuống Luyện Thiên

đại trận đánh Trung Thiên, ta chờ ngươi!

Quang Vũ Thần Đế thở dài một tiếng, cũng đem người rời đi, nói khẽ:

- Không nên ngăn trở con đường của ta, chặn con đường của ta, Thiên Vương lão tử cũng phải chết...

Thân hình Đạo Vương cũng dần dần ảm đạm, thản nhiên nói:

- Các ngươi không có đầu nhập vào Địa Ngục, lòng ta rất an ủi...

Thân ảnh Giang Tuyết cũng dần dần tiêu tán nói:

- Chư vị đạo hữu đã có quyết định, nếu có cần tương trợ, cứ nói thẳng.

Chương 1695: Tạo Hóa Thần Khí. (1)

Cuối cùng nhất, nguyên một đám bồ đoàn không rồi, Giang Nam như trước ngồi ở trên bồ đoàn, đối mặt chín Thần Đế.

- Giáo chủ, ta và ngươi con đường bất đồng, còn không đi?

Minh Thổ Thần Đế mở miệng nói.

Giang Nam cười nói:

- Ta có mấy vấn đề khó hiểu, kính xin Minh Thổ đạo hữu giải thích nghi hoặc cho ta.

Minh Thổ Thần Đế gật đầu nói:

- Đạo hữu cứ hỏi không sao.

Giang Nam tinh thần chấn động nói:

- Vấn đề thứ nhất của ta là, xin hỏi đạo hữu, rốt cuộc là vị Bổ thiên thần nhân nào muốn ngươi không thể không thỏa hiệp, thế cho nên thân hãm trong Minh Thổ không cách nào giải thoát?

Minh Thổ Thần Đế nghe vậy, nói khẽ:

- Đạo hữu, ngươi xem ta cái Minh Thổ thế giới này thiếu khuyết cái gì?

Giang Nam nao nao, suy tư một lát, thốt ra nói:

- Tạo Hóa!

Minh Thổ Thần Đế gật đầu nói:

- Thiên Đạo Bảo Chung khiến người tỉnh ngộ, Thiên Ý như kiếm treo cao

trảm tam sinh, Thiên Đao chiếu rọi thời gian, Vạn Phật Tháp dẫn độ thế nhân, Trấn Tiên Đỉnh phân Thiên Địa Huyền Hoàng, Đạo Kim Ngọc Bàn Long Phượng giao cấu vạn vật sinh, Tàng Thiên Hồ Lô dung nạp vạn vật chúng sinh, Hóa Tiên Ngọc Bình thay đổi liên tục. Những thứ này cũng có thể qua, chỉ có Tạo Hóa Thần Lâu Tạo Hóa vũ trụ hùng vĩ, thống ngự Thiên Đạo khác, ta qua không được.

Giang Nam khẽ nhíu mày, hắn nhiều lần độ thiên kiếp, đối với rất nhiều Thiên Đạo chí bảo uy năng cùng thần kỳ có giải thích rất sâu, uy năng Tạo Hóa Thần Lâu ở trong đó cũng không lộ vẻ xuất chúng, ngược lại uy năng mạnh nhất vẫn là Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn.

Lại để cho hắn quả thực chưa từng ngờ tới chính là, Minh Thổ Thần Đế chưa từng qua ngược lại là cửa ải Tạo Hóa Thần Lâu này!

- Cửa ải Tạo Hóa này khổ sở, lúc ấy ta thỏa hiệp, đáp ứng hắn một chuyện, lúc này mới bị hắn phóng nước vượt qua kiểm tra, lâm vào hoàn cảnh nửa đời bị giày vò. Bên trong tất cả Bổ thiên thần nhân, nếu thoát khỏi Thiên Đạo chí bảo, Đạo Vương là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân, nhưng nếu là Thiên Đạo chí bảo trong tay, Tạo Hóa lão tổ là tồn tại mạnh nhất.

Minh Thổ Thần Đế từ từ nói:

- Hắn Thiên Đạo tạo nghệ, đã đạt tới tình trạng quỷ thần khó lường, Thiên Đạo chí bảo không chỉ không cản tay thực lực của hắn, ngược lại tăng lên thực lực của hắn.

Giang Nam nhíu mày, đột nhiên nói:

- Tạo Hóa lão tổ có phải là tai Tạo Hóa tiên đỉnh, Huyền Tổ hay không?

Minh Thổ Thần Đế lắc đầu nói:

- Ta đây liền không biết rồi.

Giang Nam thở ra thật dài, thầm nghĩ:

- Minh Thổ cũng không biết, Đạo Vương cũng không biết, Huyền Tổ rốt cuộc là vị tồn tại nào bên trong Bổ thiên thần nhân? Tiên thai bên trong Hoang Cổ thánh sơn, rốt cuộc là ai luyện? Trường Nhạc Nữ Đế Vị Ương Nữ Đế, có phải là Huyền Tổ hậu nhân hay không? Nếu như nói như vậy, chẳng phải là nói Huyền Tổ cùng Quang Vũ có liên quan đến...

Trong lòng của hắn có chủng chủng nghi hoặc khó hiểu, Huyền Tổ không hiện ra, thủy chung để cho người khó có thể bình an, bất quá nhân vật bậc này mưu đồ sâu xa, tự nhiên không có khả năng chủ động nhảy ra.

- Minh Thổ đạo hữu, ta còn có một chuyện muốn hỏi, hỏi xong ta liền đi.

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Lúc trước ngươi ước định ta, còn giữ lời không?

Minh Thổ Thần Đế giật mình, nhớ tới mình cùng Giang Nam ước định, lúc ấy Giang Nam lần thứ nhất tiến vào Minh Thổ thế giới, vừa gặp hắn đi dạo cùng Giang Nam tao ngộ, chính mình chứng kiến hắn cũng là tu luyện ma đạo công pháp, tu luyện thiên đạo thần thông, bởi vậy cùng hắn có một cái hiệp định.

- Đế kiếp phủ xuống, ngươi tới gặp ta, ta giúp ngươi vượt qua một kiếp kia, ngươi giúp ta viên mãn.

Hắn lúc ấy đối với Giang Nam nói như vậy.

- Tự nhiên giữ lời.

Minh Thổ Thần Đế nghi ngờ nói:

- Bất quá ta xem công pháp đạo hữu hôm nay, đã nhảy ra phạm trù Ma Đạo, đường đường chính chính, lúc chứng đạo thành đế đã không có bất kỳ kiếp nạn. Vì sao đạo hữu còn có lời nói này?

Giang Nam thở dài nói:

- Ta hôm nay công pháp đem hai đại vũ trụ đại đạo thông hiểu đạo lý, luyện thành Đại Diễn Hoàng Đạo, theo lý mà nói lúc chứng đế hoàn toàn chính xác sẽ không dẫn động Thiên Đạo chí bảo công phạt, bất quá ta lại ẩn ẩn cảm giác được một hồi kiếp nạn dị thường cường đại, trận đại kiếp này ở lúc chứng đế ta sẽ hàng lâm. Hai đại vũ trụ Thiên Đạo chí bảo, cũng sẽ không cho phép ta chứng đế nếu như, ta chứng đế, tất nhiên sẽ gặp chúng công kích.

Minh Thổ Thần Đế cùng bọn người Tinh Quang Thần Đế, Thông U Thần Đế liếc nhau, cũng có chút ít khó hiểu.

Giang Nam lại thở dài một tiếng, hắn hôm nay đã là Thần Tôn trung kỳ, nhân vật giống như Cự Đầu, hiểu rõ Thiên Địa, đối với tai kiếp sắp đến có cảm giác dị thường nhạy cảm, cảm ứng được hai đại vũ trụ Thiên Đạo cùng mình không hợp!

Hắn thậm chí còn cảm giác được, thời điểm chứng đế Thiên Đạo chí bảo công phạt, chỉ là món ăn khai vị, chính thức đại kiếp nạn vẫn là Hoàng Đạo Cực Cảnh đại kiếp nạn!

Trận đại kiếp nạn kia, chỉ sợ đối với mình mà nói mới là một hồi tai hoạ ngập đầu!

Hắn chỉ là cảm ứng được hai tràng đại kiếp nạn này, nhưng mà hai tràng đại kiếp nạn này rốt cuộc là vì sao mà đến, hắn lại không rõ ràng lắm. Bất quá phòng ngừa chu đáo, hắn nhất định phải chuẩn bị trước sẵn sàng!

Minh Thổ Thần Đế trầm giọng nói:

- Ta một lời đã nói ra, tuyệt sẽ không hối cải.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, vươn người đứng dậy, hướng bên ngoài Đế Cung bay đi, cười nói:

- Chín vị đạo hữu, ta và các ngươi tuy lý niệm bất đồng, nhưng con đường đã có chỗ tương đồng, các ngươi thấy vạn giới chúng sinh, ta thấy vũ trụ

chúng sinh mới, vạn giới chúng sinh, Địa Ngục chúng sinh, đều là chúng sinh vũ trụ mới tương lai. Ta và các ngươi còn có cơ hội liên thủ chiến một trận!

Chín Thần Đế đưa mắt nhìn hắn đi xa, đột nhiên Thông U Thần Đế cười nói:

- Chư vị, các ngươi xem hắn như thế nào?

Thần Vũ Thần Đế chậm rãi nói:

- Hắn rất có cách nghĩ.

Thông U Thần Đế trừng liếc hắn, Thần Võ làm như không thấy, Thông U Thần Đế cười nói:

- Chúng ta chứng kiến trước mắt, hắn đoán trước tương lai, tương lai hai đại vũ trụ giao hòa hội tụ, cho nên hắn nhìn thấy chính là chúng sinh vũ trụ tương lai.

Địa Hoàng cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, tồn tại có thể mở Thiên cung thứ chín, hoàn toàn chính xác có cách nghĩ hơn người.

Thông U Thần Đế cơ hồ phát điên, Cảnh Thiên Thần Đế cười nói:

- Ý nghĩ của hắn rất tốt, nhưng mà hắn lại không có nghĩ qua một sự kiện, chúng ta tranh giành ở lập tức, vì hai đại vũ trụ giao hòa tranh chấp, thời điểm hai đại vũ trụ Thiên Đạo triệt để tương dung, chúng ta sẽ chứng đạo phi tiên. Mà hắn tranh giành trong tương lai, chỉ sợ hắn vô duyên ở lúc Thiên Đạo giao hòa phi tiên!

Tôn Viêm Thần Đế nói:

- Chúng ta những tồn tại này vô luận là vì Địa Ngục, hay là vì Chư Thiên, hay là vì chính mình, cuối cùng nhất đều muốn tranh cơ duyên phi tiên này,

cách nghĩ của Huyền Thiên giáo chủ mặc dù tốt, nhưng lại nhất định sẽ bỏ qua trận cơ duyên này rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1696: Tạo Hóa Thần Khí. (2)

Thông U Thần Đế phát điên rồi, cả giận nói:

- Các ngươi tạo phản rồi!

Mấy người nhìn nhau cười cười, Tinh Quang Thần Đế cười nói:

- Trung Thiên khó bảo toàn, nhưng mà phải bảo vệ, một trận chiến này, chỉ sợ rất nhanh sẽ đến phiên chúng ta gặt hái rồi.

Minh Thổ Thần Đế gật đầu, buồn bả nói:

- Ta có hơn hai ngàn vạn năm, chưa từng thấy qua ánh nắng bên ngoài rồi...

- Bọn người Minh Thổ Tinh Quang, có danh tiếng đại đế, nhưng chỉ là một kẻ mãng phu.

Quang Vũ Thần Đế ra Minh Thổ thế giới, thẳng leo lên Trung Thiên Hoang Cổ thánh sơn thần đình, triệu tập chư đế, cười lạnh nói:

- Bọn hắn chín cái lão già khọm, nhiệt huyết quá mức rồi, căn bản không biết Thiên Địa đại thế! Trường hạo kiếp này, cười đến cuối cùng không là địa ngục chư hoàng, không phải Bổ thiên thần nhân, cũng không phải bọn hắn những lão già khọm này, càng sẽ không là Đông Cực! Cười đến cuối cùng, sẽ chỉ là ta, là trẫm!

Bá Phù, Thiên Phương các đế hai mặt nhìn nhau, hồn nhiên không biết Quang Vũ Thần Đế tại sao lại có lực lượng lớn như vậy.

- Bệ hạ, Địa Ngục thu binh rồi.

Đế Thiên Pháp Vương đột nhiên hồi bẩm nói.

Quang Vũ Thần Đế suất lĩnh chư đế đi ra thần đình nhìn lại, chỉ thấy Địa Ngục nhất phương, trong A Tỳ ma triều nhịp trống trận trận, ra lệnh tướng sĩ trở về đại trận từng người.

- Sa La đạo hữu đây là muốn chuẩn bị quyết nhất tử chiến, thế muốn công phá Trung Thiên rồi.

Quang Vũ Thần Đế mỉm cười nói:

- Một trận chiến này, nhất định long trời lở đất, tử thương vô số tồn tại... Chỉ là Sa La đạo hữu cùng Địa Ngục chư vị đạo hữu cũng không biết, trẫm đã chờ mong một trận chiến này, chờ mong càng nhiều máu tươi cùng Thần Ma huyết nhục, đến tế tự vị tồn tại kia... Truyền ta hiệu lệnh!

- Thu binh chỉnh đốn, chuẩn bị cùng Địa Ngục nhất quyết sinh tử!

Từng đạo mệnh lệnh truyền xuống, quần hùng Chư Thiên vạn giới nhao nhao lệnh cưỡng chế đại quân trở về Hoang Cổ thánh sơn, chỉnh đốn binh mã.

Trung Thiên thế giới một mảnh bình tĩnh, chỉ có trên không tinh lục ngôi sao nghiền nát biến thành Hồng Mông chi khí trôi nổi, một cổ sát cơ sát khí chậm rãi công tác chuẩn bị, theo thời gian chuyển dời, A Tỳ ma triều cùng Quang Vũ thần triều quyết chiến, cũng đang dần dần tới gần.

Mà vào lúc này, trong địa ngục, chư hoàng chăm chú chú ý Trung Thiên, chờ đợi trận quyết chiến này đến.

- Thiếu Hư đạo hữu, chuẩn bị vận dụng Luyện Thiên đại trận a.

Lan Lăng Thần Hoàng hình chiếu hàng lâm đến phía trên biên quan, gọi Thiếu Hư, phân phó nói.

Thiếu Hư trầm ngâm nói:

- Luyện Thiên đại trận nếu muốn luyện hóa Trung Thiên, cần mười vạn

tám ngàn Ma Chủ, Ma Tôn, hơn một trăm linh tám vị Ma Tôn Đại viên mãn, mặt khác còn cần cho ta mười hai Ma Quân Đại viên mãn!

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Yêu cầu của ngươi đều xử lý, ta chẳng những đều cho ngươi, còn sẽ cho ngươi mười hai Ma Hoàng phân thân, thậm chí ngươi còn có thể điều động A Tỳ ma triều ngàn vạn Thần Ma đại quân! Ngươi phải tất yếu đánh hạ Trung Thiên thế giới cho ta!

Thiếu Hư đại hỉ, cười nói:

- Đạo huynh cứ việc yên tâm, Trung Thiên thế giới tất nhiên sẽ phá ở dưới tay của ta!

Lan Lăng Thần Hoàng thu hồi hình chiếu, bất quá một lát liền có Sâm La, Ly Sửu, Vô Ưu... hai mươi bảy Ma Hoàng cầu kiến nói:

- Thần Hoàng, Trung Thiên phải chăng có thể bị công phá? Có cần chúng ta trợ trận hay không?

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha nói:

- Trung Thiên tự nhiên sẽ phá, nhưng cũng không phải là chủ chiến trường của các ngươi, không cần chư vị đạo hữu xuất chiến. Chiến trường của các ngươi ở chỗ khác, mục tiêu của chúng ta, không phải Trung Thiên!

Sâm La Ma Đế chần chờ nói:

- Nếu không có chúng ta nhúng tay, Sa La đạo hữu có thể công phá Trung Thiên hay không?

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Ta sẽ đích thân hàng lâm Trung Thiên, gặp lại Chư Thiên vạn giới Thần Đế!

Chư hoàng sắc mặt biến hóa:

- Ngươi tự mình tiến về Trung Thiên, nếu mấy lão quái vật Bổ thiên thần nhân kia đối với ngươi ra tay...

- Chư vị yên tâm, đến lúc đó liền biết kế sách của ta. Các ngươi đi chuẩn bị một chút...

Lan Lăng Thần Hoàng thở dài, thản nhiên nói:

- Lúc trước đạo hữu cùng ta sóng vai đối kháng Huyền Đô cổ tiên, chỉ sợ có người phải vẫn lạc trong một trận chiến này.

Mà vào lúc này, Giang Nam trở về Trung Thiên, liếc nhìn xa, lập tức trở lại Thần giới Chư Thiên, cũng không lâu lắm liền tới bên trong Đô Thiên, triệu tập rất nhiều Thần Ma, hướng chúng nhân nói:

- Trung Thiên có thể tan vỡ, nếu Trung Thiên tan vỡ, về sau Địa Ngục đại quân sẽ công tiến Thần giới! Đô Thiên ta cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, bởi vậy ta quyết định xuất binh Trung Thiên thế giới.

Đô Thiên rất nhiều Thần Ma nhao nhao nhíu mày, Tú Vân thiên nữ nói:

- Giang giáo tôn, thực lực Đô Thiên ta ở trong đại quyết đấu này hữu dụng sao? Căn bản chính là như muối bỏ biển, không làm nên chuyện gì ah!

Giang Nam cười nói:

- Trận đại chiến này liên quan đến rất rộng, không chỉ có Quang Vũ sẽ toàn lực ra tay, Minh Thổ, Tinh Quang chín Thần Đế mạnh nhất lịch sử cũng sẽ xuất chiến, tỷ ta Đông Cực đại đế cũng sẽ không ngồi nhìn Trung Thiên bị phá, Địa Ngục muốn cầm xuống Trung Thiên, khó càng thêm khó. Chúng ta tiến đến, cũng không phải là không có giúp đỡ, chư vị có thể yên tâm.

- Minh Thổ, Tinh Quang chín Thần Đế mạnh nhất?

Mọi người Huyền Thiên Thánh tông không khỏi con mắt sáng ngời, nhẹ

nhàng thở ra, nhao nhao cười nói:

- Chín đế đều xuất hiện, Trung Thiên tất không gì phá nổi!

Chín Thần Đế mạnh nhất tên tuổi quá vang, tên tuổi so với Giang Nam cùng Đông Cực đại đế còn muốn vang dội, bọn hắn tự nhiên yên tâm.

Thi Hiên Vi liếc nhìn Giang Nam, có chút nhíu mày, truyền âm nói:

- Phu quân, thế cục Trung Thiên đến cùng như thế nào?

- Thần Đế Chư Thiên vạn giới ta tuy số lượng cũng không ít, hơn nữa lại có Bổ thiên thần nhân tọa trấn, nhưng những thế lực này từng người tự chiến, Địa Ngục thì cao thấp một lòng, chỉ sợ...

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, truyền âm nói:

- Trung Thiên thế giới, tất phá không thể nghi ngờ! Chẳng những Trung Thiên bị phá, còn sẽ có gợn sóng càng lớn!

Thi Hiên Vi có chút khó hiểu nói:

- Trung Thiên đã tất phá, vì sao phu quân còn muốn xuất binh Trung Thiên?

Thanh âm Giang Nam trầm thấp, mang theo từ tính làm cho nàng tâm động, chậm rãi nói:

- Thượng vị giả phạt mưu, hạ vị giả phạt mệnh, vô luận phạt mệnh hay là phạt mưu, đều cần tranh một chuyến. Đây là đại tranh chi thế, chỉ cần đang ở lưỡng giới, liền không người có thể chạy ra. Hôm nay không tranh, sau này liền không có cơ hội nữa.

Thi Hiên Vi si ngốc mà nhìn hắn, đột nhiên cảm thấy hắn giờ khắc này rất có nam nhân vị, cười nói:

- Huyền Thiên Thánh tông chưởng giáo, vì sao đều là làm cho nữ tử trầm

mê như vậy? Có bí quyết gì hay không?

Giang Nam cười ha ha, nắm bờ eo của nàng, cười nói:

- Bởi vì ta là trong tất cả nam nhân, xuất sắc nhất đấy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1697: Tứ Đế Chết. (1)

Kiếp Vận năm thứ năm mươi ba, A Tỳ ma triều cùng Quang Vũ thần triều toàn tuyến đối kháng, ngàn vạn Thần Ma đại quân tập trung hỏa lực ở Trung Thiên, chiến tuyến kéo dài ức vạn dặm, từ Trung Thiên thế giới kéo dài đến trong tinh không, dày ức vạn dặm, từ Hoang Cổ thánh sơn mãi cho đến bên ngoài chủ đại lục.

Chút ít tinh lục phiêu phù ở trên không Trung Thiên thế giới, quay chung quanh Hoang Cổ thánh sơn xoay tròn kia, đã bị đánh nát, hết thảy trụy lạc.

Đứng ở bên ngoài Trung Thiên thế giới nhìn lại, chỉ có thể chứng kiến từng đạo ma quang Thần Quang chậm rãi bắn về phía đối phương, khi đó từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ ma hạm cùng thần thành, còn có từng tòa đại trận hung uy bắn ra bốn phía, đằng đằng sát khí, ngưng tụ thành thực chất, như là đại mài chậm rãi chuyển động, đem đối phương mài thành huyết tương thịt nát!

Thời gian định dạng ở thời khắc này, vô số Thần Ma khuôn mặt hoặc kiên nghị hoặc dữ tợn hoặc rống to hoặc kêu đau, bọn hắn tế lên pháp bảo, bọn hắn giơ lên thần binh, đứng sừng sững trên đại kỳ, tóc đen tung bay, tôn tôn Thần Ma quanh thân phát ra Thần Quang cùng ma quang chói mắt, trên thần giáp lưu đầy thần huyết, thân thể phá thành mảnh nhỏ, hư không tan vỡ. Hợp thành một bức hình ảnh đồ sộ mà thê mỹ.

Giang Nam xuất binh Trung Thiên, cùng Đô Thiên trăm vạn Thần Ma đại quân xa xa chứng kiến bức họa này, không khỏi tâm thần rung động.

Đây là hắn từ lúc chào đời tới nay, chứng kiến một bức họa làm hắn rung động đến tâm can nhất.

Ở rất nhiều năm về sau, hắn quân lâm thiên hạ, tự tay mai táng Cổ Thần

(*Thời Đại Thần Thoại), trước mắt thỉnh thoảng vẫn hiển hiện trận hình ảnh đồ sộ mà thê mỹ này.

Thần cùng Ma, ở bên trong một trận chiến này, vì sinh tồn mà chém giết. Vì chính thống mà dốc sức liều mạng, vì thủ hộ giang sơn của mình, vì đánh xuống giang sơn đối phương, mà liều chết chém giết!

Thiên Phương Thần Đế xuất hiện, kéo một mảnh chiến cuộc, như là cuồng phong nhấc lên cơn sóng gió động trời, những nơi đi qua Thần Ma thi rơi như mưa!

Vô Nguyên Ma Đế theo sát mà hiện, Ma Đế sát phạt, lực công kích kinh người, hai Đế cấp cường giả tảo thanh hết thảy chướng ngại ở phía trước. Rốt cục tao ngộ, Đế cấp cường giả tranh phong, ở Trung Thiên nhấc lên gợn sóng càng lớn, đánh cho Thiên Băng Địa Liệt, lại có từng tòa Đế cấp đại trận xoắn tới, do Thần Quân Đại viên mãn mạnh nhất điều khiển khống chế, tản mát ra Đế Uy ngập trời, phụ tá hai Thần Đế đại chiến!

Đã có đệ nhất tôn Thần Đế Ma Đế tham chiến, liền có tôn thứ hai, sau đó là thứ ba, tôn tôn Thần Đế Ma Đế sát nhập chiến trường, bức tràng diện này kinh thiên động địa, vừa ra tay liền bình định trăm triệu dặm, đánh thành Hỗn Độn!

Chứng đế chi bảo xuất hiện, quét ngang hư không, bắt đầu có Thần đế Ma Đế đổ máu, đế huyết nhuộm đỏ Trung Thiên, trời giáng huyết vũ!

Chư đế xuất động, đối với cục diện chiến đấu ảnh hưởng rõ ràng, mỗi một khắc đều có hằng hà Thần Ma vẫn lạc, rất nhiều cường giả nổi danh chết trận!

Đột nhiên, vô số Ma Thần vai khiêng từng mặt đại kỳ phần phật bay lên, quét ngang hư không, tạo thành một tòa Luyện Thiên đại trận, đại trận cuốn động, vô số Ma Chủ Ma Tôn nâng lên đại kỳ, lại có rất nhiều Ma Tôn Đại viên mãn Ma Quân Đại viên mãn chủ trì đại trận, đem trận pháp phân cách thành mười vạn tám ngàn phần, hóa thành mười vạn tám ngàn cái thời không

vị diện.

Sau đó một đạo tiên quang bay lên, hóa thành một mảnh tiên vực, tòa Luyện Thiên đại trận khổng lồ này hô một tiếng được thu vào bên trong Luyện Thiên đại trận, lại có một tiên sách triển khai, rộng lớn vạn dặm, hào quang diệu thế.

Tòa Luyện Thiên đại trận này bị tiên đạo trong tiên sách xoáy lên, rơi vào trong tiên sách, trở thành một tờ sách.

Thiếu Hư đỉnh đầu tiên vực, tế lên tiên sách, sát nhập trong chiến tranh cuồn cuộn.

Bá Phù Thần Đế đang cùng Tông Dương Ma Đế đại chiến, hai bên là từng tòa Đế cấp đại trận phụ tá, Thiếu Hư đánh tới, sách trên đỉnh đầu kim quang đại phóng, bá một tiếng liền đem Bá Phù Thần Đế thu nhập trong tiên sách.

Tiên sách chấn động, trong đó Luyện Thiên đại trận mở ra, vây quét Bá Phù Thần Đế, bất quá vẫn là có chút chống đỡ hết nổi, chỉ thấy trong tiên sách này Đế Uy càng ngày càng mạnh, bá đạo tuyệt luân, đúng là Bá Phù Thần Đế ở trong đó đại triển Đế Uy, cùng Luyện Thiên đại trận chống lại.

Bá...

Tiên sách chui vào tiên vực trên đỉnh đầu Thiếu Hư, tiên quang trong tiên vực bốc hơi, hòa với tiên khí không ngừng hướng trong tiên sách dũng mãnh lao tới, bổ khuyết nhiều Thần Ma tiêu hao chủ trì đại trận rất.

Mà vào lúc này, Tông Dương Ma Đế lập tức đạt được cơ hội, giết bại một tòa Đế cấp đại trận, giết mấy chục vạn Thần linh!

- Tông Dương Ma Đế, ngươi đi trợ Vô Nguyên Ma Đế đánh chết Thiên Phương Thần Đế!

Thiếu Hư ánh mắt chớp động, cười nói:

- Thiên Phương Thần Đế không có chứng đế chi bảo, nhưng người này xác thực cường hoành, cần các ngươi liên thủ mới có thể đem hắn chém giết!

Tông Dương Ma Đế lên tiếng mà đi.

Đột nhiên, tiên vực chấn động, trong tiên sách một đám đế huyết từ đó tràn ra, Bá Phù Thần Đế đã chết, bị Thiếu Hư dùng Luyện Thiên đại trận sinh sinh luyện chết!

Trận đại chiến này, rốt cục bắt đầu có thần đế vẫn lạc!

Thiếu Hư khí tức tăng vọt, một thân tinh khí cùng tu vi hùng hồn của Bá Phù Thần Đế bị luyện hóa, từ trong tiên sách dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, lập tức để cho tu vi của hắn kịch liệt kéo lên!

- Tốt, tốt! Trận đại chiến này, với ta mà nói là cơ duyên vô biên, luyện hóa nhiều mấy tôn Thần Đế, ta liền có thể tu thành Thần Quân, lại luyện thành hai đạo tiên đạo!

Thiếu Hư cười ha ha, ánh mắt quét ngang chiến trường, đột nhiên thân hình khẽ động, hướng Nguyên Hội Đại Tôn suất lĩnh Thiên Hà thủy sư đánh tới, tiên sách triển khai, trăm vạn Thần Ma đại quân dưới trướng Nguyên Hội Đại Tôn lập tức thiếu đi một nửa, bị thu vào Luyện Thiên đại trận bên trong tiên sách.

Đột nhiên, một ngụm thạch đỉnh oanh ra, Đế Uy tràn ngập, rõ ràng là Hoang Tổ Thần Đế thúc dục Thạch Hoàng chứng đế chi bảo, chuẩn bị đuổi giết hắn!

Thạch Hoàng vốn là một Thần Đế của Chư Thiên vạn giới, chỉ là hắn thuộc về Man tộc, chứng đế chi bảo giấu ở một Man tộc bộ lạc trong Trung Thiên thế giới. Lúc Bỉ Ngạn Thần Chu cùng bảy đế lăng xuất thế, đã từng dẫn động qua thạch đỉnh này hiển hóa, Hoang Tổ tiến hành sưu tầm, rốt cục ở sau khi thành đế mới tìm được chứng đế chi bảo này!

Thiếu Hư hét lớn, tiên sách đột nhiên rầm rầm triển khai, Luyện Thiên đại

trận xuất hiện, phân cách hư không, đem uy năng một kích này của Hoang Tổ hóa đi, đại trận xoay tròn, hướng Hoang Tổ bay tới!

Đối mặt bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận, mặc dù Hoang Tổ cầm trong tay Thạch Hoàng chứng đế chi bảo. Cũng không dám ngăn cản, vội vàng né tránh.

Thiếu Hư cười lạnh, thẳng hướng Chư Thiên Đế cấp đại trận khác, dùng Luyện Thiên đại trận đem vô số Thần Ma luyện hóa, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi!

Trong lúc nhất thời, Chư Thiên khí thế đại rơi, vô số Thần Ma bị trảm, thậm chí ngay cả Thần Tôn Thần Quân cũng nhao nhao gặp nạn, chết ở phía dưới Luyện Thiên đại trận!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1698: Tứ Đế Chết. (2)

Mà vào lúc này, một cổ Đế Uy từ phía dưới Trung Thiên thế giới phóng lên trời. Chỉ thấy một ngụm Địa Hoàng tôn bay lên, Địa Hoàng tôn mở ra, móc ngược mà xuống, một tòa Đế cấp đại trận lập tức ngăn không được, vô số Ma Thần nhao nhao rơi vào bên trong Địa Hoàng tôn, trong khoảnh khắc liền bị luyện hóa thành huyết thủy!

Lại có một căn tiết trượng mềm rủ xuống bay lên không, hóa thành thần thụ che trời, hào quang hàng tỉ đạo, về phía trước xoát đi, xoát sập một phiến hư không. Đem một tòa Ma tộc Đế cấp đại trận mai táng!

Lại có một mặt Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ ầm ầm đè xuống, đánh nát trăm triệu dặm, đem một tòa Ma tộc Đế cấp đại trận chấn vỡ.

Lại có một tòa Tôn Viêm Thần Lô bay lên trời, đem trăm triệu dặm thôn phệ, Liệt Hỏa thiêu hết thảy.

Lại có một ngụm Thần Võ bảo hộp bay lên, từng kiện từng kiện cận chiến pháp bảo bay lên không, đao thương kiếm kích phủ việt câu xoa, đủ loại pháp bảo cái gì cần có đều có, sau khi diệt sạch một tòa Ma tộc Đế cấp đại trận, đủ loại pháp bảo lại trở xuống trong bảo hộp.

Lại có một tòa La Thiên điện bay ra, đụng vào trong Minh Hải đại trận, đem Minh Hải đại trận chấn vỡ.

Lại có một kiện Ngọc Chân đạo y bay ra, quần áo triển khai, bao trùm xuống, những nơi đi qua, hết thảy biến mất, bị thu vào trong quần áo luyện thành tro bụi.

Ầm ầm...

Trung Thiên thế giới chủ đại lục đột nhiên vỡ ra, thường thường phân

thành hai nửa, Minh Thổ thế giới thâm thúy mà u ám từ trong Hồng Mông phía dưới bay lên trời, xuất hiện ở trên Thần Ma chiến trường, cuồn cuộn minh khí ma khí bắt đầu khởi động, vô số Thần Ma chết đi sừng sững ở trong Minh Thổ.

Lại có bảy thân ảnh to lớn cao ngạo đứng ở phía trên Minh Thổ, Địa Hoàng ngoắc, Địa Hoàng tôn bay tới, ở trên đỉnh đầu hắn chìm nổi bất định, tiết trượng bay tới, ở sau lưng Thông U Thần Đế hóa thành thần thụ che trời, cành lá phiêu diêu, Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ huyền ở trên đỉnh đầu Cảnh Thiên Thần Đế, Tôn Viêm Thần Đế tay nắm Tôn Viêm Thần Lô, Thần Vũ Thần Đế lưng đeo Thần võ bảo hộp thật dài, Thông Thiên Thần Đế ngồi ở trong La Thiên điện, Ngọc Chân Thần Đế người mặc đạo y.

- Sát!

Địa Hoàng ánh mắt nhìn hướng Vô Nguyên, Tông Dương nhị đế đang vây công Thiên Phương Thần Đế, thanh âm trầm giọng nói.

- Sát!

Sáu Thần Đế khác ngay ngắn hét lớn, thân hình khẽ động, sau một khắc cắt nhập chỗ tam đế giao chiến, bảy kiện chứng đế chi bảo tăng thêm Vô Nguyên cùng Tông Dương nhị đế chứng đế chi bảo, có tất cả chín kiện, hơn nữa đủ loại đế bảo, tràng diện dị thường nóng nảy!

Bảy đế giết đến, Thiên Phương Thần Đế dĩ nhiên bị trảm, chết oan chết uổng.

Oanh...

Vô Nguyên Ma Đế chứng đế chi bảo nghiền nát, mảnh vỡ cực lớn như là từng khỏa tinh cầu từ trung thiên chiến trường trụy lạc, thoát lấy từng đạo hỏa diễm cực lớn, rơi vào Trung Thiên nghiền nát.

- Sát!

Bảy đế giao thoa, Vô Nguyên Ma Đế bị trọng thương, Tông Dương Ma Đế chứng đế chi bảo bị tiết trượng đánh bay, trong Thần võ bảo hộp đủ loại pháp bảo bay ra, Thần Vũ Thần Đế cầm trong tay các loại pháp bảo, thiên biến vạn hóa, cùng Tông Dương Ma Đế cận thân chiến một trận, sau một khắc Tông Dương Ma Đế bị cắt toái, Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ đè xuống, trấn áp Tông Dương Ma Đế thần tính, Địa Hoàng tôn phun ra nuốt vào, đem Tông Dương Ma Đế thần tính thu nhập trong tôn, luyện hóa thành nước.

Hậu Thổ Phảng các Ma Đế đem người đánh tới, nghĩ cách cứu viện Vô Nguyên Ma Đế, lại có Sa La kiếm chấn động, một kiếm bổ tới, bảy đế vội vàng chống cự, nghênh chiến Hậu Thổ Phảng các đế cùng Sa La kiếm.

Vô Nguyên Ma Đế lập tức thoát thân, vừa mới bay ra vòng chiến, đột nhiên chỉ thấy từng mặt đại kỳ giương động, lập tức thấy hoa mắt, rơi vào trong một tòa đại trận.

- Luyện Thiên đại trận? Huyền Thiên giáo chủ?

Vô Nguyên Ma Đế tâm như gương sáng, biết mình rơi vào bên trong Luyện Thiên đại trận của Giang Nam, nộ cười nói:

- Chính là một tòa Thần Tôn cấp đại trận, cũng muốn luyện ta?

Đại trận trong khoảnh khắc hàng tỉ chủng biến hóa giương động, Thi Hiên Vi ngồi ở trong hư không chủ trì đại trận, luyện hóa hết thảy, luyện lấy Ma Đế đại đạo trong cơ thể Vô Nguyên Ma Đế, lập tức Giang Nam một mình trường kiếm vào trận, một khắc thời gian không đến, Giang Nam đi ra đại trận.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Tiếng kêu của Thiếu Hư truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, hai người ánh mắt giao thoa, ánh mắt Thiếu Hư thoáng rơi xuống, rơi vào trên tay Giang Nam, chỉ thấy hắn một tay nhấc kiếm, một tay nhấc lấy đầu lâu của Vô Nguyên Ma Đế.

Lại có một Ma Đế vẫn lạc, chết ở trong hung trận.

Vô Nguyên Ma Đế chết rồi, bị Giang Nam chém ở bên trong Luyện Thiên đại trận, vị Ma Đế này bị chết có chút biệt khuất, vốn là bị bảy đế đánh nát chứng đế chi bảo, trọng thương hắn, thật vất vả chạy ra ván cục phải chết, lại rơi vào bên trong Luyện Thiên đại trận.

Huyền Thiên Thánh tông Luyện Thiên đại trận cũng là Thần Tôn cấp bậc, điều khiển đại trận chính là Thi Hiên Vi cùng Thánh tông hơn một trăm sáu mươi vạn Thần Ma, xa không bằng tòa đại trận của Thiếu Hư, Thiếu Hư đại trận chính là do Ma Chủ Ma Tôn tạo thành, lại có Ma Quân bá chủ, ngay cả Bá Phù Thần Đế cũng có thể luyện chết, Hoang Tổ Thần Đế tế lên thạch đỉnh cũng có thể gánh vác được!

Mà Huyền Thiên Thánh tông Thần Ma, lại đại đa số là thần minh, thiên thần, Chân Thần bình thường, tuy Thần Chủ, Thần Tôn cũng số lượng cũng không ít, nhưng mà ngoại trừ Linh Đạo Tử ra lại không có cấp bậc Thần quân tồn tại.

Dùng tòa đại trận này đến luyện chết thần đế, vẫn còn có chút miễn cưỡng, chỉ có thể đối với hắn hình thành áp chế thật lớn.

Bất quá, cái này đối với Giang Nam mà nói cũng đã đủ rồi.

Hắn trường kiếm vào trận, mấy hiệp liền đem Vô Nguyên Ma Đế trảm dưới kiếm, bất quá Ma Đế đại đạo hắn lại không có hấp thu, mà là do Luyện Thiên đại trận luyện hóa.

Tinh khí cùng đại đạo khổng lồ của Vô Nguyên Ma Đế bị luyện nhập trong cơ thể một trăm sáu mươi vạn Thần Ma, để cho tu vi tất cả mọi người điên cuồng tăng lên, mỗi người đều được đến chỗ tốt rất lớn!

Hơn phân nửa Thần Ma, tại chỗ tăng lên một đại cảnh giới, để cho uy năng Luyện Thiên đại trận phóng đại.

Luyện hóa Vô Nguyên Ma Đế, tương đương với đạt được đế duyên vị Ma

Đế này, đối với một trăm sáu mươi vạn Thần Ma này tăng lên là lớn bực nào?

Dù là như thế, những Thần Ma này cũng không cách nào hoàn toàn tiêu hóa trận đế duyên này, bọn hắn chỉ có thể hấp thu bốn thành, còn lại sáu thành tất bị bọn hắn chứa đựng trong người, tạm gác lại chậm rãi luyện hóa.

Nếu như hoàn toàn luyện hóa trận đế duyên này, tất cả mọi người bọn hắn, ngoại trừ Linh Đạo Tử ra, cũng có thể tăng lên một đại cảnh giới!

Linh Đạo Tử đã sớm đạt đến Thần Quân đại viên mãn cảnh giới, đơn thuần dựa vào Vô Nguyên Ma Đế đế duyên còn không cách nào làm cho hắn đề thăng làm Thần Đế, hắn tích lũy đã đến, chỗ khiếm khuyết vẫn là tâm tình tăng lên cùng lịch lãm rèn luyện.

- Đạo hữu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1699: Quay Người Cúi Đầu

Giang Nam hướng Thiếu Hư mỉm cười, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm uy năng tăng vọt, một kiếm đâm tới, lập tức Hỗn Độn tách ra, Huyền Hoàng hiển hiện, phân thiên địa âm dương Tứ Tượng Ngũ Hành, Lục Hợp bát hoang Cửu Cung, vô số ngôi sao hiện lên, hàng tỉ vạn sinh linh gào rú, tựa như một kiếm của hắn đâm ra một vũ trụ Càn Khôn, mang theo vô cùng uy năng, hướng Thiếu Hư áp đi, cười nói:

- Đạo hữu không phải muốn cùng ta phân ra cái thắng bại sao? Hôm nay cơ hội vừa vặn.

Thiếu Hư hừ lạnh một tiếng, không dám trực tiếp đón đỡ một kiếm này của hắn, tâm niệm vừa động, tiên sách mở ra, phần phật lạp từng mặt đại kỳ triển khai, hóa thành Luyện Thiên đại trận, bao phủ Giang Nam!

Giang Nam một kiếm này đâm vào bên trong Luyện Thiên đại trận, như là trâu đất xuống biển, tất cả uy năng đều bị Luyện Thiên đại trận phân cách thời không thôn phệ, trừ khử vô hình.

Luyện Thiên đại trận xoắn tới, Thi Hiên Vi lập tức thúc dục Luyện Thiên đại trận của mình nghênh tiếp, hai tòa đại trận va chạm, Huyền Thiên Thánh tông đại trận lập tức bị đặt ở hạ phong.

Không phải Thi Hiên Vi Luyện Thiên đại trận biến hóa so ra kém đối phương, mà là Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận, vận dụng đều là cường giả bên trong cường giả, tu vi thấp nhất cũng là Ma Chủ, đại trận phát huy ra uy năng muốn viễn siêu Thánh tông Luyện Thiên đại trận.

Hai tòa đại trận vận chuyển, vô số chủng biến hóa hóa thành các loại uy năng kinh thiên động địa, luyện hóa hết thảy, Huyền Thiên Thánh tông lập tức có hàng trăm Thần Ma chết thảm, bị quấy thành huyết thủy, luyện đi một

thân tu vi, thân tử đạo tiêu.

Giang Nam làm như không thấy, trường kiếm mà đi, sát nhập trận địa địch, thẳng đến Thiếu Hư.

Hắn tinh thông Luyện Thiên đại trận hết thảy biến hóa, cho dù Thiếu Hư đem tòa đại trận này uy năng thôi phát đến mức tận cùng, với hắn mà nói cũng như chỗ không người, không chút nào có thể ngăn cước bộ của hắn!

Bắt giặc trước bắt vua, Thánh tông Luyện Thiên đại trận không là đối thủ của tòa đại trận địa ngục kia, vậy thì nhất cổ tác khí chém giết Thiếu Hư, giết thủ lãnh địch!

Thiếu Hư vừa chết, như vậy tòa đại trận này tự sụp đổ!

- Huyền Thiên giáo chủ, ta đã tu thành năm đại tiên đạo, ngươi cho rằng ta thật sự không bằng ngươi?

Thiếu Hư đối xử lạnh nhạt xem hắn giết ra, đột nhiên trong tiên vực hiện ra một cây tiên bút, bị hắn nắm trong tay, tuyệt bút run lên, như là một cây trường thương đâm tới, một cổ tiên uy rung chuyển, kinh người đến cực điểm!

Cái tiên bút này đâm đến nửa đường, chỉ thấy lại có tiên sách, tiên đĩa, tiên Cầm, tiên sơn bốn kiện pháp bảo hiển hiện, cũng là tràn ngập tiên uy, tiên Cầm tấu tiên nhạc, sát phạt vô hình, tiên đĩa như bàn bay lên, nhô lên cao chiếu rọi, tiên sách rầm rầm lật qua lật lại, nguyên một đám tiên văn cực đại bay ra, oanh hướng Giang Nam, mà tiên sơn như ấn, bay lên không áp hướng đỉnh đầu Giang Nam!

Hắn luyện thành năm đại tiên đạo, một loại tiên đạo luyện thành một loại tiên gia chi bảo, tuy hắn chưa tăng lên tới tiên nhân cấp độ, vẫn chỉ là một vị Thần Tôn, nhưng mà luyện bảo vật lại có hình thức ban đầu của tiên khí!

- Không tệ!

Giang Nam tán thưởng một tiếng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay bay lên, nghênh tiếp tiên sơn, mà mình thì tay không tấc sắt, nghênh tiếp đủ loại tiên khí hình thức ban đầu khác, nghênh tiếp Thiếu Hư đâm tới kia!

Trong cơ thể hắn vạn đạo chấn động, Hoàng Đạo nổ vang, dung làm một thể, luyện thành Nguyên Thủy đại đạo, một quyền oanh khứ, đem tiên bút đẩy lui, đưa tay bổ một phát, tiên đĩa bắn ra tiên quang hết thảy áp quay trở lại, trên mặt cái đĩa hiện ra một chưởng ấn cự đại!

Giang Nam há miệng rống to, tiên Cầm truyền ra tiên âm ám ách, một sợi dây đàn băng băng băng nhảy loạn, đạn không lên tiếng!

Nguyên một đám tiên văn phạm vi trăm mẫu mang theo đại đạo huyền ảo nan giải không hiểu đè xuống, oanh ở trên người của hắn, boong boong rung động, lại dao động không được nhục thể của hắn.

Giang Nam há miệng khẽ hấp, tiên văn gào thét rơi vào trong miệng, thậm chí ngay cả tiên sách cũng rầm rầm lật qua lật lại không ngớt, hướng trong miệng hắn rơi đi!

Hắn vạn đạo quy về Nguyên Thủy, bản thân là một đầu Nguyên Thủy đại đạo, thậm chí ngay cả tiên đạo cũng không thể làm gì được hắn, thậm chí ngay cả tiên đạo cũng bị hắn thôn phệ!

Trong nội tâm Thiếu Hư cả kinh, vội vàng ổn định tiên sách, Giang Nam lấn thân phụ cận, hai tay đại khai đại hợp, một quyền một chưởng hung hăng oanh khứ, sau đầu tám đạo thần luân ông ông chuyển động, mỗi chuyển động một vòng là một đạo thần thông oanh ra, hắn như là một Hỗn Độn Cổ Thần có thể giơ tay nhấc chân khai thiên tích địa, bá đạo tuyệt luân.

Đỉnh đầu Thiếu Hư uy năng tiên vực triển khai toàn bộ, tiên vực chấn động, vô số chủng tiên đạo thần thông oanh xuống, ngăn cản thần thông hắn công kích, cùng lúc đó bốn kiện pháp bảo cao thấp bốc lên, liên tục oanh kích mà xuống, Thiếu Hư cầm tiên bút trong tay, càng là vận chuyển như gió, khi thì như thương mãnh liệt đâm, khi thì như vẽ tranh, tuyệt bút như

chuyên run tay một họa, liền vẽ ra non sông sáng lạn tinh không sáng chói!

Mà Giang Nam làm như không thấy, tùy ý công kích của hắn rơi vào trên thân, dùng thân thể đối chiến, dùng nắm đấm mở đường, đánh cho trái tim Thiếu Hư băng giá.

Giang Nam lĩnh ngộ ra Bất Không ấn của Bất Không đạo nhân, Bất Không đại đạo dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, để cho nhục thể của hắn đã đạt tới hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi, thậm chí ngay cả Thiếu Hư cũng không cách nào phá vỡ nhục thể phòng ngự của hắn!

Thiếu Hư tuy mạnh, nhưng còn chưa đạt tới Đế cấp, chưa từng đạt tới Đế cấp, đối với Giang Nam loại thân thể không già không chết bất diệt này sẽ cảm giác cố hết sức gấp đôi!

PHỐC...

Thiếu Hư bị hắn một quyền oanh ở trên ngực, không khỏi thổ huyết, lập tức tiên bút trong tay đột nhiên xiết chặt, bị Giang Nam một tay bắt lấy cán bút, sinh sinh kéo một cái, đem Thiếu Hư kéo tới, một quyền oanh ở trên mặt.

Thiếu Hư bị đau, hắn tiên thể phòng ngự cũng là cực kỳ kinh người, tuy bị đánh thổ huyết, nhưng như trước chiến lực ở vào trạng thái đỉnh phong, lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, năm ngón tay giang rộng ra, trong cơ thể năm đạo đại đạo bay ra rơi vào trong năm ngón tay, một chưởng khắc ở trên ngực Giang Nam.

Lồng ngực Giang Nam chấn động, trong cơ thể Nguyên Thủy đại đạo cơ hồ có xu thế bị hắn đánh tan, đột nhiên hắn vặn bước nghiêng vai, hung hăng đâm vào hư không Thiếu Hư, Thiếu Hư lập tức ngăn không được thân hình, ngã xuống bay ra, tiên bút trong tay rời tay, bị Giang Nam nắm trong tay.

Cờ rốp!

Giang Nam há mồm, lộ ra răng trắng như tuyết, đem tiên bút hung hăng

cắn mất một khối lớn, nhai đến cờ rốp cờ rốp rung động, Thiếu Hư đang muốn xung phong liều chết mà đến, đột nhiên thấy một màn như vậy, không khỏi lại càng hoảng sợ.

Cờ rốp cờ rốp!

Giang Nam mấy ngụm tầm đó liền đem cây tiên bút này ăn không còn một mảnh, ha ha cười nói:

- Nguyên lai đây là Thiếu Hư đạo hữu luyện tiên đạo, tư vị không tệ, lại đến một cái!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1700: Pháp Lực Đệ Nhất. (1)

Hắn tiến đến, thân hình lóe lên nhào vào bên trong tiên vực, thân hình lay động, hóa thành Cổ Thần đỉnh thiên lập địa, lấy tay bắt lấy mặt tiên đĩa kia, miệng lớn mở ra, đem tiên đĩa nhét vào trong miệng.

- Vô liêm sỉ! Lại muốn luyện hóa tiên đạo của ta!

Thiếu Hư giận dữ, phi thân tiến vào tiên vực của mình, quanh thân Hoàng Đạo cùng tiên đạo bay vút lên, công hướng Giang Nam, Giang Nam đang toàn lực luyện hóa tiên đĩa, đem tiên đạo trong tiên đĩa luyện ra, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo của mình, không kịp ngăn cản, bị song chưởng của hắn khắc ở trên người, không khỏi bị đánh đến quần áo nghiền nát, bị đánh bay ra ngoài.

Đột nhiên một đạo kiếm quang mở ra tiên vực, Giang Nam tay cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đằng đằng sát khí đánh tới, một kiếm bổ về phía Thiếu Hư, cả giận nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi có giảng đạo lý hay không, ta muốn ăn, ngươi còn không để cho ta ăn?

Thiếu Hư giận dữ, điều động lực lượng tiên vực trấn áp, Giang Nam đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm để qua giữa không trung, hóa thành một mảnh Vũ Trụ Càn Khôn, bảo vệ bản thân, lập tức đánh về phía Tiên Cầm, hai tay ôm lấy Tiên Cầm dài đến mấy trăm dặm này, hé miệng, nhét vào trong miệng, nguyên lành nuốt vào.

- Thu!

Cái trán Thiếu Hư toát ra mồ hôi lạnh, quát to một tiếng, chỉ thấy tiên vực tính cả tiên sách cùng tiên sơn chung một chỗ chui vào trong cơ thể, không nói một lời, quay đầu liền đi, như là nhìn thấy ôn thần.

Giang Nam cười ha ha, rút kiếm đánh tới, cười nói:

- Đạo hữu, người tốt làm đến cùng, tiễn Phật đưa đến Tây thiên! Ngươi năm đầu tiên đạo, liền một phát tiễn đưa ta a!

- Ta tiễn đưa ngươi đi chết!

Thiếu Hư giận dữ, trở lại hướng Giang Nam cúi đầu, sau đầu bay lên một ngụm chuông lớn, rõ ràng là Ly Sửu Ma Đế Hoàng Cực đạo chung, ầm ầm một tiếng chấn nổ, Hoàng Đạo cực uy cuồn cuộn bay thẳng Giang Nam mà đi!

Giang Nam hai tay nắm tay, khom người cúi đầu, cười nói:

- Đạo hữu quá khách khí, Tử Xuyên không dám thụ ngươi lễ lớn như thế!

Phía sau hắn một căn trụ lớn phóng lên trời, rõ ràng là chân đỉnh Tạo Hóa tiên đỉnh, hóa thành Đại Trụ hùng vĩ phong cách cổ xưa, tản mát ra uy năng khủng bố!

Hai kiện bảo vật uy năng trùng kích, lập tức hư không vỡ ra, đem khoảng cách giữa hai người kéo duỗi mấy tỉ dặm.

Giang Nam quay người thẳng hướng Địa Ngục Luyện Thiên đại trận, cướp cờ sát nhân, chém liên tục mấy trăm Ma Chủ Ma Tôn, ngay cả hai vị Ma Quân Đại viên mãn cũng chết ở trong tay của hắn, lúc này Thiếu Hư giết quay trở lại lần nữa, tiên sách tế lên, thu Luyện Thiên đại trận, lập tức lần nữa cướp đường mà trốn, xa xa tránh hắn đi.

- Đáng tiếc, không có thể hoàn toàn đạt được năm đại tiên đạo của Thiếu Hư!

Giang Nam truy giết đi qua, lại gặp một Ma Đế chặn đường đánh tới, chỉ phải trở lại cùng Thi Hiên Vi tụ hợp, Ma Đế kia cũng không dám đi theo đánh tới, vội vàng bỏ chạy.

- Bất quá, đạt được ba đạo tiên đạo, đã có thể cho ta tu vi tiến nhanh rồi! Đem ba đạo tiên đạo này luyện thành, tu vi của ta cũng sẽ đạt tới Thần Tôn đỉnh phong!

Trong pháp bảo của Tiên thể Thiếu Hư chất chứa tiên đạo, Giang Nam nhìn như nuốt ba kiện pháp bảo của hắn vào, trên thực tế là đem ba kiện pháp bảo này thu nhập bên trong cơ thể của mình, tiến hành luyện hóa, chắt lọc đưa ra tiên đạo giải thích bên trong.

Nhục thể của hắn nội hàm thế giới, giống như thân thể Quang Vũ, trong thân thể là không gian mênh mông bao la bát ngát, tiên bút tiên điệp cùng tiên Cầm đến trong cơ thể của hắn, liền bị trấn áp, trốn cũng trốn không thoát.

Ba kiện pháp bảo này ở trong cơ thể hắn mạnh mẽ đâm tới, bạo phát ra trận trận tiên uy, tiếng đàn chấn động, tiên điệp chiếu rọi, tiên bút như chuyên, quấy đến thân thể thế giới hắn vạn đạo hỗn loạn, hiển nhiên là Thiếu Hư như trước có cảm ứng đối với ba kiện bảo vật này, ý đồ thu hồi bảo vật.

Đột nhiên một ngụm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm xuất hiện ở bên trong Thể Nội Thế Giới của Giang Nam, cùng lúc đó trong cơ thể Giang Nam tất cả đại đạo đều quy Nguyên thủy, Nguyên Thủy đại đạo trấn áp, đem ba kiện bảo vật này áp chế đến dễ bảo.

Giang Nam trấn áp tiên bút tiên điệp cùng tiên cầm, lập tức bắt tay vào luyện hóa, nghiên cứu Thiếu Hư tiên đạo ảo diệu.

- Thiếu Hư đạo hữu hoàn toàn chính xác khó lường!

Hắn thoáng nghiên cứu, khen không dứt miệng, thầm nghĩ:

- Hắn xác thực có hơn người chi năng, tuy là Thần Tôn cấp bậc tiên đạo, nhưng bên trong lại ẩn chứa lý niệm thành tiên, nếu bị hắn tu luyện tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, thành tiên với hắn mà nói cũng không tính khó khăn.

Hôm nay Giang Nam cũng đối với tiên đạo từ từ đã có hiểu rõ càng cao

hơn, mặc dù không được đến ba kiện pháp bảo này của Thiếu Hư, hắn cũng có thể luyện thành tiên đạo, chỉ là thời gian lâu vài năm.

Mà bây giờ, hắn có thể giảm bớt một thời gian ngắn.

- Hoàng Đạo giống nhau, nắm chắc đến tinh túy bất đồng, lĩnh ngộ ra tiên đạo cũng bất đồng, ta còn tưởng rằng tiên nhân sau khi thành tiên, lĩnh ngộ tiên đạo đều đồng dạng.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu, không khỏi tinh thần chấn động. Chỉ thấy Thiếu Hư tiên đạo rất là quái dị. Tiên đạo là do chín Hoàng Đạo tạo thành đây là không sai. Nhưng trong tiên đạo của Thiếu Hư còn có rất nhiều Hoàng Đạo giống nhau, Hoàng Đạo đồng dạng dùng ở bên trong tiên đạo bất đồng, hình thành tiên đạo lý niệm lại có bất đồng.

- 99 đầu Hoàng Đạo, tùy ý tổ hợp, há không phải có thể nói tạo thành hằng hà tiên đạo? Chẳng phải là nói, cho dù tu luyện thành Hoàng Đạo giống nhau, mỗi một tiên nhân tiên đạo cũng có khả năng bất đồng? Tiên đạo thật sự là thay đổi liên tục...

Giang Nam cũng không lâu lắm, liền đem tinh túy bên trong ba kiện pháp bảo này của Thiếu Hư lĩnh ngộ đi ra. Hắn đạt được chân tiên đỉnh, phi tiên bình phong cùng Hồ Thiên lão tổ bồ đoàn, đối với tiên đạo nghiên cứu sớm đã đến hoàn cảnh cực kỳ cao thâm, nghiên cứu ảo diệu bên trong ba kiện pháp bảo này của Thiếu Hư với hắn mà nói cũng không phải là đặc biệt khó khăn.

Thiếu Hư ba đạo tiên đạo này, với hắn mà nói chỉ là một lời dẫn, trong đó ẩn chứa đạo lý đối với tiên đạo chân chính của tiên nhân mà nói còn thập phần dễ hiểu, nhưng với hắn mà nói, hắn thiếu khuyết đúng là điểm ấy!

Lý giải Thiếu Hư tiên đạo, liền có thể để cho hắn từ thiển nhập sâu, nghiên cứu đạo lý càng cao sâu hơn!

Cái này tương đương với vỡ lòng, trước học văn tự trụ cột, mới có thể

lĩnh ngộ đạo lý chất chứa trong những văn tự này. Thiếu Hư ba đầu tiên đạo, với hắn mà nói liền có lấy tác dụng vỡ lòng.

Giang Nam lấy ra chân tiên đỉnh, tinh tế dò xét đủ loại tiên đạo phù văn trên chân đỉnh, vốn là tiên đạo phù văn vô cùng cao thâm hiện tại bỗng nhiên quán thông!

Mặc dù có chút tiên đạo phù văn với hắn mà nói vẫn là cực kỳ nan giải, nhưng mà tinh tế nghiên cứu xuống dưới, hắn tất có thể đem phù văn tiên đạo trên chân tiên đỉnh nghiên cứu thấu triệt!

- Ở bên trong cái chân tiên đỉnh này, vậy mà tích chứa hơn tám trăm đạo tiên đạo, hơn nữa đều không giống nhau!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1701: Pháp Lực Đệ Nhất. (2)

Giang Nam trong lòng rung động, trên chân tiên đỉnh không chỉ có hơn tám trăm chủng tiên đạo, còn có hơn ba mươi chủng Hỗn Độn phù văn, trong đó chất chứa tiên gia đạo lý tất cả không giống nhau, trong Hỗn Độn phù văn chất chứa chính là Hỗn Độn tiên đạo, càng thêm cao thâm mạt trắc!

- Tạo Hóa tiên đỉnh nguyên vẹn, chất chứa tiên đạo chỉ sợ đạt tới hoàn cảnh cực kỳ khủng bố, đạt tới mấy ngàn chủng, thậm chí vạn chủng, không hổ là cổ tiên từ khai thiên tích địa liền tồn tại, Huyền Đô cổ tiên xác thực khủng bố vô cùng! Nếu có thể đem chân tiên đỉnh này nghiên cứu thấu triệt, chỉ sợ cũng có thể chứng tiên rồi!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, tiên đạo trên chân tiên đỉnh với hắn mà nói có thể minh giải ý nghĩa, nhưng hắn vẫn không cách nào luyện thành tiên đạo chân đỉnh, bởi vì chân đỉnh ghi lại là chân chính tiên đạo, chỉ có tiên nhân mới có thể luyện thành, mà hắn trước mắt là Thần Tôn cảnh giới, khoảng cách tiên nhân cảnh giới còn cách Thần Quân, Thần Đế cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh tam đại cảnh giới này!

Hiện tại, hắn chỉ có thể cùng Thiếu Hư giống như, luyện thành hình thức ban đầu của tiên đạo, chờ đợi một khắc phi tiên này, mới có thể triệt để tu thành tiên đạo chính thức.

Mà vào lúc này, Thông U, Địa Hoàng, Thần Võ bảy đế cũng tao ngộ hiểm cảnh, Sa La Ma Đế Sa La kiếm đánh tới, hơn nữa Hậu Thổ Phảng các Ma Đế công giết mà đi, lập tức để cho bảy đế liên tục gặp nạn.

Sa La kiếm chính là Hoàng Đạo cực binh, sát phạt rất nặng, trong khoảnh khắc liền để cho Thông U bảy đế thấy huyết, bất quá để cho người buồn bực chính là, Quang Vũ Thần Đế lại không có ra tay cứu viện.

Về tình về lý, Quang Vũ Thần Đế đều phải ra tay, nhưng mà hắn lại án binh bất động, phảng phất ý định ngồi nhìn bảy đế bị giết.

Đột nhiên, trong Minh Thổ tái khởi gợn sóng, chỉ thấy từng chiếc từng chiếc chiến hạm bay lên không, vô số Thần Ma chết đi khống chế chiến hạm chạy ở trên không Minh Thổ, không phải nó thoát ly Minh Thổ thế giới, mà Minh Thổ thế giới đang di động, sát nhập chiến cuộc.

Hô...

Một cái đại thủ từ trong Minh Thổ thế giới thò ra, năm ngón tay liên đạn, đầu ngón tay liên tiếp đạn ở trên thân Sa La kiếm, Sa La kiếm liên tục chấn động năm lần, bị đánh bay ngược mà về, lập tức một cái đại thủ từ trong A Tỳ ma triều thò ra, bắt lấy chuôi kiếm, hung hăng hướng bàn tay bên trong Minh Thổ đánh xuống!

- Sa La, ngươi không được...

Trong Minh Thổ một thanh âm vang lên, chỉ thấy tám Thần Tôn mang một quan tài bằng vàng bay ra Minh Thổ thế giới, đại thủ kia chính là từ trong quan tài bằng vàng thò ra, chỉ thấy cái bàn tay này năm ngón tay mở ra, trong tay đột nhiên xuất hiện một thế giới, vô số ngôi sao hiển hiện, Sa La Ma Đế một kiếm bổ tới, trong lòng bàn tay kia vô số ngôi sao chôn vùi bạo toái, nhưng uy năng của Sa La kiếm cũng bị hao tổn.

Oanh!

Sa La kiếm bổ vào trên bàn tay này, chỉ thấy bàn tay năm ngón tay niết xuống, đem Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo nắm chặt, trong lòng bàn tay có máu tươi chảy ra.

Sa La Ma Đế rút kiếm, nhưng không cách nào đem kiếm này rút đi, trong nội tâm rùng mình, đột nhiên chỉ thấy trong lòng bàn tay kia có Trụ Quang Trường Hà tuôn ra, dọc theo Sa La kiếm xoay tròn lên xuống, kiếm này bị Sa La Ma Đế tế lên, dài đến nghìn vạn dặm, con đường thành từng mảnh

chiến trường, vô số Thần Ma cùng Ma Thần chinh chiến chém giết.

Những nơi Trụ Quang Trường Hà đi qua, đột nhiên chỉ thấy vô số Thần Ma nhanh chóng già đi, trong chớp mắt liền tóc trắng xoá, một thân thọ nguyên hóa thành hư ảo, nhao nhao từ không trung ngã xuống!

Những Thần Ma già đi này còn chưa rơi trên mặt đất, người ở giữa không trung trực tiếp tự hư thối mục nát. Hóa thành xương khô, lập tức rơi xuống đất, thanh âm cốt cách vỡ vụn không ngừng truyền đến.

Trong nội tâm Sa La Ma Đế kinh hãi, muốn buông ra Sa La kiếm, trong nội tâm lại không bỏ, Trụ Quang Trường Hà kia xoắn tới, đã đến phụ cận hắn, Sa La Ma Đế lập tức chỉ cảm thấy thọ nguyên của mình rục rịch.

Hắn chỉ còn lại không tới bảy trăm năm thọ nguyên, giờ phút này bảy trăm năm thọ nguyên đang phi tốc mà đi, một kích này của Tinh Quang Thần Đế, chỉ sợ liền có thể muốn tánh mạng của hắn, để cho hắn vị Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả này thân tử đạo tiêu!

Đột nhiên, hư không quanh thân Sa La Ma Đế vặn vẹo, bá một tiếng Tiên Thiên bát cảnh xuất hiện, hóa thành tám chủng cảnh trí mê người, đem Trụ Quang Trường Hà ngăn cản ở bên ngoài.

- Tinh Quang đạo hữu, ngươi đã đạt tới bán tiên chi cảnh rồi sao?

Lan Lăng Thần Hoàng xuất hiện, dọc theo sông đi xuống, bát cảnh bắt đầu khởi động, đánh về phía quan tài bằng vàng. Trụ Quang Trường Hà với hắn mà nói cơ hồ như là không tồn tại.

Hắn là Tiên Thiên Thần Ma, cùng Giang Nam đồng dạng sớm đã bỏ qua thời gian lưu chuyển. Tùy ý Tinh Quang Thần Đế thần thông quảng đại, cũng không cách nào mang đi nửa phần thọ nguyên của hắn.

- Cho ta xem xem, pháp lực của ngươi mạnh như thế nào!

Lan Lăng Thần Hoàng bức hướng quan tài bằng vàng, Tiên Thiên tám

cảnh phai mờ hết thảy, hướng quan tài bằng vàng trùm tới, tám cảnh kia bắt đầu khởi động, phía sau hóa thành một mảnh tiên vực, dĩ nhiên có cảnh tượng tiên nhân!

Cái tiên đạo này cùng Thiếu Hư tiên đạo hoàn toàn bất đồng, thần thánh mà Cao Viễn, chất chứa uy năng đại đạo vô biên, hủy diệt Trụ Quang Trường Hà.

- Mở!

Trong quan tài bằng vàng một thanh âm vang lên, đột nhiên quan tài bằng vàng chấn động, quan tài mở ra, Tinh Quang Thần Đế từ trong quan tài bằng vàng ngồi dậy, chỉ nghe một tiếng ầm vang, từng khỏa tinh cầu cực đại từ trong quan tài bằng vàng cuồn cuộn tuôn ra, trong chớp mắt bao phủ ức vạn dặm, vô số tinh cầu bắt đầu khởi động, hóa thành Tinh Hà mênh mông, còn đang không ngừng khuếch trương, trong khoảnh khắc liền muốn bao phủ toàn bộ Trung Thiên thế giới chủ đại lục, tất cả chiến trường, mấy ngàn vạn Thần Ma đại quân, hết thảy đều ở bên trong thế giới của hắn!

Pháp lực của hắn thình lình muốn chống đỡ nổi một cái thế giới, từ xưa đến nay, Thần Đế mạnh nhất danh bất hư truyền!

Tinh Hà chuyển động, Tinh Quang Thần Đế đánh ra một chưởng, vô số ngôi sao rậm rạp chằng chịt bắn ra từng đạo Tinh Quang, chảy vào bên trong một chưởng này của hắn, nghênh tiếp Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ!

Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ chấn động, bị một chưởng của hắn công phá Tứ đại cảnh, bất quá nửa khuyết tiên đạo phía sau chấn động, liền thấy lòng bàn tay Tinh Quang Thần Đế đổ máu, Tinh Quang bị đánh nát!

Bất quá pháp lực của hắn hoàn toàn chính xác giống như tinh không to lớn cao ngạo, pháp lực trở nên càng thêm cuồng bạo, chấn vỡ đệ ngũ đạo Tiên Thiên cảnh.

Trong Minh Thổ đột nhiên có một chiếc đế thuyền bay tới, rất nhiều Thần

Ma chết đi bảo vệ xung quanh một Thần Đế xuất hiện, tôn Thần Đế kia ma khí ngập trời, một chưởng đập đi, lập tức ma khí nhét đầy Thiên Địa, hóa thành một bàn tay lớn đen kịt, trong tay Thiên Đạo lưu động, công hướng Tiên Thiên tám cảnh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1702: Vô Lượng Sát Kiếp. (1)

Ba tiếng kêu đau đớn truyền đến, tám cảnh bị oanh toái, nhưng nửa khuyết tiên đạo lại đem hai bàn tay lớn này bức lui, thân hình Lan Lăng Thần Hoàng có chút lắc lư, quay người liền đi, cười nói:

- Hai người các ngươi liên thủ, hoàn toàn chính xác có tiền vốn địch ta. Bất quá, chiến tranh không phải đánh như vậy.

Hắn hàng lâm đến bên trong A Tỳ ma triều, cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, triển khai đại trận a.

Thiếu Hư khom người, Luyện Thiên đại trận triển khai, chỗ đại trận xoáy lên, vô số Địa Ngục Ma Thần bị cuốn vào trong đại trận, từng người rơi vào phía dưới trận kỳ, lại có vô số Ma Chủ Ma Tôn bay tới, chủ động đầu nhập trong đại trận, lập tức ngay cả Ma Quân cũng lần lượt vào trận.

- Hậu Thổ Phảng đạo hữu, suất lĩnh chư vị đạo hữu vào trận!

Lan Lăng Thần Hoàng thanh âm chấn động, chỉ thấy Hậu Thổ Phảng cùng Nguyên Ma Ma Đế sáu tôn Ma Đế cùng đi nhập Luyện Thiên đại trận.

Tòa đại trận này lại bành trướng, dĩ nhiên bành trướng đến phạm vi bao phủ một nửa Trung Thiên thế giới chủ đại lục, Lan Lăng Thần Hoàng khom người nói:

- Mời các đạo hữu phân thân hàng lâm!

Hư không lắc lư, mười hai Hoàng Đạo Cực Cảnh phân thân hàng lâm đến Trung Thiên thế giới, rung chuyển hư không, quay chung quanh tả hữu Thiếu Hư.

Lan Lăng Thần Hoàng lại nhìn về phía Sa La Ma Đế, đỉnh đầu Sa La Ma Đế Sa La kiếm treo cao, đi vào bên trong Luyện Thiên đại trận.

Đến tận đây, Địa Ngục một phương một hai ngàn vạn Ma Thần, từng nhánh đại quân, hết thảy tiến vào Luyện Thiên đại trận, trong Luyện Thiên đại trận thậm chí còn có Viễn Cổ ma hạm trôi nổi, từng tòa thành trì lơ lửng, rất nhiều Ma Đế trấn thủ, đem uy năng tòa đại trận này thôi phát đến mức tận cùng, cho người một loại cảm giác vạn đạo không còn, ngay cả thiên đạo cũng không còn tồn tại!

Bát đại thế giới đệ nhất hung trận, sắp bày ra hung uy!

Trung Thiên thế giới, tràn ngập một mảnh khắc nghiệt chi khí, rất nhiều Chư Thiên thần tướng suất lĩnh mấy chục vạn thậm chí trăm vạn Thần Ma đại quân nhìn lên tòa đệ nhất hung trận này, chỉ cảm thấy đại quân của mình ở trước tòa hung trận này, tựa như con sâu cái kiến, sắp bị tòa đại trận này đè nát.

Địa Ngục hết thảy Ma Thần cùng Ma Chủ Ma Tôn Ma Quân, thậm chí ngay cả Ma Đế cũng tiến vào Luyện Thiên đại trận, trong tòa đại trận này, bao gồm một hai ngàn vạn Ma Thần, bên trong trận pháp lại có từng tòa Đế cấp đại trận, những Đế cấp đại trận này mỗi một tòa đều có vài chục vạn Ma Thần, có tất cả hơn bốn mươi tòa, có thể so với hơn bốn mươi Ma Đế!

Hơn nữa Hậu Thổ Phảng các Ma Đế, cùng với Sa La Ma Đế vị Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả này, cái tòa Luyện Thiên đại trận này, uy năng đã đạt tới tình trạng không có khả năng chống lại!

Hơn nữa, lại có mười hai Ma Hoàng phân thân hàng lâm, lẻn vào sát trận, Lan Lăng Thần Hoàng vị nhân vật cùng Bổ thiên thần nhân đồng nhất cấp bậc này cũng ở bên trong!

Giờ khắc này, Minh Thổ Thần Đế, Tinh Quang Thần Đế các tồn tại cũng không khỏi sắc mặt ngưng trọng, một trận chiến này đã đến một bước kia, nếu Bổ thiên thần nhân không tự mình xuất chiến, chỉ sợ Trung Thiên thế

giới tất sẽ đình trệ!

Mặc dù là bọn hắn cũng không thành, Luyện Thiên đại trận thật sự quá mạnh mẽ, nếu bọn hắn bị cuốn vào trong trận, chỉ sợ cũng chống không được bao lâu, sẽ bị đánh chết ở trong đại trận!

Thực tế đối với Minh Thổ cùng Tinh Quang Thần Đế tồn tại bực này mà nói là càng thêm nguy hiểm, Luyện Thiên đại trận mở ra thời không vị diện, bọn hắn mở thế giới thoáng cái sẽ bị Luyện Thiên đại trận mở ra, đề luyện ra Thiên Đạo trong thế giới bọn chúng mở, ngay cả Hoàng Đạo của bọn hắn cũng không thể ký thác, trực tiếp đưa bọn chúng từ Hoàng Đạo Cực Cảnh cảnh giới rơi xuống!

Tinh Quang cùng Minh Thổ hai Thần Đế thọ nguyên sớm đã đến cuối cùng, từ Hoàng Đạo Cực Cảnh đánh rơi xuống, liền ý nghĩa bọn hắn không cách nào Trường Sinh ở trong thế giới của mình, tất nhiên sẽ thân tử đạo tiêu!

Luyện Thiên đại trận, có thể nói đối với bọn họ có lực sát thương lớn lao!

Thông U Thần Đế cau mày nói:

- Lan Lăng Thần Hoàng cái vị nhân vật tham dự qua cổ tiên hạo kiếp này cũng đã xuất hiện, vì sao Bổ thiên thần nhân còn không hiện ra?

Thần Võ, Tôn Viêm các chuyển thế Thần Đế cũng cau mày, Minh Thổ Thần Đế lắc đầu nói:

- Bọn hắn? Bọn họ là lo lắng Huyền Đô cổ tiên, không dám đơn giản ly khai nơi đóng quân của mình, miễn cho bị Huyền Đô cổ tiên thừa dịp hư mà vào, cướp đi cổ tiên thân thể cùng mảnh vỡ Tạo Hóa tiên đỉnh mà bọn hắn trấn áp.

Bảy đế im lặng.

Đột nhiên, hư không chấn động, chỉ thấy trên không Hoang Cổ thánh sơn

bên trong Quang Vũ thần đình, một cuốn trận đồ từ từ triển khai, trận đồ càng lúc càng rộng, càng lúc càng lớn, Chư Thiên vạn giới ở trong trận đồ di động, bá một tiếng trận đồ triệt để trải rộng ra, đem một nửa lãnh thổ khác của Trung Thiên thế giới chủ đại lục bao phủ!

- Chư vị đạo hữu, đây là chứng đế chi bảo của trẫm Vạn Giới Chư Thiên Đồ.

Bên trong thần đình, thanh âm của Quang Vũ Thần Đế truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Kính xin chư vị đạo hữu vào trận, cùng ta cộng đồng chống lại trận đại kiếp nạn này!

Vạn Giới Chư Thiên Đồ!

Quang Vũ Thần Đế chứng đế chi bảo!

Quang Vũ hai thế chứng đế, đệ nhất thế hắn dùng thân thể làm thành chứng đế chi bảo, đạt tới thành tựu cực cao, mà ở kiếp này, hắn vậy mà vứt bỏ dùng thân chứng đạo không đi, ngược lại đi luyện chế ra một kiện pháp bảo!

Cái Vạn Giới Chư Thiên Đồ này triển khai, ẩn ẩn có thể chứng kiến từng tòa thế giới đều là do đại đạo của Chư Thiên vạn giới hình thành, Chư Thiên vạn giới luyện làm một thể, để cho uy năng cuốn trận đồ này vô cùng cường đại!

Quang Vũ Thần Đế chuyển thế lặp lại, mưu đồ thật lớn, hắn kiếp trước đã bị xưng là một trong những Thần Đế mạnh nhất, ở kiếp này trong tiên đài tìm hiểu tiên đạo ngàn năm, hơn nữa cầm giữ Chư Thiên vạn giới hai trăm vạn năm, vơ vét đủ loại tài phú cùng công pháp, tự nhiên sẽ so kiếp trước càng cường đại hơn!

Cuốn trận đồ này của hắn, dĩ nhiên ẩn ẩn có được uy năng có thể cùng Luyện Thiên đại trận chống lại!

Dưới trướng Quang Vũ thần triều vô số thần tướng thần quan lập tức suất lĩnh đại quân dưới trướng từng người, nhao nhao bay lên rơi vào bên trong trận đồ, từng lộ đại quân trấn thủ từng tòa thế giới, tinh kỳ tung bay.

- Mấy vị đạo hữu, có nhập trong đại trận ta hay không?

Từng tòa thần đình bay lên, rơi vào bên trong chỗ cao nhất của Chư Thiên trận đồ, Quang Vũ Thần Đế đứng ở bên trong thần đình của mình, nhìn về phía bọn người Minh Thổ Thần Đế, dò hỏi.

- Quang Vũ trận đồ có thể chống lại Luyện Thiên đại trận không gian thiết cát chi lực, bảo hộ thế giới chúng ta mở, chúng ta cũng đi!

Minh Thổ Thần Đế đột nhiên di động Minh Thổ thế giới, cùng bảy đế và Tinh Quang Thần Đế chung một chỗ xâm nhập bên trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ, Minh Thổ thế giới của hắn cực kỳ rộng lớn, thình lình trấn thủ mấy trăm cái thế giới, vô số Thần Ma chết mất nhao nhao vọt tới, trú đóng ở trên những thế giới này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1703: Vô Lượng Sát Kiếp. (2)

Mà Liên Nguyệt thánh nữ cùng Tinh Quang thế gia mấy Thần Tôn thì mang đế quan bay vào bên trong Trung Thiên thế giới của trận đồ, trấn thủ chỗ đó.

Quang Vũ Thần Đế mỉm cười, Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế cùng Thánh Hoàng Thần Đế ba Thần Đế bay ra, từng người tọa trấn thần đình của mình, lại có chín đại Bổ thiên thần nhân môn hạ đệ tử nhao nhao bay ra, trấn thủ Đại Thế Giới tương ứng.

Lúc này, bên trong Chư Thiên, từng nhánh Thần Ma đại quân từ trên trời giáng xuống, rõ ràng là do vô số Thần Tôn Thần Quân suất lĩnh, nhao nhao dũng mãnh vào trong đại trận, là mười phái tám thiên bảy thế gia ngũ đô tứ thành các loại thế lực đầu nhập vào Đông Cực đại đế!

Hạo Thiên Thánh tông, Thần Đô, Phong Đô, Tiên Đô, Thiên Đô Thần Tôn Thần Quân các loại thế lực lớn, Tố Thiên Hầu, Thiên Nhãn Thần Quân, Lưu Ly Thần Tôn, Thắng Thiên Yêu Quân, Bình Thiên Yêu Quân, Phúc Thiên Yêu Quân vân...vân cường giả, từng người suất lĩnh đại quân đến đây trợ giúp.

Thần Ma dưới trướng bọn hắn không nhiều lắm, nhưng đều là tinh binh lương tướng, có mấy trăm vạn, phân biệt tiến vào trong đại trận, trấn thủ nguyên một đám thế giới.

Bỗng nhiên, lại có Đế Uy hàng lâm, Trấn Thiên Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế cùng Hoang Tổ Thần Đế hạ giới mà đến, hướng Quang Vũ thi lễ nói:

- Đại đế biết rõ Trung Thiên gặp nạn, đạo huynh một mình khó chống, bởi vậy để cho chúng ta đến đây tương trợ.

Quang Vũ Thần Đế ánh mắt chớp động, cười nói:

- Chư vị đạo hữu kính xin vào trận.

Mấy Thần Đế gật đầu, cất bước đi vào trong trận, từng người trấn thủ thế giới.

- Đông Cực lại có thể để cho thế lực của mình dốc toàn bộ lực lượng, đối kháng Địa Ngục đại quân!

Đế Thiên Pháp Vương nghi ngờ nói:

- Nàng không hề bàng quan rồi hả?

Quang Vũ Thần Đế cười lạnh nói:

- Nàng tự nhiên phải phái ra đại quân dưới trướng bản thân, nếu không Trung Thiên bị phá, Thần Ma dưới trướng của ta đều bị đánh chết tinh quang, Địa Ngục đại quân tiến quân thần tốc, Chư Thiên ai có thể ngăn? Tuy nói chiến loạn không lên La Thiên, nhưng những Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Hoàng kia đánh tới, cũng có thể giết chết nàng! Cho nên, Đông Cực phải giúp ta! Chẳng những Đông Cực phải giúp ta, dù là Bổ thiên thần nhân cũng phải giúp ta, không chỉ có phái đến môn nhân của mình làm bia đỡ đạn, thậm chí nói không chừng sẽ đích thân hàng lâm!

- Giáo tôn, chúng ta muốn vào trận chiến một trận không?

Huyền Thiên Thánh tông rất nhiều đệ tử nhao nhao hướng Giang Nam nhìn lại, Giang Nam chần chờ thoáng một phát, gật đầu nói:

- Vào trận! Bất quá Quang Vũ lòng dạ khó lường, đoán chừng sẽ đem chúng ta trở thành pháo hôi, mọi người cần phải cẩn thận một ít!

Lúc này Thi Hiên Vi thúc dục Luyện Thiên đại trận, nâng hơn 100 vạn Thần Ma, cùng Giang Nam chung một chỗ đầu nhập trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ.

Vạn Giới Chư Thiên Đồ đột nhiên lần nữa nhấc lên biến hóa, bá một tiếng

rơi vào phía trên Hoang Cổ thánh sơn, từ xa nhìn lại, phảng phất vạn giới Chư Thiên rút nhỏ vô số lần đọng ở trên thánh sơn, rất là chói mắt.

- Sát!

Địa Ngục Luyện Thiên đại trận xoắn tới, rốt cục cùng Vạn Giới Chư Thiên Đồ va chạm, hai tòa đại trận trong nháy mắt liền bộc phát ra uy năng không gì so sánh nổi, Trung Thiên thế giới chủ đại lục bao la bát ngát, vốn là bị Minh Thổ thế giới phân thành hai đại khối.

Trung Thiên thế giới chủ đại lục là quảng đại bực nào, mặc dù là tinh cầu rơi vào Trung Thiên cũng không gây ra bao nhiêu sóng gió, tòa chủ đại lục này chính là trung tâm vạn giới, dung nạp Tinh Hà, lần này hai tòa đại trận thoáng chuyển động, chỉ thấy hai khối đại lục này ngay ngắn sụp đổ, hóa thành bột mịn, bị quấy thành Hỗn Độn hư vô, chỉ còn lại có Hồng Mông tử khí cuồn cuộn bắt đầu khởi động!

Mà ở ngoài không gian, từng khỏa ngôi sao Trung Thiên lần lượt bị càn quét, thành phiến thành phiến chôn vùi, bị hai tòa đại trận chấn động, liền sụp xuống, hóa thành từng sợi Hồng Mông tử khí!

Hai tòa đại trận mỗi chấn động một lần, liền có mấy trăm vạn ngôi sao cùng mặt trời bị chấn nát, để cho tinh không Trung Thiên phi tốc ảm đạm xuống.

Không chỉ có như thế, mặc dù là Thần giới Chư Thiên, cũng từng người lắc lư không ngớt, nhất là Câu Trần Thiên Chư Thiên, tức thì bị chấn đến ngôi sao phiêu diêu bất định, giống như là thế giới muốn đại hủy diệt!

Quang Vũ Thần Đế Vạn Giới Chư Thiên Đồ hoàn toàn chính xác có hơn người chi năng, tập kết nhiều thần ma lực như thế, uy năng mênh mông, so với Bổ thiên thần nhân còn muốn kinh người, đối chiến Luyện Thiên đại trận, thậm chí có thể trấn áp uy năng tòa hung trận này.

Bất quá Luyện Thiên đại trận càng là kỳ lạ, sinh sinh cắt nhập bên trong

Vạn Giới Chư Thiên Đồ, đội ngũ song phương tao ngộ, từng người đánh đập tàn nhẫn!

Một mặt đại kỳ lật qua lật lại, lúc mặt cờ rơi xuống, trong lòng Tiên Đô Thần Tôn tim đập mạnh một cú, chỉ thấy phía trước biển máu ngập trời, trong biển máu vô số ma quái vọt tới, bên trong ma quái, một Ma Thần chân đạp biển máu, ngàn tay thiên nhãn, cầm trong tay đủ loại Thần Tôn chi bảo, suất lĩnh vô số ma quái chen chúc đánh tới.

- Các hạ là ai?

Tiên Đô Thần Tôn lập tức cho Tiên Đô cường giả bố trí xuống trùng trùng điệp điệp đại trận quát.

- Huyết Hoàng tọa hạ đệ tử, Ngục Lâu là ta!

Ma Thần ngàn tay thiên nhãn kia đánh tới, trong tay ngàn bảo chấn động, thiên nhãn mở ra, thẳng hướng Tiên Đô Thần Tôn, Tiên Đô Thần Tôn cũng không phải kẻ yếu, cũng là Thần Tôn Đại viên mãn, pháp lực hùng hồn đến cực điểm.

Mấy hiệp xuống, Tiên Đô Thần Tôn biết cố hết sức, không thể không tế lên đế bảo, không ngờ đế bảo vừa mới tế lên, Ngục Lâu kia cũng tế lên một kiện đế bảo, Tiên Đô Thần Tôn trở tay không kịp, một cái đầu lập tức bị chém đi.

- Bộ Chinh mau lui lại, trên thân người này có Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả luyện thành đế bảo!

Đầu Tiên Đô Thần Tôn bay lên, thoáng nhìn Bộ Chinh Thần Tôn đã chinh chiến chém giết, không khỏi kêu lớn:

- Nhớ lưu lại hỏa chủng cho Tiên Đô!

Hai đoạn thân thể của hắn Thần Quang đại phóng, đánh về phía Ngục Lâu, Ngục Lâu cười lạnh, ngàn cánh tay giơ lên rơi xuống, đem Tiên Đô

Thần Tôn đánh thành tro bụi. Tiên Đô Thần Tôn gào thét trùng thiên, chen chúc hướng Ngục Lâu đánh giết mà đi, Ngục Lâu cười ha ha, tay nâng tay rơi, đem nguyên một đám Tiên Đô Thần Tôn đánh giết.

Bộ Chinh Thần Tôn quát to một tiếng, nhịn xuống nước mắt, vội vàng suất lĩnh nhiều Tiên Đô tuổi trẻ Thần Ma thoát đi.

Hạo Thiên Thánh tông trấn thủ thế giới, đột nhiên đại kỳ cuốn động, Minh Hải bành trướng, từng chiếc từng chiếc ma hạm từ trên mặt biển lái tới, Ma quang rậm rạp chằng chịt kích xạ tới, cũng có một tồn tại dị thường cường đại đứng ở đầu thuyền, thân như Hồng Long, cái đuôi cuốn giữa không trung, tung bay không ngớt.

Hạo Thiên Thần Quân cùng Hạo Thiếu Quân Thần Tôn suất lĩnh Hạo Thiên Thánh tông rất nhiều Thần Ma tế lên thần thành chống cự, Minh Hải vọt tới, ma hạm giết đến, ma quái trên ma hạm kia từ trên thuyền phi thân lên, từng kiện từng kiện đế bảo uy năng mênh mông bành trướng, hướng Hạo Thiên Thần Quân đánh tới, cười ha ha nói:

- Ta chính là Phỉ Hoàng tọa hạ đại đệ tử, Ma Long tôn giả! Hạo Thiên Thần Quân, hôm nay ta đến tiễn đưa ngươi đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1704: Hi Sinh. (1)

Hai người trong khoảnh khắc giao thủ trăm ngàn chiêu, Hạo Thiên Thần Quân thổ huyết, ngã xuống bay đi, Hạo Thiếu Quân nhào tới tiến đến, Ma Long tôn giả mở ra Huyết Trì miệng lớn, đang muốn một ngụm nuốt luôn hắn, đột nhiên chỉ thấy kính sáng lóng lánh, Hạo Thiếu Quân thúc dục Hạo Thiên kính, cái Chứng đế chi bảo này uy năng đại phóng, nhô lên cao một chiếu, đem Ma Long tôn giả luyện thành tro bụi!

Nơi Thiên Đô ở, đột nhiên một mặt đại kỳ xoáy lên, xuất hiện thành từng mảnh Thâm Uyên Minh Hải, nước biển màu đen ngập trời, càng ngày càng cao, bọn người Thiên Đô Thần Tôn nhao nhao đứng ở phía trên thần thành đang trông xem thế nào, nhưng thấy trong nước biển đột nhiên có người ca hát, tiếng ca ngọt ngào hấp dẫn, giống như tiên nữ ở trên biển tắm rửa ca xướng, lập tức có không ít đệ tử thất hồn lạc phách, bất tri bất giác liền rơi vào trên biển, biến mất không thấy gì nữa.

Boong boong loong coong...

Linh Tuyết Thần Tôn vung tay áo, ba nghìn dây đàn hiển hiện, vung tay áo một gẩy, tiếng đàn đại tác, nước biển thành phiến thành phiến nổ tung bốc hơi!

- Ha ha ha...

Trong nước biển truyền đến tiếng cười, chỉ thấy vô số cỗ ma thi cực lớn từ trên biển hiển hiện, nguyên một đám khô lâu cực lớn từ đáy biển đứng lên, hướng thần thành đánh tới. Vừa rồi đúng là những khô lâu này, ở dưới đáy biển ca hát.

- Cốt Hoàng tọa hạ, Bùi Đầu Đà Đại Tôn, bái kiến Thiên Đô đạo hữu, tiễn đưa các đạo hữu quy thiên!

Bùi Đầu Đà Đại Tôn suất lĩnh tọa hạ ma thi thẳng hướng Thiên Đô Chư Thần, trong lúc nhất thời Minh Hải màu đen gợn sóng run lên, vô số Thần Ma thi thể từ trên biển nhảy ra, cơ hồ vô cùng vô tận, chen chúc đánh về phía Thiên Đô thần thành, đem thần thành bao phủ, không biết bao nhiêu thần linh phát ra kêu thảm thiết, bị đẩy vào trong nước, lúc từ trên biển đi ra, đã biến thành một ma thi dưới trướng Bùi Đầu Đà Đại Tôn!

Bùi đầu đà tọa hạ ma thi ngày càng nhiều, thực lực Thiên Đô lại đang không ngừng suy kiệt, tuy chém giết vô số ma thi, nhưng một phương mình thương vong lại không có viện binh, mà người một nhà sau khi chiến chết liền sẽ biến thành ma thi!

Bốn phương tám hướng đều là địch nhân, một trận chiến này đã là kết quả hẳn phải chết, Thiên Đô thượng tôn nhìn về phía Linh Tuyết Thần Tôn, sắc mặt nhu hòa, nói khẽ:

- Linh Tuyết, ngươi bất tử Thiên Đô ta bất diệt... Ngươi đi đi!

Ống tay áo của hắn chấn động, đem Linh Tuyết Thần Tôn xoáy lên, tống xuất chiến trường, ngang nhiên nghênh tiếp Bùi Đầu Đà Đại Tôn, cười to nói:

- Sau khi ta chết, ngươi là Thiên Đô Chi Chủ!

Linh Tuyết Thần Tôn thật sâu nhìn Thiên Đô thượng tôn bị vô số ma thi bao phủ, nhịn xuống nước mắt phi thân rời đi.

Một chiếc đèn lập loè Hỗn Độn Dị hỏa đêm ngày đen tối, Thần Đô Thần Quân tóc trắng xoá, bên người là vô số Thần Đô Thần Tôn đã già nua, một mặt đại kỳ lật qua lật lại, Huyết Hà xuất hiện, Huyết Hà xa từ trong Huyết Hà cuồn cuộn tuôn ra, Lục Thiên Ma Quân cao cao đứng trên một cỗ đế xa, ánh mắt rơi vào trên thân bọn người Thần Đô Thần Quân cùng Lộ Phong Trần Thần Tôn.

- Thần Đô Thần Quân, đã lâu không gặp. Ta và ngươi từng ở bên trong

cuộc chiến đoạt tiên phù có giao phong qua, ta cũng đối với thủ đoạn của ngươi cực kỳ bội phục.

Lục Thiên Ma Quân thúc dục Huyết Hà đại doanh trăm vạn Thần Ma đại quân đánh tới, thân hình run lên, từng tòa môn hộ cực lớn rầm rập rơi xuống, đem rất nhiều Thần Đô thần thành bao phủ, từng tòa môn hộ mở ra, Địa Ngục Ma Thần khống chế Huyết Hà xa ở trong từng tòa môn hộ xuyên thẳng qua, mà Lục Thiên Ma Quân thì cùng Nguyên Chỉ Ma Quân và mấy Địa Ngục Ma Tôn khống chế đế xa thẳng tắp bôn tập Thần Đô Thần Quân, cười nói:

- Đáng tiếc, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Thần Đô Thần Quân thúc dục Tiên Thiên thần đăng, Hỗn Độn Dị hỏa bốn phương tám hướng đánh tới, cháy sạch Huyết Hà khô cạn, đột nhiên chỉ thấy trong từng tòa môn hộ đột nhiên từng mặt sắc lệnh tung bay, cái sắc lệnh kia viết nguyên một đám chữ "Phong", sắc lệnh triển khai, cuồng phong gào thét, theo trong môn thổi ra, đem Hỗn Độn Dị hỏa thổi đến ngược cuốn quay về!

Nguyên Chỉ Ma Quân tế lên Hỗn Nguyên Thiên La Tán, chính diện trùng kích Tiên Thiên thần đăng uy năng, mà Lục Thiên Ma Quân thì cười ha ha, từng người đem pháp bảo đế bảo tế lên, như mưa hướng Thần Đô công tới.

- Thần Đô Thần Quân, Tiên Thiên thần đăng của ngươi đã bị sắc lệnh của sư tôn ta Diệt Thiên Tà Hoàng phá vỡ, hôm nay Thần Đô ngươi cả nhà già trẻ, đều phải chết ở chỗ này!

Thần Đô Thần Quân suất lĩnh Thần Đô cường giả ra sức chém giết, trong từng tòa môn hộ Huyết Hà xa chen chúc lao ra, liên tục giết chóc, một cái đối mặt liền có mấy vạn Thần Ma bị trảm, thần huyết chảy xuôi, Huyết Hà lần nữa chảy xuôi, càng tăng thêm uy năng Huyết Hà đại trận.

Xùy~~

Một lão Thần Tôn đầu lâu cao cao bay lên, lập tức bị Thiên La tán thu nhập ở bên trong dù, ngay cả thân thể cùng thần tính hết thảy luyện thành tro bụi!

Thần Đô Thần Quân cùng bọn người Lộ Phong Trần ra sức chống cự chém giết, số lượng Thần Đô Thần Ma tuy nhiều, nhưng bị Huyết Hà đại trận khắc chế, Tiên Thiên thần đăng cũng bị Hỗn Nguyên Thiên La Tán cùng sắc lệnh khắc chế, lập tức đại lạc hạ phong, chết tổn thương Thần Ma ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả Thần Đô Thần Quân cùng bọn người Lộ Phong Trần cũng mình đầy thương tích!

Oanh...

Lộ Phong Trần bị một kiện đế bảo oanh trúng, thân thể chia năm xẻ bảy, Thần Đô Thần Quân quát to một tiếng, đột nhiên duỗi ra ngón cái cùng ngón trỏ khô gầy, nhéo ở đèn diễm Tiên Thiên thần đăng, cong ngón búng ra, thần tính của Lộ Phong Trần lập tức bị đèn diễm vây quanh, Xùy~~ một tiếng bay lên, hướng thế giới khác bên trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ bay đi!

- Một điểm Tiên Thiên Hỗn Độn Hỏa, đèn hồn bất diệt hộ thần tính! Phong trần, thay ta trùng kiến Thần Đô!

Thần Đô Thần Quân hét lớn.

- Cha...

Lộ Phong Trần trong một đóa đèn diễm kia khóc lớn, chỉ thấy phụ thân của mình cùng mấy vị thúc phụ thân hình đỉnh thiên lập địa, đầu đầy tóc trắng tung bay, lập tức bị Huyết Hà xa tuôn ra tiến lên bao phủ.

Lục Thiên Ma Quân chém xuống đầu lâu Thần Đô Thần Quân, dẫn theo tóc trắng, xách đầu trong tay, cười nói:

- Kích hoài lừng lẫy, nhưng tiếc Trung Thiên tất phá, Chư Thiên vạn giới, nhất định sẽ bị Địa Ngục Ma Thần ta thống trị!

Ở bên trong Luyện Thiên đại trận cùng Vạn Giới Chư Thiên Đồ, từng mặt đại kỳ cuốn động, từng nhánh Ma tộc đại quân giết ra, quần hùng Chư Thiên vạn giới ra sức ngăn cản, có người bị giết, cũng có người chém đối thủ, từng tòa Đế cấp đại trận ở trong hai tòa đại trận cuốn động, va chạm, chết tổn thương Thần Ma số lượng nhiều làm cho người tức lộn ruột!

Một tòa Tạo Hóa Thần Lâu đứng vững, rất nhiều môn hạ đệ tử của Tạo Hóa lão tổ cũng tao ngộ công kích, nguyên một đám chết oan chết uổng, thậm chí ngay cả Tạo Hóa lão tổ Thần Tôn cảnh giới đệ tử cũng bị mất mạng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1705: Hi Sinh. (2)

Đạo Vương môn hạ, Tử Ngọc đạo nhân đã tu thành Thần Tôn, có được chiến lực có thể so với Thần Quân, nhưng mà bị oanh giết, thân tử đạo tiêu, Thiên Đao lão tổ truyền nhân Chung Thiên Quân cũng không thể tránh thoát trận đại kiếp nạn này, bị Hủy Diệt Ma Tôn suất lĩnh hơn mười Ma Tôn cùng một chỗ đánh chết ở trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ.

Vô số đại Phật tọa trấn ở bên trong từng tòa Phật thành, cao tụng Phật hiệu, Phật Quang quét sạch hết thảy ma quang ma khí trong hư không, mấy chục vạn đại Phật chống đỡ một phiến thế giới.

Oanh...

Minh Hải ngập trời đập xuống, che hướng Phật thành, đem Phật thành bao phủ, Tử Viên Ma Hoàng suất lĩnh vô số Ma Thần giết đến, vô số Phật môn đại Phật cao tụng Phật hiệu chống cự, ra tay chém giết, sau một lúc lâu, trong hư không đột nhiên hiện ra một tòa Hoàng Đồ Ma Uyên cực đại, đem tất cả Phật Đà hút vào bên trong Ma Uyên, luyện thành tro tàn!

Khí tức Tử Viên Ma Hoàng phóng đại, đã luyện hóa được mấy chục vạn Phật môn Phật Đà Phật chủ Phật tôn Phật quân, vậy mà để cho hắn đột phá, rốt cục chứng được đế vị, dẫn dắt Địa Ngục vạn giới đại đạo, bắt đầu chứng đế trong trận sát kiếp này.

Mà cùng lúc đó, Trấn Thiên Thần Đế xem hướng tiền phương Hậu Thổ Phảng Ma Đế, sắc mặt ngưng trọng.

Linh Đạo Tử cùng Càn Chí Ma Quân tao ngộ vợ chồng Băng Ba Ma Quân.

Càn Khôn đạo nhân, Thiên Đao đạo nhân, Thiên Ý đạo nhân, Ứng Long Đạo Nhân, Cực Lạc đạo nhân, Tạo Hóa Đạo Nhân, Huyền Hoàng đạo nhân,

Hồ Thiên đạo nhân, Bỉ Ngạn Thần Đế môn hạ bát đại đệ tử, cũng ở lúc này tao ngộ Ma Đế.

Tám người bọn hắn, có sáu người là Thần Quân Đại viên mãn, Huyền Hoàng đạo nhân cùng Hồ Thiên đạo nhân càng là tồn tại chứng đế, chẳng qua là ở trong Bỉ Ngạn thế giới chứng đế, không có Chư Thiên vạn giới đại đạo triều bái, so với Chư Thiên vạn giới Thần Đế yếu nhược một ít.

Nhưng bọn hắn là Tiên Thiên Thần Ma do Bỉ Ngạn Thần Đế chế tạo, đủ để đền bù điểm chưa đủ này!

Bất quá đối thủ của bọn hắn lại là bốn Ma Đế Nguyên Ma Ma Đế!

Minh Thổ Thần Đế suất lĩnh Minh Thổ Chư Thần cũng lọt vào công kích, công kích Minh Thổ thế giới chính là một tổ ong cự đại, trong tổ ong vô số ma quái chen chúc lao ra, ma quái rậm rạp chằng chịt đánh về phía Minh Thổ thế giới!

Khu Thần Ma Hoàng Hoàng Đạo cực binh, Vạn Thần Phong Sào!

Cái này vẫn không thể làm bị thương Minh Thổ thế giới, nhưng mà đệ nhị kiện Hoàng Đạo cực binh xuất hiện, Minh Thổ Thần Đế liền không khỏi thay đổi sắc mặt, cái Hoàng Đạo cực binh này chính là một bàn quay, cấu tạo bàn quay cực kỳ phức tạp, thượng diện vẽ khắc Địa Ngục vạn giới, trung gian là Minh Hải, tản mát ra một cổ lực lượng vô địch!

Sâm La Ma Đế Vạn Ngục Thiên Luân!

Vạn Ngục Thiên Luân vừa xuất hiện, Minh Thổ thế giới liền ẩn ẩn xuất hiện xu thế sụp đổ!

Cái Hoàng Đạo cực binh này che đậy Thiên Đạo, thậm chí ngay cả Thiên Đạo trong Minh Thổ thế giới cũng che đậy, hoàn toàn có thể khắc chế Minh Thổ thế giới!

Dù sao Minh Thổ thế giới chính là Minh Thổ Thần Đế mở, Minh Thổ

Thần Đế đối với Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo cùng Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo đều có chỗ hiểu rõ, mượn nhờ hai đại vũ trụ Thiên Đạo này mới mở Minh Thổ thập bát trọng thiên thế giới, bất quá thế giới của hắn cũng tồn tại tai hại thật lớn, cái kia chính là Thiên Đạo không được đầy đủ.

Mà Sâm La Ma Đế Vạn Ngục Thiên Luân hoàn toàn có thể che đậy Thiên Đạo Chư Thiên vạn giới, để cho Thiên Đạo Chư Thiên vạn giới mất đi hiệu lực!

Tịch Ứng Tình đã từng từ trong tay Sâm La Ma Đế học được thủ đoạn này, bắt rất nhiều Bổ thiên thần nhân đệ tử, mà loại thủ đoạn này ở trong tay Sâm La Ma Đế mới là chính thống, nếu không Bổ thiên thần nhân sẽ không đối với Sâm La Ma Đế coi trọng như thế!

Sâm La Ma Đế nhiều lần ở trong tay Giang Nam kinh ngạc, là vì Giang Nam đã tự thành hệ thống, mặc dù che đậy Thiên Đạo đối với hắn ảnh hưởng cũng không lớn, mà Minh Thổ thế giới lại không chịu nổi tình huống Thiên Đạo bị che đậy, lập tức có vô số Thần Ma chết mất từ trên cao trụy lạc, rốt cuộc không cách nào nhúc nhích!

Bên cạnh quan tài bằng vàng của Tinh Quang Thần Đế, cũng đột nhiên nhiều ra hai kiện Hoàng Đạo cực binh, theo thứ tự là Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ cùng Vô Ưu Bát Thần Quốc!

Mà Thông U, Địa Hoàng, Cảnh Thiên các đế từng người trấn thủ thế giới cũng lọt vào công kích, một người một kiện Hoàng Đạo cực binh, để cho bảy đế sắc mặt ngưng trọng!

Về phần Trường Nhạc, Vị Ương, Nguyên Quân, Hoang Tổ, Thánh Hoàng các Nữ Đế Thần Đế, cũng lọt vào Hoàng Đạo cực binh công kích, Địa Ngục Hoàng Đạo Cực Cảnh rất nhiều Ma Hoàng tuy không tự mình hàng lâm, nhưng lại cho Hoàng Đạo cực binh của bọn họ đến đây đánh Trung Thiên!

Lúc này, trong hai tòa đại trận càng nhiều chết tổn thương xuất hiện, vô luận là dưới trướng Trường Nhạc Vị Ương hai Nữ Đế, hay là dưới trướng

Nguyên Quân Hoang Tổ, Thánh Hoàng các đế, hay Thần Ma dưới trướng Quang Vũ Thần Đế, đều là chết tổn thương thảm thiết!

Dưới trướng Quang Vũ Thần Đế bảy thánh, năm tôn, bốn thiên, hai pháp cùng với tinh đấu đại quân, chết tổn thương hơn phân nửa, thậm chí ngay cả bên trong bảy Thánh Vương, cũng có ba Thánh Vương vẫn lạc, Nguyên Hội Đại Tôn, chấp pháp Thiên Vương, Ngũ Hành Thần Tôn năm tôn bốn thiên càng là chết tận tuyệt!

Mà A Tỳ ma triều cũng cơ hồ bị đánh cho tàn phế, rất nhiều Ma Hoàng Ma Đế thân truyền đệ tử cũng tử thương vô số, mấy trăm vạn Thần Ma trụy lạc, chết ở trong đại trận này!

Trận đại chiến này, chỉ còn lại có Hoang Cổ thánh sơn còn đứng thẳng, đứng ở bên trong nó, Trung Thiên đã diệt sạch!

- Sa La đạo hữu, ngươi muốn đón lấy trận đại kiếp nạn mang tất cả hai đại vũ trụ này, Thiên Đạo dung hợp chi tế, chứng đạo phi tiên mà đi, cho nên chậm chạp chưa từng chuyển thế.

Quang Vũ Thần Đế sừng sững ở bên trong thần đình, nhìn về phía Sa La Ma Đế cùng Sa La kiếm đột nhiên xuất hiện, mỉm cười nói:

- Ngươi sợ mình chuyển thế bỏ lỡ trận cơ duyên này, lại không biết tuy ngươi tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng ngươi đã già, ngươi nhất định không cách nào sống đến ngày hạo kiếp kết thúc, Thiên đạo triệt để tương dung rồi!

Sa La Ma Đế cười ha ha, tóc trắng bồng bềnh, cầm kiếm cười nói:

- Đạo hữu, ta và ngươi tranh chấp hơn hai trăm vạn năm, hôm nay cũng nên chấm dứt ân oán hai trăm vạn năm này rồi! Về phần thắng bại, từ lúc bắt đầu khai chiến, ngươi đã thua, thần triều của ngươi thế tất sẽ bị diệt triệt để, hết thảy đều bị Địa Ngục đại quân ta phá hủy!

- Ngu xuẩn.

Quang Vũ Thần Đế cười ha ha, lắc đầu nói:

- Ngươi sớm đã không bị ta để ở trong mắt, bất quá cái chết của ngươi rất có ý nghĩa, Thiên Đao cái vị Bổ thiên thần nhân kia, hơn nữa ngàn vạn Thần Ma huyết nhục, còn có mấy Thần Đế Ma Đế, để cho tồn tại kia phục sinh miễn cưỡng đã đủ rồi, nhưng không cách nào làm cho nàng khôi phục đến trạng thái toàn thịnh. Bất quá nếu tăng thêm ngươi vị Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Đế này, liền vậy là đủ rồi!

Thân hình hắn khẽ động, Quang Vũ kiếp trước thân cùng một chỗ động, hai Quang Vũ ngay ngắn hướng Sa La Ma Đế công tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1706: Tiên Đạo Phù Văn. (1)

Thiếu Hư chủ trì Luyện Thiên đại trận, khống chế đại cục, điều động đại trận vận chuyển, lập tức chứng kiến Quang Vũ Thần Đế cùng Sa La Ma Đế tranh đấu, Sa La Ma Đế ở một cái đối mặt liền rơi vào hạ phong, không khỏi nhíu mày, hướng Lan Lăng Thần Hoàng cách đó không xa nói:

- Lan Lăng đạo huynh, vì sao không đi trợ giúp Sa La đạo huynh một tay?

Lan Lăng Thần Hoàng chắp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói:

- Sa La đạo hữu già rồi, Địa Ngục ta công chiếm Chư Thiên, cần hi sinh. Trận đại chiến này, tất cả Thần Ma chết, đều là hi sinh, đều là cống phẩm trên tế đàn! Không chỉ có bọn hắn, thậm chí ngay cả đại chiến bên trong Huyền Minh Nguyên Giới, Thiên Đao lão tổ chết mất kia, cũng là vật hi sinh trên tế đàn! Đổi lấy, là vị tồn tại kia phục sinh!

Trong nội tâm Thiếu Hư phát lạnh, chỉ nghe Lan Lăng Thần Hoàng nói khẽ:

- Quang Vũ cùng ta tầm đó có hiệp nghị, hắn và ta đều muốn phục sinh vị tồn tại kia, Sa La đạo hữu chết có ý nghĩa... Cái chết của hắn, đổi lấy hai Bổ thiên thần nhân thậm chí ba Bổ thiên thần nhân chết, đáng giá...

Thiếu Hư trong lòng chấn động, rung giọng nói:

- Đạo huynh, Sa La đạo huynh đối với Địa Ngục ta cư công chí vĩ...

Lan Lăng Thần Hoàng lắc đầu nói:

- Hiện tại không dùng đến hắn rồi, sư tôn ngươi cũng đồng ý chuyện này. Hơn nữa, Đạo Vương bên trong Bổ thiên thần nhân cũng muốn đi à nha? Hắn sẽ không ngồi nhìn ta công phá Trung Thiên, đem Thần Ma của Chư

Thiên vạn giới một mẻ hốt gọn. Ta cho dù muốn cứu giúp Sa La đạo hữu, cũng bất lực...

Hắn thản nhiên nói:

- Không thể bởi vì tiểu mà mất đại, so sánh với đại động tác sau này mà nói, Sa La đạo hữu sinh tử, đích thật là việc rất nhỏ.

Trong lòng Thiếu Hư càng cảm giác rét lạnh, Sa La Ma Đế đối với Địa Ngục công lao thật lớn, có thể nói không có hắn chủ trì, Địa Ngục Thần Ma đại quân căn bản không cách nào đạt được thành quả chiến đấu hôm nay, mà bây giờ, Sa La Ma Đế trở thành pháo hôi!

Chẳng những Sa La Ma Đế vị Ma Hoàng này, thậm chí ngay cả tất cả Địa Ngục Ma Thần Ma Đế đang chinh chiến chém giết kia, đã thành pháo hôi của Lan Lăng Thần Hoàng cùng sư tôn Thiếu Hư!

- Trận đại chiến này, đại khái là một hồi cuối cùng của hai đại vũ trụ, cũng là một hồi chiến đấu lớn nhất.

Ở bên trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ, Giang Nam cùng Huyền Thiên Thánh tông hơn 100 vạn Thần Ma đứng ở Trung Thiên thế giới bên trong vạn giới đồ, leo lên Hoang Cổ thánh sơn trong đồ, phóng nhãn hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, lập tức đem trận chiến dịch này hết thảy các mặt cất vào đáy mắt.

Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới chết tổn thương Thần Ma thật sự nhiều lắm, Thần Ma là thế lực tầng giữa của hai đại vũ trụ, hôm nay thế lực tầng giữa đã bị đánh cho hao tổn thất thất bát bát, khó chèo chống chiến đấu đồng dạng giống như vậy nữa!

Bởi vì Thần Ma chết tổn thương quá nhiều, song phương đều rốt cuộc không cách nào điều ra nhiều Thần Ma như thế. Sau chiến đấu này, có thể điều động trăm vạn Thần Ma, cũng đã xem như đại chiến rất giỏi!

Bởi vậy Giang Nam mới nói, đây là một hồi quy mô chiến đấu lớn nhất

cuối cùng của hai đại vũ trụ.

- Chính thống chi tranh, hắc hắc, chính thống chi tranh, kết quả tranh giành chỉ là những tồn tại cao cao tại thượng chính thống kia mà thôi...

Giang Nam cười lạnh, đột nhiên một mặt đại kỳ ở trước mặt hắn lật qua lật lại, đại kỳ như màn, rậm rạp chằng chịt Địa Ngục đại quân hiện ra ở trước mặt hắn, Hủy Diệt Ma Tôn suất lĩnh rất nhiều Ma Tôn Ma Chủ, thống ngự Đế cấp đại trận đánh tới.

Hủy Diệt Ma Tôn đem bọn người Tử Ngọc đạo nhân, Chung Thiên Quân hết thảy đánh chết, dĩ nhiên đột phá đến Ma Quân cảnh giới, giờ phút này hùng hổ mà đến, vậy mà ý định đánh Giang Nam suất lĩnh Huyền Thiên Thánh tông cùng Đô Thiên thần giới Thần Ma đại quân.

Giang Nam đối với một chi đại quân này làm như không thấy, Thi Hiên Vi thúc dục Luyện Thiên đại trận, đại trận đụng nhau, tòa Đế cấp đại trận này trong nháy mắt liền bị tan rã, bị cắt thành hơn mười vạn phần, rất nhanh bị tàn sát không còn, chỉ có Hủy Diệt Ma Quân cực kỳ cường hoành, vậy mà có được một kiện ma văn sắc lệnh, rõ ràng là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ban tặng, một khi tế lên, liền đem Luyện Thiên đại trận định trụ một lát.

Hủy Diệt Ma Quân thừa cơ thoát ly đại trận, gào thét hướng Giang Nam cùng Thi Hiên Vi bên trong Luyện Thiên đại trận đánh tới, Giang Nam ngồi bất động, Thi Hiên Vi đứng dậy, chiến ý đằng đằng, dò hỏi:

- Phù văn có thể định trụ Luyện Thiên đại trận ta? Đây không phải Vô Ưu Ma Hoàng thần thông, Vô Ưu Ma Hoàng cũng không có loại thủ đoạn này, Hủy Diệt Ma Quân, chẳng lẽ cái sắc lệnh này là Lan Lăng Thần Hoàng ban cho ngươi?

Sau lưng Hủy Diệt Ma Quân hiện ra Vô Ưu Bát Thần Quốc, cười ha ha nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, lão bằng hữu của ngươi bảo ta đưa lên cho ngươi

một phần đại lễ!

Khí tức hắn tăng vọt, vô số Sâm La Ma Đế phân thân nhao nhao từ trong Vô Ưu Bát Thần Quốc của hắn tuôn ra, ngang nhiên hướng Giang Nam cùng Thi Hiên Vi đánh tới.

- Lan Lăng Thần Hoàng cùng chư hoàng đối với ngươi cực kỳ trọng thị, ta há có thể một mình tới giết ngươi?

Hủy Diệt Ma Quân cất tiếng cười to nói:

- Sâm La Ma Hoàng đã sớm muốn tặng cho ngươi một phần đại lễ rồi!

Thi Hiên Vi nhíu mày, quay người ngồi xuống, Giang Nam đứng dậy, rút kiếm mà đi.

Mà vào lúc này, ma văn sắc lệnh kia như trước hào quang tỏa sáng, ẩn ẩn tản mát ra ma tiên tiên quang, cùng Luyện Thiên đại trận đối kháng, để cho đại trận vận chuyển chát trệ, khó có thể thúc dục.

- Tiên đạo phù văn? Chẳng lẽ không phải Lan Lăng Thần Hoàng thủ bút?

Thi Hiên Vi nhẹ kêu một tiếng, cùng hơn 100 vạn Thần Ma toàn lực thúc đẩy Luyện Thiên đại trận, kiệt lực đột phá ma tiên phù văn này trấn áp.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã cùng hàng trăm Sâm La Ma Đế phân thân tao ngộ, Hủy Diệt Ma Quân thì thừa cơ hướng Thi Hiên Vi phóng đi, cười lạnh nói:

- Giáo chủ phu nhân, Thiếu Hư muốn tính mệnh của ngươi, thứ cho ta vô lễ!

- Sư tôn, Vô Ưu Bát Thần Quốc của ngươi cho ta mượn lực lượng a!

Hủy Diệt Ma Quân quát lớn, rõ ràng là triệu hoán lực lượng Vô Ưu Ma Hoàng Hoàng Đạo cực binh Vô Ưu Bát Thần Quốc, Hoàng Đạo cực binh kia cũng ở chỗ này, đang đánh Tinh Quang Thần Đế, cách đó không xa.

Hủy Diệt Ma Quân triệu hoán lực lượng Vô Ưu Bát Thần Quốc, lập tức có tám đạo Hoàng Đạo cuồn cuộn mà đến, rót vào trong Thần quốc phía sau hắn, sau lưng Hủy Diệt Ma Quân lập tức hiện ra Hoàng Đạo cực uy ngập trời, Bát Thần quốc bộc phát ra uy năng trước nay chưa có, hướng Thi Hiên Vi đánh tới!

Thi Hiên Vi cau lại nga mi, lấy ra một mặt ngọc bội, đúng là Bỉ Ngạn thế giới linh phù, thúc dục lực lượng bên trong linh phù này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, một chiếc cự hạm phá không, ầm ầm đụng vào bên trong chiến trường, từ trên người Hủy Diệt Ma Quân đè nát đi qua, đem Hủy Diệt Ma Quân nghiền dưới thuyền.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1707: Tiên Đạo Phù Văn. (2)

Đầu thuyền, Lạc Hoa Âm đứng ở nơi đó, nghi ngờ nói:

- Sư muội, ngươi như thế nào đúng lúc này triệu hoán Bỉ Ngạn Thần Chu... Ân? Giống như thuyền của ta áp chết người rồi... Ai không có mắt như vậy, hướng trên thuyền của lão nương đụng?

Chiếc Bỉ Ngạn Thần Chu kia chính là Bỉ Ngạn Nữ Đế chứng đế chi bảo, Bỉ Ngạn Nữ Đế hôm nay chính là thần trung tiên, con thuyền này sớm đã luyện đến cấp độ bán tiên chi bảo, tuy Hủy Diệt Ma Quân vừa mới tu thành Ma Quân, lại mượn tới lực lượng của Vô Ưu Bát Thần Quốc, nhưng ở trước mặt chiếc thuyền lớn này, vẫn như là pháo hôi, trực tiếp bị nghiền nát, ngay cả Vô Ưu Bát Thần Quốc cũng bị đâm cho nát bấy, bị chết không thể chết lại.

Mà vào lúc này, mấy trăm Sâm La Ma Đế phân thân vây khốn Giang Nam, nguyên một đám thân thể cao lớn di động, uy năng giống như hủy thiên diệt địa oanh kích mà xuống, có phân thân thi triển Sâm La Ấn, có triệu hoán Vạn Ngục Thiên Luân, một phát hướng Giang Nam oanh khứ!

Giang Nam trường kiếm mà đi, kiếm quang ở trong từng đạo uy năng hủy thiên diệt địa sáng lên, uy năng hàm ẩn, nhưng một kiếm đi qua, liền có một ma thân cực lớn vỡ ra, thi thể từ trên bầu trời trụy lạc.

Hư không như là huyết thác, ma huyết ngập trời từ trên trời giáng xuống, hóa thành từng mảnh biển máu.

- Con mẹ nó Huyền Thiên giáo chủ! Con mẹ nó Thiếu Hư, ngươi hại ta!

Một tiếng phẫn nộ truyền đến, một Sâm La Ma Đế phân thân cuối cùng trụy lạc trong biển máu, bị Giang Nam một kiếm chém giết.

Giang Nam rút kiếm mà về, mấy trăm Sâm La Ma Đế phân thân bị hắn ở trong ngắn ngủn một lát thời gian chém tận giết tuyệt.

Lạc Hoa Âm thấy Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay hắn tràn huyết mà về, lại càng hoảng sợ:

- Sâm La Ma Đế mấy trăm Ma Quân phân thân, cứ như vậy bị giết mất? Tử Xuyên, ngươi muốn chứng đế rồi hả?

- Chứng đế còn sớm, ta trước mắt vẫn là Thần Tôn cảnh giới. Nếu là lúc trước, những Sâm La Ma Đế phân thân này phục kích ta, tự nhiên có thể chém giết ta. Nhưng bây giờ may mắn có Thiếu Hư đạo hữu giúp đỡ, để cho ta trước thời gian vài năm luyện thành một đầu tiên đạo.

Giang Nam thu kiếm, cười nói:

- Nguyên Thủy đại đạo của ta đã có được tiên đạo, cùng lúc trước so sánh, tự nhiên là không thể so sánh nổi. Sư tôn, đừng bốn phía chạy loạn nữa, hôm nay Trung Thiên sắp tan vỡ, vô luận như thế nào, chúng ta đều phải bỏ ra một phần lực!

Lạc Hoa Âm tay áo tung bay, ánh mắt hướng địa phương khác nhìn lại, chỉ thấy Huyền Hoàng học cung đệ tử lọt vào công kích, cho dù Đa Văn thánh nhân đã tu thành Thần Quân, học cung đệ tử nguyên một đám cường đại vô cùng, nhưng cũng khó có thể cùng Địa Ngục Đế cấp đại trận chống lại.

Ánh mắt của nàng lại rơi vào trên người Bỉ Ngạn Nữ Đế môn hạ tám Tiên Thiên Thần Ma, chỉ thấy tám người này cũng gặp nạn, cùng bốn Ma Đế đánh đập tàn nhẫn, liên tục phụ chế.

- Tử Xuyên, ngươi đủ để tự lập, ta đi cứu người khác, tận hết khả năng!

Bỉ Ngạn Thần Chu bay lên, hướng địa phương khác trong chiến trường bay đi, thanh âm của Lạc Hoa Âm truyền đến:

- Về phần có thể cứu ra bao nhiêu người, thì xem vận mệnh của bọn hắn rồi!

Giang Nam đưa mắt nhìn nàng đi xa, ngẩng đầu nhìn hướng ma tiên phù văn treo cao ở trên Thánh tông Luyện Thiên đại trận kia, thân hình khẽ động, sau một khắc đi vào bên cạnh phù văn, tế lên đỉnh trượng, một trượng hướng tiên phù quét tới, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, đỉnh trượng bộc phát uy năng, tiên phù cũng là uy năng tách ra, trong nháy mắt áp qua uy năng đỉnh trượng, tiên uy bành trướng hướng Giang Nam phản cuốn mà đi!

Ông...

Lực lượng Tiên phù đi đối phó Giang Nam, Thi Hiên Vi lập tức cảm thấy áp lực giảm bớt rất nhiều, quyết định thật nhanh thúc dục Luyện Thiên đại trận, đại trận thiết cát hư không, đem lực lượng tiên phù phân giải thành hơn mười vạn phần, đại trận cuốn động, đem tiên phù nuốt vào trong đại trận.

Đạo tiên phù kia tiên quang đại phóng, oanh kích đại trận, làm từng mặt đại kỳ run run, Luyện Thiên đại trận lập tức bị áp chế, tiên phù đón lấy liền muốn bay ra đại trận, đào thoát đi ra ngoài!

- Tiên đằng, ra!

Giang Nam quát tháo một tiếng, trong mi tâm một đạo tiên đằng bay ra, như là roi dài bay đi, đuổi theo đạo tiên phù kia, lập tức rễ cây bay múa, mạn đằng quấn quanh, đem đạo tiên phù kia trói buộc.

- Thu!

Giang Nam thanh quát, tiên đằng bay trở về mi tâm, rơi vào bên trong Tử Phủ, gốc tiên đằng này như là đạt được đồ ăn yêu thích, rễ cây đâm vào bên trong tiên phù, từ trong tiên phù rút ra tiên quang cùng năng lượng.

Mà gốc tiên đằng này, đã kết xuất một khỏa hồ lô nho nhỏ, màu xanh như ngọc, đọng ở trên dây leo có chút lắc lư, theo năng lượng bên trong tiên phù chảy vào trong đó, hồ lô chậm rãi phát triển, dần dần biến lớn.

- Cái tiên phù này, không phải tiên phù định trụ Tiên Thiên Thần Ma, mà là chuyên môn dùng để khắc chế Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam thô sơ giản lược nghiên cứu một lát, trong nội tâm chấn động:

- Đây là tiên phù chuyên môn vì khắc chế Luyện Thiên đại trận của ta mà chế tạo! Chẳng lẽ nói, trong địa ngục có một ma tiên, ma tiên chưa từng phi thăng đến Tiên Giới? Nếu nói như vậy, như vậy thực lực chân thật của Địa Ngục, cũng không chỉ biểu hiện ra những Ma Hoàng chừng này đơn giản như vậy... Đục nước béo cò, hôm nay chư thiên và địa ngục Thần Ma bị chết thất thất bát bát, nước đều không rồi, cũng là thời điểm nên lộ ra cá lớn rồi! Bất quá, ma tiên làm sao có thể hạ giới, hơn nữa chủ trì đại cục Địa Ngục...

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải, liền buông việc này, hướng Thi Hiên Vi nói:

- Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận trói không được chúng ta, phu nhân cùng ta chung một chỗ sát nhập Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận, có thể cứu bao nhiêu người liền cứu bấy nhiêu, vì Chư Thiên vạn giới lưu lại một chút hỏa chủng!

Thi Hiên Vi gật đầu đồng ý, lúc này hai vợ chồng thúc dục Luyện Thiên đại trận, cắt nhập bên trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ cùng Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận, nhảy vào trong nguyên một đám không gian.

Giang Nam tọa trấn trung ương Luyện Thiên đại trận, đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cao cao tế lên, treo ở trên không Luyện Thiên đại trận, Huyết Hà xa vọt tới tạo thành Huyết Hà đại trận, đuổi giết một điểm Hỗn Độn Dị hỏa, dị hỏa bao trùm chính là Thần Đô Lộ Phong Trần.

Thi Hiên Vi thúc dục đại trận mang tất cả đi qua, Luyện Thiên đại trận đem Huyết Hà đại trận cắt thành mười vạn tám ngàn phần, Giang Nam ngoắc, đem Hỗn Độn Dị hỏa thu nhập lòng bàn tay, Dị hỏa trong tay hắn hóa thành một hỏa nhân, đúng là Lộ Phong Trần, khóc lớn nói:

- Giáo chủ, phụ thân ta cùng thúc phụ bọn hắn đều chết hết!

Lục Thiên Ma Quân cùng bọn người Nguyên Chỉ Ma Quân đánh tới, Lục Thiên Ma Quân quyết định thật nhanh triệu hoán Diệt Thiên Ma Hoàng Diệt Thiên Phi Toa, giờ phút này Diệt Thiên Phi Toa cũng ở bên trong chiến trường, khoảng cách rất gần, lúc này có một đạo Hoàng Đạo vọt tới, cực uy tràn ngập, thẳng đến Giang Nam cùng Thi Hiên Vi bên trong Luyện Thiên đại trận mà đi, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay liền là tử kỳ của ngươi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1708: Giết Không Tha. (1)

Giang Nam đưa tay chấn động, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm một đạo kiếm quang vọt tới, Lục Thiên Ma Quân vội vàng tế lên đế bảo ngăn cản, cái đế bảo kia giống như mui xe, bị một kiếm xuyên thủng, trong mi tâm Lục Thiên Ma Quân vỡ ra một đại động, thân tử đạo tiêu.

Mà Diệt Thiên Phi Toa tản mát ra Hoàng Đạo rơi vào bên trong Luyện Thiên đại trận, lập tức bị Luyện Thiên đại trận phân cách thành mười vạn tám ngàn phần, uy năng tổn hao nhiều, cuối cùng bị Luyện Thiên đại trận luyện hóa!

Nguyên Chỉ Ma Quân thấy thế kinh hãi, không cần nghĩ ngợi quay người liền đi, lại vào lúc này, trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lại là một đạo kiếm quang vọt tới, Nguyên Chỉ Ma Quân tế lên đế bảo Hỗn Nguyên Thiên La Tán, cả người mang dù, bị một kiếm chém thành hai khúc, thần tính cũng bị chém giết.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi khống chế Luyện Thiên đại trận, ở trong hai tòa đại trận bao phủ Trung Thiên thế giới bốn phía chạy, Thần Ma cấu thành tòa Luyện Thiên đại trận này của bọn hắn vẫn là quá ít, chỉ có hơn 100 vạn, không cách nào làm cho tòa đại trận này uy năng cùng hai tòa đại trận kia so sánh.

Nhưng mà, hơn 100 vạn Thần Ma đã đầy đủ hắn quét ngang hết thảy đại trận trong hai tòa đại trận rồi.

Cốt Hoàng đệ tử Bùi Đầu Đà Đại Tôn suất lĩnh đại quân đuổi giết Linh Tuyết Thần Tôn, chính diện tao ngộ bọn người Giang Nam, còn chưa tới kịp công kích Giang Nam, liền gặp Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bắn ra từng đạo kiếm quang, đem Bùi Đầu Đà cùng mấy Ma Tôn tru sát!

Khu Thần Ma Hoàng đệ tử Ban Lộc Ma Quân suất lĩnh vô tận ma quái xung phong liều chết mà đến, lập tức kiếm quang lóe lên, Ban Lộc bị trảm!

Thời gian dần trôi qua, số lượng Thần Ma tụ tập ở dưới trướng Huyền Thiên Thánh tông ngày càng nhiều, thậm chí còn có Ma Thần lâm trận đầu hàng, chủ động đầu nhập Huyền Thiên Thánh tông, Thi Hiên Vi đem những Ma Thần này tiếp nhận, nhét vào dưới trướng, để cho uy năng Luyện Thiên đại trận dần dần khuếch trương.

- U ác tính, u ác tính!

Lan Lăng Thần Hoàng chứng kiến Giang Nam suất lĩnh ngày càng nhiều Thần Ma, dần dần ảnh hưởng đến Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận vận chuyển, không khỏi khẽ nhíu mày, nhìn về phía mười hai Ma Hoàng phân thân vờn quanh bên người Thiếu Hư, mười hai Ma Hoàng phân thân kia hiểu ý, lúc này thân hình ẩn độn mà đi.

- Thiếu Hư, ngươi trợ giúp mười hai vị đạo hữu này một tay!

Lan Lăng Thần Hoàng bay lên trời, thoát ly Luyện Thiên đại trận, thản nhiên nói:

- Đạo Vương đã đến, ta đi gặp hắn!

Thiếu Hư lúc này đồng ý, toàn lực điều động đại trận, hướng phương hướng Giang Nam nghiền áp mà đi!

Thân thể mềm mại của Thi Hiên Vi chấn động, lập tức cảm giác được Luyện Thiên đại trận vận hành chát trệ, Thiếu Hư thúc dục đại trận nghiền áp mà đến, làm cho nàng lập tức vô lực thúc dục đại trận. Không chỉ có nàng, rất nhiều Thánh tông Thần Ma khác cũng đều cảm giác được đại trận đình trệ. Thân bất do kỷ từ trong hư không hiện ra, từng mặt đại kỳ tung bay, sắc mặt mọi người nghi hoặc.

- Thiếu Hư!

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, quần áo phần phật, đột nhiên chỉ nghe rầm rập từng tiếng nổ mạnh truyền đến, rất nhiều thân hình dị thường cao lớn khôi ngô hàng lâm đến bên trong Luyện Thiên đại trận, Thánh tông vô số Thần Ma bị chấn nhao nhao bạo toái, hóa thành từng đoàn từng đoàn huyết vụ. Thậm chí ngay cả Chân Thần Thần Chủ cường giả bực này cũng bị chấn nát bấy, thần hồn câu diệt!

Mười hai thân hình này hàng lâm, liền đem Thánh tông hơn hai mươi vạn Thần Ma đánh chết!

- Huyền Thiên giáo chủ, tử kỳ của ngươi đã đến!

Ly Sửu Ma Hoàng phân thân ánh mắt lạnh lùng, đưa tay bắt lấy một mặt đại kỳ, ô hay một tiếng bắn ra, sau một khắc liền tới đến trước người Thi Hiên Vi, trong nội tâm Thi Hiên Vi cả kinh, còn chưa kịp phản ứng, cái đại kỳ này liền đã đến mi tâm nàng!

Một cái đại thủ thò ra, bắt lấy cột cờ, đại kỳ định ở trước mi tâm Thi Hiên Vi, trong mi tâm nàng có một giọt máu tươi chảy ra.

Giang Nam bắt lấy cột cờ, ánh mắt từ trên gương mặt rất nhiều Ma Hoàng phân thân đảo qua, lạnh nhạt nói:

- Lan Lăng sư huynh thật đúng là để mắt Giang mỗ, rõ ràng nhất cổ tác khí phái ra nhiều Ma Hoàng phân thân như thế! Hắn nhất định là lo lắng các ngươi không phải đối thủ của ta, này mới khiến Thiếu Hư điều động đại trận trấn áp Thánh tông đại trận ta.

Vô Ưu Ma Hoàng phân thân đem từng mặt đại kỳ quét ra, Thánh tông rất nhiều Thần Ma bị chấn nát bấy, cười to nói:

- Giết sạch những người này, xem Luyện Thiên đại trận của hắn thúc dục như thế nào!

Mười hai Ma Hoàng phân thân ra tay, Thánh tông Thần Ma chết bị thương càng thêm thảm trọng, Giang Nam làm như không thấy, đột nhiên vươn

người đứng dậy, hướng phương hướng Thiếu Hư đánh tới, cười ha ha nói:

- Những đệ tử này sinh tử cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta chém Thiếu Hư, tự nhiên sẽ phá giải Địa Ngục Luyện Thiên đại trận! Phu nhân, chư vị, các ngươi chết có ý nghĩa!

- Huyền Thiên giáo chủ, quả nhiên là thế hệ tâm ngoan thủ lạt!

Một Ma Hoàng phân thân vội vàng phi thân đuổi theo, Cốt Hoàng phân thân khống chế Đế Cốt Kim Thuyền hư ảnh, tốc độ nhanh nhất, siêu việt chúng hoàng.

Đột nhiên, thân hình Giang Nam ngừng lại, quay lại một kiếm đâm ra, kiếm khí huy hoàng trong khoảnh khắc hóa thành một phiến thế giới, đột nhiên đem Đế Cốt Kim Thuyền hư ảnh tráo vào bên trong thế giới.

Oanh...

Đế Cốt Kim Thuyền chia năm xẻ bảy, bị một kiếm của hắn chấn vỡ, Cốt Hoàng phân thân quát lớn, Hoàng Đạo bộc phát, thân hình đột nhiên thay đổi, hóa thành một đạo Hoàng Đạo đại thần thông, Vạn Cốt thành lũy, trấn hướng Giang Nam!

- Chết!

- Chết!

Giang Nam quát lớn, cầm kiếm mà lên, cùng Vạn Cốt thành lũy giao thoa mà qua, thân hình hắn lảo đảo, quanh thân gặp huyết, mà Vạn Cốt thành lũy sau lưng ầm ầm sụp đổ, Hoàng Đạo sụp đổ tan rã, hóa thành vô số đại đạo đạo tắc nghiền nát!

- Đến cho ta ah!

Giang Nam gấp xông về phía trước, mà vô số đại đạo đạo tắc nghiền nát kia hóa thành một vòng xoáy, điên cuồng hướng Nguyên Thủy Chứng Đạo

Kiếm của hắn lao tới!

Xùy~~

Hắn một kiếm đánh xuống, vạn đạo nổ vang, chung quy Nguyên thủy, hàng tỉ chủng Thần Thông biến trở thành một kiếm, nghênh tiếp mười một Ma Hoàng phân thân vọt tới!

Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô hư ảnh nghiền nát, Vô Ưu Bát Thần Quốc hư ảnh tan vỡ, Hoàng Cực đạo chung hư ảnh bị chém thành hai nửa!

- Huyền Thiên giáo chủ quá hung mãnh, không hổ là sư đệ của Lan Lăng Thần Hoàng!

Ly Sửu Ma Đế phân thân cao giọng quát:

- Chư vị, giải tán phân thân, dùng Hoàng Đạo tru sát hắn, tốc chiến tốc thắng!

Rầm rầm rầm...

Rất nhiều Ma Hoàng phân thân nổ tung, hóa thành mười một đầu Hoàng Đạo, mười một chủng Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông, ngay ngắn hướng Giang Nam che hạ!

Đây mới thực là Hoàng Đạo đại thần thông, tương đương với Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả tự mình thi triển từng đạo đại thần thông này, uy năng quả thực hủy thiên diệt địa!

Loại uy năng này cùng một chỗ bộc phát, ngay cả Thần Đế cũng có thể gạt bỏ!

Giang Nam bạo lui, mười một đạo Hoàng Đạo theo sát mà đến, đánh bại Thiên Địa, như là mười một đầu Nộ Long, những nơi đi qua đều bị nát bấy, ở phía sau hắn cao thấp tung bay!

Chương 1709: Giết Không Tha. (2)

- Huyền Thiên giáo chủ gặp nạn!

Thông U chúng đế lập tức phát hiện mười một cổ chấn động dị thường cường đại này, nhao nhao nhíu mày, nhưng là bọn hắn cũng lực bất tòng tâm, giờ phút này bọn hắn bị đối thủ từng người cuốn lấy, không rảnh thoát thân, hơn nữa mặc dù là bọn hắn tồn tại bực này, cũng có vẫn lạc chi lo, giờ phút này bị áp chế, hữu tâm vô lực.

Mà Trấn Thiên Thần Đế thì cùng Hậu Thổ Phảng Ma Đế giao thủ, hai Thần Đế Ma Đế đánh cho Thiên Băng Địa Liệt, cũng là không rảnh tiếp ứng Giang Nam.

Về phần Hoang Tổ Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế cũng bị người cuốn lấy, về phần Linh Đạo Tử thì đối mặt hai đại Ma Quân Đại viên mãn, tràn đầy nguy cơ, càng không cách nào đi cứu viện.

- Ngũ đệ, chúng ta tới giúp ngươi giúp một tay!

Bình Thiên Yêu Quân Thắng Thiên Yêu Quân bọn người suất lĩnh tất cả lớn nhỏ yêu quái đánh tới, tế lên ba kiện đế bảo, ý định oanh hướng cái kia mười một đạo Hoàng Đạo đại thần thông.

- Đều trở về cho ta!

Giang Nam quát lớn, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bổ tới, từng đạo kiếm quang bay múa. Cùng mười một đạo Hoàng Đạo kịch liệt va chạm. Có một đạo kiếm khí bôn tập bọn người Bình Thiên Yêu Quân. Bọn người Bình Thiên Yêu Quân kinh hãi, vội vàng tế lên đế bảo ngăn cản, bị chấn đến khí huyết sôi trào, nguyên một đám bị chấn được bay ngược mà đi.

- Mà thôi, chúng ta ngay cả một kiếm của hắn cũng tiếp không nổi, tiến

lên cũng là chịu chết.

Ba Yêu quân vội vàng dừng bước lại.

Thánh Hoàng Thần Đế đang suất lĩnh Thần Ma đại quân cùng bốn Đại viên mãn Ma Quân giao phong, giằng co không dứt, đột nhiên thoáng nhìn Giang Nam quanh thân tràn huyết bị mười một đạo Hoàng Đạo đại thần thông đuổi giết. Không khỏi đại hỉ, một chưởng hướng hậu tâm Giang Nam!

- Duy ta Bất Không!

Thân thể Giang Nam nổ tung, bị một chưởng của hắn đánh nát, đột nhiên hóa thành Hồng Mông đại đạo vô biên, sau một khắc ngưng tụ ở bên người Thánh Hoàng, Thánh Hoàng Thần Đế quá sợ hãi, đang muốn né tránh, mười một đạo Hoàng Đạo đại thần thông oanh ra, đối với hắn cũng không đi vòng qua, mà là trực tiếp oanh đến!

- Tiện nhân! Ngay cả người mình cũng hại!

Thánh Hoàng Thần Đế mắng to, thân hình viễn độn mà đi, Giang Nam rút kiếm đâm tới. Thánh Hoàng Thần Đế chỉ cảm thấy đùi đau xót, hai cái đùi bị Giang Nam dùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm thường thường cắt xuống, đón lấy mười một đạo Hoàng Đạo đại thần thông oanh ra, từ bên người Thánh Hoàng sát qua, Thánh Hoàng bạo toái!

Hắn lần nữa ngưng tụ thân thể, mười một đạo Hoàng Đạo đại thần thông kia đã đuổi giết Giang Nam đi xa, mà hắn cũng bị chấn đến quanh thân Thần Đế đại đạo rách tung toé, đã bị tổn thương rất nặng, không khỏi chửi ầm lên:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đối với người mình ra tay, trận chiến này qua đi, trẫm nhất định muốn tẩy trừ Chư Thiên bại hoại ngươi!

Giang Nam khôi phục thân thể, nhưng rất nhanh lại lần nữa rậm rạp miệng vết thương, bị từng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông chấn đến nỗi liên tục bị thương, thậm chí ngay cả Nguyên Thủy đại đạo của hắn cũng bị chấn lần lượt tản ra, hóa thành chín mươi tám Hoàng Đạo, một đầu

tiên đạo cùng với Bất Không đại đạo!

Mười một Ma Hoàng Hoàng Đạo thật sự quá hung mãnh, cho dù hắn liên tục hướng mười một đạo Hoàng Đạo đại thần thông này công kích, nhưng lực phản chấn cũng chấn hắn đến nỗi liên tục gặp đến trọng thương!

- Tiên đằng, đi ra!

Trong mi tâm của hắn, một đầu tiên đằng hô một tiếng bay ra, Giang Nam chấn kiếm, tiên đằng quấn quanh phía trên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, một kiếm đánh xuống, tiên quang mọi nơi bộc phát, tiên âm chấn động, từng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh đại thần thông uy năng tổn hao nhiều.

Giang Nam bị chấn đến thân thể bạo toái, miễn cưỡng khôi phục thân thể, quanh thân như là đồ sứ, khắp nơi đều là vết rách, đại đạo của hắn cũng lọt vào trọng thương, lọt vào tổn thương so với Thánh Hoàng càng thêm nghiêm trọng!

Mười một đạo Hoàng Đạo giảo sát mà đến, trong mi tâm Giang Nam chân tiên đỉnh bay ra, rơi ở sau lưng, lần nữa chấn kiếm quét ngang, kiếm quang cao thấp tung bay, tiên quang cuồng loạn nhảy múa, cùng mười một đạo Hoàng Đạo kịch liệt va chạm!

Thân thể hắn lần lượt nổ tung, đại đạo bắt đầu sụp đổ, thân thể bị đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông, may là được chân tiên đỉnh trấn trụ Hồng Mông, Nguyên Thần ký thác vào bên trong chân tiên đỉnh, cái này mới không có thân tử đạo tiêu.

Bành bành bành...

Nhục thể của hắn lại một lần nữa nổ tung, rốt cục siêu việt thân thể cực hạn, Hoàng Đạo nhao nhao sụp đổ, chỉ còn lại có một đạo Bất Không đại đạo cùng Hồng Mông đại đạo, thậm chí ngay cả tiên đạo hắn vừa mới luyện thành cũng bị chấn nát.

Oanh...

Mười một đạo Hoàng Đạo quấy xuống, như là mười một đầu Nộ Long giảo sát, đánh về phía Bất Không đại đạo cùng Hồng Mông đại đạo, chuẩn bị triệt để giảo sát hắn!

- Nguyên Thần xuất khiếu, thần kiếm hợp nhất!

Chân tiên đỉnh chấn động, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần bay ra, cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tương dung, uy năng kiếm quang tăng vọt, xuy xuy Xùy~~ kiếm kiếm cắt xuống, từng đạo Hoàng Đạo sụp đổ, rốt cục hoàn toàn bị đánh nát!

- Rốt cục cũng đi qua...

Trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm truyền đến thanh âm của Giang Nam, lại vào lúc này, Vị Ương Nữ Đế đột nhiên xuất hiện, cười lạnh một tiếng, trùng trùng điệp điệp thần đình bay ra, đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trấn áp ở chỗ sâu nhất của Vị Ương thần đình!

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi giết nhi tử tỷ tỷ của ta, là giết con của ta, để cho Bổn cung luyện chết ngươi, tiễn đưa ngươi đi a! Vị Ương, luyện chết hắn, vì ca ca ngươi báo thù rửa hận!

Vị Ương Nữ Đế lấy tay hướng chân tiên đỉnh chộp tới, cười lạnh nói:

- Bổn cung ngược lại muốn nhìn, Đông Cực yêu hồ phải chăng dám hướng bệ hạ nhà của ta ra tay!

Ở bên trong Vị Ương thần đình, Vị Ương công tử nhìn Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bị trấn áp trước mắt, không khỏi cười ha ha, cười đến không dậy nổi eo:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi giết ca ca ta, Tiểu Vương cũng không biết nên cảm kích ngươi hay là hận ngươi, chỉ cần phụ hoàng ta đại kế một thành, hắn liền có thể quang vinh trèo lên đại đế vị thống trị hai đại vũ trụ. Mà hắn chí tại tiên đạo, hắn phi tiên mà đi, có một phụ hoàng tiên nhân như vậy, ai còn dám cùng bổn vương cướp đoạt đại đế vị?

- Lại nói tiếp, ta nên cảm tạ ngươi mới đúng...

- Vì cảm tạ ngươi, ta đem thần tính ngươi luyện chết, đoạt được pháp bảo của ngươi a!

Hắn xếp bằng mà ngồi, quanh thân thần hỏa hừng hực, đi luyện Nguyên Thần của Giang Nam bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm. Lại vào lúc này, chỉ nghe trong kiếm truyền đến thanh âm của Giang Nam, thản nhiên nói:

- Thế hệ đạo chích, không biết nguyên thần của ta dung nạp bảy thành tu vi của ta... Vị Ương, ta tiễn đưa ngươi đi gặp ca ca ngươi Trường Nhạc, các ngươi huynh đệ đoàn tụ!

Oanh...

Một Nguyên Thần từ trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hiện ra, tràn ngập Hoàng Đạo cực uy, Vị Ương công tử nghẹn họng nhìn trân trối, thất thanh nói:

- Hoàng Đạo Cực Cảnh thần tính?

Giang Nam Nguyên Thần dựng thẳng tay làm kiếm, một chưởng đánh xuống, thân thể Vị Ương công tử không có nửa điểm tổn thương, nhưng thần tính bên trong mi tâm Tử Phủ đã bị trảm, thây ngã trên mặt đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1710: Tam Đại Tiên Đạo. (1)

Vị Ương Nữ Đế vận dụng thần đình trấn áp Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, lực lượng cả tòa thần đình đều đặt ở trên lưỡi kiếm này, để cho Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm động cũng không thể nhúc nhích thoáng một phát, Giang Nam có thể vận dụng chỉ có Nguyên Thần.

Bất quá nguyên thần của hắn vô cùng cường đại, thần tính dĩ nhiên đạt tới trình độ Hoàng Đạo Cực Cảnh, kỳ thật, từ lúc hắn mở ra thiên nhãn gặp chúng sinh, tâm tình siêu thoát, thần tính cũng đã siêu thoát, đạt tới cấp độ Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Thần tính siêu thoát, không có cho thực lực của hắn mang đến chất biến hóa, nhưng đối với Vị Ương công tử tồn tại Thần Tôn viên mãn bực này mà nói, đơn thuần thần tính trấn áp, liền để cho hắn không có sức hoàn thủ!

Hoàng Đạo Cực Cảnh thần tính là cường đại cỡ nào, uy nghiêm là thâm trầm bực nào?

Tuy Giang Nam lọt vào mười một Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả hoàng đạo thần thông trọng thương, Nguyên Thần cũng lọt vào trọng thương, nhưng lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, thần tính của Vị Ương công tử tuy cũng rất cường, siêu việt Thần Tôn cảnh giới của hắn, đã tu luyện tới Thần Quân cấp bậc, nhưng cùng Giang Nam còn kém đế cảnh cùng Hoàng Đạo Cực Cảnh hai đại cảnh giới, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần đưa tay bổ một phát, liền chém thần tính của hắn, thần hồn câu diệt!

Đến tận đây, hai đứa con trai của Quang Vũ, đều chết ở trong tay của hắn!

- Vị Ương con ta!

Tiếng kêu sợ hãi của Vị Ương Nữ Đế truyền đến, đón lấy Thần Đế đại đạo cuồn cuộn tràn ngập thần đình, vô số đại đạo chen chúc hướng Giang

Nam Hỗn Độn Nguyên Thần quấy đi!

Bá...

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần chui vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, trong chứng đạo kiếm truyền đến một thanh âm rì rì:

- Vị Ương nương nương, khuyển tử của ngươi thật sự không chịu nổi, ta thay ngươi giết. Ngươi bây giờ còn trẻ, có rất nhiều quang âm, cùng lắm thì cùng Quang Vũ đạo huynh tái sinh một cái là được. Nếu như nương nương nguyện ý, tiểu đệ cũng có thể khổ cực giúp nương nương mang thai một đứa.

Vị Ương Nữ Đế nổi giận, Thần Đế đại đạo quanh thân hóa thành một lò lửa cực lớn, đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nhét vào trong hồng lô luyện hóa, lập tức một chưởng đón lấy một chưởng vỗ vào Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, ý đồ đem khẩu thần kiếm này đánh nát, đem Nguyên Thần của Giang Nam nấp trong kiếm trấn sát!

Thanh thần kiếm này lọt vào Nữ Đế công kích, lập tức xuất hiện từng vết rách, bất quá vết rách xuất hiện, liền lập tức tu bổ, tự động phục hồi như cũ.

Mặc dù là lò lớn, cũng không đem lưỡi kiếm này luyện hóa mảy may, không chỉ như thế, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm còn thôn phệ luyện hóa Liệt Hỏa bên trong lò lớn, cùng với Vị Ương Nữ Đế đại đạo!

Vị Ương Nữ Đế liên tục mấy trăm kích, không thể đánh nát Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, ngược lại đại đạo của mình bị cắn nuốt không ít, trong nội tâm giận quá, đi lấy chân tiên đỉnh, ý định vung chân đỉnh đánh nát Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

Nhưng chân tiên đỉnh là trầm trọng bực nào, nàng vậy mà không thể cầm lấy chân đỉnh này.

Mặc dù là Giang Nam, nếu không có đạt được chân tiên đỉnh thừa nhận mà nói, cũng không cách nào đem chân đỉnh cầm lấy, tuy tu vi của Vị Ương Nữ Đế so với Giang Nam cường hoành, nhưng ở trên thân thể, Giang Nam

còn muốn vượt qua nàng, bằng lực lượng của nàng, tự nhiên không cách nào cầm lấy chân đỉnh.

Mà vào lúc này, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần thân ở bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, lập tức bắt đầu thôn phệ luyện hóa tinh túy bên trong mười một đạo Hoàng Đạo kia, hơn nữa bị hắn đánh nát thôn phệ Cốt Hoàng Hoàng Đạo, có tất cả mười hai cái.

Hắn liều chết đem mười hai đạo Hoàng Đạo này đánh nát, bản thân đại đạo tan vỡ không còn, mặc dù vất vất vả vả luyện thành tiên đạo cũng bị đánh nát, chỉ còn lại có Hồng Mông đại đạo cùng Bất Không đại đạo không phá, thực lực suy kiệt tới cực điểm, ở vào biên giới sắp chết, thậm chí ngay cả thân thể cũng không cách nào đoàn tụ.

Nếu Hỗn Độn Nguyên Thần lại bị chém giết, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, mặc dù Bất Không đại đạo cùng Hồng Mông đại đạo cũng là vô dụng!

Mười hai Hoàng Đạo nghiền nát này cực kỳ khó có thể luyện hóa, tuy bị đánh nát, nhưng dù sao cũng là Hoàng Đạo của Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, cũng may vừa rồi Vị Ương Nữ Đế công kích mấy trăm lần, trợ giúp hắn luyện hóa được không ít.

Cùng lúc đó, tiên khí cuồn cuộn từ trong tiên đằng tràn ra, trợ giúp hắn tu bổ đại đạo nghiền nát, tăng lên tu vi pháp lực của hắn.

Hoàng Đạo bản thân hắn phi tốc ngưng tụ, cũng không lâu lắm một đầu Hoàng Đạo liền trọng hiện ra, tiếp theo là Hoàng Đạo thứ hai, Hoàng Đạo thứ ba...

Mà Vị Ương Nữ Đế thì nộ khí trùng thiên, đi tìm Trường Nhạc Nữ Đế, Trường Nhạc Nữ Đế biết được Vị Ương công tử cũng bị Giang Nam giết chết, không khỏi nộ chạy lên não, thù mới hận cũ cùng một chỗ thanh toán. Hai Nữ Đế chính là Quang Vũ Thần Đế nương nương, tự nhiên đạt được Quang Vũ Thần Đế chiếu cố, lực lượng bên trong Vạn Giới Chư Thiên Đồ

hướng các nàng hội tụ, bảo hộ hai người các nàng an nguy.

Bởi vậy các nàng bị công kích tương đối ít, hai Nữ Đế này lập tức quay chung quanh lò lớn ngay ngắn ngồi xuống, từng người quanh thân Thần Đế đại đạo bay vút lên, dũng mãnh vào trong hồng lô, lại điều động lực lượng thần đình, vô cùng đại đạo sôi trào, đánh vào lò lớn, cùng một chỗ liên thủ luyện hóa Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm!

Trong lò, Giang Nam mừng rỡ trong lòng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm liên tục không ngừng thôn phệ luyện hóa đại đạo của hai Nữ Đế, tu bổ Hoàng Đạo bản thân tổn thương, luyện hóa mười hai Ma Hoàng Hoàng Đạo!

Thương thế của hắn khôi phục tốc độ càng lúc càng nhanh, từng đạo Hoàng Đạo phục hồi như cũ, đã qua không lâu liền đem Hoàng Đạo trùng tu, thuận tiện luyện thành một đầu tiên đạo, đón lấy mượn nhờ lực lượng hai Nữ Đế luyện hóa mười hai Ma Hoàng Hoàng Đạo.

Hai Nữ Đế cảm giác được uy năng bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đang hòa tan tiêu hao, trong nội tâm vui vẻ, thúc dục càng nhiều pháp lực nữa luyện hóa, chỉ là các nàng chưa từng nghĩ đến các nàng luyện hóa chính là mười hai Ma Hoàng Hoàng Đạo, hơn nữa là trợ giúp Giang Nam luyện hóa!

Giang Nam rốt cục đem mười hai Ma Hoàng Hoàng Đạo luyện hóa, hấp thu tinh túy bên trong mười hai Ma Hoàng Hoàng Đạo này, trong nội tâm nhận thấy, đạo tiên đạo thứ hai bắt đầu hình thành, sau đó là đạo tiên đạo thứ ba!

Đợi cho đạo tiên đạo thứ ba hình thành, Giang Nam dĩ nhiên là Thần Tôn đỉnh phong, hắn lập tức bắt tay vào tu luyện đạo tiên đạo thứ tư, nếu đạo tiên đạo thứ tư hình thành, hắn liền có thể đạt tới Thần Tôn Đại viên mãn cảnh giới, đã có được tiền vốn trùng kích Thần Quân cảnh giới!

Bất quá, hắn lập tức phát hiện, mình đã đem nội tình bên trong mười hai Ma Hoàng Hoàng Đạo dùng hết, đạo tiên đạo thứ tư hắn tuy có thể suy diễn

đi ra, bất quá cần tốn hao thời gian.

- Ba đầu tiên đạo, đầy đủ dùng!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn động, Hoàng Đạo, tiên đạo, Hồng Mông đại đạo cùng Bất Không đại đạo bay vút lên, từ trong kiếm bay ra, bắt đầu ngưng tụ thân thể Giang Nam, một thanh âm từ trong Thần Lô vang lên:

- Thần Đế, rốt cuộc giết không được ta rồi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1711: Tam Đại Tiên Đạo. (2)

Lò lớn chia năm xẻ bảy, đủ loại đại đạo bốc lên, đột nhiên hợp lại làm một, hóa thành một đạo Nguyên Thủy đại đạo tinh khiết phong cách cổ xưa, Giang Nam từ trong Nguyên Thủy đại đạo đi ra, rút kiếm bổ về phía Vị Ương Nữ Đế.

Hai Nữ Đế kinh hãi, lập tức liên thủ hướng hắn công tới, hai Nữ Đế này đế duyên bản thân đã bị Quang Vũ Thần Đế bổ toàn bộ, thực lực có thể so với Thần Đế chứng đế bình thường, hai người liên thủ, uy năng càng tăng lên gấp bội!

Nguyên Thần Giang Nam trốn ở bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, các nàng còn bất lực, nhưng mà giờ phút này hắn khôi phục thân thể, Nguyên Thần tiến vào bên trong thân thể, lập tức liền cho các nàng cơ hội!

Ba thân hình phiên như kinh hồng, ở trong Vị Ương thần đình nhẹ nhàng bay múa, hai vị nương nương đều là nữ tử tư sắc kinh người, tuy sinh con nhưng thân thể mềm mại như là thiếu nữ, tư thái cực đẹp, mà Giang Nam thì như là thiếu niên thư sinh, bội kiếm nơi tay, thân hình ba người đi qua, giăng khắp nơi, mỹ thì mỹ, nhưng trong đó chất chứa sát cơ lại cực kỳ đáng sợ!

Ba người giao thủ thời gian cực kỳ ngắn ngủi, trong nháy mắt liền va chạm không biết bao nhiêu lần, đột nhiên Vị Ương thần đình ầm vang một tiếng, nhao nhao sụp đổ, tòa thần đình này không chịu nổi ba người uy năng, bị chấn hóa thành bột mịn, biến thành Hỗn Độn Hồng Mông.

Thần đình sụp đổ, đột nhiên một đạo kiếm quang từ trong Hồng Mông bay ra, Giang Nam viễn độn mà đi, quay chung quanh chân tiên đỉnh nhẹ nhàng một cuốn, ngay cả chân tiên đỉnh cũng bị cuốn đi.

Hai Nữ Đế đánh tới, như là hai Thải Điệp quay chung quanh kiếm quang

cao thấp tung bay, thỉnh thoảng va chạm, tản mát ra một cổ rung động tựa như hủy diệt, hủy diệt từng mảnh hư không!

Lúc này Thi Hiên Vi đã chỉnh đốn Thần Ma còn sót lại của Thánh tông, kiểm lại một chút, vốn là gần 200 vạn Thần Ma, trải qua mười hai Ma Hoàng phân thân đồ sát một phen, chỉ còn lại có không đến trăm vạn!

Nếu không có Giang Nam dùng tánh mạng tiên thể Thiếu Hư uy hiếp, dẫn đi mười hai Ma Hoàng phân thân, chỉ sợ tất cả mọi người Thánh tông phải chết tuyệt!

Thi Hiên Vi hướng Thần Ma còn sót lại nhìn lại, trong nội tâm buồn bả, trong Thánh tông không ít gương mặt quen thuộc đã biến mất, chết ở trong tay mười hai Ma Hoàng phân thân.

- Mão Thiên kỳ chủ, Nguyên Ngọc kỳ chủ, Vân Bằng, Hàn Phương, Huyền Ẩn...

Nàng từng cái quét tới, phát hiện rất nhiều người quen đều chết ở trong chiến đấu, Thần Ma dòng chính Thánh tông, cũng là chết tổn thương hơn phân nửa.

- Phu quân một mình dẫn dắt mười hai Ma Hoàng phân thân kia rời đi, không biết có thể kiên trì xuống hay không...

Trong nội tâm nàng lại lo lắng, lo lắng Giang Nam an nguy, bất quá lúc này bên trong hạo kiếp, lo lắng cũng là vô dụng, Thi Hiên Vi chỉ phải đem lo lắng để ở trong lòng, tinh thần phấn chấn, gây dựng lại Luyện Thiên đại trận, thầm nghĩ:

- Nếu không có Thiếu Hư điều động uy năng đại trận trấn áp, Thần Ma Thánh tông ta há có thể chết tổn thương nhiều như vậy? Thù này, nhất định phải báo!

- Nương tử, có người đánh tướng công của ngươi!

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, Thi Hiên Vi vừa mừng vừa sợ, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai đạo ánh sáng quay chung quanh một đạo kiếm quang xoay tròn va chạm, giao phong kịch liệt, Đế Uy tràn ngập, đúng là Giang Nam cùng Trường Nhạc Vị Ương hai Nữ Đế giao phong!

Hai Nữ Đế đem Giang Nam bức lạc hạ phong, chỉ là không cách nào chém giết hắn, bất quá tiếp tục đi xuống, đối với Giang Nam cũng là sâu sắc không ổn.

Thi Hiên Vi quyết định thật nhanh, thúc dục đại trận đi lên, cười nói:

- Hai vị nương nương, phu quân ta đã là danh hoa có chủ, là người có vợ rồi, hai vị nương nương cũng là phụ nữ có chồng, kính xin hai vị nương nương không nên dây dưa phu quân ta!

Luyện Thiên đại trận bay tới, Trường Nhạc Vị Ương hai Nữ Đế thấy thế, lập tức hai hai tách ra, đứng ở bên ngoài đại trận, miễn cho bị cuốn vào trong trận, hai người các nàng biết rõ uy năng Luyện Thiên đại trận, nếu rơi vào trong đại trận, chỉ sợ mình cũng muốn bị khốn trụ, hơn nữa Giang Nam cái vị tồn tại không kém hơn Thần Đế này, chỉ sợ các nàng cát hung khó dò.

Kiếm quang lóe lên, chui vào trong đại trận, lập tức kiếm quang tiêu tán, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi đứng song song, nhìn về phía hai Nữ Đế, cười nói:

- Hai vị nương nương hậu ái, xin thứ cho Tử Xuyên không cách nào nhận.

Hai Nữ Đế hừ lạnh một tiếng, quay người liền đi, ngay ngắn nói:

- Đi tìm Quang Vũ cái nam nhân phụ lòng này! Hai đứa con trai của hắn đều bị người giết, nếu như hắn lại không ra tay, liền bỏ hắn!

Hai Nữ Đế vừa dứt lời, đột nhiên hai tòa đại trận kịch liệt chấn động, một cổ khí tức mênh mông phóng lên trời, thân thể Sa La Ma Đế càng ngày càng cao, càng ngày càng to lớn cao ngạo, thân hình đứng sửng ở trong hai tòa đại trận, cầm trong tay Sa La kiếm, tóc trắng tung bay, uy phong lẫm lẫm.

Vô số Ma Thần nhìn xem một màn này, trong lòng rung động, nhao nhao cao giọng hoan hô:

- Sa La Ma Hoàng, Sa La Ma Hoàng!

Trong nội tâm Thiếu Hư run lên, quay đầu không dám nhìn.

- Nguyên lai ta là pháo hôi...

Sa La Ma Đế cười to, Sa La kiếm trong tay nứt vỡ, Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo hóa thành cát bụi, Sa La tóc trắng run run, thanh âm phẫn nộ bất khuất chấn động thiên địa, cất tiếng cười to nói:

- Đệ tử của ta, hoàng triều của ta, tận giao một trận chiến này! Trẫm trả giá nhiều như vậy, cúc cung tận tụy, kết quả vẫn là bị vứt bỏ, chư vị đạo hữu, các ngươi để cho ta chết thì mới dừng sao...

Thân thể hắn sụp đổ, khí tức kịch liệt suy sụp, cùng Quang Vũ đại chiến, hắn dùng tuổi già chi thân chém giết đến bây giờ, đã là thành tựu kinh người.

Trải qua một trận chiến này, tinh nhuệ A Tỳ ma triều của hắn mai táng không còn, ngay cả thi cốt của hắn cũng muốn mai táng không còn.

Anh hùng tuổi xế chiều, hắn vì Địa Ngục chính thống cúc cung tận tụy, nhưng mà hắn già rồi, bị Địa Ngục chư hoàng từ bỏ.

Thần tính của hắn dập tắt, mang theo phẫn nộ cùng nghi vấn, hắn ngã xuống, đã chết, một thân tu vi cùng huyết nhục, thần tính trở thành tế phẩm đặt ở trên tế đàn.

Tiếng hoan hô càng ngày càng thấp, cuối cùng nhất Địa Ngục Thần Ma đại quân một mảnh trầm mặc, Luyện Thiên đại trận vẫn còn vận chuyển, lôi cuốn bọn hắn làm chém giết cuối cùng!

Sa La Ma Đế chết rồi, hắn một tay tổ kiến A Tỳ ma triều giờ phút này như trước ở trong hai tòa đại trận chém giết, nhưng mà khống chế Luyện Thiên

đại trận tiên thể Thiếu Hư lập tức cảm giác được, A Tỳ ma triều Ma Thần sĩ khí rơi xuống.

Tuy vô số Ma Thần như trước thụ khống trong Luyện Thiên đại trận, như trước chinh chiến chém giết, nhưng phảng phất biến thành cái xác không hồn, không còn có tinh khí thần như vừa rồi kia.

Sa La Ma Đế một tay sáng lập A Tỳ ma triều, vô số Địa Ngục Ma Thần đều là nghe sự tích của hắn lớn lên, trụ cột tinh thần như vậy chết mất, đối với Địa Ngục Ma Thần đả kích có thể nghĩ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1712: Chư Vị Đạo Hữu, Tạm Biệt. (1)

Địa Ngục Ma Thần đại quân tinh khí thần sụp đổ mất rồi.

Không chỉ có Ma Thần đại quân, Thiếu Hư thậm chí cảm giác được ngay cả mấy Ma Đế đang giao chiến, tinh khí thần cũng có chút suy sụp, hiển nhiên có cảm giác thỏ chết cáo thương.

Bất quá đối với đại cục mà nói, đã không ảnh hưởng toàn cục, bởi vì Chư Thiên vạn giới Thần Ma cũng bị đánh tan rồi, Thần Ma dưới trướng Chư Thiên tất cả các lộ Thần Hầu, Quang Vũ thần đình Chu Thiên Tinh Đấu đại quân, các vị Thần Đế, đã bị giảo sát được thất thất bát bát, còn thừa không có mấy, khó thành đại khí.

Duy chỉ còn lại có Huyền Thiên giáo chủ nhất mạch, còn bảo toàn năm sáu phần thực lực.

Huyền Thiên giáo chủ nhất mạch, đã là thế lực lớn nhất Chư Thiên vạn giới rồi.

Thế lực của hắn, Minh Thổ Thần Đế Minh Thổ thế giới bị Vạn Ngục Thiên Luân khắc chế, Minh Thổ Thần Đế lọt vào hai đại Hoàng Đạo cực binh vây công, mà Tinh Đế cũng lọt vào công kích, thậm chí ngay cả Thần Tôn giơ lên quan tài Tinh Đế, cũng chết chỉ còn lại một người Liên Nguyệt thánh nữ!

Thế lực tầng giữa của Chư Thiên vạn giới, đã không có tiền vốn chống lại Địa Ngục.

Mà ở bên ngoài hai tòa đại trận, sắc mặt Lan Lăng Thần Hoàng bình tĩnh lạnh nhạt, lẳng lặng nhìn xem hư không, chỉ thấy Thần Quang hiện lên, Đạo Vương đi tới.

- Đạo Vương bệ hạ.

Lan Lăng Thần Hoàng trên mặt vui vẻ, Trung Thiên thế giới tan vỡ biến thành Hồng Mông tử khí hướng hắn vọt tới, để cho khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, cười nói:

- Ngươi đã tới chậm, hôm nay lực lượng tầng giữa của Chư Thiên vạn giới đã bị diệt hầu như không còn, còn lại đều là tàn binh mất chỉ huy, Thần giới Chư Thiên, đã ở trong túi Địa Ngục ta. Ngươi bây giờ mới đến, đã vu sự vô bổ!

Thần Quang lắc lư, thanh âm Đạo Vương trầm thấp, lẳng lặng nói:

- Đạo hữu, chết tổn thương nhiều Thần Ma cùng sinh linh như vậy, là trong lòng ngươi mong muốn sao? Nghiệp quả lớn như vậy, ngươi gánh nổi sao?

- Đừng hướng đầu ta dội nước bẩn, ta đảm đương không nổi.

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha, quanh thân hội tụ Hỗn Độn Hồng Mông ngày càng nhiều, hắn chính là Tiên Thiên Thần Ma, ở trong Hỗn Độn Hồng Mông như cá gặp nước, Trung Thiên thế giới tan vỡ càng thêm trợ giúp hắn!

- Ngươi lúc đó chẳng phải là dung túng trận đại chiến này, chờ đợi Thiên Đạo dung hợp, chờ đợi một cơ hội có thể làm cho ngươi siêu thoát phi tiên sao? Thiên Đạo không được đầy đủ, đừng nói ngươi tu thành chín đầu tiên đạo, cho dù tu thành chín trăm đầu chín vạn, ngươi cũng nhảy không ra Thiên Đạo!

Ánh mắt của hắn nhìn thẳng Bổ thiên thần nhân bên trong Thần Quang, mỉa mai nói:

- Chỉ có Thiên Đạo bổ toàn bộ, ngươi mới có thể khiêu thoát ra ngoài, trở thành tiên nhân chân chính! Ngươi muốn đem cái tội này đổ lên trên đầu của ta, vì sao không ở ngay từ đầu liền ngăn cản trường hạo kiếp này?

Trên mặt hắn trào phúng càng lớn:

- Dùng thủ đoạn của Đạo Vương, tự nhiên có thể làm được a? Quang Vũ chuyển thế, đừng nói ngươi sưu tìm không được hắn chuyển thế thân, bàn tay Huyền Đô cổ tiên đào thoát, đừng nói ngươi tìm không thấy hắn ẩn thân, Địa Ngục ta tinh luyện Địa Ngục Thiên Đạo chí bảo, đừng nói ngươi không có cơ hội phá hư! Động tĩnh lớn như vậy, há có thể không kinh động ngươi?

- Thậm chí ngay cả Địa Ngục ma tiên ta ban thưởng tiên phù, ngươi cũng có cơ hội, có năng lực cướp đi hết thảy! Ngươi không có làm như vậy, ngươi đang dung túng, dung túng trường hạo kiếp này, rốt cục một phát không thể vãn hồi! Tất cả mọi người chết, ngươi trốn không khỏi liên quan!

Đạo Vương im lặng, đột nhiên cười nói:

- Đạo hữu, giơ lên đồ đao chính là bọn ngươi, không phải ta. Nếu như không có Địa Ngục đánh Chư Thiên vạn giới, cũng sẽ không tạo thành trường hạo kiếp này.

Lan Lăng Thần Hoàng cất tiếng cười to, khí tức cuồng dã vô biên, hắn như là một Cổ Thần trong hỗn độn, khí tức oanh động Trung Thiên, đem Trung Thiên thế giới triệt để chấn vỡ, hết thảy đều hóa thành Hỗn Độn, càng thêm trợ giúp khí diễm của hắn:

- Là ngươi cho chúng ta cơ hội để cho chúng ta đánh Chư Thiên vạn giới! Thậm chí Thiên Đao chết, ngươi cũng phải gánh một nửa trách nhiệm!

- Thiên Đao chỉ là nhất trọng sương mù.

Đạo Vương bình tĩnh như trước, ngưỡng mộ vị đối thủ càng ngày càng mạnh này, nói khẽ:

- Lòng hắn quá tinh khiết, thế cho nên bị các ngươi lợi dụng. Mà Sâm La Ma Đế lợi dụng Thiên Đao, là đệ nhị trọng sương mù, trên thực tế sau lưng Sâm La Ma Đế chính là ngươi. Về phần Thần Hoàng ngươi, thì là đệ tam trọng sương mù, sau lưng ngươi là Huyền Tổ. Giải quyết hết ngươi, Huyền

Tổ sẽ hiện thân rồi.

- Huyền Tổ?

Lan Lăng Thần Hoàng cười nhạo, khí tức càng phát ra phóng đãng, cuồng dã, Hồng Mông vô biên ở bên cạnh hắn hội tụ, thân hắn đã hình thành Hồng Mông thế giới, trong hỗn độn ẩn ẩn hiện ra cảnh tượng Tiên Thiên tám cảnh, phong cách cổ xưa, đó là đại đạo của hắn hình thành dị tượng, cười nói:

- Ngươi tìm không ra Huyền Tổ là ai! Hơn nữa ngươi cũng không biết, sở dĩ ta hiện thân ở chỗ này, đúng là muốn đem ngươi đưa tới, mà chư hoàng khác, thì có mục tiêu khác!

Đạo Vương bình tĩnh như trước, thản nhiên nói:

- Ta tự nhiên biết rõ. Ngươi đưa ta tới, cho ta cơ hội giết ngươi, Địa Ngục chư hoàng khác thì đi đối phó Bổ thiên thần nhân khác. Bất quá ngươi cũng đã biết vì sao ta biết rõ các ngươi bàn tính, biết rõ Huyền Tổ giấu ở trong chúng ta, ta nhưng như cũ đến?

Hắn chắp hai tay sau lưng, nói khẽ:

- Chư hoàng đánh Bổ thiên thần nhân khác, tuy có thể chiếm cứ thượng phong, nhưng chỉ cần ta còn sống, cho dù Huyền Tổ giấu ở trong chúng ta, hắn cũng nhất định phải đi tương trợ, nếu không hắn sẽ bị ta bắt được! Ta thậm chí còn biết rõ, lần này các ngươi chuẩn bị đối phó chính là ai!

Trong giọng nói của hắn có một loại đại khí khinh thường vũ trụ, lạnh nhạt nói:

- Bên trong Bổ thiên thần nhân, đế sư là ân sư ta thụ nghiệp, Tạo Hóa là bạn thân của ân sư ta, Huyền Hoàng, Cực Lạc, Thiên Ý là chiến hữu của ta, Càn Khôn là quân sư của ta, nhưng đắc lực nhất trung thành nhất với ta, vẫn là Ứng Long. Cho nên các ngươi đối phó tất nhiên là Ứng Long.

Lan Lăng Thần Hoàng gật đầu, đột nhiên thu hồi Hoàng Đạo cực binh của

hắn, Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ, dung nhập đến bên trong Hỗn Độn Hồng Mông quanh thân hắn, cười nói:

- Ứng Long chính là chiến tướng cường đại nhất Đạo Vương thần đình, đối với Đạo Vương trung tâm nhất, rất sớm trước kia, lúc chúng ta liên thủ trấn áp Huyền Đô cổ tiên, Đô Thiên đạo hữu liền sinh ra cảm khái, nói muốn giết Đạo Vương, trước hết giết Ứng Long.

Thu hồi Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ, khí thế của Minh Thổ Thần Đế lập tức phóng đại, đang muốn đánh lui Vạn Ngục Thiên Luân, để cho những Thần Thi ma thi tĩnh mịch kia khôi phục chiến lực, đột nhiên chỉ thấy một thân hình hùng tráng bước vào Minh Thổ thế giới, vạn cánh tay mở ra, đem Vạn Ngục Thiên Luân nắm trong tay.

- Sâm La?

Minh Thổ Thần Đế khẽ nhíu mày.

- Không sai.

Sâm La Ma Đế chân thân xuất hiện trong hai tòa đại trận. Cười ha ha nói:

- Bái kiến Minh Thổ đạo hữu!

- Sâm La, ngươi không phải đối thủ của ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1713: Chư Vị Đạo Hữu, Tạm Biệt. (2)

Minh Thổ Thần Đế sắc mặt lạnh nhạt:

- Mặc dù Vạn Ngục Thiên Luân của ngươi che đậy Thiên Đạo. Cũng như trước không phải đối thủ của ta.

- Nếu tăng thêm ta thì sao?

Tử Viên Ma Hoàng đi tới, hắn đã ở trong tràng sát kiếp chứng đạo thành đế, sau lưng Hoàng Đồ Ma Uyên trôi nổi, phun ra nuốt vào hết thảy, kinh người vô cùng. Hắn chứng đế xong, thực lực quả thực phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, không thua Quang Vũ!

Giang Nam ở vũ trụ giao hòa chi địa lần thứ nhất gặp được Tử Viên Ma Hoàng, liền phát hiện người này cường hoành đến đáng sợ, là nhân kiệt bên trong địa ngục!

Hắn kiếp trước là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, ngày nay hai thế chứng đế, thần thông vô lượng, cộng thêm Hoàng Đạo cực binh, có thể cùng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh so sánh!

Minh Thổ Thần Đế nhíu mày, tuy hắn không sợ hai tồn tại này, nhưng bị hai người này cuốn lấy, cũng không cách nào thoát thân!

- Ngươi xuất động Sâm La Ma Hoàng, đổi đến Hoàng Đạo cực binh của mình giải thoát?

Đạo Vương hừ nhẹ một tiếng, như trước sắc mặt không thay đổi. Mà vào lúc này, Thần Vũ Thần Đế đang cùng Hoàng Đạo cực binh tranh đấu đột nhiên lên tiếng thét dài. Dẫn động Chư Thiên vạn giới đại đạo, vạn giới Chư Thiên đại đạo nổ vang, chấn động, ngay ngắn vọt tới, hướng trong cơ thể hắn hội tụ!

Thần Vũ Thần Đế vậy mà mượn Hoàng Đạo cực binh áp bách, hai thế chứng đế!

Thần Vũ Thần Đế chứng đế, lập tức như là nhấc lên một hồi phản ứng dây chuyền, Thông U Thần Đế khí cơ cảm ứng, nhảy vào đế cảnh!

Sau đó là Thông Thiên, Cảnh Thiên, Địa Hoàng, Ngọc Chân, Tôn Viêm, bảy đế tề chứng, cùng một chỗ chứng đế, để cho Chư Thiên vạn giới đại đạo chấn động, càng tăng kịch liệt, Chư Thiên vạn giới đại đạo nổ vang, hết thảy hiện ra, cuồn cuộn vọt tới!

Cái bức tràng diện này, phảng phất là Chư Thiên vạn giới cảm giác được hủy diệt tiến đến, làm giãy dụa cuối cùng, đem số mệnh Chư Thiên vạn giới hội tụ, tặng cho bảy chuyển thế Thần Đế này!

- Vô dụng.

Lan Lăng Thần Hoàng lắc đầu, mỉm cười nói:

- Bọn hắn lúc này chứng đế, đã vu sự vô bổ. Sâm La đạo hữu, đem pháp lực năm ngàn vạn năm của ngươi, thỏa thích phóng thích a!

Hư không rung chuyển, vô số Sâm La Ma Đế phân thân từ trên trời giáng xuống, sát nhập trong hai tòa đại trận, vô số Ma Quân Đại viên mãn điên cuồng về phía trước dũng mãnh lao tới, tạo thành vô số tòa đại trận, như một mặt gương sáng cực lớn, do Minh Hải tạo thành gương sáng, trong kính Minh Hải bốc lên, sóng lớn so với Hoang Cổ thánh sơn còn muốn cao hơn bắt đầu khởi động Địa Ngục vạn giới, rung động giống như diệt thế truyền đến, hung hăng hướng Quang Vũ thần đình trên Hoang Cổ thánh sơn đập đi!

Minh Hải Ngự Thiên kính, do Sâm La Ma Đế phân thân luyện thành Hoàng Đạo cực binh!

Cùng lúc đó, quanh thân Thiếu Hư tiên quang bốc hơi, toàn lực thúc dục Luyện Thiên đại trận, thế như chẻ tre, cuốn hướng Quang Vũ thần đình, càng thêm trợ trướng uy năng Sâm La Ma Quân phân thân!

Một kích này, ngay cả Quang Vũ Thần Đế cũng không khỏi biến sắc, tuy hắn có đủ loại mưu kế, thậm chí không tiếc cùng Địa Ngục liên thủ phát động trường hạo kiếp này, nhưng mà hắn cũng biết, nếu như một phương địa ngục có thể tiêu diệt mình, vậy thì tuyệt sẽ không lưu tình!

Tinh Quang Thần Đế là pháp lực mạnh nhất của Chư Thiên vạn giới, mà Sâm La Ma Đế thì là pháp lực mạnh nhất bên trong địa ngục chư hoàng, năm ngàn vạn năm thời gian, đủ để cho hắn vơ vét Địa Ngục vô số kỳ tài ngút trời tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh!

Giang Nam tiêu diệt Sâm La phân thân, với hắn mà nói chỉ là chín trâu mất sợi lông, hắn che dấu những Ma Quân Đại viên mãn phân thân này, mới là đòn sát thủ chính thức của hắn, mới thật sự là thủ đoạn phá hủy Chư Thiên vạn giới!

Đạo Vương đột nhiên mở miệng, trầm giọng nói:

- Thánh Phật ở đâu?

Trên không Hoang Cổ thánh sơn, Thần giới vỡ ra, vô số Hồng Liên đại Phật đột nhiên xuất hiện, Hồng Liên đại Phật kia tôn tôn cao tới mấy vạn dặm, gần vạn Thánh Phật bay xuống Thần giới, Nghiệp Hỏa đem tinh không mênh mông của Trung Thiên thế giới dẫn đốt, hóa thành một đóa sen hồng cực lớn!

Thánh Phật chân thân tọa trấn ở trung ương sen hồng, thần thánh, nghiêm túc và trang trọng, trang nghiêm, trách trời thương dân!

Hắn đã chứng đế, là Bổ thiên thần nhân mai phục chuẩn bị ở sau, chuẩn bị đối phó Sâm La Ma Hoàng!

Sâm La Ma Hoàng khí diễm ngập trời, duy chỉ có Thánh Phật vạn kiếp chi thân mới có thể ngăn cản.

- Thánh Phật cũng là Minh Hoàng.

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha:

- Minh Hoàng ở đâu?

- Minh Hoàng ở đây!

Vạn tôn Thánh Phật hét lớn, trên mặt Thánh Phật chân thân lộ ra vẻ nghi hoặc, vạn tôn Thánh Phật tiếp tục hét lớn, tiếng quát càng ngày càng vang dội, càng ngày càng kinh người, trên mặt Thánh Phật chân thân dần dần có ma khí chảy ra, ma khí càng ngày càng nặng, thần thánh nghiêm túc và trang trọng trang nghiêm từ bi trong lúc đó không cánh mà bay, Nghiệp Hỏa quấn thân, cười ha ha nói:

- Minh Hoàng ở đây!

Oanh…

Vạn tôn Thánh Phật, cùng vạn tôn Sâm La phân thân, trước sau giáp công, ngay ngắn oanh hướng Quang Vũ thần đình cùng Hoang Cổ thánh sơn!

Lan Lăng Thần Hoàng trên mặt vui vẻ, thản nhiên nói:

- Cực Lạc tiến về Địa Ngục hàng phục Minh Hoàng, cũng là một bộ phận trong kế hoạch của ta. Minh Hoàng hóa thành Thánh Phật, Thánh Phật mỗi một lần lột xác, hóa thành kiếp khu, ta đều gieo xuống một khỏa ma chủng, vạn tôn Thánh Phật kiếp khu, hoàn toàn có thể tỉnh lại ma linh trong cơ thể hắn. Đạo Vương, ngươi đã đoán sai một sự kiện, lần này ta muốn đối phó, thực sự không phải là Ứng Long. Giết Ứng Long, chỉ là giết một viên mãnh tướng của ngươi mà thôi.

Hắn nói khẽ:

- Ta muốn giết, là quân sư. Quân sư giảo hoạt, mưu trí thông thiên, hắn mới là người thứ nhất phải chết, bất quá muốn giết một tên giảo hoạt như thế cũng không dễ dàng, cho nên, Địa Ngục Ma Hoàng ta là tiến về Bỉ Ngạn thế

giới.

Hắn mỉm cười nói:

- Quân sư đối với Bỉ Ngạn tình hữu độc chung (*ưa thích không rời), tình ý sâu đậm, càng là người thông minh, dùng tình càng sâu, hắn yêu Bỉ Ngạn hơn năm ngàn vạn năm, biết rõ Bỉ Ngạn gặp nạn, nhất định sẽ đến.

Lan Lăng Thần Hoàng thở dài nói:

- Cái tiểu mưu kế này đối với hắn người thông minh bực này mà nói, không tính âm mưu, chỉ có thể coi là dương mưu, sẽ bị hắn đơn giản nhìn thấu. Bất quá hắn biết rõ là dương mưu, vẫn sẽ tiến về Bỉ Ngạn thế giới chịu chết, bởi vì hắn yêu quá ngây dại.

Đạo Vương rốt cục động dung, trùng trùng điệp điệp Thần Quang lách thân kịch liệt chấn động.

Mà vào lúc này, quân sư của Đạo Vương thần đình, Càn Khôn lão tổ, Tiềm Long Đạo Nhân, tán đi Thần Quang quanh thân, khôi phục thành một trung niên đạo nhân hình dung tuấn mỹ phiêu dật, liếc nhìn Hóa Tiên Ngọc Bình, quay người phiêu nhiên mà đi, hướng Bỉ Ngạn thế giới xuất phát, không quay đầu lại.

- Chư vị đạo hữu, tạm biệt. . .

Hắn nói khẽ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1714: Ngươi Còn Có Ta. (1)

Càn Khôn lão tổ chậm rãi mà đi, cũng không lâu lắm, hắn đi vào trầm luân chi địa của Chư Thiên vạn giới, khắp nơi đều là Hồng Mông tử khí, đó là năm ngàn bốn trăm vạn năm trước cổ tiên hạo kiếp, đánh nát La Thiên, La Thiên đè sập Chư Thiên, để cho không biết bao nhiêu thế giới cùng Thần giới Chư Thiên tan vỡ, hình thành Hồng Mông tử khí.

Tại đây khắp nơi đều là thời không tan vỡ cùng sụp đổ, thiên nhân ngũ suy, Thần Ma cho dù là Thần Đế cũng khó có thể ở trong đó sinh tồn, Bỉ Ngạn thế giới là giấu ở trong đó, không có Bỉ Ngạn Thần Châu dẫn đạo, căn bản không cách nào xâm nhập Bỉ Ngạn thế giới, không cách nào phát hiện một chỗ thế ngoại đào nguyên kia.

Bất quá Càn Khôn lão tổ đã tới qua một lần, đối với hắn tồn tại bực này mà nói, cho dù Bỉ Ngạn thế giới che giấu, nhưng địa điểm nơi cất giấu cũng không phải bí mật.

Không chỉ có hắn biết rõ phương vị Bỉ Ngạn thế giới, hiện nay, còn có những người khác cũng biết.

Càn Khôn lão tổ đi vào bên trong Hỗn Độn Hồng Mông, một cổ khí tức cường đại ở bốn phía rung chuyển, đó là khí tức tràn đầy dục vọng phá hư, khoảng chừng mười ba cổ.

Càn Khôn lão tổ ngừng chân, ngẩng đầu nhìn hư không bốn phía, đột nhiên cười nói:

- Tiềm Long bái kiến chư vị đạo hữu. Mười Hoàng Đạo Cực Cảnh liền có thể đánh vỡ Bỉ Ngạn thế giới, phá thế giới của nàng là phá thân phận tiên nhân của nàng, hôm nay rõ ràng có mười ba vị đạo hữu đến đây, thật đúng là huy động nhân lực.

- Quân sư, ngươi không nên tới đấy. Dùng trí tuệ của ngươi, sớm nên biết, ta là vì đối phó ngươi mà đến, Nhưng tiếc ngươi vẫn là đã đến.

Trong hỗn độn, một thanh âm tràn ngập thiên nhân ngũ suy rung chuyển, phiêu hốt mà qua, thở dài nói:

- Ngươi đã đến rồi, đại biểu cho chúng ta liền là địch nhân, địch nhân chỉ có thể chết. Ta thật sự không muốn tự tay giết ngươi. . .

Càn Khôn lão tổ gật đầu, thở dài nói:

- Ta cũng không muốn chết. Ta lần này ra, là hướng đạo hữu tạm biệt. Đạo hữu có thể đợi một thời gian ngắn hay không?

Hắn nói xong lời này, cất bước hướng ở chỗ sâu trong Hồng Mông đi đến.

Trong hỗn độn, rất nhiều tồn tại dị thường cường đại rục rịch, đột nhiên một thanh âm vang lên:

- Bây giờ là cơ hội tiêu diệt Càn Khôn lão tổ tốt nhất, muốn động thủ không?

Cái thanh âm phiêu hốt kia dừng lại một lát, đột nhiên nói:

- Hắn dù sao cũng đã từng là đạo hữu của ta, chờ một thời gian ngắn a.

Rất nhiều tồn tại cổ xưa có chút khó hiểu, bất quá cái thanh âm kia nói như thế, bọn hắn cũng đành phải dằn xuống.

Cũng không lâu lắm, Càn Khôn lão tổ đi vào Bỉ Ngạn thế giới, đi qua Bỉ Ngạn kim kiều, đi vào địa phương giống như tiên cảnh đối diện kia.

Hắn cùng với Bỉ Ngạn Nữ Đế tương kiến, hai vị tồn tại cổ xưa từng người ngồi xuống, nhìn nhau im lặng.

- Ngươi không nên tới đấy.

Nữ Đế cao cao tại thượng trong ánh mắt hiện lên một vẻ phức tạp, thanh âm có chút đắng chát.

Bỉ Ngạn Nữ Đế còn chưa nói hết, nhưng ý tứ trong lời nói rõ ràng, đây là kết quả hẳn phải chết, Địa Ngục vận dụng mười ba tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, tự nhiên có thể san bằng Bỉ Ngạn thế giới. Nhưng mục đích của bọn hắn cũng không phải là Bỉ Ngạn Nữ Đế, mà là trung niên nam tử trước mắt này.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Ta vẫn là đã đến. Ta ra, không phải vì ngươi liều sinh liều chết, mà là muốn hỏi ngươi một câu. . .

Ánh mắt của hắn nóng bỏng mà thành khẩn, đột nhiên bắt lấy tay Bỉ Ngạn Nữ Đế, rõ ràng nói:

- Cùng ta đi a!

- Buông tha cho tiên đạo hư vô mờ mịt!

- Buông tha cho Chư Thiên vạn giới này chính thống!

- Buông tha cho Bỉ Ngạn thế giới của ngươi!

- Bỏ xuống hết toàn bộ gì đó, tất cả lo lắng, cùng ta đi a!

- Ta đã bỏ xuống hết thảy, Hóa Tiên Ngọc Bình cũng ném đi, Càn Khôn Đại Thế Giới cũng không cần!

- Hiện tại ta hai bàn tay trắng, ta không thể cho ngươi cái gì, thậm chí ngay cả danh phận cũng không thể cho ngươi, ta và ngươi đi cùng một chỗ, đạo hữu lúc trước cũng sẽ không chúc phúc cho chúng ta! Ta không còn là Càn Khôn lão tổ, cái gì danh lợi, cái gì chính thống, cái gì phi tiên, ta hết thảy không cần, cùng ta đi a! Chúng ta đi tìm một chỗ không có người nhận thức chúng ta quy ẩn, cho dù là nam canh nữ dệt, cho dù là vùng khỉ ho cò

gáy, chỉ cần có ngươi ở bên cạnh ta, ta đều nguyện ý!

- Không có vũ trụ dung nạp chúng ta, chúng ta liền mở thế giới! Chúng ta còn sẽ có hài tử, xem bọn hắn ở trên bãi cỏ mọi nơi chạy trốn, chúng ta còn có thể nuôi một ít gia súc. . .

Bỉ Ngạn Nữ Đế không có giãy giụa tay của hắn, lườm Hoằng Tổ đứng ở một bên, tức giận nói:

- Tiềm Long, ngươi đang nói cái gì? Còn không buông tay!

- Ta không buông!

Càn Khôn lão tổ, Tiềm Long Đạo Nhân lớn tiếng nói:

- Nếu như không phải ngươi còn sống, ta mới sẽ không làm cái đồ bỏ Bổ thiên thần nhân này, ta mới sẽ không sống thêm năm ngàn bốn trăm vạn năm! Ta nhẫn nhịn năm ngàn bốn trăm vạn năm, hôm nay muốn nói tinh tường! Chỉ cần ngươi đáp ứng theo ta đi, ta mang theo ngươi bình an ly khai nơi đây! Nếu như ngươi cự tuyệt ta, ta đi ra ngoài cùng bọn họ dốc sức liều mạng, liều chết tiễn đưa ngươi bình an ly khai, chết ở trước mặt ngươi!

Bỉ Ngạn Nữ Đế ánh mắt phức tạp, đã qua thật lâu, thở dài nói:

- Ngươi thả xuống được bọn người Đạo Vương, những đạo hữu cùng ngươi chung một chỗ chinh chiến qua kia sao? Thả xuống được Chư Thiên vạn giới cho ngươi vinh quang sao? Thả xuống được cơ hội trường sinh bất tử chứng đạo phi tiên sao? Ngươi thả xuống được hết thảy vinh quang khi chiến thắng sao?

- Cùng ngươi chung một chỗ, nơi nào không phải Trường Sinh?

Trung niên nam tử kia nở nụ cười, ôn nhu nói:

- Bọn người Đạo Vương đã không phải là bọn hắn năm ngàn bốn trăm vạn năm trước rồi, năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, ta có thể cùng bọn họ

kề vai chiến đấu, hiện tại ta không dám đem sau lưng giao cho bọn họ. Chư Thiên vạn giới trong lòng ta, so ra kém ngươi, về phần vinh quang, có trọng yếu bằng ngươi sao? Người thắng, chỉ cần cùng ngươi chung một chỗ, ta chính là người thắng lớn nhất!

Bỉ Ngạn Nữ Đế trầm mặc, đột nhiên nhoẻn miệng cười, trong lúc nhất thời Bỉ Ngạn thế giới thất sắc, khuynh quốc khuynh thành cũng không cách nào hình dung nụ cười này của nàng.

- Ngươi nếu là hơn năm ngàn vạn năm trước nói như vậy, có lẽ chúng ta liền không cần chờ đợi thời gian dài như vậy rồi. . .

Nàng sắc mặt đỏ bừng, không giống như là một Nữ Đế đã từng thống trị Chư Thiên vạn giới cao cao tại thượng, không giống như là tồn tại tuyệt thế đã từng trấn áp qua cổ tiên, không giống như là bá chủ có thể mở thế giới, mà như là một thiếu nữ dính mối tình đầu nghe được nam tử ái mộ thổ lộ.

- Ta và ngươi đi.

Nàng nói khẽ.

Tiềm Long Đạo Nhân đại hỉ, nắm tay của nàng đi ra ngoài nói:

- Những lời này, ta cũng đợi năm ngàn bốn trăm vạn năm.

- Sư tôn?

Hoằng Tổ Thần đế mờ mịt, kêu lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1715: Ngươi Còn Có Ta. (2)

- Ta không trở lại.

Bỉ Ngạn Nữ Đế quay đầu lại, hướng Hoằng Tổ Thần đế phất tay, cười nói:

- Ngươi không ly khai Bỉ Ngạn thế giới liền sẽ không chết, tự giải quyết cho tốt.

Hoằng Tổ Thần đế ngơ ngác đứng ở bên trong tiên đình, có chút không biết làm sao.

Tiềm Long Đạo Nhân nắm tay nữ tử bên người đi thẳng về phía trước, rất nhanh đi qua kim kiều, đi ra phiến thế giới kia, đi vào bên trong Hỗn Độn, nói khẽ:

- Chúng ta một đi thẳng về phía trước, không muốn quay đầu, ai gọi chúng ta cũng không được quay đầu, gặp được người ngăn cản chúng ta, không nên động thủ, ta mang theo ngươi cùng đi ra nơi đây, từ nay về sau chúng ta liền tiêu diêu tự tại.

Nữ tử bên người nhẹ nhàng gật đầu:

- Ta nghe lời ngươi.

Trong hỗn độn khí tức thiên nhân ngũ suy bắt đầu khởi động, một tồn tại cường đại đến cực điểm ở trong hỗn độn hiển hiện thân ảnh, yên lặng mà nhìn chăm chú lên một nam một nữ này.

Tiềm Long cùng Bỉ Ngạn hai người tay trong tay, đối với bọn họ làm như không thấy, cất bước đi thẳng về phía trước.

- Đạo hữu, ngươi định đi nơi đâu?

Phía sau bọn họ vang lên một thanh âm phiêu hốt bất định, theo thanh âm này vang lên, bên trong Hỗn Độn Hồng Mông có huyết hà lưu động, biển máu cuồn cuộn bốc lên, từ bốn phương tám hướng vây quanh mà đến, bao phủ bọn chúng.

Tiềm Long Đạo Nhân trên mặt dáng tươi cười, nói khẽ:

- Chúng ta ý định ly khai Chư Thiên, ly khai vạn giới. Đạo hữu có thể để cho một con đường không?

Trong Hỗn Độn biển máu, rất nhiều Ma Hoàng trầm mặc, Huyết Quang đem khuôn mặt những tồn tại cổ xưa này chiếu rọi đến đỏ tươi một mảnh.

Cái thanh âm kia trầm mặc, thật lâu, biển máu bá một tiếng tách ra, hiện ra một con đường đi thông bên ngoài trầm luân chi địa, thanh âm lần nữa vang lên, chấn động nơi đây:

- Kỳ thật, ta không muốn cùng ngươi làm đối thủ, ngươi có thể chủ động ly khai, ta tự nhiên là hoan nghênh. Đạo hữu, ngươi không quay đầu lại gặp ta một lần sao?

- Ta đã gặp ngươi không biết bao nhiêu lần.

Tiềm Long Đạo Nhân cười ha ha, nắm tay Bỉ Ngạn đi nhanh về phía trước, không quay đầu lại, cười nói:

- Ta biết rõ ngươi là ai, cũng biết thủ đoạn của ngươi, ta một mực không có phá hư kế hoạch của ngươi là vì hôm nay lưu lại một đường lui. Đạo hữu, ta vẫn là không cần quay đầu lại, ngươi làm cho ta kiêng kị, ta không muốn đoạn đường lui này.

Thanh âm kia lại trầm mặc, sau một lúc lâu mới nói:

- Ngươi cũng làm cho ta kiêng kị, cho nên, ngươi ngàn vạn không lần nên

tái xuất hiện ở trong chư thiên cùng địa ngục.

Tiềm Long Đạo Nhân cùng Bỉ Ngạn rốt cục đi ra trầm luân chi địa, ở phía sau bọn họ, rất nhiều Ma Hoàng to lớn cao ngạo trên mặt nghi hoặc nói:

- Không lưu bọn hắn lại sao?

- Chúng ta có thể lưu bọn hắn lại.

Cái thanh âm kia dần dần trầm thấp:

- Bất quá như vậy Tiềm Long sẽ dốc sức liều mạng, cưỡng ép lưu lại hai người bọn họ, các ngươi đều chết, có lẽ ngay cả ta cũng sẽ bị bọn hắn trọng thương. Tiềm Long dốc sức liều mạng, phi thường khủng bố, hắn đã nguyện ý mang Bỉ Ngạn đi, vậy hãy để cho bọn hắn đi. Tiềm Long cùng Đạo Vương liên thủ, là Tiềm Long đáng sợ nhất, thiếu đi hai địch nhân, áp lực của ta cũng giảm nhẹ một chút. . . Huống chi, bọn hắn chưa hẳn có thể còn sống ly khai Chư Thiên vạn giới. . .

Tiềm Long cùng Bỉ Ngạn hành tẩu trong hư không, đi về hướng vũ trụ màng thai, đột nhiên một thanh âm tang thương vang lên:

- Quân sư. . .

Tiềm Long cùng Bỉ Ngạn dừng bước lại, chỉ thấy hư không lắc lư, Hồ Thiên lão tổ hình chiếu xuất hiện, sắc mặt phức tạp nói:

- Quân sư, ngươi muốn ly khai Chư Thiên vạn giới sao?

- Đế sư, ta vốn không phải quân sư, không phải Càn Khôn, ta vốn là ẩn sĩ.

Tiềm Long Đạo Nhân khom người nói:

- Ta vốn ở trong núi rừng, đi ra là vì dẫn nữ tử ta yêu ẩn thế, hôm nay đạt được ước muốn, tự nhiên quy về núi rừng. Kính xin đế sư không nên ngăn cản đường đi của ta.

Hồ Thiên lão tổ im lặng nói:

- Đạo hữu, ngươi đi ta không ngăn cản ngươi, bất quá niệm tình ngươi ta giao tình, kính xin đạo hữu nói cho ta biết, Huyền Tổ là ai?

Tiềm Long Đạo Nhân đóng chặt miệng, nhìn về phía sau của hắn, Hồ Thiên lão tổ quay đầu nhìn lại, chứng kiến một cái thần nhãn cực đại, bên trong thần nhãn có ma quái bốc lên.

- Các ngươi. . . Đi thôi.

Hồ Thiên lão tổ thở dài, thân hình dần dần ảm đạm.

Tiềm Long cùng Bỉ Ngạn tiếp tục đi thẳng về phía trước, đợi đi vào biên thuỳ vũ trụ, chỉ thấy một vị thiếu niên áo vàng chắp hai tay sau lưng đứng ở nơi đó, thân thể của hắn phảng phất cùng vũ trụ dung làm một thể, phảng phất cùng vũ trụ giống như bao la to lớn cao ngạo.

- Huyền Đô cổ tiên!

Trong nội tâm Bỉ Ngạn run lên, xiết chặt bàn tay Tiềm Long Đạo Nhân, trong lòng bàn tay hai người xuất mồ hôi.

Bọn hắn đã từng đem vị cổ tiên này tách rời, phân thành rất nhiều khối trấn áp, một trấn áp là năm ngàn bốn trăm vạn năm lâu, trong đó thâm cừu đại hận có thể nghĩ!

Thiếu niên áo vàng quay người, ánh mắt trong trẻo rơi vào trên thân hai người, ánh mắt của hắn như là trẻ mới sinh, tinh khiết sáng ngời không thấy một tia tạp chất.

Phù phù.

Tiềm Long Đạo Nhân quỳ xuống, cung kính dập đầu:

- Ta sai rồi, ta không nên trấn áp tiền bối năm ngàn bốn trăm vạn năm. Khẩn cầu tiền bối tha cho vợ chồng vãn bối một con đường sống.

Bỉ Ngạn giật mình, ngơ ngác nhìn trung niên nam tử quỳ xuống bên cạnh này, hắn chưa bao giờ quỳ lạy qua bất luận kẻ nào, hắn như là một nhã sĩ đầy bụng kinh luân, đi ra thâm sơn là vì ngạo thị thiên hạ, hắn cùng với Đạo Vương xưng huynh gọi đệ, cùng Hồ Thiên cũng là vui cười tức giận mắng, bất cần đời, trong lòng của hắn có ngạo khí, dù nghiêng Minh Hải chi thủy cũng không cách nào tẩy đi ngạo khí, ngạo khí hóa thành hắn, giấu ở trong lồng ngực, đỉnh thiên lập địa!

Nhưng mà, một người nam nhân kiêu ngạo như vậy, hiện tại quỳ xuống, cầu đối phương thả ra một con đường sống.

Hắn hết thảy kiêu ngạo, hết thảy tự phụ, hết thảy trí tuệ, vì người mình yêu, cũng có thể buông tha!

Thiếu niên áo vàng lẳng lặng nhìn xem hai người, trong ánh mắt không có chút tình cảm nào.

Bỉ Ngạn chậm rãi hạ bái, vị Nữ Đế độc nhất vô nhị này cũng buông xuống hết thảy tôn nghiêm, chỉ vì kết thúc một đoạn Nhân Quả này, dập đầu nói:

- Khẩn cầu tiền bối, thả vợ chồng chúng ta một con đường sống!

Thiếu niên áo vàng im lặng, tránh ra một lối đi.

- Chữ tình nan giải, ta cũng tìm hiểu không thấu. Các ngươi chuyến đi này, là cùng ta chấm dứt Nhân Quả, từ nay về sau ta và ngươi tầm đó không có Nhân Quả quấn thân.

Thiếu niên áo vàng đi xa, thản nhiên nói:

- Nếu các ngươi trở về, là trọng tục Nhân Quả, ta không tha cho các ngươi.

Tiềm Long cùng Bỉ Ngạn tay nắm tay đứng dậy, quay đầu lại lưu luyến

nhìn Chư Thiên vạn giới, quay người đi vào bên trong vũ trụ màng thai, biến mất không thấy gì nữa.

- Ta hiện tại hai bàn tay trắng, ngươi còn cùng theo ta sao?

- Ngươi còn có ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1716: Tuyệt Thiên Địa Thông. (1)

- Quân sư cuối cùng đã đi! Hiện tại mục tiêu của chúng ta là ai?

Trong hư không, một ánh mắt cực đại nhấp nhô, đưa mắt nhìn Tiềm Long cùng Bỉ Ngạn đi xa, đột nhiên bên trong ánh mắt cười quái dị nói:

- Ứng Long!

- Ứng Long là móng vuốt cùng hàm răng của Đạo Vương, Hồ Thiên là con mắt của Đạo Vương, muốn giết Đạo Vương, trước phải nhổ móng vuốt cùng hàm răng của hắn, sau đó đâm mù mắt của hắn! Đã không có móng vuốt cùng hàm răng, lại mù hai mắt, Đạo Vương có thể giết!

Mười hai Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Hoàng giữ im lặng, chạy tới Ứng Long Đại Thế Giới, thần nhãn cực lớn kia ở phía sau bọn họ lầm bầm lầu bầu, không ngừng nói:

- Địa Ngục có hai mươi tám vị Hoàng Đạo Cực Cảnh đạo hữu, mười hai tôn ở đây, Sâm La cùng Lan Lăng ở Trung Thiên, Sa La đã chết, còn lại mười ba vị đạo hữu hai người đi Thiên Ý Đại Thế Giới, ngăn cản Thiên Ý đạo hữu, ba người đi Hồ Thiên đại thế giới, ngăn cản Hồ Thiên đạo huynh, ba người đi Tạo Hóa Đại Thế Giới, ngăn cản Tạo Hóa Đạo huynh, ba người đi Huyền Hoàng Đại Thế Giới, ngăn cản Huyền Hoàng đạo hữu, hai người đi Cực Nhạc đại thế giới, ngăn cản Cực Nhạc đạo hữu. Mấy người kia bị ngăn trở, không rảnh cứu viện, duy chỉ có Ứng Long Đại Thế Giới không có người tiến đến.

- Ha ha... Đây là ta cố ý cho Ứng Long lão tổ mở một lỗ hổng, để cho hắn có thể chạy ra ngoài.

- Đạo Vương đã cho là ta nhất định sẽ đi đối phó Tiềm Long quân sư, lại không biết mục đích của ta có hai cái. Nếu có thể diệt trừ quân sư cùng Bỉ

Ngạn tự nhiên là tốt, nếu như trừ không hết, ta liền đi đầu nhổ móng vuốt cùng hàm răng của hắn!

- Hiện tại, Ứng Long rục rịch, ở trong Ứng Long Đại Thế Giới ngồi không yên, muốn đi ra trợ giúp Đạo Vương đi à nha?

- Mười hai vị Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, cho dù không có Hoàng Đạo cực binh trong tay, cũng đủ để tiêu diệt Ứng Long triệt để thoát khỏi Thiên Đạo chí bảo trói buộc, thỏa thích phát huy thực lực a!

- Các ngươi đi, nhanh đi, tiêu diệt Ứng Long, ta đi Càn Khôn Đại Thế Giới, đoạt đến Hóa Tiên Ngọc Bình! Chờ các ngươi tiêu diệt Ứng Long kia xong, ta lại đi thu hoạch Thiên Đạo Bảo Chung. Được hai kiện Thiên Đạo chí bảo này, dung nhập đến bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, liền có thể thong dong đánh chết Đạo Vương rồi!

...

Thần nhãn kia chậm rãi khép kín, lúc mở ra lần nữa dĩ nhiên xuất hiện ở Càn Khôn Đại Thế Giới, thẳng đến Hóa Tiên Ngọc Bình mà đi.

Thần nhãn tiếp cận Hóa Tiên Ngọc Bình, chỉ thấy Ma Hải trong mắt bắt đầu khởi động, một móng vuốt lông xù từ trong mắt cầm ra, hướng khẩu Thiên Đạo chí bảo này chộp tới!

Dị biến nảy sinh, chỉ nghe ông một tiếng vang nhỏ, trong Hóa Tiên Ngọc Bình một đạo Hóa Tiên Thần Quang bay ra, giống như kiếm loong coong chém xuống, Xùy~~ một tiếng cắt ở phía trên móng vuốt lông xù kia, đem một đầu ngón tay của móng vuốt kia chém xuống!

Ô hay...

Hóa Tiên Thần Quang đâm xuyên thần nhãn, bắn vào trong Ma Hải, trong Ma Hải truyền đến một tiếng gầm rú phẫn nộ, sau đó chỉ thấy Hóa Tiên Ngọc Bình bay lên, viễn độn mà đi, biến mất không thấy gì nữa!

- Tiềm Long, ngươi lại ám toán ta!

Đợi cho ma quái bên trong thần nhãn ngăn lại một đạo công kích này, Hóa Tiên Ngọc Bình sớm đã vô tung vô ảnh, không khỏi tức giận đến ma quái kia nổi trận lôi đình:

- Lúc trước ngươi liền ám toán ta một lần, trước khi đi lại ám toán ta! Thực không nên nhất thời mềm lòng, thả ngươi ly khai!

Hắn phi tốc đuổi theo, men theo khí tức của Hóa Tiên Ngọc Bình tìm đến Đạo Vương Đại Thế Giới, chỉ thấy Hóa Tiên Ngọc Bình bay vào bên trong Đạo Vương thần đình, biến mất không thấy.

Ma quái bên trong Thần nhãn lộ ra kiêng kỵ chi sắc, không dám bước vào Đạo Vương Đại Thế Giới nửa bước:

- Hoàng Tổ tại đâu, Tiềm Long quân sư, ngươi quả nhiên giỏi tính toán...

Mà ở bên ngoài vũ trụ màng thai, Tiềm Long Đạo Nhân sinh lòng cảm ứng, yên lặng nói:

- Đạo Vương, ta có thể giúp ngươi, chỉ có bao nhiêu thôi, coi như ta trả lại ơn tri ngộ của ngươi a. Từ nay về sau, ta và ngươi không còn liên quan...

Hóa Tiên Ngọc Bình rời đi, trong Càn Khôn Đại Thế Giới đột nhiên chấn động một tiếng, đại địa vỡ ra, dãy núi nứt vỡ, một thiếu niên áo vàng từ lòng đất đi ra, mang theo vài mảnh vỡ Tạo Hóa tiên đỉnh phiêu nhiên mà đi.

Trung Thiên thế giới, Đạo Vương rốt cục cùng Lan Lăng Thần Hoàng động thủ, ý đồ đánh chết Lan Lăng Thần Hoàng, dẫn xuất Huyền Tổ, chỉ cần bắt được Huyền Tổ, còn lại Bổ thiên thần nhân mặc dù có mang nhị tâm, thậm chí cùng Địa Ngục chư hoàng ám thông xã giao, cũng sẽ bị chấn nhiếp, cũng sẽ quy tâm!

Diệt Huyền Tổ, hắn liền có thể tránh lo âu về sau, thỏa thích phóng thích chiến lực, cùng chư vị đồng đạo đồng lòng, bình định Địa Ngục, chém giết

chư hoàng, không cần phải lo lắng có người ở sau lưng của hắn chọc dao găm!

Lan Lăng Thần Hoàng cũng là cường giả gần tiên, cực kỳ cường đại, tám cảnh sắp quy nhất mà tu thành Hồng Mông tiên đạo, Hồng Mông tiên đạo bị gọi Hỗn Độn tiên đạo, Tiên Thiên tiên đạo, viễn siêu Hậu Thiên tiên đạo!

Hơn nữa, Trung Thiên tan vỡ bị đánh thành Hỗn Độn, Lan Lăng Thần Hoàng Hỗn Độn lách thân, Hồng Mông bắt đầu khởi động, càng thêm trợ giúp chiến lực của hắn!

Bất quá đối với Đạo Vương đã tu thành chín đại tiên đạo thần trung tiên mà nói, Lan Lăng Thần Hoàng vẫn là yếu đi chút ít, mặc dù tám cảnh của hắn quy nhất, mặc dù hắn dùng Hoàng Đạo cực binh Tiên Thiên Bát Cảnh Đồ, ở trước mặt Đạo Vương, như trước có chút không địch lại.

Đây là Đạo Vương không có giải phóng chiến lực của mình, nếu hắn giải phóng chiến lực của mình, ai cũng không biết hắn sẽ khủng bố hạng gì!

Dù sao, Đạo Vương một lần cuối cùng ra tay là ở năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, mà thời gian dài như vậy đi qua, ai cũng không biết tu vi pháp lực của hắn đạt đến hoàn cảnh hạng gì!

Cho dù Lan Lăng Thần Hoàng toàn diện rơi vào hạ phong, nhưng hắn như trước thong dong, tựa hồ như trước nắm chắc át chủ bài, phảng phất át chủ bài của hắn vừa ra, mặc dù là Đạo Vương hoàn toàn giải phóng chiến lực, hắn cũng không sợ chút nào.

Mà vào lúc này, bên trong hai đại chiến trường đại cục đã định, gần vạn Sâm La Ma Đế Đại viên mãn Ma Quân phân thân tạo thành Minh Hải Ngự Thiên kính, gần vạn tôn Thánh Phật phân thân tạo thành Hoàng Đạo cực binh Minh hoàng Hồng Liên, đem Quang Vũ Thần Đế đánh cho thổ huyết, Trường Nhạc Nữ Đế Vị Ương Nữ Đế nhao nhao lọt vào trọng thương, Thánh Hoàng Thần Đế bị đánh nát thân thể mấy lần.

Mà Quang Vũ thụ thương, Vạn Giới Chư Thiên Đồ của hắn cũng bất chấp dùng để chống cự Luyện Thiên đại trận, mà là bị hắn thu đến chống cự Minh Hải Ngự Thiên kính cùng Minh hoàng Hồng Liên.

Chư Thiên vạn giới Thần Ma đã không có Vạn Giới Chư Thiên Đồ bảo hộ, ở dưới Thiếu Hư khống chế Luyện Thiên đại trận, dễ dàng sụp đổ, binh bại như núi đổ.

Minh Thổ Thần Đế, Tinh Quang Thần Đế, còn có Thông U, Thần Võ, Tôn Nghiêm bảy đế đang lần nữa chứng đạo thành đế, trong nội tâm không khỏi mất hết can đảm.

Chư Thiên vạn giới thất bại.

Triệt để thất bại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1717: Tuyệt Thiên Địa Thông. (2)

Bọn hắn đã nhìn ra Trung Thiên thế giới tất nhiên thất thủ, dùng tính cách của Quang Vũ Thần Đế, tất sẽ không vì Trung Thiên thế giới quyết nhất tử chiến, Quang Vũ vừa lui, đón lấy Địa Ngục Thần Ma sẽ bị Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận lôi cuốn, nhảy vào Thần giới!

Thần giới trước mắt đã hư không, lại không có sức mạnh chống cự, Thần giới Chư Thiên cùng vô số sinh linh, đều muốn ở dưới gót sắt của địa ngục Thần Ma run rẩy!

Cho dù Thần giới còn có Đông Cực đại đế tọa trấn, nhưng Đông Cực đại đế một người, không cải biến được trận chiến cuộc này.

Hoang Tổ Thần Đế rống to, ra sức thúc dục thạch đỉnh, Nguyên Quân Nữ Đế thầm than, cũng có rời đi chi tâm, Linh Đạo Tử toàn thân là tổn thương, tuy hắn chứng được Thần Đế vị, nhưng đôi vợ chồng Càn Chí Ma Quân, Băng Ba Ma Quân này cũng mượn áp lực của hắn chứng đạo thành đế, tu thành Ma Đế, như trước áp chế hắn.

Bỉ Ngạn Nữ Đế tám vị đệ tử, giờ phút này cũng tử thương hơn phân nửa, không có người vận dụng Bỉ Ngạn Nữ Đế truyền cho bọn hắn ngọc phù, cái ngọc phù này có thể truyền bọn chúng quay lại Bỉ Ngạn thế giới, nhưng mà bọn hắn tụ huyết chiến đấu hăng hái, thẳng đến chết cũng không có sử dụng, không có ly khai nửa bước!

Trấn Thiên Thần Đế cùng Hậu Thổ Phảng giết đến thảm thiết vô cùng, nhưng mà cảm giác được vô cùng bi ai.

- Chư Thiên vạn giới Thần Nhân, vậy mà không một người dám vì Chư Thiên vạn giới ném đầu lâu rơi nhiệt huyết!

Hắn phẫn nộ rống to, bi phẫn không hiểu:

- Nguyên Tôn Đại Đế ah, tiếc là ngươi không có ở đây, nếu không thiên hạ sao có thể như vậy!

Rốt cục, Quang Vũ Thần Đế tế lên Vạn Giới Chư Thiên Đồ, đem Trường Nhạc, Vị Ương cùng Thánh Hoàng tam đế thu nhập bên trong trận đồ, thả người nhảy lên, nhảy đến đỉnh núi Hoang Cổ thánh sơn, nhảy vào trong thần giới, tránh né hai đại Hoàng Đạo cực binh.

Hắn không muốn vì Chư Thiên vạn giới đổ máu toi mạng, hắn còn có hung tâm càng thêm hùng vĩ to lớn chưa từng thi triển.

Hắn đi, Giang Nam suất lĩnh Huyền Thiên Thánh tông, lập tức trở thành đối tượng cho Thiếu Hư Luyện Thiên đại trận đả kích, hai tòa Luyện Thiên đại trận đụng nhau, mỗi một khắc đều có Thánh tông Thần Ma chết thảm.

Lạc Hoa Âm khống chế Bỉ Ngạn Thần Chu mà đến, trên thuyền có rất nhiều Thần Ma Chư Thiên vạn giới, đều là bị Lạc Hoa Âm cứu, trừ lần đó ra, còn có Đa Tuần Phật Tổ cùng bọn người Tịch Ứng Tình cũng ở trên thuyền, bọn hắn cũng tham dự đến bên trong trường hạo kiếp này, đẫm máu chiến đấu hăng hái.

- Thần giới muốn bị chiếm đóng rồi, Địa Ngục đã chiếm cứ đại thế.

Đa Tuần Phật Tổ ngẩng đầu, nhìn về phía Hoang Cổ thánh sơn, chỉ thấy Thánh Hoàng cùng Sâm La Ma Đế phân thân tạo thành hai đại Hoàng Đạo cực binh, từ Hoang Cổ thánh sơn nhảy vào Thần giới, không khỏi lắc đầu nói:

- Chư vị, Chư Thiên vạn giới đã thất bại, Thiên Địa sắp đổi chủ, hai đại vũ trụ sắp dung hợp, ta cũng muốn đi Phật giới phục mệnh.

- Một trận chiến này, còn chưa bại! Bởi vì...

Giang Nam thét dài, thân hình càng ngày càng cao, càng ngày càng khôi ngô, trong tay hắn Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tỏa ánh sáng, cũng trở nên vô cùng lớn:

- Ta còn sống ah!

Trong tay hắn Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn động, kiếm quang trong nháy mắt bộc phát ra hào quang vô cùng hoa mỹ, chém về phía Hoang Cổ thánh sơn.

Oanh...

Hoang Cổ thánh sơn lắc lư không ngớt, bị hắn một kiếm chém vào phía trên lưng núi, kiếm quang cắt vào sơn thể không biết bao nhiêu vạn dặm, một cổ huyết dịch màu đỏ tươi từ trong sơn thể tuôn ra.

Giờ khắc này, thậm chí ngay cả Thần giới cũng lắc lư không ngớt!

Quanh thân Giang Nam bị chấn đến huyết nhục vẩy ra, Hoang Cổ thánh sơn chính là từ khai thiên lập địa liền sừng sững đến nay, chính là thông đạo giữa thần cùng người, thông đạo của Thần giới cùng vạn giới, tòa thánh sơn này được vô số sinh linh Trung thiên cúng bái, đã thành linh, trong sơn thể thậm chí hình thành đại đạo đạo tắc, hình thành huyết nhục hoa văn.

Kiếm trảm tòa thánh sơn này, hắn cũng nhận lấy lực phản chấn cực lớn!

Hô...

Huyết nhục quanh thân hắn bị chấn ly thể, lập tức từng khối huyết nhục bay trở về, rơi vào trên thân, Giang Nam rút kiếm, lại là một kiếm hung hăng chặt bỏ, hắn như là Cổ Thần trong hỗn độn đi ra, cầm Cự Kiếm trong tay, kiếm quang quét ngang Hoang Cổ thánh sơn, cho dù bị chấn đến thân thể lần lượt nứt vỡ, nhưng vẫn là một kiếm lại một kiếm đánh xuống.

Sắc mặt Thiếu Hư biến hóa, vội vàng toàn lực thúc dục Luyện Thiên đại trận, nghiền áp mà đi.

- Đoạn cho ta ah!

Giang Nam bổ tới một kiếm cuối cùng, kiếm quang từ một bên khác của

Hoang Cổ thánh sơn kích xạ mà ra, chiếu sáng hư không. Hoang Cổ thánh sơn lắc lư, biên độ càng lúc càng lớn, rốt cục tòa Thánh sơn nối tiếp Thần giới, vô cùng hùng vĩ này nghiêng nghiêng ngã xuống, đem hàng rào Thần giới vạch phá 100 triệu dặm, từ lỗ hổng lớn này có thể chứng kiến Câu Trần Thiên, cung điện Chư Thần.

Đạo vết rách Câu Trần Thiên này chậm rãi khép lại, cảnh tượng Thần giới dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Hoang Cổ thánh sơn ngã xuống, đoạn tuyệt Thiên Địa Thông, đoạn tuyệt Thần Nhân Thông, từ nay về sau Chư Thiên vạn giới cùng Thần giới ngăn cách!

Một bàn tay trắng noãn ở lúc Câu Trần Thiên chưa hoàn toàn khép lại thò ra, bắt lấy Hoang Cổ thánh sơn ngã xuống, đem tòa thánh sơn này thu vào trong thần giới.

- Tỷ tỷ!

Giang Nam trụ kiếm, ngẩng đầu hét lớn:

- Diệt đi Sâm La cùng Thánh Hoàng phân thân, thi điền La Thiên!

- Đã biết.

Khe hở Thần giới triệt để khép kín, thanh âm của Đông Cực đại đế truyền xuống.

Tiếng nói của Giang Nam vừa dứt, Sâm La Ma Hoàng chân thân đang cùng Minh Thổ Thần Đế giao phong không dứt lập tức tàn bạo nhìn tới, cười hắc hắc nói:

- Huyền Thiên tiểu quỷ, diệt phân thân ta, thi thể lấp La Thiên? Ngươi có biết hay không, ta trong nháy mắt liền có thể tiêu diệt ngươi?

Giang Nam hết sức khôi phục thân thể, không nói gì, phía sau hắn trên Đế

Hoàng Thụ, mấy Thanh Điểu đứng ở trên một nhánh cây xếp thành hàng, thăm dò một móng vuốt bắn ra, líu ríu om sòm nói:

- Trong nháy mắt nữa, trong nháy mắt nữa! Ta vừa mới nháy mắt mười tám lần!

Sâm La Ma Hoàng cơ hồ muốn phun ra một ngụm lão máu, Thiếu Hư còn đang thúc dục Luyện Thiên đại trận xoắn tới, thản nhiên nói:

- Giáo chủ, ngươi chặt đứt thiên địa thông, thần nhân thông, cũng là vô dụng, đối với bọn ta những Thần Ma này mà nói, tiến vào Thần Giới cũng dễ dàng!

Thần Giới hàng rào mặc dù chắc chắn, nhưng mà chẳng qua là ngăn cản người phàm cùng tu sĩ, đối với Thần Ma mà nói tác dụng ngăn cản cũng không lớn, chỉ có thể hạn chế Thần Ma cấp bậc Chân Thần trở xuống, nhưng cho dù là Thiên Thần, cũng có thể chiếu hình đến hạ giới. Cho nên Thiếu Hư nói đối với hắn mà nói tiến vào Thần Giới dễ dàng, cũng không phải là bốc phét.

- Ngăn chặn không được ngươi, không phải là Thiếu Hư đạo hữu ngươi nói là được, mà là ta!

Giang Nam nhìn về phía Thi Hiên Vi, Thi Hiên Vi hội ý, thúc dục Luyện Thiên đại trận, uy năng Luyện Thiên đại trận tăng vọt, phạm vi tịch quyển càng lúc càng rộng, trong khoảnh khắc liền đem đám người Minh Thổ Thần Đế, Tinh Quang Thần Đế, Linh Đạo Tử, Trấn Thiên hết thảy bao lại, bao phủ ở trong đại trận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1718: Thi Thể Lấp La Thiên

- Chư vị đạo hữu, theo ta cùng đi!

Giang Nam hét lớn, Luyện Thiên đại trận cách không, biến mất ở thần giới hàng rào, vòng quanh mọi người tiến vào Thần Giới.

Trong Thần Giới Câu Trần Thiên, Giang Nam cùng đám người Thi Hiên Vi, Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình rơi xuống, Giang Nam lập tức trọng chỉnh đại trận, chỉ thấy Đô Thiên Thần Giới đột nhiên chấn động, trong vực sâu từng mặt đại kỳ bay ra, phần phật bay tới, rơi vào trong tay chúng nhân.

Mọi người lập tức tế luyện một phen, thay Luyện Thiên đại trận trận kỳ, những đại kỳ này rõ ràng là pháp bảo của đứng đầu Đô Thiên ở lại trong Đô Thiên thần giới!

- Thiếu Hư mang theo địa ngục chư Đế, cường giả cùng Sâm La Ma Hoàng, tạo thành Luyện Thiên đại trận, nhân số chúng ta không nhiều bằng bọn họ, uy năng đại trận không bằng bọn họ, bất quá đổi một bộ trận kỳ này, đủ để cùng bọn họ chống lại!

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, đem chủ kỳ Đô Thiên đứng đầu giao ra đây, nhờ Tinh Quang Thần Đế pháp lực hùng hồn nhất tế luyện, lại để cho Thi Hiên Vi đem mười một mặt chủ kỳ khác giao cho những Thần Đế khác cùng Minh Thổ Thần Đế , để cho bọn họ cùng nhau chủ trì đại trận, Thi Hiên Vi thì chủ trì mặt chủ kỳ mắt trận kia nói:

- Thần Giới hàng rào, thích hợp ngăn chặn, các ngươi chủ trì đại trận, đủ để cho Thiếu Hư không cách nào mang theo địa ngục chư Đế thượng giới, cho dù là Lan Lăng Thần Hoàng tới cũng không được! Ta đi xem Sâm La phân thân cùng Thánh Hoàng phân thân một chút!

Hắn mới vừa nói tới đây, Thiếu Hư đã thúc dục Luyện Thiên đại trận xâm

nhập trong hư không Câu Trần Thiên, đại trận từ trong hư không toát ra, lúc này Thi Hiên Vi thúc dục Luyện Thiên đại trận, hai tòa đại trận va chạm, Thiếu Hư bởi vì người ở Trung Thiên thế giới là ngoài thần giới, biến hóa không kịp, lập tức chịu thiệt, bị chém giết hơn mười vạn Ma Thần, thậm chí ngay cả mấy Ma Đế cũng ăn thiệt thòi.

Ầm...

Sâm La Ma Hoàng lao ra Luyện Thiên đại trận, nhưng ngay sau đó bị Thần Giới chư Đế tính cả Tinh Quang Thần Đế cùng Minh Thổ Thần Đế hai Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả này liên thủ, đánh cho hộc máu, vạn cánh tay bẻ gảy bảy tám ngàn.

Thiếu Hư thúc dục Luyện Thiên đại trận xoắn tới, lúc này mới cứu trở về, nhưng Sâm La Ma Đế cũng là tìm được đường sống trong chỗ chết, nguyên khí tổn thương nặng nề.

Giang Nam nhìn lướt qua, lập tức nhích người, hướng chư thiên tầng cao hơn bay đi, dọc theo đường đi, hắn thấy Sâm La phân thân biến thành Minh Hải Ngự Thiên Kính cùng Thánh Hoàng phân thân biến thành Minh Hoàng Hồng Liên oanh kích uy năng lưu lại dấu vết, chỉ thấy hai đạo dấu vết này chạy thẳng tới La Thiên, trong lòng không khỏi giận dữ:

- Quang Vũ đây là chạy thẳng tới La Thiên, hắn là muốn họa thủy dẫn tới La Thiên!

Hắn xẹt qua Hậu Thổ Thiên, Trường Sinh Thiên, chạy thẳng tới La Thiên, đột nhiên ánh mắt của hắn liếc về bên kia, hơi ngẩn ra:

- Thiên Hà Cổ Đạo đây là tại sao?

Ở phía dưới hắn, Thiên Hà Cổ Đạo ngang qua Tử Tiêu Thiên, Ngọc Hoàng Thiên, Huyền Thanh Thiên, Tử Vi Thiên, Thanh Hoa Thiên, Trường Sinh Thiên, Hậu Thổ Thiên bảy đại chư thiên này, giờ phút này không còn là một cái hà đạo hạo hạo đãng đãng, mà là một dãy núi đội lên!

Chẳng qua là vùng núi này thật sự quá lớn, quá dài, cao tới hàng tỉ dặm, dài lại càng vô tận, thật sự làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi!

- Phía dưới Thiên Hà Cổ Đạo chính là Thiên Ngục! Chẳng lẽ trong Thiên Ngục xảy ra biến cố gì?

Trong lòng Giang Nam giật mình, chỉ thấy trên La Thiên, vạn đạo nổ vang, vô số Đại Đạo hóa thành thực chất rơi xuống, từng đạo Đại Đạo rơi xuống, hung hăng nện ở trên dãy núi này, đánh cho dãy núi đang không ngừng hỏng mất, trong núi thậm chí có thần huyết xông ra!

Dãy núi vĩ lượng vô cùng này đang không ngừng lay động, tựa hồ phía dưới có đồ vật gì đó cố gắng thoát khốn!

- Thiên Mẫu Thánh Hậu trong Thiên Ngục! Chẳng lẽ thân thể Thiên Mẫu Thánh Hậu to lớn như thế?

Trong lòng Giang Nam hoảng sợ, liên hoa trên La Thiên đại phóng tia sáng, không ngừng rơi xuống uy năng, trấn áp Thiên Ngục, hẳn là Giang Tuyết thúc dục La Thiên, trấn áp Thiên Ngục, không để cho Thiên Mẫu Thánh Hậu trong Thiên Ngục chạy trốn!

- Thì ra tỷ tỷ một mực trấn áp Thiên Mẫu Thánh Hậu... Hỏng bét! Giang Tuyết tỷ tỷ trấn áp Thiên Mẫu Thánh Hậu, mà Quang Vũ đem Sâm La phân thân cùng Thánh Hoàng đi La Thiên, chỉ sợ tỷ ta sẽ gặp nguy hiểm!

Tốc độ Giang Nam nhanh hơn, như gió bay điện chớp chạy tới La Thiên, đột nhiên trên La Thiên truyền tới chấn động kịch liệt, không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phân loạn không tới La Thiên, giờ phút này cũng nổi lên chiến hỏa, đó là Minh Hải Ngự Thiên Kính cùng Minh Hoàng Hồng Liên, tản mát ra rung động ngập trời, rung động hủy diệt hết thảy, hiển nhiên Giang Tuyết đã cùng bọn họ động thủ!

Giang Nam gia tốc chạy tới, đợi đến hắn sắp đuổi tới đó, chỉ thấy chấn động càng thêm kịch liệt, Hoàng đạo cực uy cùng thiên uy tràn ngập, rung

chuyển bầu trời, ngay cả Thần Giới thiên đình cũng bị chấn đung đưa không nghỉ.

Giang Nam đi lên La Thiên, đột nhiên một cổ Hoàng đạo cực uy đánh sâu vào mọi nơi, cơ hồ chấn bay hắn!

- Duy Ngã Bất Không!

Thân thể hắn bỗng nhiên dừng lại, tùy ý Hoàng đạo cực uy đánh sâu vào, ta lù lù bất động. Đợi đến cổ Hoàng đạo cực uy này tản đi, chỉ thấy Giang Tuyết đứng ở trong hư không, Minh Hải Ngự Thiên Kính lơ lửng, vạn tôn Sâm La đại viên mãn Ma Quân phân thân mở ra vạn cánh tay, vạn cánh tay cùng vạn cánh tay tương liên, xây dựng thành hình thái Minh Hải Ngự Thiên Kính.

Mà Minh Hoàng Hồng Liên là từng tôn Thánh Phật tạo thành liên hoa cánh hoa nhụy hoa, cũng có gần vạn tôn nghiệp hỏa Đại Phật, mà bản thể Thánh Phật đã Chứng Đế, ngồi ở trung ương Minh Hoàng Hồng Liên.

Giang Nam thở phào nhẹ nhõm, đang muốn tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, liều chết đánh cược một lần, giúp Giang Tuyết chém hai đại tồn tại này, đột nhiên chỉ nghe từng tiếng bạo liệt truyền đến, trong Minh Hải Ngự Thiên Kính, từng tôn Sâm La Ma Quân phân thân cánh tay đứt đi, từng thi thể khổng lồ bổ nhào từ bầu trời rơi xuống!

Trong chớp mắt, Minh Hải Ngự Thiên Kính to lớn không gì so sánh được toái đi, vạn tôn Sâm La Ma Quân đại viên mãn phân thân thi thể rơi đập ở trên La Thiên.

Trong lòng Giang Nam cả kinh, đột nhiên lại thấy từng tôn Thánh Phật kiếp khu mi tâm nổ tung, từng cái từng cái ngã xuống, thây ngã trên mặt đất!

Trong khoảnh khắc, gần vạn tôn Thánh Phật ngã không còn, thi thể bắt đầu dung nhập vào La Thiên, để cho La Thiên trở nên càng thêm vững chắc, càng thêm không gì phá nổi.

Hôm nay, chỉ còn lại có bản thể Thánh Phật ngồi ở trung ương Minh Hoàng Hồng Liên còn sống, hắn chính là Thần Đế, hơn nữa còn là tập trung Địa Ngục Ma Đạo cùng Chư thiên Huyền Môn tu thành Thần Đế, tu vi thực lực cực mạnh, nếu không cũng không có thể khống chế nhiều kiếp khu phân thân như thế!

- Đông Cực đạo hữu!

Thánh Phật khoanh chân mà ngồi, ngẩng đầu, nhìn về phía Nữ Đế giữa không trung kia, nghi ngờ nói:

- Ngươi thành tựu Hoàng đạo rồi?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1719: Như Thầy Như Cha. (1)

Giang Tuyết nhẹ nhàng gật đầu, thanh âm bình thản:

- La Thiên càng ngày càng đầy đủ, càng ngày càng nhiều Thiên Đạo dung nhập vào La Thiên, ta thật sự thành tựu Hoàng đạo. Hơn nữa, ta cảm giác được, Thiên Đạo càng ngày càng sâu, càng ngày càng thần thánh, mà tu vi của ta cũng càng ngày càng cao, càng ngày càng đến gần cảnh giới cùng thế giới kỳ diệu kia.

Nữ Đế kia ngẩng đầu, đưa mắt nhìn Thần Giới thiên đình, phảng phất có thể nhìn thấu thế giới thần bí sau lưng bầu trời kia.

Nơi đó là Tiên giới, thế giới mà Thần không cách nào đột phá đến, chỉ có Tiên mới có thể đạt tới đó.

- Sư tôn ta vẫn hy vọng, ta có thể vì chư thiên vạn giới diệt trừ Sâm La, ta vẫn là cô phụ hắn, ngược lại cuối cùng Trung Thiên thế giới hủy ở trong tay của ta.

Thánh Phật mặt mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu, mời ra tay đi. Ta bất hạnh bị Lan Lăng Thần Hoàng gieo ma chủng, đã làm ra sai lầm lớn, không cách nào đền bù, kính xin đạo hữu đưa ta đoạn đường!

Giang Tuyết quay đầu nhìn về phía hắn, nhẹ giọng nói:

- Làm sao ngươi biết, Cực Nhạc lão tổ không phải cố ý dung túng Lan Lăng Thần Hoàng, cố ý để cho Lan Lăng Thần Hoàng ở bên trong cơ thể ngươi bố trí ma chủng? Làm sao ngươi biết, Cực Nhạc lão tổ không phải là đang đợi hôm nay? Hắn có lẽ đã sớm lường trước hôm nay, đã sớm ngờ tới ma chủng của ngươi sẽ phát tác, đã sớm ngờ tới ngươi sẽ trở mặt, cùng Sâm

La liên thủ! Có lẽ, ngươi thủy chung chỉ là con cờ của hắn!

Thánh Phật trong lòng ầm ầm, lắc đầu lạnh lùng nói:

- Sư tôn ta sẽ không làm chuyện như vậy!

Giang Tuyết nhẹ nhàng lắc đầu, một chưởng đắp xuống, lẩm bẩm nói:

- Ta không tin được Cực Nhạc lão tổ...

Thánh Phật ở dưới chưởng của nàng, chia năm xẻ bảy, bỏ mình đạo tiêu.

- Cực Nhạc, ta giết con cờ của ngươi, ngươi còn có thể ngồi được sao?

Giang Tuyết đi về phía biên giới La Thiên, nhìn xa Chư thiên vạn giới, mặc dù Hoang Cổ Thánh Sơn đã đứt, tuyệt thiên địa thông, thần nhân thông, nhưng đứng ở trên La Thiên, như cũ có thể đem chư thiên vạn giới nhìn một cái không xót gì, thậm chí ngay cả địa ngục vạn giới xa xa, cũng có thể mơ hồ nhìn thấy.

- Vũ trụ mới ghê gớm thật...

Giang Tuyết nhẹ giọng nói, vị Nữ Đế này quay đầu nhìn về phía Giang Nam đi tới bên người nàng, mặt dãn ra cười nói:

- Đệ đệ, ngươi tới nhìn.

Giang Nam đứng ở bên người nàng, xuống phía dưới nhìn lại, Thần Giới cùng vạn giới, địa ngục thu hết vào mắt, làm người ta tâm thần sảng khoái.

- Làm một Đại Đế thống trị vũ trụ mới tương lai, thật là khiến người tâm trí hướng về.

Giang Tuyết lắc đầu cười nói:

- Đáng tiếc, lúc hai đại vũ trụ hoàn toàn dung hợp, chính là ngày ta phi thăng chứng Tiên, sau khi ta đi, tương lai ai có thể thống trị vũ trụ mới mênh

mông này?

Giang Nam trong lòng chấn động, nhìn nàng mặt nghiêng, yên lặng im lặng.

- Tử Xuyên, ngươi có nắm chặc thống trị vũ trụ mới này hay không?

Giang Tuyết cười nói.

Giang Nam tinh thần rung lên, cười to nói:

- Giang sơn này như vẽ, cũng là của ta!

Giang Tuyết khẽ cười một tiếng nói:

- Vậy ngươi gặp được rất nhiều đối thủ, bởi vì cơ hội phi thăng rất ngắn, ta phải bắt đến cơ hội, không sẽ giúp ngươi diệt trừ cường địch. Địch nhân của ngươi cũng không ít!

- Ta sẽ diệt trừ bọn họ.

Giang Nam mỉm cười:

- Ta Chứng Đế, tám đại vũ trụ, tất cả tồn tại, không một người là đối thủ của ta! Cho dù là Quang Vũ... Quang Vũ ở đâu?

Sắc mặt hắn biến hóa, vội vàng hướng Thiên ngục nhìn lại.

- Quang Vũ!

Giang Tuyết đột nhiên giận dữ, quát lớn.

Thiên Ngục một mực bị Giang Tuyết dùng uy năng La Thiên trấn áp, là vì đề phòng Thiên Mẫu Thánh Hậu chạy ra Thiên Ngục trấn áp, mặc dù lúc nàng cùng Thánh Hoàng biến thành Minh Hoàng Hồng Liên cùng Sâm La phân thân biến thành Minh Hải Ngự Thiên kính tranh đấu, cũng cho chín đại phân thân của mình đi ra thúc dục La Thiên, trấn áp Thiên Mẫu.

Bất quá hiện tại, Thiên Ngục đột nhiên kịch liệt chấn động, từng tòa Đại Sơn băng bại, sơn mạch khổng lồ, kéo Lục Đại Thần giới sơn mạch, giờ phút này đột nhiên chia năm xẻ bảy, một thân thể đại xà vô cùng khổng lồ, vô cùng khủng bố từ bên trong sơn mạch nứt vỡ kia run run thân hình, bay lên trời!

Tử Tiêu Thiên, Ngọc Hoàng Thiên, Huyền Thanh Thiên, Tử Vi Thiên, Thanh Hoa Thiên, Trường Sinh Thiên, sơn mạch vô cùng khổng lồ nổ tung, xà thân màu xanh trắng nõn run run, sau đó trong Hậu Thổ Thiên một đầu lâu so với Thần Nhật Thần Nguyệt còn muốn khổng lồ, còn muốn kinh người chậm rãi bay lên, tiếp theo là viên thứ hai, viên thứ ba!

Ba cái đầu lâu mỹ nhân kiều mỵ xinh đẹp, phía sau là kéo xà thân trăm triệu ức vạn dặm! Cái cảnh tượng này là khủng bố bực nào?

Mặc dù là tồn tại to lớn cao ngạo nhất, thân thể cũng không có khổng lồ như vậy, thân thể Thiên Mẫu Thánh Hậu vậy mà từ Tử Tiêu Thiên kéo dài đến Hậu Thổ Thiên, vượt qua Giang Nam tưởng tượng!

- Đạo Vương rõ ràng cưới thê tử lớn như vậy, cường tráng như vậy, thật sự là...

Giang Nam trong nội tâm rung động:

- Thật sự là rất giỏi! Lại nói, thời điểm hắn động phòng có thể có tâm lý oán hận hay không... xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Thiên Mẫu Thánh Hậu thoát khỏi La Thiên trấn áp, vẫn là dựa vào Quang Vũ Thần Đế cùng Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế, Thánh Hoàng Thần Đế dưới trướng hắn!

Đúng là bốn người này thừa dịp lúc Giang Tuyết diệt trừ Thánh Hoàng cùng Sâm La phân thân, bọn hắn gánh chịu La Thiên hơn phân nửa uy năng, để cho Thiên Mẫu Thánh Hậu một lần hành động có thể thoát khỏi trấn áp, lao ra không gian Thiên Ngục!

Cái vị tồn tại được vinh dự Thiên Mẫu này, rốt cục phục sinh, rốt cục thoát khốn!

Nàng chính là vợ cả của Đạo Vương, lúc Đạo Vương thống trị Chư Thiên vạn giới, nàng là thánh hậu mẫu nghi thiên hạ!

Nàng cũng là một trong mười ba người tham dự đến trấn áp Huyền Đô cổ tiên, chỉ vì nàng không thể trở thành Bổ thiên thần nhân cùng thế trường tồn, cho nên đi lên cực đoan, dựa vào thôn phệ người khác đến đề thăng thọ nguyên của mình, thậm chí nàng còn có kế hoạch lớn, ý định để cho mình vĩnh viễn sống sót!

Từ điểm này, liền có thể thấy được, Thiên Mẫu Thánh Hậu đã trở nên cực kỳ tà ác, là Chư Thiên vạn giới không thể dung!

Đạo Vương chính là vì nàng làm ác quá đáng, dù nàng là vợ của mình, hơn nữa có công với Chư Thiên vạn giới, cũng không thể không đem nàng trấn áp trong thiên ngục của chính nàng, nhưng mà vị Thiên Mẫu Thánh Hậu này lại chết mà không cương, trước đó không lâu thậm chí ý định huyết tế Hậu Thổ Thiên đến để cho mình phục sinh!

Lúc ấy Thiên Mẫu Thánh Hậu cũng không thực hiện được, nhưng mà giờ phút này, nàng rõ ràng phục sinh, Giang Nam cũng không biết Thiên Mẫu Thánh Hậu rốt cuộc là thông qua con đường gì để cho mình phục sinh, bất quá chứng kiến Quang Vũ cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu chung một chỗ đối kháng La Thiên chi uy, liền biết ở trong đó cùng Quang Vũ không thể thiếu liên quan!

Thiên Mẫu Thánh Hậu thoát khốn, hung uy ngập trời, ngửa đầu nhìn về phía Giang Tuyết trên La Thiên, cười nói:

- Đông Cực yêu hồ, ngươi trấn áp Bổn cung lâu như vậy, Bổn cung sớm muộn gì sẽ hướng ngươi lấy chút tiền lãi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1720: Như Thầy Như Cha. (2)

Oanh...

La Thiên chấn động, hoa sen cực lớn lắc lư, nghiêng La Thiên chi uy nghiền áp mà đi, hướng Thiên Mẫu Thánh Hậu đè xuống!

Sắc mặt Giang Tuyết ngưng trọng, toàn lực thúc dục La Thiên, sau lưng chín Nữ Đế hiển hiện, đột nhiên hóa thành chín đạo Bạch Hồng, ở sau lưng nàng phiêu diêu bất định, như là Cửu Vĩ!

Uy năng La Thiên hết thảy thôi phát, loại uy năng này thậm chí điều động Thần giới Chư Thiên chi uy, đem uy năng Thần giới Chư Thiên điều động đi ra, cùng một chỗ trấn áp Thiên Mẫu Thánh Hậu!

Cái này là La Thiên chi uy, La Thiên chính là Thần giới cao nhất thiên, lúc Giang Tuyết chứng đế Chư Thiên vạn giới vạn đạo triều bái, làm cho nàng có thể triệt để khống chế La Thiên, thậm chí ngay cả Thần giới chư thiên cũng bị La Thiên thống ngự, đại đạo cũng có thể bị La Thiên điều động!

Đây cũng là tiền vốn mà Giang Tuyết tự tin phân loạn không lên La Thiên, bởi vì ở La Thiên, nàng là tồn tại vô địch, coi như là Bổ thiên thần nhân, cũng phải ở trước mặt nàng cúi đầu!

Về phần Địa Ngục chư hoàng đi vào La Thiên làm loạn, vậy thì đến một cái chết một người, trừ khi xuất ra hơn mười Ma Hoàng cùng một chỗ vây công, mới có thể đánh phá La Thiên!

Sắc mặt Thiên Mẫu Thánh Hậu biến hóa, thân thể vô cùng khổng lồ bắt đầu phi tốc thu nhỏ lại, hóa thành nữ tử ba đầu thân rắn, như trước cao lớn hơn mười trượng, thân hình lóe lên, bao lấy Quang Vũ, Trường Nhạc, Vị Ương cùng Thánh Hoàng tứ đế, phi tốc bỏ chạy!

La Thiên hoa sen hiệp Chư Thiên chi uy oanh ra, Thiên Mẫu Thánh Hậu ngăn cản, bị chấn đến khóe miệng tràn huyết, Quang Vũ cùng Trường Nhạc, Vị Ương cùng Thánh Hoàng nhao nhao ra tay đối kháng, cũng từng người thổ huyết, lọt vào trọng thương, nhưng mà cuối cùng đem La Thiên hoa sen chi uy ngăn lại!

Năm tồn tại phi độn mà đi, lao ra Thần giới, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Tuyết trầm ngâm, không có tiếp tục công kích.

Nàng chỉ có ở bên trong La Thiên mới có thể bảo trì trạng thái vô địch, ra La Thiên, nàng là một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh bình thường, đã không có loại chiến lực siêu nhiên này, đối mặt Địa Ngục chư hoàng cũng không có loại ưu thế này.

Đây cũng là nàng bất đắc dĩ, nàng trọng luyện La Thiên, cũng đem mình hạn chế ở bên trong La Thiên, không cách nào thoát thân.

- Tử Xuyên, hôm nay Thần giới ta đã bị đánh cho tàn phế, còn thừa Thần Ma chỉ có Đô Thiên Thần Ma ngươi rồi.

Giang Tuyết thở dài nói:

- Nếu như địa ngục chư hoàng đến công, ta cũng ngăn không được, tối đa chỉ có thể bảo chứng La Thiên không mất, đối với Chư Thiên khác không cách nào bảo hộ. Ngươi có kế sách gì?

Ánh mắt Giang Nam hướng Thần giới Chư Thiên quét tới, vốn là Thần giới Chư Thiên Chư Thần mọc lên san sát như rừng, Thần Quang xông lên trời, giờ phút này đã ảm đạm, vô số thần linh đối ứng ngôi sao Chư Thiên, giờ phút này những ngôi sao kia cũng ảm đạm vô quang, đại biểu cho thần nhân vẫn lạc.

Trận đại chiến này qua thảm thiết rồi, thảm thiết đến lực lượng tầng giữa Thần giới cơ hồ hết thảy vẫn lạc, không còn tiền vốn tiếp tục đối kháng Địa Ngục.

- Quang Vũ thần đình cũng triệt để chôn vùi ở bên trong một trận chiến này, vốn Quang Vũ là kẻ thống trị thực tế của Thần giới, mà bây giờ Quang Vũ đã biến thành quan can tư lệnh, thủ hạ không binh không tướng, chỉ còn lại có hai ba con a miêu a cẩu. Hôm nay đúng là cơ hội tỷ tỷ khống chế Thần giới!

Giang Nam suy tư nói:

- Sau trận đại chiến này, ta cam đoan Địa Ngục không cách nào công lên thần giới, mục tiêu của Địa Ngục chư hoàng bây giờ là Bổ thiên thần nhân, dễ dàng cho Thần giới ta cơ hội phát triển! Bởi vậy chúng ta phải cam đoan, sau này Thần giới Thần Ma tấn chức, phải là tỷ tỷ nhất phái, không để cho Quang Vũ Thần Đế bất luận cơ hội gì tận dụng mọi thứ lôi kéo Thần Ma!

Lông mày thanh tú của Giang Tuyết cúi xuống, dò hỏi:

- Nên như thế nào mới có thể đem tất cả Thần Ma đều lôi kéo đến trong phe phái của ta?

- Đầu tiên phân đất phong hầu chư đế!

Giang Nam nói:

- Linh Đạo Tử sư huynh chứng đế, Thông U, Địa Hoàng, Cửu Tiêu, Cảnh Thiên, Tôn Viêm, Ngọc Chân, Thần Vũ cũng hai thế chứng đế, phong tám vị bọn họ làm Chư Thiên Thần Đế, thống trị bát đại Chư Thiên. Sau đó đem Minh Thổ Thần Đế cùng Tinh Quang Thần Đế mời lên La Thiên, ba Hoàng Đạo Cực Cảnh tồn tại tọa trấn, Thần giới sẽ không loạn. Trấn Thiên Thần Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế thì để cho bọn hắn phụ trách quản lý Chu Thiên Tinh Đấu đại quân, dùng Trấn Thiên Thần Đế cầm đầu, đủ để trấn áp Hoang Tổ cùng Nguyên Quân dị tâm.

Giang Tuyết lẳng lặng nghe, tán thán nói:

- Quyền mưu ta không được, khó trách Hồ Thiên lão sư luôn nói ta không thích hợp làm đại đế thống trị Chư Thiên vạn giới. Tử Xuyên, ngươi nói tiếp

đi.

- Sau đó liền trọng điểm rồi.

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Tỷ tỷ bố cáo thiên hạ, đem Quang Vũ Thần Đế đánh thành phản thần, cho hắn một cái tội danh tạo phản nguy hại Chư Thiên vạn giới! Đây cũng không phải là oan uổng hắn, hắn vốn có ý nghĩ cùng với tư cách này, ở một trận chiến Trung Thiên đã hiển lộ không thể nghi ngờ.

Giang Tuyết gật đầu nói:

- Cái này không khó. Bất quá như thế nào mới có thể để cho Thần giới tất cả Thần Ma đều quy tâm ta, cái này khó khăn. Quang Vũ ở thần giới vẫn có uy vọng thật lớn, hơn nữa hắn đánh chết Sa La Ma Đế, cũng sẽ để cho Thần Ma có chút không rõ chân tướng đầu nhập vào hắn. Nhân tâm khó dò, ta không có quá nhiều tâm tư cùng quyền mưu đi quản lý những Thần Ma này.

Giang Nam cười nói:

- Tỷ tỷ không cần phí sức, chỉ cần chế tạo Chư Thiên phủ, luyện chế Chư Thần sách, để cho Thần giới sau này tất cả Thần Ma tấn chức đều ở trong Chư Thiên phủ ký danh tạo sách, sau đó tuyển bạt tuyệt hảo chi nhân trong đó, phân đất phong hầu đến Chư Thiên. Những người này tỷ tỷ một tay tài bồi, sau này là dòng chính của tỷ tỷ, lại ở dưới chư đế thống trị, cho dù ngẫu nhiên có một hai cái phản loạn cũng không thể thương đại cục.

- Chư Thiên phủ đem tất cả Thần Ma ký danh tạo sách, cũng có thể đem số lượng cùng thực lực những Thần Ma này khống chế trong tay, làm bọn hắn gia nhập từng cái dòng chính đại quân, do chư đế chưởng quản khống chế, Quang Vũ lật không nổi bao nhiêu sóng gió.

Giang Tuyết như có điều suy nghĩ, gật đầu nói:

- Ngươi làm như vậy, hoàn toàn chính xác có thể chế tạo ra một thùng sắt

giang sơn, để cho Quang Vũ liên thủ cũng dò xét không đến. Tử Xuyên, ta bắt đầu cảm thấy ngươi có thể ở sau khi ta rời khỏi, trở thành đại đế phiến vũ trụ mới rồi. Bất quá, cử động này của ngươi chỉ là bình định Thần giới Chư Thiên, phía dưới còn có vạn giới, còn có Địa Ngục, phiến giang sơn này, ai đến vì ngươi đánh xuống?

Giang Nam nghe nàng luôn đề cập mình sắp ly khai, tâm tình phức tạp, rất nhanh đem phần tiểu tâm tư này vứt ra khỏi óc, cười nói:

- Ta có thể đánh xuống!

- Trường hạo kiếp này còn chưa kết thúc, Bổ thiên thần nhân tranh đấu giờ mới bắt đầu, chiến đấu sau này mới thật sự là thảm thiết, sẽ có tồn tại vô thượng vẫn lạc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1721: Ứng Long Ngậm Chuông. (1)

Giang Tuyết ngưng mắt nhìn vũ trụ hư không mênh mông bao la bát ngát, nói khẽ:

- Bổ thiên thần nhân mục nát rồi, trường hạo kiếp này nhìn như là hai đại vũ trụ va chạm mới sinh ra hạo kiếp, nhưng thật ra là mười ba người bọn hắn nhấc lên hạo kiếp. Năm ngàn bốn trăm vạn năm ân oán, là thời điểm nên chấm dứt rồi. Chỉ hy vọng, Hồ Thiên lão sư có thể bình an sống sót. . .

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, Giang Tuyết nói không sai, trường hạo kiếp này kỳ thật là mười ba người lúc trước trấn áp Huyền Đô cổ tiên kia nhấc lên hạo kiếp, là tranh đấu giữa mười ba người bọn hắn, cái gọi là hai đại vũ trụ va chạm sinh ra hạo kiếp, kỳ thật đều là những người này ở sau lưng âm thầm thôi động!

Địa Ngục xâm lấn, sau lưng là Bát Cảnh Thần Đế năm đó, hôm nay là Lan Lăng Thần Hoàng!

Phản đồ Bổ thiên thần nhân, từng đã là Huyền Tổ!

Mà Đạo Vương cũng ngồi nhìn dung túng trường hạo kiếp này!

Bổ thiên thần nhân khác, cũng đều có tâm tư, lại có Thiên Mẫu Thánh Hậu hung nhân bực này bị phóng xuất!

Bọn hắn dùng chúng sinh cùng Thần Ma của hai đại vũ trụ, thậm chí Thần Đế, Ma Đế, Thần Hoàng, Ma Hoàng, đều là quân cờ để bọn hắn đấu!

Đứng ở trên độ cao La Thiên, mới có thể đem điểm này thấy rõ, mới có thể suy nghĩ cẩn thận, tất cả tranh đấu đều là bởi vì mười ba người này mà khởi!

Thần Nhân mục nát, thực sự không phải là một lời nói suông.

- Hồ Thiên lão sư kẹp ở trong đó, nhân vật như hắn, thật sự không thích hợp tham dự đến trận tranh đấu này. . .

Hắn nói khẽ.

Giang Tuyết ôn nhu nói:

- Vô luận như thế nào, ta sẽ không để cho hắn vẫn lạc ở bên trong trường hạo kiếp này. Hắn đối với ta có công ơn nuôi dưỡng, như thầy như cha. . . Tử Xuyên, ngươi tới chưởng quản Chư Thiên phủ a? Tương lai thần tướng ma tướng từ trong Chư Thiên phủ đi ra, cũng sẽ là môn sinh của ngươi.

Giang Nam trong lòng chấn động, nhìn về phía Giang Tuyết, sắc mặt Giang Tuyết lạnh nhạt.

- Ta đến chưởng quản Chư Thiên phủ? Thần tướng ma tướng từ trong Chu Thiên phủ đi ra đều là môn sinh của ta? Đây chẳng phải là nói, tất cả thần tướng ma tướng đều là dòng chính của ta, không có người phản ta? Tỷ tỷ đây là ý định đem quyền lực Thần giới Chư Thiên giao cho ta sao. . .

Giang Nam thu thập tâm tư, ánh mắt hướng Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới quét tới, đột nhiên nao nao:

- Nơi đó là. . . Ứng Long lão tổ! Ứng Long lão tổ bị người vây công!

Hắn xa xa nhìn lại, chỉ thấy Địa Ngục mười hai Ma Hoàng ở trong vũ trụ hư không, đang cùng Ứng Long lão tổ đại chiến, giết đến vô cùng thảm thiết.

Đầu Thần Long kia hóa làm nguyên hình, trình độ khổng lồ cơ hồ có thể cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu so sánh, che khuất bầu trời, đỉnh đầu Thiên Đạo Bảo Chung treo cao, không ngừng chấn động!

Mà Địa Ngục mười hai Ma Hoàng cũng là chiến lực toàn bộ ra, thỏa thích phóng thích lực công kích của mình, vây công Ứng Long lão tổ!

Thân thể của bọn hắn cũng là cực kỳ to lớn cao ngạo, cổ xưa mà dữ tợn, chiến lực vô biên!

Trận ác chiến này so với Đạo Vương cùng Lan Lăng Thần Hoàng chiến một trận còn muốn làm người kinh tâm động phách, Đạo Vương cùng Lan Lăng Thần Hoàng đã công tham tạo hóa, lúc động thủ gió êm sóng lặng, uy năng không lộ ra, ở bên trong bình thản gặp thần kỳ, chỗ mục nát gặp hoa nở.

Nhưng Ứng Long lão tổ cùng mười hai Ma Hoàng chiến một trận, lại đem chỗ bá đạo của thần thông cùng thân thể triển lộ không thể nghi ngờ, thân thể cùng thân thể va chạm, thần thông cùng thần thông giao phong, lại có Thiên Đạo chí bảo chấn động, trấn áp, oanh kích, thật sự là đồ sộ bao la hùng vĩ!

Giang Nam chỉ là xa xem, cũng đã cảm thấy kinh tâm động phách, trong chiến trường kia bất luận một kích gì, cũng không phải hắn có khả năng ngăn cản, nếu oanh kích ở trên người của hắn, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hắn đối với Ứng Long lão tổ cảm nhận không tệ, cái đầu Long tộc Thuỷ tổ này, chính là Vô Song Chiến Thần, tuy là một bộ dạng đỉnh đạc ai cũng xem thường, nhưng kì thực rất nhiệt tình, bất luận cái nguy nan gì, hắn cũng là người thứ nhất xông lên phía trước.

- Chúng ta cứu không được Ứng Long.

Giang Tuyết đứng ở bên người Giang Nam, cũng chứng kiến một màn Ứng Long lão tổ đối chiến mười hai Ma Hoàng kia, lắc đầu nói:

- Nếu ta ly khai La Thiên, thực lực tối đa có thể địch nổi một Ma Hoàng, hai cái ta liền sẽ bị thua, ba cái liền có thể muốn tánh mạng của ta.

Giang Nam gật đầu, Giang Tuyết chỉ có ở bên trong La Thiên mới là vô địch, cái này cùng tình huống bọn người Bỉ Ngạn, Minh Hoàng, Tinh Quang Thần Đế có chút cùng loại, nhưng lại có bất đồng.

La Thiên thành toàn Giang Tuyết, nhưng mà hạn chế lấy nàng. Loại hạn chế này thậm chí phi thường kinh người, thậm chí có thể ngăn cản nàng chứng đạo thành tiên!

Bởi vì La Thiên là Giang Tuyết chứng đạo chi bảo làm căn cơ mà luyện chế, Giang Tuyết đại đạo chất chứa bên trong La Thiên, La Thiên lại hấp thu Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đại đạo, bởi vậy khiến cho Giang Tuyết có thể thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Đây là thành toàn.

Nhưng mà cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Giang Tuyết muốn để cho Hoàng Đạo của mình siêu thoát, nhảy ra Thiên Đạo, cũng trở nên vô cùng khó khăn. Đại đạo bảo liên của nàng dung nhập bên trong La Thiên, dựa theo tình huống bình thường tuyệt đối không cách nào rút đi những đại đạo ký thác vào bên trong La Thiên này, cũng chính là nói nàng vĩnh viễn không có cơ hội chứng đạo phi tiên!

Cái này là hạn chế.

Bất quá, một khắc hai đại vũ trụ Thiên Đạo giao hòa diễn biến thành Thiên Đạo mới này, là cơ hội nàng chứng đạo phi tiên, cơ hội phi tiên duy nhất của nàng!

Bỏ lỡ cơ hội này, nàng liền vĩnh viễn không cách nào chứng đạo thành tiên!

- Tỷ tỷ không thể tiếp Ứng Long, như vậy những Bổ thiên thần nhân khác thì sao?

Giang Nam hướng Đại Thế Giới khác nhìn lại, chỉ thấy Bổ thiên thần nhân khác giờ phút này cũng bị tốp năm tốp ba Ma Hoàng cuốn lấy, không cách nào thoát thân, vô lực đuổi qua đi cứu viện.

- Bây giờ có thể tiếp ứng Ứng Long, chỉ có Đạo Vương.

Giang Tuyết lẳng lặng nói:

- Nếu Đạo Vương bỏ qua cơ hội đánh chết Lan Lăng Thần Hoàng này, liền có thể thong dong cứu đi Ứng Long, Ứng Long tự nhiên sẽ không vẫn lạc. Hiện tại phải xem Đạo Vương có bỏ được cơ hội này hay không.

Giang Nam im lặng, hướng Trung Thiên di chỉ nhìn lại.

Đạo Vương như trước đang cùng Lan Lăng Thần Hoàng chém giết, ý đồ đánh chết Lan Lăng Thần Hoàng.

- Tâm tính Đế Hoàng. . .

Giang Nam thở dài, trong nội tâm sinh ra một cổ bi thương, vì Ứng Long lão tổ sinh ra một cổ bi thương.

Trong tích tắc Thiên Mẫu Thánh Hậu bay ra Thần giới Chư Thiên, Đạo Vương đang cùng Lan Lăng Thần Hoàng giao chiến lập tức có cảm ứng, sắc mặt biến hóa. Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Thiên Mẫu Thánh Hậu sau một khắc liền biến mất không thấy gì nữa, vậy mà không có hướng hắn liếc mắt nhìn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1722: Ứng Long Ngậm Chuông. (2)

Sắc mặt Đạo Vương khôi phục không hề bận tâm, chín đại tiên đạo bay vút lên. Đem Hỗn Độn Hồng Mông bốn phía Lan Lăng Thần Hoàng định trụ, ở dưới uy năng tiên đạo của hắn, Trung Thiên thế giới biến thành Hỗn Độn Hồng Mông lại bị chín đại tiên đạo căng ra, Hỗn Độn Hồng Mông tách ra, chỉ thấy Huyền Hoàng nhị khí không ngừng sinh sôi rủ xuống, bốc lên, Huyền Hoàng nhị khí lại hóa thành Thiên Địa Nhân, Tứ Tượng Ngũ Hành, Thiên Địa khai mở phân, Tinh Hà bắt đầu khởi động, cảnh tượng làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Cái bức cảnh tượng này, tựa như Đạo Vương muốn trọng khai thiên địa, trùng kiến Trung Thiên!

Chỉ là, hắn còn không phải tiên nhân, chưa từng đạt tới trình độ có thể mở Hồng Mông sáng tạo một Đại Thế Giới.

Hắn chỉ là mượn nhờ tiên đạo chi uy, đem Hỗn Độn Hồng Mông tách ra, do đó đoạn Hồng Mông đại đạo không già không chết bất diệt của Lan Lăng Thần Hoàng, để cho hắn không cách nào mượn nhờ Hỗn Độn Hồng Mông trọng sinh!

Hai người nhiều phiên giao phong, công kích thảm thiết, nhưng mà Lan Lăng Thần Hoàng đem Trung Thiên thế giới biến thành Hỗn Độn Hồng Mông tụ ở chung quanh, không già không chết bất diệt, lại có thể điều động Hồng Mông chi uy, mặc dù là thực lực Đạo Vương chiếm ưu thế, nhưng mà không cách nào tiêu diệt hắn.

Bởi vậy, Đạo Vương kinh doanh một cơ hội Nhất Kích Tất Sát, triệt để đem Lan Lăng Thần Hoàng đánh chết, không để cho hắn bất cứ cơ hội nào!

Mà Hỗn Độn Hồng Mông quanh thân Lan Lăng Thần Hoàng trong tích

tắc hết thảy tách ra, là thời điểm hắn đánh một kích cuối cùng!

Lan Lăng Thần Hoàng đối với cảnh tượng chung quanh làm như không thấy, cười nói:

- Đạo hữu, Thiên Mẫu Thánh Hậu phục sinh, thoát khốn mà ra, thật sự là đáng giá ăn mừng.

Đạo Vương lạnh nhạt:

- Thần Hoàng, trong này chỉ sợ là ngươi đang giở trò a? Bất quá, mặc dù nàng phục sinh, cũng không thể loạn tâm thần ta.

- Thật sao?

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha nói:

- Nếu ta cho ngươi biết, Hồ Thiên đạo huynh đã từng đắc tội qua Thiên Mẫu Thánh Hậu thì sao? Thiên Mẫu Thánh Hậu ý định huyết tế Hậu Thổ Thiên, phục sinh chính mình, kết quả bị Hồ Thiên đạo huynh hư mất đại kế. Thánh hậu lần này phục sinh, ngươi cảm thấy nàng sẽ bỏ qua Hồ Thiên đạo huynh? Không biết tin tức này, có thể làm Đạo Vương tinh thần rối loạn hay không?

Sắc mặt Đạo Vương không có bất kỳ biến hóa nào, lạnh nhạt nói:

- Giết ngươi, bức ra Huyền Tổ, bất luận kẻ nào cũng lật không nổi bao nhiêu sóng gió, đế sư tự nhiên không cần lo lắng an nguy của hắn.

- Ngươi khẳng định như vậy, ngươi có thể đánh chết ta?

Lan Lăng Thần Hoàng cười khẩy nói.

- Ngươi như thế nào có thể khẳng định, những Ma Hoàng kia có thể đánh chết Ứng Long?

Hai người kịch liệt va chạm, trong khoảng thời gian này, Đạo Vương dĩ

nhiên đem chín đại tiên đạo bố trí ở quanh thân Lan Lăng Thần Hoàng, căng Hỗn Độn Hồng Mông ra thành từng mảnh, đoạn tuyệt cảm ứng của Lan Lăng Thần Hoàng cùng Hỗn Độn Hồng Mông, cắt nguồn suối lực lượng của hắn, mỉm cười nói:

- Ta trước đó để cho Ứng Long có thể thỏa thích phóng thích chiến lực của mình, thoát khỏi Thiên Đạo Bảo Chung trấn áp. Ứng Long chiến lực toàn bộ triển khai. Tuy không phải đối thủ mười hai Ma Hoàng, nhưng đào thoát kiếp nạn này cũng không khó khăn.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên ở chỗ sâu trong vũ trụ truyền đến một cổ chấn động khiến cho mọi người tim đập nhanh, cái kia phảng phất là Cự Thú cổ xưa cởi bỏ phong ấn, giãn ra thân hình, chấn động vô cùng khủng bố truyền khắp hai đại vũ trụ, khiến người sợ hãi, để cho nhân tâm rung động!

Ứng Long lão tổ rốt cục bỏ niêm phong, cởi bỏ Thiên Đạo Bảo Chung đối với hắn trấn áp, hoàn toàn phóng thích chiến lực của mình!

Đạo Vương thần đình đệ nhất chiến tướng, rốt cục có thể không kiêng nể gì cả đem lực lượng của hắn phóng thích, bộc phát!

Rồng ngâm truyền khắp vạn giới, rơi vào Thần giới, rơi vào Địa Ngục, chấn động Minh Hải, Long Thần cường đại nhất từ xưa đến nay giãn ra móng vuốt sắc bén, triển khai cánh chim, cánh chim tiếp theo móng vuốt, trong khoảnh khắc công ra không biết bao nhiêu đạo công kích, cứ thế mà phá vỡ xu thế mười hai Ma Hoàng liên thủ, khiến cho chư hoàng không thể không tạm lui, để tránh hắn mũi nhọn!

Ứng Long ngâm nga, ngàn cánh chấn động, phá không mà đi!

Mà vào lúc này, hư không đột nhiên vỡ ra một khe hở cự đại, xuất hiện ở bên người Ứng Long lão tổ, cái khe hở kia đột nhiên mở ra, trong khe rõ ràng là một thần nhãn to lớn không gì so sánh được!

Ứng Long không kịp trốn tránh, gào thét nhảy vào trong mắt.

Ma Hải sinh sóng, ma quái bên trong thần nhãn kia xuất hiện, cùng lúc đó mười hai Ma Hoàng từng người vọt tới, hướng trong thần nhãn phóng đi, lại vào lúc này, Ứng Long lão tổ cánh chim bẻ gẫy trên dưới một trăm đạo, hô một tiếng bay ra thần nhãn, cùng ma quái bên trong thần nhãn giao phong, trong nháy mắt hai tồn tại va chạm không biết bao nhiêu lần, Ứng Long lão tổ ăn thiệt thòi, nhưng mà thành công chạy ra sát kiếp!

Thân thể khổng lồ của hắn đâm vào trên người một Ma Hoàng, đem Ma Hoàng kia đâm cho thổ huyết. Cánh chim rất nhanh lại sinh dài ra, chuẩn bị cướp đường mà đi!

Mặt khác rất nhiều Ma Hoàng nhao nhao ngăn trở, Ứng Long trường rống, tiếng hô như chung, chấn động không dứt, uy năng vô cùng khủng bố mọi nơi trùng kích, lập tức đuôi rồng bày lên, cuồn cuộn nghiền áp, ngàn cánh đủ trảm, khiến cho những Ma Hoàng kia không dám cùng hắn dốc sức liều mạng, rốt cục sắp sửa chạy ra lớp lớp vòng vây!

- Để cho hắn đi!

Chư hoàng đang muốn đuổi giết, đột nhiên ma quái bên trong thần nhãn lên tiếng, thanh âm chấn động, ha ha cười nói:

- Để cho hắn đi! Ứng Long bất quá là một kẻ mãng phu, giết hay không không sao cả! Thiên Đạo Bảo Chung đã tới tay, chỉ cần đem khẩu bảo chung này dung nhập bên trong Địa Ngục Minh Hải Vạn Ngục Ấn, Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo tất nhiên sẽ suy kiệt tới cực điểm, Thiên Đạo vạn giới tất nhiên sụp đổ!

Ma quái kia cất tiếng cười to nói:

- Thiên Đạo sụp đổ, sẽ bị Minh Hải Vạn Ngục Ấn ta hấp thu, bằng vào uy năng ấn này, đủ để đem Đạo Vương một lần hành động đuổi giết! Một trận chiến này chúng ta liền không thắng mà thắng!

Trong nháy mắt Ứng Long lão tổ cưỡng ép đem đại đạo bản thân từ trong

Thiên Đạo Bảo Chung rút ra đó, cái Thiên Đạo Bảo Chung này cũng đã biến thành vật vô chủ, trong chuông ẩn ẩn hiện ra xu thế Thiên Đạo sụp đổ!

Khẩu Thiên Đạo Bảo Chung này đã không có Ứng Long trấn áp, Thiên Đạo trong chuông lập tức bị Minh Hải Vạn Ngục Ấn bên trong Địa Ngục vạn giới hấp dẫn, chẳng những Thiên Đạo theo trong chuông chảy ra, hướng Địa Ngục hội tụ mà đi, thậm chí ngay cả khẩu Thiên Đạo chí bảo này cũng bồng bềnh đung đưa hướng Địa Ngục bay đi!

Ma quái bên trong thần nhãn kia cũng không nói dối, nếu Thiên Đạo Bảo Chung bị Địa Ngục Thiên Đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn thôn phệ, liền sẽ có được nghiền áp chi lực, mặt khác bất luận Thiên Đạo chí bảo gì cũng không thể chống cự lực hấp dẫn của Minh Hải Vạn Ngục Ấn, Thiên Đạo bên trong các loại Thiên Đạo chí bảo sẽ gia tốc trôi qua, không ngừng lớn mạnh uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1723: Đạo Vương Bỏ Niêm Phong. (1)

Nếu chín đại Thiên Đạo chí bảo đều bị Minh Hải Vạn Ngục Ấn hấp thu, cái Thiên Đạo chí bảo này liền tập kết hai đại vũ trụ Thiên Đạo, để cho Địa Ngục biến thành chính thống!

Khi đó uy năng ấn này chỉ sợ còn muốn vượt qua một ít tiên khí, ngay cả tiên nhân cũng sẽ đối với uy năng ấn này cảm giác được sợ hãi!

Lúc này Chư hoàng hướng Thiên Đạo Bảo Chung bay đi, chuẩn bị hộ tống khẩu chuông lớn này tiến về Địa Ngục, lại vào lúc này chỉ nghe một tiếng rồng ngâm vang lên, Ứng Long lão tổ ngàn cánh chấn động, chạy như bay mà đến, mở cái miệng rộng ngậm chặt Thiên Đạo Bảo Chung, quay người liền muốn bay đi!

- Sớm biết lão Long ngươi rất nhiệt tình!

Thần nhãn xuất hiện, trong mắt bắn ra ma quang, hóa thành Thiên La Địa Võng, ma quái ở trong thần nhãn cười to:

- Ta vừa rồi nói lời kia, là muốn đem ngươi dẫn trở về, chẳng những muốn đem ngươi tru sát, còn muốn đoạt được Thiên Đạo Bảo Chung!

Ứng Long lão tổ tránh né không kịp, bị ma võng gắn vào trên người, chỉ nghe xuy xuy Xùy~~ thanh âm truyền đến, cái ma võng kia vậy mà lặc nhập bên trong huyết nhục của hắn, không ngừng hướng trong huyết nhục hắn xâm nhập cắt xuống!

Ứng Long trong miệng ngậm chuông, không cách nào rống to, trong cổ họng phát ra tiếng vang ô ô, mở ra cánh chim tàn phá, cố gắng hướng ra phía ngoài bỏ chạy đi.

Mười hai Ma Hoàng đánh tới, quay chung quanh hắn cao thấp tung bay,

vô số đạo công kích rơi xuống, đánh cho đầu lão Long này da tróc thịt bong, liên tục bị thương.

Ứng Long ngậm chuông, tiếng chuông chấn động không dứt, nổ nát từng mảnh hư không, mười ba thân hình trên dưới tung bay, nhoáng một cái là không biết bao nhiêu ức vạn dặm, hư không ven đường rầm rầm rầm sụp đổ, lưu lại từng chuỗi huyết nhục, đó là huyết nhục của Ứng Long lão tổ.

- Đạo hữu, buông chung!

Thiên Ý lão tổ hình chiếu xuất hiện, cao giọng quát:

- Buông chung, đào tẩu!

Oanh…

Thần nhãn hướng hắn xem ra, Thiên Ý lão tổ hình chiếu bị cắn nát!

- Ứng Long, buông Thiên Đạo Bảo Chung cho ta!

Tạo Hóa lão tổ hình chiếu hiển hiện, trên mặt vẻ không đành lòng nói:

- Buông Thiên Đạo Bảo Chung, sự tình sau này cũng không phải chúng ta tất bại. . .

Hắn hình chiếu bị thần nhãn bắn ra uy năng cắn nát, Đạo Vương hư ảnh cũng xuất hiện, thở dài nói:

- Chiến hữu, buông chung a. . .

Đạo Vương hình chiếu nghiền nát, hình chiếu các Bổ thiên thần nhân nhao nhao tới, khích lệ Ứng Long lão tổ buông Thiên Đạo Bảo Chung, đầu lão Long này mắt điếc tai ngơ, ngậm chuông mà đi, cùng mười hai Ma Hoàng đánh đập tàn nhẫn, bị đánh đến thân thể văng tung tóe, bị ma võng lặc tận xương tủy, lặc nhập đầu lâu, vỡ ra trái tim, ghìm chặt thần tính, vây khốn thần tính của hắn!

Hắn có khả năng phát huy ra thực lực càng ngày càng thấp, bị thương càng ngày càng nặng, nguy tại sớm tối.

- Ô ô. . .

Hắn bị đánh co rút, trong cổ họng phát ra kêu đau.

Rốt cục, Đạo Vương Đại Thế Giới ở trước mắt, lão Long toàn thân là huyết bổ nhào vào Đạo Vương Đại Thế Giới, há miệng nhổ ra, Thiên Đạo Bảo Chung chấn động không dứt, từ trong miệng hắn bay ra, hướng Đạo Vương thần đình bay đi.

Ma quái bên trong Thần nhãn gào thét, mười hai Ma Hoàng nổi giận, đánh giết mà đến.

Ứng Long lão tổ miễn cưỡng nâng lên đầu lâu cực đại, nhìn về phía mười ba tuyệt đại cường giả đánh tới, ánh mắt lộ ra xem thường chi sắc:

- Các ngươi những tồn tại hèn mọn này, vẫn là không có thể ngăn cản ta. . .

Hắn bị Ma Hoàng cùng thần nhãn ma quái nhào lên, bị chết nát bấy.

- Đạo hữu…

Bổ thiên thần nhân khóc lớn, trời giáng huyết vũ.

Ứng Long lão tổ chết rồi, Lan Lăng Thần Hoàng cất tiếng cười to, trong tiếng cười mang theo bi thương, thở dài nói:

- Dù sao cũng đã từng là chiến hữu, chỉ tiếc đạo bất đồng, rốt cục để cho ta không thể không tiễn đưa hắn ra đi. . . Đạo Vương, ngươi bây giờ cảm giác được hư nhược chưa?

Khí tức của hắn không bị cản trở, càng phát ra cuồng dã, thế công càng ngày càng mãnh liệt, cười lạnh nói:

- Ngươi trấn áp Đạo Kim Ngọc Bàn, trấn áp Thiên Đao, quân sư lại đem Hóa Tiên Ngọc Bình đưa đến Đạo Vương Đại Thế Giới của ngươi, hôm nay Ứng Long lại liều chết đem Thiên Đạo Bảo Chung đưa đến chỗ ngươi! Trấn áp Tứ đại Thiên Đạo chí bảo, ngươi còn thừa lại bao nhiêu pháp lực?

Ở dưới công kích của hắn, Đạo Vương vậy mà liên tiếp bại lui, hiển nhiên, Tứ đại Thiên Đạo chí bảo cắn trả, khiến cho Đạo Vương không thể không đem càng nhiều tu vi dùng để trấn áp Tứ đại Thiên Đạo chí bảo này.

Nếu như không trấn áp, Tứ đại Thiên Đạo chí bảo này sẽ thoát ly khống chế, do đó bị Địa Ngục Minh Hải Vạn Ngục Ấn đoạt đi!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn cắn nuốt Tứ đại Thiên Đạo chí bảo mà nói, một trận chiến này cũng không tiếp tục lo lắng, uy năng Minh Hải Vạn Ngục Ấn thế tất đạt tới hoàn cảnh cực kì khủng bố, mặc dù Bổ thiên thần nhân giải phóng chiến lực, cho dù là Đạo Vương tồn tại vô bực này cũng bị trấn sát!

Nhưng trấn áp mà nói, Đạo Vương sẽ bị phân đi càng nhiều tu vi, hắn khống chế Đạo Kim Ngọc Bàn, Đạo Kim Ngọc Bàn đã hạn chế hắn, hôm nay lại nhiều ra Tam đại Thiên Đạo chí bảo, rốt cục để cho thực lực của hắn suy sụp tới cực điểm!

Cái này là mưu kế của Lan Lăng Thần Hoàng, một mình xuất hiện ở Trung Thiên, đưa tới Đạo Vương, bức lui quân sư, tiêu diệt Ứng Long, lại để cho Thiên Đạo chí bảo tề tụ Đạo Vương Đại Thế Giới, hạn chế Đạo Vương càng nhiều thực lực!

Hắn dùng thân phạm hiểm, cầu là giờ phút này, cầu hạn chế thực lực của Đạo Vương tới cực điểm, sau đó đem vị tồn tại mạnh nhất Chư Thiên vạn giới này chém giết!

- Sâm La, không cần đánh Thần giới nữa, Thần giới đã không ảnh hưởng toàn cục, cùng ta chung một chỗ tru sát Đạo Vương!

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha, Sâm La Ma Hoàng phi thân mà đến,

Vạn Ngục Thiên Luân bay lên, cùng hắn chung một chỗ trấn áp Đạo Vương, vị Ma Hoàng này chính là tồn tại đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh viên mãn, khoảng cách tiên cảnh chỉ thiếu chút nữa, pháp lực cực kỳ cường đại, nếu không cũng không có thể đở nổi Minh Thổ Thần Đế.

Cùng lúc đó, từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh bay lên, sát nhập chiếm cứ!

Hai đại cao thủ giáp công, hơn nữa nhiều Hoàng Đạo cực binh như thế, rốt cục làm Đạo Vương mất thong dong, tràn đầy nguy cơ!

Đây là ván cục phải chết!

Chỉ vì Đạo Vương bố trí xuống ván cục phải chết, Tứ đại Thiên Đạo chí bảo là suy yếu tthực lực, đem thực lực Đạo Vương áp chế đến cực hạn, sau đó xuất động Sâm La Ma Hoàng cùng hơn hai mươi kiện Hoàng Đạo cực binh, triệt để vây khốn Đạo Vương, một lần hành động đem hắn đuổi giết!

Nếu không như thế, mười hai Ma Hoàng chém giết Ứng Long lão tổ kia đã phi tốc chạy đến, thần nhãn kia cũng hưng phấn không hiểu, ma quái bên trong thần nhãn bốc lên, phiên giang đảo hải (*dời sông lấp biển), hưng phấn thúc giục bọn hắn tiến đến tru sát Đạo Vương!

Bên trong Luyện Thiên đại trận, rất nhiều Ma Đế nguyên một đám kích động, Nguyên Ma Ma Đế liếm liếm bờ môi nói:

- Chúng ta muốn tương trợ sao?

- Tiêu diệt đệ nhất cường giả, cái này là vinh hạnh bực nào?

- Tiêu diệt Đạo Vương, suy nghĩ một chút cũng nhiệt huyết sôi trào ah!

Chương 1724: Đạo Vương Bỏ Niêm Phong. (2)

Thiếu Hư lắc đầu, thúc dục Luyện Thiên đại trận, hướng Địa Ngục thối lui, trầm giọng nói:

- Tiến vào vòng chiến Đế cấp cường giả, chỉ có một con đường chết! Nếu Đạo Vương liều chết giải phóng chiến lực, chỉ sợ sẽ tử thương vô số, tại đây đã không thể dừng lại, chúng ta về Địa Ngục, lặng chờ thành quả chiến đấu của chư hoàng!

Quân tử không nhịn được việc nhỏ sẽ hư đại sự, nếu Đạo Vương liều mình đánh cược một lần, ngay cả chư hoàng cũng sẽ vẫn lạc không ít, bởi vậy Thiếu Hư quyết định thật nhanh, tránh đi nơi đây.

Mà vào lúc này, trong Hồ Thiên đại thế giới Hồ Thiên lão tổ nghênh chiến ba Ma Hoàng, giết đến long trời lỡ đất, Hồ Thiên đại thế giới ngôi sao tan vỡ không biết bao nhiêu. Vị đế sư này đột nhiên thở dài, lẩm bẩm nói:

- Nhẫn tâm, thật sự nhẫn tâm. . .

Tam đại Ma Hoàng vây công Hồ Thiên lão tổ khó hiểu, cười ha ha nói:

- Hồ Thiên lão đầu, ngươi đang nói cái gì nhẫn tâm? Là khổ sở đệ tử của ngươi chết sao?

Hồ Thiên lão tổ lắc đầu, thở dài nói:

- Ta đang nói đệ tử này của ta nhẫn tâm, dùng tánh mạng Ứng Long đạo hữu bố cục, rốt cục bố trí xuống trận sát cục này. Đáng thương, đáng tiếc, Địa Ngục chư hoàng bè lũ xu nịnh, rốt cục vì hắn làm mai mối. . .

Sắc mặt của hắn giống như bi giống như hỉ, thấp giọng nói:

- Đạo Vương, Đế Hoàng tâm cảnh của ngươi đã đến cảnh giới hoàn mỹ, hoàn mỹ đến ngay cả ta cũng cảm giác được không rét mà run. . . Đế Hoàng tâm ngoan thủ lạt bực này, vì thắng lợi ngay cả chiến hữu của mình cũng có thể buông tha cho, thật là ta dạy dỗ sao. . .

Ba Ma Hoàng cười ha ha, cười đến nước mắt đều nhanh muốn đi ra:

- Hồ Thiên lão quỷ, lại ở trên mặt mình thiếp vàng! Bất quá, ngươi dán không được bao lâu, bởi vì, ngươi rất nhanh cũng sẽ chết rồi, rất nhanh ngươi sẽ cùng Đạo Vương đoàn tụ!

Hồ Thiên lão tổ tức cười nói:

- Rất nhanh, các ngươi sẽ nhìn thấy một mặt chính thức khủng bố, chính thức vô địch của Đạo Vương, ba vị đạo hữu, ta khuyên các ngươi vẫn là nhanh trốn đi thì tốt hơn.

Ba Ma Hoàng cười lạnh, thế công càng thêm mãnh liệt.

Mà vào lúc này, Đạo Vương Đại Thế Giới, ở chỗ sâu trong Đạo Vương thần đình, Đạo Kim Ngọc Bàn phiêu phù ở trong một Hồng Mông không gian thâm bất khả trắc, trấn áp ma quái dưới vực sâu.

Bên cạnh Đạo Kim Ngọc Bàn, còn có Thiên Đao trôi nổi, Hóa Tiên Ngọc Bình ở trong Hỗn Độn Hồng Mông lên lên xuống xuống, lại có một ngụm Thiên Đạo Bảo Chung bay tới, cùng Tam đại Thiên Đạo chí bảo đặt song song.

Đột nhiên, trong Đạo Kim Ngọc Bàn truyền đến thanh âm Đạo Vương, chấn động phiến Hồng Mông không gian này.

- Thái Hoàng, là lúc này rồi!

Hồng Mông bắt đầu khởi động, vỡ ra một con đường, lộ ra thế giới tiên đỉnh tàn phiến phía dưới Hồng Mông. Một vị thiếu niên lông mi trắng di chuyển bước chân, từ từ trong tiên đỉnh tàn phiến cất bước đi ra.

Thái Hoàng.

- Chuẩn bị động thủ đi.

Trong Đạo Kim Ngọc Bàn truyền ra thanh âm của Đạo Vương nói:

- Tâm cảnh của ngươi, thích hợp khống chế Thiên Đạo nhất, ta còn cần e ngại Thiên Đạo chí bảo cắn trả, duy chỉ có ngươi cùng Thiên Đạo chí bảo vô cùng dung hợp nhất, Thiên Đạo sẽ không cắn trả ngươi. Hôm nay rốt cục muốn dùng đến ngươi rồi.

Thái Hoàng lão tổ khom người, tu vi của hắn dĩ nhiên đột nhiên tăng mạnh, đạt tới cấp bậc Thần Quân, tu vi cũng không cao sâu, chỉ có thể coi là cường giả tầng giữa bên trong Thần Quân, cùng nhân vật Đế cấp còn kém khá xa.

Trên thực tế, Đạo Vương cũng không cần tu vi hắn cao sâu bao nhiêu.

- Khống chế Thiên Đạo chí bảo, ngươi sẽ gặp tâm cùng thiên hợp, có được khống chế chiến lực chí bảo. Từ đó về sau, ngươi chính là thiên, thiên là ngươi, đạt được Thiên Đạo chí bảo khác, lại thôn phệ Địa Ngục Minh Hải Vạn Ngục Ấn, ngươi chính là Thiên Đạo của vũ trụ mới, thống soái Thiên Đạo vận hành!

Thanh âm của Đạo Vương từ trong Đạo Kim Ngọc Bàn truyền đến, ân cần dạy bảo nói:

- Bổ thiên thần nhân khác rất ít cùng ta một lòng, bọn hắn mục nát rồi, lại không muốn giao ra Thiên Đạo chí bảo, bất quá trường hạo kiếp này, rốt cục có thể cho chín đại Thiên Đạo chí bảo quy nhất. Ngươi trước khống chế bốn kiện này, năm kiện khác rất nhanh sẽ trở về!

- Tuân pháp chỉ.

Thái Hoàng lão tổ khom người.

Hắn bắt đầu cùng Thiên Đạo Bảo Chung tương dung, Thiên Đạo Bảo Chung chỉ cần hơi chút chấn động thoáng một phát, liền có thể chấn hắn phấn thân toái cốt, nhưng mà Thái Hoàng đại đạo dung nhập Thiên Đạo Bảo Chung, khẩu Thiên Đạo chí bảo này lại không có chút cắn trả nào, bởi vì Thái Hoàng phảng phất là một bộ phận Thiên Đạo, Thiên Đạo sẽ không cự tuyệt Thiên Đạo.

Rất nhanh khẩu Thiên Đạo chí bảo này liền rơi vào tay Thái Hoàng, lập tức hắn lại bắt đầu luyện hóa Hóa Tiên Ngọc Bình, Hóa Tiên Ngọc Bình cũng không có chống cự, sau đó là Thiên Đao, đợi cho Thiên Đao cũng bị luyện hóa, Thái Hoàng rốt cục bắt đầu luyện hóa Đạo Kim Ngọc Bàn.

Đạo Kim Ngọc Bàn khó luyện hóa nhất, cần tốn hao một ít thời gian.

- Hoàng Tổ, ta phóng thích ngươi, tìm được chỗ Huyền Tổ cho ta!

Trong Đạo Kim Ngọc Bàn lại truyền tới thanh âm của Đạo Vương.

Hồng Mông không gian chấn động, một Ma Thần bốn tay bốn chân, bốn đầu tứ phía, lại dài lấy mặt người mặt thú mặt ma mặt điểu hiển hiện, quanh thân hắn tầng tầng phong ấn cởi bỏ, Đạo Kim Ngọc Bàn trấn áp hắn càng ngày càng nhỏ, rốt cục tất cả phong ấn biến mất.

Hoàng Tổ thét dài, bốn chân hơi ngồi xổm, bắn lên, nhảy ra Hồng Mông không gian, viễn độn mà đi!

- Đạo Vương, ngươi rõ ràng phóng thích ta, tốt, ta giúp ngươi đi tìm Huyền Tổ!

Hoàng Tổ cười ha ha nói:

- Sau khi tìm được Huyền Tổ, ta quay về tiên đỉnh, sẽ cùng ngươi so đo!

Lúc này bản thể Đạo Vương dĩ nhiên lâm vào vây công, vị tồn tại cường đại nhất này bị đánh đến mình đầy thương tích, Lan Lăng Thần Hoàng, Sâm La Ma Hoàng, cộng thêm hơn hai mươi kiện Hoàng Đạo cực binh vây công,

lại để cho hắn nhiều lần lâm hoàn cảnh sắp chết!

Hắn đau khổ giãy dụa, tránh khỏi trận sát cục này!

Rốt cục, Đạo Vương ngửa mặt lên trời thét dài, khí tức của hắn tăng vọt, uy năng của Hoàng Đạo cực binh còn chưa tiếp cận, liền bị khí tức của hắn nổ tung!

Cái kia là khí tức cường đại cùng to lớn cỡ nào?

Cổ hơi thở này rung chuyển Chư Thiên, để cho Thần giới phiêu diêu bất định, để cho La Thiên chấn động không ngớt, để cho vạn giới vô số đại đạo không tự chủ được hiển hiện, vạn đạo tề minh!

Cổ hơi thở này thậm chí truyền đãng đến Địa Ngục, truyền đãng đến Minh Hải, truyền đãng đến U Minh, thậm chí ngay cả Quỷ giới cũng bị xung kích, vô số Quỷ giới cường giả trong lòng rung động không hiểu!

Chiến lực của Đạo Vương rốt cục cởi mở, rốt cục không hề áp chế!

Quanh thân hắn chín đại tiên đạo bốc lên, một đạo tiên đạo định trụ oanh đến Vạn Ngục Thiên Luân, một đạo tiên đạo khác quét tới, Vạn Ngục Thiên Luân ầm ầm nứt vỡ!

Ánh mắt Sâm La Ma Hoàng lộ ra vẻ không thể tin được, sau một khắc, những Hoàng Đạo cực binh kia oanh kích ở trên người Đạo Vương, chỉ thấy quanh thân hắn tiên đạo lách thân, mặc dù là Hoàng Đạo cực binh cũng không cách nào công phá phòng ngự của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1725: Cái Chết Của Thần Hoàng. (1)

Từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh bị Đạo Vương đánh bay, Đạo Vương xông đến trước người Sâm La Ma Hoàng, tay nâng chưởng rơi, Sâm La vạn cánh tay toái đi, trong miệng thổ huyết!

Lại là một chưởng bay tới, thân thể Sâm La Ma Hoàng nổ tung!

- Cái thằng này đã thoát khốn, cái thằng này đã thoát khốn!

Mười hai Ma Hoàng đánh tới, thần nhãn sau lưng mười hai Ma Hoàng kia lộ ra vẻ kinh hoảng, tầm mắt khép kín, biến mất không thấy gì nữa:

- Hỗn đãn, hỗn đãn, cái thằng này rõ ràng đã thoát khốn, thoát khỏi trấn áp liều mình đánh cược một lần! Không xong rồi, không xong rồi, hắn nhất định ý định đem ta tiêu diệt. . . Ha ha, hắn tìm không thấy ta. . .

Mười hai Ma Hoàng sát nhập chiến cuộc, rốt cục cứu Sâm La Ma Hoàng, hơn nữa Lan Lăng Thần Hoàng cùng mười bốn tồn tại tuyệt cường vây công Đạo Vương!

Bọn hắn đến đây, khống chế Hoàng Đạo cực binh, uy năng càng thêm mênh mông hùng vĩ!

Oanh…

Ly Sửu Ma Hoàng Hoàng Cực đạo chung nổ tung, chia năm xẻ bảy, Nguyên Ma thánh mẫu Minh Hải Ngọc Bình bị Đạo Vương một chưởng đập trúng, bình ngọc bạo toái, Khu Thần Ma Hoàng Vạn Thần Phong Sào bị một quyền oanh trúng, tổ ong vặn vẹo sụp đổ, hóa thành hư ảo, Vô Ưu Ma Hoàng Bát Thần quốc tầng tầng sụp đổ, hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Đạo Vương hoàn toàn phóng thích chiến lực, tái hiện vô địch oai hùng

của hắn ở năm ngàn bốn trăm vạn năm trước!

Mười ba Ma Hoàng nguyên một đám phụ chế, nguyên một đám thân thể nổ tung, khó cản Đạo Vương một kích chi uy!

Rốt cục, Quân Dương Ma Hoàng bị Đạo Vương sinh sinh đánh gục, đệ nhất Ma Hoàng vẫn lạc, sau đó là Lăng Tiêu Ma Hoàng, theo sát Quân Dương Ma Hoàng bị giết, sau đó là Diêm Hiệt Ma Hoàng vẫn lạc!

Đây là một hồi giết chóc, là đồ sát Hoàng Đạo Cực Cảnh, Đạo Vương cường đại giống như tiên nhân, rất nhiều tồn tại kinh thiên động địa ở trong tay hắn lần lượt chết, lần lượt vẫn lạc, mười ba Ma Hoàng bị chết chỉ còn lại có sáu người.

Thân thể Sâm La Ma Hoàng bạo toái lần nữa, trong mắt rốt cục lộ ra sợ hãi, quay người đào tẩu, cũng không quay đầu lại, một lòng chỉ muốn chạy trốn.

Nguyên Ma thánh mẫu thổ huyết, tin tưởng cùng tâm niệm sụp đổ, hóa thành Minh Hải viễn độn, Ly Sửu Ma Hoàng quát to một tiếng, trên mặt sợ hãi cũng bứt ra mà đi, Khu Thần Ma Hoàng rung thân hóa thành vô số ma quái, lao nhanh mà đi, Cốt Hoàng mang lấy Đế Cốt Kim Thuyền rách rưới bỏ chạy, Diệt Thiên Tà Hoàng cũng muốn rời đi, lại bị Đạo Vương một chưởng đánh chết.

- Tan đàn xẻ nghé, Địa Ngục chư hoàng nhìn như đoàn kết, kì thực là chia rẽ.

Khí tức Đạo Vương chấn động, chống Trung Thiên thế giới biến thành Hỗn Độn Hồng Mông đã quay cuồng không ngừng, nhìn về phía Lan Lăng Thần Hoàng, lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu, những thuộc hạ này của ngươi lúc vì cùng một mục tiêu có thể đoàn kết, nhưng mà chỉ cần uy hiếp được tánh mạng bọn hắn, bọn hắn sẽ như một đám chó bị đánh sợ. Ngươi nói đúng không?

Sắc mặt Lan Lăng Thần Hoàng ngưng trọng, nhìn về bốn phía, chỉ thấy chín đại tiên đạo đem Hỗn Độn Hồng Mông triệt để khởi động, như một cái lồng giam cực lớn, trong lồng giam Hỗn Độn phân liệt, Hồng Mông tách ra, đã đoạn đường lui của hắn, cười nói:

- Bọn họ đều là một đám sợ thất bại, tự nhiên sẽ có tâm tính này. Sự tình thành công sẽ chứng đạo phi tiên, sự thất bại liền chỉ có thể tham sống sợ chết, chờ đợi cơ hội trận đại kiếp nạn này hàng lâm, phi tiên mà đi.

Đạo Vương chắp tay, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời, hắn đứng ở địa phương nguyên vốn thuộc về Hoang Cổ thánh sơn, Chư Thiên vạn giới phảng phất quay chung quanh hắn vận chuyển, lạnh nhạt nói:

- Trường hạo kiếp này, chung quy vẫn là muốn ta và ngươi những người cuối cùng này đến quyết đấu. Năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, lý niệm của chúng ta liền bất đồng. Chỉ là cổ tiên hạo kiếp hàng lâm, đem xung đột lý niệm của chúng ta che dấu xuống, để cho chúng ta có thể liên thủ. Ta rất hoài niệm đoạn thời gian kia.

Lan Lăng Thần Hoàng gật đầu, thu hồi ánh mắt, xem tiếp đi cũng vô dụng, bởi vì Đạo Vương đã chặt đứt đường lui của hắn, cười nói:

- Không sai, Quân sư yêu thương Bỉ Ngạn, hiển nhiên một bộ không biết xấu hổ, luôn quấn lên Bỉ Ngạn. Thậm chí xem chúng ta là tình địch, không tiếc bố trí xuống sát cục ám toán chúng ta. Hồ Thiên là người hiền lành, giáo viên dạy học, tự cho mình là thế ngoại cao nhân, Huyền Hoàng ưa thích nghiên cứu công pháp, đã si mê ở trong đó, Thiên Đao mỗi ngày nâng đao luyện đao, Đô Thiên mỗi ngày đều ở nhà cân nhắc đại trận.

Ánh mắt của Đạo Vương lộ ra ôn nhu, cười nói:

- Còn có bà nương nhà ta, khi đó nàng còn không có chán ghét như vậy. Nàng khi đó thích đấu, đấu đến đấu đi. Nàng còn tưởng rằng ta cũng thích, còn đi tìm Bỉ Ngạn đấu mấy trận.

- Tạo Hóa cảm ứng Thiên Đạo, nói chuyện thần thần bí bí, luôn nói hạo kiếp buông xuống, khi đó chúng ta thích gọi hắn là thần côn đúng hay không?

Lan Lăng Thần Hoàng cười nói:

- Thiên Ý đạo hữu luôn xụ mặt, một bộ giống như ai cũng thiếu nợ hắn tiền. Còn có Cực Lạc cái thằng này, là gia hỏa ý nghĩ ngoan cố, chỉ nhận chết lý, mỗi ngày ăn mặc xiêm y rách rưới, đau khổ tu hành. Mà Ứng Long thì lỗ mũi hướng lên trời, ai cũng xem thường, kì thực lòng rất nhiệt tình, chỉ có hắn phục ngươi nhất, cho rằng ngươi là chúa cứu thế.

- Về phần Thần Hoàng ngươi, ta cũng là cực kỳ bội phục.

Đạo Vương nhớ lại lúc trước, thở dài nói:

- Ngươi khi đó là đại đế địa ngục, oai hùng to lớn cao ngạo, lại lấy được kiều thê, ao ước sát người bên ngoài. Ta từng cùng ngươi cách giới luận đạo mấy lần, đối với tu vi hàm dưỡng của ngươi cũng là kính phục.

Lan Lăng Thần Hoàng cũng nhớ lại đoạn thời gian kia, cười nói:

- Ta khi đó từ Tiên Giới xuống, là phụng mệnh hạ giới, sớm biết được hạo kiếp buông xuống, bất quá gặp gỡ nội tử lại chuyện may mắn nhất đời này của ta. Gặp được ngươi hùng tài vĩ lược bực này, là một chuyện may mắn ta khác, ta thường xuyên cảm thán, ta đạo không cô độc.

Đạo Vương thở dàu nói:

- Lúc hạo kiếp bộc phát, ngươi dẫn theo ma triều đến đây trợ giúp, vô số Địa Ngục Thần Ma táng thân trong trận chiến ấy, thê tử của ngươi cũng vì vậy mà chết, ta cảm giác, cảm thấy Chư Thiên vạn giới thiếu nợ ngươi rất nhiều.

- Ta biết rõ.

Lan Lăng Thần Hoàng thần sắc nghiêm nghị nói:

- Sau hạo kiếp ta đi Đô Thiên thần giới, ý định đoạt Đô Thiên đạo hữu Luyện Thiên đại trận, ngươi từng xa xa thở dài một tiếng, không có ngăn trở ta. Ta lúc ấy quay đầu lại nhìn thấy ngươi, lại không cùng ngươi nói chuyện, lúc ta ly khai, ngươi cũng không có ngăn trở ta. Luyện Thiên đại trận cực kỳ trọng yếu, ngươi không có ngăn ta, là vì ngươi niệm tình cũ.

Đạo Vương im lặng, đột nhiên nói:

- Chúng ta cần gì phải náo đến một bước này?

Lan Lăng Thần Hoàng nghĩ nghĩ, cười nói:

- Đại khái là lý niệm bất đồng a.

Đạo Vương yên lặng gật đầu:

- Đúng, lý niệm bất đồng. . .

- Ngày nay, Thiên Đao chết rồi, quân sư cùng Bỉ Ngạn xa chạy cao bay, Ứng Long cũng đã chết, Đạo Vương, ngươi phải chăng hối hận?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1726: Cái Chết Của Thần Hoàng. (2)

Nhớ lại trong mắt Lan Lăng Thần Hoàng biến mất, trên mặt ôn nhu cũng không thấy bóng dáng, mà là trở nên cương nghị, khôi phục sát phạt quyết đoán, lạnh như băng nói:

- Thiên Đao thường xuyên thúc giục ngươi, quân sư vì ngươi bày mưu tính kế, Bỉ Ngạn hoạt bát đáng yêu linh động, nàng tiên thể lại có thể thống ngự chúng ta bất đồng đại đạo, để cho chúng ta có thể cùng cổ tiên có lực đánh một trận, mà Ứng Long thì là cánh tay kiên cố nhất của ngươi, chỉ cần ngươi chỉ hướng, hắn là cái thứ nhất xông giết đi qua! Nhưng mà hiện tại thì sao?

Hắn cười lạnh nói:

- Quân sư cùng Bỉ Ngạn là bị ngươi bức đi, Thiên Đao chết ở trong tay của ngươi, bị ngươi tự tay giết chết, ngươi còn có thể tiếp Ứng Long, nhưng mà ngươi không cứu, ngươi không hối hận sao?

Ôn nhu trên mặt Đạo Vương cũng biến mất không thấy gì nữa, thản nhiên nói:

- Cái này là Đế Hoàng, nói gì hối hận?

- Thiên Đao phản bội, chỉ có chết mới có thể rửa sạch khuất nhục trên người hắn. Chỉ có chết, hắn mới có thể trở lại Thiên Đao nguyên lai!

- Quân sư muốn đi, ai có thể ngăn cản hắn?

- Về phần Ứng Long, hắn hi sinh có đạo lý, cái chết của hắn, đổi lấy cái chết của ngươi cùng Địa Ngục chư hoàng, hắn chết có ý nghĩa, bị chết lừng lẫy! Ứng Long chết, thậm chí có thể vãn hồi đại cục, chấm dứt trường hạo kiếp này, không phải hi sinh vô ích!

Ánh mắt của hắn lăng lệ ác liệt, rơi vào trên người Lan Lăng Thần Hoàng:

- Mà cái chết của đạo hữu ngươi, thì sẽ để cho Địa Ngục chư hoàng biến thành một đoàn cát vụn, sẽ bị ta thong dong đánh bại! Cái này là Đế Hoàng chi đạo, Đế Hoàng chi tâm, dùng hi sinh nhỏ nhất, đổi lấy lợi ích lớn nhất!

Trong nội tâm Lan Lăng Thần Hoàng phát lạnh, lẩm bẩm nói:

- Hồ Thiên đạo hữu rốt cuộc là dạy ngươi như thế nào...

Đạo Vương chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng nói:

- Đạo hữu, Huyền Tổ không có xuất hiện cứu ngươi, có phải cho ngươi rất thất vọng hay không?

Lan Lăng Thần Hoàng cười ha ha:

- Huyền Tổ không có xuất hiện, hẳn là cho ngươi thất vọng mới đúng chứ? Ngươi một ngày tìm không thấy hắn, liền một ngày sống khó có thể bình an, vĩnh viễn tìm không thấy hắn, ngươi liền vĩnh viễn khó có thể yên tâm!

Đạo Vương mỉm cười:

- Huyền Tổ cho tới bây giờ liền không có bị ta để ở trong lòng, bởi vì ta sớm đã có nắm chắc bắt được hắn. Hắn chỉ là một cái u ác tính, diệt trừ u ác tính là đủ. Đạo hữu, ngươi vĩnh viễn không biết lòng ta có bao nhiêu, có bao nhiêu lớn, mục đích của ta đến cùng là cái gì!

- Ngươi tìm không được Huyền Tổ, vĩnh viễn cũng tìm không được hắn!

Lan Lăng Thần Hoàng cười to, nhào tới tiến đến. Chín đại tiên đạo như trụ, như lao lung, hai tồn tại cường đại nhất giao thủ, va chạm, không có nửa phần uy năng truyền lại ra ngoại giới, chín đại tiên đạo hóa thành lao lung, bọn hắn là tác chiến trong lồng giam!

Công kích của bọn hắn có thể hủy thiên diệt địa, nhưng mà uy năng hủy

thiên diệt địa chỉ ở trong lồng giam nhỏ hẹp này bộc phát, Lan Lăng Thần Hoàng tách ra một thân chiến lực không hề giữ lại, hắn là sinh linh trong hỗn độn sinh ra đời, Tiên Thiên Thần Ma, là cổ tiên làm phép, lại được đến cổ tiên truyền thừa cổ xưa, cường đại mà to lớn!

Thực lực của hắn đã đạt tới cực hạn mà hạ giới có khả năng dung nạp, Bát cảnh của hắn dĩ nhiên bắt đầu hóa thành tiên đạo, Hỗn Độn tiên đạo!

Lực lượng của hắn so với hết thảy Ma Hoàng đều muốn khủng bố, đều cường đại hơn, đều muốn kinh người, hắn thậm chí đã vượt qua những Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo thế giới ngao du kia!

Hắn giơ tay nhấc chân, như có thể khai thiên tích địa, có thể hủy diệt một thế giới!

Đây đã là tiên gia thủ đoạn!

Thậm chí, cùng Đạo Vương giao thủ, lại để cho tiên đạo của hắn dần dần gần như hoàn mỹ, lúc trước không ngờ tới, lúc trước chưa từng luyện tới, lúc trước chưa từng thành tựu, giờ phút này hết thảy linh quang bắn ra, không ngừng hướng cảnh giới Hỗn Độn tiên nhân tới gần!

Đạo Vương làm đối thủ của hắn, lại để cho hắn trở nên càng cường đại hơn, càng thêm thâm bất khả trắc, dùng tốc độ càng nhanh tu thành Hỗn Độn ma tiên!

Nhưng mà, hắn bại cục đã định.

Đạo Vương quá cường đại, quá kinh khủng, giơ tay nhấc chân tiên đạo thần thông bộc phát, uy năng vô lượng, đánh nát thần thông của hắn, đánh nát tám cảnh của hắn, thậm chí đánh nát tiên đạo của hắn.

Đạo Vương đưa tay bổ một phát, là gặp tiên quang lưu chuyển, tiên đạo vận hành, bên trong tiên quang có thế giới sinh sinh diệt diệt, chân hắn bước ra, liền có hoa sen hiển hiện, nâng lên một cái Thanh Liên thế giới.

Ở đỉnh đầu hắn, vạn giới cùng Chư Thiên đại đạo liên tục không ngừng vọt tới, gia trì đến trong thân thể Đạo Vương, để cho hắn dựng ở thế bất bại.

Hắn có thể mượn tới lực lượng của Chư Thiên vạn giới, gia trì bản thân, điều động đại đạo cái vũ trụ này đến đánh chết đối thủ!

Ở trước mặt hắn, coi như là tiên nhân cũng sẽ cảm giác được mình nhỏ bé, cũng sẽ cảm giác được mình bất lực!

Cái này là Đạo Vương, Hồ Thiên một tay dạy dỗ mà ra, tiến vào qua Đế Tôn truyền pháp chi địa, Đạo Vương đạt được Tử Tiêu truyền thừa, vô địch Đạo Vương!

Lan Lăng Thần Hoàng đoạn tay, thổ huyết, cười ha ha nói:

- Đạo Vương, cho dù ngươi thắng ta cũng sẽ không đạt được thắng lợi chính thức, ngươi không phải là người thắng!

- Ngươi nói là Thiếu Hư sư tôn sao?

Sắc mặt Đạo Vương lạnh lùng, bàn tay vô tình, thần thông vô tình, tiếp tục công giết mà đi:

- Ta sẽ đi tìm hắn, kết thúc hắn.

- Ta nói thực sự không phải là hắn!

Lan Lăng Thần Hoàng ra sức phản kích, đối chiến bàn tay cùng tiên đạo thần thông của Đạo Vương, cười lạnh nói:

- Ngươi thua ở tâm cảnh! Ngươi thắng thiên hạ, lại không một người bạn! Lại không người nào có thể cùng ngươi ngồi luận đạo! Ngươi chính là một người cô đơn!

- Thì tính sao?

Đạo Vương đánh nát hắn, hóa thành Hồng Mông đại đạo cuồn cuộn, bốc

lên không ngớt, lạnh nhạt nói:

- Ta thắng, để cho người khác nhìn lên ta là được, không cần đạo hữu?

Lan Lăng Thần Hoàng cố gắng khôi phục thân thể, khôi phục chiến lực, nhưng mà hắn lần lượt bị Đạo Vương đánh nát, Hồng Mông đại đạo lần lượt bị phai mờ, rốt cục để cho hắn đi về hướng dầu hết đèn tắt.

Rốt cục, hắn một lần cuối cùng khôi phục thân thể, lại bị từng đạo tiên đạo quấn quanh, cố định trên không trung, phai mờ cắn nát hắn, hết thảy Hồng Mông đại đạo không còn tồn tại!

Lan Lăng Thần Hoàng, thân tử đạo tiêu.

- Đế Hoàng chi đạo, bản thân là người cô đơn.

Đạo Vương tán đi chín đại tiên đạo, cất bước đi đến:

- Ta hiện tại đã là Đế Hoàng hoàn mỹ nhất rồi. . .

Chư Thiên vạn giới một mảnh tĩnh lặng, thậm chí Địa Ngục vạn giới cũng là một mảnh tĩnh lặng, hai đại vũ trụ chút ít cường giả đỉnh thiên lập địa kia giờ phút này đều nín thở, có người mang theo sùng kính, có người kinh hồn táng đảm, nhìn xem Đạo Vương từ Trung Thiên thế giới đi ra.

Đạo Vương, chí cường giả thời đại năm ngàn bốn trăm vạn năm trước kia đản sinh ra, sự thành tựu của hắn khiến cho mọi người đều muốn nhìn lên, cho dù hắn không có chứng đạo phi tiên, nhưng thực lực của hắn thậm chí còn muốn siêu việt một ít tiên nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1727: Uy Hiếp Thần Nhân. (1)

Hắn thực sự không phải là không có năng lực phi tiên mà đi, mà là bị thời đại này trì hoãn, bị hạo kiếp chậm trễ, bị Thiên Đạo khó khăn, thế cho nên hắn ở lại Chư Thiên vạn giới.

Hắn ẩn núp nanh vuốt hơn năm ngàn vạn năm, ngày nay lại lần nữa để cho thế nhân kiến thức đến hắn oai hùng cùng thần uy, là cường đại cùng khủng bố như vậy.

Hắn dò xét Chư Thiên vạn giới, như là dò xét lãnh địa của mình, ở trên lãnh địa của mình, không ai có thể cùng hắn đối nghịch.

Trước trận chiến này Đạo Vương không hoàn mỹ, hắn còn không phải Đế Hoàng hoàn mỹ, hắn còn có thể vì đạo hữu của mình phản bội mà đau lòng, vì sinh linh Chư Thiên vạn giới chết vì tai nạn mà trấn áp thê tử của mình, vì Thiên Đao chết mà khóc thảm thiết, vì tương lai của Chư Thiên vạn giới mà dốc hết tâm huyết.

Mà bây giờ, hắn đã trở thành Đế Hoàng hoàn mỹ, tâm cảnh của hắn kiên nghị ẩn nhẫn, lòng dạ thâm trầm không lường được, thực lực của hắn cũng đạt tới độ cao trước nay chưa có!

Lúc trước những Địa Ngục Ma Hoàng vây công Bổ thiên thần nhân khác kia, đã sớm kinh hồn bạt vía, nhao nhao rút đi, biến mất không thấy gì nữa, bọn hắn che dấu xuống, núp trong bóng tối, trốn ở địa phương người khác không biết, kinh hồn táng đảm vụng trộm xem Đạo Vương ở trong Chư Thiên vạn giới đi dạo.

Bọn hắn không dám lên tiếng, không dám lộ diện, chỉ có thể vụng trộm dò xét vị Bổ thiên thần nhân này, nhìn lên vị tồn tại cổ xưa mà khủng bố này.

Không chỉ có bọn hắn, thậm chí ngay cả Quỷ giới Quỷ Đế cũng nhìn xa

Chư Thiên vạn giới, nhìn xa tồn tại to lớn cao ngạo tư thế oai hùng kia.

- Thật là đáng sợ, Đạo Vương hoàn toàn giải phóng chiến lực thật sự là đáng sợ, trong hạ giới không còn có người là đối thủ của hắn. Nếu Quỷ giới Quỷ Tiên ta chưa phi thăng, có lẽ còn có thể cùng hắn chiến một trận...

Mà ở Thiên Giới, Ngọc Hoàng đương đại trong nội tâm thầm than, nói khẽ:

- Khó trách nữ Ngọc Hoàng của Thiên Giới ta chứng tiên phi thăng kia lưu lại tự viết, nói nếu Đạo Vương còn đó, vạn lần không được hướng Chư Thiên vạn giới ra tay.

Phật giới Phật đế hướng chư Phật bên người nói:

- May mắn đại Tây Thiên ta chưa từng thừa cơ đại kiếp nạn này mà hướng Chư Thiên vạn giới ra tay, nếu Đạo Vương còn đó, Phật hiệu đại Tây Thiên ta không thể quy mô truyền vào Chư Thiên.

Hỗn Độn giới Tiên Thiên Đại Đế nhìn xa Chư Thiên vạn giới, thở dài, lẩm bẩm nói:

- Tồn tại như vậy, ai là đối thủ của hắn? Chỉ có đợi đến lúc hắn phi tiên hãy nói...

...

Phía trên La Thiên, Giang Nam cùng Giang Tuyết đang trông xem một trận chiến này thế nào, hai người im lặng, Giang Tuyết thở dài nói:

- Tâm tư Đạo Vương quá đáng sợ rồi, nếu ai lựa chọn nhân vật như vậy làm đối thủ, nhất định cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an. Khó trách Địa Ngục chư hoàng cùng Lan Lăng Thần Hoàng, Huyền Tổ đều phải kinh doanh thật lâu, mưu đồ bí mật thật lâu, mới dám động thủ. Nhưng tiếc, cho dù bọn hắn tính toán tường tận, cũng là thất bại trong gang tấc, vẫn là thua ở trong tay Đạo Vương.

Giang Nam yên lặng gật đầu, đột nhiên nói:

- Đáng tiếc Ứng Long.

- Đáng tiếc Ứng Long.

Giang Tuyết cũng cảm khái một tiếng, đột nhiên nói:

- Hồ Thiên lão sư nói tính tình của ta không thích hợp làm đại đế thống trị Chư Thiên vạn giới, bây giờ nhìn hành vi của Đạo Vương, ta xác thực không thích hợp. Tử Xuyên, tương lai ngươi sẽ biến thành Đạo Vương sao?

Trong lòng Giang Nam chấn động, hướng nàng nhìn lại, nhìn thấy một đôi mắt to sáng ngời, chiếu rọi ra bóng dáng của hắn.

- Ta không biết.

Giang Nam ánh mắt nóng bỏng, cười nói:

- Ta không biết. Ta chính là ta, không phải Đạo Vương, không phải Quang Vũ, cái của ta, ta nhất định sẽ bảo hộ, người ta yêu, nhất định phải thủ hộ!

Giang Tuyết tựa hồ bị nóng bỏng trong mắt của hắn đâm đến, dời ánh mắt, nói khẽ:

- Ta không có nhìn lầm ngươi...

Tâm tình của bọn họ có chút khác thường, không nói thêm gì nữa, mà là từng người hướng Đạo Vương nhìn lại, chỉ thấy Đạo Vương như trước ở Chư Thiên vạn giới đi dạo, cước bộ của hắn chậm chạp, nhưng tốc độ lại cực nhanh, bất quá bao lâu liền tới Thiên Ý Đại Thế Giới.

- Đạo hữu.

Thiên Ý lão tổ hiển hiện, sau lưng ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm tung bay, lão giả kia chắp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu lần này tới là ý định lấy đi Thiên Ý Tru Tiên Kiếm sao? Ba lưỡi kiếm này, ta đã sớm chơi chán rồi, kính xin đạo hữu mang đi!

Đạo Vương lắc đầu nói:

- Ta không muốn lấy.

Thiên Ý lão tổ cười lạnh:

- Ngươi bây giờ không lấy, hẳn là muốn chờ tới sau khi ta chết lại đến lấy đi kiếm này? Hay là ngươi đánh chết ta, lại đến lấy đi kiếm này?

Đạo Vương im lặng, đột nhiên thở dài nói:

- Đạo hữu, ngươi già rồi, nếu như không có Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, ngươi sống không được bao lâu. Ngươi trước giữ lại kiếm này, đợi cho lúc hai đại vũ trụ Thiên Đạo dung hợp, ta sẽ tới tìm ngươi. Khi đó, ngươi cũng có cơ hội phi tiên.

Thiên Ý lão tổ hừ lạnh một tiếng, quay người hướng cung điện của mình đi đến, đột nhiên dừng bước, nghiêng đầu mà không quay đầu lại hỏi:

- Quay trở lại không đến lúc trước sao?

Thân hình Đạo Vương hơi chấn, lắc đầu nói:

- Trở lại niên đại mười ba người liên thủ đối kháng Huyền Đô cổ tiên kia sao? Không có khả năng rồi...

Thiên Ý lão tổ thở dài, đi xa.

Đạo Vương ly khai, đi về Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Huyền Hoàng tách ra, Huyền Hoàng lão tổ quanh thân bao phủ ở bên trong Thần Quang, ánh mắt phức tạp nhìn xem hắn, đột nhiên thở dài nói:

- Ta và ngươi vốn là không sai biệt nhiều, bất quá hiện tại, ngươi đã vượt qua ta rất nhiều rồi.

Đạo Vương lẳng lặng nói:

- Lòng của ngươi quá tạp, không bằng ta một lòng.

Huyền Hoàng lão tổ đột nhiên nói:

- Giết đạo hữu của mình, có cho ngươi đau lòng hay không?

Thanh âm Đạo Vương chuyển băng:

- Ứng Long thực sự không phải là chết trong tay ta.

- Không kém bao nhiêu đâu?

Thanh âm của Huyền Hoàng lão tổ đồng dạng lạnh như băng, cười lạnh nói:

- Lúc trước quân sư định ra vũ trụ dung hợp đại kế, tuy ngươi phản đối, nhưng chưa hẳn liền không có động tâm. Nói không chừng khi đó ngươi liền đang suy nghĩ, muốn đem chín đại Thiên Đạo chí bảo tụ cùng một chỗ, thành tựu nghiệp lớn chiếm đoạt Địa Ngục Thiên Đạo! Ngươi thu Thái Hoàng làm đồ đệ, ta vẫn còn buồn bực, vì sao ngươi sẽ đem Thái Hoàng cái Thần Ma bình thường này làm môn hạ, một bảo hộ liền là bảo vệ mấy trăm năm. Hôm nay, ta rốt cục suy nghĩ cẩn thận rồi, ngươi một mực đang tìm kiếm một người như Thái Hoàng!

Đạo Vương trầm mặc, sau một lúc lâu, quay người đi đến, thản nhiên nói:

- Có một ngày, ta sẽ đi qua lấy Trấn Tiên Đỉnh.

Huyền Hoàng lão tổ hừ lạnh một tiếng, cũng quay trở lại bên trong Huyền Hoàng mẫu khí Huyền Hoàng học cung.

Đạo Vương đi qua Hồng Hoang Đại Thế Giới, nhìn xa tòa Đại Thế Giới này, không có đi vào, hắn lại đi qua Ứng Long Đại Thế Giới, chỉ thấy trong Ứng Long Đại Thế Giới rất nhiều Long thần cổ xưa bay lên không, yên lặng mà nhìn xem hắn, không có động tĩnh.

Đó là tàn quân của Ứng Long Đại Thế Giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1728: Uy Hiếp Thần Nhân. (2)

Đạo Vương cũng không có tiến vào Hồng Hoang Đại Thế Giới, hắn đi vào Hồ Thiên đại thế giới, Hồ Thiên lão tổ đã chờ ở nơi đó, thầy trò hai người liếc nhau, Hồ Thiên lão tổ thở dài nói:

- Tại sao đến tận đây?

Trong đôi mắt giống như giếng cổ của Đạo Vương lật lên gợn sóng, đã có cảm tình ở trong đó lưu động:

- Đế sư, ta làm như vậy, ngươi liền không cần chết rồi...

- Ta như trước cảm giác được Kiếp Vận không có biến mất, ngươi làm có khả năng chỉ là uổng phí.

Hồ Thiên lão tổ lắc đầu nói:

- Ta dạy cho ngươi Đế Hoàng chi đạo, dạy ngươi thủ thắng chi đạo, chỉ là ngay cả ta cũng không ngờ rằng sẽ có hôm nay. Ngươi đi đi, ngươi đã xuất sư rồi, tình cảm thầy trò chúng ta đã hết, ta không còn gì dạy ngươi.

Ánh mắt Đạo Vương phức tạp, đã qua thật lâu, ánh mắt của hắn khôi phục không hề bận tâm, hướng Hồ Thiên lão tổ thi lễ, quay người đi ra.

- Lúc đầu ta quên dạy ngươi nhân đạo.

Sau lưng vị lão giả kia thở dài nói:

- Thế cho nên Chư Thiên tan vỡ thành bộ dáng này, nếu như có thể lặp lại, ta không biết ta còn có thể dạy ngươi như vậy hay không.

Đạo Vương đi xa, hắn đi qua Càn Khôn Đại Thế Giới, trú lưu một lát, nhịn không được cảm khái nói:

- Chỉ ước thành đôi không cần tiên, nguyên lai hai vị đạo hữu mới là làm cho người hâm mộ nhất...

Hắn đi vào Cực Nhạc đại thế giới, Cực Lạc lão Phật nghênh tiếp, hợp thành chữ thập cười nói:

- Bệ hạ, lão tăng chờ đã lâu. Bệ hạ yên tâm, nếu cần Vạn Phật Tháp, lão tăng hai tay dâng.

Đạo Vương nhẹ nhàng gật đầu, Cực Lạc lão Phật cười nói:

- Lão tăng đã ở trong Cực Lạc thế giới chuẩn bị trà nước, kính xin bệ hạ dời bước, lão tăng hướng bệ hạ giải thích sự tình Thánh Phật phản bội.

- Thánh Phật phản bội, chỉ là việc rất nhỏ, không đáng đề cập, ta không quấy rầy đạo hữu thanh tịnh.

Đạo Vương quay người cáo từ, Cực Lạc lão Phật cũng trở lại bên trong Cực Lạc thế giới, có Phật quân đến đây muốn hỏi, nói:

- Đạo Vương như thế nào lại đi?

Cực Lạc lão Phật ha ha cười nói:

- Hắn là uy hiếp ta. Đạo Vương một chuyến này, đi khắp từng cái Đại Thế Giới, không chỉ có uy hiếp ta, cũng là uy hiếp đạo hữu khác, làm cho trong chúng ta ai có dị tâm không dám dị động. Hắn muốn làm một đại sự, lại đối với chúng ta lo lắng, cho nên muốn chấn nhiếp một phen.

- Đạo Vương cần làm chuyện gì...

- Chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến là đủ.

Cực Lạc lão Phật ngâm nga nói:

- Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục? Đây là Thánh Phật viết xuống kệ ngữ, hắn vào Địa Ngục, lại không có trở về, hôm nay kết quả của

hắn đã ứng những lời này. Địa Ngục bất không không chứng quả, đây là kệ ngữ ta ghi, bất quá đạo kệ ngữ này lại có hai ý.

Chư Phật cung kính nghe.

- Loại ý thứ nhất là, Địa Ngục chiếm đoạt Chư Thiên, hai đại vũ trụ tương dung, trở thành vũ trụ mới, tự nhiên Địa Ngục liền không rồi. Loại ý thứ hai là, Chư Thiên tóm thâu Địa Ngục, trở thành vũ trụ mới, Địa Ngục tự nhiên cũng không rồi.

Cực Lạc lão Phật ha ha cười cười nói:

- Vô luận phương nào thắng được, ta đều chính quả, cần gì phải gấp gáp?

- Thiện tai thiện tai.

Chư Phật hợp thành chữ thập, bái phục.

Mà vào lúc này, Đạo Vương rốt cục đi vào Tạo Hóa Đại Thế Giới, một ma quái bốn đầu bốn tay bốn chân to lớn cao ngạo đứng ở nơi đó, khí diễm ngập trời, đang hướng Tạo Hóa Đại Thế Giới trông xem thế nào, đúng là Hoàng Tổ.

- Ngươi đã đến rồi.

Hoàng Tổ thân hình một tung, viễn độn mà đi, cười nói:

- Sự tình ngươi muốn ta làm, ta đã làm được! Nếu không có ngươi nói cho ta biết Huyền Tổ phản bội, ta còn không biết cái thằng này lại có thể bỉ ổi như thế! Đạo Vương, ta trở về bên người chủ nhân, đợi càng về sau, ta và ngươi còn có một trận chiến, ta muốn cùng ngươi thanh toán nợ cũ giữa ta và ngươi! Bất quá, Huyền Tổ giảo hoạt, ngươi chưa hẳn có thể bắt được hắn...

Ánh mắt Đạo Vương chớp động, cất bước đi vào bên trong Tạo Hóa Đại Thế Giới, từ từ hướng Tạo Hóa thần đình đi đến, chỗ đó Tạo Hóa Thần Lâu đứng vững, quang ảnh rung chuyển.

Sau lưng Đạo Vương, hư không vỡ ra một khe hở cự đại, càng lúc càng lớn, càng ngày càng rộng lớn, một thần nhãn chậm rãi mở ra, Ma Hải bốc lên.

Đạo Vương phảng phất không có phát giác được thần nhãn sau lưng, tiếp tục hướng Tạo Hóa thần đình đi đến, sau một lúc lâu, hắn dừng bước lại, dáng người Tạo Hóa lão tổ to lớn cao ngạo, tay nắm Tạo Hóa Thần Lâu phù hiện ở trước mặt hắn.

- Lão thần bái kiến bệ hạ.

Tạo Hóa lão tổ lông mi trắng râu bạc trắng, khom người chào, cười nói:

- Xin hỏi bệ hạ vì sao mà đến?

Đạo Vương cùng Tạo Hóa lão tổ mặt đối mặt mà đứng, Đạo Vương chắp tay nói:

- Ta lần này tới là cảm tạ đạo hữu vì trường hạo kiếp này xuất lực. Nghe nói Địa Ngục Tam đại Ma Hoàng đến đây khó xử đạo hữu, đạo hữu rõ ràng đánh lâu không dứt, nghĩ đến là lao tâm lao lực. Đạo hữu, ngươi đối phó Tam đại Ma Hoàng cố hết sức như thế, nghĩ đến là Tạo Hóa Thần Lâu đối với ngươi hạn chế quá lớn, không bằng đem tòa thần lâu này giao cho ta đảm bảo, cũng tốt để cho thực lực của ngươi hoàn toàn phát huy.

Sắc mặt Tạo Hóa lão tổ có chút không nhịn được, ha ha cười nói:

- Bệ hạ nói giỡn rồi, lão thần thọ nguyên không nhiều lắm, giao ra Tạo Hóa Thần Lâu, chẳng phải là muốn chết rồi sao?

Đạo Vương nghiêm mặt nói:

- Ta không có nói giỡn, ta chỉ là nghi hoặc, đường đường Tạo Hóa lão tổ, đối với thiên đạo tinh thâm nhất, có được sức mạnh Tạo Hóa hùng vĩ to lớn, không bị Tạo Hóa Thần Lâu khống chế, thậm chí có thể thỏa thích phát huy uy năng của Tạo Hóa Thần Lâu, tại sao lại chiến không dứt ba vị Ma Hoàng?

Hắn nói khẽ:

- Ta nếu chưa giải phong ấn, ta cũng không phải là đối thủ của ngươi. Dùng thực lực chưa giải phong ấn của ta, đối phó ba vị Ma Hoàng còn không nói chơi, vì sao đạo hữu sẽ chiến không dứt ba Ma Hoàng?

Tạo Hóa lão tổ ha ha cười nói:

- Cái này tự nhiên là có nguyên nhân.

Đạo Vương gật đầu nói:

- Ta cũng biết là có nguyên nhân. Ngươi cũng không phải là giả đánh, cũng không phải tiêu cực biếng nhác, mà là khi đó thực lực của ngươi, hoàn toàn chính xác chỉ có chiến lực chiến bình ba Ma Hoàng.

Tạo Hóa lão tổ nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Bệ hạ thật sự là lão thần tri kỷ, thực lực của ta kỳ thật không giống bọn hắn tưởng tượng mạnh như vậy, cũng là lòng có dư mà lực chưa đủ.

- Đây cũng không phải.

Đạo Vương tiếp tục nói:

- Ngươi sở dĩ chỉ còn lại có chiến lực bằng ba Ma Hoàng, chủ yếu là bởi vì hơn phân nửa thực lực của ngươi đã ly khai thân thể, đi địa phương khác. Nói thí dụ như, bộ phận chiến lực kia của ngươi hóa thành một con mắt lớn đuổi theo giết Ứng Long. Lúc này thực lực của ngươi liền chỉ còn lại có trình độ miễn cưỡng đối phó ba Ma Hoàng, ba Ma Hoàng kia cũng không biết thân phận chân thật của ngươi, bọn hắn muốn đem ngươi chém giết, ta nhìn ra được, bọn hắn ở trên chiến trường này toàn lực đánh ra.

Chương 1729: Tạo Hóa Huyền Tổ. (1)

Khi đó bốn phía bọn hắn, là chiến trường Tam đại Ma Hoàng vây công Tạo Hóa lão tổ, dùng nhãn lực của Đạo Vương tự nhiên có thể nhìn ra những người này có xuất động toàn lực hay không.

Hắn chẳng những nhìn ra Tam đại Ma Hoàng vận dụng toàn lực, thậm chí ngay cả Tạo Hóa lão tổ cũng dùng toàn lực.

Nhưng mà cổ quái đúng là điểm này, Tạo Hóa lão tổ thi triển toàn bộ lực lượng dị thường cường đại, tương đương với một Bổ thiên thần nhân hoàn toàn bỏ niêm phong cộng thêm một tòa Thiên Đạo chí bảo uy năng hoàn toàn tách ra, mà cảnh tượng trước mắt nói rõ Tạo Hóa lão tổ xa không đạt tới loại trình độ này, chỉ là tương đương với một Bổ thiên thần nhân ở vào trạng thái bị Thiên Đạo cắn trả!

Hắn biểu hiện được trung quy trung củ, ngược lại trở thành sơ hở lớn nhất của hắn.

- Ta sẽ không oan uổng ngươi.

Đạo Vương lẳng lặng nói:

- Dù sao chúng ta đã từng là chiến hữu, nói không chừng ngươi cùng Cực Nhạc đạo hữu đồng dạng cũng là tiêu cực biếng nhác, muốn hai bên chiếm tiện nghi. Ta không muốn ngộ sát bằng hữu, huống chi ngươi cùng đế sư ngang hàng, là tiền bối của ta, nếu ta không có chứng cớ chỉ dựa vào suy đoán liền đem ngươi giết, ngươi cũng không phục. Bởi vậy, ta đem Hoàng Tổ phóng xuất ra, cho hắn đi tìm Huyền Tổ. Hoàng Tổ cùng Huyền Tổ có vài tỷ năm ở chung, Huyền Tổ vô luận tàng được nhiều bao nhiêu, cho dù là giấu ở trong ánh mắt Bổ thiên thần nhân, cũng khó có thể đào thoát hắn truy tung, vừa rồi Hoàng Tổ tìm được ngươi.

Tạo Hóa lão tổ trầm mặc, đột nhiên thần nhãn sau lưng Đạo Vương bay tới, bá một tiếng chui vào trong mắt trái của hắn, cảnh tượng thần nhãn cực đại vùi vào vành mắt của hắn rất là huyền bí, nhưng đối với các loại tồn tại này mà nói lại không coi vào đâu.

Tạo Hóa lão tổ thở dài, lẩm bẩm nói:

- Ta chỉ là không có nghĩ đến, ngươi rõ ràng thật sự sẽ phóng thích Hoàng Tổ. Ta nghĩ đến ngươi sẽ có cố kỵ, kiêng kỵ Huyền Đô.

- Huyền Đô là một sự việc, ngươi là một chuyện khác.

Đạo Vương nói khẽ:

- Hắn suy nghĩ kết đoạn Nhân Quả này, không dính chọc Nhân Quả khác, cho nên hắn dứt khoát lẳng lặng xem chúng ta chém giết, xem chúng ta nguyên một đám chết đi, sau đó hắn liền có thể từng bước bỏ niêm phong, thoát khỏi trấn áp. Hắn chỉ cần chém giết người thắng sau cùng, sẽ đem đoạn Nhân Quả hạ giới này chém sạch. Hiện tại ta thả ra Huyền Tổ, cũng không quá đáng là để cho trường hạo kiếp này sớm chấm dứt một thời gian ngắn. Chỉ là ta còn không biết một sự kiện, ngươi rốt cuộc là Huyền Tổ, hay là Tạo Hóa?

Hắn nghi ngờ nói:

- Tạo Hóa lão tổ xuất thế cực sớm, là nhân vật cùng đế sư nổi danh, rất sớm trước kia liền đối với thiên đạo có tạo nghệ cực cao, thần thông khó lường. Theo lý mà nói, Huyền Tổ không có khả năng hạ giới thời gian dài như vậy mà không bị Huyền Đô cổ tiên phát giác. Kính xin đạo hữu giải thích nghi hoặc cho ta.

Tạo Hóa lão tổ ha ha cười nói:

- Huyền Tổ là Tạo Hóa, Tạo Hóa lại không phải Huyền Tổ. Huyền Tổ đã sớm đối với Huyền Đô cổ tiên bất trung, cho rằng hắn đã hạn chế sự thành tựu của mình, chỉ có thể ở trong đỉnh hắn làm một Ma Thần. Huyền Tổ gặp

hành vi của Huyền Đô cổ tiên, biết hắn tất có đại họa, bởi vậy một đạo thần tính sớm rơi vào hạ giới, trở thành Tạo Hóa.

Đạo Vương gật đầu nói:

- Cái này nói được thông. Tạo Hóa xuất thế sớm như vậy, là Huyền Tổ biết trước, một đạo thần tính hạ giới, Tạo Hóa tiên đỉnh có hai chữ Tạo Hóa, đủ thấy Huyền Đô cổ tiên Tạo Hóa tinh thâm. Thân là đỉnh tai chi thú, Huyền Tổ tự nhiên đối với Tạo Hóa Thiên Đạo rất có nghiên cứu, dùng tên giả thành Tạo Hóa lão tổ cũng là danh xứng với thực.

- Lúc Cổ tiên hạo kiếp, Tạo Hóa tiên đỉnh cùng Huyền Đô cổ tiên chung một chỗ hạ giới, Huyền Tổ biết rõ, đây là cơ hội duy nhất để hắn thoát khỏi Huyền Đô cổ tiên, tự do tự tại. Cho nên hắn thừa dịp lúc tiên đỉnh bị đánh phá chạy đi, cùng Tạo Hóa lão tổ tương dung, sau đó cùng chúng ta chung một chỗ tách rời Huyền Đô cổ tiên trấn áp. Đạo hữu, ta nói đúng hay không?

Tạo Hóa lão tổ nghe vậy, cười tủm tỉm gật đầu. Trong mắt trái của hắn Ma Hải bốc lên, ma quái ở trong Ma Hải bình dắt, trong mắt trái truyền ra tiếng người:

- Kỳ thật chúng ta cũng không triệt để tương dung, bởi vì ta còn cần triệt để thoát khỏi Huyền Đô khống chế, còn cần thuận tiện làm việc. Bởi vậy ta giấu ở trong mắt Tạo Hóa, thuận tiện ta hành tẩu vô tung.

Tạo Hóa lão tổ nói tiếp:

- Bên ngoài, ta là Tạo Hóa lão tổ bên trong Bổ thiên thần nhân, Đạo Vương thuộc thần, mà ánh mắt của ta bay ra, ta là Huyền Tổ, có thể làm rất nhiều chuyện tình bí ẩn, thậm chí còn có thể liên lạc Bổ thiên thần nhân khác.

Đạo Vương gật đầu nói:

- Nói như vậy, lúc trước Tịch Ứng Tình tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh, thần hồn bị Sâm La Ma Đế bắt đi, là đạo hữu từ trong tay Sâm La Ma

Đế đoạt đi chủ hồn của Tịch Ứng Tình? Ngươi vì sao phải cướp lấy chủ hồn của hắn?

- Huyền Minh Nguyên Giới rất đặc thù, tòa Đại Thế Giới này có cảnh tượng suy vong, nó vốn là Đại Thế Giới, về sau bởi vì cổ tiên hạo kiếp biến thành tiểu thế giới, lại gặp phải kết cục tro bụi chôn vùi. Cho nên, số mệnh năm ngàn bốn trăm vạn năm của tòa thế giới này, sẽ thúc đẩy nó đản sinh ra thế hệ số mệnh ngập trời. Người này, tụ tập số mệnh Huyền Minh Nguyên Giới, Chư Thiên vạn giới cũng có đại kiếp nạn phát sinh, cũng cần một người số mệnh ngập trời, không thể nói trước hai cổ số mệnh này, sẽ hội tụ ở trên thân một người.

Tạo Hóa lão tổ cười nói:

- Bệ hạ, ngươi cũng đã từng hướng đế sư nói qua, số mệnh Chư Thiên vạn giới hội tụ, có thể là Tịch, có thể là Mộ, cũng có thể là Giang. Tịch Ứng Tình thân là một trong ba người này, chủ hồn của hắn ta tự nhiên cũng muốn đạt được tới tay.

Đạo Vương tỏ vẻ tán thành nói:

- Ngươi đã tên là Tạo Hóa, dùng Tạo Hóa chúng sinh, cái kia đã nói lên ngươi ở phía trên thần tính có nghiên cứu hơn người. Ngươi thậm chí có thể phục hoạt tử nhân, Tạo Hóa sinh ra mệnh, từ trong tay Sâm La Ma Đế cướp đi chủ hồn của Tịch Ứng Tình cũng không khó. Hơn nữa, chủ hồn của Tịch Ứng Tình, cũng là một cái công cụ ngươi liên lạc Địa Ngục. Nói như vậy, nội tử cũng là ngươi phục sinh?

Trong mắt trái của Tạo Hóa lão tổ phát ra tiếng cười nói:

- Trong thiên hạ, có thể bất động thanh sắc, không kinh động tất cả Bổ thiên thần nhân thậm chí ngay cả ngươi cũng bị giấu diếm, phục sinh Thiên Mẫu Thánh Hậu, chỉ có Tạo Hóa Huyền Tổ rồi.

Tạo Hóa lão tổ cười nói:

- Ta biết rõ, đối phó Đạo Vương, tất nhiên phải trước đối phó Ứng Long, cắt đứt nanh vuốt của Đạo Vương, còn phải đối phó đế sư Hồ Thiên, đâm mù hai mắt Đạo Vương. Sau khi Đế sư Hồ Thiên không đành lòng thấy sanh linh đồ thán, hư mất Thiên Mẫu Thánh Hậu đại kế, rốt cục cho ta cơ hội đi đối phó hắn.

Chương 1730: Tạo Hóa Huyền Tổ. (2)

Hắn mắt trái nói tiếp:

- Điểm này, ta cùng với Lan Lăng ăn nhịp với nhau, khi đó Thánh Phật dĩ nhiên rơi vào bàn tay của hắn, ma tính phát tác, vì vậy Lan Lăng để cho Thánh Phật tiến vào Thiên Ngục, cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu thỏa đàm điều kiện. Sau đó ta thiết hạ một tế đàn cự đại, cái tế đàn này uy năng bao phủ Chư Thiên vạn giới.

- Phàm là sinh linh ở trong Chư Thiên vạn giới chết trận, đều bị cái tế đàn này hấp thu, dùng huyết nhục tẩm bổ huyết nhục, dùng thần hồn thần tính tẩm bổ thần tính, dùng đại đạo tẩm bổ đại đạo. Thiên Mẫu Thánh Hậu đối với Tạo Hóa chi đạo lý giải không sâu, mặc dù nàng huyết tế Hậu Thổ Thiên cũng không cách nào khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, mà ta có thể làm cho nàng khôi phục đến trạng thái đỉnh phong!

- Mà nếu muốn để cho Thiên Mẫu Thánh Hậu khôi phục đến chiến lực đỉnh phong, thì cần vô số Thần Ma chi huyết thần tính đại đạo, còn có cái gì so với phát động một hồi Thần Ma đại chiến trước nay chưa có càng thêm dễ dàng?

- Bởi vậy lúc này mới có Trường Nhạc công tử ngủ cùng nữ nhân của Hậu Thổ Phảng, cái này mới có một hồi Trung Thiên đại chiến đột nhiên bộc phát!

- Bởi vậy mới có mấy ngàn vạn Thần Ma huyết nhuộm Trung Thiên, chết tổn thương ba nghìn vạn Thần Ma, Thần Đế Ma Đế cũng chết, thậm chí ngay cả Sa La Ma Đế cũng chết, dùng để huyết tế Thiên Mẫu Thánh Hậu! Bọn hắn bất tử, Thiên Mẫu Thánh Hậu như thế nào dùng trạng thái đỉnh phong phục sinh?

- Chỉ là ta đoán sai trình độ nhẫn tâm của bệ hạ, không ngờ được ngươi lại có thể ngồi nhìn Ứng Long chết trận cũng muốn chém giết Lan Lăng, không ngờ được ngươi lại có thể để cho Thái Hoàng tới quản Thiên Đạo chí bảo, không ngờ được ngươi lại có thể đem Hoàng Tổ phóng xuất ra!

Tạo Hóa lão tổ cùng mắt trái của hắn ngươi một lời ta một câu, đem ngọn nguồn Trung Thiên đại chiến giải nghĩa, trong đó đủ loại mưu lược hắn không có chỉ ra, nhưng Đạo Vương dĩ nhiên đã nhất thanh nhị sở, chiến đấu cùng chém giết chỉ là sự tình biểu hiện ra, chiến đấu chân chính là ở phía trên Tạo Hóa lão tổ cùng Đạo Vương đấu trí.

Trí đấu không có hành tích, nhưng mới là kinh tâm động phách nhất!

Tạo Hóa lão tổ thở dài nói:

- Người ta kính sợ nhất là ngươi, chưa từng nghĩ vẫn là khinh thường ngươi rồi.

- Ta đã sớm hoài nghi ngươi.

Đạo Vương lẳng lặng nói:

- Bất quá ta còn hoài nghi những người khác, ví dụ như quân sư, ví dụ như Huyền Hoàng, thậm chí ta còn suy đoán có phải là Hồ Thiên đế sư hay không. Thẳng đến vừa rồi, ta mới dám xác định là ngươi. Ngươi vì sao phải làm như vậy?

Tạo Hóa lão tổ cùng mắt trái thanh âm trọng điệp, cười lạnh nói:

- Ngươi có thử qua vài tỷ năm đều ngồi xổm trên một ngụm đỉnh hay không? Ta thử qua, ta ngán, ta muốn tự do, ta cũng muốn thành tiên, không có câu thúc! Ta vốn cho là trở thành Bổ thiên thần nhân, thọ cùng trời đất, cũng tương đương với tiên nhân, không nghĩ tới còn có nhiều đầu đầu đạo đạo hạn chế như vậy, không có một điểm tự do! Chư Thiên vạn giới, chính là một cái Tạo Hóa tiên đỉnh càng lớn, ta đánh nát một cái, không ngờ lại rơi vào cái này, trong Tạo Hóa tiên đỉnh làm một cái đỉnh tai nhìn như uy phong

bát diện kỳ thật không có một tí tẹo tự do! Cái gì chó má Bổ thiên thần nhân, là thần thú của đỉnh mà thôi! Êm tai một chút thì gọi Bổ thiên thần nhân, không dễ nghe gọi là chó giữ nhà! Tạo Hóa tiên đỉnh có thể đánh nát, vì sao Chư Thiên vạn giới không thể đánh toái?

- Thì ra là thế.

Sắc mặt Đạo Vương có một loại giật mình sau khi đạt được giải đáp, lập tức khôi phục không hề bận tâm, hắn ngang nhiên ra tay!

Đạo Vương, cường giả vô địch đương thời, phen này ra tay so với lúc hắn cùng Lan Lăng Thần Hoàng chiến một trận càng thêm bá đạo, càng hung hiểm hơn, tiên đạo của hắn dĩ nhiên đã có dị tượng tiên nhân khai thiên tích địa trọng cấu thế gian đại đạo!

Lực lượng của hắn dĩ nhiên để cho Chư Thiên vạn giới không chịu nổi, đã vượt qua cực hạn của thần!

Mà ở đối diện hắn, Tạo Hóa lão tổ trên mặt nụ cười quỷ dị, đột nhiên Tạo Hóa Thần Lâu chấn động, thần lâu trở nên vô cùng to lớn cao ngạo, cái này tòa thần lâu môn hộ mở rộng ra, bạc phơ mênh mông Tạo Hóa sức mạnh to lớn theo môn hộ bên trong tuôn ra!

Cổ lực lượng này cực kỳ kỳ lạ, có thể giao phó con người mạng sống, cũng có thể cướp lấy tánh mạng con người, dùng ngoan thạch làm phép, để cho ngoan thạch biến thành sinh linh, cũng có thể trong vô thanh vô tức lấy đi thọ nguyên thần linh.

Thậm chí, cổ lực lượng này còn có thể từ trong hư vô tạo vật!

Cái này là Tạo Hóa, tạo vật chi chủ!

- Bệ hạ, lão thần cho ngươi gặp sức mạnh to lớn của Tạo Hóa một lần, mà ngươi cùng Bỉ Ngạn cũng chưa từng thấy qua!

Mặt Tạo Hóa lão tổ đầy ánh sáng màu đỏ, phi tốc lui về phía sau, thân

hình đột nhiên dung nhập hư không, biến mất không thấy gì nữa, trong Tạo Hóa Thần Lâu đột nhiên truyền đến một tiếng chung nổ, một Thần Ma từ trong thần lâu bay ra, rõ ràng là một ngàn Dực Long thần, Long thần cùng Ứng Long lão tổ độc nhất vô nhị!

Khí tức vị Long thần này vô cùng khủng bố, cuồng dã mà không bị cản trở, rồng ngâm như là Thiên Đạo Bảo Chung chấn động, công hướng Đạo Vương!

- Ha ha...

Thanh âm Tạo Hóa lão tổ phiêu hốt bất định, từ bốn phương tám hướng truyền đến, để cho người sờ không tới phương vị của hắn, cười nói:

- Năm ngàn bốn trăm vạn năm qua, ta một mực dùng một tòa tế đàn đến hấp thu huyết nhục của tất cả sinh linh trong năm ngàn bốn trăm vạn năm chết đi kia, dùng Tạo Hóa chi lực, luyện thành một sinh linh hoàn mỹ!

Cạch...

Trong Thần lâu tiếng chung nổ thứ hai vang lên, một trung niên nam tử khuôn mặt kiên nghị, bước đi ra thần lâu, thân hình hắn thẳng tắp, ánh mắt như đao, khí tức cả người cũng như một thanh Thiên Đao hoàn mỹ vô khuyết!

Hắn đưa tay bổ một phát, là ánh đao kinh diễm vũ trụ Hồng Hoang, hướng Đạo Vương đánh xuống!

- Mà sinh linh hoàn mỹ cực kỳ khó tìm, mặc dù là tiên nhân cũng không cách nào sáng tạo ra, bất quá ta lại biết sinh linh hoàn mỹ ở nơi nào. Bọn hắn ngay ở bên cạnh của ta, cùng ta chung một chỗ trấn áp Huyền Đô! Bọn hắn chính là các ngươi!

Tiếng chung thứ ba truyền đến, một lão giả khô gầy xuất hiện, Thiên Ý như kiếm, tam kiếm trảm tam sinh, chém về phía Đạo Vương!

- Muốn đem hoàn mỹ của các ngươi cải tạo đi ra, cần rất nhiều sinh linh huyết nhục, bất quá cũng may ta có rất nhiều thời gian! Ta dùng năm ngàn bốn trăm vạn năm thời gian đến chế tạo các ngươi, đem các ngươi phục chế ra.

Tiếng chung thứ tư truyền đến, một vị nam tử đi ra thần lâu, Huyền Hoàng biến ảo, để cho người bắt đoán không ra.

Hắn vừa ra tay là thần thông huy hoàng đại khí, hàng tỉ loại thần thông!

- Năm ngàn bốn trăm vạn năm chết bao nhiêu sinh linh, bao nhiêu Thần Ma? Hôm nay hạo kiếp chết tổn thương sinh linh cùng Thần Ma, so sánh với năm ngàn bốn trăm vạn năm sinh linh cùng Thần Ma chết kia, căn bản chính là không có ý nghĩa!

Tiếng chung thứ năm vang lên, Hồ Thiên lão tổ phục chế phẩm giết ra thần lâu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1731: Thần Thạch Tiên Thai. (1)

Tạo Hóa chi lực trong Thần lầu còn đang không ngừng phún dũng, Tạo Hóa lão tổ chế tạo tồn tại thứ sáu là Càn Khôn lão tổ, có được sức mạnh hóa tiên to lớn, đoạt nhân thần thông pháp bảo, tồn tại thứ bảy là Cực Lạc lão Phật, đại Phật vô song, Kim Thân vô địch! Thứ tám là được Lan Lăng Thần Hoàng, sống ở Hỗn Độn, phất tay diễn biến Tiên Thiên tám cảnh, trong Hồng Mông không già không chết bất diệt!

- Đáng tiếc, ta không muốn chế tạo chính mình, cũng chế tạo không ra Bỉ Ngạn, Thiên Mẫu, Đô Thiên cùng bệ hạ tồn tại biến thái bực này, cho nên chỉ chế tạo ra tám tôn, bất quá tám tôn phục chế phẩm cộng thêm lão thần, chỉ sợ đã có thể muốn tánh mạng bệ hạ đi à nha?

Thân hình Tạo Hóa lão tổ thỉnh thoảng từ trong hư không hiển hiện, liên tục hướng Đạo Vương thống hạ sát thủ, mà tám sinh linh bị hắn dùng sức mạnh Tạo Hóa chế tạo ra kia cũng công hướng Đạo Vương, bọn hắn ra tay uy lực không gì so sánh nổi, quả thực như là Bổ thiên thần nhân chính thức!

Đối mặt chín tồn tại giống như Bổ thiên thần nhân, Đạo Vương cũng là tràn đầy nguy cơ, Tạo Hóa lão tổ dùng sinh linh tử vong cùng Thần Ma huyết nhục trong năm ngàn bốn trăm vạn năm chế tạo ra vũ khí, thật sự quá bá đạo, quá nghịch thiên, mặc dù là tồn tại như hắn, đối mặt vây công bực này, cũng bị đánh cho không ngóc đầu lên được!

Oanh...

Ma Thần hình thái Ứng Long vung ra đuôi rồng, che ở trên người Đạo Vương, đánh cho hắn tiên đạo bay vút lên, ba đạo kiếm quang đánh xuống, ba kiếm đoạn tam sinh, chặt đứt một đại tiên đạo!

Ánh đao kinh diễm, phá vỡ một đại tiên đạo, Huyền Hoàng đỉnh ra, trấn

áp hai đại tiên đạo, lại có sức mạnh hóa tiên bay ra, lấy đi Đạo Vương một đạo tiên đạo, lại có đại Phật Kim Thân, bắt lấy một đại tiên đạo, lại có Hồ Thiên đem một đại tiên đạo thu hồi trấn áp, lại có Bát cảnh đồ bay lên, định trụ hai đại tiên đạo!

Đạo Vương chín đại tiên đạo, hết thảy bị khống chế, bị trấn áp!

Tạo Hóa lão tổ cười ha ha, từ trong hư không hiển hiện, một chưởng ấn hướng đầu lâu Đạo Vương, cười nói:

- Bệ hạ, đạo huynh bởi vì ngươi mà chết nhìn thấy ngươi bị phục chế phẩm của bọn hắn đánh giết, nhất định cực kỳ vui vẻ...

Hôm nay Đạo Vương chín đại tiên đạo bị khống chế, bị trấn áp, một thân tiên gia thần thông bị khắc chế, đối mặt một chưởng chi lực này của hắn, tất nhiên không có tiền vốn phản kháng. Bởi vậy chân thân của Tạo Hóa lão tổ xuất hiện, cổ đãng tất cả pháp lực, thậm chí ngay cả ma quái bên trong thần nhãn của hắn cũng bốc lên hưng phấn, đem pháp lực toàn thân phóng thích, chuẩn bị đánh chết Đạo Vương!

- Thật sự là đáng thương...

Đạo Vương nói nhỏ, trong mi tâm hào quang tỏa sáng, một mặt mâm tròn kim ngọc bay ra, Long Phượng quấn quanh, trong mâm chuyển động, tản mát ra tiên uy ngập trời!

- Đạo Kim Ngọc Bàn? Chứng đế chi bảo của ngươi? Mặt pháp bảo này, đã bị ngươi luyện thành tiên khí rồi?

Trong ánh mắt Tạo Hóa lão tổ lộ ra vẻ hoảng sợ, ma quái bên trong mắt trái cũng lộ ra vẻ hoảng sợ, Đạo Vương có hai Đạo Kim Ngọc Bàn, một mặt là Thiên Đạo chí bảo, dùng Ngũ sắc kim luyện, dung nhập Thiên Đạo mảnh vỡ, là Thiên Đạo chí bảo mà mọi người đều biết, đứng đầu chín đại chí bảo.

Mà mặt Đạo Kim Ngọc Bàn khác lại hiếm ai biết, đó là Đạo Vương chứng đế chi bảo, về sau diễn biến thành Hoàng Đạo cực binh.

Thường xuyên xuất hiện chính là Thiên Đạo chí bảo Đạo Kim Ngọc Bàn, thiên uy hạo đãng, về phần mặt Đạo Kim Ngọc Bàn khác của hắn thì đã có hơn năm ngàn vạn năm chưa từng xuất hiện qua.

Năm ngàn bốn trăm vạn năm chưa từng xuất hiện, Đạo Vương thình lình đã đem nó luyện thành tiên gia chi bảo!

Ở bên trong khay ngọc, chín đại tiên đạo lưu chuyển, hóa thành Long Phượng, nghênh tiếp một chưởng này của Tạo Hóa lão tổ, bàn tay Tạo Hóa lão tổ nứt vỡ, huyết nhục cùng toái cốt bay tứ tung, Long Phượng trong khay ngọc bay ra, quay chung quanh Tạo Hóa lão tổ giao thoa một quấy, thân thể Tạo Hóa lão tổ nát bấy!

Bên trong thân thể Thần Nhân nghiền nát, một khỏa thần nhãn cực đại gào thét bay lên, hướng ra phía ngoài cướp đường chạy trốn.

Xùy~~

Trong khay ngọc tiên quang huy hoàng, kích xạ mà ra, đem thần nhãn chiếu rọi, thần nhãn bị luyện hóa, hóa thành hư ảo, Ma Hải trong mắt bốc hơi, chỉ còn lại có một ma quái đỉnh thiên lập địa!

Ma quái kia như thú như kiêu, thú thân ba chân cánh chim, một gương mặt biến hóa bất định, khi thì là mặt người, khi thì là mặt thú, khi thì là mặt ma, khi thì là mặt điểu, gương mặt các loại chủng tộc thay đổi liên tục, có lão có ấu, có công hữu mẫu, nữ có nam có, vậy mà không có một gương mặt xác định.

- Ta Tạo Hóa hùng vĩ, ngươi giết không được ta!

Ma quái kia đúng là thần thú trên tai đỉnh Tạo Hóa tiên đỉnh, vỗ cánh mà lên, viễn độn mà đi, kêu lên:

- Bệ hạ, ta và ngươi ngày khác gặp lại!

- Tạo Hóa hùng vĩ, cuối cùng là một loại bên trong Thiên Đạo, mà tiên

nhân khiêu thoát Thiên Đạo, còn không cách nào không biết Tạo Hóa Thiên Đạo như thế nào sao?

Sắc mặt Đạo Vương lạnh nhạt, trong Đạo Kim Ngọc Bàn tiên uy mênh mông cuồn cuộn, kính quang thủy chung chiếu ở trên người Huyền Tổ lao nhanh mà bay, trong tiên quang huy hoàng kia từng đợt thế giới hư ảnh nặng nề hiển hiện, hủy diệt, Huyền Tổ thủy chung không cách nào chạy ra kính quang.

Thân hình to lớn cao ngạo của Huyền Tổ ở trong tiên quang càng ngày càng ảm đạm, càng ngày càng nhỏ, cũng không lâu lắm, bị luyện thành một đạo khói xanh, biến mất không thấy gì nữa.

Huyền Tổ vừa chết, tám Thần Nhân phục chế phẩm kia lập tức mất đi khống chế, bị tiên quang của Đạo Kim Ngọc Bàn chiếu tới, hết thảy luyện thành tro bụi.

- Đệ ngũ kiện Thiên Đạo chí bảo...

Đạo Vương thu hồi Tạo Hóa Thần Lâu, phiêu nhiên mà đi, thấp giọng nói:

- Là nên đi gặp lại vị ma tiên trong địa ngục kia rồi...

Hắn đem Tạo Hóa Thần Lâu đưa vào Đạo Vương Đại Thế Giới, giao cho Thái Hoàng, sau đó một mình chạy tới Địa Ngục.

Địa Ngục cùng Chư Thiên vạn giới dù sao còn chưa triệt để tương dung, Đạo Vương tới Địa Ngục trận doanh, Giang Nam đứng ở phía trên La Thiên cũng không có thể thấy rõ, chỉ thấy trong địa ngục tiên quang phóng lên trời, tiên uy huy hoàng cái thế thậm chí truyền lại đến Chư Thiên vạn giới, làm cho vạn giới chấn động!

Hắn còn chứng kiến Địa Ngục A Tỳ địa ngục bị đánh nát, Địa Ngục thế giới chí cao vô thượng tan vỡ, hóa thành hư ảo.

Một trận chiến này tiếp tục thời gian rất ngắn, trước sau không đến nửa canh giờ, liền dĩ nhiên kết thúc, nhưng mà thắng thua thì không người biết được.

Từ nay về sau một đoạn thời gian rất dài, Đạo Vương một mực chưa từng xuất hiện, mà vị Địa Ngục ma tiên kia cũng biến mất vô tung, không còn hiện thân.

Cũng không lâu lắm, trong địa ngục có tin tức truyền đến, nghe nói có Ma Thần chứng kiến hai tồn tại to lớn cao ngạo đồng quy vu tận, cũng có người nói hai người đồng thời phụ chế, bởi vì bị thương quá nặng, từng người rút đi tu dưỡng, cũng có người nói bọn hắn giết đến Địa Ngục vạn giới không chịu nổi, phá vỡ bầu trời, bay vào trong tiên giới tiếp tục đại chiến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1732: Thần Thạch Tiên Thai. (2)

Cũng có người nói, hắn chứng kiến bầu trời đánh xuống tiên quang, dẫn dắt hai tồn tại này bay vào Tiên Giới, hẳn là tồn tại cổ xưa của Tiên Giới không đành lòng chứng kiến bọn hắn phá hủy Địa Ngục, cho nên đưa bọn họ đi.

Đủ loại tin đồn rơi vào La Thiên, truyền vào trong tai Giang Nam cùng Giang Tuyết, làm bọn hắn cũng khó phân biệt thiệt giả.

Địa Ngục cùng Chư Thiên vạn giới bình tĩnh một thời gian ngắn, lập tức lại có Ma Hoàng xuất hiện, tuyên bố muốn triệt để bình định Chư Thiên, chiếm đoạt Thần giới, bất quá theo bốn Bổ thiên thần nhân còn lại xuất hiện, Địa Ngục Ma Hoàng kêu la cũng dần dần quy về bình tĩnh, không có xuất binh Chư Thiên vạn giới.

Huyền Hoàng lão tổ, Hồ Thiên lão tổ, Thiên Ý lão tổ cùng Cực Nhạc lão tổ bên trong Bổ thiên thần nhân bắt đầu càn quét vạn giới, đem thế lực Địa Ngục nhổ tận gốc, chỉ là Trung Thiên thế giới Hoang Cổ thánh sơn bị chém đứt, đoạn tuyệt Thiên Địa Thông, Thần Nhân Thông, Thần giới cùng Chư Thiên ngăn cách, chỉ có Thần Ma cực kỳ cường đại mới có thể tự do ra vào Thần giới cùng vạn giới.

- Đạo Vương cùng người nọ, đến cùng là đồng quy vu tận rồi, hay là đi Tiên Giới?

Trong một không gian che giấu của Chư Thiên vạn giới, một tòa tế đàn đứng vững, trên tế đàn Quang Vũ Thần Đế, Vị Ương Nữ Đế, Trường Nhạc Nữ Đế cùng Thánh Hoàng Thần Đế sừng sững, Thiên Mẫu Thánh Hậu thì ngồi ở trên thần tọa trung ương tế đàn, khẽ nhíu mày.

Vừa rồi cái thanh âm kia thực sự không phải là bất luận kẻ nào trong bọn

họ phát ra, mà là đến từ một khối Thần Thạch cực lớn trước thần tọa kia.

Thần Thạch kia trời sinh chín khiếu, tiên đạo ở trong thạch vận chuyển, đem Thần Thạch hóa thành tiên thai, hôm nay tiên thai dĩ nhiên hiện ra mạch máu kinh mạch cốt cách trái tim, thậm chí dài ra đầu cùng lục phủ ngũ tạng, ngay cả mặt ngoài cũng hiện ra hoa văn da thịt cùng bộ lông!

- Nhạc phụ, người nọ rốt cuộc là ai?

Quang Vũ Thần Đế hướng Thần Thạch tiên thai khom người hỏi, lộ ra tất cung tất kính.

Trong Thần Thạch truyền đến một thanh âm phiêu hốt bất định, cười nói:

- Người nọ sao... Hắc hắc, người nọ là người duy nhất làm Đạo Vương kiêng kị, chẳng những Đạo Vương kiêng kị, dù là ta cũng kiêng kị vạn phần, thậm chí ngay cả Thiên đạo cũng kiêng kị vạn phần...

Trường Nhạc Vị Ương hai vị nương nương lộ ra vẻ mặt khó hiểu, thất thanh nói:

- Phụ thân nói chẳng lẽ là...

- Chính là hắn! Có thể làm cho ta cũng kiêng kị, chỉ có Đạo Vương cùng hắn! Lúc trước còn có Huyền Đô, bất quá ta đã chết trong tay Đạo Vương, ngay cả thân thể cũng bị Đạo Vương luyện hóa, Huyền Đô cùng Hoàng Tổ tất nhiên cũng cho rằng ta đã chết, cho dù ta đứng ở trước mặt bọn hắn bọn hắn cũng nhận không ra ta. Ta thật vất vả mới mượn nhờ Đạo Vương chi thủ, giả chết thoát thân, ta hiện tại đã tự do, đã không cần kiêng kị Huyền Đô rồi...

Thần Thạch tiên thai kia mở ra hai mắt, trong mắt ma tính vô cùng thâm trầm, Ma Hải đen kịt bốc lên, giống như Hắc Ám vô biên, có thể xâm nhuộm hết thảy, cười hắc hắc nói:

- Bất quá Đạo Vương cùng người nọ nếu còn sống, còn ở trong địa ngục

hoặc là Chư Thiên, chỉ sợ như trước muốn gây sự với ta!

- Bất quá nếu bọn hắn chết rồi, hoặc là đi Tiên Giới, ha ha...

- Vậy thì không ai có thể ngăn cản ta, cũng không ai có thể ảnh hưởng ta!

- Ta muốn đem Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục biến thành bộ dáng gì, liền có thể biến thành bộ dáng đó!

- Ta muốn trở thành tiên liền có thể thành tiên, ta muốn thống trị hai đại vũ trụ bao lâu liền có thể thống trị bao lâu, ta muốn chơi như thế nào, liền có thể chơi như thế đó!

- Đây mới là Huyền!

- Đây mới là Tạo Hóa!

- Đây mới là lão tổ ah!

- Ngày đông giá rét đã qua, mùa xuân đã đến.

La Thiên Chư Thiên phủ kiến thành, sinh linh Chư Thiên chỉ cần thành tựu Thần Ma, liền phải tiến đến Chư Thiên phủ đưa tin, ở trong Chư Thần sách lưu ảnh, kiểm nghiệm tư chất, do Chư Thiên phủ phân công đến bên trong Thần giới Chư Thiên.

Chư Thiên phủ cùng Chư Thần sách chính là Đông Cực đại đế cùng Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, Địa Hoàng, Thần Vũ, Tôn Viêm, Ngọc Chân, Cảnh Thiên, Cửu Tiêu, Linh Đạo, Trấn Thiên, Nguyên Quân, Hoang Tổ mười bốn Thần Đế, Hoàng Đạo liên thủ luyện chế, cộng thêm Tả Thiên Thừa Huyền Thiên giáo chủ, mười lăm tồn tại luyện chế hai kiện pháp bảo kia, có được uy năng không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ cần bên trong Chư Thiên có người tấn thăng làm Thần Ma, liền lập tức bị Chư Thần sách cảm giác, đem Thần Ma mới lưu ảnh, đốc xúc hắn tiến đến Chư Thiên phủ đưa tin.

Mà hôm nay Đông Cực đại đế chiêu cáo thiên hạ, tuyên bố Quang Vũ, Thánh Hoàng, Trường Nhạc Vị Ương hai vị nương nương là phản tặc, lại phân đất phong hầu Cửu Tiêu, Thông U, Địa Hoàng, Thần Vũ, Tôn Viêm, Ngọc Chân, Cảnh Thiên, Linh Đạo tám đế phân biệt thống trị bát đại Chư Thiên, Tinh Quang, Minh Thổ nhị đế nhập chủ La Thiên, cùng Đông Cực đại đế tề danh tề tọa, Tam Hoàng chung chưởng thiên hạ.

Tam Hoàng trị thế, chư đế cùng tồn tại!

Đây là thời kỳ Nguyên Tôn Đại Đế thống trị cũng chưa từng có!

Sau đó, Đông Cực đại đế lại phong Trấn Thiên, Nguyên Quân, Hoang Tổ tam đế, tổng lĩnh binh mã thiên hạ.

Đô Thiên thần giới hôm nay chính là thế lực lớn nhất Thần giới, trận đại chiến này tuy thảm thiết, nhưng mà Đô Thiên thần giới còn thừa lại trăm vạn Thần Ma, trong đó không thiếu có nhân vật cực kỳ cường đại lợi hại, như là Tú Vân thiên nữ, Tương Ngạn Thần Tôn, Phong Hoa Thần Chủ, Tịch Trọng Thần Chủ, Nhạc Ấu Nương Thần Chủ, Thiếu soái Bồ Chiêu, Ma Soái Yến Công Tiễn, Thất Diệu Thiên năm lão Thần Chủ.

Những...này cường đại tồn tại đều bị phân đất phong hầu đi ra ngoài, thoát ly Đô Thiên thần giới, từng người trở thành thế giới Chi Chủ.

Đô Thiên thần giới có gần ngàn nhân vật Chân Thần Thần Chủ Thần Tôn bị phân phối đến Chư Thiên vạn giới, từng người thống lĩnh một Chư Thiên thế giới, đảm nhiệm chức vị quan trọng.

Trừ bọn họ ra, Lạc Hoa Âm ở trong trận chiến kia, khống chế Bỉ Ngạn Thần Chu, cứu rất nhiều tuổi trẻ Thần Tôn cùng tồn tại cổ xưa, ví dụ như bọn người Thần Đô Lộ Phong Trần Lộ Thần Hầu, Tiên Đô Bộ Thần Hầu, Thiên Đô Linh Tuyết Thần Tôn, Hạo Thiên Thánh tông Hạo Thiếu Quân, Thiên Nhãn Thần Quân, còn có một chút Thần Chủ, Thần Tôn thế hệ trước.

Tuổi trẻ đồng lứa cùng thế hệ trước này đều được đến phong thưởng thật

lớn, từng người thống lĩnh một tòa Chư Thiên thế giới, từng người phát triển thế lực, trùng kiến Thần Đô, Tiên Đô, Thiên Đô, Hạo Thiên Thánh tông các loại thánh địa, có được quyền thế thật lớn.

Chư Thần sách chi uy bao phủ Chư Thiên, đem rất nhiều tân tấn Thần Ma lưu ảnh, Chư Thiên phủ lại tuyển bạt đưa ra nhân tài nổi tiếng, đem từng cái thần chức hạ phóng, bổ nhiệm rất nhiều tuổi trẻ Thần Ma đảm nhiệm chức vị quan trọng, từng người phân công đến dưới trướng bát đại Chư Thiên chư đế.

Tam Hoàng từng người tự tay viết xuống thư sách, sai người mang đến Yêu giới, Hỗn Độn giới, Thiên Giới, Phật giới các đại đế thống lĩnh tất cả đại vũ trụ, cũng không lâu lắm, vũ trụ đại đế khác trả lời, nói xưng đạo hữu.

Chương 1733: Thời Đại Của Giáo Chủ.

Mà chủ chưởng Đô Thiên Phủ Huyền Thiên giáo chủ lại lên lớp giảng bài La Thiên ba vị đại đế, vì Chư Thiên chúng sinh, mời ba đại đế mở đàn giảng pháp, truyền pháp chúng sinh.

Ba đại đế cho phép, mời đến chư đế khác, ở La Thiên mở đàn giảng pháp, lại mời Huyền Thiên giáo chủ ngồi xuống, ngồi trên pháp đàn thứ mười lăm, phen truyền đạo giảng pháp này, vừa bắt đầu giảng liền để cho Thần giới Chư Thiên thế giới đủ loại đại đạo hiển hiện, trời giáng dị sắc, các loại Thần Quang chấn động, đạo âm hưởng triệt Chư Thiên, giằng co một năm.

Một năm sau lại là chư đế biện pháp, dị sắc lộ ra, đã đến năm thứ ba, chư đế tầm đó diễn biến Đại Thiên thần thông, lẫn nhau đọ sức, đủ loại thần thông công pháp so sánh, từ thiển nhập sâu, lại từ sâu nhập thiển, cuối cùng nhất tất cả đại đạo tề tụ La Thiên, vạn đạo bảo vệ xung quanh La Thiên, hình thành dị tượng bất diệt.

Ba năm này truyền đạo giảng pháp, phục hưng trụ cột của Chư Thiên thần giới, chúng sinh được lợi, hiện lên rất nhiều nhân tài tuyệt thế, chư đế cũng từng người lựa chọn nhân tài tư chất tuyệt hảo, xếp vào môn tường, trở thành Thần Đế đệ tử.

Mà Huyền Thiên giáo chủ thì cởi mở Huyền Thiên Thánh tông công pháp bảo kho, tổ kiến Huyền Thiên thư viện, đảm nhiệm đệ nhất viện trưởng, mời Tố Thiên Hầu, Tử Phòng đạo nhân, Hạo Thiếu Quân, Thiên Nhãn Thần Quân, Linh Tuyết Thần Tôn các loại cường giả, đến đây truyền đạo thụ nghiệp.

Bọn hắn tuy tuổi trẻ, nhưng đối với Thần Ma sinh ra đời sau Trung Thiên hạo kiếp mà nói, bọn hắn đã là thế hệ trước.

Những Cự Đầu này vui vẻ đến đây, Huyền Thiên giáo chủ lại thỉnh thoảng mời đến tồn tại bên trong chư đế đến đây bài giảng, trong Huyền Thiên thư viện nhân tài đông đúc, lúc có thành tựu lại từ Huyền Thiên thư viện ly khai, phân đất phong hầu đến bên trong Chư Thiên.

Trải qua vài thập niên phát triển, Thần giới Chư Thiên loạn giống như không lộ ra, ngay ngắn rõ ràng, càng phát ra thịnh vượng, vài thập niên thời gian, số lượng Thần giới Thần Ma liền lật ra mấy lần, có 400 vạn, chỉ là cách trước lúc hạo kiếp còn có chênh lệch không nhỏ.

Nhưng tiếp tục dựa theo cái này thế xuống dưới, Thần giới tất nhiên có thể tái hiện rầm rộ năm đó, thậm chí còn có siêu việt!

Sau đại loạn tất có đại trị, đây là quy luật lịch sử.

Trong vài thập niên thời gian này, không chỉ hiện lên rất nhiều Thần Ma, thậm chí ngay cả Thi Hiên Vi, Hạo Thiếu Quân, Linh Tuyết, Tịch Trọng Thần Ma thế hệ trước bực này cũng từng người đều có tiến cảnh xa xỉ, có không ít người đột phá, tu thành cảnh giới rất cao, thậm chí lại có mấy Thần Quân tuổi trẻ hiện ra.

Một ngày này, Huyền Thiên giáo chủ đi ra Chư Thiên phủ, đi vào Huyền Thiên thư viện, lại ly khai Huyền Thiên thư viện, du lịch Thần giới Chư Thiên, lượt lãm Thần giới chúng sinh, lại đến phía trên La Thiên, chỉ thấy vạn đạo bảo vệ xung quanh La Thiên, để cho La Thiên càng thêm thần thánh.

Giáo chủ ở La Thiên xem khắp vạn giới phía dưới Thần giới, lại nhìn xa Địa Ngục vạn giới, chỉ thấy Địa Ngục cũng có xu thế Liệt Hỏa nấu dầu, số mệnh đầm đặc, nhân tài xuất hiện lớp lớp, nhịn không được cảm khái.

- Ngày đông giá rét đã qua, mùa xuân đã đến.

Thời đại Bổ thiên thần nhân đi qua.

Hai đại vũ trụ còn chưa triệt để dung hợp, hạo kiếp còn chưa kết thúc,

nhưng dĩ nhiên khó nhìn thấy một trận chiến thảm thiết như Trung Thiên kia nữa.

Hai đại vũ trụ tất nhiên sẽ dung hợp, dung hợp chi địa còn đang không ngừng khuếch trương, biên giới vũ trụ, vũ trụ màng thai không ngừng tiêu vong, cuối cùng nhất hai đại vũ trụ sẽ triệt để dung hợp cùng một chỗ, hôm nay sở dĩ còn chưa dung hợp, chủ yếu là vì địa ngục khống chế cầm giữ lấy Minh Hải Vạn Ngục Ấn, mà Bổ thiên thần nhân cùng Thái Hoàng còn lại cầm giữ lấy chín đại Thiên Đạo chí bảo.

Chỉ cần cơ hội phi tiên chưa xuất hiện, như vậy hạo kiếp liền như trước chưa từng chấm dứt.

Nhưng mà, Đạo Vương biến mất, ma tiên trong địa ngục kia biến mất, đã đại biểu cho thời đại Bổ thiên thần nhân đi xa, sẽ không trở về được thời đại do Thần Nhân thống trị nữa.

Bây giờ là thời đại chư đế chư hoàng thống trị, Tam Hoàng trị thế, chư đế thống trị chư thiên và địa ngục, tổng thể thực lực của bọn hắn đã vượt qua Bổ thiên thần nhân, rất nhiều Bổ thiên thần nhân chết, cộng thêm Đạo Vương cùng vị Địa Ngục ma tiên kia biến mất, Bổ thiên thần nhân khó có thể nắm đại cục hai đại vũ trụ.

- Thời đại của ta đã tới...

Giang Nam khí cơ cảm ứng, chỉ cảm thấy đại đạo trong cơ thể sôi trào, tự nhiên mà ngưng tụ, hình thành đệ ngũ đầu tiên đạo. Hắn trong mấy chục năm này diễn giải truyền pháp, cùng chư đế, Tam Hoàng luận đạo, hắn dĩ nhiên tu thành đạo tiên đạo thứ tư, tu vi của hắn sớm đã đạt tới Thần Tôn Đại viên mãn cảnh giới!

Hôm nay Thần giới lên quỹ đạo, hắn ở phía trên La Thiên nhìn thiên hạ muôn dân trăm họ, nhìn số mệnh cùng chúng sinh của hai đại vũ trụ, ý chí bao dung thiên hạ, rốt cục để cho hắn trong lúc vô tình tu thành đệ ngũ đầu tiên đạo, thong dong leo lên Thần Quân vị, sau lưng đệ lục tọa thần đình xây

dựng, hình thành, hiện ra dị tượng Thần Ma bảo vệ xung quanh, vạn đạo đến hộ!

Thần Ma bảo vệ xung quanh, vạn đạo triều bái Nguyên Thủy!

Hắn tu thành Thần Quân là sự tình nước chảy thành sông, tự nhiên mà vậy, không có nửa phần trắc trở, chỉ là hắn tu thành thần đình thứ sáu, năng lượng cần thiết cực kỳ khổng lồ, mặc dù là tiên đằng tiên khí cũng không cách nào cung ứng năng lượng khổng lồ như thế, để cho hắn tiến cảnh chậm chạp.

Chư Thần bên trong Chư Thiên hiển hiện, vô số Thần Ma to lớn cao ngạo sừng sững ở giữa không trung, quanh thân đại đạo nổ vang, tản mát ra đạo âm âm luật huyền diệu khó lường, Chư Thần lễ kính, đại đạo ca ngợi.

- Lễ Kính Huyền thiên: Công đức vô lượng, trạch bị tam sinh, bảo hộ chúng sinh Chư Thiên!

- Lễ kính Thiên thừa: Công che xã tắc, bày mưu nghĩ kế, ngăn địch tại Trung Thiên, hộ Chư Thiên an bình!

- Lễ kính viện trưởng: Truyền đạo hậu thế, dốc hết tâm huyết, tạo nên thiên cung thứ chín, Chư Thần tâm hệ!

- Lễ Kính Huyền Thiên Thánh giáo chủ, quân lâm thiên hạ, thành Thiên Địa chi chủ!

...

Chư đế từ Chư Thiên hiện lên, vô số tồn tại cường đại vô biên khí tức chấn động Chư Thiên, thậm chí truyền lại đến hạ giới, chư đế hiển hiện ở trung ương Chư Thần, bảo vệ xung quanh La Thiên, vờn quanh bốn phía Giang Nam, Thần Đế đại đạo nổ vang chấn động, tựa hồ ca ngợi chúc phúc.

Ở bên trong La Thiên, Tam Hoàng xuất hiện, Đông Cực đại đế, Minh Thổ đại đế, Tinh Quang Đại Đế tọa lạc trong Tam đại đế cung, thân hình phiên

nhiên, đủ loại Thần Quang hóa thành quang mang vờn quanh, Tinh Hà quấn quanh, quanh thân Hoàng Đạo nổ vang.

Khí tức Chư đế chư hoàng Chư Thần ở trong thiên địa rung chuyển, vạn đạo Sở Hướng, gia trì Giang Nam, trợ giúp hắn nhanh hơn tu thành thần đình thứ sáu.

Khí tức của Giang Nam phóng lên trời, oanh kích bầu trời, giống như một đạo đại đạo như trụ như rồng dựng thẳng lên, ở bầu trời cùng La Thiên tầm đó, chỗ đại đạo đỉnh phong, tiên đạo vờn quanh, Hoàng Đạo sôi trào, trên không Hoàng Đạo, là hàng tỉ đại đạo, như là la tán trải ở trên đỉnh, la tán tráo rơi, tiên đạo Hoàng Đạo như là cốt dù, Nguyên Thủy đại đạo như là chuôi dù, cùng khí tức của chư đế chư hoàng hoà lẫn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1734: Nguyên Dương Mất Trộm. (1)

Khí tức của hắn không chút nào kém hơn chư đế, cho người cảm giác tựa như bên trong Chư Thiên nhiều ra một Thần Đế, quân lâm thiên hạ!

Đã qua thật lâu, thần đình thứ sáu của Giang Nam đã thành, khí tức dần dần hạ xuống.

- Đa tạ chư vị đạo hữu gia trì.

Giang Nam khom người, hướng Chư Thần, chư đế cùng Tam Hoàng nói cám ơn.

Chư Thần, chư đế cùng Tam Hoàng khí tức hạ xuống, nhao nhao hoàn lễ nói:

- Giáo chủ thành Quân, chính là đại sự của Chư Thiên ta, không thể không đến đây tương trợ!

Chư Thần, chư đế cùng Tam Hoàng từng người tán đi, Giang Nam trở lại Chư Thiên phủ, đem một thân sự vụ giao cho Thi Hiên Vi nói:

- Phu nhân, hôm nay Chư Thiên cùng Địa Ngục chấn nhiếp lẫn nhau, Địa Ngục chư hoàng bị Đạo Vương dư uy cùng Bổ thiên thần nhân bức phải ẩn núp, không dám xuất đầu, trong Địa Ngục đã không ai có thể lưu lại ta. Ta muốn đi Địa Ngục một chuyến, gặp một lần rốt cuộc là ai cùng Đạo Vương tranh chấp, nhìn một cái hai tồn tại này phải chăng thật sự vẫn lạc, hoặc là đi Tiên Giới.

Hôm nay Thi Hiên Vi dĩ nhiên cũng đạt tới Thần Tôn Đại viên mãn cảnh giới, vài thập niên hun đúc làm cho nàng đã có khí chất mẫu nghi thiên hạ, cười nói:

- Phu quân cẩn thận, tuy hôm nay Địa Ngục chư hoàng chia rẽ, không dám xuất đầu, nhưng vẫn là có Vấn Đỉnh thiên hạ chi tâm, thành tiên chi tâm, vẫn là sẽ sinh sự, khó tránh khỏi sẽ có người nhảy ra làm khó dễ ngươi.

Giang Nam kiếm bội bên hông, ngọc thụ lâm phong, tư thái phong độ làm lòng người khâm phục, cười nói:

- Ta tu thành Thần Quân, có thể cùng chư đế tranh phong, trong địa ngục người có thể lưu lại ta không nhiều lắm. Phu nhân, Trung Thiên chiến hậu, mấy vị sư huynh của ngươi trở lại Bỉ Ngạn thế giới, ngươi cũng cần liên lạc một chút.

Thi Hiên Vi gật đầu, cười nói:

- Tịch sư huynh cùng Lạc sư tỷ cũng đi Bỉ Ngạn thế giới, ta mấy ngày nữa cũng cần đi xem.

Giang Nam rời đi, Thi Hiên Vi nghĩ nghĩ, không có trực tiếp tiến đến Bỉ Ngạn thế giới, mà là lấy ra Nguyên Dương bản thân mạnh mẽ bắt lấy từ Giang Nam, phong ấn ở chỗ sâu nhất trong Chư Thiên phủ, thầm nghĩ:

- Hôm nay người có thể không biết phu quân như thế nào không nhiều lắm, cái Nguyên Dương này đại khái là không dùng đến rồi, vẫn là phong ấn, miễn cho gây sai lầm...

Thi Hiên Vi bố trí thỏa đáng, gọi Nhạc Ấu Nương, Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm tam nữ, tuy Nhạc Ấu Nương cùng Mộ Yên Nhi đã được Phong Hầu, từng người thống lĩnh một tòa Chư Thiên thế giới, nhưng thường xuyên đến Chư Thiên phủ giúp đỡ, quản lý sự vụ. Mà Giang Lâm thì là giáo chủ muội muội, cũng có hầu vị, phụ trách quản lý Huyền Thiên thư viện, cùng Chư Thiên phủ cũng thường có lui tới, một ở là mấy tháng.

Thi Hiên Vi phân phó nói:

- Ta ly khai mấy ngày, những ngày này các ngươi hỗ trợ quản lý Chư Thiên phủ, duy trì Chư Thiên phủ vận chuyển. Còn có, coi chừng Chư Thiên

phủ bảo khố của chúng ta, không được để cho người tiến vào trong đó, bên trong có một kiện đồ vật... Ân, rất trọng yếu, không thể mất. Ta nơi này có một mặt kim phù, chính là ta cùng với giáo chủ liên thủ luyện, hôm nay phân ba phần, các ngươi tất cả được một phần, hợp cùng một chỗ liền có thể mở ra bảo khố.

Tam nữ đồng ý, cười nói:

- Hôm nay Thần giới Chư Thiên bình an, còn có ai to gan như vậy, mạnh mẽ xông tới Chư Thiên phủ chúng ta đoạt bảo?

- Cẩn thận thì tốt hơn.

Thi Hiên Vi kiểm tra không sai, lúc này mới yên lòng lại, phong ấn bảo khố, thúc dục Bỉ Ngạn Nữ Đế lưu lại ngọc phù, ly khai Chư Thiên phủ tiến vào Bỉ Ngạn thế giới.

Nàng chân trước vừa đi, Nhạc Ấu Nương liền cùng Mộ Yên Nhi, Giang Lâm thương nghị nói:

- Sư mẫu thần thần bí bí, không biết ở trong bảo khố gửi bảo bối gì, không bằng chúng ta đem ba khối kim phù hợp lại làm một, vụng trộm tiến vào xem một cái?

- Không ổn đâu?

Mộ Yên Nhi chần chờ nói:

- Giáo tôn phu nhân nói, vật kia rất quý, không để cho mất...

- Liếc mắt nhìn cũng sẽ không mất đi.

Nhạc Ấu Nương khuyên can mãi, cuối cùng để cho Mộ Yên Nhi cùng Giang Lâm gật đầu, tam nữ đang muốn đi vào bảo khố, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Phong Đô Ngọc Dung tôn vương, Thiên Đô Linh Tuyết thượng tôn,

Thiên Nguyên thiên Lưu Ly Thần Quân, Nguyên Quân Nữ Đế tọa hạ Tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ, đến đây diện kiến Huyền Thiên giáo chủ, kính xin giáo chủ hiền khang lệ đi ra gặp gỡ!

Tam nữ liếc nhau, chỉ phải buông sự tình tiến vào bảo khố nói:

- Bốn vị tồn tại này đều là cùng giáo tôn một cái bối phận, không được lãnh đạm. Đợi tiễn các nàng đi, chúng ta lại tiến trong bảo khố nhìn xem.

Tam nữ nghênh tiếp Ngọc Dung tôn vương, Linh Tuyết thượng tôn, tiểu Nguyên Quân Vi Tuyết Chủ cùng Lưu Ly Thần Quân, chào đón các nàng, lúc này không khỏi nao nao, chỉ thấy ngoại trừ bốn nữ tử ra, còn có hai vị nữ tử xuất chúng, một cái ôn nhu im lặng, hoa nhường nguyệt thẹn, trong mắt thần hoa nội liễm, một cái cao cao tại thượng, tư thế hiên ngang, trong đôi mắt có khí tức cuồng dã không bị trói buộc.

Hai nữ này đều là sắc nước hương trời, nhưng trong đôi mắt lại có yêu khí nồng đậm, hiển nhiên là bá chủ bên trong Yêu tộc!

Hơn nữa xem đại đạo của các nàng, cùng Chư Thiên vạn giới đại đạo có chỗ bất đồng, hiển nhiên thực sự không phải là Yêu tộc cường giả trong Chư Thiên vạn giới.

- Hai vị này là?

Giang Lâm cùng Mộ Yên Nhi không dám lãnh đạm, tiến lên khoản đãi, cười hỏi.

- Hai vị này là đặc sứ đến từ Yêu giới.

Linh Tuyết thượng tôn mỉm cười giới thiệu nói:

- Vị này chính là Điệp Y yêu quân, vị này chính là Cửu Phượng yêu quân, đều là phụng yêu giới Thiên Môn đại đế chi mệnh đến Chư Thiên ta, hiến sách Tam Hoàng. Tam Hoàng tiếp được Thiên Môn đại đế thư, lệnh chúng ta khoản đãi hai vị khách quý này. Cửu Phượng đạo hữu nói, các nàng cùng

giáo chủ tình bạn cố tri, muốn tới Chư Thiên phủ một hồi, lúc này chúng ta mới đến phiền nhiễu giáo chủ thanh tịnh. Xin hỏi giáo chủ ở đâu?

- Thật sự là không khéo.

Nhạc Ấu Nương cười mỉm nói:

- Sư tôn ta vừa rời Chư Thiên, sư mẫu ta cũng đã đi...

- Thủy Công Giang là cố ý trốn tránh người ta sao?

Cửu Phượng Yêu Tôn cười mỉm nói:

- Người ta cũng không phải thật sự muốn cùng hắn sinh thuần chủng, nhìn đem hắn sợ tới mức bỏ chạy kìa.

Bọn người Giang Lâm liếc nhau, cũng có chút ít sờ không rõ ý nghĩ, thầm nghĩ:

- Ca ca ta hoàn toàn chính xác đi qua Yêu giới, chẳng lẽ ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt? May mắn chị dâu không có đây, nếu không nhất định sẽ dẫn xuất đại sự,…ặc, sẽ cháy nhà a.

Mộ Yên Nhi dù sao lão thành một ít, thấy hào khí có chút không đúng, vội vàng chuyển hướng chủ đề, cười nói:

- Chư Thiên phủ ta chính là chư hoàng chư đế cùng giáo tôn đồng loạt ra tay luyện chế thành, khắp nơi tiên cảnh, lịch sự tao nhã, hôm nay khó được khách quý đến, tiểu muội thay giáo tôn tiếp đãi chư vị đạo hữu, du lịch một phen.

Chúng nữ thả lỏng trong lòng, cười nói:

- Rất muốn nhìn chư hoàng chư đế cùng giáo chủ thủ đoạn.

Chương 1735: Nguyên Dương Mất Trộm. (2)

Chúng nữ du lịch Chư Thiên phủ, quả nhiên thấy Chư Thiên phủ mỹ lệ hùng vĩ, sơn thủy hoa cảnh bố trí trang nhã, ở chỗ bình thường gặp không tầm thường, ở chỗ bất phàm gặp thần thánh, tại chỗ thần thánh gặp đại đạo, tại chỗ đại đạo gặp Hoàng Đạo, tại chỗ Hoàng Đạo gặp tiên đạo, làm cho người lưu luyến quên về, trong thoáng chốc là mấy ngày trôi qua.

Mà vào lúc này, Thi Hiên Vi sớm đã đến Bỉ Ngạn thế giới, bái kiến Hoằng Tổ Thần Đế cùng mấy Tiên Thiên Thần Ma sư huynh, lại gặp được bọn người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, đã ở trong Bỉ Ngạn tiên đình, từng người mượn nhờ thời gian trong tiên đình cùng tiên khí tiên quang đến tu luyện, tìm hiểu Bỉ Ngạn Nữ Đế lưu lại tiên đạo.

- Đáng tiếc phu quân không cách nào tới nơi này, nếu không hắn ở trong Bỉ Ngạn thế giới tiềm tu mấy trăm năm, giờ phút này chỉ sợ muốn chứng đạo thành đế rồi.

Thi Hiên Vi nhìn thấy Lạc Hoa Âm dĩ nhiên thành tựu Thần Quân, mà Tịch Ứng Tình cũng là Thần Quân, trong nội tâm thở dài:

- Cũng không biết Bỉ Ngạn sư tôn hôm nay ở nơi nào? Nàng cùng Càn Khôn lão tổ có hạnh phúc hay không...

- Sư muội, ngươi tới vừa vặn.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Ta vừa mới tu thành Thần Quân, đang tĩnh cực tư động, chuẩn bị đi ra ngoài một chút. Tử Xuyên tại Chư Thiên phủ sao? Ta giá thuyền đi qua, dẫn hắn cùng đi Quỷ giới pha trộn, đoạt vài món pháp bảo đến chơi đùa.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Phu quân đã ra Chư Thiên, nói là muốn đi địa ngục nhìn Đạo Vương cùng ma tiên chiến trường, hôm nay không ở trong phủ.

Lạc Hoa Âm nhíu mày, nhảy lên Bỉ Ngạn Thần Chu, cười nói:

- Ta đi tìm Ấu Nương, chuyện này mang theo nàng nhất định cũng rất có ý tứ.

Dứt lời, Thần Chu phi tốc bỏ chạy, biến mất không thấy gì nữa.

Thi Hiên Vi bất đắc dĩ, thầm nghĩ:

- Mà thôi, Ấu Nương cũng là chủ nhân ngồi không yên, ở lại Chư Thiên phủ sẽ gây chuyện thị phi. Nàng cùng Lạc sư tỷ chung một chỗ đi ra ngoài, Chư Thiên phủ ta cũng có thể bớt chút nhiễu loạn...

Nàng tĩnh tâm ngồi xuống, ở trong tiên đình ngộ đạo, lại cùng bọn người Hoằng Tổ, Hồ Thiên đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân cùng Tịch Ứng Tình trao đổi, lấy được nhiều ích lợi, dần dần muốn đột phá, tu thành Thần Quân.

Trong Tiên đình thời gian thông nhiễm cực nhanh, bất tri bất giác liền đã là trăm năm, mà ở bên ngoài chỉ là qua vài ngày công phu, Thi Hiên Vi rốt cục tích lũy tiền vốn hùng hồn, thành công đột phá, tu thành Thần Quân.

Mọi người nhao nhao chúc mừng, Thi Hiên Vi cũng có chút vui mừng, đột nhiên sắc mặt nàng biến hóa, Tịch Ứng Tình cười hỏi:

- Đệ muội, đã xảy ra chuyện gì?

Thi Hiên Vi tâm thần có chút không tập trung, vội vàng đứng dậy, vội vã hướng ra phía ngoài tiến đến nói:

- Trong Chư Thiên phủ đã xảy ra chuyện! Ta lưu lại một kiện bảo vật đặt ở trong bảo khố, hôm nay có người xúc động cấm chế ta thiết hạ, đem bảo vật kia lấy đi rồi!

Tịch Ứng Tình cũng không khỏi biến sắc, đứng lên nói:

- Cái bảo vật gì? Phải chăng nghiêm trọng? Ta với ngươi cùng một chỗ tiến đến!

- Cũng không phải bảo vật kinh thiên động địa gì, bất quá...

Trong nội tâm Thi Hiên Vi xoắn xuýt, thật sự không biết nên nói như thế nào, chỉ đành phải nói:

- Cái bảo vật này đối với ta cùng Tử Xuyên đều thập phần trọng yếu, nếu rơi vào trong tay nam tử cũng thôi, nếu rơi vào trong tay nữ tử, chỉ sợ sẽ dẫn xuất một đống lớn nhiễu loạn... Thậm chí, không thể nói trước tương lai sẽ có người đến đoạt gia sản... Sư huynh, chuyện này ngươi không tiện nhúng tay... Ai, sớm biết thì hủy diệt rồi!

Nàng vội vàng bỏ chạy, Tịch Ứng Tình như Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu, không biết nàng đến tột cùng nói cái gì, lẩm bẩm nói:

- Rốt cuộc là cái bảo vật gì, rõ ràng còn có thể đoạt gia sản...

Thi Hiên Vi vội vàng trở lại Đô Thiên Phủ, đến Đô Thiên Phủ, chỉ thấy hết thảy bình tĩnh như trước, bất quá Nhạc Ấu Nương cùng Lạc Hoa Âm đều không ở chỗ này, nghĩ đến là lái Bỉ Ngạn Thần Chu đi làm thổ phỉ, Mộ Yên Nhi cũng không ở chỗ này.

Thi Hiên Vi nhảy vào bảo khố, không khỏi dậm chân:

- Quả nhiên đã mất!

Nàng lấy lại bình tĩnh, gọi Giang Lâm, hỏi thăm mấy ngày nay phải chăng có chuyện phát sinh.

Giang Lâm nói:

- Ngược lại chưa từng có việc, chỉ là chị dâu giao cho ta kim phù mất đi gần nửa ngày, về sau lại tìm được.

Trong lòng Thi Hiên Vi tim đập mạnh một cú, hỏi kỹ mấy ngày nay có người nào đi vào Chư Thiên phủ, Giang Lâm liền nói từng cái danh tự chúng nữ, Thi Hiên Vi chỉ cảm thấy huyệt Thái Dương ẩn ẩn nhảy lên, thầm nghĩ:

- Nhiều như vậy... Rốt cuộc là cái nào lấy đi đạo Nguyên Dương kia của phu quân? Cái này để cho ta từ đâu tìm được... Chỉ mong người đánh cắp Nguyên Dương kia, không mở ra phong ấn của ta, nếu không Nguyên Dương trong bình ngọc bay ra, vậy thì không xong rồi...

Nàng đang tâm thần bất định, đột nhiên cảm ứng được phong ấn của mình ở lại trên bình ngọc bị người phá vỡ.

- Không xong rồi...

Thi Hiên Vi thở dài, thầm nghĩ:

- Phu quân ngươi biết không, ngươi có hậu rồi, chỉ là không cùng ta sinh... Tương lai chỉ sợ có người muốn mang theo nhi tử hoặc là con gái, chạy tới chia gia sản rồi... Rốt cuộc là ai đánh cắp bình Nguyên Dương này? Thứ này cũng là ai liền có thể lén lấy ra chơi sao...

Mà vào lúc này, Giang Nam đã rời Chư Thiên thần giới, đi vào Hồ Thiên đại thế giới, hắn ngồi ở trước nhà tranh, Hồ Thiên lão tổ cũng ngồi ở trước nhà tranh, hai người không nói gì, từng người đại đạo bốc hơi, diễn biến ra đủ loại dị tượng.

Ba ngày sau, Giang Nam đứng dậy ly khai, Hồ Thiên lão tổ cũng phản hồi nhà tranh, hai người vẫn là một câu không nói.

- Hồ Thiên lão sư tử kiếp vẫn còn, còn không có biến mất.

Giang Nam đi ra Hồ Thiên đại thế giới, mày nhíu lại, hắn cùng với Hồ Thiên lão tổ tuy một câu cũng không có nói, nhưng đại đạo ở giữa trao đổi lại không cần nói chuyện, ngôn ngữ như thế nào có thể đem đại đạo miêu tả?

Hắn cùng Hồ Thiên lão tổ trao đổi đại đạo, gặp được số mệnh của Hồ

Thiên lão tổ khô kiệt, có tử khí bao phủ, đây là dấu hiệu vẫn lạc.

Theo lý mà nói, Đạo Vương chém giết Lan Lăng Thần Hoàng, tiêu diệt Tạo Hóa Huyền Tổ, cùng Địa Ngục ma tiên chung một chỗ biến mất, đã dẹp loạn uy hiếp của Chư Thiên vạn giới, cho dù Thiên Mẫu Thánh Hậu cũng lật không nổi bao nhiêu sóng gió, kết quả Hồ Thiên lão tổ vẫn lạc đã giải.

Bất quá, Hồ Thiên lão tổ như cũ có vẫn lạc hiện ra, cái này để cho hắn có chút nghi ngờ.

- Quang Vũ cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu chung một chỗ biến mất không thấy gì nữa, cùng hắn đồng thời biến mất còn có Trường Nhạc Vị Ương hai vị nương nương cùng Thánh Hoàng Thần Đế, cũng là một cổ thế lực không nhỏ. Hơn nữa, bộ hạ cũ của Quang Vũ cũng chưa toàn bộ chết hết, còn có Đế Thiên, Phụ Triều cùng năm vị Thánh Vương tồn thế, những người này hôm nay cũng không thấy bóng dáng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1736: Huyền Đô Thu Đồ Đệ. (1)

Giang Nam lông mày khó hiểu, thấp giọng nói:

- Quang Vũ hiển nhiên còn có ý niệm ngóc đầu trở lại, nếu không sẽ không để cho những người này giấu kín. Hơn nữa hai vị nương nương của Quang Vũ lai lịch bất phàm, nếu như hai vị nương nương là Huyền Tổ huyết mạch, như vậy Tạo Hóa Huyền Tổ chỉ sợ sớm đã cùng Quang Vũ liên thủ. Nhân vật giảo hoạt như Tạo Hóa Huyền Tổ, cứ như vậy bị Đạo Vương giết chết, đều khiến ta cảm thấy được có chỗ nào không đúng... Còn có, Thần Thạch tiên thai trong Hoang Cổ thánh sơn kia, rốt cuộc là vị Bổ thiên thần nhân nào luyện? Nếu là Huyền Tổ luyện, như vậy đã nói lên Huyền Tổ còn sống, hơn nữa đã thay hình đổi dạng! Vậy thì nguy hiểm...

Hắn nhàn nhã dạo chơi, hướng Địa Ngục mà đi, mà từ một nơi bí mật gần đó, vài đôi mắt tà ác nhìn chăm chú lên hắn.

- Hiện tại ngược lại là thời cơ giết chết người này tốt nhất...

Trong Thần Thạch tiên thai truyền đến một thanh âm âm trầm, nhẹ giọng cười nói:

- Người này đã trở thành trở ngại thống trị Thần giới rồi, Thần Ma trong thần giới đều là xuất từ Chư Thiên phủ, là môn sinh của hắn...

Tế đàn khổng lồ ẩn núp ở chỗ sâu nhất trên hư không, du ly bất định, làm cho không người nào có thể phát hiện, trên tế đàn, không chỉ có Thần Thạch Tiên Thai, còn có Thiên Mẫu Thánh Hậu, cùng với Quang Vũ, Trường Nhạc, Vị Ương, Thánh Hoàng tứ đế!

Trong đó lấy Thiên Mẫu Thánh Hậu thực lực kinh khủng nhất, sau đó là Quang Vũ Thần Đế, Tam Đế khác so với bọn hắn liền muốn lộ ra vẻ kém rất nhiều, nhưng mà Thần Thạch Tiên Thai kia làm cho người ta có cảm giác bí

hiểm, cho dù là Thiên Mẫu Thánh Hậu cũng cực kỳ kiêng kỵ!

Tiên đạo trong Thần Thạch Tiên Thai chỉ có một cái, nhưng vô cùng cao đẳng thần thánh, đây là một đạo Tiên đạo đầy đủ, là Đại Đạo đạt tới Tiên nhân cấp!

Chẳng qua là, thân thể Tiên Thai chưa hoàn toàn luyện thành, để cho Thần Thạch này như cũ không cách nào hoàn toàn Hóa Hình đi ra ngoài.

Bất quá nhìn dạng như vậy, cách ngày Thần Thạch Hóa Hình đã không xa.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, còn có Tam Hoàng, cũng là trở ngại thống trị Thần giới! Có bọn họ, Chư Thiên Thần giới liền không cách nào bắt lại.

Quang Vũ Thần Đế ánh mắt chớp động nói:

- Mấy chục năm thời gian trôi qua, Đạo Vương cùng người nọ như cũ chưa từng xuất hiện, xem ra thật sự bọn hắn không phải là giấu đi, mà là công quy vu tẫn hoặc là đi Tiên giới. Thế gian này, có thể ngăn cản chúng ta, trừ địa ngục chư Hoàng cùng Thiên Ý, Huyền Hoàng, Hồ Thiên, Cực Nhạc ra, chính là Tam Hoàng!

- Tam Hoàng đều có nhược điểm, Minh Thổ thế giới bị Sâm La Ma Hoàng khắc chế, Tinh Quang chỉ có thể lưng đeo kim quan mà chiến, Đông Cực thì không cách nào rời La Thiên. So sánh mà nói, chỉ sợ Huyền Thiên Giáo Chủ mới là nhân vật đáng sợ nhất tương lai!

- Bất quá, nhạc phụ không cách nào xuất thủ, nếu nhạc phụ xuất thủ, sẽ khiến những Bổ Thiên thần nhân khác cảnh giác, hơn nữa không biết Đạo Vương có phải là thật rời đi hay không. Ta cũng không tiện xuất thủ, ta sớm đã bị đám người Đông Cực dội nước bẩn, chỉ cần ta vừa lộ mặt, liền sẽ khiến Đông Cực Tam Hoàng chú ý. Mà Tam Đế khác, thì chưa chắc có thể lưu lại Huyền Thiên Giáo Chủ.

Quang Vũ Thần Đế nhìn về phía Thiên Mẫu Thánh Hậu, cười nói:

- Cho nên, chỉ có mời Thánh Hậu xuất thủ. Chỉ có Thánh Hậu, mới có thể làm được một kích giết chết, hoàn toàn chém giết người này!

Thiên Mẫu Thánh Hậu mỉm cười, ở trên tế đàn nhìn về phía Giang Nam đang ở trong hư không đi về phía địa ngục vạn giới, lộ ra vẻ mười phần thú vị:

- Hắn là Hồ Thiên đệ tử, sư đệ của đàn ông phụ lòng Đạo Vương kia? Rất tốt, vừa lúc thu một điểm lợi tức, Bổn cung đã sớm tâm ngứa khó nhịn...

Nàng đứng dậy, Xà thân du động, hướng ngoài tế đàn bơi đi, thấp giọng nói:

- Giết hắn đơn giản, bất quá vậy thì lợi cho hắn quá, Bổn cung muốn đem hắn biến thành ngục thủ của ta, để cho hắn đời đời kiếp kiếp đều không thể chạy trốn ta chưởng khống...

- Chậm!

Thần Thạch Tiên Thai đột nhiên trở nên khẩn trương lên, vội vàng nói:

- Thánh Hậu chậm, có người đến!

Thiên Mẫu Thánh Hậu dừng thân hình, cười nói:

- Có người? Hôm nay chư thiên vạn giới, ai còn có thể đở nổi Bổn cung? Ân...

Ba cái đầu sáu con mắt của nàng nhìn lại, trong lòng ngẩn ra, chỉ thấy một chiếc quỷ thuyền từ trong hư không lái tới, trên quỷ thuyền đứng hai vị Thần Quân, một Thần Đế, còn có một vị thiếu niên áo vàng đứng ở đầu thuyền, áo phần phật, đứng phía sau là một quái nhân bốn đầu bốn tay bốn chân, quỷ thuyền hướng Giang Nam đi tới.

- Khốn kiếp, Huyền Đô còn không có rời đi!

Thần Thạch Tiên Thai trở nên nôn nóng bất an, lập tức nói:

- Lùi! Mau lui lại.

Tế đàn lập tức bay đi, không dám làm một khắc dừng lại, Thần Thạch Tiên Thai hổn hển, cả giận nói:

- Huyền Đô rốt cuộc đang làm cái gì? Nếu hắn muốn thoát khốn, chư thiên vạn giới ai còn có thể ngăn trở hắn? Vì sao hắn còn muốn ở lại chư thiên vạn giới, vì sao không đi Tiên giới? Ta đã 'chết' a, đã 'chết' ở trong tay Đạo Vương, hắn không nên ở đây...

Trên Quỷ thuyền, thiếu niên áo vàng tựa hồ lòng có nhận thấy, đột nhiên quay đầu hướng hư không tế đàn ẩn núp nhìn lại, ánh mắt của hắn vắng ngắt, tựa hồ có năng lực xuyên thấu hết thảy hư không, một cái liền thấy tòa tế đàn này.

Mọi người trên tế đàn, cho dù là Thiên Mẫu Thánh Hậu cũng cảm giác được ánh mắt kia rơi ở trên người của mình, tựa hồ đem tất cả bí mật của mình một cái nhìn thấu!

Thiếu niên áo vàng di động ánh mắt, rơi vào trên Thần Thạch Tiên Thai, hơi thở của Thần Thạch Tiên Thai cũng cô quạnh xuống, núp ở chỗ sâu nhất trong Tiên Thai, ý đồ tránh thoát ánh mắt này.

Thiếu niên áo vàng chỉ nhìn lướt qua, liền thu hồi ánh mắt, mắt lộ ra một nụ cười không rõ ý nghĩa, ngay sau đó ánh mắt rơi ở trên người Giang Nam.

Thần Thạch Tiên Thai thở phào nhẹ nhõm, giống như chim sợ ná, vội vàng gia tốc thúc dục tế đàn chạy trốn, cười hắc hắc nói:

- Hắn không có phát hiện ta, hắn quả nhiên không có phát hiện ta, nếu hắn nhận ra ta, khẳng định sớm giết tới đây... Ha hả, ta đã thoát thai hoán cốt, hắn làm sao có thể nhận ra ta...

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Giang lão đệ, xin dừng bước!

Tiếng kêu của Chiến Thiên Ma Quân truyền đến, Giang Nam dừng thân, quỷ thuyền lái tới, Giang Nam đi lên quỷ thuyền, trước hướng thiếu niên áo vàng làm lễ ra mắt, lại hướng Hoàng Tổ cùng U Đế, Chiến Thiên Ma Quân, Hạm Đạm Yêu Quân làm lễ ra mắt, cười nói:

- Hoàng Tổ đạo huynh thoát khốn, thật là đáng mừng.

Hoàng Tổ cười ha ha nói:

- Đạo Vương cần dùng ta tới tìm Huyền Tổ, hắn phải thả ta đi ra ngoài!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích nói:

- Huyền Tổ có phải là thật chết đi rồi hay không?

Hoàng Tổ lắc đầu nói:

- Huyền Tổ dị thường giảo hoạt, há lại dễ dàng chết như vậy? Tạo Hóa Lão Tổ đã chết, nhưng Huyền Tổ tuyệt đối không chết! Bất quá, thân thể người này bị Đạo Vương hóa đi, hôm nay ngay cả ta cũng tìm không được hơi thở của hắn, không biết hắn đến tột cùng biến thành hình dáng ra sao, núp ở chỗ nào.

Chương 1737: Huyền Đô Thu Đồ Đệ. (2)

Giang Nam trong lòng chấn động, thầm nghĩ:

- Quả nhiên, Huyền Tổ không có chết! Nói như vậy, thần thạch Tiên Thai trong Hoang Cổ Thánh Sơn tuyệt đối là Huyền Tổ luyện, mà hắn mượn tay Đạo Vương đánh chết bản thân, chỉ sợ là muốn nhân cơ hội thoát thân, bỏ đi thân thể này, vào chủ Thần thạch Tiên Thai! Thoát khỏi Huyền Đô Cổ Tiên cùng Hoàng Tổ, tự do tự tại!

Hắn lấy lại bình tĩnh, nhìn về phía thiếu niên áo vàng, cười nói:

- Đạo huynh, hôm nay chư thiên vạn giới đã không còn người có thể trấn áp ngươi, vì sao đạo huynh không thu những thân thể cùng mảnh nhỏ Tạo Hóa Tiên Đỉnh khác trở về, rời đi chư thiên vạn giới? Lấy thực lực ngươi bây giờ, cho dù là Đạo Vương tái nhậm chức, cũng ngăn trở không được ngươi a?

Thiếu niên áo vàng lắc đầu:

- Hạ giới nhân quả chưa hoàn toàn chấm dứt, ta hôm nay vẫn không thể rời chư thiên vạn giới.

Giang Nam trong lòng lẫm nhiên nói:

- Chẳng lẽ ngươi tính toán đem Bổ Thiên thần nhân hết thảy chém giết?

Thiếu niên áo vàng lắc đầu lần nữa:

- Bọn họ chẳng qua là tiểu tốt, sau lưng bọn họ còn có người thượng giới, bất quá tiểu tốt cùng ta cũng có ân oán nhân quả quấn quýt, ta phải chấm dứt đoạn nhân quả này, mới có thể thượng giới. Những tiểu tốt này còn không cần ta thân tự động thủ, bọn họ từng cái từng cái sẽ lần lượt tiêu vong, ta chỉ

cần tĩnh tọa xem bọn hắn tự tìm đường chết là đủ.

Giang Nam khẽ cau mày, muốn phản bác, nhưng lại tìm không được lý do phản bác.

Bởi vì, đến nay mới thôi thiếu niên áo vàng cũng không từng đối phó qua Bổ Thiên thần nhân, động thủ ngược lại là đám người Đạo Vương, mười ba người năm đó tự giết lẫn nhau, cũng đã để cho bọn họ chết chết trốn trốn, hôm nay bên ngoài chỉ còn lại có Hồ Thiên, Huyền Hoàng, Cực Nhạc, Thiên Ý cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu năm người!

Hơn nữa, nghe ý tứ của thiếu niên áo vàng, Bổ Thiên thần nhân chỉ sợ sẽ chết hầu như không còn, hắn cần thiết xuất thủ cũng không có, mới có thể kết đoạn nhân quả này.

- Đạo huynh tới tìm ta, là cần làm gì?

Giang Nam chuyển đề, cười nói.

Thiếu niên áo vàng cười nói:

- Ta đã bị trấn áp 5400 vạn năm, còn có kiên nhẫn chờ đợi bọn hắn chết sạch, vận rủi tiêu mất. Bất quá Thiên Đạo của chư thiên vạn giới bởi vì ta mà hỏng, đây cũng là một đoạn nhân quả, vì vậy ta chuẩn bị trước khi rời đi kết thúc đoạn nhân quả này.

- Ngươi tính toán chữa trị Thiên Đạo của chư thiên vạn giới?

Giang Nam trong lòng đại chấn, thất thanh nói.

Chữa trị Thiên Đạo, cho dù là Bổ Thiên thần nhân cũng không cách nào làm được, cho dù là Tiên nhân chỉ sợ cũng không thể ra sức, bất quá đối với Huyền Đô Cổ Tiên tồn tại đã từng tham dự qua khai thiên tích địa, ký kết thiên địa cương thống, tạo Thiên Đạo mà nói, chỉ sợ cũng không tính là đặc biệt khó khăn!

Chư thiên vạn giới từng tràng đại kiếp, cùng Thiên Đạo nghiền nát đều có được liên hệ lớn lao, vì thành tiên, Bổ Thiên thần nhân cùng chư thiên vạn giới Thần Đế đều có tính toán riêng của mình!

Thậm chí ngay cả địa ngục xâm lấn, cũng là những người này âm thầm thôi động, tính toán để cho địa ngục tóm thâu Chư Thiên, hoặc là để cho Chư Thiên tóm thâu địa ngục Thiên Đạo, bổ toàn bộ Thiên Đạo mà thành Tiên!

Nếu Thiên Đạo bổ toàn bộ, sau này liền không có những tranh đấu chinh chiến thảm thiết vô cùng này!

- Bổ toàn bộ Thiên Đạo tự nhiên cũng không phải là không thể.

Thiếu niên áo vàng cười nói:

- Bất quá hai đại vũ trụ dung hợp đại thế đã thành, ta đã không cần đi tu bổ Thiên Đạo của chư thiên vạn giới, nhưng mà Thiên Đạo vũ trụ mới sẽ đạt 99 đạo, uy năng Thiên Đạo rất nặng, Thiên Đạo thâm trầm như vậy sẽ làm vũ trụ mới sau này không người nào có thể phi tiên. Cho nên ta tính toán lưu lại đạo thống của bản thân, để cho người của đời sau, có thể đột phá 99 Thiên Đạo mà phi tiên.

Giang Nam hiểu rõ, cười nói:

- Ngươi muốn tìm một truyền nhân?

Thiếu niên áo vàng gật đầu nói:

- Ngươi tới làm truyền nhân của ta, đem công pháp Tạo Hóa Tiên Kinh của ta truyền xuống, sau này cái vũ trụ mới này như cũ có người có thể đột phá Thiên Đạo phi tiên.

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Đạo huynh, ta có đầy đủ nắm chặc Chứng Đạo phi tiên, không cần tu luyện công pháp của ngươi.

Thiếu niên áo vàng cau mày nói:

- Công pháp của ngươi Ma Ngục Huyền Thai Kinh, là tiên giới ta một vị sư huynh sáng chế, môn công pháp này, ắt gặp đại kiếp. Ngươi một đường từ kiếp số đi tới đây, có thể nói kỳ tài. Bất quá đến Đế cảnh, ngươi sẽ gặp phải Thiên Đạo đại kiếp, đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, ngươi sẽ gặp phải ký thác phá diệt kiếp trước nay chưa có, bỏ mình đạo tiêu, không thể nào vượt qua. Ngươi hiện tại đã là Thần Quân, khoảng cách Thiên Đạo đại kiếp không xa, mà ký thác phá diệt kiếp cũng gần, ngươi hiện tại chuyển tu Tạo Hóa Tiên Kinh của ta vẫn còn kịp. Ngươi có thể tránh thoát đại kiếp, ta cũng có thể chấm dứt đoạn nhân quả này.

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ. Ta đi cho tới một bước bây giờ này, đã mơ hồ có khuynh hướng nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh, đổi tu Tiên Kinh của ngươi, sẽ chỉ làm ta kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Xin thứ cho Tử Xuyên vô lễ, không thể tiếp nhận ý tốt của đạo huynh, kính xin đạo huynh thay cao đồ khác.

Hắn cáo từ rời đi, thiếu niên áo vàng như cũ nhíu mày, đám người Chiến Thiên Ma Quân tiến lên phía trước nói:

- Hắn không chấp nhận Tạo Hóa Tiên Kinh, chúng ta chỉ có thể đi tìm những người khác.

- Những người khác nào có tư chất cao như vậy...

Thiếu niên áo vàng chần chờ, đột nhiên nhớ tới một chuyện, cười nói:

- Đúng rồi, còn có một người, nên được truyền thừa của ta, chấm dứt đoạn nhân quả này! Người này tụ tập Huyền Minh Nguyên Giới 5400 vạn năm khí vận sở sinh, tư chất còn muốn ở trên Huyền Thiên Giáo Chủ, tự nghĩ ra Bất Xá Thiên Công, nếu được ta truyền thừa, tất nhiên có thể đem Tạo Hóa Tiên Kinh phát dương quang đại! Đi thôi, đi Bỉ Ngạn thế giới.

U Đế quỷ thuyền đi tới, biến mất không thấy gì nữa. Mà vào lúc này, Giang Nam đã vào địa ngục vạn giới, cất bước đi về phía A Tị Địa Ngục, qua mấy ngày, hắn đi tới A Tỳ Địa Ngục di chỉ.

- Huyền Thiên Giáo Chủ thật to gan, lại dám một mình tiến vào địa ngục ta!

Trong hư không, từng tôn tồn tại Cổ lão đang nhìn hắn đi vào A Tỳ Địa Ngục, thần thức cường đại ở trong hư không ba động:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, chủ nhân Chư Thiên Phủ, thật đem địa ngục cường giả ta, như không có gì sao?

- Muốn giết chết hắn không?

- Tự nhiên muốn! Đi báo cho Thiếu Hư tiền bối cùng chư Đế, phải tất yếu đem người này giết ở trong A Tỳ Địa Ngục cổ chiến trường!

Phế tích A Tỳ địa ngục, Giang Nam cẩn thận từng li từng tí hành tẩu trong phiến không gian đã bạo toái, địa vị của A Tỳ địa ngục ở địa ngục vạn giới cùng Tử Tiêu Thiên ở Chư Thiên vạn giới địa vị không kém bao nhiêu, Tử Tiêu Thiên gần với La Thiên, mà A Tỳ địa ngục thì gần với Minh Hải!

Đánh nát A Tỳ địa ngục, tương đương với đánh nát Tử Tiêu Thiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1738: Năm Đại Tiên Đạo Thần Thông. (1)

Chiến đấu như vậy là kịch liệt thảm thiết bực nào? Mặc dù là Đạo Vương cùng vị Địa Ngục ma tiên kia đã biến mất vài thập niên, nhưng tại đây như trước khắp nơi đều là thần thông dư âm của bọn hắn.

Thần thông dư âm để cho không gian tại đây rung chuyển, Giang Nam liền tận mắt thấy một tòa đại lục nghiền nát vô cùng khổng lồ bị vô thanh vô tức cắn nát, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, hắn còn chứng kiến một mảnh Hồng Mông tử khí đột nhiên bị một đạo thần thông dư âm mở ra, hóa thành Huyền Hoàng, lập tức Huyền Hoàng xác nhập lại hóa thành Hỗn Độn, rung động hủy thiên diệt địa truyền đến!

Tại đây còn có đạo đạo tiên quang bay vút lên, là tiên đạo thần thông đối bính lưu lại dị tượng, bị loại thần thông này cuốn, chỉ sợ coi như là nhân vật Đế cấp cũng khó may mắn thoát khỏi, sẽ bị uy năng của tiên đạo thần thông dư âm hóa đi!

Không chỉ có như thế, hắn thậm chí còn cảm ứng được khí tức thiên nhân ngũ suy, thiên nhân ngũ suy chỉ có vũ trụ tan vỡ mới sẽ xuất hiện, ví dụ như năm đó cổ tiên hạo kiếp, La Thiên bị đánh nát, liền xuất hiện thiên nhân ngũ suy, cơ hồ khiến Chư Thiên vạn giới vì vậy mà diệt vong.

Hiển nhiên, Đạo Vương cùng tôn ma tiên kia chiến đấu, dĩ nhiên đã vượt qua cực hạn mà Địa Ngục vạn giới có khả năng dung nạp, thậm chí ẩn ẩn có xu thế vũ trụ sụp đổ tan rã!

- Đánh nát A Tỳ địa ngục, cơ hồ tạo thành thiên nhân ngũ suy, Đạo Vương không khỏi quá mãnh liệt a? Vị ma tiên cùng Đạo Vương đối chiến kia, chỉ sợ cũng thực sự không phải là ma tiên bình thường...

Giang Nam vừa đi vừa tinh tế dò xét, cẩn thận từng li từng tí tránh đi từng

đạo tiên quang hoa mỹ, ý đồ từ trong dư âm hai người giao thủ tìm ra hai tồn tại này đến cùng sống hay chết.

Đạo Vương cùng tôn ma tiên kia lưu lại thần thông dư âm, làm hắn sợ hãi thán phục, hắn cũng là nhân vật tu thành năm đạo tiên đạo, hóa thành năm chủng tiên đạo thần thông, bất quá thần thông của Đạo Vương cùng tôn ma tiên kia vẫn là để cho hắn có chút khó có thể lý giải.

Năm đạo tiên đạo của hắn chỉ là hình thức ban đầu, chủ yếu dùng để đề thăng uy năng của Nguyên Thủy đại đạo, đối với tiên đạo thần thông không thể mở ra, ở phương diện này, Giang Nam vẫn là so với Thiếu Hư thua kém.

Thiếu Hư đã mở ra năm đại thần thông, hình thức ban đầu của năm đại tiên đạo chi bảo, mà Giang Nam chỉ là thô sơ giản lược chạm đến tiên đạo.

Mà Đạo Vương cùng tôn ma tiên kia đối với tiên đạo lĩnh ngộ càng muốn hơn Thiếu Hư đếm không hết, tạo nghệ của hai người bọn họ thật sự quá cao, để cho Giang Nam có một loại cảm giác núi cao còn có núi cao hơn.

Trong tay Giang Nam còn có một đám ma tiên chi huyết, trong huyết có ma tiên tiên đạo còn sót lại, bất quá một đám ma tiên chi huyết này chất chứa tiên đạo Giang Nam dĩ nhiên tìm hiểu thấu triệt, rõ ràng rõ ràng, không có nửa phần bí mật đáng nói.

Mà tiên đạo của Đạo Vương cùng đối thủ của hắn lại làm cho hắn chỉ cảm thấy vô cùng tối nghĩa, hiển nhiên thành tựu của hai người này còn trên tôn Tiên Giới ma tiên kia!

- Tiên đạo thần thông của Đạo Vương cùng ma tiên kia, đối với ta cũng rất có dẫn dắt...

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, hắn bây giờ là Thần Quân, đã bắt đầu ẩn ẩn tiếp xúc đến cảnh giới cao siêu hơn, tìm hiểu thần thông dư âm của hai người này, đối với hắn có ích thật lớn.

Mục đích của hắn vốn là muốn biết Đạo Vương cùng Địa Ngục ma tiên

sinh tử, hiện tại cũng có tâm ngừng ở nơi đây, nghiên cứu tiên đạo cùng thần thông của hai người này.

Hắn đối với tiên đạo tạo nghệ còn không cao minh bằng Thiếu Hư, đây là sở đoản của hắn sở dĩ, hắn có thể tu thành tiên đạo, là đạt được Thiếu Hư tiên đạo, nghiên cứu thấu triệt ảo diệu bên trong, lúc này mới suy diễn ra tiên đạo bản thân.

Hơn nữa Thiếu Hư là tiên thể, tiến cảnh kinh người, có thể nói tốc độ tu vi người này tăng lên không người có thể so sánh, thời thời khắc khắc đều ở bên trong tiến bộ, một thời gian ngắn không thấy, Thiếu Hư liền tiến bộ một mảng lớn!

Giang Nam đã từng nói, ba ngày không tu luyện sẽ bị Thiếu Hư siêu việt, đây cũng không phải là một câu nói đùa, mà Thiếu Hư tiến cảnh tốc độ thật sự quá nhanh, để cho hắn cũng không khỏi không cảm khái.

- Đây là một đạo tiên đạo thần thông hình quạt, hẳn là Đạo Vương sáng chế thần thông, lợi hại, đạo thần thông này uy năng hết thảy bộc phát, chỉ sợ có thể phiến bay một mảnh tinh không, đem Tinh Hà phiến đến hóa thành tro bụi...

- Ân? Đây là tiên đạo thần thông hình xích, khá lắm, một cây xích giành quyền, ngay cả thiên đạo chí bảo chỉ sợ cũng ứng phó không được...

- Đạo tiên đạo thần thông này là một thanh kiếm hình, lăng lệ ác liệt bá đạo, chẳng lẽ là tôn ma tiên kia sáng chế?

...

Giang Nam ở bên ngoài từng đạo thần thông dư âm ngừng chân, nhận thức, suy diễn đạo lý lớn trong đó, đạt được rất nhiều. Không thấy đến cao nhân chính thức, vĩnh viễn không biết mình cùng nhân vật bậc này chênh lệch, hiện tại Giang Nam đã tu thành Thần Quân, có thể cùng Đế cấp cường giả so sánh, nhưng hắn cũng không rõ ràng lắm mình cùng Đạo Vương có

bao nhiêu chênh lệch.

Hiện tại quan sát Đạo Vương cùng ma tiên thần thông, rốt cục để cho hắn ý thức được, thực lực của mình cách Đạo Vương còn có chênh lệch giống như rãnh trời!

Hắn hấp thu tinh túy bên trong tiên đạo thần thông của hai tồn tại này, đối với tiên đạo lĩnh hội ngày càng nhiều, để cho hắn lập tức phát giác được năm đại tiên đạo của mình có đủ loại chưa đủ.

Năm đại tiên đạo của hắn ở trước mặt hai nhân vật này, quả thực rất buồn cười, coi như là hắn tu thành tiên nhân cảnh giới, ở trước mặt bọn họ cũng không chịu nổi một kích!

Theo giải thích của hắn cao thâm, năm đại tiên đạo của hắn cũng đang dần dần trở nên ngưng thực, các loại tiên đạo phù văn ngưng tụ, bỏ thêm vào bên trong năm đại tiên đạo, hắn đối với tiên đạo thần thông của mình cũng dần dần có giải thích của mình, tiên đạo thần thông bắt đầu biến hóa.

- Đạo tiên đạo thần thông thứ nhất của ta, là Vô Úy Ấn thức thứ nhất, Khai Thiên Phủ!

Giang Nam nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, thật lâu, phía sau hắn tiên đạo tung bay, hóa thành hình búa, một búa bổ đi, tiên quang tràn ngập, búa quang đi qua, chỉ thấy bên trong búa quang có Hỗn Độn mở Huyền Hoàng, tách ra vô cùng ngôi sao, hiện lên Tinh Hà quay quanh, ký kết xu thế thiên địa âm dương, Tứ Tượng Ngũ Hành, Lục Hợp bát hoang!

- Đạo thần thông thứ hai, là Vô Úy Ấn thức thứ hai, Diệt Thế Đại Ma!

Phía sau hắn tiên đạo quay quanh, hóa thành một cái cối xay cự đại, có xu thế thôn nạp vũ trụ hoàn vũ, cối xay chuyển động, ẩn ẩn có thể chứng kiến vô tận tinh không cùng sinh linh bị nuốt vào đại mài, từng tòa thế giới chôn vùi bên trong cối xay, bị cắn nát thành Hỗn Độn Hồng Mông!

- Đạo tiên đạo thần thông thứ ba, là Hóa tiên ấn biến thành Thông Tiên

Phi Kiều!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1739: Năm Đại Tiên Đạo Thần Thông. (2)

Phía sau hắn đạo tiên đạo thứ ba như là một đạo tiên kiều, tiên kiều ra hết tựa hồ đi thông Tiên Giới tiên vực, một cây cầu dài liên thông Tiên Giới cùng thế giới thế tục, một kiều đè xuống, tựa hồ có Tiên Giới chi lực bị mượn tới!

Vô úy tam ấn, bị hắn trọng luyện, uy năng tăng lên đâu chỉ gấp 10 lần!

Vốn là Vô úy tam ấn ngay cả Thiếu Hư một đạo tiên đạo thần thông cũng không thể đối kháng, hắn cùng với Thiếu Hư lần thứ nhất tao ngộ Vô úy tam ấn liền bị Thiếu Hư phá vỡ, về sau một đoạn thời gian rất dài, Giang Nam đều rất ít vận dụng Vô úy tam ấn, là biết rõ tam đại thần thông này có chưa đủ thật lớn, chỉ có uy năng của Hóa Tiên ấn đến gần tiên đạo thần thông.

Mà bây giờ, hắn hoàn thiện tiên đạo, rốt cục đem Tam đại ấn pháp này hoàn thiện, tăng lên tới cấp độ tiên đạo thần thông!

- Tiên đạo thần thông thứ tư, là Hỗn Độn tiên chung!

Sau đầu Giang Nam lại có một đạo tiên đạo bay ra, đạo tiên đạo này kết hợp Hồng Mông Hoàng Đạo, hình thành hình thái Hỗn Độn Chung, trong chuông có mặt trời, mặt trăng, ngôi sao và đại lục lơ lửng, vách chung vẽ khắc đủ loại thần thánh, hình tượng Thần Ma Phật Yêu chư đế to lớn cao ngạo hiển hiện ở trên vách chung, lại có tiên chỉ từ trong đó tràn ra, chuông lớn màu tím phong cách cổ xưa mà hùng vĩ!

Bất quá uy năng đạo thần thông này so sánh với Thông Tiên Phi Kiều liền không có bao nhiêu tăng lên, chủ yếu là bởi vì hắn dùng Hồng Mông Hoàng Đạo cùng tiên đạo hỗn hợp, lúc này mới sáng chế Hỗn Độn tiên chung thần thông, nếu dùng Hồng Mông tiên đạo cùng tiên đạo đi xây dựng Hỗn Độn tiên chung, uy năng tuyệt đối sẽ trên Thông Tiên Phi Kiều.

- Đệ ngũ đạo thần thông La Thiên Tuyết Liên!

Giang Nam thanh quát một tiếng, đệ ngũ đạo tiên đạo thần thông bay ra, hóa thành hình dáng hoa sen La Thiên, trong đó Thiên Đạo chi uy tràn ngập, là hắn dung hợp Thiên Đạo cùng tiên đạo chi uy luyện thành thần thông thứ năm!

Lúc hoa sen tách ra, hóa thành mười hai đại môn hộ, hoa sen hiện ra La Thiên cùng Tam Hoàng hư ảnh, còn có vô số Thần Ma hư ảnh sừng sững, tựa như lực lượng La Thiên đều bị hắn mượn tới!

Đạo thần thông này cũng cùng Hỗn Độn tiên chung tương xứng, nguyên nhân chủ yếu là Giang Nam tích lũy không đủ, chỉ có thể dùng Thiên Đạo đi đền bù tiên đạo chưa đủ, làm cho uy năng không cách nào đạt đến mức tận cùng.

Phía sau hắn năm đại tiên đạo hóa thành tiên búa, đại mài, phi kiều, Tử Chung, Bạch Liên năm hư ảnh, tiên quang tràn ngập, tiên âm rung chuyển, kinh người đến cực điểm!

Năm đại thần thông này công dụng tất cả không giống nhau, cũng không phải hoàn toàn là thủ đoạn công kích.

Khai Thiên Phủ chủ công, một búa khai thiên tích địa, thuộc về cận chiến đại thần thông.

Diệt Thế Đại Ma cũng là thủ đoạn công kích, bất quá lại là thủ đoạn khốn địch, luyện hóa phai mờ đối thủ.

Thông Tiên Phi Kiều là một loại thủ đoạn gia trì, mượn tới Tiên Giới chi lực, gia trì bản thân, tiên kiều cũng có thể mượn tới Tiên Giới chi lực trấn áp đối thủ.

Hỗn Độn tiên chung thì là Âm Công, ngoại trừ Âm Công ra, còn có thể đụng nát đối thủ.

Mà Thiên La Tuyết Liên thì là chủ phòng ngự, phòng ngự vô địch, mặt khác cũng có thủ đoạn công kích, lúc hoa sen thu hồi có thể hóa thành tiên chùy, lúc tách ra liền có thể xoát hướng đối thủ.

Giang Nam nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, ý đồ suy diễn đệ lục đạo tiên đạo, đã qua thật lâu, hắn không thể không buông tha cho.

- Tích lũy của ta quá ít, còn chưa đủ để suy diễn ra đệ lục đạo tiên đạo. Nói không chừng tiếp tục nghiên cứu tiên đạo của hai vị tồn tại tuyệt cường này, ta sẽ sớm đem đệ lục đạo tiên đạo suy diễn đi ra...

Hắn tiếp tục hướng trung tâm đại chiến đi đến, càng đến trung tâm chiến trường, thần thông dư âm càng hung mãnh kịch liệt, tại đây tràn ngập uy năng, so với Thần Đế Ma Đế còn cường đại hơn mấy lần, còn sót lại dư âm liền có thể so với một kích toàn lực của Hoàng Đạo Cực Cảnh!

- Tồn tại thật cường đại! Đạo Vương cùng tôn ma tiên kia, chỉ sợ đều là toàn lực ứng phó!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, nhìn về phía bầu trời Địa Ngục, chỗ đó có dấu vết thần thông oanh kích, để cho bầu trời như là mặt hồ không ngừng rung chuyển, thậm chí còn có thể chứng kiến từng sợi tiên quang từ nơi ấy rủ xuống.

Đó là Tiên Giới bị đánh ra khe hở, có tiên quang tràn ra!

- Hai người này quá biến thái rồi, ngay cả Tiên Giới ma tiên cũng không thể đục lỗ hàng rào hai giới, hai người bọn họ rõ ràng có thể đánh ra khe hở, thậm chí vài thập niên còn chưa từng khép lại!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, nhìn về phía nơi tiên quang rơi xuống, chỉ thấy chỗ tiên quang rơi xuống chính là trung tâm A Tỳ địa ngục, thầm nghĩ:

- Vài thập niên thời gian, tại đây nhất định tích góp không ít tiên quang, nếu có thể thu những tiên quang này, hồ lô trên gốc tiên đằng của ta kia, chỉ

sợ liền có thể trường một vòng đi à nha?

Hắn đang muốn đuổi đi qua, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm quen thuộc truyền đến, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi thật to gan, rõ ràng dám một mình xâm nhập Địa Ngục ta, thực đem Địa Ngục chư đế ta là ăn cơm trắng sao?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, quay người cười nói:

- Nguyên lai là Hậu Thổ Phảng đạo hữu. Đạo hữu đã lâu không gặp, mũ của ngươi càng phát xanh rồi, thật sự là đáng mừng.

Đế uy tràn ngập, Hậu Thổ Phảng xuất hiện ở A Tỳ địa ngục phá diệt chi địa, tạo thế chân vạc, ba chân đứng ở trong hư không, tứ bình bát ổn, nghe vậy sắc mặt không khỏi trầm xuống, phía sau hiện ra Lục Đạo thế giới, Lục Đạo thế giới xây dựng thành một đạo Luân Hồi, Thiên Địa Nhân Thần Quỷ Tu La đều ở trong Luân Hồi trầm luân.

Trong Lục Đạo thế giới, vô tận sinh linh hư ảnh sinh sinh tử tử, tan biến sống lại, từ thiên luân thế giới rơi vào địa luân thế giới, lại từ địa luân thế giới đầu thai đến nhân luân thế giới, lại từ nhân luân thế giới bay vào thần luân thế giới, chư thần trong thần luân thế giới vẫn lạc, đưa về quỷ luân thế giới, sinh linh trong quỷ luân thế giới lại sa đọa đến Tu La thế giới. Tu La lại thăng hoa đến thiên luân thế giới, tuần hoàn đền đáp lại, tự thành nhất thể, liên tục không ngừng cung cấp cho hắn lực lượng không gì so sánh nổi!

Hắn đem ái phi bản thân phái vào Trung Thiên thế giới, câu dẫn Trường Nhạc công tử, bản thân liền là kế sách của hắn, dễ dàng cho địa ngục danh chính ngôn thuận tấn công Trung Thiên.

Đây vốn là mưu kế hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo, bất quá bị Giang Nam nhiều lần xưng hắn là đội nón xanh, thực để cho hắn căm tức, bất giác liền đem Chứng Đế Chi Bảo của mình tế lên, con mắt động sát cơ.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Hậu Thổ Phảng đạo hữu, ngươi lại còn tính toán hướng ta động thủ sao? Ngươi cũng biết, ta đã là Thần Quân! Ngươi lại dám hướng Thần Quân ta động thủ, ngươi to gan lớn mật ngươi biết không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1740: Đạo Hữu Chớ Sợ, Ta Tới Giúp Ngươi! (1)

Hậu Thổ Phảng giận tím mặt, phía sau Lục Đạo chuyển động, Lục Đạo Luân Hồi hướng ra phía ngoài phun ra, tạo thành Thiên Địa Nhân Thần Quỷ Tu La lục giới, lục giới vừa ra, sức mạnh to lớn vô cùng, tràn vào nhục thể của hắn!

- Lục Đạo Trầm Luân!

Hắn một chưởng bay ra, nhất thời thiên địa dị biến, vô số Thiên tộc, Ma Tộc, vạn linh, Thần Tộc, Quỷ Tộc, Tu La tộc sinh linh hiện lên, đủ loại Thần Ma thân thể vĩ ngạn đứng vững ở trong từng ngọn thế giới, sáu đại thế giới hóa thành một ấn pháp cự đại, thay đổi liên tục không nghỉ, đắp hướng Giang Nam!

Hắn cùng với Quang Vũ Thần Đế kiếp trước thân, Thiên Mẫu Thánh Hậu đi cũng là cùng một lộ số, thân thể Chứng Đạo, trong thân thể mở thế giới, thân thể cường đại vô cùng.

Bất quá đồng dạng là thân thể tu thành Chứng Đế Chi Bảo, nhục thể của hắn lại có chỗ bất đồng, trong thân thể hắn mở Luân Hồi, trong luân hồi có sáu đại thế giới, sáu đại thế giới tạo thành một đại tuần hoàn, có thể liên tục không ngừng cung cấp lực lượng cho hắn!

Chiến lực của hắn cực mạnh, lực phòng ngự cũng là kinh người vô cùng, cả người giống như một cái đỉnh có ba chân, tứ bình bát ổn, lúc Giang Nam ở Thần Tôn cảnh giới cũng đã lãnh giáo sự cường đại của hắn. Lúc ấy Hậu Thổ Phảng một đạo phân thân tiến vào Minh Thổ thế giới đuổi giết Giang Nam, Giang Nam ra toàn lực, tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, liên tục nhiều kiếm phách gọt chém cắt, cũng không có thể phá vỡ phòng ngự của Ma Đế phân thân này, chẳng qua là bức lui!

Mà hôm nay, chân thân Hậu Thổ Phảng phủ xuống, tự nhiên sẽ mạnh mẽ gấp đôi, uy năng một chưởng này, so với phân thân cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

- Ha hả, ngươi lại thật dám hướng Thần Quân ta động thủ, ngươi chán sống sao?

Giang Nam phi thân lui về phía sau, tránh đi phong mang, cười nói.

Hậu Thổ Phảng giận dữ, toàn lực thúc dục Lục Đạo thế giới trong cơ thể, để cho một thức đại thần thông này uy năng trở nên càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh người, tốn hơi thừa lời nói:

- Nếu ngươi có gan thì đừng chạy!

- Tốt! Ta như ngươi mong muốn!

Giang Nam đột nhiên dừng lại, thân thể không hề lui về phía sau nữa, phía sau hiện lên một đạo Thông Tiên Kiều, một mặt Tiên kiều rơi ở sau lưng hắn, một chỗ khác chống trong hư không, tựa hồ đi thông Tiên giới, mượn tới Tiên giới lực!

Thông Tiên Kiều vừa ra, hơi thở Giang Nam tăng vọt, khí huyết trong nháy mắt liền tràn đầy tới cực điểm, so sánh với Nguyên Thai Ấn Huyền Thai Ấn cùng Cửu Chuyển Chiến Thể cùng nhau thúc dục còn muốn kinh người, trên thực tế Thông Tiên Kiều thần thông của hắn chính là hỗn hợp Nguyên Thai Ấn chúng ấn pháp, gia trì bản thân, cung cấp cho mình chiến lực không gì so sánh nổi!

Hắn một chưởng đánh xuống, Tiên đạo cộng hưởng cộng minh, hóa thành Khai thiên cự phủ, hắn giống như Cổ lão thần từ Hỗn Độn tỉnh lại, nắm lên cái búa lớn liền muốn khai thiên tích địa!

Hắn một búa rơi xuống, Tiên quang lượn lờ tung bay, trong búa quang bổ ra một đạo thế giới sáng lạng, hung hăng cắt vào trong Lục Đạo Trầm Luân ấn!

Oanh...

Lục Đạo thế giới bị thường thường cắt ra, chia làm hai nửa, thế giới trong búa quang sinh sôi đem Lục Đạo thế giới tách ra, để cho một thức đại thần thông này của Hậu Thổ Phảng uy năng hoàn toàn không cách nào phát huy!

Tranh...

Búa quang trảm ở trên người Hậu Thổ Phảng, trong cơ thể Hậu Thổ Phảng đủ loại thần quang ma quang phun ra, rõ ràng là thế giới chi lực của Lục Đạo Luân Hồi thế giới vận chuyển, cung cấp cho hắn phòng ngự không gì so sánh nổi, giúp hắn ngăn cản một kích kia!

- Thân thể thật là mạnh! Có thể ngăn Hỗn Độn Chung của ta hay không?

Hai tay Giang Nam vẽ một cái vòng tròn lớn, hai tay ôm ở trước ngực, chỉ thấy trong hai tay Tiên đạo lượn lờ, hóa thành một ngụm hỗn độn tử chung, miệng chuông hướng Hậu Thổ Phảng, bên trong tử chung Tiên quang bay vút lên, bên trong chuông giắt nhật nguyệt tinh thần, Tinh Hà quay quanh, vách chuông hiện ra từng tôn Thần Đế Ma Đế Phật Đế Yêu Đế Quỷ Đế phù điêu, cùng chung lễ kính cúng bái!

Cạch...

Hai tay Giang Nam ở giữa tử chung chấn động, âm ba kinh khủng hóa thành uy năng khó có thể tưởng tượng, trực tiếp xông về Hậu Thổ Phảng, quanh thân Hậu Thổ Phảng thần quang ma quang bị chấn phấn toái, Lục Đạo thế giới trong cơ thể cũng mơ hồ xuất hiện dấu hiệu tan biến, bị âm ba sinh sôi xông bay lên!

Hai tay Giang Nam lần lượt thay đổi, hóa thành Diệt Thế Đại Ma, đem Hậu Thổ Phảng quấy vào trong đại mài, Hậu Thổ Phảng gầm lên, một quyền tiếp theo một quyền hướng ra phía ngoài oanh khứ, mưu cầu phá vỡ tiễu trừ Diệt Thế Đại Ma!

Ma Đế huyết tương từ trong Diệt Thế Đại Ma ồ ồ chảy ra, giống như thác

nước bôn lưu, chỗ cường đại của thân thể Hậu Thổ Phảng rốt cục được bày ra, Ma Đế này thân thể Chứng Đế, đem thân thể luyện thành Chứng Đế Chi Bảo, cho dù là Diệt Thế Đại Ma cũng không cách nào ma diệt, chẳng qua là mài đến mình đầy thương tích, nhưng nhục thể của hắn ngay sau đó khôi phục, thủy chung không cách nào tiêu chết.

Cứ việc kháng trụ Giang Nam Diệt Thế Đại Ma thần thông, Hậu Thổ Phảng không chút nào không thích, trong lòng ngược lại cực kỳ khiếp sợ tức giận, hắn đường đường là Ma Đế, cư nhiên bị một Thần Quân đè đánh, đánh cho mình đầy thương tích, gánh vác được thần thông của Giang Nam, thật sự không đáng giá kiêu ngạo, ngược lại làm cho hắn có một loại cảm giác bị thất bại.

Hắn từng đạo thần thông bộc phát, rốt cục đánh nát Diệt Thế Đại Ma, mới vừa thoát khỏi uy năng đạo Thần Thông này, lại thấy hai tay Giang Nam lại ôm ở trước ngực, hỗn độn tử chung hiện lên, cạch một tiếng vang thật lớn xông lên, Lục Đạo thế giới trong cơ thể bị xung kích đến bấp bênh!

Khí huyết của Hậu Thổ Phảng bị chấn động không yên, còn chưa đứng lại thân hình, Giang Nam đã vọt tới, đỉnh đầu hiện ra La Thiên bạch liên, bạch liên chồng chất cánh hoa tụ hợp, hóa thành một đóa liên hoa chùy, bị Giang Nam nắm chặt, lấy liên hoa làm chùy, một búa nện xuống!

Hậu Thổ Phảng gầm lên, thân thể lay động, từng tôn phân thân bay ra, rõ ràng là Lục Đạo phân thân của hắn, riêng phần mình chưởng khống một đạo thế giới chi lực, ầm ầm đón nhận liên hoa chùy, mà bản thân thì phi thân lên, hướng Giang Nam hung hăng đánh tới!

- Ha hả, so sánh nhiều người ta không sánh bằng ngươi, nhưng mà tay của ngươi hơn ta sao...

Giang Nam quỷ dị cười một tiếng, thân thể thoáng một cái, dài ra vạn cánh tay, chi chít là bàn tay, phô thiên cái địa đắp xuống. Nhục thể của hắn đã sớm đạt tới Đế cấp, chỉ bằng vào thân thể có lẽ không bằng Hậu Thổ Phảng, nhưng không chịu nổi tay nhiều.

Mấy cái chính diện xuống, Hậu Thổ Phảng liền bị đánh cho máu đầu máu mặt, vội vàng đem Lục Đạo phân thân hết thảy thu vào thể nội, dưới nách lại chui ra mười hai cánh tay, có tất cả mười bốn tay, cổ nhéo một cái, lại dài ra sáu đỉnh đầu, có tất cả bảy viên, nhưng vẫn là không chịu nổi Giang Nam tay nhiều, lại bị đánh cho máu đầu máu mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1741: Đạo Hữu Chớ Sợ, Ta Tới Giúp Ngươi! (2)

Hậu Thổ Phảng tức giận mắng một tiếng, quay đầu liền đi, Giang Nam đuổi giết tiến lên, vạn cánh tay nắm từng mặt khai thiên phủ bổ tới, mặc dù Khai Thiên Phủ Tiên đạo đại thần thông uy lực phân tán, yếu đi không ít, nhưng nhiều Tiên phủ như vậy thay nhau đánh xuống, cũng làm cho Hậu Thổ Phảng ngăn cản không nổi!

Bất quá chốc lát, bảy đỉnh đầu của Hậu Thổ Phảng bị cắt đứt sáu viên, mười bốn cánh tay bị chém rụng mười hai cái, Lục Đạo phân thân cơ hồ bị đánh cho tàn phế, chật vật không chịu nổi.

Cạch...

Giang Nam lại là ôm Hỗn Độn Chung trong ngực, tiếng chuông chấn động, xông bay lên, chấn hắn thất khiếu chảy máu, ngay sau đó giết tiến lên, hai tay xê dịch, một đạo Diệt Thế Đại Ma bao ở trong đó, tiếp theo Hỗn Độn Chung bay lên, gắn đỉnh đầu Hậu Thổ Phảng vào trong đại mài, không ngừng chấn động.

- Cầu!

Giang Nam hét lớn, một Tiên đạo bay lên không, hóa thành Thông Tiên Kiều, một mặt đặt ở đỉnh đầu Hậu Thổ Phảng, mượn Tiên giới lực trấn áp.

- Búa!

Giang Nam đưa tay tịch thu, một Tiên đạo hóa thành Khai Thiên Phủ, một tay nhấc búa, chuẩn bị đợi Hậu Thổ Phảng thoát khốn liền chém giết.

Hắn đạp một bước, lại có một đạo Tiên đạo bay ra, hóa thành một đóa La Thiên bạch liên to lớn, rơi vào phía dưới Diệt Thế Đại Ma, mượn La Thiên lực cùng nhau luyện hóa Hậu Thổ Phảng.

Hậu Thổ Phảng rống giận, ở trong Diệt Thế Đại Ma trái trùng phải đụng, mỗi khi hắn muốn thoát khốn, Giang Nam chính là một búa chém đi qua, bức lui, để cho hắn thầm nghĩ trong lòng hỏng bét.

Nhục thể của hắn tuy mạnh, nhưng mà không chịu nổi bị Giang Nam khó khăn, lấy ngũ đại Tiên đạo thần thông tới ma diệt Lục Đạo thế giới của hắn, nếu tiếp tục nữa, không thể bản thân thật sẽ bị hắn luyện chết ở trong ngũ đại Tiên đạo thần thông!

- Hậu Thổ đạo huynh đừng sợ, ta tới giúp ngươi!

Hậu Thổ Phảng đang nôn nóng, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm quen thuộc truyền đến, tiếp theo liền thấy một tòa Vạn Thánh Bảo Điện bay lên, mang theo Đế uy ngập trời, ầm ầm hướng Giang Nam đánh tới!

Giang Nam xoay người, trong tay Khai Thiên Phủ đánh xuống, Vạn Thánh Bảo Điện chấn động, bay ngược mà quay về, rơi vào trong tay một tồn tại vĩ ngạn, mà Khai Thiên Phủ của Giang Nam cũng bị chấn nát!

- Vạn Thánh Ma Đế!

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, phất tay trong lúc, chỉ thấy một đạo Tiên đạo khác biến thành Hỗn Độn Chung bay lên, cạch một tiếng vang thật lớn, chấn đến Vạn Thánh Ma Đế khí huyết sôi trào, quanh thân Đại Đế đạo tắc bùm bùm nổ tung toái, ngay sau đó thân hình chợt lóe, sau một khắc đã đi tới trước người Vạn Thánh Ma Đế khí huyết chưa bình phục!

Hậu Thổ Phảng từng đạo thần thông trào ra, oanh kích Diệt Thế Đại Ma, hết sức thoát khốn, rốt cục, sau hơn mười đạo đại thần thông, Diệt Thế Đại Ma bị oanh toái.

- Tốt! Nếu như ta thoát khốn, kia thành thể diện nhà mình, cùng Vạn Thánh Ma Đế cùng nhau, liên thủ giết chết tiểu tử này!

Hậu Thổ Phảng đang muốn xông lên giết đi qua, đột nhiên chỉ thấy Vạn Thánh Ma Đế tiếng gầm giận dữ vang lên không dứt, bị Giang Nam đánh

cho hộc máu, Vạn Thánh Bảo Điện cũng bị đánh cho quay tròn bay đi không biết bao xa.

Vạn Thánh Ma Đế không phải là thân thể Chứng Đế, mặc dù thân thể cực kỳ cường đại, nhưng mà bị Giang Nam gần người, Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, Hỗn Độn Chung, La Thiên Tuyết Liên thay nhau đánh xuống, vừa quyền cước như bay, không ngừng công kích, đánh cho Ma Đế này phòng thủ không được, ngắn ngủn chốc lát liền bị đánh tàn bạo đến gặp phải bị thương nặng.

Hậu Thổ Phảng thấy chiến cuộc, chỉ thấy Giang Nam vừa thi triển ra Sâm La vạn cánh tay, hơn vạn cánh tay vuốt ve, ôm ôm, khóa khóa, bắt Vạn Thánh Ma Đế, lại có ngàn cánh tay nắm được toàn thân Vạn Thánh Ma Đế, bắt bền chắc, đang định đưa Vạn Thánh Ma Đế vào trong thần thông dư âm của Đạo Vương cùng địa ngục Ma Tiên.

- Người này... Quá biến thái! Vạn Thánh bất quá là so với ta kém vài phần, liền bị hắn đè đánh!

Hậu Thổ Phảng giật mình trong lòng, vội vàng giết đi tới, giải cứu Vạn Thánh Ma Đế, nếu Vạn Thánh Ma Đế bị đưa vào trong Tiên đạo thần thông dư âm của hai tồn tại tuyệt cường, chỉ sợ không chết cũng muốn bới ra lớp da!

Hậu Thổ Phảng tấn công hướng Giang Nam, cùng lúc đó Vạn Thánh Bảo Điện cũng bay tới, oanh hướng đỉnh đầu Giang Nam, Giang Nam thấy thế, không kịp đưa Vạn Thánh Ma Đế vào Đạo Vương thần thông dư ba, chỉ đành phải đem Vạn Thánh Ma Đế giơ lên, đón nhận Hậu Thổ Phảng công kích.

Hậu Thổ Phảng thu tay lại không kịp, định toàn lực xuất kích, đem Vạn Thánh Ma Đế đánh cho thân thể nổ tung toái, một chưởng khắc bộ ngực ở Giang Nam, cùng lúc đó Vạn Thánh Bảo Điện oanh tới, oanh đỉnh đầu ở Giang Nam, oanh đên bể đầu chảy máu, thân bất do kỷ rơi xuống.

- Ta đã tu thành Thần Quân, chỉ là hai Ma Đế, ta còn gì phải sợ?

Giang Nam mới vừa rơi xuống, nhưng ngay sau đó bay lên, mà Vạn Thánh Ma Đế cũng khôi phục thân thể, mặc dù gặp phải bị thương không nhẹ, cũng may chưa chết, hùng hổ đánh tới.

Ba tồn tại thân hình lần lượt thay đổi, đột nhiên va chạm, ngay sau đó riêng phần mình đứng lại thân hình.

Vạn Thánh Ma Đế bị chém đứt một cái cánh tay, Hậu Thổ Phảng bị chấn đến thất khiếu chảy máu, mà Giang Nam cũng bị Vạn Thánh Bảo Điện oanh trúng hậu tâm, đánh cho sau lưng huyết nhục bị oanh toái một khối lớn, chấn thương phế phủ, khóe miệng chảy máu, mà Hậu Thổ Phảng Ma Đế cũng ở trên người hắn lưu lại một vết thương.

- Hậu Thổ đạo hữu, Vạn Thánh đạo hữu.

Giang Nam áo phần phật, thân thể đang không ngừng trong khôi phục, bội kiếm bên hông như cũ chưa từng ra khỏi vỏ, cười nói:

- Ta lấy Thần Quân chi thân, có thể cùng hai vị Ma Đế giao phong, thật là một chuyện may mắn.

Vạn Thánh Ma Đế cánh tay dài ra, phía sau Vạn Thánh Bảo Điện Ma uy ngập trời, tạo thành dị tượng kinh khủng, lạnh nhạt nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ không hổ là nhân vật có thể cùng Tiên Thể tranh phong, hôm nay đánh với ngươi một trận, đúng là làm ta cũng mở rộng tầm mắt.

Hậu Thổ Phảng tạo thế chân vạc, vững vàng đứng ở trong hư không, cười nói:

- Đáng tiếc, chúng ta là địch nhân. Nhất định phải phân ra sinh tử thắng bại. Giáo chủ đã trở thành đại địch của địa ngục ta. Không diệt trừ không thể! Nếu giáo chủ là người trong địa ngục ta, ta và ngươi còn có thể làm

bằng hữu, có thể cùng nhân kiệt như giáo chủ tọa đàm luận đạo, cũng là một chuyện rất hay của nhân gian.

Giang Nam cười ha ha, cất cao giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, tương lai chư thiên vạn giới cùng địa ngục vạn giới dung hợp quy nhất, biến thành một đại vũ trụ, chúng ta cùng là tồn tại một vũ trụ, còn có lập trường đối địch sao? Tương lai, ta là Đại Đế vũ trụ mới, các ngươi làm thần tử của ta, thay ta thống trị vạn giới chúng sinh, nói sao chúng ta cũng là người một nhà, cần gì tổn thương hòa khí?

- Vô liêm sỉ! Ngươi lại còn nghĩ đánh cắp chánh thống vũ trụ mới, bảo chúng ta làm thần tử cho ngươi?

- Ta nói là gần đây thấy thế nào không tới ngưu yêu ngưu quái, thì ra là bị ngươi thổi tới trời rồi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1742: Chém Đế

Hai Ma Đế giận dữ, ầm ầm động thủ, thân hình ba người lần lượt thay đổi, đánh cho thiên băng địa liệt. Cũng may A Tỳ địa ngục đã hủy ở trong tay Đạo Vương cùng địa ngục Ma Tiên, nơi nơi là dư ba chiến đấu của bọn hắn. Mặc dù thực lực của Giang Nam, Hậu Thổ Phảng cùng Vạn Thánh Ma Đế cũng là Đế cấp cường giả, nhưng không cách nào để cho thần thông ba động bản thân truyền lại ra ngoài.

Nếu không, thần thông của bọn họ truyền lại ra ngoại giới, chỉ sợ cũng muốn đánh cho Tinh Hà trầm luân, thế giới tan biến!

Bọn họ, đã có loại thủ đoạn cùng thực lực này!

Ba người đánh đập tàn nhẫn, Giang Nam chỉ lấy thần thông bản thân đối kháng, Tiên đạo giao phong, cũng không vận dụng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đối chiến hai đại Ma Đế.

Trận chiến này, là hắn kiểm nghiệm đối với thần thông của mình, nghiệm chứng sở học của mình!

Hiện tại, hắn đã được đến kết luận, đó chính là hắn đủ để cùng chư Đế tranh hùng!

Trong giao phong, hắn đối với Tiên đạo thể ngộ càng sâu, càng thêm thấu triệt, này đối với hắn mà nói là kỳ ngộ thực khó gặp được.

Dù sao tồn tại giống như hắn bực này, trên đời đã khó gặp địch thủ, trừ chư Hoàng chư Đế, liền chỉ có tồn tại như Tiên Thể mới có thể cùng hắn tranh phong!

Chư Hoàng chư Đế dù sao quá ít, hai đại vũ trụ hơn năm ngàn vạn năm lịch sử, chư Hoàng chư Đế còn sống sót thêm chung một chỗ cũng bất quá

năm mươi, mà hôm nay hắn liền gặp phải hai vị, vì vậy hắn mười phần quý trọng cơ hội lần này.

Đột nhiên, Đế uy ngập trời vọt tới, một tồn tại vĩ ngạn xuất hiện ở trong hư không, phía sau hiện ra Thái Dương Kim Phàm, kim buồm hô một tiếng dâng lên, giống như đại nhật chiếu sáng, kim quang đem bốn phía chiếu rọi đến trăm triệu dặm thông thấu!

- Huyền Thiên Giáo Chủ quả nhiên thật là thủ đoạn, lại có thể đối phó được hai đại Ma Đế công kích, khiến người khâm phục! Bất quá, ngươi cả gan làm loạn, một mình vào địa ngục, thật coi địa ngục chư Đế ta không tồn tại sao?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, trong lòng lẫm nhiên:

- Nguyên Ma Ma Đế!

Thân hình hắn dừng lại, liên tục mấy đạo thần thông đem Hậu Thổ Phảng cùng Vạn Thánh Ma Đế bức lui, đứng vững thân hình.

Ba người tách ra, riêng phần mình thở dốc, bọn họ tất cả đều bị thương, mình đầy thương tích, riêng phần mình nhân cơ hội khôi phục thân thể, chữa trị Đại Đạo tổn thương.

Người tới chính là Nguyên Ma Ma Đế, con trai Nguyên Ma Thánh Mẫu, hắn kiếp trước là Ma Đế, mẫu thân lại càng là Hoàng Đạo Cực Cảnh bá chủ, Nguyên Ma tu thành Ma Đế thời gian thật dài, đã từng thống trị qua địa ngục vạn giới, sau thọ nguyên hao hết lúc này mới yên lặng xuống, cho đến trước lúc hạo kiếp bộc phát mới chuyển thế.

Mặc dù hắn chưa từng chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng thực lực ở trong Ma Đế cũng là siêu quần bạt tụy, thực lực vẫn còn ở trên Hậu Thổ Phảng, dù sao thời gian Hậu Thổ Phảng Chứng Đế quá ngắn, xa không bằng hắn hai thế Chứng Đế!

Ma Đế này xuất hiện, để cho Giang Nam cảm giác được có chút không

ổn.

- Thiên hạ hôm nay, chư Hoàng không hiện, thần nhân không ra, Thần Đế Ma Đế chính là tồn tại cường đại nhất trên đời này!

Đột nhiên nơi xa truyền tới một thanh âm nặng nề, chấn động hư không rung động, tầng tầng cuộn sóng mọi nơi lay động đi, lại có một tồn tại vĩ ngạn phủ xuống, phía sau hiện ra Minh Hải ngập trời, trong Minh Hải Ma Thi Thần thi sổ dĩ trăm vạn, Đế uy ngập trời, là một Ma Đế khác của địa ngục, Chân Linh Ma Đế!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi thật to gan, lại dám một mình vào địa ngục ta, ngươi cho rằng ngươi có thể tránh được địa ngục chư Đế thắt cổ sao?

Chân Linh Ma Đế nhìn về phía Giang Nam, lạnh nhạt nói:

- Hôm nay, ngươi táng thân ở trong địa ngục, chính là ngươi gieo gió gặt bão.

Đột nhiên, lại có hai cổ hơi thở kinh khủng phủ xuống, rõ ràng là vợ chồng Càn Chí Ma Đế cùng Băng Liên Nữ Đế phủ xuống, Băng Liên Nữ Đế cầm trong tay Nhị Thập Tứ Trọng Thiên Băng Nguyên Phù Đồ, khẽ cười nói:

- Giáo chủ, ngươi khinh thường quá đáng, địa ngục ta há là nơi ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao ? Hôm nay ngươi đứng đi vào, chỉ sợ phải nằm đi ra ngoài.

- Nằm đi ra ngoài?

Càn Chí Ma Đế tế lên Chứng Đế Chi Bảo Giới Vương Đồ của mình, mỉm cười nói:

- Giáo chủ sẽ không nằm đi ra ngoài, bởi vì hắn sẽ vĩnh viễn táng thân ở chỗ này, bị chúng ta xé nát, thi điền A Tỳ địa ngục!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy sáu Ma Đế Đế uy kinh khủng đem hư không bốn phía ngưng tụ giống như thùng sắt giang sơn. Thậm chí ngay cả trong hư không cũng hiện lên từng đạo Ma Đế Đại Đạo ký hiệu, đem hư không ngưng luyện!

Sáu Ma Đế mang theo Chứng Đế Chi Bảo của mình đến đây. Chứng Đế Chi Bảo Đế uy thâm trầm cuồng bạo, uy năng không kém bọn hắn!

Lục đại Ma Đế đã thành kết quả vây giết, chỉ vì vây giết một người hắn!

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi còn có di ngôn gì không?

Hậu Thổ Phảng thổ một bún máu, thương thế đã khỏi hẳn, cười nói.

Sắc mặt Giang Nam âm tình bất định, nếu tới chỉ là một hai Ma Đế coi như bỏ qua. Mà bây giờ lại hiện ra sáu đại Ma Đế!

Lục đại Ma Đế, chỉ sợ có thể cùng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh đối kháng, giờ phút này lục đại Ma Đế đều tới, chỉ vì đối phó Thần Quân hắn, có thể thấy được trình độ địa ngục chư Đế coi trọng đối với hắn!

Giang Nam chậm rãi rút ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, mỉm cười nói:

- Sáu vị đạo hữu cũng thật là để mắt Giang mỗ. Giang mỗ tới nơi này bất quá là vì xem xét Đạo Vương cùng Ma Tiên sinh tử, nhưng chư vị đau khổ bức bách, xem ra hôm nay là muốn máu chảy thành sông. Không biết hôm nay sẽ có mấy Ma Đế chôn vùi ở trong tay của ta?

Lục đại Ma Đế nghiêm nghị, lấy tu vi Thần Quân chém giết Thần Đế Ma Đế, từ xưa tới nay người dám nói ra lời như thế chỉ sợ không nhiều lắm. Người có thực lực bực này lại càng le que không có mấy!

Nhưng mà Giang Nam liền có thực lực cùng sức mạnh bực này, có thể cùng Tiên Thể tranh phong nhiều năm. Hơn nữa vẫn chiếm cứ thượng phong, hôm nay hắn tu thành Thần Quân, đã có tiền vốn cùng thực lực đối

kháng chư Đế.

Không chỉ như thế, Hậu Thổ Phảng liên thủ với Vạn Thánh Ma Đế cùng hắn đối kháng, cũng là liên tục bại lui, hôm nay hắn lấy ra pháp bảo của mình, chỉ sợ có thực lực uy hiếp được tánh mạng Ma Đế!

Bảy người không nói một lời, tràng diện yên lặng đáng sợ, chỉ có thể nghe được trong thần thông của Đạo Vương cùng Ma Tiên kia phát ra tiên âm như có như không.

- Giết!

Đột nhiên, một tiếng quát kinh thiên động địa truyền đến, thân hình bảy người tề động, sau một khắc bảy thân ảnh vĩ ngạn biến mất, ánh mắt đã không cách nào bắt đến hành tích của bọn hắn, tiếp theo thanh âm thần thông cùng Chứng Đế Chi Bảo va chạm, thân thể cùng thần thông, pháp bảo va chạm muộn hưởng, từng tiếng kêu rên truyền đến, máu tươi như bộc, phần còn lại của chân tay đã bị cụt bay lên, uy năng kinh khủng tịch quyển chu vi hàng tỉ dặm!

Chương 1743: Chưởng Ấn Thần Bí. (1)

Bảy đạo nhân ảnh tách ra, thân thể Giang Nam rách tung toé, bị bảy Đế cơ hồ đem thân thể đánh nổ tung, đứng ở trong hư không thân hình có chút lảo đảo, mà sọ não của Hậu Thổ Phảng bị cắt một nửa, khuôn mặt là máu, Vạn Thánh Ma Đế bị chém eo, đang cố gắng khép hai khúc thân thể, mi tâm của Nguyên Ma Ma Đế xuất hiện một đạo huyết tuyến, bộ ngực của Băng Liên Nữ Đế bị đâm thủng một lỗ thủng to, Càn Chí Ma Đế bị chém đứt tứ chi.

Chỉ có Chân Linh Ma Đế bị thương nhẹ nhất, bề ngoài không có bị thương, bất quá Ma Đế Đại Đạo của hắn lại bị phấn toái nhiều nhất, số lượng thần thi ma thi trong Minh Hải giảm mạnh.

Tiếng thở dốc trầm trọng truyền đến, bảy người riêng phần mình khôi phục, tràng diện lại khôi phục lại bình tĩnh.

- Giết!

Không biết người nào bộc phát ra một tiếng quát lên, bảy thân hình cử động nữa, sau ngắn ngủi giao phong, bảy người lần nữa tách ra.

Giang Nam chống Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, thân thể lung la lung lay, cơ hồ đứng không vững thân hình, trên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hiện đầy lỗ thủng, mà Hậu Thổ Phảng bị chém thành hai khúc, Vạn Thánh Ma Đế đỉnh đầu biến mất, bị chém rụng hủy diệt, phía sau Vạn Thánh Bảo Điện rách tung toé, nơi nơi là vết kiếm cùng cửa động.

Nguyên Ma Ma Đế Thái Dương Kim Phàm bị chém thành hai đoạn, Ma Đế này lỗ mũi cắt đi, nơi cổ cũng xuất hiện một đạo huyết tuyến, cơ hồ bị cắt xuống đỉnh đầu.

Băng Liên Nữ Đế Nhị Thập Tứ Trọng Thiên Băng Nguyên Phù Đồ bị cắt

đứt tứ trọng, chỉ còn lại có nhị thập trọng thiên, Càn Chí Ma Quân Giới Vương Đồ thì thủng lỗ chỗ, uy năng tổn hao nhiều.

Về phần Chân Linh Ma Đế thì như cũ không có nửa điểm vết thương, bất quá thần thi ma thi trong Minh Hải phía sau hắn đã bị chém giết sạch, vô số Ma Đế Đại Đạo tan rã.

Bảy người yên lặng.

- Giết!

Thân hình bảy người cử động nữa, giao phong càng thêm kịch liệt, bảy đạo nhân ảnh tung bay, huyết quang văng khắp nơi, đột nhiên một tiếng kêu to truyền đến, bảy người riêng phần mình tách ra, thân thể Giang Nam đột nhiên nổ tung, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông khí cuồn cuộn, tiếp theo Hỗn Độn Hồng Mông khí ngưng tụ, khôi phục thành nhục thể của hắn.

- Wow...

Giang Nam hộc máu, tay vịn Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm có chút run rẩy, hắn cùng với sáu Đế tranh phong giao chiến, đã bị thương cực kỳ nghiêm trọng, một thân thực lực có thể phát huy là không nhiều, giờ phút này đã suy yếu không chịu nổi!

Nguyên Ma Ma Đế lẳng lặng nói:

- Đáng tiếc, thật là đáng tiếc, đường đường chủ nhân của Chư Thiên Phủ, Huyền Thiên Giáo Chủ, Đông Cực Thần Đình Tả Thiên Thừa, sẽ phải táng thân ở chỗ này...

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên ánh mắt của Chân Linh Ma Đế trống rỗng, thân thể lung la lung lay, ngã xuống đất không dậy nổi.

Chân Linh Ma Đế thần tính bị trảm, dĩ nhiên thân tử đạo tiêu!

Một Ma Đế chết rồi, cứ như vậy ngã vào dưới thân kiếm của Giang Nam!

Ở bên trong hai lần giao phong trước, Giang Nam nhìn như đối với sáu Ma Đế bọn họ đối xử như nhau, nhưng kỳ thật một thân thực lực là dùng ở trên người của hắn, trảm đại đạo của hắn.

Mục đích chủ yếu của Giang Nam là Chân Linh Ma Đế, Chân Linh Ma Đế nhìn như bị thương thấp nhất, nhưng kỳ thật đại đạo của hắn ở trong hai lần giao phong bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém, bị Giang Nam dùng Luyện Thiên đại trận luyện đi, miệng cọp gan thỏ.

Cuối cùng một kiếm kia của Giang Nam, trảm đến chỉ là một Ma Đế chi thân như thùng rỗng, chỉ cần trảm thần tính của hắn, liền có thể tru sát vị Ma Đế này.

Cho dù chém giết vị Ma Đế này, nhưng Giang Nam trả giá cũng là cực kỳ thảm thiết, công kích của hắn chủ trương gắng sức thực hiện trên người Chân Linh Ma Đế, cho dù Ma Đế khác công kích hắn cũng ngăn cản, nhưng không khỏi có chút lực bất tòng tâm.

Giờ phút này một thân Hoàng Đạo, tiên đạo của hắn đều bị đánh cho rách nát không chịu nổi, thân thể cũng bị phá hủy một lần, may mắn có Hồng Mông đại đạo đoàn tụ thân thể, bất quá, nếu như lại một lần nữa chiến đấu như vậy, chỉ sợ hắn cũng sẽ thân tử đạo tiêu!

Năm Ma Đế đồng tử co rút nhanh, trong nội tâm giống như nhấc lên cơn sóng gió động trời.

- Cái này là người thứ nhất.

Giang Nam xóa đi vết máu ở khóe miệng, chống Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, sừng sững ở trong vòng vây của năm đại Ma Đế, lạnh nhạt nói:

- Dùng thực lực của ta bây giờ, liều chết chiến một trận, còn có thể giết chết Ma Đế thứ hai. Không biết vị đạo hữu nào sẽ trở thành vong hồn cho ta?

Hắn suy yếu tới cực điểm, nhưng mà ánh mắt của hắn lại làm cho năm Ma Đế khác nghiêm nghị, từng người suy tính bị Giang Nam lôi kéo cùng

lên đường kia có phải là mình hay không.

Ánh mắt Giang Nam từ trên mặt bọn người Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma... từng cái đảo qua, cuối cùng nhất rơi vào trên người Vạn Thánh Ma Đế.

Hắn chấn kiếm mà lên, thẳng hướng Vạn Thánh Ma Đế, cất tiếng cười to, dõng dạc:

- Là ngươi rồi! Vạn Thánh đạo hữu, theo ta cùng lên đường a! Có ngươi làm bạn, tất nhiên sẽ không quá tịch mịch!

Vạn Thánh Ma Đế trong lòng giật mình, vội vàng nhượng bộ, tứ đế khác từng người nhẹ nhàng thở ra, dắt tay nhau đánh tới, bất quá công kích của bọn hắn chưa rơi xuống trên người Giang Nam, liền thấy Giang Nam rút kiếm từ bên người Vạn Thánh Ma Đế tiến lên, hai chân như bay, hướng chỗ sâu nhất của A Tỳ địa ngục chạy như điên!

Cặp chân kia di chuyển tần suất cực nhanh, như là hai cái quạt gió, gào thét mà qua, để cho người hoa mắt, thấy không rõ hắn đến cùng trong nháy mắt bước ra bao nhiêu bước.

Hậu Thổ Phảng hét lớn:

- Cái thằng này thoát được nhanh như vậy, nhất định là sắp dầu hết đèn tắt rồi! Truy!

Không cần hắn nói, mấy Ma Đế khác cũng đã truy giết đi qua, nhất là Vạn Thánh Ma Đế càng là thẹn quá hoá giận, làm trước một bước truy giết đi qua. Đường đường Ma Đế rõ ràng bị Giang Nam dọa lùi, thế cho nên Giang Nam chạy ra vòng vây, lan truyền đi ra ngoài, chỉ sợ thể diện đều muốn mất hết.

Giang Nam dù sao cũng bị thương rất nặng, tuy hai chân như bay, nhưng tu vi cùng đại đạo bị hao tổn vẫn là ảnh hưởng tới tốc độ của hắn phát huy, bất quá bao lâu liền bị Vạn Thánh Ma Đế dẫn đầu vượt qua.

Hai người thoáng va chạm, Vạn Thánh Ma Đế bay ngược mà ra, mà Giang Nam cũng phun một ngụm máu tươi, khí tức lại suy sụp một phần.

Tốc độ của hắn bị Vạn Thánh Ma Đế ngăn cản thoáng một phát, lúc này Băng Liên Nữ Đế vượt qua, hai người dùng mau đánh nhanh, Băng Liên Nữ Đế dù sao cũng là vừa mới tu thành Ma Đế vài thập niên thời gian, không có thể lưu lại Giang Nam, bị Giang Nam bức lui.

Mà vào lúc này, Nguyên Ma rốt cục giết đến, tu vi thực lực vị Ma Đế này là cường đại nhất, hắn chạy đến rốt cục đem Giang Nam ép lên tuyệt cảnh!

Dùng trạng thái trước mắt của Giang Nam, cho dù không có Ma Đế khác tìm đến, hắn cũng sẽ không là đối thủ của Nguyên Ma Ma Đế, nếu lại thoáng trì hoãn một lát, hắn liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1744: Chưởng Ấn Thần Bí. (2)

- Tiên đằng, đi ra!

Giang Nam quát lớn, trong mi tâm tiên đằng bay ra, bá một tiếng hướng Nguyên Ma Ma Đế bay tới, Nguyên Ma Ma Đế chứng kiến gốc hồ lô kia tiên quang bốn phía, trên lá hồ lô đủ loại đại đạo đạo tắc, vậy mà hình thành dị tượng một mảnh lá cây một thế giới, trong nội tâm cả kinh, vội vàng trốn tránh.

Hắn xê dịch biến hóa, tốc độ né tránh nhanh chóng, trong khoảnh khắc liền nhảy ra mấy trăm vạn lần, cái tiên đằng kia thủy chung ở phía sau hắn, đi theo xê dịch biến hóa.

Cái trán của Nguyên Ma Ma Đế không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, đột nhiên trong nội tâm hung ác, tế lên kim buồm hung hăng hướng tiên đằng quét tới.

Chứng đế chi bảo có năng lực chữa trị rất mạnh, tuy lúc trước Giang Nam từng đem kim buồm này chặt đứt, nhưng giờ phút này kim buồm đã khôi phục!

Hô...

Kim buồm triển khai, Đế Uy ngập trời, mặt đại buồm này trải rộng ra, vô số mặt trời từ trong buồm bay lên, như là đường chân trời tuôn ra vô hạn kim quang, kim quang như kiếm, trảm cắt hết thảy!

Bất quá tiên đằng hoàn toàn không thấy uy năng mặt kim buồm này, đột phá kim quang, bá một tiếng liền đem kim buồm quấn lấy, uy năng kim buồm lập tức bị trấn áp xuống, động cũng không thể nhúc nhích thoáng một phát.

Nguyên Ma Ma Đế liên tục thúc dục kim buồm, nhưng mặt kim buồm

này vẫn là không nhúc nhích, cái trán hắn không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, lấy tay liền hướng tiên đằng chộp tới.

Lại vào lúc này, tiên đằng gào thét mà đi, rơi vào trong mi tâm Giang Nam.

- Trả cho ta!

Nguyên Ma Ma Đế giận dữ, vội vàng truy giết đi qua. A Tỳ địa ngục khắp nơi đều là thời không nghiền nát, khắp nơi đều là tiên đạo thần thông dư âm kinh người, mặc dù là nhân vật như chư đế cùng Giang Nam, ở địa phương bực này cũng cần cẩn thận từng li từng tí, tránh đi từng đạo thần thông dư âm, cái này cho cơ hội Giang Nam trốn chạy để khỏi chết.

Năm Ma Đế tức giận đến ngứa răng, Giang Nam lộ tuyến xảo trá, để cho bọn hắn căn bản không cách nào hình thành xu thế vây quanh, mà một chọi một, ai cũng không thể lưu hắn lại.

- Đây là...

Đột nhiên Giang Nam chứng kiến tiên quang phía trước bay vút lên, dưới tiên quang là một dấu chân cự đại, trung ương dấu chân có một hồ nước rộng lớn mấy trăm dặm!

- Đây là dấu chân của Đạo Vương hay là ma tiên kia? Thật không ngờ khổng lồ! Trong bọn họ, rốt cuộc là ai bị thương?

Hắn chạy như bay mà qua, tiên quang bên trong dấu chân này, hắn không cách nào thu, bởi vì lúc này Đạo Vương hoặc là ma tiên, tất nhiên là đem tu vi pháp lực của mình tăng lên tới đỉnh phong trước nay chưa có, tinh thần tập trung cao độ, trong chân của bọn hắn tích chứa pháp lực của bọn hắn, nếu không nghĩ qua xúc động, sẽ để cho uy năng chất chứa trong dấu chân bộc phát!

Năm Ma Đế đuổi giết mà đến, Giang Nam ác hướng gan sinh, đột nhiên một đạo thần thông xa xa đánh hướng dấu chân cự đại kia!

Trong nội tâm Chư đế cả kinh, vội vàng mọi nơi tránh đi, chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, huyết hồ bên trong dấu chân bốc lên, tiên uy khủng bố tràn ngập, trong nháy mắt mang tất cả ức vạn dặm, năm Ma Đế tính cả Giang Nam cùng một chỗ đều bị xông phi, mọi nơi ngã đi.

Giang Nam kêu rên một tiếng, cơ hồ bị cổ uy năng này làm vỡ nát thân thể, thương thế quá nặng, mà ngũ Đế cũng không nên qua, từng người lọt vào trọng thương, có thể nói là giết địch một ngàn tự tổn tám trăm.

- Trong chân này bộc phát tiên đạo uy năng, huy hoàng đại khí, tràn đầy chính khí, hẳn là dấu chân của Đạo Vương! Nói như vậy, huyết bên trong dấu chân, hẳn là máu tươi của Đạo Vương! Đạo Vương bị ma tiên đả thương nặng...

Giang Nam giãy dụa mà lên, về phía trước chạy như bay mà đi.

Cũng không lâu lắm, hắn lại chứng kiến một dấu chân, trong dấu chân này cũng có một mảnh huyết hồ khổng lồ, trong huyết hồ cũng có tiên quang bay vút lên, Giang Nam quay đầu lại thoáng nhìn chư đế lại lần nữa đuổi giết mà đến, không khỏi cắn răng, lại là một đạo thần thông oanh hướng huyết hồ!

Oanh...

Trong dấu chân chất chứa tiên đạo uy năng bộc phát, mang tất cả hết thảy, mặc dù là năm đại Ma Đế đều đã có phòng bị, nhưng vẫn bị xông phi lần nữa, nguyên một đám trọng thương ngã xuống đất.

Giang Nam thì tế lên tiên đằng, đem kim buồm của Nguyên Ma Ma Đế giật ra, ngăn cản trước người, tiên đạo uy năng trùng kích, đem mặt kim buồm này trùng kích đến rách tung toé, cuối cùng đã ngăn được một bộ phận uy năng, không có đánh chết hắn.

- Kim buồm của ta!

Nguyên Ma Ma Đế thổ huyết, thịt đau vạn phần kêu lên.

Đây là tiên đạo chi uy, cho dù kim buồm là chứng đế chi bảo, có được năng lực chữa trị rất mạnh, nhưng bị tiên đạo uy năng đảo qua, là bị đại đạo tổn thương không thể chữa trị, không cách nào tự mình chữa trị!

- Ân? Tiên đạo bên trong dấu chân này cũng không phải Ma Đạo, nhưng cũng không phải Đạo Vương tiên đạo, chẳng lẽ nói Địa Ngục ma tiên kia, tu luyện thực sự không phải là Ma Đạo công pháp? Hoặc là nói, hắn căn bản không phải ma tiên...

Giang Nam ho ra máu, kéo lấy kim buồm về phía trước chạy như bay, trong nội tâm buồn bực vạn phần, hắn vẫn cho là cùng Đạo Vương động thủ là ma tiên bên trong địa ngục, hiện tại xem ra, chỉ sợ trong đó có huyền cơ khác.

- Máu tươi bên trong chưởng ấn này, thực sự không phải là Nhân tộc, cũng thực sự không phải là Yêu tộc, lại càng không phải là Ma tộc, phản phất giống như là Tiên Thiên Thần Ma huyết. Chẳng lẽ tôn tiên nhân kia là Tiên Thiên Thần Ma? Không đúng, ta hôm nay coi như là Tiên Thiên Thần Ma rồi, huyết của vị tiên nhân này cùng Tiên Thiên Thần Ma huyết vẫn còn có chút bất đồng, giống như càng cao hơn. Hắn đến cùng là chủng tộc gì... Ân? Những... chưởng ấn này...

Giang Nam đã tìm đến chỗ sâu nhất của A Tỳ địa ngục, ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm không khỏi rung động vạn phần, chỉ thấy trung tâm A Tỳ địa ngục, phía trên hư không, ấn lấy nguyên một đám chưởng ấn cực lớn!

Những chưởng ấn này, rõ ràng là Đạo Vương cùng tiên nhân kia lưu lại, rung động nhân tâm, chưởng ấn của bọn hắn đánh nát Địa Ngục đại đạo, ở trong hư không địa ngục vạn giới lưu lại dấu vết không thể xóa nhòa!

Cái này là địa ngục đại đạo bị hao tổn, làm cho những chưởng ấn này không cách nào phai mờ, vĩnh hằng ấn ở chỗ này!

Trừ khi có người dùng pháp lực vô biên, lau đi mất năng lượng trong những chưởng ấn này, chữa trị Địa Ngục vạn giới đại đạo tổn thương, mới

có thể san bằng những chưởng ấn này!

Bất quá, đây cũng không phải là địa phương chính thức để cho Giang Nam rung động, chính thức để cho hắn cảm giác được rung động chính là một ít chưởng ấn trong đó, những chưởng ấn kia hẳn là "Tiên nhân" cùng Đạo Vương giao chiến lưu lại.

Chưởng ấn cực kỳ phức tạp, trong nguyên một đám chưởng ấn bao hàm thế giới, trong từng chưởng ấn đều có hơn mười vị diện, bày biện ra thứ tự xếp đặt vô cùng phức tạp!

Hơn nữa, những thế giới vị diện này vậy mà đang không ngừng bên trong vận hành, dùng một loại biến hóa dị thường huyền diệu vận hành, trong khoảnh khắc là hàng tỉ chủng biến hóa đi qua!

Loại biến hóa này, Giang Nam rất là quen thuộc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1745: Địa Ngục Ma Tiên Diện. (1)

- Luyện Thiên đại trận! Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn!

Trong lòng hắn rung động đến tột đỉnh, trong những chưởng ấn này tích chứa Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn, bất quá Luyện Thiên đại trận bên trong chưởng ấn này vô cùng cao minh, cao minh đến bất luận hắn hay là Thi Hiên Vi, Thiếu Hư đều theo không kịp!

- Đô Thiên, cùng Đạo Vương giao thủ chính là Đô Thiên!

Trong lòng Giang Nam rung mạnh, đột nhiên nghĩ đến một khả năng vô cùng đáng sợ, cái kia chính là năm đó Đô Thiên Thần Đế giả chết, Lan Lăng Thần Hoàng tiến vào Đô Thiên thần giới ý định đánh cắp Luyện Thiên đại trận trận kỳ, kết quả bị Đô Thiên Thần Đế một chưởng nổ nát.

Lúc ấy hắn vốn cho rằng Lan Lăng Thần Hoàng là dựa vào Hồng Mông đại đạo, lúc này mới giữ được tánh mạng, hiện tại xem ra, chỉ sợ lúc ấy là Đô Thiên Thần Đế chủ động buông tha Lan Lăng Thần Hoàng một mạng!

Đô Thiên căn bản không phải sắp chết, mà là như trước sống hảo hảo đấy, hắn hẳn là cùng Lan Lăng Thần Hoàng đạt thành một loại hiệp nghị, để cho Lan Lăng Thần Hoàng mang theo hắn cùng một chỗ ly khai Chư Thiên vạn giới, tiến xuống địa ngục, tránh đi bọn người Đạo Vương giám thị!

Lúc Giang Nam thu hoạch Lan Lăng Thần Đế da người, thi thể Đô Thiên cùng Lan Lăng Thần Đế da người như trước bảo trì trong bộ dạng đối thoại, bây giờ nghĩ lại, là hai người đang thương nghị, mà không phải là sinh tử tương kiến!

- Như vậy xem ra, Địa Ngục có thể đem Thiên Đạo Địa Ngục vạn giới nguyên vẹn luyện ra, luyện thành Minh Hải Vạn Ngục Ấn có thể nói được thông. Bất quá trong này còn có chỗ cổ quái, phi thường cổ quái...

Giang Nam cau mày, thầm nghĩ:

- Đô Thiên Thần Đế Luyện Thiên đại trận không hợp thiên đạo, thiên đạo này cũng không phải chỉ là Thiên Đạo của Chư Thiên vạn giới, mà là hắn không bị bất luận vũ trụ Thiên Đạo nào tương dung! Nếu hắn ký thác Thiên Đạo, sẽ bị Thiên Đạo đuổi giết! Như vậy một cái không hề có cơ hội chứng đạo thành tiên, rốt cuộc là như thế nào thành tiên? Chẳng những không có khả năng thành tiên, hắn ngay cả Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng không có khả năng tu thành... Còn có, Đô Thiên không cách nào tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, cái kia sẽ không có khả năng sống đến bây giờ, trừ khi hắn là Tiên Thiên Thần Ma. Nhưng mà hắn không phải, như vậy hắn đến cùng là chủng tộc gì, có thể cùng Thiên Địa cùng tồn, thọ cùng trời đất...

Hắn không khỏi rùng mình một cái, nghĩ đến một khả năng càng thêm kinh người!

- Hỗn Độn Cổ Thần!

- Đô Thiên Thần Đế là Hỗn Độn Cổ Thần!

- Khó trách máu của hắn cho ta một loại cảm giác quen thuộc, rồi lại cùng Tiên Thiên Thần Ma có chỗ bất đồng! Hắn là Hỗn Độn Cổ Thần, cùng Tiên Thiên Thần Ma đồng nguyên sinh ra, nhưng càng cường đại hơn!

Nếu như Đô Thiên Thần Đế là Hỗn Độn Cổ Thần, như vậy hết thảy đều nói được thông, Luyện Thiên đại trận nghịch thiên như thế, ngay cả Thiên đạo cũng có thể luyện ra, vì vậy mà được vinh dự là bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận, công pháp bực này đã vượt qua kiến thức của thần linh, mặc dù là tiên nhân cũng chưa chắc có tầm mắt kiến thức bực này!

Nhưng đối với Hỗn Độn Cổ Thần mà nói, khai sáng Luyện Thiên đại trận, là tiêu chuẩn xứng đáng của bọn hắn.

Hơn nữa, Hỗn Độn Cổ Thần tuổi thọ kéo dài, cùng Tiên Thiên Thần Ma đồng dạng có thể cùng thế trường tồn, không già không chết bất diệt, bởi vậy

Đô Thiên có thể sống đến bây giờ.

Bất quá trong lòng Giang Nam nghi hoặc thêm nữa, Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên nhân đối lập, Cổ Thần bọn họ cừu thị tiên nhân, cừu thị bát đại vũ trụ, vì sao Đô Thiên Thần Đế sẽ giúp trợ Chư Thiên vạn giới cùng Tiên Giới cổ tiên đến trấn áp Huyền Đô cổ tiên? Hắn làm như vậy mục là gì?

Luyện Thiên đại trận nghịch thiên như thế, hắn lại là tu thành tiên đạo như thế nào?

- Đô Thiên Thần Đế có thể luyện thành tiên đạo!

Giang Nam đột nhiên nghĩ đến một điểm mấu chốt nhất, trong lòng nghiêm nghị:

- Con đường bình thường, hắn không cách nào đạt được Thiên Đạo nhận đồng, không cách nào ký thác Hoàng Đạo, càng không cách nào siêu thoát đi ra ngoài chứng đạo thành tiên. Nhưng mà hắn có thể dùng Luyện Thiên đại trận từ trên người tiên nhân cướp đoạt tiên đạo, luyện hóa nhập vào cơ thể! Bởi như vậy, hắn liền có thể tu thành tiên đạo rồi!

Chỉ có luyện hóa tiên nhân mới có thể tu thành tiên đạo, cái này chỉ sợ là con đường thành tiên của Đô Thiên Thần Đế!

Luyện hóa tiên nhân, trực tiếp vượt qua Hoàng Đạo Cực Cảnh mà thành tiên!

- Chỉ sợ đây cũng là nguyên nhân Đô Thiên một mực lưu ở địa ngục, bởi vì hắn là luyện hóa tiên nhân khác cưỡng đoạt mà đến tiên đạo, không cách nào đạt được Thiên Địa nhận đồng mà phi tiên, trừ khi cưỡng ép đánh xuyên qua Tiên Giới hàng rào, mạnh mẽ xông tới Tiên Giới. Bất quá hắn là Hỗn Độn Cổ Thần, tiến vào Tiên Giới chỉ sợ sẽ lọt vào công kích. Còn một điều...

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, nghĩ đến một chuyện đáng sợ:

- Địa Ngục Thiên Đạo nguyên vẹn, không giống Thiên Đạo Chư Thiên

vạn giới không trọn vẹn, bởi vậy trong địa ngục sẽ ở trong hơn năm ngàn vạn năm này đản sinh ra ma tiên, Đô Thiên Thần Đế chủ động tiến xuống địa ngục, chỉ sợ tiên đạo của hắn, là được từ ma tiên ở hơn năm ngàn vạn năm này xuất hiện trong Địa Ngục. Địa Ngục hơn năm ngàn vạn năm qua xuất hiện ma tiên, có thể chạy ra độc thủ của hắn chỉ sợ không nhiều lắm...Thật sự là một nhân vật đáng sợ!

Địa Ngục xâm lấn Chư Thiên vạn giới, hắn vẫn cho là Lan Lăng Thần Hoàng ở sau lưng thúc dục, hiện tại xem ra. Lan Lăng Thần Hoàng từ lúc hơn năm ngàn vạn năm trước cũng đã rơi vào Đô Thiên Thần Đế khống chế!

- Đó là một kế trong kế, đáng sợ!

- Đô Thiên Thần Đế bố trí xuống tứ trọng liên hoàn kế để che dấu sự hiện hữu của mình, vòng thứ nhất là Thiên Đao lão tổ, Thiên Đao lão tổ là người chủ mưu bên ngoài, bị Sâm La Ma Đế khống chế, ở lúc cần đẩy hắn đi ra.

- Mà Sâm La Ma Đế là vòng thứ hai, Sâm La Ma Đế là Chưởng Khống Giả bên ngoài của địa ngục. Lại khống chế Thiên Đao lão tổ, nhìn như chủ mưu, nhưng thật ra là bị Lan Lăng Thần Hoàng điều khiển.

- Mà Lan Lăng Thần Hoàng là đệ tam trọng, hắn là tồn tại sau lưng Sâm La, khống chế hết thảy Địa Ngục, hơn nữa Huyền Tổ, cũng tức là Tạo Hóa lão tổ cũng là cùng hắn liên lạc.

- Mà Huyền Tổ là vòng thứ tư, là tấm mộc hấp dẫn cừu hận tốt nhất, tra được trên người Huyền Tổ liền không người sẽ lại đi hoài nghi một người đã chết hơn năm ngàn vạn năm kia.

- Kỳ thật, từ đầu đến cuối điều khiển đại cục, đều là Đô Thiên Thần Đế sau lưng Huyền Tổ!

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên thoáng nhìn đám người Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma Ma Đế đã khôi phục, tập hợp lại hướng hắn giết đến. Lúc này bay vút mà đi, bọn người Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma chữa

thương, hắn cũng thừa cơ chữa thương, để cho thương thế tốt hơn một phần.

Hậu Thổ Phảng cùng Nguyên Ma các đế e sợ cho hắn lập lại chiêu cũ, không dám đuổi quá chặt, xa xa dùng thần thông cùng pháp bảo oanh ra, cái này để cho hắn có cơ hội thở dốc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1746: Địa Ngục Ma Tiên Diện. (2)

Bên trong năm Ma Đế này, chỉ có Hậu Thổ Phảng cùng Nguyên Ma có được Hoàng Đạo thần thông, ba Ma Đế khác đều là Đế cấp thần thông, đối với Giang Nam uy hiếp thật lớn.

Bất quá mặc dù là hoàng đạo thần thông, đối với Giang Nam cũng không có uy hiếp trí mạng, bởi vì hắn lĩnh ngộ ra chính là tiên đạo thần thông!

Hoàng đạo thần thông vẫn là thần linh thần thông, cùng thần minh thần thông đồng dạng, đều thuộc về cấp bậc thần linh, mà tiên đạo thần thông thì là biến chất, là tiên gia thần thông!

Hai đại vũ trụ, tất cả tồn tại, tinh thông tiên gia thần thông cũng không quá đáng chỉ có bảy cái rưỡi, trong đó còn kể cả Huyền Đô cổ tiên cùng Hoàng Tổ, Huyền Tổ ba người, mà bốn cái rưỡi khác là Đạo Vương, Đô Thiên, Thiếu Hư, Giang Nam, nửa cái khác là Lan Lăng Thần Hoàng, hơn nữa đã bị chết.

- Đây là... Tiên Giới tiên quang trụy lạc hình thành tiên hồ!

Trong lòng Giang Nam chấn động, rốt cục đi vào trung tâm A Tỳ địa ngục, chỉ thấy Tiên Giới khe hở trụy lạc tiên quang đúng là rơi ở chỗ này, tiên quang hội tụ thành tiên hồ.

Tiên hồ so với hắn ở Đế Tôn truyền pháp chi địa nhìn thấy còn muốn rộng lớn gấp mấy trăm lần, tuy độ tinh khiết không cao, nhưng số lượng đã có thể đền bù chất lượng!

- Phiến tiên hồ này, đủ để cho hồ lô trên tiên đằng của ta lớn lên tầm vài vòng!

Giang Nam mừng rỡ trong lòng, thần thức tuôn ra, không khỏi phân trần

liền đem tiên hồ xoáy lên, dũng mãnh vào trong mi tâm của mình.

Hắn ngừng chân ngắn ngủn một lát, năm Ma Đế liền đánh tới, từng đạo thần thông oanh xuống, Giang Nam đang muốn lách mình rời đi, đột nhiên chỉ thấy chỗ tiên hồ khô cạn, một tòa môn hộ phong cách cổ xưa nguy nga xuất hiện ở chỗ sâu nhất trong tiên hồ.

Cái môn hộ kia mở ra, một đạo tiên quang đại đạo từ đó trải rộng ra, rơi vào đáy hồ.

Môn hộ thâm bất khả trắc, ẩn ẩn có một cổ khí tức thâm trầm xa xưa truyền đến, lại có tiên âm từ đó truyền ra, khiến người tỉnh ngộ.

- Cái tòa môn hộ này là...

Giang Nam không cần nghĩ ngợi, lách mình xông lên tiên quang đại đạo, nhảy vào bên trong môn hộ.

- Nơi này là?

Bọn người Nguyên Ma Ma Đế vọt tới, cũng chứng kiến tòa môn hộ này, trong lòng nghiêm nghị, tuy bọn hắn là địa ngục Ma Đế, quyền cao chức trọng, nhưng còn không biết trong A Tỳ địa ngục rõ ràng còn có một tòa môn hộ như vậy, rõ ràng bao hàm tiên quang!

- Nơi này là Ma Tiên Điện chí cao vô thượng của Địa Ngục ta!

Con mắt Hậu Thổ Phảng lập tức sáng, không khỏi cuồng hỉ, hắn dù sao cũng là Hậu Thổ đại đế hậu đại, Hậu Thổ thế gia truyền nhân, biết rõ rất nhiều bí mật, cười to nói:

- Chư vị, tiên duyên của chúng ta đến rồi! Ma Tiên Điện này chính là gia tổ Hậu Thổ đại đế sở thiết, lịch đại ma tiên phi thăng sẽ ở trước khi phi thăng đem cảm ngộ của mình khắc ở bên trong Ma Tiên Điện, truyền thừa hữu duyên! Ta cũng chỉ biết là có một tòa Thánh Điện như vậy, nhưng lại không biết đến cùng ở nơi nào, chưa từng nghĩ hôm nay rõ ràng có thể có được trận

tiên duyên này!

Mấy Ma Đế khác không khỏi tim đập thình thịch, ma tiên cơ duyên là khó được bực nào? Huống chi tại đây còn có lịch đại ma tiên cảm ngộ lạc ấn, nếu có thể có được ma tiên cảm ngộ. Đối với bọn họ quả thực có tăng lên lớn lao!

Thần Đế Ma Đế nhìn như cường đại, nhưng ở trước mặt tiên nhân mà nói, vẫn là tiểu nhân vật không có ý nghĩa, mấy người bọn họ tu thành Ma Đế, trên cơ bản đã đem tiềm lực của mình đào móc sạch sẽ, muốn lại đề thăng một bước đều ngàn khó muôn vàn khó khăn.

Nhưng mà nếu như đạt được ma tiên cảm ngộ cùng truyền thừa, bọn hắn tất nhiên có thể tái tiến một bước!

Nhất là Hậu Thổ Phảng, càng là kích động không hiểu. Hắn tuy đến từ Hậu Thổ thế gia, nhưng mà Hậu Thổ đại đế cũng không đem truyền thừa nguyên vẹn của mình lưu lại, Hậu Thổ thế gia truyền lưu chỉ là Tàn Thiên. Nếu đạt được Hậu Thổ đại đế truyền thừa nguyên vẹn, hắn tất nhiên có thể thăng chức rất nhanh, tu thành Hoàng Đạo không nói chơi, thậm chí nói không chừng hắn cũng có hi vọng chứng đạo phi tiên!

Nguyên Ma Ma Đế ánh mắt chớp động, cười nói:

- Tòa Ma Tiên Điện này, tất nhiên là Đạo Vương cùng vị tồn tại kia giao thủ, đem Ma Tiên Điện từ trong hư không bức ra, này mới khiến chúng ta được cơ duyên này!

Vạn Thánh Ma Đế cau mày nói:

- Huyền Thiên giáo chủ cũng xông đi vào, vạn nhất cái thằng này nhận được Địa Ngục ma tiên ta truyền thừa...

- Ở bên trong Ma Tiên Điện, còn có thể cho hắn chạy hay sao?

Càn Chí Ma Đế cười nói:

- Ngũ Đế chúng ta liên thủ, trong trong tòa môn hộ này bố trí xuống phong ấn trùng trùng điệp điệp. Lại đem chứng đế chi bảo của từng người giắt lên, trước đoạn đường phía sau. Huyền Thiên giáo chủ không chỗ có thể trốn, liền chỉ có thể bị chúng ta bắt ba ba trong hũ!

Năm Ma Đế vỗ tay xưng thiện, lúc này liên thủ bố trí xuống phong ấn, có tất cả năm ba ngàn đạo. Lập tức Càn Chí Ma Đế, Băng Liên Nữ Đế cùng Vạn Thánh Ma Đế đem chứng đế chi bảo của mình treo ở phía trên môn hộ, hình thành mắt trận. Hậu Thổ Phảng chứng đế chi bảo là bản thân hắn, mà Nguyên Ma Ma Đế kim buồm thì bị Giang Nam cướp, bởi vậy thiếu đi hai đại chứng đế chi bảo.

Tam đại chứng đế chi bảo này treo ở trên môn hộ, chỉ cần Giang Nam từ trong môn hộ đi ra, Tam đại chứng đế chi bảo sẽ thúc dục trùng trùng điệp điệp phong ấn, một phát hướng Giang Nam oanh khứ!

Chỉ cần đem Giang Nam khốn trong phong ấn trùng trùng điệp điệp, Tam đại chứng đế chi bảo sẽ thống ngự phong ấn trùng trùng điệp điệp này đem Giang Nam luyện chết!

Ngũ Đế tiến vào Ma Tiên Điện, trong nội tâm kích động vạn phần, chỉ thấy trong Ma Tiên Điện có không gian khác, từng tòa Thánh sơn mọc lên san sát như rừng, trên thánh sơn có từng mặt vách núi cực lớn, ánh sáng như vách tường, trên thiên nhai khắc các loại phù văn, tiên quang lượn lờ, hình thành đủ loại dị tượng, tiên âm từ trong thạch bích truyền đến, hẳn là một ma tiên cảm ngộ lạc ấn!

Nơi này có tiên uy trấn áp, chính là địa ngục vạn giới Vô Thượng thánh địa, thần thông tới đây hoàn toàn đã không có tác dụng, hẳn là chư tiên Địa Ngục sáng tạo Ma Tiên Điện lo lắng có người ở chỗ này chiến đấu, sẽ phá hư truyền thừa nơi đây.

Năm Ma Đế liếc nhau, đi về dốc đá đầu tiên, chỉ thấy trên vách đá phù văn tối nghĩa khó hiểu, cao thâm mạt trắc, giống như Thiên Thư, để cho người như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu.

Mà ở phía trước bọn hắn, Giang Nam đã đi rất xa rồi, một đường xem những Thánh sơn nhai khắc này, tốc độ cực nhanh.

- Tiểu tử này chẳng lẽ có thể thấy hiểu những ma tiên cảm ngộ lạc ấn này?

Ngũ Đế khó hiểu, tiên đạo là cao thâm mạt trắc bực nào, ngay cả bọn hắn những Ma Đế này xem cũng là tối nghĩa không chịu nổi, tuy nói Giang Nam là ngút trời kỳ tài, nhưng dù sao cũng là Thần Quân, khoảng cách Thần Đế còn kém một cảnh giới.

- Chẳng lẽ nói hắn ở trên tiên đạo cũng có được tạo nghệ cực cao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1747: Tiên Đạo Truyền Thừa. (1)

Ngũ Đế trong lòng nghiêm nghị, nhớ tới thần thông của Giang Nam, lúc Giang Nam cùng bọn họ động thủ tiên quang lượn lờ, đích thật là tiên đạo thần thông!

- Cái thằng này nếu đạt được cảm ngộ lịch đại ma tiên của Địa Ngục ta, chỉ sợ sẽ càng thêm khó có thể diệt trừ!

Hậu Thổ Phảng ánh mắt chớp động, lạnh lùng nói:

- Chúng ta đã tìm được Ma Tiên Điện, tòa Ma Tiên Điện này cũng sẽ không chạy đi, chư vị, trước hết giết tặc này quan trọng hơn! Tại đây không dùng được thần thông, tiên đạo thần thông của hắn không cách nào phát huy uy năng, tuy có Đế cấp thân thể, nhưng chúng ta đều là Đế cấp thân thể, mà ta càng là thân thể chứng đế, thân thể còn phía trên hắn, giết hắn cũng không khó khăn!

Năm Ma Đế tinh thần chấn động, lập tức dắt tay nhau hướng Giang Nam đánh tới.

- Chư vị, các ngươi không tới tìm ta, ta cũng muốn đi tìm các ngươi!

Giang Nam nhìn xem năm đại Ma Đế xung phong liều chết mà đến, không khỏi cười ha ha, thò tay một cái, chỉ thấy chân Tạo Hóa tiên đỉnh xuất hiện trong tay, cười nói:

- Đại!

Đỉnh trượng của hắn nhẹ nhàng vung mạnh, trở nên vô cùng lớn, quét tới Hậu Thổ Phảng xông vào trước nhất, sau một khắc, Hậu Thổ Phảng kêu rên, bị một trượng quét bay!

Oanh...

Đỉnh trượng càng lúc càng lớn, càng ngày càng dài, hô một tiếng vượt qua Hậu Thổ Phảng ở giữa không trung, ầm ầm đè xuống, đem vị Ma Đế này hung hăng mà che trong lòng đất!

Tứ đế khác trong nội tâm máy động, vội vàng dừng bước lại.

Ma tiên chi uy bên trong Ma Tiên Điện hạn chế thần thông hạn chế pháp bảo, tuy chân đỉnh là chân Tạo Hóa tiên đỉnh, nhưng dù sao cũng tàn phá, ở chỗ này cũng bị áp chế uy năng, bất quá đặc tính đỉnh trượng có thể lớn có thể nhỏ lại trấn áp không được.

Giang Nam vung đỉnh trượng, tứ đế khác thấy thế, cấp tốc vọt tới, ý muốn cận thân vật lộn, Giang Nam vừa mới vung bay Nguyên Ma Ma Đế, tam đế khác liền đã đến phụ cận, Tam đại Ma Đế vây công, chưởng ấn cao thấp tung bay, Giang Nam cầm trượng, thân hình nhoáng một cái, bốn người bộ chiến, lập tức Hậu Thổ Phảng từ trong lòng đất nhảy ra, mở ra ba chân chạy như điên mà đến, vung quyền công tới.

Mà vào lúc này, Nguyên Ma Ma Đế cũng vọt tới, Ngũ Đế vây công Giang Nam.

Năm Ma Đế tất cả đều là thế hệ thân thể vô cùng cường hoành, quanh thân có từng Ma Đạo giới vực nặng nề hộ thể, thân thể thoạt nhìn như là mấy ngàn vạn chi cự, so với tinh cầu còn muốn khổng lồ không biết gấp bao nhiêu lần, thân thể chi uy có thể tan vỡ hư không, lăng lệ ác liệt đến cực điểm!

Giang Nam cũng là Hỗn Độn giới vực phủ thân, như là một Cổ Thần trong hỗn độn, đỉnh trượng trong tay cao thấp tung bay, đột nhiên cười ha ha, thân hình lay động, hiện ra Sâm La chi thân vạn cánh tay, thế công lập tức mãnh liệt vô số lần, nắm đấm giống như mưa to gió lớn rơi xuống.

Năm đại Ma Đế nhao nhao kêu rên, trong nháy mắt ăn không biết bao

nhiêu quyền.

- Đại!

Nguyên Ma Ma Đế bị đỉnh trượng đánh bay, thân thể đặt ở trên một vách núi, nằm dang tay chân hình chữ đại dán ở phía trên.

Hô...

Băng Liên Nữ Đế bị đỉnh trượng vung mạnh, Vạn Thánh Ma Đế bị đánh đến mặt mũi bầm dập, mà Hậu Thổ Phảng cùng Càn Chí Ma Đế cũng liên tục bị đánh tàn bạo, ba Ma Đế trong lòng biết không ổn, Giang Nam vận dụng Sâm La chi thân, vạn cánh tay mở ra, thế công để cho người quả thực không cách nào ngăn cản, lúc này ba Ma Đế thối lui.

Giang Nam cạn tào ráo máng, thân thể Hậu Thổ Phảng mạnh nhất, rơi ở phía sau ngăn cản. Cho dù hắn có thể gánh vác được nắm đấm của Giang Nam. Nhưng đỉnh trượng của Giang Nam nện xuống, thực sự để cho đầu của hắn sưng lên nguyên một đám bao lớn, tức giận đến vị Ma Đế này nổi trận lôi đình.

- Huyền Thiên giáo chủ, ta thân thể chứng đạo, trong cơ thể có được Lục Đạo thế giới, ngươi không làm gì được ta!

Hậu Thổ Phảng đối chiến Giang Nam công kích, trên đầu nguyên một đám bao lớn bình phục, lập tức lại bị Giang Nam gõ ra nguyên một đám bao lớn. Dứt khoát không phòng thủ chỉ có tiến công, cười lạnh nói.

Giang Nam cũng cau mày, Hậu Thổ Phảng quả thực chính là một cục sắt, tuy có thể đánh cho mặt mũi bầm dập, nhưng không cách nào đánh vỡ nhục thể của hắn, để cho hắn cũng có chút bất đắc dĩ.

Giang Nam như trước vung đỉnh trượng không đầu không đuôi hướng hắn đập tới, cho dù thân thể Hậu Thổ Phảng cường đại, điểm ấy thương thế không coi là cái gì, nhưng bị đánh tàn bạo như vậy, để cho trong lòng của hắn không khỏi giận dữ:

- Nếu ta đạt được tổ tiên truyền thừa, khoản đại thù này nhất định phải trăm ngàn lần hồi báo cho hắn!

Hai người bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, từng tòa Thánh sơn phi tốc mất đi, ma tiên cảm ngộ trên vách núi đá cũng không kịp quan sát.

Không gian bên trong Ma Tiên Điện cũng không phải là thập phần bao la, chỉ có phạm vi mấy ngàn dặm, một tòa thánh sơn là một ma tiên cảm ngộ, có tất cả không đến ba trăm tòa, đại biểu cho số lượng Địa Ngục vạn giới lịch đại phi thăng ma tiên.

Từ xưa đến nay, Địa Ngục hiện ra gần ba trăm vị ma tiên, đã là thành tựu rất giỏi!

Rất nhiều Thánh sơn vờn quanh, hình thành từng vòng tròn lớn nặng nề, hai người bất tri bất giác đi vào trung tâm Thánh sơn, ở trung tâm là một tòa Thánh sơn, so với Thánh sơn khác càng thêm hùng vĩ, từng sợi tiên quang tiên khí ở giữa sườn núi phiêu đãng.

- Tại đây hẳn là chỗ tổ tiên ta, Hậu Thổ đại đế cảm ngộ rồi! Ta đã có thể cảm ứng được khí tức tổ tiên rồi!

Hậu Thổ Phảng trong nội tâm vui vẻ, ngạnh kháng Giang Nam công kích, lên trên xuống, hai người rất nhanh liền tiếp cận đỉnh núi.

Đột nhiên một thanh âm từ đỉnh núi truyền đến, thanh thanh đạm đạm nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, Hậu Thổ đạo hữu chính là Hậu Thổ đại đế hậu nhân, ngươi ở trước Hậu Thổ đại đế cảm ngộ lạc ấn đánh hậu nhân của hắn, chẳng lẽ không sợ Hậu Thổ đại đế tiêu diệt ngươi?

- Thiếu Hư đạo hữu?

Hậu Thổ Phảng đang bị đánh cho không làm sao được, nghe được thanh âm này không khỏi đại hỉ, vội vàng gia tốc hướng đỉnh núi chạy đi.

Giang Nam nghe vậy, khẽ nhíu mày, dứt khoát thu đỉnh trượng, mở ra bước chân, phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) hướng đỉnh núi đi đến.

Đã đến đỉnh núi, hắn mọi nơi dò xét, chỉ thấy một tòa tiên điện sừng sững, tiên thể Thiếu Hư lẳng lặng đứng ở nơi đó, Hậu Thổ Phảng thì ở bên người Thiếu Hư.

- Thiếu Hư đạo hữu.

Giang Nam mỉm cười, không có nửa điểm khói lửa khí tức, giống như đắc đạo thành tiên, nhìn không ra hắn vừa rồi bạo lực vô cùng đánh tàn bạo Hậu Thổ Phảng chút nào, thi lễ nói:

- Đạo hữu vì sao ở chỗ này?

- Ta một mực đều ở bên trong.

Thiếu Hư ánh mắt chớp động, cười nói:

- Sư tôn ta cùng Đạo Vương đại chiến chưa bắt đầu, hắn liền đem ta đưa vào Ma Tiên Điện.

Hậu Thổ Phảng trong nội tâm cả kinh nói:

- Đạo hữu, ngươi sớm biết Ma Tiên Điện này?

- Tòa Ma Tiên Điện này một mực ở trong tay sư tôn ta, ta như thế nào không biết?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1748: Tiên Đạo Truyền Thừa. (2)

Hôm nay khí tức Thiếu Hư phiêu miểu, hiển nhiên so với lúc trước tinh tiến không biết bao nhiêu, có một loại khí tức xuất trần, tựa hồ muốn siêu thoát cảnh giới thần linh, đạt tới một loại hoàn cảnh cao thâm mạt trắc, lạnh nhạt nói:

- Ta lần trước thua ở trong tay giáo chủ, sư tôn ta liền mở ra Ma Tiên Điện, để cho ta đi vào nghiên cứu ma tiên cảm ngộ. Ta hôm nay đã đem hai trăm chín mươi ba ma tiên cảm ngộ tìm hiểu một lần, đang muốn tìm hiểu Hậu Thổ đại đế tiên pháp.

Giang Nam ánh mắt chớp động, dò xét Thiếu Hư, đột nhiên cười nói:

- Đạo hữu, ngươi luyện thành mấy cái tiên đạo?

- Chín đầu.

Thiếu Hư thở dài nói:

- Ta tu thành chín đại tiên đạo, liền cảm giác được mình đã đạt đến cực hạn, không cách nào tu thành đệ thập đạo tiên đạo, vô luận tìm hiểu bao nhiêu ma tiên công pháp đều là như thế, bởi vậy mới muốn mượn Hậu Thổ đại đế truyền thừa, nhìn xem có hi vọng đột phá cái cực hạn này hay không.

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, chín đại tiên đạo, điều này nói rõ Thiếu Hư vẫn là đi ở trước mặt hắn, đã tu luyện tới Thần Quân đỉnh phong thậm chí viên mãn cảnh giới!

Đột nhiên, tiếng bước chân truyền đến, Nguyên Ma Ma Đế, Vạn Thánh Ma Đế cùng vợ chồng Càn Chí Băng Liên chung một chỗ xông lên Thánh sơn, nhìn thấy Thiếu Hư cùng Hậu Thổ Phảng đều ở đây, không khỏi đại hỉ:

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi cũng ở nơi đây? Vừa vặn, chúng ta liên thủ tru sát Huyền Thiên!

Giang Nam mỉm cười, lơ đễnh, Thiếu Hư cau mày nói:

- Mấy vị đạo hữu an tâm một chút chớ vội. Tại đây chính là thánh địa Địa Ngục vạn giới ta, lịch đại ma tiên truyền thừa ở đây, há là địa phương chém chém giết giết? Huống hồ...

Hắn liếc nhìn Giang Nam, ánh mắt lộ ra một tia kiêng kị, nói khẽ:

- Huyền Thiên giáo chủ há là nhân vật dễ dàng đối phó như vậy? Ở bên ngoài, các ngươi có lẽ có thể chém giết hắn, nhưng ở địa phương bực này, các ngươi giết không được hắn.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Người hiểu ta vẫn là Thiếu Hư! Thực không dám đấu diếm, Ma Tiên Điện trấn áp vạn đạo, duy chỉ có một loại đại đạo không bị Ma Tiên Điện trấn áp. Đủ để bảo vệ ta không chết.

Thiếu Hư trong nội tâm rùng mình, cười nói:

- Xin hỏi giáo chủ, đại đạo này của ngươi là gì?

- Bất Không đại đạo.

Giang Nam không có giấu diếm, cười nói:

- Ta cái đầu đại đạo này, không bị tiên đạo áp chế, một đầu đại đạo đủ để bảo vệ tính mạng của ta.

- Bất Không đại đạo?

Thiếu Hư khẽ nhíu mày, tinh tế suy tư, mặc dù hắn là tiên thể cũng không có nghe nói qua loại đại đạo này, hắn lại không biết. Cái đại đạo này thực sự không phải là Chư Thiên vạn giới truyền thừa, cũng không phải Địa Ngục

truyền thừa, thậm chí bát đại vũ trụ cũng không có đại đạo bực này, mà là Hỗn Độn Cổ Thần Bất Không đạo nhân cùng Đế Tôn sánh vai truyền thừa!

Hậu Thổ Phảng thấp giọng nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi có chỗ không biết, chúng ta có tất cả sáu Ma Đế vây công hắn, kết quả Chân Linh Ma Đế bị hắn giết...

- Chân Linh Ma Đế chết rồi hả?

Thiếu Hư chấn động, nhìn về phía Giang Nam, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Giáo chủ vậy mà có thể dùng Thần Quân chi cảnh liền trảm Ma Đế, tu vi thực lực thật là kinh người!

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Thần Đế Ma Đế đều là thần linh, chỉ là Thiên đình bát cảnh tầng thứ bảy cảnh giới. Tu thành bảy tòa Thiên đình mà thôi, Chân Linh Ma Đế là Thiên đình thất trọng, ta là Thiên đình lục trọng, một cái là đế, một cái là quân, vì sao ta vị Thần Quân này liền trảm không được đế? Chẳng những trảm đế, tương lai ta còn muốn thống trị Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, chỗ có thần đế Ma Đế, tất cả Hoàng Đạo Cực Cảnh, đều phải ở dưới trướng của ta xưng thần!

Hắn thật sâu liếc nhìn Thiếu Hư, mỉm cười nói:

- Mặc dù là Thiếu Hư đạo hữu, tương lai cũng phải làm thần tử của ta, ta có thể phong ngươi làm Thần Đế thống trị Địa Ngục vạn giới!

- Lớn mật!

Bọn người Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma Ma Đế nhao nhao gầm lên, ngay ngắn cất bước tiến lên.

Thiếu Hư đưa tay, cười nói:

- Đã ở chỗ này không làm gì được Huyền Thiên giáo chủ, cái kia cần gì phải động thủ? Chư vị an tâm một chút chớ vội, đợi ly khai nơi đây, ta cũng muốn gặp lại hắn! Huyền Thiên giáo chủ, tương lai vô luận là ngươi ở trong triều đình của ta xưng thần, hay là ta ở trong triều của ngươi xưng thần, đều là sự tình tương lai, hôm nay nếu như chúng ta đã đến đây, không bằng đạo hữu cùng ta chung một chỗ tiến vào tòa tiên điện này, nhìn một chút Hậu Thổ đại đế truyền thừa như thế nào?

- Nào dám không tòng mệnh?

Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu mời.

Trong mắt Thiếu Hư hiện lên nhất đạo tinh mang, đưa tay cười nói:

- Giáo chủ mời!

Hai người sánh vai, cùng đi vào tòa tiên điện này, Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma năm đại Thần Đế thấy thế, vội vàng cùng một chỗ dũng mãnh vào trong tiên điện.

Trong tòa tiên điện này đầu tiên là thông đạo thật dài, đèn đuốc sáng trưng, tiên quang đem trong thông đạo chiếu sáng hết thảy, chỉ thấy trên thạch bích hai bên có tiên đạo lưu chuyển, vẽ ra bộ dáng một ngụm đại đỉnh.

- Tiên đạo thần thông!

Thiếu Hư nói khẽ.

Giang Nam gật đầu, đây thật là tiên đạo thần thông, tiên đạo này biến thành thần thông, cấu tạo vô cùng phức tạp, vô số tiên đạo phù văn xếp đặt xây dựng, có được uy năng không thể tưởng tượng nổi!

- Đây cũng không phải là sáu đạo thần thông của Hậu Thổ đại đế, chẳng lẽ là ma tiên khác lưu lại?

Giang Nam nghi ngờ nói.

Thiếu Hư gật đầu, cười nói:

- Bên ngoài Thánh sơn ghi lại chính là ma tiên cảm ngộ, mà ở trong này chỉ sợ là Địa Ngục vạn giới lịch đại ma tiên lưu lại thần thông rồi.

Hậu Thổ Phảng các Ma Đế con ngươi không khỏi sáng, nhao nhao hướng đạo tiên đạo thần thông này nhìn lại, chỉ cảm thấy váng đầu hoa mắt, thật sự khó có thể xem hiểu. Mặc dù Hậu Thổ Phảng là Hậu Thổ đại đế truyền nhân, nhìn về phía tiên đạo thần thông hai bên thạch bích này, cũng cảm thấy tối nghĩa không chịu nổi, rất khó lĩnh ngộ thấu triệt.

- Diệu, diệu!

Thiếu Hư hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn chằm chằm vào tiên đỉnh thần thông kia, không khỏi tán thưởng liên tục nói:

- Mảy may đầy đủ, thật sự là tinh diệu!

Giang Nam cũng không khỏi cảm thán nói:

- Hoàn toàn chính xác dị thường tinh diệu, ta rất có dẫn dắt, có thể giúp ta hoàn thiện thần thông của ta, chuyến đi này không tệ!

Hai người đứng ở trước đạo thần thông này thật lâu, từng người phỏng đoán suy diễn, cuối cùng nhất có tất cả đạt được, một trước một sau mở ra bước chân, hướng vách tường tiếp theo trong thông đạo đi đến.

- Hậu Thổ đạo hữu, tiên đạo thần thông này đối với chúng ta có tác dụng dẫn dắt, lại không thích hợp chúng ta học tập, chỉ cần tìm hiểu lý niệm trong đó, hoàn thiện tiên đạo thần thông của mình là đủ.

Thiếu Hư quay đầu lại cười nói:

- Chúng ta tiếp tục xâm nhập, nói không chừng có thể tìm được cổ tiên truyền thừa cùng Hậu Thổ đại đế truyền thừa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1749: Lục Đạo Tiên Giới. (1)

Nhóm người Hậu Thổ Phảng bất đắc dĩ, chỉ phải đuổi kịp, mặc dù bọn hắn có tâm tìm hiểu tiên đạo thần thông, nhưng tiên đạo thần thông bọn hắn căn bản xem không hiểu, tiếp tục tham ngộ xuống dưới cũng là vô ích, không bằng đến phía trước thử thời vận, không thể nói trước thật sự có thể có được cổ tiên truyền thừa.

- Ta là Hậu Thổ đại đế huyết mạch, công pháp của người truyền thừa, nhất định sẽ là của ta đấy!

Hậu Thổ Phảng thầm nghĩ trong lòng.

Bảy người dọc theo thông đạo thật dài đi một chút ngừng một chút, hướng ở chỗ sâu trong tiên điện đi đến, Giang Nam cùng Thiếu Hư thỉnh thoảng dừng lại, nghiên cứu tiên đạo thần thông trên thạch bích.

Những thần thông này, chính là hai trăm chín mươi ba ma tiên của địa ngục, từ khai thiên tích địa đến nay phi thăng lưu lại tiên đạo thần thông, mỗi một chủng đều đạt tới hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi, trình độ tinh diệu viễn siêu Giang Nam cùng Thiếu Hư luyện thần thông.

Bất quá đối với Giang Nam cùng Thiếu Hư mà nói, những người khác cho dù là tiên nhân thần thông, đối với bọn họ mà nói cũng chỉ là có tác dụng nghiên cứu, không cần phải học tập.

Nghiên cứu tiên nhân tiên đạo thần thông, tiêu hóa tinh diệu trong đó biến thành đồ đạc của mình, có thể từ trong đó đến cường đại mình, mà học tập thần thông người khác, chỉ là bên ngoài cường đại, miệng cọp gan thỏ mà thôi.

Hơn nữa muốn hoàn toàn tìm hiểu thấu triệt những tiên đạo thần thông này, cần tốn hao đại lượng thời gian, hoàn toàn lĩnh ngộ một đạo thần thông

cần tốn hao mấy năm thậm chí mấy chục năm thời gian, được không bù mất.

Nghiên cứu những tiên đạo thần thông này có ích vẫn là thật lớn, Giang Nam vốn là lọt vào Ngũ Đế trọng thương, đến nay chưa từng khôi phục, nhưng mà tìm hiểu tiên đạo, để cho các loại đại đạo trong cơ thể hắn một lần nữa cơ cấu, trở nên so với lúc trước càng thêm ngưng thực, càng thêm thuần túy!

Đứng ở trên độ cao tiên đạo đi cúi lãm Hoàng Đạo, tương đương với hắn đứng ở trên ngọn núi rất cao bao quát ngọn núi thấp, nhìn càng thêm toàn diện, quan sát tỉ mỉ, hiểu rõ lúc trước chưa đủ mà tiến hành đền bù.

Tu luyện tới hắn một bước này, đã rất khó dùng thần hỏa thần thủy đi luyện hóa tạp chất trong cơ thể, cùng với tạp chất bên trong pháp lực Nguyên Thần, mặc dù là dùng Đâu Suất Thần Hỏa Cửu Âm Thần Thủy cũng không cách nào luyện hóa mảy may.

Nhưng mà từ tiên nhãn đến xem mình, liền có thể chứng kiến mình đủ loại chưa đủ, hiểu rõ mình đủ loại sơ hở mà tiến hành tu bổ hoàn thiện!

Thương thế của hắn đang dần dần phục hồi như cũ, trong cơ thể các loại đại đạo cũng đang không ngừng trùng tạo, thậm chí ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của hắn ở trong Tử Phủ cũng một lần nữa cơ cấu, uy năng trở nên càng ngày càng mạnh!

Gần ba trăm ma tiên, gần ba trăm tiên đạo thần thông, vẫn là tốn hao bọn hắn rất nhiều thời gian, nghiên cứu mỗi một chủng thần thông, đều cần tốn hao mấy ngày, bất tri bất giác là hơn một năm thời gian trôi qua.

Bọn người Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma Ma Đế cũng trong đoạn thời gian này lĩnh ngộ ra một ít môn đạo, không hề giống như trước chẳng được gì như vậy.

Bất quá so sánh với Giang Nam cùng Thiếu Hư hai người, bọn hắn lĩnh ngộ ra đồ vật thật sự quá ít, nhưng cuối cùng tiếp xúc đến lĩnh vực tiên đạo

này, đây đã là thành tựu đáng quý!

- Thiếu Hư đạo hữu, xin hỏi Đạo Vương cùng sư tôn ngươi chiến một trận, đến cùng kết quả như thế nào?

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười hỏi:

- Ngươi ở bên trong Ma Tiên Điện, uy năng trận chiến ấy không cách nào rơi vào Ma Tiên Điện, nghĩ đến ngươi cũng quan sát tình hình trận chiến ấy.

Hậu Thổ Phảng Ngũ Đế trong lòng nghiêm nghị, vội vàng lưu ý lắng nghe, trận chiến của Đạo Vương cùng sư tôn Thiếu Hư ấy ảnh hưởng quá lớn, liên lụy đại cục của hai đại vũ trụ, quan hệ đến vấn đề sau này ai là chính thống vũ trụ mới, không thể không để cho bọn hắn quan tâm.

Thiếu Hư ánh mắt mê mang, lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết, ta xác thực ở trước cửa Ma Tiên Điện quan sát trận chiến ấy, nhưng mà tình hình bọn hắn chiến đấu ta lại xem không hiểu, xem không rõ ai càng cao hơn một bậc.

Giang Nam khẽ nhíu mày, hắn lần này đến là vì tìm kiếm Đạo Vương hạ lạc, ngay cả Thiếu Hư tự mình xem cuộc chiến cũng không biết kết quả trận chiến ấy, chỉ sợ thế gian này không người nào biết tung tích hai vị tồn tại này rồi.

- Bất quá ta lại biết, hai người bọn họ chưa chết.

Thiếu Hư nói khẽ:

- Bọn hắn đánh xuyên qua Tiên Giới, tiên quang phún dũng mà xuống, kết quả một trận chiến cuối cùng này không người biết được, bất quá ta cảm ứng được sư tôn ta chưa chết, Đạo Vương cũng còn sống. Bọn hắn bị thương, bị thương cực kỳ nghiêm trọng, bọn hắn cũng không bay vào Tiên Giới, vẫn còn bên trong hạ giới, đoán chừng bọn hắn ẩn núp âm thầm chữa thương.

Giang Nam cùng bọn người Hậu Thổ Phảng cau mày, Đạo Vương cùng Thiếu Hư sư tôn chiến lực quá mạnh mẽ, vô luận người nào còn sống sót, đối với hai đại vũ trụ chiếm cứ đều phát ra tác dụng rất trọng yếu, mà nếu như hai tồn tại đều còn sống, chỉ sợ còn có thể để cho trường hạo kiếp này lâm vào cục diện bế tắc.

Rốt cục, bọn hắn đi tới cuối cùng Ma Tiên Điện, xem lượt hai trăm chín mươi ba chủng tiên đạo thần thông, khí tức của Giang Nam càng phát ra xuất trần, năm đại tiên đạo đều trải qua trọng luyện, trở nên càng thêm tinh thâm.

Ông...

Đệ lục đạo tiên đạo của ngưng tụ, ở sau lưng hóa thành một ngụm tiên ấn, hình như Địa Ngục thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn, rõ ràng là hắn dùng Ma Đạo tiên đạo dung hợp Địa Ngục Thiên Đạo luyện thành đệ lục đạo tiên đạo thần thông!

Đạo tiên đạo thần thông này một thành, tu vi Giang Nam tăng vọt, tăng lên một mảng lớn!

Mà Thiếu Hư đệ thập đạo tiên đạo thần thông như trước chưa từng thành tựu, nhưng khí tức lại càng thêm gần tiên, thâm bất khả trắc.

Về phần Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma, Vạn Thánh, Băng Liên, Càn Chí ngũ Đế, hiển nhiên cũng được ích lợi không nhỏ, khí tức trở nên càng thêm thâm hậu, tu vi thực lực đều có tiến bộ thật lớn.

- Đây là Lục Đạo tiên luân của tổ tiên ta!

Cuối cùng thông đạo, Lục Đạo tiên quang tiên đạo hóa thành một bàn quay cực lớn, trong bàn quay ẩn ẩn có Lục Đại Tiên Giới hiển hiện, lục giới dung làm một thể, các loại chủng tộc sinh tử sinh sôi nảy nở, Thiên Địa Nhân thần quỷ tu la ở các giới lưu chuyển, kỳ quái, hiển lộ ra tiên gia ảo diệu rõ ràng.

Cái Lục Đạo tiên quang tiên đạo này biến thành Tiên Giới ẩn ẩn là một

cánh cửa, đi thông con đường sau Lục Đạo Tiên Giới!

Ngoài môn hộ có một tấm bia đá, trên đó viết văn tự Viễn Cổ:

- Vào luân hồi mà bất diệt, lục thế thành tiên, được ta truyền thừa.

Văn tự trên tấm bia đá này, hẳn là Hậu Thổ đại đế lưu lại.

Hậu Thổ Phảng không khỏi vừa mừng vừa sợ, cười to nói:

- Huyết mạch của ta cảm ứng, cảm ứng được Lục Đạo thế giới của ta cùng Lục Đạo tiên luân này có liên hệ đặc biệt, Hậu Thổ gia tổ tiên truyền thừa, nhất định sẽ rơi vào trong tay của ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1750: Lục Đạo Tiên Giới. (2)

Giang Nam nhìn xem Lục Đạo tiên luân này, khẽ nhíu mày, hắn cảm ứng được bên trong Lục Đạo tiên luân này có uy năng khủng bố, tìm hiểu thấu triệt Thiên Địa Tạo Hóa Luân Hồi, thậm chí cho hắn một loại cảm giác một lần nữa cơ cấu vũ trụ Càn Khôn, tự thành một thể hệ sinh tử Luân Hồi to lớn, có thể nói là hết sức đạo diệu!

- Sau khi khai thiên tích địa, đệ nhất Tiên Thiên sinh linh phi tiên, Hậu Thổ đại đế mở một đại Thiên Cung, quả nhiên không thể khinh thường!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Thiếu Hư cùng với chư đế khác quan sát Lục Đạo tiên luân thế giới này, trong lòng cũng là vô cùng rung động, một đạo tiên đạo thần thông, diễn biến một Lục Đại Tiên Giới sinh sôi không ngừng, sinh tử tuần hoàn, cái này là thần thông to lớn cao ngạo bực nào?

Hậu Thổ đại đế chạy tới một cảnh giới cực cao!

- Hậu Thổ Phảng chính là hậu nhân của Hậu Thổ đại đế, chỉ sợ sẽ đạt được Hậu Thổ đại đế truyền thừa, từ nay về sau thăng chức rất nhanh, có hi vọng Hoàng Đạo, có hi vọng tiên đạo rồi!

Trong lòng mọi người cực kỳ hâm mộ.

Vạn Thánh Ma Đế đột nhiên vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Thần thông của ta có thể vận dụng!

Chư đế khác nhao nhao kiểm tra, không khỏi đại hỉ, cười nói:

- Pháp lực của ta cũng có thể thúc dục rồi!

Ông ông ông...

Các tồn tại phân biệt đem pháp lực bản thân tách ra, Thiếu Hư cũng là vừa mừng vừa sợ, chín đại tiên đạo quấn quanh quanh thân, đỉnh đầu bay lên một mảnh tiên vực, cực kỳ đồ sộ.

- Pháp lực của chúng ta có thể vận dụng, cái kia còn chờ cái gì?

Vạn Thánh Ma Đế cười to:

- Tiêu diệt Huyền Thiên giáo chủ!

Thiếu Hư cùng bọn người Hậu Thổ Phảng lập tức hướng Giang Nam quét tới, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy Giang Nam giờ phút này dĩ nhiên nhảy vào bên trong môn hộ Lục Đạo tiên luân thế giới, biến mất không thấy gì nữa.

Bọn người Hậu Thổ Phảng lập tức đánh tới, nộ cười nói:

- Tiểu tử này ngược lại là cơ linh, biết rõ chúng ta sẽ giết hắn, đi trước một bước!

Lúc này sáu người Thiếu Hư nhảy vào Lục Đạo tiên luân, tiến vào bên trong Lục Đạo Tiên Giới, hướng Giang Nam đánh tới, đột nhiên tiên luân chấn động, tiên chỉ từ trên đường chân trời hiện lên, vô cùng tiên quang vọt tới, phi tốc bao phủ đám đông.

Tiên quang lướt qua, bọn người Thiếu Hư, Giang Nam hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Trong Tiên quang không biết Nhật Nguyệt, đã qua không biết bao lâu, trong Lục Đạo tiên giới, hoàng hậu Thiên Tiên quốc sinh con, là Thái Tử, vị Thái Tử này mở mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Đây là có chuyện gì?

Tiểu Thái Tử vừa ra đời liền biết nói chuyện, thanh âm to, kêu lên:

- Ta đường đường chính là Vạn Thánh Ma Đế, như thế nào sẽ biến thành một tiểu bất điểm?

Trong hậu cung tạc lật trời, thái giám, cung nữ mọi nơi bôn tẩu, thất kinh kêu lên:

- Yêu nghiệt! Hoàng hậu nương nương sinh ra một yêu nghiệt, vừa mới sinh ra liền biết nói chuyện!

Đã qua không lâu, hoàng đế tức giận hạ lệnh:

- Tru!

Vạn Thánh Ma Đế chết.

Mà ở bên ngoài Lục Đạo tiên luân, tiên quang lóe lên, thân ảnh Vạn Thánh Ma Đế xuất hiện ở phía trước môn hộ, váng đầu não trướng, thất thần nhìn qua Lục Đạo tiên luân, lẩm bẩm nói:

- Đến cùng xảy ra chuyện gì... Ta bị loại bỏ rồi... Đúng rồi! Nhất định là tiên quang bên trong Lục Đạo tiên luân đem ta hóa thành Thái Tử kia, để cho ta ở trong đó tu luyện thành tiên, chỉ cần thành tiên liền sẽ thông qua cửa thứ nhất, đạt được một Thiên Tiên đạo trong Hậu Thổ đại đế Lục Đại tiên đạo!

Hắn bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng hướng Lục Đạo tiên luân môn hộ phóng đi, chỉ thấy môn hộ kia tiên quang đại phóng, thủy chung ngăn cản hắn ở bên ngoài, không cách nào tiến vào trong đó nữa.

- Trận tiên duyên này, bị ta bỏ lỡ!

Vạn Thánh Ma Đế lôi ngực thở dài, hối hận không thôi.

Mà ở trong Lục Đạo tiên giới, Thiếu Hư, Nguyên Ma, Băng Liên, Càn Chí, kể cả Giang Nam, đều bị tiên quang cuốn đi đầu thai chuyển thế, hóa thành Thái Tử, công chúa của từng thế gian quốc gia trong Thiên Tiên giới, bọn hắn không có mạo mạo thất thất vừa ra đời liền mở miệng nói chuyện,

mà giống như phàm nhân trẻ mới sinh.

Chỉ có Hậu Thổ Phảng không có bị tiên quang biến thành, mà là trực tiếp đưa hắn truyền đi, tiến vào chỗ sâu trong Lục Đạo Tiên Giới.

- Tổ tiên Hậu Thổ đại đế truyền thừa...

Trong một tòa đại điện, Hậu Thổ Phảng kích động vạn phần, hướng một pho tượng Nữ Đế lễ bái.

Thúy Vân quốc Băng Liên tiểu công chúa thầm nghĩ:

- Ân, trong Thiên tiên giới không cách nào tu luyện công pháp nguyên lai, chỉ có thể tìm kiếm Thiên Tiên giới công pháp, sau đó chứng đạo thành tiên, mới có thể nhận được Hậu Thổ đại đế Thiên Tiên đạo. Cử động này của Hậu Thổ đại đế thực sự công bình, đủ để có thể kiểm nghiệm ra một người phải chăng có được tiên tư...

Mặt khác bọn người như Thiếu Hư, Nguyên Ma cũng phát hiện công pháp ở bên ngoài bọn hắn không cách nào tu luyện, chỉ có thể tìm kiếm Thiên Tiên giới công pháp.

Vạn Thánh Ma Đế ở bên ngoài Lục Đạo tiên luân chờ đợi một lát, đột nhiên tiên quang lóe lên, Càn Chí Ma Đế xuất hiện, vẻ mặt mờ mịt nói:

- Đã qua bao lâu?

- Một nén nhang thời gian cũng không đến!

Vạn Thánh Ma Đế vội vàng tiến ra đón, cười nói:

- Càn Chí Đạo hữu, ngươi vì sao hỏi như vậy?

Càn Chí Ma Đế vẫn chưa có lấy lại tinh thần, sau một lúc lâu mới nói:

- Ta ở trong Thiên Tiên giới đã qua hai trăm vạn năm, tu thành Hoàng Đạo, cuối cùng nhất vẫn là thân tử đạo tiêu, không thể chứng đạo thành

tiên...

Đột nhiên tiên quang lóe lên, Băng Liên Nữ Đế, Nguyên Ma Ma Đế bị truyền ra, cũng là vẻ mặt mờ mịt, tựa hồ còn không có từ kinh nghiệm bên trong tiên quang tỉnh táo lại.

Vạn Thánh Ma Đế từng cái hỏi thăm, hai Ma Đế tao ngộ đều không sai biệt lắm, cũng là ở trong tiên quang trải qua không biết bao nhiêu năm, thậm chí tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, mở thế giới, nhưng cũng không thể thành tiên, cuối cùng nhất thân tử đạo tiêu.

- Một cái Thiên Tiên giới cũng đã khổ sở như vậy, Lục Đạo Tiên Giới, không biết ai mới có thể thông qua, đạt được Lục Đạo truyền thừa?

Vạn Thánh Ma Đế trong nội tâm hoảng sợ, lẩm bẩm nói.

Lục Đạo tiên luân Thiên Tiên giới, Thanh Hoa Quốc, Thái Tử Hư vừa xuất thế liền trời giáng dị sắc, tiên quang lượn lờ, từ trên trời giáng xuống, cả phòng sinh hương, đủ loại thiên thần hư ảnh hiển hiện, cùng nhau chúc phúc, trẻ mới sinh kia một tay chỉ thiên một tay chỉ địa, kinh động đương thời, bị truyền là tiên nhân đến thế gian.

Thậm chí ngay cả thánh địa cường đại nhất Thanh Hoa Quốc cũng bị kinh động, chủ động đến thế gian, thu hắn làm ký danh đệ tử, tạm thời dưỡng trong cung, đợi hắn trưởng thành liền đến đây Tiếp Dẫn nhập thánh địa tu luyện.

Mà Thái Tử Hư hoàn toàn chính xác thông minh, sáu tuổi liền tận lãm điển tàng trong nội cung Thanh Hoa Quốc, hướng võ sĩ cùng tu sĩ trong nội cung lãnh giáo công pháp, để cho trong nước không người có thể lại dạy hắn bất kỳ vật gì.

Năm sáu tuổi đó, thánh địa nghe nói danh tiếng kia, không khỏi động dung, sớm phái người đến đây, tiếp đi Thái Tử Hư, tiến vào thánh địa tu luyện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1751: Huyền Thiên Đại Ma Thần. (1)

Đợi cho Thái Tử Hư mười tám tuổi, sở học trong thánh địa liền bị Thái Tử Hư tìm hiểu thấu triệt, lúc này Thái Tử Hư dĩ nhiên là Thiên Cung tám trọng cảnh giới, thánh địa đã không còn cái gì có thể dạy hắn, hắn dĩ nhiên là thánh địa đệ nhất cường giả.

Thái Tử Hư ly khai thánh địa, du lịch giang sơn, ở Thiên Tiên giới lịch lãm rèn luyện, tìm hiểu danh sư, bái cao nhân, thanh danh dần dần lên cao, trở thành thần minh trẻ tuổi nhất Thiên Tiên giới.

Lại qua tám trăm năm, Thái Tử Hư chứng đế, tìm hiểu Thiên Tiên giới Thiên Đạo, lúc ba nghìn tuổi tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, lúc một vạn tám ngàn tuổi phi thăng mà đi, trở thành tiên nhân trẻ tuổi nhất Thiên Tiên giới từ xưa đến nay, trở thành Thần Thoại, trở thành truyền thuyết!

Mà cùng lúc Thái Tử Hư phi tiên, cách Thanh Hoa Quốc mấy ngàn dặm, trong một tiểu quốc cằn cỗi khác, Đông Hoa quốc, cũng thêm một vị Thái Tử, gọi là Huyền.

So sánh với tràng diện long trọng lúc Thái Tử Hư đến thế gian, lúc vị Đông Hoa quốc Thái Tử này đến thế gian liền không có tiếng tăm gì, không có bất kỳ dị tượng, không có dị hương, rất là bình thường. Hơn nữa có chút gầy yếu, như là thư sinh chuyển thế.

Thái Tử Hư thuận buồm xuôi gió, mà Thái Tử Huyền tao ngộ lại có chút nhấp nhô. Hắn một mực bình thường đến năm hắn sáu tuổi.

Sau đó, Thái Tử huyền vốn là rất gầy yếu, bất quá lúc sáu tuổi không biết tại làm sao liền lớn lên cao lớn thô kệch, vẻ mặt dữ tợn, một thân khối cơ thịt, lực lớn vô cùng.

Lúc sấm mùa xuân bắn ra, Lôi Vân bao phủ Hoàng thành, từng đạo sấm

mùa xuânđánh xuống, hết thảy rơi vào trên đầu Thái Tử Huyền, tựa hồ Thượng Thiên tức giận, đem Thái Tử Huyền bổ đến da tróc thịt bong, may mắn còn sống.

Trải qua sấm mùa xuân này, Thái Tử Huyền lại trở nên gầy yếu, bất quá sau này hắn thường xuyên gặp sét đánh điện đánh, nhưng lại thủy chung không chết.

Hoàng đế Đông Hoa quốc cho hắn là điềm không may, trục xuất Thái Tử vị, lệnh võ sĩ đuổi hắn ra khỏi cung. Lúc này nhân tài Đông Hoa quốc mới chú ý tới chỗ khác biệt của Thái Tử Huyền. Lúc Võ sĩ đuổi hắn xuất cung, Thái Tử Huyền đánh tất cả võ sĩ trong nội cung không đối thủ, ngay cả cung phụng tu sĩ trong nội cung cũng bị hành hung, nghênh ngang rời đi.

Đợi cho lúc Thái Tử Huyền trưởng thành, vẫn là sét đánh không ngừng, đưa tới Thiên Tiên giới vô số tu sĩ đuổi giết, cho rằng tà ma, có tiếng xấu, những nơi đi qua, xác chết thành núi, máu chảy thành biển.

Bất quá, lúc hoàng đế cùng hoàng hậu Đông Hoa quốc tuổi già, Thái Tử Huyền lại mai danh ẩn tích, trong nội cung nhiều hơn một thiếu niên thư sinh lông mày xanh đôi mắt đẹp, hầu hạ hai vị lão nhân, thẳng đến hoàng đế cùng hoàng hậu mất lúc này mới ly khai, thế gian từ nay về sau lại nhiều ra bóng dáng Thái Tử Huyền cái Đại Ma Đầu này.

Đợi cho Thái Tử huyền trăm tuổi, dĩ nhiên ở thế gian vô địch, thần linh thượng giới tức giận, phái lên Thần ma đuổi giết, bị Thái Tử Huyền ở thế gian chém giết mấy trăm thần linh, về sau Thái Tử Huyền liền mai danh ẩn tích, vô tung vô ảnh.

Lại hơn trăm năm, Thái Tử Huyền tái xuất giang hồ, có người chứng kiến hắn ở trong Hỗn Độn chi địa nuốt Hồng Mông, thân hình hùng tráng vô cùng, giống như Ma Thần từ trong hỗn độn đi ra, thần lôi vờn quanh chung quanh hắn, không ngừng đánh rớt, lôi đình đáp xuống thậm chí chất chứa Thiên Tiên giới Thiên Đạo, hóa thành đủ loại pháp bảo dị tượng, oanh kích Thái Tử Huyền, nhưng không cách nào làm gì được hắn mảy may.

Thiên Tiên giới thượng giới thần linh xuất kích, giảo sát Thái Tử Huyền, hết thảy táng thân trong Hỗn Độn chi địa, trải qua một trận chiến này, Thái Tử Huyền bị gọi Đại Ma Thần.

Lại hơn trăm năm, Thái Tử Huyền đem thôn phệ Hỗn Độn chi địa, như là một Ma Thần đỉnh thiên lập địa, sát nhập Thiên Tiên giới thượng giới, chấn động Chư Thần thượng giới, nhao nhao hô to Đại Ma Thần đã đến.

Một hồi chinh chiến vĩnh viễn mở màn, thượng giới còn nhiều, rất nhiều Thần Ma huyết khí phương cương chuẩn bị Đồ Ma, ở dưới Thần ma vây công cùng Thiên Đạo Thiên Phạt, Đại Ma Thần Thái Tử Huyền càng ngày càng mạnh, cơ hồ không người có thể áp chế.

Cuối cùng nhất, Thiên Tiên giới Thiên Đế xuất chinh, cùng Đại Ma Thần giao chiến, song phương đánh cho thượng giới quần tinh trụy lạc, nhật nguyệt vô quang, vô biên tinh không bị hủy diệt.

Hơn mười ngày sau, Thiên Tiên giới Thiên Đế vẫn lạc, bị Đại Ma Thần giết ở chỗ sâu trong tinh không.

Đại Ma Thần trèo lên đế vị, xưng Huyền Thiên Ma Đế, đây là thời kì Thiên Tiên giới hắc ám nhất, Hỗn Độn Tử Vân bao phủ Thiên Tiên giới thượng giới, Đại Ma Thần Âm Ảnh nhét đầy Thiên Địa, để cho tất cả Thần ma hoảng sợ, tất cả có chí chi sĩ đều nơm nớp lo sợ không dám phản kháng.

Có đồn đãi nói, Đại Ma Thần đã đoạt hơn mười vạn tám nghìn nữ thần đẹp nhất, đều là sắc nước hương trời, ngày đêm dâm nhạc, cũng có người nói Đại Ma Thần một ngày muốn ăn ba trăm Thần ma, ăn ít một cái liền cảm thấy đói bụng đến sợ.

Còn có người nói Đại Ma Thần đế tọa chỉ dùng Thần ma thi cốt luyện thành, trống trận của hắn chỉ dùng thần da luyện, bên hông hắn treo đầy đầu lâu.

Còn có người nói, lúc Đại Ma Thần nhắm mắt lại, Thiên Tiên giới mới có

ánh sáng, khi Đại Ma Thần mở mắt ra, toàn bộ Thiên Tiên giới đều lâm vào Hắc Ám.

Lúc 3600 tuổi, Đại Ma Thần Thái Tử Huyền tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, rốt cục người người oán trách, Thiên Phạt đạt tới hoàn cảnh hung mãnh nhất, Thiên Tiên giới Thiên Đạo hiển hiện, xoắn xuýt vạn đạo đến phạt.

Một trận chiến này so với Đại Ma Thần trảm Thiên Đế còn muốn kích động nhân tâm, vô số chí sĩ đầy lòng nhân ái hiện lên, thừa dịp Thiên Đạo công phạt cùng một chỗ vây công Đại Ma Thần!

Ngày này là một ngày Thiên Tiên giới bi thảm nhất, vô số Thần ma vẫn lạc, thần thi hóa thành ngôi sao, hóa thành đại lục, Thiên Tiên giới vô số đại đạo bị đánh nát, bị Đại Ma Thần thôn phệ, Thiên Đạo cũng không có may mắn thoát khỏi, bị đánh chia năm xẻ bảy, Thiên Đạo mảnh vỡ rơi lả tả các nơi.

Thiên Tiên giới tràn ngập một cổ không khí bi thương, trời giáng huyết vũ, tựa hồ trời cũng khóc thảm thiết.

Thời kỳ càng thêm Hắc Ám phủ xuống, Huyền Thiên Đại Ma Thần thống trị Thiên Tiên giới dài đến hơn mười vạn năm, trong hơn mười vạn năm này Đại Ma Thần một lần lại một lần trùng kích bầu trời, ý đồ tiến vào Tiên Giới.

Bầu trời bị hắn oanh ra khe hở, Thần ma thế gian may mắn còn sống sót cùng sinh linh hoảng sợ chứng kiến Tiên Giới thời không, nhìn xem Đại Ma Thần hướng Tiên Giới phóng đi.

Tiên Giới há lại dễ dàng liền bị xung kích như vậy hay sao?

Lúc Huyền Thiên Đại Ma Thần lần thứ nhất tới Tiên Giới, tiên kiếp hàng lâm, oanh đến thân thể hắn nghiền nát, cơ hồ đã chết. Từ nay về sau Đại Ma Thần biến mất dài đến vạn năm, ở bên trong thời gian vạn năm, Thiên Tiên giới đản sinh ra rất nhiều nhân kiệt, có người tu thành Thần Đế, thống trị

Thiên Tiên giới, càng có người tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, còn có một tồn tại vô cùng nghịch thiên, đã luyện thành tiên đạo, lại không có phi tiên mà đi tiến vào Tiên Giới, phảng phất là đang chờ đợi Huyền Thiên Đại Ma Thần tái hiện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1752: Huyền Thiên Đại Ma Thần. (2)

Rốt cục, Huyền Thiên Đại Ma Thần tái hiện thế gian rồi, hắn lần thứ hai trùng kích bầu trời, đại chiến quần hùng, vô số Thần Đế vẫn lạc, tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh thân tử đạo tiêu, ngay cả vị tồn tại đã luyện thành tiên đạo kia cũng không có may mắn thoát khỏi, bị Huyền Thiên Đại Ma Thần đánh chết.

Lần thứ hai trùng kích bầu trời, Huyền Thiên Đại Ma Thần như trước thất bại, bất quá so sánh với lần trước, thương thế của hắn nhẹ hơn rất nhiều.

Hắn tu dưỡng vài vạn năm, lần nữa trùng kích bầu trời, lần này không người có gan dám ngăn trở hắn rồi.

Lúc này đây Huyền Thiên Đại Ma Thần vẫn là thất bại, nhưng thương thế càng nhẹ.

Một năm cuối cùng Huyền Thiên Đại Ma Thần thống trị Thiên Tiên giới, hắn lần thứ tư trùng kích bầu trời, lúc này đây hắn thành công rồi, hắn đánh vào Tiên Giới.

Một sát na Huyền Thiên Đại Ma Thần nhảy vào tiên quang bên trong Tiên Giới kia, Thiên Tiên giới cơ hồ tất cả sinh linh cũng nghe được thanh âm Đại Ma Thần kia từ trong tiên quang truyền đến.

- Hậu Thổ đạo hữu, ta và ngươi con đường bất đồng, ta ở trong thế giới của ngươi tu luyện con đường của ta, dùng Bất Không đại đạo cất bước, Bất Không đại đạo có sở thành sẽ thấy dung hợp Thiên Tiên giới đại đạo, chung kết Nguyên Thủy, sau đó liền bị coi là Ma Đạo, Thiên Đạo không dung, Thiên Tiên giới không dung, khó xử ta hơn mười vạn năm.

- Bất quá hơn mười vạn năm này ta cũng không phải không có đạt được! Cầu Trường Sinh, nghịch thiên đi!

- Cùng Thiên Đạo đối kháng, cùng tiên kiếp đối kháng, dĩ nhiên để cho ta được đến Thiên Tiên đạo của đạo hữu, đại biểu con đường của ta có thể thực hiện, không thành tiên cũng có thể thành tiên!

...

Địa Tiên giới, Thiếu Hư chứng đạo phi tiên không bao lâu, một đạo tiên quang đem Giang Nam đưa vào Địa Tiên giới đầu thai.

Ở bên trong thế giới Lục Đạo Tiên Giới này, con đường của Giang Nam cơ hồ như là phiên bản của Thiên Tiên giới, tái diễn một màn ở Thiên Tiên giới, bất quá kinh nghiệm cụ thể tự nhiên cũng có không cùng. Hắn cất bước dùng Bất Không đại đạo nhập môn, lại tu luyện Hồng Mông đại đạo, phụ dùng Địa Tiên giới các loại đại đạo đến ngưng tụ Nguyên Thủy đại đạo, cũng là bị Địa Tiên giới Thiên Đạo không dung, kiếp vân cuồn cuộn, thường gặp sét đánh, lại được xưng là Huyền Thiên Đại Ma Thần.

Nhưng mà ở kiếp này, hắn vẫn là đánh vỡ Thiên Đạo khiêu thoát ra ngoài, hơn nữa tốn hao thời gian, so với Thiên Tiên giới thiếu đi ba vạn năm!

Nhân Tiên giới.

Giang Nam cầu Trường Sinh, nghịch thiên mà đi, đánh vỡ Nhân Tiên giới tiên đạo, phá tan hàng rào Tiên Giới, tốn hao thời gian ngắn hơn, chỉ dùng không đến năm vạn năm thời gian!

Thần Tiên giới, hắn hao tốn ba vạn năm thời gian, rốt cục hoàn thành một cái hành động vĩ đại này.

Quỷ Tiên giới, Giang Nam chuyển thế thành quỷ, tu thành Quỷ Tiên rất khó, dù sao cũng là dùng thần hồn tu thành thần tính, dùng thần tính chứng đạo thành tiên, để cho hắn hao tốn nhiều thời gian hơn, nhưng mà năm vạn năm sau, hắn rốt cục thành công đột phá, dùng Nguyên Thần sát nhập Tiên Giới, rơi vào giới tiếp theo bên trong Lục Đạo Tiên Giới.

Tu La giới, Tu La chiến trường, đao thương khắp nơi trên đất, chiến tranh

vô số, Giang Nam như cá gặp nước, không đến vạn năm liền phá tan Tiên Giới hàng rào.

Đi hết Lục Đạo Tiên Giới, Giang Nam xuất hiện ở trong một tòa đại điện, tâm thần kích động, thân hình chấn động, Lục Đạo tiên đạo trong cơ thể bay ra, hóa thành Lục Đạo tiên luân, đứng vững ở sau ót!

Tu vi của hắn, thình lình đạt tới Thần Quân đỉnh phong cảnh giới, thâm hậu vô cùng!

Hắn dùng hơn mười vạn năm thời gian, lần lượt Luân Hồi, đi đến lục giới Luân Hồi, dĩ nhiên đem Lục Đạo Tiên Giới tiên đạo hết thảy lĩnh ngộ, vừa ra liền đem Lục Đạo diễn biến, luyện thành Lục Đại tiên đạo, Lục Đại tiên đạo hợp mà về một, hóa thành một loại tiên đạo thần thông!

Không chỉ có như thế, hơn nữa hắn một lần lại một lần cùng Lục Đạo Tiên Giới Thiên Đạo đối kháng, để cho hắn tích lũy tiền vốn vô cùng hùng hồn, tương lai đối kháng Thiên Đạo đại kiếp nạn càng thuận buồm xuôi gió!

- Huyền Thiên giáo chủ, ta chờ ngươi đã nửa nén hương thời gian.

Thanh âm Thiếu Hư truyền đến, cười nói:

- Không nghĩ tới ngươi còn không bằng ta, so với ta chậm nửa nén hương. Nửa nén hương, trong Lục Đạo tiên giới hơn mười vạn năm thời gian, điều này nói rõ tư chất ngộ tính của giáo chủ, còn không bằng ta. Giáo chủ nghĩ sao?

Giang Nam quay người, mỉm cười nói:

- Chỉ cần Thiếu Hư vui vẻ, tùy ngươi nghĩ như thế nào cũng được, ta chỉ cần có thể đang sống đánh chết ngươi là được rồi.

Hai người trực diện đối phương, Thiếu Hư chắp hai tay sau lưng, đạo cốt tiên phong, lạnh nhạt nói:

- Giáo chủ, ngươi nhìn không ra ta hôm nay đã xưa đâu bằng nay? Nếu như ta muốn chứng đế mà nói, tùy thời cũng có thể. Ngươi cùng ta chênh lệch tuy cũng không triệt để kéo ra, nhưng chênh lệch còn tại đó, ta không biết ngươi ở đâu ra tự tin mạnh như vậy, rõ ràng dám nói loại lời đánh chết ta này.

Giang Nam hoàn toàn chính xác có thể nhìn ra được, hôm nay Thiếu Hư đã tích lũy đến hoàn cảnh trước nay chưa có, hắn cũng đã luyện thành Lục Đạo tiên luân, đã nhận được Hậu Thổ đại đế truyền thừa, chứng đế đối với Thiếu Hư trước mắt mà nói cũng không khó.

Nếu tồn tại như Thiếu Hư chứng đế, thực lực nhất định sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Thiếu Hư đi cũng là 99 Hoàng Đạo, đem hai đại vũ trụ Đại Diễn Hoàng Đạo luyện thành, đạt được đại đạo của hai đại vũ trụ tán thành, hắn chứng đạo thành đế mà nói, hai đại vũ trụ đại đạo triều bái, tất nhiên vô cùng đồ sộ, để cho thực lực của hắn đạt tới một độ cao trước nay chưa có!

Sở dĩ hắn không có chứng đế, chủ yếu là bởi vì hắn như trước ở vào bên trong Ma Tiên Điện, Ma Tiên Điện che đậy hai đại vũ trụ đại đạo, để cho hắn không cách nào Thiên Nhân giao cảm, dẫn động Địa Ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới đại đạo, bởi vậy không thể chứng đế.

Mặc dù như thế, thực lực hôm nay của hắn cũng là kinh người đến cực điểm, Thiếu Hư vốn là luyện thành chín đại tiên đạo, hiện tại thì càng tiến một bước, đem Hậu Thổ đại đế Thiên Tiên Đạo, Địa Tiên Đạo, Nhân Tiên Đạo, Thần Tiên Đạo, Quỷ Tiên Đạo cùng Tu La Tiên Đạo luyện thành, tổng cộng mười lăm đầu tiên đạo.

Bất quá, Thiên Tiên Đạo, Địa Tiên Đạo, Nhân Tiên Đạo, Thần Tiên Đạo, Quỷ Tiên Đạo cùng Tu La Tiên Đạo đều thuộc về Lục Đạo tiên luân, có thể cho là một đại tiên đạo.

Mặc dù là thập đại tiên đạo, đó cũng là thành tựu trước nay chưa có!

Phải biết rằng, mặc dù là Đạo Vương, cũng chỉ luyện thành chín đại tiên đạo, không có vượt qua cực hạn chín cái này, mà Thiếu Hư đã vượt qua cực hạn!

- Thiếu Hư đạo hữu tu thành thập đại tiên đạo, đích thật là thành tựu kinh người!

Giang Nam tán thưởng, lời nói xoay chuyển, cười nói:

- Bất quá heo lớn lên lại béo, cũng thủy chung là đợi làm thịt. Ngươi không chứng đế, thủy chung vẫn là bại tướng dưới tay của ta.

- Giáo chủ, có đôi khi ta rất buồn bực, rốt cuộc ngươi là Ma đạo hay là Địa Ngục ta Ma Đạo?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1753: Lôi Đình

Trong lồng ngực Thiếu Hư chiến ý đang công tác chuẩn bị, khí tức điên cuồng kéo lên, mặc dù là thánh địa Ma Tiên Điện bực này, cũng ngăn không được uy thế của hắn, nói khẽ:

- Ta rõ ràng là Địa Ngục tiên thể, mà ngươi lại là Chư Thiên vạn giới Tả Thiên Thừa, chủ nhân Chư Thiên phủ, như thế nào so với ta càng giống là Ma Đạo Ma Thần?

Âm thanh chấn động rất nhỏ truyền đến, phía sau của hắn hiện ra thập đại tiên đạo, hóa thành hình thái các loại tiên gia pháp bảo, sách, bút, cầm, đĩa, núi, kính, cổ, lâu, tỉ, luân, tiên âm chấn động, tiên quang bốc lên, ở phía sau hắn hóa thành tiên vực mênh mông!

Thập đại tiên đạo thần thông trấn áp số mệnh tiên vực, thanh thế to lớn!

Trong tòa đại điện này không có bất kỳ trấn áp, pháp lực cùng thần thông cũng có thể vận dụng.

Thiếu Hư vốn là chín đại tiên đạo cũng không thành thục, mà bây giờ đã trải qua Ma Tiên Điện cùng Lục Đạo tiên luân thế giới tôi luyện, chín đại tiên đạo của hắn trở nên càng thêm ngưng thực cô đọng, chất chứa uy năng vô biên, thậm chí tràn ngập tiên uy!

Hiện tại hắn luyện thành Lục Đạo tiên luân, tổng cộng thập đại tiên đạo, đợi một thời gian, hắn thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, thập đại tiên đạo tất nhiên có thể lột xác trở thành tiên đạo chính thức!

Cái này là tiên thể chi tư!

Giang Nam tinh tế dò xét tiên vực ở đỉnh đầu Thiếu Hư, tùy ý hắn tăng lên khí tức cùng chiến ý, cười nói:

- Hai đại vũ trụ thiên đạo bất đồng, con đường của tu sĩ cũng bất đồng, đứng ở góc độ của mình đến nhìn đối phương là Ma Đạo. Cái gọi là Chính Đạo Ma Đạo, chẳng qua là lập trường bất đồng mà thôi.

Khí tức của hắn đã ở bên trong công tác chuẩn bị, sau lưng tiên quang lượn lờ, hóa thành bảy đạo tiên đạo, hình thành Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, Hỗn Độn Chuông, La Thiên Tuyết Liên, Vạn Ngục Ấn cùng Lục Đạo tiên luân, hình thái bảy đại tiên gia chi bảo!

Thiếu Hư như có điều suy nghĩ, khí thế của hắn rất nhanh công tác chuẩn bị đến cực hạn, vừa ra tay tất nhiên là một kích lôi đình, một kích tất sát nói:

- Nói như vậy, ở trong mắt Giáo chủ, cũng không có Chính Đạo Ma Đạo chi phân?

- Vẫn có.

Giang Nam cười ha ha, sau lưng bảy đạo tiên đạo rung chuyển không ngớt, đột nhiên Bất Không đại đạo hiển hiện, 99 Hoàng Đạo bay vút lên, kết thành một đầu đại đạo, bảy đại tiên đạo bay múa, dũng mãnh vào bên trong đạo đại đạo này!

- Ngăn trở con đường của ta, là Ma Đạo!

Ở phía sau hắn, đạo đại đạo này bạc phơ mênh mông, như nguyên như thủy, giống như vạn vật bổn nguyên, giống như vạn đạo mới bắt đầu, giống như Hồng Mông không hiện, Hỗn Độn không ra!

Tiên đạo, Bất Không đại đạo, Hồng Mông đại đạo, Hoàng Đạo, Vạn đạo, Thiên Đạo, đều Quy Nguyên thủy, ở trong đạo đại đạo này trở về bổn nguyên!

Hai người yên lặng đứng thẳng, không nói thêm gì nữa.

Trong đại điện hào khí trở nên vô cùng ngưng trọng, không gian tựa hồ ngưng kết biến thành thật thể, chỉ có thể nghe được tiên âm du dương dễ

nghe truyền đến, khiến người tỉnh ngộ.

Mà Nguyên Thủy đại đạo thì không có bất kỳ âm cùng sắc, phong cách cổ xưa mà hùng vĩ, bao trùm hết thảy!

Khí tức khí thế của hai người bọn họ đều đạt tới đỉnh phong cùng độ cao trước đó chưa từng có, nếu ra tay, tất nhiên sẽ một kích phân ra thắng bại sinh tử, căn bản không dùng đệ nhị chiêu!

Khí tức của bọn hắn vẫn còn điên cuồng kéo lên, vẫn còn bên trong tăng cường, các loại đại đạo chấn động, điên cuồng tăng lên khí huyết của bọn hắn, thậm chí đại đạo chấn động để cho da của bọn hắn trán liệt, thần huyết tiên huyết chảy ra, lập tức bị đại đạo chấn vỡ, hóa thành đủ loại Thần Quang rực rỡ tươi đẹp!

'Rầm Ào Ào', 'Rầm Ào Ào'.

Khí tức của bọn hắn bắt đầu hạ xuống, khí thế nội liễm, lùi về trong cơ thể, thậm chí ngay cả tiên đạo, Hoàng Đạo cùng Nguyên Thủy đại đạo sau lưng cũng rơi vào trong cơ thể.

Bọn hắn đã đạt đến cực hạn của mình, rốt cuộc không cách nào tiếp tục tăng lên, giờ phút này đem khí tức khí thế cùng đại đạo thu nhập trong cơ thể, sẽ để cho lực công kích của bọn hắn trở nên càng thêm hung mãnh, càng thêm cường hoành!

Đại chiến hết sức căng thẳng!

- Ha ha ha ha! Trẫm đã tu thành Lục Đại tiên đạo, có hi vọng Vấn Đỉnh tiên đạo!

Đột nhiên, tiếng cười to của Hậu Thổ Phảng từ trong hư không truyền đến, một đạo tiên quang thiểm qua, Hậu Thổ Phảng Ma Đế trống rỗng xuất hiện trong tòa đại điện này.

- Ha ha, Huyền Thiên giáo chủ, tiên thể Thiếu Hư, các ngươi cũng ở chỗ

này!

Hậu Thổ Phảng hào khí ngất trời, quanh thân Ma Vân chấn động, sau lưng hiển hiện Lục Đạo tiên luân, hóa thành Lục Đạo Tiên Giới, cực kỳ đồ sộ, bễ nghễ hai người, cười to nói:

- Hôm nay, tiên thể ở trong mắt trẫm cũng không tính được cái gì! Trẫm đã được tổ tiên truyền thừa Lục Đạo tiên luân, Lục Đạo thay đổi liên tục, sinh tử tan vỡ Luân Hồi, bất luận kẻ nào bị Lục Đạo tiên luân của trẫm quét trúng, đều tan vỡ thành tro!

Giang Nam im lặng.

Thiếu Hư cũng không nói một lời.

Bọn hắn một người cúi đầu, nhìn xem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bên hông, tên còn lại cũng cúi đầu, nhìn chằm chằm hai tay mình, tựa hồ đang nhìn mười ngón tay của mình.

Mười ngón như đạo, đại biểu cho thập đại tiên đạo.

Hậu Thổ Phảng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt chậm rãi từ trên người hai người này đảo qua, thản nhiên nói:

- Tốt ngạo khí! Nếu là lúc trước, các ngươi ở trước mặt trẫm ngạo khí như vậy, trẫm chỉ là cười trừ, dù sao các ngươi một cái là tiên thể, một cái là Chư Thiên Phủ chủ, thực lực cường hoành, trẫm không thể trêu vào. Nhưng mà hôm nay trẫm đã được đến tổ tiên truyền thừa, nhận được tổ tiên coi trọng, ban thưởng ta Lục Đạo, các ngươi rõ ràng còn dám ở trước mặt trẫm hung hăng!

Lục Đạo tiên luân của hắn tràn đầy khí tức thần thánh, không phải mình luyện ra, hẳn là Hậu Thổ đại đế truyền lại, đem Lục Đạo tiên luân đánh vào trong cơ thể của hắn, cùng Lục Đạo thế giới của hắn kết hợp, tăng lên pháp lực thực lực của hắn!

Đây là truyền công, tu vi của Hậu Thổ đại đế là vô lượng bát ngát bực nào? Nếu như đem tiên nhân tiên đạo truyền xuống tất nhiên sẽ làm Hậu Thổ Phảng no bể bụng, cho nên truyền cho Hậu Thổ Phảng Lục Đạo tiên luân nhất định phải cân nhắc đến năng lực nhục thể của hắn thừa nhận.

Cho dù truyền cho Hậu Thổ Phảng không phải tiên nhân tiên đạo, nhưng mà không như bình thường, dù sao Hậu Thổ Phảng là thân thể chứng đế, đem thân thể luyện thành chứng đế chi bảo, nhục thể của hắn mạnh, cho dù là chân tiên đỉnh cũng không cách nào đập nát!

Hậu Thổ Phảng thoả thuê mãn nguyện, ba chân mở ra, chậm rãi dạo bước, hành tẩu ở Giang Nam cùng Thiếu Hư tầm đó, giống như đại đế dò xét thần tử của mình, lườm Thiếu Hư, mỉm cười nói:

- Trẫm sắp du ngoạn sơn thuỷ Địa Ngục đại đế vị, chẳng những Hoàng Đạo Cực Cảnh chư hoàng đều phải thần phục với ta, tiên thể cũng phải thần phục với ta, cùng ta chung một chỗ chinh chiến Chư Thiên vạn giới, hoàn thành Hoàng Đồ thống trị mà Lan Lăng Thần Hoàng cũng chưa từng hoàn thành! Trẫm niệm tình ngươi tuổi trẻ khí ngạo, không cùng ngươi so đo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1754: Tru Tiên. (1)

Hắn quay đầu nhìn về phía Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Về phần Huyền Thiên giáo chủ ngươi, vậy thì không có vận khí như vậy!

Ánh mắt của hắn lạnh như băng, cười lạnh nói:

- Dùng chân Tạo Hóa tiên đỉnh gõ ta, gõ nhất định rất thoải mái a? Chỉ cần chuyện này, trẫm liền đủ để định ngươi tội chết! Để cho trẫm dùng Lục Đạo tiên luân đem ngươi xử tử, cho thần tính của ngươi cũng tan thành mây khói!

Hắn nâng bàn tay lên, Lục Đạo ở trong chưởng vận chuyển, từ từ hướng Giang Nam đập đi. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Bàn tay của hắn sinh ra sáu chỉ, Lục Đạo chất chứa trong sáu chỉ tầm đó, mỗi một đầu ngón tay đại biểu cho một đại tiên đạo, Lục Đạo tề động, uy năng cường đại, làm cho Hậu Thổ Phảng cũng không khỏi động dung.

- Trẫm quá cường đại...

Loong coong...

Một đạo kiếm quang kinh diễm sáng lên, sau một khắc sáu chỉ hào quang của Hậu Thổ Phảng tỏa sáng, tiên quang chấn động, tiên âm lượn lờ, Lục Đạo tiên luân bộc phát uy năng, quả nhiên kinh thiên động địa, không gì so sánh nổi!

- Ha ha, ngươi rõ ràng còn dám phản kháng trẫm...

Hậu Thổ Phảng vừa mới cười ra tiếng, Lục Đạo tiên luân bên trong

chưởng của hắn thường thường vỡ ra, sáu chỉ ngay ngắn đoạn đi, kiếm quang hàng lâm đỉnh đầu, muốn đem hắn bổ chết!

Trong nội tâm Hậu Thổ Phảng hoảng sợ, trong cơ thể Lục Đại tiên đạo hiển hiện, đối chiến một kiếm này của Giang Nam.

Oanh...

Hậu Thổ Phảng bay ngược mà ra, hung hăng đụng vào trên vách tường đại điện, chấn đến đại điện kịch liệt chấn động, mi tâm cổ họng, lồng ngực, phần bụng của hắn lộ ra một đạo tơ máu, máu tươi phún dũng.

Khí tức vô cùng cuồng bạo kia của Giang Nam bạo phát đi ra, kiếm quang xẹt qua một đạo hào quang hoa mỹ, đủ loại sắc thái từ trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bắn ra, bổ về phía Thiếu Hư.

Mà ở trong tích tắc hắn động thủ, Thiếu Hư mắt sáng rực lên, khí tức triệt để bộc phát, hai cổ khí tức vô cùng kinh người xông tới, bành trướng có thanh âm, hai tay của hắn mười ngón nhảy động, thay đổi liên tục, mười đầu ngón tay bắn ra sách, bút, cầm, đĩa, núi, kính, cổ, lâu, tỉ, luân các loại tiên gia chi bảo liên tục cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm va chạm.

Xùy~~

Sách, bút, cầm, đĩa, núi, kính, cổ, lâu, tỉ, luân thập đại tiên đạo thần thông bị kiếm quang chém xuống, nhao nhao nứt vỡ, uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trải qua Hậu Thổ Phảng cùng thập đại tiên đạo thần thông suy yếu, uy lực dĩ nhiên không bằng lúc trước, hao tổn gần nửa!

Mi tâm của Thiếu Hư tỏa ánh sáng, tiên quang ở trong mi tâm ấp a ấp úng, giống như một mắt dọc.

Ở bên trong mắt dọc, thập đại tiên đạo hỗn hợp, hóa thành một đạo tiên quang Xùy~~ một tiếng bắn ra, hào quang diệu thế!

Ô hay...

Ngực Giang Nam nổ tung, thân hình bay ngược mà ra, cùng lúc đó Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm kiếm quang đánh xuống, trảm ở đầu lâu Thiếu Hư, kiếm quang đem đầu của hắn mở ra, lúc trảm đến trong mi tâm tiên nhãn liền bị thập đại tiên đạo ngăn cản, không còn lực đánh xuống.

Mà tiên nhãn bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bổ trúng, thập đại tiên đạo thác loạn, uy năng tiên nhãn tổn hao nhiều!

Giang Nam ngồi ở dưới vách tường đại điện, ngực phá vỡ một cái động lớn, Thiếu Hư quỳ một chân trên đất, mi tâm máu chảy không ngừng, Hậu Thổ Phảng đọng ở trên vách tường đối diện, thân thể bị kiếm quang cắt thành hai nửa, thủy chung không cách nào khép lại.

Trong đại điện, dư âm khủng bố rung chuyển, đột nhiên, chỉ nghe một tiếng kẽo kẹt, trong đại điện một tòa môn hộ che giấu bị ba người giao phong dư âm trùng kích, từ từ mở ra, xuất hiện ở trước mặt ba người.

Tòa môn hộ che giấu kia vốn là giấu ở trong không gian đại điện này, mặc dù là Giang Nam, Thiếu Hư cùng Hậu Thổ Phảng cũng không có phát giác tại đây còn có một không gian che giấu như vậy, nhưng mà lực công kích của bọn hắn là mạnh bực nào?

Ba người bọn họ, chiến lực mỗi người đều đạt tới Thần Đế đỉnh phong, vừa rồi lại là vận dụng tiên đạo, Hậu Thổ Phảng Lục Đạo tiên luân, Thiếu Hư càng tốt hơn dùng thập đại tiên đạo ngưng tụ thành một đạo bất diệt tiên quang!

Mà Giang Nam thì là đem tất cả đại đạo bản thân dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, lực công kích của ba người đạt tới cực hạn mà không gian tòa đại điện này có khả năng thừa nhận, lúc này mới đem tòa môn hộ kia oanh lộ ra!

Giang Nam ho ra máu, đứng dậy, miệng vết thương ở ngực như trước đang không ngừng đổ máu, đây là bất diệt tiên quang trong mắt dọc mi tâm Thiếu Hư tạo thành đạo thương cho hắn, rất khó phai mờ.

Thiếu Hư cũng đứng dậy, đầu lâu như trước vỡ ra, lộ ra một miệng vết thương nhìn thấy mà giật mình, không cách nào khép lại, Giang Nam Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đánh xuống, đánh tan thập đại tiên đạo của hắn, cũng tạo thành tổn thương rất nặng cho hắn, Mà hai nửa thân thể của Hậu Thổ Phảng cố gắng từ trên vách tường đại điện tróc ra, hắn bị kiếm quang của Giang Nam mở ra thân thể vẫn lấy làm kiêu ngạo, hai nửa thân thể này cũng không cách nào khép lại cùng một chỗ.

Ba người bọn họ đều lọt vào trọng thương, thương thế mỗi người đều bất đồng, rất là quái dị.

Trong lòng ba người đều nghiêm nghị, xấu hổ nhất là Hậu Thổ Phảng, vừa rồi hắn đạt được Hậu Thổ đại đế Lục Đạo tiên luân truyền thừa, thoả thuê mãn nguyện, chỉ cảm thấy thiên hạ ở trong tay, không khỏi có chút chỉ cao khí ngang, không hề đem Giang Nam cùng Thiếu Hư để ở trong mắt.

Mà làm hắn không nghĩ tới chính là, Giang Nam cùng Thiếu Hư căn bản chưa từng đưa hắn để ở trong mắt, cái này vừa động thủ, lập tức cho hắn biết mình cùng Giang Nam và Thiếu Hư chênh lệch, chỉ cảm thấy có chút xấu hổ vô cùng.

Thiếu Hư cũng là trong nội tâm rung động, vừa rồi một kiếm kia của Giang Nam mở ra Lục Đạo tiên luân. Đem thân thể Hậu Thổ Phảng chém thành hai khúc, lại chém vỡ mười đạo tiên đạo của mình, thậm chí cắt nhập đầu lâu tiên thể của mình, đánh tan thập đại tiên đạo trong mi tâm, phá giải bất diệt tiên quang!

Sức mạnh to lớn bực này, quả thực khủng bố, quả thực để cho lòng hắn vì sợ mà tâm rung động!

Mà Giang Nam cũng là trong lòng nghiêm nghị, đối với thực lực của Thiếu Hư rất là bội phục, cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu ngưng tụ thập đại tiên đạo hóa thành một đạo bất diệt tiên quang, thật là khiến người kính nể.

Thiếu Hư khóe mắt trực nhảy, không phải kiêng kị Giang Nam, mà là đạo thương của hắn ảnh hưởng tới bộ mặt biểu lộ, thanh âm khàn khàn nói:

- Ta một mực suy tư như thế nào phá giải Nguyên Thủy đại đạo của giáo chủ, há có thể không có thành tựu?

Giang Nam mỉm cười, xem hướng môn hộ tiền phương, cười nói:

- Hai vị còn có... khí lực hay không, tiến vào tòa môn hộ kia trông xem thế nào?

Thiếu Hư toàn lực áp chế mi tâm tổn thương, nhìn về phía Hậu Thổ Phảng, thầm nghĩ:

- Nếu ta lẻ loi một mình cùng Huyền Thiên giáo chủ tiến vào bên trong tòa môn hộ kia, hắn nhất định sẽ tìm cơ hội tiêu diệt ta. Mà tòa môn hộ này rõ ràng che dấu ở trong tiên điện. Bên trong hơn phân nửa có cơ duyên thật lớn, nếu bị Huyền Thiên giáo chủ độc đắc, chỉ biết tăng cường thực lực của hắn! Không biết Hậu Thổ Phảng còn có lực đánh một trận hay không...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1755: Tru Tiên. (2)

Hậu Thổ Phảng như trước không cách nào đem hai nửa thân thể khép lại, ánh mắt thoáng nhìn Thiếu Hư, đoán biết ý nghĩa, hai nửa thân thể cùng một chỗ cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu yên tâm, điểm ấy tổn thương còn không làm khó được ta!

Hắn không hề tự xưng là trẫm, phóng thấp tư thái, nhưng lại biết rõ mình so ra kém hai người, trước mắt còn phải bám vào dưới trướng Thiếu Hư mới có thể đối kháng Giang Nam.

Chỉ thấy hai nửa thân thể của hắn từng người hành động, mỗi một nửa thân thể đều có một đầu nửa chân, lại hành động tự nhiên, bất quá bàn tay cũng chỉ có một cái.

Nhưng cái này cũng không khó được hắn, hai nửa thân thể của Hậu Thổ Phảng uốn éo, chỗ núm vú từng người dài ra một cánh tay, linh hoạt chuyển động thoáng một phát, lập tức sau đầu hai nửa thân thể lại từng người dài ra một con mắt, tròng mắt quay tròn chuyển động.

Thiếu Hư nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Giáo chủ mời.

- Mời.

Giang Nam cất bước đi vào bên trong tòa môn hộ này, lúc này Thiếu Hư cùng Hậu Thổ Phảng cũng cất bước đi vào.

Ba người vừa mới đi vào bên trong môn hộ, đột nhiên từng người kêu rên một tiếng, tiên uy cuồn cuộn nghiền áp mà đến, ép bọn họ tới từng người thổ

huyết!

Tiên uy đầm đặc như thế, mặc dù là bọn hắn những nhân vật Thần Đế cấp này, mặc dù bọn hắn luyện thành tiên đạo cũng chống lại bất trụ!

Cái tiên uy này như là tiên nhân chân chính tồn tại ở trong không gian tòa môn hộ này, uy năng ngập trời, bao trùm ở trên tất cả đại đạo, thậm chí ngay cả bọn hắn từng người luyện thành tiên đạo cũng bị ép tới dễ bảo

Cái này là tiên uy chính thức, Thần Đế Ma Đế ở trước mặt tiên nhân, quả thực không coi vào đâu!

Ba người gian nan ngẩng đầu, đột nhiên ngay ngắn nghẹn ngào kinh hô!

Ở trước mặt bọn họ, một trụ thể đen kịt như là núi lớn thẳng tắp tròn vo, cao ngất phía chân trời, cao đến khó có thể tưởng tượng, là một cây cột cờ.

Mà căn cột cờ này thật sự quá cao lớn, chiếm diện tích không biết có bao nhiêu lớn, cao không biết bao nhiêu dặm, đại kỳ ngang trời, phạm vi không biết bao nhiêu, mặt cờ vẽ khắc đại đạo vô cùng phức tạp, tản mát ra rung động kinh người.

Căn cột cờ cùng đại kỳ này thực sự không phải là một cái, ở trước mặt bọn họ, tính bằng đơn vị hàng nghìn cột cờ mọc lên san sát như rừng, đại kỳ tung bay, che đậy không gian mênh mông trong môn hộ!

Mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ, Luyện Thiên đại trận nguyên vẹn, thậm chí so với Thiếu Hư cùng Giang Nam khống chế Luyện Thiên đại trận còn muốn nguyên vẹn, uy năng còn cường đại cùng kinh người hơn!

Mà ở trong tòa đại trận này, một ma tiên khoanh chân mà ngồi, tiên uy tràn ngập, khí tức Cao Viễn, cổ xưa, thâm trầm, hùng hồn, kinh người vô cùng!

Tại đây có tất cả bốn tiên nhân, thân thể thần tiên quảng đại, quanh thân tiên quang quấn quanh, làm cho người cúng bái, làm cho người tôn sùng,

bọn họ là tồn tại đã chứng đạo thành tiên, là tồn tại xuất sắc nhất trong địa ngục!

Bọn hắn cho người cảm giác uy nghiêm khó có thể tưởng tượng, mặc dù là Giang Nam cùng Thiếu Hư nhân vật ngạo khí bực này, chứng kiến bốn tiên nhân kia, cũng không khỏi sinh lòng kính ngưỡng.

Đạo có trước sau, đây là nhân vật đã trước đắc đạo chứng đạo, chỉ phải kính ngưỡng.

Bất quá, bốn tồn tại kinh thiên động địa này chết rồi.

Bọn hắn chết ở bên trong Luyện Thiên đại trận, bị luyện đi một thân tiên đạo, tu vi của bọn hắn, nguyên thần của bọn hắn, kinh nghiệm tu luyện của bọn hắn, thậm chí đều bị người luyện đi.

Bọn hắn chỉ còn lại có một thể xác.

Hậu Thổ Phảng đột nhiên rung giọng nói:

- Vị kia là Già Lục Ma Tiên, hắn không phải ở hơn một nghìn vạn năm trước đã phi thăng đến Tiên Giới sao, như thế nào sẽ chết ở chỗ này? Ta còn nhớ rõ bên trong một cuốn sách cổ của Hậu Thổ thế gia ta, ghi lại tình hình hắn phi tiên... Còn có vị kia, vị kia là Vân La ma tiên a? Vân La ma tiên có được bát tướng dị nhân, bất quá hắn cũng đã phi tiên a...

Giang Nam thở dài, tuy hắn sớm đã ngờ tới Đô Thiên sẽ luyện chết địa ngục ma tiên đến lớn mạnh chính mình. Bất quá chứng kiến một màn trước mắt này, vẫn là để cho hắn bóp cổ tay thở dài.

Mấy ngàn vạn năm đến nay, Địa Ngục vô số thế hệ tài trí thông thiên vất vất vả vả truy cầu tiên đạo, chỉ có mấy người kia cuối cùng nhất khiêu thoát ra ngoài, có thể thành tiên, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là vì người khác làm mai mối!

- Lan Lăng Thần Hoàng, ngươi quả nhiên là dẫn sói vào nhà ah. Bổ thiên

thần nhân phòng bị người nọ, xem ra cũng không phải là không có đạo lý...

Thiếu Hư sắc mặt âm tình bất định, Giang Nam liếc hắn một cái nói:

- Đạo hữu, Luyện Thiên đại trận của ngươi cùng ta đều là đồng nguyên sinh ra, ngươi nên biết người nào có đầy đủ thủ đoạn, có đầy đủ thực lực cường đại, bố trí tòa Luyện Thiên đại trận này luyện chết địa ngục ma tiên a.

Sắc mặt Thiếu Hư hôi bại, thanh âm khàn khàn nói:

- Là sư tôn ta.

- Đúng vậy, Đô Thiên Thần Đế.

Giang Nam dò xét Luyện Thiên đại trận rộng rãi bao la hùng vĩ bốn phía, nói khẽ:

- Lan Lăng Thần Hoàng cùng Đô Thiên Thần Đế đạt thành hiệp nghị, Đô Thiên Thần Đế buông tha hắn một mạng, hắn mang theo Đô Thiên Thần Đế vào Địa Ngục. Sự tình phía sau đối với Địa Ngục vạn giới mà nói là một hồi bi kịch, mỗi một ma tiên chứng đạo sắp phi tiên. Đều bị Đô Thiên thần đế mời đến Ma Tiên Điện, lưu lại cảm ngộ cùng đại đạo truyền thừa của mình.

- Những ma tiên này đều là người đáng giá khâm phục. Bọn hắn cũng nguyện lưu lại cho hậu nhân cảm ngộ của mình, nghĩ đến bọn hắn sau khi lưu lại đại đạo truyền thừa của mình, cũng sẽ phát hiện Lục Đạo tiên luân, đối mặt Hậu Thổ đại đế Lục Đạo tiên luân, vị ma tiên nào có thể nhịn? Bọn hắn nhất định sẽ tiến vào Lục Đạo Tiên Giới, thể ngộ Hậu Thổ đại đế Lục Đạo, dùng tư chất ma tiên, xuyên qua Lục Đạo Tiên Giới cũng không khó khăn. Bọn hắn cuối chiến cùng một trận là ở phía trước tòa đại điện này, mà Đô Thiên Thần Đế cũng đang chờ đợi bọn hắn.

Đằng sau sẽ phát sinh cái gì, không cần Giang Nam nói, Thiếu Hư cũng có thể đoán được.

Các ma tiên bị sư tôn của hắn Đô Thiên Thần Đế dẫn vào nơi đây, táng

thân trong Luyện Thiên đại trận.

Đô Thiên Thần Đế thâm bất khả trắc, hắn chính là nhân vật tham dự qua cổ tiên hạo kiếp, thậm chí còn là người sáng tạo Luyện Thiên đại trận!

Luyện Thiên đại trận của hắn bị gọi là bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận, uy năng của nó thậm chí có thể tinh luyện Thiên Đạo một đại vũ trụ!

Ma tiên vừa mới chứng đạo ngăn không được Luyện Thiên đại trận của hắn, cho dù có thể chống đỡ được nhất thời, nhưng theo thời gian chuyển dời, ma tiên cũng sẽ càng ngày càng suy yếu, cuối cùng nhất vẫn lạc bên trong Luyện Thiên đại trận.

Tu vi, tiên đạo, thậm chí ngay cả cảm ngộ cùng truyền thừa của bọn hắn đều bị Đô Thiên Thần Đế hấp thu, biến thành chất dinh dưỡng của Đô Thiên Thần Đế!

- Hắn tại sao phải làm như vậy?

Chương 1756: Ám Toán. (1)

Thiếu Hư trong mắt rưng rưng, đờ đẫn nói:

- Hắn tại sao phải làm như vậy, tại sao phải luyện chết Địa Ngục ma tiên ta? Lan Lăng Thần Hoàng vì cái gì không ngăn cản hắn? Vì cái gì tùy ý hắn đoạn tuyệt hi vọng Địa Ngục ta?

- Bởi vì hắn là Hỗn Độn Cổ Thần.

Giang Nam nói khẽ:

- Hỗn Độn Cổ Thần không cách nào luyện thành tiên đạo, mà Đô Thiên Thần Đế hiển nhiên là Tân Tú bên trong Hỗn Độn Cổ Thần, muốn hỗn hợp Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên nhân ưu điểm, cho nên hắn mới có thể luyện chết địa ngục ma tiên. Về phần Lan Lăng sư huynh sao?

Hắn lắc đầu nói:

- Lan Lăng sư huynh từ lúc hắn huỷ bỏ Ma Ngục Huyền Thai Kinh sửa tu Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, cũng đã bại bởi chính hắn, lúc ấy hắn có thể vì tánh mạng đào thoát một lần, tự nhiên cũng có thể vì tánh mạng lần nữa tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, dễ dàng tha thứ Đô Thiên Thần Đế. Tâm cảnh của hắn, ở lúc hắn huỷ bỏ Ma Ngục Huyền Thai Kinh mà mình tu luyện, cũng đã thất bại.

Thiếu Hư trầm mặc, Hậu Thổ Phảng cũng trầm mặc, trong lòng hai người sinh ra bi phẫn cùng thê lương vô biên, bi phẫn Đô Thiên Thần Đế sở tác sở vi, thê lương kết cục của những ma tiên này.

- Ngươi bị Đô Thiên Thần Đế thu làm đệ tử, trong nội tâm Đô Thiên chưa hẳn không có ý tứ chờ đợi lúc ngươi chứng đạo phi tiên, đem ngươi luyện hóa, cướp lấy tiên đạo của ngươi.

Giang Nam thở dài nói:

- Tự tay dưỡng ra một tiên nhân, sau đó cắn nuốt sạch, quân cờ này của Đô Thiên Thần Đế quả nhiên tinh diệu vô cùng.

Thiếu Hư giống như tượng gỗ đứng ở nơi đó, mất hết can đảm, lúc này là thời cơ giết hắn tốt nhất, bởi vì trong lòng của hắn không có sinh cơ, thần tượng của hắn tan vỡ, tồn tại to lớn cao ngạo nhất, thần thánh nhất trong nội tâm ầm ầm sụp xuống, không có bất kỳ phòng bị.

Giang Nam lại không có động thủ, hắn khinh thường ở lúc này chém giết Thiếu Hư.

Đã qua thật lâu, trong hai tròng mắt Thiếu Hư khôi phục một tia sinh cơ, sinh cơ như là cỏ xanh trên đại địa khô cạn sau cơn mưa toát ra, rất nhanh phủ kín toàn bộ Hoang Nguyên!

- Từ nay về sau, ta không còn là Đô Thiên Thần Đế đệ tử! Từ nay về sau, ta không vì hắn mà sống, không vì hắn mà chiến! Từ nay về sau, ta không đem hi vọng Địa Ngục phóng ở trên thân người nào!

Thiếu Hư quần áo phần phật, trong mắt mờ mịt hễ quét là sạch, trở nên vô cùng kiên định, tinh khí thần cũng tự toả sáng, như là đạt được tân sinh, lạnh lùng nói:

- Từ nay về sau, ta vì Địa Ngục mà chiến, vì Địa Ngục chúng sinh mà chiến! Ta muốn trở thành Địa Ngục đại đế, thống lĩnh chư hoàng, thống trị chư thiên và địa ngục hai đại vũ trụ!

Giang Nam cười ha ha, trùng trùng điệp điệp vỗ vỗ đầu vai của hắn, khen ngợi nói:

- Đạo hữu, ngươi có loại ý chí chiến đấu này, sau này lúc ta thống trị vũ trụ mới liền có thể yên tâm cho ngươi đến thay ta thống trị Địa Ngục rồi!

- Ta thay ngươi thống trị Địa Ngục? Giáo chủ, sau này ai có thể trở thành

đại đế thống trị vũ trụ mới, vẫn là không biết số lượng!

Thiếu Hư hào khí ngất trời, như là bảo kiếm bộc lộ tài năng, ánh mắt cũng trở nên vô cùng lăng lệ ác liệt, chỉ là đầu của hắn cơ hồ bị Giang Nam một kiếm cắt thành hai nửa, đến nay chưa từng khôi phục, lộ ra có chút buồn cười.

- Tu hành chi đạo, một bước tiên cơ, từng bước tiên cơ! Ta tất nhiên sẽ ở trước ngươi chứng đế, nếu ta chứng đế, thực lực sẽ bao trùm ở phía trên ngươi, đợi lúc ngươi chứng đế, ta đã đi rất xa, ngươi cùng ta chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn!

Hắn tin tưởng mười phần, cười to nói:

- Giáo chủ, tương lai ta trở thành đại đế, ta sẽ không giết ngươi, mà cho ngươi trở thành thần tử dưới trướng của ta, thống trị Chư Thiên cho ta!

Giang Nam tán thưởng, cười nói:

- Ngươi người này thật sự là bất khuất, bất quá ta ưa thích cá tính của ngươi. Một lần đánh không phục ngươi, ta đánh ngươi hai lần, hai lần đánh không phục ngươi, vậy thì đánh ba lượt, đánh bốn lần, đánh nhiều mấy lần, sớm muộn gì sẽ đem ngươi đánh phục mới thôi.

Thiếu Hư hung dữ trừng hắn, lập tức bước nhanh ra ngoài, lạnh nhạt nói:

- Tương lai cùng ngươi gặp chân chương! Hậu Thổ đạo hữu, chúng ta đi!

Hai cỗ thân thể của Hậu Thổ Phảng có chút chần chờ, nếu mình theo Thiếu Hư đi ra ngoài, vậy thì đại biểu cho mình trở thành dòng chính của Thiếu Hư, trở thành thân tín cùng cấp dưới của hắn.

Hắn cũng là người có dã tâm, cũng muốn đón lấy hai đại vũ trụ Thiên Đạo dung hợp chi cơ mà phi tiên, há có thể cam tâm tình nguyện đầu nhập vào Thiếu Hư?

Hôm nay Địa Ngục Quần Long Vô Thủ, đã không có Đô Thiên Thần Đế cùng Lan Lăng Thần Hoàng cường giả bực này trấn áp, chư hoàng đã không phải nhất thể, dã tâm của bọn hắn như cỏ dại đồng dạng sinh ra, cũng có các loại tranh quyền đoạt lợi, muốn đoạt được quyền hành thống trị.

Hậu Thổ Phảng cắn răng, đột nhiên làm ra quyết định, hai cỗ thân thể cất bước đi theo sau lưng Thiếu Hư, đi ra ngoài:

- Ta không cách nào trở thành quần long đứng đầu, vậy thì đi theo đứng đầu quần long! Bất quá ta cũng cần hành sự tùy theo hoàn cảnh, nếu Thiếu Hư không thành, ta cũng phải thay đổi lề lối. . .

Giang Nam cũng không có dừng lại, hắn cũng không phải là không có cách nghĩ thu bốn ma tiên thi thể này luyện chế thành bảo, bất quá Đô Thiên Thần Đế Luyện Thiên đại trận ở đây, hơn nữa vị tồn tại này như trước chưa chết, nếu tiến vào đại trận của hắn thu ma tiên thi thể, thế tất sẽ bị hắn cảm ứng được.

Dùng thực lực của hắn, xa xa thúc dục Luyện Thiên đại trận, đơn giản tầm đó liền có thể đem Giang Nam luyện chết ở trong trận, tuyệt không có may mắn thoát khỏi!

- Đáng tiếc, nếu có thể đạt được một cỗ ma tiên thi thể, luyện chế thành thân ngoại hóa thân, ta liền có thể đi ngang đi à nha? Bất quá nói trở lại, thi thể cổ tiên ta có lẽ có thể lấy tới mấy cổ. . .

Giang Nam mắt sáng rực lên, thầm nghĩ:

- Dùng thực lực của ta bây giờ, tiến vào nội giới vực bên trong trấn bia Chiến Thần Điện có lẽ còn có chút miễn cưỡng, bất quá chắc có lẽ không đối mặt tử cục, thấp nhất có thể toàn thân trở ra. Ở bên trong Giới vực trấn bia, không chỉ có thi thể cổ tiên, còn có một thanh Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm. . .

Chiến Thần Điện chính là Bắc Mạc Thi gia lão tổ tông ở bên ngoài lịch lãm rèn luyện vô tình lấy được bảo vật, bất quá chỉ có tầng thứ nhất, Chiến

Thần Điện tất cả các tầng khác, đều ẩn nấp trong hư không vô tận của bát đại vũ trụ. Tiến vào tầng thứ nhất Chiến Thần Điện, liền có thể thông qua tầng thứ nhất làm ván cầu, tiến vào mấy tầng khác.

Lịch đại Bắc Mạc Thi gia đều có người mạnh mẽ xông tới Chiến Thần Điện, chỉ là không ai có thể đả thông, thậm chí ngay cả Tư Mã Thánh đế đã từng đến qua chỗ đó, cũng là bại lui.

Chỉ có Giang Nam đả thông Chiến Thần Điện, đem giới vực trấn bia ở tầng cao nhất lấy đi, giờ phút này vẫn còn ở bên trong mi tâm Tử Phủ của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1757: Ám Toán. (2)

Cái trấn bia kia có thể đả thông một con đường, tiến vào phiến chiến trường của Hỗn Độn Cổ Thần cùng cổ tiên kia!

Giang Nam đã từng xem qua phiến cổ chiến trường kia hai lần, nhưng thủy chung không dám đặt chân vào đó, chỗ đó như trước có Hỗn Độn Cổ Thần cùng cổ tiên chiến đấu dư âm, tiên uy cùng Hỗn Độn Cổ Thần uy năng đã vượt qua cực hạn mà thực lực của hắn có khả năng thừa nhận!

Mặc dù là hiện tại, Giang Nam có chiến lực giống như thần đế, nhưng mà như trước cảm thấy tiến vào trong đó vạn phần hung hiểm!

- Ly khai Ma Tiên Điện, trở lại Chư Thiên phủ, ta liền mở ra giới vực trấn bia, tiến vào trong đó tìm một chút!

Thiếu Hư bất diệt tiên quang tạo thành thương thế cho hắn đã bị hắn đè xuống, một kích kia lưu lại uy năng bị hắn không ngừng luyện hóa, miệng vết thương ở ngực đã chậm chạp khép lại.

Ba người vốn là sóng vai mà đi, nhưng hành tẩu tầm đó hai cỗ thân thể của Hậu Thổ Phảng liền chút bất tri bất giác rơi vào sau lưng Giang Nam, mà phía trước là Thiếu Hư, Giang Nam bị kẹp ở chính giữa.

Giang Nam ánh mắt chớp động, tự giác thực lực đã chậm rãi khôi phục, thầm nghĩ:

- Thiếu Hư xem ra là ý định hướng ta động thủ, hiện tại còn an toàn, nhưng đến chỗ Lục Đạo tiên luân đó, ta tất nhiên sẽ bị chư đế khác vây công! Càn Chí Ma Đế, Băng Liên Nữ Đế, Nguyên Ma Ma Đế, Vạn Thánh Ma Đế, hơn nữa Hậu Thổ Phảng cùng Thiếu Hư, ta dữ nhiều lành ít! Không thể để cho sáu người bọn hắn liên thủ...

Hắn tựa hồ hoàn toàn không có cảm thấy, như trước không nhanh không chậm đi ra ngoài.

Loong coong…

Một đạo kiếm quang sáng lên.

Ở bên trong Ma Tiên Điện, Nguyên Ma, Vạn Thánh, Càn Chí, Băng Liên tứ đế đang chờ đợi đã lâu, đột nhiên, chỉ thấy tiên chỉ từ chỗ sâu trong Ma Tiên Điện phún dũng mà ra, hai bóng người quanh thân tiên quang bốc lên, tiên đạo bay múa, từ bên trong giết sắp xuất hiện.

- Là Thiếu Hư đạo hữu, đang cùng Huyền Thiên giáo chủ động thủ!

Bốn Ma Đế con mắt không khỏi sáng, Nguyên Ma Ma Đế cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ cái thằng này, rốt cục muốn chết rồi! Chúng ta bố trí xuống đại trận, đem thằng này tru sát!

Lúc này bốn Ma Đế bố trí xuống một tòa Tứ Tượng Kiếp Trận, bốn trụ giữ vững vị trí tứ phương, bốn trụ tầm đó không gian trùng trùng điệp điệp, rộng lớn bát ngát, Kiếp Vận bao la mờ mịt, giống như sương mù màu trắng nồng đậm, biển mây quay cuồng, giữ vững vị trí lối ra.

Chỉ đợi Giang Nam cùng Thiếu Hư hai người giết đi ra, bọn hắn liền thúc dục đại trận, dĩ dật đãi lao (*dùng khỏe ứng mệt) đem Giang Nam đánh chết ở trong đại trận!

Bốn người bọn họ cộng thêm Thiếu Hư, đủ để lưu lại tánh mạng Giang Nam!

- Đi ra!

Bốn Ma Đế chỉ thấy hai bóng người từ bên trong giết ra, rơi vào bên trong Tứ Tượng Kiếp Trận bao la mờ mịt, trong nội tâm đã khẩn trương, lại có vui mừng, Vạn Thánh Ma Đế cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, kính xin xuất trận, chúng ta hóa thành Tứ Tượng Ngũ Hành kiếp trận, tru sát Huyền Thiên. . . Ồ? Như thế nào có hai Thiếu Hư đạo hữu?

Hai đạo nhân ảnh đang chém giết, không phải là hai Thiếu Hư sao?

Hai người này quanh thân đều là tiên quang bốc hơi, các loại tiên đạo thần thông bắn ra, giết đến Kiếp Vận bao la mờ mịt bên trong Tứ Tượng Kiếp Trận thiên băng địa liệt, bóng người biến ảo bất định, từ trong biển mây bốc lên, hóa thành hai đạo tiên quang, trong thời gian ngắn đụng đụng một cái lập tức tách ra, vừa chia tay là mấy ngàn dặm xa, lập tức tiên quang một chuyến, lần nữa va chạm, căn bản bắt bất trụ phương vị chuẩn xác của bọn hắn!

Bốn Ma Đế đứng ở trên Tứ Tượng trụ, lần lượt từng cái gương mặt cực lớn cúi xuống, từng thần nhãn mở ra, như là Ma Nhật quay tròn liên tục, quan sát phía dưới Kiếp Vận bên trong đích hai người, ý đồ phân biệt ra cái nào mới là Thiếu Hư, cái nào mới là Giang Nam, chỉ là nhất thời trong chốc lát không cách nào phân biệt ra.

Bọn hắn vừa mới phân biệt ra, còn chưa kịp động thủ, hai đạo tiên quang quấn quanh thoáng một phát, lập tức để cho bọn hắn hoa mắt, phân không rõ ai là ai.

- Hậu Thổ đạo hữu, Hậu Thổ đạo hữu!

Băng Liên Nữ Đế thoáng nhìn Hậu Thổ Phảng cũng ở chỗ sâu trong Ma Tiên Điện lao ra, chỉ thấy Hậu Thổ Phảng ba chân giờ phút này biến thành hai người, không khỏi ngẩn ngơ, lập tức đem việc này vứt ra khỏi óc, liền vội vàng hỏi:

- Hậu Thổ đạo hữu, ở bên trong hai người này, cái nào là Thiếu Hư đạo hữu, cái nào là Huyền Thiên giáo chủ?

Hai Hậu Thổ Phảng cùng một chỗ lắc đầu nói:

- Huyền Thiên giáo chủ đột nhiên hướng Thiếu Hư đạo hữu ra tay, lúc bắt đầu còn dễ phân biệt, nhưng cái thằng này biến hóa làm bộ dáng Thiếu Hư đạo hữu, thậm chí ngay cả đầu cũng là hai nửa, trải qua giao phong xuống, chuyển nhanh chóng, liền đem ta cũng chuyển choáng luôn.

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên trong Tứ Tượng Kiếp Trận một đạo tiên quang bay vút lên, hướng bên ngoài Tứ Tượng Kiếp Trận bay ra, trong tiên quang truyền đến thanh âm của Thiếu Hư, cao giọng nói:

- Chư vị đạo hữu, ta mới là Thiếu Hư. Cùng ta chung một chỗ thúc dục đại trận, luyện chết Huyền Thiên!

Mà một đạo tiên quang khác cũng hướng bên ngoài Tứ Tượng Kiếp Trận bay đi, trong tiên quang cũng truyền ra thanh âm Thiếu Hư, giống như đúc, kêu lên:

- Chư vị đạo hữu, ta mới thật sự là Thiếu Hư! Huyền Thiên giáo chủ, ngươi dấu diếm được người khác, không thể gạt được ta!

Mấy Ma Đế ngẩn ngơ, thúc thủ vô sách, chỉ thấy hai đạo tiên quang ở trong lúc bọn hắn chần chờ tầm đó, liền từng người thoát ly Tứ Tượng Kiếp Trận, một đạo tiên quang rơi xuống đất hóa thành bộ dáng Thiếu Hư, trên đầu có kiếm thương, bị một kiếm bổ ra sọ não, thẳng đến mi tâm.

Mà một đạo tiên quang khác thì gào thét hướng thông đạo rời đi bay đi, vừa mới nhảy vào thông đạo, liền bị trấn áp tu vi, hóa thành một vị Thiếu Hư khác, cũng là bị một kiếm bổ ra sọ não, thẳng đến mi tâm.

Vị "Thiếu Hư" này vừa mới rơi xuống đất, liền lập tức mở ra hai chân chạy như điên!

Hai cái đùi kia di chuyển tần suất cao độ, làm cho người líu lưỡi, như là bánh xe cao tốc xoay tròn, hô một tiếng liền vọt tới cuối cùng thông đạo!

- Đó là Huyền Thiên giáo chủ!

Mấy Ma Đế lại ngẩn ngơ, trăm miệng một lời kêu lên:

- Ta nhận ra hai cái đùi này!

- Lần trước chúng ta đuổi giết hắn, hai cái đùi này là nhanh như vậy!

- Truy!

- Không muốn thả thằng này đi!

Ngũ Đế cùng Thiếu Hư lập tức gào thét phóng đi, đã đến trong thông đạo sáu người nhao nhao bị tiên uy trấn áp tu vi, không tự chủ được rơi xuống đất, Hậu Thổ Phảng cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ không biết, Ngũ Đế chúng ta sớm đã ở Ma Tiên Điện môn hộ thiết hạ phong ấn trùng trùng điệp điệp, cho dù hắn chạy trốn nhanh chóng, cũng sẽ bị khốn ở đó!

Bọn người Nguyên Ma Ma Đế nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Tam đại chứng đế chi bảo, hơn nữa năm ba ngàn đạo phong cấm phong ấn, đủ để khốn hắn ở trong đó rồi!

Thiếu Hư sắc mặt biến hóa, thất thanh nói:

- Nguy rồi!

- Làm sao vậy?

Băng Liên Nữ Đế buồn bực hỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1758: Đạo Vương Lại Xuất Hiện. (1)

Thiếu Hư sắc mặt âm tình bất định nói:

- Huyền Thiên giáo chủ tinh thông Luyện Thiên đại trận, bản thân lại là một tuyệt đại cường giả tinh thông phá cấm phá phong, tinh thông Thông U Thần Đế một trượng phá vạn pháp, còn có một loại phá cấm đại thần thông khác, lợi hại phi thường! Các ngươi phong cấm phong ấn, chỉ sợ căn bản lưu không được hắn!

Trong lúc nói chuyện, môn hộ Ma Tiên Điện ở trước mắt, mọi người gia tốc tiến đến, chỉ thấy phía trước một đạo nhân ảnh gào thét thẳng đến đại cấm trùng trùng điệp điệp trong môn hộ, ba một tiếng vang nhỏ, từ năm Ma Đế bố trí xuống phong ấn trùng trùng điệp điệp xuyên qua, một đạo kiếm quang nhấp nhoáng, định trụ Tam đại chứng đế chi bảo treo cao trên môn hộ , lao ra Ma Tiên Điện.

- Chư vị đạo hữu, đa tạ các ngươi phong cấm phong ấn!

Bên ngoài truyền đến tiếng cười của Giang Nam nói:

- Ta lại giúp các ngươi một chút, hoàn thiện phong cấm phong ấn của các ngươi, đảm bảo có thể vây khốn mấy Ma Đế!

Trong môn hộ từng đạo tiên quang thiểm lên, rõ ràng là Giang Nam ở ngoài cửa đem từng đạo phong cấm phong ấn của mình đánh vào bên trong môn hộ, cùng năm Ma Đế bố trí ngưng làm một thể, luyện thành nhất thể!

Thậm chí Ngũ Đế cảm ứng được, bố trí của mình không khống chế được, bị Giang Nam phong cấm phong ấn điều động uy năng trong đó, biến thành một cái đại phong ấn công kích khác biệt!

Không chỉ có như thế, bọn hắn còn cảm ứng được, Tam đại chứng đế chi

bảo kia cũng bị chi phối, không cách nào thu hồi!

Vạn Thánh Ma Đế nhảy vào bên trong môn hộ, trong khoảnh khắc liền bị giảo sát đến máu tươi đầm đìa, Thiếu Hư vội vàng nhảy vào trong đó, trầm giọng nói:

- Ta tinh thông Luyện Thiên đại trận, Huyền Thiên giáo chủ cũng mơ tưởng vây khốn ta!

Sau một lúc lâu, Nguyên Ma, Hậu Thổ Phảng cùng vợ chồng Càn Chí chứng kiến Thiếu Hư cùng Vạn Thánh Ma Đế toàn thân là huyết trở lại bên trong Ma Tiên Điện, chật vật không chịu nổi.

- Chẳng lẽ Thiếu Hư đạo hữu cũng không qua được đạo môn hộ kia?

Nguyên Ma Ma Đế thất thanh nói.

- Đạo môn hộ kia trói không được ta.

Thiếu Hư cũng không khỏi giận dữ, nộ cười nói:

- Huyền Thiên cái thằng này ngăn ở bên kia môn hộ, ta ý định mang theo Vạn Thánh đi ra ngoài, bị hắn oanh trở về!

Bọn người Thiếu Hư bị nhốt ở bên trong Ma Tiên Điện, lại trùng kích mấy lần, đều bị Giang Nam giết trở về, để cho Ngũ Đế chán nản, Thiếu Hư cũng tức giận dị thường, rồi lại không thể làm gì.

- Huyền Thiên giáo chủ đây là kiêng kị ta, muốn ngăn ta chứng đạo thành đế!

Thiếu Hư ánh mắt chớp động, cười lạnh nói:

- Nếu ta chứng đạo thành đế, Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng có thể liều mạng, hắn tuyệt đối không có thể áp qua ta! Cho nên hắn muốn vây ta ở trong Ma Tiên Điện vài năm, không để cho ta ly khai!

Năm Ma Đế hai mặt nhìn nhau, Hậu Thổ Phảng cau mày nói:

- Nếu hắn một mực ở cửa ra vào Ma Tiên Điện, há không phải chúng ta cả đời đều bị nhốt ở chỗ này?

- Vây ở chỗ này ngược lại không coi vào đâu.

Càn Chí Ma Đế cười nói:

- Chúng ta thừa cơ nghiên cứu ma tiên cảm ngộ cùng truyền thừa, chỉ biết càng ngày càng mạnh! Chỉ là Thiếu Hư đạo hữu liền có hại chịu thiệt rồi, mặc dù Ma Tiên Điện tốt, nhưng mà ngăn cách ngoại giới, ở trong Ma Tiên Điện tuyệt đối không cách nào chứng đạo thành đế.

- Sáu người chúng ta trùng kích, cũng bị hắn giết trở về, hôm nay nên làm cái gì bây giờ?

Vạn Thánh Ma Đế cau mày nói.

Thiếu Hư lạnh nhạt nói:

- Các ngươi đi nghiên cứu ma tiên cảm ngộ cùng truyền thừa, tăng cường thực lực, ta toàn lực chữa thương, trị hết thương thế, chúng ta lại trùng kích một lần, ta không tin hắn có thể ngăn được chúng ta cả đời!

Rất nhiều Ma Đế nhao nhao gật đầu, tất cả tự rời đi, đã qua hơn tháng thời gian, Thiếu Hư rốt cục đem kiếm khí của Giang Nam triệt để luyện hóa, trị hết đạo thương, mà Hậu Thổ Phảng ở dưới hắn tương trợ cũng chữa trị xong thân thể.

Thiếu Hư lại không có vội vã ly khai, mà là cùng chư đế chung một chỗ nghiên cứu ma tiên cảm ngộ cùng truyền thừa, vì bọn hắn giảng giải chỗ tinh diệu trong những ma tiên cảm ngộ này.

Hắn tuy không chứng Ma Đế, nhưng mà tầm mắt kiến thức sớm đã vượt qua tuyệt đại đa số nhân vật Đế cấp, tài trí cùng kiến thức đều bị Nguyên Ma

các đế bội phục không thôi!

Lại qua nửa năm, Ngũ Đế cùng Thiếu Hư đều có chỗ tinh tiến, tràn đầy tự tin, sáu người liên thủ, lại xông Ma Tiên Điện môn hộ!

Lần này thuận lợi ra ngoài ý định, bọn hắn một đường xông qua đủ loại phong cấm phong ấn, Băng Liên Nữ Đế, Càn Chí Ma Đế cùng Vạn Thánh Ma Đế đem chứng đế chi bảo của từng người thu, phá giải Giang Nam bố trí, xông đến bên ngoài Ma Tiên Điện.

- Huyền Thiên giáo chủ đi rồi hả?

Mọi người mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy phụ cận môn hộ căn bản không có tung tích Giang Nam, Vạn Thánh Ma Đế nhún nhún mũi, dùng sức hít hà nói:

- Ngay cả khí tức của hắn cũng không có, hẳn là đã sớm ly khai chỗ này. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên một cổ uy năng vô cùng kinh khủng cuồn cuộn mà đến, gào thét nhảy vào A Tỳ địa ngục tan vỡ chi địa, cổ uy năng này bộc phát ra, đem hư không chấn vỡ, trong hư không nghiền nát, Thần Quang lập loè, tiên quang gột rửa, hóa thành bóng dáng Giang Nam, hàng lâm đến trước người mọi người, cười ha ha nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, chư vị, đã lâu không gặp!

- Huyền Thiên giáo chủ!

Bọn người Vạn Thánh Ma Đế trong mắt tinh quang lập loè, lúc này liền muốn giết đi qua, Thiếu Hư trong mắt tinh quang lóe lên, giơ tay lên nói:

- Chư vị, không cần như thế! Huyền Thiên giáo chủ cách giới truyền pháp, từ Chư Thiên vạn giới hình chiếu đến Địa Ngục ta, nghĩ đến là có chuyện muốn nói.

Mấy người Vạn Thánh Ma Đế trong lòng nghiêm nghị, cách giới truyền pháp hóa thành hình chiếu, bọn hắn những Ma Đế này cũng có thể làm được, bất quá không cách nào đem pháp lực khống chế được tinh chuẩn như thế.

Giang Nam vậy mà có thể ở A Tỳ địa nơi tràn đầy tiên đạo thần thông dư âm của Đạo Vương cùng Đô Thiên này, lại để cho pháp lực của mình tùy ý xuyên thẳng qua, hình chiếu hàng lâm, thủ đoạn khống chế bực này còn hơn bọn hắn những Ma Đế này một bậc!

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi ngăn ta chứng đế nửa năm, đơn giản là lo lắng ta chứng đế xong hơn ngươi.

Ánh mắt Thiếu Hư chớp động, ngẩng đầu lên nói:

- Không biết vì sao giáo chủ không trấn thủ môn hộ, ngăn ta ly khai Ma Tiên Điện?

- Ngăn ngươi? Thiếu Hư, ta muốn ngăn cản ngươi chứng đế, không cần ta động thủ?

Giang Nam hình chiếu vô cùng quảng đại, trên cao nhìn xuống bao quát chư đế cùng Thiếu Hư, cười nói:

- Ta ly khai nơi đây đã có mấy tháng, sớm đã trở lại Chư Thiên.

Thiếu Hư khẽ nhíu mày, nghi ngờ nói:

- Xin hỏi giáo chủ tới, có gì chỉ giáo?

- Ta hình chiếu hàng lâm, là đặc biệt đến chỉ điểm ngươi.

Giang Nam hình chiếu cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi có chỗ không biết, lúc ta rời đi Địa Ngục truyền âm Địa Ngục chư hoàng, bảo bọn hắn biết ngươi chuẩn bị chứng đế, chỉ cần ngươi chứng đế, liền sẽ có được chiến lực của Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Trong lòng Thiếu Hư nhảy lên, thầm nghĩ một tiếng không ổn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1759: Đạo Vương Lại Xuất Hiện. (2)

- Còn có, Luyện Thiên đại trận ngươi nhất định phải phế bỏ, nếu ngươi không huỷ bỏ Luyện Thiên đại trận, lúc ngươi chứng đế Minh Hải Vạn Ngục Ấn cùng Chư Thiên vạn giới chín đại thiên đạo chí bảo ta, đều sẽ bay đến tru sát ngươi!

Giang Nam hư ảnh dần dần trở nên ảm đạm, biến mất không thấy gì nữa, thanh âm càng lúc càng mờ nhạt:

- Ta lần này đến là vì thông tri ngươi hai sự kiện này. Đạo hữu, đừng chết ở trên đường chứng đế, ta còn muốn ngươi thống trị Địa Ngục cho ta...

Thiếu Hư cau mày, bọn người Càn Chí Ma Đế cũng nhìn ra chỗ không ổn, Hậu Thổ Phảng thở dài nói:

- Hôm nay Địa Ngục ta chư Hoàng tự lập, đã không có Lan Lăng Thần Hoàng cùng Đô Thiên Thần Đế, chư hoàng làm theo ý mình, đều muốn trở thành kẻ thống trị chư hoàng chư đế. Nếu Thiếu Hư đạo hữu chứng đế mà nói, chỉ sợ sẽ như thời điểm Chư Thiên vạn giới Đông Cực đại đế chứng đế, chư hoàng đều âm thầm ngáng chân ngươi, cướp lấy đế duyên của ngươi, suy yếu ngươi.

- Cướp lấy đế duyên là việc nhỏ.

Băng Liên Nữ Đế nói khẽ:

- Ta lo lắng bên trong chư hoàng có người mưu đồ làm loạn, sẽ ở lúc Thiếu Hư đạo hữu chứng đế ý đồ đem đạo hữu đánh chết, cướp lấy tiên thể. Dù sao, tiên thể thật sự quá mê người rồi, không cần mượn nhờ trường hạo kiếp này cũng có thể thành tiên...

Càn Chí Ma Đế gật đầu nói:

- Hoàn toàn chính xác có khả năng này. Hôm nay Chư hoàng không ai phục ai, lúc trước có Lan Lăng Thần Hoàng ở ngoài sáng, Đô Thiên Thần Đế âm thầm, hai đại tuyệt đỉnh cường giả trấn áp, bọn hắn còn một lòng. Mà bây giờ, bọn hắn liền không hề giống như trước đoàn kết như vậy rồi, nhất định sẽ có tâm tư khác.

Thiếu Hư thở dài, ngẩng đầu nhìn phương hướng Chư Thiên vạn giới, nói khẽ:

- Cử động lần này của Huyền Thiên giáo chủ vẫn là vì ngăn ta chứng đế, để cho ta biết khó mà lui, trì hoãn thời gian chứng đế. Bất quá cũng may mắn hắn nhắc nhở, không để cho ta tùy tiện làm việc. Lúc ta chứng đế tất nhiên sẽ động tĩnh thật lớn, dẫn xuất chư hoàng, nếu không phế bỏ Luyện Thiên đại trận, cũng sẽ rước lấy thiên đạo chí bảo công phạt! Nếu không hề phòng bị, ta khẳng định khó có thể may mắn thoát khỏi!

Hậu Thổ Phảng cau mày nói:

- Như vậy hiện tại nên làm như thế nào?

- Tự nhiên là tiếp tục tích lũy thực lực.

Thiếu Hư trầm giọng nói:

- Thực lực của ta, khó có thể ở trong thời gian ngắn tăng lên tới trình độ có thể so với chư hoàng, trừ khi chứng đế. Nhưng chứng đế tất nhiên sẽ gặp đến chư hoàng khó xử. Chẳng qua nếu như ta đoán không sai mà nói, Đô Thiên Thần Đế cùng Đạo Vương chắc có lẽ không tình nguyện tịch mịch, bọn hắn còn có thể tái xuất hiện trong hai đại vũ trụ, chỉ cần Đô Thiên cùng Đạo Vương xuất hiện, chư hoàng liền không dám đụng đến ta. Khi đó, là thời điểm ta phế bỏ Luyện Thiên đại trận chứng đế!

Trong mắt của hắn tinh quang chớp động nói:

- Còn có, Ma Tiên Điện xuất thế chuyện này không thể truyền đi. Các ngươi mượn nhờ Ma Tiên Điện đến tăng thực lực lên, tranh thủ sớm ngày đạt

tới Hoàng Đạo Cực Cảnh! Lúc ta chứng đế, còn cần các ngươi tới tương trợ! Cái này không chỉ có quan hệ đến ta chứng đế thành bại, hơn nữa quan hệ đến tương lai, các ngươi có thể mượn nhờ cơ duyên vũ trụ dung hợp, chứng đạo phi tiên hay không!

Mấy người Nguyên Ma Ma Đế trong lòng nghiêm nghị, nhao nhao gật đầu đồng ý.

Mà vào lúc này, Giang Nam sớm đã trở lại Chư Thiên phủ.

Lúc vừa mới trở lại Chư Thiên phủ, trên mặt Thi Hiên Vi thần sắc lo lắng, Giang Nam mở miệng hỏi thăm, nàng cũng không có nhiều lời, chỉ nói là trong Chư Thiên phủ mất đồ vật, đến nay còn không có bắt được tiểu tặc lấy trộm đồ.

Giang Nam kiểm tra bảo khố Chư Thiên phủ, lại không có phát hiện mất cái gì, bảo vật trọng yếu của Chư Thiên phủ đều còn, cho rằng bị trộm đi chỉ là đồ vật không sao, cũng không có để ở trong lòng.

- Phu quân, lúc nào chúng ta sinh một đứa bé?

Thi Hiên Vi nháy mắt mấy cái, đột nhiên hỏi.

- Đợi ta chứng đế sẽ sinh.

Giang Nam cười nói:

- Ta chứng đế, ngoại trừ Đạo Vương, Đô Thiên cùng Huyền Đô cổ tiên tồn tại bực này, thiên hạ liền không người có thể trị ta, khi đó huyết mạch của ta sẽ đạt tới đỉnh phong trước nay chưa có, huyết mạch của ngươi cũng sẽ tràn đầy đến cực hạn! Khi đó sinh hạ nhi nữ, tập hợp huyết mạch mạnh nhất của ta và ngươi, thành tựu tương lai tất nhiên phi phàm!

Thi Hiên Vi thở dài, trên mặt thần sắc lo lắng, thầm nói:

- Ta chỉ sợ có một nữ nhân sẽ mang theo con của ngươi, đến đoạt gia

nghiệp nhi tử chúng ta...

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Phu nhân, ta thề với trời, tuyệt đối không có ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, tuyệt đối không có thể có con riêng đến đoạt gia nghiệp nhi tử chúng ta!

Thi Hiên Vi miễn cưỡng cười cười, như trước mặt ủ mày chau, âm thầm tìm hiểu, đem nữ tử ngày ấy đi vào Chư Thiên phủ làm khách đều điều tra một lần, thậm chí ngay cả Lạc Hoa Âm cùng Nhạc Ấu Nương cũng không có buông tha.

Bất quá nàng điều tra qua, cũng thủy chung không thấy nữ tử nào có chỗ khác thường, nhìn không ra bộ dạng hoài thai chút nào.

- Chẳng lẽ là hai vị nữ Yêu quân Yêu giới kia?

Thi Hiên Vi nhíu mày, từ chỗ Lạc Hoa Âm mượn tới Bỉ Ngạn Thần Chu, lặng lẽ ly khai Chư Thiên vạn giới, đi vào Yêu giới, nàng tinh thông Luyện Thiên đại trận, giấu kín hư không, mặc dù là Yêu Đế cũng không thể nhận ra.

Thi Hiên Vi tìm được Cửu Phượng yêu quân cùng Điệp Y yêu quân, âm thầm quan sát mấy ngày, cũng thủy chung chưa từng phát hiện hai nữ dị trạng, chỉ phải phản hồi Chư Thiên.

Giang Nam căn bản không biết việc này, hắn vẫn còn vì tiến vào giới vực trấn bia làm chuẩn bị. Tiến vào giới vực trấn bia, dùng thực lực của hắn bây giờ còn có chút miễn cưỡng, nhất định phải làm xong toàn bộ chuẩn bị, không chỉ phải luyện chế bảy tiên đạo pháp bảo, còn phải tăng lên uy năng của Luyện Thiên đại trận, đem Luyện Thiên đại trận tăng lên tới cấp độ Thần Quân chi bảo!

Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, Hỗn Độn Chuông, La Thiên Tuyết Liên, Vạn Ngục Ấn, Lục Đạo tiên luân, chỉ cần bảy đại pháp

bảo này, luyện chế bắt đầu đều cần tốn hao một đoạn thời gian rất dài, lại đem Luyện Thiên đại trận tăng lên tới Thần Quân chi bảo, tốn hao thời gian thêm nữa....

Bất quá Thi Hiên Vi trở về, mang theo Luyện Thiên đại trận cùng đủ loại tài liệu đi một chuyến Bỉ Ngạn thế giới, cũng không lâu lắm trở về, dĩ nhiên mượn nhờ thời không đặc thù của Bỉ Ngạn thế giới, đem Luyện Thiên đại trận tăng lên tới Thần Quân chi bảo, đã giảm bớt đi Giang Nam rất nhiều thời gian.

Giang Nam bế quan luyện bảo, bất tri bất giác liền là hơn năm thời gian trôi qua, ngày hôm đó, hắn vừa mới luyện thành Lục Đạo tiên luân, còn chưa kịp xuất quan, đột nhiên Thi Hiên Vi xông vào, sắc mặt ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Phu quân, có khách nhân đến!

- Khách nhân nào, cũng đáng được Thiên thừa phu nhân ngạc nhiên như vậy?

Giang Nam tức cười, trêu ghẹo nói.

- Đạo Vương!

- Đạo Vương? Hắn rốt cục xuất hiện!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1760: Ngươi Nhìn Lầm Ta. (1)

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Phu nhân, hắn như thế nào tới?

Thi Hiên Vi lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết. Ta đang ở thư phòng quản lý Chư Thần sách, đột nhiên thấy hoa mắt, Đạo Vương liền xuất hiện trong thư phòng, chỉ rõ muốn gặp ngươi.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, cất bước hướng thư phòng Chư Thiên phủ đi đến, thầm nghĩ:

- Đạo Vương muốn gặp ta, đến cùng cần làm chuyện gì?

Trong thư phòng Đô Thiên Phủ, Giang Nam lẳng lặng nhìn về Bổ thiên thần nhân phía trước, vị trung niên nam tử kia cũng rất yên tĩnh, đang quan sát Chư Thần sách từ từ triển khai trôi nổi ở giữa không trung.

Chư Thần sách chính là Tam Hoàng, chư đế cùng Giang Nam liên thủ luyện, trong đó chất chứa đủ loại thần diệu, chỉ cần tu sĩ Chư Thiên Thần giới tu thành thần minh, liền sẽ tự động bị Chư Thần sách cảm giác, lưu ảnh, định vị.

Có thể nói, Chư Thần sách nơi tay, hành tung bất luận Thần giới Thần Ma gì đều bị khống chế trong tay.

Hơn nữa uy năng của Chư Thần sách không chỉ có như vậy, còn có công dụng càng thêm tinh diệu, đủ có thể làm cho Đạo Vương lưu ý quan sát.

- Sư huynh, ngươi bị thương.

Giang Nam đột nhiên mở miệng nói:

- Ngươi bây giờ phi thường yếu, nhược đến nỗi ngay cả ta cũng không bằng, rõ ràng còn dám chạy đến, chẳng lẽ không sợ ta và ngươi con đường bất đồng, ta đem ngươi tru sát?

Đạo Vương thu hồi ánh mắt, xoay người nhìn lại, khí tức của hắn khô bại, suy yếu đến hoàn cảnh đáng sợ, hắn hôm nay tu vi thực lực còn thừa không có mấy, ngay cả Thần Đế cũng không bằng.

Giang Nam khẽ nhíu mày, vừa rồi hắn đã nhìn ra Đạo Vương thương thế rất nặng, lại thật không ngờ nặng đến loại trình độ này.

Đường đường Đạo Vương, Bổ thiên thần nhân đệ nhất nhân, có được chiến lực tiên nhân, vậy mà rơi xuống kết cục bực này.

Đạo Vương mỉm cười nói:

- Ngươi sẽ không xuất thủ đối phó ta, một là bởi vì ta là sư huynh của ngươi, hai là vì ngươi còn cần ta đối phó Đô Thiên. Về phần ba sao, ta và ngươi có giao tình, ngươi không phải người bỏ đá xuống giếng.

Giang Nam nhíu mày, rất muốn nhắc nhở mình đối với hắn rất không thoải mái, bất quá nghĩ lại thoáng một phát, mình cùng Đạo Vương cũng không có khúc mắc, chỉ là hai người lựa chọn con đường bất đồng, mỗi người đi một ngả mà thôi. Đạo Vương làm chút chuyện tuy khiến hắn khinh thường, nhưng mà hắn làm tổng thể cũng là vì Chư Thiên vạn giới.

- Ngươi không muốn biết ta là như thế nào bị thương hay sao?

Đạo Vương đột nhiên cười nói.

Giang Nam lẳng lặng nói:

- Ta có thể đoán được.

Đạo Vương có nhiều thú vị nói:

- Ngươi nói xem.

- Ngươi cùng Đô Thiên Thần Đế liều mạng, bị thụ thương thế cực kỳ nghiêm trọng, không thể không ẩn núp đi chữa thương. Bất quá đây cũng không phải là thương thế muốn ngươi mệnh, thương thế chính thức muốn mệnh ngươi, chỉ sợ là lúc ngươi chữa thương, bị người đánh trộm?

Giang Nam cao thấp dò xét hắn, đột nhiên bước đi đến trước mặt hắn, hướng Đạo Vương lấy tay một trảo nói:

- Ra tay tổn thương ngươi, chỉ sợ là Thái Hoàng lão tổ a?

Chỉ thấy một đám Thiên Đạo Thần Quang bị hắn từ trong cơ thể Đạo Vương cầm ra, hóa thành hình dạng một thanh Thiên Đao, nhỏ vô cùng, chỉ có dài ba tấc.

- Thái Hoàng lão tổ Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư để cho hắn vong tình mà gần Thiên Đạo, khống chế thiên đạo chí bảo mà ngươi giao cho hắn, chính mình thì thoát khỏi thiên đạo chí bảo hoàn toàn phóng thích chiến lực, lại không biết ngươi là nuôi hổ gây họa!

Giang Nam vê chỉ, từ trong mi tâm Đạo Vương nhẹ nhàng vê ra một đạo Thiên Đạo Thần Quang khác, hóa thành hình dạng Thiên Đạo Bảo Chung, hắn lập tức lấy tay khẽ chọc ngực Đạo Vương, chỉ thấy lại có một đám Thiên Đạo Thần Quang bay ra, hóa thành hình dạng Tạo Hóa Thần Lâu.

Đạo Vương đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, tùy ý hắn làm, bàn tay Giang Nam móc ngược, đặt ở đỉnh đầu Đạo Vương, hóa thành hình dạng một ngụm bảo bình, lại có một đám Thiên Đạo Thần Quang bị hắn dẫn xuất, hóa thành hình thái Hóa Tiên Ngọc Bình, thản nhiên nói:

- Ngươi đối với Thái Hoàng lão tổ cách nhìn có sai, ngươi đã bị Đô Thiên trọng thương, không tới tìm ta hoặc là Hồ Thiên lão sư, mà đi tìm Thái

Hoàng lão tổ, bản thân là sai lầm. Ta cùng Hồ Thiên lão sư đối với ngươi mặc dù có chút không thích, nhưng ngươi bị thương nặng tới tìm chúng ta, chúng ta tất nhiên toàn tâm toàn ý chiếu cố ngươi.

Hắn thò ra hai tay, hai tay mười ngón nhảy động, chỉ nghe trong lồng ngực Đạo Vương truyền đến Long Phượng chi âm, lại có hai sợi Thiên Đạo Thần Quang bay ra, hóa thành Long Phượng quấn quanh, biến hóa làm hình thái Đạo Kim Ngọc Bàn.

Đây là năm đại thiên đạo chí bảo tạo thành đạo tổn thương cho Đạo Vương, Giang Nam chỉ là dẫn dắt ra một đám Thiên Đạo dư âm, cũng không đem đạo tổn thương trong cơ thể hắn khu trừ.

- Thái Hoàng lão tổ khống chế năm đại thiên đạo chí bảo, tâm cảnh của hắn nhất định cùng thiên đạo chí bảo cực kỳ hòa hợp, hắn đã biến thành một bộ phận của Thiên Đạo.

Giang Nam mở ra bàn tay, năm sợi Thiên Đạo Thần Quang trong tay hắn hóa thành hình thái lâu, chung, đao, bình, bàn, lẫn nhau va chạm, phát ra tiếng vang thanh thúy, mỉm cười nói:

- Ngươi khát vọng là đem chư thiên cùng địa ngục Thiên Đạo chỉnh hợp quy nhất, do Thái Hoàng khống chế, mình thì khống chế Thái Hoàng. Bất quá thiên đạo như thế nào sẽ dễ dàng tha thứ Thiên Đạo bị người chưởng khống? Thiên đạo như thế nào sẽ dễ dàng tha thứ có người bao trùm trên thiên đạo?

- Đạo Vương thời kỳ toàn thịnh, để cho Thiên Đạo cũng kiêng kị, dù sao ngươi có được chiến lực tiên nhân, là tiên trung thần. Nhưng mà Đạo Vương bị thương, Thiên Đạo sẽ thử trừ đi ngươi.

- Sau khi ngươi bị thương đi chỗ của hắn chữa thương, đúng là chui đầu vô lưới. Ngươi cùng Đô Thiên chiến một trận đã qua hơn sáu mươi năm, thương thế lại còn nặng như vậy không có khôi phục, Có thể thấy, những năm này ngươi bị Thái Hoàng lão tổ trấn áp, thương thế chẳng những không

có khôi phục, ngược lại càng phát ra nghiêm trọng.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi rõ ràng có thể từ trong tay Thái Hoàng lão tổ chạy trốn ra ngoài, quả thực có chút để cho ta ngoài ý muốn.

Sắc mặt Đạo Vương lạnh nhạt nói:

- Ta liều chết chiến một trận, tự nhiên có thể đào thoát.

Giang Nam gật đầu, bàn tay một phen, đem năm sợi Thiên Đạo Thần Quang trong lòng bàn tay đánh vào trong cơ thể Đạo Vương, hai bên huyệt Thái Dương của Đạo Vương gân xanh nhảy loạn, hướng hắn trợn mắt nhìn.

Giang Nam lơ đễnh, phủi tay cười nói:

- Sư huynh, ngươi tới gặp ta, không phải là muốn ta giúp ngươi chữa thương a? Thương thế của ngươi rất nặng, đều là đạo thương, có thể rất nhanh trị hết đạo thương của ngươi, trong thiên hạ, hoàn toàn chính xác chỉ có Huyền Thiên giáo chủ ta mới có thể làm được.

Hắn tự phụ cười cười nói:

- Ta tinh thông Luyện Thiên đại trận, luyện ra Thiên Đạo tổn thương trong cơ thể ngươi cũng không khó khăn, thậm chí ngay cả Đô Thiên Thần Đế tạo thành đạo thương trong cơ thể ngươi, ta cũng có thể chậm rãi luyện ra. Đô Thiên Thần Đế kích thương ngươi dùng chính là tiên đạo, tuy cường đại, nhưng Luyện Thiên đại trận của Thánh tông ta tăng lên tới Thần Quân chi bảo, luyện hóa tiên đạo chính thức có lẽ khó khăn, nhưng tiên đạo bên trong đạo thương cũng không khó khăn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1761: Ngươi Nhìn Lầm Ta. (2)

Đạo Vương nhẹ nhàng gật đầu, thở dài nói:

- Ta sau khi bị thương, nguyên nên trước tiên tới tìm ngươi. Bất quá lần này ta liều chết từ trong tay Thái Hoàng lão tổ chạy ra, lại không phải đến cầu ngươi, nhờ ngươi chữa thương cho ta. Ta còn có chuyện khác.

Giang Nam lẳng lặng nghe.

Đạo Vương thở dài, nói:

- Thái Hoàng đã biến thành khôi lỗi của Thiên Đạo, những năm hắn vây khốn ta này, ta cảm ứng được hắn đối với thiên đạo chí bảo khác khát vọng càng ngày càng mãnh liệt.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng nói:

- Hồ Thiên lão sư nguy hiểm.

Đạo Vương gật đầu nói:

- Không chỉ có đế sư nguy hiểm, Bổ thiên thần nhân khác, Huyền Hoàng, Thiên Ý, Cực Lạc đều nguy hiểm! Hôm nay Thái Hoàng lão tổ có thể địch nổi một Bổ thiên thần nhân, hắn không có mười phần nắm chắc, liền không lại đối phó bọn hắn. Bất quá Quang Vũ đi Đạo Vương Đại Thế Giới, mang đến tin tức của Thiên Mẫu Thánh Hậu, muốn cùng Thái Hoàng liên thủ, đối phó Bổ thiên thần nhân khác.

Giang Nam cười ha ha, mỉa mai nói:

- Thái Hoàng là đệ tử của sư huynh, Thiên Mẫu Thánh Hậu là thê tử của sư huynh, sư huynh, ánh mắt của ngươi quả nhiên lợi hại ah!

Sắc mặt Đạo Vương không thay đổi, nói khẽ:

- Bọn hắn sắp động thủ, người đầu tiên đối phó, tất nhiên là đế sư. Ta hôm nay bản thân khó bảo toàn, vô lực cứu viện đế sư, chỉ có thể đến đây gặp ngươi.

Giang Nam sắc mặt biến hóa, đột nhiên rì rì nói:

- Sư huynh, ngươi xem thực lực của ta hôm nay như thế nào?

Đạo Vương nghiêm nghị nói:

- Ngươi có được chiến lực Thần Đế đỉnh phong, hơn nữa chỉ là Thần Quân cảnh giới, tiền đồ vô lượng!

Giang Nam đẩy ra cửa sổ, cười nói:

- Sư huynh, ngươi lại đến xem thế lực của ta như thế nào.

Đạo Vương đi vào trước cửa sổ, Chư Thiên phủ cao cư ở phía trên La Thiên, đẩy ra cửa sổ thư phòng, liền có thể đứng ở phía trước cửa sổ xem Chư Thiên vạn giới, thậm chí ngay cả Địa Ngục cũng có thể thấy rõ ràng, nghiêm mặt nói:

- Thế lực của ngươi lớn mạnh trước nay chưa có, mỗi ngày đều có Thần Ma mới đầu nhập vào dưới trướng của ngươi, ngươi khống chế Chư Thần sách, dưới trướng có mấy trăm vạn Thần Ma nghe ngươi hiệu lệnh, Thần giới Chư Thiên đều là thân tín của ngươi, ngươi đã là thế lực cường đại nhất Chư Thiên vạn giới!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, nghiêng đầu nói:

- Sư huynh, ngươi cảm thấy địa vị của ta như thế nào?

- Ngươi vị cực chúng thần, không phải đại đế, nhưng lại có địa vị đại đế.

Ánh mắt Đạo Vương lộ ra sắc mặt kính nể, cười nói:

- Ngươi cùng Tam Hoàng xưng đạo hữu, cùng chư đế bình khởi bình tọa, nếu Đông Cực đại đế cùng Minh Thổ, Tinh Quang thoái vị, không người có thể cùng ngươi cạnh tranh đại đế vị. Đại đế vị, đã là vật trong bàn tay ngươi!

- Sư huynh, ngươi lại nhìn nội tử cùng những đệ tử kia của ta như thế nào?

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

- Đệ muội chủ chưởng nội chính, thống trị Chư Thiên phủ cùng Huyền Thiên Thánh tông, mặc dù ngươi không có ở đây, Huyền Thiên Thánh tông cũng bị quản lý được ngay ngắn rõ ràng, Chư Thiên phủ vận chuyển đâu vào đấy.

Đạo Vương lộ ra vẻ hâm mộ nói:

- Mà đệ tử của ngươi, thì đã trở thành một phương nhân kiệt, nguyên một đám thân cư chức vị quan trọng, thân cư đại vị, tương lai chỉ sợ có không ít người trở thành Thần Đế đời sau, tiền đồ rộng lớn.

Giang Nam cười to:

- Ta tiền đồ vô lượng, có được thế lực cường đại nhất Chư Thiên vạn giới, địa vị phi phàm, tương lai Chư Thiên vạn giới đều là vật trong bàn tay ta! Đệ tử của ta trải rộng thiên hạ, trú đóng ở Chư Thiên yếu địa, khống chế Chư Thiên, ta có hiền thê chủ chưởng nội chính, hôm nay ta hết thảy đều đã có!

Hắn lạnh lùng nói:

- Ta vì sao còn phải đi cứu Hồ Thiên lão sư? Ta vì sao còn phải bỏ qua hết thảy, bỏ qua tánh mạng thân gia của ta, dùng thân phạm hiểm, đi lau bờ mông cho ngươi, thu thập cục diện rối rắm do ngươi xông ra?

- Nếu ta đi cứu Hồ Thiên lão sư, tất nhiên sẽ cùng Thái Hoàng, Thiên Mẫu Thánh Hậu, Quang Vũ động thủ, thậm chí nói không chừng Tạo Hóa Huyền Tổ cũng không chết, cũng muốn ra tay! Ta đối mặt không phải việc

nhỏ đi đi về về, mà là dùng tánh mạng của ta cùng thân gia đi phạm hiểm!

Hắn nộ khí trùng thiên, ngưng mắt nhìn Đạo Vương:

- Sư huynh, nếu như ngươi có hết thảy trước mắt đây, ngươi cam lòng buông tha sao?

Đạo Vương sắc mặt bình tĩnh, nhìn thẳng hắn, đã qua thật lâu, chậm rãi nói:

- Ta cũng sẽ không cam lòng. Bất quá ở bên trong cổ tiên hạo kiếp năm đó, ta lại cam lòng rồi. Trận chiến ấy, ta cùng với Thánh hậu sinh hạ mười con trai, chết trận chín cái, chỉ còn lại có con út. Về sau, ta trở thành Bổ thiên thần nhân, tiểu nhi của ta chết già rồi. Thánh hậu tính tình đại biến, ta không thể không đem nàng phong ấn, làm cho nàng hóa thân thành Thiên Ngục... Ta còn sống, nhưng mà nhà của ta sớm đã phá vong rồi...

Đạo Vương nói khẽ:

- Ta không nỡ, ngươi cũng không nỡ. Năm đó ta đi, đối kháng cổ tiên hạo kiếp, ngươi cũng sẽ cùng ta đồng dạng, cũng sẽ đi cứu Hồ Thiên lão sư...

- Ngươi nhìn lầm ta rồi!

Giang Nam cười lạnh nói:

- Ngươi nhìn lầm ta rồi. Hồ Thiên lão sư đối mặt kết quả hẳn phải chết, cho dù ta đi cứu hắn, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Ta tuyệt sẽ không xuất thủ đi cứu Hồ Thiên!

Hắn quay người, phẩy tay áo bỏ đi:

- Ngươi đã tới gặp ta, vậy thì chớ đi, Đô Thiên chưa chết, ngươi cũng chết không được, ta để cho nội tử tế lên Luyện Thiên đại trận, vì ngươi trị thương. Ta muốn cho ngươi nhìn xem, ngươi dung túng hạo kiếp, tạo thành hậu quả xấu, tận mắt nhìn Hồ Thiên lão sư bởi vì ngươi mà chết! Cho ngươi nhìn

xem, ngươi cái gọi là Chư Thiên chính thống căn bản thực hiện không được, cái ngươi đã làm, phải do ngươi gánh lấy!

Đạo Vương chán nản ngồi xuống.

Giang Nam đi đến bên ngoài thư phòng, Thi Hiên Vi sớm đã chờ ở nơi đó, nhìn nhìn sắc mặt Giang Nam, cẩn thận từng li từng tí nói:

- Phu quân, ngươi thật sự không đi cứu Hồ Thiên lão tổ?

- Cứu lão nhân kia làm gì?

Giang Nam trừng mắt, cười lạnh nói:

- Cứu lão nhân kia, còn muốn đậu vào tánh mạng thân gia của ta! Cho dù có thể cứu hắn lúc này, tương lai hắn còn không phải phải chết sao? Huyền Đô cổ tiên chờ ở nơi đó, cần phải muốn tánh mạng những người tham dự qua trấn áp hắn mới bằng lòng bỏ qua! Ta lần này cứu được Hồ Thiên lão đầu, lần sau Huyền Đô tới giết hắn, ta còn tài giỏi qua Huyền Đô hay sao? Chết sớm chết muộn đều là chết, để cho hắn chết đi!

Thi Hiên Vi thè lưỡi, cười nói:

- Phu quân cũng không phải loại người này...

- Cái này là Đế Hoàng chi đạo, ta cùng Đạo Vương sư huynh học được đấy!

Giang Nam cười lạnh, đi ra ngoài, thản nhiên nói:

- Hồ Thiên lão đầu chết, chết có ý nghĩa, bị chết lừng lẫy, bị chết hữu ích cho Chư Thiên vạn giới, cùng ta có quan hệ gì đâu? Ai gây ra sự tình, vậy thì do người gây chuyện đến gánh chịu, bờ mông không sạch sẽ, muốn ta liều mình vì ngươi lau sạch, nghĩ đến ngược lại rất hay!

Trong thư phòng, sắc mặt Đạo Vương hôi bại, đờ đẫn ngồi ở chỗ kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1762: Bát Tạ Sư Ân. (1)

Thi Hiên Vi thở dài, truyền âm nói:

- Phu quân, ngươi thật sự không đi cứu Hồ Thiên lão tổ?

- Cứu không được hắn.

Giang Nam thần thức chấn động, truyền âm nói:

- Ngươi cảm thấy, ta bây giờ có thể làm qua Quang Vũ hay Thiên Mẫu Thánh Hậu, hay Huyền Tổ Tạo Hóa sao? Hay là nói Thái Hoàng lão tổ khống chế thiên đạo chí bảo? Nếu như lần này cưỡng ép đi cứu Hồ Thiên lão sư, nhất định phải xuất động Chư Thiên chư đế cùng Tam Hoàng, cùng với Chư Thiên phủ thống ngự mấy trăm vạn Thần Ma, tổn thương hơn phân nửa cũng khó có thể cứu ra Hồ Thiên lão sư, Tam Hoàng cùng chư đế đều phải chết tổn thương hơn phân nửa! Tam Hoàng chư đế cùng Chư Thần đều chết tổn thương hầu như không còn, ai để ngăn cản Địa Ngục xâm lấn?

Thi Hiên Vi trầm mặc nói:

- Thế nhưng mà, ngươi tu luyện không phải Đế Hoàng chi đạo...

Giang Nam tự nhủ:

- Không chỉ có như thế, cứu ra Hồ Thiên lão sư cũng vô dụng, ta bây giờ có thể cứu hắn, tương lai Huyền Đô cổ tiên muốn mạng của hắn, ta còn có thể lại đi cứu hắn sao? Đối phó dưới mắt đã là như thế, tương lai như thế nào mới có thể ở trong tay Huyền Đô cổ tiên cứu hắn? Cho nên, Hồ Thiên lão sư nhất định phải chết!

Hắn nói khẽ:

- Hắn không chết mà nói, liền không cách nào làm cho trường hạo kiếp này chấm dứt, chẳng những hắn phải chết, Bổ thiên thần nhân khác, Huyền Hoàng, Thiên Ý cùng Cực Lạc cũng đều phải chết, mới có thể để cho trường hạo kiếp này từ nay về sau chấm dứt! Phu nhân, ngươi mang tới Luyện Thiên đại trận, vì Đạo Vương chữa thương, ta đi gặp Hồ Thiên lão sư lần cuối, vì hắn tiễn đưa.

Thi Hiên Vi gật đầu, đi lấy Luyện Thiên đại trận.

Giang Nam phất tay, chân Tạo Hóa tiên đỉnh hô một tiếng bay lên, rơi vào trong thư phòng, oanh một tiếng rơi vào trước mặt Đạo Vương, lạnh nhạt nói:

- Sư huynh, trên chân đỉnh có ba tích máu huyết của Hồ Thiên lão sư, trấn áp chân đỉnh dị động, ngăn cản chân đỉnh bay đi cùng Tạo Hóa tiên đỉnh dung hợp. Hồ Thiên lão sư vừa chết, đã chết đạo tiêu, đại đạo bên trong máu tươi của hắn sẽ tiêu tán, chân đỉnh này cũng sẽ bay đi.

Đạo Vương giật mình, kinh ngạc xem lên chân đỉnh trước mặt.

Giang Nam lẳng lặng suy tư một lát, đứng dậy, hạ giới mà đi, đi Hồ Thiên đại thế giới.

Hắn đi cực nhanh, cũng không lâu lắm liền rời đi Thần giới Chư Thiên, đi vào bên ngoài Hồ Thiên đại thế giới.

Địa Ngục Chư Thần bên trong Vạn giới Chư Thiên đã bị đuổi ra Chư Thiên vạn giới, giờ phút này vạn giới nghênh đón một thời kỳ phát triển cao tốc, cũng có không thiếu Thần Ma sinh ra đời, bất quá so sánh với rất nhiều truyền thừa bên trong Thần giới, vạn giới bị diệt sạch, số lượng Thần Ma sinh ra đời xa không kịp Thần giới.

Hơn nữa, Trung Thiên Đại Thế Giới hủy diệt, Thần Ma bên trong vạn giới không chỗ có thể đi, cùng Thần giới ngăn cách, chỉ có thể bám vào dưới trướng mấy Bổ thiên thần nhân may mắn còn sống sót, lại để cho Đại Thế

Giới của các Bổ thiên thần nhân rất là náo nhiệt.

So sánh với Đại Thế Giới khác, Hồ Thiên đại thế giới liền lộ ra quạnh quẽ vạn phần, từ khi bọn người Linh Đạo Tử rời khỏi, sinh linh bên trong Hồ Thiên đại thế giới liền hết thảy bị Hồ Thiên lão tổ đuổi đi ra ngoài, trong tòa Đại Thế Giới mênh mông này không có một bóng người, chỉ còn lại có Hồ Thiên lão tổ.

Bên trong Đại Thế Giới có Tàng Thiên Hồ Lô phong tỏa Thiên Địa, bất luận kẻ nào cũng không cách nào tiến vào. Giang Nam nhìn xa Hồ Thiên đại thế giới, cảm khái một tiếng, đang muốn tiến vào Hồ Thiên đại thế giới, đột nhiên lòng có nhận thấy, cười nói:

- Tẩu tẩu đã đến, vì sao còn muốn ẩn núp đi? Tiểu đệ không ăn người, kính xin chị dâu đi ra tương kiến!

Hư không vỡ ra, như là tầm mắt từ từ mở ra, lộ ra một con mắt cực lớn, tầm mắt hẹp dài, giống như đôi mắt dễ thương của mỹ nữ.

Bất quá, con mắt này thật sự quá lớn, to đến không cách nào tưởng tượng, dài đến ức vạn dặm, trong mắt Thần Quang chất chứa, ẩn chứa năng lượng vô cùng khủng bố!

Sau đó, hư không lần nữa vỡ ra, lộ ra con mắt thứ hai, cũng là khổng lồ giống như vậy.

Tiếp theo là thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu!

Sáu con mắt mỹ nhân, bao phủ cao thấp tả hữu bốn phương tám hướng, đem Giang Nam khốn ở trong đó.

Cái bức cảnh tượng này, tựa như một Thần Nhân ba đầu to lớn không gì so sánh được, thân hình che dấu trong hư không, chỉ có mắt từ trong hư không hiển hiện, khủng bố mà rung động!

- Tẩu tẩu? Ngươi là sư đệ của Đạo Vương, cùng Đạo Vương cái phụ lòng

người kia cũng là xuất từ Hồ Thiên môn hạ, hoàn toàn chính xác có thể xưng ta là chị dâu. Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đây là chuẩn bị tiến vào Hồ Thiên đại thế giới sao?

Một thanh âm nữ tử bén nhọn vang lên, đâm vào màng tai Giang Nam, phảng phất vô số lưỡi dao sắc bén thiết cát nguyên thần của hắn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Chị dâu, Tử Xuyên chỉ là tiến vào Hồ Thiên đại thế giới, gặp lại Hồ Thiên lão tổ một lần, bái kiến hắn xong ta liền rời đi. Kính xin chị dâu cho cái thể diện.

Sáu thần nhãn cực lớn quay chung quanh hắn cao thấp xoay tròn, rời rạc bất định, thanh âm của nữ tử trong hư không ôn nhu vô cùng vang lên, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cho rằng Bổn cung sẽ để cho ngươi đi vào? Ngươi trước kia đắc tội qua Bổn cung, dùng thần thông của Đạo Vương đánh ta, ta và ngươi tầm đó có cừu oán đây này.

Nàng lạnh lùng nói:

- Hơn nữa, ngươi là Hồ Thiên đệ tử, ngươi tiến vào Hồ Thiên đại thế giới thấy hắn, tất nhiên là vì nghĩ cách cứu viện Hồ Thiên lão quỷ, ta và ngươi là địch nhân, ta như thế nào sẽ để cho ngươi tiến vào Hồ Thiên đại thế giới?

- Cho nên...

Thanh âm ba nữ tử cùng một chỗ cười nói:

- Vẫn là trước hết giết ngươi thì tốt hơn, ngươi thấy sao?

Giang Nam cười ha ha nói:

- Chị dâu không nên hành động thiếu suy nghĩ. Ta chính là Chư Thiên phủ Chi Chủ, khống chế Luyện Thiên đại trận, dưới trướng mấy trăm vạn

Thần Ma, chỉ cần ta ra mặt, Tam Hoàng cùng chư đế sẽ động! Một trận chiến này, ai thắng ai thua vẫn là không biết số lượng! Nếu ngươi thả ta đi vào, gặp Hồ Thiên lão sư một lần cuối, ta có thể cam đoan ta tuyệt sẽ không tham dự đến ân oán của ngươi cùng Hồ Thiên lão sư, gặp hắn một lần liền đi. Ngươi là chị dâu ta, ta không muốn cùng ngươi tổn thương hòa khí. Bất quá nếu chị dâu dùng cường, như vậy ta chỉ có thể đối với ngươi dùng mạnh.

- Ngươi dám uy hiếp ta?

Thanh âm của Thiên Mẫu Thánh Hậu lần nữa trở nên bén nhọn, lạnh lùng nói.

Giang Nam mỉm cười, không nói gì.

Đột nhiên, trong hư không truyền đến thanh âm của Quang Vũ Thần Đế nói:

- Thánh hậu, đồng thời ngăn lại Cực Lạc, Huyền Hoàng cùng Thiên Ý, chúng ta cũng là cố hết sức, nếu thêm Đông Cực, Minh Thổ, Tinh Quang Tam Hoàng, chỉ sợ thật sự giết không được Hồ Thiên. Huyền Thiên giáo chủ đã đáp ứng không tham dự, vậy thì tha hắn một lần, để cho hắn đi vào xem Hồ Thiên lão tổ một lần cuối cũng không sao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1763: Bát Tạ Sư Ân. (2)

Sáu con mắt của Thiên Mẫu Thánh Hậu chuyển động, cao thấp xem kỹ Giang Nam, cười lạnh nói:

- Ngươi không muốn ra vẻ, nếu ngươi tiến vào Hồ Thiên đại thế giới, mang đi Hồ Thiên, ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Thanh âm của Quang Vũ truyền đến, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi nên biết, lúc này Hồ Thiên đại thế giới đã bị chúng ta giám sát và điều khiển! Vô luận là có các loại ý định gì, đều khó có khả năng thoát qua tai mắt thánh hậu, cho dù ngươi ý định mang đi Hồ Thiên thần tính cũng không có khả năng!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ta há có thể tự tìm đường chết? Các ngươi yên tâm, ta chỉ là đi gặp Hồ Thiên lão sư một lần cuối, tuyệt sẽ không gây chuyện thị phi.

Thiên Mẫu Thánh Hậu hừ lạnh một tiếng, sáu con mắt khép lại, biến mất không thấy gì nữa, trong hư không truyền đến ba thanh âm chồng lại nói:

- Tin rằng ngươi cũng không dám...

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, cất bước đi về hướng Hồ Thiên đại thế giới, mà vào lúc này, Tàng Thiên Hồ Lô phong ấn từ từ mở ra một đường, hóa thành một đạo Thần Quang đại đạo, phô thẳng hướng Thánh sơn của Hồ Thiên lão tổ.

Giang Nam cất bước leo lên Thần Quang đại đạo, bất quá một lát, liền tới đến trên thánh sơn.

Cổng tre cỏ lư mở ra, một vị lão giả khô gầy cất bước đi ra, nhìn về phía Giang Nam, trong ánh mắt có chút thất vọng.

- Lão sư vì sao cảm giác thất vọng?

Giang Nam lấy ra một cái bồ đoàn, đúng là lúc mình bái nhập Hồ Thiên lão tổ môn hạ học nghệ, Hồ Thiên lão tổ tặng cho hắn chính là cái bồ đoàn kia, khoanh chân ngồi ở phía trên, cười nói:

- Hẳn là lão sư cho rằng đến chính là Đạo Vương? Lão sư không khỏi có chút quá coi trọng Đạo Vương, mà bỏ qua đệ tử thứ hai của ngươi a?

Hồ Thiên lão tổ lấy ra một cái thảo đoàn, cũng tự ngồi xuống, thở dài nói:

- Ta cho rằng trước đến tiễn ta đoạn đường cuối cùng sẽ là hắn, không nghĩ tới đến lại là ngươi. Người ta dạy bảo nhiều nhất là Đạo Vương, đối với hắn càng thêm dụng tâm, chưa từng nghĩ dạy không dụng tâm nhất, ngược lại là đến xem ta.

- Cho nên nói ngươi bất công.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi ở trên người Đạo Vương dụng tâm quá nhiều, khắp nơi vì hắn suy nghĩ, khắp nơi vì hắn cân nhắc, đối với ta ngươi tất nhiên không thể dụng tâm rồi.

Hồ Thiên lão tổ cười nói:

- Trong lòng ngươi khó chịu?

- Tự nhiên là khó chịu.

Giang Nam thở dài nói:

- Ta cùng hắn đều là đệ tử của ngươi, vì sao trọng này khinh kia? Hắn là Đại sư huynh, ta là tiểu sư đệ, theo lý mà nói, lão sư nên càng thương tiểu sư

đệ một ít mới đúng, dù sao tiểu sư đệ tuổi còn nhỏ, nên được sủng ái.

Hồ Thiên lão tổ tức cười, cười nói:

- Hắn là ta nhìn lớn lên, cùng ngươi bất đồng. Ngươi người này trời sinh tính cơ linh xảo trá, có một đám tà khí, ta chỉ muốn đem ngươi dẫn vào bên trong môn hộ, ngươi liền có thể đi ra một con đường của mình, thậm chí so với ta còn đi xa hơn. Nhưng Đạo Vương lại là từ nhỏ đến lớn đều ở bên cạnh ta, ta coi hắn như là thân tử, tay bắt tay giáo hắn, dẫn hắn lên con đường kia. Sau đó ta tận mắt nhìn hắn từng bước một trưởng thành thành tồn tại vô địch trên đời, nhìn tận mắt hắn lấy vợ sinh con, cảm tình ở trong đó, ngươi nên minh bạch a?

Giang Nam trầm mặc.

Hồ Thiên lão tổ lão trong mắt lập loè tinh quang nói:

- Ta cả đời này, có thể dạy dỗ hai người đệ tử, một cái chung kết hạo kiếp, một cái khai mở muôn đời thịnh bình, đã đầy đủ rồi, chết cũng không tiếc rồi!

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Ngươi biết ta không phải tới cứu ngươi sao?

Hồ Thiên lão tổ hỏi ngược lại:

- Ngươi cứu được ta lần này, cứu được lần sau sao? Cửa ải Thiên Mẫu Thánh Hậu này, ngươi có lẽ có thể đi qua, nhưng cửa ải Huyền Đô cổ tiên, ngươi đi qua như thế nào?

- Ta cũng là nghĩ như vậy.

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, cười nói:

- Cho nên ngươi nhất định phải chết một lần mới có thể chấm dứt trận Nhân Quả này. Ngươi yên tâm, ta sẽ không xuất thủ cứu ngươi, thậm chí

ngay cả tỷ ta ta cũng sẽ ngăn trở nàng, sẽ không để cho nàng cứu ngươi.

- Nghịch đồ!

Hồ Thiên lão tổ tức giận đến dựng râu trừng mắt, đột nhiên cười nói:

- Không liên quan đến nàng cũng là bản ý của ta, chỉ cần các ngươi bình an là tốt rồi. Tử Xuyên, ta vẫn là không bỏ xuống được Đạo Vương, trước khi chết còn muốn vì hắn làm chút gì đó.

Lão giả kia duỗi ra một ngón tay, cắm vào vành mắt của mình, dùng sức đem ánh mắt của mình gảy ra, máu tươi lập tức từ trong hốc mắt tuôn ra, lòng bàn tay Hồ Thiên lão tổ nâng khỏa ánh mắt này, đưa đến trước mặt Giang Nam.

- Đem con mắt này giao cho Đạo Vương, mắt của ta tức là mắt của hắn, một trận chiến này ta chứng kiến tức hắn chứng kiến!

Trong hốc mắt của Hồ Thiên lão tổ máu tươi chảy xuống, nhuộm hồng cả chòm râu trắng bóng, chòm râu nhuốm máu run run:

- Ta cảm ứng được Huyền Tổ còn sống, hắn muốn giết ta, Thiên Mẫu Thánh Hậu cũng muốn giết ta, thông qua ánh mắt của ta Đạo Vương liền có thể chứng kiến, Huyền Tổ biến hóa thành bộ dáng gì. Ta cũng sẽ chết có giá trị!

Hắn tay kia bắt lấy tay Giang Nam, đem khỏa ánh mắt nhuốm máu đặt ở trong tay Giang Nam, cười nói:

- Ta biết rõ ngươi oán ta không có vì ngươi làm chút gì đó, nhưng tiếc ta chỉ có một cái mạng. Nếu như ta có hai cái mạng mà nói, ta cũng nguyện ý vì ngươi chết một lần...

Giang Nam im lặng, đột nhiên Thiên Ngoại truyền đến thanh âm của Quang Vũ Thần Đế:

- Huyền Thiên giáo chủ, đã đến giờ rồi, ngươi bây giờ đi còn kịp!

Giang Nam đem con mắt của Hồ Thiên nắm trong lòng bàn tay, cung kính hướng Hồ Thiên lão tổ bái xuống, khấu đầu ba cái.

- Ta thay Đạo Vương, bái tạ sư ân!

Giang Nam ba khấu xong, đứng dậy, nói khẽ:

- Lão sư, chăm chú chiến một trận a. Ngươi là Bổ thiên thần nhân, nhất định phải chết lừng lẫy một ít.

Trong độc nhãn của Hồ Thiên lão tổ hiện lên nhất đạo tinh mang, thất thần nhìn xem mặt đất hắn dập đầu qua, đột nhiên thở dài.

- Chưa từng nghĩ, người quan tâm ta nhất, lại là đệ tử ta không dụng tâm dạy nhất...

Hắn chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn lên trời, cuồng phong thổi tới, lão giả quần áo phần phật, lộ ra thân hình dưới quần áo gầy giống như trúc, cao ngạo mà kiên cường.

- Vậy thì chăm chú chiến một trận a!

Giang Nam ly khai Hồ Thiên đại thế giới, từng con mắt của Thiên Mẫu Thánh Hậu từ trong hư không hiện ra, cao thấp dò xét hắn, thậm chí ngay cả thần nhãn trong tay hắn cũng nhìn một lần.

- Chị dâu, có cần phải phòng ta như phòng cướp thế không?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Hồ Thiên lão đầu lớn như vậy, cũng còn ở đó, ta còn có thể ở trước mặt chị dâu trộm hắn đi hay sao?

Thiên Mẫu Thánh Hậu cười lạnh nói:

- Đừng chị dâu chị dâu gọi được thân thiết như vậy, ta và ngươi có cừu oán, không phải vài câu chị dâu liền có thể dọn dẹp! Bổn cung chẳng những muốn tiêu diệt Hồ Thiên lão quỷ, còn muốn tiêu diệt Đạo Vương, đến lúc đó Bổn cung liền không là chị dâu của ngươi rồi, sau đó ta lại tiêu diệt ngươi!

Giang Nam cười ha ha, phất phất tay, quay người rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1764: Vây Giết Hồ Thiên. (1)

Cũng không lâu lắm, hắn trở lại Thần giới Chư Thiên, lúc trải qua Câu Trần Thiên do Linh Đạo Tử thống trị, Giang Nam vào cung tiếp Linh Đạo Tử, hai người lặng yên ngồi một lát, thần thức tuôn ra, thần thức trao đổi, sắc mặt Linh Đạo Tử âm tình bất định, đột nhiên thở dài một tiếng, chắp tay nói:

- Sư huynh, ta tuân mệnh là được.

Giang Nam cáo từ rời đi, leo lên La Thiên, cầu kiến Đông Cực đại đế, tỷ đệ hai người lặng yên ngồi thật lâu, Giang Tuyết gật đầu nói:

- Ta đã biết. Ngươi yên tâm, ta sẽ không ra ngoài cứu Hồ Thiên lão sư.

Giang Nam nói:

- Bất quá bọn người Bình Thiên, Phúc Thiên cùng Thắng Thiên không biết, khó bảo toàn sẽ đi cứu. Thực lực của bọn hắn quá kém, đi là chịu chết.

Giang Tuyết nói khẽ:

- Ta sẽ đích thân ngăn bọn hắn.

Giang Nam nới lỏng lỗ hổng, trở lại Chư Thiên phủ đi gặp Đạo Vương. Lúc này Thi Hiên Vi dĩ nhiên thúc dục Luyện Thiên đại trận, trợ giúp Đạo Vương chữa thương, tinh luyện ra đạo tổn thương của hắn.

Giang Nam đem con mắt của Hồ Thiên lão tổ giao cho Đạo Vương, mặt không biểu tình nói:

- Sư huynh, đây là thần nhãn của Hồ Thiên lão sư, hắn để cho ta giao cho ngươi, mượn nhờ ánh mắt của hắn, ngươi liền có thể chứng kiến hắn cùng với bọn người Thiên Mẫu Thánh Hậu chiến một trận, nếu như Tạo Hóa

Huyền Tổ quả nhiên còn sống, lúc hắn ra tay, ngươi liền có thể chứng kiến bộ dạng hôm nay của Tạo Hóa Huyền Tổ.

Đạo Vương tiếp được con mắt này, giật mình nhưng không nói.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Sư huynh, ngươi phải chăng cảm thấy ngươi sở tác sở vi sai rồi?

Đạo Vương thu khỏa thần nhãn này, cười ha ha nói:

- Ta làm sai rồi sao? Ta làm sai chỗ nào? Ta không có sai, được làm vua thua làm giặc, ta chỉ là tính toán sai một bước, tạm thời thất bại mà thôi!

Hắn chắp hai tay sau lưng, vạn phần tự phụ, ngạo nghễ nói:

- Hơn nữa ta còn chưa hoàn toàn bại, chỉ cần ta không chết, liền không phải bại hoàn toàn! Sau khi tổn thương khôi phục, ta vẫn là cường giả vô địch, còn có thể thay đổi Càn Khôn, thay đổi chiến cuộc, đem tất cả đạo chích hễ quét là sạch! Ngươi nói, ta đã thất bại sao?

Giang Nam lắc đầu:

- Ngoan cố.

Hắn khoanh chân ngồi xuống, cùng Thi Hiên Vi chung một chỗ thúc dục Luyện Thiên đại trận, luyện hóa đạo tổn thương của Đạo Vương.

Đạo Vương sắc mặt biến hóa, ngưng mắt nhìn Giang Nam:

- Ngươi thật sự không đi cứu Hồ Thiên lão sư?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Hồ Thiên già rồi, tiềm lực có hạn, giá trị có hạn, so sánh với hắn giá trị của ngươi cao hơn. Thương thế của ngươi chậm trễ hơn sáu mươi năm thời gian, giờ phút này Đô Thiên Thần Đế chỉ sợ đạo tổn thương sắp khỏi hẳn rồi,

Đô Thiên tái nhậm chức, ai có thể ngăn cản hắn? Cho nên, ta lựa chọn cứu ngươi.

Đạo Vương cười lạnh nói:

- Khi nào thì Huyền Thiên giáo chủ cũng tinh thông tính kế như thế?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Cái này còn không phải hướng sư huynh ngươi học Đế Hoàng chi đạo sao?

Đạo Vương hừ lạnh một tiếng, ngồi xếp bằng trong đại trận, tùy ý vợ chồng Giang Nam thúc dục Luyện Thiên đại trận, chính mình lại thúc dục con mắt Hồ Thiên lão tổ, chỉ thấy khỏa thần nhãn này bay lên, trôi nổi ở trước mặt của hắn.

Trong Thần nhãn một mảnh Thần Quang bắn ra, hóa thành cảnh tượng Hồ Thiên đại thế giới.

Đây là cảnh tượng Hồ Thiên lão tổ chứng kiến lúc này, Tàng Thiên Hồ Lô ở trên không Tinh Hà Hồ Thiên đại thế giới trôi nổi, Tinh Hà sáng chói.

Đột nhiên, trong hư không xuất hiện một thủ chưởng thanh tú như ngọc, chỉ là bàn tay này thật sự quá lớn, một chưởng che hạ, Tinh Hà đều bị phiến đến rung chuyển không ngớt, từng khỏa ngôi sao bạo toái, từng khỏa mặt trời bị phiến diệt!

Ầm ầm...

Cái bàn tay này hung hăng vỗ vào Tàng Thiên Hồ Lô phía trên tinh hà kia, giờ khắc này, Tinh Hà run run, lỗ đen trong tinh hà đều bị uy năng của bàn tay này san bằng!

Tàng Thiên Hồ Lô lọt vào trọng kích, trực tiếp từ trong tinh không trụy lạc, gào thét rơi vào chủ đại lục Hồ Thiên đại thế giới, hướng Thánh sơn chủ

đại lục, hướng Hồ Thiên lão tổ đập tới!

Loại uy thế này, quả thực là muốn đem Hồ Thiên đại thế giới chủ đại lục đạp nát!

Lúc Tàng Thiên Hồ Lô sắp đập trúng chủ đại lục, một bàn tay khô gầy từ trong Thánh sơn bay lên, vững vàng nâng thiên đạo chí bảo này.

- Hồ Thiên lão quỷ, ngươi ngăn ta phục sinh, kết xuống ân oán, nên biết ngươi sẽ có hôm nay!

Thân hình khổng lồ vô cùng kinh khủng kia của Thiên Mẫu Thánh Hậu xuất hiện, thân rắn quay quanh, sáu mắt như là mặt trời khổng lồ nhất, để cho tinh không thất sắc, nhật nguyệt vô quang, xa xa xem tới.

Nàng chiếm giữ trong tinh không, ba đầu lâu thăm dò vào tầng khí quyển chủ đại lục, ba gương mặt thêm cùng một chỗ như là từng tòa đại lục tinh xảo tuyệt luân, rung động nhân tâm, ngay ngắn tìm được trên không thánh sơn, nhìn chung quanh Hồ Thiên lão tổ.

- Bổn cung vốn xem ngươi là tiền bối, bất quá ngươi lại gọi tới gọi lui xấu chuyện tốt của ta, hôm nay Bổn cung liền giết ngươi, lại đi sát Đạo Vương cái phụ lòng người kia!

Hồ Thiên lão tổ cười ha ha, áo bào run run, tóc trắng râu bạc tung bay:

- Thánh hậu, ngươi muốn huyết tế Hậu Thổ Thiên, ta liền không cho phép, ta liền muốn ngăn ngươi!

- Hôm nay Bổn cung còn không phải phục sinh rồi hả?

Thiên Mẫu Thánh Hậu cười lạnh, thân thể đột nhiên kịch liệt thu nhỏ lại, hóa thành tuyệt sắc giai nhân cao lớn mười trượng, đầu người thân rắn, hơn nữa ba cái đầu, mỹ thì mỹ vậy, lại cho người một loại cảm giác quỷ dị.

Hồ Thiên lão tổ chính là sư tôn của Đạo Vương, Thiên Mẫu Thánh Hậu

cũng cùng Hồ Thiên quen biết thật lâu, lấy chiến lực của lão giả khô gầy này, thân thể vô cùng khổng lồ đối phó những người khác còn có thể, đối phó vị lão giả này lại có chút miễn cưỡng, dù sao thân thể càng lớn, lực lượng càng phân tán.

Nàng nhất định phải toàn bộ tinh thần mà đối đãi, mới có thể đem vị lão giả này chém giết!

- Tạo Hóa Đạo hữu phát động hạo kiếp, tử thương vô số sinh linh, lúc này mới đem ngươi phục sinh. Bất quá hôm nay, thánh hậu ngươi tất nhiên phải chết ở chỗ này!

Hồ Thiên lão tổ một tay nâng Tàng Thiên Hồ Lô, miệng hồ lô mở rộng ra, lập tức vô cùng Thần Quang trong đó tuôn ra, hình thành liên hoa lớn nửa mẫu, rõ ràng là một mảnh tinh không thế giới mênh mông bao la bát ngát, Hồ Thiên lão tổ tóc trắng tung bay:

- Năm đó Đạo Vương không bỏ được giết ngươi, thế cho nên lưu lại hậu hoạn! Lão phu cam lòng, hôm nay liền tiễn đưa ngươi cái Hồng Nhan Họa Thủy này quy thiên!

Xùy~~

Đóa liên hoa phía trên Tàng Thiên Hồ Lô kia có một đạo kim quang bắn ra, chém về phía Thiên Mẫu Thánh Hậu, tốc độ nhanh đến cực điểm.

Thiên Mẫu Thánh Hậu đưa tay liền ngăn cản, chỉ nghe loong coong một tiếng, đạo kim quang kia đâm thủng bàn tay của nàng, Thiên Mẫu Thánh Hậu phảng phất không có bất kỳ cảm nhận, sau một khắc liền tới đến bên người Hồ Thiên, một chưởng đập đi.

Hồ Thiên lão tổ đón đỡ một chưởng này, thân hình đại chấn, bị chấn đến thổ huyết, cùng lúc đó kim quang trong Tàng Thiên Hồ Lô đại phóng, hàng tỉ đạo kim quang hướng Thiên Mẫu Thánh Hậu chém tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1765: Vây Giết Hồ Thiên. (2)

Những kim quang này, mỗi một đạo đều có được uy năng trảm phá thân thể Thiên Mẫu Thánh Hậu, nhiều kim quang như thế chém tới, Thiên Mẫu Thánh Hậu tất nhiên bị bầm thây vạn đoạn!

Mà Thiên Mẫu Thánh Hậu thực sự vô cùng cường hãn, bỏ qua kim quang, ba đầu lâu quát tháo, hai tay tung bay, vô số đạo chưởng ảnh điên cuồng hướng Hồ Thiên lão tổ oanh khứ!

Hai người bọn họ, vừa lên liền không có thăm dò, trực tiếp vận dụng thủ đoạn mạnh nhất phân sinh tử thắng bại!

Xuy xuy Xùy~~

Vô số đạo kim quang xoắn qua, thân thể Thiên Mẫu Thánh Hậu bạo toái, chỉ còn lại có ba đầu lâu, thân thể phía dưới nguyên vốn thuộc về nàng, hiện ra một mảnh Thiên Ngục thế giới mênh mông, vô số ngục thủ sinh linh rậm rạp chằng chịt đứng trong thiên ngục, cộng đồng duy trì Thiên Mẫu Thánh Hậu!

Nàng chính là thân thể chứng đế vô địch cường giả, trong cơ thể thình lình đã luyện thành thế giới, Hồ Thiên lão tổ chém tới chỉ là huyết nhục bên ngoài thân của nàng, thế giới nhục thể của nàng vẫn còn!

Mà đỉnh đầu của Hồ Thiên lão tổ thì đột nhiên hiện ra một viên hồ lô khác, tràn ngập Hoàng Đạo cực uy, Thiên Mẫu Thánh Hậu vô số đạo chưởng ấn rơi xuống, rầm rầm rầm nện ở phía trên khỏa hồ lô này, đánh cho Hoàng Đạo cực binh này lắc lư không ngớt, che kín vết rách, lại thủy chung không phá!

- Chết!

Thân hình Thiên Mẫu Thánh Hậu vặn vẹo, thế giới chi lực trong cơ thể bộc phát, lực lượng càng thêm to lớn cao ngạo, một chưởng chụp được.

Hồ Thiên lão tổ quát tháo, trong cơ thể đột nhiên có đạo đạo Hoàng Đạo bay ra, chín đại Hoàng Đạo dung hợp, hóa thành một đạo tiên đạo dung nhập bên trong Hoàng Đạo cực binh, chỉ thấy trong hồ lô kia bay ra vô cùng Thần Quang, hóa thành một mặt đại thuẫn.

Công kích của Thiên Mẫu Thánh Hậu ầm vang một tiếng nện ở phía trên đại thuẫn, lập tức đem đại Thuẫn kích phá, đem tiên đạo trong hồ lô chấn đến trở lại thành chín đầu Hoàng Đạo như cũ.

Nàng một kích này chi uy như trước oanh xuống, một kiện thiên đạo chí bảo Tàng Thiên Hồ Lô khác có Thần Quang hóa thành một cái dù, ngăn trở một kích này của Thiên Mẫu Thánh Hậu.

Uy năng một kích này của Thiên Mẫu Thánh Hậu hao tổn sạch sẽ, đột nhiên chỉ thấy trong cơ thể Hồ Thiên lão tổ lại có chín đại Hoàng Đạo bay ra, bay vào bên trong Hoàng Đạo cực binh, chín đại Hoàng Đạo này cùng chín đại Hoàng Đạo lúc trước hoàn toàn bất đồng, hóa thành một loại tiên đạo khác, chỉ thấy trong hồ lô Thần Quang bay ra, hóa thành hai đạo bạch quang, hình như cái kéo, vòng quanh cổ Thiên Mẫu Thánh Hậu liền cắt!

Thiên Hậu quát chói tai, cổ uốn éo, một chân thân đi xuống, vậy mà chia ra làm ba, ba tôn đều là chân thân, đều có được chiến lực không gì so sánh nổi, một cái ngăn cản Hoàng Đạo cực binh chi uy, một cái áp chế Tàng Thiên Hồ Lô, một cái thì hướng Hồ Thiên lão tổ công tới!

Ba đầu lâu hóa thành ba chân thân, chiến lực mỗi một chân thân đều không giảm chút nào, như trước có được chiến lực khó có thể tưởng tượng!

Cái trán Hồ Thiên lão tổ toát ra mồ hôi lạnh, trong cơ thể không ngừng có đạo đạo Hoàng Đạo bay ra, hóa thành một loại tiên đạo, mỗi một loại tiên đạo đều không giống nhau, dùng tiên đạo thần thông cùng nàng chống lại, trong khoảnh khắc là gần trăm chủng tiên đạo thần thông từ trong tay hắn

bắn ra, làm cho người líu lưỡi!

Đây cũng không phải là tiên đạo chân chính của tiên nhân, mà là Hồ Thiên lão tổ dùng chín chủng Hoàng Đạo bất đồng đến cấu tạo tiên đạo, không có uy năng như tiên đạo chính thức của Đạo Vương, cũng không bằng Giang Nam cùng Thiếu Hư, Giang Nam cùng Thiếu Hư là đem Hoàng Đạo chính thức dung hợp, mà tiên đạo của hắn lại đem Hoàng Đạo cưỡng ép dung hợp cùng một chỗ, tạm thời có tiên đạo chi uy, bị Thiên Mẫu Thánh Hậu một lần trọng kích, liền đánh tan tiên đạo của hắn, trở lại như cũ thành chín đại Hoàng Đạo.

Bất quá Hồ Thiên lão tổ tạo nghệ kinh người, vậy mà biến hóa ra gần trăm chủng tiên đạo thần thông!

Tuy Thiên Mẫu Thánh Hậu đem Hồ Thiên lão tổ áp chế, nhưng lại đánh lâu không dứt, dùng thực lực của nàng hoàn toàn chính xác có thể chém giết Hồ Thiên lão tổ, nhưng mà phải phí thời gian rất lâu, không khỏi nôn nóng, kêu lên:

- Thái Hoàng, Quang Vũ, còn có hai gia hỏa đang âm thầm trốn kia, các ngươi còn không ra tay, tốc chiến tốc thắng?

Một cổ Thiên Đạo chi uy xuất hiện, trấn áp hư không, năm đại Thiên Đạo chi bảo bay tới, Thái Hoàng đứng ở phía trên Đạo Kim Ngọc Bàn, mặt không biểu tình, thẳng hướng Hồ Thiên.

Quang Vũ Thần Đế xuất hiện, tế lên Vạn Giới Chư Thiên Đồ cùng kiếp trước thân của mình, cũng sát nhập chiến đoàn.

Mà vào lúc này, trong hư không tiên quang lắc lư, tiên khí lượn lờ, bên trong tiên quang có một thân ảnh đứng ở nơi đó. Lại có thần quang tuôn ra, một Bổ thiên thần nhân xuất hiện trong hư không, quanh thân bị Thần Quang bao phủ.

Thân hình Hồ Thiên lão tổ đại chấn, bất chấp nhìn cường giả bên trong

tiên quang kia, mà là hướng Bổ thiên thần nhân kia nhìn lại, lạnh lùng nói:

- Ngươi là ai? Thiên Ý, Huyền Hoàng, hay là Cực Lạc? Vì sao phải phản bội chúng ta?

Không khống chế thiên đạo chí bảo liền không phải Bổ thiên thần nhân, hôm nay Bổ thiên thần nhân chỉ còn lại có Hồ Thiên, Thiên Ý, Huyền Hoàng cùng Cực Lạc bốn người, mà hôm nay Thiên Mẫu Thánh Hậu đem người đánh tới, bên trong ba người còn lại vậy mà xuất hiện một vị Thần Nhân đầu phục Tạo Hóa Huyền Tổ, đồng thời đến công, trong nội tâm Hồ Thiên lão tổ lập tức sinh ra một loại phẫn nộ bị phản bội, ngẩng đầu giận dữ mắng mỏ!

- Đạo hữu ah, chiều hướng phát triển, lão tăng không thể không như thế ah!

Sau lưng Thần Nhân kia bay lên một cây hàng ma xử kim chói, cảm khái nói:

- Hôm nay hạo kiếp chi thế, chúng ta không ôm đoàn, từng người tự chiến, chỉ biết bị từng người đánh bại! Đạo hữu, đạo lý thủ tử, chỉ có đường chết, cho nên lão tăng chỉ phải cùng Thái Hoàng khống chế thiên đạo chí bảo liên thủ, mới có thể ở trong đại tranh chi thế giữ được tánh mạng, thành được chính quả.

Thái Hoàng lão tổ dĩ nhiên định trụ Tàng Thiên Hồ Lô, Hồ Thiên đại đạo trong Tàng Thiên Hồ Lô rất nhanh bị tẩy đi, để cho cái thiên đạo chí bảo này thoát ly Hồ Thiên lão tổ điều khiển.

Thoát khỏi thiên đạo chí bảo trói buộc, khí tức của Hồ Thiên lão tổ tăng vọt, nhưng mà hắn phải đối mặt địch nhân thật sự nhiều lắm, cơ hồ mỗi một vị đều là cường giả cùng hắn cân bằng, mặc dù thực lực của hắn tăng vọt, cũng khó tránh khỏi kết quả bại vong!

- Cực Nhạc đạo hữu!

Hồ Thiên lão tổ cười ha ha, như là ngạo trúc cô tùng đứng ở trên thánh

sơn, đối chiến rất nhiều tuyệt đại cường giả công kích, ngẩng đầu trách mắng:

- Đạo hữu, ngươi kiên trì ở đâu? Đạo ngươi ở đâu?

Cực lạc lão Phật tế lên hàng ma xử nện xuống, lắc đầu nói:

- Đạo của bản thân ta là Địa Ngục bất không không thành chính quả, hôm nay hai đại vũ trụ dung hợp, Địa Ngục hoá không, thật ứng với đạo của ta, giúp ta thành tựu chính quả, thành tựu Phật tiên. Đạo hữu, hôm nay đại thế ngươi còn thấy không rõ sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1766: Oanh Liệt Thân Vẫn. (1)

- Đạo Vương trọng thương, Thái Hoàng đương lập, Thần Nhân chúng ta chỉ cần bám vào chung quanh Thái Hoàng, tất có thể phá được Địa Ngục, chiếm đoạt Minh Hải Vạn Ngục Ấn, hoàn thành nghiệp lớn hai đại vũ trụ đại nhất thống, thành tiên mà đi, khiêu thoát phiến Khổ Hải này. Ngươi có tài đức gì cùng đại thế chống lại? Ngươi làm sao phải dốc sức liều mạng chiến một trận?

Hồ Thiên lão tổ Hoàng Đạo cực binh, khẩu hồ lô kia bị Quang Vũ dùng Vạn Giới Chư Thiên Đồ áp chế, thu nhập ở bên trong đồ, Quang Vũ cùng kiếp trước thân của hắn trấn áp phía trên hồ lô, để cho cái hồ lô này không cách nào bay ra.

Hồ Thiên lão tổ đã mất đi hai đại lợi khí, bị ba chân thân của Thiên Mẫu Thánh Hậu cùng tồn tại bên trong tiên quang kia vây công, lập tức tràn đầy nguy cơ.

Oanh...

Tồn tại bên trong tiên quang kia phá vỡ tiên đạo thần thông của hắn, Thiên Mẫu Thánh Hậu thừa cơ một chưởng khắc ở lồng ngực của hắn, trước ngực hắn trúng chưởng, trước ngực không ngại, nhưng hậu tâm lại oanh một tiếng nổ tung, huyết nhục vẩy ra, lộ ra một trái tim bành bành nhảy lên.

Hồ Thiên lão tổ thổ huyết, ra sức chém giết, bức lui một chân thân của Thiên Mẫu Thánh Hậu, mà hai chân thân khác của Thánh hậu lập tức nhào tới, một chưởng toái mất tiên đạo thần thông của Hồ Thiên lão tổ, một chưởng khác che ở đỉnh đầu của hắn, đánh cho lão giả này che kín vết rách.

Hồ Thiên lão tổ bức lui Thiên Mẫu Thánh Hậu, ngẩng đầu cười nói:

- Đạo hữu, cái này là quân tử chi đạo, quân tử có việc nên làm có việc

không nên làm! Ta khinh thường đạo hữu, không muốn cùng ngươi thông đồng làm bậy...

Hàng ma xử oanh trúng hậu tâm của hắn, trái tim Hồ Thiên lão tổ bành một tiếng nổ tung, Thần Quang quanh thân Cực Lạc lão Phật tán đi, trên mặt vẻ không đành lòng, thu hàng ma xử nói:

- Đạo hữu, đừng cố chấp nữa, đầu hàng đi! Ngươi đầu hàng, chúng ta như cũ là đạo hữu, sau khi thành tiên chúng ta như trước ngồi đàm luận đạo!

Hồ Thiên lão tổ toàn thân là huyết, Thiên Mẫu Thánh Hậu cùng tồn tại bên trong tiên quang kia tiến công mãnh liệt, để cho hắn liên tục bị thương, trên áo bào vết máu loang lổ, tóc trắng râu bạc dính đầy vết máu.

Thân hình hắn lảo đảo, chiến lực đại tổn.

Tồn tại bên trong tiên quang kia cũng đột nhiên dừng tay, tựa hồ có chút không đành lòng nói:

- Đạo hữu, ngươi không cần như thế? Ta và ngươi chính là bạn thân nhiều năm, tương giao quen biết, luận đạo đàm tiếu, ta đối với lòng dạ của ngươi cũng bội phục vạn phần, thường xuyên cảm khái, có đạo hữu như thế còn có đòi hỏi gì? Đạo hữu, ta không muốn giết ngươi, ngươi đầu hàng đi!

Thanh âm già nua của Hồ Thiên lão tổ vang lên, bức lui Thiên Mẫu Thánh Hậu, đột nhiên thò tay vẽ một cái, hai vạt áo nhiễm vết máu bay xuống, quát:

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, con đường chúng ta bất đồng, hôm nay cùng hai vị đạo hữu cắt bào đoạn nghĩa, từ nay về sau là cừu địch, không phải bạn bè!

- Lão già cố chấp!

Thiên Mẫu Thánh Hậu nhào tới, thần thông bộc phát, Thiên Ngục hàng lâm, đem Hồ Thiên lão tổ giam cầm ở giữa không trung, xà thân quấn quanh

toàn thân hắn, khóa hắn đến sít sao, Hồ Thiên lão tổ quát tháo, tiên đạo bộc phát, vừa mới đánh bại Thiên Ngục giam cầm, sáu chưởng của Thiên Mẫu Thánh Hậu đều tới.

Oanh, thân thể Hồ Thiên lão tổ bạo toái, huyết sóng ngập trời, đột nhiên ngưng tụ, hóa thành nhục thể của hắn, tại chỗ ho ra máu.

- Các ngươi còn chờ cái gì?

Thiên Mẫu Thánh Hậu quát chói tai, nhìn hằm hằm Cực Nhạc lão tổ cùng tồn tại bên trong tiên quang, lạnh lùng nói:

- Đợi Huyền Hoàng cùng Thiên Ý tới cứu hắn sao? Kéo dài thời gian càng dài, chuyện xấu liền càng lớn! Sớm chút xử tử lão quỷ này, đám thần nhân khác liền không đáng để lo!

Cực Nhạc lão tổ cắn răng, tế lên hàng ma xử ầm ầm đánh xuống, thở dài:

- Đạo hữu, ngươi đầu hàng đi, ngươi như vậy cũng là đang ép ta hướng ngươi ra tay ah!

- Hồ Thiên, đầu hàng đi!

Tồn tại bên trong tiên quang kia khóc lớn, bên trong tiên quang có tiên lệ bay ra, nhưng thế công lại càng thêm mãnh liệt nói:

- Ta và ngươi tương giao nhiều năm như vậy, ta duy nhất không muốn giết chính là ngươi ah!

Hồ Thiên lão tổ ho ra máu, đứng ở trên Thánh sơn ra sức chém giết, các loại Hoàng Đạo bay vút lên, tổ hợp, hóa thành các loại tiên đạo, hắn tụ huyết, biển máu quay chung quanh Thánh sơn, cùng các tồn tại cường đại tranh đấu, toàn thân là tổn thương mà không ngã, không lùi.

Toàn bộ Hồ Thiên đại thế giới bị Huyết Quang nhuộm đỏ, từng khỏa ngôi sao bị dư âm xông toái xông bạo, hóa thành Hồng Mông tử khí, tinh không

dập tắt, chỉ còn lại có Hồ Thiên đại thế giới chủ đại lục còn tồn tại.

Nhưng mà chủ đại lục cũng ở trong dư âm bọn hắn giao chiến sụp xuống, bị Hỗn Độn bao trùm, bao phủ, đồng hóa!

Hồ Thiên lão tổ chảy ra thần huyết hóa thành một biển máu, biển máu bốc lên, quay chung quanh Thánh sơn dưới chân hắn, dần dần bao phủ đến đỉnh núi, chỉ còn lại có vị lão giả cao ngạo kia đứng ở đỉnh Thánh sơn, quần áo rách nát, đối chiến ba đại cao thủ vây công.

Tứ chi của hắn bị đánh nghiền nát, toái cốt bay tứ tung, khí tức càng ngày càng suy yếu, nhưng như cũ tử chiến không lùi, tử chiến không hàng!

Tồn tại bên trong Tiên quang gào khóc, huyết lệ hòa với tiên quang bay múa, lạnh lùng nói:

- Đạo hữu, ngươi hàng a, không nên ép ta giết ngươi! Ta cả đời này, không có người nào là thật sự tốt với ta, không có người cùng ta có tình hữu nghị chính thức, duy chỉ có ngươi là bạn chí thân của ta, bằng hữu duy nhất, không nên ép ta...

Cực Nhạc lão tổ cũng tự rơi lệ nói:

- Hôm nay, chúng ta những lão già khọm này chỉ còn lại có mấy cái, quân sư cùng Bỉ Ngạn đi rồi, Thiên Đao chết rồi, Ứng Long chết rồi, Lan Lăng chết rồi, Hồ Thiên, ngươi cũng muốn ngoan cố như thế, cách chúng ta mà đi sao? Chúng ta năm ngàn bốn trăm vạn năm trước có thể liên thủ, vì sao hôm nay liền không thể liên thủ?

Hồ Thiên lão tổ quỳ một chân trên đất, sắc mặt giống như vỏ cây già, khô bại không chịu nổi, ho ra máu nói:

- Quân tử chi đạo, làm thánh nhân sư, có cái nên làm có chỗ không...

- Chết!

Đuôi rắn sau lưng Thiên Mẫu Thánh Hậu bay ra, điểm tại mi tâm của hắn.

Đầu lâu của Hồ Thiên lão tổ bành một tiếng nổ tung, hai cánh tay lại bắt lấy đuôi rắn Thánh hậu, đem Thiên Mẫu Thánh Hậu vung, trùng trùng điệp điệp nện xuống, nện phi nàng.

Chỗ cổ của hắn lại có một cái đầu lâu sinh ra, không ngờ còn chưa dài ra, liền gặp hàng ma xử rơi xuống, đem đầu lâu chưa dài ra đạp nát!

Trong lồng ngực của hắn truyền đến thanh âm già nua của Hồ Thiên, vang vọng Thiên Địa:

- Ta muốn làm thánh nhân sư, ta có hai đệ tử, được ta y bát...

Thái Hoàng lão tổ một mực chưa từng động thủ, tựa hồ bàng quan, đột nhiên nói:

- Mấy vị đạo hữu, Huyền Hoàng cùng Thiên Ý đã đến, ta đi ngăn cản bọn hắn, các ngươi tốc chiến tốc thắng, ta ngăn cản bọn họ không được bao lâu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1767: Oanh Liệt Thân Vẫn. (2)

Hắn mang theo Lục Đại thiên đạo chí bảo phiêu nhiên mà đi, Cực Nhạc lão tổ, Thiên Mẫu Thánh Hậu cùng vị tồn tại bên trong tiên quang kia trong lòng nhảy dựng, Thiên Mẫu Thánh Hậu quát chói tai, xà thân khẽ quấn, đem thân hình không đầu của Hồ Thiên lão tổ cuốn lấy, lạnh lùng nói:

- Các ngươi còn không định hạ sát thủ sao? Còn chờ cái gì?

Cực Nhạc lão tổ thân hình đại chấn, nhìn về phía Hồ Thiên lão tổ bị xà thân quấn quanh, chỉ thấy vị lão hữu này quanh thân Hoàng Đạo bay múa, ngăn cản Thiên Mẫu Thánh Hậu giảo sát.

- Đạo hữu, ngươi để xuống đi!

- Để xuống đi, thả lỏng chấp niệm trong lòng, cùng chúng ta chung một chỗ đồng mưu nghiệp lớn!

Tồn tại bên trong Tiên quang khóc lớn nói:

- Ngươi là bằng hữu duy nhất của ta ah, tại sao phải bức ta...

Hoàng Đạo bay múa, hóa thành các loại tiên đạo thần thông, ngăn lại Thiên Mẫu Thánh Hậu công kích, trong tàn thể truyền đến tiếng cười của Hồ Thiên lão tổ, lẩm bẩm nói:

- Ta có hai người đệ tử, một cái sẽ bình định hạo kiếp, cứu chúng sinh trong nước lửa, một cái biết tái chế thịnh bình muôn đời...

Trong Chư Thiên phủ, Đạo Vương ngơ ngác nhìn xem một màn này, giờ khắc này tồn tại cao cao tại thượng thân hình run rẩy, không còn là Cao Viễn mà ngạo khí, mà là rơi lệ đầy mặt, trong cổ họng nghẹn ngào.

- Lão sư, đầu hàng đi...

Hắn gào khóc, từ một Đế Hoàng biến thành một phàm nhân yếu ớt bất lực.

Ở trước mặt hắn, ở bên trong khỏa thần nhãn bắn ra Thần Quang kia, công kích các Thần Nhân rơi xuống, che khuất tầm mắt thần nhãn.

Trong Thần nhãn truyền ra một tiếng cười to già nua:

- Dạy dỗ hai đệ tử như vậy, ta chính là thánh nhân sư, ta cố thủ đạo của mình, cả đời dọc theo con đường của mình độc hành, mặc dù chết cũng không tiếc... Đạo Vương, nhìn rõ khuôn mặt của hắn!

Ở bên trong Tiên Quang Thần quang, một cái đại thủ phóng lên trời, chụp vào tiên quang trùng trùng điệp điệp, đánh nát tiên quang, lộ ra một gương mặt tuổi trẻ.

Bàn tay của Hồ Thiên lão tổ toái mất, huyết cùng toái cốt bay đi mọi nơi, tiên quang lại đem gương mặt kia che khuất.

Đạo Vương ngẩng đầu, trong mắt hai hàng huyết lệ chảy xuống, nhìn về phía vợ chồng Giang Nam cao cao tại thượng, phẫn nộ quát:

- Đông Cực ở đâu? Vì sao Đông Cực không đi hỗ trợ? Vì sao không thống ngự Chư Thiên thần đế tiến đến cứu giúp?

Thanh âm Giang Nam đạm mạc, từ chỗ cao truyền đến, giống như từ trong tiên cảnh rơi xuống:

- Sư huynh, ngươi tới gặp ta, đơn giản là mượn lực lượng của ta đi cứu Hồ Thiên. Ngươi tự cho là hiểu rõ ta, cho rằng ta sẽ liều quang thế lực của mình đi giải cứu, để cho thế lực của ta chết tổn thương thảm trọng. Bất quá ngươi đoán sai rồi, ta hôm nay thân cư địa vị cao, đã trở nên giống như ngươi. Ta như thế nào sẽ vì một lão đầu gần đất xa trời, mà đem thế lực của ta đều chôn vùi?

Hắn mặt không biểu tình nói:

- Hồ Thiên già rồi, hắn hi sinh đổi lấy Đông Cực cùng Chư Thần, chư đế bình an, ngươi không biết là hắn bị chết đáng giá sao? Cái này không phải là Đế Hoàng chi đạo của ngươi sao?

Đạo Vương giật mình, trong thần nhãn trước mặt bắn ra màn sáng chậm rãi khép kín, như là chủ nhân thần nhãn chậm rãi nhắm mắt lại.

Hô...

Chân tiên đỉnh đột nhiên chấn động, đột phá Luyện Thiên đại trận phong tỏa, phá không bay đi, ba giọt máu tươi từ trong đỉnh bay xuống, rơi ở trước mặt Đạo Vương, bôi trên mặt đất giống như ba đóa hoa hồng tươi đẹp.

Hồ Thiên chết rồi.

Đạo Vương khóc lớn, như là hài tử khóc lớn.

La Thiên đánh xuống huyết vũ.

Giang Nam trầm mặc.

Trận đại chiến này kết thúc, Hồ Thiên lão tổ vẫn lạc, Hồ Thiên đại thế giới hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, tĩnh mịch một mảnh, Hỗn Độn Hồng Mông cuồn cuộn quay chung quanh một tòa thánh sơn xoay tròn, yên tĩnh im ắng.

Trên thánh sơn chỉ có một đôi dấu chân nhuốm máu.

Trận chiến này đã qua hai ba năm, một thư sinh tuổi trẻ hàng lâm đến bên trong Hỗn Độn Hồng Mông, hắn dùng Luyện Thiên đại trận tiềm ẩn mà đến, không làm kinh động bất luận tồn tại gì.

Đã đến trên thánh sơn, giáo chủ tuổi trẻ cúi đầu dò xét dấu chân vết máu loang lổ kia, chỉ thấy trung ương dấu chân dài ra một mảnh lá cây, lá cây xanh biếc, thượng diện hoa văn trùng trùng điệp điệp, các loại đại đạo chất

chứa bên trong một mảnh lá cây nho nhỏ.

Lá cây kia tuy nhỏ, nhưng trên phiến lá tựa hồ có vô cùng không gian, như một cái thế giới.

Lá cây ở dưới dấu chân, đúng là chỗ hắn thay đạo vương hướng Hồ Thiên ba khấu tạ sư ân, giáo chủ tuổi trẻ ngưng mắt nhìn phiến lá cây này, đã qua thật lâu, hắn nhẹ nhàng ngoắc, trong Thánh sơn truyền đến chấn động rất nhỏ.

Lá cây nhẹ nhàng chấn động, càng ngày càng cao, từ trong Thánh sơn chui ra một dây leo, càng nhiều dây leo cùng lá cây chui ra, dần dần một giàn dây hồ lô dài ngắn hơn trượng từ trong Thánh sơn triệt để dài ra, tính cả rễ cây, cùng một chỗ từ trong Thánh sơn bay ra, rơi ở trước người vị giáo chủ tuổi trẻ này, nhẹ nhàng bay múa.

Quanh thân giàn dây hồ lô tiên khí lượn lờ, tiên khí như là mây trắng, phiêu phù ở diệp cùng mạn tầm đó, rất là linh động.

Trong một đóa tiên vân, một cái hồ lô nho nhỏ tựa hồ bị gió thổi qua, ở trong tiên vân lung lay hai cái.

Vị giáo chủ tuổi trẻ kia ngưng mắt nhìn hồ lô, đã qua thật lâu, lúc này mới thu tiên đằng, lách mình ẩn vào hư không, phiêu nhiên mà đi, nói khẽ:

- Ba khấu tạ sư ân, ở trong Thánh sơn gieo xuống tiên đằng, lừa dối thu thần tính của ngươi, cho ngươi ở trước mặt rất nhiều tồn tại lừng lẫy mà chết. Ngươi chết lừng lẫy như vậy, Đạo Vương sư huynh cũng bị cảm động đến khóc mấy ngày, lần này có thể cho ngươi nhảy ra Nhân Quả đi à nha...

- Đúng rồi, ngươi nói Huyền Đô cổ tiên có thể bị chúng ta giấu diếm được đi hay không...

Giang Nam trở lại Chư Thiên phủ, ở trong phủ tuyển chọn một cái bảo địa Phong Thủy, đem giàn dây hồ lô gieo xuống, lại tế lên Hỗn Độn trúc tía của mình, để cho cây tiên đằng này có thể đọng ở phía trên trúc tía.

- Phu nhân, hôm nay Đạo Vương thương thế khỏi hẳn đi à nha?

Giang Nam chứng kiến Thi Hiên Vi đi ra thư phòng, cười hỏi.

Thi Hiên Vi nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Còn chưa tốt hoàn toàn, bất quá cũng khá thất thất bát bát, tự mình liền có thể khôi phục, đã không cần chúng ta vì hắn chữa thương. Chỉ là, tâm tình của hắn không có khôi phục, Hồ Thiên lão tổ chết, đối với hắn đả kích quá lớn...

Giang Nam đẩy ra cửa thư phòng đi vào, chỉ thấy một vị lão giả lông mày hoa râm ngồi ở chỗ kia, hình dung tiều tụy, ánh mắt vô thần.

Cái kia chính là Đạo Vương, đã từng là cường giả phong vân một cõi, khinh thường Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, ngày nay phảng phất là một Lão Nhân gần đất xa trời.

Hai ba năm thời gian, liền đả kích hắn thành cái dạng này, đem một tồn tại vô địch đánh ngã!

Tuy hắn tu hành Đế Hoàng đạo, nhưng lại không phải vô tình đạo, người hắn tín nhiệm nhất là Hồ Thiên, trong nội tâm hình tượng to lớn cao ngạo nhất cũng là Hồ Thiên, hắn đối với Hồ Thiên có một loại cảm tình như đối với phụ thân, chỉ là giấu ở đáy lòng, không người phát giác, thậm chí ngay cả Đạo Vương cũng chưa từng phát giác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1768: Cả Gan Làm Loạn. (1)

Thẳng đến khi Hồ Thiên chết, hắn mới phát hiện, cho dù sự thành tựu của mình sớm đã siêu việt Hồ Thiên, nhưng mà hình tượng Hồ Thiên trong lòng hắn như trước vô cùng to lớn cao ngạo, giống như phụ thân trong lòng con cái vĩnh viễn cũng sẽ không già yếu, để cho trong lòng của hắn có dấu một cảng tránh gió, có dấu một tồn tại có thể ỷ lại.

Hắn tuy là tồn tại cường đại nhất thế gian, Đế Hoàng hoàn mỹ nhất, ngoài sáng ngầm thống trị Chư Thiên vạn giới dài đến năm ngàn bốn trăm vạn năm, thậm chí có thể vì thắng lợi mà không từ thủ đoạn, tuy hắn nhìn như nam nhân kiên cường nhất, không dễ dàng bị đánh ngã nhất, nhưng mà hắn cũng là phi thường yếu ớt, trong lòng có địa phương mềm mại.

Hồ Thiên chết, đối với hắn đả kích thật sự quá lớn, đánh ngã hắn.

Năm đó, thời điểm con của hắn lần lượt chết trận, tiểu nhi tử chết già, Đạo Vương cũng từng suy sụp qua như vậy, nhưng trước mặt người khác, hắn như cũ là Đế Hoàng vô địch, uy nghiêm mà cường đại, không có nửa phần mềm yếu.

Nhưng mà hiện tại, hắn không có che dấu tình cảm của mình, mà là tùy ý mềm yếu trong lòng đả đảo chính mình.

Giang Nam lẳng lặng nhìn xem hắn, đột nhiên cười nói:

- Sư huynh, ta cứu được ngươi, vì ngươi khu trừ đạo tổn thương, ngươi thiếu nợ ta một cái nhân tình.

Hai con ngươi chất phác của Đạo Vương chuyển động hai cái, không có mở miệng.

- Vẫn còn giận ta, oán ta không có ra tay cứu Hồ Thiên lão sư?

Giang Nam tức cười, cười hỏi.

Con mắt của Đạo Vương khô khan chuyển động thoáng một phát, mê mang hướng hắn xem ra, thanh âm khàn khàn nói:

- Ta đang giận chính mình... Ta từ trên người của ngươi, thấy được cái bóng của ta...

- Sư huynh, ngươi thiếu nợ ta một cái nhân tình, phải trả cho ta. Hậu hoa viên của Chư Thiên phủ không người quản lý, thiếu khuyết một lão đầu làm cỏ bón phân tưới nước.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi bây giờ già nhanh như vậy, biến thành một tiểu lão đầu, không bằng đi hậu hoa viên quản lý hoa hoa thảo thảo, có trợ giúp ngươi tu tâm dưỡng tính.

Chất phác trong mắt Đạo Vương đột nhiên không cánh mà bay, tinh quang bạo phát, một loại giả uy nghiêm vô địch hùng cứ thiên hạ hơn năm ngàn vạn năm tràn ra bên ngoài cơ thể, hừ lạnh nói:

- Ngươi lại để cho ta đi dưỡng thảo cho ngươi?

- Không sai.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Ngươi thiếu nợ ta một cái nhân tình, cũng nên tu dưỡng tính tình rồi. Ngươi yên tâm, ngươi hôm nay lão thành cái dạng này, Chư Thiên phủ Chư Thần ta cũng nhận không ra ngươi. Ai cũng sẽ không biết, đường đường Đạo Vương, sẽ ở trong Chư Thiên phủ hậu hoa viên làm cỏ làm việc lặt vặt. Sư huynh, ngươi chiếu cố tốt hoa hoa thảo thảo trong hậu hoa viên Chư Thiên phủ ta, ta cùng phu nhân cũng có thể thỉnh thoảng đến du ngoạn, thưởng thức cảnh đẹp.

Đạo Vương trầm mặc, ánh mắt lại trở nên chất phác, cất bước đi ra ngoài nói:

- Tốt, ta giúp ngươi quản lý hoa cỏ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Sư huynh, trong hậu hoa viên ta trồng không ít tiên trân, tiên trân ngươi biết dưỡng như thế nào sao? Thiên Ý lão tổ là hảo thủ dưỡng tiên trân, ta nghe nói hắn trồng một cây tiên trà thụ.

Đạo Vương hừ lạnh một tiếng, cất bước đi về hướng hậu hoa viên, lạnh nhạt nói:

- Thiên Ý đạo hữu dùng tiên quang tưới nước cho tiên trà thụ, cái này ta tự nhiên biết rõ.

Đã qua không lâu, hắn đi vào trong hậu hoa viên, quả nhiên như một lão bộc bình thường, cẩn thận quản lý hoa cỏ.

Hậu hoa viên Chư Thiên phủ thật lớn, rất khó chiếu cố tới, mà hôm nay Đạo Vương trở nên thần sắc chất phác, giơ tay nhấc chân cũng không trông thấy uy phong ngày xưa, 3-5 ngày thời gian mới chiếu cố một góc hoa viên.

May mắn trừ hắn ra, còn có người hầu khác chiếu cố hậu hoa viên, cuối cùng không để cho tại đây hoang vu.

- Linh Đạo Thần Đế giá lâm!

Ngày hôm đó, đột nhiên một Thiên thần cao giọng nói:

- Người không có phận sự tránh lui, chớ xông tới Linh Đạo Thần Đế! Lão đầu kia... Đúng, nói đúng là ngươi! Ngươi là mới tới sao? Lạ mặt vô cùng... Nhanh chóng lui lại, nhanh chóng lui lại, Linh Đạo Thần Đế du ngoạn đến rồi!

- Linh Đạo Thần Đế? Chẳng lẽ là Linh Đạo Tử...

Đạo Vương lui qua một bên, trong nội tâm khó chịu:

- Tiểu tử Linh Đạo Tử này, cũng là đồ vật vong ân phụ nghĩa, bị Huyền Thiên sư đệ đầu độc, rõ ràng cũng không có đi cứu Hồ Thiên lão sư!

Hào quang đạo đạo, Đế Uy trùng trùng điệp điệp, Linh Đạo Tử suất lĩnh Câu Trần Thiên Chư Thần hàng lâm, khua tay nói:

- Các ngươi lui ra đi, tự ta ở chỗ này du ngoạn một lát, không cần kinh động Huyền Thiên sư huynh.

Chư Thần khom người đồng ý, lĩnh mệnh lui ra.

Linh Đạo Tử cất bước đi tới, từ bên người Đạo Vương đi qua, không có lưu ý đến lão giả này, mà là trực tiếp đi về hướng trung ương hoa viên.

Đạo Vương chứng kiến, hắn ở trước một cây trúc tía dừng bước lại, ngồi trên mặt đất, không có chút bộ dạng Thần Đế nào, ngược lại thấp giọng nhẹ ngữ, thỉnh thoảng nở nụ cười.

Linh Đạo Tử bện giày rơm, bện một đôi, đặt ở bên cạnh trúc tía.

Đã qua thật lâu, Linh Đạo Tử ly khai, hậu hoa viên khôi phục lại bình tĩnh.

Lại qua hai ngày, Chư Thần cùng người hầu quản lý hậu hoa viên đều cùng Đạo Vương quen thuộc, biết rõ người này trung thực chất phác, làm việc cũng là rì rì, hỏi hắn cũng chưa bao giờ trả lời, vừa điếc lại vừa câm.

Lúc này, đột nhiên có Thiên thần cao giọng quát:

- Đông Cực đại đế hàng lâm, ngự lãm hoa viên, người không có phận sự mau lui lại, mau lui lại!

- Ân? Đông Cực như thế nào cũng tới?

Ánh mắt chất phác của Đạo Vương chuyển động thoáng một phát, trong nội tâm buồn bực:

- Đông Cực, được Hồ Thiên lão sư dạy bảo, Hồ Thiên lão sư gặp nạn, nàng là sống chết mặc bây, vong ân phụ nghĩa... Ha ha, ta cũng là vong ân phụ nghĩa, phụ ân sư dạy bảo, ta rõ ràng đi cầu Huyền Thiên... Ta không nỡ tánh mạng của mình, mà là vọng tưởng mượn lực lượng của hắn đi cứu ân sư, mà không phải chịu chết cùng ân sư tồn vong...

Tâm tình của hắn từ Đế Hoàng biến thành phàm nhân, trăm vị tạp trần, bị một Thiên thần thủ hậu hoa viên đẩy đến một bên.

Đông Cực đại đế hàng lâm, thiên hoa rực rỡ từ trên trời giáng xuống, rất nhiều thần nữ tương theo, túm tụm giai nhân tuyệt sắc kia tới hậu hoa viên Chư Thiên phủ.

- Các ngươi lui ra đi, không cần kinh động Huyền Thiên giáo chủ cùng giáo chủ phu nhân, trẫm ở một lát liền đi.

Đông Cực đại đế phân phát phần đông thần nữ, cười nói.

Rất nhiều thần nữ tán đi, chỉ thấy nàng kia bước liên tục chân thành, đi tới bên cạnh trúc tía trong hậu hoa viên, ngưng mắt nhìn thật lâu, cuối cùng thở dài, đứng dậy ly khai.

- Đáng tiếc, Tử Xuyên thu hoạch tiên quang quá ít, không biết ngươi khi nào mới có thể khiêu thoát đi ra, để cho ta có thể lần nữa nghe lời ngươi dạy bảo...

Lúc Đông Cực đại đế trải qua bên người Đạo Vương, hữu ý vô ý nói.

Trong nội tâm Đạo Vương khẽ nhúc nhích, còng xuống lấy thân thể, như một lão bộc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1769: Cả Gan Làm Loạn. (2)

Đông Cực đại đế rời đi, Đạo Vương nhìn về phía gốc trúc tía kia, sau đó dời bước đi qua, hắn chú ý tới tiên đằng quấn quanh trên trúc tía, hắn nhìn rất cẩn thận, một mảnh lá cây một mảnh lá cây nhìn lại, nhìn xem phương hướng dây leo lan tràn, xem xét hoa văn, tinh tế nghiên cứu tiên đằng từ chỗ nào trộm lấy mà đến tiên khí.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào hồ lô kết xuất trên tiên đằng.

Hắn nhìn chằm chằm vào hồ lô nghiên cứu thật lâu, tựa hồ đang nhìn một kiện tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ làm cho người mê muội, ở dưới hai con ngươi của hắn, cái hồ lô này tựa hồ bị hắn xem thấu không gian bên trong, chứng kiến thế giới bên trong rộng lớn bao la bát ngát, trong này tràn đầy tiên khí, có Thiên Đạo cùng thế giới cấu tạo nguyên vẹn, sinh cơ bàng bạc ở bên trong công tác chuẩn bị, trọng cấu một sinh mệnh hoàn toàn mới mà kỳ lạ.

Đây là sức mạnh to lớn của Tạo Hóa, là Thiên Đạo nguyên vẹn cơ cấu ra thế giới cùng sinh linh, một cái hồ lô nho nhỏ, như là vũ trụ tràn đầy thần kỳ!

- Sư đệ hảo thủ đoạn...

Thân hình Đạo Vương chấn động, trong mắt hiện lên nhất đạo tinh mang, đột nhiên ở bên trúc tía cười ha ha, cười đến cuối cùng thì ngồi dưới đất gào khóc, vừa khóc vừa cười, như điên như khùng, làm kinh động rất nhiều người hầu cùng Thiên thần trong hậu hoa viên, như là nhìn xem một quái vật vậy.

Sau khi Đạo Vương khóc cười xong, thân hình đột nhiên biến mất.

Sau một khắc, hắn xuất hiện trong thư phòng, Giang Nam đang ngồi trong thư phòng, sửa sang lại Chư Thần sách, điều động Thần Ma tân tấn, phân

công đến các nơi Chư Thiên.

Quanh thân Đạo Vương tràn ngập trận trận tiên uy, khủng bố đến cực điểm, lạnh lùng mà theo dõi hắn.

Giang Nam phảng phất giống như chưa phát giác ra, tiếp tục quản lý Chư Thần sách, tựa hồ đối với hắn đến không biết chút nào.

- Sư đệ, đùa bỡn ta hơn ba năm thời gian, chơi rất vui sao?

Đạo Vương lạnh lùng nói.

Giang Nam buông Chư Thần sách, ngẩng đầu nhìn vị tồn tại khôi phục xu thế vô địch lúc trước kia này, chăm chú nói:

- Rất vui. Ba năm này, ta rất vui vẻ.

Ba ba ba...

Đạo Vương tiên uy áp ra, không gian quanh thân Giang Nam không ngừng bạo toái, như là bão táp vô cùng khủng bố sắp sửa hàng lâm, phá hủy hắn.

Giang Nam như trước phảng phất giống như chưa phát giác ra, mỉm cười nói:

- Ta xử lý như vậy, sư huynh ngươi thoải mái sao?

- Khó chịu!

Đạo Vương lạnh như băng nói.

- Ta rất thoải mái.

Giang Nam cầm lấy Chư Thần sách, lạnh nhạt nói:

- Sư huynh, ta chẳng qua là hướng ngươi phơi bày một ít phương thức

ngươi xử thế, cho ngươi đổi chỗ mà xử, thử cảm thụ người khác một chút. Hồ Thiên lão sư không có dạy ngươi nhân tâm, ta dạy cho ngươi.

Ánh mắt Đạo Vương không ly khai khuôn mặt của hắn, lạnh như băng nói:

- Ngươi dạy ta?

Giang Nam gật đầu, giương mắt liếc hắn một cái nói:

- Ngươi còn ở nơi này làm gì? Còn không mau đi chiếu cố tiên đằng của ta? Ta vẫn chờ hồ lô thành thục đây này. Còn có, hậu hoa viên của ta cũng phải chăm sóc tốt, đừng ngoáy chết hoa hoa thảo thảo của ta.

Sắc mặt Đạo Vương tái nhợt, tức sùi bọt mép, lao ra thư phòng.

- Lão đầu, ngươi vừa rồi đi nơi nào?

Trong hậu hoa viên, Thiên thần chưởng quản hậu hoa viên chứng kiến Đạo Vương, vội vàng nói:

- Ta có bạn cũ tới bái phỏng, hôm nay là ngươi trực, chú ý chăm sóc hoa cỏ, mấy người chúng ta đi ra ngoài một chút. Ồ? Ngươi so với lúc trước vui vẻ hơn rất nhiều, lúc trước như một người chết, hiện tại như một người sống...

Mọi người rầm rầm rời đi, đem Đạo Vương nhét vào trong hậu hoa viên.

Sau một lúc lâu, hư không ầm ầm chấn động, vô cùng hào quang từ trong hậu hoa viên Chư Thiên phủ phóng lên trời, tràn ngập uy năng để cho vô số tồn tại Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đều run rẩy, thẳng tắp oanh hướng bầu trời phía trên La Thiên!

Ầm ầm...

Bầu trời bị oanh vỡ ra, một vết nứt cự đại xuất hiện, Tiên Giới ẩn ẩn hiển hiện ở một chỗ khác bên hàng rào.

Tiên quang gột rửa, từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong hậu hoa viên Chư Thiên phủ.

Trong cái khe kia truyền đến một thanh âm tràn ngập uy nghiêm, rơi vào hạ giới, để cho tất cả mọi người bên trong La Thiên nghe vào tai, qua lại chấn động:

- Người nào dám can đảm oanh kích Tiên Giới hàng rào, trộm lấy tiên quang?

- Ta!

Trong hậu hoa viên Chư Thiên phủ truyền đến một thanh âm càng thêm uy nghiêm:

- Ngươi có ý kiến?

Tiên Giới thanh âm kia trầm mặc, hừ lạnh nói:

- Ngươi hai lần oanh kích Tiên Giới hàng rào, tội ác ngập trời, bất quá niệm tình ngươi là đệ tử của hắn, cho ngươi hung hăng càn quấy một lần. Nhớ kỹ, ta là cho hắn mặt mũi, không phải sợ ngươi...

Những Thiên thần vừa rời đi hoa viên kia thấy dị trạng như vậy, nguyên một đám bị cả kinh nghẹn họng nhìn trân trối, vội vàng phần phật chạy quay trở lại hậu hoa viên, mọi nơi sưu tầm, không có tìm được người oanh kích bầu trời, chỉ có lão đầu vừa rồi kia sửa sang lại hoa cỏ.

- Lão đầu, lão đầu, vừa rồi có người oanh kích bầu trời, ngay cả tiên nhân cũng bị dọa đái, ngươi có thấy hay không, là người phương nào cả gan làm loạn như vậy?

Đạo Vương ngẩng đầu, lông mày hoa râm, nếp nhăn trên mặt chồng chất cùng một chỗ, như một tiểu lão đầu so với bình thường còn bình thường hơn, cười nói:

- Chưa từng chứng kiến.

Giang Nam trong thư phòng, lặng lẽ lau mồ hôi lạnh, ngẩng đầu nhìn hướng hàng rào Tiên Giới vỡ ra, nhìn xa Tiên Giới, lẩm bẩm nói:

- Đạo Vương khôi phục tâm tình, không khỏi quá hung mãnh a? Ta vừa rồi giáo huấn hắn như vậy, nếu hắn nhịn không được đánh ta...

Kiếp Vận năm hai trăm hai mươi ba, thiên hạ đại cát.

Từ khi Bổ thiên thần nhân Hồ Thiên lão tổ vẫn lạc, Huyền Hoàng lão tổ biến mất không thấy gì nữa, vô tung vô ảnh, chư thiên cùng địa ngục liền không tiếp tục đại chiến sự.

Duy nhất phát sinh một đại sự, là Tinh Quang Đại Đế bên trong Tam Hoàng sai người mang một quan tài đi Thiên Ý Đại Thế Giới, gặp Thiên Ý lão tổ, hai người đánh đập tàn nhẫn, bất quá cuối cùng vẫn là có người chứng kiến Thiên Ý lão tổ bị đánh đến mặt mũi bầm dập, ngay cả Thiên Ý Tru Tiên Kiếm cũng bị Tinh Quang Đại Đế cướp đi.

Tinh Quang Đại Đế mang theo ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm này, tự mình đưa đến Đạo Vương Đại Thế Giới, giao cho Thái Hoàng lão tổ.

Đến tận đây, Thái Hoàng lão tổ đã có được bát đại thiên đạo chí bảo, Thiên Đao, Thiên Đạo Bảo Chung, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, Đạo Kim Ngọc Bàn, Hóa Tiên Ngọc Bình, Tạo Hóa Thần Lâu, Vạn Phật Tháp cùng Tàng Thiên Hồ Lô, chỉ thiếu Trấn Tiên Đỉnh trong tay Huyền Hoàng lão tổ, liền có thể đem chín đại thiên đạo chí bảo tập hợp đủ!

Về phần Thiên Ý lão tổ, nghe nói hắn thọ nguyên đã hết, mất đi Thiên Ý Tru Tiên Kiếm thiên đạo chí bảo, thọ nguyên của hắn liền đi tới cuối cùng, mệnh vẫn tại chỗ.

Có người nói Thiên Ý lão tổ chết rồi, bọn hắn tận mắt thấy, Thiên Ý lão tổ bị trói thành bánh chưng, đoán chừng là sợ vị Bổ Thiên lão tổ này thi biến, bị Tinh Quang Đại Đế nhét vào một quan tài màu vàng, treo cao ở trên La

Thiên Tinh Quang Đế Cung, tự mình trấn áp thi thể vị lão tổ này.

Chương 1770: Trấn Ngục Giới Bia. (1)

Cũng có người nói, quan tài bằng vàng của Tinh Quang Đại Đế bao hàm thế giới, bên trong có thể khống chế thời gian trôi qua, để cho người trường sanh bất lão. Tinh Quang Đại Đế cử động lần này thật ra là vì bảo trụ tánh mạng Thiên Ý lão tổ. Thiên Ý lão tổ giao ra Thiên Ý Tru Tiên Kiếm, sẽ để cho Thái Hoàng buông tha hắn, mà trốn ở bên trong Tinh Quang Đại Đế đế quan, thì có thể bảo trụ tánh mạng của hắn.

Càng nhiều người thì là hoài nghi, nói hai người bọn họ một hướng không cùng, thường xuyên vừa thấy mặt đã đánh, cừu hận đã tích lũy bốn trăm vạn năm, Tinh Quang Đại Đế không có khả năng cứu Thiên Ý lão tổ.

Có tin tức nói, Tinh Quang Đại Đế đối với Thiên Ý lão tổ hận ý quá sâu, đem Thiên Ý lão tổ nhốt ở trong thế giới quan tài bằng vàng của mình, muốn tra tấn vị lão tổ này, tra tấn đến mình hả giận mới thôi.

Bất quá, người Tinh Quang thế gia thì vui sướng hớn hở, đặc biệt là lúc người Chư Thiên gặp được Thiên Ý thế gia, nguyên một đám vênh váo tự đắc.

Phần an bình khó được này không có tiếp tục bao lâu, Địa Ngục cùng Chư Thiên hạo kiếp còn chưa kết thúc, vũ trụ màng thai ở giữa hai đại vũ trụ đã tiêu vong hầu như không còn, biến thành một chỉnh thể.

Hai đại vũ trụ dung hợp, nhưng Thiên Đạo chưa dung hợp, cái này ý tứ là hai đại vũ trụ tầm đó còn có một hồi quyết chiến!

Mà Địa Ngục Đô Thiên Thần Đế từ khi một trận chiến kia về sau, đến nay chưa từng hiện thân, Đạo Vương cũng không có tung tích, chỉ còn lại có Địa Ngục chư hoàng cùng Chư Thiên vạn giới Thiên Mẫu Thánh Hậu, Cực Nhạc lão tổ cùng Tam Hoàng các loại cường giả, những người này đều đang đợi,

chờ đợi trận quyết chiến cuối cùng kia đến, định Thiên Địa chính thống, cùng tranh đoạt phi tiên chi cơ!

Nhưng mà, làm cho các tồn tại có chút cảm giác bất an thì lại là Huyền Đô cổ tiên giấu ở trong vũ trụ mới này, vẫn không có động tĩnh, lúc này thân thể vị cổ tiên kia đã nguyên vẹn, Tạo Hóa tiên đỉnh cũng đã bổ toàn bộ, tuy thiếu đi một cái tai đỉnh, nhưng uy lực lại đạt tới tình trạng để cho thần nhân cũng không thể chống lại.

Huyền Đô cổ tiên nguyên vẹn, hơn nữa Tạo Hóa tiên đỉnh thiếu khuyết một cái tai đỉnh, đủ để quét ngang hết thảy, hắn lại thủy chung chưa từng động thủ.

Cách nghĩ chân thật của vị tồn tại này không người có thể đo lường được, hắn án binh bất động, ngược lại để cho một ít tồn tại rục rịch kiêng kị, thủy chung không dám bộc phát ra một kích cuối cùng.

Loại tràng diện này cực kỳ vi diệu, cục diện bế tắc không cách nào đánh vỡ. Theo lý mà nói, lúc này thương thế của Đô Thiên Thần Đế cũng có thể khỏi hẳn, nhưng mà hắn cũng không có xuất hiện.

Đây là thời khắc bình tĩnh nhất, nhưng lại làm cho người mẫn cảm có một loại cảm giác bình tĩnh trước mưa gió hít thở không thông, cảm thấy phía dưới bình tĩnh là dòng nước xiết.

Trong Chư Thiên phủ, Thi Hiên Vi tế lên Luyện Thiên đại trận, đem tòa đại trận này thúc dục nói:

- Phu quân, đã chuẩn bị thỏa đáng.

Trong trận, Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Ta chuyến đi này, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, phu nhân, ngươi cần một mực duy trì Luyện Thiên đại trận, không thể lười biếng. Nếu không khí tức của Trấn Ngục Giới Bia truyền sắp, chỉ sợ sẽ khiến cho phiền toái không cần thiết.

Thi Hiên Vi thân hình lay động, hai chân thân cùng mười tám hóa thân khác hiển hiện, cười nói:

- Đây là tự nhiên. Cũng may chân thân hóa thân của ta đủ nhiều, đủ để duy trì tòa đại trận này, còn có thể làm cho bản thể đến xử lý công việc Chư Thiên phủ. Phu quân cứ đi, Chư Thiên phủ có ta.

Trong mi tâm Giang Nam tiên quang thiểm qua, đem Trấn Ngục Giới Bia cuốn ra, tống xuất Tử Phủ, đi vào bên trong Luyện Thiên đại trận.

Cái Trấn Ngục Giới Bia này rộng tám mươi trượng, dày ba trăm trượng, nền chín tầng, mỗi một tầng đều là bát giác, phân biệt biểu tượng Cửu Trọng Thiên cùng vũ trụ Bát Cực, thượng diện che kín Hỗn Độn phù văn.

Lúc Trấn Ngục Giới Bia không bị kích phát, còn nhìn không ra dị trạng, nhưng mà lúc thần thức của Giang Nam dũng mãnh vào trong tấm bia đá này, lập tức Hỗn Độn phù văn từ trong bia đá bay ra, một tiếng ầm vang, đánh nát hư không trong Luyện Thiên đại trận, Hỗn Độn phù văn phô thiên cái địa phi tốc về phía trước phô đi, phô nhập trong hư không, trong chốc lát kéo dài qua không biết bao nhiêu ức vạn dặm, vượt qua không biết bao nhiêu tinh hệ, thậm chí xuyên việt vũ trụ!

Phần phật lạp phù văn không ngừng từ trong Trấn Ngục Giới Bia bay ra, Hỗn Độn phù văn bên trong bia đá tựa hồ vô cùng vô tận, phô ra con đường càng ngày càng dài, càng lúc càng thâm nhập giữa không trung.

Đã qua thật lâu, hư không cùng Trấn Ngục Giới Bia đồng thời chấn động thoáng một phát, Hỗn Độn phù văn tạo thành cầu cũng như gợn sóng chấn động, thật lâu mới dẹp loạn.

Con đường do Hỗn Độn phù văn tạo thành cầu này, đả thông không gian mênh mông mà bao la mờ mịt khác, khí tức cổ xưa mà cuồng bạo khủng bố trong trấn ngục kia từ một chỗ khác của Hỗn Độn kiều đánh tới.

Ầm ầm...

Luyện Thiên đại trận kịch liệt chấn động, bị cổ khí tức bá đạo khủng bố này trùng kích đến từng mặt đại kỳ bay phất phới, như là bị gió mạnh thổi qua.

- Phu quân yên tâm, ta kiên trì được.

Thi Hiên Vi thấy Giang Nam hướng nàng xem ra, không khỏi gật đầu mỉm cười.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra nói:

- Thời gian ta không ở đây, liền phiền toái phu nhân.

- Phu quân cứ đi.

Giang Nam cất bước đi đến Hỗn Độn kiều, Thi Hiên Vi lập tức duỗi ra một ngón tay ngọc thon dài, điểm tại mi tâm, thần trí của nàng bay ra, dũng mãnh vào bên trong Trấn Ngục Giới Bia, thay thế thần thức Giang Nam, duy trì tòa Hỗn Độn kiều này không tiêu tan.

Trên cầu Hỗn Độn, Giang Nam cất bước mà đi, dọc theo cầu hướng ngọn nguồn khí tức khủng bố cuồn cuộn vọt tới kia đi đến, bốn phía yên tĩnh im ắng, nhưng mà hắn bị cổ khí tức kinh khủng này trùng kích, trong tai lại truyền đến trận trận nổ mạnh giống như lôi đình bộc phát, đó là thanh âm vô số Thần Ma cổ tiên hò hét, là thanh âm bọn hắn chém giết, là thanh âm các loại thần thông lúc bộc phát, là pháp bảo uy năng vô biên phát ra âm thanh trọng kích!

Đủ loại thanh âm hỗn tạp cùng một chỗ, các loại mặt trái cảm xúc của những tồn tại chiến đấu kia bộc phát ra, làm cho người sinh Tâm Ma!

Lại có khí tức thiên nhân ngũ suy từ một chỗ khác của Hỗn Độn kiều đập vào mặt, hướng hắn ăn mòn, thiên nhân ngũ suy có thể làm cho vũ trụ hủy diệt, đánh mất hết thảy sinh cơ.

Giang Nam cố thủ Nguyên Thủy đại đạo, tùy ý khí tức thiên nhân ngũ suy

đánh tới, cũng không thể tổn thương hắn mảy may.

Về phần Tâm Ma, hắn sớm đã tu thành tâm tình Thiên Nhân Hợp Nhất, trong lòng có ma, ma sinh ma diệt như hoa nở hoa tàn, tổn thương không đến hắn mảy may.

Hắn cách thời không tan hoang phía trước kia càng ngày càng gần, hắn thấy được vô số thi thể Thần Ma ở trong phiến thời không tan hoang kia quay cuồng, bị Hỗn Độn Hồng Mông hỗn loạn cuốn động, các thi thể vô cùng cường đại, to lớn cao ngạo, là tồn tại khó có thể tưởng tượng, cơ hồ mỗi một cỗ thi thể đều có thực lực kinh thiên động địa như Bổ thiên thần nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1771: Trấn Ngục Giới Bia. (2)

Còn có tồn tại càng mạnh hơn nữa, đó là Tiên Thiên sinh linh, Tiên Thiên Thần Ma, cường đại vô biên, ngoại trừ những thứ này còn có tiên thi, Hỗn Độn xác cổ.

Tiên nhân chết trận, Hỗn Độn Cổ Thần chết trận!

Không biết bao nhiêu tồn tại vẫn lạc ở đối diện, để cho chỗ đó tràn ngập khí tức điềm xấu.

- Chẳng lẽ nơi này là Linh giới?

Giang Nam càng tiếp cận, trong lòng rung động liền càng cường, thầm nghĩ:

- Bất Không đạo nhân đã từng suất lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần phát động đại chiến, Đế Tôn cùng chư tiên nghênh chiến, chiến tại Linh giới. Linh giới bị đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông, ngay cả Bất Không đạo nhân cũng bị Đế cùng Tôn liên thủ chém giết. Hơn nữa, lưu lại Trấn Ngục Giới Bia, là một Hỗn Độn Cổ Thần... Bất quá, nếu như nơi này là Linh giới mà nói, vì sao lại được xưng là trấn ngục?

- Còn có, nghe nói Hỗn Độn Cổ Thần dư bộ, tại Linh giới đã thành lập nên Hỗn Độn Thần quốc. Nếu nơi này là Linh giới, như vậy sẽ có Hỗn Độn Cổ Thần ở trong đó phồn diễn sinh sống, mà không phải hôm nay loại tràng cảnh rách nát diệt vong này rồi...

Đã qua không biết bao lâu, hắn rốt cục đi đến cuối cùng Hỗn Độn kiều, chỉ cảm thấy cảm giác áp bách khó có thể tưởng tượng đánh úp lại. Loại cảm giác áp bách này, để cho hắn hoảng hốt cho là mình đi vào trước mặt chư tiên cùng rất nhiều Hỗn Độn Cổ Thần, áp bách đến huyệt Thái Dương của hắn thùng thùng nhảy lên, huyết mạch bành trướng, hô hấp cũng cảm giác

khó khăn.

Loại áp lực này, so với Ma Tiên Điện càng nặng, để cho hắn đi lại gian nan!

Mà ở nơi cuối cùng trong trấn ngục, khắp nơi đều là ánh sáng tiên quang cùng Hồng Mông trôi nổi, lưu động, đó là dư âm tiên đạo thần thông cùng Hỗn Độn thần thông cực kỳ nguy hiểm, tản mát ra rung động ngập trời!

Trừ lần đó ra, còn có Hỗn Độn Dị hỏa, tiên hỏa, dị thuỷ biến thành sông lớn cuốn động, tiên sơn nghiền nát, Hỗn Độn Thánh sơn bao gồm nhiều thần kỳ chi vật, cũng là nguy hiểm vô cùng!

Bá...

Đột nhiên Giang Nam chứng kiến, trong trấn ngục kia có một đạo Âm Ảnh cực lớn đảo qua, nâng cái đuôi thật dài, tránh độn ở giữa liền biến mất ở chỗ sâu trong trấn ngục, để cho hắn không khỏi nhíu mày.

Vừa rồi cái Âm Ảnh kia tốc độ quá nhanh, hình dạng hắn cũng không thấy rõ, nhưng lại cảm ứng được một cổ khí tức thô bạo, tràn đầy dục vọng hủy diệt hết thảy!

- Trong Trấn ngục rõ ràng còn có vật có thể còn sống, hẳn không phải là Hỗn Độn Cổ Thần hoặc là tiên nhân hậu duệ, không biết là cái ma quái gì...

Hắn đi vào biên giới trấn ngục, khẽ nhíu mày, đột nhiên lấy tay khẽ chọc, trong hư không trước mặt hắn, trong lúc đó hiện ra nguyên một đám phù văn mỹ lệ, phát ra giòn vang dễ nghe êm tai.

- Ồ? Đây là phong ấn kết giới, so với thần đạo phong ấn kết giới càng cao hơn, kết giới dùng để phong ấn toàn bộ trấn ngục!

Hai mắt Giang Nam tỏa ánh sáng, cẩn thận công nhận phù văn trước mắt, con mắt càng ngày càng sáng, nói khẽ:

- Nguyên lai là Hồng Mông đại đạo cùng tiên đạo hỗn hợp chung một chỗ hình thành kết giới... Chẳng lẽ là Đế Tôn đệ tử sở thiết? Chỉ có Đế Tôn đệ tử, mới cùng lúc tu luyện Hồng Mông đại đạo cùng tiên đạo...

- Kết giới bực này chính là Hỗn Độn cổ tiên sở thiết, bất quá kết giới bao phủ toàn bộ trấn ngục, phạm vi quá quảng, phân tán lực lượng. Khó trách vị Hỗn Độn Cổ Thần lưu lại Trấn Ngục Giới Bia kia truyền thụ xuống đoạn ngục thần thông, nếu có được Hoàng Đạo Cực Cảnh, chiến lực gần tiên, hoàn toàn chính xác có thể đem kết giới này phá vỡ một đường, tiến vào trong đó.

Giang Nam tinh tế dò xét, tự nhủ:

- Dùng thực lực của ta bây giờ, nếu như chỉ học đoạn ngục thần thông, còn không cách nào tiến vào trong trấn ngục. Bất quá, cũng may ta học xong Đô Thiên Thần Đế Luyện Thiên đại trận!

Hắn lấy ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đưa tay chậm rãi hướng kết giới đâm tới, tuy tốc độ Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đâm ra cực kỳ chậm chạp, nhưng mũi kiếm cũng chấn động, trong khoảnh khắc chấn động hàng tỉ lần!

Một đạo Hỗn Độn tiên đạo phù văn hiện ra, tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo hoa văn cực lớn cấu tạo vô cùng phức tạp, bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn động ra vô số kiếm quang đem từng đạo tiên đạo cùng Hồng Mông đại đạo khơi mào, thời gian dần trôi qua đem kết giới cực đại này đâm rách một cái lổ nhỏ!

Cùng lúc đó, Giang Nam thúc dục Luyện Thiên đại trận, người cùng kiếm trong tay đồng thời hướng trong kết giới xâm nhập!

Mà vào lúc này, Tiên Giới rộng lớn bao la bát ngát, trên một tòa tiên sơn, trong tiên điện, một tồn tại cổ xưa đột nhiên mở mắt, động dung nói:

- Có người công kích trấn ngục kết giới! Chẳng lẽ là Hỗn Độn Cổ Thần

tìm được cổ chiến trường này, muốn đoạt đi bảo vật Hỗn Độn Cổ Thần lưu lại? Ta phụng mệnh trấn thủ nơi đây, duy trì phong ấn, ngồi xuống là trên triệu năm, chưa từng nghĩ vẫn có Hỗn Độn Cổ Thần tìm được!

Trong hai tròng mắt hắn bắn ra hai đạo tiên quang, từ trong tiên điện bay ra, bá một tiếng lướt qua không biết bao nhiêu vạn dặm, rơi vào phía trên một mảnh phế tích mênh mông.

Cái phế tích kia hiện ra Hỗn Độn phù văn hoa mỹ, rõ ràng là trấn ngục!

Một chỗ khác của Trấn ngục, dĩ nhiên là ở trong tiên giới!

- Ồ? Không đúng, không đúng, cổ động tĩnh này quá yếu, cũng không phải là Hỗn Độn Cổ Thần trưởng thành, nếu như là Hỗn Độn Cổ Thần trưởng thành tấn công trấn ngục kết giới, vậy nhất định là kinh thiên động địa!

Hai tròng mắt tồn tại Cổ lão kia không ngừng quét qua kết giới trên trấn ngục, tựa hồ sưu tầm rốt cuộc là người nào cố gắng tiến vào trấn ngục kết giới, chẳng qua là thủy chung không có tìm được tung tích Giang Nam.

Giang Nam cũng không phải là từ trong tiên giới tiến vào trấn ngục kết giới, mà là từ mặt khác của trấn ngục tấn công kết giới. Mà mặt khác của trấn ngục là ẩn núp ở ngoài Tiên giới, bị tồn tại tuyệt cường của Tiên giới lấy đại pháp lực ẩn núp ở trong hư không khôn cùng, coi như là Hỗn Độn Cổ Thần tìm tòi trên triệu năm cũng không tìm được mặt khác trấn ngục này.

- Cỗ lực lượng này rất nhỏ yếu, mặc dù nhỏ yếu, nhưng mà lực lượng cực kỳ tinh diệu, có thể bằng vào lực lượng nhược tiểu, đục lỗ kết giới...

Tiên nhân kia thấy mình cũng không có thể tìm được tung tích Giang Nam, không khỏi trầm ngâm nói:

- Hắn rốt cuộc là như thế nào tìm được trấn ngục? Trấn ngục ở trong tiên giới ta, Hỗn Độn Cổ Thần căn bản không thể nào lừa dối, tiến vào Tiên giới, chẳng lẽ trong tiên giới ta có Tiên nhân bị mua chuộc?

- Còn có, thực lực của người này cũng không mạnh, hắn là vận dụng loại tuyệt học nào đó, phá được Ngọc Kinh Tiên Quân bày kết giới?

- Chẳng lẽ nói, hắn thi triển thần thông, là Ma Ha Cổ Thần mở thần thông? Nếu là như vậy, chuyện kia liền nghiêm trọng! Chuyện này, phải thượng bẩm Tiên Vương!

Đỉnh đầu của hắn có một đạo Tiên quang bay ra, Tiên quang rơi xuống đất hóa thành một đạo nhân hình dung cao cổ, thân hình chợt lóe, đã từ phiến thiên địa này biến mất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1772: Bất Không Đạo Quả. (1)

Sau một lúc lâu, đạo nhân này đã đột nhiên xuyên qua không biết bao nhiêu thời không, đi tới một chỗ Tiên Vực xa hoa, Tiên Vực kia tọa lạc bên trên một thế giới mênh mông, trong thế giới kia cũng có Thiên Đạo vận hành, cũng có lê dân chúng sinh, phồn diễn sinh sống, Tiên Vực cao cao tại thượng, thống ngự Thiên đạo.

Đạo nhân cất bước đi vào trong Tiên Vực, đi tới trước một mảnh Tiên Cung, khom người nói:

- Trường Sinh Tiên Vương, đệ tử Nguyên Bạch cầu kiến.

Trong Tiên Cung sáng mờ dâng lên, hóa thành một Tiên Vương hư ảnh, xuất hiện ở phía trước đạo nhân kia, cúi đầu xem ra.

Đạo nhân Nguyên Bạch Tiên nhân kia khom người nói:

- Đệ tử trấn thủ trấn ngục đã có ức năm, vẫn bình an vô sự, chỉ có mấy Tiên Vương đệ tử thường tới tiến vào trấn ngục lịch lãm, bất quá chỉ là thỉnh thoảng, nhân số cũng không nhiều. Bất quá hôm nay chư vị Tiên Vương không có phái đệ tử tới, nhưng trấn ngục lại có chấn động dị thường, vì vậy đệ tử hoài nghi là Hỗn Độn Cổ Thần phát hiện chỗ ở trấn ngục, cố gắng tiến vào trong trấn ngục.

Trường Sinh Tiên Vương hư ảnh lông mày bồng bềnh đung đưa, khí độ làm người ta kính sợ, tôn tồn tại này, chính là tồn tại mở Trường Sinh Thiên Cung trong chín đại Thiên Cung, mở miệng nói:

- Trong Trấn ngục có bảo vật không phải chuyện đùa, Hỗn Độn Cổ Thần vẫn kiên nhẫn tìm kiếm bảo vật kia. Lần này trấn ngục chấn động, chẳng lẽ là những Cổ Thần này rốt cục tìm được cách tiến vào trấn ngục?

Nguyên Bạch Tiên nhân cúi đầu nói:

- Đệ tử cũng nghi ngờ như vậy. Hỗn Độn Cổ Thần tìm kiếm bảo vật kia hơn một ức năm như cũ chưa từng buông tha, rốt cuộc là bảo vật gì?

Trường Sinh Tiên Vương từ từ nói:

- Chuyện này còn phải ngược dòng đến trận đầu hạo kiếp khi Đế Tôn mở thiên địa, Bất Không đạo nhân cùng Hỗn Độn Cổ Thần ý đồ diệt thế, trùng tạo vũ trụ càn khôn, đem vạn tộc nuôi nhốt, cung cấp Cổ Thần dùng ăn. Trận chiến ấy, Bất Không đạo nhân bị giết, bất quá Bất Không đạo nhân cực kỳ cường đại, muốn chém giết hắn cũng không dễ dàng, Đạo Quả của hắn ký thác vào trong Hỗn Độn, cho dù hủy diệt nhục thể cùng thần tính của hắn, hắn bất cứ lúc nào cũng có thể sống lại.

Nguyên Bạch Tiên nhân động dung nói:

- Như vậy Đế cùng Tôn là chém giết hắn như thế nào?

- Đế cùng Tôn đem Đạo Quả của hắn, từ trong Hỗn Độn đề luyện đi ra ngoài, phá Bất Không Đại Đạo của hắn. Bất Không đạo nhân Đạo Quả, liền bị trấn áp ở trong tiên giới, vẫn do mấy Tiên Quân trấn áp.

Trường Sinh Tiên Vương thanh âm chấn động nói:

- Hơn một ức năm trước, Ma Ha Cổ Thần một trong tam đại thủ lĩnh của Hỗn Độn Cổ Thần, đem người tấn công Tiên giới, Ma Ha Cổ Thần chính là tồn tại chí cao trong Hỗn Độn Cổ Thần. Trong Cổ Thần, nếu nói Ma Ha, chính là ý tứ chí cao, chí vĩ, chí cường, đại trí tuệ.

- Ma Ha Cổ Thần hùng tài vĩ lược, mưu đồ bí mật đã lâu, ý đồ cướp đi Bất Không đạo nhân Đạo Quả, hắn không phải là vì sống lại Bất Không đạo nhân, mà là vì luyện hóa đạo quả này, đem bản thân tăng lên tới trình độ đủ để sánh ngang Đế cùng Tôn. Mà khi đó, Tiên giới ta chánh trị thời buổi rối loạn, nội đấu trầm trọng, cư nhiên bị Ma Ha Cổ Thần đắc thủ, đoạt đi Bất Không đạo quả.

Nguyên Bạch Tiên nhân phụng mệnh trấn thủ trấn ngục, đã từng tham dự qua trận chiến năm ấy, nhưng mà đối với nguyên do trận chiến ấy không rõ ràng lắm, nghe vậy vội vàng tinh tế lắng nghe.

- Nếu Ma Ha Cổ Thần luyện hóa Bất Không đạo quả, tất nhiên sẽ trở thành hoạ ngoại xâm của Tiên giới ta, nội ưu ngoại hoạn cùng nhau bộc phát, Tiên giới ta tràn ngập nguy cơ.

Trường Sinh Tiên Vương tiếp tục nói:

- Tiên giới ta cũng trải qua mọi cách tính toán, mới tru diệt Ma Ha cùng hết thảy dưới trướng của hắn ở trong chiến trường kia, còn chết nhiều đạo hữu, thậm chí ngay cả Tiên Quân cũng vẫn lạc hai vị. Chẳng qua là Ma Ha Cổ Thần đúng là giảo hoạt dị thường, hắn cố nhiên bị đánh chết, nhưng mà Bất Không đạo quả kia thủy chung không có tìm được. Ngọc Kinh Tiên Quân lo lắng Ma Ha Cổ Thần lưu lại hậu thủ, để cho Bất Không đạo quả lưu đến Hỗn Độn thiên quốc, vì vậy vận dụng đại pháp lực đem trấn ngục này phong ấn, ẩn núp trong đại thiên thời không của Tiên giới ta.

- Thì ra là như vậy.

Nguyên Bạch Tiên nhân nói:

- Ta phụng mệnh trấn thủ nơi này, đã có trên triệu năm. Trấn ngục phong cấm, chỉ có chút tồn tại chí cao của Tiên giới ta mới biết, phái ra đệ tử của mình tiến vào trong đó lịch lãm, nghĩ đến là vì sưu tầm tung tích Bất Không đạo quả. Đệ tử những tồn tại vĩ ngạn này không thể nào để lộ tin tức, bị Hỗn Độn Cổ Thần biết được chỗ ở trấn ngục, như vậy Hỗn Độn Cổ Thần là như thế nào biết được trấn ngục...

- Ta đây liền không biết.

Trường Sinh Tiên Vương cười nói:

- Bất quá lường trước Tiên giới ta chỉ cần không sống sai lầm, kia liền không khả năng để cho Hỗn Độn Cổ Thần tiến vào Tiên giới, nhận được Bất

Không đạo quả. Ngươi mới vừa rồi cảm ứng được có người tấn công Ngọc Kinh Tiên Quân kết giới, cũng có thể là một chút tồn tại đồng lứa nhỏ tuổi trong tiên giới, cố gắng tiến vào trong đó lịch lãm. Dĩ nhiên, cũng có thể là trong tiên giới ta có người đầu phục Hỗn Độn Cổ Thần, làm phản đồ, đem Hỗn Độn Cổ Thần dẫn vào Tiên giới, ý đồ nhận được Bất Không đạo quả. Nếu như là người sau, vậy thì nghiêm trọng.

Nguyên Bạch Tiên trong lòng lẫm nhiên, thấp giọng nói:

- Tiên Vương, phía trên đấu tranh đã đến loại trình độ này sao?

- Hiện tại an ổn một chút.

Trường Sinh Tiên Vương cười lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Bọn họ lần trước ám toán Huyền Đô Tiên Quân, đã rước lấy một chút tồn tại bất mãn, trong Tiên Đế Cung có người thả ra tiếng gió, Huyền Đô Tiên Quân kiếp vận đã đầy, nếu như ai lại dám ra tay, vậy thì đừng trách Tiên Đế Cung không khách khí. Lần này Huyền Đô Tiên Quân thoát kiếp, bọn họ mới không có nhúng tay.

Nguyên Bạch Tiên trong lòng khẽ nhúc nhích, khom người nói:

- Tiên Vương, mấy Tiên Quân đệ tử đến ngoài trấn ngục, muốn đi vào trong trấn ngục lịch lãm, đệ tử đi trước chiêu đãi.

Trường Sinh Tiên Vương mỉm cười nói:

- Những người này đoán chừng vẫn còn không bỏ xuống được Bất Không đạo quả, hắc hắc, nhận được Bất Không đạo quả, bọn họ là có thể trở thành tồn tại ngang hàng Đế cùng Tôn, cũng là một bàn tính tốt. Ngươi đi đi, qua không lâu nữa, ta tu thành Tiên Quân, liền không cần nhìn sắc mặt của bọn họ.

Nguyên Bạch Tiên nhân hóa thành một đạo Tiên quang, bất quá bao lâu, liền trở lại trong thân thể bên cạnh trấn ngục.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một mảnh Tiên vân bay tới, trên Tiên vân đứng mấy tôn Thần Đế , đó là môn sinh Tiên giới Cổ lão Tiên Quân.

Tiên giới có nhiều đại phiệt san sát, mở đại thiên thời không, nhiều tồn tại Cổ lão trấn thủ từng cái từng cái thời không, đều có thế giới, có trong thời không là Cổ Tiên hậu duệ, có là Cổ Tiên sáng tạo sinh linh, từ trong chút ít thời không này nhổ ra siêu quần bạt tụy, để bồi dưỡng, thành phe phái của mình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1773: Bất Không Đạo Quả. (2)

Tiên vân kia bay tới, dừng lại trước tiên sơn của Nguyên Bạch Tiên nhân, mấy vị Thần Đế cất bước đi xuống Tiên vân, tiến vào trong Tiên điện bái kiến Nguyên Bạch Tiên nhân.

Hai bên làm lễ ra mắt, một thiếu niên Thần Đế cầm đầu khom người nói:

- Nguyên Bạch Tiên nhân, bọn ta phụng mệnh đến đây lịch lãm, kính xin mở ra trấn ngục. Đây là ý chỉ của mấy vị Tiên Quân.

Nguyên Bạch Tiên nhân đón lấy ý chỉ, nhìn lướt qua, đích xác là sắc lệnh của mấy vị Tiên Quân, ngẩng đầu tinh tế đánh giá vị thiếu niên Thần Đế kia, động dung nói:

- Ngươi là... Tu A Tiên Quân truyền nhân?

Vị thiếu niên Thần Đế kia đúng mực nói:

- Gia sư chính là Tu A Tiên Quân. Tại hạ giới tên là Tổ Nho, ở trong thời không Tu A Tiên Quân mở, bị thế nhân tôn là Tổ Nho Đại Đế.

Bên cạnh một vị thiếu niên Thần Đế khí vũ hiên ngang dáng vẻ bất phàm cười nói:

- Tại hạ là Nguyên Dục Tiên Vương truyền nhân, tên là Uyên Tuyên, ở trong thế giới Nguyên Dục Tiên Quân mở thành Đế, người ta gọi là Uyên Tuyên Đại Đế.

- Long La Bồ Đề Tiên Quân môn hạ, Tùng Nguyên Thần Đế, gặp qua Nguyên Bạch Tiên nhân.

- Ngọc Kinh Tiên Quân môn hạ, Khải Quang Thần Đế, gặp qua Nguyên

Bạch Tiên nhân.

...

Từng vị thiếu niên Thần Đế, Nữ Đế tiến lên làm lễ ra mắt, Nguyên Bạch Tiên nhân nhất nhất quét qua, không khỏi động dung:

- Mấy vị Tiên Quân phái ra môn sinh xuất sắc nhất trong đại thiên thời không của bản thân, xem ra đích xác là tính toán muốn mượn những môn sinh này tìm ra Bất Không đạo quả!

Trong lòng hắn hiểu rõ, thầm nghĩ:

- Hơn một ức năm qua này, bọn họ cũng là kiên nhẫn, so sánh với những Hỗn Độn Cổ Thần đó còn muốn chấp nhất. Lúc trước, mấy Tiên Quân suất lĩnh chư Tiên cũng tự mình tiến vào trong trấn ngục, kết quả còn không phải là không thu hoạch được gì? Bọn họ cho tồn tại chưa thành tiên này tiến vào trong đó, chỉ sợ là muốn mượn khí vận của những thiếu niên Thần Đế này, tới tìm Bất Không đạo quả...

Hắn phụng mệnh trấn thủ trấn ngục, tự nhiên là hạng người không như bình thường, ánh mắt sắc bén, một cái liền nhìn ra khí vận mấy Thần Đế, Nữ Đế này hưng thịnh, là hạng người xuất chúng nhất trong một đại thiên thời không, có thể nói là đúng thời cơ mà sinh!

Loại nhân vật này, tương lai đều có thành tiên chi năng, là nhân vật tuyệt đỉnh mới xuất hiện trong tiên giới!

Bọn họ có đại khí vận, bị mấy Tiên Quân chọn lựa ra, là vì mượn khí vận của bọn họ, tìm được Bất Không đạo quả!

Sinh linh trong Tiên giới đại thiên thời không rất nhiều, tuyệt không kém hơn tám đại vũ trụ, hơn nữa lại là ở vào trong tiên giới, ở trong tiên giới chứng đạo thành tiên, nếu so với trong tám đại vũ trụ đơn giản rất nhiều, không có nhiều kiếp nạn, cũng không cần nhảy ra ngoài Tiên đạo.

Dù sao, ở Tiên giới đại thiên thời không, Thiên Đạo cũng phải thần phục ở dưới Tiên đạo, từng tôn tồn tại Cổ lão chưởng khống cầm giữ thời không Thiên Đạo, cũng là vui lòng thấy đệ tử dưới trướng bản thân lại ra từng tôn Tiên nhân.

Tiên nhân từ trong tám đại vũ trụ phi thăng, ở số lượng không bằng Tiên giới đại thiên thời không phi thăng Tiên nhân, vì vậy thế lực tám vị Tiên Vương khai sáng Thiên Cung tám cảnh, so với những Cổ lão Tiên Quân này vẫn là chỗ thua kém một bậc.

Nguyên Bạch Tiên nhân sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Mấy vị tiểu đạo hữu, trong trấn ngục này cực kỳ hung hiểm, trong đó nảy sinh rất nhiều tồn tại dị thường tà ác, thậm chí ngay cả Tiên nhân, hơi không cẩn thận cũng sẽ vẫn lạc ở trong đó!

- Kính xin Nguyên Bạch Tiên yên tâm!

Mấy thiếu niên Thần Đế liếc mắt nhìn nhau, có chút tự phụ, cười nói:

- Không có hung hiểm, há có thể coi như là lịch lãm? Bọn ta cũng không phải là hư danh nói chơi, chỉ là trấn ngục chiến trường, chỉ sợ còn không làm khó được chúng ta!

- Thực không dám dấu diếm...

Nguyên Bạch Tiên nhân chần chờ nói:

- Ta mới vừa rồi cảm ứng được, có người cố gắng xông vào trấn ngục, hoài nghi là một Hỗn Độn Cổ Thần còn vị thành niên. Hỗn Độn Cổ Thần xảo trá dị thường, mặc dù Hỗn Độn Cổ Thần này còn vị thành niên, còn rất nhỏ yếu, nhưng các ngươi nhất định phải coi chừng...

- Hỗn Độn Cổ Thần?

Đám người Tổ Nho, Uyên Tuyên, Tùng Nguyên ánh mắt nhất thời sáng,

cười to nói:

- Tốt, tốt! Lại còn có Hỗn Độn Cổ Thần xông vào trấn ngục, chính là đưa đao tới cho chúng ta! Đáng tiếc là một Cổ Thần còn vị thành niên, nếu là Cổ Thần trưởng thành, chém giết hắn mới có cảm giác thành tựu!

- Nguyên Bạch Tiên nhân, kính xin mau mau mở ra trấn ngục, không làm cho Cổ Thần kia chạy đi!

Nguyên Bạch Tiên nhân cau mày nói:

- Các ngươi trẻ tuổi, không biết Cổ Thần cường đại cùng đáng sợ, Hỗn Độn Cổ Thần trưởng thành, chiến lực tuyệt đối không thua Tiên nhân, chiến lực cực kỳ khủng bố. Cho dù là Cổ Thần chưa trưởng thành, cũng là tương đối đáng sợ...

- Nguyên Bạch Tiên nhân đại khái có thể đem tâm đặt ở trong bụng.

Khải Quang Thần Đế cười nói:

- Chúng ta cũng không phải là kiều hoa trong nhà ấm, chúng ta cũng là kinh nghiệm chiến đấu sát phạt, một đường tân tân khổ khổ mới tu thành Thần Đế. Điểm này, không cần tiên nhân đến dạy dỗ chúng ta. Huống chi, chúng ta thân là Tiên Quân môn sinh, há có thể không có bảo vật hộ thân?

Nguyên Bạch Tiên nhân nghĩ đến Hỗn Độn Cổ Thần xông vào trong trấn ngục tôn, lực lượng đúng là không mạnh, hơn nữa những người này là Tiên Quân môn sinh, đều có thủ đoạn, đúng là không cần phải lo lắng.

Hắn tế lên một mặt Tiên kỳ, Tiên kỳ giương động, trấn ngục kết giới hé ra một đường, lúc này mấy thiếu niên Thần Đế phi thân tiến vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Trong Trấn ngục kết giới, Giang Nam một kiếm trong tay, một đường phá vỡ kết giới nặng nề, lần này phá vỡ Cổ Tiên kết giới, đối với hắn cũng là một cuộc khảo nghiệm cùng lịch lãm lớn lao, đợi đến hắn xuyên thấu kết giới

tiến vào trong Trấn Ngục, hắn đối với Đoạn Ngục thần thông lĩnh ngộ đã đạt tới trước nay chưa có, bất kỳ thần thông cùng pháp bảo tinh diệu, ở trong mắt của hắn cũng trở nên không còn bí mật có thể nói, một kiếm có thể phá!

- Không có Đoạn Ngục thần thông cùng Luyện Thiên đại trận, ta mơ tưởng tiến vào nơi này. Đoạn Ngục cùng Luyện Thiên đại trận cũng là Hỗn Độn Cổ Thần sáng chế, xem ra Hỗn Độn Cổ Thần công pháp cũng có chỗ độc đáo, cũng sẽ không thua kém Tiên nhân!

Mới vừa đặt chân trong trấn ngục, thân thể Giang Nam chấn động, nhất thời chỉ cảm thấy Bất Không Đại Đạo trong cơ thể xuẩn xuẩn dục động, phảng phất cảm ứng được ở chỗ sâu trong trấn ngục, truyền tới một tiếng kêu quen thuộc, kêu gọi hắn đi trước!

- Kỳ quái, tiếng kêu này cũng không phải là kêu gọi ta, mà là kêu gọi Bất Không Đại Đạo của ta.

Giang Nam khẽ cau mày, trừ lần đó ra, hắn cảm ứng được một tiếng kêu khác từ đáy lòng truyền ra, tựa hồ có một tồn tại Cổ lão kêu gọi hắn đi về phía trước, tiếp nhận truyền thừa của mình.

- Trong Trấn Ngục này có cổ quái...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1774: Thất Bảo Đều Xuất Hiện Tiên Vực Mở. (1)

Giang Nam nhìn về bốn phía, cẩn thận từng li từng tí, nơi này nơi nơi là dư ba chiến đấu thời xa xưa, dày đặc vô cùng, vô luận là Tiên Thiên sinh linh hay là Tiên Thiên Thần Ma thần thông, lực uy hiếp đối với hắn cũng mười phần khổng lồ, đủ để ma diệt.

Nguy hiểm nhất vẫn là Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên nhân chiến đấu dư ba, loại dư ba này đủ để trấn sát hắn trăm ngàn lần, đụng là chết ngay lập tức!

Trừ lần đó ra, các loại hỗn độn dị hỏa, dị thủy, Tiên hỏa, tiên sơn nghiền nát... các thần vật cũng cực kỳ nguy hiểm, hắn phải cẩn thận từng li từng tí tránh ra, nếu không rất dễ dàng sẽ gặp đình trệ ở chỗ này.

- Ta tới nơi này vẫn còn là quá sớm, cho dù ta Chứng Đế lại tới đây, cũng không dám nói có mười phần nắm chặc... Ừ? Vật kia lại tới nữa...

Một đạo Thần Thông dư ba xoắn tới, đó là Tiên Thiên sinh linh thần thông dư ba, hòa với lũ lụt thao thao phô thiên cái địa rơi xuống, bao phủ tất cả!

Thần thông bực này, cơ hồ tương đương với một kích của cường giả Bán Tiên!

Uy năng Thần thông dư ba bộc phát, một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng bộc phát, bốn phương tám hướng đánh tới, các loại Đại Đạo mảnh nhỏ sáng lên, đồng thời hướng Giang Nam oanh khứ!

- Hỏng bét, Luyện Thiên đại trận không cách nào vận dụng!

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, uy năng đạo Thần Thông này giăng đầy, Vô Pháp Vô Thiên, cho dù là Luyện Thiên đại trận cũng không

cách nào vận dụng, để cho hắn lập tức gặp nạn.

- Đoạn Ngục!

Giang Nam quát tháo, trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay ra, hóa thành vô số đạo kiếm quang, cùng thần thông dư ba va chạm, trong khoảnh khắc va chạm không biết bao nhiêu vạn lần, đem uy năng khôn cùng ngăn chặn cách người mình, Đoạn Ngục thần thông đoạn đi uy năng đạo Thần Thông dư ba này.

Dù là như thế, hắn cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào, trong cơ thể Đại Đạo chấn động, trở nên rối loạn.

Đạo Thần Thông này bay qua, hắn lấy tay bắt được Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, sắc mặt cẩn thận, như cũ không có thư giãn.

Hắn đề phòng cũng không phải là đạo Tiên đạo thần thông dư ba này, mà là một bóng ma sau lưng hắn!

Cái bóng ma này đã theo đuôi hắn thật lâu, để cho hắn nắm chặc không tới hành tung bóng ma kia, bất quá hắn cảm ứng được bóng ma kia tản mát ra hơi thở hủy diệt!

Đây là một sinh linh sinh tồn ở trong Trấn Ngục, giảo hoạt mà cẩn thận, đã nhìn thẳng hắn lâu rồi, nhưng chậm chạp không có động thủ, hẳn là đang đợi một khắc phòng ngự hắn thư giãn kia!

Hô...

Cái bóng ma cự đại này từ nơi không xa bay qua, thân thể thật dài từ trong một đạo thần thông bá đạo chí cực bay qua, biến mất không thấy gì nữa. Đạo thần thông dư ba kia chính là Hỗn Độn Cổ Thần thần thông dư ba, thế nhưng không có bị bóng ma kia xúc động bất kỳ uy năng, tùy ý quái vật kia xuyên qua.

- Rốt cuộc là vật gì, lại có thể ở trong dư âm Cổ Tiên cùng Hỗn Độn Cổ

Thần thần thông tùy ý xuyên qua?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Hỗn Độn Cổ Thần thần thông dư ba cực kỳ cường đại, cho dù là hắn cũng khó ngăn cản, hơi không cẩn thận sẽ có vẫn lạc, nhưng vật kia lại tùy ý xuyên qua!

Bị một thứ gì tranh thượng như vậy cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hắn phải cảm ứng đủ loại nguy hiểm, đồng thời đề phòng vật này đánh lén, nhất là không biết đây là vật gì, có thủ đoạn gì, cho hắn áp lực thực lớn!

- Những thần thông dư ba này, đối với ta cũng là một cuộc lịch lãm khó được, sẽ trợ giúp ta hoàn thiện Nguyên Thủy Đại Đạo!

Giang Nam không có nóng lòng xâm nhập trong trấn ngục, chỗ sâu trong trấn ngục thật sự nguy hiểm, hắn ở phía bên ngoài lịch lãm, mượn những Tiên Thiên Thần Ma Tiên Thiên sinh linh thần thông dư ba này lịch luyện bản thân.

Đây là một lần gặp gỡ khó được, trong đương thời, trừ chư Hoàng ra, hắn đã rất ít có thể tìm được nhân vật đủ để cùng hắn chạy song song, mà chút ít Tiên Thiên Thần Ma cùng Tiên Thiên sinh linh chết vì tai nạn ở chỗ này, cả đám đều là vô cùng cường đại, mỗi một tồn tại khi còn sống chiến lực đều hơn xa hắn, thần thông dư ba của bọn họ, đối với hắn cũng có dẫn dắt thật lớn!

Cùng những thần thông này đối kháng, không những tăng lên thực lực của hắn, tôi luyện tu vi của hắn, giống như trước cũng có thể để cho hắn nhìn trộm Đại Đạo của những tồn tại này, bổ túc đến trong Nguyên Thủy Đại Đạo!

Hắn ở bên ngoài trấn ngục lưu lại, cả ngày lẫn đêm cùng những thần thông dư ba này đối kháng, không nhìn tiếng kêu chỗ sâu trong trấn ngục truyền đến, Nguyên Thủy Đại Đạo ở trong từng tràng đại chiến đấu, trở nên càng cô đọng, càng thêm hoàn mỹ!

Những thần thông dư ba này, cũng không phải là tới từ địa ngục hoặc chư thiên hai đại vũ trụ, mà là đến từ Tiên giới cùng Hỗn Độn Thần Ma, tích chứa lý niệm cùng địa ngục và chư thiên khác nhau rất lớn, thuộc về thể hệ bất đồng.

Đối kháng những thần thông này, thể ngộ Đạo bên trong thần thông, hấp thu Đại Đạo trong những thần thông này, dung nhập vào Nguyên Thủy Đại Đạo. Hôm nay Giang Nam, đã bắt đầu nhảy ra gông cùm xiềng xiếc của hai đại vũ trụ, làm cho Nguyên Thủy Đại Đạo của mình bao quát càng nhiều là Đạo cùng Lý!

Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn thật ra là đủ loại Đại Đạo dung hợp, bất quá hắn tu luyện là địa ngục cùng chư thiên công pháp, tu hành là địa ngục cùng chư thiên Đại Đạo, mặc dù hắn Chứng Đế, chứng cũng là Đại Đạo của hai đại vũ trụ.

Mà bây giờ, hắn cùng với những thần thông đối này kháng, đồng thời nghiên cứu những thần thông này, hoàn thiện Nguyên Thủy Đại Đạo, rốt cục để cho hắn có thể đi ra ngoài, lĩnh ngộ Tiên giới thậm chí Cổ Thần Đại Đạo!

Không chỉ có như thế, hắn còn thử thu một chút hỗn độn dị hỏa cùng Tiên hỏa, dị thủy, lúc trước, thực lực của hắn không cao, nhưng mà hiện tại Nguyên Thủy Đại Đạo trưởng thành, thu những bảo vật này đối với hắn mà nói tính nguy hiểm không có khổng lồ như vậy.

Đinh....

Một cái bóng ma cự đại từ một bên đánh tới, Giang Nam làm như bất giác, đợi đến bóng ma kia nhào tới bên cạnh mình, lúc này mới phất tay một kiếm, cùng bóng ma kia va chạm, chỉ có một tiếng giòn vang truyền đến, đem bóng ma kia ngăn trở!

Bóng ma kia một kích không trúng, lúc này nhanh chóng lui về phía sau, Giang Nam cười lạnh một tiếng, thân thể chấn động, một ngụm Hỗn Độn Tiên Chuông bay ra, móc ngược xuống, đem bóng ma kia khấu trừ ở chính

giữa.

- Bản thân ta muốn nhìn, ngươi rốt cuộc là vật gì!

Cạch...

Một tiếng hồng chung đại lữ chấn động, Hỗn Độn Tiên Chung bị oanh mở một lỗ thủng cự đại, đạo bóng ma kia từ trong Hỗn Độn Tiên Chung phá vỡ đại động bay ra, một đạo bóng ma hiện lên, cắt về phía đỉnh đầu Giang Nam!

- Thậm chí ngay cả Hỗn Độn Tiên Chung của ta cũng có thể oanh mở một lỗ thủng to, rốt cuộc là vật gì!

Trong lúc vội vã, Giang Nam chỉ kịp thấy một đạo huyết quang, bóng ma kia liền đã đi tới mi tâm của hắn!

- Thông Tiên Kiều, câu thông Tiên giới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1775: Thất Bảo Đều Xuất Hiện Tiên Vực Mở. (2)

Sau ót hắn đột nhiên có một đạo Tiên cầu bay ra, kéo dài qua hư không, tựa như đả thông một cái cầu đi thông Tiên giới, Giang Nam hơi thở tăng vọt, nhất thời chỉ cảm thấy lực lượng cuồn cuộn từ sau ót chạy chồm xuống, rót vào trong nhục thể của mình!

Cỗ lực lượng này mạnh như thế, trong nháy mắt đem pháp lực của hắn tăng lên không chỉ gấp mười lần, để cho hắn không khỏi vừa mừng vừa sợ:

- Thông Tiên Kiều làm sao đột nhiên có thể mượn tới Tiên giới lực bàng bạc khổng lồ như thế? Ta vốn là có thể mượn tới gấp hai ba lần lực lượng, cũng đã là nứt vỡ thiên, hiện tại lại có thể mượn tới gấp mười lần! Chẳng lẽ nói, trấn ngục khoảng cách Tiên giới gần hơn?

Pháp lực tăng vọt, lấy tay trong lúc liền đem bóng ma suýt nữa xuyên thủng đầu của hắn kia một phát bắt được, định ở trước người.

Khúc khích xuy...

Tay phải hắn bắt được bóng ma kia nhanh chóng rữa nát, huyết nhục hủ thực, trong khoảnh khắc liền chỉ còn lại có từng chồng bạch cốt, Giang Nam đem bóng ma kia bắn ra, thất thanh nói:

- Tiên huyết?

Bóng ma bị hắn vứt ra rốt cục hiện hình, rõ ràng là một pháp bảo rách rưới, hình dáng pháp bảo giống như một đầu Phượng Hoàng, cái đuôi kia thật dài, chính là đuôi cánh thật dài của Phượng Hoàng!

Bất quá pháp bảo hình dạng Phượng Hoàng này phía trên hiện đầy vết máu, máu ở trên kiện pháp bảo này không ngừng lưu động, tràn ngập Tiên quang cùng thần quang, Tiên chỉ là Đại Đạo trong máu tán phát ra, mà thần

quang là Đại Đạo trong pháp bảo tán phát ra!

Mới vừa rồi chính là Tiên huyết trên pháp bảo hủ thực bàn tay của hắn!

- Một Hỗn Độn Cổ Binh? Vũ khí của Hỗn Độn Cổ Thần?

Giang Nam sắc mặt ngưng trọng, bàn tay huyết nhục diễn sinh, nhanh chóng phục hồi như cũ, cẩn thận ngó chừng đầu huyết hoàng giương cánh kia!

Pháp bảo hình Phượng Hoàng này hôm nay đã không thể xưng là pháp bảo, mà là một loại sinh linh kỳ lạ, là vũ khí của Hỗn Độn Cổ Thần bị lây Tiên nhân máu huyết, sinh mệnh lực cường đại trong máu Tiên nhân cộng thêm Cổ Thần Đại Đạo tạo thành sinh linh!

Ở nội bộ pháp bảo, máu Tiên nhân đã đem pháp bảo này cải tạo thành sinh mệnh, Tiên huyết ở giữa pháp bảo chảy động, chửa sinh ra linh hồn!

Loại sinh linh này, vừa có dục vọng phá hư kinh khủng của Cổ Thần, lại có sinh mệnh lực cường đại của Tiên nhân, lại bị oán niệm cuồng bạo nơi đây ăn mòn, thiên nhân ngũ suy xâm nhuộm, hoành hành ở nơi này, xuyên toa các loại thần thông dư ba mà không bị thương tổn!

- Khó trách có thể đục lỗ Hỗn Độn Tiên Binh của ta, nguyên lai là một Hỗn Độn Cổ Binh mảnh nhỏ!

Huyết hoàng đánh tới, cánh chim hạ huyết sắc lượn lờ, phi phác tới, tốc độ nhanh e rằng pháp tưởng tượng, cho dù là Giang Nam cũng khó mà bắt hành tích của nó!

Đinh đinh đinh nổ tung vang không dứt, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ở đỉnh đầu Giang Nam cùng trên dưới bốn phía tung bay, tấn như sấm điện, kiếm quang lóe lên lượn lờ, huyết hoàng tấn công hết thảy bị đỡ.

- Thất Bảo đều xuất hiện Tiên Vực mở!

Giang Nam quát tháo, Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, Hỗn Độn Tiên Chuông, La Thiên Tuyết Liên, Vạn Ngục Ấn, Lục Đạo Tiên Luân cùng nhau bay ra, Khai Thiên Phủ một búa bổ tới, răng rắc một tiếng ở đỉnh đầu hắn bổ ra một mảnh thời không, tiếp theo Thất Bảo bay lên, định trụ khoảng không này, hóa thành một mảnh Tiên Vực mênh mông.

Giang Nam lấy tay lấy ra, một tay chế trụ chân huyết hoàng, dùng sức một quán, đem huyết hoàng ném vào trong Tiên Vực, Thất Bảo chấn động, lập tức bảy đại Tiên đạo uy năng trấn áp xuống!

Rầm rầm rầm...

Huyết hoàng tung bay, vũ dực liên thiên, Tiên Vực trên đỉnh đầu Giang Nam nhất thời bị đầu huyết hoàng này đánh cho rách tung toé, Khai Thiên Phủ hiện đầy lỗ thủng, Diệt Thế Đại Ma dừng lại vận chuyển, Thông Tiên Kiều cơ hồ gãy lìa, Hỗn Độn Tiên Chung thủng lỗ chỗ, cánh sen La Thiên điêu linh, Vạn Ngục Ấn vạn ngục tan biến, Lục Đạo Tiên Luân vặn vẹo, không một cái có thể ngăn đầu huyết hoàng này tấn công.

- Định!

Giang Nam đưa tay chỉ hướng đỉnh đầu, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm từ trên trời giáng xuống, ô hay một tiếng cắm vào trong Tiên Vực, nhất thời đem Tiên Vực tan biến ổn định lại, trấn áp huyết hoàng.

- Ta đang lo không có tài liệu thượng hạng tới luyện bảo, ngươi tự chui đầu vào lưới!

Giang Nam một bàn tay mở ra, hỗn độn dị hỏa ở trong lòng bàn tay hắn thiêu đốt, dị hỏa bay lên, rơi vào Tiên Vực, dị hỏa màu tím ầm ầm thiêu đốt, hoả diễm hừng hực vây quanh đầu huyết hoàng kia, không ngừng thiêu đốt!

Lúc này Giang Nam ngồi xuống là nửa năm lâu, thúc dục Hỗn Độn Dị hỏa luyện hóa tiên huyết bên trong huyết hoàng, năng lượng bên trong tiên huyết bị hắn chiết xuất đi ra, hóa thành tiên khí cuồn cuộn, tiên khí bị hắn

luyện hóa, tăng lên tu vi.

Mà huyết hoàng kia chính là mảnh vỡ một kiện Hỗn Độn cổ binh, trong đó mảnh vỡ Hồng Mông đại đạo cũng bị hắn luyện ra, luyện nhập bên trong đại đạo bản thân.

Chiết xuất tiên đạo bên trong máu tươi cùng Hồng Mông đại đạo bên trong Hỗn Độn cổ binh, với hắn mà nói cũng không thập phần khó khăn, chính thức khó khăn là trong đó chất chứa khí tức thiên nhân ngũ suy, cùng với oán niệm của cổ tiên và Cổ Thần khi chết bộc phát ra!

Đúng là thiên nhân ngũ suy cùng oán niệm Cổ Thần cổ tiên, để cho hắn hao tốn nửa năm, những oán niệm cùng khí tức thiên nhân ngũ suy này hắn không cách nào luyện hóa, chỉ là khu trừ, rất là trì hoãn thời gian.

Nửa năm thời gian này, tu vi hắn tiến nhanh, khoảng cách Thần Quân viên mãn cảnh giới càng tiến một bước!

Càng thêm mấu chốt chính là, mảnh vỡ Hỗn Độn cổ binh này bị hắn luyện hóa, đủ loại Hỗn Độn hiếm quý bị đề luyện ra, luyện nhập Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, để cho uy năng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng sâu sắc tăng lên!

- Thật là một nơi tốt, nếu ở tại đây lịch lãm rèn luyện mấy trăm năm, ta tất có thể tích lũy tiền vốn vô cùng hùng hồn, chứng đạo thành đế, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, đều không nói chơi!

Một đạo thần thông dư âm tịch cuốn tới, Giang Nam ngồi ngay ngắn bất động, tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm quang như mưa trút xuống, cùng đạo thần thông tương đương với một kích toàn lực của Hoàng Đạo Cực Cảnh kia va chạm.

Bành bành bành...

Đạo thần thông dư âm kia vặn vẹo, bạo toái, lập tức mảnh vỡ đại đạo trong đó bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm thôn phệ không còn, thần thông

dư âm biến mất không thấy gì nữa.

- Trong thần thông dư âm này cũng có oán niệm của cổ tiên Cổ Thần khi chết...

Giang Nam khẽ nhíu mày, thúc dục pháp lực, cẩn thận từng li từng tí đem oán niệm luyện ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, loại oán niệm này cực kỳ nguy hiểm, nếu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bị oán niệm xâm lấn, sớm muộn gì sẽ thoát ly khống chế của hắn, biến thành một sinh linh kỳ lạ bên trong trấn ngục, tràn ngập dục vọng khủng bố phá hư.

- Ta hiện nay đã tu luyện tới Thần Quân đỉnh phong, lúc ta chứng đế, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng muốn cùng với ta chung một chỗ chứng đế, trở thành chứng đế chi bảo của ta. Bất quá ta chứng đế, vạn đạo triều bái, dùng chất liệu hiện tại của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chỉ sợ không cách nào thừa nhận vạn đạo triều bái, sẽ bị vạn đạo no bể bụng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1776: Tiên Nhãn Quái Khẩu

Giang Nam ánh mắt chớp động, cất bước hướng ở chỗ sâu trong trấn ngục đi đến, thầm nghĩ:

- Trong Trấn ngục, còn nhiều, rất nhiều các loại thần thông dư âm cùng mảnh vỡ pháp bảo, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của ta có thể hấp thu càng nhiều thần thông nữa, tăng lên uy năng, không chỉ có như thế, còn có thể bắt trấn áp càng nhiều Hỗn Độn cổ binh cùng tiên binh mảnh vỡ, luyện nhập chứng đạo kiếm! Như vậy lúc ta chứng đế, liền không cần lo lắng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tổn hại...

Ở chỗ sâu trong Trấn ngục, các loại thần thông dày đặc vô cùng, các sinh linh như huyết hoàng khi rảnh rỗi cũng xuất hiện, tiên đạo thần thông dư âm cùng Hỗn Độn thần thông dư âm cũng dần dần gia tăng.

Giang Nam đối mặt áp lực càng ngày càng mạnh, cũng may tu vi thực lực của hắn cùng uy năng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng sâu sắc tăng trưởng, đủ để tự bảo vệ mình.

Bất tri bất giác, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của hắn đã luyện hóa được ba khối tiên binh mảnh vỡ cùng hai khối Hỗn Độn cổ binh mảnh vỡ, tính chất sâu sắc tăng trưởng!

Phải biết rằng, tài liệu những mảnh vỡ này chính là tài liệu luyện chế tiên binh cùng Hỗn Độn cổ binh, thế gian khó gặp, hơn nữa Cổ Thần cổ tiên chết trận ở chỗ này, đều là nhân vật lừng lẫy nổi danh trong tiên nhân cùng Cổ Thần, tất cả tài liệu ở Tiên Giới cũng là cực kỳ hi hữu.

Giang Nam đem những tài liệu này luyện nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, để cho tính chất thanh kiếm này dần dần hướng tiên binh tiếp cận!

Tu vi của hắn đã phi tăng, càng thêm tiếp cận Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới!

- Cô cô...

Xa xa truyền đến một tiếng kêu gọi, nghe như là một thiếu nữ kêu gọi thân nhân của mình.

- Ồ, tĩnh mịch chi địa bực này, còn có thiếu nữ? Có lẽ là tiên nhân hoặc là Cổ Thần bất diệt chấp niệm.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, trong nội tâm buồn bực, về phía trước chạy như bay mà đi, tiếng kêu kia phiêu hốt bất định, phảng phất có một thiếu nữ ở trong trấn ngục đi loạn, tìm kiếm thân nhân của mình.

Giang Nam không để ý tới, thanh âm cô gái kia kêu gọi cô cô chợt gần chợt xa, thủy chung không cách nào đuổi kịp, đột nhiên, Giang Nam dừng bước lại, đè lại chuôi kiếm, cẩn thận nhìn chằm chằm vào phía trước.

Ở phía trước hắn, một đạo Hỗn Độn Cổ Thần đại thần thông dư âm, hình như một cái lối đi, trong thông đạo mỹ lệ vô cùng, hiện ra một thế giới, thế giới như là tranh vẽ dán ở trên vách đá thông đạo.

Thế giới này chính là do đại đạo cấu tạo, Thiên Đạo cơ cấu, hết thảy hết thảy đều là đại đạo hiển hóa.

Mà ở cuối cùng thông đạo, thì là một mảnh Hỗn Độn Hồng Mông, thế giới bốn phía thông đạo liên tục không ngừng ở trong Hỗn Độn Hồng Mông chôn vùi, giống như nơi cuối cùng là một đại quái thú thôn phệ hết thảy, khủng bố vô cùng!

Kỳ thật, đây là Hỗn Độn Cổ Thần một quyền oanh ra tạo thành dị tượng, tựa như có được sức mạnh to lớn oanh ra Hồng Mông mở Thiên Địa!

- Không biết ta có thể đem Hỗn Độn Cổ Thần đại thần thông này luyện hóa, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hay không?

Hắn cùng nhau đi tới, luyện hóa đều là Tiên Thiên Thần Ma Tiên Thiên sinh linh thần thông dư âm, gần tiên cường giả, nhưng tiên nhân cấp thần thông dư âm, hắn lại chưa từng thử qua!

- Cô cô...

Thanh âm êm ái của thiếu nữ kia lại truyền tới, khoảng cách hắn dần dần tiếp cận.

- Một kiếm phân Hồng Mông!

Giang Nam quát tháo, đưa tay một kiếm đâm tới, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm uy năng đại tác, một điểm kiếm quang hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, phía sau là Huyền Hoàng chia làm hai, Thiên Địa Nhân Tam Tài hiện lên, Tứ Tượng như trụ, Ngũ Hành định luân, Lục Hợp bát hoang Cửu cung thiên địa, Thiên Cương Địa Sát Chu Thiên Tinh Hà bắt đầu khởi động!

Một kiếm này, dung hợp tất cả đại đạo của hắn, tựa như một kiếm đâm ra một thế giới, chung quanh thế giới tiên quang quấn quanh!

Hắn một kiếm này đâm ra dị tượng, cũng là đạo hiển hóa, ầm ầm cùng Cổ Thần oanh ra thông đạo kia chạm vào nhau!

Ầm ầm, ầm ầm!

Thế giới vờn quanh thông đạo cùng một kiếm này của Giang Nam kịch liệt va chạm, một cổ uy năng khủng bố bộc phát, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lập tức lọt vào trọng kích, bất quá uy năng lưỡi kiếm này càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khủng bố, cùng thông đạo đối kháng đồng thời không ngừng thôn phệ đại đạo đối phương, tăng lên uy năng chứng đạo kiếm.

Rốt cục, thông đạo sụp xuống, bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đâm đến cuối cùng, mà nơi cuối cùng Hỗn Độn Hồng Mông bắt đầu khởi động, hóa thành một nắm đấm sáu chỉ, nắm đấm màu tím kẹp lấy uy năng không gì so sánh nổi, ầm ầm đâm vào phía trên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm!

- Hảo cường!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bị chấn đến một mảnh đại đạo dài hẹp bay múa, bị chấn xuất kiếm thể, thậm chí cổ lực lượng này truyền lại đến nhục thể của hắn, chấn đến trong thân thể hắn cũng có đạo đạo đại đạo bay ra, lập loè Thần Quang, tiên quang đặc biệt, vang lên đủ loại đạo âm tiên âm, quay chung quanh hắn như rồng như mãng, bốc lên không ngớt!

- Chẳng lẽ ta ngay cả Hỗn Độn Cổ Thần chết mất phát ra thần thông dư âm, cũng chống lại bất trụ sao? Đi!

Đại đạo quanh thân Giang Nam bị chấn hướng ra phía ngoài bành trướng, trong nháy mắt bị chấn ra phía ngoài mấy ngàn vạn dặn, đủ loại đại đạo cấu kết, bỗng nhiên hết thảy bị hắn hấp thu nhập vào cơ thể, mà Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tản mát ra đại đạo cũng thu vào trong kiếm thể.

Giang Nam quát lớn, một chưởng oanh tại chuôi kiếm, lực lượng cuồn cuộn rót vào kiếm thể, để cho uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tăng vọt!

Hai loại lực lượng tuyệt cường đối kháng, Giang Nam kêu rên một tiếng, bị một quyền kia oanh kích đến liên tiếp lui về phía sau, làn da quanh thân nổ tung, máu tươi vẩy ra.

- Thông Tiên Kiều, khởi!

Sau đầu hắn đột nhiên bay lên một tòa Thông Tiên Kiều, sức mạnh to lớn của Tiên Giới từ trên cầu đổ xuống, dũng mãnh vào thân, pháp lực Giang Nam bạo tăng, một chưởng oanh khứ, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tỏa sáng hào quang, ầm ầm đâm rách Hồng Mông chi quyền kia!

Lại vào lúc này, thanh âm cô gái kia kêu gọi "Cô cô" xuất hiện ở sau lưng Giang Nam, trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, không quay đầu lại, thần thức lại về phía sau quét tới, "Chỉ thấy" sau lưng hắn, tính bằng đơn vị hàng

nghìn xúc tu màu đen vung vẩy, hướng hắn xoắn tới!

Xùy~~

Một đạo thần thông dư âm cùng vô số đạo xúc tu màu đen kia tao ngộ, bị sinh sinh cắn nát, có được uy năng không thể tự định giá, hơn nữa quỷ dị vô cùng!

Xúc tu màu đen kia cùng Hồng Mông chi quyền phía trước, đối với hắn tạo thành xu thế vây công!

- Cô cô...

Sau lưng truyền đến tiếng kêu ôn nhu.

- Đây là ma quái gì? Chẳng lẽ cũng là tiên binh hoặc là Hỗn Độn cổ binh hình thành sinh linh?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, toàn lực khống chế Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm quang bay lên, chém về phía xúc tu, từng đạo xúc tu bị xuy xuy Xùy~~ chặt đứt, ở giữa không trung vặn vẹo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1777: Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm. (1)

Oanh...

Một quyền kia oanh ra, ở giữa thân thể Giang Nam, thân hình Giang Nam rung mạnh, thân thể sụp đổ tan rã, bị một quyền kia nổ nát, thân thể phân giải, hóa thành vô số đại đạo, lập tức bị uy năng bên trong một quyền kia đưa đại đạo quanh thân hắn hóa thành một cuốn thế giới tranh vẽ sáng lạn, đọng ở trong thông đạo!

- Nguyên Thủy bao la mờ mịt, duy ta Bất Không!

Trong thế giới đồ kia truyền đến một tiếng hét lớn, Bất Không đại đạo hiển hiện, xoắn xuýt ngàn vạn đại đạo, thế giới đồ lập tức trở nên sặc sỡ, từ trong thông đạo bong ra từng màng, ngàn vạn đại đạo hòa hợp một cổ, hóa thành Nguyên Thủy đại đạo, hình thành thân thể Giang Nam, cất bước hướng ngoài thông đạo đi đến.

Một cổ khí tức mênh mông từ trong cơ thể hắn truyền đến, Bất Không bất diệt, thậm chí ngay cả Hồng Mông chi quyền kia chất chứa Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo, cũng bị hắn tan rã, hết thảy hấp thu nhập vào cơ thể!

Khí tức của hắn tăng vọt, một lần hành động bước vào Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, cất bước đi ra thông đạo, sừng sững trong hư không đang không ngừng tan vỡ, như là một Hỗn Độn Cổ Thần, khí tức bá đạo mà cuồng dã, thâm thúy không lường được!

- Cái đó là...

Giang Nam ngẩng đầu về phía trước nhìn lại, chỉ thấy lại có vật thể đen kịt tính bằng đơn vị hàng nghìn kia tuôn ra, mà bên ngoài vật thể đen kịt kia, là tuyết trắng một mảnh!

- Một ánh mắt?

Giang Nam không khỏi sởn hết cả gai ốc, vừa rồi tập kích hắn, rõ ràng là một ánh mắt cực lớn, trong con mắt, vô số xúc tu màu đen bay ra, lăng không bay múa!

- Đây là... Một khỏa tiên nhãn!

Trong lòng của hắn giật mình, khỏa ánh mắt này là một con mắt tiên nhân, tiên nhân bị trảm, oán niệm hội tụ trong mắt, giao phó con mắt này sinh mệnh!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lại trảm, chặt đứt vô số xúc tu màu đen đánh úp lại, hung hăng đâm vào trong đồng tử màu đen, đột nhiên ở chỗ sâu trong đồng tử tiên quang đại phóng. Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, một đạo tiên chỉ từ khỏa ánh mắt kia kích xạ mà ra, đánh bay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, bá một tiếng chiếu rọi ở trên người của hắn, cùng lúc đó vô số xúc tu màu đen ở trong tiên quang bay múa, ối chao ô hay bắn thủng nhục thể của hắn, mang ra từng chuỗi huyết hoa!

Hô...

Giang Nam thân bất do kỷ bay lên, bị từng đạo xúc tu này lôi kéo hướng khỏa tiên nhãn kia bay đi, đón lấy chỉ nghe thanh âm kẽo kẹt kẽo kẹt truyền đến, chỉ thấy đồng tử màu đen của khỏa tiên nhãn kia như là từng vòng bánh răng từ từ mở ra, hàm răng rậm rạp chằng chịt xuất hiện ở bên trong ánh mắt, điên cuồng chuyển động, xúc tu màu đen vòng quanh Giang Nam, đưa hắn vào trong cái miệng kia!

- Xì xào!

Tiên nhãn vui sướng kêu lên, giống như thiếu nữ nhu hòa.

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, tâm niệm vừa động, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém xuống, chặt đứt vô số xúc tu đâm thủng thân thể, quay người chạy vội mà đi.

- Xì xào!

Tiên nhãn giận dữ, mở miệng khổng lồ bên trong mắt ra, vô số hàm răng như là bánh răng chuyển động, ngay cả hư không cũng bị cắn nát không ngừng, chen chúc rơi vào trong miệng, gào thét hướng Giang Nam đuổi theo!

- Con mắt Tiên nhân, xâm nhuộm oán niệm bên trong trấn ngục, rõ ràng khó chống đỡ như vậy!

Giang Nam chạy như bay mà đi, sau lưng quái mắt kia theo đuổi không bỏ, "Xì xào" "Xì xào" gọi không ngừng, từng đạo xúc tu bay múa, đánh cho hư không trấn ngục BA~ BA~ rung động, quái mắt này chính là ánh mắt tiên nhân, cũng biến thành một loại sinh linh kỳ lạ, thực lực cực kỳ cường đại, vẫn còn thắng những tiên nhân hoặc là Hỗn Độn Cổ Thần thần thông dư âm kia!

Hơn nữa, loại quái nhãn này, còn đang không ngừng hấp thu thần thông dư âm ven đường, những thần thông dư âm này bị quái mắt coi thành chất dinh dưỡng có thể cung cấp năng lượng cho mình, quái nhãn mở ra miệng lớn, đem từng đạo thần thông dư âm thôn phệ, để cho Giang Nam không khỏi mắng to "biến thái".

Phải biết rằng, mặc dù là hắn đối phó những thần thông này, cũng cần cẩn thận từng li từng tí, hơi không cẩn thận cũng có thể rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu. Mà quái mắt này rõ ràng mở miệng một cái liền nuốt!

Xì xào, xì xào...

Giang Nam đang trốn chạy, trong lúc đó chợt nghe được một tiếng kêu khác, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một chỉ quái nhãn khác bay tới, trong mắt xúc tu màu đen lăng không phất phới, sắc mặt không khỏi tối sầm.

Lập tức hắn chứng kiến trong hư không từng con mắt bay tới, trong mắt xúc tu màu đen bay múa, hết thảy hướng mình đuổi giết mà đến, chỉ sợ có

trên trăm con!

- Loại quái nhãn này, rõ ràng cả đàn cả lũ, hô bằng gọi hữu!

Hắn da đầu run lên, toàn lực trốn chạy, sau lưng trên trăm quái nhãn cực đại tương theo, vô số xúc tu màu đen từ trong ánh mắt bắn ra, xúc tu rậm rạp chằng chịt như là vô số tóc màu đen, bá bá bá hướng hắn bay tới!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tung bay, xuy xuy Xùy~~ không ngừng, chặt đứt vô số xúc tu, lại vào lúc này, trong lòng Giang Nam đột nhiên nghiêm nghị, chỉ thấy phía trước một tòa đại lục hình bầu dục màu đen trôi nổi, ở bên trên đại lục kia vô số rễ cây màu đen bay múa, mỗi một sợi tu đều dài đến mấy trăm vạn dặm, kéo dài đến trong hư không, giống như rong trong nước biển chậm rãi phiêu động!

- Rễ cây màu đen bên trên đại lục này là cái gì?

Hắn mẫn cảm cảm giác được nguy hiểm, vội vàng vượt qua, bất quá tòa đại lục này đã chậm rãi chuyển động, sau đó hắn chứng kiến một cái vành tai cực đại, sau đó là sống mũi giống như hùng sơn, tiếp theo là một cái hốc mắt đen kịt, không có ánh mắt, mà ở dưới sống mũi, còn có một cái miệng lớn không cách nào tưởng tượng, như là vực sâu không đáy ở bên trên đại lục!

Cái này rõ ràng là một cái đầu lâu, một khỏa đầu lâu bị chém rụng, vừa rồi những rễ cây màu đen kia, đúng là tóc của nó!

Chỉ là khỏa đầu lâu này thật sự quá lớn, để cho hắn tưởng lầm là đại lục!

- Đầu của Hỗn Độn Cổ Thần!

Giang Nam sởn hết cả gai ốc, vội vàng trốn chạy mà đi, chỉ thấy chỗ hai mắt khỏa đầu lâu kia trống rỗng, không có ánh mắt, đỉnh đầu tóc đen bay múa, mở ra cái miệng to lớn không gì so sánh được, nhếch miệng mà cười.

- Hắc hắc, hắc hắc hắc... Ánh mắt của ta, các ngươi ở chỗ này...

Chỉ đen bay múa, ngàn vạn chỉ đen đồng loạt kích xạ mà ra, nghênh hướng những quái mắt bay tới kia, trên trăm quái nhãn nộ gọi, trong từng ánh mắt tiên quang đại phóng, ối chao ô hay vọt tới.

Quái đầu cùng quái mắt đánh đập tàn nhẫn, Giang Nam thì gia tốc về phía trước bỏ chạy, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy quái đầu kia dù sao thực lực càng mạnh hơn một bậc, tóc đem những quái nhãn kia xuyên thấu, kéo đi qua, nhét vào trong hốc mắt trống rỗng của mình!

Một lát tầm đó, quái đầu kia liền đem trên trăm quái nhãn bắt được, hết thảy nhét vào bên trong vành mắt của mình, từng hốc mắt đút 50~60 ánh mắt, để cho người không rét mà run!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1778: Hỗn Độn Trảm Tiên Kiếm. (2)

- Khá tốt không có bị cuốn lấy, nếu không đem ta cũng bắt lấy nhét vào trong hốc mắt, cùng những quái nhãn kia lách vào chung một chỗ, so với giết ta còn khó chịu hơn... Nói trở lại, bên ngoài trấn ngục vẫn còn bình thường một ít, như thế nào đến nơi này, cư nhiên quỷ dị như thế...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên lông tơ dựng thẳng lên, thân hình cứng ngắc, cảm giác được một cổ khí tức vô cùng kinh khủng hàng lâm, cái khí tức kia cường đại như thế, để cho hắn vị cường giả thực lực tiếp cận Hoàng Đạo Cực Cảnh này cũng cảm giác được khó có thể thở dốc, khó có thể phản kháng!

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thân hình không đầu chẳng biết lúc nào xuất hiện sau lưng mình, cái thân hình không đầu kia là cao như thế, Giang Nam ở trước mặt thân hình kia, quả thực như một hạt bụi không có ý nghĩa!

- Thân thể không đầu của Hỗn Độn Cổ Thần...

Trong lòng bàn tay Giang Nam chảy ra mồ hôi lạnh, ngẩng đầu nhìn lên.

Hỗn Độn Cổ Thần không đầu kia đã sớm chết không biết bao nhiêu năm, lồng ngực lỏa lồ, trong thân thể tràn đầy oán niệm, ở chỗ bộ ngực của hắn hóa thành hai mắt huyết sắc cùng một miệng lớn Thôn Thiên.

- Đầu của ta...

Cái miệng lớn kia mở ra, phát ra tiếng kêu làm lòng người vì sợ mà tâm rung động:

- Đầu của ta, ở nơi nào...

Hai mắt trên lồng ngực hắn chuyển động, ánh mắt rơi vào trên đầu Giang Nam:

- Ngươi chứng kiến đầu của ta không... trên cổ ngươi, có phải là đầu của ta hay không...

- Đầu của ngươi ở bên kia!

Giang Nam lập tức thò tay chỉ hướng phương hướng quái đầu kia.

Quái thi không đầu kia nghe vậy, lập tức hướng chỗ Giang Nam chỉ bay tới, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, Bất Không đại đạo đột nhiên kịch liệt chấn động, cùng ở chỗ sâu trong trấn ngục cảm ứng càng ngày càng mạnh, mà tiếng kêu trong đáy lòng của hắn cũng theo sát mà đến, thúc giục hắn đi về phía trước, xâm nhập trấn ngục.

- Ở chỗ sâu trong Trấn ngục, thật sự là quỷ dị. Dùng thực lực ta bây giờ, ở chỗ này tùy thời có khả năng tử vong, ta nguyên vốn định thu một tiên thi, luyện thành thân ngoại hóa thân, hiện tại xem ra giữ được tánh mạng đã là thành tựu không dậy nổi, thu tiên thi càng là không có khả năng rồi. Bất quá đã đến, không bằng đi theo kêu gọi kia, đạt được Hỗn Độn Cổ Thần mở Chiến Thần Điện truyền thừa, sau đó rời đi nơi đây...

Hắn men theo tiếng kêu này mà đi, trên đường đi lại gặp được rất nhiều nguy hiểm, Giang Nam cẩn thận từng li từng tí tránh đi những Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên nhân thi thể biến thành ma quái kia, hắn cũng gặp phải qua Hỗn Độn cổ binh, tiên binh mảnh vỡ biến thành sinh linh, gặp được những thứ này, hắn liền thử đem những mảnh vỡ Hỗn Độn cổ binh cùng tiên binh kia luyện hóa.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của hắn uy năng sâu sắc tăng lên, toàn thân đều là tài liệu tiên binh cùng Hỗn Độn cổ binh luyện chế mà thành, càng nhiều tài liệu nữa, thì hắn dùng để luyện chế Thất Bảo của mình, đem

các loại bảo vật như Khai Thiên Phủ cũng dùng tiên tài luyện chế, chế tạo giống như tiên binh, uy năng tăng nhiều!

Không chỉ có như thế, luyện hóa những Hỗn Độn cổ binh cùng tiên binh mảnh vỡ này, hắn cũng nhận được đại đạo còn sót lại của Cổ Thần cùng tiên nhân trong đó, để cho Nguyên Thủy đại đạo của hắn chất chứa càng nhiều tri thức nội tình, tu vi cũng đang không ngừng tăng lên!

- Ta hôm nay đã là Thần Quân viên mãn cảnh giới, nếu như tiếp tục ở nơi đây lịch lãm rèn luyện, đại khái còn cần tốn hao hơn mười năm thời gian, luyện hóa càng nhiều Cổ Thần cùng tiên nhân đại đạo nữa, liền có thể tích lũy tiền vốn trùng kích đế cảnh!

Hắn từ từ nhổ ra một ngụm trọc khí, hắn sắp đến 500 tuổi, tính toán thoáng một phát, 500 tuổi liền có thể chứng đế, ngoại trừ những Thần Đế chuyển thế kia, 500 tuổi chứng đế đã là từ xưa đến nay hiếm có!

- Chứng đạo thành đế...

Lòng hắn kích động, đè xuống kích động trong lòng, tiếp tục hướng trước tiến đến, đột nhiên, một đóa Hỗn Độn Dị hỏa hướng hắn bay tới, ngọn lửa kia không lớn, giống như đèn cầy.

Giang Nam đang muốn thu đóa Dị hỏa này, không ngờ trong lúc đó Dị hỏa bành trướng, hóa thành Hỗn Độn Dị hỏa vô biên, biển lửa hừng hực, biển lửa rộng lớn ức vạn dặm, một thi thể cổ tiên phiêu phù ở trong biển lửa.

Thi thể kia so với hắn vừa rồi gặp được thi thể Cổ Thần không đầu còn muốn khổng lồ, còn muốn kinh người, tản mát ra rung động ngập trời, hẳn là tuyệt đại cường giả bên trong cổ tiên!

Sau khi chết khí tức như trước cường đại như thế, Giang Nam dám khẳng định, vị cổ tiên này khi còn sống nhất định là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy trong tiên giới!

- Ở bên trong đóa Hỗn Độn Dị hỏa này, vậy mà cất giấu không gian mênh

mông như vậy! Đó là... Hỗn Độn trảm tiên kiếm!

Hắn hướng đầu lâu tiên thi kia nhìn lại, chỉ thấy trên ót thi thể cổ tiên, một thanh thần kiếm chọc vào đó, xuyên thủng mi tâm cổ tiên!

Thần kiếm tràn ngập Hồng Mông khí tức, cổ xưa mà sâu xa, quanh thân cổ tiên tràn ngập tiên quang, quay chung quanh thần kiếm chuyển động.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, tiếng kêu rơi vào đáy lòng của hắn ngay tại phụ cận, đốc xúc hắn đi về phía trước, tiếp nhận truyền thừa, chỉ là hắn phóng mắt nhìn đi, lại không có chứng kiến Hỗn Độn Dị hỏa biến thành biển lửa có bất luận cái dị trạng gì.

- Cái truyền thừa kia đến cùng ở nơi nào?

Trong biển lửa ngoại trừ thi thể cổ tiên cùng Hỗn Độn trảm tiên kiếm ra, không có bất kỳ vật gì khác.

- Hỗn Độn Dị hỏa cực kỳ nguy hiểm, thậm chí có thể dùng để luyện hóa tiên binh cùng Hỗn Độn cổ binh, nếu ta tiến vào trong Hỗn Độn dị hỏa, chỉ sợ một thời ba khắc sẽ đem ta luyện thành tro tàn...

Hắn khẽ nhíu mày, đột nhiên chỉ thấy biển lửa vỡ ra, Hỗn Độn Dị hỏa hướng hai bên tách ra, xuất hiện một con đường.

- Truyền nhân của ta, ngươi rốt cuộc đã tới...

Đáy lòng Giang Nam đột nhiên vang lên một thanh âm to rõ, như là một thần linh cổ xưa từ trong đáy lòng của hắn tỉnh lại, kêu gọi hắn đi về phía trước:

- Truyền thừa của ta, giấu ở trong Hỗn Độn trảm tiên kiếm, chạm đến trảm tiên kiếm, liền có thể đạt được truyền thừa của ta...

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, cất bước đi vào biển lửa, chỗ hắn đi qua, Hỗn Độn Dị hỏa cuồn cuộn, đem con đường bao phủ, mà biển lửa

phía trước thì không ngừng tách ra, cuối cùng nhất, hắn rốt cục đi vào bên cạnh thi thể cổ tiên.

Lại tới đây, uy nghiêm cổ tiên thâm trầm, ép tới hắn cơ hồ nửa bước khó đi!

Giang Nam gian nan di chuyển bước chân, leo lên thi thể cổ tiên, như là leo lên một tòa đại lục, hơn mười ngày sau, hắn mới đi về phía trước hơn mười dặm, thân thể đã bị tiên uy áp đến làn da văng tung tóe, máu tươi không ngừng chảy ra, trong cơ thể đại đạo cũng đang không ngừng phân giải!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1779: Âm Hiểm Xảo Trá. (1)

Đã qua mấy tháng, hắn rốt cục đi vào chỗ mắt thi thể cổ tiên, hắn cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy con mắt vị cổ tiên này như trước chưa từng khép kín, tựa hồ chết không nhắm mắt, con mắt kia như là hồ nước thanh tịnh, trong mắt tiên đạo chiếm giữ, như một đầu tiên Long thánh khiết ở trong hồ nước du động, hóa ra từng đạo quỹ tích mê người, chất chứa đạo lý lớn sâu đậm, để cho người nhìn lên một cái liền khó có thể chuyển ánh mắt.

- Đạo hữu...

Hồ nước trong đôi mắt, một đầu tiên đạo như rồng đột nhiên đình chỉ du động, ngẩng đầu nhìn Giang Nam, hé mồm nói:

- Đạo hữu, có thể giúp một việc, nhổ thanh thần kiếm cắm ở mi tâm ta hay không? Với tư cách báo đáp, ta truyền thụ cho ngươi Vô Thượng tiên đạo!

Giang Nam ngạc nhiên, đột nhiên thanh âm trầm trọng trong đáy lòng kia vang lên, chấn động không dứt:

- Không nên rút kiếm này ra, kiếm này dùng để trấn áp Trọng Quang Tiên Quân, rút kiếm này ra, Trọng Quang tất nhiên phục sinh!

Giang Nam vội vàng nhắm mắt lại không hề nhìn, sau một lúc lâu, hắn mới từ trong đôi mắt mang cho hắn chấn động kia tỉnh táo lại, tiếp tục đi về hướng Hỗn Độn trảm tiên kiếm.

Lại qua hơn mười ngày, hắn rốt cục đi vào bên cạnh Hỗn Độn trảm tiên kiếm, lấy tay hướng trảm tiên kiếm sờ soạng!

- Đạo hữu, không nên sờ lưỡi kiếm kia, không nên tin hắn!

Hai con ngươi tiên thi giống như hồ nước kia lật lên gợn sóng, tiên đạo như rồng từ đáy hồ phát ra tiếng người nói:

- Ma Ha Cổ Thần quỷ kế đa đoan, ta thật vất vả mới cùng hắn liều cái đồng quy vu tận, nếu ngươi chạm đến lưỡi kiếm kia, hắn sẽ thừa cơ phụ sinh đến trên người của ngươi, cướp lấy nhục thể của ngươi!

Giang Nam nháy mắt mấy cái, bàn tay dừng lại ở bên cạnh Hỗn Độn trảm tiên kiếm, Trọng Quang Tiên Quân cùng Ma Ha Cổ Thần bên nào cũng cho là mình phải, một cái nói chạm đến trảm tiên kiếm có thể đạt được Ma Ha Cổ Thần truyền thừa, một cái thì nói chạm đến trảm tiên kiếm sẽ bị Ma Ha Cổ Thần đoạt xá, quả thực để cho hắn có chút khó xử.

Thanh âm Ma Ha Cổ Thần chấn động, không giận tự uy:

- Ta chính là Hỗn Độn Thần quốc ba Đại Thống Soái, ngươi thân là Tiên Thiên Thần Ma, cùng Hỗn Độn Cổ Thần ta chính là đồng nguyên sinh ra, ngươi coi như là hậu bối của ta. Chẳng lẽ ngay cả ta nói, ngươi cũng không tin sao?

Đáy hồ tiên đạo truyền đến thanh âm của Trọng Quang Tiên Quân nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi tuy là Tiên Thiên Thần Ma, nhưng ta xem ngươi có huyết mạch Nhân tộc, hẳn là dùng thủ đoạn khác nghịch chứng tiên thiên, thực sự không phải là Tiên Thiên Thần Ma chính thức. Hỗn Độn Cổ Thần cùng bọn ta có đại thù oán, không chết không ngớt, ngươi há có thể đơn giản tin hắn?

- Vô luận là xuất từ chủng tộc gì, đã trở thành Tiên Thiên Thần Ma, liền là tộc nhân của ta!

Thanh âm Ma Ha Cổ Thần uy nghiêm, lạnh nhạt nói:

- Ngươi tu luyện Đoạn ngục thần thông của ta, được chứng kiến hư ảnh Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm của ta, biết được uy năng của ta. Đạt được của ta truyền thừa, ngươi liền có thể tu thành Hỗn Độn thần chính thức, tương lai tu

vi thành công, liền có thể tới nơi này lần nữa, luyện chết Trọng Quang Tiên Quân, lấy đi Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm! Kiếm này chính là ta tự mình luyện, thủ lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần ta, Bất Không đạo nhân cũng tự mình vì kiếm gia trì, có thể trảm Tiên quân! Ta là ỷ vào kiếm này, chém liên tục hai đại Tiên Quân, mà kiếm này như trước chưa từng bị hao tổn!

Giang Nam cực kỳ tâm động, dò xét Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm, thanh thần kiếm này hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa, hắn đã từng đạt được Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm hư ảnh, đem một bộ phận thần tính của Sâm La Ma Đế chém luyện hóa.

Phải biết rằng, khi đó hắn còn thập phần nhỏ yếu, mà Sâm La Ma Đế là thần tính đệ nhất nhân của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới. Nhưng gặp Hỗn Độn trảm tiên kiếm hoàn toàn chính xác có lực công kích không gì so sánh nổi!

Nếu có thể có được thanh Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm này. Giang Nam có thể dự đoán được tràng diện mình hoành hành ở các loại vũ trụ Chư Thiên vạn giới!

Mặc dù đã đến Tiên Giới, dùng tu vi hiện tại của hắn có kiếm này, chỉ sợ chiến lực sẽ không thua kém tiên nhân!

- Ngươi tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần đi à nha?

Trong thanh âm Ma Ha Cổ Thần tràn đầy kiêu ngạo nói:

- Bên trong công pháp của ta ngắt quãng, liền cho ngươi được thành tựu cho tới bây giờ, ngươi có thể tưởng tượng ngươi đạt được tất cả truyền thừa của ta, sẽ có tu vi thực lực hạng gì!

Giang Nam gật đầu, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn hoàn toàn chính xác được từ Chiến Thần Điện, Hỗn Độn Nguyên Thần là một cánh tay đắc lực cho hắn phát triển, nếu như không có Hỗn Độn Nguyên Thần. Không cách nào tu thành Hồng Mông Tam Thánh Kinh, hắn cũng không cách nào sống

đến bây giờ!

Ma Ha Cổ Thần truyền thừa, hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa, tuyệt đối là không kém hơn Ma Ngục Huyền Thai Kinh công pháp, thậm chí có hơn!

- Vấn đề mấu chốt là, vị đạo hữu này có thể sống đạt được ngươi truyền thừa hay không.

Trong Tiên nhãn, truyền đến thanh âm của Trọng Quang Tiên Quân:

- Chạm đến Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm, sẽ bị ngươi đoạt xá, cho ngươi phục sinh, mà vị đạo hữu này thì ngay cả mạng sống cũng không còn. Hắn luyện thành Hỗn Độn Nguyên Thần. Từ phàm nhân chi thân tu thành Tiên Thiên Thần Ma, chưa hẳn không phải là tính toán của ngươi. Đem hắn dẫn vào con đường Tiên Thiên Thần Ma này, chỉ sợ vì chính là hôm nay, đoạt xá hắn trọng sinh!

Trọng Quang Tiên Quân cười nói:

- Đạo hữu, ngươi chớ để bị người này lừa, Ma Ha ở bên trong Cổ Thần ngữ, là ý tứ trí tuệ chí cường chí vĩ chí cao, Ma Ha Cổ Thần cho dù bị chúng ta chém giết, nhưng hắn há có thể không ngờ tới chuyện mình có vẫn lạc mà lo lắng? Dùng trí tuệ của hắn, đã sớm bố trí xuống trùng trùng điệp điệp chuẩn bị ở sau, đợi sau này phục sinh! Mà ngươi, là quân cờ hắn phục sinh!

Giang Nam thở dài nói:

- Hai vị tiền bối, các ngươi bên nào cũng cho là mình phải lại để cho vãn bối rất khó lựa chọn, ta cũng không biết nên tin ai mới đúng...

- Ngươi còn không tin được ta?

Ma Ha Cổ Thần lạnh lùng nói:

- Ngươi có thể có được thành tựu hôm nay, có thể nói là ta một tay tài bồi!

Không có Hồng Mông Tam Thánh Kinh cùng Hỗn Độn Nguyên Thần chi pháp của ta, ngươi có thể có được thành tựu hôm nay?

Giang Nam thở dài, khoanh chân ngồi xuống, mở miệng nói:

- Đang mang tánh mạng, ta cũng không thể không coi chừng làm việc.

Trọng Quang Tiên Quân cười nói:

- Ma Ha, miệng ngươi nhả hoa sen, nhưng chỉ cần có ta ở đây, ngươi liền mơ tưởng thực hiện được phục sinh! Vị đạo hữu này, xem ra ngươi cũng không phải là ác nhân, trong nội tâm còn có lương tri. Ngươi giúp ta nhổ xuống Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm, ta liền có thể phục sinh, một không cần đoạt xá ngươi, hai cũng sẽ không tính toán ngươi. Hơn nữa, ta cũng không phải chỉ muốn ngươi trả giá, ta sẽ có hồi báo thật lớn! Một thân sở học, cảm ngộ của ta, cũng có thể truyền thụ cho ngươi, hơn nữa ta ở Tiên Giới địa vị phi phàm, đề bạt ngươi quả thực là dễ dàng!

Chương 1780: Âm Hiểm Xảo Trá. (2)

Giang Nam có chút tâm động, nhổ Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm cũng không nhất định phải tiếp xúc đến lưỡi kiếm này, dùng pháp lực của hắn, đem Nguyên Thủy đại đạo hóa thành một cái đại thủ, chỉ sợ liền có thể rút kiếm này ra!

Ma Ha Cổ Thần cười lạnh nói:

- Trọng Quang, ngươi quả nhiên sinh một cái lưỡi tốt, khẩu trán hoa sen! Bất quá, tiên thể của ngươi bị Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm của ta cắm ở trên ót, đã qua hơn một tỷ năm, tiên thể sớm bị Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm ăn mòn. Hơn nữa, khí tức thiên nhân ngũ suy cùng oán niệm nặng như vậy xâm nhập, tiên thể của ngươi còn có thể sử dụng sao? Ta xem, sau khi vị tiểu huynh đệ này rút Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm ra, ngươi không phải báo ân, mà là đoạt xá mới đúng?

Trọng Quang Tiên Quân lạnh lùng nói:

- Ma Ha, ngươi đây là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ta dầu gì cũng là Tiên Giới Tiên Quân, quang minh chính đại, há có thể đoạt xá một hậu bối?

- Quang minh chính đại?

Ma Ha Cổ Thần cười ha ha nói:

- Ngươi nếu thật là quang minh chính đại, sẽ không cần dùng quỷ kế đến mai phục ta tính toán ta? Sao không cùng ta đường đường chính chính chiến một trận? Nếu không có ngươi mọi cách tính toán, thậm chí ám toán ta, dùng hết thủ đoạn hạ lưu, ngươi há có thể cùng ta liều cái đồng quy vu tận?

- Bên trong chiến trường, địch ta song phương, tự nhiên là dùng bất cứ

thủ đoạn tồi tệ nào.

Trọng Quang Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Ngươi không phải là không lẫn vào Tiên Giới ta, đột nhiên bạo lên, cướp đi đạo quả của người nọ sao?

Ma Ha Cổ Thần cười lạnh nói:

- Đạo quả của người nọ, vốn là đồ vật thuộc về Hỗn Độn Cổ Thần ta, ta thu hồi vật kia, cũng chỉ là muốn phục sinh vị tồn tại kia mà thôi!

- Phục sinh vị tồn tại kia?

Trọng Quang Tiên Quân cười to:

- Ngươi là muốn chính mình luyện hóa đạo quả người nọ, thay thế hắn a? Dã tâm của ngươi, ta đã biết hết, nếu ngươi muốn phục sinh vị tồn tại kia, hai đại Cự Đầu khác bên trong Hỗn Độn Cổ Thần há có thể không giúp đỡ ngươi? Bọn hắn là biết rõ ngươi muốn thôn phệ đạo quả vị tồn tại kia, bao trùm phía trên bọn hắn, cho nên bọn hắn mới có thể trơ mắt nhìn xem ngươi bị vây công mà không xuất thủ cứu giúp! Còn có, nếu ngươi một lòng muốn phục sinh vị tồn tại kia, như thế nào chọn một nhân tộc với tư cách truyền thừa? Ngươi sao không tuyển chọn Hỗn Độn Cổ Thần với tư cách ngươi truyền thừa. Đem đạo quả vị tồn tại kia giao cho Hỗn Độn Cổ Thần? Ngươi còn không phải muốn độc chiếm?

Hắn hướng Giang Nam nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi đạt được Ma Ha truyền thừa. Hẳn không phải là ở trong Hỗn Độn Thần quốc a?

Trong nội tâm Giang Nam chấn động, đoán biết ý nghĩa.

Ma Ha Cổ Thần nếu quả thật muốn phục sinh "vị tồn tại kia", nhất định sẽ đem Chiến Thần Điện đưa đến Hỗn Độn Thần quốc, mà địa phương Chiến

Thần Điện xuất hiện lại là Chư Thiên vạn giới!

Cái này phi thường kỳ quái, trừ khi ngay từ đầu Ma Ha Cổ Thần liền ý định độc chiếm đạo quả "Vị tồn tại kia", mà hắn lưu lại truyền thừa, nhất định là vì đoạt xá phục sinh!

Ma Ha Cổ Thần hừ lạnh, lạnh nhạt nói:

- Ta thật có tâm tư độc chiếm đạo quả vị tồn tại kia. Bất quá Trọng Quang Tiên Quân, chẳng lẽ ngươi liền không như vậy?

Hắn mỉa mai nói:

- Đạo quả vị tồn tại kia, chắc hẳn ngươi cũng trông mà thèm a? Ngươi hôm nay là Tiên Quân đạo quả, cuộc đời này vĩnh viễn không có hy vọng có thể tránh thoát phá diệt kiếp, Tiên Giới sụp đổ ngươi cũng phải chết. Mà đạo quả vị tồn tại kia, có thể cho ngươi chính thức Bất Tử Bất Diệt, vũ trụ diệt mà ngươi Bất Hủ. Cho nên, lúc ta và ngươi đồng quy vu tận, đem thi thể ngươi luyện nhập trong Hỗn Độn dị hỏa, Tiên Giới rất nhiều Tiên Quân Tiên Vương đến đây sưu tầm. Ngươi thủy chung trốn bọn hắn. Hôm nay ngươi lại lừa gạt vị tiểu huynh đệ này, ý đồ cướp lấy nhục thể của hắn mà trọng sinh. Độc chiếm đạo quả vị tồn tại kia!

- Ngươi đây là vu oan!

Trọng Quang Tiên Quân cả giận nói.

Ma Ha Cổ Thần ha ha cười nói:

- Vậy ngươi giải thích như thế nào, hơn một tỷ năm qua ngươi một mực tránh né đồng đạo của mình, không cho bọn hắn phát hiện thi thể ngươi cùng Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm?

- Hai thằng này, cũng không phải vật gì tốt, đều là mưu tính nhục thể của ta...

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, trầm mặc một lát, đột nhiên mở miệng nói:

- Khục khục, hai vị tiền bối theo như lời vị tồn tại kia, phải chăng là Bất Không đạo nhân?

- Làm sao ngươi biết?

Ma Ha Cổ Thần kinh hãi, thanh âm uy nghiêm đột nhiên trở nên vô cùng khủng bố âm trầm, lạnh lùng nói:

- Ngươi rốt cuộc là người phương nào?

Trọng Quang Tiên Quân lạnh lùng nói:

- Tồn tại có thể biết được Bất Không đạo nhân, tuyệt không thể nào là người bình thường hạ giới, nói đi, ngươi rốt cuộc là ai, hoặc là nói, là ai phái ngươi tới?

Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm chấn động, bên trong truyền đến một thanh âm trầm trọng, ha ha cười nói:

- Không biết là vị đạo hữu nào phái tới tiểu nhân vật này, chính mình lại núp trong bóng tối, đạo hữu sao không hiện thân?

Trọng Quang Tiên Quân cũng cười nói:

- Người tới là Tiên Giới đồng đạo ta a? Đạo hữu phái ra một tiểu nhân vật đến lừa dối chúng ta, không khỏi có chút quá không hiền hậu a?

Ánh lửa hừng hực, đã qua nửa ngày sau cũng không có bất cứ động tĩnh gì truyền đến.

- Không có người ở sau lưng hắn, khó nói hắn thực sự không phải là bị người sai sử?

Trọng Quang Tiên Quân nghi ngờ nói.

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam say sưa, hiện tại xem hành vi hai người này, đều là thế hệ vô cùng âm hiểm, vô cùng xảo trá, ở đâu có phong độ tư thái tiên nhân phiêu miểu, ở đâu có phong cách Cổ Thần cổ xưa đại khí? Mỗi một cái đều là lão hồ ly khôn khéo tới cực điểm!

- Hai vị tiền bối, sở dĩ ta biết rõ vị tồn tại kia là Bất Không đạo nhân, chủ yếu là bởi vì...

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, mỉm cười nói:

- Ta là truyền nhân của Bất Không đạo nhân.

Ông...

Trong cơ thể hắn một đầu đại đạo bay ra, bạc phơ mênh mông, vũ trụ diệt mà ta bất diệt, vũ trụ không mà ta Bất Không, thân thể của ta vĩnh hằng, đúng là Bất Không đại đạo, chất chứa đạo lý lớn không già không chết bất diệt!

- Bất Không đại đạo!

- Ngươi quả nhiên là Bất Không đạo nhân truyền nhân!

- Không đúng! Bất Không đạo người đã chết lâu rồi, ngươi làm sao có thể đạt được hắn truyền thừa?

- Ma Ha, ngươi đây là có chỗ không biết rồi, Đế cùng Tôn tại truyền pháp chi địa để lại thi thể Bất Không đạo nhân, trong đó có một đạo pháp ấn, chất chứa Bất Không đạo nhân truyền thừa ở trong đó. Vị tiểu đạo hữu này nhất định là tiến nhập truyền pháp chi địa, đã nhận được Bất Không truyền thừa!

Trọng Quang Tiên Quân cùng Ma Ha Cổ Thần đều là thế hệ tài trí Thông Thiên, trong chớp mắt liền biết Giang Nam Bất Không đại đạo được từ nơi nào, Giang Nam cười nói:

- Hai vị tiền bối, chẳng biết có thể cho ta xem Bất Không đạo nhân đạo

quả hay không?

Chương 1781: Thật Giả Đạo Quả. (1)

Ma Ha Cổ Thần cùng Trọng Quang Tiên Quân trầm mặc xuống, sau một lúc lâu, thanh âm của Ma Ha Cổ Thần Hỗn Độn từ trong Trảm tiên kiếm truyền đến, cười nói:

- Cho ngươi kiến thức cũng không sao, nơi này có Hỗn Độn Dị hỏa thủ hộ, cho dù ngươi cướp đi đạo quả cũng không cách nào mang ra nơi đây.

Trọng Quang Tiên Quân cũng cười nói:

- Cho dù ngươi có thể chạy ra nơi đây, ngươi cũng không cách nào luyện hóa đạo quả kia.

Tru Tiên Kiếm nối tiếp miệng vết thương tiên thi, từng đợt tiên quang nặng nề tản ra, Hỗn Độn khí cũng thu nhập kiếm thể, đón lấy một khỏa Minh Châu vô cùng sáng lạn từ trong miệng vết thương từ từ bay lên, một loại uy nghiêm khó nói lên lời phát ra, quán thông thời gian dài sông, vĩnh hằng bất diệt, làm cho người có một loại cảm giác kéo dài qua thời gian!

Bất Không đạo nhân đạo quả!

- Thứ tốt!

Giang Nam Bất Không đại đạo chấn động, thật lâu chưa từng dẹp loạn, đã qua thật lâu, Giang Nam cảm khái nói:

- Quả nhiên là đồ tốt! Nhưng tiếc, là cái đạo quả giả...

- Đạo quả giả?

Trọng Quang Tiên Quân cùng Ma Ha Cổ Thần chung một chỗ la hoảng lên, thất thanh nói:

- Tại sao có thể là đạo quả giả?

Ma Ha Cổ Thần cười lạnh nói:

- Đạo quả này chính là bị Đế cùng Tôn đề luyện ra, một mực cung phụng ở chỗ sâu nhất trong Tiên Tôn cung, do Tiên Quân canh gác, tại sao có thể là đạo quả giả?

Trọng Quang Tiên Quân quả quyết nói:

- Không sai! Đạo quả này vô cùng thần thánh cường đại, viễn siêu Tiên Quân đạo quả, làm sao có thể sẽ là giả?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Thứ này nhìn như đạo quả chính thức, nhưng kỳ thật chỉ là bề ngoài một tầng đạo quả thật sự biến thành, chỉ là hào nhoáng bên ngoài, đồ vật bên trong cùng đạo quả bên ngoài căn bản không giống, là hai đồ vật hoàn toàn bất đồng. Ta tu luyện Bất Không đại đạo, đối với điểm này có thể cảm ứng rất rõ ràng.

Hắn dở khóc dở cười nói:

- Các ngươi đều bị người lừa. Nhiều Tiên Thiên Thần Ma, Tiên Thiên sinh linh cùng tiên nhân, Hỗn Độn Cổ Thần như vậy, rõ ràng vì một đạo quả giả chết tổn thương khắp nơi trên đất, ngay cả Tiên Quân cũng chết mất hai cái, thật sự là buồn cười ah!

Cái gọi là đạo quả, từ ý tứ mặt chữ giải thích, là đạo hạnh kết xuất trái cây, đối với tiên nhân mà nói, bọn hắn đối với đạo lý giải đã đạt đến mức tận cùng, chứng đạo thành tiên là đem đạo ấn bản thân chứng nhận với thiên đạo, khiêu thoát thiên đạo.

Mà sau khi thành tiên, bản thân đại đạo ký thác trong vũ trụ, kết xuất đạo quả, tiên nhân Bất Tử Bất Diệt.

Dù sao tiên nhân đạo hạnh cũng có cao thấp, bởi vậy đạo quả cũng có cao thấp chi phân, mà đạo quả của Bất Không đạo nhân là tầng thứ cao nhất, cùng Đế và Tôn cân bằng!

Luyện hóa đạo quả của hắn, liền có thể đạt tới thành tựu của Đế và Tôn, mặc dù vũ trụ tan vỡ cũng sẽ Bất Tử Bất Diệt!

Nếu không có như thế, Ma Ha Cổ Thần cũng sẽ không trăm phương ngàn kế cướp lấy đạo quả, nếu không có như thế, Trọng Quang Tiên Quân cũng sẽ không trùng trùng điệp điệp tính toán, thậm chí tránh né Tiên Quân khác sưu tầm.

Mà bây giờ, Giang Nam rõ ràng nói cho bọn hắn biết, đạo quả này là giả, chỉ là một tầng bề ngoài, bên trong kỳ thật có vật khác, lại để cho bọn hắn trăm vị tạp trần, tuyệt vọng, phẫn nộ, ủy khuất, bất đắc dĩ, nhưng hơn nữa là không tin!

- Ta biết rõ hai vị không tin, may mắn ta tu luyện chính là Bất Không đại đạo, có thể hướng hai vị chứng minh.

Giang Nam mỉm cười, Bất Không đại đạo bay lên, hướng đạo quả Minh Châu kia bay đi.

Ma Ha Cổ Thần cùng Trọng Quang Tiên Quân chần chờ thoáng một phát, không có ngăn trở, tùy ý Bất Không đại đạo của hắn tiếp cận Bất Không đạo quả, đạo quả này, đừng nói Giang Nam không cách nào luyện hóa, cho dù đã luyện hóa được cũng không cách nào mang đi, bởi vậy bọn hắn rất là yên tâm.

Lúc Bất Không đại đạo tiếp cận Bất Không đạo quả, đột nhiên đạo quả chấn động, vầng sáng mặt ngoài đạo quả lưu động, hướng Bất Không đại đạo!

Hỗn Độn trảm tiên kiếm chấn minh, phát ra thanh âm nhẹ nhàng chấn động, thanh thúy mà khủng bố!

Mà hai con mắt của Trọng Quang Tiên Quân biến thành tiên hồ, tiếng long ngâm không dứt truyền đến, năng lượng khủng bố công tác chuẩn bị, tràn đầy khí tức hủy thiên diệt địa!

Hai vị tồn tại tuyệt cường này đều chỉ còn lại có đạo quả bản thân, một cái giấu ở trong Hỗn Độn trảm tiên kiếm, một cái giấu ở trong hai tròng mắt, giờ phút này nhìn thấy Bất Không đạo quả rõ ràng bị Bất Không đại đạo dẫn động, như là động tâm can bảo bối của bọn hắn, nguyên một đám sát cơ đại tác!

Cái trán Giang Nam cũng toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, nếu hai người này kiềm nén không được, nhất định sẽ bầm thây hắn vạn đoạn.

Vầng sáng mặt ngoài Đạo quả tiếp tục chảy về phía Bất Không đại đạo, Bất Không đại đạo phi tốc phát triển, bất quá mấy hơi tầm đó, liền thình lình lớn mạnh không chỉ gấp mười lần. Trực tiếp vượt qua Đế cấp đại đạo, tiến quân Hoàng Đạo cấp đại đạo!

Oanh...

Bất Không đại đạo rất nhanh tăng lên tới cấp độ tiên cấp, một đầu đại đạo này, thậm chí so với Nguyên Thủy đại đạo còn muốn tráng kiện, còn muốn khủng bố, so với tiên đạo bình thường còn muốn hùng vĩ. Tích chứa đạo cùng lý vô tận!

Uy năng Bất Không đại đạo của hắn tăng lên nghìn lần không ngớt lực nhảy lên tầm đó liền đạt tới cấp độ mà lúc trước Giang Nam khó có thể tưởng tượng, khó có thể với tới!

Hắn thậm chí cảm giác được, mặc dù là Đạo Vương chín đại tiên đạo, cũng không cách nào cùng đạo Bất Không đại đạo này so sánh!

Thậm chí, Giang Nam cảm giác được, mình đối với Bất Không đại đạo lĩnh ngộ trong nháy mắt liền tăng lên tới độ cao của tiên nhân hoặc là Hỗn Độn Cổ Thần!

Vốn là, hắn ở Đế Tôn truyền pháp chi địa lĩnh ngộ Bất Không đại đạo. Chỉ là đạt được da lông môn đại đạo này, mới vừa chạm vào Bất Không đại đạo mà thôi, mà bây giờ, hắn đã lấy được chính thống.

Mà vào lúc này, vầng sáng của Bất Không đạo quả rút đi, rốt cục hiển lộ chân dung.

Cái này là một tảng đá, một khối Trụ Hoang thần thạch chất phác tự nhiên.

Trụ Hoang thần thạch bị tạo thành hình dạng Minh Châu, thượng diện hiện đầy các loại phù văn kỳ dị, những phù văn kia không có một tia năng lượng chấn động, rất là bình tĩnh.

Giang Nam nháy mắt mấy cái cố hết sức thúc dục Bất Không đại đạo bao trùm khối Trụ Hoang thần thạch, phù văn mặt ngoài Trụ Hoang thần thạch lập tức hấp thu đặc tính nào đó của Bất Không đại đạo, lần nữa biến thành một cái Bất Không đạo quả, giống như thật sự!

Hắn cố hết sức thu hồi Bất Không đại đạo, đem La Thiên Tuyết Liên tiên đạo của mình bao trùm Thần Thạch. Cái khối Trụ Hoang thần thạch này khí tức lại biến, thánh khiết vô cùng, biến thành một loại đạo quả khác!

Hắn thu hồi đại đạo của mình, đang muốn lần nữa thí nghiệm, đột nhiên trong Hỗn Độn trảm tiên kiếm một đạo khí tức Cổ Thần đánh úp lại, bám vào Thần Thạch, khí tức khối Trụ Hoang thần thạch kia trong lúc đó trở nên vô cùng hùng vĩ bá đạo, nghiễm nhiên là Ma Ha Cổ Thần đạo quả!

Chương 1782: Thật Giả Đạo Quả. (2)

Trọng Quang Tiên Quân cũng bề bộn thí nghiệm, con mắt biến thành tiên hồ có một đạo khí tức bay ra, Trụ Hoang thần thạch thình lình trở nên cùng đạo quả của hắn giống như đúc!

- Giả dối, thật là giả dối...

Trọng Quang Tiên Quân rung giọng nói:

- Bất Không Đạo quả đặt ở Tiên Tôn cung vài tỷ năm lâu, lại là giả dối...

Ma Ha Cổ Thần cười ha ha, tiếng cười lộ ra bi thương vạn phần:

- Ta trùng trùng điệp điệp tính toán, liều chết thân thể, liều chết chính mình, vì là được Bất Không đạo quả, chưa từng nghĩ kết quả lại là cái giả dối...

- Ta cũng liều đến chết trận a!

Trọng Quang Tiên Quân tiếng cười như khóc:

- Thế lực dưới trướng của ta, đều bị đánh gần hết a!

Bọn hắn không có hoài nghi Giang Nam đem Bất Không đạo quả đánh tráo, trên thực tế ở trước mặt bọn họ, Giang Nam căn bản không có cơ hội đánh tráo, thậm chí chỉ cần Giang Nam hơi có dị động, sẽ bị hai người bọn họ tru sát!

Bất Không đạo quả, đích thật là giả dối, hoàn toàn chính xác chỉ là một khối Trụ Hoang thần thạch có khắc trận pháp kỳ dị, bề ngoài bao vây lấy một tầng khí tức Bất Không đạo quả mà thôi.

- Hơn một tỷ năm ah, giằng co hơn một tỷ năm ah, kết quả lại là cái giả

dối!

Thanh âm của hai người như cười như khóc, trong nội tâm Giang Nam rầu rĩ, hai người này cũng là thế hệ tài trí Thông Thiên, nếu không cũng không có khả năng đạt tới Tiên Quân, nhưng bọn hắn liều hết hết thảy, thậm chí ngay cả thân gia của bọn hắn, tánh mạng của bọn hắn cũng đáp đi vào, kết quả là chỉ lấy được một khối Trụ Hoang thần thạch!

Bọn hắn tính toán trùng trùng điệp điệp, Ma Ha Cổ Thần vì Bất Không đạo quả, thậm chí từ lúc chưa bắt đầu đại chiến cũng đã mưu đồ đường lui, lưu lại Chiến Thần Điện chờ đợi người hữu duyên đến đây, đoạt xá trọng sinh, hắn thậm chí không dám liên lạc chủng tộc của mình, chỉ vì độc chiếm Bất Không đạo quả.

Mà Trọng Quang Tiên Quân thậm chí chết không sai, thậm chí gặp được Tiên Quân, Tiên Giới đồng đạo khác đến trấn ngục dò xét, hắn cũng không dám chủ động tương kiến, ngược lại trốn bọn hắn, vì cũng là Bất Không đạo quả giả dối này!

- Là ai, rốt cuộc là ai vụng trộm lấy đi Bất Không đạo quả, thả một cái giả ra?

Ma Ha Cổ Thần gào thét, Hỗn Độn trảm tiên kiếm chấn động, một cổ uy năng kinh khủng từ trong kiếm tràn ngập!

Tiên hồ bên trong hai con mắt Trọng Quang Tiên Quân cũng tự sôi trào lên, bên trong truyền đến thanh âm tức giận:

- Người này, sớm cướp lấy Bất Không đạo quả, còn làm ra một cái giả, chúng ta vì nó đánh sống đánh chết, hắn lại núp trong bóng tối! Rốt cuộc là ai, cả gan làm loạn như thế. To gan lớn mật!

Hai tồn tại cổ xưa dị thường tức giận, Giang Nam thở dài nói:

- Hai vị tiền bối, người nọ đổi trắng thay đen, chỉ sợ sớm đã muốn ám toán các ngươi rồi.

Trọng Quang Tiên Quân cùng Ma Ha Cổ Thần trầm mặc.

Giang Nam tiếp tục nói:

- Hắn trộm lấy Bất Không đạo quả, còn lưu lại một giả dối, vì chính là hấp dẫn Hỗn Độn Cổ Thần đến đây, để cho Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên nhân sống mái với nhau, mà hắn thì có thể di chuyển ánh mắt, âm thầm luyện hóa Bất Không đạo quả. Kể từ đó không những suy yếu được thực lực của các ngươi, còn có thể để cho hắn có nhiều thời gian hơn đến hấp thu Bất Không đạo quả, này so sánh xuống dưới, các ngươi song phương càng ngày càng yếu, mà hắn thì lại càng dễ thi triển kế hoạch của mình! Thậm chí...

Giang Nam sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Ta đoán chừng, người này dã tâm bừng bừng, chỉ sợ là vì trở thành tồn tại bao trùm hết thảy, thống trị Cổ Thần cùng chư tiên! Đương nhiên, cái Bất Không đạo quả giả này cũng có khả năng là Đế và Tôn lưu lại, đem Bất Không đạo quả chính thức dấu đi.

- So sánh với loại khả năng thứ hai, ta càng tin tưởng loại thứ nhất!

Ma Ha Cổ Thần quả quyết nói:

- Đế cùng Tôn không phải loại tiểu nhân này, nếu bọn hắn muốn diệt hết Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta. Cần gì dùng loại thủ đoạn này? Dùng thực lực hai người bọn họ, tiêu diệt chúng ta không cần tốn nhiều sức!

- Đúng là như thế.

Trọng Quang Tiên Quân nói:

- Đế cùng Tôn lồng ngực là quảng đại bực nào? Sẽ không làm loại sự tình này, ám toán chúng ta, một người hoàn toàn khác! Hơn nữa tu vi thực lực người này chưa hẳn cao hơn chúng ta, hơn phân nửa là một Tiên Vương. Nếu là Tiên Quân, đã sớm luyện hóa được Bất Không đạo quả, tu thành Đế Tôn rồi! Chỉ có Tiên Vương, mới có thể không có thực lực sung túc luyện

hóa Bất Không đạo quả!

- Trong tiên giới, đều là lòng mang xảo trá bại hoại, trong Tiên Vương chỉ sợ nhiều ra một vị kiêu hùng. Rõ ràng ngay cả ta cũng bị hắn tính toán! Không để cho ta còn sống đi ra ngoài, nếu không nhất định phải đem ngươi bắt được, bầm thây vạn đoạn!

- Đem ta hại thảm như vậy, nếu còn sống ly khai, ta cũng muốn đem người này tra tấn chí tử!

Hai vị tồn tại cổ xưa này lửa giận ngập trời, trong nội tâm Giang Nam tràn ngập thương cảm, hai người này đều là tồn tại cực kỳ cổ xưa, có thể nói trước khi Khai Thiên cũng đã tồn tại, lại bị người ám toán, rơi xuống loại tình trạng này, hơn nữa còn không biết người ám toán bọn hắn là ai, có thể nghĩ trong nội tâm bọn hắn sẽ là biệt khuất cỡ nào!

- Hai vị tiền bối, khối Trụ Hoang thần thạch này các ngươi có cần không?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thăm dò nói.

- Khối Thần Thạch này không thể cho ngươi!

Trọng Quang Tiên Quân quả quyết nói:

- Phù văn trên khối Thần Thạch này, là con đường chúng ta tìm ra người nọ, há có thể cho ngươi?

Ma Ha Cổ Thần cũng cười lạnh nói:

- Hơn nữa, ta cũng không thể khẳng định, ngươi phải chăng ở trên khối Thần Thạch động tay chân, có lẽ khối Thần Thạch này thật là Bất Không đạo quả, bị ngươi động tay chân mới xem ra giống như là một khối Trụ Hoang thần thạch.

Giang Nam thở dài, lúng ta lúng túng nói:

- Ta còn ý định thu khối Thần Thạch này, ngụy trang thành đạo quả của

ta, đem bọn người đối đầu của ta sợ tới mức vãi ra quần. Chưa từng nghĩ hai vị tiền bối nhỏ mọn như vậy... Ân, thanh Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm này ta có thể mang đi không?

- Lăn!

Ma Ha Cổ Thần cả giận nói:

- Ngươi ngược lại là rất có cách nghĩ, chẳng những muốn lừa gạt đi Hỗn Độn kỳ binh của ta, còn muốn phục sinh lại thằng này!

Giang Nam hậm hực nói:

- Không cho thì không cho, cần gì phải nói tục... Trọng Quang tiền bối, ngươi có bảo bối gì không? Hoặc là, ngươi đem truyền thừa đưa cho ta, ta cũng cảm động đến rơi nước mắt...

- Lăn!

- Hai cái quỷ hẹp hòi!

Giang Nam cả giận nói, quay người rời đi, so sánh với lúc đến, vận tốc hắn đi nhanh hơn rất nhiều, bước nhanh đi xuống tiên thi vô cùng khổng lồ, rời xa Hỗn Độn trảm tiên kiếm, thẳng đến Hỗn Độn Dị hỏa biến thành biển lửa.

Cái biển lửa kia như trước hừng hực thiêu đốt, có được lực sát thương không gì so sánh nổi, chẳng qua hiện nay hắn Bất Không đại đạo đã tăng lên tới tiên cấp, nhập hỏa không đốt, từ trong đại hỏa hừng hực xuyên qua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1783: Bất Không Bất Diệt. (1)

- Nguy rồi! Chúng ta chỉ lo cự tuyệt tiểu tử này hướng chúng ta lấy muốn đồ vật, lại không để ý đến một sự kiện!

Ma Ha Cổ Thần đột nhiên cả kinh kêu lên:

- Chúng ta nên cưỡng ép đoạt xá hắn mới đúng a!

Trọng Quang Tiên Quân cũng tỉnh ngộ, cả giận nói:

- Ta chỉ nghĩ như thế nào cự tuyệt hắn, lại quên đoạt xá hắn, lần này bị cái thằng này chạy thoát, hắn tất nhiên sẽ không trở về rồi!

Giang Nam bước nhanh lao ra Hỗn Độn Hỏa hải, rốt cục nhẹ nhàng thở ra:

- Cuối cùng còn sống đi ra... Ân? Tại đây rõ ràng có người...

Hắn ngẩng đầu nhìn hướng tiền phương, chứng kiến một thân ảnh cực kỳ cường đại, chắp hai tay sau lưng sừng sững ở trong hư không, đây là một Thần Đế.

Thần Đế kia tuổi tác nhìn như không lớn, cùng bọn người Giang Nam, Thiếu Hư niên kỷ không sai biệt nhiều, nhưng dĩ nhiên chứng đạo thành đế, hơn nữa xem tu vi thực lực của hắn, vậy mà tu thành từng đạo Hoàng Đạo phức tạp đến cực điểm, thậm chí còn có chín đại tiên đạo vờn quanh thân!

Phải biết rằng, mặc dù là Chư Thiên vạn giới lịch đại Thần Đế cường đại nhất, cũng chỉ có mấy người có thể tu thành chín đại tiên đạo!

Theo Giang Nam biết, bên trong Chư Thiên vạn giới lịch đại Thần Đế, chỉ có Đạo Vương một người mới có thể làm được một bước này!

- Ân? Đây là một tiên thể?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, nhìn ra vị thiếu niên Thần Đế này vậy mà cũng là một tiên thể, trong cơ thể tiên quang lượn lờ, bất quá hắn lập tức nhìn ra vị Thần Đế này cùng Thiếu Hư bất đồng.

Thiếu Hư tiên thể, chính là thừa Địa Ngục vạn giới số mệnh mà sinh, là tiên thể trời sinh đất nuôi, tư chất tài tình kinh người, số mệnh Địa Ngục vạn giới gia thân, mà trước mắt vị Thần Đế tiên thể này, so với Thiếu Hư liền có vẻ không bằng rồi.

Hắn tiên thể không có cái loại số mệnh đầm đặc đến cực điểm như Thiếu Hư, cũng không có tư chất kinh người như tiên thể Thiếu Hư, ngược lại như là được tiên nhân huyết mạch mà tạo nên tiên thể.

- Đây là một tiên nhân hậu duệ!

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực:

- Tiên nhân hậu duệ, như thế nào lại đột nhiên xuất hiện ở loại địa phương trấn ngục này? Hắn là từ đâu đến? Chẳng lẽ nói Ma Ha Cổ Thần lưu lại không chỉ một tòa Chiến Thần Điện?

- Hỗn Độn Cổ Thần?

Thần Đế kia xoay người lại, trực diện Giang Nam, nhíu mày hỏi.

Giang Nam lắc đầu:

- Không phải.

Thần Đế kia như có điều suy nghĩ, như trước chắp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói:

- Bất Không đạo quả?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Không có. Ngươi là ai?

Thần Đế kia thần thái hờ hững nói:

- Tiên Giới Long La Bồ Đề Tiên Quân tọa hạ đệ tử, Tùng Nguyên Đại Đế.

- Tiên Giới?

Giang Nam khẽ nhíu mày, hắn cũng không biết, trấn ngục ở ngay trong tiên giới, mà Tùng Nguyên Thần Đế này chính là đến từ một cái Đại Thiên thời không của Tiên Giới:

- Khó trách người này có thể tu thành chín đại tiên đạo, nguyên lai là tiên nhân hậu duệ, hơn nữa còn là Long La Bồ Đề Tiên Quân đệ tử. Có loại thành tựu này, cũng không kỳ lạ quý hiếm rồi...

- Tùng Nguyên đạo hữu, ngươi tìm được Hỗn Độn Cổ Thần rồi hả?

Đột nhiên, một thanh âm to lớn truyền đến, khí tức cuồng bạo tuôn ra, chỉ thấy tay áo tung bay, như là từng mặt Hồng Lăng tơ lụa mạn thiên phi vũ, chỗ Hồng Lăng tơ lụa rơi xuống, một nam tử hùng tráng mặc áo bào hồng xuất hiện ở bên trái Giang Nam, tráng hán áo bào hồng, lộ ra có chút quỷ dị.

- Lại một Thần Đế, lại một tiên nhân hậu duệ?

Giang Nam khẽ nhíu mày, dò xét vị Thần Đế áo bào hồng này, trong lòng nghiêm nghị, Thần Đế áo bào hồng này niên kỷ cũng không lớn, cùng Tùng Nguyên Thần Đế phảng phất, cũng là tiên thể có được tiên nhân huyết mạch!

- Ngọc Kinh Tiên Quân môn hạ, Khải Quang Đại Đế, bái kiến đạo hữu Hỗn Độn Thần quốc!

Thần Đế áo bào hồng kia chứng kiến Giang Nam, trong mắt tinh quang lóe lên, tiến lên một bước, chắp tay thi lễ nói:

- Hỗn Độn Thần quốc đạo hữu, có thể giao ra Bất Không đạo quả hay không?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta cũng không đạt được Bất Không đạo quả, hơn nữa ta cũng không phải là Hỗn Độn Cổ Thần. Ta chỉ là may mắn tiến vào nơi đây, ý định lịch lãm rèn luyện một thời gian ngắn lại đi.

- Ngươi không phải là Hỗn Độn Cổ Thần, mà là Hỗn Độn Cổ Thần vị thành niên!

Đột nhiên, lại có một thanh âm truyền đến, thản nhiên nói:

- Hỗn Độn Cổ Thần hơn một tỷ năm qua thậm chí muốn tìm được chỗ trấn ngục, phái ngươi đến đây, nghĩ đến là đã có nắm chắc cướp lấy Bất Không đạo quả. Chúng ta sưu tầm nơi đây đã có gần một năm thời gian, một mực chưa từng tìm đến Bất Không đạo quả, càng chưa từng thấy đến phiến biển lửa cùng tiên thi trong lửa kia. Mà ngươi lại từ trong biển lửa đi tới, nghĩ đến Bất Không đạo quả nhất định rơi vào trong tay của ngươi.

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy lại là một thiếu niên Thần Đế đi tới, xuất hiện ở bên trái của mình. Thần Đế kia hào hoa phong nhã, giống như Đại Nho đọc đủ thứ thi thư, làm cho người sinh ra hảo cảm cùng kính ngưỡng.

Đây là một Tiên Thiên sinh linh tinh khiết huyết, không phải sinh linh mà tồn tại trong tiên giới lúc tái tạo Thiên Địa sinh ra đời, là sinh mệnh được thiên phú dị bẩm trời sinh đất nuôi!

- Các hạ là?

Giang Nam gật đầu cười hỏi.

- Tu A Tiên Quân tọa hạ đệ tử, Tổ Nho Đại Đế, bái kiến Hỗn Độn Thần quốc đạo hữu.

Thiếu niên Thần Đế kia mỉm cười nói:

- Đạo hữu đến từ Hỗn Độn Thần quốc, có thể đem Bất Không đạo quả giao ra đây hay không?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Các ngươi nghĩ lầm rồi, ta thật sự chưa từng đạt được Bất Không đạo quả, cũng thực sự không phải là Hỗn Độn Cổ Thần...

- Chư vị đạo hữu, không cần cùng hắn nhiều lời?

Thanh âm thanh thúy của nữ tử truyền đến, giống như Phượng Minh Cửu Thiên, sau một khắc sau lưng Giang Nam có một vị Nữ Đế cất bước đi tới, chăm chú nhìn Giang Nam, cười lạnh nói:

- Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Giới ta chính là sinh tử đại địch, chém giết hắn, cướp lấy Bất Không đạo quả là được!

Giang Nam quay người nhìn lại, nói khẽ:

- Cô nương, chẳng lẽ ngươi liền không sợ giết nhầm người?

Nữ Đế kia lạnh nhạt nói:

- Bất Không đạo quả liên quan quá lớn, rơi vào trong tay Hỗn Độn Cổ Thần đối với Tiên Giới ta nguy hiểm quá lớn, bởi vậy phải tất yếu thà giết lầm chớ không buông tha!

Đột nhiên lại có một cổ hơi thở hàng lâm, lại là một Thần Đế đi tới, rõ ràng là một Tiên Thiên Thần Ma tu luyện thành đế, cười nói:

- Thanh Thường đạo hữu nói rất đúng, thà giết lầm chứ không buông tha! Hỗn Độn Cổ Thần, vô luận ngươi nói như thế nào, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết. Hôm nay tại đây tụ tập năm Thần Đế, hơn nữa đều là Thần Đế luyện thành tiên đạo, càng là Tiên Quân truyền nhân, mà sư tôn ta Nguyên Dục Tiên Vương tuy không phải Tiên Quân, nhưng cũng không kém hơn Tiên Quân!

Giang Nam nhịn không được cười lên, lắc đầu nói:

- Thật sự là họa trời giáng, trốn cũng không tránh thoát.

Chương 1784: Bất Không Bất Diệt. (2)

Tuy mấy Thần Đế này địa vị thật lớn, tuy đạt được Tiên Quân Tiên Vương truyền thừa, nhưng hắn vẫn không sợ chút nào, trong nội tâm ngược lại có một loại cảm giác chờ mong, chờ mong kiến thức Tiên Giới tuyệt học!

- Đúng vậy, ngươi không tránh thoát.

Tổ Nho bá một tiếng mở ra quạt xếp, mỉm cười nói.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tổ Nho đạo hữu, ngươi hiểu lầm ý tứ của ta. Ta là nói các ngươi có họa trời giáng, trốn cũng không tránh thoát. Ta là người có một tính xấu, các ngươi để cho ta một phần, ta cho các ngươi một xích, các ngươi hướng ta động thủ, ta liền đánh chết các ngươi.

- Tốt một cái Hỗn Độn Cổ Thần cuồng vọng!

Tiên Thiên Thần Ma Uyên Tuyên cười ha ha, nhìn về phía mấy Thần Đế khác nói:

- Mấy vị đạo hữu, ta có chút ngứa tay, chẳng biết có thể để cho ta ra tay, nhìn một cái cái gọi là Hỗn Độn Cổ Thần, đến cùng so với Tiên Thiên Thần Ma cường ở nơi nào hay không?

Tùng Nguyên Thần Đế từ chối cho ý kiến, Tổ Nho Đại Đế lắc lư quạt xếp, cười nói:

- Uyên Tuyên đạo hữu cứ tự nhiên.

Uyên Tuyên Thần Đế quát lớn, một loại khí tức khủng bố như uyên bộc phát ra, khí tức kia cuồng bạo như thế, làm cho người khiếp sợ rung động,

hắn thình lình cũng là thân thể chứng đế, hơn nữa bản thân chính là Tiên Thiên Thần Ma, để cho nhục thể của hắn càng cường đại đến hoàn cảnh vô cùng khủng bố!

Không chỉ có như thế, hắn còn tu thành chín đại tiên đạo, trong cơ thể mở không gian, tiên đạo gia thân, trong thân thể bao hàm thế giới chi lực, cái thế giới kia cực kỳ nguyên vẹn hoàn mỹ, thình lình có Thiên Đạo chi lực duy trì thế giới vận hành!

Chư Thiên vạn giới Thiên Đạo nghiền nát, Thiên Đạo không được đầy đủ, mặc dù là Tinh Quang Thần Đế, Minh Thổ Thần Đế, thậm chí Bỉ Ngạn Thần Đế cường giả bực này, mở thế giới cũng không có Thiên Đạo nguyên vẹn chèo chống, đã hạn chế thực lực.

Mà trong cơ thể Uyên Tuyên Thần Đế lại chất chứa Thiên Đạo nguyên vẹn, để cho thực lực của hắn càng thêm kinh người!

Hắn một quyền oanh ra, một quyền này oanh ra, Càn Khôn nghịch chuyển, Ngũ Hành thác loạn, Thiên Đạo cương thường hiển hiện, khủng bố vô cùng, rầm rộ.

- Ngươi...

Giang Nam đứng thẳng bất động, đột nhiên chấn động ống tay áo, vung tay áo một cuốn, nghênh tiếp một quyền này của Uyên Tuyên Thần Đế, cau mày nói:

- Quá yếu.

Oanh...

Uyên Tuyên Thần Đế thổ huyết, hô một tiếng bị một tay áo của hắn phiến phi.

- Một quyền này có hoa không quả, không có nửa phần Thần Đế khí khái.

Giang Nam thu tay áo, lông mày cau chặt, nghi ngờ nói:

- Ngươi là như thế nào tu thành Thần Đế, ngươi là như thế nào đạt được Thiên Đạo tán thành vạn đạo triều bái? Bổn sự của ngươi cùng Thần Đế căn bản không xứng, con đường tu thành không giống như là Thần Đế bình thường, phản phất giống như là hoa ở bên trong nhà ấm, nhìn như xinh đẹp, nhưng phóng đi ra bên ngoài gặp được gió táp mưa sa, đụng một cái tức toái.

Hắn lời này thực sự không phải là nói bốc nói phét, mà là mấy Thần Đế này hoàn toàn chính xác nhìn như cường đại, đã có thể chất tuyệt cường, lại là Tiên Vương Tiên Quân đệ tử, nhưng thực lực lại không có như hắn tưởng tượng cường đại như vậy.

Chỉ là hắn lại thật không ngờ, hắn là dựa theo tiêu chuẩn của mình đến cân nhắc Thần Đế.

Tuy Uyên Tuyên Thần Đế có hiềm nghi đóa hoa ở bên trong nhà ấm, dựa vào Nguyên Dục Tiên Vương bồi dưỡng mới có được cảnh giới hôm nay, nhưng mà hắn cũng không phải kẻ yếu.

Bất quá ở trước mặt Giang Nam, hắn tuyệt đối là kẻ yếu, Giang Nam phát triển đến bây giờ, đã trải qua bao nhiêu sát kiếp, đã trải qua bao nhiêu tôi luyện, đã trải qua bao nhiêu sinh tử chém giết?

Hơn nữa, Giang Nam thân mang tám đạo tiên đạo thần thông, tu thành bát đại tiên đạo, trong đó tuyệt đại đa số tiên đạo đều là hắn tự nghĩ ra, hơn nữa Lục Đạo tiên luân là Hậu Thổ Tiên Vương truyền thừa, hôm nay lại đem Bất Không đại đạo tăng lên tới tiên cấp.

Bất Không đại đạo càng là Bất Không đạo nhân cấp bậc Đế Tôn truyền thừa, có thể nghĩ hắn là cường đại bực nào!

Cùng hắn vừa so sánh, Uyên Tuyên Thần Đế hoàn toàn chính xác không tính là cái gì.

Uyên Tuyên Thần Đế giận dữ, hô quát bay nhào mà đến, hắn bị Giang

Nam đập bay không biết bao xa, người ở phía xa, liền gặp vô cùng tiên quang bay vút lên mà lên, như là sóng cồn ngập trời mãnh liệt phốc đến, rõ ràng là vận dụng tiên đạo đại thần thông!

Hắn không chỉ vận dụng một loại tiên đạo thần thông, mà là chín đại thần thông cùng một chỗ bộc phát, lực lượng cuồng bạo đến cực điểm đánh tới!

- Tiên Vương mở thần thông sao? Còn có chút ý tứ...

Giang Nam lộ ra dáng tươi cười, thần luân sau đầu ông ông ông hiện lên, từng đạo thần luân chuyển động, Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, La Thiên Tuyết Liên, Hỗn Độn Chuông, Vạn Ngục Ấn trong thần luân, Lục Đạo tiên luân các loại thần thông một phát tuôn ra.

Bành bành bành!

Các loại tiên đạo thần thông tan vỡ, trong khoảnh khắc Uyên Tuyên Thần Đế chín đại thần thông hết thảy biến mất, đón lấy thân thể vị Tiên Thiên Thần Đế này nổ bung, bị thần thông của Giang Nam sinh sinh đánh bại, hóa thành một mảnh huyết vụ.

- Đãng Ma Kích!

Đột nhiên trong huyết vụ một cây chiến kích phóng lên trời, tràn ngập tiên uy vô cùng nồng đậm, Xùy~~ một tiếng mở ra không gian trấn ngục, sau một khắc đi vào đỉnh đầu Giang Nam!

- Uyên Tuyên xuất động tiên khí rồi!

Bọn người Tổ Nho không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Vị Hỗn Độn Cổ Thần này hoàn toàn chính xác lợi hại vô cùng, một chiêu tầm đó liền bức Uyên Tuyên tế lên Đãng Ma Kích!

- Đãng Ma Kích chính là một kiện tiên gia chi bảo mà Nguyên Dục Tiên Vương ban cho hắn, thích hợp cận chiến nhất, Uyên Tuyên cũng là bị bức

phải bất đắc dĩ, không thể không tế lên Đãng Ma Kích giết địch rồi!

- Bảo vật này vừa ra, trận chiến này có thể kết thúc rồi!

...

Oanh...

Chỗ Đãng Ma Kích rơi xuống, vô lượng tiên quang mọi nơi phún dũng, dư âm khủng bố đến cực điểm bộc phát, đánh ra mọi nơi, trăm triệu dặm hư không ầm ầm chôn vùi, làm cho bọn người Tổ Nho thân hình bất ổn, không thể không lui về phía sau, tránh đi cổ tiên quang nước lũ này.

Tiên quang dần dần tán đi, chỉ thấy lưỡi đao Đãng Ma Kích bị một bàn tay nắm trong tay, mà phía dưới, Giang Nam như trước đứng ở nơi đó.

Tiên cấp Bất Không đại đạo, để cho nhục thể của hắn cường đại đến tình trạng ngay cả tiên gia chi bảo cũng khó có thể phá hủy!

Tổ Nho, Tùng Nguyên, Thanh Thường, Khải Quang bốn thiếu niên Thần Đế trong nội tâm kinh hãi tới cực điểm, tay không tấc sắt tiếp được một kích tiên khí Đãng Ma Kích, cái này là thân thể cường đại cỡ nào?

Mặc dù Uyên Tuyên không cách nào phát huy ra uy lực tiên khí Đãng Ma Kích, nhưng mà đủ để kích phát một bộ phận uy năng của Đãng Ma Kích, một bộ phận uy năng cũng là không như bình thường, chém giết Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả đều không nói chơi!

Không nghĩ tới Giang Nam rõ ràng đưa tay liền đem Đãng Ma Kích tiếp được!

Điểm mạnh của Bất Không đại đạo, rốt cục đạt được thể hiện!

Chương 1785: Giáo Chủ Uy Năng. (1)

Giang Nam Bất Không đại đạo được từ truyền pháp chi địa, bất quá Bất Không đại đạo rất khó tu luyện, hắn chỉ là tăng lên tới Thần Tôn cấp bậc liền không thể tiếp tục được nữa, nhưng mặc dù là Thần Tôn cấp bậc Bất Không đại đạo, liền có thể cho hắn cùng tu thành tiên đạo so sánh, có thể nói là ngoại trừ Nguyên Thủy đại đạo ra là đệ nhất đại đạo!

Mà bây giờ Bất Không đại đạo tăng lên tới tiên cấp, môn đại đạo này trực quan thể hiện, liền thể hiện ở thân thể vô cùng cường đại, ngay cả tiên khí cũng có thể đối chiến!

Khải Quang Thần Đế thất thanh nói:

- Một kích bá đạo như thế, tay không tấc sắt tiếp được, mặc dù là Hỗn Độn Cổ Thần, cũng không có khả năng có được thân thể cường đại như vậy a?

Sắc mặt bọn người Tổ Nho, Thanh Thường đủ biến, Tùng Nguyên Đại Đế nói khẽ:

- Hắn có thể khống chế tiên đạo, xem ra thực sự không phải là Hỗn Độn Cổ Thần, thân thể cường đại không gì hơn cái này, mặc dù là Hỗn Độn Cổ Thần vị thành niên cũng chưa từng có. Chẳng lẽ nói, Bất Không đạo quả thật sự ở trên người hắn?

Những người khác trong lòng nghiêm nghị, Tổ Nho thấp giọng nói:

- Uyên Tuyên bắt không được hắn, bất quá hắn muốn đánh bại Uyên Tuyên cũng là không có khả năng, dù sao Uyên Tuyên có tiên khí nơi tay. Chúng ta tiếp tục xem, hắn mạnh như vậy rốt cuộc là tác dụng của Bất Không đạo quả, hay là bản thân hắn mạnh như vậy!

Mà vào lúc này, Uyên Tuyên toàn lực thúc dục Đãng Ma Kích, tiên đạo nguyên vẹn ẩn ẩn từ cán chiến kích này hiện ra. Tuy cán chiến kích này không phải tiên binh do Nguyên Dục Tiên Vương tự mình luyện chế, nhưng dù sao cũng là tiên gia chi bảo, uy năng bị kích phát, càng hơn lúc trước!

- Táng Ma!

Uyên Tuyên quát lớn, chiến kích đánh xuống. Vậy mà hình thành mộ bia vô biên, tiên mộ trùng trùng điệp điệp, sương mù tràn ngập dị tượng, uy năng càng hơn kích thứ nhất, tiên uy cuồng bạo quét ngang hết thảy, tựa như muốn đem Giang Nam chém giết sau đó mai táng ở bên trong chiến kích!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng. Một kích này để cho hắn cũng cảm giác được uy hiếp, Bất Không đại đạo của hắn tuy rất lợi hại, nhưng mà Bất Không đại đạo tăng lên tới tiên cấp, để cho hắn thúc dục cũng cảm giác được gian khổ, dùng để thủ hộ bản thân còn có thể, nhưng dùng để công kích lại có chút chưa đủ, tốc độ Thần thông bộc phát có chút chậm chạp.

Nhất là, hôm nay Bất Không đại đạo không cách nào dung nhập Nguyên Thủy đại đạo, Nguyên Thủy đại đạo của hắn còn ở giai đoạn hoàn thiện, chỉ là cấp độ Thần Quân Đại viên mãn.

Mà hôm nay Bất Không đại đạo, đã vượt qua Nguyên Thủy đại đạo cấp độ Thần Quân, căn bản không cách nào dung nhập trong đó!

Bất Không đại đạo cùng Nguyên Thủy đại đạo chia lìa, trong lúc vô hình đã hạn chế thực lực của hắn.

Giang Nam dùng Bất Không đại đạo trấn áp thân thể. Đưa tay cầm ra, thầm nghĩ:

- Người này cái gì cũng tệ, bất quá tiên đạo Thiên Đạo của hắn ngược lại đáng giá nghiên cứu, có thể dùng đến đề thăng Nguyên Thủy đại đạo của ta.

Ầm ầm, bàn tay của hắn thình lình thăm dò vào trong tiên mộ trùng trùng điệp điệp, chụp vào bản thể Đãng Ma Kích!

Thân hình Uyên Tuyên rung mạnh, chỉ cảm thấy Đãng Ma Kích trong tay lần nữa bị bàn tay Giang Nam ngăn trở, chấn hắn đến khí huyết sôi trào.

- Lại đến!

Uyên Tuyên quát lớn, một lần lại một lần thúc dục chiến kích đánh xuống, Giang Nam thủy chung chỉ thủ chừ không công. Để cho chiến lực của Uyên Tuyên có thể hết thảy tách ra. Hai con ngươi hắn sáng ngời, quan sát quỹ tích đại đạo của Uyên Tuyên vận hành, suy diễn đủ loại đại đạo ảo diệu, hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo của mình.

Uyên Tuyên dù sao cũng đạt được Tiên Vương truyền thừa, đại đạo hoàn toàn chính xác có chỗ độc đáo của nó. Trong đó kỳ tư diệu tưởng làm cho Giang Nam cũng không khỏi tán thưởng, có chút được lợi.

Hai người dùng mau đánh nhanh, trong khoảnh khắc liền va chạm trăm ngàn lần, Giang Nam đối với Uyên Tuyên tiên đạo nghiên cứu được càng ngày càng thấu triệt, dù sao Uyên Tuyên vẫn là Thần Đế cảnh giới, tuy bao quát tin tức đại đạo cực kỳ khổng lồ, nhưng tiên đạo của hắn cũng là Thần Đế cấp tiên đạo, suy diễn kết cấu tiên đạo của hắn, đối với Giang Nam mà nói cũng không khó khăn.

Phen giao thủ này, để cho hắn thu hoạch không phải là nông cạn, đột nhiên, Giang Nam cảm giác được một cổ nguy hiểm mãnh liệt truyền đến, thò tay liền ngăn trở phía sau.

Một trương quạt xếp như đao, vô thanh vô tức đi vào phía sau của hắn, lúc cùng bàn tay của hắn đụng nhau, tiên đạo chi uy mới bộc phát!

Mặc dù Giang Nam có đại đạo hộ thể, nhưng dù sao cũng là vội vàng nghênh địch, bàn tay lập tức bị mở ra một lổ hổng lớn, máu tươi vẩy ra!

Hô...

Quạt xếp tràn ngập tiên quang, phi tốc bay trở về, bá một tiếng dọc ở sau đầu Tổ Nho Đại Đế.

- Các vị đạo hữu, người này cực kỳ cường hoành, hơn nữa thân mang Bất Không đạo quả, Uyên Tuyên đạo hữu chiến không dứt hắn, ta và các ngươi cùng một chỗ liên thủ, phải tất yếu đánh chết hắn!

Tổ Nho Đại Đế quát lớn, phi thân đánh tới, quạt xếp sau đầu thình lình cũng là một kiện tiên binh, phiến cốt như kiếm, tranh vẽ trên mặt quạt thì hóa thành tiên sơn tiên thủy, như là một mảnh tiên vực, mười hai căn phiến hóa làm mười ba thanh Tiên Kiếm treo cao, hướng Giang Nam đánh tới, mỉm cười nói:

- Nếu người này đạt được Bất Không đạo quả trở lại Hỗn Độn Thần quốc, Tiên Giới ta liền gặp nạn rồi!

Trong lòng mấy người Khải Quang Đại Đế khẽ giật mình:

- Người này rõ ràng không phải Hỗn Độn Cổ Thần, vì sao Tổ Nho đạo hữu còn muốn nói như vậy...

Đột nhiên, Tổ Nho Đại Đế thần thức truyền đến, trầm giọng nói:

- Người này cực kỳ cường đại, Uyên Tuyên không phải là đối thủ của hắn, chúng ta bất luận một người nào đều không phải là đối thủ của hắn, chờ bị hắn đánh bại từng cái, không bằng dứt khoát liên thủ vây công! Vô luận Bất Không đạo quả rơi vào tay ai trong chúng ta đều có thể, nhưng không thể rơi vào tay người ngoài!

Tam đế khác trong lòng nghiêm nghị, từng người quát tháo, từng kiện từng kiện tiên binh bay lên, tản mát ra uy năng cùng rung động ngập trời, tiên quang tràn ngập, tiên đạo bay múa, ngay ngắn hướng Giang Nam đánh tới!

- Ra tay đánh lén ta, còn chuẩn bị vây công ta?

Giang Nam giận quá mà cười, ha ha cười nói:

- Ta lại có gì phải sợ?

- Đã như vầy, vậy hãy để cho ta triệt để tách ra chiến lực, cho các ngươi những kiều hoa này, nhìn xem thực lực chân chính của ta, xem xem cái gì gọi là mưa to gió lớn!

Tổ Nho công kích dẫn đầu công tới, tiên vực bốc hơi, mười hai thanh Tiên Kiếm ở trong tiên vực từng người bắn ra một đạo kiếm quang, chém về phía Giang Nam!

Boong boong loong coong...

Trên thân thể Giang Nam lập tức xuất hiện mười ba đạo huyết ngấn, huyết nhục mở ra!

Hô...

Giang Nam đối với thương thế của mình làm như không thấy, hai bàn tay lớn mở ra, hướng chính giữa khép lại, dùng sức cùng nhau, cái thanh quạt xếp này biến thành tiên vực lập tức bị hắn sinh sinh khép lại, tiên vực bị đè ép cùng một chỗ, lại tự biến thành một cái quạt xếp!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1786: Giáo Chủ Uy Năng. (2)

Tổ Nho kinh hãi, một mặt toàn lực thúc dục quạt xếp. Một mặt chín đại tiên đạo bay ra, hóa thành các loại tiên đạo đại thần thông hướng Giang Nam oanh khứ!

Rầm rầm rầm tiếng bạo nổ không dứt, tiên quang tràn ngập, tiên đạo bay vút lên, Giang Nam đón chín đại tiên đạo thần thông đi tới. Lấy tay bắt lấy quạt xếp, sinh sinh từ đỉnh đầu hắn đem cái tiên binh này tháo xuống, ba một tiếng đem quạt xếp đâm vào cái trán Tổ Nho Đại Đế!

Uyên Tuyên đại đế khoảng cách gần hắn nhất, giơ lên cao Đãng Ma Kích hung hăng hướng hậu tâm hắn đánh xuống, Đãng Ma Kích bị thôi phát đến trạng thái mạnh nhất hắn có khả năng thúc dục, quát lên:

- Khai mở!

- Khai mở!

Giang Nam đồng thời quát lớn, bỏ qua một kích sau lưng, mà là một chưởng vỗ vào phía trên quạt xếp, quạt xếp cắm vào bên trong đầu lâu của Tổ Nho Đại Đế, bị hắn một chưởng đập qua, bá một tiếng mở ra, đem đầu Tổ Nho Đại Đế sinh sinh chấn nát!

Ầm ầm!

Đãng Ma Kích bổ vào hậu tâm Giang Nam, mở ra một lổ hổng lớn máu tươi đầm đìa, sau lưng cơ bắp mở ra, lộ ra cột sống, chỉ thấy cột sống của Giang Nam như một hình rồng, nằm sấp tại đó, hiện đầy các loại phù văn, có tiên đạo phù văn, có Hồng Mông phù văn, cũng có Bất không đại đạo phù văn, vô số phù văn sáng lên, đem uy năng Đãng Ma Kích triệt tiêu, cũng không bị thương thế trí mạng!

Bất Không đại đạo của hắn tuy kinh người, nhưng lúc đối phó với những người khác, khó tránh khỏi thân thể có địa phương phòng ngự chưa đủ.

Cùng lúc đó, Khải Quang Đại Đế, Thanh Thường Nữ Đế cùng Tùng Nguyên Đại Đế công kích đều tới, Tam đại tiên gia chi bảo uy năng là cường đại cỡ nào, hạng gì khủng bố.

Vậy mà đồng thời oanh hướng một người Giang Nam!

Mà đầu lâu của Tổ Nho Đại Đế bị no bể bụng, lập tức liền muốn lại dài ra một cái đầu lâu, Giang Nam vung quạt xếp lên, dùng sức vung, thân thể Tổ Nho Đại Đế nát bấy, chỉ còn lại có thần tính trốn chạy!

- Ta hảo hảo nói chuyện với các ngươi, giải thích ta cũng không phải là Hỗn Độn Cổ Thần, cũng không có được Bất Không đạo quả, các ngươi còn hết lần này tới lần khác tìm đường chết, hết lần này tới lần khác muốn giết ta! Đã như vầy, ta thành toàn các ngươi!

Giang Nam há miệng rống to, đạo âm hóa thành một ngụm Hỗn Độn tiên chung bay ra, ông một tiếng gắn thần tính của hắn vào dưới chung, cạch cạch cạch không ngừng chấn động!

Bành bành bành...

Tam đại tiên binh oanh ở trên người Giang Nam, oanh đến hắn da tróc thịt bong, Giang Nam tựa hồ hồn nhiên không có cảm giác đến đau đớn, thân hình chỉ quơ quơ!

Lúc này Uyên Tuyên đại đế đang muốn nâng lên Đãng Ma Kích, lần nữa thúc dục uy năng Đãng Ma Kích bổ về phía Giang Nam, không ngờ hắn vậy mà không có thể đem Đãng Ma Kích giơ lên, bàn tay Giang Nam bắt lấy một chỗ khác của Đãng Ma Kích, tùy ý hắn thúc dục như thế nào, cũng không thể nâng lên Đãng Ma Kích mảy may.

Cánh tay Giang Nam phát lực, Đãng Ma Kích hướng về sau đánh tới, phù một tiếng hung hăng đâm vào ngực Uyên Tuyên, lập tức rút chiến kích ra,

trong tay hắn giơ lên cao cao, bổ về phía đỉnh đầu Uyên Tuyên!

Xùy~~

Uyên Tuyên đại đế bị một kích sinh sinh chém thành hai khúc, hai nửa thân thể lập tức quay người liền trốn, tốc độ cực nhanh.

- Chọc tới ta, đừng nói ngươi là Tiên Vương Tiên Quân đệ tử, cho dù ngươi là Tiên đế thân nhi tử, ta cũng giết không tha!

Giang Nam dùng sức ném một cái, Đãng Ma Kích rời tay bay ra, ối chao hai tiếng đem hai nửa thân thể của Uyên Tuyên đại đế xuyến cùng một chỗ.

Tam đại tiên binh lần nữa oanh trúng thân thể Giang Nam, để cho thân thể hắn thương thế càng nặng, da thịt tróc bong, chỉ còn lại có một bộ cốt cách đứng ở trong hư không, sau đầu như trước có bát đại thần luân chuyển động!

- Ngươi cũng đi chết!

Một đạo thần luân sau đầu Giang Nam chuyển động, một đạo tiên chỉ từ trong thần luân kích xạ mà ra, hóa thành Lục Đạo tiên luân, trong khoảnh khắc đuổi theo Uyên Tuyên, đem Uyên Tuyên nuốt vào bên trong Lục Đạo tiên luân.

Uyên Tuyên đại đế bị xuyến trên Đãng Ma Kích lập tức rơi vào Lục Đạo tiên luân Luân Hồi thế giới, còn chưa tỉnh táo lại liền biến thành một trẻ mới sinh, lập tức một đầu hổ đói đánh tới, đem trẻ mới sinh còn chưa phục hồi tinh thần lại này thôn phệ!

- Không tốt!

Tùng Nguyên, Thanh Thường, Khải Quang ba Thần Đế sắc mặt đủ biến, hồn nhiên không ngờ rằng Uyên Tuyên cùng Tổ Nho bị chết nhanh như vậy, ba người bọn họ không còn tiếp tục công kích Giang Nam, lập tức quay người mà đi!

- Đánh ta, các ngươi còn muốn đi?

Thân hình Giang Nam phi tốc phục hồi như cũ, cơ bắp sinh trưởng, khôi phục thân thể, thân hình hắn lóe lên, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, sau một khắc liền tới sau lưng Khải Quang Đại Đế.

Khải Quang Đại Đế sắc mặt kịch biến, quay người giương cung dẫn tên, tiên binh của hắn chính là một tiên cung, chính là Ngọc Kinh Tiên Quân ban tặng, uy năng rất mạnh, vừa rồi đúng là tiên cung của hắn tạo thành tổn thương cho Giang Nam lớn nhất!

Không ngờ cung tiễn chưa bắn ra, liền gặp một cái đại thủ dò xét ra, đem Khải Quang Đại Đế cả người mang cung cùng một chỗ chộp tới.

Giang Nam đem Khải Quang Đại Đế dẫm nát dưới chân, giương cung dẫn tên, liên tục hai mũi tên phân biệt bắn về phía Thanh Thường Nữ Đế cùng Tùng Nguyên Đại Đế, hai đạo tiên quang kích xạ mà ra, hai đại đế lên tiếng bạo toái, hóa thành hai mảnh huyết vụ.

Trong huyết vụ truyền đến tiếng kêu sợ hãi của Thanh Thường:

- Người này lợi hại, mau tránh nhập biển lửa!

Hai mảnh huyết vụ bay về phía phiến Hỗn Độn Dị hỏa biến thành biển lửa kia, chỉ thấy biển lửa tách ra, nhượng xuất hai con đường, đợi huyết vụ nhảy vào biển lửa, đạo lộ kia lập tức khép kín, bỗng nhiên hóa thành một đóa Hỗn Độn Dị hỏa, Dị hỏa lắc lư, biến mất không thấy gì nữa!

- Hai cái lão quỷ này, cư nhiên cơ linh như thế...

Giang Nam nao nao, chứng kiến Đãng Ma Kích cùng quạt xếp trong lúc đó chấn động, gào thét bay lên hướng bên ngoài trấn ngục bay đi, nghĩ nghĩ, lúc này đem tiên cung trong tay vứt bỏ, nhấc chân liền đi, tự nhủ:

- Nguyên Dục Tiên Vương, Tu A Tiên Quân cùng Ngọc Kinh Tiên Quân đệ tử chết ở chỗ này, đã để cho trấn ngục biến thành thị phi chi địa, không

nên ở lâu...

Khải Quang Đại Đế bị hắn dẫm nát dưới chân trong nội tâm khẽ giật mình:

- Ta còn chưa chết, hắn nói như thế nào Ngọc Kinh Tiên Quân đệ tử chết ở chỗ này...

Oanh...

Nhục thể của hắn đột nhiên nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ, thần tính của Khải Quang Đại Đế xuất hiện ở trong huyết vụ, đang muốn khôi phục thân thể, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam đi xa sau đầu thần luân chuyển động, một đóa Tuyết Liên nâng La Thiên bay ra, về phía trước một xoát, xoát hắn thần hồn câu diệt!

Bên ngoài trấn ngục, Nguyên Bạch tiên nhân đang ngồi ở trong tiên điện nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, năm người Tổ Nho Đại Đế đã đi trấn ngục hơn một năm thời gian, bất quá đối với tồn tại bực này mà nói, bế quan mấy trăm năm cũng là sự tình bình thường, bởi vậy hắn cũng không để ở trong lòng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1787: Bảy Lần Chứng Đế. (1)

Đột nhiên, Nguyên Bạch tiên nhân mở mắt, mục bắn hai đạo tiên quang, hướng trấn ngục trông đi.

Oanh...

Một kiện tiên khí xuyên qua Ngọc Kinh Tiên Quân kết giới, hào quang lập lòe phá không mà đi.

- Cái cây quạt kia, là tiên binh Tu A Tiên Quân ban cho Tổ Nho! Cái pháp bảo này như thế nào bay ra, chẳng lẽ nói...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, trong lúc đó lại là tiên quang rung chuyển, một cây chiến kích xuyên thấu kết giới, lập lòe bay đi.

- Nguyên Dục Tiên Vương ban cho Uyên Tuyên Đãng Ma Kích... Ồ, Ngọc Kinh Tiên Quân ban cho Khải Quang tiên cung cũng bay ra!

Nguyên Bạch tiên nhân bỗng nhiên đứng dậy, kinh nghi bất định:

- Tiên binh trong tay ba đệ tử của các tồn tại kia đều bay khỏi trấn ngục, chẳng lẽ nói bọn hắn chết rồi hả? Không thể nào? Ba người bọn họ đều là có Đại Khí Vận chi nhân, cho dù gặp được nguy hiểm cũng có thể gặp dữ hóa lành, đạt được chỗ tốt, như thế nào có thể chết rồi...

- Chẳng lẽ nói là Hỗn Độn Cổ Thần kia ra tay? Còn vị thành niên, liền có thể đánh chết ba thiếu niên Thần Đế cầm tiên binh trong tay, vị Hỗn Độn Cổ Thần này thực sự rất cao minh!

- Đệ tử ba vị tồn tại kia bị giết, việc này không phải chuyện đùa, không phải chuyện đùa ah! Ba vị tồn tại này tất sẽ bị kinh động, tức giận, tuy không đến mức tự mình hàng lâm, nhưng mà sẽ nhấc lên một hồi bão táp!

- Bất quá, trong trấn ngục còn có Long La Bồ Đề Tiên Quân đệ tử Tùng Nguyên, Minh Phạm Tiên Quân đệ tử Thanh Thường, tiên binh trong tay hai người này không bay ra, chẳng lẽ nói bọn hắn chém giết Hỗn Độn Cổ Thần kia?

Hắn chờ đợi một lát, trong trấn ngục thủy chung không có động tĩnh. Hiển nhiên Thanh Thường Nữ Đế cùng Tùng Nguyên Đại Đế cũng không bị giết.

Đột nhiên bóng người lắc lư, Thanh Thường Nữ Đế cùng Tùng Nguyên Đại Đế bay ra trấn ngục kết giới, trên mặt Tùng Nguyên vui vẻ mỉa mai, mà Thanh Thường thì ủ rũ, có chút buồn rầu không vui.

Hai người này bay ra, đối với Nguyên Bạch tiên nhân làm như không thấy, bỗng nhiên bay đi, biến mất vô tung.

- Hai người này không khỏi quá ngạo khí đi à nha?

Nguyên Bạch tiên trong lòng không vui, thầm nghĩ:

- Tuy nói bọn họ là đệ tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân cùng Minh Phạm Tiên Quân. Nhưng đệ tử hai vị Tiên Quân là nhiều không kể xiết? Rõ ràng lúc ly khai đối với ta nhìn cũng không nhìn!

Lại vào lúc này, thời không hư không tòa Đại Thiên này chấn động, từng đạo tiên chỉ từ trong hư không bắn ra, ba tiên nhân trước sau hàng lâm, từ trong tiên quang đi ra, tiên nhân cổ xưa mà cường đại.

Nguyên Bạch tiên nhân không dám lãnh đạm, vội bước lên phía trước chào, ba tiên nhân hoàn lễ, trong đó một tiên nhân nói:

- Nguyên Bạch sư huynh, đệ tử Ngọc Kinh Tiên Quân bị giết, làm cho Tiên Quân cũng không khỏi tức giận, mệnh ta đến đây truy nã hung phạm. Kính xin sư huynh cho cái thuận tiện.

Nguyên Bạch tiên nhân mở ra trấn ngục kết giới nói:

- Ba vị sư huynh mời.

Lúc này ba tiên nhân bay vào trong trấn ngục, đã qua mấy tháng, ba tiên nhân này bay ra, nguyên một đám lắc đầu, tất cả tự rời đi, hẳn là không có tìm được Hỗn Độn Cổ Thần kia.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã trở lại Chư Thiên phủ trong Chư Thiên vạn giới, Thi Hiên Vi tán đi Luyện Thiên đại trận, nghênh tiến lên đây, dâng một ly tiên trà, cười nói:

- Phu quân, đây là Tinh Quang Đại Đế ban thưởng tiên trà, cực kỳ hương thuần. Nghe nói là Tinh Quang Đại Đế từ chỗ Thiên Ý lão tổ lấy được, bởi vậy tặng cho ngươi một ít. Phu quân nếm thử.

Giang Nam nâng chung trà lên, mảnh nhìn thật kỹ, chỉ thấy một chén tiên trà này lục ý dạt dào, màu trà xanh biếc, tràn ngập sương mù nhưng là tiên khí, thấm đáy lòng người, hương thuần mê người.

Lá trà bị ngâm trong chén, lá cây giãn ra, chỉ thấy trên lá trà che kín các loại đại đạo hoa văn, bị nước trà ngâm, đại đạo rõ ràng hòa tan ở trong nước trà, như một đầu mảnh Long ở trong chén du động.

- Trà ngon!

Giang Nam ngửa đầu uống cạn, lập tức chỉ cảm thấy một cổ hương khí từ trong đáy lòng bay lên, mười vạn tám ngàn lỗ chân lông đều khoan khoái dễ chịu, mà tiên trà rơi vào trong bụng, đại đạo trong trà rõ ràng cùng đại đạo của mình tương dung, để cho tu vi của mình bất tri bất giác tăng trưởng một chút.

- Trà ngon!

Giang Nam lại tán thưởng một tiếng, đặt chén trà xuống, cười nói:

- Phu nhân, trong khoảng thời gian ta không ở đây, có phát sinh qua đại sự gì không?

Thi Hiên Vi cười nói:

- Thật có đại sự phát sinh, Tịch sư huynh chứng đế, vạn đạo triều bái, chấn động hai đại vũ trụ.

Giang Nam động dung, cười nói:

- Tịch đại ca chứng đế rồi hả? Hắn vẫn là trước ta một bước. Hôm nay hắn ở nơi nào? Ta đi gặp hắn chúc mừng.

Thi Hiên Vi sắc mặt cổ quái nói:

- Tình hình Tịch sư huynh chứng đế... Ân, rất cổ quái... Hôm nay hắn cũng không ở Chư Thiên vạn giới, cũng không ở địa ngục vạn giới, ta cũng không biết hắn đi nơi nào.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Hắn chứng đế có gì cổ quái?

Thi Hiên Vi lộ ra thần sắc khó hiểu nói:

- Hắn chứng đế hai lần, một lần là ở Chư Thiên vạn giới La Thiên chứng đế, một lần khác là ở A Tỳ địa ngục phế tích chứng đế, hai lần chứng đế đều dẫn tới vạn đạo triều bái. Chuyện này, khiến cho oanh động rất lớn, làm rất nhiều tồn tại nghị luận nhao nhao. Lúc hắn ly khai, ta còn cần chủ trì sự vụ Chư Thiên phủ, không cách nào thoát thân, chỉ có thể tiễn đưa hắn đoạn đường. Thạch Cảm Đương, Thiên Cơ Thái Tử mấy vị huynh trưởng cũng theo hắn, nói là muốn đi Thiên Giới lại chứng đế một lần.

Giang Nam thất thanh nói:

- Đi Thiên Giới lại chứng đế một lần?

Chứng đế hai lần cũng không để cho hắn động dung, dù sao Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục đã bắt đầu dung hợp, hiện tại chỉ kém Thiên Đạo không có triệt để tương dung, hai đại vũ trụ đại đạo tương dung, nếu như bên

trong công pháp có Ma Đạo và Huyền Môn Chính Đạo, trên lý luận, hoàn toàn chính xác có thể hai lần chứng đế.

Bất quá, ba lượt chứng đế vậy thì thập phần khó khăn rồi, cơ hồ là không có khả năng!

Tịch Ứng Tình đi Thiên Giới chứng đế, tất nhiên cần bên trong công pháp của hắn chất chứa Thiên Giới đại đạo, nếu không không có khả năng dẫn động Thiên Giới vạn đạo triều bái.

Vạn đạo triều bái, mới là chứng đạo!

Không cách nào dẫn động vạn đạo triều bái, tự nhiên không cách nào chứng đạo!

Mà thân là nhân loại sinh trưởng ở địa phương Chư Thiên vạn giới, muốn tu luyện đại đạo Chư Thiên vạn giới đồng thời cũng tu thành Thiên Giới đại đạo, quả thực là khó càng thêm khó, khó khăn vô cùng!

Vũ trụ bất đồng có đại đạo quy tắc bất đồng, Thiên Đạo bất đồng, bất kỳ đại đạo một vũ trụ nào, đều cần tốn hao thật dài thời gian, tinh lực thật lớn, mới có thể tu luyện tới cảnh giới chứng đế!

Thời gian Tịch Ứng Tình tu luyện không hề dài, tuy đi qua Thiên Giới, nhưng Giang Nam cũng không cho rằng hắn có thể đem Thiên Giới đại đạo cũng tu luyện tới Đế cấp.

- Trước đó không lâu, ta nghe được có tin tức truyền đến, nói là Thiên Giới nhiều ra một Thiên Đế, là Thiên đình Tịch Thiên Vương.

Chương 1788: Bảy Lần Chứng Đế. (2)

Thi Hiên Vi nói:

- Việc này thậm chí kinh động đến Ngọc Hoàng đại đế, tự mình tiếp kiến hắn, thiết yến khoản đãi. Bất quá nghe nói vị tân tấn Thiên Đế này không có ở Thiên Giới bao lâu, đã qua không lâu liền đi Phật giới, ý định chứng đạo thành Phật đế!

- Chứng đạo Phật đế? Điều đó không có khả năng, không có khả năng có công pháp kinh người như thế, có thể bao dung Tứ đại vũ trụ đại đạo...

Giang Nam hít một hơi lãnh khí, đột nhiên sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta đã biết, Tịch đại ca tất nhiên trở thành Huyền Đô cổ tiên đệ tử, nếu không, công pháp của hắn không có khả năng dung nạp nhiều vũ trụ đại đạo Thiên Đạo như thế, đạt được những vũ trụ đại đạo Thiên Đạo này tán thành!

Đạt được Thiên Đạo đại đạo vũ trụ kia tán thành nhận đồng, cần tu luyện công pháp bao hàm đại đạo Thiên Đạo tương ứng, dung nạp Địa Ngục cùng Chư Thiên đại đạo công pháp, đã là cực kỳ giỏi, theo Giang Nam biết, trước mắt bên trong các tồn tại, chỉ có Giang Tuyết, Minh Thổ, Quang Vũ, Thiếu Hư cùng hắn rải rác mấy người mà thôi!

Mấy người kia, đã là nhân kiệt hiếm có trên đời này!

Mà lại dung hợp Thiên Giới đại đạo Thiên Đạo công pháp, cơ hồ là nhiệm vụ không thể hoàn thành, lại dung hợp Phật giới đại đạo Thiên Đạo công pháp, càng là khó tới cực điểm!

Chỉ có Huyền Đô cổ tiên có Tạo Hóa Tiên Kinh bực này, mới có thể bao dung đại đạo Thiên Đạo kinh người như thế, làm được trong Tứ đại vũ trụ cũng có thể chứng đế!

Mà Huyền Đô cổ tiên cũng đang tìm kiếm một truyền nhân, bởi vậy Giang Nam khẳng định, Huyền Đô cổ tiên tất nhiên là đã tìm Tịch Ứng Tình, thu hắn làm đệ tử!

Nhìn chung bên trong công pháp mà Giang Nam chứng kiến, ngoại trừ Tạo Hóa Tiên Kinh ra, liền chỉ có Ma Ngục Huyền Thai Kinh mới có thể làm được dung nạp vũ trụ Thiên Đạo đại đạo khác, mặc dù là Đạo Vương, mặc dù là tiên thể Thiếu Hư, công pháp của bọn hắn cũng không được!

Nhưng Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng có chỗ thiếu hụt, không thể dung hợp Yêu tộc Thiên Đạo đại đạo, cũng không cách nào dung hợp Quỷ giới Thiên Đạo đại đạo, tối đa chỉ có thể làm được Địa Ngục, Thiên Giới, Chư Thiên, Phật giới, Hỗn Độn giới năm đại vũ trụ chứng đế.

Mà Tạo Hóa Tiên Kinh lại không có cái hạn chế này, Giang Nam đã từng suy diễn qua môn tiên pháp này, phát hiện Tạo Hóa Tiên Kinh bao hàm toàn diện, trong đó còn có Quỷ giới, Yêu giới Thiên Đạo đại đạo!

Kể từ đó, đủ để chèo chống Tịch Ứng Tình bảy đại vũ trụ chứng đế, chứng bảy lần!

Về phần Linh giới thì đã hủy diệt, không cách nào chứng đế.

- Tịch đại ca bảy đại vũ trụ chứng đế, thực lực sẽ bành trướng đến hạng hoàn cảnh gì?

Ta cự tuyệt làm truyền nhân của Huyền Đô cổ tiên, cũng trong lúc vô tình mất đi một đại cơ duyên.

Trong nội tâm Giang Nam nho nhỏ thất lạc thoáng một phát, lập tức khôi phục tâm tính tầm thường, cũng thay Tịch Ứng Tình vui mừng, tư chất cùng tài tình của Tịch Ứng Tình, đều là hắn trước nay ít thấy, không người có thể siêu việt!

Hắn khiếm khuyết, là một hồi kỳ ngộ để cho hắn thoát thai hoán cốt, mà bây giờ, hắn đã gặp!

- Không biết Tịch đại ca tu thành Thần Đế, có thể đi tìm Thái Hoàng lão tổ, chấm dứt ân oán cũ thoáng một phát hay không?

Giang Nam lẳng lặng suy tư, thầm nghĩ:

- Hai người bọn họ ân oán dây dưa đã rất lâu rồi, hôm nay Thái Hoàng khống chế bát đại Thiên Đạo chí bảo, thành tựu Thiên Đạo hóa thân, thực lực mạnh, đã tiếp cận cấp độ Đạo Vương đi à nha? Cho dù Tịch đại ca chứng đế bảy lần, cũng chưa chắc sẽ là đối thủ của hắn...

Thiên đạo chí bảo ở trong tay Bổ thiên thần nhân là hạn chế, nhưng ở trong tay Thái Hoàng, liền không cái hạn chế gì, ngược lại sẽ tăng lên thực lực của Thái Hoàng. Bát đại Thiên Đạo chi bảo, đủ để cho thực lực Thái Hoàng đạt tới trình độ cực cao, Vấn Đỉnh tồn tại mạnh nhất bên trong đương thời!

Chẳng qua hiện nay Thái Hoàng đã không phải là Thái Hoàng bên trong Huyền Minh Nguyên Giới lúc trước, người này đã hòa tan vào Thiên Đạo, đã không có ý thức lúc trước, biến thành Thiên Đạo khôi lỗi!

Nhưng mà dùng tính cách của Tịch Ứng Tình, nhất định sẽ hướng Thái Hoàng ra tay, chấm dứt ân oán lúc trước!

- Tịch đại ca bảy đại vũ trụ chứng đế qua đi, chỉ sợ sẽ nhịn không được a...

Giang Nam khẽ nhíu mày, thế cục hôm nay như trước chưa từng trong sáng, mạch nước ngầm cuồn cuộn, nếu như Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình chiến một trận, chỉ sợ sẽ sinh ra rất nhiều chuyện xấu.

- Có lẽ một trận chiến cuối cùng của hạo kiếp, sẽ bộc phát...

- Hiện tại ta tu thành bát đại tiên đạo, đã đạt tới Thần Quân viên mãn cảnh giới, nhưng nếu muốn chứng đạo thành đế thì còn có chút khiếm khuyết, còn cần đệ cửu đạo tiên đạo, mới có thể đạt tới tình trạng vạn đạo triều bái!

Giang Nam lẳng lặng suy tư, thầm nghĩ:

- Bát đại tiên đạo của ta, Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, Hỗn Độn tiên chung, La Thiên Tuyết Liên, Vạn Ngục Ấn, Lục Đạo tiên luân, Bất Không đại đạo, một đạo tiên đạo cuối cùng là cái đại đạo gì?

Chín đại tiên đạo, mới có thể để cho hắn có được tiền vốn sung túc, Giang Nam ở trong trấn ngục đã tích lũy nội tình hùng hồn, thậm chí luyện thành Bất Không tiên đạo, bất quá đối với đệ chín tiên đạo còn không có đầu mối.

Giang Nam đứng dậy, ly khai thư phòng, tiến về hậu hoa viên, chỉ thấy Đạo Vương như trước quản lý ở trong hậu hoa viên, chỗ bầu trời La Thiên, tiên quang liên tục không ngừng rơi xuống, bị tiên đằng hấp thu, hôm nay gốc tiên đằng này càng phát ra khỏe mạnh, từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí thêm nữa...

Trong hậu hoa viên tiên khí lượn lờ, tựa như tiên cảnh!

- Gốc tiên đằng này không phải chuyện đùa.

Đạo Vương nhìn về phía tiên đằng, nói khẽ:

- So với Thiên Ý tiên trà thụ còn muốn kinh người, Thiên Ý tiên trà thụ căn bản không cách nào trộm lấy Tiên Giới tiên khí, mà gốc tiên đằng này liền có thể. Hơn nữa, hôm nay gốc tiên đằng này trộm lấy tiên khí, đủ có thể duy trì Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả tu luyện rồi, chỉ sợ địa vị rất lớn.

Giang Nam đứng ở bên cạnh hắn, tinh tế dò xét, đột nhiên nhìn chằm chằm vào một mảnh hồ lô diệp, chỉ thấy phiến lá cây này trong mắt hắn càng lúc càng lớn, cuối cùng nhất hóa thành một mảnh Thiên Địa rộng lớn bát ngát, hoa văn trên phiến lá hóa thành các loại đại đạo, có hóa thành sơn mạch phập phồng không ngớt, có hóa thành hải dương sóng cả mãnh liệt, có hóa thành Nhật Nguyệt, có hóa thành Tinh Hà, tựa như thế giới chân thật!

- Hoàng Đạo cấp bậc đại đạo?

Giang Nam không khỏi động dung, chỉ thấy chủ đại đạo phiến lá cây này rõ ràng là Hoàng Đạo đại đạo, tự nhiên tạo ra, lại có Thiên Đạo chất chứa trong đó, cực kỳ phức tạp, cực kỳ tinh diệu.

- Đại đạo của gốc hồ lô này, sẽ tăng lên đến cấp bậc tiên đạo.

Đạo Vương cau lại lông mày nói:

- Đã đến cấp bậc tiên đạo, hồ lô sẽ thành thục, ta đoán chừng, còn cần hơn mười năm thời gian. Khi đó, Hồ Thiên lão sư sẽ phục sinh, trở thành...

Hắn cũng có chút không biết nên nói như thế nào, nghĩ nghĩ nói:

- Ân, sinh linh tương đối kỳ lạ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1789: Tam Khuyết Tử Kiếp

- Mười năm thời gian sao?

Giang Nam cười nói:

- Mười năm rất nhanh sẽ đi qua, Hồ Thiên lão sư tái sinh, chỉ sợ vừa ra đời sẽ là một tiên thể có được tiên đạo, làm cho người hâm mộ. Sư huynh, hai năm qua, cỏ dại trong lòng ngươi có nhổ sạch hay không?

Hôm nay tuy Đạo Vương nhìn như một lão đầu bình thường, nhưng đây chỉ là Thần Ma bình thường có khả năng nhìn thấy Đạo Vương, mà ở trong mắt Giang Nam, Đạo Vương hôm nay đã thâm bất khả trắc, không giống nhân vật nhân gian!

Tâm cảnh của hắn có tăng lên, từ tâm tình Đế Hoàng lột xác thăng hoa, tăng lên tới một loại tâm cảnh cực cao, loại tâm tình này, Giang Nam chỉ ở trên người thiếu niên áo vàng cũng tức là Huyền Đô cổ tiên bái kiến!

Hiển nhiên, Đạo Vương hai năm qua ở trong hậu hoa viên Chư Thiên phủ dưỡng hoa làm cỏ, có đại thu hoạch, hắn từ Đế Hoàng biến thành phàm nhân, lại từ phàm nhân mà tăng lên tới tâm cảnh tiên nhân!

Tâm cảnh của hắn đã siêu thoát.

- Còn chưa nhổ sạch cỏ dại, chẳng qua hiện nay chỉ còn lại có rải rác vài cọng cỏ dại.

Đạo Vương ngưng mắt nhìn tiên đằng hồ lô, từ từ nói:

- Chỉ cần Hồ Thiên lão sư phục sinh, ta liền đi diệt trừ vài cọng cỏ dại kia. Sau khi diệt trừ vài cọng cỏ dại kia, ta liền cùng Chư Thiên vạn giới không tiếp tục liên quan, thong dong phi tiên mà đi, không hề lưu luyến rồi.

Giang Nam ánh mắt chớp động, nói khẽ:

- Mười năm...

Đạo Vương gật đầu:

- Mười năm!

- Mười năm sau, tất nhiên là một hồi đại chiến không cách nào tưởng tượng! Bất quá trận đại chiến này, đã cùng phàm nhân và Thần Ma bình thường không quan hệ, đây cũng là may mắn trong bất hạnh rồi. Trong mười năm này, ta phải luyện thành tiên đạo thứ chín!

Giang Nam dò xét gốc tiên đằng kia, thầm nghĩ:

- Có lẽ tiên đạo thứ chín của ta, sẽ rơi vào phía trên gốc tiên đằng này...

Hắn không có dừng lại, mà là ly khai Chư Thiên phủ đi bái phỏng bằng hữu cũ, đi gặp Tam Hoàng, hôm nay Giang Tuyết đã đạt tới hoàn cảnh thâm bất khả trắc, chỉ kém một cơ hội liền có thể phi tiên mà đi, mà Minh Thổ đại đế Minh Thổ thế giới cùng Tinh Quang Đại Đế Tinh Quang thế giới cũng nhận được La Thiên gia trì, dùng La Thiên Thiên Đạo đến bổ sung thế giới từng người bọn hắn chưa đủ, để cho thực lực của hai vị đại đế đều đã có tiến bộ nhảy vọt.

- Tử Xuyên, cơ hội phi tiên mười năm sau, chỉ sợ ngươi sẽ bỏ lỡ.

Giang Tuyết đôi mắt dễ thương linh động, nhìn xem hắn, ánh mắt có chút phức tạp, nói khẽ:

- Ngươi không kịp chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, phi thăng Tiên Giới rồi. Mà Thiên Đạo hai đại vũ trụ dung hợp, Thiên Đạo mới vô cùng trầm trọng, chỉ sợ sẽ đoạn tuyệt hi vọng phi tiên...

Tâm thần Giang Nam yên lặng trước nay chưa có, mỉm cười nói:

- Tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ đi Tiên Giới tìm ngươi.

Giang Tuyết buông xuống tầm mắt, đột nhiên nhoẻn miệng cười, có phong tình vạn chủng.

- Ta chờ ngươi.

Nàng nói khẽ.

Giang Nam cùng Tam Hoàng luận đạo mấy ngày, lập tức đi gặp chư đế, Thông U, Cửu Tiêu, Thần Vũ, Tôn Viêm, Ngọc Chân, Cảnh Thiên, Địa Hoàng bảy Thần Đế tu vi đã vô cùng thâm hậu.

Bảy Thần Đế cùng Minh Thổ, Tinh Quang, Đông Cực Tam Hoàng thường xuyên trao đổi luận đạo, hơn nữa bọn hắn ở bên trong Vọng Tiên Đài lắng đọng, hai thế chứng đế, lúc này từng người đã tu thành hơn mười đạo Đế cấp Hoàng Đạo, chuẩn bị hướng Hoàng Đạo Cực Cảnh chính thức chạy nước rút!

- Giáo chủ, cơ hội phi tiên mười năm sau kia, bảy đế chúng ta sẽ không bỏ qua!

Thần Vũ Thần Đế trong mắt tinh quang chớp động, thanh âm rất nặng nói:

- Đây là một trận chiến cuối cùng của hạo kiếp, cũng là hi vọng Chính Đạo phi tiên cuối cùng. Giáo chủ, trận chiến ấy qua đi, chỉ sợ chúng ta liền muốn phân biệt rồi!

- Chư Thiên vạn giới, năm ngàn bốn trăm vạn năm tinh nhuệ, đều hối tụ ở Chư Thiên, ở kiếp này!

Thông U Thần Đế hào tình vạn trượng, cười nói:

- Ở kiếp này, nhất định phải liều cái tiền đồ, không thể phi tiên liền lừng lẫy chịu chết!

Tôn Viêm Thần Đế cười ha ha nói:

- Một kiếp này qua đi, chỉ sợ giáo chủ liền phải chống đỡ gánh nặng vũ trụ mới rồi! Nếu chúng ta thắng, đối đầu của ngươi cũng không ít ah, không biết ngươi có thể chống đỡ nổi không?

Giang Nam bị bọn hắn nói cũng là hào khí bộc phát, cười ha ha nói:

- Mấy vị đạo hữu yên tâm, thiên hạ tương lai, là thiên hạ của ta!

Hắn cùng với bảy Thần Đế nâng cốc ngôn hoan, luận đạo mấy ngày, bảy đế bế quan, hắn cũng tự rời đi, đi tiếp bạn bè khác của mình.

Hắn đi gặp Trấn Thiên Thần Đế cùng Linh Đạo Thần Đế, cùng hai Thần Đế nói chuyện mấy ngày, lại đi bái phỏng Hoang Tổ Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế.

Hắn lại đến Hạo Thiên Thánh tông, cùng đối thủ cũ Hạo Thiếu Quân chuyện trò vui vẻ, hôm nay Hạo Thiếu Quân đã đạt tới Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, đang chuẩn bị chứng đế chi bảo.

- Giáo chủ, ta đang chờ đợi cơ hội hai đại Thiên Đạo dung hợp.

Hạo Thiếu Quân vì hắn châm một chén rượu, có một loại khí độ làm lòng người kính phục, cười nói:

- Người khác tranh là cơ hội phi tiên, mà ta tranh là cơ hội chứng đế. Ở lúc kia chứng đế, sẽ để cho tu vi thực lực của ta siêu việt Thần Đế từ xưa đến nay, đạt tới độ cao trước nay chưa có! Có lẽ tương lai, ai có thể thống trị vũ trụ mới, còn chưa biết.

Giang Nam uống rượu, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi nhiệt huyết như trước không lạnh, ta rất vui mừng. Tương lai ta thống trị vũ trụ mới, Chư Thiên, vạn giới, Địa Ngục, Minh Hải, cần không ít đại Đế cấp nhân vật đến thay ta quản lý những địa phương này, ta cho rằng đạo hữu ngươi rất thích hợp làm Vạn giới đại đế.

Hạo Thiếu Quân ánh mắt chớp động, cười ha ha nói:

- Giáo chủ, hôm nay ngươi chưa chứng đế, đã nói ra loại lời này không phải quá sớm sao?

Giang Nam ý vị thâm trường nói:

- Sau khi ngươi chứng đế, ta đem ngươi đánh ngã, ngươi chẳng phải sẽ biết sao?

Giữa hai người mùi thuốc súng càng ngày càng đậm, cuối cùng nhất định ra sau khi chứng đế lại đến định thắng bại sống mái.

Giang Nam ly khai Hạo Thiên Thánh tông, lập tức đi Tiên Đô, cùng Bộ Chinh Thần Quân ngồi mấy ngày, ở trên mặt đất luận đạo, lại đi Thiên Đô mới, tiếp tân Thiên Đô Chi Chủ Linh Tuyết Thần Quân, sau đó đi Phong Đô, cùng Ngọc Dung Thần Quân đàm tiếu chuyện thiên hạ, lại đến Thần Đô, cùng Lộ Phong Trần Thần Quân uống rượu luận đạo. Hắn từng cái bái phỏng thế lực lớn của Chư Thiên, mười phái, tám thiên, bảy thế gia, năm đô, bốn thành phần lớn hủy ở trong Trung Thiên đại chiến, sau đó các thế lực lớn đều bám vào danh nghĩa La Thiên Tam Hoàng, mà Thần Ma những thế lực lớn này đều là xuất từ Chư Thiên phủ, là môn sinh Chư Thiên phủ.

Chư Thiên nhất thống, môn sinh của Giang Nam vô số, đây là trụ cột đại đế vị của hắn.

Bất quá, hắn vẫn là cần chứng đế, không chứng đế liền ở trên danh nghĩa không có tiền vốn thống trị Chư Thiên vạn giới, thống trị Địa Ngục vạn giới, danh bất chính, ngôn bất thuận.

Mà bọn người Tam Khuyết Phật Đà, Diệu Đế Phật Đà, Hoa Trấn Nguyên, Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh, Tương Ngạn, Ma La Thập thành tựu Thần Tôn, trở thành Chư Thiên tân quý, từng người phụ trách một tòa Chư Thiên, trấn thủ yếu đạo.

Chương 1790: Thần Chi Tử. (1)

Giang Nam cũng từng cái bái phỏng, cùng bằng hữu cũ đàm tiếu, nâng cốc ngôn hoan.

- Tam Khuyết đạo hữu, tu vi tiến cảnh của ngươi không chậm ah!

Giang Nam dò xét Tam Khuyết Phật Đà, không khỏi động dung nói:

- Đạo hữu, ngươi đã thành tựu Thần Quân rồi, như thế nào tiến cảnh nhanh như vậy? Chẳng lẽ ngươi có kỳ ngộ khác?

- Giáo chủ, thỉnh bảo ta Tam Đức Phật Quân.

Tam Khuyết Phật Quân ha ha cười nói:

- Ngươi xem lò lớn trong cơ thể ta.

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy từng kiện từng kiện đế binh nghiền nát ở trong lò lớn chìm nổi bất định, không ngừng có tinh khí bị đề luyện ra, luyện nhập bên trong thân thể Tam Khuyết, khẩu lò lớn kia cơ hồ hình thành Thể Nội Thế Giới, cường đại làm cho người khác kinh hãi!

Trong đó còn có một thanh kiếm gãy trôi nổi, rõ ràng là Sa La Ma Đế Sa La kiếm, Địa Ngục đệ nhất sát phạt chi bảo!

- Trung Thiên đại chiến, mảnh vỡ những đế binh cùng Hoàng Đạo cực binh kia bị ngươi nhận được?

Giang Nam hỏi.

Tam Khuyết Phật Quân cười hắc hắc nói:

- Trận đại chiến kia, đối với ta cũng là một hồi cơ duyên lớn lao, rốt cục

để cho Vạn Ngục Hồng Lô Kinh của ta viên mãn!

Giang Nam tinh tế dò xét số mệnh Tam Khuyết, đột nhiên nói:

- Đạo hữu, khẩu lò lớn trong cơ thể ngươi này, cùng Vĩnh Hằng Ma Hoàng Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô có chỗ tương tự, chẳng lẽ sư tôn của ngươi là Vĩnh Hằng Ma Hoàng? Ta từng nghe ngươi nói, sư tôn ngươi cùng Quang Vũ là đối đầu, Quang Vũ thì đào qua phần mộ của Vĩnh Hằng Ma Hoàng, hai người hoàn toàn chính xác có ân oán.

Tam Khuyết Phật Quân chần chờ thoáng một phát nói:

- Thật là Vĩnh Hằng Ma Hoàng.

Giang Nam dò xét số mệnh của hắn, đột nhiên nói:

- Đạo hữu, ngươi có một hồi tử kiếp, ngay tại thời điểm ngươi chứng đế.

Tam Khuyết Phật Quân sợ tới mức vãi ra quần, vội vàng nói:

- Cái gì tử kiếp? Xú tiểu tử, ngươi không phải bởi vì lão tử là Vĩnh Hằng Ma Hoàng đệ tử liền tiêu diệt ta chứ?

Giang Nam dở khóc dở cười, an ủi:

- Chúng ta giao tình nhiều năm như vậy, ta há có thể tiêu diệt ngươi? Ta là nhìn bên trong số mệnh của ngươi có tử khí quấn quanh, theo tu vi của ngươi càng sâu, tử khí của ngươi càng nặng, lúc ngươi chứng đế tử khí tất nhiên sẽ thay số mệnh ngươi, làm cho ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lúc này mới có lời như vậy. Ngươi yên tâm, ta đã đoán được tử kiếp của ngươi là cái gì, từ đâu mà đến, đến lúc đó ta giúp ngươi ngăn trở trận tử kiếp này. Ta đi trước...

Tam Khuyết Phật Quân vội vàng nhào tới, ôm lấy bắp đùi của hắn, kêu lên:

- Giáo chủ, ngươi nhất định phải cứu ta!

Giang Nam dùng sức thẳng cẳng, thủy chung không cách nào vùng thoát khỏi hắn, cả giận nói:

- Ngươi buông tay! Ta cũng không phải không cứu ngươi, mà là hiện tại tử kiếp của ngươi còn chưa hàng lâm. . .

- Ta không buông, ta đi theo ngươi, ngươi đừng vứt bỏ ta!

- Buông ra!

- Không buông. . . Ngươi như thế nào đánh người. . . Hỗn đãn, ngươi còn đánh? Phật gia liều mạng với ngươi!

Giang Nam tiếp qua rất nhiều bạn bè, lại đi Địa Ngục vạn giới một chuyến, chỉ là không có tìm được Thiếu Hư, nghĩ đến giờ phút này Thiếu Hư cũng đang bế quan, chờ đợi một hồi đại cơ duyên có thể chứng đế.

- Đi Yêu giới gặp Nhậm Tiên Thiên một lần, không biết tiểu tử này hôm nay còn sống hay không, có chứng đế hay không. . .

Hắn cất bước mà đi, hướng Yêu giới bay tới, bất quá bao lâu liền xuyên qua vũ trụ màng thai, đi vào Yêu giới. Đột nhiên, thân hình Giang Nam chấn động, mới vừa tiến vào phạm vi Yêu giới, hắn đột nhiên có một loại cảm giác như chân với tay!

Cảm giác này cực nhạt, nhưng lại chân thật tồn tại!

Trong lòng của hắn nghi hoặc, men theo cái cảm ứng này mà đi, cũng không lâu lắm, hắn đi vào một tòa thế giới trong Yêu giới, lặng yên không phát ra hơi thở hàng lâm trên đại lục.

Mây mù Phiêu Miểu, hắn hướng phía dưới nhìn lại.

Nơi này là một sơn thôn bình thường của Yêu giới, cùng Chư Thiên vạn giới bất đồng, tại đây sinh hoạt đều là Yêu tộc, có chút hài đồng vừa ra đời là được Yêu tộc huyết mạch, có thú thủ lĩnh thân, có điểu đủ đầu người sau

lưng mọc lên hai cánh, có thì mọc ra cái đuôi thật dài, còn có rõ ràng là chủng tộc Yêu tộc bất đồng thông hôn sinh hạ con lai, rất là kỳ lạ.

Nếu là ở Chư Thiên vạn giới chứng kiến bức cảnh tượng này, nhất định sẽ đem phàm phu tục tử sợ tới mức bị giày vò, mà ở Yêu giới lại rất phổ biến.

Mà ở trong thôn trang nhỏ này, một đám tiểu đồng Yêu tộc chơi đùa đùa giỡn, đuổi theo một tiểu đồng bốn năm tuổi, la hét ầm ĩ:

- Vô Y, Vô Y, cha ngươi là ai? Mẹ ngươi là ai?

- Vô Y, huyết thống ngươi không tinh khiết, cha ta nói ngươi là nhân cùng yêu sinh tiểu tạp chủng!

- Vô Y, nếu ngươi có gan thì đừng chạy!

. . .

Tiểu đồng bị gọi là Vô Y hai tay để trần, trên người chỉ mặc một cái quần đùi da thú tan hoang, khắp nơi làn da đều là vết máu, lộ ra lông mày xanh đôi mắt đẹp, trên người cũng không có nửa điểm bóng dáng Yêu tộc, phản phất giống như là tiểu đồng nhân loại.

- Các ngươi mới là tạp chủng, cả nhà các ngươi đều là tạp chủng!

Cái tên là "Vô Y" kia đột nhiên dừng bước lại, quay đầu lại nhìn những tiểu đồng Yêu tộc kia mắng.

- Đánh hắn!

Một đám tiểu Yêu tộc chụp một cái đi lên, đem Vô Y phóng ngã xuống đất, vây quanh quyền đấm cước đá. Sau một lúc lâu, trong thôn có năm Yêu tộc Đại Hán chạy đến, đem những tiểu đồng này đuổi đi.

Chỉ thấy tiểu đồng tên là Vô Y kia toàn thân là tổn thương, nằm rạp trên mặt đất, bị đánh đến mặt mũi bầm dập. Yêu tộc Đại Hán kia ánh mắt lộ ra vẻ thương hại, đang muốn dìu hắn lên. Tiểu tử này cũng rất là quật cường, tự

mình run rẩy đứng lên, ngẩng đầu lên nói:

- Hổ thúc thúc, ta không phải tạp chủng! Ta có cha, ta có mẹ, cha ta là đại anh hùng. Mẹ ta là Tiên Tử trên bầu trời!

Yêu tộc Đại Hán kia gật đầu nói:

- Đúng, đúng. Ngươi đừng tìm những đứa bé kia cùng nhau chơi đùa náo loạn, cùng ta về nhà, rửa huyết trên mặt ngươi.

Tiểu đồng kia ở sau lưng hắn, ngửa đầu nói:

- Hổ thúc thúc, ngươi lại cùng ta nói, ngươi từ nơi nào nhặt được ta? Sau khi ta lớn lên, ta đi tìm bọn họ, hỏi bọn hắn vì cái gì đem ta vứt bỏ. . .

Yêu tộc Đại Hán kia thở dài, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe được tiếng sấm truyền đến, vội ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ thấy bầu trời mới vừa rồi còn nắng ráo sáng sủa vô cùng, lúc này lại đột nhiên Phong Lôi đại tác, mây đen rậm rạp, vô số lôi đình như là kim xà ở giữa không trung tích lũy lay động, không khỏi lại càng hoảng sợ, thầm nói:

- Mùa đông khắc nghiệt, như thế nào đột nhiên Lôi Điện nảy ra? Đi mau, đi mau, đi trong phòng trốn!

Trên không trung, Giang Nam kinh ngạc nhìn xem hài đồng có chút quật cường này. Lòng hắn kích động, để cho bầu trời trên phiến đại lục này sinh ra vô cùng lôi đình, lôi đình xì xì lạp lạp bao trùm cả tòa Yêu tộc đại lục, sau đó lan tràn ra, bao trùm cả tinh hà!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1791: Thần Chi Tử. (2)

Xì xì…

Lôi đình kéo dài phạm vi càng lúc càng rộng, cuối cùng nhất hóa thành bao phủ trăm triệu trăm triệu dặm lôi hải, bao phủ mấy chục khỏa ngôi sao, từ xa nhìn lại, khủng bố vô cùng!

"Con của ta. . ."

Giang Nam đối với bên người phát sinh dị tượng phảng phất giống như không cảm giác, ánh mắt như trước theo sát thân ảnh tiểu đồng kia chuyển động, thò ra một tay, tựa hồ muốn phải bắt được tiểu đồng này, lẩm bẩm nói:

- Con của ta. . . Ta có nhi tử rồi. . .

Răng rắc…

Giữa không trung vô số lôi đình vô cùng dày đặc đánh rớt, xé rách hư không, mà ở bên ngoài trên phiến đại lục này, càng là nhấc lên từng mảnh Lôi Bạo, để cho vô số Yêu tộc nơm nớp lo sợ, quỳ sát xuống, hướng lên trời cầu xin, khẩn cầu trời xanh dẹp loạn phẫn nộ!

Nhưng đó cũng không phải trời xanh phẫn nộ, mà là Giang Nam tâm thần kích động, khí tức tản mát ra một tia, khiến cho Thiên Địa dị biến!

Trận Lôi Bạo này giằng co gần nửa canh giờ, lúc này mới dần dần dẹp loạn.

Yêu tộc bên trong sơn thôn đợi cho sau khi Lôi Bạo chấm dứt thật lâu, lúc này mới nơm nớp lo sợ đi ra phòng ốc từng người, nhao nhao ngẩng đầu hướng lên không nhìn lại, chỉ thấy bầu trời bị từng đạo sấm sét kia bổ đến thiên sang bách khổng, lộ ra nguyên một đám khe hở hư không làm cho

người ta sợ hãi.

- Chẳng lẽ là thần linh đại chiến?

Một lão Yêu tộc rung giọng nói.

Lúc này, có người chú ý tới chẳng biết lúc nào, trong thôn trang nhiều ra một nam tử ngọc thụ lâm phong, đang cất bước hướng tiểu đồng tên là Vô Y kia đi đến.

- Ngươi là ai. . .

Có người hét lớn, trong lúc đó thời gian phảng phất bất động xuống, Trụ Quang đình chỉ trôi qua, tất cả mọi người bị bất động ở trong sông thời gian, vẫn không nhúc nhích, chỉ còn lại có tiểu đồng tên là Vô Y kia, có chút kinh hoảng nhìn xem nam tử trẻ tuổi trước mặt đi về hướng mình kia.

- Ngươi gọi Vô Y?

Giang Nam đi đến trước mặt của hắn, ngồi xổm xuống, cười nói:

- Cái nào Vô Y? Là Vô Y không có y phục mặc sao?

Tiểu đồng kia chứng kiến đôi mắt của hắn, trong lòng hoảng loạn đột nhiên bình phục lại, chỉ cảm thấy một loại an bình trước nay chưa có, lắc đầu nói:

- Ta không biết chữ, bất quá Hổ thúc thúc nói hắn ở trong một cái sào nhặt được ta, nói trong tổ chim còn có một tã lót, bên trong có một tờ giấy, thượng diện ghi một ít lời nói, nói ta không chỗ nương tựa vân vân.... Vì vậy Hổ thúc thúc kêu ta Vô Y, lại bất quá ta có tên, ta họ Giang, gọi Triết!

- Giang Triết?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tên rất hay, ngươi không biết mẹ ngươi là ai?

Sắc mặt Giang Triết ảm đạm xuống, lắc đầu. Giang Nam nhíu mày, thần thức đảo qua thân hình gầy yếu của nó, đột nhiên trong lòng chấn động, cảm ứng được một loại huyết mạch chi lực cực kỳ cường đại tiềm phục ở trong thân thể nhỏ yếu của Giang Triết, đây là huyết mạch cực kỳ tôn quý trong Yêu tộc, với hắn mà nói rất là quen thuộc.

Bất quá loại lực lượng huyết mạch này, bị một cổ huyết mạch cường đại khác áp chế, hai chủng huyết mạch tầm đó không thể tương dung, lẫn nhau xung đột lẫn nhau khắc chế, bởi vậy làm cho thân thể Giang Triết gầy yếu, chẳng những không có kế thừa sở trường hai chủng huyết mạch này, ngược lại để cho hắn so với tiểu hài tử Yêu tộc bình thường còn muốn gầy yếu!

- Cửu Phượng nhất tộc huyết mạch. . . Nàng là như thế nào đạt được Nguyên Dương của ta, sinh hạ con của ta cùng nàng?

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực, thầm than một tiếng:

- Cửu Phượng, ngươi không khỏi quá bạc tình đi à nha? Tuy Giang Triết không phải Tiên Thiên sinh linh tinh khiết huyết. Nhưng dù sao cũng là con của ngươi, vì sao đưa vứt bỏ hắn. . .

Trí tuệ của hắn là hiểu rõ bực nào, rất nhanh liền nghĩ đến ngọn nguồn sự tình, thầm nghĩ:

- Tất nhiên là lúc Cửu Phượng tiến về Chư Thiên phủ làm khách, đánh cắp Nguyên Dương của ta. . . Khó trách những ngày kia phu nhân hội mặt ủ mày chau. Nói ném đi một vật, ta hỏi nàng là cái gì nàng cũng không chịu nói, nghĩ đến là Cửu Phượng thừa dịp Chư Thiên phủ ta hư không, đánh cắp Nguyên Dương. Chỉ là nàng thật không ngờ, lúc ta lưu lại cái Nguyên Dương này còn thập phần nhỏ yếu, huyết mạch chi lực xa không cường đại bằng hiện tại. . .

Sự tình phía sau rất hiển nhiên, Cửu Phượng sinh hạ Giang Triết, phát hiện Giang Triết không phải Tiên Thiên sinh linh tinh khiết huyết, hơn nữa còn là nửa người nửa yêu, trong cơ thể hai đại huyết thống xung đột, biến

thành phế nhân, bởi vậy bỏ Giang Triết ở lại sơn thôn này.

Cửu Phượng có dã tâm không nhỏ, cũng có được không ít địch nhân, không muốn mang theo Giang Triết, miễn cho Giang Triết táng thân ở bên trong Yêu Thần đại chiến, đưa hắn ở lại tiểu sơn thôn đối với Giang Triết mà nói, cũng là một loại an thân chi đạo.

Chỉ là, theo Giang Nam, vẫn là quá tuyệt tình rồi.

Giang Nam vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Giang Triết, cười nói:

- Ngươi là bởi vì huyết mạch chi lực quá yếu, cho nên mới bị người khi dễ, mới bị người xem thường a?

Giang Triết gục đầu xuống nói:

- Ta không có huyết mạch cường đại, không cha không mẹ, bọn hắn đương nhiên khi dễ ta. . .

- Ngươi sai rồi.

Giang Nam đứng dậy, cười ha ha nói:

- Huyết mạch của ngươi, là huyết mạch cường đại nhất trên thế giới, coi như là Tiên Thiên sinh linh huyết mạch, cũng không cường đại bằng huyết mạch của ngươi!

- Huyết mạch của ngươi, là huyết mạch tôn quý nhất bát đại vũ trụ, coi như là tiên thể, cũng phải cam bái hạ phong!

- Ngươi không là phàm nhân chi tử!

- Ngươi cũng không phải Yêu Thần chi tử!

Giang Nam rộng mở quần áo, tại chỗ ngực nhẹ nhàng vẽ một cái, trong lòng một giọt máu huyết bay ra. Rơi vào ngực Giang Triết, lập tức đánh vỡ cân đối hai chủng huyết mạch trong cơ thể Giang Triết, để cho huyết mạch

Giang Nam chiếm cứ thượng phong!

Hôm nay huyết mạch chi lực của Giang Nam là cường đại bực nào? Còn hơn lúc trước đếm không hết, Giang Triết đạt được một giọt máu huyết này, huyết mạch bản thân lập tức đạt được kích phát, các loại Thần Quang không tự chủ được từ trong cơ thể tuôn ra, Thần Quang chiếu rọi vạn dặm, đầy trời thần hà phiêu đãng, thần thánh vô cùng!

Các loại thần thể thể chất bị kích phát, kích hoạt, thể chất của hắn vậy mà đã dung nạp đủ loại thần thể, thậm chí ngay cả Đế Hoàng thần thể cũng ở trong đó, để cho phía sau hắn hiện ra một Đế Hoàng hư ảnh đỉnh thiên lập địa!

Lại có một loại thể chất sống lại, rõ ràng là Tiên Thiên đạo thể, để cho đại đạo trong hư không tề minh, đạo âm chấn động không dứt!

Đột nhiên, lại có một loại thể chất kích hoạt, dĩ nhiên là Tiên Thiên Thần Ma thân thể, để cho Hồng Mông hiển hiện, tử khí lượn lờ Hỗn Độn mờ mịt, quay chung quanh Tiểu Giang Triết chuyển động!

Lại có tiên chỉ từ bên trong thân hình nho nhỏ của hắn hiện lên, Giang Triết huyết mạch bị triệt để kích phát, dĩ nhiên là nửa cái tiên thể!

Giang Triết ngạc nhiên, ngơ ngác nhìn xem dị tượng vờn quanh mình, bên tai truyền đến thanh âm của Giang Nam, tuyên truyền giác ngộ, chấn vang ở trong đầu của hắn:

- Ngươi bây giờ nhìn như nhỏ yếu, nhìn như vô lực, nhưng mà tương lai ngươi sẽ trở thành bá chủ vũ trụ, sẽ trở thành tồn tại để vô số người kính ngưỡng ngưỡng mộ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1792: Chẳng Biết Hươu Chết Về Tay Ai. (1)

- Coi như là Tiên Thiên sinh linh, tương lai cũng sẽ thua ở dưới chân của ngươi! Bởi vì...

- Ngươi là nhi tử của nam nhân cường đại nhất bát đại vũ trụ này, thần nhân cường đại nhất!

Vô số tin tức lộn xộn tuôn ra dũng mãnh vào bên trong đầu Giang Triết, các loại Thần Quang hạ xuống đến trong cơ thể của hắn, tiên quang, Đế Hoàng, Hỗn Độn nổ vang, nhao nhao dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

Giang Triết chỉ cảm thấy mình đột nhiên trở nên thông minh trước nay chưa có, kiện tráng trước nay chưa có, cường tráng trước nay chưa có, trong đầu của hắn có vô số tri thức, có đủ loại pháp môn tu luyện, những đại đạo giải thích cao thâm này bị phong ấn ở trong đầu của hắn, hóa thành từng tòa môn hộ, một đạo tiên kiều nối tiếp những môn hộ này, chỉ cần từng cái mở ra những môn hộ này, hắn liền có thể đạt được truyền thừa cường đại nhất thế gian này!

- Bởi vì, ngươi là con của ta!

Đột nhiên, Trụ Quang lưu chuyển, tiếng kêu của người thôn dân vừa rồi kia lúc này mới truyền đến, cao giọng nói:

- Ngươi là ai, như thế nào xuất hiện ở chỗ này? Ồ, người kia như thế nào không thấy rồi hả?

Giang Triết mở mắt nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy Giang Nam đã không thấy bóng dáng.

- Hắn là cha ta...

Thân hình nho nhỏ của Giang Triết run rẩy, nắm chặc nắm đấm:

- Cha ta, là nam nhân cường đại nhất trên thế giới, thần cường đại nhất, ta là nhi tử của thần cường đại nhất!

Giang Nam ly khai tiểu sơn thôn Yêu tộc kia, tâm niệm vừa động, một đạo máu tươi hóa thân lưu ở thế giới này, đạo máu tươi hóa thân này cũng không tham dự đến trong sinh hoạt của Giang Triết, mà là phụ trách an nguy của hắn, gặp được lúc nguy hiểm tánh mạng mới có thể lặng yên không phát ra hơi thở trợ giúp Giang Triết thoát khỏi nguy hiểm.

Hắn không có tiếp tục dừng lại, mà là trực tiếp phản hồi Chư Thiên vạn giới.

Lần này hắn đến mục đích vốn là tìm kiếm Nhậm Tiên Thiên, bất quá nhìn thấy Giang Triết, Nhậm Tiên Thiên cũng vô tâm đi gặp, thậm chí ngay cả mẹ đẻ của Giang Triết Cửu Phượng yêu quân, hắn cũng chẳng muốn đi tìm kiếm.

Trong mắt hắn, tuy Cửu Phượng yêu quân là mẹ đẻ của con mình, nhưng cùng mình lại không có bất cứ quan hệ nào, lúc trước hắn cùng với Cửu Phượng Yêu Tôn từng có một đoạn cùng xuất hiện, bất quá lại không có bất kỳ nhân tố tình yêu ở trong đó, cũng không có da thịt chi thân, Cửu Phượng chỉ là trộm lấy Nguyên Dương của hắn, muốn sinh một nhi tử tinh khiết huyết mà thôi.

Nàng đã vứt bỏ Giang Triết, để cho Giang Triết lưu lạc đến nơi như vậy chịu khổ, chút giao tình kia của Giang Nam cùng nàng liền tan thành mây khói rồi.

Tuy Cửu Phượng cũng là vì tánh mạng của Giang Triết suy nghĩ, nhưng ở trong nội tâm Giang Nam, nếu ngươi không có năng lực chiếu cố con của mình, cái kia cũng đừng có sinh, chỉ đơn giản như vậy!

Hơn tháng thời gian qua đi, Giang Nam trở lại Chư Thiên phủ, chuyện

Giang Triết này, hắn cũng không nói cho Thi Hiên Vi, hắn biết rõ tâm tư của Thi Hiên Vi, không muốn người kế thừa gia nghiệp nhà mình không phải là con của hai người bọn họ.

Hắn bái phỏng rất nhiều bằng hữu cũ, hao tốn gần một năm thời gian, ngày nay gặp được Giang Triết, tâm cảnh của hắn đã trải qua một hồi ma luyện trước nay chưa có, từ một Huyền Thiên giáo chủ hùng cứ Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, biến thành một phụ thân, tâm tình phảng phất có một loại trầm trọng lắng đọng, vững vàng xuống.

Hắn nhiều ra một loại khí độ, một loại uy nghiêm.

Giang Nam vào trong hậu hoa viên, ngồi ở dưới gốc tiên đằng tìm hiểu.

Trong gốc tiên đằng này kết xuất Hoàng Đạo số lượng rất nhiều. Một diệp một thế giới, trong một mảnh lá cây liền nhiều đến chín đầu Hoàng Đạo, mà giàn dây hồ lô có tất cả năm mươi ba phiến lá cây, nhiều đến bốn trăm bảy mươi bảy chủng Hoàng Đạo, hơn nữa mỗi một chủng Hoàng Đạo đều không giống nhau!

Cái này cực kỳ khủng bố rồi, phải biết rằng, mặc dù là đại vũ trụ cùng loại Chư Thiên vạn giới, cũng không quá đáng chỉ chất chứa 50 đạo Hoàng Đạo. Bát đại vũ trụ kể cả Linh giới đã hủy diệt thêm cùng một chỗ, cũng không quá đáng 400 Hoàng Đạo!

Mà trong một cây tiên đằng này chất chứa Hoàng Đạo, rõ ràng so với bát đại vũ trụ thêm cùng một chỗ còn nhiều hơn!

Không chỉ có như thế, những Hoàng Đạo này ký thác vào Thiên Đạo bên trong lá cây, những Hoàng Đạo Thiên Đạo này, thực sự không phải là nhân gian Hoàng Đạo Thiên Đạo, mà là đến từ Tiên Giới, bởi vậy càng thêm phức tạp!

Chín đầu Hoàng Đạo hội tụ cùng một chỗ, là thành gân lá, tất cả nhập bên trong dây leo, dây leo trong giàn dây hồ lô đem tất cả Hoàng Đạo chất chứa

cùng một chỗ, công tác chuẩn bị tiên đạo!

- Ta không cần xá cận cầu viễn (bỏ gần tìm xa), chỉ cần nghiên cứu gốc tiên đằng này, đem những Hoàng Đạo kia nghiên cứu một lần, liền đủ để tu thành tiên đạo thứ chín rồi.

Hắn ở dưới giàn dây hồ lô tĩnh tọa, thời gian thông nhiễm, một ngày một ngày trôi qua, từng đạo Hoàng Đạo trên tiên đằng bị hắn nghiên cứu thấu triệt, trong đó Thiên Đạo hắn cũng nghiên cứu thấu triệt.

Hắn đối với Hoàng Đạo Thiên Đạo lĩnh ngộ càng ngày càng sâu, không hề cực hạn ở Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo Hoàng Đạo, mà là hướng Tiên Giới Thiên Đạo Hoàng Đạo xuất phát.

Từ lúc ở bên trong trấn ngục, thông qua những mảnh vỡ tiên binh nghiền nát kia, hắn đối với Tiên Giới Thiên Đạo Hoàng Đạo cũng đã có chỗ nghiên cứu, bất quá không hoàn toàn, mà nghiên cứu tiên đằng, lại làm cho hắn dần dần đạt được Tiên Giới Thiên Đạo Hoàng Đạo, hơn nữa bắt đầu suy diễn Tiên Giới tiên đạo.

Sáu năm thời gian qua đi, hắn hơi có chút thành tựu.

Mà vào lúc này, tiên đằng Hoàng Đạo Thiên Đạo bắt đầu diễn biến, dần dần có tiên đạo tạo ra, từng đạo tiên đạo dung nhập bên trong dây leo, chảy về phía khỏa hồ lô kia.

Ánh mắt Giang Nam theo từng đạo tiên đạo lưu chuyển mà chuyển động, nghiên cứu ảo diệu trong đó, so với thu hoạch bên trong trấn ngục còn muốn kinh người.

Trên người của hắn tản mát ra một loại khí tức phiêu miểu giống như tiên nhân, quanh thân tiên quang rung chuyển, tiên khí lượn lờ, sau đầu trong tám đạo thần luân tuôn ra tiên quang, sau lưng tiên vực mở ra, giống như tiên cảnh.

Lại qua hai năm thời gian, tất cả Hoàng Đạo trong giàn dây hồ lô đều tụ

tập lại, hóa thành năm mươi ba đạo tiên đạo, từ dây leo nhập vào hồ lô.

Lúc này hồ lô đã có thể xưng là Tiên Hồ Lô, bao hàm tiên quang, uy năng nội tàng, có được uy năng không thể định giá!

Tiên Hồ Lô này hình chữ bát, cao chưa tới một xích, nhưng không gian bên trong lại quả thực rộng lớn mênh mông, vô lượng bát ngát, bên trong uy năng lại diễn sinh sinh mệnh kỳ diệu.

Loại diễn biến này, thậm chí so với năm đó Tạo Hóa Huyền Tổ tập hợp chín đại Thần Đế Hoàng Đạo chế tạo Thần Thạch tiên thai còn muốn kinh người, còn muốn đồ sộ bao la hùng vĩ!

Chỉ là, giàn dây hồ lô chỉ cao hơn một trượng, đủ loại đại đạo nội tàng, từ biểu hiện ra thoạt nhìn cũng không có loại khí tượng kinh người này, nhưng trên thực tế cảnh tượng trong hồ lô, muốn đồ sộ rất nhiều!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1793: Chẳng Biết Hươu Chết Về Tay Ai. (2)

Lại qua một năm thời gian, dần dần tiếp cận thời gian Tiên Hồ Lô thành thục, mà vào lúc này, Giang Nam đệ chín tiên đạo đã bắt đầu bao hàm dục, xây dựng, Tiên Hồ Lô cũng càng ngày càng thành thục, ở trên giàn dây hồ lô lay động bất định, tựa hồ tùy thời có thể tróc ra.

Ngày hôm đó, Đạo Vương đột nhiên đứng dậy nói:

- Sư đệ, ta muốn đi.

Giang Nam ở chỗ này bế quan chín năm, nghe vậy trong nội tâm cả kinh, vội vàng đứng lên nói:

- Sư huynh, không thể đợi mấy ngày sao? Mấy ngày nữa, Hồ Thiên lão sư liền muốn trọng sinh, ngươi không muốn gặp lại hắn một lần sao?

- Ta xấu hổ với hắn, không mặt mũi nào gặp lại lão sư.

Đạo Vương lạnh nhạt nói:

- Một trận chiến này, rất trọng yếu, ta lẻ loi một mình, khó có thể thủ thắng, phải đi tìm một chiến hữu.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, thốt ra nói:

- Huyền Hoàng lão tổ?

- Ta cùng với hắn, rất lâu chưa từng sóng vai đánh một trận!

Đạo Vương quay người rời đi.

Giang Nam suy tư một lát, có chút chần chờ, Hồ Thiên sắp trọng sinh, bất quá Đạo Vương đi ra, chỉ sợ ôm tín niệm đánh một trận tử chiến, mà hắn lại

thoát thân không ra.

Đột nhiên, một Thiên thần cao giọng quát:

- Đông Cực đại đế giá lâm!

Trong lòng Giang Nam chấn động, vội vàng nghênh đón, chỉ thấy Giang Tuyết suất lĩnh rất nhiều nữ thần quan đi vào hậu hoa viên Chư Thiên phủ, phất tay để cho rất nhiều nữ thần quan thối lui, tỷ đệ hai người sóng vai mà đi, đi vào trước tiên đằng.

- Hồ Thiên lão sư còn chưa trọng sinh đến thế gian sao?

Giang Tuyết nhìn về phía tiên đằng, có chút thất vọng, thở dài nói:

- Cơ hội phi tiên đã gần đến, ngay ở mấy ngày gần đây, Hồ Thiên lão sư chỉ sợ là cản không nổi tràng diện to lớn này.

Giang Nam suy tư một lát nói:

- Tỷ tỷ, ngươi cũng ý định ly khai La Thiên, tham dự trận chiến này?

- Một trận chiến này, là chính thống chi tranh, là một trận chiến cuối cùng của hạo kiếp, ta cũng không thể thoát thân ra bên ngoài sự tình.

Giang Tuyết buồn bả nói:

- Tử Xuyên, trận chiến này muốn định Chư Thiên chính thống hoặc là Địa Ngục chính thống, chư hoàng chư đế, tất nhiên muốn đích thân lịch kiếp, mới có hi vọng chứng đạo thành tiên, khiêu thoát ra ngoài. Trường hạo kiếp này, là thời cơ ngươi chứng đế tốt nhất, Thiên Đạo cũng sẽ không rảnh công kích ngươi, chỉ là cơ hội phi tiên trong trường hạo kiếp này, ngươi vô duyên chia sẻ...

Giang Nam gật đầu, tỷ đệ hai người sóng vai mà đứng, đột nhiên, trong La Thiên truyền đến chấn động kịch liệt, vô số đại đạo hiển hiện, Thiên Đạo cộng minh, thiên hoa từ trên trời giáng xuống, anh hồng đầy trời.

Đạo âm hưởng lên, ý cảnh xa xưa mà sâu xa, đây là có người chứng Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Trong La Thiên hư không, không chỉ một đầu Hoàng Đạo hiện ra, đầu đầu Hoàng Đạo như rồng, chấn động không ngớt, cùng La Thiên Thiên Đạo tương dung, Thần Quang như là Yên Hoa sáng chói, vạn đạo tề minh, chung chủ Hoàng Đạo!

Đột nhiên, lại có vài chục đạo Hoàng Đạo hiển hiện, dĩ nhiên là tôn Thần Đế thứ hai chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Sau đó, lại là hơn mười đạo Hoàng Đạo xông lên La Thiên, đệ tam tôn Thần Đế bắt đầu trùng kích Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Tiếp theo là thứ tư, thứ năm...

Trước trước sau sau, có tất cả bảy Thần Đế, tại La Thiên chung chứng Hoàng Đạo Cực Cảnh, đem Hoàng Đạo bản thân ký thác vào bên trong La Thiên Thiên Đạo!

Loại tràng diện này là đồ sộ bực nào, bao la hạng gì!

Hoàng Đạo cực uy trầm trọng từ phía trên La Thiên tràn ngập xuống, trấn áp Chư Thiên, trấn áp vạn giới, thậm chí để cho trong từng tòa thế giới của Địa Ngục vạn giới, ngôi sao lắc lư, thậm chí để cho Minh Hải lật lên sóng cồn ngập trời!

- Thông U đạo hữu bảy đế, rốt cục muốn chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh rồi!

Trong lòng Giang Nam rung động, bảy Thần Đế cùng một chỗ chứng Hoàng Đạo Cực Cảnh, loại tràng diện này, từ xưa đến nay đều chưa từng có, nhưng ở trong đại kiếp lại đã xảy ra, đây là hạo kiếp chi thế, đây là đại tranh chi thế, nhân kiệt 5480 vạn năm qua, tranh giành độ ở kiếp này!

Mà vào lúc này, ở bên trong Địa Ngục vạn giới, một cổ Hoàng Đạo cực uy phóng lên trời, cái kia là khí tức của địa ngục chư hoàng, bảy đế chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh, Hoàng Đạo cực uy áp hướng Địa Ngục, Địa Ngục chư hoàng tự nhiên không thể dễ dàng tha thứ, bởi vậy từng người phóng thích khí tức đối kháng!

Loại đối kháng này, tựa hồ biểu thị một trận chiến cuối cùng đã đến!

Một trận chiến này, chắc chắn chung kết một thời đại, nghênh đón thời đại mới khác chấn động nhân tâm!

Lúc này, trong đầu chư hoàng địa ngục, cơ hồ đồng thời truyền ra một thanh âm cổ xưa:

- Một trận chiến cuối cùng đã đến, chư quân, phóng thích

Minh Hải Vạn Ngục Ấn đi.

Ầm ầm...

Ầm ầm...

Minh Hải mênh mông bao la bát ngát kịch liệt quay cuồng, Địa Ngục nguyên vẹn thiên đạo chí bảo, Minh Hải Vạn Ngục Ấn từ trên biển từ từ bay lên, bị Địa Ngục chư hoàng thúc dục, uy năng Thiên Đạo không gì so sánh nổi phát ra, để cho khí tức chư hoàng cũng bị che dấu xuống!

Mà tại thời khắc này, khắp Chư Thiên vạn giới nơi nơi đều vang lên thanh âm của Đạo Vương, chấn động vũ trụ hư không:

- Huyền Hoàng đạo hữu, một trận chiến này, ngươi còn có thể lại trốn ở đó sao?

Hai đạo kim quang từ bên trong tan vỡ chi địa Bỉ Ngạn thế giới bắn ra, Huyền Hoàng lão tổ đứng trên Bỉ Ngạn kim kiều, quần áo phần phật, lưỡng đạo kim quang kia đúng là hai con ngươi của hắn.

- Hoằng Tổ đạo hữu, đa tạ ngươi trong khoảng thời gian này thu lưu.

Huyền Hoàng lão tổ phất tay, Trấn Tiên Đỉnh bay về phía Bỉ Ngạn tiên đình nói:

- Đạo hữu, một kiện thiên đạo chí bảo cuối cùng ở lại chỗ này, mượn Bỉ Ngạn dư uy trấn áp, không thể để cho nó rơi vào tay Thái Hoàng. Ta muốn giải phóng chiến lực, cùng Đạo Vương sóng vai chiến một trận!

Hắn thấp giọng cười nói:

- Năm ngàn bốn trăm vạn năm, ta cho rằng ta huyết đã lạnh, chưa từng nghĩ hôm nay, nó lại để cho ta tìm được cảm giác lúc tuổi còn trẻ... Cùng Đạo Vương sóng vai chiến một trận, ta chờ mong đã lâu rồi!

- Một trận chiến cuối cùng, rốt cuộc đã tới...

Trên một tòa tế đàn cự đại, Thần Thạch tiên thai hóa thành một nam tử tuổi còn trẻ bốn bề yên tĩnh ngồi ở trung ương, bên cạnh là Thiên Mẫu Thánh Hậu, Cực Nhạc lão tổ, Quang Vũ, Thái Hoàng lão tổ, trừ lần đó ra, còn có Thánh Hoàng, Trường Nhạc, Vị Ương ba vị Thần Đế.

Nam tử trẻ tuổi Tạo Hóa Huyền Tổ kia một thân tiên quang bốc hơi, tiên đạo tràn ngập, mỉm cười nói:

- Một trận chiến này, đến cùng chẳng biết hươu chết về tay ai...

- Một trận chiến này, lúc này lấy Thái Hoàng đạo hữu như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Cực Nhạc lão tổ cười nói:

- Thái Hoàng lão tổ khống chế bát đại Thiên Đạo chi bảo, trước mắt chỉ có Trấn Tiên Đỉnh chưa đến tay, chỉ cần Trấn Tiên Đỉnh đến tay, sau đó chiếm đoạt Địa Ngục thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn, Thái Hoàng lão tổ là Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đệ nhất nhân, mà chúng

ta cũng có thể thừa cơ siêu thoát mà đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1794: Mười Đế Hạ La Thiên. (1)

Thiên Mẫu Thánh Hậu cười khanh khách nói:

- Ta còn muốn giết chết Đạo Vương cái người phụ lòng này! Nghĩ đến Thái Hoàng đạo hữu cũng sẽ giúp ta một tay a? Dù sao đạo hữu cũng không hy vọng có người có thể bao trùm ở trên thiên đạo a?

Một trận chiến cuối cùng của hạo kiếp, Thiên Đạo tương dung, thiên đạo chí bảo chỉnh hợp quy nhất, cơ hội phi tiên liền sẽ xuất hiện ở trong nháy mắt Thiên Đạo tương dung, đủ để cho tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh khiêu thoát ra ngoài, chứng đạo phi tiên!

Thiên Đạo hai đại vũ trụ cũng đã bị luyện thành thiên đạo chí bảo, sau khi tương dung, chín đại thiên đạo chí bảo cùng Minh Hải Vạn Ngục Ấn sẽ dung hợp cùng một chỗ, hóa thành thiên đạo chí bảo mới, ai chiếm cứ thượng phong, khống chế thiên đạo chí bảo, người đó liền có thể có được chính thống của vũ trụ mới!

Khống chế thiên đạo chí bảo trước nay chưa có này, trở thành chính thống, sẽ chiếm cứ ưu thế triệt để, cho dù có cơ hội trong nháy mắt đó phi tiên, nhưng chỉ cần Chưởng Khống Giả thúc dục thiên đạo chí bảo mới này, liền có thể hạn chế tất cả đối thủ, làm cho hắn không cách nào thừa cơ khiêu thoát phi tiên!

Mà người khống chế thiên đạo chí bảo này, chỉ có thể là Thái Hoàng lão tổ!

Chỉ có Thái Hoàng lão tổ cùng Thiên Đạo tương dung, mới có thể là người thắng sau cùng, mới có thể khống chế cái thiên đạo chí bảo trước nay chưa có này, thống trị vũ trụ mới, thống ngự Thiên đạo, duy trì vũ trụ mới vận hành, đem tất cả tồn tại thiên đạo không dung hết thảy gạt bỏ không còn!

Thái Hoàng thân như cây gỗ khô, trên mặt không có nửa phần thần sắc, từ từ gật đầu nói:

- Một trận chiến này, tồn tại không bị Thiên Đạo tán thành, đều sẽ hóa thành tro bụi mà đi.

Tạo Hóa Huyền Tổ ánh mắt chớp động, cười nói:

- Tốt nhất là bọn hắn chết hết! Chư vị, một trận chiến này, chúng ta tạm thời sống chết mặc bây, chờ đợi hái trái cây thắng lợi!

Thái Hoàng lão tổ chậm rãi nói:

- Bất quá trước đó, ta cần bắt được đệ chín kiện thiên đạo chí bảo. Ta đã cảm ứng được chỗ cái chí bảo này, chư vị muốn theo ta đi một lần, hay là lặng chờ tin lành?

Tạo Hóa Huyền Tổ cùng bọn người Thiên Mẫu Thánh Hậu liếc nhau, cười nói:

- Chúng ta ở đây chờ tin lành của Thái Hoàng lão tổ!

Thái Hoàng lão tổ đứng dậy, phiêu nhiên mà đi, bất quá bao lâu, liền tới đến tan vỡ chi địa, hắn một mình đi vào Hỗn Độn Hồng Mông, đã qua không lâu, chỉ thấy Bỉ Ngạn thế giới xa xa ngay trước mắt.

Một nam tử dáng người thon gầy chắp hai tay sau lưng, đưa lưng về phía hắn đứng ở phía trên Bỉ Ngạn kim kiều, quay người cười nói:

- Nhạc phụ, đã lâu không gặp?

Thái Hoàng lão tổ sắc mặt không hề bận tâm, nói khẽ:

- Tịch Ứng Tình?

Hai người quần áo phần phật, ánh mắt giao thoa.

- Tịch Ứng Tình, ngươi tới sai rồi.

Thái Hoàng chậm rãi mở miệng nói:

- Hôm nay ta, đã không phải ta ngày xưa, ngày xưa ta sở tác sở vi, ở hôm nay ta không quan hệ.

- Vô luận Thái Hoàng hôm nay, hay là Thái Hoàng lão tổ năm đó ở Huyền Minh Nguyên Giới kia, vẫn là Thiên Đạo hóa thân, với ta mà nói đều là đồng dạng.

Tịch Ứng Tình cất bước đi tới, sau lưng Bỉ Ngạn thế giới phiêu diêu bất định, nói khẽ:

- Ngươi đến đây hủy diệt Bỉ Ngạn thế giới, mà ta lại muốn che chở sư tôn ta lưu lại Bỉ Ngạn thế giới. Ngươi cùng ta ân oán, nhất định có một hồi chấm dứt, bất quá không phải hiện tại. Trấn Tiên Đỉnh ở đây, ngươi cầm lấy đi!

Một ngụm Trấn Tiên Đỉnh từ trong Bỉ Ngạn thế giới gào thét bay ra, rơi vào trong tay Thái Hoàng.

Thái Hoàng lão tổ nao nao, quay người rời đi.

- Tịch sư đệ, vì sao phải đem Trấn Tiên Đỉnh cho hắn?

Hoằng Tổ Thần Đế xuất hiện ở sau lưng Tịch Ứng Tình, nhíu mày khó hiểu nói.

Tịch Ứng Tình lắc đầu nói:

- Ta đang chờ đợi một khắc dã tâm hắn bạo lộ, hiện tại giết hắn, giết không được hắn, mà lúc dã tâm hắn bạo lộ giết hắn, mới thật sự là giết hắn! Thiên Đạo hóa thân? Hắn sẽ không xả thân hóa thành Thiên Đạo, ta đối với hắn hiểu rất rõ...

Bên ngoài Ma Tiên Điện, Vạn Thánh Ma Đế, Càn Chí Ma Đế, Nguyên Ma Ma Đế, Băng Liên Nữ Đế, Hậu Thổ Phảng năm Ma Đế từng người đứng

thẳng trong hư không, chằng chịt hấp dẫn, mà Thiếu Hư thì đứng ở phía trước bọn hắn.

- Đã đến...

Thần sắc Thiếu Hư khẽ nhúc nhích, ngửa đầu nhìn bầu trời, lẩm bẩm nói:

- Một trận chiến cuối cùng, rốt cuộc đã tới... Mấy vị đạo hữu, cho ta xem xem những năm gần đây, các ngươi ở bên trong Ma Tiên Điện thu hoạch, phải chăng đủ để thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, tham dự trận chiến này!

Phía sau hắn, khí tức chư đế tách ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng, cho dù không bằng Chư Thiên bảy đế, nhưng mà không phải chuyện đùa!

Bọn hắn những năm này trốn ở bên trong Ma Tiên Điện, hấp thu Địa Ngục từ xưa đến nay hai trăm chín mươi ba ma tiên cảm ngộ, hôm nay thình lình nguyên một đám tu thành Hoàng Đạo!

Mà vào lúc này, bọn hắn liền ý đồ đem Hoàng Đạo của mình ký thác, ký thác vào Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Lúc này ở bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, đã ký thác hai mươi Ma Hoàng Hoàng Đạo!

Nếu là lúc trước, bọn hắn không dám ký thác Hoàng Đạo, bởi vì từ khi Lan Lăng Thần Hoàng chết, Đô Thiên Thần Đế biến mất, Địa Ngục vô chủ, chư Hoàng lâm lập, làm theo ý mình, nếu ký thác Hoàng Đạo, nhất định sẽ bị Địa Ngục chư hoàng chèn ép.

Mà bây giờ, Đô Thiên Thần Đế xuất hiện, chư hoàng không dám sinh ra dị tâm, đây cũng là thời cơ bọn hắn thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh tốt nhất!

- PHỐC....

Thân hình Vạn Thánh Ma Đế đột nhiên rung mạnh, ngẩng đầu thổ huyết, đón lấy thân thể oanh một tiếng nổ tung, Hoàng Đạo quanh thân hắn không

có thể ký thác đến bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, ngược lại bị chấn đến Hoàng Đạo nát bấy, lọt vào trọng thương!

Hoàng Đạo của hắn bị phá hủy không còn, tu vi trực tiếp bị gọt rơi, tuy thần tính vẫn còn, nhưng một thân tu vi đều bị chém, biến thành phàm nhân!

Chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh thất bại, là kết cục này!

Ầm ầm...

Thân hình Càn Chí Ma Đế đại chấn, một thân Hoàng Đạo phá thành mảnh nhỏ, hắn ở trong Ma Tiên Điện luyện thành Tứ đại Hoàng Đạo, giờ phút này vậy mà ở lúc ký thác, bị chấn nát ba đạo, mà đạo Hoàng Đạo thứ tư cũng cơ hồ bị chấn vỡ, rậm rạp vết rạn!

Càn Chí Ma Đế cắn răng kiên trì, đau khổ chèo chống, rốt cục, đạo Hoàng Đạo thứ tư nát một nửa, nhưng vẫn là có nửa khuyết Hoàng Đạo thành công ký thác vào trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Mà Băng Liên Nữ Đế cùng hắn cơ hồ đồng dạng, cũng chỉ ký thác nửa khuyết Hoàng Đạo.

Nguyên Ma Ma Đế tu vi sâu nhất, thời gian tu luyện dài nhất, cũng không quá đáng chỉ ký thác một đạo Hoàng Đạo.

Chỉ có Hậu Thổ Phảng đạt được Hậu Thổ Tiên Vương truyền thừa, thực lực cường đại, vậy mà đem Lục Đại tiên đạo bên trong Lục Đạo tiên luân phân giải, hóa thành 54 đạo Hoàng Đạo, hết thảy ký thác vào bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, thực lực đột nhiên tăng mạnh, cường hoành vô cùng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1795: Mười Đế Hạ La Thiên. (2)

Bất quá, mặc dù hôm nay Hậu Thổ Phảng đã trở thành tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh. Nhưng cũng không có tâm cao khí ngạo, mà là như trước đối với Thiếu Hư rất là tôn trọng nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, sao ngươi không chứng đế?

Thiếu Hư lắc đầu, nói khẽ:

- Ta đã đợi cho tới bây giờ, vậy thì không ngại lại chờ một chút, đợi đến lúc Thiên Đạo triệt để dung hợp, hai đại vũ trụ triệt để quy nhất. Lại đến chứng đệ nhất Thần Đế của vũ trụ mới! Khi đó, hết thảy bộc lộ, vạn đạo ở vào trạng thái đỉnh phong nhất, tồn tại thứ nhất chứng đế, tất nhiên có thể đạt được chỗ tốt lớn nhất!

Băng Liên Nữ Đế chần chờ nói:

- Như vậy một trận chiến này?

- Các ngươi cần tham dự, tham dự trận chiến này, mới có thể thu hoạch thành quả thắng lợi, phi tiên mà đi! Mà ta, cũng cần tham dự trong đó, như thế mới có thể xác lập Địa Ngục chính thống!

Thiếu Hư quay người liền đi, Hậu Thổ Phảng cùng bọn người Nguyên Ma liếc nhau, chung một chỗ đuổi kịp. Vạn Thánh Ma Đế giật mình, vội vàng kêu lên:

- Mấy vị đạo hữu, chờ ta một chút!

Thiếu Hư lạnh nhạt nói:

- Vạn Thánh, ngươi đã là phàm nhân, không còn là đạo hữu của chúng ta

rồi.

Mấy người rời đi, vứt bỏ Vạn Thánh Ma Đế chứng đạo Hoàng Cực thất bại, biến mất không thấy gì nữa.

Bất quá bao lâu, bọn hắn đi vào bên cạnh Minh Hải Vạn Ngục Ấn, cái thiên đạo chí bảo này tản mát ra uy năng ngập trời, rất nhiều Ma Hoàng cổ xưa đứng ở trên không Minh Hải Vạn Ngục Ấn, vờn quanh chung quanh Đô Thiên Thần Đế.

Thiếu Hư cùng bọn người Hậu Thổ Phảng đứng vào hàng ngũ.

Đô Thiên Thần Đế nhìn chung quanh một vòng, quanh thân tiên hà bay vút lên, lạnh nhạt nói:

- Người đã đến đủ. Sâm La, bày xuống tế đàn, tế tự Địa Ngục chư tiên ta, khẩn cầu tiên binh hàng lâm trợ chiến!

Sâm La Ma Hoàng khom người đồng ý, phất tay tầm đó, một tòa tế đàn cự đại hiển hiện, vô số sinh linh bị áp lên tế đàn, nguyên một đám bị trảm, máu tươi giàn giụa.

Sâm La Ma Hoàng vạn cánh tay chấn động, thi triển huyết tế, trong miệng vang lên danh hào Địa Ngục chư tiên, tế tự chư tiên, khẩn cầu đánh xuống tiên binh!

Mà ở phía trên La Thiên, bảy đế chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh chấn động như trước rung chuyển không ngớt, tán phát ra trận trận Hoàng Đạo cực uy, trấn áp thiên hạ!

La Thiên, Chư Thiên vạn giới chí cao thiên, từ hạo kiếp đến nay đã hấp thu sung túc Thiên Đạo, Giang Tuyết Hoàng Đạo ký thác vào trong đó, mà Thông U, Tôn Viêm các Thần Đế, cũng đem đại đạo bản thân ký thác vào trong đó, dùng thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh!

La Thiên địa vị cao cả, nhưng một trận chiến này mặc dù là tồn tại ký thác

La Thiên, cũng không cách nào thoát thân bên ngoài sự tình, nhất định phải lịch kiếp, tranh giành một tiền đồ!

Không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả Minh Thổ đại đế, Tinh Quang Đại Đế, hai vị tồn tại tự mình mở thế giới này, cũng cần kinh nghiệm một trận chiến, để cho thế giới của mình viên mãn, cuối cùng nhất siêu thoát mà đi!

Hai đại vũ trụ dung hợp, tất nhiên Thiên Đạo sẽ cường đại trước nay chưa có, đây là hi vọng phi tiên cuối cùng!

Một trận chiến này, rất trọng yếu!

Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, Cửu Tiêu, Ngọc Chân, Địa Hoàng, Thần Võ, Cảnh Thiên, Ngọc Chân, Tôn Viêm, chín đại tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh hàng lâm đến Chư Thiên phủ, bái kiến Giang Nam, lập tức hướng Giang Tuyết nói:

- Đông Cực đạo hữu, một trận chiến này, chúng ta nhất định phải lịch kiếp, xin hỏi đạo hữu hiện tại khởi hành hay không?

Giang Tuyết nhìn nhìn Giang Nam, lại nhìn hồ lô trên tiên đằng một chút, trầm mặc một lát, đột nhiên cắn răng nói:

- Hạ La Thiên!

- Hạ La Thiên!

Mười Hoàng Đạo Cực Cảnh đại đế thân hình phiêu nhiên, đi xuống La Thiên.

Giang Nam đứng ở bên ngoài Chư Thiên phủ, cùng bọn họ từ biệt, ánh mắt có chút phức tạp, một trận chiến này tất nhiên là lưu danh sử sách, bất quá Tiên Hồ Lô đến nay chưa từng thành thục, hắn còn cần ở lại trong Chư Thiên phủ, lặng chờ Hồ Thiên lão tổ đến thế gian.

- Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta ở Tiên Giới gặp lại.

Minh Thổ, Thông U chín đế phất tay.

Giang Nam phất tay, ánh mắt từ trên khuôn mặt Chư Thiên vạn giới đại đế đảo qua, cuối cùng nhất dừng lại ở trên khuôn mặt xinh đẹp của Giang Tuyết, dừng lại ở hai tròng mắt của nàng, ngưng mắt vừa nhìn.

Hai người ánh mắt giao thoa, tựa hồ muốn khắc hình ảnh lẫn nhau tại đáy lòng, Giang Tuyết quay người, rời đi, chín đại đế tương theo.

- Phu quân, ngươi có chứng đế không?

Thi Hiên Vi xuất hiện sau lưng Giang Nam, ôn nhu nói.

- Ta còn muốn chờ một chút, chờ đợi vũ trụ mới định hình.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Một khắc vũ trụ mới định hình này chứng đế, tương đương với người đầu tiên sau khi khai thiên tích địa chứng đế, khi đó vạn đạo ở vào trạng thái đỉnh phong nhất, đệ nhất vị chứng đế, cũng tìm được chỗ tốt lớn nhất. Ta muốn trở thành đệ nhất Thần Đế của vũ trụ mới này!

- Vậy một trận chiến này...

- Hồ Thiên lão sư đến thế gian, một trận chiến này không thể thiếu ta cùng hắn!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta còn muốn gặp đến sau khi hắn đến thế gian, đến cùng là bộ dáng gì, còn như lúc trước là lão đầu có chút cao ngạo quật cường hay không?

Kiếp Vận năm hai trăm bốn mươi hai, hạo kiếp tiến vào một năm trọng yếu nhất, một năm này, hạo kiếp đã cùng phàm nhân và thần linh bình thường không quan hệ, mặc dù là Đế cấp cường giả tham dự cũng không

nhiều, có thể tham dự đến một trận chiến này đều là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Vì chính thống cuối cùng, tranh đoạt cơ hội phi tiên, bọn hắn tao ngộ ở hai đại vũ trụ giao hòa chi địa.

Bầu trời Vũ trụ giao hòa chi địa, tại đây tiếp cận Tiên Giới nhất, cũng là chỗ lúc hai đại vũ trụ dung hợp sinh ra thời không khe hở, mang thai Tiên Giới yếu kém nhất, bởi vậy chư hoàng chư đế đem chiến trường lựa chọn ở chỗ này.

Minh Hải Vạn Ngục Ấn mênh mông bao la hùng vĩ, diễn biến làm một Minh Hải Địa Ngục vạn giới thu nhỏ, biển cả sóng sinh, nâng lên Địa Ngục vạn giới, Thiên Đạo cấu thành nguyên một đám thế giới phiêu phù ở bên người hai mươi tư Ma Hoàng Địa Ngục, trung ương là một tòa tiên điện cự đại, Đô Thiên Thần Đế tọa trấn trong đó.

Mà ở đối diện, thì là Đạo Vương, Huyền Hoàng lão tổ cùng La Thiên mười đế, Đạo Vương tiên khí Đạo Kim Ngọc Bàn lơ lửng, hóa thành một mảnh tiên vực, trong tiên vực chư Đế lâm lập, Minh Thổ đại đế thập bát trọng thế giới tọa lạc, Tinh Quang Đại Đế ngồi ở phía trên quan tài bằng vàng, sau lưng Thông U đại đế bay lên một cây thần thụ, Thần Võ đại đế lưng đeo bảo hộp, sau lưng Địa Hoàng phiêu khởi Địa Hoàng tôn, chư đế hình thái khác nhau, chiếu rọi Địa Ngục vạn giới, chiếu rọi Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Hai đại bảo vật, một cái là chín đại tiên đạo luyện thành tiên gia chi bảo, một cái là Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo luyện thành chứng đế chi bảo nguyên vẹn, ở trước mặt uy năng hai đại bảo vật, ngay cả tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng cảm giác được mình nhỏ bé.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1796: Một Trận Chiến Cuối Cùng Của Hạo Kiếp. (1)

Bất quá so sánh với Minh Hải Vạn Ngục Ấn, uy lực của Đạo Kim Ngọc Bàn vẫn là muốn có vẻ không bằng, uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn, đủ để cho tiên nhân run rẩy!

Uy năng cái bảo vật này, mặc dù là Đạo Vương cũng không cách nào tới chống lại!

Bất quá, hôm nay rất nhiều Hoàng Đạo Cực Cảnh Ma Hoàng của Địa Ngục, cũng không cách nào đem uy năng cái thiên đạo chí bảo này hoàn toàn tách ra, một là quá nhiều Ma Hoàng chết tổn thương thảm trọng, Sa La, Quân Dương, Lăng Tiêu, Diêm Hiệt, Diệt Thiên, Lan Lăng các tồn tại cường đại nhao nhao chết trận, để cho Địa Ngục hơn ba mươi Ma Hoàng bị chết chỉ còn lại có hai mươi người, hôm nay tuy lại nhiều ra Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma hai Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả, Càn Chí Băng Liên hai tồn tại nửa cái Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng không cách nào toàn bộ kích phát.

Hơn nữa, bản thân Đô Thiên Thần Đế không thể dung nhập Thiên Đạo, không cách nào thúc dục Minh Hải Vạn Ngục Ấn, chỉ có thể bằng vào lực lượng hai mươi tư Ma Hoàng này khống chế Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Mà trái lại một phương Đạo Vương này, mặc dù Đạo Vương không tự mình khống chế Đạo Kim Ngọc Bàn, cũng còn có Huyền Hoàng lão tổ, vị Bổ thiên thần nhân này còn hơn Đạo Vương, lại có Đông Cực, Minh Thổ mười đế thúc dục Đạo Kim Ngọc Bàn, đủ để cùng Địa Ngục chư hoàng và Minh Hải Vạn Ngục Ấn chống lại, chỉ là nhược thêm vài phần mà thôi, bất quá còn có lực đánh một trận.

- Chư vị đạo huynh!

Tử Viên Ma Hoàng trong đám người kia đi ra, chắp tay thi lễ, cười nói:

- Chư vị đạo huynh, ta và ngươi không cần như thế? Chỉ cần hai đại vũ trụ Thiên Đạo dung hợp, chúng ta đều có cơ hội phi tiên, làm gì đánh sống đánh chết? Chỉ cần chư vị không ngăn trở Thiên Đạo đại thế, liền có thể ngồi mát ăn bát vàng, tất cả mọi người có thể thừa dịp Thiên Đạo tương dung phi tiên mà đi. Kính xin chư vị đạo huynh buông thành kiến, chung đồ nghiệp lớn!

Đối diện chư đế trầm mặc, Giang Tuyết nhìn về phía Thông U đại đế, Thông U đại đế hiểu ý, cất bước tiến lên, cười nói:

- Tử Viên đạo huynh ngược lại rất có cách nghĩ. Tử Viên đạo huynh đã có khí độ như thế, sao không đem Minh Hải Vạn Ngục Ấn giao ra? Chúng ta đem Minh Hải Vạn Ngục Ấn cùng Chư Thiên vạn giới thiên đạo chí bảo ta dung hợp, mọi người cùng nhau chứng đạo phi tiên, hòa hòa mỹ mỹ, hòa hòa khí khí, chẳng phải là thoải mái sao?

Tử Viên Ma Hoàng tức cười, cười nói:

- Thông U đạo hữu, không phải ta không tin được ngươi, mà là ngươi làm chủ được sao? Chúng ta đem Minh Hải Vạn Ngục Ấn giao ra, vạn nhất các ngươi khống chế chính thống, ngăn cản chúng ta chứng đạo phi tiên, chúng ta chẳng phải là biến thành kẻ đần?

Thông U đại đế cười nói:

- Nói như vậy, Tử Viên đạo huynh là không tin được chúng ta rồi? Các ngươi không tin được chúng ta, chúng ta cũng không tin được các ngươi, còn không phải muốn đại chiến một hồi, tranh đoạt chính thống sao? Đã như vầy, như vậy Tử Viên đạo huynh cần gì phải nhiều lời, khai chiến là được.

Tử Viên Ma Hoàng quay người trở lại trận doanh, cười nói:

- Đạo huynh nói có lý, ta và ngươi hoàn toàn chính xác không có khả năng hoà giải, thủy chung phải phân ra ai là chính thống, đã như vầy, vậy thì khai chiến!

Thông U đại đế cũng quay người trở lại trận doanh nói:

- Chúng ta đợi Địa Ngục chư vị đạo huynh!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn cùng Đạo Kim Ngọc Bàn tách ra uy năng, hai đại bảo vật rốt cục va chạm, giờ khắc này, Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới cơ hồ tất cả sinh linh đều cảm ứng được hai cổ uy năng kinh khủng truyền đến, đều cảm ứng được hai cổ uy năng đáng sợ kia va chạm!

Hai kiện bảo vật kia hào quang chiếu rọi, như là thủy triều dũng mãnh lao tới, chiếu rọi nguyên một đám thế giới!

Hai kiện bảo vật trùng kích, cái uy năng này đủ để diệt sát mất một tiên nhân, mặc dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả trên hai kiện bảo vật cũng đứng thẳng bất trụ, nhao nhao bị chấn bay lên, té xuống thế giới do hai đại bảo vật biến thành!

Ma Uyên hiển hiện, thôn phệ vạn vật, sau lưng Tử Viên Ma Hoàng hiện ra Hoàng Đồ, đỉnh đầu Ma Uyên, chứng kiến Thông U đại đế cách đó không xa, cười nói:

- Thông U đạo huynh, dám chiến một trận hay không?

Thông U đại đế sau lưng thần thụ bay lên, hào quang hàng tỉ đạo, sáng chói vô cùng, cất bước đi tới, cười nói:

- Đang muốn lĩnh giáo!

- Nghe qua Tinh Quang Đại Đế chính là tồn tại Chư Thiên vạn giới pháp lực đệ nhất, mà ta cũng là Địa Ngục vạn giới pháp lực đệ nhất, sao không đọ sức một hồi?

Sâm La Ma Đế vạn cánh tay hiển hiện, trường âm cười nói.

Thân hình Tinh Quang Đại Đế phiêu nhiên khẽ động, rơi xuống quan tài bằng vàng, chỉ thấy quan tài mở ra, vô lượng ngôi sao từ trong quan tài bằng

vàng phún dũng mà ra, trong khoảnh khắc hóa thành tinh vực mênh mông, tinh vực Tinh Hà cuốn động, rơi dưới chân của hắn, phụ trợ thân hình vị đại đế này lộ ra vô cùng to lớn cao ngạo!

- Sâm La đạo huynh, mời!

Mà vào lúc này, sau lưng Thần Võ đại đế bảo hộp bay lên không, tính bằng đơn vị hàng nghìn các loại thần binh từ trong bảo hộp bay lên, nghênh tiếp Khu Thần Ma Hoàng.

Tôn Viêm Đại Đế tế lên Tôn Viêm Thần Lô, Vĩnh Hằng Ma Hoàng thúc dục Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô, hai Hoàng Đạo cực binh đối kháng; Cửu Tiêu Đại Đế tế lên La Thiên điện, Vô Ưu Ma Hoàng thúc dục Vô Ưu Bát Thần Quốc, hai Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả từng đôi chém giết; Cốt Hoàng chữa trị Đế Cốt Kim Thuyền của hắn, nghênh tiếp Cảnh Thiên Bích Ngọc Tỳ Cảnh Thiên đại đế.

Nguyên Ma thánh mẫu tế lên Minh Hải Ngọc Bình, thẳng hướng Địa Hoàng tế lên Địa Hoàng tôn!

Các Ma Hoàng Ma Đế từng đôi chém giết, trong khoảnh khắc tất cả liền tìm được đối thủ, Hoàng Đạo cực uy chấn đãng, oanh kích đến bầu trời càng ngày càng cao.

Mà vào lúc này, Hậu Thổ Phảng ngăn Giang Tuyết lại, ha ha cười nói:

- Đông Cực đạo hữu, chúng ta lại muốn giao đấu rồi.

Giang Tuyết trên mặt vui vẻ, lắc đầu nói:

- Hậu Thổ Phảng, ngươi không được.

Hậu Thổ Phảng thân hình lay động, sau lưng hiện ra sáu phân thân, rõ ràng là sáu Hoàng Đạo Cực Cảnh phân thân, theo thứ tự là Thiên Tiên, Địa Tiên, Nhân Tiên, Thần Tiên, Quỷ Tiên cùng Tu La!

- Ta biết rõ không phải là đối thủ của ngươi, cho nên ta lần này cũng không phải là một người.

Hắn cười ha ha, ngoại trừ sáu Hoàng Đạo Cực Cảnh phân thân này ra, lại có bọn người Nguyên Ma Ma Hoàng, Càn Chí Ma Hoàng, Băng Liên Ma Hoàng đi tới!

- Còn chưa đủ.

Giang Tuyết lắc đầu nói.

- Vậy thì thêm hai người ta nữa.

Đột nhiên lại có một thanh âm truyền đến, hai Ma Hoàng dắt tay nhau tìm đến, Ly Sửu Ma Hoàng cười nói:

- Đông Cực đại đế, nếu tăng thêm ta cùng với Bố Thần Ma Hoàng đạo huynh, ngươi xem phải chăng đủ để lưu lại ngươi?

- Lưu lại ta không đủ.

Giang Tuyết lộ ra vui vẻ, sau lưng đột nhiên có chín Hoàng Đạo Cực Cảnh phân thân đi xuống, cười nói:

- Bất quá cũng miễn cưỡng có thể làm cho ta thi triển toàn lực!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1797: Một Trận Chiến Cuối Cùng Của Hạo Kiếp. (2)

Mà ở bên kia, chín Ma Hoàng khí tức cổ xưa vô cùng, xuất hiện ở trước mặt Huyền Hoàng lão tổ, sau lưng từng người mở ra giới vực, Thiên Đạo chi uy không ngừng gia trì Hoàng Đạo cực binh của bọn hắn, một Ma Hoàng cầm đầu ha ha cười nói:

- Huyền Hoàng lão nhi, chín Ma Hoàng chúng ta, phải chăng đủ để lưu ngươi lại?

Huyền Hoàng lão tổ sắc mặt không hề bận tâm, lạnh nhạt nói:

- Đủ để ngăn trở ta rồi.

Mà đỉnh đầu bọn hắn, Minh Hải Vạn Ngục Ấn cùng Đạo Kim Ngọc Bàn như trước đang không ngừng va chạm, hai đại bảo vật đụng nhau, uy năng vô biên không ngừng hướng lên không vỡ bờ, để cho bầu trời càng ngày càng cao, ẩn ẩn muốn đả thông tiên nhân chi cách, thậm chí ngay cả Tiên Giới tiên nhân cũng cảm ứng được loại xung đột này!

- Hơn năm ngàn bốn trăm vạn năm, ta và ngươi đã từng kề vai chiến đấu, vì trấn áp Huyền Đô cổ tiên mà cùng chung mối thù, vì cùng một mục tiêu mà phấn đấu quên mình.

Đạo Vương cùng Đô Thiên Thần Đế tương đối, Đạo Vương chắp hai tay sau lưng, nói khẽ:

- Ta và ngươi tầm đó, cần gì phải ồn ào đến một bước bây giờ này?

Đô Thiên Thần Đế phong độ tư thái trác tuyệt, có một loại khí độ làm lòng người kính ngưỡng, cách năm ngàn bốn trăm vạn năm, Đạo Vương cũng lộ ra có chút lão thái, mà hắn như cũ tuổi trẻ, giống như lúc trước, thản nhiên nói:

- Bởi vì không công bình.

- Không công bình?

Đạo Vương nghi hoặc.

- Không công bình.

Đô Thiên Thần Đế cười nói:

- Mười ba người chúng ta xuất lực, đến cuối cùng hái trái cây lại là chín người các ngươi, đây là công bình sao? Ta tinh luyện Thiên Đạo, cứu vớt Chư Thiên vạn giới ở bên trong tan vỡ, cuối cùng còn bị chín người các ngươi giám thị giam lỏng, công bình sao? Hỗn Độn Cổ Thần ta tham dự khai thiên tích địa, cuối cùng đứng đầu Hỗn Độn Cổ Thần ta lại chết ở trong tay Đế cùng Tôn, công bình sao? Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta cũng là một trong vạn tộc, lại chịu không nổi thịnh thế, bị tiên nhân chèn ép, công bình sao?

Hắn cất bước tiến lên, mỉm cười nói:

- Thiên Đạo đã bất công, vậy thì lật tung Thiên Đạo, tiên nhân bất công, vậy thì đánh giết tiên nhân, Đế cùng Tôn bất công, vậy thì hủy diệt Đế cùng Tôn! Đạo hữu, ta muốn leo lên Tiên Giới, hướng những người này, những tồn tại này, tranh giành một cái tiền đồ cho Hỗn Độn Cổ Thần ta, tranh giành một cái công đạo!

Đạo Vương thở dài, nghiêm nghị nói:

- Mời!

Hắn không có tiếp tục khuyên bảo, mà là trực tiếp khiêu chiến!

Bởi vì đối với bọn hắn cái cấp độ tồn tại này mà nói, đạo bất đồng, căn bản không cách nào khích lệ đối phương thay đổi tuyến đường, thay đổi lề lối, chỉ có một trận chiến, chém đối phương, đoạn đạo của đối phương, mới là giải quyết chi đạo!

- Mời!

Đô Thiên Thần Đế nghiêm nghị.

Trận đại chiến này, rốt cục toàn diện bộc phát, Đạo Vương cùng Đô Thiên Thần Đế, rốt cục lần nữa đối kháng!

Mà vào lúc này, trong Chư Thiên phủ phía trên La Thiên, trong hậu hoa viên, tiên âm chấn động, một khỏa hồ lô lung la lung lay, đột nhiên từ trên giàn dây hồ lô tróc ra.

Đông...

Hồ lô rơi xuống đất, chấn đến La Thiên lắc lư không ngớt, đem Chư Thiên phủ tất cả Thần Ma đều kinh động!

Vô cùng tiên chỉ từ trong hồ lô kích xạ mà ra, tiên hà tràn ngập La Thiên, mùi thơm lạ lùng khắp nơi trên đất, sắc khí phiêu đãng, tiên đạo bay ra, quay chung quanh Chư Thiên phủ xoay tròn không ngớt.

Rất nhiều tồn tại cường đại xuất từ Chư Thiên phủ, như là bọn người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Lạc Hoa Âm, Tương Ngạn, Mộ Yên Nhi, Hoa Trấn Nguyên, Thiệu Thiên Nhai, Kim Đế nhao nhao vọt tới, dũng mãnh vào hậu hoa viên, mọi người kinh nghi bất định, chỉ thấy phía trước tiên đạo như rồng, bao phủ hậu hoa viên, để cho bọn hắn không cách nào tiếp cận.

Chính vào lúc này, chỉ nghe ở bên trong tiên đạo tiên quang, có một tiếng bạt tai thanh thúy truyền đến.

- BA~!

Mọi người đang buồn bực, Thi Hiên Vi cũng chạy đến, mọi người vội vàng nhường đường, lại nghe trong tiên quang tiên đạo lại truyền tới một tiếng "BA~" giòn vang. Lúc này, một thân ảnh từ trong tiên quang tiên đạo đi ra, mọi người chăm chú nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam ôm ấp một trẻ mới sinh đi ra.

- Là cái nam hài.

Giang Nam cười nói, nhéo nhéo chim con giữa hai chân ấu hài, cười nói:

- Còn có Tiểu đinh đinh.

Sắc mặt ấu hài kia đỏ lên, Giang Nam nghi ngờ nói:

- Chỉ là không khóc, không biết chuyện gì xảy ra...

BA~

Hắn lại ở trên bờ mông ấu hài hung hăng vỗ một cái.

- Ngươi lại đánh, có gan ngươi lại đánh!

Ấu hài kia nhảy bật lên, giơ lên nắm tay nhỏ ở trên ót Giang Nam hung hăng đánh xuống, cả giận nói:

- Ngay cả lão sư ngươi cũng dám đánh, ngươi lật trời rồi!

Mọi người nguyên một đám ngạc nhiên, lập tức hoảng sợ, trẻ mới sinh này vậy mà dám can đảm nhảy dựng lên hành hung Huyền Thiên giáo chủ, hành hung chủ nhân Chư Thiên phủ!

Người nào không biết Huyền Thiên giáo chủ hung tàn thành tính, chính là đệ nhất nhân dưới Tam Hoàng, cùng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh bình khởi bình tọa, Thần Đế chết trong tay hắn cũng có mấy tôn, cái ấu hài này nhìn như vừa mới sinh ra không bao lâu, rõ ràng đưa tay đi gõ cái trán Giang Nam, thật sự là to gan lớn mật!

- Giáo tôn, đây là ngươi sinh hay sao?

Nhạc Ấu Nương giơ tay vịn chặt cái trán, thất thanh nói.

- Ngươi sinh đấy!

Tiểu ấu hài kia bị tức váng đầu, hướng nàng trợn mắt nhìn.

Nhạc Ấu Nương phốc phốc cười ra tiếng, cười khanh khách nói:

- Giáo tôn, ngươi sinh ra yêu quái, vừa ra đời liền rất biết nói chuyện!

Ánh mắt bọn người Tịch Trọng nhìn về phía Giang Nam, cũng có chút quỷ dị, nguyên một đám tính toán nam nhân như thế nào sanh con, lại có thể sinh ra một yêu nghiệt vừa xuất thế liền có thể nói chuyện, nhảy dựng lên đánh người.

Tiểu ấu hài này trắng nõn, mắt to, cái trán rộng, âm thanh nói chuyện như trẻ đang bú, nhưng bên trong mặt mày có tiên quang mờ mịt, tuy vừa sinh ra, nhưng nói chuyện lại rất làm ra vẻ.

- Thần Ma như chúng ta, phải mang thai mấy trăm năm mới sinh con, tiểu oa nhi này không là yêu nghiệt, là ở trong bụng mẹ nuôi mấy trăm năm, thật ra là lão quái vật.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tất cả có cách nghĩ, thầm nghĩ:

- Có lẽ cũng có khả năng là tồn tại nào đó chuyển thế. Vừa rồi hắn còn ở trước mặt giáo tôn tự xưng lão sư...

- Các ngươi biết cái gì!

Giang Nam trừng bọn hắn, cười nói:

- Cái ranh con này chính là gốc tiên đằng kia của ta kết xuất Tiên Hồ Lô, tiên thể trời sinh đất nuôi, vừa ra đời liền có được năm mươi ba đạo tiên đạo, lợi hại phi thường!

- Ngươi mới là ranh con!

Tiểu ấu hài kia nổi giận, nhảy dựng lên trừng mắt.

- Đừng cãi.

Giang Nam nắm lên bàn tay nhỏ bé của hắn, đem ngón tay của Tiểu ấu hài nhét vào trong miệng Tiểu ấu hài nói:

- Ngậm lấy.

Thi Hiên Vi kinh nghi bất định, cất bước tiến lên, truyền âm nói:

- Phu quân, cái này là Hồ Thiên lão sư?

- Còn ai vô nữa.

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

Thi Hiên Vi không khỏi im lặng nói:

- Ngươi hồ nháo như vậy, không sợ hắn đánh bờ mông ngươi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1798: Hồ Lô Cùng Ấu Hài

BA~

Giang Nam lại ở trên bờ mông của Hồ Thiên lão tổ biến thành Tiểu ấu hài hung hăng vỗ một cái, cười ha ha, dương dương đắc ý:

- Vậy cũng phải chờ hắn có thể với tới mới được.

Tiểu ấu hài muốn nổi đóa, Thi Hiên Vi dở khóc dở cười, vội vàng mang tới một bộ quần áo nho nhỏ, cho tiểu tử này mặc trên người, này mới khiến hắn an tĩnh lại.

Trong lòng mấy người Nhạc Ấu Nương hiếu kỳ, nhao nhao tiến lên chòng ghẹo, bài bố Tiểu ấu hài cổ quái này, đem Tiểu ấu hài chòng ghẹo đến khuôn mặt nhỏ nhắn vô cùng mịn màng trong chốc lát hồng trong chốc lát bạch.

- Giáo tôn, thật không phải là ngươi sinh hay sao?

Mộ Yên Nhi có chút không tin, cười nói:

- Cùng ngươi ngược lại rất giống. Ta không tin là hồ lô kết xuất, cái hồ lô nào có thể kết xuất một tiểu oa nhi?

Giang Nam nhức đầu, nghiêm mặt nói:

- Thật là tiên đằng kết xuất tiểu oa nhi, cùng ta không có nửa điểm liên quan...

Lời nói mặc dù nói như thế, nhưng trong lòng Giang Đại giáo chủ có chút tâm thần bất định:

- Cái mặt này của Hồ Thiên lão sư, cùng ta thật sự có chút ít giống nhau... Lại nói ta trước kia lúc đạt được gốc tiên đằng này, từng dùng tinh khí bản

thân đến bồi dưỡng tế luyện tiên đằng. Cái tinh khí kia đã nhập bên trong tiên đằng, sẽ không xảy ra vấn đề a...

Khó trách mỗi lần Đạo Vương đề cập khỏa hồ lô này, sắc mặt luôn rất cổ quái, trong này quả nhiên có vấn đề, rất có vấn đề...

- Nó tiểu rồi!

Nhạc Ấu Nương cả kinh kêu lên.

Tiểu nãi oa trên mặt xấu hổ, rũ cụp lấy đầu, hận không thể tìm một cái lỗ chui vào, trong miệng thầm nói:

- Nhã nhặn mất sạch, nhã nhặn mất sạch ah... Nghĩ tới ta cả đời tên tuổi anh hùng...

Giang Nam buồn cười, cười nói:

- Tiểu oa nhi vừa sinh ra. Đối với thân thể còn không quen, ở đâu khống chế được bàng quang? Bỏ đi, đều bỏ đi!

Mấy nữ tử bị kích động bay ra hậu hoa viên, ríu ra ríu rít nói:

- Chúng ta đi luyện chế mấy cái Thần Tiên tã, đảm bảo hắn có nước tiểu nhiều hơn nữa cũng tiểu không ẩm ướt!

Cũng không lâu lắm, mấy nữ ma đầu trở về, đem tiểu oa nhi sửa trị một phen, rốt cục đem tã nhét vào trong đũng quần Tiểu ấu hài.

Tiểu ấu hài này đã chết lặng, dứt khoát giả bộ như ngủ, mặc người loay hoay, ai cũng không để ý.

Mọi người vui đùa ầm ĩ một phen, Giang Nam phất tay giải tán bọn họ, chỉ để lại Thi Hiên Vi, hai vợ chồng nhìn chằm chằm vào Tiểu ấu hài mặc xiêm y xinh xắn, lộ ra chính nhi bát kinh, ở bên trong đút lấy tã giả bộ ngủ.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy Tiểu ấu hài bất đắc dĩ mở ra hai mắt đen lúng

liếng, âm thanh như trẻ đang bú nói:

- Các ngươi muốn làm gì?

- Lão sư, năm mươi ba tiên đạo của ngươi...

Giang Nam chà xát tay, cười nói:

- Tế ra cho ta xem xem.

Tiểu nãi oa tập trung tư tưởng suy nghĩ vận khí, đến mức mặt đỏ bừng, đã qua nửa ngày mới lắc đầu nói:

- Cái thân thể này còn không quen, điều động không ra.

Giang Nam có chút thất vọng, Hồ Thiên tiểu nãi oa lúng ta lúng túng nói:

- Bất quá đoán chừng bị công kích mà nói, năm mươi ba tiên đạo này sẽ tự động hiện ra hộ chủ...

Hô...

Giang Nam lập tức một cái tát che xuống, lúc trước hắn đập bờ mông tiểu bất điểm này, nhìn như hung ác, nhưng sấm to mưa nhỏ, mà bây giờ dĩ nhiên đã vận dụng tu vi!

Ầm ầm...

Hắn một chưởng này, che đậy trời xanh, vô số đại đạo đền bù, hóa thành vân tay, đem Thi Hiên Vi dọa đến hoảng sợ, cho là hắn thật sự muốn đem tiểu oa nhi này một chưởng đập giết.

Tiểu nãi oa nhảy dựng lên, cả kinh kêu lên:

- Ngươi thật đúng là đánh?

Chưởng ấn của Giang Nam còn chưa rơi xuống, đột nhiên tiên uy tràn

ngập, tiên uy cuồn cuộn từ bên trong thân hình nho nhỏ của Tiểu ấu hài lao ra, hóa thành chung đỉnh khánh lâu la... năm mươi ba kiện tiên bảo hư ảnh, rõ ràng là năm mươi ba đạo tiên đạo đại thần thông!

Năm mươi ba đạo tiên đạo này vậy mà hết thảy là tiên đạo cấp bậc tiên gia chân chính, cũng không phải là Giang Nam cái loại tự mình tu luyện Thần Quân cấp tiên đạo này, tiên đạo no đủ mượt mà, một tiếng chấn động phía dưới, liền đem uy năng một chưởng này của Giang Nam chấn vỡ, lại chấn một lần, Giang Nam kêu rên một tiếng, bị oanh bay đến không biết đi nơi nào.

Một kích này, không chỉ có làm Thi Hiên Vi sợ ngây người, thậm chí ngay cả Hồ Thiên tiểu nãi oa cũng sợ ngây người.

Tu vi thực lực của Giang Nam là cường đại hạng gì, hôm nay tuy so ra kém Bổ thiên thần nhân, nhưng mà cùng chư hoàng so sánh với, thực sự không chút thua kém, cường giả bực này, rõ ràng ngay cả lực phản kích của năm mươi ba đạo tiên đạo này cũng gánh không được, bị oanh bay ra ngoài!

- Ha ha ha ha, bảo bối tốt, bảo bối tốt!

Giang Nam vọt tới, cười ha ha, không khỏi phân trần liền ôm lấy Hồ Thiên tiểu nãi oa, cười to nói:

- Đã có cái bảo bối này, ta còn cần sợ ai?

Thi Hiên Vi bật cười, đoán biết ý nghĩ của hắn, Hồ Thiên tiểu nãi oa không khỏi rùng mình một cái, cũng biết ý nghĩ của hắn, thất thanh nói:

- Ngươi không phải là muốn đem ta tế lên tới nghênh địch chứ? Nghiệt đồ, nghiệt đồ! Ngươi làm như vậy, là khi sư diệt tổ, sẽ gặp đến thiên lôi đánh xuống...

- Đừng cãi.

Giang Nam lại đem ngón cái của Tiểu ấu hài nhét vào trong miệng nó,

tiểu tử này không tự chủ được mút hai cái, đột nhiên tỉnh ngộ, vội rút ra ngón cái, hướng hắn trợn mắt nhìn.

Tuy thần tính của hắn như cũ là Hồ Thiên lão tổ, nhưng đã trải qua lần kinh nghiệm cổ quái này, đã bị làm váng đầu rồi.

- Hồ Thiên lão sư tuổi nhỏ còn, nếu có thể triệt để khống chế năm mươi ba đạo tiên đạo này, chỉ sợ lập tức liền có thể thành tiên mà đi.

Giang Nam nhịn không được cảm khái ngàn vạn, lắc đầu nói:

- Người khác vì cơ hội phi tiên, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, thậm chí không tiếc phát động hạo kiếp diệt sạch hai đại vũ trụ, mà lão sư lại có tiền vốn tiên nhân. Thật sự là hảo mệnh...

Tiểu nãi oa kia cũng an tĩnh lại, thản nhiên nói:

- Tạo hóa trêu người ah... Cái này còn thiệt thòi ngươi, nếu như không có ngươi, ta giờ phút này đã bị mất mạng. Đúng rồi, gốc tiên đằng này ngươi là từ đâu lấy được? Cái tiên đằng này tất nhiên không giống bình thường, chỉ sợ lai lịch phi phàm, không phải tiên vật bình thường!

- Ta từ Cẩm Tú Thiên mua đấy...

Giang Nam vừa nói đến đây, Thi Hiên Vi có chỗ phát hiện, kinh hỉ nói:

- Phu quân, tại đây còn có một hồ lô!

- Pháp bảo của ta!

Tiểu nãi oa từ trong ngực Giang Nam nhảy xuống, tay chân vụng về chạy tới, đem một cái hồ lô ôm vào trong ngực, hồ lô kia cao một xích, so với tiểu oa nhi này còn muốn cao hơn một ít, vui vẻ nói:

- Ta có một loại cảm giác huyết mạch tương liên, cái hồ lô này trời sinh là pháp bảo của ta!

- Năm mươi ba đạo tiên đạo ngưng tụ mà thành tiên gia chi bảo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1799: Thiên Ý Trảm Tam Sinh. (1)

Giang Nam hai mắt tỏa ánh sáng, cái Tiên Hồ Lô này miệng hồ lô đã mở ra, Hồ Thiên tiểu oa nhi đúng là từ trong miệng hồ lô hóa thành một đạo tiên quang bay ra, rơi xuống đất hóa thành trẻ mới sinh, vừa rồi hắn chỉ chú ý Hồ Thiên tiểu oa nhi, không có để ý hồ lô tím này, lúc này mới kịp tinh tế dò xét.

Chỉ thấy cái Tiên Hồ Lô này nội hàm thế giới, như là một mảnh tiên vực thế giới mênh mông, trong đó chất chứa uy năng vô lượng, thật là khiến người trông mà thèm!

- Năm mươi ba đạo tiên đạo, luyện làm một bảo, năng lượng cái bảo vật này, chỉ sợ ở bên trong tiên gia chi bảo ta lúc trước đã thấy, có thể đứng hàng Top 3! Lão sư, cái hồ lô này còn cả ngươi nữa, ta đều muốn mượn dùng một thời gian ngắn.

Giang Nam tán thưởng không dứt, hắn cũng không nói ngoa, thật sự là hắn bái kiến không ít tiên gia chi bảo, ngoại trừ Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn, hắn ở trấn ngục nhìn thấy không biết bao nhiêu mảnh vỡ tiên binh cùng Hỗn Độn cổ binh!

Ở trong mắt hắn xem ra, có thể đứng hàng Top 3, ngoại trừ Tạo Hóa tiên đỉnh cùng Hỗn Độn trảm tiên kiếm ra, liền thuộc cái Tử Tiên hồ lô này rồi!

Hắn đem hồ lô tính cả tiểu oa nhi cùng một chỗ nhắc tới, tiểu oa nhi kia như trước ôm hồ lô không chịu buông tay.

Giang Nam đem tiểu oa nhi này tính cả Tiên Hồ Lô cùng một chỗ phóng ở đầu vai của mình, cười nói:

- Một trận chiến cuối cùng trong hạo kiếp, lại có thể nào thiếu được ta và ngươi? Ngươi nói đúng hay không, Hồ Thiên lão sư?

Tiểu nãi oa kia kháng nghị nói:

- Ta hiện tại còn không cách nào vận dụng tiên đạo, tế không nổi Tử Tiên hồ lô, không bằng chờ đợi vài năm...

- Đợi vài năm, thi cốt của Đạo Vương đã muốn rét lạnh.

Giang Nam cười ha ha, hướng Thi Hiên Vi nói:

- Phu nhân, ngươi lưu lại trấn thủ Chư Thiên, ta mang theo tiểu oa nhi này, đi gặp Địa Ngục chư hoàng!

Thi Hiên Vi chần chờ nói:

- Hắn nhỏ như vậy, đi ứng chiến chư hoàng, có thể xảy ra vấn đề gì hay không...

- Hẳn là Địa Ngục chư hoàng xảy ra vấn đề mới đúng!

Giang Nam mang theo tiểu oa nhi này, phiêu nhiên mà đi.

Mà ở bầu trời giao hòa chi địa, chư hoàng chư đế đại chiến đã xuất hiện thương vong, Địa Ngục chư hoàng vây công Giang Tuyết dĩ nhiên xuất hiện chết tổn thương, Càn Chí Ma Hoàng cùng Băng Liên Ma Hoàng một trước một sau chết dưới tay Giang Tuyết. Mà vào lúc này, Minh Hải Vạn Ngục Ấn đột nhiên chấn động, chỉ thấy ở bên trong cái thiên đạo chí bảo khổng lồ vô cùng này, Minh Hải bốc lên, lại có hai Ma Hoàng đi ra, rõ ràng là hai người Càn Chí Ma Hoàng cùng Băng Liên Ma Hoàng vừa mới chết ở trong tay Giang Tuyết!

- Đây là...

Chư Thiên chư đế đanng chinh chiến chém giết thấy thế, nguyên một đám trong nội tâm phát lạnh:

- Sức mạnh Tạo Hóa to lớn của Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Bên trong chiến trường, Hoàng Tuyền Ma Hoàng cùng Minh Thổ đại đế giao đấu chính là cường giả có thể đếm được bên trong địa ngục, so với Sâm La Ma Hoàng vẻn vẹn yếu đi một bậc, bất quá so sánh với Minh Thổ đại đế hắn vẫn là thua kém một phân.

Vị Ma Hoàng này bị đánh chết ở bên trong Minh Thổ thập bát trọng thế giới, ngay cả thần tính cũng bị đánh nát, Minh Thổ đại đế đang muốn thúc dục Minh Thổ thế giới chi lực, đem vị Ma Hoàng này cưỡng ép hóa thành Vong Linh trong Minh Thổ thế giới, đột nhiên Minh Hải Vạn Ngục Ấn chấn động, một cổ Tạo Hóa chi lực cường đại đến cực điểm truyền đến, đem thần tính Hoàng Tuyền Ma Hoàng cuốn đi.

- Tạo Hóa chi lực!

Minh Thổ đại đế buồn vô cớ thở dài, ngưng mắt hướng Minh Hải Vạn Ngục Ấn nhìn lại, chỉ thấy bên trong ấn Minh Hải sinh sóng, Hoàng Tuyền Ma Hoàng lại êm đẹp xuất hiện, lần nữa hướng hắn giết đến.

Mà ở bên cạnh, Thần Võ đại đế toàn thân tràn huyết, liều chết chiến một trận, rốt cục đem Khu Thần Ma Hoàng đánh chết, hắn chính là cường giả cận chiến, dưới cận chiến, các loại pháp bảo ra hết, Khu Thần Ma Hoàng so với hắn cũng không kém cỏi, nhưng vẫn là ngã vào dưới chân hắn.

Bất quá Thần Võ đại đế cũng lọt vào trọng thương, quanh thân Hoàng Đạo văng tung tóe, một thân đạo tổn thương.

Sau đó, ở bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, lại có một Khu Thần Ma Hoàng giết ra, hướng hắn giết đi!

Thần Võ đại đế cắn răng nghênh tiếp, nhưng lại toàn diện rơi vào hạ phong, bị Khu Thần Ma Hoàng đánh bay, người ở giữa không trung, thổ huyết không ngừng.

- Các vị đạo hữu Chư Thiên vạn giới, Thiên Đạo của các ngươi không trọn vẹn, tại sao cùng chúng ta đấu?

Khu Thần Ma Hoàng cười ha ha, hướng Thần Võ đại đế điên cuồng công kích, hung hãn không sợ chết, cười nói:

- Hoàng Đạo chúng ta ký thác vào bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng biết đây là cuộc chiến chính thống, cuộc chiến sinh tử tồn vong, toàn lực phục sinh chúng ta. Chúng ta có thể chết, sau khi chết có thể phục sinh, mà các ngươi chết liền hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu! Một trận chiến này, các ngươi phải thua không thể nghi ngờ!

Thông U đại đế nghênh chiến Tử Viên Ma Hoàng, Tôn Viêm Đại Đế nghênh chiến Vĩnh Hằng Ma Hoàng, Cửu Tiêu Đại Đế nghênh chiến Vô Ưu Ma Hoàng, Cảnh Thiên Đại Đế nghênh chiến Cốt Hoàng, Địa Hoàng đại đế nghênh chiến Nguyên Ma thánh mẫu, Ngọc Chân đại đế nghênh chiến Minh giới Ma Hoàng, có người chiếm cứ thượng phong, có người rơi vào hạ phong.

Địa Ngục chư hoàng cũng là tồn tại chuyển thế, so với bọn hắn không yếu chút nào, bọn hắn muốn chém giết đối thủ, tất nhiên phải trả một cái giá lớn mới có thể làm đến, hơn nữa, thậm chí bọn hắn cũng sẽ bị đối thủ chém giết!

Chính thống chi tranh, liều chết chiến một trận!

Nhưng mà, khi tất cả mọi người thấy một màn như vậy, không khỏi sinh lòng tuyệt vọng. Trong địa ngục có Thiên Đạo nguyên vẹn, thiên đạo chí bảo nguyên vẹn, Ma Hoàng đem Hoàng Đạo bản thân ký thác vào bên trong thiên đạo chí bảo, lúc mới vừa bị giết, sẽ bị Minh Hải Vạn Ngục Ấn phục sinh, mà bọn hắn chết sẽ xong hết mọi chuyện.

- Một trận chiến này, còn đánh thế nào...

Ngọc Chân đại đế lẩm bẩm nói.

Cùng hắn đối chiến Minh giới Ma Hoàng có công không thủ, toàn lực thúc dục Hoàng Đạo cực binh Táng Tiên các, đồng thời cận thân chiến một trận, Ngọc Chân đại Đế chiến ý sa sút, trở tay không kịp, bị tiên các định trụ

thân thể, lập tức bị Minh giới Ma Hoàng một chưởng khắc ở ngực, lập tức quanh thân từng đạo Hoàng Đạo bị đánh nát bấy!

Ầm ầm...

Táng Tiên các rơi xuống, đem Ngọc Chân đại đế thu nhập trong tòa lầu các này!

- Ngọc Chân đạo hữu!

Thông U đại đế gầm lên, bức lui Tử Viên Ma Hoàng, hướng Minh giới Ma Hoàng công tới, một cây thần thụ hướng Táng Tiên các xoát ra, bành bành bành liên tục cùng Táng Tiên các va chạm không biết bao nhiêu lần, ý đồ cứu Ngọc Chân đại đế.

Tử Viên Ma Hoàng tế lên Hoàng Đồ, đỉnh đầu Thâm Uyên, truyền đến lực hút khủng bố, nát bấy hết thảy, Hoàng Đồ một cuốn, đem Thông U đại đế thu nhập bên trong Hoàng Đồ, chỉ thấy trong Hoàng Đồ một Ma Đế thân hình phục sinh, vây công Thông U.

Chương 1800: Thiên Ý Trảm Tam Sinh. (2)

Đột nhiên, trong Hoàng Đồ một căn tiết trượng bay ra, hóa thành một đạo cầu gỗ, Thông U đại đế trèo lên kiều, cất bước giết ra Hoàng Đồ, lại vào lúc này Ma Uyên rơi xuống, hướng hắn tráo rơi, muốn đem hắn thu nhập bên trong Ma Uyên.

Thông U đại đế quát tháo, vỗ đỉnh đầu, từng đạo Hoàng Đạo hóa thành một cây Bảo Thụ, Bảo Thụ sinh hoa, nhiều đóa đại hoa như cùng một cái thế giới, nâng lên Ma Uyên, để cho Ma Uyên không cách nào rơi xuống.

Mà hắn vẫn còn thúc dục thần thụ của mình, đi công kích Minh giới Ma Hoàng Táng Tiên các, nghĩ cách cứu viện Ngọc Chân đại đế.

Thời điểm hắn sắp sửa thoát ly Hoàng Đồ, đột nhiên một bàn tay bay tới, hung hăng khắc ở hậu tâm Thông U đại đế. Thông U đại đế gào thét, hậu tâm hở ra, hậu tâm hóa thành một thân cây cây khô, đón đỡ một kích này của Tử Viên Ma Hoàng!

Bành...

Gỗ vụn cùng huyết nhục hỗn hợp, cùng một chỗ hướng ra phía ngoài tung bay, Thông U đại đế thổ huyết, ngã vào bên trong Hoàng Đồ, mà vào lúc này, Táng Tiên các chấn động, một bộ đạo y từ trong Táng Tiên các ngã xuống, đúng là hộ thể pháp bảo của Ngọc Chân đại đế, Ngọc Chân đạo y.

Cảnh Thiên Đại Đế khóc lớn:

- Ngọc Chân đạo hữu!

Tôn Viêm Đại Đế, Địa Hoàng đại đế, Cửu Tiêu Đại Đế, Thần Võ đại đế trong lòng chấn động, nguyên một đám bi phẫn thét dài, bảy đế bọn hắn cảm tình sâu đậm, ở bên trong Vọng Tiên Đài, bọn hắn trao đổi luận đạo, có mấy

trăm vạn thậm chí mấy ngàn vạn năm giao tình, hôm nay Ngọc Chân đại đế chết ở trong Táng Tiên các, trong nội tâm bọn hắn há có thể không bi, há có thể không đau?

- Sâm La, chết!

Tinh Quang Đại Đế quát tháo, cuồn cuộn Tinh Hà đem Sâm La Ma Hoàng quấn lấy, toàn lực ra tay, Sâm La Ma Hoàng cười ha ha, vạn cánh tay mở ra, vẻ mặt hưng phấn, cười nói:

- Tinh Quang, pháp lực của ta không kém ngươi bao nhiêu, ngươi giết không được ta. Cho dù ngươi có thể giết được ta, có thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn, ta cũng sẽ không chết...

- Lão tổ, ra tay!

Tinh Quang Đại Đế đột nhiên quát lớn.

Phía sau hắn quan tài bằng vàng chấn động, một lão giả cao gầy đột nhiên từ trong quan tài từ từ bay lên, một đạo kiếm khí hướng Sâm La Ma Hoàng bị nhốt trong tinh hà chém tới!

- Thiên Ý lão tổ!

Trong nội tâm Sâm La Ma Hoàng cả kinh, vội vàng toàn lực giãy dụa, ý đồ giãy giụa Tinh Quang Đại Đế trói buộc, lạnh lùng nói:

- Thiên Ý lão quỷ, ngươi cho dù chém ta cũng vô dụng, bởi vì có Minh Hải Vạn Ngục Ấn, ta là bất tử chi thân!

- Thiên Ý trảm tam sinh!

Thiên Ý lão tổ một đạo kiếm khí chém rụng, trảm ở trên người Sâm La Ma Hoàng, lạnh lùng nói:

- Một kiếm trảm ngươi kiếp trước!

Thân hình Sâm La Ma Hoàng đại chấn, chỉ cảm thấy kiếm quang chém xuống, lông tóc mình ít bị tổn thương, nhưng mơ hồ trong đó phảng phất đã mất đi cái gì, kiếp trước đủ loại, đều trở nên một mảnh Hỗn Độn.

Xùy~~

Lại có một kiếm chém xuống, Thiên Ý lão tổ lạnh lùng nói:

- Nhị kiếm trảm ngươi kiếp sau!

Thân hình Sâm La Ma Hoàng rung mạnh, như trước lông tóc ít bị tổn thương, nhưng bên trong tối tăm, chỉ cảm thấy tiền đồ của mình bao la mờ mịt một mảnh, nhìn không tới bất luận sinh cơ gì, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ, toàn lực chấn động tu vi, rốt cục đem Tinh Hà quấn quanh chấn vỡ, hướng Minh Hải Vạn Ngục Ấn bay đi.

- Tam kiếm trảm ngươi kiếp này!

Thiên Ý lão tổ hét lớn, kiếm thứ ba bay ra, kiếm quang sáng như tuyết quay chung quanh thân hình Sâm La Ma Hoàng khẽ quấn, Sâm La Ma Hoàng vạn cánh tay đoạn đi, bị gọt thành côn, đón lấy đầu lâu chảy xuống, trong mi tâm xuất hiện một vết kiếm, ngay cả thần tính vô cùng khủng bố của hắn cũng bị một kiếm chém giết, hồn phi phách tán!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn chấn động, sau một lúc lâu, như trước không thấy Sâm La Ma Hoàng từ đó đi ra.

Sâm La Ma Hoàng chết rồi, chết ở phía dưới Thiên Ý lão tổ Thiên Ý trảm tam sinh, Thiên Ý trảm tam sinh, trảm hắn kiếp trước kiếp sau, lại trảm kiếp này, ngay cả sức mạnh Tạo Hóa to lớn của Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng không cách nào cứu vãn tánh mạng Sâm La.

Bức tràng diện này, để cho Chư Thiên vạn giới rất nhiều đại đế tinh thần chấn động, chợt cảm thấy có hi vọng thắng lợi.

Thiên Ý lão tổ phát ra ba kiếm, kiếm trảm Sâm La Ma Hoàng, vị tồn tại

vô cùng cường đại này, uy phong lẫm lẫm, sau đó chìm nghỉm trong kim quan nói:

- Sự tình phía sau, giao cho các ngươi...

Trong nội tâm Chư đế cả kinh:

- Thiên Ý lão tổ có thể dùng khắc chế Minh Hải Vạn Ngục Ấn Tạo Hóa chi lực, như thế nào không tiếp tục chiến xuống dưới?

Mà Tinh Quang Đại Đế lại lòng dạ biết rõ, Thiên Ý lão tổ ba kiếm, được vinh dự ba kiếm mạnh nhất, cùng Thiên Đao đao nổi danh, bất quá nếu bàn về lực công kích, Thiên Ý kiếm lại vượt xa trên Thiên Đao đao.

Nhưng mà Thiên Ý lão tổ có một tai hại lớn nhất, là ba kiếm này chém xuống, pháp lực của hắn liền tiêu hao thất thất bát bát, sau ba kiếm, hắn không còn bao nhiêu chiến lực nữa.

Thiên Ý trảm tam sinh vô cùng kinh diễm, nhưng mà Thiên Ý lão tổ chìm vào trong kim quan, chư đế đối mặt như cũ là khổ chiến, Huyền Hoàng lão tổ nhíu mày, chỉ đem đối thủ kích thương cũng không đánh chết, suy yếu chiến lực đối thủ.

Bất quá hắn nghênh chiến mười Ma Hoàng, cũng là lọt vào trọng thương!

- Chư vị, kích thương đối thủ, không cần giết bọn chúng đi. Chỉ cần không giết bọn hắn, bọn hắn liền không cách nào mượn nhờ Minh Hải Vạn Ngục Ấn phục sinh!

Huyền Hoàng lão tổ cao giọng quát.

Giang Tuyết cũng là như thế, chỉ đem đối thủ trọng thương, lại không tiêu diệt đối thủ, miễn đối phương ngóc đầu trở lại.

Nhưng mà đối phương cũng là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, lưu thủ không giết, bọn hắn cũng là cố hết sức vạn phần, hơi không cẩn thận sẽ lọt

vào trọng thương, Tinh Quang Đại Đế không hổ là tồn tại pháp lực mạnh nhất, chém Sâm La Ma Hoàng xong, lập tức đuổi đi cứu Thông U đại đế, hai đại đế liên thủ, đem Tử Viên Ma Hoàng trọng thương.

Tử Viên Ma Hoàng cười lạnh, Ma Uyên chấn động mạnh một cái, đem mình chấn đến nát bấy, lập tức Minh Hải trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn chấn động, Tử Viên Ma Hoàng ở dưới trạng thái toàn thịnh phục sinh, lần nữa đánh tới.

Rất nhiều Ma Hoàng khác thấy thế, nguyên một đám tự vận mà chết, mượn nhờ uy năng Minh Hải Vạn Ngục Ấn, khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, lần nữa vây công chư đế, mặc dù là Giang Tuyết, Huyền Hoàng lão tổ, Tinh Quang Đại Đế, Minh Thổ đại đế tồn tại tuyệt cường bực này, cũng lọt vào trọng thương.

- Thiên đạo chí bảo nguyên vẹn, thật sự quá mạnh mẽ, căn bản không cách nào chống lại...

Trong nội tâm Chư đế đắng chát vạn phần.

Tôn Viêm Đại Đế quát to một tiếng, Tôn Viêm Thần Lô rốt cục bị Vĩnh Hằng Ma Hoàng đánh nát, Tinh Quang Đại Đế cứu viện không kịp, chỉ thấy Tôn Viêm Đại Đế bị Vĩnh Hằng Ma Hoàng liều chết chiến một trận, hai Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả đồng quy vu tận.

Đón lấy Vĩnh Hằng Ma Hoàng cười ha ha, ở trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn phục sinh, tiếp tục đánh tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1801: Ta Muốn Đánh Mười Cái. (1)

Hai đại đế đã chết, một trận chiến này Địa Ngục chư hoàng đã chiếm cứ thượng phong, hình thành xu thế vây quét đối với chư đế!

- Sát!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn chấn động, đem Đạo Kim Ngọc Bàn mà Đạo Vương luyện thành tiên khí toàn diện áp chế xuống, chư đế gặp áp lực càng lớn càng mạnh hơn nữa, liên tiếp bại lui.

Lại vào lúc này, chỉ nghe hô một tiếng, âm thanh đại kỳ phần phật truyền đến, chỉ thấy một mặt Kim Bảng phi đến, Kim Bảng chấn động, cùng Minh Hải Vạn Ngục Ấn va chạm, Đạo Kim Ngọc Bàn cùng mặt Kim Bảng kia liên thủ, rốt cục ngăn lại uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

- Thiên Giới Phong Thần bảng?

- Tịch Ứng Tình, Hoằng Tổ?

Hai thân hình cường đại đánh tới, sát nhập chiến cuộc, thẳng hướng Minh giới Ma Hoàng, đúng là Bỉ Ngạn thế giới Hoằng Tổ Thần Đế cùng Tịch Ứng Tình.

Tịch Ứng Tình chứng đế bảy lần, bản thân liền đồng đẳng với một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà Hoằng Tổ thì là ở trong Bỉ Ngạn thế giới ký thác Hoàng Đạo, thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Tịch Ứng Tình triển khai áo khoác, như là một mặt đại màn, che khuất Minh giới Ma Hoàng, ở trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn phiêu đãng, đại màn xuống, Hoằng Tổ Tịch Ứng Tình cùng Minh giới Ma Hoàng đại chiến, ba tồn tại giết đến long trời lỡ đất.

Minh giới Ma Hoàng thổ huyết, liều chết chiến một trận, đem Tịch Ứng Tình cùng Hoằng Tổ đánh cho trọng thương, sau đó ngã vào phía dưới hai tồn tại công kích, Minh Giới Ma Hoàng đẫm máu, ngã xuống, cười nói:

- Ta sẽ trở về tiêu diệt các ngươi...

- Ngươi sống không được rồi! Đổi trắng thay đen!

Tịch Ứng Tình xóa đi vết máu ở khóe miệng, áo khoác phiêu phù ở trên không đột nhiên chấn động, bá một tiếng, chỉ thấy Bỉ Ngạn thế giới từ dưới áo khoác xuất hiện, bá một tiếng thu Minh Giới Ma Hoàng vào bên trong Bỉ Ngạn thế giới.

Ầm ầm...

Bỉ Ngạn thế giới bạo toái, quy về Hỗn Độn Hồng Mông, Minh Giới Ma Hoàng triệt để diệt sạch ở bên trong Hỗn Độn.

Địa Ngục chư hoàng cười lạnh, Vĩnh Hằng Ma Hoàng đánh tới:

- Bỉ Ngạn thế giới bị hủy, ta nhìn bọn ngươi còn phá vỡ Minh Hải Vạn Ngục Ấn như thế nào!

Bỉ Ngạn thế giới tan vỡ, Hoằng Tổ lập tức từ Hoàng Đạo Cực Cảnh ngã xuống, từ Hoàng Đạo Cực Cảnh biến thành một Thần Đế, thực lực đại tổn, đối mặt Vĩnh Hằng Ma Hoàng sẽ cực kỳ hung hiểm. Bất quá cũng may Tịch Ứng Tình tuy cũng là một Thần Đế, nhưng mà bảy lần chứng đế, thực lực không kém hơn Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả!

Trận đại chiến này vẫn là đối với chư đế bất lợi, Tịch Ứng Tình tế lên Thiên Giới Phong Thần bảng, cùng Đạo Vương Đạo Kim Ngọc Bàn chung một chỗ, tuy có thể gánh vác được Minh Hải Vạn Ngục Ấn, nhưng uy năng Thiên Giới Phong Thần bảng không cách nào hoàn toàn phát huy ra, cũng không cách nào áp chế uy năng Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Loại tình huống này, tiếp tục càng lâu, đối với Chư Thiên chư đế liền

càng hung hiểm.

Mà vào lúc này, Đạo Vương cùng Đô Thiên Thần Đế đại chiến cũng đã đến thời khắc kịch liệt nhất.

Đạo Vương, luyện thành chín đại tiên đạo, từ năm ngàn bốn trăm vạn năm trước cũng đã có năng lực phi tiên, chỉ vì cổ tiên hạo kiếp mới không thể không ở lại hạ giới, thực lực của hắn cho tới nay đều được công nhận là Chư Thiên vạn giới đệ nhất nhân!

Đô Thiên Thần Đế, Hỗn Độn Cổ Thần, người sáng lập Luyện Thiên đại trận, luyện hóa bốn Địa Ngục ma tiên đến luyện thành tiên đạo của mình, tồn tại Luyện Thiên đại trận bực này, thậm chí có thể bao phủ vũ trụ, đem Thiên Đạo đề luyện ra, luyện chế thành thiên đạo chí bảo, sự cường đại của hắn cũng là chân thật đáng tin, luyện chết bốn ma tiên đã chứng minh chiến lực của hắn!

Hai người bọn họ, đại biểu cho hạ giới có khả năng đạt tới thành tựu chí cao, mà bọn hắn, là người được thành tựu chí cao!

Bọn hắn nhất cử nhất động, đều chất chứa tiên uy vô cùng khủng bố, động tĩnh tầm đó, tiên quang bốc lên, trong tiên quang ẩn ẩn hiển hiện nguyên một đám thế giới, chất chứa thế giới chi lực vô cùng khủng bố, tựa hồ có được uy năng khai thiên tích địa!

Hai người bọn họ công kích, mặc dù là Tiên Giới hàng rào cũng không chịu nổi, bị oanh ra nguyên một đám khe hở!

Trong cái khe kia, Tiên đạo ở trong đó rung chuyển, từng đạo tiên lôi đánh xuống.

Ngăn cách Tiên Giới, vì hai vị tồn tại cách Tiên Giới quá thân cận, làm cho tiên phạt truyền đến.

Nếu chỉ oanh kích Tiên Giới hàng rào, còn không có tiên phạt, nhưng không phải tiên nhân nếu tiếp cận Tiên Giới, sẽ lọt vào công kích, hạ giới

cường giả, chỉ có khiêu thoát thiên đạo. Đem Hoàng Đạo hóa thành tiên đạo, mới được Tiên Giới nhận đồng, mới có thể phi thăng thượng giới!

Loại tiên kiếp này, Giang Nam từng ở trong Lục Đạo tiên luân thế giới trải qua, bất quá Đạo Vương cùng Đô Thiên Thần Đế lại không có trải qua.

Đạo Vương cùng Đô Thiên Thần Đế tuy đều có được tiên đạo, nhưng Đô Thiên Thần Đế là luyện chết ma tiên khác, cưỡng đoạt mà đến tiên đạo, không được Tiên Giới tán thành.

Mà Đạo Vương tuy là đã luyện thành chín đại tiên đạo, nhưng hắn chủ yếu là bởi vì tư chất của hắn kinh người, tài tình kinh người, hơn nữa hắn tu luyện công pháp cực kỳ cường đại. Lại để cho hắn tuy không phải tiên nhân lại đạt tới trình độ tiên nhân, cũng không nhảy ra Thiên Đạo, bởi vậy được xưng là tiên trung thần.

Từng đạo tiên lôi kia hóa thành chung đỉnh lâu tháp vân...vân hình thái, có được uy năng vô biên, mặc dù là Đạo Vương cùng Đô Thiên cũng không dám quá phận tiếp cận.

Hai người triển khai toàn bộ chiến lực, trận đại chiến này là cuộc chiến sinh tử của bọn hắn, không được phép lưu thủ!

Đạo Vương không có Đạo Kim Ngọc Bàn, cũng không thể so với lần trước cùng Đô Thiên Thần Đế giao thủ yếu đi bao nhiêu, tâm cảnh của hắn đã trải qua thay đổi rất nhanh, kinh nghiệm Hồ Thiên chi tử đến Hồ Thiên phục sinh ma luyện, như là Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh, tâm cảnh của hắn đã sớm tăng lên tới tiên nhân cảnh giới!

Thực lực của hắn so với lúc trước càng tăng kinh khủng, vậy mà dưới tình huống không cần Đạo Kim Ngọc Bàn cái tiên khí này cũng chiếm cứ thượng phong!

Mà Đô Thiên Thần Đế cùng hắn quyết đấu, thì đồng thời gồm nhiều mặt sở trường của tiên nhân pháp lực thần thông cùng Hỗn Độn Cổ Thần, hơn

nữa, hắn còn có được thân thể mà Đạo Vương cũng không cách nào so sánh.

Thần thông của hắn cường đại vô cùng, thậm chí còn có tiên khí trong tay, hơn nữa là Tứ đại tiên khí, đúng là pháp bảo của bốn ma tiên chết ở phía dưới Luyện Thiên đại trận!

Bất quá ở trước công kích của Đạo Vương, tiên đạo cùng tiên khí của hắn lộ ra có chút buồn cười, có chút lực bất tòng tâm, mặc dù là đã luyện hóa được tiên đạo người khác, đạt được tiên khí của người khác, hắn như trước so với Đạo Vương yếu đi một bậc.

Hắn liên tiếp bại lui, Đạo Vương thì vững bước đẩy mạnh, bắt đầu vững vàng bố trí xuống Thiên La Địa Võng, mà Đô Thiên Thần Đế thì là cá bơi trong lưới của hắn!

Bước chân hắn tiến lên cực kỳ vững chắc, tiên đạo bay múa, muốn đem lưới biên thành, đem đầu cá này lưới lại, một lần hành động bắt giết!

Trên thực tế, Đô Thiên Thần Đế cũng cảm giác được hành động dần dần trở nên gian nan, mình có thể thi triển biến hóa càng ngày càng ít, có khả năng chuyển dời vị trí càng ngày càng ít.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1802: Ta Muốn Đánh Mười Cái. (2)

- Xem ra Thái Hoàng luyện hóa ngươi hơn sáu mươi năm, chẳng những không có cho ngươi lui bước, ngược lại làm cho ngươi tiến bộ.

Đô Thiên Thần Đế cảm khái, đột nhiên Minh Hải Vạn Ngục Ấn chấn động, một cổ uy năng kinh khủng hướng Đạo Vương oanh khứ, Đạo Vương đưa tay đối chiến một kích này, thân hình khẽ run, tiên đạo biến thành lưới lập tức xuất hiện một lỗ thủng.

Đô Thiên Thần Đế cười ha ha, thừa cơ thoát khốn mà ra, trường thanh cười nói:

- Đạo Vương, xem ra ngươi vẫn là muốn hùng cứ vị trí đệ nhất nhân, ta thừa nhận, ta không phải là đối thủ của ngươi. Bất quá đáng tiếc chính là, một trận chiến này, ngươi nhất định phải thua!

Đạo Vương cất bước đánh tới, lạnh nhạt nói:

- Tại sao ?

- Bởi vì...

Đô Thiên Thần Đế không hề nhượng bộ, cười ha ha nói:

- Địa Ngục cổ tiên, đã bắt đầu chú ý tới một trận chiến này rồi!

Bầu trời đột nhiên kịch liệt rung chuyển, lại có một cái khe hở mở ra, chỉ thấy trong cái khe một kiện tiên khí tản mát ra tiên uy trầm trọng bay ra, hình như một cây cung, đeo một túi tên, trong đó có chín mũi tên, hướng Minh Hải bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn rơi đi.

Mà ở phía trên Minh Hải, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật

lớn, biển cả vỡ ra, một tòa tế đàn cự đại hiển hiện, vẫn đang không ngừng tế tự Tiên Giới Địa Ngục ma tiên!

Loong coong!

Cái tiên cung kia rơi xuống, phiêu phù ở trên không tế đàn, cùng lúc đó, Vô Ưu Ma Hoàng đang cùng Cửu Tiêu Đại Đế quyết đấu bị Tinh Quang Đại Đế trọng thương, vị Ma Hoàng này tự vận mà vong, sau một khắc xuất hiện trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Vô Ưu Ma Hoàng leo lên tế đàn, gỡ xuống tiên cung, giương cung dẫn tên, mũi tên quang lóe lên, thẳng đến Cửu Tiêu Đại Đế mà đi. Cửu Tiêu Đại Đế quát chói tai, La Thiên điện bay lên, nghênh tiếp một mũi tên này, mà Tinh Hà quanh thân Tinh Quang Đại Đế cuốn động, Tinh Hà hóa thành một cái cối xay cự đại, ngăn ở phía trước mũi tên này!

Oanh...

La Thiên điện bị mũi tên bắn trúng, đột nhiên nổ tung, cái Hoàng Đạo cực binh này vậy mà không có thể ngăn lại một tên chi uy!

Ầm ầm...

Tinh Hà bị mũi tên bắn trúng, bạo toái, Tinh Quang Đại Đế cũng không khỏi thân hình chấn động, khí huyết như là đại dương mênh mông rung chuyển không ngớt, hai đại đế nhịn không được ngay ngắn nhổ ngụm máu tươi.

- Có thể ngăn lại một mũi tên của tiên cung, đã không kém!

Vô Ưu Ma Hoàng cười ha ha, lần nữa giương cung dẫn tên, lại là một mũi tên hướng hai đại đế vọt tới. Cười nói:

- Bất quá các ngươi có thể đở nổi mấy lần?

Hai đại đế từng người thi triển toàn lực, dốc sức liều mạng chống cự,

nhưng cây cung này chính là tiên khí, mũi tên cũng là tiên khí, chính là địa ngục ma tiên truyền xuống, là lợi hại bực nào?

Bành bành...

Thân thể hai đại đế nổ tung, lúc lần nữa khôi phục thân thể, quanh thân Hoàng Đạo đều trở nên rách tung toé, lọt vào trọng thương.

- Không tệ!

Vô Ưu Ma Hoàng tán thưởng một tiếng, lần nữa dẫn cung, cười nói:

- Lúc này đây, tiễn đưa các ngươi trở về vị trí cũ!

Ô hay...

Tiên mũi tên bắn ra, tiên quang rực rỡ như là một ánh mặt trời nhu hòa ngày xuân, nhưng lại mang theo khí tức tuyệt diệt vô tận, thẳng đến hai đại đế vừa mới khôi phục thân thể!

Đây là tử vong chi tên, một mũi tên này, Tinh Quang Đại Đế cùng Cửu Tiêu Đại Đế rốt cuộc không cách nào ngăn lại!

Đô Thiên Thần Đế bị Đạo Vương đánh cho thổ huyết, nhưng lại nở nụ cười nói:

- Đạo Vương, ngươi bây giờ đã biết a? Địa Ngục chư tiên sẽ không ngồi nhìn ta bị thua, bởi vì nếu ta bị thua. Địa Ngục liền sẽ thua. Bọn hắn tất nhiên sẽ ban thưởng tiên khí, lực vãn trận chiến cuộc này! Mà chư đế vừa chết, chư hoàng liền có thể toàn lực thúc dục Minh Hải Vạn Ngục Ấn, đem ngươi trấn sát!

Đạo Vương do dự thoáng một phát, đang muốn ra tay đối chiến một mũi tên này, miễn đi Tinh Quang Đại Đế cùng Cửu Tiêu Đại Đế tử kiếp, bất quá hắn đây cũng là mạo hiểm, nếu xuất thủ cứu nhị đế, hắn cũng sẽ bị Đô Thiên trọng thương!

Đô Thiên so với hắn yếu, nhưng chỉ là một phần nửa phần, nhất định sẽ bắt được cơ hội này!

Mà vào lúc này, Giang Tuyết dung nhan khẽ biến, đột nhiên làm ra quyết định, quát tháo nói.

- La Thiên, đến!

La Thiên cao tại phía trên Chư Thiên, đột nhiên kịch liệt chấn động, tòa La Thiên vô cùng cự đại này như muốn nghiêng, thân sen khởi động La Thiên đột nhiên bẻ gẫy, toàn bộ La Thiên lại muốn từ Chư Thiên bay ra!

La Thiên khẽ động, không phải chuyện đùa, lực lượng La Thiên khủng bố nghiêng mà xuống, cuồn cuộn dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Tuyết, làm cho tu vi pháp lực của nàng bạo tăng, lấy tay liền hướng mũi tên kia chộp tới!

Chư hoàng vây công nàng thừa cơ công tới, từng đạo công kích, để cho Giang Tuyết cũng nhịn không được thổ huyết!

Đối với một mũi tên này, nàng là tình thế bắt buộc, tất nhiên muốn ngăn lại, vô luận như thế nào cũng không thể khiến hai đại đế này vẫn lạc!

Chư hoàng đại hỉ, Hậu Thổ Phảng lạnh lùng nói:

- Thừa dịp hiện tại, tiêu diệt Đông Cực!

- Đánh tỷ ta, các ngươi hỏi qua ta chưa?

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, sau một khắc, Hậu Thổ Phảng bao gồm các hoàng đạo công kích nhao nhao rơi vào sau lưng Giang Tuyết đột nhiên xuất hiện trên người một thư sinh tuổi trẻ.

Rầm rầm rầm...

Chư đế công kích là mãnh liệt bực nào, đánh cho thư sinh trẻ tuổi quanh thân vô số đại đạo bốc lên, lại thủy chung vững vàng không lùi.

- Huyền Thiên giáo chủ?

Bọn người Hậu Thổ Phảng trong lòng một mộng, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam quần áo phần phật, lông tóc ít bị tổn thương, hơn nữa đầu vai còn ngồi một trẻ mới sinh trắng nõn như là viên thịt, ôm một cái hồ lô hình dáng bình sữa, để cho chư hoàng sắc mặt trở nên vô cùng cổ quái:

- Thân thể thằng này, như thế nào trở nên mạnh mẽ như thế? Chẳng lẽ thằng này chứng tiên hay sao? Nếu không làm sao có thể ngăn trở công kích của chúng ta, thậm chí ngay cả trẻ mới sinh kia cũng bị hắn bảo vệ?

Bàn tay Giang Tuyết giờ phút này đã bắt lấy mũi tên kia, không khỏi kêu rên một tiếng, tay ngọc thon thon bị chấn đến huyết nhục vẩy ra, mà mũi tên kia chỉ là thoáng bị ngăn trở, như cũ bắn về phía Tinh Quang Đại Đế cùng Cửu Tiêu Đại Đế!

Bên người Giang Tuyết, một cái đại thủ khác thò ra, bắt lấy mũi tên, cái mũi tên này có chút dừng lại, rốt cục bị hai người bắt lấy.

- Địa Ngục phi thăng ma tiên, ban thưởng tiên gia chi bảo?

Bàn tay bắt lấy mũi tên kia, đúng là Giang Nam, hắn Bất Không đại đạo là cường đại cỡ nào, để cho nhục thể của hắn Bất Không bất diệt, ngăn lại chư hoàng công kích, tiếp được mũi tên.

- Tử Xuyên...

Giang Tuyết liếc thư sinh tuổi trẻ bên người, đột nhiên tâm thần an bình xuống, La Thiên nghiêng đảo cũng dừng lại, chậm rãi phục hồi như cũ.

Nàng vừa rồi liền muốn liều chết chiến một trận, đem La Thiên mang tới, ở trong La Thiên khôi phục vô địch chi thân, bất quá cử động lần này cũng là cực kỳ nguy hiểm, nếu La Thiên bị phá, nàng cũng sẽ bị phá vỡ Hoàng Đạo Cực Cảnh, thân tử đạo tiêu.

- Địa Ngục chư hoàng...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1803: Đại Nhân Vật. (1)

Giang Nam từ trên mặt bọn chúng đảo qua, mỉm cười nói:

- Đã lâu không gặp? Sâm La lão ca ca ở đâu?

- Sâm La chết rồi!

Hậu Thổ Phảng cất bước mà ra, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi một Thần Quân xem náo nhiệt cái gì? Nơi này là chiến trường của chư hoàng chư đế, không được phép ngươi làm càn!

- Sâm La lão ca ca chết rồi...

Giang Nam sắc mặt mang bi, thở dài, ánh mắt chuyển động, từ trên mặt các Ma Hoàng đảo qua, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi là địa ngục chư hoàng? Gia hỏa đã từng bị ta đánh cho vãi ra quần, rõ ràng dám xưng hoàng?

Chư hoàng giận dữ, chỉ nghe Giang Nam cười ha ha nói:

- Các ngươi bọn cặn bã này, ta muốn đánh mười cái!

Trên đầu vai hắn, tiểu nãi oa kia ôm hồ lô tím so với mình còn muốn cao hơn rất nhiều, âm thanh như trẻ sơ sinh nói:

- Ta cũng muốn đánh mười cái...

Chư hoàng cùng chư đế trầm mặc, tiểu nãi oa trên đầu vai Giang Nam kia nghiêm trang, không có chút ý tứ nói giỡn nào, bất quá nói chuyện cắn chữ còn có chút không rõ rệt, nhận thức chăm chú thật sự lặp lại nói:

- Ta thật sự muốn đánh mười cái. Ta cảm thấy được ta có thể đánh...

Chư hoàng đối với tiểu oa nhi này không rãnh mà để ý, ánh mắt từng người rơi vào trên người Giang Nam, so sánh với tiểu oa nhi này, bọn hắn chú trọng Giang Nam hơn.

Bên trong chư hoàng vây công Giang Tuyết, hoàn toàn chính xác có rất nhiều người đều cùng Giang Nam từng có giao thủ, ví dụ như Càn Chí, Băng Liên, Nguyên Ma, Hậu Thổ Phảng, những tồn tại này lúc còn là Ma Đế, cũng đã cùng Giang Nam tranh đấu mấy trận, lúc ấy bọn họ là Ma Đế cảnh giới, vây công Giang Nam, nếu là một chọi một, bọn hắn không một người là đối thủ của Giang Nam.

Mà bây giờ, bọn hắn đã thành tựu Ma Hoàng!

Ma Hoàng ký thác Hoàng Đạo bên trong thiên đạo, tác động Thiên Đạo chi lực, cùng lúc trước so sánh với tự nhiên không thể so sánh nổi, để cho thực lực của bọn hắn phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Càn Chí Ma Hoàng Băng Liên Ma Hoàng chỉ là ký thác nửa khuyết Hoàng Đạo, thực lực tăng lên không lớn, mà Nguyên Ma thì là ký thác cả Hoàng Đạo, Hậu Thổ Phảng càng là ký thác 54 đạo Hoàng Đạo, thực lực tăng lên biên độ to lớn, làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối!

Thực lực của hắn, có thể nói là gần với Sâm La Ma Hoàng bên trong Địa Ngục chư hoàng, thậm chí so với Ly Sửu Ma Hoàng, Tử Viên Ma Hoàng còn muốn cao hơn một bậc!

Bởi vì hắn có được Lục Đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh phân thân, một người liền tương đương với sáu Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả!

Lúc trước bọn hắn không địch lại Giang Nam, mà bây giờ Giang Nam ngay cả Thần Đế cũng không có thành tựu, liền nói khoác không biết ngượng nói mình có thể đánh bọn hắn những Ma Hoàng này mười cái!

Càng làm cho người tức đến dạ dày đau chính là, tiểu oa nhi trên đầu vai

Giang Nam, nhìn như vừa sinh ra không bao lâu kia, rõ ràng cũng nói khoác không biết ngượng, nói cũng muốn đánh mười Ma Hoàng!

Phải biết rằng, Ma Hoàng chiến trong sân tổng số cũng chỉ có hai mươi tư người. Sâm La Ma Hoàng cùng Minh giới Ma Hoàng bị giết. Hôm nay chỉ còn lại có hai mươi hai, hai gia hỏa hung hăng càn quấy này rõ ràng một hơi muốn "solo" hai mươi Ma Hoàng, thật sự để cho người không biết nên nói hắn to gan lớn mật, hay là e sợ cho mình Bất Tử cho nên chủ động tìm đường chết.

Chư hoàng xem ra, hẳn là loại sau.

- Tỷ tỷ, các ngươi liên thủ thúc dục Đạo Kim Ngọc Bàn, để ta đối phó Địa Ngục chư hoàng.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ta đánh mười cái, hắn đánh mười cái, còn thừa lại hai cái Ma Hoàng với tư cách hàng khuyến mãi. Các ngươi chỉ cần thúc dục Đạo Kim Ngọc Bàn, áp chế Minh Hải Vạn Ngục Ấn, một trận chiến này chúng ta không đến nỗi thua.

Giang Tuyết tinh tế dò xét tiểu nãi oa trên đầu vai hắn, lộ ra vẻ nghi hoặc, thấp giọng nói:

- Là cái này...

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Vâng.

Giang Tuyết lộ ra sắc mặt vui mừng, phi thân thoát ly chiến trường, bọn người Hậu Thổ Phảng, Ly Sửu Ma Đế lập tức phi thân lên ngăn trở, lại vào lúc này thân hình Giang Nam quét ngang, ngăn ở trước người chư hoàng.

Hậu Thổ Phảng sáu Ma Hoàng gầm lên, các loại Hoàng Đạo cực binh

cùng Hoàng Đạo đại thần thông oanh xuống. Hậu Thổ Phảng Lục Đạo phân thân đã ở một phát công kích, cộng thêm ngũ hoàng khác, cái công kích này là mãnh liệt bực nào?

Các loại quang cùng sắc, các loại đại đạo, các loại chấn động hủy diệt, trong nháy mắt đem Giang Nam cùng tiểu bất điểm trên đầu vai hắn bao phủ!

Oanh...

Từng đạo công kích rơi xuống, Giang Nam như trước đứng ở bên trong chấn động khủng bố, thân hình Bất Không bất diệt, ngật đứng không ngã, mà tiểu nãi oa trên đầu vai hắn vậy mà cũng kháng trụ một lớp công kích khủng bố này.

Không chỉ kháng trụ một lớp công kích khủng bố này, thậm chí trong cơ thể tiểu tử này còn có vô cùng tiên quang hướng ra phía ngoài phún dũng, hóa thành năm mươi ba đạo tiên đạo vô cùng thuần khiết, tiên đạo bay múa, hình thành các loại tiên gia chi bảo dị tượng, tiên lâu chấn động, tiên tháp trấn áp, tiên chung chấn động, tiên đỉnh phún dũng, năm mươi ba chủng pháp bảo dị tượng đem chư hoàng công kích hết thảy bức về, ngược chính bọn hắn bay tới!

Hậu Thổ Phảng, Ly Sửu, Bố Thần, Càn Chí, Băng Liên, Nguyên Ma nguyên một đám kêu rên, bị công kích của mình đâm vào trên người, nguyên một đám thổ huyết.

Đón lấy tiên đạo chi uy quét tới, bành bành bành tiếng nổ mạnh truyền đến, từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh vỡ vụn, nguyên một đám thân hình bị quét phi, lao ra phạm vi Minh Hải Vạn Ngục Ấn bao phủ!

Hậu Thổ Phảng cùng Lục Đạo phân thân của hắn hung hăng nhập vào trong hư không, Ly Sửu cùng Bố Thần một đầu trồng nhập Minh Hải trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, mà Càn Chí, Băng Liên cùng Nguyên Ma hơi yếu, ba Ma Hoàng đâm vào Đạo Kim Ngọc Bàn, bành bành bành nổ tung, máu

tươi bôi lên Đạo Kim Ngọc Bàn, huyết hồng một mảnh!

Tràng diện lập tức an tĩnh lại, các tồn tại cổ xưa nhao nhao hướng tiểu nãi oa trên đầu vai Giang Nam kia nhìn lại, kinh nghi bất định. Vừa rồi bọn hắn đều cảm ứng được cổ chấn động kinh khủng đến cực điểm này, đó là tiên đạo chân chính chấn động, không giống với Giang Nam cùng Thiếu Hư luyện ra chủng loại tiên đạo kia, cũng bất đồng Đạo Vương cùng Đô Thiên, mà là tiên nhân luyện thành tiên đạo chính thức, bao trùm trên vạn đạo, hoàng đạo!

Giang Tuyết thừa cơ thoát ly chiến trường, toàn lực thúc dục Đạo Kim Ngọc Bàn, mà Tịch Ứng Tình cũng thừa cơ cùng Hoằng Tổ bay lên Phong Thần bảng, khống chế Thiên Giới Phong Thần bảng, cùng Đạo Kim Ngọc Bàn chung một chỗ đối kháng Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Hung uy của Minh Hải Vạn Ngục Ấn lập tức lọt vào áp chế, cái này là lần đầu tiên lọt vào áp chế!

- Chẳng lẽ là tiên nhân đến thế gian...

Nguyên Ma thánh mẫu rung giọng nói.

Thiếu Hư trong mắt tinh quang chớp động, đột nhiên xuất hiện ở bên người Vô Ưu Ma Hoàng, quát tháo một tiếng, quanh thân thập đại tiên đạo hết thảy dũng mãnh vào tiên cung trong tay Vô Ưu Ma Hoàng, tiên cung ở hai người thúc dục mở ra, uy năng càng cường đại hơn, ô hay một tiếng hướng tiểu oa nhi trên đầu vai Giang Nam kia vọt tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1804: Đại Nhân Vật. (2)

Hắn một mực chưa từng tham chiến, mà là đứng ở trên không Minh Hải Vạn Ngục Ấn, nhìn chung chiến trường, lúc này thấy Giang Nam hùng hổ mà đến, tuy phòng ngự của Giang Nam làm hắn kinh dị, nhưng mà tiểu oa nhi này mới là nhân vật để cho hắn cảm giác đến khủng bố!

Bởi vậy tiên đạo của hắn cổ đãng, toàn diện thúc dục uy lực tiên cung, phải tất yếu đem Hồ Thiên tiểu oa nhi bắn chết!

Hồ Thiên tiểu oa nhi kêu sợ hãi, Giang Nam đem tiểu oa nhi này tế lên, chủ động nghênh tiếp một mũi tên này.

Ầm ầm...

Năm mươi ba đạo tiên đạo uy năng bộc phát lần nữa, tiên quang giống như thủy triều về phía trước bay tới, Thiếu Hư cùng Vô Ưu Ma Hoàng thổ huyết, từng người bị xông phi!

Giang Nam cười ha ha, thân hình lao ra, Hồ Thiên tiểu oa nhi vừa vặn rơi vào đầu vai của hắn, ôm lấy hồ lô tím hình dáng bình sữa liền hướng trên ót hắn đập một cái, hầm hầm nói:

- Bất hiếu, nghịch đồ, lấy ta làm tấm mộc! Đánh chết ngươi cái đồ bất hiếu này, thanh lý môn hộ...

Giang Nam hồn nhiên không để ý, sau một khắc xông qua bên người Tinh Quang Đại Đế cùng Cửu Tiêu Đại Đế, phóng tới Nguyên Ma thánh mẫu đang cùng Địa Hoàng giao chiến đánh tới, trầm giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, đi thúc dục Thiên Giới Phong Thần bảng cùng Đạo Kim Ngọc Bàn!

Tinh Quang Đại Đế cùng Cửu Tiêu Đại Đế lập tức bay lên, từng người thoát ly chiến trường.

Giang Nam một chưởng hướng Nguyên Ma thánh mẫu chụp được, một chưởng này chi uy khủng bố vô cùng.

Nguyên Ma thánh mẫu không thể không ngăn cản, thân hình hai người đại chấn, Địa Hoàng đại đế thừa cơ nhảy ra chiến trường, có thể thở dốc.

Nguyên Ma thánh mẫu giận dữ, Hoàng Đạo quanh thân toàn lực bộc phát, Giang Nam ha ha cười cười, lại đem Hồ Thiên tiểu oa nhi tế lên, nghênh tiếp một kích này của Nguyên Ma thánh mẫu. Nguyên Ma thánh mẫu kêu sợ hãi, bị Hồ Thiên tiểu oa nhi hộ thể tiên đạo tung bay, không biết phi đi về nơi đâu rồi.

Giang Nam ở trong chiến trường mạnh mẽ đâm tới, trong khoảnh khắc liền liên tục hướng Địa Ngục chư hoàng thống hạ sát thủ, khiến cho chư hoàng không thể không ra tay ứng đối, bất quá công kích của bọn hắn vừa mới công ra, Giang Nam liền lập tức đem Hồ Thiên tiểu oa nhi tế lên, đánh bay các Ma Hoàng.

Rốt cục, Thông U, Cảnh Thiên, Minh Thổ các đế nhao nhao thoát khốn, từng cái thoát ly chiến trường, toàn lực thúc dục Thiên Giới Phong Thần bảng cùng Đạo Kim Ngọc Bàn.

Áp chế uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn.

Giang Nam phóng tới Huyền Hoàng lão tổ, mười Ma Hoàng vây công Huyền Hoàng lão tổ nhao nhao nhượng bộ. Huyền Hoàng lão tổ cũng thừa cơ bay lên, lại không bay về phía Thiên Giới Phong Thần bảng cùng Đạo Kim Ngọc Bàn, mà là bay về phía Đạo Vương, cùng Đạo Vương liên thủ, công kích Đô Thiên Thần Đế!

Đô Thiên Thần Đế vốn so với Đạo Vương yếu đi một phần, hơn nữa Huyền Hoàng lão tổ vị này có thể chống lại mười Ma Hoàng Cự Đầu, lập tức

tràn đầy nguy cơ!

Địa Ngục chư hoàng từng người ổn định thân hình, xoay người đánh tới, vây công Giang Nam, chỉ thấy bóng người tung bay, tiên quang bạo phát, các Ma Hoàng nhao nhao kêu rên, bị đánh bay ra ngoài.

Giang Nam sát nhập bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, phóng tới tế đàn, ý định phá hủy tòa tế đàn này, tế đàn như trước đang lóe lên quang mang, oanh kích bầu trời, câu thông Tiên Giới.

Chư hoàng hoảng sợ, kiên trì giết đến, ngăn cản hắn tiếp cận tế đàn, nhưng có Hồ Thiên tiểu oa nhi, các Ma Hoàng chỉ cần phát ra công kích, sẽ bị tiên đạo trong cơ thể Hồ Thiên tiểu oa nhi phản kích, bị đánh bay ra ngoài, căn bản không cách nào ngăn trở cước bộ của hắn.

Chư hoàng hận đến ngứa răng, lại không thể làm gì.

Giang Nam khoảng cách tế đàn càng ngày càng gần, đột nhiên trong cái khe Tiên Giới lại truyền tới chấn động kịch liệt, một ngụm tiên chung tràn ngập tiên uy bay thấp!

Khẩu tiên chung này vậy mà tràn ngập uy năng tiên đạo vô cùng khủng bố, còn chưa rơi xuống chuông lớn liền đột nhiên cạch một tiếng chấn nổ, oanh, bầu trời bị chấn vỡ vụn, tiên uy cuồn cuộn phóng tới Giang Nam!

Cái này dĩ nhiên là "Đại nhân vật" bên trong Địa Ngục ma tiên thúc dục tiên chung, thôi phát uy năng khẩu tiên chung này, ý đồ đem Giang Nam và Hồ Thiên tiểu oa nhi cùng một chỗ trấn giết, cứu vãn trận đại chiến này!

- Không biết xấu hổ! Đường đường tiên nhân, rõ ràng hướng hạ thần ra tay!

Giang Nam nghiêm nghị, nộ quát một tiếng, xếp bằng mà ngồi, hai tay ở trước ngực nặn ra một ấn pháp cổ quái, Hồ Thiên tiểu oa nhi thì ngồi ở trong song chưởng của hắn!

- Duy ta Bất Không!

Giang Nam quát lớn, uy năng tiên chung lao xuống, hư không đột nhiên tan vỡ, bao phủ hắn cùng Hồ Thiên tiểu oa nhi chung một chỗ, mà bên trong cái tan vỡ kia, từng đạo tiên đạo phóng lên trời, đón cái khẩu chuông lớn kia phóng đi.

Cạch cạch cạch...

Khẩu tiên chung kia chấn động không dứt, bị xông đến càng ngày càng cao, năm mươi ba đạo tiên đạo chi uy triệt để bộc phát, quay chung quanh tiên chung không ngừng chấn động, so vừa rồi chư hoàng gây ra lực phản chấn càng mạnh hơn nữa, mạnh gấp mấy ngàn lần không ngớt, ầm ầm đem tiên chung đụng thủng Tiên Giới hàng rào, đánh vào trong tiên giới!

Trong cái khe Tiên Giới lập tức truyền đến một tiếng kêu đau đớn, tiên huyết cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống, máu chảy thành sông!

"Đại nhân vật" bên trong Tiên Giới kia thình lình lọt vào trọng thương!

Trong cái khe, một cổ tức giận sát ý vô cùng kinh khủng phô thiên cái địa vọt xuống, chỉ nghe"Đại nhân vật" bên trong ma tiên kia cả giận nói:

- Hạ giới yêu nghiệt...

Cạch...

Tiên chung xuất hiện lần nữa, ầm ầm tráo rơi!

Giang Nam kêu rên, khóe miệng tràn huyết, Hồ Thiên tiểu oa nhi cũng héo đốn không chịu nổi, từng đạo tiên đạo hạ xuống trong cơ thể, thân hình nho nhỏ cũng che kín vết rạn, cơ hồ bị một tiếng chuông này đánh chết.

- Tiên nhân thì như thế nào?

Giang Nam nổi giận, quát tháo một tiếng, Tử Tiên hồ lô trong ngực Hồ Thiên tiểu oa nhi bay lên, quanh thân Giang Nam vô số đại đạo hết thảy vào

bên trong Tiên Hồ Lô, nghênh tiếp tiên chung bay xuống, hai kiện bảo vật tao ngộ, uy năng Tiên Hồ Lô lập tức bộc phát, uy năng khẩu tiên chung kia lao xuống, hai kiện bảo vật chạm vào nhau, tiên chung đột nhiên chia năm xẻ bảy!

- Bất Không ấn!

Tiên đạo dư uy lao xuống, thân hình Giang Nam hở ra, đem Hồ Thiên tiểu oa nhi lọt vào trọng thương hộ ở trong ngực, xoá đi tiên đạo dư uy.

Oanh...

Thân hình hắn chấn động, phía sau lưng nổ tung, mà Hồ Thiên tiểu oa nhi trong ngực lại lông tóc ít bị tổn thương!

Oa...

Giang Nam thổ huyết, một bước tầm đó vượt đến trên tế đàn, lại vào lúc này, chỉ thấy Tiên Giới khe hở vỡ ra càng lớn, một bàn tay tràn ngập tiên quang tiên đạo từ trong cái khe thò ra, cái bàn tay này rơi xuống, lấy tay đem Tử Tiên hồ lô nắm trong tay, sau đó tiếp tục rơi xuống, hướng Giang Nam cùng Hồ Thiên tiểu oa nhi trong lòng ngực của hắn chộp tới!

"Đại nhân vật" bên trong Địa Ngục ma tiên đối với Tử Tiên hồ lô cùng Giang Nam, Hồ Thiên tiểu oa nhi đều rất là hiếu kỳ, rất muốn bắt hết thảy, tinh tế nghiên cứu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1805: Tiên Cung Thái Tử. (1)

- Toái cho ta!

Giang Nam trùng trùng điệp điệp dậm chân, tế đàn dưới chân chia năm xẻ bảy, Minh Hải ầm ầm chấn động, cơn sóng gió động trời mọi nơi bay đi.

Tế đàn vỡ vụn, tế tự chi lực lập tức biến mất, đoạn đi lực lượng Tiên Giới, bàn tay kia có chút dừng lại, không kịp đi bắt Giang Nam, ngược lại hướng Tiên Giới thẳng đi, lại vào lúc này, liền thấy khe hở Tiên Giới đột nhiên khép lại, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, bàn tay lớn kia bị chặt đứt khuỷu tay, từ Tiên Giới rớt xuống!

Cái tiên thủ kia rơi xuống, rơi xuống đất hóa thành một nam tử hình dung cao cổ, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên vẫn còn kinh ngạc tại sao tay của mình lại bị chặt đứt.

- Hạ giới tiểu bối, quả nhiên có chút kỳ tài...

Hắn vừa nói đến đây, sau một khắc, nắm đấm của Giang Nam hung hăng nện ở trên mặt của hắn, đưa hắn một quyền nện phi!

Tiên Giới, bên trong Tử Tiêu Tiên cung có ý chỉ truyền ra, một thanh âm trầm trọng vang lên:

- Thước Phong, ngươi mang theo thư của ta, đi gặp Hậu Thổ Tiên Vương, cùng hắn lý luận một chút.

Bên ngoài Tiên cung một vị tiên đồng khom người lĩnh chỉ, lúc này hóa thành một đạo tiên quang, xẹt qua từng tòa Đại Thiên thời không, bất quá bao lâu, liền đến Hậu Thổ Tiên cung, khom người nói:

- Thước Phong dâng tặng Tử Tiêu Tiên Vương chi mệnh, tiễn đưa thư cho

Hậu Thổ Tiên Vương, kính xin thông báo.

Nữ tiên đồng Hậu Thổ Tiên cung cười nói:

- Sư huynh chờ một chút, ta đi vào thông báo một tiếng.

Bất quá bao lâu, nữ tiên đồng kia đi ra, cười nói:

- Thước Phong sư huynh mời.

Thước Phong đi theo nhập Hậu Thổ Tiên cung, bái kiến Hậu Thổ Tiên Vương, dâng lên tiên chỉ của Tử Tiêu Tiên Vương.

Hậu Thổ Tiên Vương xem phong thư này, chỉ thấy Tử Tiêu Tiên Vương ở trên thư nói, lúc trước Tiên Đế cung truyền xuống ý chỉ, Huyền Đô cổ tiên kiếp số đã đủ, không được tham dự trong đó, khi đó Tử Tiêu cùng Hậu Thổ đạo huynh ước định thế lực dưới trướng từng người không được nhúng tay hạ giới tranh đấu, đều do thiên mệnh, miễn cho làm trò cười cho người trong nghề. Hôm nay, dưới trướng Hậu Thổ đạo huynh có người nhúng tay hạ giới tranh đấu, trái với ước định, Tử Tiêu sợ đạo huynh không xem xét kỹ, hư mất bát tiên Vương hòa khí...

Hậu Thổ Tiên Vương nhìn một lần, hé miệng cười nói:

- Tử Tiêu cái cổ giả này, cho rằng ta keo kiệt, nhúng tay hạ giới tranh đấu, không khỏi cũng quá không đem khí độ của ta xem ở trong mắt rồi. Sóc Nguyệt, ngươi đi dò tra rốt cuộc là ai tham dự hạ giới tranh đấu, răn dạy vài câu, nói là ý chỉ của ta, để cho bọn hắn không nên quá phận, miễn cho trên mặt ta lúng túng.

Nữ tiên đồng kia lĩnh mệnh, quay người rời đi.

Hậu Thổ Tiên Vương hướng Thước Phong cười nói:

- Tử Tiêu đạo huynh gần đây đang quan sát hạ giới tranh đấu?

Thước Phong tiên đồng vội vàng nói:

- Lão gia ngẫu nhiên liếc mắt nhìn, cũng không phải thường xuyên xem.

Hậu Thổ Tiên Vương cười nói:

- Tử Tiêu sư huynh tức giận rồi, ta đối với hạ giới chi tranh liền nhìn cũng không liếc mắt nhìn. Hắn lại thường xuyên chú ý. Không phải là đệ tử của hắn ở hạ giới sao? Cần gì để ý cẩn thận như vậy. E sợ cho đệ tử của mình thua, cẩn thận như vậy, không khỏi làm cho người chế nhạo.

Lại nói nữ tiên đồng Sóc Nguyệt kia đến một tòa tiên sơn, dưới tiên sơn kia lại một cái Đại Thiên thời không, trên tiên sơn có một tòa Tiên cung, mấy tiên nhân tụ tập ở bên cạnh một tòa ngọc trì trong Tiên cung.

Cầm đầu là một vị tiên nhân, tuy nhìn như tuổi không lớn lắm, nhưng mà cùng phàm nhân và Ma tộc hạ giới đều có bất đồng, cốt cách thanh kỳ, toát ra một cổ khí tức xưa.

Chư tiên khác đối với hắn rất là tôn kính, chỉ là trên mặt người này ẩn chứa nộ khí, hiển nhiên vì sự tình nào đó mà tức giận.

Sóc Nguyệt đi vào trong cung điện tiên sơn, cung kính hướng tôn tiên nhân kia chào, âm thanh cung kính nói:

- Thái Tử, Tiên Vương có mệnh, cho các ngươi không quá mức. Tử Tiêu Tiên Vương đưa thư cho Tiên Vương, đối với cử động của ngươi rất có phê bình.

Tiên nhân cầm đầu kia đúng là tồn tại cánh tay đoạn đi kia, nộ khí vẫn không tiêu, nghe vậy khẽ giật mình nói:

- Tử Tiêu Tiên Vương? Hắn làm sao biết chuyện này? Đúng rồi, lão gia hỏa này cũng là lo lắng đệ tử của mình thất bại. Sóc Nguyệt, Vương nương nói như thế nào?

Sóc Nguyệt lắc đầu nói:

- Tiên Vương chỉ cần ta răn dạy ngươi vài câu, miễn cho trên mặt nàng lúng túng, cái khác chưa nói.

- Thì ra là thế.

Vị Tiên cung Thái Tử kia cười nói:

- Vương nương chỉ cần ta không trực tiếp nhúng tay, Nhưng không có nói không được đem tiên khí đưa đến hạ giới. Ngươi nói lại Vương nương, nói ta đã biết... Vô liêm sỉ, ngay cả ta ngươi cũng dám đánh!

Vị Thái Tử kia nổi giận, nhưng lời này lại không phải nói với Sóc Nguyệt, mà là nói với Giang Nam, tế đàn bị Giang Nam đánh nát, đã đoạn cùng Tiên Giới liên hệ, thế cho nên đả thông Tiên Giới hàng rào khép lại chặt đứt hắn một tay, cái tay này vừa mới hóa thành một phân thân, liền bị Giang Nam hung hăng nện ở trên mặt, để cho Tiên cung Thái Tử nổi trận lôi đình.

Hạ giới, Giang Nam một quyền đem bàn tay Tiên cung Thái Tử biến thành phân thân đánh bay, dò xét tay khẽ vẫy, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm xuất hiện trong tay, một kiếm hướng Tiên cung Thái Tử phân thân đâm tới, lạnh lùng nói:

- Tiên Giới đại nhân vật có thể tự mình ra trận, liền có thể khi dễ người sao?

- Vô liêm sỉ!

Tiên cung Thái Tử tức giận, hừ lạnh một tiếng, đưa tay điểm hướng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, lạnh lùng nói:

- Ngươi có biết ta là ai không?

Oanh...

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tách ra uy năng, vậy mà vào trong hư không mở Thiên Địa, mờ mờ ảo ảo có xu thế một kiếm đâm ra một mảnh

Thiên Địa nguyên vẹn!

Hôm nay thực lực Giang Nam vô cùng cường hoành, tuy Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm như trước không cách nào dung hợp Bất Không đại đạo, nhưng mà chiến lực của hắn dĩ nhiên đã là một trong những cường giả cao cấp nhất Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới!

Sự cường đại của hắn, trong một kiếm này triển lộ không thể nghi ngờ!

Bất quá, một kiếm cường đại như thế, ở thời điểm đụng phải ngón tay Tiên cung Thái Tử kia, liền lọt vào trọng thương, thế giới trong kiếm quang bắt đầu sụp đổ sụp xuống!

Thực lực Tiên cung Thái Tử thật là bá đạo, quá cường đại, mặc dù là chư hoàng chư đế, cũng không cách nào nhìn qua bóng lưng hắn, bàn tay của hắn biến thành phân thân, như trước cường làm cho người khác run rẩy, làm người tuyệt vọng!

Giang Nam vừa rồi có thể một quyền oanh ở trên mặt của hắn, đánh bay hắn, chỉ là may mắn, chỉ là đã chiếm xuất kỳ bất ý, mà bây giờ hắn chăm chú, Giang Nam là không cách nào đâm trúng hắn, thậm chí ngay cả mình cũng có thể chết!

- Tiên đằng, tế!

Thời điểm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm kiếm quang sắp sửa hoàn toàn bị phá hủy, đột nhiên một đầu tiên đằng hô một tiếng bay lên, bá một tiếng đem Tiên cung Thái Tử trói rắn rắn chắc chắc.

Tiên cung Thái Tử giận dữ, toàn lực tránh đi, bất quá tiên đằng kia nội hàm năm mươi ba đầu tiên đạo, mặc dù chân thân hắn đến đây cũng chưa chắc có thể giãy giụa, huống chi chỉ là một bàn tay biến thành phân thân?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1806: Tiên Cung Thái Tử. (2)

Bành,...

Một quyền khác của Giang Nam oanh ra, hung hăng nện ở trên mặt của hắn, đem mặt Tiên cung Thái Tử đánh cho vặn vẹo, nghiêng nghiêng bay lên.

Tiên cung Thái Tử vừa sợ vừa giận, quát lên:

- Ngươi lại dám...

Bành!

Giang Nam lại một quyền hung hăng nện ở trên mặt hắn, làm nhiều việc cùng lúc, một quyền đón lấy một quyền hung hăng nện xuống. Hắn có được Bất Không đại đạo hộ thể, thân thể mạnh dĩ nhiên có thể sánh ngang tiên nhân, dùng đối chiến tiên đạo dư âm, đối chiến hơn mười Hoàng Đạo công kích, ngay cả tiên cung bắn ra cũng có thể bắt lấy, Tiên cung Thái Tử tuy cực kỳ cường đại, nhưng bị trói buộc rắn rắn chắc chắc, dựa vào lực phản chấn trên mặt là không cách nào chấn hắn tổn thương.

Chỉ trong nháy mắt Giang Nam liền chém ra không biết bao nhiêu quyền, đem vị Thái Tử phân thân này đánh cho không thành hình người!

Tiên cung Thái Tử bị hắn sinh sinh đánh mông, chân thân ở phía xa Tiên Giới tức giận đến thân hình run rẩy, những nắm đấm này của Giang Nam nện ở trên mặt phân thân của hắn, như là nện ở trên mặt chân thân hắn, để cho khuôn mặt của hắn nóng rát.

Phân thân của hắn bị Giang Nam dùng quyền đầu sinh sinh đánh về nguyên hình, hóa thành một chỉ tiên thủ, như trước bị tiên đằng buộc chặt không cách nào đào thoát.

- Ta muốn giết...

Trong Tiên thủ truyền đến gầm lên giận dữ.

Giang Nam mi tâm lóe lên, đem tiên thủ này tính cả tiên đằng cùng một chỗ thu nhập bên trong Tử Phủ, thầm nghĩ:

- Đánh không chết cái thằng này, vẫn là lưu lại chậm rãi luyện hóa... Hiện tại, vẫn là cùng chư hoàng chiến một trận quan trọng hơn!

Tiên Giới, Tiên cung Thái Tử mặt âm trầm, ngay cả Đại Thiên thời không dưới tiên sơn kia cũng trở nên trời u ám, Lôi Điện nảy ra, khủng bố vô cùng.

Ở bên trong Tiên cung, mấy tiên nhân ngơ ngác xem tiên trì trước mặt, cảnh tượng ở bên trong tiên trì đúng là tràng cảnh Giang Nam hành hung Tiên cung Thái Tử phân thân.

Mấy tiên nhân hai mặt nhìn nhau, đột nhiên một vị tiên nhân thò tay phất một cái, đem hình ảnh ở bên trong tiên ao quấy tán nói:

- Điện hạ...

- Không cần phải nói!

Tiên cung Thái Tử hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên nói:

- Ta không xem xét kỹ, thế cho nên ăn thiệt thòi nhỏ, bị hạ giới làm nhục thể diện. Lần này chỉ là ta chủ quan, lần sau liền sẽ không. Địa Ngục chiếm đoạt Chư Thiên đang mang trọng đại, nếu thành công, Hậu Thổ nhất mạch chư tiên ta liền có thể nhiều ra hai mươi vị! Một trận chiến này, không để cho mất! Chư vị, các ngươi còn có biện pháp câu thông hạ giới hay không?

Mấy tiên nhân khác chần chờ thoáng một phát nói:

- Hạ giới tế đàn bị hủy, hôm nay rất khó câu thông Tiên Giới, ngay cả tiên khí cũng rất khó tiễn đi. Tiên nhân chúng ta muốn hạ giới cũng phải mạo hiểm nguy hiểm thật lớn, lúc xuyên qua Tiên Giới tất nhiên sẽ gặp đến tiên

phạt, thực lực càng cường, tiên phạt càng nặng. Cưỡng ép hạ giới mà nói, chỉ sợ đạo quả sẽ bị tiên phạt phá hủy...

Tiên cung Thái Tử khẽ nhíu mày, đột nhiên một ma tiên suy tư nói:

- Nếu là có thể xác thượng giai ở hạ giới, ngược lại có thể luyện thành phân thân cho điện hạ, dùng thực lực của điện hạ, ngoại trừ Đạo Vương cùng Đô Thiên, những người khác điện hạ cũng có thể quét ngang rồi. Chỉ là, đi đâu tìm thể xác như vậy là cái vấn đề...

Một ma tiên khác con mắt sáng ngời, cười nói:

- Thiếu Hư kia đúng là một tiên thể...

- Thiếu Hư không được!

Tiên cung Thái Tử quả quyết nói:

- Vương nương đối với hắn cực kỳ coi trọng. Người này là tụ tập Địa Ngục Đại Khí Vận mà sinh, tương lai thành tựu phi phàm, nếu ta luyện hắn thành phân thân, Vương nương chỉ sợ sẽ thật sự tức giận rồi.

Vị ma tiên kia nhíu mày, thở dài nói:

- Nói như vậy, liền chỉ có đi tìm tiên nhân di thế rồi, chỉ là hạ giới cằn cỗi chi địa bực này, ở đâu có tiên nhân di thế?

Tiên cung Thái Tử cũng nhíu mày không thôi, đột nhiên nhớ tới một chuyện nói:

- Tạm thời không cần để ý tới việc này. Ta đi gặp Vương nương, thỉnh nàng mở ra Lục Đạo, đem tiên khí đưa đến hạ giới, cứu vãn chiến cuộc!

Đột nhiên, nữ tiên đồng tên là Sóc Nguyệt kia phản hồi nói:

- Điện hạ, Tiên Vương nói nàng đã vì ngươi lặng lẽ mở ra một lối đi, bất quá Tử Tiêu Tiên Vương rất là keo kiệt, bảo ngươi cẩn thận làm việc, không

thể làm quá mức.

Tiên cung Thái Tử đại hỉ, cười nói:

- Có thể tiễn đưa tiên khí hạ giới, cũng đủ để đem chút ít loài bò sát Chư Thiên kia tàn sát hết rồi!

Mà vào lúc này, hạ giới chiến đấu đã đến thời kỳ cực kỳ mấu chốt, Đạo Vương, Huyền Hoàng vây công Đô Thiên Thần Đế, vị Đô Thiên Thần Đế này mặc dù là Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng mà bị đánh cho lọt vào trọng thương.

Mà bên kia, bọn người Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết toàn lực thúc dục Thiên Giới Phong Thần bảng cùng Đạo Kim Ngọc Bàn hai đại tiên khí, trấn áp Minh Hải Vạn Ngục Ấn, hạn chế uy năng của Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Tam đại bảo vật đối kháng, oanh kích đến bầu trời liên tục sụp đổ, bầu trời cũng trở nên càng ngày càng cao, mờ mờ ảo ảo đã cùng La Thiên cân bằng, thậm chí có xu thế siêu việt La Thiên!

Mà Giang Nam thì cùng Hồ Thiên tiểu nãi oa chung một chỗ, đối với chư hoàng đánh đập tàn nhẫn, chư hoàng không thể ngăn cản, liên tiếp bại lui.

Một trận chiến này, bởi vì Giang Nam tham dự, một phương Chư Thiên đã đại chiếm thượng phong!

Đột nhiên, hư không lần nữa chấn động, chỉ thấy lại là tiên uy chấn đãng, một kiện tiên bảo rơi xuống, hình như Kim Luân, chia làm Lục Đạo, rơi vào trong tay Hậu Thổ Phảng!

Đón lấy, từng kiện từng kiện tiên bảo từ trong cái khe Tiên Giới nhao nhao trụy lạc, hướng trong tay Địa Ngục chư hoàng rơi đi!

Hồ Thiên tiểu oa nhi ngẩng đầu nhìn bức dị tượng này, âm thanh như trẻ sơ sinh nói:

- Tiên Giới đại nhân vật, thật sự không biết xấu hổ...

Từng kiện từng kiện tiên khí trụy lạc, hướng về trong tay chư hoàng, nếu cầm trong tay những tiên khí này, thực lực chư hoàng tăng nhiều, coi như là Đạo Vương cũng không thể thừa nhận nhiều tiên khí như vậy vây công, Đạo Vương cũng sẽ nuốt hận xong việc!

Giang Nam cũng không khỏi cau mày, nhiều tiên khí như vậy nếu rơi vào trong tay chư hoàng, đánh vỡ Bất Không thân thể của hắn là chuyện tình tất nhiên, Bất Không đại đạo tuy mạnh, nhưng còn không có cường đến trình độ có thể đối chiến nhiều tiên gia chi bảo như thế!

Lại vào lúc này, một cái đại thủ từ Tiên Giới thò ra, nhẹ nhàng một vòng, san bằng khe hở Tiên Giới, lập tức không có tiên khí rớt xuống.

- Hậu Thổ đạo hữu không khỏi có chút quá không nhân hậu a?

Bên ngoài bầu trời truyền đến một thanh âm Cao Viễn, lạnh nhạt nói:

- Nói không nhúng tay vào, lại còn nhiều lần nhúng tay...

Ở trong nháy mắt ngắn ngủn này, liền có nhiều đến tám kiện tiên khí từ trong tiên giới trụy lạc, tám kiện tiên khí, đã đủ để cải biến chiến cuộc!

- Cự Đầu trong tiên giới đấu pháp, nhưng dốc sức liều mạng lại là chúng ta... Tiên Hồ Lô, khởi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1807: Cuộc Chiến Đẫm Máu. (1)

Giang Nam quát lớn, toàn lực thúc dục Tử Tiên hồ lô, khẩu hồ lô tím này vốn là bị bàn tay của Tiên cung Thái Tử cướp đi, bất quá bàn tay của Tiên cung Thái Tử bị tiên đằng trói lại, cái Tiên Hồ Lô này lại quay trở lại trong tay của hắn.

Chỉ thấy Tử Tiên hồ lô bay lên, càng lúc càng lớn, hồ lô mở miệng ra, lực hút khủng bố truyền đến, đem một kiện tiên khí hút đi, hướng Tiên Hồ Lô sa sút.

Đột nhiên, Thiếu Hư cười ha ha, cùng Vô Ưu Ma Hoàng chung một chỗ thúc dục tiên cung, một mũi tên vọt tới, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi muốn cướp đi Địa Ngục ma tiên ta ban thưởng tiên khí, phải hỏi chúng ta có đáp ứng hay không!

Oanh...

Mũi tên đâm vào phía trên Tử Tiên hồ lô, tuy không thể đem Tiên Hồ Lô bắn phi, nhưng mà đánh gãy uy năng khẩu hồ lô này, để cho kiện tiên khí kia tránh được một kiếp.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đem Tiên Hồ Lô ôm vào trong ngực. Miệng Hồ lô hướng Thiếu Hư cùng Vô Ưu Ma Hoàng, trong nội tâm Thiếu Hư cả kinh, vội vàng lách mình bỏ chạy.

Hô!

Hư không phía trước Vô Ưu Ma Hoàng sụp xuống, đem vị Ma Hoàng này tính cả tiên cung cùng một chỗ nuốt hết, sau một khắc, vị Ma Hoàng này tính cả tiên cung cùng một chỗ được thu vào bên trong Tiên Hồ Lô!

Trong Tử Tiên hồ lô nội hàm Thiên Địa, có Thiên Địa Thiên Đạo vạn đạo nguyên vẹn ở trong đó, Giang Nam toàn lực thúc dục Tiên Hồ Lô. Lập tức thời gian trong hồ lô phi nước chảy, Vô Ưu Ma Hoàng ở trong hồ lô vừa quát to một tiếng, cũng đã chết già, lập tức ngay cả thi cốt cũng bị thời gian ăn mòn thành tro, thần tính hóa thành tro tàn!

Minh Hải Vạn Ngục Ấn cái thiên đạo chí bảo này chấn động, Vô Ưu Ma Hoàng lại không có phục sinh. Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng không phải toàn năng, không có thần tính của Vô Ưu Ma Hoàng, cái thiên đạo chí bảo này cũng không cách nào trùng tạo Vô Ưu Ma Hoàng.

Mà Tử Tiên hồ lô nội hàm Thiên Địa, thần tính của Vô Ưu Ma Hoàng căn bản không cách nào từ đó đào thoát, bị Tiên Hồ Lô luyện chết mà không cách nào phục sinh tất nhiên là đương nhiên.

Hơn nữa công dụng của Tử Tiên hồ lô không chỉ có như vậy, còn có thể điều động năm mươi ba đạo tiên đạo. Phát ra công kích hủy thiên diệt địa, chỉ là muốn phát huy tiên đạo uy năng, là sự tình Giang Nam trước mắt không cách nào làm được.

Hôm nay, hắn chỉ có thể thúc dục thời gian chi lực bên trong khẩu Tiên Hồ Lô này!

- Uy năng khẩu Tiên Hồ Lô này, đủ để phá giải Minh Hải Vạn Ngục Ấn, nhưng tiếc, chỉ dựa vào ta không cách nào thúc dục bảo vật này!

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, dùng thực lực của hắn bây giờ, tăng thêm khẩu Tử Tiên hồ lô này, đủ để quét ngang Địa Ngục chư hoàng!

Đột nhiên, tiên cung ở trong Tử Tiên hồ lô chấn động không dứt, ý đồ phá tan Tử Tiên hồ lô trấn áp, đào thoát đi ra ngoài, hiển nhiên là chủ nhân của tiên cung này ở Tiên Giới xa xa triệu hoán nó.

Giang Nam thúc dục pháp lực, thúc dục Tiên Hồ Lô, ý đồ đem tiên cung này luyện hóa, chỉ là tiên nhân pháp bảo là cường đại bực nào, mặc dù hắn

có Thông Thiên chi năng, cũng không cách nào đem uy năng của Tiên Hồ Lô phát huy toàn bộ, đối với tiên cung này cũng không thể tránh được.

- Nếu có thể đem uy lực khẩu Tiên Hồ Lô này hoàn toàn phát huy, ngay cả Đô Thiên Thần Đế cũng sẽ bị ta thu, luyện hóa thành tro!

Rất nhiều tiên khí còn đang không ngừng rơi xuống, Giang Nam không hề tế lên Tử Tiên hồ lô thu những tiên khí kia, mà là thúc dục Tiên Hồ Lô đi gạt bỏ Địa Ngục chư hoàng.

Hắn phóng tới chư hoàng, Tử Tiên hồ lô trong ngực uy năng đại phóng, bá một tiếng đem Bồ Lâu Ma Hoàng thu nhập bên trong Tiên Hồ Lô, luyện hóa thành tro!

Cửu U Ma Hoàng vừa mới đạt được một kiện tiên khí, còn chưa kịp thúc dục, đột nhiên hư không quanh thân sụp xuống, cả người mang bảo cùng một chỗ được thu vào bên trong Tử Tiên hồ lô, trong khoảnh khắc bị mất mạng!

Trong Tử Tiên hồ lô trấn áp hai đại tiên khí, ở trong thế giới hồ lô không ngừng chấn động, chấn đến Tử Tiên hồ lô cơ hồ muốn từ trong tay Giang Nam rời tay bay ra.

- Khẩu Tiên Hồ Lô này, tối đa chỉ có thể trấn áp ba kiện tiên khí, vượt qua ba kiện, chỉ sợ ta ngay cả Tiên Hồ Lô cũng mất!

Giang Nam thúc dục Tử Tiên hồ lô, bá một tiếng hướng Hậu Thổ Phảng bay tới, giờ phút này Hậu Thổ Phảng cũng nhận được một kiện tiên khí, là một mặt Lục Đạo tiên luân, chứng kiến Tử Tiên hồ lô tiên uy xoắn tới, trong nội tâm không khỏi cả kinh, còn chưa kịp thúc dục tiên luân, liền thấy mặt tiên luân kia uy năng đại phóng, tự phát hộ chủ, hình thành Lục Đạo Tiên Giới, Lục Đạo Tiên Giới thay đổi liên tục, đem uy năng Tử Tiên hồ lô triệt tiêu!

- Ha ha ha ha, cái tiên khí này không giống tầm thường!

Hậu Thổ Phảng lập tức thúc dục pháp lực dũng mãnh vào tiên luân, cùng

công pháp của mình vừa vặn phù hợp, không khỏi vừa mừng vừa sợ, cười to nói:

- Chính là đại nhân vật Hậu Thổ nhất tộc ta tặng cho! Huyền Thiên giáo chủ, hồ lô của ngươi vô dụng, ta nhìn ngươi còn quát tháo như thế nào!

Lục Đạo tiên thay đổi liên tục động, lực lượng khủng bố tịch cuốn tới, Giang Nam không chiến, lách mình liền đi, phóng tới Tử Viên Ma Hoàng đang ý đồ tiếp được một kiện tiên khí, Tử Viên Ma Hoàng thấy thế, bất chấp đem kiện tiên khí kia lấy đi, quay người rời đi, e sợ cho tránh né không kịp.

Đột nhiên, Long hán Ma Hoàng vừa mới bắt lấy một kiện tiên khí, liền được thu vào bên trong Tiên Hồ Lô, vừa quát to một tiếng, thân tử đạo tiêu!

Lại có một Ma Hoàng vẫn lạc!

Chư hoàng khác lúc này đã đem vài món tiên khí còn lại thu vào trong tay, tăng thêm Thiếu Hư còn thừa lại mười ba vị cường giả, rất nhiều Ma Hoàng tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ, hợp lực thúc dục tiên khí, từng đạo uy năng hủy thiên diệt địa mãnh liệt hướng Giang Nam đánh tới.

Giang Nam quát lớn, toàn lực thúc dục Bất Không đại đạo đối chiến, Hồ Thiên tiểu oa nhi cũng sắc mặt khẩn trương, vội vàng ôm lấy Tử Tiên hồ lô, Lục Đại tiên khí oanh kích hàng lâm, Bất Không đại đạo rung chuyển, trong cơ thể Hồ Thiên tiểu oa nhi năm mươi ba đạo tiên đạo bay ra, uy năng Tử Tiên hồ lô đại tác, hai hai chống lại!

Rầm rầm rầm...

Thanh âm Tiên đạo kịch liệt bạo tạc nổ tung truyền đến, trong lúc đó uy năng càng thêm kinh khủng truyền đến, từng kiện từng kiện tiên khí phảng phất sống lại, giống như sáu tiên nhân khủng bố, sau đó sự tình thoát ly tưởng tượng của mọi người, Hồ Thiên tiểu oa nhi thân bất do kỷ bay lên, năm mươi ba đạo tiên đạo quay chung quanh bay vút lên, tràn ngập lực lượng vô biên, như là tiên nhân!

Tử Tiên hồ lô bay ra, treo cao trên đỉnh đầu của hắn, uy năng kinh người!

Oanh...

Lại một lần chấn động kịch liệt nữa truyền đến, Lục Đại tiên khí giống như không khống chế được oanh hướng Hồ Thiên tiểu oa nhi cùng khẩu Tử Tiên hồ lô kia, sau đó uy năng Minh Hải Vạn Ngục Ấn toàn bộ bộc phát, chấn đến Thiên Giới Phong Thần bảng phần phật run run, Tịch Ứng Tình, chư đế trên Phong Thần bảng nhao nhao bị đẩy lùi, trong miệng thổ huyết, nguyên một đám bị chấn đến khí tức héo đốn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1808: Cuộc Chiến Đẫm Máu. (2)

Thiên Giới Phong Thần bảng tách ra tiên uy, bá một tiếng cắt về phía Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Phía trên Đạo Kim Ngọc Bàn, Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang tam đế cũng bị chấn đến bay rớt ra ngoài, Đạo Kim Ngọc Bàn cũng đem tất cả uy năng tuôn ra, oanh kích Minh Hải Vạn Ngục Ấn!

Ầm ầm...

Ầm ầm...

Chấn động kịch liệt không dứt, đem chư hoàng chư đế chấn đến nguyên một đám thân thể bạo toái, hóa thành từng đoàn từng đoàn huyết vụ!

Một lớp công kích đột nhiên tới này là mãnh liệt bực nào, thậm chí ngay cả Đạo Vương, Huyền Hoàng cùng Đô Thiên Thần Đế cũng lọt vào trùng kích, ba tồn tại cổ xưa thổ huyết, ngã xuống bay ra.

Đây cũng không phải là địa ngục chư hoàng đem uy năng tiên khí trong tay từng người thôi phát, trên thực tế, bọn hắn chỉ thôi phát một bộ phận uy năng, ở cổ uy năng này oanh xuống, kích khởi năm mươi ba đạo tiên đạo trong cơ thể Hồ Thiên tiểu oa nhi cùng Tử Tiên hồ lô hộ chủ chống cự, trong Hồ Thiên cùng Tử Tiên hồ lô chất chứa uy năng quá mạnh mẽ, lúc phản tiến lên, tình huống liền một phát không thể vãn hồi!

Theo tiên đạo của Hồ Thiên cùng Tử Tiên hồ lô phản tiến lên, kích hoạt uy năng Lục Đại tiên khí này, để cho Lục Đại tiên khí này không tự chủ được bộc phát ra tất cả năng lượng, nhất cổ tác khí tuôn ra!

Loại tình huống này, quả thực tương đương với toàn bộ tiên đạo của tiên nhân va chạm, bởi vậy để cho Minh Hải Vạn Ngục Ấn cái thiên đạo chí bảo

này rốt cục bộc phát ra tất cả năng lượng, đi hủy diệt hết thảy tồn tại bốn phía, mà lúc này phản ứng dây chuyền tạo ra, ngay cả Phong Thần bảng cùng Đạo Kim Ngọc Bàn hai kiện tiên khí này cũng gia nhập chiến cuộc, phóng xuất ra tất cả uy năng tự bảo vệ mình!

Răng rắc...

Một tiếng giòn vang truyền đến, mặt ngoài Minh Hải Vạn Ngục Ấn cái thiên đạo chí bảo này, vậy mà hiện ra rất nhiều vết rạn rậm rạp chằng chịt, nhìn thấy mà giật mình!

Đón lấy, trên Đạo Kim Ngọc Bàn hiển hiện vết rạn, rậm rạp chằng chịt, sau đó là Thiên giới Phong Thần bảng xuất hiện nguyên một đám phá động, Hồ Thiên tiểu oa nhi thổ huyết, cùng Tử Tiên hồ lô một chỗ từ giữa không trung trụy lạc, ngã xuống đất không dậy nổi.

Hậu Thổ Phảng lấy được mặt Lục Đạo tiên luân kia vặn vẹo, tiên đạo thế giới một cái trong đó tan vỡ, vài món tiên gia chi bảo khác từng người bị hao tổn.

Huyết vụ bắt đầu khởi động, các Ma Hoàng chư đế kiệt lực khôi phục thân thể, bất quá Hoàng Đạo của bọn hắn bị hao tổn nghiêm trọng, đạo tổn thương kinh người, nguyên một đám khôi phục mà sinh thân thể vẫn là như đồ sứ, che kín vết rạn, tựa hồ đụng một cái tức nát.

Phù phù.

Tử Viên Ma Hoàng ngã xuống, vù vù thở hổn hển, trong miệng trong mũi không ngừng có máu tươi chảy ra, không còn sức đánh một trận.

Chư đế chư hoàng nguyên một đám lung la lung lay, cũng không còn có lực lượng tái chiến xuống.

Đạo Vương thổ huyết, sắc mặt tái nhợt, ngơ ngác nhìn xem một màn này, ngay cả tồn tại bực này, cũng cả kinh ngây người.

Rất nhiều tiên khí, kể cả Minh Hải Vạn Ngục Ấn cái thiên đạo chí bảo này, đều bị đánh cho nguyên khí tổn hao nhiều, uy năng suy kiệt nghiêm trọng, mà nguyên nhân gây ra, bất quá là Địa Ngục chư hoàng dùng tiên khí đi oanh kích Giang Nam cùng Hồ Thiên tiểu oa nhi, lúc này mới khiến cho phản ứng dây chuyền!

- Khục khục...

Trung tâm chiến trường, còn có một đạo đại đạo nguyên vẹn như trước chấn động, đón lấy trong đại đạo truyền đến tiếng ho khan, dần dần ngưng tụ, hóa thành hình thể Giang Nam.

Hắn cũng bị chấn nát, cũng may Bất Không đại đạo đã đạt tới tiên đạo cấp bậc, đạo đại đạo này không toái hắn liền Bất Tử, cuối cùng từ trong trường hạo kiếp này sống sót.

Hắn như trước bảo tồn lấy chiến lực đỉnh phong!

- Chúng ta thắng...

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, bốn phía bừa bộn một mảnh, các Ma Hoàng, Thần Đế ngã chỏng vó tại đó, còn có người lung la lung lay, kiên trì không nổi, suy yếu không chịu nổi. Mặc dù là Đô Thiên Thần Đế vị Mãnh Nhân này cũng không cách nào giãy dụa đứng dậy, chỉ phải nửa quỳ nửa ngồi.

Bốn phía yên tĩnh im ắng, chỉ có bầu trời còn mơ hồ có tiên quang rơi xuống.

- Chúng ta thắng...

Giang Nam lẩm bẩm nói.

- Đúng vậy, Huyền Thiên giáo chủ, các ngươi thắng.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, ha ha cười nói:

- Thế nhưng mà, chúng ta tới thu trái cây thắng lợi rồi.

Trong nội tâm Giang Nam trầm xuống, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Cực Lạc lão Phật quanh thân đắm chìm trong Phật Quang, cất bước đi tới, đón lấy Quang Vũ Thần Đế đi ra hư không, sau đó là Thiên Mẫu Thánh Hậu, Thái Hoàng lão tổ...

- Thần Đế, Ma Hoàng lọt vào trọng thương, vốn là cao cao tại thượng, hiện tại là một đám dê té trên mặt đất đợi làm thịt.

Sau lưng Quang Vũ Thần Đế, Thánh Hoàng Thần Đế mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy chư hoàng chư đế té thành một mảnh, mặc dù là Đạo Vương, Huyền Hoàng lão tổ cùng Đô Thiên Thần Đế tồn tại bực này cũng lọt vào trọng thương, ánh mắt Thánh Hoàng lộ ra vẻ thuơng hại, lắc đầu thở dài nói:

- Chư vị chính là nhân vật cao nhất của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, hôm nay lại muốn chết rồi.

Thiên Mẫu Thánh Hậu cười khanh khách nói:

- Duy nhất một lần chết nhiều tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh như vậy, nhất định rất đồ sộ a? Mà Bổn cung cũng có thể hấp thu thân thể cùng thần tính của các ngươi, thành tựu tiên nhân nhất định là cực kỳ cường đại!

Nàng hướng Đạo Vương nhìn lại, đột nhiên hung ác nói:

- Phụ lòng nhân, cái thứ nhất thôn phệ là ngươi!

Đạo Vương xóa đi vết máu ở khóe miệng, lẳng lặng nhìn xem nàng, thở dài:

- Ta và ngươi vợ chồng vốn là nhất thể, nhưng ngươi thân là Thiên Mẫu, lại làm ra sự tình muốn thôn phệ chúng sinh mà cầu Trường Sinh, ta há có thể ngồi yên không lý đến? Ta có thể phụ ngươi, nhưng không thể phụ người trong thiên hạ, chỉ có thể đem ngươi trấn phong. Bất quá ngươi nên biết, ta đối với ngươi tình ý như trước không biến, ngươi phạm chính là tử tội, mà ta như trước gắng đạt tới bảo vệ tính mệnh của ngươi...

- Im ngay!

Thiên Mẫu Thánh Hậu sắc mặt tái nhợt, ba đầu cùng một chỗ nghiêm nghị quát mắng:

- Đem ta giam giữ hơn năm ngàn vạn năm, hơn năm ngàn vạn năm tra tấn, sống không bằng chết! Vô luận như thế nào, ngươi cũng khó trốn hôm nay chi kiếp!

Đạo Vương trầm mặc, sắc mặt trở nên ôn nhu, nói khẽ:

- Ngươi còn nhớ rõ hài tử của chúng ta sao?

Thiên Mẫu Thánh Hậu thân hình chấn động, trên mặt cũng lộ ra ôn nhu khó gặp, hiển nhiên nhớ lại chuyện cũ, nhớ lại mười đứa con của mình, nàng cùng Đạo Vương tầm đó chính là vợ chồng, nhớ lại nhi nữ, sẽ nhớ lại mình cùng Đạo Vương kinh nghiệm từng chút một, những thời gian khoái hoạt kia khắc cốt minh tâm không cách nào quên mất.

Mấy người Cực Lạc lão Phật, Quang Vũ Thần Đế trong lòng nghiêm nghị, Thiên Mẫu Thánh Hậu là một tồn tại cực kỳ cường đại, lại cùng Đạo Vương là vợ chồng, nếu bị Đạo Vương cảm hóa đối với bọn họ mà nói cực kỳ không ổn!

Đột nhiên, trong hư không truyền đến một thanh âm, mở miệng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1809: Phong Hồi Lộ Chuyển

- Thánh hậu nên biết hài nhi của ngươi hôm nay đã hóa thành mười bộ xương khô a? Chính là vì người phụ lòng trước mắt ngươi cử động sai lầm, mới đưa đến mười vị hiền chất đáng thương từng cái bị chết, thế cho nên thánh hậu lẻ loi hiu quạnh, lúc này mới muốn cầu Trường Sinh. Mục đích của Thánh hậu cũng là sau khi chứng tiên, tìm về hồn phách mười vị hiền chất, phục sinh bọn hắn. Mà người phụ lòng kia rõ ràng phá hủy thánh hậu Trường Sinh đại kế, thế cho nên mẫu tử Âm Dương xa cách, loại đau nhức này, ta có thể nhận thức...

Ánh mắt của Thiên Mẫu Thánh Hậu rơi vào trên người Đạo Vương càng ngày càng lạnh, càng ngày càng lăng lệ ác liệt, lạnh lùng nói: nguồn truyện t u n g h o a n h . c o m

- Không sai! Phụ lòng người, ngươi hôm nay mơ tưởng lại dùng hoa ngôn xảo ngữ đến giấu kín đạo tâm của ta, hiện tại ta liền đem ngươi giết!

Nàng đánh về phía Đạo Vương lọt vào trọng thương, trong nội tâm Đạo Vương thảm thiết, rơi lệ nói:

- Ai có thể biết rõ, trong trường hạo kiếp kia ta nhìn con của ta từng cái rời ta mà đi, lòng ta có nhiều đau nhức...

Trong hư không, cái thanh âm kia lần nữa vang lên, cười nói:

- Thái Hoàng, ngươi còn chờ cái gì? Còn không nhanh thu hoạch thành quả thắng lợi, đi đem Minh Hải Vạn Ngục Ấn thôn phệ luyện hóa, đem hai đại vũ trụ Thiên Đạo quy nhất, hoàn thành hành động vĩ đại này?

Thái Hoàng lão tổ thân hình di động, cất bước hướng Địa Ngục thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn đi đến.

Ông...

Phía sau của hắn từng kiện từng kiện thiên đạo chí bảo hiển hiện, rõ ràng là Đạo Kim Ngọc Bàn, Trấn Tiên Đỉnh, Tàng Thiên Hồ Lô, Tạo Hóa Thần Lâu, Hóa Tiên Ngọc Bình, Thiên Đao, Thiên Ý Tru Tiên ba kiếm, Thiên Đạo Bảo Chung cùng Vạn Phật Tháp bao gồm thiên vạn giới chín đại thiên đạo chí bảo!

Vừa rồi rất nhiều tiên gia chi bảo uy năng bộc phát, Minh Hải Vạn Ngục Ấn cũng bị đánh cho tách ra tất cả uy năng, lúc này thiên đạo chí bảo kia đã hao tổn đi thất thất bát bát uy năng, không còn lực chống cự Thái Hoàng lão tổ xâm lấn!

Chỉ thấy Thái Hoàng lão tổ đi vào bên trong Minh Hải Vạn Ngục Ấn, chín đại thiên đạo chí bảo cùng cái thiên đạo chí bảo này bắt đầu dung hợp!

- Cực Nhạc đạo hữu, Quang Vũ hiền tế, các ngươi còn chờ cái gì?

Cái thanh âm kia phiêu hốt qua, cười nói:

- Các ngươi có thể tiễn đưa mấy vị bằng hữu cũ quy thiên rồi.

Cực Lạc lão Phật thở dài, đi về hướng Đô Thiên Thần Đế, hợp thành chữ thập nói:

- Đô Thiên đạo huynh, đã lâu không gặp...

Đô Thiên Thần Đế thân hình lung la lung lay, thương thế của hắn so với Đạo Vương cùng Huyền Hoàng còn nặng hơn, cười ha ha nói:

- Đã lâu không gặp, đích thật là đã lâu không gặp. Cực Nhạc đạo hữu, ngươi thân là Phật môn thế tôn, hôm nay cũng muốn giơ lên đồ đao, muốn tính mạng của ta sao? Lúc trước, ngươi là không sát sinh ah!

- Lão Phật cũng là bất đắc dĩ.

Cực Lạc lão Phật thở dài một tiếng, ngâm nga nói:

- Nếu không có thủ đoạn hàng ma, há có lòng từ bi phổ độ chúng sinh? Đô Thiên đạo huynh, ngươi đã nhập ma, biến thành ma đầu lớn nhất, lão Phật không thể không bỏ ngươi.

Đô Thiên Thần Đế cười lạnh không thôi.

Đột nhiên, Huyền Hoàng lão tổ che ngực, cười nói:

- Cực Nhạc đạo hữu, Đô Thiên là ma ta cũng không phủ nhận, không biết trong nội tâm đạo hữu, ta có là ma hay không?

- Huyền Hoàng đạo huynh là thánh nhân.

Cực Lạc lão Phật trên mặt từ bi, thở dài nói:

- Ma cùng thánh nhân, ở trong mắt lão Phật đều là ngang hàng, không khác biệt gì. Nếu ngán đường lão Phật, thánh nhân cũng thành ma. Địa Ngục bất không không thành chính quả, đây cũng là đạo của lão Phật, đạo huynh, ngươi ngán đường ta rồi.

Huyền Hoàng lão tổ cười ha ha, cười đến thổ huyết nói:

- Tốt, tốt! Tốt một cái ma cùng thánh nhân ngang hàng! Đạo hữu, ngươi ra tay đi!

Cực lạc lão Phật chần chờ thoáng một phát nói:

- Kỳ thật, dùng ta và ngươi mấy ngàn vạn năm giao tình...

Đột nhiên, cái thanh âm kia lần nữa từ trong hư không truyền đến, lạnh lùng nói:

- Cực Nhạc đạo hữu, ngươi có lòng từ bi, nhưng lòng từ bi không nên dùng sai địa phương. Nếu đạo hữu buông tha bọn hắn, vạn nhất sinh biến, ngươi hối hận không kịp!

Cực lạc lão Phật trong lòng nghiêm nghị, hướng hai người thi lễ nói:

- Ta và ngươi đạo bất đồng, xin thứ cho lão Phật vô lễ!

Hắn rốt cục động thủ, hướng Đô Thiên Thần Đế cùng Huyền Hoàng lão tổ thống hạ sát thủ!

Hồ Thiên tiểu oa nhi chứng kiến bức tràng diện này, nhịn không được rơi lệ nói:

- Không lo người tử, không lo người tử ah... Năm đó mười ba vị đạo hữu, lưng tựa lưng tác chiến, tại sao lại đi đến một bước này...

Ấu hài kia gào khóc, tiếng khóc ở trong phiến chiến trường tan hoang này lộ ra rất là bi thương.

Hắn vì Bổ thiên thần nhân mà khóc, vì mười ba vị đạo hữu mà khóc, cũng là vì chính mình mà khóc, làm cho phiến thiên địa này cũng khóc!

Mà vào lúc này, Quang Vũ Thần Đế, Trường Nhạc nương nương, Vị Ương nương nương cùng Thánh Hoàng Thần Đế phân biệt đi về hướng chư đế chư hoàng ngã xuống đất không dậy nổi kia.

- Chư vị!

Giang Nam nhẹ nhàng ho khan một tiếng, rút ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cười nói:

- Ta còn chưa chết, các ngươi liền bắt đầu chia cắt thành quả thắng lợi, không khỏi quá không đem Giang mỗ để ở trong mắt đi à nha?

- Giáo chủ, ta như thế nào sẽ không đem ngươi để ở trong mắt đâu này?

Giang Nam đột nhiên trong lòng nghiêm nghị, cảm giác được sau lưng một cổ khí tức cường đại vô biên truyền đến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên trong tiên quang hướng mình đi tới, thiếu niên kia mỉm cười nói:

- Chính là vì coi trọng ngươi, cho nên ta mới quyết định tự mình đối phó ngươi.

Thiếu niên kia trong cơ thể chất chứa một đầu tiên đạo nguyên vẹn, thân thể càng là Hoang Cổ thánh sơn thai nghén Thần Thạch, bị chín đại Hoàng Đạo luyện thành tiên thai!

Giang Nam mặt mỉm cười, đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tế lên, phiêu phù ở đỉnh đầu của mình, lấy tay đem Tử Tiên hồ lô chộp tới, cười nói:

- Đạo hữu, ta nên gọi ngươi Huyền Tổ, hay gọi ngươi là Tạo Hóa lão tổ? Ngươi tự mình đối phó ta, mà ta lại gặp qua Huyền Đô, lão nhân gia hắn chính miệng nói với ta, hắn ở bên trong trường hạo kiếp này, là vì chờ ngươi đây này.

Thiếu niên kia sắc mặt biến hóa, cười nói:

- Giáo chủ nói giỡn rồi, Huyền Tổ đã chết, Tạo Hóa cũng đã chết, là chết ở Đạo Vương chi thủ. Đạo Vương là cường đại cỡ nào? Hắn muốn giết người nào đó, người nọ há có thể sống?

- Ngươi không thừa nhận cũng không có vấn đề gì.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Bởi vì, Huyền Đô cổ tiên đang đứng sau lưng ngươi nhìn xem ngươi.

Thiếu niên kia sắc mặt kịch biến, vội vàng quay đầu lại, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trên đỉnh đầu Giang Nam rung chuyển, sau một khắc liền tới đến sau ót của hắn!

Thanh chứng đạo kiếm này uy năng nội liễm, nhưng uy năng hết thảy tách ra, chính là vì như thế lúc này mới lộ ra khủng bố, ở trong kiếm thể nho nhỏ, tích chứa năng lượng hủy thiên diệt địa!

Đinh...

Thiếu niên kia đưa tay, ngăn trở mũi kiếm, quay đầu mỉm cười nói:

- Giáo chủ lừa gạt ta sao.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1810: Cường Trung Càng Có Cường Trung Thủ. (1)

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, thân thể Tạo Hóa Huyền Tổ đã luyện thành thân thể thần tiên, tiên nhân chi thân, thân thể bực này cường đại vô cùng, vậy mà có thể tiếp được một kiếm này của hắn!

- Đáng tiếc, Bất Không đại đạo không có thể dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, nếu dung nhập trong đó, một kiếm này ta liền có thể chặt đứt nhục thể của hắn rồi...

Trong nội tâm Giang Nam thầm than, quay lại kiếm, toàn lực thúc dục Tử Tiên hồ lô, uy năng Tử Tiên hồ lô lập tức về phía trước bay tới, thôn phệ hư không, muốn đem Tạo Hóa Huyền Tổ kéo vào trong Tiên Hồ Lô luyện hóa!

Thân hình Tạo Hóa Huyền Tổ có chút lay động, trong cơ thể lập tức xuất hiện một đạo tiên đạo to lớn, kịch liệt chấn động thoáng một phát, liền đem uy năng Tử Tiên hồ lô bức về, cười nói:

- Không có tác dụng đâu, ta đã sớm luyện thành tiên đạo chính thức. Nếu ngươi có chiến lực tiên nhân, dùng tiên gia thủ đoạn đối phó ta, ta còn sợ ngươi ba phần, nhưng mà hiện tại sao...

- Ha ha ha ha...

Một tiếng cười to rõ đột nhiên vang lên, Cực Lạc lão Phật thổ huyết, ngã xuống bay ra, Đô Thiên Thần Đế đột nhiên đứng dậy, quanh thân tràn ngập uy năng vô cùng khủng bố, hư không đột nhiên kịch liệt chấn động, từng mặt đại kỳ từ trong hư không hiển hiện, tạo thành một tòa Luyện Thiên đại trận to lớn không gì so sánh được, đem tất cả mọi người bao quát ở trong đó!

Luyện Thiên đại trận ầm ầm vận chuyển, lập tức vô luận là thập đại thiên đạo chí bảo đang dung hợp, hay là bọn người chư hoàng chư đế, Đạo Vương, Huyền Hoàng, Tạo Hóa Huyền Tổ, Thiên Mẫu Thánh Hậu, Quang Vũ Thần

Đế, hết thảy đều bị đại trận luyện hóa, trong cơ thể từng đạo đại đạo rục rịch, đang muốn bay ra bên ngoài cơ thể!

Thánh Hoàng Thần Đế tu vi yếu nhất, trong cơ thể từng đạo Đế cấp đại đạo vù vù bay ra, trong khoảnh khắc liền bị luyện hóa không còn một mảnh!

Sau đó, đại đạo trong cơ thể Trường Nhạc nương nương Vị Ương nương nương cũng không khống chế được, bay ra bên ngoài cơ thể, sau đó Hoàng Đạo trong cơ thể chư hoàng chư đế cũng bay ra, gào thét hướng trong cơ thể Đô Thiên Thần Đế bay đi, để cho khí tức của Đô Thiên Thần Đế liên tiếp tăng vọt!

Thậm chí, ngay cả những tiên khí đã tàn phá kia, cũng bị tòa đại trận này khắc chế, tiên đạo trong tiên khí cũng đang chấn động không ngừng, cơ hồ cũng bị luyện ra!

Tạo Hóa Huyền Tổ sắc mặt kịch biến, bay nhào mà đi, lạnh lùng nói:

- Đô Thiên!

Đô Thiên Thần Đế đạt được chư đế chư hoàng đại đạo gia trì, khí tức càng ngày càng mạnh, cất tiếng cười to nói:

- Người rốt cục đến đông đủ, không uổng công ta bố trí xuống trận đại cục này, chỉ có như vậy, mới có thể đem các ngươi một mẻ hốt gọn, mới có thể đem toàn bộ vũ trụ Thiên Đạo khống chế nơi tay, đem thực lực của ta, đẩy hướng một cái đỉnh phong trước nay chưa có!

- Chư vị, hiện tại các ngươi nên biết ai mới là người thắng sau cùng đi à nha?

Luyện Thiên đại trận chính là đại trận có thể đem tiên nhân luyện chết, ngay cả Thiên Đạo một vũ trụ cũng có thể luyện ra, được vinh dự là bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận, tòa đại trận này lúc ở trong tay Đô Thiên Thần Đế người sáng lập này tế lên, uy năng là khổng lồ cùng khủng bố bực nào?

Lúc này Đô Thiên Thần Đế đột nhiên bạo lên, vượt qua tất cả mọi người đoán trước, hắn bị Đạo Vương cùng Huyền Hoàng lão tổ trọng thương, tất cả mọi người thậm chí kể cả Đạo Vương cũng cho rằng hắn đã không có sức đánh một trận, căn bản không cách nào tế lên trận pháp như Luyện Thiên đại trận.

Bởi vì Đạo Vương cùng Huyền Hoàng lão tổ là cường đại bực nào, căn bản không để cho Đô Thiên Thần Đế lưu thủ, cùng bọn họ giao chiến, nếu không đem hết toàn lực liền chỉ có một con đường chết!

Nhưng mà Đô Thiên Thần Đế lại hết lần này tới lần khác lưu thủ rồi, không chỉ như thế, hắn thậm chí trước đó lần thứ nhất cùng Đạo Vương giao thủ liền đã bắt đầu lưu thủ, giữ lại một bộ phận thực lực, thế cho nên mình cùng Đạo Vương lưỡng bại câu thương!

Trước đó lần thứ nhất, sở dĩ hắn lưu thủ, vì chính là nay, vì chính là đem tất cả mọi người một mẻ hốt gọn!

Nếu hắn đem hai đại vũ trụ Thiên Đạo hết thảy luyện ra, đem cường giả hai đại vũ trụ, mấy chục tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, hơn nữa luyện hóa Đạo Vương, Huyền Hoàng cùng Tạo Hóa Huyền Tổ cường giả không kém hơn tiên nhân bực này, thực lực của hắn sẽ cường đại đến loại trình độ nào?

Phải biết rằng, đơn thuần Đạo Vương, kỳ thật thực lực cũng đã vượt qua tiên nhân bình thường, lại có rất nhiều tiên khí, thiên đạo chí bảo, đem những cường giả cùng pháp bảo này hoàn toàn luyện hóa thôn phệ, thực lực của Đô Thiên Thần Đế thế tất sẽ đạt tới một cái đỉnh phong trước nay chưa có, thậm chí thẳng truy tồn tại Tiên Giới cổ xưa!

Hắn là Hỗn Độn Cổ Thần, con đường cùng thần linh tiên nhân bất đồng, không cần tu thành Hoàng Đạo mà thành tiên!

Tạo Hóa Huyền Tổ nhào tới, Cực Lạc lão Phật cùng Quang Vũ Thần Đế từ một bên chạy đến, Thiên Mẫu Thánh Hậu cũng vứt bỏ Đạo Vương, bay nhào tới, bốn nhân vật tuyệt thế quay chung quanh Đô Thiên Thần Đế dùng

mau đánh nhanh, trong khoảnh khắc liền không biết bao nhiêu chiêu đi qua, đánh cho tiên đạo bay vút lên, trong Luyện Thiên đại trận nguyên một đám thời không văng tung tóe!

PHỐC...

Đô Thiên Thần Đế ngửa đầu thổ huyết, bị bọn người Tạo Hóa Huyền Tổ, Cực Lạc lão Phật kích thương, từ lúc cùng Đạo Vương động thủ, hắn cũng đã lọt vào trọng thương, giờ phút này thương thế cũng không khỏi hẳn!

Bất quá Luyện Thiên đại trận cuốn động, phân ra nguyên một đám thời không, lập tức đem Tạo Hóa Huyền Tổ cùng bọn người Cực Lạc lão Phật tách ra, đón lấy Hoàng Đạo cuồn cuộn từ trong cơ thể các Ma Hoàng cùng chư đế bay ra, dũng mãnh vào trong cơ thể Đô Thiên Thần Đế, đợi cho Tạo Hóa Huyền Tổ cùng bọn người Cực Lạc lão Phật, Thiên Mẫu Thánh Hậu đánh tới, thương thế của Đô Thiên Thần Đế đã khỏi hẳn, thần thái sáng láng!

Luyện Thiên đại trận lần nữa nhấp nhô, trong nháy mắt diễn sinh ra vô số biến hóa, đem bọn người Tạo Hóa Huyền Tổ tách ra lần nữa, chỉ có Cực Lạc lão Phật được phóng thích đến phụ cận hắn.

Cực Lạc lão Phật sợ hãi, vội vàng quay người liền đi, nhưng thấy hư không mênh mông, vậy mà không có đường lui, chỉ phải xoay người kiên trì cùng Đô Thiên Thần Đế chiến một trận.

Một trận chiến này, Cực Lạc lão Phật phát huy ra chiến lực trước nay chưa có, thậm chí đem chứng đế chi bảo hàng ma xử của mình tế lên, hôm nay hàng ma xử sớm đã biến thành pháp bảo uy năng tiếp cận tiên khí, trong tay hắn đại phóng hào quang.

Cực Lạc lão Phật triển khai Kim Thân, cầm trong tay hàng ma xử, uy phong lẫm lẫm, hắn Kim Thân bất diệt, cường độ có thể so với Đô Thiên Thần Đế vị Hỗn Độn Cổ Thần này, hai vị tồn tại cổ xưa sâu sắc ra tay, từng quyền đến thịt, đánh cho Thiên Băng Địa Liệt, dĩ nhiên là lấy cứng chọi cứng thân thể chém giết!

Hai người này, một cái giống như Cổ Thần khai thiên tích địa, một cái giống như vàng ròng quán chú Kim Phật, ở trong nháy mắt liền chiến đến thời điểm kịch liệt nhất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1811: Cường Trung Càng Có Cường Trung Thủ. (2)

Oanh...

Hàng ma xử bạo toái, đón lấy Kim Thân của Cực Lạc lão Phật run rẩy, trong cơ thể từng đạo Hoàng Đạo cùng nửa khuyết tiên đạo bay ra, phần phật bay vào trong cơ thể Đô Thiên Thần Đế.

Bành...

Hắn Kim Thân nổ tung, toái đầy đất.

Đô Thiên Thần Đế thổ huyết, lại bị lọt vào bị thương không nhẹ, bất quá hấp thu luyện hóa pháp lực tu vi của Cực Lạc lão Phật, lại để cho khí tức của hắn tăng vọt, không chỉ thương thế khỏi hẳn, hơn nữa pháp lực cũng tăng vọt một mảng lớn!

- Đạo hữu, cái này là lương thực!

Đô Thiên Thần Đế cười ha ha, vẻ mặt hưng phấn, thúc dục đại trận đem Tạo Hóa Huyền Tổ xoắn tới, Tạo Hóa Huyền Tổ kinh hãi, thân hình nhảy tung, ở trong nguyên một đám thời không của Luyện Thiên đại trận nhảy lên bất định, từ một cái thời không nhảy đến cái thời không khác, bất quá Luyện Thiên đại trận biến hóa là phiền phức phức tạp bực nào, tùy ý tốc độ hắn nhanh đến thiên hạ tuyệt luân, cũng vẫn bị dần dần gần hơn!

- Hỗn Độn Cổ Thần ta khai thiên tích địa, dùng vạn linh chúng sinh làm thức ăn lương thực, thậm chí ngay cả tiên nhân cũng là lương thực của chúng ta! Mà các ngươi, là lương thực ta gieo xuống, hiện tại đã đến mùa thu hoạch rồi!

Đô Thiên Thần Đế nhìn xem Tạo Hóa Huyền Tổ càng ngày càng gần, cười khẩy nói.

Trong nội tâm Tạo Hóa Huyền Tổ sợ hãi, mà những Địa Ngục chư hoàng cùng Chư Thiên chư đế chưa chết kia, nguyên một đám cũng là kinh hãi gần chết, Hoàng Đạo trong cơ thể không ngừng bị luyện ra, chen chúc hướng Đô Thiên Thần Đế bay đi!

Thậm chí, Thái Hoàng lão tổ cũng bị vây ở bên trong thập đại thiên đạo chí bảo, cũng lọt vào Luyện Thiên đại trận luyện hóa, không cách nào thoát thân!

Mà vào lúc này, Giang Nam cũng ở trong Luyện Thiên đại trận xuyên thẳng qua, phi đến bên cạnh các Chư Thiên vạn giới đại đế, trong mi tâm tiên quang lóe lên, liền đem các đại đế thu nhập trong mi tâm của mình!

Hắn tinh thông Luyện Thiên đại trận, tu vi cũng không bị hao tổn, hơn nữa giờ phút này đại bộ phận tinh lực của Đô Thiên Thần Đế đặt ở trên thân bọn người Tạo Hóa Huyền Tổ, hắn còn có thể ở trong Luyện Thiên đại trận qua lại tự nhiên.

Bất quá, Giang Nam cũng biết, nếu bọn người Tạo Hóa Huyền Tổ, Quang Vũ cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu bị Đô Thiên Thần Đế thôn phệ, chính mình sẽ trở thành mục tiêu kế tiếp của Đô Thiên Thần Đế!

Khi đó, mặc dù hắn tinh thông Luyện Thiên đại trận, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Bởi vậy, hắn nhất định phải ở trước khi Tạo Hóa Huyền Tổ chết, đem tất cả mọi người giải cứu ra, sau đó nhảy vào Luyện Thiên đại trận!

Bọn người Hồ Thiên tiểu oa nhi, Thông U, Địa Hoàng, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình, Tinh Quang, Minh Thổ bị hắn hết thảy cứu lên, đưa vào bên trong Tử Phủ của mình, Giang Nam lập tức phóng tới Huyền Hoàng lão tổ, lại vào lúc này, chỉ thấy Huyền Hoàng lão tổ bị Luyện Thiên đại trận xoáy lên, mang đến trung tâm đại trận!

Thân hình Giang Nam liên tục chớp động, truy hướng Huyền Hoàng lão

tổ, bất quá hiển nhiên Đô Thiên Thần Đế đã chú ý tới hắn, đại trận trong thời gian ngắn liền có mấy tỷ biến hóa diễn sinh, để cho hắn thủy chung không cách nào tiếp cận Huyền Hoàng lão tổ!

- Huyền Hoàng đạo hữu, ngươi cũng cùng lên đường a!

Đô Thiên Thần Đế đem Huyền Hoàng lão tổ xoắn tới, cười lạnh nói.

Ầm ầm...

Thân hình Huyền Hoàng lão tổ đột nhiên gia tốc, sau một khắc hiện ra ở trước người Đô thiên thần đế, một chưởng khắc ở ngực Đô Thiên Thần Đế.

Đô Thiên Thần Đế thổ huyết, bay ngược mà ra, kinh thanh nói:

- Luyện Thiên đại trận? Ngươi như thế nào biết trận pháp của ta?

Huyền Hoàng lão tổ cười ha ha, ở đâu còn có bộ dạng héo đốn không chịu nổi như vừa rồi, thân hình chấn động, các loại đại thần thông tinh diệu đến cực điểm huy sái, cười nói:

- Bất luận công pháp gì, ta một mắt nhìn đi là xong tại ngực, Đô Thiên đạo hữu, Luyện Thiên đại trận của ngươi tuy tinh diệu, nhưng ta nghiên cứu lâu như vậy, há có thể sẽ không biết?

Giang Nam thấy nghẹn họng nhìn trân trối, lập tức quay người hướng Đạo Vương phi thân mà đi, thầm nghĩ:

- Huyền Hoàng lão tổ cái thằng này, rõ ràng cũng che giấu thực lực, những Bổ Thiên lão quái vật này, quả nhiên không có một cái nào là loại lương thiện...

Huyền Hoàng lão tổ rốt cục thể hiện ra một mặt kinh thái tuyệt diễm của hắn, trong tay hắn, Đạo Vương tiên đạo thần thông hiện lên, lăng lệ ác liệt vô cùng, giống như một Đế Hoàng vũ trụ Càn Khôn, làm cho Đô Thiên Thần Đế liên tiếp bại lui!

Đột nhiên thần thông của hắn lại biến đổi, hóa thành Tạo Hóa Thần Lâu, thậm chí ngay cả Tạo Hóa Huyền Tổ thần thông cũng ở trong tay của hắn tái hiện!

Đón lấy, Tiên hồ lô của Hồ Thiên lão tổ, Thiên Mẫu Thánh Hậu Thiên Ngục, Càn Khôn lão tổ Phi tiên Thần Quang, Bỉ Ngạn Nữ Đế Bỉ Ngạn kim kiều bao gồm thần thông của rất nhiều tồn tại cường đại trong tay hắn tái hiện, tinh diệu tuyệt luân, thậm chí không kém hơn những tồn tại cường đại này tự mình thi triển!

Đô Thiên Thần Đế luống cuống tay chân, Huyền Hoàng lão tổ thần thông tinh diệu, thậm chí ngay cả hắn Luyện Thiên đại trận cũng thi triển đi ra, để cho hắn trở tay không kịp.

Tạo Hóa Huyền Tổ thấy thế, không khỏi đại hỉ, không trốn ngược lại hướng bên này tiếp cận, ý định cùng Huyền Hoàng lão tổ liên thủ tiêu diệt Đô Thiên Thần Đế!

Bất quá, Đô Thiên Thần Đế rất nhanh đứng vững trận tuyến, bắt đầu phản kích, cười nói:

- Huyền Hoàng đạo hữu, tài hoa của ngươi ta cũng dị thường kính nể, bất quá ngươi nghiên cứu công pháp người khác, thật sự hao phí quá nhiều tinh lực, thế cho nên xao lãng bản thân! Chỉ có con đường của mình, mới là con đường Vấn Đỉnh đỉnh phong, công pháp cùng thần thông những người khác chỉ có thể tham khảo, mà ngươi lại hao tốn cơ hồ tất cả tinh lực của mình! Ngươi che dấu lâu như vậy, nhất định là muốn bại vong trong tay của ta!

Hắn thăm dò thủ đoạn của Huyền Hoàng lão tổ, liền không hề bó tay bó chân, mà là đại khai đại hợp, lấy cứng chọi cứng, bỏ qua Huyền Hoàng lão tổ hết thảy thủ đoạn, trực chỉ bản thể Huyền Hoàng lão tổ!

Huyền Hoàng lão tổ rốt cục bị thương, thổ huyết, Tạo Hóa Huyền Tổ thấy thế, vội vàng quay người liền trốn, Huyền Hoàng lão tổ trốn chạy, hắn tinh thông Luyện Thiên đại trận, tốc độ bỏ chạy vẫn còn phía trên Tạo Hóa

Huyền Tổ, rất nhanh vượt qua Tạo Hóa Huyền Tổ.

Lại vào lúc này, Luyện Thiên đại trận tái khởi biến hóa, Đô Thiên Thần Đế xuất hiện ở bên người Huyền Hoàng lão tổ.

Tuy Huyền Hoàng lão tổ tinh thông Luyện Thiên đại trận, nhưng mà hắn ở đại trận biến hóa, có thể nào so sánh Đô Thiên Thần Đế cái người sáng lập này?

Hai người dùng mau đánh nhanh, rốt cục, Huyền Hoàng lão tổ đẫm máu, nuốt hận ngã xuống đất, một thân đại đạo bị Đô Thiên Thần Đế luyện hóa thôn phệ, thân tử đạo tiêu!

Mà vào lúc này, Giang Nam dĩ nhiên đi vào bên người Đạo Vương, muốn đem Đạo Vương thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, đột nhiên lại chần chờ xuống.

Lúc này Đạo Vương như trước nhìn như héo đốn không chịu nổi, bất quá Giang Nam kiến thức đến thủ đoạn của Huyền Hoàng lão tổ, không khỏi hoài nghi Đạo Vương phải chăng cũng là như Huyền Hoàng cùng Đô Thiên, có lá bài tẩy của mình chưa sử xuất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1812: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (1)

Ở hắn nhìn soi mói, hai con ngươi của Đạo Vương dần dần sáng lên, sáng ngời có chút quá phận.

Trong nội tâm Giang Nam càng thêm khẳng định, vị tồn tại trước mắt này tất nhiên có lá bài tẩy cùng lực lượng của hắn.

- Vì sao Sư huynh không cứu Huyền Hoàng lão tổ?

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Huyền Hoàng lão tổ chết trận, bị Đô Thiên Thần Đế thôn phệ, trong nội tâm rầu rĩ hỏi.

Đạo Vương sắc mặt cổ quái, nói khẽ:

- Huyền Hoàng đạo hữu muốn nhân cơ hội này thoát kiếp, nếu ta cứu hắn, chẳng phải là hư mất chuyện tốt của hắn?

Giang Nam đang suy tư hàm nghĩa những lời này, đột nhiên ống tay áo của Đạo Vương phất một cái, Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, thân bất do kỷ bị tống xuất Luyện Thiên đại trận, thanh âm của Đạo Vương truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Đây là cuộc chiến của mười ba người chúng ta, đem sư đệ các ngươi liên quan đến trong đó, ta lòng có xấu hổ. Sư đệ, ngươi mang theo bọn người Đông Cực ly khai, trận đại chiến này, có thể sống sót phi tiên hay không, liền là một lần hành động này rồi!

Giang Nam nhíu mày, đang muốn nhảy vào Luyện Thiên đại trận, đột nhiên dừng bước lại, hướng phía dưới nhìn lại, không khỏi hút một hơi khí lạnh!

Chỉ thấy ở phía dưới Luyện Thiên đại trận, nguyên một đám tiên đạo phù

văn vô cùng khổng lồ hiện ra, như là từng mặt Kim Bảng, dán ở dưới mặt, đem hư không phía dưới Luyện Thiên đại trận phong tỏa.

Những tiên đạo phù văn này tích chứa uy năng vô biên, một tấm phù văn liền tương đương với một tiên nhân, chỉ ở hư không phía dưới Luyện Thiên đại trận liền có 99 mặt phù văn!

Đón lấy, lại có càng nhiều phù văn bay ra, cũng là 99 mặt, phong ấn bên trái Luyện Thiên đại trận, sau đó lại là 99 mặt phù văn bay ra, dán phía bên phải đại trận.

Cũng không lâu lắm, từng mặt tiên đạo phù văn đem Luyện Thiên đại trận cao thấp tả hữu bốn phương tám hướng hết thảy bao phủ, hóa thành một hình lập phương cự đại, kim chói!

- Tử Tiêu Tiên Vương luyện chế tiên phù. . .

Giang Nam ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Sự tình Đạo Vương đạt được Tử Tiêu Tiên Vương truyền thừa, người khác không biết, đều cho rằng Đạo Vương là đệ tử của Hồ Thiên lão tổ, nhưng Giang Nam đã từng đi qua Đế Tôn truyền pháp chi địa, lại lòng dạ biết rõ, biết rõ Đạo Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương liên hệ mật thiết!

Hơn nữa, lúc trước Đạo Vương đã từng đối với hắn mơ hồ đề cập qua sự tình cùng tồn tại Tiên Giới cổ xưa câu thông, cùng vị tồn tại kia thương nghị phương pháp xử lý đối kháng trường hạo kiếp này.

Lúc ấy Giang Nam cũng không để ở trong lòng, hiện tại xem ra, chỉ sợ Đạo Vương sớm đã nhận được bảo vật của Tử Tiêu Tiên Vương, vì một trận chiến cuối cùng này mưu đồ không biết bao lâu!

Tạo Hóa Huyền Tổ đang chờ đợi một cơ hội đem tất cả đối thủ một mẻ hốt gọn, Đô Thiên Thần Đế cũng đang chờ đợi một cơ hội đem tất cả đối thủ một mẻ hốt gọn, Đạo Vương cũng là như thế!

Hiện tại, cơ hội của hắn đã đến.

- Tử Tiêu Tiên Vương cái quỷ hẹp hòi này!

Tiên Giới Hậu Thổ Tiên cung, đột nhiên truyền đến một thanh âm tức giận, Hậu Thổ Tiên Vương tức giận, hiển nhiên đang quan sát hạ giới chinh chiến, cười lạnh nói:

- Cái quỷ hẹp hòi này, còn đem mình nói hiên ngang lẫm liệt như thế nào, còn không phải e sợ cho đệ tử của mình thua, sớm liền bày ván cục, luyện chế rất nhiều tiên phù cho đệ tử của mình!

Tiên cung Thái Tử xông vào trong cung, cầu kiến Hậu Thổ Tiên Vương nói:

- Vương nương, Tử Tiêu Tiên Vương không trượng nghĩa, rõ ràng vụng trộm đem rất nhiều tiên phù đưa đến hạ giới! Hắn làm ra loại chuyện này, vi phạm hiệp định của bọn người Vương nương cùng hắn ngày đó, kính xin Vương nương ra mặt, cùng hắn lý luận!

Hậu Thổ Tiên Vương nhíu mày, lắc đầu nói:

- Không thể. Tử Tiêu cáo già, bố cục đã lâu, chúng ta cũng bắt không được chân ngựa của hắn, nếu nói hắn can thiệp hạ giới tranh đấu, hắn tất nhiên phủ nhận, ngươi cũng cầm không ra bằng chứng. Ngược lại là ngươi, âm thầm giúp đỡ Ma Hoàng hạ giới, rơi xuống rất nhiều tay cầm. Nếu vi nương đi cùng Tử Tiêu phân rõ trắng đen, ngược lại bị hắn cắn ngược.

Tiên cung Thái Tử có chút không cam lòng, tranh luận nói:

- Chẳng lẽ Vương nương muốn nhận thua hay sao?

Hậu Thổ Tiên Vương cười nói:

- Sự tình Hạ giới, chỉ là chuyện nhỏ, tranh đấu nho nhỏ mà thôi, làm gì cùng Tử Tiêu cãi nhau trở mặt? Không đáng, hắn keo kiệt, vì điểm việc nhỏ

ấy, trăm phương ngàn kế, để cho hắn hơn một hồi là được. Vi nương cách Tiên Quân chi cảnh đã đến gần, không thích hợp lại dẫn xuất thị phi.

Tiên cung Thái Tử vẫn là không cam lòng, kháng âm nói:

- Thế nhưng mà, việc này như thành, Hậu Thổ Tiên cung ta liền có thể nhiều ra hơn hai mươi ma tiên. . .

- Tử Tiêu chưa hẳn có thể đắc thắng, dù sao đằng sau còn có một Huyền Đô Tiên Quân nhìn xem. Ta xem chừng hắn cũng là toi công bận rộn một hồi, cần gì cùng hắn xung đột?

Hậu Thổ Tiên Vương chuyển khai chủ đề, cười nói:

- Sau khi sự tình Hạ giới kết thúc, ta liền muốn bế quan, trùng kích Tiên Quân cảnh giới, mưu cầu thành tựu Tiên Quân. Những ngày này, ngươi tới quản lý công việc Tiên cung.

Tiên cung Thái Tử gật đầu đồng ý, trong mắt hiện lên nhất đạo tinh mang.

Hậu Thổ Tiên Vương cho hắn lui, đôi mắt dễ thương chớp động, nhìn về phía hạ giới, cười nói:

- Tử Tiêu đạo hữu, ngươi không phúc hậu một lần. Ta cũng không phúc hậu một lần. Người khác có chết hay không không sao cả, Thiếu Hư lại cần phải sống. . .

Nàng duỗi ra một ngón tay ngọc thon dài, cách Tiên Giới Đại Thiên thời không hướng hạ giới điểm đi.

Mà ở Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới giao hòa chi địa, bên trong Luyện Thiên đại trận, Thiếu Hư giãy dụa đứng dậy, toàn lực khôi phục tu vi, Đô Thiên Thần Đế đối phó Tạo Hóa Huyền Tổ, Luyện Thiên đại trận đối với hắn khắc chế cũng không lớn.

Hắn chính là tiên thể, năng lực khôi phục kinh người, rất nhanh khôi phục

hành động. Lập tức đem các Ma Hoàng thu nhập mi tâm Tử Phủ, hướng bên ngoài Luyện Thiên đại trận trốn chạy mà đi.

Chỉ là giờ phút này Đô Thiên Thần Đế ở đâu cho càng nhiều người nữa chạy ra Luyện Thiên đại trận?

Tòa đại trận này chuyển động, thời không thác loạn như tơ, mặc dù là Thiếu Hư tinh thông Luyện Thiên đại trận, nhất thời trong chốc lát cũng khó có thể chạy ra Luyện Thiên đại trận.

Lại vào lúc này, một đạo tiên quang xuyên qua Luyện Thiên đại trận, hóa thành từng con đường trải ở trước mặt Thiếu Hư, nối thẳng ngoài trận, tùy ý Luyện Thiên đại trận vận chuyển như thế nào, cũng không cách nào rung chuyển tiên quang đại đạo này mảy may!

Thiếu Hư vừa mừng vừa sợ, vội vàng cất bước leo lên tiên quang đại đạo này, đi nhanh phóng tới bên ngoài Luyện Thiên đại trận.

Bất quá bao lâu, hắn đi ra ngoài trận, quay đầu nhìn lại, không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy từng đạo tiên đạo phù văn đem Luyện Thiên đại trận bao phủ!

- Đây là. . . Đạo Vương thủ đoạn!

Trong lòng hắn giật mình:

- Đạo Vương ở trong tiên giới có người!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1813: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (2)

Mà ở bên ngoài đại trận, Giang Nam nhìn xem tiên đạo phù văn bao phủ Luyện Thiên đại trận kia, trong lòng rung động không hiểu:

- Hồ Thiên lão sư nói, hắn một người đệ tử sẽ bình định hạo kiếp, xem ra hoàn toàn chính xác không có nói sai, Đạo Vương đích thật là có được tiền vốn cùng trí tuệ bình định hạo kiếp. . . Những lão ngoan đồng này, quả nhiên không có một cái nào là nhân vật đơn giản!

Đột nhiên, lòng hắn có cảm giác, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách hắn không xa, một thiếu niên áo vàng đứng trong hư không, phảng phất dung nhập thiên địa, lại phảng phất nhảy ra phiến thiên địa này, đứng ở giữa không trung Tiên Giới màng thai hư vô mờ mịt, cho người một loại cảm giác quái dị.

- Huyền Đô cổ tiên!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cất bước hướng thiếu niên áo vàng kia đi đến.

- Tử Xuyên bái kiến đạo huynh.

Giang Nam thi lễ, cười nói.

Thiếu niên áo vàng kia đúng là Huyền Đô cổ tiên, phảng phất lo lắng cùng hắn liên lụy càng nhiều Nhân Quả nữa, làm phiền hà hắn, bởi vậy ngay cả hắn cái thi lễ này cũng không muốn thừa nhận, chăm chú trả lễ nói:

- Bái kiến đạo hữu. Đạo hữu có thể để cho đồ nhi kia của ta đi ra không?

Giang Nam nao nao, biết hắn nói đúng là Tịch Ứng Tình, lúc này đem Tịch Ứng Tình mời ra Tử Phủ, Tịch Ứng Tình nhìn thấy Huyền Đô cổ tiên,

vội bước lên phía trước chào, đứng sau lưng hắn.

- Một kiếp này qua đi, cũng có cơ hội phi tiên xuất hiện, đạo hữu mời ra đạo hữu khác đi, miễn cho chậm trễ tiền đồ của bọn hắn.

Huyền Đô cổ tiên ánh mắt chớp động, hướng Giang Nam nói.

Giang Nam bất đắc dĩ, chỉ phải đem bọn người Giang Tuyết, Tinh Quang, Minh Thổ thỉnh ra Tử Phủ bản thân, bất quá hắn lại lưu lại, không có mời Hồ Thiên tiểu oa nhi ra, e sợ cho bị Huyền Đô cổ tiên nhìn ra sơ hở.

Huyền Đô cổ tiên chăm chú dò xét hắn, phảng phất xem thấu hết thảy cách nghĩ trong lòng của hắn nói:

- Còn có một vị tiểu đạo hữu, vì sao không có mời đi ra?

Giang Nam cắn răng, cười khan nói:

- Hắn vừa sinh ra không bao lâu, không thích hợp gặp gió, miễn cho nhiễm phong hàn.

Huyền Đô cổ tiên lắc đầu, rất là chân thành nói:

- Đạo hữu, lời này của ngươi đã nói sai. Hồ Thiên lão tổ tuy chuyển thế trọng sinh, nhưng mà ngươi vì hắn cải tạo tiên thể, đã có tiên nhân chi thân, lại chất chứa tiên đạo, hắn đã là tiên nhân, hơn nữa là tồn tại cường đại bên trong tiên nhân, chỉ là tạm thời không cách nào khống chế lực lượng bản thân mà thôi, há có thể yếu đuối?

Trong nội tâm Giang Nam ầm ầm, Giang Tuyết cũng không khỏi khẩn trương lên, tỷ đệ hai người tâm thần bất an.

Huyền Đô cổ tiên nhìn xem mi tâm của hắn, lẳng lặng nói:

- Đạo hữu, ngươi yên tâm, ta chỉ là muốn kết Nhân Quả.

Giang Nam lại lần nữa cắn răng, đột nhiên đem Hồ Thiên tiểu oa nhi từ

trong Tử Phủ mời ra, khẩn trương nói:

- Huyền Đô đạo huynh, ngươi kết một hồi Nhân Quả, chẳng lẽ liền không lo lắng chọc một tràng Nhân Quả khác sao?

Hồ Thiên tiểu oa nhi ôm Tử Tiên hồ lô thật chặc, ngẩng đầu nhìn Huyền Đô cổ tiên, mặc dù hắn là Hồ Thiên lão tổ, giờ phút này trong nội tâm cũng không khỏi lo sợ bất an.

Hắn tuy cường đại, nhưng mà trước mắt còn không cách nào khống chế lực lượng, mà Huyền Đô cổ tiên lại một Tiên Giới Cự Đầu, nhân vật bậc này, coi như là hắn hoàn toàn khống chế lực lượng bản thân, chỉ sợ cũng bị đối phương bóp chết!

Huyền Đô cổ tiên thò tay, ở dưới Giang Nam cùng Giang Tuyết nhìn soi mói ôm lấy tiểu oa nhi giống như đồ sứ này, cao thấp dò xét. Cuối cùng nhất ánh mắt rơi vào phía trên Tử Tiên hồ lô.

Sắc mặt vị cổ tiên này biến hóa, buông Hồ Thiên tiểu oa nhi, cung kính hướng Tử Tiên hồ lô trong lòng ngực của hắn thi lễ, cười nói:

- Kiếp số cũng là định số. Ngươi ở kiếp này từ trong Tiên Hồ Lô sinh ra đời, là sư đệ của ta. Hồ Thiên sư đệ, ngươi thoát kiếp rồi, sau khi ngươi phi tiên, không cần phải đi Tử Tiêu Tiên cung gặp Tử Tiêu Tiên Vương, có thể đ Tiên Đế cung.

Hồ Thiên tiểu oa nhi giật mình, Giang Nam cùng Giang Tuyết cũng là vừa mừng vừa sợ, trong đầu có chút mộng, không biết Huyền Đô cổ tiên vì sao nói như vậy.

Huyền Đô cổ tiên chỉ vào hồ lô, cười nói:

- Cái Tiên Hồ Lô này là hạt giống hồ lô trong tay sư tôn ta Tiên Đế, rơi vào hạ giới hoá thành tiên đằng kết xuất hồ lô, bởi vậy trong hồ lô này chửa sinh ra sinh linh, là sư đệ của ta. Bởi vậy ngươi có thể thoát kiếp, bất quá những người khác vẫn còn trong kiếp.

Giang Nam hưng phấn nói:

- Cái tiên đằng này là ta gieo xuống, đạo huynh, ngươi nói ta có tính sư đệ của ngươi hoặc là sư thúc gì đó hay không?

Trong ánh mắt của hắn lộ ra chờ mong chi sắc, chăm chú nhìn Huyền Đô cổ tiên, thiếu niên áo vàng kia có chút nhức đầu, đã qua sau nửa ngày nói:

- Không tính.

Giang Nam ngạc nhiên, cả giận nói:

- Cái này không công bình! Tiên đằng là ta trồng, ta thu thập tiên quang mới nuôi lớn tiên đằng, thật vất vả mới khiến cho nó kết xuất một cái hồ lô, ta vì sao không tính?

Huyền Đô cổ tiên đầu càng lớn, lắc đầu nói:

- Ngươi không phải hồ lô.

Giang Nam chán nản, đột nhiên con mắt sáng ngời, cười nói:

- Tiên đằng của ta lại kết xuất một cái hồ lô, không được sao?

Huyền Đô cổ tiên không để ý tới hắn, ngẩng đầu nhìn hướng Tinh Quang Đại Đế, ánh mắt rơi vào phía trên quan tài bằng vàng sau lưng hắn.

Tinh Quang Đại Đế sắc mặt khẩn trương, Huyền Đô cổ tiên đột nhiên chỉ một ngón tay, quan tài bằng vàng chấn động, bên trong truyền đến một tiếng kêu thảm của Thiên Ý lão tổ.

Tinh Quang Đại Đế sắc mặt kịch biến, vội vàng khai mở quan tài nhìn lại, chỉ thấy thân thể Thiên Ý lão tổ bạo toái, bạo chết ở trong kim quan!

- Ngươi!

Tinh Quang Đại Đế vừa sợ vừa giận, đang muốn phát tác, Huyền Đô cổ

tiên nói:

- Nỗi khổ năm ngàn bốn trăm vạn năm trấn áp, còn không đáng được ta chém giết hắn, ta chỉ là xấu nhục thể của hắn, vì hắn lưu lại một đường sinh cơ. Ngươi bây giờ lấy đi thần tính của hắn, để cho hắn chuyển thế trọng sinh còn kịp.

Tinh Quang Đại Đế vội vàng quay người liền đi, khống chế quan tài bằng vàng chạy như bay mà đi, lạnh lùng nói:

- Huyền Đô, ngươi hư mất tu vi của hắn ở kiếp này, làm như vậy là để chấm dứt Nhân Quả, rồi lại cùng ta nhiễm lên Nhân Quả. Tương lai ta thành tiên, leo lên Tiên Giới, tất nhiên tìm ngươi kết thúc!

Huyền Đô cổ tiên không cho là đúng, nói khẽ:

- Ngươi tiễn đưa hắn chuyển thế, mau chóng gấp trở về, không thể bỏ qua trận cơ duyên phi tiên này.

Tinh Quang Đại Đế nao nao, tâm tình phức tạp, hắn mới vừa nói sau khi phi tiên cùng Huyền Đô kết thúc Nhân Quả, chưa từng nghĩ Huyền Đô lại còn nhắc nhở hắn mau trở lại, miễn cho bỏ qua cơ hội phi tiên.

Huyền Đô cổ tiên quay đầu, nhìn về phía Luyện Thiên đại trận cùng tiên đạo phù văn.

Bên trong Luyện Thiên đại trận chiến đấu như trước còn tiếp tục, bất quá uy năng của tiên đạo phù văn dĩ nhiên đã bắt đầu thúc dục!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1814: Không Tự Do, Ta Cận Kề Cái Chết. (1)

Ầm ầm…

Uy năng những phù văn kia đột nhiên đại tác, năng lượng tiên đạo khủng bố bộc phát, trong nháy mắt liền đem trọn tòa Luyện Thiên đại trận đè sập, bành bành bành, từng mặt đại kỳ đoạn đi, uy năng cường đại truyền lại đến trên thân mỗi người trong đại trận!

Đô Thiên Thần Đế dẫn đầu lọt vào trọng thương, thân thể bị chấn nát bấy, Hỗn Độn Cổ Thần hoàn toàn chính xác cường đại vô cùng, hắn lần nữa ngưng tụ thân thể, bất quá đợt uy năng tiên đạo thứ hai truyền đến, thân thể Đô Thiên Thần Đế lại toái!

Cùng lúc đó, Thánh Hoàng Thần Đế, Trường Nhạc Nữ Đế, Vị Ương Nữ Đế tu vi yếu nhất, hơn nữa bị luyện đi một thân Thần Đế đại đạo, tại chỗ thân tử đạo tiêu!

Quang Vũ Thần Đế cũng bị chấn đến thân thể bạo liệt, Tạo Hóa Huyền Tổ bị đánh thành một khối Thần Thạch tiên thai chín khiếu, Thiên Mẫu Thánh Hậu thét lên, thân thể khổng lồ bị áp súc chỉ có cao đến một người, còn đang không ngừng thổ huyết, mà thập đại thiên đạo chí bảo bị áp súc tới cực điểm, cơ hồ bị đánh thành nhất thể!

Duy chỉ có Đạo Vương thân ở trong công kích, không có bị bất luận tổn thương gì, những tiên đạo phù văn này công kích bỏ qua hắn, hết thảy rơi ở trên thân người khác.

Thân thể Đô Thiên Thần Đế liên tục bạo toái, hắn là trung tâm những tiên đạo phù văn này công kích, những người khác chỉ là bị ảnh hưởng đến.

Bất quá dù vậy, tất cả mọi người bọn hắn ngoại trừ Đạo Vương ra, đều gặp phải một hồi tai hoạ ngập đầu!

Chín khiếu Thần Thạch bay lên, bọc lấy Thiên Hậu, Quang Vũ, phóng tới thiên đạo chí bảo bị luyện làm một thể kia!

- Thái Hoàng, thúc dục thiên đạo chí bảo, liên thủ đối kháng!

Chín khiếu Thần Thạch nghiêm nghị quát.

Bành…

Thân thể Đô Thiên Thần Đế bạo toái lần nữa, cơ hồ muốn thân tử đạo tiêu, đột nhiên, hư không chấn động, một bàn tay màu vàng xanh nhạt từ thời không xa xôi thò ra, một quyền hung hăng oanh kích ở phía trên tiên đạo phù văn biến thành đại trận.

Năm trăm chín mươi bốn mặt tiên đạo phù văn của Tử Tiêu Tiên Vương lập tức bốn phương tám hướng bay đi, lại bị bàn tay này một quyền phá vỡ!

Bàn tay lớn kia thăm dò vào trong đại trận, lấy tay một trảo, liền bắt lấy Đô Thiên Thần Đế, hướng ngoài trận thẳng đi.

- Một đoạn Nhân Quả khác.

Huyền Đô cổ tiên mỉm cười, trong mi tâm Tử Phủ một tòa Tạo Hóa tiên đỉnh gào thét bay ra, nửa độ mà kích, trong đỉnh tiên quang tuôn ra, như là dải lụa trảm hạ!

- Huyền Đô Tiên Quân!

Cánh tay kia bị tiên quang trong đỉnh trảm đoạn, chỉ nghe trong hư không truyền đến gầm lên giận dữ, chỉ thấy thủ chưởng kia mặc dù đoạn, nhưng lòng bàn tay sáu chỉ lại mở ra, đột nhiên bắn ra, đem Đô Thiên Thần Đế bắn vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa!

Sau đó bàn tay này đột nhiên biến hóa, hóa thành một Cổ Thần, quanh thân tràn ngập Hồng Mông đại đạo cuồng dã vô biên, ánh mắt hướng Huyền Đô cổ tiên xem ra, lăng lệ ác liệt như đao.

- La Ma, Cổ Thần Hỗn Độn Thần quốc, năm đó ta rơi vào kiếp số cũng có một phần của ngươi a?

Tạo Hóa tiên đỉnh bay ra, hướng phía dưới chấn động, liền đem nam tử kia đánh về nguyên hình, lại biến thành một bàn tay, thu nhập trong đỉnh trấn áp.

Huyền Đô cổ tiên thu hồi Tạo Hóa tiên đỉnh, lạnh nhạt nói:

- Đô Thiên là nhi tử của ngươi? Từ lúc năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, ta liền từ trên người hắn nhìn thấy bóng dáng của ngươi, ngươi phái hắn ra, ý đồ lẫn vào Tiên Giới, hiện tại bị thua lại muốn cứu hắn đi. Đô Thiên có thể đi, đoạn Nhân Quả này chưa ngừng, tương lai ngươi sẽ cùng hắn chung một chỗ gánh chịu cái Nhân Quả này, cũng sẽ bị ta trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm.

- Hừ!

Trong hư không truyền đến một tiếng kêu đau đớn, cái thanh âm kia đi xa, cười lạnh nói:

- Đáng hận, những cổ tiên kia chỉ là trấn áp ngươi, mà không phải luyện hóa chết ngươi, thế cho nên ngươi tránh được một kiếp này. . .

- Bọn hắn rất muốn luyện chết ta.

Huyền Đô cổ tiên lạnh nhạt nói:

- Chỉ đáng tiếc chính là, bọn hắn tìm không được đạo quả của ta. Đạo quả của ta ký thác vào trong tiên giới, đạo quả bất diệt ta liền bất diệt, cho nên bọn hắn chỉ có thể trấn áp ta.

Ở bên trong tiên đạo phù văn đổ tán, thiên đạo chí bảo đã tương dung lập tức bắt đầu bành trướng, đem hết thảy mọi người bám vào phía trên bảo vật này tung bay, Quang Vũ Thần Đế, Thiên Mẫu Thánh Hậu cùng Tạo Hóa Huyền Tổ hướng ra phía ngoài trốn chạy mà đi.

Bọn hắn liên tục lọt vào trọng thương, giờ phút này không còn sức đánh một trận!

Bá…

Đạo Vương hiện ra ở trước mặt bọn họ, ngăn trở đường đi.

Thiên Mẫu Thánh Hậu quát chói tai:

- Phụ lòng người, ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt, không niệm tình vợ chồng sao?

Sắc mặt Đạo Vương phức tạp, đột nhiên thở dài, Thiên Mẫu Thánh Hậu lập tức từ bên cạnh hắn vượt qua, lộ ra vẻ không đành lòng, từng mặt tiên đạo phù văn bay tới, Thiên Mẫu Thánh Hậu quát to một tiếng, bị luyện thành tro bụi.

Quang Vũ Thần Đế cùng Tạo Hóa Huyền Tổ trong nội tâm sợ hãi, vội vàng hướng về sau bay đi. Đạo Vương cũng không truy kích, vẫn đứng tại chỗ.

Mà vào lúc này, Quang Vũ cùng Tạo Hóa Huyền Tổ ngay ngắn dừng bước lại, chỉ thấy ở trước mặt bọn họ, Huyền Đô cổ tiên lẳng lặng đứng ở nơi đó, Quang Vũ Thần Đế sắc mặt âm tình bất định, đột nhiên lạnh lùng nói:

- Huyền Đô cổ tiên, còn nhớ rõ hay không? Nếu ngày đó không có ta đánh chết đầu Tiên Thiên Thần Ma kia, ngươi há có thể có hôm nay thoát khốn?

- Cho nên ta đến đoạn đoạn Nhân Quả này.

Huyền Đô cổ tiên lẳng lặng nói:

- Ngươi có thể đi.

Quang Vũ Thần Đế như được đại xá, vội vàng phi thân mà đi. Tạo Hóa

Huyền Tổ sắc mặt âm tình bất định, cũng muốn xám xịt bỏ đi. Chỉ thấy đỉnh đầu của Huyền Đô cổ tiên, Tạo Hóa tiên đỉnh bay lên, khẩu Tạo Hóa tiên đỉnh này còn thiếu một cái đỉnh tai, mà chỗ đỉnh tai khác, Hoàng Tổ bốn đầu bốn tay bốn chân chồm hỗm tại đó, cười nói:

- Huyền Tổ lão huynh, ngươi đây là ý định đi nơi nào?

- Huyền Tổ?

Tạo Hóa Huyền Tổ nở nụ cười, nháy mắt mấy cái nói:

- Ai là Huyền Tổ?

Hoàng Tổ cười hắc hắc nói:

- Đừng làm rộn, chủ thượng đã thoát khỏi kiếp số, ngươi cũng nên trở về vị trí cũ rồi.

Tạo Hóa Huyền Tổ quay người liền đi, cả giận nói:

- Ta không phải Huyền Tổ, các ngươi nhận lầm người rồi!

Tốc độ của hắn cực nhanh, một độn tầm đó liền vượt qua nguyên một đám thế giới, nhưng mà tùy ý hắn phi độn như thế nào, lại hoảng sợ phát hiện mình thủy chung chỉ là ở trước mặt Huyền Đô cổ tiên đi dạo.

Cái trán Tạo Hóa Huyền Tổ toát ra mồ hôi lạnh, gia tốc trốn chạy, lại thủy chung chỉ là tại nguyên chỗ đảo quanh.

Huyền Đô cổ tiên lẳng lặng nhìn xem hắn, đã qua thật lâu, nói khẽ:

- Trở về a.

- Ta không quay về!

Tạo Hóa Huyền Tổ nổi giận, nổi trận lôi đình, chửi ầm lên nói:

- Ta không quay về, ta không muốn cùng Hoàng Tổ cái đầu ngu xuẩn này sống chung một chỗ! Ta còn muốn hưởng thụ nơi phồn hoa, ta còn muốn thành tiên làm tổ! Ta không là nô tài của ngươi, không phải đỉnh thượng thần thú của ngươi, lão tử muốn tự do tự tại, lão tử muốn vô câu vô thúc, mới không cần ngây ngốc ngồi xổm trên đỉnh của ngươi, một ngồi xổm là vài tỷ năm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1815: Không Tự Do, Ta Cận Kề Cái Chết. (2)

Huyền Đô cổ tiên nói khẽ:

- Ta cho ngươi năm ngàn bốn trăm vạn năm tự do, còn chưa đủ sao?

Tạo Hóa Huyền Tổ ngẩn ngơ, nổi giận mắng:

- Năm ngàn bốn trăm vạn năm tự do? Ngươi đem nó gọi là tự do sao? Lão tử ám toán ngươi, năm ngàn bốn trăm vạn năm qua nơm nớp lo sợ, luôn lo lắng ngươi tìm đến ta báo thù, luôn cẩn thận từng li từng tí, đề phòng cái này đề phòng cái kia, e sợ cho bị người nhìn ra sơ hở, ngươi gọi nó tự do? Đi con mẹ nó tự do!

Hoàng Tổ cười hắc hắc nói:

- Trở về Tạo Hóa tiên đỉnh, ngươi liền không cần lo lắng cái này lo lắng cái kia rồi. . .

- Cái rắm!

Tạo Hóa Huyền Tổ vò đã mẻ lại sứt, cả giận nói:

- Đó là tiên đỉnh sao? Đó là lồng giam, là ngục giam, chỉ có ngươi cái ngu ngốc này mới có thể vui tươi hớn hở ngồi xổm ở phía trên!

Hắn phi thân lên, đánh về phía Huyền Đô cổ tiên, thảm thiết vô cùng, lạnh lùng nói:

- Không tự do, ta thà chết!

Huyền Đô cổ tiên thân hình bất động, Tạo Hóa tiên đỉnh đại phóng hào quang, tiên uy truyền đến, triệu hoán chi âm truyền đến, trên mặt Tạo Hóa Huyền Tổ lộ ra vẻ hoảng sợ, kiệt lực giãy dụa, nhưng ở đâu giãy dụa thoát

được?

Bá…

Hắn thân bất do kỷ rơi vào phía trên Tạo Hóa tiên đỉnh thiếu thốn đỉnh tai kia, bị uy năng tiên đỉnh khắc chế, không tự chủ được chồm hỗm xuống.

Tạo Hóa Huyền Tổ gào khóc, khóc đến như là nước mắt người. Hoàng Tổ cười hắc hắc không ngừng nói:

- Huyền Tổ lão huynh, ngươi ngược lại là thật khoái hoạt, ngay cả bộ dáng cũng thay đổi, ta suýt nữa nhận không ra ngươi rồi. Chúng ta đến tâm sự, ngươi những năm này tao ngộ. . .

Tạo Hóa Huyền Tổ không hề khóc, không hề tức giận mắng, phảng phất đã tiếp nhận kết quả này, như tượng gỗ chồm hỗm tại đó, bên tai truyền đến âm thanh lải nhải của Hoàng Tổ.

Lòng của hắn phảng phất đã chết.

Huyền Đô cổ tiên đi về hướng Đạo Vương, Đạo Vương thản nhiên, không có ý đồ đào tẩu.

Từng mặt tiên đạo phù văn cực lớn bay múa, đoàn tụ cùng một chỗ, sau lưng hắn hóa thành một hư ảnh đỉnh thiên lập địa, cái hư ảnh này chính là thuần túy tiên đạo chế tạo mà thành, giống như cổ tiên hàng lâm, cho người cảm giác áp bách vô cùng trầm trọng!

Giờ khắc này, chư hoàng chư đế, đều cảm giác được một loại khí phách quân lâm thiên hạ!

Chư hoàng chư đế, bản thân cũng đã là Thiên Địa bá chủ, nhưng mà ở trước hư ảnh này, lập tức chỉ cảm thấy chính mình hết thảy thành tựu, phảng phất đều không coi là cái gì!

Hư ảnh này to lớn cao ngạo, mặc dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ở

trước mặt của hắn, cũng là không có ý nghĩa!

- Tử Tiêu Thần Đế. . .

Có người thấp giọng nói.

Bộ dáng hư ảnh kia cùng bộ dáng Thần Đế cung phụng trong Thiên Cung đệ bát trọng của bọn họ phảng phất. Rõ ràng là tồn tại đầu tiên của Chư Thiên vạn giới chứng đạo thành tiên. Vị Tiên Vương mở thiên cung thứ tám, Tử Tiêu Tiên Vương hư ảnh!

- Đạo huynh. . .

Tử Tiêu Tiên Vương hư ảnh hướng Huyền Đô cổ tiên chắp tay nói:

- Đạo huynh kiếp số đã đủ, làm gì đuổi tận giết tuyệt?

- Kiếp số đã đủ, đuổi tận giết tuyệt?

Huyền Đô cổ tiên lắc đầu nói:

- Trấn áp sự hiện hữu của ta chưa gặp nạn, Nhân Quả chưa ngừng, ta như thế nào xem như kiếp số đã đủ? Về phần đuổi tận giết tuyệt vậy thì càng là một câu chê cười. Ta chỉ là đoạn Nhân Quả, đáng chết thì giết. Nên thả thì thả, cũng không đuổi tận giết tuyệt. Đạo hữu, ngươi cảnh giới chưa tới, không biết đạo lý trong đó.

Sắc mặt Tử Tiêu Tiên Vương cứng đờ, đột nhiên ha ha cười nói:

- Đạo huynh, ngươi có chỗ không biết, năm đó bọn người Đạo Vương trấn áp ngươi, là xuất phát từ ta bày mưu đặt kế. Bởi vì Chư Thiên vạn giới chính là chỗ sinh dưỡng của ta, ngươi cùng với Tiên Quân khác đại chiến, rơi vào giới này. Các ngươi ở chỗ này đánh đập tàn nhẫn, cơ hồ khiến Chư Thiên vạn giới hủy diệt. Bởi vậy ta không thể không ra hạ sách này, đem ngươi phân thây trấn áp.

Huyền Đô cổ tiên gật đầu nói:

- Ta biết rõ.

Tử Tiêu Tiên Vương trong lòng nghiêm nghị, dư vị ý tứ những lời này của hắn, trong lòng biết hắn tất nhiên cũng muốn thượng giới tìm cách đoạn một đoạn Nhân Quả này với mình. Tao ngộ của mười ba người trấn áp hắn, chỉ sợ sẽ hàng lâm đến trên đầu của mình.

- Nếu ta không ngăn trở ngươi, Chư Thiên vạn giới bị hủy, cái Nhân Quả này có thể to lắm.

Tử Tiêu Tiên Vương cười nói:

- Đạo huynh, ngươi những năm này ý đồ thoát kiếp, tử thương vô số sinh linh, cái Nhân Quả này lại là như thế nào tính toán?

Huyền Đô cổ tiên dừng bước lại, hắn những năm này ý đồ thoát kiếp, chế tạo từng tràng kỷ kiếp, trong kỷ kiếp vô số sinh linh cùng Thần Ma chết vì tai nạn, hắn ở trong nội tâm Chư Thiên vạn giới sinh linh, cơ hồ biến thành một hồi ác mộng!

Tử Tiêu Tiên Vương cười nói:

- Cái Nhân Quả này, ai đến cùng ngươi kết thúc? Đã không cách nào kết thúc, vậy thì mời đạo huynh tạm thời buông. Đệ tử ta cùng ngươi Nhân Quả dây dưa, vậy thì mời đạo huynh đặt ở trên người của ta.

Huyền Đô cổ tiên gật đầu nói:

- Tốt, ta sẽ trấn áp ngươi đến đoạn đoạn Nhân Quả này.

Sắc mặt Tử Tiêu Tiên Vương lại cương rồi, ha ha cười cười, đột nhiên từng mặt phù văn bọc lấy Đạo Vương hướng lên trời phóng đi, Đạo Vương thở dài, có chút tiêu điều đứng trên từng mặt phù văn, hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam ôm Hồ Thiên tiểu oa nhi ngẩng đầu hướng hắn xem ra, Đạo Vương lại nhìn về phía Chư Thiên vạn giới, Chư Thiên vạn giới đã

cùng Địa Ngục vạn giới dung làm một thể.

Đạo Vương rơi lệ, hắn biết rõ, chính mình vừa đi, chỉ sợ liền khó trở lại cố thổ sinh dưỡng mình rồi, khó chứng kiến từng gương mặt quen thuộc rồi.

Tiên đạo phù văn lôi cuốn lấy hắn phá vỡ Tiên Giới hàng rào, đem tiên kiếp ngăn cản ở bên ngoài, biến mất trong tiên giới.

- Sư đệ, thông qua cái tế đàn này, ta và ngươi có thể liên lạc!

Một tòa tế đàn từ trong Tiên Giới hàng rào rơi xuống, rơi xuống trước mặt Giang Nam.

Giang Nam đem tế đàn này thu hồi, ngẩng đầu nhìn lên Tiên Giới, chỉ thấy đạo khe hở kia dần dần khép kín.

Huyền Đô cổ tiên như trước không có rời đi, mà là im im lặng lặng đứng ở nơi đó, nhìn xem cảnh tượng thập đại thiên đạo chí bảo dung hợp quy nhất, mà vào lúc này, Thiếu Hư đem Địa Ngục chư hoàng còn sống thả ra, đứng ở một chỗ khác, ánh mắt lửa nóng nhìn xem bức cảnh tượng này.

- Thời cơ phi tiên mà đi cuối cùng. . .

Ánh mắt bọn người Giang Tuyết, Minh Thổ cũng vô cùng nóng bỏng, nhìn chằm chằm vào thiên đạo chí bảo bên trong dung hợp.

Bọn hắn vì giờ khắc này đã chờ đợi thời gian quá dài, đây là hi vọng phi tiên cuối cùng trong vũ trụ mới, từ đó về sau, Thiên Đạo vô cùng cường đại, đoạn tuyệt hi vọng thành tiên, bởi vậy bọn hắn chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào cơ hội phi tiên cuối cùng này.

Ánh mắt Tịch Ứng Tình chớp động, nhìn xem bên trong thiên đạo chí bảo dung hợp, chỉ thấy ở bên trong dung hợp thiên đạo chí bảo, thân ảnh Thái Hoàng lão tổ như ẩn như hiện.

Chương 1816: Bất Xá Tái Hiện. (1)

Hắn thấp giọng nói:

- Thái Hoàng, ngươi cũng đang chờ đợi giờ khắc này a...

- Thiên Đạo dung hợp quy nhất, là thời cơ những người khác khiêu thoát thiên đạo tốt nhất, cũng mà ngươi là thời cơ khiêu thoát thiên đạo tốt nhất, trong tích tắc triệt để dung hợp, ngươi sẽ tạm thời khôi phục thần trí, thoát khỏi Thiên Đạo, đây là mưu đồ của ngươi a. . .

Đột nhiên, Ly Sửu Ma Hoàng kinh thanh nói:

- Thiên đạo chí bảo triệt để dung hợp! Cơ hội phi tiên sắp xuất hiện!

Đây là một khắc kích động nhân tâm, Thiên Đạo hoàn toàn dung hợp, cơ hội phi tiên xuất hiện, vô luận địa ngục hay là chư thiên Hoàng Đạo Cực Cảnh, đều có được hy vọng phi tiên!

Trong quá trình Thiên Đạo không ngừng dung hợp, địa ngục chư Hoàng đã cảm giác được Hoàng đạo bản thân ký thác vào trong Thiên Đạo bắt đầu xuẩn xuẩn dục động, lực trói buộc của Thiên Đạo đối với Hoàng đạo càng ngày càng yếu!

Không chỉ có như thế, Giang Tuyết, Minh Thổ Chư thiên Đại Đế, cũng cảm giác được Hoàng đạo bản thân ký thác vào trong La Thiên Thiên Đạo cũng có một loại dấu hiệu bay vút lên!

Chứng đạo thành tiên trong chứng đạo, chứng chính là Thiên Đạo, nhảy ra ngoài Thiên Đạo là có thể hóa tiên đi, địa ngục chư Hoàng có tiền vốn này, về phần chư thiên chư Đế thì là bởi vì Thiên Đạo có thiếu, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể ký thác, càng đừng nói chứng đạo thành tiên .

Bất quá, hiện tại Thiên Đạo dung hợp, Thiên Đạo đối với Hoàng đạo trói buộc rớt xuống thật to, liền cho bọn hắn một cơ hội!

Cơ hội này loé lên rồi biến mất, nếu nắm chặc không tới cơ hội này, sau này sẽ không người nào có thể nhảy ra ngoài!

La Thiên cao ở trên chư thiên chấn động, Thiên Đạo từ trong La Thiên bay ra, từng đạo Thiên Đạo tráng quan bao la hùng vĩ, chen chúc mà đến, dung nhập vào trong Thiên Đạo chí bảo uy năng càng ngày càng mạnh này.

Từng tôn Hoàng Đạo Cực Cảnh quay chung quanh Thiên Đạo chí bảo đang dung hợp định hình này, vẻ mặt kích động.

Cũng không lâu lắm, một ngụm kim quan bay tới, Tinh Quang Đại Đế rốt cục đã tìm đến, nghĩ đến hắn đã đưa thần tính của Thiên Ý Lão Tổ đi chuyển thế, cũng không muốn buông tha cho cơ hội phi tiên này.

Đột nhiên, từng tôn Thần Đế bay tới, đó là đám người Hoang Tổ, Nguyên Quân, Trấn Thiên, Linh Đạo Tử, đến đây xem lễ.

Bỗng nhiên, lại có địa ngục từng tôn Ma Đế bay đến đây, cũng xa xa đứng lại, nhìn một màn tráng quan này.

Thiên Đạo dung hợp, tản mát ra một loại ba động trấn áp cổ kim, loại uy năng này mênh mông rộng lớn như thế, để cho mọi người không khỏi biến sắc.

Thanh âm Hoang Tổ khàn khàn, lẩm bẩm nói:

- Thiên Đạo chưa hoàn toàn tan ra làm một thể, tản mát ra uy năng, cũng đã trấn áp chư thiên cùng địa ngục! Nếu hoàn toàn dung hợp, người nào có thể nhảy ra ngoài Thiên Đạo, chứng đạo chánh quả?

Những chư Đế khác trên mặt sợ hãi, hôm nay uy năng Thiên Đạo đã cường đại đến trình độ làm người tuyệt vọng, có thể nghĩ, sau này trong năm tháng vô tận, chư thiên và đất ngục vô số hạng người tài trí thông thiên sẽ bị

ngăn trở ở trước mặt Thiên Đạo, nhiều nhất chỉ có thể đem Đại Đạo bản thân ký thác vào trong Thiên Đạo, nhưng muốn nhảy ra ngoài Thiên Đạo, căn bản không có khả năng này!

- Thiên Đạo uy năng quá nặng, đây là muốn đoạn tuyệt hy vọng chúng ta thành tiên a. . .

Một địa ngục Ma Đế lẩm bẩm nói.

Bọn họ những tồn tại này ở trong lòng vạn niệm câu hôi, nhưng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh lại đang kích động, Tử Viên Ma Hoàng lẩm bẩm nói:

- Cơ hội cuối cùng đã tới, không uổng công chúng ta liều chết tranh nhau. Đáng tiếc, không có đoạt được chánh thống vũ trụ mới. . .

Trận chiến này, tranh đoạt chánh thống không có thắng bại, chỉ có một người thất bại, chư thiên vạn giới chư Đế là người thất bại, địa ngục vạn giới chư Hoàng cũng là người thất bại. Nhưng mà hy vọng phi tiên, lại mỗi người đều có phần, đây đã là thu hoạch làm bọn hắn mừng rỡ!

Đột nhiên, Vĩnh Hằng Ma Hoàng kinh hô:

- Có cái gì không đúng, có cái gì không đúng! Hoàng đạo của ta không cách nào cảm ứng được !

Tiếp theo, từng tôn Ma Hoàng sắc mặt kịch biến, từng cái từng cái thất thanh kinh hô, dần dần nhấc lên một cuộc xôn xao.

- Hoàng đạo của ta cũng không cách nào cảm ứng được!

- Ta cũng vậy!

- Xảy ra chuyện gì? Hoàng đạo mà chúng ta ký thác vào Thiên Đạo sao lại mất đi cảm ứng?

. . .

Đám người Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang nhìn về phía địa ngục chư Hoàng, từng cái từng cái không giải thích được, bất quá bọn hắn cũng có thể nhìn ra được, khí tức địa ngục chư Hoàng kịch liệt suy sụp!

Minh Thổ Đại Đế sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói :

- Tình huống như thế, phảng phất là có người đột nhiên tước đoạt Hoàng đạo mà bọn họ ký thác vào trong Thiên Đạo, đem cảnh giới của bọn hắn từ Hoàng Đạo Cực Cảnh đánh rơi xuống. . .

- Ta biết rồi! Là Thái Hoàng Lão Tổ!

Thông U sắc mặt kịch biến, thất thanh nói:

- Thái Hoàng Lão Tổ lợi dụng cơ hội Thiên Đạo dung hợp, tước đoạt Hoàng đạo mà bọn họ ký thác vào trong Thiên Đạo, đem những Hoàng đạo này làm của riêng! Hắn đây là tính toán tụ họp địa ngục chư Hoàng Hoàng đạo, thừa dịp cơ hội này, bản thân nhất cử siêu thoát, chứng đạo phi tiên a! Hắn. . . Rất có ý nghĩ!

Cửu Tiêu Đại Đế thất thanh nói:

- Không thể nào, Thái Hoàng đã dung nhập vào Thiên Đạo, dung nhập vào Thiên Đạo hắn đã không có ý thức của mình, làm sao có thể nghĩ ra loại độc kế này, thôn phệ Hoàng đạo của địa ngục chư Hoàng thành tiên?

Giang Nam đột nhiên vỗ tay khen ngợi, cười nói:

- Nếu như là thời kỳ tầm thường, hắn thật sự không có ý thức của mình, bất quá Thiên Đạo hoàn toàn dung hợp, Thiên Đạo đối với chúng ta trói buộc hạ xuống thấp nhất, đối với hắn trói buộc cũng hạ xuống điểm thấp nhất! Cho nên lúc này Thái Hoàng Lão Tổ đã có ý thức của mình. Chiêu này hay, cao, tuyệt, không cần tốn nhiều sức là có thể cướp lấy chư Hoàng Hoàng đạo, thành tựu bản thân, phi tiên mà đi!

Hắn khen không dứt miệng, đối với cử động của Thái Hoàng Lão Tổ cũng

là thưởng thức cùng bội phục vạn phần, cười nói:

- Thái Hoàng Lão Tổ từ trước nói với ta, bản thân mưu đồ thật lớn, ta vốn còn có chút không tin, bây giờ nhìn lại, hắn mưu đồ đúng là không nhỏ!

Chư Đế đồng loạt hướng hắn xem ra, Thông U Thần Đế cả giận nói:

- Hoàng đạo của chúng ta ký thác vào trong La Thiên, La Thiên Thiên Đạo cùng Thiên Đạo chí bảo tương dung, ngay cả Hoàng đạo của chúng ta cũng sẽ bị cắn nuốt, ngươi lại còn có thể cười được!

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhìn Huyền Đô Cổ Tiên một cái, cười nói:

- Thái Hoàng Lão Tổ cường thịnh trở lại, cũng chỉ có thể chiếm cứ 99 Hoàng đạo phi tiên, sẽ không trở thành cái họa tâm phúc. Hơn nữa, hắn chưa chắc liền có thể phi tiên. . .

Hắn mới vừa nói tới đây, Hoàng đạo của chư Đế ký thác vào trong La Thiên từ La Thiên chen chúc bay ra, bị Thiên Đạo lôi cuốn hướng Thiên Đạo chí bảo bay đi.

Mà vào lúc này, thân hình Thái Hoàng từ trong Thiên Đạo chí bảo kia bay ra, thiếu niên lông mi trắng kia quanh thân Hoàng đạo quay cuồng, kinh khủng chí cực, đem tu vi của hắn đẩy tới một tình cảnh đáng sợ!

Chương 1817: Bất Xá Tái Hiện. (2)

Tu vi của hắn đã bao trùm ở trên chư Hoàng chư Đế, nếu như thôn phệ Hoàng đạo của La Thiên chư Đế nữa, thế tất sẽ tập hợp đủ 99 Hoàng đạo!

Nếu hắn thành công chứng đạo phi tiên, tất nhiên có nhảy trở thành tồn tại cường đại trong Tiên nhân phi thăng, cổ kim hãn hữu!

La Thiên Thiên Đạo bay tới, rốt cục bay vào trong Thiên Đạo chí bảo này, La Thiên chư Đế, đám người Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, Địa Hoàng, Thần Vũ, Cửu Tiêu thân thể đại chấn, nhất thời cảm giác được Hoàng đạo của mình gặp phải tước đoạt, từng cái từng cái cảnh giới bị đánh rớt!

Thái Hoàng Lão Tổ, rốt cục tề tựu 99 Hoàng đạo!

- Cơ hội phi tiên, cuối cùng đã tới!

Trong miệng Thái Hoàng Lão Tổ truyền đến thanh âm, vang dội thiên địa:

- Không uổng công ta mưu kế nhiều năm như vậy! Chư vị đạo hữu, cả đời này, chỉ có một người phi tiên, chỉ có một sự thành công!

Hắn trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống chư Hoàng chư Đế, mỉm cười nói:

- Mà người này, chính là ta.

Hắn mặc dù được thành công, trên mặt cũng lộ ra nụ cười, nhưng trong ánh mắt lại không có nửa phần vui mừng cùng mừng rỡ, phảng phất hắn hết thảy được mất cũng không liên quan đến mình, cũng là bản thân thiết kế tốt từng bước hành động, sau đó làm từng bước hành động, từng bước từng bước lấy được thắng lợi!

Cảm thụ của hắn, tình cảm của hắn, cũng đã không cách nào ảnh hưởng đến tâm cảnh của hắn.

Tước đoạt thành tựu của tất cả Hoàng Đạo Cực Cảnh, chứng đạo phi tiên, chỉ là một cái mục tiêu của hắn, hoàn thành mục tiêu, hắn còn có thể vì mình thiết kế mục tiêu kế tiếp, tiếp tục mưu tính mưu kế.

Chư Hoàng chư Đế thấy một màn như vậy, từng cái từng cái thất hồn lạc phách, trên mặt vẻ tuyệt vọng .

Hôm nay Thái Hoàng Lão Tổ cường đại như thế, tề tựu 99 Hoàng đạo, đã là trên đời vô địch, trừ Bổ Thiên thần nhân cùng Đạo Vương, Đô Thiên đã rời đi, ai còn là đối thủ của hắn?

Bọn họ bè lũ xu nịnh, vì cơ hội phi tiên giao ra nhiều như vậy, không nghĩ tới cuối cùng thành công chẳng qua là thành toàn một tiểu nhân vật mà từ trước bản thân không có không coi vào đâu!

Tịch Ứng Tình đột nhiên cười, cười đến rất vui vẻ, cười to nói:

- Thái Hoàng, nhạc phụ, sao ngươi còn không có chứng đạo phi tiên?

Thái Hoàng Lão Tổ hơi ngẩn ra, sắc mặt đột nhiên thay đổi, thất thanh nói:

- Thiên Đạo đã dung hợp, tại sao ta không có chứng đạo phi tiên?

Không chỉ hắn ngây dại, chư Hoàng chư Đế cũng ngây dại, theo lý thuyết Thiên Đạo hoàn toàn dung hợp, sẽ có cơ hội chứng Tiên hiện lên, để cho bọn họ có thể nhảy ra ngoài Thiên Đạo, chứng đạo phi tiên mà đi.

Nhưng mà hiện tại, Thái Hoàng Lão Tổ đánh cắp Hoàng đạo của bọn họ, lại còn không có chứng đạo phi tiên đi, cùng tình hình trong tưởng tượng của bọn họ rất là bất đồng!

- Vấn đề ra ở nơi đâu, nhạc phụ ngươi biết không?

Tịch Ứng Tình trên mặt nụ cười, cất bước hướng hắn đi tới, mỉm cười nói:

- Bởi vì ngươi còn thiếu hụt một cái Thiên Đạo chí bảo. Cái Thiên Đạo chí bảo này, là U Đế sưu tầm thiên hạ mảnh nhỏ Thiên Đạo luyện, vì vậy bị gọi là U Đế Quỷ Thuyền.

- U Đế Quỷ Thuyền?

Thái Hoàng Lão Tổ thất hồn lạc phách, đột nhiên lòng có nhận thấy, hướng phía sau Huyền Đô Cổ Tiên nhìn lại, chỉ thấy trong hư không phía sau Huyền Đô Cổ Tiên, một chiếc quỷ thuyền khổng lồ từ từ lái tới, trên chiếc quỷ thuyền kia, đám người U Đế, Chiến Thiên Ma Quân, Hạm Đạm Yêu Quân đứng ở đầu thuyền, bồng bềnh đung đưa chạy nhanh đến phía sau Huyền Đô Cổ Tiên, dừng lại.

- Một Thiên Đạo chí bảo cuối cùng, nguyên lai là thiếu hụt Thiên Đạo chí bảo này, đưa đến ta không cách nào phi tiên. . .

Thái Hoàng Lão Tổ tâm thần đại loạn, đột nhiên phi thân lên, hướng U Đế Quỷ Thuyền đánh tới.

Tịch Ứng Tình cười ha ha, đón nhận Thái Hoàng Lão Tổ, hai người ở giữa không trung va chạm, bộc phát ra uy năng vô tận.

Hai người tách ra, riêng phần mình đứng ở trong hư không, Tịch Ứng Tình áo phần phật, vẻ mặt hoảng hốt, cảm giác được một màn trước mắt này phảng phất trở lại mấy trăm năm trước, một màn mấy trăm năm trước kia, bản thân bỏ qua hết thảy, cùng Thái Hoàng Lão Tổ tranh nhau.

Trận chiến ấy, bản thân lưng đeo hết thảy, lưng đeo quá nhiều gánh nặng, bất xá mà bỏ, đánh với Thái Hoàng một trận, cuối cùng Thái Hoàng thành thần mà đi.

Mà bây giờ hắn lần nữa cùng Thái Hoàng Lão Tổ trực diện tương đối , mà trận chiến này, Thái Hoàng Lão Tổ là muốn thành tiên!

Một màn này, giống như thời gian Luân Hồi, vòng một vòng trở lại nguyên điểm.

Một loại cảm xúc nồng đậm từ đáy lòng hắn dâng lên, tâm tình của hắn cùng trận chiến mấy trăm năm trước ấy dung hợp, giờ khắc này, giống như là Cổ Tiên bảo bình trông coi hết thảy tình cảm mở ra, khuynh đảo, trong thiên địa tràn ngập bi ai, bi thương, yêu thương, hữu tình, thân tình cùng bất xá. . . vô cùng nồng nặc.

Cái loại tâm tình này nồng đậm như thế, làm cho người ta bất giác ở giữa rơi lệ đầy mặt, phảng phất thấy một nam tử cô độc mà cao ngạo, vì mình lưng đeo hết thảy, nghĩa vô phản cố mà chịu chết!

Phía sau Tịch Ứng Tình, áo choàng phần phật triển khai, phô ra một mảnh thiên màn rộng lớn hàng tỉ dặm, giơ tay lên nói:

- Nhạc phụ, xin mời!

Hắn chí lớn kịch liệt, thét dài nói:

- Vì trận chiến ấy, vì ân oán giữa ngươi và ta, nên chấm dứt thôi

Thái Hoàng lão tổ nhìn về phía Tịch Ứng Tình, ánh mắt lại từ trên người Tịch Ứng Tình chuyển qua trên người Huyền Đô cổ tiên, sắc mặt Huyền Đô cổ tiên lạnh nhạt nói:

- Ngươi yên tâm, ta sẽ không nhúng tay.

Thái Hoàng lão tổ thở phào một cái, ánh mắt lần nữa rơi vào trên người Tịch Ứng Tình, thản nhiên nói:

- Mời!

Giang Nam nhìn về phía hai người, tâm thần kích đãng, một trận chiến này rốt cuộc đã tới, người khác không thể nào hiểu được vì sao Tịch Ứng Tình cố ý muốn cùng Thái Hoàng lúc này chiến một trận, nhưng mà hắn lại

lòng dạ biết rõ, biết rõ ân oán giữa hai người này.

Bốn trăm bảy mươi năm trước, trên người Tịch Ứng Tình lưng đeo rất nhiều, bị Thái Hoàng lão tổ bức bách, không thể không quên sống chết chiến một trận, bên trong trận đại chiến kia, bất xá thiên công đại phóng hào quang, nghênh chiến Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư, trận chiến ấy, Tịch Ứng Tình bị thua "bỏ mình", hồn phách hai phần, một nửa rơi vào Sâm La Ma Hoàng chi thủ, một nửa rơi vào Tạo Hóa Huyền Tổ chi thủ.

Mà bốn trăm bảy mươi năm sau, bọn hắn lại lần nữa giao phong.

Mà một trận chiến này, Thái Hoàng lão tổ mưu đoạt cơ hội phi tiên, hiệp Thiên Đạo chi uy mà đến, cướp lấy 99 Hoàng Đạo, thực lực đã đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh đỉnh phong!

Tịch Ứng Tình thì như trước so với Thái Hoàng thấp một cảnh giới, loại tình hình này phảng phất về tới nguyên điểm.

Hai người này, một cái hữu tình, dùng tình sâu đậm, một cái vong tình, quên hết mọi thứ tình cảm, vận mệnh của bọn hắn phảng phất nhất định là địch nhân, cuối cùng sắp sửa đem đối thủ hủy diệt.

Kỳ thật, dùng thực lực của Giang Nam nếu như cùng Tịch Ứng Tình đồng loạt ra tay mà nói, đánh chết Thái Hoàng lão tổ cũng là dễ dàng, bất quá hắn lại lựa chọn đứng xem cuộc chiến.

Chương 1818: Hỏi Thế Gian Tình Là Vật Gì. (1)

Bởi vì một trận chiến này đối với Tịch Ứng Tình thật sự quá trọng yếu, là một trận chiến hắn hoàn thành chấp niệm, không để cho người khác nhúng tay.

Thái Hoàng cùng Tịch Ứng Tình động thủ, chiến đấu ở trong nháy mắt bộc phát, trong khoảnh khắc liền kích liệt tới cực điểm. Cái bức tràng diện này để cho tất cả mọi người động dung!

Lúc Thái Hoàng cùng Thiên Đạo tương dung mới là tu vi Thần Quân. Lúc này dĩ nhiên là tuyệt đại cường giả khống chế 99 Hoàng Đạo. Bất quá hắn phảng phất không có chút không khỏe nào, các loại Hoàng Đạo trong tay hắn tách ra uy năng, không chút nào kém hơn những bá chủ đã sớm chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh kia!

Hắn đã từng hòa tan vào Thiên Đạo, bản thân Thiên Đạo là vật dẫn Hoàng Đạo, Hoàng Đạo trong tay hắn, các loại tinh diệu bày ra, như là sách giáo khoa tinh chuẩn tinh diệu, làm cho người chấn động!

Cái công kích kia vô cùng chính xác, uy năng Thần thông tách ra, pháp lực cùng uy năng có thể khống chế được vừa đúng lúc, vừa mức hắn muốn, không có một tia lực lượng dư thừa, không có lãng phí một tia pháp lực dư thừa, mặc dù là chư hoàng chư đế cũng không khỏi biến sắc, tự nhận mặc dù là mình cũng không ngoài như thế.

Mà Tịch Ứng Tình cùng hắn giao thủ cũng làm cho người cảm giác được kinh thái tuyệt diễm, hắn chỉ là đế cảnh, nhưng lại có được chiến lực của Hoàng Đạo Cực Cảnh, hơn nữa là cường giả đạt trình độ cao nhất bên trong Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Trong tay hắn, bảy đại vũ trụ đại đạo có thể thỏa thích tách ra. Các loại

đại đạo như là nước lũ cuồn cuộn, lẫn nhau xếp đặt tổ hợp, bộc phát ra lực lượng khó có thể tưởng tượng!

Pháp lực của hắn thâm hậu hùng hồn, nhưng so với Thái Hoàng lão tổ vẫn là thua kém, nhưng mà thần thông uy năng của hắn lại thường thường bộc phát ra lực lượng kinh người, đền bù pháp lực cùng cảnh giới chưa đủ.

Đây là Bất xá thiên công, bởi vì không bỏ cho nên mới để cho mình thỏa thích phóng thích tiềm năng của mình, bảo hộ trong nội tâm muốn phải bảo vệ hết thảy, bảo vệ mình, để cho mình có thể còn sống trở về đi thấy người mình yêu!

Đồng dạng là cường giả xuất từ Huyền Minh Nguyên Giới, bọn hắn rốt cục đứng ở đỉnh phong Chư Thần, sáng lạn chiến một trận!

Nhưng mà so sánh với Thái Hoàng, Tịch Ứng Tình vẫn là lộ ra có chút yếu, Thái Hoàng 99 đạo Hoàng Đạo tùy ý tổ hợp, lực lượng cơ hồ là cực hạn mà Hoàng Đạo Cực Cảnh có khả năng đạt tới, mà Tịch Ứng Tình dù sao vẫn là một Thần Đế, cảnh giới chưa đủ, làm cho hắn rơi vào hạ phong!

Bất quá ánh mắt Giang Nam lại dần dần phát sáng lên, hắn có thể nhìn ra được, ở trong quá trình giao thủ, Thái Hoàng lão tổ không có bất kỳ tiến bộ, công kích của hắn cùng phòng ngự cho dù hoàn mỹ, nhưng thủy chung đều lâm vào ở trong dàn giáo Thiên Đạo, thủy chung không cách nào siêu việt Thiên Đạo.

Đây là tai hại của tâm cảnh hắn, tâm cảnh của hắn quá hợp Thiên Đạo rồi, cái này trở thành hạn chế lớn nhất của hắn, hạn chế sự thành tựu của hắn!

Mà Tịch Ứng Tình lại không ngừng siêu việt mình, dưới sự đè ép của Thái Hoàng, hắn bắt đầu đem bảy đại vũ trụ đại đạo dung hợp, đem tất cả thần thông dung hợp, lần lượt trùng kích đỉnh phong!

Thậm chí, hắn vẫn còn ý đồ đem Huyền Đô cổ tiên truyền thụ cho hắn tiên kinh, dung nhập đến bên trong bất xá thiên công của mình, diễn biến

Thiên Đạo Tạo Hóa hùng vĩ, để cho mình tái tiến một bước!

Ông…

Hắn đại đạo bắt đầu diễn biến, diễn biến thành Hoàng Đạo, mặc dù chỉ là Đế cấp Hoàng Đạo, nhưng lại làm cho thực lực của hắn bắt đầu bạo tăng!

Đợi cho tất cả đại đạo trong cơ thể hắn diễn biến thành Hoàng Đạo, hắn cùng với Thái Hoàng lão tổ liền có thể sánh vai cùng!

Nhưng mà, hắn cũng không có dừng bước lại, lại ý đồ dung hợp Tạo Hóa Tiên Kinh, đem Đế cấp Hoàng Đạo tăng lên tới Đế cấp tiên đạo!

- Một trận chiến này muốn kết thúc rồi. . .

Giang Nam lẳng lặng nói.

Tịch Ứng Tình đánh về phía Thái Hoàng, một ấn bắn ra, bên trong ấn pháp ẩn ẩn có tiên đạo chi uy tràn ra, hóa thành một loại sư ân chi tình đậm đặc đến hóa không mở, đây là hắn nhớ tới Huyền U đạo nhân đối với mình công ơn nuôi dưỡng, dạy bảo chi ân, Huyền U cùng hắn như phụ như tử.

- Sư ân ấn! Một ấn này, thay sư tôn ta Huyền U đạo nhân trả lại ngươi!

Một ấn này uy năng bộc phát, đây là đạo tiên đạo thứ nhất biến thành thần thông, Thái Hoàng trong nháy mắt biến hóa không biết bao nhiêu chủng Hoàng Đạo đại thần thông, nhưng vẫn không thể đem uy năng một ấn này tan mất, không khỏi thổ huyết, khí tức suy sụp.

Lại một ấn bay tới, một ấn này cảm tình càng thêm đầm đặc, có một loại thân gia thân tình, đó là Tịch Ứng Tình nhớ lại Huyền Thiên Thánh tông vô số đệ tử trưởng lão thái thượng trưởng lão thân tình tình bạn.

Đây là đạo Đế cấp tiên đạo thứ hai của Tịch Ứng Tình!

- Một ấn này, vì đệ tử Huyền Thiên Thánh tông ta chết vì tai nạn, trưởng lão chết vì tai nạn, thái thượng trưởng lão chết vì tai nạn, trả lại ngươi!

Bành bành bành…

Hoàng Đạo quanh thân Thái Hoàng lão tổ nổ tung, áo choàng phát ra, thân hình lảo đảo, thần sắc của hắn rốt cục có chút bối rối, có chút thất thố.

- Một ấn này, vì mẫu tử Vãn Tình Tử Quy, làm người một nhà ta chia lìa!

- Một ấn này, vì chút ít sinh linh chết vào tay ngươi kia, vì mẫu thân của Vãn Tình, nhạc mẫu của ta chết vào tay ngươi!

- Một ấn này, là vì ta, vì trong nội tâm của ta lo lắng cùng không bỏ!

. . .

Thân thể Thái Hoàng lão tổ nổ tung, quanh thân 99 đạo Hoàng Đạo hủy diệt, hắn dục hỏa trùng sinh, ngửa mặt lên trời gào thét, nhưng mà Tịch Ứng Tình cũng đã không hề xem hắn, mà là quay người rời đi.

- Tịch Ứng Tình!

Thái Hoàng lão tổ cao gọi, Tịch Ứng Tình không quay đầu lại, đi về phương xa, Thái Hoàng lão tổ đang muốn truy giết đi qua, đột nhiên sắc mặt kịch biến, đạo tâm ầm ầm sụp đổ, rung giọng nói:

- Hoàng Đạo của ta, Hoàng Đạo của ta ở nơi nào? Vì sao Hoàng Đạo của ta không có phục sinh? Hoàng Đạo của ta. . .

Nhục thể của hắn cùng Hoàng Đạo bị Tịch Ứng Tình đánh nát, dục hỏa trùng sinh, tuy nhục thể của hắn khôi phục, nhưng 99 đầu Hoàng Đạo kia lại không có tùy theo mà khôi phục.

Thái Hoàng lão tổ tâm thần chuyển động, lập tức nghĩ thông suốt nguyên do trong đó, không khỏi lạnh thấm mồ hôi.

Hắn là dựa vào thiên đạo chí bảo chi uy, cưỡng ép cướp đoạt chư hoàng chư đế Hoàng Đạo, luyện nhập trong cơ thể của mình, mươn cái này đến

chứng đạo thành tiên, nhưng mà những Hoàng Đạo này lại không phải chính hắn tu luyện mà đến, mà là nghịch thiên mà đi, cưỡng ép cướp lấy.

Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả khác, dù là Hoàng Đạo bị đánh nát, dù là thân thể hóa thành bột mịn, đạo cơ cũng sẽ không tiêu tán, theo thân thể phục hồi như cũ, Hoàng Đạo cũng sẽ đoàn tụ.

Nhưng mà hắn cưỡng ép cướp lấy Hoàng Đạo sẽ không biết đoàn tụ, sẽ không biết khôi phục!

Hôm nay, hắn dục hỏa trùng sinh, rốt cục bị đánh quay trở lại nguyên hình, rốt cục khôi phục đến trạng thái trước khi hắn dung hợp thiên đạo chí bảo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1819: Hỏi Thế Gian Tình Là Vật Gì. (2)

Hắn bây giờ không phải là bá chủ bên trong Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà là Thần Quân.

Thần Quân tuy cường đại, nhưng mà so sánh với Hoàng Đạo Cực Cảnh quả thực là một cái là bầu trời, một cái dưới mặt đất, không thể so sánh nổi!

Cái loại tương phản cực lớn này, thoáng cái đánh tan đạo tâm của hắn, Huyền Đô Vong Tình Thiên Thư che đậy đủ loại cảm tình, trong lúc đó ngóc đầu trở lại, trong lúc đó chiếm cứ tâm cảnh của hắn, vô số cảm xúc chiếm cứ nội tâm của hắn, đánh tan hắn!

Thái Hoàng lão tổ thổ huyết, lập tức quay người bay lên, hướng kiện thiên đạo chí bảo kia bay đi, cười to nói:

- Chỉ cần một lần nữa dung nhập bên trong Thiên Đạo, ta vẫn là hoàn mỹ vô khuyết, ta còn không có bại, ta còn có thể Đông Sơn tái khởi, ta còn có thể thành tiên bay đi!

- Đạo tâm của ta cường đại như thế, tâm cảnh của ta cùng Thiên Đạo phù hợp như thế, chỉ cần đem dã tâm giấu diếm dưới đáy lòng, ngay cả thiên đạo cũng trở thành công cụ của ta!

- Chư hoàng chư đế, đều là công cụ phi tiên của ta, thậm chí ngay cả Đạo Vương, Đô Thiên tồn tại bực này, thậm chí ngay cả thiên đạo, cũng là công cụ của ta!

Hắn bay về phía kiện thiên đạo chí bảo kia, kiện thiên đạo chí bảo kia tản mát ra rung động ngập trời, cường đại mà khủng bố, thập đại thiên đạo chí bảo dung làm một thể, bề ngoài Thần Quang tán đi, hình như một cái ô khổng lồ, dưới dù 99 Thiên Đạo hóa thành cốt dù, hình như lồng giam cực lớn.

Ông…

Thiên đạo chí bảo chấn động, đem Thái Hoàng lão tổ xa xa đẩy ra, để cho hắn không cách nào tiếp cận thiên đạo chí bảo.

Thái Hoàng lão tổ rốt cục lộ ra sợ hãi ,thất thố chi sắc, lạnh lùng nói:

- Thiên Đạo, vì sao ngươi cự tuyệt ta? Ngươi cùng ta tương dung, giúp ta một tay. . .

- Bởi vì tâm cảnh của ngươi, đã không hề hợp Thiên Đạo rồi.

Thanh âm Giang Nam xa xa truyền đến nói:

- Tâm cảnh của ngươi đã thất bại. Thái Hoàng, ngươi hối hận hôm nay sao?

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đây là đang cười nhạo ta sao?

Thái Hoàng lão tổ quay đầu, ánh mắt như điện, hung hăng hướng hắn quét tới, mà vào lúc này, Tử Viên Ma Hoàng sắc mặt âm trầm, cất bước hướng Thái Hoàng lão tổ đi đến.

Thái Hoàng lão tổ cười ha ha, bao quát Tử Viên Ma Hoàng, lãnh đạm nói:

- Ngươi muốn giết ta?

Tử Viên Ma Hoàng không có trả lời, sau đó Nguyên Ma thánh mẫu, Vĩnh Hằng Ma Hoàng các Ma Hoàng nhao nhao cất bước đi tới, quay chung quanh Thái Hoàng, nguyên một đám mặt trầm như nước.

- Ha ha ha, các ngươi những bại tướng dưới tay này, bằng các ngươi cũng muốn giết ta. . .

Thái Hoàng lão tổ cười to, trong tiếng cười, Địa Ngục chư hoàng nhào tới, phá tan hắn thành từng mảnh.

Địa Ngục chư hoàng đối với hắn hận ý như trước khó tiêu, nghiền xương hắn thành tro.

Trong ngọn lửa, Thái Hoàng lão tổ trong thoáng chốc chứng kiến mình lúc trước, mình có thê tử xinh đẹp nhất ở Huyền Minh Nguyên Giới, có con gái băng tuyết đáng yêu, người một nhà vui vẻ hòa thuận.

Khi đó hắn là đứng đầu Nguyên Giới tam kiệt, sự nghiệp thành công, sinh hoạt mỹ mãn hạnh phúc, để cho người cực kỳ hâm mộ, Huyền U đạo nhân, Ma La Thập tuy cùng hắn bất hòa, nhưng ba người lại thường xuyên ngồi đàm luận đạo, cười cười nói nói yến yến.

- Hỏi thế gian tình là vật gì. . . Vãn Tình, ta có lỗi với các ngươi. . .

Hắn ở trong ngọn lửa khóc lớn, hóa thành tro tàn.

Xa xa, Tịch Ứng Tình thấy một màn như vậy, yên lặng lưu lại hai hàng nước mắt, hướng Huyền Đô cổ tiên thi lễ, quay người rời đi.

Huyền Đô cổ tiên thở dài, hướng U Đế nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Bắt đầu đi.

U Đế khom người, U Đế quỷ thuyền dưới chân bay lên, hướng thiên đạo chí bảo hình dáng lồng giam kia bay đi.

Địa Ngục chư hoàng nguyên một đám kích động lên, một kiện thiên đạo chí bảo cuối cùng dung nhập bên trong thiên đạo chí bảo hình dáng lao lung kia, liền là một khắc phi tiên chân chính hiện lên!

Mà bây giờ, bọn hắn phải đem Hoàng Đạo bản thân một lần nữa ký thác vào bên trong thiên đạo chí bảo, khiến cho mình một lần nữa tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, sau đó mượn cơ hội siêu thoát!

Bất quá ở thời điểm bọn hắn hành động, Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, Cửu Tiêu, Thần Võ, Địa Hoàng, Cảnh Thiên, U Đế các đế

cũng bắt đầu hành động, Minh Thổ đại đế cùng Tinh Quang Đại Đế bước đầu tiên đem Hoàng Đạo bản thân ký thác vào bên trong Thiên Đạo, tu vi pháp lực tăng vọt, tiến bộ to lớn, có thể nói khủng bố!

Hôm nay Thiên Đạo dung hợp Địa Ngục cùng Chư Thiên Thiên Đạo, Minh Thổ đại đế phen này ký thác, rốt cục để cho Minh Thổ thập bát trọng thế giới của hắn có thể viên mãn, một người liền khiêng thế công của năm ba Địa Ngục chư hoàng.

Minh Thổ thập bát trọng thế giới của hắn cũng không viên mãn, thế cho nên chính mình nửa đời bị giày vò, cũng hạn chế thực lực bản thân, giờ phút này mượn Hoàng Đạo ký thác vào thiên đạo chí bảo, rốt cục để cho hắn bổ toàn bộ thiếu sót của mình, để cho tu vi thực lực của hắn một lần hành động đạt tới cấp độ Bổ thiên thần nhân kia!

Mà Tinh Quang Đại Đế cũng mượn nhờ cơ hội này, để cho thế giới bên trong quan tài bằng vàng viên mãn, bổ toàn bộ thiên đạo, tu vi thực lực cũng đạt tới cấp độ Bổ thiên thần nhân.

Giang Tuyết cũng là như thế, nàng chính là người sáng lập La Thiên, Thiên Đạo triệt để tương dung, nàng ký thác Thiên Đạo trở về Hoàng Đạo Cực Cảnh càng thêm dễ dàng, hơn nữa đạt được thành tựu càng thêm kinh người, thập toàn chi đạo làm cho nàng một lần hành động có được 99 đầu Hoàng Đạo, cơ hồ đạt đến mức tận cùng!

Ba người này ngăn cản Địa ngục chư hoàng vây công, để cho bọn người Thông U có thể thừa cơ ký thác Hoàng Đạo của mình.

- Trời nếu có tình trời cũng già, nhân gian chính đạo là tang thương, Thái Hoàng ở trước khi chết tỉnh ngộ, sống ở hữu tình, chết trong hữu tình. . .

Giang Nam yên lặng ở bên trong Thái Hoàng chi tử, liếc nhìn tình hình chiến đấu, âm thầm lắc đầu, một trận chiến này, Địa Ngục đã thất bại.

Địa Ngục chư hoàng bị Thái Hoàng bóc lột Hoàng Đạo ký thác vào bên

trong Thiên Đạo chi bảo, tu vi thực lực đại tổn, mà bây giờ, ba người Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang trọng chứng Hoàng Đạo Cực Cảnh, để cho bọn hắn lại không có bất kỳ ưu thế nào!

Lúc trước một trận chiến, ưu thế của Địa Ngục chư hoàng chủ yếu là dựa vào Minh Hải Vạn Ngục Ấn, mà bây giờ Thiên Địa nhất thống, Minh Hải Vạn Ngục Ấn đã triệt để dung nhập bên trong thiên đạo chí bảo mới, để cho bọn hắn lại không có bất kỳ ưu thế nào đáng nói.

Hơn nữa những tiên khí từ Tiên Giới truyền thừa kia, ở trong nháy mắt cùng Tử Tiên hồ lô va chạm đó cũng đã lọt vào tổn thương rất nặng, về sau trải qua Luyện Thiên đại trận, uy năng lại tổn hao nhiều. Tại trải qua Đạo Vương tế lên Tử Tiêu tiên đạo phù văn, tất cả tiên khí đều bị đánh nát.

Bởi vậy Địa Ngục chư hoàng, chỉ có thất bại.

Huyền Đô cổ tiên đi về hướng Hồ Thiên tiểu oa nhi, khom người ôm lấy hắn, nói khẽ:

- Hồ Thiên sư đệ, chúng ta đi a.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1820: Trời Nếu Có Tình Trời Cũng Già. (1)

- Đi? Đi nơi nào?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ giật mình, liền vội vàng hỏi.

- Đi Tiên Giới.

Huyền Đô cổ tiên cười nói:

- Bất quá trước đó, ta còn cần đem hai đoạn Nhân Quả khác chấm dứt, mới có thể không lo lắng.

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, trong nội tâm đối với Hồ Thiên lão tổ có không bỏ, cắn răng nói:

- Ta đưa tiễn các ngươi.

U Đế quỷ thuyền vẫn còn bên trong dung hợp, cơ hội phi tiên sắp xuất hiện, Giang Nam không có dục vọng tiếp tục xem tiếp, theo Huyền Đô cổ tiên mà đi.

Một trận chiến này, thành kết cục đã định, đã không cần phải nhìn nữa rồi.

Huyền Đô cổ tiên phất tay, hướng Chiến Thiên Ma Quân cùng Hạm Đạm Yêu Quân cáo từ, hai người này cắn răng, đột nhiên theo đi lên, Chiến Thiên Ma Quân mặt dày mày dạn nói:

- Hoàng y, ngươi ở Tiên Giới chắc hẳn cũng là tồn tại rất giỏi, tất nhiên cần phải có người làm chân chạy cho ngươi, ngươi còn cần đồng nam đồng nữ chứ? Thực không dám đấu diếm, lão tử vẫn là đồng nam...

Hạm Đạm Yêu Quân nhăn nhó nói:

- Lão nương... Phi! Cô nương vẫn là đồng nữ...

Huyền Đô cổ tiên tức cười, cười nói:

- Các ngươi đi theo ta nhiều năm như vậy, vì ta chạy đông chạy tây, cũng là mệt nhọc các ngươi rồi. Cũng thế, các ngươi liền theo ta đi a.

Chiến Thiên Ma Quân cùng Hạm Đạm Yêu Quân đại hỉ, hai người mặt dày mày dạn ở phía sau bọn họ.

- Đồng nam đồng nữ...

Giang Nam nhìn xem Chiến Thiên Ma Quân cái thân thể vô cùng khổng lồ kia, không khỏi mỉm cười, bọn hắn bất tri bất giác đi vào Cực Nhạc đại thế giới, hôm nay thánh địa này đã lộ ra có vài phần rách nát, Cực Nhạc lão tổ chết trận, bị Đô Thiên Thần Đế thôn phệ, để cho Cực Lạc thế giới lộ ra cực kỳ thê lương, các đại Phật như không còn sinh cơ.

Đám người Giang Nam đi tới đây, chư Phật không khí trầm lặng, đối với bọn họ làm như không thấy.

Huyền Đô cổ tiên làm trước một bước, đi đến bên trong Cực Nhạc lão phật sở kiến Cực Nhạc Thiên Quốc, lúc trước có Cực Nhạc đại thế giới Vạn Phật Tháp, Cực Nhạc Thiên Quốc chính là một nơi vô cùng Thần Thánh, vô số đại Phật ở chỗ này có thể cộng hưởng Vĩnh Sinh, ở trong phiến thiên địa này, vô sinh vô tử.

Ngày nay Vạn Phật Tháp đã dung nhập đến bên trong thiên đạo chí bảo, đám người Giang Nam đi tới đây, thấy được vô số đại Phật chết mất, dùng mấy trăm vạn đại Phật mà tính hóa thành từng đống bạch cốt, thi cốt trải rộng bên trong thiên quốc.

Huyền Đô cổ tiên nhìn xem đại Phật thi cốt chồng chất vô số, đột nhiên mở miệng nói:

- Cực Lạc, ngươi trấn áp ta năm ngàn bốn trăm vạn năm, ta cũng trấn áp

ngươi năm ngàn bốn trăm vạn năm.

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, thất thanh nói:

- Cực Nhạc lão phật chưa chết?

Hắn lời còn chưa dứt, vô số Phật cốt bắt đầu khởi động, phảng phất phía dưới có sinh linh gì đang run rẩy.

- Ngươi là như thế nào tìm được ta?

Thanh âm của Cực Nhạc lão phật từ phía dưới Phật cốt truyền đến, nơm nớp lo sợ.

- Ngươi giả chết thoát thân, không thể gạt được ta.

Huyền Đô cổ tiên lẳng lặng nói:

- Phiến Cực Nhạc Thiên Quốc này, là một thế giới ngươi mở, ngươi ở trong thế giới này ký thác Hoàng Đạo của mình, giả ý chân thân bị Đô Thiên đánh chết, kỳ thật ngươi sớm đã ngờ tới cho dù ngươi có thể thắng được, cũng không qua được cửa ải này của ta, cho nên ngươi mới có thể mượn tay Đô Thiên, giả chết thoát thân.

Cực Nhạc Thiên Quốc chấn động, Cực Nhạc lão phật trầm mặc.

Huyền Đô cổ tiên lấy tay, trong lòng bàn tay Tạo Hóa tiên đỉnh hiển hiện, khe khẽ rung lên, vô số tiên đạo phù văn bay ra, bá bá bá khắc ở phía trên Cực Nhạc Thiên Quốc!

Chỉ thấy cốt hải bắt đầu khởi động, vô số đại Phật thi cốt tung bay, từ chỗ sâu trong cốt hải đứng lên một bạch cốt đại Phật, quanh thân tràn ngập khí tức khủng bố mà cường đại, âm thanh gào thét, bất quá đạo phù văn trên Thiên Mạc hiện lên, như là xiềng xích, khóa hắn lại, để cho hắn không cách nào ly khai Cực Nhạc Thiên Quốc!

- Đây mới là chân thân của Cực Nhạc lão phật.

Huyền Đô cổ tiên quay người rời đi nói:

- Hắn khống chế thiên đạo chí bảo Vạn Phật Tháp, nhưng mà bị Vạn Phật Tháp cắn trả, chân thân sớm đã biến thành xương khô, phía trước chết kia, chỉ là hắn luyện ra một cỗ giả thân mà thôi.

Giang Nam thở ra thật dài, quay đầu lại nhìn chân thân của Cực Nhạc lão phật, tán thán nói:

- Năm đó người trấn áp ngươi, không có một cái là đèn đã cạn dầu.

- Còn có cái khác không phải đèn đã cạn dầu.

Huyền Đô cổ tiên mỉm cười, cũng không lâu lắm, bọn hắn tìm đến Huyền Hoàng Đại Thế Giới, xuyên qua Huyền Hoàng mẫu khí trùng trùng điệp điệp, xa xa chứng kiến tòa học cung thành lập trên Huyền Hoàng thánh sơn kia.

Vốn là Huyền Hoàng học cung hưng thịnh nhất thời, giờ phút này trở nên rách nát, học cung đệ tử may mắn còn sống sót như trước có không ít, quản lý học cung.

Giang Nam xa xa nghe được thanh âm diễn giải, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Tịch Ứng Tình ngồi ở trong học cung, truyền đạt kinh điển Nho Gia diễn giải, lại có Ma La Thập, Lạc Hoa Âm ở trong học cung diễn giải, sửa sang lại kinh điển, bị học cung đệ tử tôn là học cung tam thánh.

Huyền Hoàng lão tổ chết trận, ba người bọn họ biến thành thủ lãnh của Huyền Hoàng học cung, để cho cái đệ nhất đại thánh địa này không đến mức xuống dốc.

- Bái kiến lão sư.

Tịch Ứng Tình tiến lên chào, hướng Huyền Đô cổ tiên nói:

- Hôm nay Đệ tử ở trong học cung truyền đạo, chọn lấy thế hệ tài tình

kinh người, đem Tạo Hóa Tiên Kinh của lão sư truyền thừa xuống dưới.

Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập nhìn thấy Huyền Đô cổ tiên, cũng không dám làm càn, Ma La Thập đứng dậy chào nói:

- Chúng ta đạt được Huyền Hoàng lão tổ lọt mắt xanh, lừa hắn truyền thụ công pháp, mới có được thành tựu hôm nay, bởi vậy ở lại học cung, đem sở học của Huyền Hoàng lão tổ sửa sang lại một phen, miễn cho thất truyền.

Lạc Hoa Âm nói:

- Bỉ Ngạn thế giới bị hủy, ta cũng cần đem Bỉ Ngạn Nữ Đế công pháp sửa sang lại một phen, vì Bỉ Ngạn lão sư lưu lại truyền thừa.

Huyền Đô cổ tiên gật đầu, cười nói:

- Các ngươi thực sự lớn mật, rõ ràng dám đứng trên đầu Huyền Hoàng lão tổ.

Mấy người Tịch Ứng Tình trong lòng cả kinh, đột nhiên tòa Huyền Hoàng Thánh sơn phía dưới Huyền Hoàng học cung kia mãnh liệt chấn động, đem Huyền Hoàng học cung nhấc lên, một tiếng ầm vang, đụng vào bên trong Huyền Hoàng mẫu khí trùng trùng điệp điệp, chỉ thấy trong mẫu khí tiên quang lóe lên, tòa Huyền Hoàng Thánh sơn này đã biến mất không thấy gì nữa!

- Huyền Hoàng lão tổ quả nhiên là giả chết!

Giang Nam kinh thanh nói.

Hồ Thiên tiểu oa nhi cũng là hoảng sợ, đột nhiên nói:

- Ta đã biết, khó trách tiểu tử Huyền Hoàng này đem Huyền Hoàng học cung kiến tạo ở phía trên tòa thánh sơn này! Ta lúc trước vẫn còn buồn bực, tòa thánh sơn này đã chửa sinh ra sinh linh, vì sao đến nay còn không có xuất thế, nguyên lai tiểu tử này là chuẩn bị ký sinh bên trong tòa thánh sơn

này, tránh thoát hạo kiếp!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1821: Trời Nếu Có Tình Trời Cũng Già. (2)

Trong lòng Giang Nam chấn động, hắn đến Huyền Hoàng học cung tiến vào Vọng Tiên Đài, cũng đã được chứng kiến tòa thánh sơn này, lúc ấy hắn cho rằng tòa thánh sơn này hấp thu Huyền Hoàng mẫu khí cùng học cung chư thánh linh vận, tất nhiên sẽ hóa thành sinh linh kinh thiên động địa. Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, Huyền Hoàng lão tổ rõ ràng định dùng tòa thánh sơn này đến thi triển lừa dối đại kế, mượn cái này giả chết thoát thân, tránh thoát Huyền Đô cổ tiên tẩy trừ!

- Đáng tiếc, Huyền Đô cổ tiên vẫn là càng tốt hơn!

Trong lòng của hắn yên lặng nói:

- Cho dù Huyền Hoàng lão tổ bố trí nhiều năm như vậy, chỉ sợ vẫn là tránh không khỏi vận rủi...

Huyền Đô cổ tiên đột nhiên cười nói:

- Các ngươi sai rồi, Huyền Hoàng thực sự không phải là muốn mượn ngọn núi này đến đào thoát đại kiếp nạn, kỳ thật ngọn núi này đến từ bên trong Vọng Tiên Đài, núi này mượn nhờ Tạo Hóa chi lực trong Vọng Tiên Đài, đã sớm trở thành sinh linh. Mà cái sinh linh này, là Huyền Hoàng. Bản thể của hắn, là ngọn núi này, không có biến qua.

Bọn người Giang Nam trong lòng giật mình, Hồ Thiên tiểu oa nhi càng là nghẹn họng nhìn trân trối.

Hắn cùng với Huyền Hoàng lão tổ quen biết, nhưng mà không biết trong này rõ ràng còn có bí mật như vậy!

Huyền Hoàng lão tổ, vậy mà sẽ là một ngọn núi, một tòa Huyền Hoàng Thánh sơn biến thành sinh linh!

Huyền Đô cổ tiên nhẹ nhàng phất tay, đột nhiên chỉ thấy trùng trùng điệp điệp Huyền Hoàng mẫu khí tách ra, đón lấy vô cùng tiên chỉ từ chỗ sâu trong mẫu khí hiện lên, đó là Vọng Tiên Đài!

Vọng Tiên Đài một ngàn năm mới xuất hiện một lần, nhưng mà dùng pháp lực của Huyền Đô cổ tiên, tự nhiên đơn giản liền có thể đem tòa tiên đài này sưu tầm đi ra.

Hắn cất bước đi vào Vọng Tiên Đài, Giang Nam ôm Hồ Thiên tiểu oa nhi, vội vàng đuổi theo, mấy người dũng mãnh vào trong đó, Tịch Ứng Tình cùng Lạc Hoa Âm, Ma La Thập cũng cất bước đi vào trong đó.

Ở bên trong Vọng Tiên Đài, dãy núi lượn lờ, lại không hề biết bao nhiêu Tiên Thiên Thần Ma không trọn vẹn bị chế tạo ra, tại núi hoang tầm đó du đãng.

Vài bước tầm đó, Huyền Đô cổ tiên đi vào trên không một tòa núi lớn, cười nói:

- Các ngươi có chỗ không biết, phiến thiên địa này là ta mở. Lúc trước Đế Tôn mở Chư Thiên vạn giới, ta cảm ngộ sâu đậm, liền muốn thử xem có thể mở ra một cái thế giới hay không. Kết quả, ta lực bất tòng tâm, tuy đem Huyền Hoàng Đại Thế Giới mở đi ra, nhưng lại lực tẫn, thế cho nên Huyền Hoàng chi khí đè xuống, để cho ta bị thương đổ máu. Khi đó vận mệnh chi đạo của ta còn không có viên mãn, tưởng tượng cùng Đế Tôn đồng dạng sáng tạo vạn vật chúng sinh, lại thất bại, không thể không đem nơi đây phong ấn.

Bọn người Giang Nam nghe được nhập thần, Huyền Đô cổ tiên tiếp tục nói:

- Mà khi đó, có một tòa Huyền Hoàng Thánh sơn ngay ở bên cạnh ta, ta đem huyết từ chỗ bị thương chảy xuống, bôi ở phía trên tòa thánh sơn này. Về sau tòa thánh sơn này rốt cục sinh ra linh trí, chạy đến ngoại giới. Bởi vì ta khai thiên tích địa, muốn tách ra Huyền Hoàng, bởi vậy tòa thánh sơn này

cùng ta có một đoạn Nhân Quả, cho nên hắn tự xưng là Huyền Hoàng lão tổ, muốn báo thù ta tách ra Huyền Hoàng.

Hắn nhẹ giọng cười nói:

- Huyền Hoàng lão tổ, ngươi đã hiểu rõ tiền căn hậu quả ngươi trấn áp ta năm ngàn bốn trăm vạn năm, còn không hiện hình?

Tòa thánh sơn dưới chân bọn hắn kia kịch liệt chấn động, hóa thành hình người, bái ép xuống, đúng là Huyền Hoàng lão tổ, cung kính nói:

- Trải qua tiền bối điểm hóa, đệ tử rốt cục tỉnh ngộ tiền căn hậu quả, đệ tử... biết sai rồi.

Huyền Đô cổ tiên giơ tay lên nói:

- Đứng lên đi. Ngươi là Thần Thạch ta Khai Thiên diễn sinh ra, được một đám tiên huyết của ta biến thành sinh linh, bởi vì ta muốn mở Hỗn Độn, tách ra Huyền Hoàng, cho nên ngươi muốn tìm ta báo thù, đây là định số. Hôm nay ngươi trấn áp ta năm ngàn bốn trăm vạn năm, thù đã giải, theo ta đi a.

Huyền Hoàng lão tổ đứng dậy, cung kính đứng sau lưng hắn.

- Huyền Thiên Đạo hữu, ta từng nghe ngươi nói một câu trời nếu có tình trời cũng già, những lời này không sai.

Huyền Đô cổ tiên từ trong tay hắn tiếp nhận Hồ Thiên tiểu oa nhi, cười nói:

- Bất quá, người không có khả năng vô tình, phải biết rằng, bên cạnh chữ tiên còn có một chữ nhân. Thiên Đạo vô tình, người hữu tình, cho nên tiên nhân chi lộ là nghịch thiên chi lộ, ở trong hữu tình hăng hái mà đi về phía trước! Đạo hữu, chúng ta như vậy từ biệt, ngày khác gặp lại!

Hắn ôm Hồ Thiên tiểu oa nhi bay đi, Huyền Hoàng lão tổ, Chiến Thiên Ma Quân, Hạm Đạm Yêu Quân tương theo, càng lên càng cao, rốt cục bầu

trời vỡ ra, bọn hắn sắp biến mất ở trong tiên giới.

- Đạo huynh, ngày khác là ngày nào?

Giang Nam ngẩng đầu, cao giọng nói.

- Có thể là vài năm sau, cũng có thể vài thập niên, mấy trăm năm, thậm chí là mấy ngàn vạn năm sau...

Khe hở Tiên Giới chậm rãi khép lại, rốt cục biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam buồn vô cớ, Huyền Đô cổ tiên mang theo Hồ Thiên tiểu oa nhi rời đi, từ đó về sau tiên nhân cách biệt, chẳng biết lúc nào mình mới có thể đột phá hàng rào Thiên Đạo, từ trong phiến vũ trụ mới này khiêu thoát ra ngoài, thành tựu tiên nhân.

- Trời nếu có tình trời cũng già, nhân gian chính đạo là tang thương... Cái nhân gian chính đạo này, cần phải có thời gian tang thương đến kiểm nghiệm. Thần Ma chúng ta ở kiếp này, đem hai đại vũ trụ dung hợp, Thiên Đạo luyện làm một thể, đoạn tuyệt con đường thành tiên của người đời sau, thị phi ưu khuyết, cũng chỉ có thể lưu cho hậu nhân bình luận rồi...

Giang Nam thở dài, hướng Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm cùng Ma La Thập chào, nói:

- Thần cùng tiên chi tranh giành, cuối cùng cáo một giai đoạn. Ba vị, ta đi đưa tiễn tỷ tỷ cùng bọn người Minh Thổ.

Ba người Tịch Ứng Tình hoàn lễ, trong nội tâm cũng đầy phiền muộn, trường hạo kiếp này bởi vì Huyền Đô mà lên, khiến cho một hồi ân oán năm ngàn bốn trăm vạn năm không ngớt, sinh ra đời vô số anh hùng hào kiệt, vô số Thần Ma vui buồn lẫn lộn ném đầu lâu rơi nhiệt huyết, vô số cường giả mưu trí chồng chất, trăm đạo tranh lưu, trăm thuyền tranh độ, cầu chính là một hồi tiên cơ!

Những Thần Ma chết trận kia, cường giả tiếu ngạo một thời đại, có cười

đến cuối cùng, càng nhiều thì hóa thành một đống xương khô.

Trường hạo kiếp này, cũng bởi vì Huyền Đô mà dứt, hôm nay Huyền Đô cổ tiên rời đi, hạo kiếp kết thúc, câu chuyện hơn năm ngàn vạn năm này, lại có bao nhiêu người biết được?

Ma La Thập để râu quai nón, hở ngực lộ nhũ, bước đi ra ngoài Vọng Tiên Đài, lên tiếng hát vang, hùng hồn bi thương.

Ca viết:

Ai gõ vang tiếng chuông buổi sáng, tỉnh lại thần tiên ngủ say.

Ai nâng lên đại kỳ, tái hiện phong thái hơn năm ngàn vạn năm.

Ai nổi trống mà ca, dùng máu tươi, nước mắt cùng hài cốt vì chúng sinh cầu mệnh.

Ai vì thế phổ nhạc, vi thần cùng ma chết trận mà bi ca.

Ai dùng tiên âm cũng khó có thể hát ra giai điệu, vì đoạn Thần Thoại này rơi xuống chương cuối.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1822: Năm Ngàn Vạn Năm Ai Ghi Sử. (1)

Là ai gõ vang tiếng trống hoàng hôn, vì Thần Thoại mai một lưu lại trí nhớ cuối cùng?

Từng chiếc từng chiếc ma hạm ngang trời, từng tòa thần thành hiện lên, thần cùng ma huyết nhuộm hồng cả thời không...

Ai nhắc tới bút vẽ, dùng đế cùng hoàng huyết, vẽ ra một bức hoạ thê mỹ...

Thiên Đạo như dù như lung, đoạn đi thành tiên lộ.

Thần đã qua đời, ma đã tiêu, Trụ Quang Trường Hà chảy xuống, ta và ngươi đều là bọt nước, hình ảnh bên trong bọt nước, là chúng ta lưu lại Thần Thoại...

Giang Nam ở trong tiếng ca của Ma Thần to lớn cao ngạo kia, cất bước mà đi, đi về hướng Thiên Đạo giao hòa chi địa, cơ hội phi tiên hiện lên, trong hư không có tiên âm rung chuyển, phảng phất vì ca khúc bi tráng thê lương này mà tấu nhạc.

Chư Thiên chư đế thắng, bọn hắn áp chế Địa Ngục chư hoàng, Hoàng Đạo của mình chiếm cứ thiên đạo chí bảo, chiếm cứ Thiên Địa chính thống, đây là thời khắc Chư Thiên huy hoàng nhất!

Lúc cơ hội Phi tiên hiện lên, Hoàng Đạo của bọn hắn khiêu thoát thiên đạo, khiến cho Tiên Giới cộng minh, vô số tiên quang từ trên trời giáng xuống, chuỗi ngọc rủ châu, hóa thành đủ loại dị tượng, tiên quang như nước thủy triều, dũng mãnh vào trong cơ thể Chư Thiên chư đế.

Chư Thiên chư đế thừa nhận tiên quang cải tạo, không rảnh chú ý cái khác, Địa Ngục chư hoàng thừa cơ đem Hoàng Đạo của mình ký thác vào bên trong Thiên Đạo, nhưng mà bọn hắn tuyệt vọng phát hiện, cơ hội phi

tiên đã trôi qua mà đi, bọn hắn ký thác Thiên Đạo, nhưng bị Thiên Đạo gắt gao áp chế, rốt cuộc không cách nào khiêu thoát ra ngoài.

Một Ma Hoàng giật mình, đột nhiên lên tiếng khóc lớn, tiếng khóc thê lương.

Địa Ngục chư hoàng may mắn còn sống sót, có khóc lớn, có giống như gỗ mục, có giật mình, có thất hồn lạc phách, có ảm đạm rời đi, Thiên Đạo đã hợp toàn bộ, nhưng cơ hội phi tiên cuối cùng lại vĩnh viễn biến mất.

Bọn hắn vì giờ khắc này đã chờ đợi vô số Nhật Nguyệt, vì giờ khắc này vận dụng vô số âm mưu quỷ kế, vận dụng vô số Địa Ngục Thần Ma, ném đầu lâu rơi nhiệt huyết, thậm chí ngay cả chư hoàng cũng có không ít người chết, nhưng cuối cùng nhất lại là công dã tràng.

Giang Nam đi tới, chỉ thấy Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, Cửu Tiêu, Thần Võ, Địa Hoàng, Cảnh Thiên, U Đế chín vị đại đế rốt cục bắt đầu tấn chức, đem Hoàng Đạo của mình diễn biến thành tiên đạo.

Mà bọn người Thiếu Hư thì đã rời đi, trận đại chiến này, Địa Ngục bại hoàn toàn, nếu như chư hoàng tiếp tục lưu lại nơi này, chỉ sợ sẽ bị Chư Thiên chư tiên thống hạ sát thủ, càn quét bình định, hiện tại rời đi, còn có thể vì Địa Ngục giữ lại hỏa chủng.

Đã qua thật lâu, cái vũ trụ mới này khắp nơi gột rửa lấy tiên quang, tẩy lễ cả tòa vũ trụ, đem chiến hỏa mang đến cho cái vũ trụ này vết thương tẩy đi, đây là tân tấn chư tiên vì thế gian tạo phúc, dùng pháp lực của mình đi phản hồi tẩm bổ phiến Thiên Địa của bọn hắn này.

Các tiên nhân mọi nơi chạy đi, những nơi đi qua, đại chiến khiến cho hư không vết rách khép kín, tiên quang trôi qua, dẹp loạn những dấu vết Thần Ma chiến đấu, để cho Thiên Địa khôi phục lại bình tĩnh.

Minh Thổ đi A Tỳ địa ngục, đem A Tỳ địa ngục đã tan vỡ một lần nữa đúc luyện, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, Tinh Quang Đại Đế đi Minh Hải,

đi dẹp loạn chỗ đó nhấc lên gợn sóng ngập trời.

Giang Tuyết lai đến Trung Thiên thế giới di chỉ, đem Hoang Cổ thánh sơn đoạn đi dựng thẳng lên, trọng luyện Hoang Cổ thánh sơn, nối tiếp hạ giới cùng Thần giới.

Các tiên nhân chạy tới các nơi trong vũ trụ mới, đem hạo kiếp sinh ra tất cả bạo động dẹp loạn, bọn hắn còn ý đồ dời đi thiên đạo chí bảo giống như cái dù kia, bất quá cái thiên đạo chí bảo này lại trầm trọng vô cùng, mặc dù bọn hắn những tiên nhân này cũng không cách nào di động.

Thiên đạo chí bảo đã hoàn toàn định hình, 99 đạo dù cốt khởi động bầu trời, bao phủ xuống, Thiên Đạo vô cùng trầm trọng, giờ khắc này Hoàng Đạo Cực Cảnh không khỏi cảm ứng được Thiên Đạo trầm trọng, thậm chí ngay cả Thần Đế Ma Đế cũng cảm ứng được Thiên Đạo áp bách!

Loại cảnh tượng này để cho người tuyệt vọng, từ nay về sau, chỉ sợ không còn người có thể siêu thoát Thiên Đạo, chứng đạo phi tiên!

Chín vị tiên nhân không có lập tức phi thăng rời đi, mà là ở Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới truyền pháp, truyền xuống đạo thống của bọn hắn, thành lập từng tòa thánh địa, truyền xuống tiên pháp, làm cho phiến thiên địa này lưu lại một tuyến tiên duyên.

Trận truyền pháp này, đưa tới vô số sinh linh lắng nghe, tiên âm chấn động, đây là thời khắc huy hoàng nhất!

Ba tháng sau, chín vị tiên nhân tề tụ La Thiên, chín tiên mở đàn truyền pháp, Chư Thần chư đế đến đây nghe giảng, tuôn ra kim tuyền, đủ loại dị tượng, phi thường náo nhiệt, bị gọi La Thiên thịnh hội.

Trận truyền pháp này, lại giằng co ba tháng.

Về sau, chín vị tiên nhân trọng luyện La Thiên, đem La Thiên gia cố, chế tạo một tòa Đế Cung huy hoàng, chư tiên chúc phúc, gia trì tòa Đế Cung này.

Rốt cục, bầu trời chấn động, Tiên Giới hàng rào mở ra, từ Tiên Giới truyền đến một thanh âm to lớn, niệm tụng đạo hiệu của Giang Tuyết, Minh Thổ chín tiên nhân, đốc xúc bọn hắn mau chóng phi thăng thượng giới, không nên ở hạ giới dừng lại quá lâu.

Chín tiên nhân từng người im lặng, cuối cùng đã tới thời khắc bọn hắn rời đi rồi.

Giang Nam đưa tiễn, cùng chín vị tiên nhân nâng cốc ngôn hoan, Chư Thiên vui mừng, vì chín tiên chúc phúc.

Tiên trên tiệc, chư tiên cùng Giang Nam hoan thanh tiếu ngữ, nói giỡn tầm đó, Thông U tiên nhân đột nhiên gào khóc, trường thanh bi ca nói:

- Chúng ta chứng đạo, mà Tôn Viêm cùng Ngọc Chân nhìn không tới một màn này! Bảy đế xuất quan, chỉ có Ngũ Đế trở về, đau nhức quá thay, đau nhức quá thay, không gặp được bạn cũ của ta...

Chư tiên trầm mặc, Giang Tuyết nâng chén nói:

- Kính Tôn Viêm đạo hữu, Ngọc Chân đạo hữu.

Chư tiên nâng chén, thanh âm chấn động thiên địa:

- Kính Tôn Viêm đạo hữu, Ngọc Chân đạo hữu!

Giang Nam nâng chén, thanh âm chấn động hoàn vũ, trường thanh nói:

- Kính Thần Ma cùng sinh linh bên trong hạo kiếp, vì Chư Thiên, vì vạn giới, vì Địa Ngục, vì Minh Hải, vì chúng sinh, chết vì tai nạn!

Chư tiên lần nữa nâng chén, ngay ngắn nâng cốc chúc mừng nói:

- Kính Thần Ma cùng sinh linh bên trong hạo kiếp, vì Chư Thiên, vì vạn giới, vì Địa Ngục, vì Minh Hải, vì chúng sinh, chết vì tai nạn!

Tiên Giới hàng rào lần nữa vỡ ra, một đạo tiên quang hóa thành phi kiều

rơi xuống, thanh âm to lớn kia truyền đến, thúc giục bọn hắn đi về phía trước.

Chư tiên đứng dậy, từng cái hướng Giang Nam từ biệt, Thông U tiên nhân cười nói:

- Giáo chủ, chúng ta lần này đi, không biết ngày nào mới có thể gặp lại, sau này Chư Thiên vạn giới liền chỉ còn lại có ngươi một vị cường giả như vậy, ngày nay Địa Ngục chư hoàng vẫn còn, phải chăng cần chúng ta diệt trừ bọn họ, vì ngươi quét dọn chướng ngại?

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Nếu không có những đối thủ này, ta đây mặc dù thống trị vũ trụ mới này lại có niềm vui thú gì?

- Ngươi ngược lại rất có cách nghĩ!

Chương 1823: Năm Ngàn Vạn Năm Ai Ghi Sử. (2)

Thông U tiên nhân cười to, đi vào bên trong tiên quang, hướng Tiên Giới phi tiên mà đi.

- Giáo chủ, chúng ta lưu ở nơi đây đã có hơn nửa năm thời gian, có chúng ta trấn áp, không người dám can đảm chứng đế, cướp lấy vinh hạnh vũ trụ mới đệ nhất vị chứng đế.

Thần Võ tiến lên, cười nói:

- Vì sao giáo chủ không có ở lúc này lựa chọn chứng đế?

Giang Nam cười nói:

- Ta có ý nghĩ của mình, nếu ta chứng đế, liền muốn làm đại đế mạnh nhất, ngày nay chư vị đạo hữu đều có mặt, trấn áp Thiên uy, không thích hợp chứng đế.

Thần Võ tiên nhân cười to, trùng trùng điệp điệp vỗ vỗ đầu vai của hắn, cũng đi vào bên trong tiên quang nói:

- Ngươi có tâm quét ngang thiên hạ chiếm đoạt hoàn vũ, chúng ta liền không lưu ở nơi đây trì hoãn ngươi rồi!

Chư tiên từng cái tiến lên từ biệt, Minh Thổ tiên nhân cười nói:

- Giáo chủ, ta và ngươi từng có ước định, ta sẽ vì ngươi ngăn lại Thiên Đạo chi uy, chẳng qua hiện nay xem ra, chúng ta phi tiên sắp tới chỉ sợ là không cách nào vì ngươi ngăn cản Thiên Uy rồi.

- Thiên Uy đối với ta cũng là một hồi tôi luyện.

Giang Nam cười nói:

- Ta nguyện một mình gánh chịu, không cần đạo hữu phiền lòng.

Minh Thổ tiên nhân đi vào bên trong tiên quang, Tinh Quang tiên nhân tiến lên, khẩn thiết nói:

- Thiên Ý chuyển thế, kính xin giáo chủ đối với hắn chiếu cố nhiều hơn.

- Đạo hữu yên tâm.

Các tiên nhân rời đi, La Thiên dần dần quạnh quẽ xuống, cuối cùng nhất chỉ còn lại có Giang Tuyết cùng Giang Nam hai người, tỷ đệ hai người nhìn nhau, đã qua thật lâu, Giang Tuyết nhoẻn miệng cười, nụ cười kia phong tình để cho tiên quang từ Tiên Giới trụy lạc thất sắc.

Nàng phong độ tư thái trác trác, là Tiên Tử lưu lạc thế gian, chuẩn bị ly khai lần nữa phi thăng mà đi.

- Tử Xuyên...

Nàng mở miệng nói, tựa hồ có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng cuối cùng nhất vẫn là không nói ra miệng, quay người phiêu nhiên đi về hướng đạo tiên quang rủ xuống kia.

Giang Nam giật mình nhìn xem bóng lưng của nàng, đột nhiên mở miệng nói:

- Tỷ, tiên nhân trường sanh bất lão, tuế nguyệt không cách nào mang đi bất luận quang âm gì, trong thời gian dài dòng buồn chán này ngươi một mình đi về phía trước, có tịch mịch không?

Thân thể mềm mại của Giang Tuyết run lên, ở trong tiên quang đứng lại thân hình, đầu vai nàng có chút run run, dần dần bình phục lại, ngoái đầu nhìn lại cười cười, Chư Thiên thất sắc, Tiên Giới thất sắc.

- Ta tịch mịch, ngươi sẽ đi theo ta sao?

Trong đôi mắt nàng có cảm xúc khác thường lưu động, cười nói.

- Ta biết rồi!

Giang Nam lớn tiếng nói:

- Ngươi thì sao?

Nữ tử tuyệt đại tao nhã bên trong tiên quang kia, trong lòng có vui mừng vô hạn:

- Ta chờ ngươi ah!

Nàng hóa tiên mà đi, cái kia tình như tơ, cái kia yêu như vẽ, lẫn nhau ái mộ kết thành nhộng, để cho hình ảnh định dạng trong nháy mắt này, dừng lại trong đáy lòng hai người.

Đã qua thật lâu, Tiên Giới hàng rào khép lại, Giang Nam buồn vô cớ, ngồi xuống, lẻ loi một mình ngồi ở trên Kim Loan điện của La Thiên Đế Cung, những nơi ánh mắt của hắn đi qua, là Chư Thiên, Vạn giới, Địa Ngục cùng Minh Hải rực rỡ tươi đẹp nhiều màu, giang sơn mỹ lệ dưới chân của hắn.

Trong thoáng chốc, bên tai hắn phảng phất có Thần Ma ngâm xướng.

Ai gõ vang tiếng chuông buổi sáng, tỉnh lại thần tiên ngủ say.

Ai nâng lên đại kỳ, tái hiện phong thái hơn năm ngàn vạn năm.

Ai nổi trống mà ca, dùng máu tươi, nước mắt cùng hài cốt vì chúng sinh cầu mệnh.

Ai vì thế phổ nhạc, vi thần cùng ma chết trận mà bi ca.

Ai dùng tiên âm cũng khó có thể hát ra giai điệu, vì đoạn Thần Thoại này rơi xuống chương cuối.

Là ai gõ vang tiếng trống hoàng hôn, vì Thần Thoại mai một lưu lại trí nhớ cuối cùng?

Từng chiếc từng chiếc ma hạm ngang trời, từng tòa thần thành hiện lên, thần cùng ma huyết nhuộm hồng cả thời không...

Ai nhắc tới bút vẽ, dùng đế cùng hoàng huyết, vẽ ra một bức hoạ thê mỹ...

Thiên Đạo như dù như lung, đoạn đi thành tiên lộ.

Thần đã qua đời, ma đã tiêu, Trụ Quang Trường Hà chảy xuống, ta và ngươi đều là bọt nước, hình ảnh bên trong bọt nước, là Thần Thoại chúng ta lưu lại...

- Cuối cùng đã tới thời khắc chứng đế, đã không có tiên nhân uy áp, lúc này chứng đế, Thiên Đạo cùng vạn đạo không có bất kỳ áp bách, có thể cho chứng đế chi nhân, tận được đại cơ duyên của vũ trụ mới!

Một tiên nhân cuối cùng phi thăng mà đi, tiên uy khủng bố bao phủ ở giữa Chư Thiên, Vạn giới, Địa Ngục, Minh Hải rốt cục tiêu tán, tiên thể Thiếu Hư đứng trong Minh Hải, quần áo bay phất phới.

Trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, cười ha ha nói:

- Đúng lúc này, Chư Thiên đã không có nhân vật có thể làm gì được ta rồi!

- Bất quá, trong địa ngục còn có chư hoàng tồn tại, chỉ sợ chư hoàng sẽ không dễ dàng tha thứ ta thong dong chứng đế. Cho nên, ta cần các ngươi hộ pháp cho ta!

Sau lưng hắn, bọn người Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma Ma Hoàng, Càn Chí Ma Hoàng, Băng Liên Ma Hoàng sừng sững, trong mắt Thiếu Hư thần quang tiên quang hiện lên, lạnh nhạt nói:

- Hôm nay vũ trụ mới vô chủ, cao thủ bên trong Chư Thiên hết thảy chứng đạo thành tiên, phi thăng mà đi, hiện tại là thời cơ thống trị vũ trụ Càn Khôn, cầm giữ Thiên Địa trọng khí tốt nhất! Chư hoàng không khống chế được, khó bảo toàn sẽ làm ra sự tình người người oán trách gì, nhất định phải

có cường giả trấn áp bọn hắn. Mà người này, chỉ có thể là ta!

Quanh thân hắn, từng đạo Hoàng Đạo phóng lên trời, từng đạo tiên đạo bay vút lên, trong chốc lát khiến cho Thiên Địa rung chuyển, khiến cho Thiên Địa nhận đồng, để cho Chư Thiên, Vạn giới, Địa Ngục, Minh Hải, vô số đại đạo bốc lên, hiển hiện, thẳng hướng hắn vọt tới!

Vạn đạo triều bái!

Hắn muốn chứng đế, sau khi vũ trụ mới hình thành, cái thứ nhất chứng đế, một lần hành động thành đệ nhất vị chứng đế!

Phải biết rằng, lúc trước Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, bát đại vũ trụ đệ nhất vị chứng đế chi nhân, hôm nay đã trở thành Tiên Giới Cự Đầu, chính là bởi vì bọn họ là cái thứ nhất của vũ trụ mới chứng đế, tích lũy tiền vốn vô cùng hùng hồn!

Mà bây giờ, nếu như Thiếu Hư là người thứ nhất thành công chứng đế, cũng tìm được nội tình cùng tám vị tồn tại kia đồng dạng, đây chính là tiền vốn sau khi hắn chứng đạo phi tiên, tranh hùng Tiên Giới!

Trong địa ngục, phía trên Minh Hải, chư hoàng vốn là bị khí tức chư tiên áp bách, không thể không che dấu xuống rung động, tồn tại cổ xưa dấu bên trong thâm sơn đầm lầy, giấu kín ở chỗ sâu trong Minh Hải, tất cả đều phù hiện đi ra.

- Hôm nay chư tiên đã đi, bá chủ của thiên địa này là chư hoàng, không còn người có thể cùng chư hoàng tranh chấp, nhưng nếu bị Thiếu Hư chứng đạo thành đế, chỉ sợ bọn ta cũng phải ở phía dưới hắn!

- Chư hoàng bọn ta đã bị trấn áp hồi lâu rồi, vốn là bị Lan Lăng Thần Hoàng cùng Đô Thiên Thần Đế áp bách, về sau bị Chư Thiên chư tiên áp bách, không thể lại khiến người khác leo đến trên đầu chúng ta làm mưa làm gió!

- Cái vũ trụ mới này, nên để cho chư hoàng chúng ta khống chế, vạn tộc

sinh linh, tùy ý chúng ta quyền sanh sát trong tay!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1824: Chứng Đế.

- Không thể để cho Thiếu Hư chứng đạo thành đế!

- Ngăn cản hắn!

Chư Hoàng hướng chỗ Thiếu Hư chứng đế, mà cơ hồ cùng một thời gian, La Thiên Hạo Thiên Thánh tông, đồng dạng một cổ chấn động kịch liệt truyền đến, khiếp sợ Chư Thiên, khiếp sợ vạn giới, khiếp sợ Địa Ngục cùng Minh Hải, Đế Uy hạo hạo đãng đãng phóng lên trời, hóa thành một Đế Hoàng hư ảnh vô cùng lớn, cao cao đứng ở phía trên La Thiên!

Hạo Thiên Thánh tông Hạo Thiếu Quân, rốt cục cũng thừa dịp này chứng đế, cướp lấy vinh hạnh vũ trụ mới đệ nhất vị chứng đế!

Hai tồn tại tuổi trẻ chứng đế, khiếp sợ toàn bộ vũ trụ, triển lộ ra chiến lực tuyệt đỉnh của một đời cường giả mới!

Bên trong Vạn giới, bên cạnh thiên đạo chí bảo, thân hình Quang Vũ Thần Đế xuất hiện, giờ phút này vị Thần Đế kia nhìn thấy chư tiên bay đi, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, đồng thời lại tiếc hận vạn phần.

- Đáng tiếc, quân cờ Huyền Tổ chênh lệch một chiêu, thế cho nên làm phiền hà ta, để cho ta không có thể đoạt được trận cơ duyên phi tiên này. Đáng tiếc...

Hắn đã ký thác Hoàng Đạo bản thân, tu vi càng ngày càng hùng hồn, cười lạnh nói:

- Cho dù ta phi tiên không thành, nhưng mà chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, tu thành 99 Hoàng Đạo, trở thành đệ nhất nhân bên trong Hoàng Đạo, Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đều phải rơi vào bàn tay của ta! Ân...

Hắn đột nhiên cảm giác được vạn đạo nổ vang, không khỏi thần sắc khẽ nhúc nhích:

- Thiếu Hư chứng đế rồi... Ồ? Lại có một người chứng đế nữa, bất quá không phải tiểu tử Huyền Thiên giáo chủ kia, mà là Đế Hoàng thần thể Hạo Thiếu Quân! Hai người này, ngược lại là đại địch ta thống trị Thiên Địa, không thể không đề phòng... Bất quá Thiếu Hư muốn chứng đế, phải đi đối mặt Địa Ngục chư hoàng, hắn có thể sống sót hay không cũng còn chưa biết, cần phải đề phòng chính là Đế Hoàng thần thể, người này kiến thức phi phàm, rõ ràng có thể ẩn nhịn đến bây giờ mới chứng đế, cũng là một thế hệ không thể khinh thường... Đại Thánh Vương!

- Thần có mặt!

Đại Thánh Vương xuất hiện ở sau lưng Quang Vũ Thần Đế, khom người nói:

- Bệ hạ có gì phân phó?

Quang Vũ Thần Đế dò hỏi:

- Những năm này ta cho ngươi ẩn nhẫn bên trong vạn giới, quảng thu thiên hạ Thần Ma, đến nay ngươi thu bao nhiêu?

- Hồi bẩm bệ hạ.

Đại Thánh Vương cung kính nói:

- Những năm này Hoang Cổ thánh sơn đứt gãy, tuyệt Thiên Địa Thông, thần ma hạ giới không cách nào tiến vào Thần giới, thần cùng bốn vị Thánh Vương khác thừa cơ thu nạp hơn mười vạn Thần Ma. Bổ thiên thần nhân vẫn lạc, thiên hạ vô chủ, Thần Ma bám vào dưới trướng Bổ thiên thần nhân cũng bị thần thu phục, hôm nay số lượng đã đạt tới trăm vạn!

- Trăm vạn Thần Ma sao...

Quang Vũ Thần Đế lộ ra vui vẻ, gật đầu nói:

- Các ngươi làm vô cùng tốt, không hổ là trung thần, tâm phúc của trẫm! Đại Thánh Vương, ngươi cùng bốn vị Thánh Vương khác lập tức dẫn binh, cùng trẫm tiến lên Thần giới La Thiên, trẫm muốn ngăn cản Hạo Thiếu Quân chứng đế, cướp lấy đế duyên của hắn, giúp ta tái tiến một bước!

Đại Thánh Vương không khỏi lắp bắp kinh hãi, thất thanh nói:

- Bệ hạ, không thể ah! Hôm nay Chư Thiên chư tiên ta phi thăng, cường giả Chư Thiên vạn giới chỉ còn lại có rải rác mấy vị Thần Đế, khó có thể cùng Địa Ngục chư hoàng chống lại. Hạo Thiếu Quân chứng đế, chỉ biết gia tăng thực lực Chư Thiên vạn giới ta, nếu ngăn hắn chứng đế, chỉ sợ Chư Thiên vạn giới ta...

- Im ngay!

Quang Vũ Thần Đế sắc mặt trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói:

- Đại Thánh Vương, ngươi nhiều lần trái ý chỉ của trẫm, trẫm cho ngươi đi thu hồi đế thân, ngươi lại hết lần này tới lần khác cho Huyền Thiên giáo chủ mượn! Trẫm cho ngươi giết Huyền Thiên giáo chủ, ngươi hết lần này tới lần khác buông tha hắn, cùng hắn xưng huynh gọi đệ! Ngươi nhiều lần ngỗ nghịch, nhiều lần xem ý chỉ của trẫm không có gì, ngươi vẫn là trung thần sao? Ngươi coi trẫm thật sự không dám giết ngươi sao?

Đại Thánh Vương quỳ rạp trên đất, liên tục dập đầu:

- Bệ hạ, thần cũng là vì Chư Thiên vạn giới cân nhắc, kính xin bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra...

- Câm miệng!

Quang Vũ Thần Đế trong mắt sát cơ đại tác, nhớ tới thù mới hận cũ, chưa phát giác ra đã giơ tay lên, đột nhiên hư không bắt đầu khởi động, bốn vị Thánh Vương khác nhao nhao tuôn ra, quỳ rạp trên đất, cùng kêu lên nói:

- Bệ hạ thứ tội, đại ca lỗ mãng, chống đối bệ hạ, kính xin bệ hạ niệm tình hắn lúc trước có công, chuyện cũ bỏ qua, bỏ qua cho hắn lần này!

- Bệ hạ, Huyền Thiên giáo chủ mượn đế thân, về sau đại ca cũng lấy trở về rồi, Huyền Thiên giáo chủ cũng không làm hư đế thân, kính xin bệ hạ minh giám!

- Bệ hạ, Trung Thiên chi chiến đại ca cũng không phải là không muốn ra tay, ngồi nhìn hai vị công tử bị giết, mà là Huyền Thiên giáo chủ chiếm cứ đại nghĩa, thật sự không thể hướng hắn ra tay!

Sắc mặt Quang Vũ Thần Đế tái nhợt, lạnh lùng nói:

- Bỏ qua cho hắn hai lần rồi, còn muốn trẫm bỏ qua cho hắn lần thứ ba hay sao? Đều đứng lên cho ta, các ngươi là định nghịch thượng làm loạn, tạo phản hay sao?

Bốn vị Thánh Vương liên tục dập đầu, khóc lóc kể lể nói:

- Nếu Bệ hạ xử tử đại ca, thỉnh đem huynh đệ chúng ta cùng một chỗ xử tử a!

Quang Vũ Thần Đế khóe mắt run run, bàn tay nâng lên run rẩy, muốn đem những thứ này hết thảy chụp chết, bất quá năm vị Thánh Vương khống chế trăm vạn Thần Ma đại quân, nếu như xử tử bọn hắn, trăm vạn Thần Ma này ly tâm, sẽ ầm ầm mà tán.

Hắn còn cần giữ lại mấy vị Thánh Vương này thống lĩnh đại quân, nếu không hắn là người cô đơn rồi!

Quang Vũ Thần Đế tức giận hừ một tiếng, đột nhiên bàn tay rơi xuống, che ở trên người Đại Thánh Vương!

Hô...

Đại Thánh Vương bị hắn một chưởng đập ở bên trong, chỉ thấy bàn tay

cực lớn đè nặng vị Thánh Vương này phi tốc hướng trong vạn giới trụy lạc, rầm rập, nổ mạnh không dứt, cái bàn tay này càng ngày càng lớn, ầm ầm đụng vào trên chủ đại lục Ứng Long Đại Thế Giới!

Bàn tay đè nặng Đại Thánh Vương trụy lạc, rơi xuống đất hóa thành năm tòa núi lớn, đem Đại Thánh Vương đặt ở phía dưới năm tòa núi lớn!

- Trẫm cũng không phải là không thể dung người chi nhân, Đại Thánh Vương tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha.

Quang Vũ Thần Đế chắp hai tay sau lưng, nhìn bốn vị Thánh Vương quỳ rạp trên đất trước mặt, lạnh nhạt nói:

- Trẫm trấn áp hắn, năm trăm năm sau, tự nhiên thả hắn ra.

Bốn vị Thánh Vương vội vàng khấu tạ.

- Các ngươi dẫn dắt đại quân, theo trẫm sát nhập La Thiên, cướp lấy đế duyên của Hạo Thiếu Quân!

Bốn vị Thánh Vương vội vàng đồng ý, từng người tiến đến chỉnh đốn đại quân, hướng Thần giới La Thiên mà đi. Quang Vũ Thần Đế tiền hô hậu ủng, thầm nghĩ:

- Kỳ quái, Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân chứng đế, Huyền Thiên giáo chủ như thế nào còn không có chứng đế? Hắn người này không lợi không dậy nổi, há có thể buông tha cho cơ hội này?

Mà vào lúc này, thân ảnh Giang Nam xuất hiện ở bên trong Huyền Minh Nguyên Giới đã hủy diệt, Huyền Minh Nguyên Giới bị hủy bởi cuộc chiến của Đạo Vương và Thiên Đao, bị đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông, giờ phút này Huyền Minh Nguyên Giới, chỉ còn lại có một khối Hồng Mông khí cự đại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1825: Hồng Mông Khai Thiên. (1)

- Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân hai vị đạo hữu chứng đế rồi, hôm nay lãnh thổ quốc gia của vũ trụ quá quảng, nếu bọn hắn muốn dẫn tới vũ trụ tất cả đại đạo triều bái, còn cần mấy ngày thời gian.

Giang Nam cất bước đi đến bên cạnh khối Hồng Mông khí cự đại này, thân hình đứng lại, thần định khí nhàn, không có chút bộ dáng gấp gáp nào, cười nói:

- Vũ trụ mới vừa thành hình, lưỡng đế tề chứng, nếu tăng thêm ta, là tam đế, cái cơ duyên này cũng chỉ có một phần, làm sao chia?

Phía sau hắn từng đợt Thiên đình nặng nề hiển hiện, vô số Thần Ma hư ảnh hiện lên ở trong lục trọng thiên đình, những Thần Ma này cơ hồ bị đại đạo của hắn cô đọng thành thực chất, khủng bố vô cùng!

Hoàng Đạo quanh thân Giang Nam bốc lên, tiên đạo bắt đầu khởi động, đột nhiên hét lớn một tiếng, vậy mà dùng pháp lực vô biên đem khối Hồng Mông khí kia nâng lên, bước nhanh ra ngoài.

Khối Hồng Mông khí này chính là Huyền Minh Đại Thế Giới tan vỡ biến thành, có được sức nặng của một Đại Thế Giới, lại bị hắn giơ lên!

- Ha ha, các ngươi chứng đế, chứng nhận cái gì đế?

Giang Nam giơ khối Hồng Mông khí lên cao, cất bước đi ở trong hư không vũ trụ, hướng lên trời đi đến, mà ở chỗ bầu trời, thiên đạo chí bảo duy nhất của vũ trụ Thiên Tán Hoa Cái đang ở đó, từ từ chuyển động, tràn ngập Thiên Đạo cực uy.

Hô...

Giang Nam đem khối Hồng Mông khí nhét vào phía dưới Thiên Tán Hoa Cái, quay người rời đi, cũng không lâu lắm, một tòa lục địa vô cùng khổng lồ bị hắn cứ thế mà khiêng ra, dĩ nhiên là La Thiên tuyệt cảnh ở chỗ sâu trong lưu vong chi địa, cũng bị hắn dùng pháp lực không gì so sánh nổi sinh sinh khiêng đi qua!

Giang Nam đem La Thiên tuyệt cảnh ném vào bên trong khối Hồng Mông khí, khối không khí ăn mòn La Thiên tuyệt cảnh, La Thiên tuyệt cảnh càng là tràn ngập khí tức thiên nhân ngũ suy, hai chủng lực lượng lẫn nhau va chạm.

- Thiếu quân, Thiếu Hư, hai vị đạo hữu, các ngươi chứng Thiên Địa, không bằng đến chứng ta...

Giang Nam quát tháo, thân hình hở ra, Hoàng Đạo như rồng, tiên đạo như vồng, quấn quanh quanh thân, Bất Không đại đạo định trụ thân thể, hắn như là một Cổ Thần thần thông quảng đại trong hỗn độn, Bất Không bất diệt, không già không chết!

- Ta đến khai thiên tích địa, mở một Huyền Minh Đại Thế Giới hoàn toàn mới, vì 99 Thiên Đạo gia tăng một đạo, vì vạn giới đại đạo gia tăng đại đạo của ta!

Giang Nam quát lớn, tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, sắc mặt không hề bận tâm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tản mát ra uy năng ngập trời!

- Các ngươi tới chứng ta a! Ta muốn...

- Hồng Mông Khai Thiên!

Giang Nam giơ kiếm, khí tức đề thăng tới trạng thái đỉnh phong, Giang Nam trạng thái đỉnh phong là kinh khủng bực nào, tuyệt đối là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh đại cao thủ, thẳng truy Bổ Thiên Thần Nhân!

Mà thân thể hắn, càng hoàn mỹ không sứt mẻ, lấy Bất Không Đại Đạo tới

trấn áp thân thể, khiến uy năng thân thể hắn có thể so với Tiên Nhân!

Ông...

Hắn dẫn động tất cả Đại Đạo trong cơ thể mình, nhằm phía đế cảnh, tu vi của hắn thâm hậu ra sao? So với Hạo Thiếu Quân, Tiên Thể Thiếu Hư còn kinh khủng hơn!

Phen này chứng Đế, vạn đạo nổ vang, toàn bộ Vũ Trụ, vô luận La Thiên hay là chư thiên, vạn giới, Địa Ngục, Minh Hải, tất cả Đại Đạo đều bị tác động!

Hắn tích lũy sớm đủ, sở dĩ kéo dài đến bây giờ, đó là vì cơ hội thứ nhất chứng Đế của Vũ Trụ mới!

Hôm nay Thiên Đạo thực sự trầm trọng, thực sự rất nặng, khiến người hậu thế khó có thể đột phá, siêu thoát Thiên Đạo chứng tiên, không có tiền vốn kinh thiên động địa, không có nội tình thâm hậu không gì sánh được, Chứng Đạo thành tiên chính là một câu chê cười. Bởi vậy Giang Nam muốn tranh, vô luận như thế nào cũng phải tranh một chuyến, cướp đoạt quang vinh Vũ Trụ mới đệ nhất chứng Đế!

Bất quá, lúc này khí tức chứng Đế đã đạt hơn ba cổ, ba vị tồn tại chứng Đế, một cái cao ở La Thiên, một cái ở A Tị Địa Ngục, một cái ở dưới Thiên Đạo Chí Bảo, Thiên Tán Hoa Cái, nhất thời đem Đại Đạo rất nặng phân bạc nhược không gì sánh được.

Cái phiến Thiên Địa này, tuy rằng dung hợp hai đại Vũ Trụ Đại Đạo, thế nhưng Đại Đạo chỉ có nhiều như vậy, ba người tới phân, sẽ bạc nhược rất nhiều, không có hiệu quả Vũ Trụ mới đệ nhất chứng Đế.

Thế nhưng nếu để cho hai người bọn họ buông tha, đem vạn đạo tập trung vào một thân, bọn họ tự nhiên là không chịu. Giang Nam, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân ba người đều là hạng người dã tâm bừng bừng, đầy cõi lòng hùng tâm tráng chí, muốn làm chúa tể cái phiến Thiên Địa mới này, thống

ngự chư thiên, vạn giới, Địa Ngục cùng Minh Hải, ai cam tâm bỏ qua cơ duyên này, giúp người khác uy phong, mình làm thần tử người khác?

Khiến Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân thoáng an tâm là, thời cơ Giang Nam chứng Đế chậm một chút, so với bọn họ muộn một ngày một đêm, cái này đại biểu cho, mặc dù Giang Nam chứng Đế thành công, cũng so với bọn họ yếu hơn nửa trù!

Mà ở bên dưới Thiên Tán Hoa Cái, Thiên Đạo Chí Bảo cảm ứng được Giang Nam chứng Đế, đột nhiên mui xe chuyển động, Thiên Đạo cực uy hùng hồn kinh khủng không gì sánh được phát ra, Thiên Đạo cực uy chỉ hướng Giang Nam!

Răng rắc!

Một ánh đao sáng lên, đao khí thương mang cuồn cuộn, từ trong Thiên Tán Hoa Cái hướng Giang Nam đánh rớt!

Thiên Đao!

Thiên Đao tái hiện!

Một đao này, so với Thiên Đao trong tay Thiên Đao lão tổ không kém chút nào, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém, Thiên Đao lão tổ đao đã độn, mà từ trong Thiên Tán Hoa Cái phát ra ánh đao không có độn, như trước sắc bén, phía trên là lưng Thiên Đao rất nặng, phía dưới là lưỡi dao so với giấy còn mỏng!

Trùng trùng điệp điệp đao khí liên lụy, nhắm thẳng vào Giang Nam!

Giang Nam ngửa đầu nhìn một ánh đao kinh diễm nhân thế kia, thầm nghĩ:

- Quả thế, ta vạn đạo hợp lưu, nhưng vẫn là Thiên Đạo không dung, đây là di chứng của Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Ma Ngục Huyền Thai Kinh chính là nghịch thiên kinh điển, khúc dạo đầu một câu "Tổ tông không đầy pháp, Thiên Đạo không đủ sợ", liền đại biểu môn công pháp này nghịch thiên, là muốn nghịch chứng thành tiên, bởi vậy Thiên Đạo không dung, lúc Chứng Đạo tất sẽ gặp nạn.

Tu thành Thần Minh, Thiên Thần, Chân Thần, Thần Chủ, Thần Tôn, Thần Quân, không tính là Chứng Đạo, bởi vì vẫn chưa gây ra Thiên Địa Đại Đạo giao cảm, mà chứng Đế, thì sẽ khiến Thiên Địa Đại Đạo giao cảm, Thiên Nhân cảm ứng, lúc này sẽ gặp nạn, là Thiên Đạo đại kiếp nạn, muốn đem người nghịch thiên hủy diệt, muốn đem đường nghịch thiên chặt đứt, muốn đem nghịch thiên chi đạo phá hủy!

Giang Nam từ lúc là Thần Tôn, Thần Quân cảnh giới, cũng đã dự cảm đến sau này phải đối mặt Thiên Đạo đại kiếp nạn, cảm ứng được tiền đồ sẽ hung hiểm, cho nên hắn đã từng cùng Minh Thổ định ra ước định, hắn giúp Minh Thổ thế giới Thiên Đạo viên mãn, Minh Thổ thì giúp hắn vượt qua trận Thiên Đạo đại kiếp nạn này.

Chỉ là Minh Thổ đã Chứng Đạo thành tiên, lúc này đây cũng chỉ có hắn một người độc khiêng Thiên Đạo đại kiếp nạn!

- Ta có Bất Không Đại Đạo hộ thể, dù là Thiên Đao lão tổ phục sinh, cũng không có thể làm khó dễ được ta, huống chi là một ánh đao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1826: Hồng Mông Khai Thiên. (2)

Giang Nam đối với ánh đao đánh xuống làm như không thấy, bỗng nhiên quát lớn, khí huyết giống như đại dương mênh mông tuôn ra, quấn quanh thân, toàn lực thôi động Nguyên Thủy Chứng Đạo kiếm, một kiếm hướng về khối Hồng Mông khí cùng La Thiên tuyệt cảnh thường thường lột bỏ!

- Mở cho ta a!

Ầm ầm...

Thiên Đao hạ xuống, chém vào bên trong khí huyết giống như đại dương mênh mông của hắn, mở ra khí huyết, chém về phía Giang Nam. Giang Nam bị Thiên Đao chém trúng, thân thể lù lù bất động, trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo kiếm càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh, một điểm Hồng Mông chứng Tiên Thiên, Huyền Hoàng lưỡng phân chứng lưỡng nghi, Thiên Địa Nhân ba phần chứng tam giới, Tứ Tượng chia làm bốn chứng tứ phương, Ngũ Hành vận chuyển chứng thiên cơ, Bát Hoang chứng Vô Cực, lại dựng Thiên can Địa chi, hai mươi bốn túc ba mươi sáu Thiên Cương bảy mươi hai địa sát, ba trăm sáu mươi lăm Chu Thiên Tinh Đấu, ngân hà khắp bầu trời!

Hắn một kiếm này, mở ra một thế giới hoàn chỉnh, nơi đi qua, La Thiên tuyệt cảnh đổ nát, khí tức thiên nhân ngũ suy hễ quét là sạch, tiếp theo tuyệt cảnh chôn vùi, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, cùng khối Hồng Mông khí tương dung.

Tiếp theo, khối Hồng Mông khí răng rắc một tiếng hé ra, Giang Nam bị lực phản chấn chấn đến quanh thân hé mở, da toàn thân nổ tung, Tiên huyết không muốn sống tuôn ra!

Hắn mạnh mẽ khai thiên tích địa, muốn một lần nữa mở Huyền Minh Đại thế giới, lấy thân thể cùng pháp lực vô thượng hoàn thành một hành động

Khai Thiên vĩ đại, với hắn mà nói còn là quá sớm.

Mở Hỗn Độn Hồng Mông, tất nhiên phải thừa nhận lực phản chấn vô biên, cổ lực phản chấn này không chỉ có thương tổn da hắn, thậm chí ngay cả cơ thể hắn cũng bị chấn như muốn hóa thành hồ dán, đại gân bắt đầu đứt đoạn, cốt cách đầy vết rách!

Bất Không Đại Đạo định trụ thân thể hắn, khiến hắn giống như một Cổ Thần trong hỗn độn, thân thể mạnh, tuyệt đối có thể cùng Tiên Nhân sánh ngang, tuy thân thể hắn bị đánh rách tả tơi, nhưng không bị thương căn bản hắn. Không chỉ có như vậy, Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn càng thêm vững chắc!

Giang Nam quát tháo:

- Một chứng Tiên Thiên Hỗn Độn!

Kiếm quang tăng vọt, nơi đi qua, Hỗn Độn Hồng Mông bị kiếm phân liệt, thân thể hắn đại chấn, quanh thân Tiên huyết phun trào, hóa thành huyết vụ!

- Hai chứng Huyền Hoàng lưỡng nghi!

Hỗn Độn Hồng Mông được mở ra, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, mẫu khí bắt đầu khởi động, chia làm Huyền khí Hoàng khí, Huyền khí bay lên, hóa thành thanh thiên, Hoàng khí trầm xuống, hóa thành Đại Địa!

Hắn thổ huyết, lục phủ ngũ tạng cơ hồ bị chấn vỡ, cũng may hắn ở trên đường chứng Đế, như trước có Đại Đạo trỗi lên, cuồn cuộn không ngừng vọt tới, vạn đạo gia thân, gia trì pháp lực cùng thân thể hắn, khiến cho pháp lực cùng thân thể của hắn không ngừng tăng lên!

- Ba chứng Thiên Địa Nhân tam giới!

Huyền Hoàng nhị khí kịch liệt rung chuyển, trong thanh khí diễn sinh ra nhất trọng thiên hư vô mờ mịt, Đại Địa hóa thành nhất trọng thiên khác, mà dưới đất thì sinh ra nhất trọng thiên khác, phân tam giới, là Thần Giới nhân

gian cùng Địa Ngục tam giới, có thế giới bích lũy.

Cốt cách trong cơ thể Giang Nam nhất thời truyền đến bùm bùm bạo vang, mặc dù hắn có thân thể cường đại như Tiên Nhân, cũng không chịu nổi áp bách càng ngày càng mạnh!

- Bốn chứng Tứ Tượng lập tứ phương!

Rầm rập rung động truyền đến, từng ngọn hùng sơn như trụ từ bên trong Đại Địa hở ra, càng ngày càng cao, rõ ràng là từng ngọn Huyền Hoàng thánh sơn, thượng tủng Thần Giới, phía dưới sơn như cổ thụ bàn căn, xuyên nhập bên trong địa ngục!

Oanh...

Thân thể hắn cơ hồ bị lực phản chấn ép vỡ, một thân huyết nhục nổ tung, mắt thấy Tứ Tượng sơn vừa hiện lên liền muốn đổ nát, Giang Nam quát lớn, bên trong mi tâm Tử Phủ Hỗn Độn Nguyên Thần cất bước đi ra, Pháp lực tuôn ra, nhất thời ngừng xu thế sụp xuống.

- Năm chứng Ngũ Hành thiên cơ chuyển!

Trong Thiên Địa Nhân tam giới có ngũ khí sinh thành, hóa thành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành, Ngũ Hành sinh khắc, thiên cơ vận chuyển!

Hỗn Độn Nguyên Thần cũng lọt vào trọng áp, áp bách đến Nguyên Thần không ngừng thu nhỏ lại, ngồi ở bên trong mi tâm hắn, chỉ còn lại có một tấc.

- Sáu chứng Bát Hoang Vô Cực!

Một kiếm này, chứng ra hầu như tất cả Đại Đạo của Giang Nam, càng về sau dựng đứng Thiên can địa chi Thiên Cương Địa Sát Chu Thiên Tinh Đấu đầy trời ngân hà, rốt cục khiến mảnh thế giới này Tinh Quang sáng ngọc, nhật nguyệt vận chuyển!

Hắn mượn cơ hội Chứng Đạo khai thiên tích địa, tái tạo một thế giới, mượn cơ hội mở Huyền Minh Đại thế giới, khiến Đại Đạo bản thân chứng phiến Thiên Địa này, hỗ trợ lẫn nhau, đem tu vi thực lực bản thân đề thăng tới hoàn cảnh không gì so nổi!

Cái này tương đương với hai lần chứng Đế, khiến hắn tích lũy tiền vốn hùng hồn không gì sánh được!

Người khác chứng Đế, chứng một lần liền đủ, nhưng hắn bất đồng, hắn tu luyện Đại Đạo thực sự nhiều lắm, từ lúc Giang Nam vừa mới Khai Thiên liền có thể thấy được, hắn không chỉ có muốn chứng Thần Giới đạo, còn muốn chứng vạn giới đạo, địa ngục đạo, không chỉ có muốn chứng Hỗn Độn Hồng Mông, còn muốn chứng Huyền Hoàng Thiên Địa Nhân Tứ Tượng Ngũ Hành Bát Hoang!

Đây cũng là nguyên nhân hắn so với người khác càng mạnh, công pháp của hắn bao hàm toàn diện, chứng Đế phức tạp hơn người khác nhiều lắm!

Bất quá, Nguyên Thần của hắn cũng thừa nhận trọng áp vô biên, Nguyên Thần cũng bị phản chấn đến đầy vết rách, hầu như không cách nào kiên trì!

- Ta đây chỉ là một lần nữa mở Huyền Minh Đại thế giới mà thôi, Đế cùng Tôn mở từng cái Vũ Trụ, bọn họ phải thừa nhận lực phản chấn bao lớn?

Giang Nam thầm nghĩ.

Hắn còn chưa kịp vui mừng, đột nhiên rung động kịch liệt truyền đến, phiến Thiên Địa mới mở kia ầm ầm đổ nát, thiên khuynh địa nghiêng, tinh tượng hỗn loạn, nhật nguyệt đình chuyển, địa thủy phong hỏa ở trong tam giới bắt đầu khởi động, có Hủy Thiên Diệt Địa chi thế!

- Không xong, ta mạnh mẽ Khai Thiên, nghịch thiên mà đi, Thiên Địa bất ổn, muốn hỏng Đạo Cơ của ta, hỏng Đại Đạo của ta!

Sắc mặt Giang Nam kịch biến, nhưng ở lúc này, Thiên Tán Hoa Cái rung

động, một con rồng một con phượng tuôn ra, từ tán hạ nhào tới, đột nhiên lại có hồng chung đại lữ nổ lên truyền đến, dưới tán Thiên Đạo lại có một miệng bảo chung lao xuống, lại có một tòa tháp cao, lại có một tòa thần lâu tràn ngập Tạo Hóa chi lực, lại có một ngụm bình ngọc tuôn ra Hóa Tiên thần quang, lại có một ngụm hồ lô chất chứa Thế Giới Chi Lực, lại có ba thanh Thiên Ý Tru Tiên Kiếm kiếm chém tam sinh, lại có ánh đao Thiên Đao đoàn tụ, lại có Minh Hải Vạn Ngục Ấn oanh hạ, càng hướng hắn đánh tới!

Cái tràng diện này, tựa như Thương Thiên hàng giận, đem tất cả công kích chí cường tụ tập lại, đem Giang Nam kẻ tu luyện Ma Cực Chứng Tiên Kinh này, có can đảm hướng thiên khiêu chiến kia nhất cử đánh giết!

Mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, cái cổ uy năng này, không cần thiết nhiều, chỉ cần một cái Minh Hải Vạn Ngục Ấn, liền đủ để trấn giết hắn tại chỗ!

Mà ở lúc này, hắn mở Huyền Minh tam giới còn đang đổ nát, địa thủy phong hỏa bắt đầu khởi động, Càn Khôn nghịch chuyển, muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát!

- Nguyên Thủy Chứng Đạo kiếm, đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1827: Hồng Mông Khai Thiên. (3)

Giang Nam cắn răng, Nguyên Thủy Chứng Đạo kiếm trong tay bay ra, thanh đại kiếm này không có công hướng Thiên Đạo chi uy đập xuống, mà là bay vào Huyền Minh tam giới, ầm ầm rơi, cắm ở bên trong Nhân Gian Giới.

Ầm ầm...

Nguyên Thủy Chứng Đạo kiếm điên cuồng tăng vọt, mũi kiếm đâm thủng Nhân Gian Giới, sâu nhập địa ngục giới, phía trên chuôi kiếm vào thanh minh, đứng vững tại Thần Giới, uy năng Chứng Đạo kiếm nỡ rộ, vô số Đại Đạo từ bên trong đại kiếm này tràn ra, dung nhập vào phiến thiên địa mới mở này, Thiên Địa tan vỡ chi thế nhất thời đình trệ.

- Thiên Đạo, ra!

Giang Nam quát tháo, bản thân đối với Thiên Đạo lý giải hết thảy từ trong Nguyên Thủy Chứng Đạo kiếm tuôn ra, dung nhập Huyền Minh tam giới, mảnh thế giới này trong nhất thời có Thiên Đạo tính chung, Thiên Đạo vận hành, thiên lý sáng tỏ, địa thủy phong hỏa dẹp loạn, Thần Giới phù chính, nhật nguyệt vận chuyển, Tinh Thần vận hành, ngân hà chuyển động, hết thảy đều trở nên ngay ngắn rõ ràng!

Đây là kiến giải hắn được từ Tiên Giới Thiên Đạo, hơn nữa bản thân đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ, rốt cục khiến thế giới đình chỉ tan vỡ!

Bất quá, thế giới vừa mở này như trước bất ổn, thoáng lọt vào công kích, chỉ sợ sẽ đổ nát, sẽ khiến hắn hết thảy nỗ lực hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Hắn dù sao còn chưa phải là chúng cường giả như Bỉ Ngạn nữ đế, Thiên Mẫu Thánh Hậu, khai thiên tích địa từ trong Hỗn Độn Hồng Mông sáng tạo một cái thế giới, với hắn mà nói còn là quá miễn cưỡng.

Mà ở lúc này, uy năng Thiên Tán Hoa Cái phủ xuống đến đỉnh đầu Giang Nam, cổ uy năng này nếu hạ xuống, tất nhiên có thể tuỳ tiện phá hủy hắn cùng Huyền Minh tam giới của hắn mở!

Giang Nam ngửa đầu, nhìn về phía Thiên Đạo cực uy oanh hạ, lẩm bẩm nói:

- Ta là Thiên Địa mở thế giới, là vạn đạo tăng Đại Đạo, vì Thiên Đạo bổ một đạo Thiên Đạo sau cùng, còn phải gặp nạn sao?

Bá...

Thiên Đạo cực uy không gì so nổi kia đột nhiên tán đi, kình phong cuồng bạo từ bên cạnh Giang Nam thổi qua, y sam bay phất phới, lại không bị thương hắn mảy may.

Thiên Tán Hoa Cái kịch liệt chấn động, Huyền Minh tam giới rung động, Thiên Đạo thần hà từ trong Huyền Minh tam giới bay ra, chảy về phía Thiên Tán Hoa Cái.

Giang Nam thở phào thật dài, chỉ thấy Thiên Tán Hoa Cái dần dần diễn sinh ra tán cốt thứ một trăm, đó là đạo Thiên Đạo thứ một trăm, hình thành Đại Viên Mãn số.

Cùng lúc đó, Thiên Tán Hoa Cái từ từ chuyển động, trong thiên địa Đại Đạo nổ vang, đồng thời hướng Thiên Đạo Chí Bảo này vọt tới. Vạn đạo trỗi lên, từ dưới tán trào hướng Huyền Minh tam giới, gia cố Huyền Minh tam giới.

Thân thể Giang Nam khẽ động, xuất hiện ở bên trong Huyền Minh tam giới, cất tiếng cười to, tiếng cười rung động Vũ Trụ Càn Khôn.

Mà ở lúc này, Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân đều gặp phải sát kiếp, hai người bọn họ một bên chứng Đế, một bên lọt vào công kích, Thiếu Hư bị Địa Ngục chư hoàng vây công, sớm đã thành huyết lưu đầy mặt, thậm chí ngay cả Hậu Thổ Phảng rất nhiều Ma Hoàng, cũng lọt vào bị thương nặng.

Mà Hạo Thiếu Quân ở La Thiên chứng Đế, đưa tới Quang Vũ Thần Đế cái đại cự đầu này, suất lĩnh bốn Thánh Vương cùng trăm vạn Thần Ma đại quân, cướp giật đế duyên của hắn, cũng là tràn ngập nguy cơ.

Bất quá hai người đều là hạng người thiên tư hơn người, thừa dịp trận này tôi luyện để bản thân tiến hơn một bước, không ngừng thôn phệ luyện hóa chứng Đế mang đến Đại Đạo cơ duyên, tu vi thực lực càng ngày càng mạnh, cự ly thành đế càng ngày càng gần.

Đột nhiên, vô số Đại Đạo trào hướng bọn họ đột nhiên dừng lại một chút, ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hàng tỉ đạo Đại Đạo giống như nước thủy triều thối lui, trong khoảnh khắc biến mất.

Thiếu Hư nghẹn họng nhìn trân trối, thất lạc vạn phần, thất thanh nói:

- Chuyện gì xảy ra? Đại Đạo ta chứng Đế chạy đi đâu rồi?

- Phát sinh chuyện gì?

Hạo Thiếu Quân trên La Thiên so với hắn còn muốn kinh ngạc, hầu như muốn chọc giận đến thổ huyết:

- Con mẹ nó ai có thể nói cho ta biết đến cùng là chuyện gì xảy ra? Chứng một nửa đế, Đại Đạo liền hết thảy chạy mất, đây là cái quy củ gì? Ai định quy củ này!

Hạo Thiếu Quân cùng Thiếu Hư không biết chuyện gì xảy ra, mà Quang Vũ Thần Đế cùng Địa Ngục chư hoàng cũng hồn nhiên không biết chuyện gì xảy ra, bọn hắn vẫn còn cướp đoạt trận đệ nhất đế duyên từ xưa đến nay, đoạt được chỗ tốt của hai người chứng đế.

Nếu Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân tiếp tục chứng đế, bọn hắn sẽ liên tục không ngừng đoạt được đế duyên của hai người, bất quá làm bọn hắn cũng nghẹn họng nhìn trân trối chính là, hai người chứng đế chứng đến một nửa, đại đạo triều bái liền hết thảy chạy hết!

- Việc lạ, kỳ quặc quái gở...

Những tồn tại này cũng là như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu.

- Ân, kỳ quái, cổ chứng đế chấn động cùng Thiên Đạo chấn động này, là Huyền Thiên giáo chủ!

- Hắn đang chứng đế!

Chư hoàng cùng Quang Vũ đồng thời cảm ứng được ở chỗ sâu trong vũ trụ, phía dưới Thiên Tán Hoa Cái, Giang Nam tại đó chứng đế, hắn rõ ràng không có bị đoạn đi đế đạo, ngược lại khí thế chứng đế càng cường đại hơn, càng thêm kinh người!

- Huyền Thiên giáo chủ chứng đế, Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân đế đạo bị đoạn, hơn phân nửa cùng hắn có quan hệ!

- Vô luận như thế nào cũng không thể khiến tiểu tử này chứng đế, tiểu tử này so với Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân còn muốn nguy hiểm gấp trăm lần!

A Tỳ địa ngục, các Ma Hoàng bay lên, oanh phá hư không, hướng phương hướng Giang Nam chứng đế chạy như bay mà đi.

Cùng lúc đó, Quang Vũ Thần Đế phía trên La Thiên trong mắt tinh quang lóe lên, cũng bỏ xuống Hạo Thiếu Quân rời đi, thầm nghĩ:

- Theo lý mà nói, Huyền Thiên giáo chủ tuyệt đối không có thể thành công chứng đế, bởi vì công pháp của hắn là Thiên Đạo không dung, lại là ở phụ cận Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo duy nhất này chứng đế, nhất định sẽ bị Thiên Tán Hoa Cái diệt sát. Hiện tại, hắn rõ ràng chứng đế rồi, hơn nữa còn giống như cưỡng ép tước đoạt đế đạo của Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân...

Sở dĩ hắn không có đi cướp sạch đế duyên của Giang Nam, chính là vì

hắn hiểu rõ công pháp Giang Nam, biết rõ môn công pháp này Thiên Đạo không dung. Hôm nay Thiên Đạo là cường đại bực nào, cái thiên đạo chí bảo này bộc phát toàn bộ uy năng.

Ngay cả tiên nhân chỉ sợ cũng bị oanh giết, bởi vậy Quang Vũ Thần Đế cho rằng Giang Nam không cách nào vượt qua Thiên Đạo đại kiếp nạn, cho nên hắn không có ý đồ chém giết đoạt Giang Nam đế duyên.

Bất quá lại để cho hắn không ngờ rằng chính là, Giang Nam không chỉ ngăn cản được Thiên Đạo đại kiếp nạn, thậm chí ngay cả Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân cũng bị quấy nhiễu đến chỉ chứng một nửa đế, đế lộ liền đoạn!

- Huyền Thiên giáo chủ?

Trong mắt Thiếu Hư tiên quang tràn ngập, hừ lạnh một tiếng, vừa sải bước ra. Thẳng đến chỗ phương vị Giang Nam chứng đế, thầm nghĩ:

- Đoạn đế lộ của ta? Ta cũng không tin, hắn có thể có được thủ đoạn cường đại như thế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1828: Đế Huyền. (1)

Hạo Thiếu Quân cũng khởi hành, đế lộ không hiểu thấu đoạn đi, để cho trong lòng của hắn cũng không hiểu chút nào, theo lý mà nói, Giang Nam tuyệt đối không thể tài giỏi vượt Thiên Địa đại đạo, đoạn đi đế lộ của bọn hắn, chẳng qua hiện nay chỉ còn lại có Giang Nam một người chứng đế, cái này không thể không cho hắn cảm giác hiếu kỳ rồi.

Mà vào lúc này. Giang Nam dĩ nhiên đi vào trong Huyền Minh tam giới mình mở, Thiên Tán Hoa Cái không có bất kỳ tư tâm. Giang Nam mở tân thế giới, xác định một đạo Thiên Đạo cuối cùng, dùng đại đạo bản thân đến hoàn thiện Thiên Địa đại đạo mới, cái này đối với thiên đạo mà nói là công đức lớn lao, bởi vậy Thiên Tán Hoa Cái tự nhiên muốn phản hồi Giang Nam, phản hồi chỗ thế giới hắn mở.

Bởi vậy, Giang Nam chứng đế dẫn phát Thiên Đạo kiếp số biến mất, không chỉ có như thế, Thiên Đạo dẫn động Chư Thiên, vạn giới, Địa Ngục, Minh Hải đại đạo triều bái, gia trì Huyền Minh Tam Giới.

Mà Giang Nam ở bên trong chứng đế, lại tăng thêm Thiên Tán Hoa Cái đối với Huyền Minh Tam Giới gia cố, rốt cục để cho vạn đạo không hề phân ba, mà là một tia ý thức hướng nơi đây vọt tới, đã đoạn tiên thể Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân chứng đế chi lộ!

Trong lúc vô hình, Giang Nam trở thành chứng đế đệ nhất nhân của vũ trụ mới, đệ nhất Thần Đế đạt được Thiên Đạo tán thành, Thiên Đạo nhận đồng!

Ở bên trong Huyền Minh Tam Giới, vô số đại đạo chen chúc mà đến, dung nhập trong trời đất, dung nhập đến Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, dung nhập đến trong cơ thể Giang Nam. Cái phiến thiên địa này đang không ngừng gia cố, thậm chí ngay cả trong hư không cũng dung nhập từng đạo đại đạo, trở nên dị thường chắc chắn ngưng thực!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm với tư cách Thiên Địa chi cốt, cũng đang không ngừng hấp thu Thiên Địa đại đạo, tự mình phát triển, uy năng tăng lên biên độ cực kỳ kinh người!

Mà Giang Nam đạt được chỗ tốt thêm nữa, vô số đại đạo dũng mãnh vào bên trong nhục thể của hắn, thoải mái pháp lực, Nguyên Thần, để cho tu vi của hắn liên tiếp tăng vọt, cơ hồ mỗi qua một hơi, pháp lực của hắn liền có một cái biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Cũng không lâu lắm, tu vi của hắn liền trực tiếp gấp bội, thân thể cùng Nguyên Thần cũng gấp bội, trong cơ thể số lượng đại đạo thêm nữa, đạo Hoàng Đạo thứ một trăm ngưng tụ!

Khí tức của hắn phun ra nuốt vào tầm đó, bên trong thân thể tựa hồ chất chứa vô lượng không gian, thậm chí trong cơ thể có Nhật Nguyệt chiếu rọi Tinh Hà sáng chói chi tướng, hắn tu luyện thực sự không phải là thân thể chứng đế, nhưng giờ phút này nhục thể của hắn, so với thân thể chứng đế còn cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Thiên Đạo phụng dưỡng cha mẹ, dẫn động vô số đại đạo triều bái, mang cho hắn chỗ tốt so với theo khuôn phép cũ chứng đế muốn nhiều ra mấy lần!

Hơn nữa, hắn vẫn là người chứng đế thứ nhất mà Thiên Đạo nhận đồng, đạt được chỗ tốt kinh người, không chỉ có như thế, hắn còn mở một thế giới, tự chứng đế, hai con đường chứng đế hợp lại làm một, rốt cục muốn đem hắn tạo thành một cường giả vô địch!

Thiên Đạo nhận đồng, vạn đạo gia trì, cũng làm cho Huyền Minh Tam Giới trở nên vô cùng vững chắc, thẳng truy La Thiên, để cho Huyền Minh Tam Giới khắp nơi thần thánh, Địa Thủy Phong Hỏa tự động dẹp loạn, vạn đạo nổ vang, cộng hưởng, để cho phiến thiên địa này xuất hiện thần tài thần kim nhiều vô số kể, trời sinh liền chất chứa năng lượng vô cùng khổng lồ!

Bất quá, phiến thiên địa này đã từng gặp qua xu thế nghiêng sập, vẫn là lưu lại địa phương không hoàn mỹ, ở chỗ sâu trong Huyền Minh Tam Giới,

còn có Hỗn Độn Hồng Mông chi khí bắt đầu khởi động, lại có Huyền Hoàng mẫu khí lưu lại, chửa sinh từng tòa Thánh sơn, số lượng không nhiều lắm, nhưng phần lớn mỹ lệ hùng vĩ.

Thậm chí, Giang Nam còn chú ý tới, lúc mình Khai Thiên không chịu nổi lực phản chấn, chảy ra không ít máu tươi, giờ phút này những máu tươi kia cùng Hỗn Độn Hồng Mông tương dung, cũng không có thiếu rơi vào trên Huyền Hoàng thánh sơn, khiến kỳ dị chi địa này âm thầm chửa sinh nguyên một đám sinh linh huyền diệu.

Những sinh linh này là trời sinh đất nuôi, khoảng cách thoát thai biến hóa, còn có thời gian thật dài, nhưng mà nếu chúng xuất thế, tất nhiên sẽ trở thành một tồn tại to lớn cao ngạo, trời sinh thần thánh!

Đây là lúc Giang Nam Khai Thiên pháp lực bất lực, thế cho nên để cho tòa thế giới này cũng bất hoàn mỹ, lưu lại rất nhiều tiếc nuối.

- Huyền Đô cổ tiên Khai Thiên, Tạo Hóa chi lực không được đầy đủ, cũng không có mở ra Huyền Hoàng Đại Thế Giới hoàn mỹ, trong đó một tòa Huyền Hoàng Thánh sơn chửa sinh ra Huyền Hoàng lão tổ. Cuối cùng nhất, Huyền Đô cổ tiên gặp nạn, bị mười ba vị cường giả phân thây trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm, trong đó liền có Huyền Hoàng lão tổ...

Giang Nam xa xa hướng những địa phương thai nghén sinh linh kia nhìn lại, khẽ nhíu mày, hắn cảm ứng được kiếp số, kiếp số của mình.

Trận kiếp số này chưa đi vào, khoảng cách hiện tại còn thật lâu xa, nhưng dĩ nhiên ẩn ẩn lộ ra dấu hiệu!

- Ta không phải Huyền Đô cổ tiên, không có những khuôn sáo kia hạn chế, ta đã chứng đế, là đệ nhất nhân của bát đại vũ trụ, bát đại Tiên Vương ở lúc cảnh giới như ta này cũng không thể nào siêu việt ta! Chỉ là kiếp số, ta lại còn gì phải sợ?

Giang Nam lơ đễnh, hắn đã cảm ứng được hơn hai mươi cổ khí tức cường

đại tới gần, trong nội tâm lập tức hiểu rõ:

- Xem ra là ta đánh gãy Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân chứng đế chi lộ, đưa tới không ít chú ý. Nhưng tiếc, bọn hắn tới đã chậm, bất luận kẻ nào cũng không cách nào ngăn cản ta rồi...

Bọn người Địa Ngục chư hoàng, Quang Vũ Thần Đế cùng Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân chạy như bay tới, xa xa liền thấy dưới Thiên Tán Hoa Cái, một mảnh Thiên Địa mỹ lệ bao la hùng vĩ phiêu phù ở trong đó, chia làm tam trọng thiên, phân biệt rõ ràng!

Vô số mặt trời mặt trăng và ngôi sao, quay chung quanh phiến thiên địa này vận chuyển, mà ở trung tâm Thiên Địa, thì là một thanh thần kiếm, là Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm quán thông Tam Giới!

Vạn đạo triều bái, Chư Thiên, Địa Ngục, vạn giới cùng Minh Hải đại đạo chen chúc mà đến. Tuôn hướng Thiên Tán Hoa Cái, lại từ Thiên Tán Hoa Cái rót vào trong phiến trời đất kia.

Thiếu Hư không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Đây là... Huyền Thiên giáo chủ, quả nhiên có Thông Thiên Triệt Địa chi năng, người này đã không thể cản trở...

- Không thể ngăn cản?

Vũ Thần Ma Hoàng cười ha ha nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi không khỏi quá nâng người khác diệt uy phong mình rồi! Chúng ta tới không phải là vì ngăn cản Huyền Thiên giáo chủ chứng đế, mà là vì cướp lấy đế duyên của hắn!

Hô...

Phía sau hắn cánh chim che trời, lại rộng lớn giống như một thế giới, vô số ngôi sao quay chung quanh hai cánh của hắn vận chuyển, từng khỏa ngôi

sao to lớn không gì so sánh được ở trước hai cánh hắn như là cát bụi!

Bản thể Vũ Thần Ma Hoàng chính là một đầu Ma Điểu ba thủ, giờ phút này cánh chim thường thường về phía trước triển khai, thăm dò vào giữa Huyền Minh Tam Giới cùng Thiên Tán Hoa Cái, lấy ra đại đạo tuôn hướng Tam Giới, cướp lấy Giang Nam đế duyên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1829: Đế Huyền. (2)

Một đôi cánh chim này vừa mới vọt tới đại đạo, đột nhiên Thiên Tán Hoa Cái ầm ầm chấn động, Thiên Đạo cực uy phô thiên cái địa rơi xuống, Vũ Thần Ma Hoàng kêu thảm thiết, một đôi cánh chim vậy mà hết thảy nổ tung, bị tại chỗ chấn vỡ!

Cạch...

Thiên Tán Hoa Cái truyền đến thanh âm chấn động giống như chuông lớn đại lữ, chỉ thấy một chuông lớn hình dạng Thiên Đạo Bảo Chung từ dưới cái dù bay ra, hướng Vũ Thần Ma Hoàng oanh khứ!

Vũ Thần Ma Hoàng kinh hãi, vội vàng cướp đường mà trốn, gào thét hướng Minh Hải phóng đi. Tốc độ của hắn vốn là cực nhanh, nhưng giờ phút này hai cánh bị chấn nát, tốc độ sâu sắc chậm dần, bất quá vẫn là cực kỳ kinh người, rất nhanh biến mất ở trong hư không bao la mờ mịt.

Nhưng mà, khẩu Thiên Đạo chung kia nhanh hơn, gào thét chuyển động, đánh vào trong hư không, phiến hư không kia chấn động, thần huyết của Hoàng Đạo cường giả từ trong hư không chảy ra, nhuộm đỏ một mảnh bầu trời.

Hô...

Vũ Thần Ma Hoàng ở trong hư không ngưng tụ thân thể, tuyệt không ngừng, triển khai chữa trị hai cánh, hốt hoảng bỏ chạy, đột nhiên chỉ nghe lại là một tiếng chung nổ, khẩu Thiên Đạo chuông lớn kia lao ra hư không, hướng hắn đuổi giết mà đi!

Chư hoàng cùng Quang Vũ Thần Đế trong lòng sợ hãi, đối với bức cảnh tượng này có chút khó hiểu, Tử Viên Ma Hoàng cau mày nói:

- Xem bộ dạng như vậy, Thiên Tán Hoa Cái đối với Huyền Thiên giáo chủ cực kỳ bảo vệ, bất quá điều này sao có thể? Hắn tu luyện chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh ah...

Quang Vũ Thần Đế trong lòng cũng là mờ mịt, hôm nay có Thiên Tán Hoa Cái bảo vệ Giang Nam, bất luận kẻ nào cũng mơ tưởng cướp lấy đế duyên của hắn, chỉ có thể trơ mắt ra nhìn hắn chứng đế!

Bọn hắn lại không biết, Giang Nam ở trong hỗn độn mở Huyền Minh Tam Giới, bổ toàn bộ thiên đạo, Thiên Đạo dẫn động tất cả đại đạo của vũ trụ mới phản hồi Huyền Minh Tam Giới cùng Giang Nam, Vũ Thần Ma Hoàng cướp đoạt Giang Nam đế duyên, là cùng Thiên Đạo đối nghịch.

Hôm nay Thiên Đạo công chính vô tư, Vũ Thần Ma Hoàng sở tác sở vi tự nhiên sẽ đưa tới Thiên Phạt, ngược lại thực sự không phải là Thiên Đạo muốn cố ý bảo vệ Giang Nam!

- Ồ? Thiên đạo như thế nào biến thành một trăm đạo rồi!

Hạo Thiếu Quân đột nhiên phát hiện dị trạng, thất thanh nói:

- Thiên Đạo nhiều ra một đạo, đây là có chuyện gì?

Chư hoàng khác cùng bọn người Quang Vũ trong lòng giật mình, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy vốn là 99 Thiên Đạo giờ phút này đột nhiên nhiều ra một đạo, trong nội tâm càng là rung động, nguyên một đám không hiểu chút nào.

- Thiên Đạo chi uy càng thêm trầm trọng rồi, chẳng lẽ còn ngại tiên lộ đoạn không đủ triệt để, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương?

Trong lòng Chư hoàng tuyệt vọng, sắc mặt Quang Vũ Thần Đế cũng trở nên cực kỳ khó coi, lẩm bẩm nói:

- Sau này ai còn có thể chứng đạo thành tiên...

Chư hoàng trầm mặc.

Đã qua thật lâu, vạn đạo triều bái dần dần nhạt đi, một cổ Đế Uy trấn áp hoàn vũ vạn giới từ Huyền Minh Tam Giới bộc phát ra, Đế Uy hạo hạo đãng đãng trong nháy mắt truyền khắp vũ trụ, bất kỳ một nơi hẻo lánh nào cũng có, đường đường chính chính, rộng rãi khí phách.

Cổ hơi thở này mạnh như thế, thậm chí để cho chư hoàng cùng bọn người Quang Vũ cũng không khỏi biến sắc, âm thầm kinh hãi.

- Thiếu Hư, Thiếu Quân, ta đã chứng đế rồi.

Cổ Đế Uy làm cho người ta sợ hãi này chậm rãi hạ xuống, dũng mãnh vào Huyền Minh Tam Giới, khôi phục lại bình tĩnh, sau đó một thanh âm từ trong Huyền Minh Tam Giới truyền đến, chỉ thấy một vị thiếu niên đại đế từ trong Huyền Minh Tam giới cất bước đi tới, cước bộ của hắn không nhanh, nhưng hai bước bước ra, cũng đã đi ra Huyền Minh Tam Giới đi vào trước mặt chư hoàng.

- Hiện tại...

Thiếu niên kia mục như sao nguyệt, khí độ giống như một đại đế thống trị tất cả sinh linh, thống trị Chư Thiên, Địa Ngục, vạn giới cùng Minh Hải, thống trị chư hoàng chư đế, mỉm cười nói:

- Các ngươi có thể chứng ta rồi.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Chư hoàng hô.

- Các ngươi có thể xưng ta là giáo chủ, bất quá ta vẫn là hi vọng các ngươi gọi niên hiệu của ta, niên hiệu của ta là Huyền.

Giang Nam nhìn chung quanh chư hoàng, lại cười nói:

- Chư vị, các ngươi có thể xưng ta là Đế Huyền.

- Đế Huyền?

Bọn người Quang Vũ Thần Đế, Tử Viên Ma Hoàng trong lòng chấn động, từ xưa đến nay Đế Hoàng niên hiệu tất cả có chỗ bất đồng, bất quá thường thường gọi là Thần Đế, mà Thần Đế đem chữ đế đặt ở trước danh xưng thì quá điên cuồng!

Mặc dù là lịch đại ma tiên phi tiên, Nguyên Tôn Đại Đế phi tiên, đệ nhất vị chứng đạo thành tiên Tử Tiêu đại đế cùng Hậu Thổ đại đế, cũng chưa từng đem chữ đế phóng ở phía trước!

Từ xưa đến nay, đại khái chỉ có Huyền Thiên giáo chủ, dám đem chữ đế đặt ở trước, tự xưng Đế Huyền!

Trong này ý nghĩa phi phàm, nói chính là mình là từ xưa đến nay duy nhất đế, chưa từng có ai, hậu vô lai giả, không người có thể siêu việt sự thành tựu của hắn!

Chỉ cần là cùng một thời đại vô địch, thì gọi là đại đế, nhưng nếu là từ xưa đến nay, thậm chí vô tận tương lai, đều là vô địch, vậy thì làm được rất tốt cái danh xưng này!

Cái danh hào này không chỉ là cuồng vọng, đồng dạng là khí phách bễ nghễ hết thảy, là vô địch!

Quang Vũ Thần Đế tức cười, bật cười nói:

- Giáo chủ, ngươi bất quá vừa mới chứng đế liền ngông cuồng? Từ xưa đến nay đều là danh phía trước, đế về sau, ngươi tự xưng Đế Huyền, là muốn nói mình là duy nhất đế sao? Phải biết rằng, cái vũ trụ này không chỉ có Thần đế Ma Đế, còn có chư Hoàng, không tới phiên một cái Thần Đế xưng vương. Ngươi đem chúng ta, đem chư Hoàng để ở nơi đâu?

- Không sai.

Vĩnh Hằng Ma Hoàng cất bước tiến lên, ha ha cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cố nhiên là bá chủ trong Thần, nhưng mà căn cơ vẫn là quá nông cạn, hôm nay tự xưng Đế Huyền, không khỏi qua cuồng vọng đi? Phải biết rằng, phía trên đế cảnh còn có Hoàng Đạo Cực Cảnh, còn có chúng ta ở trên đầu của ngươi, không tới phiên ngươi tới làm càn.

- Chỉ là một đế, liền dám cả gan làm loạn như thế, tự xưng Đế Huyền.

Hậu Thổ Phảng lắc đầu nói:

- Ta thực không biết giáo chủ là không coi ai ra gì, hay là hưng phấn quá mức. Đế Huyền cái danh xưng này, ngươi không đảm đương nổi, chẳng lẽ không sợ vì danh xưng kia mà giảm thọ sao? Coi chừng cái danh xưng này quá nặng, đem ngươi đè chết!

- Cái danh xưng Đế Huyền này chỉ là chuyện nhỏ, chư vị, còn có một đại sự chớ để hắn hồ lộng qua!

Nguyên Ma thánh mẫu cất bước đi ra, ánh mắt sắc bén đến cực điểm, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi chứng đế thì cũng chứng rồi, vì sao lại để cho Thiên Đạo nhiều ra một đạo? Ngày hôm nay Thiên đạo Đại viên mãn, một trăm thiên đạo thống ngự vũ trụ Càn Khôn, để cho Thiên Đạo cường đại trước nay chưa có, ngươi đây rõ ràng là đoạn đi thành tiên lộ của tất cả mọi người, tội không thể xá, tội ác tày trời!

- Không sai! Một trăm thiên đạo mới là đại sự!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1830: Quét Ngang.

Chư hoàng ngẩng đầu nhìn Thiên Tán Hoa Cái, một trăm đạo Thiên Đạo vận chuyển, để cho Thiên Đạo uy nghiêm càng hơn lúc trước, tất cả cường giả sắc mặt âm trầm xuống.

Khu Thần Ma Hoàng lạnh lùng nói:

- Giáo chủ, ngươi chứng đế cũng thôi, tự xưng Đế Huyền cũng thôi, chúng ta không chấp nhặt với ngươi. Nhưng ngươi làm ra đạo Thiên Đạo thứ một trăm, là tội ác tày trời, sau này vô số thần, vô số đế, vô số sinh linh chúng sinh, đều sẽ thế thế đời đời nguyền rủa ngươi, nguyền rủa hậu nhân ngươi, cho ngươi cùng hậu nhân của ngươi trọn đời không được siêu sinh!

Quang Vũ Thần Đế đằng đằng sát khí:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi làm ra sự tình bực này, là cùng người trong thiên hạ là địch, là cùng chúng sinh là địch!

Ly Sửu Ma Hoàng lạnh nhạt nói:

- Hắn không có hậu đại rồi, bởi vì hôm nay hắn sẽ chết ở chỗ này.

Giang Nam tức cười, đột nhiên cười ha ha, tiếng cười càng ngày càng vang dội, chấn động hư không, đem thanh âm chư hoàng đè xuống, ép tới chư hoàng ngực nặng nề.

- Các ngươi nói, giống như dưới tình huống 99 Thiên Đạo, chính mình liền nhất định có thể chứng tiên vậy!

Giang Nam nhìn chung quanh một vòng, lạnh nhạt nói:

- Đoán chừng các ngươi đã quên, các ngươi đều là một đám thất bại!

Đừng nói một trăm thiên đạo không cách nào chứng tiên, cho dù năm mươi Thiên Đạo các ngươi cũng không có chứng tiên, làm gì vẽ vời cho thêm chuyện?

- Im ngay!

- Hồ ngôn loạn ngữ!

- Nói ẩu nói tả!

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi chứng đế chứng đến tâm điên rồi!

Nguyên Ma Ma Hoàng đột nhiên bay lên trời, một chưởng hướng Huyền Minh Tam Giới hung hăng đập đi, cười lạnh nói:

- Ta biết rõ ngươi là như thế nào tránh thoát Thiên Đạo Thiên Phạt chứng đế, đơn giản là mượn cái thế giới này, hôm nay ta liền đoạn đạo cơ của ngươi, đem ngươi từ đế cảnh đánh rớt, nhìn ngươi quát tháo như thế nào!

Giang Nam tùy ý hắn ra tay, đối với Huyền Minh Tam Giới an nguy chẳng quan tâm, nhìn chung quanh một vòng nói:

- Chư vị, Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới dung hợp, hóa thành một vũ trụ mới, từ nay về sau, cái vũ trụ mới liền này gọi là Tam Giới! Thần giới Chư Thiên, Nhân gian vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, gọi chung Tam Giới! Mà ta mở Huyền Minh Tam Giới, kể từ hôm nay là trung tâm tam giới, đầu mối quyền lực Tam Giới, chúng thần thánh địa, chỗ ở đại đế, xưng là Đại La Thiên!

Hắn lời còn chưa dứt, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên chấn động, một đạo Thiên Đạo cực uy rơi xuống, đem Nguyên Ma Ma Hoàng đánh cho nát bấy!

Vô số Hoàng Đạo nghiền nát cuốn động, thân thể Nguyên Ma Ma Hoàng đoàn tụ, hoảng sợ vạn phần nhìn Huyền Minh Tam Giới, không dám lại động tòa thế giới này.

Trong lòng Chư hoàng nghiêm nghị, dùng nhãn giới kiến thức của bọn hắn lập tức liền có thể thấy được, tòa thế giới này chính là thế giới bổ toàn bộ một trăm thiên đạo, bị Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo duy nhất này bảo hộ, tôn quý vô cùng, xúc động thế giới này, sẽ rước lấy Thiên Phạt!

Vừa rồi Nguyên Ma Ma Hoàng ý đồ phá hủy Đại La Thiên, Thiên Phạt trực tiếp tự hàng lâm!

Nếu dùng điểm ấy đến xem, tên tuổi Đại La Thiên hoàn toàn xứng đáng!

- Trong thần giới có La Thiên, mà ở trong đó là Đại La Thiên.

Giang Nam đối với Nguyên Ma Ma Hoàng làm như không thấy, chậm rãi nói:

- Đại La Thiên ở dưới thiên đạo, Thiên Đạo vi la, bao trùm Tam Giới, xưng tòa chí cao thiên này là Đại La Thiên chính là đương nhiên. Sau ngày hôm nay, ta nhập chủ Đại La Thiên, chủ chưởng thiên hạ, chư hoàng chư đế, ta cho các ngươi ba tháng thời gian đến Đại La Thiên thăm viếng, làm thần tử của ta, thay ta thống trị Tam Giới.

Hắn nhìn về phía Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân, mỉm cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, sau khi ngươi chứng đế đến dưới trướng của ta, ta cho ngươi phụ trách thống trị Địa Ngục. Thiếu quân đạo hữu, ngươi tới thống trị vạn giới. Hai người các ngươi, quyền cao chức trọng, cùng bọn hắn đãi ngộ bất đồng.

Tiên thể Thiếu Hư hừ lạnh một tiếng, đột nhiên quay người mà đi, mang theo bọn người Hậu Thổ Phảng rời đi, cười lạnh nói:

- Giáo chủ, ta chưa chứng đế, đợi ta chứng đế xong, ta và ngươi luận cái cao thấp thắng thua, nhìn xem đến cùng ai làm thần tử ai!

Hạo Thiếu Quân cũng cười to bỏ chạy:

- Giáo chủ, ngươi bất quá là chiếm được tiên cơ, hiện tại liền khoe khoang khoác lác, không khỏi có chút quá sớm a? Chờ ta chứng đế, chúng ta liền tới lý luận!

Giang Nam thở dài, nhìn về phía Quang Vũ Thần Đế cùng Địa Ngục chư hoàng khác, cười nói:

- Chư vị, trong vòng ba tháng, nếu các ngươi không đến, ta liền tự mình đi tìm các ngươi, đem bọn ngươi đánh cho dễ bảo. Các ngươi có thể lui xuống.

- Đánh rắm!

- Ngươi làm ra sự tình người người oán trách bực này, còn muốn để cho chúng ta làm thần tử của ngươi!

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi còn muốn đế lâm Tam Giới? Hôm nay ngươi không phải muốn xưng đế, mà là muốn huyết vãi Đại La Thiên!

Chư hoàng gầm lên, đột nhiên từng người tách ra khí tức, Hoàng Đạo cực uy khủng bố tuyệt luân bộc phát, mười bốn Hoàng Đạo Cực Cảnh bá chủ đánh tới, ngay ngắn hướng Giang Nam công tới!

Quang Vũ Thần Đế chần chờ thoáng một phát, không có động thủ, mà là đứng ở bên ngoài chiến trường, tỉnh táo mà quan sát trận đại chiến này, nhìn xem Giang Nam đến cùng có cái tiền vốn gì.

Mười bốn Hoàng Đạo Cực Cảnh bá chủ, ngay ngắn công hướng một người, bức tràng diện này là kinh thiên động địa bực nào?

Phải biết rằng, mặc dù là trong trận chiến Thiên Đạo dung hợp ấy, vì đối phó Huyền Hoàng lão tổ, Địa Ngục chư hoàng cũng không quá đáng chỉ xuất động mười người, mà giờ khắc này thậm chí có mười bốn Ma Hoàng liên thủ, đồng thời xuất động!

Tính ra hàng trăm Hoàng Đạo bay lên không, dài đến mấy tỉ dặm, hóa

thành các loại Hoàng Đạo đại thần thông, Hoàng Đạo cực uy tràn ngập, tuy Hoàng Đạo cực binh của chư hoàng bị hủy, nhưng mà Hoàng Đạo của bọn hắn vẫn còn, nhất là đã trải qua Trung Thiên đại chiến, Thiên Đạo dung hợp đại chiến, chư hoàng đạt được tẩy lễ, để cho thực lực của bọn hắn bạo tăng!

Thậm chí sau khi Thiên Đạo Đại viên mãn, bọn hắn một lần nữa ký thác Thiên Đạo, các tồn tại đều được đến chỗ tốt rất lớn!

Không có Hoàng Đạo cực binh, thực lực của bọn hắn cũng không yếu chút nào, thậm chí so với lúc trước còn mạnh hơn!

Khí tức của Giang Nam cùng Đại La Thiên tương liên, trong Đại La Thiên vô số đại đạo hiển hiện, nổ vang, cộng hưởng, từng đạo Thần Quang thần hà trải rộng bầu trời tinh không, có chút lắc lư, lộ ra thần thánh vô cùng.

- Các ngươi ỷ vào tư cách lão, không phục ta... Cái kia tốt! Ta đánh phục các ngươi!

- Đánh đến các ngươi phún huyết!

Ầm ầm...

Khí tức của hắn hoàn toàn tách ra, cổ hơi thở này là khủng bố bực nào?

Giang Nam chứng đế, thực lực phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, Nguyên Thủy đại đạo của hắn chất chứa hàng tỉ chủng đại đạo hết thảy tấn thăng làm Đế cấp đại đạo, uy năng Đế cấp Hoàng Đạo của hắn càng là khủng bố, Đế cấp Hoàng Đạo chi uy không kém hơn những Ma Hoàng này chút nào, thậm chí còn có siêu việt!

Không chỉ có như thế, Nguyên Thủy đại đạo của hắn chỉnh hợp một trăm Hoàng Đạo cùng chín đại tiên đạo, dĩ nhiên ẩn ẩn lộ ra khí khái vạn đạo Chi Chủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1831: Chư Thần Triều Bái. (1)

Nguyên Thủy đại đạo của hắn đã phát triển đến tình trạng gần so với Bất Không đại đạo!

Ly Sửu Ma Hoàng Hoàng Đạo hóa thành một ngụm Hoàng Cực đạo chung tráo rơi, còn chưa rơi xuống, liền thấy Giang Nam thò ra một tay, đỉnh lấy Hoàng Đạo cực uy trầm trọng khủng bố, một chưởng đem Hoàng Cực đạo chung đập toái, một chưởng này uy năng không tiêu, che hướng Ly Sửu Ma Hoàng, Ly Sửu Ma Hoàng nhấc tay đối chiến một kích này.

Răng rắc!

Hai cánh tay của hắn đứt gãy, thân thể Hoàng Đạo Cực Cảnh vậy mà khó có thể thừa nhận uy năng một chưởng này của Giang Nam, bị Giang Nam một chưởng che ở trên ót, đánh cho hắn đầu lâu nổ tung, cái ót phún huyết!

Hô...

Hắn bị uy năng một chưởng này của Giang Nam sinh sinh đánh bay, không biết phi đi về nơi đâu rồi.

- Minh Hải Ngọc Bình!

Nguyên Ma thánh mẫu quát chói tai, sau một khắc Ma Hoàng bình ngọc của vị thánh mẫu này nổ tung, bị Giang Nam một quyền nổ nát, oanh ở trên mặt vị nữ Ma Hoàng này, đánh cho nàng hoàn toàn thay đổi.

Rầm rầm rầm...

Mười hai Ma Hoàng khác công kích rơi xuống, rơi vào trên thân thể Giang Nam, Nguyên Thủy Bất Không hai đạo đại đạo trong cơ thể Giang Nam chấn động, đem mười hai Ma Hoàng công kích tan mất hấp thu, Bất

Không bất diệt.

Quang Vũ Thần Đế nhìn ra tiện nghi, một chưởng vô thanh vô tức khắc ở hậu tâm Giang Nam, lại vào lúc này, chỉ thấy hậu tâm Giang Nam sụp đổ, đột nhiên hở ra, cánh tay Quang Vũ Thần Đế đại chấn, thân bất do kỷ bị chấn cao cao bay lên, không khỏi kêu rên một tiếng, quay người liền đi.

Giang Nam nghiêng vai va chạm, đem Bố Thần Ma Hoàng đâm cho thổ huyết, ngã xuống bay đi, lật tay một chưởng che ở trên đầu Vĩnh Hằng Ma Hoàng, chỉ nghe ba một tiếng đầu Vĩnh Hằng Ma Hoàng bị sinh sinh đánh vào trong lồng ngực, trong lồng ngực Vĩnh Hằng Ma Hoàng truyền đến thanh âm thổ huyết nặng nề, chỉ thấy Ma Hoàng không đầu này cất bước chạy như điên.

Địa Ngục chư hoàng khác lạnh mình, trái tim băng giá, phần phật một tiếng, mọi nơi rút đi.

- Đế Huyền, một mình ngươi làm đại đế của ngươi đi thôi, cho ngươi làm người cô đơn!

- Ta nhìn ngươi thuộc hạ không người, như thế nào thống trị Tam Giới!

Chư hoàng trong chớp mắt đi không còn, chỉ còn lại có Giang Nam một người đứng ở trước Đại La Thiên.

- Ta làm người cô đơn? Địa Ngục chư hoàng, thật đúng là xem thường ta rồi.

Giang Nam nhẹ nhàng lắc đầu, Đại La Thiên cao cư bầu trời, phía dưới Thiên Tán Hoa Cái, địa vị so với Thần giới Cửu Thiên kể cả La Thiên còn muốn cao, chỉ là hôm nay Đại La Thiên còn không tính lớn, so với La Thiên vẫn là có vẻ không bằng.

Bất quá Giang Tuyết chế tạo La Thiên, là ở La Thiên di tích, dung nhập chứng đế chi bảo của mình, dùng thân thể chư đế cùng Thần Tôn Thần Quân đến đúc lại La Thiên, tuy La Thiên cũng là khắp nơi thần thánh, nhưng cuối

cùng có Tiên Thiên hạn chế, không tính là đất rộng của nhiều.

Mà Giang Nam mở Đại La Thiên, lại là từ trong hỗn độn mở, Khai Thiên mới bắt đầu, trong Đại La Thiên khắp nơi là bảo, khắp nơi đều là Hỗn Độn Hồng Mông sau khi mở diễn biến ra đủ loại thần tài thần liệu, linh khí càng là sung túc đến đáng sợ!

Không chỉ có như thế, Thiên Tán Hoa Cái gọi về vô số đại đạo đến gia trì Đại La Thiên, càng làm cho Đại La Thiên lộ ra không giống người thường.

Giang Tuyết chứng đế đưa tới vạn đạo triều bái, gia cố La Thiên, tuy bất phàm, nhưng mà Đại La Thiên lại là thiên đạo chí bảo duy nhất đưa tới toàn bộ vũ trụ đại đạo gia cố Đại La Thiên, tự nhiên không thể so sánh nổi!

Giang Nam như trước đứng ở nơi đó, đã qua thật lâu, đột nhiên hư không chấn động kịch liệt, chỉ thấy một mảnh Đế Cung vàng son lộng lẫy, đồ sộ bao la hùng vĩ phá vỡ hư không, thẳng chạy nhanh nhập trong thần giới Đại La Thiên, dừng lại.

Thi Hiên Vi đứng ở phía trên Đế Cung, đúng là nàng khống chế Đế Cung bay tới.

Giang Nam cất bước đi vào Đế Cung, leo lên Lăng Tiêu bảo điện, Thi Hiên Vi đáp xuống, hai vợ chồng đứng ở trước Lăng Tiêu bảo điện.

- Phu quân, hôm nay Đại La Thiên lại có vẻ có chút quạnh quẽ.

Thi Hiên Vi mọi nơi nhìn thoáng qua, chỉ thấy đứng ở chỗ này, Chư Thiên vạn giới Địa Ngục vạn giới, kể hết thu nhập đáy mắt, cười nói:

- Phu quân mở Đại La Thiên, không cùng Chư Thiên tương liên, Chư Thiên chính là nơi ở của Chư Thần, phu quân đem Đại La Thiên định ở chỗ này, chỉ sợ không tốt thống trị Tam Giới, ngược lại sẽ để cho Chư Thiên rơi vào tay người khác.

Giang Nam chứng đế, cái thứ nhất thông tri chính là nàng, vừa rồi Đế

Cung cùng Chư Thiên phủ, là Thi Hiên Vi khống chế bay tới.

- Phu nhân có chỗ không biết.

Giang Nam dẫn dắt nàng đi ra Đế Cung, cất bước đi ở trong tinh không Đại La Thiên, cười nói:

- Hôm nay Tam Giới quá lớn, cao cư tại La Thiên, rất khó thống trị Tam Giới. Hơn nữa, địa vị La Thiên cùng Địa Ngục A Tỳ địa ngục đồng dạng, La Thiên là thánh địa thống trị Chư Thiên vạn giới, A Tỳ địa ngục thì là thánh địa thống trị Địa Ngục vạn giới, nếu ta ở La Thiên thống trị thiên hạ, không khỏi đối với Địa Ngục có chút bất công. Hơn nữa...

Hắn cười lạnh nói:

- Chư Thiên là địa bàn của ta, ai dám tạo phản?

Thi Hiên Vi đồng ý, cười nói:

- Phu quân đã chứng đế, trong tam giới không còn đối thủ, cái Đế Cung này không bằng liền gọi Huyền Thiên Kim Khuyết a.

Nàng phất tay, đem danh tự Đế Cung sửa lại, cười nói:

- Hôm nay cũng không thể xưng phu quân rồi, phải đổi tên bệ hạ. Hơn nữa bệ hạ cũng phải sửa lại tự xưng, gọi là trẫm rồi.

Giang Nam cười ha ha, nắm ở bờ eo của nàng, cười nói:

- Hôm nay ta cũng không thể xưng nàng là phu nhân nữa, nên gọi là Thiên Hậu.

Thi Hiên Vi hé miệng cười yếu ớt nói:

- Lúc cha ta đem ta gả cho ngươi, sẽ không ngờ ngươi sẽ có hôm nay... Bệ hạ, chúng ta lúc nào muốn một vị Thái Tử?

Giang Nam cười nói:

- Đợi nàng chứng đế, chúng ta liền sinh một Thái Tử! Khi đó huyết mạch của ngươi tràn đầy tới cực điểm, sinh hạ Thái Tử mới có Thiên Tung chi tư!

Thi Hiên Vi vui vẻ nói:

- Vậy bệ hạ rất nhanh sẽ có Thái Tử ở dưới gối hầu hạ rồi.

Hai vợ chồng ở trong Đại La Thiên nhàn nhã dạo chơi, nhìn mọi chỗ thịnh cảnh, đang du ngoạn đến cao hứng, đột nhiên trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Chư Thần đến đây thăm viếng rồi, chúng ta đi Lăng Tiêu bảo điện.

Lúc này hai vợ chồng trở lại Huyền Thiên Kim Khuyết, đi vào Lăng Tiêu bảo điện, ngồi xuống. Hai người vừa mới ngồi xuống, đột nhiên chỉ thấy một đạo Thiên Hà từ Thần giới Chư Thiên tuôn ra, trải trong vũ trụ hư không, sóng cồn ngập trời, vô số Thần Ma khống chế từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chiến hạm ngang trời, chạy ở trên đầu sóng, từ trong Thiên Hà lái tới.

Chung quanh những thuyền lớn kia tràn ngập từng đạo thần quang, hàng tỉ đạo Thần chỉ từ trong mây bắn ra, vàng son lộng lẫy, lộ ra thần thánh vô cùng, Thiên Hà bành trướng, chảy vào Đại La Thiên, từng chiếc từng chiếc chiến hạm chạy nhanh hướng Đế Cung, đúng là Thiên Hà thủy sư, chia làm Bắc Hà, Thiên Tôn, Hắc Thủy, Tư Ngư, Thủy phủ, Tứ khinh, Nam Hà các bộ, do Nhạc Ấu Nương thống soái.

Chương 1832: Chư Thần Triều Bái. (2)

Mà ở sau lâu thuyền chiến hạm, thì là từng tòa thần thành, thần thành lơ lửng, rộng lớn ngàn trăm vạn dặm, từng tòa thần thành cực lớn từ trong hư không lái tới, các Thần Ma to lớn cao ngạo đứng bên trong thần thành, thần sắc nghiêm túc và trang trọng, đúng là Cấm vệ đại quân, chia làm Đế tòa, Hiên Viên, Linh Đài, Minh Đường, Thiên Xã, Hồ Thỉ các bộ, do Tịch Trọng thống soái.

Đột nhiên lại có từng mặt trận đồ bay ra, vô số Thần Ma đứng ở phía trên trận đồ, ước chừng có vài chục vạn chúng, là trận bộ đại quân, chia làm Dũng tướng, Thái vi, Ngũ Đế tọa, Hiên Viên, Linh Đài, Minh Đường các bộ, do Tương Ngạn thống soái.

Lại có từng mặt đại kỳ phiêu giương, như là đại màn che lấp hư không, cũng có vài chục vạn Thần Ma, đúng là Kỳ bộ đại quân, phân Tả kỳ, Hữu kỳ, Hà cổ, Thiên, Lôi Điện, Thiên Mộ, Cách châu, Bích Lũy các bộ, do Hoa Trấn Nguyên thống soái.

Lại có thần thú lao nhanh, vô số Thần Ma khống chế thần thú lao nhanh mà đến, chia làm Kỳ Lân, Chân Long, Thải Phượng, Chu Tước, Huyền Vũ các bộ, đúng là Thiên Lang kỵ bộ đại quân, do Âu Tùy Tĩnh thống soái.

Lại có chiến xa gào thét, chạy nhanh ra Chư Thiên, chia làm Thiên Lũy, Vũ Lâm, Thiên Uyên, Thái Tôn các bộ, đúng là Bắc Lạc sư môn đại quân, do Thiệu Thiên Nhai thống soái.

Lại có từng nhánh Thần Ma đại quân tuôn ra Chư Thiên, chạy nhanh hướng Đại La Thiên, thăm viếng đương kim đại đế, theo thứ tự là nhị thập bát tú bộ binh, Ngũ Hành bộ binh, Thiên Long bát hoang bộ binh, Tứ Tượng chiến bộ, Thiên Cương tinh bộ, Địa Sát tinh bộ, tất cả có mấy chục vạn Thần Ma đại quân!

- Thiên Hà thủy sư Nhạc Ấu Nương, suất lĩnh thủy sư Bát Bộ chúng, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Tạo phụ cấm vệ Tịch Trọng, suất lĩnh cấm vệ Bát Bộ chúng, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Trận kỳ quân, suất lĩnh Bát Bộ chúng, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Kỳ bộ Hoa Trấn Nguyên, suất lĩnh chín kỳ thiên chúng, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Thiên Lang kỵ bộ Âu Tùy Tĩnh, suất lĩnh kỵ bộ Bát Bộ chúng, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Thiên Hầu Tố Hoàn Bạch, suất lĩnh nhị thập bát tú bộ binh, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Kim Đế suất lĩnh Thiên Cương tinh bộ, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Thần Đô Chi Chủ vợ chồng Lộ Phong Trần, Thiên Đô Chi Chủ Linh Tuyết, Tiên Đô Chi Chủ Bộ Chinh, Phong Đô Chi Chủ Quách Ngọc Dung, đế đô Chi Chủ Nguyệt Sinh, thăm viếng đại đế, Thiên Hậu nương nương!

- Tinh Quang thế gia Liên Nguyệt...

- Thiên Nhãn Thần Quân...

...

Chư Thần dùng trăm vạn mà tính nhao nhao hạ bái, từng tiếng thần ma đạo âm chấn triệt mây xanh, truyền khắp vạn giới, Chư Thiên, Địa Ngục, chấn đến Minh Hải sinh sóng, rung động nhân tâm.

Giang Nam giơ tay lên nói:

- Đứng lên đi, các ngươi là thần minh, trẫm cũng là thần minh, các ngươi gặp trẫm, không cần bái.

Thi Hiên Vi cũng mời Chư Thần đứng dậy, cười nói:

- Các ngươi đều là trọng thần xã tắc, không cần khách khí.

Rất nhiều thần minh lớn nhỏ tọa lạc trong Kim Loan điện, nguyên một đám thân thể quảng đại, sau đầu thần luân chuyển động, lại có đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình trùng trùng điệp điệp ở trong thần luân trôi nổi, hiển lộ rõ ràng thần minh bất phàm.

Ánh mắt Giang Nam chuyển động, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, Đế Uy vô cùng uy nghiêm truyền đến, chỉ nghe một thanh âm trầm trọng nói:

- Trấn Thiên Thần Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Linh Đạo Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế, tham kiến Đế Huyền đại đế!

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi đứng dậy, lại không có dời bước, chỉ thấy Trấn Thiên Thần Đế, Hoang Tổ Thần Đế, Nguyên Quân Nữ Đế, Linh Đạo Thần Đế hàng lâm đến Lăng Tiêu bảo điện, hướng Giang Nam cùng Thi Hiên Vi chào nói:

- Đế Huyền đạo huynh, Thiên Hậu nương nương.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi hoàn lễ nói:

- Không dám, mấy vị đạo huynh mời ngồi.

Mấy Thần Đế hạ thấp người, từng người ngồi xuống.

Đột nhiên, một thanh âm uy nghiêm truyền đến, chấn động Thương Khung:

- Bỉ Ngạn đại đế dưới trướng, Hoằng Tổ Thần Hoàng, Càn Khôn Thần Đế, Hồ Thiên Thần Đế, Tạo Hóa Thần Đế, Huyền Hoàng Thần Đế, Ứng Long Thần Đế, Thiên Đao Thần Đế, tham kiến Đế Huyền đại đế, Thiên Hậu

nương nương, chúc bệ hạ cùng nương nương phước thọ vô biên!

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi nhìn lại, chỉ thấy Hoằng Tổ Thần Hoàng cùng mấy vị đệ tử khác của Bỉ Ngạn Nữ Đế dắt tay nhau mà đến, Tịch Ứng Tình đem Bỉ Ngạn thế giới hủy diệt trong cuộc chiến Thiên Đạo, Hoằng Tổ cũng bởi vậy rơi xuống cảnh giới, bất quá Thiên Đạo đã viên mãn, vị Thần Đế này cũng thừa cơ đem Hoàng Đạo của mình ký thác vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái, lại chứng Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi hoàn lễ, thỉnh mấy vị Thần Đế ngồi xuống, cười nói:

- Kinh động chư vị đạo hữu, trong nội tâm trẫm thật là bất an.

Bọn người Hoằng Tổ ngồi xuống, cười nói:

- Bệ hạ khách khí. Bệ hạ chế tạo Đại La Thiên, công đức vô lượng, hôm nay quân lâm thiên hạ, bọn ta sơn dã tán nhân nên đến đây chúc mừng.

Nhạc Ấu Nương nhìn chung quanh, thấp giọng nói:

- Trong địa ngục, vậy mà không người đến đây. Quang Vũ Thần Đế cũng không có đến thăm viếng...

Nàng vừa nói đến đây, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm ma khí um tùm truyền đến:

- Địa Ngục Vạn Thánh Ma Đế, thăm viếng Đế Huyền đại đế bệ hạ, tham kiến Thiên Hậu nương nương! Chúc bệ hạ giang sơn vĩnh cố, nương nương thọ cùng trời đất!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, chỉ thấy Vạn Thánh Ma Đế suất lĩnh rất nhiều Địa Ngục Ma Thần hàng lâm đến bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết Lăng Tiêu bảo điện, cung kính hướng mình cùng Thi Hiên Vi chào, lúc này cười nói:

- Vạn Thánh đạo hữu mời ngồi.

- Đa tạ bệ hạ.

Vạn Thánh Ma Đế vui mừng quá đỗi, ngồi xuống, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Trong nội tâm Giang Nam buồn bực, chẳng biết tại sao vị đối thủ cũ này lại đột nhiên dẫn đầu dựa vào mình, hắn lại không biết, lúc trước Vạn Thánh Ma Đế chứng đạo Hoàng Đạo Cực Cảnh thất bại, bị đánh rơi tu vi cảnh giới, biến thành phàm nhân, hắn bị tiên thể Thiếu Hư vứt bỏ, đã sớm lòng mang một cổ oán khí, về sau cuối cùng một lần nữa luyện thành Ma Đế cảnh giới.

Hôm nay Địa Ngục chư Hoàng lâm lập, Thiếu Hư nghiên cứu đạo Thiên Đạo thứ một trăm, ý định trọng đầu chứng đế, Vạn Thánh Ma Đế tự nhiên không chịu đầu nhập vào Thiếu Hư, nghĩ đến Giang Nam chứng đế, nếu mình là cái Ma Đế thứ nhất xông qua, tất nhiên sẽ bị trọng dụng, thấp nhất sẽ không bị chèn ép, cho nên lập tức đến đây thăm viếng.

Trong nội tâm hắn cũng tâm thần bất định, lo lắng Giang Nam tính toán nợ cũ, lại không nghĩ rằng Giang Nam chuyện cũ bỏ qua, lúc này mới khiến hắn yên lòng.

- Những thứ không nói khác, khí độ của Huyền Thiên giáo chủ liền không phải Thiếu Hư có khả năng so sánh, chỉ cần điểm này, liền đủ thấy Thiếu Hư không có khả năng siêu việt hắn...

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Trong Huyền Thiên Kim Khuyết hoan thanh tiếu ngữ, Đế Huyền cùng Thiên Hậu nương nương bày xuống Đại La Thiên thịnh hội, Chư Thần chư đế dâng lên đủ loại tiên trân, lực sĩ nổi trống, văn thần vẽ tranh, thần nữ ca múa, chủ tân tận hoan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1833: Đạo Tổ. (1)

Mà vào lúc này, Quang Vũ Thần Đế cất bước đi vào Cực Nhạc đại thế giới, đi vào bên trong Cực Nhạc Thiên Quốc, ngẩng đầu nhìn lên khô lâu đại Phật bị nhốt ở trong tiên đạo phù văn kia, cười nói:

- Cực Lạc đạo huynh bị nhốt ở đây, ngược lại là rất yên vui.

- Yên vui?

Khô lâu đại Phật kia trong hốc mắt thần hỏa nhảy động, ha ha cười nói:

- Vì sao Quang Vũ đạo hữu đến đây?

- Đạo huynh bị nhốt, như thế nào cũng phải tới thăm mới phải.

Quang Vũ Thần Đế nghiêm mặt nói:

- Hôm nay Huyền Thiên giáo chủ chứng đế, người này đã thành châu báu, đã có thủ đoạn chiếm đoạt thiên đã hạ, bởi vậy ta đến nhờ đạo huynh tương trợ.

- Huyền Thiên giáo chủ?

Khô lâu đại Phật kia đúng là Cực Nhạc lão phật bên trong Bổ thiên thần nhân, kinh ngạc nói:

- Hồ Thiên đạo hữu ngược lại là dạy hai cái đệ tử giỏi, hai cái đều có tiền đồ. Bất quá ngươi tìm đến ta, cái kia là tìm lộn người, ta bị trấn áp ở đây, phải năm ngàn bốn trăm vạn năm mới có thể thoát khốn. Quang Vũ đạo hữu, dùng thực lực của ngươi, chỉ sợ còn phá không đi tiên đạo phù văn của Huyền Đô cổ tiên a?

Quang Vũ Thần Đế gật đầu, cười nói:

- Ta tự nhiên là phá không mở cổ tiên phù văn, bất quá ta lại có biện pháp cứu ngươi.

Thần hỏa trong hốc mắt Cực Nhạc lão phật đột nhiên tràn đầy, thần hỏa rừng rực:

- Biện pháp gì?

- Huyền Đô cổ tiên chỉ là muốn trấn áp ngươi năm ngàn bốn trăm vạn năm, chỉ cần năm ngàn bốn trăm vạn năm đi qua, ngươi chẳng phải liền có thể thoát khốn sao?

Quang Vũ Thần Đế ha ha cười nói:

- Tiên nhân có thể thay đổi thời gian trôi qua, chỉ cần tìm kiếm một vị tiên nhân ra tay, để cho tốc độ thời gian của Cực Nhạc Thiên Quốc chảy nhanh hơn, đã qua năm ngàn bốn trăm vạn năm, Huyền Đô cổ tiên phong ấn liền sẽ không hiểu tự giải, đạo hữu cũng có thể thong dong thoát khốn!

Thần sắc khô lâu đại Phật kia bắt đầu kích động, ngửa mặt lên trời cười to:

- Không sai! Đây là một phương pháp xử lý mưu lợi! Tuy không thể gạt được Huyền Đô cổ tiên, bất quá hắn là tồn tại bực nào, mặc dù biết rõ ta mưu lợi, nhưng ta cũng dựa theo ước định bị trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm, hắn sẽ không xuất thủ can thiệp!

Hắn tiếng cười rơi xuống, lại nghi ngờ nói:

- Bất quá, đi đâu tìm một vị tiên nhân? Bát đại vũ trụ, ngoại trừ Cổ Thần của Hỗn Độn Thiên quốc, đã không có tiên nhân tồn thế rồi.

Quang Vũ Thần Đế nở nụ cười:

- Đạo huynh, thế gian này vẫn có tồn tại sắp sửa phi tiên đấy, ví dụ như Quỷ giới Quỷ Đế, người này mượn cơ duyên giúp hai đại vũ trụ bọn ta đại

chiến, đã tu luyện tới trình độ sắp chứng đạo Quỷ Tiên. Nếu có thể ở trước khi hắn phi thăng, mời hắn tương trợ, hơn phân nửa liền có thể làm đạo huynh thoát kiếp.

Cực Nhạc lão phật thần sắc khẽ nhúc nhích, chần chờ nói:

- Quỷ giới Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền, đích thật là một đại cao thủ, không kém hơn sự hiện hữu của ta. Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đại chiến, tử thương vô số Thần Ma cùng tồn tại chí cường, hắn xác thực âm thầm chiếm được không ít tiện nghi, thực lực đột nhiên tăng mạnh, có hi vọng phi tiên, thực Quỷ giới lực cũng được tăng nhiều. Chỉ là, ta cùng với hắn không có giao tình, chỉ sợ hắn không chịu ra tay a?

Quang Vũ Thần Đế cười nói:

- Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền ra tay hay không, còn là không biết số lượng, ngoại trừ Bắc Đô Tuyền ra, còn có đại Tây Thiên Phật giới. Bên trong Đại Tây Thiên Phật giới có một kiện tiên gia chi bảo, uy năng kinh người, cũng có thể cải biến thời gian trôi qua, là Sóc Nguyệt Luân Thiên kính. Nếu có thể mượn tới kính này, cũng có thể cứu đạo huynh thoát khốn. Đạo huynh, ngươi cũng là Phật môn nhất mạch, đại Tây Thiên cũng là Phật môn, cùng là một môn, nghĩ đến đại Tây Thiên Phật giới nhất định sẽ không ngồi yên không lý đến.

Thần Quang trong hốc mắt Cực Nhạc lão phật lắc lư nói:

- Ta cùng với đại Tây Thiên mặc dù là đồng môn, nhưng đạo lý bất đồng, một cái là tiểu thừa, một cái là Đại Thừa, giáo lý có khác. Ta những năm này ngăn cản Đại Thừa Phật giáo đông truyền, cùng lịch đại Phật đế trở mặt, chỉ sợ bọn họ chưa hẳn chịu giúp ta. Hơn nữa Huyền Thiên giáo chủ cùng đại Tây Thiên Phật giới rất có lui tới, đại Tây Thiên sao có thể vì ta mà đắc tội hắn...

Quang Vũ Thần Đế nhíu mày, đột nhiên, hai người nghe được từng tiếng Phật hiệu to rõ, niệm tụng kinh văn đại nghĩa, tuyên dương Phật môn thánh

pháp. Hai vị tồn tại vội vàng hướng Cực Nhạc đại thế giới trông đi, chỉ thấy Phật Quang rủ xuống, có cường giả bên trong Phật Đà đến chỗ này, đang mở đàn giảng pháp.

Mấy Phật Đà này tu Phật hiệu cùng Cực Nhạc đại thế giới Phật Đà tu Phật hiệu bất đồng, có chỗ tinh diệu khác, cầm đầu chính là một lão Phật quân sắp chứng đế, tên còn lại thì là một vị Phật quân tuổi trẻ, dưới trướng tất cả có không ít Phật tôn Phật chủ cường đại đến cực điểm, đối với những Phật Đà của Cực Nhạc đại thế giới kia bắt đầu bài giảng.

Cực Nhạc đại thế giới chư Phật còn đó, chỉ là bởi vì Cực Nhạc lão phật bị thua, nguyên một đám ý chí tinh thần sa sút, không có sinh cơ, nhưng số lượng Phật Đà bên trong Cực Nhạc đại thế giới cũng không ít, vẫn có mấy chục vạn!

Hai Phật quân này, chính là Đa Tuần Phật Tổ cùng Chân Pháp Phật tổ đến từ đại Tây Thiên Phật giới. Chân Pháp vốn chỉ là một tiểu Phật, nhưng mà hắn cũng là thế hệ tư chất tài tình hơn người, hôm nay rốt cục tu luyện tới Phật quân cảnh giới.

Những Phật tôn Phật chủ cùng bọn hắn kia, là cao thủ bọn hắn từ lúc Địa Ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới giao chiến, hàng phục độ hóa, hết thảy quy y Phật môn.

Ở hai tồn tại này tụng kinh, trên mặt chư Phật của Cực Nhạc đại thế giới dần dần khôi phục sinh cơ, có Phật thức tỉnh, mở miệng biện pháp, công kích giáo lý đại Tây Thiên Phật giáo.

Chân Pháp Phật tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ lơ đễnh, tài hùng biện của hai người không ngại, miệng lưỡi lưu loát, nói đến ba hoa chích choè, tuôn ra kim tuyền, để cho chư Phật của Cực Nhạc đại thế giới liên tục gật đầu, người tiến đến biện pháp nguyên một đám bại trận xuống.

Đã qua mấy ngày, chư Phật Cực Nhạc đại thế giới hết thảy thay đổi lề lối, bái nhập Chân Pháp Phật tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ môn hạ, lúc này hai vị

Phật tổ đứng dậy, sửa sang lại trang phục và đạo cụ chuẩn bị rời đi.

Quang Vũ Thần Đế con mắt sáng ngời, cất bước đi ra Cực Nhạc Thiên Quốc, cười nói:

- Bái kiến hai vị đạo hữu!

Chân Pháp Phật tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ chứng kiến Quang Vũ, trong nội tâm cả kinh, vội hoàn lễ nói:

- Bái kiến Quang Vũ bệ hạ.

Quang Vũ ha ha cười nói:

- Xin hỏi hai vị đạo hữu vì sao mà đến?

Chân Pháp Phật tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ không dám lãnh đạm, cũng không dám giấu diếm nói:

- Bọn ta dâng tặng Phật đế chi mệnh đến đây cầu kiến Đế Huyền bệ hạ. Thực không dám đấu diếm, trước kia phật môn ta cùng Đế Huyền bệ hạ kết xuống thiện duyên, Đế Huyền bệ hạ hứa cho đại Tây Thiên ta tại Tam Giới truyền pháp, bởi vậy Phật đế lệnh chúng ta đến đây thương nghị sự tình Đông Lai Phật tổ đến thế gian.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1834: Đạo Tổ. (2)

Quang Vũ ánh mắt chớp động, nhẹ nhàng gật đầu, Chân Pháp Phật tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ sợ cùng hắn có quá nhiều liên quan, vội vàng cáo từ rời đi.

Quang Vũ quay người trở lại Cực Nhạc Thiên Quốc, Cực Nhạc lão phật cười lạnh nói:

- Đại Tây Thiên Phật quả nhưng ngồi không yên, ta vừa bị trấn áp, bọn hắn liền tới kiếm chỗ tốt, đem đệ tử của ta hết thảy độ nhập đại Tây Thiên!

Quang Vũ Thần Đế cười nói:

- Đạo huynh, ngươi có thể thoát khốn hay không, vẫn còn trên người hai người này!

Thần sắc Cực Nhạc lão phật khẽ nhúc nhích, Quang Vũ cười nói:

- Đại Tây Thiên Phật đế dã tâm bừng bừng, muốn đem Phật hiệu đông truyền, xúc động lợi ích của Huyền Thiên giáo chủ, Huyền Thiên giáo chủ há có thể cho phép hắn? Dùng cách nhìn của ta, bọn hắn sớm muộn gì cũng sẽ cãi nhau mà trở mặt, mà khi đó, là thời điểm đạo huynh thoát khốn! Ngày đó, chắc có lẽ không quá lâu!

Hắn chắp tay cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ chứng đế, muốn nhất thống thiên hạ, hàng phục Địa Ngục chư hoàng, làm đến Thiên Địa đại nhất thống, không chỉ không cho đại Tây Thiên Phật giới nhúng tay, cũng không được phép Địa Ngục chư hoàng tiêu dao. Địa Ngục chư hoàng khẳng định cũng muốn đối phó hắn, hắc hắc, ta ngược lại muốn nhìn, hắn có thể có thủ đoạn kinh thiên động địa gì!

Mà vào lúc này, Khu Thần Ma Hoàng tìm được Ly Sửu Ma Hoàng, dò hỏi:

- Đạo huynh, Huyền Thiên giáo chủ thế lớn, khống chế vô số Thần Ma cùng Thần Đế, có xu thế nhất thống Tam Giới, hôm nay chúng ta có nên...

- Có nên đầu nhập vào hắn có đúng hay không?

Ly Sửu Ma Hoàng cười lạnh nói:

- Khu Thần đạo huynh, ngươi hồ đồ rồi! Nếu chư hoàng chúng ta tụ thành một cổ, ngược lại không sợ hắn, có thể thủ ở Địa Ngục chúng ta, hắn vào không được Địa Ngục! Chỉ sợ chúng ta không đồng tâm, bị hắn từng cái đánh bại!

Khu Thần Ma Hoàng chần chờ nói:

- Ta xem đạo huynh khác, đều bị hắn làm sợ. Hắn quy định ba tháng chi kỳ, nếu trong vòng ba tháng không đi triều kiến hắn, liền tới đánh bọn ta, chúng ta liên thủ chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn...

Ly Sửu Ma Hoàng nhíu mày, nhớ tới thủ đoạn của Giang Nam, cũng cảm thấy đau đầu, đột nhiên nhớ tới Thiếu Hư, con mắt không khỏi sáng ngời, cười nói:

- Thiếu Hư chứng đế, dùng bổn sự tiên thể của hắn, sẽ không thua kém Huyền Thiên giáo chủ, cộng thêm chúng ta, đủ để cùng Huyền Thiên giáo chủ chống lại! Chúng ta không cùng hắn tranh đoạt Thiên Địa chính thống, chỉ chiếm lãnh địa ngục vạn giới cùng Minh Hải, nếu hắn còn không để cho chúng ta, chúng ta liền cùng hắn liều cái cá chết lưới rách, giết long trời lỡ đất!

Khu Thần Ma Hoàng đại hỉ, cười nói:

- Thiếu Hư chứng đế, tất nhiên so với chúng ta còn muốn cường hoành hơn rất nhiều, có hắn, chúng ta phụ tá, Huyền Thiên giáo chủ mơ tưởng đạp

xuống địa ngục nửa bước! Ta hiện tại liền đi liên lạc chư hoàng, trợ giúp Thiếu Hư đạo hữu một tay, để hắn chứng đế!

A Tỳ địa ngục, tiên thể Thiếu Hư ngồi ngay ngắn ở trước Ma Tiên Điện, cách vô tận không gian, nhìn lên kiện thiên đạo chí bảo Thiên Tán Hoa Cái kia, suy diễn ảo diệu đạo Thiên Đạo thứ một trăm, lĩnh hội Thiên Địa đại đạo đột nhiên nhiều ra trong thiên địa.

Hắn ý đồ đột phá, Giang Nam dựng nên đạo Thiên Đạo thứ một trăm, đem đại đạo của mình dung nhập thế gian, tuy hắn biết rõ tìm hiểu thiên đạo thứ một trăm cùng những thiên địa đại đạo này, là tìm hiểu Giang Nam, nhưng hắn cũng không thể không nhìn.

Bởi vì nếu không tìm hiểu, hắn cùng với Giang Nam chênh lệch chỉ biết càng kéo càng xa!

Đột nhiên, hư không lắc lư, các Ma Hoàng hàng lâm, ngồi xuống ở hai bên Thiếu Hư. Mười bốn Ma Hoàng, cộng thêm Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma, Càn Chí, Băng Liên, có tất cả mười tám Ma Hoàng!

Mười tám Ma Hoàng khí tức tách ra, từng đạo Hoàng Đạo bay lên không, khí tức cổ xưa mà to lớn cao ngạo phóng lên trời, khiến cho Thiên Tán Hoa Cái cộng minh, từng đạo Thiên Đạo hiển hiện, cực kỳ ngoạn mục!

- Thiếu Hư, bọn ta giúp ngươi một tay, giúp ngươi lĩnh ngộ thiên đạo thứ một trăm, trở thành Địa Ngục Chí Tôn ta!

Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, Thiên Nhãn Thần Quân chính là Giám Thiên tư, suất lĩnh Chư Thần giám sát Thiên Địa dị động, lập tức phát giác được Thiên Tán Hoa Cái dị trạng, lúc này Thiên Nhãn Thần Quân đi vào ngự hoa viên, hướng Giang Nam bẩm báo việc này.

Giang Nam đang cùng Thi Hiên Vi nhìn thịnh cảnh ngự hoa viên, nghe vậy thò tay nhẹ phẩy, đẩy ra tầng mây trùng trùng điệp điệp hướng phía dưới nhìn lại, đem cử động của Thiếu Hư cùng Địa Ngục chư hoàng cất vào đáy

mắt, lập tức sáng tỏ, cười nói:

- Tôm tép nhãi nhép, bè lũ xu nịnh, không cần kinh ngạc. Thiên Nhãn, khó được Địa Ngục chư hoàng dẫn động Thiên Tán Hoa Cái cảm ứng cộng minh, đối với các ngươi ngộ đạo có lợi thật lớn, ngươi truyền lệnh xuống, cho Thiên đình Chư Thần tập hợp. Ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, trừ ngươi ra, cũng không có thiếu người đã bước vào cửa khẩu đế cảnh, lần này chư hoàng dẫn động Thiên Tán Hoa Cái cộng minh, đối với các ngươi cũng là một hồi cơ duyên không nhỏ!

Thiên Nhãn Thần Quân khom người đồng ý, lúc này ra ngự hoa viên, truyền lệnh Chư Thần bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, Tam Khuyết, Hoa Trấn Nguyên, Tương Ngạn các bá chủ tuổi trẻ không khỏi vui mừng khôn xiết, nhao nhao chạy tới phía dưới Thiên Tán Hoa Cái tìm hiểu.

Trong đó lấy Tam Khuyết, Tương Ngạn, Thiên nhãn cùng Thiên Hầu Tố Hoàn Bạch tu vi cao nhất, bốn người này cũng đã đạt tới biên giới đế cảnh, chỉ là khiếm khuyết một cái kỳ ngộ, không cách nào đột phá đế cảnh.

Chư hoàng kích khởi Thiên Tán Hoa Cái cảm ứng, diễn biến Thiên Đạo ảo diệu, đối với bọn hắn là một kỳ ngộ không nhỏ, bất quá mấy người kia tu vi thâm hậu, điểm cơ duyên này chỉ sợ vẫn không thể để cho bọn hắn đột phá thành đế!

Nhất định phải có tích lũy càng thêm hùng hồn, bọn hắn mới có thể vượt qua đế cảnh!

- Bệ hạ, Địa Ngục chư hoàng chỉ sợ sẽ không an phận, sẽ sinh ra sự cố.

Thi Hiên Vi nói:

- Ta xem bọn hắn tựa hồ có ý định cùng Thiếu Hư liên thủ, nếu Thiếu Hư chứng đế, bệ hạ có mấy thành thắng?

Tuy nàng là thê tử của Giang Nam, nhưng chút ít năm gần đây, nàng càng nhìn không thấu thực lực của Giang Nam.

Ở trong mắt nàng, Giang Nam đã thâm bất khả trắc, nhưng mạnh như thế nào, trong nội tâm nàng không có hiểu rõ.

- Thiếu Hư không có nửa phần thắng.

Giang Nam cười nói:

- Ta Hồng Mông Khai Thiên, đại đạo dung nhập Thiên Địa, ta là đại đạo chi tổ, là Đạo Tổ! Thiếu Hư chứng đạo là chứng ta, tuy hắn sẽ được mà trở nên mạnh mẽ, thực lực tăng vọt, nhưng tu vi pháp lực của ta cũng sẽ như diều gặp gió. Sau này, càng nhiều người chứng đạo của ta, thực lực của ta liền càng cường, Địa Ngục chư hoàng cùng Thiếu Hư, lật không nổi bao nhiêu sóng gió. Bất quá nếu bọn hắn liên thủ, ngược lại sẽ gia tăng một chút phiền toái cho ta.

- Đạo Tổ?

Thi Hiên Vi hoảng sợ nói.

Người sáng lập Đại đạo là Đạo Tổ, chứng đạo là chứng đạo tổ, có thể nghĩ Thiếu Hư chứng đế, nếu chứng đại đạo của Giang Nam, là trong nội tâm thừa nhận Giang Nam là Đạo Tổ, còn cùng hắn tranh giành thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1835: Một Thân Là Bảo. (1)

Giang Nam cười nói:

- 1% Đạo Tổ mà thôi. Ta cần bế quan mấy ngày, luyện hóa Tiên Giới đại nhân vật, sau khi xuất quan liền đi ẩu đả Địa Ngục chư hoàng cùng Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, dạy dỗ bọn họ một chút. Gần đây sự vụ Thiên đình, kính xin Thiên Hậu nương nương quản lý.

Thi Hiên Vi gật đầu, cười nói:

- Hôm nay Thiên Đình vững chắc, ngược lại không cần lo lắng có người đến đây tìm phiền toái. Luyện hóa Tiên Giới đại nhân vật, cần ta điều động Chư Thần, thi triển Luyện Thiên đại trận hay không?

- Chỉ là một bàn tay tiên nhân mà thôi, không đáng vận dụng Luyện Thiên đại trận.

Lúc này Giang Nam bế quan, Thi Hiên Vi xử lý Huyền Thiên Kim Khuyết Thiên đình, xử lý các loại sự vụ, đột nhiên có Thiên thần đến đây tương báo:

- Nương nương, sứ giả đại Tây Thiên cầu kiến.

Trong nội tâm Thi Hiên Vi khẽ giật mình, thầm nghĩ:

- Đại Tây Thiên sứ giả? Tất nhiên là vì chuyện truyền đạo! Trước kia lúc Bệ hạ yếu thế, hoàn toàn chính xác cùng đại Tây Thiên định ra chuyện vì bọn hắn hộ đạo, không tốt từ chối. Hôm nay bệ hạ đang bế quan, việc này liên quan quá lớn, quan hệ đến sự tình đại Tây Thiên xâm lấn Tam Giới ta, xử lý không tốt sẽ để cho bệ hạ mất sạch thánh minh...

Nàng cau mày, sai người mời Chân Pháp Phật tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ

đến, thầm nghĩ:

- Tạm thời kéo dài một chút, đợi bệ hạ xuất quan, lại đến cùng bọn họ lý luận.

Mà vào lúc này, Giang Nam xếp bằng mà ngồi, mi tâm lóe lên, tiên đằng trong Tử Phủ bọc lấy một cái đại thủ bay ra, bàn tay kia rơi xuống đất hóa thành bộ dáng Tiên Giới đại nhân vật Tiên cung Thái Tử, lạnh lùng nói:

- Hạ giới tiểu bối...

Giang Nam đưa tay, lực lượng Đại La Thiên bị hắn điều động, trấn áp xuống, lúc này đem Tiên cung Thái Tử ép tới nằm sấp!

- Ngươi có biết ta là ai hay không?

Tiên cung Thái Tử vừa sợ vừa giận, lạnh lùng nói:

- Ngươi dám đối với ta như vậy, ngươi phạm vào thảm họa diệt tộc ngươi biết không? Tên binh ta tới, hết thảy đều sẽ hủy diệt...

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, lấy tay một điểm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cao cao đứng vững tại trung tâm Đại La Thiên lập tức uy năng ẩn ẩn hiển hiện, nói khẽ:

- Tách.

- Ta chính là Hậu Thổ Tiên Vương chi tử, làm nhục phân thân của ta như vậy, ngươi...

Tiên cung Thái Tử lời còn chưa dứt, một đạo kiếm quang từ chỗ sâu trong Đại La Thiên phóng tới, kiếm quang như hào, cực kỳ nhỏ, kiếm quang so với sợi tóc còn muốn nhỏ quay chung quanh Tiên cung Thái Tử tung bay, trong khoảnh khắc liền cắt không biết bao nhiêu khối.

Giang Nam tâm niệm vừa động, thu tiên đằng, chỉ thấy thân hình Tiên cung Thái Tử đột nhiên sụp đổ, vỡ thành vô số khối!

Thân thể thần tiên cực kỳ cường đại, Giang Nam ở trước khi chứng đế, đã từng lấy Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm công kích hắn, lại bị hắn một ngón tay ngăn trở, ngay cả thế giới trong kiếm quang cũng bắt đầu sụp đổ, lưỡi kiếm này ngay cả da của hắn cũng không thể đâm rách, có thể thấy thực lực Tiên cung Thái Tử là kinh người hạng gì!

Mà bây giờ, Giang Nam chứng đế, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng biến thành chứng đế chi bảo của hắn, thực lực Giang Nam bạo tăng, uy năng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, giờ phút này một đạo kiếm quang, vậy mà không chỉ phá vỡ phòng ngự của Tiên cung Thái Tử phân thân, thậm chí tách rời hắn!

Tiên cung Thái Tử phân thân vỡ thành vô số khối, mỗi một khối vậy mà từng người hóa thành một Tiên cung Thái Tử, phi tốc hướng chính giữa tụ lại, ý định gây dựng lại thân thể.

- Dị hỏa luyện hóa!

Giang Nam quát tháo, đột nhiên có Hỗn Độn Dị hỏa bay ra, đem các Tiên cung Thái Tử vây quanh, Dị hỏa hừng hực tinh luyện năng lượng trong cơ thể Tiên cung Thái Tử, không ngừng thiêu đốt.

Cái Hỗn Độn Dị hỏa này chính là bảo vật cấp bậc tiên khí, ngay cả tiên khí cũng có thể luyện hóa, lúc Giang Nam ở trong trấn ngục lịch lãm rèn luyện, gặt hái được không ít Dị hỏa, dị thủy, giờ phút này ý định luyện hóa phân thân vị Tiên Giới đại nhân vật này, há có thể dùng phàm vật?

- Hỗn Độn Dị hỏa?

Tiên cung Thái Tử phân thân ngửa đầu, quanh thân bao phủ ở bên trong tiên quang, các phân thân đều có đạo đạo Lục Đạo tiên luân bảo hộ, bảo vệ quanh thân, miễn bị Hỗn Độn Dị hỏa luyện hóa, cười lạnh nói:

- Không nghĩ tới ngươi rõ ràng còn có thể lấy được loại bảo vật này, bất quá ngươi luyện hóa không được ta! Ta chính là tồn tại Lục Đạo thành tiên,

trong cơ thể có Tiên Vương huyết mạch, vừa xuất thế liền đạt được chư tiên chúc phúc, Hậu Thổ Tiên Vương tự mình gia trì cho ta! Chỉ là Hỗn Độn Dị hỏa, cũng muốn luyện hóa ta?

Thật sự là hắn không có khoác lác, Giang Nam Hỗn Độn Dị hỏa bị Lục Đạo tiên luân của hắn chống cự ở bên ngoài, ngay cả nhục thể của hắn cũng không thể tiếp cận.

Không chỉ có như thế, bên trong huyết nhục của hắn, còn có chủng chủng tiên âm truyền đến, đó là chư tiên chúc phúc chi âm, chư tiên ở lúc hắn xuất thế liền chúc phúc hắn, phù hộ hắn, để cho tai nạn không cách nào gia thân, bản thân cái này là một loại biện pháp bảo hộ thật lớn!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, sau lưng đột nhiên chấn động một tiếng, chỉ thấy một đạo Lục Đạo tiên luân khổng lồ từ phía sau hắn dựng thẳng lên, ông ông chuyển động.

- Ngươi tu luyện Hậu Thổ Tiên Vương Lục Đạo tiên luân của Vương nương ta?

Tiên cung Thái Tử vừa sợ vừa giận, các phân thân ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào Lục Đạo tiên luân sau lưng Giang Nam không ngừng chuyển động kia, ánh mắt sắc bén:

- Ngươi rốt cuộc là từ chỗ nào có được Lục Đạo tiên luân? Thật to gan, rõ ràng tu luyện Lục Đạo tiên luân của Vương nương ta, còn dám tới luyện hóa phân thân của ta!

- Chỉ là Lục Đạo tiên luân, bất quá là một loại bên trong các công pháp ta nghiên cứu qua mà thôi. Tiên cung Thái Tử, tay của ngươi kéo quá dài rồi, cho nên mới có trận kiếp nạn này, cho ngươi rơi vào trong tay ta, cái này là kiếp số của ngươi!

Giang Nam ha ha cười cười, Lục Đạo tiên thay đổi liên tục, Lục Đạo chi lực dũng mãnh vào trong Hỗn Độn dị hỏa, uy năng Hỗn Độn Dị hỏa lập tức

phóng đại, dùng Lục Đạo biến hóa phá giải Lục Đạo tiên luân thủ hộ của Tiên cung Thái Tử!

Lục Đạo đối với Lục Đạo!

Vô số Tiên cung Thái Tử phân thân gầm lên, Lục Đạo tiên luân thay đổi liên tục, toàn lực chống cự Hỗn Độn Dị hỏa xâm lấn, cười lạnh nói:

- Tiểu bối, ngươi tu luyện Lục Đạo tiên luân, cùng ta tu luyện Lục Đạo tiên luân căn bản không phải một cấp độ! Dùng tạo nghệ của ngươi, cũng muốn luyện hóa tiên luân của ta? Nằm mơ! Hôm nay, ta liền cho ngươi nhìn xem, ngươi cùng ta chênh lệch là lớn bực nào!

Lục Đạo chi lực Luân Hồi chuyển động, Tiên cung Thái Tử vậy mà ngăn lại thế công của Giang Nam, Lục Đạo biến hóa phiền phức đến cực điểm, làm cho người hoa mắt, Giang Nam nhất thời trong chốc lát không cách nào đánh vào bên trong Lục Đạo tiên luân phòng ngự của hắn!

- Trấn áp!

Giang Nam đưa tay, một đạo đại đạo ngang trời, như là một đạo kim kiều kéo dài qua phía chân trời, trấn áp ở đỉnh đầu vô số phân thân của Tiên cung Thái Tử, lực lượng khủng bố trấn áp xuống, áp chế Lục Đạo tiên luân biến hóa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1836: Một Thân Là Bảo. (2)

Đạo đại đạo này hằng cổ đã lâu, thình lình tràn ngập khí tức cổ xưa đến từ vũ trụ chi trước, hằng cổ không thay đổi, hằng cổ bất diệt, đúng là Bất Không đại đạo!

Đạo đại đạo này trấn áp xuống, là bá đạo bực nào, Tiên cung Thái Tử kêu rên, bị ép tới miệng mũi phóng hỏa, cái hỏa kia cũng không phải phàm hỏa, chính là tiên hỏa!

Bất Không đại đạo đã là tiên cấp, vượt qua Lục Đạo đếm không hết, phen này trấn áp, vô số phân thân Tiên cung Thái Tử bị ép tới lập tức Lục Đạo chát trệ!

- Chư tiên bảo vệ!

Vô số Tiên cung Thái Tử phân thân quát chói tai, trong cơ thể tiên âm đại tác, vô số tiên nhân hư ảnh từ trong cơ thể hắn tuôn ra, sừng sững sau lưng hắn, vô số tiên nhân hư ảnh thần thái nghiêm túc và trang nghiêm, miệng tụng tiên kinh, gia trì Tiên cung Thái Tử, chống cự Bất Không đại đạo uy áp!

- Tiên cung Thái Tử, ta nói rồi, Lục Đạo tiên luân chỉ là một loại công pháp mà ta nghiên cứu qua mà thôi.

Giang Nam mỉm cười, thò tay một điểm mi tâm, chỉ thấy Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, La Thiên Tuyết Liên, Hỗn Độn tiên chung, Vạn Ngục Ấn, Lục Đạo tiên luân bay ra, đây cũng không phải là tiên đạo thần thông, mà là pháp bảo hắn luyện thành!

Bảy đại pháp bảo nhô lên cao chấn động, mở một mảnh tiên vực mênh mông, đem chư tiên hư ảnh hết thảy định ở bên trong tiên vực!

- Đệ chín tiên đạo, tế!

Giang Nam quát tháo một tiếng, chỉ thấy đệ cửu đạo tiên đạo hô một tiếng bay ra, vậy mà hóa thành một ngụm hình thái Tử Tiên hồ lô!

Đây chính là đệ chín tiên đạo của hắn!

Hắn nghiên cứu năm mươi ba đạo tiên đạo trên tiên đằng, lĩnh ngộ sâu đậm, ngộ ra bản thân đệ chín tiên đạo, là Tử Tiên hồ lô!

Tử Tiên hồ lô bay ra, dựng ở phía trên tiên vực, trấn áp chư tiên hư ảnh!

Vô số Tiên cung Thái Tử phân thân kêu rên, bị hắn trùng trùng điệp điệp khắc chế, chỉ thấy Hỗn Độn Dị hỏa lập tức bắt đầu xâm nhập đến bên trong Lục Đạo tiên luân của Tiên cung Thái Tử phân thân, đem Lục Đạo tiên luân hộ thể hắn tầng tầng luyện hóa!

Hắn Lục Đạo tiên luân bị luyện hóa, lập tức phân giải thành tiên đạo cùng tiên nhân tinh khí hùng hồn, điên cuồng hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới, rót vào bên trong Lục Đạo tiên luân sau lưng Giang Nam!

Lục Đạo tiên luân sau lưng Giang Nam lập tức bắt đầu phi tăng, bỗng nhiên mà tăng mạnh, uy năng càng ngày càng mạnh, mấy hơi tầm đó, liền có Thiên Tiên Đạo một tiếng ầm vang chấn động, truyền đến Hoàng Đạo cực uy vô cùng trầm trọng, rõ ràng là từ Đế cấp tiên đạo, tăng lên tới cấp bậc Hoàng Đạo!

Rầm rầm rầm!

Sau lưng Giang Nam, Lục Đạo tiên luân không ngừng chấn động, Địa Tiên Đạo, Nhân Tiên Đạo, Thần Tiên Đạo, Quỷ Tiên Đạo, Tu La Tiên Đạo lần lượt tăng lên tới cấp bậc Hoàng Đạo!

Hỗn Độn Dị hỏa vẫn đang dần dần xâm nhập bên trong Lục Đạo tiên luân hộ thể của Tiên cung Thái Tử phân thân, luyện hóa tiên đạo ảo diệu của hắn, đem tu vi hắn luyện hóa, phụng dưỡng Lục Đạo tiên luân của Giang Nam.

Đã qua hơn mười ngày, bên tai Giang Nam truyền đến tiên âm, Thiên

Tiên Đạo bên trong Lục Đạo thình lình tăng lên tới tiên cấp!

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, hắn tu luyện đến nay, tuy lĩnh ngộ ra tiên đạo, nhưng mà ngoại trừ Bất Không đại đạo ra, còn không có bất kỳ một đạo tiên đạo tăng lên tới tiên cấp!

Không nghĩ tới, Tiên cung Thái Tử phân thân chưa hoàn toàn luyện hóa, liền đưa Thiên Tiên Đạo tăng lên tới tiên cấp!

Phải biết rằng, tiên cấp tiên đạo, đó là đại đạo mà tiên nhân mới có thể luyện ra, uy năng nếu so với Hoàng Đạo, Đế cấp đại đạo cường đại không biết bao nhiêu!

- Tiên cung Thái Tử, thật sự là phúc tinh của ta!

Lại qua mấy ngày, Địa Tiên Đạo cũng tăng lên tới tiên cấp, Giang Nam luyện hóa Tiên cung Thái Tử càng thêm dễ dàng, tốc độ nhanh hơn!

Sau đó Nhân Tiên Đạo, Thần Tiên Đạo, Quỷ Tiên Đạo, Tu La Tiên Đạo cũng từng cái tăng lên tới tiên đạo!

Pháp lực Giang Nam tăng vọt, tu luyện tới cảnh giới như hắn, muốn tăng lên tu vi của mình, phải tốn hao thời gian là làm cho người ta sợ hãi, cần dùng thời gian dài dòng buồn chán đi tăng lên chính mình, mà bây giờ, hắn chỉ dùng hơn một tháng thời gian, liền đem tu vi của mình tăng lên mấy lần!

Lại qua mấy ngày, Giang Nam đem Lục Đạo tiên luân trong Tiên cung Thái Tử phân thân hết thảy tinh luyện ra, lòng mang khoan khoái dễ chịu, thầm nghĩ:

- Tiên cung Thái Tử phân thân công hiệu không chỉ như thế, càng cường đại hơn vẫn là nhục thể của hắn, trong thân thể hắn tích chứa Hậu Thổ Tiên Vương huyết mạch, Hậu Thổ Tiên Vương tự mình vì hắn gia trì, nếu năng lượng trong đó có thể bị luyện ra. . .

- Trừ lần đó ra, là chư tiên chúc phúc, cũng là một số tài phú không thể

khinh thường!

- Tiên huyết, tiên cốt, tiên nhục, tiên gân, tiên da, đều là bảo vật không tệ, tiên cốt có thể dùng luyện thành Lục Đạo Tiên Kiếm cùng cốt chùy, tiên da có thể dùng luyện thành đạo cổ, tiên gân có thể dùng luyện thành tiên cung, tiên huyết có thể dùng tinh luyện, tặng Chư Thần một hồi tiên duyên!

- Tiên cung Thái Tử, một thân là bảo, không thể lãng phí!

Giang Nam liên tục thúc dục pháp lực, đem vô số Tiên cung Thái Tử phân thân cứ thế mà vuốt ve đến cùng một chỗ, luyện thành một phân thân, lập tức một ấn che ở trên ót Tiên cung Thái Tử, đánh hắn thành nguyên hình, hóa thành một cánh tay tiên nhân.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam đem Hậu Thổ Tiên Vương gia trì đề luyện ra, lại luyện ra tiên huyết, tinh luyện năng lượng bên trong tiên huyết, luyện làm một tòa hóa tiên trì hùng vĩ.

Hắn thúc dục Tử Tiên hồ lô cùng tiên vực, luyện hóa chư tiên hư ảnh, cuối cùng nhất đem chư tiên hư ảnh luyện hóa, hóa thành một tòa tiên âm điện.

Tiên cung Thái Tử nổi giận, nhưng hôm nay pháp lực Giang Nam bạo tăng, thực lực tăng vọt, mặc dù hắn cũng không thể tránh được, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị trở thành một cái đại bảo khố, liên tục bị Giang Nam đem "Bảo vật" trong cơ thể hắn cướp đoạt.

- Ta từ trấn ngục góp nhặt không ít Hỗn Độn Tử Kim cùng tiên tài, chính dễ dàng luyện chế pháp bảo thượng thừa! Uy năng ba kiện pháp bảo này, chỉ sợ so với Thất Bảo của ta cũng không kém, thậm chí còn có vượt qua, thích hợp dùng để trấn thủ Huyền Thiên Kim Khuyết của ta!

Giang Nam rốt cục đem Tiên cung Thái Tử triệt để luyện hóa, hào hứng bừng bừng, lấy ra rất nhiều tài liệu thượng thừa, bắt đầu luyện chế tiên cung, tiên cổ cùng Lục Đạo Tiên Kiếm.

Ba tháng chi kỳ đi qua, Giang Nam xuất quan, lập tức đạt được Thi Hiên Vi thần thức truyền âm, nói Chân Pháp Phật Tổ, Đa Tuần Phật Tổ cầu kiến.

- Phật hiệu đông truyền, Đông Lai Phật tổ đến thế gian, đây là chuyện trước kia lúc ta nhỏ yếu đã đáp ứng, không thể đổi ý.

Giang Nam tự định giá một lát, đi vào Lăng Tiêu bảo điện, tiếp kiến Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ, cười nói:

- Hai vị đến đúng lúc, trẫm luyện mấy ngụm pháp bảo, kính xin hai vị quan sát một chút.

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ bị chậm trễ hơn hai tháng, một mực không có thể nhìn thấy Giang Nam, giờ phút này rốt cục tương kiến, đang muốn nhắc tới sự tình Phật hiệu đông truyền, đã thấy Giang Nam hồn nhiên không đề cập tới chuyện này, chỉ phải đem lời nói giấu ở trong lòng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1837: Quỳ Đọc. (1)

Giang Nam ở Chư Thần cùng đi xuống, đi ra Lăng Tiêu bảo điện, cười nói:

- Hai vị lại xem bảo vật này như thế nào.

Hắn đem tiên cung tế lên, chỉ thấy khẩu Tiên cung này bay lên không, tiên quang đằng đằng, dị sắc rực rỡ, rực rỡ tươi đẹp chói mắt, trong đó chất chứa tiên uy hùng hồn khủng bố!

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Tiên gia chi bảo?

- Đây cũng không phải là tiên gia chi bảo, mà là dùng tiên nhân đại gân luyện thành pháp bảo mà thôi.

Giang Nam cười nói:

- Cái Thiên Cung này, huyền ở trên Lăng Tiêu bảo điện, tiên cung khai mở, bắn chết đại đế cũng không nói xuống. Chư vị thỉnh xem.

Hắn mở ra lòng bàn tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay có sáu cốt kiếm, cũng tràn ngập tiên quang, tiên đạo thâm trầm, sáu thanh Tiên Kiếm này quay tròn chuyển động, càng lúc càng lớn.

Chân Pháp Phật Tổ, Đa Tuần Phật Tổ còn chưa kịp thấy rõ, chỉ thấy Giang Nam bấm tay liên đạn, sáu thành tiên cốt chế tạo bảo kiếm ối chao ô hay kích xạ mà ra, bắn vào trong vũ trụ hư không, sau một khắc, Thần giới Chư Thiên chấn động, sáu thanh Tiên Kiếm đỉnh thiên lập địa hàng lâm La Thiên, sáu kiếm cắm ở phía trên La Thiên!

- Sáu lưỡi kiếm này ta xưng là Lục Đạo kiếm, có Lục Đạo kiếm, Thần giới Chư Thiên an ổn, không người có thể dao động trẫm thống trị.

Giang Nam lấy ra một ngụm tiên cổ, cười nói:

- Một ngụm cổ này là trẫm vì Địa Ngục chuẩn bị bảo vật, trấn áp Địa Ngục, miễn cho chư hoàng náo động. Sớm muộn gì trẫm cũng sẽ muốn khẩu cổ này, tế lên ở phía trên Minh Hải, trấn áp chư hoàng!

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ trong nội tâm hoảng sợ, trong nội tâm đột nhiên sinh ra một cách nghĩ đáng sợ.

Giang Nam lại để cho Chư Thần tương theo, đem hóa tiên trì lấy ra, tế lên, chỉ thấy hóa tiên trì từ từ trụy lạc, ở trong Huyền Thiên Kim Khuyết hình thành một mảnh biển lớn mênh mông, tiên khí tràn ngập trên mặt biển.

- Phiến Hóa tiên trì này là do tiên huyết biến thành, lưu cho Chư Thần Thiên đình ta tắm rửa tẩy lễ, thích hợp thoát thai hoán cốt.

Giang Nam cười nói, lập tức đem tiên âm điện tế lên, cười nói:

- Tòa Tiên âm điện này, chất chứa tiên âm, thích hợp tìm hiểu đại đạo.

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ sắc mặt xám ngoét, trái tim run rẩy, rốt cục chứng thực suy đoán của bọn hắn, chính là cách nghĩ đáng sợ kia:

- Huyền Thiên giáo chủ, giết chết một tiên nhân!

Giang Nam bố trí xong tất, cười nói:

- Hai vị, ta đi gặp lại Địa Ngục chư hoàng, gõ bọn hắn một chút, không bằng hai vị đạo hữu cùng ta đồng hành, các ngươi định như thế nào?

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ liếc nhau, trong lòng có chút run rẩy, Giang Nam đây là muốn mang bọn hắn đi đánh Địa Ngục chư hoàng!

Cấp độ đại chiến bực này, là hủy thiên diệt địa, đừng nói bọn hắn Thần Quân bực này, chỉ sợ coi như là Thần Đế đến, cũng sẽ chết ở trong dư âm công kích của tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Phải biết rằng, Địa Ngục có mười tám Ma Hoàng, cái cổ thế lực này chính là Thiên Đạo cuộc chiến còn sót lại, cận tồn quả lớn!

Mà trận Thiên Đạo đại chiến kia, có thể nói là hạ giới từ xưa đến nay một hồi chiến dịch lớn nhất, sáng tạo ra chín tiên nhân, cường giả tham dự nhiều, để cho Quỷ giới, Thiên Giới, Phật giới Tam đại cường giả trong vũ trụ này đều câm như hến, không dám nhúng tay lưỡng giới chi tranh.

Cường giả Tam đại vũ trụ này vốn là đối với Địa Ngục cùng Chư Thiên có cách nghĩ, muốn thừa dịp hạo kiếp chi tế xâm lấn, bất quá trong hạo kiếp các bá chủ vô cùng cường đại hiện lên, các loại âm mưu dương mưu để cho người hoa mắt, vô số cường giả phóng tới vũ trụ khác, đều là nhân vật đỉnh phong trấn áp một thời đại, loại tràng diện này, để cho Quỷ giới, Thiên Giới, Phật giới cường giả sợ hãi, không dám có chỗ dị động.

Địa Ngục mười tám Ma Hoàng mặc dù là thất bại, nhưng cũng là một cổ lực lượng to đến không thể tưởng tượng nổi!

Chân Pháp Phật Tổ nhìn xem văn võ quần thần túm tụm sau lưng Giang Nam, đánh bạo nói:

- Không biết bệ hạ muốn dẫn bao nhiêu binh mã tiến đến chinh phạt?

- Hai cái.

Giang Nam dựng thẳng lên đầu ngón tay, chỉ chỉ Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ, cười tủm tỉm nói:

- Các ngươi đi theo trẫm, trẫm mang bọn ngươi đi bình định Địa Ngục.

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ bị dọa đến hồn bay lên trời,

không ngừng kêu khổ, Đa Tuần Phật Tổ kêu lên:

- Bệ hạ muốn mượn đao giết người, không nhận nợ cũ phải không?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, hai Phật tổ lập tức chỉ cảm thấy một cổ Đế Uy vô cùng kinh khủng đè xuống, đem hai người bọn họ giam cầm, động cũng không thể nhúc nhích thoáng một phát.

Hai Phật tổ sợ tới mức vãi ra quần, Chân Pháp Phật Tổ âm thầm oán trách Đa Tuần, thầm nghĩ:

- Sư huynh, nếu không có ngươi hồ ngôn loạn ngữ, Đế Huyền cái ác ôn này cũng sẽ không hiện tại đã xuống tay! Hiện tại ngươi chỉ ra, hắn liền thật sự muốn diệt khẩu chúng ta rồi!

Giang Nam đối với tiểu tâm tư của hai người lơ đễnh, hướng Thi Hiên Vi cười nói:

- Thiếu Hư đã chứng đế?

Thi Hiên Vi gật đầu nói:

- Trong lúc Bệ hạ bế quan, Thiếu Hư đã chứng đế, tràng diện có chút to lớn, Địa Ngục chư hoàng không có hướng hắn ra tay, ngược lại vì hắn hộ pháp. Thiếu Hư chứng đế, liền lập tức leo lên A Tỳ địa ngục, gây dựng lại A Tỳ ma triều, phân đất phong hầu chư hoàng, tự lập xưng đế, tự xưng Đế Hư.

- Đế Hư?

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Thiếu Hư nhặt ta răng tuệ, chẳng lẽ liền không có ý nghĩ của mình?

Thi Hiên Vi cười nói:

- Hạo Thiếu Quân cũng chứng đế rồi, tại La Thiên xưng đế, tự xưng Đế Quân.

- Thiếu Quân không đáng để lo. Hắn muốn chiếm cứ La Thiên, ta liền phong hắn thành La Thiên Chi Chủ là được.

Giang Nam cười nói:

- Bất quá hắn chắc có lẽ không phục ta, ta giáo huấn Thiếu Hư cùng Địa Ngục chư hoàng xong, liền đi tìm hắn nói chuyện.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm vô cùng trọng hậu truyền đến, truyền khắp Huyền Thiên Kim Khuyết:

- Ta phụng Đế Hư chi mệnh, đến đây hạ chiến thư! Đế Huyền ở đâu, để cho hắn đến đây nghe chỉ!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cái thanh âm kia phiêu hốt bất định, qua vô tung nói:

- Đế Huyền, còn không quỳ tiếp đại đế ý chỉ?

Văn võ quần thần sau lưng Giang Nam nhao nhao gầm lên, Giang Nam đưa tay chấn động, hư không răng rắc một tiếng vỡ ra, chỉ thấy ma dực liên thiên, một Ma Hoàng vô cùng khổng lồ chấn động hai cánh, ý đồ ổn định thân hình, đúng là Vũ Thần Ma Hoàng!

- Vũ Thần đạo hữu, né tránh như vậy còn thể thống gì? Ngươi nếu là Thiếu Hư sứ giả, vậy thì đến trước mặt trẫm!

Giang Nam đưa tay hư hư nhấn một cái, chỉ thấy đỉnh đầu Vũ Thần Ma Hoàng lập tức xuất hiện một cái cối xay cự đại, ầm ầm quấy, đặt ở trên người Vũ Thần Ma Hoàng, đem vị Ma Hoàng này ép tới không cách nào bay lên, chỉ phải hạ xuống.

Giang Nam tán đi Diệt Thế Đại Ma, bao quát Vũ Thần Ma Hoàng, lạnh nhạt nói:

- Vũ Thần đạo hữu, ngươi quỳ đọc a.

- Ngươi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1838: Quỳ Đọc. (2)

Vũ Thần Ma Hoàng giận dữ, trong mắt toát ra lửa giận hừng hực, lại vào lúc này, văn võ quần thần sau lưng Giang Nam cùng một chỗ quát tháo, Trấn Thiên nguyên soái, Cầm Pháp Thiên Tôn, Kim Giáp thần nhân, văn võ Đại tướng, Chư Thần chư đế, liên thủ thúc dục Huyền Thiên Kim Khuyết.

Cả tòa Thiên đình, vô số Thiên Cung, cung điện, Bảo Sơn, ngự hoa viên, Thọ Tinh Đài, Quan Tinh Đài, Quang Minh Cung, Diệu Nham Cung, Thái Dương Cung, Hóa Nhạc Cung, Vân Lâu Cung, Ô Hạo Cung, Đồng Hoa Cung, vân...vân kiến trúc Thần Quang đại phóng, xông lên trời mà lên, hóa thành vô số đại đạo nước lũ, ầm ầm hướng Vũ Thần Ma Hoàng đè xuống!

Tòa Thiên đình này chính là Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang các tiên nhân phi thăng ở trước khi phi tiên luyện, cả tòa Thiên đình là một kiện tiên gia chi bảo vô cùng khủng bố, trong đó đình đài lâu tạ, cung điện hành lang, hòn non bộ,... đều là pháp bảo, cho dù là một cái bình ngọc chứa nước, một đóa hoa, một cây cỏ, đều là pháp bảo, cũng có thể thôi phát uy năng vô biên!

Ầm ầm...

Thiên đình chi uy áp xuống, ép tới Vũ Thần vị Địa Ngục Ma Hoàng này không thể không quỳ rạp trên đất!

Vũ Thần Ma Hoàng nổi giận, nhưng uy năng Huyền Thiên Kim Khuyết trấn áp xuống, để cho hắn cũng không thể động đậy, chỉ có thể biệt khuất vạn phần quỳ ở nơi đó.

- Đế Huyền, ngươi làm nhục ta như vậy!

Trong mắt Vũ Thần Ma Hoàng phóng hỏa, hít vào một hơi thật dài, đè xuống tức giận trong lòng, đột nhiên lấy ra Thiếu Hư ý chỉ, cười lạnh nói:

- Cái này chính là Đế Hư tự viết, chính là Đế Hư đại thần thông ghi thành, Đế Huyền, nếu ngươi có năng lực, chính mình đến đọc!

Giang Nam tức cười, nhẹ nhàng vỗ, Thiếu Hư tự viết bên trong tay Vũ Thần Ma Hoàng lập tức bị chấn nấu nhừ, uy năng bên trong chiến thư kia còn chưa kịp bộc phát, liền trực tiếp bị hắn một chưởng san bằng.

- Thiếu Hư đạo hữu muốn chiến, ta thành toàn hắn. Còn hạ cái gì chiến thư? Tăng thêm vui tai sao!

Giang Nam phất tay, cười nói:

- Vũ Thần, ngươi có thể xuống rồi.

Vũ Thần Ma Hoàng đứng dậy, không nói một lời liền quay người rời đi, hắn biết rõ hôm nay Giang Nam là kinh khủng cở nào, phong Thiếu Hư chiến thư này, chính là Thiếu Hư dùng đại thần thông ghi thành, lúc giao cho hắn, Thiếu Hư nói với hắn uy năng bên trong chiến thư vô lượng, đơn giản không được mở ra, nếu không ngay cả hắn cũng lọt vào trọng thương.

Nhưng mà, Giang Nam một chưởng liền đem thần thông bên trong chiến thư này lau đi, ngay cả hứng thú nhìn chiến thư cũng không có!

Hắn bay ra Đại La Thiên, lúc này mới dám lên tiếng, kêu lớn:

- Đế Huyền, bọn ta ở A Tỳ địa ngục, xin đợi đại giá!

- Ta còn chưa đi tìm Thiếu Hư, bọn hắn liền dám tìm đến ta.

Giang Nam cười nói:

- Đã như vầy, vậy thì đi gặp lại Thiếu Hư cùng Địa Ngục chư hoàng, nhìn xem hắn lần này chứng đế, có cái tiến bộ gì! Chân Pháp, Đa Tuần, hai vị theo ta cùng một chỗ a.

Chân Pháp, Đa Tuần hai vị Phật tổ liếc nhau, run rẩy nói:

- Bệ hạ, Địa Ngục hùng hổ, hạ chiến thư, tất nhiên là có mười phần nắm chắc, bệ hạ thật sự không dẫn nhân mã đi qua?

Giang Nam tâm niệm vừa động, hai Phật tổ không tự chủ được bay lên, rơi vào bên trong Thiên đình sau đầu, cười nói:

- Hai vị đạo hữu, có các ngươi liền đã đầy đủ rồi.

Hai vị Phật tổ sợ tới mức hồn phi phách tán, nhưng ở bên trong thần luân Giang Nam, tùy ý hai người bọn họ thần thông quảng đại, cũng không cách nào chạy ra, chỉ phải ngoan ngoãn mà ngồi ở trong thiên đình, trong nội tâm âm thầm kêu khổ:

- Lần này nguy rồi, chúng ta dâng tặng Phật đế chi mệnh đến đây, ai từng nghĩ gặp được loại sự tình này? Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả bực này đại chiến, chúng ta đi xem náo nhiệt cái gì? Huyền Thiên giáo chủ tất nhiên là muốn mượn đao giết người, sau đó đem chuyện lúc trước đẩy, xong hết mọi chuyện, dù sao chúng ta chết rồi, chết không có đối chứng...

Giang Nam cất bước đi ra Huyền Thiên Kim Khuyết, ra Đại La Thiên, hướng A Tỳ địa ngục mà đi, cũng không lâu lắm, hắn liền lướt qua nguyên một đám thế giới, đi vào bên trong A Tỳ địa ngục.

Lúc này A Tỳ địa ngục đã bị chư tiên chữa trị, như cũ là Địa Ngục chí cao thánh địa, A Tỳ ma triều liền ở vào vị trí trung tâm mảnh đất ngục này, tòa ma triều này chẳng những không có Địa Ngục âm trầm chi khí, ngược lại Thần Quang tiên quang tràn ra, lộ ra rất là thần thánh.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi rốt cuộc đã tới!

Thân hình Ly Sửu Ma Hoàng hiển hiện, sừng sững ở giữa không trung, nhiều đóa Ma Vân ma quang quấn quanh thân, vô cùng quảng đại, bao quát Giang Nam, cười lạnh nói:

- Ngươi rõ ràng dám một thân một mình đi tìm cái chết!

- Đế Huyền, ngươi quá cuồng vọng rồi!

Lại một Ma Hoàng, Hậu Thổ Phảng hiện ra, ba chân dẫm nát bên trong Ma vực thâm trầm, trong cơ thể mở sáu Đại Thế Giới, sau đầu là tiên quang lượn lờ, hóa thành Lục Đạo Tiên Giới, vô số sinh linh chìm nổi ở trong đó, sinh lão bệnh tử, tuần hoàn đền đáp lại, cười lạnh nói:

- Một mình ngươi, liền muốn khiêu chiến Địa Ngục chư hoàng chúng ta sao?

Thân hình Tử Viên Ma Hoàng khổng lồ hiển hiện, khí phách vô song, tay nắm Hoàng Đồ, sau đầu Ma Uyên chìm nổi bất định, thôn phệ vạn vật, lắc đầu nói:

- Đáng thương đáng tiếc! Đường đường Huyền Thiên giáo chủ, rõ ràng phải chết ở chỗ này!

Khu Thần Ma Hoàng hiện thân, đứng ở phía trên một cái tổ ong rộng lớn không biết bao nhiêu vạn dặm, lắc đầu thở dài nói:

- Hắn quá tự phụ rồi, không biết tiên thể chứng đế là cường đại cùng khủng bố bực nào, một mình đến đây, lại không biết mình là chịu chết!

Nguyên Ma thánh mẫu hiện thân, sau lưng Minh Hải cuồn cuộn, phụ trợ nàng to lớn cao ngạo, cười khanh khách nói:

- Đế Huyền, ngươi chỉ có một con đường chết, hôm nay còn có cái di ngôn gì hay không?

Vĩnh Hằng Ma Hoàng, Vũ Thần Ma Hoàng, Bố Thần Ma Hoàng, Cốt Hoàng Ma Hoàng, Nguyên Ma Ma Hoàng, Càn Chí Ma Hoàng, Băng Liên Ma Hoàng mười tám Ma Hoàng phù hiện đi ra, nguyên một đám tràn ngập Hoàng Đạo cực uy, thâm trầm khủng bố!

Mười tám Ma Hoàng tạo thành một tòa đại trận, đem thời không phong ấn phong tỏa, cả tòa A Tỳ địa ngục đều ở trong bọn hắn phong ấn!

Chân Pháp Phật Tổ, Đa Tuần Phật Tổ ở trong Thiên đình sau đầu Giang Nam run rẩy, Hoàng Đạo cực uy đối với tồn tại Thần Quân bọn họ mà nói, quả thực quảng đại trầm trọng giống như thiên!

- Chết chắc rồi, chết chắc rồi...

Đa Tuần Phật Tổ lẩm bẩm nói.

Ông...

Phía trước tiên hà bốc hơi, một tòa Tiên cung hiển hiện, tòa Tiên cung này không phải phàm vật, đúng là Ma Tiên Điện, giờ phút này lại bị Thiếu Hư đem Ma Tiên Điện luyện hóa, hóa thành pháp bảo của mình.

Thiếu Hư ngồi ngay ngắn ở trước Ma Tiên Điện, tiên uy trận trận, thân thể của hắn lớn nhỏ như người thường, tuy chưa từng hiện ra Thiên Địa Pháp Tướng thần thông đến phụ trợ nhục thể của mình to lớn cao ngạo, nhưng mà hắn lại cho người một loại cảm giác so với Địa Ngục chư hoàng còn muốn to lớn cao ngạo, còn cường đại hơn!

Đó là tiên uy phụ trợ!

Hắn lần này chứng đế, dĩ nhiên đem tiềm năng tiên thể khai phát đến mức tận cùng, đạt tới thành tựu cực hạn mà tiên thể có khả năng đạt tới!

Chương 1839: Trấn Áp Thiếu Hư. (1)

Khí tức của hắn, so với Hoàng Đạo cường giả cường đại không biết bao nhiêu, một mình ngồi ở chỗ kia, như là Địa Ngục chúa tể, hoàng đế bên trong thần, chư hoàng chỉ là phụ gia của hắn!

- Huyền Thiên giáo chủ, Tam Giới chỉ có một chủ nhân, không phải ngươi chính là ta.

Trong mắt Thiếu Hư tiên quang chuẩn bị, toát ra uy nghiêm vô biên, lạnh nhạt nói:

- Hôm nay liền cho ngươi ta luận cái thắng bại, nhìn xem ai đến chúa tể Tam Giới!

Giang Nam dừng bước lại, ngẩng đầu dò xét Thiếu Hư, đột nhiên cười nói:

- Thiếu Hư, ngươi phế bỏ Luyện Thiên đại trận?

Thiếu Hư đứng dậy, sau lưng tiên vực bốc lên, trong tiên vực tiên ảnh hiển hiện, ở quanh thân hắn túm tụm vờn quanh, để cho hắn như là một Tiên Vương, tiên trung chi Vương, tự phụ nói:

- Không sai! Ta tuy phế bỏ Luyện Thiên đại trận, nhưng ta so với lúc trước không chút nào yếu, thậm chí càng mạnh hơn nữa! Ta đã nhảy ra Luyện Thiên đại trận trói buộc, đạt được một trăm thiên đạo gia trì, Thiên Đạo hộ ta, nhận đồng ta, một trận chiến này ngươi không có bất kỳ phần thắng...

- Ta không có phế bỏ Luyện Thiên đại trận, ta vẫn là chứng đế rồi.

Giang Nam lẳng lặng nói:

- Ngươi đã thất bại.

Khóe mắt Thiếu Hư nhảy lên thoáng một phát, cất bước đi tới, lạnh nhạt nói:

- Luyện Thiên đại trận công pháp thiên địa không dung, giữ lại môn công pháp này ngược lại sẽ bị Thiên Đạo áp bách, phế bỏ trận này, mới có thể giải thoát, đạt được Thiên Đạo chiếu cố. Giáo chủ, ngươi không phế bỏ môn công pháp này, thực lực tất nhiên sẽ bị Thiên Đạo hạn chế, mà ta chẳng những không có bất luận cái gì hạn chế, ngược lại đạt được Thiên Đạo gia trì chiếu cố! Này so sánh, ngươi chỉ có một đường bại vong!

Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, tiên vực không ngừng chấn động, bên trong tiên vực vô số tiên ảnh càng ngày càng rõ ràng, cái kia là địa ngục hai trăm chín mươi ba tiên nhân hư ảnh, trung ương một đoàn tiên quang ngưng tụ, hóa thành một Tiên Vương hư ảnh vô cùng to lớn cao ngạo!

Hậu Thổ Tiên Vương!

Thiếu Hư chứng đế, luyện hóa Ma Tiên Điện, tận được Địa Ngục ma tiên truyền thừa, rốt cục để cho hắn có thể Đại viên mãn, đạt được thành tựu kinh người!

Oanh...

Cả tòa tiên vực nổ vang, tiên quang tuôn ra, như là thủy triều hướng Giang Nam đánh tới, phô thiên cái địa, vô số ma tiên hư ảnh phảng phất hóa thành tồn tại sống sờ sờ, tiên âm chấn động, tiên đạo bay múa, đem Giang Nam bao phủ!

Hậu Thổ Tiên Vương hư ảnh cũng càng rõ ràng, Lục Đạo thay đổi liên tục, tràn ngập uy năng kinh thiên động địa, tựa như muốn cho vô tận sinh linh ở trong Lục Đạo tiên giới của nàng trầm luân!

Thiếu Hư hôm nay cường đại, làm cho người ghé mắt, không hổ là tiên thể!

Hậu Thổ Tiên Vương hư ảnh tọa trấn bên trong tiên vực, hai mắt nhắm nghiền, hai trăm chín mươi ba ma tiên hư ảnh bay vút lên, quả thực như một cái tiên đình bao la hùng vĩ!

Bức cảnh tượng này đánh tới, Thiếu Hư thần thông, dĩ nhiên đã vượt qua phạm trù nhân gian cùng thần minh, đạt tới tiên đạo cảnh giới!

Ở trước mặt thần thông bực này, mặc dù là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, cũng khó có thể chống cự!

Hắn chính là tiên thể, đối với đại đạo cảm ứng cùng thể ngộ, ở phía trên người khác, đối với bất luận đại đạo gì hắn đều có lực tương tác không gì so sánh nổi, lần này chứng đế, để cho hắn rốt cục đạt được tiến bộ long trời lỡ đất!

Không chỉ có vậy, Ma Tiên Điện truyền thừa, càng làm cho hắn tái tiến một bước, để cho tu vi thực lực của hắn đạt tới độ cao làm cho chư hoàng cũng khó có thể với tới!

Công kích bực này, để cho chư hoàng biến sắc, tự nghĩ mình đối mặt một kích này cũng chỉ có một đường tránh né, nếu không là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Khai Thiên ấn!

Giang Nam một ấn bổ ra, thần thông hóa thành Khai Thiên cự phủ, tiên vực vô cùng hung mãnh ầm ầm đâm vào phía trên Khai Thiên đại búa, cả tòa tiên vực lập tức bị mở ra, đón lấy cực độ vặn vẹo, vô số tiên nhân hư ảnh bành bành bành nổ tung, hư ảnh cường đại khủng bố lần lượt bạo toái!

Tiên vực nhìn như vô cùng cường đại, vậy mà khó có thể đối kháng uy năng một đạo thần thông này!

- Khai mở!

Thiếu Hư quát tháo, Hậu Thổ Tiên Vương hư ảnh tọa trấn tại trung tâm

tiên vực đột nhiên mở ra hai con ngươi, tiên uy làm cho người ta sợ hãi đột nhiên xuất hiện ở trong thiên địa, tiên uy này làm cho chư hoàng sợ hãi, phảng phất Hậu Thổ Tiên Vương thật sự từ Tiên Giới hàng lâm!

Cái này là uy nghiêm bực nào, khí tức hạng gì cường đại, trong thoáng chốc, bọn người Tử Viên Ma Hoàng tựa hồ chứng kiến một thân ảnh vô cùng lớn, chân đạp Địa Ngục, mà nửa người trên thì thân ở trong tiên giới!

Đây cũng là chỗ cường đại của Thiếu Hư, tiên đạo thần thông của hắn cho người ảo giác, áp chế không gì so sánh nổi!

Hậu Thổ Tiên Vương hư ảnh đưa tay, lực lượng Địa Ngục vạn giới hội tụ mà đến.

Hướng lòng bàn tay nàng hội tụ, nghênh tiếp một búa này của Giang Nam.

Răng rắc!

Cái tay kia cùng Giang Nam Khai Thiên Phủ tao ngộ, tiên vực nổ tung, bàn tay Hậu Thổ Tiên Vương hư ảnh nát tan, đón lấy mi tâm xuất hiện một đạo chỉ đỏ, lập tức vị Tiên Vương hư ảnh này vỡ ra, phân thành hai nửa, như là bị gió thổi qua, hai nửa thân hình phần phật một tiếng tán đi, dĩ nhiên là bị năng lượng bên trong một búa của Giang Nam san bằng!

Tiên vực toái đi, phía sau là một bàn tay, bàn tay trắng noãn như ngọc, không có một tia khuyết điểm, toàn thân phảng phất là tiên ngọc tạo thành!

Đây là tay của Thiếu Hư, tiên thể hắn toàn thân không rảnh, cả người như là một tiên ngọc chạm mài mà thành, dùng chưởng đối với búa, nghênh tiếp một kích này của Giang Nam!

Vừa rồi tiên vực công kích, chỉ là tiên đạo thần thông của hắn, mà một kích này mới là một kích tất sát của hắn!

Hắn chứng đế, tiên thể bị đánh mài đến thông thấu, lại không có khuyết

điểm gì, nhục thể của hắn là pháp bảo cường đại nhất, có được lực lượng cùng uy năng vô biên. Lòng bàn tay chất chứa lực lượng vẫn còn phía trên tiên vực!

Ầm ầm!

Cái bàn tay này cùng Khai Thiên Phủ va chạm, mười tám Ma Hoàng thiết trí trận pháp không gian lập tức triệt để tan vỡ, hủy diệt ở bên trong một kích lúc hai người giao phong, mười tám Ma Hoàng thân hình rung mạnh.

Nguyên một đám quát tháo mở vân, quanh thân Hoàng Đạo bay ra, khí huyết như sâu như biển, cộng đồng duy trì tòa đại trận này không phá!

Trong đại trận không gian rung chuyển không ngớt, Giang Nam đứng tại nguyên chỗ bất động, Thiếu Hư quần áo bay phất phới, thật lâu chưa từng dẹp loạn, hai người một chưởng này dĩ nhiên là kết quả cân sức ngang tài!

Thiếu Hư mỉm cười:

- Giáo chủ, một chưởng này của ta như thế nào?

- Không tệ...

Đột nhiên Giang Nam cười ha ha, khí tức đột nhiên tách ra, trong nháy mắt liền nhảy lên tới hoàn cảnh làm cho người kinh hãi, vừa rồi Hậu Thổ Tiên Vương hư ảnh cho người cảm giác vô cùng rung động, nửa người chân đạp Địa Ngục, nửa người ở vào Tiên Giới, đã để cho người xem thế là đủ rồi.

Chương 1840: Trấn Áp Thiếu Hư. (2)

Nhưng mà Giang Nam cho người cảm giác càng thêm kinh khủng, khí tức của hắn vậy mà cho chư hoàng một loại cảm giác vô cùng to lớn cao ngạo, phảng phất một bóng mờ cự đại, đem Chư Thiên bao phủ, đem vạn giới bao phủ, đem Địa Ngục, Minh Hải, hết thảy gắn vào phía dưới bóng mờ của hắn!

- Ma Vương...

Trên mặt Càn Chí Ma Hoàng lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói:

- Đại Ma Vương! Hắn là Đại Ma Vương, Đại Ma Đầu thiên hạ không dung...

Đạo tâm của hắn cơ hồ bị áp đến sụp đổ, Giang Nam đem khí tức của mình hoàn toàn tách ra, mặc dù hắn vị Ma Hoàng này cũng nhịn không được nữa tâm linh run rẩy!

Giang Nam rõ ràng là Huyền Môn Chính Đạo, bọn người Càn Chí Ma Hoàng mới là Ma Đạo, hắn vậy mà nói Giang Nam là Đại Ma Vương, không khỏi cho người một loại cảm giác điên đảo!

Nhưng Ma Hoàng khác lại không có cười ra tiếng, bọn hắn cũng cảm giác được sợ hãi, cảm giác đến Giang Nam giờ phút này mới là Đại Ma Vương!

Đây là cảm giác rất thật, là bọn hắn cảm ứng Thiên Đạo sinh ra cảm giác, là Thiên Đạo mang cho bọn hắn cảm giác!

Ở trong Tam Giới Thiên Đạo nhận thức, Giang Nam là Đại Ma Vương, Đại Ma Đầu mà Thiên Địa không dung!

Chư hoàng đem Hoàng Đạo bản thân ký thác vào bên trong Thiên Đạo, bọn hắn tự nhiên có thể cảm ứng được Thiên Đạo biến hóa.

- Thiếu Hư, vừa rồi ta sợ làm hỏng ngươi, bây giờ nhìn đến thực lực của ngươi, rốt cục có thể cho ta yên tâm xuất thủ!

Giang Nam cất tiếng cười to, một quyền oanh ra, tiên đạo như rồng, hóa thành một ngụm Hỗn Độn tiên chung, chấn động không dứt, vang vọng Thiên Địa hoàn vũ!

Hắn dĩ nhiên cường đại đến cơ hồ ngay cả phiến vũ trụ này cũng không cách nào thừa nhận, lúc hoàn toàn tách ra lực lượng của mình, tiên chung chấn động, một đạo đại thần thông này oanh ra, ngay cả thiên đạo chí bảo xa xa ở Đại La Thiên kia, Thiên Tán Hoa Cái cũng đang chấn động, từ từ chuyển động, một cổ Thiên Đạo chi uy tràn ngập ra, tựa hồ bị một kích toàn lực này của hắn kích phát uy năng!

Thiên đạo chí bảo tựa hồ kiêng kỵ hắn, muốn hủy diệt hắn!

Thực lực của hắn hoàn toàn tách ra, Thiếu Hư đối chiến Hỗn Độn tiên chung, thân hình đại chấn, tiên đạo trong cơ thể nổ vang, từng đạo tiên đạo bị chấn đến nhao nhao tràn ra bên ngoài cơ thể!

Giang Nam cười to, lật tay một chưởng che rơi, một chưởng này đánh cho trời sập, đánh cho trong hư không xuất hiện một đạo Thông Tiên Kiều, kéo dài qua vũ trụ, nối tiếp Tiên Giới, trấn áp Thiếu Hư.

Thiếu Hư gào thét, đưa tay đối chiến, thân hình hắn rung mạnh, ngã xuống bay đi!

Giang Nam mở ra năm ngón tay, năm ngón tay liên đạn, năm đại thần thông bay ra, hóa thành Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, La Thiên Tuyết Liên, Vạn Ngục Ấn, quay chung quanh Thiếu Hư còn ở giữa không trung bay múa, Khai Thiên Phủ đánh xuống, Diệt Thế Đại Ma chuyển động, Thông Tiên Kiều trấn áp, La Thiên Tuyết Liên xoát đi, Vạn Ngục Ấn rơi đập, mỗi nhất kích đều uy năng vô hạn.

Trong cơ thể Thiếu Hư từng kiện từng kiện pháp bảo bay ra, rõ ràng là

hắn luyện chế tiên đạo pháp bảo, tiên bút, tiên sách, tiên sơn, tiên cầm, ngọc điệp, nghênh tiếp Giang Nam năm đại thần thông, thần thông pháp bảo kịch liệt va chạm.

Oanh...

Giang Nam một quyền oanh xuống, Thiếu Hư đón thêm một kích này, trong miệng thổ huyết, hung hăng đâm vào trên Ma Tiên Điện bảo tọa.

- Thiếu Hư đạo hữu.

Giang Nam cất bước hướng hắn đi đến, từng bước một tiếp cận, khí tức càng ngày càng bá đạo cuồng dã nói:

- Ta hôm nay thành tựu, đã vượt qua thể chất giới hạn, cái gì thần thể, tiên thể, phàm thể, trong mắt ta đều không khác nhau! Ngươi là tiên thể cũng tốt, phàm thể cũng thế, ta tự một quyền đuổi giết! Thần thông của ta, đã vượt qua Thiên Đạo giới hạn. Đã vượt qua Tam Giới giới hạn! Có ta ở đây, Chư Thiên vạn giới, Địa Ngục vạn giới, đều bị ta trấn áp, có ta ở đây, ngươi thủy chung phải ở dưới ta!

- Tiên đạo quy nhất!

Thiếu Hư ầm ầm đứng dậy, trong cơ thể từng đạo tiên đạo hội tụ. Đột nhiên tại mi tâm vỡ ra một tiên nhãn. Tiên nhãn chuyển động, một cổ uy năng không tiền khoáng hậu bộc phát, hóa thành tiên quang, hướng Giang Nam kích bắn đi.

Đạo tiên quang này, chính là thủ đoạn mạnh nhất của hắn, thập đại tiên đạo quy nhất, uy năng là khủng bố bực nào?

Đây cơ hồ tương đương với nhiều gấp mười uy năng một kích toàn lực của hắn!

Tiên quang hủy diệt hết thảy, trong tiên quang thậm chí ẩn ẩn hiện ra quang trung thế giới, vô số sinh linh trong tiên quang thế giới sinh sinh diệt

diệt, đây cũng không phải là thần minh thủ đoạn, mà là tiên gia thủ đoạn!

- Đạo hữu, làm thần tử của ta a.

Giang Nam thò tay vẽ một cái, trước người đột nhiên hiện ra một mặt Lục Đạo tiên luân cực lớn, Lục Đạo tiên thay đổi liên tục động, đem một đạo tiên quang này nuốt hết, tiên luân kịch liệt chấn động, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, một đạo tiên quang kích xạ mà ra, phản xạ hướng Thiếu Hư.

Trong nội tâm Thiếu Hư cả kinh, vội vàng đứng dậy tránh né, bảo tọa kia bị tiên quang bắn trúng, lập tức tan thành mây khói, không còn tồn tại!

- Ma Tiên Điện, tế!

Thiếu Hư quát lớn, tiên đạo quanh thân đột nhiên hướng về sau dũng mãnh lao tới, dũng mãnh vào bên trong Ma Tiên Điện, uy năng tòa Ma Tiên Điện này lập tức bị kích phát, đây là một tiên khí chính thức, tiên gia chi bảo chính thức!

Ầm ầm!

Ma Tiên Điện bay lên trời, tiên quang hiển hiện ở dưới Ma Tiên Điện, uy năng gia trì quanh thân Thiếu Hư, lại để cho khí tức của hắn tăng vọt, mà vào lúc này, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên kịch liệt chấn động, Thiên Đạo Thần Quang phô thiên cái địa rơi xuống, chen chúc chui vào trong cơ thể Thiếu Hư.

Thiếu Hư vừa mừng vừa sợ, cười ha ha nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi thấy được sao? Thiên Đạo gia trì ta, đây là Thiên Đạo muốn mượn tay ta, đem ngươi diệt sát!

Hắn một quyền oanh ra, một quyền này uy năng tăng vọt, vậy mà tràn ngập Thiên Đạo chi uy, so với lúc trước muốn thắng được mấy lần, ở quanh thân hắn, từng kiện từng kiện tiên đạo pháp bảo bay ra, mỗi một kiện pháp bảo uy năng đều mạnh đến nổi đáng sợ, ngay ngắn hướng Giang Nam công

tới!

Giang Nam sắc mặt ngưng trọng, đột nhiên quát tháo xé trời:

- Thất Bảo xuất hiện tiên vực khai mở!

Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều, Hỗn Độn tiên chung, La Thiên Tuyết Liên, Vạn Ngục Ấn, Lục Đạo tiên luân cùng nhau bay ra, búa khai thiên địa, Thất Bảo định trụ thời không, diễn biến làm một mảnh tiên vực mênh mông.

Hô...

Đỉnh đầu hắn lại có một đạo tiên đạo bay ra, hóa thành Tử Tiên hồ lô, tiên vực rơi vào ngoài miệng hồ lô, bát đại tiên đạo pháp bảo uy năng nối thành một mảnh, cộng đồng đối kháng Ma Tiên Điện uy năng.

Bát đại tiên đạo chi bảo này cùng đi Giang Nam chung một chỗ đã trải qua chứng đế tẩy lễ, uy năng mạnh, vậy mà có thể ngăn lại tiên khí Ma Tiên Điện chi uy!

Rầm rầm rầm!

Giang Nam cùng Thiếu Hư kịch liệt giao phong, trong khoảnh khắc va chạm trăm ngàn lần, tiên quang bay múa, làm cho chư hoàng biến sắc, nhao nhao chăm chú nhìn lại, bất quá mặc dù là bọn hắn cũng không cách nào thấy rõ động tác của hai người, chỉ có thể nhìn đến hai đạo tiên quang quấn quanh va chạm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1841: Ly Sửu Quy Hàng. (1)

Oanh...

Đột nhiên một tiếng chấn động kịch liệt truyền đến, hai đạo tiên quang tách ra, Thiếu Hư thổ huyết, nửa quỳ nửa ngồi, rõ ràng là lọt vào trọng thương!

- Đồng loạt ra tay, thúc dục đại trận, luyện chết Đại Ma Vương!

Hậu Thổ Phảng nghiêm nghị kêu lên.

Hô...

Một bàn tay cao chọc trời đánh ra, oanh hướng Hậu Thổ Phảng, rõ ràng là Giang Nam hướng hắn ra tay, Hậu Thổ Phảng kinh hãi, lúc này chư hoàng đã đem đại trận thúc dục, uy năng ngập trời oanh xuống, đem công kích mười tám Ma Hoàng hóa làm một thể, hóa thành một bàn tay che khuất bầu trời, ầm ầm che rơi!

- Luyện chết hắn!

Hậu Thổ Phảng yên lòng, nghiêm nghị quát.

Ầm ầm...

Đại trận kịch liệt chấn động, chư hoàng khí huyết sôi trào, Hoàng Đạo quanh thân bị chấn tung bay không thôi, Giang Nam cũng kêu rên một tiếng.

- Lại đến!

Đại trận lần nữa thúc dục, mười tám tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh pháp lực hóa thành một cự chùy, hung hăng chùy hạ!

Giang Nam thét dài đối chiến, chư hoàng ngay ngắn thổ huyết, Giang Nam cũng bị chấn đến khóe miệng tràn huyết!

- Lại đến!

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm...

Đại trận lần lượt oanh xuống, uy năng càng ngày càng mạnh, mười tám Ma Hoàng liên thủ, lại để cho tòa đại trận này thần uy phát huy đến mức tận cùng, bất quá liên tục va chạm, chư hoàng nguyên một đám miệng phun máu tươi, tuy đem Giang Nam trọng thương, nhưng bọn hắn cũng lọt vào bị thương không nhẹ!

- Thiếu Hư đạo hữu, ra tay!

Hậu Thổ Phảng các Ma Hoàng quanh thân tràn huyết, đột nhiên chứng kiến Thiếu Hư lung la lung lay đứng dậy, không khỏi đại hỉ, kêu lên:

- Chúng ta liên thủ áp chế hắn, đạo hữu mau ra tay đánh chết hắn!

Mười tám Ma Hoàng liên thủ, cùng Giang Nam hình thành kết quả kiềm chế lẫn nhau, giằng co không dứt, mà Thiếu Hư giờ phút này là cọng rơm rạ áp đảo lạc đà kia!

Nếu hắn công kích Giang Nam, Giang Nam tất bại!

Mà vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe bành bành hai tiếng nổ mạnh, Càn Chí Ma Hoàng cùng Băng Liên Ma Hoàng dẫn đầu không chịu nổi loại trình độ công kích cùng lực phản chấn này, thân thể bị chấn bạo toái, hai Ma Hoàng vội vàng khôi phục thân thể, nhưng chiến lực giảm đi.

Hai tôn Ma Hoàng này thực lực suy yếu, để cho uy năng đại trận giảm xuống, Giang Nam lập tức phản công, Bất Không đại đạo cùng Nguyên Thủy đại đạo uy năng tách ra, Bất Không đại đạo hộ thể, Nguyên Thủy đại đạo chủ công, một đạo Nguyên Thủy chứng đạo ấn vạn pháp hợp lưu, oanh kích đến mười tám Ma Hoàng nguyên một đám khí huyết sôi trào, Càn Chí

Ma Hoàng cùng Băng Liên Ma Hoàng thân thể lần nữa nổ tung, Nguyên Ma Ma Hoàng cũng không chịu nổi cổ uy năng này, bị chấn đến thân thể bạo toái!

Tiên vực ở đỉnh đầu Giang Nam chấn động, Khai Thiên Phủ, Diệt Thế Đại Ma, Thông Tiên Kiều,... Thất Bảo bay ra, Hỗn Độn tiên chung chấn động, một tiếng chung nổ, đem mười lăm Ma Hoàng khác chấn đến bảy ngược lại tám lệch ra, Khai Thiên Phủ đánh rớt, Khu Thần Ma Hoàng bị tại chỗ chém ngang lưng, một đạo tiên quang để ngang hai đoạn thân thể tầm đó, để cho thân thể hắn không cách nào khôi phục!

Diệt Thế Đại Ma bao lại Ly Sửu Ma Hoàng, tùy ý hắn giãy dụa như thế nào, cũng không cách nào đào thoát, La Thiên Tuyết Liên xoát đi, đem Vũ Thần Ma Hoàng xoát phi, Vạn Ngục Ấn oanh xuống, đem Cốt Hoàng chấn vỡ, Lục Đạo tiên luân bay ra, Vĩnh Hằng Ma Hoàng lập tức bị định trụ, suýt nữa bị kéo vào bên trong Lục Đạo tiên luân, Hậu Thổ Phảng vội vàng tới cứu, rốt cục để cho hắn miễn chết.

Phen này giao thủ, Giang Nam đại chiếm thượng phong, phản quay đầu lại trấn áp chư hoàng.

- Thiếu Hư, ngươi chờ cái gì?

Bọn người Ly Sửu Ma Hoàng vừa sợ vừa giận, quát lên.

- Ta thua rồi...

Thiếu Hư hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Ta đã thất bại. Bản thân cũng đã là một chuyện tình mất mặt. Nếu lại cùng các ngươi chung một chỗ vây công Đế Huyền, chẳng phải là càng thêm mất mặt?

Hắn đã đổi giọng, không hề xưng Giang Nam là Huyền Thiên giáo chủ, mà là Đế Huyền, là thừa nhận thân phận của Giang Nam.

- Đế Huyền, ta tuân thủ hứa hẹn, đã thất bại, vậy thì làm thần tử của ngươi!

Thiếu Hư quay người đi về hướng A Tỳ ma triều, lạnh nhạt nói:

- Đợi cho tương lai trên đường phi tiên. Chúng ta lại đến tranh chấp, luận cái thắng bại!

Hậu Thổ Phảng quát chói tai:

- Thiếu Hư, ngươi làm như vậy là đưa Địa Ngục tiên tiên ta từ xưa đến nay ở chỗ nào?

Giang Nam cười ha ha nói:

- Hôm nay Tam Giới nhất thống, chỉ có Tam Giới, không có Địa Ngục vạn giới, Tam Giới chúng sinh, tuy hai mà một. Hậu Thổ đạo hữu, ngươi còn chấp nhất vinh quang lúc trước của Địa ngục, không khỏi có chút quá không phóng khoáng rồi!

- Ta và ngươi liều mạng!

Hậu Thổ Phảng nộ chạy lên não, toàn lực thúc dục đại trận, hướng Giang Nam đánh tới.

Tiên vực bên trong đỉnh đầu Giang Nam Tử Tiên hồ lô bay lên, miệng Hồ lô mở ra, lập tức Thôn Phệ Chi Lực khủng bố đến cực điểm truyền đến, đem Hậu Thổ Phảng hướng Tử Tiên hồ lô kéo đi!

Hậu Thổ Phảng quá sợ hãi, Lục Đạo tiên đạo chuyển động, hóa thành một mặt tiên luân cực lớn, hướng Tử Tiên hồ lô oanh khứ!

Tử Tiên hồ lô thôn phệ Lục Đạo tiên luân kia, hấp lực giảm xuống, Hậu Thổ Phảng lập tức chạy ra phạm vi uy năng Tử Tiên hồ lô bao phủ, Giang Nam hừ lạnh một tiếng, tóc đen bay múa, ở bên trong tóc đen, ba đạo kiếm quang bay lên, trước sau hướng Hậu Thổ Phảng chém tới!

- Thiên Ý lão tổ Thiên Ý ba kiếm trảm tam sinh?

Hậu Thổ Phảng bị một đạo kiếm quang chém trúng, chính mình lông tóc ít bị tổn thương, nhưng cảm giác kiếp trước của mình bao la mờ mịt một mảnh, giống như Hỗn Độn Hồng Mông, trong nội tâm hoảng sợ, lập tức nhận ra môn đại thần thông này đúng là tuyệt kỹ thành danh của Thiên Ý lão tổ, sợ tới mức hồn phi phách tán.

Sau khi hắn thấy được hai kiếm bay tới, ở đâu còn dám ngăn cản? Vội vàng ba chân mở ra, vậy mà thoát ly đại trận, bão táp mà đi.

- Hậu Thổ Phảng, gia hỏa không có nghĩa khí!

Ly Sửu Ma Hoàng nộ khí mà la, chửi ầm lên, lại vào lúc này, Vũ Thần Ma Hoàng bay tới, sau khi thấy được Hậu Thổ Phản bỏ chạy, không khỏi sắc mặt biến hóa, vỗ cánh mà lên, xa xa bay đi.

- Vũ Thần đạo hữu, chúng ta cùng tiểu tử này liều cái cá chết lưới rách, chưa hẳn sẽ thua!

Ly Sửu Ma Hoàng nghiêm nghị quát:

- Vì Địa Ngục chính thống...

- Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, không có Thiếu Hư, chúng ta cái nào là đối thủ của hắn?

Khu Thần Ma Hoàng đột nhiên cũng thoát ly đại trận, kêu lên:

- Ly Sửu đạo huynh, hắn thế đại, để cho hắn làm Đế Huyền là được, chúng ta nhượng bộ lui binh, giữ được tánh mạng nói sau!

Ly Sửu Ma Hoàng tức giận đến thổ huyết, đột nhiên lại có Nguyên Ma Ma Đế cùng vợ chồng Càn Chí Ma Hoàng, Băng Liên Ma Hoàng thoát ly chiến trường, kêu lên:

- Các vị tiền bối, tử đạo hữu bất tử bần đạo, xin thứ cho bọn vãn bối nhát

gan, không đánh!

Băng Liên Ma Hoàng cười khanh khách nói:

- Chúng ta duy Thiếu Hư như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Thiếu Hư thất bại, chúng ta tự nhiên cũng thất bại, chạy tứ tán đi a!

Mấy vị tuổi trẻ Ma Hoàng này rời đi, Nguyên Ma thánh mẫu khóe mắt nhảy lên, vội vàng tránh độn mà đi, kêu lên:

- Lão nương cũng vậy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1842: Ly Sửu Quy Hàng. (2)

Cốt Hoàng không nói một lời, đột nhiên thân hóa một chiếc cốt thuyền, phá không màđi, Bố Thần Ma Hoàng quát to một tiếng, ma bào triển khai, hóa thành một mảnh mây đen, cũng thẳng đi xa.

Vĩnh Hằng Ma Hoàng thấy thế, thân hình hướng về sau va chạm, hóa thành một ngụm Thần Lô, dung nhập trong hư không, cũng ly khai.

Trong khoảnh khắc, đại trận tan rã, rất nhiều Ma Hoàng nguyên một đám viễn độn mà đi, chỉ để lại Ly Sửu Ma Hoàng cùng Tử Viên Ma Hoàng hai người.

- Cận kề cái chết không hàng!

Ly Sửu Ma Hoàng uy phong lẫm lẫm, nhìn về phía Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Tử Viên đạo huynh, hôm nay ta và ngươi vì Địa Ngục chính thống, chiến chết ở chỗ này... Tử Viên, ngươi như thế nào cũng đi rồi hả?

Sau lưng Tử Viên Ma Hoàng đột nhiên hiện ra một ngụm Ma Uyên, Ma Uyên đem vị Ma Hoàng này thôn phệ, lập tức Ma Uyên cũng biến mất không thấy gì nữa, chỉ có một thanh âm càng ngày càng yếu truyền đến:

- Thức thời vi tuấn kiệt, Ly Sửu đạo huynh, chúng ta đã thất bại, để cho hắn chiếm cứ Thiên Địa chính thống là được. Chúng ta trốn đi, không nên cùng hắn tranh chấp...

Ly Sửu Ma Hoàng sắc mặt càng ngày càng hồng, đột nhiên ngửa mặt lên trời thổ huyết.

Giang Nam cất bước đi đến trước mặt của hắn, mỉm cười nói:

- Ly Sửu đạo hữu...

- Ta không hàng!

Ly Sửu Ma Hoàng đứng ở trước mặt hắn, đằng đằng sát khí, quanh thân Hoàng Đạo bay ra, hóa thành hình thái Hoàng Cực đạo chung, hướng Giang Nam oanh khứ, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, Địa Ngục ta truyền thừa mấy tỷ năm đến nay, chưa có Ma Hoàng vì mảnh thổ địa này đổ máu toi mạng, đều là bè lũ xu nịnh, bị người trong thiên hạ chế nhạo! Hôm nay, ta vì Địa Ngục đổ máu, toi mạng, để cho thế nhân biết rõ Địa Ngục ta còn có một hảo hán!

- Địa Ngục?

Giang Nam tức cười, Hỗn Độn tiên chung chấn vỡ Hoàng Cực đạo chung, đem Ly Sửu Ma Hoàng chấn đến làn da nổ, như một cái huyết nhân. Bật cười nói:

- Địa Ngục vạn giới ở nơi nào? Địa Ngục Thiên Đạo ở nơi nào? Địa Ngục chúng sinh ở nơi nào?

hắn đột nhiên đứng dậy, dốc sức liều mạng giết đến.

Cận thân vật lộn, lạnh lùng nói:

- Địa Ngục chúng sinh, ở ngay trong lòng của ta, Địa Ngục vạn giới trong lòng ta! Tuy Địa Ngục bị diệt, mặc dù chư hoàng ly tâm, nhưng trong nội tâm của ta Địa Ngục không bị tiêu diệt! Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay ngươi biết được trong địa ngục cũng có thế hệ nhiệt huyết, cũng có thế hệ hung hãn không sợ chết!

Oanh...

Quả đấm của hắn oanh ở trên người Giang Nam. Chưa từng rung chuyển Giang Nam mảy may, Giang Nam một chưởng che ở trên người của hắn, hắn

lại không chịu nổi, thân thể bạo tạc nổ tung, từng khối huyết nhục bốn phương tám hướng bay đi, đột nhiên lại phần phật một tiếng bay trở về, bám vào phía trên cốt cách, thân thể rách nát như là bình sứ toái mất lại dính cùng một chỗ, như trước tử chiến không lùi, liều chết hướng Giang Nam công tới!

- Oa...

Hắn bị Giang Nam đánh cho thổ huyết, ngã xuống bay đi, vẫn giãy dụa đứng dậy. Lần nữa hướng Giang Nam đánh tới, lại lần nữa bị Giang Nam đánh bay.

Trong miệng hắn máu tươi không ngừng chảy ra, nhuộm đỏ chòm râu trắng bóng, nhuộm đỏ vạt áo, trước người huyết hồng một mảnh, thậm chí ngay cả thần tính của hắn cũng lọt vào trọng thương, có chút thần chí không rõ, lần lượt giãy dụa đứng dậy, hướng Giang Nam đánh tới!

- Ta vì Địa Ngục chết trận, vì Địa Ngục chúng sinh chết trận...

Phù phù.

Hắn rốt cục kiệt lực, ngã vào trước mặt Giang Nam, ngẩng đầu nhếch miệng, thần huyết không ngừng từ trong miệng tuôn ra, cười nói:

- Giết ta, thành toàn tên tuổi anh hùng cả đời của ta, để cho ta bị chết lừng lẫy một ít...

Giang Nam thở dài, ánh mắt lộ ra vẻ thuơng hại, lắc đầu nói:

- Thế hệ gian ngoan mất linh, vì hư danh, lại không để ý chúng sinh chính thức.

Hắn quay người ly khai, Ly Sửu Ma Hoàng ngẩn ngơ, nghiêm nghị kêu lên:

- Giết ta! Mau giết ta!

- Giết ngươi làm chi?

Giang Nam cất bước đi xa, cười ha ha nói:

- Ngươi chưa bao giờ nhìn thấy Địa Ngục chúng sinh, giết ngươi bất quá là thành toàn hư danh của ngươi. Ngươi nếu là anh hùng thật sự, sẽ thủ hộ Địa Ngục chúng sinh sống sờ sờ, mà không phải trong nội tâm tưởng tượng ra được chúng sinh!

Ly Sửu Ma Hoàng giãy dụa đứng dậy, hướng Giang Nam bay nhào mà đi, Giang Nam vung tay áo, vị Ma Hoàng này thân bất do kỷ bị một tay áo đánh bay, đã qua thật lâu, hắn từ A Tỳ địa ngục cao cao tại thượng rơi vào trong một tiểu thế giới, chấn đến dãy núi run run không thôi.

- Huyền Thiên giáo chủ, ta muốn vì Địa Ngục chết trận...

Ly Sửu Ma Hoàng hai tay trên mặt đất bò sát, ngẩng đầu kêu lên:

- Ngươi tới giết ta ah, đến thành toàn ta!

Tiếng vó ngựa truyền đến, một đội Địa Ngục cấp thấp Ma tộc kỵ binh chạy như bay mà đến, xa xa liền nghe một thanh âm thanh thúy nói:

- Thúc thúc, nơi này có cái huyết nhân!

Rất nhiều phàm nhân bên trong Địa Ngục Ma tộc chạy tới, Ly Sửu Ma Hoàng vẫn lẩm bẩm nói:

- ... Ta muốn vì Địa Ngục chết trận, tới giết ta...

- Vì Địa Ngục chết trận?

Một đám phàm nhân bên trong Địa Ngục Ma tộc tức cười, bật cười nói:

- Người này điên rồi, còn ở trong Thần Ma đại chiến đây này!

- Thần Ma đại chiến, chúng ta những người phàm tục này tử thương vô số, dân chúng lầm than, những Hoàng đạo cao cao tại thượng kia cái nào

xem qua chúng ta một lần?

Lập tức một vị lão giả cười nói:

- Chư hoàng chỉ là mình thành tiên, làm chúng ta sinh tử không để ý, chết bị thương vô số người, chúng ta đạt được qua chư hoàng chỗ tốt gì? Hiện tại Đế Huyền đăng cơ, đại chiến không lên, Đế Huyền chỉ đánh những Hoàng đạo cao cao tại thượng kia, ngược lại thái bình rồi, thời gian mới dễ qua một ít. Trận đại chiến kia thật thê thảm, rất nhiều người đều điên rồi...

Ly Sửu Ma Hoàng giận dữ, lạnh lùng nói:

- Chư hoàng vì các ngươi cầu Thiên Địa chính thống, các ngươi lại vu oan chư hoàng như vậy...

- Là Chư hoàng chính thống cao cao tại thượng a?

Lão giả kia cười lạnh nói:

- Người tới, kéo hắn về để cho hắn dưỡng thương, hi vọng đầu óc của hắn có thể thanh tỉnh thoáng một phát.

- Chúng ta vì các ngươi chết trận...

Ly Sửu Ma Hoàng tức giận mắng không dứt, bị bắt quay trở lại thôn trang.

Mấy ngày sau, người trong thôn trang cùng Ma Hoàng điên điên khùng khùng này thân quen, cũng biết hắn là quái nhân, không ăn không uống, suốt ngày tìm chết tìm sống, muốn vì Địa Ngục chết trận. Ma tộc trong thôn trong nội tâm thương cảm, cho hắn là Địa Ngục Ma Thần trong cuộc chiến hạo kiếp không chịu nổi đả kích mà điên mất.

Một tiểu cô nương bưng lấy một ly nước trà nóng hổi, có chút khiếp đảm đi vào trước mặt Ly Sửu Ma Hoàng, nhỏ giọng nói:

- Thúc thúc dùng trà...

- Ta muốn vì Địa Ngục chúng sinh chết trận...

Ly Sửu Ma Hoàng rối bù, hung dữ nhìn xem tiểu cô nương kia nói:

- Ta không ăn!

- Thế nhưng mà, chiến tranh sớm đã xong. . .

Tiểu cô nương kia lại càng hoảng sợ, lắp bắp nói:

- Chúng ta chỉ hy vọng Đế Huyền không gây chiến tranh, bắt đi thúc thúc bá bá làm tráng đinh...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1843: Duy Ngã Độc Tôn. (1)

- Chiến tranh đã xong...

Ly Sửu Ma Hoàng trầm mặc, đã qua thật lâu, mới từ trong tay tiểu cô nương kia tiếp nhận nước trà đã nguội, chậm rãi uống hết, hương vị có chút khó uống.

- Ta cho ta đã là vì Địa Ngục chúng sinh mà chiến, lại không nghĩ rằng chúng sinh căn bản không muốn chiến, mà thôi, ta đi Đế Huyền Thiên đình làm quan, giám sát hắn, vì Địa Ngục chúng sinh tranh một chút quyền lực sống sót!

Hắn đứng dậy, phiêu nhiên mà đi.

Tiểu cô nương kia nháy mắt mấy cái, đưa mắt nhìn hắn đi xa, đột nhiên thân hình hóa thành một điểm linh quang, phóng lên trời, mà Ma tộc trong thôn trang kia cũng nguyên một đám thân hình tiêu tán, hội tụ thành một đạo linh quang Trường Hà, tuôn hướng Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, trở lại trong cơ thể Thiên Hậu nương nương.

- Người tới.

Thi Hiên Vi lộ ra dáng tươi cười, gọi thần tướng, hạ chỉ nói:

- Cùng Bổn cung một chỗ, cung nghênh Ly Sửu Ma Hoàng.

Mà vào lúc này Giang Nam đi vào trong một tòa núi sâu của Địa Ngục, trong núi sâu có một Thâm Uyên, ừng ực ừng ực hướng ra phía ngoài mạo hiểm ma khí.

- Tử Viên đạo hữu, ngươi là tự mình đi ra, hay là ta tóm ngươi đi ra?

Giang Nam cười nói.

Trong vực sâu kia yên tĩnh im ắng, đã qua nửa ngày sau thanh âm Tử Viên Ma Hoàng truyền đến, cả giận nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đã chiếm được thượng phong, còn muốn đuổi tận giết tuyệt sao?

Giang Nam lấy tay, bắt bỏ vào Thâm Uyên, đem Tử Viên Ma Hoàng tóm đi ra, hai người đánh đập tàn nhẫn, sau một lúc lâu, Tử Viên Ma Hoàng bị đánh thành một bãi bùn nhão, nằm trên mặt đất.

Giang Nam phủi tay, quay người rời đi, cười nói:

- Đạo hữu, nhớ rõ đi triều kiến ta. Ta đi tìm đạo hữu khác, cùng bọn họ nói chuyện.

Ngày hôm nay, là ngày địa ngục chư hoàng bi thảm, Vĩnh Hằng Ma Hoàng trốn trong hoàng lăng đế quan của mình, bị Giang Nam từ trong quan tài cầm đi ra, một chầu hành hung.

Bố Thần Ma Hoàng ở trong Nê Lê Địa Ngục hành cung, triệu tập quần thần, xếp đặt buổi tiệc, một bộ núi cao hoàng đế xa, chính mình ở trong Nê Lê Địa Ngục làm thổ hoàng đế.

Kết quả buổi tiệc đến thời điểm quân thần đều hoan, một cái đại thủ xuyên phá hành cung đại điện, đem Bố Thần Ma Hoàng bắt ra. Bố Thần Ma Hoàng giận dữ, cùng Giang Nam đánh đập tàn nhẫn, sau đó ở trước mặt Địa Ngục văn võ quần thần, hắn bị đánh đến mặt mũi bầm dập, lập tức bị một cái tát đánh vào lòng đất.

Khu Thần Ma Hoàng nấp trong chỗ sâu nhất của Minh Hải, ở đáy biển kiến tạo cung điện hình dáng tổ ong, một ngày này đáy biển Minh Hải mạch nước ngầm mãnh liệt, không ngừng có thần quang tiên quang từ đáy biển tuôn ra, sau đó có tin tức truyền đến, Khu Thần Ma Hoàng bị Đế Huyền đánh tàn bạo, cả người bị đánh nhảo nhoẹt, miễn cưỡng dán cùng một chỗ

mới có hình người.

Cốt Hoàng trốn trong một chỗ tuyệt cảnh của địa ngục, bên trong Tiên Hỏa Tuyệt Địa, chỗ đó quanh năm tiên hỏa hừng hực, truyền thuyết chính là Linh giới đã bị hủy diệt, từng đã là cuộc chiến diệt giới lan đến gần Địa Ngục, hình thành cổ tiên chiến trường.

Một ngày này, trong Tiên Hỏa Tuyệt Địa truyền đến tiếng dị nổ, truyền thuyết có người ở bên ngoài Tiên Hỏa Tuyệt Địa thấy được trong biển lửa có hai tiên nhân đại chiến, trong đó một tiên nhân khắp cả người kim cốt, khủng bố vô cùng, lại bị một tiên nhân khác sinh sinh chia rẽ, một cục xương đón lấy một cục xương đem tiên nhân kia tách rời ra.

Vũ Thần Ma Hoàng tốc độ nhanh nhất, vị Ma Hoàng này đạt được tin tức Giang Nam đánh tàn bạo chư hoàng khác, hóa thành một Dực nhân Ma tộc bình thường, trốn ở bên trong Dực nhân tộc đại đô thị, chờ đợi mình có thể tránh thoát trận đại kiếp nạn này.

Chỉ là, Giang Nam xuất hiện ở bên trong Dực nhân tộc đại đô thị, bắt được hắn, ở đầu đường phố xá sầm uất đánh gãy hai cánh vị Ma Hoàng này, ba cái đầu trảm đến chỉ còn lại có một cái, lại đánh gãy hai chân.

Trận đại chiến này tuy ở vào bên trong phố xá sầm uất của Dực nhân tộc, nhưng lại gợn sóng không sợ hãi, không có một tia dư âm truyền lại đến trên người Dực nhân tộc xung quanh.

Địa Ngục chư hoàng khác nghe được tin tức, nơm nớp lo sợ, nguyên một đám ẩn núp xuống, Tiêu Tượng Ma Hoàng tiềm phục bên trong đầm lầy, xâm nhập chỗ sâu nhất lòng đất, kết quả bị Giang Nam tìm đến, lòng đất truyền đến chấn động kịch liệt, đầm lầy khô cạn, từng tòa núi lớn hở ra, cũng không lâu lắm, Tiêu Tượng Ma Hoàng bị đánh giống như chó chết ném ra mặt đất.

Cửu Linh Thánh Hoàng, Đà La Dục Hoàng, Sa Đà Thần Hoàng Địa ngục chư hoàng nhiều như vậy, nguyên một đám bị Giang Nam sưu tầm đi ra, hết

thảy đánh cho giày vò.

Cuối cùng, Giang Nam trèo lên A Tỳ địa ngục, đi vào trong ma triều Thiếu Hư sở kiến, tại đây còn thừa lại năm Ma Hoàng cuối cùng, Hậu Thổ Phảng, Nguyên Ma, Nguyên Ma thánh mẫu cùng vợ chồng Càn Chí, Băng Liên.

- Đạo hữu.

Thiếu Hư chào.

- Đạo hữu.

Giang Nam mỉm cười hoàn lễ, hai người ngồi xuống.

Thiếu Hư không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:

- Năm vị này là thần tử của ta, hôm nay ta là thần tử của bệ hạ, bọn hắn tự nhiên cũng là thần tử của bệ hạ, kính xin bệ hạ đi cái thuận tiện.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tự nhiên có thể. Bất quá Thiếu Hư ngươi có thể bảo chứng, năm người bọn hắn sẽ không cùng ta đối nghịch sao?

Thiếu Hư nghiêm nghị nói:

- Bệ hạ yên tâm! Có ta ở đây, bọn hắn tuyệt sẽ không cùng bệ hạ đối nghịch!

- Có những lời này của Thiếu Hư đạo hữu, ta liền yên tâm.

Giang Nam đứng dậy, cười nói:

- Mười ngày sau, ta chính thức đăng cơ, kính xin Thiếu Hư đạo hữu suất lĩnh chư hoàng đến đây triều kiến, phân đất phong hầu chư thần, từ nay về sau thiên hạ nhất thống, Tam Giới một nhà.

- Đến lúc đó Thiếu Hư tất nhiên sẽ tới.

Giang Nam cáo từ rời đi, không có đi Đại La Thiên, mà là thẳng leo lên Thần giới La Thiên, cùng Hạo Thiếu Quân chiến ở Hạo Thiên Thánh tông, dùng xu thế dễ như trở bàn tay đem Hạo Thiếu Quân trọng thương, lập tức truyền âm thiên hạ, kêu gọi Quang Vũ Thần Đế đi ra La Thiên chiến một trận.

Ba ngày thời gian, Quang Vũ Thần Đế không dám hiện thân.

Ba ngày qua đi, Giang Nam phản hồi Đại La Thiên, đã đến ngày thứ mười, Hạo Thiếu Quân triều bái, Chư Thiên rất nhiều Thần Đế, Địa Ngục rất nhiều Ma Đế nhao nhao đến đây triều kiến, lại có tiên thể Thiếu Hư suất lĩnh năm đại Ma Hoàng yết kiến, dâng lên thư xin hàng.

Cũng không lâu lắm, Tử Viên Ma Hoàng, Vĩnh Hằng Ma Hoàng, Bố Thần Ma Hoàng các Địa Ngục chư hoàng khác cầu kiến, đưa lên thư xin hàng, nguyện ý xưng thần.

Đến tận đây, Tam Giới nhất thống, chúng thánh cùng tôn vinh Đế Huyền là Tam Giới chung chủ, thiên hạ đại cát.

Trận triều kiến này, thanh thế to lớn, có Thiên đình thần quan ghi lại, thành đời sau chi sử, truyền lưu muôn đời.

Lại có sứ giả ly khai Huyền Thiên Kim Khuyết, tiễn đưa sách tới Phật giới, Quỷ giới, Thiên Giới, Yêu giới, Hỗn Độn giới đại đế, ngũ giới khác từng người phái sứ giả tới, chúc mừng Đế Huyền.

Đợi cho chư hoàng chư đế triều bái xong, Giang Nam mời ra Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ, cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1844: Duy Ngã Độc Tôn. (2)

- Hai vị, lúc trước Tam Giới ta không yên ổn, còn có chư hoàng làm loạn, chẳng qua hiện nay Tam Giới nhất thống, đại Tây Thiên Phật giới có thể nhập Tam Giới ta truyền đạo rồi. Không biết khi nào Đông Lai Phật tổ chuyển thế?

Chân Pháp Phật Tổ cùng Đa Tuần Phật Tổ nơm nớp lo sợ, tâm sinh kính sợ, khom người nói:

- Bệ hạ yên tâm, sau khi chúng ta trở về, biết rõ nên nói như thế nào.

Hai Phật tổ rời đi, trở lại Phật giới, bái kiến đương kim Phật đế nói:

- Đế Huyền thế đại, thủ đoạn lôi đình, hôm nay hàng phục Địa Ngục chư hoàng, Tam Giới nhất thống, chỉ sợ phật môn ta khó có thể tại Tam Giới dừng chân.

Đương kim Nguyên Phạm Phật Đế chính là một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, nghe vậy triệu tập rất nhiều tồn tại cổ xưa của Phật giới nghị sự, nói việc này.

Các tồn tại này, đều là Phật giới lịch đại Phật đế, thanh danh hiển hách, thọ nguyên đã đến cuối cùng, Phật đế liền tự động thối vị, dấn thân vào bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, mượn nhờ uy năng tiên khí này sống sót.

Có cổ Phật cười nói:

- Hôm nay Tam Giới không phải là Địa Ngục, cũng không phải Chư Thiên, đã biến thành vũ trụ mới, tại Tiên Giới không người, có thể nói là không có căn cơ. Đất màu mỡ như thế, còn nhiều, rất nhiều sinh linh chịu khổ, ngã phật pháp truyền thế, là muốn độ hóa những người chịu khổ này.

Nguyên Phạm Phật Đế đoán biết ý nghĩa, cười nói:

- Minh Độ sư huynh nói rất đúng. Ngã phật giới đạt được thượng giới chống đỡ, hoàn toàn chính xác muốn lấy Tam Giới chi địa. Chỉ là, ai đi làm cái Đông Lai Phật tổ này?

- Ta đi.

Một đại Phật cổ xưa đứng dậy, khí tức cổ xưa bao la mờ mịt nói:

- Ta nguyện tiến đến, độ hóa những sinh linh đi vào tà môn ngoại đạo kia.

Rất nhiều cổ Phật nhao nhao lễ kính, cười nói:

- Diệu Tuệ sư huynh tiến đến, tất nhiên có thể đại công cáo thành!

Diệu Tuệ vốn là một Phật đế của đại Tây Thiên Phật giới, cũng là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, sau khi thọ nguyên gần hết liền vào Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính giữ được tánh mạng, một thân tu vi sớm đã đến cảnh giới thần thông vô lượng, gần với Thần Tiên.

- Ta nay thân như Tam Giới, phát huy Phật hiệu, thân hóa Đông Lai Phật tổ, ngày khác thành tựu, nhất định phải Vô Thượng đạo quả!

Diệu Tuệ xếp bằng mà ngồi, quanh thân dấy lên Phật hỏa hừng hực, đại Phật ngồi ở bên trong Phật hỏa, đốt hóa thành tro, một đạo thần tính từ trong tro tàn bay ra, hướng Tam Giới bay đi.

Một ngày này, Trường Sinh Thiên bên trong Thần giới Chư Thiên đột nhiên hư không sinh liên, vô số hoa sen hiển hiện, mùi thơm lạ lùng lượn lờ, dị tượng đầy trời, vô số Long thần, thiên thần hiện lên, đại Phật lơ lửng, khẩu tụng chúc phúc đạo âm.

Ở bên trong Trường Sinh Thiên Phật Quang chi hải, kim quang như sóng, một tòa Thần Sơn đứng vững ở trung ương Phật Quang chi hải, thượng nhập Thương Khung, trắng như tuyết.

Trên Đại Tuyết sơn, một đóa Tuyết Liên sinh ra, cao ba trượng, rộng chín trượng, Tuyết Liên nở hoa, có Phật từ trong hoa sinh ra đời, một tay chỉ thiên, một tay chỉ địa nói:

- Thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn...

Bầu trời rất nhiều thần Phật trong miệng tán tụng không dứt, ba hoa chích choè, lại vào lúc này đột nhiên sấm sét giữa trời quang, một tiếng gầm lên truyền đến, chỉ thấy trong hư không, vô số tinh kỳ tung bay, từng chiếc từng chiếc thần hạm lơ lửng, từng tòa thần thành mọc lên san sát như rừng, vô số Thần Ma đứng trên thần hạm cùng thần thành, đại kỳ phiêu giương, một Thần Nhân toàn thân mặc giáp trụ, đứng ở đầu thuyền, uy phong lẫm lẫm, cao giọng nói:

- Bỏ tay xuống!

Thần Ma dùng mấy trăm vạn mà tính cùng một chỗ cao giọng quát:

- Bỏ tay xuống!

Đông Lai Phật tổ chuyển thế kia nao nao, có chút không biết làm sao.

Cầm đầu cái kim giáp thần nhân kia lạnh lùng nói:

- Đông Lai Phật tổ, bỏ tay xuống!

Đầy trời thần Phật vừa sợ vừa giận, nhao nhao mở miệng giận dữ mắng mỏ, kêu lên:

- Ngươi tiểu tử này là ai? Dám can đảm quát lớn Phật tổ phật giới? Ngươi cũng đã biết, Đông Lai Phật tổ đến thế gian, chính là sự tình Đế Huyền bệ hạ cho phép! Ngươi muốn trái với đế mệnh hay sao?

- Ta chính là Tạo phụ cấm vệ đại quân thống lĩnh Thiên đại Nguyên soái, Trấn Giới Pháp vương Tịch Trọng!

Kim giáp thần nhân kia nhìn như tuổi tác không lớn, nhưng đã có uy

nghiêm vô biên, lạnh nhạt nói:

- Đông Lai Phật tổ, ngươi chuyển thế đến trong tam giới ta, ta mặc kệ ngươi, bất quá ngươi một tay chỉ thiên, một tay chỉ địa, nói mình trên trời dưới đất duy ngã độc tôn, vậy thì không được! Thiên hạ này, là thiên hạ của bệ hạ, thiên hạ này chỉ có Đế Huyền bệ hạ là độc tôn! Đông Lai Phật tổ, bỏ tay xuống, nếu không hôm nay ta liền đem ngươi trảm ở nơi này!

Vô số tinh kỳ quay cuồng, trăm vạn Thần Ma cùng một chỗ gào thét, thanh âm chấn động cả tòa Trường Sinh Thiên, lạnh lùng nói:

- Bỏ tay xuống, nếu không trảm không tha!

Chuyển thế Đông Lai Phật tổ hai tay run rẩy, cuối cùng nhất thu hồi hai tay của mình, có chút tức giận đứng ở bên trong Phật liên.

Tịch Trọng rất là thoả mãn, nhẹ nhàng gật đầu, phất phất tay, để cho trăm vạn Thần Ma tán đi sát khí, thu binh quay trở lại doanh, cười nói:

- Đông Lai Phật tổ chớ trách, tiểu đệ cũng là vì muốn tốt cho ngươi. Đương kim Tam Giới, chỉ có một chủ, cái kia chính là bệ hạ, nếu ngươi còn dựa theo quy củ đại Tây Thiên Phật giới làm việc, chỉ sợ sẽ lọt vào rất nhiều kiếp nạn.

Đông Lai Phật tổ nén giận, yên lặng gật đầu.

Tịch Trọng đem người rời đi.

Đầy trời thần Phật tức giận vạn phần, rồi lại không thể làm gì, đột nhiên, một thanh âm truyền đến, truyền vào trong tai Đông Lai Phật tổ, ha ha cười nói:

- Diệu Tuệ đạo huynh, như thế nào, ngươi vừa mới đến thế gian, Đế Huyền liền cho ngươi một hạ mã uy?

Trong nội tâm Đông Lai Phật tổ khẽ nhúc nhích, chỉ thấy đầy trời thần

Phật tán đi, hoa sen sinh ra Phật kia cười nói:

- Nguyên lai là Quang Vũ đạo hữu. Đạo hữu, ngươi không phải cũng bị Đế Huyền áp chế, ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ sao?

Quang Vũ Thần Đế tiếng cười truyền đến nói:

- Đường đường Diệu Tuệ Phật đế, thần Phật gần tiên, hôm nay bị một tiểu quỷ áp chế, ngược lại có tâm tư trêu chọc ta. Đạo huynh, ta nghe nói Đế Huyền vì ngươi chuẩn bị chín chín tám mươi mốt kiếp nạn, muốn làm khó ngươi, cho ngươi tám mươi mốt hạ mã uy, ngươi chưa hẳn có thể còn sống đi ra Tam Giới.

Đông Lai Phật tổ sắc mặt biến hóa, nói khẽ:

- Mới vừa rồi là đệ nhất kiếp, xin hỏi thứ hai kiếp là...

- Chim to ăn ngươi, điểu này là vật phi phàm, chính là một Đại tướng bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, tên là Kim Đế, chính là một Yêu quân!

Quang Vũ Thần Đế vừa dứt lời, đột nhiên chỉ thấy Liệt Nhật ngang trời, một vòng Thần Nhật xa xa bay tới, trong Liệt Nhật kia một đầu Tam Túc Kim Ô vỗ cánh bay lượn, vô cùng khổng lồ, đầu Kim Ô này lao xuống, há miệng khẽ hấp, liền đem Đông Lai Phật tổ hút vào trong bụng.

Đầu Tam Túc Kim Ô này đúng là Yêu Đế, một ngụm nuốt vào Đông Lai Phật tổ, cũng không lâu lắm, Đông Lai Phật tổ cắt phá dưới bụng Kim Ô, từ đó thoát khốn mà ra.

Chương 1845: Thiên Hậu Chứng Đế. (1)

Đầu Tam Túc Kim Ô kia quay đầu lại nhìn thoáng qua, vỗ cánh đi xa, cười nói:

- Ta cũng không phải là thật sự muốn ăn ngươi, nếu không mười cái ngươi cũng bị ta luyện hóa.

- Ha ha, đạo huynh, ngươi bây giờ có một cái công làm Phật mẫu rồi.

Âm thanh trêu chọc của Quang Vũ Thần Đế truyền đến.

Sắc mặt Đông Lai Phật tổ có chút khó coi, hít vào một hơi thật dài nói:

- Đạo hữu lần này tới, đến cùng có gì chỉ giáo?

- Hợp tác.

Thanh âm Quang Vũ Thần Đế truyền đến, cười nói:

- Ngươi giúp ta giải cứu một người, đối phó Đế Huyền, ta giúp ngươi truyền pháp Tam Giới, để cho Phật hiệu trở thành Tam Giới đệ nhất thánh pháp!

Đông Lai Phật tổ trong nội tâm khẽ nhúc nhích, đoán biết người Quang Vũ Thần Đế muốn giải cứu là ai, trong nội tâm không khỏi chần chờ:

- Người này quan hệ thật lớn, nếu giải cứu hắn, cùng Đế Huyền nhất định trở mặt, thậm chí triệt để vạch mặt. Đến cùng có đáng giá hay không?

- Diệu Tuệ đạo huynh, ngươi phải biết rằng, Đế Huyền Huyền Thiên Kim Khuyết cũng không nhất thể, Thiếu Hư cùng hắn cũng không phải là một lòng, Địa Ngục chư hoàng cũng là bị hắn trấn áp, không dám làm càn mà thôi. Những người này đều có tư tâm, lúc Đế Huyền không có địch nhân,

bọn hắn còn an phận, nhưng nếu như Đế Huyền có địch nhân, bọn hắn sẽ thoát ly trận doanh Đế Huyền!

Thanh âm Quang Vũ Thần Đế phiêu hốt bất định, cười nói:

- Mà người ta muốn ngươi giải cứu kia thực lực cường đại đến cực điểm, người này đủ để làm đối thủ Đế Huyền. Huống chi, Phật giới Phật đế thần thông quảng đại, trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính ẩn chứa Phật giới lịch đại nội tình, Đế Huyền cũng không dám đắc tội Phật giới các ngươi. Cùng ta hợp tác, chia cắt phạm vi thế lực của Đế Huyền, đối với các ngươi trăm lợi mà không một hại, ngươi cớ sao không làm?

Tuy Đông Lai Phật tổ giáng sinh, nhìn như một tiểu oa nhi, nhưng người đã từng là Phật đế đại Tây Thiên Phật giới, làm đế hai trăm vạn năm, biết rõ hợp tung liên hoành chi thuật, nghe vậy thầm nghĩ:

- Đế Huyền cái danh hào này, biểu tượng từ xưa đến nay, bát đại vũ trụ, đệ nhất đại đế, có thể thấy Đế Huyền người này dã tâm bừng bừng, cũng không phải là thế hệ thiện lương, cũng có tâm chiếm đoạt đại Tây Thiên Phật giới ta! Người này tuy khẩu khí lớn, nhưng có thể trấn áp Địa Ngục chư hoàng, áp chế tiên thể Thiếu Hư, đem Tam Giới vô số hào kiệt trấn áp đến dễ bảo, tất nhiên là có chút bổn sự, cũng không phải là hư danh nói chơi. Người này trước kia mặc dù cùng Phật giới ta có chút quan hệ, nhưng mà kiêu hùng bực này không hạn chế khắc chế, tất nhiên dã tâm bành trướng, nguy hại phật giới...

Nghĩ tới đây, Đông Lai Phật tổ thanh quát một tiếng, đổi lấy ngũ phương yết đế, tự viết một phong thư. Giao cho Phật giới ngũ phương yết đế nói:

- Mang theo thư tay của ta đi gặp chư Phật, thương nghị việc này.

Lúc này Ngũ phương yết đế mang theo Phật tổ tự viết, chạy tới đại Tây Thiên Phật giới, lúc đi đến trên nửa đường, đột nhiên hào quang lượn lờ, chỉ thấy xa xa có vài chục vạn Thần Ma mở đường, Thần Quang trải đường, ôm lấy một cỗ đế xa, hẳn là một Thần Đế đi dạo Chư Thiên.

Ngũ phương yết đế đang muốn đường vòng đi qua, đột nhiên một thần quan bay ra, cười nói:

- Năm vị đạo hữu, Nguyên Quân đi dạo Chư Thiên, khó được gặp phải đại Tây Thiên đạo hữu, sao không đến gặp gỡ?

Năm yết đế trong nội tâm máy động, Tây Phương yết đế vội vàng cười nói:

- Đạo huynh, chúng ta vội vàng quay trở lại đại Tây Thiên phục mệnh. Liền không quấy rầy Nguyên Quân bệ hạ.

- Không quấy rầy, không quấy rầy.

Lại có vài chục thần quan bay tới, đem năm yết đế cưỡng ép thỉnh đến bên trong đế giá, Nguyên Quân Nữ Đế ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa đế giá, cười mỉm nói:

- Phật giới sư huynh thật sự là khó mời. Năm vị đạo hữu, Bổn cung ít ngày trước nhận được bệ hạ triệu kiến, tham gia Huyền Thiên Kim Khuyết Đại La Thiên thịnh hội. Ban thưởng ta một ít tiên gia trân nhưỡng, khó được gặp được năm vị đạo hữu, hôm nay cùng năm vị đạo hữu không say không nghỉ. Người tới, đưa rượu lên!

Lập tức có thần quan đưa rượu lên, ngũ phương yết đế không dám không uống, nhưng rượu này vừa mới vào bụng, năm yết đế nguyên một đám say ngã xuống đất.

Nguyên Quân Nữ Đế thần thức tuôn ra, bay vào bên trong Tử Phủ năm yết đế, bốn phía sưu tầm, rốt cuộc tìm được một phong tự viết. Nguyên Quân Nữ Đế mở ra tự viết nhìn lại, có chút cười lạnh, gọi Vi Tuyết Chủ nói:

- Đưa lên Đại La Thiên, mời bệ hạ xem qua.

Lúc này Vi Tuyết Chủ dĩ nhiên là một Thần Tôn, nghe vậy lúc này thả người mà lên, đi Đại La Thiên, Nguyên Quân Nữ Đế cùng quần thần như

trước uống rượu mua vui.

Vi Tuyết Chủ đến Đại La Thiên, cầu kiến Đế Huyền, sau một lúc lâu, Giang Nam triệu kiến, Vi Tuyết Chủ hiến sách, Giang Nam mở ra Đông Lai Phật tổ tự viết, cười nói:

- Phật giới sư huynh thật sự là không an phận, đem ta nói dã tâm bừng bừng, giống như muốn chiếm đoạt đại Tây Thiên Phật giới của bọn hắn vậy.

Vi Tuyết Chủ ở trước mặt hắn, không có chút bộ dạng quân thần nào, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi không muốn chiếm đoạt đại Tây Thiên Phật giới? Cái này cũng không giống như là ngươi.

Giang Nam cũng không có tư thế đại đế, ở trước mặt nàng thực sự không tự xưng là trẫm, nghiêm mặt nói:

- Ta xác thực không có ý tứ chiếm đoạt Phật giới, hôm nay Tam Giới đã quảng đại như thế, nếu lại chiếm đoạt Phật giới, tất nhiên khó có thể thống trị. Bất quá Phật giới sư huynh chọc tới trên đầu ta, ta tự nhiên cũng không thể tùy ý bọn hắn đánh mà không hoàn thủ. Tuyết Chủ, đem tự viết của ngươi trả lại a.

Vi Tuyết Chủ kinh ngạc nói:

- Giáo chủ, ngươi không lo lắng Phật giới cứu người nọ ra sao?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ta vừa thống nhất Tam Giới, tất nhiên vẫn có người không phục ta, hãy để cho những người này nhảy ra, lộ mặt. Nếu bọn hắn không nhảy ra, ta làm sao biết ai muốn đối phó ta.

Vi Tuyết Chủ thè lưỡi, mang theo tự viết rời đi.

Sau đó, Nguyên Quân Nữ Đế thu tự viết, như trước nhét vào bên trong Tử

Phủ của ngũ phương yết đế, đem người rời đi.

Đã qua thật lâu, ngũ phương yết đế lúc này mới tỉnh rượu, chỉ thấy mình bị người ném trong hư không, cũng may thư bên trong Tử Phủ như trước không mất, vội vàng rời đi.

Mà vào lúc này, ở chỗ sâu trong Minh Hải, thời không vặn vẹo, sau lưng thời không vặn vẹo thác loạn, là Quỷ giới, giờ phút này Quỷ giới Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền đang khoản đãi Hậu Thổ Phảng, sau khi nghe ý đồ của Hậu Thổ Phảng đến, Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền cười nói:

- Hậu Thổ đạo hữu, ta phi tiên sắp tới, Đế Huyền cùng ta không có lợi ích xung đột, vì sao ta phải cùng ngươi và Quang Vũ đạo hữu liên thủ, đối phó Đế Huyền?

Hậu Thổ Phảng có chút không cam lòng, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ tự tên Đế Huyền, có hùng cứ thiên hạ, thôn tính bát đại vũ trụ chi tâm, chẳng lẽ Bắc Đô đạo huynh cam tâm để cho hắn tự xưng Đế Huyền?

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền tức cười, cười nói:

- Đạo hữu, tâm cảnh của ta đã đến tiên nhân cảnh giới, ngươi dùng hư danh để đả động ta là tính sai rồi. Đạo hữu xin mời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1846: Thiên Hậu Chứng Đế. (2)

Hậu Thổ Phảng bất đắc dĩ, chỉ phải ly khai, phản hồi Tam Giới, hắn vừa mới trở lại Minh Hải, thanh âm Quang Vũ Thần Đế truyền đến nói:

- Hậu Thổ đạo hữu, Bắc Đô Tuyền nói như thế nào?

- Quỷ Đế không muốn cùng Huyền Thiên giáo chủ trở mặt.

Hậu Thổ Phảng lắc đầu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên huyết mạch bản thân chấn động, một thanh âm to lớn truyền lại đến trong đầu của hắn:

- Hậu Thổ Phảng, hậu nhân của ta...

Hậu Thổ Phảng thần sắc khẽ nhúc nhích, không khỏi cuồng hỉ, đại nhân vật Tiên Giới rốt cục chủ động liên hệ rồi hắn!

Hậu Thổ thế gia thờ phụng ba pho tượng tiên nhân, một là Hậu Thổ Tiên Vương, một cái khác là tồn tại cổ xưa, mà đệ tam là vị Tiên Giới đại nhân vật này, Hậu Thổ thế gia là vị đại nhân vật này lưu lại huyết mạch!

Tiên cung Thái Tử hư ảnh hàng lâm đến trong đầu của hắn, uy nghiêm thâm trầm nói:

- Hạ giới tiểu bối làm nhục phân thân của ta, tội không thể xá, làm cho ta tức giận, muốn đánh xuống kiếp nạn, ít ngày nữa liền muốn phân thân hàng lâm. Hậu Thổ Phảng, ngươi chuẩn bị tế đàn, đón phân thân của ta!

Hậu Thổ Phảng chần chờ thoáng một phát nói:

- Lão tổ, hôm nay Đế Huyền thống trị Tam Giới, nếu ta trắng trợn vơ vét sinh linh, chuẩn bị huyết tế, tất nhiên sẽ bị hắn phát giác, tính mạng của ta khó bảo toàn...

Tiên cung Thái Tử trầm mặc một lát nói:

- Ta đã cùng Hỗn Độn Thần quốc bắt được liên lạc, biết được bên trong Ma Tiên Điện có bốn ma tiên thi thần, ngươi đem bốn thi thể ma tiên kia trộm ra, huyết tế ba tôn, lưu lại một tôn ma tiên thi thể. Huyết tế ba thi thể ma tiên, đủ để đổi lấy một thành pháp lực của ta hàng lâm, nhập chủ trong cơ thể ma tiên thứ tư, đem tiểu bối làm nhục ta kia đánh chết!

Hậu Thổ Phảng đại hỉ, trong đầu hắn Tiên cung Thái Tử hư ảnh tán đi.

- Quang Vũ đạo huynh, Huyền Thiên giáo chủ gặp nạn rồi!

Hậu Thổ Phảng cười to, hướng hư không cười nói:

- Tổ tiên Hậu Thổ thế gia ta, đã quyết định hàng lâm, tru sát hắn!

Thanh âm kinh hỉ của Quang Vũ truyền đến, cười nói:

- Tiên Giới đại nhân vật hàng lâm, hơn nữa Cực Nhạc lão phật cùng đại Tây Thiên chư Phật, Đế Huyền có thể nào bất tử?

Huyền Thiên Kim Khuyết, chư đế hiện lên, Chư Thần lăng không, chư hoàng cùng hiện, do Đế Huyền Giang Nam tự mình thống ngự, lại chia làm Tứ đại phe phái, Chư Thiên chư đế do Hạo Thiếu Quân, Hoằng Tổ thống soái, Địa Ngục năm Ma Hoàng do Thiếu Hư thống soái, chư hoàng khác thì do Ly Sửu Ma Hoàng thống soái, lại có Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Ma La Thập phe phái Huyền Hoàng, như lâm đại địch.

Đây là bởi vì, Thiên Hậu nương nương chứng đế!

Đây là một thời đại anh hùng xuất hiện lớp lớp, không lâu trước kia, ở bên trong Huyền Hoàng Đại Thế Giới, Lạc Hoa Âm chứng đế, trên La Thiên, Tố Thiên Hầu chứng đế, trong địa ngục, Lan Lăng Liệt chứng đế, lại để cho Tam Giới nhiều ra ba Thần Đế, Ma Đế.

Mà vào lúc này, ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, Thiên Hậu nương

nương rốt cục cũng đạt được Thiên Địa đại đạo tán thành, chứng đạo thành đế!

Trừ bốn tân tấn Thần Đế Ma Đế bọn họ ra, còn có Thiên Nhãn, Tam Khuyết, Hoa Trấn Nguyên, Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Tương Ngạn, Thiên Cơ tú sĩ, Vô Tướng thiền sư, Thạch Cảm Đương, Linh Tuyết, Ngọc Dung Quận Vương, Bộ Chinh, Lộ Phong Trần vân...vân tuổi trẻ cường giả tu thành Thần Quân, khoảng cách Thần Đế cảnh giới càng ngày càng gần, cũng là có hi vọng chứng đế, lại có rất nhiều tuổi trẻ anh hào trong địa ngục, cũng bước vào Ma Quân cảnh giới, có hi vọng trở thành một thành viên bên trong chư đế.

Trải qua hạo kiếp tẩy lễ, rốt cục để cho Tam Giới hôm nay bày biện ra trạng thái trăm nhà đua tiếng bách hoa đua nở, tương lai, tất nhiên sẽ hiện lên rất nhiều Thần Đế Thần Hoàng chiếu rọi cổ kim, lưu danh muôn đời, tuyệt đối hãn thế!

- Đây là thịnh thế khó được, bất quá ta chứng kiến, hai trăm vạn năm sau, tất nhiên là một hồi đại tiêu điều, đại suy bại trước nay chưa có.

Giám thiên tư Thiên Nhãn Thần Quân khí tức rung chuyển, cũng bước vào Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, nhìn lên Thiên Tán Hoa Cái trên không Đại La Thiên, thản nhiên nói:

- Hạo kiếp, tử thương vô số hào kiệt, nhưng mà tạo nên vô số hào kiệt, để cho tiềm năng của thần cùng chúng sinh có thể hoàn toàn khai phát. Bất quá từ đó về sau, Tam Giới nhất thống, đã không có những tai nạn này tẩy lễ, lại không có người có thể đột phá Thiên Đạo mà thành tiên, thời gian nhất định đem chúng ta những tồn tại này, từ thế gian tẩy đi, để cho Tam Giới không có bóng dáng những người chúng ta này.

- Chúng ta sẽ trở thành Thần Thoại.

Trấn Thiên Thần Đế đứng ở bên cạnh của hắn, thở dài nói:

- Trong thần thoại này, không có người thắng, bởi vì không ai có thể đột phá Thiên Đạo hôm nay. Tương lai tiêu điều, đã nhất định, tương lai đừng nói chư hoàng, cho dù một Thần Đế, chỉ sợ cũng khó gặp được.

Linh Đạo Tử cười nói:

- Chúng ta đã trở thành Thần Đế, có hai trăm vạn năm thiên thọ, đã đầy đủ rồi.

Hạo Thiếu Quân cười nói:

- Linh đạo đạo hữu ý chí quảng đại, khiến người khâm phục. Bất quá ở giữa hai trăm vạn năm này chuyện xấu rất nhiều, chưa hẳn là thần đạo tiêu điều... Thiên Hậu nương nương Thiên Đạo đại kiếp nạn đã đến!

Thiên Hậu nương nương Thiên Đạo đại kiếp nạn, để cho Huyền Thiên Kim Khuyết tất cả cường giả xuất động, Chư Thần chư đế chư hoàng đều xuất hiện, bố trí xuống từng tòa đại trận, cộng đồng đối kháng trận Thiên Đạo đại kiếp nạn này.

Đây là một tràng diện mênh mông chưa từng có, bởi vì Thiên Hậu nương nương thân mang nghịch thiên công pháp, Luyện Thiên đại trận, Thiên Đạo không dung, Thiên Hậu nương nương chưa từng phế bỏ môn công pháp này, thế cho nên tất nhiên có Thiên Phạt hàng lâm, đem nàng hủy diệt!

Bất quá uy thế của Huyền Thiên Kim Khuyết rốt cục có thể bày ra, chiến lực Thiên đình hoàn toàn tách ra, ở dưới Đế Huyền Giang Nam suất lĩnh, đối kháng thiên đạo chí bảo cường đại nhất từ xưa đến nay, đối kháng Thiên Đạo khủng bố nhất.

Đây là thời kỳ Chư Thần rực rỡ nhất, quần tinh lóng lánh, ánh sáng Viễn Cổ, Thượng Cổ, tiền thế cùng đời sau, Chư Thần hào quang phảng phất định dạng tại thời khắc này!

Thiên Tán Hoa Cái nổ vang, Thiên Đạo uy nghiêm không để cho xâm phạm, muốn đem Thiên Hậu nương nương hủy diệt!

Đế Huyền suất lĩnh Chư Thần chư đế chư hoàng, kết xuất từng tòa đại trận, từng chiếc từng chiếc Viễn Cổ chiến hạm, từng tòa thần thành, vô số pháp bảo nghênh hướng thiên kiếp, vô số đại thần thông kinh thiên động địa oanh ra, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bên trong Đại La Thiên hào quang tỏa sáng, Huyền Thiên Kim Khuyết khủng bố toàn diện khởi động, bộc phát ra năng lượng không gì so sánh nổi!

Các họa sĩ Thiên đình kích động vạn phần, múa bút vẽ tranh, vận dụng thủy mặc cùng thần liệu hoa mỹ nhất Tam Giới, đem bức họa này dùng nhiệt tình cuồng dã nhất của các họa sĩ ghi chép lại.

Thiên đình sử quan đồng dạng cuồng nhiệt vạn phần, tế lên từng mặt thần kính, bắt lấy hình ảnh trận thiên kiếp này, vì lịch sử chúng thần lưu lại trùng trùng điệp điệp hình ảnh, lưu lại văn chương sắc thái nồng đậm.

Chương 1847: Chư Thần Hoàng Hôn.

Rốt cục, Thiên Đạo đại kiếp nạn đi qua, trong thiên địa một mảnh bình tĩnh.

Thiên Hậu nương nương chứng đế, mẫu nghi thiên hạ.

Một ngày này, Chư Thần, chư đế, chư hoàng lần nữa triều kiến Đế Huyền cùng Thiên Hậu, thịnh thế xuất hiện, có thần yết kiến lên lớp giảng bài nói:

- Bệ hạ quân lâm thiên hạ, nương nương mẫu nghi thiên hạ. Bất quá hậu cung hư không, không có Thái Tử, nên tuyển thanh tú nữ, nương nương, bỏ thêm vào hậu cung. Thượng biểu triều thần bị đày đi đến biên cương, trấn thủ Khổ Hàn Chi Địa. Bất quá vẫn có ý hướng thần thượng biểu lệnh, nói đến lịch đại Thần Đế đều quảng tuyển thanh tú nữ, lựa chọn thần nữ nổi tiếng làm hậu cung, vì đại đế lưu lại hậu đại. Đế Huyền chính là đại đế muôn đời không gặp, tự nhiên nên có tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần, làm gương mẫu cho chư đế.

Lại có chư thần giám quan (*vạch tội) Thiên Hậu nương nương, nói nương nương không vì thiên hạ cân nhắc, thế cho nên Đế Huyền không hậu.

Giang Nam đem những thanh âm giám quan này đè xuống, hướng Thi Hiên Vi cười nói:

- Nương nương, chúng ta nên làm một hồi, sinh một Thái Tử rồi. Hôm nay chúng ta đều là Thần Đế, đúng là thời điểm huyết mạch cường đại nhất. Nếu đợi chúng ta đến trung niên, huyết mạch suy sụp, lại lưu lại Thái Tử, không khỏi tạo thành Thái Tử hư yếu. Hiện tại, nên làm thôi.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Thiếp sớm có ý đó.

Huyền Thiên Kim Khuyết, Long Phượng tường hòa, giao cổ mà bay. Thiên Nhân giao cảm, Thiên Hậu nương nương thụ thai.

Lại vào lúc này, ở bên trong Quỷ giới, Thiên Đạo đột nhiên chấn động, vô số Thần Quang tiên quang từ trên trời giáng xuống, ầm ầm có thanh âm, ngay ngắn hướng một chỗ hội tụ!

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền cùng Quỷ giới Chư Thần bị kinh động, nhao nhao nhìn lại, nguyên một đám không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, có Quỷ Thần cổ xưa thất thanh nói:

- Quỷ giới Thiên Đạo tạo nên Quỷ giới tiên thể. Rốt cuộc xảy ra cái sai lầm gì, để cho Quỷ giới ta gặp nạn?

Bắc Đô Tuyền đại đế động dung nói:

- Quỷ giới tiên thể xuất thế, tất nhiên đối ứng yêu nghiệt xuất thế, xem ra thời gian ta phi tiên phải kéo dài, để ứng đối trận Quỷ giới hạo kiếp này...

Trong Hỗn Độn giới, từng đạo Hồng Mông đại đạo lơ lửng, từ trong hư không hiện lên, vô số đại đạo trong Hỗn Độn thế giới hội tụ, tiên đạo thậm chí từ Tiên Giới hàng rào hiển hiện, tuôn hướng một chỗ!

Hỗn Độn giới Tiên Thiên Đại Đế động dung, cùng rất nhiều Tiên Thiên Thần Ma nhao nhao trông xem thế nào.

- Hỗn Độn giới ta chính là Hỗn Độn cổ tiên phù hộ chi địa, vì sao Hỗn Độn giới Thiên Đạo muốn tạo ra một Hỗn Độn tiên thể?

- Thiên đạo đại biến, tất có yêu nghiệt muốn sinh ra đời, bởi vậy Thiên Đạo cảm ứng, sinh ra Hỗn Độn tiên thể!

Tiên Thiên Đại Đế thật dài thở phào một cái, trầm giọng nói:

- Giám thiên tư, lập tức sưu tầm tất cả Đại Thế Giới, phải tất yếu tìm kiếm Diệt Thiên đại yêu muốn diệt thế kia ra!

Đại Tây Thiên Phật giới, Phật giới đại đạo tuôn ra, tiên quang tiên đạo hiện lên, hướng Tu Di sơn sơn thể dũng mãnh lao tới.

Rất nhiều Phật đế Phật hoàng cổ xưa của Phật giới đang nghị sự, quan sát Đông Lai Phật tổ tự viết, thương nghị muốn cho Quang Vũ Thần Đế mượn Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, giải cứu Cực Nhạc lão phật hay không.

Rất nhiều Phật đế Phật hoàng ý kiến không cách nào thống nhất, đột nhiên chứng kiến bức cảnh tượng này, các Phật đế Phật hoàng động dung thất sắc.

- Xảy ra điều sai lầm gì?

Một cổ Phật gần tiên thanh âm chấn động, lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói:

- Rốt cuộc xảy ra cái sai lầm gì? Chẳng lẽ là lịch đại tiên hiền trấn áp Cổ Lão Ma đầu muốn thoát khốn, muốn diệt đại Tây Thiên ta, thế cho nên Phật giới Thiên Đạo muốn tập hợp Phật giới số mệnh, sinh ra một Phật Quang tiên thể đến đối kháng?

- Những ma đầu bị Tu Di sơn trấn áp kia tuy cường đại, không kém hơn chư Phật, nhưng mà còn không đến mức muốn hủy diệt phật giới! Lần này yêu nghiệt sinh ra đời, là một người khác hoàn toàn!

- Truyền lệnh Phật giới thiên thần, lập tức sưu tầm ba nghìn đại thế giới, tiểu thế giới, phải tất yếu tìm ra yêu nghiệt kia!

Thiên Giới, Ngọc Hoàng suất lĩnh Thiên Giới Chư Thần quan sát Thiên Giới Thiên Đạo xu thế, nhìn lên Thiên đạo công tác chuẩn bị Thiên Giới tiên thể, lại có Thiên doanh Thuận Phong doanh Chư Thần mọi nơi sưu tầm, từng đạo Thần Quang chiếu rọi Thiên Địa, sưu tầm yêu nghiệt sinh ra chi địa.

- Đi mời Tam Giới Tịch Thiên Vương cùng Thái Tử, triệu hồi Phong Thần bảng!

Ngọc Hoàng truyền lệnh, thanh âm chấn động thiên địa nói:

- Tập hợp tất cả lực lượng, cùng chống chọi với đại kiếp nạn của Thiên Giới ta!

Yêu giới, Nhậm Tiên Thiên vù vù thở hổn hển, nhìn xem Thiên Môn đại đế ngã vào dưới chân, Thiên Môn đại đế toàn thân là huyết, rốt cục bị hắn chém giết, Yêu giới Chư Thần cùng chư đế nhao nhao yết kiến, triều bái Nhậm Tiên Thiên.

Mà vào lúc nàêu giới Thiên Đạo nổ vang, chấn động không ngớt, Thần Quang tiên quang hướng một đóa thế giới hoa chưa tách ra dũng mãnh lao tới, kinh động Yêu giới Chư Thần chư đế.

Nhậm Tiên Thiên thất thần nhìn xem đóa thế giới hoa kia, lẩm bẩm nói:

- Yêu giới tiên thể xuất thế, hạo kiếp hàng lâm Yêu giới ta, chẳng lẽ có loạn thế yêu nghiệt sắp sửa xuất thế? Ta chính là Tiên Thiên sinh linh, đứng hàng Yêu Đế cường đại nhất từ xưa đến nay, chẳng lẽ Yêu giới Thiên Đạo cũng không cho rằng ta có thể đối kháng trường hạo kiếp này, chiến thắng yêu nghiệt kia, bởi vậy muốn tạo ra một Yêu giới tiên thể trước đó chưa từng có?

Linh giới, Hỗn Độn Thiên quốc, ở bên trong Thiên quốc hỗn loạn không ngớt, khắp nơi tràn ngập rung động hủy diệt, đó là đại chiến cổ xưa lưu lại dấu vết.

- Xảy ra chuyện gì? Thiên Đạo Hỗn Độn Thiên quốc chấn động, hoảng sợ!

- Thiên quốc Thiên Đạo chế tạo một Hỗn Độn Cổ Thần trước nay chưa có, chẳng lẽ tận thế muốn phủ xuống Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta sao?

- Là Đế cùng Tôn muốn triệt để diệt sạch Hỗn Độn nhất tộc chúng ta sao?

- Trong Bất Không thần điện chí cao vô thượng có ý chỉ truyền đến, để cho Chư Thần không nên kinh hoảng, đây cũng không phải là diệt thế kiếp! Cự đầu Bất Không Thần Điện suy diễn số trời, có yêu nghiệt kinh thiên sắp

sửa xuất thế, mang đến Chư Thần Hoàng Hôn, đem thời đại Chư Thần hủy diệt, cũng không phải là nhắm vào Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta!

- Bất Không Thần Điện ý chỉ nói, trường hạo kiếp này, muốn đem Chư Thần chôn vùi, Hỗn Độn Thiên quốc chúng ta liên quan đến không lớn, Thiên quốc Thiên Đạo chỉ là ứng phó trận kiếp nạn này mà thôi!

...

Mà vào lúc này, Tiên Giới Đại Thiên thời không, bên trong nguyên một đám thời không vị diện, chư tiên chấn động, phân loạn như tơ, vô số tiên nhân tư duy truyền lại đến các nơi hẻo lánh, hướng lên tầng tầng tầng thông báo, kinh động các tồn tại cổ xưa.

Chư tiên lộ ra sợ hãi cùng khó hiểu chi sắc, bởi vì ở bên trong Đại Thiên thời không, nguyên một đám vị diện, tiên nhân chế tạo Thiên Đạo tự động diễn sinh biến hóa, chủ động sinh ra tiên thể, hơn ngàn tiên thể công tác chuẩn bị!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1848: Hai Mặt. (1)

Loại tràng diện này, chư tiên chưa bao giờ thấy qua, chưa từng nghe qua, khiến cho một hồi hỗn loạn, các loại suy đoán cùng lời đồn đãi truyền ra, để cho chư tiên kinh sợ, cho rằng diệt thế kiếp sắp xảy ra.

Thậm chí, ngay cả Tiên Vương cũng bị kinh động, từng người suy diễn số trời, suy tính nơi phát ra trận tạo thành Đại Thiên thời không chế tạo tiên thể này.

- Nguyên tôn, Đạo Vương, chư tiên, ta nhìn thấy con đường cuối cùng của Chư Thần là căn nguyên trận đại biến này.

Ở bên trong Tử Tiêu Tiên cung, Tử Tiêu Tiên Vương vốn là đang bế quan, chuẩn bị đột phá Tiên Quân cảnh giới, đột nhiên vị Tiên Vương cổ xưa này tỉnh lại, triệu hoán Đạo Vương cùng Nguyên tôn các tiên, thanh âm chấn động Tiên cung nói:

- Trận đại biến này, có yêu nghiệt xuất thế, sáng tạo ra Chư Thần hoàng hôn, đem Chư Thần mai táng, ta lại đẩy về phía trước diễn, tính toán xấu tốt trong đó, chỉ cảm thấy Hỗn Độn bao la mờ mịt không thể phỏng đoán. Bất quá, ta đã tính ra, trận biến cố này không phải khởi tại Tiên Giới, mà là đến từ hạ giới.

Trong tiên giới, các tồn tại cổ xưa tỉnh lại, từng người suy diễn số trời, từng đạo ý chỉ truyền ra Tiên cung, để cho chư tiên không muốn kinh hoảng, đây chỉ là một hồi kiếp số Chư Thần bị mất, cùng chư tiên không quan hệ.

Tiên Giới Tiên Đế cung cùng Tiên Tôn cung cũng truyền ra ý chỉ, có Tiên Quân suy diễn số trời, truyền lệnh xuống, Tiên Giới Đại Thiên thời không Chư Thần có thể giành mạng sống, cùng trận Chư Thần Hoàng Hôn hạo kiếp này đối kháng, nhưng mà nghiêm cấm tiên nhân hạ giới, không được can

thiệp trận kịch biến này, miễn cho can thiệp quá nhiều, trùng kích số mệnh Tiên Giới.

Tiên khí cổ xưa bị tế lên, phong tỏa hàng rào Tiên Giới, để cho tồn tại Tiên Nhân cảnh giới không cách nào hạ giới, trận rung chuyển này mới dần dần dẹp loạn. Có tin tức nói, hai cung đã nhận được Đế cùng Tôn ý chỉ, cho rằng trận kịch biến này cũng không phải là chuyện xấu, bởi vậy mới có mệnh lệnh này.

Bất quá rất nhiều Tiên Vương lại đem nguyên một đám tin tức cùng mệnh lệnh truyền lại đến hạ giới, đưa tới hạ giới từng tràng rung chuyển.

Chư Thần hoàng hôn đã đến, hạ giới nguyên một đám cường giả hoảng sợ, tồn tại cổ xưa biến sắc, từng người trù tính, từng người chuẩn bị.

Ở bên trong Tam Giới, phía trên Huyền Thiên Kim Khuyết, Giang Nam ngẩng đầu nhìn Thiên Tán Hoa Cái trên không bầu trời, từng đạo tiên quang cùng đại đạo vọt tới, hướng một tòa Thần Sơn trung tâm Đại La Thiên dũng mãnh lao tới, không khỏi khẽ nhíu mày.

- Thiên tạo tiên thể... kỳ quái, chẳng lẽ có hạo kiếp sắp sinh? So với cổ tiên hạo kiếp còn muốn lợi hại hơn? Cái yêu nghiệt nào có thể dẫn xuất động tĩnh lớn như vậy? So với ta còn muốn yêu nghiệt hay sao? Ta ngược lại muốn gặp cái yêu nghiệt này...

Giang Nam có nhiều thú vị nhìn xem tòa Thần Sơn này, thiên tạo tiên thể, tòa Thần Sơn này có thần huyết của hắn, trong đó thai nghén tiên thể đối với hắn cũng có kiếp số.

- Bệ hạ, bệ hạ!

Thiên Nhãn Thần Quân xông tới, trên mặt vẻ kinh hoảng, cao giọng nói:

- Bệ hạ, có đại sự phát sinh! Đạo Vương lưu lại tế đàn, truyền thừa ý chỉ!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đạo Vương có ý chỉ gì? Ngươi nói thẳng là được.

Thiên Nhãn Thần Quân tâm can thình thịch đập loạn nói:

- Không phải Đạo Vương ý chỉ, mà là tồn tại địa vị càng lớn, muốn bệ hạ tự mình đi tiếp chỉ!

- Ân?

Giang Nam đã đến hứng thú, cười nói:

- Là ý chỉ vị tồn tại nào của Tiên Giới?

- Tử Tiêu Tiên Vương!

- Tử Tiêu Tiên Vương?

Giang Nam không khỏi khẽ giật mình, tâm tư lung lay, cười nói:

- Hôm nay Tam Giới, cùng Tử Tiêu Tiên Vương đã không có bao nhiêu liên quan, vì sao Tử Tiêu Tiên Vương sẽ vào lúc này đối với hạ giới truyền xuống ý chỉ, thậm chí muốn ta tự mình đi tiếp?

Trước khi Đạo Vương phi thăng lưu lại tế đàn bị Giang Nam đặt ở Huyền Thiên Kim Khuyết, tòa tế đàn này rộng lớn vô cùng, đóng quân lấy mười vạn Thần Ma đại quân, phụ trách giám sát Chư Thiên, vạn giới, Địa Ngục cùng Minh Hải vận hành.

Xem trên sân thượng, Lăng Kính Đốc Thiên Nghi cùng các loại bảo vật Địa Lý Nghi, Hỗn Thiên Nghi, Hoa biểu, Vấn Thiên kính khác, giám sát thiên hạ động tĩnh.

Đây là cơ cấu giám sát khổng lồ nhất từ xưa đến nay, mặc dù là thời đại Nguyên Tôn huy hoàng nhất, cũng chưa từng có quy mô bực này!

Giang Nam leo lên trung tâm tế đàn, chỉ thấy trung ương tế đàn, có tiên quang tuôn ra, trong tiên quang truyền đến một thanh âm, đó là thanh âm của

Tử Tiêu Tiên Vương, chấn động hư không:

- Đế Huyền, ngươi có biết trường hạo kiếp này là trường hạo kiếp hung mãnh nhất ở giữa thiên địa, Chư Thần Hoàng Hôn đã đến hay không?

- Chư Thần Hoàng Hôn?

Giang Nam động dung, thất thanh nói:

- Tam Giới Thiên Đạo chế tạo tiên thể, là vì đối kháng Chư Thần Hoàng Hôn đại kiếp nạn?

- Không sai!

Thanh âm của Tử Tiêu Tiên Vương từ Tiên Giới xa xôi truyền đến, trầm giọng nói:

- Trận Chư Thần hoàng hôn kiếp này, không đơn thuần là Tam Giới chi kiếp, mà là mang tất cả vũ trụ, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Thiên quốc, Tiên Giới Đại Thiên thời không cũng bị bao quát ở trong đó! Trường hạo kiếp này, tất nhiên sẽ tiêu diệt tất cả thần, hủy diệt hết thảy đạo thống của Thần, chế tạo ra một hồi đại diệt sạch, thế gian từ nay về sau rốt cuộc nhìn không tới bóng dáng của thần! Cái này là Chư Thần hoàng hôn kiếp!

Trong lòng Giang Nam chấn động, kinh thanh nói:

- Không có khả năng! Thế gian nhiều thần linh như thế, như thế nào sẽ diệt sạch hết thảy? Cái dạng ma đầu gì có được uy năng cường đại khủng bố như thế?

- Cụ thể là ma đầu gì, ta cũng không rõ ràng lắm.

Tử Tiêu Tiên Vương nói:

- Bất quá, Thiên Đạo từng cái thế giới từng cái vũ trụ đã cảm ứng được trận diệt thần hạo kiếp này sắp đến, cảm ứng được ma đầu kia sắp xuất thế, bởi vậy đem số mệnh cuối cùng của thần linh ngưng làm một cổ, chế tạo tiên

thể cuối cùng, vì thần tranh đoạt số mệnh, tiêu diệt ma đầu! Ngươi cũng chú ý tới Tam Giới tiên thể đang chửa sinh a? Không chỉ có Tam Giới đản sinh ra tiên thể, thậm chí ngay cả vũ trụ khác, kể cả Tiên Giới Đại Thiên thời không cũng có tiên thể chửa sinh! Có tất cả hơn ba ngàn tiên thể, ứng Thiên Địa số mệnh mà sinh, vì thần đạo làm chống lại cuối cùng!

Giang Nam thật dài hít một hơi khí lạnh, sắc mặt ngưng trọng, hắn vốn chỉ cho rằng bất quá là diệt thế kiếp số, cho nên trong Tam Giới mới có tiên thể đúng thời cơ mà sinh, lại không nghĩ rằng đây là một hồi đại kiếp nạn mang tất cả vũ trụ, tất cả thời không!

Chư thần hoàng hôn kiếp!

- Cái yêu nghiệt ma đầu này, cư nhiên khủng bố như thế, lại để cho tất cả vũ trụ thời không đều đản sinh ra tiên thể!

Hắn nhổ ra trọc khí trong lồng ngực, Tử Tiêu Tiên Vương mang đến tin tức quá lớn, để cho tâm tình của hắn cũng thật lâu không thể bình tĩnh:

- Chẳng lẽ là Bất Không đạo nhân sống lại? Không giống, nếu như là Bất Không đạo nhân mà nói, cái kia cũng không phải là hủy diệt thần đạo đơn giản như vậy, mà là muốn đem bát đại vũ trụ và Tiên Giới cùng nhau phá hủy...

Chương 1849: Hai Mặt. (2)

- Ba nghìn tiên thể trảm ma đầu!

Thanh âm Tử Tiêu Tiên Vương tiếp tục truyền đến, cười nói:

- Cái ma đầu kia tất nhiên sẽ bị tiêu diệt! Nếu thành công vượt qua trận Chư thần hoàng hôn kiếp này, thế gian còn có thể tạo nên tiên nhân, nghênh đón một hồi thịnh thế trước nay chưa có. Đế Huyền, Tam Giới gặp may mắn, có được Thiên Đạo cường đại trước đó chưa từng có, tập hợp Tam Giới số mệnh sinh ra đời tiên thể, nhất định là tiên thể mạnh nhất. Trường hạo kiếp này, ngươi nên biết làm như thế nào a?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Kính xin đạo huynh dạy ta.

Tử Tiêu Tiên Vương ha ha cười nói:

- Tuy nói Tam Giới hôm nay tự thành nhất thể, tự thành thế giới, nhưng ngươi dù sao cũng là tồn tại từ Chư Thiên vạn giới sinh ra đời. Ta sẽ thu Tam Giới tiên thể làm đồ đệ, ngươi tới phụ tá hắn, tiêu diệt ma đầu hủy diệt thần đạo kia! Như thế nào từ trong trận Chư thần hoàng hôn kiếp này vì Chư Thiên vạn giới tranh thủ lợi ích lớn nhất, thu phục tiên thể khác, lớn mạnh số lượng chư tiên của Chư Thiên vạn giới trong tiên giới, đối với ngươi mà nói không tính khó khăn a?

Giang Nam hiểu rõ, thầm nghĩ:

- Tử Tiêu Tiên Vương là chuẩn bị thừa dịp trận Chư thần hoàng hôn kiếp này, thừa dịp nhiều tiên thể như vậy xuất thế, vì mình lôi kéo càng nhiều tiên nhân nữa. Nếu tiêu diệt ma đầu kia, thu nạp tiên thể khác, những tiên thể này phi thăng thành tiên, bái nhập Tử Tiêu Tiên cung, thế lực Tử Tiêu Tiên

Vương tất nhiên tăng nhiều. Hắn đột nhiên xuất hiện, làm như vậy là để cho ta vì hắn làm được hết thảy.

- Đế Huyền đạo hữu!

Thanh âm Tử Tiêu Tiên Vương truyền đến, ý vị thâm trường nói:

- Ngươi nên biết, Tam Giới mới thành lập, ngươi ở Tiên Giới cũng không có căn cơ, tương lai phi thăng đến Tiên Giới, ngươi chính là lục bình không rễ. Mà ta và ngươi đều là tồn tại từ Chư Thiên vạn giới đi ra, nếu ngươi niệm điểm ấy duyên phận, ta cũng sẽ niệm duyên phận này. Ngươi hiểu được sao.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Tiên Vương yên tâm, ta hiểu được.

Tử Tiêu Tiên Vương cực kỳ thoả mãn, tiên quang bên trong tế đàn tán đi.

Giang Nam đi ra tế đàn, khẽ nhíu mày, thầm nghĩ:

- Ta tại Tiên Giới hoàn toàn chính xác không có căn cơ, không có thế lực, nếu bám vào Tử Tiêu Tiên Vương môn hạ hoàn toàn chính xác sẽ không phải chịu xa lánh. Bất quá Tử Tiêu Tiên Vương nói rõ vơ vét tài sản ta, muốn ta vì hắn làm việc, để cho ta khó chịu...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên một đạo tiên quang phi đến, Thiếu Hư đại đế vội vã chạy đến, xa xa liền cao giọng nói:

- Bệ hạ, mời bệ hạ dời bước!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, tiến ra đón, cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, chuyện gì làm cho ngươi bối rối như vậy?

- Tiên Giới có đại nhân vật truyền xuống ý chỉ!

Sắc mặt Thiếu Hư ngưng trọng, bất chấp hàn huyên, tâm niệm vừa động,

tế lên Ma Tiên Điện, trầm giọng nói:

- Mời Bệ hạ nhập Ma Tiên Điện, tiếp ý chỉ vị đại nhân vật kia!

Giang Nam cười nói:

- Đại nhân vật? Là Hậu Thổ Tiên Vương a?

Thiếu Hư kinh ngạc nói:

- Ngươi làm thế nào biết?

Giang Nam ha ha cười cười, cất bước đi vào Ma Tiên Điện, chỉ thấy trước Lục Đạo tiên luân thế giới, tiên quang tuôn ra, trong đó truyền đến một thanh âm dễ nghe êm tai nói:

- Đế Huyền, Tử Tiêu đi tìm ngươi rồi a?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiên Vương cao kiến, Tử Tiêu Tiên Vương hoàn toàn chính xác vừa mới đi tìm ta, thương nghị sự tình Chư thần hoàng hôn kiếp.

- Tử Tiêu đạo hữu giỏi về kinh doanh, nhìn như trung thực, kỳ thực xảo trá, vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng nhúng tay vào). Hắn tìm ngươi, nhất định là vì để cho ngươi lôi kéo càng nhiều tiên thể, vì Tử Tiêu Tiên cung hắn mở rộng thế lực.

Hậu Thổ Tiên Vương cười nói:

- Nếu như ngươi đã biết được Chư thần hoàng hôn kiếp, như vậy ta cũng không uổng phí lời nói rồi. Tam Giới cũng kể cả Địa Ngục, Tam Giới tiên thể cũng là địa ngục tiên thể, cái tiên thể này, nhất định phải làm đệ tử của ta. Ngươi tới phụ tá hắn, trợ giúp hắn tiêu diệt ma đầu. Ta cũng không phải chỉ muốn ngươi trả giá, ngươi cưỡng ép mở Đại La Thiên, chuyện này ta đã biết được, kiếp số của ngươi ứng trên Tam Giới tiên thể, ta vì ngươi hóa giải trận kiếp số này, cho ngươi có thể an tâm làm việc cho ta. Ngươi nên biết, Tam

Giới của ngươi ở trong tiên giới không người cho ngươi chỗ dựa, cùng ta giao hảo, ta tự nhiên sẽ vì ngươi làm chỗ dựa, làm hậu thuẫn của ngươi!

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Tiên Vương yên tâm, ta hiểu được. Chỉ là chỗ Tử Tiêu Tiên Vương đó...

- Chỗ Tử Tiêu Tiên Vương, có ta cùng với hắn nói, ngươi làm việc cho ta là được!

Hậu Thổ Tiên Vương tán đi tiên quang.

Giang Nam cất bước đi ra Ma Tiên Điện, cười lạnh không thôi.

Thiếu Hư cười nói:

- Đế Huyền bệ hạ, vì sao biểu lộ như vậy?

- Hai Tiên Vương thậm chí muốn để cho ta vì bọn hắn làm việc, lại cái rắm cũng không muốn lấy ra, tay không bắt bạch lang, nghĩ đến rất hay.

Giang Nam đánh cái ha ha, không có giấu diếm hắn, mời hắn tiến vào Huyền Thiên Kim Khuyết. Hai người sóng vai mà đi, đi vào bên cạnh Hóa tiên trì, tìm lương đình ngồi xuống, có thần nữ đến đây dâng trà.

Giang Nam phất tay, cho các nàng lui ra, đem sự tình Chư thần hoàng hôn kiếp nói một lần, cười nói:

- Thiếu Hư đạo hữu, chư thần hoàng hôn kiếp đã sắp đến, đến lúc đó, thiên hạ vô thần, Chư Thần sẽ trở thành truyền thuyết. Ngươi có ý kiến gì không?

- Ta sẽ trở thành một tiên nhân cuối cùng, phi tiên mà đi.

Thiếu Hư lạnh nhạt nói:

- Khi đó, ta với ngươi sẽ còn có một trận chiến! Về phần Chư thần hoàng

hôn kiếp, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Giang Nam cười ha ha, thản nhiên nói:

- Tam Giới sinh ra tiên thể mạnh nhất, vũ trụ khác cũng có tiên thể sinh ra đời, chư tiên thế tất ở trong chút ít tiên thể kia từng người tìm kiếm truyền nhân, ba nghìn tiên thể trảm ma đầu, chỉ sợ chư tiên cũng sẽ nhịn không được, nói không chừng cũng sẽ ra tay! Tiên thể đại chiến, tiên nhân ra tay, cái bức tràng diện này, làm cho người vui vẻ thoải mái.

Hắn giơ chén trà lên, trường thanh cười nói:

- Ta vốn cho là ta ở hạ giới sẽ tịch mịch, sẽ không qua nỗi hai trăm vạn năm, không nghĩ tới ta vẫn là không tịch mịch! Ba nghìn tiên thể, ma đầu loạn thế diệt thần, tiên nhân hạ phàm, hắc hắc, không biết ta còn phải là tồn tại mạnh nhất hay không...

Thiếu Hư đứng dậy, nhìn về phía Hóa tiên trì rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, chỉ thấy tiên hải sinh sóng, Thiếu Hư cười nói:

- Ta cũng bị ngươi nói đốt hùng tâm, chỉ có ngươi một cái đối thủ như vậy, hoàn toàn chính xác tịch mịch. Hoàng hôn kiếp, thật sự là chờ mong ah...

Giang Nam cùng hắn sóng vai mà đứng, cười nói:

- Chờ mong ngày này sớm đến.

Sau một lúc lâu, Thiếu Hư cáo từ rời đi, Giang Nam trở lại hậu cung đi gặp Thi Hiên Vi, trong hậu cung sớm đã bố trí nghịch thiên trận pháp trùng trùng điệp điệp, Giang Nam tự mình bày trận, lại mời đến Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, chư đế các cường giả vì trận pháp gia trì, tụ tập vũ trụ thanh tú, dũng mãnh vào trong cơ thể Thi Hiên Vi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1850: Con Trai Trưởng Giang Triết. (1)

Chỉ có tồn tại Vô Thượng hùng cứ Tam Giới, mới có thể điều động lực lượng khổng lồ như thế, mới có thể động dụng nhiều tồn tại chí cao như vậy, vì hài nhi chưa xuất thế của mình phố hạ đạo cơ.

- Hài tử xuất thế còn sớm, bệ hạ không cần mỗi ngày đến xem.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Ta vừa rồi phát giác được Thiên Đạo chấn động dị thường, chẳng lẽ có đại sự phát sinh?

Giang Nam đem tiền căn hậu quả nói một lần nói:

- Hai Tiên Vương truyền chỉ gặp ta, chỗ tốt không để cho một cái, để cho ta vì bọn hắn làm việc, đùa một tay hảo thủ đoạn. Ta dầu gì cũng là tồn tại mở thiên cung thứ chín, thành tựu tương lai không đến mức sẽ kém bọn hắn, bọn hắn rõ ràng còn muốn lợi dụng ta.

Thi Hiên Vi cau mày nói:

- Ngươi bằng mặt không bằng lòng, có thể rước lấy tai họa hay không?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Không sao, Tiên Giới có quy củ Tiên Giới, sẽ không đối với hạ giới nhúng tay quá sâu. Ta cảm thấy được, hai Tiên Vương này qua một thời gian ngắn hơn phân nửa sẽ liều mạng kín đáo đưa cho ta chỗ tốt, đem ta kéo đến trận doanh của bọn hắn. Dù sao...

Hắn ý vị thâm trường nói:

- Tiên Giới không chỉ một hai vị Tiên Vương, còn có bọn người Trường

Sinh Tiên Vương, Ngọc Hoàng Tiên Vương, Câu Trần Tiên Vương, đến từ Phật giới Yêu giới các vũ trụ khác. Những Tiên Vương này cũng sẽ ngồi không yên, tất nhiên sẽ nhúng tay hạ giới!

Thi Hiên Vi cười nói:

- Vì lôi kéo ngươi, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương, tự nhiên sẽ cho ngươi chỗ tốt. Bệ hạ ngược lại là giỏi tính toán!

- Ta hiện tại ngược lại muốn trận chư thần hoàng hôn kiếp này đến nhanh một chút, tới càng nhanh càng mạnh mẽ, chỗ tốt của ta mới có thể càng nhiều.

Giang Nam vuốt ve bụng dưới của thê tử, cười nói:

- Lại để cho ranh con này ở trong bụng nàng ngốc nhiều vài năm, đợi cho ta bình định hết thảy lại để cho hắn xuất thế.

Bất quá vượt quá dự liệu của hắn, trường hạo kiếp này một mực không có đến, tiên thể tất cả các đại vũ trụ một mực chưa từng xuất thế, hiển nhiên ma đầu gây ra chư thần hoàng hôn kiếp kia chưa từng xuất thế, tiên thể cũng sẽ không ứng kiếp mà sinh.

Du du ở giữa nhoáng một cái hơn mười năm đi qua, thái tử điện hạ của Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết một mực ở trong cơ thể mẹ, mượn thiên địa linh tú chửa dưỡng, chưa từng xuất thế, thiên hạ thái bình.

Mà Đông Lai Phật tổ năm đó sinh ra đời, hôm nay cũng trưởng thành, tu luyện chính là Chư Thiên vạn giới công pháp, nghiên cứu chính là Chư Thiên vạn giới đại đạo.

Vị Đông Lai Phật tổ này tu thành Phật chủ, rốt cục bắt đầu tây đi đại Tây Thiên, chuẩn bị lấy kinh nghiệm truyền đạo.

- Đáng thương, Đại Thánh Vương, ngươi bị trấn áp ở dưới Ngũ Chỉ sơn, hôm nay ta đi đại Tây Thiên Phật giới cầu kinh, không bằng ngươi bái nhập

môn hạ của ta, ta cho ngươi tu thành chính quả.

Đông Lai Phật tổ đến Ứng Long Đại Thế Giới, nhìn thấy núi lớn hình dáng năm ngón tay ép lấy một Yêu Thần, ha ha cười nói:

- Ý của ngươi như thế nào?

- Lăn.

Đại Thánh Vương lườm hắn một cái nói.

Đông Lai Phật tổ không thèm để ý, cười nói:

- Ta biết rõ ngươi kiệt ngao bất tuần, không chịu phục người. Bất quá Phật ta xưa nay xem chúng sinh ngang hàng, tứ đại giai không, ngươi đánh ta mắng ta nhục ta giết ta phỉ ta hại ta, ta cũng sẽ không sinh khí. Ngươi cùng ta có duyên, lại thần thông quảng đại, Đế Huyền muốn hại ta, cho ta chín chín tám mươi mốt kiếp nạn, ta cần ngươi tới hộ ta đi ra. Tương lai ta được chính quả, ngươi cũng phải chính quả.

Đại Thánh Vương bị đặt ở dưới Ngũ Chỉ sơn đánh ngáp, nói:

- Lăn.

Đông Lai Phật tổ tính tình rất tốt, như trước chưa từng tức giận, mà lấy ra một cái kim cô sáng loáng, nhẹ nhàng vứt lên, chỉ thấy cái kim cô này thẳng hướng trên đầu Đại Thánh Vương rơi đi.

Đại Thánh Vương bị trấn áp dưới chân núi, không thể động đậy, cũng không có thể động dụng pháp lực, chỉ phải tùy ý cái kim cô này rơi vào trên ót.

Đại Thánh Vương tức giận, chỉ cảm thấy cái kim cô này rơi trên đầu, thần tính cùng pháp lực của mình đều bị kim cô khống chế!

- Ha ha, cái kim cô này chính là ta kiếp trước luyện, ta biết rõ ngươi tính tình bất hảo, khó có thể quản giáo, chỉ sợ sẽ hư mất thanh danh phật môn ta,

cho nên cho ngươi cái kim cô này tu thân dưỡng tính.

Đông Lai Phật tổ cười nói:

- Quang Vũ Thần Đế đem ngươi áp dưới chân núi, cũng là vì muốn tốt cho ngươi, hắn vốn là nói muốn áp ngươi năm trăm năm, bất quá ta vì ngươi cầu tình, hôm nay liền có thể thả ngươi thoát khốn!

Hắn vừa nói đến đây, đột nhiên Ngũ Chỉ sơn ầm ầm chấn động, từng tòa Đại Sơn nứt vỡ, Đại Thánh Vương rốt cục thoát khốn!

Lại vào lúc này, trong Huyền Thiên Kim Khuyết một thanh âm hùng vĩ vang lên, chấn động Thiên đình:

- Bắt đến Quang Vũ pháp lực chấn động rồi! Rốt cục bắt được pháp lực cái thằng này chấn động rồi!

- Truyền lệnh! Truyền lệnh xuống!

- Triệu tập tất cả đại binh bộ, vây quét Quang Vũ!

- Quang Vũ cùng gian nịnh cấu kết, mưu đồ Tam Giới thần khí, tội đáng chết vạn lần, tru không xá!

- Thỉnh Linh Đạo, Trấn Thiên, Hoang Tổ, Nguyên Quân, Thiếu Quân, Tố Thiên Đế, Thiếu Hư đại đế, Lan Lăng Ma Đế các đế, cộng đồng xuất kích!

- Thiên Nhãn Thần Quân, Thiên Nhãn Thần Quân, điều động Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, tế lên Hỗn Thiên Nghi, Vấn Thiên kính, Địa Lý Nghi, phải tất yếu nhìn thẳng Quang Vũ, đừng cho hắn chạy mất!

...

Cỗ máy chiến tranh khổng lồ của Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết khởi động, từng nhánh Thần Ma đại quân, tạo thành từng tòa trận pháp kinh thiên động địa, Thần Đế Ma Đế từng người khống chế từng tòa đại trận, bay nhào tới chỗ Quang Vũ Thần Đế!

Cùng lúc đó, trên sân thượng, từng mặt lăng kính cực lớn bay ra, từng mặt lăng kính đều rộng lớn giống như tinh cầu, phần phật lạp bay ra, chiếu rọi hư không hư minh, đồng thời lại có từng tòa Hỗn Thiên Nghi, Vấn Thiên kính, Địa Lý Nghi bay ra, vô số Thần Nhân đứng ở trước mặt chút ít bảo vật này, thúc dục pháp bảo, từng đạo Thần Quang như lưới, bốn phương tám hướng chiếu đi, để ngừa bị Quang Vũ Thần Đế chạy mất.

Quang Vũ Thần Đế giảo hoạt vô cùng, người này đã đạt tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, là một tồn tại cường đại có thể so với Bổ thiên thần nhân, gần tiên cường giả, hắn tận lực muốn trốn ẩn núp đi, mặc dù là Đế Huyền cũng không cách nào sưu tầm ra tung tích của hắn.

Mà Đại Thánh Vương bị trấn áp tại Ngũ Chỉ sơn, Ngũ Chỉ sơn chính là pháp lực của Quang Vũ Thần Đế biến thành, dùng thực lực của Đông Lai Phật tổ cùng Đại Thánh Vương hôm nay căn bản không cách nào phá vỡ tòa Ngũ Chỉ sơn này, cho nên Ngũ Chỉ sơn chủ động toái mất, đúng là Quang Vũ Thần Đế chủ động gây nên!

Trong tích tắc Ngũ Chỉ sơn toái mất, khiến cho pháp lực của Quang Vũ Thần Đế chấn động, tuy cổ pháp lực này chấn động rất là nhỏ, nhưng mà Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết vẫn là bắt đến cổ ba động này, tiến tới xác định phương vị của Quang Vũ Thần Đế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1851: Con Trai Trưởng Giang Triết. (2)

Quang Vũ Thần Đế rốt cục bị nắm đi ra, lọt vào chư đế cùng Thiên đình vây khốn, vô số đại trận khởi động, quấy chém giết, đem vị Hoàng Đạo Cực Cảnh này gắt gao vây khốn, Quang Vũ Thần Đế tụ huyết chiến đấu hăng hái, ra sức giết ra lớp lớp vòng vây, nhưng rất nhiều Thần Nhân của Thiên đình đã đem hắn tập trung, tùy ý hắn bỏ chạy đến nơi nào, thủy chung không cách nào chạy ra thiên đình định vị!

Quang Vũ Thần Đế bị Chư Thần chư đế đánh bại mấy lần, lọt vào trọng thương, cơ hồ bị Chư Thần chém giết, chật vật không chịu nổi, Quang Vũ Thần Đế hoảng sợ chạy thục mạng, rốt cục bị hắn chạy trốn tới vũ trụ biên thùy, lúc này có Phật Quang hạo hạo đãng đãng, kích xạ mà đến, xuyên thủng vũ trụ biên thùy, chiếu vào trên người Quang Vũ Thần Đế đã gần đến dầu hết đèn tắt, đưa hắn cuốn đi, thế cho nên Chư Thần chư đế sắp thành lại bại.

Đã có Phật giới cường giả tương trợ, lúc này Quang Vũ Thần Đế mới trốn chạy ra sát cục.

Một trận chiến này, Thiên đình Hoàng Đạo Cực Cảnh Cự Đầu không có xuất động, vận dụng chỉ là chư đế cùng tất cả đại binh bộ, ngay cả Đế Huyền Giang Nam cũng không có ra mặt, lại cơ hồ đem Quang Vũ Thần Đế vị gần tiên cường giả đứng ở đỉnh phong Tam Giới này chém giết, làm cho người khiếp sợ sợ hãi.

Một gần tiên cường giả cũng suýt nữa bị đánh giết, có thể thấy hôm nay chiến lực của Huyền Thiên Kim Khuyết là khủng bố bực nào!

Lập tức, trong Huyền Thiên Kim Khuyết truyền đến ý chỉ của Thiên Hậu nương nương:

- Lựa chọn thần tướng nổi tiếng, thiết lập luyện thiên binh bộ, khống chế Luyện Thiên đại trận, sau này phàm là gặp được ma đầu Quang Vũ, xuất động luyện thiên binh bộ luyện chết!

Rất nhanh Huyền Thiên Kim Khuyết luyện thiên binh bộ kiến thành, Linh Đạo Thần Đế khống chế, chuyện thứ nhất mà luyện thiên binh bộ kiến thành, là luyện hóa tiên phù trên người Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo từng cái thế giới ngao du trong hạo kiếp kia.

Ở bên trong hạo kiếp, Địa Ngục ma tiên luyện chế ra gần vạn tiên phù, định trụ Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo thế giới ngao du, những tiên phù này tuy ở sau hạo kiếp bị gỡ xuống, nhưng lại không có luyện hóa.

Ngày nay luyện hóa được những tiên phù này, lại để cho tiên khí trong tiên phù trải rộng Đại La Thiên, thoải mái Đại La Thiên Thiên Địa, để cho cả tòa Thiên đình như là tiên cảnh, vô số Thần Ma đều đã nhận được vô số chỗ tốt, tương đương với một hồi đại tiên duyên.

- Nương nương, Đông Lai Phật tổ ám toán Đại Thánh Vương, để cho Đại Thánh Vương hộ pháp cho hắn.

Có thần quan vào cung yết kiến nói:

- Bọn ta phụng chỉ ý của bệ hạ, muốn chế tạo cho hòa thượng này chút ít nhiễu loạn, chưa từng nghĩ ngược lại bị Đại Thánh Vương đả thương đánh chết mấy vị thần quan. Đông Lai Phật tổ nham hiểm, lại thu không ít thần quan thần tướng kiệt xuất của chúng ta, ngay cả Thần thứu Tôn Vương cùng mấy vị Huyền Điểu Đại Tôn cũng bị hắn đánh, lấy đi không ít! Kính xin nương nương định đoạt!

Thiên Hậu nương nương trầm mặc một lát, cười nói:

- Đông Lai Phật tổ biết rõ Đại Thánh Vương là anh em kết nghĩa của bệ hạ, biết rõ các ngươi không dám động hắn, bởi vậy lấy Đại Thánh Vương uy hiếp bệ hạ, thừa dịp tây du, hàng phục Thần Tam Giới Ma ta, quy y Phật

giới, cướp đoạt nhân tài Tam Giới ta. Đã như vầy, liền đem Thánh Vương khác tìm đi ra, để cho bọn hắn ngáng chân Đông Lai Phật tổ, ngăn chặn cước bộ của hắn. Hôm nay bệ hạ không ở bên trong Thiên đình, hết thảy đợi đến lúc bệ hạ trở về lại nói sau.

Thần quan kia lĩnh mệnh, lui xuống, đi ra thiên cung, cầu kiến Thiên Nhãn Thần Quân, lúc này Thiên Nhãn Thần Quân vận dụng lực lượng sưu tầm tung tích bốn vị thánh vương khác.

Quang Vũ Thần Đế cơ hồ bị đánh chết, chạy trốn tới Phật giới, bốn vị Thánh Vương cũng là không có việc gì, Thiên Nhãn Thần Quân mang đến Thiên Hậu ý chỉ, lúc này bốn Thánh Vương đáp ứng chiêu an, vào Thiên đình làm quan, lập tức lại dẫn trăm vạn Thần Ma hạ giới mê hoặc, ngăn trở đường đi của Đông Lai Phật tổ.

Chỉ là lúc này, Giang Nam cũng không ở bên trong Tam Giới, mà là đi Yêu giới.

Nhậm Tiên Thiên chứng đế, tru sát Thiên Môn Yêu Đế, bình định Thiên Môn Yêu Đế dư nghiệt, trở thành Yêu giới đại đế, Duy Ngã Độc Tôn. Hắn chứng đế, liền sai người đưa tới một phong thư, thông tri Giang Nam.

Giang Nam nhận được thư, chỉ thấy trên thư đều là lời khách sáo, đơn giản là nói mình xưng đế, Yêu giới cùng Tam Giới nhiều thế hệ giao hảo, vĩnh viễn không là địch.

Bất quá trong thư Nhậm Tiên Thiên nâng lên "cảm tình" Đế Tôn truyền pháp chi địa,... nói lên ước định lúc trước....

- Thiên hạ anh hùng, duy trẫm cùng Thủy Công.

Trong thư Nhậm Tiên Thiên trêu đùa.

- Nhậm Tiên Thiên đạo hữu lại thiếu nợ sửa chữa. Bất quá nói trở lại, Đế Tôn truyền pháp chi địa là nên trở về Tam Giới ta rồi.

Giang Nam thu được phong thư này, trực tiếp chạy tới Yêu giới, lại không có đi tìm Nhậm Tiên Thiên, mà là trước tìm được Giang Triết.

Giang Triết tự Vô Y, là con trai trưởng của hắn, Cửu Phượng yêu quân trộm lấy Nguyên Dương của hắn, trong lúc vô tình bị Nguyên Dương xâm nhập, sinh hạ hài tử.

Lần trước Giang Nam tới đây đã là sự tình hơn sáu mươi năm trước, hắn kích phát huyết mạch của Giang Triết xong liền ly khai, chỉ để lại một đạo máu tươi hóa thân của mình âm thầm bảo hộ Giang Triết.

Những năm gần đây, hắn đem Giang Triết tao ngộ cùng kinh nghiệm thông qua máu tươi hóa thân thu nhập trong mắt, trong nội tâm cảm khái ngàn vạn. Giang Triết hoàn toàn chính xác không có cô phụ kỳ vọng của hắn, ở trong thế gian Yêu giới quật khởi, bộc lộ tài năng, các loại huyết mạch dị thường cường đại thức tỉnh, khiếp sợ Yêu giới tất cả Đại Thế Giới, rốt cục trở thành một Yêu Thần, được vinh dự Yêu giới đệ nhất thiên tài, dẫn tới vô số tồn tại cường đại chú ý!

Rất nhiều người nói hắn cùng với Nhậm Tiên Thiên đều là nhân vật xuất sắc nhất, tương lai hắn tất nhiên có thể kế vị Nhậm Tiên Thiên, trở thành một đại đế chói sáng Yêu tộc!

Bất quá cái này cũng vì hắn mang đến rất nhiều nguy hiểm, Giang Triết đã trải qua vô số nguy hiểm cùng gặp trắc trở, đã trải qua từng tràng sát kiếp, càng ngày càng mạnh, rốt cục đi ra con đường bản thân, tìm được đạo của mình.

Hắn cùng với quần hùng Yêu giới tranh phong, cùng thiên tài Yêu giới tranh đấu, lúc Giang Nam tìm được hắn, hắn đã là một Chân Thần, cực kỳ cường đại, đang cùng một Yêu tôn tranh đoạt địa vị Thế Giới Chủ!

Dùng tu vi Chân Thần tranh đoạt Thế Giới Chủ mà Yêu tôn mới có thể đảm nhiệm, điểm này cũng đã chứng minh Giang Triết phi phàm!

Giang Nam cao thấp dò xét Giang Triết, chỉ thấy Giang Triết cùng hình tượng văn nhược thư sinh của mình bất đồng, mà có thêm khí phách cuồng dã đặc biệt của Yêu tộc, pháp lực hùng hồn, không kém hơn mình năm đó!

- Mẹ ngươi có đến xem qua ngươi không?

Giang Nam không còn là một đại đế hùng cứ Tam Giới, thống soái vô số Thần Ma, mà là một vị từ phụ, cười hỏi.

Giang Triết sắc mặt ảm đạm, lắc đầu nói:

- Chưa từng. Bất quá ta đi gặp qua nàng, chỉ là thấy vài lần, nàng không có nhận ra ta. Bất quá nàng đối với ta rất tốt, nói ta lớn lên giống một cố nhân lúc trước của nàng..

Chương 1852: Đẩy Ngang Yêu Giới Không Đối Thủ. (1)

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Nàng nói là ngươi giống ta. Yêu tộc không có cảm tình phong phú như Nhân tộc, đoán chừng nàng đã quên năm đó còn có môt đứa con trai như vậy... Đúng rồi, ngươi sắp có một đệ đệ rồi.

Giang Triết thần sắc phức tạp, trong nội tâm các tư vị xông lên đầu, đã qua thật lâu nói:

- Phụ thân, hắn có mẫu thân sao?

- Hắn có.

Giang Nam nhìn xem hắn, nói khẽ:

- Hơn nữa, hắn vừa xuất thế liền có được vinh quang vô biên, trở thành nhân vật làm người ta chú ý nhất.

- Đừng cho mẹ ruột của hắn đem hắn ném đi, phụ thân cũng phải thường thường ở bên cạnh hắn.

Vành mắt Giang Triết hiện hồng nói:

- Hài tử không có cha mẹ ở bên người, rất khổ...

Giang Nam trầm mặc một lát, thở dài cười nói:

- Cái này coi như ta nợ ngươi. Ngươi đi theo ta a, ta mang ngươi đi gặp một bạn cũ của ta, tương lai hắn có khả năng sẽ là đối thủ của ngươi.

Phụ tử hai người cất bước hướng Thanh Liên thế giới đi đến, trong nội tâm Giang Triết kinh ngạc, chẳng biết tại sao Giang Nam sẽ tiến về Thanh

Liên thế giới, phải biết rằng Thanh Liên thế giới chính là thánh địa Yêu giới chí cao, Thanh Liên cung cái tiên khí này tọa lạc tại đó, hơn nữa Nhậm Tiên Thiên Đại Đế cũng ở chỗ đó, thống trị Yêu giới vạn giới.

- Phụ thân là nhân tộc, tiến về Thanh Liên thế giới chỉ sợ sẽ đưa tới một hồi đại loạn...

Hắn cũng không biết thân phận phụ thân mình, cũng không biết Giang Nam đến cùng đến từ đâu, trong nội tâm chỉ đang lo lắng Giang Nam mạnh mẽ xông tới Thanh Liên thế giới sẽ gặp được nguy hiểm hay không.

Năm đó lần thứ nhất Giang Nam thấy hắn, nói với hắn mình là thần cường đại nhất, hắn có được huyết mạch của thần cường đại nhất, Giang Triết qua nhiều năm như vậy một mực không có hoài nghi qua, ở trong nội tâm của hài tử, phụ thân của mình không phải là thần cường đại nhất sao?

- Coi như là đại đế Đế Huyền thống trị Tam Giới, đi vào Thanh Liên thế giới, chỉ sợ cũng sẽ nuốt hận xong việc a? Phụ thân một người đến...

Hắn nghe qua thanh danh Đế Huyền, chỉ là chưa từng thấy qua Đế Huyền, chỉ biết là Đế Huyền được vinh dự Nhân tộc đệ nhất nhân.

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên Giang Nam dừng bước lại, dò xét hư không, sau đó lấy tay nhẹ nhàng vẽ một cái, hư không vỡ ra, lộ ra môn hộ một tòa thánh địa, tiên uy tràn ngập, rõ ràng là Đế Tôn truyền pháp chi địa!

Giang Nam mang theo Giang Triết cất bước đi vào bên trong môn hộ, cười nói:

- Vị bạn cũ này của ta, đã ở chỗ này chờ ta rồi.

- Không biết bạn cũ của phụ thân là...

Giang Triết vừa nói đến đây, đột nhiên cảm giác được một cổ Đế Uy bá đạo tuyệt luân từ Đế Tôn truyền pháp chi địa truyền đến, chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ Đế Huyền! Đã lâu không gặp!

- Nhậm Tiên Thiên, Tiên Thiên Yêu Đế!

Trong mắt Giang Triết tinh quang bắn ra, ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng giật mình, chỉ thấy các Yêu Đế, Yêu Hoàng Yêu giới hết thảy ở đây, bảo vệ xung quanh một Yêu tộc đại đế trẻ tuổi, hướng bọn hắn bao quát mà đến!

- Đế Huyền? Huyền Thiên giáo chủ? Đế Huyền trong miệng bọn hắn là...

Giang Triết nhớ tới tồn tại cường đại nhất trong truyền thuyết kia, trong đầu ầm ầm, ngơ ngác nhìn xem Giang Nam.

- Nhậm đạo hữu.

Giang Nam mang theo Giang Triết đi đến, một bước tầm đó đi vào trước mặt Nhậm Tiên Thiên cùng rất nhiều Yêu giới Yêu Đế Yêu Hoàng, cười nói:

- Đạo hữu vẫn là bất tranh khí như vậy, rõ ràng mới khó khăn lắm thành tựu Yêu Đế vị, làm cho ta thất vọng. Ngươi là muốn bị đánh hay sao?

Ở bên trong Truyền pháp chi địa, các Yêu giới Yêu Đế cùng Yêu Hoàng sắc mặt không khỏi trầm xuống, đang muốn tức giận, Nhậm Tiên Thiên đưa tay, cười nói:

- Giáo chủ lại nói đùa rồi. Ngươi có chỗ không biết, trẫm hôm nay tu vi đại thành, bình định hết thảy địch nhân đối thủ, cũng là cảm giác được tịch mịch.

Hắn thản nhiên nói:

- Trên đời vô địch tịch mịch, giáo chủ ngươi sao sẽ hiểu đây? Ngươi bất quá là chiến thắng một đám thất bại, ở trong thất bại xưng đế, như thế nào hiểu loại tịch mịch này của trẫm?

- Bướng bỉnh.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Vô Y, ngươi sau này làm tới Yêu giới đại đế, cũng không thể như Nhâm thúc thúc của ngươi bướng bỉnh như vậy.

Giang Triết gật đầu, trịnh trọng nói:

- Phụ thân yên tâm, sau khi ta ngồi trên đại đế vị, Nhâm thúc thúc liền không có thể bướng bỉnh như vậy rồi.

Nhậm Tiên Thiên ánh mắt lóe lên, rơi vào trên người của hắn, nghi ngờ nói:

- Ngươi là Vô Y Yêu Vương gần đây thanh danh lên cao? Trẫm biết rõ ngươi, tư chất của ngươi không tệ, nghe đồn ngươi có thể so với Tiên Thiên sinh linh, chưa từng nghĩ ngươi lại là giáo chủ chi tử. Không tệ, không tệ.

- Tư chất của ta không phải Tiên Thiên sinh linh có thể so sánh.

Thân hình Giang Triết thẳng tắp, đều có một cổ khí thế, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:

- Ta có được huyết mạch mạnh nhất thế gian, Tiên Thiên sinh linh cũng xa không kịp ta, sớm muộn cũng bị ta dẫm nát dưới chân!

Nhậm Tiên Thiên giật mình, cười to nói:

- Giáo chủ, ngươi chính là dạy lệnh lang như vậy hay sao? Huyết mạch mạnh nhất, hẳn là giáo chủ ở trước mặt lệnh lang nói khoác mình là tồn tại mạnh nhất?

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi hướng trên mặt mình thiếp vàng rồi.

Một Yêu giới Yêu Hoàng cười nói:

- Hơn nữa dán rất dầy!

Lại một Yêu giới Yêu Đế cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi bất quá là Tam Giới đại đế, vô địch trong Tam Giới mà thôi, liền nói khoác mình là tồn tại mạnh nhất. Không khỏi có chút xem thường thiên hạ anh hùng đi à nha?

- Tồn tại mạnh nhất Tam Giới đã chứng tiên, phi thăng mà đi, lưu lại bất quá là tàn binh bại tướng, Huyền Thiên giáo chủ đánh bại những tàn binh bại tướng này liền tự xưng Đế Huyền, làm trò cười cho người trong nghề!

...

Các Yêu Đế Yêu Hoàng mở miệng, thanh âm chấn động truyền pháp chi địa, khí tức chư đế chư Hoàng tương liên, trong miệng đạo âm chấn động. Đế Uy Hoàng Đạo cực uy nối thành một mảnh, hóa thành một loại khí thế khủng bố!

Cái gọi là mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, ý chí phàm nhân nối thành một mảnh cũng có thể hóa thành thành trì nguy nga không gì phá nổi, huống chi là Yêu giới Yêu Đế cùng Yêu Hoàng?

Những Yêu Hoàng Yêu Đế này mượn nhờ đạo âm, mượn nhờ khí thế, đả kích đạo tâm của Giang Nam!

Sắc mặt Giang Triết có chút tái nhợt, ở trước mặt Yêu Đế Yêu Hoàng, hắn vẫn là quá nhỏ bé, tuy dưỡng ra đạo tâm cường đại, nhưng mà cùng những lão quái vật này so sánh, tu vi của hắn vẫn là quá yếu.

Giang Nam cũng không có che chở hắn, mà là bỏ mặc hắn đi đối mặt khí thế của Yêu Đế Yêu Hoàng, cái này với hắn mà nói là một hồi ma luyện. Đây là một cửa mà tu sĩ, Thần Ma nhất định phải qua. Không có đạo tâm vô địch, nói gì đến thành tựu vô địch!

Nếu có thể đối kháng những tồn tại cổ xưa này áp bách, đạo tâm của Giang Triết tất nhiên phi tăng, đối với tương lai hắn tu luyện cực kỳ hữu ích!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1853: Đẩy Ngang Yêu Giới Không Đối Thủ. (2)

- Ha ha ha ha!

Đột nhiên Giang Nam mở miệng cười to, trong tiếng cười, rất nhiều Yêu Đế Yêu Hoàng Đế Uy Hoàng Đạo cực uy đột nhiên tan tác, sụp đổ tán loạn, dễ như trở bàn tay bị tiếng cười của hắn phá hủy!

Hắn là nhân vật bực nào, tồn tại chiến thắng tiên thể, quét ngang mười tám Ma Hoàng!

Khí thế Yêu Đế Yêu Hoàng tuy mạnh, nhưng còn có thể mạnh hơn Đế Hoàng vô địch trấn áp Tam Giới sao?

- Nhiều lời vô ích.

Tiếng cười của Giang Nam rơi xuống, lạnh nhạt nói:

- Chư vị, hôm nay ta tới lấy đi Đế Tôn truyền pháp chi địa, nghĩ đến các ngươi là rất không vui ta làm như vậy. Đã như vầy, vậy thì thủ hạ gặp chân chương a. Mời!

Quanh thân Nhậm Tiên Thiên tiên quang bay vút lên, đột nhiên tiến lên trước một bước:

- Giáo chủ, mời!

Oanh...

Vô số Đế Uy Hoàng Đạo cực uy triệt để tách ra, yêu khí tràn ngập, yêu vân cuồn cuộn, chỉ một thoáng tràn ngập toàn bộ Đế Tôn truyền pháp chi địa, đem vô số thần thông trong truyền pháp chi địa hết thảy kích phát!

Vô số đạo thần thông uy năng bạo tạc nổ tung, Thần Quang phún dũng,

đại đạo bay vút lên trời, các Yêu Đế Yêu Hoàng từng người hiện ra nguyên hình, chính là các loại thần thánh của Yêu tộc, có khắp cả người kim lân, có quanh thân dài ra bộ lông nồng đậm, có bay lượn trong đám mây, có ẩn núp Thâm Uyên!

Từng tòa Đế cấp Hoàng Đạo cấp giới vực mở ra, tạo nên nguyên một đám thời không, hiển lộ rõ ràng những tồn tại này to lớn cao ngạo!

Giang Triết ở thời khắc này chứng kiến vô số đại đạo mà mình xem không hiểu, tìm hiểu không thấu, thậm chí chứng kiến có tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh luyện thành tiên đạo!

Giang Nam tán thưởng, cười nói:

- Nhậm đạo hữu, xem ra ngươi dẫn đầu Yêu giới chư đế chư hoàng tiến vào Đế Tôn truyền pháp chi địa, đã nhận được không ít chỗ tốt, cho thực lực Yêu giới các ngươi tăng nhiều.

Một Yêu Đế đánh tới, tế lên chứng đế chi bảo của mình, một tòa đại đỉnh luyện hóa hết thảy, trấn áp mà xuống, quát lên:

- Cho nên, mặc dù là Thiên Vương lão tử đến, cũng không thể cướp đi truyền pháp chi địa!

Giang Nam cong ngón búng ra, một tiếng vang thật lớn truyền đến, khẩu đại đỉnh kia chia năm xẻ bảy, tôn Yêu Đế kia cũng chia năm xẻ bảy, bị đánh nát thành một đoàn huyết vụ!

Chư đế chư hoàng Yêu giới khác bay nhào tới, từng kiện từng kiện chứng đế chi bảo, từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh, các loại đại thần thông sáng lạn nhiều màu, tràn ngập Đế Uy, tràn ngập Hoàng Đạo cực uy, thậm chí còn có tiên đạo hóa thành tiên đạo đại thần thông, uy lực vô cùng!

Cổ uy năng kinh khủng này có thể nói cường hãn giống như diệt thế, nếu là ở ngoại giới, bất kỳ một Yêu giới thế giới nào cũng bị đánh nát, đều bị đánh thành Hỗn Độn Hồng Mông, cũng chỉ có ở địa phương thần thánh như

Đế Tôn truyền pháp chi địa bực này, có khí tức của đế cùng tôn, mới có thể chịu đựng được uy năng bực này!

Khí tức Yêu Đế Yêu Hoàng triệt để buông ra, cổ uy thế này là cường đại cỡ nào?

Giang Triết kêu rên một tiếng, sắc mặt càng tái nhợt, khí tức Yêu Đế Yêu Hoàng truyền đến, rung chuyển đạo tâm của hắn, mà những pháp bảo thần thông kia tản mát ra uy năng, bất luận một đám gì rơi vào trên người của hắn, cũng có thể muốn tánh mạng của hắn!

Bất quá ở quanh thân hắn như cũ gió êm sóng lặng, chỉ có khí tức của chư đế chư hoàng xâm lấn, nhưng uy năng thần thông cùng pháp bảo lại không có một tia có thể truyền lại đến trên người hắn.

Ông...

Đỉnh đầu Giang Nam đột nhiên xuất hiện một mảnh tiên vực mênh mông, tiên quang ngưng kết, hóa thành chuỗi ngọc châu rủ xuống, tiên vực bốc lên, từng kiện từng kiện tiên đạo pháp bảo bay ra, Hỗn Độn tiên chung đại chấn, cạch cạch minh hưởng, đem từng kiện từng kiện chứng đế chi bảo đánh bay chấn vỡ, Thông Tiên Kiều dựng lên, đạo đạo tiên quang rơi xuống, trấn áp từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh!

Diệt Thế Đại Ma chuyển động, nát bấy từng đạo công kích chí cương chí mãnh, La Thiên Tuyết Liên một xoát, đem một Yêu Đế xoát đến thân thể bạo toái, hóa thành từng đoàn từng đoàn huyết vụ. Yêu tộc vẫn lấy thân thể làm ngạo, căn bản không chịu nổi một kích!

Lục Đạo tiên luân định trụ tiên đạo thần thông bay tới. Vạn Ngục Ấn đem từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh trọng thương!

Trong khoảnh khắc, Yêu giới chư đế chư hoàng, bị Giang Nam quét ngang, tất cả Yêu Đế đều bị chấn nát, chứng đế chi bảo hết thảy hóa thành hư ảo, mặc dù khôi phục thân thể, cũng nguyên một đám thân phụ tổn

thương, một thân tu vi thực lực chỉ còn lại có bốn năm thành!

Hôm nay chỉ có Yêu giới chư hoàng không có lọt vào thương thế quá nặng, bất quá chư hoàng nhao nhao thu hồi Hoàng Đạo cực binh của mình, nguyên một đám thương yêu không dứt, Hoàng Đạo cực binh của bọn hắn vậy mà che kín vết rách, cơ hồ tổn hại ở dưới một cái công kích đối mặt!

Cường đại!

Cường đại không gì so sánh nổi!

Ánh mắt Yêu giới chư hoàng chư đế lộ ra vẻ sợ hãi, trong ánh mắt nhìn về phía Giang Nam đã không có bất luận khinh thị gì, lúc trước bọn hắn cho rằng Tam Giới còn thừa lại tồn tại bất quá là thất bại bên trong hạo kiếp. Là kẻ yếu, Giang Nam có thể đánh bại những tồn tại này cũng không kỳ, không đủ để nói rõ sự cường đại của hắn.

Nhưng mà hiện tại bọn hắn biết rõ mình sai rồi, sai đến không hợp thói thường cỡ nào!

Người nam nhân trước mắt này, thực lực khủng bố vô biên, thân không động, chỉ mượn tiên vực trên đỉnh đầu cùng pháp bảo, liền đánh tan hết thảy bọn họ!

- Đế Huyền, đừng tưởng rằng Yêu giới ta không có Bổ thiên thần nhân, liền không có tồn tại gần tiên!

Một Yêu Hoàng cổ xưa tức sùi bọt mép, bàn tay lớn vậy mà đục lỗ tiên vực. Mang theo uy năng khủng bố giống như tiên nhân, hướng Giang Nam oanh tới!

Đây là một tồn tại gần tiên, không kém hơn Bổ thiên thần nhân cường giả, pháp lực sâu, dĩ nhiên đạt tới cực hạn mà thần linh có khả năng đạt tới, thậm chí luyện thành tiên đạo, khoảng cách tiên nhân cảnh giới cũng chỉ có một bước ngắn!

Người này là lão quái vật trong Thanh Liên cung Yêu giới Vô Thượng thánh địa, Trường Tang Hoàng Tổ, tồn tại so với Thiên Môn đại đế, Đô Môn Đại Đế còn muốn cổ xưa, rốt cục bộc phát ra chiến lực kinh người của hắn!

Giang Nam rốt cục đưa tay, bình bình đạm đạm một chưởng, nghênh tiếp tiên đạo đại thần thông uy năng vô cùng mênh mông kia của Trường Tang Hoàng Tổ!

Ầm ầm...

Thân hình Trường Tang Hoàng Tổ đại chấn, cùng bàn tay Giang Nam tách ra, từ từ rút lui hai bước.

- Ngươi cường đại như vậy, vì sao không có chứng đạo phi tiên?

Ánh mắt Giang Nam lộ ra hiếu kỳ, đột nhiên tỉnh ngộ, cười nói:

- Đúng rồi, ngươi già rồi, khí huyết không đủ, không cách nào đột phá Thiên Đạo, đánh vỡ thần tiên chi cách. Mà ngươi lúc tuổi còn trẻ, lại không có tu vi bực này, cho nên ngươi bị nhốt ở hạ giới. Thanh Liên cung cái tiên khí này, chắc hẳn có thể chậm thời gian trôi qua, bảo trụ tánh mạng của ngươi.

Sắc mặt Trường Tang Hoàng Tổ đỏ lên, cùng Giang Nam đối chiến một chưởng kia khiến cho khí huyết cuồng bạo chậm rãi bình phục lại, hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lộ ra kiêng kỵ chi sắc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1854: Thanh Liên Bảy Tổ. (1)

- Ngươi già rồi, cùng ta chiến đấu hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thế tất sẽ hao hết tất cả sinh cơ của ngươi, ngươi đi xuống đi.

Giang Nam nhìn về phía Nhậm Tiên Thiên, mỉm cười nói:

- Đạo hữu, mời.

Nhậm Tiên Thiên đột nhiên động, sau lưng từng đạo tiên quang bay lên, hóa thành một mảnh tiên vực, trong tiên vực một đóa Yêu Liên nở rộ, hoa sen màu xanh, cắm rễ ở bên trong Hỗn Độn Hồng Mông, giữa cánh hoa sen có vô số ngôi sao chìm nổi lên xuống, khủng bố vô cùng!

Đây cũng không phải là dị tượng, mà là thế giới chân chân chính chính, ngôi sao chân chân chính chính, bản thể Nhậm Tiên Thiên chính là trong Yêu Liên thai nghén Tiên Thiên sinh linh, gặp may mắn, mà trong Yêu Liên kia là một thế giới!

Hôm nay hắn chứng đạo thành đế, tu thành Yêu Đế, vậy mà luyện hóa thế giới sinh ra hắn kia, hóa thành pháp bảo của hắn!

Quanh thân hắn tràn ngập tiên đạo, tiên đạo xâm nhập bên trong Yêu Liên thế giới phía sau hắn, cổ uy năng này mạnh, tuyệt đối đã đạt tới trình độ gần tiên!

Hắn có thể đánh chết Thiên Môn Yêu Đế, bình định hết thảy trở ngại leo lên bảo tọa Yêu giới đại đế, thống ngự Yêu Đế Yêu Hoàng, tuyệt đối không phải may mắn, mà là bằng vào thực lực của mình!

Thực lực của hắn cũng không thể cường đại so với Trường Tang Hoàng Tổ, nhưng mà hắn thắng ở tuổi trẻ, khí huyết tràn đầy, có thể chiến đấu không ngừng xuống dưới!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, đột nhiên tâm niệm vừa động, sau đầu thần luân trùng trùng điệp điệp hiển hiện, đem Giang Triết thu nhập ở trong thiên đình của mình, để cho hắn ở trong Thiên đình xem cuộc chiến.

Khí huyết của Giang Nam đột nhiên cuồng bạo, quanh thân đại đạo nổ vang, 99 Hoàng Đạo bay ra, chín đại tiên đạo hiện lên, Bất Không đại đạo, Nguyên Thủy đại đạo trấn áp hết thảy.

Hắn rốt cục muốn tách ra toàn bộ chiến lực của mình!

Hai tồn tại mạnh nhất hai đại vũ trụ, rốt cục động thủ!

Một trận chiến này chỉ có một cái chớp mắt, chỉ có một kích, một kích này, trong Đế Tôn truyền pháp chi địa từng tòa truyền thừa đại điện thần thánh vô cùng chấn động, tồn tại cổ xưa lưu lại truyền thừa bị kích phát, trong từng tòa đại điện hàng tỉ chủng đại đạo đột nhiên bị một kích này của hai người bộc phát ra uy năng dẫn động, hàng tỉ chủng đại đạo nổ vang!

Thậm chí ngay cả đế cùng tôn lưu lại đại điện, thậm chí Bất Không đại điện, cũng chấn động không ngớt!

Hai bóng người vừa chạm tức phân, uy năng cuồng bạo vẫn còn mang tất cả mọi nơi, tràn đầy chấn động hủy diệt hết thảy!

- Chúng ta đi!

Nhậm Tiên Thiên gầm lên, ở trong dư uy khủng bố lách mình mà đi, trong hư không lưu lại một chuỗi vết máu.

- Tiên Thiên sinh linh thần huyết!

Ở bên trong Thiên đình Giang Nam, hai mắt Giang Triết tỏa ánh sáng, đột nhiên ra tay, thu thần huyết vô cùng cường đại này, cười nói:

- Không nên lãng phí...

- Uy năng cường đại như vậy!

Giang Triết thi triển pháp lực, dốc sức liều mạng trấn áp Nhậm Tiên Thiên thần huyết, nhưng bên trong thần huyết kia tích chứa uy năng vô biên, không ngừng chấn động, đó là Yêu Đế Đế Uy, Nhậm Tiên Thiên bị Giang Nam kích thương, trong thần huyết chảy ra tích chứa năng lượng vị Yêu Đế này, Giang Triết chỉ là một Chân Thần, muốn thu đại đế huyết bực này, vẫn còn có chút quá miễn cưỡng.

Ông ông ông...

Trong cơ thể Giang Triết các loại huyết mạch cường đại kích phát, thực lực đột nhiên tăng vọt, từng đạo thần thông bộc phát, hóa thành đủ loại hình thái pháp bảo, toàn lực trấn áp.

Giang Nam chỉ là ở một bên nhìn xem, cũng không nhúng tay, mà là để cho Giang Triết tự mình đến trấn áp thần huyết của Nhậm Tiên Thiên.

- Con đường của Vô Y đã không hề cực hạn ở công pháp cùng kinh nghiệm ta truyền thụ cho hắn.

Giang Nam quan sát một lát, chứng kiến Giang Triết gồm có Nhân tộc cùng Yêu tộc huyết thống, đem đại đạo hai đại vũ trụ chỉnh hợp quy nhất, trong nội tâm có chút mừng rỡ:

- Hắn có thể đi ra bóng mờ của ta, tương lai tất thành châu báu!

Ở trên người Giang Nam, tạo nghệ công pháp đã đạt đến mức tận cùng, có rất ít người có thể siêu việt hắn, bất quá hắn cũng có hạn chế, cái kia chính là không cách nào tu luyện công pháp Yêu tộc.

Mà Giang Triết có huyết thống hai tộc, đại biểu cho con đường của hắn càng rộng, bởi vậy Giang Nam mới có thể nói hắn có thể thoát khỏi bóng mờ của mình!

Đã qua thật lâu, Giang Triết rốt cục thu thần huyết của Nhậm Tiên Thiên, mà vào lúc này, Nhậm Tiên Thiên sớm đã suất lĩnh Yêu giới Yêu Đế Yêu

Hoàng ly khai Đế Tôn truyền pháp chi địa.

Nhậm Tiên Thiên bại, tiếp tục đánh tiếp sẽ chỉ làm cao tầng Yêu giới chết tổn thương thảm trọng, hơn nữa cũng chưa chắc có thể giữ được Đế Tôn truyền pháp chi địa, bởi vậy Nhậm Tiên Thiên quyết định thật nhanh, suất lĩnh Yêu giới chư hoàng chư đế ly khai.

- Nhậm Tiên Thiên vẫn là cực kỳ cường đại, nếu như hắn tu luyện tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, ta liền chưa hẳn có thể đánh bại hắn.

Giang Nam tán thưởng một tiếng, thò tay nhẹ nhàng một vòng, xóa đi chiến đấu dư âm của hắn cùng Nhậm Tiên Thiên trong truyền pháp chi địa đi, hướng Giang Triết cười nói:

- Ngươi không thể bởi vì ta đánh bại hắn, liền khinh thường hắn. Người này cứng cỏi vô song, có thể ở dưới Thiên Môn Yêu Đế áp bách, nghịch cảnh quật khởi, cuối cùng nhất leo lên bảo tọa Yêu giới chí cường đại đế, không phải chuyện đùa, cũng có thành tiên chi tư! Yêu giới trói không được hắn, hắn tương lai tất nhiên sẽ du ngoạn sơn thủy Tiên Giới!

Giang Triết gật đầu, nghiêm nghị nói:

- Phụ thân yên tâm, ta sẽ không xem thường hắn. Có tiền bối như vậy chờ ta đi siêu việt, ta chỉ biết tôn kính hắn, sau đó đánh bại hắn!

Giang Nam rất là vui mừng, cười nói:

- Nhưng ngươi cũng không cần xem trọng hắn, hắn so vi phụ vẫn là thua kém một chút. Ngươi cũng không phải cùng cảnh giới không có đối thủ, ngoại trừ những thế hệ trước nàêu giới tiên thể cũng sắp xuất thế. Cái vị tiên thể này chỉ sợ tư chất còn phía trên Nhậm Tiên Thiên cùng ngươi, là một nhân vật không gì so sánh nổi!

Giang Triết mắt sáng rực lên, cười nói:

- Có thể cùng thế hệ như thế sống ở đồng nhất thời đại, trấn áp hắn một

đời một thế, ta chỉ biết cảm thấy hưng phấn!

- Ngươi trưởng thành rồi.

Giang Nam cười ha ha nói:

- Trong Yêu giới còn có một chút tồn tại cùng ta một cấp độ, cực kỳ kinh người, ví dụ như vị Trường Tang Hoàng Tổ vừa rồi kia là một cái trong số đó. Chỉ sợ trong Thanh Liên cung, không chỉ một tồn tại như vậy! Cường giả bực này, có thể so với Bổ thiên thần nhân, gần tiên tồn tại, nội tình Yêu giới sâu, những người này tất nhiên sẽ thủ hộ Yêu giới tiên thể. Tương lai ngươi chỉ sợ gặp trắc trở rất nhiều, không thể ít so với vi phụ năm đó! Đi theo ta a.

Hắn cất bước đi ở trong Đế Tôn truyền pháp chi đi, Giang Triết đi theo.

Phụ tử hai người nhìn từng đạo Viễn Cổ thần thông của truyền pháp chi địa, những thần thông này đối với Giang Nam mà nói đã không có bí mật gì đáng nói, hắn hôm nay đối với thần thông tạo nghệ đã đạt tới hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi, một mắt nhìn đi, ngoại trừ tiên đạo thần thông cùng tiên pháp ra, tất cả công pháp cùng thần thông hết thảy bị hắn liếc xem thấu!

Chương 1855: Thanh Liên Bảy Tổ. (2)

Giang Triết liền không có nhãn lực bực này rồi, chỉ có thể cố hết sức tìm hiểu những thần thông này.

Bất quá Giang Nam lại không có cho hắn bất luận trợ giúp gì, mà là để cho chính hắn lĩnh ngộ. Chính mình lĩnh ngộ tìm hiểu, là quá trình học tập, cũng là quá trình tôi luyện, học tập có thể cho nội tình của mình trở nên càng sâu, mà tôi luyện thì sẽ tăng trưởng nhãn lực cùng tư chất ngộ tính của mình, cái này cực kỳ khó được!

Giang Triết phi tốc phát triển, bốn năm thời gian qua đi, hắn mới tìm hiểu tất cả thần thông bên ngoài ở truyền pháp chi địa một lần, trong lúc này phụ tử hai người từng người khoanh chân mà ngồi, lẫn nhau biện pháp, biện luận nhiệt liệt, thậm chí từng người thi triển thần thông nghiệm chứng đạt được lẫn nhau!

Phụ tử hai người vui vẻ hòa thuận, tu vi Giang Triết cũng tiến nhanh, rốt cục, Giang Nam dẫn hắn tiến vào chỗ sâu nhất của truyền pháp chi địa, từng tòa Thần Điện nguy nga đứng vững, Giang Nam cười nói:

- Những Thần Điện này, là Viễn Cổ sinh linh lưu lại truyền thừa. Tiến vào trong thần điện, sẽ đưa tới pháp thân của những Viễn Cổ sinh linh này, trải qua khảo nghiệm, liền có thể đạt được bọn hắn truyền thừa, sau khi xong sẽ bị truyền ra truyền pháp chi địa. Những Viễn Cổ sinh linh này cực kỳ cường đại, có chút thậm chí hiện tại còn sống, đã trở thành một tiên nhân cổ xưa!

- Chỉ có thể lựa chọn một lần sao?

Giang Triết nhìn lên tòa Thần Điện trước mặt, kích động, lại có chút chần chờ nói:

- Ta muốn lựa chọn truyền thừa cường đại nhất, nếu lựa chọn loại truyền

thừa thấp hơn, chẳng phải là lãng phí cơ hội lần này?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Những đại điện này, cho dù ngươi đi vào, đem truyền thừa của bọn họ tới tay. Ngươi yên tâm, vi phụ bổn sự khác không có, nhưng sẽ đánh vỡ quy tắc, truyền pháp chi địa cũng hạn chế không được ta và ngươi!

Giang Triết yên lòng, đi vào bên trong tòa Thần Điện này.

Cũng không lâu lắm, hắn rốt cục đánh bại pháp thân chủ nhân tòa Thần Điện này, đạt được hắn truyền thừa, lúc này, quy tắc truyền pháp chi địa vận chuyển, thân hình Giang Triết lóe lên, liền bị truyền ra nơi đây!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đột nhiên ra tay!

Ầm ầm!

Hắn triển khai Hỗn Độn giới vực, tựa như ở trong Đế Tôn truyền pháp chi địa mở ra một tòa Hỗn Độn thế giới, lập tức trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, Trụ Quang cả tòa Đế Tôn truyền pháp chi địa đình chỉ trôi qua, thời gian tĩnh lại, bị hắn sinh sinh định trụ quy tắc của Đế Tôn truyền pháp chi địa!

Ở bên trong Truyền pháp chi địa, từng tòa Thần Điện đột nhiên đại phóng hào quang, vô số đại đạo nước lũ tuôn ra, ép tới Hỗn Độn giới vực của hắn không ngừng thu nhỏ lại, mang cho Giang Nam áp lực khó có thể tưởng tượng!

Cái cổ áp lực này cường đại như thế, quả thực như là đại đạo các tồn tại cổ xưa sống lại, hợp lực trấn áp Giang Nam!

Trong cơ thể hắn truyền đến tiếng vang cốt cách bị ép tới BA~ BA~ rung động, đại đạo quanh thân cơ hồ tương đương với bị vô số đại chùy hung hăng đập xuống, Hỗn Độn Nguyên Thần của mình cũng lọt vào trọng áp trước nay chưa có!

Đế Tôn truyền pháp chi địa, là được đại đạo của những tồn tại cổ xưa này tạo thành thời không kỳ dị, Giang Nam trái với quy tắc nơi đây, há có thể không bị thời không này cắn trả, bài xích?

May mắn ba tòa Thần Điện chính giữa Thần Sơn kia không có truyền ra lực phản chấn, nơi đó là đế, tôn cùng Bất Không truyền thừa, có thời không kỳ dị bao phủ, Giang Nam cũng không ảnh hưởng đến chỗ đó!

- Lực cắn trả cường đại như vậy? Ta vẫn là khinh thường quy tắc truyền pháp chi địa, bất quá thời gian ngắn ngủi như vậy đã đầy đủ rồi!

Trong khoảng khắc, Giang Nam Hỗn Độn giới vực liền bày biện ra xu thế sụp đổ tan rã, lại vào lúc này, Giang Nam lấy tay một trảo, Giang Triết từ trong hư không bị hắn cầm ra!

Hỗn Độn giới vực nghiền nát, lực lượng cuồng bạo đến cực điểm đập vụn Hỗn Độn giới vực, đấu đá mà đến.

- Phụ thân!

Giang Triết kinh hô, Giang Nam cười nói:

- Không sao.

Oanh...

Một cổ lực lượng bá đạo tuyệt luân đánh tới, quanh thân Giang Nam đột nhiên hiện ra nguyên một đám thời không kỳ dị, rõ ràng là Luyện Thiên đại trận, đem những lực cắn trả thôn phệ này phân giải. Bất quá mặc dù là Luyện Thiên đại trận cũng không cách nào ngăn cản lực phản chấn của truyền pháp chi địa, tòa Luyện Thiên đại trận này rất nhanh bị phá hủy, uy năng ngập trời tiếp tục truyền đến, muốn đem phụ tử hai người hủy diệt!

- Bất Không đại đạo, duy ta Bất Không!

- Tất cả đại đạo, cuối cùng quy nguyên thủy!

Giang Nam quát tháo, Bất Không đại đạo hiện ra, đột nhiên cùng Nguyên Thủy đại đạo tương dung, dùng thực lực trước mắt của hắn, còn không cách nào đem Bất Không đại đạo triệt để dung nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo, nhưng dĩ nhiên có thể tương dung ngắn ngủi!

Thời gian dung hợp mặc dù ngắn, chỉ có một cái chớp mắt, nhưng ngắn ngủn một cái chớp mắt đối với Giang Nam mà nói đã đầy đủ rồi!

Giang Nam quát lớn, Nguyên Thủy đại đạo từ đỉnh đầu hắn lao ra, dựng thẳng lên, giống như một cây trụ chống trời, diễn biến ra vô cùng dị tượng, lực cắn trả của truyền pháp chi địa nhao nhao oanh ra, đem vô số đại đạo bên trong Nguyên Thủy đại đạo đánh nát, hóa thành nguyên thủy nước lũ!

Thậm chí ngay cả từng đạo Đế cấp đại đạo, Đế cấp Hoàng Đạo, Thiên Đạo, Đế cấp tiên đạo, cũng nhao nhao tan vỡ, Giang Nam kêu rên một tiếng, khóe miệng tràn huyết.

Giang Triết càng thêm lo lắng, bất quá Giang Nam như cũ khí định thần nhàn, hai con ngươi càng ngày càng sáng.

Bất Không đại đạo nguyên vốn hẳn nên từ Nguyên Thủy đại đạo tách ra, nhưng mà dưới cổ áp lực này, Bất Không đại đạo cùng Nguyên Thủy đại đạo dung hợp càng ngày càng mật thiết, thậm chí có xu thế dung hợp cùng một chỗ!

Nếu không như thế, bên trong Nguyên Thủy đại đạo của hắn nhiều đại đạo toái đi như vậy, hắn chẳng những không có bất luận cái suy yếu gì, ngược lại khí tức càng ngày càng mạnh!

Hắn là mượn nhờ Đế Tôn truyền pháp chi địa cắn trả chi uy, triệt để luyện thành Nguyên Thủy đại đạo!

Phải biết rằng, Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam tuy có thể dung hợp hàng tỉ chủng đại đạo, nhưng mà những đại đạo này chỉ là sơ sơ dung hợp chung một chỗ, còn có thể tách ra, gặp được công kích càng mạnh hơn nữa

mà nói, thậm chí sẽ bị đánh tan, cũng không tính là Nguyên Thủy đại đạo chân chính.

Đây là nhược điểm của hắn.

Mà hiện tại, Đế Tôn truyền pháp chi địa cắn trả chi uy quá mạnh mẽ, đem vô số đại đạo bên trong Nguyên Thủy đại đạo chấn vỡ, tuy chấn vỡ, nhưng mà uy năng cùng đạo lý của hàng tỉ đạo đại đạo này lại không có bị hoàn toàn mất đi.

Giang Nam toàn lực thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, lại để cho hàng tỉ đại đạo hợp lưu, tinh luyện bổn nguyên, trở về bản sơ, để cho đầu đại đạo này lột xác, luyện giả vi thực, hướng Nguyên Thủy đại đạo chính thức chuyển biến!

Một cổ khí tức mênh mông cổ xưa vĩnh hằng từ trong cơ thể hắn, từ bên trong Nguyên Thủy đại đạo tràn ngập đi ra!

Bành bành bành!

Giang Nam chín đại tiên đạo cơ hồ hoàn toàn toái đi, ở trong Nguyên Thủy đại đạo tuy hai mà một, thậm chí ngay cả Lục Đạo tiên luân cái Lục Đạo tiên cấp đại đạo này, cũng bắt đầu nứt vỡ tan rã, triệt để hóa thành Nguyên Thủy đại đạo!

Chương 1856: Đối Chiến Nhất Minh Yêu Tiên. (1)

Nhưng mà Bất Không đại đạo thủy chung lù lù bất động, tùy ý lực phản chấn trùng kích, cũng không có phá hư mảy may.

Sau một lúc lâu, lực cắn trả triệt để tán đi, chỉ còn lại có một đạo Nguyên Thủy đại đạo đứng ở bên trong, có chút rung chuyển.

Ba...

Bất Không đại đạo từ đó bay ra, như trước không có thể cùng Nguyên Thủy đại đạo triệt để tương dung, nhưng mà hôm nay uy năng của Nguyên Thủy đại đạo thình lình đã vượt qua Bất Không đại đạo!

Cổ đại đạo này Hỗn Độn bao la mờ mịt, chất chứa đạo lý vô tận, nhưng tinh tế xem xét, lại phảng phất chỉ có một loại đạo lý, rất là kỳ dị, đạo lý kia phảng phất có thể dùng diễn biến thành thế gian hết thảy đại đạo, đem vô số đại đạo đạo lý bao dung ở trong đó, thậm chí ngay cả thiên đạo, tiên đạo, Hồng Mông đại đạo, cũng không cách nào chạy ra Nguyên Thủy đại đạo diễn dịch!

Nguyên Thủy đại đạo, rốt cục đã có chút thành tựu!

- Truyền pháp chi địa cắn trả vẫn là quá yếu, không cách nào triệt để đánh nát Bất Không đại đạo.

Giang Nam thầm than một tiếng, chẳng qua nếu như lực cắn trả quá mạnh mẽ, thế tất sẽ uy hiếp được hắn và Giang Triết, đem hai người triệt để hủy diệt!

- Đi đại điện khác, nói không chừng cắn trả nhiều mấy lần, sẽ đem Bất Không đại đạo triệt để luyện nhập Nguyên Thủy đại đạo!

Phụ tử Giang Nam hào hứng bừng bừng, hướng một tòa đại điện khác đi đến.

Trong Yêu giới Thanh Liên cung, Nhậm Tiên Thiên cái vị Tiên Thiên Yêu Đế này ngồi ở phía trên chủ vị, chung quanh là các Yêu tộc đế cùng hoàng, Trường Tang Hoàng Tổ cũng ở trong đó, lại có sáu lão giả cùng hắn đồng dạng cổ xưa ngồi đó, nguyên một đám cường đại vô cùng, ánh mắt tang thương, phảng phất đã trải qua vô tận tuế nguyệt.

- Đế Huyền lần này tới, muốn dẫn đi Đế Tôn truyền pháp chi địa, Đế Tôn truyền pháp chi địa chính là sư huynh của ta, Nhất Minh Yêu Tiên vất vất vả vả từ Chư Thiên vạn giới di chuyển đến, chỗ thánh địa này, cho Yêu giới ta không biết bao nhiêu nhân kiệt, không để cho mất!

Một tồn tại vô cùng cổ xưa mở miệng, thanh âm chấn động Thanh Liên cung, hắn dĩ nhiên là Cửu Long Hoàng Tổ sư đệ của Vân Nhất Minh, còn sống đến bây giờ!

- Đế Huyền hoàn toàn chính xác cường đại, nhưng còn chưa cường đại đến hoàn cảnh tiên nhân, hắn như trước có thể bị đánh bại, bị đánh chết! Nếu như bảy vị hoàng tổ chúng ta đồng thời xuất động, tất nhiên có thể đem tánh mạng của hắn ở lại Yêu giới!

Nhậm Tiên Thiên khẽ nhíu mày nói:

- Không thể! Khí huyết bảy vị hoàng tổ đã khô bại, chính là nội tình thâm trầm nhất Yêu giới ta, nếu cùng Đế Huyền liều mạng, chỉ sợ sẽ vẫn lạc... Hôm nay tiên thể Yêu giới ta sắp xuất thế, Tiên Giới cũng truyền đến tin tức, sẽ có chư thần hoàng hôn kiếp hàng lâm, nếu chư vị hoàng tổ có mệnh hệ gì...

- Tiên Thiên Yêu Đế, ngươi quá đề cao Đế Huyền rồi.

Cửu Long Hoàng Tổ ha ha cười nói:

- Trường Tang Hoàng Tổ, Ngũ Vân hoàng tổ, Lôi Tổ, Ứng Nguyên

Hoàng tổ, Động Uyên hoàng tổ, Hà Khôi Hoàng Tổ, cộng thêm lão hủ, ngay cả tiên nhân cũng có thể đối chiến, tuyệt sẽ không có bất kỳ tổn thất!

Lôi Tổ cười nói:

- Chúng ta tuy khí huyết khô bại, nhưng mà pháp lực lại cường đại trước nay chưa có, Đế Huyền bất quá là nhân tài mới xuất hiện, còn không đến mức uy hiếp được chúng ta. Tiên Thiên Yêu Đế cứ chờ tin lành là được.

Nhậm Tiên Thiên đang muốn khuyên nữa, Cửu Long Hoàng Tổ cười nói:

- Tiên Thiên Yêu Đế không cần nhiều lời, bảy tổ chúng ta chính là nhân vật có thể cùng Chư Thiên vạn giới Bổ thiên thần nhân đặt song song, tồn tại gần tiên, tuổi thêm cùng một chỗ đã vượt qua một trăm triệu tuổi, còn có thể không làm gì được một mao đầu tiểu tử mấy trăm tuổi sao? Tiên Thiên Yêu Đế chỉ để ý ở tại chỗ này, đợi tin tức tốt của chúng ta là được!

Bảy Yêu giới hoàng tổ đứng dậy, đi ra Thanh Liên cung, Nhậm Tiên Thiên vội vàng đuổi đi theo nói:

- Nếu bảy vị hoàng tổ đi giết Đế Huyền, cũng không phải không thể. Bất quá bảy vị hoàng tổ tốt nhất mang lên Thanh Liên cung cái tiên khí này, để phòng bất trắc!

- Thanh Liên cung chính là căn cơ Yêu giới ta, là tiên khí thời đại viễn cổ lưu lại, há có thể đơn giản vận dụng?

- Giết gà sao lại dùng đao mổ trâu? Tiên Thiên Yêu Đế, hôm nay ngươi đối với Đế Huyền đã có tâm sợ hãi, đối với ngươi tu hành bất lợi!

- Chúng ta đi đấy!

Bảy hoàng tổ dắt tay nhau mà đi, tế lên một khối Thần Thạch, sưu tầm phương vị Đế Tôn truyền pháp chi địa, Đế Tôn truyền pháp chi địa tuy bị yêu tiên Vân Nhất Minh dùng pháp lực lớn lao định tại Yêu giới, nhưng rời rạc bất định, nhất định phải có đại cơ duyên mới có thể tiến nhập trong đó.

Nếu không có đại cơ duyên, dùng bảo vật bên trong truyền pháp chi địa cũng có thể định vị thánh địa này.

Bọn hắn tế lên khối Thần Thạch kia là được từ truyền pháp chi địa!

Mà vào lúc này, Giang Nam cùng Giang Triết đã đem các thần điện truyền thừa ôn lại một lần, Giang Triết đem các tồn tại cổ xưa truyền thừa nhét vào trong lồng ngực, tự nhiên đột nhiên tăng mạnh, tu vi thực lực lại tăng một tầng, tuy hắn như trước không có đột phá Chân Thần cảnh giới, nhưng mà tích lũy hùng hồn đã đánh xuống.

Mà Giang Nam ở đối kháng truyền pháp chi địa quy tắc, mượn nhờ cơ hội khó được lần này đến nhiều lần đánh bóng Nguyên Thủy đại đạo, củng cố thành quả của mình!

Trong cơ thể hắn ngoại trừ Bất Không đại đạo cùng Nguyên Thủy đại đạo ra, đã không có bất luận đại đạo gì khác, tu vi không hạ phản thăng, nếu như nói lúc trước Giang Nam bộc lộ tài năng, như vậy hiện tại hắn phảng phất đã trải qua thời gian cổ xưa, dấu đi mũi nhọn, nội tình lắng đọng xuống.

Đế cấp Nguyên Thủy đại đạo trải qua lần ma luyện này đã càng ngày càng thành thục, tuy như trước không cách nào triệt để dung hợp Bất Không đại đạo, nhưng mà hai chủng đại đạo dung hợp thời gian lại càng ngày càng dài.

Hắn hôm nay vô sinh chết già, cho người một loại cảm giác đang ở giữa thiên địa, lại rời rạc ở bên ngoài thiên địa, tùy ý thời gian trôi qua, thế giới biến thiên tự ta lù lù bất động, không thay đổi, không già bất diệt!

Giang Triết cảm thụ càng sâu, mỗi khi hắn nhìn xem Giang Nam, tổng có thể cảm nhận được đạo lý bất đồng, cảm nhận được cái loại đại đạo vĩnh hằng kia, cảm nhận được vô số đại đạo biến thiên cùng vận hành, trong đó kể cả thần đạo, kể cả Hồng Mông đại đạo, cũng kể cả tiên đạo, chỉ có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung!

- Trong thiên hạ bất luận đại đạo gì, phụ thân đều có thể nhìn qua liền thấu triệt.

Giang Triết thầm nghĩ.

- Phía trước là đế cùng tôn cùng với Bất Không đạo nhân truyền thừa, đến ở bên trong, ta cũng không cách nào chống cự truyền pháp chi địa quy tắc.

Giang Nam mang theo Giang Triết hướng Thần Sơn trung ương truyền pháp chi địa đi đến nói:

- Ngươi có thể ở đế cùng tôn truyền thừa tầm đó, tìm lấy được một môn tiên pháp, sau đó ngươi sẽ gặp bị truyền ra ngoài, phụ tử chúng ta sẽ phân biệt rồi.

Giang Triết trong lòng chấn động, có chút không bỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1857: Đối Chiến Nhất Minh Yêu Tiên. (2)

Giang Nam cười nói:

- Tiên lộ dài đằng đẵng vô tận, không cần như vậy, chúng ta còn có thời điểm gặp nhau.

Giang Triết gật đầu đồng ý.

Trên Thần Sơn thời gian trôi qua cùng ngoại giới khác lạ, trước đó lần thứ nhất Giang Nam đến chỗ này, bị nhốt ở giữa sườn núi không biết bao nhiêu năm, bất quá hôm nay hắn lần nữa đến chỗ này không tốn sức chút nào liền leo lên Thần Sơn, đi vào trước ba tòa đại điện.

- Ngươi đi đi.

Giang Nam lẳng lặng nói.

Giang Triết cất bước đi vào đế điện, mà Giang Nam lại đến Tôn điện, trong Tôn điện có yêu tiên Vân Nhất Minh lưu lại Trụ Hoang thần thạch, đúng là khối Trụ Hoang thần thạch này định trụ Đế Tôn truyền pháp chi địa, để cho nơi đây bị định ở Yêu giới, không cách nào trở về Chư Thiên vạn giới.

Trên tấm bia đá Trụ Hoang thần thạch, Nhất Minh Yêu Tiên lưu lại văn tự như trước đại phóng quang minh, Giang Nam lại chứng kiến một chuyến văn tự này, trong nội tâm cảm xúc ngàn vạn.

- Không cam lòng!

- Đạo kết quả là công dã tràng!

- Yêu tiên Vân Nhất Minh chứng kiến sinh sinh diệt diệt trong đế điện

cùng tôn điện, ngay cả tiên nhân cũng không cách nào chạy ra vũ trụ tận thế tịch diệt kiếp, cho nên mới có loại cảm khái này. Thực lực người này cực kỳ cường đại khủng bố, có thể ở trước mặt Đạo Vương cùng Bổ thiên thần nhân khác, đem truyền pháp chi địa đem đến Yêu giới, đủ thấy bất phàm.

Giang Nam nhìn xem khối Trụ Hoang thần thạch này, nói khẽ:

- Không biết hôm nay thực lực của ta, so với Nhất Minh tiên nhân chứng đạo thành tiên lại không có phi thăng, đến cùng ai mạnh ai yếu?

Khối Trụ Hoang thần thạch luyện thành tấm bia đá này, chính là lúc Nhất Minh Yêu Tiên pháp lực mạnh nhất trước khi phi thăng luyện, cố định nơi đây, cùng khí cơ định trụ Yêu giới Trụ Hoang thần thạch tương liên!

Di động tấm bia đá, tất nhiên phải có được thực lực của Nhất Minh Yêu Tiên khi đó mới có thể làm được!

Cái này đối với Giang Nam mà nói, cũng là một cơ hội hắn kiểm nghiệm thực lực của mình!

Cùng tiên nhân trước khi phi thăng này đối lập, hắn có thể biết rõ, thực lực của mình đến cùng ở vào cái vị trí gì!

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, ngồi ở trước tấm bia đá, tiềm vận tâm thần, lại không có động thủ, hắn đang chờ đợi Giang Triết đạt được tiên pháp ly khai nơi đây.

Cũng không lâu lắm, Giang Triết ly khai đế điện tiến vào tôn điện, ngồi ở trước Tiên Tôn lưu lại tiên quang thế giới, chỉ thấy trong tiên quang phía trước hoa nở hoa tàn, đại đạo diễn biến, chúng sinh ở trong tiên quang thế giới giãy dụa, cầu tiên đạo, ý đồ Trường Sinh, vô số công pháp bị chúng sinh mở sáng tạo mà ra, Giang Triết yên lặng tìm hiểu, phụ tử hai người trầm mặc.

Đã qua thật lâu, Giang Triết đột nhiên mở miệng nói:

- Phụ thân, ta đi...

Giang Nam gật đầu, Giang Triết bị một đạo quang mang xoáy lên, tống xuất Đế Tôn truyền pháp chi địa.

- Giang Triết, đã không cần ta chiếu cố, hắn trưởng thành rồi. Không biết đệ đệ của hắn xuất thế, có thể như hắn hiểu chuyện như vậy hay không?

Trong lòng Giang Nam có hạnh phúc nhộn nhạo, có con như thế, để cho hắn cái phụ thân này cũng hiểu được có một loại cảm giác thành tựu.

- Tuyệt thế Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp liền muốn xuất thế, Chư Thần đều muốn tan thành mây khói, nhi tử, thê tử, thân hữu, đệ tử của ta, hết thảy hết thảy, chỉ sợ đều sẽ hủy diệt trong đại tai nạn trước nay chưa có kia... Hắc hắc, Đại Ma Đầu có thể nhấc lên hạo kiếp như vậy, ta ngược lại muốn kiến thức một chút!

Trong lòng của hắn tuôn ra sát khí ngập trời, không gian trong Tôn điện ầm ầm chấn động, bấp bênh, Giang Nam lấy tay, chụp vào tấm bia đá!

Ông,...

Trong tấm bia đá, đột nhiên tràn ngập ra khí tức cổ xưa mà khủng bố, như là một tiên nhân sống lại, khí tức cường đại vặn vẹo thời không, đó là Nhất Minh Yêu Tiên lưu lại tiên đạo, hắn dùng toàn bộ pháp lực của mình luyện chế tấm bia đá, đem tấm bia đá luyện trở thành pháp bảo, cơ hồ đồng đẳng với thân ngoại hóa thân của mình!

Tấm bia đá này sống lại, chấn động, bàn tay Giang Nam lập tức tao ngộ tiên đạo trùng kích của vị tiên nhân này, pháp lực, uy năng của hai người va chạm, trong Tôn điện như là nhấc lên bão táp khủng bố, khắp nơi tràn ngập pháp lực chấn động!

- Nhất Minh Yêu Tiên, không hổ là Tiên Thiên sinh linh trời sinh đất nuôi! Tu thành tiên nhân rõ ràng cường đại khủng bố như thế!

Trong mắt Giang Nam tinh quang bạo phát, đột nhiên tiến lên trước một bước, điều động pháp lực:

- Nguyên Thủy Đại La!

Trong cơ thể của hắn, Nguyên Thủy đại đạo chấn động, tuôn vào bên trong cánh tay, đại đạo chia ra làm năm, dũng mãnh vào năm ngón tay, năm ngón tay hóa thành Đại La, như là có một tòa Đại La Thiên ở trong lòng bàn tay hắn tạo ra!

Đây là Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam có chút thành tựu mở đạo thần thông thứ nhất, cũng là thần thông mà hắn từ lúc chào đời tới nay cường đại nhất, sở dĩ hắn dám đối chiến Nhất Minh Yêu Tiên luyện tấm bia đá, dựa vào liền ở chỗ này!

Ầm ầm...

Trong tấm bia đá truyền đãng tiên đạo uy năng mà ra càng tăng kinh khủng, đột nhiên chỉ nghe một tiếng xé rách từ trong tấm bia đá truyền ra, đâm về trong óc Giang Nam, để cho hắn ý nghĩ hôn mê.

Sau đó một thân hình vô cùng khủng bố khổng lồ từ trong tấm bia đá bay ra, bao trùm ở phía trên Giang Nam, cánh chim che khuất vô số hư không vị diện!

Đây là một đầu chim sơn ca, dưới cánh chim màu vàng là Hỗn Độn Hồng Mông cuồn cuộn, trên cánh chim là tiên quang, tiên quang mênh mông như biển, nó là cường đại như thế, thậm chí ngay cả thời gian cũng ở bốn phía nó bất động, thậm chí đảo lưu!

Khí tức của nó thậm chí cắt đứt thời không Tôn điện, hóa thành nguyên một đám vị diện, đem không gian Tôn điện trở nên vô cùng bao la!

Pháp lực của Nhất Minh tiên ở lại trong tấm bia đá triệt để sống lại, vậy mà tái hiện oai hùng trước khi hắn phi tiên!

Trước mặt Giang Nam, đầu chim sơn ca khổng lồ vô cùng này quả thực như là một tiên nhân chân chính, cường đại vô biên, so với Thiếu Hư, Nhậm Tiên Thiên đều cường đại hơn!

Nhân vật bậc này, thẳng truy Đạo Vương trước khi phi thăng, thẳng truy Đô Thiên Thần Đế, thậm chí so với Huyền Hoàng lão tổ còn cường đại hơn!

Giang Nam rốt cục kiến thức đến chiến lực cùng thành tựu kinh thiên của tiên nhân kia!

Chim sơn ca rít gào, hai móng xuyên phá Hỗn Độn Hồng Mông trùng trùng điệp điệp, che khuất Thiên Địa, móng vuốt hiện ra tiên kim mới có nhan sắc, ẩn ẩn có thể chứng kiến từng đạo Yêu tộc tiên đạo ở trong đó lưu động, hướng đầu lâu Giang Nam chộp tới!

- Bất Không đại đạo, đưa về Nguyên Thủy, chung diễn Đại La!

Giang Nam quát lớn, thân hình hở ra, Hỗn Độn Hồng Mông vô biên từ trong cơ thể tuôn ra, rầm rập, nhục thể của hắn bành trướng, chân đạp Hỗn Độn, Hồng Mông lách thân, định trụ không gian, định trụ thời gian, định trụ hết thảy!

Bất Không đại đạo đổ ra, trong lúc đó dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo!

Một bàn tay che trời thò ra, Nguyên Thủy đại đạo tạm thời dung hợp Bất Không đại đạo, trở nên vô cùng khủng bố, một chưởng này của hắn, vĩnh hằng khí giữa năm ngón tay bao la mờ mịt lưu chuyển, đại biểu cho hắn thành tựu chí cao, ứng chiến Nhất Minh Yêu Tiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1858: Là Ngươi Đánh Đầu Của Ta? (1)

- Nguyên Thủy Đại La ấn!

Trong lòng bàn tay Giang Nam, bao la mờ mịt vĩnh hằng chi khí tầm đó, chỉ thấy Đại La Thiên phong cách cổ xưa mà hùng vĩ như ẩn như hiện, mang theo uy năng vô biên, nghênh tiếp hai móng của Nhất Minh Yêu Tiên!

Chim sơn ca thê minh, âm thanh khủng bố đứt đoạn truyền đến, đầu chim sơn ca này cao cao bay lên, đồng thời huyết quang hiện ra, Nguyên Thủy Đại La Thiên giữa năm ngón tay Giang Nam nứt vỡ, vô số ngôi sao tan rã, từng khỏa đại tinh hóa thành hư ảo, máu chảy không ngừng!

Chim sơn ca trốn vào thương minh, Hồng Mông cuốn động, trong Hỗn Độn Hồng Mông từng khỏa Hỗn Độn đại tinh chuyển động, lập tức chim sơn ca bay nhào tới, chấn động khủng bố giống như Liệt Thiên diệt địa truyền đến, lần nữa đánh giết Giang Nam!

Hai đạo thanh quang từ hai bên phi đến, như là đao mang kinh diễm lạnh như băng, chém về phía Giang Nam, đó là hai cánh của chim sơn ca!

Thân hình Giang Nam càng ngày càng to lớn cao ngạo, phảng phất một thần hằng cổ vĩnh tồn, có sức mạnh to lớn khai thiên tích địa, tay không tấc sắt đối chiến đầu chim sơn ca này.

Một người, một tước, phảng phất là Thần Ma cổ xưa lúc Thiên Địa không khai mở cũng đã tồn tại, đánh đập tàn nhẫn, trong khoảnh khắc liền va chạm mấy vạn lần.

Giang Nam toàn thân máu tươi giàn giụa, bị chim sơn ca kích thương, mà đầu chim sơn ca kia cũng bị áp chế, cánh chim không ngừng trụy lạc, nện sập hư không.

Bành...

Một tiếng chấn động kịch liệt truyền đến, chim sơn ca bạo toái, hóa thành mảnh vỡ tiên đạo cuồn cuộn, quay chung quanh Giang Nam như là huyết nhân không ngừng chuyển động, kinh người vô cùng!

Sắc mặt Giang Nam không hề bận tâm, thân thể tại từ từ khôi phục, nói khẽ:

- Ta có thể không ngừng khôi phục thân thể, khôi phục pháp lực, mà đạo phân thân này của Nhất Minh Yêu Tiên không cách nào khôi phục, cuối cùng bị ta đánh bại. Xem ra ta so với Nhất Minh Yêu Tiên trước khi phi thăng vẫn là muốn yếu đi một bậc

Hắn lấy lại bình tĩnh, ngăn chặn thương thế, kéo lấy thân hình mỏi mệt hướng tấm bia đá đi đến.

Thương thế của hắn rất nặng, chẳng qua hiện nay Nhất Minh Yêu Tiên phân thân bị hắn đánh chết, tấm bia đá này hắn đã có thể di động, chỉ cần lấy đi tấm bia đá này, Đế Tôn truyền pháp chi địa có thể quay về Tam Giới!

- Buông tấm bia đá!

Bàn tay đổ máu của Giang Nam vừa mới đụng phải tấm bia đá, đột nhiên một cổ khí tức cổ xưa mà khủng bố hiện lên, một yêu trảo cực lớn răng rắc một tiếng xuyên phá thời không, bắt lấy đầu lâu của hắn, đưa hắn sinh sinh nhấc lên, hung hăng hướng mặt đất Tôn điện đánh tới!

Ầm ầm...

Tôn điện chấn động, đón lấy Cửu Long Hoàng Tổ, Trường Tang Hoàng Tổ, Lôi Tổ các Thanh Liên cung bảy tổ xuất hiện trong Tôn điện, Cửu Long Hoàng Tổ phủi tay, cười nói:

- Cái này là Đế Huyền? Thật là yếu, không chịu nổi một kích ah, ngay cả một chiêu của ta cũng không có tiếp được. Tồn tại nhỏ yếu bực này, cũng

muốn để cho bảy tổ chúng ta đồng thời xuất động sao? Trường Tang, các ngươi không khỏi có chút cất nhắc hắn đi à nha?

- Cái này là Đế Huyền? Cắt...

Ngũ Vân hoàng tổ cười nói:

- Trường Tang đạo hữu thật có chút ngạc nhiên rồi. Đế Huyền rõ ràng hữu danh vô thực, nhược đến loại trình độ này, rõ ràng còn dám tự xưng là Đế Huyền, thật sự là làm trò cười cho người trong nghề!

Mấy Yêu giới hoàng tổ khác nhao nhao lắc đầu, cười nhạo không thôi.

Sắc mặt Trường Tang Hoàng Tổ đỏ lên, lúng ta lúng túng nói:

- Lúc cùng ta giao thủ, hắn không phải như vậy, mà là dữ dội, không thể so với ta yếu...

- Trường Tang đạo hữu, hẳn là tu vi thực lực của ngươi thấp xuống, hay là nói tu vi của ngươi bị truyền pháp chi địa áp chế, không cách nào vận dụng pháp lực?

Cửu Long Hoàng Tổ cười nói:

- Ân? Tại đây như thế nào có nhiều tiên đạo mảnh vỡ như vậy? Hơn nữa là tiên đạo mảnh vỡ Yêu tộc ta, bảo vật khó lường như thế! Nếu có thể luyện hóa, đủ có thể để cho thực lực bảy tổ chúng ta tái tiến một bước...

Hắn vừa nói đến đây, một cổ khí tức vô cùng cuồng bạo đột nhiên từ chỗ Giang Nam rơi xuống đất truyền đến, cổ hơi thở này bá đạo như thế, khủng bố như thế, thậm chí ngay cả Yêu giới bảy tổ cũng không khỏi liên tục rùng mình!

Bảy tổ bọn hắn lai lịch cổ xưa, thậm chí có những người niên kỷ so với Chư Thiên vạn giới Bổ thiên thần nhân còn muốn lâu, sớm luyện thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, một thân tu vi sớm đã đạt tới trình độ gần tiên!

Nếu không phải bọn hắn bởi vì niên kỷ quá lớn, khí huyết khô bại suy kiệt, bọn hắn từng cái tồn tại đều có thực lực chứng tiên!

Nhưng mà, mặc dù là tồn tại như vậy, trong lòng cũng cảm giác được một tia sợ hãi không hiểu!

Bọn hắn thân cư địa vị cao, ở bên trong Thanh Liên Tiên cung, mặc dù là Yêu giới lịch đại đại đế đối với bọn họ cũng tất cung tất kính, bọn hắn bị vô số sinh linh Yêu giới cúng bái cung phụng, đã bao nhiêu năm chưa cảm giác được qua sợ hãi.

Mà bây giờ, trong nội tâm bọn hắn thậm chí có sợ hãi sinh sôi!

- Đánh đầu của ta... Khá tốt con của ta không ở chỗ này. Nếu không để cho hắn trông thấy, chẳng phải là để cho ta mất mặt...

Ở bên trong tiên đạo mảnh vỡ cuồn cuộn, một thân ảnh màu đen chậm rãi đứng lên, Nhất Minh Yêu Tiên phân thân toái mất biến thành tiên đạo mảnh vỡ xu thế cuốn động càng thêm mãnh liệt, chen chúc hướng trong cơ thể cái bóng đen này chui vào!

- Mới vừa rồi là ngươi đánh đầu của ta?

Tiên đạo mảnh vỡ trong khoảnh khắc biến mất hơn phân nửa, lộ ra thân hình khôi ngô của Giang Nam, bao quát Cửu Long Hoàng Tổ.

Nhục thể của hắn cũng không cao lớn thế nào, so sánh với Yêu tộc. Hắn thậm chí còn có chút gầy yếu, nhưng mà cổ khí thế hùng cứ vũ trụ Càn Khôn, Duy Ngã Độc Tôn này, lại để cho hắn lộ ra dị thường to lớn cao ngạo, Cửu Long Hoàng Tổ thậm chí trong thoáng chốc cảm giác được, hai con ngươi Giang Nam phảng phất là hai mặt trời che lấp Thiên Địa!

Cửu Long Hoàng Tổ trong lòng nghiêm nghị, tiềm vận tâm thần, khí thế của Giang Nam mang cho hắn cảm giác áp bách lúc này mới biến mất. Tinh tế dò xét Giang Nam, chỉ thấy toàn thân Giang Nam tràn huyết, trải rộng miệng vết thương, bất quá bởi vì vô số tiên đạo mảnh vỡ kia dũng mãnh vào

trong cơ thể của hắn, để cho thương thế của hắn phi tốc phục hồi như cũ.

- Một nhân tộc, vì sao có thể luyện hóa tiên đạo mảnh vỡ Yêu tộc ta?

Cửu Long Hoàng Tổ vui mừng không sợ, ha ha cười nói:

- Đế Huyền, ngươi giải thích rõ ràng cho ta.

- Là ngươi đánh đầu của ta?

Giang Nam không đáp, tiếp tục hỏi.

Lôi Tổ đột nhiên nói:

- Cửu Long đạo huynh, người này có cổ quái, lại có thể không tốn sức chút nào thôn phệ luyện hóa tiên đạo Yêu tộc ta. Không cần cùng hắn nói nhảm, trực tiếp ra tay. Đánh chết hắn xong, sưu hồn tác phách, liền có thể biết được hết thảy bí mật của hắn!

Mấy vị hoàng tổ khác nhao nhao gật đầu, Cửu Long Hoàng Tổ đưa tay cười nói:

- Ai..., không cần như thế. Đế Huyền dầu gì cũng là Tam Giới đại đế, tốt xấu cũng phải cho hắn một chút mặt...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1859: Là Ngươi Đánh Đầu Của Ta? (2)

- Là ngươi đánh đầu của ta?

Giang Nam nộ khí trùng thiên, đột nhiên lấy tay, sau một khắc liền chế trụ cổ của Cửu LongHoàng Tổ, đem vị Yêu Hoàng này sinh sinh giơ lên, sau đó hung hăng quán trên mặt đất, chấn động cực lớn để cho Tôn điện lắc lư không thôi!

- Cho ngươi đánh đầu của ta!

Tay kia của Giang Nam tạo thành nắm đấm, hung hăng nện xuống, nện ở trên đầu Cửu Long Hoàng Tổ, chỉ nghe âm thanh bạo kích nặng nề truyền đến, đầu Cửu Long Hoàng Tổ bị sinh sinh nện dẹp!

Vị Yêu giới hoàng tổ này vừa sợ vừa giận, cổ nhoáng một cái, vậy mà lại có một mảnh Long Lân dài hẹp dài nhỏ che kín cổ sinh trưởng ra, bá bá bá quấn quanh thân Giang Nam, gắt gao ghìm chặt, mà ở cuối cổ, thì dài ra từng khỏa đầu rồng khổng lồ!

Hắn tên là Cửu Long Hoàng Tổ, bản thể đúng là một đầu Cửu Long, thân là tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, khí lực của hắn sớm được tế luyện đến cường hoành vô cùng, Cửu Long buộc chặt, đem Giang Nam trói buộc rắn rắn chắc chắc!

- Ngươi dám ra tay đánh lén ta...

Chín đầu rồng gào thét.

Hai tay Giang Nam dùng sức chấn động, Long thân quấn quanh thân thể lại bị buộc đến hướng ra phía ngoài tách ra, Giang Nam một tay nhéo ở một cái cổ, gắt gao đè xuống đất, một quyền nện xuống.

Bành...

Đầu Cửu Long Hoàng Tổ bị sinh sinh đạp nát, lập tức lại một cái đại thủ giang rộng ra năm ngón tay, nắm một cái đầu khác, lại là một quyền, đánh nát một cái đầu.

- Cho ngươi đánh đầu của ta! Cho ngươi đánh đầu của ta! Cho ngươi...

Cửu Long Hoàng Tổ đau đến đầu rồng khác gào rú, Long thân loạn chiến, mấy khỏa đầu rồng khác cuốn động, ngay ngắn cắn quanh thân Giang Nam, liều mạng cắn xuống!

Giang Nam lấy tay một trảo, đem một khỏa đầu rồng giật xuống, một quyền nện bạo, nộ khí như trước không tiêu:

- Cho ngươi đánh đầu của ta...

Trường Tang, Lôi Tổ, Ngũ Vân, Ứng Nguyên, Động Uyên cùng Hà Khôi sáu hoàng tổ khiếp sợ, ngốc trệ, đột nhiên tỉnh hồn lại, chỉ thấy ngắn ngủn một cái chính diện, khí tức của Cửu Long Hoàng Tổ liền kịch liệt suy kiệt, lại bị Giang Nam đánh cho một thân đại đạo sụp đổ tan rã, sắp thân tử đạo tiêu!

Cửu Long Hoàng Tổ vậy mà trong thời gian ngắn như vậy, sẽ bị hắn đang sống đánh chết!

- Buông Cửu Long đạo huynh!

Sáu hoàng tổ gào thét, sáu tồn tại gần tiên ngay ngắn ra tay, sáu tôn hoàng tổ này chính là tồn tại cổ xưa của Yêu giới, dựa vào diệu dụng của Thanh Liên Tiên cung mới sống đến bây giờ, sáu người bọn hắn đã sớm đem Hoàng Đạo luyện thành tiên đạo, tu vi thực lực thâm bất khả trắc, kéo ra ngoài một cái cũng có thể cùng Chư Thiên vạn giới Bổ thiên thần nhân, Phật tổ bên trong Phật giới Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính đánh đồng!

Sáu hoàng tổ này liên thủ là khủng bố bực nào?

Sáu hoàng tổ công kích ngay ngắn rơi xuống, oanh ở trên người Giang Nam, phát ra sáu tiếng nổ nặng nề kinh người, Tôn điện chấn động càng thêm kịch liệt, trên người Giang Nam huyết nhục nổ tung, vẩy ra, vẫn vung lên nắm đấm hung hăng hướng Cửu Long Hoàng Tổ nện xuống.

- Cho ngươi đánh đầu của ta! Cho ngươi đánh đầu của ta...

Chín cái đầu của Cửu Long Hoàng Tổ bạo toái, Long thể bị hắn giật xuống, ấn trên mặt đất, từng quyền oanh xuống, đem vị hoàng tổ này đánh cho như là mì sợi bị nước sôi nấu nhuyễn, đánh cho huyết nhục mơ hồ!

Vị hoàng tổ này không phải là không muốn để cho thần tính của mình đào thoát thân thể, nhưng mà hắn bị Giang Nam một tay bắt lấy, ngay cả thần tính cũng bị Giang Nam giam cầm bên trong thân thể, thân thể bị đánh, thần tính cũng bị đánh, căn bản không cách nào đào thoát!

Ở ngắn ngủn một lát này, hắn mấy ngàn vạn năm luyện thành đại đạo Hoàng Đạo tiên đạo, liền bị Giang Nam đạp nát hết thảy, thân thể bị đánh thành thịt nát, thần tính cũng bị nện đến chia năm xẻ bảy, nguy tại sớm tối!

Sáu hoàng tổ nổi giận, công kích như mưa rơi xuống, trong khoảnh khắc liền đem Giang Nam đánh cho huyết nhục mơ hồ, nhưng lại thủy chung không cách nào đánh chết hắn, cũng không cách nào cứu ra Cửu Long Hoàng Tổ, gấp đến độ sáu hoàng tổ gào thét liên tục.

Rống...

Lôi Tổ đột nhiên biến hóa nhanh chóng, hóa thành một đầu Lôi Thú thân hình vô cùng to lớn cao ngạo, quanh thân tràn ngập tiên đạo lôi đình, như là Yêu Thần đứng sững ở bên trong tiên kiếp, há miệng một phun, tiên đạo lôi đình bộc phát, như là tiên kiếp khủng bố kinh người, đem Giang Nam bao phủ!

Xì xì xì, Giang Nam bị tiên đạo lôi đình bổ đến toàn thân cháy đen, vết thương trên người chảy ra máu tươi tích chứa đại đạo của hắn, thậm chí ngay

cả những máu tươi này cũng bị tiên đạo lôi đình bốc hơi, phả ra khói xanh.

- Ngươi chính là người đánh hung nhất!

Giang Nam lấy tay nắm lên tấm bia đá, đột nhiên hung hăng hướng Lôi Tổ chụp được, vô số đạo tiên đạo lôi đình bộc phát, nghênh tiếp tấm bia đá, tiên đạo lôi đình xì xì tán loạn, vậy mà không có thể ngăn trở bàn tay nắm lên tấm bia đá chụp về phía Lôi Tổ!

Ầm ầm...

Lôi Tổ bị tấm bia đá sinh sinh che ở dưới, bị nện đến toàn thân máu tươi hòa với tiên đạo lôi đình xì xì tán loạn, cực kỳ kinh người.

Công kích của năm hoàng tổ khác nối gót tới, ngay ngắn oanh ở trên người Giang Nam, oanh đến thân thể hắn bành bành bành tạc toái, thân hình Trường Tang Hoàng Tổ lay động, hóa thành một cây dâu, hàng tỉ cành, vô số rễ cây, thượng diện kết xuất từng quả dâu tằm, tiên quang lượn lờ, vô số rễ cây cành múa, đem Giang Nam buộc chặt rắn rắn chắc chắc.

Động Uyên Hoàng Tổ cũng hiện ra chân thân, hóa thành một đầu đại xà, Hoàng Đạo cực binh của hắn rõ ràng là dùng huyệt động của mình luyện chế thành, chính là một Thâm Uyên huyệt động, phun ra nuốt vào vạn vật, luyện hóa vạn vật!

Trường Tang Hoàng Tổ xoáy lên Giang Nam, liền hướng động uyên của đại xà đưa đi, muốn đem Giang Nam luyện thành tro!

Mà vào lúc này, Ứng Nguyên hoàng tổ hóa thành một bức tiên đồ, tiên sơn, tiên điện trong tiên đồ chấn động không ngớt, trấn áp Giang Nam, miễn cho hắn thoát khốn.

Bản thể hắn chính là một kiện tiên khí, là tiên nhân Yêu giới thời kỳ viễn cổ để lại tiên gia chi bảo, dần dà sinh ra linh tính, hóa thành Ứng Nguyên hoàng tổ!

Ngũ Vân hoàng tổ hóa thành năm đóa Thải Vân, chất chứa Ngũ Hành chi khí, nội hàm tiên quang, bản thể hắn là một tòa thế giới trong Yêu giới sinh ra Ngũ Hành Vân, Ngũ Hành sinh khắc, năm đóa mây trôi ngưng tụ cùng một chỗ mà thành sinh linh, giờ phút này Ngũ Vân hóa thành bản thể, dùng Ngũ Hành tiên đạo đến vây khốn Giang Nam!

Hà Khôi Hoàng Tổ cũng hiện ra nguyên hình, chính là một đầu Hà Khôi đại yêu, tồn tại gần tiên, chân đạp Hỗn Độn sông lớn, cực kỳ kinh người. Hắn đang muốn đi trấn áp luyện hóa Giang Nam, đột nhiên chỉ nghe bên trong huyết nhục Cửu Long Hoàng Tổ bị đánh nát, truyền đến một cái thanh âm yếu ớt:

- Cứu ta...

Hà Khôi lão tổ không kịp đi trấn áp luyện hóa Giang Nam, vội vàng bước chân, Hỗn Độn sông lớn cọ rửa mà đi, đem huyết nhục nghiền nát của Cửu Long Hoàng Tổ xoáy lên, chỉ thấy thần tính của Cửu Long Hoàng Tổ từ trong đoàn huyết nhục kia bay ra, rách tung toé, thần tính chi hỏa lung la lung lay, cơ hồ mất đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1860: Động Uyên Chi Mê. (1)

- Chúng ta ra tay đã chậm, thế cho nên đạo huynh bị đại kiếp nạn này, cơ hồ vẫn lạc...

Hà Khôi lão tổ thở dài nói:

- Hôm nay đạo huynh chỉ có chuyển thế...

Cửu Long Hoàng Tổ còn sót lại thần tính nhìn chằm chằm vào Giang Nam sắp bị động uyên nuốt hết, lạnh lùng nói:

- Cho dù ta muốn chuyển thế, cũng phải trước nhìn xem kẻ này bị luyện chết, mới có thể cam tâm tình nguyện đi chuyển thế...

Hắn vừa nói đến đây, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam bị trói buộc rắn rắn chắc chắc quay đầu, há miệng rống to, tiếng hô chấn động, hóa thành một ngụm Hỗn Độn tiên chung, đang... một tiếng vang thật lớn, thần tính tàn bại của Cửu Long Hoàng Tổ lập tức chia năm xẻ bảy, bị luyện thành tro, thân tử đạo tiêu!

- Cửu Long đạo huynh!

Sáu hoàng tổ tức giận, hô to, nguyên một đám tức sùi bọt mép, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Thanh Liên Tiên cung bảy vị hoàng tổ tình cảm thâm hậu, Cửu Long Hoàng Tổ càng là một cái tính tình ngay thẳng nhất trong bọn họ, tình cảm sáu người khác cùng hắn tốt nhất, Cửu Long Hoàng Tổ bị Giang Nam rống to một tiếng rống chết, để cho trong nội tâm sáu hoàng tổ tràn đầy bi thương, bi thương hóa thành phẫn nộ, phẫn nộ vô biên!

- Sáu vị đạo hữu, các ngươi buông ta, việc này liền xem như bỏ qua, ta sẽ

không truy cứu lỗi lầm của các ngươi.

Giang Nam ở sáu Yêu giới hoàng tổ công kích đến khắp cả người là tổn thương, sắp bị đưa vào bên trong động uyên, đột nhiên cất cao giọng nói:

- Ta và ngươi tu hành không dễ, giữa chúng ta cũng không có đại thù, cần gì phải sinh tử tương kiến? Cửu Long Hoàng Tổ là muốn giết ta, mới bị ta giết chết, kia là quả báo...

- Chúng ta đều muốn ngươi chết!

Hà Khôi Hoàng Tổ quát tháo, phi nhào tới, Hỗn Độn Trường Hà hô một tiếng quấn quanh thân hắn, để cho cường độ nhục thể của hắn trong nháy mắt bạo tăng mấy lần!

Oanh...

Giang Nam bị hắn sinh sinh đánh vào bên trong động uyên, trụy lạc đi vào, lập tức Động Uyên Hoàng Tổ thân hóa đại xà, quấn quanh đại động này, năm hoàng tổ khác tức sùi bọt mép, các thân hình cổ xưa đứng ở bốn phía đại động, cùng một chỗ thúc dục pháp bảo này!

Đại động như tỉnh, sâu không thấy đáy, trong đó truyền đến chấn động khủng bố, từng đạo trận pháp hủy thiên diệt địa tề động, ở trong đại động phi tốc xoay tròn, từ bên ngoài nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến trong đại động đen kịt ngẫu nhiên hiện ra từng đạo Thần Quang, tiên quang, trong Thần Quang tiên quang ẩn ẩn có thể chứng kiến vô số Thần Ma thi thể như một cái vòng xoáy khổng lồ điên cuồng chuyển động!

Thậm chí, còn có thể chứng kiến tiên thi ở trong vòng xoáy lên xuống chìm nổi!

Cái đại động này, là Hoàng Đạo cực binh của Động Uyên Hoàng Tổ.

Bất quá cái đại động này lai lịch không giống bình thường, chính là từ khai thiên tích địa mới bắt đầu, Yêu giới liền tồn tại một ngụm Thâm Uyên.

Trong vực sâu Hỗn Độn Hồng Mông bắt đầu khởi động, thỉnh thoảng hướng ra phía ngoài phun ra các loại pháp bảo cường đại. Bị Yêu giới Yêu tộc xưng là động uyên.

Đã từng có vô số Yêu giới cường giả ý đồ tiến vào động uyên kia, tìm kiếm động uyên bí mật, tuy nhiên đều chết ở trong đó.

Thẳng về sau, bên trong Yêu giới có một đầu đại xà không để ý ngã vào động uyên, chẳng biết tại sao rõ ràng còn sống từ trong đó đi ra, cái đầu xà này là Động Uyên Hoàng Tổ.

Động Uyên Hoàng Tổ chính là dùng trận pháp lập nghiệp, lại đem khẩu đại động kia tế luyện thành binh, thực lực khủng bố vô cùng. Rốt cục trở thành tồn tại gần tiên, một trong Yêu giới bảy tổ!

Khẩu đại động này của hắn có thể nói là luyện hóa chi bảo uy lực mạnh nhất bên trong bảy tổ, có Yêu giới phi thăng yêu tiên đã từng nói, pháp lực của Động Uyên Hoàng Tổ cũng không tính là mạnh nhất, nhưng động uyên lại là pháp bảo uy lực mạnh nhất, cho dù tiên nhân rơi vào bên trong động uyên của hắn, cũng không cách nào đào thoát. Tất nhiên sẽ bị luyện thành tro bụi, cực kỳ lợi hại!

Hôm nay, không chỉ một vị hoàng tổ thúc dục khẩu động uyên này, năm tôn hoàng tổ khác cùng một chỗ cổ đãng pháp lực, thúc dục uy năng động uyên, ý đồ đem Giang Nam rơi vào động uyên luyện hóa thành tro!

Bên trong Động uyên, Giang Nam lập tức cảm giác được nguy hiểm trước nay chưa có đánh úp lại, uy năng vô cùng khủng bố truyền đến, đó là từng đạo đại đạo, đại đạo giống như hủy thiên diệt địa, tràn đầy khí tức phá hư hết thảy bao phủ hắn!

Bên trong đại đạo tựa như hủy diệt, là vô số Thần Thi ma thi cổ xưa cùng tiên thi. Vậy mà không giống như là đại đạo biến thành hư ảnh, mà phảng phất là tồn tại chân thật!

- Yêu giới bảy tổ, quả nhiên không có một cái nào là thế hệ dễ dàng, ngay cả ta tồn tại bực này, nếu hơi không cẩn thận, cũng sẽ chết ở trong tay bọn họ!

- Bất Không đại đạo! Nguyên Thủy đại đạo!

Giang Nam sởn hết cả gai ốc, hắn lần thứ nhất cảm giác được tử vong là gần như thế, Nguyên Thủy đại đạo cùng Bất Không đại đạo bị hắn thôi phát đến mức tận cùng, hai chủng đại đạo dung hợp, hóa thành một đạo Nguyên Thủy đại đạo, thủ hộ bản thân!

Tiếng bạo nổ đùng đùng truyền đến, nhục thể của hắn bắt đầu nổ, bắt đầu sụp đổ, trong khoảnh khắc, thân thể Giang Nam liền triệt để tan rã, chỉ còn lại có một đạo Nguyên Thủy đại đạo như trụ thủ hộ nguyên thần của hắn!

Ngoại giới, các loại đại đạo tràn ngập khí tức phá hư không ngừng vặn vẹo, xông tới, rung chuyển Nguyên Thủy đại đạo, đem Nguyên Thủy đại đạo trùng kích đến rung chuyển bất định!

- Động uyên này không giống như là Động Uyên Hoàng Tổ có khả năng luyện thành pháp bảo, Thần Thi ma thi tiên thi trong này, căn bản không phải Động Uyên Hoàng Tổ cường giả gần tiên bực này có khả năng luyện ra!

Nguyên Thủy đại đạo thủ hộ Hỗn Độn Nguyên Thần của Giang Nam, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn mở ra một đôi thần nhãn nhìn đi, chỉ thấy những Thần Thi ma thi bị hủy diệt hết thảy đại đạo chìm nổi bất định kia thực sự không phải là Thần Ma bình thường.

Những Thần Ma này nguyên một đám cường đại vô biên, hình thái cũng khác nhau, bất quá mặt ngoài da của bọn hắn hiện ra phù văn không ngờ là Hỗn Độn phù văn, hơn nữa cấp bậc cực cao!

- Thể nội những Thần Thi ma thi này, lưu động chính là Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo! Chẳng lẽ những người chết này, là Hỗn Độn Cổ Thần, Hỗn Độn cổ ma?

Trong nội tâm Giang Nam hoảng sợ, càng khẳng định, Động Uyên Hoàng Tổ tuyệt đối không có thể luyện thành pháp bảo như vậy!

Một tiên thi bay tới, ầm ầm va chạm Nguyên Thủy đại đạo, chấn đến đạo đại đạo này lắc lư không ngớt.

Nguyên Thủy đại đạo thôn phệ hết thảy công kích, đại đạo trong động uyên chuyển động tuy mãnh liệt, nhưng đại bộ phận công kích đều bị hấp thu, đối với Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần nguy hại không phải thập phần cực lớn, bất quá cứ thế mãi xuống dưới, hắn thế tất sẽ bị phai mờ!

- Cái tiên thi này... Là thể xác con người chế tạo ra!

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần đột nhiên nghẹn ngào kinh hô, trong tiên thi tự nhiên không có sinh mệnh, mà trong thi thể những Hỗn Độn Cổ Thần Hỗn Độn cổ ma kia tự nhiên cũng là không có khí tức sinh mệnh, bất quá Giang Nam lại nhìn ra được, trong cơ thể những tiên thi, Thần Thi, ma thi này, loáng thoáng có Tạo Hóa khí tức lưu chuyển, chửa sinh sinh mệnh!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1861: Động Uyên Chi Mê. (2)

- Những Tiên Thi Ma Thi Thần Thi này, chỉ sợ là con người làm ra, chế tạo ra thể xác, lại phụ dùng Tạo Hóa, để cho bọn hắn ở trong động uyên chửa dưỡng, dần dà sẽ hình thành sinh linh chính thức, biến thành tồn tại gần tiên! Chế tạo rất nhiều tồn tại gần tiên, rốt cuộc là người phương nào, có thủ bút lớn như vậy?

Trong Động uyên các loại đại đạo thác loạn hủy diệt càng thêm mãnh liệt, Giang Nam chỉ cảm thấy có chút chống lại bất trụ, đột nhiên trong nội tâm hung ác, Nguyên Thủy đại đạo đột nhiên cuốn động, đem một đạo đại đạo hủy diệt bên trong thôn phệ, cưỡng ép luyện hóa!

Bành bành bành, Nguyên Thủy đại đạo kịch liệt chấn động, cơ hồ bị hủy diệt đại đạo không ngừng quay chung quanh Nguyên Thủy đại đạo chuyển động phá hủy, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần đã ở trong nháy mắt liền rậm rạp các vết rách, cơ hồ muốn sụp đổ tan rã, thân tử đạo tiêu!

- Nguyên nguyên nguyên!

- Thủy thủy thủy!

- Vô luận tiên đạo khai thiên tích địa diễn biến Thiên Đạo vạn đạo, hay là hủy thiên diệt địa quay về Hỗn Độn Hồng Mông. Đều không thể nhảy ra phạm trù Nguyên Thủy!

- Nguyên Thủy đại đạo của ta, không có gì không luyện, đem hết thảy đại đạo dung nhập Nguyên Thủy đại đạo!

- Ta ngược lại muốn nhìn, là các ngươi luyện hóa ta, hay là ta luyện hóa các ngươi!

Bên trong Nguyên Thủy đại đạo, đạo hủy diệt đại đạo bị cắn nuốt kia kịch

liệt xông tới, cơ hồ đem Bất Không đại đạo chấn đến từ trong Nguyên Thủy đại đạo tróc bong đi ra ngoài. Nếu Bất Không đại đạo bị chấn tróc bong, uy năng của Nguyên Thủy đại đạo sẽ tổn hao nhiều, uy năng khủng bố bên trong động uyên thế tất sẽ trong nháy mắt đem Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần luyện hóa thành tro!

Giang Nam cắn răng, cổ đãng tất cả pháp lực, dốc sức liều mạng khống chế Bất Không đại đạo, cho Nguyên Thủy đại đạo xâm lấn.

Nguyên Thủy đại đạo xâm lấn vô hình vô tung, nhưng thời điểm xâm nhập liền bắt đầu phân giải hủy diệt đại đạo, đem đạo cùng lý bên trong đạo hủy diệt đại đạo này dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, một lần nữa cơ cấu Nguyên Thủy đại đạo!

- Đây là... đại đạo quy tắc ta chưa bao giờ thấy qua!

Giang Nam lập tức cảm giác được vô tận đạo cùng lý phi tốc vọt tới, hóa thành đạo cùng lý của mình, trong một đạo hủy diệt đại đạo này chất chứa đạo cùng lý có thể nói là tinh sâu vô cùng, nhưng mà cùng Thiên Đạo, thế gian vạn đạo, tiên đạo, Hồng Mông đại đạo là một trời một vực, thậm chí hoàn toàn bất đồng!

- Cái tòa động uyên này, đến cùng là người nào chế tạo? Hay là bảo địa trời sinh đất nuôi?

Trong lòng của hắn càng thêm hiếu kỳ, mọi người đều biết động uyên là một đại động mà Động Uyên Hoàng Tổ luyện hóa thành Hoàng Đạo cực binh, nhưng mà Giang Nam lại biết, đừng nói Động Uyên Hoàng Tổ không cách nào luyện thành loại bảo vật này.

Coi như là tiên nhân, coi như là Hỗn Độn Cổ Thần, chỉ sợ cũng không thể luyện thành bảo vật kinh người như vậy!

Chế tạo sinh linh cấp bậc gần tiên, cái này là thủ đoạn kinh người bực nào?

Hơn nữa, đại đạo bên trong động uyên cùng thế gian hết thảy đại đạo đều hoàn toàn bất đồng, tràn đầy khí tức diệt thế, đây là thành tựu kinh người hạng gì?

- Nếu là bảo địa trời sinh đất nuôi, coi như bỏ qua, nếu là con người chế tạo ra, vậy thì thập phần khủng bố rồi...

Đột nhiên, Bất Không đại đạo cùng Nguyên Thủy đại đạo dung hợp đã tới cực hạn cuối cùng, ba một tiếng vang nhỏ, hai đạo đại đạo tách ra!

Uy năng Nguyên Thủy đại đạo lập tức đại giảm, trong động uyên từng đạo hủy diệt đại đạo xoắn tới, đem Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần trong Nguyên Thủy đại đạo chấn đến xốp giòn, Hỗn Độn Nguyên Thần lập tức bị từng đạo hủy diệt đại đạo phi tốc luyện hóa, dùng loại tốc độ này, không ra một thời ba khắc, hắn sẽ triệt để thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán!

Cũng không lâu lắm, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn liền bị lau đi mất gần nửa, tốc độ bị lau đi còn đang không ngừng nhanh hơn!

Đột nhiên, Nguyên Thủy đại đạo rốt cục đem đạo hủy diệt đại đạo kia triệt để thôn phệ, uy năng tăng vọt, một loại khí tức hủy diệt hết thảy phóng lên trời, bá đạo tuyệt luân!

Hô...

Bất Không đại đạo bị cuốn ra, lập tức dung nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo, tinh thần Giang Nam chấn động, lập tức khống chế đại đạo, đối kháng động uyên luyện hóa, đem đạo hủy diệt đại đạo thứ hai kéo ra, thôn phệ!

Lần này, tốc độ hắn luyện hóa nhanh hơn, trong mấy hơi thở liền đem đạo hủy diệt đại đạo này hấp thu, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo!

Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy, chính mình bị luyện hóa tu vi không chỉ phản hồi hết, thậm chí tu vi bắt đầu điên cuồng tăng vọt!

Hắn tu thành Thần Đế đến nay, tuy cả ngày lẫn đêm cần tu không ngừng, nhưng tu vi tiến cảnh lại thủy chung vô cùng chậm rãi, rất khó cảm nhận được tu vi tiến bộ, chỉ có ở lúc luyện hóa Tiên cung Thái Tử phân thân, hắn mới cảm giác được tu vi bay vọt, tu thành Thần Đế trung kỳ.

Nhưng vài thập niên về sau, hắn cảm thấy không đến tu vi tiến bộ.

Thậm chí, hắn suy tính mình dựa theo loại tiến độ này tu luyện, ước chừng sẽ ở mười vạn năm sau, mới tu luyện tới Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới!

Mà muốn tăng lên tới Hoàng Đạo Cực Cảnh, tu luyện tới cấp độ chứng tiên, cần tốn hao thời gian sẽ dài đến 50~60 vạn năm!

Mà bây giờ, hắn lần nữa cảm giác được tu vi của mình giống như tăng lên, hủy diệt đại đạo dung nhập, phảng phất bổ toàn bộ Nguyên Thủy đại đạo thiếu thốn, để cho Nguyên Thủy đại đạo tinh tiến, viên mãn, ngay tiếp theo, tu vi của hắn cũng phi tăng!

- Không phải Bất Không đại đạo, cũng không phải đế cùng tôn tiên đạo, như vậy loại hủy diệt đại đạo này rốt cuộc là người phương nào sáng chế?

Rất nhanh, hắn liền cảm giác được tu vi của mình đạt đến cực hạn, mặc dù thôn phệ càng nhiều hủy diệt đại đạo nữa cũng không cách nào hấp thu đến càng nhiều đạo cùng lý nữa, không cách nào tăng lên càng nhiều tu vi nữa.

- Thời gian ngắn ngủi như vậy, liền để cho ta tăng lên tới Thần Đế đỉnh phong, động uyên thực là không như bình thường, tồn tại như Động Uyên Hoàng Tổ, làm sao có thể luyện hóa khẩu đại động này, đem đại động luyện thành Hoàng Đạo cực binh của mình? Trong này nhất định có cổ quái...

Giang Nam nhìn về phía chỗ sâu trong động uyên, trong nội tâm kích động:

- Bí mật Động uyên này, nhất định ở chỗ càng sâu... những hủy diệt đại

đạo này, tràn đầy khí tức để cho hết thảy đều Tịch Diệt, cái kia kêu là Tịch Diệt đại đạo a... Nguyên Thủy đại đạo chấn động, nhục thể của hắn ở trong chấn động đúc lại, từng đạo Tịch Diệt đại đạo đánh tới, rốt cuộc không cách nào làm gì hắn.

Tịch Diệt đại đạo có thể độc lập ở bên ngoài Đế Tôn mở tiên đạo cùng Bất Không đạo nhân Hồng Mông đại đạo, có thể thấy nó bất phàm, không thể không khiến cho Giang Nam hiếu kỳ.

Luyện thành Tịch Diệt đại đạo, thoáng cái liền để cho Nguyên Thủy đại đạo của hắn tiến vào cảnh giới viên mãn, loại viên mãn này chỉ là tiểu viên mãn, nếu là triệt để dung hợp Bất Không đại đạo, đây mới thực sự là Đại viên mãn, đủ cho hắn luyện thành Thần Đế cảnh Đại viên mãn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1862: Miệng Lớn Lưỡi Dài. (1)

Chỉ là Bất Không đại đạo đã đạt tới tiên cấp, dùng tu vi thực lực của Giang Nam hiện tại, căn bản không cách nào đem Bất Không đại đạo triệt để dung nhập đến Nguyên Thủy đại đạo, nếu không hắn liền nhảy lên trở thành Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới cường giả!

Nếu Giang Nam chậm rãi tu luyện, cũng sẽ tăng lên đến Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới, cũng sẽ tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng mà không đem Bất Không đại đạo triệt để cùng Nguyên Thủy đại đạo tương dung, Nguyên Thủy đại đạo của hắn thủy chung vẫn có tai hại.

- Tịch Diệt đại đạo rốt cuộc là đại đạo do Thiên Địa tạo nên, hay là con người sáng tạo mà ra, chỉ có tiến vào chỗ sâu nhất động uyên, mới có thể biết được...

Giang Nam xâm nhập động uyên, theo hắn lẻn vào càng sâu, bốn phía truyền đến áp lực liền càng lớn, vô số đạo Tịch Diệt đại đạo vọt tới, mang cho hắn áp lực vô cùng trầm trọng, để cho hắn nửa bước khó đi!

Cái cổ áp lực này mạnh, đủ để đem Hoàng Đạo Cực Cảnh thậm chí tồn tại gần tiên đập vụn!

Đến nơi này, Giang Nam cũng khó có thể thừa nhận, chỉ cảm thấy áp lực càng ngày càng nặng, tại đây xuất hiện Tịch Diệt đại đạo, đã đạt đến cấp độ Hoàng Đạo!

Mà ở chỗ càng sâu, còn có Tịch Diệt đại đạo càng mạnh hơn nữa, cái kia dĩ nhiên là tiên đạo, thậm chí đạt tới Tiên Vương cấp bậc, khủng bố vô cùng!

Bất quá đến nơi này, đã không có luyện hóa chi lực, hiển nhiên Động Uyên Hoàng Tổ chỉ đem khẩu đại động này luyện hóa được một bộ phận nhỏ tầng ngoài. Bên trong hắn căn bản chưa từng luyện hóa.

Hô…

Đột nhiên một cổ sức gió kinh khủng từ bên trên thổi tới, cơ hồ kéo thân hình Giang Nam, kéo hắn hướng chỗ sâu trong động uyên từng chút một kéo đi!

Tại trung tâm động uyên, phảng phất có một ma quái vô cùng khủng bố, thôn phệ vạn vật, thôn phệ hết thảy, thậm chí ngay cả hắn cũng cảm giác được nguy hiểm mãnh liệt, nếu bị kéo vào trong đó, chỉ sợ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Không tốt! Dùng thực lực trước mắt của ta, rơi vào chỗ sâu nhất trong động uyên. Chỉ sợ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam nghĩ tới đây, lập tức không cần nghĩ ngợi, đỉnh lấy vòi rồng kinh khủng kia hướng lên bay đi, cổ sức gió này quá lớn, ngay cả thân hình của hắn cũng bị định trụ, từng điểm từng điểm chuyển ra bên ngoài, gian khổ vô cùng!

- Cái động uyên này, ở đâu là Động Uyên Hoàng Tổ có khả năng luyện thành? Động Uyên Hoàng Tổ bất quá chỉ đem khẩu đại động này luyện hóa được một tầng bên ngoài mà thôi, trong này đến cùng có cái gì, chỉ sợ ngay cả hắn cũng không biết!

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, toàn lực đối kháng vòi rồng từ bên trên thổi xuống, đột nhiên chỗ sâu nhất động uyên truyền đến tiếng vang kỳ dị, ừng ực, ừng ực, phảng phất có ma quái đang nuốt cái gì đó, cổ quái mà khủng bố!

Sức gió đột nhiên tăng cường mấy lần, đem Giang Nam hướng trong vực sâu kéo đi!

Giang Nam lấy tay một trảo, bắt lấy thạch bích động uyên, rốt cục định trụ thân hình, hắn hướng phía dưới nhìn lại. Chỉ thấy một miệng lớn dữ tợn xuất hiện ở cuối cùng động uyên, cái kia há to mồm ra, vô số răng răng lòe

lòe sáng lên!

Các Thần Thi ma thi cùng tiên thi bị vòi rồng cuốn động, chen chúc rơi vào cuối cùng động uyên, rơi vào bên trong cái miệng mở lớn kia, chỉ thấy vô số răng răng nhai, đem Thần Thi ma thi cùng tiên thi nhai đến nát bấy!

- Đây là vật gì?

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, toàn lực hướng lên bám vào mà đi, cũng không lâu lắm, liền thấy miệng lớn kia đem tất cả Thần Thi ma thi cùng tiên thi ăn đến không còn một mảnh, tựa hồ như trước chưa đủ, một cái lưỡi dài từ trong miệng lớn vung ra, lưỡi dài che kín móc câu, hô một tiếng cuốn hướng Giang Nam!

Giang Nam hai tay như bay, điên cuồng hướng lên trèo đi, càng đến phía trên, sức gió càng nhỏ, tốc độ của hắn liền càng nhanh!

Bất quá cái lưỡi dài kia nhanh hơn, hô một tiếng liền tới đến phía sau của hắn, Giang Nam thả người mà lên, hóa thành một đạo lưu quang hướng lối vào động uyên bay đi!

- Không tốt, Đế Huyền muốn lao ra rồi!

Bên ngoài Động uyên, truyền đến tiếng kêu sợ hãi của Ngũ Vân hoàng tổ.

- Không sao!

Tiếng cười lạnh của Động Uyên Hoàng Tổ truyền đến:

- Các ngươi toàn lực thúc dục động uyên, luyện hóa hắn, ta tự mình đi vào đánh chết hắn!

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam liền thấy lối vào động uyên ở đỉnh đầu, một đầu đại xà thăm dò tiến đến, thân thể vô cùng cao lớn du động, hướng trong động uyên lao đi!

- Đế Huyền, hôm nay liền là tử kỳ của ngươi...

Động Uyên Hoàng Tổ nộ gọi, đang muốn trấn áp Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy thân hình Giang Nam giống như điện quang lóe lên, gắt gao dán ở trên thạch bích, như là tránh né cái gì đó!

Hô…

Một đầu lưỡi màu đỏ tươi từ chỗ Giang Nam tránh đi vung ra, BA~ một tiếng lắc ở trên đầu Động Uyên Hoàng Tổ, vô số móc câu thật sâu đâm vào bên trong huyết nhục cùng cốt cách của Động Uyên Hoàng Tổ, sau đó đột nhiên lùi về!

Mà ở bên ngoài động uyên, Động Uyên Hoàng Tổ biến thành đại xà thăm dò vào trong động uyên kia, thân rắn dài đến nghìn vạn dặm như trước ở bên ngoài, Ngũ Vân, Trường Tang, Lôi Tổ, Ứng Nguyên, Hà Khôi năm hoàng tổ đột nhiên chứng kiến, thân hình đầu đại xà này đột nhiên cứng ngắc, đón lấy C-K-Í-T..T...T trượt một tiếng, bị kéo nhập trong động, biến mất không thấy gì nữa!

Một đạo tiên quang thiểm qua, Giang Nam từ trong động uyên bay ra, mà Động Uyên Hoàng Tổ thì không thấy bóng dáng!

Giang Nam chạy ra động uyên, không kịp công hướng năm hoàng tổ khác, lập tức quay đầu hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy chỗ sâu nhất cái đại động kia, Động Uyên Hoàng Tổ biến mất không thấy gì nữa, lưỡi dài cùng miệng lớn cũng biến mất không thấy gì nữa.

Lại có Thần Thi Ma thi cùng tiên thi từ bốn vách tường huyệt động hiện ra, ở trong đại động du đãng.

- Cái đại động này thực sự ma quái, hơn nữa những Thần Thi ma thi tiên thi này đích thật là bị người chế tạo ra, nhưng thực sự không phải là vì để cho những sinh linh này sống lại, mà là một vị tồn tại chế tạo ra những Thần Thi ma thi tiên thi này, dùng để nuôi nấng ma quái dưới đáy động!

Hắn đả đảo cách nghĩ lúc trước của mình, không khỏi rùng mình một cái,

dùng sức mạnh vô biên chế tạo thi thể Hỗn Độn Cổ Thần, cổ ma cùng tiên nhân, nuôi nấng ma quái dưới đáy động, đây là đại thủ bút người nào mới có thể có được?

Hơn nữa động uyên cực kỳ cổ xưa, là ở vũ trụ mới bắt đầu cũng đã tồn tại, nhân vật có được loại thực lực này, chỉ sợ là cường giả sánh ngang đế cùng tôn!

Bất quá người có được thực lực bực này cũng chỉ có ba vị, Tiên Đế, Tiên Tôn cùng Bất Không!

Nhưng mà Tịch Diệt đại đạo lại không phải đại đạo của ba vị tồn tại này, trong này liền có lấy rất nhiều chỗ cổ quái rồi!

Ở trong tích tắc hắn lao ra động uyên, công kích của năm hoàng tổ liền hướng hắn ầm ầm nghiền áp mà đến. Giang Nam tiện tay ngăn cản, công kích của năm đại hoàng tổ như là vẩy mực, khó có thể đánh vào vòng phòng ngự hai tay của hắn, ngược lại đem năm hoàng tổ này chấn đến liên tiếp lui về phía sau!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1863: Miệng Lớn Lưỡi Dài. (2)

- Chẳng lẽ nói tồn tại cùng Đế Tôn đồng cấp khác, còn có người thứ tư?

Giang Nam xuất thần, thầm nghĩ.

- Tế ta!

Đột nhiên Ứng Nguyên hoàng tổ lạnh lùng nói:

- Bản thể của ta chính là một bức tiên đồ, thể xác tiên khí! Chư vị đem ta tế lên, diệt sát hỗn đản này!

Trường Tang, Ngũ Vân, Lôi Tổ cùng Hà Khôi tứ đại hoàng tổ quyết định thật nhanh, hợp lực đem Ứng Nguyên hoàng tổ tế lên, bản thể Ứng Nguyên hoàng tổ là một cuốn tiên đồ. Giờ phút này uy năng tiên đồ bị triệt để kích phát, hóa thành một mảnh tiên vực mênh mông, hướng Giang Nam oanh khứ!

- Nguyên Thủy Đại La ấn!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Bất Không đại đạo đột nhiên cùng Nguyên Thủy đại đạo tương dung, một chưởng nghênh tiếp tiên đồ!

Một đạo Nguyên Thủy Đại La ấn này ở trong lòng bàn tay hắn hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, uy năng so với lúc trước càng thêm mênh mông, chỉ thấy năm ngón tay của hắn tầm đó tràn ngập Nguyên Thủy chi khí. Nguyên Thủy Đại La Thiên bao la mờ mịt, cổ xưa vô cùng ở trong lòng bàn tay, Nguyên Thủy chi khí hiển hiện, lãnh thổ quốc gia mênh mông đều ở năm ngón tay tầm đó!

Một ấn này, đã vượt qua tiên đạo thần thông, đã vượt qua Hồng Mông thần thông, hóa thành lực lượng hằng cổ vĩnh tồn. Mặc dù khai thiên tích địa

cũng tan vỡ không được, mặc dù vũ trụ Tịch Diệt cũng hủy diệt không đi!

Ầm ầm…

Nguyên Thủy Đại La ấn cùng tiên đồ biến thành tiên vực va chạm, Giang Nam cùng bọn người Lôi Tổ thân hình rung mạnh, bốn hoàng tổ bị chấn đến trong miệng tràn huyết, nhuộm đỏ râu bạc trắng. Vẫn quát chói tai, lần nữa thúc dục tiên đồ.

Oanh! Oanh! Oanh!

Lần lượt va chạm tựa như hủy diệt truyền đến, Giang Nam cũng bị chấn đến thất khiếu tràn huyết, mà Lôi Tổ, Ngũ Vân, Trường Tang cùng Hà Khôi bốn tổ thì bị chấn đến từng ngụm từng ngụm thổ huyết, nhuộm đỏ áo bào trắng.

Bành bành bành…

Bốn Yêu giới hoàng tổ bị chấn đến quanh thân từng đạo đại đạo đứt đoạn, lập tức ở bên trong trùng kích tiếp theo, đại đạo đứt đoạn nhao nhao hóa thành bột mịn!

Oanh…

Thân thể Trường Tang Hoàng Tổ đột nhiên nổ tung, cổ thụ chặn ngang bẻ gẫy, sau đó vô số rễ cây cành lá đùng đùng bạo toái, gốc thần thụ này bị dư âm khủng bố nghiền thành bột mịn, lập tức Thần Quang cùng tiên quang bắt đầu khởi động, thân thể Trường Tang Hoàng Tổ khôi phục, lại hóa thành một cây thần thụ, nhưng uy năng tổn hao nhiều!

Lôi Tổ bị sinh sinh chấn thành một mảnh lôi hải, bên trong lôi hải có Lôi Thú phục sinh, nhưng tu vi thực lực cũng sâu sắc suy yếu.

Bốn Yêu giới hoàng tổ ánh mắt lộ ra sợ hãi cùng bi ai, bọn hắn cảm giác được ở bên trong tiên đồ, khí tức Ứng Nguyên hoàng tổ càng ngày càng suy yếu, trong lúc đó, khí tức Ứng Nguyên hoàng tổ triệt để biến mất, không còn

tồn tại!

Ứng Nguyên hoàng tổ chết rồi, tuy bản thể hắn là tiên khí biến thành, nhưng thần tính của hắn lại không phải, mà là trong tiên đồ sinh ra sinh linh, ở dưới loại cường độ công kích này, thần tính của Ứng Nguyên hoàng tổ ở đâu có thể thừa nhận được?

- Đi mau, ta đến ngăn hắn lại, các ngươi đi mau!

Hà Khôi Hoàng Tổ quát chói tai, đánh về phía Giang Nam, Hỗn Độn sông lớn quấn quanh quanh thân, hóa thành một cự nhân đỉnh thiên lập địa, nâng lên chân to hung hăng hướng Giang Nam đứng ở biên giới động uyên đạp xuống!

Ngũ Vân, Trường Tang cùng Lôi Tổ cắn răng, cũng không quay đầu lại hướng bên ngoài truyền pháp chi địa bay đi.

Giang Nam lật tay, Nguyên Thủy Đại La Thiên từ trong lòng bàn tay bay ra, chân to của Hà Khôi Hoàng Tổ rơi xuống giẫm nhập bên trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, chỉ thấy chân của hắn càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nhất cả người đều biến mất ở bên trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, không thấy bóng dáng!

Năm ngón tay của Giang Nam khép lại, nắm tay trùng trùng điệp điệp, trong lòng bàn tay Nguyên Thủy Đại La Thiên chôn vùi, có máu tươi từ giữa khe hở tràn ra!

Hà Khôi Hoàng Tổ vẫn lạc!

Giang Nam nhìn nhìn động uyên, đột nhiên đại đạo cùng thần thức tuôn ra, đem tòa động uyên thần bí này thô thô tế luyện một phen, thu nhập mi tâm Tử Phủ, lập tức lại đem tiên đồ thu hồi, lấy tay nắm lên tấm bia đá, nhét vào Tử Phủ của mình, thân hình hướng về sau mạnh mẽ va chạm, đánh vỡ hư không!

Yêu giới hư không kịch liệt chấn động, thân hình của hắn đột nhiên xuất

hiện ở trên không một tòa Yêu giới thế giới, chỉ thấy trong hư không truyền pháp chi chấn động không ngừng, phiến thánh địa này đã không có Trụ Hoang thần thạch dẫn dắt, rốt cục bắt đầu thoát ly Yêu giới, hướng Tam Giới bay đi.

Mà ở phía xa, Trường Tang Hoàng Tổ, Lôi Tổ cùng Ngũ Vân hoàng tổ hóa thành ba đạo quang mang, cấp tốc phi hành, hướng Thanh Liên Đại Thế Giới bay đi.

Ba hoàng tổ hốt hoảng mà đi, liều mạng trốn hướng Thanh Liên Đại Thế Giới.

- Chỗ đó có tồn tại Tiên Giới cổ xưa lưu lại tiên khí Thanh Liên Tiên cung, chỉ cần tới chỗ đó, liền xem như an toàn!

Ngũ Vân hoàng tổ nghiêm nghị kêu lên.

Ba hoàng tổ tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền đến Thanh Liên thế giới, ba người toàn thân là huyết, toàn thân là tổn thương, hấp tấp nhảy vào trong Thanh Liên Tiên cung.

Nhậm Tiên Thiên đang ở trong Tiên cung tu luyện, chứng kiến khí tức ba hoàng tổ khô bại vọt lên tiến đến, không khỏi cả kinh, thất thanh nói:

- Ba vị hoàng tổ, đã xảy ra chuyện gì? Hà Khôi, Ứng Nguyên, Động Uyên cùng Cửu Long bốn vị hoàng tổ ở đâu?

- Bọn hắn chết rồi!

Trường Tang Hoàng Tổ khóc lớn, lão lệ giàn giụa, lạnh lùng nói:

- Tiên Thiên Yêu Đế, nhanh thúc dục Thanh Liên Tiên cung, chống cự Đại Ma Đầu Đế Huyền!

Trong Tiên cung nhân ảnh lắc lư, đột nhiên nhiều ra một người.

Sắc mặt Nhậm Tiên Thiên ngưng trọng, nhìn xem sau lưng ba vị hoàng tổ

đột nhiên xuất hiện vị đại đế tuổi trẻ này, trầm giọng nói:

- Đế Huyền đạo hữu.

Ba tôn hoàng tổ thân hình cứng ngắc, chỉ cảm thấy sau lưng có một cổ khí tức vô cùng khủng bố tập trung bọn họ, chỉ cần bọn hắn khẽ động, sẽ triệt để tan thành mây khói, táng thân dưới công kích của người nọ!

- Tiên Thiên Yêu Đế.

Giang Nam hướng Nhậm Tiên Thiên mỉm cười, cất bước đi thẳng về phía trước, trải qua bên người ba hoàng tổ, như trước chưa từng dừng lại, ba hoàng tổ như trước động cũng không dám động thoáng một phát, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn.

Giang Nam cất bước leo lên bảo tọa trong Thanh Liên tiên cung, ngồi xuống, ba Yêu giới hoàng tổ dị thường tức giận, nhưng bọn hắn như trước bị khí tức của Giang Nam tập trung, không cách nào nhúc nhích, nếu nhúc nhích, bọn hắn tất nhiên sẽ gặp đến đả kích tựa như hủy diệt!

- Cái bảo tọa này, là ngôi vị hoàng đế của Yêu giới đại đế a?

Giang Nam ngồi ở phía trên hoàng tọa Thanh Liên Tiên cung, ánh mắt phóng xa, chỉ thấy Yêu giới nguyên một đám thế giới thu hết trong đáy mắt, không khỏi tán thán nói:

- Ngồi ở chỗ này thống trị Yêu giới vạn giới, vạn giới đều ở trong mắt, có động tĩnh đều không thể giấu diếm được tai mắt đại đế ở phía trên hoàng tọa. Nơi tốt, thật sự là nơi tốt. Loại địa phương này, Tam Giới ta cũng có, là Đại La Thiên ta mở.

Nhậm Tiên Thiên cất bước tiến lên, cười nói:

- Đế Huyền bệ hạ đã có Đại La Thiên, vì sao lại muốn leo lên hoàng tọa Yêu giới ta?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1864: Vạn Ngục Hồng Lô. (1)

Hắn chính là Yêu giới đại đế, theo lý nên ngồi ở phía trên hoàng tọa, hôm nay hoàng tọa bị Giang Nam chiếm cứ, hắn cũng không tức giận chút nào, phảng phất không có quan hệ gì với hắn.

- Ta ngồi ở chỗ này, không vì cái gì khác, chỉ vì cho thấy, ta có năng lực ngồi ở chỗ này.

Ánh mắt Giang Nam rơi vào khuôn mặt của hắn, lập tức từ trên mặt Trường Tang, Lôi Tổ cùng Ngũ Vân chậm rãi đảo qua, lạnh nhạt nói:

- Ta đối với Yêu giới đại đế vị cũng không có cách nghĩ, bất quá nếu Yêu giới ra tay với ta, cái Yêu giới đại đế vị này, ta đoạt đến ngồi một chút lại cũng không sao.

Hắn ngón tay khẽ chọc lan can hoàng tọa, mỉm cười nói:

- Ta đến Yêu giới chỉ là vì dời đi bảo địa nguyên vốn thuộc về Tam Giới ta, chư vị lại hùng hổ dọa người, thật sự đem tên tuổi Đế Huyền ta là đồ mặt dầy thổi ra sao? Các ngươi thật sự cho rằng, ta không dám giết tận Yêu giới tất cả Hoàng Đạo cùng Yêu Đế, chính mình làm đại đế của Yêu giới các ngươi?

Ngũ Vân hoàng tổ mồ hôi lạnh chảy đầy khuôn mặt, hòa với máu tươi chảy xuống, thanh âm khàn khàn nói:

- Đế Huyền, ngươi đừng quên, con của ngươi Giang Triết vẫn còn ở Yêu giới ta! Chẳng lẽ ngươi liền không lo lắng tánh mạng con của ngươi. . .

BA~

Một bàn tay hung hăng phiến ở trên mặt của hắn, Ngũ Vân hoàng tổ

miệng đầy lão răng mất tinh quang. Bị một cái tát phiến phi, trong miệng thổ huyết. Bành một tiếng đâm vào trên vách tường Thanh Liên Tiên cung.

Hai Yêu giới hoàng tổ khác giận dữ, ngay ngắn nộ quát một tiếng.

- Chậm đã!

Nhậm Tiên Thiên vội vàng tiến lên trước một bước, cái trán cũng toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, ngăn lại hai hoàng tổ, trầm giọng nói:

- Đế Huyền đạo hữu, ngươi yên tâm, Yêu giới ta tuyệt sẽ không động lệnh lang mảy may!

Giang Nam thu bàn tay về, mỉm cười nói:

- Tiên Thiên Yêu Đế yên tâm. Chỉ cần các ngươi những thế hệ trước này không ra tay, mặc dù con ta chết ở trong tay người khác, ta cũng sẽ không hỏi đến. Bất quá nếu các ngươi cho rằng có thể cầm tánh mạng con ta đến uy hiếp ta, vậy thì mười phần sai rồi, không nên ép ta huyết tẩy Yêu giới.

Nhậm Tiên Thiên nghiêm nghị nói:

- Đạo hữu yên tâm, Nhâm mỗ tuy bất tài. Nhưng còn không đến mức làm ra sự tình không có nhân phẩm bực này. Bất quá đạo hữu, ngươi cũng biết, Câu Trần đại đế chính là Yêu giới ta đệ nhất vị phi tiên, tòa Thanh Liên Tiên cung này là đại điện được lão nhân gia ông ta lưu lại, nếu ngươi ở Yêu giới ta đại khai sát giới, chỉ sợ cũng khó có thể còn sống ly khai!

Giang Nam cười ha ha, đứng dậy nói:

- Cho nên ta không có ở đây sát nhân, cũng là cho Câu Trần Tiên Vương một cái mặt mũi. Nhậm đạo hữu, cái hoàng tọa này trả lại ngươi, bất quá chư vị tốt nhất không để cho ta ngồi đi lên nữa. Nếu ta lần nữa ngồi trên vị trí này, dưới chân của ta tất nhiên sẽ chất đầy thi thể.

Nhậm Tiên Thiên gật đầu:

- Không tiễn!

Giang Nam bước đi ra Thanh Liên Tiên cung.

Nhậm Tiên Thiên đưa mắt nhìn hắn đi xa, đã qua thật lâu, đột nhiên thở dài, nói khẽ:

- Đế Huyền, còn chưa phi tiên cũng đã cường đại đến loại trình độ này sao? Quả nhiên làm được rất tốt cái danh hào Đế Huyền này. . .

Ba hoàng tổ bị Giang Nam tức giận đến toàn thân run rẩy, Lôi Tổ đột nhiên cả giận nói:

- Tiên Thiên Yêu Đế, vừa rồi vì sao không thúc dục Thanh Liên Tiên cung? Cái Thanh Liên Tiên cung này chính là Câu Trần đại đế lưu lại tiên khí, uy năng vô lượng, thúc dục bảo vật này, ở đâu còn có thể cho hắn hung hăng càn quấy?

- Một mình ta thúc dục Tiên cung, không phải đối thủ của Đế Huyền.

Nhậm Tiên Thiên lạnh nhạt nói:

- Ở trong tích tắc ta thúc dục Tiên cung, ba vị tiền bối liền bị chết. Hắn sẽ không cho các ngươi cơ hội thúc dục Tiên cung.

Lôi Tổ chán nản, bất quá hắn cũng biết Nhậm Tiên Thiên không có nói sai, lúc ấy khí cơ của Giang Nam đã đem bọn hắn tập trung, có thể nói sinh tử của bọn hắn đều ở một ý niệm của Giang Nam, nếu Nhậm Tiên Thiên thúc dục Thanh Liên Tiên cung, Giang Nam tất nhiên sẽ dùng thủ đoạn lôi đình, trước đem ba người bọn họ đánh chết!

Trước đây ba người bọn họ cùng Giang Nam đối chiến đã bị tổn thương cực kỳ nghiêm trọng, phía dưới trọng thương, có thể thi triển ra năm thành thực lực cũng là không dậy nổi rồi, nếu Giang Nam đối với bọn họ thống hạ sát thủ, bọn hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Đế Huyền còn có một nhi tử!

Ngũ Vân hoàng tổ đột nhiên cười lạnh nói:

- Vừa rồi hắn nói, chỉ cần chúng ta những thế hệ trước không ra tay đối phó con của hắn, hắn liền đối với sống chết của con trai chẳng quan tâm. Đã như vầy, vậy hãy để cho đệ tử của ta xuất mã, tiêu diệt con của hắn!

Nhậm Tiên Thiên nhíu mày, đang muốn nói lời phản đối, Lôi Tổ đã vỗ tay cười nói:

- Có đạo lý! Mấy đệ tử của ta đã là Thần Quân cấp cường giả, tiêu diệt kẻ này tất nhiên không nói chơi, lại để cho Đế Huyền ngậm bồ hòn, xem hắn còn hung hăng càn quấy như thế nào!

Nhậm Tiên Thiên thở dài nói:

- Ba vị hoàng tổ, hôm nay chính là loạn thế, ngay cả Yêu giới ta cũng phải sinh ra tiên thể ứng đối chư thần hoàng hôn kiếp, hôm nay cùng Đế Huyền trở mặt, thật sự không khôn ngoan, kính xin ba vị hoàng tổ nghĩ lại.

- Tiên Thiên Yêu Đế, chuyện này liền không cần ngươi quan tâm.

Lôi Tổ lạnh lùng nói:

- Bảy tổ chúng ta bị hắn giết bốn người, huyết hải thâm cừu bực này không thể không báo! Nói sau, lúc chư thần hoàng hôn kiếp đến, tồn tại Tiên Giới sẽ ngồi được sao? Tồn tại Tiên Giới, tất nhiên sẽ nhúng tay, tiêu diệt Đại Ma Đầu kia, cần chúng ta đi lo lắng cái này lo lắng cái kia sao? Đế Huyền cái thằng này khinh người quá đáng, hiện tại giết con của hắn, chỉ là nho nhỏ khiển trách hắn thoáng một phát, đợi cho chư thần hoàng hôn kiếp đến, Yêu giới yêu tiên ta hạ giới, lại đến cùng hắn so đo!

Nhậm Tiên Thiên cau mày, thầm nghĩ:

- Mấy vị hoàng tổ ở lâu địa vị cao, đã dưỡng thành loại tính tình ai cũng

không để vào mắt này, ăn không được nửa điểm thiệt thòi, nếu chọc giận Đế Huyền, chỉ sợ ba hoàng tổ còn lại cũng chưa chắc có thể sống đến cuối cùng. . .

Thân phận Hoàng tổ vẫn còn ở phía trên đại đế, hắn đối với ba hoàng tổ này cũng không có lực ước thúc, Nhậm Tiên Thiên chỉ có thể mặc cho bọn hắn làm.

Mà vào lúc này, Giang Nam dĩ nhiên phản hồi Tam giới, hàng lâm đến Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết.

Hắn vừa đi Yêu giới là dài đến sáu năm, mà vào lúc này, tiên thể bên trong Đại La Thiên như trước chưa từng xuất thế, chư thần hoàng hôn kiếp như trước chưa từng hàng lâm, để cho trong lòng của hắn buồn bực.

- Tiên thể chính là ứng kiếp mà sinh, tiên thể không xuất thế, nói rõ đại yêu nghiệt nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp kia như trước chưa từng xuất thế. Cái mầm tai hoạ này nếu không xuất thế mà nói, con của ta cũng không thể một mực dưỡng trong bụng mẫu thân a?

Giang Nam đi vào Lăng Tiêu bảo điện, Chư Thần triều bái, đem tất cả sự tình lớn nhỏ trong hơn sáu năm thời gian này phát sinh hướng hắn tóm tắt nói một lần.

Chương 1865: Vạn Ngục Hồng Lô. (2)

Trong sáu năm này, phát sinh chuyện cũng không ít, nhưng chính yếu nhất vẫn là quay chung quanh sự tình Đông Lai Phật tổ tây đi Tây Thiên lấy kinh, Thiên đình cho Đông Lai Phật tổ rất nhiều ngáng chân, bốn Đại Thánh Vương cùng rất nhiều thần tướng bên trong Thiên đình hạ phàm, ngăn trở tây đi chi lộ.

Bất quá Đông Lai Phật tổ đưa tới cường giả đại Tây Thiên Phật giới, bắt bốn Đại Thánh Vương, đưa vào đại Tây Thiên Phật giới. Vốn là cường giả đại Tây Thiên còn có chút tiết chế, sẽ không quá cái gì, mà gần đây thì càng phát ra càn rỡ rồi.

- Bệ hạ tọa kỵ Thần Thứu Yêu Vương cũng bị bắt đi, còn có Kim Đế, cũng rơi vào tay đại Tây Thiên, về sau Thiên Hậu nương nương truyền chỉ đại Tây Thiên, Phật đế mới trả Thần Thứu Yêu Vương trở về. Lại không muốn thả lại Kim Đế, nói Kim Đế là Phật mẫu.

- Bốn vị Thánh Vương đều là Thần Quân, mang theo trăm vạn Thần Ma hạ giới là mê hoặc, ngăn trở đường đi Đông Lai Phật tổ, ý đồ cứu trở về Đại Thánh Vương. Bất quá không may gặp đại Tây Thiên ám toán, trăm vạn Thần Ma kia chết vô số kể. Thần Ma còn lại tất bị đại Tây Thiên cường giả cuốn đi, đưa vào Tu Di sơn.

- Trừ lần đó ra, một ổ Thanh Điểu trên Đế Hoàng thụ kia của bệ hạ, cũng bị giam giữ, đưa đến Tu Di sơn.

- Còn có rất nhiều tuổi trẻ tài tuấn bên trong Tam Giới cũng bị bắt giữ không ít, còn có người bị Đông Lai Phật tổ mê hoặc, đầu phục Phật môn.

- Đông Lai Phật tổ tuy nói là tây đi, nhưng lúc này còn không có đi ra Tam Giới ta, cái thằng này là ý định mượn đại đạo Tam Giới ta chứng đế,

đánh cắp đại đạo Tam Giới ta, sau đó lại đi Phật giới chứng một lần!

- Hơn nữa Đông Lai Phật tổ cùng Địa Ngục chư hoàng có chỗ liên hệ, có mấy Ma Hoàng cùng hắn mắt đi mày lại! Có mấy Ma Hoàng cùng hắn có liên hệ!

- Hòa thượng kia mưu đồ làm loạn, đối với Tam Giới ta chỉ sợ rất có dã tâm!

. . .

Cả triều chư đế Chư Thần đôi mắt trông mong nhìn về phía Giang Nam, Giang Nam trầm mặc một lát, đột nhiên cười nói:

- Trẫm hứa cho hắn ở Tam Giới truyền đạo, không phải hứa hắn nhân tài Tam Giới ta kéo đến đại Tây Thiên, chuyện này trẫm có quyết đoán. Còn có chuyện gì muốn tấu?

- Bệ hạ, thần muốn tấu! Thiếu Hư đại đế báo cáo, trong Ma Tiên Điện bốn thi thể ma tiên mất trộm, không biết là người phương nào gây nên. Bốn thi thể ma tiên mất trộm, không phải chuyện đùa, tất có người đang âm thầm mưu đồ làm loạn!

- Thần cũng có tấu! Hậu Thổ Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương ban thưởng rất nhiều bảo vật, hôm nay ở trong Thiên Di Điện, trọng binh canh gác, kính xin bệ hạ định đoạt.

- Thần có tấu! Thiên Đạo xao động, Tam Giới các nơi nhiều lần có dị tượng, tựa hồ yêu ma tai hoạ làm loạn hiện ra, Giám thiên tư sứt đầu mẻ trán, dò xét các nơi, cũng không có phát hiện yêu ma gì tai hoạ.

. . .

- Bệ hạ!

Tam Khuyết Đại Phật ra khỏi hàng, hai tay hợp thành chữ thập, bảo tướng

trang nghiêm, đột nhiên trang nghiêm không cánh mà bay, cười hắc hắc nói:

- Bệ hạ, tiểu Phật muốn chứng đế rồi, cái đế kiếp kia. . .

Giang Nam giật mình, nhớ tới mình đã từng đối với Tam Khuyết nói qua, lúc hắn chứng đế tất có một hồi tai hoạ ngập đầu, xem tư thế hòa thượng này, sớm đã đến Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, chỉ là mình không tại Tam Giới, Tam Khuyết không dám chứng đế.

- Tam Khuyết đạo hữu, ngươi bây giờ liền có thể chứng đế.

Giang Nam chỉ một ngón tay, một đạo thần thông theo đầu ngón tay hắn bay ra, nhảy vào trong bụng Tam Khuyết Đại Phật, cười nói:

- Trẫm cho ngươi một đạo thần thông, bảo vệ ngươi vô kiếp không khó. Bất quá ngươi không thể ở Đại La Thiên chứng đế, chi bằng đi A Tỳ địa ngục chứng đế, mới có thể cho ngươi đạt được chỗ tốt lớn nhất.

Tam Khuyết Đại Phật vui mừng quá đỗi, vội vàng đi ra Lăng Tiêu bảo điện, hướng A Tỳ địa ngục mà đi, đợi tới A Tỳ địa ngục, lúc này hắn dẫn phát Thiên Nhân giao cảm, vạn đạo triều bái.

Giang Nam xử lý xong chính vụ, đi vào trong hậu cung gặp Thi Hiên Vi, Thi Hiên Vi một mực lo lắng sự tình triều đình, thấy hắn trở về, cười nói:

- Bệ hạ, Tam Khuyết chứng đế chi kiếp, rốt cuộc là cái gì kiếp?

- Nhân kiếp mà thôi.

Giang Nam cười nói:

- Sư tôn hắn truyền thụ cho hắn Vạn Ngục Hồng Lô Kinh, bản thân là không có hảo ý. Tam Khuyết Vạn Ngục Hồng Lô Kinh là dựa vào thôn phệ pháp bảo bồi dưỡng thần thể, thời điểm chứng đế, sẽ để cho uy năng Vạn Ngục Hồng Lô Kinh đạt tới đỉnh phong trước nay chưa có! Bản thân môn công pháp này là một loại thủ đoạn luyện bảo, không phải dùng để tu luyện,

mà là dùng để luyện chế một kiện pháp bảo trước nay chưa có, lúc hắn chứng đế Vạn Ngục Hồng Lô Kinh sẽ đảo khách thành chủ, biến hắn thành một Vạn Ngục Hồng Lô cực lớn, uy năng rất mạnh, thậm chí còn hơn Hoàng Đạo cực binh!

Thi Hiên Vi lắp bắp kinh hãi, thất thanh nói:

- Cái kia Tam Khuyết đạo hữu không phải nguy hiểm sao? Hắn chứng đế, chẳng phải là đem mình luyện thành pháp bảo, thành toàn sư tôn của hắn?

- Đúng là như thế.

Giang Nam phất tay, trong hư không xuất hiện tình hình trong A Tỳ địa ngục, cười nói:

- Lúc trước ta phát hiện môn công pháp này có chỗ quỷ dị, mới có thể nói lúc hắn chứng đế sẽ có một hồi tử kiếp. Hôm nay ta ở trong cơ thể hắn hạ một đạo thần thông, đủ để bảo vệ hắn không việc gì, hơn nữa so với lúc trước càng mạnh hơn nữa! Ngươi xem, Tam Khuyết muốn biến thành bếp lò rồi.

Hư không trong như gương, chiếu rọi ra cảnh tượng trong A Tỳ địa ngục, chỉ thấy thời điểm Tam Khuyết Đại Phật dẫn động vạn đạo triều bái, đột nhiên thân hình mập mạp chấn động, không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng, càng ngày càng béo, làn da quanh thân bày biện ra màu đồng cổ, như là thần kim tạo thành, trong giây lát, Tam Khuyết Đại Phật hóa thành một ngụm Thần Lô to lớn không gì so sánh được, phiêu phù ở giữa không trung!

- Thật sự biến thành một bếp lò rồi. . .

Thi Hiên Vi thấy nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ thấy vô số Thiên Địa đại đạo như trước vọt tới, chen chúc chui vào trong lò, để cho cái Thần Lô này uy năng càng ngày càng mạnh, đã vượt qua chứng đế chi bảo, thậm chí thẳng truy Hoàng Đạo cực binh, hơn nữa uy năng còn đang không ngừng tăng lên!

- Ha ha, bảo bối của ta. . .

Một thân ảnh cổ xưa xuất hiện ở bên cạnh Tam Khuyết biến thành lò lớn, bóng mờ cực lớn bao phủ Thần Lô, quanh thân Hoàng Đạo quay cuồng, vui vẻ nói:

- Không uổng công ta vất vả tài bồi ngươi lâu như vậy, hôm nay cuối cùng đã tới thời khắc thu hoạch. Thừa dịp cơ hội này, một lần hành động đem ngươi luyện thành Hoàng Đạo cực binh, cho ngươi trở thành pháp bảo uy năng đệ nhất trong Hoàng Đạo cực binh!

- Chỉ cần luyện thành bảo vật này, Đế Huyền ta cũng có lòng tin cùng hắn đấu một trận!

- Vĩnh Hằng Ma Hoàng?

Thi Hiên Vi thất thanh nói:

- Sư tôn của Tam Khuyết, dĩ nhiên là hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1866: Bảo Nhật Vương Phật Tổ. (1)

Thân ảnh cổ xưa kia đúng là Vĩnh Hằng Ma Hoàng, sư tôn của Tam Khuyết là Vĩnh Hằng Ma Hoàng, bí mật này người biết không nhiều lắm, nếu không có Tam Khuyết hướng Giang Nam nhắc tới qua sư tôn của mình cùng Quang Vũ Thần Đế có cừu oán, Giang Nam cũng sẽ không biết hắn đúng là truyền nhân của Vĩnh Hằng Ma Hoàng!

Lúc Quang Vũ Thần Đế tiến công Địa Ngục, đã từng suất lĩnh Thần Ma đại quân trắng trợn đào móc phần mộ của Địa Ngục Ma Hoàng, khi đó chân thân Vĩnh Hằng Ma Hoàng đã chết, ở trong Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô lưu lại thần tính của mình không có chuyển thế, mà là lặng chờ hạo kiếp bộc phát.

Hai cường giả đánh đập tàn nhẫn, Vĩnh Hằng Ma Hoàng bị thua, hoàng lăng của Địa Ngục chư hoàng chấn động, từng kiện từng kiện Hoàng Đạo cực binh lao ra hoàng lăng đi trấn giết Quang Vũ, Quang Vũ Thần Đế không thể không rút đi.

Đúng là nguyên nhân này, Vĩnh Hằng Ma Hoàng ý thức được Hoàng Đạo cực binh Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô của mình chưa đủ, sau khi chuyển thế trọng sinh, liền suy nghĩ chế tạo một vũ khí uy năng càng cường đại hơn.

Hắn đau khổ nghiên cứu hồi lâu, rốt cục khai sáng ra một môn công pháp, đây cũng là Vạn Ngục Hồng Lô Kinh, người tu luyện môn công pháp này có thể thôn phệ thế gian hết thảy pháp bảo, theo tu vi càng cao, cấp bậc pháp bảo thôn phệ liền càng cao, càng về sau, vô luận là chứng đế chi bảo hay là Hoàng Đạo cực binh, cũng có thể thôn phệ luyện hóa!

Thậm chí trên lý luận, môn công pháp này ngay cả tiên khí cũng có thể thôn phệ luyện hóa!

Bất quá tai hại tu luyện môn công pháp này, là sẽ ở thời điểm chứng đế biến thành một đại bếp lò.

Cái bếp lò dùng người luyện thành này là dương lô, dương lô chỉ là một bộ phận Hoàng Đạo cực binh mạnh nhất trong suy nghĩ của hắn, muốn luyện thành Hoàng Đạo cực binh mạnh nhất, còn cần một âm lô.

Hai phần lò lớn Âm Dương xác nhập, sẽ chế tạo ra Hoàng Đạo cực binh uy năng cường đại nhất!

Vĩnh Hằng Ma Hoàng chuyển thế trùng tu, hai thế chứng đế, luyện chế ra một ngụm âm lô, nhưng dương lô thật sự nguy hiểm, sẽ ở lúc chứng đế bị xóa đi thần trí thần hồn, thân thể hóa thành lò lớn, hắn tự nhiên sẽ không tu luyện, bởi vậy ở trong địa ngục lựa chọn một gã tư chất tuyệt hảo, người này là Tam Khuyết.

Cho tới nay hắn luyện chế âm lô chưa bao giờ lấy ra, mặc dù là ở bên trong cuộc chiến hạo kiếp, Vĩnh Hằng Táng Thiên Lô bị đánh nát, hắn cũng không có lấy ra âm lô đối địch, vì chính là giờ khắc này!

Vì chính là Âm Dương lò lớn dung hợp, hóa thành Hoàng Đạo cực binh mạnh nhất!

Vĩnh Hằng Ma Hoàng quanh thân Hoàng Đạo bay ra, dũng mãnh vào trong cơ thể Tam Khuyết biến thành Vạn Ngục Hồng Lô, không ngừng rèn luyện, cùng lúc đó, Tam Khuyết chứng đế dẫn phát Thiên Địa đại đạo không ngừng vọt tới, mãnh liệt rót vào trong hồng lô, khắc ở trên vách lô!

Ở bên trong lò lớn này, đã hình thành một phiến thiên địa thời không, Nhật Nguyệt bốc lên, quần tinh sáng chói!

Uy năng lò lớn dĩ nhiên đạt tới cấp độ Hoàng Đạo cực binh, hơn nữa uy năng còn đang không ngừng tăng lên!

Hô…

Sau lưng Vĩnh Hằng Ma Hoàng, lại có một ngụm Thần Lô bay ra, hai lò lớn đụng nhau, lập tức chậm rãi tương dung, Vĩnh Hằng Ma Hoàng phát ra áo choàng, đột nhiên đầu dưới chân trên, quay chung quanh Thần Lô đang tương dung bay múa, trong miệng còn niệm thần chú.

Làn da quanh thân hắn nổ tung, một thân thần huyết như là từng đạo Trường Hà huyết sắc bay ra, quay chung quanh hai phần Thần Lô xoay tròn, không ngừng dung nhập hai phần Thần Lô, rõ ràng là dùng một thân máu huyết của mình đến cường hoá cho hai phần Thần Lô, tăng lên uy năng Thần Lô!

Hắn bỏ hết cả tiền vốn, trong mi tâm còn có không biết bao nhiêu thần kim Thần liệu liên tục không ngừng bay ra, rơi vào trong lò, trong đó thậm chí còn có kim loại sinh ra trong hỗn độn!

Thi Hiên Vi xoay đầu lại, không dám nhìn, cười nói:

- Vĩnh Hằng Ma Hoàng vì luyện chế cái bếp lò này, chỉ sợ đã dốc sức liều mạng rồi, chẳng những tu vi pháp lực đại tổn, thậm chí ngay cả một thân gia sản cũng quăng đi vào. Nhưng tiếc, chỉ là vì người khác làm mai mối. . .

Giang Nam cười nói:

- Nhân tâm chưa đủ rắn nuốt voi, nếu hắn an phận làm chư hầu Thiên đình ta, ai cũng sẽ không cùng hắn gây khó dễ, nhưng mà hắn đánh chủ ý tới hảo hữu ta, hắn nhất định sẽ gà bay trứng vỡ.

- Chư vị đồng đạo, giúp ta một tay, chung luyện bảo vật này!

Khí tức Vĩnh Hằng Ma Hoàng suy kiệt, tuy hắn là Hoàng Đạo Cực Cảnh đỉnh phong cường giả, nhưng mà pháp lực tiêu hao quá lớn, tăng thêm máu huyết bản thân không ngừng dung nhập Thần Lô, cũng có chút không chịu nổi, đột nhiên lạnh lùng nói:

- Bảo vật này luyện thành, vô địch thiên hạ, Địa Ngục chư hoàng ta không còn bị người chế trụ!

Ầm ầm, hư không chấn động, một thân ảnh to lớn cao ngạo hiện ra, cái kia là địa ngục chư hoàng, có tất cả hơn mười vị, cùng một chỗ vạch phá ngực, để cho tâm huyết như là thác nước bay ra, hướng hai phần Thần Lô tương dung bay đi!

Hai phần lò lớn dần dần tương dung, Vĩnh Hằng Ma Hoàng thấy thế đại hỉ, trên đầu dưới chân, xoay tròn càng thêm hung mãnh, như là con quay bị hung hăng quất, trong miệng nói lẩm bẩm.

Mà hai phần lò lớn kia rốt cục dung làm một thể, thế giới trong lò vậy mà diễn biến thành thật chất, biến thành thế giới chính thức, chất chứa uy năng tuy không bằng Đại La Thiên, nhưng mà tương đương với trình độ mở một cái thế giới!

- Lợi hại, lợi hại!

Trên Đại La Thiên, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi không khỏi động dung, Giang Nam trầm giọng nói:

- Địa Ngục chư hoàng quả nhiên đều có một chút tài năng, Vĩnh Hằng Ma Hoàng mượn nhờ luyện hóa Tam Khuyết chi cơ, chế tạo thế giới trong lò, thủ đoạn bực này, đã không thể thua kém so với Minh Thổ, Tinh Quang cùng Thiên Mẫu Thánh Hậu rồi!

Sắc mặt Thi Hiên Vi ngưng trọng, gật đầu nói:

- Hơn nữa không có tai hại như bọn người Minh Thổ Thần Đế. Bọn người Minh Thổ Thần Đế bị đánh nát thế giới mình mở, cảnh giới sẽ rơi xuống, bọn hắn mở thế giới giữ được tánh mạng, ngược lại vì mình để lại tai hại thật lớn. Mà khẩu lò lớn này mặc dù nát bấy, Vĩnh Hằng Ma Hoàng như trước lông tóc ít bị tổn thương!

- Vĩnh Hằng Ma Hoàng xác thực bất phàm.

Giang Nam cười nói:

- Nếu không phải đại đế thống trị Tam Giới là ta, ngược lại thật sự có khả năng bị hắn thành công, không người có thể chế phục hắn.

Trong lúc nói chuyện, khẩu lò lớn kia uy năng liền đạt tới đỉnh phong mà Hoàng Đạo cực binh có khả năng đạt tới, kinh người vô cùng, để cho Địa Ngục chư hoàng tán thưởng không thôi.

- Cuối cùng đã luyện thành, bất quá bảo vật này còn cần lực lượng càng mạnh!

Vĩnh Hằng Ma Hoàng thở hồng hộc, bất quá tinh thần lại phi thường tốt, đột nhiên ngẩng đầu cao giọng quát:

- Đại Tây Thiên Bảo Nhật Vương Phật Tổ, các ngươi đồng ý cho ta chỗ tốt ở đâu?

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên hư không phát quang, một tôn Phật ảnh hiện ra, trong hư không Phật huyết chảy trôi, xì xào chảy ra, thần thánh vô cùng, hóa thành một đạo Phật huyết Trường Hà, hướng lò lớn bay đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1867: Bảo Nhật Vương Phật Tổ. (2)

Trên mặt sông Phật huyết Trường Hà, khắp nơi đều là Bạch Liên hoa trôi nổi, đó là Phật giới đại đạo cao độ ngưng tụ mà thành, đây rõ ràng là tồn tại Phật giới cổ xưa, Phật tổ Hoàng Đạo Cực Cảnh, dùng tâm huyết bản thân đến thoải mái lò lớn, khiến cho khẩu lò lớn này dung hợp Tam Giới cùng đại Tây Thiên Phật giới đại đạo, đem uy năng lò lớn lần nữa tăng lên!

Trong hậu cung Huyền Thiên Kim Khuyết, Giang Nam không khỏi động dung:

- Dung hợp đại Tây Thiên đại đạo, uy năng cái khẩu lò lớn này, chỉ sợ hoàn toàn chính xác có thể làm được đệ nhất pháp bảo dưới tiên khí!

Thi Hiên Vi không khỏi có chút bận tâm nói:

- Đại Tây Thiên Phật tổ cùng Địa Ngục chư hoàng liên thủ, bệ hạ lưu lại đạo thần thông kia, phải chăng có thể gánh vác được?

Giang Nam cười nói:

- Nếu là sáu bảy năm trước, ta nói không chừng liền gánh không được bọn hắn liên thủ, nhưng mà hiện tại sao. . .

Vĩnh Hằng Ma Hoàng đối với Giang Nam nhận thức, vẫn là ấn tượng sáu bảy năm trước, khi đó Giang Nam lực áp Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, quét ngang Địa Ngục mười tám Ma Hoàng, tuy cường đại, nhưng chỉ so Thiếu Hư cường đại một đường.

Bọn hắn có lòng tin đối phó, chỉ là Giang Nam ở sáu bảy năm trước mà thôi.

Phật giới đại đạo bên trong Phật giới dung nhập trong hồng lô, để cho

khẩu lò lớn này uy năng tăng trưởng lần nữa!

Uy năng cái pháp bảo này, đã đạt đến cực hạn, lại hướng lên tăng lên, là tiên khí rồi!

Giang Nam khen:

- Ta nguyên vốn không có người đi thống trị Phật giới, hôm nay cuối cùng đã có người chọn lựa. Để cho Tam Khuyết đi Phật giới tranh vào vũng nước đục a.

Đã qua thật lâu, lò lớn hấp thu Phật giới đại đạo, rốt cục triệt để luyện thành, Vĩnh Hằng Ma Hoàng đại hỉ, thần thức bay ra, đang muốn dung nhập đến trong vạn ngục thần lô, đột nhiên chỉ thấy trong hư không vô cùng Phật Quang phát ra, ngăn trở thần thức của Vĩnh Hằng Ma Hoàng.

- Bảo Nhật Vương Phật Tổ, ngươi cái này là ý gì?

Vĩnh Hằng Ma Hoàng tức giận, trầm giọng nói.

Trong hư không truyền đến một tiếng cười, ha ha cười nói:

- Tiểu Phật cũng không phải là muốn ngăn cản đạo huynh, mà là muốn hỏi một câu, Vĩnh Hằng đạo huynh đáp ứng sự tình của tiểu Phật.

Vĩnh Hằng Ma Hoàng nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Bảo Nhật Vương Phật Tổ yên tâm, chuyện ta đáp ứng ngươi, liền quả quyết sẽ không đổi ý. Hai chúng ta liên minh, mấy ngày nữa, ta liền quảng tuyển thiên tài Địa Ngục vạn giới ta, đưa vào đại Tây Thiên Phật giới các ngươi, coi như tạ ơn chư Phật nghĩa cử.

Cái Phật Quang kia tản ra, Vĩnh Hằng Ma Hoàng vội vàng thúc dục thần thức, nhảy vào bên trong Vạn Ngục Hồng Lô, ý đồ ở trong lò lớn đánh lên lạc ấn của mình.

Không ngờ, thần trí của hắn nhảy vào trong hồng lô, rất nhanh liền vô

tung vô ảnh, tùy ý thần trí của hắn là cường đại như thế nào, thủy chung không cách nào khắc ở trên lò lớn!

Cái lò lớn này phảng phất như một cái động không đáy, tùy ý hắn bao nhiêu thần thức vọt tới, thủy chung vững vàng thôn phệ.

Sắc mặt Vĩnh Hằng Ma Hoàng đỏ lên, dốc sức liều mạng thúc dục thần thức, đột nhiên trong lò truyền đến một thanh âm, kêu lên:

- Ăn không tiêu, ăn không tiêu! Bệ hạ, tiểu Phật đã ăn không tiêu!

Vĩnh Hằng Ma Hoàng cùng Địa Ngục chư hoàng kinh hãi, đại Phật trong hư không cũng là kinh ngạc phi thường, thanh âm này rõ ràng đúng là thanh âm của Tam Khuyết, nhưng theo lý mà nói, người này sớm nên bị Vạn Ngục Hồng Lô Kinh phai mờ thần tính, trong lò làm sao có thể truyền đến thanh âm của hắn?

Bọn hắn lại không biết, Giang Nam ở trong bụng Tam Khuyết lưu lại một đạo thần thông, bảo hộ thần tính của hắn, đồng thời đạo thần thông này không ngừng thôn phệ chư hoàng cùng chư Phật đại đạo, hôm nay, rốt cục để cho Tam Khuyết tu hành viên mãn, đạt tới thành tựu không thể tưởng tượng nổi!

Hư không chấn động, một cái đại thủ thò ra hư không, nhẹ nhàng bắt lấy Vạn Ngục Hồng Lô, hướng Đại La Thiên bay đi.

- Đế Huyền!

Địa Ngục chư hoàng run rẩy, ngơ ngác nhìn xem một màn này, Vĩnh Hằng Ma Hoàng giận dữ, ác hướng gan sinh, hướng bàn tay lớn này đánh tới, lạnh lùng nói:

- Lưu lại cho ta!

Cùng lúc đó, trong hư không một Phật thủ kim chói thò ra, cũng thẳng chụp vào Vạn Ngục Hồng Lô, một tiếng Phật hiệu vang lên, chấn động thiên

địa, thản nhiên nói:

- Đế Huyền bệ hạ, Vĩnh Hằng đạo huynh vất vất vả vả mới luyện chế một kiện pháp bảo, bệ hạ liền chiếm đi như vậy, chẳng lẽ không sợ thần tử sinh ra nhị tâm sao?

Cái bàn tay kia đột nhiên buông Vạn Ngục Hồng Lô ra, một chưởng che xuống, Vĩnh Hằng Ma Hoàng thổ huyết rút lui, bàn tay Bảo Nhật Vương Phật Tổ chộp tới, cùng một chưởng này va chạm, cười nói:

- Đế Huyền bệ hạ, vẫn là buông bảo vật này. . . Ah…

Hai bàn tay tao ngộ, chỗ hư không của Bảo Nhật Vương Phật Tổ đột nhiên bị chấn bạo tạc nổ tung, một đại Phật to lớn cao ngạo bị chấn ra hư không, thân thể kim chói bành bành bành nổ tung, Phật huyết Phật nhục vẩy ra, trong khoảnh khắc liền chỉ còn lại có một cỗ Phật cốt, đứng ở trong hư không.

- Tay của Phật giới, kéo quá dài rồi.

Hư không chấn động, thanh âm vô cùng uy nghiêm của Giang Nam truyền đến:

- Đã như vầy, trẫm liền cho Phật giới các ngươi một Phật tổ, để cho hắn đến thay trẫm quản giáo Phật giới. Tam Đức Phật Tổ, còn không hiện hình?

Vạn Ngục Hồng Lô chấn động, tường đồng vách sắt đúc thành vách lò dần dần hiện ra huyết nhục chi sắc, không ngừng nhúc nhích, sau đó bốn chân lò lớn hóa thành hai tay hai chân, đón lấy khẩu "lò lớn" này đứng lên, lại tự hóa thành một Tam Khuyết Đại Phật, bảo tướng trang nghiêm.

Vị đại phật này có được uy năng vĩ lượng, không giận tự uy, hình dung bình thường cũng có một phen uy nghiêm!

Khí tức của hắn khủng bố vô cùng, quanh thân từng đạo Hoàng Đạo quấn quanh, có được chiến lực gần tiên, kinh người vô cùng!

Địa ngục chư hoàng cùng đại tây thiên Phật tổ vất vất vả vả, rốt cục hết thảy thành tựu Đại hòa thượng này!

- Tam Đức Phật Tổ, Phật giới đến Tam Giới ta truyền đạt kinh điển, ngươi cũng đi Phật giới một lần, làm một Phật tổ a.

Thanh âm Giang Nam truyền đến.

- Thỉnh bệ hạ ban hạ pháp chỉ.

Tam Khuyết Đại Phật khom người, hai tay hợp thành chữ thập thi lễ.

Bảo Nhật Vương Phật Tổ tức giận, quanh thân huyết nhục không ngừng diễn sinh, nhưng vừa rồi một chưởng kia của Giang Nam là uy năng bực nào, dư uy còn sót lại ở trong cơ thể hắn vẫn không ngừng chấn động, thân thể Bảo Nhật Vương Phật Tổ khôi phục một phần liền tạc toái một phần!

Bảo Nhật Vương Phật Tổ cắn răng, kiệt lực áp chế dư uy một chưởng kia của Giang Nam quát:

- Đế Huyền, ngươi hảo thủ đoạn! Bất quá Tam Đức đạo nhân chính là tồn tại sinh trưởng ở Tam Giới các ngươi, làm sao có thể làm được Phật giới Phật tổ?

Hư không vỡ ra, như là một tòa môn hộ cao mấy trăm triệu dặm, bờ bên kia môn hộ là Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, đối diện chính là Lăng Tiêu bảo điện, Chư Thần chư đế chằng chịt, từng người tọa lạc trong hư không Lăng Tiêu bảo điện, tồn tại cường đại thân hình to lớn cao ngạo vô cùng, hơi chút nhỏ yếu, thân thể cũng lộ ra nhỏ đi rất nhiều.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1868: Cưu Chiếm Tổ Thước.

Mà Giang Nam liền ngồi ở phía trên đế tòa Lăng Tiêu bảo điện, tất cả Chư Thần chư đế lớn nhỏ vờn quanh, bao quát xuống, đem địa ngục chư hoàng cùng Bảo Nhật Vương Phật Tổ đều xem tại đáy mắt.

Giang Nam chỉ một ngón tay, một đạo kim sắc sắc lệnh bay tới, thanh âm chấn động nói:

- Hôm nay Tam Đức Phật Tổ thân mang Phật giới đại đạo, tương đương với nửa người đại tây thiên Phật giới, Phật hiệu có câu, chúng sinh ngang hàng, vì sao Tam Đức Phật Tổ làm không được đại tây thiên Phật tổ? Tam Đức Phật Tổ, ngươi cầm sắc lệnh của trẫm, đi Phật giới xưng làm Phật tổ, cùng Phật đế Nguyên Phạm bình khởi bình tọa, cùng lịch đại Phật tổ quy ẩn lẫn nhau xưng sư huynh, từ nay về sau Phật giới ngươi là thế tôn!

Tam Khuyết tiếp sắc lệnh, nghe được Giang Nam nói như thế, không khỏi lại càng hoảng sợ, lại để cho hắn tiến về Phật giới hắn dám, nhưng mà cùng Nguyên Phạm Phật Đế cùng rất nhiều lão quái vật Phật giới xưng huynh gọi đệ, hắn cũng có chút khiếp đảm.

Dù sao, đại tây thiên Phật giới nội tình sâu đậm, trong đó không thiếu có tồn tại cường đại như Bổ thiên thần nhân.

- Kính xin bệ hạ chỉ giáo?

Tam Khuyết vâng lời, hắc hắc cười nói.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi là đại phật bên trong Tam Giới ta, lại thân mang Phật giới đại đạo, chiếu cố cả hai, tự nhiên phải thu những người hữu duyên của hai đại vũ trụ làm đồ đệ. Sau khi Đông Lai Phật tổ đến đại tây thiên, ngươi liền thu hắn

làm môn hạ, với tư cách đại đệ tử của ngươi.

Tam Khuyết kinh ngạc, Vĩnh Hằng Ma Hoàng các địa ngục chư hoàng cũng không khỏi kinh ngạc, Bảo Nhật Vương Phật Tổ càng là khóe mắt nhảy loạn, cảm thấy không ổn.

Giang Nam tiếp tục nói:

- Còn có đệ tử mà Đông Lai Phật tổ từ Tam Giới ta đưa đến đại tây thiên, như Kim Đế làm Đại Nhật Như Lai Phật Mẫu, như năm Đại Thánh Vương làm Ngũ Phương Thánh Vương Phật, như bảy đầu Thanh Điểu trên Đế Hoàng thụ kia là Thất Tinh Thanh Y Vương Phật, như Chư Thần chư ma chư đế của Chư Thiên thế giới, làm trăm vạn Hằng Hà Tinh Sa Phật Đà, tất cả Phật lớn nhỏ này, đều là môn hạ của ngươi, với tư cách thế lực cùng căn cơ của ngươi. Có căn cơ này, đủ để cho ngươi tại đại tây thiên Phật giới dừng chân!

- Lĩnh pháp chỉ.

Tam Khuyết thu sắc lệnh, vui vô cùng.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi hôm nay đi đem Đông Lai Phật tổ thu làm đệ tử a. Bất quá Đông Lai Phật tổ dù sao tuổi còn nhỏ quá, tính tình không khỏi có chút bất hảo, không phục quản giáo, trẫm ban cho ngươi một kiện pháp bảo, cho ngươi có thể thong dong hàng phục hắn.

Trong hư không, đột nhiên một kim cô kim chói bay ra, trên kim cô còn có một cái nguyệt nha, Giang Nam nói:

- Ngươi đem cái kim cô này đeo lên đầu Đông Lai Phật tổ, ta lại truyền thụ cho ngươi một đạo kim cô chú, hắn sẽ cam tâm tình nguyện bái ngươi làm thầy. Thu hắn, ngươi liền đi đại tây thiên Phật giới tiền nhiệm. Trẫm cùng Chư Thần chư đế, cùng nhau ca tụng ngươi!

Tam Khuyết đại hỉ, vội vàng thu hồi kim cô này.

Ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, Chư Thần chư đế ngay ngắn lễ kính nói:

- Tam Khuyết. . .

Chư Thần chư đế sắc mặt lộ ra có chút xấu hổ, vội vàng đổi giọng nói:

- Tam Đức Phật Tổ, Vô Lượng Quang, Vô Lượng Thọ, vô lượng uy, vô lượng đạo, truyền pháp đại tây thiên, thánh trị thiên hạ!

- Tán dương Tam Đức Phật Tổ, uy nghiêm sâu, trang nghiêm tương, hư hoài cốc, có Tam Giới chi đạo, Phật tổ chi đức!

- Tán dương Tam Đức Phật Tổ, dùng thân là lò lớn, thân xuống địa ngục, cam thụ Liệt Hỏa, dục hỏa mà thành Phật!

. . .

Chư Thần chư đế bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết không ngớt miệng khen, ba hoa chích choè tuôn ra kim tuyền, đem Tam Khuyết khen ra một đóa hoa, Tam Khuyết Đại Phật càng lộ ra bảo tướng trang nghiêm, ở trong Chư Thần chư đế ca ngợi khởi hành, tiến về chỗ Đông Lai Phật tổ, chuẩn bị thu vị Phật tổ này liền tiến về đại tây thiên Phật giới tiền nhiệm.

Bảo Nhật Vương Phật Tổ thất kinh, đại tây thiên Phật giới thật vất vả mới đưa thế lực đánh vào trong tam giới, thu Tam Giới không biết bao nhiêu thiếu niên tuổi trẻ tài tuấn, Thần Ma lừng lẫy nổi danh, không nghĩ tới hôm nay Giang Nam trực tiếp phái đi một Tam Đức Phật Tổ, liền đem đại tây thiên Phật giới tất cả thành quả tiếp nhận!

Danh bất chính, ngôn bất thuận, mà bây giờ Tam Khuyết Đại Phật là danh chính ngôn thuận chân chính.

Trong cơ thể hắn đã có được Phật giới đại đạo, tất nhiên có thể được Phật

giới tán thành, hơn nữa cái thằng này nếu hàng phục Đông Lai Phật tổ, đem Tam Giới mấy dùng trăm vạn Thần Ma thu làm môn hạ, sẽ nhảy lên trở thành thế lực to lớn của đại tây thiên Phật giới!

- Cưu chiếm tổ thước, đây là cưu chiếm tổ thước! Tam Khuyết cái thằng này đến đại tây thiên Phật giới, nếu Đế Huyền lại tiêu diệt Nguyên Phạm Phật Đế, chỉ sợ mập mạp chết bầm này sẽ trở thành đại tây thiên Phật đế ta rồi. . .

Bảo Nhật Vương Phật Tổ rùng mình một cái, đột nhiên trong nội tâm sinh ra một tia hi vọng, thầm nghĩ:

- Đông Lai Phật tổ chính là phật giới gần tiên cường giả, tuy chuyển thế, tu vi thực lực không bằng lúc trước, nhưng dù sao thần tính còn tại. Đế Huyền luyện chế cái kim cô kia, chưa hẳn liền có thể hàng được hắn!

Hắn bất chấp toàn bộ luyện ra một chưởng dư uy kia của Giang Nam, vội vã rời đi, chạy tới nơi ở của Đông Lai Phật tổ.

Lúc này Đông Lai Phật tổ tây hành, đã đến Đại Xích Thiên bên trong Chư Thiên, cái Đại Xích Thiên này vốn tên là Xích Uyên thiên, về sau Tam Giới nhất thống, Đế Huyền đề bạt một Địa Ngục Ma Tôn, tên là Đại Xích Thiên Ma Tôn, để cho hắn trở thành Xích Uyên thiên Chi Chủ, đem tòa Chư Thiên này đổi tên là Đại Xích Thiên.

Sở dĩ Đông Lai Phật tổ muốn từ nơi này trải qua, là biết rõ đại thực lực Xích Thiên Ma Tôn bất phàm, hơn nữa cùng Giang Nam tình bạn cố tri, bởi vậy ý định đem vị Ma Tôn này "độ hóa" quy y Phật giới.

Đợi cho tương lai, nếu chư Phật đối phó Giang Nam, liền có thể đem rất nhiều hảo hữu của Giang Nam lôi ra, khiến cho Giang Nam đi vào khuôn khổ.

Bảo Nhật Vương Phật Tổ mới vừa đến Đại Xích Thiên, liền thấy Đông Lai Phật tổ đã bị Giang Nam ban tặng kim cô bọc trên đầu, Tam Khuyết Đại

Phật niệm động kim cô chú, đem Đông Lai Phật tổ đau đến chết đi sống lại, ngay cả hắn thần tính Hoàng Đạo Cực Cảnh Đại viên mãn cũng bị kim cô bao lấy, không cách nào đào thoát!

- Đế Huyền quả nhiên nham hiểm!

Bảo Nhật Vương Phật Tổ ẩn nấp trong hư không, ánh mắt chớp động, thầm nghĩ:

- Xem ta phá giải kim cô của ngươi!

Hắn lặng yên một chưởng đập đi, hôm nay Đông Lai Phật tổ còn chưa chứng đế, ở đâu có thể thừa nhận được được một chưởng này của hắn, lập tức bị đánh đến thân thể nát bấy, hóa thành Phật Quang cuồn cuộn!

Lập tức, Phật Quang ngưng tụ, thân thể Đông Lai Phật tổ một lần nữa sinh ra, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, khí tức héo đốn.

Bảo Nhật Vương Phật Tổ ngẩn ngơ, chỉ thấy trên ót thân thể mới của Đông Lai Phật tổ, còn đeo kim cô ánh vàng rực rỡ kia!

Tam Khuyết Đại Phật phảng phất giống như chưa phát giác ra, như trước niệm động kim cô chú, đau đến Đông Lai Phật tổ đầy đất lăn qua lăn lại, chết đi sống lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1869: Tiên Nhân Lạc Ấn. (1)

- Ngươi nghiệt đồ này, nguyện quy thuận, bái ta làm thầy hay không?

Tam Khuyết Đại Phật đình chỉ niệm chú, uy phong lẫm lẫm quát:

- Không muốn? Cái kia tốt, ta lại niệm mười lần. . . Còn không muốn, lại đến mười lần. . .

Cuối cùng nhất, Đông Lai Phật tổ trá hàng, bái nhập Tam Khuyết Đại Phật môn hạ, mưu đồ cơ hội thoát thân. Tam Khuyết lơ đễnh, mang theo chư Phật dưới trướng Đông Lai Phật tổ đi đại tây thiên tiền nhiệm, chỉ để lại Đông Lai Phật tổ cái gốc tư lệnh kia.

Mà vào lúc này, trong Huyền Thiên Kim Khuyết truyền ra mệnh lệnh của Đế Huyền bệ, muốn phát huy mạnh Phật hiệu, cho Chư Thiên, vạn giới cùng Địa Ngục rất nhiều Thần Ma đầu nhập vào đại tây thiên Phật giới, ví dụ như Diệu Đế, Diệu Thiện các đại phật nguyên vốn thuộc về nhất mạch Cực Nhạc lão phật, lại có trăm vạn Thần Ma chủ động đầu nhập đại tây thiên Phật giới, bái nhập Tam Khuyết Đại Phật môn hạ, tại đại tây thiên Phật giới khiến cho một phen oanh động, lớn mạnh uy danh của hắn.

Nguyên Phạm Phật Đế cố tình muốn gọt danh vọng hắn, suất lĩnh chư Phật, Quang Vũ Phật đế cùng Tam Khuyết luận pháp, chư Phật ném ra ngoài đủ loại Phật môn áo nghĩa, giống như xa luân chiến tiến lên cùng hắn biện pháp.

Tam Khuyết Đại Phật vui mừng không sợ, miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt, nói đến Tu Di sơn Phật Quang hiện lên, trong Phật giới đại thế giới, Tiểu Thiên Thế Giới hết thảy bao phủ ở bên trong Phật Quang.

Chỉ là Tam Khuyết dù sao cũng là thay đổi giữa chừng, luận miệng lưỡi tự nhiên là so ra kém các cường giả Nguyên Phạm Phật Đế, bất quá hắn đã

mang đến cường giả bên trong Tam Giới, nhiều đến hơn hai trăm vạn Thần Ma, lại có Chư Thần chư đế của Tam Giới Huyền Thiên Kim Khuyết hàng lâm, đến đây nghe giảng.

Phàm là Tam Khuyết nói ra một câu, Chư Thần chư đế liền ngay ngắn vui mừng khôn xiết, cường tráng uy danh hắn, cùng kêu lên khen:

- Diệu!

Mà Phật môn cao nhân cùng Tam Khuyết biện pháp, phàm là một câu nói ra miệng, khắp nơi đều là chửi bới.

Cuối cùng nhất Tam Khuyết Đại Phật đại hoạch toàn thắng, Nguyên Phạm Phật Đế cùng Quang Vũ Phật đế cũng không dám cùng hắn biện pháp, chỉ phải lẫn nhau xưng huynh gọi đệ, tán thành địa vị của hắn.

Tam Khuyết Đại Phật rốt cục tại Tu Di sơn lập nền móng, bởi vì pháp lực vô lượng, chiến lực vô biên, lại có sức mạnh hàng phục tà ma ngoại đạo to lớn, được tôn là Tam Đức Phật Tổ.

- Nguyên Phạm sư huynh, hôm nay ngươi biết Đế Huyền này lợi hại a?

Quang Vũ cười lạnh nói:

- Cái thằng này không ra tay thì thôi, vừa ra tay, liền không để cho ngươi đường lui! Ngươi muốn cho Phật hiệu đông truyền, hắn tương kế tựu kế, cho ngươi thu phục thân tín của hắn, vì chính là đem thân tín của mình chọc đi vào. Hơn nữa Tam Khuyết mập mạp chết bầm này quấy phá, chỉ cần hắn giết chết ngươi, liền có thể đem đại tây thiên Phật giới nhét vào dưới hắn thống trị! Hôm nay Tam Khuyết mập mạp đã đến, sư huynh ngươi cũng cách chết không xa.

Nguyên Phạm Phật Đế thở ra thật dài, sắc mặt không hề bận tâm nói:

- Quang Vũ sư huynh cho rằng nên ứng đối Đế Huyền như thế nào?

- Mời ra người có thể đối phó hắn!

Quang Vũ cười nói:

- Thực lực Cực Nhạc lão phật cực kỳ cường đại, là gần tiên cường giả, tồn tại đại thụ còn sót lại của Chư Thiên vạn giới năm ngàn bốn trăm vạn năm qua! Hơn nữa Phật giới lịch đại Phật đế, cùng với Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, đủ để diệt trừ Đế Huyền!

Nguyên Phạm Phật Đế trầm mặc thật lâu, thở dài nói:

- Cứu ra Cực Nhạc lão phật, liền nhất định có thể diệt trừ Đế Huyền?

Quang Vũ mỉm cười nói:

- Cộng thêm một tiên nhân nữa thì sao?

Lần trước Quang Vũ bị Tam Giới Chư Thần chư đế vây quét, cơ hồ chết ở Chư Thiên, may mắn được tồn tại Phật giới Hoàng Đạo Cực Cảnh xuất thủ cứu giúp, mới may mắn còn sống.

Đến bên trong Phật giới, Quang Vũ quy y Phật môn, được tôn là Quang Vũ Phật tổ, cùng Nguyên Phạm Phật Đế bình khởi bình tọa.

- Tiên nhân?

Nguyên Phạm Phật Đế rốt cục động dung, nói khẽ:

- Xin hỏi vị tiên nhân này từ đâu mà đến?

- Địa Ngục.

Quang Vũ mỉm cười, vì mình châm một ly trà thơm, lại cười nói:

- Sư huynh ngươi ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết có mật thám, chắc có nghe nói tin tức, ở bên trong Thiếu Hư đại đế Ma Tiên Điện, bốn thi thể ma tiên bị mất trộm.

Nguyên Phạm Phật Đế gật đầu, nghiêm nghị nói:

- Đúng vậy, tin tức này huyên náo Huyền Thiên Kim Khuyết mọi người đều biết, mặc dù không có phật giới mật thám, cũng không thể gạt được ta.

Quang Vũ lướt qua trà thơm, cười nói:

- Bốn thi thể ma tiên này, nếu như huyết tế ba tôn, còn lại một thi thể ma tiên với tư cách phân thân, dung nạp pháp lực của Tiên Giới đại nhân vật, như vậy sư huynh cảm thấy chiến lực của phân thân Tiên Giới đại nhân vật, so với tiên nhân như thế nào?

Nguyên Phạm Phật Đế ngược lại rút một ngụm hơi lạnh, trầm ngâm nói:

- Nếu tăng thêm một tiên nhân như vậy, hoàn toàn chính xác có thể tru sát Đế Huyền. Đế Huyền đến đỡ Tam Đức Phật Tổ, ý đồ đoạt đại tây thiên Phật giới ta, khống chế Phật giới, thiên lý không dung, nên có kiếp số vẫn lạc. Cũng thế, Quang Vũ sư huynh theo ta tiến vào Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, cùng một chỗ khuyên bảo lịch đại Phật đế, cứu vớt Cực Nhạc lão phật!

Huyền Thiên Kim Khuyết, Giang Nam cùng Chư Thần chư đế xếp đặt tiệc mừng, chúc mừng Phật giới nhét vào Tam Giới quản chế, tiệc ăn mừng qua đi, cũng không lâu lắm Thiên Nhãn Thần Quân chứng đế, Tương Ngạn, Lưu Ly Thần Quân cũng cách đế cảnh không xa. Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng các trẻ tuổi cường giả cũng bước vào Thần Quân cảnh giới.

Đại lãng đào sa, trải qua cuộc chiến hai đại vũ trụ dung hợp, nhất định có rất nhiều tài tuấn trổ hết tài năng, vì Tam Giới mang đến một thịnh thế trước nay chưa có, hiện lên rất nhiều Thần Đế, ánh sáng đời sau!

- Bệ hạ, địa ngục chư hoàng ngoại trừ Ly Sửu cùng số ít người ra, đối với Tam Giới cũng không có bao nhiêu cảm giác nhận đồng. Những người này mang nhị tâm, tương lai sớm muộn sẽ chọc ra đại náo động.

Thi Hiên Vi nâng cao bụng phình, hành động có chút không tiện, hướng Giang Nam nói:

- Tuy Bệ hạ nhiều lần gõ, nhiều lần buông tha bọn hắn, nhưng những người này cuối cùng là mối họa. Ma Tiên Điện ma tiên thi thể mất trộm, Quang Vũ bị Phật giới cứu đi, Đông Lai Phật tổ truyền pháp, Hậu Thổ Phảng liên lạc Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền. Liền có thể thấy được những người này mưu đồ không nhỏ. Hôm nay bệ hạ lại để cho Tam Đức Phật Tổ tiến về đại tây thiên Phật giới, chỉ sợ những người này sẽ ngồi không yên.

- Ta biết rõ.

Giang Nam cười nói:

- Ta để cho Tam Khuyết đi Phật giới, là muốn ép bọn hắn ngồi không yên. Bọn hắn chủ động nhảy ra, ta mới biết rõ cái nào là trung, cái nào là gian, mới có thể cùng nhau diệt trừ. Hôm nay chư thần hoàng hôn kiếp đã sắp tới, phải trước diệt trừ người cùng ta đối nghịch, mới có thể an tâm đối phó Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp. Nương nương, chúng ta cùng đi xem xem. Hậu Thổ Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương, vì lôi kéo ta, ban thưởng xuống bảo bối gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1870: Tiên Nhân Lạc Ấn. (2)

Thi Hiên Vi hé miệng cười nói:

- Hai vị Tiên Vương này ngược lại là đại thủ bút, ở bên trong đồ vật ban thưởng, có không ít vật hi hãn. Lúc trước bọn hắn thường xuyên hàng chỉ, mệnh bệ hạ làm việc cho bọn hắn. Bệ hạ không có mặt, thiếp thân tiến về tế đàn tiếp chỉ. Hai vị Tiên Vương này đều là ân cần phân phó, âm thầm uy hiếp, nhưng lại ngay cả cọng lông cũng không chịu rút ra một căn. Vì vậy thiếp thân liền cố ý lạnh nhạt Hậu Thổ Tiên Vương, đối với nàng khúm núm, nhưng lại có chút không đếm xỉa tới. Hậu Thổ Tiên Vương nóng nảy, cho rằng Tử Tiêu Tiên Vương âm thầm ban cho bệ hạ chỗ tốt, lôi kéo bệ hạ đi, lúc này nàng mới cam lòng chảy máu, ban cho bệ hạ một hồ lô tiên khí.

Giang Nam ngạc nhiên, Thi Hiên Vi tiếp tục cười nói:

- Sự tình Hậu Thổ Tiên Vương ban thưởng tiên khí, tự nhiên không thể gạt được Tử Tiêu Tiên Vương, không bao lâu Tử Tiêu Tiên Vương hàng chỉ, thám thính thân ý của thiếp. Thiếp thân cố ý lọt ý, để cho hắn xác định chuyện này. Tử Tiêu Tiên Vương cũng gấp, ban cho bệ hạ một đạo tiên đạo nguyên vẹn, nghe nói là Tiên Vương cấp tiên đạo. Sau đó liền náo nhiệt, Hậu Thổ Tiên Vương cũng ban thưởng tiên đạo, hơn nữa là hai đạo.

Giang Nam cười nói:

- Những này đều là ơn huệ nhỏ.

Hai vợ chồng cất bước đi về hướng Thiên Di Điện, Thi Hiên Vi nói:

- Bất quá hai vị Tiên Vương này đấu khí, đấu nghiện rồi, luôn luôn liền có ban thưởng truyền thừa. Trước đó không lâu đã tiễn đưa tiên khí hạ giới rồi, Hậu Thổ Tiên Vương cho bốn kiện tiên khí, Tử Tiêu Tiên Vương cho năm kiện, Hậu Thổ Tiên Vương lại đưa tiễn một quả tiên trứng, nói trong đó thai

nghén tiên thú, thành Trấn Giới tiên thú cho Tam Giới ta, sau khi thành niên không kém hơn tiên nhân, hơn nữa trường sinh bất tử, vĩnh viễn thủ hộ Tam Giới!

- Chín đại tiên khí? Trấn Giới tiên thú?

Giang Nam líu lưỡi không thôi, cười nói:

- Ngươi học xấu rồi, ngay cả hai vị Tiên Vương ngươi cũng dám đùa nghịch tâm cơ.

- Những bảo vật này, đối với hai vị Tiên Vương mà nói chỉ là chín trâu mất sợi lông, bọn hắn há sẽ để ý?

Thi Hiên Vi cười nói.

Hai vợ chồng tiến vào Thiên Di Điện, Thiên Di Điện chính là bảo khố của Huyền Thiên Kim Khuyết, Thiên đình trọng bảo cùng các loại thần tài thần liệu, pháp bảo đều giấu ở chỗ này, trong đó có trên dưới một trăm kho võ bị, nội tàng các loại pháp bảo, nhiều đến hơn trăm triệu kiện.

Những pháp bảo này phần lớn là bản chuẩn pháp bảo, chủ yếu là với tư cách tiếp tế chiến tranh, trong đại chiến đấu, pháp bảo hao tổn quá lớn, ví dụ như Trung Thiên đại chiến, tổn hại pháp bảo liền nhiều đến mấy ngàn vạn, không có hậu thuẫn cường đại, căn bản đánh không dậy nổi quy mô chiến dịch bực này!

Tài nguyên kho thêm nữa, nội tàng thần tài thần liệu, cùng với linh thạch linh dịch….

Trong kho trọng binh sưu tầm chính là pháp bảo uy năng kinh người rồi.

Mà bảo vật trọng yếu nhất, thì giấu ở trong Thiên Uy kho, bảo vật trong này vô luận xuất ra một kiện gì, đều đủ để cho Thần Đế thậm chí Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả động dung, trong đó thậm chí còn có trọng khí của Huyền Thiên Kim Khuyết, hơn mười vạn tám nghìn mặt luyện thiên đại kỳ,

mỗi một mặt đại kỳ đều là Đế cấp thần binh!

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi đi vào Thiên Uy kho, rốt cục chứng kiến chín kiện tiên khí kia, còn có tiên trứng, cùng với từng đạo tiên đạo!

Chín kiện tiên khí kia uy năng khủng bố kinh người, bản thân hình thành nguyên một đám thế giới, tiên khí là được tọa lạc ở bên trong chút ít thế giới kia, tiên uy mạnh, thậm chí để cho Giang Nam cũng cảm giác được từng đợt tim đập nhanh!

Chín đại tiên khí nguyên vẹn!

Trong đó có một bộ tiên y, phủ thêm tiên y, liền có thể có được sức mạnh to lớn của một cái thế giới, giơ tay nhấc chân, thế giới chi lực bộc phát, có thể nghĩ chiến lực là kinh người như thế nào?

Nếu phủ thêm tiên y này, lấy thêm một thanh đại chùy khác, là tập hợp được hai Đại Thế Giới chi lực!

Cái này còn là dưới tình huống không có tế lên uy năng của tiên y cùng tiên chùy, nếu thúc dục uy năng hai đại tiên khí này, chiến lực sẽ càng thêm kinh người!

Khiến người chú mục nhất ngược lại là một cuốn quần tiên đồ, trong tiên đồ này chính là một tòa trận pháp cực kỳ kinh người, dung nạp vô số Thần Ma, thậm chí Thần Đế Thần Hoàng, đem pháp lực chiến lực của tất cả mọi người tụ tập chung một chỗ, hóa thành 365 tôn tiên nhân hư ảnh, phát động công kích kinh thiên động địa!

- Cuốn quần tiên đồ này, có thể làm Trấn Thiên chi bảo của Huyền Thiên Kim Khuyết.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Chư Thần chư đế Thiên đình ra tiến vào bên trong cuốn tiên đồ này, ngay cả cường giả gần tiên cũng có thể đơn giản đuổi giết! Bất quá, trong

này cũng tích chứa hung hiểm thật lớn, dễ dàng bị người chế trụ. . .

Thi Hiên Vi minh bạch ý của hắn nói:

- Chín kiện pháp bảo này đều là bảo vật hai đại Tiên Vương ban thưởng, tuy không phải hai vị Tiên Vương tự tay luyện, nhưng dù sao cũng là thượng giới tiên nhân pháp bảo. Nếu chúng ta làm không vừa ý hai vị Tiên Vương, chín kiện pháp bảo này không chỉ không là lợi khí công kích của chúng ta, ngược lại sẽ thành bùa đòi mạng chúng ta. Thượng giới tiên nhân thúc dục chín đại tiên khí, sẽ đem chúng ta tru sát!

- Chúng ta muốn mọi việc đều thuận lợi, đồng thời nịnh nọt hai Tiên Vương, cơ hồ không có khả năng.

Giang Nam trong mắt tinh quang chớp động nói:

- Chín trọng bảo này, nhất định phải xóa đi thượng giới tiên nhân lạc ấn, mới có thể yên tâm sử dụng.

- Xóa đi tiên nhân lạc ấn?

Thi Hiên Vi lại càng hoảng sợ, cau mày nói:

- Bệ hạ, ngươi có thực lực này?

- Tiên nhân lạc ấn bình thường, ta ngược lại có thể xóa đi, chẳng qua nếu như là cường giả tầng thứ càng cao, ta liền vô lực làm được rồi.

Giang Nam nhìn về phía khỏa tiên trứng kia, chỉ thấy bên trong tiên trứng có sinh linh khủng bố đang thai nghén, tự nhiên hấp thu Thiên Địa linh khí, thậm chí khỏa tiên trứng này còn có thể từ Tiên Giới trộm lấy tiên khí!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến bên trong tiên trứng có phù văn kỳ dị, tạo thành từng tòa tiên cấp trận pháp, những phù văn này có chút là sinh mệnh bên trong trứng tự nhiên sinh ra tiên đạo phù văn. Nhưng có chút là con người luyện nhập bên trong tiên trứng, ý đồ khống chế tiên thú

còn chưa xuất thế bên trong trứng!

- Hậu Thổ Tiên Vương chuẩn bị ở sau. . .

Giang Nam thở dài nói:

- Cái tiên trứng này so với tiên khí còn muốn nguy hiểm, nếu ấp trứng đi ra, sẽ trở thành một cái tai mắt cùng tay chân đắc lực của Hậu Thổ Tiên Vương tại Tam Giới ta.

Hắn lại nhìn về phía Hậu Thổ Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương ban thưởng từng đạo tiên đạo, những tiên đạo này bao quát đạo cùng lý vô cùng phức tạp, tiên đạo phát quang, bên trong tiên quang có thế giới chửa sinh, trong đó rõ ràng bao quát Thiên Đạo nguyên vẹn!

- Bao quát Thiên Đạo nguyên vẹn, hai vị Tiên Vương ban thưởng tiên đạo quả nhiên bất phàm!

Giang Nam động dung, hắn cũng luyện thành qua chín đại tiên đạo, thậm chí còn xem qua tiên đạo của Thiếu Hư, Nhậm Tiên Thiên, cùng với rất nhiều cường giả gần tiên, bất quá những người này kể cả chính hắn, luyện thành tiên đạo đều không thể bao quát Thiên Đạo nguyên vẹn!

Chương 1871: Đạo Trung Thế Giới. (1)

Bao quát Thiên Đạo nguyên vẹn, liền có thể dùng tiên đạo đến tạo nên một thế giới nguyên vẹn!

Đây cũng là nguyên nhân Giang Nam mở Đại La Thiên, nhưng lưu lại rất nhiều khuyết điểm, không có thể đem Đại La Thiên mở đi ra nguyên vẹn!

- Nếu ta có thể tìm hiểu ra những tiên đạo này ảo diệu, liền có thể đem Đại La Thiên triệt để mở ra, từ đó đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của ta giải phóng!

Đại La Thiên cũng không hoàn chỉnh, bởi vậy Giang Nam không thể không đem chính mình Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tế lên, dùng để chèo chống Đại La Thiên, nếu là lấy đi Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Đại La Thiên sẽ gặp quay về Hỗn Độn Hồng Mông!

Nếu tìm hiểu thấu triệt những tiên đạo này, bổ toàn bộ Đại La Thiên thiếu thốn một khâu, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm liền có thể lấy đi, để cho thực lực của hắn trở nên càng cường đại hơn!

- Bên trong tiên đạo Hậu Thổ Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương ban thưởng, cũng có lạc ấn của mình.

Giang Nam xem xét một phen, cười lạnh không thôi, ngoại trừ tiên đạo, tiên khí, tiên noãn ra, còn có Hậu Thổ Tiên Vương ban thưởng một hồ lô tiên khí, Giang Nam mở hồ lô ra, chỉ thấy tiên khí trong hồ lô như là một mảnh Linh Hải, dồi dào đến cực điểm, thậm chí đủ để cho một người tu thành tiên nhân!

- Trong Tiên khí không có động tay chân, bất quá trong hồ lô này lại có Hậu Thổ Tiên Vương lạc ấn. Hai vị Tiên Vương này mượn cơ hội ban bảo, rõ ràng là muốn đem ta khống chế đến sít sao, để cho ta không cách nào

nhảy ra bọn hắn khống chế! Bọn hắn cho ta táo ngọt, ở bên trong táo ngọt hạ độc, chỉ có bọn hắn có giải dược.

Thi Hiên Vi đang có thai, ở chỗ này còn cần chống cự tiên bảo tản mát ra tiên uy, có chút hao tổn tinh thần, tinh thần không phấn chấn.

Giang Nam cười nói:

- Nàng trở về dưỡng thân thể, ta đến xử lý những tiên bảo này.

Thi Hiên Vi sầu muộn nói:

- Bệ hạ, nếu ngươi cưỡng ép xóa đi lạc ấn bên trong tiên bảo, chỉ sợ hai vị Tiên Vương sẽ tức giận, ai có thể chịu đựng được bọn hắn chi nộ?

- Yên tâm, ta có chừng mực.

Giang Nam cười đem nàng tống xuất Thiên Di Điện, lập tức ngồi xuống, nghiên cứu vài đạo tiên đạo kia.

- Muốn khống chế ta? Không dễ dàng như vậy!

- Đợi ta bổ toàn bộ Đại La Thiên, thu hồi Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, ngược lại muốn nhìn những tiên nhân lạc ấn này mạnh bao nhiêu!

Đại tây thiên Phật giới Tu Di sơn, một mặt tiên kính bay lên trời, nhô lên cao chiếu rọi, bỗng nhiên ở giữa hóa thành một đạo kính quang, biến mất trong vũ trụ màng thai tương liên Tam Giới!

- Ồ?

Thiên Nhãn Thần Đế giám sát Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, trong thoáng chốc phảng phất chứng kiến trong đốc thiên nghi có một đạo tiên quang trôi qua, lúc đi xem, lại cái gì cũng không có phát hiện.

- Chẳng lẽ ta bị hoa mắt?

Thiên Nhãn Thần Đế suất lĩnh Chư Thần dưới trướng toàn diện thúc dục Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, từng mặt kính thể cực lớn nổi giữa không trung, đem Tam Giới tất cả nơi hẻo lánh chiếu rọi trong kính, nhiều lần kiểm tra, lại không có phát hiện dị trạng.

Thiên Nhãn Thần Đế chỉ phải thôi, thầm nghĩ:

- Đoán chừng là ta bị hoa mắt, vẫn là không đi phiền nhiễu bệ hạ.

Cực Nhạc đại thế giới, Cực Nhạc Thiên Quốc.

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính chiếu rọi phiến Thiên quốc thế giới mà Cực Nhạc lão tổ mở này, trong kính, Quang Vũ Phật tổ, Nguyên Phạm Phật Đế, Bảo Nhật Vương Phật Tổ... nhiều đến mười vị cường giả gần tiên sừng sững trong không gian kính.

- Cực Nhạc lão phật, ngươi có bằng lòng quy y đại tây thiên ta hay không?

Nguyên Phạm Phật Đế mở miệng quát.

Rầm Ào Ào!

Phía trước Phật cốt chi hải bắt đầu khởi động, một bạch cốt đại phật vô cùng to lớn cao ngạo từ trong Phật cốt chi hải hiện ra, trong mắt có thần hỏa nhảy động, ha ha cười nói:

- Đại Thừa Phật môn Tiểu Thừa Phật môn, vốn là một nhà, lão Phật vốn là người trong Phật môn, mặc dù tại Chư Thiên vạn giới, nhưng tâm hướng đại tây thiên, đã sớm quy y. Hôm nay chư vị sư huynh cứu được lão Phật, sau này là Tiểu thừa Đại Thừa đưa về một môn.

- Thiện tai thiện tai!

Ở bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Nguyên Phạm Phật Đế, Quang Vũ Phật tổ chư Phật cùng kêu lên tán thưởng, hợp lực tế lên Sóc Nguyệt Hồi

Thiên Kính, chỉ thấy mặt tiên kính này uy năng tách ra, kính quang càng ngày càng mạnh!

Cái kính quang này chính là tiên quang, chỗ chiếu rọi, lại để cho Cực Nhạc Thiên Quốc như là tiên cảnh, thậm chí ảnh hưởng đến Trụ Quang trôi qua, để cho Trụ Quang trôi qua dần dần nhanh hơn!

- Cực lạc sư huynh, thọ nguyên của ngươi có thể chịu đựng được năm ngàn bốn trăm vạn năm trôi qua hay không?

Bảo Nhật Vương Phật Tổ đột nhiên hỏi.

- Chư vị sư huynh yên tâm!

Bạch cốt đại phật kia thanh âm chấn động, ở trong Cực Nhạc Thiên Quốc qua lại chấn nổ, lộ ra vui mừng vạn phần nói:

- Ta dĩ nhiên đạt tới bán tiên chi cảnh, mở thế giới, đem một thân tu vi ký thác bên trong Cực Nhạc Thiên Quốc, thần tính cũng tự ký thác Thiên quốc, Thiên quốc bất diệt, ta tự bất diệt. Chư vị sư huynh chỉ để ý buông tay làm!

Nguyên Phạm Phật Đế cùng Phật giới lịch đại cường giả nghe vậy, lập tức toàn diện thúc dục Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Trụ Quang trong Cực Nhạc Thiên Quốc phi tốc trôi qua, ngoại giới một ngày, chỗ kính quang chiếu qua là tám trăm năm thời gian!

Mặt Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính này chính là Phật giới Thanh Hoa Phật Đế lưu lại dị bảo, Thanh Hoa Thiên Cung bên trong Thiên Cung tám cảnh là hắn mở, chủ chưởng từ bi.

Thanh Hoa Phật Đế chính là Phật giới đệ nhất vị chứng đế, đệ nhất vị phi tiên, hắn tiến vào Tiên Giới, giờ phút này đã là Thanh Hoa Tiên Vương!

Thời gian cực nhanh, thời gian dần trôi qua, chỉ thấy trong Cực Nhạc Thiên Quốc các đại phật Phật cốt mục nát, thượng diện che kín dấu vết thời gian ăn mòn, đã qua không biết bao lâu, các Phật cốt toái đi, hóa thành hạt

bụi. Lại sau một lúc lâu, tất cả đại phật thi cốt bên trong Cực Nhạc Thiên Quốc nát bấy, không còn một mảnh!

Những đại phật này khi còn sống đều là thần linh, có chút Phật Đà tu vi thậm chí đã đạt tới Thần Quân cảnh giới, thi cốt đơn giản sẽ không mục nát, nhưng mà ở Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính ảnh hưởng xuống, mấy ngàn vạn năm thời gian đi qua, thậm chí ngay cả Thần Quân thi cốt cũng sẽ ăn mòn, hóa thành hạt bụi!

Duy nhất không thay đổi, là tôn bạch cốt đại phật kia, như trước đứng ở bên trong hạt bụi, trên cốt cách che kín các loại phù văn, thỉnh thoảng lập loè từng đạo Thần Quang!

Ngoại giới đã qua hơn nửa năm thời gian, rốt cục, tiên đạo xiềng xích khóa lại vị bạch cốt đại phật này bắt đầu thư giãn, đột nhiên, vô số tiên đạo xiềng xích sụp đổ, hóa thành vô số tiên đạo phù văn phần phật bay ra, ở giữa không trung hóa thành một ngụm Tạo Hóa tiên đỉnh hư ảnh, trong tiên đỉnh truyền đến một thanh âm lạnh nhạt:

- Tuy là mưu lợi, nhưng coi như ngươi thoát kiếp rồi.

Tạo Hóa tiên đỉnh đột nhiên chấn động, phá vỡ Cực Nhạc Thiên Quốc cùng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, biến mất không thấy gì nữa.

- Ha ha ha ha!

Bạch cốt đại phật đột nhiên cất tiếng cười to, thanh âm già nua vô cùng, trường thanh cười nói:

- Thoát kiếp, thoát kiếp... Bị trấn áp lâu như vậy, hôm nay rốt cục có thể lại lần nữa thu hoạch tự do!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1872: Đạo Trung Thế Giới. (2)

Khí tức vô cùng cuồng bạo từ trên người hắn phóng lên trời, cho người cảm giác vô cùng bá đạo, trong lúc đó lại trở nên công chính tường hòa, rộng hậu giống như Thiên Địa, tràn ngập từ bi chi khí trách trời thương dân!

Nguyên Phạm Phật Đế cùng bọn người Quang Vũ Phật tổ nhao nhao đi ra Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, hướng bạch cốt đại phật kia lễ kính.

- Cực Lạc sư huynh, để cho ta nhìn ngươi đến cùng có bao nhiêu thực lực!

Sau lưng Bảo Nhật Vương Phật Tổ một vòng bảo nhật bay lên không, đột nhiên một chưởng hướng tôn bạch cốt đại phật kia đập đi, một chưởng này hắn thình lình vận dụng toàn lực, hắn chính là tồn tại gần tiên, tu vi thực lực mạnh đủ để trấn áp một thời đại, một chưởng này thậm chí ngay cả Cực Nhạc Thiên Quốc cũng có chút khó có thể thừa nhận!

Oanh...

Cực Nhạc lão phật một quyền oanh ra, Bảo Nhật Vương Phật Tổ kêu rên một tiếng, ngã xuống bay ra, đột nhiên lại có Dược Sư Vương Phật tổ hướng Cực Nhạc lão phật ngang nhiên ra tay, hư không sinh hoa, có một phen ảo diệu khác.

Cực Nhạc lão phật niệm một tiếng từ bi, tùy ý Dược Sư Vương công kích rơi ở trên người mình, Dược Sư Vương Phật tổ lập tức cảm thấy bàn tay của mình như là bổ vào phía trên một kiện tiên khí, chấn đến cánh tay run lên!

Lại có hai đại tây thiên Phật tổ ra tay, ngay ngắn hướng Cực Nhạc lão phật công tới!

Cực Nhạc lão phật cười ha ha, đánh lui hai Phật tổ, chư Phật ngay ngắn hợp thành chữ thập, tán thán nói:

- Cực Lạc sư huynh thân thể vô cùng, hoàn toàn chính xác có thủ đoạn hàng ma.

Cực Nhạc lão phật hoàn lễ, cười nói:

- Đế Huyền so với ta như thế nào?

Chư Phật hai mặt nhìn nhau, Nguyên Phạm Phật Đế ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Thực lực Đế Huyền đã cùng tiên nhân không xê xích bao nhiêu, chỉ sợ so với sư huynh còn muốn hơn một bậc.

Bảo Nhật Vương Phật Tổ thở dài nói:

- Ta tiếp hắn một chưởng, kết quả vẫn bị hắn trọng thương.

Cực Nhạc lão phật động dung, nhìn về phía Quang Vũ, Quang Vũ nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Đế Huyền ưng thuận mạnh lão Phật một phần.

Cực Nhạc lão phật hoảng sợ nói:

- Chưa từng nghĩ tiểu bối lúc trước hạo kiếp, rõ ràng đã đến loại trình độ này. Hồ Thiên đạo huynh thật sự là ánh mắt tốt, thu hai đệ tử giỏi, mà ngay cả hắn dưỡng hồ ly, hôm nay cũng là tiên nhân.

- Đế Huyền ngang ngược càn rỡ, đến đỡ một Phật Đà tên là Tam Đức, muốn diệt Phật giới đạo thống.

Bảo Nhật Vương Phật Tổ nói:

- Nếu lại không đối phó hắn, tương lai khó đối phó hơn! Người này vẫn là Thần Đế cảnh giới, còn có thể tăng lên, nếu hắn đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, chỉ sợ ngoại trừ tiên nhân hạ giới, hắn liền không người có thể áp chế rồi!

- Hôm nay Cực Lạc sư huynh đã xuất hiện, như vậy ngày tốt lành của Đế Huyền liền chấm dứt.

Quang Vũ Phật tổ ánh mắt chớp động, cười nói:

- Vì ổn thỏa để đạt được mục đích, chúng ta còn cần hậu viện cường đại khác, mới có thể triệt để diệt trừ Đế Huyền. Nếu không bị hắn đào thoát, lúc hắn ngóc đầu trở lại, chúng ta đều sẽ chết oan chết uổng!

Nguyên Phạm Phật Đế gật đầu nói:

- Cần liên lạc Địa Ngục chư hoàng, liên thủ triệu hoán đại nhân vật Địa Ngục trong tiên giới kia, Tiên cung Thái Tử.

- Ở bên trong Địa ngục chư hoàng, có không ít người không phục Đế Huyền, hết thảy kéo ra, hơn nữa Tiên cung Thái Tử, đủ để diệt trừ Đế Huyền!

- Chư vị tiến vào Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, chúng ta đi tìm Hậu Thổ Phảng, để cho hắn liên hệ địa ngục chư hoàng!

Trong Địa Ngục minh hải, bên cạnh một tòa tế đàn, các Địa Ngục Ma Hoàng sừng sững, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính treo cao, chư Phật quay chung quanh tế đàn đứng thẳng, chỉ thấy Hậu Thổ Phảng lấy ra một tiên thi, trong đó một tiên thi cường đại nhất đặt ở trung ương tế đàn, ba tôn khác thì đứng ở một bên.

- Chư vị, cùng ta liên thủ huyết tế ba thi thể ma tiên, triệu hoán lão tổ Hậu Thổ thế gia hàng lâm!

Hậu Thổ Phảng nghiêm nghị quát:

- Chỉ cần lão tổ hàng lâm, luyện thành phân thân, liền một lần hành động sát nhập Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, diệt trừ Đế Huyền, đoạt được Thiên Địa chính thống! Cái Tam Giới này, địa ngục chư hoàng ta nguyện cùng Phật giới chia đều!

- Tốt!

Chư Phật chư hoàng ngay ngắn hét lớn, vô số Hoàng Đạo bay lên trời, xoáy lên ba thi thể ma tiên kia, phát động huyết tế!

Mà vào lúc này, Giang Nam ở trong Thiên Di Điện bế quan, Nguyên Thủy đại đạo bay ra, chiếm đoạt Bất Không đại đạo, uy năng dần dần tăng cường, dần dần ảnh hưởng thời gian trong Thiên Di Điện, thời gian bất tri bất giác gia tốc, ngoại giới qua một ngày, trong Thiên Di Điện dĩ nhiên là trăm ngày thời gian đi qua!

Cải biến tốc độ chảy thời gian, dĩ nhiên là thủ đoạn giống như tiên nhân, lúc trước Giang Nam có thể định trụ thời gian, mà bây giờ hắn dĩ nhiên có thể cho thời gian gia tốc, đạt tới một loại cảnh giới không thể tưởng tượng nổi!

Giang Nam một mực nghiên cứu Hậu Thổ Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương ban thưởng tiên đạo, lĩnh ngộ Thiên Địa nguyên vẹn dung nạp trong đó, khống chế Thiên Đạo bí mật, thời gian dần trôi qua, bên trong Nguyên Thủy đại đạo của hắn, đạo Thiên Đạo nguyên vẹn thứ hai tự động diễn sinh.

Hắn vốn là dùng Thiên Đạo của mình bổ toàn bộ Tam Giới Thiên Đạo, đã luyện thành một đạo, hôm nay mới xem như luyện thành đạo thứ hai, chỉ là Nguyên Thủy đại đạo của hắn chất chứa Thiên Đạo vẫn là quá ít, xa xa không có đạt tới trình độ có thể chống đỡ đạo trung thế giới.

Hắn nghiên cứu Thiên Đạo bên trong tiên đạo của hai Tiên Vương, lại đưa tay một gẩy, đỉnh Thiên Di Điện phảng phất không tồn tại, hiện ra Tam Giới thiên đạo chí bảo Thiên Tán Hoa Cái, để cho hắn có thể nghiên cứu Thiên Tán Hoa Cái.

Đạo Thiên Đạo thứ ba bất tri bất giác xuất hiện ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo, sau đó là đạo thứ tư, đệ ngũ đạo...

Bất tri bất giác, ngoại giới đã qua nửa năm, mà trong Thiên Di Điện cũng đã có hơn năm mươi năm đi qua!

Mà ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam, dần dần hiện ra một thế giới nguyên vẹn, 50 đạo Thiên Đạo như cái dù, chống đỡ thanh thiên, để cho Thiên Địa không cách nào tương dung, mà ở trong tòa thế giới này, có hàng tỉ vạn sinh linh phồn diễn sinh sống, những sinh linh này chính là Thiên Địa đại đạo biến thành, phảng phất sinh mệnh chính thức, mà tòa thế giới này cũng giống như thế giới chính thức!

Hô...

Giang Nam thật dài nhổ ra một ngụm trọc khí, khí tức chấn động, Nguyên Thủy đại đạo bay ra Thiên Di Điện, bay đến trên không Huyền Thiên Kim Khuyết, đột nhiên oanh một tiếng nổ tung, hóa thành nước lũ, đem Đại La Thiên bao phủ, xuyên vào hư không Đại La Thiên, xuyên vào vô số ngôi sao, xuyên vào đại lục biển cả cỏ cây sinh linh!

Đại La Thiên kịch liệt chấn động, đột nhiên 50 đạo Thiên Đạo hiện ra, ở bên ngoài Đại La Thiên xuất hiện một đạo thời không hàng rào, cùng ngoại giới cách ly!

Tự thành thế giới!

Hôm nay Đại La Thiên, rốt cục triệt để hóa thành thế giới chính thức, tự thành thế giới!

Ở bên trong Đại La Thiên, vô số Thần Ma cùng sinh linh chấn động, nhao nhao xem xét, không rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1873: Lòng Muông Dạ Thú. (1)

Đột nhiên, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm vốn là chèo chống Đại La Thiên Tam Giới kia chấn động, kịch liệt thu nhỏ lại, sau đó hóa thành một đạo tiên quang bay vào Huyền Thiên Kim Khuyết, biến mất không thấy gì nữa.

Ông...

Trong Thiên Di Điện, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay tới, rơi vào sau đầu Giang Nam, Giang Nam tế lên Hậu Thổ Tiên Vương ban thưởng hồ lô, chỉ thấy vô cùng tiên khí cuồn cuộn tuôn ra, hướng trong miệng hắn rơi đi, phi tốc hóa thành tu vi của hắn, đền bù hắn trọng luyện Đại La Thiên tiêu hao tu vi!

Rất nhanh, hắn liền trở lại cảnh giới đỉnh phong, rút kiếm hướng kiện tiên y kia đi đến.

- Tiên Giới đạo hữu, xin lỗi rồi. Huyền Thiên giáo chủ, cũng không phải người thích bị chế trụ!

- Luyện Thiên đại trận, che giấu Thiên Cơ!

Giang Nam quát lên, chỉ thấy trong Thiên Di Điện, mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ chấn động, hóa thành một tòa đại trận, đem Thiên Di Điện bao phủ, giấu kín Thiên Cơ, ngăn cách những tiên khí này cùng chủ nhân ở Tiên Giới cảm ứng.

- Chín đại tiên khí, phải xóa đi nguyên chủ nhân lạc ấn, bất quá nếu kinh động Tiên Giới tiên nhân, bị bọn hắn biết rõ ta ý đồ xóa đi lạc ấn của bọn hắn, như vậy ta cùng Huyền Thiên Kim Khuyết liền nguy hiểm! Luyện Thiên đại trận giấu kín Thiên Cơ, ngăn cách bọn họ cùng tiên khí cảm ứng, liền đủ để kéo dài một thời gian ngắn, để cho ta có thể thong dong đem lạc

ấn của chín đại tiên khí lau đi.

Tập Tiên Y kia bay phất phới, như là một mặt đại màn mở ra, Giang Nam thoáng thúc dục cái Tập Tiên Y này, đột nhiên thân hình lóe lên, hóa thành một đạo tiên quang, thẳng tiến vào không gian bên trong Tập Tiên Y kia.

- Lau đi chín đại tiên khí lạc ấn, bọn hắn muốn giết chết ta cũng không làm sao được, trừ khi tự mình hạ giới! Ồ...

Giang Nam ngẩng đầu, dò xét thế giới bên trong cái tiên khí này, đột nhiên thân hình chấn động, thất thanh nói:

- Đạo thân!

Ở trước mặt hắn, tiên y nội hàm thế giới, rộng lớn bát ngát, trận pháp vô cùng phức tạp cộng đồng xây dựng, tinh diệu vô cùng, nhưng mà thế giới này lại không phải không, ngược lại sinh tồn rất nhiều sinh linh, tại đây non xanh nước biếc, có trùng cá chim thú, Long Phượng Kỳ Lân, thậm chí còn có Thần Ma sinh hoạt ở trong đó!

Xa xa, còn có Thần Điện, Thần cung trùng trùng điệp điệp, thậm chí còn có một tòa Tiên cung!

Bất quá đây hết thảy, đều là đại đạo biến thành, vô luận là bầu trời hay là đại địa, vô luận núi xanh hay là nước chảy, vô luận Thần Long hay loài bò sát, đều là đại đạo hóa thành hình thái.

Đây cũng không phải là địa phương để cho Giang Nam giật mình, để cho hắn giật mình là ở bên trong tòa Tiên cung kia, một tiên nhân ngồi ở đó, thần thánh nghiêm túc!

Đây là đạo thân của vị tiên nhân luyện chế tiên y này!

Phân thân là từ bản thể phân ra, có máu tươi biến thành, có sợi tóc biến thành, cũng có pháp lực biến thành.

Pháp lực biến thành phân thân cùng những vật khác tương dung, liền được xưng là pháp thân, tuy pháp thân có được chiến lực vô biên, nhưng có hạn chế thật lớn, pháp thân hao hết sạch năng lượng sẽ tiêu tán.

Mà đạo thân so với pháp thân thì cao hơn một bậc, chính là đại đạo cao độ ngưng kết mà thành phân thân, có thể tu luyện, thậm chí bảo lưu lại một bộ phận thần trí của chủ nhân!

Đây là vị tiên nhân luyện chế tiên y kia, dùng tiên đạo bản thân ngưng tụ thành đạo thân, tiên đạo phân thân!

Tiên nhân luyện chế tiên khí, vậy mà dùng đạo thân khắc ở bên trong tiên khí, khó trách tiên khí có thể hằng cổ trường tồn, uy lực cường đại như thế!

Giang Nam vốn cho rằng trong những tiên khí này chỉ là lạc ấn bình thường, không nghĩ tới lại có thể là tiên nhân đạo thân loại lạc ấn cường đại này, để cho hắn ẩn ẩn cảm giác được có vài phần khó giải quyết.

- Tiên nhân đạo thân, thực lực cực kỳ cường đại, có được sáu bảy thành chiến lực của tiên nhân, nếu như không cách nào xóa đi đạo thân, chỉ sợ ta cũng phải chết ở dưới đạo thân công kích!

Hắn cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm thật chặt, thầm nghĩ trong lòng.

- Đế Huyền, ngươi làm càn.

Ở bên trong Tiên cung, tôn tiên nhân kia mở mắt, không giận tự uy, thanh âm chấn động phiến thiên địa này:

- Ngươi tiến vào nơi đây, chẳng lẽ là muốn thí tiên đoạt bảo hay sao? Ta ban cho ngươi tiên gia chi bảo của ta, giúp ngươi vượt qua chư thần hoàng hôn kiếp, đánh chết Đại Ma Đầu, chưa từng nghĩ ngươi cư nhiên lòng muông dạ thú như thế!

Ở bên trong phiến thiên địa này, vô số Thần Ma ngay ngắn gầm lên:

- Lòng muông dạ thú!

Tiếng gầm cuồn cuộn chấn động thiên địa, Giang Nam lập tức cảm giác được mình bị phiến thiên địa này cô lập, rốt cuộc không cách nào từ trong phiến thiên địa này mượn tới bất luận năng lượng gì!

Thế giới bên trong Tiên y cô lập hắn, che đậy hết thảy thần thông, đại đạo, pháp bảo, để cho đại đạo, Thiên Đạo mất đi cảm ứng, thần thông, pháp bảo không có bất kỳ uy năng!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, phát giác được Nguyên Thủy đại đạo cùng Bất Không đại đạo vẫn còn vận chuyển, biết rõ đạo thân vị tiên nhân này tuy có thể che đậy hết thảy đại đạo, nhưng đối với Nguyên Thủy đại đạo cùng Bất Không đại đạo lại không thể làm gì.

Hai đầu đại đạo này thật sự cao đẳng, đã vượt qua năng lực phạm trù của vị tiên nhân đạo thân kia.

- Đạo hữu, ngươi ban pháp bảo, giúp Tam Giới ta vượt qua trận chư thần hoàng hôn kiếp này, tự nhiên là tốt.

Giang Nam khom người thi lễ, chân thành nói:

- Ta cực kỳ cảm kích. Chỉ là, trong cái tiên khí này chất chứa đạo hữu phân thân, ta cũng không thể xác định đạo hữu có thể ở sau lưng ta chọc dao găm hay không. Đạo hữu là giúp ta vượt qua chư thần hoàng hôn kiếp, vậy thì mời đạo hữu thu hồi đạo thân, ta cảm kích rơi nước mắt, tương lai phi tiên, tự mình trả tiên y, bái tạ đạo hữu đại ân!

Tiên nhân đạo thân kia đột nhiên nở nụ cười, mỉa mai nói:

- Hạ giới man di, vọng tưởng thoát ly Tiên Vương khống chế, thật sự là can đảm! Đế Huyền, thực không dám đấu diếm, Tiên Vương đối với ngươi cũng lo lắng, để cho tiên y của ta hạ giới, ngoại trừ là giúp ngươi, còn là muốn giám thị ngươi. Nếu như sở tác sở vi của ngươi không thuận Tiên Vương chi ý, liền đem ngươi đuổi giết. Ngươi lại muốn nhảy ra ngoài, ngươi

nhảy đi ra được sao?

- Ngươi nhảy đi ra được sao?

Đầy trời Thần Ma gầm lên, uy phong lẫm lẫm.

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, lại mặt giản ra cười nói:

- Đã như vầy, vậy thì không cần nhiều lời. Hôm nay ta trảm đạo thân của ngươi, ngày sau ta giết đến tận Tiên Giới, lại đến luận cái chân chương!

Hắn cất bước hướng tòa Tiên cung này đi đến, Thần Ma đầy trời nhao nhao gào thét, chen chúc đánh tới, đông nghịt một mảnh.

Giang Nam há miệng, rống to.

Đạo âm khủng bố chấn nổ, truyền khắp thế giới tiên y, chỉ thấy Thần Ma đầy trời hết thảy nổ tung, hóa thành đại đạo nước lũ cuồn cuộn, phía dưới dãy núi bị đạo âm này bình định, biển cả bị bốc hơi, bầu trời Tinh Hà bị chấn nát, mặt trời tan vỡ, ánh trăng hóa thành bột mịn, thậm chí ngay cả Tiên cung của tôn tiên nhân đạo thân kia, cũng bị đạo âm của hắn chấn vỡ, bảo tọa cũng hóa thành hư vô!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1874: Lòng Muông Dạ Thú. (2)

Ầm ầm...

Tiên nhân đạo thân bỗng nhiên đứng dậy, một bước phóng ra, thẳng hướng Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Hạ giới man di, tự cao vũ lực, liền xưng Đế Huyền, nghịch thượng tạo phản! Hôm nay liền đem ngươi chém giết, lại lập một đế, đổi một Thần Đế nghe lời thống trị Tam Giới!

Hai bóng người ở giữa không trung tao ngộ, tiên quang xông lên trời, tiên nhân đạo thân kia bộc phát uy năng, tiên đạo thần thông kinh người vô cùng, đã vượt qua hết thảy Hoàng Đạo thế gian!

Giang Nam vui mừng không sợ, Nguyên Thủy đại đạo cùng Bất Không đại đạo tương dung, tay trái dùng Nguyên Thủy Đại La ấn nghênh chiến, tay phải Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, hai tồn tại đại chiến, chấn đến Thiên Địa rung chuyển không dứt, trong khoảnh khắc liền va chạm trăm ngàn lần!

Tiên nhân đạo thân kia chiến lực hoàn toàn chính xác vô cùng kinh người, cơ hồ có được chiến lực giống như tiên nhân, hơn nữa lại mượn nhờ lực lượng bên trong tiên y, không ngừng khôi phục pháp lực của mình tiêu hao.

Hai người hóa thành hai đạo tiên quang, dây dưa va chạm, chỉ thấy máu tươi không ngừng từ chỗ hai đạo tiên quang dây dưa tràn ra, huyết rơi trời cao!

Xùy~~

Một đạo bay lên trời, kiếm quang kinh diễm vô cùng, kiểu đằng biến hóa, một kiếm chém tới, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đem tiên đạo chi uy thôn phệ hết thảy, kiếm quang lại chém, tiên quang đầy trời hết thảy tiêu tán!

Đạo thứ ba kiếm quang chém xuống, hai đạo tiên quang tách ra, tiên nhân đạo thân kia mi tâm vỡ ra, bị bổ tại chỗ!

- Chỉ là một đạo thân, liền có được chiến lực kinh người như thế...

Thân hình Giang Nam từ trong một đạo tiên quang khác xuất hiện, quanh thân tràn huyết, cũng bị thụ tổn thương cực kỳ nghiêm trọng, tiên nhân đạo thân chiến lực cực kỳ kinh người, hắn sử xuất toàn lực mới chiếm cứ thượng phong, kiếm trảm vị đạo thân này!

Tôn tiên nhân đạo thân kia bị hắn một kiếm chém thành hai nửa, vẫn đang không ngừng nhúc nhích, ý đồ khép lại.

- Đế Huyền, ngươi dám trảm đạo thân của ta, tương lai ta tất nhiên trả thù, trảm ngươi đoạn Nhân Quả!

Hai nửa đạo thân cùng một chỗ gầm lên.

- Chết a!

Giang Nam tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm quang quay chung quanh hai nửa đạo thân quấn một vòng, hai nửa đạo thân kia lập tức bị kiếm quang cắt toái, hóa thành tiên đạo nước lũ cuồn cuộn!

- Quy về Nguyên Thủy!

Giang Nam thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, tiên đạo nước lũ chen chúc mà đến, rót vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, năng lượng tiên đạo cuồn cuộn rất nhanh cùng Nguyên Thủy đại đạo tương dung, bị Nguyên Thủy đại đạo thôn phệ, tuy hai mà một, ngay cả trong những tiên đạo nước lũ này chất chứa tiên gia đạo cùng lý cũng bị hấp thu.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm uy năng tăng vọt, tiên đạo giải thích cuồn cuộn dũng mãnh vào trong óc Giang Nam, khí tức Giang Nam đại chấn, chậm rãi ngồi xuống, nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, hấp thu tiêu hóa những tiên đạo giải thích này.

Hắn đạo tổn thương phi tốc phục hồi như cũ, lại hấp thu đại đạo chất chứa trong đạo thân kia, lĩnh hội đạo lý chất chứa trong đó, để cho hắn đối với mấy đạo tổn thương này thấy rõ, lại càng dễ trị hết.

Hơn nữa năng lượng trong tiên nhân đạo thân, tu vi của hắn không lùi mà tiến tới, tăng lên rất nhiều, khoảng cách Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới lại tới gần một phần!

Đã qua thật lâu, Giang Nam đứng dậy, đột nhiên bật hơi khai mở âm thanh.

- Hư...

Trong miệng hắn một đạo thanh khí bay ra, hóa thành huyền khí bay lên.

- A...

Lỗ mũi hắn có hai đạo hoàng khí bay ra, hướng phía dưới chưa dứt đi.

Hắn một hư một a, hư a tầm đó, chỉ thấy phiến thiên địa trong tiên y này, mặt trời mặt trăng, ngôi sao hiển hiện, bầu trời nứt vỡ bổ toàn bộ, đại tan hoang địa khôi phục nguyên vẹn, dãy núi hở ra, hơi nước rơi xuống hóa thành Giang Hà hồ nước.

Giang Nam tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cắt vỡ tay, máu tươi chảy xuống, giọt giọt huyết châu rơi xuống đất hóa thành Thần Ma, trong khoảnh khắc, đầy trời hiện lên Thần Ma, lại có tơ máu thật nhỏ rơi xuống đất, hóa thành vạn vật sinh linh.

- Đạo thân của ta, đi ra!

Thân hình Giang Nam chấn động, một đạo Nguyên Thủy đại đạo bay ra, rơi xuống đất hóa thành một đạo thân, chào nói:

- Đạo hữu.

- Đạo hữu, ngươi tới chủ trì cái tiên y này.

Giang Nam hoàn lễ nói.

- Tuân chỉ.

Đạo thân kia bay lên, chỉ một ngón tay, chỉ thấy trong hư không hiện ra một tòa đại điện, đạo thân kia tiến vào đại điện, Chư Thần đi theo.

Giang Nam đi ra tiên y, khí tức héo đốn, phân ra một đạo thân, cần hao phí rất nhiều pháp lực, thoáng cái đem tu vi của hắn rút đi sáu thành.

- Cũng may Hậu Thổ Tiên Vương ban cho ta một hồ lô tiên khí, nếu không muốn luyện hóa chín đại tiên khí này, không biết phải hao phí ta bao nhiêu thời gian.

Giang Nam hấp thu tiên khí trong hồ lô, cố gắng khôi phục tu vi, đã qua thật lâu, lúc này hắn mới đứng dậy, cất bước đi về hướng một tiên khí khác, Quần Tiên Đồ.

Ở bên trong Quần Tiên Đồ, tiên nhân luyện chế cái tiên khí này càng cường đại hơn, lưu lại đạo thân thực lực càng mạnh hơn nữa, để cho hắn lâm vào trong khổ chiến, thậm chí ngay cả thân thể Giang Nam cũng bị đánh nát mấy lần, trải qua thiên tân vạn khổ, lúc này Giang Nam mới bằng vào lực thôn phệ của Nguyên Thủy đại đạo cùng Bất Không bất diệt của Bất Không đại đạo, mới đem vị đạo thân này mài từ từ đến chết!

Đã luyện hóa được đạo thân này, thực lực của hắn lại có tăng lên xa xỉ, khoảng cách Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới gần thêm một bước, uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng trở nên càng cường đại hơn!

Hắn từng kiện từng kiện tiên khí giết đi qua, đem tiên nhân đạo thân bên trong những tiên khí này chém giết, chính mình khắc ở bên trong những tiên khí này, lưu lại đạo thân, tiêu hao không thể bảo là không lớn. Mặc dù là hắn có được Hậu Thổ Tiên Vương ban thưởng một hồ lô tiên khí, cũng không chịu nổi tiêu hao bực này, lúc đánh tới kiện tiên khí thứ tám, tiên khí trong hồ lô cũng bị tiêu hao không còn.

Nhưng Giang Nam thu hoạch cũng cực lớn, không chỉ có được bát đại tiên khí này, hơn nữa càng là tăng lên tới Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới, khoảng cách Hoàng Đạo Cực Cảnh, chỉ có một bước ngắn!

- Hung hiểm, đại hung hiểm...

Trong lòng Giang Nam đột nhiên sinh ra cảnh giác, cảm giác được đại hung trước nay chưa có hiện ra, để cho hắn phảng phất chỉ cảm thấy đỉnh đầu trời xanh đấu đá mà xuống, muốn đem mình đè chết!

Hắn ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh Thiên Di Điện, lướt qua đỉnh điện, hắn thấy được Thiên Tán Hoa Cái.

Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo này như trước chậm rãi chuyển động, không có chút dị trạng nào, nhưng mà Giang Nam lại cảm giác được nguy hiểm có thể uy hiếp được tánh mạng mình!

- Đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, cần đem Hoàng Đạo ký thác vào bên trong Thiên Đạo, khi đó chỉ sợ Thiên Tán Hoa Cái liền chỉ điểm ta hạ tử thủ rồi!

Thiên Tán Hoa Cái chính là thiên đạo chí bảo trước nay chưa có, dung nạp một trăm thiên đạo uy năng của nó mạnh, thậm chí ngay cả tiên nhân cũng có thể trấn sát!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1875: Nguyên Khí Bạo Động. (1)

Hoàng Đạo Cực Cảnh, tuyệt đối là một cái sinh tử đại khảm trước nay chưa có của Giang Nam, lướt qua đi, tiên đạo trước mặt, Tiêu Dao Trường Sinh, không qua, là triệt để thân tử đạo tiêu, nhất sinh nhất tử, không có loại khả năng thứ hai, thậm chí ngay cả khả năng chạy trốn Thiên Đạo chi kiếp cũng không có!

- Thực lực của ta bây giờ, cưỡng ép tăng lên tới Hoàng Đạo Cực Cảnh hẳn phải chết không thể nghi ngờ, trận Thiên Đạo chi kiếp này nên đối mặt như thế nào...

Giang Nam nhíu mày, cảm giác được áp lực thực lớn, Thiên Đạo quá mạnh mẽ, mạnh đến nổi ngay cả hắn cũng không chịu nổi, nếu là lúc trước bốn mươi chín Thiên Đạo, hoặc là năm mươi Thiên Đạo, hắn trước mắt còn có cơ hội cưỡng ép ký thác, nhưng mà hiện tại, Thiên Đạo cường đại như thế, đã biến thành tử kiếp của hắn!

Ma Ngục Huyền Thai Kinh, rốt cục đã tới trước mắt Thiên Đạo chưa đủ sợ rồi!

- Vị tồn tại khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh kia, chỉ sợ cũng không ngờ rằng hạ giới Thiên Đạo sẽ cường hoành đến loại trình độ này a? Khó trách Lan Lăng Thần Hoàng sẽ ở lúc chứng Hoàng Đạo sinh lòng sợ hãi, sửa tu Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công.

Hắn đi về hướng đệ chín kiện tiên khí, chỉ cần luyện hóa tiên khí này. Liền không cần lo lắng bị Tiên Giới đại lão cản tay!

Đột nhiên Thiên Địa nguyên khí kịch liệt chấn động, bị một cổ lực lượng rất mạnh hướng một chỗ kéo đi, thậm chí ngay cả Đại La Thiên Thiên Địa nguyên khí cũng bị kéo động!

- Cổ ba động này, chẳng lẽ là yêu nghiệt nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp kia xuất thế?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, bất chấp đem đệ chín kiện tiên khí luyện hóa, vội vàng đi ra Thiên Di Điện, chỉ thấy ở bên trong Đại La Thiên, vô số Thần Ma nhao nhao bay ra, sừng sững ở giữa không trung, kinh nghi bất định dò xét bốn phía.

Ở bên trong Đại La Thiên, vô số ngôi sao chất chứa Thiên Địa linh khí chen chúc mà động, hội tụ thành một cổ nước lũ, hướng bên ngoài Đại La Thiên bay đi!

Thậm chí ngay cả linh tuyền, linh thạch sơn mạch bên trong những tinh cầu kia, cũng bị cổ lực lượng kinh khủng này dẫn dắt, từng đạo linh tuyền tự động bay vào không trung, linh thạch sơn mạch đột ngột từ mặt đất mọc lên, kinh người vô cùng!

Mà ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, từng tòa bảo điện có dấu linh dịch linh thạch chấn động. Thậm chí ngay cả hóa tiên trì chứa đựng tiên khí linh trì tựa hồ cũng muốn bị cổ lực lượng không hiểu này dẫn dắt, đoạt đi linh khí của hóa tiên trì!

- Có tồn tại tuyệt thế thôn phệ linh khí Đại La Thiên ta!

Ở bên trong Đại La Thiên, nguyên một đám thanh âm to rõ vang lên, đó là Chư Thần tướng lãnh trấn thủ Đại La Thiên, nguyên một đám cao giọng quát:

- Tất cả bộ tất cả tư, tế lên Huyền Thiên Kim Khuyết, thúc dục Thiên đình, trấn áp Thiên Địa nguyên khí!

- Cửu đấu mang tất cả đại quân, tế lên Cửu đấu Thiên Cung!

Ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, một mảnh thiên cung đại phóng Quang Minh, trên không Huyền Thiên Kim Khuyết bay lên liệt nhật màu đỏ quay liên tục, chín khỏa Thần Dương liền cùng một chỗ, hóa thành một tòa

tinh đấu, có tất cả chín đại tinh đấu, tám mươi mốt Thần Dương, chiếu rọi hư không, chỉ là vẫn không thể định trụ Thiên Địa nguyên khí dị biến.

- Thất Tinh thất diệu đại quân, tế lên Thất Diệu Thiên cung!

- Thiên Cương ba mươi sáu bộ, tế lên Thiên Cương tinh đấu Thiên Cung!

- Địa Sát bảy mươi hai bộ, tế lên Địa Sát tinh đấu Thiên Cung!

- Ngũ Hành Kỳ năm bộ đại quân, tế lên Ngũ hành thiên cung!

...

Từng tòa Thiên Cung từ trong Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết bay lên, số lượng Thiên Cung rất nhiều, Thần cung Thần Điện khổng lồ che khuất Đại La Thiên chí cao thiên, đem Thiên Địa nguyên khí chấn động dị thường trấn áp xuống.

Giang Nam hướng Thần giới Chư Thiên nhìn lại, chỉ thấy Thần giới Chư Thiên giờ phút này cũng tao ngộ Thiên Địa nguyên khí chấn động quái dị này, bất quá chín đại Chư Thiên Thần Đế đã suất lĩnh Thần giới Chư Thần, tế lên từng kiện từng kiện bảo vật, phong tỏa trấn áp Thiên Địa nguyên khí, khiến cho thần giới nguyên khí không đến mức xói mòn.

Hắn hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy trong địa ngục, Thiếu Hư đại đế thống trị A Tỳ địa ngục hạ lệnh, Địa Ngục Chư Thần thúc dục A Tỳ ma triều, trấn trụ A Tỳ địa ngục nguyên khí chấn động, lại có Nguyên Ma Ma Hoàng, Nguyên Ma thánh mẫu, Lan Lăng Liệt bao gồm nhiều Địa Ngục Ma Đế Ma Hoàng ra tay, trấn trụ mười bảy tầng Địa Ngục khác nguyên khí chấn động.

Nhưng ở bên trong địa ngục vạn giới cùng Chư Thiên vạn giới, lại không có cường giả trấn áp, thế cho nên nguyên khí những thế giới này bị cổ lực lượng kinh khủng không hiểu kia cướp lấy, rất nhiều tinh cầu héo rũ, cỏ cây tử vong, chim bay tẩu thú trùng cá sinh mệnh lực bị tước đoạt, thậm chí ngay cả phàm nhân cũng bắt đầu đại quy mô tử vong!

- Đây không phải chư thần hoàng hôn kiếp, mà là tồn tại khủng bố nào đó, phun ra nuốt vào Thiên Địa nguyên khí, cướp lấy số mệnh Tam Giới!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, chỉ một ngón tay, chỉ thấy Lục Đạo kiếm treo cao ở phía trên Chư Thiên chấn động, hóa thành sáu đạo quang mang, từ Chư Thiên ối chao bắn ra, đi vào bên trong vạn giới, trấn áp số mệnh Chư Thiên vạn giới!

Lục Đạo kiếm này chính là hắn dùng xương ngón tay của Tiên cung Thái Tử luyện chế thành, uy năng vô cùng, tiên uy khủng bố bộc phát, đem số mệnh nguyên một đám thế giới trấn trụ.

Giang Nam nhìn về phía Địa Ngục Minh Hải, bàn tay nhẹ nhàng nhấc, Minh Hải ầm ầm chấn động, một ngụm trống trận cực lớn phá tan mặt biển hiện ra.

Đông...

Trống trận tự động chấn nổ, đánh xơ xác cổ lực hút kinh khủng kia, trấn áp số mệnh Địa Ngục vạn giới.

Chỉ là hai pháp bảo này, tịnh không đủ để đem Tam Giới nguyên khí hết thảy trấn áp, chỉ là tạm hoãn tốc độ Thiên Địa nguyên khí xói mòn.

- Tam Giới chư đế, kính xin ra tay, cộng đồng trấn áp Thiên Địa số mệnh!

Thanh âm Giang Nam vang lên, truyền khắp Tam Giới, khắp nơi có thể nghe.

Thần giới Chư Thiên, các Thần Đế hiện ra, từng người tế lên từng kiện từng kiện pháp bảo uy năng cường đại, chỉ thấy những pháp bảo này hóa thành từng đạo lưu quang, từ Thần giới cao cao tại thượng phá không mà đến, cũng không lâu lắm liền đến bên trong vạn giới, từng đạo lưu quang tản ra, hóa thành từng tòa pháp bảo so với tinh cầu còn muốn khổng lồ, hiệp trợ Lục Đạo kiếm trấn áp số mệnh vạn giới.

Mà ở trong địa ngục, các Ma Đế Ma Hoàng nhao nhao đem pháp bảo từng người tế ra, Thiếu Hư thậm chí đem Ma Tiên Điện tế lên, cùng Trấn Ngục Cổ chung một chỗ, hợp lực trấn áp số mệnh Địa Ngục.

Chư hoàng chư đế Chư Thần, từng người thi triển pháp lực cùng thần thông, rốt cục để cho Thiên Địa nguyên khí không hề dị thường.

- Yêu nghiệt phương nào dám đoạt số mệnh Tam Giới ta?

Lúc này trên Đại La Thiên, thanh âm Giang Nam vang lên, truyền khắp Tam Giới, lạnh nhạt nói:

- Có thể nhấc lên cổ Thiên Địa nguyên khí chấn động này, nhất định không phải người thường, các hạ từ Tiên Giới xuống, tùy ý làm bậy, không khỏi có chút quá xem thường Đế Huyền đi à nha?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1876: Nguyên Khí Bạo Động. (2)

Bá...

Tam Giới Chư Thần dùng ngàn vạn mà tính chứng kiến, hai ánh mắt kia từ Đại La Thiên bắn ra. Huy hoàng như trụ, phảng phất hai đạo kim quang tạo thành kim trụ, cột sáng vừa thô vừa to mấy trăm vạn dặm!

Cột sáng màu vàng so với Hoàng Đạo cực binh cường đại nhất bắn ra uy năng còn cường đại hơn, còn muốn khủng bố, bắn thẳng về phía Minh Hải!

Ầm ầm...

Minh Hải kịch liệt chấn động, nước biển bị hai đạo kim trụ gạt ra, hóa thành vòng xoáy cực lớn, hai đạo kim quang mang theo Đế Uy vô biên thẳng tắp rơi xuống, oanh kích ở chỗ sâu trong Minh Hải!

Bức cảnh tượng này, làm cho người hoảng sợ, đây là thống trị Tam Giới đế trung chi đế, Hoàng trung chi Hoàng, là ánh mắt của Đế Huyền!

Chúng sinh Chư Thần Tam Giới, đã có vài chục năm chưa từng bái kiến Đế Huyền ra tay, chỉ có rải rác mấy vị tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh bái kiến Đế Huyền một bàn tay áp chế địa ngục chư hoàng, đánh lui Bảo Nhật Vương Phật Tổ.

Không nghĩ cách mấy chục năm, hôm nay Đế Huyền so với năm đó càng thêm kinh khủng, so với lúc hắn đánh lui Bảo Nhật Vương Phật Tổ còn muốn khủng bố hơn rất nhiều!

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong Minh Hải, một cổ khí tức kinh thiên động địa phóng lên trời, đó là hoàng uy, Hoàng Đạo cực uy vô cùng trầm trọng, các Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả ra tay, đối chiến hai ánh mắt của Giang Nam, để cho Minh Hải sóng lớn bốc lên, từng đạo sóng cồn ngập trời, mang

tất cả mà lên, bọt nước thậm chí đem Địa Ngục nguyên một đám thế giới đẩy cao cao bay lên, thoát ly quỹ đạo nguyên lai

- Đế Huyền, ngươi đi ngược lại, làm hại thiên hạ, hiện tại những ngày an nhàn của ngươi chấm dứt!

Từng tiếng cười to ở chỗ sâu trong Minh Hải truyền đến, rất nhiều thân ảnh khủng bố vô cùng xuất hiện, ma khí rung chuyển, ma quang chiếu rọi Minh Hải, mà đổi thành bên ngoài Minh Hải, tất bị Phật Quang chiếu rọi, Phật giới mười tôn Phật hoàng sừng sững, tế lên một mặt tiên kính, kính quang chiếu diệu vô số hư không vị diện, kinh người vô cùng!

Mà ở chính giữa, thì là một bạch cốt đại phật, khí tức vô cùng khủng bố!

Còn có Quang Vũ vốn là Thần Đế Chư Thiên vạn giới, giờ phút này dĩ nhiên quy y Phật giới, trở thành một Phật đế, cũng đứng ở bên trong chút ít cường giả này!

Địa Ngục, Chư Thiên cùng Đại La Thiên chấn động, vô số Thần Ma nhao nhao nhìn lại, Tố Thiên Đế kinh thanh nói:

- Cái đó là... Hậu Thổ Phảng, Tử Viên Ma Hoàng, Vũ Thần Ma Hoàng, Bố Thần Ma Hoàng, Vĩnh Hằng Ma Hoàng, Khu Thần Ma Hoàng, Tiêu Tượng Ma Hoàng! Còn có bạch cốt đại phật kia, dĩ nhiên là Cực Nhạc lão phật bên trong Bổ thiên thần nhân!

Bọn người Thiên Nhãn Thần Đế sắc mặt ngưng trọng nói:

- Nếu như chỉ là địa ngục chư hoàng coi như bỏ qua, các ngươi xem, đó là đại tây thiên Phật giới Nguyên Phạm Phật Đế! Mà chút đại Phật bên người Nguyên Phạm Phật Đế kia, mỗi một cái đều không kém Nguyên Phạm Phật Đế, thậm chí càng mạnh hơn nữa, chỉ sợ là nội tình cổ xưa của Phật giới! Phật giới thập đại tồn tại gần tiên!

- Phật hoàng gần tiên ra hết, cùng địa ngục chư hoàng liên thủ, đến cùng ý muốn như thế nào?

- Địa Ngục bảy tên Ma Hoàng bại hoại cặn bã, rõ ràng cấu kết Phật giới đại tây thiên, mưu đồ làm loạn!

- Vừa rồi nhấc lên Tam Giới Thiên Địa nguyên khí náo động, đến cùng là vật gì? Cổ Thiên Địa nguyên khí chấn động này mãnh liệt, chỉ có thể dựa vào pháp bảo cấp bậc Hoàng Đạo cực binh trấn áp, còn cần Chư Thần liên thủ, không thể nào là Phật hoàng cùng Ma Hoàng có khả năng gây ra!

...

Rầm rập chấn động không ngừng truyền đến, một tòa tế đàn vô cùng khổng lồ từ đáy biển Minh Hải hiển hiện, xuất hiện ở trước mặt Tam Giới Chư Thần. Trên tế đàn này khắp nơi đều là vết máu, đó là tiên nhân chi huyết, mà ở trung ương tế đàn, một thân hình cường đại mà to lớn cao ngạo đứng ở nơi đó, đúng là vị tồn tại này, đưa tới Tam Giới nguyên khí dị thường chấn động!

Ở bên trong Tam Giới, Thiên Địa hoàn toàn yên tĩnh, đã qua thật lâu, Ly Sửu Ma Hoàng trấn thủ Huyền Thiên Kim Khuyết rung giọng nói:

- Nguyên Hóa Ma Tiên...

Đây là một tiên nhân, một ma tiên Địa Ngục vạn giới phi thăng, tên là Nguyên Hóa Ma Tiên, Ly Sửu Ma Hoàng đã từng cùng hắn chung một thời đại, tận mắt thấy Nguyên Hóa Ma Tiên "Phi thăng".

Hắn cũng không biết Nguyên Hóa Ma Tiên cũng không phải là phi thăng, mà là bị Đô Thiên Thần Đế luyện chết, cho rằng Nguyên Hóa Ma Tiên từ Tiên Giới hạ giới mà đến.

Quang Vũ Phật đế đột nhiên cười ha ha, ngẩng đầu nhìn lên Đại La Thiên, cao giọng nói:

- Đế Huyền, ngươi nghịch thiên mà đi, cưỡng đoạt Thiên Địa thần khí, thiên hạ chi sĩ có chí đều không phục ngươi. Hôm nay, ta cùng với địa ngục đạo hữu, Phật giới Phật hoàng, Tam Giới liên thủ, chung phạt vô đạo, giết

Đế Huyền, diệt Đại La Thiên, cho ngươi đầu người rơi xuống đất, đế vị hóa thành hư ảo!

- Đám ô hợp.

Trên Đại La Thiên, truyền đến thanh âm của Giang Nam, đạm mạc mà cao viễn nói:

- Quang Vũ, trẫm rất cảm kích ngươi đem đám ô hợp này tụ cùng một chỗ, thuận tiện trẫm diệt trừ. Với tư cách cảm tạ, trẫm sẽ ban thưởng ngươi cái chết.

Chấn Thiên Cung treo cao trên Huyền Thiên Kim Khuyết chấn động, một đạo tiên mang bắn ra, hóa thành mũi tên khủng bố vô cùng, sau một khắc liền tới đến trước mặt Quang Vũ.

Bành...

Thân thể Quang Vũ Phật đế nổ tung!

Hắn như trước chưa chết, phi tốc ngưng tụ thân thể, đứng ở trước tế đàn vừa sợ vừa giận.

- Hiện tại...

Trên Đại La Thiên, Giang Nam chậm rãi đứng dậy, hướng Minh Hải đi đến:

- Trẫm có thể huyết tẩy các ngươi rồi.

- Huyết tẩy chúng ta?

Ma Hoàng, Phật hoàng tức giận, bọn hắn những tồn tại chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh này, chỉ kém siêu thoát nhảy ra tiên đạo, là tiên nhân, thuộc về tồn tại gần tiên, chí cường giả của hai đại vũ trụ, rõ ràng bị người nói thành đám ô hợp, huyết tẩy hết thảy bọn họ!

Bảy Ma Hoàng, tăng thêm mười Phật hoàng, lại tăng thêm Quang Vũ cùng Cực Nhạc lão phật, mười chín tồn tại cổ xưa tôn quý, có thể nói là thế lực cao cấp nhất của Tam Giới cùng Phật giới, lại khống chế Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính tiên khí bực này, mặc dù là tiên nhân gặp được bọn hắn, cũng phải nhượng bộ lui binh!

Người nào dám can đảm nói huyết tẩy bọn hắn?

Huống chi, trong bọn họ, còn có Tiên cung Thái Tử phân thân!

Chỉ cần Tiên cung Thái Tử phân thân, liền tương đương với một tiên nhân rồi!

Nhưng Giang Nam dám.

Người khác không dám xưng Đế Huyền, hắn dám, người khác không dám cướp lấy Phật giới cơ nghiệp, hắn dám, người khác không dám nhảy ra Tiên Giới đại lão khống chế, hắn dám, người khác không dám cùng tiên nhân liều mạng, hắn dám!

Một bước tầm đó, Giang Nam liền bước ra Đại La Thiên, sau đó Tam Giới chúng thần chứng kiến, vô biên tiên quang Thần quang hóa thành một cái quang cầu cự đại, hung hăng hướng Địa Ngục Ma Hoàng cùng Phật giới Phật hoàng đánh tới!

Đó là thân ảnh Giang Nam di động, nhấc lên Thần Quang cùng tiên quang, tốc độ của hắn quá nhanh, nhanh đến không gian cùng thời gian ở dưới cước bộ của hắn như là không tồn tại!

- Ha ha, lão Phật đến thử xem cái gọi là Đế Huyền, có mấy phần bản lãnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1877: Chỉ Cần Cái Chết. (1)

Cực Nhạc lão phật ha ha cười cười, đột nhiên ra tay, thân hình vị bạch cốt đại phật này nhoáng một cái, to lớn cao ngạo vô biên, sau đầu một cây hàng ma xử kim chói bay lên trời, hào quang hàng tỉ đạo, vừa thô vừa to vô cùng, bị Cực Nhạc lão phật nắm trong tay!

Cực Nhạc lão phật vừa sải bước ra, vung lên hàng ma xử, hướng quang cầu kia hung hăng đập tới!

Nửa độ mà kích!

Giang Nam vừa sải bước ra, nếu tùy ý hắn vượt đến Minh Hải, khí thế tất nhiên tăng lên tới cực hạn, dưới một kích lôi đình, chỉ sợ không người có thể cùng hắn tranh phong.

Mà Cực Nhạc lão phật ở lúc thân hình Giang Nam đã đến nửa đường xuất kích, liền có thể đánh gãy khí thế của Giang Nam, để cho hắn không cách nào thi triển một kích vô địch.

Về phần Ma Hoàng cùng Phật hoàng khác thì không có ra tay, bọn hắn cũng phải nhìn xem, Cực Nhạc lão phật triệt để thoát khỏi thiên đạo chí bảo trói buộc, khôi phục chiến lực toàn thịnh, rốt cuộc là hạng cường đại gì!

Bổ thiên thần nhân Cực Nhạc lão phật, đại biểu cho chiến lực chí cường thời đại cũ năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, rốt cục chống lại Giang Nam vị đệ nhất đại đế thời đại mới này!

Sau một khắc, cái quang cầu kia cùng bạch cốt đại phật hàng ma xử chạm vào nhau, phía dưới Minh Hải ầm ầm chấn động, bị uy năng của hai tồn tại chí cường, cứ thế mà đem Minh Hải đè ép đến mặt biển giảm xuống mấy ngàn vạn dặm!

Rất nhiều Ma Hoàng cùng Phật hoàng quần áo phần phật, dư âm cuồng bạo quất vào mặt, chấn bọn họ đến thân hình phiêu diêu bất định.

Chỉ thấy ở bên trong quang cầu kia, ẩn ẩn có thể chứng kiến một cái đại thủ, hóa thành nắm đấm, hung hăng nện ở trên hàng ma xử, nện đến Hoàng Đạo cực binh này uốn lượn!

Thân hình Cực Nhạc lão phật đại chấn, kêu rên một tiếng, phía trên cốt cách vô số đại đạo phù văn tán loạn, bị chấn đến nhao nhao BA~ BA~ bạo toái, thân hình bạch cốt đại phật kia cao tới ức vạn dặm lập tức bị một quyền này truyền xuống uy năng ép tới rút nhỏ trên dưới một trăm lần!

Ở bên trong Thần quang, lại một bàn tay lật lên, che rơi, bàn tay lớn như là Đại La Thiên lật úp, che xuống, cái uy năng khủng bố kia, phảng phất đem uy năng trọn tòa Đại La Thiên điều động, cùng một chỗ trấn áp mà hạ!

Cực Nhạc lão phật gào thét, tách ra nội tình năm ngàn bốn trăm vạn năm của mình, bên trong cốt cách của bạch cốt đại phật, vô số phù văn từ trong xương tủy tách ra, toàn lực tế lên hàng ma xử bị nện cong, nghênh tiếp một chưởng này!

- Đế Huyền, đừng khinh thường ta!

Vị lão Phật này uy phong lẫm lẫm, cốt tủy của hắn không giống người thường, cốt tủy người khác còn bảo lưu lấy tủy dịch, mà cốt tủy của hắn vậy mà như là tiên tương, nội hàm năng lượng khủng bố vô cùng!

Cái này vừa tế, hắn không chỉ có tế lên hàng ma xử, còn đem mình tế lên!

Hắn chính là Bổ Thiên Thần Nhân, Phật tổ tồn tại năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, kế thừa Viễn Cổ Phật môn giáo lý, mở tiểu thừa Phật giáo, tuy thân thể chỉ còn lại có một cụ cốt cách, nhưng cái cốt cách này, so với cốt cách tiên nhân cũng không kém chút nào!

Cực Nhạc lão phật, quả nhiên bất phàm, không hổ là cường giả trong Bổ thiên thần nhân có thể sống đến bây giờ!

Ầm ầm!

Hàng ma xử cùng một chưởng kia đụng nhau, đột nhiên răng rắc đứt gãy, bàn tay kia đặt ở trên hai tay Cực Lạc đại phật, ép tới hai cái cánh tay bạch cốt uốn lượn, tính cả hai cái bàn tay bạch cốt cùng một chỗ hung hăng che ở phía trên đầu lâu của bạch cốt đại phật!

Dư âm chấn động kịch liệt không dứt, trong khoảnh khắc, liền đem thân hình to lớn cao ngạo của bạch cốt đại phật lại ép tới rút nhỏ trên dưới một trăm lần!

Đệ tam chưởng đập rơi, Cực Nhạc lão phật kêu rên, bị ép tới chỉ còn lại có trên dưới một trăm trượng, phía trên bạch cốt vô số phù văn bành trướng nổ tung, thậm chí ngay cả cốt cách vô cùng chắc chắn phía trên cũng xuất hiện vết rạn!

Cực Nhạc lão phật quay người liền đi, hướng chỗ Ma Hoàng cùng Phật hoàng đứng phi tốc chạy đến.

Mà sau lưng hắn, bên trong tiên quang Thần quang biến thành quang cầu kia, một cái đại thủ hung hăng chụp đến!

- Không tốt! Cực Nhạc lão phật không phải là đối thủ của hắn!

Các Ma Hoàng cùng Phật hoàng như lâm đại địch, ngay ngắn gầm lên, đem đại đạo toàn thân tách ra, đem tất cả pháp bảo của mình tế lên, đem thần thông mạnh nhất oanh ra, thậm chí ngay cả Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cũng bị thúc dục

Chương 1878: Chỉ Cần Cái Chết. (2)

- Hỗn Độn giới vực!

Giang Nam tách ra khí tức, Hỗn Độn Hồng Mông cuồn cuộn tuôn ra, hóa thành một tòa giới vực mênh mông, rộng lớn giống như một tòa Đại La Thiên, mà hắn phảng phất là Hỗn Độn Cổ Thần bên trong tòa Đại La Thiên này, Cổ Thần không già không chết bất diệt!

Mười chín tồn tại chí cường đều bị bao phủ ở bên trong Hỗn Độn giới vực, bọn người Quang Vũ Phật đế lập tức chỉ cảm thấy trong Hỗn Độn giới vực thời gian phi tốc trôi qua, kinh người vô cùng, từ trên người bọn họ phi tốc mang đi thọ nguyên của bọn hắn!

Bọn hắn những tồn tại này rất nhanh già yếu, đây đã là thủ đoạn cùng thần thông của tiên nhân, không chiến, chỉ gọt rơi thọ nguyên, từ đó cướp lấy tánh mạng đối thủ!

Địa ngục chư hoàng coi như bỏ qua, dù sao cũng là tồn tại chuyển thế, còn có rất nhiều thọ nguyên, mà Phật giới mười tôn Phật hoàng lại rất già, không có chuyển thế, mà là mượn nhờ Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cái tiên khí này bảo trì Bất Tử.

Giang Nam Hỗn Độn giới vực mở ra, liền để cho bọn hắn lâm vào hiểm cảnh, tùy thời có thể sẽ hao hết thọ nguyên mà chết!

- Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, định trụ thời gian!

Nguyên Phạm Phật Đế hét lớn, cùng chư Phật đem Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cao cao tế lên, kính quang chiếu xuống, đem Hỗn Độn giới vực của Giang Nam định trụ, lập tức thời gian bên trong giới vực không hề lưu chuyển, thậm chí ngay cả thân hình Giang Nam cũng bị cái tiên kính này định trụ, để cho tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, phấn chấn tinh thần

hướng Giang Nam đánh tới, ý định thừa cơ chém giết hắn!

Ông...

Sau đầu Giang Nam, từng kiện từng kiện tiên đạo pháp bảo bay ra, căng ra một mảnh tiên vực, chống cự Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính công kích, mà vào lúc này, Vũ Thần Ma Hoàng tốc độ nhanh nhất, dĩ nhiên công kích được bên cạnh của hắn.

Giang Nam khôi phục tự do, lật tay một ấn, một ấn đánh ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, hung hăng nện ở trên người Vũ Thần Ma Hoàng, Vũ Thần Ma Hoàng kêu thảm thiết, bành một tiếng nổ tung, hóa thành tro tàn, chỉ còn lại có một đạo ma quang vòng quanh thần tính trốn chạy.

- Hu...

Giang Nam há miệng thổi, trong miệng một đạo tiên cầu như mũi tên, đem thần tính của Vũ Thần Ma Hoàng bắn chết tại chỗ, Vũ Thần Ma Hoàng vẫn lạc.

Mười tám tồn tại gần tiên khác đánh tới, nhiều thân hình khủng bố mà to lớn cao ngạo quay chung quanh Giang Nam chém giết, đỉnh đầu Giang Nam hiện ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, sợi tóc hất lên, ba cọng tóc đánh vào phía trên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn động, đột nhiên có ba đạo kiếm khí bắn ra, Thiên Ý bao la mờ mịt, ba kiếm trảm tam sinh, hướng Hậu Thổ Phảng bay đi.

Từ lúc Giang Nam cùng Thiếu Hư đại chiến, Hậu Thổ Phảng đã bị Giang Nam Thiên Ý trảm tam sinh chém đi kiếp trước, đối với một kích này lòng còn sợ hãi, e sợ cho kiếp sau cùng kiếp này của mình bị trảm, nào dám đón đỡ Thiên ý ba kiếm?

Ánh mắt Hậu Thổ Phảng lộ ra sợ hãi, vội vàng quay người liền đi, né tránh Thiên Ý ba kiếm, rốt cục để cho trận vây công này xuất hiện một lổ hổng cự đại.

Giang Nam cất bước giết ra lớp lớp vòng vây, tiên vực bên trong đỉnh đầu, Tử Tiên hồ lô bay ra, định trụ Đà La Phật hoàng, Đà La Phật hoàng gào thét, toàn lực thúc dục Hoàng Đạo cực binh của mình, Xá Lợi Tử đại phóng quang minh, vừa mới đối kháng, Xá Lợi Tử liền bị hút vào bên trong Tử Tiên hồ lô.

Xùy~~

Một đạo kiếm quang bay tới, đem Đà La Phật hoàng chém ngang lưng, Đà La còn chưa kịp khôi phục thân thể, Giang Nam một chưởng che rơi, đem Đà La Phật hoàng diệt sát!

Diệu Nhật Phật tổ hoảng sợ, vội vàng cao giọng quát:

- Chư vị, không thể cùng hắn giao phong, hợp lực thúc dục Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, mượn nhờ tiên gia chi bảo đuổi giết hắn!

Rất nhiều Ma Hoàng cùng Phật hoàng vội vàng bay lên, hướng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính bay đi, Cực Nhạc lão phật hướng Giang Nam đánh tới, lạnh lùng nói:

- Quang Vũ đạo hữu, ngươi cùng lão Phật đến ngăn trở hắn, kéo dài thời gian, những người khác thúc dục Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, luyện chết hắn...

Quang Vũ tế lên Vạn Giới Chư Thiên Đồ, cùng Cực Nhạc lão phật dắt tay nhau đánh tới, Giang Nam đột nhiên đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nắm trong tay, nghênh tiếp Cực Nhạc lão phật cùng Quang Vũ, ba đạo nhân ảnh quấn nhau, kiếm quang tung hoành.

Đột nhiên Vạn Giới Chư Thiên Đồ chấn động, bị một kiếm xé ra, chia làm hai nửa, Cực Nhạc lão phật kêu rên một tiếng, nối tiếp mấy ngàn đạo kiếm quang của Giang Nam bắn tới, bạch cốt 'Rầm Ào Ào' nát bấy!

Quang Vũ Phật đế thổ huyết, thân thể rách tung toé, thấy tình thế không ổn quay người liền đi.

Thanh âm Giang Nam chấn động Tam Giới, truyền vào trong tai Tam Giới Chư Thần:

- Tam Giới Chư Thần, bắt giết phản tặc Quang Vũ!

Đại La Thiên, A Tỳ địa ngục, Chư Thiên, vô số Thần Ma đại quân nhao nhao bắt đầu khởi động, vô số thần thành ma thành lơ lửng, do các Thần Đế Ma Đế suất lĩnh, lao tới mà đến, bố trí xuống Thiên La Địa Võng.

Thiên Nhãn Thần Đế thúc dục Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, vô số đạo kính quang chiếu rơi, tập trung thân hình Quang Vũ.

- Trẫm không muốn sống, chỉ cần cái chết.

Thanh âm Giang Nam tiếp tục truyền đến.

Từng nhánh đại quân gầm lên:

- Truyền lệnh xuống, bệ hạ chỉ cần Quang Vũ chết, không muốn Quang Vũ sống!

Giang Nam kiến tạo Thiên đình, hôm nay rốt cục thể hiện ra một mặt vô cùng khủng bố, mặc dù là Quang Vũ kiêu hùng bực này, cũng khó có thể đào thoát Thiên đình Chư Thần vây quét đuổi giết!

Quang Vũ vừa sợ vừa giận, phi tốc trốn chạy, thầm nghĩ:

- Cực Nhạc lão phật khai sáng Cực Nhạc Thiên Quốc, Hoàng Đạo ký thác vào bên trong Cực Nhạc Thiên Quốc, hắn không có khả năng bị giết như vậy, nhất định sẽ ở trong Cực Nhạc Thiên Quốc phục sinh! Chỉ cần tới Cực Nhạc Thiên Quốc, liền có thể mượn nhờ lực lượng của hắn tránh thoát kiếp nạn này...

Tam Giới Chư Thần sớm đã bố trí xuống Thiên La Địa Võng, chỉ nghe vô số Thần Ma gào thét:

- Bắt giết phản tặc, không cho Quang Vũ chạy thoát!

- Bệ hạ có lệnh, tru sát Quang Vũ!

Quang Vũ trái đột phải xông, nhưng từng tòa đại trận đã bố trí xuống, để cho hắn vừa mới chạy ra tòa đại trận này, liền rơi vào một tòa đại trận khác, căn bản không cách nào nhảy vào Cực Nhạc đại thế giới.

- Linh Đạo bái kiến Quang Vũ đạo huynh.

Quang Vũ Phật đế ra sức chém giết, đang muốn phá vỡ tòa đại trận này, đột nhiên trong lòng tim đập mạnh một cú, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một Thần Đế tuổi trẻ ngồi trên đế liễn chạy đến, văn võ bá quan tương theo, phía sau là từng nhánh Thần Ma đại quân, đúng là một trong các Thần Đế thống trị Chư Thiên, Linh Đạo Thần Đế.

- Hoang Tổ bái kiến Quang Vũ đạo huynh!

Lại có một Man tộc Ma Thần thân hình hùng tráng khống chế Cự Long, lôi kéo một chiếc lâu thuyền mỹ lệ lái tới, Hoang Tổ Thần Đế ngồi ở trên bảo tọa lâu thuyền, hướng Quang Vũ chào.

Lại có văn võ bá quan suất lĩnh đại quân, ôm lấy Thất Tinh bảo liễn lái tới, ở bên trong Thất Tinh bảo liễn, ngồi một Thần Đế tuấn tú, khẽ khom người nói:

- Tố Hoàn Bạch bái kiến Quang Vũ đạo huynh.

Chương 1879: Thủ Lãnh Đạo Tặc Đền Tội. (1)

Ma khí cuồn cuộn mà đến, bên trong ma khí có một tôn Ma Thần to lớn cao ngạo kéo động một chiếc ma hạm lái tới, trên ma hạm một vị Ma Đế áo trắng tay cầm trường thương, khom người nói:

- Địa Ngục Ma Đế Lan Lăng Liệt, bái kiến Quang Vũ đạo hữu!

Hắc Thủy nguyên thành bay tới, Nguyên Quân Nữ Đế suất lĩnh văn võ bá quan đứng trên đầu thành, xa xa khẽ chào nói:

- Thẩm Nguyên Quân, bái kiến Quang Vũ đạo hữu.

- Trấn Thiên Thần Đế, bái kiến Quang Vũ đạo hữu.

- Nữ Đế Lạc Hoa Âm, bái kiến Quang Vũ đạo hữu.

- Bỉ Ngạn môn hạ Hoằng Tổ, suất lĩnh Nữ Đế môn hạ Càn Khôn, Hồ Thiên, Tạo Hóa, Huyền Hoàng chư đế, bái kiến Quang Vũ đạo hữu!

...

Quang Vũ Phật đế hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy Tam Giới Thần Đế, Ma Đế đều chạy đến. Dưới trướng Chư Thần bố trí xuống từng tòa Hoàng Đạo cấp bậc đại trận, cùng những Thần Đế Ma Đế này khí tức tương liên, để cho bọn hắn có được chiến lực không kém hơn Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Hơn nữa những đại trận cấp bậc Hoàng Đạo này liền cùng một chỗ, thậm chí ẩn ẩn có xu thế hóa thành tiên cấp đại trận, hiển nhiên đây là cao nhân chỉnh hợp tất cả chiến lực Tam Giới, đem Tam Giới Chư Thiên chín đại Thiên đình, Địa Ngục mười tám Thiên đình, tổng cộng hai mươi bảy tòa Thiên đình, hai mươi bảy Thần Đế Ma Đế, đem chiến lực chư đế cùng Chư Thần kết hợp chung một chỗ, hóa thành một tòa tiên trận, dùng để đối phó

gần tiên cường giả!

A Tỳ địa ngục Thiếu Hư đại đế cùng Thần giới La Thiên Thiếu Quân đại đế không đến chỗ này, chỉ có hai mươi lăm Thần Đế Ma Đế bày trận, bất quá đối phó Quang Vũ Phật đế, cái này vậy là đủ rồi!

Đây là thời đại tráng lệ nhất, hai mươi bảy Thần Đế cùng triều, cùng tôn vinh Đế Huyền là Thiên Địa chung chủ, thậm chí Hoàng Đạo hàng phục, triều bái Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết!

- Có thể khai sáng ra đại trận bực này, đem chiến lực Tam Giới ngưng tụ thành một cổ lực lượng, chỉ có Đế Huyền rồi... Ta thua ở trong tay nhân vật như vậy, bị bại không oan...

Quang Vũ tự nghĩ mặc dù là mình, cũng không cách nào khai sáng ra đại trận bực này, trong nội tâm chỉ có hối hận, thầm nghĩ:

- Đáng hận, ta trước kia thương tiếc tài năng của hắn, không có sớm ngày diệt trừ hắn, thế cho nên để cho hắn phát triển đến loại trình độ này...

- Đạo hữu, xin lỗi rồi.

Linh Đạo Thần Đế khom người, áy náy nói:

- Bệ hạ phân phó, muốn tính mệnh của ngươi, hôm nay không thể không cùng đạo hữu gặp cái sinh tử.

Quang Vũ Phật đế cười ha ha, đứng ở trong tòa đại trận này, bễ nghễ chư đế, uy phong lẫm lẫm nói:

- Một đám tiểu bối, chỉ dám vây công ta! Nếu có gan, cùng ta đơn đả độc đấu! Ta mặc dù thất bại, cũng chết tâm phục khẩu phục!

Bọn người Linh Đạo, Hoang Tổ, Lạc Hoa Âm, Tố Thiên Đế mặt không biểu tình, phảng phất mắt điếc tai ngơ, đột nhiên Hoằng Tổ mở miệng nói:

- Bệ hạ có lệnh, tru.

- Tru!

Hai mươi lăm Thần Đế Ma Đế ngay ngắn nói.

- Tru!

Thần Ma dùng mấy ngàn vạn mà tính hét lớn, đại trận chuyển động, tập hợp mấy ngàn vạn Thần Ma chi uy, hóa thành uy năng vô cùng khủng bố, ngay ngắn hướng Quang Vũ Phật đế oanh khứ!

- Đế Huyền!

Trong đại trận, Quang Vũ Phật đế quát lớn, nghiêm nghị gọi to:

- Đế Huyền, ngươi đi ra cho ta, cùng ta đơn đả độc đấu, cho dù chết trong tay ngươi, ta cũng cam tâm tình nguyện!

Hắn toàn lực tách ra thực lực của mình, liều chết chém giết, bất quá một lát, ở dưới đại trận giảo sát, hắn liền tóc tai bù xù, toàn thân là huyết, vẫn kêu lớn:

- Đế Huyền, Huyền Thiên giáo chủ, Giang Nam Giang Tử Xuyên, ngươi đi ra cho ta!

- Trẫm dầu gì cũng là một đại đế hùng cứ thế gian hai trăm vạn năm! Trẫm không muốn chết ở trong tay những tiểu bối này, ngươi tới ra tay, cùng ta thống thống khoái khoái chiến một trận, để cho ta bị chết lừng lẫy, như một đại đế đồng dạng chết đi!

Quang Vũ Phật đế cười ha ha, uy phong lẫm lẫm, đối chiến đại trận công kích, cất cao giọng nói:

- Ta kiếp trước công xuống địa ngục, kiếp này chém giết Sa La Ma Hoàng, nhấc lên hai đại vũ trụ dung hợp hạo kiếp, cả đời anh hùng! Hôm nay chết ở trong tay chút ít đạo chích, chỉ biết thành toàn uy danh của ta, để cho uy danh của ta muôn đời truyền xướng!

Trong đại trận, một nữ thần minh tuổi còn trẻ đột nhiên cười nhạo nói:

- Đại đế? Quang Vũ, ngươi phản bội Tam Giới chúng sinh, cấu kết Phật giới xâm lấn. Cái từ Đại đế này, ngươi xứng sao? Ngươi sẽ không muôn đời truyền xướng, mà là muôn đời thóa mạ!

Vị thần nữ này hẳn là vừa mới tấn thăng làm thần minh không có bao lâu, cư nhiên lớn mật như thế, ở trước mặt quát lớn Quang Vũ, Quang Vũ không khỏi giận dữ, nổi giận gầm lên một tiếng nhào tới, đại trận chuyển động, một cổ uy năng khủng bố oanh ra, đem Quang Vũ nổ nát!

Hắn khôi phục thân thể, lại đi tìm tôn thần nữ kia, dĩ nhiên không thấy bóng dáng.

Đại trận vô tình cuốn động, đem Quang Vũ Phật đế lần lượt cắn nát, hắn đã gần đến dầu hết đèn tắt, ở trong tòa đại trận giảo sát càng ngày càng khó chống cự, càng ngày càng suy yếu.

Hắn phấn khởi tất cả lực lượng, bức lui tất cả mọi người, nhưng cái này cũng đưa tất cả pháp lực của hắn hao tổn không còn.

Đại trận cuốn động, tập sát mà đến, mang theo uy năng diệt sạch hết thảy.

- Trẫm sống ở nghèo khó, khởi tại hoang man chi địa, được thiên chi vận hạnh, sinh là Tiên Thiên đạo thể, ở trong Tinh Quang kỷ kiếp du ngoạn sơn thủy đế vị, tung hoành thiên hạ hơn hai trăm vạn năm!

Quang Vũ đứng trong đại trận, nhìn xem đại trận đánh lén mà đến, cùng vô số tướng lãnh Thần Ma tuổi trẻ kích động đến nhiệt huyết sôi trào. Cười ha ha tự nhủ:

- Trẫm trí kế vô song, ở hai trăm vạn năm trước trong Tinh Quang kỷ kiếp liền bố trí xuống kế hoạch, ám sát Tiểu Thiên Tinh Giới Tiên Thiên Thần Ma, để cho Huyền Đô có cơ hội thoát thân, do đó nhấc lên Địa Ngục cùng Chư Thiên dung hợp hạo kiếp, để cho Bổ thiên thần nhân chết thì chết trốn

thì trốn, phá giải cục diện bế tắc năm ngàn bốn trăm vạn năm trước!

- Trẫm hùng tài đại lược, ngay cả Bổ thiên thần nhân, địa ngục chư hoàng cùng Phật giới chư Phật cũng ở bên trong đùa bỡn của ta!

Hắn ngửa mặt lên trời kêu to:

- Đáng hận ah. Trẫm có tế thế chi tài, có mưu trí hùng cứ vũ trụ Càn Khôn, có sức mạnh Thông Thiên to lớn, Nhưng hận thiên muốn diệt ta!

- Đế Huyền, không phải ngươi muốn diệt ta, là thiên muốn diệt ta!

Hắn nhìn hằm hằm Chư Thần sắp sửa bao phủ hắn, lạnh lùng nói:

- Trẫm là chết ở trong tay thiên đạo...

Xùy~~

Một đạo búa quang hung ác vô cùng thiểm qua, chém vào trên cổ Quang Vũ, nhục thể của hắn sớm đã trải rộng đạo tổn thương, thân thể suy yếu không chịu nổi, lại bị búa quang này trảm thủ.

Sát khí bên trong búa quang kia nặng đến đáng sợ, tính cả thần tính của Quang Vũ đã dầu hết đèn tắt cùng nhau chém giết!

Ra búa chính là một vị Ma Thần khôi ngô tên là Ma La Thập, đã tu thành Ma Quân, một búa chặt bỏ đầu lâu Quang Vũ, không khỏi ngẩn ngơ, xếp bằng mà ngồi, lại cười nói:

- Hôm nay trảm được đại đế, sát đạo của ta đại thành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1880: Thủ Lãnh Đạo Tặc Đền Tội. (2)

Sát khí quanh thân hắn càng lúc càng nồng nặc, càng ngày càng kinh người, vậy mà ở trong trận sát kiếp này ngộ đạo, rất có tư thế một ngộ mà chứng đế!

- Chúc mừng Ma La đạo hữu!

Rất nhiều Thần Đế Ma Đế chắp tay thi lễ.

Mà ở thời điểm Quang Vũ chém đầu đền tội, bên trong Cực Nhạc đại thế giới Cực Nhạc Thiên Quốc, một bạch cốt đại phật vừa sải bước ra Thiên quốc, trong mắt thần hỏa nhảy động, ngửa đầu nhìn về phía Đại La Thiên.

- Đế Huyền quả nhiên cường đại, bất quá hắn một thân đại đạo tu vi đều bởi vì Đại La Thiên mà lên, hủy diệt Đại La Thiên, liền có thể đem cảnh giới của hắn gọt rơi, hư mất vô địch chi cơ của hắn!

Cực Nhạc lão phật cất bước hướng Đại La Thiên phóng đi, hôm nay Đại La Thiên đã tự thành thế giới, mặc dù ở trong tam giới, nhưng lại độc lập với Thiên Đạo, bởi vậy đã không ở dưới thiên đạo chí bảo Thiên Tán Hoa Cái bảo vệ.

Cực Nhạc lão phật nhìn cực chuẩn, tuy Giang Nam cường hoành vô biên, nhưng mà hắn mở Đại La Thiên, một thân đại đạo chống đỡ Đại La Thiên, diễn biến thế giới Đại La Thiên khổng lồ này, Đại La Thiên liền tương đương với một kiện pháp bảo của Giang Nam!

Chỉ là cái "Pháp bảo" này thật sự vô cùng lớn, làm cho không người nào có thể hướng pháp bảo oanh kích, nhưng cái này hoàn toàn chính xác thật là một kiện pháp bảo!

Đã có Đại La Thiên cái pháp bảo này, lực lượng của Giang Nam liền gần

như vô địch, tùy thời từ Đại La Thiên mượn tới lực lượng, để cho hắn cơ hồ dựng ở thế bất bại!

Mà đánh nát Đại La Thiên, liền có thể phá vỡ Thần Thoại bất bại của Giang Nam!

- Đạo hữu dừng bước!

Cực Nhạc lão phật vừa mới xông đến Đại La Thiên, đột nhiên chỉ thấy ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, một đạo ma quang lóe lên, rơi ở trước người mình, hóa thành Ly Sửu Ma Hoàng.

Cực Nhạc lão phật cười ha ha nói:

- Ly Sửu đạo hữu, ngươi tới vừa vặn, Đế Huyền tiêu diệt địa ngục ngươi, chắc hẳn ngươi cũng một bụng ác khí không chỗ phát tiết. Hôm nay Đế Huyền Thiên đình hư không, ngươi cùng lão Phật liên thủ, đánh nát Đại La Thiên, ra một ngụm ác khí.

Ly Sửu Ma Hoàng lắc đầu nói:

- Đế Huyền chính là Thiên Địa chính thống, hôm nay chỉ có Tam Giới ở đâu có Địa Ngục? Cực lạc đạo huynh, lúc trước ngươi muốn chiếm đoạt Địa Ngục, ta đối địch với ngươi, hôm nay ngươi muốn hủy diệt Đại La Thiên, ta cũng muốn đối địch với ngươi.

- Ăn cây táo, rào cây sung, không biết sống chết!

Cực Nhạc lão phật hừ lạnh một tiếng, hướng Ly Sửu Ma Hoàng đánh tới, cười lạnh nói:

- Ly Sửu, ngươi không phải đối thủ của ta, ngươi đã không lùi xuống, ta đây liền đem ngươi chém giết!

Mà ở thời điểm Cực Nhạc lão phật ly khai Cực Nhạc Thiên Quốc, chạy tới Đại La Thiên, chỉ thấy Đế Uy mênh mông cuồn cuộn rơi xuống, Hạo

Thiếu Quân đại đế thống trị Thần giới La Thiên suất lĩnh La Thiên Chư Thần hàng lâm.

- Đế Huyền bệ hạ vừa mới truyền âm cho ta, muốn ta hủy diệt Cực Nhạc Thiên Quốc, phá Hoàng Đạo Cực Cảnh của Cực Nhạc lão phật, cho hắn từ Hoàng Đạo Cực Cảnh rơi xuống.

Liệt Nhật sau lưng Hạo Thiếu Quân bốc lên, Hạo Thiên đế chứng đế chi bảo Hạo Thiên kính hiện ra, giao cho La Thiên Chư Thần thúc dục, mà Hạo Thiếu Quân thì lấy chứng đế chi bảo của mình, hóa thành một khỏa kim cầu, trong kim cầu hiện ra vạn giới, vạn tòa thế giới!

Cái kim cầu này là hắn vất vất vả vả luyện thành pháp bảo, tên là Thiên Cầu, chia làm Âm Dương hai nửa, một nửa là Chư Thiên vạn giới, một nửa là Địa Ngục vạn giới, uy năng cực kỳ khủng bố, không kém hơn Hoàng Đạo cực binh!

Ầm ầm...

Hạo Thiếu Quân cùng La Thiên Chư Thần liên thủ thúc dục hai đại chứng đế chi bảo, uy năng khủng bố oanh ra, hướng Cực Nhạc Thiên Quốc oanh khứ, đem Cực Nhạc lão phật vất vả luyện thành Thiên quốc oanh kích đến phá thành mảnh nhỏ.

Chư Thần cùng Thiếu Quân đại đế liên tục oanh kích, đem phiến thế giới này triệt để hủy diệt, hóa thành Hỗn Độn hư vô, thậm chí ngay cả Cực Nhạc lão phật ký thác Hoàng Đạo trong Cực Nhạc Thiên Quốc cũng bị oanh nát bấy.

- Đại công cáo thành.

Hạo Thiếu Quân phất tay, thu hai đại chứng đế chi bảo, lạnh nhạt nói:

- Thu binh hồi cung, nhìn Đế Huyền bệ hạ cùng chư hoàng chiến đấu.

Một thần quan khom người nói:

- Bệ hạ, Cực Nhạc lão phật kia vẫn còn đánh Đại La Thiên, chỉ sợ Ly Sửu Ma Hoàng không phải là đối thủ của hắn...

Hạo Thiếu Quân ở dưới văn võ bá quan túm tụm xuống, hạo hạo đãng đãng hướng Thần giới La Thiên mà đi, nghe vậy nhịn không được cười lên nói:

- Cực Nhạc lão phật đã bị đánh rớt đến đế cảnh, nếu Ly Sửu Ma Hoàng vẫn không cách nào giết hắn, ta đây chỉ có thể thật sâu khinh bỉ hắn rồi.

Mà ở biên giới Đại La Thiên, Cực Nhạc lão phật cùng Ly Sửu Ma Hoàng đại chiến, rất nhanh Ly Sửu Ma Hoàng liền bị giết đến mình đầy thương tích, lọt vào trọng thương.

Đột nhiên, Cực Nhạc lão phật kêu lên sợ hãi, khí tức kịch liệt suy sụp, quanh thân Hoàng Đạo tuy còn tồn tại, nhưng mà hắn vậy mà khống chế bắt đầu lực bất tòng tâm.

- Không xong! Có người phá Cực Nhạc Thiên Quốc của ta!

Ly Sửu Ma Hoàng lập tức nắm lấy cơ hội, quanh thân Hoàng Đạo phún dũng, hóa thành một ngụm Hoàng Cực đạo chung, móc ngược mà xuống, đem Cực Nhạc lão phật khấu trừ ở trong đó, chấn động không dứt.

Trong chung truyền ra thanh âm của Cực Nhạc lão phật, phẫn nộ quát:

- Cốt cách của ta đã luyện đến cảnh giới tiên cốt, Ly Sửu, ngươi không làm gì được ta!

Ly Sửu Ma Hoàng cười lạnh, toàn lực thúc dục Hoàng Cực đạo chung:

- Phá không được tiên cốt của ngươi, ta còn phá không được thần tính của ngươi sao?

Đã qua thật lâu, Hoàng Cực đạo chung tán đi, chỉ còn lại có một bạch cốt đại phật đứng tại nguyên chỗ, trong hốc mắt trống trải thần hỏa dập tắt, thần

tính đã bị luyện thành tro bụi.

Ly Sửu Ma Hoàng thu bạch cốt đại phật này, chạy về Huyền Thiên Kim Khuyết, khom người nói:

- Hồi bẩm nương nương, Cực Nhạc lão phật đã đền tội.

Mà vào lúc này, chư đế triều bái, hướng Thi Hiên Vi trên Lăng Tiêu bảo điện nói:

- Hồi bẩm nương nương, thủ lãnh đạo tặc Quang Vũ đền tội!

Thi Hiên Vi đầu đội mũ phượng, mũ phượng rủ xuống châu, có chút lắc lư:

- Tốt.

Phía trên Minh Hải, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cái Phật môn tiên khí này uy năng bị thôi phát đến mức tận cùng, Phật hiệu đầy trời.

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính là dị bảo, chỗ kính quang chiếu diệu, thời gian trôi qua hoặc nhanh hoặc chậm, không gian bày biện ra xu thế điên đảo thác loạn!

Giang Nam oanh ra một đạo Nguyên Thủy Đại La ấn, cùng kính quang đụng nhau, lập tức chỉ cảm thấy cổ lực lượng này của mình vậy mà tầng tầng tan rã, một phần lực lượng bị ném đến tương lai thời không, một đạo lực lượng bị ở lại quá khứ thời không, còn có lực lượng điên đảo thác loạn, bị vặn vẹo, chuyển hướng, thậm chí hướng hắn oanh đến!

Không chỉ có như thế, cái Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính này nội hàm tiên uy, đó là Đại Tây Thiên Phật giới đệ nhất vị chứng đạo phi tiên, Thanh Hoa Tiên Vương luyện thành tiên khí, Phật có lòng đại từ bi, cũng có thái độ phẫn nộ, tiêu diệt tà ma.

Chương 1881: Quét Ngang Chư Hoàng. (1)

Phật giới chín đại phật hoàng cùng Địa Ngục năm Ma Hoàng cộng đồng khống chế bảo vật này, đem thúc dục diệt ma chi uy của Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, bên trong kính quang tiên uy huy hoàng đánh tới, thậm chí có uy năng uy hiếp được tánh mạng Giang Nam!

- Thanh Hoa Tiên Vương bất phàm ah, lưu lại pháp bảo rõ ràng có uy năng bực này!

Giang Nam mở miệng quát tháo:

- Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, tế!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay lên trời, cùng Bất Không đại đạo tương dung, uy năng lưỡi kiếm này tăng vọt, đón tiên quang trong kính oanh khứ!

Hai đại trọng bảo chấn động, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ở trong trấn ngục sớm đã dung luyện không biết bao nhiêu mảnh vỡ tiên bảo, lại bị Giang Nam dùng định trụ Đại La Thiên, đạt được vạn đạo triều bái cùng Thiên Đạo gia trì, uy năng trở mình thăng không biết gấp bao nhiêu lần, hơn nữa không lâu trước kia, thanh chứng đạo kiếm này cắn nuốt tiên nhân đạo thân bên trong bát đại tiên khí, uy năng càng tăng lên tới một loại độ cao khó có thể tưởng tượng!

Giờ phút này uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm mạnh, vậy mà không kém hơn tiên uy của Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính!

Đương nhiên, đây chỉ là mười bốn Phật hoàng Ma Hoàng liên thủ thúc dục Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, không cách nào đem uy năng bảo vật này hoàn toàn phát huy, nếu uy năng của Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính toàn bộ bộc phát, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng không chịu nổi.

Dù sao, đây là tiên khí mà Tiên Vương đã từng luyện thành, là Thanh Hoa Tiên Vương thành đạo chi bảo. Có được uy năng không cách nào đánh giá!

Mà tu vi thực lực của Giang Nam, cũng đạt tới trình độ làm cho Hoàng Đạo Cực Cảnh bán tiên cũng khó có thể nhìn qua bóng lưng hắn!

Hắn hôm nay đã là Thần Đế Đại viên mãn cảnh giới, Nguyên Thủy đại đạo cũng tăng lên tới cấp bậc Hoàng Đạo, hắn tùy thời có thể ký thác Nguyên Thủy đại đạo đến bên trong Thiên Đạo, đem mình tăng lên tới Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Sở dĩ không có ký thác, là vì nếu như hắn cưỡng ép ký thác, Thiên Đạo tất nhiên sẽ thừa cơ diệt hắn!

Hắn cùng với Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả khác biệt, chỉ kém ký thác Thiên Đạo một bước này mà thôi!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ở dưới hắn thúc dục xuống, cùng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính liên tục va chạm, một kiếm, một kính, ở trên không Minh Hải giao phong, Minh Hải cơ hồ sôi trào, thời không bốn phía nát bấy, hình thành vô số thời không loạn lưu, thôn phệ hết thảy, hủy diệt hết thảy!

Thậm chí ngay cả Địa Ngục vạn giới cũng bị ảnh hướng đến, nguyên một đám thế giới lung lay sắp đổ, cơ hồ muốn hủy ở dưới uy năng va chạm của hai đại pháp bảo này!

Mà vào lúc này, trong A Tỳ địa ngục, một tòa Ma Tiên Điện bay lên, trong Ma Tiên Điện các ma tiên hư ảnh mọc lên san sát như rừng, nhao nhao thò ra bàn tay lớn, bảo vệ những Địa Ngục thế giới này, đem nguyên một đám Địa Ngục thế giới dịch chuyển khỏi, tránh đi hai đại pháp bảo dư âm trùng kích!

Tế lên Ma Tiên Điện, tự nhiên là Thiếu Hư đại đế.

Ở bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, các Ma Hoàng cùng Phật hoàng bị chấn thổ huyết. Cường độ giao phong bực này, tiên uy chấn đãng, cơ hồ là

tiên nhân giao thủ, ngay cả bọn hắn cũng không chịu nổi trùng kích bực này!

So sánh với bọn hắn, Giang Nam liền nhẹ nhõm rất nhiều, tu vi thực lực của hắn so với chư hoàng cao hơn, thân thể càng là vô cùng cường đại, không kém hơn tiên nhân, đủ để khiêng lực phản chấn vô cùng cường đại kia.

- Thiếu Hư đạo hữu, ngươi còn không ra tay?

Ở bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Hậu Thổ Phảng tạo thế chân vạc. Quanh thân bị chấn đến làn da nổ tung, máu tươi đổ, hướng Thiếu Hư bên trong A Tỳ địa ngục nhìn lại, phẫn nộ quát:

- Phật giới cùng địa ngục chư hoàng ta liên thủ, lại có Tiên Giới đại nhân vật đến thế gian, hiện tại là thời cơ diệt trừ Đế Huyền tốt nhất! Đồng loạt ra tay, tiêu diệt Đế Huyền!

Thiếu Hư đứng ở trước A Tì ma triều, lạnh nhạt nói:

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, Hậu Thổ Phảng, ngươi ta đã không phải là người một đường rồi. Hôm nay ta chính là Địa Ngục giới đại đế bên trong Tam Giới, vì thủ hộ Địa Ngục mà sinh, sẽ không phản bội Tam Giới.

Xa xa, các Ma Hoàng khác chưa từng tham chiến còn có tám tôn, nhìn thấy Giang Nam cùng mười bốn Phật hoàng Ma Hoàng giằng co không dứt, nguyên một đám kích động.

Ánh mắt Thiếu Hư đảo qua, rơi ở trên người bọn họ, trầm giọng nói:

- Chư vị đạo huynh, còn muốn lại khởi sự đoan sao?

Thiên Hoàng Ma Hoàng xa xa khom người nói:

- Bệ hạ, hôm nay chính là thời cơ diệt trừ Đế Huyền tốt nhất...

- Diệt trừ Đế Huyền?

Thiếu Hư tức cười, cười nói:

- Trong Đại La Thiên tụ tập hai mươi lăm Thần Đế Ma Đế, còn có tồn tại cường đại chưa từng ra tay, ngươi cho rằng Đế Huyền vì sao đến nay án binh bất động? Nếu các ngươi ra tay, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa, ta cũng sẽ không cho các ngươi ra tay, nếu các ngươi ra tay, thế tất nguy hiểm cho Địa Ngục chúng sinh.

Bọn người Thiên Hoàng Ma Hoàng chần chờ thoáng một phát nói:

- Nguyện ý nghe Thiếu Hư bệ hạ phân phó.

- Phản đồ!

Hậu Thổ Phảng gầm lên.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính không ngừng va chạm, trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính đột nhiên truyền đến bành một tiếng bạo nổ, trong kính quang xuất hiện một đạo huyết sắc, rõ ràng là Khu Thần Ma Hoàng tu vi yếu nhất bị chấn nát bấy, hóa thành huyết tương ngập trời, bôi ở trên Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Chỉ là cái pháp bảo Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính này thật sự quá lớn, mặc dù là thân thể Ma Hoàng bạo toái, máu tươi phun ra cũng chỉ có thể bôi một góc nhỏ.

Tuy Khu Thần Ma Hoàng chưa chết, nhưng thực lực cũng tổn hao nhiều.

Mà vào lúc này, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm uy năng tăng vọt, trong giây lát đột phá kính quang, hung hăng bổ vào trên bản thể Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, xoay chuyển trời đất trong kính, mười bốn Phật hoàng Ma Hoàng nguyên một đám thân hình đại chấn, nhao nhao ngửa mặt lên trời thổ huyết.

Thân thể Khu Thần Ma Hoàng bị chấn bạo tạc nổ tung lần nữa, mặc dù là các đại phật cao tới ức vạn dặm kia, cũng Kim Thân loạn chiến, trên người

đầy vết rách, nhìn thấy mà giật mình!

Oanh…

Thân hình Giang Nam khẽ động, sau một khắc vậy mà đi vào trước Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, một ấn hung hăng che ở trên kính, cùng lúc đó Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lần nữa đánh xuống!

Bành bành bành…

Trong kính, huyết quang nổi lên bốn phía, các đại phật, Ma Hoàng bị chấn đến nhao nhao bạo toái, lại bị làm vỡ nát bảy Ma Hoàng Phật hoàng!

Trong kính truyền đến Nguyên Phạm Phật Đế gào thét, một bàn tay kim chói từ trong kính thò ra, chụp về phía Giang Nam, muốn bức lui hắn.

Giang Nam một quyền oanh khứ, bàn tay của Nguyên Phạm Phật Đế răng rắc bẻ gẫy, Giang Nam dắt tay đứt của hắn, hướng ra phía ngoài thoát đi, Nguyên Phạm Phật Đế dừng chân bất ổn, nửa người bị kéo ra bên ngoài kính.

Giang Nam tay nâng chưởng rơi, một chưởng vỗ vào trên ót vị Phật đế này, thân thể Nguyên Phạm Phật Đế bạo toái, thần tính lọt vào trọng thương, vội vàng quay trở lại Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Hắn còn chưa kịp khôi phục thân thể, đột nhiên chỉ thấy một gương mặt cực lớn vậy mà thăm dò vào bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, đó là gương mặt của Giang Nam!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1882: Quét Ngang Chư Hoàng. (2)

Trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính tự thành không gian, có dấu một cái thế giới, bất quá hàng rào thế giới này cực kỳ trầm trọng, chính là lực lượng tiên khí ngưng tụ thành màng thai, mặc dù là Giang Nam cũng không cách nào xuyên thấu tiến đến.

Sở dĩ gương mặt của Giang Nam hiển hiện, là vì khuôn mặt của hắn dán ở trêm Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, màng thai dán ở trên mặt của hắn. Hình thành dấu vết, thực sự không phải là hắn thật sự xuyên thấu tiên khí màng thai.

Cái Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính này dù sao cũng là Thanh Hoa Tiên Vương thành đạo chi bảo, cũng không phải là hư danh nói chơi!

Nguyên Phạm Phật Đế vừa mới nhẹ nhàng thở ra, đang muốn khôi phục thân thể, đột nhiên Giang Nam cách tiên kính màng thai rống to, âm sóng trùng trùng điệp điệp cách màng thai truyền tới, ở trong kính thế giới hóa thành một ngụm Hỗn Độn tiên chung, chấn động không dứt!

Cạch, cạch, cạch…

Hỗn Độn tiên chung không ngừng chấn động, thần tính của Nguyên Phạm Phật Đế ngẩn ngơ, ba một tiếng vang nhỏ, bị chấn nát bấy!

Thống trị Đại Tây Thiên Phật giới đại đế, bị hắn cứ thế đánh chết!

Bảy Ma Hoàng Phật hoàng khác vừa mới khôi phục thân thể, liền bị chấn đến Kim Thân xốp giòn, tràn đầy vết rách, nguyên một đám trong miệng thổ huyết, héo đốn không chịu nổi!

Sáu Ma Hoàng Phật hoàng khác lập tức ra tay, đánh nát Hỗn Độn tiên chung, sáu người toàn lực thúc dục Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, tiên uy tiên

kính bộc phát, đem Giang Nam dán ở trên mặt kính đạn bay ra ngoài.

Đang…

Giang Nam cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay vọt tới, một kiếm đánh xuống, hung hăng bổ vào Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Ma Hoàng Phật hoàng trong kính còn chưa kịp khôi phục thương thế, lại một lần nữa bị trọng kích này trọng thương, nguyên một đám thân thể lần nữa bị chấn bạo toái!

Đương đương đương đương…

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm như mưa rơi xuống, không ngừng cùng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính va chạm, đem các Ma Hoàng Phật hoàng trong thế giới trong kính không ngừng chấn vỡ, vết máu trên Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính ngày càng nhiều, dần dần đem mặt tiên kính này nhuộm đến huyết hồng một mảnh, kinh người vô cùng!

Xa xa bọn người Thiên Hoàng Ma Hoàng thấy một màn như vậy, trong nội tâm kinh hãi, thầm nghĩ một tiếng may mắn.

Mà vào lúc này, ở bên trong tòa tế đàn cự đại phiêu phù trên không Minh Hải kia, "Nguyên Hóa Ma Tiên" đột nhiên động, vị "Nguyên Hóa Ma Tiên" này một mực phun ra nuốt vào Thiên Địa nguyên khí, thậm chí ngay cả Tiên Giới cũng bị hắn câu thông, ẩn ẩn có tiên khí từ Tiên Giới tuôn ra, chảy vào trong cơ thể của hắn, để cho tu vi của hắn càng ngày càng khủng bố kinh người!

Lúc này, thực lực vị ma tiên này dĩ nhiên tăng lên tới đỉnh phong, thân hình khẽ động, liền tới đến sau lưng Giang Nam, một chưởng oanh khứ, trong nội tâm Giang Nam cảnh giác, xoay tay lại ngăn cản.

Không gian kịch liệt chấn động, phong bạo tựa như hủy diệt mang tất cả, thậm chí ngay cả Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cũng bị chấn bay ra ngoài!

Giang Nam kêu rên một tiếng, liên tiếp lui về phía sau, bước ra mấy chục

bước, mỗi một bước đều dài đến ức vạn dặm, lúc này mới dừng thân hình.

- Hậu Thổ Tiên cung Thái Tử?

Giang Nam đứng vững thân hình, gọi đến Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cau mày nói.

- Đúng vậy.

"Nguyên Hóa Ma Tiên" chắp hai tay sau lưng, một cổ tiên uy làm cho người ta sợ hãi truyền đến, trấn áp Tam Giới, kinh người vô cùng, so với chư hoàng chư Phật càng cường đại hơn, càng thêm mênh mông, vạn phần lạnh lùng nói:

- Tiểu bối, ngươi xấu chuyện tốt của ta, còn nhục phân thân ta, đem phân thân ta rút gân lột da, luyện thành pháp bảo. Ngươi có từng nghĩ tới, bản điện sẽ hạ đích thân phân thân hạ phàm?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Thái Tử, Vương nương của ngươi Hậu Thổ Tiên Vương, cùng ta liên hệ mật thiết, ngay cả nàng cũng muốn dựa vào ta ở hạ giới kiến thế lực, trong chư thần hoàng hôn kiếp vì nàng cướp lấy lợi ích lớn nhất. Ngươi rõ ràng phân thân hạ giới đối phó ta, ngươi ngưu bức như vậy, mẹ ngươi có biết không?

Khí tức của Tiên cung Thái Tử vẫn còn tiếp thu Tiên Giới tiên khí, điên cuồng tăng tu vi lên, tự phụ nói:

- Đế Huyền, ngươi đem chính mình coi quá nặng rồi, tồn tại như ngươi bực này, Tiên Giới vừa nắm một bó to. Tiêu diệt ngươi, phái Thần Đế nghe lời đến thống trị Tam Giới, Vương nương ta nhất định càng thêm vui vẻ!

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính rốt cục rơi xuống, các Ma Hoàng Phật hoàng từ trong kính ngã xuống, mười bốn Phật hoàng Ma Hoàng bị chết chỉ còn lại có mười tôn, hơn nữa nguyên một đám lọt vào trọng thương!

Tiên cung Thái Tử ánh mắt quét về phía những Phật hoàng Ma Hoàng này, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi giết đến Đại La Thiên, quét sạch Đế Huyền dư nghiệt, nơi này có bản điện, bản điện muốn đích thân tru sát hắn!

Hậu Thổ Phảng đại hỉ, lập tức nói:

- Chư vị đạo hữu Phật giới, vị này chính là lão tổ tông Hậu Thổ thế gia, Hậu Thổ Tiên Vương chi tử, có lão nhân gia ông ta ở đây, Đế Huyền có thể tru! Chư vị, cùng ta chung một chỗ giết đến Đại La Thiên, đem phe phái Đế Huyền trảm thảo trừ căn, ta cùng với Phật giới chia đều Tam Giới! Đến lúc đó, các ngươi muốn truyền đạo liền truyền đạo, muốn xưng hoàng làm tổ liền xưng hoàng làm tổ!

Bọn người Bảo Nhật Vương Phật Tổ liếc nhau, nguyên một đám gật đầu.

Lần này Phật giới vì đối phó Giang Nam, tổn thương thảm trọng, thập đại Phật hoàng chết bốn vị, chỉ còn lại có sáu vị bọn hắn, thậm chí ngay cả đương kim Phật giới đại đế, Nguyên Phạm Phật Đế cũng bị Giang Nam đánh chết, lại để cho Phật giới ở bên ngoài đã không có đại đế thống trị Tu Di sơn!

Không chỉ có như thế, Quang Vũ Phật đế cùng Cực Nhạc lão phật vừa mới đầu nhập vào Phật giới, cũng lần lượt tử vong, Phật giới đã trả giá lớn như thế, nếu cứ như vậy ly khai, chẳng phải là chỗ tốt gì cũng không có lấy được?

- Đế Huyền chính là ma trung chi ma, phe phái Đế Huyền cũng là ma tử ma tôn, không thể tha thứ.

Diệu Nhật Phật tổ hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Ngã phật có lòng đại từ bi, nhưng đối với không thể giáo hóa chi nhân cũng có đại phẫn nộ, diệt ma Kim Cương chi nộ.

Hậu Thổ Phảng nhìn về phía Ma Hoàng khác, chỉ thấy bọn họ một nhóm

bảy người, trừ hắn còn sống sót ra, liền chỉ còn lại có Tử Viên Ma Hoàng, Vĩnh Hằng Ma Hoàng cùng Tiêu Tượng Ma Hoàng, bốn người khác đã chết dưới công kích của Giang Nam!

Bọn hắn tăng thêm sáu vị Phật hoàng, có tất cả mười người, hơn nữa mỗi người đều lọt vào trọng thương, chỉ còn lại có năm sáu thành thực lực.

Dù vậy, dùng thực lực mười tôn Hoàng Đạo Cực Cảnh bọn hắn, hơn nữa Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, như trước đủ để quét ngang Đại La Thiên!

- Chư vị, giết đến tận Đại La Thiên, phá hủy hết thảy của Đế Huyền!

Hậu Thổ Phảng quát chói tai, cùng Phật hoàng Ma Hoàng chung một chỗ tế lên Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, hướng Đại La Thiên đánh tới!

Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, Thi Hiên Vi tọa trấn Lăng Tiêu bảo điện, từ từ nói:

- Chư quân không cần kinh hoảng, Hậu Thổ Phảng cùng những Ma Hoàng Phật hoàng này, chỉ là đến đây nhận lấy cái chết. Lúc trước Bệ hạ đã đem Hậu Thổ Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương ban thưởng tiên khí luyện hóa. Trong đó có một cuốn Quần Tiên Đồ, thích hợp dùng để làm Thiên đình đại trận.

Chương 1883: Tiểu Viên Mãn. (1)

Nàng nhẹ nhàng điểm một ngón tay, chỉ thấy trong Thiên Di Điện, một cuốn tiên đồ bay ra, trong lúc đó trải rộng ra, đem Huyền Thiên Kim Khuyết vô số Thiên Cung Thần Điện hết thảy gắn vào bên trong trận đồ!

Cuốn trận đồ này, đem Thiên đình tất cả Thần Ma đều bao ở trong đó. Giờ phút này tất cả mọi người cảm giác được, mình biến thành một bộ phận của cuốn trận đồ này!

Linh Đạo Tử tiến lên phía trước nói:

- Nương nương, Quần Tiên Đồ có thể ngăn trở mười tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính dù sao cũng là Thanh Hoa Tiên Vương thành đạo chi bảo, chỉ sợ Quần Tiên Đồ không cách nào ngăn trở Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Sư huynh nói rất có lý. May mắn bệ hạ cũng đem vài món tiên khí khác luyện hóa, hôm nay những tiên khí này liền do chư quân đến thúc dục.

Lại có ba kiện tiên khí từ trong Thiên Di Điện bay ra, rơi vào ở bên trong Quần Tiên Đồ, hai mươi lăm Thần Đế Ma Đế đại hỉ, toàn lực thúc dục Quần Tiên Đồ, chỉ thấy Thiên đình mấy ngàn vạn Thần Ma cùng chư đế pháp lực tụ tập chung một chỗ, hóa thành ba tiên nhân hư ảnh, từ trong tiên đồ đứng lên!

Ba tiên nhân hư ảnh này, tựa hồ cũng bị cô đọng thành thực chất. Ít hơn tiên nhân chân chính, nhưng tất cả Thần Ma của Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết liên thủ, cơ hồ đem uy năng của Quần Tiên Đồ hết thảy phát huy ra!

Lại có ba kiện tiên khí bay lên trời, rơi vào trong tay ba tiên nhân hư ảnh, bị ba tiên nhân hư ảnh tế lên, oanh hướng kính quang kích xạ mà đến!

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cùng Tam đại tiên khí đối oanh, kinh thiên động địa, tuy uy năng của Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính bị áp chế, nhưng chiến trường dù sao là ở trong Đại La Thiên, vô số ngôi sao của Đại La Thiên gặp nạn, thậm chí chúng sinh sinh tồn trong Đại La Thiên cũng gặp đại nạn không may, tử thương vô số!

Thi Hiên Vi nhìn về phía Ly Sửu Ma Hoàng nói:

- Đạo huynh, Bổn cung tại đây còn có một kiện tiên khí, kính xin đạo huynh ra tay.

Nàng chỉ một ngón tay, trong Thiên Di Điện lại có một kiện tiên khí bay lên trời, rơi xuống trong tay Ly Sửu Ma Hoàng.

Ly Sửu Ma Hoàng tiếp nhận cái tiên khí này, khom người nói:

- Lĩnh chỉ.

Dứt lời, quay người đi ra Lăng Tiêu bảo điện. Tế lên cái tiên khí này, công hướng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Thi Hiên Vi nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ:

- Ly Sửu Ma Hoàng có thể tin cậy.

Nàng đã thầm đổ mồ hôi lạnh, nếu Ly Sửu Ma Hoàng thúc dục tiên khí đối phó nàng, nàng chỉ có thể nuốt hận xong việc.

Bất quá Thi Hiên Vi lại không biết, mặc dù Ly Sửu Ma Hoàng thúc dục tiên khí, bạo khởi giết nàng, cũng tuyệt đối không có thể được, bởi vì Giang Nam sớm đã đem tiên nhân đạo thân bên trong những tiên khí này luyện hóa, bên trong mỗi một kiện tiên khí, hắn đều có lưu đạo thân của mình.

Nếu Ly Sửu Ma Hoàng dám phản bội, Giang Nam tâm ý khẽ động, cái

tiên khí này sẽ bộc phát uy năng, trước đem Ly Sửu Ma Hoàng nghiền nát!

Thi Hiên Vi chứng kiến Ly Sửu Ma Hoàng gia nhập chiến cuộc, chỉ là có thể miễn cưỡng áp chế Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, nhưng không cách nào chiến thắng, mà Đại La Thiên ở bên trong tiên khí bực này va chạm, tổn thương càng thêm nghiêm trọng, không khỏi cau mi, mở miệng nói:

- Thiếu Hư đại đế, Thiếu Quân đại đế, hai vị đạo hữu còn không ra tay sao?

Một tiếng cười dài truyền đến, Hạo Thiếu Quân suất lĩnh La Thiên Chư Thần đi Đại La Thiên, xa xa khom người nói:

- Nương nương, pháp bảo của thần không cách nào thừa nhận tiên khí tương phạt, kính xin nương nương ban bảo!

Thi Hiên Vi mỉm cười, ống tay áo nhẹ phẩy, trong Thiên Di Điện lại có một kiện tiên khí bay ra, Hạo Thiếu Quân đạt được tiên khí này, tinh thần đại chấn, lập tức suất lĩnh La Thiên Chư Thần giết đến.

- Đại La Thiên gặp nạn, há có thể không giúp đỡ?

Thiếu Hư đại đế suất lĩnh Nguyên Ma thánh mẫu, Nguyên Ma, Càn Chí, Băng Liên bốn Ma Hoàng tìm đến, xa xa chắp tay nói:

- Kính xin nương nương ban bảo.

Thi Hiên Vi nhíu mày nói:

- Thiếu Hư đại đế, ngươi có Ma Tiên Điện trong tay, sao cần tiên khí khác?

Thiếu Hư đại đế mỉm cười nói:

- Nương nương không biết, Ma Tiên Điện còn cần trấn áp Địa Ngục, miễn cho bệ hạ cùng Tiên cung Thái Tử giao thủ dư âm trùng kích, hủy Địa Ngục vạn giới. Hơn nữa, Địa Ngục ta còn có tám Ma Hoàng, cần Ma Tiên Điện

đến chấn nhiếp bọn hắn, để cho bọn hắn không dám có chỗ dị động.

Thi Hiên Vi bất đắc dĩ, lại lấy ra một kiện tiên khí, giao cho Thiếu Hư, thầm nghĩ:

- Hạo Thiếu Quân cùng Thiếu Hư, đều là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, vơ vét tiên khí. Chỉ sợ hai kiện tiên khí này đã đến trong tay bọn họ, liền mơ tưởng muốn trở về rồi...

Thiếu Hư đạt được tiên khí, mừng rỡ trong lòng:

- Đế Huyền, ngươi nhiều lần chiếm ta tiện nghi, hôm nay rốt cục cũng bị ta chiếm được một lần tiện nghi! Cái tiên khí này rơi xuống trong tay của ta, ngươi liền mơ tưởng đòi lại ...

Đột nhiên, sắc mặt hắn kịch biến, như ăn phải con ruồi đồng dạng khó chịu.

- Đế Huyền cái thằng này, rõ ràng đã đem tiên khí luyện hóa, thậm chí ngay cả Tiên Giới tiên nhân đạo thân cũng bị hắn luyện hóa, đem đạo thân của mình luyện vào bên trong tiên khí! Hỗn đản này, quả nhiên là vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng nhúng tay vào), cáo già, để cho ta mặc dù đạt được tiên khí cũng không cách nào mang đi!

Mà ở bên kia, Hạo Thiếu Quân cũng lập tức phát hiện tiên khí trong tay dị thường, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi. Trong miệng không ngừng truyền âm thanh tức giận mắng đến "Bại hoại", "Quỷ hẹp hòi".

Hai người tính toán nhỏ nhặt thất bại, bất quá thực sự là tận tâm tận lực, toàn lực thúc dục tiên khí, áp chế tiên uy của Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Hai người bọn họ gia nhập, các Phật hoàng Ma Hoàng bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính lập tức lọt vào trọng thương, nguyên một đám bị chấn thổ huyết.

Thi Hiên Vi nhìn thoáng qua, cười nói:

- Bổn cung hơi mệt chút, chiến cuộc xin nhờ chư quân rồi.

- Nương nương, bệ hạ đang cùng Tiên Giới đại nhân vật kia giao thủ, không có chiếm cứ thượng phong!

Lập tức có thần quan tiến lên nói:

- Kính xin nương nương tọa trấn, thuận tiện trợ giúp bệ hạ!

Thi Hiên Vi đứng dậy, ở rất nhiều thần nữ vờn quanh đi ra Lăng Tiêu bảo điện. Phản hồi hậu cung, cười nói:

- Thiên hạ này là thiên hạ của bệ hạ, ai có thể nhấc lên được bao nhiêu sóng gió? Chư quân tru sát mấy nghịch tặc tạo phản này, không ngại cùng bệ hạ chung một chỗ tàn sát một Tiên Giới đại nhân vật.

Trên Đại La Thiên tranh đấu đã thành kết cục đã định, Giang Nam cùng Tiên cung Thái Tử đại chiến cũng cực kỳ mãnh liệt, sau đầu Tiên cung Thái Tử tiên quang trùng trùng điệp điệp hóa thành Lục Đạo tiên luân, tiên luân thay đổi liên tục. Vạn pháp không gia thân, bất luận công kích gì của Giang Nam rơi vào trên người hắn, hết thảy bị Lục Đạo tiên luân thôn phệ hấp thu, ở trong thế giới Lục Đạo tiên luân Luân Hồi chuyển động, cuối cùng nhất trừ khử vô hình.

Mà công kích của hắn, thì bao hàm Lục Đạo tiên luân chi lực, Lục Đại tiên đạo thay đổi liên tục, sáu loại lực lượng bất đồng vặn làm một cổ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1884: Tiểu Viên Mãn. (2)

Thay đổi liên tục, mặc dù là Giang Nam cũng không cách nào thừa nhận toàn bộ, ở dưới liên tiếp công kích cứng đối cứng, Giang Nam rốt cục rơi vào hạ phong!

Đây là một tiên nhân chân chính, tuy là phân thân, nhưng bản thân vị phân thân này là một ma tiên!

Không chỉ có như thế, Tiên cung Thái Tử vì tru sát Giang Nam, để cho bọn người Hậu Thổ Phảng nhất cổ tác khí huyết tế ba thi thể ma tiên, thậm chí hắn vì cam đoan mình có được lực lượng tuyệt đối đi trấn giết Giang Nam, còn ngang nhiên nhấc lên Thiên Địa nguyên khí bạo động, nếu Giang Nam không động Tam Giới chư thần lực. Hắn cơ hồ đem Tam Giới tất cả linh khí hết thảy mang đi không còn!

Mặc dù hắn không có thực hiện được, vẫn là từ Tiên Giới kéo tới tiên khí, khiến cho tu vi của mình không ngừng kéo lên!

Thực lực của hắn, đã vượt qua tiên nhân bình thường, đạt tới trình độ so với Đạo Vương trước khi phi thăng còn cường đại hơn!

Giang Nam thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, liên tục đối chiến Tiên cung Thái Tử, lần lượt bị chấn lui về phía sau, lần lượt bị chấn đến lọt vào trọng thương, nhưng như cũ tấn công mạnh không lùi.

- Con sâu cái kiến.

Tiên cung Thái Tử lãnh đạm nói:

- Thực lực của ngươi không kém, đã đạt tới cực hạn hạ giới có khả năng đạt tới, cùng tiên nhân bình thường của Tiên Giới so sánh, ngươi cũng không kém. Bất quá ở trước mặt ta, ngươi như cũ là con sâu cái kiến, ngay cả một

thành lực lượng của ta, ngươi cũng không thể thừa nhận.

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, tiếp tục giống như điên cuồng tấn công mạnh, mỗi một đạo công kích đều đạt tới hoàn cảnh làm cho người xem thế là đủ rồi, mặc dù là tiên nhân, cũng không ngoài như thế!

Tiên cung Thái Tử tiện tay ngăn cản, tiến sát từng bước, lạnh nhạt nói:

- Đế Huyền, ngươi là có thể tạo chi tài, có thể ở trong tay ta chèo chống đến bây giờ, đáng quý, ngay cả ta cũng đối với ngươi động thương tài chi ý. Chỉ tiếc, bản điện có thù tất báo, ngươi đắc tội ta, để cho ta ở Tiên Giới mất mặt mũi, nhất định phải dùng cái chết của ngươi, mới có thể rửa sạch sỉ nhục của ta!

- Tiên đằng, tế!

Đột nhiên mi tâm Giang Nam lóe lên, một đầu tiên đằng gào thét bay ra, tiên đạo như rồng, hướng Tiên cung Thái Tử bay tới.

- Ta sớm có phòng bị!

Tiên cung Thái Tử cười ha ha, mạnh mẽ vỗ trên đỉnh đầu, một đạo tiên chỉ từ đỉnh đầu bay ra, cùng tiên đằng giao xoa, không cho tiên đằng cận thân.

- Đồng dạng chiêu thức, đối phó bản điện chỉ có thể dùng một lần! Ngươi lần trước dùng cái tiên đằng này đối phó ta, ta há có thể không có phòng bị? Chết a!

Thân hình Tiên cung Thái Tử nghiêng nghiêng bay lên, sau đầu Lục Đạo tiên luân đột nhiên chuyển động, rơi vào trong tay của hắn, hướng Giang Nam che hạ!

Giang Nam gầm lên, toàn lực tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đánh về phía Lục Đạo tiên luân.

Oanh...

Hắn bị đập bay không biết bao nhiêu vạn dặm, hung hăng đụng vào trong minh hải.

'Rầm Ào Ào', Minh Hải vỡ ra, Giang Nam phóng lên trời, quanh thân rách tung toé, cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay ương ngạnh đánh tới.

Ánh mắt Tiên cung Thái Tử lộ ra vẻ tán thưởng, cười nói:

- Ngươi không sợ chết, ngược lại là một đối thủ đáng giá kính trọng, chỉ tiếc ngươi cùng bản điện chênh lệch thật sự quá lớn, to đến cho ngươi tuyệt vọng.

- Chết đi, Lục Đạo tan vỡ!

Hắn một chưởng che xuống, che ra Lục Đạo tiên luân thế giới, Lục Đại Tiên Giới hiện lên, sau đó Tiên Giới tan vỡ, hóa thành uy năng diệt sạch hết thảy, nghênh tiếp Giang Nam giống như thiêu thân lao đầu vào lửa!

Thân hình Giang Nam rung mạnh, ngã xuống bay ra, trong mắt Tiên cung Thái Tử hiện lên tàn khốc, đột nhiên nhào tới, hừ lạnh nói:

- Rõ ràng còn không chết! Ngươi người này, đồng dạng con gián mệnh cứng rắn! Lục đạo luân hồi!

Giang Nam đối chiến một kích này, như trước còn sống, Tiên cung Thái Tử tức giận, đuổi giết đến trước, từng đạo tiên đạo đại thần thông kinh thiên động địa không ngừng oanh xuống, Giang Nam liên tục đối chiến, lại thủy chung chưa chết, nhưng thương thế càng ngày càng nặng.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm truyền đến chấn động kịch liệt, bản thân Giang Nam cũng đại chấn, đột nhiên khí

tức tăng vọt!

Hắn vốn là lọt vào Tiên cung Thái Tử trọng thương, khí tức héo đốn, mà bây giờ chẳng những thương thế khôi phục, thậm chí khí tức càng ngày càng mạnh, so với hắn thời kỳ toàn thịnh còn muốn cường hoành hơn!

- Thành, rốt cục đã thành! Bất Không đại đạo rốt cục triệt để tan rã, dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo của ta rồi!

Giang Nam cất tiếng cười to, mỏi mệt cùng suy yếu hễ quét là sạch, khí tức mênh mông, to lớn cao ngạo bát ngát, thân hình hắn sừng sững thương khung, có mở, có không, có Tịch Diệt, tam vị nhất thể, cho người rung động vô biên!

Bá...

Giang Nam kiếm chỉ Tiên cung Thái Tử, cười to nói:

- Thái tử điện hạ, đa tạ ngươi giúp ta một tay, để cho Nguyên Thủy đại đạo của ta tiểu viên mãn! Hiện tại, cùng trẫm thống thống khoái khoái chiến một hồi a!

Tiên cung Thái Tử hừ lạnh một tiếng, Giang Nam xưng hắn là Thái Tử, tự xưng là trẫm, nói rõ muốn chiếm tiện nghi của hắn, bất quá lúc này khí tức của Giang Nam tăng vọt, hoàn toàn chính xác mang cho hắn chấn động không nhỏ.

Lúc trước tuy Giang Nam mạnh, nhưng còn chưa phóng trong mắt hắn, tối đa chỉ là một Thần Đế sắp tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh mà thôi, mặc dù có được chiến lực giống như tiên nhân, cũng so với hắn thua kém xa rồi.

Nhưng mà hiện tại, Giang Nam mượn tay của hắn, đánh nát Bất Không đại đạo, liền mang đến cho hắn uy hiếp thật lớn.

Bất Không đại đạo chính là Giang Nam thiên tân vạn khổ mới luyện thành tiên cấp đại đạo, là Bất Không đạo nhân truyền thừa, Bất Không đạo

nhân cùng Đế Tôn chính là nhân vật một cái trình độ, hắn khai sáng Bất Không đại đạo, vũ trụ sụp đổ mà ta bất diệt, Bất Không đại đạo tiên cấp cường đại có thể thấy được lốm đốm!

Dùng thực lực của Giang Nam, căn bản không cách nào đem đạo Bất Không đại đạo này đánh nát triệt để dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, mà chỉ bằng vào Tiên cung Thái Tử, cũng không cách nào đánh nát Bất Không đại đạo.

Bởi vậy, hắn ngoại trừ mượn tay Tiên cung Thái Tử ra, mình cũng không ngừng dùng Nguyên Thủy đại đạo đến tan rã Bất Không đại đạo!

Từ ánh mắt ngoại nhân xem ra, Tiên cung Thái Tử đè nặng Giang Nam đánh, nhưng trên thực tế Giang Nam tự mình cũng "công kích" chính mình, tập hợp Tiên cung Thái Tử chi lực, tăng thêm Nguyên Thủy đại đạo chi lực, để cho Bất Không đại đạo tan rã!

Sở dĩ thương thế của hắn nặng như vậy, cũng không phải hoàn toàn là công kích của Tiên cung Thái Tử tạo thành, đồng dạng cũng có chính hắn công kích chính mình tạo thành thương thế!

Mà bây giờ, hắn rốt cục hoàn thành cái hành động vĩ đại này!

Tiên đạo có sức mạnh to lớn của Tạo Hóa, Tịch Diệt đại đạo có sức mạnh Tịch Diệt vạn vật, Bất Không đại đạo vô kiên bất tồi, hôm nay rốt cục ngưng tụ cùng một chỗ, Giang Nam nói Nguyên Thủy đại đạo của mình tiểu viên mãn, hoàn toàn chính xác nói không uổng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1885: Man Di Đại Đế Chi Uy. (1)

Hôm nay Nguyên Thủy đại đạo của hắn tiểu viên mãn, chủ thể Tam đại dàn giáo đã cơ cấu hoàn tất, cơ sở đã chế tạo thành công, hắn khiếm khuyết chỉ là ở trên Tam đại dàn giáo góp một viên gạch, để cho Nguyên Thủy đại đạo tiếp tục tăng lên. Tăng lên tới tầng thứ tiên đạo thậm chí càng cao!

- Cái Tam Giới này, là Tam Giới của trẫm, không ai có thể ở Tam Giới của trẫm cùng trẫm đối nghịch! Thái Tử, ngươi cũng không được!

Thân hình Giang Nam sừng sững, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nội Nguyên Thủy đại đạo vận hành, sở hữu tất cả đại đạo đã biến mất không thấy gì nữa, không tiếp tục nửa phần sơ hở, kiếm chỉ Tiên cung Thái Tử!

Lúc trước bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của hắn có Nguyên Thủy đại đạo cùng Bất Không đại đạo, uy năng tuy mạnh, nhưng mà dù sao cũng là hai đạo đại đạo, vẫn có khả năng bị ngoại lực chia lìa, mà bây giờ, Nguyên Thủy đại đạo một khối, có được sức mạnh to lớn vô biên!

- Thái Tử, ngươi biết cái gì là Tam Giới đế sao? Trẫm là đế!

Giang Nam thét dài, ầm ầm, một tòa Địa Ngục thế giới cách hắn gần nhất đột nhiên từng đạo đại đạo thần hà hiển hiện, đầu đầu đại đạo như rồng, chen chúc mà đến, dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn!

- Hôm nay. Trẫm liền cho ngươi kiến thức, thực lực chân chính của Tam Giới đế! Ở trong tam giới, trẫm là vô địch!

Ông...

Có vô số Địa Ngục thế giới sáng lên, đại đạo hiển hiện, lao nhanh mà đến, dũng mãnh vào trong cơ thể Giang Nam.

Ông ông ông!

Hàng trăm Địa Ngục thế giới đồng thời sáng lên, Địa Ngục vạn giới như đèn, nguyên một đám lần lượt hiển hiện vạn đạo. Vạn đạo thắp sáng từng tòa thế giới này, sau đó là Chư Thiên vạn giới, Thần giới Chư Thiên, thậm chí ngay cả Minh Hải cũng ầm ầm chấn động, có đại đạo hiện lên!

Từng tòa thế giới đại đạo nổ vang, vạn đạo triều bái, triều bái Tam Giới đại đế, triều bái thiên địa chung chủ!

Đại La Thiên cũng chấn động, năm mươi Thiên Đạo trên Đại La Thiên phún dũng, khống chế vạn đạo, tuôn hướng Giang Nam! đọc truyện mới nhất tại tung hoanh . com

Toàn bộ Tam Giới tất cả đại đạo cuồn cuộn mà đến, gia trì đại đế thống trị Tam Giới, gia trì Giang Nam, để cho thân thể của hắn vô cùng to lớn cao ngạo, vô cùng cường đại!

Đây mới là đại đế, mới là đại đế đạt được Thiên Địa tán thành nhận đồng, đại đế vô địch thống trị Tam Giới, đem tất cả thế giới đại đạo triệu hoán mà đến, gia trì bản thân!

Đây mới là tiền vốn để Giang Nam vô địch!

Sắc mặt Tiên cung Thái Tử kịch biến, Giang Nam lúc này, so với lúc trước còn cường đại hơn, cường đại mấy lần, Tam Giới vô số tòa thế giới, vô số đại đạo, hết thảy gia trì hắn, tu vi thực lực bực này thậm chí để cho hắn cũng cảm giác được khó giải quyết!

Phải biết rằng, Giang Nam là đệ nhất Thần Đế được Tam Giới thừa nhận, đệ nhất đại đế thống trị Tam Giới, Tam Giới đại đạo thừa nhận hắn thứ nhất, thần phục hắn, triều bái hắn, thành tựu bực này, đã vượt qua bát đại vũ trụ đệ nhất Tiên Vương chứng đế phi tiên!

Nếu vẻn vẹn dừng ở đây, hắn còn không cách nào đem Tam Giới tất cả đại đạo điều động đến loại trình độ này, nhưng Giang Nam là Tam Giới Đạo

Tổ, 1% Đạo Tổ!

Hắn mở Đại La Thiên, dùng đại đạo bản thân chống đỡ Đại La Thiên, bản thân lại luyện thành một đạo Thiên Đạo, để cho Thiên Đạo nguyên vẹn, khôi phục số lượng một trăm thiên đạo!

Sau này tồn tại ở Tam Giới chứng đế, đều là chứng hắn, đều là chứng đại đạo cùng Thiên Đạo của hắn, khiến cho hắn không ngừng cường đại, cái này là siêu nhiên bực nào?

Chỉ cần một phần trăm thân phận của Đạo Tổ này, hắn liền đủ để điều động Tam Giới đại đạo rồi!

Hơn nữa địa vị Tam Giới đệ nhất đế của hắn, có khả năng điều động Tam Giới đạo uy, cũng đã cường đại vượt qua tiên nhân!

Nhưng hắn là một trăm phần trăm Đạo Tổ của Tam Giới, vậy thì càng thêm khủng bố rồi, Tam Giới đều là pháp bảo của hắn, lực lượng Tam Giới hết thảy vì hắn sở dụng, chỉ sợ ngay cả Tiên Vương hạ giới cũng bị trấn áp!

Đương nhiên, đây là đang ở trong Tam Giới, nếu như đi ra Tam Giới, Giang Nam cái 1% Đạo Tổ này sẽ mất đi địa vị siêu nhiên, không cách nào từ Tam Giới mượn tới lực lượng.

Giờ khắc này, không chỉ có Tiên cung Thái Tử cảm giác được khó giải quyết, bọn người Hậu Thổ Phảng, Bảo Nhật Vương Phật Tổ đang đánh Đại La Thiên lại lâm vào trong vây công cũng cảm giác được sợ hãi, thậm chí ngay cả bọn người Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân khống chế tiên khí áp chế Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cũng là sắc mặt kịch biến, cảm giác được lực lượng không thể địch nổi hướng trong cơ thể Giang Nam hội tụ!

Cổ lực lượng này, thậm chí ngay cả tiên nhân cũng có thể đơn giản xé nát, đơn giản phá hủy, huống chi bọn hắn?

Tam Giới đại đạo vọt tới, Giang Nam giơ kiếm đánh xuống, Tam Giới đại đạo dung nhập Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm uy khủng bố quấy

Tam Giới, lại để cho Tam Giới đại đạo cộng minh càng tăng lên!

Đạo kiếm uy này, đã đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi, thậm chí để cho bầu trời xuất hiện một đại đạo nước lũ biến thành vòng xoáy, thậm chí ngay cả Thiên Tán Hoa Cái cũng tự chấn động, xoay tròn, áp chế cổ đạo uy này!

Uy năng một kiếm này, dĩ nhiên đã có được năng lực uy hiếp Thiên Tán Hoa Cái, để cho Thiên Tán Hoa Cái cũng cảm giác được kiêng kỵ!

Ầm ầm!

Giang Nam một kiếm đánh xuống, kiếm uy hạo hạo đãng đãng, tan vỡ hết thảy, những nơi đi qua, Tiên cung Thái Tử tế lên Lục Đạo tiên luân căn bản không cách nào đem cổ lực lượng này đánh vào Lục Đạo tiên luân thế giới!

Bành bành bành, Lục Đạo tiên luân thế giới sụp đổ tan rã, Lục Đạo tan vỡ, bị kéo nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm!

Một kiếm này thôn phệ Lục Đạo của Tiên cung Thái Tử, uy năng càng thêm mãnh liệt.

Chỗ kiếm quang chỉ, Tiên cung Thái Tử phân thân cũng bắt đầu xuất hiện xu thế sụp đổ tan rã!

- Đại La Thiên!

Tiên cung Thái Tử gầm lên, Đại La Thiên là tiền vốn Giang Nam vô địch, nếu không có tòa Đại La Thiên này, Giang Nam không cách nào trở thành Đạo Tổ, không cách nào trở thành Đạo Tổ, hắn liền không thể nào là Tam Giới đệ nhất đế. Liền không có khả năng để cho Tam Giới đại đạo triều bái, gia trì cho hắn!

Mà hết thảy này, đều là do Đại La Thiên mà khởi!

Theo Giang Nam chứng đế, một khắc mở Đại La Thiên này, hắn cũng đã

chú định muốn vô địch Tam Giới, mặc dù tiên nhân hạ phàm, cũng không cách nào ngăn cản cái đại xu thế này.

Đây là chiều hướng phát triển!

Trừ khi Đại La Thiên tan vỡ, đem Giang Nam từ trên bảo tọa Tam Giới đệ nhất đế đánh rớt, mới có thể chém giết hắn!

- Đáng tiếc, bọn tiểu bối Hậu Thổ Phảng này, không có thể hủy diệt Đại La Thiên, phá vỡ vô địch chi cơ của hắn...

Kiếm quang nghiền áp mà xuống, Tiên cung Thái Tử ra sức chống cự. Ở trong kiếm quang, thân thể ma tiên của hắn phá thành mảnh nhỏ, tiên đạo trong cơ thể sụp đổ tan rã, bị luyện nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, nhục thể của hắn bị luyện hóa thành tro!

Căn bản không cách nào chống cự, căn bản không cách nào chống lại, đây là cảm giác cuối cùng của Tiên cung Thái Tử phân thân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1886: Man Di Đại Đế Chi Uy. (2)

Tiên cung Thái Tử phân thân bị triệt để phá hủy, trong cơ thể hết thảy đại đạo bị kiếm quang thôn phệ. Luyện nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, để cho uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm không ngừng tăng cường.

Đột nhiên, trong kiếm quang tuyệt diệt hết thảy, một đạo tiên quang chấn động, thoát khỏi uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, phi thoát mà đi, thẳng đến bầu trời!

- Đây là cái gì?

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, vừa rồi một kiếm kia của hắn là cường đại vô địch bực nào, mà đạo tiên quang này rõ ràng không có bị cắn nát phá hủy, lại vẫn có thể bay độn mà đi, để cho hắn không khỏi động lòng hiếu kỳ.

- Muốn đi? Ngươi có thể nhảy ra lòng bàn tay của trẫm sao? Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam lật tay, chỗ bầu trời, một cái đại thủ che xuống, chụp vào đạo tiên quang kia, trong tay, Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt, Đại La Thiên ẩn ẩn hiển hiện, răng rắc một tiếng đem đạo tiên kia bao lại, gắn vào trong Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam thu tay lại, chỉ thấy đạo tiên quang kia vẫn còn trong Nguyên Thủy Đại La Thiên của lòng bàn tay hắn xông tới không ngớt, ý đồ đào thoát đi ra ngoài.

- Đây rốt cuộc là vật gì? Tiên cung Thái Tử phân thân bị ta tiêu diệt, như thế nào sẽ lưu lại cổ quái bực này ?

Uy năng của Nguyên Thủy Đại La Thiên trong lòng bàn tay hắn càng

ngày càng mạnh, trấn áp đạo tiên quang này, rốt cục để cho tốc độ ánh sáng của đạo tiên kia càng ngày càng chậm, thời gian dần trôi qua bị định trong lòng bàn tay của hắn.

Giang Nam chăm chú nhìn lại, chỉ thấy đây là một quả tiên cầu như châu, biểu hiện ra hoa văn huyền ảo vô cùng, như là một quả cam phơi khô, bất quá lại có sáng bóng đặc biệt.

Mà ở bên trong tiên cầu cổ quái này, vậy mà ẩn ẩn hiện ra một Tiên Giới nho nhỏ, bên trong tựa hồ có vạn vật chúng sinh ở trong đó sinh tồn trầm luân, sinh sinh tử tử vô cùng vô tận.

- Hình như là Thiên Tiên giới trong Lục Đạo tiên giới, nhưng cùng Lục Đạo Tiên Giới lại có bất đồng, không giống pháp bảo, cũng không phải mở thế giới... Rốt cuộc là đồ vật gì?

Giang Nam nhíu mày, cái quái cầu này hắn chưa bao giờ thấy qua, hắn thử luyện hóa, lại phát hiện cái quái cầu này căn bản không cách nào luyện hóa, hắn thử đem quái cầu phá hủy, cũng không cách nào đem thứ này phai mờ.

Giang Nam tấc tắc kêu kỳ lạ, đem cái quái cầu này thu hồi, để vào bên trong Tử Phủ, dùng tiên đạo pháp bảo của mình mở một mảnh tiên vực, đem quái cầu trấn áp.

Mà ở Tiên Giới, sắc mặt Tiên cung Thái Tử có chút trở nên trắng, tức giận dị thường.

- Điện hạ, chuyện gì tức giận?

Một ma tiên liền vội vàng hỏi.

Tiên cung Thái Tử sắc mặt âm tình bất định, sau một lúc lâu, mới nghiêm nghị nói:

- Một phần sáu đạo quả của Bản điện, bị hạ giới man di đại đế trấn áp...

- Đạo quả?

Trong Tiên cung một ma tiên cường đại khiếp sợ vạn phần, thất thanh nói:

- Cái này còn chịu nổi sao? Điện hạ, đạo quả đang mang tánh mạng, mặc dù chỉ là một phần sáu đạo quả của điện hạ, nhưng mà không phải chuyện đùa! Điện hạ...

Tiên cung Thái Tử đưa tay, ngăn lại những ma tiên này xao động, cười lạnh nói:

- Đạo quả chính là Chân Tiên mới có thể luyện thành, cái man di đại đế kia thô bỉ không chịu nổi, cũng không nhận biết đạo quả của ta, ta còn có cơ hội đoạt lại! Chỉ là Vương nương muốn mượn lực lượng của hắn đến lớn mạnh Hậu Thổ Tiên cung, chỉ sợ sẽ không mở ra Tiên Giới hàng rào, để cho ta hạ giới...

- Điện hạ yên tâm!

Một ma tiên hiến kế nói:

- Thần nghe nói, mấy Tiên Vương âm thầm thương nghị muốn ở thời điểm ma đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp kia đến thế gian, tiễn đưa một ít tiên nhân hạ giới vớt chỗ tốt. Nói không chừng, đây cũng là cơ hội điện hạ hạ giới!

Tiên cung Thái Tử con mắt sáng ngời, cười nói:

- Tốt! Nếu chân thân bản điện hạ giới, tất nhiên sẽ quét ngang hết thảy, lớn mạnh Hậu Thổ Tiên cung ta! Cái man di đại đế kia, ở trước mặt chân thân của bản điện, vậy thì thật là con sâu cái kiến rồi!

Tiên cung Thái Tử phân thân bị Giang Nam một kiếm tru sát, ngay cả Thiên Tiên Đạo quả bên trong Lục Đạo đạo quả của hắn cũng bị Giang Nam thu trấn áp, chiến đấu chấm dứt cực nhanh, vượt quá tất cả mọi người đoán

trước.

Mà Đại La Thiên chiến đấu vẫn còn tiếp tục, mười Ma Hoàng Phật hoàng bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính đều tàn tật, đã không có bất luận cơ hội lật bàn gì.

Giang Nam phản hồi Huyền Thiên Kim Khuyết, ngồi ở Lăng Tiêu điện trung quan sát trận này đại chiến kết thúc, Tam Giới vô số đại đạo như trước hướng hắn chen chúc mà đến, gia trì nhục thể của hắn.

Trận chiến đấu này, Hậu Thổ Phảng cùng rất nhiều Phật hoàng đã không có bất cứ cơ hội nào, bất quá Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính lại là một kiện tiên khí làm người đau đầu.

- Cái tiên khí này chính là thành đạo chi bảo của Thanh Hoa Tiên Vương tại Đại Tây Thiên Phật giới, Thanh Hoa Tiên Vương chính là người sáng lập Phật môn nhất phái, chỉ sợ sẽ không dễ dàng từ bỏ ý đồ...

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên trong nội tâm rung động, không cần nghĩ ngợi liền đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tế lên, kiếm quang huy hoàng hướng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính hung hăng bổ tới!

Cơ hồ ở cùng trong nháy mắt, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính tách ra uy năng, tiên uy Phật uy khủng bố trong nháy mắt liền đem Thiên đình Chư Thần tế lên Quần Tiên Đồ, bọn người Ly Sửu Ma Hoàng, Hạo Thiếu Quân, Thiếu Hư hết thảy đánh bay!

Oanh...

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nghênh tiếp kính quang, hai đại bảo vật kịch liệt va chạm, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính truyền ra nổ mạnh như cổ như chung, chấn động không dứt, thậm chí ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng bị bức lui!

- Thanh Hoa Tiên Vương!

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, giơ tay lên khẽ vẫy, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay tới, treo cao trên đỉnh đầu hắn, cất cao giọng nói:

- Đạo huynh, Phật giới Phật hoàng ngươi muốn diệt đạo thống, sát nhập Tam Giới của ta, đạo huynh lại tự mình tế lên Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, không khỏi có chút đuối lý a?

Thiên đình Chư Thần chư đế cùng mấy vị tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh phần phật bay tới, sừng sững ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, bảo vệ xung quanh Lăng Tiêu bảo điện, nghe vậy nguyên một đám trong lòng chấn động!

Vừa rồi Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính trong lúc đó đại phóng uy năng, ngay cả bọn hắn cũng bị đánh bay. Thật sự vượt quá dự liệu của bọn hắn, để cho bọn hắn sờ không được ý nghĩ, chẳng biết tại sao Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính trong lúc đó uy năng tăng vọt hơn mười lần.

Mà bây giờ, nghe được Giang Nam nói, trong nội tâm bọn hắn mới nghiêm nghị:

- Mới vừa rồi là Thanh Hoa Tiên Vương tự mình tế lên kính này?

- Huyền Thiên giáo chủ, đây thật là ta đuối lý.

Ở bên trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, một thanh âm trách trời thương dân vang lên, ha ha cười nói:

- Giáo chủ không cần tức giận, đệ tử cửa Phật ta xuất binh Tam Giới, ta cũng không biết việc này, thế cho nên bọn hắn chọc giận giáo chủ. Cũng may không có nhưỡng ra sai lầm lớn. Giáo chủ, hôm nay bọn hắn chết thì chết, tổn thương thì tổn thương, có sai lầm coi như là thanh toán xong rồi, kính xin giáo chủ buông tha mấy người may mắn còn sống sót này. Miễn cho Phật giới truyền thừa đoạn tuyệt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1887: Lục Giới Hội Minh. (1)

Sắc mặt Giang Nam âm tình bất định, Thanh Hoa Tiên Vương đương nhiên cũng không phải là tự mình hạ giới. Mà là ở trong tiên giới, dùng pháp lực khống chế Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính của hắn, mượn nhờ tiên kính cùng hắn đối thoại.

Phật giới rất nhiều Phật hoàng mang theo Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính giết đến Tam Giới, Thanh Hoa Tiên Vương nói mình không biết việc này, cái này tự nhiên là chuyện không thể nào.

Phật giới chư hoàng nhất cử nhất động chỉ sợ đều không thể gạt được hắn, thậm chí khả năng là vị Tiên Vương này bày mưu đặt kế.

Bất quá, hôm nay Thanh Hoa Tiên Vương nói ra loại lời này. Thứ nhất là vì giữ gìn mặt mũi, thứ hai là không muốn cùng Giang Nam vạch mặt, đem sai lầm đổ lên trên thân bọn người Hậu Thổ Phảng cùng rất nhiều Phật hoàng, để cho Giang Nam có một bậc thang đi xuống.

- Ta hiện tại căn bản không có thực lực cùng Thanh Hoa Tiên Vương trở mặt. Thậm chí ngay cả tiền vốn cò kè mặc cả cũng không có. Nếu ta động viên Tam Giới tất cả lực lượng, tuy có thể hết thảy đánh chết mười Phật hoàng Ma Hoàng kia, nhưng nếu Thanh Hoa Tiên Vương tức giận, đánh xuống kiếp nạn, chỉ sợ chúng sinh Tam Giới ta cũng tử thương vô số, ngay cả ta cũng khó có thể đào thoát kiếp nạn này... hiện tại ta không đủ thực lực cùng tiền vốn cường đại, còn không thích hợp cùng Tiên Giới Cự Đầu trở mặt...

Giang Nam nghĩ tới đây, thu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cười nói:

- Thanh Hoa đạo huynh khách khí. Phật môn truyền nhân, ngẫu nhiên cũng có bọn đạo chích chi đồ, Phật giới Phật hoàng bị người che mắt, xâm

lấn Tam Giới ta, nhưng cũng may không có dẫn xuất nhiễu loạn quá lớn. Đạo huynh đã mở miệng, tiểu đệ tự nhiên phải cho đạo huynh một cái mặt mũi. Bọn người Bảo Nhật Vương Phật Tổ, đạo huynh có thể mang về, bất quá trong tiên kính của đạo huynh, còn có mấy Ma Hoàng Tam Giới ta phạm thượng làm loạn...

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính chấn động, Hậu Thổ Phảng, Tử Viên, Vĩnh Hằng cùng Tiêu Tượng bốn Ma Hoàng từ trong tiên kính rơi xuống, bị từng đạo tiên quang trong kính buộc chặt đến rắn rắn chắc chắc.

Trong kính, thanh âm của Thanh Hoa Tiên Vương ha ha cười nói:

- Giáo chủ minh xét, mấy người kia châm ngòi thị phi, nhấc lên cuộc chiến lưỡng giới này, là đầu sỏ gây nên tội ác. Hôm nay chư thần hoàng hôn kiếp đã sắp tới, hạ giới hoàn toàn chính xác không thể lại sinh ra nhiễu loạn, mong rằng giáo chủ có thể cùng Đại Tây Thiên Phật giới ở chung hòa thuận, cộng đồng chống cự Đại Ma Đầu kia.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đạo huynh nói có lý. Chỉ là hôm nay Phật giới Chi Chủ không còn, mà mấy vị Phật giới Phật hoàng này tâm tính không tốt, tiểu đệ e sợ cho bọn hắn ở trong chư thần hoàng hôn kiếp gây thêm phiền. Tiểu đệ tiến cử một hiền tài, có thể làm Phật giới Chi Chủ.

Sắc mặt Giang Nam nghiêm nghị, chắp tay nói:

- Tam Đức Phật Tổ, đức cao vọng trọng, đức bị tam sinh, có Tam Đức tam mỹ, chính là tụ tập Phật hiệu to lớn thành đạo, tuy tuổi trẻ, nhưng lại có thực lực gần tiên, ngay cả ta cũng đối với hắn bội phục vạn phần! Tiểu đệ cử hiền không tránh thân, thù, Tam Đức Phật Tổ, làm được rất tốt đại đế vị của Đại Tây Thiên Phật giới, kính xin đạo huynh minh xét!

Trong Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính một mảnh trầm mặc, sau một lúc lâu, Thanh Hoa Tiên Vương truyền đến tiếng cười nói:

- Liền theo giáo chủ nói vậy.

Giang Nam chắp tay nói:

- Đạo huynh, mời.

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính chấn động, ào ào rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, truyền lệnh Tam Giới chúng thần thu binh, Tam Giới Chư Thần Chư đế Chư hoàng nguyên một đám lạnh thấm mồ hôi, như là ở trước quỷ môn quan đi một lần.

Nếu Giang Nam cố ý không buông tha bọn người Bảo Nhật Vương Phật Tổ, chỉ sợ người ở chỗ này, không có mấy người có thể sống sót.

Giang Nam vào triều, khao thưởng tam quân, đối với Tướng sĩ Thần Đế Ma Đế cùng chư hoàng Tam Giới đều rất có phong thưởng nói:

- Mang theo ý chỉ của ta, đi đưa thiếp Hỗn Độn giới, Yêu giới, Thiên Giới, Quỷ giới cùng Phật giới đại đế, mười ngày sau, trên Trảm Thần Đài, tuyên án Hậu Thổ Phảng, Vĩnh Hằng, Tử Viên cùng Tiêu Tượng bốn phản tặc, chém giết tạ thiên hạ, mời năm đại đế đến đây xem lễ.

Đạo ý chỉ này truyền ra, Tam Giới chấn động, mấy đại vũ trụ khác cũng chấn động không thôi, từ xưa đến nay, đừng nói Tam Giới, coi như là vũ trụ khác, cũng không có qua một đại đế nào, công nhiên thẩm phán tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, ở trước mặt chúng sinh, chém giết Hoàng Đạo Cực Cảnh thị chúng!

Địa vị Hoàng Đạo Cực Cảnh thật sự quá cao, từ xưa đến nay trong chiến đấu, Hoàng Đạo Cực Cảnh bị giết chết rất ít, chỉ có cấp Vũ Trụ đại chiến, ví dụ như trong cuộc chiến Tam Giới thống nhất. Hai đại vũ trụ dung hợp vì tranh đoạt Thiên Địa chính thống, chết rất nhiều Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả.

Thời gian khác, tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh rất ít ra tay, bọn họ là vô địch tranh chấp của từng vũ trụ.

Mà bây giờ, Giang Nam lại công nhiên thẩm phán hành vi phạm tội của Tứ đại Ma Hoàng, bố công thiên hạ, để cho thiên hạ đều nghe thấy, thậm chí trước mặt mọi người xử quyết!

Bát đại vũ trụ, bất luận một đại đế gì cầm quyền, đều chưa bao giờ có sự tình bực này!

Thiên Giới Ngọc Hoàng nhận được thư của Giang Nam, hướng Tịch Ứng Tình thở dài nói:

- Đương kim Tam Giới Đế Huyền, có thể nói là bát đại vũ trụ từ xưa đến nay, thậm chí tương lai đệ nhất đại đế, cổ nhân không thể siêu việt hắn, sau này cũng sẽ không có người siêu việt hắn rồi.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Bệ hạ không cần quá lo lắng. Ta cùng với Đế Huyền đồng xuất một môn, biết rõ tính cách của hắn. Hắn tuy là vũ lực đệ nhất, nhưng chỉ cần không chọc tới hắn. Hắn sẽ không đối với Thiên Giới ta có dã tâm.

Ngọc Hoàng cau mày nói:

- Ta cũng không lo lắng hắn, chỉ là lo lắng thần tử của hắn. Vạn nhất thần tử hắn có dã tâm kiến công lập nghiệp danh truyền đời sau, tất nhiên sẽ công đánh vũ trụ khác, khai cương thác thổ. Ở dưới chúng thần đầu độc, chỉ sợ Đế Huyền sẽ đối với vũ trụ khác động binh.

Tịch Ứng Tình tức cười, bật cười nói:

- Bệ hạ, hôm nay Tam Giới Thiên Đạo dầy trọng, cơ hồ tuyệt Tam Giới thành tiên, nếu lại chiếm đoạt vũ trụ khác, Thiên Đạo tương dung. Vậy thì thật sự muốn đoạn tuyệt hết thảy tiên lộ rồi. Hôm nay Đế Huyền còn hi vọng thành tiên, dung hợp vũ trụ Thiên Đạo khác, hắn cũng không cách nào chứng

đạo phi tiên, hắn há sẽ làm ra sự tình tự hủy tương lai bực này?

Lúc này Ngọc Hoàng mới yên tâm, cười nói:

- Thiên Vương, Thái Tử vô tâm Thiên Giới đế vị ta, đợi lúc ta thoái vị, ngươi tới kế nhiệm Ngọc Hoàng vị, trở thành Ngọc Hoàng đời sau.

Tịch Ứng Tình chần chờ thoáng một phát, đang muốn chối từ, Ngọc Hoàng cười nói:

- Ta cũng có tư tâm, ngươi không cần chối từ. Thiên Giới Ngọc Hoàng vị giao cho ngươi, ta yên tâm, ngươi cùng Đế Huyền giao tình thâm hậu, lại trọng cảm tình, Thái Tử là Tam đệ của ngươi, Đế Huyền là Thất đệ của ngươi, sau này Thiên Giới trong tay ngươi, tất nhiên sẽ hưng thịnh hơn trong tay ta.

Tịch Ứng Tình khom người nói:

- Nào dám không tòng mệnh?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1888: Lục Giới Hội Minh. (2)

Ngọc Hoàng nhẹ nhàng thở ra, truyền lệnh nói:

- Từ xưa đến nay đệ nhất đại đế hẹn gặp, há có thể không đi? Khởi giá, tiến về Tam Giới!

Thiên Giới Ngọc Hoàng tự mình chạy tới Tam Giới, vũ trụ đại đế khác cũng khởi hành, Yêu giới Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên, Quỷ giới Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền, Phật giới tân nhiệm Phật đế Tam Đức Phật Tổ, Hỗn Độn giới Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp, cộng đồng hàng lâm Tam Giới Đại La Thiên.

Năm đại vũ trụ năm đại đế, tiến vào Huyền Thiên Kim Khuyết, cùng Giang Nam tham dự hội nghị, phân chủ tân ngồi xuống.

Giang Nam cùng năm đại đế hội minh, đã đến ngày thứ mười, Huyền Thiên Kim Khuyết chấp pháp thần quan áp ra Hậu Thổ Phảng, Tử Viên, Vĩnh Hằng cùng Tiêu Tượng bốn Ma Hoàng, ở trên Trảm Thần Đài, có thần nhân tuyên đọc tội danh của bốn Ma Hoàng, chiêu cáo thiên hạ, Tam Giới khắp nơi có thể nghe.

Giang Nam truyền chỉ nói:

- Trảm!

Hậu Thổ Phảng đột nhiên cười ha ha, ngẩng đầu nhìn lên Lăng Tiêu bảo điện, cao giọng nói:

- Đế Huyền, ngươi muốn chém ta? Ngươi để cho người nào tới trảm ta? Ta dầu gì cũng là Ma Hoàng, tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh! Coi như là Hoàng Đạo cường giả đến trảm ta, cũng trảm không được ta! Ngươi tự mình xuống a!

Bọn người Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp nhao nhao nhìn về phía Giang Nam, từng người trầm ngâm, tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh là cường đại cỡ nào, bọn hắn tự nhiên lòng dạ biết rõ, muốn giết tồn tại bực này, thật sự khó.

Mặc dù là bọn hắn bị trói buộc trấn áp, cũng rất khó giết chết, coi như là Giang Nam mệnh Thần Đế Ma Đế tiến đến, cũng không cách nào chém giết bọn họ!

Tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, ngược lại có khả năng chém Hậu Thổ Phảng các Ma Hoàng, nhưng mà cũng cần tốn hao thời gian thật dài.

Giang Nam trảm bốn Ma Hoàng, uy hiếp thiên hạ, tự nhiên không có khả năng liên tục chém mấy ngày mấy đêm.

Sắc mặt Giang Nam lạnh nhạt, lúc này, chỉ thấy trảm quan tự mình xuống đài, cất bước đi ra, đi vào trên Trảm Tiên Thai, vị giám trảm quan này lông mày xanh đôi mắt đẹp, tuổi không lớn lắm, chỉ hơn hai mươi tuổi, không cao hơn trăm tuổi, nhưng tu vi lại cực kỳ thâm hậu, đã đạt tới Thần Chủ cảnh giới!

Hô...

Đại La Thiên đại đạo bay ra, gia trì đến trên người của hắn, để cho khí tức của hắn trong lúc đó trở nên vô cùng cường đại, khủng bố như là một tồn tại gần tiên!

- Thỉnh pháp kiếm.

Vị giám trảm quan này khom người, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm treo cao trên Đại La Thiên chấn động, một đạo bóng kiếm rơi xuống, rơi vào trong tay giám trảm quan.

- Thiên Ý trảm tam sinh!

Bóng kiếm chấn động, vị giám trảm quan tuổi trẻ kia tế lên Nguyên Thủy

Chứng Đạo Kiếm bóng kiếm, bá bá bá kiếm quang bay múa, liên tục trảm ở trên người bốn Ma Hoàng, trong khoảnh khắc là mười hai đạo kiếm quang chém xuống!

- Thỉnh pháp kiếm trở về vị trí cũ.

Vị giám trảm quan tuổi trẻ kia thu kiếm, bóng kiếm bay lên, lại rơi vào ở bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, quay người cung kính nói:

- Bệ hạ, phạm nhân đã trảm.

Giang Nam gật đầu, không có lãnh đạm vị giám trảm quan tuổi trẻ này, nói:

- Làm phiền rồi.

Giám trảm quan kia trở lại vị trí nguyên lai ngồi xuống, lúc này, Hậu Thổ Phảng, Vĩnh Hằng, Tử Viên cùng Tiêu Tượng bốn Ma Hoàng đột nhiên khí tức toàn bộ tiêu tán, thi thể ngã xuống đất.

Năm đại vũ trụ đại đế trong lòng chấn động, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp vội vàng nói:

- Đế Huyền bệ hạ, vị giám trảm quan này chẳng lẽ là...

- Đúng là Thiên Ý lão tổ.

Giang Nam cười nói.

Năm vị đại đế trong lòng kinh hãi, Ngọc Hoàng nói:

- Nghe nói Thiên Ý lão tổ pháp lực không cao, chỉ có thể thi triển ba kiếm...

- Tinh Quang tiên nhân đem công pháp của hắn, truyền thụ cho Thiên Ý lão tổ, đã bổ toàn bộ pháp lực của hắn bất lực.

Giang Nam cười nói:

- Thiên Ý lão tổ chuyển thế trùng tu, há có thể không có thành tựu kinh người?

Mấy vị đại đế trầm mặc, Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền đột nhiên thở dài nói:

- Thiên đình của Đế Huyền bệ hạ, năng nhân bối xuất, bên trong hạ giới, đã không người có thể cùng bệ hạ tranh giành cao thấp rồi.

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền chính là người đã chứng đạo thành tiên, thoát ly phạm trù thần linh, hắn đã là Quỷ Tiên, sở dĩ ở lại hạ giới không có phi thăng Tiên Giới, chủ yếu là vì chư thần hoàng hôn kiếp sắp đến, hắn muốn lưu lại vì Quỷ giới tranh một chuyến số mệnh.

Đây là một tiên nhân chân chính, ngay cả hắn cũng nói rằng bên trong hạ giới không người có thể cùng Giang Nam tranh cao thấp, có thể thấy ngay cả hắn cũng cho rằng, chính mình thực sự không phải là đối thủ của Giang Nam.

Mấy đại đế khác trong lòng nghiêm nghị, trải qua chuyện này, Tam Giới triệt để nhất thống, mặc dù là mười hai Địa Ngục Ma Hoàng may mắn còn sống sót, đối với Giang Nam cũng không có nhị tâm.

Trừ bọn họ ra, Tam Giới còn có hai tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, Hoằng Tổ cùng Ly Sửu, tổng cộng mười hai tôn hoàng, mà đế thì nhiều đến ba mươi vị, ngoại trừ Giang Nam cùng Thi Hiên Vi ra, còn có Thần Đế phe phái Chư Thiên, Hạo Thiếu Quân, Ma La Thập, Liên Nguyệt Nữ Đế, Lạc Hoa Âm Nữ Đế, Thiên Nhãn, Tương Ngạn, Tố Thiên Đế, Hoang Tổ, Hắc Thủy Nguyên Quân, Trấn Thiên, Linh Đạo, mười một tôn Thần Đế.

Phe phái Bỉ Ngạn Càn Khôn đạo nhân, Hồ Thiên đạo nhân, Tạo Hóa Đạo Nhân, Huyền Hoàng đạo nhân, Ứng Long Đạo Nhân, Thiên Đao đạo nhân sáu Thần Đế.

Thiếu Hư Địa Ngục phe phái, Lan Lăng Liệt, An Linh, Nhiếp Chiêu, Tế

Cô, Thanh Thiên, Huyền Phạm, Thái Dục, Quách Dịch, Chương Vũ, Lưu Thương, tổng cộng mười một Ma Đế.

Hơn nữa ngoại trừ những Thần Đế Ma Đế này ra, trong Tam Giới còn có rất nhiều trẻ tuổi có hi vọng thành tựu Thần Đế Ma Đế, số lượng rất nhiều, như là các đại thánh địa Chi Chủ, Lộ Phong Trần, Bộ Chinh, Linh Tuyết, Ngọc Dung cùng với bọn người Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng.

Vũ trụ khác, số lượng Thần Đế rất thưa thớt, mà trong Tam Giới nhiều như thế, vô luận thế lực hay là thực lực, đều viễn siêu năm đại vũ trụ khác!

Không chỉ có như thế, hôm nay Phật giới bị Giang Nam đánh cho tàn phế, Phật giới Chi Chủ Tam Đức Phật Tổ cũng là một tay Giang Nam đến đỡ, càng tăng thêm uy danh của Giang Nam!

Đế Huyền, tên đến thực quy!

Yêu giới Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên tuy khó chịu, nhưng không thừa nhận cũng không được, hôm nay Giang Nam cùng Tam Giới, hoàn toàn chính xác so với vũ trụ khác càng mạnh hơn nữa.

Bốn Ma Hoàng bị trảm, Đại La Thiên tổ chức thịnh hội, Giang Nam mời Ngũ Đế nói pháp, năm đại đế này chính là năm đại Vũ Trụ Chi Chủ khác, nói pháp truyền đạo làm cho người hoàn toàn mới, không biết bao nhiêu sinh linh từ tràng nói pháp này lấy được chỗ ích không nhỏ.

Sau Đại hội, năm đại đế rời đi, từng người trở lại vũ trụ của mình.

- Ta tu thành Nguyên Thủy đại đạo, thực lực hôm nay, không biết có thể chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh hay không?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên Thiên Tán Hoa Cái, cái thiên đạo chí bảo này như trước treo cao trên bầu trời Tam Giới, Thiên Đạo bao la mờ mịt, bao phủ Tam Giới vô số thế giới vận hành.

Chương 1889: Hai Mươi Tám Chư Thiên.

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Thiên Tán Hoa Cái quá mạnh mẽ, uy năng một trăm thiên đạo, vẫn là viễn siêu tu vi thực lực của hắn, để cho hắn hãi hùng khiếp vía.

Ký thác Hoàng Đạo, là đạt được Thiên Đạo tán thành, khiêu thoát thiên đạo, là nhảy ra sinh tử Luân Hồi không ở trong Thiên Đạo khống chế, đạt tới một loại lột xác triệt để.

Hoàng Đạo, hắn phải ký thác, mặc dù Thiên Đạo muốn hủy diệt hắn, hắn cũng phải mạnh mẽ ký thác!

Hắn cùng với Thiên Đạo tầm đó, không tồn tại quan hệ có nhận hay không nhận, mà là một loại quan hệ áp chế, nếu hắn ký thác Hoàng Đạo thành công, thì đại biểu cho Hoàng Đạo của hắn áp chế Thiên Đạo, nếu thất bại, hắn liền thân tử đạo tiêu!

Sinh hoặc là tử, cái này là Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Hắn tu luyện đến nay, đã bắt đầu đột phá phạm trù Ma Ngục Huyền Thai Kinh, nhưng mà những lời Thiên Đạo chưa đủ sợ này, vẫn là quy tắc chung công pháp của hắn!

- Thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, ta liền có thể triệt để nhảy ra phạm trù Ma Ngục Huyền Thai Kinh, khai sáng công pháp của mình truyền lưu đời sau! Bất quá muốn thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhất định phải có đại động tác, để cho Đại La Thiên trở nên càng mạnh hơn nữa, mới có thể bảo chứng ta ở thời điểm ký thác Hoàng Đạo, không bị Thiên Đạo diệt sát!

Giang Nam trầm ngâm, suy tư thật lâu, truyền lệnh triệu tập Tam Giới Chư Thần chư đế chư hoàng nói:

- Hôm nay trẫm mở ra Đế Tôn truyền pháp chi địa, các ngươi có thể tiến vào trong đó, từng người đạt được cơ duyên.

Chư Thần đại hỉ, Đế Tôn truyền pháp chi địa chính là hạ giới Vô Thượng thánh địa, mặc dù đặt ở Tiên Giới, cũng là không như bình thường. Có thể tiến vào trong đó đạt được cơ duyên, tuyệt đối có thể cho tất cả bọn hắn thực lực đại tiến!

Giang Nam nhiều lần tiến vào truyền pháp chi địa, sớm đã từ trong truyền pháp chi địa mang ra một ít bảo vật, lúc này thúc dục bảo vật, cảm ứng phương vị truyền pháp chi địa, bất quá bao lâu, liền tìm được chỗ truyền pháp chi địa, cưỡng ép mở ra môn hộ, để cho Chư Thần đi vào tìm cơ duyên.

Du du mấy năm thời gian trôi qua, Chư Thần chư đế chư hoàng từng người từ trong truyền pháp chi địa bị truyền ra, mặc dù có chút người chết ở trong truyền pháp chi địa, nhưng tuyệt đại đa số người vẫn là còn sống sót.

Thực lực Tam Giới lần nữa tăng nhiều, Thần Ma dùng mấy ngàn vạn mà tính từ truyền pháp chi địa đạt được chỗ tốt rất lớn, thậm chí có người lĩnh ngộ tiên pháp, lại có hơn mười tồn tại chứng đế, để cho Tam Giới nhiều ra hơn mười vị Thần Đế.

Mà mấy vị Thần Đế uy tín lâu năm, thậm chí bắt đầu lĩnh ngộ Hoàng Đạo, chuẩn bị trùng kích Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Giang Nam lần nữa truyền chỉ, chấn động Tam Giới:

- Triệu tập chư đế chư hoàng, suất lĩnh tất cả Thần Ma, sai khiến Tiên Thiên Thần Ma, di chuyển Chư Thiên chư địa, trọng cấu Tam Giới. Chư Thiên chia làm Cửu Thiên, Địa Ngục chia làm mười tám tầng, đứng ngang hàng Đại La Thiên, cùng Đại La Thiên chung một chỗ, gọi hai mươi tám thiên.

Mệnh lệnh này truyền ra, Thần đế Thần Hoàng nhao nhao xuất động, điều động Thần Ma đại quân, hóa thành nguyên một đám đại trận kinh thiên động

địa, lại có một Tiên Thiên Thần Ma khủng bố gần tiên từ thế giới dưới vạn giới bay ra, thân hình khổng lồ có thể so với nguyên một đám thế giới, bay đi Thần giới Chư Thiên.

Một năm này, Tam Giới chúng sinh thường xuyên có thể chứng kiến một vài bức tràng diện đồ sộ bao la hùng vĩ, tất cả Tiên Thiên Thần Ma giống như thế giới thật lớn, trên người lưng đeo xiềng xích vừa thô vừa to đến cực điểm, khóa lại từng tòa Thần giới Chư Thiên, các Thần Đế Ma Đế Thần Hoàng Ma Hoàng cùng vô số thần linh thúc dục từng tòa đại trận, đem Thần giới Chư Thiên từ trong thần giới cưỡng ép kéo ra.

Thần giới La Thiên bị bắt xuất thần giới, đặt ở dưới Đại La Thiên, tiếp theo là Tử Tiêu Thiên, Ngọc Hoàng Thiên, Huyền Thanh Thiên, Tử Vi Thiên, Thanh Hoa Thiên, Trường Sinh Thiên, Hậu Thổ Thiên, Câu Trần Thiên!

Chín đại Chư Thiên hình thành, vô số Thần Ma bắt đầu khởi động, cùng tất cả Tiên Thiên Thần Ma hạo hạo đãng đãng chạy tới Địa Ngục.

Địa Ngục có mười tám tầng, là địa ngục vạn giới chí cao thánh địa, Địa Ngục thế giới mười tám tầng cũng tầng tầng bị Tam Giới thần cùng ma di chuyển, hình thành tầng tầng thế giới, điệp gia ở dưới Đại La Thiên.

Cửu Thiên cùng Địa Ngục mười tám tầng, có tất cả hai mươi bảy tầng Thần Ma thế giới cao đẳng hùng vĩ, cùng Đại La Thiên chung một chỗ, là hai mươi tám Chư Thiên!

Hai mươi tám Chư Thiên kiến thành, Giang Nam truyền lệnh, mệnh Chư Thiên Thần Ma chư đế chư hoàng, đem tất cả thế giới lớn nhỏ khác dời đi, quay chung quanh hai mươi tám Chư Thiên vận chuyển.

Thế giới bên trong Tam Giới rất nhiều, ước chừng hai vạn tòa thế giới, di chuyển chư thiên chư địa chư thế giới, trước trước sau sau hao tốn trăm năm, lúc này mới đem tất cả thế giới dời đi.

Giang Nam lại lệnh Chư Thần đem Đạo Vương Đại Thế Giới, Hồ Thiên đại thế giới, Càn Khôn Đại Thế Giới, Thiên Ý Đại Thế Giới, Hồng hoang Đại Thế Giới, Ứng Long Đại Thế Giới, Cực Nhạc đại thế giới, Huyền Hoàng Đại Thế Giới cùng Tạo Hóa Đại Thế Giới dời đi, đứng hàng Cửu Thiên cùng mười tám tầng Địa Ngục, lại để cho Chư Thần đem chín Đại Thế Giới luyện làm một thể, ngăn cách cửu thiên và đất ngục, hóa thành nhân gian.

Ngoại trừ chín Đại Thế Giới này ra, còn có Trung Thiên thế giới cũng là một tòa Đại Thế Giới, bất quá Trung Thiên thế giới hủy diệt ở bên trong hai đại vũ trụ dung hợp, bị đánh thành Hỗn Độn hư vô.

Giang Nam tự mình ra tay, đem Trung Thiên thế giới biến thành Hỗn Độn Hồng Mông mở ra, dung nhập đến bên trong Nhân Gian giới, sâu sắc khuếch trương lãnh thổ quốc gia của Nhân Gian giới, Thiên Địa ổn định.

Hoang Cổ thánh sơn bị Giang Nam phóng ở trung ương nhân gian giới, thượng nhập Cửu Thiên, với tư cách nhân thần thông đạo.

Về phần Thần giới nguyên lai, còn có Chư Thiên lấy ngàn mà tính, cũng bị dời đi, quay chung quanh La Thiên, Tử Tiêu các Thiên vận chuyển.

Giang Nam cùng Chư Thần chư đế chư hoàng lại dẫn Thiên Hà, chảy qua hai mươi tám Chư Thiên, chảy qua Nhân Gian giới, cuối cùng nhập Minh Hải, Minh Hải chi thủy bốc hơi, thượng nhập bầu trời, từ phía trên chảy vào Đại La Thiên, lại từ Đại La Thiên chảy xuống, để cho đạo Thiên Hà này quán thông Tam Giới Chư Thiên, tuần hoàn đền đáp lại!

Tam Giới rốt cục định hình!

Tam Giới có hai mươi tám Chư Thiên, trung ương hai mươi tám Chư Thiên là Nhân Gian giới, hai vạn tòa thế giới tất cả lớn nhỏ quay chung quanh hai mươi tám Chư Thiên cùng Nhân Gian giới xoay tròn.

Vô số tòa thế giới này, số mệnh hưng thịnh, tầng tầng số mệnh hướng lên bốc hơi, chung chủ Đại La Thiên, để cho Đại La Thiên hôm nay trở nên vô

cùng vững chắc, vô cùng thần thánh!

Lúc trước, tuy lãnh thổ quốc gia Tam Giới rộng lớn, nhưng từng cái thế giới tán loạn, hôm nay Tam Giới luyện làm một thể, khí thế làm một thể, số mệnh cũng liền làm một thể, làm cho người kính sợ!

Giang Nam lại phân đất phong hầu chư đế, hai mươi tám Chư Thiên cùng Nhân Gian giới tất cả có thần đế Ma Đế trấn thủ, tất cả thiết một tòa Thiên đình, văn võ bá quan, tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh thì tiến vào Đại La Thiên, cộng trị thiên hạ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1890: Tế! (1)

Đại đế năm đại vũ trụ khác nhao nhao gởi thư chúc mừng, Tam Giới một mảnh vui mừng, lại có các tuổi trẻ cường giả, như là Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Lộ Phong Trần, Linh Tuyết, Bộ Chinh, Ngọc Dung ở trong lúc này tôi luyện chứng đạo thành đế, càng là dệt hoa trên gấm.

Phong Trần Thần Đế thượng biểu Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, đề nghị nói:

- Nếu đem năm đại vũ trụ chí cao thiên khác dời đi, liền có thể cấu thành ba mươi ba Chư Thiên, nhất thống hạ giới bảy đại vũ trụ, bệ hạ phong công sự nghiệp to lớn, không ai bằng!

Không ít Thần Đế Thần Quân Thần Tôn, nhao nhao thượng biểu, đánh trống reo hò lấy muốn cùng với vũ trụ khác khai chiến, chiếm đoạt những vũ trụ này, luyện thành ba mươi ba Chư Thiên.

Giang Nam đem những tấu chương này đè xuống, cười nói:

- Những cái thứ này, muốn kiến công lập nghiệp muốn điên rồi, hai mươi tám Chư Thiên đã đầy đủ rồi, còn muốn luyện thành ba mươi ba Chư Thiên, thật sự là được voi đòi tiên.

Thi Hiên Vi nâng cao bụng phình, đọc qua những tấu chương này, cười nói:

- Những tân tấn Thần Đế này muốn kiến công lập nghiệp, còn không phải cũng muốn có Chư Thiên cùng Thiên đình của mình sao? Chỉ là bọn hắn chưa từng nghĩ qua, nếu thâu tóm năm đại vũ trụ khác, Thiên Đạo hậu trọng, vậy thì thật sự không người có thể chứng đạo thành tiên rồi.

Giang Nam gật đầu, thở dài nói:

- Hôm nay Tam Giới hưng thịnh, trước đó chưa từng có, chỉ sợ qua hai trăm vạn năm sau, thọ nguyên chư đế đã đến cuối cùng, là thời điểm Tam Giới ta xuống dốc. Đến lúc đó, vũ trụ khác có thể chứng đạo thành tiên, duy chỉ có Tam Giới ta không thể, chỉ sợ Tam Giới ta cũng bị vũ trụ khác chia cắt, sinh ra rất nhiều sự cố.

Thi Hiên Vi cũng lo lắng nói:

- Bệ hạ có thể phi tiên, nhưng nô tì lại không có bổn sự này rồi, vô lực thành tiên, chỉ sợ hai trăm vạn năm sau, nô tì cũng sẽ hóa thành một đống xương khô...

Giang Nam nắm bờ eo của nàng, ngửa đầu nhìn về phía Thiên Tán Hoa Cái treo cao trên Đại La Thiên nói:

- Tục ngạn nói, trời không tuyệt đường người, nhưng hôm nay thiên lại muốn tuyệt nhân chi lộ. Bất quá lộ là do người mở, sự do người làm, ta muốn nhìn một chút, có thể vì Tam Giới mở ra một con đường thành tiên hay không!

Thi Hiên Vi trong nội tâm cả kinh nói:

- Bệ hạ muốn xung kích Hoàng Đạo Cực Cảnh? Này có đại hung hiểm...

Giang Nam gật đầu, nhẹ nhàng vuốt ve bụng của nàng, cười nói:

- Thái Tử của chúng ta đã ở trong bụng của ngươi ngây người hơn hai trăm năm rồi, không thể kéo dài được nữa. Lúc trước, ta cũng không đủ nắm chắc thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, bất quá...

Trong hai tròng mắt hắn có Nguyên Thủy chi khí tràn ra, trầm giọng nói:

- Hôm nay Tam Giới định hình, vô số thế giới số mệnh liền làm một chỗ, hội tụ Đại La Thiên, ta liền có sáu bảy thành nắm chắc đối kháng Thiên Tán Hoa Cái, đem Thiên Tán Hoa Cái hàng phục dưới Nguyên Thủy đại đạo của ta!

- Không có thành tiên lộ, ta đến đánh ra một thành tiên lộ!

Tam Giới, hai mươi tám trọng Chư Thiên, Nhân Gian giới, các tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, Thần Đế Ma Đế, thống soái vô số Thần Ma, rậm rạp chằng chịt hiển hiện giữa không trung.

Từng tòa Thiên đình lơ lửng, Thiên đình lại do từng tòa Thiên Cung tạo thành, những Tam Giới Thiên cung Chi Chủ này thậm chí đều là do Thần Tôn Thần Quân cường giả bực này đảm nhiệm, mà Thiên Cung lại là do hằng hà Thần cung Thần Điện xây dựng mà thành, từng tòa Thần cung Thần Điện đều có từng nhánh Thần Ma đại quân trấn thủ!

Trên Đại La Thiên mười bốn tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh ngay ngắn quát lớn:

- Tế!

Từng đạo Hoàng Đạo bay lên không, Hoàng Đạo dài đến ức vạn dặm hiện ra, một đạo đón lấy một đạo, tản mát ra Hoàng Đạo cực uy, ở trong tinh không Đại La Thiên gột rửa.

- Tế!

Thần Đế Ma Đế nhiều đến bốn mươi tôn ngay ngắn hét lớn, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân chư đế ngay ngắn tách ra Đế cấp đại đạo, Hoàng Đạo cùng tiên đạo của mình, chỉ một thoáng vô số đại đạo mỹ lệ hùng vĩ hiển hiện ở bên trong hai mươi tám Chư Thiên, để cho hai mươi tám Chư Thiên như là Minh Châu sáng chói, hiện ra tất cả sắc quang mang!

- Tế!

Mấy ngàn vạn Thần Ma ngay ngắn quát lớn, vô số đại đạo ngang trời, trải rộng hai mươi tám Chư Thiên, trải rộng Nhân Gian giới, trải rộng từng tòa thế giới, để cho tất cả Đại Thế Giới nguyên một đám sáng lên!

Vô luận là hai mươi tám Chư Thiên, hay là Nhân Gian giới, hay là hai vạn

thế giới, thời khắc này đều nổ vang, đó là đại đạo đạo âm.

Tam Giới tất cả Thần Ma đem đại đạo của mình hoàn toàn tách ra, tế không phải cái pháp bảo gì, cũng không phải thần thông gì, mà là tế Tam Giới Thiên Địa đại đạo!

Cái bức tràng diện này là rộng rãi bực nào, hạng gì đồ sộ, xưa nay không thấy, mấy ngàn vạn Thần Ma, Thần Đế, Ma Đế, Thần Hoàng, Ma Hoàng cùng một chỗ tế tự Thiên Địa đại đạo, mặc dù là Viễn Cổ bất kỳ một thời kỳ nào cũng không thấy được tràng diện bực này!

Lập tức, Tam Giới hơn hai vạn thế giới, Chư Thiên, tất cả đại đạo hết thảy hiện ra, rực rỡ tươi đẹp chói mắt.

Mà vào lúc này, trên Đại La Thiên, ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết Lăng Tiêu bảo điện, Giang Nam từ trên bảo tọa đại đế chậm rãi đứng dậy, ở một khắc hắn đứng lên này, Thiên Địa đại đạo chấn động trong nháy mắt tăng lên tới trạng thái sôi trào!

Ông ông ông...

Hai mươi tám Chư Thiên, hơn hai vạn thế giới, vô số đại đạo bay lên không, đầu đầu đại đạo nối thẳng Đại La Thiên, đại đạo như rồng như kiều, dũng mãnh vào Huyền Thiên Kim Khuyết, dũng mãnh vào bên trong thân thể của hắn!

Giang Nam thân là Tam Giới đệ nhất đại đế, lại là 1% Đạo Tổ, bản thân liền có được thực lực cùng nội tình có thể dẫn động thiên địa đại đạo gia trì.

Mà bây giờ, hắn không chỉ có tự mình dẫn động thiên địa đại đạo gia trì, còn để cho tất cả Thần Ma cùng một chỗ dẫn động thiên địa đại đạo, sau đó đem Thiên Địa đại đạo hết thảy đưa tới, gia trì bản thân!

Tất cả đại đạo của Tam Giới, hết thảy bị hắn nhét vào trong cơ thể, hội tụ đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, hiện tại chiến lực của hắn, so với lúc một kiếm chém giết Tiên cung Thái Tử còn cường đại hơn, còn muốn kinh

người!

Trong ánh mắt vô số Thần Ma cùng chư đế chư hoàng, Giang Nam cất bước đi ra Lăng Tiêu bảo điện, đi ra Huyền Thiên Kim Khuyết, đi ra Đại La Thiên, hướng Thiên Tán Hoa Cái treo cao trên bầu trời Tam Giới đi đến.

Hô...

Một đạo đại đạo từ trong cơ thể hắn bay lên, như là một thanh kiếm không gãy không ngoặt, như một cây trụ đỉnh thiên lập địa, cùng hắn chung một chỗ hướng thiên đạo chí bảo duy nhất của Tam Giới, Thiên Tán Hoa Cái bay đi!

Hắn rốt cục bắt đầu đột phá, trùng kích Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân hai đại đế sắc mặt phức tạp, ngửa đầu nhìn xem một màn này, bọn hắn cũng đã từng có qua hy vọng xa vời, muốn ở trước Giang Nam chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, thậm chí siêu thoát phi tiên, chiến thắng Giang Nam.

Mà bây giờ, sau khi Giang Nam chứng đế hơn hai trăm năm, liền đã bắt đầu trùng kích Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà bọn hắn lại vẫn còn ở đế cảnh, còn cần thời gian dài hơn mới có thể tăng lên tới trình độ Hoàng Đạo Cực Cảnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1891: Tế! (2)

Lúc trước, tuy thực lực bọn hắn không bằng Giang Nam, nhưng mà cảnh giới một mực ở phía trên Giang Nam, mặc dù là chứng đế, bọn hắn cũng chỉ là bởi vì Giang Nam "quỷ kế" mở Đại La Thiên, để cho bọn hắn chỉ chứng một nửa đế, nhưng mà so với Giang Nam chứng đế thời gian hơi sớm vài ngày!

Bất quá đây hết thảy đều trở thành quá khứ rồi, hôm nay Giang Nam đã triệt để vượt qua bọn hắn, thậm chí ngay cả tốc độ tu luyện cũng vượt qua bọn hắn, trước bọn hắn một bước chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Bên trong Yêu giới, Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên nhìn xa trận rầm rộ cổ kim không có này, trong lòng cũng có chút đắng chát.

- Huyền Thiên giáo chủ, vẫn là đi tới trước mặt của ta...

Hoàng Đạo Cực Cảnh, cần đem Hoàng Đạo bản thân ký thác vào bên trong Thiên Đạo, nhưng mà Thiên Đạo cùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh lý niệm không dung, đối với Giang Nam mà nói, ký thác Thiên Đạo ngược lại là thời khắc nguy hiểm nhất, Thiên Đạo tất nhiên sẽ thừa cơ hội này, đưa hắn một lần hành động gạt bỏ!

Nguyên Thủy đại đạo bao la, mờ mịt hằng cổ, thời gian không dễ, rốt cục đi vào dưới Thiên Tán Hoa Cái.

Thiên Tán Hoa Cái chuyển động, Thiên Uy hạo hạo đãng đãng đập vào mặt, cái kia là uy nghiêm kinh người bực nào?

Cổ Thiên Uy này, ngay cả tiên nhân cũng sẽ cảm giác được sợ hãi cùng vô lực, ngay cả tiên nhân tiên uy cũng không cách nào cùng Thiên Uy chống lại, ngay cả tiên nhân cũng sẽ bị trấn sát!

Thiên Tán Hoa Cái, như là ma chướng bao phủ ở phía trên Tam Giới, đoạn đi thành tiên chi cơ của chúng sinh chúng thần, ngăn cách Tiên Giới.

Ngày nay, tồn tại cường đại nhất của Tam Giới từ trước tới nay, rốt cục muốn cùng Thiên Tán Hoa Cái tranh giành cao thấp!

Ầm ầm!

Bầu trời kịch liệt rung động lắc lư, ngay cả hàng rào Tiên Giới cũng bị chấn giống như gợn sóng run run không thôi, Giang Nam rốt cục cùng Thiên Tán Hoa Cái chạm nhau, vừa tiếp xúc, liền bộc phát ra năng lượng khó có thể tưởng tượng!

Cổ năng lượng kinh khủng này, đủ để diệt sạch một tiên nhân, chư hoàng cùng bọn người Thiếu Hư Hạo Thiếu Quân bên trong Tam Giới càng là sắc mặt tái nhợt, tự nghĩ đổi lại là mình đi, chỉ sợ một kích này liền tan thành mây khói rồi!

Uy năng của thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn, Đạo Kim Ngọc Bàn, Tàng Thiên Hồ Lô, Thiên Đao, Thiên Ý Tru Tiên Kiếm vân...vân bị cô đọng làm một cổ, từ trong không gian vỡ ra kia oanh xuống, muốn đem Giang Nam triệt để hủy diệt!

Thiên Đạo chi nộ, Thiên Uy hiện ra.

Mà Giang Nam lại êm đẹp đứng ở nơi đó, lông tóc không tổn hao gì, Tam Giới Thiên Địa đại đạo gia trì, để cho hắn có được thân thể không thể địch nổi, phía sau hắn Nguyên Thủy đại đạo bay lên, bắt đầu xâm nhập bên trong Thiên Tán Hoa Cái.

Răng rắc...

Thiên Tán Hoa Cái lần nữa chấn động kịch liệt, không gian mênh mông vỡ ra, Hỗn Độn bao la mờ mịt, Tam Giới vô số Thần Ma ngẩng đầu nhìn lên, ẩn ẩn có thể chứng kiến dưới mui xe tựa hồ có Hỗn Độn thời không vô tận vỡ ra!

Hỗn Độn thời không chính là không gian bên trong thiên đạo chí bảo Thiên Tán Hoa Cái này, rộng lớn bát ngát, phiến Hỗn Độn thời không này đem thân ảnh của Giang Nam nuốt hết, sau đó đột nhiên khép kín!

Bất quá, Tam Giới vô số Thần Ma còn có thể chứng kiến, Giang Nam hành tẩu ở giữa không trung Hỗn Độn đã phong bế kia, đại đạo tranh phong, Nguyên Thủy đại đạo của hắn to lớn vô cùng, bắt đầu cưỡng ép luyện nhập bên trong Thiên Tán Hoa Cái.

Thiên Đạo Hỗn Độn rậm rạp, đột nhiên vô số Thần Ma Tam Giới chứng kiến, vô số thân ảnh vô cùng to lớn cao ngạo ngật đứng ở bên trong, những thân ảnh kia tản mát ra khí tức làm cho người run rẩy, làm cho người nhịn không được muốn cúi đầu hạ bái, quỳ xuống đất thần phục!

- Cái đó là... Nguyên Tôn Đại Đế!

Trấn Thiên Thần Đế đột nhiên kinh thanh nói:

- Nguyên Tôn Đại Đế, hắn đã phi thăng Tiên Giới rồi, như thế nào sẽ xuất hiện bên trong Thiên Tán Hoa Cái?

Nguyên Tôn Đại Đế, người mạnh nhất thời đại Trấn Thiên Thần Đế kia, hắn là một ánh sao sáng người ở năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, đã trấn áp một thời đại, thống trị Chư Thiên, cuối cùng nhất có thể chứng đạo phi tiên!

- Trấn Thiên đạo hữu, cái kia thực sự không phải là Nguyên Tôn Đại Đế.

Linh Đạo Thần Đế đột nhiên nói:

- Đó là thiên đạo chí bảo Tạo Hóa chi lực, đem Nguyên Tôn Đại Đế trước khi phi thăng hoàn mỹ trọng hiện ra. Tạo Hóa Huyền Tổ đã từng lấy loại thủ đoạn này đến tái tạo bảy Bổ thiên thần nhân, bất quá Tạo Hóa Huyền Tổ Tạo Hóa chi lực, so với Thiên Tán Hoa Cái thì kém sắc không biết gấp bao nhiêu lần.

Trấn Thiên Thần Đế lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ một tiếng hổ thẹn.

Đột nhiên, Nguyên Ma thánh mẫu cũng kinh hô lên:

- Đó là Địa Ngục ta thời đại viễn cổ, thành tiên phi thăng Linh Vũ đại đế!

- Mau nhìn, đó là Tứ đại ma tiên trong Ma Tiên Điện chết ở trong tay Đô Thiên Thần Đế!

- Lúc hai đại vũ trụ dung hợp, chín vị tiên nhân phi thăng, cũng xuất hiện bên trong Thiên Tán Hoa Cái!

...

Bọn hắn chứng kiến, chỉ là trong Thiên Tán Hoa Cái xuất hiện chút ít thân ảnh to lớn cao ngạo, còn có thêm nữa... tồn tại càng cường đại hơn hiển hiện ở trong không gian Thiên Tán Hoa Cái.

Giang Nam xuất hiện trong phiến Hỗn Độn thời không này, so với bọn hắn nhìn càng thêm tinh tường, càng cẩn thận.

Những thân ảnh này là vô số tồn tại cổ xưa của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, những tồn tại này đã chứng đạo thành tiên, bởi vì bọn hắn ở trước khi chứng đạo đã từng đem Hoàng Đạo ký thác vào Thiên Đạo, để cho Thiên Đạo có thể hoàn mỹ phục chế bọn họ đi ra!

Hơn nữa, ở dưới Thiên Đạo khống chế, những tồn tại này đều là tâm tình không rảnh giống như Thái Hoàng, bọn hắn không có nửa điểm ý thức mặt trái, không có cảm xúc cùng ngoại vật gì có thể quấy nhiễu đến bọn hắn, bọn hắn ra tay tất nhiên hoàn mỹ vô khuyết, không có bất kỳ sơ hở, thần thông ở trong tay bọn họ, tuyệt đối tìm không thấy bất luận khuyết điểm nhỏ nhặt gì!

- Tỷ tỷ...

Ánh mắt Giang Nam rơi vào trên người Giang Tuyết do Thiên Đạo trùng tạo, chỉ thấy Giang Tuyết ánh mắt lãnh lãnh thanh thanh, không có nửa phần

cảm tình, trong lòng của hắn không khỏi thở dài, đem tưởng niệm của mình vùi dưới đáy lòng.

- Đạo Vương!

Thân hình Giang Nam đột nhiên hơi chấn, chứng kiến Thiên Đạo trùng tạo Đạo Vương, Đạo Vương cũng là từ xưa đến nay, tồn tại cường đại nhất của Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới, Thiên Tán Hoa Cái rõ ràng ngay cả hắn cũng cải tạo đi ra!

- Đạo Vương cường đại nhất trấn áp Chư Thiên vạn giới năm ngàn bốn trăm vạn năm, cũng không phải là đối thủ của ta...

Giang Nam chiến ý đằng đằng, hắn còn chứng kiến có mấy tồn tại rõ ràng không kém hơn Đạo Vương, nhưng mà những tồn tại này, đều so ra kém hai thân ảnh khác sừng sững ở chỗ sâu trong Hỗn Độn thời không.

Hai cái thân ảnh kia là cường đại cùng khủng bố nhất, Đạo Vương bao gồm Chư thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới phi thăng tiên nhân, đứng ở phía trước hai thân ảnh này, lại che không được tư thế oai hùng của bọn hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1892: Mưu Sát. (1)

- Tử Tiêu Tiên Vương, Hậu Thổ Tiên Vương!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, sắc mặt ngưng trọng, hai tồn tại này, là Thiên Đạo trọng cấu hai đại Tiên Vương, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương trước khi phi thăng!

- Ồ, sau lưng hai người bọn họ, như thế nào còn có một người?

Đột nhiên Giang Nam chứng kiến phía sau hai người Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương, bên trong Hỗn Độn mênh mông, còn có thân ảnh một vị tồn tại sừng sững, chỉ là ngay cả nhãn lực của hắn cũng không cách nào xuyên thấu sương mù trùng trùng điệp điệp bao phủ trên thân người này, không cách nào thấy rõ người này rốt cuộc là ai!

- Chẳng lẽ nói, cùng thời đại hai đại Tiên Vương, còn có một vị tồn tại cổ xưa chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh? Bất quá xem ra, vị tồn tại này so với hai vị Tiên Vương còn cường đại hơn, vì sao trong bát đại Thiên Cung không có bóng dáng của hắn. . . Ân, Hậu Thổ Tiên Vương cùng người sinh hạ Tiên cung Thái Tử, chẳng lẽ nói người nọ là cha của Tiên cung Thái Tử?

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, các tồn tại trong Hỗn Độn thời không đột nhiên động, hướng hắn đánh tới, không cho phép hắn lại nghĩ.

Cùng lúc đó, Giang Nam cảm giác được Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo này lần nữa chấn động, lực lượng vô biên oanh kích ở trên người của hắn, Thiên Đạo muốn đem hắn giảo sát ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, rốt cục vận dụng tất cả lực lượng!

- Thiên Đạo chưa đủ sợ, hôm nay, ta liền muốn nhìn, là ngươi luyện chết ta, hay là ta hàng phục ngươi!

Giang Nam dĩ nhiên đem Bất Không Đại Đạo hoàn toàn luyện nhập Nguyên Thủy Đại Đạo, lại có Tam Giới Đại Đạo thêm vào, nhưng dưới uy năng của Thiên Tán Hoa Cái giáng xuống, ngay cả hắn cũng cảm thấy khó lòng thừa nhận, mà vào lúc này, tồn tại từ xưa đến nay của Chư Thiên Vạn Giới cùng Địa Ngục Vạn Giới ký thác ở trong Thiên Đạo dĩ nhiên đánh tới!

Từng loại thần thông xinh đẹp bùng nổ, giống như nhiều loại hoa, hoa đoàn vây quanh, hướng Giang Nam lao đi!

Đây là một màn đồ sộ loại nào?

Những tồn tại này chính là nhân vật vô địch ở thời đại bọn họ, đều là tồn tại đã chứng tiên, thậm chí còn có Tiên Vương, Thiên Đạo trọng tạo những tồn tại cường đại này, tái hiện chiến lực hoàn mỹ khi bọn họ ở Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Giang Nam tương đương với nghênh chiến tinh anh của hai đại vũ trụ từ khi mở thiên địa đến nay, hơn nữa là đối mặt vây công!

Từ xưa đến nay, bất kỳ một tồn tại nào đều có thể nói vô địch, mà hiện tại tất cả cường giả như vậy xuất hiện, đạt năm trăm tám mươi tôn, có thể nghĩ hắn tấn chức Hoàng Đạo Cực Cảnh, sẽ đối mặt khó khăn to lớn ra sao!

Cùng Thiên Đạo chống lại, phải đối mặt đại kiếp nạn như vậy!

Không chỉ có như thế, hắn còn cần đem Nguyên Thủy Đại Đạo của mình oanh nhập Thiên Tán Hoa Cái, cùng Thiên Đạo tranh phong, đối kháng uy lực của Thiên Tán Hoa Cái, ở phía sau đối mặt tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh cường đại nhất xưa nay, trở nên cực kì nguy hiểm!

Nghênh diện mà đến là thần thông của các tồn tại vô cùng cường đại, thần thông của bọn họ ở dưới Thiên Đạo cơ cấu hoàn mỹ không sứt mẻ, không có một tia lực lượng lãng phí, đạt tới thần linh có khả năng đạt tới cực hạn, tản mát ra quang mang các màu, tràn ngập hơi thở vô cùng nguy hiểm, hướng hắn lao đi!

- Tổ tông không đủ pháp! Nguyên lai là ở trong này!

Giang Nam cười ha ha, đón lấy thần thông sáng lạn kia xung phong liều chết tiến lên, Nguyên Thủy Đại Đạo dung hợp Bất Không Đại Đạo bộc phát ra lực phòng ngự so với Bất Không Đại Đạo còn mạnh hơn, từng đạo công kích khủng bố dừng ở trên người hắn, đánh cho khí huyết hắn bốc lên, nhưng không có tạo thành bao nhiêu thương thế cho hắn, ngược lại làm cho hắn hấp thu đại đạo tinh hoa của những tồn tại kia.

- Cho ta xem xem, cường giả vô địch từ xưa đến nay, so với ta như thế nào!

Giang Nam rống giận, tiếng gầm cuồn cuộn đánh sâu vào, đỉnh đầu hắn tiên vực mở rộng, kiện kiện tiên đạo chi bảo khởi động tiên vực, Khai Thiên Phu, Diệt Thế đại ma, Thông Tiên phi kiều, Hỗn Độn tiên chung, La Thiên tuyết liên, Lục Đạo Tiên Luân, Tử Tiên hồ… chúng pháp bảo tràn ngập tiên quang.

Tiên vực nhất khai, vạn pháp không xâm, cứng rắn đối hám vô số công kích, bảo vệ đỉnh môn của hắn!

- Nguyên thủy Đại La thiên!

Giang Nam nâng tay, nhất ấn dâng lên, hạ xuống, nguyên thủy khí thương mang, hóa thành nguyên thủy Đại La thiên, hắn giống nhau hóa thân thành vạn đạo chi tổ, lực lượng của hắn bất không bất diệt, sinh sôi tạo hóa, đồng thời chất chứa tịch diệt hủy diệt!

Oanh…

Hỗn độn thời không chấn động, các thân hình vĩ ngạn giống như bị sóng to đánh ra, bốn phương tám hướng ngã đi!

Tam Giới vô số thiên địa đại đạo thêm vào, làm cho hắn so với tiên nhân còn mạnh hơn, còn muốn khủng bố, cứ việc hắn còn cần áp chế Thiên Đạo, nhưng lực lượng của hắn vẫn là vô địch, vô cùng!

- Sở dĩ các ngươi vô địch thời đại kia, là vì không có gặp được ta! Gặp ta, các ngươi những tồn tại này, cũng phải thần phục, tôn ta là đế!

Hắn giống như hổ vào đàn dê, đúng vậy, hắn làm cho người ta cảm giác là mãnh hổ nhào vào đàn dê, đại khai sát giới.

Xuy…

Thiên Đạo tạo nên nguyên một đám cao thủ bị hắn đồ sát, có bị hắn một chưởng chụp thành thịt nát, Đạo Vương đánh tới, dưới hai hiệp, liền bị Giang Nam trảm lạc, các tồn tại vĩ ngạn phô thiên cái địa vọt tới, làm cho trong Thiên Tán Hoa Cái hỗn độn thời không thác loạn, máu tươi hội tụ, hóa thành đại dương mênh mông ngập trời, huyết nhiễm Thiên Đạo chí bảo, làm cho Thiên Đạo chí bảo càng ngày càng hồng!

Những tồn tại này từng chứng đạo thành tiên, tuy bị Thiên Đạo đúc lại, nhưng bọn hắn cũng chỉ là Hoàng Đạo Cực Cảnh, mà hiện tại Giang Nam cũng là Hoàng Đạo Cực Cảnh, lại có Tam Giới Đại Đạo thêm vào, rốt cục làm cho hắn triển lộ ra tư thế oai hùng trấn áp vạn cổ, trấn áp vũ trụ tất cả cường giả!

Các tồn tại bị hắn sinh sinh đánh chết, không có mấy người có thể ngăn trở vô địch nhất kích của hắn, mặc dù là nổi tiếng giống như Đạo Vuông, cũng chỉ có thể kiên trì hai hiệp liền bị Giang Nam đánh chết!

- Tỷ tỷ...

Thiên Đạo tạo hóa mà ra Giang Tuyết đánh tới, cửu vĩ dựng thẳng ở sau người, mỹ lệ động lòng người, công hướng Giang Nam.

Giang Nam nhắm mắt lại, sinh sôi thừa nhận nhất kích của nàng, thân hình bị đánh cho bay lên, hắn nhẹ nhàng thở dài, mở mắt, trong đôi mắt chất chứa nhu tình, nhưng mà trong đôi mắt lại có hai luồng nguyên thủy khí bay ra, nhẹ nhàng nhất nhiễu, đem Giang Tuyết giảo sát.

- Ngươi dù sao không phải thật sự là tỷ tỷ, nếu thật là tỷ của ta, nàng sẽ

không hướng ta ra tay...

Đột nhiên, Giang Nam cảm giác được nguy hiểm trước nay chưa có, Thiên Đạo tạo nên Hậu Thổ Tiên Vương thi triển Lục Đạo Tiên Luân, tà tà bửa xuống, nhất thời thiết phá phòng ngự của hắn, bửa vào trong ngực hắn!

Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn tuy rằng đã muốn tăng lên tới cấp bậc Hoàng Đạo, nhưng mà dù sao còn không có siêu thoát, chỉ là có chút thành tựu, không có đạt tới hoàn mỹ không tỳ vết, hắn như trước sẽ bị thương, như trước sẽ ngã xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1893: Mưu Sát. (2)

Mà vào lúc này, Tử Tiêu Tiên Vương công kích đánh úp lại, tử khí mênh mông cuồn cuộn, hóa thành một tòa bảo tháp, trong bảo tháp có cửu thiên, cửu thiên trấn lạc, tiên vực trên đỉnh đầu Giang Nam nhất thời hỏng mất sụp xuống, kiện kiện tiên đạo chi bảo chấn động, cũng vô pháp ngăn trở Tử Tiêu Tiên Vương công kích!

Thiên Tán Hoa Cái áp chế uy lực, so với Tử Tiêu Tiên Vương công kích còn muốn mãnh liệt, càng thêm nguy hiểm, muốn hoàn toàn hủy diệt hắn!

Giang Nam quát tháo, Nguyên Thủy Đại Đạo nổ vang, nhảy vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái, cùng Thiên Đạo đối kháng, xâm nhập Thiên Tán Hoa Cái, áp chế Thiên Đạo oai, làm cho Thiên Đạo có thể oanh hạ uy lực tổn hao nhiều.

Đỉnh đầu hắn khí huyết giống như đại dương mênh mông, đánh sâu vào cửu thiên bảo tháp, một quyền nổ nát Lục Đạo Tiên Luân.

Bất quá Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương công kích cuồn cuộn vọt tới, các tồn tại khác từ bốn phương tám hướng công tới, nhất thời làm cho hắn lâm vào hiểm cảnh.

Oành oành oành…

Quanh thân hắn huyết nhục nổ tung, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương phá vỡ nhục thân của hắn, thần thông của cường giả khác theo sát tới, thần thông làm vết thương chưa kịp khép lại miệng liền bùng nổ, làm cho hắn thương càng thêm thương.

Sau đầu Giang Nam ông ông tác hưởng, tám đạo thần luân hiện lên, đạo đài thần phủ thiên cung thiên đình phiêu đãng ở bên trong thần luân, sổ lấy hàng tỉ Thần Ma lâm lập, nhất tề xướng tụng, thêm vào thân này.

Thần luân liên tục động, từng đạo thần thông bốn phương tám hướng bay ra, hóa thành hình thái đủ loại pháp bảo, mọi nơi oanh kích!

- Thiên Ý Trảm Tam Sinh!

- Hóa Tiên Phi Hồng!

- Đạo Kim Ngọc Bàn!

- Thiên Đạo Bảo Chung!

...

Tam Giới hai mươi tám Chư Thiên, vô số Thần Ma sắc mặt khẩn trương nhìn một màn này, bọn họ có thể nhìn đến, trong Thiên Tán Hoa Cái hỗn độn thời không, Giang Nam ở nơi này đại chiến, ứng chiến tồn tại cường đại nhất từ xưa đến nay, máu tươi cùng đoạn cốt ở nơi này bay tứ tung, có thể thấy được chiến đấu thảm thiết.

Trận đại chiến này, là chiến đấu cao tầng nhất của Hoàng Đạo Cực Cảnh, mỗi một đánh đều làm cho người ta xem thế là đủ rồi, hoa mắt thần diêu.

Loại trường hợp Thiên Đạo tái hiện lịch sử của Chư Thiên Vạn Giới cùng Địa Ngục Vạn Giới, năm trăm tám mươi tồn tại cường đại nhất từ xưa tới nay, vây công Giang Nam này, sử thượng không có, tương lai phỏng chừng cũng sẽ không có!

Bởi vì, trong vũ trụ Càn Khôn, chỉ có một Giang Nam, chỉ có một Huyền Thiên Giáo Chủ, chỉ có một Đế Huyền!

Nhưng mà, bọn họ vẫn là nhìn ra không ổn, tình cảnh của Giang Nam cực kì không ổn, dù có Tam Giới đại đạo thêm vào, nhưng đối mặt nhiều tồn tại cường đại như vậy, Giang Nam vẫn là phần thắng không lớn.

Trong Hỗn độn thời không máu tươi cuồn cuộn, thần thông thần quang bùng nổ, làm cho người ta nhận không rõ rốt cuộc là người nào phát ra công

kích, qua thật lâu sau, trận đại chiến này rốt cục ở vào một đoàn vô cùng huyến lệ, một thân ảnh nho nhỏ đem Hậu Thổ Tiên Vương đánh cho dập nát, lập tức cùng Tử Tiêu Tiên Vương kịch liệt va chạm mấy ngàn lần, đều tự tách ra.

Cái thân ảnh nho nhỏ kia thân hình lay động, lại thủy chung sừng sững không ngã, Tử Tiêu Tiên Vương thì vững vàng đứng ở nơi đó, bất quá đỉnh đầu Cửu Thiên bảo tháp lại ầm ầm sụp đổ.

Sau một lúc lâu, chỉ nghe ầm vang một tiếng nổ, thân hình vĩ ngạn kia của Tử Tiêu Tiên Vương ngã xuống đất, chỉ còn lại có thân hình nho nhỏ đối diện kia như trước đứng ở nơi đó, dưới chân chất đầy thi thể, chung quanh đều là thần huyết ngập trời bắt đầu khởi động, hóa thành đại dương mênh mông.

Tam Giới một mảnh yên tĩnh, đột nhiên vô số tiếng hoan hô vang lên, chấn động Tam Giới.

- Thắng!

- Bệ hạ thắng!

- Bệ hạ chiến thắng Thiên Đạo!

...

Tiếng hoan hô đột nhiên dần dần bình ổn xuống, càng ngày càng thấp, càng ngày càng ít, bởi vì càng ngày càng nhiều Thần Ma nhìn đến, trong hỗn độn thời không không biết khi nào lại hiện ra rất nhiều tồn tại vô cùng vĩ ngạn, hờ hững đứng thẳng ở bên trong hỗn độn.

Trong những tồn tại này có một vài gương mặt quen thuộc, có tất cả năm trăm tám mươi tôn, vừa rồi bọn họ chết ở trong tay Giang Nam, mà nay bị Thiên Tán Hoa Cái trọng luyện đi ra.

Tiếng hoan hô dần dần biến mất, Tam Giới vô số Thần Ma trong lòng

lạnh cả người, Thiên Tán Hoa Cái đúc lại những tồn tại này, làm cho Giang Nam vừa rồi tụ huyết chém giết, hết thảy biến thành vô dụng.

Năm trăm tám mươi tồn tại tề động, đánh về phía Giang Nam, bao phủ hắn!

- Này còn như thế nào đánh?

Trấn Thiên thần đế run giọng nói:

- Thiên Đạo tùy thời có thể tạo hóa những tồn tại này, không ngừng giết đến, sớm hay muộn bệ hạ sẽ bị hao hết nguyên khí, chết ở trong Thiên Tán Hoa Cái...

Chư hoàng chư đế trầm mặc, đều đã không có chủ ý, vừa rồi Giang Nam tụ huyết chiến đấu hăng hái, cũng bị thương rất nặng, lúc này mới bình định hai đại Tiên Vương Hoàng Đạo cảnh giới cùng năm trăm vị cường giả, mà hiện tại, Thiên Đạo lại đem những người này tạo hóa mà ra, như trước ở trạng thái cao nhất, mà Giang Nam lại lọt vào bị thương nặng, một trận chiến này đã không có phần thắng gì.

Chư thần chư hoàng chư đế chỉ cảm thấy thật sâu vô lực, ở trong trận chiến đấu này, bọn họ không thể giúp Giang Nam, chỉ có thể nhìn Giang Nam ở trong chiến đấu không có phần thắng gì không ngừng tụ huyết chém giết.

Bất tri bất giác, hơn mười ngày đi qua, chiến đấu trong Thiên Tán Hoa Cái kết thúc, Giang Nam lắc lắc lắc lắc, đột nhiên ngã xuống, tiếp theo lại đứng lên.

Mà ở trong hỗn độn thời không, lại có năm trăm tám mươi thân ảnh vĩ ngạn hiện lên, ánh mắt lạnh lùng, tiếp theo phô thiên cái địa đánh tới, lại đem Giang Nam bao phủ!

- Đây là mưu sát...

Thần Thứu Yêu Vương lẩm bẩm nói.

- Này là mưu sát a.

Đột nhiên, một thanh âm ôn nhu vang lên, truyền khắp Tam Giới, Thi Hiên Vi mũ phượng khăn quàng vai, ở thần nữ nâng hạ tọa trấn Lăng Tiêu bảo điện, thanh âm truyền đến:

- Thiên Đạo vô tư, bệ hạ muốn thành Hoàng Đạo, Hoàng Đạo ký thác bên trong Thiên Đạo, tuy là ký thác, cũng là áp chế, muốn làm Thiên Đạo thống trị giả. Thiên Đạo để ý thiên địa vận hành, sao lại bị một sinh linh thống trị? Bởi vậy Thiên Đạo tất nhiên sẽ đem hết có khả năng gạt bỏ bệ hạ.

Ánh mắt trong trẻo của nàng từ trên Đại La thiên nhìn xuống nói:

- Bệ hạ hàng phục được Thiên Đạo, trấn áp Thiên Đạo, đánh ra cho Tam Giới chúng sinh ta một con đường phi tiên. Tam Giới chư thần, chư quân, cùng bản cung cùng nhau lại tế thiên, tế Tam Giới đại đạo, gia trì bệ hạ, trợ giúp bệ hạ một tay!

- Tuân chỉ!

Tam Giới vô số Thần Ma khom người, lại cổ đãng pháp lực tế thiên, làm cho Tam Giới Đại Đạo mạnh mẽ xuất hiện, bôn thượng Đại La thiên, cho Đại La thiên hội tụ, hóa thành đại đạo nước lũ cuồn cuộn, oanh nhập bên trong Thiên Tán Hoa Cái.

Thi Hiên Vi có thai trong người, nhưng mà toàn lực cổ đãng pháp lực, kích phát Đại La thiên đại đạo, thêm vào Giang Nam, rất nhanh sắc mặt nàng liền có chút tái nhợt, cái trán mồ hôi lạnh cuồn cuộn chảy xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1894: Thảm Thiết. (1)

- Phu quân, nếu ngươi kiên trì không được, liền lui về đến đây đi, không chứng Hoàng Đạo này, ngươi ta làm vợ chồng hai trăm vạn năm, vậy đã là đủ rồi...

Trong Thiên Tán Hoa Cái, Giang Nam được đến Tam Giới chư thần chư hoàng chư đế dẫn động Tam Giới Đại Đạo gia trì, hơi thở tăng vọt, như trước đang không ngừng chém giết, không có ý tứ lui ra.

Đây là một hồi đại chiến vượt mọi khó khăn gian khổ, không chỉ là Giang Nam một người chiến đấu, đồng dạng cũng là Tam Giới vô số Thần Ma chiến đấu, không biết bao nhiêu Thần Ma toàn bộ tách ra pháp lực của mình, tế lên Tam Giới đại đạo, khiến cho Tam Giới đại đạo cộng minh, trợ giúp Giang Nam.

Những Thần Ma này tiêu hao cũng là thật lớn, không ít người pháp lực hao hết, không thể không lui ra.

Mà ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, chiến đấu vẫn còn tiếp tục, lúc này Giang Nam tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, uy năng chứng đạo kiếm đại phóng, dễ như trở bàn tay đem một lại một chém giết!

Nhưng mà làm người tuyệt vọng chính là, Hỗn Độn thời không bên trong Thiên Tán Hoa Cái, lại có các thân ảnh to lớn cao ngạo hiện ra.

Vô số sinh linh tuyệt vọng chứng kiến, ở bên trong phiến Hỗn Độn thời không kia, Giang Nam toàn thân là huyết từ trong đống thi thể lung la lung lay đứng lên, một người, một kiếm, đối mặt các tồn tại lạnh lùng như băng đi ra kia.

- Khục khục...

Giang Nam xoa ngực, hắn ho ra máu, từ khi chiến đấu bắt đầu, hắn liền không có được qua một khắc nghỉ ngơi, luôn chiến đấu, không ngừng chiến đấu, không ngừng bị thương.

Hôm nay thương thế của hắn nặng, thậm chí đã để cho hắn hoài nghi mình lại một lần nữa ngã xuống, còn có thể lại đứng lên hay không.

Bóng người lắc lư, một màn làm người tuyệt vọng tái hiện, các tồn tại kia hướng hắn đánh tới, Tam Giới Chư Thần có chút quay đầu đi, không dám nhìn, những người khác trong nội tâm cũng cảm giác được vô biên phẫn nộ cùng vô lực, phẫn nộ Thiên Tán Hoa Cái lại có thể biết dùng loại thủ đoạn này, dùng phương thức xa luân chiến, tiêu hao chiến lực cùng sinh cơ của Giang Nam, vô lực chính là mình những người này, rõ ràng không người có thể tiến vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái, trợ giúp Giang Nam.

Đến lúc này, càng nhiều Thần Ma nữa đã tiêu hao hết pháp lực, để cho Tam Giới đại đạo cộng minh dần dần ảm đạm, đối với Giang Nam gia trì cũng càng ngày càng yếu.

Thậm chí ngay cả mấy vị Thần Đế Ma Đế, cũng đã tiêu hao hết pháp lực, không thể không lui ra.

Nhưng mà, ở thời điểm này, Giang Nam lại nở nụ cười, cười nghênh tiếp các tồn tại kia.

Chiêu thức của hắn như trước cương mãnh thao thao, khí thế như trước không ai bì nổi, công kích như trước vô cùng sắc bén, không có bao nhiêu tồn tại có thể ở dưới tay hắn kiên trì một chiêu hai chiêu, chỉ có số ít tồn tại cường đại siêu quần như Đạo Vương mới có thể tiếp được hắn một chiêu hai chiêu, nhưng rất nhanh liền bị hắn đánh chết!

- Bệ hạ cười cái gì?

Nguyên Ma thánh mẫu nhìn lên chiến đấu bên trong Hỗn Độn thời không, nghi hoặc khó hiểu, thấp giọng nói:

- Ta xem, hắn đã nhanh đến dầu hết đèn tắt rồi, còn có chuyện gì đáng giá hắn vui vẻ như vậy?

- Thánh mẫu, ngươi không có chú ý tới.

Bên cạnh của nàng, Thiếu Hư ánh mắt chớp động, đột nhiên nói khẽ:

- Ít người rồi.

- Ít người rồi hả? Người nào thiếu đi?

Nguyên Ma thánh mẫu nghi hoặc khó hiểu, buồn bực nói.

- Thiên Đạo Tạo Hóa mà ra ít người rồi.

Thiếu Hư nhìn lên bầu trời, nhổ ra một ngụm trọc khí nói:

- Lúc trước, Thiên Tán Hoa Cái mỗi lần đều là cải tạo 580 cường giả, mà vừa rồi một lần kia, Thiên Đạo chỉ cải tạo năm trăm bảy mươi chín tôn.

Bọn người Nguyên Ma thánh mẫu càng thêm nghi hoặc, Càn Chí Ma Hoàng nghi ngờ nói:

- Thiếu đi một tồn tại mà thôi, đối với cục diện chiến đấu không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Thiếu Hư giải thích nói:

- Thiếu đi một người, đại biểu cho Đế Huyền đại đạo đã xâm nhập bên trong Thiên Tán Hoa Cái, bắt đầu áp chế Thiên Tán Hoa Cái, đã hạn chế một bộ phận uy năng của Thiên Tán Hoa Cái. Hắn một mực đều thúc dục đại đạo của mình, ý đồ đem đại đạo ký thác vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái, Thiên Tán Hoa Cái cũng ý đồ phai mờ hắn, mà bây giờ, nói rõ đại đạo của hắn bắt đầu chiếm cứ một tia thượng phong! Nói không chừng...

Hắn thản nhiên nói:

- Nói không chừng Đế Huyền thật có thể hàng phục trấn áp Thiên Tán Hoa Cái, trở thành tồn tại bao trùm ở trên thiên đạo! Đế Huyền, thật sự là đáng sợ, không cùng hắn giao thủ, căn bản không biết hắn đến cùng kinh khủng bực nào...

Mà ở trên Đại La Thiên, Thi Hiên Vi cũng có cảm ứng, nàng cảm ứng được lực lượng Đại La Thiên phi tốc tăng trưởng, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

- Đại La Thiên chính là bệ hạ một tay mở ra, đắm chìm đại đạo của hắn, lực lượng Đại La Thiên tăng trưởng, nói rõ pháp lực của bệ hạ đã tăng lên. Bệ hạ ở trong Thiên Tán Hoa Cái chiến đấu pháp lực tăng lên, nói rõ Nguyên Thủy đại đạo của hắn đã bắt đầu ký thác vào bên trong Thiên Đạo rồi...

Bất quá, làm cho nàng ẩn ẩn có chút lo lắng chính là, cái thân ảnh ẩn nấp trong hỗn độn vô biên kia, như trước sừng sững ở chỗ sâu trong Hỗn Độn thời không, thủy chung không có nhúc nhích, không có tham dự đến vây công Giang Nam.

Cái vị tồn tại này hẳn là Thiên Đạo chế tạo ra tồn tại cường đại, nhưng mà một mực không có xuất động, làm cho người nghi hoặc, nhưng thủy chung là cái tai hoạ ngầm.

Ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, thương thế của Giang Nam quá nặng rồi, nhưng mà uy lực của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng đang dần dần tăng cường, điều này đại biểu lấy thực lực của hắn đang không ngừng tăng lên!

Đây là bởi vì, Nguyên Thủy đại đạo của hắn đã bắt đầu xâm nhập Thiên Tán Hoa Cái, xâm nhập càng nhiều, đại biểu hắn cách Hoàng Đạo Cực Cảnh càng gần, tu vi tự nhiên sẽ tăng lên!

Không chỉ có như thế, một lần lại một lần cùng cường giả phi tiên của hai đại vũ trụ từ khai thiên tích địa đến nay đánh nhau chết sống, cũng làm cho hắn đem những tồn tại này lĩnh ngộ đại đạo sờ soạng một lần, Nguyên Thủy

đại đạo thôn phệ luyện hóa đại đạo những tồn tại này, trở nên càng ngày càng mạnh!

Đây chính là ưu thế của hắn, hắn có đầy đủ nắm chắc, ở trước khi mình chiến chết, triệt để hơn Thiên Đạo!

Nhưng mà, cái tồn tại thủy chung chưa từng ra tay kia, lại như một cái bóng mờ bao phủ đáy lòng của hắn, để cho trong lòng hắn có chút bất an.

Rốt cục, tất cả Thiên Đạo Tạo Hóa cường giả lại một lần nữa ngã dưới chân của hắn, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương cũng bị hắn đánh chết, Thiên Đạo lại một lần nữa đúc lại những tồn tại này.

Lúc này đây, Thiên Đạo chỉ đúc lại năm trăm ba mươi bảy tôn.

Năm trăm ba mươi bảy tồn tại đánh tới, tràng diện như trước kinh thiên động địa, thân hình Giang Nam lay động, tựa hồ ngã xuống liền vĩnh viễn cũng không có khả năng đứng lên, nhưng lại giãy dụa đánh tới.

Bành…

Nhục thể của hắn bị Lục Đạo tiên luân hóa đi, biến thành một cỗ bạch cốt, hôm nay bên trong thương thế của hắn, vậy mà không cách nào khôi phục thân thể.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1895: Thảm Thiết. (2)

Răng rắc!

Xương đùi phải của hắn bị chấn nát, bạch cốt chỉ còn lại có một chân đứng ở nơi đó, nhưng hai cái cánh tay bạch cốt lại như cũ tử chiến, hắn một tay tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, một tay thi triển Nguyên Thủy Đại La ấn, sau đầu thần luân rách rưới chuyển động, các loại thần thông bộc phát.

Ầm ầm…

Tiên vực của hắn bị Tử Tiêu Tiên Vương Cửu Thiên bảo tháp phá vỡ, chấn vỡ hết thảy tiên đạo chi bảo, lực lượng vô biên truyền xuống, chấn vỡ một chân cốt khác của hắn.

Giang Nam gầm lên, đưa tay một ấn đối chiến Cửu Thiên bảo tháp trấn rơi, đồng thời uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tăng vọt, chém rụng đầu lâu của Tử Tiêu Tiên Vương.

Lại một đạo công kích đánh úp lại, đánh nát tay trái của hắn, Lục Đạo tiên thay đổi liên tục động, cắt xuống tay phải của hắn.

Hơn mười tồn tại cổ xưa mà cường đại từ bốn phương tám hướng vọt tới, đem lồng ngực của hắn đánh cho nát bấy, từng bàn tay hướng đầu của hắn đánh tới, muốn đem hắn triệt để hủy diệt!

Tam Giới tất cả mọi người, tâm bay lên cổ họng, nguyên một đám nghẹn ngào kinh hô.

Mà vào lúc này, đột nhiên bên trong đầu lâu Giang Nam, một cổ uy năng kinh khủng tách ra, đem các tồn tại hết thảy đánh bay.

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần bay ra, mang theo uy năng vô biên, ầm ầm nhảy vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm.

BA~

Thanh âm đầu lâu vỡ vụn truyền đến, Thiên Đạo Tạo Hóa mà ra Đạo Vương đem đầu của hắn đánh cho nát bấy.

Mà Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần dĩ nhiên thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm quang tăng vọt, quét ngang hết thảy, kiếm khí tung hoành, đem các tồn tại chém giết, hủy diệt!

Nhục thể của hắn đã bị đánh phế, Nguyên Thần còn tồn, Nguyên Thần bám vào bên trong chứng đạo kiếm, qua như điện, kiếm quang lóe lên, đầu người rơi xuống đất, mau lẹ vô cùng, so với hắn thời kỳ toàn thịnh cũng không kém chút nào!

- Lần này Thiên Đạo chỉ Tạo Hóa ra bốn trăm sáu mươi tồn tại!

Ở bên trong Tam Giới, vô số con mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào đạo kiếm quang sáng chói kia, Hạo Thiếu Quân lẩm bẩm nói:

- Nhanh, nhanh, Đế Huyền cái thằng này, nói không chừng thật có thể thành công...

Nguyên Thần nhập chủ Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, nhìn như không có bao nhiêu hung hiểm, nhưng trên thực tế so với lúc trước càng thêm nguy hiểm, tuy Giang Nam tu thành Hỗn Độn Nguyên Thần, Nguyên Thần có được sáu bảy thành pháp lực bản thân, nhưng mà Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn cũng không vượt ra ngoài phạm trù thần tính.

Lúc trước, Nguyên Thần có thân thể bảo hộ, nấp bên trong Tử Phủ, không bị thương tổn, cũng sẽ không bị lực lượng cường đại truyền lại đến Tử Phủ, mà bây giờ nhục thể của hắn bị hủy, Nguyên Thần nhập chủ chứng đạo kiếm, chứng đạo kiếm lọt vào công kích, lực lượng thế tất sẽ truyền lại đến phía trên nguyên thần của hắn!

Nếu nguyên thần của hắn bị hủy, vậy thì thật là hồn phi phách tán!

- Chỉ còn lại có ba trăm bảy mươi tôn rồi!

- Còn có hai trăm ba mươi mốt tôn!

- Không đến một trăm tôn rồi!

- Còn thừa lại hai Tiên Vương, chỉ cần chịu đựng, sẽ đại hoạch toàn thắng rồi!

...

Ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái Hỗn Độn thời không, uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đã không bằng lúc trước, lúc phi hành cũng lung la lung lay, tựa hồ thanh thần kiếm này uống say rượu. Tất cả mọi người thấy một màn như vậy, trong nội tâm đều vô cùng khẩn trương, cái này ý nghĩa Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần cũng bị trọng thương, cùng hai Tiên Vương chiến đấu càng phát ra lực bất tòng tâm.

Rốt cục, hai đại Tiên Vương ngã vào dưới kiếm, Thiên Đạo không có thể tái tạo tồn tại mới rồi.

Loong coong…

Kiếm quang tiêu tán, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm kiếm thể xuất hiện, từ giữa không trung trụy lạc, nghiêng nghiêng cắm ở trong Hỗn Độn thời không.

Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, Thi Hiên Vi đứng dậy, sắc mặt tái nhợt hiện ra một vòng đỏ ửng kích động:

- Bệ hạ... Thắng sao?

Không ai có thể trả lời nàng, ánh mắt mọi người đều gắt gao nhìn xem thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm kia, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm vẫn không nhúc nhích, đã qua thật lâu, chấn minh rất nhỏ truyền đến,

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nhẹ nhàng chấn động, biên độ chấn động càng lúc càng lớn, càng ngày càng kịch liệt.

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh thanh thúy truyền đến, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm phóng lên trời, đại phóng dị sắc, Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần bay ra, Nguyên Thủy đại đạo mênh mông hiện lên, bắt đầu cải tạo nhục thể của hắn!

- Thắng! Thật sự thắng lợi rồi!

Tam Giới Chư Thần một mảnh trầm mặc, đột nhiên vô số tiếng hoan hô vang dội chấn động mây xanh, chấn động Thiên Ngoại, để cho Tam Giới khắp nơi đều vang lên tiếng hoan hô, hoan hô trận thắng lợi lớn lao này!

Nhân định thắng thiên!

Tam Giới Đế Huyền bệ hạ, rốt cục hoàn thành hành động vĩ đại này, chiến thắng Thiên Đạo!

Có Thần Ma lệ nóng doanh tròng, lẩm bẩm nói:

- Bệ hạ lực áp Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng thần phục dưới uy nghiêm của bệ hạ, chẳng lẽ sau này chúng ta cũng có hi vọng thành tiên rồi hả?

Mà ở thời điểm bọn hắn hoan hô, ở chỗ sâu trong Hỗn Độn thời không, tồn tại cao ngạo thật lâu chưa từng nhúc nhích kia rốt cục động, một bước phóng ra, liền tới đến trước mặt Giang Nam đang mưu cầu khôi phục thân thể!

Cái tồn tại kia sừng sững, khuôn mặt bao phủ ở trong sương mù, mặc dù là Giang Nam cũng không cách nào thấy rõ, hắn chỉ có thể cảm giác được uy năng vô biên hướng mình đè xuống, cho hắn một loại cảm giác khó có thể chống cự.

- Tam Giới Thiên Đạo, không cách nào Tạo Hóa ra nhân vật bậc này!

Giang Nam ngẩng đầu, nhìn lên vị tồn tại này:

- Đạo hữu, ngươi là ai? Vì sao trốn ở bên trong Thiên Đạo?

- Trốn ở bên trong Thiên Đạo?

Cái khuôn mặt giấu ở trong sương mù kia đột nhiên ha ha nở nụ cười, thanh âm chấn động:

- Địa Ngục Thiên Đạo sớm đã thần phục với ta, đệ tử của ta, ngươi nói ta có tất yếu trốn ở bên trong Thiên Đạo sao?

- Ồ, sao không thấy bệ hạ?

Tam Giới vô số Thần Ma nghi hoặc, nhao nhao ngẩng đầu nhìn Thiên Tán Hoa Cái, khiến cho một phen bạo động không nhỏ, thời điểm tồn tại giấu ở trong sương mù kai hiện thân, không gian trong Thiên Tán Hoa Cái liền đột nhiên ẩn nấp, tính cả Giang Nam chung một chỗ, từ trong mắt tất cả mọi người biến mất.

Bất quá, Giang Nam như trước ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái Hỗn Độn thời không, chỉ là Tam Giới Thần Ma nhìn không tới mà thôi.

- Đệ tử?

Trong lòng Giang Nam chấn động, liền biết vị tồn tại giấu ở trong sương mù này rốt cuộc là ai, lúc này cười nói:

- Nguyên lai đạo huynh là sư tôn của Lan Lăng Thần Hoàng, ta tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh cũng là đạo huynh sáng chế, làm cho ta lấy được chỗ ích không nhỏ. Cửu ngưỡng đại danh, cửu ngưỡng đại danh. . . Xin hỏi đạo huynh xưng hô như thế nào?

Tồn tại giấu ở trong sương mù kia ha ha cười nói:

- Ngươi không thừa nhận là đệ tử của ta? Cũng khó trách, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ngươi là được từ tay Đông Cực yêu tiên, Đông Cực

yêu tiên lại là tiêu diệt Hắc Thiên Ma tôn lấy được Ma Ngục Huyền Thai Kinh, không phải ta tự mình truyền thụ. Bất quá ngươi đã tu luyện công pháp của ta, cái kia liền là đệ tử của ta, điểm ấy ngươi phủ nhận không được.

Chương 1896: Thủy Hoàng Càn Nguyên. (1)

Giang Nam mỉm cười nói:

- Khúc dạo đầu của Ma Ngục Huyền Thai Kinh nói, tổ tông chưa đủ pháp, ta đã được tinh tuý trong đó. Sư tôn đã chưa đủ pháp, cái kia làm sao đến sư tôn?

Tồn tại giấu ở trong sương mù kia giật mình, cười ha ha, có chút khen ngợi, vỗ tay nói:

- Nói hay lắm, nói hay lắm! Không nghĩ tới ngươi đã đến cảnh giới bực này, đối với Ma Ngục Huyền Thai Kinh lĩnh hội lý giải đã vượt ra khỏi tuyệt đại đa số đệ tử của ta! Tiểu tử Lan Lăng Thần Hoàng kia, tuy là Tiên Thiên Thần Ma, nhưng mà như một khỏa gỗ mục, không chịu nổi tạo hình, so ra kém ngươi, xa xa kém ngươi!

Thanh âm của hắn chấn động, cười nói:

- Ta vốn là đối với hắn ôm lấy hi vọng, để cho hắn hạ giới trấn áp Huyền Đô, khống chế Địa Ngục, kỳ vọng hắn có thể ở trong địa ngục, kinh nghiệm cổ tiên hạo kiếp, có thể đem Ma Ngục Huyền Thai Kinh đại thành, tu luyện thành ma tiên! Tiểu tử này lại phụ hi vọng của ta, hắn đối với ta lòng mang kính sợ, coi ta thành sư tôn không cách nào siêu việt, lại ở lúc tu thành Hoàng Đạo sợ hãi, e ngại Thiên Đạo, e ngại tử vong, sửa tu Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công tự nghĩ ra. Tiên Thiên Bát Cảnh Huyền Công, hắc hắc, ở trước mặt Ma Ngục Huyền Thai Kinh cái rắm cũng không phải, cho nên hắn đã chết, bị chết tốt, miễn cho ném mặt của ta. Vẫn là ngươi càng thêm xuất sắc, không có ném mặt của ta, rất là không chịu thua kém. . .

Giang Nam ánh mắt chớp động, mở miệng hỏi:

- Đạo huynh, ngươi chân thân có lẽ ở Tiên Giới a? Đây là Hoàng Đạo

phân thân mà ngươi lưu ở bên trong địa ngục Thiên Đạo a?

- Đúng vậy, đây là ta lưu lại đạo thân bên trong địa ngục Thiên Đạo.

Tồn tại giấu ở trong sương mù kia sảng khoái cười nói:

- Năm đó ta ở trong địa ngục tu luyện, khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tu thành Hoàng Đạo, hàng phục Thiên Đạo, lúc này mới đi Tiên Giới.

- Ngươi đã là sư huynh của Huyền Đô Tiên Quân, vì sao còn có thể ở trong địa ngục tu luyện?

Giang Nam nói ra nghi hoặc trong lòng nói:

- Thời điểm Huyền Đô cổ tiên đi theo Đế Tôn khai thiên tích địa, mở ra Chư Thiên vạn giới, cũng đã tu thành tiên nhân, theo lý mà nói, đạo huynh cũng ở lúc kia tu thành tiên nhân. Mà Địa Ngục vạn giới lại là ở sau Chư Thiên vạn giới mở mới mở ra, vì sao đạo huynh lại vẫn cần ở trong địa ngục tu thành Hoàng Đạo?

Đồng dạng là đệ tử Đế cùng Tôn, đồng dạng cổ xưa, đồng dạng chính là Tiên Thiên Thần Ma sinh ra đời trong hỗn độn, đệ tử Đế cùng Tôn ở sau khi quan sát khai thiên tích địa, cả đám đều rất có lĩnh ngộ, cùng Huyền Đô Tiên Quân chung một chỗ tu thành tiên nhân số lượng cũng không ít, thậm chí người nổi tiếng còn mở nguyên một đám thế giới.

Mà trước mắt vị tồn tại này lại vẫn cần ở trong địa ngục tu luyện Hoàng Đạo, có thể thấy hắn khi đó cũng không thành tiên, ngược lại tu vi thực lực so với đệ tử Đế Tôn khác, lộ ra rất là thấp kém, bởi vậy Giang Nam mới có nghi hoặc này.

- Bởi vì ta đần.

Gương mặt giấu ở trong sương mù kia dần dần rõ ràng, sương mù dần dần tán đi, rốt cục hiển lộ thân hình. Giang Nam tinh tế dò xét người này, chỉ thấy hắn một bộ áo trắng, phong thần như ngọc, nhưng cùng Huyền Đô Tiên

Quân biến thành thiếu niên áo vàng bất đồng, thiếu niên áo vàng có một loại khí chất lạnh nhạt xuất trần, Nhân Quả không gia thân, rõ ràng trước người, lại cho người một loại cảm giác siêu thoát phàm trần.

Mà thiếu niên áo trắng này lại cho người một loại cảm giác bao dung, bao dung vạn vật, bao dung hết thảy, lại có một đám tà tính, yêu tính.

- Tư chất của bọn hắn so với ta tốt, ngộ tính cũng so với ta tốt, chứng kiến Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, liền lĩnh ngộ ra các loại tiên pháp, lĩnh ngộ Thiên Đạo ảo diệu, nguyên một đám thành tựu Hỗn Độn tiên nhân.

Thiếu niên áo trắng kia cười nói:

- Mà ta thì hơi đần. Ta khi đó chỉ là đi xem khai thiên tích địa náo nhiệt, chứng kiến bọn hắn nguyên một đám thành tựu tiên nhân, trong nội tâm vừa hâm mộ lại vừa ghen ghét, nhưng mà hâm mộ cùng ghen ghét cũng vô dụng, sau khi bát đại vũ trụ mở, ta trở thành tu vi yếu nhất. Đế Tôn truyền pháp giáo hóa vạn tộc, liền dẫn bọn hắn đi Tiên Giới, cho ta ở lại hạ giới, mà lúc này, Hậu Thổ, Tử Tiêu, Câu Trần, Thanh Hoa… những Tiên Thiên sinh linh này cũng có đại thành tựu, sáng tạo ra Thiên Cung, ngược lại ta là kẻ vô tích sự.

Hắn nhớ lại lúc trước, ánh mắt lộ ra nhớ lại chi sắc, thản nhiên nói:

- Khi đó, thật có thể nói là trăm nhà đua tiếng, bách hoa đua nở, quần tinh sáng chói, một cái niên đại vô cùng tráng lệ. Hôm nay bát đại vũ trụ tất cả lưu phái tu luyện, cơ hồ đều là thời kì kia hiện lên nhân vật thiên tài mở ra, hệ thống tu luyện cũng là thời đại kia xác định xuống. Mặc dù là ngươi thời đại này, nhân tài xuất hiện lớp lớp, cũng không có thiên tài hào quang chói mắt như thời đại kia.

Giang Nam gật đầu, hôm nay Tam Giới tuy nhân tài xuất hiện lớp lớp, Thần Đế Ma Đế đạt tới một cái đỉnh phong trước nay chưa có, các loại lưu phái các loại đại đạo, trăm tàu tranh lưu, các loại thần thông pháp bảo, so với thời kỳ viễn cổ càng thêm tinh diệu, truyền thừa cũng càng thêm thịnh

vượng.

Nhưng những lưu phái này phần lớn là từ thời đại kia xác định xuống, có rất ít người có thể nhảy ra đại dàn giáo của thời đại kia.

- Một trường hợp đặc biệt duy nhất là ngươi.

Thiếu niên áo trắng nhìn về phía Giang Nam, trong ánh mắt có vui mừng, mỉm cười nói:

- Ngươi mở thiên cung thứ chín, hoàn thiện hệ thống tu luyện thời đại kia mở, ngươi là tụ tập thần đạo to lớn thành nhân, cho nên mới có được thành tựu hôm nay!

Giang Nam hạ thấp người nói:

- Nếu không có Ma Ngục Huyền Thai Kinh của đạo huynh, ta cũng khó có thể có thành tựu.

- Ngươi thật có chỗ đáng giá tự ngạo, không cần khiêm tốn.

Thiếu niên áo trắng cười nói:

- Sở dĩ Huyền Đô không muốn cùng ngươi liên quan quá nhiều, đúng là nhìn ra ngươi tu luyện công pháp của ta, hơn nữa hắn cũng là bị ta cùng mấy người khác trọng thương, trấn áp hắn. Về sau hắn thoát khỏi trấn áp, lại động tiểu tâm tư, muốn thu ngươi làm đồ đệ, tu luyện Tạo Hóa Tiên Kinh của hắn, đem ngươi từ trong tay của ta đoạt đi. Tu luyện Tạo Hóa Tiên Kinh, tất nhiên phải phế Ma Ngục Huyền Thai Kinh, ngươi liền không là đệ tử của ta, không phải người phái hệ của ta rồi. Hắn ngược lại là giỏi tính toán, may mắn ngươi rất không tồi, cự tuyệt hắn.

Giang Nam giật mình, rốt cục minh bạch Huyền Đô Tiên Quân vì sao không muốn cùng mình có bao nhiêu Nhân Quả.

Thiếu niên áo trắng thản nhiên nói:

- Năm đó ta nhìn thấy nhiều thiên tài hiện lên như thế, mở hệ thống tu luyện, trong nội tâm không khỏi nóng nảy, nghĩ thầm, Khai Thiên không có phần của ta, hoàn thiện thần đạo cũng không có phần của ta, ta tuy là đệ tử Đế Tôn, nhưng hoàn toàn không có thành tựu, cái gì cũng không phải, ta cái thế gian vạn tộc tổ tông này, rõ ràng còn không bằng hậu đại của ta. Ta chứng kiến Khai Thiên, chứng kiến thần đạo hình thành, về sau có một ngày, ta đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, lĩnh ngộ đến Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1897: Thủy Hoàng Càn Nguyên. (2)

Giang Nam lộ ra vẻ khâm phục nói:

- Đạo huynh, ngươi chứng kiến Khai Thiên, chứng kiến thần đạo hình thành, thực sự không phải là làm công vô dụng. Tuy bọn người Huyền Đô Tiên Quân so với ngươi thành đạo trước, nhưng mà bọn hắn lại không có chứng kiến hệ thống tu luyện đời sau hình thành, mà ngươi chứng kiến, hậu tích bạc phát, mới có được thành tựu hôm nay. Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ngươi bao hàm toàn diện, bất luận công pháp Thần thông gì, đều trốn không thoát Ma Ngục Huyền Thai Kinh suy diễn, đúng là ngươi chứng kiến Khai Thiên, chứng kiến thần đạo hình thành, tích lũy xuống nội tình!

Thiếu niên áo trắng lộ ra sắc mặt vui mừng, gật đầu nói:

- Từ một khắc này lên, ta liền phảng phất giống như kiếm được chỗ then chốt, đột nhiên tăng mạnh, tiến triển cực nhanh, rất nhanh liền vượt qua tất cả nhân vật thiên tài lúc ấy, Hậu Thổ, Tử Tiêu bọn hắn đều bị ta ném ở sau lưng. Thế gian truyền thuyết, bọn hắn là người thứ nhất chứng tiên, thật tình không biết ta mới là bát đại vũ trụ cái thứ nhất chứng tiên! Sau khi ta chứng tiên, lại trải qua mấy trận đại chiến cùng Hỗn Độn Cổ Thần, du du nhoáng một cái là vài tỷ năm, thành tựu Tiên Quân, một lần nữa bái nhập Tiên Tôn cung, công thành danh toại. Bởi vì ta là cái thứ nhất tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, bởi vậy ta ở hạ giới được tôn là Thủy Hoàng, ý là đệ nhất tôn hoàng. Bất quá ta ở Tiên Giới đạo hiệu cũng không phải là Thủy Hoàng, đạo hiệu của ta là Càn Nguyên Tiên Quân.

Giang Nam động dung nói:

- Càn Nguyên! Càn Nguyên cũng có tầng sâu ý tứ, điểm bắt đầu của Càn Khôn! Càn Nguyên cái đạo hiệu này nói là, đạo hữu ở bên trong Càn Khôn, là cái thứ nhất chứng tiên, tất cả tiên nhân chứng đạo phi thăng đều là hậu

bối của ngươi! Thủy Hoàng, Càn Nguyên, hai cái đạo hiệu này đều không phải chuyện đùa!

Thiếu niên áo trắng Càn Nguyên Tiên Quân vui mừng nói:

- Ta rất lâu không có chạy đến mặt dầy rồi, hôm nay bị ngươi thổi phồng, không khỏi có chút lâng lâng. Công phu vuốt mông ngựa của ngươi, có thể nói nhất lưu!

Hắn giơ ngón tay cái lên, khen không dứt miệng.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, đột nhiên cười nói:

- Đạo huynh, lúc trước ngươi chưa từng hướng ta ra tay, ta rất cảm kích. Bất quá lúc này đạo huynh xuất hiện, sẽ không chỉ vì nói với ta, là ngươi khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh a?

Càn Nguyên Tiên Quân điều chỉnh sắc mặt, nghiêm nghị nói:

- Tự nhiên không phải!

Hắn nghiêm mặt nói:

- Ngươi tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, lại thành công đột phá Hoàng Đạo Cực Cảnh, cái kia liền là đệ tử của ta, mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, đều là đệ tử của ta! Ta phải nắm giữ ngươi, khống chế ngươi, bất quá ngươi rất khó khăn khống chế, cho nên ta vốn định mượn hai đại vũ trụ Thiên Đạo dung hợp chi cơ, đem Thiên Tán Hoa Cái khống chế trong tay, nhưng tiếc thất bại trong gang tấc.

Hắn giải thích nói:

- Lúc trước, ta ở trong địa ngục Thiên Đạo để lại Hoàng Đạo của mình, về sau Hỗn Độn Thiên quốc bắt đầu nhúng tay. Đô Thiên Thần Đế cái tiểu quỷ này là trời sinh thần thánh bên trong Hỗn Độn Thiên quốc, Hỗn Độn Cổ Thần, đem Địa Ngục Thiên Đạo đề luyện ra, vị đạo thân này của ta liền tàng

ở trong đó, Đô Thiên Thần Đế cái tiểu quỷ này cũng không có phát hiện, bất quá trong đối thủ cũ của ta lại có người biết ta có một đạo thân, âm thầm có thể coi là tính kế ta.

Giang Nam lẳng lặng nghe, trong nội tâm càng ngày càng sợ hãi.

- Cái đối thủ cũ này, là Hỗn Độn Thiên quốc La Ma đại thần, phụ thân của Đô Thiên Thần Đế.

Càn Nguyên Tiên Quân cười nói:

- Năm đó cuộc chiến trấn ngục, La Ma đại thần cũng nhúng tay trong đó, ý đồ cướp lấy Bất Không đạo quả, kết quả bị Huyền Đô chặt đứt đầu lâu của hắn. Đô Thiên Thần Đế là dùng đầu lâu của hắn rơi vào trong hỗn độn, sinh ra Hỗn Độn Cổ Thần, cùng Huyền Đô có một đoạn Nhân Quả, về sau Huyền Đô bị trấn áp, là La Ma chém đầu của hắn.

- Mà La Ma đại thần bởi vì bị Huyền Đô chém rơi đầu, bởi vậy muốn trả thù, về sau lúc ám toán Huyền Đô cũng có hắn ở bên trong. Cổ tiên hạo kiếp, ta sau khi trọng thương Huyền Đô lại hướng La Ma ra tay, kết quả bị hắn chạy thoát.

- Lúc Tam Giới thiên đạo chí bảo Thiên Tán Hoa Cái thành hình, ta liền cho một đạo pháp lực từ trong Tiên Tôn cung bay ra, chuẩn bị gia trì đạo thân của ta ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, đem Thiên Tán Hoa Cái luyện hóa. Lúc này La Ma đại thần nhảy ra cùng ta đối nghịch, ngăn cản pháp lực của ta, cùng ta tranh đấu.

- Huyền Đô cũng chuẩn bị ám toán ta, bất quá hắn càng thêm giảo hoạt, nhìn thấy La Ma đại thần cùng ta tranh chấp, lại vọt lên một tay chuẩn bị bắt đi Đô Thiên Thần Đế, thừa cơ tế lên Tạo Hóa tiên đỉnh, chém La Ma đại thần một tay.

- Ta thấy La Ma đại thần có hại chịu thiệt, Huyền Đô còn thủ sẵn một chiếc U Đế quỷ thuyền, nhất định là vì ám toán ta, dụ pháp lực của ta truyền

vào Tam Giới thiên đạo chí bảo, sau đó hắn lại đem U Đế quỷ thuyền dung nhập bên trong thiên đạo chí bảo, ra tay ác độc để cho ta bị ăn phải cái thiệt thòi lớn. Cho nên ta chỉ có thể bỏ qua cơ hội này, thế cho nên di độc hiện tại, cho ngươi có cơ hội luyện hóa trấn áp Thiên Tán Hoa Cái.

Nói đến đây, Càn Nguyên Tiên Quân thở dài nói:

- Ta biết rõ ngươi rất khó khống chế, nhưng tiếc bị La Ma đại thần cùng Huyền Đô hư mất chuyện tốt của ta, bất quá cũng may hiện tại cũng không tính muộn. Ngươi bây giờ lọt vào trọng thương, cho dù khống chế Thiên Tán Hoa Cái, nhưng ta cũng khống chế một nửa trong đó, hôm nay ngươi không phải là đối thủ của ta, cho nên ta hướng ngươi nói rõ lợi hại, nói rõ quan hệ của ta và ngươi, đem ngươi kéo vào trận doanh của ta.

Trong nội tâm Giang Nam càng thêm sợ hãi, năm đó cuộc chiến Thiên Đạo dung hợp, biểu hiện ra chỉ là Đạo Vương cùng Đô Thiên tranh giành, không nghĩ tới đây chỉ là một góc của băng sơn nổi trên mặt nước, dưới nước còn có chiến đấu càng thêm hung hiểm lặng yên không phát ra hơi thở phát sinh!

Hắn hiện tại mới có hơi nghĩ mà sợ, nếu những cự đầu Tiên Giới cùng Hỗn Độn Thiên quốc kia lan đến gần Tam Giới, chỉ sợ toàn bộ Tam Giới đều bị phá hủy không còn một mảnh!

Trận cự đầu Tiên Giới cùng Hỗn Độn Thiên quốc này tranh đấu, đừng nói hắn và chư hoàng chư đế, coi như là Tử Tiêu Tiên Vương, ở bên trong đều là tiểu nhân vật!

- Ta tuy là Tiên Quân, nhưng bát đại vũ trụ đều bị người chia cắt, ta ở Tiên Giới không có bao nhiêu thế lực, chỉ nuôi dưỡng mấy cái đệ tử không nên thân, còn không bằng ngươi.

Càn Nguyên Tiên Quân thở dài, nhìn về phía Giang Nam, đáng thương nói:

- Những người khác, cho dù là Tiên Vương, dưới trướng cũng có không ít tiên nhân, mà ta lại nhân khẩu thưa thớt, ngay cả cái chân chạy cũng không có, bất cứ chuyện gì đều cần tự mình đi làm. Nếu như là đại sự coi như bỏ qua, không có chân chạy cũng không sao, không tính mất mặt, mấu chốt chính là cái rắm đại sự cũng cần ta tự mình khởi hành, rất mất mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1898: Đánh Vào Tiên Giới. (1)

Giang Nam thở dài nói:

- Mấy cái đệ tử của ngươi đâu?

- Bọn hắn bất tranh khí ah!

Càn Nguyên Tiên Quân dậm chân, thở dài nói:

- Bọn hắn không bằng ngươi, cũng không có cơ hội hạ giới tham dự chư thần hoàng hôn kiếp. Mà ngươi lại có thể thừa dịp chư thần hoàng hôn kiếp, tiêu diệt Đại Ma Đầu. Trận đại kiếp nạn này cũng sẽ có rất nhiều tiên thể thừa cơ chứng đạo thành tiên, ngươi có thực lực cùng thế lực đem những tiên thể này nhét vào dưới trướng, lớn mạnh thế lực của ta, để cho dưới trướng của ta nhiều ra hơn một ngàn tiên nhân! Ý của ngươi như thế nào? Chỉ cần ngươi nguyện ý làm đệ tử của ta, ta liền cho ngươi có thể triệt để khống chế Thiên Tán Hoa Cái, trở thành nhân vật chói mắt nhất trong chư thần hoàng hôn kiếp!

Ánh mắt của hắn lộ ra chờ mong, chăm chú nhìn chằm chằm vào Giang Nam.

Giang Nam trầm mặc một lát, đột nhiên cười nói:

- Đạo huynh, ngươi là Tiên Giới Tiên Quân, là đại nhân vật, ta ở trong mắt ngươi, bất quá là con sâu cái kiến, cần phải coi trọng ta, khống chế ta như thế sao? Bị người chưởng khống, dù sao cũng không phải một sự tình vui vẻ. . .

- Không, không! Ngươi sai rồi!

Càn Nguyên Tiên Quân nghiêm mặt nói:

- Ta tuy nói là khống chế ngươi, nhưng thực sự không phải là thật sự đem ngươi khống chế đến sít sao, ngươi có tự do ngươi muốn, ta cũng không cần ngươi đánh sống đánh chết cho ta, cũng không phải muốn ngươi bán mạng cho ta. Trái lại, ở bên trong chư thần hoàng hôn kiếp, có ta vì ngươi làm chỗ dựa, ngươi liền có thể cướp lấy lợi ích lớn nhất! Tiêu diệt Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp, lực áp ba nghìn tiên thể, thành tựu sự nghiệp to lớn bất thế, uy danh bất thế! Đã đến Tiên Giới, ngươi có được quyền thế lớn như thế, đủ để trở thành chúa tể một phương, một lần hành động trở thành nhân vật có thể cùng với bát đại Tiên Vương khác đặt song song, không người dám khinh thường ngươi! Mà ngươi muốn làm, chỉ là làm đệ tử của ta, chống đỡ ta, không hơn!

Giang Nam tựa hồ bị hắn nói có chút tâm động, mở trừng hai mắt, cười nói:

- Đạo huynh, ta và ngươi làm đạo hữu không được sao? Vì cái gì phải có danh phận thầy trò?

Càn Nguyên Tiên Quân tức cười, cười nói:

- Không được. Ngươi xem Đạo Vương, tâm cao khí ngạo hạng gì, còn không phải cam tâm tình nguyện bị Tử Tiêu Tiên Vương khống chế sao? Ngươi cần gì phải giãy dụa?

Giang Nam thở dài, lẩm bẩm nói:

- Ta không phải Đạo Vương. . . Đạo huynh, ta thật sự không muốn đắc tội ngươi. . .

Càn Nguyên Tiên Quân vây quanh hắn chuyển động hai lần, cười nói:

- Ta biết rõ ngươi lòng dạ cao xa, xương cốt cứng rắn, bất quá ngươi nên biết, ngươi tu luyện chính là Ma Ngục Huyền Thai Kinh, cùng ta đã có sâu xa, nhảy không ra lòng bàn tay của ta. Hơn nữa ta đối với ngươi thật sự không tệ, nếu ta thật sự cưỡng ép ngươi, làm gì chờ tới bây giờ? Vừa rồi

ngươi cùng Thiên Đạo Tạo Hóa ra chút ít thể xác kia tranh đấu, ta liền có thể ra tay, ngươi có thể đở nổi ta sao?

Giang Nam khom người cảm ơn, chăm chú nói:

- Đạo huynh vừa rồi hoàn toàn chính xác hạ thủ lưu tình, trong nội tâm Tử Xuyên cực kỳ cảm kích, nhưng mà ta thật sự không muốn bị khống chế, ta thật sự muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu, chỉ là bằng hữu mà thôi. Hơn nữa. . .

Hắn mỉm cười nói:

- Ta đã có nắm chắc, nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ngươi rồi. Đạo huynh có thể cho ta một cái cơ hội hay không?

Càn Nguyên Tiên Quân thần sắc khẽ nhúc nhích, có nhiều thú vị nói:

- Ngươi nói xem.

Giang Nam tinh thần chấn động, cười nói:

- Đạo huynh, ta với ngươi đánh cược một phen. Nếu ta có thể nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ngươi, trục xuất Hoàng Đạo đạo thân của ngươi, đạo huynh ngươi cũng không nên tức giận, chúng ta lẫn nhau xưng đạo hữu, ha ha cười cười, lưu cái thiện duyên, tương lai cũng tốt ở Tiên Giới tương kiến. Ngươi nghĩ như thế nào?

Càn Nguyên Tiên Quân tức cười nói:

- Nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta? Nếu ngươi có thể nhảy ra ngoài, thành tựu tương lai sẽ không thua kém ta, cùng ngươi lẫn nhau xưng đạo hữu ngược lại chưa tính là mất mặt. Nhưng tiếc, ngươi nhảy không đi ra ngoài, cho dù ngươi có thể nhảy ra ngoài, ngươi hôm nay cũng không phải là đối thủ đạo thân này của ta. Thiên Tán Hoa Cái, ngươi chỉ khống chế một nửa, đạo thân của ta khống chế một nửa khác, mà ngươi người bị thương nặng, ta đại chiếm tiện nghi, ngươi há lại là đối thủ của ta?

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đạo huynh có cần phải tới đánh cuộc một lần không?

- Ngươi cùng ta kéo đông kéo tây, kéo dài thời gian, đơn giản là vì trị hết đạo tổn thương, khôi phục pháp lực, bất quá ta có thể nhìn ra được, thương thế của ngươi vẫn là rất nặng. . .

Càn Nguyên Tiên Quân cao thấp dò xét hắn, con mắt sáng ngời, vỗ tay cười nói:

- Tốt! Đánh bạc! Nếu ngươi thật sự có thể nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh, trục trừ đạo thân của ta, ta không chỉ không sinh khí, ngược lại còn muốn cùng ngươi ngang hàng tương giao! Bất quá nếu như ngươi không cách nào làm được hai điểm này, ngươi ngoan ngoãn làm đệ tử của ta, thay ta ở hạ giới hành tẩu. Kỳ thật, làm đệ tử của ta, thật sự không tính là mất mặt.

- Một lời đã định!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, xếp bằng mà ngồi, giơ tay lên nói:

- Đạo huynh mời ngồi, xem ta nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ngươi như thế nào.

Càn Nguyên Tiên Quân ngồi xuống, chăm chú theo dõi hắn.

Thiên Tán Hoa Cái từ từ chuyển động, Giang Nam ngồi ở chỗ kia, hẳn là dốc lòng lĩnh ngộ, Càn Nguyên Tiên Quân rất có kiên nhẫn, tựa hồ Giang Nam một mực ngồi ở chỗ này, ngồi trên mấy ngàn vạn năm hắn cũng sẽ không nhúc nhích thoáng một phát.

Đã qua thật lâu, thân hình Giang Nam hơi chấn, sau đầu ông ông tác hưởng, từng đạo thần luân hiện ra, tám đạo thần luân dọc ở sau đầu hắn có chút chuyển động, tám đạo thần luân này rách tung toé, Thần Quang ảm đạm.

Mà ở bên trong thần luân, là tám tòa đạo đài rách rưới, mười sáu tòa thần phủ càng thêm rách rưới, khắp nơi đều là Thiên Cung tàn gạch phá ngói.

Bát trọng Thiên đình của hắn càng thêm rách nát, Thiên đình sụp đổ, mạo hiểm khói đặc, khắp nơi đều là Thần Ma hư ảnh chết mất, trong Thiên đình từng đợt cung điện nặng nề sụp đổ, Linh Hải bốc hơi, Thần Sơn bẻ gẫy.

Thần luân của hắn cường đại, đạo đài rộng lớn, thần phủ nguy nga, Thiên Cung bao la, Thiên đình mênh mông trang nghiêm, cộng đồng xây dựng đạo cơ của hắn, chèo chống hắn một thân tu vi kinh thiên động địa.

Nhưng hôm nay, hắn cơ hồ ở vào biên giới đạo cơ nghiền nát, có thể thấy trận chiến vừa rồi kia là thảm thiết bực nào, Giang Nam cũng là cửu tử nhất sinh, trải qua thiên tân vạn khổ mới hiểm hiểm chiến thắng!

Đúng như Càn Nguyên Tiên Quân nói, Giang Nam bị thương rất nặng, trước mắt hoàn toàn chính xác không có thực lực cùng hắn tranh đấu.

Giang Nam đã trải qua từng tràng ác chiến lúc trước kia, hôm nay một thân thực lực có thể còn lại một hai phần mười cũng đã là rất giỏi rồi!

- Đạo huynh thỉnh xem, Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ngươi để cho ta có được thành tựu hôm nay, những thần luân, đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình này, đúng là do Ma Ngục Huyền Thai Kinh tu luyện, dung hợp thế gian vạn pháp tu luyện mà đến

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1899: Đánh Vào Tiên Giới. (2)

Giang Nam nhớ lại mình từ tay Giang Tuyết lấy được Ma Ngục Huyền Thai Kinh, tu luyện đến hôm nay, cảm khái nói:

- Nếu không có môn công pháp này của đạo huynh, ta đã sớm chết, ở đâu còn có thể có được thành tựu hôm nay?

- Cho nên ngươi càng khó khiêu thoát phạm trù Ma Ngục Huyền Thai Kinh.

Càn Nguyên Tiên Quân cười nói.

- Kỳ thật, mặc dù đạo huynh không hiện ra, ta cũng muốn khai sáng công pháp của mình.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta bị thương nặng như vậy, bản thân ở bên trong dự liệu của ta, ta thậm chí ước gì mình bị thương nặng như vậy, bởi vì chỉ có nặng như vậy, mới có thể chém tới đạo cơ mà Ma Ngục Huyền Thai Kinh đúc thành cho ta! Ma Ngục Huyền Thai Kinh thật sự quá cường đại, muốn chém môn công pháp này đúc thành đạo cơ, thật sự ngàn khó muôn vàn khó khăn, mà cùng Tam Giới Thiên Đạo chiến một trận, là thời cơ trảm đạo cơ tốt nhất!

Hắn đột nhiên thanh quát một tiếng, trong Thiên Tán Hoa Cái chấn động không dứt, một đạo Nguyên Thủy đại đạo đổ ra mà đến, bá một tiếng nhảy vào bên trong một đạo thần luân!

Đạo thần luân này lập tức sụp đổ tan rã, hóa thành Nguyên Thủy chi khí cuồn cuộn, triệt để tan rã ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo!

Đón lấy, đạo thần luân thứ hai tan rã, hóa thành Nguyên Thủy chi khí

dung nhập Nguyên Thủy đại đạo, sau đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư...

Rất nhanh, tám đạo thần luân hết thảy bị Nguyên Thủy đại đạo hóa đi, cùng Nguyên Thủy đại đạo triệt để tương dung!

Tự trảm thần luân!

Càn Nguyên Tiên Quân ngẩn ngơ, hắn ngàn nghĩ vạn nghĩ, lại chưa từng nghĩ tới, Giang Nam cư nhiên nhẫn tâm như thế, vì nhảy ra phạm trù Ma Ngục Huyền Thai Kinh, vậy mà tự trảm thần luân, đem đệ nhất trọng đại đạo chi cơ của mình triệt để phá hủy!

Thần luân chính là đạo cơ bên trong đạo cơ, hủy diệt đạo cơ này nguy hiểm bất luận kẻ nào cũng biết, thần luân bị phá huỷ, đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình, hết thảy đã không còn chèo chống, pháp lực cuồng bạo đã mất đi thần luân hạn chế, lập tức sẽ sụp đổ, bạo tạc nổ tung, đem người tự trảm đạo cơ triệt để phá hủy, thần hồn cũng bị tạc nát bấy!

Nhưng ngoài dự đoán mọi người chính là, tuy pháp lực của Giang Nam chấn động không thôi, lại không có sụp đổ xuống, đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình như trước ngật đứng ở bên trong.

Càn Nguyên Tiên Quân vốn là khẽ giật mình, lập tức giật mình:

- Pháp lực của hắn hao tổn hầu như không còn, năng lượng bên trong đạo đài Thần Phủ Thiên cung Thiên đình đều còn thừa không có mấy, mặc dù hủy diệt, cũng phá hủy hắn không được. Huống chi, hắn còn có thể thúc dục một nửa Thiên Tán Hoa Cái trấn áp, hơn nữa lại có một đạo đại đạo tinh diệu như vậy thủ hộ, đạo đài Thiên đình muốn sụp đổ cũng sụp đổ không được.

Sắc mặt Giang Nam nghiêm nghị, Nguyên Thủy đại đạo đột nhiên khe khẽ rung lên, hóa thành một đạo quang mang sáng chói, dọc ở sau đầu hắn.

Đạo đại đạo này biến thành thần luân ẩn chứa đại đạo giải thích vô tận, tràn ngập ra Thần Quang đặc biệt, còn có các loại tiên quang, còn có vĩnh hằng chi quang, Tịch Diệt chi quang, sáng chói động lòng người.

Một đạo thần luân này chuyển động, vậy mà chống đỡ nổi sức nặng của đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình, để cho pháp lực cảnh giới của Giang Nam càng thêm vững chắc!

Nguyên Thủy thần luân!

- Nhất trọng thần luân?

Càn Nguyên Tiên Quân thất thanh nói.

- Nhất trọng thần luân, một đầu đại đạo, bao quát thế gian hết thảy đạo, diễn biến thế gian hết thảy pháp, vậy là đủ rồi.

Giang Nam mỉm cười, sau đầu một đạo thần luân kia chuyển động, Nguyên Thủy đại đạo hướng thần luân xâm lấn, xâm nhập bên trong tám tòa đạo đài, bắt đầu đem đạo đài tan hoang ăn mòn, đồng hóa!

Tự trảm đạo đài!

Trong nội tâm Càn Nguyên Tiên Quân rung động, ở trong mắt hắn xem ra, cử động lần này của Giang Nam quả thực đồng đẳng với tự hủy mình, vì nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh không muốn sống nữa, bất quá Giang Nam khí định thần nhàn như thế, cũng làm cho hắn có chút chần chờ.

Đạo đài tan rã thời gian hơi dài, nhưng cũng không có quá lâu, bát trọng đạo đài hết thảy biến mất ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo!

Sau đó lại để cho Càn Nguyên Tiên Quân nghẹn họng nhìn trân trối chính là, một tòa đạo đại tràn ngập Nguyên Thủy chi khí sinh ra, vậy mà ở bên trong thần luân tạo ra, tự nhiên phiêu phù ở phía dưới thần phủ, chống đỡ từng thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình nặng nề!

Nguyên Thủy đạo đài!

Thần phủ bắt đầu ở trong Nguyên Thủy đại đạo tan rã, tốc độ so với đạo đài tan rã càng chậm rồi, Giang Nam bắt đầu tự trảm thần phủ.

Càn Nguyên Tiên Quân đã có chút chết lặng, kiến thức thủ đoạn hiện tại của Giang Nam, hắn biết Giang Nam hoàn toàn chính xác đã khai sáng ra một môn công pháp siêu việt Ma Ngục Huyền Thai Kinh, thậm chí sớm đã dự liệu được mình sẽ gặp đến trình độ trọng thương bực này, cho nên mới khí định thần nhàn như thế!

- Tiểu tử này tâm tư kín đáo đến cực điểm, nói không chừng ta hôm nay thật sự muốn ngã trong tay hắn...

Giang Nam thúc dục Thiên Tán Hoa Cái, gia trì bản thân, để cho tốc độ thời gian trôi qua của bản thân so với ngoại giới nhanh gấp mấy trăm lần, bất tri bất giác hắn đã trải qua trăm năm, rốt cục đem thần phủ hóa đi, một tòa Nguyên Thủy thần phủ sừng sững.

Lập tức, hắn bắt đầu hóa đi Thiên Cung, Thiên Cung của hắn chỉ có nhất trọng, bất quá đạo Thiên Cung này cũng là hắn ở lúc tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh đúc thành Thiên Cung, thuộc về một trong đạo cơ, nhất định phải hóa đi!

Cái tòa Thiên Cung này, đặt trụ cột hắn thành đạo, hóa đi càng thêm gian khổ, tốn hao thời gian càng dài, nhưng đã có uy năng của Thiên Tán Hoa Cái, hóa đi nhất trọng thiên cung này cũng chỉ dùng năm trăm năm thời gian.

Sau đó, hắn đúc lại một tòa Nguyên Thủy Thiên Cung!

Bát trọng Thiên đình tốn hao thời gian càng lâu, cho dù Giang Nam thúc dục Thiên Tán Hoa Cái, để cho uy năng Thiên Tán Hoa Cái càng ngày càng mạnh, tốc độ thời gian trôi qua càng lúc càng nhanh, nhưng hắn cũng trải qua vạn năm, lúc này mới đem bát trọng Thiên đình hết thảy hóa đi!

Càn Nguyên Tiên Quân kinh ngạc nhìn xem một đạo thần luân sau đầu hắn, trong thần luân trôi nổi một tòa đạo đài, một tòa thần phủ, một tòa Thiên Cung, nhất trọng thiên đình, sau nửa ngày mới nói:

- Ngươi nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh rồi, bất quá ngươi mơ tưởng

chiến thắng đạo thân của ta, đem ta khu trừ ra Thiên Tán Hoa Cái!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đạo huynh, ngươi có chỗ không biết, bản thân ta đã trải qua hơn một vạn năm trăm năm thời gian, thương thế từ thời điểm đúc lại đạo cơ đã khỏi hẳn, không chỉ khỏi hẳn, ta so với lúc trước còn càng tốt hơn! Ta tương đương với tu luyện hơn một vạn năm trăm năm, sớm đã xưa đâu bằng nay! Đạo huynh, ngươi đừng nóng giận.

Hắn xoay người, hướng Càn Nguyên Tiên Quân vị Hoàng Đạo đạo thân này khom người thi lễ, cung kính nói:

- Tiểu đệ ở chỗ này, cung kính đạo hữu!

Càn Nguyên Tiên Quân giật mình, đột nhiên cảm giác được không ổn, lập tức cảm thấy đại đạo của Giang Nam ký thác vào Thiên Tán Hoa Cái bắt đầu toàn diện phản công, ăn mòn Hoàng Đạo của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1900: Tiên Gia Thủ Đoạn. (1)

Cái thế công này khí thế hung hung, giống như bài sơn đảo hải hướng Hoàng Đạo của hắn đè xuống!

Giang Nam pháp lực ngập trời, so với hắn còn cường đại hơn, so với hắn còn muốn hùng hồn, pháp lực cuồn cuộn xâm nhập, trục cách Hoàng Đạo của hắn giống như dễ như trở bàn tay!

- Ta sẽ không bó tay tùy ý ngươi đuổi đi Hoàng Đạo của ta!

Càn Nguyên Tiên Quân hét lớn, hướng Giang Nam đánh tới, sát chiêu tần xuất, công hướng Giang Nam.

Tam Giới đã qua hơn bốn mươi năm, hơn bốn mươi năm này, vô số Thần Ma nhìn lên Thiên Tán Hoa Cái, thủy chung không có chứng kiến bóng dáng Giang Nam, có truyền thuyết Đế Huyền tuy chiến thắng Thiên Tán Hoa Cái, nhưng mà kiệt lực chết đi, cũng có người nói Đế Huyền lọt vào trọng thương, bị thụ đạo tổn thương khó có thể trị hết, bởi vậy trốn ở trong Thiên Tán Hoa Cái, e sợ cho mình hiện thân bị cừu gia trảm.

Hơn bốn mươi năm thời gian này nói dài cũng không dài, bảo ngắn cũng không ngắn, khó tránh khỏi để cho có ít người sinh lòng dị tâm, nhưng Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết thật sự khổng lồ, thế lực vô biên, ngược lại không đến mức sinh ra phản loạn.

Bất quá loại trạng thái này không thể bền bỉ, nếu Giang Nam thật lâu chưa từng hiện thân, làm loạn tất nhiên sẽ lên, để cho thần triều khổng lồ sụp đổ tan rã!

Một ngày này, Tam Giới vô số Thần Ma đột nhiên cảm giác được rung động phát ra từ tâm linh, đó là Thiên Uy, Thiên Uy vô biên đột nhiên tách ra, trấn áp hết thảy tồn tại, mặc dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng nhịn không

được lạnh run.

Vô số người ngẩng đầu nhìn lại, sau đó chứng kiến một màn để cho bọn hắn nghẹn họng nhìn trân trối.

Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo to lớn không gì so sánh được này, che ở bầu trời, mà ở phía dưới, một đạo đại đạo vô cùng thô to bao la mờ mịt thẳng tắp rủ xuống, như là cái dù tăng thêm một cái chuôi dù!

Thiên Tán Hoa Cái khép lại, một trăm thiên đạo như là cốt dù, hướng chính giữa khép lại!

Ầm ầm...

Chấn động không cách nào tưởng tượng truyền đến, Thiên Tán Hoa Cái bao phủ trên bầu trời Tam Giới rốt cục khép lại chung một chỗ, sau đó lại là một tiếng vang thật lớn truyền đến, bá một tiếng, một trăm thiên đạo đột nhiên bắn ra, như là dùng sức căng ra một cái đại dù!

Có người mắt sáng, chỉ thấy lúc Thiên Tán Hoa Cái bắn ra, một Bạch y nhân ảnh bị cái dù bắn ra, oanh đến đánh vỡ Tiên Giới hàng rào, bị bắn vào trong tiên giới!

- Đạo huynh, ta đưa ngươi về Tiên Giới, ngươi thật sự không nên tức giận ah!

Ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, tiếng cười của Đế Huyền bệ hạ truyền đến, truyền khắp Tam Giới.

- Tiểu tử này, rõ ràng còn dám trêu chọc ta...

Tiên Giới Tiên Tôn cung, một đạo thân ảnh áo trắng bay vào trong Tiên Tôn cung, dung nhập đến trong cơ thể một Tiên Quân áo trắng, Bạch y Tiên Quân kia nhìn như chính phái, đạo cốt tiên phong, nhưng đôi mắt lại có vẻ cực kỳ yêu tà, đúng là Càn Nguyên Tiên Quân.

Đôi mắt giống như yêu mỵ của Càn Nguyên Tiên Quân nháy động, trong mắt tiên quang sinh sinh diệt diệt, thấp giọng nói:

- Tổ tông chưa đầy pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, tiểu tử này rốt cục đi ra con đường của ta, tự mình mở ra con đường bản thân rồi. Nói không chừng hắn thành tựu tương lai còn có thể siêu việt ta, bất quá ta cũng không phải dậm chân tại chỗ! Ân, cùng hắn kết cái thiện duyên, nói không chừng lúc chư thần hoàng hôn kiếp, hắn có thể giúp ta kiếm một chút chỗ tốt, lớn mạnh đạo thống của ta, ta thật sự quá cô đơn mà...

Thiên Tán Hoa Cái đem người nọ bắn bay, đụng vào hạ giới, như trước chuyển động không ngớt, rốt cục, Thiên Tán Hoa Cái dần dần khôi phục lại bình tĩnh, nhưng cái Thiên Uy trấn áp Tam Giới kia lại không có biến mất, mà là càng ngày càng mạnh.

Giang Nam cướp lấy quyền khống chế Thiên Tán Hoa Cái, triệt để khống chế một trăm thiên đạo, nhất cổ tác khí, đem Hoàng Đạo đạo thân của Càn Nguyên Tiên Quân áp chế, sau đó đem hắn đánh vào bên trong Thiên Giới.

Hắn cùng với Càn Nguyên Tiên Quân chiến đấu không người biết được, ai cũng không biết, ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, lại vẫn có Càn Nguyên Tiên Quân một Hoàng Đạo đạo thân, hơn nữa vị Hoàng Đạo đạo thân này vậy mà đã hàng phục 50 đạo Thiên Đạo trong đó!

Tam Giới chúng sinh nhiều vô số kể, nhưng ai cũng không biết, Tam Giới ở mới bắt đầu sáng lập đã tao ngộ bao nhiêu nguy hiểm, Tiên Giới đại lão tranh chấp, suýt nữa liền đem Tam Giới hủy diệt!

Đây hết thảy, chỉ có thể chôn ở đáy lòng Giang Nam.

Cùng Càn Nguyên Tiên Quân tranh đấu chiến thắng, tự nhiên đáng giá mừng rỡ, nhưng cùng Càn Nguyên Tiên Quân một phen nói chuyện, lại để cho hắn cũng biết, hạ giới sinh hoạt nhìn như an ổn, nhưng kỳ thực là một chiếc thuyền nhỏ bên trong sóng to gió lớn, chẳng biết lúc nào sẽ bị Tiên Giới truyền xuống sóng cồn ngập trời quật ngã!

Hạ giới chúng sinh, cho dù là Thần Đế, cho dù là Thần Hoàng, cho dù là tiên trung thần, ở trong mắt Tiên Giới đại lão, cũng chỉ là công cụ lợi dụng!

- Chư thần hoàng hôn kiếp...

Giang Nam cất bước đi ra Thiên Tán Hoa Cái, Thiên Tán Hoa Cái Thiên Uy cùng cực uy bản thân hắn liền cùng một chỗ, để cho khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, thậm chí rung chuyển bầu trời, để cho bầu trời Tam Giới như là gió thổi đại màn, như gợn sóng run run không ngớt, thậm chí ngay cả hàng rào Tiên Giới cũng hiện ra từng khe hở, ẩn ẩn có thể chứng kiến Tiên Giới thời không rộng lớn bao la bát ngát!

Xì xì...

Trong cái khe Tiên Giới hàng rào, Tiên Giới lôi đình bắt đầu hiển hiện, uy năng khủng bố để cho tất cả mọi người sợ hãi, bên trong mỗi một đạo Tiên Giới lôi đình đều dấu một thế giới thanh sơn lục thủy, tràn đầy năng lượng vô tận!

Lúc này uy nghiêm của Giang Nam áp qua Thiên Đạo, ngay cả phiến thiên địa này cũng không thể thừa nhận, nhưng mà Giang Nam lại không có nhảy ra Thiên Đạo, không có thể trở thành tiên nhân, vì Tiên Giới không dung, cho nên hắn không cách nào tiến vào Tiên Giới.

Tiên Giới cảm ứng được khí tức của hắn, liền sẽ tự động sinh ra Tiên Giới lôi đình, nếu hắn mạnh mẽ xông tới Tiên Giới, Tiên Giới lôi đình sẽ hóa thành kiếp số, phá hủy hắn!

Bất quá hắn đã hàng phục áp chế Tam Giới hết thảy Thiên Đạo, nhảy ra Thiên Đạo với hắn mà nói cũng không phải là khó khăn như vậy, đem Nguyên Thủy đại đạo tăng lên tới tiên cấp cũng không khó khăn.

Có thể nói, hắn đã có nắm chắc sung túc chứng đạo thành tiên!

Chỉ là, hắn hiện tại còn khiếm khuyết một ít tích lũy, nhưng tiên lộ đã thông!

Không chỉ có hắn tiên lộ đã thông, chư hoàng chư đế khác cũng nhìn thấy hi vọng thành tiên, Tam Giới Thiên Đạo hậu trọng, trấn áp Tam Giới, thế cho nên không người có thể khiêu thoát, nhưng là hôm nay Thiên Đạo đã bị Giang Nam trấn áp khống chế, chư hoàng chư đế cũng có hi vọng siêu thoát!

Tam Giới tiên lộ mở, tuy hi vọng xa vời, như cũ cực kỳ gian khổ, nhưng không còn là lúc trước để cho người tuyệt vọng như vậy!

Răng rắc...

Giang Nam thò tay vẽ một cái, Tiên Giới hàng rào đột nhiên vỡ ra một khe hở cự đại, tiên khí tiên chỉ từ trong đó cuồn cuộn mà xuống, chảy về phía Đại La Thiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1901: Tiên Gia Thủ Đoạn. (2)

Trong cái khe Tiên Giới này che kín lôi đình, không ngừng chữa trị khe hở, nhưng trong cái khe kia thậm chí có một cổ lực lượng đang không ngừng thôn phệ những Tiên Giới lôi đình này, để cho khe hở không cách nào khép lại, cơ hồ hình thành một vết thương không cách nào khép lại!

Phải biết rằng, mặc dù là Đạo Vương oanh kích bầu trời La Thiên, mở ra khe hở Tiên Giới giằng co hơn hai trăm năm, nhưng cuối cùng nhất lực lượng của Đạo Vương trong cái khe kia bị xóa đi, khe hở vẫn là khép lại rồi.

Mà trong cái khe này của Giang Nam lại chất chứa đại đạo của Giang Nam, mặc dù là Tiên Giới lôi đình cũng không cách nào phai mờ.

Đột nhiên, trong cái khe Tiên Giới, một cái đầu cực lớn dò xét xuống, chung quanh đầu tiên đạo quấn quanh, con mắt nhấp nhô, mọi nơi nhìn một cái, cuối cùng nhất rơi vào trên người Giang Nam.

Tiên nhân kia chứng kiến Giang Nam quanh thân tràn ngập uy nghiêm khủng bố, chần chờ thoáng một phát, có chút ngoài mạnh trong yếu, nhưng như trước cả gan quát:

- Hạ giới đại đế, đây là Tiên Giới, ngươi không được làm càn! Oanh kích Tiên Giới hàng rào, là đùa giỡn sao?

Giang Nam cười nói:

- Quấy nhiễu thượng tiên, trong nội tâm trẫm tâm thần bất an, bất quá hạ giới ta cằn cỗi, cần tiên khí tiên quang thoải mái, kính xin thượng tiên dàn xếp một chút.

Tiên nhân kia sắc mặt hơi trì hoãn, chậm rãi rụt trở về nói:

- Niệm tình ngươi là vì hạ giới suy nghĩ, ta liền miễn tội ngươi, nhưng lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, không thể còn làm như vậy...

Giang Nam ngẩng đầu nhìn Tiên Giới sau lưng những Tiên Giới lôi đình cùng lôi đình kia, khẽ cười một tiếng, thấp giọng nói:

- Tiên Giới, tiên kiếp, chư thần hoàng hôn kiếp qua đi, trẫm ngược lại muốn nhìn ngươi có thể chống đỡ được trẫm hay không...

Thanh âm của hắn tuy thấp, nhưng lại truyền khắp Tam Giới, để cho tất cả sinh linh đều nghe vào tai.

Vô số tiếng hoan hô vang lên, Tam Giới chúng sinh hoan hô Đế Huyền bệ hạ chiến thắng Thiên Đạo, phát ra từ nội tâm ủng hộ Giang Nam.

Bọn hắn thực sự không phải là ủng hộ Giang Nam vị thế gian mạnh nhất này, mà là ủng hộ Giang Nam sở tác sở vi, hai đại vũ trụ dung hợp hạo kiếp, Thiên Đạo hạo kiếp, liên quan đến vô số sinh linh, chết tổn thương sinh linh không đếm được, chết tổn thương Thần Ma cũng nhiều đạt ba bốn ngàn vạn!

Hơn nữa hạo kiếp chấm dứt, Tam Giới hình thành, trong thiên địa như trước còn nhiều, rất nhiều thế hệ dã tâm bừng bừng, Giang Nam không sai lúc quật khởi, quét ngang chư hoàng chư đế, trấn áp bọn đạo chích, chém giết tà ma, khu trừ kẻ thù bên ngoài, cải tạo Tam Giới Thiên Địa, Tam Giới nhất thống, rốt cục để cho Tam Giới thái bình, phồn thịnh, chúng sinh đạt được thời kỳ phát triển trước nay chưa có.

Đạo Vương chấm dứt hạo kiếp, nhưng Giang Nam mới là đại đế trấn áp hết thảy, khai sáng muôn đời thịnh bình!

Giang Nam từ trong Thiên Tán Hoa Cái cất bước đi về hướng Đại La Thiên, hắn chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, Đại La Thiên cái tòa Thiên Địa hắn mở này cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, hư không trở nên so với lúc trước càng thêm chắc chắn, không gian càng thêm bao la, dãy núi tuấn tú, nước sông thanh tịnh, đại dương mênh mông sóng xanh, ngôi sao

cũng trở nên so với lúc trước càng thêm sáng ngời, khắp nơi thánh địa, khắp nơi Thần Sơn, Thiên Địa linh khí càng thêm giàu có.

Tiên Giới tiên quang tiên khí từ trong Tiên Giới hàng rào rơi xuống, chảy vào Đại La Thiên, thoải mái phiến thiên địa này, càng làm cho Đại La Thiên như là một mảnh tiên cảnh!

Thiên Hậu nương nương Thi Hiên Vi sớm đã suất lĩnh Tam Giới rất nhiều Thần Đế, Thần Hoàng, Ma Đế, Ma Hoàng cùng Thiên đình văn võ bá quan ở Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết chờ đón, chư đế, chư hoàng lại từng người suất lĩnh quần thần dưới trướng của mình, thanh thế to lớn, đem Giang Nam đón vào Huyền Thiên Kim Khuyết, nhập chủ Lăng Tiêu bảo điện.

Chư Thần chư đế chư hoàng chúc mừng, đại đế năm đại vũ trụ khác cũng từng người phái tới sứ giả chúc mừng, Huyền Thiên Kim Khuyết một mảnh vui mừng, vui vẻ hòa thuận.

- Bệ hạ hàng phục Thiên Đạo, khống chế Thiên Tán Hoa Cái, phải chăng bọn ta đều đã có hy vọng thành tiên?

Nguyên Ma thánh mẫu ánh mắt chớp động, mở miệng nói:

- Vừa mới ta thấy bệ hạ đem một Bạch y nhân đánh vào Tiên Giới, thực lực của bệ hạ đủ để đem chúng ta đưa vào Tiên Giới hay không?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Tiên lộ đã thông, trẫm hàng phục Thiên Tán Hoa Cái, hoàn toàn chính xác có thể đem hạ giới cường giả đưa vào Tiên Giới.

Chư Thần chư đế chư hoàng đại hỉ, Thần Thứu Yêu Vương nhảy ra, om sòm nói:

- Kính xin bệ hạ ra tay, đem tiểu thần đưa vào trong tiên giới khoái hoạt một chút!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Trẫm tế lên Thiên Tán Hoa Cái, một kích toàn lực, có thể đem ngươi đưa vào Tiên Giới, bất quá ngươi có thể thừa nhận trẫm cùng Thiên Tán Hoa Cái một kích toàn lực hay không?

Thần Thứu Yêu Vương rùng mình một cái, xám xịt đứng trở về.

Những người khác không khỏi thất vọng, tiên lộ đã thông, nhưng ai có thể thừa nhận được Giang Nam cùng Thiên Tán Hoa Cái một kích chi lực?

- Chư quân, trẫm khống chế Thiên Đạo, có thể vì chư quân mở ra thuận tiện chi môn, trợ giúp Hoàng Đạo của chư quân khiêu thoát thiên đạo, chứng đạo phi tiên.

Giang Nam nhìn chung quanh một vòng, đem thần sắc của chư hoàng chư đế thu nhập đáy mắt nói:

- Chỉ là, trẫm cũng không phải toàn năng, tuy có thể cho các ngươi khiêu thoát thiên đạo, nhưng có thể dẫn phát Tiên Giới cảm ứng, đạt được Tiên Giới nhận đồng, tiên đạo gia trì các ngươi, cho các ngươi lột xác thành tiên hay không, thì còn muốn xem các ngươi đối với tiên đạo lý giải.

Tam Giới chư đế chư hoàng tinh thần chấn động, Hạo Thiếu Quân thi lễ nói:

- Bệ hạ có ý tứ là nói, phải trước luyện thành Hoàng Đạo cấp bậc tiên đạo? Tiên đạo thành tựu, liền có thể đưa tới Tiên Giới gia trì?

- Đúng là như thế.

Giang Nam cười nói.

Chư đế chư hoàng từng người nhẹ nhàng thở ra, tuy tiên đạo khó có thể thành tựu, nhưng dù sao đã có hi vọng.

Thịnh hội qua đi, Chư Thần tán đi, rất nhiều thần nữ túm tụm Giang Nam

cùng Thi Hiên Vi đi vào hậu cung, Thi Hiên Vi phất tay, khiến thần nữ lui ra, cười hỏi:

- Bệ hạ, con đường thành tiên không chỉ theo như lời bệ hạ nói hai con đường này a?

- Đương nhiên không chỉ hai con đường này. Còn có một con đường, là Trấn Ngục Giới Bia, thông qua Trấn Ngục Giới Bia, chư hoàng chư đế có thể nhập cư trái phép đến tiên giới.

Giang Nam vịn nàng ngồi xuống, cười nói:

- Ta sở dĩ không có nói ra, còn là vì Tam Giới ta ở Tiên Giới không người, cường giả Tam Giới nhập cư trái phép tất nhiên sẽ bị Tiên Giới Cự Đầu kéo đến trong trận doanh của mình. Ta cũng có tư tâm, ta sớm muộn gì cũng thành tiên mà đi, cũng muốn ở trong tiên giới kiến tạo thế lực của mình, há có thể vì người khác làm mai mối?

Thi Hiên Vi đồng ý nói:

- Tiên Giới nhìn như tường hòa, nhưng mạch nước ngầm kích tuôn, hoàn toàn chính xác phải vì tương lai làm chuẩn bị.

- Đã đến Tiên Giới, ta cũng phải làm Vương, vì Tam Giới tranh thủ lợi ích, không đến mức bị mạch nước ngầm Tiên Giới đem Tam Giới quật ngã!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1902: Quỷ Bà Thiên. (1)

Giang Nam khẽ vuốt bụng của nàng, cười nói:

- Hôm nay hạ giới đã không có nhân vật gì có thể uy hiếp được chúng ta, mặc dù là Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp kia, ta cũng có lòng tin lật tay diệt trừ hắn, Thái Tử của chúng ta rốt cục có thể xuất thế!

Thi Hiên Vi nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trên mặt thần sắc lo lắng.

Trong nội tâm Giang Nam kinh ngạc nói:

- Làm sao vậy?

- Thiếp thân những năm này, thường xuyên cảm giác được có đại hung hiểm, mỗi lần đi vào giấc mộng, liền chứng kiến Huyết Quang ngập trời, vô số Thần Ma ở trong huyết quang giãy dụa, vẫn lạc. . .

Thi Hiên Vi lo lắng nói:

- Bệ hạ, Thái Tử chúng ta đến thế gian, có thể gặp nạn hay không?

- Hàng đại nạn cho Thái Tử của trẫm?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ai có thể? Ai dám? Ngươi không cần lo lắng, ta đến suy tính một chút, nhìn xem rốt cuộc là ma đầu gì dây dưa trong mơ của ngươi!

Hắn xếp bằng ngồi ở trong hư không, Nguyên Thủy đại đạo diễn biến vũ trụ Càn Khôn, ở trong đại đạo hiện ra Tam Giới hai mươi tám Chư Thiên, hơn hai vạn thế giới, thậm chí còn có một đạo Thiên Tán Hoa Cái hư ảnh!

Vô số sinh linh hư ảnh hiển hiện, thậm chí ngay cả Chư Thần chư đế chư

hoàng hư ảnh cũng hết thảy hiển hiện, như là tồn tại chân thật.

Bên trong Đại đạo, thời gian cực nhanh, Tam Giới đại thế bắt đầu vận chuyển. Hắn là dùng Thiên Đạo vận hành, vạn vật chúng sinh quỹ tích, đến suy diễn tương lai các loại khả năng, suy diễn tương lai, tính toán căn nguyên tạo thành Thiên Hậu nương nương gặp ác mộng!

Đây đã là tiên gia thủ đoạn!

Tuy Giang Nam không phải tiên nhân, nhưng hắn đã có thể thi triển ra tiên gia thủ đoạn, sự thành tựu của hắn, đã không phải là cảnh giới đơn thuần có khả năng cân nhắc.

Từ xưa đến nay, bát đại vũ trụ thậm chí Tiên Giới Đại Thiên thời không, thế hệ tài trí Thông Thiên, thế hệ tư chất Thông Thiên, nhiều vô số kể, người có thể luyện thành một đạo thần luân, một tòa đạo đài, một tòa thần phủ, nhất trọng thiên cung, nhất trọng thiên đình, chỉ có hắn một người mà thôi!

Có thể khống chế một trăm thiên đạo xây dựng thiên đạo chí bảo, cũng chỉ có hắn một người mà thôi!

Nếu như hắn nguyện ý, hắn thậm chí có thể chế tạo ra thánh địa cùng loại như Vọng Tiên Đài, có thể cho người ở bên trong dấu chân của hắn lưu lại tiên quang, kinh nghiệm cả đời lại cả đời Luân Hồi, suy diễn con đường của mình, kinh nghiệm vô số khả năng!

Hắn có thể cải biến thời gian trôi qua, thay trời đổi đất, hắn không phải tiên nhân, nhưng hơn hẳn tiên nhân!

Thời gian Tam Giới bên trong Nguyên Thủy đại đạo lưu chuyển, bắt đầu suy diễn tương lai.

Tam Giới bên trong Đại đạo, tất cả sinh linh đều có được quỹ tích đặc biệt, quỹ tích giao thoa, liền có vô số loại khả năng, Giang Nam đúng là suy diễn vô số loại khả năng này, do đó đi quan sát căn nguyên tạo thành Thi Hiên Vi gặp ác mộng.

Điều này cần trí tuệ vô biên, cần đem Tam Giới triệt để khống chế, cần đem tất cả sinh linh bên trong Tam Giới, sự kiện làm rõ, tính toán tiền căn hậu quả, mới có thể suy diễn ra tương lai có khả năng xảy ra, nhưng mà chỉ là có khả năng mà thôi.

Cũng may, hôm nay Giang Nam đã khống chế Tam Giới thiên đạo chí bảo, suy diễn Thiên Cơ với hắn mà nói cũng không phiền toái.

Ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo diễn biến thành Tam Giới, Thi Hiên Vi sinh nở, Thái Tử đến thế gian, Chư Thần chư đế chư hoàng chúc phúc Thái Tử, muôn hình vạn trạng, hết thảy không có dị trạng, đột nhiên, chuyện tình cổ quái đã xảy ra, Giang Nam chứng kiến, Tam Giới bên trong Nguyên Thủy đại đạo đột nhiên hiện ra sương mù trùng trùng điệp điệp, đem Tam Giới bao phủ, biến thành Hỗn Độn, bao la mờ mịt một mảnh, phân không rõ Tam Giới, phân không rõ chúng sinh!

Xoẹt zoẹt~, xoẹt zoẹt~!

Nguyên Thủy đại đạo vậy mà phát ra tiếng vang khô khan vô cùng, sinh sinh đánh gãy con đường suy diễn.

Giang Nam nhíu mày, lần nữa suy diễn, kết quả vẫn giống nhau, suy tính không ra tương lai các loại khả năng!

- Chẳng lẽ có người giấu kín Thiên Cơ? Không có khả năng, coi như là tiên nhân đến, cũng mơ tưởng ở trước mặt ta giấu kín Thiên Cơ! Thiên Tán Hoa Cái, trợ giúp trẫm một tay!

Hắn thanh quát một tiếng, điều động uy năng Thiên Tán Hoa Cái đến suy diễn tương lai.

Uy lực của Thiên Tán Hoa Cái kinh người hạng gì, hơn nữa pháp lực của Giang Nam còn muốn siêu việt Thiên Tán Hoa Cái, cổ năng lượng vô biên này dung làm một thể, để cho Hỗn Độn bên trong Nguyên Thủy đại đạo tán đi, tràng diện Thái Tử đến thế gian hiện ra!

Chư Thần chư đế chư hoàng chúc phúc Thái Tử, đầy trời Thần Quang gia trì Thái Tử, Thiên Đạo tẩy lễ, vì Thái Tử gia trì, mà vào lúc này, Tam Giới bên trong Nguyên Thủy đại đạo lần nữa bao phủ sương mù trùng trùng điệp điệp, hóa thành Hỗn Độn bao la mờ mịt, thấy không rõ xu thế tương lai!

- Cổ quái, hoàn toàn chính xác rất cổ quái. . . Dùng thực lực của ta, tiên nhân cũng giấu kín không được Tam Giới Thiên Cơ, trừ khi là Chân Tiên Tiên Vương cường giả bực này, mới có thể ngay cả ta cũng che mắt!

Giang Nam nhổ ra một ngụm trọc khí, sắc mặt ngưng trọng, chậm rãi đứng dậy, hướng Thi Hiên Vi nói:

- Thái Tử hoàn toàn chính xác có kiếp nạn, nhưng ngươi không cần kinh hoảng, năng lực suy diễn của ta không tính là nổi tiếng, dù sao con đường này ta nghiên cứu cực nhỏ.

Thi Hiên Vi cũng chứng kiến tình hình hắn suy diễn tương lai, trong lòng lo lắng càng sâu, ôn nhu nói:

- Thế gian này đã không người có thể siêu việt bệ hạ, bệ hạ tính toán không đi ra, những người khác chỉ sợ cũng bất lực. . .

Giang Nam ôn nhu nhìn xem nàng, cười nói:

- Năng lực suy diễn tương lai của ta không tính tinh thông, thế gian này nhân tài xuất hiện lớp lớp, khẳng định còn có người năng lực suy diễn ở trên ta. Ví dụ như Phật giới Phật hoàng, ví dụ như Thiên Giới Ngọc Hoàng, còn có cao nhân Hỗn Độn giới, thậm chí nói không chừng trong Tam Giới ta cũng có nhân tài. Ta đi tìm bọn hắn, vì con của chúng ta tính toán tương lai thoáng một phát, ngươi chờ tin lành là đủ.

Thi Hiên Vi miễn cưỡng khắc chế bất an trong lòng, nhu thuận gật đầu đồng ý.

Giang Nam truyền lệnh Tam Giới, quảng tuyển thế hệ có thể suy diễn Thiên Cơ, vì Thái Tử tính toán tương lai. Lập tức có vô số Thần Ma tinh

thông Thiên Cơ ứng chiếu đến đây, thậm chí ngay cả Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân tồn tại bực này cũng bị kinh động, tự mình đến Huyền Thiên Kim Khuyết, thi triển suy tính đại pháp của mình.

Chỉ là, mặc dù Tam Giới thiên tài xuất hiện lớp lớp, cũng không có người có thể tính ra tương lai Thái Tử.

Cưỡng ép tính toán, không ít người lọt vào Thiên Cơ cắn trả, nguyên một đám từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

- Những người này, còn không bằng ta. . .

Giang Nam có chút thất vọng, tự mình khởi hành, ly khai Tam Giới, ít ngày sau, hắn liền tới Thiên Giới, Thiên Giới Ngọc Hoàng hỏi ý, vội vàng nghênh tiếp, cười nói:

- Đế Huyền bệ hạ như thế nào có rảnh đến Thiên Giới ta?

Giang Nam đem mình khó xử mơ hồ nói một lần, chân thành nói:

- Thiên Giới tinh thông tính toán, kính xin đạo hữu giúp ta một tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1903: Quỷ Bà Thiên. (2)

Ngọc Hoàng trầm ngâm một lát, cười nói:

- Thiên Giới ta tính toán chi đạo hoàn toàn chính xác có chỗ độc đáo, con ta chưởng quản Thiên Cơ doanh, Thiên Cơ doanh năng nhân bối xuất, liền để cho hắn suất lĩnh Thiên Cơ doanh tiến về Tam Giới, vì Thiên Hậu nương nương suy tính một phen. Còn có Tịch Thiên Vương, chính là bảy đại vũ trụ chứng đế chi nhân, ở phía trên Thiên Cơ cũng có chỗ độc đáo.

Ngọc Hoàng sai người mời hai người đến, Tịch Thiên Vương tự nhiên là Tịch Ứng Tình, mà Ngọc hoàng thái tử là Thiên Cơ tú sĩ, đều là người quen của Giang Nam, cùng Giang Nam tương kiến, lập tức thống soái Thiên Giới Thiên Cơ doanh đi Tam Giới.

Giang Nam từ biệt Ngọc Hoàng, đã đến Đại Tây Thiên Phật giới, Tam Đức Phật Tổ cuống quít suất lĩnh mấy Phật hoàng tới đón, bọn người Bảo Nhật Vương Phật Tổ bị Giang Nam làm sợ, không dám lãnh đạm, ân cần tiếp đãi.

Giang Nam nói rõ ý đồ đến, Diệu Quang Phật tổ ha ha cười nói:

- Bệ hạ cũng có thời điểm cầu Phật giới sao?

Trong mắt Giang Nam hiện lên một vòng tàn khốc, cái trán Diệu Quang Phật tổ toát ra mồ hôi lạnh, Tam Đức Phật Tổ vội vàng cười nói:

- Bệ hạ không cần lo lắng, ta suất lĩnh mấy vị Phật hoàng tiến đến, phải tất yếu cho bọn hắn tận tâm tận lực.

Giang Nam gật đầu nói:

- Làm phiền đạo hữu rồi.

Hắn đi vào Yêu giới Thanh Liên thế giới, Hoàng tổ may mắn còn sống sót của Yêu giới như lâm đại địch, Lôi Tổ quát:

- Đế Huyền, ngươi rốt cục muốn lộ ra chân diện mục cùng hung cực ác của ngươi! Hôm nay ngươi tới, là vì muốn chiếm đoạt Yêu giới ta sao? Nói cho ngươi biết, Yêu giới ta có rất nhiều thế hệ không sợ chết, sẽ cùng ngươi quyết nhất tử chiến, không cho ngươi thực hiện được!

Duy chỉ có Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên thần thái tự nhiên, cười nói:

- Đế Huyền bệ hạ đến cần làm chuyện gì?

Giang Nam cười nói:

- Có chỗ cầu ơYêu giới chư vị đạo hữu.

Bọn người Lôi Tổ nhẹ nhàng thở ra, tràng diện Giang Nam cùng Thiên Tán Hoa Cái tranh chấp, bọn hắn cũng xem ở trong mắt, biết rõ Giang Nam khủng bố, nếu như hắn thật là đến diệt Yêu giới, như vậy ngoại trừ Tiên Giới Câu Trần Tiên Vương đánh xuống tiên chỉ, chỉ sợ không người có thể ngăn trở hắn.

- Đế Huyền bệ hạ yên tâm, Yêu giới Tiên Thiên ta tính toán tài tình cũng không kém Phật giới Xá Lợi thiên, lần này đi tất nhiên có thể mã đáo thành công!

Giang Nam thỉnh động Yêu giới cường giả, lập tức đi vào Hỗn Độn giới, cùng Hỗn Độn giới Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp nói rõ ý đồ đến, ánh mắt Thất Diệp chớp động, cười nói:

- Đế Huyền đạo hữu yên tâm, ở bên trong Hỗn Độn giới ta còn nhiều, rất nhiều Tiên Thiên Thần Bất Tử Bất Diệt Ma, trong đó cũng có thế hệ cổ xưa, tuy chưa từng chứng đạo thành tiên, nhưng so với tiên nhân cũng chưa chắc yếu.

Giang Nam đối với Hỗn Độn giới kỳ vọng lớn nhất, dù sao sinh linh bên trong Hỗn Độn giới đều là Tiên Thiên Thần Ma trời sinh đất nuôi, thọ nguyên vô cùng vô tận, có thể nói là vô sinh vô tử.

Ở trước khi Tam Giới hình thành, Hỗn Độn giới là vũ trụ thực lực mạnh nhất trong bảy đại vũ trụ, tại đây sinh tồn lão ngoan đồng, so với Chư Thiên vạn giới còn nhiều hơn, trong đó thật sự có khả năng có thế hệ dấu thủ đoạn Thông Thiên!

Bởi vì Hỗn Độn giới nhân khẩu thưa thớt, cho nên không hứng thú với khai cương thác thổ, không có bao nhiêu tính xâm lược.

Lúc này Tiên Thiên Đại Đế sai người mời đến mấy tồn tại cổ xưa của Hỗn Độn giới, bất quá bao lâu, Giang Nam rốt cục chứng kiến mấy cái lão ngoan đồng này, trong lòng không khỏi chấn động, trên người mấy tôn Tiên Thiên Thần Ma này tản mát ra vô tận tang thương, chỉ sợ đã trải qua vài tỷ năm tuế nguyệt!

- Khá lắm, mấy tồn tại này, so với tiên nhân tuyệt đối không kém, thậm chí có thể so với Đạo Vương, Đô Thiên tồn tại bực này! Nhất lão vị tồn tại kia, trên người còn có khí tức khai thiên tích địa mới bắt đầu, đó là dư vị của bản sơ đại đạo, chẳng lẽ là từ khai thiên tích địa mới bắt đầu sống đến bây giờ? Nội tình Hỗn Độn giới, quá sâu!

Giang Nam cùng mấy vị tồn tại cổ xưa này chào hỏi, mấy vị tồn tại cổ xưa này cũng không dám lãnh đạm, Đế Huyền chính là đương kim trên đời đệ nhất nhân, tuy tuổi trẻ, nhưng mà tràng diện cùng Thiên Tán Hoa Cái tranh chấp, ngay cả bọn hắn cũng cảm giác được tim đập nhanh.

Giang Nam nói rõ ý đồ đến, khẩn cầu mấy vị tồn tại này hỗ trợ suy diễn Thiên Cơ, nhìn xem phải chăng có ma đầu quấy phá, trong đó một tồn tại cổ xưa nghe vậy, cau mày nói:

- Đế Huyền bệ hạ, ngươi khống chế Thiên Tán Hoa Cái, thống ngự một trăm thiên đạo, thực lực đã là hạ giới vô địch, nếu như ngươi không cách nào

suy diễn đi ra, như vậy bọn người lão hủ, chỉ sợ cũng bất lực.

Trong nội tâm Giang Nam trầm xuống, Tiên Thiên Thần Ma xưa nhất kia gật đầu nói:

- Thực lực của Đế Huyền bệ hạ, đặt ở trong tiên giới, cũng có thể được xưng tụng nhân tài kiệt xuất bên trong tiên nhân, bọn ta tự thẹn không bằng. Sự tình Bệ hạ làm không được, mấy người chúng ta cũng làm không được. Bất quá lão hủ từng ở Quỷ giới gặp được một người, am hiểu suy tính, làm cho lão hủ cũng sợ hãi thán phục không thôi, cho rằng Thiên Nhân. Chỉ sợ chỉ có người này, có thể giải quyết chuyện làm Đế Huyền bệ hạ phức tạp.

Giang Nam tinh thần chấn động, cười nói:

- Kính xin chỉ giáo?

- Ta là ở ba trăm sáu mươi triệu năm trước du lịch Quỷ giới, gặp được người này.

Giang Nam nghe đến đó, trong nội tâm không khỏi có chút thất vọng, chỉ nghe tôn Tiên Thiên Thần Ma xưa nhất kia tiếp tục nói:

- Người này tên là Quỷ Bà Thiên, là cái bà điên, thực lực không cường đại thế nào, nhưng lại không già không chết, rất là cổ quái. Cái bà điên này không thuộc người, không phải quỷ, không phải tiên, không phải thần, không phải là Tiên Thiên Thần Ma, cũng không phải Hỗn Độn Cổ Thần, không biết như thế nào liền trường sinh bất diệt. Lão hủ ở lúc kia cũng đã là tiên trong thần, đi tính toán nền móng của nàng, lại cái gì cũng suy tính không ra, ngược lại bị nàng đem nền móng của ta coi không còn một mảnh.

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Không thuộc người, không phải quỷ, không phải tiên, không phải thần, nữ nhân này rốt cuộc là cái địa vị gì?

- Trong truyền thuyết, người này là một giọt máu tươi từ Tiên Giới rơi vào

Quỷ giới biến thành, là trong giọt máu tươi kia sinh ra đời sinh linh, một đôi tuệ nhãn, có thể khám phá cổ kim. Nghe nói Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền sở dĩ có thể chứng đạo thành tiên, là được cái bà điên này tính ra Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới có đại chiến, để cho hắn sớm chuẩn bị kiếm chỗ tốt. Bệ hạ đi tìm người này, còn hơn chúng ta vô số lần!

Giang Nam tạ ơn, lập tức tiến về Quỷ giới.

Ở chỗ sâu trong Quỷ giới Thiên đình, Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền đột nhiên trong nội tâm khẽ nhúc nhích, nghe được một tiếng triệu hoán, vội vàng đứng dậy, đi vào một chỗ cung khuyết bí ẩn nhất của Quỷ giới Thiên đình nói:

- Quỷ Bà Thiên, ngươi gọi trẫm có chuyện gì?

Chương 1904: Ma Đầu Cùng Ma Vương. (1)

Chỉ thấy một vị lão phụ còng xuống thân thể nhỏ gầy, tay trụ quải trượng, có chút kinh hoảng nói:

- Bệ hạ, lão quỷ Hỗn Độn giới đem ta bán đi, Đế Huyền tới tìm ta, muốn ta vì hắn tiết lộ Thiên Cơ. Ta đã tính ra, chỉ cần ta tới Tam Giới rồi, liền không cách nào trở về, không biết sống chết! Ngươi ngăn cản hắn... không xong, Đế Huyền đã đến! Cái thằng này đi thật nhanh!

Trong nội tâm Bắc Đô Tuyền cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam đạp phá Quỷ giới thời không, một bước tầm đó liền tới chỗ sâu nhất của Quỷ giới Thiên đình trùng trùng điệp điệp, hàng lâm đến trước người hai người bọn họ.

- Đạo hữu.

Giang Nam liếc Quỷ Bà Thiên, thu hồi ánh mắt, hướng Bắc Đô Tuyền chào hỏi.

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền hoàn lễ, cười nói:

- Đế Huyền đạo hữu vì sao không mời mà tới?

Giang Nam lại liếc Quỷ Bà Thiên, cười nói:

- Nếu Quỷ Bà Thiên Đạo hữu quả nhiên tính toán tài tình vô địch, nhất định có thể tính ra ý đồ đến của ta.

Quỷ Bà Thiên hừ một tiếng, quải trượng dừng một chút nói:

- Bắc Đô bệ hạ, không nên hành động thiếu suy nghĩ, ngươi không phải là đối thủ của hắn, Quỷ giới chúng ta không người là đối thủ của hắn.

Bắc Đô Tuyền vẫn còn do dự muốn ngăn trở Giang Nam mang đi Quỷ Bà Thiên hay không, nghe vậy trong lòng nghiêm nghị, Quỷ Bà Thiên hướng Giang Nam nói:

- Lại để cho lão thân tùy ngươi tiến đến suy diễn số trời ngược lại cũng không sao, bất quá, ngươi không thể giết ta.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Ta như thế nào sẽ giết ngươi?

Thân thể Quỷ Bà Thiên càng thêm còng xuống, thầm nói:

- Cái này khó nói, không thể nói trước ngươi vì che dấu chân tướng, thật sự đem lão thân làm thịt...

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Ta theo quỷ bà cùng đi.

Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Nếu Đế Huyền thật sự quyết định giết ta, ngươi có thể đở nổi sao? Ngươi cũng sẽ bị hắn tiêu diệt, Bắc Đô bệ hạ, ngươi vẫn là ở tại chỗ này a! Đế Huyền bệ hạ, chúng ta đi thôi, lão thân chỉ có tự mình gặp nương nương cùng Thái Tử trong bụng nương nương một lần, mới có thể biết mệnh số!

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền nhíu mày, đưa mắt nhìn Giang Nam mang theo Quỷ Bà Thiên rời đi, thầm nghĩ:

- Lai lịch Quỷ Bà Thiên không phải chuyện đùa, tính toán không bỏ sót, bày mưu tính kế cho Quỷ giới ta, bảo vệ Quỷ giới ta hưng thịnh, lại là ân nhân ta chứng tiên. Nếu Đế Huyền thật sự giết nàng, mặc dù ta liều chết chiến một trận, cũng phải vì nàng báo thù...

Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, ở trong thiên đình, Giang Nam cơ hồ đem Yêu giới, Thiên Giới, Phật giới các thần mạnh nhất vũ trụ, giỏi về

suy tính, hết thảy tụ tập ở đây!

Thiên Cơ tú sĩ, Tịch Ứng Tình suất lĩnh Thiên Cơ doanh Diễn Toán Thiên Cơ, Tam Đức Phật Tổ suất lĩnh Phật giới mấy Phật hoàng tế lên Xá Lợi thiên, lại có Yêu giới Tiên Thiên Yêu Đế suất lĩnh Yêu giới hoàng tổ, Yêu Đế, tạo thành Tiên Thiên tính toán đại trận.

Hỗn Độn giới Tiên Thiên Đại Đế cũng dẫn đầu mấy vị lão ngoan đồng Hỗn Độn giới đến đây, từng người thi triển thôi toán chi thuật.

Tam Giới cũng có không thiếu Hoàng Đạo cường giả, từng người suy diễn.

- Thiên Hậu nương nương, ta cần một giọt máu huyết của nương nương, mới có thể thi triển Tiên Thiên tính toán.

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên đột nhiên lên tiếng nói.

Thi Hiên Vi khẽ nhíu mày, Tam Đức Phật Tổ ha ha cười nói:

- Tiên Thiên tính toán cần máu huyết, mà Đại Tây Thiên Phật giới Xá Lợi thiên ta lại chỉ cần thu thập một đám tinh khí của nương nương, liền có thể tính toán.

Ngũ Vân hoàng tổ cười lạnh nói:

- Phật giới Xá Lợi thiên, chưa hẳn sẽ so với Tiên Thiên tính toán ta càng cao minh hơn!

Diệu Quang Phật tổ ánh mắt chớp động, cười nói:

- Không bằng đấu một lần, nhìn xem nhà ai tính toán càng cao minh hơn, Yêu giới đạo hữu nghĩ như thế nào?

Ngũ Vân, Lôi Tổ các Yêu giới hoàng tổ há chịu phục hắn, lúc này liền

ứng chiến, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm âm trầm truyền đến nói:

- Một đám thế hệ mua danh chuộc tiếng, đều cút ngay!

Chư vị Thần Hoàng không khỏi giận dữ, nhao nhao theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Giang Nam mang theo một lão thái bà lưng gù đi tới, đuổi tới ở trong thiên đình.

Lão thái bà kia chống quải trượng, tóc tai bù xù, quanh thân tràn ngập âm khí, như là bà điên, đã đến ở trong thiên đình, lão thái bà này dừng quải trượng một chút, cười khanh khách nói:

- Các ngươi còn chưa cút ra Huyền Thiên Kim Khuyết? Chờ chết sao?

Chư vị Thần Hoàng không khỏi giận dữ, mấy lão ngoan đồng Hỗn Độn giới thấy thế, từng người hướng Giang Nam thi lễ, cười nói:

- Đế Huyền bệ hạ, Quỷ Bà Thiên đã đến, mấy người chúng ta ở chỗ này cũng không chỗ hữu dụng, cáo từ.

Giang Nam hoàn lễ nói:

- Làm phiền mấy vị đạo hữu rồi.

- Không dám.

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp suất lĩnh mấy lão ngoan đồng rời đi.

Hỗn Độn giới lão quái vật biết rõ Quỷ Bà Thiên lợi hại, tự nhận không bằng, nhưng Thần Hoàng vũ trụ khác chưa hẳn chịu phục lão thái bà này, Lôi Tổ cười lạnh nói:

- Tiểu lão thái bà, ngươi là người Đế Huyền mời đến, chúng ta cũng là người Đế Huyền mời đến, ngươi có năng lực gì để cho chúng ta lăn?

Bảo Nhật Vương Phật Tổ ha ha cười nói:

- Ngươi là người Quỷ giới a? Quỷ giới tính toán không được, không có nhân vật nổi tiếng gì, ngươi học chính là Yêu giới Tiên Thiên tính toán, hay là phật giới Xá Lợi thiên, hay là Thiên Giới Thiên Cơ toán?

Cả khuôn mặt của Quỷ Bà Thiên đều bao phủ ở dưới tóc, cười khanh khách nói:

- Cái gì chó má tính toán, bà bà ta đều không có học qua.

- Vậy ngươi còn dám để cho chúng ta lăn?

Quỷ Bà Thiên u ám nói:

- Tiên Thiên tính toán, Xá Lợi thiên, đều là số học mà thôi, khó trèo lên nơi thanh nhã, các ngươi bọn ranh con này, cầm số học đến lừa bịp Đế Huyền bệ hạ, hết ăn lại uống. Bà bà ta cho các ngươi lăn, cũng là vì tốt cho các ngươi, tránh cho các ngươi bị chết oan! Lão thân từ trong kẽ răng gảy ra một căn rau hẹ, cũng so với các ngươi lớn tuổi hơn!

Lôi Tổ, Bảo Nhật Vương Phật Tổ giận không kiềm được, Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Không tin?

Nàng đẩy ra tóc che mặt, lộ ra một khuôn mặt âm trầm đáng sợ, trên mặt hiện đầy thi ban, hé miệng, trong mồm lưa thưa lỏng loẹt mấy khỏa lão răng, cười hắc hắc nói:

- Chứng kiến căn rau hẹ trong hàm răng lão thân chưa? Một trăm triệu ba ngàn vạn năm trước, Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên vẫn là một tiểu nha đầu kéo lấy nước mũi, thỉnh lão thân ăn một chén rau hẹ nhân bánh sủi cảo, căn rau hẹ này, liền là nhân bánh sủi cảo năm đó. Căn rau hẹ này, niên kỷ so với các ngươi còn lớn hơn! Lão thân ăn một chén sủi cảo của nàng, cảm thấy thua thiệt nàng, lúc này mới vì nàng chỉ điểm mệnh số, cho nàng rốt cục trở thành Quỷ giới Quỷ Đế, hơn nữa tu thành Quỷ Tiên! Các ngươi nếu không tin, có thể đi Tiên Giới hỏi Hoa Thanh Nghiên tiểu nha đầu kia một câu, nhìn

xem lão thân nói dối hay là nói thật!

Chư Hoàng tức muốn chết.

Chương 1905: Ma Đầu Cùng Ma Vương. (2)

- Miệng đầy hồ củi! Ai có thể đi Tiên Giới được? Lão thái bà, cứ ra tay, hôm nay chúng ta với ngươi hoa tay múa chân, một lần tính toán, nếu ai thua, người đó liền cút ra Huyền Thiên Kim Khuyết!

Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Các ngươi bọn gia hỏa hết ăn lại uống này, lão thân chứng kiến, các ngươi đều sẽ toi mạng tại đây, sao không tính toán mệnh cho mình? Xem mạng của các ngươi ra sao?

Lôi Tổ cười lạnh không thôi, lặng lẽ vì mình suy tính mệnh số thoáng một phát, sắc mặt không khỏi kịch biến.

Bên cạnh Trường Tang Hoàng Tổ thấy sắc mặt của hắn thay đổi, vội vàng suy tính số mệnh của mình, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Bọn người khác thấy thế, nhao nhao suy tính tương lai của mình, nguyên một đám sắc mặt kịch biến, thất thanh nói:

- Chuyện gì xảy ra? Ta như thế nào trong lúc đó vận rủi trước mắt, có dấu hiệu tử vong vẫn lạc?

Thanh âm của Quỷ Bà Thiên như là quỷ khóc, cười nói:

- Năng lực suy tính của các ngươi cặn bã tới cực điểm, ngay cả tử kỳ của mình cũng không biết, còn dám vì Thiên Hậu nương nương cùng Thái Tử tính tương lai. Cái tiểu quỷ mặt ngựa kia, ngươi ly khai Thiên đình, lại đi tính toán mạng của ngươi.

"Tiểu quỷ mặt ngựa" trong miệng nàng nói đúng là Yêu giới Phật giới Diệu Quang Phật tổ, Diệu Quang Phật tổ sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh một

tiếng, lách mình bay ra Huyền Thiên Kim Khuyết, sau đó suy tính mạng của mình, trong nội tâm kinh ngạc, thất thanh nói:

- Chuyện gì xảy ra? Ly khai Huyền Thiên Kim Khuyết, vẫn lạc hiện ra liền biến mất rồi?

Rất nhiều Thần Hoàng khác nhao nhao bay ra Huyền Thiên Kim Khuyết, từng người suy tính mệnh số, cũng kinh ngạc không thôi.

- Đều cút đi. Bà bà ta tâm địa thiện lương, muốn cứu các ngươi một mạng mà thôi, các ngươi còn hết lần này tới lần khác không lĩnh tình.

Quỷ Bà Thiên quay đầu nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Kính xin bệ hạ phong tỏa Huyền Thiên Kim Khuyết, miễn cho người tìm chết đến quấy nhiễu lão thân.

Giang Nam gật đầu, chắp tay nói:

- Làm phiền chư vị đạo hữu đến đây, mệt nhọc một phen, trong nội tâm trẫm xấu hổ.

Linh Đạo sư huynh, thay ta khoản đãi chư vị đạo hữu.

- Bệ hạ khách khí.

Tất cả đại vũ trụ rất nhiều Thần Hoàng nhao nhao hoàn lễ, Linh Đạo Thần Đế dẫn dắt bọn hắn đi Thiên đình khác khoản đãi.

Giang Nam đưa tay, Thiên Tán Hoa Cái rủ xuống đạo đạo Thiên Đạo, phong ấn Huyền Thiên Kim Khuyết nói:

- Quỷ Bà Thiên đạo hữu, ngươi có thể buông tay làm rồi.

Quỷ Bà Thiên đẩy ra cái trán, Thi Hiên Vi nhìn nhìn khuôn mặt của nàng, càng xem càng cảm thấy đáng sợ, Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Thiên Hậu nương nương đừng sợ, lão thân lớn lên mặc dù xấu, nhưng tâm địa thiện lương nhất, hôm nay đến vì Thái Tử suy tính mệnh số, lão thân cũng là mạo hiểm nguy hiểm tử vong.

Thi Hiên Vi ôn nhu nói:

- Bà bà yên tâm, có bệ hạ ở đây, không người có thể làm bị thương ngươi.

- Lão thân sợ đúng là hắn.

Quỷ Bà Thiên nói thầm một tiếng, cái trán đột nhiên chậm rãi vỡ ra, lộ ra một ánh mắt huyết đầm đìa, ánh mắt kia không có Hắc Bạch nhị sắc, chỉ có một giọt huyết châu, chậm rãi nhấp nhô nói:

- Cái giọt máu này, là tiên huyết thai nghén lão thân, có thể cho lão thân khám phá hết thảy người mệnh số. Chỉ là thúc dục Huyết Nhãn, lão thân cũng là nguyên khí tổn hao nhiều, cái Huyết Nhãn này lại thúc dục ba lượt, lão thân cũng muốn thân tử đạo tiêu. Nếu là nhân vật tầm thường, lão thân một mắt nhìn đi, liền biết rõ mệnh số của hắn, nhưng mà mệnh số của thái tử điện hạ, liền cần thúc dục Huyết Nhãn rồi.

Giang Nam yên lặng gật đầu, mở miệng nói:

- Kính xin đạo hữu tương trợ.

Quỷ Bà Thiên mi tâm Huyết Nhãn từ từ chuyển động, nhìn về phía bụng dưới của Thi Hiên Vi, chỉ thấy trong Huyết Nhãn kia đột nhiên tách ra tầng tầng lớp lớp tiên quang, gương mặt của Quỷ Bà Thiên mới vừa rồi còn có chút khủng bố, bị tiên quang này chiếu diệu, lập tức trở nên thần thánh trang nghiêm, rốt cuộc cảm giác không thấy bất luận xấu xí gì.

Loại phương thức suy tính mệnh số này Giang Nam chưa bao giờ thấy qua, nhưng mặc dù là hắn, cũng cảm giác được khỏa Huyết Nhãn này của Quỷ Bà Thiên không phải chuyện đùa, tích chứa một loại năng lượng không cách nào tưởng tượng!

- Ta nhìn thấy rồi... thấy được... Thần đạo tàn lụi, thấy được biển máu mênh mông, thấy được tất cả thần đều chết hết...

Quỷ Bà Thiên đột nhiên phát ra thanh âm làm cho người sởn hết cả gai ốc, ở trong Huyền Thiên Kim Khuyết quanh quẩn:

- Lão thân chứng kiến, Thái Tử xuất thế, ba nghìn tiên thể ứng kiếp mà sinh, Đế Huyền bệ hạ, Thái Tử của ngươi...

- Hắn sẽ đả đảo thời đại của ngươi...

- Hắn sẽ đem thần triều ngươi kiến tạo, hết thảy nhổ, hết thảy hủy diệt...

- Hắn sẽ đem thần triều ngươi vất vất vả vả thành lập, hết thảy mai táng...

- Ta nhìn thấy máu và lửa, thấy được tương lai, Thiên Địa hoàn toàn yên tĩnh, tìm không được bất luận thần ma gì, chỉ có tiên nhân...

- Ô ô, thế gian này chỉ còn lại có ngươi, chỉ còn lại có ngươi một thần cuối cùng này...

- Thái Tử của ngươi...

- Hắn sẽ chung kết thần đạo!

- Hắn là Đại Ma Đầu để cho Thiên Hậu nương nương gặp ác mộng không ngừng, nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp!

...

Thanh âm của Quỷ Bà Thiên ở trong Huyền Thiên Kim Khuyết quanh quẩn, thanh âm âm trầm để cho Giang Nam cùng Thi Hiên Vi cũng không khỏi lông tóc dựng đứng, Thi Hiên Vi ngây người, thất thanh nói:

- Đại Ma Đầu?

Hai con ngươi của Quỷ Bà Thiên trở nên trắng bệch, chỉ còn lại có mi tâm

Huyết Nhãn phi tốc chuyển động, ngẩng đầu nhìn hướng Thi Hiên Vi, cười khanh khách nói:

- Không sai! Hắn là Đại Ma Đầu hủy diệt Tam Giới thần đạo, hủy diệt vũ trụ khác, thậm chí Tiên Giới Đại Thiên thời không thần đạo! Thiên Đạo những vũ trụ thời không này sở dĩ sẽ chửa sinh tiên thể, đúng là cảm ứng được Đại Ma Đầu hủy diệt thần đạo xuất thế, mới chế tạo tiên thể ứng kiếp, diệt trừ Đại Ma Đầu, giữ gìn thần đạo! Không chỉ có như thế, lão thân còn chứng kiến tiên nhân hạ giới, vì thần đạo làm chống lại cuối cùng, diệt trừ Đại Ma Đầu...

Nàng ngẩng đầu dùng con mắt trắng bệch cùng mi tâm Huyết Nhãn nhìn Giang Nam, thân thể càng thấp bé, cười quái dị nói:

- Đế Huyền bệ hạ, thần triều của ngươi, là thần triều thứ nhất bị Đại Ma Đầu phá hủy! Ngươi sáng lập cơ nghiệp, hết thảy hủy dưới chân của hắn! Sau lưng của hắn, còn có một bóng mờ cực lớn, thần triều của ngươi, sắp bị ma đầu Thái Tử cùng bóng mờ sau lưng của hắn bao phủ, triệt để tan thành mây khói!

Trong nội tâm Giang Nam ầm ầm, sắc mặt Thi Hiên Vi tái nhợt, thân thể mềm mại lung la lung lay, bị tin tức này khiếp sợ cơ hồ đứng không vững thân hình.

Trong Huyền Thiên Kim Khuyết hoàn toàn yên tĩnh, đột nhiên một thanh âm trầm thấp vang lên, lẩm bẩm nói:

- Con của ta, là Đại Ma Đầu gây ra chư thần hoàng hôn kiếp... Trẫm một mực suy nghĩ, đến cùng là dạng ma đầu gì, có thể phá hủy thần đạo... Chưa từng nghĩ, kết quả lại có thể là con của ta...

Cái thanh âm này càng ngày càng to, Giang Nam cất tiếng cười to, chấn động Càn Khôn:

- Tốt, tốt! Không hổ là con của ta!

Chương 1906: Ma Đầu Cùng Ma Vương. (3)

Hắn tiếng cười vui mừng, phảng phất không có chút nộ khí nào, ngược lại rất là vui vẻ.

Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Đế Huyền, con của ngươi sẽ đả đảo ngươi thống trị...

- Thì tính sao?

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, mỉm cười nói:

- Trẫm dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, khai sáng bất thế thần triều, sở dĩ trẫm còn muốn ở lại hạ giới, bất quá là lo lắng họ hàng bằng hữu mà thôi. Nếu Thái Tử thật sự có thể làm ra sự tình hủy diệt thần đạo, vậy hãy để cho hắn hủy!

- Bệ hạ...

Thi Hiên Vi rung giọng nói.

- Không sao.

Giang Nam sắc mặt ôn nhu, cười nói:

- Ta một mực lo lắng Thái Tử quần là áo lượt, sẽ không nên thân, hôm nay nghe được Quỷ Bà Thiên đạo hữu nói, cuối cùng cũng yên lòng. Nhi tử của Trẫm, thủy chung là nhi tử của trẫm, ngươi không cần phải lo sự tình lắng phụ tử tương tàn. Về phần Quỷ Bà Thiên đạo hữu...

Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Đế Huyền, ngươi muốn giết ta diệt khẩu sao?

Giang Nam lắc đầu, lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu, ngươi tính toán sai rồi, muốn diệt khẩu ngươi, không phải trẫm.

Quỷ Bà Thiên trong lòng giật mình, nhìn về phía Thi Hiên Vi, thất thanh nói:

- Là Thiên Hậu nương nương muốn giết chết lão thân! Đúng rồi, Thiên Hậu nương nương muốn che dấu tin tức, đề phòng tin tức để lộ, chỉ có giết chết lão thân, khó trách lão thân hãi hùng khiếp vía, cảm thấy có đại hung hiện ra, nguyên lai không phải ứng ở trên người Đế Huyền bệ hạ, mà là Thiên Hậu nương nương!

Thi Hiên Vi im lặng, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Quỷ Bà Thiên hao tổn thọ nguyên của mình, cho Thái Tử chúng ta suy tính mệnh số, để cho ta sớm chuẩn bị sẵn sàng, đối với chúng ta có ân, không thể giết nàng.

Thanh âm của Thi Hiên Vi có chút run rẩy:

- Bệ hạ, nếu tin tức để lộ, Tiên Giới nhúng tay...

- Thái Tử vừa xuất thế, ba nghìn tiên thể giáng sinh, liền lừa không được Tiên Giới!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài nói:

- Tiên Giới tất nhiên sẽ can thiệp, đây là sự tình tránh không khỏi! Quỷ Bà Thiên, trẫm sẽ không giết ngươi, nương nương cũng sẽ không giết ngươi, sau này ngươi ở lại Thiên đình, đợi cho Thái Tử xuất thế, ngươi liền có thể tự do.

Quỷ Bà Thiên ngơ ngác nhìn xem hắn, mi tâm Huyết Nhãn như trước chưa từng biến mất, mà là đi xem mệnh số Giang Nam, đột nhiên thân hình

run rẩy, lộ ra vẻ hoảng sợ, kinh thanh nói:

- Đế Huyền, ma đầu Thái Tử của ngươi hủy diệt thần đạo, là Đại Ma Đầu, mà ngươi là bóng mờ sau lưng Đại Ma Đầu, ngươi là Ma Vương... Đại Ma Vương sau lưng Ma đầu!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Thái Tử muốn hủy diệt thần đạo, trẫm tự nhiên sẽ chống đỡ hắn, làm Đại Ma Vương sau lưng của hắn! Ngươi đã vận dụng hai lần Huyết Nhãn, lại vận dụng một lần mà nói, ngươi liền muốn chết rồi. Đạo hữu, thành thành thật thật đứng ở trong Thiên đình của trẫm a.

Trong đầu Quỷ Bà Thiên ầm ầm, hoảng sợ nhìn xem Giang Nam, lại sợ sợ nhìn về phía bụng dưới của Thi Hiên Vi.

Lại vào lúc này, đột nhiên một thanh âm vang lên, truyền vào Huyền Thiên Kim Khuyết, cất cao giọng nói:

- Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền đến đây tiếp kiến, thỉnh Đế Huyền bệ hạ cùng Quỷ Bà Thiên đạo hữu đi ra tương kiến!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, nhìn về phía Quỷ Bà Thiên, mỉm cười nói:

- Bắc Đô đạo hữu lo lắng trẫm sẽ giết chết ngươi, bởi vậy tự mình đến nhìn, đạo hữu, trẫm có thể cho ngươi gặp hắn một lần, nên nói cái gì, không nên nói cái gì, ngươi tinh tường a?

Quỷ Bà Thiên đè xuống khiếp sợ trong lòng, mi tâm Huyết Nhãn biến mất, hai đôi mắt cũng khôi phục như thường, cười khanh khách nói:

- Bệ hạ, ngươi không lo lắng lão thân để lộ tin tức?

- Không lo lắng.

Giang Nam nói khẽ:

- Ngươi nếu nói cho Bắc Đô đạo hữu, trẫm sẽ giết hắn, tin tức tự nhiên sẽ không để lộ.

Quỷ Bà Thiên rùng mình một cái, ngoan ngoãn cùng hắn đi gặp Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền. Bắc Đô Tuyền thấy nàng không việc gì, cùng Giang Nam lẫn nhau hàn huyên hai câu, Giang Nam cười nói:

- Quỷ Bà Thiên đạo hữu ở Tam Giới ta một thời gian ngắn, nhất thời một lát sẽ không quay trở lại Quỷ giới, kính xin Bắc Đô đạo hữu thành toàn.

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền nhìn về phía Quỷ Bà Thiên, Quỷ Bà Thiên bất đắc dĩ, chỉ phải gật đầu nói:

- Đế Huyền bệ hạ đối đãi lão thân không tệ, lão thân hoàn toàn chính xác muốn ở chỗ này nhiều một đoạn thời gian.

Bắc Đô Tuyền ánh mắt chớp động, cười nói:

- Đã như vầy, Bắc Đô cáo từ.

Giang Nam cùng Quỷ Bà Thiên đứng dậy đưa tiễn, Quỷ Bà Thiên mấy lần muốn nói lại thôi, cuối cùng nhất vẫn là nhịn xuống không nói.

- Đạo hữu, ta cũng không phải là người tuyệt tình, nói sẽ không động tới ngươi, liền sẽ không động tới ngươi, ngươi đại khái có thể yên tâm.

Giang Nam liếc nhìn nàng một cái, cười nói.

Quỷ Bà Thiên thở dài nói:

- Bệ hạ, ngươi đây là muốn cùng Tiên Giới là địch lực lượng, Tiên Giới là cường đại cỡ nào, muốn hủy diệt ngươi cùng Thái Tử dễ dàng. Chẳng lẽ ngươi không sợ thân bại danh liệt?

- Ngươi muốn trẫm giết nhi tử của mình, đến vãn hồi trận chư thần hoàng hôn kiếp này sao?

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Trẫm cả đời này, chưa bao giờ thỏa hiệp qua. Lúc trước sẽ không, hiện tại sẽ không, tương lai cũng sẽ không, huống chi giết nhi tử của mình? Muốn giết nhi tử của trẫm, trước qua cửa ải của trẫm này! Quỷ Bà Thiên, ngươi có thể suy diễn số trời, có thể nhìn ra được, trẫm sắp sửa làm cái gì hay không?

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, thở dài nói:

- Bệ hạ như là Thiên Nhân, ta một đôi con mắt bình thường này, có thể khám phá vạn vật chúng sinh, thậm chí ngay cả Hoàng Đạo, tiên trung thần, cũng không cách nào tránh được ánh mắt của ta. Nhưng đôi mắt này của lão thân, lại nhìn không thấu bệ hạ, nhất định phải vận dụng Huyết Nhãn, mới có thể nhìn ra bệ hạ bước tiếp theo là đi như thế nào. Bất quá, lão thân như thế nào sẽ vì suy ra cách nghĩ của bệ hạ, mà hao phí sinh cơ cuối cùng của lão thân?

Giang Nam cười ha ha nói:

- Như vậy ngươi nhìn, trẫm đến cùng ý định làm cái gì!

Hắn đem Quỷ Bà Thiên ở lại Huyền Thiên Kim Khuyết, đi gặp Thi Hiên Vi, Thi Hiên Vi như trước có chút hoang mang lo sợ, thấy hắn đến, chần chờ một lát nói:

- Bệ hạ, chúng ta... vẫn là không muốn đứa bé này rồi... nếu Tiên Giới biết rõ, Thái Tử của chúng ta là ma đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp, nhất định sẽ...

- Tiên Giới?

Giang Nam cười lạnh một tiếng, thanh âm tức giận:

- Tiên Giới đối với ma đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp căn bản không có ý kiến, ta sớm đã nghe nói, Tiên Đế cung cùng Tiên Tôn cung đều có tin tức truyền tới, cao nhân trong hai tòa thánh địa suy diễn tương lai, nói

chư thần hoàng hôn kiếp cũng không phải là một chuyện xấu, nghiêm lệnh cấm chế Tiên Giới nhúng tay trận đại kiếp nạn này của hạ giới! Tiên Giới chút ít Cự Đầu kia, sở dĩ nhúng tay, không phải là vì tiêu diệt Đại Ma Đầu, mà là vì mình cướp lấy lợi ích mà thôi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1907: Thánh Thiên Tử Đến Thế Gian.

Thi Hiên Vi rung giọng nói:

- Thế nhưng mà, Tiên Giới Cự Đầu lực lượng quá cường đại, vạn nhất những Cự Đầu này hạ giới, chúng ta đều sẽ chết không có chỗ chôn...

- Tiên Giới Cự Đầu!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng nói:

- Tay của bọn hắn kéo quá dài rồi, Tiên Đế cung cùng Tiên Tôn cung cũng đã nói, không được can thiệp hạ giới, không được nhúng tay chư thần hoàng hôn kiếp, bọn hắn còn muốn điều khiển trận đại kiếp nạn này, vì mình vớt chỗ tốt. Ngươi yên tâm, ta đã có mười phần nắm chắc, sẽ không để cho bọn hắn hạ giới!

Thi Hiên Vi những ngày này lo lắng hãi hùng, có chút đần độn, nghe được hắn nói, lúc này mới thoáng yên tâm, bất tri bất giác ngủ thật say.

Giang Nam tán đi Huyền Thiên Kim Khuyết phong ấn, gọi một ít thần nữ, làm cho các nàng chiếu cố Thiên Hậu nương nương, chính mình trầm tư một lát, lập tức đứng dậy, đuổi tới Thiên Di Điện, bế quan luyện bảo.

- Phải tăng lên bộ pháp bảo này đến cấp bậc Hoàng Đạo, tốn hao thời gian chỉ sợ không phải một năm hai năm, mười năm hai mươi năm liền có thể luyện thành, thấp nhất cũng cần ngàn năm. Bất quá cũng may ta có thể khống chế Trụ Quang trôi qua, ta ở trong Trụ Quang ngàn năm, ngoại giới cũng sẽ không trôi qua quá nhiều thời gian.

Ngoại giới nhoáng một cái là mấy tháng đi qua, Giang Nam xuất quan.

Một ngày này, Phổ Thiên cùng vui, Thiên Hậu nương nương sinh hạ Thái

Tử, vị thái tử điện hạ này vừa mới xuất thế, liền khiến cho vô cùng dị tượng, tường vân bốc lên, trời giáng cam lộ, dị sắc ngàn vạn, vạn đạo triều bái, chiếu rọi Đại La Thiên.

Vô cùng đại đạo vọt tới, tự động hợp thành nhập trong cơ thể Thái Tử.

- Cái Thánh Thiên tử này, không phải chuyện đùa ah!

Vô số sinh linh nhìn lên Huyền Thiên Kim Khuyết, chỉ thấy đủ loại dị tượng không dứt, Cửu Trọng Khánh Vân che Thiên Hoa Cái, hai mươi tám trọng thiên tràng, thần thánh vô cùng.

Tam Giới Chư Thần chúc mừng, Huyền Thiên Kim Khuyết hai mươi tám Chư Thiên Thần Đế, Đại La Thiên chư hoàng, suất lĩnh mấy ngàn vạn Thần Ma, sừng sững hư không, vì Thánh Thiên tử chúc phúc.

Chư Thần, chư đế, chư hoàng chúc phúc gia thân, để cho Đại La Thiên càng thêm thần thánh, càng thêm nghiêm túc và trang trọng!

Ở chỗ sâu trong Thiên đình Huyền Thiên Kim Khuyết, Quỷ Bà Thiên nhìn lên Chư Thần, chỉ thấy số mệnh Tam Giới hội tụ, chung chủ Thánh Thiên tử bị ôm ở trong ngực Thiên Hậu nương nương kia, hai con ngươi nàng mở ra, lập tức chứng kiến Chư Thần, chư đế, chư hoàng số mệnh bay tới, đại đạo bay tới, nhập chủ Thánh Thiên Tử, mà từng sợi số mệnh lại từ thể nội Thánh Thiên Tử vừa mới xuất thế này trả cho Chư Thần, chư đế, chư hoàng.

- Đây là phản dưỡng chúng thần, đế, hoàng, dùng số mệnh của mình đi cải biến số mệnh những thần, đế, hoàng này, để cho bọn họ cùng Thánh Thiên tử số mệnh tương liên, không phải chuyện đùa, không phải chuyện đùa!

Quỷ Bà Thiên tóc rối bời, lẩm bẩm nói:

- Nếu Đế Huyền đại kế thực hiện được, chỉ sợ những thần, đế, hoàng này, đều được Thánh Thiên tử gia trì, đạt được chỗ tốt rất lớn...

Nghĩ tới đây, lão phụ này cũng đứng dậy, chúc phúc Thánh Thiên tử.

Chư Thần, chư đế, chư hoàng chúc phúc Thánh Thiên tử ba ngày ba đêm, lúc này mới nghỉ.

Có thần quan nhận lệnh, cao giọng nói:

- Bệ hạ có lệnh, ban thưởng Thánh Thiên Tử Danh quân, Thánh Thiên Tử Quân ở Tử Tiêu Cung.

Chư Thần, chư đế, chư hoàng lại hạ, thần nữ vờn quanh, Thánh Thiên Tử Quân nhập chủ Tử Tiêu Cung.

Cơ hồ ở Thánh Thiên Tử Quân đến thế gian cùng một thời gian, ở bên trong Đại La Thiên, một tòa thánh sơn văng tung tóe, trời sinh một tiên thể, vị tiên thể này vừa xuất thế, cũng khiến cho vô cùng dị tượng, tiên quang đạo đạo, tiên đạo đầu đầu, dị sắc lộ ra, chỉ là Thánh Thiên Tử Quân đã đoạt đi ánh mắt của Chư Thần chư đế chư hoàng, không người chú ý vị tiên thể vừa mới sinh ra đời này.

Không chỉ có như thế, vũ trụ khác, như Yêu giới, Thiên Giới, Phật giới, Quỷ giới, Hỗn Độn giới, cũng có tiên thể sinh ra đời, kinh động tồn tại mạnh nhất của những vũ trụ này.

Cùng lúc đó, ở bên trong Tiên Giới Đại Thiên thời không, các tiên thể đúng thời cơ mà sinh, tiên quang, tiên đạo ráng ngũ sắc, Vân Nghê, Long Phượng giao phi, oanh động Tiên Giới, các tiên nhân tự hàng lâm, đem những tiên thể này thu làm đệ tử.

Trong tiên giới, một thanh âm cổ xưa vang lên nói:

- Đại Thiên thời không tiên thể đến thế gian, nói rõ Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp kia cũng đã xuất thế. Lúc hắn chưa xuất thế, không người có thể tính ra nền móng của hắn, nhưng mà vừa xuất thế, hô hấp thế gian chi khí, nhiễm hồng trần, hắn liền không chỗ có thể trốn rồi!

Tiên Giới vô số Cự Đầu nhao nhao bắt đầu suy diễn, tính toán Đại Ma Đầu này hạ lạc.

- Ha ha, nguyên lai là hạ giới Tam Giới, Đế Huyền chi tử!

Trên Đại La Thiên, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi vừa mới sắp đặt tốt Thái Tử quân, đột nhiên Tiên Giới hàng rào vỡ ra, chỉ thấy trong cái khe Tiên Giới, một thanh âm vang lên quát:

- Hạ giới Đế Huyền, đi ra tiếp chỉ! Tử Tiêu đại lão gia có sắc lệnh cho ngươi!

Giang Nam ngẩng đầu, chỉ thấy một tiên nhân tiễn đưa một đạo tiên văn sắc lệnh, chung quanh tiên quang quấn quanh, bồng bềnh đung đưa rơi xuống.

- Tử Tiêu đại lão gia có lệnh, Đế Huyền chi tử là Đại Ma Đầu hủy diệt thần đạo, lấy Đế Huyền lập trảm ma đầu, khâm thử!

Giang Nam cười lạnh, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên một tiếng ầm vang chuyển động, đem đạo Tử Tiêu Tiên Vương sắc lệnh kia quấy đến nát bấy.

- Thượng tiên nói cho Tiên Vương, nói trẫm đã biết.

Tôn tiên nhân kia vừa sợ vừa giận, đang muốn trở về phục mệnh, đột nhiên Tiên Giới hàng rào lần nữa vỡ ra, một tiên nhân cao cao đứng ở trước khe hở, lạnh lùng nói:

- Hạ giới Đế Huyền tiếp chỉ! Hậu Thổ đại lão gia có lệnh cho ngươi!

Một đạo tiên văn sắc lệnh bay tới nói:

- Ma đầu đến thế gian, là Đế Huyền chi tử, lấy Đế Huyền giảo sát ma đầu, thi thể đưa vào tiên đình...

- Con trai của Trẫm sống chết, liên quan đến các ngươi cái rắm?

Sắc mặt Giang Nam trầm xuống, Thiên Tán Hoa Cái lần nữa chuyển động, đem đạo sắc lệnh kia cắn nát, đột nhiên Tiên Giới hàng rào vỡ ra, xuất hiện từng đạo khe hở, các tiên nhân nhao nhao sừng sững ở trên không Đại La Thiên, cao giọng nói:

- Đế Huyền tiếp chỉ!

- Tam Giới Đế Huyền, Câu Trần đại lão gia có mệnh!

- Huyền Thanh đại lão gia có chỉ!

- Thanh Hoa đại lão gia phân phó!

- Ngọc Hoàng đại lão gia truyền lệnh!

- Trường Sinh đại lão gia...

...

Từng tiếng tiên nhân hét lớn truyền đến, Giang Nam nhíu mày, đột nhiên quát:

- Quan các ngươi đánh rắm?

Rất nhiều tiên nhân truyền chỉ nghe vậy, không khỏi giận dữ:

- Lớn mật!

- Hạ giới dế nhũi đại đế, dám can đảm làm càn!

- Lửa giận của lão gia sẽ huyết tẩy Tam Giới các ngươi!

- Hạ giới khốn nạn, có gan ngươi đi lên!

...

Giang Nam cười lạnh, Thiên Tán Hoa Cái chấn động, đột nhiên đem từng đạo Tiên Giới khe hở che dấu, Thiên Uy ngập trời gia cố hàng rào ở giữa

Tiên Giới cùng Tam Giới, chỉ có thể nghe được trong tiên giới truyền đến từng tiếng gầm lên.

Chương 1908: Đoạn Tiên Vương Đạo Thống. (1)

- Lại để cho trẫm giết con mình, các ngươi ngược lại rất có cách nghĩ!

Giang Nam hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy vô số Thần Ma lơ lửng, chư đế chư hoàng cũng lơ lửng, vẻ mặt kinh ngạc sợ hãi hướng hắn xem ra.

- Không cần kinh hoảng.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Thái Tử của trẫm, Thánh Thiên Tử Quân của các ngươi, tuyệt sẽ không là Đại Ma Đầu gì. Có trẫm ở đây, hạ giới chỉ biết càng thêm hưng thịnh, càng thêm hưng thịnh.

Chư Thần chư đế chư hoàng trầm mặc, Giang Nam ngật đứng ở đó, như là tồn tại vô địch Tam Giới, đè xuống các loại cách nghĩ trong lòng bọn hắn.

- Nguyện cùng bệ hạ đồng sanh cộng tử!

Linh Đạo Thần Đế khom người thi lễ.

Tịch Trọng khom người hạ bái, cất cao giọng nói:

- Thần, nguyện cùng bệ hạ đồng sanh cộng tử!

- Thần, nguyện cùng bệ hạ đồng sanh cộng tử!

Các Thần Đế Ma Đế hạ bái, vô số Thần Ma nhao nhao hạ bái, thanh âm xông thẳng lên trời:

- Thần, nguyện cùng bệ hạ đồng sanh cộng tử!

Tam Giới chư hoàng còn đứng ở nơi đó, còn có Hạo Thiếu Quân, Thiếu

Hư hai vị đại đế, sau một lúc lâu, Hạo Thiếu Quân đột nhiên cười nói:

- Thánh Thiên Tử Quân là ma đầu diệt thần đạo? Lão tử còn vì hắn tự mình chúc phúc gia trì, như thế nào liền không có nhìn ra ma tính của hắn? Niên đại Tiên Giới đại lão, một lời liền có thể định sinh linh hạ giới ta sinh tử, đã một đi không trở lại rồi. Đế Huyền, ta xưa nay không phục ngươi, hôm nay ngược lại muốn cùng Tiên Giới đại lão đấu một trận!

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, Thiếu Hư đại đế đột nhiên nói:

- Bệ hạ, Tiên Giới tất nhiên sẽ phái tiên nhân hạ giới, chém giết Thánh Thiên Tử Quân cùng bệ hạ. Tiên Giới thế đại, nên ngăn cản như thế nào?

Giang Nam không đáp, hỏi ngược lại:

- Nếu Trẫm có thể để cho Tiên Giới đại lão không cách nào hạ giới, Thiếu Hư đạo hữu xử lý như thế nào?

Thiếu Hư thở dài nói:

- Nếu Bệ hạ có thể để cho những Tiên Vương Chân Tiên kia không cách nào hạ giới, thần tự nhiên duy bệ hạ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

- Tốt!

Giang Nam cười ha ha, cao cao sừng sững tại Đại La Thiên, ầm ầm một chưởng đánh ra, vũ trụ màng thai của Tam Giới cùng Yêu giới chấn động, đột nhiên bạo toái, lộ ra một cái lổ hổng vô cùng khổng lồ!

Giang Nam liên tục đánh ra năm chưởng, Đại Tây Thiên Phật giới, Quỷ giới, Hỗn Độn giới, Thiên Giới vũ trụ màng thai nhao nhao bạo toái, Lục Đại vũ trụ lẫn nhau dàn xếp, dung hợp lẫn nhau!

- Chư quân, các ngươi không phải rất sớm liền muốn kiến thành ba mươi ba Chư Thiên sao? Trẫm hôm nay thành toàn các ngươi, chế tạo ba mươi ba Chư Thiên, lại để cho hạ giới tất cả vũ trụ nhất thống!

- Đại thủ bút, đại thủ bút...

Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân bao gồm chư hoàng chư đế Chư Thần trong lòng rung động, ngơ ngác nhìn xem vũ trụ màng thai còn đang không ngừng sụp đổ tan rã, những vũ trụ màng thai này nghiền nát, làm cho Tam Giới, Yêu giới, Thiên Giới, Hỗn Độn giới, Phật giới cùng Quỷ giới bắt đầu tương dung!

Trừ khi có người chữa trị vũ trụ màng thai, nếu không cái tương dung này, liền tất sẽ như Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới lúc trước, hình thành xu thế Lục Đại vũ trụ Thiên Đạo tương dung!

Mà vào lúc này, chí cường giả vũ trụ khác cũng là trong lòng giật mình, ngơ ngác nhìn xem một màn này, có chút chân tay luống cuống.

Trong bọn họ, có ít người khiếp sợ Tiên Giới Cự Đầu truyền xuống tin tức, khiếp sợ Tam Giới Thánh Thiên Tử Quân là Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp.

Có người vẫn còn nhìn có chút hả hê, cho rằng Đế Huyền tất sẽ sứt đầu mẻ trán, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, hoặc là thậm chí sẽ chết ở trong lửa giận của Tiên Giới.

Nhưng mà hiện tại, bọn hắn rốt cục kiến thức đến thủ đoạn cường hoành của Đế Huyền, như sét đánh lôi đình, căn bản không để cho bọn hắn cơ hội kịp phản ứng, trực tiếp oanh mở vũ trụ màng thai của năm đại vũ trụ, cưỡng ép để cho sáu tòa vũ trụ dung làm một thể!

Phật giới Tu Di sơn, Bảo Nhật Vương Phật Tổ rống to:

- Đế Huyền, ngươi đi ngược lại...

Sắc mặt Nhậm Tiên Thiên ngưng trọng, lúc này triệu tập Yêu giới cường giả, tại Thanh Liên Tiên cung tập hợp nói:

- Đế Huyền người này, tâm tư đen tối, động như lôi đình, nếu là ra tay, tất

nhiên là xu thế dễ như trở bàn tay, chư quân chuẩn bị đại chiến!

- Đế Huyền, chúng ta không thể không là địch sao?

Quỷ giới Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền thở dài, nhìn xem vũ trụ màng thai Quỷ giới nghiền nát, lẩm bẩm nói:

- Ngươi là đối thủ ta không muốn gặp được nhất...

Thiên Giới Ngọc Hoàng cũng thấy một màn như vậy, thân hình đại chấn, chán nản ngồi ở trên bảo tọa, đã qua thật lâu, đột nhiên cao giọng nói:

- Triệu Tịch Thiên Vương cùng Thái Tử vào cung yết kiến!

Bất quá bao lâu, Tịch Ứng Tình cùng Thiên Cơ tú sĩ vào cung bái kiến Ngọc Hoàng, Ngọc Hoàng phân phát văn võ bá quan, cùng Tịch Thiên Vương thương nghị một lát, truyền triệu thiên hạ, Ngọc Hoàng thối vị, Tịch Ứng Tình kế nhiệm Ngọc Hoàng vị.

Thiên Giới từng tòa thế giới vô số Thần Ma nghe ý chỉ như vậy, nguyên một đám nghẹn họng nhìn trân trối, nói không ra lời.

Ngọc Hoàng từ trên bảo vị đứng dậy, khoác ở trong tay Tịch Ứng Tình, thở dài nói:

- Hôm nay hạ giới, đã biến thành trung tâm thị phi hỗn loạn, Tiên Giới đại lão tất nhiên sẽ truyền lệnh hạ giới, thậm chí tự mình hạ giới. Thiên Vương, trẫm đem Thiên Giới bảo vị truyền cho ngươi, kỳ thật cũng có tư tâm, trẫm không muốn làm cho Thiên Giới hủy ở trong tay trẫm, Thiên Giới tồn vong, giao cho ngươi rồi. Ngươi cùng Đế Huyền dã tâm bừng bừng, to gan lớn mật kia là anh em kết nghĩa, Thái Tử của trẫm cũng là huynh đệ của ngươi, nói không chừng ngươi có thể mọi việc đều thuận lợi, tranh thủ cho Thiên Giới ta một đường sinh cơ.

Bên này Ngọc Hoàng truyền ngôi Tịch Ứng Tình, Hỗn Độn giới Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp đã khẩn cấp triệu kiến Hỗn Độn giới vô số Cự Đầu,

Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma vô sinh vô tử, tuổi thọ rất lâu, không có thọ nguyên hạn chế, bởi vậy cường giả xuất hiện lớp lớp.

Giờ phút này tất cả cường giả tụ tập dưới một mái nhà, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp trầm mặc một lát, mở miệng nói:

- Đế Huyền có dã tâm lớn, đã lộ ra ý chí chiếm đoạt hoàn vũ Càn Khôn. Chư quân nghĩ ngăn cản như thế nào?

- Hỗn Độn giới ta xưa nay không tranh quyền thế, nhưng thực lực Hỗn Độn giới ta lại không yếu hơn Tam Giới, Đế Huyền khinh thường chúng ta rồi!

Một Tiên Thiên thần ma cổ xưa nói:

- Tiên Thiên Đại Đế không cần lo lắng, Đế Huyền muốn chiếm đoạt Hỗn Độn giới ta, Tam Giới hắn cũng sẽ bị đánh tàn, đánh cho nhão nhoẹt!

- Mấu chốt là, đối thủ là Đế Huyền ah!

Tiên Thiên Đại Đế chát thanh nói:

- Nếu không có Đế Huyền, chiến lực của Hỗn Độn giới ta chỉ sợ vẫn còn phía trên Tam Giới, nhưng mà chư quân, ai có thể đở nổi Đế Huyền?

Ở bên trong Cự Đầu Hỗn Độn giới, không thiếu có tồn tại đã sống vài tỷ năm, cơ hồ cùng vũ trụ đồng dạng cổ xưa, nghe vậy nguyên một đám cau mày, hai mặt nhìn nhau, nhao nhao lắc đầu nói:

- Đế Huyền, không ai có thể địch

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1909: Đoạn Tiên Vương Đạo Thống. (2)

Tiên Thiên Đại Đế thở dài nói:

- Đế Huyền, vũ trụ mở đến nay, tám trăm triệu năm chưa từng có kiêu hùng, thực lực người này đã đạt tới cấp độ có thể trảm tiên, tăng thêm Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo này, ai có thể cùng hắn tranh phong?

- Dùng cách nhìn của ta, Tiên Giới Trường Sinh Đại Đế tất nhiên sẽ can thiệp hạ giới, phái tới Hỗn Độn tiên nhân, trước mắt không nên cùng Đế Huyền xung đột, hết thảy lặng chờ ý chỉ của Tiên Giới.

- Chỉ có thể như thế. Chúng ta lập tức câu thông Tiên Giới, bẩm báo việc này!

Giang Nam triệu tập hai mươi tám Chư Thiên đại đế cùng tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, tính cả hai mươi tám Chư Thiên Thần Tôn, Thần Quân, tổng cộng bốn mươi vạn tồn tại cường đại, tụ tập dưới một mái nhà.

- Chư quân vẫn muốn kiến công lập nghiệp, khai sáng cơ nghiệp bất thế, lập nhiều bất thế chi công. Hôm nay trẫm thỏa mãn chư quân!

Giang Nam tâm niệm vừa động, từng mặt đại kỳ đột nhiên rầm rầm từ trong Thiên Di Điện bay ra, rơi vào trước mặt tất cả tồn tại ở đây, từng mặt đại kỳ phát ra Hoàng Đạo cực uy vô cùng nồng đậm.

Hoàng Đạo cấp bậc đại kỳ, Hoàng Đạo cấp bậc Luyện Thiên đại trận!

Phải biết rằng, năm đó Đô Thiên Thần Đế luyện ra Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới Thiên Đạo Luyện Thiên đại trận, cũng không quá đáng là Đế cấp Luyện Thiên đại trận, mà Giang Nam rõ ràng xuất ra một bộ Hoàng Đạo cấp bậc Luyện Thiên đại trận, hung uy cái tòa đại trận này, so với Đô Thiên Thần Đế năm đó còn muốn kinh người!

- Bệ hạ đây là...

Trong lòng quần thần rung động, thất thanh nói.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Tinh luyện ra vũ trụ Thiên Đạo, dung nhập Thiên Tán Hoa Cái, chế tạo một kiện thiên đạo chí bảo chất chứa 350 Thiên Đạo, để cho tồn tại Tiên Giới không cách nào hạ giới!

- Cường giả vũ trụ khác, nếu ra tay mà nói...

Ly Sửu Ma Hoàng chần chờ nói.

- Bọn hắn không kịp ra tay!

Giang Nam ầm ầm đứng dậy, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên thu nạp, hóa thành một cái đại dù, rơi vào trong tay của hắn, Giang Nam cầm cái dù, hơn bốn mươi vạn tồn tại cường đại khống chế từng mặt đại kỳ cấp bậc Hoàng Đạo, phần phật bay lên, như thiểm điện cắt nhập Đại Tây Thiên Phật giới.

Ầm ầm...

Cái dù trong tay Giang Nam đột nhiên mở ra, thiên tán như màn, che khuất bầu trời Đại Tây Thiên Phật giới, Thiên Đạo Đại Tây Thiên Phật giới lập tức phù hiện, Thiên Lôi cuồn cuộn, đại đạo nổ vang, phún dũng mà lên, hướng Thiên Tán Hoa Cái oanh khứ!

Cùng lúc đó, hơn bốn mươi vạn tồn tại cường hoành của Tam Giới bốn phương tám hướng bay đi, có độc chưởng đại kỳ, 3~5 Thần Tôn cùng một chỗ, hợp lực tế lên một mặt đại kỳ, tồn tại cường hoành như chư hoàng chư đế, thì khống chế Thần Vương kỳ cùng chủ kỳ, cùng một chỗ thúc dục!

Luyện Thiên đại trận bao phủ cả tòa Đại Tây Thiên Phật giới, đem Thiên Đạo của Đại Tây Thiên Phật giới sinh sinh đề luyện ra, chỉ thấy Phật giới năm mươi Thiên Đạo hội tụ, hóa thành một tòa Tu Di sơn, đối kháng Thiên

Tán Hoa Cái.

Hai đại thiên đạo chí bảo chống lại, Giang Nam tự mình khống chế Thiên Tán Hoa Cái, một lần hành động đem Thiên Đạo biến thành Tu Di sơn áp chế, thu nhập bên trong thiên tán.

- Đi!

Giang Nam thu Thiên Tán Hoa Cái, quay người rời đi, thẳng đến Thiên Giới, mà vào lúc này, Phật giới rất nhiều Phật hoàng lúc này mới tỉnh ngộ lại, nhưng Thiên Đạo đã bị bọn người Giang Nam luyện ra, cưỡng ép bắt đi, để cho chư Phật nguyên một đám mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, không biết làm sao.

- Thượng bẩm Tiên Giới, thượng bẩm Thanh Hoa Tiên Vương!

Chư Phật bối rối, vội vàng thúc dục Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Tam Đức Phật Tổ chính là đương kim Phật giới Phật đế, thấy tình thế không ổn, vội vàng áo cà sa một cuốn, ly khai Tu Di sơn, truy tìm Giang Nam mà đi, thầm nghĩ:

- Giáo chủ cái khốn nạn này, luyện hóa Phật giới Thiên Đạo cũng không lên tiếng kêu gọi, nếu Tiên Giới đại lão hàng nộ, khẳng định cái thứ nhất sẽ đem Phật gia ta làm thịt...

Tam Đức Phật Tổ đuổi theo Giang Nam cùng Tam Giới Chư Thần chư đế chư hoàng, chỉ thấy đám người Giang Nam đã đi tới bên ngoài Thiên Giới Nam Thiên môn, Thiên Giới đương đại Ngọc Hoàng Tịch Ứng Tình vừa mới đăng cơ, suất lĩnh Thiên Giới Chư Thần chư đế chạy đến, Phong Thần bảng bồng bềnh đung đưa.

- Tử Xuyên, nhất định phải như thế sao?

Tịch Ứng Tình mở miệng hỏi.

- Đại ca.

Giang Nam khởi động Thiên Tán Hoa Cái, Thiên Tán Hoa Cái lơ lửng, che khuất Thiên Giới, khom người nói:

- Năm đó ngươi vì bảo hộ Thánh tông ta, vì bảo hộ Tịch Trọng, xả thân quên chết đánh với Thái Hoàng một trận, cùng ta hôm nay tâm tình giống nhau.

Tịch Ứng Tình hồi tưởng lúc trước, thở dài nói:

- Tiên Giới chi nộ, không phải chuyện đùa, chỉ mong ngươi có phần thắng.

Giang Nam duỗi tay vung lên, hơn bốn mươi vạn Chư Thần chư đế chư hoàng tản ra, Luyện Thiên đại trận khởi động, đem Thiên Giới Thiên Đạo đề luyện ra, hóa thành một mặt bảo ấn, đánh vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái!

Tịch Ứng Tình suất lĩnh Thiên Giới Chư Thần lui về Thiên đình, lặng yên ngồi không nói, đã qua thật lâu, mở miệng nói:

- Thượng bẩm Ngọc Hoàng Tiên Vương, cáo tri việc này, thỉnh Tiên Giới định đoạt.

Ngày nay Thiên Tán Hoa Cái đang không ngừng thôn phệ luyện hóa Phật giới cùng Thiên Giới hai đại vũ trụ Thiên Đạo, uy năng càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khủng bố.

Tuy không thể hoàn toàn luyện hóa hai đại vũ trụ thiên đạo chí bảo, nhưng đây chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Đợi cho Giang Nam đem người giết đến Yêu giới, Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên đã đem người tế lên Thanh Liên Tiên cung, nhìn thấy uy năng của Thiên Tán Hoa Cái kia, sắc mặt Nhậm Tiên Thiên kịch biến, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, vội vàng ngăn lại Yêu giới chư cường giả thúc dục Thanh Liên Tiên cung.

- Thiên Tán Hoa Cái chiếm đoạt Thiên Giới Phật giới Thiên Đạo, đã cường đại đến trình độ Thanh Liên Tiên cung cũng không thể địch nổi, cưỡng ép ngăn cản Đế Huyền, chúng ta đều phải chết ở chỗ này!

Sắc mặt Nhậm Tiên Thiên tái nhợt, lạnh lùng nói:

- Đế Huyền, ngươi cưỡng ép dung hợp Yêu giới Thiên Đạo ta, là tuyệt tiên lộ Yêu giới ta, không người có thể phi tiên! Xem như ngươi lợi hại! Bất quá ta tất nhiên thượng bẩm Câu Trần Tiên Vương, cáo tri việc này!

Giang Nam tế lên Thiên Tán Hoa Cái, áp chế Yêu giới Thiên Đạo, chắp tay nói:

- Tiên Thiên Yêu Đế yên tâm, tất cả Nhân Quả, đều nhập thân thể của ta.

Nhậm Tiên Thiên hừ lạnh một tiếng quát:

- Không được ngăn trở, để cho hắn đi!

Yêu giới Thiên Đạo bị đề luyện ra, hóa thành thiên đạo chí bảo, là một cây Thanh Liên, cũng bị luyện nhập Thiên Tán Hoa Cái.

Giang Nam đem người giết đến Hỗn Độn giới, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp đang cùng rất nhiều Hỗn Độn giới cường giả tế lên tế đàn, cùng Tiên Giới câu thông.

- Đế Huyền bệ hạ, trẫm đã thượng bẩm Trường Sinh Tiên Vương, ngươi hôm nay sở tác sở vi, chỉ sợ sẽ khiến cho Tiên Giới lửa giận.

Thất Diệp không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Giang Nam lại để cho hơn bốn mươi vạn Chư Thần chư đế chư hoàng bay ra, tế lên Luyện Thiên đại trận tinh luyện Hỗn Độn giới Thiên Đạo, lạnh nhạt nói:

Chương 1910: Chư Tiên Hạ Giới. (1)

- Thất Diệp đạo huynh, ta cũng không muốn cùng rất nhiều Tiên Vương là địch, bất quá ta cũng sẽ không ngồi chờ chết. Rất nhiều Tiên Vương đã muốn đối phó ta, như vậy ta liền đoạn đạo thống của bọn hắn! Đạo huynh yên tâm, ta luyện hóa Thiên Đạo tất cả đại vũ trụ, chỉ vì đối phó Tiên Giới muốn thao túng hạ giới, cũng không phải là muốn đối phó chúng sinh tất cả đại vũ trụ.

Tiên Thiên Đại Đế thở dài.

Quỷ giới, Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền đứng ở trong thiên đình Quỷ giới, cùng Giang Nam trực diện tương đối, nhìn xem hơn bốn mươi vạn Chư Thần chư đế chư hoàng đem Quỷ giới Thiên Đạo đề luyện ra.

- Đế Huyền bệ hạ, tin tức này truyền đến Tiên Giới, chỉ sợ ta và ngươi sau này tương kiến, liền là địch nhân rồi.

Bắc Đô Tuyền sắc mặt phức tạp nói.

Giang Nam thở dài nói:

- Bắc Đô bệ hạ, nếu ngươi sớm phi thăng mà đi, chúng ta làm sao sẽ là địch?

Luyện Thiên đại trận tinh luyện ra Quỷ giới Thiên Đạo, hóa thành một tòa hương đài, được thu vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái.

Ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, từng kiện từng kiện thiên đạo chí bảo không ngừng tan rã, dung nhập đến trong thiên tán, từng đạo tán cốt hiển hiện.

Giang Nam đem người phản hồi Đại La Thiên, tâm niệm vừa động, Thiên

Tán Hoa Cái lơ lửng, từ từ mở ra, cái dù này dần dần đem Tam Giới bao phủ, bao phủ bầu trời Phật giới, Thiên Giới, Yêu giới, Quỷ giới, Hỗn Độn giới, tất cả đều hiện ra dù ảnh của Thiên Tán Hoa Cái, để cho hư không càng ngày càng ngưng trọng, đem Tiên Giới cùng hạ giới hàng rào càng ngày càng dầy thực!

- Bảy đại vũ trụ nhất thể, đạo thống của bát đại Tiên Vương tại hạ giới, đã đoạn!

Tiên Giới Đại Thiên thời không, vô số tiên nhân lao lao lực lực, đem các tiên thể ứng kiếp mà sinh thu làm đệ tử, đại thêm tài bồi. Mà vào lúc này, Tiên Giới tám Tiên Vương tụ hội, xuất thân từ Yêu giới Câu Trần, Phật giới Thanh Hoa, Chư Thiên vạn giới Tử Tiêu, Thiên Giới Ngọc Hoàng, Địa Ngục Hậu Thổ, Hỗn Độn giới Trường Sinh, Quỷ giới Huyền Thanh, Linh giới Tử Vi, tám Tiên Vương đều là tồn tại gần với Tiên Quân, tám người tề tụ, có thể thấy chuyện tình nghiêm trọng!

Tám tồn tại này, mở con đường thành thần, tám tòa Thiên Cung là được bọn hắn mở ra, do đó xác định thần hệ thống, thần của bát đại vũ trụ, đều là đạt được đạo thống của bọn hắn, lúc này mới có thể thành thần, thành tiên!

Tám Tiên Vương bọn hắn, đại biểu chính là đệ nhất tôn Nhân Tiên, Thần Tiên, Quỷ Tiên, Hỗn Độn Tiên, Phật Tiên, Linh Tiên, Ma Tiên sau khai thiên tích địa, ý nghĩa phi phàm, hậu đại phi thăng tất cả tiên nhân, chỉ cần là người ở trong tám vũ trụ, liền là môn nhân của bọn hắn!

Huống chi, bọn họ là người sáng lập hệ thống tu luyện?

Tử Vi Tiên Vương xuất thân Linh giới, ở bên trong cuộc chiến hủy diệt thần tiên kia, đạo thống bị diệt, hôm nay Linh giới cũng biến thành thiên đường của Hỗn Độn Cổ Thần, Hỗn Độn Thiên quốc.

Bởi vậy, thế lực của Tử Vi Tiên Vương đơn bạc nhất, ở trong bát tiên Vương yếu nhất.

Dù vậy, Tử Vi Tiên Vương đã ở Tiên Giới mở nguyên một đám thời không, trong đó thai nghén sinh linh, bồi dưỡng tiên nhân, lớn mạnh thực lực của mình.

- Mấy vị đạo hữu, Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp đã xuất thế, ba nghìn tiên thể cũng đã xuất thế.

Thanh Hoa Tiên Vương quanh thân tiên quang sáng chói, chiếu rọi vô tận đất Phật, mở miệng nói:

- Ma đầu kia là Đế Huyền chi tử, mấy vị đạo hữu thậm chí nghĩ chiêu an Đế Huyền, diệt trừ ma đầu, chỉ tiếc Đế Huyền không chịu nổi độ hóa, cự tuyệt diệt trừ ma đầu. Hôm nay, nên xử trí như thế nào?

- Đế Huyền không nhìn được số trời, cả gan làm loạn, cho rằng có thể bằng vào sức một mình mà chống lại Tiên Giới, chống lại đại thế, cuối cùng là lấy trứng chọi đá, đem mình bị đâm cho phấn thân toái cốt.

Hậu Thổ Tiên Vương cười nói:

- Hắn ngỗ nghịch làm loạn, muốn diệt sạch thần đạo, diệt sạch đạo thống của chúng ta, tự nhiên không thể dung hắn.

Tử Tiêu Tiên Vương gật đầu nói:

- Không thể để cho hắn gây sóng gió, nếu không người khác còn tưởng rằng Tiên Giới ta không người.

Mấy vị Tiên Vương khác cũng không khẩn trương chút nào, mỉm cười không nói, đều là nhìn có chút hả hê chi ý.

Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương hai người mưu đồ quá nhiều, bọn hắn đều thấy rõ.

Năm đó cuộc chiến Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới dung hợp, hai Tiên Vương này liền muốn nuốt một mình Tam Giới, đem Tam

Giới biến thành đạo thống của bọn hắn, lớn mạnh thế lực.

Chỉ là vượt quá hai Tiên Vương này đoán trước, trong này liên lụy đến Tiên Đế Cung Huyền Đô Tiên Quân, Tiên Tôn Cung Càn Nguyên Tiên Quân cùng Hỗn Độn Cổ Thần La Ma đại thần ở giữa tranh đấu, để cho hai Tiên Vương này không dám nhúng tay quá sâu, thế cho nên về sau Tam Giới thành hình, đạo thống của hai Tiên Vương đều bị Giang Nam nhổ đi, để cho Tam Giới biến thành đạo thống của Giang Nam.

Ở tiên nhân tầng thấp của Tiên Giới xem ra, Giang Nam thống nhất Tam Giới, chỉ là một hạ giới dế nhũi đại đế tranh đoạt Thiên Địa chính thống đơn giản như vậy, nhưng trên thực tế lại là đạo thống chi tranh!

Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương đạo thống, bị Giang Nam nhổ tận gốc, không còn sót lại chút gì!

Hai Tiên Vương này, vốn là sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng mà vì chư thần hoàng hôn kiếp xuất hiện, chuyển di lực chú ý của hai Tiên Vương này, để cho bọn hắn cảm thấy, nhân cơ hội này khống chế Giang Nam, chẳng những khống chế Giang Nam, thậm chí còn có thể đem Tam Giới thu làm môn hạ, một lần nữa đem Tam Giới biến thành đạo thống của mình!

Bất quá hai Tiên Vương nghĩ mặc dù tốt, nhưng nghìn tính vạn tính, không có tính toán đến Đại Ma Đầu nhấc lên chư thần hoàng hôn kiếp lại có thể là Giang Nam chi tử!

Lúc Tử Tiêu cùng Hậu Thổ tính ra Đại Ma Đầu là Giang Nam chi tử, liền lập tức truyền triệu Giang Nam, ý đồ khống chế đại cục, Giang Nam cự không nhận lệnh, lại để cho hai Tiên Vương này trong nội tâm đều có chút căm tức.

Loại đạo thống chi tranh này, tiên nhân tầng thấp căn bản nhìn không ra, chỉ có cường giả cấp độ Tiên Vương, mới biết được đầu đầu đạo đạo trong lúc này.

Tử Tiêu cùng Hậu Thổ hai Tiên Vương kinh ngạc, mấy Tiên Vương khác cũng là rất thích ý nhìn thấy một màn này, đều là nhìn có chút hả hê chi ý.

Bọn hắn không vội chút nào, dù sao Giang Nam cũng là hạ giới đại đế, mặc dù ở hạ giới có lực lượng vô địch, nhưng ở trong tiên giới, Giang Nam quả thực không coi là cái gì.

Nếu bọn hắn muốn diệt trừ Giang Nam, thậm chí không cần ra tay, chỉ cần phái ra tiên nhân dưới trướng bản thân xuất mã là được.

- Hai vị đạo hữu, không cần bực bội, Đế Huyền dù sao cũng là tồn tại nho nhỏ ở hạ giới, gây sóng gió cũng là tiến hành nhất thời.

Tử Vi Tiên Vương việc không liên quan đến mình cao cao treo lên, nhất phái nhẹ nhõm, cười nói:

- Không bằng trước phái sứ giả chiêu an hắn, nếu hắn chịu hàng thì cũng thôi đi, nếu không hàng, lại trị tội của hắn. Kể từ đó, cũng không để cho Tiên Giới tiên nhân khác, nói bát Tiên Vương chúng ta keo kiệt.

- Đúng là đạo lý này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1911: Chư Tiên Hạ Giới. (2)

Câu Trần Tiên Vương cười tủm tỉm nói:

- Đế Huyền cũng là nhân tài, hạ giới cằn cỗi chi địa bực này, còn có thể có thành tựu như thế, thật là kinh người. Hơn nữa hắn mở thiên cung thứ chín, theo lý mà nói, là Tiên Vương thứ chín, chỉ là hắn mê hoặc ở lợi ích trước mắt, lúc này mới không muốn cùng chúng ta liên thủ. Nếu hắn chịu giết con hắn, đem lợi ích chư thần hoàng hôn kiếp chia đều, chúng ta lại để cho hắn làm đệ cửu Tiên Vương lại có cái gì?

- Lời ấy rất hay.

Tiên Vương khác nhao nhao ha ha cười nói.

Lại vào lúc này, đột nhiên sắc mặt Câu Trần Tiên Vương biến hóa, là Yêu giới Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên cùng Yêu giới hoàng tổ tế thiên, đem sự tình Giang Nam đánh xuyên qua vũ trụ màng thai, chiếm đoạt Thiên Đạo vũ trụ khác, thông qua tế đàn cáo tri cho hắn!

- Thật can đảm!

Câu Trần Tiên Vương biến sắc.

Cùng lúc đó, Thanh Hoa Tiên Vương, Huyền Thanh Tiên Vương, Ngọc Hoàng Tiên Vương, Trường Sinh Tiên Vương cũng là từng người đạt được tin tức hạ giới, nguyên một đám biến sắc.

- Cả gan làm loạn, cả gan làm loạn!

Da mặt kim chói của Thanh Hoa Tiên Vương phát ra màu tím, run rẩy nói.

Ngọc Hoàng Tiên Vương khí cực mà cười nói:

- Đế Huyền lớn mật, lại dám diệt đạo thống của ta!

Huyền Thanh Tiên Vương thở dài nói:

- Diệt đạo thống của ta, là đối địch với ta, trận Nhân Quả này cuối cùng khó thiện rồi, thủy chung phải làm qua một hồi!

- Phải làm qua một hồi.

Trường Sinh Tiên Vương gật đầu nói:

- Bát tiên Vương ta đạo thống bị diệt, nếu không có động tác, sẽ bị tiên nhân khác chế nhạo.

Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương ở hạ giới đã không có đạo thống, không người truyền lại tin tức, bất quá hai Tiên Vương từng người phất tay, trước mặt từng người xuất hiện một mặt tiên kính, đem tình hình hạ giới chiếu rọi ở trong tiên kính, từng người nhìn thoáng qua, trong nội tâm chấn động:

- Đế Huyền cái thằng này, thủ bút thật lớn!

Chỉ thấy trong tiên kính, hạ giới Tam Giới, Phật giới, Thiên Giới, Yêu giới, Quỷ giới cùng Hỗn Độn giới đã dung làm một thể, biến thành một vũ trụ vô cùng khổng lồ!

Không chỉ có như thế, bầu trời cái vũ trụ khổng lồ này, hiện ra thiên đạo chí bảo như cái dù, đem bầu trời cùng Tiên Giới hàng rào bao phủ!

Cái thiên đạo chí bảo này uy năng càng ngày càng mạnh, hiển nhiên dung hợp Thiên Đạo vũ trụ khác, chỉnh hợp quy nhất, để cho hàng rào Tiên Giới không ngừng gia cố, tuyệt thông đạo Tiên Giới cùng hạ giới!

Muốn đả thông Tiên Giới cùng hạ giới, càng ngày càng khó!

- Đại thủ bút, đại thủ bút ah, cái Đế Huyền này, đích thật là một kiêu hùng, từ xưa đến nay, hạ giới xuất hiện vô số kiêu hùng, ở trước mặt hắn đã

thành tiểu hài tử vừa mới học đi đường!

Tử Vi Tiên Vương cũng hướng phía dưới nhìn lại, sắc mặt ngưng trọng, nhịn không được tán thán nói:

- Đế Huyền này, không hổ là nhân vật có thể mở thiên cung thứ chín, loạn thế kiêu hùng. Mấy Tiên Vương khác sắc mặt vô cùng ngưng trọng, Trường Sinh Tiên Vương trầm giọng nói:

- Thiên Đạo bảy đại vũ trụ dung hợp, hóa thành một kiện thiên đạo chí bảo, ngăn cách con đường Tiên Giới cùng hạ giới. Cái thiên đạo chí bảo này chất chứa 350 Thiên Đạo, chỉ sợ hạ giới sẽ không còn người có thể phi tiên! Đế Huyền, đoạn đạo thống của chúng ta!

- Hạ giới Thiên Đạo vẫn còn dung hợp, việc này không nên chậm trễ, tiễn đưa tiên nhân hạ giới, tru Đế Huyền, trừ ma đầu, trọng chỉnh Thiên Địa cương thống!

Hậu Thổ Tiên Vương đứng lên nói:

- Nếu muộn, Tiên Giới cùng hạ giới liền không còn có khả năng liên hệ!

Tiên Vương khác nhao nhao đứng dậy nói:

- Hoàn toàn chính xác không thể trì hoãn nữa rồi, Đế Huyền dã tâm bừng bừng, hôm nay hạ giới không người có thể chế, nhất định phải tiễn đưa tiên nhân hạ giới tru sát hỗn đãn này!

- Nếu tự mình hạ giới, mới có thể trảm thảo trừ căn!

Tử Tiêu Tiên Vương nói:

- Chỉ tiếc Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung có lệnh, để cho chúng ta không cách nào hạ giới, mặc dù là phái tiên nhân hạ giới, cũng cần lén lút, nếu không bị hai cung phát hiện, trên mặt mũi liền khó coi.

- Hoàn toàn chính xác phải cho hai cung một cái mặt mũi.

Chư vị Tiên Vương gật đầu, tất cả tự rời đi.

Tử Tiêu Tiên Vương triệu tập môn hạ tiên nhân, Đạo Vương, Giang Tuyết các tân tấn tiên nhân đều bị hắn triệu tập, Tử Tiêu Tiên Vương nhìn bọn người Đạo Vương, liền đem những tiên nhân này bài trừ, lệnh bọn người Đạo Vương đi ra ngoài, phân phó tiên nhân khác nói:

- Nguyên Tôn Chân Tiên, Thác Dư Chân Tiên, các ngươi từng người dẫn mười tiên nhân hạ giới, còn có, đem chút ít tiên thể ứng kiếp mà sinh của Tiên Giới Đại Thiên thời không ta cũng mang theo, diệt trừ Đế Huyền, tru sát Đại Ma Đầu hủy diệt thần đạo. Ta với bọn họ mở ra Tiên Giới hàng rào cho các ngươi!

Nguyên Tôn Chân Tiên, Thác Dư Chân Tiên lĩnh mệnh, từng người chọn lựa mười tiên nhân, lại đem những tiên thể bám vào Tử Tiêu Tiên cung Đại Thiên thời không sinh ra đời kia tụ cùng một chỗ.

Tử Tiêu Tiên Vương thò tay vẽ một cái, Tiên Giới hàng rào chấn động, chậm rãi vỡ ra, Tử Tiêu Tiên Vương thầm giật mình:

- Thật trầm trọng! Xem ra, nếu tất cả Thiên Đạo dung làm một thể, ngay cả ta muốn hạ giới, cũng có chút cố hết sức!

Tiên Giới hàng rào vỡ ra, lộ ra một con đường đi thông hạ giới.

- Các ngươi hạ giới đi.

Thanh âm Tử Tiêu Tiên Vương chấn động nói.

Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Thác Dư Chân Tiên từng người khom người, thân hình nhoáng một cái, từng đạo tiên quang vạch phá bầu trời, nhao nhao hướng hạ giới rơi đi.

Hậu Thổ Tiên cung, Hậu Thổ Tiên Vương cũng đưa tới hai Chân Tiên, dưới trướng có tất cả mười tiên nhân, mang theo rất nhiều tiên thể.

- Những tiên thể này ứng kiếp mà sinh, vì đối phó Đại Ma Đầu mà đến, đến hạ giới, tất nhiên cũng tìm được Thiên Đạo chiếu cố, sẽ có đại thành tựu! Các ngươi đi thôi!

Tiên cung Thái Tử khom người nói:

- Vương nương, Đế Huyền cùng hài nhi có cừu oán, kính xin Vương nương đưa hài nhi hạ giới.

Hậu Thổ Tiên Vương trầm ngâm một lát, gật đầu đáp ứng nói:

- Ngươi không thể mang theo tất cả Chân Tiên đạo quả, phải lưu lại ba khỏa, để tránh bất trắc.

Hạ giới, vô số sinh linh ngửa đầu nhìn về phía chân trời, chỉ thấy bầu trời hư hư mênh mông, tám vết rách cự đại xuất hiện, tiên đạo lôi đình dày đặc hiện lên, tiên đạo lôi đình bị một cổ Tiên Vương chi lực khủng bố quấn quanh, không cách nào phát tiết uy năng, mà vào lúc này, từng đạo tiên quang phát ra ánh sáng chói lọi, vạch phá phía chân trời, hướng hạ giới rơi đi.

Một ngày này, mười sáu Chân Tiên, tám mươi tiên nhân, ba nghìn tiên thể hạ giới!

Rất nhiều tồn tại cường đại thấy một màn như vậy, không khỏi vui mừng ủng hộ, có người cười to nói:

- Đế Huyền cùng thần triều của hắn tận thế đã đến!

Mà vào lúc này, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên kịch liệt chấn động, 350 đạo Thiên Đạo ngang trời, hào quang sáng chói đến cực điểm, như là Long mãng cực lớn, nhao nhao hướng những tiên quang rơi xuống kia xoắn đi!

Bành...

Một đạo tiên quang đột nhiên nổ tung, tiên huyết phủ kín Thương Khung,

huyết vũ như thác nước, chảy ngược mà hạ!

Có tiên nhân chết rồi, chết ở phía dưới Thiên Uy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1912: Trảm Tiên! (1)

- Không tốt! Hạ giới đã tự thành thế giới, cùng Tiên Giới ta đối ứng, hạ giới thần tiến vào Tiên Giới ta cần phải đi qua Tiên Giới kiếp, chúng ta hạ giới, cũng phải đi qua Thiên Khiển!

Nguyên Tôn, Thác Dư mười tôn Chân Tiên trong lòng nghiêm nghị, trong Thiên Tán Hoa Cái 350 đạo Thiên Đạo ngang trời, rộng rãi bao la hùng vĩ, nhẹ nhàng một quấy, liền đem tiên nhân quấy đến nát bấy, mặc dù là Chân Tiên bọn hắn, cũng cảm thấy khó có thể ngăn cản!

- Hạ giới tiên lộ đã đứt, mạnh mẽ xông tới tiên lộ, sẽ lọt vào Thiên Khiển, chư vị mau mau tế lên tiên khí, liên thủ kháng địch!

Ông ông ông, từng kiện từng kiện tiên khí bay lên trời, đối kháng hạ giới Thiên Đạo, bọn hắn vẫn còn ở Tam Giới cùng Tiên Giới hàng rào tầm đó, cố gắng hướng hạ giới xuyên đi.

Tiên ấn, tiên sơn, tiên đỉnh, tiên khuyết, Tiên cung, tiên vực, tiên Cầm, tiên kỳ, vân...vân tiên khí đại phóng dị sắc, cùng Thiên Đạo kịch liệt đối kháng, nhưng mà chỗ bầu trời, rất nhanh liền có tiên khí bạo toái, rất nhiều tiên nhân chết thảm, bị Thiên Đạo giảo sát!

Uy năng Địa Ngục thiên đạo chí bảo Minh Hải Vạn Ngục Ấn, có thể trấn giết tiên nhân, mà Minh Hải Vạn Ngục Ấn chỉ chất chứa 50 đạo Thiên đạo, mà hôm nay hạ giới thiên đạo chí bảo Thiên Tán Hoa Cái, lại trọn vẹn chất chứa 365 đạo Thiên Đạo, uy lực to đến đáng sợ, thậm chí ngay cả Nguyên Tôn Thác Dư là Chân Tiên, cũng nguyên một đám lần lượt lọt vào trọng thương!

Thiên đạo chi uy này, chỉ đối phó bọn họ những tiên nhân này, mà những tiên thể còn trong tã lót kia, lại không có nửa phần tổn thương.

- Chúng ta cưỡng ép hạ giới, vì chém giết Đế Huyền cùng Đại Ma Đầu mà đến, bất quá đồng thời cũng là phụng mệnh cản trở Thiên Đạo dung hợp, chia lìa bảy đại vũ trụ mà đến, xúc phạm luật trời hạ giới, hôm nay thiên khiển so với tầm thường càng thêm hung mãnh!

Nguyên Tôn cao giọng nói:

- Thực lực càng cường, Thiên Khiển càng nặng, chư vị cẩn thận!

Bọn hắn lần này dâng tặng tám Tiên Vương chi mệnh mà đến, không chỉ là vì chém giết Đế Huyền cùng Thánh Thiên Tử Quân, đồng dạng cũng là ý định đem Thiên Đạo chia lìa, phân cách Tam Giới, đem Tam Giới cắt thành tám phần, phân cách thành tám tòa vũ trụ, tám Tiên Vương tất cả được phần.

Đây là bát tiên Vương sau khi thương nghị, định ra quyết sách.

Bất quá chính là vì nguyên nhân này, nên Thiên Khiển trở nên dị thường hung mãnh, tồn tại thực lực càng mạnh, đối với Thiên Tán Hoa Cái uy hiếp càng lớn, bởi vậy Thiên Tán Hoa Cái liền thừa dịp hiện tại, thừa dịp bọn hắn hạ giới trong nháy mắt, gạt bỏ bọn họ!

Rầm rầm rầm…

Rất nhiều tiên nhân bạo toái, trong khoảnh khắc tiên nhân cưỡng ép hạ giới liền chết tổn thương hơn phân nửa, Giang Nam cũng không thúc dục Thiên Tán Hoa Cái, đây chỉ là Thiên Tán Hoa Cái tự phát dẫn động thiên kiếp, liền để cho chư tiên tổn thương thảm trọng!

Đột nhiên, một tiếng rung động lắc lư kịch liệt truyền đến, một Chân Tiên đến từ dưới trướng Huyền Thanh Tiên Vương kêu rên một tiếng, bị uy năng của Thiên Tán Hoa Cái sinh sinh cắn nát, chỉ còn lại có một quả đạo quả!

Cái đạo quả này hô một tiếng bay lên, hướng Tiên Giới bay đi, hiển nhiên là vị Quỷ Tiên này trong nội tâm hoảng sợ, ý đồ trở lại Tiên Giới cải tạo chân thân.

Chỉ là khe hở Tiên Giới đã khép lại, mặc dù là Chân Tiên đạo quả cũng không cách nào trở về, đem đạo quả đặt ở Tam Giới cùng Tiên Giới tầm đó.

Lưỡng giới ở giữa đè ép lực là kinh người bực nào? Chỉ một cái chớp mắt, Chân Tiên đạo quả này liền tầng tầng nghiền nát, hóa thành quang vũ giống như phô thiên cái địa rơi xuống!

Chân Tiên vẫn lạc.

Đột nhiên, lại nghe một tiếng hét thảm truyền đến, dưới trướng Ngọc Hoàng Tiên Vương một Chân Tiên bị lách bạo, đạo quả đón lấy bạo toái, thân tử đạo tiêu!

Bức tràng diện này đồ sộ vô cùng, các tiên nhân Chân Tiên vẫn lạc, một thân đạo quả cùng pháp lực trở về Thiên Địa, để cho Tam Giới cái đại vũ trụ vừa mới thành hình này linh khí càng lúc càng nồng nặc, trời giáng Linh Vũ, đều là linh khí ngưng tụ mà thành linh dịch!

Tiên nhân là cường đại bực nào, trong cơ thể chất chứa năng lượng là kinh người bực nào, coi như là Thần Đế tử vong, một thân đại đạo phản hồi Thiên Địa, cũng tạo thành hiện tượng Linh Vũ phạm vi thật lớn, huống chi là liên tục tử vong mấy chục tiên nhân Chân Tiên?

Cái Linh Vũ này bàng bạc, để cho bảy tòa vũ trụ hình thành Tam Giới vũ trụ, cơ hồ bị Linh Vũ tẩy lễ một lần!

- Tiên nhân chết rồi. . .

Ở bên trong Phật giới Tu Di sơn, Yêu giới Thanh Liên Đại Thế Giới, Quỷ giới Thiên đình, Hỗn Độn giới Hỗn Độn Hương,… các tồn tại cổ xưa nhìn lên bầu trời, tâm đang run rẩy, thân thể run rẩy.

Bọn hắn cho rằng tiên nhân hạ giới, tất nhiên dễ như trở bàn tay tiêu diệt Đế Huyền cùng Đại Ma Đầu, không nghĩ tới chư tiên hùng hổ mà đến, thậm chí ngay cả Tam Giới cùng Tiên Giới màng thai cũng gây khó dễ, liên tục tru sát hơn sáu mươi tiên nhân, Chân Tiên!

Hơn nữa, xem cái tư thế này, thậm chí những tiên nhân Chân Tiên này có tư thế toàn quân bị diệt!

Quá kinh người, quá kinh khủng, ngay cả tiên nhân cao cao tại thượng, cao không thể chạm cũng như là sát gà giết chó bị Tam Giới Thiên Đạo tàn sát, để cho tất cả tồn tại cố tình phản kháng Đế Huyền thống trị, trong nội tâm vô cùng lạnh buốt.

Lại vào lúc này, Yêu giới Thanh Liên Tiên cung chấn động, đem tất cả mọi người bên trong Tiên cung hết thảy đánh bay, tòa Tiên cung này tràn ngập tiên uy vô lượng, phóng lên trời, gào thét hướng lên trời bay ra!

Cơ hồ cùng trong nháy mắt, Thiên Giới Phong Thần bảng cũng tự uy đại phóng, hàng tỉ đạo kim quang bắn ra, đại bảng bay phất phới, phóng tới bầu trời.

Lại có Hỗn Độn giới Trường Sinh luân, Địa Ngục Ma Tiên Điện, Phật giới Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Quỷ giới Nại Hà kiều, Tiên Vương ở lại hạ giới pháp bảo, hết thảy bay lên, phóng tới bầu trời, nghĩ cách cứu viện những tiên nhân Chân Tiên hạ giới kia!

Tiên Vương lưu lại pháp bảo, uy năng hết thảy tách ra, từng kiện từng kiện bảo vật kéo dài qua trời cao, thể tích càng lúc càng lớn, như là từng tòa thế giới, cái này là một màn đồ sộ bực nào?

Bất quá, mặc dù là pháp bảo của Tiên Vương ở lại hạ giới uy năng toàn bộ triển khai, ở trước mặt từng đạo Thiên Đạo không biết dài bao nhiêu rộng bao nhiêu kia, vẫn là cực kì nhỏ, như là sáu cái tiểu bất điểm, nghênh tiếp Thiên Đạo.

Chấn động kịch liệt truyền đến, uy năng khủng bố để cho tất cả mọi người hạ giới tim đập nhanh không thôi, Tiên Vương pháp bảo bắt đầu chống cự thiên uy, để cho tiên nhân có thể hạ giới, không bị chết ở bên trong lưỡng giới màng thai.

Đối kháng vô cùng kịch liệt triển khai, Tiên Vương lưu lại pháp bảo vô cùng kinh người, tiên uy khủng bố tách ra, vậy mà ngăn lại Thiên Đạo chi uy, để cho những tiên nhân kia đều nhẹ nhàng thở ra.

Bọn người Nguyên Tôn toàn thân là huyết là tổn thương, lòng còn sợ hãi nói:

- Hạ giới Thiên Đạo câu liền cùng một chỗ, thật không ngờ khủng bố, bất quá cũng may mấy Tiên Vương kịp thời kích hoạt pháp bảo, để cho chúng ta không có toàn quân bị diệt. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1913: Trảm Tiên! (2)

Hắn vừa nói đến đây, đột nhiên Đại La Thiên hào quang tỏa sáng, Giang Nam đứng tại Đại La Thiên, Thi Hiên Vi sừng sững ở bên cạnh của hắn, Đế Huyền cùng Thiên Hậu nương nương bắt đầu tế thiên.

Vô số Thần Ma, Thần Đế, Ma Đế, Thần Hoàng, Ma Hoàng từ hai mươi tám Chư Thiên hiện ra, cùng một chỗ tế thiên.

Hôm nay hai mươi tám Chư Thiên Thần Ma đã nhiều đến sáu trăm ngàn, tăng thêm cả triều Thần Đế Ma Đế Thần Hoàng Ma Hoàng, hơn nữa Đế Huyền nhân vật khủng bố bực này, liên thủ tế thiên, là khủng bố bực nào?

Thiên địa chấn động, hai mươi tám Chư Thiên cùng hai vạn thế giới đại đạo hiển hiện, đầu đầu đại đạo tuôn hướng Thiên Tán Hoa Cái, không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả Phật giới, Thiên Giới, Hỗn Độn giới đại đạo cũng bị Giang Nam tế lên, dẫn động, tuôn hướng Thiên Tán Hoa Cái!

Thiên Tán Hoa Cái đạt được vạn đạo gia trì, lập tức trở nên mãnh liệt mấy lần, Thiên Đạo cùng đại đạo giảo sát, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Nại Hà kiều, Ma Tiên Điện, Trường Sinh luân, Phong Thần bảng cùng Thanh Liên Tiên cung Lục Đại Tiên Vương pháp bảo này hết thảy lọt vào áp chế nghiêm trọng!

Bọn người Nguyên Tôn lần nữa lọt vào trọng thương, lại có hơn mười tiên nhân vẫn lạc, hơn nữa tốc độ vẫn lạc càng lúc càng nhanh!

Các tiên nhân tử vong, một thân đại đạo hóa thành quang vũ đổ rơi, lúc quang vũ rơi xuống hạ giới, biến thành Linh Vũ, Linh Vũ hội tụ thành sông, thành biển, ngưng kết thành linh thạch, hóa thành dãy núi sơn mạch, thoải mái vạn vật, thoải mái chúng sinh vạn linh!

- Xem tới chưa, thần, cũng có thể đồ tiên.

Trên Đại La Thiên, thanh âm thanh đạm của Giang Nam truyền đến, truyền khắp Tam Giới tất cả thời không, Yêu giới, Thiên Giới, Phật giới, Quỷ giới, Hỗn Độn giới tất cả mọi người rõ ràng nghe vào tai, lạnh nhạt nói:

- Hạ giới thần, hạ giới sinh linh ta, vì sao phải bị Tiên Giới một lời định sinh tử? Tiên Giới không chế thời cuộc hạ giới ta, nhấc lên từng tràng đại kiếp nạn, xem chúng ta như con sâu cái kiến, như đồ chơi.

- Năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, Chư Thiên vạn giới ta cổ tiên hạo kiếp, là Tiên Giới tiên nhân dẫn động.

- Trước đó không lâu Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới dung hợp cuộc chiến, là Tiên Giới tiên nhân dẫn động.

- Tiên nhân không chế hạ giới, quyền sanh sát trong tay, tùy tâm sở dục, hắn sở tác sở vi, cùng Hỗn Độn Cổ Thần ý đồ nuôi dưỡng vạn vật sinh linh coi thành huyết thực, có gì khác nhau?

- Mà bây giờ, trẫm nói cho các ngươi biết, tiên nhân cũng không phải vô địch, cũng không phải là toàn năng, chúng ta những thần này, chúng ta những tồn tại hèn mọn trong mắt tiên nhân này, đồng dạng có thể đồ tiên!

- Chúng ta những thần này, chém giết các tiên nhân, tất cả trả lại Thiên Địa!

- Tiên Giới, tiên nhân, rốt cuộc đã không cách nào điều khiển Tam Giới, điều khiển chúng sinh!

Giang Nam giơ tay lên quát:

- Hạ giới thần, hạ giới chúng sinh, cùng trẫm liên thủ chiến một trận, tế lên đại đạo, tiêu diệt tiên nhân!

Yêu giới, Thiên Giới, Phật giới, Quỷ giới, Hỗn Độn giới rất nhiều tồn tại cổ xưa im lặng, ngơ ngác nhìn xem một màn này, tâm linh rung động.

Bọn hắn cảm giác được lạnh mình, trái tim băng giá, Đế Huyền lại muốn nhảy ra tiên nhân điều khiển, lại muốn đồ tiên, lại muốn tiêu diệt tiên nhân, vậy mà đầu độc tất cả thần cùng hắn chung một chỗ liên thủ, cộng đồng hoàn thành hành động vĩ đại đồ tiên!

Đại nghịch bất đạo, đây là đại nghịch bất đạo!

Tiên nhân là tồn tại to lớn cao ngạo bực nào? Bọn hắn cao cao tại thượng, vĩnh sinh bất diệt, bọn hắn tràn đầy trí tuệ, có được sức mạnh to lớn thay trời đổi đất khai thiên tích địa, mà Đế Huyền vậy mà coi bọn họ là gà chó, thậm chí muốn kéo bọn hắn cùng một chỗ đồ tiên!

Bọn hắn những Thần Hoàng Thần Đế này, cảm giác được sợ hãi, nhưng những thần khác lại nhiệt huyết sôi trào, kích động đến run rẩy!

Đồ tiên?

Hoàn toàn chính xác to gan lớn mật, nhưng mà lại làm cho bọn họ nhịn không được muốn thử một lần!

Có thần đã tế thiên, ý đồ dẫn động Thiên Địa đại đạo đến chỗ bọn hắn, gia trì Thiên Tán Hoa Cái, uy năng Thiên Tán Hoa Cái dần dần tăng cường, càng ngày càng mạnh, thậm chí ngay cả Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Nại Hà kiều, Ma Tiên Điện, Trường Sinh luân, Phong Thần bảng cùng Thanh Liên Tiên cung Lục Đại Tiên Vương pháp bảo này cũng không chịu nổi gánh nặng, ngăn cản không nổi uy năng của Thiên Tán Hoa Cái, hiện ra từng vết rách!

Lại có tiên nhân tử vong, chết ở phía dưới uy năng Thiên Đạo, thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán, mà tiên nhân may mắn còn sống sót cũng lọt vào trọng thương, khó kiên trì bao lâu nữa!

- Vô liêm sỉ, ai cho các ngươi tế thiên?

Yêu giới, Thiên Giới, Phật giới, Quỷ giới cùng Hỗn Độn giới một ít tồn tại cổ xưa giận dữ, bắt đầu ra tay, trấn áp những thần linh có can đảm tế thiên

kia.

Nhưng mà, đại thế đã thành, nếu như không có ngoài ý muốn, tất cả tiên nhân hạ giới, đều phải hết thảy chết ở bên trong Tam Giới cùng Tiên Giới màng thai!

Lúc này, ngoài ý muốn đã xảy ra.

Tiên Giới hàng rào đột nhiên vỡ ra lần nữa, từng bàn tay lớn đẩy ra Tiên Giới hàng rào, ngăn trở Thiên Đạo công kích, bảo vệ hơn bốn mươi tiên nhân may mắn còn sống sót, cưỡng ép xuyên qua màng thai, hộ tống bọn họ hạ giới!

Những bàn tay lớn này có tràn ngập thanh khí, có tràn ngập kim quang, có tràn ngập lục sắc tiên quang, có tràn ngập Quỷ Tiên ánh sáng âm u, có tràn ngập Hỗn Độn tự nhiên, dĩ nhiên là Tiên Vương tự mình ra tay.

Tám Tiên Vương cổ xưa, nhìn thấy tiên nhân mình điều động cơ hồ bị một mẻ hốt gọn, há có thể nhẫn?

Hiện tại bọn hắn tự mình xuất thủ!

Trên Đại La Thiên, Giang Nam đưa tay nhìn lên, chỉ thấy từng bàn tay lớn xuyên phá màng thai, từng đạo tiên quang vạch phá bầu trời, hướng hạ giới rơi đi.

- Thiếu Hư đạo hữu, Thiếu Quân đạo hữu, Ly Sửu, Tam Khuyết, chư đế, chư hoàng!

Giang Nam thu hồi ánh mắt, đôi mắt từ trên mặt bọn người Thiếu Hư lướt qua, mỉm cười nói:

- Chư quân, có dám trảm mấy tiên nhân hay không?

Thiếu Hư ánh mắt chớp động, hướng rất nhiều Ma Hoàng sau lưng thấp giọng nói:

- Khởi động đại trận, trảm tiên!

Vô số Thần Đế Ma Đế Thần Hoàng Ma Hoàng cười ha ha, từng tiếng thét ra lệnh truyền xuống.

- Khởi động đại trận, trảm tiên!

Chư tiên hạ giới, ở dưới tám Tiên Vương bảo vệ, rốt cục xuyên qua Tiên Giới cùng Tam Giới màng thai, hàng lâm đến trong tam giới. Bất quá lúc này mười sáu Chân Tiên dĩ nhiên bị chết chỉ còn lại có bảy người, có chín Chân Tiên táng thân phía dưới uy năng của Thiên Tán Hoa Cái!

Chết tổn thương quá nặng thì là những tiên nhân bình thường kia, một trăm sáu mươi tiên nhân vậy mà chết tổn thương hơn phân nửa, chỉ còn lại có sáu mươi bốn tôn!

Mặc dù là Chân Tiên cùng tiên nhân may mắn còn sống sót này, cũng mỗi người lọt vào trọng thương, một thân tu vi thực lực còn thừa không có mấy!

Thiên Tán Hoa Cái dung hợp Thiên Đạo Yêu giới, Thiên Giới, Phật giới, Quỷ giới cùng Hỗn Độn giới, chất chứa 350 đạo Thiên Đạo, uy năng của nó mạnh, làm cho tiên nhân cùng Chân Tiên cũng vô lực ngăn cản.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1914: Không Có Gặp Được Ta. (1)

Bất quá, tuy tiên nhân hạ giới chết tổn thương thảm trọng, nhưng mà trong Tiên Giới Đại Thiên thời không sinh ra đời tiên thể lại lông tóc ít bị tổn thương, những tiên thể này là nguyên một đám trẻ mới sinh, tuy là tiên thể, lại còn không có bao nhiêu bổn sự, căn bản không cách nào chống cự Thiên Đạo cùng tiên nhân va chạm.

Nhưng mà, bọn họ là tồn tại ứng kiếp mà sinh, cùng Thánh Thiên Tử Quân chính là đối thủ một mất một còn, ngược lại đạt được Thiên Tán Hoa Cái chiếu cố, bởi vậy giữ được tánh mạng.

- Đã đến hạ giới, liền không cần lo lắng Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo này nữa rồi!

Từng đạo thần thức khổng lồ bốn phương tám hướng kéo dài mà đi, lắc lư hư không, Khúc Tuyền Chân Tiên xuất thân từ Câu Trần Tiên Vương môn hạ liên lạc rất nhiều tiên nhân khác, lúc bọn hắn bay vào hạ giới, bị mang đến địa phương bất đồng.

Trường Sinh Tiên Vương môn hạ Hỗn Độn Chân Tiên cùng Hỗn Độn Tiên Nhân bay đi Hỗn Độn giới, Chân Tiên cùng tiên nhân Câu Trần Tiên Vương môn hạ bay đi Yêu giới, Thần Tiên Ngọc Hoàng Tiên Vương môn hạ thì bay đi Thiên Giới, những phe phái khác cũng từng người bay đi nơi của Tiên Vương tương ứng.

Chỉ có Tử Tiêu Tiên Vương cùng Hậu Thổ Tiên Vương môn hạ Huyền Môn Nhân Tiên và Địa Ngục Ma Tiên đã không có quyền sở hửu, bất quá bọn người Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Tiên cung Thái Tử lại đem người chạy tới Tam Giới.

Những tiên nhân Chân Tiên này lọt vào trọng thương, bây giờ là thời

điểm bọn hắn suy yếu nhất, vì đề phòng lọt vào Đế Huyền tẩy trừ, tám Tiên Vương phân tán bọn họ, mỗi một tiên nhân đều hướng về địa phương bất đồng.

- Thiên Tán Hoa Cái tích chứa bảy đại vũ trụ Thiên Đạo, Đế Huyền không có khả năng khống chế Thiên Tán Hoa Cái, hiện tại chúng ta trọng thương, tốt nhất vẫn là trước buông tha Đế Huyền, chữa thương quan trọng hơn!

Rất nhiều tiên nhân thần thức liên lạc, lại vào lúc này, hư không lắc lư, Thương Hạo Ma Tiên dừng bước lại, khẽ nhíu mày.

Thiếu Hư cất bước từ trong hư không đi ra, đỉnh đầu tiên vực đã mở, đằng đằng sát khí.

Hai người chính diện tương đối, Thương Hạo Ma Tiên sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Tiên thể Thiếu Hư? Thiếu Hư, ngươi là Hậu Thổ Tiên Vương coi trọng, đối với ngươi đại thêm tài bồi, ngươi rõ ràng ăn cây táo, rào cây sung, đầu nhập vào Đế Huyền! Hạ giới thổ dân, quả nhiên đều là bạch nhãn lang dưỡng không quen!

Thiếu Hư lắc đầu, mỉm cười nói:

- Ta cũng không phải là đầu nhập vào Đế Huyền, tương lai ta cùng với Đế Huyền còn có một trận chiến. Hơn nữa, Hậu Thổ Tiên Vương chưa từng tài bồi qua ta? Sự thành tựu của ta, đều là mình vất vất vả vả luyện ra, cùng Hậu Thổ Tiên Vương có quan hệ gì? Ngươi nói ta là hạ giới thổ dân, chẳng lẽ ngươi không phải từ hạ giới phi thăng thượng giới sao?

Thương Hạo Ma Tiên cười ha ha:

- May mắn ta không phải. Ta chính là Tiên Giới sinh linh, trời sinh liền so với hạ giới thổ dân các ngươi cao quý! Thiếu Hư, nếu không có Hậu Thổ Tiên Vương coi trọng ngươi, ngươi há có thể khống chế Ma Tiên Điện?

Không nghĩ tới ngươi vẫn là đầu nhập vào Đế Huyền, còn không phải bạch nhãn lang?

- Khống chế Ma Tiên Điện?

Thiếu Hư tức cười, lắc đầu nói:

- Ta nếu là thật sự khống chế Ma Tiên Điện, vừa rồi Ma Tiên Điện còn có thể bay đi? Hậu Thổ Tiên Vương trên danh nghĩa để cho ta khống chế Ma Tiên Điện, nhưng trên thực tế vẫn còn trong lòng bàn tay của nàng, bất quá là cho ta điểm ngon ngọt mà thôi, hơn nữa cái ngon ngọt này có độc, nếu ta không thuận ý nàng, Ma Tiên Điện sẽ trấn giết ta.

- Đại nghịch bất đạo!

Thương Hạo Ma Tiên tức giận, bước đi ra, quanh thân tiên đạo bay vút lên, tiên hà bay múa, tuy hắn lọt vào trọng thương, tiên đạo che kín vết rách, nhưng như cũ là một tiên nhân, như trước có được chiến lực vô biên!

- Hạ giới tiên thể, có thể cùng Tiên Giới tiên thể so sánh sao? Ta cũng là tiên thể, càng là tiên nhân! Ngươi bị Địa Ngục nâng thành Minh Châu, trong mắt của ta, chẳng qua là hạ giới dế nhũi mà thôi!

Oanh…

Chung quanh Thương Hạo Ma Tiên tiên uy rung chuyển, tiên uy định trụ thời gian cùng không gian, tiên đạo thần thông bộc phát, phô thiên cái địa đem Thiếu Hư bao phủ, lạnh lùng nói:

- Hôm nay, ta thay Hậu Thổ Tiên Vương giết ngươi cái tên phản đồ này!

Thiếu Hư quát tháo, đột nhiên từ trong tiên đạo thần thông của Thương Hạo Ma Tiên lao ra, tiên vực của hắn khai mở, vậy mà cũng có thể định trụ thời gian không gian, so với Thương Hạo Ma Tiên bị thương càng mạnh hơn nữa!

- Đế Huyền ý định tặng ta một kiện tiên khí, để cho ta tới diệt trừ ngươi, bất quá ta chối từ!

Thân hình Thiếu Hư nhoáng một cái, thập đại tiên đạo pháp bảo bay ra, tiên sách, tiên bút, tiên Cầm, tiên điệp vân...vân pháp bảo bộc phát ra uy năng khủng bố, hướng Thương Hạo Ma Tiên oanh hạ!

- Bởi vì, giết ngươi còn không cần mượn tiên khí của Đế Huyền!

Hai cái thân ảnh to lớn cao ngạo ở trong hư không va chạm giao thoa, bọn hắn đều đã định thời gian, định trụ không gian, cường đại vô cùng, trong nháy mắt liền giao phong mấy vạn chiêu!

Đột nhiên, hai đạo thân hình tách ra, Thiếu Hư cất bước đi đến, lạnh lùng nói:

- Ta không bằng Đế Huyền, nhưng bên trong hạ giới, ta nhận thứ ba, Bắc Đô Tuyền cũng không dám nhận thứ hai!

Thân hình Thương Hạo Ma Tiên bạo toái, bị hắn sinh sinh đánh chết!

Một chỗ bầu trời khác, Hạo Thiếu Quân người mặc tiên y, nhìn về phía Phù Bạch Tiên Nhân bay tới trước mặt, cười nói:

- Thượng tiên dừng bước.

- Ngươi là người phương nào?

Phù Bạch Tiên Nhân khẽ nhíu mày:

- Hẳn ngươi là tiên thể Thiếu Hư?

Hạo Thiếu Quân mỉm cười:

- La Thiên đại đế, Hạo Thiếu Quân!

- Cái gì La Thiên đại đế? Chưa nghe nói qua!

Phù Bạch Tiên Nhân lạnh lùng nói:

- Ngươi nếu là Thiếu Hư, ta còn tránh lui ba phần, nguyên lai chỉ là một vô danh tiểu tốt. Là Đế Huyền phái ngươi đi tìm cái chết sao?

Hạo Thiếu Quân giận dữ:

- Cái gì gọi là vô danh tiểu tốt? Lão tử dầu gì cũng là nhân vật gần với Thiếu Hư kia! Không sai, lão tử so với tên Thiếu Hư hỗn đãn kia yếu đi tí xíu như vậy, nhưng chỉ là tí xíu! Lão tử phủ thêm tiên y, có thể đem hỗn đãn Thiếu Hư kia đánh cho nước tiểu đều đi ra!

Phù Bạch Tiên Nhân một chưởng bay ra:

- Ngươi chết a!

- Ta muốn đang sống đánh chết ngươi, chứng minh ta so với Thiếu Hư chỉ kém tí xíu như vậy!

Hạo Thiếu Quân nhào tới tiến đến.

Xa xa, từng tòa đại trận lơ lửng, cộng đồng xây dựng một tòa tiên cấp trận pháp, chỉ thấy một vị thiếu niên gầy gò ngồi ngay ngắn ở bên trong trận pháp, trước đầu gối hoành lấy một thanh Tiên Kiếm.

Hoa Thiên Tiên Nhân khẽ nhíu mày, nhìn về phía tòa đại trận ngăn trở đường đi của mình này, đột nhiên cười nói:

- 500 vạn Thần Ma, tăng thêm một thiếu niên Thần Đế, Đế Huyền rõ ràng cho các ngươi tới giết ta, không khỏi quá coi thường tiên nhân rồi? Thiếu niên Thần Đế kia, ngươi là vừa vặn chứng đạo thành đế a? Ta xem ngươi thần tính rất cao, không kém tiên nhân, hẳn là tồn tại chuyển thế trọng sinh. Ngươi quy hàng ta, đầu nhập vào ta, giúp ta đánh chết Đế Huyền, tương lai ngươi sẽ thành tiên!

Chương 1915: Không Có Gặp Được Ta. (2)

Thiếu niên ngồi bên trong trận pháp kia đúng là Thiên Ý lão tổ chuyển thế, lần trước lúc trảm Hậu Thổ Phảng Tứ đại Hoàng Đạo cường giả, hắn đã là Thần Chủ cảnh giới, mà bây giờ đi qua hơn một trăm sáu mươi năm, hắn dĩ nhiên chứng đạo thành đế!

Chỉ là, Thiên Ý lão tổ chứng đạo thành đế so sánh với tiên nhân, vẫn là quá nhỏ bé.

Hắn chuyển thế trùng tu, đền bù kiếp trước pháp lực chưa đủ, nhưng mà tiên nhân dù sao cũng là tiên nhân.

- Khải trận!

Thiên Ý lão tổ đột nhiên mở miệng nói.

Tiên trận khởi động, lực lượng 500 vạn Thần Ma hội tụ, ở trong trận pháp dung làm một thể, hóa thành một tiên ảnh to lớn cao ngạo!

Pháp lực cái tiên ảnh này, cơ hồ không kém hơn tiên nhân chút nào!

Hoa Thiên Tiên Nhân lơ đễnh, lạnh nhạt nói:

- Trận pháp tuy tinh diệu, nhưng dù sao không thật sự là tiên nhân. . .

Tiên ảnh đột nhiên dung nhập đến trong cơ thể Thiên Ý lão tổ, để cho pháp lực của hắn điên cuồng tăng lên, có pháp lực tiên nhân, Thiên Ý lão tổ khí thế ngập trời, đứng dậy cầm kiếm, một kiếm bay ra!

- Thiên Ý trảm tam sinh!

Ba đạo kiếm quang kinh diễm tuyệt thế chém xuống, Thiên Ý lão tổ một thân pháp lực bị tiêu hao sạch, lại tự ngồi xuống nói:

- Chư tướng, theo ta trở về!

Hoa Thiên Tiên Nhân bị trảm, chỉ còn lại có một cỗ thể xác, chư tướng gấp bước lên phía trước, đem thân thể vị tiên nhân này thu, mang Thiên Ý lão tổ pháp lực hao hết phản hồi Đại La Thiên.

Cùng lúc đó, Hoằng Tổ cùng Ly Sửu, Nguyên Ma, Nguyên Ma thánh mẫu, Càn Chí, Băng Liên sáu tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, đón nhận Thái Phong tiên nhân, sáu tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh tế lên Giang Nam ban tặng ba kiện tiên khí, huyết chiến mấy ngày liền, rốt cục đem Thái Phong tiên nhân chém giết.

Sáu hoàng bị thương, không thể tái chiến, lui về La Thiên.

Hơn bốn mươi Thần Đế suất lĩnh ngàn vạn Thần Ma đại quân, nghênh chiến Linh Bi Phật Tiên, tế lên Quần Tiên Đồ, đem Linh Bi Phật Tiên luyện hóa.

Tam Đức Phật Tổ cùng tám Ma Hoàng liên thủ, tru sát Long Ca Quỷ Tiên.

Thiên Hậu nương nương suất lĩnh Đại La Thiên Chư Thần, bố trí xuống Luyện Thiên đại trận, luyện chết Đạo Độ Tiên Nhân.

. . .

Một trận chiến này, chính thức để cho hạ giới cùng chư tiên chứng kiến, lực lượng chính thức của Tam Giới, mặc dù nói những tiên nhân này đều lọt vào trọng thương, một thân tu vi thực lực không còn mấy, nhưng mà loại chuyện chém giết tiên nhân này, dĩ vãng ai dám nghĩ? Ai dám làm?

Mà bây giờ, Tam Giới Chư Thần chư đế chư hoàng lại làm, không chỉ làm, hơn nữa tru sát không chỉ một tiên nhân!

Mà trong hư không, thân ảnh Đế Huyền chợt ẩn hiện ra, những nơi Giang Nam đi qua, các tiên nhân trực tiếp bị trảm, hoặc là chết ở Nguyên Thủy Đại

La ấn, hoặc là chết ở Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, hoặc là chết ở phía dưới uy năng của Thiên Tán Hoa Cái!

Hắn tuy không cách nào hoàn toàn thúc dục Thiên Tán Hoa Cái, nhưng thúc dục một bộ phận uy năng lại có thể làm được.

Hạ giới tiên nhân số lượng giảm mạnh, sáu mươi bốn tiên nhân chết chỉ còn lại có hai mươi tám tôn, trong đó, Hỗn Độn Tiên Nhân chết ít nhất, bởi vì Hỗn Độn Tiên Nhân thật sự quá mạnh mẽ, không dễ đối phó.

Chín Chân Tiên đều còn sống, Chân Tiên thật sự cường đại, vô luận Thiếu Hư hay là Hạo Thiếu Quân, Thiên Ý trọng chứng Thần đế, đối mặt Chân Tiên, mặc dù là Chân Tiên bị thương rất nặng, cũng chỉ có một con đường chết!

Đột nhiên, Giang Nam ngăn đón một đạo tiên quang bay về phía Thiên Giới, đạo tiên quang kia dừng lại, lộ ra một thân ảnh to lớn cao ngạo, cao cao tại thượng, như là đại đế thống trị Thiên Địa vạn vật, thần võ phi phàm.

- Đế Huyền?

Chân Tiên kia nhìn về phía Giang Nam, chậm rãi nói.

Giang Nam gật đầu, mỉm cười nói:

- Các hạ là?

Chân Tiên kia chậm rãi nói:

- Ngọc Hoàng Thiên Giới đời thứ chín mươi tám, Đạo Tông Chân Tiên.

- Đạo Tông Chân Tiên?

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Chưa nghe nói qua.

Phần phật!

Sau lưng Đạo Tông Chân Tiên, đột nhiên một mặt Kim Bảng ngang trời, bay phất phới, trong kim bảng hiện ra Thần Ma hư ảnh vô tận, rõ ràng là Phong Thần bảng của Ngọc Hoàng Tiên Vương ở lại hạ giới!

Mặt Kim Bảng này ở bên trong cùng Thiên Tán Hoa Cái va chạm, uy năng tổn hao nhiều, nhưng dù sao cũng đã từng là Tiên Vương thành đạo chi bảo, không phải chuyện đùa!

- Ta đã từng chấp chưởng Thiên Giới, đánh cho Chư Thiên vạn giới, Địa Ngục vạn giới, Đại Tây Thiên Phật giới, Quỷ giới, Hỗn Độn giới cùng Yêu giới Thần Đế, cái rắm cũng không dám phóng một cái, đã trấn áp một cái thời đại.

Đạo Tông Chân Tiên thanh âm trầm thấp nói:

- Ta tuy bị thương, nhưng trảm ngươi dễ dàng!

Giang Nam động dung, nghiêm nghị nói:

- Đạo huynh năm đó lúc ở hạ giới, rõ ràng quét ngang vũ trụ Càn Khôn khác, hoàn toàn chính xác rất cao minh. Nhưng tiếc, ngươi sinh ra quá sớm, không có gặp được ta.

Đạo Tông Chân Tiên cùng Giang Nam trước mặt mà đứng, bọn hắn một cái từng đã là Thiên Giới Chi Chủ, ở mấy tỷ năm trước phi thăng, tại Tiên Giới tu thành Chân Tiên, cho dù là lọt vào trọng thương, như trước có được chiến lực vô biên. Một cái là đại đế độc nhất vô nhị, khống chế một trăm Thiên Đạo, chiếm đoạt vũ trụ khác, đem bảy đại vũ trụ luyện thành nhất thể, hóa thành Tam Giới!

Đạo Tông Chân Tiên dẫn đầu xuất thủ, thương thế của hắn rất nặng, nếu tiếp tục trì hoãn xuống dưới, sẽ gây bất lợi cho mình!

Hắn ra tay cho Giang Nam cảm giác, cùng với tiên nhân khác bất đồng,

tiên đạo thần thông của Đạo Tông Chân Tiên bộc phát, từ phương vị khác nhau hướng Giang Nam đánh tới, không chỉ có như thế, lúc hắn ra tay, thời gian cũng bắt đầu hỗn loạn.

Các loại lực lượng giống như hủy thiên diệt địa giấu ở trong nguyên một đám không trung bất đồng, rõ ràng Đạo Tông Chân Tiên chỉ công ra một đạo thần thông, nhưng một đạo thần thông này lại hóa thành vô số đạo công kích, mỗi cái thời gian điểm với hắn mà nói phảng phất đều là một cái mặt bằng, trước một cái chớp mắt, công kích của hắn đi vào trước người Giang Nam, sau một cái chớp mắt, công kích của hắn đi vào hậu tâm Giang Nam!

Hắn phảng phất hóa thành vô số tồn tại, ở trong nguyên một đám thời gian cùng không gian giao thoa, hướng Giang Nam công tới!

Trong nháy mắt này, cho dù là thần nhãn cường đại nhất, cũng không cách nào bắt đến thân ảnh của Đạo Tông Chân Tiên, bởi vì, ở trong nháy mắt thần thông của hắn bộc phát, xuất hiện vô số Đạo Tông Chân Tiên, sừng sững ở giữa nguyên một đám không trung, mỗi một Đạo Tông Chân Tiên đều là tồn tại chân thật, mỗi một đạo thần thông đều tràn đầy uy năng hủy diệt hết thảy!

Hắn nhiều thân ảnh như vậy, quá khứ hiện tại cùng tương lai thân ảnh, quá khứ hiện tại cùng tương lai vô số Đạo Tông Chân Tiên, cùng một chỗ hướng Giang Nam tiến công!

Vô số Đạo Tông Chân Tiên cùng một chỗ tiến công, uy thế bực này là kinh người cùng khủng bố bực nào?

Tương đương với vô số Chân Tiên cùng một chỗ vây công Giang Nam, ai có thể ngăn cản?

Phương thức công kích quỷ dị bực này, tuyệt không có khả năng tránh né, thậm chí nái tiếp cũng không cách nào tiếp được!

Chương 1916: Sát Nhập Thần Bảng Trảm Tiên Vương.

Cái này là Chân Tiên, trong lồng ngực có dấu vũ trụ, Vũ là Thiên Địa, Trụ gắn liền với thời gian, hắn đối với thời gian cùng không gian khống chế, đã đạt tới hoàn cảnh làm cho người xem thế là đủ rồi!

Nếu là người bình thường, căn bản không cách nào tiếp được thế công quỷ dị bực này, phía dưới một kích, sẽ bị đánh chết tại chỗ, nhưng mà Giang Nam như cũ bất động thanh sắc.

Vô số đạo công kích đến trước mặt của hắn, đột nhiên hết thảy tụ hợp, trở về một mối, vô số thân hình Đạo Tông Chân Tiên bên trong thời không kịch liệt lắc lư, đột nhiên dung làm một thể, công kích của bọn hắn tự nhiên cũng dung làm một thể.

Giang Nam đưa tay, tiếp được một kích này, thân hình hai người đại chấn, Đạo Tông Chân Tiên khí huyết sôi trào, lộ ra vẻ mặt kinh hãi:

- Hỗn Độn Cổ Thần? Ngươi là Hỗn Độn Cổ Thần?

Hắn đối với thời gian cùng không gian khống chế, làm cho người xem thế là đủ rồi, nhưng mà cũng không phải là không có thiên địch, tiên nhân thiên địch là Hỗn Độn Cổ Thần, Hỗn Độn Cổ Thần sống ở bên trong Hỗn Độn, ở chung quanh Hỗn Độn Cổ Thần, thời gian cùng không gian hết thảy không tồn tại, để cho công kích tiên nhân xuất thần nhập hóa bực này không có đất dụng võ.

Vừa rồi Giang Nam phá vỡ công kích quỷ dị khó lường kia của Đạo Tông Chân Tiên, là vận dụng thủ đoạn của Hỗn Độn Cổ Thần!

Đạo Tông Chân Tiên vận dụng tiên gia thủ đoạn, từ vô số thời không vị diện công hướng Giang Nam, nhưng đã đến bên người Giang Nam, vô số thời gian cùng không gian vị diện đột nhiên chỉnh đốn quy nhất, tất cả thời

gian cùng không gian đều bị định trụ, trở về nhất thể, vô số Đạo tông cùng vô số thần thông của hắn hết thảy trở về một mối!

Lúc này đây sơ sơ va chạm, để cho người sợ hãi thán phục thực sự không phải là thần thông tuyệt học của hai người, mà là lực khống chế của bọn hắn đối với thời gian cùng không gian, đạt tới tình trạng để cho cường giả khác thậm chí tiên nhân cũng không cách nào với tới!

- Trẫm cũng không phải là Hỗn Độn Cổ Thần.

Giang Nam đưa tay, một ấn hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, một tiếng ầm vang che xuống, lạnh nhạt nói:

- Sở học của Hỗn Độn Cổ Thần, trẫm đã biết, sở học của trẫm, Hỗn Độn Cổ Thần chưa chắc biết!

Một kích này, chính là một kích toàn lực của hắn, đem uy năng của Nguyên Thủy đại đạo thôi phát đến mức tận cùng, đại đạo bao la mờ mịt, chí cao vô thượng, hằng cổ vĩnh tồn, không phá bất diệt!

Đạo Tông Chân Tiên sắc mặt ngưng trọng, thân hình lắc lư, lại có vô số thời không vị diện hiển hiện, bất quá ở trước Nguyên Thủy Đại La Thiên, tất cả thời không hết thảy biến mất, chỉ còn lại có hắn một người.

- Phong Thần bảng, tế!

Đỉnh đầu Đạo Tông Chân Tiên hiện ra một quả đạo quả, đạo quả chiếu rọi Phong Thần bảng, mặt Kim Bảng kia uy năng đại phóng, nghênh tiếp Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Mặt Phong Thần bảng này chính là Ngọc Hoàng Tiên Vương thành đạo chi bảo, cho dù bị Thiên Tán Hoa Cái trọng thương, nhưng uy năng như trước vô cùng kinh người, như trước có được uy lực uy hiếp được tánh mạng Giang Nam!

Ầm ầm…

Giang Nam Nguyên Thủy Đại La Thiên tan vỡ, tuy Nguyên Thủy đại đạo cường hoành, tuy có được uy lực siêu nhân, nhưng dù sao vẫn là đại đạo cấp bậc Hoàng Đạo, cùng Phong Thần bảng Tiên Vương thành đạo chi bảo bực này so sánh, vẫn là lộ ra có chút yếu!

Giang Nam kêu rên, lảo đảo lui về phía sau.

- Mặc kệ ngươi có phải là Hỗn Độn Cổ Thần hay không, đều nhất định phải chết!

Đạo Tông Chân Tiên một đầu tóc đen bay múa, đạo quả bay vút lên, chất chứa hàng tỉ đạo tiên quang, đột nhiên dũng mãnh vào bên trong Phong Thần bảng, mặt Kim Bảng này uy năng càng mạnh hơn nữa, kim quang sáng chói bộc phát, như là hàng tỉ mặt trời sáng ngời, vô số đạo tiên quang chiếu diệu thời không, để cho cả Tam Giới sáng như ban ngày!

Tiên Vương thành đạo chi bảo, rốt cục ở dưới đạo quả của hắn kích phát toàn diện bộc phát, Kim Bảng bồng bềnh đung đưa, cuốn hướng Giang Nam!

Hắn vận dụng toàn bộ thực lực, tốc chiến tốc thắng, quyết tâm dùng pháp lực tu vi toàn thân của mình đến tế lên Phong Thần bảng, đánh chết Giang Nam!

Bá…

Phong Thần bảng định trụ thời không, đem Giang Nam đinh tại đó, cơ hồ không cách nào nhúc nhích, mà Kim Bảng xoắn tới, muốn đem hắn triệt để hủy diệt, thần hồn thần tính hết thảy thu nhập trong bảng, biến thành chi linh trong bảng!

Cho dù Giang Nam cường đại vô biên, nhưng nếu ngay cả Nguyên Thần cũng bị thu vào trong bảng, vậy thì không còn khả năng phục sinh!

Cơ hồ cùng trong nháy mắt, một đạo kiếm quang sáng lên, đâm rách Phong Thần bảng định trụ thời không, đem thời không vô cùng kiên cố cắn nát, hung hăng đâm vào trên bảng!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bộc phát uy năng, cùng Phong Thần bảng kịch liệt va chạm, chỉ trong nháy mắt, liền thấy bầu trời thiên giới đột nhiên xuất hiện từng đạo vết rách, ở bên trong vết rách hiện ra nguyên một đám thế giới thanh sơn lục thủy, nội hàm mặt trời mặt trăng và ngôi sao, sáng chói Tinh Hà.

Đó là tiên uy của hai kiện pháp bảo, cứ thế mà từ trong hư không oanh ra nguyên một đám thế giới!

Từ trong hư không mở thế giới, đây là lực lượng siêu việt thần minh, đạt tới cấp độ tiên nhân!

Những thế giới này từ trong hư không sinh ra đời, lập tức bị uy năng của hai kiện pháp bảo cắn nát, trở về hư không, công kích bực này, làm cho người phát run, trong Tam Giới các Hoàng Đạo cường giả thấy một màn như vậy, trong nội tâm sinh ra sợ hãi.

Mặc dù là bọn hắn những tồn tại mạnh nhất hạ giới này, nếu tiến vào bên trong uy năng hai kiện pháp bảo kia, nhất định là trong khoảnh khắc liền thân tử đạo tiêu, hết thảy đều không còn tồn tại!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng Phong Thần bảng giao phong một cái chớp mắt, Giang Nam đột nhiên động, thân hình lóe lên liền tới đến trước người Đạo Tông Chân Tiên, một ấn che rơi.

Pháp lực tu vi của Đạo Tông Chân Tiên giờ phút này hết thảy ở bên trong đạo quả, toàn lực thúc dục Phong Thần bảng, thân thể hư không, vội vàng đưa tay ngăn cản.

Oanh…

Nhục thể của hắn bạo toái, thân thể Chân Tiên cường đại cỡ nào, nhưng hắn ở trước Nguyên Thủy Đại La ấn, cơ hồ như là giấy, một ấn triệt để phá hủy!

- Kiếm đến!

Giang Nam ngoắc, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay trở về, rơi vào trong tay của hắn, Giang Nam cầm kiếm hung hăng bổ một phát, Phong Thần bảng đột nhiên vỡ ra, lộ ra không gian bên trong cái pháp bảo này.

Giang Nam cầm kiếm mà vào, chỉ thấy mặt Phong Thần bảng này ánh sáng bao la bát ngát, vô số Thần Ma đứng trong bảng, nghiêm nghị quát:

- Hạ giới tiểu thần, dám can đảm làm càn, làm nhục Tiên Vương thành đạo chi bảo. . .

Những Thần Ma này, trong đó đại đa số là Thần Ma tử vong ở Thiên Giới, Chân Linh được thu vào trong bảng, cũng có không thiếu là lúc Chư Thiên vạn giới cùng Địa Ngục vạn giới đại chiến, Thần Ma chết trận, Chân Linh của bọn hắn rơi vào trong Phong Thần bảng, cộng đồng lễ kính Ngọc Hoàng Tiên Vương, gia trì Phong Thần bảng.

Chỉ cần thúc dục bảng này, những Thần Ma Chân Linh kia thậm chí sẽ bị Phong Thần bảng cải tạo thân thể, phục sinh sống lại, hóa thành vô số thần binh thần tướng trấn thủ Thiên Giới Thiên đình, lúc mới vừa bị giết, cũng có thể từ trong bảng lần nữa phục sinh, Bất Tử Bất Diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1917: Trẫm! Tạo Phản!!! (1)

Đây cũng là tiền vốn để Thiên Giới cường đại, nhưng là đối với Giang Nam tồn tại bực này mà nói, nhiều Thần Ma hơn nữa vây công cũng là vô dụng, bởi vậy Đạo Tông Chân Tiên cũng không kích phát chức năng này của Phong Thần bảng.

Giang Nam đối với mấy Thần Ma này làm như không thấy, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Đạo Tông Chân Tiên đạo quả treo cao, hấp thu đại đạo trong Phong Thần bảng, phi tốc khôi phục thân thể.

Vô số Thần Ma Chân Linh vọt tới, phô thiên cái địa hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới, vì Đạo Tông Chân Tiên tranh thủ thời gian.

Mà vào lúc này, một đạo kiếm quang kinh diễm, ở trên người mấy Thần Ma Chân Linh cắt qua, những Thần Ma đó Chân Linh lông tóc không tổn hao gì, kiếm quang dĩ nhiên đã đến trước người Đạo Tông Chân Tiên.

Xùy~~

Đạo Tông Chân Tiên bị tại chỗ chém ngang, đầu lâu cao cao bay lên, đạo quả lập tức phá tan đầu lâu, quay tròn chuyển động, tiên đạo bay múa, từ bên trong đạo quả bốn phương tám hướng bay ra, cùng Phong Thần bảng đại đạo tương liên, chuẩn bị ký thác vào Phong Thần bảng.

Nếu đạo quả của hắn ký thác vào bên trong Phong Thần bảng, Phong Thần bảng bất diệt, hắn liền bất diệt, do đó ở thế bất bại, muốn chiến liền chiến, muốn đi liền đi!

Thân hình Giang Nam mơ hồ, sau một khắc liền tới đến trước Đạo Tông Chân Tiên đạo quả, lấy tay một trảo, đem cái đạo quả này nắm trong tay!

- Lại là loại vật này, cùng vật kia trong cơ thể Tiên cung Thái Tử có chút

cùng loại. . .

Pháp lực vận chuyển, trong đạo quả kích bắn ra tiên đạo bị pháp lực của hắn áp chế, ngược lại cuốn quay về, rơi vào bên trong đạo quả.

Giang Nam đem đạo quả phong ấn, tinh tế dò xét, chỉ thấy đạo quả này cùng Tiên cung Thái Tử đạo quả phảng phất, nhưng hắn vẫn không biết có công dụng gì, lúc này đem đạo quả trấn áp, thu nhập bên trong Tử Phủ.

- Ngọc Hoàng Tiên Vương, đừng lẩn trốn nữa, xuất hiện đi!

Giang Nam ngẩng đầu dò xét thời không trong Phong Thần bảng, đột nhiên cười nói:

- Đạo thống của ngươi bị ta diệt đi, ngươi còn ý định trốn? Vẫn là ngoan ngoãn đi ra, để cho ta chém ngươi, thu mặt Phong Thần bảng này!

Thời không ở bên trong Phong Thần bảng, vô số Thần Ma Chân Linh tiếng hét phẫn nộ dần dần bình thường lại, yên tĩnh một mảnh, an tĩnh đến đáng sợ.

Hư không đột nhiên kịch liệt chấn động, một tòa tiên điện hiển hiện, trong điện ngồi một Tiên Vương đạo thân, uy nghiêm thâm trầm, hướng Giang Nam xem ra, đúng là Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân bên trong cái thành đạo chi bảo này!

Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân mở miệng, uy nghiêm vô cùng, thanh âm chấn động thời không:

- Đại nghịch bất đạo, mạo phạm tiên uy. . .

Giang Nam cười ha ha, cầm kiếm sát nhập trong tòa tiên điện này, Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân đứng dậy, trong tiên điện, tiên đạo nổ vang, các loại tiên quang phún dũng mà ra.

- Đạo huynh, tay của ngươi kéo dài quá rồi! Tốt xấu ta cũng là nhân vật

mở thiên cung thứ chín, đủ để cùng các ngươi sánh vai, các ngươi lại muốn khống chế ta, thậm chí uy hiếp ta giết con của mình đến thỏa mãn dã tâm của các ngươi. Đổi lại đạo huynh ngươi, ngươi sẽ nghĩ như thế nào?

Đã qua thật lâu, Giang Nam ho ra máu, Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân ngã ở dưới chân của hắn, mi tâm bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm xuyên thủng, đinh trên mặt đất!

- Đạo huynh, hôm nay, ta trước chặt móng vuốt các ngươi vươn vào hạ giới. . . Khục khục, ngươi đánh cho ta thật thê thảm, ta cũng hộc máu. . . Đạo Tông Chân Tiên bị thương, đánh nhau khó chịu, vẫn là đánh ngươi tốt hơn!

Giang Nam không ngừng ho ra máu, cười nói:

- Ngày khác lúc ta thượng giới, hai chúng ta hảo hảo tâm sự. . .

Mi tâm của Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm xuyên thủng, không cách nào nhúc nhích, mặt không biểu tình nói:

- Tâm sự? Tốt, ngươi đi lên, ta đập chết ngươi.

- Dễ nói, dễ nói!

Giang Nam mỉm cười, toàn lực thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân bắt đầu dần dần rút lại, một thân tiên đạo tu vi, hết thảy bị hắn và Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm luyện hóa!

Trong vị Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân này chất chứa tiên đạo cực kì khủng bố, cơ hồ có thể so với Chân Tiên, tiên đạo tu vi bị luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo, để cho tu vi của hắn thật lâu không có nhúc nhích qua rốt cục đã có tiến bộ nhảy vọt!

Phải biết rằng, Giang Nam đã đạt tới cực hạn mà vũ trụ này có khả năng dung nạp, cảnh giới Hoàng Đạo Cực Cảnh này với hắn mà nói đã không có bao nhiêu giá trị khai phát, hắn muốn tiếp tục tăng lên tu vi thật sự là ngàn

khó muôn vàn khó khăn.

Lần trước ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, hắn tốn hao một vạn năm trăm năm, chỉ là để cho thương thế của mình khỏi hẳn mà thôi, tu vi cũng không có tăng lên mấy thành, không có thể lại để cho thực lực của hắn phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Mà bây giờ, Ngọc Hoàng Tiên Vương đạo thân lại để cho tu vi thực lực của hắn trọn vẹn tăng lên hai ba thành!

Thương thế của hắn cũng phục hồi như cũ, chiến lực càng hơn lúc trước!

- Tiên Vương đạo thân, không giống người thường, tích chứa thêm nữa... Ta chưa từng bái kiến đại đạo, để cho Nguyên Thủy đại đạo ta càng thêm viên mãn. Ngọc Hoàng Tiên Vương, hoàn toàn chính xác không thể khinh thường, không hổ là một trong những thiên tài có thể xác định hệ thống tu luyện của thần minh!

Giang Nam cất bước đi ra Phong Thần bảng, vẫy tay, Phong Thần bảng xoáy lên, biến thành một cái họa trục, rơi vào trong tay của hắn.

Cái Tiên Vương thành đạo chi bảo này, dĩ nhiên biến thành vật vô chủ!

Hắn sở dĩ nói Ngọc Hoàng Tiên Vương là một trong những thiên tài xác định hệ thống tu luyện thần minh, mà không nói là hệ thống tiên nhân tu luyện, trong đó thâm ý sâu sắc. Ngọc Hoàng, Câu Trần, Tử Tiêu các cường giả thời xa xưa, khai sáng tám tòa Thiên Cung, khiến người có hi vọng tu thành thần minh, tiến tới có hi vọng chứng đạo thành tiên.

Nhưng đây là hệ thống thần minh tu luyện, là một con đường đi thông tiên lộ, bất quá lại không phải hệ thống tiên nhân tu luyện.

Giang Nam rất sớm liền ý thức được, tu thành tiên nhân, cũng không phải là chỉ có tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, khiêu thoát thiên đạo mà chứng đạo thành tiên, còn có đường nhỏ khác.

Ví dụ các tồn tại Tiên Thiên như Huyền Đô Tiên Quân, bọn họ là quan sát đế cùng tôn khai thiên tích địa, mở nguyên một đám vũ trụ, lĩnh ngộ ra Vô Thượng tiên pháp, chứng đạo thành tiên, căn bản không có kinh nghiệm giai đoạn thần minh này.

Hỗn Độn Cổ Thần, Tiên Thiên Thần Ma, lúc xuất thế cũng đã không già không chết bất diệt, dĩ nhiên là một loại tiên trên ý nghĩa khác, cũng không có kinh nghiệm giai đoạn thần minh này.

Đối với bản thân Giang Nam mà nói, hắn là người cuối cùng nhất hoàn thiện hệ thống thần minh tu luyện, cũng là người đã được lợi ích.

Hắn mở thiên cung thứ chín, tu thành một đạo thần luân, một tòa đạo đài, một tòa thần phủ, nhất trọng thiên cung, nhất trọng thiên đình, đã đạt tới cực hạn của thần, xưng hắn là người hoàn thiện hệ thống tu luyện thần minh cũng không đủ.

Nhưng Giang Nam cũng không cho rằng, tu thần là con đường vấn đạo trường sinh tốt nhất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1918: Trẫm! Tạo Phản!!! (2)

Hắn cho rằng, tu thần, chứng đạo thành tiên, chỉ là hắn cùng với Ngọc Hoàng, Tử Tiêu chín người mở ra một con đường nhỏ thành tiên, còn có đường khác có thể đi, còn có đường khác khả năng không bị phát hiện.

Giang Nam cong ngón búng ra, Phong Thần bảng bay lên, hướng lên Thiên giới rơi đi.

Phía trên Thiên Giới Thiên đình, Tịch Ứng Tình ánh mắt chớp động, thò tay nhẹ chiêu, Phong Thần bảng bay tới, lập tức, từng đạo thân quang bay vào bên trong mặt Phong Thần bảng này, hắn bắt đầu tế luyện Kim Bảng.

- Tử Xuyên, ngươi yên tâm, Thiên Giới tuyệt đối không có thể rơi vào tay tiên nhân.

Thanh âm Tịch Ứng Tình truyền đến, Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, lách mình mà đi, mà sau lưng Tịch Ứng Tình, Ngọc Hoàng tiền nhiệm nghe nói như thế, không khỏi thở dài, lẩm bẩm nói:

- Bệ hạ, ta đem đế vị tặng cho ngươi, thật là đúng sao?

- Đạo huynh, ngươi còn nhìn không ra chiều hướng phát triển sao?

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Hôm nay, hạ giới bảy đại vũ trụ dung làm một thể, Tiên Giới tay khó hơn thăm dò vào hạ giới nữa, can thiệp sự vụ hạ giới ta, khơi mào phân tranh, đây là thiên hạ thái bình hiện ra! Chỉ cần đem một đám tiên nhân hạ giới này giảo sát, từ nay về sau hạ giới ta liền thoát khỏi Tiên Giới khống chế, không có Tiên Giới điều khiển, hạ giới mới có thể thịnh vượng chính thức!

Tiền nhiệm Ngọc Hoàng im lặng, đột nhiên chát thanh nói:

- Nhưng tiên lộ đã đoạn, Đế Huyền đoạn tuyệt con đường thành tiên tất cả mọi người của bảy đại vũ trụ, sau này ai có thể thành tiên? Bệ hạ, ngươi thân mang Huyền Đô Tiên Quân truyền lại Tạo Hóa Tiên Kinh, hôm nay chỉ sợ cũng không cách nào nhảy ra Thiên Đạo chứng đạo phi tiên đi à nha?

Tịch Ứng Tình khẽ nhíu mày, thở dài nói:

- Tiên Quân công pháp, cũng nhảy không ra 350 Thiên Đạo trói buộc, bất quá sự do người làm, ta phải thử một lần! Ít ngày nữa, ta liền chứng Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhìn xem có thể khiêu thoát phi tiên hay không. Bất quá, ta tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, cần nội tình cực kỳ khủng bố, không thể so với Đế Huyền ít hơn. Mà bây giờ quần tiên hạ giới, với ta mà nói là một hồi đại cơ duyên...

Hắn vừa nói đến đây, đột nhiên hư không lắc lư, một cổ tiên uy khủng bố hàng lâm, tiên uy bao phủ Thiên Giới, chỉ thấy Thiên Địa nguyên khí bạo động, vô số Thiên Địa nguyên khí từ trong nguyên một đám thế giới bay ra, hội tụ thành sông, chen chúc hướng trong cơ thể một Thần Tiên đột nhiên hàng lâm dũng mãnh lao tới.

- Là Thần Tiên dưới trướng Ngọc Hoàng Tiên Vương phủ xuống!

Tiền nhiệm Ngọc Hoàng sắc mặt biến hóa, vội vàng bay lên trời, cao giọng nói:

- Dừng tay! Bốn thượng tiên, các ngươi cướp đoạt linh khí Thiên Giới ta như vậy, chỉ sợ sẽ đoạn linh căn Thiên Giới ta, để cho Thiên Giới ta vô số thế giới từ nay về sau héo rũ, không người lại có thể tu luyện!

Một cổ tiên uy phát ra, đúng là bốn tiên nhân có chút chật vật, mới vừa tới Thiên Giới, liền lập tức thi triển Vô Thượng thủ đoạn, cướp đoạt Thiên Địa nguyên khí khôi phục thương thế.

Bọn hắn lọt vào bị thương rất nặng, vừa phải tránh né Tam Giới cường

giả giảo sát, thật vất vả mới chạy trốn tới Thiên Giới.

- Ân?

Bốn tiên nhân xem ra, ngay ngắn hừ lạnh một tiếng, một tiếng hừ lạnh này, mang theo tiên uy đạo uống, chấn được tiền nhiệm Ngọc Hoàng khí huyết sôi trào, bất trụ rút lui.

- Thiên Giới chính là quyền sở hửu của Ngọc Hoàng Tiên Vương, ngươi cái Thần Đế này bất quá là thay Tiên Vương trông coi đạo tràng, ở đâu ra lá gan cho ngươi quát lớn chúng ta?

Một Thần Tiên phất tay áo quát:

- Thần Đế, mở ra Thiên đình sưu tầm, đem tất cả linh khí linh dịch linh thạch hết thảy lấy ra, để cho chúng ta mau chóng hồi phục tu vi chiến lực, trị liệu thương thế!

Tiền nhiệm Ngọc Hoàng sắc mặt âm tình bất định, nhìn về phía Thiên Giới từng tòa thế giới, chỉ thấy ở dưới bốn tiên nhân cướp đoạt, vô số linh tuyền khô cạn, linh dịch xói mòn sạch sẽ, cỏ cây héo rũ, dãy núi biến thành cát bay, đất màu mỡ biến thành Hoang Nguyên, thậm chí ngay cả Nhân tộc, Thiên Tộc các vạn tộc sinh linh, cũng bị bốn Thần Tiên này cướp lấy linh khí bản thân, bắt đầu tử vong đại quy mô!

- Địa Ngục, Thiên Giới ta muốn biến thành Địa ngục sao...

Tiền nhiệm Ngọc Hoàng bàn tay run rẩy.

Bành bành bành!

Bốn tiên nhân kia có chút không kiên nhẫn, lấy tay một trảo, ở bên trong Thiên Giới Thiên đình, từng tòa bảo khố nổ tung, vô số linh dịch linh thạch gào thét bay lên, hướng trong cơ thể bốn tôn tiên kia rơi đi.

Lại vào lúc này, Phong Thần bảng đột nhiên hào quang tỏa sáng, bá một

tiếng lơ lửng, đem bốn tiên nhân hết thảy định trụ, bốn tiên nhân gầm lên, toàn lực đối kháng Phong Thần bảng trọng áp.

Tịch Ứng Tình tế lên mặt Phong Thần bảng này, nhất cổ tác khí đem bốn tiên nhân này thu nhập trong bảng, quay đầu nhìn về phía tiền nhiệm Ngọc Hoàng nói:

- Bằng lực lượng một người ta, rất khó luyện hóa bốn tiên nhân, kính xin đạo huynh mời đến Thiên Giới chư hoàng ta, tăng thêm chư thần lực, đem bốn người này luyện hóa.

Tiền nhiệm Ngọc Hoàng sắc mặt âm tình bất định, đột nhiên thở dài, khom người nói:

- Chư vị đạo huynh, xin xuất thủ tương trợ!

Ở bên trong Thiên Giới Thiên đình, rất nhiều Thần Hoàng cổ xưa cất bước đi ra, tóc trắng đầu bạc, quanh thân tràn ngập khí tức tang thương, có tất cả tám vị, đúng là Thiên Giới lịch đại Ngọc Hoàng, mượn tiên uy của Phong Thần bảng giữ được tánh mạng.

Những lịch đại Ngọc Hoàng này, không nghe lời Tịch Ứng Tình, tuy Tịch Ứng Tình là Ngọc Hoàng đương đại, nhưng căn bản không cách nào điều động đến bọn hắn, đây là tiền nhiệm Ngọc Hoàng vì giám sát hắn lưu lại một tay.

Tám Thần Hoàng khom người nói:

- Mời bệ hạ hạ chỉ.

Tịch Ứng Tình hoàn lễ, giơ lên thân quát:

- Thiên Giới Chư Thần nghe lệnh, cùng trẫm chung một chỗ luyện hóa tà tiên, bảo vệ Thiên Giới!

Thiên Giới vô số Thần Ma hiển hiện, cùng tám Thần Hoàng chung một

chỗ khom người quát:

- Cẩn tôn Ngọc Hoàng đại đế pháp chỉ!

Thanh âm kia chấn động từng tòa thế giới Thiên Giới, vô số Thần Ma hiển hiện đại đạo, dũng mãnh vào bên trong Phong Thần bảng, cùng Tịch Ứng Tình chung một chỗ trấn áp luyện hóa bốn Thần Tiên.

- Luyện hóa bốn tiên nhân này, Thiên Giới ta là đại nghịch bất đạo, cùng Ngọc Hoàng Tiên Vương triệt để cắt đứt, đoạn tuyệt đạo thống của hắn.

Tiền nhiệm Ngọc Hoàng hướng Tịch Ứng Tình nói:

- Bệ hạ, ngươi mượn luyện hóa bốn tiên nhân này chi cơ, chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, ký thác Hoàng Đạo ở trong Thiên Tán Hoa Cái, vũ trụ nhất thống, Đế Huyền tất nhiên sẽ thống trị cái vũ trụ Càn Khôn này, làm Vô Thượng đại đế. Kính xin bệ hạ niệm tình Thiên Giới chúng sinh ta, ở trước mặt Đế Huyền, tranh thủ lợi ích cho Thiên Giới ta, không để cho chủng tộc Thiên Giới ta biến thành hạ nhân.

Tịch Ứng Tình nghiêm nghị nói:

- Ứng Tình tất nhiên không phụ nhờ vả!

Yêu giới, mấy yêu tiên hàng lâm, thôn phệ Thiên Địa nguyên khí, sắc mặt Nhậm Tiên Thiên tái nhợt, nhìn xem nhiều đóa hoa sen thế giới héo rũ, từng tòa thế giới tràn đầy nguy cơ.

Thiên Địa nguyên khí bị đại quy mô thôn phệ, cướp sạch, những thế giới này héo rũ, tất nhiên tạo thành Yêu giới vô số sinh linh tử vong!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1919: Trẫm! Tạo Phản!!! (3)

Thân thể Nhậm Tiên Thiên đang run rẩy, chỉ cảm thấy tính ngưỡng chèo chống tín niệm của mình ầm ầm sụp đổ, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Ngũ Vân hoàng tổ, Lôi Tổ cùng Trường Tang Hoàng Tổ kéo lấy vạt áo của hắn, không ngớt lời nói:

- Bệ hạ, nhịn xuống, nhịn xuống! Thượng tiên hàng lâm, cũng là suy nghĩ cho tương lai Yêu giới ta. Có mấy thượng tiên nàêu giới ta mới có thể cùng Đế Huyền chống lại...

- Bệ hạ, đại thế làm trọng, ở dưới đại cục bực này, há có thể không có tử vong? Những sinh linh Yêu tộc này chết, không phải chết vô ích, đổi lấy mấy thượng tiên cường đại, đáng giá!

- Ngươi thân là Yêu giới đại đế ta, nên biết lấy hay bỏ!

Nhậm Tiên Thiên trầm mặc, đột nhiên giãy giụa bàn tay của bọn hắn, cởi đế bào, tháo xuống đế quan đỉnh đầu, thấp giọng cười nói:

- Thượng giới yêu tiên, xem sinh linh hạ giới ta như dê chó trên tế đàn, không coi thành đồng tộc đối đãi, chúng ta là được bày ở trên tế đàn, tùy ý bọn hắn hưởng dụng. Thật sự là đáng sợ ah, ta một mực mơ ước thành tiên, mơ ước siêu việt Đế Huyền, trong lúc đó ta phát giác, nếu có một ngày ta chứng đạo thành tiên, đã đến Tiên Giới, có thể trở nên cùng những tiên nhân này đồng dạng lạnh lùng, đồng dạng nhìn thấy chúng sinh hạ giới thành dê chó hay không...

Bọn người Ngũ Vân hoàng tổ hai mặt nhìn nhau.

- Cái uất ức đại đế này, ta... không làm rồi!

Nhậm Tiên Thiên bay lên trời, thẳng hướng mấy yêu tiên cướp đoạt Thiên Địa nguyên khí trị liệu thương thế, lạnh lùng nói:

- Nhậm Tiên Thiên ở đây! Ma đầu cướp đoạt Yêu giới nguyên khí ta, dám cùng ta quyết nhất tử chiến hay không!

- Hạ giới Đại Đế, coi trời bằng vung, mạo phạm thượng tiên Thiên Uy.

Một Chân Tiên nhíu mày, quay đầu hướng Nhậm Tiên Thiên xem ra, ánh mắt quạnh quẽ, thanh âm cao viễn:

- Tru!

Thanh Liên Tiên cung từ trong tay Chân Tiên này bay lên, mang theo tiên uy vô tận hướng Nhậm Tiên Thiên đè xuống, cái tiên uy này mãnh liệt như thế, đại đạo của Câu Trần Tiên Vương ở lại bên trong Tiên cung bị kích phát, thế muốn đem Nhậm Tiên Thiên một lần hành động trấn sát!

Nhậm Tiên Thiên cười ha ha, nhiệt huyết sôi trào, toàn diện kích phát tiềm năng của mình, tiêu hao sinh mệnh, đánh về phía Thanh Liên Tiên cung, xúc động chịu chết.

Lại vào lúc này, một đạo kiếm quang kinh diễm bay tới, Nguyên Thủy chi khí tràn ngập, cắt nhập trong Thanh Liên tiên cung, Giang Nam cầm kiếm sát nhập Tiên cung, chỉ thấy Tiên cung kịch liệt chấn động, uy năng ầm ầm bộc phát, đem Nhậm Tiên Thiên cùng một đám yêu tiên hết thảy hung hăng đập bay.

- Đế Huyền lớn mật, dám can đảm mạo phạm uy nghiêm của ta!

Trong Tiên cung truyền đến Câu Trần Tiên Vương đạo thân gầm lên.

Thanh âm của Giang Nam từ trong Tiên cung truyền đến, cười nói:

- Hôm nay trẫm mạo phạm, trảm đạo thân của ngươi, diệt ngươi đạo thống, ngươi có thể như thế nào?

Thanh Liên Tiên cung chấn động không dứt, đột nhiên, chấn động đình chỉ, Giang Nam cầm kiếm bay ra Thanh Liên Tiên cung, chỉ thấy Tiên cung bay về phía Nhậm Tiên Thiên, rơi vào đỉnh đầu Nhậm Tiên Thiên.

- Tiên Thiên Yêu Đế, hạ giới nuôi dưỡng chư tiên, chư tiên phi thăng thượng giới lại không hồi báo hạ giới, ngược lại còn cướp đoạt. Bây giờ là lúc để cho bọn hắn quay trở lại hạ giới rồi!

Giang Nam rút kiếm cất bước đi về hướng Chân Tiên kia, cười nói:

- Đạo hữu, cùng trẫm chung một chỗ thủ hộ hạ giới a!

Chân Tiên kia gầm lên, hai người ở trên không Yêu giới giao thủ, trong nháy mắt va chạm ngàn vạn lần, tiên quang bốc lên, Nguyên Thủy chi khí tràn ngập, quả nhiên là loạn hoa mê mắt người, để cho người hoa mắt, thấy không rõ chiêu số thần thông của hai người.

Đột nhiên, chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, Giang Nam thổ huyết, ngã xuống bay ra.

Chân Tiên kia hóa thành nguyên hình, rõ ràng là một đầu Cửu Đầu Kỳ Lân tiên, uy phong lẫm lẫm, đột nhiên Cửu Đầu Kỳ Lân tiên đứt gãy, thân thể sụp đổ, thi ngã trên mặt đất, rõ ràng là bị Giang Nam một kích cuối cùng chém giết!

Thương thế của hắn đã khôi phục vài phần, thực lực so với Đạo Tông Chân Tiên càng mạnh hơn nữa, một kích cuối cùng trọng thương Giang Nam, nhưng đồng thời cũng bị Giang Nam trảm sát.

Trong thi thể, một quả Chân Tiên đạo quả bay lên, từng đạo tiên đạo bốn phương tám hướng bắn ra, ý đồ ký thác vào bên trong Yêu giới, mượn cái này Trường Sinh, do đó để cho hắn có được tiền vốn Yêu giới bất diệt ta bất diệt.

- Trấn!

Nhậm Tiên Thiên gầm lên, Thanh Liên Tiên cung ầm ầm trấn áp mà xuống, đem Chân Tiên đạo quả kia sinh sinh trấn áp, từng đạo tiên đạo ép tới lùi về bên trong đạo quả!

- Trẫm, tạo phản rồi!

Nhậm Tiên Thiên tóc đen xông quan, đôi mắt yêu dị vô cùng, hiện ra hào quang màu tím quát.

- Tiên Thiên Yêu Đế, ngươi tạo phản liền tạo phản, làm gì trấn áp đồ đạc của ta?

Giang Nam lấy tay đem Yêu tộc Chân Tiên đạo quả kia bắt, từ trong Thanh Liên Tiên cung đoạt lại, hướng mi tâm Tử Phủ của mình đưa đi.

- Đế Huyền, Yêu tộc Chân Tiên đạo quả, ngươi không cách nào luyện hóa, thu cũng không chỗ hữu dụng, vẫn là cho ta a!

Nhậm Tiên Thiên lật tay một ấn, cắt về phía cổ tay Giang Nam, ấn pháp của hắn vừa mới rơi vào trên cổ tay Giang Nam, liền bị chấn đến thân hình nhoáng một cái, kêu rên một tiếng.

Giang Nam thuận thuận lợi lợi đem Chân Tiên đạo quả thu nhập mi tâm Tử Phủ, kinh ngạc nói:

- Đây là tiên nhân đạo quả? Thứ tốt, quả nhiên là đồ tốt!

Hắn đã từng thấy qua Bất Không đạo quả giả dối, nhưng Bất Không đạo nhân chính là Hỗn Độn Cổ Thần, đạo quả cùng tiên nhân đạo quả căn bản không phải một cấp độ, bởi vậy hắn cũng không biết cái này là Chân Tiên đạo quả!

- Ta hiện tại đã có hai Chân Tiên đạo quả, còn có một là Tiên cung Thái Tử đạo quả, đoán chừng là Tiên cung Thái Tử Thiên Tiên Đạo quả. Đạo quả này mặc dù là đồ tốt, nhưng đến cùng có chỗ lợi gì? Như thế nào luyện hóa?

Đối với đạo quả đồ vật bực này, Giang Nam hai mắt một vòng hắc, tuy có được ba Chân Tiên đạo quả, nhưng hắn lại không biết nên xử lý loại vật này như thế nào.

Lúc trước hắn thí nghiệm qua, không cách nào bổ ra đạo quả hoặc là luyện hóa đạo quả.

- Tu vi thực lực của ta, so với lúc tiêu diệt Tiên cung Thái Tử phân thân, cường hơn rất nhiều lần, mới có thể đủ luyện hóa Chân Tiên đạo quả đi à nha?

Giang Nam lách mình bay đi, không có tiếp tục dừng lại, cười nói:

- Tiên Thiên Yêu Đế, mấy yêu tiên này giao cho ngươi rồi. Trẫm đã chém giết Câu Trần Tiên Vương đạo thân ở bên trong Thanh Liên Tiên cung, đem Thanh Liên Tiên cung tiễn đưa ngươi, hi vọng ngươi đừng cho trẫm thất vọng.

Nhậm Tiên Thiên hừ lạnh một tiếng, nhìn xem ba yêu tiên còn lại, lạnh lùng nói:

- Đế Huyền, trẫm không là thuộc thần của ngươi!

- Ngươi nói không phải liền không phải sao, đợi cho trẫm bình định tứ phương, tảo thanh hoàn vũ, Tiên Thiên Yêu Đế, ngươi phải nhớ kỹ triều bái ta.

Tiếng cười của Giang Nam truyền đến, nhưng người dĩ nhiên từ Yêu giới biến mất.

Hắn giết hướng Đại Tây Thiên Phật giới, nhưng trong lòng lại buồn bực không thôi:

- Tiên Giới ba nghìn tiên thể hạ giới, những tiên thể này vẫn là đứa bé, hẳn là bị những tiên nhân cùng Chân Tiên kia thu ở bên người, như thế nào ta chém giết nhiều tiên nhân như vậy, thủy chung không có chứng kiến

những tiên thể kia?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1920: Tu Di Tọa Phật.

Đại Tây Thiên Phật giới, các Phật Tiên hấp thu Phật giới Thiên Địa nguyên khí, Phật giới đại thế giới, trong ngàn thế giới, Tiểu Thiên Thế Giới cũng bắt đầu héo rũ, linh khí cơ hồ bị thôn phệ không còn, thậm chí ngay cả Linh Hải dưới chân Tu Di sơn cũng bắt đầu khô cạn.

Các tồn tại chí cao Phật giới như Bảo Nhật Vương Phật Tổ, vờn quanh ở chung quanh chút ít Phật Tiên, cẩn thận từng li từng tí, thủ hộ mấy Phật Tiên này an toàn, hôm nay, hạ giới Phật Tiên chỉ còn lại có năm tôn, trong đó có một là Phật môn Chân Tiên, đạo hiệu Tán Cảnh.

Tán Cảnh Chân Tiên ở thời cổ cũng là một Phật đế Phật giới, về sau chứng đạo phi thăng thượng giới, bái nhập Thanh Hoa Tiên Vương môn hạ, tu hành đến nay mới thành Chân Tiên.

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính cao cao treo lên, chiếu rọi thời không, cải biến thời gian trôi qua, gia tốc để cho mấy Phật Tiên này khôi phục.

- Đế Huyền quả nhiên cường hoành, Đạo Tông Chân Tiên cùng Linh Tà Chân Tiên đều bị hắn chém, tiên nhân chết trong tay hắn, cũng có một hai chục tôn, hôm nay tiên nhân hàng lâm hạ giới, chỉ còn lại có hai mươi mốt tôn, Chân Tiên thì chỉ còn lại có Nguyên Tôn, Hậu Thổ Tiên cung Thái Tử, Hỗn Độn Chân Tiên Thanh Huyền, Quỷ môn Chân Tiên Hoa Thanh Nghiên, về phần hai Chân Tiên của Tử Vi Tiên Vương môn hạ, thì chết ở dưới Thiên Tán Hoa Cái!

Tán Cảnh Chân Tiên trên mặt từ bi chi sắc, Phật giới vô số sinh linh một thân linh khí bị bọn hắn rút ra, chết ở trong nguyên một đám thế giới, để cho trong ánh mắt của hắn lộ ra vẻ thuơng hại, thở dài nói:

- Tăng thêm ta, cũng không quá năm Chân Tiên. Mà vừa rồi Sóc Nguyệt

Hồi Thiên Kính chiếu rọi, phát hiện tung tích Đế Huyền, là hướng Phật giới mà đến, rõ ràng là nhằm vào ta, muốn đem ta chém giết. Đế Huyền hoàn toàn chính xác cường hoành, nếu ta chưa khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, cũng sẽ không là đối thủ của hắn. Bất quá chúng ta những tồn tại này liên thủ, đủ để chém giết hắn, hàng trừ ma này!

Bốn Phật Tiên cùng bọn người Bảo Nhật Vương Phật Tổ nhao nhao khom người nói:

- Sư huynh yên tâm, Đế Huyền tới đây, hắn chỉ có đi không về!

Tán Cảnh Chân Tiên ánh mắt chớp động, nhìn về phía hư không, ha ha cười nói:

- Đế Huyền, ngươi chứng kiến cảnh tượng Phật giới rất thê thảm sao? Phật giới hàng tỉ vạn chúng sinh chi tử, tất cả đều là do ngươi mà lên, nếu không có ngươi dã tâm bừng bừng dung hợp bảy đại vũ trụ, Tiên Giới há có thể hàng lâm? Những sinh linh này há có thể chết thảm? Trong lòng ngươi phải chăng có xấu hổ?

- Các ngươi sát nhân, đổ lên trên đầu trẫm, thực đem người trong thiên hạ là mù lòa hay sao?

Trong hư không, thanh âm Giang Nam vang lên, đón lấy một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện, lúc đầu vẫn là một điểm rất nhỏ, nhưng đã đến đỉnh núi Tu Di sơn, đã hóa thành một đạo kiếm khí huy hoàng, đem tất cả mọi người trên đỉnh núi bao phủ!

Trên Tu Di sơn, đột nhiên Phật Quang đại phóng, vô cùng Phật Quang tuôn ra, đem Đại Tây Thiên Phật giới chiếu rọi thông thấu!

Cả tòa Tu Di sơn quảng đại bát ngát, như một tọa phật, đại thế giới, trung thiên thế giới cùng Tiểu Thiên Thế Giới đều là quay chung quanh tòa cự sơn đồng dạng đại phật này chuyển động vận hành!

Ầm ầm!

Tọa phật chậm rãi dương tay, đưa tay hướng một đạo kiếm quang kia chộp tới. Tán Cảnh Chân Tiên ha ha cười nói:

- Đế Huyền, ngươi bị lừa rồi! Phật giới Tu Di sơn, chính là từ khai thiên lập địa tới nay, liền trải qua vô số Phật đế Phật Đà gia trì, sớm đã thai nghén thành linh, hóa thành đại phật, ngoại nhân xem ra, Phật giới chính là do Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính trấn thủ số mệnh, thật tình không biết đòn sát thủ chính thức của Phật giới, là một Tu Di tọa phật này!

Tu Di tọa phật không có thần trí linh tính, chỉ là Tu Di sơn hình thành một đại phật, nhưng là vị đại phật này khẽ động, toàn bộ Phật giới đều bị kéo, đại thế giới, trung thiên thế giới, Tiểu Thiên Thế Giới tất cả thế giới chi lực, hết thảy hội tụ mà đến, chụp vào một đạo kiếm quang này của Giang Nam!

Loại lực lượng này, khủng bố vô cùng, hàng phục hết thảy, lực áp hết thảy, nát bấy hết thảy, Tán Cảnh Chân Tiên, bọn người Bảo Nhật Vương Phật Tổ cùng bốn Phật Tiên, huống chi đem toàn bộ pháp lực dũng mãnh vào Tu Di tọa phật, một lần hành động thúc dục, muốn đem Giang Nam tại chỗ trấn sát!

Tu Di tọa phật, khắp cả người Phật Quang, sau đầu càng là ông ông tác hưởng, hiện ra tám đạo thần luân, tụ tập sức mạnh to lớn của một đại vũ trụ là kinh khủng cở nào?

Mà vào lúc này, Thiên Tán Hoa Cái treo cao ở thiên đỉnh đột nhiên chuyển động, một trăm đạo Thiên Đạo từ bên trong cuồn cuộn rơi xuống, một trăm thiên đạo trấn áp tọa phật, quấn quanh trên cánh tay Tu Di tọa phật, để cho cánh tay này không cách nào nâng lên.

Tu Di tọa phật dùng sức chấn động cánh tay, từng đạo Thiên Đạo bị chấn nhao nhao sụp đổ khai mở, nhưng mà, đạo kiếm quang kia đã kích bắn mà ra, mi tâm của Tán Cảnh Chân Tiên xuyên thủng một cái động lớn, kiếm quang từ sau đầu hắn xuyên qua, mang ra một mảnh kim huyết, chiếu vào Tu Di sơn.

Bàn tay của Tu Di tọa phật rốt cục giãy giụa Thiên Đạo trói buộc, ầm ầm vỗ vào trên người Giang Nam sau kiếm quang, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, Giang Nam bị sinh sinh đánh nát!

Nhục thể của hắn bạo toái, hóa thành một đoàn Nguyên Thủy chi khí, Nguyên Thủy chi khí lập tức chuyển động một vòng, thân thể Giang Nam khôi phục, lông tóc không tổn hao gì, thân hình đi vào đỉnh Tu Di sơn, lấy tay đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nắm trong tay.

Kiếm sáng lóng lánh, đầu lâu của Bảo Nhật Vương Phật Tổ bay lên, thần tính bên trong đầu lâu còn chưa kịp thoát ra, liền bị kiếm khí phá hủy!

Trên đỉnh đầu Tu Di tọa phật, từng đạo kiếm quang ngang trời, chợt ẩn hiện ra, mỗi một đạo kiếm quang bay ra, liền có một đầu lâu bay lên, đó là đầu lâu của Phật giới Phật hoàng, còn có đầu lâu Phật Tiên, Phật hoàng căn bản khó có thể ngăn cản một kiếm của Giang Nam, trực tiếp bị trảm, Phật Tiên còn có cơ hội chạy thoát, bất quá kiếm thứ hai của Giang Nam rất nhanh bay tới, trực tiếp chém giết, phai mờ thần hồn!

Bá...

Kiếm quang đầy trời biến mất, Giang Nam cầm kiếm mà đứng, bốn phía đứng nhiều đại phật không đầu.

Ầm ầm...

Các đại phật không đầu ngã xuống, thi ngã trên mặt đất.

Đã không có những cường giả này thúc dục, Tu Di tọa phật kịch liệt chấn động dần dần bình thường lại, sau đầu tọa phật từng đạo thần luân cũng đình chỉ chuyển động, Phật Quang dần dần ảm đạm, cuối cùng không có động tĩnh.

- Chân Tiên, đạo quả của ngươi là trốn ở trong cái Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính này a?

Giang Nam ngẩng đầu nhìn Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính treo cao trên Tu Di sơn, đột nhiên thân hình khẽ động, cất bước đi về hướng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, cười nói:

- Vừa vặn, trẫm muốn tiếp Thanh Hoa Tiên Vương đạo thân thoáng một phát.

Hắn cầm kiếm sát nhập Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, chỉ thấy mặt tiên kính này hào quang tỏa sáng, từng đạo Phật Quang hủy thiên diệt địa từ trong kính kích bắn mà ra, xuy xuy Xùy~~ vạch phá bầu trời, đem hư không nát bấy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1921: Trấn Thiên Cùng Nguyên Tôn. (1)

Mặt kính kịch liệt run rẩy, Phật giới vô số sinh linh quỳ rạp trên đất, cúng bái dập đầu, các đại phật cũng quỳ sát xuống, kinh hồn táng đảm nhìn xem mặt tiên kính treo cao trên Tu Di sơn kia.

Chỉ thấy trong tiên kính, ẩn ẩn hiển hiện ba thân ảnh, trong đó hai đại phật, quanh thân tràn ngập tiên đạo Phật Quang, quay chung quanh một thân ảnh nho nhỏ tung hoành tấn công, thống hạ sát thủ.

Mà thân ảnh nho nhỏ kia cầm trong tay một thanh thần kiếm, kiếm quang tung bay, ba cái bóng ở trong kính đại chiến, để cho người hoa mắt, không kịp nhìn.

Đột nhiên, trên mặt kính của Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, một Phật ảnh bị trảm, thân thể tan vỡ, đạo quả bay lên, lập tức bị thân ảnh nho nhỏ kia bắt trấn áp.

Cũng không lâu lắm, thân ảnh còn lại ngã xuống đất, bị sinh sinh chém giết!

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính khôi phục lại bình tĩnh.

Đại Tây Thiên Phật giới cũng trở nên vô cùng bình tĩnh, yên tĩnh đáng sợ, vô số đại phật như cha mẹ chết, ủ rũ.

- Đế Huyền Đại Ma Vương thắng...

Một Phật hoàng lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ thiên muốn diệt phật môn ta hay sao?

- Đế Huyền rốt cục thắng!

Một tiếng hoan hô vang lên, chư Phật nhao nhao theo tiếng nhìn hằm hằm, chỉ thấy hoan hô là một phàm nhân, hoa chân múa tay vui sướng, gọi không ngừng. Vô số phàm nhân sinh linh đứng dậy, lên tiếng hoan hô, Tiểu Thiên Thế Giới trung tâm Phật giới, chư Phật một mảnh xôn xao.

- Thời đại mạt pháp, đây là thời đại mạt pháp!

Một lão Phật bi phẫn hô to:

- Tà sư thuyết pháp, như cát sông Hằng! Đế Huyền đại tà ma, làm hại thiên hạ, rõ ràng còn có người vì hắn hoan hô tung tăng như chim sẻ, nhân tâm không cổ! Cái này là thời đại mạt pháp ah, thiên muốn diệt phật môn ta!

- Chư Phật không cần kinh hoảng.

Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính lắc lư, Giang Nam cất bước đi ra kính, đứng ở đỉnh đầu Tu Di tọa phật, bao quát Phật giới phía dưới, thanh âm truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Trẫm sẽ ban cho các ngươi một Tam Đức Phật Tổ, khôi phục Phật hiệu vinh quang. Các ngươi an phận tôn Tam Đức Phật Tổ, tự nhiên Phật môn bất diệt, nếu không an phận, trẫm diệt các ngươi, để cho Phật môn hoàn tục.

Chư Phật trầm mặc.

Giang Nam chờ đợi một lát, Tam Đức Phật Tổ bay tới, bảo tướng trang nghiêm, mang theo rất nhiều đại phật, đại bộ phận là Tam Giới Thần Ma biến thành đại phật, còn có bọn người Đông Lai Phật tổ, ôm lấy Tam Đức Phật Tổ nhập chủ Tu Di sơn.

Tam Đức Phật Tổ khom người, tiếp nhận Giang Nam ban thưởng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính nói:

- Bệ hạ, từ nay về sau chỉ có Đại Tây Thiên, không có Phật giới, Đại Tây Thiên duy bệ hạ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

- Nói gì vậy? Giống như trẫm muốn chiếm đoạt Đại Tây Thiên vậy, trẫm không có dã tâm lớn như vậy.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi thường đến Đại La Thiên triều kiến là được, trẫm bình định trận phản loạn này xong, sẽ có sắc phong cho ngươi.

Tam Đức Phật Tổ nhập chủ Đại Tây Thiên, chuyện thứ nhất là trước đem đạo thân của mình luyện nhập Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, khống chế cái tiên khí này, chuyện thứ hai là cùng chư Phật chung một chỗ tế luyện Tu Di sơn.

Bất quá tế luyện Tu Di tọa phật, so với tế luyện Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính muốn khó khăn không chỉ trăm ngàn lần, Tu Di sơn chính là vũ trụ chi sơn, Phật giới đại thế giới, Trung thiên thế giới cùng Tiểu Thiên Thế Giới hết thảy quay chung quanh ngọn núi này vận chuyển, có thể thấy Tu Di sơn là rộng lớn bực nào!

Không chỉ có như thế, nếu như tòa Tu Di tọa phật này thúc dục, thậm chí có lực lượng hùng vĩ có thể điều động một đại vũ trụ, ngay cả Giang Nam cường giả bực này cũng không phải đối thủ!

Nhưng mà tế luyện cũng càng thêm gian nan, cũng may hôm nay Phật giới đã bình định, Phật Tiên hết thảy bị tru, để cho hắn có đầy đủ thời gian.

Những Phật Tiên này bị trảm, một thân tu vi quay về Thiên Địa, hóa thành vô cùng linh khí linh dịch, thoải mái Phật giới, để cho Phật giới nguyên vốn đã lộ ra xu thế héo rũ lại tự khôi phục sức sống, chỉ là sinh linh chết vì những Phật Tiên cướp đoạt linh khí kia, lại không cách nào sống lại.

- Thiện thay, thiện thay!

Tam Đức Phật Tổ ngồi ở trên đỉnh Tu Di sơn, trong nội tâm sinh ra cảm khái vô tận, cuối cùng nhất nói:

- Phật nói ngươi là ma, chúng sinh nói ngươi là Phật, Càn Khôn thác loạn, thị phi điên đảo, ta thực không biết ai có thể tới viết thị phi ưu khuyết, thực không biết thời đại này rốt cuộc là thời đại mạt pháp, hay là thời đại tốt nhất?

- Chẳng lẽ đây cũng là kiếp số của chư thần hoàng hôn kiếp?

Đại phật tự nói, chấn động Phật giới.

Giờ phút này, Tam Giới Đại La Thiên, Nguyên Tôn Chân Tiên xâm nhập Huyền Thiên Kim Khuyết, chỉ thấy Huyền Thiên Kim Khuyết hư không, không có Thần Ma trấn thủ, chỉ có Trấn Thiên Thần Đế đứng trên cung điện.

- Bệ hạ.

Trấn Thiên Thần Đế chào, thần sắc có chút kích động cùng phức tạp.

Nguyên Tôn đã từng thống trị qua Chư Thiên vạn giới một cái thời đại, trấn áp muôn đời, khi đó Chư Thiên vạn giới có rất nhiều Thần Đế, quần tinh sáng chói, Chư Thiên cùng vạn giới đều có thần đế trấn thủ, các Thần Đế chung chủ Nguyên Tôn Đại Đế.

Trấn Thiên Thần Đế là Thần Đế lúc trước trấn thủ Huyền Minh Nguyên Giới, thành lập Trấn Thiên Thần quốc, sau khi Nguyên Tôn phi thăng, thần triều tan rã, Địa Ngục xâm lấn, Nguyên Giới Trấn Thiên Thần quốc bị diệt, Trấn Thiên Thần Đế tự phong ở bên trong khối Hồng Mông khí.

Trấn Thiên Thần Đế bị Giang Nam cứu tỉnh, sau khi sống lại, đã trải qua hai đại vũ trụ dung hợp đại kiếp nạn, đối mặt Bổ thiên thần nhân không đạt được gì, đã từng không chỉ một lần cảm khái, nếu Nguyên Tôn còn tại, chúng sinh Chư Thiên vạn giới quả quyết không đến mức rơi vào kết cục lang bạc kỳ hồ (*sống đầu đường xó chợ), có thể thấy trong lòng hắn, địa vị Nguyên Tôn là cao thượng bực nào!

Hôm nay, Trấn Thiên Thần Đế rốt cục lần nữa nhìn thấy Nguyên Tôn, nhưng lại là một tâm tính bất đồng khác, kích động là vì gặp lại cố chủ, phức tạp là vì hôm nay Nguyên Tôn là Tử Tiêu Tiên Vương phái đến hạ giới, vi

tru sát Đế Huyền cùng Thánh Thiên Tử Quân mà đến, vì phân liệt Tam Giới bát đại vũ trụ mà đến.

Kiến thiết Tam Giới, Trấn Thiên Thần Đế cũng bỏ ra tâm huyết thật lớn, há có thể cho phép Tam Giới lọt vào phá hư?

Tâm tính hắn phức tạp, có thể nghĩ.

- Ngươi là Trấn Thiên.

Ánh mắt Nguyên Tôn Chân Tiên rơi vào trên người Trấn Thiên Thần Đế, hồi tưởng lại lúc trước, thản nhiên nói:

- Ta phi thăng đến bây giờ, đã qua hơn năm ngàn vạn năm, ta nguyên lai tưởng rằng bạn cũ ngày xưa đã qua đời, chưa từng nghĩ ngươi còn sống. Gặp lại bằng hữu cũ, để cho tâm cảnh của ta hơn năm ngàn vạn năm chưa từng dao động rõ ràng cũng nổi lên gợn sóng.

Sở dĩ hắn nói như vậy, là vì tâm cảnh của hắn hoàn toàn chính xác nhẹ nhàng mà tạo nên gợn sóng, tồn tại như hắn này khinh thường giả bộ, Trấn Thiên Thần Đế cũng không đáng được hắn giả bộ.

Chương 1922: Trấn Thiên Cùng Nguyên Tôn. (2)

Sắc mặt Trấn Thiên Thần Đế bình tĩnh trở lại, cười nói:

- Bệ hạ, thần cũng thật không ngờ, rõ ràng còn có một ngày cùng bệ hạ gặp lại. Chỉ là lúc này đây gặp mặt, chỉ sợ thần cũng không lâu hậu thế. Ta đã già, tuy may mắn được Đế Huyền bệ hạ cứu sống, may mắn không có chết ở trong từng tràng đại kiếp, nhưng cũng không có bao nhiêu thời gian có thể sống. Không đến ngàn năm, thọ nguyên của ta liền đi tới cuối cùng, khi đó chỉ sợ là vĩnh biệt.

- Không thành tiên, chỉ có thể thành tro.

Nguyên Tôn Chân Tiên ánh mắt chớp động, lại cười nói:

- Ngươi gọi Đế Huyền là bệ hạ?

Trấn Thiên Thần Đế nghiêm nghị nói:

- Ta lúc trước là thần tử của bệ hạ, nhưng hôm nay thuộc Tam Giới sở hữu, tự nhiên là thần tử của Đế Huyền!

- Ngươi cũng là vì chủ của mình, ta không trách ngươi.

Nguyên Tôn Chân Tiên nhẹ nhàng gật đầu.

Đột nhiên, một âm thanh trẻ mới sinh khóc nỉ non truyền đến, Nguyên Tôn Chân Tiên thân ảnh lóe lên, xuất hiện bên trong một tòa cung điện, đứng ở trước một cái nôi.

- Đây là Đế Huyền nhi tử? Không đúng, không đúng, đây là tiên thể... Ồ? Thể chất thật cường đại!

Nguyên Tôn Chân Tiên không khỏi động dung, tinh tế dò xét trẻ mới sinh

kia, trong nội tâm khiếp sợ vạn phần:

- Không chỉ có tiên thể, hơn nữa còn là Tiên Thiên Thần Ma, Tiên Thiên đạo thể, lại chất chứa Huyền Hoàng nhị khí, là Huyền Hoàng đạo thể! Đứa nhỏ này, quả thực trời sinh chính là tồn tại muốn vô địch khắp thiên hạ! Chẳng lẽ nói, đây là Tam Giới Thiên Đạo, chế tạo ra tiên thể?

Trấn Thiên Thần Đế cất bước đi tới nói:

- Bệ hạ không có đoán sai, đây thật là Tam Giới chế tạo ra tiên thể.

Nguyên Tôn Chân Tiên mở ra tiên nhãn, suy tính tương lai vị tiên thể này, đột nhiên cười nói:

- Ta đã biết, Đế Huyền có kiếp số, ứng nghiệm ở trên người trẻ mới sinh nho nhỏ này. Tương lai đứa nhỏ này lớn lên, kiếp số của hắn sẽ hàng lâm! Nếu hắn chém trẻ mới sinh này, kiếp số sẽ gặp hàng lâm đến Đại La Thiên, đem Đại La Thiên phá hủy, để cho Đại La Thiên quay về Hỗn Độn, hắn cưỡng ép mở Đại La Thiên, đây cũng là số trời.

Bởi vậy hắn không có giết chết tiên thể nho nhỏ này, mà là đem đứa bé ở tại chỗ này, để cho tiên nhân hạ giới mang hắn đi, để cho kiếp số cùng chư thần hoàng hôn kiếp liền chung một chỗ, sớm bộc phát.

Trấn Thiên Thần Đế tán thán nói:

- Bệ hạ nói không sai, Đế Huyền bệ hạ cũng là nói như vậy.

Hắn chần chờ một lát, cắn răng nói:

- Bất quá bệ hạ không biết, Đế Huyền bệ hạ đem trẻ mới sinh kia để ở chỗ này, cố nhiên là muốn tiên nhân hạ giới ôm hắn đi, còn có một tầng ý tứ.

Nguyên Tôn Chân Tiên nhướng mày, trên mặt Trấn Thiên Thần Đế vẻ do dự quá nặng, đột nhiên quyết định nói:

- Trong Huyền Thiên Kim Khuyết đã bố trí xuống Luyện Thiên đại trận,

tiên nhân đến đây rơi vào trong đại trận, Thần Ma mai phục sẽ thúc dục đại trận. Luyện Thiên đại trận cấp bậc Hoàng Đạo, mặc dù là bệ hạ, cũng sẽ bị luyện thành tro bụi! Sở dĩ đại trận còn chưa thúc dục, chỉ là bởi vì ta còn ở trong trận. Chư Thần chư đế niệm tình ta công lao rất lớn, cái này mới không có thúc dục đại trận.

Trong nội tâm Nguyên Tôn Chân Tiên cả kinh, nhìn về phía Trấn Thiên Thần Đế, trầm giọng nói:

- Ngươi đem bí mật này nói cho ta biết, chẳng lẽ liền không sợ Đế Huyền xử quyết ngươi? Trấn Thiên, ngươi theo ta đi thôi, ở lại chỗ này, ngươi khó thoát khỏi cái chết!

Trấn Thiên Thần Đế lắc đầu cười nói:

- Ta không đành lòng chủ cũ chết, lúc này mới lộ ra tin tức, đã phạm vào tội lớn, nếu chạy đầu nhập vào địch nhân, càng là tội càng thêm tội, tội không thể tha. Ta muốn lưu ở nơi đây, lặng chờ Đế Huyền bệ hạ, lĩnh tội nhận lấy cái chết. Ta ý đã quyết, bệ hạ đi thôi.

Nguyên Tôn Chân Tiên cắn răng, xoay người ôm lấy Tam Giới tiên thể, lách mình mà đi.

- Hậu Thổ Tiên cung thái tử điện hạ, Đế Huyền đã ở trong Đại La Thiên bố trí xuống Luyện Thiên đại trận, nhanh chóng thối lui, ngươi chiếm không đến bất luận cái tiện nghi gì!

Nguyên Tôn Chân Tiên bay ra Huyền Thiên Kim Khuyết, lập tức cao giọng nói.

Hư không lắc lư, thân hình Tiên cung Thái Tử xuất hiện ở bên cạnh Nguyên Tôn Chân Tiên, có chút không bỏ nhìn Huyền Thiên Kim Khuyết nói:

- Tin tức chuẩn xác?

- Xác nhận không sai!

Nguyên Tôn Chân Tiên nói:

- Hôm nay chúng ta nguyên khí đại thương, không phải đối thủ của Đế Huyền, Hoàng Đạo cấp bậc Luyện Thiên đại trận hoàn toàn chính xác có thể đem chúng ta ở tại chỗ này. Trận pháp này, chính là Hỗn Độn Cổ Thần sáng chế, không phải chuyện đùa!

Tiên cung Thái Tử cùng hắn dắt tay nhau mà đi, hừ lạnh nói:

- Đáng hận! Ta vốn là muốn chiếm lĩnh Đại La Thiên, đem Tam Giới Thiên Địa nguyên khí hấp thu không còn, lặng chờ Đế Huyền đến, nhưng đáng hận cái thằng này lại có hậu thủ... Ồ? Đây là...

Hắn không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Tiên thể thật cường hoành! Tam Giới ba nghìn tiên thể, cũng xa không kịp tiên thể nho nhỏ này!

- Đây là Đế Huyền kiếp số cùng chư thần hoàng hôn kiếp kết hợp, sinh ra đời tiên thể mạnh nhất!

Nguyên Tôn cười nói:

- Đế Huyền thế đại, bất quá đế quốc của hắn cuối cùng sẽ hủy diệt trong tay tiên thể mạnh nhất này. Đế Huyền người này tâm cao khí ngạo, rõ ràng tùy ý ta lấy đi vị tiên thể này, muốn chính diện đối kháng kiếp số của mình, tuy người này đáng giận, nhưng ý chí hoàn toàn chính xác làm lòng người kính phục!

Trấn Thiên Thần Đế đưa mắt nhìn hai người rời đi, đã qua thật lâu, lúc này mới thở dài, lẻ loi một mình đứng trong Huyền Thiên Kim Khuyết, lộ ra có chút cô đơn cùng tiêu điều.

- Trấn Thiên tiểu quỷ, ngươi thật lớn mật!

Đột nhiên, một thanh âm âm trầm vang lên, sau lưng Trấn Thiên Thần Đế xuất hiện một bóng mờ gầy thấp, giống như quỷ mỵ, cười khanh khách nói:

- Ở trước mặt chủ cũ nói lời bịa đặt, ngay cả con mắt cũng không nháy, ngươi không sợ Nguyên Tôn nhìn thấu ngươi, đem ngươi làm thịt?

Trấn Thiên Thần Đế quay đầu, cười nói:

- Quỷ bà bà, ta chưa từng nói dối gạt người? Mọi người đều biết, ta là người thành thật, Nguyên Tôn bệ hạ hiểu rõ ta nhất, biết rõ ta cũng không nói dối.

Quỷ Bà Thiên tay trụ quải trượng, hiện ra ở trước mặt hắn, cười hắc hắc nói:

- Lão thân sớm đã chứng kiến, Thiên Hậu nương nương mang theo Luyện Thiên đại trận xuất chinh, luyện hóa tiên nhân, đến nay chưa về, ngươi còn không nói dối? Nguyên Tôn Chân Tiên đúng là hiểu rất rõ ngươi, cho nên mới không biết ngươi lừa gạt hắn. Bất quá ngươi nói ngươi chỉ còn lại không tới ngàn năm thọ nguyên, như thế là thật sự, ngươi còn có thể sống thêm tám trăm ba mươi bảy năm.

Trấn Thiên Thần Đế trầm mặc một lát, cười nói:

- Ta kinh nghiệm từng tràng đại kiếp nạn, chứng kiến một thời đại trước nay chưa có, đã đủ rồi...

Đột nhiên, một tiếng cười khẽ truyền vào trong tai hai người, cười nói:

- Nói như vậy, ở bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết, không có mai phục Luyện Thiên đại trận rồi hả? Đế Huyền quả nhiên lớn mật, rõ ràng đối với nơi ở của mình không phòng bị, phái một Thần Đế ở chỗ này hát không thành kế, thật can đảm, thật can đảm...

Sắc mặt Trấn Thiên Thần Đế kịch biến, bỗng nhiên quay người, theo tiếng nhìn lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1923: Đại Quân Tiếp Cận. (1)

Chỉ thấy một nữ tiên nhanh nhẹn mà đến, chẳng biết lúc nào hàng lâm đến bên trong Huyền Thiên Kim Khuyết. Cái nữ tiên kia có ngôn ngữ khó có thể hình dung, có khí khái văn chương khó có thể vẽ ra vũ mị, thiên kiều bá mị như bông hoa trong gió, chập chờn sinh tư.

- Quỷ giới Quỷ Tiên?

Trấn Thiên Thần Đế khóe mắt nhảy lên, trong nội tâm thầm nghĩ một tiếng không ổn.

Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Hoa tiểu nha đầu, ngươi đừng dọa hắn, lão thân mới vừa nói hắn còn có tám trăm ba mươi bảy năm thọ nguyên, nếu ngươi hù chết hắn, thể diện lão thân hướng chỗ nào đặt?

Nữ tiên kia tha thiết hạ bái, khẽ chào nói:

- Bà bà.

Quỷ Bà Thiên rất là đắc ý, hướng Trấn Thiên Thần Đế cười nói:

- Vị này là năm đó tiễn đưa lão thân một chén sủi cảo nhân rau hẹ Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên, lão thân cũng không có lừa ngươi a?

Trấn Thiên Thần Đế cẩn thận từng li từng tí, toàn bộ tinh thần mà chống đỡ, tùy thời chuẩn bị bạo lên, nói khẽ:

- Nói như vậy, căn rau hẹ trong miệng bà bà ngươi kia quả nhiên là hơn một tỷ năm trước?

- Phi! Ngươi thật đúng là tin?

Quỷ Bà Thiên nhếch miệng, lộ ra hàm răng lơ lỏng, cười hắc hắc nói:

- Tự nhiên không phải, nếu rau hẹ phóng thời gian dài như vậy, đã sớm hoá đá rồi. Đó là lão thân trước đó không lâu thèm ăn, chính mình làm rau hẹ sủi cảo. Trấn Thiên tiểu quỷ, ngươi không nên hành động thiếu suy nghĩ, hôm nay Hoa nha đầu đã là Chân Tiên, tuy thực lực đại tổn, nhưng một trăm ngươi đi lên cũng không đủ nàng giết. Hoa nha đầu, ngươi tới nơi này làm chi?

- Một là tới cứu bà bà, thoát ly Đế Huyền ma chưởng.

Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên cười nói:

- Hai là muốn hỏi bà bà một câu, tương lai ai thắng ai thua, người ta cũng tốt có chuẩn bị.

Trấn Thiên Thần Đế nghe nói như thế, trong lòng nghiêm nghị, Quỷ Bà Thiên tính toán kinh động thế gian, cái lão bà tử này tuy thực lực không đủ, tối đa có được chiến lực Thần Chủ, nhưng lại tính toán không sai.

Hôm nay chư tiên hạ giới vì diệt trừ Đế Huyền mà đến, lúc chư tiên hạ giới lọt vào trọng thương, bị Tam Giới cường giả chém giết rất nhiều, nhưng mà vẫn có tiên nhân từ trong tràng huyết tẩy này đào thoát đi ra ngoài, còn sống sót.

Nếu những tiên nhân, Chân Tiên này khôi phục thực lực, suy nghĩ một chút cũng làm người cảm giác được khủng bố!

Trận chiến đấu này còn chưa kết thúc, trước mắt còn không cách nào nhìn ra ai là người thắng cuối cùng, Trấn Thiên Thần Đế cũng muốn biết, Quỷ Bà Thiên phải chăng đã chứng kiến kết quả trận đại chiến này.

Quỷ Bà Thiên cười khanh khách nói:

- Hoa nha đầu, ngươi hỏi ra loại lời ai thắng ai thua này xem như đại nghịch bất đạo, nếu Huyền Thanh Tiên Vương biết rõ ngươi rõ ràng có loại

tâm tư này, muốn đứng ở bên người thắng, chỉ sợ sẽ không bỏ qua ngươi.

Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên đôi mắt dễ thương nháy động nói:

- Ta bị đưa đến hạ giới, vốn chỉ cho rằng đây là một việc nhỏ dễ như trở bàn tay, chưa từng nghĩ Đế Huyền hung tàn như thế, chém liên tục nhiều tiên nhân như vậy, thậm chí ngay cả Chân Tiên cũng bị hắn chém, quả thực dữ dội. Người ta cũng không muốn chết, nay Tiên Vương không cách nào hạ giới, mà Đế Huyền sinh mãnh như vậy, ta cũng tạm thời không thể thượng giới, bởi vậy hỏi trước bà bà tương lai cát hung, sớm làm ý định.

Trấn Thiên Thần Đế lạnh lùng nói:

- Không biết thượng tiên muốn làm ý định gì?

Hoa Thanh Nghiên cười mỉm nói:

- Nếu bà bà nói Đế Huyền chiến thắng, như vậy ta tự nhiên là tương trợ Đế Huyền, trợ giúp hắn một tay, cướp lấy lợi ích lớn nhất. Nếu bà bà nói Tiên Vương chiến thắng, như vậy ta liền huyết tẩy cái Đại La Thiên này, đem Đại La Thiên đánh nát, hư mất đạo cơ của Đế Huyền!

Trấn Thiên Thần Đế đứng chắp tay, cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Thượng tiên hẳn là thật sự tin tưởng Thiên Hậu nương nương mang đi Luyện Thiên đại trận, tùy ý Đại La Thiên hư không?

Sắc mặt Hoa Thanh Nghiên biến hóa, cao thấp dò xét hắn, trong nội tâm bồn chồn.

Trấn Thiên Thần Đế mỉm cười, lộ ra cao thâm mạt trắc.

Hoa Thanh Nghiên hì hì cười nói:

- Được rồi tiểu quỷ, Luyện Thiên đại trận hoàn toàn chính xác không ở chỗ này, bà bà sẽ không lừa gạt ta.

Cái trán Trấn Thiên Thần Đế toát ra mồ hôi lạnh.

Quỷ Bà Thiên trầm ngâm một lát, đánh vỡ trầm mặc, lắc đầu nói:

- Lão thân không cách nào thấy rõ xu thế tương lai, không cách nào nói ra ai thắng ai thua.

Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên có chút thất vọng, Quỷ Bà Thiên đột nhiên cười nói:

- Bất quá lão thân có thể nói cho ngươi biết, ai chiếm cứ thượng phong.

Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên đôi mắt sáng ngời, tiến lên bắt lấy tay của nàng, cười nói:

- Kính xin bà bà chỉ giáo.

Thanh âm Quỷ Bà Thiên thảm thảm, để cho người không rét mà run, dừng quải trượng một chút nói:

- Lão thân hỏi ngươi, chư thần hoàng hôn kiếp, ba nghìn tiên thể đến thế gian, ba nghìn tiên thể này vì sao mà sinh?

Hoa Thanh Nghiên suy tư nói:

- Tự nhiên là bởi vì Đại Ma Đầu, Đế Huyền tử, Thánh Thiên Tử Quân muốn hủy diệt thần đạo đến thế gian, bởi vậy Thiên Đạo cảm ứng, sinh ra đời ba nghìn tiên thể ứng đối, những tiên thể này đúng thời cơ mà sinh, chém giết Đại Ma Đầu.

Quỷ Bà Thiên nở nụ cười:

- Đây là giải thích, thần đạo ở vào thủ thế, mới có thể không thể không sinh tiên thể ứng kiếp, ý đồ cải biến kết cục. Tiên nhân hạ giới, ba nghìn tiên thể hạ giới, nhìn như hùng hổ, kỳ thật là ở vào thủ thế, ngươi nên biết ai chiếm cứ thượng phong a?

Hoa Thanh Nghiên như có điều suy nghĩ.

Quỷ Bà Thiên tiếp tục nói:

- Đôi mắt này của lão thân, xem nhân khí vận liếc thấy rõ ràng, thậm chí tiên nhân, lão thân cũng liếc là nhìn ra được số mệnh, sinh tử, nhưng nhìn Đế Huyền cùng Thánh Thiên Tử Quân lại không cách nào nhìn thấu, chỉ có vận dụng Huyết Nhãn, mới có thể nhìn ra tiền đồ của bọn hắn, nhưng cũng là một mảnh bao la mờ mịt, mơ hồ có thể thấy được.

Hoa Thanh Nghiên lẳng lặng nghe, Quỷ Bà Thiên nói:

- Huyết nhãn của ta, chỉ có thể nhìn ra chuyện đã xảy ra nhất định, tương lai có vô số khả năng, nhưng mà có một chuyện nhất định đã xảy ra, trận chư thần hoàng hôn kiếp này liền là một cái trong số đó. Lúc trước ta dùng Huyết Nhãn xem Thánh Thiên Tử Quân, thấy được thần đạo hủy diệt, thế gian vô thần, mà sau lưng hắn, đứng một cái bóng mờ bao phủ hạ giới, biển máu ngập trời, Thần Ma cùng tiên nhân ở trong biển máu trầm luân. Ta nhìn Đế Huyền, thấy rõ hắn là cái bóng mờ này.

Hoa Thanh Nghiên hoa dung thất sắc, trầm mặc không nói.

Quỷ Bà Thiên nói:

- Tiên thi trong biển máu đã ứng nghiệm, đã bắt đầu phát sinh, nhưng còn chưa kết thúc. Lần này tiên nhân hạ giới nhiều đến một trăm sáu mươi tôn, giờ phút này bị chết chỉ còn lại có mười bảy tôn, chết một trăm bốn mươi ba tiên nhân. Chân Tiên hạ giới mười sáu tôn, chết mười hai tôn, tổng cộng có một trăm năm mươi lăm tiên thi. Nhưng mà lão thân chứng kiến, tiên thi trong biển máu xa xa không chỉ số lượng này, còn có tiên nhân phải chết! Cái này là sự tình nhất định sẽ xuất hiện! Hoa nha đầu, lão thân chỉ có thể nói cho ngươi biết như vậy, ngươi muốn đứng ở bên nào, còn cần chính ngươi quyết định.

Chương 1924: Đại Quân Tiếp Cận. (2)

Hoa Thanh Nghiên trầm ngâm không nói, đột nhiên cười nói:

- Ta muốn gặp Đế Huyền. Bà bà biết Đế Huyền hôm nay ở nơi nào không?

- Đế Huyền đã bình định Thiên Giới, Yêu giới cùng Phật giới, ngươi lại không ở Quỷ giới, như vậy giờ phút này Đế Huyền ở Hỗn Độn giới.

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Hắn dã tâm bừng bừng, hẳn là ý định đem tiên nhân Chân Tiên hạ giới, hết thảy chém giết, cướp lấy Tiên Giới ba nghìn tiên thể.

- Hỗn Độn giới...

Hoa Thanh Nghiên động dung, nói khẽ:

- Trường Sinh Tiên Vương chính là tồn tại mạnh nhất trong bát đại Tiên Vương, Hỗn Độn Tiên Nhân cũng là không như bình thường, chính là tồn tại cường đại nhất trong lần hạ giới này, cùng Tiên Đô không yếu bao nhiêu, Hỗn Độn Chân Tiên Thanh Huyền càng là cường đại! Hơn nữa, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử hai người, tất nhiên cũng là đi Hỗn Độn giới, miễn cho bị Đế Huyền đánh chết, Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử tam đại Chân Tiên, dưới trướng có nhiều tiên nhân, ngoại trừ Quỷ giới ta may mắn còn sống sót hai tiên nhân, mười lăm tiên nhân khác chỉ sợ đều tiến nhập Hỗn Độn giới. Đế Huyền tiến về Hỗn Độn giới, tất có một hồi đại chiến!

Nàng lập tức cáo từ, lách mình mà đi.

Mà vào lúc này, Hỗn Độn giới, tinh kỳ che trời, vô số lâu thuyền chiến

hạm lơ lửng, từng tòa thần thành che khuất bầu trời, sáu trăm ngàn Thần Ma đại quân tề tụ Hỗn Độn giới, đại quân tiếp cận.

Lực lượng Tam Giới cơ hồ hoàn toàn khởi động, một bộ tư thế muốn đem Hỗn Độn giới san thành bình địa.

Trong từng tòa tiên cấp đại trận, các Thần Đế, Ma Đế, Thiên Đế, Phật đế ngồi đó, đỉnh đầu Bảo Quang Thần Quang bốc hơi, các Thần Hoàng ngồi ở dưới đại trướng, lại có chín đại tiên khí trôi nổi, tán phát ra trận trận tiên uy.

Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân phân biệt thống lĩnh phe phái Địa Ngục cùng phe phái Chư Thiên, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Thiên Giới Ngọc Hoàng Tịch Ứng Tình suất lĩnh Thiên Giới đại quân, tế lên Phong Thần bảng, dưới trướng Yêu giới Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên cũng có vô số hùng binh, tế lên Thanh Liên Tiên cung, Phật giới Phật đế Tam Đức Phật Tổ bảo tướng trang nghiêm, tế lên Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính.

Ba đại đế chỉnh hợp lực lượng Thiên Giới, Phật giới cùng Yêu giới, mà Giang Nam cùng Thi Hiên Vi thì tọa trấn trung quân, bao quát Hỗn Độn giới.

- Đế Huyền bệ hạ.

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp suất lĩnh cường giả Hỗn Độn giới đứng ở đối diện, xa xa thi lễ nói:

- Bệ hạ suất quân đánh tới, là muốn san bằng Hỗn Độn giới ta sao?

Giang Nam lắc đầu, cười nói:

- Thất Diệp đạo hữu nói đùa, trẫm đến không phải là vì san bằng hoặc là chiếm đoạt Hỗn Độn giới, mà là muốn tru sát Tiên Giới địch nhân. Bệ hạ giao ra mấy tiên nhân kia, trẫm cùng chư vị đạo hữu tự nhiên rời đi. Đạo hữu, ngươi nên biết, Tiên Giới tiên nhân hạ giới, vì tru sát trẫm cùng Thái

Tử mà đến, ngươi bao che những tiên nhân này, nên biết sẽ có kết quả này.

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp thở dài nói:

- Bệ hạ nên biết, việc này không tới phiên ta làm chủ. Cho tới nay, ta chưa từng cùng bệ hạ đối nghịch.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Đạo hữu hoàn toàn chính xác không làm chủ được, cho nên kính xin đạo hữu suất lĩnh chúng sinh Hỗn Độn giới ly khai, nếu ngăn cản đại quân của trẫm, chỉ sợ Hỗn Độn giới liền thật sự muốn không tồn tại nữa.

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp thở dài, có chút do dự, đại quân tiếp cận, tuyệt đối đã vượt qua thực lực Hỗn Độn giới, nếu như tiếp tục chống cự, sẽ chỉ làm Hỗn Độn giới bị đánh nát, đánh cho không còn sót lại chút gì, không biết bao nhiêu sinh linh Hỗn Độn giới chết thảm.

Mà bây giờ, thật sự là hắn không cách nào làm chủ, bởi vì Hỗn Độn Chân Tiên Thanh Huyền đã đến.

Thanh Huyền xuất từ Hỗn Độn giới, dưới trướng hắn hai cái Hỗn Độn Tiên Nhân cũng đồng dạng là xuất từ Hỗn Độn giới, ba người này đều là Tiên Thiên Đại Đế ngày xưa của Hỗn Độn giới, vô luận thực lực hay là tư lịch, đều so với hắn cổ xưa.

- Truyền lệnh...

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp cắn răng nói:

- Hỗn Độn giới tất cả sinh linh, không được tham dự trận chiến này!

- Bệ hạ...

Mấy Tiên Thiên Thần Ma cổ xưa thất thanh nói.

- Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma vốn rất ít, nếu tham chiến, chỉ sợ liền

sẽ tuyệt chủng rồi!

Tiên Thiên Đại Đế lạnh lùng nói:

- Tất cả mọi người, theo ta đi!

Hắn vung tay hô to, không ít Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma đứng dậy, theo hắn mà đi, nhưng cũng có không thiếu Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma lựa chọn lưu lại.

Tiên Thiên Đại Đế thở dài, hướng Giang Nam chắp tay, đem người rời khỏi Hỗn Độn giới.

Thanh Huyền Chân Tiên, Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Tiên cung Thái Tử sóng vai mà đứng, dưới trướng mười lăm tiên nhân, hơn nữa Hỗn Độn giới ba lão ngoan đồng có được chiến lực tiên nhân, một trận chiến này như trước không thể lạc quan.

- Đế Huyền, ngươi nghịch thiên mà đi, phát động trận chiến này, chỉ sợ Thần Ma theo ngươi mà đến, hết thảy sẽ chết ở trong chiến trường Hỗn Độn giới.

Thanh Huyền Chân Tiên đột nhiên mở miệng nói:

- Hỗn Độn giới Chư Thần chư tiên ta tuy sẽ vẫn lạc không ít, nhưng ở bên trong phiến chiến trường Hỗn Độn giới này, Hỗn Độn Tiên Nhân chúng ta Bất Tử Bất Diệt, cuối cùng nhất chiến thắng sẽ chỉ là chúng ta.

Hắn lời ấy hoàn toàn chính xác không có khoe khoang khoác lác, Hỗn Độn Tiên Nhân chính là Tiên Thiên Thần Ma, sống ở bên trong Hỗn Độn, một tia một đám Hỗn Độn Hồng Mông chi khí, liền có thể lđể cho bọn hắn Vĩnh Sinh, muốn diệt trừ bọn hắn, so với diệt trừ tiên nhân bình thường khó khăn gấp trăm lần!

- Thật sao?

Giang Nam mỉm cười, đột nhiên, hư không kịch liệt chấn động, xa xa, rất nhiều quái vật khổng lồ hướng Hỗn Độn giới tới gần, Thanh Huyền Chân Tiên cùng Hỗn Độn giới chư cường giả không khỏi sắc mặt biến hóa.

Những quái vật kia khổng lồ to lớn, có thể so với từng tòa thế giới, di động kinh người vô cùng, rõ ràng là Tiên Thiên Thần Ma lưng đeo Chư Thiên vạn giới ngao du hư không, có tất cả hơn vạn đầu!

Những Tiên Thiên Thần Ma này thực sự không phải là trời sinh đất nuôi, mà là lúc đế cùng tôn sáng tạo Chư Thiên vạn giới, chế tạo ra Thần Ma, mỗi một đầu đều có được chiến lực gần tiên.

Những Tiên Thiên Thần Ma này đã từng bị dùng để trấn áp Huyền Đô cổ tiên, lúc cổ tiên hạo kiếp, những Tiên Thiên Thần Ma này xuất động, cùng một chỗ trấn áp Huyền Đô.

Bất quá sau chuyện kia, những Tiên Thiên Thần Ma này liền rất ít xuất động, mà bây giờ, Giang Nam thông qua Thiên Tán Hoa Cái, đem những Tiên Thiên Thần Ma này hết thảy điều động, vây quét bọn người Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử!

- Hiện tại, vậy là đủ rồi a?

Giang Nam mở miệng nói.

Thanh Huyền Chân Tiên sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Vậy là đủ rồi. Bất quá ta có đầy đủ nắm chắc, để cho tất cả mọi người cùng chúng ta tiến lên đường! Đế Huyền, nếu ngươi là quang minh chi nhân, cái kia cũng đừng có liên lụy Thần Ma dưới trướng của ngươi, cùng ta đường đường chính chính chiến một trận, mà không phải khiến những người này cùng ngươi chung một chỗ toi mạng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1925: Đường Đường Chính Chính? (1)

Giang Nam chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nói:

- Ngươi đã muốn cùng trẫm đường đường chính chính chiến một trận, như vậy trẫm như ngươi mong muốn.

Hắn không có khinh thường Thanh Huyền Chân Tiên, nếu hắn cưỡng ép tiến công, chỉ sợ Thần Ma ở đây tử thương vô số, mà loại kết quả này là hắn không muốn chứng kiến nhất.

Tam Giới các Thần Ma nhao nhao khom người nói:

- Bệ hạ không thể!

Giang Nam đưa tay, cười nói:

- Chân Tiên chết ở trong tay trẫm đã có ba tôn, Thanh Huyền đạo hữu đã muốn cùng trẫm chiến một trận, trẫm há có thể không giúp hắn? Thanh Huyền Chân Tiên, Trường Sinh Tiên Vương pháp bảo Trường Sinh luân của các ngươi ở đâu?

- Trường Sinh luân ở đây!

Thanh Huyền Chân Tiên tâm niệm vừa động, đột nhiên sau lưng hiện ra Hỗn Độn thời không bao la mờ mịt bát ngát, một mặt Cự Luân ở trong đó chìm nổi bất định!

Mặt Cự Luân này toàn thân màu tím, chính là dùng Hỗn Độn Tử Kim đúc thành, thượng diện che kín Hỗn Độn phù văn, uy năng kinh người vô cùng, rất có xu thế chỗ Tử Kim luân bao phủ, đem đầy đủ mọi thứ đều hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông!

Cái trọng bảo này, là Trường Sinh luân lúc Trường Sinh Tiên Vương phi thăng để lại hạ giới, trải qua tám trăm triệu năm, chẳng những không có đánh mất uy năng, ngược lại theo Trường Sinh chứng được Tiên Vương trở nên càng thêm hung hãn!

Chỉ là, Trường Sinh luân thực sự không phải là tiên khí cấp bậc Tiên Vương, tuy cường hãn, nhưng ở lúc cùng Thiên Tán Hoa Cái đối bính, cái pháp bảo này cũng bị thương không nhẹ.

Thanh Huyền Chân Tiên đồng dạng cũng lọt vào trọng thương, tình huống so với Chân Tiên khác còn muốn không xong, tiên nhân hạ giới, tu vi thực lực càng cường, bị Thiên Khiển cũng càng nặng.

Nhưng mà, Thanh Huyền Chân Tiên tăng thêm Trường Sinh luân, uy năng của hắn chỉ sợ cũng có thể so sánh một Chân Tiên ở vào trạng thái đỉnh phong rồi!

Giang Nam nhẹ nhàng nâng tay, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm rơi trong tay, nghiêm nghị nói:

- Đạo hữu, mời!

Thanh Huyền Chân Tiên nghiêm nghị, Trường Sinh luân như trước ở sau đầu hắn, cũng không xuất hiện nói:

- Mời!

Giang Nam thường thường đâm tới một kiếm, tốc độ một kiếm này cực kỳ chậm chạp, nhưng một kiếm đâm ra, thời không Hỗn Độn giới liền bị định trụ, thời gian trong thiên địa phảng phất đình chỉ trôi qua, hết thảy người, thần, tiên phảng phất đều ở thời khắc này bị định dạng!

Kiếm của hắn tuy chậm, nhưng mà rơi vào trong mắt người khác, một kiếm này lại nhanh tới cực điểm, nhanh đến khó có thể tưởng tượng, bởi vì thời không vị trí chỗ bọn hắn bị định trụ, thời gian ngừng lại trôi qua, đợi cho bọn hắn còn chưa kịp nháy mắt, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm liền đã

đến trước mặt Thanh Huyền Chân Tiên!

- Hỗn Độn giới ấn!

Thanh Huyền Chân Tiên đưa tay, phảng phất có Hỗn Độn vũ trụ trong tay hắn sinh ra đời, đối chiến một kiếm này của Giang Nam, nhưng mà rất nhanh sắc mặt của hắn kịch biến.

Một kiếm này của Giang Nam uy năng mạnh, vượt quá tưởng tượng của hắn, Hỗn Độn vũ trụ bên trong chưởng của hắn ở trong kiếm quang vỡ ra, Hỗn Độn phân liệt, hóa thành Huyền Hoàng, Lưỡng Nghi, Tam Tài, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp, Bát hoang, một kiếm này của Giang Nam, bổ ra Hỗn Độn, phân liệt Hồng Mông, chấn năm ngón tay của hắn nhao nhao bắn lên, năm ngón tay đổ máu!

Kiếm quang đâm thủng mu bàn tay hắn, trực chỉ mi tâm của hắn!

Hắn lại không biết, Giang Nam luyện hóa Phong Thần bảng, Thanh Liên Tiên cung cùng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, chém giết Ngọc Hoàng Tiên Vương, Câu Trần Tiên Vương cùng Thanh Hoa Tiên Vương để lại đạo thân bên trong ba kiện Tiên Vương thành đạo chi bảo, đem ba Tiên Vương đạo thân hết thảy hấp thu luyện hóa, lớn mạnh uy năng Nguyên Thủy đại đạo, để cho tu vi thực lực của hắn trọn vẹn tăng lên tám phần!

Giang Nam hôm nay, cùng Chân Tiên so sánh cũng không kém bao nhiêu!

Thanh Huyền Chân Tiên người bị thương nặng, lại tự cao mình là Tiên Thiên Thần Ma, thân thể cường hoành, tay không thi triển thần thông đi ngăn cản một kiếm này của hắn, há có thể đở nổi?

Ầm ầm...

Hỗn Độn sau đầu Thanh Huyền Chân Tiên, Trường Sinh luân gào thét bay ra, ngăn ở trước mi tâm của hắn, trong luân Hỗn Độn bao la mờ mịt, thôn nạp vạn vật, giờ khắc này tất cả Thần Ma đều cảm giác dừng chân bất trụ,

nhao nhao hướng đạo trường sinh luân này sa sút đi, cũng bị cắn nát thành Hỗn Độn!

- Định!

Tam Đức Phật Tổ đột nhiên thanh quát một tiếng, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính lơ lửng, kính quang chiếu diệu, định trụ Phật giới vô số thần Phật, chống cự uy năng khủng bố của Trường Sinh luân.

Kim Bảng bay phất phới, phiêu nhiên mà khởi, bao trùm trên không vô số thiên thần Thiên Giới, định trụ thân hình Thiên Giới thần minh di động, đúng là Tịch Ứng Tình ra tay.

Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên cũng tự tế lên Thanh Liên Tiên cung, thủ hộ Yêu giới cường giả.

Bọn hắn từng người tế lên Tiên Vương thành đạo chi bảo, có thể bảo vệ Thần Ma nhất phái của mình, nhưng đối với Thần Ma của Huyền Thiên Kim Khuyết có chút lực bất tòng tâm rồi.

Từ chuyện này cũng có thể thấy được, uy năng của Trường Sinh luân là cường đại bực nào, vậy mà cần Tam đại Tiên Vương thành đạo chi bảo đến chống lại, còn không thể hoàn toàn ngăn trở!

- Khai trận.

Thiên Hậu nương nương Thi Hiên Vi thanh quát một tiếng, hơn bốn mươi vạn Thần Tôn Thần Quân cùng chư đế chư hoàng chung một chỗ thúc dục Luyện Thiên đại trận, đem Huyền Thiên Kim Khuyết từng tòa đại trận hết thảy bao phủ, cũng tự đem Trường Sinh luân Thôn Phệ Chi Lực chống đỡ đi.

Vù vù vù...

Rất nhiều Tiên Thiên Thần Ma do đế cùng tôn Sáng Thế chế tạo ra dừng chân bất trụ, nhao nhao hướng Trường Sinh luân sa sút đi, Thi Hiên Vi nhíu mày, Luyện Thiên đại trận đột nhiên khuếch trương, đem vạn Tiên thiên thần

ma này cũng tráo nhập trong đại trận.

Xùy~~

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của Giang Nam mang theo bàn tay của Thanh Huyền Chân Tiên, hung hăng đâm vào bên trong Trường Sinh luân, đem Hỗn Độn Hồng Mông bên trong luân bổ ra, tựa như muốn khai thiên tích địa, ở trong Trường Sinh luân mở ra một cái Thiên Địa, sinh sinh đem Trường Sinh luân no bể bụng!

Trường Sinh luân phi tốc chuyển động, Thiên Địa bên trong luân vừa mới sinh ra đời, liền lập tức bị cắn nát, hồi phục Hỗn Độn, kinh người vô cùng!

- Đế Huyền trúng kế của Thanh Huyền đạo hữu rồi!

Tiên cung Thái Tử ánh mắt chớp động, đột nhiên cười to nói:

- Nguyên Tôn đạo hữu, Thanh Huyền đạo huynh cùng Đế Huyền có thể nói là kỳ phùng địch thủ, bất quá đến cùng vẫn là Trường Sinh luân càng tốt hơn! Hôm nay Trường Sinh luân uy năng tách ra, kiềm chế Phong Thần bảng Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính các loại bảo, Tam Giới thần cần đối kháng uy năng Phong Thần bảng, đúng là thời cơ chúng ta ra tay, giảo sát cánh chim Đế Huyền! Đây là kế sách của Thanh Huyền đạo hữu, không thể lãng phí!

Trong nội tâm Nguyên Tôn khẽ nhúc nhích, lắc đầu nói:

- Thái tử điện hạ, cử động lần này chỉ sợ không ổn, dù sao Thanh Huyền đạo hữu là cùng Đế Huyền nói trước, muốn đường đường chính chính chiến một trận.. .

- Đó là Thanh Huyền cùng Đế Huyền ước định, chúng ta chưa từng có cái ước định này?

Tiên cung Thái Tử nhìn chư tiên chung quanh, điềm nhiên nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1926: Đường Đường Chính Chính? (2)

- Chư tiên, các ngươi là cao quý bất phàm hạng gì? Hôm nay hạ giới ngược lại bị một đám thần hèn mọn đuổi giết, chẳng lẽ các ngươi không muốn ra cái khẩu ác khí này? Theo bản điện giết đi qua, đem những thần có can đảm nghịch thượng tạo phản này đồ sát không còn!

Phía sau hắn Lục Đạo tiên luân hiển hiện, hóa thành Lục Đạo Tiên Giới, uy năng vô cùng, vừa xuất hiện liền định trụ thời không, thẳng hướng Tam Giới Thần Ma.

Cùng lúc đó, các tiên nhân cũng ngay ngắn xuất động, định trụ thời không, để cho thời không nghịch chuyển, ngang nhiên hướng Tam Giới Thần Ma đánh tới.

Hỗn Độn Tiên Nhân đem Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma không có rút đi tụ chung một chỗ, xung phong liều chết mà ra, nhất là mấy lão ngoan đồng Hỗn Độn giới, càng là có được chiến lực tiên nhân trạng thái đỉnh phong, khủng bố vô cùng, so với tiên nhân bị thương kia càng cường hoành!

- Sát!

- Giết sạch cánh chim Đế Huyền, giết sạch những con sâu cái kiến làm loạn này!

Nguyên Tôn Chân Tiên thở dài, sừng sững tại nguyên chỗ không có nhúc nhích.

- Thanh Huyền, đồng đạo của ngươi có chút ác tâm a!

Giang Nam quát tháo, đinh đinh đinh tiếng va chạm không ngừng truyền đến, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm kịch liệt chấn động, trong nháy mắt chấn động mấy vạn lần, thậm chí ngay cả Thanh Huyền Chân Tiên bị kiếm

quang xuyên thủng bàn tay cũng bị quấy đến nát bấy, chứng đạo kiếm mỗi chấn động một lần liền làm trong luân đột nhiên xuất hiện một tòa thế giới, mấy vạn lần chấn động, trong Trường Sinh luân liền nhiều ra mấy vạn thế giới!

Thanh Huyền Chân Tiên toàn lực thúc dục Trường Sinh luân, áp chế uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, mỉm cười nói:

- Đế Huyền đạo hữu, ta cũng không có quyền ước thúc bọn người Thái Tử, đây là cử động của bọn hắn, không phải ta bày mưu đặt kế. Bất quá, binh giả, quỷ đạo giả, đạo lý này, đạo hữu không phải không biết a?

- Thiên đạo như tán!

Giang Nam quát tháo, đột nhiên đẩy ra, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm toàn bộ đâm vào ở bên trong Trường Sinh luân, chứng đạo kiếm thẳng tắp dựng thẳng lên, chỗ chuôi kiếm, đột nhiên một trăm đạo Thiên Đạo mở ra, như là một cái dù, cái dù đem mấy vạn thế giới phía dưới bao phủ, thình lình cùng Tam Giới thiên đạo chí bảo duy nhất Thiên Tán Hoa Cái giống như đúc!

Chỉ là Thiên Tán Hoa Cái chất chứa 350 đạo Thiên Đạo, mà cái Thiên Tán Hoa Cái này lại chỉ tích chứa một trăm thiên đạo, uy năng xa không kịp Thiên Tán Hoa Cái chính thức mà thôi.

Một trăm đạo Thiên Đạo này, là bản thân Giang Nam lĩnh ngộ đối với thiên đạo, hắn nghịch chứng Hoàng Đạo, để cho Nguyên Thủy đại đạo của mình ký thác Thiên Đạo, bao trùm trên thiên đạo, để cho Thiên Đạo biến thành phụ thuộc Nguyên Thủy đại đạo, dĩ nhiên đem một trăm đạo Thiên Đạo kia lĩnh ngộ thấu triệt, Nguyên Thủy đại đạo diễn biến một trăm thiên đạo, cũng là dễ dàng!

Cái Thiên Tán Hoa Cái này bao lại mấy vạn thế giới ở dưới Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, mặc dù là Trường Sinh luân cũng không thể đem mấy vạn thế giới phai mờ, lực thôn phệ khủng bố của Trường Sinh luân lập tức bị triệt

tiêu!

Thi Hiên Vi, Tịch Ứng Tình, Nhậm Tiên Thiên cùng Tam Đức Phật Tổ như trút được gánh nặng, lập tức đem tiên khí từng người hoàn toàn tách ra, từng tòa đại trận khởi động, uy năng khủng bố bộc phát, hướng mấy người Tiên cung Thái Tử đánh tới!

Rống ——

Các Tiên Thiên Thần Ma người đứng lên, vạn Tiên thiên thần ma trùng kích, đem Hỗn Độn giới xông toái, thẳng hướng chư tiên, dân bản địa Hỗn Độn giới lập tức tử thương vô số!

Tam Giới, Phật giới, Yêu giới, Thiên Giới đại trận cuốn động, Phong Thần bảng, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Thanh Liên Tiên cung tăng thêm Luyện Thiên đại trận thúc dục, tan vỡ hết thảy uy năng bộc phát, lại có chín đại tiên khí bay lên không, tiên uy tràn ngập, Hỗn Độn giới thế giới vốn là không nhiều lắm, giờ phút này từng tòa thế giới lọt vào phá hủy, chết tổn thương vô số kể!

Bất quá Tiên Thiên Thần Ma chính là sống ở Hỗn Độn, những dân bản địa Hỗn Độn giới này tử vong, rất nhanh đại đạo từ trong hỗn độn phục sinh, lại tự sát ra, hung mãnh vô cùng.

Thần Ma chết tổn thương số lượng cũng cũng không ít, vô số thần, vô số ma táng thân ở tiên nhân công kích đến, nhưng rất nhanh cũng có tiên nhân tử vong, táng thân dưới từng tòa đại trận giảo sát.

Xa xa, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp suất lĩnh rất nhiều dân bản địa Hỗn Độn giới cũng không đi xa, chứng kiến một màn đồ sộ mà thảm thiết này, một hồi thất thần:

- Hỗn Độn giới ta, không biết còn có thể tồn tại được hay không...

Bọn người Tiên cung Thái Tử rơi vào hạ phong, Tiên cung Thái Tử tế lên Ma Tiên Điện, cũng khó có thể đối kháng, vội vàng cao giọng quát:

- Nguyên Tôn, ngươi chờ cái gì? Chờ chúng ta bị giết sạch sao?

Nguyên Tôn thở dài một tiếng, đang muốn giết ra, đột nhiên Giang Nam một chưởng lật lên che xuống, hung hăng hướng hắn đập đi.

- Trừ ác trừ đầu đảng, Đế Huyền, xin lỗi rồi!

Nguyên Tôn thét dài, đối chiến một kích này của Giang Nam, cùng Thanh Huyền Chân Tiên vây công Giang Nam.

Tiên cung Thái Tử thét dài, đột nhiên giết ra lớp lớp vòng vây, lao thẳng tới Giang Nam quát:

- Đúng vậy, trừ ác trừ đầu đảng, trước tru Đế Huyền! Chỉ cần Đế Huyền chết, những người khác là gà đất chó kiểng!

Giang Nam đối chiến ba Chân Tiên vây công, đột nhiên cười ha ha:

- Đường đường chính chính? Cái này chính là các ngươi nói đường đường chính chính sao? Thiên Đạo hóa thân, đi ra!

Thiên Tán Hoa Cái cao cao treo ở bầu trời đột nhiên chấn động kịch liệt, một trăm đạo Thiên Đạo bay ra, rơi xuống, hóa thành một Giang Nam khác, sát nhập chiến cuộc, nhưng lại không có trợ giúp Giang Nam, mà là bay nhào tới các tiên nhân khác lâm vào bên trong lớp lớp vòng vây của Luyện Thiên đại trận!

Giang Nam cái vị Thiên Đạo hóa thân này, cơ hồ có được sáu thành chiến lực của hắn, rất nhanh đem các tiên nhân trong Luyện Thiên đại trận chém giết.

- Thiên Hậu, suất lĩnh Chư Thần chư đế, bố trí xuống đại trận bao phủ Hỗn Độn giới!

Giang Nam quát:

- Tam Khuyết, Ngọc Hoàng, Tiên Thiên Yêu Đế, trợ giúp Thiên Hậu một

tay, đem Hỗn Độn giới luyện thành tro tàn cho ta! Ta ngược lại muốn nhìn, Hỗn Độn Tiên Nhân như thế nào từ trong hỗn độn phục sinh!

Đem Hỗn Độn giới luyện thành tro tàn, mặc dù là Chân Tiên cũng chưa chắc có bản lãnh lớn như vậy, nhưng Tam Giới có được thực lực bực này, Luyện Thiên đại trận cấp bậc Hoàng Đạo, cộng thêm Tam Giới Chư Thần chư hoàng chư đế, cùng với Thiên Giới, Yêu giới, Phật giới chư cường giả, đủ để chế tạo một tòa Luyện Thiên đại trận bao phủ Hỗn Độn giới!

Luyện Thiên đại trận, ngay cả Thiên Đạo của bảy đại vũ trụ cũng có thể luyện ra, bị tòa đại trận này gắn vào trong trận, đừng nói Hỗn Độn giới Tiên Thiên Thần Ma, coi như là những Hỗn Độn Tiên Nhân kia, cũng khó thoát khỏi cái chết!

Hỗn Độn Tiên Nhân là tồn tại khó đánh chết nhất, Giang Nam cũng đem mình luyện thành Tiên Thiên Thần Ma, biết rõ muốn đánh chết Tiên Thiên Thần Ma là khó khăn bực nào, huống chi là Hỗn Độn Tiên Nhân?

Chỉ có Luyện Thiên đại trận, mới có thể phá vỡ tiền vốn phục sinh trong hỗn độn của bọn hắn, mới có thể một lần hành động đánh tan hết thảy bọn họ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1927: Biến Cố. (1)

Thi Hiên Vi tâm niệm vừa động, mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ bốn phương tám hướng bay ra, bên trong đại kỳ, bọc lấy mấy trăm Thần Ma, còn có chư hoàng chư đế, mười vạn tám ngàn mặt đại kỳ từng người rơi xuống, vây quanh Hỗn Độn giới.

Tịch Ứng Tình, Nhậm Tiên Thiên cùng Tam Đức Phật Tổ cũng từng người suất lĩnh Thần Phật Thần Ma Thiên Giới, Yêu giới cùng Phật giới, từng người đến phía dưới từng mặt đại kỳ.

Luyện Thiên đại trận khởi động, đem trọn Hỗn Độn giới bao phủ, cắt thành vô số phần.

Bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận, lần nữa hướng thế nhân thậm chí hướng tiên nhân, triển lộ ra một mặt khủng bố của nó, chỉ thấy trong Hỗn Độn giới vô số Tiên Thiên Thần Ma một thân đại đạo bị đại trận đề luyện ra, từng đạo Hồng Mông đại đạo bị luyện nhập trong đại trận, thậm chí ngay cả thần tính của Tiên Thiên Thần Ma cũng bị luyện ra, thân thể đều bị luyện hóa!

Không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả Hỗn Độn giới đại đạo chi bản, Hồng Mông đại đạo, đều bị đề luyện ra, toàn bộ Hỗn Độn giới bắt đầu héo rũ, tràn ngập khí tức thiên nhân ngũ suy!

Mặc dù là tiên nhân hạ giới, thậm chí Hỗn Độn Tiên Nhân, cũng không cách nào đối kháng tòa đại trận này, tiên đạo trong cơ thể cũng bị đề luyện ra, một thân tu vi phi tốc giảm xuống!

Mà ở trong đại trận, Giang Nam cùng Thiên Đạo hóa thân nghênh chiến Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử tam đại Chân Tiên, giết đến Thiên Băng Địa Liệt, Giang Nam tinh thông Luyện Thiên đại trận, không có bị chút ảnh hưởng nào, mà Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên

cung Thái Tử lại không thể không đối kháng Luyện Thiên đại trận luyện hóa chi lực.

Bọn hắn ba Chân Tiên hoàn toàn chính xác cường hoành, Luyện Thiên đại trận cũng luyện không đi tiên đạo trong cơ thể bọn họ, nhưng mà ba người bọn họ cũng không thể không trấn thủ bản thân, đối với thực lực cũng khó tránh khỏi có chút ảnh hưởng.

Ba Chân Tiên vây công, tuy chiếm cứ thượng phong, nhưng nhất thời trong chốc lát cũng không cách nào cầm xuống Giang Nam.

Trong nội tâm Thanh Huyền Chân Tiên âm thầm lo lắng:

- Nếu tiên nhân khác cùng Hỗn Độn Tiên Nhân toàn bộ bị luyện chết, cường giả dưới trướng Đế Huyền vọt lên ra tay, vây công chúng ta, cho dù không thể làm bị thương chúng ta, chỉ cần kiềm chế hai người khác, chúng ta đều bị Đế Huyền đánh bại từng cái, từng cái đánh chết... nữ nhân Hoa Thanh Nghiên này đến cùng ở nơi nào, như thế nào còn không ra?

Trong lòng Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử cũng lo lắng, nếu bàn về chiến lực chân thật, Giang Nam quyết không thể hơn bất luận một người nào trong ba người bọn họ, nhưng mà lúc bọn hắn hạ giới lọt vào trọng thương, bản thân bị trọng thương, giờ phút này ba Chân Tiên vây công một người Giang Nam, rõ ràng còn đánh lâu không dứt.

Hơn nữa, kéo dài càng lâu, đối với bọn họ càng bất lợi!

- Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên chính là người phái hệ Huyền Thanh Tiên Vương, nữ nhân này rõ ràng không cùng chúng ta hiệp công, Quỷ Tiên dưới trướng nàng cũng không thấy bóng dáng. Nếu có nàng ở đây, Đế Huyền há có thể chiếm cứ thượng phong?

Ba Chân Tiên vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm từ bên ngoài Luyện Thiên đại trận truyền tới, trong lúc nói chuyện, thanh âm này cũng đã tiến vào Luyện Thiên đại trận, xem Luyện Thiên đại trận như

không có gì, cười nói:

- Tiên Giới đạo hữu, cần giúp đỡ không?

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, vội vàng giết ra vòng vây của ba Chân Tiên, theo tiếng nhìn lại, cau mày nói:

- Đô Thiên Thần Đế?

Người đến đúng là người khai sáng Luyện Thiên đại trận, đầu lâu của La Ma đại thần đản sinh ra Hỗn Độn Cổ Thần, Đô Thiên Thần Đế.

Chỉ thấy vị Thần Đế này cũng không phải là lẻ loi một mình đi vào Hỗn Độn giới, trong lòng ngực của hắn còn ôm một trẻ mới sinh, vậy mà cũng là một tiên thể!

- Hỗn Độn Cổ Thần!

Tiên cung Thái Tử, Nguyên Tôn cùng Thanh Huyền ba Chân Tiên trong lòng kinh hãi, không kịp đuổi theo giết Giang Nam, mà là trận địa sẵn sàng đón quân địch, như lâm đại địch.

Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên nhân chính là đối thủ một mất một còn, hai phe gặp nhau, thường thường không chết không ngớt, ân oán ở trong đó, thậm chí có thể ngược dòng tìm hiểu đến ân oán giữa Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân!

Đô Thiên Thần Đế nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Tiểu nhân vật năm đó, hôm nay rõ ràng đã trở thành Cự Đầu nhất thống bảy đại vũ trụ, Đế Huyền quả nhiên làm cho người kính phục.

Giang Nam vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Dễ nói, dễ nói. Quá khen, quá khen. Đô Thiên đạo huynh tới, cần làm chuyện gì?

Đô Thiên Thần Đế cũng là vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Đến đây làm bút giao dịch, bất quá không phải cùng Đế Huyền đạo hữu làm giao dịch. Thanh Huyền đạo hữu, Nguyên Tôn đạo hữu, thái tử điện hạ, các ngươi nên biết, Luyện Thiên đại trận này chính là ta khai sáng, nếu ta giúp đỡ bọn ngươi một tay, phá vỡ trận này, chém giết Đế Huyền, chấm dứt chư thần hoàng hôn kiếp dễ dàng.

Thanh Huyền cùng Nguyên Tôn khẽ nhíu mày, Tiên cung Thái Tử lại cười nói:

- Nếu là giao dịch, Đô Thiên đạo hữu không ngại nói, mời ngươi ra tay cần một cái giá lớn gì?

Đô Thiên Thần Đế ha ha cười nói:

- Cái này một cái giá rất nhỏ. Ta trong ngực vị này, chính là Hỗn Độn Thiên quốc ta, sinh ra kẻ thống trị tương lai Hỗn Độn Cổ Thần.

Trẻ mới sinh trong lòng ngực của hắn cũng là vừa vặn sinh ra không có bao lâu, nhưng lại tản mát ra khí tức cường đại giống như Thần Ma!

Vừa mới xuất thế, liền có được bản lĩnh cường đại giống như Thần Ma, chỉ có Hỗn Độn Cổ Thần cái chủng tộc cường đại này mới có năng lực đó!

Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Thiên Thần Ma tuy đồng dạng sống ở Hỗn Độn, nhưng Tiên Thiên Thần Ma vừa mới xuất thế, cũng không có chiến lực giống như Thần Ma, Tiên Thiên Thần Ma cũng cần tu luyện tu hành, kinh nghiệm thần luân, đạo đài các loại cảnh giới, mới có thể trở thành Thần Ma.

Mà Hỗn Độn Cổ Thần thì vừa ra đời là Thần Ma, cùng Tiên Thiên Thần Ma không thể so sánh nổi!

Bất quá, đây cũng không phải là sự tình để cho bọn người Giang Nam chấn động, trẻ mới sinh này cho bọn hắn một loại cảm giác cổ quái, cổ quái

để cho Giang Nam cùng Thanh Huyền, Nguyên Tôn, Tiên cung Thái Tử cũng cảm giác được rung động, trong nội tâm kinh hãi:

- Không có khả năng, không có khả năng phát sinh loại chuyện này...

- Các ngươi không có nhìn lầm.

Đô Thiên Thần Đế lộ ra vẻ cung kính, đối với trẻ mới sinh trong lòng ngực của hắn lộ ra cung kính, trầm giọng nói:

- Hỗn Độn Thiên quốc, vốn là Linh giới Thiên Đạo, bị Hỗn Độn Cổ Thần ba Đại Thống Soái ta cải tạo, nhưng từ căn bản mà nói như cũ là Linh giới Thiên Đạo. Hỗn Độn Thiên quốc cảm ứng được chư thần hoàng hôn kiếp sắp đến, bởi vậy sinh ra hắn. Hắn đã là Hỗn Độn Cổ Thần, cũng là một tiên thể, hắn có thể tu luyện Hỗn Độn chi pháp, cũng có thể tu luyện tiên pháp, chính là tồn tại tập hợp hai đại hệ thống tu luyện, tương lai tất nhiên trở thành tồn tại chí cao vô thượng!

- Hắn trời sinh là tồn tại thống trị tất cả vũ trụ, thống trị tất cả Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1928: Biến Cố. (2)

Đô Thiên Thần Đế có chút cuồng nhiệt, cười nói:

- Với tư cách tồn tại chí cao vô thượng, cha ta, Hỗn Độn Thiên quốc La Ma thống soái, vì hắn lấy một cái tên, La Hầu La!

Giang Nam cùng bọn người Thanh Huyền trong lòng càng thêm rung động, tiên nhân không thể tu luyện pháp môn Hỗn Độn Cổ Thần, Hỗn Độn Cổ Thần cũng không cách nào tu luyện tiên pháp, mặc dù là Đô Thiên Thần Đế, cũng là dựa vào Luyện Thiên đại trận cướp lấy Ma Tiên đại đạo, mới có thể có được tiên đạo.

Mà Giang Nam tu luyện Bất Không đạo nhân truyền xuống Bất Không đại đạo, cũng là vẻn vẹn được da lông của Bất Không đại đạo, không cách nào tinh thông, về sau đạt được một tia khí tức của Bất Không đạo quả, này mới khiến Bất Không đại đạo tăng lên tới cấp độ tiên cấp.

Mà trẻ mới sinh trong ngực Đô Thiên Thần Đế kia, đồng thời gồm nhiều mặt Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên thể, đồng thời có thể tu luyện hai đại hệ thống!

Cái này để cho bọn người Giang Nam, trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác vận mệnh bị đánh rách nát!

Trong nội tâm Nguyên Tôn càng là rung động, hắn đã từng thấy qua Tam Giới Thiên Đạo sinh ra đời tiên thể mạnh nhất, nhưng mặc dù là tiên thể mạnh nhất, cũng so ra kém tiên thể Hỗn Độn Cổ Thần kia!

La Hầu La!

Tiên cung Thái Tử mắt sáng rực lên, cười nói:

- Đô Thiên đạo hữu có ý tứ là?

Đô Thiên Thần Đế mỉm cười nói:

- Thánh Thiên Tử Quân đến thế gian, ba nghìn tiên thể sinh ra đời, trong đó cũng có tiên thể Hỗn Độn Thiên quốc ta. Đã như vầy, sao không để cho tiên thể Hỗn Độn Thiên quốc ta cũng ứng kiếp đây này?

Hắn nghiêm nghị nói:

- La Hầu La tôn quý nhất, đứng đầu ba nghìn tiên thể, ba nghìn tiên thể đều phải nghe La Hầu La hiệu lệnh, chỉ nghe lệnh La Hầu La!

- Không thể!

Nguyên Tôn Chân Tiên quả quyết nói:

- Hỗn Độn Cổ Thần lòng muông dạ thú, cùng Tiên Giới ta đối nghịch, sớm đã mưu đồ Tiên Giới, Đô Thiên người này càng là bụng dạ khó lường, chẳng những muốn La Hầu La này học tập Tiên Giới tiên pháp ta, còn để cho ba nghìn tiên thể thuần phục La Hầu La, rõ ràng là ý định vì La Hầu La tích góp tiền vốn cùng thực lực tiến vào Tiên Giới!

Tiên cung Thái Tử cau mày nói:

- Nguyên Tôn đạo hữu lời ấy sai rồi, Đô Thiên đạo hữu đến đây tương trợ, cũng là hảo ý. Cho dù tương lai La Hầu La thành tựu bất phàm, đã đến Tiên Giới ta còn có thể nhảy ra bao nhiêu sóng gió? Đô Thiên đạo hữu đã đưa ra cái đề nghị này, chúng ta đáp ứng là được.

Nguyên Tôn lạnh lùng nói:

- Đây là dẫn sói vào nhà, La Hầu La học được tiên pháp, lại là Hỗn Độn Cổ Thần, tương lai tất nhiên làm loạn Tiên Giới! Thanh Huyền đạo hữu, ngươi thấy thế nào?

Thanh Huyền Chân Tiên chần chờ thoáng một phát, Đô Thiên Thần Đế

cười nói:

- Tiên Thiên Thần Ma, Hỗn Độn Cổ Thần, vốn chính là một nhà. Ta và ngươi đều là từ trong hỗn độn sinh ra, tương lai La Hầu La tiến vào Tiên Giới, Tiên Thiên Thần Ma cùng Hỗn Độn Cổ Thần liền vĩnh viễn cũng sẽ không tái khởi chiến tranh rồi. Thanh Huyền đạo hữu, ngươi cảm thấy như thế nào?

Thanh Huyền Chân Tiên có chút tâm động nói:

- Nếu Tiên Giới cùng Hỗn Độn Cổ Thần không hề khởi chiến sự, ta tự nhiên hoan nghênh. Chỉ là Đô Thiên đạo hữu làm sao có thể cam đoan, La Hầu La trưởng thành, sẽ không cùng Tiên Giới ta đối nghịch?

Đô Thiên Thần Đế cười nói:

- Cái này liền cần các ngươi tới tự mình dạy bảo hắn, tự mình truyền thụ hắn tiên pháp, để cho hắn cùng với tiên thể khác chung một chỗ phát triển. Đương nhiên, ta cũng muốn truyền thụ hắn pháp môn của Hỗn Độn Cổ Thần.

Thanh Huyền Chân Tiên rốt cục gật đầu.

Nguyên Tôn Chân Tiên thở dài, giữ im lặng.

Tiên cung Thái Tử thở phào một cái, nhìn về phía Giang Nam, cười nói:

- Đế Huyền, ngươi xem lâu như vậy, hôm nay cũng nên tiễn đưa ngươi lên đường. Vừa rồi bản điện đi Đại La Thiên, không có tìm được con của ngươi, nói không chừng sau khi ngươi chết, con của ngươi sẽ lớn lên báo thù cho ngươi.

Đô Thiên Thần Đế đem La Hầu La đưa vào mi tâm Tử Phủ an trí, hướng Giang Nam cất bước đi tới, cười nói:

- Đế Huyền, người mạnh nhất hạ giới, nhưng tiếc rốt cục đi đến cùng đồ

mạt lộ.

Thanh Huyền Chân Tiên cùng Nguyên Tôn Chân Tiên từng người đi đến hai phương vị khác, đem Giang Nam vây quanh ở chính giữa.

Bọn hắn bốn tồn tại liên thủ, dĩ nhiên đã có được thực lực đánh chết Giang Nam!

- Thật náo nhiệt, không bằng thêm ta một cái.

Đột nhiên, một thanh âm dễ nghe truyền đến, hương ảnh tung bay, Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên xuất hiện ở trước mặt mọi người, cười mỉm nói.

Tiên cung Thái Tử mừng rỡ, cười ha ha nói:

- Đế Huyền, hiện tại thật sự là thiên muốn tuyệt ngươi chi lộ rồi, có Hoa đạo hữu ở đây, ngươi nhất định chỉ còn đường chết, ngay cả khả năng chạy trốn đi cũng không có!

Thanh Huyền Chân Tiên, Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Đô Thiên lại càng mừng rỡ, Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên cũng là một Chân Tiên, mặc dù lúc hạ giới cũng gặp bị thương nặng, nhưng còn sót lại thực lực cũng không phải chuyện đùa.

Nàng này xuất hiện, tăng thêm bọn họ, thắng lợi sẽ càng nghiêng về bên họ!

Lúc trước, bọn họ chẳng qua là có thực lực đánh chết Giang Nam, nhưng nếu Giang Nam chạy trốn mà nói, chỉ sợ cũng không có người có thể có mười phần nắm chặc ngăn cản hắn.

Mà bây giờ, Hoa Thanh Nghiên gia nhập chiến cuộc, liền đoạn đi cơ hội đào tẩu của Giang Nam!

- Huyền Thanh Tiên Vương thành đạo chi bảo Nại Hà Kiều, thông sinh tử, đại kiều nhấc lên, một cầu có thể quán thông vũ trụ càn khôn, không

người nào có thể ở trước Nại Hà Kiều chạy trốn!

Thanh Huyền Chân Tiên cười nói:

- Hoa tiên tử, xin hỏi Nại Hà Kiều ở đâu?

- Ở đây!

Hoa Thanh Nghiên thon thon tay ngọc một phen, một cầu độc mộc hình dáng cây đòn gánh xuất hiện ở trong tay, cây cầu này chính là Huyền Thanh Tiên Vương thành đạo chi bảo Nại Hà Kiều, bị nàng cầm ở trong tay, một mặt cầu là tử khí vô cùng nồng nặc, tựa hồ coi như là Tiên nhân dính vào tử khí, cũng có thiên nhân ngũ suy, chết ở dưới cầu, trở thành vong linh.

Mà một chỗ khác là sinh khí vô cùng nồng nặc, bị Hoa Thanh Nghiên nắm trong tay, phảng phất đem sinh mệnh lực của một cái vũ trụ sinh linh cũng tụ tập ở trên người nàng.

Nại Hà Kiều câu thông sinh tử, một cầu đánh ra, tính mệnh lực của đối phương sẽ bị cắn nuốt, rơi vào trong tay ai, để cho người cầm nó trong tay khởi tử hồi sanh, rất là kỳ diệu.

Hơn nữa, bảo vật này không chỉ có thể thôn phệ sinh mệnh lực đối thủ, hơn nữa đồng dạng là một vũ khí chiến đấu, tế lên có thể hóa đại cầu ngang trời, trấn áp hết thảy, cầm ở trong tay, vừa là một cận chiến chi bảo!

Nếu thân vùi trùng vây, cầm bảo vật này trong tay, có thể nói là dựng ở thế bất bại, người vây công càng nhiều, đánh nhau càng là thống khoái!

Thanh Huyền Chân Tiên, Nguyên Tôn Chân Tiên, Tiên Cung thái tử cùng Đô Thiên liếc mắt nhìn nhau, cười nói:

- Kính xin tiên tử xuất thủ, cho chúng ta kiến thức uy năng cầu này!

Hoa Thanh Nghiên nghiêm nghị nói:

- Đang muốn xuất thủ!

Hô...

Nại Hà Kiều bay lên không, hô một tiếng đi tới đỉnh đầu Tiên Cung thái tử, đem Tiên Cung thái tử ép tới thất khiếu phóng hỏa, không tự chủ được wow nhổ ngụm máu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1929: Thái Tử Bướng Bỉnh. (1)

Nại Hà Kiều kịch liệt thu nhỏ lại, rơi vào trong tay Hoa Thanh Nghiên, phảng phất một cây đòn gánh, Nguyên Tôn còn chưa phục hồi tinh thần lại, đòn gánh của Hoa Thanh Nghiên cũng đã rút tới đầu vai hắn!

Nguyên Tôn Chân Tiên kêu rên, thân bất do kỷ bị rút bay ra ngoài.

Hai Chân Tiên này một cái bị Nại Hà Kiều đè ép chúi xuống, một cái bị rút trúng bả vai, từng cái từng cái hơi thở héo úa, đỉnh đầu hơi thở thiên nhân ngũ suy giăng đầy, bị Nại Hà Kiều cướp lấy rất nhiều sinh khí.

Mà thương thế của Hoa Thanh Nghiên cũng đang nhanh chóng phục hồi như cũ, lại là một đòn gánh bay ra, hướng Thanh Huyền Chân Tiên rút đi.

Thanh Huyền Chân Tiên gầm lên, không dám đón đỡ, thân hình nhanh chóng lui về phía sau, xa xa một chưởng đánh ra, hung hăng vỗ vào Nại Hà Kiều, thân thể mềm mại của Hoa Thanh Nghiên loạn chiến, ngã xuống bay ra.

- Hỗn Độn Chân Tiên thật cường hoành, sau khi gặp phải bị thương nặng, vẫn còn mạnh hơn ta rất nhiều!

Hoa Thanh Nghiên đứng lại thân hình, cười dài nói.

- Hoa Thanh Nghiên, ngươi...

Nguyên Tôn cùng Tiên Cung thái tử hai người ứng phó không kịp, thương càng thêm thương, từng cái từng cái hổn hển, toàn lực đối kháng thiên nhân ngũ suy, luyện hóa Nại Hà Kiều tử khí.

Hoa Thanh Nghiên tế lên Nại Hà Kiều, hướng hai Chân Tiên giết tới, cười nói:

- Hai vị đạo hữu đừng vội tức giận, hôm nay người ta đã đầu phục Đế Huyền, nếu nói bỏ đá xuống giếng không bằng dệt hoa trên gấm, dệt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Người ta hiện tại chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, Đế Huyền nhất định sẽ đối đãi không tệ!

Tiên Cung thái tử cùng Nguyên Tôn Chân Tiên giận dữ, Ma Tiên Điện bay lên, đối kháng Nại Hà Kiều, lưỡng đại tiên khí ở giữa không trung tranh đấu, hai người thì đồng thời hướng Hoa Thanh Nghiên giết tới.

Mà vào lúc này, Đô Thiên Thần Đế cùng Thanh Huyền Chân Tiên tề động, vây giết mà đến. Giang Nam cười ha ha, Thiên Đạo hóa thân đón nhận Đô Thiên, mà bản thân thì thẳng hướng Thanh Huyền Chân Tiên.

- Bắc Đô Tuyền ở đâu?

Hoa Thanh Nghiên đột nhiên cười nói:

- Còn không ra?

Một tiếng thở dài truyền đến:

- Bắc Đô Tuyền ở chỗ này.

Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền cùng hai Quỷ Tiên xuất hiện, hai Quỷ Tiên này cũng là Tiên nhân hạ giới, là thuộc hạ của Hoa Thanh Nghiên, đối với Hoa Thanh Nghiên như thiên lôi sai đâu đánh đó, mà Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền thì đã sớm chứng đạo thành tiên, bởi vì chư thần hoàng hôn kiếp mới ở lại hạ giới, Hoa Thanh Nghiên đi Quỷ giới một chuyến, cùng Bắc Đô Tuyền bắt được liên lạc, sau đó mới đi Tam Giới Huyền Thiên Kim Khuyết gặp Quỷ Bà Thiên.

Chư Tiên cũng gặp phải bị thương nặng, bất quá Bắc Đô Tuyền bị vây ở trạng thái đỉnh, lần này tiến vào chiếm cứ, nhất thời để cho Tiên Cung thái tử cùng Nguyên Tôn Chân Tiên tràn ngập nguy cơ!

- Đi!

Đô Thiên Thần Đế đột nhiên thét dài, Luyện Thiên đại trận bay ra, cuồn cuộn nổi lên Thanh Huyền Chân Tiên cùng Tiên Cung thái tử, Nguyên Tôn Chân Tiên, lắc mình phi độn đi!

Thân hình Giang Nam lập tức chợt lóe, mang theo đám người Hoa Thanh Nghiên cùng Bắc Đô Tuyền đuổi giết đi, Đô Thiên Thần Đế đưa tay về phía sau vung lên, nhất thời thời không thác loạn, một tòa Luyện Thiên đại trận cắt rách thời không, hóa thành vô số vị diện, không ngừng vận hành chạy chồm.

Giang Nam quát tháo, tiến vào tòa Luyện Thiên đại trận này, nơi đi qua tầng tầng vị diện hỏng mất sụp xuống.

Oanh...

Hắn đụng tán Luyện Thiên đại trận, mà vào lúc này, chỉ thấy hư không vắng vẻ, đám người Đô Thiên Thần Đế đã biến mất mất tích.

Giang Nam tinh thông Luyện Thiên đại trận, mà Đô Thiên Thần Đế lại càng là người khai sáng tòa đại trận này, Luyện Thiên đại trận có thể cắt rách thời không, cũng có thể ẩn cư vô hình, Đô Thiên Thần Đế người khai sáng này muốn đi mà nói, chỉ sợ không có bao nhiêu người có thể ngăn hắn!

- Hôm nay Đô Thiên Thần Đế, so sánh lúc đánh với Đạo Vương một trận càng thêm kinh khủng, nghĩ đến là ở trong Hỗn Độn thiên quốc được đến không ít chỗ tốt. Bất quá, chỉ cần hắn còn trong tam giới, liền trốn không thoát lòng bàn tay của ta!

Giang Nam dừng thân hình, nhìn về phía Hoa Thanh Nghiên, cười nói:

- Vì sao Đạo hữu giúp ta?

Hoa Thanh Nghiên hé miệng cười yếu ớt nói:

- Bệ hạ chém liên tục ba Chân Tiên, lại một thân một mình khiêu chiến Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên Cung thái tử, đối mặt tam đại Chân Tiên vây công mà không rơi vào thế hạ phong, tiểu nữ tử tâm thần dao động, bất giác ở giữa một luồng trái tim thắt ở trên người bệ hạ...

Giang Nam bất vi sở động nói:

- Nói thật đi.

Hoa Thanh Nghiên nghiêm nghị nói:

- Ta là thấy Đế Huyền đạo hữu có thể một người nghênh chiến tam đại Chân Tiên, cho nên mới làm ra quyết định muốn giúp ngươi một tay. Hôm nay Đạo hữu vẫn còn là Hoàng Đạo Cực Cảnh, liền có thể ở hạ giới hoàn thành công lao sự nghiệp hùng vĩ như thế, thậm chí để cho bát Tiên Vương bể đầu sứt trán, lại chém liên tục hơn hai mươi Tiên nhân, ba Chân Tiên, thành tựu tương lai tất nhiên bất khả hạn lượng, còn trên bát Tiên Vương! Thay vì bỏ đá xuống giếng, không bằng dệt hoa trên gấm.

Giang Nam gật đầu, lạy dài nói:

- Đa tạ đạo hữu tương trợ.

- Không dám.

Hoa Thanh Nghiên hoàn lễ.

Đô Thiên Thần Đế cùng ba Chân Tiên chạy trốn, trận Hỗn Độn giới đại chiến này rất nhanh rơi xuống màn che, Giang Nam, Hoa Thanh Nghiên, Bắc Đô Tuyền cùng hai Quỷ Tiên tiến vào Hỗn Độn giới, chém liên tục Hỗn Độn Tiên nhân, bình định Hỗn Độn giới làm phản, tru diệt đầu đảng tội ác, bỏ qua cho nhiều thổ dân sinh linh theo đuổi Thanh Huyền Chân Tiên chúng Hỗn Độn Tiên nhân tạo phản.

Nhưng ngay sau đó Thiên Hậu nương nương tản ra Luyện Thiên đại trận, cũng không thật đem Hỗn Độn giới luyện thành tro tàn.

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp suất lĩnh dân bản địa Hỗn Độn giới theo đuổi hắn, một đám Tiên Thiên Thần Ma trở về Hỗn Độn giới, gây dựng lại gia viên, đem nhiều Tiên Thiên Thần Ma theo đuổi Thanh Huyền Chân Tiên cách chức, trấn áp, mượn hơi. Hỗn Độn giới khôi phục lại bình tĩnh.

Qua mấy ngày, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp thượng biểu Đế Huyền xưng thần.

Cùng một ngày, Quỷ giới Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền cũng thượng biểu xưng thần, lại có Thiên giới Ngọc Hoàng Tịch Ứng Tình, Yêu giới Tiên Thiên Yêu Đế Nhâm Tiên Thiên, Phật giới Phật Đế Tam Đức Phật Tổ, rối rít thượng biểu xưng thần.

Qua hơn nửa năm, Hỗn Độn giới chí cao thiên Hỗn Nguyên thiên, Yêu giới chí cao thiên Thanh Liên Đại Thế Giới, Thiên giới chí cao thiên Ly Hận Thiên, Phật giới chí cao thiên Đao Lợi Thiên, Quỷ giới Phong Đô Thiên, hết thảy dời vào trong Tam Giới hai mươi tám Chư Thiên, hai mươi tám Chư Thiên nhiều năm Đại Thế Giới này, biến thành Tam Thập Tam Thiên.

Mà sau hơn một trăm năm, Hỗn Độn giới, Yêu giới, Thiên giới, Phật giới cùng Quỷ giới, cũng đại quy mô di chuyển, vận dụng vô số Thần Ma cùng Tiên Thiên Thần Ma, mới đưa năm Đại Thế Giới này từng cái từng cái thế giới dời đi, quay chung quanh Tam Giới vận chuyển.

Đến đây, thất giới quy nhất, thiên hạ nhất thống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1930: Thái Tử Bướng Bỉnh. (2)

Hơn một trăm năm này cũng không phải là thiên hạ thái bình. Thanh Huyền Chân Tiên, Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Tiên Cung thái tử thương thế khỏi hẳn, khôi phục tu vi, ở trong Tam Giới kiến tạo Tiên Cung thánh địa, lấy Ma Tiên Điện làm trụ cột, tọa lạc ở trong Trường Sinh Luân, phụ lấy Đô Thiên Thần Đế Luyện Thiên đại trận.

Tòa Tiên Cung thánh địa này qua lại mất tích, Đế Huyền suất lĩnh Tam Giới cường giả tiễu trừ mấy lần, thủy chung không có thể đánh vào Tiên Cung thánh địa.

Mà Tiên Cung thánh địa ba Chân Tiên mặc dù khôi phục tới trạng thái đỉnh, nhưng giết ra Tiên Cung thánh địa, cũng bị Đế Huyền suất lĩnh chư cường giả phục kích, cơ hồ không có thể còn sống trở lại Tiên Cung thánh địa.

Hôm nay Đế Huyền so sánh với một hơn trăm năm trước càng kinh khủng. Thực lực càng thêm mạnh mẽ, có thể địch nổi Chân Tiên trạng thái đỉnh, ba Chân Tiên cùng Đô Thiên Thần Đế suy tính, hắn hẳn là đem Huyền Thanh Tiên Vương Đạo thân trong Huyền Thanh Tiên Vương thành đạo chi bảo Nại Hà Kiều luyện hóa, cho nên tu vi thực lực mới có thể đạt tới tình cảnh kinh khủng như thế!

Không chỉ có như thế, Tam Giới ở hơn một trăm năm này hiện lên rất nhiều tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, đám người Thiếu Hư, Tịch Ứng Tình, Nhâm Tiên Thiên, Hạo Thiếu Quân, Thiên Ý Lão Tổ, Thiên Hậu nương nương tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, chiến lực có thể so với Tiên nhân, còn có nhiều Thần Đế Ma Đế cũng mượn cơ duyên chém giết Tiên nhân tu thành Hoàng Đạo Cực Cảnh, lại có không ít Thần Tôn Thần Quân chứng Đế, để cho thực lực Tam Giới kịch liệt bành trướng!

Thời đại này, cơ hồ là trong lịch sử Thần đạo, thời đại huy hoàng rực rỡ nhất, từ xưa đến nay, khó có thời đại nào có thể cùng hiện tại sánh ngang!

Những tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh này mạnh đại khái có thể sánh ngang tiên nhân, chưởng khống nhiều Tiên Khí, dưới trướng có vô số Thần Ma tạo thành tiên trận, thậm chí còn có Tiên Vương thành đạo chi bảo, Luyện Thiên đại trận!

Thanh Huyền Chân Tiên, Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Tiên Cung thái tử khôi phục tới trạng thái đỉnh, cũng chỉ có thể nhượng bộ lui binh, vô lực đem Đế Huyền Huyền Thiên Kim Khuyết công phá, cường công chỉ có thể bỏ mình!

- Không cần cường công, thịnh cực tất suy, Đế Huyền Thần Triều cố nhiên cường đại, nhưng mà cường giả dưới trướng hắn không thể thành tiên, thọ nguyên có hạn, Đế Huyền Thần Triều sớm muộn sẽ suy sụp.

Đô Thiên Thần Đế nói:

- Hôm nay, chúng ta chậm đợi quái vật lớn này hủy ở trong thời gian dài dòng.

Tiên Cung thánh địa yên lặng xuống, cũng không lâu lắm, Tiên Cung môn hộ mở ra, bắt đầu có Tiên Thể xuất từ Tiên Cung thánh địa du lịch Tam Giới, lịch lãm trưởng thành, xông ra danh tiếng không nhỏ.

Trong Tiên Cung thánh địa có ba nghìn Tiên Thể, xuất từ Phật giới Tiên Thể Ma Di, xuất từ Thiên giới Tiên Thể Dư Nguyên Tử, xuất từ Yêu giới Tiên Thể Nhiếp Thanh, xuất từ Quỷ giới Tiên Thể La Thanh, xuất từ Hỗn Độn giới Hỗn Độn Tiên Thể Long Hán, nhưng chói mắt nhất vẫn là xuất từ Hỗn Độn thiên quốc Tiên Thể La Hầu La, cùng xuất từ Tam Giới Tiên Thể Kế Đô.

Từng tôn Tiên Thể chiếu sáng Tam Giới, phảng phất Tam Giới cùng Tiên Cung thánh địa đạt thành một loại hiệp nghị, đối với mấy Tiên Thể này đi tới

Tam Giới lịch lãm, cao tầng Tam Giới cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, tùy ý bọn họ đi lại.

- Thiếu chủ công, ngươi luôn không muốn tu luyện, ngươi nhìn, ngươi nhìn!

Một đạo nhân đầu trọc đuổi theo phía sau một thiếu niên y phục hoa mỹ, tận tình khuyên bảo nói:

- Những Tiên Thể Tiên Cung thánh địa kia lại sáng chế ra đại danh đầu!

- Tu luyện?

Thiếu niên kia ung dung, dừng bước lại đánh ngáp nói:

- Tu luyện làm cái gì? Người phải sợ hãi đánh ta sao? Có phụ hoàng ở đây, ai dám động đến ta? Bản điện chính là Huyền Thiên Kim Khuyết Thánh Thiên Tử, ai dám động đến ta? Hơn nữa, bản điện từ nhỏ chính là Tiên Thiên Thần Ma, thọ nguyên vĩnh cố, bất lão bất tử, tu luyện có cái gì vui chứ? Thần Thứu, đi, chúng ta đi thông đồng mấy thần nữ đi!

Lần trước ta ở nơi Trấn Thiên Thần Đế, nhìn thấy một muội muội lớn lên rất đẹp, ta thấy yêu tiếc, bản điện trong lòng thật là ngứa ngáy. Chỉ cần phụ hoàng không cùng ta đoạt, liền không người nào dám can đảm cùng ta đoạt!

Đạo nhân đầu trọc kia chính là Thần Thứu Yêu Vương, mà thiếu niên này là Thánh Thiên Tử Quân, bất quá ngoài mọi người dự liệu chính là, Thánh Thiên Tử Quân hàng thế mặc dù khiến cho ba động to lớn như thế, hơn nữa gặp may mắn, từ nhỏ chính là Tiên Thiên Thần Ma bất tử bất diệt, có chủng chủng thể chất làm người ta hâm mộ, trong cơ thể cũng tích chứa lực lượng hùng hồn, nhưng vị Thánh Thiên Tử này chính là không thích tu luyện, đến nay ngay cả Thần Luân cũng không có luyện ra.

Bất quá hắn địa vị phi phàm, không có ai dám can đảm trách hắn, lời nói của Đế Huyền cùng Thiên Hậu nương nương, hắn cũng không nghe, hơn nữa nuôi một bộ tính tình hoàn khố, thích trêu hoa ghẹo nguyệt, một bộ nhị thế

tổ.

Cũng may hắn mặc dù bướng bỉnh, nhưng làm người cũng là hòa khí, không có tư thế Thánh Thiên Tử, cũng không có làm ra chuyện tình người người oán trách gì.

Nhưng Tam Giới cả triều văn võ đều biết, Thánh Thiên Tử Quân là phế nhân.

- Ồ, cung điện Trấn Thiên Thần Đế này là tại sao?

Thánh Thiên Tử Quân cùng Thần Thứu Yêu Vương đi tới thiên đình Trấn Thiên Thần Đế, chỉ thấy trong Thiên Đình một mảnh túc mục, Chư Thần chư tướng sắc mặt ngưng trọng, không khỏi hướng bên trong cung điện trộm mắt nhìn đi.

- Hồi bẩm điện hạ.

Một thần quan nghe vậy, vội vàng thấp giọng nói:

- Lần trước đám người Nguyên Tôn Chân Tiên tấn công Tam Giới, Trấn Thiên bệ hạ bị thương nặng, thọ nguyên tổn hao nhiều, hôm nay sắp đi về cõi tiên, Quỷ bà bà vì hắn suy tính thọ nguyên, xem hắn còn có thể sống thời gian bao lâu...

- Đi về cõi tiên?

Thánh Thiên Tử Quân ngẩn ngơ, không dứt bi chạy lên não, thất thanh nói:

- Á phụ muốn chết rồi?

Trấn Thiên Thần Đế trời sinh tính hiền hoà, không có uy nghiêm, Thánh Thiên Tử Quân cũng thích cùng hắn đến đây du ngoạn, một già một trẻ là bạn vong niên, Trấn Thiên Thần Đế thường đốc xúc hắn tu luyện tu hành, tuy Thánh Thiên Tử Quân không có coi là chuyện quan trọng, nhưng mà biết

hắn là muốn tốt cho mình.

Hơn nữa, Trấn Thiên Thần Đế cũng là á phụ của Thánh Thiên Tử Quân, lúc trước chư tiên hạ giới, tất cả cường giả đều tham chiến, chỉ có Trấn Thiên Thần Đế cùng Quỷ Bà Thiên chưa từng tham chiến, Thánh Thiên Tử Quân là trốn ở mi tâm Tử Phủ của Trấn Thiên Thần Đế.

Khi đó vừa gặp Nguyên Tôn đi vào Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, Trấn Thiên Thần Đế dùng mưu kế dọa chạy mất Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử, để cho Thánh Thiên Tử Quân tránh thoát một hồi đại kiếp nạn, với Thánh Thiên Tử Quân có đại ân, bởi vậy Thiên Hậu nương nương để cho Thánh Thiên Tử Quân bái Trấn Thiên làm á phụ.

Hôm nay đột nhiên nghe đến tin dữ, Thánh Thiên Tử Quân chưa phát giác ra rối loạn một tấc vuông, hướng trong điện xông vào.

Trong đại điện, Trấn Thiên thần đình văn võ bá quan nghiêm túc và trang trọng, trên mặt bi thương, Trấn Thiên Thần Đế ngồi ở phía trên đế vị trung ương, một thân hoàng hôn cùng tử khí, sinh cơ của hắn đang không ngừng xói mòn, đại đạo trong cơ thể cũng đang không ngừng trôi qua, Đế cấp đại đạo chậm rãi phân giải.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1931: Bánh Xe Lịch Sử. (1)

Quỷ Bà Thiên tay trụ quải trượng, quay chung quanh vị Thần Đế này cao thấp bay đi, tinh tế dò xét, đã qua thật lâu, thở dài nói:

- Trấn Thiên tiểu quỷ, lúc trước lão thân nhìn ngươi có hơn tám trăm năm thọ nguyên, hôm nay là xem như nhìn lầm rồi, không nghĩ tới ngươi cùng Nguyên Tôn Chân Tiên kết xuống Nhân Quả. Ngươi lừa Nguyên Tôn một lần, lúc các Chân Tiên Nguyên Tôn tập kích, làm bị thương thần hồn thần tính của ngươi, chém ngươi hơn sáu trăm năm thọ nguyên. Ngươi lúc trước lọt vào trọng thương, từng ở trong Hỗn Độn Hồng Mông bị nhốt hơn năm ngàn vạn năm thời gian, thần tính sớm đã bị hao tổn, giờ phút này tổn thương càng thêm tổn thương, ngay cả khả năng chuyển thế cũng không có. Trấn Thiên tiểu quỷ, ngươi bây giờ, chỉ sợ còn có thể sống ba năm lẻ hai tháng thời gian. . .

- Ba năm lẻ hai tháng thời gian. . .

Trấn Thiên Thần Đế chứng kiến Thánh Thiên Tử Quân đã đến, gật đầu mỉm cười, hướng Quỷ Bà Thiên nói:

- Ta sinh ra ở thời đại Nguyên Tôn, đạt được Nguyên Tôn chỉ điểm tu thành Thần Đế. Về sau ngủ say hơn năm ngàn vạn năm, đã trải qua cổ tiên hạo kiếp, lịch đại kỷ kiếp, Thiên Đạo hạo kiếp, Tam Giới đại chiến, cuộc chiến thất giới nhất thống. Từ xưa đến nay, khó có một Thần Đế nào cùng ta đồng dạng, chứng kiến lịch sử dài dòng buồn chán. Ta chứng kiến hạo kiếp dẹp loạn, chứng kiến thần triều cường đại nhất thành lập, chứng kiến một Đế Hoàng đỉnh thiên lập địa, cuộc đời này không tiếc rồi. Chỉ tiếc, trận chư thần hoàng hôn kiếp này ta là nhìn không tới rồi. . .

Cả triều văn võ trong nội tâm buồn phiền, trong tòa Trấn Thiên thần đình này vang lên thanh âm Thần Ma tế tự. Nguyên một đám đạo âm trầm trọng

mà chậm chạp hưởng lên, Chư Thần bi ca, thanh âm cổ xưa du dương, không có cảm giác ngừng ngắt.

Đây là Chư Thần tiêu hao pháp lực cùng tinh khí bản thân, dùng trấn trụ sinh cơ trong cơ thể Trấn Thiên Thần Đế trôi qua cùng đại đạo bên trong phân giải, chỉ có điều đây là phí công.

- Không cần bi thương.

Trấn Thiên Thần Đế đứng dậy, chậm rãi nói:

- Sinh tử Vô Thường, vốn là mệnh trung chú định. Mặc dù cường đại như Hoàng Đạo Cực Cảnh, cũng khó thoát khỏi cái chết. Ta tư chất không tốt, khó coi, khó có đại thành tựu, cuộc đời này có thể đột phá đến đế cảnh đã là thành tựu không dậy nổi. Ta sinh ở giữa thiên địa, sau khi chết quy ở giữa thiên địa, chư quân đem ta chôn cất tại Đại La Thiên, sau khi chết ta cũng muốn thủ hộ hoàng triều của bệ hạ.

Đột nhiên, bên ngoài có thần đế đi tới.

Diệu Đế, Hoa Trấn Nguyên, Tương Ngạn, Nhạc Ấu Nương, Tịch Trọng, Lưu Ly, Thiên Nhãn, Bồ Chiêu, Yến Công Tiễn, Tố Thiên Đế, Kim Đế, Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh, Lan Lăng Liệt… mấy chục Thần Đế tuổi trẻ đi vào Trấn Thiên thần đình. Từng người xuất ra kỳ trân kéo dài tuổi thọ, cũng không lâu lắm, lại có Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Nhậm Tiên Thiên, Thất Diệp, Tam Đức Phật Tổ, Bắc Đô Tuyền cùng với Ly Sửu các Thần Hoàng từng người sai người đưa tới bảo vật kéo dài diên thọ.

Thậm chí, ngay cả Thiên Ý lão tổ cũng sai người tiễn đưa đến tiên trà của mình, vì Trấn Thiên kéo dài diên thọ.

Quỷ Bà Thiên đem những bảo vật này nhìn thoáng qua, lắc đầu nói:

- Những vật này vô dụng, Trấn Thiên tiểu quỷ giống như là một cái túi rách rưới, cái gì cũng không thể lưu. Những bảo bối này căn bản không cách

nào vì hắn kéo dài diên thọ, tiên trà của Thiên Ý tiểu quỷ cũng vô dụng, Trấn Thiên đại nạn đã đến, nhất định phải chết. Những bảo bối này, tối đa có thể vì hắn kéo dài hai năm diên thọ!

- Thiên Hậu nương nương giá lâm!

Trấn Thiên Thần Đế vội vàng đứng dậy, chư đế cũng nhao nhao nghênh tiếp, chỉ thấy thần nữ vây quanh Thiên Hậu nương nương Thi Hiên Vi đi tới Trấn Thiên thần đình nói:

- Đạo hữu thân thể không tốt, không cần đa lễ, mau mời ngồi.

Trấn Thiên Thần Đế hạ thấp người nói:

- Quấy nhiễu nương nương, thần trong nội tâm hổ thẹn.

Thi Hiên Vi tinh tế dò xét hắn, cười nói:

- Mặc dù thân thể Đạo hữu có bệnh nhẹ, nhưng khí sắc còn tốt.

Trấn Thiên Thần Đế cười khổ:

- Nương nương nói đùa.

Thi Hiên Vi bàn tay nhẹ trở mình, một cây đòn gánh xuất hiện trong tay, cười nói:

- Đây là bệ hạ từ chỗ Hoa Thanh Nghiên Chân Tiên mượn tới Nại Hà kiều, Nại Hà kiều có thể cướp lấy sinh cơ, đoạn nhân sinh tử, cũng có thể làm người bổ sung sinh cơ. Bệ hạ dùng một mặt Nại Hà kiều cướp lấy sinh cơ ở trên người mình, trong Nại Hà kiều này tích chứa sinh cơ của bệ hạ, chỉ cần đạo hữu cầm chặt một mặt bổ sung sinh cơ, liền có thể diên thọ kéo dài bảo vệ tánh mạng.

Căn đòn gánh này đúng là Huyền Thanh Tiên Vương thành đạo chi bảo Nại Hà kiều, bất quá đạo thân của Huyền Thanh Tiên Vương sớm đã bị Giang Nam diệt trừ luyện hóa, trong đó đánh vào đạo thân của Hoa Thanh

Nghiên Chân Tiên.

Giang Nam sinh cơ là kinh khủng cở nào? Nại Hà kiều ở trên người Giang Nam chọn vài cái, hấp thu sinh cơ của Giang Nam, chỉ cần điểm này, liền hơn vô số linh đan diệu dược!

Trấn Thiên Thần Đế cầm Nại Hà kiều trong tay, chỉ cảm thấy sinh cơ trong cơ thể mình trôi qua bao nhiêu liền bổ sung bao nhiêu, quả nhiên là vô cùng vô tận, trong nội tâm lại sinh ra vài phần hi vọng.

Quỷ Bà Thiên không khỏi động dung khen:

- Bệ hạ thật là linh đan lớn nhất! Sinh cơ bên trong cái đòn gánh này, có thể vì Trấn Thiên tiểu quỷ kéo dài ba mươi năm diên thọ! Chỉ là ba mươi năm sau, Trấn Thiên cái phá túi này càng rách thêm nữa, khe hở không được, bổ bất trụ, mặc dù bệ hạ dùng sinh cơ của mình vì hắn kéo dài diên thọ, cũng không được việc rồi.

Thi Hiên Vi an ủi:

- Bệ hạ hôm nay cùng Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Ngọc Hoàng, Tiên Thiên Yêu Đế,… nhiều tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, còn có Hoa Thanh Nghiên, Bắc Đô Tuyền các tiên nhân đang bế quan, nghiên cứu Thiên Tán Hoa Cái, tập hợp chúng thần chúng tiên chi lực, chuẩn bị đem 350 Thiên Đạo suy diễn đi ra, hoàn thành một cử động trước nay chưa có, soạn thành 350 Thiên Đạo bảo quyển. Nếu Trấn Thiên đạo hữu nghiên cứu 350 Thiên Đạo bảo quyển, nói không chừng liền có thể tiến vào Hoàng Đạo Cực Cảnh, mở một cái thế giới, ký thác Hoàng Đạo, cũng có thể sống sót.

Trấn Thiên Thần Đế cùng với Thần Đế khác không khỏi động dung, đem 350 Thiên Đạo hết thảy tìm hiểu đi ra, lưu lại 350 Thiên Đạo bảo quyển, để cho hậu nhân tìm hiểu, cái này là thủ bút lớn bực nào?

Nếu có thể tìm hiểu 350 Thiên Đạo bảo quyển này, đối với đột phá đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, hoàn toàn chính xác rất có ích lợi!

- Bệ hạ vì lão thần hao tâm tổn trí, lão thần máu chảy đầu rơi cũng không cách nào báo đáp.

Trấn Thiên Thần Đế thở dài nói:

- Chỉ là không biết lão thần còn có thể kiên trì đến một khắc này hay không. . .

Thi Hiên Vi an ủi hắn vài câu, đứng lên nói:

- Bổn cung cũng phải tiến đến trợ giúp bệ hạ một tay, Trấn Thiên đạo hữu có gắng tĩnh dưỡng, lặng chờ tin lành.

Cũng không lâu lắm, trong Trấn Thiên thần đình mọi người rời đi, chỉ còn lại có bốn người Quỷ Bà Thiên, Thánh Thiên Tử Quân, Thần Thứu Yêu Vương cùng Trấn Thiên Thần Đế.

Chương 1932: Bánh Xe Lịch Sử. (2)

- Trấn Thiên, Đế Huyền cũng không thể nào cứu được ngươi.

Quỷ Bà Thiên thở dài, quay người đi ra ngoài nói:

- Thiên Đạo là thâm ảo bực nào, ngươi đi nghiên cứu Thiên Đạo bảo quyển, chỉ biết tiêu hao tinh thần của ngươi, gia tốc tử vong của ngươi. Ngươi đột phá không được Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Thánh Thiên Tử Quân vội vàng hướng Trấn Thiên Thần Đế cười nói:

- Á phụ, không nên nghe cái bà điên kia hồ ngôn loạn ngữ. Phụ hoàng ta thần thông quảng đại, thế gian này còn không có chuyện có thể khó xử hắn. Á phụ nhất định có thể đột phá Hoàng Đạo Cực Cảnh, thọ cùng trời đất!

Quỷ Bà Thiên dừng bước lại, cười lạnh nói:

- Lão thân hồ ngôn loạn ngữ? Thánh Thiên tử, ngươi cũng đã biết, đôi mắt này của lão thân ngoại trừ nhìn không thấu ngươi cùng bệ hạ, người trong thiên hạ, cho dù là tiên nhân, cũng không thể tránh được lão thân nhìn? Mặc dù là Đế Huyền, cũng cần mượn nhờ đôi mắt này của lão thân!

Thánh Thiên Tử Quân vội vàng cười nói:

- Bà bà, ta cũng chỉ là nói như vậy, ngươi làm gì cùng ta tức giận? Hơn nữa, Thiên Đạo cũng không thể khống chế tất cả mọi người sinh tử, ngươi đôi mắt này hơn phân nửa vẫn là nhìn lầm rồi. . .

Quỷ Bà Thiên cười lạnh nói:

- Hôm nay lão thân liền cùng ngươi đấu khí rồi!

Nàng đưa tay đem một con mắt của mình từ trong hốc mắt gảy đi ra, máu

tươi đầm đìa. Đưa đến trước mặt Thánh Thiên Tử Quân, cười hắc hắc nói:

- Thánh Thiên tử, ngươi đến xem, lão thân cả đời này đến cùng chứng kiến chính là cảnh tượng gì a!

Thánh Thiên Tử Quân kêu sợ hãi, vội vàng liền trốn, bất quá hắn tuy vừa xuất thế là Tiên Thiên Thần Ma, cũng có được tiên thể thể chất. Càng có được đủ loại thể chất bất phàm khác, nhưng hắn từ nhỏ đến lớn đều không có tu luyện qua, ngay cả thần luân cũng luyện không đi ra, ở đâu có thể tránh thoát?

Quỷ Bà Thiên bắt lấy hắn, đem ánh mắt của mình nhét vào mi tâm của hắn, cười khanh khách nói:

- Thánh Thiên tử, ngươi mượn con mắt lão thân, đi xem thiên hạ chúng sinh a!

Thánh Thiên Tử Quân vội vàng đi bắt trán của mình, ý định đem ánh mắt kia gảy đi ra, đột nhiên thân hình chấn động, hắn mượn ánh mắt này chứng kiến Thần Thứu Yêu Vương, chỉ thấy cái này làm bạn với mình từ nhỏ đến lớn, cùng nhau chơi đùa đùa nghịch, cùng một chỗ nổi điên, vậy mà trong mắt hắn càng ngày càng già yếu.

Thân hình hắn cứng ngắc, ngơ ngác dùng con mắt của Quỷ Bà Thiên nhìn xem Thần Thứu Yêu Vương, hắn thấy được Thần Thứu Yêu Vương rốt cục già yếu, đi đứng không được, lông vũ thành phiến thành phiến điêu tàn.

Rốt cục, hắn chứng kiến Thần Thứu Yêu Vương chết rồi, già chết rồi, nhổ ra một hơi cuối cùng, thân thể cứng ngắc.

Thi thể Thần thứu hư thối, huyết nhục hóa thành đất màu mỡ, cốt cách bị chôn ở trong đất.

Thánh Thiên Tử Quân quát to một tiếng, vội vàng nhìn Trấn Thiên Thần Đế, hắn thấy được Trấn Thiên Thần Đế tử vong, Tam Giới vô số Thần Ma lên tiếng bi ca, cung kính vị Thần Đế khả kính này rời đi, đem vị Thần Đế

này đưa vào Đại La Thiên, vì hắn chế tạo đế lăng.

Thánh Thiên Tử Quân trên mặt hoảng sợ, lại phát ra một tiếng kêu sợ hãi, lảo đảo hướng ra phía ngoài bỏ chạy, bịch một tiếng đụng ngã một vị thần nữ Trấn Thiên thần đình, thần nữ kia đúng là nữ tử hắn ái mộ, ý định đến truy cầu vị thần nữ này.

Bất quá ở trong mắt Thánh Thiên Tử Quân, hắn thấy được vị thần nữ tướng mạo đẹp Vô Song này già đi, so với quỷ bà bà còn muốn già nua, rốt cục nữ tử hắn ái mộ trong mắt hắn hóa thành một đống xương khô, tuyệt thế giai nhân kết quả cũng là bạch cốt.

Vẻ hoảng sợ trên mặt Thánh Thiên Tử Quân càng đậm, té hướng Trấn Thiên thần đình chạy đi, kinh động thần đình rất nhiều thần quan thần tướng, nhao nhao đến đây nâng.

Thánh Thiên Tử Quân giãy giụa tay tất cả mọi người, trên mặt lộ ra đại sợ hãi, lảo đảo hướng ra phía ngoài chạy.

Hắn chứng kiến, Trấn Thiên thần đình cả triều văn võ Chư Thần, hết thảy già yếu, hết thảy sẽ chết, hết thảy hóa thành xương khô, bạch cốt trắng như tuyết, chồng chất thành núi.

Chư Thần hắn quen thuộc, Chư Thần cùng hắn xưng huynh gọi đệ, huyết nhục hóa thành đất màu mỡ, không một người còn sống!

Khắp nơi đều là bạch cốt, khắp nơi đều là mồ, khắp nơi đều là ma trơi phiêu động!

Hắn phảng phất đứng ở thời gian cuối cùng, thấy được tương lai vô cùng tiêu điều vô cùng hoang vu!

Không có người có thể Vĩnh Sinh!

Ở bên trong Trấn Thiên thần đình, Quỷ Bà Thiên lẩm bẩm nói:

- Các ngươi đã nghe được sao?

- Nghe được cái gì?

Trấn Thiên Thần Đế cùng Thần Thứu Yêu Vương nghi hoặc, nghiêng tai lắng nghe, không có nghe được cái thanh âm đặc biệt gì, chỉ có tiếng kêu hoảng sợ của Thánh Thiên Tử Quân.

- Bánh xe lịch sử đang về phía trước nhấp nhô.

Quỷ Bà Thiên phát ra tiếng cười quái dị như khóc:

- Chiếc chiến xa lịch sử này đang về phía trước nhấp nhô, muốn đem thần đạo nghiền nát bấy, thanh âm này thật sự là mỹ diệu êm tai. . .

Thánh Thiên Tử Quân kêu to, chạy như điên, lảo đảo, đem mình làm cho vô cùng chật vật. Thần Thứu Yêu Vương vỗ cánh bay tới, một đạo Thần Quang cuốn xuống, đưa hắn xoáy lên, đưa đến trên lưng của mình, quay đầu lại cả giận nói:

- Quỷ Bà Thiên, ngươi đang làm cái trò gì?

Quỷ Bà Thiên tay trụ quải trượng, xuất hiện ở trước đại điện Trấn Thiên thần đình, ngẩng đầu dùng độc nhãn nhìn Thần thứu cùng Thánh Thiên Tử Quân trên lưng hắn, độc nhãn chớp động ánh sáng âm u, cười khanh khách nói:

- Lão thân chỉ là để cho hắn chứng kiến, cảnh tượng mà lão thân hằng ngày chứng kiến, nếu Thánh Thiên tử không thích, vậy thì đem con mắt trả lại cho lão thân.

Thánh Thiên Tử Quân bị cảnh tượng mình thấy sợ tới mức run rẩy, đã qua thật lâu mới định trụ tâm thần, thấp giọng nói:

- Bà bà là tốt với ta, Thần thứu, chúng ta đi thần đình khác, nhìn xem Thần Đế khác. . .

Thần Thứu Yêu Vương bất đắc dĩ, chỉ phải mang theo hắn bay về phía thần đình gần đây, nơi đó là Nhạc Ấu Nương sở kiến thần đình, Nữ Đế đang xử lý chính vụ, văn võ bá quan vào triều yết kiến.

Thánh Thiên Tử Quân xâm nhập triều đình, liếc nhìn Nhạc Ấu Nương, trong mắt rưng rưng, rung giọng nói:

- Vì cái gì? Vì cái gì ngay cả sư tỷ xinh đẹp nhất cũng sẽ già, cũng sẽ chết. . .

Nhạc Ấu Nương thả chính vụ trong tay xuống, tiến lên ở trên đầu của hắn dùng sức nện cho hai cái, nộ cười nói:

- Xú tiểu tử, dám nói ta già? Lão nương vĩnh viễn bảo trì thanh xuân, vĩnh viễn là xuân xanh mười sáu!

Thánh Thiên Tử Quân trong mắt nước mắt chảy dài, đứng ở nơi đó tùy ý nàng đánh, khóc ròng nói:

- Tỷ tỷ, ta nhìn thấy ngươi chết. . .

- Ngươi mới chết, lão nương muốn vĩnh sinh!

Nhạc Ấu Nương bắt lấy hắn tàn bạo đánh, ở trước mặt cả triều văn võ bá quan đánh cho mặt mũi hắn bầm dập, thấy mà cả triều văn võ bá quan trong nội tâm run rẩy, thầm nghĩ:

- Nữ Đế quá độc ác, rõ ràng ngay cả nhi tử của Đế Huyền bệ hạ cũng dám đánh, còn dám đánh ác như vậy, cũng không sợ bệ hạ cùng nương nương trả thù. . .

Chương 1933: Vì Chư Thần Cầu Mệnh. (1)

Nhạc Ấu Nương trong nội tâm kinh ngạc, dừng tay không đánh, cười nói:

- Tiểu tử ngươi trước kia tặc tinh tặc trượt, ta muốn đánh ngươi, ngươi đã sớm chạy, như thế nào hôm nay ngược lại thành thật như vậy rồi hả? Nói đi, ngươi có phải có cầu ở ta hay không?

Thánh Thiên Tử Quân ủ rũ, nhìn về phía thần đình cả triều văn võ, thất hồn lạc phách nói:

- Đều chết hết, đều chết hết. . . Tại sao có thể như vậy. . . Tại sao phải như vậy. . .

Hắn thấy được cả triều xương khô, Chư Thần hôm nay như mặt trời ban trưa, tương lai không một người còn sống, hết thảy táng thân ở trong lịch sử!

Loại tình hình này, rung chuyển tâm linh của hắn.

Hơn 100 năm qua này, Giang Nam bề bộn nhiều việc cùng bọn người Nguyên Tôn Chân Tiên, Thanh Huyền Chân Tiên tranh đấu, cũng cần tăng lên tu vi của mình, rất ít dạy bảo hắn.

Thánh Thiên Tử Quân vô ưu vô lự, trên có Giang Nam cùng Thi Hiên Vi, bên trong có rất nhiều Thần Hoàng Thần Đế, dưới có Tam Giới Chư Thần, đều đối với hắn vô cùng tốt, để cho hắn không biết cái gì là ưu phiền, cũng không có cái gì ưu phiền hắn.

Mà bây giờ, hắn ưu phiền rồi.

Hắn đần độn ly khai Nhạc Ấu Nương thần triều, đi chỗ bọn người Tương Ngạn Thần Đế, Tịch Trọng Thần Đế, Trấn Nguyên Thần đế, chư đế tiếp đãi hắn, ân cần đầy đủ, nhưng mà Thánh Thiên Tử Quân chứng kiến những

khuôn mặt quen thuộc này, chứng kiến lại là vô số bộ hài cốt.

- Không người vĩnh sinh, không người có thể còn sống sót. . .

Thân hình Thánh Thiên Tử Quân run rẩy, hắn vừa ra đời là Tiên Thiên Thần Ma, thời gian thông nhiễm, không cách nào để cho hắn cảm giác được già yếu, hắn Bất Tử Bất Diệt, nhưng mà những người khác không cách nào Bất Tử Bất Diệt.

Hắn chứng kiến tương lai xa xôi, tất cả người quen đều chết hết, chỉ có hắn lẻ loi trơ trọi tồn tại ở thế.

Hắn đi Sát đế Ma La Thập thần triều, cũng không lâu lắm liền rưng rưng ly khai, lại đi Thần Hoàng Lạc Hoa Âm cung điện, Lạc Hoa Âm không có ở đó, mà là cùng bọn người Giang Nam chung một chỗ suy diễn Thiên Đạo.

Hoa Âm nữ hoàng cưới một vị nữ Phật chuyển thế tên là Ngọc Sinh Hương, hai nữ tử kết hôn, năm đó cũng là đại sự chấn động một thời. Bất quá Lạc Hoa Âm gần đây đặc lập độc hành, làm ra loại chuyện này tuy để cho người trong thiên hạ bạch nhãn nhìn nhau, nhưng Hoa Âm nữ hoàng căn bản không quan tâm.

Ngọc Sinh Hương tiếp đãi hắn, nhưng mà không bao lâu Thánh Thiên Tử Quân liền lảo đảo rời đi.

Hắn thất hồn lạc phách du lịch từng tòa thần triều, từng tòa cung điện, cơ hồ xem hết Tam Giới tất cả Thần Ma, thấy được tương lai lại để cho hắn tuyệt vọng.

- Vì cái gì bọn hắn đều chết. . .

Thánh Thiên Tử Quân đột nhiên nghĩ tới một chuyện, rùng mình một cái, vội vàng thúc giục Thần Thứu Yêu Vương bay về phía Huyền Thiên Kim Khuyết:

- Mẫu hậu. . . Còn có mẫu hậu. . .

Lúc này Thi Hiên Vi đã đem chính vụ xử lý hoàn tất, đang muốn tiến về Thiên Tán Hoa Cái, trợ giúp bọn người Giang Nam cùng một chỗ tìm hiểu 350 Thiên Đạo, lại gặp con của mình lảo đảo chạy tới, trong nội tâm không khỏi buồn bực.

- Quân nhi, ngươi đây là. . .

Thánh Thiên Tử Quân ngẩng đầu, thất kinh, trong mắt hắn, mẹ của mình già yếu, dung nhan của mẫu nghi thiên hạ dần dần già đi!

Tại một ngày nào đó trong tương lai, Thiên Hậu nương nương cũng sẽ chết, tựa như những Thần Ma đó đồng dạng, chết già trong thời gian Trường Hà!

Thánh Thiên Tử Quân đột nhiên cảm giác được, phảng phất tất cả khí lực đều biến mất, phù phù một tiếng ngồi dưới đất, bi từ tâm ra, lên tiếng khóc lớn.

Thi Hiên Vi hỏi rõ ngọn nguồn, không khỏi cười nói:

- Quỷ bà bà thật sự là nhiều chuyện, vậy mà dùng ánh mắt của nàng đến dọa ngươi. Quân nhi, chỉ cần chưa thành tiên, ai có thể miễn chết? So sánh với phàm nhân, thọ nguyên những thần chúng ta, đã đầy đủ dài dằng dặc rồi, cho dù chết lại có tiếc nuối gì?

- Thế nhưng mà mẫu hậu, ta vì cái gì chứng kiến, tương lai chỉ có ta còn sống?

Thánh Thiên Tử Quân khóc lớn:

- Ta tại sao phải nhìn xem các ngươi từng cái già đi, vì cái gì ta không lão, không chết? Các ngươi đều đi, vì cái gì thế gian này chỉ còn lại có ta lẻ loi trơ trọi một người...

Thi Hiên Vi thở dài, Thánh Thiên Tử Quân đột nhiên nhớ tới phụ thân của mình, vội vàng nói:

- Phụ hoàng đâu? Phụ hoàng có thể lão hay không, có thể chết hay không?

- Phụ hoàng ngươi đã bước vào một cảnh giới không ai có thể sánh ngang, không già không chết bất diệt, cảnh giới của hắn, sớm đã vượt qua thần bình thường, nhưng cũng không phải tiên.

Thi Hiên Vi suy tư một lát nói:

- Hoàng Đạo Cực Cảnh đã không thể hạn chế hắn, cảnh giới của hắn tuy vẫn còn Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng mà sự thành tựu của hắn đã đến cấp độ tiên nhân, cụ thể ta cũng nói không rõ ràng. Ta mang ngươi đi gặp hắn.

Thánh Thiên Tử Quân ở sau lưng nàng, bay đi Thiên Tán Hoa Cái, đã đến dưới Tam Giới mui xe bao phủ, Thi Hiên Vi phất tay, chỉ thấy Thiên Tán Hoa Cái vỡ ra, trong mui xe vô tận thời không phố ra một con đường.

Thi Hiên Vi cùng Thánh Thiên Tử Quân đi tới, bất quá bao lâu, Thánh Thiên Tử Quân liền chứng kiến các Thần Hoàng to lớn cao ngạo, khoanh chân ngồi ở bên trong thiên tán.

Bọn hắn thân hình quảng đại, tản mát ra khí tức như thiên như uyên, thực lực mạnh dĩ nhiên đạt tới thần đỉnh phong, thậm chí có chút ít tồn tại không kém gì tiên nhân, còn có chút tồn tại so với tiên nhân còn cường đại hơn!

Đây là thời đại thần đạo huy hoàng nhất, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Nhậm Tiên Thiên, Hạo Thiếu Quân, Tam Đức Phật Tổ, Thất Diệp, Ly Sửu, Thiên Ý… chư hoàng vô cùng cường đại, Thần Hoàng bên trong Tam Giới hết thảy tụ tập, có tất cả trên dưới một trăm tôn!

Thánh Thiên Tử Quân từng cái nhìn lại, sắc mặt không khỏi càng ngày càng hôi bại, hắn chứng kiến tương lai tất cả mọi người, mặc dù là Tịch Ứng Tình, mặc dù là Thiếu Hư, tương lai cũng muốn hóa thành xương khô!

Chỉ có Thất Diệp các Tiên Thiên Thần Ma cùng mấy Quỷ Tiên, thọ nguyên không có cuối cùng, thọ nguyên của bọn hắn không bị thời gian rung chuyển, không có vẫn lạc trong thời gian Trường Hà.

Bất quá, bọn hắn cũng lộ ra tử vong vẫn lạc, nếu Tam Giới thần triều suy sụp, Chư Thần chư hoàng chư đế từng cái tử vong, bọn hắn cũng sẽ lọt vào bọn người Thanh Huyền Chân Tiên, Tiên cung Thái Tử huyết tẩy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Vì cái gì thần cường đại nhất cũng sẽ chết?

Thánh Thiên Tử Quân lẩm bẩm nói:

- Vì cái gì bọn hắn không siêu thoát thế gian, trở thành tiên nhân?

Thiếu Hư mở mắt, hướng hắn xem ra, lạnh nhạt nói:

- Bởi vì phụ thân của ngươi, vì tánh mạng của ngươi, đã phát động ra đại chiến chiếm đoạt vũ trụ khác, để cho Thiên Tán Hoa Cái thiên đạo chí bảo bực này đã có được 350 Thiên Đạo, rốt cục đoạn đi con đường thành tiên của tất cả mọi người, cho nên chúng ta sẽ chết.

Hắn lời này có chút ý tứ oán hận Giang Nam, dù sao lúc Thiên Tán Hoa Cái có được một trăm thiên đạo, còn có hi vọng chứng đạo thành tiên, tuy vô cùng gian nan, nhưng tóm lại là có một phần hi vọng.

Chương 1934: Vì Chư Thần Cầu Mệnh. (2)

Mà bây giờ, 350 Thiên Đạo bao phủ Tam Giới, bao phủ tất cả chúng sinh, đừng nói Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả không cách nào khiêu thoát thiên đạo, mặc dù là Hoàng Đạo cường giả có được chiến lực giống như Chân Tiên, cũng khiêu thoát không đi ra ngoài!

- Vì cứu ta, nhiều người như vậy đánh mất hi vọng thành tiên...

Thánh Thiên Tử Quân tâm thần chấn động.

- Đúng vậy, vì cứu ngươi.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Cha ngươi vì cứu ngươi, để cho Tiên Vương không cách nào hạ giới, đem bảy đại vũ trụ luyện làm một thể, Thiếu Hư thúc phụ của ngươi vốn là có hi vọng thành tiên, bởi vì bảy đại vũ trụ tương dung, liền không có khả năng thành tiên. Hắn có oán hận là đương nhiên, ngươi không thể đối với Thiếu Hư thúc phụ có chỗ bất mãn.

Thánh Thiên Tử Quân gật đầu nói:

- Mẫu hậu yên tâm, ta sẽ không oán hận Thiếu Hư thúc phụ, ta đối với hắn chỉ có cảm ơn cảm kích. Chư vị thúc phụ tiền bối, cho ta bình an đến thế gian mà trả giá nhiều như vậy, tương lai ta tất sẽ tìm được Trường Sinh chi pháp, hồi báo ân đức của chư vị thúc phụ!

Thiếu Hư thở dài, tiêu điều nói:

- Cái này không trách ngươi. Toàn bộ Tam Giới, lúc trước thành tiên nhìn qua cũng là rải rác mấy người mà thôi, bát đại vũ trụ, ngàn vạn năm cũng chỉ vẹn vẹn có một hai người có thể thành tiên, mặt khác đều hóa thành tro bụi.

Lúc trước chiếm đoạt vũ trụ khác, ta cũng là đáp ứng Đế Huyền, bởi vì ta không muốn bị Tiên Giới Cự Đầu điều khiển, bởi vì ta cũng muốn làm ra hành động vĩ đại mà thần cổ đại cùng tiên cũng chưa từng làm ra qua! Bất quá, ngươi so với cha ngươi rất biết nói chuyện, biết làm người, cha ngươi tên khốn kia chỉ biết dùng nắm đấm đánh, không phục hắn liền đánh! Cái khốn nạn kia, cho dù đánh lão tử cả đời lão tử cũng sẽ không phục hắn, đều muốn cùng hắn đấu đến cùng!

Thánh Thiên Tử Quân ngạc nhiên, Thi Hiên Vi hé miệng cười yếu ớt, mang theo hắn tiếp tục xâm nhập Thiên Tán Hoa Cái.

Rất xa Thánh Thiên Tử Quân liền gặp một Thần Ma đỉnh thiên lập địa sừng sững ở trung ương Thiên Tán Hoa Cái, Thần Ma kia tuổi còn trẻ, nhưng lại có uy lực khai thiên tích địa, chung quanh của hắn, Hỗn Độn thời không mở ra, hóa thành nguyên một đám thế giới, những thế giới kia sinh sinh diệt diệt, vô tận đại đạo biến thành sinh linh ở trong chút ít thế giới kia sinh sinh diệt diệt, kinh nghiệm Luân Hồi.

Thiên Đạo ở trong mấy cái thế giới này vận hành, tuần hoàn đền đáp lại, vị Thần Ma này quan sát phỏng đoán Thiên Đạo vận hành, do đó suy diễn Thiên Tán Hoa Cái 350 đạo Thiên Đạo!

Cái kia chính là Giang Nam, là Đế Huyền, là phụ hoàng của Thánh Thiên Tử Quân.

Hôm nay tu vi thực lực của Giang Nam hoàn toàn chính xác đã đạt tới một loại hoàn cảnh không thể tưởng tượng, hắn không phải tiên nhân, nhưng có thể vận dụng tiên nhân thủ đoạn, sức mạnh hắn to lớn, so với Chân Tiên trạng thái đỉnh phong còn mạnh hơn.

Thánh Thiên Tử Quân dùng con mắt của Quỷ Bà Thiên nhìn lại, chỉ thấy chung quanh phụ hoàng của mình Nguyên Thủy chi khí bạc phơ mênh mông, tùy ý thời gian trôi qua cọ rửa, hắn lại hằng cổ vĩnh tồn, không già không chết bất diệt, lướt qua thời gian dài sông, vượt qua vô tận thời không.

- Quân nhi tại sao lại tới đây?

Giang Nam mở miệng, thanh âm chấn động, quanh thân hắn, nguyên một đám thế giới Tịch Diệt quy về Hỗn Độn hư vô, hóa thành Nguyên Thủy chi khí dung nhập đến bên trong thân thể của hắn, hướng Thánh Thiên Tử Quân bao quát mà đến.

- Phụ hoàng.

Thánh Thiên Tử Quân khom người, đem mình sở kiến sở văn (*chứng kiến hết thảy) nói một lần, nói:

- Phụ hoàng, thế gian này có công pháp không cần nhảy ra Thiên Đạo cũng có thể chứng đạo thành tiên hay không? Nhi thần muốn vì Chư Thần thế gian cầu mệnh!

Skip in 7...Ads By Ambient Digital - Advertisement in 01 seconds

- Không cần nhảy ra Thiên Đạo cũng có thể chứng tiên?

Giang Nam nghe vậy, không khỏi nở nụ cười, lắc đầu nói:

- Thế gian này không có loại công pháp kia, lúc trước có lẽ có, chứng kiến Đế Tôn mở nguyên một đám vũ trụ, lấy được đại cơ duyên thành tiên, không cần khiêu thoát thiên đạo. Hôm nay, muốn chứng đạo thành tiên, chỉ có nhảy ra Thiên Đạo một con đường này có thể đi, không có đường tắt. Ngươi vì Chư Thần thế gian cầu mệnh, đến cầu vi phụ, đó là sai rồi, bởi vì vi phụ cũng đang tìm kiếm cách, vì Chư Thần kéo dài tuổi thọ, cho nên mới đến nghiên cứu 350 Thiên Đạo, dùng cầu giải tất cả Thiên Đạo, để cho thế nhân có cơ hội chứng đạo thành tiên, trường sinh cửu thị.

Thánh Thiên Tử Quân lộ ra vẻ thất vọng nói:

- Phụ hoàng cũng không có pháp môn có thể cho thế nhân có hi vọng chứng đạo thành tiên sao?

Giang Nam cười nói:

- Vi phụ cũng không phải không gì làm không được. Bất quá ta không có loại thủ đoạn này, cũng không có nghĩa là ngươi không có loại thủ đoạn này, lộ là đi tới đấy, sự do người làm, có lẽ ngươi có thể tìm được một con đường.

Thánh Thiên Tử Quân tinh thần chấn động nói:

- Khẩn cầu phụ hoàng truyền thụ ta công pháp, ta muốn tu luyện, vì Chư Thần cầu mệnh!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Công pháp của ta cũng không thích hợp ngươi, ta đi là một đầu thần lộ thông tiên đồ, cùng thần đạo bình thường bất đồng, nếu ngươi đi con đường của ta, ngươi cũng là một thần, nhảy không ra thần đạo. Vi phụ cả đời này, từ trong hàng tỉ chủng thần đạo công pháp tìm hiểu, lĩnh ngộ đến nay, rốt cục đã có thành tựu hôm nay. Ngươi vô luận tư chất hay là nội tình, so với lúc vi phụ bước vào tu luyện chi đồ còn muốn thâm hậu vạn lần trăm vạn lần, ngươi đi tìm những người khác, học được công pháp của bọn hắn, đi ra con đường bản thân.

Thánh Thiên Tử Quân phấn chấn tinh thần, hướng Giang Nam hạ bái, quay người rời đi.

- Quân nhi rốt cục trưởng thành.

Thi Hiên Vi nhìn xem Thánh Thiên Tử Quân, vui mừng vạn phần nói:

- Nếu không có Quỷ Bà Thiên dùng ánh mắt của mình dọa hắn một cái, hắn cũng không biết tiến tới.

Giang Nam cười nói:

- Tiểu tử này hơn 100 năm lười nhác, hôm nay cuối cùng thông suốt rồi. Bất quá, Thiên Đạo trầm trọng như thế, khiêu thoát thiên đạo gian nan ah...

Hắn chắp hai tay sau lưng, ngửa đầu nhìn xem đỉnh đầu, lộ ra vẻ suy tư.

- Ta khống chế một trăm thiên đạo, còn có 250 đạo Thiên Đạo khác không có khống chế, nếu đem 250 đạo Thiên Đạo này khống chế nơi tay, liền có thể mở rộng ra thuận tiện chi môn, để cho người có hi vọng chứng đạo thành tiên. Chỉ là muốn làm đến một bước này, thật sự quá khó khăn, hơn nữa mặc dù có thể làm được, người có hi vọng thành tiên cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay...

Thi Hiên Vi lộ ra thần sắc lo lắng, đột nhiên cười nói:

- Hôm nay chư hoàng ở chỗ này, lại có các tiên nhân như Hoa Thanh Nghiên, suy tính suy diễn Thiên Đạo, nếu đem 350 Thiên Đạo hết thảy suy tính đi ra, soạn Thiên Đạo bảo quyển, bệ hạ khống chế Thiên Đạo liền có nắm chắc càng lớn.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Có chư hoàng chư tiên hỗ trợ, hoàn toàn chính xác có thể giảm bớt rất nhiều thời giờ. Hơn nữa, ta còn có một tầng nắm chắc càng sâu, cái kia chính là luyện hóa Chân Tiên đạo quả, luyện thành đạo quả của mình!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1935: Rơi Lệ Đầy Mặt.

Thi Hiên Vi trong nội tâm cả kinh, thất thanh nói:

- Bệ hạ còn chưa khiêu thoát thiên đạo, chứng đạo thành tiên, liền có thể luyện thành đạo quả rồi hả? Hoàng Đạo Cực Cảnh cùng Chân Tiên cảnh giới, còn kém một tiên nhân cảnh giới, há có thể lướt qua cảnh giới này tu thành Chân Tiên?

Giang Nam cười nói:

- Tiên cảnh cùng Thần Cảnh giống nhau, cũng là một cái đại cảnh giới, cái gọi là tiên nhân, Chân Tiên, Tiên Vương cũng chỉ là một tiểu cảnh giới trong tiên cảnh mà thôi. Ta có thể đem thần linh tám cảnh luyện thành một cái cảnh giới, bát trọng Thiên đình luyện thành nhất trọng thiên đình, nói không chừng cũng có thể đem tiên nhân rất nhiều cảnh giới luyện thành một cảnh giới, lướt qua Tiên Nhân cảnh giới sớm tu thành Chân Tiên!

Ánh mắt của hắn chớp động, cười nói:

- Nếu ta tu thành đạo quả, thành tựu Chân Tiên, khống chế Thiên Đạo tất nhiên có mười thành nắm chắc, chư thần hoàng hôn kiếp với ta mà nói, cũng không nói chơi!

Thi Hiên Vi nhíu mày, nói khẽ:

- Thế nhưng mà, lúc chứng đạo thành tiên, phải tìm được Tiên Giới tán thành, Tiên Giới gia trì, để cho Hoàng Đạo lột xác thăng hoa, biến thành tiên đạo. Nếu Bệ hạ trực tiếp tu thành đạo quả, liền không tìm được Tiên Giới tán thành, không cách nào đạt được Tiên Giới gia trì, không tính là tiên nhân, không coi là Chân Tiên, ngươi vẫn là Thần. Trái lại, lúc ngươi phi thăng thượng giới, tất nhiên sẽ gặp đến tiên kiếp, lực lượng Tiên Giới sẽ đến hủy diệt ngươi...

Giang Nam ánh mắt chớp động, ngẩng đầu nhìn lên không, ánh mắt tựa hồ lướt qua Thiên Tán Hoa Cái rơi vào Tiên Giới hàng rào, thản nhiên nói:

- Trẫm Bất Tử Bất Diệt, lại luyện thành đạo quả, không cần Tiên Giới thừa nhận ta là tiên? Tiên Giới ngăn trở trẫm thượng giới, như vậy...

- Trẫm liền giết đến tận Tiên Giới!

Thánh Thiên Tử Quân từ biệt cha mẹ, đi vào bên người Ly Sửu Ma Hoàng, khom người nói:

- Ly Sửu sư bá, ta muốn học tập thần đạo, kính xin sư bá dạy ta.

Trên mặt Ly Sửu Ma Hoàng lộ ra ôn nhu chi sắc khó gặp, cười nói:

- Không biết thiên tử điện hạ muốn học thần thông gì? Ta tuy không phải tồn tại mạnh nhất Tam Giới, nhưng có thể nói là một trong những Thần Hoàng mạnh nhất, hơn nữa tinh thông ma đạo công pháp số lượng cũng không ít. Ta am hiểu, mặc dù là Thiếu Hư cũng so với ta không bằng! Ta tinh thông công pháp có thể chia làm chín đạo, ai cũng có sở trường riêng, phòng ngự, công kích, tốc độ, lực lượng, pháp lực, pháp tiểu biến hóa, luyện khí, trận pháp, không gì không giỏi không gì không biết, không biết thiên tử điện hạ muốn học một đạo nào?

Trên mặt Thánh Thiên Tử Quân lộ ra chờ mong chi sắc, vẻ mặt ngưỡng mộ nhìn xem hắn nói:

- Sư bá thật là lợi hại! Sư bá, ngươi chín đạo này, đạo nào có thể Trường Sinh?

...

Ly Sửu Ma Hoàng khó gặp ôn nhu chi sắc biến mất, sắc mặt đỏ lên, lắc đầu nói:

- Trường Sinh sao? Hắc hắc...

Hắn phảng phất thoáng cái già nua không biết bao nhiêu tuổi, lẩm bẩm nói:

- Trường Sinh... Lão tử cũng muốn... Mẹ nó, lão tử ngay cả lúc thiên đạo dung hợp phi tiên chi cơ cũng không thể bắt lấy, lúc Địa Ngục vạn giới năm mươi Thiên Đạo khiêu thoát thiên đạo càng thêm dễ dàng, lão tử cũng không có thực lực này... Mẹ nó Trường Sinh!

Ly Sửu Ma Hoàng bị đả kích đến thất thần cằn nhằn, lầm bầm lầu bầu, khi thì mắng thiên mắng địa, khi thì hối hận, Thánh Thiên Tử Quân ngạc nhiên, thầm nghĩ:

- Khó trách Thần thứu nói, Ly Sửu sư bá ở trước khi đầu nhập vào cha ta đã từng điên một hồi, hiện tại xem ra bệnh điên của hắn lại tái phát. Ta vẫn là đi hỏi những người khác a...

Hắn đi vào trước mặt Linh Đạo Thần Hoàng, Linh Đạo Tử đã chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, tôn là Thần Hoàng, nghe nói ý đồ hắn đến, không khỏi vui vẻ nói:

- Thánh Thiên tử khó được cũng muốn tu luyện, sự thành tựu của ta, được từ Hồ Thiên lão sư, sở học của Hồ Thiên lão sư cực kỳ phức tạp, có tất cả Tam Thiên Đại Đạo, Tam Thiên Đại Đạo mỗi một môn đều có thể nói là một môn Đế cấp công pháp, không biết ngươi muốn học loại nào?

- Tam Thiên Đại Đạo?

Thánh Thiên Tử Quân mừng rỡ vạn phần, cười nói:

- Có thể trường sinh sao?

Linh Đạo Thần Hoàng ngẩn ngơ, thành thành thật thật nói:

- Không thể.

- Vậy ta không học.

Linh Đạo Thần Hoàng bị đả kích đến giống như tượng gỗ ngồi ở tại chỗ, sắc mặt cháy đen. Không bao lâu, Thánh Thiên Tử Quân lại từ bên cạnh Hạo Thiếu Quân Thần Hoàng bỏ đi, Thiếu Quân Thần Hoàng rơi lệ đầy mặt, lẩm bẩm nói:

- Vốn lão tử vẫn có thể chứng đạo trường sinh đấy, ai ngờ cha của ngươi cái vương bát đản này đem bảy đại vũ trụ luyện làm một thể. Xú tiểu tử ngươi lại tới đây đả kích ta...

Thánh Thiên Tử Quân đi tìm Lạc Hoa Âm, Hoa Âm nữ hoàng nổi trận lôi đình, đè lại hắn liền một phen hành hung, đánh cho hắn mặt mũi bầm dập. Hắn lại đi gặp Ngọc Hoàng Tịch Ứng Tình, Tịch Ứng Tình thất hồn lạc phách, lẩm bẩm nói:

- Bất xá thiên công tăng thêm Tạo Hóa Tiên Kinh, vốn là có thể Trường Sinh... Huyền Đô lão sư, ta có lỗi với ngươi, phụ ngươi kỳ vọng...

Sắc mặt Thiếu Hư hắc giống như Thiết Đản, thân hình phát run, nghiêng đầu sang chỗ khác không để ý tới hắn, Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên sắc mặt hôi bại, nhỏ giọng chửi bới Đế Huyền, bọn người Nguyên Ma cùng Nguyên Ma thánh mẫu gượng cười không thôi, Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp vẻ mặt buồn bực, truy vấn hắn:

- Ngươi cũng là Tiên Thiên Thần Ma, trời sinh là được Trường Sinh, còn cầu Trường Sinh chi pháp làm gì?

- Bọn hắn đều không có Trường Sinh chi pháp, Hoa sư thúc, ngươi là Chân Tiên, nhất định có Trường Sinh chi pháp a?

Thánh Thiên Tử Quân đi vào bên cạnh Chân Tiên Hoa Thanh Nghiên, ngửa đầu ngọt ngào hỏi.

- Tự nhiên là có.

Hoa Thanh Nghiên cười đến so với hắn còn ngọt, ở trên trán hắn gảy nhẹ thoáng một phát, cười mỉm nói:

- Công pháp của ta chính là Chân Tiên pháp môn, tự nhiên có thể chứng đạo thành tiên, thành tiên chẳng phải Trường Sinh rồi sao? Bất quá ở trong Tam giới, Chân Tiên cấp công pháp cũng không có tác dụng, nhảy không ra Thiên Đạo. Đừng nói Chân Tiên, coi như là Tiên Vương cấp Tiên Quân cấp công pháp, cũng không thể nhảy ra Thiên Đạo hôm nay! Bất quá nếu ngươi ly khai Tam Giới, tu luyện công pháp của ta, chứng đạo thành tiên cái kia tự nhiên là nhẹ nhàng!

Thánh Thiên Tử Quân hai mắt tỏa ánh sáng, cười đến càng ngọt rồi, ngay cả sư thúc cũng không kêu nói:

- Hoa di thật xinh đẹp... Hoa di nói như vậy nhất định là biết rõ, như thế nào mới có thể ly khai Tam Giới rồi?

Sắc mặt Hoa Thanh Nghiên xoát thoáng một phát trở nên cực kỳ khó coi, vẻ mặt đau khổ, lẩm bẩm nói:

- Ly khai Tam Giới... Ta cũng muốn ah, lão nương là Chân Tiên, xuống ở hạ giới, ngày qua ngày năm phục một năm đơn điệu chết rồi... Cái Thiên Đạo quỷ này trầm trọng như thế, như thế nào mới có thể ly khai Tam Giới...

Thánh Thiên Tử Quân lắc đầu ly khai:

- Công pháp của ngươi cũng không thể Trường Sinh, ta không học.

Hoa Thanh Nghiên bị đả kích đến chưa gượng dậy nổi, lúc nghiêng đầu xem, chỉ thấy không chỉ nàng, Quỷ Tiên khác cũng bị đả kích đến giày vò, nguyên một đám ủ rũ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1936: Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. (1)

Thánh Thiên Tử Quân đi ra Thiên Tán Hoa Cái, Thần Thứu Yêu Vương ở hạ phương chờ, hắn nhảy đến trên lưng thần thứu nói:

- Thần thứu sư huynh, ngươi biết như thế nào mới có thể Trường Sinh không?

Thần Thứu Yêu Vương lại càng hoảng sợ nói:

- Trường Sinh sao? Tốt, Thiếu chủ công, như thế nào Trường Sinh?

- Nguyên lai ngươi cũng không biết... Cái gọi là tiếp thu ý kiến quần chúng, ta đến hỏi Thần Đế khác, nói không chừng bọn hắn sẽ có cao kiến...

Chỗ Thánh Thiên Tử Quân đi qua, Tam Giới Tam Thập Tam Thiên, các Thần Đế rơi lệ đầy mặt, hắn hao tốn mấy năm thời gian, mới bái phỏng tất cả Thần Đế, Thần Quân, Thần Tôn một lần, chỉ là còn không có tìm được Trường Sinh chi pháp, trong nội tâm Thánh Thiên Tử Quân cũng càng phát ra khốn khổ.

Một ngày này, hắn đi vào thế giới khác bên ngoài Tam Thập Tam Thiên, trấn thủ cái thế giới này chính là một Yêu tộc Đại Tôn, Thánh Thiên Tử Quân đang muốn tiến đến bái phỏng, đột nhiên nghe tin tức nói, Tiên cung thánh địa mấy tiên thể du lịch đến, hướng vị yêu tôn này khiêu chiến.

- Người Tiên cung thánh địa, hơn phân nửa biết trường sinh chi đạo!

Thánh Thiên Tử Quân con mắt sáng ngời, thúc giục Thần Thứu Yêu Vương tiến đến, Thần Thứu Yêu Vương có chút không quá cam tâm tình nguyện nói:

- Thiếu chủ công, những người này cùng ngươi là đối thủ một mất một

còn, bọn hắn những tiên thể này, liền là vì ngươi mới bị Thiên Đạo chế tạo ra, vì hủy diệt ngươi mà đến, đi thấy bọn họ, nếu cái nào không có mắt làm bị thương ngươi, chẳng phải là tội của ta sao?

- Vì thiên hạ thần linh cầu Trường Sinh, há có đạo lý quan tâm đối phương là cừu địch?

Thánh Thiên Tử Quân cười nói:

- Nếu cừu địch có Trường Sinh chi pháp, lại để cho bọn hắn làm thịt ta, thiên hạ Thần Ma có thể Trường Sinh, ta cũng vui vẻ!

Thần Thứu Yêu Vương không lay chuyển được hắn, chỉ phải bay đi quyết chiến chi địa, còn chưa tới đó, tin tức cũng đã truyền đến, vị Yêu tộc Đại Tôn kia bị mấy tiên thể trước sau đánh bại, mà mấy tiên thể kia cảnh giới cao nhất cũng không quá đáng là Thần Chủ, trong đó thậm chí có người vừa mới tu thành Chân Thần!

Chân Thần liền có được bản lĩnh đánh bại Yêu tôn, không hổ là trời sinh đất nuôi tiên thể, khiến cho oanh động có thể nghĩ!

Thần Thứu Yêu Vương phi tới đó, chỉ thấy đây là một tòa Thiên Không Thành, người còn chưa tán, rất nhiều tiên thể xuất hiện ở chỗ này, tiên khí lượn lờ, dị tượng đầy trời, kinh người vô cùng.

Tam Giới không biết bao nhiêu Thần Ma tụ ở chỗ này, quan sát trận chiến kia, không ít người vẫn còn nghị luận nhao nhao. Thánh Thiên Tử Quân lách vào trong đám người, nghe được một ít người đang đàm luận mấy tiên thể ra tay lần này.

- Vừa rồi một chiêu liền đánh bại Mộng Mô Yêu Tôn, là tiên thể Kế Đô tên tuổi nhất thịnh Tiên cung thánh địa!

- Kế Đô vẫn chỉ là Chân Thần cảnh giới, liền có được thực lực đánh bại yêu tôn, thật sự là thiếu niên đáng sợ!

- Ta nghe nói sở dĩ Kế Đô cường đại như vậy, chủ yếu là vì lúc Đế Huyền khai thiên tích địa, lực lượng có chỗ không kịp, thế cho nên bị lực phản chấn Khai Thiên gây thương tích, lưu lại một sợi đế huyết. Đế huyết rơi vào trên một tòa thánh sơn, sợi đế huyết này cùng Thánh sơn tương dung, lại bị Thiên Đạo cải tạo, bởi vậy sinh ra đời Kế Đô. Lại nói tiếp, Kế Đô coi như là huyết mạch của Đế Huyền bệ hạ.

- Sở dĩ Kế Đô cường đại, đúng là nguyên nhân này, bất quá trong này còn có đồ vật cấp độ càng sâu. Nghe nói Kế Đô tuy có được huyết mạch của Đế Huyền bệ hạ, nhưng là kiếp số của bệ hạ, tương lai kiếp số của bệ hạ tất nhiên sẽ rơi vào trên người của hắn!

- Kế Đô còn thực sự không phải là tiên thể cường đại nhất, nghe nói tiên thể cường đại nhất là La Hầu La. La Hầu La chẳng những là tiên thể, hơn nữa còn là một Hỗn Độn Cổ Thần, vừa xuất thế là thần linh! Chỉ tiếc lần này La Hầu La tuy đến, nhưng lại không ra tay, không cách nào làm cho người chứng kiến hắn chỗ kinh diễm.

- Nếu nói là thể chất mạnh nhất trong trẻ tuổi, vẫn là con của Đế Huyền bệ hạ, Thánh Thiên Tử Quân. Lúc hắn đến thế gian, Tam Giới tất cả Thần Phật Thần Ma vì hắn chúc phúc gia trì, Thánh Thiên Tử Quân đến thế gian khiến cho dị tượng, thậm chí ngay cả lúc Kế Đô xuất thế khiến cho dị tượng cũng che dấu đi. Nhưng tiếc Thánh Thiên Tử Quân bất tranh khí, là cái nhị thế tổ...

...

Thánh Thiên Tử Quân nghe đến đó, sắc mặt đỏ bừng, hận không thể tìm một cái lổ đễ chui xuống, lại vào lúc này đột nhiên chỉ nghe một thanh âm vang lên, truyền khắp tòa Yêu giới thế giới này:

- Thánh Thiên Tử Quân, ngươi đã tới rồi, sao không đứng ra cùng chúng ta khoa tay múa chân? Ta rất muốn nhìn một chút, rốt cuộc là ngươi vị Thánh Thiên tử này càng mạnh hơn nữa, hay là chúng ta những tiên thể ứng kiếp mà sinh này càng mạnh hơn nữa!

Thần Thứu Yêu Vương trong lòng tim đập mạnh một cú, vội vàng thấp giọng nói:

- Thiếu chủ công, những tiên thể này là ứng kiếp mà sinh, bởi vì ngươi xuất thế bọn hắn mới có thể xuất thế, bọn hắn bị Thiên Đạo chế tạo ra đến chính là vì diệt trừ ngươi. Hôm nay, ngươi vừa đến nơi đây, liền bị bọn hắn cảm ứng được rồi!

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy tiên quang rung chuyển, mấy thần minh cất bước đi vào đám người, đám người bị khí thế của bọn hắn áp bách, tự động tách ra.

Đây là mấy tiên thể xuất từ Tiên cung thánh địa, khí tức vô cùng cường đại, khí thế đem đám người tách ra, lộ ra một con đường, nối thẳng đến dưới chân Thánh Thiên Tử Quân!

Mà ở trên đài cao phía xa, Kế Đô cùng La Hầu La ngồi ở bên trong đình đài, còn có một nữ tiên thể đang khảy đàn, tiếng đàn du du, trà xanh rượu nhạt, ngâm phong ngắm cảnh, khoan thai tự đắc, tựa hồ đối với một màn trước mắt không biết chút nào.

Mấy tiên thể xuất từ Tiên cung thánh địa bước đi đến trước mặt Thánh Thiên Tử Quân, khí tức của bọn hắn cường đại mà thâm thúy, khủng bố vô cùng, uy áp cuồn cuộn đè xuống, tựa hồ muốn Thánh Thiên Tử Quân ép tới sụp đổ, ép tới quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ép tới phong độ hoàn toàn biến mất.

Mặc dù là Thần Thứu Yêu Vương, ở trước mặt mấy tiên thể này, cũng bị khí thế của mấy người kia ép tới cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn đã là Thần Tôn, mà mấy tiên thể này cũng bất quá là Chân thần, Thần Chủ cảnh giới, nhưng mà sở dĩ Thần Thứu Yêu Vương có thể tu thành Thần Tôn, dựa vào là Giang Nam chiếu cố, kỳ thật dùng tư chất của hắn có thể tu luyện tới Chân Thần Cảnh giới cũng đã đem tiềm lực ép khô.

Giang Nam niệm tình hắn có công, là lão thần đi theo tùy tùng mình lâu nhất, bởi vậy vì hắn tăng lên tu vi, nhưng cũng chỉ có thể tăng lên tới Thần Tôn cảnh giới.

Mà mấy tiên thể này, lại là tiền đồ vô lượng, cho nên ngay cả Thần Thứu Yêu Vương đối với khí thế của bọn hắn uy áp, cũng cảm giác có chút cố hết sức.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1937: Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. (2)

Bất quá Thánh Thiên Tử Quân lại có vẻ phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), lúc hắn xuất thế đạt được Chư Thần chư đế chư hoàng chúc phúc gia trì, ngày bình thường nhìn quen Thần Quân Thần Đế uy nghiêm quảng đại, thậm chí còn chạy tới cùng bọn họ Thần Hoàng nói chuyện phiếm pha trò, những tồn tại này uy nghiêm, cái nào không phải gấp trăm lần nghìn lần những tiên thể này?

Huống chi, mẫu hậu hắn Thiên Hậu nương nương cũng là một tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, phụ hoàng càng là Tam Giới đệ nhất nhân, Đế Huyền.

Đế Huyền uy nghiêm, mặc dù là tiên nhân ở trước mặt hắn cũng phải nơm nớp lo sợ, e sợ cho làm tức giận vị đại đế này.

Mấy tiên thể này ở trước mặt Thánh Thiên Tử Quân phóng thích khí tức uy nghiêm, căn bản không thể để cho hắn cảm giác được bất luận cái gì không khỏe.

- Thánh Thiên Tử Quân quả nhiên có chút bất phàm, không biết thực lực như thế nào?

Một tiên thể đột nhiên nở nụ cười, lộ ra hai hàng răng sâm bạch, cười nói:

- Ta sinh ra đến nay, thường xuyên nghe được người nói, chúng ta ba nghìn tiên thể xuất thế, toàn bộ là vì ngươi. Loại đồn đãi này, làm cho ta khó chịu, rất là khó chịu, ta ngược lại muốn đem ngươi đánh bại, dẫm nát dưới chân, để cho thế nhân nhìn xem, ngươi ở trước mặt Quách Dịch ta là một bãi bùn!

Thánh Thiên Tử Quân nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Ngươi dẫm nát một đống bùn, không chê bẩn sao?

Sắc mặt Tiên thể Quách Dịch phát lạnh, khí huyết như là biển lớn mênh mông tuôn ra, Thần Chủ đại đạo bay lên không, hắn vậy mà đã bắt đầu tìm hiểu Hoàng Đạo!

Hơn nữa, Hoàng Đạo của hắn cùng hạ giới 350 chủng Hoàng Đạo là một trời một vực, toát ra khí tức Tiên Giới, người này rõ ràng là được từ Tiên Giới truyền thừa, là Tiên Giới Đại Thiên thời không sinh ra đời tiên thể!

- Quách huynh an tâm một chút chớ vội.

Một nữ tiên thể khác cười nói:

- Mèo bắt chuột, luôn muốn chơi một chút đấy, ngươi vừa lên đến liền đem chuột chơi chết rồi, những người khác chơi như thế nào? Thánh Thiên Tử Quân cái tiểu chuột này, ta cũng rất muốn chơi một chút.

- Đại Du sư tỷ nói rất đúng.

Lại có một tiên thể cười nói:

- Đế Huyền là đại thử, Thánh Thiên Tử Quân là tiểu thử, khó được bắt được tiểu chuột, như thế nào cũng phải trước chơi một chút lại giết chết ăn tươi.

Hắn liếm liếm bờ môi, lộ ra miệng đầy răng nhọn dữ tợn, trong miệng của hắn chẳng những dài khắp hàm răng, thậm chí ngay cả trong cổ họng cũng dài đầy hàm răng, rất là cổ quái, cũng không phải hạ giới sinh ra tiên thể, mà là đến từ Tiên Giới Đại Thiên thời không.

- Thánh Thiên Tử Quân, ta trịnh trọng hướng ngươi khiêu chiến!

Tiên thể Quách Dịch đột nhiên ha ha cười cười, tiến lên trước một bước, nghiêm nghị nói:

- Ngươi là Tam Giới Thánh Thiên tử, nhất định thần thông quảng đại, mà

ta chẳng qua là một tiểu nhân vật không có danh tiếng gì, ngươi nhất định sẽ không cự tuyệt a?

- Nếu Quách huynh thất bại, còn có ta!

Nữ tiên thể Đại Du kia chính khí nghiêm nghị nói:

- Cái gọi là bậc cân quắc không thua đấng mày râu, Quách huynh dám can đảm hướng Thánh Thiên tử khiêu chiến, ta cũng không thể lạc hậu! Ta cùng với ngươi đánh, đánh bại cường quyền!

Các tiên thể đứng ra, nhao nhao hướng Thánh Thiên Tử Quân khiêu chiến, nói đến hào khí bắn ra bốn phía. Thần Thứu Yêu Vương giận dữ nói:

- Thiếu chủ nhà ta chưa bao giờ tu luyện qua công pháp cùng thần thông gì, các ngươi không khỏi có chút quá khi dễ người đi à nha?

Quách Dịch cười ha ha, mỉa mai nói:

- Đế Huyền chính là đệ nhất nhân bên trong thần linh, con của hắn há có thể không có tu luyện công pháp cùng thần thông? Dám là dám, không dám thì quỳ xuống đất tự xưng cháu trai, ta tha các ngươi Bất Tử!

Thánh Thiên Tử Quân nhíu mày, nói khẽ:

- Mấy vị đạo hữu, ta thật không có tu luyện qua công pháp cùng thần thông gì...

- Ngươi nhất định là khiêm tốn đúng hay không?

Nữ tiên thể Đại Du một chưởng bay bổng chụp được, cười mỉm nói:

- Để cho ta tới thử xem, nếu ngươi không thi triển thần thông, cái kia chính là xem thường ta, ta nhất định phải làm cho ngươi thi triển thần thông.

Mặc dù nàng đang cười, nhưng Thần Thứu Yêu Vương cùng Thánh Thiên Tử Quân lại nghe ra chỗ nàng ngoan độc, bên ngoài nàng là bức Thánh

Thiên Tử Quân thi triển thần thông, mà trên thực tế, là muốn một mực ẩu đả Thánh Thiên Tử Quân, để cho mặt của hắn quét rác!

Đột nhiên, xa xa trên đình đài truyền ra thanh âm của Kế Đô, lạnh nhạt nói:

- Dừng tay!

Bàn tay của Đại Du dừng ở giữa không trung, không có chụp được, nàng tuy là Tiên Giới tiên thể, nhưng đối với Kế Đô lại có một loại sợ hãi thật sâu.

Kế Đô đứng dậy, xa xa nói:

- Thánh Thiên tử, kính xin dời bước, hôm nay trời trong nắng ấm, thích hợp ngồi đàm luận đạo.

Thần Thứu Yêu Vương vội vàng kéo lấy ống tay áo Thánh Thiên Tử Quân, không cho hắn tiến đến, bất quá Thánh Thiên Tử Quân lại vui mừng không sợ, cười nói:

- Đạo hữu hẹn nhau, không dám không theo?

Dứt lời, ngẩng đầu ưỡn ngực, ở bên trong mấy tôn tiên thể đi vào đình đài, chắp tay ngồi xuống.

Thần Thứu Yêu Vương âm thầm kêu khổ, Kế Đô liếc nhìn hắn một cái, mỉm cười nói:

- Không cần lo lắng, trong tam giới Đế Huyền mạnh nhất, ai dám động đến Thánh Thiên tử, chẳng lẽ không sợ chết sao?

Thần Thứu Yêu Vương cười lạnh nói:

- Chỉ sợ một ít kẻ điên không sợ chết, mạo phạm Thiếu chủ nhà ta. Phải biết rằng, ba nghìn tiên thể đều là một đầu tiện mệnh, thêm cùng một chỗ cũng so ra kém một cọng tóc gáy của Thiếu chủ nhà ta.

Rất nhiều tiên thể giận dữ, Kế Đô lơ đễnh, cười nói:

- Thánh Thiên tử dạo chơi nhân gian, biết rõ chúng ta là địch nhân, còn dám xuất hiện, sự can đảm làm cho người bội phục.

Thánh Thiên Tử Quân cười nói:

- Ta là tới cầu đạo, mấy vị đạo hữu mặc dù đối với ta có chỗ thành kiến, nhưng đạo vẫn là phải cầu.

Kế Đô thần sắc khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Không biết Thánh Thiên tử cầu là đạo gì?

- Trường Sinh chi đạo!

Thánh Thiên Tử Quân nghiêm nghị nói:

- Mấy vị đạo hữu, có Trường Sinh chi pháp hay không?

Kế Đô nhíu mày, mấy tiên thể khác cũng nhíu mày, suy tư thật lâu, nhao nhao cười lạnh nói:

- Thiên Đạo trầm trọng như thế, ai có thể Trường Sinh?

Thánh Thiên Tử Quân có chút thất vọng, đột nhiên La Hầu La một mực chưa từng mở miệng lên tiếng nói:

- Trường Sinh chi đạo, ta có biện pháp.

Thánh Thiên Tử Quân trên mặt lộ ra chờ mong chi sắc, đứng dậy thi lễ nói:

- Kính xin đạo hữu dạy ta.

- Giết ngươi.

Sắc mặt La Hầu La không hề bận tâm, gằn từng chữ:

- Tan rã chư thần hoàng hôn kiếp, lại tiêu diệt Đế Huyền, đem Thiên Tán Hoa Cái chia ra làm tám, đem Tam Giới cắt thành tám phần. Thiên Đạo không có dầy trọng như vậy, tự nhiên liền có hy vọng thành tiên trường sinh!

Thánh Thiên Tử Quân sắc mặt biến hóa, Thần Thứu Yêu Vương giận tím mặt, đang muốn quát lớn, đột nhiên Quách Dịch cười nói:

- Ý kiến hay! Đế Huyền lão thất phu. Vốn là một nô bộc nho nhỏ của hạ giới, tên là Giang Nam, nhân vật xuất thân nô tài cũng dám đánh cắp Thiên Địa thần khí, nắm chắc Thiên Đạo...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1938: Bồ Đoàn Đạo Chân. (1)

Răng rắc!

Một đạo lôi đình đột nhiên đánh rớt, thẳng tắp rơi vào đỉnh đầu Quách Dịch, vị tiên thể đến từ Tiên Giới này một tiếng ầm vang bạo toái, bị sinh sinh chém nát ở bên trong đình đài, huyết nhục tung tóe lên mặt mọi người.

Quách Dịch đại đạo chưa nghiền nát, lần nữa ngưng tụ thân thể, đang muốn gào thét, đột nhiên lại là một đạo lôi đình đánh rớt, Kế Đô cùng La Hầu La cười lạnh một tiếng, từng người ra tay ngăn trở, chỉ thấy đạo lôi đình kia đem bàn tay hai người nổ nát bấy, lần nữa rơi vào đỉnh đầu Quách Dịch!

Tiên thể Quách Dịch lần nữa bạo toái, bất quá năng lực khôi phục của tiên thể hoàn toàn chính xác mạnh đến nổi đáng sợ, người này rất nhanh lại khôi phục thân thể, nhưng đón lấy đạo lôi đình thứ ba rơi xuống!

Rầm rầm rầm!

Liên tục chín đạo lôi đình đánh rớt, đang ở trước mặt rất nhiều tiên thể, đem Quách Dịch liên tục chém nát chín lần, mặc dù là Kế Đô cùng La Hầu La cũng không dám ngăn cản, cũng không cách nào ngăn cản!

Quách Dịch miễn cưỡng khôi phục thân thể, tu vi thực lực đại tổn, cảnh giới vậy mà từ Thần Chủ cảnh giới thẳng tắp rơi xuống, liên tục bị gọt rơi xuống chín cảnh giới, rơi xuống đến Thiên Cung tứ trọng cảnh giới, trở nên héo đốn không chịu nổi, nhỏ yếu không chịu nổi!

Một thanh âm thở dài nói:

- Danh tự Đế Huyền, cũng là ngươi có thể nói hay sao? Ngươi xúc phạm luật trời, ta thay Thiên Đạo phạt ngươi cửu tử nhất sinh.

- Ai!

Các tiên thể bỗng nhiên đứng dậy, nghiêm nghị gầm lên:

- Đâm sau lưng đả thương người, tính toán cái bổn sự gì? Có gan đi ra!

Hư không vỡ ra, một vị đạo nhân tuổi trẻ cất bước đi ra, thẳng hướng đình đài đi tới, đạo nhân kia nhìn như tuổi không lớn lắm, lớn lên cũng có chút thanh tú, nhưng lại cho người một loại cảm giác cuồng dã không bị trói buộc.

Bá đạo, bá đạo vô biên!

Ánh mắt của hắn bễ nghễ, bễ nghễ hết thảy, bỏ qua hết thảy, coi như là tiên thể, coi như là Hỗn Độn Cổ Thần, phảng phất trong mắt hắn cũng là một đống heo chó!

- Yêu quân?

La Hầu La sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Ngươi là người phương nào?

- Ta gọi Hồng, người xưng Hồng đạo nhân.

Đạo nhân tuổi trẻ kia mỉm cười ngồi xuống, cùng Thánh Thiên Tử Quân mặt đối mặt, cười nói:

- Nghe nói ngươi cầu Trường Sinh chi đạo?

Thánh Thiên Tử Quân nhìn đạo nhân tuổi trẻ trước mắt này, chỉ cảm thấy có chút quen mắt, hơn nữa có một loại cảm giác thân cận huyết mạch tương liên, cười nói:

- Ngươi gọi Hồng, Hồng đạo nhân? Ta gọi Quân, như vậy ta tự xưng Quân đạo nhân là tốt rồi. Ta lần này đi ra, đích thật là muốn tìm Trường Sinh chi đạo, Hồng đạo nhân, ngươi có thể dạy ta không?

Hồng đạo nhân tuổi trẻ kia nghe vậy, cười ha ha nói:

- Trường Sinh chi đạo há lại tìm đi ra hay sao? Cái gọi là con đường, là đi tới đấy, ngươi đi tìm con đường, tìm còn không phải con đường tiền nhân đi ra sao? Ngươi thân phụ huyết mạch mạnh nhất của thần, có được Tam Giới vô số thần chúc phúc ngươi, có được nội tình mạnh nhất, thậm chí ngay cả ba nghìn tiên thể cũng là bởi vì ngươi mà sinh, ngươi không cần đi con đường người khác đi qua? Ngươi sao không tự mình đi ra một trường sinh chi đạo?

Thánh Thiên Tử Quân lộ ra vẻ khâm phục, tự đáy lòng nói:

- Phụ hoàng cũng đã nói lời tương tự, chỉ là, ta hôm nay dốt đặc cán mai, như thế nào mới có thể đi ra Trường Sinh chi lộ bản thân, từ đó vì người trong thiên hạ mở ra Trường Sinh chi lộ?

- Dốt đặc cán mai vậy thì học!

Hồng đạo nhân cười nói:

- Học mà không luyện, đã có thể quan sát con đường người khác, cũng có thể cân nhắc con đường của mình, đợi ngươi học được đủ nhiều, ngươi lại đi xem con đường của mình, liền hết thảy sáng tỏ. Ngươi là Tam Giới Thánh Thiên tử, luận tôn quý, chỉ có bệ hạ cùng Thiên Hậu nương nương ở phía trên ngươi, ngươi muốn học, vô số Thần Ma, vô số tồn tại cam tâm tình nguyện dạy ngươi! Phụ hoàng ngươi, càng là tồn tại cường đại nhất thế gian, Chân Tiên cũng không bằng hắn, hắn sở học càng là bao hàm toàn diện, có được vô tận tri thức, có nội tình của hắn, ngươi lo gì tìm không được Trường Sinh chi lộ?

Thánh Thiên Tử Quân mắt sáng rực lên, đứng dậy lạy dài nói:

- Đạo nhân nói chuyện, làm cho Quân hiểu ra. Chỉ là phụ hoàng nói, con đường của hắn không thích hợp ta, hắn đã đạt tới thần cực hạn, nếu đem công pháp của hắn truyền thụ cho ta, sẽ chỉ làm ta đi theo cước bộ của hắn...

- Cái này càng đơn giản.

Hồng đạo nhân cười nói:

- Bệ hạ công pháp, bao hàm toàn diện lại siêu thoát Vạn Tượng, hắn đi qua vô số con đường, cuối cùng nhất hắn đi ra con đường bản thân. Ngươi không cần dọc theo con đường của hắn đi về phía trước, chỉ cần quan sát chút ít con đường mà bệ hạ đi qua kia là được.

Thánh Thiên Tử Quân như có điều suy nghĩ, hai người đàm luận khí thế ngất trời, đem bọn người Kế Đô, La Hầu La bên trong đình đài vứt qua một bên, Thần Thứu Yêu Vương kinh nghi bất định dò xét Hồng đạo nhân này, trong nội tâm buồn bực không thôi:

- Tiểu tử này, nhìn rất quen mắt ah...

Hồng đạo nhân đột nhiên lườm bọn người Kế Đô, La Hầu La, cười nói:

- Đương nhiên, con đường tiên thể cũng có thể nghiên cứu. Những tiên thể này đại đa số người là đến tự Tiên Giới, trước khi hạ giới cũng đã bị truyền thụ tiên nhân công pháp, hơn ba ngàn công pháp tiên cấp, rất có giá trị nghiên cứu.

Mấy tiên thể sắc mặt giận dữ, Kế Đô đưa tay, ngăn lại bọn hắn xao động, lạnh nhạt nói:

- Vị đạo nhân này, ngươi là Thần Quân, mà chúng ta cao nhất cũng không quá đáng là Thần Chủ, dùng Thần Quân cảnh giới đến ức hiếp chúng ta, không khỏi có chút khinh người quá đáng đi à nha?

- Khinh người quá đáng?

Hồng đạo nhân đưa tay, hư hư nhấn một cái bên trong, đình đài các tiên thể chỉ cảm thấy lực lượng vô biên đè xuống, ép tới bọn hắn hai đầu gối khó chèo chống trọng lượng của mình, nguyên một đám quỳ rạp trên đất, khuất nhục vô cùng.

Chỉ có Kế Đô cùng La Hầu La hai người vẫn còn chèo chống, cái trán hai người toát ra mồ hôi lạnh, lập tức mồ hôi lạnh biến thành huyết châu, Hồng đạo nhân cho bọn hắn áp lực đang dần dần tăng cường, dần dần đã vượt qua phạm vi bọn hắn thừa nhận.

Răng rắc.

Cốt cách của Kế Đô đột nhiên đứt gãy, xương đùi hai chân toái đi, cũng không muốn quỳ lạy hắn.

Mà La Hầu La không hổ là tụ tập Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên thể đại thành, vậy mà khiêng hạ cổ trọng áp này!

- Không tệ.

Hồng đạo nhân khen một tiếng, giơ lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, chén rượu rơi xuống, đặt ở bên trong đình đài. Cái chén rượu này buông ra, La Hầu La oanh một tiếng bạo toái, vị Hỗn Độn Cổ Thần kiêm tiên thể này, năng lực khôi phục quả thực kinh người, rất nhanh lần nữa khôi phục thân thể.

Chỉ là thời điểm hắn khôi phục thân thể, khuất nhục phát hiện mình đã quỳ trên mặt đất!

- Các hạ, ngày khác ta tu vi đại thành, lúc cùng các hạ đồng nhất cảnh giới, tất nhiên sẽ hướng các hạ đòi lại lần khuất nhục này, để cho tình cảnh này tái hiện, để các hạ quỳ gối trước mặt của ta.

Chương 1939: Bồ Đoàn Đạo Chân. (2)

Sắc mặt La Hầu La như trước không hề bận tâm, tựa hồ ngay cả khuất nhục bực này cũng không thể làm hắn biến sắc, đột nhiên lên tiếng nói:

- Hôm nay Tam Giới Thiên Đạo hậu trọng, không người có thể phi tiên, các hạ cũng sẽ bị vây ở Hoàng Đạo Cực Cảnh, tương lai, ta tất nhiên sẽ cùng các hạ đứng ở đồng nhất cảnh giới. Hi vọng đến lúc đó, kính xin các hạ vui lòng chỉ giáo.

- Có chút cốt khí.

Hồng đạo nhân mỉm cười, khua tay nói:

- Các ngươi cút đi.

Ống tay áo của hắn chém ra, bọn người Kế Đô cùng La Hầu La trời đất quay cuồng, sau một khắc liền bị phiến bay ra tòa Yêu giới này, bị đưa đến trong hư không bên ngoài thế giới.

- Hiện tại, chỉ còn lại có ba người chúng ta rồi.

Hồng đạo nhân nhìn Thần Thứu Yêu Vương, đưa tay nói:

- Tọa kỵ của Bệ hạ, có công rất lớn, luận thân phận, ngươi cùng ta cùng thế hệ, mời ngồi.

Thần Thứu Yêu Vương ngồi xuống, nháy mắt mấy cái, buồn bực nói:

- Hồng đạo nhân? Trong thiên hạ nhân tài xuất hiện lớp lớp, bất quá tất cả Thần Quân đều có ghi chép tục danh trên Chư Thần sách, vì sao trên Chư Thần sách không có tục danh của ngươi? Trong tam giới, vì sao cũng không có chức quan cho ngươi?

Hôm nay bảy đại vũ trụ nhất thống, gọi chung Tam Giới, đều quy về Huyền Thiên Kim Khuyết thống trị, Tam Giới tất cả thần lớn nhỏ hết thảy đều ở trong Chư Thần sách, Hồng đạo nhân đã là Thần Quân, lại có bản lãnh lớn như vậy, rất khó tưởng tượng Chư Thần sách rõ ràng không có tên của hắn.

Thần Thứu Yêu Vương tiếp tục nói:

- Hơn nữa, ta xem tu vi thực lực của ngươi, sớm đã đạt tới Thần Quân cảnh giới Đại viên mãn, thực lực mạnh, so với rất nhiều Thần Đế còn muốn lợi hại, vì sao ngươi không có chứng đế?

Hồng đạo nhân mỉm cười, không có trả lời, Thánh Thiên Tử Quân dĩ nhiên cười nói:

- Hồng đạo nhân bất quá là đạo hiệu, cái gọi là Hồng, tách đi ra là chữ Giang cùng chữ Điểu. Chữ Giang có thể là đại biểu thân phận phụ thân hắn, mà chữ Điểu thì đại biểu mẫu thân hắn xuất thân, nói rõ mẫu thân hắn là Dực Tộc bên trong Yêu tộc. Không biết ta nói đúng hay không?

Thần Thứu Yêu Vương kinh nghi bất định nhìn xem Hồng đạo nhân, thất thanh nói:

- Ngươi họ Giang?

Thánh Thiên Tử Quân tiếp tục cười nói:

- Hồng đạo nhân, ta nên gọi ngươi là ca ca hay là đệ đệ? Ta từ trong cơ thể ngươi cảm ứng được huyết mạch của phụ hoàng? Ngươi là con riêng của phụ hoàng cùng Yêu tộc?

Hồng đạo nhân lạnh nhạt nói:

- Ngươi thật có chút tiểu thông minh, bất quá thông minh vô dụng thôi đến chính sự. Ta vốn tên là Giang Triết, tự Vô Y, đích thật là ca ca ngươi.

Thần Thứu Yêu Vương sởn hết cả gai ốc, đột nhiên nghĩ đến họa từ trong nhà, sự tình huynh đệ đoạt thiên, trong nội tâm âm thầm nói:

- Không xong rồi, không xong rồi, hôm nay bệ hạ nhiều ra một con riêng, hơn nữa xuất chúng như thế, đem Quân Thiếu chủ cũng đè xuống dưới, chỉ sợ không phải Huyền Thiên Kim Khuyết chi phúc... Đúng rồi, trước kia Chư Thiên phủ mất trộm, Thiên Hậu nương nương bốn phía tìm tòi, còn lệnh ta âm thầm điều tra thật lâu, hình như là Nguyên Dương của bệ hạ mất trộm, cái Hồng đạo nhân này nhất định là trận làm loạn kia gây ra đấy...

Hắn là tâm phúc của Giang Nam, cũng là tâm phúc của Thi Hiên Vi, biết rõ rất nhiều bí mật, lúc trước Giang Nam Nguyên Dương mất trộm, Thi Hiên Vi liền lệnh thần thứu âm thầm giám sát rất nhiều nữ thần tiến vào Chư Thiên phủ khi đó, chỉ là không có tra ra cái căn nguyên gì.

Giang Triết đối với tâm tư của Thần Thứu Yêu Vương phảng phất rõ như lòng bàn tay, cười nói:

- Ngươi yên tâm, ta đối với thống trị Tam Giới đại đế vị không có ý nghĩ, sẽ không cùng đệ đệ của ta tranh giành cái đại đế vị này. Ta tới, là dâng tặng phụ hoàng chi mệnh đến đây, làm phép ngoan thạch.

Thánh Thiên Tử Quân cười nói:

- Ta cũng đối với đế vị không có ý nghĩ, ta muốn làm nhàn vân dã hạc, kê cao gối mà ngủ trên Cửu Trọng vân. Thần thứu, nếu ngươi cho rằng huynh đệ chúng ta sẽ tương tàn, vậy thì nghĩ lầm rồi.

Giang Triết nói:

- Ta sở dĩ không có chứng đế, chủ yếu là đang chờ đợi phụ hoàng cùng với chư hoàng khác, đem cuốn 350 Thiên Đạo sửa sang lại đi ra, ta tìm hiểu Thiên Đạo bảo quyển, mới có thể để cho Tam Giới tất cả đại đạo hết thảy gia trì ta, chứng được Thần Đế mạnh nhất! Phụ hoàng lệnh ta tới gặp ngươi, chủ yếu là đưa con đường lúc trước hắn đi qua, pháp môn hắn tiếp xúc qua, hết

thảy truyền thụ cho ngươi. Phụ hoàng còn sửa sang lại Tam Giới cơ hồ tất cả Thần Ma công pháp, kể cả chư hoàng công pháp, cũng hết thảy truyền thụ cho ngươi, hy vọng có thể cho ngươi tìm được một con đường của mình!

Hắn chỉ một ngón tay, điểm ở mi tâm Thánh Thiên Tử Quân, Giang Nam truyền thụ cho hắn công pháp, hắn đều không có giữ lại, hết thảy dũng mãnh vào trong cơ thể Thánh Thiên Tử Quân.

Không chỉ có như thế, chính hắn những năm gần đây lĩnh ngộ cũng tương thụ, không có nửa phần giấu diếm.

- Quân, hôm nay thiên đạo đoạn đi con đường thành tiên của tất cả mọi người, tiếp tục như vậy xuống dưới, tiếp qua mấy trăm năm, Tiên cung thánh địa ba nghìn tiên thể càng ngày càng mạnh, nhao nhao chứng đế, thực lực sẽ cùng Huyền Thiên Kim Khuyết không kém bao nhiêu. Tiếp qua mấy ngàn năm, nếu ba nghìn Hoàng Đạo Cực Cảnh tiên thể chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, sẽ để cho thực lực Tiên cung thánh địa triệt để bao trùm ở phía trên Tam Giới!

Sắc mặt Giang Triết ngưng trọng nói:

- Khi đó, là thời khắc chư thần hoàng hôn kiếp thảm thiết nhất. Mà trong khoảng thời gian này, phụ hoàng nhất định phải triệt để khống chế Thiên Đạo, chỉ có triệt để khống chế Thiên Đạo, Tam Giới mới có thể miễn hủy diệt ở trong tay ba nghìn tiên thể. Vô luận là ba nghìn tiên thể hay là Tam Giới thần chúng ta, đều chết già, thọ nguyên đều có hạn chế, cho nên phải ở trước khi Chư Thần lão đi, làm cho tràng chư thần hoàng hôn kiếp này định ra kết cục!

Thánh Thiên Tử Quân mi tâm ẩn ẩn trướng đau nhức, Giang Nam cả đời chứng kiến sở học đủ loại công pháp đủ loại lĩnh ngộ, tăng thêm Tam Giới cơ hồ tất cả thần minh công pháp, còn có Giang Triết chính mình lĩnh ngộ cùng khai sáng, mặc dù là Thần Đế cũng không cách nào thừa nhận trí nhớ khổng lồ như vậy!

Bất quá hắn được thiên độc hậu, chính là nhân vật tụ tập Tam Giới thanh tú ở một thân, có được huyết mạch mạnh nhất, đạt được qua Chư Thần gia trì, rốt cục vẫn là đem trí nhớ này thừa nhận xuống.

Trong thiên hạ chỉ có Giang Nam mới có thể đem thế gian tất cả thần kể cả Thần Hoàng công pháp suy diễn đi ra, chỉ có đại đế vô tiền khoáng hậu này, mới có thể làm ra loại hành động vĩ đại kinh thiên động địa này!

- Ngươi từng cái tìm hiểu, có chỗ nào không hiểu, có thể hỏi ta.

Giang Triết duỗi vung tay lên, không gian chỗ đình đài lập tức từ trong tòa Yêu giới thế giới này cách ly, hướng Đại La Thiên bay đi, sau đó lấy ra một cái bồ đoàn, chỉ thấy trên bồ đoàn tràn ngập một loại khí tức Nguyên Thủy bao la mờ mịt, đó là khí tức Nguyên Thủy đại đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1940: Giang Triết, Con Trưởng Của Trẫm. (1)

- Cái bồ đoàn này chính là bồ đoàn mà phụ hoàng ngộ đạo, coi như là tiên nhân Chân Tiên ngộ đạo bồ đoàn, cũng không bằng cái bồ đoàn này, ngươi liền ngồi ở trên bồ đoàn tìm hiểu.

Thánh Thiên Tử Quân rơi vào trên bồ đoàn, lẳng lặng tìm hiểu, chỉ cảm thấy ngồi ở trên bồ đoàn đủ loại công pháp không tỉnh hiển nhiên, để cho hắn từ các môn công pháp trông được đến những công pháp này tu luyện cực hạn.

Trong mắt hắn, bất luận một môn công pháp gì cũng dần dần trở nên rõ ràng, không hề có nửa phần bí mật đáng nói. Hắn một mắt nhìn đi, liền đem những công pháp này có khả năng đạt tới thành tựu thấy rõ ràng.

Hắn chứng kiến từng đạo thần luân, từng tòa đạo đài, từng tòa thần phủ, từng đợt Thiên Cung nặng nề, từng đợt Thiên đình nặng nề.

Bất quá, mặc dù có bồ đoàn của Giang Nam tương trợ, hắn muốn hoàn toàn lĩnh ngộ những công pháp này, cũng cần tốn hao thời gian vô cùng dài dòng buồn chán, thấp nhất cũng cần mấy ngàn năm.

Chỗ không gian Đình đài đột nhiên nhẹ nhàng dừng lại, rơi vào trong một mảnh không trung kỳ lạ giữa Đại La Thiên, thời gian ngoại giới trở nên vô cùng chậm chạp.

Nơi này là đại đạo thế giới mà Giang Nam mở, Nguyên Thủy ảo cảnh.

Ở bên trong Nguyên Thủy ảo cảnh, sẽ kinh nghiệm thời gian trôi qua dài dòng buồn chán, có thể ở trong ảo cảnh Luân Hồi, có được thời gian cực kỳ dài dòng buồn chán có thể tiêu xài, cùng Vọng Tiên Đài có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu.

Trong Nguyên Thủy ảo cảnh bất kể Nhật Nguyệt, đã qua mấy ngàn năm thời gian, Thánh Thiên Tử Quân đột nhiên mở mắt, trong ánh mắt có tang thương tràn ngập, đột nhiên nói:

- Kê cao gối mà ngủ Cửu Trọng vân, bồ đoàn đạo chân... Hồng, ta nghĩ ta đã tìm được, có lẽ có thể cho tất cả mọi người có được cơ hội Trường Sinh...

Thần sắc Giang Triết khẽ nhúc nhích, chỉ nghe Thánh Thiên Tử Quân nói:

- Ta phát hiện tất cả thần đạo công pháp, đều là dựa theo trước tu thần đạo, sau đó lại ký thác Thiên Đạo, lại đến khiêu thoát thiên đạo, sau đó chứng đạo thành tiên. Muốn đột phá Thiên Đạo trọng áp hiện tại, căn bản không có khả năng, trừ khi như phụ hoàng khống chế Thiên Đạo như vậy, mới có thể khiêu thoát. Thế gian này còn có tồn tại như vậy sao? Ta không cho rằng còn có người thứ hai có thể so sánh với phụ hoàng, hắn đã đạt tới cực hạn của thần, độc nhất vô nhị. Cho nên...

Hắn chần chờ thoáng một phát nói:

- Ta muốn hoàn toàn vứt bỏ thần đạo.

Giang Triết ngẩn ngơ, trong lòng rung động vạn phần, thất thanh nói:

- Hoàn toàn vứt bỏ thần đạo?

- Đúng! Hoàn toàn vứt bỏ thần đạo, trực tiếp tu tiên!

Thánh Thiên Tử Quân cười nói:

- Bởi như vậy, liền không cần đi đau khổ cùng Thiên Đạo đối kháng, không cần lo lắng nhảy không ra Thiên Đạo! Ta nhìn thấy trong trí nhớ của phụ hoàng, có một loại pháp môn gọi là Kim Đan, đem tinh khí toàn thân luyện thành một viên kim đan, chiếu rọi quanh thân, dùng để rèn luyện tinh khí thần, luyện xuất tạp chất thể nội, chiết xuất pháp lực cùng thần thức.

- Ta ngược lại cảm thấy, nếu như có thể càng tiến một bước mà nói, liền

có thể đem toàn thân tất cả pháp lực hết thảy luyện nhập trong kim đan, không chỉ có như thế, còn có thể đem thần hồn của mình luyện nhập trong nội đan, bao giờ cũng đều bảo trì pháp lực, thần thức cùng thần hồn tinh khiết như một!

- Hơn nữa, Kim Đan còn đó, thân thể bất luận tạp chất gì tùy thời cũng có thể bị luyện ra bên ngoài cơ thể, tu bổ vết thương thật nhỏ của thân thể, để cho tuổi thọ thọ nguyên càng dài!

Giang Triết đánh gãy hắn, cau mày nói:

- Kim Đan như thế nào thành tiên?

Thánh Thiên Tử Quân mặt mày hớn hở, cười nói:

- Cái này là địa phương đặc sắc nhất rồi! Bởi vì thần hồn luyện nhập Kim Đan, ngược lại thích hợp bồi dưỡng Nguyên Anh đại đạo mà phụ hoàng khai sáng nhất, do đó đem Nguyên Anh dưỡng thành Nguyên Thần mà chỉ Hỗn Độn Cổ Thần mới có! Trong kim đan pháp lực tinh khí cùng thần thức thoải mái thần hồn, thần hồn lột xác thành Nguyên Anh, Nguyên Anh tiến hóa làm Nguyên Thần!

Giang Triết con mắt sáng ngời, cười nói:

- Đích thật là một biện pháp!

Thánh Thiên Tử Quân tiếp tục nói:

- Trong kim đan có thể chế tạo đạo đài Thần Phủ Thiên cung Thiên đình, chất chứa pháp lực vô cùng khổng lồ...

- Chậm đã!

Giang Triết đưa tay, lắc đầu nói:

- Kim Đan chất chứa đạo đài Thần Phủ Thiên cung Thiên đình? Ngươi đây là thần đạo, cũng không hoàn toàn nhảy ra ngoài, hơn nữa, Kim Đan của

ngươi căn bản không cách nào dung nạp pháp lực khổng lồ của đạo đài Thần Phủ Thiên cung Thiên đình kia. Không gian Kim Đan quá nhỏ rồi, mà lực lượng thần đạo thật sự quá mạnh mẽ, nếu như ngươi muốn dung nạp đạo đài thần Phủ Thiên cung Thiên đình, chỉ sợ phải luyện ra mấy trăm Kim Đan. Nếu ngươi muốn khai sáng một con đường vứt bỏ thần đạo, vậy thì đem thần đạo triệt để bài trừ đi ra ngoài, không có nửa điểm thần đạo dấu vết ở bên trong!

Thánh Thiên Tử Quân giật mình, vỗ tay cười nói:

- Hồng, vẫn là ngươi dứt khoát nhất! Tốt, như vậy chúng ta liền không ở trong kim đan chất chứa thần đạo. Ý nghĩ của ta là, giai đoạn thứ nhất tu luyện Kim Đan, cần đem khí huyết tinh thần cùng thần hồn toàn thân luyện thành một khỏa Kim Đan, xưng là Kim Đan kỳ, đằng sau luyện ra Nguyên Anh, là Nguyên Anh kỳ, luyện thành Nguyên Thần, là thành Tiên nhân.

Giang Triết nghi ngờ nói:

- Không đúng, không đúng, cho dù ngươi có thể tu thành Nguyên Thần giống như Hỗn Độn Cổ Thần, cũng không phải tiên nhân, như trước sẽ có sinh lão bệnh tử. Bởi vì ngươi chưa từng khiêu thoát thiên đạo, vẫn là một Tu luyện giả, chẳng qua là một tu luyện giả không phải thần.

Thánh Thiên Tử Quân ngây người, khổ tư thật lâu hỏi:

- Không nhảy ra Thiên Đạo, liền không cách nào thành tiên?

Giang Triết gật đầu nói:

- Đúng vậy, không nhảy ra Thiên Đạo liền không cách nào thành tiên. Hơn nữa, nhảy ra Thiên Đạo thành tiên, trường sanh bất lão, chính là tiến hành nghịch thiên, ắt gặp Thiên Đạo đại kiếp nạn!

Thánh Thiên Tử Quân đau khổ suy tư, Giang Triết cũng minh tư khổ tưởng, đã qua hồi lâu, Giang Triết đột nhiên cười nói:

- Ta có một cái chủ ý, ngươi xem được hay không được. Cái kia chính là đem Thiên Đạo cũng gia nhập trong kim đan, để cho thời không trong kim đan chính là một cái thế giới nho nhỏ, Thiên Đạo khởi động cái thế giới nho nhỏ này, dung nạp pháp lực, thai nghén Nguyên Anh.

Thánh Thiên Tử Quân lắc đầu nói:

- Không thành. Mở thời không, ở trong kim đan mở một cái thế giới nho nhỏ, chỉ sợ thần linh mới có thể có được pháp lực kia, tu sĩ trước khi tu thành Kim Đan liền có được pháp lực bàng bạc bực này sao? Cái này không thực tế!

- Ngươi quên tử phủ trong mi tâm sao?

Giang Triết cười nói:

-

Đem Tử Phủ không gian luyện nhập trong kim đan, liền có thể đạt tới hiệu quả tiểu thế giới, dùng Tử Phủ Kim Đan là bản nguyên, dung nạp pháp lực!

Hắn nói biện pháp này, cùng Minh Thổ Thần Đế mở Minh Thổ thế giới, Tinh Quang Thần Đế mở quan tài bằng vàng thế giới cùng Giang Nam mở Đại La Thiên có chút tương tự, nhưng lại có bất đồng thật lớn.

Chương 1941: Giang Triết, Con Trưởng Của Trẫm. (2)

Giang Nam cùng bọn người Tinh Quang, Minh Thổ Thần Đế mở thế giới, là mở ra thế giới chính thức, mà thế giới trong kim đan là đem không gian Tử Phủ luyện nhập Kim Đan, không thể so sánh nổi.

Thánh Thiên Tử Quân mắt sáng rực lên, cười nói:

- Ý kiến hay! Mỗi người đều có Tử Phủ, mỗi người đều có cơ hội tu thành tiên nhân! Trong kim đan sinh ra Nguyên Anh, Nguyên Anh tu thành Nguyên Thần, liền nhảy ra Thiên Đạo trong kim đan, tự do tự tại phi thăng, một lần hành động chứng đạo thành tiên! Thật sự là ý kiến hay! Bất quá còn có một vấn đề...

Hắn lộ ra khuôn mặt u sầu nói:

- Thiên Đạo sâu như vậy, như thế khó có thể lĩnh ngộ, ai có thể thân thượng Thiên Tâm, lĩnh ngộ ra Thiên Đạo khắc ở trong kim đan?

Huynh đệ hai mặt nhìn nhau, Thiên Đạo cao thâm khó hiểu, thậm chí ngay cả Giang Nam, Thiếu Hư cùng với bọn người Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên cũng cần đau khổ nghiên cứu, đến nay chưa hoàn toàn đem 350 Thiên Đạo bảo quyển luyện ra.

Thậm chí, ngay cả cường giả như Trấn Thiên Thần Đế, nếu như cưỡng ép lĩnh ngộ Thiên Đạo cũng sẽ hao hết tinh thần của hắn, để cho hắn sớm già yếu tử vong!

- Phụ hoàng cùng chư vị thúc bá, đang suy diễn cuốn 350 Thiên Đạo bảo quyển, nói không chừng sẽ là một cơ hội...

Hai người liếc nhau, Giang Triết cười nói:

- 350 Thiên Đạo bảo quyển hoàn thành, đem Thiên Đạo giải thích dung nhập đến bên trong công pháp, để cho tu luyện giả một bên tu hành một bên tìm hiểu Thiên Đạo, theo Kim Đan thành thục, Thiên Đạo trong nội đan ngày càng nhiều, chẳng phải là liền có thể làm được một bước này rồi hả?

- Diệu, diệu! Kể từ đó, chúng ta khai sáng hệ thống tu luyện liền dung hợp Hỗn Độn Cổ Thần, Tam Giới cùng tiên nhân lý niệm, rồi lại từ ba cái hệ thống tu luyện này khiêu thoát ra ngoài, tự thành nhất thể!

- Chúng ta đến nghiên cứu một chút, cái Kim Đan đại đạo cùng Nguyên Anh Nguyên Thần này, đến cùng có được cái ảo diệu gì, đem đại dàn giáo của cái hệ thống tu luyện này xác định xuống.

Huynh đệ hai người hào hứng bừng bừng, ngươi một lời ta một câu, bắt đầu suy diễn Kim Đan đại đạo, Nguyên Anh đại đạo cùng nguyên Thần Tiên Đạo, đem đủ loại con đường, chủng loại khả năng suy tính đi ra.

- Loại hệ thống tu luyện này từ một khắc đạp vào Kim Đan này là nghịch thiên mà đi, tất nhiên sẽ gặp nạn, trong tích tắc tu thành tiên nhân, nhất định sẽ có Thiên Đạo đại kiếp nạn, bất quá kiếp số cũng không đặc biệt nguy hiểm, bởi vì tu sĩ không được, thiên kiếp cũng không được, cho nên có thể vượt qua trận thành tiên chi kiếp này.

- Trong kim đan luyện ra Nguyên Anh, Nguyên Anh ký thác vào Thiên Đạo bên trong kim đan, cái này là luyện thần hợp đạo, cùng Thiên Đạo tương hợp, thuộc về Hợp Đạo kỳ trong Nguyên anh.

- Kim Đan tinh khiết như một, đối với thể ngộ Thiên Đạo có thật lớn tăng thêm, lại càng dễ lĩnh hội Thiên Đạo!

- Nhảy ra Kim Đan Thiên Đạo, sau khi luyện thành Nguyên Thần là tiên nhân. Tiên nhân cũng có thể tiếp tục tu luyện, bất quá cái hệ thống tu luyện này nên tăng lên như thế nào?

...

Hai người bọn họ ở trong Nguyên Thủy ảo cảnh suy diễn Kim Đan đại đạo Nguyên Anh đại đạo cùng Nguyên Thần đại đạo đi ra, xác định các mặt hệ thống tu luyện, chỉ là sau khi tu thành tiên nhân, đến tột cùng nên làm như thế nào xác định hệ thống tiên nhân tu luyện, bọn hắn cũng không thể nào bắt tay vào làm.

Ở bên trong Nguyên Thủy ảo cảnh, lại là mấy trăm năm thời gian trôi qua.

Hai người chỉ cảm thấy mình đem bộ hệ thống này suy tính được hoàn mỹ vô khuyết, Giang Triết cười nói:

- Hôm nay, ngươi có thể đi gặp phụ hoàng rồi. Bộ hệ thống này ngươi bây giờ không thể tu luyện, nếu không tất nhiên sẽ làm cho Thiên Địa dị biến, Thiên Đạo sẽ tới diệt ngươi, nhất định phải có tồn tại vô địch vì ngươi hộ pháp. Chỉ có phụ hoàng, mới có thể để cho ngươi thành công vượt qua kiếp nạn này, khai sáng ra hệ thống tu tiên.

Thánh Thiên Tử Quân trong nội tâm cả kinh, vội vàng nói:

- Ngươi không theo ta cùng đi?

Giang Triết lắc đầu nói:

- Ta là con riêng, nếu như đi gặp phụ hoàng, chỉ sợ có tổn hại danh dự phụ hoàng, hơn nữa Thiên Hậu nương nương đối với ta chỉ sợ...

- Bộ hệ thống tu luyện này, nếu không có Hồng, ta há có thể khai mở sáng tạo ra?

Thánh Thiên Tử Quân không khỏi phân trần, lôi kéo tay của hắn đi ra ngoài nói:

- Ta không thể một người độc chiếm phần công lao này, ta và ngươi cùng một chỗ xác định cái hệ thống này, vô luận như thế nào cũng có một phần của ngươi!

Hai người ra Đại La Thiên Nguyên Thủy ảo cảnh, Thánh Thiên Tử Quân đột nhiên chỉ cảm thấy bàn tay không còn, Giang Triết dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa, chỉ nghe thanh âm của Giang Triết truyền đến:

- Ta chìm đắm thần đạo nhiều năm, không cách nào nhảy ra phạm trù thần đạo, chỉ là giúp ngươi hoàn thiện con đường tu tiên, ngươi mới là chủ đạo. Quân, phụ hoàng cả đời tên tuổi anh hùng chưa bao giờ có nửa phần chỗ bẩn, ta cái con riêng này là chỗ bẩn của hắn, ta không thể hiện ra ở trước mắt người đời...

Thánh Thiên Tử Quân giật mình, yên lặng đứng tại nguyên chỗ, đã qua thật lâu, lúc này mới mở miệng nói:

- Thần thứu, mang ta đi Thiên Tán Hoa Cái, đi gặp phụ hoàng.

Thần Thứu Yêu Vương chở hắn bay lên, cũng không lâu lắm đi vào Thiên Tán Hoa Cái, Thánh Thiên Tử Quân thi lễ nói:

- Phụ hoàng, nhi thần cầu kiến.

Thiên Tán Hoa Cái vỡ ra, lộ ra một con đường đi thông trung tâm.

Thánh Thiên Tử Quân cất bước đi vào trong đó, bất quá bao lâu, rốt cục nhìn thấy Giang Nam cùng Thi Hiên Vi.

- Phụ hoàng, mẫu hậu, nhi thần đã vì Chư Thần, vì chúng sinh, tìm được Trường Sinh chi đạo.

Thánh Thiên Tử Quân khom người nói:

- Nhi thần từ bỏ thần đạo, ở bên ngoài thần đạo khai sáng Kim Đan đại đạo trực chỉ tiên đồ, để cho chúng sinh vô luận người nào, đều có hi vọng khiêu thoát thiên đạo thành tựu tiên nhân.

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi không khỏi động dung, đình chỉ tìm hiểu Thiên Đạo nói:

- Nói nghe một chút.

Thánh Thiên Tử Quân nói hắn cùng Giang Triết chung một chỗ hoàn thiện hệ thống tu tiên chi tiết nói một lần, tường giải ba loại Kim Đan, Nguyên Anh, Nguyên Thần không cùng giai đoạn nói:

- Tu thành Nguyên Thần là tiên nhân, chỉ là sau tiên nhân nhi thần cũng không thể nào suy diễn.

- Kim Đan...

Sắc mặt Giang Nam âm tình bất định, sắc mặt nghiêm túc lên, trầm giọng nói:

- Ngươi cũng đã biết Kim Đan đại đạo so với thần đạo yếu đi rất nhiều lần? Tu luyện Kim Đan đại đạo, mặc dù thành tựu tiên nhân, nhưng chiến lực cũng chỉ là có thể so với thần minh tu thành nhất trọng thiên đình mà thôi. Ba nghìn tiên thể cùng Thiên đình ta tất có một trận chiến, cái hệ thống tu tiên này tuy có thể Trường Sinh, lại làm cho tiên nhân sau này so với lúc trước nhỏ yếu quá nhiều.

Thánh Thiên Tử Quân khom người nói:

- Biết rõ, hệ thống tu tiên chỉ có Trường Sinh một cái ưu điểm này còn hơn thần đạo...

- Một ưu điểm này vậy là đủ rồi.

Giang Nam thở dài nói:

- Đầy đủ phá hủy thần đạo, đem thần đạo biến thành truyền thuyết mai táng...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1942: Giang Triết, Con Trưởng Của Trẫm. (3)

Thi Hiên Vi lộ ra vẻ lo lắng, thấp giọng nói:

- Bệ hạ, Quân nhi cũng là vì hạ giới chúng sinh ta suy nghĩ, thực sự không phải là muốn triệt để hủy diệt thần đạo...

- Ta cũng không phải là trách cứ hắn.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Ta năm đó từ chỗ Bỉ Ngạn Nữ Đế học Kim Đan chi pháp, từ chỗ Hỗn Độn Cổ Thần học được Nguyên Thần, đã từng nghĩ tới có lẽ có thể từ đó nghiên cứu ra một con đường phá vỡ thần đạo trường sinh bất diệt. Chỉ là vì Trường Sinh mà bỏ qua lực lượng vô địch, ta không muốn mà thôi, không nghĩ tới, con của ta vẫn còn đi đến con đường này...

Mặt mũi của hắn càng nghiêm túc, trầm giọng nói:

- Phá vỡ thần đạo, khai sáng hệ thống tu tiên, nếu ngươi tu luyện hệ thống ngươi mở, sau này ngươi chính là Đạo Tổ, Đạo Tổ của vô số tiên nhân đời sau. Thiên Đạo sẽ bởi vì ngươi mà biến, không chỉ có Tam Giới, thậm chí ngay cả Tiên Giới Đại Thiên thời không Thiên Đạo, đều bởi vì ngươi mà biến, sau này ngươi Bất Tử Bất Diệt, kiếp số không gia thân, vô sinh vô tử, sẽ có vô số số mệnh gia trì ngươi!

Thanh âm của hắn tuyên truyền giác ngộ, chấn động Thiên Tán Hoa Cái:

- Thân là Đạo Tổ, nhất định phải có đủ thực lực truyền đạo! Vi phụ vì ngươi hộ pháp, lại ban thưởng ngươi một đạo Nguyên Thủy chi khí, cho ngươi không đến mức lực lượng vô cùng nhỏ yếu. Quân nhi, ngươi chuẩn bị cho tốt trở thành Đạo Tổ của thời đại mới chưa?

Thánh Thiên Tử Quân vội vàng cao giọng nói:

- Còn có một người, cùng nhi thần chung một chỗ hoàn thiện tu tiên chi đạo, khẩn cầu phụ hoàng để cho hắn đến đây, cùng nhi thần gánh danh tiếng đạo tổ này!

Thi Hiên Vi cười nói:

- Quân nhi thành thật, lại muốn đem danh tiếng đạo tổ này cùng người phân cách. Cũng thế, người kia là ai vậy?

Thánh Thiên Tử Quân khom người nói:

- Người này là thân huynh của Quân nhi, con trai trưởng phụ hoàng, Giang Triết, Giang Vô Y, hắn cũng là Thánh Thiên tử, ta là Quân, hắn là Hồng! Khẩn cầu phụ hoàng cùng mẫu hậu để cho hắn chung một chỗ đến đây, chung gánh đại nhậm này!

Sắc mặt Thi Hiên Vi biến hóa, vội vàng nhìn về phía Giang Nam, sắc mặt Giang Nam không hề bận tâm nói:

- Nương nương quên chuyện mất đi Nguyên Dương sao?

Thi Hiên Vi trong đầu ầm ầm, thất thanh nói:

- Bệ hạ sớm đã biết rõ việc này rồi hả?

Giang Nam gật đầu nói:

- Giang Triết, con trai trưởng của ta, ta cùng với Cửu Phượng Yêu Đế không có cảm tình, nhưng cùng con trai trưởng có cảm tình, nương nương không cần phải lo lắng hắn, hắn cùng với ta đồng dạng, đối với gia nghiệp của ta không có dã tâm.

Thi Hiên Vi thở dài nói:

- Bệ hạ đã quyết định, kính xin bệ hạ hạ lệnh a.

Trong hư không bên ngoài Đại La Thiên, Giang Triết hai tay áo tung bay, nhìn lên Đại La Thiên, nhìn lên Thiên Tán Hoa Cái, chỉ thấy Thiên Tán Hoa Cái rực rỡ tươi đẹp vô cùng, số mệnh Đại La Thiên bốc hơi, cùng Thiên Tán Hoa Cái tương liên.

- Ta chỉ là một con riêng mà thôi...

Hắn cười nhẹ nói, trong nội tâm trăm vị tạp trần, thấp giọng nói:

- Con riêng, chỉ có thể trong bóng đêm hành tẩu, vì phụ hoàng phân ưu giải nạn...

Lại vào lúc này, đột nhiên hư không chấn động, chỉ thấy từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm từ trong hư không chạy nhanh ra, vô số Thần Ma đứng trên chiến hạm, cao giọng quát:

- Đế Huyền bệ hạ có chỉ, triệu Thánh Thiên tử Triết yết kiến!

- Thỉnh Thánh Thiên tử theo chúng ta đi Thiên Tán Hoa Cái, bệ hạ cùng nương nương đã đợi lâu rồi!

Giang Triết trong đầu ầm ầm, đần độn, Chư Thần tuôn ra tiến lên đây, mời hắn lên lâu thuyền, bất quá bao lâu, lâu thuyền hạm đội chạy nhanh đến Thiên Tán Hoa Cái bao phủ Tam Giới, một đạo kim quang đại đạo từ bên trong mui xe phố xuống, Chư Thần ngay ngắn cười nói:

- Thánh Thiên tử, xin dời bước.

Giang Triết một cước cao một chân thấp đi vào bên trong, cũng không lâu lắm, chỉ thấy chỗ sâu nhất trong Thiên Tán Hoa Cái, chư Hoàng lâm lập, các tồn tại mạnh nhất ngồi cao, còn có Hoa Thanh Nghiên chúng tiên tương theo, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi ngồi ở trên bảo tọa, mà Thánh Thiên Tử Quân thì đứng ở phía sau hai người.

Giang Triết quỳ lạy, trong miệng nói:

- Ra mắt bệ hạ, Thiên Hậu nương nương...

Giang Nam cùng Thi Hiên Vi nhận hắn cúi đầu, lúc này mới đưa tay để cho hắn đứng dậy, thanh âm Giang Nam truyền khắp Thiên Tán Hoa Cái nói:

- Chư vị đạo hữu, Giang Triết, con trưởng của trẫm, một mực vô danh không phần, cơ khổ không nơi nương tựa. Hôm nay trẫm ở trước mặt chư vị đạo hữu, chư hoàng chư tiên chiêu cáo: Giang Triết, Thánh Thiên tử Triết, là con trai trưởng của trẫm.

Giang Triết vành mắt đỏ lên, cảm thấy có nước mắt bất giác chảy xuống.

Bọn người Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân trong lòng kinh ngạc, bọn hắn chỉ biết là Thánh Thiên Tử Quân, nhưng lại không biết Giang Nam rõ ràng còn có một nhi tử. Hơn nữa, bọn hắn những người này thần thông quảng đại, ánh mắt cay độc, liếc mắt liền nhìn ra Thánh Thiên Tử Triết này không phải chuyện đùa, tuy tu vi là Thần Quân, nhưng nội tình sâu, so với Thần Đế cũng có hơn chứ không kém, thẳng truy tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Bên trong tồn tại ở đây, chỉ có Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên số ít mấy người biết rõ việc này, biết rõ Giang Nam có một Yêu tộc Thái Tử.

- Đế Huyền bệ hạ thật là khiến người ao ước, sinh ra hai Thái Tử, một cái so một cái có tiền đồ!

Hạo Thiếu Quân tán thưởng, ánh mắt chớp động, hướng Chân Tiên Hoa Thanh Nghiên ở một bên cười nói:

- Hoa sư tỷ, có hứng thú cùng tiểu đệ cũng sinh hai cái Thái Tử, cùng Đế Huyền so xuống dưới hay không?

Hoa Thanh Nghiên giận dữ nói:

- Sinh cái quỷ!

Hạo Thiếu Quân da mặt dày đến đáng sợ, gật đầu nói:

- Sinh cái quỷ cũng tốt, ngươi là quỷ tộc, ta là nhân tộc, tu vi của ngươi so với ta cao, nếu như sinh Thái Tử, vẫn là huyết thống quỷ tộc càng đậm một ít.

Hoa Thanh Nghiên chán nản, bên cạnh Tam Đức Phật Tổ ha ha cười nói:

- Hoa sư tỷ, ngươi bị nhốt ở hạ giới, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, không bằng cùng lão nạp...

- Hai cái sắc quỷ chết đi!

Hoa Thanh Nghiên một tay một cái, tay nâng chưởng rơi, đem hai tên khốn kiếp này trấn áp.

- Triết nhi Quân nhi, các ngươi đi ra.

Giang Nam mở miệng nói.

Thánh Thiên Tử Triết cùng Thánh Thiên Tử Quân hai người đứng ra, khom người đứng hầu, Giang Nam nhìn chung quanh một vòng nói:

- Chư vị đạo hữu, hai Thái Tử không nên thân này của trẫm, lĩnh ngộ ra một bộ pháp môn, có chổ rất độc đáo, hôm nay để cho bọn hắn nói cùng chư vị nghe một chút.

Ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, có thể có một chỗ cắm dùi thấp nhất cũng là tu vi Hoàng Đạo Cực Cảnh, Giang Nam đem tất cả Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả tụ tập tới đây, còn có tiên nhân cũng thỉnh tới đây, huy động nhân lực.

Chư cường giả trong nội tâm buồn bực, Thánh Thiên Tử Triết nhận tổ quy tông, đáng giá huy động nhân lực, kinh động đến bọn hắn những tồn tại này, nhưng hai Thánh Thiên tử khai sáng pháp môn gì đó lại không đến mức kinh động đến bọn hắn. Dù sao, hai Thánh Thiên tử một cái là Yêu quân cảnh giới, cái khác lại ngay cả tu sĩ cũng không phải, có thể khai sáng ra pháp môn kinh thiên động địa gì?

Chương 1943: Cường Luyện Đạo Quả Chứng Tiên Đồ.

Giang Nam cười nói:

- Triết nhi Quân nhi, hôm nay chư vị thúc bá của các ngươi ở đây, tương lai bọn hắn liền là người hộ đạo của các ngươi, nói cho chư hoàng chư tiên, các ngươi khai sáng pháp môn đi.

Hai vị Thánh Thiên tử khom người đồng ý, Thánh Thiên Tử Quân bắt đầu nói pháp, trình bày Kim Đan đại đạo, Nguyên Anh đại đạo cùng Nguyên Thần đại đạo, mà ở một bên, Thánh Thiên Tử Triết thì dùng thần thông diễn biến, đem hệ thống tu tiên này hiện ra ở trước mặt chư hoàng chư tiên.

Bọn người Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hoa Thanh Nghiên mới vừa rồi còn là cười mỉm nghe, sau khi nghe được ra, sắc mặt càng ngày càng khiếp sợ, càng ngày càng ngưng trọng, có người nhíu mày suy tư, có người gõ nhịp tán thưởng, có người thì lộ ra vẻ hoảng sợ, có người lại lộ ra vẻ vui mừng.

Về phần Hoa Thanh Nghiên mấy tiên nhân, vốn là mờ mịt, sau là khiếp sợ, lại về sau liền chỉ có tán thưởng rồi.

Giang Nam đem ánh mắt chư hoàng chư tiên thu nhập đáy mắt, đã qua thật lâu, hai vị Thánh Thiên tử đem bộ hệ thống tu tiên này biểu thị một lần, Giang Nam cười nói:

- Hai vị Thái Tử của trẫm, khai sáng một Trường Sinh chi lộ thông tiên đồ, xin hỏi chư vị đạo hữu có cảm tưởng gì?

- Kinh người, kinh người!

Thiếu Hư thở dài, nghiêm nghị nói:

- Không nghĩ tới hai vị Thái Tử rõ ràng dẫn đầu từ trong thần đạo nhảy ra

ngoài, để cho chúng ta những thế hệ trước này xấu hổ không thôi.

Tịch Ứng Tình cau mày nói:

- Cái hệ thống tu luyện này nếu là xác lập, tất nhiên sẽ phá hủy thần đạo, để cho thần triều của bệ hạ từ nay về sau không còn tồn tại! Tu luyện Kim Đan Nguyên Anh Nguyên Thần thành tiên, thực lực quá yếu, hôm nay Tiên cung thánh địa còn ở trênTiên Giới, chỉ sợ sẽ để cho chúng ta cùng Tiên cung thánh địa tranh đấu rơi vào hạ phong.

Bắc Đô Tuyền thở dài nói:

- Mỗi người đều kỳ vọng trường sinh bất diệt, thần đạo có được lực lượng vô biên, tiên đạo có được thọ nguyên vô biên, thần đạo tất nhiên sẽ bị tiên đạo thay thế, hệ thống tu luyện này của hai vị Thánh Thiên tử lan truyền đi ra ngoài, tất nhiên sẽ cải biến Tam Giới, để cho Tam Giới vô thần!

- Pháp môn của hai vị Thánh Thiên tử truyền đi, tất nhiên sẽ diệt đạo thống của bệ hạ!

- Còn có, một điểm mấu chốt nhất là, tiên nhân suy yếu như vậy, như thế nào bị Tiên Giới dẫn dắt phi thăng Tiên Giới?

Hoa Thanh Nghiên nói:

- Tương lai tiên nhân quá yếu, không cách nào xuyên qua Tiên Giới hàng rào, hơn nữa coi như là có thể xuyên qua Tiên Giới hàng rào phi thăng Tiên Giới, đã đến Tiên Giới chỉ sợ cũng không có bất kỳ quyền nói chuyện.

Chư hoàng cùng mấy tiên nhân ngươi một lời ta một câu, đem hai vị Thánh Thiên tử khai sáng hệ thống bình một phen. Tổng thể mà nói, bọn hắn vẫn là tán thưởng lớn hơn phản đối, bởi vì, bọn hắn đã tu luyện đến cuối cùng, xa hơn trước không đường có thể đi, chỉ có lẳng lặng đợi chờ mình chết già, mà hai vị Thánh Thiên tử khai sáng hệ thống tu luyện, lại làm cho bọn họ chứng kiến hi vọng vĩnh tồn hậu thế.

Về phần mấy tiên nhân, sớm đã chứng đạo thành tiên, hai vị Thánh Thiên tử khai sáng con đường thành tiên đối với bọn họ ảnh hưởng không lớn.

Trái lại, đối với Giang Nam ảnh hưởng lớn nhất, Giang Nam thân là người khai sáng thiên cung thứ chín, người xác lập thần đạo cuối cùng nhất, hai vị Thánh Thiên tử mở con đường thành tiên, không thể nghi ngờ sẽ phá hủy đạo thống của hắn, hủy diệt thần triều hắn một tay sáng lập!

Giang Nam cười nói:

- Cái kia cũng không cần phi thăng thượng giới.

Chư hoàng trong nội tâm cả kinh.

Hạo Thiếu Quân ánh mắt chớp động, hạ thấp người nói:

- Bệ hạ có ý tứ là?

- Tam Thập Tam Thiên, sẽ trở thành Tiên Giới mới!

Giang Nam cười nói:

- Thần triều không còn, tiên triều xác lập, cũng là một chuyện tốt. Hạ giới tu sĩ chúng ta thật vất vả tu luyện, chứng đạo thành tiên, phi thăng thượng giới, lại chịu lấy Tiên Giới đại lão nô dịch, đây là cái đạo lý gì? Hôm nay nếu như đã tuyệt Tiên Giới chi lộ, vậy thì ở hạ giới mở một tòa Tiên Giới khác, tự chúng ta đương gia làm chủ!

Chư hoàng vốn là khiếp sợ, sau đó vỗ tay cười to nói:

- Bệ hạ nói cực kỳ có lý!

Giang Nam nhìn về phía hai vị Thánh Thiên tử, trầm giọng nói:

- Triết nhi Quân nhi, hướng chư vị thúc bá của các ngươi cúi đầu. Thúc bá của các ngươi thân là thần cường đại nhất, bỏ qua thần đạo, hộ pháp truyền đạo cho các ngươi, giúp đỡ bọn ngươi thành đạo. Tương lai bọn hắn thành

tiên, lại phải ở phía dưới các ngươi, các ngươi đối với bọn họ có chỗ thua thiệt, nên cúi đầu!

Hai vị Thánh Thiên tử hướng chư hoàng chư tiên bái xuống, các Thần Hoàng vội vàng đứng dậy, dùng bày ra không dám thụ bọn hắn đại lễ, nhao nhao nói:

- Nhanh đứng lên! Chúng ta giúp đỡ bọn ngươi thành đạo, cũng là vì tương lai của chúng ta, các ngươi thành đạo, chúng ta cũng muốn trường sinh bất diệt, đây là hỗ trợ.

Hai vị Thánh Thiên tử lạy một lần, Giang Nam nói:

- Lại đến cúi đầu mẫu hậu của các ngươi.

Thánh Thiên Tử Triết chần chờ thoáng một phát, cùng Thánh Thiên Tử Quân chung một chỗ hướng Thiên Hậu nương nương Thi Hiên Vi hạ bái, miệng nói mẫu hậu.

Thi Hiên Vi nhận đại lễ của bọn hắn nói:

- Thánh Thiên Tử Triết tuy không phải Bổn cung thân sinh, nhưng Bổn cung coi là con mình, đối xử như nhau.

Hai vị Thánh Thiên tử đang muốn hướng Giang Nam hạ bái, Giang Nam lắc đầu nói:

- Không cần bái ta. Bọn hắn phải dựa vào các ngươi thành tiên chi đạo, tương lai thành tiên, mà vi phụ không cần. Trẫm là người tụ tập thần đạo chi thống, sẽ là thần nhân cuối cùng.

Hai vị Thánh Thiên tử đồng ý, lui ra.

Giang Nam nhìn về phía chư hoàng chư tiên, cười nói:

- Cuốn 350 Thiên Đạo bảo quyển sắp luyện thành, trợ giúp hai vị Thánh Thiên tử thành đạo, còn phải kéo dài một thời gian ngắn. Chư vị đạo hữu,

chúng ta tiếp tục.

Chư hoàng chư tiên lần lượt tán đi, Giang Nam duỗi tay vung lên, chỉ thấy ở chỗ sâu trong Thiên Tán Hoa Cái truyền đến rung động kinh người, cuốn cuốn Thiên Đạo bảo quyển bay ra, có tất cả ba trăm bốn mươi ba cuốn, mỗi một cuốn Thiên Đạo bảo quyển đều như tính toán trù, là do ngũ sắc kim cùng Hỗn Độn ngọc luyện chế mà thành, ba trăm bốn mươi ba cuốn Thiên Đạo bảo quyển tụ cùng một chỗ, như một mặt khay ngọc kim chất, chỉ là thiếu khuyết vài đạo.

Thiên Đạo bảo quyển hình thành mâm tròn treo cao trên đỉnh đầu hai vị Thánh Thiên tử, Giang Nam để cho bọn hắn từng người tìm hiểu, mình cũng đi vào ở chỗ sâu trong Thiên Tán Hoa Cái.

- Bệ hạ thật sự muốn đoạn đạo thống của mình sao?

Thi Hiên Vi theo hắn mà đến hỏi.

- Không phải ta muốn đoạn đạo thống của mình, mà là người trong thiên hạ muốn đoạn.

Giang Nam cười nói:

- Quân nhi Triết nhi thành tiên chi đạo, tất nhiên sẽ để cho vô số sinh linh thay đổi lề lối, vứt bỏ thần đạo mà chuyển tu tiên đạo, thần đạo tất nhiên sẽ bị loại bỏ, cái này là sự tình không cách nào tránh khỏi.

Hắn lộ ra tiêu điều chi sắc, lộ ra có chút cô tịch:

- Tương lai, chỉ sợ thế gian này chỉ còn lại ta một thần cuối cùng này rồi...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1944: Cái Này Là Thần! (1)

Thi Hiên Vi cũng chảy xuống nước mắt.

Giang Nam cười nói:

- Tiên đạo thay thế thần đạo, sẽ không có lực phá hoại kinh người như thần đạo, đối với thế gian ngược lại là một chuyện tốt. Uy năng của Thần thật sự quá cường đại! Quá trình Tiên đạo thay thế thần đạo, cũng là quá trình thần triều của ta dần dần bị thay thế, từ thần triều biến thành tiên triều, từ Thần Đế biến thành Tiên Đế, mà ta cái vị Thần Đế này, là không thể thống trị tiên nhân Tam Giới, tất nhiên sẽ thối vị nhượng chức...

Sắc mặt Thi Hiên Vi phức tạp, nói khẽ:

- Bệ hạ...

Giang Nam giơ tay lên nói:

- Tiên triều triệt để xác định, ta sẽ rời đi Tam Giới tiến về Tiên Giới, gặp lại Tiên Giới đại lão, bất quá trước đó, ta muốn triệt để quét dọn lực ảnh hưởng của Tiên Giới lưu lại trong Tam Giới!

- Bệ hạ chuẩn bị tu luyện đạo quả rồi hả?

Thi Hiên Vi động dung hỏi.

Giang Nam gật đầu, xếp bằng mà ngồi, một quả đạo quả bay ra, hắn đạt được ba Chân Tiên đạo quả, Đạo Tông Chân Tiên đạo quả, Chân Tiên Kỳ Lân đạo quả, Tán Cảnh Chân Tiên đạo quả cùng Tiên cung Thái Tử Thiên Tiên Đạo quả, trong đó Tiên cung Thái Tử Thiên Tiên Đạo quả là một trong Lục Đạo đạo quả, chỉ có thể coi là nửa cái. Ba cái nửa Chân Tiên đạo quả này vẫn còn bay vút lên không ngớt, ý đồ thoát ly hắn khống chế.

Đạo Tông, Kỳ Lân cùng Tán Cảnh tam đại Chân Tiên này cũng không phải là thật sự tử vong, chỉ cần đạo quả của bọn hắn còn, bọn hắn liền còn sống, chỉ là ở dưới Giang Nam trấn áp, bọn hắn không cách nào phục sinh tái hiện thế gian mà thôi.

- Đế Huyền, ngươi thật sự nghĩ đến ngươi có thể làm gì được chúng ta sao?

Thiên Tiên Đạo quả chấn động, bên trong truyền ra thanh âm của Tiên cung Thái Tử, cười lạnh nói:

- Đừng quên, sau lưng chúng ta đứng chính là bát đại Tiên Vương!

- Không sai.

Chân Tiên Kỳ Lân đạo quả cũng truyền đến một thanh âm, lạnh lùng nói:

- Tiên nhân thần thông quảng đại, há là ngươi một thần nho nhỏ ở hạ giới có khả năng tìm hiểu thấu triệt hay sao? Ta cái Chân Tiên đạo quả này, sớm muộn gì cũng sẽ thoát ly ngươi trấn áp, tái hiện chân thân!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Một đám bại tướng dưới tay, thế hệ cúi xuống đợi chết, cũng xứng nói dũng khí?

Nguyên Thủy đại đạo!

Phía sau hắn Nguyên Thủy chi khí mênh mông hiện ra, dần dần ngưng tụ, Giang Nam Nguyên Thần đột nhiên hiển hiện, tọa lạc ở bên trong Nguyên Thủy chi khí, Nguyên Thủy đại đạo quấn quanh!

- Thiên Tán Hoa Cái!

Giang Nam thanh quát, Thiên Tán Hoa Cái chấn động, Thiên Đạo gia trì, hàng lâm đến bên trong nguyên thần của hắn, tứ đại Chân Tiên đạo quả chấn động, "Xem" hướng phía sau của hắn.

Chỉ thấy sau lưng Giang Nam, Nguyên Thủy đại đạo cùng Nguyên Thần của hắn tương dung, lại dung nạp Thiên Đạo, vậy mà bắt đầu ẩn ẩn hiện ra một quả đạo quả hư hóa!

- Bốn vị, cho mượn đạo quả của đám bọn ngươi dùng một lát, giúp ta tu thành đạo quả chính thức!

Pháp lực của Giang Nam là hùng hồn bực nào?

Lúc trước hắn chưa có tiếp xúc qua đạo quả, không cách nào luyện hóa Chân Tiên đạo quả, nhưng mà hắn hiện tại đã có được pháp lực thay đổi Càn Khôn, cải biến thời không, so với chân tiên cũng không yếu chút nào, tồn tại cường đại như thế, như thế nào sẽ không có pháp luyện hóa Chân Tiên đạo quả?

Hơn nữa, hắn còn có được lực lượng khống chế thời gian, sớm đã gia tốc thời gian, nghiên cứu bốn loại đạo quả này hơn mấy vạn năm, đem cấu tạo cùng nguyên lý của đạo quả hiểu rõ tinh tường, bắt đầu chế tạo Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả của mình!

Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả tuy vẫn là hư hóa hư ảnh, nhưng mà hắn là dùng Hoàng Đạo Cực Cảnh tích lũy, vượt qua Tiên Nhân cảnh giới, bắt đầu cô đọng Chân Tiên đạo quả!

Có thể nghĩ, nếu như hắn luyện thành đạo quả này, cho dù không cách nào đạt được Tiên Giới nhận đồng, hắn cũng sẽ nhảy lên trở thành một loại Chân Tiên trên ý nghĩa khác!

Chưa thành tiên, mà dẫn đầu tu thành đạo quả, hắn cùng với Chân Tiên chính thức cũng không khác biệt gì.

Hơn nữa uy năng của Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả mạnh, tuyệt đối bao trùm hết thảy Chân Tiên đạo quả, bất quá điều kiện tiên quyết là, hắn phải có thể luyện ra Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả.

Đạo Tông, Kỳ Lân, Tán Cảnh cùng Tiên cung Thái Tử bốn Chân Tiên đạo quả bị pháp lực của hắn đưa tới, mặc dù Tứ đại đạo quả này có được uy năng vô biên, cũng chạy không thoát pháp lực của hắn trói buộc.

Bốn miếng đạo quả tản mát ra dị tượng vô cùng, quay chung quanh Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả của hắn bay múa, bên trong Tứ đại đạo quả các loại tiên đạo huyền dị thần diệu bị rút ra, đầu đầu tiên đạo không ngừng hướng Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả hư ảnh bay đi.

Không chỉ có như thế, năng lượng kinh khủng trong Tứ đại Chân Tiên đạo quả kia cũng đang không ngừng chảy vào Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả, để cho Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả từ hư hướng thực dần dần chuyển biến.

Cái gọi là đạo quả, cùng đại đạo tiên đạo so sánh, là một loại thành tựu chí cao, từ ý tứ mặt chữ giải thích là trái cây đại đạo, nhưng kỳ thật là áo nghĩa kết tinh, không chỉ là tiên nhân cùng Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo kết tinh, càng là xen lẫn lĩnh ngộ của mình, đem nguyên thần thần tính thần hồn của mình dung nạp thoải mái, để cho mình ở vào bên trong một loại đại siêu thoát đại thành tựu!

Có thể nói, Tiên nhân đạo quả ngưng tụ tinh hoa cả đời tiên nhân, là căn bản Bất Tử Bất Diệt của bọn hắn, mặc dù bọn hắn bị đánh thành tro bụi, chỉ cần đạo quả tồn tại, bọn hắn liền có thể tái sinh!

Hơn nữa, trong đạo quả có được năng lượng khổng lồ, tiên nhân có được đạo quả, so với tiên nhân không có đạo quả, cường đại hơn không chỉ mấy lần.

Bởi vậy, tiên nhân có được đạo quả mới được xưng là Chân Tiên, mà tiên nhân bình thường chỉ bị gọi là Tán tiên, đây là khác nhau lớn nhất.

Bên trong Tứ đại đạo quả, dùng Tiên cung Thái Tử Thiên Tiên Đạo quả vô cùng thần diệu nhất, trong đạo quả chất chứa một Thiên Tiên giới, đại đạo cao độ ngưng tụ, tuy ở trong Tứ đại đạo quả nhỏ yếu nhất, nhưng mà khó

công phá nhất.

Đạo Tông Chân Tiên đạo quả là một cái mạnh nhất, Đạo tông đến từ Thiên Giới, vô cùng cổ xưa. Một đạo quả chất chứa năng lượng cũng khủng bố nhất, nhưng so sánh với Tiên cung Thái Tử Thiên Tiên Đạo quả mà nói, cái đạo quả này tương đối dễ dàng công phá.

- Từ điểm này cũng có thể thấy được, Hậu Thổ Tiên Vương truyền thừa cường đại đến cỡ nào.

Giang Nam nhịn không được tán thưởng, công phá Thiên Tiên Đạo quả hao tốn hắn càng nhiều lực lượng nữa, Hậu Thổ Tiên Vương Thái Tử đạt được Tiên Vương truyền thừa, nếu như sáu đại đạo quả hợp nhất, chỉ sợ chiến lực mạnh, tuyệt đối sẽ ở trên Hỗn Độn Chân Tiên Thanh Huyền!

Cho tới nay, hắn cũng không từng đem Tiên cung Thái Tử để ở trong mắt, cho rằng vị Thái Tử này không gì hơn cái này, mà bây giờ bắt đầu luyện hóa Thiên Tiên Đạo quả, hắn mới biết được Tiên cung Thái Tử đến tột cùng cường đại đến cỡ nào.

Cái Tiên cung Thái Tử này, tuyệt đối là đòn sát thủ của Tiên cung thánh địa!

- Cũng may Tiên cung Thái Tử Thiên Tiên Đạo quả đã rơi vào trong tay của ta, để cho hắn không cách nào Lục Đạo hợp nhất. Nếu không người này chỉ sợ ở trong Tam Giới vô địch! Không biết, Tiên cung Thái Tử còn có thể luyện quay trở lại Thiên Tiên Đạo quả hay không...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1945: Cái Này Là Thần! (2)

Tứ đại đạo quả quay chung quanh Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả bay múa, năng lượng cuồng bạo không ngừng rót vào bên trong Giang Nam đạo quả, để cho cái hư ảnh đạo quả này dần dần từ trong hư không hiện ra.

Bên trong hư ảnh đạo quả có Nguyên Thủy đại đạo là Hỗn Độn Nguyên Thần, có Thiên Đạo thế giới cơ cấu nguyên vẹn, đã hình thành đạo quả hình thức ban đầu, nhưng muốn luyện thành đạo quả chính thức, thì còn cần năng lượng cực lớn đến không cách nào tưởng tượng.

Năng lượng của Tứ đại đạo quả rót vào, Giang Nam lập tức cảm thấy Nguyên Thủy đại đạo của mình phi tốc tăng lên, tốc độ tăng lên cực nhanh, mỗi qua một hơi thời gian, cơ hồ so với hắn cải biến thời gian trôi qua khổ tu trăm năm đạt được thành tựu càng lớn!

Không chỉ có như thế, hắn còn cảm giác được Hỗn Độn Nguyên Thần của mình cũng đang không ngừng tăng lên, tiến vào một cảnh giới huyền diệu khó giải thích, cảnh giới mà ngôn ngữ không cách nào hình dung, cái loại đại thành tựu đại siêu thoát này tuyệt không thể tả.

Thật lâu đến nay Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn liền không có bao nhiêu tiến bộ, mà ở lúc này, Hỗn Độn Nguyên Thần vậy mà đã phát triển, để cho hắn có một loại Nguyên Thần quảng đại, có cảm giác mang tất cả vũ trụ thôn tính bát hoang!

- Trong Tiên cung thánh địa, ngoại trừ Tiên cung Thái Tử cái đại cao thủ này ra, còn có Đô Thiên Thần Đế chỉ sợ cũng một là đại nhân vật khó lường!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Đô Thiên Thần Đế chính là Hỗn Độn Cổ Thần, là đầu lâu La Ma biến thành Cổ Thần, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn chỉ sợ cũng cường đại đến

đáng sợ, thực lực người này cực kỳ cường đại, hơn nữa hắn còn tinh thông tiên đạo, lại khống chế Luyện Thiên đại trận, nếu người này đã đem Hỗn Độn Nguyên Thần luyện thành Hỗn Độn đạo quả, vậy thì càng thêm đáng sợ, chiến lực tuyệt đối sẽ bao trùm ở trên Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền!

Hỗn Độn Cổ Thần sinh ra thần thánh, vừa ra đời liền có được Nguyên Thần, mà Tiên Thiên Thần Ma đồng dạng là xuất từ Hỗn Độn thì không có Nguyên Thần, mà là thần hồn.

Giang Nam Hỗn Độn Nguyên Thần là được từ một trong ba Đại Thống Soái của Hỗn Độn Cổ Thần Ma Ha đại thần, Đô Thiên Thần Đế thân là con của Đại Thống Soái La Ma đại thần, Hỗn Độn Nguyên Thần của hắn tự nhiên cũng cực kỳ khủng bố, nếu tu thành Hỗn Độn đạo quả, uy năng to lớn, chỉ sợ để cho người chiến lực này so với chân tiên cường đại hơn rất nhiều!

- Trước mắt Tam Giới nhìn như an toàn, thực ra thì đã nguy cơ tứ phía, theo thời gian trôi qua, tình huống liền càng ngày càng nguy hiểm. Mà muốn thay đổi cái cục diện này, thì cần phải có biến hóa lớn, đại biến cục, mà bây giờ tình thế hỗn loạn đã đến!

- Ta tu thành Chân Tiên đạo quả, Triết nhi Quân nhi khai sáng Kim Đan đại đạo, cái này là đại biến cục, một hồi biến cách nghiêng trời lệch đất!

- Mà bây giờ, chuyện thứ nhất là luyện thành Chân Tiên đạo quả!

Đã qua không biết bao lâu, Tứ đại đạo quả rốt cục qua đi hầu như không còn, năng lượng bên trong Nguyên Thần của Tứ đại Chân Tiên cũng bị rút ra, Nguyên Thần của bốn Chân Tiên trở nên héo đốn không chịu nổi, từ tiên nhân cảnh giới ngã xuống, hóa thành thần tính, lập tức ngay cả năng lượng bên trong thần tính cũng bị tróc bong, hóa thành thần hồn.

Trong đó, Tiên cung Thái Tử công pháp kỳ lạ nhất, hắn vậy mà có được Lục Đại Nguyên Thần, sáu loại Nguyên Thần bất đồng, hôm nay Tiên Nguyên thần chỉ là một cái trong số đó. Mặc dù Thiên Tiên Nguyên Thần tổn

hại, với hắn mà nói cũng là không ảnh hưởng toàn cục, nguy hiểm không đến tánh mạng của hắn, chỉ là để cho thực lực của hắn hao tổn một phần sáu mà thôi.

- Lục Đạo Nguyên Thần hoàn toàn chính xác có chỗ độc đáo, không hổ là Hậu Thổ Tiên Vương, nếu có thể đem Tiên cung Thái Tử bắt đến, thôn phệ năm đại đạo quả khác. Luyện hóa sáu đạo Nguyên Thần, tất nhiên có thể luyện thành một kiện tiên khí rất giỏi!

Giang Nam tán thưởng, ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi nhíu mày, chỉ thấy Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả của hắn cho dù hấp thu Tứ đại đạo quả, nhưng vẫn là ở vào hư thật tầm đó, cũng không có triệt để ngưng luyện ra.

Trong Tứ đại đạo quả chất chứa năng lượng là kinh khủng cở nào?

Tứ đại đạo quả hết thảy bị hắn hấp thu, rõ ràng cũng không thể đem Nguyên Thủy đạo quả luyện ra, có thể nghĩ cái Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả này nếu quả thật luyện ra, sẽ kinh khủng kinh người cở nào!

Mặc dù không có luyện thành Chân Tiên đạo quả, Giang Nam cũng cảm thấy mình tiến bộ kinh người, tu vi của hắn, so với lúc trước gia tăng lên gấp hai. Tâm niệm vừa động, Tam Giới liền có thể ngay lập tức tới, ở trong chốc lát liền có thể hàng lâm đến bất luận nơi hẻo lánh nào!

- Tính toán thời gian, bọn hắn Thiếu Hư, Hoa Thanh Nghiên đã đem bảy cuốn Thiên Đạo bảo quyển cuối cùng suy diễn đi ra a.

Giang Nam đứng dậy, khí tức cuồng bạo phát động Thiên Tán Hoa Cái, để cho Thiên Tán Hoa Cái cái thiên đạo chí bảo mạnh nhất này cũng kịch liệt rung động lắc lư, chúng sinh vô số thế giới của Tam Giới, lập tức chứng kiến Thiên Tán Hoa Cái từng đạo Thiên Đạo như gợn sóng run run không ngớt, để cho bầu trời cũng kịch liệt rung động lắc lư!

- Hiện tại, là muốn thay trời đổi đất, để cho Tam Giới Tam Thập Tam

Thiên, trở thành Tiên Giới rồi!

Giang Nam bước đi ra, chỉ thấy Thiếu Hư chư hoàng cùng chư tiên đã hàng lâm, vờn quanh bên cạnh Thánh Thiên Tử Quân cùng Thánh Thiên Tử Triết, hướng hai người từng người truyền thụ 350 Thiên Đạo.

Chư hoàng cùng chư tiên sâm ngộ thiên đạo bất đồng. Giờ phút này bọn hắn tầm đó đã lẫn nhau trao đổi, bù đắp nhau, có trợ giúp tăng lên nội tình của bọn hắn, gia tăng số lượng Hoàng Đạo, để cho thực lực của bọn hắn càng mạnh hơn nữa.

Giang Nam cũng đem mấy cuốn Thiên Đạo bảo quyển cuối cùng tìm hiểu một lần, đem cuốn 350 Thiên Đạo bảo quyển nắm giữ ở ngực.

Chư hoàng chư tiên mang hai vị Thánh Thiên tử đi ra Thiên Tán Hoa Cái, hàng lâm đến bên trong Đại La Thiên, triệu tập Chư Thần chư đế dưới trướng.

Lúc này Tam Giới kinh nghiệm nhiều năm phát triển như vậy, Chư Thần chư đế thêm nữa, Thần Đế chủ yếu chỉ có thống trị ba mươi hai Chư Thiên ba mươi hai tôn, nhưng tất cả Thần Đế lớn nhỏ lại nhiều đến hơn 100 tôn!

Giang Nam chấp chưởng Tam Giới, không giống như các đại đế trước đối với các loại công pháp cùng tài nguyên khống chế đến sít sao như vậy, trái lại, Chư Thiên phủ là một cái học viện vô cùng khổng lồ vô cùng thần thánh, đem các loại Đế cấp Hoàng Đạo cấp thậm chí tiên cấp công pháp lưu truyền ra, thậm chí Tịch Ứng Tình khống chế Huyền Hoàng học cung cũng cùng Chư Thiên phủ xác nhập, mặc dù là Tạo Hóa Tiên Kinh cũng bị Tịch Ứng Tình dâng ra, sáng tạo ra vô số hào kiệt.

Mà Tam Giới thần, cũng là như nấm mọc sau mưa hiện lên, lúc trước sáu trăm ngàn Thần Ma giờ phút này đã nhiều đến gần trăm triệu!

Nhiều Thần Đế, Chư Thần, chư hoàng cùng chư tiên như vậy đi ra, từng tòa tiên trận, từng kiện từng kiện tiên gia chi bảo lơ lửng, là vì hai vị Thánh

Thiên tử hộ đạo mà đến!

- Chư quân!

Giang Nam nhìn chung quanh một vòng, thanh âm trầm thấp, lại chấn động Thiên Địa, rõ ràng truyền vào trong tai Chư Thần:

- Hôm nay, là một khắc trọng yếu nhất của Tam Giới, từ nay về sau...

- Tam Giới thần ta, không còn vì Thiên Đạo mà khó khăn!

- Tam Giới thần ta, không hề bị Tiên Giới khống chế!

- Tam Giới Thiên Địa ta, không còn bị Tiên Giới điều khiển!

- Tam Giới chúng sinh ta, mỗi người có hi vọng trường sinh bất diệt!

- Đây là một đại biến cục từ khi vũ trụ mở đến nay khó có, Trường Sinh, không còn do Tiên Giới cầm giữ, chúng sinh chúng thần, không còn vì Tiên Giới cống hiến!

- Chúng ta...

- Muốn trọng lập Thiên Địa, trọng lập cương thống!

- Chúng ta muốn vì chúng sinh lập mệnh!

- Chúng ta, muốn vì Tam Giới trúc Thiên Đạo, muốn nghịch chuyển Thiên Địa Càn Khôn, muốn vì chính mình, hậu nhân, mở Tiên Giới thuộc về chúng ta!

- Chúng ta lưu cho hậu đại, một cái Thần Thoại tiền đồ xán lạn, một truyền thuyết người người tán dương!

- Đây chính là chúng ta!

- Cái này là thần!

__Hết Phần I__

Giang giáo chủ và đồng bọn đã tạo nên một Thần Thoại với tiền đồ xán lạn, một Truyết Thuyết khiến người người tán dương, đã mở ra Tiên Giới thuộc về chính bọn họ.

Tác giả đang viết tiếp phần II: Quân đoàn Giang giáo chủ oánh lên Tiên Giới đại náo Tiên Cung. Khi nào tác giả xong phần II Linh mỗ sẽ truyền tải nội dung đến các bằng hữu gần xa.

Sau khi kết thúc

Đế Tôn

và xin phép nghỉ ngơi vài ngày tại hạ sẽ cho ra mắt 1 siêu phẩm của tác giả Độc Du:

Vũ Vương

. Kính mời quý vị độc giả chú ý đón xem và ủng hộ nhiệt tình hơn nữa

Kính chúc các độc giả dồi dào sức khỏe, tấn tài tấn lộc, luôn luôn vui vẻ hạnh phúc

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1946: Đế Huyền Đại Ma Vương. (1)

Tiên Cung thánh địa thời thời khắc khắc đều ở bên trong vận động, Luyện Thiên đại trận bao lại phiến thánh địa này, Vượt Qua Thời Không, để tránh bị Đế Huyền tìm được phương vị của Tiên Cung thánh địa.

Mà ở trong Tiên Cung thánh địa, Thanh Huyền, Nguyên Tôn, Tiên Cung Thái Tử cùng Đô Thiên Cổ Thần bốn tồn tại mở nguyên một đám thời không, lại để cho ba nghìn Tiên thể có thể ở trong đó tu luyện tăng lên.

Một ngày này, Tiên Cung Thái Tử đột nhiên sắc mặt kịch biến, thất thanh nói:

- Nguy rồi! Đế Huyền đã luyện hóa được Thiên Tiên Đạo quả của ta, ta mượn Thiên Tiên Đạo quả chứng kiến, thằng này đã bắt đầu đem Tam đại Chân Tiên đạo quả khác luyện hóa, hướng Chân Tiên cảnh giới chạy nước rút rồi!

Thanh Huyền Chân Tiên cùng Nguyên Tôn Chân Tiên bị hắn kinh động, hai tồn tại mở mắt, nhao nhao xem ra.

Thanh Huyền Chân Tiên nghi ngờ nói:

- Không thể nào? Đế Huyền, tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh, dùng tu vi thực lực của hắn hôm nay căn bản không cách nào khiêu thoát Thiên đạo thành tựu Tiên nhân, đã không thể thành tựu Tiên nhân, như thế nào thành tựu Chân Tiên?

- Đó là lẽ thường, Đế Huyền há có thể theo lẽ thường đo lường được?

Tiên Cung Thái Tử quả quyết nói:

- Người này hoàn toàn chính xác đã bắt đầu cô đọng đạo quả, ta mượn

Thiên Tiên Đạo quả thấy được Chân Tiên đạo quả của hắn, vẫn là một cái đạo quả xen vào ở giữa hư thật, người này hoàn toàn chính xác đã bắt đầu tiếp xúc đến Chân Tiên cảnh giới. Hắn vốn là đã có được chiến lực giống như Chân Tiên, nếu lại luyện thành Chân Tiên đạo quả, chỉ sợ sẽ vô địch hạ giới!

Thanh Huyền Chân Tiên cùng Nguyên Tôn Chân Tiên cùng một chỗ cau mày, bọn hắn trong những năm này cùng Giang Nam giao thủ qua mấy lần, thực lực của Giang Nam hoàn toàn chính xác vô cùng kinh người, đã có được chiến lực Chân Tiên, thậm chí so với Thanh Huyền Chân Tiên khôi phục đến thời kì đỉnh phong cũng không nhược chút nào!

Nếu Giang Nam tu thành Chân Tiên đạo quả, chỉ sợ hoàn toàn chính xác có thể xưng hạ giới vô địch!

- Hạ giới vô địch? Này cũng không đến mức! Mặc dù là Chân Tiên cường đại nhất, cũng không có khả năng mạnh hơn Hỗn Độn Cổ Thần đồng dạng tu thành Hỗn Độn đạo quả!

Đột nhiên thanh âm của Đô Thiên Cổ Thần truyền đến, chỉ thấy vị Cổ Thần này thản nhiên đi tới, ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ba vị đạo hữu, các ngươi nên biết Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta cường đại đến cỡ nào a? Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta, vừa xuất thế là Thần linh, liền có được Nguyên Thần, không già không chết bất diệt, chỉ cần ta tu thành đạo quả, liền có thể có được lực lượng cùng uy năng vô biên, tiêu diệt Đế Huyền cũng không nói chơi. Ba vị đạo hữu lúc trước phòng bị ta, không chịu giúp ta một tay, chẳng lẻ muốn đợi đến lúc Đế Huyền tu thành đạo quả, đem chúng ta diệt trừ sao?

Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử cũng không tín nhiệm Đô Thiên, bởi vậy những năm gần đây này, Đô Thiên đề nghị mấy vị Chân Tiên liên thủ, trợ giúp hắn tu thành Hỗn Độn đạo quả, mấy Chân Tiên này đều lời nói dịu dàng cự tuyệt.

Mà bây giờ, Đô Thiên Cổ Thần nhắc lại chuyện xưa, bọn người Thanh Huyền có chút ý động.

- Ba vị đạo hữu, các ngươi tới cải biến thời gian, dẫn dắt Tiên Giới tiên khí đến giúp đỡ ta, đồng thời dùng tiên đạo của các ngươi đến thoải mái Hỗn Độn đạo quả của ta, ta tất nhiên có thể ở trong vạn năm tu thành Hỗn Độn đạo quả, Đế Huyền có thể tru!

Đô Thiên Cổ Thần cười lạnh nói:

- Nếu các ngươi còn đề phòng ta, phòng bị ta như vậy, chỉ biết bị Đế Huyền chiếm cứ thượng phong, triệt để đem chúng ta đánh chết!

Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử chần chờ bất quyết, Hỗn Độn Cổ Thần tu thành đạo quả, thực lực mạnh tuyệt đối là bao trùm ở phía trên Chân Tiên, nếu Đô Thiên Cổ Thần luyện thành Đạo quả, chỉ sợ đối với bọn họ cũng là một đại uy hiếp, cũng không thể kém Đế Huyền uy hiếp.

Hơn nữa, Đô Thiên Cổ Thần cũng là thế hệ dã tâm bừng bừng, hắn luyện hóa thôn phệ bốn Ma Tiên, luyện thành tiên đạo của mình, cũng có cách nghĩ đồng thời gồm nhiều mặt sở trưởng của Tiên đạo cùng Hỗn Độn Cổ Thần, nếu hắn luyện thành đạo quả, tất nhiên sẽ có ưu điểm của Tiên nhân cùng Cổ Thần, càng thêm khó có thể ngăn được!

Ba người đang suy tư, đột nhiên Thiên Địa kịch liệt chấn động, kinh động ba Chân Tiên cùng ba nghìn tiên thể trong Tiên cung thánh địa, Tiên cung thánh địa từ trong hư không hiển hiện ra, Chân Tiên cùng tiên thể nhao nhao đi ra Thánh địa, hướng nơi phát ra cổ chấn động kia nhìn lại, lập tức nguyên một đám nghẹn họng nhìn trân trối.

Chỉ thấy tại Đại La Thiên, Thiên Tán Hoa Cái kịch liệt chấn động, một cổ Thiên Uy khủng bố mang tất cả mà xuống, hướng Đại La Thiên oanh tới!

Thiên Tán Hoa Cái là Thiên đạo chí bảo uy năng vô lượng, 350 Thiên Đạo hiển hiện, mang theo uy thế hủy diệt hết thảy, nghiền áp Đại La Thiên,

tựa hồ muốn phá hủy hết thảy!

Mà ở trên Đại La Thiên, gần trăm triệu Thần Ma ở dưới Thần Đế Thần Hoàng cùng Tiên nhân thống soái, tạo thành từng tòa Tiên cấp đại trận, thủ hộ Đại La Thiên.

Từng tòa Tiên cấp đại trận tràn ngập, uy năng tựa hồ muốn đem Thiên Địa hóa thành Hỗn Độn, uy năng tiên cấp đại trận thêm vào, hình thành uy năng để cho bọn người Thanh Huyền cũng là khóe mắt nhảy loạn.

Đế Huyền thần triều, gần trăm triệu Thần linh thực lực ngưng làm một cổ, uy năng đủ để đồ sát Chân Tiên bọn họ!

Thần triều tụ tập tất cả lực lượng đối kháng Thiên Tán Hoa Cái, bức cảnh tượng này thật sự là để cho người kinh tâm động phách.

- Đế Huyền đang làm cái gì, như thế nào sẽ xúc động Thiên Tán Hoa Cái?

Nguyên Tôn nghi hoặc khó hiểu, nhìn về phía Đại La Thiên, ý đồ xem thấu từng đợt tiên cấp đại trận nặng nề kia đến cùng thủ hộ cái gì.

Bất quá mặc dù hắn là Chân Tiên, thị lực cũng không cách nào xuyên qua từng đợt đại trận nặng nề kia, không cách nào thấy rõ cảnh tượng trong đại trận.

- Không đúng, không đúng, không chỉ Thiên Tán Hoa Cái bạo động!

Đô Thiên Cổ Thần cảm ứng vũ trụ khác bên ngoài Tam Giới, đột nhiên sắc mặt kịch biến, nhìn về phía vũ trụ màng thai Tam Giới cổ xưa, thất thanh nói:

- Linh bảo Hỗn Độn Thiên quốc bạo động, oanh kích vũ trụ màng thai của Tam Giới!

Ánh mắt của hắn rơi vào bên cạnh vũ trụ màng thai ở giữa Tam Giới cùng Hỗn Độn Thiên quốc, chỉ thấy phiến vũ trụ màng thai kia thỉnh thoảng hở ra

một khối lớn, hiển nhiên là có một cổ lực lượng tuyệt cường oanh kích màng thai!

- Thiên Đạo bên trong Đại Thiên thời không của Tiên Giới, cũng oanh kích vũ trụ màng thai Tam Giới!

Ba Chân Tiên nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy chỗ hàng rào Tiên Giới cùng Tam Giới, một cổ uy năng khủng bố oanh xuống, oanh đếnTiên Giới hàng rào như là gợn sóng run run không ngớt.

Đó là Thiên Đạo của Tiên Giới Đại Thiên thời không oanh kích hàng rào Tiên Giới, ý đồ đánh vào hạ giới!

- Cái bức cảnh tượng này. . .

Sắc mặt Nguyên Tôn tái nhợt, lẩm bẩm nói:

- Nhất định là Thiên Đạo Đại Thiên thời không cảm ứng được, Thánh Thiên Tử Quân bắt đầu hủy diệt Thần đạo rồi...

Chương 1947: Đế Huyền Đại Ma Vương. (2)

Vũ trụ màng thai của Tam Giới thật sự quá dày, Thiên Đạo Tiên Giới Đại Thiên thời không chi uy không cách nào đánh vào hạ giới, uy năng của Linh bảo Hỗn Độn Thiên quốc cũng không cách nào tiến vào Tam Giới, chỉ có Tam Giới Thiên Tán Hoa Cái oanh kích Đại La Thiên, ý đồ ngăn cản Thần đạo hủy diệt!

Bất quá để cho bọn hắn nhẹ nhàng thở ra chính là, Đế Huyền thần triều tuy cường đại trước nay chưa có, nhưng đối chiến Thiên Đạo chi uy công kích cũng khó khăn, uy năng Thiên Đạo càng ngày càng mạnh, ép tới từng tòa tiên cấp đại trận không ngừng hướng phía dưới rơi đi!

Điều này đại biểu, Đế Huyền thần triều vẫn không thể chống lại Thiên Đạo, không cách nào cùng Thiên Đạo đối kháng!

Đây là dưới tình huống Đế Huyền đã khống chế một trăm thiên đạo trong Thiên Tán Hoa Cái, nếu Đế Huyền không cách nào khống chế một trăm thiên đạo này, chỉ sợ chỉ cần một lớp oanh kích của Thiên Tán Hoa Cái, liền có thể đem Đế Huyền thần triều xua nát!

- Đế Huyền nghịch thiên, lần này chỉ sợ sẽ bị Thiên Đạo triệt để hủy diệt thần triều của hắn! Nếu chúng ta thêm một mồi lửa, thừa cơ đánh Đại La Thiên, Đế Huyền có thể tru!

Tiên cung Thái Tử vừa nói đến đây, sắc mặt đột nhiên biến hóa, chỉ thấy theo Thiên Tán Hoa Cái oanh kích uy năng suy giảm một phần, sắc mặt Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Đô Thiên cũng thay đổi.

- Đế Huyền quả nhiên âm hiểm giảo hoạt, hắn thừa dịp Thiên Đạo oanh kích Thánh Thiên Tử Quân, cùng thần triều chống lại, Thiên Đạo hư không, ý đồ triệt để khống chế Thiên Đạo!

Đạo Thiên Đạo 101 đã bị Giang Nam khống chế, hắn thừa cơ luyện hóa Thiên Tán Hoa Cái, lại để cho Nguyên Thủy đại đạo của mình xâm lấn Thiên Tán Hoa Cái, chiếm càng nhiều Thiên Đạo nữa!

Thiên Đạo một mặt muốn hạ Thiên Phạt đánh Thánh Thiên Tử Quân, một mặt phải chống lại Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam xâm lấn.

Bức cảnh tượng này lại để cho Thanh Huyền, Nguyên Tôn, Tiên cung Thái Tử cùng Đô Thiên đều không rét mà run, cảm giác được sợ hãi thật sâu!

Nếu Đế Huyền triệt để khống chế Thiên Tán Hoa Cái, bọn hắn liền không có bất luận phần thắng gì!

Ở trong tích tắc bọn hắn vẫn còn khiếp sợ, uy năng của Thiên Tán Hoa Cái lại tự thấp xuống một phần, điều này nói rõ lại có một đạo Thiên Đạo bị Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam hàng phục!

Loại tốc độ này, để cho đám người Thanh Huyền run rẩy, nếu Giang Nam triệt để khống chế Thiên Tán Hoa Cái, chỉ sợ không còn người có thể ngăn cản hắn!

- Nhanh!

Tiên cung Thái Tử lạnh lùng nói:

- Chúng ta đi đánh Đại La Thiên, không thể để cho Đế Huyền đắc thủ! Dùng chiến lực Tam đại Chân Tiên chúng ta tăng thêm một Hỗn Độn Cổ Thần, nhất định có thể đem Đại La Thiên công phá, bình định Chư Thần chư Đế chư Hoàng của thần triều, tru sát Đế Huyền!

- Không còn kịp rồi. . .

Thanh Huyền Chân Tiên nhìn xem Thiên Tán Hoa Cái, có chút tiêu điều nói:

- Đã không còn kịp rồi, Đế Huyền đã xâm chiếm càng nhiều Thiên Đạo

nữa, triệt để chiếm cứ thượng phong chúng ta giết đi qua, cũng chỉ là phần chịu chết. . .

Uy năng Thiên Tán Hoa Cái kịch liệt giảm xuống, kịch liệt suy sụp, nói rõ ngày càng nhiều Thiên Đạo bị Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam hàng phục luyện hóa, loại tốc độ này cực nhanh, để cho trong nội tâm mấy Chân Tiên càng ngày càng tuyệt vọng.

Khống chế Thiên Đạo càng nhiều, thực lực Giang Nam liền càng cường, luyện hóa Thiên Đạo khác tốc độ liền càng nhanh, hình thành một cái tuần hoàn tốt, Thiên Tán Hoa Cái đã không cách nào cho Đế Huyền thần triều bao nhiêu áp lực, để cho Chư Thần nhẹ nhõm liền có thể khiêng hạ uy năng của Thiên Tán Hoa Cái.

Cũng tức là nói, mặc dù bọn người Thanh Huyền giết đi qua, cũng sẽ bị Chư Thần chư Hoàng chư Đế của Đại La Thiên ngăn lại!

- Thất bại, thất bại. . .

Nguyên Tôn thất hồn lạc phách nói:

- Chúng ta đã thất bại. . .

Đô Thiên Cổ Thần quả quyết nói:

- Chúng ta còn không có bại! Chư vị, chỉ cần các ngươi toàn lực trợ giúp ta, giúp ta luyện thành Hỗn Độn đạo quả, chúng ta liền không có thất bại, còn có thể chuyển bại thành thắng, còn có thể tru sát Đế Huyền! Chư vị, các ngươi còn đợi đến lúc Đế Huyền đến tru sát chúng ta sao?

Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử liếc nhau, yên lặng gật đầu.

- Cũng thế!

- Chúng ta liền giúp ngươi một tay, cho ngươi tu thành Hỗn Độn đạo quả,

cùng Đế Huyền chống lại!

- Trước mắt chúng ta rơi vào hạ phong, nhưng chỉ cần ba nghìn Tiên thể lớn lên, liền có được thực lực phá hủy Đế Huyền!

Lúc này Tam đại Chân Tiên suất lĩnh ba nghìn tiên thể cất bước đi vào Tiên cung thánh địa, đang muốn thúc dục Tiên cung thánh địa từ thế gian ẩn nấp đi ra ngoài, đột nhiên, hư không kịch liệt chấn động, một cái đại thủ từ trong Đại La Thiên thò ra, hung hăng chụp vào Tiên cung thánh địa!

- Đế Huyền!

Ba Chân Tiên cùng Đô Thiên Cổ Thần gầm lên, nhao nhao ra tay chống cự, các loại tiên gia thần thông cùng Hỗn Độn thần thông bộc phát, đối chiến bàn tay lớn kia của Giang Nam!

Rầm rầm rầm…

Ba Chân Tiên thân hình bay ngược mà lên, hung hăng đụng vào trong Tiên Cung thánh địa, nguyên một đám thổ huyết từng ngụm từng ngụm!

Đô Thiên Thần Đế toàn lực thúc dục Luyện Thiên đại trận, ý đồ từ dưới đại thủ bao phủ xuống kia đào thoát, không ngờ bàn tay lớn kia giam cầm thời không, thậm chí ngay cả Luyện Thiên đại trận cũng không cách nào thoát ly bàn tay này khống chế!

- Chư vị đạo hữu, để cho trẫm đến tiễn đưa các ngươi ra đi a!

Thanh âm của Đế Huyền truyền đến, thanh âm đại đế cao viễn, nhưng rơi vào trong tai Tứ đại tồn tại cùng ba nghìn tiên thể lại có vẻ vô cùng tà ác.

- Tế!

- Tế!

- Tế!

Tam đại Chân Tiên cùng Đô Thiên Cổ Thần, thậm chí ngay cả ba nghìn tiên thể cũng cùng một chỗ gào thét, đem pháp lực toàn thân dũng mãnh tràn vào bên trong Trường Sinh luân, toàn lực thúc dục Hỗn Độn thiên luân này, thiên luân chuyển động, như một cái vòng lớn, bao lấy bàn tay lớn, muốn cắn nát bàn tay lớn của Giang Nam, hóa thành Hỗn Độn hư vô!

- Không nên cùng hắn liều mạng, đi mau!

Đô Thiên Cổ Thần xóa đi máu tươi ở khóe miệng, thừa cơ toàn lực thúc dục Luyện Thiên đại trận, bá một tiếng mở ra hư không, mang theo Tiên Cung thánh địa đào thoát mà đi, biến mất không thấy gì nữa!

Oanh…

Trường Sinh luân đột nhiên chia năm xẻ bảy, Trường Sinh Tiên Vương thành đạo chi bảo lại bị bàn tay của Giang Nam sinh sinh chống nổ tung, trong nháy mắt bọn người Đô Thiên Cổ Thần, Thanh Huyền Chân Tiên đào tẩu, hoảng sợ chứng kiến bàn tay lớn kia vậy mà đem đạo thân của Trường Sinh Tiên Vương trong Trường Sinh luân cầm ra, sinh sinh bóp nát, hóa thành một cổ Hỗn Độn chi khí chảy vào trong bàn tay lớn kia!

- Đế Huyền Đại Ma Vương. . .

Tam đại Chân Tiên run rẩy:

- Hắn muốn vô địch rồi. . . Đô Thiên đạo huynh, mặc dù ngươi luyện thành Hỗn Độn đạo quả, chỉ sợ cũng không phải địch thủ của hắn!

Đô Thiên Cổ Thần lạnh lùng nói:

- Ta còn có kế sách có thể đối phó hắn! Bàn tay phụ thần Rama đại thần bị Huyền Đô Tiên Quân trảm, bị trấn áp ở trong Tam giới, nếu có thể cứu ra bàn tay này, dung nhập trong cơ thể của ta, sau khi ta luyện thành Hỗn Độn đạo quả, vẫn là có thể chém giết Đế Huyền!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1948: Phản Đồ Thần Đạo. (1)

- Đám người Đô Thiên chạy trốn thật nhanh!

Đại La Thiên, Giang Nam dễ như trở bàn tay đem từng đạo Thiên Đạo trong Thiên Tán Hoa Cái xâm chiếm, Nguyên Thủy đại đạo của hắn càng ngày càng mạnh, quanh thân tràn ngập Nguyên Thủy chi khí càng ngày càng đậm hơn.

Giang Nam một tay nứt vỡ Trường Sinh luân, đem đạo thân của Trường Sinh Tiên Vương bóp nát, luyện nhập bên trong bản thân, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Đô Thiên Cổ Thần đã khống chế Luyện Thiên đại trận trốn chạy mà đi.

Luyện Thiên đại trận có thể lớn có thể nhỏ, lớn có thể bao phủ vũ trụ Càn Khôn, nhỏ so với hơi bụi còn muốn nhỏ vô số lần, nấp trong vũ trụ, Đô Thiên Cổ Thần muốn chạy trốn, mặc dù là Giang Nam cũng tìm không được hắn.

- Mấy người kia cùng ta chênh lệch, chỉ biết càng lúc càng lớn, không đáng để lo.

Đột nhiên, hai đạo Nguyên Thủy chi khí từ trong cơ thể hắn bay ra, rơi vào trong cơ thể Thánh Thiên Tử Triết cùng Thánh Thiên Tử Quân.

Hai đạo Nguyên Thủy chi khí này lập tức bắt đầu cùng lực lượng trong cơ thể hai vị Thánh Thiên tử dung hợp, kích phát lực lượng chất chứa trong huyết mạch của bọn hắn.

Trong đó Thánh Thiên Tử Quân có Chư Thần chúc phúc gia trì, lại ở trong cơ thể Thiên Hậu nương nương chửa dưỡng mấy trăm năm, tụ tập thiên địa linh tú lúc này mới sinh ra đời, lực lượng trong huyết mạch đầm đặc hùng hồn nhất, tinh khiết vô cùng.

Lực lượng trong huyết mạch hắn bị Nguyên Thủy chi khí kích phát, lực lượng cuồn cuộn đầm đặc từ trong cơ thể hắn tuôn ra, ngưng tụ, hóa thành một hạt Nguyên Thủy Kim Đan!

Mà Thánh Thiên Tử Triết tuy huyết mạch chi lực xa không bằng Thánh Thiên Tử Quân, nhưng bởi vì hắn tu luyện tới Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, tích lũy tiền vốn vô cùng hùng hậu, tu vi thực lực của hắn đã thẳng truy Hoàng Đạo Cực Cảnh.

Nguyên Thủy chi khí rơi vào trong cơ thể Thánh Thiên Tử Triết, lập tức bắt đầu đồng hóa thần luân, đạo đài, thần phủ, Thiên Cung, Thiên đình của hắn, hóa thành lực lượng mãnh liệt bành trướng dung nhập bên trong Nguyên Thủy chi khí, đồng dạng cũng tự ngưng tụ thành một hạt Kim Đan!

Đây là Giang Nam vì bọn hắn đánh xuống đạo cơ vô cùng vững chắc. Dùng Nguyên Thủy chi khí của bản thân đến luyện thành Kim Đan!

Tuy Kim Đan đại đạo thấp xuống chiến lực của tu sĩ, nhưng nếu dùng Hỗn Độn Hồng Mông chi khí đến cô đọng Kim Đan mà nói, cũng có thể trên phạm vi lớn tăng lên chiến lực.

Bất quá nếu dùng Nguyên Thủy chi khí của Giang Nam đến cô đọng Kim Đan mà nói, đối với thực lực tăng lên càng mạnh hơn nữa!

- Một hạt Kim Đan nuốt vào bụng, mệnh ta do ta không do trời!

Hai vị Thánh Thiên tử thét dài, hai hạt Kim Đan của từng người hình thành, bắt đầu dưỡng dục Nguyên Anh, thiên kiếp đánh xuống, Giang Nam lệnh Chư Thần tán đi đại trận, tùy ý thiên kiếp tẩy lễ hai người.

Hai vị Thánh Thiên tử này tích lũy thật sự hùng hồn, Thiên kiếp vừa hạ xuống là Hỗn Độn Tử Tiêu lôi kiếp, không ngừng đánh rớt, nhưng Nguyên Thủy Kim Đan tắm rửa lôi quang, lông tóc không tổn hao gì.

Nội tình của bọn hắn còn chưa hao hết, tinh khí cuồn cuộn vọt tới, rót vào trong Kim đan, Nguyên Anh chửa sinh, hướng Nguyên Thần lột xác.

Hỗn Độn Tử Tiêu lôi kiếp còn chưa kết thúc, lại có Hỗn Độn Câu Trần lôi kiếp, Hỗn Độn Hậu Thổ lôi kiếp, Hỗn Độn Huyền Thanh lôi kiếp… bát đại thiên kiếp nhao nhao rơi xuống, bát đại Tiên Vương xác lập Thần đạo. Lưu lại Thần đạo đạo thống, hai vị Thánh Thiên tử mở Kim Đan đại đạo, Nguyên Anh đại đạo cùng Nguyên Thần đại đạo, hư mất đạo thống của bát tiên Vương, bởi vậy lôi kiếp này cũng là bát tiên Vương chi kiếp.

Thời điểm Nguyên Anh của hai vị Thánh Thiên tử phi tốc phát triển, trong tích tắc Thiên Đạo trong Kim đan viên mãn, Nguyên Anh Hóa Thần, đột nhiên đệ cửu trọng Thiên kiếp xuất hiện, rõ ràng là Nguyên Thủy Huyền Thiên lôi kiếp!

Tâm thần Giang Nam chấn động, rung động, hắn chính là tồn tại hoàn thiện Thần đạo, khai sáng Thiên cung thứ chín, tụ tập Thần đạo to lớn, một cái kiếp số cuối cùng, tự nhiên là thần đạo của hắn dẫn dắt kiếp số!

Hai vị Thánh Thiên tử ở trong chín đại thiên kiếp rốt cục lọt vào trọng thương, thân thể bị thương, Nguyên Thần bị hao tổn, chín đại thiên kiếp bổ ra huyết nhục của bọn hắn, bổ ra Nguyên Thủy Nguyên Thần của bọn hắn, muốn triệt để hủy diệt bọn họ!

- Bệ hạ. . .

Thi Hiên Vi nhìn về phía Giang Nam, rung giọng nói:

- Bệ hạ thần thông quảng đại, có thể thu hồi trận kiếp số này a? Kính xin bệ hạ ra tay.

Sắc mặt Giang Nam không hề bận tâm, bất vi sở động, thản nhiên nói:

- Muốn trở thành Đạo Tổ, phải trải qua Cửu Kiếp này mới có thể viên mãn, không trải qua Cửu Kiếp, há có thể tự mình phát triển, thân cư Đạo tổ vị?

Sắc mặt Thi Hiên Vi khẩn trương, chú ý chín đại thiên kiếp, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Giang Nam đưa tay, lập tức đem nàng trói buộc trấn áp, làm cho nàng không thể nhúng tay kiếp số của hai vị Thánh Thiên tử. Thi Hiên Vi giãy dụa không được, cuối cùng nhất chỉ phải buông tha cho.

Hai vị Thánh Thiên tử ở trong chín đại thiên kiếp thân thể không ngừng nứt vỡ tan rã, Nguyên Thần bị oanh toái, hóa thành Nguyên Thủy chi khí, lập tức lại ở trong Nguyên Thủy chi khí trọng sinh, sau khi trọng sinh nhục thể của bọn hắn cùng Nguyên Thần lần nữa bị oanh toái, tuần hoàn đền đáp lại, vô cùng thê thảm.

Đột nhiên, hai vị Thánh Thiên tử quát tháo, hai đại Nguyên Thần há mồm phun ra từng đạo Thiên Đạo, hóa thành hai mặt mâm tròn, như 350 cuốn Thiên Đạo bảo quyển cấu thành khay ngọc kim chất.

Hai mặt mâm tròn một âm một dương, nhất chánh nhất phản, đột nhiên tương dung, luyện làm một thể, mâm tròn chuyển động, đem Hỗn Độn Tử Tiêu lôi kiếp phai mờ!

Mặt mâm tròn này chất chứa uy năng kinh người, tựa hồ tích chứa hết thảy pháp môn của tiên đạo, đủ loại tiên đạo phù văn ở trong mâm tròn thay đổi liên tục không ngớt, một khi tế lên liền dựng ở thế bất bại.

Từng đợt lôi kiếp nặng nề bị mâm tròn phai mờ, cuối cùng nhất chỉ còn lại có Nguyên Thủy Huyền Thiên lôi kiếp!

Giang Nam thân là người hoàn thiện thần đạo, đạo thống của hắn dẫn phát uy năng Nguyên Thủy Huyền Thiên lôi kiếp cũng là lớn không thể tưởng tượng, đây là Thần đạo phản công cuối cùng!

Mâm tròn cùng Huyền Thiên lôi kiếp chống lại, Huyền Thiên lôi kiếp cũng tự đựng một phần Nguyên Thủy chi khí, cơ hồ vô cùng vô tận, không cách nào phai mờ, không ngừng oanh xuống.

Cả hai giằng co, sắc mặt hai vị Thánh Thiên tử ngưng trọng, thiên kiếp có thể vĩnh viễn oanh xuống dưới, nhưng mà hai người bọn họ lại không cách

nào vĩnh viễn kiên trì, nếu như tiếp tục tùy ý Nguyên Thủy Huyền Thiên lôi kiếp không ngừng oanh xuống, sớm muộn bọn hắn sẽ bại vong ở dưới kiếp số!

- Hồng, 350 cuốn Thiên Đạo bảo quyển!

Thánh Thiên Tử Quân đột nhiên lên tiếng nói.

Thánh Thiên Tử Triết con mắt sáng ngời, cổ động Nguyên Thần, phân ra một đạo pháp lực hướng Thiên đạo bảo quyển bay tới, cùng lúc đó Thánh Thiên Tử Quân cũng cuốn hướng Thiên đạo bảo quyển.

350 cuốn Thiên Đạo bảo quyển cùng mâm tròn kia tương dung, uy năng lập tức tăng nhiều, rốt cục nổ nát Nguyên Thủy Huyền Thiên lôi kiếp, luyện nhập bên trong mâm tròn!

Chương 1949: Phản Đồ Thần Đạo. (2)

Cho dù Nguyên Thủy Huyền Thiên lôi kiếp bị nuốt vào bên trong Thiên Đạo bảo quyển, nhưng vẫn không ngừng chấn động, ý đồ lao ra mặt mâm tròn này.

Hai vị Thánh Thiên tử ngay ngắn ngồi xếp bằng, tế ra Nguyên Thần, luyện hóa kiếp số bên trong mâm tròn.

Cùng lúc đó, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên kịch liệt rung động lắc lư, 350 đạo Thiên Đạo hết thảy hiển hiện, Thiên Đạo nổ vang, vô số thế giới đại đạo trong Tam Giới phù hiện, cùng Thiên Đạo cộng minh!

Giang Nam thân là Chưởng Khống Giả Thiên Tán Hoa Cái, dẫn đầu cảm ứng được, Thiên Đạo tự mình cải biến. Vốn Thiên Đạo là Thần đạo Thiên Đạo, bây giờ trong Thiên Đạo chất chứa Thần đạo đang không ngừng suy yếu. Mà Tiên đạo Thiên Đạo sinh trưởng, xâm chiếm lãnh địa Thần đạo!

Mà đại đạo trong vô số thế giới của Tam Giới cũng đang không ngừng tự mình cải biến, thích ứng Thiên Đạo!

Oanh

Vô số đại đạo vọt tới, rót vào thể nội hai vị Thánh Thiên Tử, Thiên Đạo cũng tự nổ vang, gia trì 350 cuốn Thiên Đạo bảo quyển!

Không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả nguyên một đám thế giới bên trong Tiên Giới Đại Thiên thời không, Thiên Đạo cũng tự hiện ra. Vô số đại đạo hiện lên, chủ động sửa đổi biến hóa, thích ứng hệ thống mới này!

Đây là Thiên Nhân giao cảm!

Năm đó Giang Nam mở ra Thiên cung thứ chín, cũng từng dẫn phát Thiên

Nhân giao cảm, bất quá so sánh với hai vị Thánh Thiên tử gây ra Thiên Nhân giao cảm, lần kia Giang Nam gây Thiên Nhân giao cảm động tĩnh nhỏ đi rất nhiều, chỉ là bổ toàn Thần đạo.

Mà hai vị Thánh Thiên tử lại phá vỡ Thần đạo, cải biến Thiên Đạo cùng Thiên Địa đại đạo!

Giờ khắc này, chúng sinh Tam Giới, Thần Ma cổ xưa, chúng sinh Tiên Giới, Tiên nhân cổ xưa. Hết thảy cảm ứng được Thiên Đạo biến hóa, Thiên Đạo biến hóa mang đến đại đạo thế gian biến hóa, nguyên một đám động dung.

Từng đạo thần thức khủng bố ở Tiên Giới chấn động, xuyên thẳng qua Đại Thiên thời không:

- Chư thần hoàng hôn kiếp, rốt cục bắt đầu khởi động rồi, ta nhìn thấy Thần đạo suy sụp, Tiên đạo phát triển. . .

- Xem ra Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung suy tính không sai, trận Chư thần hoàng hôn kiếp này cùng Tiên Giới Tiên nhân ta không quan hệ, không chỉ không là chuyện xấu, ngược lại có khả năng sẽ là một chuyện tốt. . .

- Bất quá trận Chư thần hoàng hôn kiếp này, đối với bát Tiên Vương suy yếu là khẳng định, thế lực bát Tiên Vương tất nhiên sẽ đình chỉ khuếch trương. Không biết bát Tiên Vương sẽ có cử động gì?

- Bọn hắn nhất định sẽ ngồi không yên, trận Thiên Nhân giao cảm này, nhất định sẽ triệt để bị diệt đạo thống của bọn hắn, thế gian sẽ không người theo đạo thống của bọn hắn tu luyện. Lịch đại Tiên nhân phi thăng, vì bọn hắn mang đến không ít chỗ tốt, để cho bọn hắn có thể tu thành Tiên Vương, bất quá lần này bọn hắn muốn thành tựu Tiên Quân, là không cách nào lại mượn nhờ đạo thống của bọn hắn rồi, chỉ có thể đi lối tắt khác. . .

- Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung cũng ý định gọt quyền, sẽ không ngồi nhìn thế lực bát Tiên Vương lớn mạnh, chắc chắn sẽ không cho phép

bát Tiên Vương hạ giới can thiệp.

. . .

Tam Giới kịch liệt rung động lắc lư, từng tòa thế giới lắc lư, đại đạo hiện lên, vô số đại đạo vọt tới, loại tràng diện này, thậm chí siêu việt Thần Đế chứng đạo, sáng chói vô cùng.

Biến cách cực đại cải biến tất cả vũ trụ, rốt cục bắt đầu!

Giang Nam tóc đen tung bay, đột nhiên bay lên trời, lấy tay hướng Thiên Tán Hoa Cái chộp tới, Thiên Tán Hoa Cái bao phủ Tam Giới, 350 đạo Thiên Đạo như là cốt dù, chậm rãi khép lại.

Ầm ầm…

Hàng rào Tiên Giới đột nhiên vỡ ra, một cái đại thủ từ chỗ hàng rào vỡ ra hung hăng chụp đến, chụp về phía Đại La Thiên!

Cái bàn tay này khổng lồ như thế, kinh người như thế, thậm chí ngay cả Đại La Thiên ở trước mặt bàn tay này cũng lộ ra không có ý nghĩa!

Tiên Giới Tiên Vương, rốt cục nhịn không được muốn xuất thủ!

Giang Nam hừ lạnh, thân hình càng ngày càng to lớn cao ngạo, càng ngày càng khổng lồ, giơ lên Thiên Tán Hoa Cái, hung hăng hướng Tiên Vương chi thủ này gõ đi!

- Đế Huyền, Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cái này là ý gì?

Tiên Vương chi thủ kia bị Thiên Tán Hoa Cái gõ trúng, bàn tay kịch chấn, chỉ thấy Thiên Tán Hoa Cái 350 đạo Thiên Đạo đột nhiên mở ra, đem bàn tay lớn này bắn trở về trong Tiên giới.

Trong Tiên giới truyền đến một thanh âm giận dỗi:

- Ngươi cũng là một trong 9 người khai sang Thần đạo, chẳng lẽ nhất định

muốn gặp Thần đạo ta triệt để bị diệt vong hay sao?

- Không sai!

Trong Tiên giới truyền đến thanh âm quảng đại khác:

- Huyền Thiên giáo chủ, con của ngươi chết rồi, còn có thể tái sinh, nhưng Thần đạo bị diệt, là sẽ không lặp lại! Chỉ cần Thần đạo vẫn còn, truyền thừa vẫn còn, ngươi đến Tiên Giới tất nhiên cũng có thể trở thành một Tiên Vương, thậm chí Tiên Quân, làm gì tự đoạn tiền đồ?

- Ngươi đây là đang gây thù hằn!

Lại có một thanh âm từ Tiên Giới truyền đến, Tiên Vương tức giận nói:

- Là cùng bát tiên Vương chúng ta là địch! Lúc Thiên Đạo triệt để cải biến, ngươi cũng khống chế không được Thiên Tán Hoa Cái, đã đến Tiên Giới, ta nhìn ngươi xong việc như thế nào!

Giang Nam cười ha ha, cầm Thiên Tán Hoa Cái trong tay, ngửa đầu nói:

- Tám vị đạo huynh, nếu như các ngươi không cách nào hạ giới mà nói, như vậy sự tình hạ giới, liền không cần các ngươi quan tâm. Tiên Giới, ta nhất định sẽ đi, đến lúc đó kính xin tám vị đạo huynh vui lòng chỉ giáo!

Khe hở hàng rào Tiên Giới đột nhiên oanh một tiếng khép lại.

- Phản đồ Thần đạo!

- Ngươi yên tâm, chúng ta nhất định sẽ hảo hảo chỉ giáo ngươi!

Giang Nam đem Thiên Tán Hoa Cái tế lên, cái Thiên đạo chí bảo này lần nữa bao trùm bầu trời Tam Giới.

Quỷ Tiên Hoa Thanh Nghiên run rẩy, vừa rồi bát Tiên Vương lên tiếng quát lớn Giang Nam, trong đó liền có Quỷ Tiên chi tổ Huyền Thanh Tiên Vương!

Nàng phản bội Huyền Thanh Tiên Vương, đầu nhập vào Giang Nam, nghe được thanh âm cố chủ tự nhiên như là chuột thấy mèo, sợ bị Huyền Thanh Tiên Vương phát hiện.

Trong nội tâm Hoa Thanh Nghiên khiếp sợ rung động, Giang Nam cầm Thiên Tán Hoa Cái trong tay cùng tám Tiên Vương cách giới giằng co, mặc dù là nàng vị Chân Tiên này cũng cảm giác được hung hiểm, cảm giác được run rẩy. Tiên nhân tu luyện Thần đạo phi tiên, nhìn thấy bát Tiên Vương tám cái Tiên tổ này đều có một loại kính sợ phát ra từ tâm hồn, bởi vì Thần đạo là tám Tiên Vương này mở, người đời sau đều là dựa vào tám Tiên Vương bọn hắn mới có thể phi Tiên, bởi vậy bát Tiên Vương đối với bọn họ có áp chế tự nhiên.

Hoa Thanh Nghiên nhìn thấy Giang Nam phản hồi Đại La Thiên, lấy lại bình tĩnh, tiến lên phía trước nói:

- Đạo hữu tương lai thật sự muốn đi vào Tiên Giới? Ngươi đã đoạn đạo thống của bọn hắn, nếu ngươi tiến vào Tiên Giới, chỉ sợ Tiên nhân Tiên Giới sẽ không bỏ qua ngươi. Ngoại trừ bát Tiên Vương, còn có Tiên Giới chư tiên, rất nhiều thế lực lớn, chỉ sợ cũng sẽ cùng ngươi gây khó dễ, đoạn đạo thống của người, đây là huyết hải thâm cừu. . .

- Hoa đạo hữu lo lắng rồi, Đế cùng Tôn mở vũ trụ Càn Khôn, vì chính là để cho thế nhân tu thành Tiên nhân, trường sinh bất lão, cái gọi là Thần đạo bất quá là bổ sung cho Tiên đạo mà thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1950: Tiên Đạo Xác Lập. (1)

Giang Nam cười nói:

- Đã có con đường tu luyện thành Tiên tốt hơn, Tiên nhân Tiên Giới chỉ biết hoan nghênh, đây cũng là nguyên do lớn nhất vì sao Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung cấm Tiên nhân nhúng tay Chư thần hoàng hôn kiếp. Về phần bát Tiên Vương, là vì lợi ích bị hao tổn, chỉ có bọn hắn mới đối phó ta, bất quá ta dầu gì cũng là người hoàn thiện Thần đạo, cùng bọn họ có được địa vị đồng dạng, bọn hắn muốn diệt trừ ta cũng không dễ dàng.

Trong lúc nói chuyện, Thánh Thiên Tử Triết cùng Thánh Thiên Tử Quân đã triệt để tu thành Nguyên Thần, hàng rào Tiên Giới chấn động, từng đạo tiên quang tiên khí như là cầu vồng rủ xuống, không ngừng hướng trong cơ thể hai người rơi đi, thoải mái Nguyên Thần.

Bọn hắn y nguyên thành Tiên, đạt được Tiên Giới tán thành, gia trì trên thân hai người. Bất quá bọn hắn so sánh với Tiên nhân tu luyện thần đạo thành Tiên, vẫn là quá nhỏ bé, tuy đạt được Tiên Giới tán thành, lại không có khả năng xuyên qua hàng rào trầm trọng phi thăng Tiên Giới.

Chư Thần chư Hoàng chư Đế ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy hai vị Thánh Thiên tử này cường đại cũng không ở thân thể, mà là Nguyên Thần, Nguyên thần của bọn hắn cực kỳ cường đại, cơ hồ tích chứa tất cả pháp lực toàn thân!

Trái lại, thân thể đối với loại tồn tại Nguyên Thần thành Tiên này mà nói cũng không trọng yếu như vậy.

Cái này cùng Thần đạo bất đồng, thân thể đối với Thần mà nói, cùng thần tính đồng dạng trọng yếu. Thân thể không còn, Thần tính cũng không thể lâu dài, hơn nữa thân thể cũng là thủ đoạn công kích mạnh nhất của Thần.

Thần tính của Thần tuy trọng yếu, nhưng lại không có bao nhiêu lực công kích, ngược lại cần thời thời khắc khắc phòng hộ, nấp trong Tử Phủ, e sợ cho ngoại lực phá hư.

Mà hai vị Thánh Thiên tử khai sáng Tiên đạo lại dùng Nguyên Thần làm thủ đoạn công kích mạnh nhất, Nguyên Thần thúc dục thần thông, Nguyên Thần khống chế pháp bảo, phòng ngự cùng lực công kích của Nguyên Thần đều đạt tới trình độ cực kỳ kinh người!

Nguyên Thần ngày bình thường có thể nấp trong thân thể, cũng có thể luyện nhập bên trong pháp bảo, tầm quan trọng của pháp bảo lập tức sâu sắc tăng lên.

Chiến lực bản thân bọn hắn đối lập Thần linh, đại khái tương đương với Chân Thần, Thần Chủ tầm đó, nhưng mà nếu là Nguyên Thần thúc dục pháp bảo, vậy thì không phải chuyện đùa rồi, đối với chiến lực tăng lên thật lớn, chỉ sợ có thể cùng Thần Tôn so sánh!

- Loại thành tiên chi đạo này của hai vị Thánh Thiên tử, đối với Thần tính cải tiến thật lớn, cùng Thần sâu sắc bất đồng.

Chư Thần chư Hoàng chư Đế tấc tắc kêu kỳ lạ, mà ánh mắt Giang Nam thì rơi vào Thiên Đạo bảo quyển, chỉ thấy chư Hoàng liên thủ chế tạo 350 cuốn Thiên Đạo bảo quyển, giờ phút này đã luyện làm một thể, hóa thành hai mặt Âm Dương ngọc điệp, một phân thành hai, cũng có thể hợp hai làm một, trong đó Thiên Đạo ẩn ẩn phát sinh cải biến, Thần đạo cùng Tiên đạo cùng tồn tại.

Mặt ngọc điệp này tích chứa uy năng vô lượng, uy lực còn đang không ngừng tăng trưởng, hẳn là Tiên đạo đang không ngừng hoàn thiện, nắm giữ không gian Thần đạo!

- Mặt ngọc điệp này uy năng sẽ theo tu vi cảnh giới của Triết nhi Quân nhi tăng trưởng mà tăng trưởng, sớm muộn sẽ biến thành pháp bảo uy năng cường đại nhất hạ giới, đến gần vô hạn Thiên Tán Hoa Cái!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tương lai ta ly khai hạ giới, bọn hắn cũng có thể tự bảo vệ mình rồi.

Hai vị Thánh Thiên tử vẫn còn tập trung tư tưởng suy nghĩ tiềm tu, ý định thừa cơ một lần hành động đem cảnh giới tăng lên tới cấp độ rất cao, suy diễn ra con đường sau này.

Ngày hôm nay Thiên đạo gia trì, vạn đạo triều bái, Tiên Giới tán thành, Thiên Đạo cùng Thiên Địa vạn đạo cũng đang thay đổi, thích ứng Tiên đạo, lúc này gia trì đối với hai người chưa biến mất, là thời cơ tốt nhất để bọn hắn tăng lên tu vi cảnh giới cùng suy diễn cảnh giới sau này!

Nội tình của hai người đều xa xa không tiêu hao hết, Thánh Thiên Tử Triết vốn là Thần Quân Đại viên mãn cảnh giới, tồn tại có thể so với Hoàng Đạo Cực Cảnh, chuyển tu Tiên đạo, hao phí nội tình ngay cả 1% cũng không đến.

Thánh Thiên Tử Quân thì trải qua chư Thần chư Hoàng chư Đế chúc phúc gia trì, lại chất chứa huyết mạch của Đế Huyền cùng Thiên Hậu nương nương, huyết mạch chi lực vô cùng nồng đậm, lại ở trong cơ thể Thiên Hậu nương nương tụ tập thiên địa linh tú chửa nuôi mấy trăm năm, nội tình của hắn cũng cực kỳ giàu có.

Hai vị Thánh Thiên tử lẫn nhau luận đạo, biện pháp, suy diễn cảnh giới sau Nguyên Thần thành Tiên, Chư Thần chư Hoàng chư Đế vờn quanh lắng nghe, chỉ thấy cũng không lâu lắm, nguyên một đám cảnh giới tiếp sau liền bị hai người suy diễn ra, khiến cho từng tiếng sợ hãi thán phục.

Tam Giới có ba mươi ba trọng thiên, hai vị Thánh Thiên tử mở Tiên Nhân cảnh giới liền đối với ứng ba mươi ba trọng thiên.

Sau Nguyên Thần thành tiên được xưng là Nhân Tiên, Nhân Tiên lục trọng thiên, về sau là Địa Tiên, Địa Tiên lục trọng thiên, sau là Thiên Tiên, Thiên Tiên lục trọng thiên, hợp cùng một chỗ là thập bát trọng thiên.

Sau Nhân Tiên Địa Tiên Thiên Tiên là Kim Tiên, Kim Tiên lục trọng thiên, thành tựu cao nhất là Thái Ất, cái gọi là Thái Ất, là được Thái Nhất, ý là Vô Cực vô lượng, vĩnh hằng quy nhất, tu thành đạo quả, ký thác Tam Giới.

Sau Kim Tiên là Đại La Kim Tiên, Đại La Kim Tiên lục trọng thiên, Đại La Kim Tiên hình thần đều diệu, đạo quả Đại La, ngao du Thái Hư.

Sau Đại La Kim Tiên là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, chia làm tam trọng thiên, Hỗn Nguyên Huyền Thiên Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Vô Cực Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Nguyên Thủy Thánh Nhân, đã đến Hỗn Nguyên Nguyên Thủy Thánh Nhân cảnh giới, cũng đã đạt tới thành tựu chí cao!

Chư Thần chư Đế chư Hoàng cùng mấy Tiên nhân như Hoa Thanh Nghiên nhao nhao phỏng đoán nguyên một đám cảnh giới này, nguyên một đám tán thưởng không dứt, lúc Kim Tiên cảnh giới, sẽ để cho người đạt tới thực lực như Chân Tiên Tiên Giới.

Mà tu vi thực lực của Đại La Kim Tiên, thì sẽ cùng Tiên Vương của Tiên Giới so sánh.

Đã đến Hỗn Nguyên tam thánh cảnh giới, sẽ so sánh Tiên Quân, thậm chí Vấn Đỉnh trình độ rất cao!

Bất quá nghĩ đến cảnh giới Hỗn Nguyên tam Thánh Nhân cuối cùng, muốn đạt tới cũng là cực kỳ khó khăn!

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp cùng mấy Thần Hoàng bên trong Tiên Thiên Thần Ma nghiên cứu hai vị Thánh Thiên tử mở ra Tiên Nhân cảnh giới, nguyên một đám động dung tán thưởng.

- Tiên Thiên Thần Ma ta Bất Tử Bất Diệt, nhưng tu thành Hỗn Độn Tiên Nhân lại vạn phần khó khăn, Hỗn Độn Tiên Nhân từ xưa đến nay hiếm có, đến Hoàng Đạo Cực Cảnh cũng đã đạt đến cực hạn.

Tiên Thiên Đại Đế Thất Diệp cười nói:

- Nếu sửa tu Tiên đạo, không thể nói trước ta cũng có thể tái tiến một bước, tu thành Đại La Kim Tiên!

Một Tiên Thiên Thần Hoàng khác nhao nhao gật đầu, cười nói:

- Tu thành Kim Tiên cũng đã rất giỏi rồi, đạo quả ký thác Tam Giới, lại nhiều hơn một phần thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Giang Nam phỏng đoán nguyên một đám cảnh giới này, nhất là Hỗn Nguyên tam thánh đằng sau, so với cảnh giới trước mắt của hắn còn muốn siêu thoát, còn muốn siêu việt.

- Đã đến Hỗn Nguyên Nguyên Thủy Thánh Nhân cảnh giới, chỉ sợ có thể cùng Đế Tôn so sánh rồi.

Chương 1951: Tiên Đạo Xác Lập. (2)

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Chỉ có điều Tam Giới Thiên Đạo, tối đa có thể chèo chống đến Đại La Kim Tiên cảnh giới, Đại La Kim Tiên cũng đã là cực điểm! Muốn tái tiến một bước, chỉ có đi Tiên Giới Đại Thiên thời không. Đem Thiên Đạo bên trong Đại Thiên thời không tới tay, tương lai Tiên Giới, không thể thiếu Tiên nhân hạ giới!

Hai vị Thánh Thiên tử xác lập cảnh giới, lại bắt đầu nghiên cứu và thảo luận công pháp, đem công pháp dựa theo Thiên Đạo phân chia, đại khái chia làm 350 cuốn, mỗi một cuốn cũng có thể thành Tiên.

Nhưng mà muốn đạt được thành tựu rất cao, thì cần càng nhiều lĩnh ngộ nữa, nghiên cứu Thiên Đạo khác, mới có thể tu thành Địa Tiên, Thiên Tiên, Kim Tiên...

350 cuốn chỉ là một cái đại dàn giáo, còn có thể chia làm vô số loại công pháp, bất quá đại dàn giáo đã xác định, công pháp đời sau thì cần người đời sau đi phỏng đoán khai sáng.

Hạ giới Tiên đạo rốt cục xác lập, Tam Đức Phật Tổ hai tay hợp thành chữ thập nói:

- Chư vị đạo hữu, ta đi đầu xóa bỏ một thân tu vi. Tu luyện pháp môn hai vị Thánh Thiên tử khai sáng, làm đệ nhất Kim Tiên của Phật môn ta a!

- Chậm đã.

Giang Nam ngăn hắn lại, cười nói:

- Chư vị đạo hữu không cần cuống quít. Thần đạo ta tuy thọ nguyên

không bằng Tiên đạo, nhưng hôm nay Chư thần hoàng hôn kiếp còn chưa kết thúc, ba nghìn Tiên thể còn đó, tương lai còn có quyết chiến. Các ngươi vẫn là trước luyện Thần đạo pháp bảo mạnh nhất của từng người, từng người lưu lại bảo vật cường đại nhất của Thần đạo, lại tu luyện Tiên đạo cũng không muộn.

Thi Hiên Vi gật đầu nói:

- Hơn nữa cũng không thể cùng một chỗ tu luyện Tiên đạo, chi bằng tiến hành theo chất lượng, nếu không bọn người Đô Thiên, Thanh Huyền suất lĩnh ba nghìn Tiên thể thừa dịp hư mà vào, đủ để đem Thần triều hủy diệt.

Chư Thần chư Hoàng chư Đế khom người đồng ý, tất cả tự rời đi, chuẩn bị luyện chế pháp bảo cường đại nhất của mình, lưu cho tương lai dùng.

- Thiên nhãn Thần Đế cùng Kim Đế lưu lại.

Giang Nam gọi Thiên nhãn Thần Đế cùng Kim Đế hỏi:

- Những năm này, các ngươi có tìm được Càn Khôn lão tổ cùng Bỉ Ngạn Nữ Đế hay không?

Thiên nhãn Thần Đế cùng Kim Đế lắc đầu nói:

- Bọn ta tìm khắp Tam Giới, từng cái Bí Cảnh, từng cái thế giới, lại chưa từng tìm được hai vị lão tổ kia.

Giang Nam nhíu mày, thở dài nói:

- Kim Đan đại đạo xuất từ tay Bỉ Ngạn Nữ Đế, nàng cũng là một trong Thuỷ tổ của Kim Đan đại đạo, có duyên phận đạo tổ, như thế nào sẽ không ở trong tam giới?

Thiên nhãn Thần Đế cùng Kim Đế cáo lui.

Giang Nam nhìn về phía Thánh Thiên Tử Quân và Thánh Thiên Tử Triết nói:

- Hai người các ngươi đã thành đạo, mặt ngọc điệp này liền là thành đạo chi bảo của các ngươi, hiện tại các ngươi có thể đi hạ giới hướng chúng sinh truyền đạo rồi. Thần triều của ta sắp tan vỡ, Tiên triều sắp thành lập, các ngươi không còn là Thánh Thiên tử, mà là Đạo tổ, các ngươi phải có đạo hiệu của mình?

Thánh Thiên Tử Triết cùng Thánh Thiên Tử Quân liếc nhau, Thánh Thiên Tử Triết khom người nói:

- Phụ thần, ta đạo hiệu là Hồng.

Thánh Thiên Tử Quân khom người nói:

- Phụ thần, ta đạo hiệu là Quân.

Giang Nam gật đầu, khua tay nói:

- Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân, các ngươi có thể ra Đại La Thiên rồi. Sau khi truyền đạo Tam Giới, các ngươi còn phải đi Tiên Giới một chuyến, một là truyền đạo Tiên Giới Đại Thiên thời không, hai là Tiên Giới đối với các ngươi có đại cơ duyên.

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân khom người đồng ý, đi ra Đại La Thiên.

Thi Hiên Vi cười nói:

- Bệ hạ, thiếp cũng cần luyện chế vài món pháp bảo, tạm gác lại cho đại chiến Chư thần hoàng hôn kiếp, xin được cáo lui trước.

Giang Nam gật đầu, Thi Hiên Vi rời đi.

Giang Nam chậm rãi ngồi ở trên Đế tòa trong Huyền Thiên Kim Khuyết Lăng Tiêu bảo điện, cúi lãm Đại La Thiên, cúi lãm ba mươi ba Chư Thiên, ánh mắt của hắn phóng xa, đem vô số thế giới của Tam Giới thu nhập đáy mắt.

Hắn phảng phất thấy được tương lai.

Tương lai, hắn là Thần duy nhất bên trong vũ trụ Càn Khôn mênh mông.

Lăng Tiêu bảo điện trống trơn, phía trên Đế tòa, vị đại đế này lộ ra có chút cô độc.

- Trẫm. . .

- Mai táng Thần đạo, mai táng Thần triều của mình. . .

Khóe mắt hắn có nước mắt chảy xuống, thấp giọng nói:

- Trẫm. . . Đích thật là phản đồ Thần đạo. . .

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân tại Tam Giới truyền đạo, truyền thụ Trường Sinh chi đạo, khiến cho oanh động có thể nghĩ, lúc truyền đạo mới bắt đầu, có người nói đây là đại nghịch bất đạo, ly kinh phản đạo, là bôi nhọ Thần linh, là muốn phá vỡ đạo thống của Đế Huyền bệ hạ.

Cũng có người nói, hai vị Thánh Thiên tử là mưu quyền đoạt vị, muốn từ đuôi đến đầu mưu đoạt đế vị của Đế Huyền.

Cũng có thế hệ thiên kích ám sát hai vị đạo nhân, tuyên bố muốn vì Thần đạo lưu lại đạo thống cuối cùng, vì thiên hạ Chư Thần tru sát phản tặc, bất quá hai vị đạo nhân tu vi thực lực tiến triển cực nhanh, lúc đi ra Đại La Thiên vẫn là Nhân Tiên lục trọng thiên cảnh giới, nhưng theo truyền đạo đã đạt tới Địa Tiên tam trọng thiên cảnh giới, có thể so sánh với Thần Quân, tu sĩ thế gian có thể giết bọn hắn thật sự không nhiều lắm.

Hơn nữa, theo thời gian chuyển dời, tu vi của bọn hắn càng ngày càng mạnh, cảnh giới càng ngày càng cao, có được tùy tùng ngày càng nhiều, uy năng của Thiên Đạo ngọc điệp cũng càng ngày càng mạnh.

Bọn hắn đi qua nguyên một đám thế giới, đem đạo nghĩa giáo lí của mình truyền thụ chúng sinh, có người bừng tỉnh đại ngộ, từ trong 350 cuốn Thiên

Đạo bảo quyển lĩnh ngộ ra thành Tiên chi pháp, một cái truyền thừa liền như vậy gieo xuống.

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân giảng chỉ là đại dàn giáo, truyền thụ quy tắc chung của Tiên đạo, thế hệ có tư chất tuyệt hảo từ đó lĩnh ngộ ra một môn đại đạo, sau đó liền có thể mở ra đủ loại pháp môn thành Tiên, theo những người này khai tông lập phái, liền có càng nhiều truyền thừa lưu truyền xuống.

Hai vị đạo nhân truyền đạo nguyên một đám thế giới, mọc lên như nấm, dần dần đã có xu thế Liệt Hỏa nấu dầu Tinh Hỏa Liệu Nguyên.

Đây là một hồi cách mạng, một hồi biến cách vĩ đại nhất, đại thế biến cách cải biến vũ trụ Càn Khôn, cải biến Thiên Địa, không chỉ dao động trụ cột Thần đạo, đồng dạng sẽ đem Tam Giới dẫn vào một thời đại hoàn toàn mới!

Mà vào lúc này, Tiên Cung thánh địa ba nghìn tiên thể như Ly Cung, Ma Di, Dư Nguyên Tử, Long Hán, Diệp Lưu, Nhiếp Thanh, La Hầu La, Kế Đô… bao gồm nhiều Tiên thể kinh thái tuyệt diễm, là Thần Chủ Thần Tôn kỹ kinh đương thời.

Những Tiên thể này cũng tự truyền pháp truyền đạo, truyền thụ Tiên Giới tiên pháp, không tiếc đưa công pháp mạnh nhất của bọn họ ra truyền thụ thế nhân, công kích Hồng đạo nhân Quân đạo nhân truyền thụ cho chỉ là ngụy đạo, không đủ để Trường Sinh.

Những Tiên thể này cũng đi qua nguyên một đám thế giới, mờ mờ ảo ảo cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân đối lập.

Đối với chút ít chuyện này, Chư Thần của Đế Huyền thần triều phảng phất làm như không thấy, tùy ý bọn hắn đối chọi gay gắt.

Mà Tam đại Chân Tiên một đại Cổ Thần trong Tiên Cung thánh địa tựa hồ đối với chuyện này cũng ngầm đồng ý, không lo lắng ba nghìn Tiên thể

an nguy chút nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1952: Tiên Triều. (1)

Ba nghìn Tiên thể, mỗi một tiên thể đều là kinh thái tuyệt diễm, đặt ở bất kỳ một niên đại nào ngày xưa đều là nhân vật vạn chúng chú mục, bất luận thiên tài gì khác cũng chỉ là đom đóm, mà bọn hắn là trăng sáng cùng mặt trời.

Mà ở kiếp này không giống người thường, ba nghìn tiên thể hiện lên, như là mặt trời sáng quắc quay liên tục, tranh nhau phát sáng.

Đây là thời đại huy hoàng nhất, cũng là thời đại đồ sộ nhất!

Rốt cục, bắt đầu có Tiên thể cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân tao ngộ, tiên thể Phùng Khế đến từ Tiên Giới, cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân tại Hỗn Độn Ngọc giới biện pháp.

Phùng Khế cũng có không ít đệ tử cùng tùy tùng, vừa mới tao ngộ hai vị đạo nhân, liền đáp xuống trên một tòa Hỗn Độn thánh sơn, thể tuôn ra tiên quang, bày ra dị tượng vô cùng, biến ảo Tiên vực, trình bày Thần đạo ảo diệu nối thẳng Tiên Giới, thanh quang đoạt người.

Hai vị đạo nhân thì từng người rơi xuống pháp tòa đối diện trên thánh sơn, ứng chiến biện pháp.

Trận biện pháp này nương theo lấy thần thông của Thần đạo cùng Tiên đạo đọ sức, sát khí không lộ ra, nhưng mạch nước ngầm kích tuôn, tuy biện pháp, nhưng tùy thời có khả năng vẫn lạc, làm cho người lo lắng.

Phùng Khế ngay từ đầu liền triển lộ xu thế Thần đạo hùng hổ dọa người, dùng uy lực Thần đạo nghiền áp đối phương, cương mãnh bá đạo, mà Quân đạo nhân Hồng đạo nhân thì ở vào xu thế nửa thủ nửa công, như là nước chảy, lũ lụt dài đằng đẵng, cuối cùng nhất xâm chiếm hết thảy.

Song phương biện pháp dài đến ba năm, Phùng Khế thậm chí ở bên trong biện pháp đột phá cảnh giới, đối với Thần đạo đạt được lĩnh ngộ rất cao, một lần hành động tu thành Thần Tôn. Nhưng mà Hồng đạo nhân Quân đạo nhân đối diện tăng lên càng nhanh hơn..., dĩ nhiên tiến vào Thiên Tiên cảnh giới.

Cuối cùng, Phùng Khế biện không thể biện, thậm chí ngay cả đệ tử cùng tùy tùng bên người cũng bị đại đạo của hai vị đạo nhân mê hoặc, đầu phục đối phương.

Phùng Khế đại bại, thổ huyết, lẻ loi một mình ngồi ở trên Thánh sơn đối diện.

- Đạo hữu đại đạo hay lắm, hai người ta bội phục.

Hồng đạo nhân nói:

- Ta hỏi ngươi một câu, ngươi có thể trường sinh sao?

Phùng Khế phất áo choàng, giống như tượng gỗ ngồi ở chỗ kia, hình dung tiều tụy, lắc đầu không nói.

Quân đạo nhân đi vào bên cạnh, bàn tay đặt ở đỉnh đầu của hắn, vì hắn thụ phát, quán thành búi tóc nói:

- Ta dạy cho ngươi.

Phùng Khế tại chỗ khóc lớn, hai vị đạo nhân mang theo chúng đệ tử cùng tùy tùng rời đi, Phùng Khế yên lặng đứng dậy, đi theo sau lưng hai vị đạo nhân.

Trong quá trình truyền đạo, các Tiên thể cùng hai vị đạo nhân tao ngộ, có biện pháp, có ám sát, gió tanh mưa máu, phát động một hồi lại một hồi tranh đấu.

Đế Huyền thần triều như trước chưa từng can thiệp việc này, mấy Cự Đầu của Tiên Cung thánh địa cũng án binh bất động, để cho tuổi trẻ đồng lứa

tranh đấu càng ngày càng kích liệt.

Tùy tùng sau lưng hai vị đạo nhân ngày càng nhiều, trong đó cũng không thiếu có Tiên thể đi theo, thậm chí đã có người tu thành Nguyên Thần, trải qua từng tràng Thiên Giới, trở thành Tiên nhân.

Mà mấy tiên thể cường đại nhất, như Ma Di, Dư Nguyên Tử cùng Kế Đô, La Hầu La,… thì không đụng với hai vị đạo nhân.

Mấy tôn tiên thể cường đại nhất này, tựa hồ đối với Hồng đạo nhân Quân đạo nhân có kiêng kị, nhưng người sáng suốt đều có thể thấy được, bọn hắn kiêng kị không phải Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân, mà là kiêng kị Đế Huyền thần triều.

Bọn hắn như là độc xà đại mãng, đang chờ đợi thời cơ, bởi vì bọn hắn biết rõ, Đế Huyền thần triều sớm muộn sẽ sụp đổ, Chư Thần nhất định sẽ vứt bỏ Thần đạo, chuyển tu Tiên đạo.

Cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân biện pháp, biện như thế nào đều là thua, bởi vì đối phương hỏi ra một câu ngươi có thể trường sinh sao, ngươi liền không cách nào biện xuống dưới nữa, chỉ có thể động thủ.

Mà cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân động thủ, thủy chung là tiểu đả tiểu nháo, sau lưng hai vị đạo nhân này, chính là Thần triều khổng lồ kia mới là đối thủ đáng sợ nhất.

Đế Huyền thần triều còn một ngày, liền không người có thể động Hồng đạo nhân Quân đạo nhân!

Nhưng mà Tiên đạo truyền lưu, căn cơ Thần triều đã dao động, Chư Thần vứt bỏ Thần đạo chuyển tu tiên đạo, là thời khắc Thần triều này nguy hiểm nhất, tùy thời có nguy hiểm bị diệt.

Bọn người Kế Đô, La Hầu La tụ tập tiên thể khác, từng người truyền đạo, thu nạp một ít Thần Ma lưu luyến Thần đạo, chờ đợi thời cơ này đến.

Tiên thể phát triển quá mạnh mẽ, tu vi thực lực của bọn hắn cũng đang không ngừng tiến bộ, sớm muộn gì có một ngày, bọn hắn sẽ thành những Thần cường đại nhất thế gian.

Mà ở một ngày nào đó, ba mươi ba Chư Thiên truyền đến một hồi chấn động kịch liệt, một mặt pháp ấn rộng lớn ba vạn dặm lơ lửng trong Trấn Thiên thần triều, tên viết: Huyền Thai.

Huyền Thai ấn vừa ra, trong lúc đó trong thiên địa có một loại bi thương không hiểu, thế gian này thiếu đi một Thần Đế.

Trong Đại La Thiên một đạo lưu quang rơi vào Trấn Thiên thần triều, Trấn Thiên Thần Đế không cách nào chống đỡ, cái thứ nhất chuyển tu Tiên đạo.

Lại qua trăm năm, Đại Tây Thiên hiện ra một ngụm lò lớn, tản mát ra Thần uy ngập trời, trấn áp đương thời, trong Đại La Thiên một đạo lưu quang bay đi Tu Di sơn.

Tu Di sơn tràn ngập khí tức Phật đạo đau thương, chư Phật hiển hiện, lễ kính đỉnh Tu Di sơn.

Tam Đức Phật Tổ cũng từ bỏ Thần Phật chi đạo, chuyển tu Tiên Phật chi đạo.

Các Thần Đế Thần Hoàng cổ xưa theo thời gian dần qua từ bỏ con đường nguyên lai của bọn hắn, đi về hướng Tiên đạo. Bất quá quá trình này rất chậm chạp, cách trên trăm năm mới có một Thần Đế Thần Hoàng sửa tu Tiên đạo, hơn nữa mỗi một tồn tại cổ xưa đều để lại từng kiện từng kiện pháp bảo kinh thiên động địa, tựa hồ vì Đế Huyền Thần triều trấn áp số mệnh cuối cùng, bảo đảm số mệnh Thần triều không mất.

Dùng nội tình những tồn tại kia, sửa tu Tiên đạo rất là dễ dàng, trong Đế Huyền thần triều còn có lực lượng cực kỳ cường đại, trấn áp người có dị tâm, để cho bọn hắn không dám nhúc nhích.

Mà theo thời gian chuyển dời, tồn tại sửa tu Tiên đạo phi tốc phát triển, tu thành Tiên nhân, tiến quân Địa Tiên, Thiên Tiên.

Ở bên trong Tam Thập Tam Thiên Chư Thiên, hiển hiện pháp bảo cực lớn ngày càng nhiều, từng kiện từng kiện đế bảo hình thể khổng lồ bao phủ Càn Khôn, chứng đế chi bảo, Hoàng Đạo cực binh tản mát ra rung động khủng bố, trấn áp thời đại này xao động.

Mà ở nguyên một đám thế giới kia, dần dần cũng có từng kiện từng kiện đế bảo, chứng đế chi bảo khủng bố xuất hiện, như là thần tích phiêu phù ở trên bầu trời, dãy núi, trên đại dương bao la.

Thậm chí Địa Ngục Minh Hải, Yêu giới Yêu Liên Hải, Hỗn Độn giới Hỗn Độn hải, Thiên Giới Thiên Hải, ở dưới Phật giới Tu Di sơn Phật Quang chi hải, Quỷ giới Nại Hà, cũng có từng kiện từng kiện pháp bảo uy năng quảng đại trôi nổi, hoặc như núi, hoặc như luân, hoặc như thần phủ, hoặc như Thiên Cung, có trụ lớn chống trời, có đình đài lầu các, có tiên sách, có cổ cầm, có bảo quyển.

Chương 1953: Tiên Triều. (2)

Thần xưa nhất trên thế gian để lại thần tích của bọn hắn, đón lấy nguyên một đám trầm mặc, phảng phất từ thế gian biến mất.

Có truyền thuyết những Tthần này chết rồi, có truyền thuyết bọn hắn chuyển tu Tiên đạo, trở thành tùy tùng của Hồng đạo nhân Quân đạo nhân, còn có người nói bọn hắn ẩn núp, đang ẩn phục từ một nơi bí mật gần đó chờ đợi địch nhân xuất hiện.

Chỉ có Đế Huyền thần triều còn ngật đứng, Thần cường đại nhất, Đế Huyền cùng Thiên Hậu nương nương còn tọa trấn tại đó.

Đột nhiên một ngày này, các tiên thể như Kế Đô cùng La Hầu La lần lượt chứng đế, dẫn phát vạn giới vạn đạo triều bái, Thiên Đạo bên trong Thiên Tán Hoa Cái cũng gia trì, để cho các tiên thể chứng đế trở nên cường đại dị thường, tựa hồ bọn hắn đã trở thành Thủ Hộ Giả cuối cùng của Thần đạo.

Kế Đô cùng La Hầu La suất lĩnh rất nhiều tiên thể ý đồ tiến công ba mươi ba Chư Thiên, bất quá khi bọn hắn giết đến Tam Thập Tam Thiên, xa xa chứng kiến thân ảnh đại đế sừng sững trên Đại La Thiên kia, Kế Đô cùng La Hầu La vẫn là lui bước rồi.

Thời gian du du, đã qua vạn năm, Thần tích càng ngày càng ít, mặc dù là bên trong Thần triều Thần cũng dần dần không thấy bóng dáng, không thấy hiển thánh, thậm chí ngay cả số lần Đế Huyền cùng Thiên Hậu nương nương xuất hiện cũng càng ngày càng ít.

Tiên đạo dần dần hưng thịnh, mang tất cả hạ giới, rốt cục Hồng đạo nhân Quân đạo nhân du ngoạn sơn thuỷ Hoang Cổ thánh sơn, muốn đi vào ba mươi ba Chư Thiên.

Hai vị đạo nhân cùng Kế Đô cùng La Hầu La… ở dưới chân Hoang Cổ

thánh sơn tao ngộ.

Đám Tiên thể trở nên vô cùng cường đại, tuyệt đại đa số tiên thể đã chứng được Hoàng Đạo Cực Cảnh, có được lực lượng to lớn thay trời đổi đất, ở dưới Hoang Cổ thánh sơn bố trí xuống sát trận, chờ đợi hai vị đạo nhân.

Một ngày này, thân ảnh Đế Huyền lần nữa từ trong Đại La Thiên lên hiện, nguyên một đám pháp bảo tràn ngập trong từng cái thế giới của Tam Giới tỏa sáng hào quang, thần uy nhét đầy Thiên Địa, Kế Đô cùng La Hầu La cắn răng, đem người thối lui, tùy ý Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân tiến vào ba mươi ba Chư Thiên.

Thời gian trôi qua, bất tri bất giác đã qua 60 vạn năm, Thiên Giới Ngọc Hoàng tuyên bố thoái vị, đem đế bào đế quan đặt trên bảo tọa, Phong Thần bảng đọng ở Nam Thiên môn, không biết tung tích.

Lại qua ba vạn năm, Thiên Hậu nương nương triệt để biến mất.

Lại qua hai mươi vạn năm, Hạo Thiếu Quân Hạo Thiên đế đột nhiên có một ngày từ trên Đại La Thiên không thấy bóng dáng, về sau không bao lâu, Thiếu Hư đại đế thoái vị.

Lại qua hơn mười vạn năm, Tiên Thiên Yêu Đế Nhậm Tiên Thiên bỏ đi đế bào, ném đi đế quan, cưỡi lớn đi ra Thanh Liên Tiên cung, không biết tung tích.

Quỷ giới Quỷ Đế Bắc Đô Tuyền đã sớm vô tung vô ảnh, các tồn tại Hoàng Đạo Cực Cảnh trong Thiên đình cũng lần lượt biến mất, chỉ có Đế Huyền vẫn ngồi ở chí cao thiên trên ba mươi ba Chư Thiên, trong Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết Lăng Tiêu bảo điện.

Hắn lẻ loi một mình, đối mặt Đại La Thiên đã không có Chư Thần chư Hoàng chư Đế, đối mặt ba mươi ba Chư Thiên đã không có Thần linh, đối mặt Tiên đạo ngày càng hưng thịnh phồn vinh Tam Giới.

Một ngày này, Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân đi đến Đại La Thiên,

cách ngày bọn họ truyền đạo, đã qua một trăm vạn năm.

Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân đặt chân Đại La Thiên Huyền Thiên Kim Khuyết, đi vào bên trong Lăng Tiêu bảo điện, chỉ thấy trong Lăng Tiêu bảo điện chỉ có một bộ đế bào, đỉnh đầu đế quan, Đế Huyền đã biến mất vô tung.

Hai đạo nhân đối với đế bào đế quan lễ bái, ở dưới chư tiên ủng hộ xuống, ngồi trên đế vị, chư tiên cúng bái, miệng nói Đạo Tổ.

Một ngày này, Tiên đình xác lập.

Cũng là một ngày này, từng kiện từng kiện đế bảo, chứng đế chi bảo cùng Hoàng Đạo cực binh thần uy kinh thiên phiêu phù ở vô số thế giới trong Tam Giới, phiêu phù ở phía trên ba mươi ba Chư Thiên, đột nhiên nguyên một đám trụy lạc, có rơi vào Hoang Nguyên, có chìm vào biển cả, có chôn ở thâm sơn.

Chư Thần đã trở thành Viễn Cổ, nguyên một đám truyền thuyết Viễn Cổ.

Bọn hắn phảng phất ngủ say trong thiên địa, phảng phất ẩn cư ở trong núi rừng, bọn nó phảng phất đang chờ đợi đại đế bọn hắn tái hiện thế gian, vung cánh tay lên hô, bọn hắn liền sẽ xuất hiện tái hiện nhân thế.

Nhưng mà thời gian một ngày ngày trôi qua, ngày càng nhiều người quên Thần triều huy hoàng cực thịnh một thời kia, quên một vị Thần đỉnh thiên lập địa, quên đại đế cao cư Đại La Thiên trấn áp một cái thời đại.

Quên vị đại đế dùng một trăm vạn năm thủ hộ Tiên đạo vừa mới thành lập.

Thời gian thông nhiễm, nhoáng một cái lại là hơn ba mươi vạn năm qua đi. Nhân Gian giới, Hoang Cổ thánh sơn cao ngất nhập thiên, nối thẳng Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới, tại đây thường xuyên có tu sĩ lựa chọn ở chỗ này độ kiếp, Nguyên Thần trải qua thiên kiếp tẩy lễ, thành công liền phi thăng đến Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới thành Tiên, không thành công liền hồn

phi phách tán, có may mắn tu thành Tán tiên.

Chỉ là Tán tiên cũng không thể lâu dài, phải vượt qua từng đợt thiên kiếp nặng nề, theo uy năng thiên kiếp tăng cường, Tán tiên cuối cùng có một ngày cũng sẽ hủy diệt ở dưới thiên kiếp, hồn quy thiên địa.

Cách Hoang Cổ thánh sơn không xa, có một dãy núi nho nhỏ, non xanh nước biếc, trong núi có linh cầm tẩu thú, có tiên hạc bay múa, mây trôi lượn lờ, giống như nhân gian thánh địa.

Trong núi có một tòa đạo quan, trong đạo quan vụn vặt lẻ tẻ mấy cái tiểu tu sĩ, hôm nay Tiên đạo hưng thịnh, còn nhiều, rất nhiều danh môn đại phái, có chút tổ sư môn phái là Tiên nhân, thậm chí có Địa Tiên, Thiên Tiên ở nhân gian lưu lại đạo thống, tên tuổi thật lớn, đệ tử cực đông, hương khói tràn đầy.

Đạo quan nhỏ như vậy, đệ tử ít như vậy, quả thực không thấy nhiều.

Trong đạo quan này còn có một cây cổ thụ, không biết có bao nhiêu vạn năm lịch sử, cổ thụ ngày bình thường dị tượng không lộ ra, im lặng, thường có hai ba đạo đồng chơi đùa dưới tàng cây.

Bất quá ngẫu nhiên cổ thụ trở nên vô cùng thần thánh, hàng tỉ đạo hào quang bắn ra, đạo đạo sắc khí xông thẳng lên Thiên Ngoại, tản mát ra khí tức làm cho người run rẩy, uy nghiêm, quảng đại, khủng bố, để cho các Tiên nhân trong Nhân Gian giới đều cảm giác run rẩy, hai tiểu đạo đồng kinh ngạc, vội vội vàng vàng chạy tới dò hỏi xem tổ sư ở bên trong.

- Thanh Phong Minh Nguyệt, các ngươi lại bướng bỉnh rồi, không duyên cớ đi trêu chọc nó, làm nó bực bội, cho nên mới phải triển lộ dị tượng.

Tổ sư trong đạo quán kia ngáp một cái, Nguyên Thần ngao du nguyên một đám thời không trong Tam Giới phản hồi, tổ sư tỉnh lại, cười nói:

- Nó trong ngày thường rất an phận, đừng hù đến Tiên nhân khác liền không tốt rồi.

Hai tiểu đạo đồng biết rõ tổ sư thần du Tam Thập Tam Thiên, đi Đại La Thiên làm khách. Vị tổ sư này của bọn hắn tuy tên không nổi danh, nhưng lại thần thông quảng đại, mặc dù là hai vị Đạo Tổ cao cư tại Đại La Thiên, đối với tổ sư cũng là khách khí, xưng một tiếng đạo hữu.

Chương 1954: Tuổi Trẻ Tổ Sư

- Tổ sư, ngươi lúc trước nói, gốc thần thụ này là Viễn Cổ Cổ Thần lưu lại bảo vật, thật sự sao?

Thanh Phong đạo đồng nháy mắt mấy cái, hỏi.

Minh Nguyệt đạo đồng cười nói:

- Ta cùng với đạo nhân khác trao đổi, đàm luận Viễn Cổ mấy mươi vạn năm trước, bọn hắn có nói Cổ Thần là tồn tại, có nói Cổ Thần là truyền thuyết, là người thời kì mông muội tưởng tượng. Tổ sư, ngươi thường xuyên nói không để cho chúng ta kinh động gốc thần thụ này, nói nó là Cổ Thần lưu lại bảo vật, những Cổ Thần trong truyền thuyết kia, đến cùng phải thật sự hay không?

Hai tiểu đạo đồng hồ nghi nhìn xem tổ sư nhà mình, tổ sư kia đạo cốt tiên phong, râu dài tới ngực, nhìn như niên kỷ không nhỏ, nhưng nhìn kỹ chỉ cần cạo đi râu dài, hắn vẫn là một tồn tại cực kỳ tuổi trẻ, hơn nữa hình dung tuấn mỹ, không biết tại sao hắn lại giữ chòm râu dài, giả bộ như già nua.

Hai tiểu đạo đồng đã sớm hoài nghi tổ sư nhà mình là loại mua danh chuộc tiếng, lừa gạt mấy tiểu đạo đồng kiếm miếng cơm ăn, cái gọi là thần du Tam Thập Tam Thiên, đi Đại La Thiên làm khách, Đạo Tổ cũng khách khí, chẳng qua là lời nói một bên của tổ sư, ai có thể làm chứng?

Nói không chừng cái bại hoại tổ sư này, chỉ là vụng trộm ngủ nướng mà thôi. Cái gì thần du Tam Thập Tam Thiên? Chỉ là lý do ngủ nướng.

- Cổ Thần tự nhiên là tồn tại.

Vị tổ sư tuổi trẻ kia ha ha cười nói:

- Bọn hắn để lại vô số thần tích, thần tích bị tuế nguyệt che dấu, bởi vậy thế nhân không biết. Gốc thần thụ này, là một vị Thần cường đại trong đó lưu lại. Các ngươi có chứng kiến đạo sơn mạch xa xa kia không?

Hai tiểu đạo đồng hướng xa xa nhìn lại, chỉ thấy một đạo hùng sơn trùng điệp cao lớn vô cùng, kéo ức vạn dặm, kéo dài qua Nhân Gian giới, là một trong sơn mạch hùng tráng nhất của Nhân Gian giới.

Tổ sư cười nói:

- Rặng núi này, kỳ thật cũng là Cổ Thần lưu lại pháp bảo.

Hai tiểu đạo đồng hoảng sợ, càng thêm không tin nói:

- Tổ sư khoác lác! Tòa rặng núi này, mặc dù là Tiên nhân từ đông bay đến tây, cũng phải tốn hao một năm thời gian, Cổ Thần có thể chế tạo pháp bảo lớn như vậy sao? Ta cũng không tin?

Tuổi trẻ tổ sư ngáp một cái, không đếm xỉa tới nói:

- Pháp bảo Cổ Thần, có so với tinh hệ còn muốn lớn hơn, còn muốn bao la, thậm chí có pháp bảo có thể hóa thành một thế giới. Các ngươi không biết, là các ngươi kiến thức nông cạn, sinh ra quá muộn. Các ngươi bái kiến tòa sơn cốc quanh năm tuôn ra hỏa diễm của Nhân Gian giới kia không? Tòa Liệt Hỏa cốc này rộng lớn trăm vạn dặm, cũng là một kiện pháp bảo củaCổ Thần. Còn có Thiên Hà từ Tiên Giới chảy ra, xuyên suốt ba mươi ba Chư Thiên, chảy qua Nhân Gian giới, chảy vào Minh Hải.

- Thiên Hà cũng là pháp bảo của Cổ Thần?

Hai tiểu đạo đồng trợn tròn tròng mắt, thất thanh nói.

Thiên Hà rộng lớn bát ngát, thâm bất khả trắc, nghe đồn có Tiên nhân ý đồ lẻn vào đáy sông, bơi suốt ba năm, còn không có đến đáy sông, bất quá Tiên nhân trở về nói bọn hắn ở trong sông nhìn thấy rất nhiều cung điện biến mất bên trong sông lớn, cổ xưa mà thần bí, ở trong sông phiêu động du đãng,

mặc dù là Tiên nhân cũng không cách nào bắt.

Những Tiên nhân kia còn chứng kiến lâu thuyền màu vàng xanh nhạt, tràn ngập khí tức cổ xưa, ở chỗ sâu trong nước sông du dắt.

Từng chiếc từng chiếc thuyền lớn cổ xưa lẳng lặng ở chỗ sâu trong nước sông đi dạo, vô thanh vô tức, hạm đội khổng lồ phảng phất đang cai quản Tiên Giới Tam Thập Tam Thiên vận hành.

Thiên Hà thật sự quá bao la rồi, đã vượt qua nguyên một đám thế giới, chảy vào Minh Hải, chiều dài không lường được, nếu nói Thiên Hà bao la hùng vĩ như thế cũng là pháp bảo, tuyệt đối không có người tin tưởng!

- Thiên Hà cũng vậy, là mấy chục tôn Cổ Thần cường đại liên thủ luyện chế pháp bảo.

Tuổi trẻ tổ sư nghiêm nghị nói:

- Ở bên trong Thiên Hà, chôn dấu vô số Cổ Thần pháp bảo, có chừng mấy trăm vạn Cổ Thần pháp bảo mai táng tại đó.

Hai tiểu đồng lộ ra sắc mặt không tin, liếc nhau, thầm nghĩ:

- Tổ sư cái da trâu này thổi có chút quá, may mắn chỉ có chúng ta nghe, nếu không lan truyền đi ra ngoài, bị Tu tiên giả khác biết rõ, ngay cả chúng ta cũng đại mất mặt.

- Trong Minh Hải còn có pháp bảo càng thêm quảng đại. Cái kia là địa ngục Thần Hoàng cổ xưa đặt bảo vật ở chỗ sâu trong Minh Hải, còn có Hỗn Độn hải, Yêu Liên hải, Thiên Hải, Phật hải, thậm chí mỗi một tòa thế giới, đều có Cổ Thần lưu lại pháp bảo, hóa thành dãy núi, hóa thành Trường Hà, hóa thành hồ nước, hóa thành biển cả, hóa thành tiên sơn trên biển, hóa thành nhân gian tiên cảnh.

Tổ sư càng nói càng không hợp thói thường rồi, nói:

- Còn có hóa thành trăng sáng cùng mặt trời trên bầu trời, có chút là cây cột chống thiên, có chút là Tinh Hà trong thế giới, cũng là Cổ Thần pháp bảo.

Hai tiểu đạo đồng cười nói:

- Tổ sư da trâu thổi muốn phát nổ. Coi như là Tiên nhân, Thiên Tiên, chỉ sợ cũng luyện không ra nhiều bảo bối như vậy lớn như vậy. Tổ sư, chúng ta hỏi ngươi, những Cổ Thần kia lưu lại nhiều pháp bảo như vậy, như vậy những Cổ Thần này ở đâu? Vì sao bọn hắn lại phải lưu lại nhiều bảo bối như vậy?

Vị tuổi trẻ tổ sư kia thản nhiên nói:

- Bọn hắn thay hình đổi dạng, che dấu rồi, bọn hắn còn có địch nhân, bọn hắn đang chờ đợi một khắc địch nhân lộ ra nanh vuốt dữ tợn này. Bọn hắn. . .

Trong ánh mắt tổ sư lộ ra nhớ lại, tựa hồ hồi tưởng thời đại xa xôi kia nói:

- Bọn hắn đang chờ đợi bệ hạ của bọn hắn, đại đế của bọn hắn, Vô Song đại đế. . .

- Đương thời xuất hiện biến hóa lớn, đại náo động, đại đế bệ hạ của bọn hắn liền sẽ xuất hiện, triệu hoán bọn hắn, triệu hoán những tồn tại cổ xưa đã thay hình đổi dạng này. . .

- Đám người Cổ Thần sẽ hưởng ứng bệ hạ của bọn hắn kêu gọi, pháp bảo Cổ Thần sẽ sống lại, tái hiện nhân thế, tái hiện thời đại mà không ai biết, tái hiện thời đại vinh quang kia. . .

- Bọn hắn đã chờ đợi lâu rồi, có chút tồn tại cổ xưa đã đợi chờ một trăm ba mươi vạn năm, bất quá Cổ Thần huyết còn chảy xuôi ở trong cơ thể của bọn họ, chờ đợi một khắc kích hoạt này. . .

- Bọn hắn lưu pháp bảo trên thế gian, bị hơn một trăm ba mươi vạn năm thời gian bịt kín bụi đất, bịt kín núi đá, nước chảy, bịt kín dấu vết thời gian.

Những pháp bảo cổ xưa này cũng đang chờ đợi, chờ đợi một hồi Thần Tiên chiến cuối cùng, bộc phát ra hào quang rực rỡ nhất của chúng, trấn áp tru giết địch nhân của bọn hắn, kết thúc Chư thần hoàng hôn kiếp. . .

Hai tiểu đạo đồng liếc nhau, hì hì cười nói:

- Tổ sư da trâu càng thổi càng lớn rồi, khó tránh khỏi có chút kinh thế hãi tục. . .

Hai tiểu đồng vừa nói đến đây, đột nhiên Nhân Gian giới kịch liệt chấn động, để cho thân hình bọn hắn đứng không vững, tổ sư tuổi trẻ khẽ nhíu mày, tay áo cuốn động, mang theo hai tiểu đạo đồng cao cao bay lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1955: Trẫm Ở Đây. (1)

Trong chốc lát, bọn hắn liền bay đến chỗ cực cao, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy không bchỉ là dãy núi nho nhỏ của bọn hắn đang chấn động, thậm chí Hoang Cổ thánh sơn cũng đang chấn động, biển cả Nhân Gian giới giống như nộ hải, nhấc lên sóng to gió lớn, vô số dãy núi, vô số cây cối hết thảy đều đang kịch liệt lay động!

Mặc dù là ngôi sao trên bầu trời, cũng đang không ngừng lắc lư!

Toàn bộ Nhân gian giới đều đang kịch liệt chấn động, rung động lắc lư, không biết là uy lực hạng gì, tạo thành loại đại rung chuyển này!

Vị tổ sư tuổi trẻ kia khẽ nhíu mày, hướng chỗ xa hơn nhìn lại, phảng phất ánh mắt của hắn có thể lướt qua vô tận không gian, chứng kiến nơi cực xa.

Ở bên trong đôi mắt của hắn, hắn chứng kiến nguyên một đám thế giới đang run rẩy, những thế giới yêu, ma, người, Phật, thiên, quỷ kia hiện đang ở, cũng bị một cổ lực lượng to lớn rung chuyển, thậm chí ngay cả Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới cũng lắc lư không ngớt, như là có tồn tại gì đáng sợ dao động cơ sở toàn bộ Tam Giới!

- Chẳng lẽ một trận chiến muốn cuối cùng sắp bắt đầu. . .

Hai tiểu đạo đồng nghe được tổ sư bên người lẩm bẩm nói.

Bọn hắn chứng kiến, vị tổ sư bại hoại này đột nhiên trở nên tinh thần vô cùng phấn chấn, có một loại uy nghiêm đáng sợ khả kính dần dần từ trong cơ thể hắn sinh ra, phảng phất là hùng tâm tráng chí ngủ say hơn 100 vạn năm thức tỉnh!

Tiểu đạo đồng kinh ngạc, khó có thể tin nhìn tổ sư quen thuộc của mình, trong lúc đó cảm thấy tổ sư có chút lạ lẫm.

- Cổ xưa Thần triều ah, rốt cục muốn nghênh đón chiến dịch cuối cùng. . .

Tổ sư lẩm bẩm nói.

Vô số Tiên nhân bị kinh động, nhao nhao bay về phía không trung, không chỉ có Tiên nhân Nhân Gian giới, còn có Tiên nhân Yêu giới, Địa Ngục, Phật giới, Thiên Giới, Quỷ giới, thậm chí ngay cả Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới, đều có hằng hà Tiên nhân bay ra, nghẹn họng trân trối nhìn về phía vũ trụ hư không.

Trong hư không cách Tam Giới chư thế giới không xa, đột nhiên một tòa Tiên cung thần thánh mà trang nghiêm xuất hiện, đánh bay hư không.

Tòa Tiên cung này quảng đại như thế, phảng phất khổng lồ giống như một cái thế giới, chiếm cứ hư không to lớn như vậy, hoa văn Cổ lão trên môn hộ Tiên cung sáng lên, so với mặt trời còn muốn chói mắt.

Đón lấy, một cổ khí tức vô cùng khủng bố từ bên trong môn hộ kia truyền đến, những khí tức này làm cho Tiên nhân cũng theo đó run rẩy, hoảng sợ!

Đó là khí tức không giống với Tiên đạo, so với Tiên đạo càng thêm cường hoành, càng thêm bá đạo!

Tiên cung mở ra môn hộ, chư Tiên Tam Giới hoảng sợ nhìn xem quái vật khổng lồ này, bọn hắn chứng kiến một thân ảnh vô cùng khôi ngô, vô cùng cao lớn từ trong môn hộ Tiên cung chậm rãi đi ra.

Vị tồn tại này quanh thân quấn quanh Tiên đạo, thể nội tuôn ra tiên quang, thậm chí có thể so với Kim Tiên!

Vị tồn tại này tản mát ra khí tức cổ xưa mà tang thương, hắn cao lớn khôi ngô như thế, nếu như đứng trong một thế giới, đầu lâu tất nhiên sẽ thăm dò vào trong Tinh Hà, bàn tay to của hắn mở ra, tựa hồ có thể khống chế Tinh Hà!

- Tồn tại khổng lồ như vậy, đến cùng là vật gì. . .

Có Tiên nhân hoảng sợ nói.

Có Tiên nhân từ thời đại cổ xưa đi tới, biết rõ rất nhiều lịch sử không muốn người biết, trả lời hắn nói:

- Cái này là Thần. . . Bất quá là Ma Thần tà ác, bọn hắn đã từng cùng Đạo Tổ tranh chấp, cùng Đạo Tổ biện pháp, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, bọn hắn lại vẫn tồn tại ở thế gian. . . Những tồn tại tà ác này, so với lúc trước càng cường đại rồi. . .

Ở bên trong môn hộ Tiên cung, các Cổ Thần đi ra, số lượng ngày càng nhiều, nhiều đến 2000 vị Thần!

Những Thần này mặc dù có tiên quang, có tiên đạo, lại cùng Tiên nhân của Tam Thập Tam Thiên đại đạo hoàn toàn bất đồng, bọn hắn cường đại làm cho người khác run rẩy, tựa hồ giơ tay nhấc chân liền có thể khai thiên tích địa!

Bọn hắn còn có con dân của mình, đó là huyết mạch Tiên thể, tất cả Thần linh lớn nhỏ dùng mấy trăm vạn mà tính.

Cuối cùng, hai Thần linh tuổi trẻ trong môn hộ đi ra, hai Thần linh này mở ra cánh tay, nhìn lên Đại La Thiên phía trên Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới.

- Có Tiên, tất có Ma. . .

Một thanh âm vang vọng Tam Thập Tam Thiên vang lên:

- Có Tiên Giới, vậy thì phải có Ma giới. . . Khai Thiên!

- Mở Ma giới, chiếm đoạt Tam Giới!

Ầm ầm…

Rung động lắc lư càng thêm kịch liệt truyền đến, Tiên nhân trong Tam Thập Tam Thiên hoảng sợ kinh hãi chứng kiến, 2000 Cổ Thần kia đột nhiên

đem hư không đánh nát, cứ thế mà mở ra nguyên một đám thế giới, tái tạo Càn Khôn, Địa Thủy Phong Hỏa phún dũng, vô số ngôi sao nhao nhao hiện lên, vô số thời không từng cái bắn ra. Nguyên một đám thế giới từ trong hư không tái tạo đi ra!

Đó là sức mạnh to lớn của Thần linh, vậy mà đem 2000 thế giới từ trong hư không sáng tạo ra!

Bọn hắn ở trong Tam Giới sáng tạo ra một cái vũ trụ, một cái Thần Ma thế giới!

Cái vũ trụ này còn đang không ngừng khuếch trương, bắt đầu xâm chiếm nguyên một đám thế giới của Tam Giới, chiếm đoạt không gian Tam Giới!

Hai đạo đồng Thanh Phong Minh Nguyệt hoảng sợ nhìn xem một màn này, nhìn xem 2000 thế giới trong bóng đêm kia, nhìn xem Ma giới phảng phất có thể thôn phệ hết thảy xâm lấn Tam Giới, rung giọng nói:

- Tổ sư, Thần thật sự tồn tại. . .

- Tổ sư, Thần của chúng ta đâu? Bọn hắn ở nơi nào. . .

Lời của bọn hắn còn chưa rơi, đột nhiên, một tiếng nổ vang vang lên, hai đạo đồng kinh hãi chứng kiến. Nhân Gian giới, tòa sơn mạch có thể làm cho Tiên nhân bay một năm mới có thể bay đến cuối cùng, trong lúc đó đột ngột từ mặt đất mọc lên, dãy núi trên sơn mạch run động, núi đá văng tung tóe, phía dưới núi đá bao phủ, từng đạo hào quang chói mắt hướng ra phía ngoài bắn đi!

Đó là Thần Quang!

Toàn bộ Nhân gian giới đang chấn động, xa xa trong sơn cốc quảng đại bát ngát. Ánh lửa đột nhiên phóng lên trời, sơn cốc trùng thiên, một bếp lò phong cách cổ xưa mà hùng vĩ bay lên không, thần hỏa hừng hực, tản mát ra uy năng ngập trời, xông lên phía chân trời!

Ở bên trong Thiên Hà, vô số Thần Quang từ đáy sông tuôn ra, phún dũng. Chiếu sáng Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới, chiếu sáng vô số thế giới.

Từng chiếc từng chiếc Thanh Đồng chiến hạm khổng lồ ầm ầm phá vỡ mặt nước, chạy trên Thiên Hà bao la hùng vĩ, từng tòa cung điện cung khuyết xông lên mây xanh, Thần Quang tràn ngập, Thiên Hà như là sống lại, như là Giao Long. Từ Tam Thập Tam Thiên đến vô số thế giới, đến Minh Hải, toàn bộ bay lên không, tản mát ra rung động kinh thiên!

Những di tích kia, những Thần thành kia, phảng phất hết thảy thức tỉnh lại, lực lượng khủng bố bắt đầu khởi động, Thần Quang vô biên phún dũng!

Phật giới, một ngụm Vạn Ngục Hồng Lô sớm đã phong bụi phá vỡ bụi đất, hào quang chiếu rọi Phật giới, cả tòa Tu Di sơn chấn động, chấn khai nguyên một đám thế giới vờn quanh Tu Di sơn, Tu Di Phật mở mắt, khiếp sợ đương thời!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1956: Trẫm Ở Đây. (2)

Yêu giới… trên Yêu Liên Hải, nhiều đóa Yêu Liên từ trên biển nở rộ, Yêu Liên mở ra, từng kiện từng kiện pháp bảo vô cùng khổng lồ xuất hiện ở bên trong Yêu Liên.

Thiên Giới, Phong Thần bảng chấn động, một ngụm Tạo Hóa tiên đỉnh tỏa ánh sáng.

Quỷ giới, trong Nại Hà bình tĩnh vô số pháp bảo Cổ Thần phá tan phía chân trời, Nại Hà kiều đột nhiên hóa thành một đạo tiên quang, hóa thành cây cầu dài, kéo dài qua vũ trụ Càn Khôn!

Có người chứng kiến, trong Minh Hải từng tòa pháp bảo khủng bố đến cực điểm trồi lên mặt nước, tản mát ra uy năng cổ xưa mà thần thánh, có Tiên cổ, có Thần cung, có Thiên đình cổ xưa!

Toàn bộ Thiên Địa phảng phất trong lúc đó thay đổi bộ dạng, trở nên khiến các Tiên nhân cảm giác vô cùng lạ lẫm.

Mặt trời vận hành khác thường, mặt trời đột nhiên hóa thành một đầu Tam Túc Kim Ô, giương cánh phi hành, trong thời gian ngắn bay vọt qua nguyên một đám thế giới.

Đột nhiên, đầu Tam Túc Kim Ô vô cùng khổng lồ này phát ra tiếng người, kêu lớn:

- Tỉnh lại! Tỉnh lại!

Trong thiên địa vang lên nguyên một đám tiếng cười tang thương phóng khoáng:

- Chúng ta đã sớm tỉnh, một mực đang chờ đợi giờ khắc này...

- Kim Đế, chúng ta đợi đã lâu rồi. . .

Đầu Tam Túc Kim Ô to lớn không gì so sánh được kia vỗ cánh phi hành, bay đến Nhân Gian giới, thanh âm cao vút chấn động thiên địa, kêu lên:

- Trấn Viên! Hoa Trấn Viên! Trấn Viên lão tổ, Trấn Viên đại tiên, Trấn Viên đại đế! Bảo đao của ngươi có già hay không, còn có thể chiến hay không?

Hai tiểu đạo đồng Thanh Phong Minh Nguyệt nghẹn họng nhìn trân trối, thất thanh nói:

- Tổ sư, đạo hiệu của ngươi không phải Trấn Viên sao?

Hai người bọn họ lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy trong đạo quán phía dưới, gốc thần thụ cổ xưa kia bộc phát ra hàng tỉ đạo hào quang, Thần Quang sáng chói, chiếu rọi Nhân gian!

Cổ thụ càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh, phát ra rung động ngập trời!

Cổ thụ trường cao, không ngừng tăng vọt, thời gian dần trôi qua lớn lên đã vượt qua hết thảy dãy núi thế gian, cành lá vươn phía chân trời, bay vào trong tinh không, ngọn lọt vào Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới!

Bên cạnh Thanh Phong Minh Nguyệt, tổ sư tuổi trẻ phất tay, chỉ thấy gốc cổ thụ này bay lên, bị tổ sư tuổi trẻ nắm trong tay.

- Trấn Viên Thần Đế ở đây!

Tuổi trẻ tổ sư cười ha ha, bộc lộ tài năng, khiếp sợ thế gian:

- Kim Đế, các ngươi ngủ say, mà ta lại tỉnh!

Hai tiểu đạo đồng Thanh Phong Minh Nguyệt ngốc trệ nhìn tổ sư bên cạnh, nói không ra lời.

Đầu Kim Ô kia vỗ cánh bay đi, kêu lớn:

- Thần Thứu, Thần Thứu, ngươi đã chết chưa?

Kim Ô bay qua một tòa hùng sơn cao tới mấy chục vạn dặm, tòa hùng sơn này hình như chim to chồm hỗm, đột nhiên hùng sơn chấn động, núi đá tróc ra, ở bên trong núi đá sụp đổ, hai đạo kim quang kích xạ mà ra, huy hoàng như trụ, chiếu xạ ức vạn dặm xa.

Núi lớn giương cánh mà lên, nhất phi trùng thiên, hóa thành một đầu ngốc ưng vạch phá phía chân trời.

- Tịch Trọng!

- Tịch Tử Quy!

Hai con chim to cũng phi, kêu lớn:

- Tử Quy đại đế, từ trong Thiên Hà tỉnh lại a!

Hai con chim to cánh chim che khuất bầu trời, nghiêm nghị cao gọi, chỗ bay qua, trong núi sâu bay ra một Tiên nhân cổ xưa sớm đã thành Tiên tổ, ở chỗ sâu trong biển cả, hiện ra từng tòa Thần cung Thiên đình mênh mông bát ngát, ngũ sắc tung bay.

Nguyên một đám tồn tại làm cho Tiên nhân cũng cảm giác được hồi hộp nhao nhao thức tỉnh, tái hiện thế gian, khí tức cổ xưa mà cường đại rung chuyển vũ trụ Càn Khôn!

Hai đầu chim to ngủ say tỉnh lại, Bỉ Ngạn Thần Châu chôn dấu trong lòng đất bay vọt ra biển cả, tỉnh lại một Nữ Đế họ Nhạc của Thiên đình.

Phật giới Tu Di sơn…. có Phật môn đệ nhất Kim Tiên tỉnh lại, có ở bên trong miếu thờ cổ xưa, một pho tượng Phật Đà sống lại, hóa thành huyết nhục chi thân, rất nhiều Phật Tiên bay lên Tu Di sơn, cùng tôn vinh bên người Tôn Đại Giác Kim Tiên, tất cả Phật Tiên lớn nhỏ mọc lên san sát như

rừng, túm tụm Tôn Đại Giác Kim Tiên này.

- Tam Khuyết!

Lúc hai đầu chim to bay tới, phía dưới lại có bảy đầu Thanh Điểu bay ra, ngậm lấy một Đế Hoàng thụ đỉnh thiên lập địa, chín con chim to cùng một chỗ kêu lên:

- Tam Khuyết, bệ hạ triệu hoán ngươi, kính xin đi Tam Thập Tam Thiên!

Tôn Đại Giác Kim Tiên kia mở ra hai con ngươi, trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, khoát tay nói:

- Đừng kêu Tam Khuyết. Tốt xấu cho ta cái mặt mũi. . .

Chín con chim to dắt tay nhau mà bay, lướt qua nguyên một đám thế giới, đi vào Thiên Giới Thiên đình, ở bên trong Thiên đình, có một đại đế đưa tay, Phong Thần bảng xoáy lên, biến thành quyển trục rơi vào lòng bàn tay.

Phía sau của hắn, có lão giả lưng đeo sáu thanh Lục Đạo sát kiếm, có tráng hán ôm ấp đại búa, có tu sĩ lưng đeo ống trúc, có hòa thượng lông mày xanh đôi mắt đẹp, có Ma Thần hở ngực lộ nhũ.

Bầy chim bay qua phía chân trời, phốc lạp lạp bay đến Yêu giới, bên trong Yêu giới có một đại đế sớm đã chỉnh đốn tốt hành trang, suất lĩnh Tiên tổ cổ xưa mà thần bí chuẩn bị xuất phát.

Bầy chim lại bay đến Minh Hải, trong Minh Hải sớm đã có một thiếu niên đại đế suất lĩnh rất nhiều Tiên tổ cổ xưa đi Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới.

Hỗn Độn hải sóng cả mãnh liệt, một tồn tại to lớn cao ngạo ở dưới rất nhiều Tiên nhân nhìn soi mói, chậm rãi đi ra Hỗn Độn hải, thân thể khổng lồ của bọn hắn tràn ngập uy năng khủng bố, cất bước đi về hướng Tam Thập Tam Thiên.

Nại Hà bay lên, có Quỷ tiên bay ra, tiên uy chấn thế.

Chín con chim to bay qua nguyên một đám thế giới, tỉnh lại các tồn tại, rốt cục bay về phía Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới.

Trong Tam Thập Tam Thiên, cô số tồn tại Cổ xưa thức tỉnh, các Tiên nhân lánh đời, cuốn cuốn trận đồ cổ xưa, nhao nhao bay lên không, bộc phát ra Tiên uy vô lượng bát ngát!

Tiên nhân Tam Giới kinh hãi chứng kiến, những tồn tại phóng lên trời này, có chút là tổ sư của bọn hắn, có chút là Tiên nhân nhàn tản không để ý tới thế sự, có chút là Tiên nhân bình thường ẩn cư ở bên trong phố xá sầm uất không ngờ.

Lúc trước, những tồn tại này không hiển sơn lộ thủy, mặc dù là nguyên một đám Tổ sư tiên đạo đại phái, cũng đều là vui tươi hớn hở, nhàn rỗi đi tìm bằng hữu nói chuyện, lúc bề bộn bế quan luyện đan, khoan thai tự đắc.

Những tồn tại này, cũng có thể xưng là nhân vật Tiên tổ cấp!

Mà lúc này, những tồn tại này triệu hồi pháp bảo Thời Đại Thần Thoại, từng kiện từng kiện pháp bảo Thời Đại Thần Thoại thần uy tràn ngập thiên địa, trấn áp đương thời!

Các Tiên nhân tụ tập cùng một chỗ, trận đồ phong bụi tẩy đi hạt bụi, bộc phát ra năng lượng vô cùng, hóa thành tiên trận khổng lồ làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối, vô số Tiên nhân bay tới, rơi vào tiên trong trận.

Thần Thoại tái hiện rồi, pháp bảo Cổ Thần tái hiện thế gian, chủ nhân của bọn hắn, Viễn Cổ Thần, hôm nay trở thành Tiên nhân cổ xưa, một lần nữa khống chế pháp bảo của bọn hắn, lại đến thế gian!

Bọn hắn xếp thành hàng chỉnh tề, từng tòa trận pháp đâu vào đấy, từng nhánh Tiên nhân đại quân không loạn chút nào, những tồn tại cao cao tại thượng này phảng phất đang chờ đợi Đế Hoàng của bọn hắn kiểm duyệt.

Chương 1957: Tiền Vô Cổ Nhân Hậu Vô Lai Giả. (1)

Thần đình bị mai một trong lịch sử, tựa hồ từ trong hạt bụi bao trùm sống lại, tái hiện huy hoàng năm đó!

Mà chín con chim to rốt cục bay đến Đại La Thiên, đón lấy lôi ra một cỗ Đế liễn, chạy như bay ra Đại La Thiên, trong xe là Thiên Hậu nương nương.

Mà bên trong Đại La Thiên, hai vị Đạo Tổ cũng đi ra bảo điện, nhắm mắt theo đuôi đi sau Đế liễn.

- Bệ hạ!

Có Tiên nhân lão tổ lên tiếng kêu lên:

- Bệ hạ ở đâu?

Vô số Tiên nhân bộc phát ra tiếng gầm trùng thiên, hô to nói:

- Mời bệ hạ hiện thân!

- Bệ hạ, ngươi vẫn còn ở Tam Giới sao?

Thanh âm càng lớn vang lên.

- Trẫm ở đây.

Một thanh âm bình bình đạm đạm truyền đến, rõ ràng truyền khắp từng nơi hẻo lánh trong Tam Giới, một thiếu niên thư sinh thanh tú xuất hiện tại Đại La Thiên lên, cúi lãm Thiên Địa.

Vị thiếu niên thư sinh này xuất hiện, lại để cho vô số Tiên nhân từ thời đại xa xôi đi tới kia lệ nóng doanh tròng, bọn hắn phảng phất lại nhớ tới thời đại tiền đồ xán lạn kia, phảng phất lại nhớ tới thời đại Cổ Thần thống trị thế

gian, Đế Huyền trị thế.

Bọn hắn đã thành Tiên, Thần tính của bọn hắn cũng hóa thành Nguyên Thần, bọn hắn đã cùng thần không có liên quan, nhưng Thần huyết, Thần nhiệt huyết, còn ở trong cơ thể của bọn hắn chảy xuôi!

Thần hào khí, hào hùng, còn ở giữa lồng ngực bọn hắn quanh quẩn!

Chỉ có người trải qua thời đại kia, mới sẽ minh bạch vì sao những tồn tại cao cao tại thượng này, sau khi chứng kiến thiếu niên thư sinh kia sẽ kích động đến trong hốc mắt ngậm lấy dòng nước nóng, bởi vì đại đế của bọn hắn, đại đế vô địch, rốt cục trở về rồi, trở về cùng bọn họ sóng vai chiến đấu!

Đây là cảm tình mà Tiên nhân đời sau không thể nhận thức, bởi vì bọn hắn không có trải qua thời đại rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy kia.

Bọn hắn không biết, Tam Thập Tam Thiên là ai sáng tạo, bọn hắn không biết, vì Tam Giới hôm nay có bao nhiêu Thần Ma ném đầu lâu rơi nhiệt huyết, trải qua bao nhiêu đại chiến, thậm chí vĩnh viễn chết đi, không biết lúc trước bởi vì phiến thiên địa này mà trả giá vĩ đại đến cỡ nào.

Bọn hắn cũng không biết, người thư sinh trẻ tuổi kia vì thế giới hôm nay, phản bội Thần đạo của mình, bỏ qua địa vị của mình, tự tay mai táng Thần triều của mình. . .

Bọn hắn không biết, sở dĩ những Tiên tổ này có thể có được uy năng cùng pháp lực vô biên hôm nay, dựa vào chính là Nguyên Thủy chi khí của thiếu niên thư sinh này.

Thiếu niên thư sinh này, dùng mấy chục vạn năm thời gian luyện thành Nguyên Thủy chi khí đánh vào trong cơ thể những Tiên tổ kia, vì bọn hắn đúc hạ trụ cột Tiên đạo, luyện thành Nguyên Thủy Kim Đan, để cho bọn hắn có hi vọng đột phá cảnh giới rất cao so với Thần đạo!

Bọn hắn không biết, đúng là vị thiếu niên thư sinh cao cư tại Đại La Thiên này, một tay sáng lập Tam Giới hôm nay!

- Đế Huyền!

Bên trong Ma giới vừa mới mở, nguyên một đám thế giới phi tốc bành trướng, Địa Thủy Phong Hỏa bắt đầu khởi động, Kế Đô ngửa đầu nhìn về phía Đại La Thiên, ánh mắt chớp động, cười to nói:

- Ngươi già rồi, Thần triều của ngươi cũng già rồi, bị diệt rồi, mà chúng ta lại vẫn còn phát triển, hai ngàn Tiên thể chúng ta, đã không kém hơn Tiên nhân Tiên Giới! Ngươi nhất định bại vong, Tiên đạo nhất định bị lau đi! Ngươi mở Đại La Thiên, ta liền là kiếp số của ngươi!

Vô số Tiên nhân Tam Giới giận dữ, nhưng không ai mở miệng.

Tịch Ứng Tình đột nhiên cười nói:

- Tiểu quỷ, đừng làm rộn, tại đây không có phần ngươi nói chuyện.

Kế Đô cười ha ha, hào khí ngất trời, khí khái làm cho vô số người chịu thuyết phục, khí thế làm cho Tiên nhân Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới lạnh run:

- Luận tư cách ta xác thực không đủ trình độ nói chuyện, nhưng mà luận thực lực, ta dư xài! Hôm nay, ta cũng là Khai Thiên lão tổ, thực lực so với Tiên nhân không chênh lệch chút nào, dưới trướng của ta, 2000 Tiên thể, mỗi người có được thực lực mở Thiên Địa! Cổ thế lực lớn này, mặc dù là đến Tiên Giới, cũng là một phương bá chủ!

Ở bên trong Địa Thủy Phong Hỏa vô biên, La Hầu La hiển hiện, bóng mờ khổng lồ nhét đầy Thiên Địa, thản nhiên nói:

- Tam Giới ngụy Tiên, có thọ nguyên dài dằng dặc mà không có thần thông kinh thiên động địa, nhất định không cách nào đào thải Thần đạo, nhất định bị Thần đạo đào thải. Đế Huyền, lúc trước, chúng ta ở trước mặt ngươi là không có quyền lên tiếng, nhưng hôm nay, chúng ta không chỉ có thể nói, thậm chí còn có được năng lực phá hủy Tiên triều mà ngươi một tay chế tạo, phá hủy Tiên Giới, tái hiện Thần đạo vinh quang!

Kế Đô cất tiếng cười to nói:

- Thời gian là ưu thế của các ngươi, cũng là ưu thế của chúng ta. Thời gian càng dài, tu vi của chúng ta càng cường, chúng ta là Tiên thể, trời sinh liền nhất định có thành tựu phi phàm, thành tựu siêu việt hết thảy tiền nhân!

Một tiên thể sừng sững ở bên trong Địa Thủy Phong Hỏa của Ma giới, cất tiếng cười to, tiếng cười chấn động thiên địa Càn Khôn.

Khí thế của bọn hắn cường đại như thế, hơn 100 vạn năm khổ tu cùng đánh bóng, để cho bọn hắn đều thành tựu Hoàng Đạo Cực Cảnh, thậm chí mỗi một tồn tại đều có được uy lực khai thiên tích địa mở thế giới!

Tiên thể vốn là gặp may mắn, huống chi Tam Giới hôm nay ngưng tụ 350 đạo Thiên Đạo, thực lực Hoàng Đạo Cực Cảnh hơn xa lúc trước, cho nên những tiên thể này thành tựu, cũng đến hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi!

Trong bọn họ, có ít người thực lực đã có thể sánh ngang Tiên nhân, thậm chí có người thẳng truy Chân Tiên!

Cổ thế lực này, làm cho người sợ hãi!

Tiên nhân cổ xưa của Tam Giới hừ lạnh, một cổ khí tức khủng bố đột nhiên tách ra, đó là Huyền Thiên Kim Khuyết Thần Đế Thần Hoàng lúc trước, hôm nay là Tam Giới Tiên tổ, bọn họ tách ra Tiên uy, thậm chí trong đó, còn có hơn một ngàn tiên thể, bị Hồng đạo nhân Quân đạo nhân thuyết phục, bái nhập Tiên môn, tu luyện Tiên đạo!

Sự thành tựu của bọn hắn, so với bọn người Kế Đô không yếu chút nào, thậm chí có chút ít tồn tại càng mạnh hơn nữa, ví dụ như Thiếu Hư, ví dụ như Tịch Ứng Tình.

Thậm chí ngay cả mấy tồn tại đã chứng đạo Thành tiên, cũng đã tu Tiên đạo, trở thành Tiên nhân Tam Giới, hướng cấp độ rất cao xuất phát!

Thời gian dài dòng buồn chán cũng không để cho bọn hắn sa đọa, bọn hắn từ bỏ Thần đạo, ngược lại ở trên Tiên đạo đi xa hơn!

Các Kim Tiên khí tức rung chuyển nhân thế, trong lúc này thậm chí có mấy Thái Ất Kim Tiên!

Chiến lực của Thái Ất Kim Tiên, đã có thể cùng Chân Tiên so sánh, cái này là thành quả Thần đạo sửa tu Tiên đạo, một trăm ba mươi vạn năm phát triển!

Mà hai vị Đạo Tổ Hồng đạo nhân Quân đạo nhân, càng là đã sơ bộ tiến vào Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên, dẫn dắt Tiên đạo Tam Giới bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới!

Thực lực Tiên nhân Tam Giới, so với 2000 tiên thể không chút nào yếu, thậm chí càng mạnh hơn nữa, hơn nữa ở trên số lượng có ưu thế áp đảo!

Chương 1958: Tiền Vô Cổ Nhân Hậu Vô Lai Giả. (2)

Hồng đạo nhân mở miệng nói:

- La Hầu La, Kế Đô, cho dù các ngươi có được uy lực mở Thiên Địa, nhưng không cách nào sáng tạo Thiên Đạo, Ma giới nhất định không cách nào nguyên vẹn, thành tựu nhất định có hạn, làm gì tái khởi sát kiếp? Sao không dung nhập đến trong Tam giới?

Quân đạo nhân gật đầu nói:

- Buông thành kiến, các ngươi cũng là Đạo Tổ.

- Chúng ta muốn làm Thần tổ.

La Hầu La lạnh nhạt nói:

- 2000 Thần tổ, chiếm đoạt Tam Giới, Tam Giới Thiên Đạo, sẽ trở thành Thần giới Thiên Đạo cho chúng ta. Tam Giới chúng sinh, dùng Thần đạo làm Ma Đạo, Thần giới ta là Ma giới, hai ngàn Thần tổ ta là Ma Tổ!

Kế Đô hét lớn, khí quan quét ngang Ma giới, trấn áp Địa Thủy Phong Hỏa xao động, 2000 tiên thể cùng một chỗ hét lớn, Ma giới khởi động Địa Thủy Phong Hỏa đột nhiên bình thường lại.

- Hôm nay, liền tới kết thúc Chư thần hoàng hôn kiếp a!

2000 Ma Tổ cười ha ha, chấn đến Tam Giới bấp bênh, dưới trướng bọn hắn, mấy trăm vạn huyết mạch tiên thể quát lên:

- Tam Giới ngụy Tiên, có dám chiến một trận?

- Các ngươi. . .

Giang Nam cao cư tại Đại La Thiên rốt cục động, hắn đưa tay nhẹ nhàng một trảo, một đạo Nguyên Thủy đại đạo bay lên trời, xông lên bầu trời, Thiên Tán Hoa Cái chuyển động, 350 đạo Thiên Đạo khép lại, cảnh tượng khủng bố xuất hiện, Thiên Tán Hoa Cái bao phủ vô số thế giới của Tam Giới, vô số thời không tụ lại, tụ lại thành một cái dù, to đến không cách nào tưởng tượng!

Bản thân Thiên Tán Hoa Cái là một kiện Thiên đạo chí bảo, hôm nay Tam Giới Thiên Đạo đã ứng Tam Giới Tiên đạo mà thay đổi, thế lực Thần đạo càng ngày càng nhỏ, khống chế Thiên Tán Hoa Cái, mặc dù là hai vị Đạo Tổ Hồng đạo nhân Quân đạo nhân cũng không cách nào làm được.

Bất quá Giang Nam lại làm được, Thiên Tán Hoa Cái rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nhất hóa thành một cái dù che mưa phổ thông.

Thiếu niên thư sinh đem Thiên Tán Hoa Cái căng ra, tựa ở đầu vai, cất bước đi xuống Đại La Thiên, đi qua từng tòa Tiên Giới, hướng Ma giới đi đến.

- Các ngươi quá nhỏ bé, nhỏ yếu đến làm cho trẫm ngay cả dục vọng đánh với các ngươi một trận cũng không có.

Giang Nam đi xuống Đại La Thiên, hắn cất bước đi qua, Tiên nhân xưa nhất Tam Giới quỳ một chân trên đất, cúi đầu thi lễ, vô thanh vô tức, từ Đại La Thiên cho tới A Tỳ địa ngục, có hằng hà Tiên nhân cổ xưa quì xuống, thậm chí vô số Tiên nhân của Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới chứng kiến, những Tiên tổ mở truyền thừa, thanh danh hiển hách, danh chấn muôn đời kia, nguyên một đám cúi đầu, quỳ một chân trên đất, hướng vị thiếu niên thư sinh này thi lễ.

- Bệ hạ. . .

Bọn hắn thấp giọng nói, thanh âm liên tiếp.

Rốt cục, hai vị Đạo Tổ Hồng đạo nhân Quân đạo nhân bái xuống, càng làm cho những Tiên nhân đời sau khiếp sợ đến nói không ra lời.

- Nhi thần tham kiến phụ Thần.

Hai vị Đạo Tổ nói.

- Đứng lên đi.

Giang Nam đưa tay, mỉm cười nói:

- Các ngươi hôm nay đã là Tiên đạo Đạo Tổ, mà ta là Thần linh củaThần đạo, Tiên đạo Thần đạo, không có cao thấp chi phân, các ngươi không cần bái ta.

Ánh mắt của hắn quét về phía xa xa, đem vô số Tiên nhân quỳ một chân trên đất thu nhập đáy mắt, giơ tay lên nói:

- Chư vị đạo hữu, đều đứng dậy a. Đế Huyền hoàng triều đã không tồn tại rồi, hôm nay các ngươi là Tiên, mà ta là Thần, tất cả mọi người là đạo hữu, chẳng phân biệt được tôn quý ti tiện.

- Tạ ơn bệ hạ.

Vô số Tiên Phật đứng dậy, như trước cung kính, ủng hộ ở sau lưng thiếu niên thư sinh kia, pháp bảo Thần đạo nổ vang, chấn động, nương theo lấy chư tiên đi vào cuối cùng Nhân Gian giới, mà ở phía trước, là 2000 tiên thể Thần Ma mở Ma giới.

Ma giới 2000 thế giới còn đang không ngừng bành trướng, không ngừng thôn phệ không gian Tam Giới, như một ma thai cực lớn nhúc nhích. sinh trưởng!

Mà ở bên trong Ma giới, các loại tiên thể như Kế Đô cùng La Hầu La mọc lên san sát như rừng, đứng ở biên thuỳ Ma giới, trực diện Giang Nam, sau lưng là hậu đại của bọn hắn, mấy trăm vạn Thần Ma, nguyên một đám tu vi

cực kỳ cường đại.

- Ma giới?

Giang Nam dò xét bờ bên kia, lộ ra vui vẻ, khen:

- Không tệ. Kế Đô, La Hầu La, các ngươi rõ ràng có thể ở dưới Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới áp bách, dùng lối tắt khác, dung hợp Thần đạo cùng Tiên đạo, mở ra Ma Đạo cùng Tam Giới Tiên đạo đối ứng, thật có chút môn đạo. Kỳ thật, các ngươi cũng là phản đồ của Thần đạo.

Kế Đô cùng La Hầu La trong lòng nghiêm nghị, bọn hắn nhìn như tu luyện chính là Thần đạo, kỳ thật sớm đã làm ra cải biến, đem Tiên đạo cùng Thần đạo dung hợp, rốt cục đã có đại thành tựu.

Vốn bọn hắn cho rằng không người có thể nhìn ra điểm này, lại không nghĩ tới bị Giang Nam liếc xem thấu.

Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hoa Thanh Nghiên, Thất Diệp… trong lòng nghiêm nghị, tinh tế dò xét Ma giới, nhao nhao nhìn ra mánh khóe, đại đạo trong Ma giới này cũng không phải hoàn toàn là Thần đạo đại đạo, còn có Tiên đạo đại đạo, không tỉ mỉ phân biệt căn bản không thể nhận ra.

Loại thành tựu này, không thể không khiến bọn hắn sợ hãi thán phục, các loại tiên thể Kế Đô cùng La Hầu La, xác thực có chỗ độc đáo, dựa theo con đường tu luyện này của bọn hắn đi xuống đi, cũng có thể nhảy ra chỗ chưa đủ của Thần đạo, đạt được thành tựu thật lớn, đạt tới một loại Trường Sinh khác!

Giang Nam mở ra bước chân, cầm dù đi về hướng Ma giới, các loại tiên thể Kế Đô cùng La Hầu La cười lạnh, đột nhiên sắc mặt bọn hắn đều thay đổi, bởi vì Ma giới 2000 thế giới rút lui.

Giang Nam phóng ra một bước, Ma giới liền ầm ầm rút lui một bước!

2000 thế giới trong Ma giới run rẩy, bị khí thế của hắn đè ép đến nhao

nhao bành bành bạo toái, hóa thành Hỗn Độn!

Khí thế của hắn cường đại to lớn cao ngạo như thế, ngay cả Ma giới cũng ngăn không được cước bộ của hắn!

Kế Đô, La Hầu La… các loại tồn tại cường đại đến cực điểm nhao nhao gầm lên gào thét, toàn diện tách ra pháp lực, vô số đạo đại đạo dung nhập hư không, ý đồ định trụ Ma giới.

Giang Nam lại là một bước phóng ra, Ma giới chấn động, lại không lui lại. Bất quá 2000 tiên thể run rẩy, có ít người thậm chí bị đè ép đến máu tươi trong tai mắt mũi miệng xì xì hướng ra phía ngoài phún dũng.

Giang Nam lại đi ra một bước, 2000 Ma Tổ bên trong Ma giới nguyên một đám thổ huyết, thậm chí có thanh âm cốt cách bạo liệt truyền đến!

Nếu hắn lại đi về phía trước một bước, trong 2000 Ma Tổ tất nhiên có người sẽ bị đập vụn!

Cái này là Đế Uy, tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, Thần Đế chi uy cường đại nhất!

Giang Nam lần nữa giơ lên bước chân, đột nhiên tòa Tiên cung thánh địa treo cao ở trên không Ma giới kia chấn động, một cổ khí tức uy nghiêm khủng bố vô cùng xuất hiện, đối chiến khí thế của Giang Nam!

Song phương khí thế va chạm, lại để cho Ma giới kịch liệt rung động lắc lư, phảng phất phong bạo thổi qua tinh không, đem vô số ngôi sao thổi tắt!

Tam Giới cũng bị cổ khí tức mãnh liệt này va chạm, chấn đến từng tòa thế giới phần phật run run!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1959: Vô Địch. (1)

Giang Nam dừng bước lại, một thân ảnh to lớn cao ngạo xuất hiện ở trước Tiên cung thánh địa, Đô Thiên Cổ Thần, Thanh Huyền Chân Tiên, Tiên cung Thái Tử cùng Nguyên Tôn Chân Tiên, gương mặt Tứ đại cường giả dần dần rõ ràng.

- Bốn vị đạo hữu, các ngươi biết rõ vì sao ta còn dừng lại trong Tam Giới không?

Giang Nam mỉm cười, nhìn về phía bốn người, nói khẽ:

- Các ngươi chưa chết, tâm trẫm bất an.

Tiên cung thánh địa, Đô Thiên Cổ Thần, Hỗn Độn Chân Tiên Thanh Huyền, Tiên cung Thái Tử cùng Nguyên Tôn Chân Tiên, bốn thân ảnh to lớn cao ngạo sừng sững, bọn hắn mới là tồn tại cường đại nhất, viễn siêu bọn người Kế Đô La Hầu La!

Thực lực của bọn hắn so với năm đó lại có tiến bộ không ít, Hỗn Độn quanh thân Thanh Huyền càng thêm trầm trọng, tu vi của Nguyên Tôn cũng sâu sắc tăng lên, mà khí tức của Tiên cung Thái Tử cũng tăng trưởng một mảng lớn, hẳn là đã kinh luyện Thiên Tiên Đạo quả trở về!

Nhưng bọn hắn không phải là một cái tiến bộ lớn nhất, tiến bộ lớn nhất chính là Đô Thiên Cổ Thần, thực lực của hắn tăng lên biên độ càng làm cho người cảm thấy không thể tưởng tượng!

Năm đó Đô Thiên Cổ Thần cho dù cường đại, nhưng cũng không quá đáng chỉ có thể cùng Chân Tiên so sánh, mà bây giờ, thực lực của hắn thình lình đã vượt qua Nguyên Tôn, Thanh Huyền, đã vượt qua Tiên cung Thái Tử, thực lực của hắn, dĩ nhiên đạt tới cực hạn của Chân Tiên!

Trong cơ thể hắn, không chỉ có khí tức Hỗn Độn Cổ Thần, còn có khí tức Tiên đạo, hỗn hợp hai chủng đại đạo bất đồng, tập hợp ưu điểm của Tiên đạo cùng Hỗn Độn Cổ Thần!

Hắn tuyệt đối đã tu thành Hỗn Độn đạo quả!

Tu thành đạo quả là thành Chân Tiên, mà Hỗn Độn Cổ Thần tu thành đạo quả, so với Chân Tiên còn cường đại hơn!

Hỗn Độn Cổ Thần, sinh mà thần thánh, vừa xuất thế liền có được Hỗn Độn Nguyên Thần, không già không chết bất diệt, Nguyên Thần tu thành đạo quả, thực lực càng là mạnh đến nổi đáng sợ!

Đạo quả của bọn hắn, tích chứa lĩnh hội sâu nhất của Hỗn Độn Cổ Thần đối với đại đạo, tích chứa Cổ Thần Nguyên Thần, có được năng lượng vô biên!

- Ha ha, Đế Huyền, ngươi ít hướng trên mặt mình thiếp vàng đi. Sở dĩ ngươi ở lại Tam Giới, chỉ là bởi vì Thiên Đạo trầm trọng, ngươi cũng không cách nào nhảy ra Tam Giới tiến vào Tiên Giới mà thôi.

Đô Thiên Cổ Thần ha ha cười cười, chỉ một ngón tay, cười nói:

- Đế Huyền, ngươi xem!

Đột nhiên trong Tiên giới Tam Thập Tam Thiên, ánh sáng tím Hồng Mông vô lượng cùng Tiên quang tách ra, từng đạo Tiên đạo cùng Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo hiển hiện ở phía chân trời, đầu đầu đại đạo dài trăm triệu dặm, xỏ xuyên qua hư không, xa hoa vô cùng!

Ở bên trong đầu đầu đại đạo kia, một quả Hỗn Độn đạo quả tản mát ra hào quang so với mặt trời còn muốn sáng ngời vô số lần, chiếu rọi Tam Thập Tam Thiên!

- Đế Huyền, đạo quả của ta ký thác vào trong Tam giới, Tam Giới bất diệt, ta liền bất diệt.

Đô Thiên Cổ Thần cười to, Hỗn Độn đạo quả dần dần từ trong hư không biến mất, Hỗn Độn đạo quả của hắn dung hợp đại đạo chỉ Hỗn Độn Cổ Thần mới có, cũng dung hợp Tiên đạo.

Vừa rồi kinh hồng thoáng nhìn, Giang Nam liền chứng kiến, trong đạo quả này chất chứa đại đạo Áo Nghĩa không phải chuyện đùa, ngoại trừ đại đạo của Đô Thiên ra, còn có tiên đạo của Thanh Huyền, Nguyên Tôn, Tiên cung Thái Tử, hẳn là ba Chân Tiên muốn đem Đô Thiên Cổ Thần đạo tạo thành nhân vật có thể cùng hắn chống lại, bởi vậy đem tiên đạo mình luyện thành dung nhập đến bên trong đạo quả của Đô Thiên!

Không chỉ có như thế, trong Hỗn Độn đạo quả này còn có đại đạo tầng thứ càng cao, đã vượt qua Chân Tiên đại đạo, cực kỳ cường đại!

Cái đại đạo này tuy không trọn vẹn, nhưng lại càng mạnh hơn nữa, chiếm cứ gần nửa năng lượng trong đạo quả!

- Bàn tay của Rama đại thần?

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, lập tức nghĩ tới nơi phát ra đại đạo này.

- Lúc trước Hỗn Độn Thiên quốc Rama đại thần tập kích, cứu đi Đô Thiên, bị Huyền Đô Tiên Quân chặt đứt bàn tay, trấn áp ở trong Tam giới, xem ra trong khoảng thời gian này Đô Thiên tìm được bàn tay kia, đem năng lượng trong bàn tay luyện nhập đạo quả của mình!

Tồn tại vĩ đại như Rama đại thần, mặc dù nhục thể của hắn bị chém ra một bộ phận, một bộ phận này cũng sẽ ở trong Hỗn Độn Hồng Mông tự động diễn sinh phát triển ra Hỗn Độn Cổ Thần mới, Đô Thiên Cổ Thần là đầu lâu của Rama đại thần biến thành.

Chỉ là, bàn tay này của hắn không có Hỗn Độn tự nhiên chửa dưỡng, mà là bị trấn áp ở bên trong hư ảnh Tạo Hóa tiên đỉnh, không có khả năng sinh ra Hỗn Độn Cổ Thần mới, cũng chính là nguyên nhân này, trong lòng bàn

tay tích chứa pháp lực khủng bố của Rama đại thần, lại cùng Đô Thiên là đồng nguyên sinh ra, cho nên mới để cho Đô Thiên tiến bộ thần tốc như thế!

Cùng lúc đó, Thanh Huyền Chân Tiên, Nguyên Tôn Chân Tiên cùng Tiên cung Thái Tử từng người quát tháo một tiếng, chỉ thấy trong Tam giới, lại có các đạo quả hiển hiện, đó là đạo quả Hỗn Độn Chân Tiên của Thanh Huyền Chân Tiên, Nhân Tiên Đạo quả của Nguyên Tôn Chân Tiên, Lục Đạo đạo quả của Tiên cung Thái Tử!

Ba Chân Tiên này, cũng thình lình đem đạo quả của mình ký thác vào trong Tam giới!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, đột nhiên nói:

- Kim Tiên lưu lại, những người khác thối lui, thủ hộ Tam Giới.

Sau lưng hắn, vô số Tiên nhân vốn là một phần của Thần triều giật mình, bất quá đại đế của bọn hắn lên tiếng, những Nhân Tiên, Địa Tiên cùng Thiên Tiên kia cũng không dám nghi vấn, nhao nhao lui về trong Tam giới.

Kim Tiên còn lại có hơn bốn ngàn người, trong đó một phần rất lớn là Tiên thể, chiếm cứ hơn chín trăm vị, chiến lực Kim Tiên xen vào Chân Tiên cùng Tiên Nhân thượng giới tầm đó, Kim Tiên đệ nhất trọng thiên liền có được thực lực tiếp cận Tiên nhân thượng giới, bất quá Kim Tiên đệ nhất trọng thiên cũng đã tu thành đạo quả!

Mà Thái Ất Kim Tiên tầng thứ tối cao, liền có được thực lực Chân Tiên thượng giới!

Về phần Đại La Kim Tiên đệ nhất trọng thiên tầng thứ càng cao, ở bên trong Chân Tiên thuộc về tồn tại rất cao, bất quá chỉ vẹn vẹn có Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân hai người mà thôi!

- Sát!

Kế Đô La Hầu La hét lớn, 2000 tiên thể suất lĩnh rất nhiều tiên thể hậu

đại, chen chúc giết ra Ma giới, hướng rất nhiều Kim Tiên đánh tới!

- Sát!

Hơn bốn ngàn Kim Tiên gào thét, tiến ra đón chào, một tiếng ầm vang sát nhập bên trong Ma giới, đem bọn người Kế Đô La Hầu La hết thảy bức lui.

Từng kiện từng kiện pháp bảo thời đại Thần đạo tách ra hào quang, bộc phát uy năng, phá hủy tinh không, hủy diệt đại địa, Ma giới vừa mới sinh ra đời, liền tao ngộ trận đầu đại kiếp nạn khi khai thiên tích địa!

Ở bên trong trận ác chiến này, không có người lưu thủ, vừa lên liền đem tất cả thực lực của mình tách ra, trong Ma giới khắp nơi đều là Huyết Quang, có Kim Tiên chi huyết, cũng có tiên thể cùng tiên thể hậu đại chi huyết.

Không ít Tiên nhân cường đại đến làm cho Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới cũng cảm giác được run rẩy, ở đệ nhất khắc tao ngộ liền bị vô số đạo công kích nổ nát, thân thể nổ tung, Tiên nhân huyết cùng Ma Thần huyết hóa thành Trường Hà!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1960: Vô Địch. (2)

Các loại Tiên tổ cổ xưa như Tịch Trọng hợp lực thúc dục Thiên Hà, Thiên Hà cuốn động, như là Thần Long khổng lồ nhất, những nơi đi qua cắn nát hết thảy, Tam Đức Phật Tổ cùng mấy Phật môn Kim Tiên thúc dục Tu Di Phật, đỉnh đầu Tu Di Phật có Vạn Ngục Hồng Lô treo cao, lô hỏa hừng hực, Phật nằm nổ nát Thiên Địa, đối chiến Kế Đô, đánh cho Kế Đô liên tiếp bại lui.

Phong Thần bảng bay lên trời, Tịch Ứng Tình tế lên Kim Bảng, sát nhập quần ma, một cây cầu dài ức vạn dặm, ngăn chặn xu thế Ma giới phun ra nuốt vào, Hoa Thanh Nghiên cùng mấy Quỷ Tiên đứng lên Nại Hà kiều, qua lại như điện.

Thần triều Thiên Hậu nương nương, Tiên đình Tiên Hậu thánh mẫu, tế lên Trường Sinh Luân, Hỗn Độn tràn ngập, thôn nạp thế giới, cắn nát Ma Thần.

Bất quá, vẫn có Kim Tiên xuất hiện thương vong, dù sao, Ma giới là bọn người Kế Đô cùng La Hầu La một tay mở ra thế giới, trong thế giới đại đạo gia trì, để cho thực lực của bọn hắn so với lúc trước càng mạnh hơn nữa.

Các Kim Tiên vẫn lạc, bất quá hư không Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới rung chuyển, từng khỏa Kim Tiên đạo quả hiển hiện, lại có một Kim Tiên từ trong đạo quả tái tạo, thoáng khôi phục, lại giết hướng Ma giới!

Ánh mắt La Hầu La lạnh lùng, nhục thể của hắn mạnh nhất, bởi vì hắn là tiên thể, lại là Hỗn Độn Cổ Thần, ở trong tràng, cơ hồ lấy thực lực của hắn mạnh nhất, thậm chí siêu việt Kế Đô!

Vô số Kim Tiên phi tốc ngã vào trong tay của hắn, La Hầu La há miệng liền đem thi thể một Kim Tiên thôn phệ, thậm chí ngay cả Tiên thể Thần Ma một phương mình, chỉ cần vừa chết, cũng bị hắn há miệng thôn phệ!

Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân thấy thế, thở dài, song song tiến lên,

tế lên Thiên Đạo ngọc điệp, Xùy~~ một tiếng đem La Hầu La chém thành hai khúc.

- Ta chính là Ma Tổ, các ngươi là Đạo Tổ, các ngươi há có thể không biết ta như thế nào?

Hai nửa thân thể của La Hầu La cười ha ha, gây dựng lại cùng một chỗ, tiếp tục đánh tới, cười to nói:

- Hồng, Quân, đại đạo của các ngươi, sớm bị ta đánh cắp rồi, các ngươi có thể tu thành đạo quả, Ma làm sao không thể?

Ở chỗ sâu trong Tam Giới truyền đến thanh âm chấn động, từng khỏa đạo quả hiển hiện, từ đó đi ra các tiên thể, rõ ràng là đạo quả của những tiên thể kia, cũng tự ký thác vào trong Tam giới!

Cùng lúc đó, rất nhiều Kim Tiên bên trong một phương Tam Giới, ước chừng hơn bốn trăm tiên thể Kim Tiên đột nhiên hướng một phương mình thống hạ sát thủ, trong lúc nhất thời Tam Giới Kim Tiên chết tổn thương mấy trăm!

Kế Đô cười ha ha nói:

- Những tiên thể này, là ta bày mưu đặt kế đầu nhập vào môn hạ các ngươi, học được các ngươi chân truyền, lại đến cùng Thần đạo kết hợp, khắc chế Tiên đạo của các ngươi!

Bên trong Ma giới đại chiến đã lên, giết đến thiên hôn địa ám, mà ở trước Tiên cung thánh địa, mấy tồn tại như trước lộ ra phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), Tiên cung Thái Tử mỉm cười nói:

- Tam Giới bất diệt, đạo quả bất diệt, chúng ta liền dựng ở thế bất bại, Đế Huyền, ngươi cam lòng phá hủy Tam Giới sao? Ngươi không nỡ, liền không làm gì được chúng ta!

Thanh Huyền Chân Tiên như nắm trí châu, cười nói:

- Một trận chiến này, chúng ta mưu đồ đã lâu, đem đạo quả ký thác vào trong Tam giới, trước dựng ở thế bất bại, lại đến mưu đồ Thiên Địa Tam Giới. Đế Huyền, một trận chiến này các ngươi thân bại mà chết, có thể nói chết cũng không tiếc đi à nha?

Ánh mắt Nguyên Tôn chớp động, thở dài nói:

- Đế Huyền, ngươi cũng là xuất thân từ Chư Thiên vạn giới, lúc trước nếu ứng lời bát Tiên Vương, làm sao náo đến loại trình độ hôm nay? Ngươi đã thất bại, không cần đấu đi xuống nữa, nếu không chỉ biết đem Tam Giới đánh thành Hỗn Độn hư vô, vô số sinh linh chết thảm! Chắc hẳn, đây cũng là ngươi không muốn chứng kiến a?

- Nguyên Tôn, ngươi nói sai rồi. Đế Huyền dù sao cũng là Đế Huyền, vẫn là muốn ngoan cố chống cự!

Tiên cung Thái Tử mỉa mai nói:

- Nhân vật bậc này, há có thể tự nhận thất bại? Hắn chỉ có chết trận, mới là phương thức kết thúc tốt nhất. Đế Huyền, không biết ta nói đúng hay không? Ngươi phải chăng muốn quyết định cùng chúng ta tử chiến đến cùng?

Thanh Huyền Chân Tiên lộ ra vẻ thuơng hại nói:

- Đế Huyền, bọn người Kế Đô La Hầu La đã không phải Tiên không phải Thần, không còn là Thần rồi, mà là Ma, Ma Tổ. Thế gian này, Thần chỉ còn lại có ngươi rồi. Đế Huyền, với tư cách một thần duy nhất Tam Giới, ngươi phải chăng vì mình sở tác sở vi hối hận?

Tiên cung Thái Tử cười nói:

- Ngươi chết, Thần liền tuyệt chủng rồi.

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Nói đủ chưa? Nói đã đủ rồi mà nói, các ngươi có thể chết rồi!

Thân hình hắn khẽ động, đột nhiên xuất hiện ở trước Tiên cung thánh địa, Thanh Huyền Chân Tiên bị hắn đâm vào trên người, thân thể hai người dán cùng một chỗ vọt tới Tiên cung thánh địa, vị Hỗn Độn Chân Tiên này bị hắn sinh sinh đập vỡ!

Tiên cung Thái Tử hoảng sợ, đang muốn bạo lên, Giang Nam tay nâng tay rơi, Nguyên Thủy Đại La ấn ầm ầm che xuống, một chưởng đem Tiên cung Thái Tử đập thành bùn nhão!

Nguyên Tôn công kích oanh ra, Giang Nam quay đầu gào thét, Nguyên Tôn thất khiếu phún huyết, đón lấy thân thể ầm ầm nổ tung, bên trong thân thể Chân Tiên tích chứa lực lượng to lớn cao ngạo hạng gì?

Một rống này, Nguyên Tôn bị rống thành Hỗn Độn Hồng Mông, lập tức Hồng Mông phân tích, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, sau đó vô số ngôi sao hiện lên, vậy mà ở trước Tiên cung biến làm một thế giới!

Giang Nam thu hồi bàn tay, đầu ngón tay còn có huyết của Thanh Huyền Chân Tiên lưu động, quay đầu nhìn về phía Đô Thiên Cổ Thần, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi còn có lời gì muốn nói?

Trước Tiên cung thánh địa, Giang Nam ngật đứng ở trong đó, trực diện Đô Thiên Cổ Thần, trước cửa Tiên cung còn có huyết nhục nghiền nát, đó là huyết nhục của Thanh Huyền Chân Tiên, Tiên cung Thái Tử cùng Nguyên Tôn Chân Tiên.

Tam đại Chân Tiên này bất luận một Chân Tiên gì, ngay cả một chiêu của hắn cũng không thể tiếp được, bị Giang Nam trực tiếp đâm chết, đập toái, rống sát!

Tĩnh như xử nữ, động như lôi đình, vừa mới động, thần tiên lui tránh, Cửu Thiên phải sợ hãi!

Đây mới là Thần!

Sau lưng hắn, đột nhiên Nguyên Thủy bao la mờ mịt, hiện ra một quả Nguyên Thủy đạo quả, đạo quả này không bằng đạo quả hắn và bọn người Tiên cung Thái Tử sáng chói chói mắt, hơn nữa cũng không lớn, nhưng có một loại cảm giác hằng cổ vĩnh tồn, chiếu rọi kiếp trước kiếp này tương lai!

Các loại tiên thể La Hầu La, Kế Đô cũng tu thành đạo quả, nhưng bọn hắn đã không còn là Thần, mà là tham khảo Thần đạo cùng Tiên đạo, mở ra con đường bản thân, giống như Thần không phải Thần, giống như Tiên không phải Tiên, mở Ma giới, bởi vậy gọi là Ma.

Bọn hắn còn hấp thu hệ thống công pháp của Hỗn Độn Cổ Thần, dung hợp tinh hoa Hỗn Độn Cổ Thần, bởi vậy có thể đi lối tắt khác, tu thành đạo quả, ký thác hư không Bất Tử Bất Diệt.

Bất quá Giang Nam đi, lại hoàn toàn là Thần đạo, con đường tu luyện Thần đạo là Thần luân, đạo đài, Thiên Cung, Thiên đình, đã đến Hoàng Đạo Cực Cảnh mới có thể chứng đạo thành Tiên, sau khi thành tiên mới có thể luyện thành đạo quả tu thành Chân Tiên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1961: Nguyên Thủy Ba Ấn. (1)

Mà Giang Nam lại nhảy vọt qua một bước chứng đạo thành tiên này, trước luyện thành đạo quả, không thể không để cho người khiếp sợ!

- Đô Thiên đạo hữu, một trăm ba mươi vạn năm không thấy, ngươi có nghi vấn gì không ngại nói thẳng ra đi.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiểu đệ nhất định sẽ ở trước khi ngươi chết thỏa mãn ngươi.

- Đế Huyền, ngươi rốt cục luyện thành đạo quả rồi!

Đô Thiên Cổ Thần lơ đễnh, lạnh nhạt nói:

- Vừa ra tay liền đánh chết Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử, Hỗn Độn Cổ Thần ta cũng có thể làm được... Ồ?

Hắn đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, đạo quả này cho hắn một loại cảm giác thân thiết cùng cảm giác áp bách, phảng phất trong đạo quả cũng tích chứa đại đạo Hỗn Độn Cổ Thần, so với Hỗn Độn đại đạo của hắn còn muốn cao đẳng!

Không chỉ có như thế, một quả đạo quả này còn chất chứa Tiên đạo, trừ Tiên đạo ra, lại có một loại đại đạo cực đoan nguy hiểm!

Đó là một loại dục vọng tràn ngập hủy diệt tràn ngập phá hư, so với dục vọng hủy diệt cùng phá hư của Hỗn Độn Cổ Thần càng mạnh hơn nữa, càng thêm nguy hiểm!

Trong lòng của hắn nghi hoặc, tinh tế dò xét Nguyên Thủy đạo quả của Giang Nam, tuy nói hôm nay Tam Giới trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng,

xuất hiện Tam Giới tiên đạo cùng Tam Giới Ma Đạo hai cái thể hệ này. Lúc trước còn có những hệ thống Thần đạo cùng thượng giới Tiên đạo này, nhưng tổng thể mà nói, tất cả vũ trụ Càn Khôn, chỉ có hai đại hệ thống, cái kia chính là Hỗn Độn Cổ Thần hệ thống cùng Tiên đạo hệ thống!

Mà trong đạo quả của Giang Nam lại có đệ tam hệ thống, cùng Hỗn Độn Cổ Thần và Tiên đạo hệ thống không chút nào yếu, hơn nữa càng thêm nguy hiểm, cái này không thể không để cho hắn cảm giác được kinh ngạc.

Hỗn Độn đại đạo bên trong đạo quả của Giang Nam, càng làm cho hắn cảm giác được kinh dị, Giang Nam không phải Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng có thể luyện thành Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo, thậm chí có đại thành tựu!

Mấu chốt nhất chính là, loại đại đạo này so với đại đạo của Đô Thiên đạo quả còn muốn cao đoan, cho hắn một loại cảm giác chí cao vô thượng!

- Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo bên trong đạo quả của ngươi là từ đâu mà đến?

Sắc mặt Đô Thiên Cổ Thần đột nhiên biến hóa, thất thanh nói:

- Bất Không đại đạo! Chẳng lẽ là Bất Không đại đạo?

Hắn đột nhiên nghĩ đến khả năng này, sắc mặt kịch biến, lẩm bẩm nói:

- Ba loại đại đạo hệ thống trong đạo quả của ngươi, một loại là Bất Không đại đạo, một loại khác là Tiên đạo, mà một loại cuối cùng lại tràn ngập hủy diệt phá hư, có thể cùng hai chủng đại đạo này sánh vai, đây rốt cuộc là đạo quả gì...

- Ngươi biết quá nhiều rồi!

Sắc mặt Giang Nam lạnh lùng, lật tay che xuống, lạnh lùng nói:

- Đô Thiên đạo hữu, ngươi biết quá nhiều bí mật của trẫm, xem ra trẫm không thể không giết người diệt khẩu rồi!

Một chưởng này Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt bát ngát, hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, một ấn che xuống, toàn bộ Tiên cung thánh địa đều bị bao phủ, nhét vào bên trong Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Thậm chí, Đô Thiên Cổ Thần còn cảm giác được, không gian Nguyên Thủy Đại La Thiên vô cùng chắc chắn, mặc dù hắn tế ra Luyện Thiên đại trận, cũng không cách nào xuyên thẳng qua thời không nơi đây!

- Đế Huyền, tuy ngươi luyện thành đạo quả kỳ quái, nhưng ta chưa hẳn kém ngươi!

Đô Thiên Cổ Thần cười ha ha, ra tay đối chiến:

- Ba loại đại đạo bên trong đạo quả của ngươi tuy cường đại, chỉ là đạo quả của ngươi vẫn là quá nhỏ bé, chỉ tương đương với vừa mới tu thành Chân Tiên đạo quả! Mà ta đã mượn nhờ Tam đại Chân Tiên đem đạo quả rèn luyện hơn 100 vạn năm, hơn nữa ta còn thôn phệ bàn tay của phụ thần ta!

Hỗn Độn Cổ Thần trời sinh là máy móc chiến đấu, vô luận thân thể hay là thần thông, đều đạt tới độ cao làm cho chủng tộc khác khó có thể với tới, mặc dù là Tiên Thiên Thần Ma, so với Hỗn Độn Cổ Thần cũng thua kém rất nhiều.

Huống chi, Đô Thiên Cổ Thần từ nhỏ phi phàm, chính là đầu lâu của Rama đại thần biến thành, lại dung hợp bàn tay của Rama đại thần, thân thể mạnh, tuyệt đối ở bên trong Chân Tiên Thiên Hạ Vô Song, mặc dù là Giang Nam, so với hắn cũng thua kém rất nhiều!

Hắn vừa ra tay, Hỗn Độn đại đạo phún dũng, Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng không cách nào hoàn toàn giam cầm hắn, chỉ thấy ở bên trong Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt, đột nhiên có Hỗn Độn tự nhiên tuôn ra, một tòa Thiên quốc xuất hiện, một hư ảnh Hỗn Độn Cổ Thần to lớn cao ngạo đứng ở bên trong Thiên quốc, mang theo uy năng vô tận hướng Nguyên Thủy Đại La Thiên oanh khứ!

Hỗn Độn Thiên quốc!

Cái này là Hỗn Độn Thiên quốc, nơi ở của Hỗn Độn Cổ Thần!

Đô Thiên Cổ Thần dùng đại đạo diễn biến Hỗn Độn Thiên quốc, hôm nay quốc chính là Tam Thánh bên trong Hỗn Độn Cổ Thần chế tạo, thống soái Tam đại Cổ Thần này, chính là Đại tướng mạnh nhất dưới trướng Bất Không đạo nhân, Cổ Thần mạnh nhất!

Linh giới trong Bát đại vũ trụ bị đánh thành Hỗn Độn, Hỗn Độn tam thánh này liền đem Linh giới luyện thành Hỗn Độn Thiên quốc, Thiên quốc bị Hỗn Độn đại đạo tế luyện vô số lần, dĩ nhiên biến thành một kiện pháp bảo uy năng vô lượng, mặc dù là Tiên Giới Cự Đầu cũng không cách nào đánh vào bên trong Thiên quốc!

Đô Thiên Cổ Thần lần này thi triển ra Hỗn Độn Thiên quốc, chẳng những là nghiên cứu cấu tạo Hỗn Độn Thiên quốc sáng tạo thần thông, đồng dạng cũng là đang cùng Hỗn Độn Thiên quốc cộng minh, mượn lực lượng Hỗn Độn Thiên quốc gia trì chính mình!

Cùng lúc đó, tay hắn nâng lên che rơi, bàn tay này thi triển thần thông lại không phải Hỗn Độn đại đạo, mà là Tiên Giới thần thông!

Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử trợ giúp hắn luyện thành Hỗn Độn đạo quả, cũng đem Chân Tiên đại đạo của mình luyện nhập bên trong đạo quả, trong đạo quả của hắn đã có Hỗn Độn đại đạo cũng có Tiên đạo, đồng thời khống chế hai đại hệ thống!

Một cái ấn này của hắn, phảng phất đánh bay Tiên vực, lại hiện ra dị tượng thượng giới quần tiên, vô số tiên ảnh hàng lâm, túm tụm ba tồn tại cổ xưa, ba tồn tại cổ xưa kia giống như Tiên Vương lâm thế!

Hậu Thổ, Tử Tiêu cùng Trường Sinh Tam đại Tiên Vương, Tam đại Tiên Vương hư ảnh!

Tam Tiên Vương ấn!

Hắn một ấn này, vậy mà mượn tới lực lượng Tiên Giới Tam đại Tiên Vương!

Ầm ầm!

Nguyên Thủy Đại La Thiên bị Hỗn Độn Thiên quốc cùng Tam Tiên Vương ấn nổ nát, năng lượng khủng bố chấn động, chấn đến Tiên cung thánh địa bắt đầu tầng tầng sụp đổ tan rã, tòa Tiên cung này chính là Ma Tiên Điện, căn cứ của Hậu Thổ Tiên Vương, thuộc về Tiên nhân cấp trọng bảo, uy năng cực kỳ cường đại, so với Chân Tiên chi bảo bình thường còn cường đại hơn rất nhiều.

Nhưng Đô Thiên cùng Giang Nam cũng đã là Chân Tiên cấp, hơn nữa ở bên trong Chân Tiên thuộc về nhân vật nổi tiếng, công kích của bọn hắn là cường đại bực nào, huống chi lại là ở trước Tiên cung giao thủ?

Tiên cung nghiền nát, trong Tiên cung, tiên nhân đạo thân của Hậu Thổ Tiên Vương vừa mới xuất hiện, liền bị công kích của hai người đập vỡ, lách bạo, ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp, trực tiếp hóa thành một cổ Thiên Địa nguyên khí!

Chương 1962: Nguyên Thủy Ba Ấn. (2)

Tam Tiên Vương ấn cùng uy năng Hỗn Độn Thiên quốc oanh hướng Giang Nam, đột nhiên chỉ thấy đỉnh đầu Giang Nam hiện ra Thiên Tán Hoa Cái, 350 đạo Thiên Đạo trong Thiên Tán Hoa Cái chuyển động, đem uy năng của Tam Tiên Vương ấn cùng Hỗn Độn Thiên quốc cắn nát!

Hôm nay uy năng cái dù này là Thiên đạo chí bảo cường đại nhất, bảo dù tế lên, Thiên Đạo chi quang tràn ngập, thần thánh vô cùng, vạn pháp bất xâm, Tiên Thiên liền dựng ở thế bất bại, mặc dù là một kích toàn lực của Đô Thiên Cổ Thần cũng không cách nào rung chuyển mảy may!

- Mâu đến!

Đô Thiên Cổ Thần quát lớn, thân thể kịch liệt bành trướng, hóa thành Cổ Thần đỉnh thiên lập địa, cơ bắp dữ tợn, đột nhiên trong mi tâm một cây trường mâu bay ra, như là Tử Kim tạo thành, khắp cả người che kín Hỗn Độn phù văn, dĩ nhiên là xương tay của Rama đại thần luyện thành, vô kiên bất tồi!

Hai tay Đô Thiên bắt lấy trường mâu, hung hăng đâm vào bên trong 350 đạo Thiên Đạo của Thiên Tán Hoa Cái!

Rama đại thần chính là Tiên Quân cấp Hỗn Độn Cổ Thần, nhục thể của hắn là cường đại bực nào? Cốt cách lại là kinh người bực nào?

Phòng ngự giống như vô địch của Thiên Tán Hoa Cái lại bị một mâu xuyên thủng, từng đạo Thiên Đạo bị cốt mâu đâm vào đùng đùng đẩy ra, trực chỉ mi tâm của Giang Nam!

- Nguyên Thủy Bất Không!

Nguyên Thủy đạo quả đột nhiên xuất hiện tại mi tâm Giang Nam, ở bên

trong đạo quả, Nguyên Thần niết ấn, Nguyên Thủy Bất Không ấn, đối chiến cốt mâu.

- Đế Huyền, lá gan của ngươi thật sự không nhỏ, rõ ràng không có ký thác đạo quả!

Đô Thiên Cổ Thần cười ha ha, lãnh đạm nói:

- Đạo quả vừa hủy, ngươi liền hồn phi phách tán, hiện tại là tử kỳ của ngươi!

Thủ cốt Rama đại thần luyện thành cốt mâu hung hăng đâm vào phía trên Nguyên Thủy đạo quả, hắn đối với cốt mâu này có tự tin không gì so sánh nổi, Rama đại thần cường đại là chân thật đáng tin, mặc dù Giang Nam yêu nghiệt vô cùng, nhưng đạo quả của hắn cũng không có thể đở nổi một mâu này!

Đinh…

Một mâu này đâm vào phía trên Nguyên Thủy đạo quả, cũng không có xuất hiện tràng cảnh Nguyên Thủy đạo quả bị một mâu xuyên thủng như trong tưởng tượng của Đô Thiên, đạo quả không có bị chút tổn thương nào, thậm chí ngay cả một vết rách cũng không có xuất hiện, trái lại, lực lượng một mâu này hết thảy bị đạo quả của Giang Nam hấp thu, một loại đạo âm huyền diệu khó giải thích hiện ra, phảng phất có vô số Hỗn Độn Cổ Thần quay chung quanh Nguyên Thủy đạo quả ca ngợi!

Nguyên Thủy Bất Không ấn, Bất Không bất diệt, tạo nghệ của Giang Nam đối với Bất Không đại đạo, đã đạt đến hoàn cảnh không thể tưởng tượng, Nguyên Thủy đạo quả hoàn mỹ dung hợp Bất Không đại đạo, để cho hắn siêu việt giới hạn chủng tộc, chỉ sợ Bất Không đạo nhân ở cảnh giới đồng dạng, cũng không cách nào siêu việt hắn!

- Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn!

Giang Nam đỉnh lấy Rama cốt mâu công kích, cận thân chiến một trận,

một ấn oanh ra, vạn đạo tan vỡ, vũ trụ trống vắng, đưa về Nguyên Thủy, Đô Thiên vọt lên một tay đối chiến một kích này, liền kêu rên một tiếng, rút lui một bước.

Rama cốt mâu bị hắn tế lên đỉnh đầu, giống như mưa rơi xuống, hướng Giang Nam đâm tới, Nguyên Thủy đạo quả của Giang Nam cao thấp tung bay, đinh đinh đinh giòn vang không dứt.

Hai người phi tốc giao thủ, trong khoảnh khắc va chạm không biết bao nhiêu lần, mà vào lúc này, Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử đã mượn nhờ đạo quả khôi phục thân thể, phi thân đánh tới.

Tam đại Chân Tiên cùng một chỗ vây công Giang Nam, thế công càng làm cho người hoa mắt, đột nhiên Tiên cung Thái Tử kêu rên, ngực phá vỡ một cái động lớn, cái đại động kia như một lỗ đen thôn phệ vạn vật, trong khoảnh khắc liền đem nhục thể của hắn thôn phệ!

Đầu của Thanh Huyền Chân Tiên bị một quyền oanh bạo, chỗ cổ đang muốn dài ra một cái đầu, đột nhiên một cái chân to đạp xuống, sinh sinh giẫm toái.

Trong nội tâm Nguyên Tôn cả kinh, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam quay đầu há miệng rống to, Nguyên Tôn bạo toái, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, lập tức Hồng Mông mở, thân thể hóa thành một thế giới, sau đó lại bị dư âm chiến đấu cắn nát.

Cũng không lâu lắm, ba Chân Tiên lần nữa đánh tới, bất quá một lát, vứt bỏ ba cổ thi thể, ba Chân Tiên lại ở trong đạo quả của từng người phục sinh.

- Đế Huyền hung mãnh, chúng ta đi đánh Đại La Thiên, hư mất đạo cơ của hắn!

Tiên cung Thái Tử ánh mắt chớp động, đề nghị nói:

- Đạo cơ của hắn bị xấu, tu vi tổn hao nhiều, liền không phải đối thủ của Đô Thiên, giết hắn liền dễ dàng rất nhiều!

- Đúng là đạo lý này!

Ba Chân Tiên ăn nhịp với nhau, lập tức bay đi Đại La Thiên, bọn hắn mới vừa tới đến Đại La Thiên, đang muốn đem Đại La Thiên nổ nát, đột nhiên chỉ thấy ở chỗ sâu trong tòa Tam Thập Tam Thiên chí cao thiên này, một thanh thần kiếm phong cách cổ xưa hiển hiện, đỉnh thiên lập địa.

Thanh thần kiếm kia chấn động, vô số đạo kiếm quang bay ra, Tam đại Chân Tiên còn chưa phục hồi tinh thần lại, cũng đã bị cắt thành vô số khối.

- Con mẹ nó Đế Huyền, không lưu lại cho người bất luận sơ hở gì!

Tiên cung Thái Tử phục sinh, nhịn không được phát một câu nói tục, ba Chân Tiên nhìn lại, chỉ thấy Đô Thiên dĩ nhiên rơi vào hạ phong, bị Giang Nam giống như mưa to gió lớn đánh cho liên tiếp bại lui, không ngừng thổ huyết.

Ánh mắt Nguyên Tôn chớp động, đột nhiên nói:

- Ta cũng có cái chủ ý, không biết có thể đi thông được không. Kế Đô là kiếp số của Đế Huyền khi cưỡng ép mở Đại La Thiên, có lẽ chúng ta có thể cho Kế Đô đến phá đạo cơ của Đế Huyền, nếu chứng đạo kiếm của Đế Huyền chém Kế Đô, diệt đi đạo quả, Đại La Thiên cũng muốn hủy diệt, hồi phục Hỗn Độn, Kế Đô không bị trảm, liền do Kế Đô đến hủy diệt Đại La Thiên.

Con mắt Tiên cung Thái Tử sáng ngời, cười nói:

- Cho dù Kế Đô hủy không được Đại La Thiên, chúng ta cũng có thể ở trong Đại La Thiên chém Kế Đô, ứng với Nhân Quả Đại La Thiên sinh ra đời tan vỡ, kể từ đó, đạo cơ của Đế Huyền có thể phá...! Hư mất đạo cơ, Đế Huyền liền không hề vô địch!

Lúc Giang Nam mở Đại La Thiên, bởi vì pháp lực không đủ, mở Hỗn Độn Hồng Mông uy năng thiếu hụt, thế cho nên máu tươi của mình rơi vãi ở trên một tòa Huyền Hoàng thánh sơn, dưới tòa Huyền Hoàng thánh sơn này

tọa lạc ở bên trong Hỗn Độn Hồng Mông, hấp thu Thiên Địa linh khí, chửa sinh sinh linh, cái sinh linh này là Kế Đô.

Bởi vì Giang Nam muốn tách ra Hỗn Độn Hồng Mông, nếu như triệt để tách ra Hỗn Độn Hồng Mông liền tương đương với không có Kế Đô cái sinh linh này, bởi vậy Kế Đô cùng Giang Nam tầm đó có một đoạn Nhân Quả.

Không chỉ có như thế, lúc Chư thần hoàng hôn kiếp lộ ra mánh khóe, Thiên Đạo Tạo Hóa tiên thể, cũng lựa chọn Kế Đô còn bên trong thai nghén, bởi vậy hai trọng kiếp số phóng chung một chỗ, sáng tạo ra một tiên thể mạnh nhất!

La Hầu La thân kiêm sở trưởng Hỗn Độn Cổ Thần cùng tiên thể, bị Cổ Thần Hỗn Độn Thiên quốc dự định vì tương lai có thể thay thế Bất Không đạo nhân, giao phó kỳ vọng cao, nhưng mà mặc dù những năm gần đây La Hầu La đột nhiên tăng mạnh, đã đạt tới nhân vật có thể cùng Chân Tiên so sánh, nhưng tu vi thực lực của hắn cũng thủy chung không thể dứt bỏ Kế Đô.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1963: Tam Thái Tử. (1)

Tiên thể Kế Đô, cũng không phải là hư danh nói chơi, hắn hoàn toàn xứng đáng là tiên thể mạnh nhất, nếu như không phải Tam Giới Thiên Đạo thật sự quá trầm trọng, hắn khẳng định sớm đã phi thăng đến Tiên Giới, đại phóng dị sắc!

Hơn nữa, cho dù La Hầu La tên tuổi thật lớn, nhưng càng nhiều tiên thể nữa vẫn là phục tùng Kế Đô điều khiển, không chỉ có như thế, Kế Đô thậm chí định ra mưu kế, để cho không ít tiên thể đầu nhập vào Hồng đạo nhân Quân đạo nhân, trộm lấy tiên kinh, nghiên cứu tiên đạo, hơn nữa tùy thời diệt trừ đối thủ.

Mà sở dĩ Ma giới có thể mở, 2000 tiên thể sở dĩ có thể trở thành 2000 Ma Tổ, chủ yếu dựa vào vẫn là La Hầu La cùng Kế Đô, hai người này đều là tài hoa hơn người, sau khi nghiên cứu Tam Giới tiên đạo, hỗn hợp lý niệm Tiên đạo cùng Thần đạo, rốt cục được đến đại thành tựu, sáng tạo ra Ma Đạo cùng Tiên đạo đối ứng.

Loại Ma Đạo này, không giống với Ma Đạo của Địa Ngục vạn giới, Ma Đạo của Địa Ngục vạn giới cũng là một loại thủ đoạn tu luyện, thuộc về một loại Thần đạo. Mà Kế Đô và La Hầu La mở Ma Đạo lại là một cái hệ thống hùng vĩ, là lý niệm cùng Tiên đạo đối lập!

Từ phương diện khác mà nói, Kế Đô so với Hồng đạo nhân Quân đạo nhân không chút nào chênh lệch, cũng là nhân vật cấp Đạo Tổ!

Năm đó sở dĩ Nguyên Tôn muốn cướp đi Kế Đô, chính là vì Chư thần hoàng hôn kiếp có khả năng bởi vì Kế Đô mà chấm dứt, mà Đế Huyền cái Đại Ma Vương này, cũng đồng dạng có khả năng bởi vì Kế Đô mà vẫn lạc!

Ba Chân Tiên sát nhập Ma giới, Ma giới giờ phút này sớm bị đánh nát,

2000 thế giới hết thảy bị đánh tan vỡ, mà hơn 2400 tiên thể cùng hơn 3500 Kim Tiên đã bị chết mấy lần. May mắn những tồn tại này đều luyện thành Đạo quả, đạo quả bất diệt, bọn hắn bất diệt.

Bất quá theo số lần tử vong tăng nhiều, thực lực của bọn hắn cũng sâu sắc hao tổn, tuy đạo quả có thể cam đoan bọn hắn bất diệt, nhưng mà cũng không phải toàn năng. Cũng không thể để cho bọn hắn mỗi lần phục sinh đều ở vào trạng thái đỉnh phong. Số lần tử vong càng nhiều, đạo quả cải tạo bọn hắn độ khó càng lớn, sử dụng thời gian càng dài.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn hắn đã lộ ra vẻ mệt mỏi, nhưng một phương Kim Tiên như trước chiếm cứ thượng phong, thượng phong càng ngày càng rõ ràng, bởi vì mấy Thái Ất Kim Tiên tu vi thực lực cao nhất đến nay chưa từng có một lần thương vong!

Một phương Tam Giới ưu thế thật sự quá lớn, không chỉ có Hoa Thanh Nghiên, Bắc Đô Tuyền, Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Nhậm Tiên Thiên, Tam Khuyết, Thất Diệp, Thi Hiên Vi là Thái Ất Kim Tiên, còn có Phong Thần bảng, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính, Trường Sinh luân, Nại Hà kiều, Thanh Liên Tiên cung năm đại Tiên Vương Thành đạo chi bảo!

Cho dù một phương Tam Giới cực kỳ cường đại, bất quá Kế Đô cùng La Hầu La như cũ không có chết qua một lần, hai người này cũng là tiêu chuẩn Thái Ất Kim Tiên, càng là Ma Tổ, muốn giết chết bọn hắn, phải vận dụng nhiều Thái Ất Kim Tiên cùng một chỗ vây quét mới có thể làm được!

Thanh Huyền, Tiên cung Thái Tử cùng Nguyên Tôn đánh tới, chém liên tục mấy Chân Tiên, trợ giúp Kế Đô giết ra lớp lớp vòng vây, lập tức hướng Kế Đô nói ra kế hoạch của ba người bọn họ.

Kế Đô chần chờ một lát, âm thanh chát chát nói:

- Ba vị lão sư, nhất định phải như thế sao?

Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử đối với hắn có tài bồi

chi ân, truyền thụ tiên pháp thần thông, bởi vậy Kế Đô xưng ba người là lão sư.

Sắc mặt Nguyên Tôn Chân Tiên ngưng trọng nói:

- Đế Huyền vô địch, người này chưa trừ diệt. Chư thần hoàng hôn kiếp khó có thể kết thúc. Muốn diệt trừ hắn, chỉ có trước hư mất đạo cơ của hắn, Đại La Thiên chính là đại đạo của hắn, trong Đại La Thiên lại có Thiên Đạo do hắn tinh luyện ra chèo chống. Không phá mất Đại La Thiên, không cách nào diệt trừ hắn!

Tiên cung Thái Tử cười nói:

- Ngươi yên tâm, Đế Huyền giết bất luận kẻ nào cũng sẽ không giết ngươi, bởi vì giết ngươi, Đại La Thiên liền sẽ tự động ứng kiếp sụp đổ, hư mất đạo cơ của hắn. Ngươi lần này đi Đại La Thiên, nhất định mã đáo thành công!

Thanh Huyền Chân Tiên lạnh nhạt nói:

- Kế Đô, ngươi quên ân tình ba người ta dưỡng dục dạy bảo sao?

Kế Đô trầm mặc, cắn răng nói:

- Tốt, ta đi!

Tiên cung Thái Tử hướng Nguyên Tôn nháy mắt, cười nói:

- Lại để cho Nguyên Tôn đi theo ngươi đi, nếu như Đế Huyền thật sự đối với ngươi thống hạ sát thủ, Nguyên Tôn sẽ bảo hộ ngươi.

Nguyên Tôn đốn biết ý nghĩa, nếu Kế Đô cũng không thể hủy diệt Đại La Thiên, vậy thì do hắn ra tay tiêu diệt Kế Đô, để cho Đại La Thiên ứng kiếp.

Kế Đô tiến tới trước một bước, phi độn mà đi, Nguyên Tôn theo sát phía sau, mà lúc này Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền thì hướng Kim Tiên khác trong Ma giới đánh tới.

Đột nhiên, một cây cầu dài rơi xuống, ngăn lại Thanh Huyền, chỉ thấy Hoa Thanh Nghiên tay áo tung bay đứng trên cầu, cười nói:

- Đạo hữu, ta và ngươi đều là nhân vật nhảy ra Tam Giới, không tại Ngũ hành, làm gì chém chém giết giết? Không bằng cùng tiểu muội ngồi xuống tâm sự?

Thanh Huyền dừng bước lại, mỉm cười nói:

- Hoa đạo hữu, ta chính là Hỗn Độn Chân Tiên, ngươi không phải là đối thủ của ta.

Đột nhiên, một vị đạo nhân giống như nhàn nhã dạo chơi đi tới, chắp tay nói:

- Hồng đạo nhân bái kiến đạo hữu.

Trong nội tâm Thanh Huyền nhảy dựng, cười nói:

- Hồng Đạo Tổ không cần phải khách khí, Đạo Tổ đã cùng Hoa đạo hữu xuất hiện, nghĩ đến là không hỏi quy củ. Mời ra tay a!

Cùng lúc đó, Tiên cung Thái Tử chứng kiến một vị nam tử ngọc thụ lâm phong xuất hiện ở trước mặt mình, tay nắm một cuốn Kim Bảng, trong lòng có chút nhảy dựng.

Lập tức, một phương hướng khác lại có một Tu Di Phật nằm bay tới, Sóc Nguyệt Hồi Thiên Kính nhô lên cao chiếu rọi, rơi vào sau đầu Đại Phật. Lại có Thiên Hậu nương nương đi tới, tay trái đeo Trường Sinh luân như là vòng ngọc màu tím, phía sau thì có Nhậm Tiên Thiên tay nắm Thanh Liên Tiên cung đi tới.

- Một đám tiểu bối, ý định vây công ta!

Tiên cung Thái Tử cười ha ha, lạnh nhạt nói:

- Bản điện có gì phải sợ?

Mà vào lúc này, Kế Đô cùng Nguyên Tôn Chân Tiên đã bay đến Đại La Thiên, Kế Đô nhìn về Đại La Thiên phía trước, sắc mặt phức tạp, nói khẽ:

- Nguyên Tôn lão sư, năm đó ngươi đem ta từ trong Huyền Thiên Kim Khuyết ôm đi, bồi dưỡng ta thành tài, ngươi là người tốt nhất với ta trong bốn vị lão sư, mấy vị lão sư khác càng thêm coi trọng La Hầu La, duy chỉ có ngươi coi trọng ta nhất. Có đôi khi, ta thậm chí trong thoáng chốc đem ngươi trở thành phụ thân của ta. . .

Nguyên Tôn Chân Tiên trầm mặc, cười nói:

- Kế Đô, lúc này ngươi như thế nào đột nhiên nói ra loại lời đó, tựa như mình vừa đi không quay lại vậy?

Kế Đô quay người hạ bái, cung kính khấu ba cái khấu đầu, nghiêm mặt:

- Công ơn nuôi dưỡng, dạy bảo của Lão sư, Kế Đô trọn đời không quên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1964: Tam Thái Tử. (2)

Trong mắt Nguyên Tôn Chân Tiên hiện lên vẻ không đành lòng, lập tức khôi phục cương nghị, nâng hắn đứng dậy, cười nói:

- Mau đứng lên! Ngươi cho dù đi, có ta ở đây, Đế Huyền tổn thương cũng không đến phiên ngươi!

Kế Đô đứng dậy, cất bước đi vào Đại La Thiên.

Nguyên Tôn Chân Tiên im lặng, trong lòng có chút giãy dụa, hắn biết rõ chuyến đi này của Kế Đô tất nhiên không cách nào còn sống trở về. Kế Đô hủy diệt Đại La Thiên, Nhân Quả của hắn cùng với Giang Nam liền sẽ kết thúc, khi đó Giang Nam tất nhiên sẽ chém giết hắn!

Dùng thực lực của Giang Nam, cho dù đạo cơ bị xấu, nhưng như cũ là vô cùng khủng bố. Hắn khống chế Thiên Tán Hoa Cái, có thể vơ vét vô số thời không của Tam Giới, tìm đến phương vị đạo quả của Kế Đô. Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém xuống, tất nhiên có thể phá hủy đạo quả mà Kế Đô ký thác vào Tam Giới!

Nguyên Tôn Chân Tiên đã có thể tiên đoán được Kế Đô tử vong, lúc trước Kế Đô nói hoàn toàn chính xác để cho lòng hắn mềm nhũn một cái chớp mắt.

- So sánh với đạo thống của bát Tiên Vương, Kế Đô, ta chỉ có thể hi sinh ngươi rồi. . .

Trong nội tâm Nguyên Tôn Chân Tiên yên lặng nói.

Đại La Thiên kịch liệt chấn động, rõ ràng là Kế Đô ở trong Đại La Thiên đánh đập tàn nhẫn. Đánh nát vô tận tinh không, một chiêu liền hủy diệt ức vạn dặm lãnh thổ quốc gia. Hắn cũng là Chân Tiên cường giả, Nguyên Thủy

Chứng Đạo Kiếm không ra tay, hắn không kiêng nể gì cả công kích Đại La Thiên, thậm chí ngay cả Huyền Thiên Kim Khuyết cũng đánh cho nhão nhoẹt!

Đại La Thiên bắt đầu sụp đổ, trăm triệu dặm không gian sụp xuống, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông!

Rất nhanh, cả tòa Đại La Thiên sụp đổ tan rã, biến thành Hồng Mông tử khí vô cùng trầm trọng, mà Giang Nam đang cùng Đô Thiên Cổ Thần đại chiến, khí tức đột nhiên kịch liệt suy sụp. Đô Thiên Cổ Thần cười ha ha, lập tức phản thủ thành công!

Kế Đô cất bước từ trong Đại La Thiên hủy diệt đi ra, sau lưng hắn ở bên trong Hồng Mông khí, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đang kịch liệt chấn động, đột nhiên một đạo kiếm quang kinh thế sáng lên!

Trong nội tâm Nguyên Tôn Chân Tiên cả kinh, vội vàng xông về trước đi, đây là một kích nén giận của Giang Nam, cho dù đạo cơ của hắn đã phá, nhưng mà tồn tại cường đại bực này, như trước không phải Kế Đô có khả năng ngăn cản!

- Kế Đô, mau tránh ra. . . Vì cái gì?

Nguyên Tôn Chân Tiên ngơ ngác nhìn xem trăng tròn trước ngực, đó là thành đạo chi bảo của Kế Đô, lúc Kế Đô dung hợp thần đạo tiên đạo khai sáng ra Ma Đạo, liền luyện thành một món pháp bảo như vậy, uy năng rất mạnh.

- Vì cái gì?

Nguyên Tôn Chân Tiên ngẩng đầu, ánh mắt của hắn theo đầu vai của Kế Đô lướt qua, chứng kiến Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bổ ra đạo kiếm quang kinh thế kia cũng không phải là nhằm vào Kế Đô, mà là đang mở Hỗn Độn Hồng Mông!

Một kiếm kia, mở ra Hồng Mông khí, tích Huyền Hoàng, phân Thiên Địa,

định Tứ Tượng, mở Ngũ Hành, diễn biến Lục Hợp bát hoang, vô số ngôi sao tinh đấu.

Nguyên Thủy Đại La Thiên lại một lần nữa mở ra, Nguyên Thủy đại đạo trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm phún dũng mà ra, định trụ Thiên Địa cương thường, bay ra Thiên Đạo hóa thành La Thiên Hoa Tán.

Hôm nay Đại La Thiên so với Đại La Thiên lúc trước càng thêm vững chắc, càng thêm hoàn mỹ, Đại La Thiên lúc trước còn có rất nhiều chưa đủ chỗ, mà bây giờ thì hoàn mỹ vô khuyết!

Nguyên Tôn Chân Tiên gian nan quay đầu nhìn lại, hắn chứng kiến Đô Thiên Cổ Thần bị Giang Nam đánh cho thổ huyết, đánh cho chia năm xẻ bảy, sau đó xoay đầu lại, hai tay nắm ở đầu vai Kế Đô, khổ sở nói:

- Vì cái gì. . .

Trong hai tròng mắt Kế Đô có nước mắt chảy xuống, lẩm bẩm nói:

- Bởi vì, trong cơ thể ta có lưu Đế Huyền tinh huyết. . . Ta là Tam thái tử của hắn. . .

Phía sau hắn từng mặt đại kỳ bay lên, đó là trận kỳ của Luyện Thiên đại trận, trận kỳ rậm rạp chằng chịt bao phủ thời không, bao lại Tam Giới!

- Nguyên Tôn lão sư, ngươi tuy ôm đi ta, dưỡng dục ta, nhưng mà thời điểm ta mở mắt nhìn thấy người đầu tiên không phải ngươi, mà là phụ hoàng của ta. . .

Năm đó Thánh Thiên Tử Quân xuất thế, Kế Đô đồng loạt sinh ra đời, khi đó hắn đã có thần trí, thông minh vô cùng, Thiên Đạo đạo thân của Giang Nam đem trẻ mới sinh nho nhỏ này ôm lấy, như một từ phụ, Kế Đô vẫn nhớ một màn này.

Về sau Nguyên Tôn ôm hắn đi, lúc Kế Đô đi ra Tiên cung thánh địa lịch luyện, hắn lại chứng kiến đại đế phong hoa tuyệt đại kia, hai người không

chỉ một lần chạm mặt, mỗi một lần Kế Đô đều lấy được chỗ ích không nhỏ.

- Tại sao phải tốt với ta? Vì sao phải truyền thụ ta công pháp?

Kế Đô đã từng khó hiểu hỏi.

- Bởi vì ngươi là Tam thái tử của ta.

Đại đế phong hoa tuyệt đại kia cười nói.

- Ngươi không biết sao?

Hắn thanh sắc đều lệ nói:

- Ta là kiếp số của ngươi, tương lai ta tất hủy diệt Thần triều của ngươi, hủy diệt Đại La Thiên của ngươi!

- Ngươi hủy diệt xong thì sao?

Trong mắt vị đại đế kia có trí tuệ lưu động, cười nói:

- Hủy diệt xong, kiếp số biến mất, trong cơ thể ngươi chảy xuôi chính là máu của phụ hoàng, ngươi thủy chung vẫn là Tam thái tử của trẫm. Ngươi cũng muốn nhảy ra trận kiếp số này, như vậy ta liền cho ngươi hủy diệt Đại La Thiên!

Trăng tròn chấn động, Nguyên Tôn Chân Tiên bạo toái, mà vào lúc này Luyện Thiên đại trận khởi động, Đô Thiên Cổ Thần cũng không truyền thụ Kế Đô Luyện Thiên đại trận, bộ Luyện Thiên đại trận này tự nhiên là từ tay Giang Nam.

Kế Đô khống chế trận pháp vận chuyển, tránh đi sinh linh Tam Giới, tại đại trận bao phủ xuống, một quả đạo quả bị luyện ra, đón lấy những đạo quả này bị mang đến bên trong Đại La Thiên, nguyên một đám lần lượt lọt vào trấn áp!

- Phản đồ!

Một tiếng gầm lên truyền đến, Hỗn Độn đạo quả của Đô Thiên Cổ Thần quay tròn chuyển động, xuyên phá Luyện Thiên đại trận, hướng ra phía ngoài phi độn mà đi.

Kế Đô phản bội Nguyên Tôn, tế lên Luyện Thiên đại trận, đem đạo quả của các tiên thể từ trong Tam Giới luyện ra, đưa vào trong Đại La Thiên trấn áp, để cho trận Chư thần hoàng hôn kiếp thành kết cục đã định.

Tòa Luyện Thiên đại trận này chính là Giang Nam luyện thành Hoàng Đạo cấp, tuy nói có thể đem Tiên thể đạo quả luyện ra, nhưng lấy thực lực của Kế Đô thúc dục tòa đại trận này vẫn còn có chút miễn cưỡng, chỉ có thể đem Tiên thể đạo quả bình thường luyện ra hư không, nhưng không cách nào đem Chân Tiên đạo quả luyện ra.

Bất quá ở trong tích tắc hắn động thủ, tất cả Tiên nhân trong Tam Giới Tam Thập Tam Thiên lập tức đạt được Giang Nam truyền âm, vô số Tiên nhân tuôn ra, từng người đem nguyên thần của mình dung nhập đến bên trong trận kỳ của Luyện Thiên đại trận!

Tiên nhân của Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới là nhiều bực nào?

Một trăm ba mươi vạn năm phát triển, Tiên nhân bên trong Tam Giới đã nhiều đến gần trăm triệu, nhiều Tiên nhân như vậy đem Nguyên Thần từng người tế lên, thúc dục Luyện Thiên đại trận, lập tức đem uy năng tòa đại trận này thôi phát đến mức tận cùng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1965: Thần Cùng Thần Chiến. (1)

Đám người Tiên cung Thái Tử, Thanh Huyền, Nguyên Tôn, La Hầu La, Nhiếp Thanh, Ma Di, Dư Nguyên Tử, Long Hán, Phong Lưu đã đạt tới Chân Tiên cấp, đạo quả của bọn hắn còn chưa kịp trốn chạy, liền bị Luyện Thiên đại trận luyện ra hư không, mang đến trong Đại La Thiên trấn áp.

Bên trong Ma giới, La Hầu La đột nhiên buồn vô cớ thở dài, không hề chiến đấu, tiêu điều nói:

- Dừng tay a, chúng ta. . . Đã thua!

Hắn ngửa đầu nhìn về phía Đại La Thiên, nhìn về phía thiếu niên đang khống chế Luyện Thiên đại trận kia, cao giọng nói:

- Kế Đô, chúng ta thua, phải chăng như ngươi mong muốn?

Kế Đô không đáp.

Các Tiên thể mờ mịt, không ít Tiên thể đình chỉ chiến đấu, nhưng còn có người đẫm máu chiến đấu hăng hái, bất quá rất nhanh liền bị đánh chết, đạo quả của những người này đã bị trấn áp ở bên trong Đại La Thiên, sau khi chiến chết cũng không cách nào từ bên trong đạo quả sống lại, trừ khi Giang Nam không hề trấn áp đạo quả của bọn hắn.

Cùng lúc đó, đạo quả của Đô Thiên Cổ Thần sớm đã thoát ra Luyện Thiên đại trận, hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

Giang Nam dò tay khẽ vẫy, Nại Hà kiều dưới chân Hoa Thanh Nghiên đột nhiên bay lên, kéo dài qua trời cao, khoác lên vũ trụ, Giang Nam leo lên Nại Hà kiều, ngăn ở phía trước đạo quả của Đô Thiên, lấy tay hướng Hỗn Độn đạo quả này chộp tới, cười nói:

- Đô Thiên đạo hữu, Tam Giới là Tam Giới của trẫm, ngươi có thể chạy trốn tới nơi nào đây?

Đô Thiên Cổ Thần dù sao là lần đầu tiên bị đánh chết thân thể, trong đạo quả còn ẩn chứa năng lượng bành trướng, chỉ thấy đạo quả kia quay tròn chuyển động, một mảnh Hỗn Độn bao la mờ mịt, hư ảnh Hỗn Độn Thiên quốc bay ra, cùng bàn tay của Giang Nam va chạm, mà ở sau Hỗn Độn Thiên quốc, là Tam Tiên Vương ấn!

Ầm ầm!

Tam Giới bị chấn đến kịch liệt run rẩy, Giang Nam cũng bị chấn đến thân hình có chút lắc lư, Đô Thiên Cổ Thần Hỗn Độn đạo quả lập tức bị từng mặt đại kỳ vờn quanh, đại kỳ rầm rầm bay múa, vòng quanh Hỗn Độn đạo quả ẩn nấp giữa không trung, phi tốc ghé qua!

- Đạo hữu, ngươi chạy trốn được sao?

Giang Nam hừ lạnh, vứt lên Thiên Tán Hoa Cái, chỉ thấy Thiên Tán Hoa Cái càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, 350 đạo Thiên Đạo rủ xuống, bao lại vũ trụ Càn Khôn, bao thành một cái vòng tròn lớn.

Thiên Đạo như là quạt gió phi tốc chuyển động, Giang Nam tâm niệm vừa động, Nại Hà kiều chuyển hướng, bay vút không biết bao nhiêu ức vạn dặm, tốc độ cực nhanh, làm cho người líu lưỡi!

Nại Hà kiều vốn được xưng là pháp bảo tốc độ nhanh nhất, một kiều dựng lên, đừng nói Đại Thiên vũ trụ, coi như là Tiên Giới cũng có thể khung thông, chỉ là cây cầu kia cũng không cách nào xuyên thủng hàng rào Tam Giới cùng Tiên Giới hôm nay.

Trên cầu, Giang Nam đánh ra một đạo Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn, lập tức một cái hố đen phạm vi trăm triệu dặm đột nhiên xuất hiện, thôn phệ hết thảy, đem Đô Thiên Cổ Thần từ trong hư không lôi ra, nuốt vào bên trong

động uyên.

Động uyên đột nhiên vỡ ra, một cây cốt mâu đâm thủng động uyên, Đô Thiên Cổ Thần dĩ nhiên khôi phục thân thể, giết ra động uyên, cốt mâu điểm một chút, giống như mưa to gió lớn hướng Giang Nam công tới, cốt mâu lập tức thu lại, vị Cổ Thần này lần nữa bỏ chạy mà đi.

Nại Hà kiều ở trong Tam giới phi tốc di động, tránh độn tầm đó liền vượt qua vô tận thời không, tổng có thể ngăn ở trước người Đô Thiên Cổ Thần, bức hắn từ trong hư không ra.

Bất quá Đô Thiên Cổ Thần thực sự lợi hại phi phàm, so với Giang Nam chỉ yếu đi một đường, cũng không có yếu bao nhiêu, tổng có thể chạy ra Giang Nam đuổi giết.

Hai người một cái truy, một cái trốn, chỉ thấy Nại Hà kiều ở trong hư không vô tận của Tam Giới qua lại chuyển dời, nguyên một đám Nguyên Thủy động uyên thỉnh thoảng xuất hiện, không ngừng bức thân ảnh của Đô Thiên Cổ Thần ra.

Hai cường giả chỉ là ngắn ngủi va chạm, Đô Thiên Cổ Thần sẽ thừa cơ biến mất, không cùng Giang Nam liều mạng.

Rốt cục, Đô Thiên Cổ Thần lại một lần nữa xuất hiện, liều mạng thừa nhận một kích của Giang Nam, một mâu hung hăng đâm vào Nại Hà kiều, Huyền Thanh Tiên Vương thành đạo chi bảo này phát ra một tiếng răng rắc giòn vang, sinh sinh bẻ gẫy!

- Đế Huyền, đã không có Nại Hà kiều, ngươi còn có thủ đoạn gì có thể lưu lại ta?

Khóe miệng Đô Thiên Cổ Thần tràn huyết, lại cười ha ha, phi thường khoái hoạt, đột nhiên tiếng cười của hắn càng ngày càng thấp, chỉ thấy ở chung quanh hắn, từng đạo Thiên Đạo rủ xuống, Thiên Đạo Thần Quang như là thành từng mảnh đại màn, vây quanh hắn cùng Giang Nam ở trong đó.

Trong nội tâm Đô Thiên trầm xuống, lập tức biết rõ ở trong quá trình hắn không ngừng trốn chạy, phạm vi Thiên Tán Hoa Cái bao phủ càng ngày càng nhỏ, ngày nay, phạm vi cái Thiên đạo chí bảo này bao phủ, rốt cục thu nhỏ lại đến để cho hắn không chỗ có thể trốn.

Thiên Đạo bên trong Thiên Tán Hoa Cái rơi xuống, hóa thành một viên cầu cự đại, phi tốc chuyển động, đoạn đi tất cả đường đi của hắn.

- Luyện Thiên đại trận!

Đô Thiên quát khẽ, thân thể đột nhiên rút nhỏ vô số lần, biến mất không thấy gì nữa, chỉ thấy phía trên Thiên Đạo đại màn, đột nhiên bắn ra nguyên một đám điểm sáng nho nhỏ, như là từng con đom đóm đọng ở trên Thiên Mạc, phát ra tiếng nổ đùng đùng!

Đô Thiên cùng thiên màn này liên tục va chạm mấy vạn lần, thủy chung không có thể đột phá Thiên Mạc vây quanh.

Giang Nam lẳng lặng nhìn xem, tùy ý hắn ra tay, không có ngăn trở.

Sau một lúc lâu thân hình Đô Thiên Cổ Thần xuất hiện, trực diện Giang Nam, hai người sừng sững ở trong hư không, yên lặng đối mặt.

Dưới chân bọn hắn, là Nại Hà kiều đứt gãy.

Mặc dù Nại Hà kiều đoạn, nhưng đồng thời đoạn đi cũng có sinh cơ của Đô Thiên!

- Hô…

Đô Thiên Cổ Thần thật dài nhổ ra một ngụm trọc khí, con mắt càng ngày càng sáng ngời, khí thế càng ngày càng mạnh, giơ tay lên nói:

- Đế Huyền, mời!

Giang Nam đưa tay, nghiêm nghị nói:

- Đạo hữu, mời!

Chuyện cho tới bây giờ, hai người không còn nói nhiều, chỉ có chiến một trận!

Trong không gian nhỏ hẹp do Thiên Tán Hoa Cái bao phủ, chỉ có người thắng mới có thể sống đi ra ngoài, chỉ có liều chết chiến một trận, mới có thể bảo chứng thắng lợi thuộc về mình!

Đô Thiên Cổ Thần bộc phát, Rama cốt mâu bị hắn tế lên, qua lại như điện, mà vị Cổ Thần này cũng thể hiện ra thân thể vô địch của Hỗn Độn Cổ Thần, hắn không hề thi triển Tiên đạo thần thông, mà là Cổ Thần thần thông thuần túy!

Hắn dù sao không phải Tiên nhân trên ý nghĩa chân chính, vận dụng Tiên nhân thần thông, uy lực xa xa không bằng thần thông của Hỗn Độn Cổ Thần, hơn nữa, Thanh Huyền, Nguyên Tôn cùng Tiên cung Thái Tử cũng không được đến mấy Tiên Vương chân truyền, uy lực Tiên đạo thần thông cũng không thể uy hiếp được Giang Nam.

Ở trong tay của hắn, chỗ cường đại của Hỗn Độn Cổ Thần triển lộ vô cùng tinh tế, uy lực thần thông của hắn không hề giống như trước bao phủ phạm vi rộng lớn như vậy, ngược lại kịch liệt áp súc, áp súc tới cực điểm, hóa thành một loại thần vật trong hỗn độn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1966: Thần Cùng Thần Chiến. (2)

Hai tay của hắn ôm ấp, là một ngụm bảo bình, này là trước khi vũ trụ mở, trong Hỗn độn sinh ra đời một loại Tiên Thiên pháp bảo, bảo bình vừa ra, liền đem Giang Nam hút vào trong bình, tạo thành nguy hiểm rất lớn cho Giang Nam.

Hắn một tay tấn công, liền hóa thành một đầu Hỗn Độn Thần Long, giương nanh múa vuốt, đánh về phía Giang Nam.

Hắn triển khai hai tay, sau lưng bốc lên Hỗn Độn Phượng Hoàng, mở ra hai cánh, móng vuốt sắc bén Khai Thiên liệt địa, kinh người vô cùng!

Các loại hình thái Tiên Thiên pháp bảo ở trong tay hắn xuất hiện, có như là sinh linh, có thì lại là lâu, tháp, chung, đỉnh các loại Tiên Thiên bảo vật huyền bí, là trong Hỗn độn tự phát tạo ra, bảo vật Tiên Thiên mà sinh, Đô Thiên Cổ Thần dùng thần thông đến diễn biến những pháp bảo này, uy lực tuyệt đối có thể uy hiếp được Giang Nam!

Mà ở cùng một thời gian, đạo quả của hắn thì cùng Rama cốt mâu tương dung, xương tay Rama Cổ Thần tích chứa uy năng vô biên, giống như mưa to gió lớn hướng Giang Nam công tới!

Đô Thiên Cổ Thần dốc sức liều mạng, tuyệt đối là một nhân vật vô cùng nguy hiểm, tử vong uy hiếp, để cho hắn so với lúc trước càng cường đại hơn, vô luận tâm tình hay là ý thức chiến đấu, đều đạt tới một loại đỉnh phong trước nay chưa có!

Hắn đột phá, tu luyện tới loại cảnh giới này như hắn, muốn đột phá tốn hao thời gian cơ hồ không thể đo đếm, coi như là mấy ngàn vạn năm trên triệu năm, có thể tăng lên một đường cũng là sự tình không dậy nổi.

Nhưng ở dưới Giang Nam áp bách, hắn vậy mà bộc phát ra tiềm năng của

mình, để cho mình phát huy siêu hạn, phát huy cực dài!

Giang Nam thét dài, tóc đen tung bay, không có bất kỳ nhượng bộ né tránh, mà là lấy cứng chọi cứng, dùng cường khắc cường!

Nhục thể của hắn thành tựu cho dù không bằng Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng mà ở dưới Nguyên Thủy đại đạo chống đỡ, nhục thể của hắn so với Đô Thiên cũng không yếu!

Bất Không, Tịch Diệt cùng Tiên đạo chỉnh hợp quy nhất, hóa thành Nguyên Thủy đại đạo, để cho sự thành tựu của hắn rốt cục đạt tới cực hạn mà Chân Tiên có khả năng đạt tới!

Bất luận là thần thông gì, bất luận chiêu thức gì, trong tay hắn hết thảy có thể hóa mục nát thành thần kỳ, mặc dù là thần thông bình thường nhất, ở dưới Nguyên Thủy đại đạo chống đỡ, cũng trở nên uy năng thẳng truy Hỗn Độn thần thông!

Mà đạo quả của hắn thì nghênh tiếp Rama cốt mâu, Nguyên Thần ở trong đạo quả thi triển Nguyên Thủy Bất Không ấn, đem cốt mâu này công kích ngăn lại, để cho cốt mâu không cách nào cận thân!

Xùy~~

Đô Thiên Cổ Thần phất tay cắt xuống, sau lưng đột nhiên có một đầu Hỗn Độn Thiên Tằm hư ảnh hiển hiện, trong miệng Thiên Tằm béo ục ục phun ra một đạo tinh mang, chợt lóe lên, cổ Giang Nam mát lạnh, đầu lâu từ trên cổ rơi xuống.

Rống…

Một cái chớp mắt khi đầu lâu Giang Nam bay lên, há miệng rống to, đánh xơ xác Hỗn Độn Thiên Tằm sau lưng Đô Thiên, chấn đến độ hôn mê, đồng thời hai tay Giang Nam bắt lấy hai chân Đô Thiên, đem vị Cổ Thần này sinh sinh xé thành hai nửa.

Hai nửa thân thể trong Hỗn Độn tự nhiên bắt đầu khởi động, hóa thành hai Đô Thiên Cổ Thần, hướng chính giữa hung hăng đánh tới, ở bên trong thân hình không đầu của Giang Nam, truyền đến thanh âm cốt cách bạo liệt.

Đột nhiên nhục thể của hắn phảng phất hóa thành một động uyên, đem hai Đô Thiên hướng trong cơ thể kéo đi, thân hình hai Đô Thiên vội vàng lay động, hóa thành hai đầu Hỗn Độn Cự Long hướng hai bên bơi đi.

Hai đầu Hỗn Độn Cự Long chạy ra động uyên, lại tự khép lại cùng một chỗ, đầu lâu Giang Nam bay tới, rơi vào trên cổ, hai người lần nữa va chạm, huyết nhục bay tứ tung!

Mà trên đỉnh đầu bọn hắn, Rama cốt mâu cùng Giang Nam Nguyên Thủy đạo quả vẫn đinh đinh đinh va chạm không ngớt, ở bên trong đạo quả, Hỗn Độn Nguyên Thần của Giang Nam không ngừng lọt vào Rama cốt mâu trùng kích, chẳng những không có bị hao tổn, ngược lại đang không ngừng rút đi Hỗn Độn, ngày càng nhiều Nguyên Thủy chi khí dung nhập đến bên trong Nguyên Thần, hướng Nguyên Thủy Nguyên Thần lột xác!

Đạo quả của hắn càng ngày càng mạnh, thậm chí bắt đầu áp chế uy năng của Rama cốt mâu, Nguyên Thủy Nguyên Thần bộc phát ra các loại thần thông, oanh kích đến Rama cốt mâu không ngừng run rẩy!

- Nên xong! Nguyên Thủy Đại La!

Giang Nam thét dài, khí thế tăng lên tới đỉnh phong, đỉnh phong trước nay chưa có, Nguyên Thủy đại đạo từ trong cơ thể hắn tràn ra, để cho hắn như là một Cổ Thần duy nhất ở vào bên trong Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt, hắn cổ đãng toàn bộ pháp lực, thi triển một kích mạnh nhất, không lo không sợ, quyết chí tiến lên!

Một kích này, dung hợp tất cả lực lượng của hắn, tuy Ma Ngục Huyền Thai Kinh bị hắn phế bỏ, nhưng loại tinh thần không biết sợ này vẫn còn, tinh thần Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, coi rẻ hết thảy, lực áp hết thảy vẫn còn!

- Cũng nên kết thúc!

Đô Thiên Cổ Thần gào thét, quanh thân Hỗn Độn mênh mông, vị Cổ Thần này đứng ở bên trong Hỗn Độn, rầm rộ, thân thể dữ tợn, bộc phát ra lực lượng trước nay chưa có của mình!

Hai người rốt cục va chạm!

Bên ngoài Thiên Tán Hoa Cái hóa thành lao lung, vô số Tiên Phật đang khẩn trương nhìn xem Thiên Đạo lao lung khổng lồ này, ánh mắt xuyên thấu qua Thiên Đạo lao lung, chú ý một trận chiến cuối cùng của hai người.

Giang Nam cùng Đô Thiên Cổ Thần chiến một trận, là một trận chiến rất trọng yếu, vô luận phương nào thắng được, cũng có thể vì đối phương mang đến ưu thế áp đảo triệt để, từ đó chấm dứt Chư thần hoàng hôn kiếp!

Nếu Giang Nam thắng lợi, bọn người La Hầu La liền không còn cơ hội lật bàn, mà nếu Đô Thiên Cổ Thần thắng, như vậy hắn tất nhiên có thể quét ngang Tam Thập Tam Thiên, huyết tẩy Tam Giới, không người có thể ngăn!

Hắn thậm chí có thể hủy diệt Hồng đạo nhân Quân đạo nhân hai vị Đạo Tổ của Tam Giới tiên đạo, chém giết hết thảy Tiên đạo cao thủ, đem thành tựu Tiên đạo phát triển đến nay, từ trong Tam Giới lau đi!

Một kích này của Giang Nam cùng Đô Thiên, cơ hồ bộc phát ra tất cả lực lượng của bọn hắn, trong Thiên Đạo lao lung, thậm chí xuất hiện cảnh tượng khủng bố lúc Viễn Cổ Đế Tôn chưa Khai Thiên, khắp nơi đều là Hỗn Độn sôi trào, từng kiện từng kiện Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh tản mát ra uy năng ngập trời, khủng bố vô cùng!

Bức cảnh tượng này, lại để cho chư Tiên biến sắc, thực lực của Đô Thiên Cổ Thần ở dưới Giang Nam áp bách, đã đột phá cực hạn của mình, đạt tới một loại độ cao khác!

Công kích bực này, đổi lại bất luận người nào trong bọn hắn, đều bị những Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh đó nổ nát, đoạn tuyệt sinh cơ!

Những Hỗn Độn thần thông này là do những Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh đó biến thành, uy lực những Tiên Thiên pháp bảo này, đã vượt qua tầm mắt kiến thức của tất cả mọi người, mặc dù là Tiên Vương thành đạo chi bảo, mặc dù là Hồng đạo nhân Quân đạo nhân Thiên Đạo ngọc điệp, mặc dù là La Hầu La cùng Kế Đô Nhật Nguyệt song tinh, cũng không cách nào với tới những pháp bảo này!

- Không hổ là tồn tại có thể mở ra Luyện Thiên đại trận loại bát đại vũ trụ đệ nhất hung trận này, tiềm lực thật là kinh người. . .

Tịch Ứng Tình lẩm bẩm nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1967: Mật Nghị. (1)

Cách đó không xa, Thiên Ý lão tổ cũng yên lặng gật đầu, cho dù Tam Giới thống nhất bảy đại vũ trụ, nhân tài như nấm mọc sau mưa hiện lên, khai sáng ra vô số trận pháp uy năng cực kỳ cường đại, nhưng Luyện Thiên đại trận như cũ hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất hung trận, mặc dù là Giang Nam khai sáng Tiên cấp đại trận, cũng không thể siêu việt!

Từ điểm này cũng có thể thấy được, Đô Thiên Cổ Thần là kinh thái tuyệt diễm bực nào!

Hỗn Độn bao la mờ mịt, Hỗn Độn Cổ Thần cùng Nguyên Thủy Cổ Thần kia rốt cục va chạm, Thiên Tán Hoa Cái hóa thành Thiên Đạo lao lung rung chuyển không ngớt!

Giang Nam cùng Đô Thiên, không ai là Tiên, đều là Thần, bất quá một cái là Hỗn Độn Cổ Thần, một cái là người cuối cùng của Thần đạo, hai người bộc phát một kích mạnh nhất, tính hủy diệt nếu như truyền lại đến trong Tam giới, tuyệt đối có thể đem Tam Giới đánh cho không biết bao nhiêu cái thế giới tan vỡ, trình độ hủy diệt của nó, chỉ sợ còn muốn vượt qua Cổ Tiên hạo kiếp năm đó!

Dù sao năm đó Huyền Đô cổ tiên là tao ngộ cường giả Tiên Giới cùng Hỗn Độn Cổ Thần vây công, cơ hồ vẫn lạc, bị đánh nhập hạ giới, tu vi thực lực còn thừa không có mấy, mà bây giờ, Giang Nam cùng Đô Thiên lại ở vào trạng thái toàn thịnh!

Hai người bọn họ, chiến lực cơ hồ đều đạt tới đỉnh phong mà Chân Tiên có khả năng đạt tới, tính hủy diệt cũng so với Huyền Đô năm đó càng mạnh hơn nữa!

Bất quá, Thiên Tán Hoa Cái tuy rung chuyển, nhưng lại thủy chung

không bị phá, từ điểm này cũng có thể thấy được, hôm nay Tam Giới Thiên Đạo là trầm trọng bực nào!

Phải biết rằng, năm đó bọn người Huyền Đô đem Chư Thiên vạn giới đánh cho Thiên Đạo nứt vỡ, cơ hồ lâm vào Thiên Nhân ngũ suy, làm cho cả vũ trụ trở về hư vô!

Mà hiện tại, Giang Nam cùng Đô Thiên có được chiến lực càng mạnh hơn nữa, nhưng như cũ không cách nào rung chuyển Tam Giới Thiên Đạo, Tam Giới Thiên Đạo trầm trọng như thế, chỉ bằng Thần đạo, quả quyết không có đạo lý nhảy ra Thiên Đạo thành Tiên, nhất định phải đi Tiên đạo, nếu không liền không người có thể Vĩnh Sinh!

Rốt cục, một trận chiến này kết thúc, hai người va chạm một lần cuối cùng, thân thể Giang Nam bị đánh nát bấy, chỉ còn lại có một cái đầu lâu, mà Đô Thiên Cổ Thần thì bị kích bạo, cùng lúc đó Rama cốt mâu uy năng tăng vọt, vượt qua Nguyên Thủy đạo quả đâm về đầu lâu của Giang Nam!

Đầu lâu Giang Nam bay lên, Nguyên Thủy đạo quả đột nhiên bay vào bên trong đầu lâu, trong hai tròng mắt hắn tràn ngập Nguyên Thủy chi khí, phía trước hóa thành hai tòa Nguyên Thủy Đại La Thiên, phía dưới đầu lâu, thân thể phi tốc ngưng tụ!

Rama cốt mâu hung hăng đâm tới, xuyên thấu Nguyên Thủy Đại La Thiên, đâm về mi tâm của hắn!

Thân thể Giang Nam khôi phục, lấy tay bắt lấy căn cốt mâu uy lực vô biên này, mũi nhọn cốt mâu đã đâm vào mi tâm của hắn, uy năng khủng bố bộc phát, chấn đến làn da quanh thân Giang Nam phát nổ, máu tươi đầm đìa, nhưng lại vô lực đâm thủng hắn.

Rama cốt mâu chấn động, ý đồ từ trong tay hắn đào thoát, nhưng thủy chung bị hắn khống chế trong tay, đột nhiên một đạo ánh sáng tím sáng lên, đạo quả Đô Thiên Cổ Thần đột nhiên bay ra, hướng ra phía ngoài bỏ chạy, ý đồ ký thác vào bên trong Thiên Tán Hoa Cái.

Đột nhiên, từng đạo Thiên Đạo bay ra, cơ hồ cắn nát đạo quả của hắn!

Hắn chính là người khai sang Luyện Thiên đại trận, Thiên Đạo vốn không dung, đạo quả ký thác Thiên Đạo, tất nhiên sẽ bị Thiên Đạo cắn trả.

Một cái đại thủ dò xét ra, bắt vào trong đầu đầu Thiên Đạo, cầm chặt cái Hỗn Độn đạo quả này.

Thiên Tán Hoa Cái chấn động, từ từ bay lên, càng lúc càng lớn, càng lúc càng rộng, cao cao treo lơ lửng ở phía trên Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới, bao phủ bầu trời.

Giang Nam toàn thân là huyết, cất bước đi ra, vài bước tầm đó đi vào Đại La Thiên.

- Chư thần hoàng hôn kiếp, đã xong!

Trên Đại La Thiên, truyền đến một thanh âm tràn ngập uy nghiêm, chấn động Tam Giới!

Ở bên trong Tam Giới, vô số tiếng hoan hô vang lên, như Lôi Động Cửu Thiên, không biết bao nhiêu Tiên nhân chúc mừng ăn mừng, hoan hô trận đấu tranh giằng co hơn 100 vạn năm này cuối cùng cũng kết thúc!

Đây là khắp chốn mừng vui, Tiên đạo bay vút lên, vô số Tiên nhân thích phóng đại đạo của bọn họ, thiên địa tràn ngập tiên quang, đó là Tiên nhân đang phi hành, vạch phá phía chân trời, sáng lạn vô cùng.

Thiên Tán Hoa Cái cũng tùy theo chấn động, lực lượng Tiên đạo ở bên trong Thiên Đạo ổn định tăng cường, phạm vi Thần đạo càng ngày càng nhỏ.

Giang Nam khẽ nhíu mày, cảm ứng được hết thảy, lực khống chế của hắn đối với Thiên Tán Hoa Cái càng ngày càng nhỏ, tiếp qua không lâu, Nguyên Thủy đại đạo của hắn ở bên trong Thiên Tán Hoa Cái, sẽ bị Thiên Đạo chậm rãi khu trục, có thể khống chế Thiên Đạo càng ngày càng ít.

Chỉ cần đem Nguyên Thủy đại đạo của hắn triệt để loại trừ đi ra ngoài, khi đó, Thiên Tán Hoa Cái sẽ triệt để biến thành Tiên Thiên Đạo, Tam Giới, sẽ biến thành Tiên đạo thế giới!

Khi đó, Thần liền thật sự biến thành Viễn Cổ, biến thành Thần Thoại xa xôi!

Mà hắn, là Thần Thoại duy nhất còn sống!

Hôm nay sở dĩ Thiên Tán Hoa Cái còn không có triệt để diễn biến thành Tiên đạo Thiên đạo chí bảo, chỉ là bởi vì hắn còn ở nơi này, vẫn còn trong Tam Giới. Hắn là người khai sáng Đại La Thiên, chỉ cần hắn còn ở lại Tam Giới, Tam Giới Thiên Đạo liền sẽ không triệt để diễn biến thành Tiên đạo Thiên Đạo, thủy chung không cách nào hoàn mỹ.

- Ta không thể ở lại hạ giới rồi. . .

Giang Nam lưu luyến hướng phía dưới nhìn lại, đem vô số thế giới cùng Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới thu nhập đáy mắt, đem Ma giới sụp đổ tan vỡ thu nhập đáy mắt, đem vô số Tiên nhân cùng sinh linh hoan hô thu nhập đáy mắt.

- Ta ở lại hạ giới, chỉ biết trì hoãn Tiên đạo hạ giới phát triển, chậm trễ bọn hắn phát triển. . . Hơn nữa ở trong Tiên giới còn có người ta tưởng niệm, còn có một người đợi hơn một trăm ba mươi vạn năm. . .

Hắn chứng kiến từng đạo Tiên quang bay tới, rất nhiều Kim Tiên bay lên Đại La Thiên, cái kia là thân bằng hảo hữu của mình, bọn hắn bay lên Đại La Thiên, ý định cùng mình ôn chuyện, chúc mừng trận thắng lợi khó được này.

Giang Nam cười lớn tiến ra đón, cùng bọn họ ôm nhau, cùng bọn họ hoan hô, chúc mừng thắng lợi.

Hắn cùng với bọn người Thiếu Hư, Hoa Thanh Nghiên, Bắc Đô Tuyền, Hạo Thiếu Quân từng cái chạm cốc, cùng Nguyên Ma, Ly Sửu các đối thủ cũ nâng cốc ngôn hoan, cùng Thiệu Thiên Nhai, Hoa Trấn Nguyên, Tam

Khuyết, Diệu Đế các loại bạn cũ cười to trường ca, cùng bọn người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Nhạc Ấu Nương đàm tiếu chuyện cũ.

Đại La Thiên cử hành thịnh hội khó gặp, chư Tiên lấy ra trân nhưỡng mà bản thân không chịu đơn giản xuất ra, Thiên Ý lão tổ cái lão gia hỏa keo kiệt này cũng lấy ra Tiên trà của mình, bọn hắn cười to, bọn hắn lên tiếng hát vang, thỏa thích cười vui.

Ở bên trong thịnh hội, Tiên đình Đại La Thiên bị đúc lại, vô số Tiên nhân vận đến thiên tài địa bảo, chung kiến Tiên đình, lại để cho Đại La Thiên so với lúc trước càng thêm thần thánh, càng thêm trang nghiêm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1968: Mật Nghị. (2)

Thịnh hội qua đi, Giang Nam cùng Thi Hiên Vi, Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân cùng bọn người Kế Đô chung một chỗ, đi dạo Tam Thập Tam Thiên, đi dạo vô số thế giới, người một nhà được xưng tụng vui vẻ hòa thuận.

- Phụ thần, bọn người La Hầu La nên xử trí như thế nào?

Ở bên trong Tiên đình Đại La Thiên, Kế Đô cầu kiến, sau khi bái kiến Giang Nam, đột nhiên hỏi.

La Hầu La cùng rất nhiều Tiên thể tạo phản làm loạn, đạo quả bị bắt, trấn áp ở bên trong Đại La Thiên, nhoáng một cái là hai năm thời gian đi qua, Giang Nam một mực không có đề cập xử trí những Tiên thể này như thế nào.

- Ngươi cảm thấy vi phụ nên xử trí bọn hắn như thế nào?

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười hỏi.

Kế Đô trầm mặc.

Giang Nam gọi Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân, phụ tử bốn người tụ tập cùng một chỗ, Giang Nam đưa tay, đem tòa cung điện này phong ấn.

Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân cùng Kế Đô cũng có chút kinh ngạc, xử trí bọn người La Hầu La đối với Giang Nam mà nói chỉ là một lời liền có thể quyết định, bọn hắn cũng không biết vì sao Giang Nam trịnh trọng như thế.

- Vi phụ hỏi các ngươi, các ngươi có biết tiếp qua một ngàn vạn năm, Tam Giới sẽ có bao nhiêu Tiên nhân không?

Giang Nam mở miệng nói.

Ba người liếc nhau, Quân đạo nhân đáp lại nói:

- Tiếp qua một ngàn vạn năm, Tam Giới chỉ sợ sẽ có bốn trăm triệu Tiên nhân.

Giang Nam lẳng lặng gật đầu, tiếp tục nói:

- Tiếp qua một ngàn vạn năm thì sao?

Quân đạo nhân suy tư, Kế Đô đột nhiên nói:

- Sau hai ngàn vạn năm, Tam Giới Tiên nhân vẫn là bốn trăm triệu.

Hai người khác tinh tế nghĩ nghĩ, trong lòng nghiêm nghị, Hồng đạo nhân gật đầu nói:

- Đúng vậy, sau khi Tam Giới Tiên nhân đạt tới số lượng bốn trăm triệu, Thiên Địa linh khí không sai biệt lắm bị tiêu hao hầu như không còn. Trong thiên địa sinh ra đời linh khí ngay cả Tiên nhân thông thường phun ra nuốt vào cũng không thể cung ứng, các loại tài nguyên, đều khô kiệt! Khi đó, sẽ không người tu thành Tiên nhân!

- Nếu như Thiên Địa linh khí hao hết sạch, sẽ xuất hiện tình hình gì?

Giang Nam lại hỏi.

Ba người đau khổ suy tư, nhao nhao lắc đầu.

- Sẽ xuất hiện tịch diệt kiếp. Khi đó Tam Giới không khí trầm lặng, tịch diệt kiếp sẽ hàng lâm, đem tất cả tồn tại hủy diệt, quay về Hỗn Độn, chờ đợi Khai Thiên lần nữa.

Giang Nam thở dài, trịnh trọng nói:

- Hôm nay ta cùng ba huynh đệ các ngươi nói, không muốn truyền đi.

Huynh đệ ba người vội vàng gật đầu.

Giang Nam chậm rãi nói:

- Nguyên Tôn, Thanh Huyền cùng Tiên cung Thái Tử ba tôn Chân Tiên này, nhất định phải chém giết, nhưng đám người La Hầu La, một cái cũng không thể giết. Đợi sau khi vi phụ ly khai Tam Giới, Kế Đô ngươi ra tay cứu bọn hắn đi, dựng lại Ma giới, các ngươi làm Ma giới Ma Tổ. Quân nhi, Triết nhi, các ngươi làm Tam Giới Đạo Tổ. Ma giới cùng Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới tất nhiên sẽ tranh chấp, kiếp số không ngừng, sẽ khống chế số lượng Tiên nhân cùng Ma, sẽ không để cho tịch diệt kiếp tiến đến.

Trong lòng ba người cả kinh, Quân đạo nhân thất thanh nói:

- Phụ thần, Tiên Ma tranh chấp, chỉ sợ sẽ có phân tranh không ngừng, Tiên nhân cùng Ma đều sẽ vẫn lạc không biết bao nhiêu! Như thế nào có thể như thế. . .

Hồng đạo nhân cũng nhíu mày, phảng phất chứng kiến một tương lai Tam Giới cùng Ma giới không ngừng tranh đấu.

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân cùng Kế Đô cũng là hạng người tài trí hơn người, hiểu hàm nghĩa trong lời nói của Giang Nam, Ma giới cùng Tiên giới thủy hỏa bất dung, tranh đấu chém giết là chuyện tình tất nhiên.

Hai bên chiến đấu không ngừng, Tiên Ma chết sẽ quay về thiên địa, để cho thiên địa linh khí không đến nỗi bởi vì quá nhiều Tiên nhân mà hao hết.

Cái quan hệ này cùng sói, dê, cỏ là một cái đạo lý, cỏ chỉ có bấy nhiêu như vậy, không có sói, dê sẽ sinh sôi nẩy nở nhiều hơn, ăn quá nhiều cỏ, cuối cùng cỏ bị ăn sạch, tất cả dê cũng bị chết đói.

Mà sói nhiều, dê bị sói ăn sạch, sói cũng sẽ chết đói, chỉ có sói, dê, cỏ, đạt tới thăng bằng nào đó, mới có thể giữ vững ba người cộng sinh.

Thiên địa linh khí chính là cỏ, Tiên cùng Ma có thể là dê, cũng có thể là sói.

Giang Nam để cho Kế Đô thả đám người La Hầu La, gây dựng lại Ma giới, cùng Tam Giới đối lập, chính là muốn Ma giới, Tam Giới cùng thiên địa linh khí đạt tới một loại trạng thái thăng bằng vi diệu, khống chế số lượng tổng thể của Tiên nhân cùng Ma.

Hồng đạo nhân trầm mặc một lúc lâu nói:

- Như vậy đối với tương lai những Tiên Ma chết vì tai nạn kia quá bất công. . .

- Ta cũng nghĩ như thế. Bất quá Tiên đạo làm cho người ta thành Tiên càng thêm dễ dàng, sống mà không chết, tiêu hao thiên địa linh khí chỉ biết càng ngày càng nhiều, để cho người đời sau không có cơ hội thành Tiên, cứ thế mãi đi xuống, nhất định đưa đến Tiên đạo hủ bại, bị Tịch diệt kiếp hủy diệt, không người nào có thể may mắn sống sót, tất nhiên là kết cục vũ trụ tan biến!

Giang Nam thở dài nói:

- Muốn để cho Tiên đạo vĩnh tồn đi xuống, nhất định phải có Ma Đạo tới chế ước! Ta nghĩ, sau khi Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, giữ lại Hỗn Độn Cổ Thần, không có đuổi tận giết tuyệt bọn họ, nhất định cũng là đạo lý đồng dạng, để cho Hỗn Độn Cổ Thần cùng Cổ Tiên qua lại chém giết, sau khi bọn họ chết, nguyên khí quay về thiên địa, tạo thành một loại thăng bằng. Tương lai có lẽ chúng ta có thể tìm được giải quyết chi đạo. Nhưng mà hiện tại, chỉ có thể dùng loại phương pháp này.

Hắn dừng một chút nói:

- Hơn nữa, có cạnh tranh mới có tiến bộ, Ma giới cùng Tam Giới tranh đấu không ngừng, cũng có thể để cho sinh linh hai giới nhận được tôi luyện, nếu không chính là hoa trong nhà ấm, chịu không được gió táp mưa sa. Trong ba huynh đệ các ngươi, nhất định phải có người tới đeo danh phản đồ, phản bội ra Tiên Đình, để làm người lưng đeo nhơ danh mở lại Ma giới. . .

Kế Đô đột nhiên cười nói:

- Ta vốn là Ma Tổ, sống ở trong Tiên Đình có chút ít chán ngấy, sống ở chỗ này, để cho ta cảm giác mình là một khách nhân, chỉ có Ma giới mới là nhà của ta. Thân là Ma Tổ, tự nhiên phải có sự nghiệp cùng thiên hạ của mình, người lưng đeo danh nhơ này, để ta làm!

- Kế Đô, ủy khuất ngươi rồi. Ba nghìn Tiên Thể, ngươi mang đi toàn bộ, lớn mạnh Ma giới.

Giang Nam đột nhiên thanh sắc đều lệ, quát lên:

- Huynh đệ ba người các ngươi, sau này bên ngoài tranh nhau, lâu rồi, tất nhiên sẽ có thù mới hận cũ che đậy tâm trí, để cho huynh đệ tương tàn! Phụ thân muốn ba huynh đệ các ngươi thề, hướng cha thề, huynh đệ không được tự giết lẫn nhau, cũng không thể đem hiệp nghị hôm nay thổ lộ cho người thứ tư biết, nếu thổ lộ ra nửa phần, tất nhiên hồn phi phách tán!

Ba huynh đệ nghiêm nghị, hướng Giang Nam thề, thệ ước mới vừa phát ra, bọn họ nhất thời chỉ cảm thấy trong tối tăm, Nguyên Thủy Đại Đạo của Giang Nam phân ra một luồng tiến vào trong cơ thể ba người, liên thông thệ ước cùng Đạo Quả.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1969: SóI, Dê Cùng Cỏ

Nếu như ba người bọn họ hướng ra phía ngoài tiết lộ trận hiệp nghị này, hoặc là đối với bất kỳ một người trong ba người hạ sát thủ, tất nhiên sẽ xúc động thệ ước, Nguyên Thủy Đại Đạo sẽ đem Nguyên thần trong Đạo Quả đồng hóa, hồn phi phách tán!

Ba người thề xong, Hồng đạo nhân trầm mặc chốc lát nói:

- Phụ thần khi nào rời đi Tam Giới, đi Cổ Tiên giới?

- Mười ngày sau.

Huynh đệ ba người thất kinh, trong lòng chỉ cảm thấy không đành.

Cổ Tiên giới là xưng hô Tiên giới trước kia, hôm nay Tam Giới Tam Thập Tam Thiên đã biến thành Tiên giới mới của một đời Tiên nhân, nhưng mà Cổ Tiên giới còn là thế giới để vô số người hướng tới, không gian nơi đó càng thêm bát ngát, càng thêm thần thánh, là Đế cùng Tôn mở chí cao vũ trụ!

- Các ngươi đã là Đạo Tổ, không cần phải như vậy.

Giang Nam cười nói:

- Tương lai các ngươi có lẽ cũng sẽ tiến vào Cổ Tiên giới, cha ở nơi đó chờ các ngươi. Kế Đô, ta đem La Ma cốt mâu để lại cho ngươi, để ngươi có thể chế trụ La Hầu La một bậc, không đến nỗi để cho La Hầu La khắc chế.

Hắn lấy ra La Ma cốt mâu, giao cho Kế Đô, lại lấy ra một buội Tiên đằng, chính là Hồ Lô Đằng hắn trồng, chỉ thấy trên Hồ Lô Đằng kết xuất một quả hồ lô xanh, một quả hồ lô đỏ cùng một quả hồ lô lục, trong mỗi một hồ lô đều có năm mươi ba đạo Tiên đạo, nhưng công dụng không giống nhau.

Giang Nam nói:

- Gốc Tiên đằng này chính là từ trong hồ lô của Tiên Đế rơi xuống hồ lô chủng, ba cái hồ lô này, là cha trộm lấy Tiên giới Tiên quang bồi dưỡng, đã ân cần săn sóc hơn một trăm vạn năm. Huynh đệ các ngươi, mỗi người được một quả.

Hồng đạo nhân tiến lên, hái hồ lô đỏ, Quân đạo nhân hái hồ lô xanh, Kế Đô thì hái hồ lô lục.

Giang Nam phất tay nói:

- Các ngươi đi đi.

Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân khom người rời đi, Kế Đô chần chờ nói:

- Phụ thần, hài nhi có một yêu cầu quá đáng, Nguyên Tôn cùng ta có ân, phụ Thần có thể tha cho hắn một mạng hay không. . .

- Thực lực Nguyên Tôn vô cùng cường đại, nếu như buông tha Đạo Quả của hắn, sau khi ta rời đi, hắn nhất định sẽ sinh loạn, thậm chí liên lạc Tử Tiêu Tiên Vương, gây rất nhiều sự đoan.

Giang Nam ánh mắt chớp động, lấy ra Nguyên Tôn Đạo Quả, trong Đạo Quả truyền đến thanh âm của Nguyên Tôn, cả giận nói:

- Kế Đô, ngươi đối với ta như thế. . .

Giang Nam một tay đánh xuống, chém ở trên Đạo Quả, chỉ thấy Nguyên Tôn Đạo Quả hé ra, hóa thành quang mưa khôn cùng, hướng Tam Giới bay đi.

Đó là một thân tu vi của Chân Tiên biến thành thiên địa linh khí, Đạo Quả bị hủy, năng lượng trong Nguyên Tôn Đạo Quả liền trở về thiên địa, đảo ngược từng cái từng cái thế giới.

Giang Nam nhẹ nhàng vê chỉ, chỉ thấy một luồng thần hồn từ trong Đạo Quả ngưng tụ, khôi phục thành bộ dáng Nguyên Tôn, chẳng qua là so sánh với trước suy yếu vô số lần!

- Ta phế bỏ tu vi của hắn, ngươi nếu muốn báo ân, kia liền mang theo thần hồn của hắn chuyển thế đi.

Kế Đô mừng rỡ, cẩn thận nhận lấy thần hồn của Nguyên Tôn, bước đi ra tòa Tiên điện này, cười nói:

- Vậy để cho hắn chuyển thế thành Ma thôi!

Giang Nam tĩnh tâm mà ngồi, Nguyên Thủy Đạo Quả hiện lên, trong đạo quả này rõ ràng còn có một mai Đạo Quả, chính là Đô Thiên cổ thần Hỗn Độn Đạo Quả, chẳng qua là hôm nay năng lượng trong Hỗn Độn Đạo Quả đã bị hắn luyện hóa thất thất bát bát.

Đô Thiên Hỗn Độn Đạo Quả cực kỳ khó luyện hóa, không chỉ là bởi vì Đô Thiên vô cùng cường đại, là đối thủ mà Giang Nam trước nay mới thấy, còn có một điểm trọng yếu khác, đó chính là, trong Hỗn Độn Đạo Quả có một viên đầu lâu!

Đầu lâu của La Ma đại thần một trong ba đại thống soái của Hỗn Độn Thiên Quốc!

Đô Thiên cổ thần chính là đỉnh đầu của La Ma đại thần chửa sinh ra sinh linh, hắn chính là từ trong đầu cốt ra đời.

La Ma đại thần chính là Tiên Quân cường giả, hơn nữa ở trong Tiên Quân thuộc về nhân vật đỉnh cấp. Đô Thiên vì bảo vệ Đạo quả của mình. Đem đầu lâu của La Ma đại thần cũng luyện nhập trong đạo quả. Giang Nam tốn hao hơn hai năm thời gian. Lúc này mới công phá đầu lâu phòng ngự, luyện hóa Đô Thiên Đạo Quả.

Sở dĩ hắn nói mười ngày sau rời đi, là bởi vì mấy ngày nữa, hắn liền có thể hoàn toàn luyện hóa viên đầu lâu này.

Đầu lâu La Ma đại thần dài hai cây sừng nhọn, sắc bén vô cùng, cho dù là Giang Nam dùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đánh xuống, cũng mơ tưởng ở trên đầu lâu này lưu lại chút dấu vết nào, thậm chí Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng bị chấn đến hiện đầy lỗ thủng.

- Đế Huyền, ngươi có biết nếu ngươi giết ta, chính là đắc tội phụ thần của ta không?

Trong Hỗn Độn Đạo Quả truyền đến thanh âm vô cùng suy yếu của Đô Thiên nói:

- Phụ thần ta chính là một trong Hỗn Độn Thiên Quốc ba đại thống soái, nếu hắn xuất thủ trả thù, ngươi cũng khó thoát khỏi cái chết!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Rận nhiều không sợ ngứa, ta đã đắc tội bát Tiên vương, bát Tiên vương cũng nói ta là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhiều thêm La Ma đại thần cũng không coi là cái gì.

Đô Thiên cổ thần lạnh lùng nói:

- Ngươi sẽ sống không bằng chết, tất cả sinh linh Tam Giới, cũng sẽ biến thành lương thực của Hỗn Độn Cổ Thần ta!

- Nếu Hỗn Độn Cổ Thần thật sự có khả năng này, lúc khai thiên tích địa, vạn tộc vạn linh đã sớm biến thành lương thực của Cổ thần.

Giang Nam bất vi sở động, tiếp tục toàn lực luyện hóa Hỗn Độn Đạo Quả, cười nói:

- Đáng tiếc, Hỗn Độn Cổ Thần vẫn chỉ có thể trốn trong Hỗn Độn Thiên Quốc, không dám ra. Có Đế cùng Tôn, Hỗn Độn Cổ Thần thủy chung chỉ có thể trốn chui trốn nhủi mà thôi.

- Ha hả a, Đế cùng Tôn. . .

Trong đầu lâu La Ma truyền đến một trận cười quỷ dị:

- Ngươi cho rằng Đế cùng Tôn thật còn đang ở trong Tiên giới? Tiên giới hôm nay loạn thành một đoàn, Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung không đối phó, bát Tiên vương đều có tâm tư, lại có nhiều chư hầu ngang ngược cắt cứ, nếu Đế cùng Tôn còn đó, há có thể cho phép tình huống như thế phát sinh? Đế cùng Tôn, đã chết!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Tiên giới đúng là bày ra loạn tượng, tỷ như Huyền Đô Tiên Quân là tồn tại cổ lão của Tiên Đế Cung, đệ tử của Đế cùng Tôn, có thể nói địa vị vẻn vẹn ở dưới Đế cùng Tôn, thế nhưng lại bị đồng môn sư huynh đệ ở Tiên giới đánh lén, bị đánh vào hạ giới trấn áp 5400 vạn năm!

Nếu không phải Huyền Đô Tiên Quân đã sớm ngờ tới bản thân có một kiếp này, đem Đạo Quả ký thác vào Tiên giới, chỉ sợ liền sẽ vẫn lạc !

Đối phó Huyền Đô Tiên Quân không chỉ là Tiên Tôn Cung, còn có chút tồn tại trong bát Tiên vương, bọn họ thậm chí liên hiệp Hỗn Độn Cổ Thần, nếu như Đế cùng Tôn còn trong Tiên giới, những Tiên nhân này căn bản không dám làm ra chuyện tình to gan lớn mật như thế.

- Hơn nữa, Huyền Đô cũng đã từng nói, nói sư huynh đệ hắn phản bội Tiên Đế, phản bội lão sư của mình, nơi này nhất định là có bí mật. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1970: Tồn Tại Thần Thông Quảng Đại. (1)

Đô Thiên cổ thần nói Đế cùng Tôn đã chết, Giang Nam tự nhiên là một trăm không tin.

Có thể mở vũ trụ càn khôn, tạo hóa vô số sinh linh, sự thành tựu của bọn họ là kinh người bực nào, tồn tại như vậy, làm sao có thể vô thanh vô tức chết đi?

Nhưng mà theo Tiên giới loạn tượng trước mắt tới phân tích, Đế cùng Tôn đúng là không có ở trong Tiên giới, như vậy hai tồn tại này đi nơi nào?

- Đế Huyền, trong Tiên giới đã có không ít tồn tại cùng Hỗn Độn Thiên Quốc ta liên hiệp, tương lai chẳng những Tiên giới rơi vào Hỗn Độn Cổ Thần ta thống trị, ngay cả hạ giới cũng sẽ trở thành hoa viên của Cổ thần. Chỉ cần ngươi đầu nhập vào Hỗn Độn Thiên Quốc ta, ngươi liền có thể giữ được nhất mạch của mình!

Đô Thiên cổ thần hướng dẫn từng bước, thao thao bất tuyệt nói:

- Hỗn Độn Thiên Quốc ta tuy bên ngoài có ba đại thống soái, nhưng còn có lực lượng cường đại hơn ẩn núp, đối phó Tiên giới nắm chắc phần thắng!

- Hơn nữa, mặc dù ngươi không phải là Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng là Tiên Thiên thần ma, cùng chúng ta là họ hàng gần, lại được Bất Không đạo nhân truyền thừa, tất nhiên có thể trở thành nhất phương bá chủ của Hỗn Độn Thiên Quốc!

- Ha hả, ngươi đến Tiên giới cũng bất quá là một tiểu tốt, hơn nữa còn đắc tội bát Tiên vương, chỉ sợ chết cũng không biết chết như thế nào, sao không đầu nhập vào Hỗn Độn Thiên Quốc ta, đạt được địa vị vô thượng?

- Dừng tay đi Đế Huyền, luyện chết ta, ngươi không chiếm được bao

nhiêu chỗ tốt, ngược lại sẽ rước lấy phụ thần ta đuổi giết, nhưng mà đầu nhập vào Hỗn Độn Thiên Quốc ta, ngươi chỗ tốt vô cùng!

- Mau dừng tay. . . Ta là đỉnh đầu của La Ma đại thần biến thành, biết rất nhiều bí mật không muốn người biết, luyện chết ta ngươi cái gì cũng không chiếm được. . .

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, đến ngày thứ chín, Đô Thiên Cổ Thần đã suy yếu tới cực điểm, tất cả năng lượng cùng đại đạo trong đạo quả của hắn bị luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đạo quả!

- Đô Thiên đạo hữu, để cho ta nhìn ngươi biết bí mật như thế nào!

Giang Nam lấy tay, từ trong đầu lâu La Ma cầm ra Nguyên Thần của Đô Thiên Cổ Thần, lập tức sưu hồn tác phách, ý đồ tìm được những bí mật Đô Thiên Cổ Thần biết kia.

- Đế Huyền, ngươi mơ tưởng từ trên người ta đạt được bất luận bí mật gì!

Nguyên Thần của Đô Thiên Cổ Thần uể oải không phấn chấn, nhưng vị Cổ Thần này thực sự quyết tuyệt, Nguyên Thần phi tốc thiêu đốt, hồn phách của hắn lập tức bay ra, cười hắc hắc nói:

- Ta đã đem trí nhớ trong Nguyên Thần ta lau đi rồi. . . Đế Huyền, ta ở dưới cửu tuyền chờ ngươi. . .

- Dưới cửu tuyền? Ngay cả Địa Ngục cũng ở dưới thống trị của ta, ta không cho ngươi nhập cửu tuyền, ai dám thu ngươi? Hồn phách trở về!

Giang Nam giang rộng ra năm ngón tay, hư hư một trảo, hồn phách tán loạn của Đô Thiên Cổ Thần bay tới, ngưng tụ làm một thể. Hắn sưu hồn tác phách, không khỏi nhíu mày, vừa rồi một cái chớp mắt kia, hơn phân nửa trí nhớ của Đô Thiên Cổ Thần đã sụp đổ, không cách nào tìm về, chỉ có chút ít trí nhớ phiến diện còn bảo lưu lại, bất quá cũng không hoàn chỉnh.

Trong trí nhớ còn sót lại của Đô Thiên, không có bao nhiêu đồ đạc hấp

dẫn hắn.

Đột nhiên, Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, "chứng kiến" một bức tinh không đồ tàn phá.

Trong trí nhớ của Đô Thiên, cuốn tinh không đồ này cực kỳ cổ xưa, hắn không phải là kinh nghiệm của Đô Thiên, mà là kinh nghiệm của La Ma đại thần. Trong chút ít trí nhớ kia, La Ma đại thần có một loại ý niệm mãnh liệt, muốn xuyên qua phiến tinh không đồ này, tìm kiếm được cái gì đó sau lưng tinh không đồ.

- Cái tinh không đồ này hình như là một lối đi, bất quá phiến tinh không này không phải bất kỳ một địa phương nào trong Tam Giới, cũng không phải Hỗn Độn Thiên quốc, kỳ quái, chẳng lẽ là Tiên Giới?

Hắn tinh tế công nhận, sau một lúc lâu không thể không buông tha. Hắn đối với Tiên Giới biết không nhiều lắm, hơn nữa trong trí nhớ của Đô Thiên bức tinh không đồ này tổn hại nghiêm trọng, thật sự nhìn không ra cái Huyền Cơ gì.

Giang Nam mở ra bàn tay, hồn phách tán loạn của Đô Thiên phiêu tán mọi nơi, Nguyên Thần triệt để nghiền nát, hồn quy thiên địa.

- Hai vị đạo hữu, các ngươi cũng xuất hiện đi!

Trong mi tâm hắn bảy miếng đạo quả lần lượt bay ra, đúng là Thanh Huyền Chân Tiên Hỗn Độn Chân Tiên đạo quả cùng Tiên cung Thái Tử Lục Đạo đạo quả.

- Đế Huyền, ngươi dám giết ta? Vương nương ta chính là Hậu Thổ Tiên Vương, phụ thân ta địa vị to lớn, ngươi càng là không thể đắc tội! Phụ thân ta chính là. . .

Tiên cung Thái Tử một câu còn chưa có nói xong, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đột nhiên bay ra, Giang Nam cầm kiếm, liền chém bảy kiếm, bảy miếng đạo quả bành bành bành bạo toái, thần hồn của Tiên cung Thái Tử

cùng Thanh Huyền Chân Tiên lập tức bị Giang Nam câu ra, sưu hồn tác phách!

- Điện hạ, cha ngươi là ai, ta tự mình tới điều tra liền biết, vẫn là không nhọc phiền điện hạ chính miệng nói!

Thực lực của hắn là cường đại bực nào, Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên chưa kịp hủy diệt trí nhớ, liền bị Giang Nam giam cầm, đem trí nhớ bên trong hồn phách sưu tầm một lần.

Hai người này lai lịch vạn phần cổ xưa, vô luận là Thanh Huyền Chân Tiên hay là Tiên cung Thái Tử, đều tồn tại mấy tỷ năm, biết rõ rất nhiều bí mật không muốn người biết.

Giang Nam từng cái sưu tầm, không khỏi động dung, trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên, ghi lại kinh nghiệm cả đời này của bọn hắn, trong đó hoàn toàn chính xác có rất nhiều bí mật.

Ví dụ như, cổ Tiên Giới cũng không phải chỉ có Tử Tiêu, Trường Sinh, Hậu Thổ… bát Tiên Vương, còn có Tiên Vương khác, những Tiên Vương này cũng không phải là đến từ hạ giới, mà là thổ dân cổ Tiên Giới.

Trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên còn có một chút đại sự kiện, ví dụ như mấy cuộc chiến đấu của Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Giới!

Mấy cuộc chiến đấu này, không phải chuyện đùa, Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Giới ngoại trừ vận dụng bảo vật chính bọn hắn luyện chế ra, thậm chí vận dụng Tiên Thiên pháp bảo, uy năng kinh khủng kia của Tiên Thiên pháp bảo, để cho Giang Nam cũng theo đó run rẩy!

Rất nhiều Chân Tiên, Tiên Vương thậm chí Tiên Quân chết, là cùng những Tiên Thiên pháp bảo này có quan hệ.

Dù sao Chân Tiên, Tiên Vương cùng Tiên Quân đem đạo quả của mình ký thác vào Tiên Giới, Tiên Giới bất diệt ta bất diệt, Hỗn Độn Cổ Thần cũng

có được đạo quả, cũng có thể ký thác, phương pháp xử lý tầm thường căn bản không cách nào giết chết bọn hắn, trừ khi có thể đem Tiên Giới luyện hóa.

Nhưng mà Tiên Thiên pháp bảo bất đồng, có chút Tiên Thiên pháp bảo chuyên môn nhằm vào đạo quả, có một Tiên Thiên pháp bảo tên là Nguyên Chung, khống chế trong tay một Hỗn Độn Cổ Thần, Hỗn Độn Cổ Thần kia mang theo khẩu chung này sát nhập Tiên Giới, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng vẫn lạc ba người, Tiên Quân cũng bị tiếng chuông đánh chết một vị!

Trong Cổ Tiên giới cũng có Tiên Thiên pháp bảo, những Tiên Thiên pháp bảo này thường thường khống chế ở trong tay Tiên Quân cùng Hỗn Độn Cổ Thần, bởi vì lai lịch của bọn hắn càng thêm cổ xưa, là sinh linh trước khi khai thiên tích địa liền sinh ra đời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1971: Tồn Tại Thần Thông Quảng Đại. (2)

Những Tiên Thiên pháp bảo này uy lực so với Tiên Vương Tiên Quân luyện chế pháp bảo còn cường đại hơn, còn muốn quỷ thần khó lường, có thể nói là đại sát khí!

Trường Sinh, Hậu Thổ… bát Tiên Vương cũng sưu tầm Tiên Thiên pháp bảo vô chủ, muốn nhờ Tiên Thiên pháp bảo chi uy, cùng Tiên Quân cấp địa vị ngang nhau, nhưng tiếc đến nay không có thu hoạch gì.

Bất quá, trong lịch sử có không ít Tiên Thiên pháp bảo khống chế trong tay Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên Quân vẫn lạc, Tiên Thiên pháp bảo theo bọn hắn cùng một chỗ biến mất, bát Tiên Vương cũng tìm được một ít manh mối của Tiên Thiên pháp bảo.

Giang Nam tinh tế sưu tầm trí nhớ của Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền cổ tiên, không bao lâu, hắn liền đối với địa lý cổ Tiên Giới hình thành một hình dáng đại khái.

Cổ Tiên Giới thật ra là một cách gọi, thực sự không phải là nhất thể, mà là Đại Thiên thời không tập hợp thể.

Đại Thiên thời không là Tiên nhân cổ Tiên Giới mở ra nguyên một đám thời không, gọi chung là Đại Thiên thời không, Đại Thiên thời không vờn quanh chung quanh cổ Tiên Giới, trong đó sinh tồn lấy rất nhiều sinh linh, là cùng loại với vũ trụ Tam Giới như vậy, bất quá so với Tam Giới nhỏ hơn rất nhiều.

Mà tổng thể lãnh thổ quốc gia của cổ Tiên Giới, nếu so với Tam Giới lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần, trong đó lại phân nguyên một đám đại châu, cực kỳ thịnh vượng, mỗi một châu đều có Tiên Vương trấn thủ.

Bát Tiên Vương xác lập hệ thống Thần đạo, chiếm cứ tám châu trung

ương, thiết lập bát Tiên cung. Tám vị tồn tại này là thế lực lớn nhất trong tất cả Tiên Vương, bát Tiên Vương lại liên hợp cùng một chỗ, để cho mình tại Tiên Giới có một chỗ cắm dùi.

Bát Tiên Vương vụng trộm cũng có chút cạnh tranh, chỉ là đấu mà không phá, đều là một ít tiểu đả tiểu nháo, gặp được sự tình Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung gọt quyền, bọn hắn liền liên hợp cùng một chỗ.

Mà Tiên Tôn Cung Tiên Đế Cung chí cao vô thượng của cổ Tiên Giới, thì tụ tập vũ lực cao nhất của cổ Tiên Giới, đệ tử Tiên Đế cùng Tiên Tôn tụ tập ở chỗ này, hơn nữa là một đám Tiên Quân duy nhất của cổ Tiên Giới.

Đúng là có hai cung này, Tiên Giới mới có thể cùng Hỗn Độn Cổ Thần tranh đấu đại chiếm thượng phong.

Ở trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền cổ tiên, Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung hoàn toàn chính xác không hợp nhau, tranh đấu gay gắt, mà bát Tiên Vương cũng có chỗ suy đoán, cho rằng Đế cùng Tôn chỉ sợ hoàn toàn chính xác không ở trong nội cung rồi.

Bằng chứng cho suy đoán này, còn có một hồi đại biến cố, cái kia chính là thật lâu trước kia, Tiên Đế Tiên Hồ Lô trấn áp Tiên Đế Cung, đột nhiên nghiền nát, nguyên khí của Tiên giới kịch liệt rung chuyển, khiến cho một phen rối loạn!

Sau chuyện kia, Tiên Quân của Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung liền bắt đầu cừu thị đối phương, chỉ trích đối phương là phản đồ. Năm ngàn bốn trăm vạn năm trước, Huyền Đô Tiên Quân gặp nạn, là có chút tồn tại của Tiên Tôn Cung âm thầm cùng Hỗn Độn Cổ Thần liên thủ, ý đồ đem Huyền Đô Tiên Quân gạt bỏ.

- Cổ Tiên Giới, cũng không phải người hạ giới tưởng tượng tốt đẹp như vậy, ngược lại so với hạ giới càng thêm hiểm ác. . . Ồ, cái thân ảnh này, là cha đẻ của Tiên cung Thái Tử!

Đột nhiên trong lòng Giang Nam chấn động, từ trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử tìm được một thân ảnh, cái thân ảnh kia đưa lưng về phía Tiên cung Thái Tử cùng Hậu Thổ Tiên Vương ngay lúc đó.

- Ta đã đoán sai, cha đẻ của Tiên cung Thái Tử không phải Càn Nguyên Tiên Quân!

Giang Nam tinh tế dò xét cái thân ảnh này, chỉ thấy cái thân ảnh kia cùng Càn Nguyên Tiên Quân có bất đồng thật lớn, Càn Nguyên Tiên Quân chính là người khai sang Ma Ngục Huyền Thai Kinh, có Tiên Quân trang nghiêm, lại có tà mị không úy kỵ bất luận cái gì, mà bóng lưng người này thì lộ ra công chính tường hòa, cùng Càn Nguyên Tiên Quân là tồn tại hoàn toàn bất đồng.

Ở bên trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử, cái thân ảnh kia dần dần xoay người lại, một thanh âm nhu hòa vang lên nói:

- . . . Các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, ít ngày nữa Huyền Đô sư huynh liền sẽ gặp nạn, trong Tiên giới sẽ có đại biến cố. Huyền Đô sư huynh không nhìn được thiên thời, chỉ sợ muốn vẫn lạc. . . Ân?

Cái thân ảnh kia triệt để xoay người lại, là một Tiên Quân người mặc tử sam, chỉ là diện mục bao phủ bên trong tiên quang.

Trong tích tắc vị Tiên Quân này quay người, Giang Nam đột nhiên cảm giác được mình bị một đôi mắt nhìn thẳng, trên khuôn mặt có một loại cảm giác nóng rát!

Không chỉ có như thế, hắn thậm chí cảm giác được có một đôi mắt từ Tiên Giới phóng tới, nhìn thẳng chính mình!

- Khá lắm! Ta quan sát hình ảnh của hắn trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử, lại bị người này cảm ứng được! Cha đẻ của Tiên cung Thái Tử, quả nhiên là thần thông quảng đại, không biết là Tiên Quân của Tiên Tôn Cung hay là Tiên Quân của Tiên đế cung!

Giang Nam kinh hãi, mình chứng kiến hình ảnh người nọ trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử, liền kinh động người này, thần thông bực này mặc dù là Giang Nam cũng cảm giác được không thể tưởng tượng!

Đây là một nhân vật cực kỳ đáng sợ!

Hơn nữa nghe hắn vừa rồi câu nói kia ý tứ, Huyền Đô Tiên Quân sở dĩ gặp nạn, chỉ sợ cùng người này rất có liên quan!

- Ngươi giết con ta, lại nhìn trộm trí nhớ của hắn?

Ở bên trong trí nhớ củaTiên cung Thái Tử, tồn tại diện mục bao phủ ở bên trong tiên quang kia đột nhiên di chuyển bước chân, đi ra Trường Hà trí nhớ, từ trong hư không đi tới, hình ảnh dần dần trở nên chân thật, phảng phất thật sự có một tồn tại như vậy hướng Giang Nam đi đến!

Cái trán Giang Nam mồ hôi cuồn cuộn rơi xuống, đột nhiên tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, một kiếm cắt trong hư không, kiếm quang vô thanh vô tức chém qua, đem hai tia ánh mắt kia chặt đứt!

Thân ảnh trong hư không đi tới có chút lắc lư, càng ngày càng hư ảo, chậm rãi biến mất.

Chỉ nghe một thanh âm truyền đến, lạnh nhạt nói:

- Giết con ta, đoạn cảm ứng, ngươi rất không tồi, ta sẽ tìm được ngươi. . .

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, lập tức lật tay chấn động, đem đạo quả thần hồn của Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên hết thảy đánh nát, đoạn tuyệt hết thảy nhân tố có thể cùng thân ảnh kia thành lập cảm ứng.

Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên thần hồn câu diệt, linh khí trào lên, Giang Nam lấy tay một trảo, đem linh khí vô cùng bàng bạc kia ngưng tụ, hóa thành một đạo Trường Hà.

- Nên ly khai Tam Giới rồi. . .

Hắn đứng dậy cong ngón búng ra, đạo linh khí Trường Hà này bay ra Tiên điện, Kế Đô đang tu luyện, đột nhiên chỉ thấy đạo sông lớn này bay tới, như là một Nộ Long, gào thét chui vào mi tâm của hắn.

- Kế Đô, hai đại chân tiên đạo quả biến thành linh khí này, liền do ngươi tới thoải mái Ma giới!

Giang Nam truyền âm qua đi, tìm được Thi Hiên Vi, hai vợ chồng sóng vai mà đi, cất bước đi trong tiên cảnh Đại La Thiên, cuối cùng nhất ở trong một lương đình ngồi xuống, nhìn về phía Đại La Thiên cùng Tam Giới vô cùng sáng lạn, thật lâu không nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1972: Chiêu Hồn. (1)

- Hiên Vi, ta phải đi.

Cuối cùng nhất, Giang Nam đứng dậy, cười hướng người yêu của mình phất phất tay, cất bước rời đi:

- Ta đem Trấn Ngục Giới Bia lưu cho ngươi, đợi ngươi cảm thấy hạ giới không còn gì lưu luyến, đi cổ Tiên Giới tìm ta, ta và ngươi lại kéo dài duyên phận vợ chồng. . .

Thi Hiên Vi lấy tay, muốn bắt được bàn tay của hắn, lại cái gì cũng không có bắt được.

Cổ Tiên Giới Hậu Thổ Tiên cung, Hậu Thổ Tiên Vương triệu tập các Tiên nhân đang nghị sự, đột nhiên nghiêng tai lắng nghe, sắc mặt không khỏi kịch biến, thò tay một trảo, chỉ thấy hư không chấn động, ba miếng đạo quả từ Tiên Giới hư không bay ra.

Chỉ thấy ba miếng đạo quả dần dần chấn động, đột nhiên ba miếng đạo quả dung làm một thể.

Bên trong Đạo quả tràn ra đại đạo, cấu tạo thân thể một nam tử, sau một lúc lâu, nam tử này liền bị đạo quả trọng cấu, rõ ràng là Tiên cung Thái Tử.

Bất quá vị Tiên cung Thái Tử này lại lâm vào trong ngủ say, không có tỉnh lại.

- Tiên Vương, đây là. . .

Một Chân Tiên liền vội vàng hỏi.

- Hạ giới Chư thần hoàng hôn kiếp sắp chấm dứt, con ta bị người làm hại,

thân gặp bất trắc!

Hậu Thổ Tiên Vương tinh tế dò xét Tiên cung Thái Tử, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên tiểu quỷ, quả nhiên tâm ngoan thủ lạt, vậy mà đem con ta đánh cho hồn phi phách tán! Nếu không có Bổn cung trước sau như một chú ý cẩn thận, sớm để cho con của ta lưu lại mấy miếng đạo quả, chỉ sợ con ta thật sự chết ở trong tay của ngươi rồi!

Nàng tế lên một cuốn tiên đồ, tiên đồ đằng không, hóa thành một tòa chiêu hồn đại trận, Hậu Thổ Tiên Vương lấy ra một thanh Tiên Kiếm, áo choàng phát ra, bước đạp cương đấu, một kiếm lại một kiếm đâm ra, từng đạo kiếm quang kia xuy xuy bắn vào bên trong trận đồ, biến mất không thấy gì nữa.

Mà cơ hồ cùng lúc đó, trong địa ngục Tam Giới, chỉ thấy hư không lắc lư, từng đạo kiếm khí bắn ra, hóa thành một sợi thanh trụ cực lớn, phía trên thanh trụ trải rộng tiên đạo phù văn phức tạp huyền ảo.

- Hồn trở về. . .

Trong thanh trụ có thanh âm nhu hòa của một nữ tử vang lên, đúng là thanh âm của Hậu Thổ Tiên Vương, mượn nhờ những thanh trụ này đem tàn hồn của Tiên cung Thái Tử tán lạc trong Tam Giới gọi ra.

Đã qua không lâu, ở bên trong Hậu Thổ Tiên cung, Hậu Thổ Tiên Vương đánh ra một kiếm thường thường, trên mũi kiếm dấy lên một đóa hỏa diễm sâu kín, mũi kiếm nhẹ nhàng chấn động, đóa hỏa diễm này cũng nhẹ nhàng chấn động theo.

Chỉ thấy trong ngọn lửa, hồn phách của Tiên cung Thái Tử đoàn tụ, hồn phách vô hình, khi thì hóa thành bộ dáng Tiên cung Thái Tử, khi thì vặn vẹo, khi thì bay ra.

Thật lâu, Hậu Thổ Tiên Vương khẽ nhíu mày:

- Huyền Thiên tiểu quỷ vẫn là đem một bộ phận hồn phách của con ta triệt để hủy diệt rồi, không cách nào đem toàn bộ hồn phách đưa tới. . . Con ta tỉnh lại!

Trên mũi kiếm hỏa diễm bay lên, bỗng nhiên chui vào trong mi tâm Tiên cung Thái Tử đang ngủ say.

Tiên cung Thái Tử đột nhiên ngồi dậy kêu to, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, như điên như dại. Hậu Thổ Tiên Vương đang muốn tiến lên, đột nhiên Tiên cung Thái Tử bật ngữa ra sau, ngủ thật say, tiếng ngáy truyền đến.

Hậu Thổ Tiên Vương thở dài:

- Hồn phách con ta chôn vùi quá nhiều, đã khó có thể đoàn tụ, nếu không phải người nọ cho ta biết, Bổn cung còn không biết con ta đã hồn phi phách tán. Nhưng tiếc, hắn vẫn là chậm một bước. . . Xem ra chỉ có đi tìm Huyền Thanh lão quỷ, hắn chính là xuất thân Quỷ Tiên, ở trên hồn phách tạo nghệ còn hơn ta không biết bao nhiêu, nhất định có thể để cho con của ta khôi phục. . .

Đột nhiên, Tiên cung Thái Tử lần nữa ngồi dậy, một phát bắt được tay của nàng, thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem nàng, hét lớn:

- Đế Huyền sắp thượng giới, Vương nương phải báo thù cho ta!

Hậu Thổ Tiên Vương đang muốn hỏi kỹ, Tiên cung Thái Tử lần nữa ngã xuống, tiếng ngáy lại lên.

- Các ngươi giữ vững vị trí quanh thân thể Thái Tử, niệm tụng Trấn hồn đại chú, định trụ thần hồn cho con ta, phòng ngừa hồn phách hắn tan vỡ!

Hậu Thổ Tiên Vương phân phó rất nhiều Tiên cung Tiên nhân, lúc này khởi hành, tự mình đi Huyền Thanh Tiên cung, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên tiểu quỷ thượng giới? Rất tốt cũng đến lúc này, sẽ làm cho hắn chạy trời không khỏi nắng! Bát Tiên Vương ta bị hắn tiêu diệt đạo

thống, ta thông tri Tiên Vương khác, bát Tiên Vương đều xuất hiện, xem hắn chết như thế nào!

Giang Nam cất bước đi trong nguyên một đám thế giới của Tam Giới, đi qua Tam Thập Tam Thiên, đi qua Thiên Hà cùng Minh Hải, đi qua địa phương hắn quen thuộc, ý đồ từ trong thời gian trường hà tìm kiếm dấu vết Thần linh ném rơi vãi nhiệt huyết cùng nước mắt.

Năm tháng dằng dặc, hắn ở hạ giới đã chậm trễ hơn một trăm ba mươi vạn năm, đã trải qua thương hải tang điền, chứng kiến một cái thời đại tịch diệt cùng cái khác thời đại quật khởi.

Hắn đã trải qua từng tràng kiếp nạn, bái kiến các Thần linh cổ xưa vì chúng sinh chống lại Thiên mệnh, bái kiến các Thần Đế khí nuốt Tinh Hà, bái kiến vô số âm mưu quỷ kế cùng huyết nhuộm chiến trường.

Hắn bái kiến một lần phi Tiên cuối cùng, tống biệt người thân mình phi thăng thượng giới, bái kiến Tiên Giới đại lão điều khiển Hạ giới, thậm chí mình chủ đạo Chư thần hoàng hôn kiếp, để cho Thần đạo vĩnh viễn suy sụp.

Hắn trở thành một Thần cuối cùng của Tam Giới, trên con đường phía trước, đã không người cùng hắn đồng hành.

Hôm nay Tam Giới đã không hề cần hắn rồi, hắn vị Thần này ở lại Tam Giới, Thiên Đạo Tam Giới liền không cách nào triệt để trở thành Tiên đạo Thiên Đạo.

Hắn ở lại Tam Giới, chỉ sẽ trở ngại Tam Giới Tiên đạo hoàn thiện cùng phát triển.

Hôm nay, hắn rốt cục phải ra đi.

Nếu có Sử quan muốn vì hắn ghi sử, mời hắn đánh giá bản thân, hắn đại khái sẽ nói:

- Trẫm, xuất thân bần hàn, ở trong nghịch cảnh phấn đấu,ở trong tuyệt

cảnh sinh tồn, hùng cứ Đại La Thiên, chủ chưởng xã tắc, cầm trong tay Thiên Tán Hoa Cái mà định càn khôn. Trẫm cúi đầu không thẹn sinh linh, ngẩng đầu không thẹn Thiên Địa, vấn lòng không thẹn với lương tâm. . .

Chỉ là, lần này ly khai, trong lòng của hắn lo lắng vẫn là rất nhiều nhiều nữa....

Năm đó Thiết Trụ cùng hắn ở Kiến Vũ Quốc Tề vương phủ làm nô dịch, đã sớm hóa thành một đống đất vàng, tiểu quận chúa Dược Vương phủ trước đây, mẹ đẻ Nhạc Ấu Nương Nhạc Linh Nhi cũng không thể sống qua thời gian ăn mòn, đã qua đời.

Thần Tiềm, Quân Mộng Ưu cùng Sở Hương Hương chết trận trong cuộc chiến hai đại vũ trụ dung hợp, năm đó Ứng Vô Song phong vân một cõi, đã trở thành thủ lĩnh Long tộc, còn có Tần Phi Ngư yêu mến gãi chân, Mộ Yên Nhi thiện lương, Huyền Ẩn cổ hủ, Vân Bằng ngạo khí, lão đầu Thi Mạc Sơn quật cường, Giang Lâm ưa thích vì Giang Nam tìm mười nương tử. . . Quá nhiều người quen rồi, bọn hắn có người có thể sống qua đoạn tuế nguyệt thảm thiết nhất kia, có không thể ở trong thời gian cọ rửa sinh tồn, cũng có người đã nhận được thành tựu, tu thành Tiên nhân.

Tuế nguyệt khiến người già, người nhịn không quá tuế nguyệt dày vò nhất định sẽ vẫn lạc.

Đây là sự tình làm cho người bi thương, cũng là sự tình khích lệ người có chí hăng hái đi về phía trước!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1973: Chiêu Hồn. (2)

Giang Nam du lịch nguyên một đám cố thổ Tam Giới làm hắn khó quên, rốt cục, hắn phải ly khai Tam Giới, tiến vào cổ Tiên Giới rồi.

Lúc này đây, hắn không làm kinh động quá nhiều người, chỉ là truyền âm nói với một ít bằng hữu cũ của mình.

Lúc này đây người đến tống biệt hắn, đều là gương mặt quen thuộc, ngoại trừ Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Nhậm Tiên Thiên, Thất Diệp, Hoa Thanh Nghiên, Tam Đức Phật Tổ, Bắc Đô Tuyền, còn có Hồng đạo nhân Quân đạo nhân, Kế Đô không có đến đây, Thi Hiên Vi cũng không có xuất hiện.

Mấy người ngồi ở trên núi cao nhất của Đại La Thiên cười to, nói lên chuyện xưa, Lạc Hoa Âm đề cập mình lúc trước trêu đùa hí lộng Giang Nam, nói:

- Năm đó lão nương đi tắm rửa, lừa gạt hắn nói muốn cùng tắm, vứt bỏ đai lưng cùng lụa mỏng, tiểu tử này thật sự đi nhặt đây này! Nhưng tiếc hắn cầm không nổi, nếu không hắn xông tới cùng nhau tắm mà nói, lão nương liền thành Giang phu nhân rồi!

Mọi người ôm bụng cười, đánh trống reo hò nói nàng lại ném một lần, nhìn xem hôm nay Giang Nam có thể nhặt lên hay không.

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân hai cái Đạo Tổ tuy địa vị cao thượng, nhưng đối với bọn họ mà nói chỉ là tiểu bối, chứng kiến mọi người trêu đùa phụ thần mình, chỉ phải lúng ta lúng túng im lặng.

Lạc Hoa Âm ở rất nhiều đồng đạo đầu độc quả nhiên cởi xuống đai lưng ngọc, ném đi xuống dưới, cười nói:

- Đồ nhi ngoan nhặt đi, ngươi nhặt được lão nương cùng ngươi động phòng!

Giang Nam cười nhặt lên đai lưng ngọc, lại không có trả lại cho Lạc Hoa Âm.

Mọi người vỗ tay cười to.

Lạc Hoa Âm lườm hắn một cái, cười khanh khách nói:

- Nếu không phải bà nương của ngươi ở dưới kia quan sát, tròng mắt đều đỏ, lão nương liền cùng ngươi động phòng rồi!

Giang Nam hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy Thi Hiên Vi đứng ở Đại La Thiên, cô đơn một mình.

Cả đời này, ta bởi vì ngươi mới Trường Sinh, bởi vì ngươi mới vui cười, bởi vì ngươi mới làm Thiên Mẫu, bởi vì ngươi mới trấn thủ Hậu cung, trấn thủ Thiên đình.

Ngày nay, ta lại bởi vì ngươi mà cho ngươi rời đi, ta lưu cho mình chỉ có không bỏ.

Hai vợ chồng nhìn nhau, một đường mưa gió đi tới, đi đến bây giờ, bọn hắn có quá nhiều lời muốn nói, không muốn từ nay về sau tách ra.

Bất quá Giang Nam nhất định phải ly khai, hắn quá cường đại, có hắn ở đây, Tiên đạo hạ giới không cách nào viên mãn, không cách nào tiến vào cấp độ rất cao, hắn không ly khai, Tiên đạo vĩnh viễn thiếu hụt, Chư thần hoàng hôn kiếp vĩnh viễn sẽ không chính thức chấm dứt trên ý nghĩa, bởi vì hắn là vị Thần có thể thay đổi Thiên Đạo còn ở nơi này!

Dù có muôn vàn tình cảm, chỉ có thể ẩn dưới đáy lòng rồi.

Giang Nam thu hồi ánh mắt, cười nói:

- Chư vị, chúng ta ở cổ Tiên Giới gặp lại!

Hắn cất bước đi về hướng bầu trời, đột nhiên Thiếu Hư xông lên bầu trời, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi đi rồi, ta ở Hạ giới vô địch cũng không thú vị. Đến thượng giới, ta nói không chừng còn có thể tìm được cơ hội cùng ngươi tranh giành cao thấp! Ta với ngươi cùng đi!

- Chờ một chút, mang ta đi với!

Hạo Thiếu Quân xông lên, cười nói:

- Ta suốt đời mục tiêu là tiến vào Tiên Giới, hai người các ngươi mơ tưởng bỏ ta lại!

Tịch Ứng Tình cất bước đi tới, cười nói:

- Ta cũng muốn đi cổ Tiên Giới một chuyến, gặp Huyền Đô lão sư một lần, nói với hắn một tiếng ta không có phụ hắn kỳ vọng.

Nhậm Tiên Thiên cũng chạy tới, cười nói:

- Tam Giới đã không có đất dụng võ của ta, đến cổ Tiên Giới, ta còn có thể cùng quần hùng cổ Tiên Giới quyết tranh hơn thua.

- Đã như vầy, ta và các ngươi cùng đi!

Lạc Hoa Âm khống chế Bỉ Ngạn Thần Châu, kích động nói:

- Hạ giới đã bị ta trộm khắp rồi, nếu không lên Cổ Tiên Giới trộm, ta nhất định sẽ thương tiếc chung thân!

Thất Diệp nhịn không được cảm khái nói:

- Tuổi trẻ thật tốt, những thứ này còn có mạnh dạn đi đầu, bất quá ta không có hùng tâm như bọn hắn rồi. Tam Đức Phật Tổ, ngươi không cùng lúc đi sao?

Tam Khuyết do dự thoáng một phát, lắc đầu nói:

- Lão nạp còn phải quản lý Phật môn, đem đạo thống truyền thừa. Tương lai nếu Hạ giới không có đất dụng võ của ta, ta cũng đi cổ Tiên Giới tìm bọn hắn! Phần mộ Cổ Tiên Giới, vẫn còn triệu hoán lão nạp. . .

Giang Nam nhìn về phía năm người này, một hồi nhức đầu nói:

- Ta cũng không dám nói mình có thể bình an xuyên qua hàng rào Tiên Giới hôm nay, nếu như mang lên các ngươi, uy năng Tiên kiếp càng mạnh hơn nữa, vạn nhất có một sơ xuất. . . Không bằng như vậy, chúng ta binh chia làm hai đường, chỗ phu nhân ta có một tòa Trấn Ngục Giới Bia, có thể tiễn đưa các ngươi bình an nhập cư trái phép, không cần kinh nghiệm Tiên kiếp.

Bọn người Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư liếc nhau, cùng lộ ra sắc mặt vui mừng, bọn hắn cũng không có đủ thực lực xuyên qua hàng rào Tiên Giới, đối với Tiên kiếp càng là lo sợ bất an.

Lạc Hoa Âm mở cờ trong bụng:

- Còn có thứ tốt bực này? Tử Xuyên ngươi như thế nào không sớm lấy ra? Sớm biết có bảo bối như vậy, ta đã sớm đi cổ Tiên Giới rồi!

Tam Khuyết cũng đại hỉ, cười nói:

- Tùy thời có thể nhập cư trái phép đến Tiên Giới sao? Lão nạp đã chứng kiến phần mộ cổ Tiên Giới hướng lão nạp ngoắc rồi!

- Tử Xuyên, ngươi không theo chúng ta cùng một chỗ thông qua Trấn Ngục Giới Bia nhập cư trái phép cổ Tiên Giới sao?

Tịch Ứng Tình hỏi.

- Ta? Tự nhiên là. . .

Giang Nam lắc đầu, ngẩng đầu nhìn hướng lên trời, gằn từng chữ:

- Giết đến tận Tiên Giới!

Giang Nam cùng mọi người phân biệt, lẻ loi một mình đi về hướng bầu trời, giờ khắc này, bên trong Tam Giới có vô số Tiên Phật đột nhiên chứng kiến, bầu trời kịch liệt rung chuyển, như là mặt biển bình tĩnh đột nhiên nhấc lên sóng cồn ngập trời, sóng lớn kia như một vòng tròn lớn, như là rung động tán đi mọi nơi!

Ầm ầm…

Bầu trời bị Giang Nam một quyền đánh bay!

Lúc này cách hơn một trăm ba mươi vạn năm, cổ Tiên Giới lại lần nữa triển lộ ở trước mắt người đời!

- Hạ giới yêu nghiệt nào, dám can đảm oanh kích hàng rào Tiên Giới? Tạo phản hay sao?

Chỗ Tiên Giới hàng rào vỡ ra kia, truyền đến tiếng hét phẫn nộ của Tuần sát sứ cổ Tiên Giới, một gương mặt cực lớn uy nghiêm xuất hiện ở phía trên khe hở, uy phong bát diện, cũng không dám thăm dò đến Tam Giới xem rốt cuộc là yêu nghiệt nào cả gan làm loạn như thế.

Tam Giới Thiên Uy thật sự quá dầy nặng, Tuần sát sứ cổ Tiên Giới bất quá là Tiên nhân cảnh giới, nếu thăm dò xem xét, thế tất sẽ bị Tam Giới Thiên Đạo đập vụn!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, cất bước hướng hàng rào Tiên Giới oanh xuyên đi đến, hàng rào Tiên Giới vỡ ra, Tiên Giới lôi đình rung chuyển, trong tiên lôi diễn sinh ra nguyên một đám thế giới, theo lôi đình tích động mà sinh sinh diệt diệt, vô cùng vô tận.

Đó là Tiên Giới cảm ứng được tồn tại không phải Tiên nhân, cưỡng ép xuyên qua hàng rào Tiên Giới mà tự động tạo ra tiên kiếp!

- Hạ giới yêu nghiệt dừng lại! Còn dám tiến lên một bước. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1974: Tiên Kiếp. (1)

Tuần sát sứ cổ Tiên Giới kia cách từng đạo Tiên Giới lôi đình hướng phía dưới nhìn lại, đột nhiên mơ hồ trong đó chứng kiến gương mặt Giang Nam, không khỏi lắp bắp kinh hãi, không dám nói nữa, vội vàng quay người phi độn mà đi, kêu lên:

- Không xong rồi, Đại Ma Thần hạ giới giết lên đây!

Giang Nam vài bước tầm đó liền đi vào Tiên Giới lôi đình phía trước, áp lực vô cùng trầm trọng truyền đến, đó là Tam Giới vũ trụ màng thai cùng Tiên Giới hàng rào truyền đến song trọng áp lực, thậm chí có thể đem Chân Tiên đập vụn!

Cổ áp lực này cường đại như thế, mặc dù là Giang Nam cũng không hề thong dong, đi lại dần dần chậm xuống.

Đột nhiên, chỉ nghe răng rắc một tiếng, một đạo lôi đình Tiên Giới sáng tắt bất định đánh xuống, giờ khắc này Tiên quang chiếu diệu vô số thế giới của Tam Giới, có uy năng như Thần linh, để cho Tiên nhân Tam Giới run rẩy!

Cái này đã không còn là lôi đình bình thường trên ý nghĩa, mà là lôi đình có thể sáng tạo hay là hủy diệt thế giới!

Uy năng cường đại như thế bộc phát, có thể nghĩ người bị lôi đình đánh trúng sẽ gặp phải kết cục gì!

Đón lấy, vô số Tam Giới Tiên nhân chứng kiến, cái thân ảnh nho nhỏ kia vậy mà đối với tiên lôi đánh rớt không có bất luận ngăn cản gì, tùy ý tiên lôi đánh rơi ở trên người của mình!

Uy năng khủng bố đủ để hủy diệt một thế giới bộc phát, thân ảnh nho nhỏ

kia rung chuyển, lại không có thể đem hắn đánh chết, chỉ là để cho thân hình hắn có chút lay động.

Răng rắc, răng rắc!

Từng đạo tiên lôi đánh xuống, cái này là tiên kiếp, muốn đem bất luận tồn tại gì có can đảm xông tới Tiên Giới hủy diệt, tu vi càng cường, thực lực càng cao, phải đối mặt tiên kiếp cũng càng khủng bố!

Ở vô số Tiên nhân nhìn soi mói, Giang Nam đón từng đạo tiên lôi đánh rớt bước đi bên trong tiên kiếp, hướng cổ Tiên Giới từng bước một đi đến.

Tiên lôi như mưa rơi xuống, đánh rớt ở trên người của hắn, hắn mượn nhờ tiên lôi chi uy rèn luyện nhục thể của mình, hấp thu năng lượng bên trong tiên lôi, khiến cho mình trở nên càng cường đại hơn!

Từ xưa đến nay, còn không có mấy người dám can đảm không có chứng Tiên, đạt được Tiên Giới tán thành liền mạnh mẽ xông tới Tiên Giới, càng đừng đề cập mượn nhờ Tiên Giới đến rèn luyện bản thân rồi.

Mà Giang Nam lại dám, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay ra, Nguyên Thủy đạo quả của hắn cũng ở thời khắc này hiện ra, treo cao lên đỉnh đầu, cộng đồng tiếp nhận tiên kiếp tẩy lễ.

Phía trước đường còn rất dằng dặc, không mặc qua hàng rào Tiên Giới, liền không cách nào đến Tiên Giới, mà hàng rào ở giữa Tam Giới cùng Tiên Giới cũng trở nên vô cùng trầm trọng, dài đến ức vạn dặm!

Giang Nam càng xâm nhập, thừa nhận áp lực liền càng cường, uy lực tiên kiếp cũng càng cường!

Bất quá, hắn cũng đang không ngừng tăng lên, Nguyên Thủy đại đạo thôn phệ luyện hóa năng lượng bên trong tiên lôi, phụng dưỡng bản thân, để cho thân thể hắn đang không ngừng tăng lên, thậm chí tiếp cận trình độ như Đô Thiên Cổ Thần!

Nhưng mà, Giang Nam rất nhanh phát hiện, cường độ nhục thể của hắn sắp đạt đến cực hạn, mặc dù thôn phệ càng nhiều năng lượng trong tiên lôi, cũng đến gần vô hạn trình độ của Đô Thiên Cổ Thần, nhưng không có khả năng siêu việt.

Ở dưới tình huống cùng cảnh giới, phảng phất thân thể Hỗn Độn Cổ Thần là cực hạn mà hết thảy tồn tại có khả năng đạt tới, hết thảy sinh linh, hết thảy tồn tại khác, đều khó có khả năng siêu việt cái cực hạn này, đều so với Hỗn Độn Cổ Thần yếu hơn một phần như vậy.

Đạo quả của hắn đã ở bên trong tăng lên, uy lực của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng càng ngày càng mạnh.

Uy lực Tiên lôi cũng đang không ngừng tăng lên, Giang Nam xâm nhập nghìn vạn dặm, uy lực tiên kiếp dĩ nhiên có thể suy giảm tới nhục thể của hắn, trên người Giang Nam xuất hiện vết máu, bất quá vết máu vừa mới xuất hiện liền trực tiếp biến mất, năng lực khôi phục của nhục thể hắn kinh người, thương thế bình thường đơn giản liền có thể khỏi hẳn.

Nhưng mà theo hắn xâm nhập, tiên lôi đánh rơi, tổn thương quá nặng bắt đầu xuất hiện, từng đạo tiên lôi ở trên người hắn lưu lại miệng vết thương sâu thấy xương, thậm chí ngay cả năng lượng trong máu hắn, cũng bị lôi đình kinh khủng kia oanh đến chôn vùi!

Không chỉ có như thế, đạo quả của hắn cũng bắt đầu bị thương, uy lực tiên lôi càng ngày càng mạnh, tạo thành thương thế cho Nguyên Thủy Chân Tiên đạo quả của hắn cũng không phải thôn phệ năng lượng bên trong tiên lôi có khả năng đền bù chữa trị.

Mà Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cũng bắt đầu bị hao tổn, thanh chứng đạo kiếm này vốn là dùng tiên tài tiên kim luyện chế mà thành, trong đó rất nhiều loại thấp hơn tiên tài tiên kim đã bị lôi đình phá hủy, thân kiếm che kín lỗ thủng.

- Xem ra, ta đạt đến cực hạn của mình, không có khả năng tiếp tục tăng

lên!

Giang Nam ánh mắt chớp động, đột nhiên thét dài, một quyền oanh qua, nắm đấm cùng một đạo tiên lôi va chạm, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, đạo tiên lôi này lại bị hắn sinh sinh đánh nát!

Giang Nam tóc đen phất phới, hoặc quyền hoặc chưởng hoặc ấn, đem từng đạo tiên lôi đánh rớt nổ nát, đạo quả chấn động, từng đạo đại thần thông kinh thiên động địa từ trong đạo quả bay ra, đem tiên lôi như mưa đánh toái.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm qua lại như điện, quay chung quanh hắn bay múa, đem tiên lôi mà Giang Nam cùng Nguyên Thủy đạo quả không cách nào ngăn lại từng cái chặt đứt phai mờ!

Tốc độ của Giang Nam lập tức sâu sắc nhanh hơn, hướng Tiên Giới phóng đi.

Bầu trời Thiên Giới, vô số Tiên nhân Tam Giới chứng kiến, hàng rào Tiên Giới rốt cục khép lại, đem thân ảnh nho nhỏ kia chôn ở trong hàng rào trầm trọng.

Bọn hắn ở dưới nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến bầu trời thỉnh thoảng có tiên quang sáng lên, chiếu sáng bầu trời vô cùng trầm trọng, nói rõ người kia như trước còn sống, như trước đối kháng tiên kiếp.

- Hắn có thể xuyên qua Tiên Giới hàng rào, thành công đến cổ Tiên Giới sao?

- Chắc có thể a? Hắn dù sao cũng là Thần duy nhất, sử thượng đệ nhất Thần, đại đế mạnh nhất, thế gian này còn không có sự tình hắn làm không được!

- Cổ Tiên Giới đến cùng là cái dạng gì? Vì sao hắn muốn đi cổ Tiên Giới, ở lại Tam Giới không phải rất tốt sao?

- Hắn ở lại Tam Giới, Tam Giới Thiên Đạo liền không cách nào hoàn toàn

trở thành Tiên đạo Thiên Đạo, Tiên đạo không viên mãn, Tiên nhân cũng không cách nào viên mãn, sẽ hạn chế thành tựu của Tam Giới Tiên nhân, Chư thần hoàng hôn kiếp cũng không cách nào chấm dứt, về lâu dài, tất nhiên chuyện xấu tái khởi. Cho nên hắn lựa chọn ly khai, hắn không muốn dùng thân phận Thần linh can thiệp Tiên đạo vận hành, trở ngại Tiên đạo hoàn thiện. . .

- Hắn chỉ có vứt bỏ hết thảy, ly khai Tam Giới, ly khai chúng ta. . .

. . .

- Việc lớn không tốt!

Đột nhiên Tam Giới Đại La Thiên một mảnh rối loạn, một Thiên Tiên bay ra, khí tức rung chuyển Tam Giới, lạnh lùng nói:

- Việc lớn không tốt! Kế Đô xâm nhập Thiên Ngục, đem các tội nhân La Hầu La cứu đi rồi!

- Nhanh chóng triệu tập chư Tiên, bắt Kế Đô La Hầu La!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1975: Tiên Kiếp. (2)

- Thượng bẩm Đạo tổ, thượng bẩm Đạo tổ! Kế Đô lòng muông dạ thú cướp sạch Thiên Ngục, cướp đi trọng phạm!

- Nhanh đi thỉnh mấy tôn Thái Ất Kim Tiên!

- Có mấy Thái Ất Kim Tiên đã đi ra Tam Giới, cái này như thế nào cho phải?

Tam Giới chấn động, vô số Tiên nhân bay ra, Hoa Thanh Nghiên, Thất Diệp, Phù Lê, Thánh Mẫu Nguyên Quân Thi Hiên Vi, Tam Khuyết, Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân các loại tồn tại cổ xưa cũng xuất động, vây quét bọn người Kế Đô, Thánh Mẫu Nguyên Quân thậm chí vận dụng Luyện Thiên đại trận, nhưng vẫn là bị bọn hắn chạy thoát đi, không biết tung tích.

Dù sao, Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Nhậm Tiên Thiên cùng Lạc Hoa Âm năm đại Kim Tiên này đã rời đi, Hồng đạo nhân Quân đạo nhân ra công không xuất lực, thậm chí âm thầm tương trợ, nội ứng ngoại hợp, hơn nữa Kế Đô cũng tinh thông Luyện Thiên đại trận, tuy Thánh mẫu Thi Hiên Vi khống chế Luyện Thiên đại trận, nhưng muốn bắt bọn hắn, cũng là quá cố hết sức.

Cũng không lâu lắm, Kế Đô La Hầu La suất lĩnh ba nghìn tiên thể ở trong Tam Giới mở ba nghìn thế giới, mệnh danh là Ma giới, Kế Đô lấy ra Giang Nam ban tặng hai đại Chân Tiên nguyên khí đến đổ vào Ma giới, để cho Ma giới tản mát ra sinh cơ phồn vinh mạnh mẽ.

Chư tiên đem người đến công, Kế Đô cùng La Hầu La suất lĩnh ba nghìn tiên thể chống lại, song phương hỗn chiến, cuối cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân ra mặt, dùng lý do vọng động can qua suy giảm tới người vô tội, cùng Kế Đô, La Hầu La ký hạ hiệp nghị lẫn nhau không công kích.

Đến tận đây, Tam Giới và Ma giới cùng tồn tại.

Mà ở trong lúc này, bầu trời còn có lôi đình xéo qua thỉnh thoảng chiếu xạ bầu trời, giằng co nửa năm, đột nhiên, một ngày này lôi đình phóng đại, hào quang đem Tam Giới cùng Ma giới chiếu rọi, khắp nơi có thể thấy được!

Oanh…

Bầu trời đột nhiên vỡ ra, một cánh tay đứt đánh vỡ bầu trời, từ trong Tiên Giới hàng rào oanh ra, đón lấy lại có rất nhiều toái cốt thịt nát từ trong hàng rào phá vỡ bay ra.

Những tay đứt cùng toái cốt thịt nát này vạch phá phía chân trời, bị Liệt Hỏa bao lấy rơi vào bên trong Tam Thập Tam Thiên Tiên Giới cùng Ma giới phía dưới, càng rơi xuống liền càng lớn, đợi cho rơi vào phía trên đại địa, toái cốt biến thành từng tòa núi lửa thiêu đốt thần hỏa, tay đứt biến thành năm tòa Thần Phong trực chỉ phía chân trời, huyết nhục thì hóa thành thánh địa tràn ngập linh khí, giống như tiên cảnh giống như thánh địa!

Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân trong nội tâm kinh hãi:

- Trong hàng rào Tiên Giới đã xảy ra đại biến cố, phụ thần hắn. . .

Cái tay đứt cùng toái cốt kia là Thần thể nghiền nát tạo thành dị tượng, hiển nhiên, Giang Nam đến nay còn chưa đả thông hàng rào Tiên Giới, ngược lại ở trong hàng rào Tiên Giới tao ngộ tiên kiếp cực kì khủng bố!

Trong Tam Giới rất nhiều Tiên nhân lòng người bàng hoàng, khẩn trương chú ý bầu trời, chỉ thấy cũng không lâu lắm bầu trời liền có Thần huyết chảy ra, huyết nhuộm vòm trời, thỉnh thoảng còn có gãy xương thịt nát từ phía trên kích xạ mà ra!

- Rốt cuộc là cái tiên kiếp gì? Rõ ràng ngay cả phụ thần tồn tại bực này cũng không cách nào ngăn cản?

Ở bên trong Ma giới, Kế Đô nhìn lên bầu trời, lẩm bẩm nói.

- Cái tiên kiếp này quá hung mãnh, nếu đổi lại là ta đi vào, chỉ sợ sớm đã chết không có chỗ chôn rồi. . .

Ở bên trong Tam Giới, Hoa Thanh Nghiên cũng biến ảo bất định, kinh hãi không thôi.

Thi Hiên Vi càng là tâm loạn như lửa đốt, muốn đi vào hàng rào Tiên Giới, chỉ là nàng không có thực lực xuyên qua bầu trời.

Mà ở chỗ sâu nhất trong hàng rào Tiên Giới, Giang Nam toàn thân là huyết, cầm trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm vù vù thở hổn hển, nhìn chằm chằm vào phía trước, đạo quả của hắn cũng bị hắn ký thác vào Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, hiển nhiên hắn đã vận dụng toàn lực!

Chỉ thấy phía trước cách hắn không xa, tiên lôi cuồn cuộn ngưng tụ, hóa thành một khỏa Minh Châu nhấp nhô!

Ở bên trong Tiên kiếp, vậy mà xuất hiện tiên lôi hình thành hư ảnh Tiên Thiên pháp bảo!

Nghe nói năm đó Đế Tôn mở Cổ Tiên Giới, vì đối kháng Tịch diệt kiếp tương lai, bởi vậy vận dụng rất nhiều Tiên Thiên pháp bảo, đem tòa thế giới cao đẳng này gia cố càng thêm vững chắc.

Từ trong trí nhớ của Thanh Huyền Chân Tiên cùng Tiên cung Thái Tử, Tiên Thiên pháp bảo, số lượng cực kỳ thưa thớt, Tiên Giới đã biết Tiên Thiên pháp bảo đều khống chế trong tay Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung, có tất cả tám kiện, hai cung mỗi bên bốn cái.

Minh Châu là Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, một trong Cổ Tiên Giới tám đại Tiên Thiên pháp bảo, nhưng thực sự không phải là Tiên Thiên pháp bảo cường đại nhất.

Bên trong tất cả Tiên Thiên pháp bảo đã biết, cường đại nhất một là Nguyên Chung do Hỗn Độn Cổ Thần khống chế, hai là Nguyên Tháp do Tiên Đế Cung khống chế, cùng Nguyên Đỉnh khống chế trong tay Tiên Tôn

Cung, bị gọi tam đại Tiên Thiên Linh Bảo.

Tam đại Tiên Thiên Linh Bảo này uy lực vô cùng, trấn giết Tiên Quân cũng không nói chơi!

Nghe nói, trong tay Đế Tôn còn có Tiên Thiên pháp bảo uy lực càng mạnh hơn nữa, trong tay Bất Không đạo nhân cũng có bảo vật vượt qua Tiên Thiên Linh Bảo, bị gọi Tiên Thiên chí bảo.

Bất quá đáng tiếc chính là, Bất Không đạo nhân đã chết, Đế cùng Tôn biến mất, bọn hắn khống chế Tiên Thiên chí bảo cũng tự biến mất không thấy gì nữa, đã không có tăm hơi.

Giang Nam cũng không ngờ rằng, mình mạnh mẽ xông tới Tiên Giới, lại có thể đưa tới tiên lôi ngưng tụ thành hư ảnh Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu xuất hiện, trấn giết mình!

Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu chính là một trong Tiên Thiên pháp bảo cơ cấu Cổ Tiên Giới, Giang Nam không có được Cổ Tiên Giới tán thành liền mạnh mẽ xông tới Cổ Tiên Giới, dẫn động tiên kiếp, đã đến chỗ sâu nhất của tiên kiếp, uy lực tiên kiếp liền càng cường, rốt cục bắt đầu xuất hiện bóng dáng Tiên Thiên pháp bảo.

Lúc ấy hắn đang đối kháng tiên kiếp, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đạo quả và bản thân hắn cùng Tiên Giới đối chiến, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu này là ở lúc kia xuất hiện, đánh hắn trở tay không kịp, cơ hồ tại chỗ nổ nát hắn!

Thậm chí ngay cả đạo quả của hắn, cũng cơ hồ bị đánh nát!

Nếu không phải Giang Nam đã luyện thành Nguyên Thủy đại đạo, Hỗn Độn Nguyên Thần bên trong đạo quả cũng tăng lên tới cấp Nguyên Thủy Nguyên Thần, một lần tập kích kia sẽ để cho hắn thân tử đạo tiêu!

Cho dù Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu phía trước chỉ là tiên lôi ngưng tụ hư ảnh, nhưng uy lực lại đủ để hủy diệt hắn!

Theo lần thứ nhất va chạm đến bây giờ, hắn đã cùng Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu này giao phong mấy mươi lần, bị bức đến không thể không cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay, đạo quả ký thác vào bên trong chứng đạo kiếm, đem thực lực của mình tăng lên tới cực hạn!

Hắn luyện hóa đạo quả của Đô Thiên Cổ Thần, thực lực tăng lên cực lớn, lại trải qua tiên kiếp tẩy lễ, so với lúc ở Tam Giới còn cường đại hơn, nhưng mà cùng Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu hư ảnh va chạm giao phong mấy mươi lần, hắn cũng lọt vào trọng thương, thân thể bị đánh tan vỡ mấy lần!

Chút ít toái cốt nhục thịt cùng thần huyết đục lỗ bầu trời Tam Giới kia, là từ trong cơ thể hắn chảy ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1976: Tiên Thiên Ôn Đế Quan.

- Rất lâu không có thụ qua thương thế nặng như vậy rồi. . . Ta vậy mà cảm thấy đau. . .

Giang Nam liếm liếm bờ môi, máu tươi khóe miệng có chút ngọt, hắn thậm chí có một ít hưng phấn, cầm kiếm nhìn chằm chằm vào Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, thấp giọng cười nói:

- Đô Thiên đạo hữu cùng ta huyết chiến lâu như vậy, cho dù thân thể ta cũng lọt vào trọng thương, nhưng lại không biết đau, mà bây giờ một hư ảnh hạt châu vậy mà có thể đánh thương ta. . . Ta vô địch quá lâu, đã quên đau đớn, hiện tại rốt cục lại có thể thể nghiệm đến loại cảm giác này rồi!

- Tiến về Cổ Tiên Giới, thật sự là một sự tình rất thoải mái!

Loong coong…

Trong tay hắn kiếm quang tăng vọt, một kiếm Khai Nguyên, phảng phất một kiếm này của hắn là vũ trụ nguyên, vũ trụ thủy, hết thảy đều từ trong một kiếm này của hắn tán phát ra, đâm về Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu!

Đây là một kiếm Khai Nguyên!

Là hắn tiến vào trong lôi kiếp, lọt vào áp lực trước nay chưa có, làm ra lần thứ nhất đột phá, thân, kiếm, đạo quả tam vị nhất thể, hợp lại làm một, khai sáng tam vị nhất thể đại thần thông!

Mặc dù là cùng Đô Thiên Cổ Thần sinh tử chém giết, Giang Nam cũng không có bị kích phát tiềm lực của mình, đạt được tăng lên trên phạm vi lớn, nhưng ở chỗ này, tiềm lực của hắn bị kích phát, rốt cục khiến cho mình lại về phía trước rảo bước tiến lên một bước dài!

Gặp được nguy hiểm trước nay chưa có, hắn cảm giác được hưng phấn, hưng phấn đến run rẩy, hưng phấn đến toàn thân huyết dịch vui mừng, đạo quả đang run rẩy!

Từ một khía cạnh nào đó mà nói, hắn chính là một cuồng nhân chiến đấu, vô địch Tam Giới, để cho hắn chưa có cơ hội xuất thủ, bởi vì Tam Giới Thiên Địa thật sự quá bạc nhược rồi, chịu không được lực lượng của hắn!

Tại Tam Giới chiến đấu, hắn bó tay bó chân, lo lắng lực lượng của mình quá lớn quá mạnh mẽ sẽ phá hủy Tam Giới, không cách nào thỏa thích tách ra chính mình.

Mà ở chỗ này, hắn có thể thỏa thích tách ra chiến lực của mình, thỏa thích tăng lên chính mình, cuồng dã đi chiến đấu, bộc phát ra sinh mệnh lực rực rỡ nhất của mình!

Một thức đại thần thông Khai Nguyên này nhất định phải ngưng kết lực lượng thân, kiếm, đạo quả, đem tất cả lực lượng tụ làm một điểm, trong đó chất chứa đạo lý phức tạp đến cực điểm, nhưng ở dưới Nguyên Thủy đại đạo trù tính chung hết thảy, Phản Phác Quy Chân, đồng thời lại có vô số loại biến hóa, tượng trưng cho vũ trụ từ trong Nguyên Thủy mở ra, tương lai sẽ diễn sinh ra vô số loại khả năng!

Khai Nguyên thức nhìn như một kiếm, nhưng lại thay đổi liên tục, thân kiếm khuất duỗi không gian, kiếm ý cải biến thời gian, chính là bản thân Giang Nam lĩnh ngộ tuyệt học mạnh nhất!

Nguyên Thủy ba ấn là thần thông bản thân hắn mở, uy lực tuy mạnh, nhưng so với Khai Nguyên thức còn có chênh lệch không nhỏ, bởi vì Nguyên Thủy ba ấn chỉ là bản thân thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, mà Khai Nguyên thức lại ngưng tụ lực lượng của thân, kiếm cùng đạo quả!

Một kiếm này cùng Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu kịch liệt va chạm, uy năng bộc phát, trong kiếm quang nguyên một đám thế giới sinh sinh diệt diệt, tuần hoàn đền đáp lại, chất chứa vô hạn khả năng.

Mà Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu tuy không lớn, nhưng uy lực lại cường hoành đến đáng sợ, khỏa Minh Châu này thông thấu, Minh Châu ẩn chứa Tiên Thiên chi lực, lực lượng Tiên Thiên liền sinh ra!

Giang Nam ở dưới thế công của Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu không ngừng lui về phía sau, mà Khai Nguyên thức của hắn cũng đang không ngừng đầy đặn, không ngừng hoàn thiện.

Giờ khắc này, hắn có quá nhiều linh cảm bắn ra, hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo của mình, hoàn thiện thần thông, hoàn thiện Khai Nguyên thức của mình!

Có thể nói, nếu như hắn ở lại Tam Giới, tu vi có lẽ sẽ tăng trưởng, so với lúc trước thâm hậu rất nhiều, nhưng mà tầm mắt kiến thức cùng chiến lực sẽ không có tăng lên quá lớn, mà bây giờ, hắn lại bay vọt, khiến cho mình đạt được tiến bộ nhảy vọt!

Rốt cục, hắn bắt đầu đứng vững thân hình, không hề lui về phía sau, kiếm quang tung hoành, tinh khí thần của hắn tăng lên tới đỉnh phong trước nay chưa có, uy năng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay hắn cũng đang dần dần tăng lên, cùng Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu địa vị ngang nhau!

Kiếm quang như chuyên tuyệt bút, chỉ trích tứ phương, kích ngang, đại khí, bàng bạc, để cho hắn thỏa thích huy sái, thỏa thích tách ra!

Đinh đinh đinh…

Kiếm quang đâm thủng uy năng vô tận, rơi vào trên bản thể Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, chém vỡ từng đạo Tiên Giới lôi quang!

Giang Nam thét dài, hăng hái, vững bước tới gần, đột nhiên một kiếm chém xuống, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu oanh một tiếng nổ tung, vô số đạo lôi quang ẩn chứa các loại Tiên Thiên phù văn sụp đổ tán đi!

- Tất cả đều tới a!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, lôi quang cuồn cuộn chạy tán chen chúc mà đến, điên cuồng hướng trong miệng hắn chui vào, trong khoảng khắc, tất cả lôi quang bị hắn quét ngang không còn!

Giang Nam buông tay, xếp bằng mà ngồi, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay lên, xoay quanh đỉnh đầu của hắn, đem từng đạo tiên lôi đánh rớt trảm toái, bảo vệ nhục thể của hắn, để cho hắn không bị Tiên Giới quấy nhiễu tâm thần.

Hắn ở chỗ này ngồi xuống là mấy tháng, lúc bắt đầu, còn có thể chứng kiến vô số lôi quang ở trong cơ thể hắn tích động, phá hư, muốn đem hắn phá hủy, nhưng mà càng về sau, chỉ thấy những lôi quang hỗn loạn kia dần dần trở nên phục tùng, dần dần cô đọng, hướng trong bụng hắn tụ lại.

Ở bên trong bụng của hắn, lôi quang thỉnh thoảng chiếu thấu da, ẩn ẩn có thể chứng kiến, lôi quang hóa thành một khỏa Minh Châu.

Minh Châu từ từ đi lên, bất tri bất giác đi vào cổ họng của hắn, Giang Nam hầu kết nhấp nhô, há miệng nhổ ra, một khỏa Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu từ trong miệng hắn bay ra.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm rơi xuống, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu bay lên, nghênh tiếp tiên lôi không ngừng đánh rớt.

Vô số đạo tiên lôi đánh vào phía trên khỏa Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu này, nhưng không cách nào rung chuyển khỏa Hỗn Nguyên châu kia mảy may, ngược lại để cho Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu không ngừng lớn mạnh.

Giang Nam như trước ngồi xếp bằng, nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, sở dĩ uy năng tiên lôi cường đại, chủ yếu là bởi vì tích chứa Tiên Giới đại đạo, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu hấp thu đại đạo bên trong những tiên lôi này, để cho hắn cũng lấy được chỗ ích không nhỏ.

Đã qua thật lâu, uy năng của Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu đạt đến mức tận cùng, Giang Nam tâm niệm vừa động, sau đầu bay lên một đạo thần luân,

thần luân chuyển động, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu bay tới, hóa thành một đạo tiên thiên chi khí dung nhập đến bên trong thần luân.

Giang Nam đứng dậy, thần luân sau đầu nhẹ nhàng xoay tròn, một đạo Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu đánh ra, hủy diệt vô số tiên lôi, kinh người vô cùng!

- Tốt, tốt! Một thức Tiên Thiên Hỗn Nguyên thần thông này, bá đạo vô cùng, để cho ta vất vả, cuối cùng không có uổng phí! Lúc này đây đánh xuyên qua lôi kiếp, giết đến tận Tiên Giới, lại thêm mấy phần nắm chắc!

Hắn mừng rỡ trong lòng, cất bước tiến lên, tiếp tục đỉnh lấy tiên kiếp hướng Cổ Tiên Giới xuất phát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1977: Có Hắn Đồ Tất Có Hắn Sư. (1)

Cũng không lâu lắm, sắc mặt Giang Nam lần nữa trở nên vô cùng ngưng trọng, ở trước mặt hắn xuất hiện một tòa Lôi Trì, Lôi Trì rộng lớn bát ngát!

Cái tòa Lôi Trì này, thuần túy là tiên lôi tạo thành, hoành ở trước mặt của hắn, chiều dài không thể đo lường, đem trọn Cổ Tiên Giới bao vây lại, đoạn đi đường tới của hắn!

Một tòa Lôi Trì bao phủ cả Tiên Giới!

Mà ở trong lôi trì, tiên quang rung chuyển, như là nước chảy, dần dần tạo nên rung động.

Trung tâm rung động, lôi quang ngưng tụ, chỉ thấy một kiện Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh từ đáy Lôi Trì chậm rãi hiển hiện!

Đây là một đài sen, cánh sen bày biện ra đỏ tía xanh vàng bạch ngũ sắc, phía dưới là lá sen màu xanh, bên trong đài sen có bồng lỗ, phun ra từng đạo Tiên Thiên chi khí!

Đài sen ngũ sắc thập nhị phẩm, đúng là Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên bên trong tám đại Tiên Thiên pháp bảo mà Đế cùng Tôn xây dựng Cổ Tiên Giới!

Hư ảnh Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên, ở trong Lôi Trì cấu tạo đi ra!

Đột nhiên, bên trong rung động khác, một cây đại thương thẳng tắp chậm rãi trồi lên mặt nước Lôi Trì.

Chùm tua đại thương màu đỏ phiêu đãng, thân thân bày biện ra hình dáng mắc tiết, chia làm hai mươi tư tiết, từng sợi Hỗn Độn tự nhiên từ trên thân thương chậm rãi bay xuống, như mộng như ảo, phảng phất liếc mắt nhìn sẽ lâm vào trong mộng cảnh, mê ly thất thần.

Khóe mắt Giang Nam nhảy lên thoáng một phát, Tiên Thiên Tỵ Ma Thương hư ảnh bên trong tám đại Tiên Thiên pháp bảo xuất hiện!

Lôi Trì không ngừng rung chuyển, ở bên trong nhiều đóa rung động, hiện ra từng kiện từng kiện Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh, có Tạo Hóa chi môn phong cách cổ xưa hùng vĩ, có lôi quang tạo thành ngọc thụ, có Hỗn Độn Tiên Thiên Thần Đăng chiếu sáng lờ mờ, có Tiên Thiên Kim Long giản vô cùng rầm rộ.

Cuối cùng, một quan tài đen kịt dựng thẳng lấy từ trong Lôi Trì chậm rãi bay lên.

Khóe mắt Giang Nam run run, hắc quan tài này nghe nói là Tiên Thiên pháp bảo tiếp cận tam đại Tiên Thiên chí bảo nhất, trước khi Thiên Địa không khai mở, trong Hỗn độn có sinh linh vô cùng cường đại bị chôn ở trong hắc quan, trong hắc quan chôn cất vị tồn tại này, bên trong dựng sinh ra vô tận oán khí cùng tai nạn, nếu xốc lên hắc quan, oán khí cùng tai nạn bên trong tràn ra, ngay cả Chân Tiên Tiên Vương cũng bị hóa thành nước mủ, bởi vậy cái hắc quan này gọi là Tiên Thiên ôn đế quan!

- Đã đủ rồi!

Giang Nam không lùi mà tiến tới, vừa sải bước ra, nhảy vào Lôi Trì, một cước giẫm phía trên Tiên Thiên ôn đế quan, sức nặng toàn thân đè xuống, để cho khẩu hắc quan này không cách nào từ trong Lôi Trì bay lên!

- Đến đây đi!

Giang Nam quát lớn, kiếm quang bay lên, tung hoành tích hạp, nghênh tiếp đánh tới sáu đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh!

- Hôm nay, nhìn xem rốt cuộc là các ngươi đem ta đánh chết trong Lôi Trì, hay là ta giết đến tận Tiên Giới!

Tiên Giới, Trấn ngục biên thuỳ, đột nhiên Ngọc Kinh Tiên Quân sở thiết kết giới ở dưới Trấn ngục chấn động rất nhỏ, Nguyên Bạch tiên nhân phụng

mệnh trấn thủ Trấn ngục kết giới trong nội tâm khẽ nhúc nhích, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy một nữ tiên đạo cốt tiên phong phiêu nhiên xuất thế cất bước đi ra Trấn ngục kết giới, nữ tiên kia mỹ mạo động lòng người, đẫy đà mà không mập, tư thái nhanh nhẹn như kinh hồng, thần thái làm lòng người kính phục, tư thế hiên ngang oai hùng, chưa phát giác ra làm cho Nguyên Bạch tiên nhân sinh ra vài phần hảo cảm.

Hảo cảm quy hảo cảm, nhưng trong lòng Nguyên Bạch tiên nhân buồn bực:

- Ta phụng mệnh trấn thủ Trấn ngục kết giới, đã có hơn một tỷ năm, Tiên nhân, Chư Thần lui tới, đều cần phải đi qua chỗ ta, mới có thể tiến nhập trong Trấn ngục kết giới lịch lãm rèn luyện. Vị nữ tiên này rốt cuộc là khi nào vào. . . Đúng rồi, trước đó không lâu Trấn ngục kết giới chấn động rất nhỏ, ta suy đoán có người tiến vào kết giới, chẳng lẽ nói vị nữ tiên này là khi đó tiến vào sao. . .

Về trước đó không lâu Trấn ngục kết giới chấn động, hắn đã thông tri Ngọc Kinh Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân mệnh hắn thủ ở chỗ này, nghiêm mật giám sát và điều khiển.

Chứng kiến nữ tử mỹ mạo này, Nguyên Bạch tiên nhân chần chờ một chút, thầm nghĩ:

- Ngọc Kinh Tiên Quân để cho ta trấn thủ nơi này, là đề phòng Hỗn Độn Cổ Thần từ nơi này lẫn vào Tiên Giới, cô gái này rõ ràng là Tiên nhân, không cần thông báo Ngọc Kinh Tiên Quân đi à nha. . . Bất quá lai lịch của nàng, ta cũng muốn lên tiếng hỏi rõ!

Hắn đang muốn tiến đến hỏi, đột nhiên trong Trấn ngục kết giới lại có mấy người đi ra, cầm đầu chính là một nam tử ngọc thụ lâm phong, phong thần tuấn lãng, làm cho người xem qua khó quên, sau lưng là một thiếu niên Tiên nhân, phiêu dật xuất trần, khắp cả người tiên quang lượn lờ, cực kỳ kinh người, dĩ nhiên là một tiên thể!

Còn có một người cũng là một thiếu niên Tiên nhân, tự nhiên liền có một loại Đế Hoàng chi khí, uy nghiêm thâm trầm, người cuối cùng là một thiếu niên Yêu tiên, mi tâm mọc ra một khỏa mắt dọc, trong mắt dọc lộ ra Tiên uy khủng bố!

Nguyên Bạch tiên nhân hãi hùng khiếp vía, càng xem năm người này càng cảm thấy năm người này phi thường lợi hại, tu vi thực lực vô cùng thâm hậu, hơn nữa năm người này tu luyện Tiên đạo tất cả không giống, cùng Tiên nhân lúc trước hắn bái kiến so sánh, càng là có một loại hàm súc thú vị khác!

- Chẳng lẽ là đại lão trong Tiên Giới bí mật bồi dưỡng được năm vị tài tuấn tuổi trẻ? Trước đó không lâu lần Trấn ngục kết giới rung chuyển kia, nhất định là vị Tiên Giới đại lão kia làm ra. . .

Nguyên Bạch tiên nhân tiến lên, chắp tay thi lễ, cười nói:

- Năm vị tiên hữu, Nguyên Bạch hữu lễ!

Năm người này đúng là Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Nhậm Tiên Thiên cùng Lạc Hoa Âm, mượn Thi Hiên Vi Trấn Ngục Giới Bia nhập cư trái phép đến Trấn ngục, lại ở trong Trấn ngục lịch lãm rèn luyện hơn nửa năm, vơ vét một đám bảo bối rất lớn trong Trấn ngục, lúc này mới tiến vào Tiên Giới.

Tịch Ứng Tình ánh mắt chớp động, đi đầu hoàn lễ, cười nói:

- Tiên hữu, hữu lễ rồi.

Nguyên Bạch tiên nhân thấy hắn tao nhã, rất dễ nói chuyện, không khỏi yên lòng, cười nói:

- Tiên hữu, các ngươi là từ chỗ nào mà đến? Khi nào tiến vào Trấn ngục? Xin hỏi sau lưng các ngươi là vị Tiên Vương hoặc là Tiên Quân nào?

Lạc Hoa Âm sắc mặt biến hóa, sắc mặt bất thiện nói:

- Ngươi hỏi nhiều như vậy làm cái gì?

Nguyên Bạch tiên nhân ngẩn ngơ, kiên nhẫn nói:

- Ta phụng Ngọc Kinh. . .

Thiếu Hư nghiêm mặt nói:

- Ngươi phát hiện cái gì?

Nguyên Bạch tiên nhân vội vàng nói:

- Ta cái gì cũng không có phát hiện, ta chỉ là hỏi. . .

- Ngươi đang dò xét nội tình của chúng ta?

Sắc mặt Hạo Thiếu Quân cũng thay đổi, trầm mặt nói.

Nguyên Bạch tiên nhân tranh luận nói.

- Ta là phụng mệnh làm việc. . .

Nhậm Tiên Thiên quát:

- Phụng mệnh làm việc? Chúng ta nhất định bị phát hiện rồi, đánh hắn!

Lạc Hoa Âm dẫn đầu động thủ, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân cùng Nhậm Tiên Thiên một loạt lên xuống, Nguyên Bạch tiên nhân tuy đã tu thành Tiên nhân trên triệu năm, nhưng sống an nhàn sung sướng, một mực trấn thủ chỗ này, cơ hội cùng người giao thủ tôi luyện quả thực không nhiều lắm, ở đâu là đối thủ bốn vị thế hệ hổ lang này, còn chưa kịp phản kháng liền bị phóng ngã xuống đất.

Chương 1978: Có Hắn Đồ Tất Có Hắn Sư. (2)

Bốn người bạo đánh hắn một trận, Tịch Ứng Tình nhức đầu, liên tục khuyên giải, Lạc Hoa Âm vẫn là tiến lên cởi ra tiên bào trên người Nguyên Bạch tiên nhân, tháo tiên lý, tiên quan xuống, hết thảy coi trở thành bảo bối của mình, chỉ chừa cho hắn cái quần lót, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn.

- Quá yếu. . .

Thiếu Hư lắc đầu, quay người đi đến.

Hạo Thiếu Quân gật đầu nói:

- Thật sự quá yếu, tồn tại như vậy ta có thể đánh mười cái!

Nhậm Tiên Thiên thần sắc tiêu điều, thở dài nói:

- Thật là yếu, thắng không chút vinh.

Tịch Ứng Tình lắc đầu nói:

- Các ngươi không hậu đạo ah, không nên khi dễ người như vậy. . . Còn có sư muội, người ta yếu như vậy, ngươi còn đoạt quần áo của người ta, nếu như không phải ta ngăn cản, ngươi ngay cả quần lót của người ta cũng bới! Ngươi là nữ hài tử, như thế nào có thể như thế?

Lạc Hoa Âm cười lạnh nói:

- Hắn dò xét nội tình cảu chúng ta, không đoạt hắn đoạt ai? Nếu đổi thành Tiểu Giang tử, ngay cả quần lót hắn cũng bới, còn có thể sưu tầm Tử Phủ của hắn, đem bảo bối bên trong Tử Phủ hắn đều vét sạch, ta đã xem như nhân hậu rồi!

Phía sau bọn họ, Nguyên Bạch tiên nhân rơi lệ đầy mặt, lẩm bẩm nói:

- Ta rất yếu sao. . . Ta chọc ai gây ai rồi hả. . .

Tịch Ứng Tình buồn rầu vạn phần, trong nội tâm chỉ cảm thấy có chút tiền đồ không ổn:

- Khó trách Tử Xuyên không muốn mang theo chúng ta, nguyên lai mấy gia hỏa này đều là loại bốn phía gây chuyện...

Năm người dần dần từng bước đi đến, thanh âm mơ hồ truyền đến:

- Tử Xuyên có lẽ cũng đến Tiên Giới đi à nha. . .

- Chúng ta chậm trễ hơn nửa năm, tiểu tử này mạnh như vậy, cường tráng giống như ngưu, nhất định nhanh hơn chúng ta!

- Hắn nếu có thể đánh xuyên qua. . . Cũng là hành động vĩ đại chưa từng có ai rồi. . .

. . .

Tiên Giới hàng rào, trong lôi trì, Giang Nam một mình đứng phía trên Tiên Thiên ôn đế quan, trấn áp hắc quan này, uy lực của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ở trong tay hắn đã tăng lên tới cực hạn, uy lực Khai Nguyên nhất thức cũng bị hắn thôi phát đến mức tận cùng!

Dùng chiến lực của hắn hôm nay, nếu như lại đi cùng Đô Thiên Cổ Thần đấu, chỉ sợ Đô Thiên ngay cả một kích của hắn cũng không cách nào tiếp được!

Nhưng mà hiện tại, Giang Nam đối mặt sáu đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh vây công, chẳng những mình đầy thương tích, thậm chí ngay cả trong miệng cũng có máu tươi không ngừng phun ra.

Sáu đại Tiên Thiên pháp bảo công kích thật sự quá mãnh liệt rồi, nếu chỉ có một kiện Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh, hắn chiến thắng không khó, nhưng sáu kiện thêm cùng một chỗ, liền vượt ra khỏi phạm vi hắn thừa nhận.

Tiên Thiên Ngũ sắc liên công kích đạo quả của hắn, mặc dù đạo quả của Giang Nam ký thác vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cũng bị áp chế đến vận chuyển không như ý!

Tiên Thiên Tỵ Ma thương công kích tinh thần cùng thân thể của hắn, cái Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh này mỗi nhất kích đều tựa như ảo mộng, nếu tinh thần không được, rất dễ dàng rơi vào bên trong mộng cảnh, đại mộng thiên thu, một ngủ là ngàn năm, ở loại địa phương nguy hiểm này đừng nói ngủ say, coi như là thất thần cũng chết không có chỗ chôn!

Hơn nữa cán đại thương này công kích đối với thân thể cũng rất mãnh liệt, coi như là dùng cường độ thân thể của Giang Nam, nếu bị đâm trúng thân thể, Bất Tử cũng bị bới ra lớp da!

Mà con đường Tạo Hóa chi môn công kích thì là tọa trấn trong lôi trì, môn hộ mở ra, tiên lôi cuồn cuộn chảy vào bên trong Tạo Hóa chi môn, hóa thành Tiên thú lao nhanh chen chúc đánh tới!

Mỗi một đầu Tiên thú thực lực cũng có thể so sánh Chân Tiên, hơn nữa là tiên lôi xây dựng thân thể, mặc dù bị đánh nát cũng chỉ là hóa thành lôi quang, giết không bao giờ hết, vô cùng vô tận!

Tiên Thiên linh căn công kích thì lộ ra rất quy củ, không có nhiều thủ đoạn để cho người khó lòng phòng bị như vậy, Tiên Thiên linh căn này chính là một cây ngọc thụ trong Hỗn độn sinh ra, ngọc thụ một xoát, đạo đạo hào quang đập vào mặt, như rồng như mãng, giảo sát mà đến, uy lực cũng cực kỳ cường đại, không kém gì hư ảnh Tiên Thiên pháp bảo khác.

Bất quá, gốc Tiên Thiên linh căn này còn có một chiêu, vậy thì âm tà rất nhiều rồi, Giang Nam hơi không xem xét kỹ, bị rễ cây gốc Tiên Thiên linh căn này xoắn tới, ối chao cắm vào bên trong thân thể, lập tức cảm giác được một thân tinh khí máu tươi phi tốc rút đi, cơ hồ bị hấp thành người khô!

May mắn Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chặt đứt những rễ cây kia, nếu không hắn tất nhiên bị hủy dưới cây quỷ này!

Về phần Tiên Thiên Thần đăng, thì là một đóa Dị hỏa, Dị hỏa lắc lư, đủ loại Hỗn Độn cổ thú do Hỗn Độn Dị hỏa tạo thành hung mãnh đập ra, tuy số lượng không bằng Tạo Hóa chi môn biến thành tiên thú, nhưng những Hỗn Độn cổ thú này chiến lực càng mạnh hơn nữa.

Hơn nữa, hư ảnh Tiên Thiên thần đăng này thỉnh thoảng ánh lửa đại tác, trong lửa hiện ra một cái đầu cực lớn, một mảnh tuyết trắng, không có lông tóc, không có tai miệng mũi, chỉ có một con mắt.

Độc nhãn mở ra, là một đạo hào quang sáng như tuyết bắn ra, mấy lần đem Giang Nam đánh thành trọng thương!

Mà Tiên Thiên Kim Long giản công kích, thì là một cái đứng đầu trong sáu kiện Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh, thủ đoạn công kích của Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh này không có thay đổi liên tục như pháp bảo khác, thủ đoạn của nó chỉ có hai loại, một cái là nện!

Lực lượng vô cùng trầm trọng hung dữ nện xuống, cổ lực lượng này thậm chí siêu việt lực lượng bản thân Giang Nam, nện đến thân thể hắn nhức mỏi, nện đến hắn thổ huyết.

Một loại thủ đoạn khác là khóa!

Tiên Thiên Kim Long giản có thể hóa thành một sợi dây màu vàng, quay quanh trên người Giang Nam, gắt gao khóa hắn lại, để cho hắn không cách nào nhúc nhích, không ngừng nắm chặt!

Giang Nam thi triển tất cả vốn liếng, thần luân sau đầu điên cuồng chuyển động, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, Nguyên Thủy ba ấn như mưa oanh ra, nhưng vẫn khó kéo xu hướng suy tàn!

Trên người hắn không ngừng có huyết nhục bị đánh bay tứ tung, có toái cốt từ trong cơ thể ối chao bắn ra, máu tươi của hắn thậm chí nhuộm hồng cả Lôi Trì phạm vi hơn nghìn dặm!

Hắn không thể di động bước chân tránh né sáu đại Tiên Thiên pháp bảo

hư ảnh công kích, bởi vì dưới chân hắn, còn trấn áp lấy một Tiên Thiên ôn đế quan, trong khẩu hắc quan này truyền đến năng lượng càng ngày càng mạnh, không ngừng đối kháng hắn áp bách, muốn chấn hắn tung bay, từ trong Lôi Trì đi ra!

Sáu đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh đã khủng bố như thế, đem Giang Nam bức đến loại tình cảnh này, nếu như Tiên Thiên ôn đế quan uy năng tiếp cận Tiên Thiên chí bảo trồi lên Lôi Trì, như vậy một trận chiến này cũng không cần đánh nữa, trực tiếp khoanh tay chịu chết là được rồi!

Tiên Thiên ôn đế quan chấn động càng ngày càng mạnh, bộ vị trồi lên Lôi Trì ngày càng nhiều, mặc dù Giang Nam dẫn dắt sáu đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh khác công kích đến trấn áp, nhưng vẫn là dần dần có chút trấn áp không được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1979: Hắc Quan, Thuyền Nhỏ Cùng Lão Nhân. (1)

Đột nhiên, Tiên Thiên Kim Long giản hóa thành một sợi Hỗn Độn trường tiên lắc đầu vẫy đuôi vọt tới, muốn đem hắn khóa cầm, cổ Giang Nam nhéo một cái, đầu lâu càng lúc càng lớn, trong khoảng khắc đầu lâu của hắn liền trở nên lớn như một tiểu thế giới của Tam Giới, mở cái miệng rộng hút đi, đem Tiên Thiên Kim Long giản một ngụm hút vào trong bụng!

Tiên Thiên Kim Long giản ở trong bụng hắn phiên giang đảo hải, cắn nát ngũ tạng lục phủ, cùng lúc đó Tiên Thiên Ngũ sắc liên, Tiên Thiên Tỵ Ma thương… năm đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh ngay ngắn oanh xuống.

Giang Nam đột nhiên thu tay lại, buông tha cho chống cự, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, năm đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh tính cả Tiên Thiên Kim Long giản cùng một chỗ nổ nát!

Tiên Thiên Kim Long giản hư ảnh bị năm đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh khác đánh nát, hóa thành mảnh vỡ tiên lôi cuồn cuộn, cùng Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh này chung một chỗ nghiền nát còn có Giang Nam, thân thể hắn chẳng những nát bấy, thậm chí ngay cả Tử Phủ cũng bị oanh nổ bung, rất nhiều bảo vật bên trong Tử Phủ nhao nhao trụy lạc, ngã vào trong lôi trì!

Tất cả sưu tầm của Giang Nam, ở trong Lôi Trì nát bấy, chỉ có giàn dây hồ lô không có chôn vùi bên trong tiên lôi, trừ lần đó ra, còn có một quả tiên trứng ở trong Lôi Trì trôi nổi. Tiên trứng này là trước khi Chư thần hoàng hôn kiếp tới, Hậu Thổ Tiên Vương ban bảo vật cho Giang Nam, có thể thai nghén ra Tiên thú, bởi vì Giang Nam lo lắng Hậu Thổ Tiên Vương ở trong tiên trứng dấu diếm bố trí, cho nên một mực để ở trong Tử Phủ không để ý đến.

Hôm nay cái tiên trứng này ngã vào bên trong Lôi Trì, vậy mà thôn phệ năng lượng bên trong Lôi Trì, đem từng sợi tiên lôi lặng lẽ hút vào trong

trứng.

- Tiên thiên hậu thiên, đều là Nguyên Thủy, Tiên Thiên Kim Long giản, ngươi cũng tới hóa thành Nguyên Thủy đại đạo của ta a!

Cho dù Giang Nam bị oanh toái, nhưng còn có một đạo đại đạo không toái, đạo đại đạo này, đúng là Nguyên Thủy đại đạo trải qua hắn thiên chuy bách luyện, trong Nguyên Thủy đại đạo truyền đến thanh âm của Giang Nam, đón lấy lực hút khủng bố truyền đến, phảng phất bên trong Nguyên Thủy đại đạo có một đầu quái thú vô cùng khủng bố há miệng nuốt trôi Thiên Địa, đem tiên lôi hút vào bên trong Nguyên Thủy đại đạo!

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn động không ngớt, cùng với năm đại Tiên Thiên pháp bảo khác kịch liệt va chạm, đem Lôi Trì nhấc lên sóng cồn ngập trời!

Một đạo Nguyên Thủy đại đạo kia quét ngang tất cả mảnh vỡ tiên lôi, rất nhanh thân thể Giang Nam khôi phục, như trước một cước giẫm ở phía trên Tiên Thiên Ôn Đế Quan.

Ở một cái chớp mắt ngắn ngủn này, Tiên Thiên Ôn Đế Quan đã bay lên một mảng lớn, cơ hồ muốn triệt để trồi lên Lôi Trì!

- Cũng may, ta binh đi hiểm chiêu, cuối cùng không có đem mệnh vứt bỏ!

Giang Nam âm thầm đổ mồ hôi lạnh, vừa rồi sở dĩ hắn như vậy chính là binh đi hiểm chiêu, dùng thân thể thôn phệ Tiên Thiên Kim Long giản hư ảnh, mượn nhờ năm đại Tiên Thiên pháp bảo khác nổ nát Tiên Thiên Kim Long giản. Mượn cơ hội đem Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh này luyện hóa, dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo!

Nếu thành công, thực lực hắn liền tái tiến một bước, nhiều ra một loại đại thần thông phi thường lợi hại. Nếu không thành công, thân thể hắn bị phá, Tiên Thiên Ôn Đế Quan thoát khốn, chỉ sợ ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng sẽ bị đánh nát bấy, đạo quả đã không chỗ ký thác, như vậy

hắn liền thật là thân tử đạo tiêu rồi!

Mà nếu như không mạo hiểm như vậy mà nói, cũng chỉ còn đường chết, bởi vì đối chiến xuống dưới mà nói, hắn sớm muộn sẽ bị sáu đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh mài từ từ cho đến chết.

Cũng may, hắn mạo hiểm thử một lần, bắt lấy một đường sinh cơ này, rốt cục đạt được cơ hội lật bàn!

Thiếu đi một kiện Tiên Thiên Kim Long giản hư ảnh, để cho áp lực của hắn đại giảm, hơn nữa, Tiên Thiên Kim Long giản hư ảnh bị hắn không ngừng luyện hóa. Trong đầu hắn cấu tạo cái Tiên Thiên chí bảo này dần dần rõ ràng, tri thức như biển như uyên dũng mãnh vào trong đầu của hắn!

Lúc hắn luyện hóa Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu hư ảnh liền được đến vô tận chỗ tốt, để cho Nguyên Thủy đại đạo tái tiến một bước, đạt được tăng lên xa xỉ, mà bây giờ, Nguyên Thủy đại đạo của hắn còn đang không ngừng phát triển!

Hắn ứng phó năm đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh khác đã không hề chật vật như vậy, mặc dù sẽ bị thương. Nhưng không đến mức trí mạng, mà theo thời gian chuyển dời, Giang Nam luyện hóa hấp thu Tiên Thiên Kim Long giản hư ảnh càng nhiều, thực lực liền càng cường, miệng vết thương liền càng ít.

- Nếu có thể đem Tiên Thiên Ngũ sắc liên… các Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh hết thảy hấp thu luyện hóa, Nguyên Thủy đại đạo của ta thế tất có thể lại đề thăng một bậc thang. Nguyên Thủy đại đạo có thể chính thức đứng vào hàng nghũ Chân Tiên!

Tuy Giang Nam đã luyện thành Nguyên Thủy đạo quả, nhưng ở cảnh giới này cũng chưa vững chắc, hắn tu thành đạo quả có chút mưu lợi, không có đi chứng đạo thành Tiên, lại chứng con đường Chân Tiên. Mà là luyện hóa Chân Tiên đạo quả đến chửa nuôi đạo quả của mình.

Cái này để lại tai hại rất lớn, cảnh giới bất ổn chỉ là một cái trong số đó, còn một điều, cái kia chính là chất lượng Nguyên Thủy đại đạo không cao.

Nguyên Thủy đại đạo cảu hắn, chủ yếu có tiên đạo, Bất Không, Tịch Diệt Tam đại hệ thống này, tuy luyện thành Tiên đạo, Bất Không, Tịch Diệt tam vị nhất thể, nhưng mà cấp bậc Nguyên Thủy đại đạo vẫn là Tiên cấp, cũng không tăng lên tới cấp bậc Chân Tiên.

Bất quá, lần này trong Tiên kiếp xuất hiện tám đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh, tích chứa giải thích đại đạo vô tận, bao hàm toàn diện, Giang Nam cùng những pháp bảo hư ảnh này giao thủ, liền phát hiện trong những pháp bảo này bao hàm Tam đại hệ thống của mình, không chỉ có tích chứa Tiên nhân Tiên đạo, còn có Hỗn Độn Cổ Thần Bất Không đại đạo!

Càng thêm mấu chốt chính là, hắn còn cảm ứng được khí tức Tịch Diệt đại đạo!

Nhất là ở bên trong Tiên Thiên Ôn Đế Quan dưới chân hắn kia, khí tức Tịch Diệt đại đạo càng đậm.

- Có thể thấy được, Tịch Diệt đại đạo ở lúc Tiên Thiên cũng đã tồn tại, chỉ sợ tồn tại chế tạo động uyên kia, đến nay còn sống trên đời. . .

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Bởi vì hắn cử chỉ mạo hiểm, Tiên Thiên Ôn Đế Quan suýt nữa thoát ly hắn trấn áp, chấn động càng phát ra kịch liệt, mấy lần suýt nữa đánh bay hắn ra ngoài.

Giang Nam hết sức chăm chú, hắn vẫn không thể buông lỏng cảnh giác, nếu hơi không cẩn thận bị Tiên Thiên Ôn Đế Quan này thoát ly hắn trấn áp, mình vất vất vả vả dốc sức liều mạng mới đổi lấy ưu thế sẽ không còn sót lại chút gì!

Không chỉ có như thế, Tiên Thiên Ôn Đế Quan hung hãn như thế, thoát ly trấn áp mà nói là tử kỳ của hắn!

Rốt cục, Tiên Thiên Yếm Ma Thương bị hắn nổ nát, hấp thu nhập vào cơ thể, lại qua hơn mười ngày, Giang Nam bắt lấy rễ cây Tiên Thiên Linh Căn, đem gốc ngọc thụ này chia rẽ đánh bại!

Chương 1980: Hắc Quan, Thuyền Nhỏ Cùng Lão Nhân. (2)

Hấp thu hai đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh này, Nguyên Thủy đại đạo của hắn đột nhiên tăng mạnh, khoảng cách Chân Tiên cấp đại đạo càng ngày càng gần, tu vi thực lực càng tăng cường hung hãn.

Cũng không lâu lắm, hắn luyện hóa Tiên Thiên Thần Đăng, lại chộp tới Tạo Hóa chi môn, hết thảy luyện hóa, công kích hắn chỉ còn lại có Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên cái Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh này.

Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên uy lực cũng không thể được cho nổi tiếng, nhưng mà lực phòng ngự lại mạnh nhất trong rất nhiều Tiên Thiên pháp bảo, Giang Nam mấy lần muốn đánh bại pháp bảo hư ảnh này, đều không có làm được.

- Nếu có thể hấp thu luyện hóa đóa đài sen này, lực phòng ngự nhục thể của ta nói không chừng liền có thể tăng lên tới loại cấp độ như Đô Thiên Cổ Thần kia!

Ánh mắt Giang Nam chớp động, chăm chú mà nhìn chằm chằm vào Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên, mà vào lúc này, Tiên Thiên Ôn Đế Quan đột nhiên kịch liệt lắc lư thoáng một phát, cơ hồ nhấc hắn bay ra ngoài.

Giang Nam vội vàng ổn định thân hình, chỉ thấy khẩu hắc quan này lại tự trồi lên mặt nước một đoạn!

Xoẹt zoẹt~

Trong Tiên Thiên Ôn Đế Quan truyền đến thanh âm làm cho da đầu người run lên, nắp hắc quan dựng thẳng lên vậy mà mở ra một đường, một cổ Hắc Phong kinh khủng từ trong hắc quan thổi tới!

Vô tận oán khí cùng tai nạn chi phong thổi qua hai chân Giang Nam, nhục

thể của hắn là cường đại cỡ nào, nhưng ở dưới cổ Hắc Phong này quét, Giang Nam chỉ cảm thấy năng lượng trong hai chân mình phi tốc xói mòn, làn da hai chân của hắn bắt đầu héo rũ, Thần Tiên sáng bóng ảm đạm, hai cái đùi lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khô quắt xuống, làn da hư thối, máu màu đen chảy ra, cơ bắp cũng bắt đầu ăn mòn!

- Âm độc như vậy?

Trong lòng của hắn cả kinh, chỉ thấy trong hắc quan một bàn tay khô gầy như củi đột nhiên bắt lấy nắp quan tài, tiếng cười khủng bố âm trầm quái dị từ trong quan tài truyền đến!

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lúc Đế cùng Tôn chế tạo Tiên Giới, đem Ôn đế từ trong Hỗn độn sinh ra đời cũng tế lên, cùng một chỗ vững chắc Tiên Giới hay sao?

Trận Tiên kiếp này dẫn động tám đại Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh, chính là vì tám đại Tiên Thiên pháp bảo này tham dự xây dựng Cổ Tiên Giới, Tiên kiếp bộc phát, dẫn động lực lượng Tiên Thiên pháp bảo.

Mà ở bên trong khẩu hắc quan này, thậm chí có một bàn tay, điều này nói rõ lúc Đế cùng Tôn chế tạo Tiên Giới hoàn toàn chính xác đem Hỗn Độn Ôn đế cùng một chỗ tế lên, cộng đồng xây dựng Cổ Tiên Giới!

Da đầu Giang Nam run lên, bất chấp công kích Tiên Thiên Ngũ sắc liên, thần luân sau đầu một chuyến, liền có vô số đạo thần thông như mưa rơi xuống, đánh vào trong hắc quan!

Thần luân của hắn vù vù chuyển động, thần thông từ trong thần luân phún dũng, Nguyên Thủy Đại La ấn, Nguyên Thủy Bất Không ấn, Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, Tiên Thiên Yếm Ma Thương, Tạo Hóa chi môn, Tiên Thiên Thần Đăng, Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Kim Long giản. Chỉ cần là thần thông uy năng cường đại, hết thảy đều nện đi xuống!

- Kiếm đến!

Giang Nam bắt lấy Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, hướng trong quan tài một hồi loạn chọc!

Răng rắc…

Bàn tay trong Hắc quan rốt cục rụt trở về, quan tài khép kín, bất quá trong quan tài lại truyền đến một tiếng cười khặc khặ-x-xxxxx quái dị, đâm vào màng nhĩ của hắn:

- Bất Không. . . . Ha ha, Bất Không, ngươi rốt cục xuất hiện ah, nguyên lai ngươi cũng chuyển thế. . . Hắc hắc, rất tốt, rất tốt, ta chờ ngươi đã lâu. . .

Một cổ lực lượng to lớn cao ngạo đột nhiên xuyên thấu hàng rào Tiên Giới trùng trùng điệp điệp, hạ xuống, nhảy vào trong lôi trì vờn quanh Tiên Giới, Lôi Trì gào thét bành trướng, nhấc lên sóng cồn ngập trời, cuồn cuộn tiên lôi phún dũng, ở dưới cổ lực lượng cường đại kinh khủng kia thúc dục, gào thét hướng hắc quan dưới chân Giang Nam chui vào!

Tiếng cười trong quan tài càng ngày càng vang dội, càng ngày càng âm trầm, mà Tiên Giới Lôi Trì rung chuyển cũng càng phát ra kịch liệt:

- Bất Không, năm đó ngươi mưu đoạt địa vị của ta, đem ta trấn áp ở bên trong hắc quan, ngươi cũng đã biết oán niệm của ta là sâu bực nào? Ngươi cũng biết phẫn nộ của ta là liệt bực nào?

- Ngươi cũng biết ta đa tưởng đem ngươi bắt được, đem móng tay của ngươi từng mảnh từng mảnh nhổ, đem gân của ngươi một căn một căn rút ra, đem ngũ tạng của ngươi một đầu một đầu kéo ra, đem xương cốt của ngươi một tấc một tấc bóp nát, đem đầu óc của ngươi uống cạn?

Trong Hắc quan chất chứa uy năng càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mãnh liệt, Giang Nam cơ hồ ở trên hắc quan không cách nào đứng vững, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không xong.

- Ta cho là mình vĩnh viễn không có hi vọng báo thù, bởi vì ngươi quá cường đại, đã vượt qua ta ngày xưa, mà ta cũng ở trong hắc quan trầm luân suy yếu, chưa từng nghĩ hôm nay ngươi rõ ràng chuyển thế, ngươi rõ ràng chuyển thế! Hắc hắc hắc hắc. . .

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Tiền bối, ngươi nhận lầm người. . .

- Nhận lầm người?

Hắc quan đứng vững ở phía trên Lôi Trì, Lôi Trì sóng cả mãnh liệt dần dần dẹp loạn, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, thậm chí ngay cả Tiên Thiên ngũ sắc liên cũng bị định ở giữa không trung, đã không có động tĩnh, chỉ có thanh âm trong quan tài kia.

- Ta như thế nào sẽ nhận lầm người? Bất Không đại đạo của ngươi, ta quá quen thuộc rồi, ta như thế nào sẽ quên, ngươi dùng loại đại đạo này đánh lén ta, đem ta trọng thương sau đó trấn áp ở trong hắc quan?

- Ngươi yên tâm, ta sẽ bắt được ngươi, đem ngươi nhốt ở bên trong hắc quan, cho ngươi nếm thử mùi vị sống không bằng chết, hắc hắc hắc. . .

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, lại vào lúc này, chỉ thấy Lôi Trì đột nhiên lại nổi lên gợn sóng, tại địa phương xa xôi vô cùng, một chiếc thuyền nhỏ chậm rãi bay tới, trên thuyền phiêu động một mặt phiên trắng.

Chiếc thuyền nhỏ kia nhìn như chậm chạp, nhưng thực tế lại mau lẹ vô cùng, bất tri bất giác cũng đã bay tới cách Giang Nam không xa, Giang Nam đứng ở phía trên hắc quan nhìn đi, không khỏi nao nao.

Chỉ thấy trên chiếc thuyền nhỏ kia, chỉ có một lão giả đưa lưng về phía hắn ngồi ở trong khoang thuyền, trước mặt lão giả kia để một chậu sành, trong chậu sành dấy lên ngọn lửa cùng khói xanh, lão giả kia nắm lên một bả tiền giấy, bỏ vào ngọn lửa, tiền giấy thiêu đốt, phảng phất là tế điện người nào.

Lôi Trì mênh mông, hắc quan, thuyền nhỏ, cờ trắng, Lão Nhân hoá vàng tiền mã, cấu thành một bức hình ảnh thê lương quỷ dị.

Trên thuyền nhỏ cờ trắng phiêu động, chiếc thuyền phiêu đãng bên trong Lôi Trì kia hướng Giang Nam bay tới, Lão Nhân trên thuyền như trước đưa lưng về phía Giang Nam, một bên đốt tiền giấy, một bên trong miệng nói lẩm bẩm.

Không chỉ có Giang Nam cảm giác được kinh ngạc, Hỗn Độn Ôn Đế bên trong hắc quan kia cũng kinh ngạc không thôi, Lôi Trì chôn sâu ở bên trong hàng rào Tiên Giới, tại đây căn bản không có sinh linh, lại càng không có thuyền.

Ngày bình thường, ngay cả Tiên Vương cũng rất ít đặt chân nơi đây.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1981: Huyết Hải Thâm Cừu. (1)

- Lão trượng, mau tránh ra!

Giang Nam thấy thuyền nhỏ kia bay thẳng tới hắc quan dưới chân cùng hắn mà đến, vội vàng quát:

- Tại đây hung hiểm!

Hắn toàn lực trấn áp hắc quan, bất quá lực lượng hắc quan càng ngày càng mạnh, hắn đã trấn ép không được!

Hỗn Độn Ôn Đế hư ảnh bên trong Hắc quan đã cho rằng hắn là Bất Không đạo nhân chuyển thế, không ngừng từ Tiên Thiên Ôn Đế Quan chính thức trong Tiên Giới truyền đến năng lượng, hiện nay đã đạt tới cấp bậc Tiên Vương!

Giang Nam liều chết trấn áp, cũng là trấn ép không được, tiếp qua không lâu, Ôn Đế hư ảnh bên trong hắc quan này sẽ phá vỡ hắn trấn áp, nhảy ra tru sát hắn!

Lão giả trên chiếc thuyền nhỏ kia mắt điếc tai ngơ, vẫn hướng trong chậu than vung tiền giấy, trong miệng nói cũng dần dần rõ ràng, tràn đầy hương vị quỷ dị âm trầm:

- . . . Con ta, ngươi một đường đi tốt, cừu gia của ngươi ta tìm được rồi, ta sẽ giết hắn báo thù cho ngươi. . .

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, đột nhiên cảm giác được một loại thời không kỳ lạ hình thành ở trong Lôi trì, cái thời không kỳ quái này đưa hắn cùng thuyền nhỏ, Lão Nhân nối liền một chỗ!

Đây là một loại thần thông dị thường cường đại, hình thành biên giới!

Phải biết rằng, ở bên trong hàng rào Tiên Giới, ẩn chứa đè ép chi lực của Tam Giới cùng Tiên Giới, vô cùng trầm trọng, phía trên Lôi Trì càng là áp lực vô cùng, mặc dù là Giang Nam cũng không có thực lực ở trên không Lôi Trì triển khai biên giới của mình!

Giang Nam ánh mắt chớp động:

- Lão trượng, con của ngươi chết rồi hả? Chẳng lẽ là chết ở trong lôi trì?

- Đây cũng không phải. . .

Trên thuyền truyền đến thở dài một tiếng, lão giả kia rốt cục xoay đầu lại, trong lòng Giang Nam tim đập mạnh một cú, chỉ thấy lão giả này không có mặt mũi, cả khuôn mặt như là một tờ giấy trắng, không có tai mắt mũi miệng lưỡi, nhưng lại cho Giang Nam một loại cảm giác quái dị, hắn đang "xem" mình!

- Con của ta không phải chết ở trong lôi trì, mà là chết ở Tam Giới.

Lão giả kia dùng khuôn mặt giống như giấy trắng nhìn về phía Giang Nam, thanh âm truyền đến:

- Người trẻ tuổi, nếu như con của ngươi chết rồi, ngươi sẽ như thế nào?

Giang Nam nghiêm nghị nói:

- Tự nhiên là báo thù rửa hận cho con ta, đem cừu gia chém giết!

Lão giả kia chậm rãi đứng dậy, mặt như giấy trắng có chút nhăn lại, tựa hồ đang cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ thật sự là nhanh nói nhanh ngữ, cùng ta lòng có ưu tư, con ta bị chết không oan, hoàn toàn chính xác không oan. . .

Sắc mặt Giang Nam biến hóa quát:

- Ngươi rốt cuộc là người phương nào? Còn không hiện ra nguyên hình?

- Hiện ra nguyên hình?

Lão giả kia đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha ha, thân hình càng ngày càng cao, quanh thân một cổ Hỗn Độn tự nhiên bộc phát, uy năng cuồng bạo trấn áp Lôi Trì!

Khí tức của hắn rung chuyển phiến Lôi Trì này, phảng phất uy năng Lôi Trì cũng không thể cùng hắn so sánh!

Răng rắc, đầu của hắn đột nhiên từ trên cổ rớt xuống, đón lấy tay kia cũng rơi xuống!

Đây là một Hỗn Độn Cổ Thần không đầu, đứt tay!

Giang Nam rút một ngụm hơi lạnh, lẩm bẩm nói:

- La Ma đại thần. . .

- Không sai! Đúng là bổn tọa!

Cự nhân không đầu kia cười ha ha, thanh âm chấn đến Giang Nam khí huyết quay cuồng:

- Đô Thiên là đầu ta biến thành, lại luyện hóa được một bàn tay của ta, cùng ta là huyết thống cốt nhục quan hệ, thân nhi tử của ta! Lúc ta cảm ứng đầu của mình, thấy được cái chết của hắn, hắn bị chết thật thê thảm. . .

Thanh âm của hắn thê lương giống như quỷ mỵ, phiêu hốt bất định:

- Giáo chủ, con ta bị chết thật thê thảm ah. . .

Hắn thực sự không phải là chân thân đến đây, mà là đạo thân, bất quá La Ma đại thần thân là Hỗn Độn Thiên quốc Tam đại thủ lĩnh, đạo thân của hắn, chỉ sợ cũng là Tiên Vương cường giả, không phải Giang Nam có khả năng địch nổi!

- Làm sao ngươi biết ta ở chỗ này. . .

Giang Nam sắc mặt biến hóa, đột nhiên sáng tỏ:

- Ta nơi này có đầu cốt của ngươi, cho nên ngươi có thể tìm được phương vị của ta.

Hắn luyện hóa đạo quả của Đô Thiên Cổ Thần, đạt được đầu lâu La Ma đại thần, cái đầu lâu này Giang Nam tùy thân mang theo, bất quá lúc trước Giang Nam bị đánh nát, đầu lâu cùng tiên đằng rơi vào trong lôi trì, cái đầu lâu này có toái mất hay không Giang Nam cũng không rõ ràng lắm.

Bất quá La Ma đại thần có thể men theo đầu của mình cảm ứng mà đến, xem ra cái đầu lâu này nhất định còn chôn dấu ở chỗ sâu trong Lôi Trì, cũng không bị Lôi Trì hủy diệt.

Ngoại trừ đầu lâu La Ma, tiên đằng cùng tiên trứng ra, còn có một kiện bảo vật không toái, cái kia chính là động uyên.

Chỉ là động uyên tuy mạnh, nhưng mà trong động lại ở một lão quái vật vô cùng khủng bố, ngay cả Giang Nam cũng không muốn vớt cái bảo vật này.

Hôm nay, Tiên Thiên Ôn Đế Quan dưới chân hắn tích chứa năng lượng khủng bố giống như Tiên Vương, mà đạo thân La Ma đại thần hàng lâm, cũng có được chiến lực khủng bố giống như Tiên Vương.

Giang Nam chỉ cảm thấy nhức đầu, hai đại tồn tại giống như Tiên Vương xuất hiện, quả nhiên là trước có Sói sau có Hổ.

Đừng nói hai Tiên Vương cấp, cho dù chỉ là một, Giang Nam cũng không cách nào tiếp được.

La Ma đại thần nắm lên tiền giấy, rơi vãi hướng Lôi Trì, từng mảnh tiền giấy phiêu linh, lập tức bị tiên lôi chi uy phá tan thành từng mảnh, lẩm bẩm nói:

- Đô Thiên con ta, ngươi một đường bình an, vi phụ liền tiễn đưa cửu gia

giết ngươi đi gặp ngươi. . . Không có người có thể chống đỡ được vi phụ, không ai có thể ngăn trở vi phụ báo thù cho con!

Ở dưới chân hắn, chiếc thuyền nhỏ kia càng lúc càng lớn, cuối cùng nhất hóa thành một chiếc Hỗn Độn chiến hạm hùng cứ ở bên trong Lôi Trì, phá vỡ Lôi Trì, hướng Giang Nam nghiền áp mà đi!

Cùng lúc đó, Giang Nam lập tức cảm giác được ở bên trong hắc quan dưới chân mình, lực lượng vô cùng khủng bố bộc phát, rốt cục khó trấn áp được nữa!

Hai chân Giang Nam ngồi xổm, mạnh mẽ hướng về sau tung bay, hắc quan triệt để trồi lên Lôi Trì, ầm ầm dựng thẳng lên, hắc quan càng lúc càng lớn, để ngang phía trên Lôi Trì, nắp quan tài mở ra, lộ ra bên trong thời không vô tận, đen kịt, thâm bất khả trắc.

- Hắc hắc, Bất Không tiểu nhi. . .

Trong quan tài truyền đến tiếng cười của Ôn Đế, hai cái đại thủ đen kịt nắm chặt nắp quan tài, hiển nhiên là Ôn Đế hư ảnh chuẩn bị từ trong hắc quan đi ra.

Mà vào lúc này, chiếc Hỗn Độn chiến hạm kia nghiền áp mà đến, đạo thân La Ma đại thần không đầu đứng ở đầu thuyền, cảm ứng khí tức của Giang Nam, tập trung phương vị của Giang Nam, đối với mặt khác hết thảy đều bỏ qua.

Chiếc Hỗn Độn chiến hạm này một tiếng ầm vang đụng vào trong hắc quan, hai cánh tay Ôn Đế vừa mới bắt lấy nắp quan tài, liền bị đâm cho xương gãy gân đứt ngã quay trở lại ở trong hắc quan!

Hỗn Độn chiến hạm đại chấn, bên trong hắc quan oán khí cùng tai nạn cuồn cuộn gào thét thổi ra, chiếc chiến hạm to lớn không gì so sánh được này vậy mà hư thối ăn mòn, từng khối tài liệu giống như núi lớn trụy lạc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1982: Huyết Hải Thâm Cừu. (2)

- Yêu nghiệt phương nào?

Trong lồng ngực La Ma đại thần truyền đến thanh âm chấn động, như lôi đình hét lớn.

- Yêu nãi nãi của ngươi!

Hai cái độc thủ khô gầy như củi từ trong quan tài thò ra, bắt lấy Hỗn Độn chiến hạm, tính cả La Ma đại thần cùng một chỗ kéo vào trong hắc quan.

- La Ma tiểu quỷ, nguyên lai là ngươi!

Trong Hắc quan truyền đến thanh âm tức giận, Ôn Đế nộ cười truyền đến:

- Chính là tay sai của Bất Không tiểu nhi, năm đó ngươi là nô tài dưới trướng của ta, lại trộm dựa vào Bất Không, cùng một chỗ ám toán ta! Ta với phản đồ bọn ngươi thâm cừu đại hận, không đội trời chung, hôm nay ngươi cùng Bất Không, hết thảy phải chết!

- Hỗn Độn Ôn Đế!

Đạo thân La Ma đại thần nghẹn ngào kinh hô, khiếp sợ vạn phần, thất thanh nói:

- Ngươi từ trong quan tài trốn ra rồi hả? Ah, nguyên lai là một cỗ hình chiếu, vậy ngươi hung hăng càn quấy cái rắm. . . Ngươi năm đó xưng hùng Hỗn Độn, xem ai không vừa mắt liền ăn ai, lão tử ở dưới trướng của ngươi nơm nớp lo sợ, lo lắng hãi hùng, e sợ cho ngày nào đó bị ngươi ăn tươi. . . Hiện tại lão tử không sợ ngươi, ngươi cái khốn nạn này, nên bị trấn áp!

Hắc quan kịch liệt chấn động, hiển nhiên hai tồn tại khủng bố giống như

Tiên Vương kia đã đánh đập tàn nhẫn.

Các loại thanh âm từ trong quan tài truyền đến, kịch liệt vô cùng, để cho Lôi Trì nhấc lên cơn sóng gió động trời, một đạo sóng cồn đánh tới, hung hăng vỗ vào trên người Giang Nam, đưa hắn đập bay.

- Bất Không gọi ngươi tới, nhất định là vì đối phó ta a?

Hỗn Độn Ôn Đế nhe răng cười:

- Tiểu tử, lúc trước các ngươi ám toán ta, nhất định rất thoải mái a? Sớm muộn gì có một ngày ta sẽ phá vỡ quan tài, tự mình tìm các ngươi tính sổ!

- Phi, ngươi dầu gì cũng là Hỗn độn đại đế, rõ ràng bị huyền Thiên tiểu quỷ mời đi ra đối phó Hỗn Độn Cổ Thần, đại ném thể diện Cổ Thần! Lão già kia, ngươi bị trấn áp ở Cổ Tiên Giới, đời này là không có trông cậy vào trốn ra rồi!

Tiếng cười của La Ma đại thần truyền đến:

- Bổn nguyên của ngươi sẽ bị Cổ Tiên Giới dần dần nuốt đi sạch sẽ, đạo quả cũng sẽ bị luyện hóa dung nhập đến bên trong Cổ Tiên Giới, hồn phi phách tán!

- Ngươi nói là hai người xứ khác kia thành lập Cổ Tiên Giới sao? Chỉ có hai người kia, mới có thể luyện hóa ta, bất quá bọn hắn đã chết, Cổ Tiên Giới không cách nào phai mờ đạo quả của ta!

. . .

Giang Nam rốt cục ổn định thân hình, ở một bên nghẹn họng nhìn trân trối, hắn vốn cho là mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới hai lão quái vật này rõ ràng đi đầu đánh đập tàn nhẫn, giết đến thiên hôn địa ám!

- Hỗn Độn Ôn Đế này là tồn tại so với Bất Không đạo nhân còn muốn cổ

xưa? Bất Không đạo nhân liên hợp Cổ Thần khác soán quyền, đem Ôn Đế trấn áp, mới trở thành thủ lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần?

Hai lão quái vật ở trong hắc quan chiến đấu, chọc ra không ít bí mật hiếm ai biết, để cho hắn nghe được tâm thần đại chấn:

- Hai người xứ khác? Chẳng lẽ là Tiên Đế cùng Tiên Tôn mở vũ trụ Càn Khôn? Tồn tại như Ôn Đế, rõ ràng cũng nói Đế cùng Tôn chết rồi, chẳng lẽ Đế cùng Tôn thật sự đã không tại nhân thế rồi hả?

- Bọn hắn tồn tại bực này, làm sao có thể sẽ chết? Người nào có thể giết được bọn hắn? Không có khả năng, điều đó không có khả năng. . .

Trận chiến đấu không tưởng được này bắt đầu được nhanh, chấm dứt càng nhanh, cũng không lâu lắm, hắc quan một tiếng ầm vang nổ tung, chia năm xẻ bảy, La Ma đại thần dù sao cũng là đạo thân hàng lâm, càng thêm thần thông quảng đại, mà Hỗn Độn Ôn Đế chỉ là hình chiếu, thực lực không cường đại bằng La Ma đại thần đạo thân, rốt cục bị hắn đánh chết!

- Huyền Thiên giáo chủ, không nghĩ tới ngươi có thể mời đến Hỗn Độn Ôn Đế vị ác thần này giúp đỡ, bất quá giúp đỡ của ngươi chết rồi, hiện tại ngươi còn có thủ đoạn gì nữa?

La Ma đại thần đạo thân rách tung toé, bóng mờ cực lớn bao phủ Giang Nam, kéo lấy bước chân mỏi mệt đi tới, trong lồng ngực thân hình không đầu truyền đến tiếng cười khoái ý:

- Hiện tại, ta tiễn đưa ngươi quy thiên!

Thương thế của hắn rất nặng, bị oán khí cùng tai nạn bên trong hắc quan hủy diệt hơn phân nửa tu vi thực lực, lại cơ hồ bị Ôn Đế đánh nát, một thân tu vi thực lực còn thừa không nhiều lắm.

Bất quá dù vậy, hắn như trước có được lực lượng hùng vĩ thay trời đổi đất!

- Khai Nguyên!

Giang Nam thét dài, đạo quả dung nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, kiếm quang tăng vọt, ánh sáng Lôi Trì nghìn vạn dặm, kiếm quang chói mắt đằng không, ở trong Lôi Trì tán loạn, quay chung quanh La Ma đại thần đạo thân bay múa!

La Ma đại thần nổi giận, một cánh tay cao thấp tung bay, cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm kịch liệt va chạm, phẫn nộ quát:

- Hảo tiểu tử, thừa dịp ta bị thương muốn trảm ta sao? Xem chân thân ta truyền pháp!

Lôi Trì sôi trào, pháp lực vô biên từ xa xôi chi địa truyền đến Lôi Trì, rõ ràng là chân thân La Ma đại thần trong Hỗn Độn Thiên quốc đem pháp lực của mình xa xa truyền đến, chuẩn bị gia trì đạo thân của mình, chỉ cần đạo thân của hắn khôi phục chiến lực, liền có thể thong dong đánh chết Giang Nam!

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, hàng tỉ đạo kiếm quang hiện ra, đón lấy đạo thân La Ma đại thần ở trong kiếm quang bạo toái.

Oanh…

Pháp lực La Ma chân thân cuồng bạo bay tới, đem Giang Nam hung hăng đập bay!

- Quá cường đại, La Ma chân thân pháp lực quá cường đại...

Dù một cái chớp mắt cuối cùng Giang Nam bộc phát ra lực lượng mạnh nhất của Khai Nguyên đại thần thông, nhưng mà bị một ít đạo pháp lực của La Ma chân thân oanh ở trên người, nhục thể của hắn ở giữa không trung nổ tung, thậm chí ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng lần lượt nứt vỡ, Đạo quả ký thác vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng ở một sát na này gặp phải bị thương nặng!

Hắn chỉ còn lại có một đạo Nguyên Thủy khí bao quanh Đạo Quả của hắn chuyển động, cuối cùng giữ được tánh mạng, bất quá Nguyên Thủy khí ngưng tụ, cố gắng khôi phục nhục thể của hắn, còn xảy ra tình huống, Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn xuất hiện tổn hại, trong pháp lực của La Ma chân thân tích chứa Đại đạo của hắn, phá hư Nguyên Thủy Đại Đạo kết cấu!

Giang Nam mấy lần muốn từ trong Nguyên Thủy khí đoàn tụ thân thể, nhưng đều không ngoại lệ lấy thất bại mà chấm dứt!

Cuối cùng, Nguyên Thủy Đại Đạo phát huy ra đặc tính bao dung hết thảy, hóa giải một phần La Ma Đại đạo, hắn mới miễn cưỡng ngưng tụ thân thể, suy yếu ho ra máu!

Đây là một lần kinh nghiệm nguy hiểm nhất của hắn, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng bị đánh nát, Đạo Quả cũng suýt nữa nghiền nát, bản thân thiếu chút nữa không cách nào sống lại!

- Đáng tiếc, đáng tiếc, chưa kịp đem Tiên Thiên Ôn Đế Quan luyện hóa. . .

Giang Nam ho ra máu, miễn cưỡng đứng lên, La Ma đạo thân đánh chết Hỗn Độn Ôn Đế chiếu hình, đánh nát Tiên Thiên Ôn Đế Quan, quan tài này đã toái đi, hóa thành vô số mảnh nhỏ tiên lôi quay về trong lôi trì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1983: Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh. (1)

Nếu có thể luyện hóa Tiên Thiên Ôn Đế Quan chiếu hình, Giang Nam tự tin mình có thể đem Nguyên Thủy Đại Đạo tăng lên tới Chân Tiên!

Đáng tiếc, cái Tiên Thiên pháp bảo chiếu hình này đã vỡ, để cho hắn thiếu một cơ hội.

Vô số mảnh nhỏ bay tới, ở giữa không trung tạo thành bản thể Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Giang Nam lên tinh thần, một lần nữa ngưng tụ đúc luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chỉ thấy trên thân kiếm này trải rộng vết rách, chỉ sợ còn cần thời gian rất lâu mới có thể làm cho bảo kiếm này khôi phục tới trạng thái đỉnh.

Bất quá, Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên còn ở chỗ này, Giang Nam như cũ lâm vào trong nguy hiểm.

Mới vừa hai tồn tại cự vô bá kia thật sự quá mạnh mẽ, định trụ thời không, đem Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên chiếu hình định ở giữa không trung, hôm nay La Ma đạo thân cùng Hỗn Độn Ôn Đế chiếu hình song song nghiền nát, đóa hoa này lập tức bộc phát ra uy năng lần nữa, hướng Giang Nam giết tới.

Hắn giờ phút này thương thế thật sự quá nặng, đối mặt Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên công kích chỉ có thể toàn lực phòng thủ, trị liệu thương thế của mình, miễn cho bị Ngũ Sắc Liên đánh chết.

Thương thế của hắn mới vừa có chút khởi sắc, đột nhiên sắc mặt Giang Nam kịch biến, chỉ thấy trong lôi trì gợn sóng đẩu lên, hai cổ uy nghiêm kinh khủng từ trong lôi trì truyền đến!

Rầm…

Sóng lớn ngập trời, lôi trì nhấc lên cuồng phong sóng lớn, ở cách Giang Nam cùng Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên không xa, một tòa bảo tháp mềm rủ xuống dâng lên mặt nước lôi trì!

Trọng áp kia không gì so sánh nổi, để cho Giang Nam wow nhổ ngụm máu tươi!

Cùng lúc đó, ở phía sau hắn, cũng có sóng lớn ngập trời tạo thành, một đại đỉnh phong cách cổ xưa chậm rãi nổi lên mặt nước!

Tiên giới hai đại Tiên Thiên linh bảo, Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh!

Giang Nam bị hai đại Tiên Thiên linh bảo chiếu hình này ép tới hộc máu liên tục, thật vất vả mới trấn áp thương thế toàn diện bộc phát, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn chảy xuống, hắn không ngờ rằng, ngay cả Nguyên Đỉnh, Nguyên Tháp hai đại Tiên Thiên linh bảo hư ảnh, lại cũng xuất hiện ở trong trận Tiên kiếp này!

Hai đại Tiên Thiên linh bảo này một cái chưởng khống ở trong tay Tiên Tôn Cung, một cái chưởng khống ở trong tay Tiên Đế Cung, chính là Tiên Thiên pháp bảo cường đại nhất đã biết trong Tiên giới!

Ở trước mặt hai đại Linh Bảo chiếu hình này, Giang Nam cảm giác được bản thân không có bất kỳ sức hoàn thủ!

Nguyên Tháp cùng Nguyên Đỉnh hư ảnh còn đang không ngừng nổi lên mặt nước lôi trì, càng nhiều tiên lôi vọt tới, cơ cấu hai đại Linh Bảo hư ảnh này, Giang Nam bị hai cổ uy năng tuyệt cường này áp bách, thương thế càng ngày càng nặng, cơ hồ ngay cả Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên hư ảnh công kích cũng không cách nào ngăn cản được!

Đột nhiên, Nguyên Đỉnh Nguyên Tháp tạo thành hơn phân nửa, liền dừng lại tiếp tục nổi lên mặt nước, sau một lúc lâu, hai đại Linh Bảo hư ảnh này rầm một tiếng hỏng mất tan rã, hóa thành vô số mảnh nhỏ Tiên quang rơi vào trong lôi trì!

Cũng không lâu lắm, hai đại Tiên Thiên linh bảo hư ảnh ngưng tụ lần nữa, cố gắng từ trong lôi trì dâng lên, nhưng đã đến độ cao nhất định, lại rầm một tiếng nghiền nát.

Như thế liên tục, tuần hoàn đền đáp lại, Giang Nam ngẩn ngơ, tinh tế suy tư chốc lát, bỗng nhiên biết vì sao hai đại Tiên Thiên linh bảo hư ảnh này sẽ tan biến:

- Vạn trượng cao lầu từ đất bằng mà lên, không có căn cơ tốt đẹp, không cách nào đắp ra vạn trượng cao lầu. Nguyên Tháp cùng Nguyên Đỉnh thật sự quá mạnh mẽ, dùng tiên lôi tới cơ cấu hai đại Tiên Thiên linh bảo hư ảnh này cũng có chút miễn cưỡng, tiên lôi không cách nào tiếp nhận được uy năng của hư ảnh hai đại bảo vật, đương nhiên sẽ đập vụn tiên lôi. . .

Nghĩ thông suốt điểm này, Giang Nam yên lòng, qua hơn hai tháng, hắn mới khu trừ luyện hóa La Ma đại thần tạo thành thương thế cho hắn, không có để lại bất kỳ hậu hoạn nào.

Không những như thế, tu vi của hắn còn có điều tinh tiến, trong cổ pháp lực cuồng bạo kia của La Ma đại thần tích chứa Đại đạo của hắn, bởi vì người này ở Hỗn Độn Đại đạo thành tựu quá cao, vì vậy mới có thể lưu lại đạo thương cơ hồ khó có thể ma diệt cho Giang Nam.

Luyện hóa đạo thương trong Hỗn Độn Đại đạo, Nguyên Thủy Đại Đạo của Giang Nam tự nhiên cũng rất có tinh tiến!

Cũng không lâu lắm, Giang Nam rốt cục đánh nát Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên, hấp thu áo nghĩa ảo diệu trong Ngũ Sắc Liên, tu vi Nguyên Thủy Đại Đạo lại có vài phần tinh tiến, chỉ bất quá vẫn không có lên tới Chân Tiên cấp.

- Nếu có thể tăng lên tới Chân Tiên cấp Đại đạo, ta đối mặt Tiên Vương, liền sẽ không chật vật như vậy, dù như cũ không địch lại, nhưng Tiên Vương cũng lưu không nổi ta.

Tiên kiếp đã kết thúc, chỉ có Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh hai đại pháp bảo hư ảnh này như cũ ở trong lôi trì không ngừng ngưng tụ, không ngừng tan biến.

Giang Nam tâm niệm vừa động, một buội Tiên đằng từ trong lôi trì bay ra, là Hồ Lô Đằng của hắn, Hồ Lô Đằng này sớm bị hắn tế luyện thành Binh, dù rơi vào trong lôi trì, cũng không có bất kỳ tổn thương, ngược lại bởi vì hấp thu đại lượng lực lượng tiên lôi, càng lộ ra vẻ xanh biếc!

Càng làm cho hắn vừa mừng vừa sợ chính là, Tiên đằng lại có một đóa hoa mở, xem bộ dáng là muốn kết xuất cái hồ lô thứ năm!

Hơn nữa, đóa hoa hồ lô này là một đóa lôi hoa, trong đó tích chứa năng lượng so sánh với bốn hồ lô trước kinh khủng hơn nhiều, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, lực lượng tiên lôi ở trong đó ngưng tụ!

- Uy lực Tiên đằng tăng lên một mảng lớn, kết xuất Tiên Hồ nhất định siêu quần bạt tụy!

Giang Nam mừng rỡ, trầm ngâm chốc lát, chỉ thấy tiên lôi cuồn cuộn trong lôi trì bị hắn lấy đại pháp lực thu lấy, hóa thành một đạo kim sắc Trường Hà, tràn vào mi tâm của hắn, hội tụ ở trong Tử Phủ, tạo thành một lôi trì nho nhỏ.

Tiên lôi bị hắn lấy đi càng ngày càng nhiều, cũng không lâu lắm, lôi trì trong Tử Phủ hắn dần dần trở nên to lớn, cuối cùng hóa thành một mảnh tiên lôi ngàn dặm!

Giang Nam đem Tiên đằng đưa vào trong tiên lôi, để cho gốc Tiên đằng này tiếp tục hấp thu năng lượng tiên lôi, ngay sau đó dò xuất thủ chưởng, cắm vào trong lôi trì, hắn tìm tòi một trận, đột nhiên bàn tay bắt được đầu lâu La Ma đại thần chìm ở dưới đáy lôi trì, lấy đi ra ngoài, thầm nghĩ:

- Đầu cốt này cùng La Ma đại thần còn có cảm ứng, xem ra nhất định phải luyện hóa, luyện thành pháp bảo của mình, đoạn tuyệt cảm ứng. Nếu không,

La Ma đầu lâu này lưu ở trong tay ta, La Ma đại thần bất cứ lúc nào cũng có thể tìm được ta! Chẳng qua là, đầu cốt này nên luyện hóa như thế nào. . .

La Ma đại thần chính là Tiên Quân cấp, hơn nữa thuộc về nhân vật đỉnh cấp trong Tiên Quân, muốn xóa đi lạc ấn trong đầu cốt của hắn, thật sự khó như lên trời, Giang Nam cũng không cho là mình hiện tại có thực lực như vậy.

Đột nhiên, hắn liếc thấy một màn Nguyên Đỉnh Nguyên Tháp không ngừng ngưng tụ không ngừng nghiền nát, ánh mắt không khỏi sáng, ngay sau đó cười ha ha!

Chương 1984: Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh. (2)

Ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng ngời, tiếng cười càng ngày càng to rõ, đưa tay run lên, đem đầu lâu La Ma vứt lên, ném vào trong Nguyên đỉnh đang tạo thành!

Mặc dù Nguyên Đỉnh không có hoàn toàn tạo thành, nhưng uy lực bên trong đỉnh thì kinh khủng cỡ nào?

Uy năng kinh khủng kia đánh sâu vào đầu lâu La Ma, mặc dù không có đem đầu cốt này cọ rửa vỡ vụn, nhưng mà lạc ấn của La Ma đại thần ở trong đầu lại không ngừng bị lau đi!

Sau một lúc lâu, Nguyên Đỉnh toái mất, Giang Nam tìm về đầu lâu La Ma, đợi chờ Nguyên Đỉnh xuất hiện lần nữa.

Như thế liên tục, sau hơn mười lần, Giang Nam thu hồi đầu lâu, tinh tế xem xét, không khỏi hài lòng vạn phần, lạc ấn trong La Ma đầu lâu, rốt cục bị uy năng của Nguyên Đỉnh hư ảnh hoàn toàn lau đi.

Lúc này hắn đánh lên lạc ấn của mình, rèn luyện đầu lâu, luyện thành pháp bảo của mình.

- Hiện tại, La Ma đại thần liền mơ tưởng tìm được ta. . . Ừ, Động Uyên rơi vào trong lôi trì kia của ta, mang Tịch Diệt Đại Đạo, tốt nhất vẫn là tìm về. . .

Giang Nam sưu tầm lôi trì, qua một lúc lâu, cuối cùng tìm được Động Uyên, hắn cẩn thận từng li từng tí thu hồi Động Uyên, như cũ để trong Tử Phủ của mình.

Trừ Động Uyên ra, còn có một quả Tiên trứng cũng rơi vào lôi trì, Giang Nam sưu tầm mọi nơi, nhưng thủy chung không có tìm được, bất quá khiến

hắn rất ngạc nhiên chính là, trong lôi trì lại còn có sinh vật!

Một đầu ấu giao dài không bằng một thước nho nhỏ ở trong lôi trì bơi qua bơi lại, quay chung quanh Giang Nam du tẩu.

- Chẳng lẽ vật nhỏ này, chính là Tiên trứng ấp trứng ra sinh linh?

Giang Nam kinh ngạc, mở ra bàn tay để trong lôi trì, đầu ấu giao nho nhỏ kia chần chờ một chút, bơi tới lòng bàn tay của hắn, nghiêng đầu dùng hai tiểu giác nhẹ nhàng cọ đầu ngón tay của hắn.

- Cơm cơm…

Vật nhỏ này ngửa đầu ngọt ngào kêu lên.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, sưu tầm xuống, phát hiện mình nghèo đến đinh đương vang, không có linh đan diệu dược gì có thể cho vật nhỏ ăn, chỉ phải lắc đầu.

- Cơm cơm?

Vật nhỏ kia nghi ngờ nói, dùng ánh mắt hoài nghi nhìn hắn.

Giang Nam xấu hổ, sưu tầm Tử Phủ của mình, chỉ phát hiện La Ma đầu lâu, không thể làm gì khác hơn là đem đầu cốt này lấy ra, tiểu ấu giao lập tức nhào tới, ôm đầu lâu gặm, nhưng ngay sau đó vật nhỏ này chịu thiệt, bị cấn đến nhũ răng rớt mấy viên.

Tiểu ấu giao giận dữ, há mồm phun ra một đạo tiên lôi, hung hăng đánh vào trên La Ma đầu lâu, đem viên đầu lâu này đánh cho bay ra hơn mười dặm .

Giang Nam không khỏi lấy làm kinh hãi, La Ma đầu lâu là trầm trọng bực nào, đầu lâu tam đại thủ lĩnh trong Hỗn Độn Cổ Thần, đổi lại một Hoàng Đạo Cực Cảnh cường giả cũng chưa hẳn có thể lấy lên được, vật nhỏ này lại có thể đánh bay đầu cốt, không thể khinh thường!

- Ngươi thích ăn như vậy, sau này ngươi liền gọi Mễ Mễ đi. Tiểu tử, ngươi cũng đến trong Tử Phủ của ta đi.

Giang Nam đem tiểu ấu giao đưa vào trong Tử Phủ của mình, vật nhỏ thấy gốc Tiên đằng cắm rễ ở trong tiên lôi kia, lập tức hoan hô một tiếng nhào tới, vòng trên phiến lá hồ lô, phun ra nuốt vào lôi quang.

Giang Nam thu hồi đầu lâu La Ma, bỏ vào Tử Phủ, lưu luyến nhìn Nguyên Đỉnh, Nguyên Tháp như cũ đang không ngừng tạo thành cùng tan biến một cái, cất bước hướng Tiên giới đi tới, thầm nghĩ:

- Lấy thực lực trước mắt của ta, khó ngăn một kích uy năng của hai đại Linh Bảo hư ảnh này, vẫn là trước tăng thực lực lên, đợi đến thực lực đầy đủ, lại đặt chân nơi này, hấp thu hai đại Linh Bảo hư ảnh, hoàn thiện Nguyên Thủy Đại Đạo!

Tam Giới, Thiên Tán Hoa Cái đột nhiên chấn động rất nhỏ, Thần đạo trong Thiên Đạo chí bảo này hoàn toàn bị Tiên đạo nặn ra, giờ khắc này, trong Tam Giới vô số Tiên nhân đều rõ ràng cảm ứng được, Tam Giới Tiên đạo đại viên mãn, đạt đến cực hạn!

Hôm nay Tam Giới, đã hoàn toàn trở thành Tiên giới, không còn có dấu vết Thần đạo!

- Thần đạo toung Thiên Tán Hoa Cái tiêu mất, hẳn là phu quân đã bình an tiến vào Cổ Tiên Giới?

Thi Hiên Vi thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ trong lòng.

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân cũng cảm ứng được Thiên Tán Hoa Cái biến hóa, riêng phần mình yên lòng.

- Phụ thần rốt cục tiến vào Cổ Tiên Giới, xem ra hắn ở trong Tiên giới hàng rào, đúng là tao ngộ hung hiểm rất lớn, nếu không sẽ không trì hoãn thời gian dài như vậy. . .

Ma giới, không ít người cũng thở phào một cái, Giang Nam, cường giả trấn áp Tam Giới một cái thời đại, giờ phút này rốt cục rời đi, vô luận là địch hay bạn, đều có loại cảm giác như trút được gánh nặng.

Địch nhân như trút được gánh nặng cũng thôi, có người sở dĩ như trút được gánh nặng, là bởi vì Giang Nam đi chính là con đường Thần đạo, Thần cuối cùng, có hắn ở đây, mọi người tu luyện Tiên đạo Ma Đạo cảm giác được một loại áp lực, áp lực vô cùng khổng lồ!

Giang Nam rời đi, Tiên đạo viên mãn, áp lực Ma Đạo biến mất, cũng có thể nhận được phát triển thật lớn.

Cơ hồ ở cùng một thời gian, trong Tiên giới đại thiên thời không, Thiên Đạo phát sinh thay đổi kịch liệt, vốn những đại thiên thời không trong Thiên Đạo này cũng đã hướng Tiên đạo phát triển, lúc này bởi vì Tam Giới Tiên đạo viên mãn, những Thiên Đạo trong thời không này cũng tùy theo cảm ứng thay đổi, cơ hồ hết thảy biến thành Tiên đạo Thiên Đạo!

Trong Đại thiên thời không, không biết bao nhiêu sinh linh cùng Thần linh cũng cảm ứng được, Thần đạo từ trong Thiên đạo biến mất, từng cái từng cái thất kinh.

Ở trong thời gian dài đến hơn 130 vạn năm, Thiên Đạo kịch biến, để cho Tiên giới đại thiên thời không đã không có người thông qua Thần đạo tu thành Tiên nhân, cho dù là tài hoa hơn người như thế nào, cũng không thể làm được nhảy ra ngoài Thiên Đạo thành Tiên.

Mà bây giờ, một cây rơm rạ cuối cùng đè chết lạc đà, Thiên Đạo trong đại thiên thời không hoàn toàn từ bỏ Thần đạo, tu luyện Thần đạo càng thêm gian nan, cơ hồ là nửa bước khó đi.

Tiên giới đại thiên thời không so sánh với Tam Giới còn muốn rộng lớn, còn muốn khổng lồ, sống vô số sinh linh, nhưng mà Quân đạo nhân Hồng đạo nhân mở Tiên đạo cũng không truyền lưu tới đây, ở chỗ này, Thần đạo vẫn là chủ lưu.

Thần đạo không cách nào tu luyện, bị Thiên Đạo vứt bỏ, khiến cho tao loạn có thể nghĩ!

Mà vào lúc này, trong Tiên giới tám đại châu, Hậu Thổ, Huyền Thanh, Tử Vi, Tử Tiêu, Câu Trần, Trường Sinh, Ngọc Hoàng, Thanh Hoa bát Tiên vương thần thức đung đưa hư không, qua lại trao đổi:

- Thiên Đạo Đại thiên thời không kịch biến, nói rõ Huyền Thiên Giáo Chủ cái đại ma vương kia đã rời đi Tam Giới, đi tới Cổ Tiên Giới ta. Lần này, vô luận như thế nào cũng không thể cho hắn chạy trốn!

- Tiên đạo thay thế Thần đạo, đã không thể tránh được, thế lực bát Tiên vương ta tất nhiên sẽ bị tước nhược, lực ảnh hưởng cũng không bằng trước, chúng ta đột phá Tiên Quân khả năng kéo dài thật lâu. Đây hết thảy, cũng là bởi vì Huyền Thiên Giáo Chủ dựng lên!

- Diệt đạo thống của ta, gãy con đường Tiên Quân của ta, quả quyết không thể bỏ qua cho hắn! Truyền lệnh xuống, triệu tập chư Tiên, sưu tầm tung tích Huyền Thiên Giáo Chủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1985: Giết Lên Tiên Giới.

Bất tri bất giác, Giang Nam đã bị vây ở hàng rào Tiên giới dài đến năm năm, năm năm thời gian này, bát Tiên Vương đã từng chủ động sưu tầm Tiên giới, cố gắng tìm được tung tích của hắn.

Theo thời gian chuyển dời, bát Tiên Vương cũng dần dần có chút không nhịn được, truyền lệnh Tiên Phật dưới trướng tiếp tục sưu tầm.

Dù sao, tám Tiên Vương cùng nhau tự mình xuất động, sưu tầm một tiểu bối, truyền đi không khỏi có tổn hại thể diện, hơn nữa lãnh địa của bát Tiên Vương chỉ có tám châu Tiên giới, còn có những châu khác, cũng có Tiên Vương trấn thủ, đi lãnh địa người khác sưu tầm, khó tránh khỏi có chút xung đột.

Hơn nữa, năm năm thời gian, Giang Nam cũng không có đi tới Tiên giới, trong bát Tiên Vương có người cho là Giang Nam đã chết ở hàng rào Tiên giới, dần dần lười biếng .

Một ngày kia, Thiên Đạo kịch biến, bát Tiên Vương rốt cuộc biết, Giang Nam không có chết ở trong Tiên giới hàng rào, ngược lại sống đi ra ngoài, hơn nữa đã đến Cổ Tiên Giới!

Thiên Châu Lạc Nhật cốc, một vòng mặt trời chiếu rọi Thiên Châu bay tới, chậm rãi rơi vào trong Lạc Nhật cốc, đột nhiên, luân mặt trời này hơi chấn động, thế nhưng không có rơi xuống, ngược lại hướng thiên bay lên!

Ầm…

Thiên Châu kịch liệt chấn động, Lạc Nhật cốc hé ra, hơi thở cuồng bạo xông thẳng lên trời, trùng kích vòng mặt trời Tiên giới kia rung động không nghỉ!

Trong Mặt trời, có Tiên nhân từ trong cung điện bay ra, nhìn lại xuống phía dưới, trong lòng giật mình, chỉ thấy trong Lạc Nhật cốc hé ra một vết nứt cự đại!

- Đây là. . .

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia đang muốn xem xét, đột nhiên chỉ thấy trong vết nứt một thiếu niên thư sinh từ từ đi ra, cất bước đi ra ngoài, để cho trong lòng hắn không khỏi chấn động:

- Lạc Nhật cốc là địa bàn của ta, nơi tu luyện của ta, tại sao ta không có phát hiện thiếu niên này cũng ở đây?

Hắn nhìn thấy Giang Nam từ phía dưới Lạc Nhật cốc đi tới, còn tưởng rằng Giang Nam là ẩn thân ở phía dưới Lạc Nhật cốc bế quan, vì vậy có chút kinh nghi bất định.

Hắn cũng là Tiên Nhân, đã ở trong Lạc Nhật cốc sống tám nghìn vạn năm, chưa từng có nghĩ đến trong lãnh địa của mình lại còn có một người khác!

Giang Nam đi ra cái khe, ngẩng đầu nhìn vị Thiên Châu Tiên nhân này một cái, lơ đễnh, lập tức trán phóng thần trí của mình, tinh tế cảm ứng thiên địa thời không của Cổ Tiên Giới, không khỏi sách sách xưng kỳ.

- Tiên Cảnh, không hổ là Tiên Cảnh!

Hắn hít vào một hơi thật dài, chỉ cảm thấy trong thiên địa dư thừa tiên khí đập vào mặt, chảy vào trong phế phủ, làm người ta tâm thần sảng khoái.

Ở trong Tam Giới, cơ hồ không cách nào tìm được tiên khí, hoặc là chỉ có thể trộm lấy Tiên giới linh khí, hoặc là chỉ có thể tìm kiếm trong các loại mảnh nhỏ Tiên Khí tương tự Tạo Hóa Tiên Đỉnh. Mà ở Cổ Tiên Giới, tiên khí quả thực chính là linh khí trụ cột, hô hấp trong lúc đó liền tràn vào trong cơ thể của mình.

Thiên Châu Tiên nhân kia thịt đau vô cùng, mới vừa rồi Giang Nam một hơi liền thôn phệ hơn phân nửa tiên khí mà hắn tân tân khổ khổ tích góp từng tí một xuống, giấu ở trong Lạc Nhật cốc!

Giang Nam tự nhiên không biết mới vừa rồi một hơi kia suýt nữa đem người khác tích góp từng tí một xuống tiên khí hút sạch, hắn còn đang tinh tế cảm ứng Cổ Tiên Giới bất đồng.

Rất nhanh, hắn liền lưu ý đến Cổ Tiên Giới thời không nếu so với Tam Giới vững chắc vô số lần, ở trong Tam Giới có thực lực thay trời đổi đất, đến Cổ Tiên Giới có thể nhấc lên một tòa núi lớn cũng đã coi như là rất giỏi !

Hắn tự tay lăng không ấn xuống, chỉ thấy hư không phía trước hắn khẽ đão, ngay sau đó bắn lên.

Dãy núi Lạc Nhật cốc ầm ầm chấn động, rung chuyển không dứt, cơ hồ bị hắn nhẹ nhàng nhấn một cái này, đem dãy núi ép đến sụp!

Thiên Châu Tiên nhân kia con ngươi đều nhanh muốn trợn mắt nhìn đi ra ngoài, cơ hồ thất thanh kinh hô, dãy núi Lạc Nhật cốc chính là Tiên gia thánh địa, Thiên Châu Tiên nhật chính là rơi xuống đây, đem dãy núi luyện cực kỳ chắc chắn, cho dù là Tiên nhân cũng không cách nào rung chuyển!

Không có nghĩ đến thiếu niên thư sinh này mới vừa rồi nhẹ nhàng nhấn một cái kia, liền suýt nữa đem dãy núi nhấn sụp đổ!

Càng làm cho hắn giật mình chính là, mới vừa rồi Giang Nam phất tay, ngay cả hư không cũng bị tách ra khối lớn, cổ chiến lực này, để cho hắn chỉ cảm thấy sợ hãi!

Nhưng Giang Nam không hài lòng chút nào, lắc đầu nói:

- Hư không thật cường hoành, nếu là hạ giới, ta nhấn một cái, chỉ sợ ngay cả một thế giới cũng có thể đánh xuyên qua, nhưng ở chỗ này, hư không lại chỉ khẽ trùng xuống. Không hổ là Đế cùng Tôn dùng Tiên Thiên pháp bảo chế tạo vũ trụ cao nhất, nơi này đúng là muốn hơn xa hạ giới, có thể thừa

nhận được tồn tại vĩ ngạn như Tiên nhân!

- Ta ở Tiên giới hàng rào bị vây năm năm, tính toán thời gian, bọn người Thiếu Hư cùng Lạc sư, hẳn là sớm đã đến. . . Ồ?

Giang Nam đánh giá bốn phía, đột nhiên mắt sáng rực lên, chỉ thấy trong sơn cốc này, trồng không ít Tiên trân diệu dược, cũng có tiên gia dược liệu mấy trăm vạn năm cho tới ngàn vạn năm dược linh trở lên!

Mùi thuốc xông vào mũi, tràn đầy tiên khí, mỗi một gốc đại dược đều có Tiên đạo ở trong đó lưu động, trong đó thậm chí có dược liệu tích chứa một đạo Tiên đạo đầy đủ.

Bất quá dược liệu tích chứa Tiên đạo đầy đủ dù sao cũng không nhiều lắm, đều là thánh dược có mấy ngàn vạn năm dược linh.

- Cổ Tiên Giới quả nhiên khắp nơi là bảo, ngay cả trong sơn cốc này cũng có được nhiều Thánh dược vô chủ như vậy!

Giang đại giáo chủ tâm hoa nộ phóng, lúc này đem tiểu ấu giao tên Mễ Mễ kia từ trong Tử Phủ thả ra, đầu tiểu ấu giao này đã sớm đói bụng đến bụng kêu vang, buồn bã ỉu xìu trôi ở giữa không trung, đột nhiên nghe thấy được mùi thơm, vật nhỏ này lập tức tinh thần tràn đầy trăm ngàn lần.

- Cơm cơm!

Tiểu ấu giao nhanh như tia chớp hướng dược viên bay qua, vòng trên một buội tiên dược, đỉnh đầu vung lên, cắn lấy tiên dược màu đỏ rực, hạnh phúc nhắm mắt lại.

Tiểu ấu giao này nhìn như nhỏ đến thương cảm, nhưng mà bụng không nhỏ chút nào, rất nhanh đem một buội tiên dược ăn sạch, lập tức đánh về phía gốc cây tiếp theo, tốc độ cực nhanh, làm người ta chắc lưỡi hít hà.

Cũng không lâu lắm, tiểu ấu giao liền đem khối dược viên này gặm non nửa, hơn nữa vật nhỏ này rất kén chọn, chỉ chọn những Dược Vương có mấy

ngàn vạn năm dược linh tới ăn, đối với những tiên dược khác chẳng qua là ngửi một cái, liền không thèm nhìn tới.

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia thấy vậy thịt thương yêu không dứt, rốt cục cũng nhìn không được nữa, lập tức xông tiến lên đây, hướng Giang Nam thi cái lễ nói:

- Đạo hữu!

Giang Nam hoàn lễ:

- Đạo hữu.

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia vội vàng kêu khổ nói:

- Đạo hữu, tấm dược điền này là ta thật vất vả mới trồng tới, vốn là tạm gác lại lúc ta đột phá Chân Tiên dùng, nếu Tiên sủng của ngươi ăn một hai cây cũng thôi, dù sao ta và ngươi là hàng xóm. Bất quá vật nhỏ này ăn đi xuống nữa, chỉ sợ mảnh dược điền này của ta liền muốn phá hủy!

Chương 1986: Quan Giác Tiên Vương. (1)

Giang Nam ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Những dược liệu này, là đạo hữu trồng? Ta còn tưởng rằng là trời cao tặng, vật vô chủ. . .

- Cả Thiên Châu, tất cả dược điền cũng có chủ, nơi nào còn có thiên tài địa bảo vô chủ?

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia lắc đầu nói:

- Đạo hữu, ngươi bế quan quá lâu sao?

Giang Nam vội vàng thu hồi tiểu ấu giao, chỉ thấy bốn móng vuốt của vật nhỏ này còn vững vàng ôm lấy một cái quả tiên so sánh với nó còn muốn lớn hơn mấy phần không chịu buông tay.

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia khóe mắt trực nhảy, thầm nói:

- Tiên sủng của ngươi ánh mắt cũng không tệ, chọn đều là linh dược thượng thừa nhất trong dược viên của ta. . .

Giang Nam thẹn thùng, liên tục nói xin lỗi. Vị Thiên Châu Tiên nhân kia biết hắn thần thông quảng đại, mình không phải là đối thủ, cũng không dám quá đáng, cười nói:

- Chúng ta là hàng xóm, không cần đa lễ.

Tiểu ấu giao gặm trái cây trong ngực, liếc liếc vị Tiên nhân này, lại nhìn Giang Nam một chút, có chút nghi ngờ, thấp giọng hỏi thăm Giang Nam nói:

- Cơm cơm?

Giang Nam lắc đầu:

- Hắn không phải là cơm. . . Đạo hữu, ta không thuận tiện ở lâu, cáo từ.

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia đưa mắt nhìn hắn đi xa, vừa đau lòng dược viên của mình:

- Thuốc của ta. . . Đúng rồi, mới vừa rồi đầu tiểu giao long kia hình như là loại đồ vật này. . .

Hắn nhớ tới bộ dáng tiểu giao long, sắc mặt biến hóa, đang thất thần, đột nhiên một cổ hơi thở dị thường cường đại phủ xuống, vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy từng đạo Tiên quang bay theo mà đến, đồng loạt rơi xuống, rõ ràng là hơn mười Chân Tiên.

Một Chân Tiên cầm đầu liếc Lạc Nhật cốc hé ra cái khe lớn kia một cái, sắc mặt biến hóa, đột nhiên giơ lên một mặt kim bảng trong tay, trên kim bảng, bức họa của Giang Nam rất sống động, quát lên:

- Ngươi có từng gặp qua người này?

- Chiêm châu, Lôi châu, Tổ châu Chân Tiên!

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia thấy hơn mười Chân Tiên này, trong lòng thấp thỏm bất an, thanh âm lạnh lùng nói:

- Mấy vị đạo hữu, các ngươi là Tiên nhân trung ương tám châu, đến Thiên Châu ta còn ngang ngược càn rỡ như thế? Thiên Châu cũng không phải là địa bàn của bát Tiên Vương, mà là lãnh địa của Quan Giác Tiên Vương, khí thế rào rạt như vậy, làm như Thiên Châu ta không người nào sao?

Hơn mười Chân Tiên kia chính là xuất từ Chiêm châu, Lôi châu cùng Tổ châu trong trung ương tám châu, trong Cổ Tiên Giới không chỉ có bát Tiên Vương, còn có những Tiên Vương khác, Thiên Châu chính là ở vào danh nghĩa của Quan Giác Tiên Vương.

Mặc dù thế lực Quan Giác Tiên Vương không cường đại bằng bát Tiên Vương, nhưng thế lực dưới trướng cũng không nhỏ, chẳng qua là so sánh với bát Tiên Vương phải kém sắc rất nhiều.

Chân Tiên cầm đầu kia tiến lên trước một bước, chắp hai tay sau lưng, trên cao nhìn xuống nhìn hắn, hơi thở như uyên, lạnh nhạt nói:

- Ta tên là Đông Phương Phổ Vũ.

- Đông Phương Phổ Vũ? Dưới trướng Câu Trần Tiên Vương, được xưng một trong tồn tại tiếp cận Tiên Vương nhất… Đông Phương Phổ Vũ?

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia cảm nhận được Tiên uy kinh khủng, sắc mặt kịch biến, liền lộ vẻ vô cùng cẩn thận, không dám nhắc lại Thiên Châu là lãnh địa của Quan Giác Tiên Vương, chần chờ nói:

- Nguyên lai là Đông Phương tiền bối. . . người trên bức họa, từ nơi này rời đi, nếu các ngươi đi mau một chút, còn có thể cùng hắn chạm mặt.

Đông Phương Phổ Vũ cực kỳ cổ lão, chính là sau Câu Trần Tiên Vương bát Tiên Vương, nhóm người thứ hai phi tiên, mặc dù hắn không có khai sáng Thần đạo, nhưng mà cùng bát Tiên Vương là cường giả một thời đại!

Hắn cùng với bát Tiên Vương giống nhau, đồng dạng là Tiên thiên sinh linh khai thiên tích địa liền ra đời!

Khai thiên tích địa chi sơ, thời đại bát Tiên Vương quật khởi kia, thống trị bát đại vũ trụ cũng là Tiên Thiên sinh linh. Ở thời đại kia đúng là hiện lên rất nhiều nhân vật rất giỏi. Có không ít nhân vật cực kỳ cường đại từ trong từng tràng hạo kiếp còn sống sót. Đã trải qua Hỗn Độn Cổ Thần cùng Cổ Tiên chiến dịch, sống cho tới bây giờ!

Mặc dù bọn họ không có đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, nhưng mà chỉ kém nửa bước liền bước vào đến cảnh giới kia, tu vi của bọn họ, thậm chí so sánh với chút Tiên Vương trong Cổ Tiên Giới còn muốn thâm hậu!

Nhân vật như vậy, thọ nguyên vô cùng cổ lão, đã có hơn tám ức năm tu luyện, Đông Phương Phổ Vũ chính là một người trong đó. Lịch sử của hắn cùng vũ trụ là một nhịp thở, có thể nghĩ nội tình của hắn sâu đậm ra sao!

Đông Phương Phổ Vũ có thể nói là đệ nhất cường giả dưới trướng Câu Trần Tiên Vương, cường giả bực này đi tới Thiên Châu, cho dù là Quan Giác Tiên Vương cũng cần khách khí, ngang hàng tương xứng.

Chỉ là do hắn nội tình quá sâu quá dầy, muốn đột phá đến Tiên Vương cảnh giới cũng khó khăn trăm ngàn lần!

Lúc này Đông Phương Phổ Vũ hỏi thăm hướng đi của Giang Nam, vị Thiên Châu Tiên nhân kia không dám không đáp, đem hướng đi của Giang Nam đầu đuôi nói ra.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, quả nhiên đã thượng giới .

Đông Phương Phổ Vũ nhẹ nhàng gật đầu, truyền lệnh nói:

- Tán Huy, ngươi lập tức báo cho bát Tiên Vương, những người khác, theo ta cùng nhau đi trước, đem người này bắt quy án, nộp cho bát Tiên Vương phát lạc!

Vị Tán Huy Chân Tiên kia lúc này xoay người rời đi, Đông Phương Phổ Vũ lập tức suất lĩnh những Chân Tiên khác đuổi theo phương hướng Giang Nam rời đi, mọi nơi sưu tầm.

Vị Thiên Châu Tiên nhân kia đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, đợi đến lúc bọn họ biến mất không thấy gì nữa, lúc này mới như trút được gánh nặng, hừ lạnh một tiếng:

- Tiên nhân dưới trướng Bát Tiên Vương, thật là lớn lối, bát Tiên Vương thật đem mình là bát Tiên Quân sao, hồn nhiên không đem Tiên Vương khác coi vào đâu. . .

Hắn lộ ra vẻ suy tư, tự nhủ:

- Bất quá mới vừa rồi người nọ mang theo con tiểu ấu giao kia, phảng phất là có huyết thống Hỗn Độn Long Tổ, Long Tổ Bồ Đề Tiên Quân chính là có huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ, sau lại đi theo Đế Tôn, hôm nay đã là Tiên Quân cảnh giới. . . dị chủng như vậy, cường đại vô cùng, là tồn tại có hi vọng thành tựu Tiên Quân, làm sao sẽ bị người thu phục, biến thành một Tiên sủng?

- Trong Tiên giới ta sinh linh có Long Tổ huyết thống vô cùng cường đại, nếu biết huyết mạch của bọn hắn bị thu phục làm Tiên sủng, chỉ sợ sẽ khiến cho một cuộc sóng to gió lớn...

Hắn nhưng không ngờ rằng, Giang Nam căn bản không phải thu phục tiểu ấu giao, đầu tiểu ấu giao này là Hậu Thổ Tiên Vương đưa một quả Tiên trứng vào hạ giới chửa sinh ra.

Hậu Thổ Tiên Vương cũng là trong lúc vô tình nhận được Tiên trứng này, nàng cũng không có nhìn ra trong Tiên trứng dựng dục sinh linh chính là có huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ, cho rằng chỉ là một Tiên Long tầm thường, cho nên mới hào phóng ban cho Giang Nam.

Nếu nàng biết Tiên trứng kia dĩ nhiên là Hỗn Độn Long Tổ huyết mạch tôn quý nhất trong Long tộc, nàng quả quyết sẽ không đem Tiên trứng này đưa ra ngoài!

Huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ quá cường đại, là thuỷ tổ tất cả Long Tộc, tính trưởng thành cực cao, siêu việt những huyết thống sinh linh khác, mặc dù cường đại như Hậu Thổ Tiên Vương, cũng cần một cái giúp đỡ cường đại như vậy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1987: Quan Giác Tiên Vương. (2)

Mà vào lúc này, Giang Nam sân vắng lửng thững, mang theo tiểu ấu giao du lịch chung quanh, quan sát cảnh trí Cổ Tiên Giới, Cổ Tiên Giới đúng là diện tích vô tận, chỉ một tòa Thiên Châu, cũng to đến không cách nào tưởng tượng, khắp nơi đều có thần kim thần liệu.

Hắn kết hợp kiến thức của mình, cộng thêm trí nhớ của Tiên Cung thái tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên, dần dần đối với Cổ Tiên Giới có hiểu rõ càng sâu.

Thiên Châu ở vào phía Đông Cổ Tiên Giới, cùng với đại châu khác bị gọi là Đông Vân thập tứ châu, hình dạng như Thương Vân phân bộ, mà Nam bộ còn có Nam Chiên Cửu Châu, hình dạng như đại kỳ phân bộ, Tây bộ có Tây Hoàn thập nhị châu, hình dạng như hoàn mang phân bộ, Bắc phương có Tiên Hải mười chín châu, phân bộ ở trong Tiên hải.

Mỗi một châu đều có một Tiên Vương trấn giữ, trung ương là trung ương tám châu, là địa bàn của bát Tiên Vương.

Trừ sáu mươi hai Tiên châu này, còn dư lại nhiều chỗ thuộc về giải đất tương đối cằn cỗi, nơi đó so sánh với sáu mươi hai Tiên châu còn muốn rộng lớn, mênh mông vô tận, sinh linh huyết thống thấp kém sống ở nơi đó, các chủng tộc hỗn tạp ở lại, phần lớn là hỗn huyết, Tiên nhân không thích ở nơi đó định cư, có chút giống khu dân nghèo hạ giới, rất là kỳ thị.

Sinh linh sống ở giải đất cằn cỗi, bị gọi chung là người Tạp Đà châu.

Danh như ý nghĩa, người Tạp Đà châu ý tứ chính là hỗn huyết, thấp kém, người còng gánh vác công việc.

Cổ Tiên Giới Tiên nhân ở trong Tạp Đà châu mênh mông bày từng ngọn tiên trận, cướp đoạt tiên khí gầy còm trong Tạp Đà châu, còn sai khiến nhân

chủng đê tiện của Tạp Đà châu đào mỏ, đào lấy Tiên Thạch, cung nuôi mình, để cho Tạp Đà châu càng thêm cằn cỗi.

Tổng thể mà nói, trung ương tám châu thực lực mạnh nhất, các đại bộ châu khác thứ hai, nhưng mà không thể khinh thường, duy chỉ có Tạp Đà châu thực lực yếu nhất.

Trong đại châu Cổ Tiên Giới, tu sĩ cũng có không ít, phần lớn là Thần tu, tu luyện Thần đạo mà chứng Tiên.

Bất quá, hôm nay Thần đạo khó khăn, ở trong Tiên giới tu luyện Thần đạo cũng không cách nào đạt được đại thành tựu. Không thể nào nhảy ra ngoài Thiên Đạo thành Tiên. Giang Nam thấy những Thần đạo tu sĩ kia từng cái từng cái thấp thỏm lo âu, vô tâm tu luyện, tinh thần rất là suy sụp chán chường.

Hồng đạo nhân Quân đạo nhân khai sáng Tiên đạo, cũng không truyền lưu đến Cổ Tiên Giới, vì vậy con đường Thần đạo mặc dù gãy, nhưng tu sĩ Cổ Tiên Giới vẫn còn lựa chọn con đường Thần đạo này tới đi.

Bởi vì trừ Thần đạo, bọn họ không có lựa chọn nào khác.

- Triết nhi Quân nhi, tương lai nhất định phải tiến vào Cổ Tiên Giới truyền đạo. Đem phương pháp trường sinh thông dụng ra, bất quá bọn hắn tiến vào Cổ Tiên Giới, chỉ sợ sẽ gặp phải bát Tiên Vương ngăn giết. Chỉ có ta ở Cổ Tiên Giới trước đứng vững gót chân, bọn họ mới có thể an tâm thượng giới truyền đạo!

Giang Nam du lịch mọi nơi, tăng trưởng kiến thức, thầm nghĩ:

- Bọn người Lạc sư tiến vào Cổ Tiên Giới, không biết hiện tại ở nơi nào? Còn có tỷ tỷ, Đạo Vương, Minh Thổ các Tiên, bọn họ ở Tử Tiêu Tiên Vương môn hạ, gần đây cuộc sống chỉ sợ không qua tốt lắm. . .

Một lần phi tiên cuối cùng, đám người Giang Tuyết cùng Đạo Vương phi thăng thượng giới, Tử Tiêu Tiên Vương kiếm được đầy bồn đầy bát. Lần đó

tồn tại phi tiên, cùng Giang Nam có quan hệ sâu đậm. Nếu như Tử Tiêu Tiên Vương không lợi dụng điểm này, như vậy hắn cũng sẽ không có địa vị hôm nay!

Trừ đám người Giang Tuyết, còn có Hồ Thiên.

- Hồ Thiên lão sư bị Huyền Đô Tiên Quân ôm đi lúc còn là một tiểu oa nhi, hiện tại hơn một trăm vạn năm trôi qua, hắn hẳn là cũng vô cùng không dậy nổi đi? Dù sao, hắn vừa xuất thế liền có năm mươi ba đạo Tiên đạo, tiền đồ thật xa, hơn nữa còn là sư đệ của Huyền Đô Tiên Quân. . .

Giang Nam tinh tế suy tư, Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung đối với hắn hẳn là không có bao nhiêu ý kiến, thậm chí còn vui nhìn thấy Tiên đạo thay thế Thần đạo, lực lượng chủ yếu phản đối chính là bát Tiên Vương.

Tiên đạo thay thế Thần đạo, ý nghĩa đạo thống của bọn họ bị diệt, thế lực của bọn họ không còn liên tục không ngừng, hơn nữa đạo thống bị diệt, bọn họ muốn tu thành Tiên Quân cũng trở nên gian khổ gấp đôi.

Vì vậy, Giang Nam có thể khẳng định, bát Tiên Vương sẽ không dễ dàng bỏ qua cho bản thân.

- Ta hiện tại mặc dù đã tu thành Đạo Quả, nhưng so sánh với Tiên Vương còn không cách nào địch nổi, chỉ có đem Nguyên Thủy Đại Đạo tăng lên tới Chân Tiên, mới có thể hy vọng. . . ân?

Vẻ mặt Giang Nam đột nhiên khẽ nhúc nhích, nhìn về phía sau.

- Cơm cơm!

Tiểu ấu giao vòng ở cổ tay Giang Nam, giống như một chuỗi thủ trạc, cũng đột nhiên ngẩng đầu lên, quay đầu nhìn hướng phía sau, hai mắt sáng lên, hưng phấn đến nước miếng chảy ròng.

Một cổ hơi thở cường đại phóng lên cao, rung chuyển hư không Cổ Tiên Giới, hướng bên Giang Nam nhanh chóng mà đến, hùng hổ dọa người.

- Huyền Thiên Giáo Chủ, dừng bước thôi!

Một thanh âm to lớn vang lên, hư không kịch liệt đung đưa, mội cái đại thủ hung hăng đánh về phía trước, Tiên đạo xây dựng bàn tay to bao phủ hư không, mang theo Tiên uy kinh khủng vô cùng hướng Giang Nam chụp được!

Bàn tay Tiên đạo này đi tới trước người Giang Nam, phảng phất đột nhiên gặp được tường đồng vách sắt, một tiếng ầm vang nổ tung, Chân Tiên tấn công ra một kích kia nhẹ kêu một tiếng, tiếp theo từng đạo Tiên quang rơi xuống, ở bốn phương tám hướng Giang Nam hóa thành từng tôn Tiên nhân tiên phong đạo cốt.

Vị Chân Tiên hướng Giang Nam xuất thủ kia trong lòng cả kinh, thấp giọng nói:

- Thật là lợi hại, khó trách Kỳ Lân Chân Tiên cũng vẫn lạc ở hạ giới. . .

Đông Phương Phổ Vũ nhìn về phía Giang Nam, nhẹ nhàng gật đầu, trong ánh mắt tràn đầy tán thành:

- Có chút bản lãnh, khó trách có thể ở hạ giới nhấc lên sóng gió lớn như vậy. Huyền Thiên Giáo Chủ, ta tên là Đông Phương Phổ Vũ.

Hắn đợi chờ chốc lát, Giang Nam như cũ đứng ở nơi đó, đối với cái tên này thờ ơ.

- Ta tên là Đông Phương Phổ Vũ.

Đông Phương Phổ Vũ tái diễn một lần, sắc mặt Giang Nam mờ mịt, Đông Phương Phổ Vũ không khỏi có chút thất vọng:

- Hạ giới dế nhũi, ngay cả tên của ta cũng không có nghe nói qua. . . Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi là thúc thủ chịu trói, hay là chúng ta đem ngươi trấn áp, nộp cho bát Tiên Vương phát lạc?

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến, thanh âm chấn động thiên địa, cười nói:

- Đông Phương đạo hữu, ngươi hùng hổ tới Thiên Châu của ta, không biết có gì việc?

Một cỗ Tiên uy kinh thiên động địa truyền đến, đó là hơi thở của Tiên Vương, uy nghiêm rộng lớn, Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy một chiếc cự liễn chứa nhiều tiên nữ bồng bềnh bay múa, có tiên nữ cầm kiếm, có tiên nữ ôm Tiên cầm trong ngực, ôm lấy một chiếc Tiên Vương ngự giá lái tới.

- Quan Giác Tiên Vương!

Trong mắt Đông Phương Phổ Vũ hiện lên tinh mang, khẽ khom người, lạnh nhạt nói:

- Phổ Vũ phụng Câu Trần Tiên Vương chi mệnh, bắt đại ma vương, đi ngang qua Thiên Châu, mong rằng Tiên Vương chấp thuận.

Chương 1988: Tiễu Trừ Huyền Thiên. (1)

Bức rèm che mở ra, một Tiên Vương cất bước đi ra ngự giá, cười ha ha nói:

- Đông Phương đạo hữu, cái đại ma vương gì ngay cả ngươi cũng bị kinh động, làm phiền ngươi tự mình phủ xuống?

Tiên Vương này tuấn lãng ung dung, có một loại cảm giác lười nhác như sư tử, một vị lục y tiên nữ tiến lên, phủ thêm áo khoác, lại tăng thêm hắn mấy phần khí chất.

Người này chính là chủ nhân Thiên Châu, Quan Giác Tiên Vương!

Đông Phương Phổ Vũ nhìn Giang Nam một cái, hữu ý vô ý nói:

- Đại ma vương này, ngay cả bát Tiên Vương cũng bị kinh động, huống chi là Phổ Vũ? Lần này Phổ Vũ đến, chỉ là vì bắt hắn, qua không lâu nữa, bát Tiên Vương cũng sẽ đích thân phủ xuống!

Quan Giác Tiên Vương động dung, nhìn về phía Giang Nam, kinh nghi bất định nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi phạm vào chuyện gì, ngay cả bát Tiên Vương nhân vật cao cao tại thượng bực này cũng hận không thể đem ngươi diệt trừ?

Giang Nam khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ gặp qua Quan Giác Tiên Vương.

- Huyền Thiên Giáo Chủ?

Quan Giác Tiên Vương ngẩn ngơ, chỉ cảm thấy cái tên này ở nơi nào đó nghe nói qua, đột nhiên trong đầu ầm ầm, nhìn Giang Nam thật sâu một cái,

gật đầu nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, Huyền Thiên Giáo Chủ. . . Hắc hắc, Đế Huyền đệ nhất Đế trong Thần đạo tám ức năm, một tay tiêu diệt Thần đạo, không nghĩ tới lại xuất hiện ở Thiên Châu ta, làm Thiên Châu ta thật là vẻ vang cho kẻ hèn a!

Hắn hiển nhiên cũng đối với hạ giới tranh đoạt đạo thống từng có chú ý, vì vậy đối với đạo hiệu của Giang Nam cũng không xa lạ gì. Cổ Tiên Giới mặc dù cao cao tại thượng, nhưng bảy đại vũ trụ đúc nhất thể hóa thành Tam Giới, cùng Chư thần hoàng hôn kiếp đại sự bực này, chuyện tình đủ để thay đổi cách cục Cổ Tiên Giới, tồn tại cổ lão của Cổ Tiên Giới, tự nhiên đều có lưu ý trong lòng.

Giang Nam vẻ mặt tươi cười nói:

- Không dám nhận.

- Cơm cơm!

Tiểu ấu giao xông lên chút ít nữ Tiên xinh đẹp bên cạnh Quan Giác Tiên Vương kia chảy nước miếng, điềm điềm kêu lên.

Quan Giác Tiên Vương chú ý tới tiểu ấu giao quấn quanh ở trên cổ tay Giang Nam, từng cái từng cái lộ ra kinh sắc. Lúc này Đông Phương Phổ Vũ chúng Câu Trần Tiên Cung Chân Tiên cũng lưu ý đến tiểu ấu giao, trong lòng chấn động, riêng phần mình liếc mắt nhìn nhau.

- Tiểu tiên thú thật xinh đẹp!

Một vị tiên nữ hai mắt sáng lên, so sánh với ánh mắt của tiểu ấu giao còn muốn phát sáng, vỗ vỗ tay nói:

- Để cho tỷ tỷ ôm một cái!

Quan Giác Tiên Vương vội vàng lắc đầu nói:

- Phượng Nhi, tiểu tiên thú này không thể ôm, ôm sẽ gặp người chết.

Tiểu ấu giao nhìn về phía Quan Giác Tiên Vương, cũng là nghiêm nghị, gặm móng vuốt nói:

- Đại cơm cơm. . .

Quan Giác Tiên Vương lần nữa nhìn tiểu ấu giao này một cái, ngay sau đó ly khai mục quang lưu luyến kia, có chút làm khó nhìn Đông Phương Phổ Vũ một chút, lại nhìn những Chân Tiên phía sau hắn một chút, cười khổ nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi đường xa mà đến, tiến vào Thiên Châu ta, Bổn vương thân là đứng đầu Thiên Châu, làm sao cũng phải lấy lễ đối đãi, mời vào Quan Giác Tiên Cung ta. Chẳng qua là hiện tại. . .

Giang Nam cười nói:

- Tiên Vương không cần làm khó, tiểu đệ tùy tiện tiến vào Thiên Châu. Cũng là cùng Tiên Vương gây thêm phiền toái.

- Dễ nói, dễ nói.

Quan Giác Tiên Vương trơn không nương tay, hai bên cũng không đắc tội, nụ cười chân thành nói:

- Nếu như Đông Phương đạo hữu không cách nào bắt giữ giáo chủ, ngày sau giáo chủ cùng Bổn vương đi lại nhiều a, thân cận một chút. Đông Phương đạo hữu, Bổn vương ở một bên nhìn ngươi làm việc!

Hắn trở về trong ngự giá, cười tủm tỉm nói:

- Dao Dao, không nên để xuống bức rèm che, Bổn vương đối với trận chiến này rất có hứng thú.

Đông Phương Phổ Vũ hai mắt mở to, nhanh chóng lộ ra quang mang kinh người, thấp giọng quát nói:

- Bắt lại !

Hắn quát một tiếng, nhất thời hơn mười Chân Tiên của Câu Trần Tiên Cung từng cái từng cái dữ dội lên, chỉ nghe từng tiếng rống to truyền đến, chấn động thiên địa, mười hai Chân Tiên thân thể lay động, hóa thành tất cả tiên thú đỉnh thiên lập địa, có người đứng lên, đầu vào Thương Khung, thắt lưng triền Tiên vân, có vỗ cánh bay lên, cánh chim giống như thanh kim, che khuất bầu trời, có thân thể trầm xuống, lẻn vào trong đất chắc chắn vô cùng của Thiên Châu, ở trong đại địa ghé qua, tùy thời một kích!

Vô số Tiên đạo phù văn trong nháy mắt trải rộng hư không Tiên giới, hóa thành từng loại từng loại đại thần thông kinh thiên động địa, kết xuất một cái cũi cự đại, từng kiện Chân Tiên chi bảo bay lên trời, bị những Chân Tiên của Câu Trần Tiên Cung này tế lên, uy năng mênh mông chấn động!

Có Yêu tộc Chân Tiên há mồm vừa phun, một đoàn Tiên hỏa trong miệng bao quanh một viên nội đan tinh khiết vô cùng, có hai mắt bắn nhanh từng đạo Tiên quang cắt toái hết thảy, có từ phía sau lưng rút ra một cây gai xương, hóa thành trường mâu lợi nhận mãn thiên phi vũ, có cái đuôi ở phía sau bùm bùm vung vẩy, giống như trường tiên đại mãng linh hoạt chí cực!

Còn có hai cánh cắt thiên liệt địa, có từ dưới đất lao ra, mở ra miệng to như chậu máu, hướng về phía trước nuốt đi!

Hiển nhiên, những Chân Tiên này cũng là cường giả kinh nghiệm chiến đấu, cũng không phải là những Tiên nhân không có trải qua chiến đấu kia, thực lực của bọn họ cực kỳ cường đại, ý thức chiến đấu cùng phối hợp chiến đấu, cũng đạt tới tình cảnh hoàn mỹ!

- Thập Nhị Cung Tiên Vương Trận. . .

Khuôn mặt Quan Giác Tiên Vương có chút động, từ từ phun ra một lời trọc khí, nhìn về phía Đông Phương Phổ Vũ, cười nói:

- Đông Phương đạo hữu lại vận dụng Thập Nhị Cung Tiên Vương Trận,

không khỏi có chút quá xa xỉ a?

Mười hai Yêu tộc Chân Tiên bọn họ liên thủ, tạo thành một tòa Tiên Vương cấp đại trận, ở trong Tiên giới cũng là tiếng tăm lừng lẫy, tên là Thập Nhị Cung Tiên Vương Trận, từng ở trong Cổ Thần cùng Cổ Tiên đại chiến đại phóng dị sắc, chém giết rất nhiều Hỗn Độn Cổ Thần!

Tòa Thập Nhị Cung Tiên Vương Trận này ngay cả Quan Giác Tiên Vương cũng cảm thấy có chút khó giải quyết, Đông Phương Phổ Vũ vận dụng tòa đại trận này tới tiễu trừ Giang Nam, để cho hắn cảm thấy có chút dùng dao mổ trâu giết gà .

Sắc mặt Đông Phương Phổ Vũ không hề bận tâm, thản nhiên nói:

- Hùng ưng bắt thỏ còn dùng toàn lực, ta vừa ra tay liền sẽ không nương tay. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ tung, Thiên Châu kịch liệt chấn động, đầu Yêu tộc Chân Tiên từ dưới đất phóng lên cao kia bị Giang Nam một cước đạp xuống, thân thể khổng lồ mấy trăm dặm đột nhiên nhập vào trong đất, dãy núi phía dưới đổ, xuất hiện một dấu chân cự đại!

Dấu chân sâu đạt mấy trăm dặm, mà Chân Tiên kia thì bị đạp đến cốt gãy gân gãy, biến thành một bãi bùn lầy!

Oanh

Sau ót Giang Nam hiện lên một đạo Thần Luân, Tiên Thiên pháp bảo thần uy tràn ngập, từng kiện Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh biến thành đại thần thông, oanh khứ bốn phương tám hướng, Hỗn Nguyên Châu, Ngũ Sắc Liên, Yếm Ma Thương, Tạo Hóa Chi Môn, Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Thần Đăng, Kim Long Giản gào thét, uy lực kinh thiên động địa, chỉ trong nháy mắt, Thập Nhị Cung Tiên Vương đại trận liền bị oanh chia năm xẻ bảy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1989: Tiễu Trừ Huyền Thiên. (2)

Giang Nam một quyền oanh qua, vô số gai xương ở giữa không trung rối rít nổ tung toái, ối chao ô hay bắn nhanh ra mọi nơi, đem từng tôn Yêu tộc Chân Tiên đánh đến toàn thân là lỗ máu, giống như phá sàng.

Hắn một tay cắt xuống, bẻ gãy trường tiên, hai cánh gãy lìa, có Chân Tiên đầu từ trên cổ rơi xuống.

Giang Nam rống to, Chân Tiên chạm mặt đánh tới thân thể nổ tung, nổ tung toái, Giang Nam bắt được trường tiên, roi vứt xuống, chủ nhân trường tiên bị rút nổ tung ở giữa không trung.

Thình thịch thình thịch

Tiếng nổ mạnh kịch liệt liên tiếp truyền đến, Giang Nam phất tay, đem trường tiên bỏ lại.

Giữa không trung, từng cục huyết nhục khổng lồ bổ nhào rơi xuống, thân thể Chân Tiên bị chém giết, ở dưới mặt đất chồng chất thành núi, từng ngọn núi thịt khổng lồ, núi thịt tràn ngập Tiên đạo uy năng kinh người!

Ngắn ngủn một cái chớp mắt, mười hai Yêu tộc Chân Tiên tạo thành Thập Nhị Cung Tiên Vương đại trận bị phá, mười hai Chân Tiên hết thảy bị chém!

Sắc mặt Quan Giác Chân Tiên nghiêm nghị, cũng rút ra một hơi lãnh khí, sắc mặt Đông Phương Phổ Vũ ngưng trọng, Tiên bào trên người dần dần phiêu lên, bay phất phới.

Không khí trở nên vô cùng ngưng trọng.

Tuy nói những Chân Tiên này chẳng qua là thân thể bị chém, Đạo Quả còn đó, như cũ có thể sống lại, nhưng ngắn ngủn một cái chính diện công

phu, liền đem Thập Nhị Cung Tiên Vương đại trận phá vỡ, thực lực bực này, đủ để cho Đông Phương Phổ Vũ cùng Quan Giác Tiên Vương không thể coi thường Giang Nam.

- Cơm cơm!

Tiểu ấu giao hoan khoái kêu to, cái đuôi từ cổ tay Giang Nam bay ra, phi phác đi xuống, một đầu đâm vào trong đống huyết nhục của những Yêu tộc Chân Tiên kia.

Đông Phương Phổ Vũ hít vào một hơi thật dài, ánh mắt như cũ gắt gao nhìn thẳng Giang Nam, đối với đầu tiểu ấu giao kia làm như không thấy.

Hơi thở của hắn tăng vọt, phát động khí lưu trên bầu trời Thiên Châu, hóa thành một cái nước xoáy cự đại, quay chung quanh đỉnh đầu của hắn điên cuồng xoay tròn, thiên địa vì hắn cộng minh, tia tia Tiên đạo hiện lên, kinh khủng vô cùng!

Hắn không phải là Tiên Vương, nhưng hiện tại khí thế của hắn còn hơn hẳn Tiên Vương!

Đông Phương Phổ Vũ há mồm, trong miệng xuất hiện một mũi thương, hắn tự tay bắt được mũi thương, một tấc một tấc rút ra, đại thương phong cách cổ xưa này càng ngày càng dài, uy năng càng ngày càng kinh khủng, Tiên đạo quấn quanh thương thân, như một con đại mãng chậm rãi quay chung quanh thân thương chuyển động!

Hắn đã tu thành tám mươi mốt loại Tiên đạo, cây Phổ Vũ tiên thương này là thành danh chi bảo của hắn, cũng là Chứng Đạo Chi Bảo của hắn, theo hắn đi đến bây giờ, trên thân thương còn có vết máu màu nâu cổ lão, đó là máu của Hỗn Độn Cổ Thần, khắc ở thân thương, xơ xác tiêu điều.

- Mời!

Đông Phương Phổ Vũ một tay cầm thương, trầm giọng nói.

Trong Thần Luân sau ót Giang Nam, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm hiện lên, nhè nhẹ từng sợi Nguyên Thủy khí tràn ngập, gột rửa, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm rơi xuống, Giang Nam cầm thần kiếm này trong tay, hít vào một hơi thật dài, lẳng lặng nói:

- Mời.

Đông Phương Phổ Vũ quát lên, Phổ Vũ tiên thương chấn động, đâm về Giang Nam, cắt rách hư không, quay chung quanh thân thương xuất hiện từng ngọn thế giới huyến lệ nhiều màu, tám mươi mốt tòa đại thương quay chung quanh hắn bay múa, Thế Giới Chi Lực phủ xuống, tràn vào trong đại thương!

Thân thể của hắn càng ngày càng vĩ ngạn, giống như một Tiên Vương đỉnh thiên lập địa, che ở trên bầu trời bao la của Thiên Châu.

- Hỏi!

Hắn một thương này giống như hỏi đối thủ, đại thương như nói, mũi thương nhắm thẳng vào kỳ tâm, thương của hắn chính là đạo của hắn, Đạo Tâm không bằng hắn liền không cách nào né tránh một thương này của hắn, né tránh một thương này liền Đạo không bằng hắn, trên khí thế sẽ bị trấn áp!

Giang Nam thét dài, không trốn không né, đột nhiên cất bước tiến lên, xuất kiếm!

Giờ khắc này, kiếm vũ vô cùng sáng lạng xuất hiện, vô số đạo kiếm quang ngang trời, giống như khổng tước xòe đuôi, nhưng so sánh với khổng tước xòe đuôi đẹp mắt hơn vô số lần, trong từng đạo kiếm quang tích chứa từng ngọn thế giới, chói mắt sinh huy!

Bá…

Kiếm quang đầy trời biến mất, chỉ còn lại có một kiếm, một kiếm thuần phác, một kiếm Nguyên Thủy Thương Mang!

Khai Nguyên!

Tranh…

Kiếm cùng thương gặp gỡ, lần lượt thay đổi mà qua, bộ ngực Giang Nam bị đại thương xuyên thủng, trong miệng hộc máu, giơ tay lên triệu hồi tiểu ấu giao, xoay người liền đi, hóa thành một đạo quang mang lóe lên liền đi.

Mà nơi cổ của Đông Phương Phổ Vũ đột nhiên toát ra một đạo huyết tuyến tinh tế, tiếp theo đỉnh đầu cao cao bay lên!

- Huyền Thiên đạo hữu, ngươi vội vã như vậy là chạy đi đâu?

Một tiếng cười to truyền đến, hư không rung chuyển, một thủ chưởng thật lớn xuất hiện ở sau lưng Giang Nam, hung hăng về phía trước phách đi!

Câu Trần Tiên Vương đến!

Giang Nam gầm lên, xoay người lại một kiếm đánh rớt, kiếm quang cùng bàn tay khổng lồ kia va chạm, thân hình bị chấn đến cao cao bắn lên, ngã về phía sau!

- Huyền Thiên đạo hữu, ngươi ở hạ giới rất sung sướng, nếu ngươi sống ở hạ giới, ta vẫn không thể làm sao ngươi.

Hư không chấn động, lại có một Tiên Vương đi ra, uy nghiêm rộng lớn, chính là Tử Tiêu Tiên Vương, ha hả cười nói:

- Ngươi chạy tới Tiên giới làm gì chứ?

Trong nháy mắt Giang Nam cùng Đông Phương Phổ Vũ giao thủ, liền lập tức cảm ứng được có khí tức khủng bố truyền đến, bởi vậy không cùng Đông Phương Phổ Vũ phân sinh tử thắng bại, mà là quay người liền đi, không nghĩ tới vẫn là không kịp.

Câu Trần Tiên Vương cùng Tử Tiêu Tiên Vương dĩ nhiên đạt được tin tức hắn xuất hiện tại Thiên Châu, tự thân hàng lâm, hai đại Tiên Vương này là

nhân vật tiếp cận Tiên Quân, vượt qua xa hắn cái nửa bước Chân Tiên này có khả năng so sánh.

Từ một ý nghĩa nào đó mà nói, Giang Nam vẫn là một Thần, cũng không tính là Chân Tiên trên ý nghĩa chân chính, Chân Tiên chính thức trên ý nghĩa, cần trước nhảy ra Thiên Đạo chứng đạo thành Tiên, tu thành Tiên nhân, sau đó đem Tiên đạo tinh luyện đến cấp bậc Chân Tiên, luyện thành đạo quả.

Mà Giang Nam lại không có nhảy ra Thiên Đạo chứng đạo thành Tiên, bởi vì Tam Giới Thiên Đạo đã biến thành Tiên đạo Thiên Đạo, không cách nào nhảy ra Thần đạo, cho nên hắn như cũ là một vị Thần.

Hơn nữa, Nguyên Thủy đại đạo của hắn tuy đạt tới cấp bậc Tiên đạo, lại không có nói lên tới cấp bậc Chân Tiên, tuy luyện thành đạo quả, lại không phải Chân Tiên chính thức trên ý nghĩa, chỉ có thể coi là nửa thùng nước.

Tử Tiêu Tiên Vương cùng Câu Trần Tiên Vương hai vị tồn tại này có thể nói là nhân vật cường đại nhất bên trong Tiên Vương, hai đại Tiên Vương tự mình chạy đến, có thể nói là đối với Giang Nam cực kỳ trọng thị.

Quan Giác Tiên Vương cười ha ha nói:

- Tử Tiêu đạo huynh, Câu Trần đạo huynh, Huyền Thiên giáo chủ vừa tới Tiên giới, vậy mà lao động hai đại Tiên Vương cùng một chỗ xuất kích, lan truyền đi ra ngoài chỉ sợ đối với thanh danh của các ngươi không tốt lắm đâu?

Câu Trần Tiên Vương liếc nhìn hắn một cái, lạnh nhạt nói:

- Đoạn người đạo thống, như là giết cha mẹ. Quan Giác đạo hữu, chuyện này ngươi vẫn là không muốn nhúng tay thì tốt hơn, miễn cho mặt ngươi khó coi. Đạo hữu vẫn là thành thành thật thật làm Thiên Châu Tiên Vương của ngươi đi.

Chương 1990: Gậy Quấy Phân. (1)

Quan Giác Tiên Vương hồ đồ không thèm để ý, cười nói:

- Câu Trần đạo huynh nói không sai, nói rất hay. . .

Giang Nam bị Câu Trần Tiên Vương một kích chấn đến thân hình cao cao bay lên, thân hình ở giữa không trung nổ tung, vô số máu tươi phún dũng, ở giữa không trung hóa thành từng đạo Nộ Long, Huyết Long đột nhiên vừa thu lại, lại chen chúc trở lại trong cơ thể của hắn, bảo trì thân thể nguyên vẹn, hóa thành một đạo Tiên quang bão táp mà đi.

- Luyện Thiên đại trận!

Thân hình hắn đột nhiên cưỡng ép dung nhập trong hư không, biến mất không thấy gì nữa, ý đồ từ trong vòng vây của hai đại Tiên Vương đào thoát.

Mà vào lúc này, Đông Phương Phổ Vũ bị Giang Nam một kiếm cắt đứt đầu lâu, đầu lâu cùng thân thể không đầu ý đồ tương dung, nhưng thủy chung không cách nào khép lại, thậm chí ngay cả đầu lâu của hắn cùng thân thể không đầu cũng ẩn ẩn có xu thế hóa thành Nguyên Thủy chi khí, thương thế dần dần trấn ép không được!

Câu Trần Tiên Vương thấy thế, lập tức tiến lên, lấy tay một trảo đem Nguyên Thủy chi khí bên trong đầu của hắn cầm ra, lại lập tức đem Nguyên Thủy chi khí trong thân thể luyện ra, nhìn thoáng qua, tán thán nói:

- Năng lượng thật tinh thuần cao đẳng, trong hạ giới rõ ràng có người có thể luyện ra đại đạo bực này, quả thực kinh người, kinh người. . .

Hắn ý đồ luyện hóa một đám Nguyên Thủy chi khí này, đột nhiên chỉ thấy Nguyên Thủy chi khí kiểu đằng mà lên, hóa thành một quả Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, như thiểm điện đánh vào mi tâm của hắn.

Trong nội tâm Câu Trần Tiên Vương cả kinh, suýt nữa ăn thiệt thòi lớn, cũng may một đạo Nguyên Thủy chi khí này của Giang Nam chất chứa uy năng không cường đại như thế nào, rất nhanh Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu liền bị hắn sinh sinh lau đi ở trong mi tâm, không có tạo thành bất luận tổn thương gì cho hắn.

Bất quá hắn cũng không có thể được đến Nguyên Thủy chi khí, nghiên cứu Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam.

Mà vào lúc này, Tử Tiêu Tiên Vương thò ra một tay, năm ngón tay như kiếm, đâm vào trong hư không, hư không Thiên Châu kịch liệt chấn động, đem Giang Nam bắn ra, chỉ thấy năm ngón tay của Tử Tiêu Tiên Vương bay vọt nhảy lên, như là năm lưỡi phi kiếm quay chung quanh Giang Nam bay múa, phi tốc đi vào sau lưng Giang Nam, quay chung quanh Giang Nam đâm chém, cực kỳ lăng lệ ác liệt!

Giang Nam quát tháo liệt vân, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm quay chung quanh cao thấp tung bay, cùng năm ngón tay của Tử Tiêu Tiên Vương kịch liệt va chạm, chấn đến quanh thân hắn miệng vết thương lần nữa nổ tung, toàn thân là huyết!

- Huyền Thiên Đạo hữu, ngươi không phải nói sau khi thượng giới chỉ điểm bát Tiên Vương chúng ta một chút sao?

Năm ngón tay của Tử Tiêu Tiên Vương vừa thu lại, hóa thành một quyền hung hăng oanh xuống, cười nói:

- Như thế nào sau khi thượng giới không trực tiếp tới tìm chúng ta lãnh giáo một chút?

Một quyền này của hắn oanh xuống, thực lực Tiên Vương Đại viên mãn bày ra quả thực có thể nói khủng bố, một kích này tuyệt đối có uy lực đem Giang Nam gạt bỏ!

Ánh mắt Giang Nam tỉnh táo vạn phần, nhìn xem một quyền uy năng vô

hạn ở trước mặt mình càng lúc càng lớn kia, đột nhiên thét dài, trong mi tâm một ngụm động uyên đột nhiên xuất hiện, động uyên càng lúc càng lớn, nhét đầy Thiên Địa, uy năng đại Tịch Diệt tràn ngập, hóa thành một đại động sâu không thấy đáy!

Bên trong Động uyên, các Tiên Thi Ma thi Tiên Thiên sinh linh chi thi trôi nổi, Tịch Diệt đại đạo ở trong đó lưu động, thi thể cùng đại đạo yên tĩnh không phát ra hơi thở, quỷ dị không hiểu.

Tử Tiêu Tiên Vương oanh ra một quyền này, đối với cái gọi là động uyên căn bản không nhìn, hắn quá cường đại, cường đại đến hắn cho rằng bất luận âm mưu quỷ kế gì của Giang Nam đều không thể chống cự hắn, làm bị thương hắn.

Cái này là thực lực tuyệt đối, dùng thực lực tuyệt đối nghiền áp đối thủ!

Ầm ầm…

Một quyền này còn chưa tiếp cận động uyên, uy năng khủng bố cũng đã đem biên giới động uyên chấn động đến phá thành mảnh nhỏ, đích những Tiên Thi Ma thi bên trong động uyên kia nhao nhao tan vỡ, bị chấn nát thành huyết vụ, mặc dù là Tịch Diệt đại đạo bên ngoài, cũng không cách nào chống lại uy năng một quyền này!

Một quyền này của Tử Tiêu Tiên Vương rốt cục đánh vào động uyên, muốn đem khẩu động uyên này một kích nổ nát!

Lại vào lúc này, bên trong động uyên truyền đến một tiếng gào rú kinh người, một cái lưỡi che kín móc câu từ chỗ sâu nhất trong động uyên vung ra, lạch cạch một tiếng lắc ở trên nắm tay của Tử Tiêu Tiên Vương. Tử Tiêu Tiên Vương kêu rên một tiếng, huyết nhục trên nắm tay lại bị cuốn xuống dưới, chỉ một thoáng máu tươi đầm đìa!

- Cái yêu quái gì?

Tuy nắm đấm của hắn bị thương, nhưng một quyền này xu thế không

giảm chút nào, ngược lại tốc độ nhanh hơn, uy lực càng mạnh hơn nữa, hung hăng hướng chỗ sâu nhất trong động uyên oanh khứ, muốn đem động uyên một quyền oanh phá, tính cả ma quái trong đó cùng với Giang Nam sau lưng hết thảy nghiền áp chí tử!

Rống…

Chỗ sâu nhất trong Động uyên truyền đến một tiếng rống khủng bố kinh người, tựa hồ đầu ma quái ở bên trong động uyên kia cũng bị chọc giận, Tịch Diệt đại đạo cuồng bạo ở chỗ sâu nhất trong động uyên phún dũng mà ra, một khỏa đầu lâu lớn không cách nào tưởng tượng đột nhiên từ dưới đáy thò ra, đây là đầu lâu che kín mủ lở loét cùng tanh tưởi, mở ra miệng lớn Thôn Thiên, hung hăng hướng nắm đấm của Tử Tiêu Tiên Vương cắn xuống!

Đông…

Chỗ sâu nhất của Động uyên truyền đến tiếng va chạm nặng nề, đón lấy mặt ngoài động uyên khắp nơi xuất hiện từng đạo vết rách nhìn thấy mà giật mình, động uyên hung hăng hướng về sau đánh tới, đâm vào trên người Giang Nam, tính cả Giang Nam cùng một chỗ đụng vào hư không, biến mất ở trong hư không!

Trên mặt Tử Tiêu Tiên Vương lộ ra đau đớn chi sắc, rút ra cánh tay xâm nhập động uyên, chỉ thấy cánh tay hắn vậy mà đoạn tới khuỷu tay, bị ma quái bên trong động uyên kia cắn mất một nửa cánh tay của hắn!

Sắc mặt hắn kịch biến, chỉ thấy ngũ sắc khí quay chung quanh tay đứt ăn mòn, rất nhanh Tiên Vương chi thân của hắn cũng bắt đầu mất đi sáng bóng, trở nên mục nát, vội vàng nâng lên tay kia, đem sóng vai chặt đứt, thất thanh nói:

- Thiên nhân ngũ suy đại Tịch Diệt?

Cùng lúc đó, Câu Trần Tiên Vương tiêu trừ Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu uy hiếp, lần nữa ra tay, chỉ thấy sau lưng vị Yêu tộc Thuỷ tổ Tiên Vương này

hiện ra hai cánh, hai cánh chấn động, vô số đạo Thanh Vũ về phía trước kích xạ mà ra, như là từng thanh Tiên Kiếm lóng lánh, phi tốc cắt nhập hư không!

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi rõ ràng đã nhận được động uyên của Yêu giới ta!

Trong mắt Câu Trần Tiên Vương tinh quang chớp động, toàn lực ra tay, ha ha cười nói:

- Năm đó động uyên này ngay cả ta cũng không dám xâm nhập, không nghĩ tới rõ ràng rơi vào trong tay của ngươi, cũng tốt, hôm nay bổn Vương liền đem động uyên này thu!

Hư không phía trên Tiên Giới Thiên Châu chôn vùi vạn dặm vạn dặm, dọc theo một đạo thẳng tắp đi về phía trước, trong khoảnh khắc liền kéo dài nghìn vạn dặm, đột nhiên hư không chấn động, hư không vỡ ra một lỗ hổng nhỏ, Giang Nam cùng động uyên lần lượt té xuống hư không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1991: Gậy Quấy Phân. (2)

Đón lấy vạn dặm hư không đột nhiên nghiền nát, tính bằng đơn vị hàng nghìn Thanh Vũ hóa thành Tiên Kiếm lần lượt xuyên phá hư không, hướng phía dưới chém rụng!

Trong Động uyên truyền đến tiếng gào thét, đầu ma quái khủng bố kia từ trong động uyên ló sọ, mở cái miệng rộng thôn phệ từng đạo kiếm quang đánh rớt, bị chấn đến toàn thân run rẩy, khắp cả người là máu thịt giàn giụa, thét dài không thôi.

Đầu ma quái này vốn là ở lúc cùng Tử Tiêu Tiên Vương va chạm, cũng đã lọt vào trọng thương, giờ phút này bị Giang Nam thúc dục động uyên đối chiến Câu Trần Tiên Vương công kích, liền tổn thương càng thêm tổn thương, nguyên khí tổn hao nhiều!

Thanh Vũ Tiên Kiếm xoay quanh ở giữa không trung, vài đạo kiếm khí bắn rơi, đầu ma quái kia rất nhanh bị đánh đến hấp hối, lùi về bên trong động uyên, tùy ý từng đạo kiếm khí bắn vào động uyên cũng chết sống không xuất đầu.

Kiếm khí giống như phô thiên cái địa rơi xuống, hướng Giang Nam chém tới, lại có một cái đại thủ thò ra, chụp vào động uyên, rõ ràng là Câu Trần Tiên Vương ý định lấy đi động uyên, tinh tế nghiên cứu.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, một khỏa đầu lâu có hai sừng từ trong mi tâm Giang Nam bay lên trời, đầu lâu càng lúc càng lớn, hóa thành một cái đầu lâu cự đại dữ tợn, răng rắc răng rắc một hồi loạn cắn, đem từng đạo kiếm khí màu xanh cắn nát!

Khỏa đầu lâu này đúng là đầu lâu của La Ma, cứng rắn vô cùng, mặc dù là cánh chim của Câu Trần Tiên Vương biến thành Tiên Kiếm cũng không cách

nào trảm động mảy may!

Đầu lâu La Ma đã bị Giang Nam ở trong Lôi Trì tẩy đi tinh thần lạc ấn, tăng thêm lạc ấn của mình, giờ phút này tế lên đầu cốt, tuy không cách nào cùng Tiên Vương so sánh, nhưng có thể ngăn lại công kích của Câu Trần Tiên Vương.

Hô…

Đầu lâu La Ma mở ra miệng lớn, một ngụm đem tòa động uyên này nuốt vào, Giang Nam bỗng nhiên chui vào bên trong đầu lâu, chỉ thấy khỏa đầu lâu này mạnh mẽ trầm xuống, nhập vào trong đất, độn địa mà đi.

Câu Trần Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, vô số cánh chim màu xanh ối chao ô hay bắn xuống, chui vào trong đất Thiên Châu, truy theo khí cơ của Giang Nam mà đi.

Thiên Châu, từng tòa dãy núi lắc lư không ngớt, như là lòng đất có quái vật khủng bố khổng lồ gì tranh đấu, cũng không lâu lắm, đột nhiên bên ngoài mấy tỉ dặm, trên một mảnh Tiên hải sóng cả run lên, kinh đào Liệt Thiên, chỉ thấy một khỏa đầu lâu to lớn không gì so sánh được phi ra mặt biển, phá vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Từng đạo kiếm quang màu xanh theo sát phía sau, đi theo xuyên thấu hư không.

- Phổ Vũ, ngươi triệu tập mấy đại tiên Vương khác, điều động nhân thủ, toàn lực vây quét Huyền Thiên, không thể để cho hắn đào thoát!

Cánh tay của Tử Tiêu Tiên Vương một lần nữa sinh dài ra, cùng Câu Trần Tiên Vương chung một chỗ, cất bước hướng địa phương Giang Nam biến mất đuổi theo, hai Tiên Vương tay áo bồng bềnh, phong thần sâu sắc, nhất phái tiên gia.

Hai vị Tiên Vương nhàn nhã dạo chơi, Câu Trần Tiên Vương thản nhiên nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi đi không được đâu.

Quan Giác Tiên Vương đưa mắt nhìn bọn hắn rời đi, ánh mắt lộ ra dị sắc, đột nhiên cười nói:

- Dao Dao, chúng ta đi thôi.

Mấy vị tiên nữ túm tụm Tiên Vương ngự giá, thay đổi đầu xe rời đi, Quan Giác Tiên Vương ở trong xe truyền lệnh nói:

- Phượng Nhi, ngươi truyền lệnh xuống, đem từng tòa truyền tống tiên môn của Thiên Châu ta mở ra, không hạn chế bất luận kẻ nào đồng hành.

Vị nữ tiên gọi Phượng Nhi kia lĩnh mệnh rời đi, Dao Dao cười nói:

- Tiên Vương đại lão gia, ngươi làm như vậy mà nói, rõ ràng là muốn thả Huyền Thiên giáo chủ kia đào tẩu, chẳng lẽ không sợ bát Tiên Vương không vui? Ta nghe người ta nói, người ở phía ngoài, đều vụng trộm xưng đại lão gia là gậy quấy phân Tiên Giới, e sợ cho nước Tiên Giới quá trong, cần phải quấy nhiễu quấy xấu mới bằng lòng bỏ qua. . .

Quan Giác Tiên Vương đánh cái ha ha, cười nói:

- Gậy quấy phân? Bổn vương ở đâu có thể vượt qua Càn Nguyên Tiên Quân? Lão nhân gia ông ta mới là gậy quấy phân lớn nhất mạnh nhất? Bất quá, khó được có người cùng bát Tiên Vương gây khó dễ, bổn vương tự nhiên phải biết thời biết thế một chút, nhìn xem có thể đem Tiên Giới quấy đục thành bộ dáng gì không!

Mấy vị nữ tiên thè lưỡi.

Chuyện bát Tiên Vương Trung ương tám châu vây quét Giang Nam, trải qua Quan Giác Tiên Vương cái gậy quấy phân này thêm mắm thêm muối, bốn phía thả ra tin tức, dĩ nhiên hóa thành phong ba truyền khắp mấy đại châu phụ cận Thiên Châu, khắp nơi đều là tiếng nghị luận.

Mà ở Vân Sơn tiên thành to lớn của Tạp Đà châu, gần Vân Châu nhất, cũng có không ít Tiên nhân tụ cùng một chỗ, nghị luận việc này.

- Nghe nói sao? Tử Tiêu Tiên Vương cùng Câu Trần Tiên Vương tự mình kết cục, đuổi giết một vị Chân Tiên tuổi trẻ, còn bị người này đào thoát!

- Đâu chỉ là hai đại Tiên Vương tự mình ra tay, ta nghe nói ngay cả Hậu Thổ, Huyền Thanh, Tử Vi, Ngọc Hoàng, Trường Sinh cùng Thanh Hoa Lục Đại Tiên Vương này cũng xuất động, Trung ương tám châu bát đại Tiên Vương, lệnh cưỡng chế cường giả dưới trướng xuất kích, bốn phía bao vây chặn đánh, muốn ở trong Thiên Châu tiêu diệt người này!

- Lại có tin tức! Thiên Châu truyền tống tiên môn chẳng biết tại sao hết thảy mở ra, vị Chân Tiên tuổi trẻ kia vậy mà thừa cơ từ bên trong tay bát Tiên Vương cùng bát Tiên cung vây quét, trốn ra Thiên Châu!

- Hắc hắc, sở dĩ Thiên Châu truyền tống tiên môn sẽ mở ra hết thảy, tự nhiên là Quan Giác Tiên Vương đang giở trò, hắn là gậy quấy phân của Tiên Giới, uy danh vẻn vẹn ở dưới Càn Nguyên Tiên Quân. Quan Giác Tiên Vương mở ra truyền tống tiên môn, Tiên Vương mấy châu khác cũng mở ra truyền tống tiên môn, cố ý cho Chân Tiên trẻ tuổi này cơ hội chạy thoát, rõ ràng là muốn nhìn bát Tiên Vương xấu mặt. Vân Châu Phượng Nghi Tiên Vương đại nhân của chúng ta, cũng tham gia náo nhiệt, đã mở ra truyền tống tiên môn. . .

- Nghe nói người trẻ tuổi này, là khai sang giả Thiên cung thứ chín của Thần đạo, đạo hiệu Huyền Thiên giáo chủ, bởi vì bổ toàn bộ Thần đạo, cũng là Thần đạo Đạo Tổ, từ địa vị mà nói, là cự phách có thể cùng bát Tiên Vương đặt song song!

- Huyền Thiên giáo chủ là phản đồ Thần đạo, con của hắn là Đại Ma Đầu nhấc lên Chư Thần hoàng hôn kiếp, ở dưới Đại Ma Vương này che chở, đem Thần đạo lật tung. Bát Tiên Vương đạo thống đều bị diệt, tám vị Tiên Vương này há có thể cho phép hắn sống?

- Tiên Giới Đại Thiên thời không ta, vì sao hơn 100 vạn năm qua không có xuất hiện Tiên nhân mới? Chính là vì người này một tay chưởng khống Chư Thần hoàng hôn kiếp, đem bát Tiên Vương phái Tiên nhân cùng Chân Tiên đến hạ giới đồ sát không còn!

- Tiên Giới rất lâu không có náo nhiệt như vậy rồi!

. . .

Đột nhiên, Vân Sơn tiên thành truyền tống tiên môn chấn động, một vị thiếu niên thư sinh toàn thân là huyết bước ra truyền tống tiên môn, tiên nhân bên trong Vân Sơn tiên thành lặng ngắt như tờ, lẳng lặng nhìn xem thiếu niên thư sinh này.

Chương 1992: Một Bước Một Giết.

Chỉ thấy thiếu niên thư sinh kia thương thế rất nặng, thân thể như là đồ sứ, trải rộng vết rách. Tựa hồ thân thể tùy thời có khả năng bạo toái, nhưng mà tinh thần lại cực kỳ tràn đầy, chiến ý hừng hực.

Tiên nhân Vân Sơn tiên thành chỉ cảm thấy tánh mạng lực của người này như một bếp lò cực lớn cực nóng, rất xa liền có thể cảm giác được sinh mệnh lực đầm đặc kia, thậm chí để cho người có loại cảm giác bốc cháy.

Đột nhiên, trên tửu lâu phụ cận Vân Châu tiên môn, một vị nữ tiên tuổi trẻ đứng dậy, đẩy cửa sổ ra, chỉ thấy nàng này nghê hồng vi váy, xinh đẹp động lòng người. Xa xa chắp tay, thanh âm nhu hòa êm tai:

- Người đến là Huyền Thiên giáo chủ?

- Chính là tại hạ.

Tuy Giang Nam lọt vào trọng thương, nhưng như trước có một loại khí độ bất phàm, mỉm cười hoàn lễ nói.

- Giáo chủ thiếu niên anh hùng, khiến người khâm phục!

Tữ tiên kia lộ ra vẻ tán thán, vỗ tay nhè nhẹ, lập tức có một Chân Tiên từ trong tửu lâu bay ra, bưng lấy một bình tiên nhưỡng đưa đến trước mặt Giang Nam, nữ tiên kia cười nói:

- Giáo chủ đối kháng bát Tiên Vương, chí lớn kịch liệt, há có thể không rượu? Ta rất muốn thiết yến khoản đãi giáo chủ, chỉ là giáo chủ hôm nay bị bát Tiên Vương đuổi giết, không dám trì hoãn hành trình của giáo chủ, mời uống rượu này, tính toán ta biểu thị tình địa chủ.

- Sư tỷ là Phượng Nghi Tiên Vương?

Giang Nam động dung, từ trong tay Chân Tiên kia tiếp được tiên nhưỡng, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, lập tức chỉ cảm thấy một cổ lực lượng mênh mông liên tục dũng mãnh vào tứ chi bách hài, thậm chí ngay cả đại đạo của mình cũng được đến thoải mái, tu vi hao tổn cũng nhận được đền bù, vết thương trên thân thể phi tốc khỏi hẳn, đạo thương bị thanh trừ từng cái đi ra ngoài, tinh thần lại tự chấn động, cười nói:

- Đa tạ Phượng Nghi sư tỷ ban thưởng. Phượng Nghi sư tỷ, tiểu đệ có một yêu cầu quá đáng.

Nữ tiên kia đúng là Phượng Nghi Tiên Vương thống trị Vân Châu, nghe vậy cười nói:

- Giáo chủ cứ nói đừng ngại.

Giang Nam cười nói:

- Thỉnh sư tỷ để cho các đạo hữu phụ cận Tiên môn ly khai, tránh lui ba nghìn dặm, miễn cho tiểu đệ tổn thương tới người vô tội.

Phượng Nghi Tiên Vương ánh mắt chớp động, cười nói:

- Chư vị đạo hữu nghe cho kỹ, hết thảy tránh lui ba nghìn dặm.

Rất nhiều Tiên nhân trong Vân Sơn tiên thành lập tức bay lên, từng người thối lui, chỉ có trên tửu lâu, Phượng Nghi Tiên Vương như trước dựa vào bên cạnh cửa sổ, không có ly khai.

Những Tiên nhân này thân hình vừa mới khẽ động, đột nhiên trong tiên môn có một cổ khí tức bá đạo tuyệt luân lao ra, chỉ thấy vô số Chân Tiên tuôn ra tiên môn, sừng sững ở giữa không trung.

Có người hoảng sợ nói:

- Đệ nhất chiến tướng dưới trướng Tử Vi Tiên Vương, Tử Đình chân nhân, cùng Đông Phương Phổ Vũ Tiên Thiên sinh linh nổi danh Viễn Cổ!

- Tử Đình chân nhân đã mang đến Cửu lão tiên nhân dưới trướng Tử Vi Tiên Vương, khá lắm, cần huy động nhân lực như vậy sao?

Tử Đình chân nhân cùng Cửu lão tiên nhân sừng sững ở giữa không trung, đem Giang Nam vây quanh ở chính giữa, đối với những người khác làm như không thấy, mà là hướng Phượng Nghi Tiên Vương trong tửu lâu có chút chắp tay, nói:

- Phượng Nghi đạo hữu, hôm nay muốn mượn bảo địa của đạo hữu dùng một lát, bắt trọng phạm, kính xin đạo hữu nể chút tình mọn.

Phượng Nghi Tiên Vương đôi mắt dễ thương chớp động, cười khanh khách nói:

- Nếu là bình thường, bổn vương tất nhiên sẽ không thưởng ngươi chút tình mọn này, bất quá hôm nay sao. . .

Nàng mục như thu thuỷ, rơi vào trên người Giang Nam, cười mỉm nói:

- Hôm nay bổn vương liền thưởng cho ngươi rồi.

Tử Đình chân nhân thái độ đối với nàng lơ đễnh, Cửu lão tiên nhân lại hừ lạnh một tiếng, bọn họ là nhóm Tiên nhân đầu tiên mà Tử Vi Tiên Vương từ Linh giới đưa đến Tiên Giới, cũng là một đám Tiên nhân cuối cùng, sau đó, Linh giới liền bị hủy diệt ở trong tay Hỗn Độn Cổ Thần.

Bọn họ là Chân Tiên còn sót lại của Linh giới, nguyên một đám cường đại vô cùng, Tiên Vương đại châu khác luôn đối với bọn hắn khách khí, Phượng Nghi Tiên Vương nói như thế, không thể nghi ngờ là không để cho bọn hắn thể diện.

Lúc này ánh mắt của Tử Đình chân nhân mới rơi vào trên người Giang Nam, đột nhiên quát lớn:

- Động thủ!

Hắn lời còn chưa dứt, Giang Nam dĩ nhiên bạo lên, một điểm kiếm quang kiểu đằng mà lên, trong giây lát quét ngang ba nghìn dặm, khắp nơi đều là kiếm quang, sáng lạn chói mắt!

Kiếm quang kia kinh diễm như thế, để cho Tiên nhân của Vân Sơn tiên thành nguyên một đám thấy hoa mắt, phảng phất chứng kiến trong kiếm quang nguyên một đám thế giới sinh ra đời, thế giới rực rỡ tươi đẹp nhiều màu tồn tại ở trong tích tắc kiếm quang thoáng hiện!

Từng tiếng gầm lên gào thét từ bên trong kiếm quang truyền đến, Cửu lão tiên nhân cùng Tử Đình chân nhân đồng thời động thủ, từng người thi triển thủ đoạn cường đại nhất. Tế lên pháp bảo cường đại nhất của mình!

Tiên uy khủng bố tràn ngập mọi nơi, bốc lên, hướng bốn phương tám hướng oanh khứ!

Phượng Nghi Tiên Vương đang muốn ra tay, ngăn cản dư âm của cổ tiên uy kinh khủng này, miễn cho hủy hoại Vân Sơn tiên thành, lại vào lúc này, chỉ thấy kiếm quang bao phủ ba nghìn dặm kia của Giang Nam đột nhiên co rút lại, đem Tiên đạo uy năng của tất cả mọi người hết thảy quấn lấy, không có nửa phần uy năng tiết ra ngoài.

Đột nhiên, bên trong kiếm quang có một cái đầu lâu cao cao bay lên, lập tức ở trong kiếm quang phân giải, hóa thành một chút quang vũ bay xuống mọi nơi!

Bên trong kiếm quang, Giang Nam di chuyển bước chân, một bước một giết, một bước rơi xuống, tất có đầu người bay lên, một bước nâng lên, tất có Chân Tiên ngã xuống!

Trong khoảnh khắc, phóng ra chín bước, khí thế của Giang Nam đã đến đỉnh phong, Cửu lão tiên nhân chín đại Chân Tiên cổ xưa này hết thảy táng thân dưới ánh kiếm của hắn. Kiếm quang đầy trời đột nhiên thu lại, hóa thành một kiếm Khai Nguyên!

Tử Đình chân nhân gào thét, tách ra tất cả chiến lực của mình, sau lưng tử khí vạn dặm, hóa thành một tòa tháp cao, như một cái hồng loa thật dài, một tiếng ầm vang rớt xuống!

Hồng Loa Tử Tháp!

Ầm ầm…

Thần luân sau đầu Giang Nam chuyển động, từng đạo đại thần thông phún dũng mà ra, hóa thành Tiên Thiên Ngũ sắc liên, tầng tầng lớp lớp hoa sen không ngừng tách ra, nâng lên tòa Tử Tháp này!

Tử Tháp oanh rơi, đập vụn Tiên Thiên Ngũ sắc liên, nhưng một đóa đài sen tan vỡ, bên trong thần luân Giang Nam lập tức lại có một đóa Ngũ sắc đài sen bay lên, sinh sinh diệt diệt, vô cùng vô tận, đem tòa Hồng Loa Tử Tháp này nâng, trì hoãn xu thế trụy lạc!

Xùy~~

Kiếm quang quét ngang, Tử Đình chân nhân liên tục ngăn cản, chỉ thấy kiếm quang quay chung quanh hắn cao thấp tung bay, huyết quang hiện ra.

Rốt cục, Hồng Loa Tử Tháp cái pháp bảo uy năng vô cùng cường hãn này vẫn là công phá Tiên Thiên Ngũ sắc liên của Giang Nam, hung hăng đặt ở trên người của hắn, Vân Sơn tiên thành kịch liệt chấn động, tòa tiên thành này lắc lư không ngớt, các Tiên nhân sắc mặt kịch biến, có thể tưởng tượng một kích này của Tử Đình chân nhân uy năng là trầm trọng kinh người bực nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1993: Tịch Diệt Đạo Nhân. (1)

Đột nhiên, Hồng Loa Tử Tháp quay tròn bay lên, bỗng nhiên lọt vào bên trong Tiên môn, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam ho ra máu, xóa đi vết máu ở khóe miệng, quay người đưa lưng về phía Tử Đình chân nhân, hướng Phượng Nghi Tiên Vương trên tửu lâu chắp tay, cười nói:

- Tiểu đệ không quấy rầy sư tỷ nữa. Nếu có thể tránh được kiếp nạn này, ngày khác tiểu đệ lại đến nhà bái phỏng, tạ ơn sư tỷ viện thủ.

Phượng Nghi Tiên Vương nhìn nhìn Tử Đình chân nhân phía sau hắn, trong đôi mắt đẹp dịu dàng thần thái thiểm dược, cười nói:

- Giáo chủ cứ đi, nếu ngươi không đi, mấy vị Tiên Vương có thể sẽ đến.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, sau lưng thân thể Tử Đình chân nhân đột nhiên văng tung tóe, toái đầy đất!

Tử Đình chân nhân cùng Cửu lão tiên nhân tuy đã chết, nhưng đạo quả của bọn hắn lại ký thác vào trong Tiên giới, cũng không có bị tru sát triệt để, chỉ cần tốn hao một chút thời gian, còn có thể từ trong đạo quả sống lại.

Nhưng mà, bị người ở trước mặt mọi người chém giết, Tử Đình chân nhân cùng Cửu lão tiên nhân tích lũy mấy tỷ năm uy danh, chỉ sợ là hủy hoại chỉ trong chốc lát rồi!

- Cơm cơm!

Tiểu giao long quấn quanh cổ tay Giang Nam tỉnh lại, vui mừng kêu lên.

Tiểu giao long đầu mọc ra sừng này bơi xuống, tuy nhìn như nhỏ đến

thương cảm, nhưng khẩu vị lại to đến kinh người, rất nhanh liền đem Tử Đình chân nhân ăn tinh quang, lập tức lại hướng thi thể Cửu lão tiên nhân khác đánh tới, giống như Phong Quyển Tàn Vân đem thi thể Cửu lão tiên nhân nuốt xuống dưới.

Tiểu giao long bụng có chút phồng lên, lại bay đến cổ tay Giang Nam, cái đuôi quấn ở trên cổ tay của hắn, nhắm mắt vù vù ngủ.

Thân hình Giang Nam khẽ động, dung nhập đến trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

- Quả nhiên là huyết mạch Hỗn Độn Long tổ!

Phượng Nghi Tiên Vương động dung, thấp giọng nói:

- Không biết độ tinh khiết huyết mạch của đầu Tiểu giao long này, so với huyết mạch Long La Bồ Đề Tiên Quân như thế nào, ai cao ai thấp. . .

- Nếu Long La Bồ Đề Tiên Quân nhất mạch biết rõ Tiểu giao long kia rõ ràng rơi vào trong tay Huyền Thiên giáo chủ, nhất định sẽ náo nhiệt hơn. . .

Giang Nam vừa rời đi, một cổ Tiên Vương chi uy cái thế truyền đến, một Tiên Vương to lớn cao ngạo hàng lâm, đúng là Tử Vi Tiên Vương, vị Tiên Vương này không có đi truyền tống tiên môn, mà là bằng vào thân thể cường đại xuyên qua hư không, tự mình hàng lâm.

Tiên Vương như hắn, mặc dù là tiên môn cũng không cách nào thừa nhận uy năng của hắn, nếu bước vào bên trong tiên môn, chỉ sợ ngay cả tiên môn cũng bị no bể bụng!

Tử Vi Tiên Vương như là Đế Hoàng hàng lâm, ánh mắt đảo qua Vân Sơn tiên thành, tất cả Tiên nhân không dám nói lời nào, không dám thở mạnh thoáng một phát, mặc dù là Phượng Nghi Tiên Vương, cũng cảm thấy mình so với hắn thấp một mảng lớn.

- Trốn hướng Tạp Đà châu rồi hả?

Tử Vi Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, đối với Phượng Nghi Tiên Vương không thèm để ý tới, cất bước đi ra Vân Sơn tiên thành, hướng Tạp Đà châu mênh mông bát ngát mà đi.

Rất nhanh, bóng mờ Tiên Vương bao phủ Tạp Đà châu cằn cỗi, những nơi đi qua, vô số người Tạp Đà châu nhao nhao quỳ lạy, dập đầu không thôi.

Tạp Đà Châu địa vực bao la, dựa theo con dân đại châu khác của Tiên Giới thuyết pháp, sinh hoạt tại Tạp Đà Châu đều là người thấp kém, huyết thống thấp kém, huyết mạch thấp kém, không có tiền đồ tiến quân Tiên nhân.

Giang Nam ở chỗ này tránh né bát Tiên Vương cùng dưới trướng bọn hắn đuổi giết, du lịch rất nhiều địa phương, thấy được từng tòa đại trận trải rộng các nơi Tạp Đà Châu, vơ vét tiên khí ít ỏi ở đây, còn có mấy trăm vạn mấy ngàn vạn người Tạp Đà Châu bị Tiên nhân nô dịch, xâm nhập quặng mỏ lấy quặng, thỉnh thoảng có người chết thảm trong mỏ động.

Những người Tạp Đà Châu này tuyệt đại đa số đều là tu sĩ, rất nhiều Thần linh, có chút là con lai Nhân Thần, Nhân Tiên, Thú Tiên, Thần Tiên, nhưng phần lớn là dáng vẻ già nua nặng nề, nguyên một đám cam tâm tình nguyện làm nô lệ khổ dịch, nhẫn nhục chịu đựng.

Bất quá, Giang Nam cùng người Tạp Đà Châu từng có mấy lần tiếp xúc, nói với bọn họ mình là người hạ giới, những người Tạp Đà Châu này liền chỉ cao khí ngang, rất là xem thường nói một câu "Hạ giới man di", rất có ý tứ xem thường người tới từ Hạ giới.

Ngụ ý là, người Tạp Đà Châu nếu so với sinh linh Tam Giới còn cao hơn, có một loại cảm giác về sự ưu việt tự nhiên, rất là để cho người dở khóc dở cười.

Huyết mạch huyết thống của sinh linh Tam Giới, có lẽ so ra kém người Tạp Đà Châu, nhưng lại không phải là đầy tớ, cũng không có bị người nô dịch, Giang Nam thật sự không biết những người Tạp Đà Châu này cảm giác

về sự ưu việt từ đâu mà đến.

Giang Nam triển lộ Nguyên Thủy đạo quả của mình thoáng một phát, những người Tạp Đà Châu này liền đột nhiên lại cung kính, nhao nhao lễ bái, miệng nói Chân Tiên đại lão gia, nơm nớp lo sợ.

Đối với cái này, hắn chỉ có thể buồn bã lắc đầu, quá không tranh giành.

Rất nhanh, Giang Nam liền cảm ứng được bát Tiên Vương cùng với bộ chúng đuổi giết mà đến, lúc này cố ý bố nghi trận, bấm tay lấy ra mấy chục giọt tâm huyết. Hóa thành các máu tươi hóa thân, bốn phương tám hướng mà đi. Hấp dẫn lực chú ý của bọn người bát tiên, lập tức triệt để dấu đi khí tức của mình, gấp rút chữa thương, tranh thủ thời gian.

Đối với bát Tiên Vương tồn tại bực này mà nói, mặc dù hắn có được Luyện Thiên đại trận triệt để dấu đi khí tức, không có để lại dấu vết nào, cũng là không có chút tác dụng.

Tồn tại như bát Tiên Vương, bày mưu nghĩ kế, tính toán thâm trầm, suy tính phương vị Giang Nam ẩn thân cũng không khó khăn.

Chỉ cần suy tính ra phương vị đại khái của hắn, bát Tiên Vương liền có bổn sự tìm ra hắn!

Bởi vậy hắn không thể lãng phí bất luận một tia thời gian gì, phải thừa dịp khoảng trống khó được, đến trị liệu đạo thương, khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, thậm chí tái tiến một bước!

Cùng bát Tiên Vương cùng cường giả dưới trướng bát Tiên Vương giao thủ, là một chuyện cực kỳ nguy hiểm, hắn một đường đánh tới, tất cả chiến đấu lớn nhỏ ước chừng ba mươi cuộc. Đại bộ phận đều là né tránh bát Tiên Vương, cùng cường giả dưới trướng bát Tiên Vương giao thủ.

Cường giả dưới trướng Bát Tiên Vương từng người đều là nửa chân đạp đến Tiên Vương cảnh giới. Ví dụ như Đông Phương Phổ Vũ, ví dụ như Tử Đình chân nhân, tồn tại như vậy sớm đã tích lũy tiền vốn trùng kích Tiên

Vương cảnh giới.

Bất quá bởi vì bọn hắn đi chính là con đường của bát Tiên Vương, tu luyện chính là hệ thống bát Tiên Vương khai sáng, bát Tiên Vương chính là Đạo Tổ của bọn họ, bởi vậy bọn hắn không có khả năng siêu việt thậm chí so sánh với Đạo Tổ của bọn hắn.

Chỉ cần bát Tiên Vương một ngày không bước vào Tiên Quân cảnh giới, bọn hắn liền thủy chung không cách nào bước vào Tiên Vương cảnh giới.

Mà Tiên Vương khác của Cổ Tiên Giới, thực sự không phải hoàn toàn là đi con đường Thần đạo, còn có truyền thừa Tiên Giới cổ xưa, ví dụ như Tiên Quân hai cung truyền thụ công pháp, ví dụ như Đế cùng Tôn đã từng tự mình giảng kinh truyền đạo, cơ duyên xảo hợp, cho nên bọn hắn mới có thể vượt qua đạo thống của bát Tiên Vương, thành tựu Tiên Vương.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1994: Tịch Diệt Đạo Nhân. (2)

- Tu luyện Thần đạo do bát Tiên Vương khai sáng, có thể tu thành Tiên Vương thậm chí khiêu thoát ra ngoài, chỉ có người khai sang Ma Ngục Huyền Thai Kinh, Càn Nguyên Tiên Quân!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tổ tông chưa đủ pháp, Thiên Đạo chưa đủ sợ, chỉ có người như Càn Nguyên Tiên Quân, mới có thể dùng khí phách không biết sợ đột phá Thần đạo trói buộc! Nhưng tiếc, nhân vật như Càn Nguyên, từ xưa đến nay bất quá một người mà thôi.

Cũng không lâu lắm, thương thế của hắn khỏi hẳn, tổn thương bên trong đạo quả cũng đã phục hồi như cũ, luân phiên đại chiến, hắn khai sáng tam vị nhất thể đại thần thông Khai Nguyên thức đã đạt tới hoàn cảnh có thể nói hoàn mỹ!

Không chỉ có như thế, Nguyên Thủy đại đạo của hắn cũng so với lúc trước lần nữa có vượt qua, khoảng cách Chân Tiên cấp đại đạo gần thêm một bước, tuy biên độ không lớn, nhưng để cho hắn cực kỳ vui mừng.

Hơn nữa, hắn còn hấp thu lĩnh ngộ lúc cùng những người này giao thủ, bắt đầu phỏng đoán thức thứ hai của tam vị nhất thể đại thần thông, mượn uy năng của Khai Nguyên thức đem uy lực thức thứ hai đẩy lên một bước.

Thức thứ hai tên là Hằng Cổ.

Thức thứ nhất là Khai Nguyên, từ trong Nguyên Thủy sinh ra đời Thiên Địa, mượn Thiên Địa bộc phát chi lực đến khống chế lực lượng vô biên, thuộc về phạm trù Tiên đạo. Thức thứ hai Hằng Cổ, thoát thai từ Bất Không đại đạo, dung hợp tinh diệu của Hỗn Độn Cổ Thần, Khai Thiên mà bất diệt, hồi phục Nguyên Thủy, Thiên Địa bộc phát chi lực hóa thành tinh khí thần

không gì so sánh nổi, cùng thế trường tồn, thế giới diệt mà ta bất diệt.

Một thức này, đủ để cho hắn có thể bộc phát ra lực lượng của Hỗn Độn Cổ Thần!

Đã qua thật lâu, Giang Nam không thể không buông tha cho ý nghĩ này, hiện tại tích lũy của hắn vẫn là không đủ, khai sáng thức đại thần thông thứ hai có chút miễn cưỡng, nhất định phải có càng nhiều tích lũy, mới có thể đem một thức đại thần thông này diễn biến ra.

- Bát Tiên Vương muốn tìm được ta, còn phải qua một thời gian ngắn, không bằng thừa dịp hiện tại, đem động uyên tinh tế nghiên cứu một phen!

Trong mắt của hắn tinh quang chớp động, đại ma quái trong động uyên kia là đồ vật cực kỳ nguy hiểm, thậm chí có thể là diệt thế chi sủng của tồn tại khai sáng ra Tịch Diệt đại đạo kia nuôi dưỡng!

Giữ ở bên người, đối với Giang Nam mà nói, thủy chung là mối họa.

Mà bây giờ, ma quái trong động uyên kia bị Tử Tiêu Tiên Vương cùng Câu Trần Tiên Vương trọng thương, đối với hắn ngược lại là một thời cơ tốt!

- Tịch Diệt đại đạo với ta mà nói rất trọng yếu, là bộ phận trọng yếu tạo thành Nguyên Thủy đại đạo của ta, nếu có thể loại bỏ đầu ma quái này, luyện hóa một thân Tịch Diệt đại đạo của nó, nói không chừng liền có thể đem Nguyên Thủy đại đạo của ta tăng lên tới cấp độ Chân Tiên!

Giang Nam tế lên động uyên, chỉ thấy khẩu động uyên này bị đánh rách tung toé, trong động uyên đã không hề chế tạo Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên thi, Tịch Diệt đại đạo cũng bị hủy diệt không biết bao nhiêu, chỉ có lẻ tà lẻ tẻ vài đạo đại đạo tàn phá phiêu phù ở bên trong động uyên.

Giang Nam không có buông lỏng cảnh giác, tập trung tinh thần, rút kiếm đi vào động uyên, chỗ sâu trong động uyên, khắp nơi đều là thời không loạn lưu rách nát hỗn loạn, dòng nước xiết bành trướng, nếu là Tiên nhân bình thường, chỉ sợ vừa mới đi vào nơi đây sẽ bị loạn lưu giảo sát!

Có thể thấy được, lúc ấy Tử Tiêu Tiên Vương cùng Câu Trần Tiên Vương công kích là hung hãn mãnh liệt bực nào!

Cũng không lâu lắm, Giang Nam vượt qua không gian trùng trùng điệp điệp, càng ngày càng tiếp cận cuối cùng nhất của động uyên. Phía trước truyền đến khí tức vô cùng khủng bố, khắp nơi tràn ngập thiên khí tức nhân ngũ suy đại Tịch Diệt.

Loại khí tức này, thậm chí ngay cả Tử Tiêu Tiên Vương cũng không chịu nổi, không thể không đem cánh tay của mình đoạn đi.

Bất quá bên trong Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam chất chứa Tịch Diệt đại đạo, đối với khí tức Tịch Diệt của nơi này cũng không có gì, trái lại, Nguyên Thủy đại đạo của hắn hoạt bát vận hành, phi tốc hấp thu Tịch Diệt đại đạo, lớn mạnh bản thân.

- Ồ. . .

Hắn đột nhiên nhẹ kêu một tiếng, tại chỗ sâu nhất trong động uyên thấy được một vài bức đồ án cổ xưa. Đó là vách tường khắc đã cực kỳ lâu, nhìn không ra là lưu lại lúc nào, nhưng mà loại khí tức cổ xưa này, thậm chí cho hắn một loại cảm giác so với Tiên Giới còn muốn cổ xưa!

- Chẳng lẽ là sinh linh tiền sử lưu lại đồ án?

Giang Nam một bên hấp thu Tịch Diệt đại đạo, một bên dọc theo thông đạo hướng chỗ sâu nhất trong động uyên đi đến, chỉ thấy trên vách tường đồ án dùng đường cong ngắn gọn trừu tượng buộc vòng quanh một vài bức hình ảnh kinh tâm động phách, trên hình ghi lại chính là một đoạn lịch sử cùng Tiên Giới hoàn toàn bất đồng, càng thêm cổ xưa.

Trên tấm hình, Hỗn Độn Thần Ma cổ xưa hướng một tồn tại khủng bố cúng bái, tồn tại khủng bố kia quanh thân tràn ngập khí tức thiên nhân ngũ suy, vô cùng tà ác khủng bố, thậm chí viễn siêu Hỗn Độn Ôn Đế!

Ở dưới chân tồn tại này, phủ phục vô số ma quái cực lớn. Lờ mờ cùng đầu

ma quái bên trong động uyên kia đồng dạng, đều có một điểm giống nhau, cũng là sinh linh khủng bố sinh ra đời trong hỗn độn.

Vị tồn tại khủng bố này thống trị lấy Hỗn Độn, nhưng mà vẫn có tồn tại có thể cùng hắn sánh vai, Giang Nam ở trong một vách tường khác thấy được Bất Không đạo nhân cùng một tồn tại tà ác khác, Bất Không đạo nhân đứng ở dưới tay người đó.

- Tồn tại tà ác này, là Hỗn Độn Ôn Đế rồi! Ngay lúc đó Hỗn Độn Ôn Đế suất lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần, cùng tồn tại khống chế Tịch Diệt đại đạo này địa vị ngang nhau.

Hắn xem xuống một vài bức tường khắc, cũng không lâu lắm, hắn chứng kiến vách tường khắc lên chuyện Hỗn Độn Ôn Đế biến mất, chỉ còn có Bất Không đạo nhân, cùng một ngụm hắc quan bị hắc liệm (*dây xích) quấn quanh rắn rắn chắc chắc, nghĩ đến là Bất Không đạo nhân tạo phản, đem Hỗn Độn Ôn Đế trọng thương trấn áp trong hắc quan.

Trên bích hoạ, Bất Không đạo nhân suất lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần cùng tồn tại khủng bố khống chế Tịch Diệt đại đạo kia tranh đấu, song phương hỗn chiến, cuối cùng nhất, Bất Không đạo nhân bị thua, bị vị tồn tại khủng bố kia trọng thương, không thể không hốt hoảng đào tẩu.

- Bất Không đạo nhân cũng không phải đối thủ của tồn tại khống chế Tịch Diệt đại đạo kia. . .

Giang Nam trong nội tâm sợ hãi, tiếp tục xem tiếp, chỉ thấy trong vách tường khắc lại nhiều ra hai người, một Đế Hoàng tuổi còn trẻ cùng một lão giả đạo cốt tiên phong đi tới trong Hỗn độn cổ xưa, để cho trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích:

- Đế cùng Tôn quả nhiên không phải sinh linh thổ dân, là từ vũ trụ thời không khác đến!

Đế Hoàng tuổi trẻ cùng lão giả đạo cốt tiên phong kia, chính là Đế cùng

Tôn, Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân trò chuyện với nhau thật vui, đã đạt thành hiệp nghị, sau đó ba người liên thủ, đem tồn tại khống chế Tịch Diệt đại đạo kia tru sát, đem thân thể hắn tách rời, luyện vào bên trong Hỗn Độn, bắt đầu khai thiên tích địa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1995: Di Tích Tiền Sử. (1)

Mà Hỗn Độn Thần Ma thủ hạ của tồn tại tà ác kia thì mang theo tất cả ma quái chạy trốn, biến mất ở chỗ sâu trong Hỗn Độn.

Mà một bức bích hoạ cuối cùng, thì là tràng cảnh tồn tại tà ác khủng bố kia phục sinh, đem Tiên Giới, nguyên một đám vũ trụ, Hỗn Độn Thiên quốc hết thảy hủy diệt, đem Đế Tôn cùng với Bất Không đạo nhân hết thảy tru sát!

Bức điêu khắc này tự nhiên cũng không phải là chuyện đã xảy ra, mà là tôi tớ của tồn tại tà ác kia, nghĩ tới sự tình chủ nhân phục sinh.

- Đêm nay là xưa kia sao? Hỗn Độn là năm nào?

Bích hoạ có một câu kệ ngữ, Giang Nam đọc đi, nói khẽ:

- Hỗn Độn sinh diệt mười bảy lần, một cái mở tắt là một năm. . .

Hắn xem hết những bích hoạ này, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đã đi tới chỗ sâu nhất của động uyên, phía trước là một cỗ xương khô cực lớn, tràn ngập Tịch Diệt đại đạo, đó là thi cốt Hỗn Độn Thần Ma đi theo tùy tùng tồn tại tà ác kia, đã chết ở bên trong động uyên!

Mà ở dưới chân bộ hài cốt này, ma quái ở bên trong động uyên liền phủ phục tại đó, bị thương rất nặng, quanh thân trải rộng vết thương cực lớn, đầu lâu cũng bị oanh rách tung toé, như trước tràn ngập khí tức tà ác ngập trời.

- Đế trong hỗn độn, Tịch Diệt đạo nhân, sẽ ở lúc thiên nhân ngũ suy phục sinh, hủy diệt hết thảy, quay về Hỗn Độn hư vô!

Đầu ma quái kia ngẩng đầu lên, trong miệng phun ra khói độc, khí tức thiên nhân ngũ suy tràn ngập, để cho Thiên Nhân vẫn lạc, Tiên Vương mục nát, khủng bố vô cùng.

- Hết thảy tồn tại hèn mọn, đều phải hủy diệt ở trong đại Tịch Diệt, chỉ có Đế trong Hỗn độn, mới có thể Hằng Cổ vĩnh tồn!

Trong miệng Ma quái phát ra tiếng người, đột nhiên nhảy lên, hướng Giang Nam đánh tới, lưỡi dài nanh vuốt, mang theo chấn động hủy thiên diệt địa, hướng Giang Nam đè xuống!

Loong coong…

Giang Nam vung lên một kiếm, chỉ một thoáng kiếm quang của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lóng lánh ở chỗ sâu nhất trong động uyên, hung hăng cùng ma quái kia đụng vào nhau, Huyết Quang văng khắp nơi, hình thể của ma quái kia khổng lồ vô cùng, vậy mà không có rung chuyển Giang Nam mảy may, ngược lại bị kiếm quang đánh trúng, đụng hướng phía sau.

Đột nhiên, một đầu lưỡi cực lớn thoảng qua, mang theo tanh hôi, những nơi đi qua, hư không ăn mòn, ầm một tiếng từ trên người Giang Nam mang đi một khối lớn huyết nhục!

Loại ma quái này, thậm chí có năng lực thôn phệ hư không, ngay cả hư không cũng bị hắn ăn tươi, dùng để lớn mạnh bản thân!

Có thể nghĩ, nếu có một đám ma quái bực này, đặt ở trong Tiên giới, chỉ sợ không có bao lâu, Tiên Giới sẽ bị ăn sạch bách, hết thảy biến thành Hỗn Độn!

Ma quái kia hung hăng đâm vào trên vách đá động uyên, lại không có thụ tổn thương, nhục thể của nó là do tà ác nhất dơ bẩn nhất trong Hỗn độn tạo thành, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của Giang Nam tuy đem nó mở ra, nhưng mà miệng vết thương rất nhanh khép lại, nhìn không ra bất luận vết thương gì.

Bốn trảo của Ma quái khấu trừ ở trên vách tường, chạy ở trên vách tường giống như vòm trời, đầu lưỡi như là đại mãng, phảng phất từng đạo khói đen, quay chung quanh Giang Nam bao quanh bay múa, qua lại như điện.

Trung tâm Động uyên, ở bên trong không gian rộng lớn mấy ngàn vạn dặm, đầu ma quái cực lớn kia không ngừng ghé vào trên vách tường chạy, chỉ có thể nhìn đến từng đạo hắc khí quay chung quanh vòm trời chuyển động không ngớt, căn bản theo không kịp tốc độ của nó.

Hô…

Cái đuôi của hắn quét tới, lực lớn vô cùng.

Giang Nam đứng tại nguyên chỗ, kiếm quang trong tay tung bay, cùng từng đạo lưỡi dài, hư ảnh cái đuôi không ngừng va chạm, đầu ma quái này tuy bị hai đại Tiên Vương đánh cho thực lực đại tổn, nhưng như trước không phải chuyện đùa, viễn siêu Chân Tiên, nếu là hơi không cẩn thận, ngay cả hắn cũng sẽ nuốt hận xong việc!

Đinh đinh đinh…

Tiếng va đập kịch liệt không dứt bên tai, sau đầu Giang Nam thần luân chuyển động, các loại thần thông bộc phát, hướng đầu ma quái trên vách đá động uyên kia không ngừng oanh khứ, chỉ là ma quái kia tốc độ nhanh như Mị Ảnh, thần thông của hắn khẽ động, cũng đã mất đi tung tích ma quái kia, căn bản không cách nào đánh trúng.

- Đế trong hỗn độn, sẽ theo thời gian trôi qua mà phục sinh!

Trong miệng ma quái kia phát ra tiếng người, thanh âm phiêu hốt qua lại, cười quái dị nói:

- Không ai có thể đào thoát bàn tay của Đế, tất cả sinh linh, kết quả là đều dung nhập đến Đế, trở thành một phần tử của Đế! Chỉ có Tịch Diệt, mới là Hằng Cổ vĩnh tồn!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, đột nhiên thét dài một tiếng, Nguyên Thủy đại đạo bay ra bên ngoài cơ thể, cùng động uyên tương dung.

Hắn vậy mà dùng tu vi pháp lực vô cùng hùng hồn kia của mình, cưỡng

ép luyện hóa động uyên, trước đem động uyên luyện hóa, liền có thể thúc dục động uyên chi lực, cưỡng ép giam cầm tốc độ của ma quái này!

Không chỉ có như thế, hắn ở bên trong lần lượt cùng ma quái này va chạm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng đang không ngừng luyện hóa hấp thu Tịch Diệt đại đạo trong cơ thể đối phương, đem Tịch Diệt đại đạo luyện nhập Nguyên Thủy đại đạo, lau đi thực lực của đối phương.

Nguyên Thủy đại đạo của hắn đang không ngừng tiến bộ, tu vi thực lực vững bước tăng trưởng, mỗi một đạo kiếm quang cùng lưỡi dài và đuôi của đối phương va chạm, đều làm cho đầu ma quái kia thét dài không thôi, thân hình run rẩy không ngớt, tốc độ cũng dần dần biến chậm lại.

Ma quái kia tựa hồ cũng biết nếu bị hắn luyện hóa động uyên, liền là tử kỳ của mình, đột nhiên không hề quay chung quanh Giang Nam xoay tròn vây công, mà là tứ chi dừng lại, hướng động uyên chạy đi.

- Nếu để ngươi chạy trốn tới ngoại giới, thế tất sẽ tạo thành tai nạn lớn lao cho Tạp Đà Châu, bất quá ngươi thoát được sao?

Giang Nam tâm niệm vừa động, động uyên đột nhiên một tiếng ầm vang khép kín, đoạn đi đường đi của ma quái kia.

Ma quái kia bất đắc dĩ, xoay người giết quay trở lại, Giang Nam càng phát ra thong dong, động uyên đã bị hắn hoàn toàn luyện hóa, để cho đầu ma quái này tốc độ càng ngày càng chậm.

Đột nhiên, kiếm quang tăng vọt, đâm vào mi tâm của ma quái kia!

- Khai Nguyên!

Giang Nam thanh quát một tiếng, thân hình đầu ma quái kia kịch liệt run rẩy, đột nhiên Hỗn Độn khí thải cấu thành thân thể vỡ ra, bị một kiếm này của Giang Nam mở, thân thể rời ra tan rã, mở ra một phiến thế giới!

Kiếm quang chấn động, Thiên Địa tạo, Huyền Hoàng mở, Tứ Tượng Ngũ

Hành Lục Hợp bát hoang, hết thảy hiện lên, đem đầu ma quái kia no bể bụng, hóa thành một tòa thế giới mênh mông bên trong động uyên!

Tòa thế giới mênh mông này tràn đầy lực lượng khủng bố, lực lượng hủy diệt hết thảy, khí tức thiên nhân ngũ suy tràn ngập, đục ngầu không chịu nổi, dơ bẩn không chịu nổi, mặc dù là Chân Tiên rơi vào trong đó, chỉ sợ cũng không căng được một thời ba khắc sẽ hóa thành tro tàn!

Bất quá tòa thế giới này lại cùng động uyên nhất thể, cùng động uyên tương liên, biến thành một kiện pháp bảo uy lực tà ác không hiểu!

Mà Tịch Diệt đại đạo trong cơ thể ma quái kia, thì ở trong nháy mắt một kiếm Khai Nguyên bộc phát uy năng, hết thảy bị hút vào bên trong kiếm quang!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1996: Di Tích Tiền Sử. (2)

Thân hình Giang Nam đại chấn, đột nhiên xếp bằng mà ngồi, Nguyên Thủy đại đạo chấn động, từ trong cơ thể hắn hiển hiện, luyện hóa Tịch Diệt đại đạo trong cơ thể ma quái này, rốt cục để cho Nguyên Thủy đại đạo của hắn đạt được tiến bộ nhảy vọt, bước vào cánh cửa Chân Tiên đại đạo!

Khí tức của hắn càng lúc càng nồng nặc, càng ngày càng mạnh, đã qua thật lâu, Giang Nam chậm rãi đứng dậy, trong hai tròng mắt tựa hồ có Hỗn Độn tự nhiên, lập tức hóa thành đại thế giới, đón lấy đại thế giới tàn lụi héo rũ, thiên nhân ngũ suy, vô số thế giới sụp đổ, hủy diệt!

Qua trong nháy mắt lại nhìn đi, lại khôi phục thành đôi mắt tầm thường.

- Cuối cùng đã luyện thành Chân Tiên cấp đại đạo, tuy so với Tiên Vương vẫn là thua kém, bất quá bát Tiên Vương muốn giết ta, cũng không phải dễ dàng như vậy!

Thân hình hắn khẽ nhúc nhích, cất bước đi về hướng bộ xương khô ở trung ương động uyên kia.

- Hỗn Độn Thần Ma này không giống như là bình thường tử vong. . .

Giang Nam tinh tế dò xét, đột nhiên thò tay phất một cái, bộ xương khô kia phiêu phù lên giữa không trung, bụi bặm trên mặt đất hết thảy hóa đi, lộ ra một tòa trận pháp cự đại che dấu ở dưới bụi bặm dày đặc.

Tòa trận pháp này rộng lớn vô cùng, vậy mà chiếm cứ phạm vi mấy ngàn vạn không gian ở bên trong động uyên, hắn đứng ở trung ương trận pháp, lộ ra vô cùng nhỏ bé.

Ở bên trong vô số phù văn phức tạp đến cực điểm, nhuộm dần huyết dịch màu nâu đen, huyết dịch đã khô cạn, rót vào bên trong phù văn.

Giang Nam khẽ nhíu mày, tinh tế dò xét tòa đại trận này, chỉ là phù văn tòa đại trận này cực kỳ thâm ảo huyền diệu, nhất thời trong chốc lát ngay cả hắn cũng không cách nào hiểu rõ đạo lý chất chứa trong đó.

Sau một lúc lâu, hắn phóng thích một đám thần thức, ý đồ thúc dục một đạo phù văn trong đó, không ngờ thần trí của hắn vừa mới tiếp xúc đạo phù văn kia, chỉ thấy phù văn này bá một tiếng sáng lên, đón lấy từng đạo phù văn bị điểm sáng, trong đại trận rộng lớn mấy ngàn vạn dặm, hàng tỉ vạn phù văn đồng loạt sáng lên, chiếu rọi động uyên!

Ầm ầm…

Một cổ lực lượng kinh khủng từ trong đại trận truyền đến, vặn vẹo thời không, nát bấy hết thảy, Giang Nam kêu rên một tiếng, cơ hồ bị cổ lực lượng này cắn nát, vội vàng tán đi thần trí của mình.

Chỉ nghe 'Rầm Ào Ào' một tiếng, đại trận lập tức sụp đổ tan rã, các loại phù văn diệt đi, tại thời khắc này, thân hình Giang Nam chấn động, đột nhiên thấy được ở bên trong thời không xa xôi, một đôi mắt tà ác chậm rãi mở ra, phảng phất là nhìn chăm chú lên hắn!

Đôi mắt kia tràn đầy dục vọng hủy diệt hết thảy trật tự, hủy diệt hết thảy đại đạo, xuyên thấu thời không, vĩnh hằng bất diệt, chứng kiến hai con mắt này, liền để cho người cảm giác được tuyệt vọng, hít thở không thông, không có nửa phần sinh cơ!

Phảng phất chỉ cần liếc nhau, tất cả tín niệm, tất cả vinh quang, đạo tâm cường đại của mình, hết thảy đều bị đánh!

- Đây là một tòa hiến tế đại trận!

Giang Nam Hoành Kiếm chém ra, chặt đứt cảm ứng cùng với đôi mắt kia, vù vù thở hổn hển hai câu chửi thề, trong nội tâm sợ hãi:

- Hỗn Độn Thần Ma này đem huyết nhục cùng linh hồn của mình hiến tế cho Tịch Diệt đạo nhân, tỉnh lại một đôi mắt của hắn! Tịch Diệt đạo nhân,

chỉ sợ tương lai thật sự sẽ phục sinh. . .

Đã qua thật lâu, hắn mới đưa đạo tâm của mình tăng lên tới trạng thái tốt nhất, xóa đi rung động do đôi mắt tà ác kia mang đến cho mình, cất bước đi ra động uyên.

Sau lưng hắn, động uyên bay lên, như là lỗ đen trôi nổi ở giữa không trung, lại phảng phất như một đôi mắt tà ác, tản mát ra lực hút khủng bố, tựa hồ muốn thôn phệ hết thảy.

- Tịch Diệt đạo nhân chết mà không cương, Đế Tôn biến mất, Tiên Giới loạn cục, không biết cùng hắn có quan hệ hay không?

Giang Nam thu cái động uyên này, lẳng lặng suy tư, sau một lúc lâu, đột nhiên bật cười nói:

- Ta hôm nay bị bát Tiên Vương đuổi giết, bản thân khó bảo toàn, còn lo lắng cái này làm gì. . . Ân? Tạp Đà Châu cằn cỗi chi địa bực này, như thế nào đột nhiên nhiều ra nhiều Tiên nhân như vậy?

Hắn hướng xa xa nhìn lại, chỉ thấy từng đạo tiên quang cực nhanh, hướng một mảnh sơn mạch to lớn tráng lệ bay đi, ước chừng có hơn mười đạo tiên quang, cằn cỗi khốn khổ chi địa như Tạp Đà Châu, có thể nhìn thấy một Tiên nhân đã là sự tình rất giỏi, mà bây giờ rõ ràng xuất hiện hơn mười Tiên nhân, hiển nhiên là xảy ra đại sự gì.

Giang Nam xa xa nhìn thoáng qua, đang muốn ly khai, đột nhiên dừng bước lại, chỉ thấy giữa không trung lại có vài chục đạo tiên quang bay tới, cũng là hướng phiến sơn mạch to lớn mỹ lệ kia bay đi.

Lại sau một lúc lâu, một cổ khí tức khủng bố hàng lâm, tất cả Tiên thú ở giữa không trung gào thét lao nhanh, lôi kéo Tiên xa bảo liễn bay ra, phóng tới phiến sơn mạch kia.

- Phô trương lớn như vậy, chỉ sợ là một Chân Tiên rất giỏi, ngay cả tồn tại bực này cũng bị kinh động! Đến cùng Tạp Đà Châu xảy ra đại sự gì?

Giang Nam đang buồn bực, đột nhiên khí tức mênh mông như uyên hiện lên, trấn áp Lục Hợp bát hoang, rõ ràng là một Tiên Vương, ở rất nhiều Tiên nhân ủng hộ hạ bay tới.

Giang Nam không khỏi động lòng hiếu kỳ, cất bước đuổi đi qua.

Cũng không lâu lắm, lại có một Tiên Vương hàng lâm, cũng là hướng phiến sơn mạch kia bay đi, để cho hắn lòng hiếu kỳ càng đậm rồi.

- Nô dịch lấy quặng của Tạp Đà Châu, đào ra đồ vật khó lường, hình như là một tòa di tích tiền sử!

- Lúc tòa di tích tiền sử này xuất hiện, một cổ lực lượng tà ác từ trong trận phun ra, mấy trăm vạn nô dịch bên trong phiến sơn mạch này đều hóa thành huyết thủy, không biết rốt cuộc là di tích thời đại nào, lại tà môn như vậy.

- Tòa di tích tiền sử này đã bị kích hoạt, bên trong có sự vật rất đáng sợ!

. . .

Lúc Giang Nam đi đến phiến sơn mạch kia, nghe được tiếng nghị luận của rất nhiều tiên nhân, mà ở trung ương sơn mạch, thì đã biến thành một mảnh Sát Lục Tràng, khắp nơi đều là thi cốt, có chút thi thể còn chưa ăn mòn hoàn toàn, đó là thi cốt người Tạp Đà Châu khai thác mạch khoáng. Hiển nhiên, những người Tạp Đà Châu này đào được di tích tiền sử, xúc động năng lượng không hiểu, thế cho nên bị lực lượng tà ác hóa đi, chết vô số kể.

- Trong Tiên giới như thế nào còn sẽ có di tích tiền sử?

Giang Nam hiếu kỳ, hỏi một vị tiên nhân cách đó không xa.

- Vị đạo hữu này ngươi liền có chỗ không biết đi à nha?

Vị tiên nhân kia thực sự ôn hòa, cười nói:

- Trong truyền thuyết ở trước Tiên Giới, còn có một cái thời đại, mặc dù là lúc Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, cũng gặp phải rất nhiều quái tượng

thời tiền sử, có chút đồ vật cổ xưa, ngay cả Đế cùng Tôn cũng không thể hoàn toàn thanh trừ ra ngoài Tiên Giới, chỉ có thể đem những địa phương cùng đồ vật kỳ quái này trấn áp trong Tiên giới.

Đột nhiên, có người hoảng sợ nói:

- Bát Tiên Vương đã đến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1997: Hắc Phong. (1)

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, khí tức dấu đi, tướng mạo cải biến, Nguyên Thủy đại đạo cũng ở thời khắc này phân giải, hóa thành từng đạo tiên đạo bình thường.

Hiện tại hắn tựa như cùng tiên nhân bình thường, mặc dù là thần thức của bát Tiên Vương đảo qua, cũng không có khả năng nhận ra hắn.

Hơn mười Chân Tiên cường đại ôm lấy Hậu Thổ Tiên Vương đi tới, khí phái phi phàm, rất nhiều Tiên nhân, Chân Tiên đã đến nơi đây nhao nhao tiến lên chào, mặc dù là hai đại Tiên Vương vừa mới đến chỗ này cũng không dám lãnh đạm.

Hậu Thổ Tiên Vương mỉm cười hoàn lễ, Giang Nam đột nhiên chứng kiến một người sau lưng Hậu Thổ Tiên Vương, không khỏi nao nao:

- Tiên cung Thái Tử? Hắn như thế nào còn sống?

Tiên cung Thái Tử đứng ở sau lưng Hậu Thổ Tiên Vương, ánh mắt sắc bén như điện, nhìn quét mọi nơi, phảng phất muốn từ trong đám người sưu tầm ra người nào.

- Vương nương, Huyền Thiên giáo chủ cũng không ở chỗ này.

Hắn thấp giọng nói.

Hậu Thổ Tiên Vương mặt mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Ta đã suy tính ra, Huyền Thiên giáo chủ ngay tại phụ cận, đoán chừng hắn đã thay hình đổi dạng, biến thành bộ dáng khác. Thần thông của hắn, không phải chuyện đùa, đã có thể giấu diếm được bát Tiên Vương chúng ta. Bất quá ngươi yên tâm, người này nếu như đã đến, như vậy sẽ không có khả

năng đào tẩu.

Tiên cung Thái Tử hừ lạnh một tiếng nói:

- Tiểu tử này tại Hạ giới một tay chưởng khống Chư thần hoàng hôn kiếp, lại đem ta đánh cho hồn phi phách tán, đến thượng giới rõ ràng còn dám hung hăng càn quấy như thế! Biết rõ bát Tiên Vương đã đến nơi đây, còn dám ở tại chỗ này!

Hậu Thổ Tiên Vương cười nói:

- Vương nhi, không thể khinh thường Huyền Thiên giáo chủ, dù sao hắn cũng là nhân vật mở Thiên cung thứ chín, đợi một thời gian lớn lên, không kém hơn bát Tiên Vương chúng ta.

Tiên cung Thái Tử gật đầu nói:

- Người này cố bố nghi trận, phóng thích máu tươi hoá thân của mình, quấy nhiễu Vương nương cùng chư vị thúc bá suy tính, làm hại chúng ta không công bôn ba một phen, tìm được chỉ là hóa thân của hắn, đích thật là một nhân vật khó giải quyết đích! Ta lúc trước khinh thường hắn, lần này liền sẽ không rồi, lúc này đây hắn chui đầu vô lưới, liền quả quyết không thể để cho hắn đào thoát!

Cũng không lâu lắm, Câu Trần, Huyền Thanh hai Tiên Vương lần lượt tìm đến, chỉ là Tử Tiêu Trường Sinh các loại Tiên Vương lại không có chạy đến.

Câu Trần, Huyền Thanh hai Tiên Vương này có thể nói là thế lực cường thịnh nhất ngoại trừ Tiên Quân, dưới trướng có không ít cường giả gần như Tiên Vương, nguyên một đám ánh mắt sắc bén đến cực điểm, nhìn quét tiên nhân xuất hiện ở chỗ này.

Câu Trần, Huyền Thanh cùng Hậu Thổ Tiên Vương liếc nhau, yên lặng gật đầu, Huyền Thanh Tiên Vương nói:

- Huyền Thiên giáo chủ ở chỗ này, chỉ là thay hình đổi dạng rồi.

Bọn hắn thần thông quảng đại, đều suy tính ra Giang Nam ngay tại phụ cận, bất quá ánh mắt bọn hắn đảo qua rất nhiều tiên nhân, lại không có phát hiện tung tích của Giang Nam.

- Lão gia, muốn loại bỏ từng cái hay không?

Đông Phương Phổ Vũ thấp giọng nói.

Câu Trần Tiên Vương nhẹ nhàng lắc đầu nói:

- Ở đây nhiều tiên nhân như vậy, loại bỏ từng cái, ảnh hưởng không tốt. Hôm nay trong Tiên giới rất nhiều Tiên Vương đối với bát Tiên Vương chúng ta khó chịu, Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung cũng muốn bắt được tay cầm của chúng ta tiến hành chèn ép, không nên đắc tội quá nhiều người.

Huyền Thanh Tiên Vương Hậu Thổ Tiên Vương hiển nhiên cũng ôm lấy cách nghĩ đồng dạng, tám Tiên Vương bọn hắn đến từ hạ giới, bởi vì khai sáng Thần đạo, đạo thống trải rộng thiên hạ, đệ tử phần đông, đã biến thành thế lực cường đại nhất Tiên Giới.

Lúc Tiên Đế cùng Tiên Tôn còn tại thế, thế lực bát Tiên Vương tự nhiên không bị người để ở trong mắt, nhưng bây giờ Tiên Đế cùng Tiên Tôn biến mất, dưới trướng bát Tiên Vương tụ tập tiên nhân tối đa, mà bát Tiên Vương cũng sắp tu thành Tiên Quân, nếu tám người này tu thành Tiên Quân, thế tất có thể nhảy lên trở thành quái vật khổng lồ có thể cùng Tiên Đế Cung Tiên Tôn Cung địa vị ngang nhau!

Đây là sự tình hai cung không vui chứng kiến.

Bởi vậy lúc Chư thần hoàng hôn kiếp bộc phát, hai cung truyền lệnh không được nhúng tay hạ giới tranh đấu, nhưng trên thực tế vẫn là chèn ép bát Tiên Vương, để cho bát Tiên Vương không cách nào tự mình hạ giới, mượn tay Giang Nam, đoạn đi đạo thống của bát Tiên Vương!

- Huyền Thiên giáo chủ tại Tiên Giới không có bất kỳ căn cơ, căn bản đứng không vững nền móng, bất quá rất nhiều Tiên Vương trong Tiên giới muốn xem bát Tiên Vương chúng ta chê cười, âm thầm trợ hắn giúp một tay, trợ giúp hắn đào thoát. Lúc này đây di tích tiền sử Tạp Đà Châu mở ra, dùng tính cách của hắn, tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, khẳng định phải tiến vào bên trong di tích, tìm kiếm cơ duyên để cho hắn cường đại lên.

Câu Trần Tiên Vương nói khẽ:

- Mà tới bên trong di tích tiền sử, hắn nhất định sẽ lộ ra chân ngựa, ở trong di tích hắn không đường có thể trốn, có thể nói là bắt rùa trong hũ dễ như trở bàn tay.

Hai vị Tiên Vương Huyền Thanh cùng Hậu Thổ mỉm cười gật đầu, cười nói:

- Bên trong di tích Tiền sử có rất nhiều bí mật che giấu, không muốn người biết, cũng có bảo vật tiền sử, lần này đã có thể diệt trừ phản đồ, lại có thể tìm được vài món bảo vật tiền sử, chúng ta coi như là chuyến này không uổng rồi.

Mà vào lúc này, Giang Nam tinh tế dò xét phiến di tích trong sơn cốc kia, chỉ thấy nô dịch Tạp Đà Châu chỉ mở ra ngoại bộ di tích, ngay cả môn hộ cũng không có mở ra, trong đó tiết lộ ra một tia lực lượng tà ác liền hóa thành huyết thủy.

Triển lộ ở trước mặt chư tiên chỉ là một cái cầu thang, trên cầu thang khắp nơi đều là thi cốt, có chút là thi cốt của nô dịch vừa vặn chết mất, nhưng có chút lại cực kỳ cổ xưa, cổ xưa đến đáng sợ, so với lịch sử Tiên Giới còn muốn cổ xưa!

Mà trên cầu thang tòa môn hộ này còn có điêu khắc, những pho tượng này như thần như ma, không giống sinh linh hiện tại, hơn nữa phong cách kiến trúc cũng cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng, rất là cổ quái!

- Di tích Tiền sử, thật là di tích tiền sử!

Bên người Giang Nam, một tiên nhân lẩm bẩm nói:

- Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, từ trong Hỗn độn mở ra Tiên Giới, nghe nói gặp rất nhiều địa phương không cách nào mở, rất nhiều thứ bị trấn áp ở trong Tiên giới, mượn nhờ Tiên Giới Tiên Thiên pháp bảo đến trấn áp, ý đồ đem những địa phương này luyện nhập trong Tiên giới, gia tăng uy năng của Tiên Giới. Ta vốn cho rằng đây chỉ là một truyền thuyết, hiện tại xem ra thật sự. . .

Bên trong Chư tiên, đã có không ít người ý đồ tiến vào tòa đại điện này.

Tòa môn hộ kia vô cùng hùng vĩ, môn hộ đóng kín, rất nhiều tiên nhân vận dụng từng kiện từng kiện tiên gia pháp bảo ý đồ cưỡng ép đánh bay cánh cửa này, còn có người thì ý đồ dùng các loại pháp môn thần thông cấm chế, nhìn xem có thể phá vỡ môn hộ cấm chế hay không, nhưng phần lớn là tốn công vô ích.

Bát Tiên Vương cùng với mấy Tiên Vương khác chỉ là xa xa quan sát, lại không có khởi hành.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1998: Hắc Phong. (2)

Đã qua thật lâu, đột nhiên chỉ nghe một tiếng kẽo kẹt, không biết người phương nào xúc động cấm chế nào đó của môn hộ, tòa môn hộ này vậy mà chậm rãi mở ra một đường, lập tức trong môn hộ gió lạnh gào thét, điên cuồng thổi ra, Hắc Phong vù vù mang tất cả hạp cốc, không có thiên lý!

Đã qua thật lâu, lúc này cổ Hắc Phong kia mới tán đi, chỉ thấy chút ít tiên nhân vừa rồi đứng ở trước môn hộ kia dĩ nhiên biến mất vô tung, trên mặt đất chỉ còn lại có mấy cổ xương cốt, những tiên nhân này vậy mà tử vong bên trong Hắc Phong!

Chỉ có số ít Tiên Vương cùng Chân Tiên cực kỳ cường đại thấy rõ trong một màn Hắc Phong cuồng bạo kinh người kia, lúc Hắc Phong từ trong điện thổi ra, làn da cùng huyết nhục của chút ít tiên nhân trước môn hộ kia không ngừng tan rã, hòa tan ở bên trong Hắc Phong, sau đó ngay cả thần hồn cũng bị gió lớn ăn mòn, thân tử đạo tiêu!

Giang Nam cũng chứng kiến một màn kia, trong nội tâm cả kinh, thầm nghĩ một tiếng tà môn.

Tiên nhân là cường đại bực nào?

Nhất là Tiên nhân Cổ Tiên Giới, đều là tu luyện Thần đạo mà chứng đạo thành Tiên, vô luận thân thể hay là thần hồn, pháp lực, thần thức, đều đạt tới hoàn cảnh khủng bố vô cùng, người bậc này rất khó giết chết, chỉ cần thần hồn còn, một giọt huyết cũng có thể trọng sinh!

Nhưng mà ở bên trong cổ Hắc Phong này, những tiên nhân kia thậm chí ngay cả chỗ trống phản kháng cũng không có, trực tiếp bị thổi chết!

Hắc Phong thổi tận, đã qua thật lâu, rốt cục có tiên nhân đánh bạo đi vào bên trong tòa môn hộ này, đón lấy có càng nhiều tiên nhân đi vào.

Giang Nam cũng theo sau rất nhiều tiên nhân đi vào tòa môn hộ này, chỉ nghe bên người có người rung giọng nói:

- Lúc Đế cùng Tôn ở trong hai cung, những địa phương này một mực an phận, nhưng mà Đế cùng Tôn vừa biến mất, những quái địa này cũng không đứng yên. . . Vừa rồi cổ hắc phong kia, cùng tràng bạo động ở Vô Nhân khu kia có chút tương tự, đồng dạng đều là một cổ hắc phong thổi qua. . .

Giang Nam không khỏi động lòng hiếu kỳ, vội vàng hỏi thăm, cười nói:

- Đạo huynh, Vô Nhân khu khi nào phát sinh bạo động?

Vị tiên nhân kia nhất phái tiên phong đạo cốt, khí chất phiêu dật xuất trần, lại có vẻ có chút khiếp đảm, liếc nhìn hắn một cái nói:

- Đạo hữu, ngươi là gần chút ít năm này mới chứng đạo thành tiên a? Khó trách không biết tràng bạo động kinh thế hãi tục ở Vô Nhân khu. Năm đó trận bạo động kia, tiên nhân tử vong thật sự là nhiều vô số kể. . .

Giang Nam hỏi tới, trong nội tâm cũng không khỏi hoảng sợ.

Vô Nhân khu là một mảnh hoang vu chi địa của Tiên Giới, Tạp Đà Châu coi như là cằn cỗi, nhưng dù sao còn có người ở lại, mà Vô Nhân khu thì càng thêm hoang vu.

Nghe nói nơi đó là lúc Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, ở trong Hỗn độn gặp một ít di tích tiền sử, di tích thập phần đáng sợ, Đế cùng Tôn e sợ xúc động chút tồn tại còn sót lại thời tiền sử, rước lấy phiền toái không cần thiết, bởi vậy không có đem phiến khu vực Hỗn Độn kia hoàn toàn mở ra.

Trong Vô Nhân khu, sinh tồn lấy rất nhiều loài đáng sợ, Man Hoang, khát máu, hơn nữa chỗ đó cực kỳ quỷ dị, tiên nhân tiến vào Vô Nhân khu, rất ít có thể còn sống đi ra.

Bất quá có một lần, có tiên nhân trong Vô Nhân khu còn sống đi ra, mang đến tin tức kinh người, bọn hắn ở trong Vô Nhân khu gặp được bóng dáng

Tiên Thiên pháp bảo vô chủ, đưa tới một hồi rối loạn.

Lúc ấy, có rất nhiều tiên nhân chen chúc tiến về Vô Nhân khu, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng bị kinh động, tiến về Vô Nhân khu tầm bảo, nhưng tiếc Vô Nhân khu đột nhiên phát sinh bạo động, rất nhiều tiên nhân chết tại đó, ngay cả mấy Tiên Vương cũng lọt vào trọng thương, lại không có thể tìm được Tiên Thiên pháp bảo.

Trong đó có hai Tiên Vương vẫn lạc tại Vô Nhân khu, nói đến quỷ dị, sau khi hai Tiên Vương kia thân vẫn, đạo quả bọn hắn ký thác vào trong Tiên giới, vốn hẳn nên phục sinh bọn hắn, nhưng mà đạo quả hai Tiên Vương này lại không có cải tạo thân thể bọn hắn, ngược lại phi tốc héo rũ, cuối cùng nhất đạo quả khô cạn, tróc bong ra Tiên Giới, toái đầy đất.

Hai đại Tiên Vương vẫn lạc, ở lúc ấy cũng là đại sự chấn động một thời!

Vị tiên nhân bên người Giang Nam kia sắc mặt ngưng trọng nói:

- Sau đó Vô Nhân khu xuất hiện một hồi đại bạo động, Hắc Phong tràn ngập, vọt tới biên giới mấy đại châu của Tiên Giới, những nơi Hắc Phong đi qua, tất cả sinh linh, tiên thú, tiên nhân, đều chết hết! Nghe nói một Tiên Vương mạo hiểm xâm nhập bên trong Hắc Phong, thấy được tiền sử âm linh, cường đại vô cùng, cướp lấy thân thể sinh linh, xâm chiếm Tiên Giới. Về sau là Tiên Đế cung cùng Tiên Tôn Cung tế lên Nguyên Đỉnh Nguyên Tháp, đánh vào bên trong Hắc Phong, cưỡng ép đem bạo động này trấn áp xuống. Sau khi cổ hắc phong này dẹp loạn, trời giáng huyết vũ, đem mấy đại châu kia đều nhuộm đến huyết hồng. . .

Bất tri bất giác, bọn hắn đi vào bên trong môn hộ, chỉ thấy bên trong môn hộ lại là từng tòa môn hộ đóng kín, có tất cả tám tòa, phía trên những môn hộ này từng người treo một mặt gương đồng, trước môn hộ còn có một đồng nhân.

- Tiền sử pháp bảo!

Có người mắt sáng rực lên, vội vàng về phía trước, ý đồ đem gương đồng tháo xuống, đột nhiên một tiếng hừ lạnh truyền đến, chỉ thấy một Chân Tiên vung tay áo phất một cái, đem tiên nhân kia phiến phi, lấy tay hướng gương đồng kia chộp tới, lạnh nhạt nói:

- Tiền sử pháp bảo, người có đức thì được, đạo hữu, ngươi coi chừng có mệnh cầm, không mạng lấy đi!

Tiền sử pháp bảo đối với Tiên nhân mà nói, cũng có được lực hấp dẫn giống như trí mạng, dù sao đó là văn minh đã từng huy hoàng nhất thời, mà văn minh bây giờ, chỉ là vừa cất bước tám trăm triệu năm, luận nội tình, luận trình độ huy hoàng, đều xa xa không đạt tới trình độ văn minh tiền sử.

Bởi vậy, gương đồng đọng ở trên tám tòa môn hộ này, không thể không khiến cho mọi người ngấp nghé chi tâm!

Vị Chân Tiên kia đánh lui tiên nhân, lập tức lấy tay hướng một mặt gương đồng trong đó chộp tới, cùng lúc đó, các tiên nhân Chân Tiên nhao nhao bạo lên, ý đồ lấy đi các gương đồng tiền sử kia!

Chiến đấu ngay trong lúc đó bộc phát, tại đây không gian không lớn, nhưng có một loại lực lượng quỷ dị, hạn chế uy năng thần thông cùng pháp bảo của tiên nhân, bất quá tiên nhân như trước cực kỳ cường đại, rất nhanh có tiên nhân đẫm máu, nuốt hận xong việc.

Bành bành bành…

Trước những môn hộ này còn có từng tượng đồng che kín màu xanh, giờ phút này cũng bị dư âm chư tiên giao thủ phá hủy, toàn bộ toái mất!

Giang Nam rút lui một bước, không có tham dự đến trận hỗn chiến này, trừ hắn ra, còn có mấy Chân Tiên dị thường cường đại cũng lui đi ra, tựa hồ khinh thường tranh đoạt.

- Vị đạo hữu này, vì sao ngươi không đi tranh đoạt pháp bảo tiền sử?

Bên người Giang Nam, một vị lão tiên nhân tóc trắng đầu bạc, mặt mũi hiền lành cười hỏi.

Giang Nam cười nói:

- Lão trượng, còn ngươi vì sao không có đi tranh đoạt?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 1999: Một Bụng Ý Nghĩ Xấu. (1)

Lão tiên nhân mặt mũi hiền lành kia hết nhìn đông tới nhìn tây, đột nhiên trở nên tặc mi thử nhãn, cười hắc hắc nói:

- Nơi này quỷ dị như vậy, vẫn là coi chừng một ít thì tốt hơn. Những bảo kính này hãy để cho bọn hắn đi tranh giành, nếu không có nguy hiểm, lão phu lại từ trong tay bọn họ đoạt lấy là được. Đạo hữu, ngươi cũng là loại ý nghĩ này a?

Giang Nam nghiêm nghị bắt đầu kính nể nói:

- Lão trượng xưng hô như thế nào?

Vị lão tiên nhân kia lại trở nên mặt mũi hiền lành, nghiêm mặt nói:

- Lão phu Nam Quách Minh, người xưng Nam Quách tiên ông. . .

Giang Nam tinh tế suy tư, trong trí nhớ của Tiên cung Thái Tử cùng Thanh Huyền Chân Tiên. Hoàn toàn chính xác có nhân vật Nam Quách Minh này, là một lão Chân Tiên gần tới Tiên Vương, lai lịch cơ hồ cùng lịch sử Tiên Giới đồng dạng cổ xưa, bất quá lại không bị người xưng Nam Quách tiên ông, mà là bị người gọi là Nam Quách lão thỏ tử.

Bởi vì lão nhân này già mà không kính, làm nhiều việc ác, hơn nữa lại gian xảo vô cùng, trượt không nương tay. Đã từng có Tiên Vương tự mình đuổi giết hắn, kết quả vẫn bị hắn chạy thoát đi, bởi vậy có danh xưng là lão thỏ tử.

Bất quá, "Lão thỏ tử" cũng không phải cường giả dưới trướng bất luận Tiên Vương gì, mà là một tán nhân, không có bám vào bất luận thế lực gì.

Trong truyền thuyết, chỉ cần Tiên Giới có bảo bối xuất hiện, vô luận đầm

rồng hang hổ gì, lão thỏ tử này đều trước tiên xuất hiện ở nơi đó, lén lén lút lút, tặc mi thử nhãn, vơ vét không biết bao nhiêu bảo bối.

Giang Nam nhịn không được tán thán nói:

- Nam Quách đạo huynh, thật sự là danh bất hư truyền, làm cho người bội phục!

Nam Quách Minh vuốt vuốt chòm râu trắng bóng, ha ha cười nói:

- Hư danh, đều là hư danh mà thôi, không cần phải nói? Tiểu đạo hữu, ngươi xưng hô như thế nào?

- Tại hạ Thủy Công đạo nhân.

Giang Nam cười nói.

Nam Quách Minh đề nghị nói:

- Thủy đạo hữu, dùng cách nhìn của ta, đợi tí nữa những người này ăn thiệt thòi rồi, bất quá Tiên Vương cũng đang chờ đợi bọn hắn có hại chịu thiệt, chúng ta chưa hẳn có thể được đến chỗ tốt, không bằng ta và ngươi liên thủ, cộng đồng thăm dò phiến di tích này, thậm chí. . .

Ánh mắt của hắn chớp động, cười hắc hắc nói:

- Thậm chí nói không chừng chúng ta còn có thể lừa bịp mấy Tiên Vương! Nếu có thu hoạch, chúng ta lợi ích chia đều, ý của ngươi như thế nào?

Trong nội tâm Giang Nam cảnh giác, lão thỏ tử này qua lại sự tích cũng không tốt thế nào, phàm là cùng hắn chung một chỗ thăm dò bảo tàng, cuối cùng nhất đều không có bao nhiêu người có thể rơi vào kết cục tốt, hôm nay lão thỏ tử đề nghị cùng hắn chung một chỗ thăm dò phiến di tích này, Giang Nam không thể không tưởng tượng.

Bất quá, Nam Quách Minh đề nghị lừa bịp mấy Tiên Vương, lại làm cho

hắn động tâm.

Hắn bị bát Tiên Vương đuổi giết lâu như vậy, sớm đã tích một bụng hỏa, rất muốn hung hăng lừa bịp bát Tiên Vương một lần!

Hai người ăn nhịp với nhau, Nam Quách Minh cười nói:

- Dùng cách nhìn của ta, cái gương đồng này bất quá là món ăn khai vị, đằng sau môn hộ mới thật sự là bảo tàng tiền sử, hiện tại chúng ta không cần nóng lòng nhất thời, đợi mấy Tiên Vương mở đường rồi nói sau!

Lúc này, mấy Tiên Vương đã ở dưới chư tiên túm tụm đi vào trong môn hộ, cũng không có ra tay thu gương đồng trên tám tòa môn hộ kia, mà là lẳng lặng xem cuộc chiến.

Nam Quách Minh lại khôi phục bộ dáng đạo cốt tiên phong, xuất trần phiêu dật, truyền âm nói:

- Thủy Công đạo hữu, ta cùng với mấy vị Tiên Vương này có cừu oán, đây cũng không phải là tướng mạo sẵn có, nếu bị bọn hắn xem thấu diện mục của ta, chỉ sợ sẽ hướng ta ra tay. Ngươi đến phía sau ta, giả bộ như là đạo đồng của ta.

Lúc này Giang Nam đứng ở bên cạnh Nam Quách Minh.

Đột nhiên, gương đồng trên tám tòa môn hộ kia tách ra hào quang sâu kín, Chân Tiên cầm đầu vừa mới bị tia sáng này chiếu trúng, thần tính đột nhiên trì hoãn chậm lại, đón lấy ở trước mắt bao người, vị Chân Tiên này mặt mày méo mó, dần dần không cách nào nhúc nhích, quanh thân bò đầy màu xanh đồng, biến thành một đồng nhân!

Bức tràng diện này, để cho tiên nhân khác đang tranh đấu không khỏi sởn hết cả gai ốc, nhao nhao đình chỉ tranh đấu, ngơ ngác nhìn xem cỗ đồng nhân này.

Ông ông ông…

Từng mặt gương đồng tách ra ánh sáng âm u, như là ánh trăng đột nhiên tới, nghiêng chiếu vào trong phiến không gian không lớn này, những nơi đi qua, vô số tiên nhân Chân Tiên nhao nhao hóa thành đồng nhân.

Tiên nhân khác thấy thế, hoảng sợ không hiểu, nhao nhao chạy tứ tán.

Sau một lúc lâu, ánh sáng âm u của gương đồng thối lui, trở lại trong kính, trước tám tòa môn hộ lưu lại rất nhiều đồng nhân, đúng là những tiên nhân Chân Tiên không kịp đào thoát kia.

Cho tới bây giờ, mọi người mới biết rõ vừa rồi vì sao có rất nhiều đồng nhân thiên kì bách quái đứng ở trước tám tòa môn hộ này, nguyên lai những đồng nhân này vậy mà đều là người sống biến thành!

- Trác sư huynh!

Một Chân Tiên nghẹn ngào kinh hô, gấp bước lên phía trước, ý đồ đem một Chân Tiên hóa thành đồng nhân giải cứu ra, bất quá tùy ý hắn thi triển tất cả vốn liếng, cũng không cách nào làm cho vị "Trác sư huynh" này phục hồi như cũ.

- Thanh Mộc lui ra, để cho bổn vương thử xem.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, chỉ thấy một Tiên Vương suất lĩnh rất nhiều tiên nhân đi tới, là Nguyên châu Tuyên Dạ Tiên Vương.

Vị Thanh Mộc Chân Tiên kia vội vàng lui ra, Tuyên Dạ Tiên Vương đi vào bên người đồng nhân, khẽ nhíu mày, thi triển các loại cấm pháp Thần thông, cũng thủy chung không thể giải cứu vị "Trác sư huynh" này từ đồng nhân đi ra.

Sau một lúc lâu, Tuyên Dạ Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Thần thông công pháp Tiền sử, quả nhiên có chút huyền bí. Bất quá cũng may Trác Thanh Dương đã tu thành Chân Tiên, đạo quả ký thác vào Nguyên châu Tiên Vương Điện. Ta liền hủy đồng nhân này, để cho Thanh

Dương từ Tiên Vương Điện phục sinh a!

Hắn nhẹ nhàng một chưởng, vỗ vào phía trên đồng nhân, Đồng nhân toái đi.

Đột nhiên sắc mặt Tuyên Dạ Tiên Vương kịch biến, trở nên âm tình bất định, Hậu Thổ Tiên Vương mở miệng nói:

- Tuyên Dạ đạo hữu, làm sao vậy?

Tuyên Dạ Tiên Vương hít vào một hơi thật dài, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Thanh Dương đạo quả. . . Nát!

Hắn nhẹ nhàng trong nháy mắt, chỉ thấy giữa không trung xuất hiện một bức họa, đúng là cảnh tượng bên trong Nguyên châu Tiên Vương Điện, Trác Thanh Dương Chân Tiên đem đạo quả của mình ký thác vào bên trong tòa Tiên Vương Điện này, bên này Tuyên Dạ Tiên Vương đánh nát thân thể đồng nhân của hắn, thì ở trong Tiên Vương Điện, một quả đạo quả đột nhiên từ trong hư không hiển hiện, đón lấy hóa thành một cục đồng đầy vết rỉ khó chịu, rơi trên mặt đất nát bấy!

Tất cả tiên nhân ở đây đều không khỏi rút một ngụm hơi lạnh, Chân Tiên đã là tồn tại Bất Tử Bất Diệt, đạo quả ký thác Tiên Giới, cùng Tiên Giới đồng thọ, bất luận Chân Tiên gì đều không lo lắng tánh mạng của mình chút nào, bởi vì mặc dù bọn hắn đã chết, cũng có thể từ trong đạo quả phục sinh.

Chương 2000: Một Bụng Ý Nghĩ Xấu. (2)

Không nghĩ tới, gương đồng trên môn hộ này, thậm chí ngay cả Chân Tiên đạo quả cũng có thể đồng hóa!

Tiền sử pháp bảo, thủ đoạn công kích thật là quỷ dị. Mặc dù là tiên nhân luyện thành đạo quả cũng không có chút cảm giác an toàn nào!

Tuyên Dạ Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, cất bước hướng một tòa môn hộ trong đó đi đến, lạnh nhạt nói:

- Như Tiên Vương, tại tiền sử cũng là phượng mao lân giác, ta liền không tin, chỉ là một kiện tiền sử pháp bảo, ngay cả Tiên Vương cũng có thể gạt bỏ!

Vài bước tầm đó, hắn cũng đã tiếp cận một mặt gương đồng, đón lấy, mặt gương đồng kia hào quang tỏa sáng, chỉ một thoáng ánh sáng âm u trải rộng, đem Tuyên Dạ Tiên Vương lung bao ở trong đó!

Bên ngoài thân vị Tiên Vương này lập tức sinh ra màu xanh đồng, màu xanh đồng điên cuồng lan tràn, chỉ một thoáng trải rộng toàn thân của hắn, đem vị Tiên Vương này định tại đó.

Tuyên Dạ Tiên Vương gầm lên, Tiên đạo trong cơ thể vận chuyển, chỉ thấy màu xanh đồng phi tốc thối lui, Tuyên Dạ Tiên Vương bước đi, đưa tay bắt lấy gương đồng, đem mặt gương đồng này tháo xuống.

Môn hộ mở ra, vị Tiên Vương này suất lĩnh Nguyên châu chư tiên cất bước vào bên trong môn hộ, biến mất không thấy gì nữa.

Câu Trần Tiên Vương ánh mắt chớp động, cười nói:

- Phổ Vũ, ngươi đi thử xem, có thể đem gương đồng tháo xuống hay

không.

Đông Phương Phổ Vũ khom người lĩnh mệnh, cất bước tiến lên, đi vào trước một tòa môn hộ khác, gương đồng tách ra ánh sáng âm u, quanh thân Đông Phương Phổ Vũ lập tức dài khắp màu xanh đồng, tiên đạo trong cơ thể đang cùng màu xanh đồng kịch liệt chống lại, hiển nhiên chống cự màu xanh đồng xâm lấn!

Đông Phương Phổ Vũ gian nan hoạt động bước chân, đã qua thật lâu, lúc này bàn tay mới chạm đến mặt gương đồng kia, đem gương đồng tháo xuống.

- Phổ Vũ, ngươi so với Tiên Vương vẫn là muốn thua kém một bậc.

Câu Trần Tiên Vương ha ha cười cười, suất lĩnh Tiên cung chư tiên đi vào bên trong tòa môn hộ này.

Hậu Thổ Tiên Vương cũng cho Nguyễn Kỳ Chân Tiên môn hạ của mình tiến lên, tháo xuống một mặt gương đồng. Nguyễn Kỳ Chân Tiên này là cường giả cùng Đông Phương Phổ Vũ một thời đại, Hậu Thổ Tiên Vương dưới trướng đệ nhất nhân, thực lực không phải chuyện đùa!

Lại có một Tiên Vương đi ra, tự mình tháo xuống một mặt gương đồng, hai Tiên Vương lần lượt đi vào bên trong môn hộ, chỉ còn lại có bốn tòa môn hộ.

Tiên nhân khác ở đây bắt đầu do dự, có đi vào môn hộ do bốn Tiên Vương đã mở, có thì chần chờ, tựa hồ muốn xem xem mình có thể tháo xuống một mặt gương đồng hay không.

Nam Quách Minh cười hắc hắc nói:

- Thủy Công lão đệ, ngươi đi tháo xuống một mặt gương đồng, chúng ta cũng đi vào. Ngươi yên tâm, lão ca ca ở sau lưng ngươi, cái gương đồng này không làm gì được ngươi mảy may.

Giang Nam tựa hồ không nghi ngờ gì, đi thẳng về phía trước, Nam Quách Minh theo sau lưng hắn, thầm nghĩ:

- Có hắn ở phía trước ngăn cản ánh sáng gương đồng, ta ở phía sau, chỉ cần tiếp cận gương đồng, liền có thể sét đánh không kịp bưng tai đem gương đồng tháo xuống, đoạt được cái bảo vật này!

Rốt cục, Giang Nam đi vào trước gương đồng khác, gương đồng đại phóng ánh sáng âm u, bao phủ hắn, Giang Nam kêu rên một tiếng, quanh thân lập tức dài khắp màu xanh đồng, đinh tại nguyên chỗ.

Nam Quách Minh đại hỉ, vội vàng từ sau lưng Giang Nam lấy tay hướng mặt gương đồng kia chộp tới, thầm nghĩ:

- Tuy khoảng cách còn có chút xa, nhưng lấy thực lực của ta tháo xuống gương đồng không tốn sức chút nào. . .

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, Giang Nam đột nhiên một tiếng ầm vang ngã xuống, ánh sáng âm u của gương đồng lập tức chiếu vào trên người Nam Quách Minh, đem vị lão giả đạo cốt tiên phong này định tại đó.

Nam Quách Minh tròng mắt nhấp nhô, bàn tay gian nan di động, lại vào lúc này, chỉ thấy Giang Nam rì rì đứng lên, tháo xuống gương đồng, lập tức chặn ngang ôm lấy vị lão tiên nhân này, đặt ở trước một môn hộ tòa khác, để cho hắn ngăn cản ánh sáng âm u của gương đồng, chính mình đi hái gương đồng khác.

Tròng mắt của Nam Quách Minh cơ hồ muốn trừng vỡ ra, trơ mắt nhìn mình bị Giang Nam chuyển đến chuyển đi, thầm nghĩ:

- Quanh năm đánh nhạn ngược lại bị nhạn mổ mù mắt, tiểu tử này một bụng ý nghĩ xấu, rốt cuộc là ai. . .

Nơi này có tất cả tám tòa môn hộ, mỗi môn hộ riêng phần mình giắt một mặt gương đồng, Hậu Thổ, Câu Trần, Tuyên Dạ… bốn vị Tiên Vương riêng phần mình hái một mặt gương đồng tiến vào một tòa môn hộ trong đó, chỉ

còn lại có bốn gương đồng.

Giang Nam hái ba mặt trong đó, đang muốn đi hái chiếc cuối cùng, đột nhiên cảm ứng được vài cổ khí tức Tiên Vương vô cùng cường đại phủ xuống, hẳn là lại có Tiên Vương tới chỗ nầy.

- Tiên Vương bình thường không thể nào có hơi thở cường đại như vậy, xem ra nhất định là mấy người khác trong bát Tiên Vương!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, không kịp hái mặt gương đồng thứ tư, khiêng Nam Quách Minh đi vào trong một tòa môn hộ, hắn chân trước mới vừa đi, Tử Tiêu, Tử Vi, Thanh Hoa, Trường Sinh, Ngọc Hoàng ngũ đại Tiên Vương chân sau liền tới.

Ngũ đại Tiên Vương này dắt tay nhau phủ xuống, mọi nơi quét nhìn một cái, Tử Tiêu Tiên Vương khẽ cau mày, cười nói:

- Mấy vị đạo hữu, mới vừa rồi Hậu Thổ, Câu Trần, Huyền Thanh ba vị đạo hữu truyền âm ta, nói bọn họ đã đến, đi trước một bước tiến vào trong đó. Mà trên năm tòa môn hộ khác, bọn họ lưu lại bốn gương đồng cho chúng ta, mà bây giờ chỉ còn lại có một mặt.

Trên mặt hắn lộ ra nụ cười ngoạn vị, nhẹ giọng nói:

- Xem ra, nơi này còn có người có thực lực gần như Tiên Vương a.

Ngọc Hoàng triệu lai một Tiên nhân nơi đây, hỏi kỹ, lúc này vị Tiên nhân kia đem chuyện tình Giang Nam như thế nào lấy được ba mặt gương đồng nói một lần, năm Tiên Vương suy tư chốc lát, Tử Vi Tiên Vương cười nói:

- Cái lão Tiên từ mi thiện mục kia, hơn phân nửa chính là Nam Quách lão thỏ tử, lão thỏ tử này luôn luôn gian xảo vô cùng, ám toán người khác, làm cho người ta hận đến ngứa răng, rồi lại không thể làm gì hắn. Không nghĩ tới hôm nay lão thỏ tử này cũng bị người ám toán, không biết người ám toán hắn là ai?

Ngọc Hoàng nhẹ nhàng nói:

- Chúng ta chọn một con đường, đi vào tìm một chút thôi, xem một chút thời đại tiền sử này cùng Tiên giới chúng ta có gì bất đồng.

- Tất cả Đại đạo, trăm sông đổ về một biển. Chỉ là muốn nhìn tiền sử Đại đạo một chút, đối với tu vi của chúng ta tiến cảnh tất nhiên cũng rất có ích lợi.

Mấy vị Tiên Vương khác rối rít gật đầu, năm vị Tiên Vương này tự chọn một con đường tiến vào trong đó, bọn họ hiển nhiên có thủ đoạn liên lạc khác, cũng không có cùng Hậu Thổ Câu Trần Huyền Thanh ba vị Tiên Vương đi cùng một con đường.

Trong đó, Ngọc Hoàng Tiên Vương đi con đường cùng Giang Nam là một cái môn hộ.

Nhiều Tiên nhân lưu ở nơi đây thấy thế, cũng rối rít đi theo mấy vị Tiên Vương này tiến vào, xem một chút có thể tìm được kỳ ngộ của mình hay không.

Cũng không lâu lắm, lại có mấy Tiên Vương phủ xuống, cũng riêng phần mình tiến vào trong thông đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2001: Chú.

Theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng nhiều Tiên Vương suất lĩnh chư Tiên đuổi tới đây, Đông Vân mười bốn châu, mười bốn Tiên Vương, Nam Chiên Cửu Châu, chín Tiên Vương, Tây Hoàn mười hai châu, mười hai Tiên Vương, hết thảy đều tới đây!

Trừ lần đó ra, Bắc phương Tiên hải mười chín châu chỉ có số ít mấy Tiên Vương trình diện. Bởi vì Tiên hải mười chín châu cách nơi đây quá xa, những Tiên Vương đó chỉ sợ còn không có được tin tức.

Về phần Tiên Quân của Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung, lại không người nào đến đây.

Bất quá, Tiên Vương đã là Tiên giới Cự Vô Bá, nhiều Tiên Vương như vậy phủ xuống, có thể nói là một đại thịnh hội trước nay chưa có!

Mà vào lúc này, Giang Nam đã xâm nhập đến trong môn hộ, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy nơi này Thanh Sơn mịt mờ, sương trắng như tuyết, thỉnh thoảng có hắc phong cuồn cuộn từ chỗ sâu thổi qua, trong hắc phong khí tanh hôi nồng đậm vô cùng.

Hơn nữa, nơi này đối với Tiên đạo có áp chế thật lớn, quy tắc tràn ngập ở chỗ này là một loại cùng người khác bất đồng, cùng Tiên đạo tương khắc, cho dù là Giang Nam, cũng cảm giác được cực kỳ khó chịu.

- Thả ta xuống!

Nam Quách Minh bị hóa thành đồng nhân đột nhiên con ngươi chuyển động, trong miệng lên tiếng nói:

- Tiểu tử, lão phu coi như nhận thua, thả ta xuống!

Giang Nam đem lão giả này để xuống, nháy mắt mấy cái, chỉ thấy lão thỏ tử này tu vi thực lực đúng là rất kinh người, mặc dù bị gương đồng hóa thành đồng nhân, nhưng Tiên đạo trong cơ thể như cũ bồng bột vận chuyển, cùng màu xanh đồng chống lại, không có hoàn toàn bị đồng hóa.

Qua một lúc lâu, da thịt của vị lão tiên sinh này mới khôi phục màu sắc tầm thường, sống lại.

Giang Nam thấy hắn nhanh như vậy liền thanh trừ màu xanh đồng, cũng là bội phục không dứt, tán thán nói:

- Lão trượng quả nhiên pháp lực tinh thâm, tiểu đệ không kịp.

Ánh mắt của Nam Quách Minh không có thiện cảm theo dõi hắn, hừ lạnh nói:

- Lão phu quát tháo Tiên giới vài ức năm, rất ít chịu thiệt, không nghĩ tới ở trong tay ngươi cũng ăn thiệt thòi, nếu không phải còn có chút bản lãnh, chỉ sợ đã bị mất mạng ! Thủy Công đạo hữu, ngươi rốt cuộc là người phương nào? Có lai lịch gì?

Giang Nam cười nói:

- Lão trượng, gặp lại cần gì từng quen biết? Biết ta là ai, đối với ngươi không có ích lợi gì. Chúng ta lúc này từ biệt, đúng rồi, ta thu ba mặt gương đồng, đồ chơi này chỉ có thể đối phó Chân Tiên, đối với Tiên Vương chỗ dùng không lớn, một mặt cùng ba mặt tác dụng cũng như vậy, đưa ngươi một mặt a.

Hắn lấy ra một mặt gương đồng, vứt cho Nam Quách Minh, xoay người rời đi, Nam Quách Minh nhận lấy gương đồng, hơi ngẩn ra, nhìn bóng lưng Giang Nam đi xa, thầm nghĩ:

- Cổ quái, ngay cả pháp bảo tiền sử cũng có thể dễ dàng đưa người. . .

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một cổ hơi thở từ sau lưng của hắn truyền

đến, Nam Quách Minh vội vàng quay đầu nhìn lại, thầm thở dài hỏng bét, chỉ thấy nhiều Tiên nhân Ngọc Hoàng Tiên Cung vây quanh Ngọc Hoàng Tiên Vương cất bước đi tới.

- Nam Quách đạo hữu!

Bên cạnh Ngọc Hoàng Tiên Vương, một vị nữ Tiên hơi thở vô cùng cường đại, chỉ kém Tiên Vương một chút, xa xa thấy gương đồng trong tay Nam Quách Minh, trong mắt tinh quang chợt lóe, mỉm cười nói:

- Gương đồng này chính là tiền sử pháp bảo do Hậu Thổ Tiên Vương lưu cho lão gia nhà ta, kính xin đạo hữu giao ra đây!

Nữ Tiên này chính là vợ chưa cưới của Ngọc Hoàng, đạo hiệu Thánh Thiên Vương Mẫu, cũng là một nhân vật cực kỳ lợi hại, sắp tu thành Tiên Vương, so sánh với Nam Quách Minh không kém chút nào.

Từng tôn Tiên nhân của Ngọc Hoàng Tiên Cung rối rít đi tới, hướng Nam Quách Minh bức tới, cái trán Nam Quách Minh toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng âm thầm kêu khổ:

-Ta đang nghĩ tiểu tử Thủy Công kia làm sao chạy trốn nhanh như vậy, còn lòng tốt phân cho ta một mặt gương đồng, thì ra người này là biết mặt sau có đầu sỏ tới, đem ta để ở nơi này làm bia đỡ đạn. . . Đúng rồi, ta biết rồi, tiểu tử này nhìn thấy Ngọc Hoàng Tiên Vương liền đi núp, nhất định chính là Huyền Thiên Giáo Chủ gây sóng gió cho Tiên giới kia!

Trong mắt của hắn hiện lên vẻ tàn khốc, Thánh Thiên Vương Mẫu cùng chư Tiên Ngọc Hoàng Tiên Cung lập tức xuất thủ, hướng Nam Quách Minh công tới.

Nam Quách Minh tế lên gương đồng, u quang đại phóng, chỉ thấy trên người từng tôn Tiên nhân Chân Tiên lập tức dài ra màu xanh đồng, nhanh chóng lan tràn, cho dù là Thánh Thiên Vương Mẫu cũng bị lây dính màu xanh đồng, nhất thời chốc lát không cách nào thanh trừ, tốc độ chậm dần.

- Đạo hữu, giao ra đây a.

Ngọc Hoàng Tiên Vương ha hả cười một tiếng, một ngón tay điểm đi. Đầy trời u quang rút lui mà về, đem màu xanh đồng trên người chư Tiên hết thảy ép tới rút lui. Ngón tay này đinh một tiếng điểm ở trên gương đồng, thân thể Nam Quách Minh đại chấn, trong miệng hộc máu ngã xuống bay ra.

Nhưng lão giả này cũng lợi hại, người ở giữa không trung đột nhiên hóa thành một luồng khói xanh, khói xanh rơi xuống đất, chi lưu một tiếng chui vào trong đại địa.

- Ngươi đi được sao?

Ngọc Hoàng Tiên Vương đầu ngón tay điểm trên mặt đất, đại địa nhanh chóng đọng lại, trở nên chắc chắn vô cùng!

Ngọc Hoàng Tiên Vương nhẹ kêu một tiếng, thu hồi đầu ngón tay, khẽ cau mày nói:

- Lại chạy thoát . . . lão thỏ tử này đào thành động tốc độ thật nhanh. . .

Thánh Thiên Vương Mẫu cùng chư Tiên vọt tới nói:

- Lão gia, tiền sử pháp bảo này quỷ dị không thôi, làm cho không người nào có thể chống cự, không biết lão gia có diệu chiêu gì khắc chế hay không?

Ngọc Hoàng Tiên Vương cười lạnh nói:

- Tiền sử đạo pháp thần thông, ta đã có chút hiểu rõ. Sở dĩ tiền sử pháp bảo thoạt nhìn quỷ dị như thế, làm cho người ta khó lòng phòng bị, thật ra chủ yếu dựa vào là chú!

- Chú?

Chư Tiên nghi ngờ.

- Chính xác.

Ngọc Hoàng Tiên Vương lạnh nhạt nói:

- Ta năm xưa du lịch Tiên giới đại thiên thời không, ở ngoài Hỗn Độn hư không, gặp qua không ít di tích kinh khủng. Cũng gặp phải qua vài toà di tích thời đại Chú đạo lưu lại, đối với Chú đạo có điều hiểu rõ. Tiên đạo cầu trường sinh, mà thời đại tiền sử là Chú đạo hoành hành, âm tà quỷ bí, từ chỗ tối tăm chú giết đối thủ, chú ra lệnh đạt, làm cho người ta không giải thích được liền bị chết thê thảm không nỡ nhìn, không phải là chính đạo. Bất quá Chú đạo đúng là có nơi sở trường.

Hắn cất bước đi thẳng về phía trước, chắp hai tay sau lưng nói:

- Ta từ trước gặp phải Chú đạo, cũng không quỷ dị cường đại bằng Chú đạo trong di tích này, nhìn ra nơi này nhất định là một trọng địa thời đại Chú đạo. Tất cả Đại đạo trăm sông đổ về một biển, nếu có thể có được Chú đạo tinh hoa, dung nhập vào đến trong Tiên đạo, thế tất có thể làm cho ta tái tiến một bước, tu thành Tiên Quân!

Chư Tiên ánh mắt sáng lên, Ngọc Hoàng tiếp tục nói:

- Chú công kích chính là bổn nguyên, không phải là thân thể, cho nên mới có thể giết người ở vô hình, ngay cả Đạo Quả cũng sẽ bị chú giết. Trong Hắc phong có Phong chú, trong gương đồng đồng lục chú, những điều này là tiểu đạo, Chú cường đại chân chính, thậm chí ngay cả Tiên Quân cũng có thể chú chết!

Chương 2002: Chú Đạo Phù Văn. (1)

- Loại Đại đạo này mặc dù không phải là chính đạo, nhưng dùng để sát phạt cũng là bảo bối khó lường, uy lực pháp bảo kia, thắng được Tiên đạo pháp bảo, nếu gặp phải Chú đạo pháp bảo, nhất định không thể bỏ qua!

Chư Tiên rối rít đồng ý.

- Nếu gặp phải chú đạo công kích, ngàn vạn không nên chần chờ, trực tiếp dùng pháp bảo oanh đi qua, đem chú đạo thần thông nổ nát, nếu không ắt gặp hại!

Ngọc Hoàng Tiên Vương để cho chư Tiên dưới trướng tản ra nói:

- Các ngươi riêng phần mình sưu tầm pháp bảo, nói không chừng có đại cơ duyên.

Tòa môn hộ này lại có không ít Tiên nhân chạy tới, nhân số dần dần nhiều hơn, còn có những Tiên Vương khác tìm đến, cũng đang tìm kiếm bảo vật nơi đây.

Chú đạo là Đại đạo tiền sử, pháp bảo kia quỷ dị không khỏi, đối với Tiên Vương cũng cực kỳ trọng yếu, nếu có thể có được một pháp bảo khắc chế Tiên Vương Tiên Quân, tác dụng không thua Tiên Thiên pháp bảo!

Có người phát hiện động phủ tiền sử, tìm được vài món pháp bảo thời đại Chú, đưa tới một phen tranh đấu, cũng có người tìm được kinh văn ý nghĩa, cũng là khiến cho một phen phân tranh.

Có lợi ích liền có tranh đấu, huống chi bọn họ phân thuộc thế lực bất đồng, đây là chuyện tất nhiên.

Giang Nam cũng tìm được mấy chỗ động phủ, tìm được mấy kiện pháp

bảo tiền sử thời đại Chú, bất quá những pháp bảo này uy lực không lớn, còn không bằng hắn lúc trước thu hoạch gương đồng, về phần kinh văn hắn cũng tìm được hai ba cuốn, nhưng văn tự trong đó vô cùng cổ lão, giống như côn trùng, một chữ cũng không cách nào hiểu.

- Những pháp bảo này tích chứa Đại đạo huyền diệu, nếu có thể nghiên cứu thấu triệt, có thể làm cho Nguyên Thủy Đại Đạo của ta tái tiến một bước!

Hắn rất nhanh cũng phát hiện chỗ bất phàm của Chú đạo, loại Đại đạo này nếu nghiên cứu đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, chỉ sợ thành tựu tuyệt sẽ không thua kém Tiên đạo!

Đột nhiên, một mặt vách núi chấn động, vô số huyết ảnh từ trong vách núi đập ra, hóa thành huyết phong quét ngang, đánh về phía Giang Nam!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, sau ót Thần Luân chuyển động, từng đạo thần thông bộc phát, đem từng đạo huyết ảnh nổ nát, ngay sau đó lấy tay một chưởng hung hăng hướng mặt vách núi này chụp đi.

- Đi ra ngoài!

Vách núi chia năm xẻ bảy, chỉ thấy một đầu quái vật lớn giống như núi chồm hỗm ở bên trong lòng núi, hai mắt như máu, trong con ngươi từng đạo huyết ảnh bay vọt qua.

- Tiền sử sinh linh?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, hít vào một hơi thật dài.

Mà vào lúc này, những địa phương khác cũng truyền đến từng tiếng kinh hô, những địa phương khác cũng phát hiện sinh linh tiền sử!

Tất cả sinh linh tiền sử đột nhiên xuất hiện ở bên trong tòa môn hộ, khiến cho một hồi rối loạn lớn lao, có người hơi không lưu ý liền chịu khổ độc thủ của loại sinh linh này.

Phương thức công kích của sinh linh thời đại Chú đạo cùng Tiên Giới tiên thú rất là bất đồng, Chú đạo thần thông xuất quỷ nhập thần càng làm cho Tiên nhân sơ sơ tiếp xúc Chú đạo luống cuống tay chân, rất nhanh liền chết một đám Tiên nhân.

Mà ở trước mặt Giang Nam, đầu tiền sử sinh linh kia đột nhiên khẽ động, hướng hắn hung hăng đánh tới!

Cùng lúc đó, trong mắt đầu sinh linh này bay ra từng đạo Huyết Ảnh, múa đầy trời, chiêm chiếp quái gọi, đồng loạt đánh tới.

Giang Nam thanh quát, sau đầu thần luân chuyển động không ngớt, đem Huyết Ảnh đầy trời làm cho bay ngược mà về, không cho Huyết Ảnh này cận thân, đồng thời một chưởng đập đi, Nguyên Thủy Đại La Thiên chất chứa pháp lực cuồng bạo cùng cự trảo của đầu tiền sử sinh linh kia đụng nhau, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, đầu sinh linh tiền sử kia kêu rên, liên tục rút lui, mấy cái móng vuốt rắc rắc bẻ gẫy!

- Thân thể hảo cường! Cường độ thân thể loại Tiên Thiên sinh linh này, chỉ sợ sắp tiếp cận Tiên Vương rồi!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, một đầu hai đầu sinh linh tiền sử cũng thôi, nếu là cả đàn cả lũ sinh linh tiền sử, chỉ sợ ngay cả hắn cũng muốn rút đi.

Rống…

Tiền sử sinh linh gào thét, sau lưng đột nhiên dài ra vô số cánh chim, đón lấy dưới bụng dài từng móng vuốt, ông ông vỗ cánh mà lên, như cùng một giáp xác trùng ngàn cánh ngàn trảo, vô số Huyết Ảnh quay chung quanh than bay múa, lần nữa đập xuống!

Một người một thú kịch liệt va chạm, chấn đến dãy núi run run không thôi, đột nhiên, con sinh linh tiền sử này kêu rên, bị Giang Nam đánh cho ngàn cánh bẻ gẫy, móng vuốt nhao nhao văng tung tóe, vội vàng chấn động

cánh chim còn lại đào tẩu.

Giang Nam một bước kéo dài qua hư không, sau một khắc một cước dẫm nát trên lưng đầu tiền sử sinh linh này. Vô số Huyết Ảnh thừa cơ chui vào, trong đó hai đạo Huyết Ảnh đột phá phòng ngự của thân thể Giang Nam, chui vào chân của hắn.

Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy một thân tinh khí của mình phi chảy nước, năng lượng bên trong thân thể cơ hồ đều bị rút sạch, không khỏi nộ quát một tiếng, một chưởng che xuống, hung hăng vỗ vào phía trên đầu lâu sinh linh tiền sử này.

Bành…

Đầu sinh linh tiền sử này bị đánh nhão nhoẹt, thi thể từ giữa không trung trụy lạc, bất quá hai đạo Huyết Ảnh kia như cũ ở trong cơ thể hắn chui tới chui lui, rút ra năng lượng trong cơ thể hắn. Ngắn ngủn một lát thời gian, liền có hai ba thành pháp lực bị hai đạo huyết ảnh này rút đi!

- Tà môn như vậy? Ta không tin, Nguyên Thủy đại đạo của ta còn khắc chế không được ngươi!

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, lập tức thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, ở trong cơ thể hắn, Nguyên Thủy đại đạo cùng hai đạo huyết ảnh này phi tốc dây dưa, hai đạo Huyết Ảnh thôn phệ Nguyên Thủy đại đạo. Nguyên Thủy đại đạo cũng ý đồ luyện hóa hai đạo huyết ảnh này.

Đã qua thật lâu, Nguyên Thủy đại đạo rốt cục chiếm cứ thượng phong, đem một tia Huyết Quang bên trong Huyết Ảnh luyện nhập đại đạo, lại sau một lúc lâu, hai đạo Huyết Ảnh bị hắn triệt để luyện hóa, ở trong Nguyên Thủy đại đạo hóa thành hai đạo huyết sắc phù văn.

- Ân? Đây là. . .

Sắc mặt hắn có chút cổ quái:

- Chú đạo phù văn?

Luyện hóa hai đạo huyết ảnh này, Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy trong đầu của mình nhiều ra một môn đạo cùng lý kỳ lạ cổ quái, đây là đại đạo không giống người thường, không thuộc về Tiên đạo thế giới hôm nay, mà gọi là đại đạo quy tắc Chú đạo kỳ lạ!

Loại đại đạo này thuộc về tiền sử đại đạo, cực kỳ tinh diệu tinh thâm. Ví dụ như ngấm ngầm hại người, ví dụ như Huyết Ảnh phụ thể. Cùng Tiên đạo so sánh có sở trưởng khác, tuy lực đánh chính diện chưa đủ, nhưng lại tà môn rất nhiều lần, để cho người khó lòng phòng bị!

- Xem ra ở trước Tiên đạo, hoàn toàn chính xác có nguyên một đám văn minh hoa mỹ, nhưng tiếc không biết như thế nào, đều hủy diệt ở trong lịch sử dài dòng buồn chán.

Giang Nam đứng dậy, chỉ thấy thi thể đầu tiền sử sinh linh kia đã hóa thành một vũng máu, không còn tồn tại.

Nguyên Thủy đại đạo của hắn lần nữa đã có một đoạn tăng lên, chỉ là biên độ tăng lên không lớn, bất quá đối với Giang Nam mà nói, đã rất đáng được vui mừng rồi.

- Ồ? Đây là hai mắt đầu sinh linh kia, rõ ràng không có bị ta đánh nát. . .

Chương 2003: Chú Đạo Phù Văn. (2)

Giang Nam nhẹ nhàng nâng tay, hai Huyết Nhãn kia bay lên, phiêu phù ở lòng bàn tay của hắn, Huyết Nhãn như châu, phảng phất như hai khỏa hồng bảo thạch tròn căng, trong đó còn có vô số Huyết Ảnh ở trong Bảo Châu bay múa.

- Khởi!

Hắn thanh quát một tiếng, thúc dục chú đạo phù văn bên trong Nguyên Thủy đại đạo, chỉ thấy vô số Huyết Ảnh trong hai khỏa huyết châu kia phần phật lạp bay ra, quay chung quanh hắn bao quanh bay múa, chiêm chiếp quái gọi, bỗng nhiên qua lại, nhanh như thiểm điện!

Những Huyết Ảnh này trong lúc đó chìm vào trong đất, ở dưới mặt đất phi tốc ghé qua, như nhập không có gì, đột nhiên lại bay ra đại địa, tùy tâm mà động.

Giang Nam nhắm mắt lại, lập tức chỉ cảm thấy mình phảng phất nhiều ra vô số "Huyết Nhãn", hắn vậy mà mượn nhờ những đôi mắt Huyết Ảnh này, đem hết thảy bốn phía nhìn thấy rõ ràng.

Đột nhiên, thân hình hắn hơi chấn, hắn mượn nhờ những đôi mắt Huyết Ảnh này, lại có thể chứng kiến những chú đạo phù văn giấu ở bên trong phiến hư không này!

Hắn thông qua những đôi mắt này nhìn lại, chỉ thấy ở trên không trung, vô số chú đạo phù văn mỹ lệ hiện ra, ở giữa không trung, ở trên dãy núi, trong cả vùng đất, trong hồ nước dòng sông suối nhỏ, kết xuất từng tòa trận pháp!

- Đây là. . .

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, đột nhiên, hắn "chứng kiến" ở bên trong một hồ nước nhỏ tĩnh ninh, tòa chú đạo phù văn này kết xuất trận pháp vô thanh vô tức chuyển động, đón lấy một đầu quái vật khổng lồ vậy mà từ bên trong tòa trận pháp kia chui ra!

Đây là một loại tiền sử sinh linh khác, gào rú một tiếng, trực tiếp bay lên trời, hướng mấy Tiên nhân cách đó không xa đánh tới.

Giang Nam nhíu mày, khống chế những Huyết Ảnh này nhào tới không trung, hướng chỗ xa hơn nhìn lại, chỉ thấy càng nhiều đại trận chú đạo phù văn nữa chuyển động, tất cả tiền sử sinh linh khổng lồ vô cùng từ trong trận pháp chui ra, gào thét lao nhanh, bốn phương tám hướng mà đi!

Ngắn ngủn một lát thời gian, liền có nhiều đến hơn trăm đầu tiền sử sinh linh xuất hiện, hơn nữa số lượng vẫn còn liên tục không ngừng gia tăng!

- Những chú đạo phù văn đại trận này, là triệu hoán tiền sử sinh linh!

Giang Nam sợ hãi, sinh linh tiền sử tuôn ra ngày càng nhiều, không chỉ có Tiên nhân khác lâm vào trong nguy hiểm, thậm chí ngay cả chính hắn cũng lâm vào nguy hiểm!

Đột nhiên chỉ nghe 'Rầm Ào Ào' một tiếng, trong sông cách đó không xa bay lên một khỏa đầu lâu cực đại, một đầu sinh linh tiền sử leo ra mặt nước, há miệng liền phun ra từng đạo mũi tên tanh hôi, bắn về phía Giang Nam.

Giang Nam nhất thời không đề phòng, bị mấy mũi tên bắn trúng, lập tức chỉ cảm thấy hai chân bị đinh trên mặt đất, không cách nào hoạt động, ở bên trong sông lớn, đầu sinh linh tiền sử kia leo ra, trong miệng phun ra từng đạo mũi tên, liên tục đính trên tứ chi của hắn, trong miệng phát ra gào rú nặng nề, hướng hắn leo đến.

Giang Nam chỉ cảm thấy tay của mình không thể nhúc nhích, mà vào lúc này trong dãy núi cách đó không xa nổ tung. Một đầu sinh linh tiền sử nhảy ra, ngửa mặt lên trời gào thét, hướng hắn bay nhào mà đến!

Hai đầu sinh linh tiền sử ngay ngắn chạy về phía Giang Nam, tiền hậu giáp kích, Giang Nam nhíu mày, dùng đem hết toàn lực, cũng không quá đáng chỉ là có thể thoảng giơ cánh tay lên.

- Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu!

Sau đầu hắn thần luân chuyển động, đột nhiên một đạo đại thần thông bay ra. Hóa thành Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu bay lên, Minh Châu hào quang tỏa sáng, đem bóng dáng của hắn chiếu đi, tay chân Giang Nam lập tức khôi phục tự do, lấy tay hướng sau đầu một trảo, bắt bỏ vào bên trong thần luân, rút ra một cây Tiên Thiên Yếm Ma Thương. Một thương bắn ra, trước đem đầu sinh linh tiền sử miệng phun mũi tên kia đinh trên mặt đất, lập tức bàn tay một phen, một mặt gương đồng rơi trong tay!

Ở sau lưng của hắn, đầu sinh linh tiền sử kia đã đánh tới, Giang Nam đem gương đồng hướng về sau chiếu chiếu. Quanh thân đầu sinh linh tiền sử kia lập tức che kín màu xanh đồng, hành động gian nan.

- Kim Long giản!

Giang Nam từ trong thần luân rút ra một cây Tiên Thiên Kim Long giản, thò tay xê dịch, Kim Long giản hóa thành một đầu Hỗn Độn Thần Long, đem đầu sinh linh tiền sử này sinh sinh cắn nát!

Sinh linh tiền sử kia toái mất, trong cơ thể lập tức có chú đạo phù văn bay ra, Giang Nam vội vàng chuyển động thần luân. Tiên Thiên Ngũ sắc liên chập chờn bay ra, đem từng đạo chú đạo phù văn trấn áp ở trong Ngũ sắc liên.

- Tốt, hiện tại chỉ còn lại có đầu quái vật trong sông lớn nhảy ra kia rồi. . .

Hắn nhẹ nhàng thở ra, đột nhiên nhớ tới tiểu Giao Long trên cổ tay mình, thầm nghĩ:

- Không biết Tiểu chút chít này có ăn loại sinh linh tiền sử này hay không?

Tiểu Giao Long ăn huyết nhục rất nhiều Chân Tiên tiên nhân, một mực mơ màng ngủ say, gần đây một mực không có tỉnh lại, Giang Nam nhéo nhéo Tiểu chút chít này, Tiểu Giao Long mở ra con mắt nhập nhèm, lườm lườm đầu sinh linh tiền sử bị Giang Nam đinh trên mặt đất kia, đánh ngáp một cái, lại ngủ thật say.

- Tiểu gia hỏa này thực kiêng ăn. . .

Giang Nam tiến lên, đem đầu sinh linh tiền sử này đánh chết, cũng có một ít chú đạo phù văn bay ra, hết thảy bị hắn trấn áp, từ từ luyện hóa, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo của mình.

- Sức chống cự của ta đối với chú đạo thần thông, giống như gia tăng lên một ít. . .

Giang Nam tế lên gương đồng chiếu rọi chính mình, chỉ gặp trên người mình tuy sinh ra màu xanh đồng, nhưng tốc độ sinh trưởng lại trở nên trì hoãn chậm lại, không khỏi tinh thần chấn động, thầm nghĩ:

- Xem ra khống chế chú đạo thần thông càng nhiều, đối với chú đạo lý giải càng sâu, ở trong di tích tiền sử này liền càng có thể như cá gặp nước! Nếu ta có thể hoàn toàn làm được Chú Pháp bất xâm, ở bên trong phiến di tích này, chỉ sợ không có bao nhiêu chỗ có thể ngăn ta rồi!

Hắn bốn phía sưu tầm sinh linh tiền sử đánh chết, luyện lấy chú đạo phù văn, cũng không lâu lắm, lại có hơn mười đầu tiền sử sinh linh chết ở trong tay của hắn, bị hắn luyện đi chú đạo phù văn, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo.

Bất quá, hiển nhiên cũng có những người khác phát hiện cái bí quyết này, đánh chết sinh linh tiền sử luyện lấy chú đạo phù văn, Giang Nam trong lúc vô tình lần nữa đụng phải lão gia hỏa Nam Quách Minh kia, người này đã đánh chết sinh linh tiền sử, hiển nhiên cũng nhận được chỗ tốt rất lớn, đầy mặt ánh sáng màu đỏ.

- Huyền Thiên giáo chủ ở đây!

Lão thỏ tử này cơ linh vô cùng, cơ hồ đồng thời phát hiện Giang Nam, cao kêu một tiếng, lập tức hóa thành sáu đạo khói xanh biến mất.

Trong lòng Giang Nam tim đập mạnh một cú, lập tức quay người rời đi, đột nhiên hư không chấn động, một vị nữ tiên phong hoa tuyệt đại suất lĩnh rất nhiều Tiên nhân Chân Tiên hàng lâm, đúng là Ngọc Hoàng Tiên cung Thánh Thiên Vương Mẫu!

- Huyền Thiên giáo chủ!

Thánh Thiên Vương Mẫu nhìn chằm chằm vào Giang Nam, trên gương mặt xinh đẹp giống như cười mà không phải cười, nói khẽ:

- Giáo chủ vì sao thay hình đổi dạng, chẳng lẽ tồn tại khai sáng Thiên cung thứ chín, sửa thiên hoán nhật, một tay điều khiển Chư thần hoàng hôn kiếp, diệt sạch Thần đạo, cũng không dám dùng chân diện mục gặp người sao?

Chương 2004: Kiếm Trảm Vương Mẫu. (1)

Giang Nam cười ha ha, diện mạo đột nhiên biến đổi, khôi phục tướng mạo sẵn có, cười nói:

-Thánh Thiên Vương Mẫu, ngươi lui ra đi, ta với phu quân ngươi Ngọc Hoàng Tiên Vương đồng dạng, cũng là Thần đạo Đạo Tổ, ngươi không phải là đối thủ của ta!

- Thần đạo Đạo Tổ?

Đột nhiên, một tiếng cười khẽ truyền đến, lại có một Tiên Vương cất bước đi tới, ngọc thụ lâm phong, phong lưu phóng khoáng, cười nói:

- Thần đạo Đạo Tổ diệt sạch Thần đạo, ngươi còn có tư cách gì làm Thần đạo Đạo Tổ?

Giang Nam khẽ nhíu mày, nhìn về phía vị Tiên Vương này, nghi ngờ nói:

-Ngươi là Phù Châu Nhân Tông Tiên Vương? Nhân Tông Tiên Vương, không biết ngươi ta có ân oán hay không?

Nhân Tông Tiên Vương lạnh lùng nói:

- Con ta vốn là có hi vọng chứng đạo thành Tiên, kết quả giáo chủ nhấc lên Chư thần hoàng hôn kiếp, hư mất Tiên Giới Thiên Đạo, thế cho nên con ta không cách nào nhảy ra Thiên Đạo, không biết cái này có tính ân oán hay không?

Chư thần hoàng hôn kiếp ảnh hưởng sâu xa, trong Tam Giới đã biến thành thế giới tu tiên, nhưng Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân chưa có tới Tiên Giới truyền đạo, làm cho tại đây vẫn là dùng Thần đạo thành chủ đạo, khoảng chừng hơn một trăm ba mươi vạn năm chưa từng có người chứng

đạo thành tiên!

Có rất nhiều người bị nhốt ở Hoàng Đạo Cực Cảnh, có ít người thì già chết ở bên trong hơn 100 vạn năm thời gian, nhi tử Nhân Tông Tiên Vương liền là một cái trong số đó, mặc dù không có chết già, nhưng cũng không quá đáng là mượn nhờ Tiên khí đến trì hoãn thời gian xâu mệnh, nếu ly khai Tiên khí bảo hộ, cũng chỉ có thể thân tử đạo tiêu.

Nhân Tông Tiên Vương là Tiên Vương, nhưng mà con của mình không có thể tu thành tiên nhân, hắn cũng là không thể làm gì, chỉ có thể đem một bụng hờn dỗi vung đến trên đầu Giang Nam, cho rằng là Giang Nam đoạn đi tiên lộ của con mình.

Mà trong tiên giới, người cùng hắn ôm lấy cách nghĩ đồng dạng số lượng cũng tuyệt cũng không ít!

Giang Nam nhìn về bốn phía, chỉ thấy rất nhiều tiên nhân của Ngọc Hoàng Tiên cung cùng Nhân Tông Tiên cung đã vây quanh ở trong đó, tiên nhân khác không bị hắn để ở trong mắt, nhưng con kiến nhiều cũng có thể cắn chết voi, nếu những tiên nhân Chân Tiên này liên thủ, cũng là một cổ lực lượng lớn lao, hơn nữa Nhân Tông Tiên Vương cùng Thánh Thiên Vương Mẫu hai tồn tại đại Tiên Vương cấp, mình cũng là dữ nhiều lành ít!

- Nhân Tông Tiên Vương, không cần nói nhiều!

Thánh Thiên Vương Mẫu đột nhiên cười khẽ, rút ra trâm gài tóc của bản thân, đón gió nhoáng một cái, hóa thành một thanh Tiên Kiếm, lập tức hai tay khẽ vuốt, thanh Tiên Kiếm này một phân thành hai, bị nàng tế lên, hai phần Tiên Kiếm vang lên, đinh linh linh rung động, cười nói:

- Người này dị thường giảo hoạt, vẫn là trước đem hắn tiêu diệt nói sau!

Hai thanh Tiên Kiếm này tràn ngập tiên uy cực kỳ trầm trọng, thậm chí có Tiên Vương chi uy, hiển nhiên là Thánh Thiên Vương Mẫu cùng Ngọc Hoàng Tiên Vương chung một chỗ tế luyện Tiên gia chi bảo!

Nhân Tông Tiên Vương hít vào một hơi thật dài, lạnh nhạt nói:

- Thánh Thiên Vương Mẫu đã ra tay, như vậy ta vẫn là vì Vương Mẫu quan chiến mà thôi. Bổn vương không quen cùng người liên thủ.

Thánh Thiên Vương Mẫu cứng đờ, hừ lạnh một tiếng, hai phần Tiên Kiếm uy năng đại phóng, hướng Giang Nam đánh tới!

Giang Nam trường thanh cười to, đột nhiên vẫy tay, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm xuất hiện trong tay, nghênh tiếp hai phần Tiên Kiếm:

- Nguyên lai Vương Mẫu, ngươi cũng đùa nghịch kiếm ah!

Đinh, đinh…

Thánh Thiên Vương Mẫu khí tức hỗn loạn, hai phần Tiên Kiếm của nàng vừa mới cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm va chạm, liền bị đẩy lùi đi ra ngoài, chấn đến nàng khí huyết sôi trào!

- Khai Nguyên!

Giang Nam đẩy ra hai phần Tiên Kiếm, một kiếm Khai Nguyên, đâm thẳng Thánh Thiên Vương Mẫu, một kiếm này muôn hình vạn trạng, chất chứa lý giải chí cao của hắn đối với Nguyên Thủy đại đạo, một kiếm phảng phất muốn mở một thời đại, đem thời đại cũ hết thảy dễ như trở bàn tay đánh tan rã!

Thánh Thiên Vương Mẫu quát mắng, mái tóc tung bay, dáng người thướt tha, tựa hồ là Dương liễu yếu đuối, Giang Nam kiếm quang khắp nơi, thân thể mềm mại của Thánh Thiên Vương Mẫu nhẹ nhàng đẩy ra, hai phần Tiên Kiếm đinh đinh đinh đâm vào trên kiếm quang.

Cô gái này tuy than là Vương Mẫu, nhưng thực lực kinh người vô cùng, cũng có được chiến lực gần như Tiên Vương, sau đầu thần luân chuyển động, từng đạo thần thông giống như phô thiên cái địa rơi đập, hướng Giang Nam oanh khứ!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đột nhiên uy năng phóng đại, boong boong truyền đến hai tiếng nổ mạnh, đem hai phần Tiên Kiếm đánh bay, một chưởng oanh khứ, đem bất luận thần thông gì của Thánh Thiên Vương Mẫu hết thảy đập toái nghiền diệt!

Rống…

Hắn há miệng rống to, chấn đến Thánh Thiên Vương Mẫu khí tức hỗn loạn, lập tức bên trong thần luân sau đầu từng đạo mũi tên bắn ra, đem bóng dáng của Thánh Thiên Vương Mẫu định trụ, lại có một quả Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu bay ra, hung hăng nện ở trên ót Thánh Thiên Vương Mẫu!

Thánh Thiên Vương Mẫu bị đánh đến đầu rơi máu chảy, sau một khắc Giang Nam một kiếm giết đến, chém về phía Thánh Thiên Vương Mẫu, lạt thủ tồi hoa, không lưu tình chút nào!

Chư tiên Ngọc Hoàng Tiên cung hồn nhiên không ngờ rằng Thánh Thiên Vương Mẫu bị bại nhanh như vậy, lập tức nguyên một đám phi thân tiến lên ra tay cứu viện, các Chân Tiên từng người đem tiên khí tế lên, tiên đạo thần thông bộc phát, nhao nhao oanh đến!

Giang Nam quát tháo, bên trong thần luân Tiên Thiên Ngũ sắc liên bay lên, móc ngược mà xuống, bảo vệ quanh thân, đối chiến chư tiên công kích, từng kiện từng kiện tiên gia chi bảo cùng thần thông uy năng khủng bố oanh ở phía trên Tiên Thiên Ngũ sắc liên, chấn đến Ngũ sắc liên bộc phát tiên quang, hóa thành nhiều đóa hoa sen xinh đẹp quay chung quanh Giang Nam bao quanh bay múa!

Mà vào lúc này, thân thể mềm mại của Thánh Thiên Vương Mẫu loạn chiến, đem từng nhánh mũi tên chấn nát, nàng hiển nhiên cũng đã luyện hóa được vài đạo chú đạo phù văn, đối với chú đạo thần thông sức miễn dịch tăng nhiều, vậy mà đào thoát chú đạo thần thông công kích ngấm ngầm hại người!

Nàng vừa mới chấn vỡ mấy chi mũi tên, Giang Nam Nguyên Thủy Chứng

Đạo Kiếm dĩ nhiên vạch phá cổ của nàng, một khỏa đầu lâu xinh đẹp bay lên trời!

Phía dưới là một kiếm Khai Nguyên của Giang Nam hình thành dị tượng, hóa thành Huyền Hoàng nhị khí, Tứ Tượng Ngũ Hành, phân liệt ra một mảnh Thiên Địa lồng lộng, ngăn cách đầu lâu của nàng cùng thân thể cảm ứng, hơn nữa đem tiên đạo trong cơ thể nàng không ngừng đồng hóa, gia trì đến bên trong một kiếm này!

Chư tiên Ngọc Hoàng cung gào thét không thôi, ra sức đánh tới, đem Giang Nam vây quanh ở chính giữa, cao thấp tung bay, chém giết không dứt, ý đồ đoạt lại chủ mẫu của mình.

- Kết trận!

Một Chân Tiên hét lớn, lạnh lùng nói:

- Hóa thành Ngọc Hoàng Tiên Vương đại trận!

Giang Nam cười ha ha, Khai Nguyên thức triệt để triển khai, kiếm quang tung hoành, trước một bước đem mấy Chân Tiên kia một kiếm chém giết, Ngọc Hoàng Tiên Vương đại trận còn chưa kịp hình thành, liền bị hắn tách ra, kiếm quang khắp nơi, các tiên nhân thây ngã trên không, lập tức ngã xuống, cơ hồ không có hợp lại chi địch!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2005: Kiếm Trảm Vương Mẫu. (2)

Thần luân sau đầu hắn chuyển động, từng đạo thần thông bộc phát, những tiên nhân bình thường kia còn chưa kịp cận thân, liền nguyên một đám bị Tiên Thiên pháp bảo biến thành thần thông oanh bạo ở giữa không trung!

Mà vào lúc này, Thánh Thiên Vương Mẫu kiệt lực áp chế uy năng một kiếm kia của Giang Nam, mưu cầu luyện hóa dư uy một kiếm Khai Nguyên, khôi phục thân thể.

Nàng dù sao cũng là cường giả gần Tiên Vương, rất nhanh liền đem dư uy một kiếm kia của Giang Nam xóa đi, đầu bay tới, cùng thân thể tương liên, lập tức triệu hồi hai phần Tiên Kiếm, trong tay cầm chặt Tiên Kiếm, lúc này mới yên tâm.

Thánh Thiên Vương Mẫu ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi ngẩn ngơ, chỉ thấy bên cạnh mình đã trống trơn, chỉ còn lại có mình một người đứng ở nơi đó, mà ở phía dưới, các tiên nhân Chân Tiên xương gãy gân đứt thiếu cánh tay thiếu chân, té trên mặt đất!

Càng có người trực tiếp bị đánh phát nổ thân thể, cố gắng khôi phục thân thể, ngắn ngủn một lát thời gian, rất nhiều Chân Tiên, tiên nhân của Ngọc Hoàng Tiên cung, cơ hồ bị Giang Nam tàn sát không còn, tàn tật khắp nơi trên đất!

Giang Nam đứng ở trước mặt nàng, cầm trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, sau đầu thần luân như trước chuyển động không ngớt.

Thần luân của hắn mỗi chuyển động một vòng, đều có một loại thần thông huyền diệu bày ra, hoặc châu hoặc thương hoặc liên hoặc thụ, hoặc thiên hoặc mài hoặc môn hoặc Long,…. thiên kì bách quái, nhưng đều là thần thông uy năng cường đại đến không thể tưởng tượng nổi!

Thánh Thiên Vương Mẫu trong nội tâm sinh e sợ, đột nhiên nói:

- Nhân Tông Tiên Vương, ngươi còn không ra tay?

Nhân Tông Tiên Vương sắc mặt không hề bận tâm, lạnh nhạt nói:

- Vương Mẫu thứ lỗi, bổn vương không quen cùng người liên thủ.

Thánh Thiên Vương Mẫu cắn răng, trường kiếm hướng Giang Nam đánh tới, Giang Nam cười ha ha, hai người ở giữa không trung giao phong, ba kiếm va chạm, Thánh Thiên Vương Mẫu rất nhanh bị thương, áo choàng phát ra, lệ rít gào không dứt, đem một thân bản lĩnh phát huy đến vô cùng tinh tế.

Xùy~~

Đầu lâu của nàng đột nhiên cao cao bay lên, bị Giang Nam một kiếm cắt thủ cấp, Giang Nam một chưởng Nguyên Thủy Đại La Thiên che rơi, đem nửa người dưới của Thánh Thiên Vương Mẫu nổ nát, lập tức há miệng rống, đem thủ cấp Thánh Thiên Vương Mẫu chấn nát bấy!

- Xú tiểu tử, Bổn cung còn có thể quay trở lại tới tìm ngươi!

Thánh Thiên Vương Mẫu oán nộ tiếng truyền đến.

- Chị dâu đi thong thả.

Giang Nam thu kiếm, phất phất tay cười nói.

Thánh Thiên Vương Mẫu nữ tử thân phận siêu nhiên bực này, tự nhiên sẽ không đem đạo quả mang theo trên người, đạo quả của nàng ký thác vào chỗ sâu nhất trong Ngọc Hoàng Tiên cung, tầng tầng bảo hộ, mặc dù thân thể bị trảm, cũng sẽ không triệt để thân tử đạo tiêu.

Điểm này, Giang Nam lòng dạ biết rõ.

- Chú đạo có uy năng hủy diệt Chân Tiên đạo quả, Nhưng tiếc chính là,

trước mắt ta đối với chú đạo nghiên cứu vẫn là quá nhỏ bé rồi, không cách nào chém giết đạo quả của Thánh Thiên Vương Mẫu.

Hắn xoay người lại, nhìn về phía Nhân Tông Tiên Vương, mỉm cười nói:

- Nhân Tông đạo huynh không cùng Thánh Thiên Vương Mẫu liên thủ vây công ta, có thể thấy được quang minh lỗi lạc. Tương lai con ta thượng giới truyền đạo, lệnh lang cũng có cơ hội trường sinh bất diệt.

Nhân Tông Tiên Vương phất phất tay, ý bảo chư tiên Nhân Tông Tiên cung lui ra, lạnh nhạt nói:

- Chuyện tương lai tương lai nói sau, sự tình hôm nay hôm nay chấm dứt. Sở dĩ Bổn vương không cùng Thánh Thiên Vương Mẫu liên thủ, chỉ là khinh thường. Ta cả đời tung hoành, không cần cùng người liên thủ? Giáo chủ, mời.

Giang Nam nghiêm nghị:

- Mời!

Thân hình Nhân Tông Tiên Vương khẽ động, sau một khắc đã đi tới trước mặt hắn, Giang Nam lập tức cảm giác được lực lượng vô biên cuồn cuộn đè xuống, vị Nhân Tông Tiên Vương này chiến lực bá đạo tuyệt luân, so với Thánh Thiên Vương Mẫu cường đại hơn không chỉ mấy lần!

Ở trước mặt hắn, Giang Nam lập tức chỉ cảm thấy mình phảng phất trở nên vô cùng nhỏ bé!

- Khai Nguyên!

Vô số kiếm quang sáng lên, ở giữa không trung hóa thành nguyên một đám thế giới rực rỡ tươi đẹp nhiều màu, Giang Nam đem Nguyên Thủy đại đạo thôi phát đến mức tận cùng, tóc đen tung bay, trong giây lát tất cả kiếm quang tụ lại cùng một chỗ, hóa thành một kiếm Khai Nguyên, hung hăng bổ tới!

Oanh…

Không gian chấn động, một đạo đại thần thông của Nhân Tông Tiên Vương cùng một kiếm Khai Nguyên va chạm, chấn đến làn da quanh thân hắn nổ tung, máu tươi phun lưu!

Bất quá Nhân Tông Tiên Vương bàn tay cũng bị Khai Nguyên một kiếm kiếm quang gây thương tích, năm ngón tay bị chém đứt, một sợi đầu ngón tay bành bành nổ tung, hóa thành một đoàn lại một đoàn huyết vụ!

Nhân Tông Tiên Vương đối với thương thế của mình phảng phất làm như không thấy, tay trái lại là một quyền oanh xuống, hung hăng oanh trên thân Khai Nguyên nhất kiếm, kiếm quang của Giang Nam lập tức bị hắn oanh sinh sinh sụp đổ tán, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đại chấn, kịch liệt chấn động thậm chí truyền lại đến trong cơ thể của hắn, cơ hồ đem tứ chi bách hải của hắn chấn nát bấy!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng trước nay chưa có, hai tay cầm kiếm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm phảng phất trở nên vô cùng trầm trọng, trong tay hắn chậm rãi chuyển dời, mang theo tiếng sấm nổ mạnh cuồn cuộn!

Đây là dấu vết đại đạo, kiếm của hắn xẹt qua dấu vết phảng phất là tất cả đạo pháp thần thông trở về Nguyên Thủy lưu lại bóng dáng, từng đạo kiếm quang hội tụ, định dạng trong chứng đạo kiếm!

- Hằng Cổ!

Tất cả kiếm quang biến mất, cuối cùng nhất hóa thành một kiếm vô cùng đơn giản, một kiếm một đạo, cùng nắm đấm của Nhân Tông Tiên Vương ầm ầm va chạm!

Nổ mạnh kinh thiên động địa truyền đến, Giang Nam kêu rên một tiếng, ngã xuống bay đi, thân hình lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Nhân Tông Tiên Vương sừng sững ở giữa không trung, cánh tay run nhè nhẹ, làn da trên cánh tay đùng đùng nổ tung, Tiên Vương chi huyết ở miệng

vết thương lưu động, lại không có chảy ra.

Rất nhiều Tiên nhân dưới trướng hắn đang muốn men theo phương hướng Giang Nam rời đi đuổi giết, Nhân Tông Tiên Vương đột nhiên đưa tay:

- Không cần, các ngươi đuổi theo cũng không phải là đối thủ của hắn!

Hắn cưỡng ép mở miệng, khóe miệng có một vết máu tràn ra.

- Huyền Thiên giáo chủ, không hổ là Thần đạo Đạo Tổ. . . Đợi một thời gian, người này tất nhiên sẽ trở thành bá chủ trong Tiên Vương!

Nhân Tông Tiên Vương nuốt xuống máu tươi phun lên cổ họng, trấn áp thương thế, cùng Giang Nam va chạm hai lần, ngay cả hắn cũng bị thương không nhẹ, mặc dù nói hắn không có sử dụng pháp bảo, nhưng thân phận như hắn, dùng thực lực Tiên Vương đi đối kháng một Chân Tiên, bản thân cũng đã là chiếm được ưu thế tu vi cảnh giới.

Hắn tâm cao khí ngạo, không muốn cùng Thánh Thiên Vương Mẫu chung một chỗ vây công Giang Nam, tự nhiên cũng không muốn lại động dùng pháp bảo.

- Nhân Tông Tiên Vương cũng là người quang minh lỗi lạc!

Giang Nam phi tốc bỏ chạy, cũng không lâu lắm đột nhiên lảo đảo rơi xuống đất, oa nhổ ngụm máu tươi.

Hô…

Quanh thân hắn vô số đại đạo tuôn ra, hóa thành từng mặt đại kỳ ối chao ô hay rơi xuống, tạo thành một tòa Luyện Thiên đại trận, đem mình bao phủ bên trong trận pháp, sau một khắc, đại trận khởi động, thân ảnh Giang Nam từ không trung này biến mất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2006: Huyết Vân Bắn Phách. (1)

Cùng Nhân Tông Tiên Vương ngắn ngủn va chạm, lại để cho hắn lọt vào trọng thương, vị Tiên Vương này công kích hung mãnh dị thường, bá đạo vô biên, có huy hoàng đại khí đặc biệt, nếu không có hắn ở trong lúc nguy cấp khai sáng ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm thức thứ hai Hằng Cổ, chỉ sợ dữ nhiều lành ít!

- Thực lực Nhân Tông Tiên Vương hoàn toàn chính xác lợi hại phi thường, không hổ là Tiên Vương! Bất quá có thể thành tựu Tiên Vương, cái nào là hư danh nói chơi?

Giang Nam đè xuống thương thế, trong nội tâm đối với Nhân Tông Tiên Vương cũng dị thường bội phục, tồn tại có thể thành tựu Tiên Vương, hoàn toàn chính xác đều là nổi danh, ví dụ như bát Tiên Vương, là Thần đạo Đạo Tổ.

Mà các loại thổ dân Cổ Tiên Giới như Nhân Tông Tiên Vương, ở sau khi bát Tiên Vương thành đạo, còn có thể thành tựu Tiên Vương, có thể thấy bọn họ tài trí cùng nội tình đều đạt tới trình độ cực kỳ kinh người!

Phải biết rằng, mặc dù là Đông Phương Phổ Vũ, Tử Đình chân nhân cùng Thánh Thiên Vương Mẫu là khai thiên tích địa mới bắt đầu liền sinh ra đời Tiên Thiên sinh linh, đến nay cũng không có thể tu thành Tiên Vương, bọn người Nhân Tông Tiên Vương có thể đạt tới một bước này, đã là thành tựu rất giỏi!

Cổ Tiên Giới ngoại trừ bát Tiên Vương ra, Tiên Vương khác đi đều là Thần đạo cùng với con đường tu luyện khác xen lẫn, chứng đạo thành Tiên. Cũng không phải là chỉ có Thần đạo một con đường này có thể đi, còn có rất nhiều Tiên Quân của Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung lưu lại pháp môn, mặc dù không có chính tông như Thần đạo, nhưng cũng là một loại thủ đoạn

tham khảo.

Bất quá, Cổ Tiên Giới tuy có con đường thành tiên khác, nhưng trong tám trăm triệu năm, có thể tu thành Tiên Vương, tổng cộng cũng không đến trăm tôn mà thôi, mà Tiên Vương sinh tồn đến nay không có hủy ở trong từng tràng đại kiếp, cũng chỉ là sáu mươi hai mà thôi.

Sáu mươi hai Tiên Vương, đã là thành quả huy hoàng nhất trong tám trăm triệu năm!

Đã qua thật lâu, Giang Nam cuối cùng đem thương thế trấn áp xuống, mà ở trong lúc này, trong Bí Cảnh như trước có trận pháp liên tục không ngừng triệu hồi ra sinh linh tiền sử, ở bên trong Bí Cảnh, vẫn là không ngừng có Tiên nhân thương vong, thậm chí ngay cả Chân Tiên cũng vẫn lạc không ít.

Nhưng mà tin tức phiến Bí Cảnh này mở ra truyền đi, càng nhiều Tiên nhân nữa vọt tới, thậm chí muốn thăm dò huyền bí bên trong phiến Bí Cảnh này.

- Đắc tội người quá nhiều, cũng không qua tốt lắm ah. . .

Đột nhiên, một tiếng thở dài sâu kín truyền đến, Giang Nam mở mắt, chỉ thấy một đám khói xanh từ trong lòng đất chui đi ra, hóa thành thân hình lão thỏ tử Nam Quách Minh.

- Khá tốt tiên ông ta trượt nhanh, nếu không bị Hoàng Phủ Tiên Vương bắt được, thù mới hận cũ cùng tính một lượt, vậy thì thảm rồi. . .

Nam Quách Minh đứng vững thân hình, hết nhìn đông tới nhìn tây, thoáng nhìn bốn bề vắng lặng, lúc này tay lấy ra kình cung, ôm Kình cung này cười hắc hắc không ngừng, tự nhủ:

- Hoàng Phủ Tiên Vương vất vất vả vả mới phá vỡ đại cấm chế tiền sử kia, mệt mỏi bị giày vò, còn trúng tiền sử chú đạo thần thông, góp đi vào nửa cái mạng. Còn không phải bị tiên ông ta đoạt đi. . . Cái bảo bối này, tại tiền sử nhất định cũng là một kiện trọng bảo, không biết cái bảo bối này dùng

như thế nào. . .

- Tiên ông, ta đến dạy ngươi dùng như thế nào nha.

Giang Nam vừa sải bước ra Luyện Thiên đại trận, hiện ra ở sau lưng hắn.

Nam Quách Minh lại càng hoảng sợ, vội vàng quay người, nhìn thấy Giang Nam đứng sau lưng hắn, sắc mặt biến hóa, đang muốn hóa thành một dãy khói xanh chui vào lòng đất, thần luân sau đầu Giang Nam chuyển động, ối chao bắn ra hai đạo mũi tên, đính trên bóng dáng của hắn.

Nửa người dưới của Nam Quách Minh đã hóa thành khói xanh, chui vào trong đất, nửa người trên còn là thân người, rất là cổ quái.

Môn thần thông này của hắn hiển nhiên cũng không phải là tiên đạo thần thông thuần khiết, mà là xen lẫn hệ thống thần thông diệu pháp khác, hẳn là hắn từ trong văn minh tiền sử khác học đến.

- Giáo chủ, thật là đúng dịp ah, ngươi cũng ở nơi đây sao!

Lão tiên ông này một lời chính khí, đạo cốt tiên phong, nghiêm mặt nói:

- Ta nghe nói ngươi gặp Nhân Tông Tiên Vương cùng Thánh Thiên Vương Mẫu đuổi giết, còn đang lo lắng an nguy của ngươi, chuẩn bị quên cả sống chết trước đi cứu viện. Hôm nay nhìn thấy giáo chủ êm đẹp ở nơi này, lão hủ cũng nhẹ nhàng thở ra.

Giang Nam từ trong tay hắn rút ra cây chú đạo trường cung, cao thấp dò xét, không khỏi động dung, chỉ thấy chú đạo trường cung này phong cách cổ xưa, lưng là do một loại Huyết Vân mộc kỳ lạ tạo thành, lại không có dây cung, trong đó bao gồm hơn ba mươi đạo chú đạo nguyên vẹn, hoàn toàn chính xác hơn xa tất cả chú đạo pháp bảo lúc trước hắn đã thấy!

Giang Nam đem cung này thu nhập Tử Phủ của mình, cười tủm tỉm nói:

- Đa tạ tiên ông quan tâm. Đúng rồi tiên ông, bổn sự bị đánh của ngươi

như thế nào đây?

Nam Quách Minh nháy mắt mấy cái, liên tục kêu khổ nói:

- Giáo chủ, ta một thân lão già khọm ở đâu có thể chịu nổi thiết quyền của giáo chủ? Chúng ta có việc dễ thương lượng. . .

- Tiên ông, ta là người kính già yêu trẻ, ngay cả con kiến cũng không bỏ được giết chết, như thế nào sẽ hướng tiên ông động thủ? Không lo người chết, không lo người chết!

Giang Nam thoáng nhìn lão thỏ tử này, tu vi hoàn toàn chính xác cường hoành kinh người, ngắn ngủn một lát vậy mà lặng lẽ bỏ đi hai đạo mũi tên mình định trụ hắn, lúc này không khỏi phân trần, thần luân sau đầu chuyển động, lại có vài chục đạo mũi tên ối chao bắn ra, một phát đính ở trên bóng dáng của lão thỏ tử.

- Nam Quách lão thỏ tử ở đây!

Giang Nam cao giọng quát lớn, lập tức phiêu nhiên mà đi.

Nam Quách Minh không ngừng kêu khổ, cố gắng giãy dụa, nhất thời trong chốc lát không cách nào giãy giụa ra, đột nhiên, một cổ khí tức cường hoành đến cực điểm hàng lâm, một Chân Tiên xuất hiện ở trước mặt Nam Quách Minh, cười lạnh không thôi.

Lại có một Chân Tiên hàng lâm, cười hắc hắc nói:

- Đạp phá thiết hài vô mịch xử, được đến toàn bộ không uổng phí công phu. Lão thỏ tử, lần này ngươi có thể nói là chạy trời không khỏi nắng đi à nha?

Nam Quách Minh mặt mũi tràn đầy tươi cười nói:

- Thương Đạo hữu, Tả Khưu đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?

- Đều tránh ra!

Một cổ khí tức Tiên Vương hùng hồn bá đạo hàng lâm, chỉ thấy một Tiên Vương sắc mặt âm trầm, bước đi ra, hai Chân Tiên kia sắc mặt biến hóa, vội vàng lui về phía sau.

- Hoàng Phủ Tiên Vương!

Nam Quách Minh ngược lại rút một ngụm hơi lạnh, trong nội tâm càng là kêu khổ, Hoàng Phủ Tiên Vương sắc mặt lạnh nhạt nói:

- Huyết Vân cung ở đâu?

Nam Quách Minh thở dài nói:

- Bị Huyền Thiên giáo chủ cướp đi.

Hoàng Phủ Tiên Vương nhẹ nhàng gật đầu, đưa tay một chưởng chụp được, nói:

- Ngươi có thể chết rồi!

Hắn một chưởng này bay ra, chưa đến gần, liền đem Nam Quách Minh chấn đến nỗi thổ huyết liên tục, lại vào lúc này, từng đạo mũi tên định trụ Nam Quách Minh buông lỏng, Nam Quách Minh không khỏi đại hỉ, cả người trong thời gian ngắn hóa thành một đạo khói đen, chui vào trong đất, biến mất không thấy gì nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2007: Huyết Vân Bắn Phách. (2)

- Huyền Thiên giáo chủ, tính toán tiểu tử ngươi không có đuổi tận giết tuyệt, tán đi thần thông!

Giang Nam sớm đã đi xa, tinh tế nghiên cứu cây Huyết Văn Cung này, hắn từ trong cơ thể những sinh linh tiền sử lấy được chú đạo phù văn đều là chú đạo không nguyên vẹn, chỉ có thể chắp vá thành thần thông không tệ, mà chú đạo bên trong chú cung lại hoàn hoàn chỉnh chỉnh, chất chứa uy năng càng mạnh càng lớn hơn nữa, càng thêm quỷ thần khó lường!

- Chú đạo thật là bác đại tinh thâm, trong khẩu cung này chất chứa chú đạo, chỉ sợ có thể cùng Tiên Vương cấp Tiên đạo so sánh rồi, có thể bắn hồn nhân thần, một mũi tên bắn đi ra, chỉ sợ ngay cả đạo quả cũng có thể đóng đinh! Hoàng Phủ Tiên Vương thiên tân vạn khổ phá vỡ từng đợt cấm chế nặng nề, sự đáo lâm đầu lại bị Nam Quách tiên ông cướp đi bảo cung, nhất định bị chọc giận gần chết.

Hắn càng nghiên cứu, liền càng cảm thấy thành tựu tiền sử chú đạo chỉ sợ đủ để cùng Tiên đạo sánh vai, chẳng phân biệt được sàn sàn nhau, thật sự là một môn đại đạo cực kỳ cao thâm!

- Văn minh huy hoàng bực này cũng có thể xuống dốc, xem ra lúc trước văn minh chú đạo xuống dốc, thế tất có một hồi kiếp nạn thật lớn, nếu không không có khả năng tạo thành loại văn minh này hủy hoại chỉ trong chốc lát, chỉ còn lại có số ít di tích!

Huyết Văn Cung này có thể nói Tiên Vương chi bảo, Giang Nam tinh tế nghiên cứu, cũng không quá đáng chỉ có thể thúc dục hai ba phần uy lực, bất quá mặc dù là hai ba phần uy lực cũng không phải chuyện đùa, bất luận một đầu sinh linh tiền sử này, chỉ cần bị Huyết Văn Cung bắn trúng, liền lập tức thân tử đạo tiêu, tuyệt đối không dùng đến mủi tên thứ hai!

Tiền sử sinh linh bên trong phiến Bí Cảnh này ngày càng nhiều, từng tòa chú linh đại trận liên tục không ngừng triệu hoán sinh linh tiền sử, không ít tiên nhân Chân Tiên đều táng thân ở dưới sinh linh tiền sử công kích, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng liên tiếp gặp nạn.

Tiên Vương tuy cường đại vô cùng, nhưng mà chú đạo thần thông thủ đoạn công kích làm cho người phòng ngừa không nổi, hơi không cẩn thận mà nói, mặc dù là Tiên Vương cũng sẽ bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Bất quá các Tiên Vương thực lực đều không phải chuyện đùa, đến nay chưa có tình hình Tiên Vương vẫn lạc xuất hiện.

Đột nhiên, Giang Nam nghe được một tiếng chung vang lên, chỉ thấy tiền sử sinh linh bên trong phiến Bí Cảnh này giống như trong lúc đó nhận được mệnh lệnh, chen chúc thối lui, hướng cùng một phương hướng như là thủy triều lao nhanh mà đi.

Chư tiên bên trong Bí Cảnh một mảnh mờ mịt, có nhẹ nhàng thở ra, có thì theo sát những tiền sử sinh linh này mà đi.

Giang Nam thu hồi Huyết Văn Cung, cũng lập tức khởi hành, theo sát chút ít tiền sử sinh linh kia, một cổ Tiên uy rung chuyển, hắn chứng kiến bảy Tiên Vương xuất hiện ở bên trong Bí Cảnh, cũng hướng phương hướng những tiền sử sinh linh kia rời đi tiến đến.

- Ngọc Hoàng Tiên Vương!

Đột nhiên Giang Nam nhìn thấy một Tiên Vương to lớn cao ngạo vũ dũng, đúng là Ngọc Hoàng Tiên Vương, trong lòng nghiêm nghị, lúc này cải biến tướng mạo, thậm chí ngay cả tiên đạo quanh thân cũng sửa một lần, lẫn vào trong đám người.

Ngọc Hoàng Tiên Vương tựa hồ cảm ứng được ánh mắt của hắn, quay đầu quét tới, ánh mắt ở trên người chư tiên nhìn quét một lần, không có tìm được tung tích của Giang Nam.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn đi tới cuối cùng của phiến Bí Cảnh này, chỉ thấy phía trước là một tòa đại điện, hai bên phiến Bí Cảnh này còn có một Bí Cảnh, vô số tiền sử sinh linh gào thét lao nhanh, từ trong Bí Cảnh hai bên khác chạy đi, hướng trong đại điện hùng tráng mỹ lệ chạy đi.

- Ngọc Hoàng đạo hữu, ngươi đã tới chậm một bước!

Đột nhiên tiếng cười của Tử Tiêu Tiên Vương truyền đến:

- Ồ? Chị dâu ở đâu?

Giang Nam vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tử Tiêu Tiên Vương, Hậu Thổ Tiên Vương, Câu Trần Tiên Vương bảy đại Tiên Vương dĩ nhiên đã đến cuối cùng Bí Cảnh, đứng ở trước đại điện.

Ngọc Hoàng Tiên Vương bay lên tiến đến, lạnh nhạt nói:

- Tiện nội gặp được Huyền Thiên giáo chủ, bất hạnh bị hắn chém thân thể.

Ánh mắt Tử Tiêu Tiên Vương hướng chư tiên phía dưới quét tới, mỉm cười nói:

- Nói như vậy, Huyền Thiên giáo chủ liền ở trong những người này rồi hả?

Hậu Thổ, Câu Trần các Tiên Vương đều khẽ nhíu mày, tiên nhân đến chỗ này quá nhiều, muốn từ đó tìm ra tung tích Giang Nam, thật sự vô cùng gian nan, dù sao những người này cũng không phải hoàn toàn là tiên nhân Chân Tiên bình thường, trong đó còn có vài chục Tiên Vương!

Bát Tiên Vương bọn hắn tuy là thế lực lớn nhất bên trong Tiên Vương, nhưng các Tiên Vương khác cũng không như bình thường, thậm chí còn có có thể cùng bọn họ sánh vai cùng tồn tại!

Nếu là từng cái loại bỏ, chỉ sợ những...này Tiên Vương sẽ không từ bỏ ý

đồ.

Huyền Thanh Tiên Vương đột nhiên lấy ra một mặt gương sáng nói:

- Ta được một mặt chú đạo gương sáng, nếu có thể đạt được một đám tinh khí của Huyền Thiên giáo chủ, liền có thể đem người này tìm ra, tập trung phương vị của hắn.

Thanh Hoa Tiên Vương lấy ra một cái tế đàn nho nhỏ, nói:

- Ta cũng nhận được một tế đàn nho nhỏ, nếu có thể lấy được tinh khí của hắn, để vào bên trong tế đàn, thi triển tiền sử đại chú, liền có thể chú chết đạo quả của hắn.

Tử Vi Tiên Vương cười nói:

- Ta cũng nhận được một mặt lệnh kỳ, dùng triệu nhân hồn phách, trước mặt run lên, liền có thể đem hồn phách hắn gọi đến, mặc dù là đạo quả cũng phòng ngự bất trụ.

Bát Tiên Vương lần này tất cả có thu hoạch, đều là Tiên Vương cấp dị bảo, có được chi uy quỷ thần khó lường, bất quá lập tức bát Tiên Vương hai mặt nhìn nhau, từng người cau mày nói:

- Như thế nào đem Huyền Thiên giáo chủ tìm đi ra, đây mới là một vấn đề khó khăn. . .

Tiên nhân đi tới trước tòa đại điện này nhiều vô số kể, có Tiên Vương suất lĩnh cường giả dưới trướng tiến vào đại điện, bát Tiên Vương không dám lãnh đạm, chỉ phải đem sự tình Giang Nam tạm thời buông, đi vào trong điện.

Lúc này Giang Nam lẫn trong đám người, cũng hướng trong đại điện đi ra, mọi người chỉ cảm thấy càng ngày càng hướng phía dưới hành tẩu, thông đạo thật dài nối thẳng lòng đất, hiển nhiên tòa đại điện này thuộc về cung điện dưới mặt đất, bên ngoài hình như đại điện, nhưng không gian bên trong

thì xâm nhập lòng đất.

Trên thạch bích mỗi cách vài bước liền có một chiếc thạch đèn, chư tiên tới đây, chỉ thấy từng chiếc thạch đèn PHỐC PHỐC sáng lên, thắp sáng một đầu thông đạo lòng đất tĩnh mịch.

Hai bên thông đạo ngẫu nhiên còn có pho tượng Cự Thú, phong cách cổ xưa hùng vĩ, dữ tợn hung ác. Mà ở trên thạch bích còn có một chút bích hoạ quỷ dị phong cách cổ xưa, họa chính là lúc chú đạo hưng thịnh, còn có lịch sử chiến tranh, chú đạo cường giả ở giữa đại chiến, rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy.

Giang Nam tinh tế dò xét, chỉ thấy sinh linh trên bích hoạ thiên kì bách quái, thi triển thần thông cũng quỷ dị không hiểu, cùng Tiên đạo thần thông hoàn toàn bất đồng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2008: Vạn Chú Đạo Quân.

Ở chỗ này chú đạo đối với Tiên đạo áp lực càng ngày càng nặng, rất nhanh có người nghẹn ngào kinh hô, phát hiện Tiên đạo thần thông của mình không cách nào vận dụng, cũng không lâu lắm, thậm chí ngay cả Tiên khí cũng không cách nào tế lên, thậm chí ngay cả phi cũng phi không nổi!

Ở phía trước bọn hắn, tiền sử sinh linh lao nhanh, dọc theo thông đạo gào thét hướng chỗ sâu nhất trong cung điện dưới mặt đất chạy đi.

- Vị đạo hữu này, ta xem ngươi vận may nhô lên cao, tất có Đại Khí Vận!

Đột nhiên, một thanh âm cách Giang Nam không xa truyền đến, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị lão Chân Tiên mặt mũi hiền lành đang hướng một vị tiên nhân tuổi trẻ nói:

- Nếu có lão hủ chỉ điểm, đạo hữu tất nhiên thăng chức rất nhanh, được tận chỗ tốt nơi đây, đạt được tiền sử truyền thừa, thậm chí siêu việt Tiên Vương. . .

- Lão thỏ tử. . .

Giang Nam nói nhỏ.

Vị lão Chân Tiên kia lỗ tai linh mẫn, lập tức quay đầu xem ra, hai người cũng không phải tướng mạo sẵn có, mắt to trừng đôi mắt nhỏ, ai cũng không biết ai, bất quá cũng biết nhất định là đối phương.

Hai người hừ lạnh một tiếng, từng người nghiêng đầu đi.

Đột nhiên, có người nghẹn ngào kinh hô, Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một tiên nhân ngã xuống đất, đầu lâu không cánh mà bay!

- Đầu của hắn đột nhiên đã không thấy tăm hơi!

Một vị nữ tiên lạnh run, nghẹn ngào kêu lên.

Giang Nam khẽ nhíu mày, đột nhiên chứng kiến trên thạch bích có một đạo bóng mờ hiện lên, đón lấy đầu lâu một vị nam tiên trước mặt mình đột nhiên hư không tiêu thất, chỉ còn lại có một cổ thi thể không đầu quơ quơ ngã xuống đất!

- Đây là vật gì?

Vị nữ tiên kia rung giọng nói, chỉ thấy đạo bóng mờ kia hướng bóng dáng của nàng đánh tới, đón lấy vị nữ tiên này đột nhiên nửa người biến mất, như là bị cái gì đó gặm hơn phân nửa vậy!

Trong thông đạo đại loạn, tuy tiên nhân thần thông quảng đại, nhưng mà ở chỗ này bị trấn áp Tiên đạo, một thân tu vi thủ đoạn không có đất dụng võ, hơn nữa bức tình hình này quả thực quỷ dị, để cho đạo tâm vô cấu của bọn hắn bị long đong.

Không biết bao nhiêu người đại loạn, chạy trốn mọi nơi, trong lúc bối rối, lại có một tiên nhân trong lúc đó đầu biến mất không thấy gì nữa, thi thể không đầu té trên mặt đất!

- Người phía sau vì sao ồn ào, quấy nhiễu Hoàng Phủ Tiên Vương?

Chư tiên phía trước vây quanh Hoàng Phủ Tiên Vương đang chạy đi, rối loạn rất nhanh truyền đến bên người bọn người Hoàng Phủ Tiên Vương, Hoàng Phủ Tiên Vương tọa hạ, một Chân Tiên hét lớn, tiếng quát chưa dứt, đột nhiên Giang Nam chứng kiến trên thạch bích một đạo bóng mờ hướng Chân Tiên kia đánh tới, trong bóng ma một cái miệng lớn dính máu mở ra, đối với đầu của bóng dáng Chân Tiên kia cắn xuống dưới, sau đó đầu vị Chân Tiên này cũng hư không tiêu thất, biến thành một cổ thi thể không đầu!

Bóng mờ trên thạch bích nuốt đầu bóng dáng của Chân Tiên này, lập tức mở cái miệng rộng hướng bóng dáng tiên nhân khác táp tới.

- Si Mị Võng Lượng, chỉ là tiểu đạo, cũng xứng ở trước mặt bổn vương quát tháo?

Hoàng Phủ Tiên Vương cười lạnh, lấy tay làm kiếm, đưa tay hướng bóng mờ trên thạch bích chém xuống!

Xùy~~

Bóng mờ trên thạch bích có một đoàn máu tươi vẩy ra, đón lấy trách trách cười quái dị truyền đến, bóng mờ kia phi tốc leo động, rời xa Hoàng Phủ Tiên Vương, hiển nhiên là ăn thiệt thòi.

Hoàng Phủ Tiên Vương lơ đễnh, tiếp tục đem người đi thẳng về phía trước, bóng mờ trên thạch bích này lại tự hiện ra, không đuổi theo giết bọn người Hoàng Phủ Tiên Vương, mà là hướng tiên nhân khác ra tay.

- Tiên Vương, không chém giết đầu quái vật kia sao?

Một Chân Tiên dưới trướng Hoàng Phủ Tiên Vương quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong thông đạo một mảnh đại loạn, không khỏi cau mày nói.

Cái bóng mờ này hình như quái thú, nhưng không biết tại sao rõ ràng có thể ở trong bóng dáng di động, nó cũng không phải là trực tiếp công kích thân thể tiên nhân, mà là cắn bóng dáng của hắn, bóng dáng bị cắn đi đầu lâu, đầu lâu của tiên nhân cũng đột nhiên mất tích, phảng phất bị quái vật vô tung vô ảnh gặm vậy, làm cho người khó lòng phòng bị!

Rất nhanh lại có mấy vị tiên nhân bỏ mạng, chết ở trong thông đạo.

Hoàng Phủ Tiên Vương lạnh nhạt nói:

- Có đầu quái vật kia chặn đường, chết mấy người cũng tốt. Tiên nhân xuất hiện ở chỗ này, thật sự nhiều lắm. . .

Vị Chân Tiên kia sợ hãi, không dám nói nữa.

Mà vào lúc này, tiên nhân trong thông đạo chạy trốn không còn, dốc sức

liều mạng chạy ra cung điện dưới mặt đất này, chỉ còn lại có hơn mười vị Chân Tiên tự nhận thực lực cường đại còn ở lại trong thông đạo, tiếp tục hướng trước tiến đến, nhưng mà coi chừng đề phòng, e sợ cho bị đầu quái vật trong bóng ma kia nhìn chằm chằm vào.

Nam Quách tiên ông chạy tới bên người Giang Nam, cười hắc hắc nói:

- Giáo chủ, ngươi xem như đem lão hủ hại thảm rồi. . . Đúng rồi, thanh Huyết Vân Cung kia dùng tốt chứ?

- Đương nhiên dùng tốt. . .

Giang Nam đột nhiên cảnh giác nói:

- Huyết Văn Xạ Phách Cung kia, là của ta đấy!

Nam Quách tiên ông lúng ta lúng túng nói:

- Đúng, đúng. . . Nói thật, ta cùng với giáo chủ thanh danh đều có chút không tốt, khó coi, quái vật trong bóng ma kia hung tàn như thế, không bằng ta và ngươi liên thủ. . .

Giang Nam lòng dạ biết rõ, lão thỏ tử này rõ ràng cũng sợ quái vật trong bóng ma kia, muốn tìm đến một đồng minh cường lực.

Loong coong…

Sau đầu Giang Nam đột nhiên hiện ra một đạo thần luân, thần luân chuyển động, một đạo kiếm quang chém tới Nam Quách tiên ông, hung hăng trảm ở trên trên thạch bích, Nam Quách tiên ông rùng mình một cái, một cử động cũng không dám, rung giọng nói:

- Lão đệ, chúng ta cũng không có đại thù. . .

Xùy~~

Một cổ máu đen từ trong bóng ma trên thạch bích phun ra, máu tươi dính

trên vẻ mặt hắn, Giang Nam rút kiếm, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đinh linh linh rung động, bay trở về bên trong thần luân.

Nam Quách tiên ông quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên thạch bích, một bóng mờ cự đại chậm rãi vỡ ra, một đầu thú dữ tợn khủng bố từ trong bóng ma từ từ ngã xuống.

- Là loại quái vật này giết nhiều tiên nhân như vậy?

Nam Quách tiên ông lại càng hoảng sợ, cẩn thận dò xét cái đầu thú này, chỉ thấy thú đầu giống như rắn che kín lân phiến, trên đầu dài khắp đường vân phiền phức khó chịu, nanh vuốt sắc bén đến cực điểm.

Giang Nam dò xét đầu thú, tán thán nói:

- Sinh linh thời đại chú đạo kia thật sự là quỷ dị, thực muốn gặp thời khắc chú đạo huy hoàng nhất, cùng Tiên đạo so sánh tất nhiên có mỹ cảm khác. . ."

Nam Quách tiên ông rùng mình một cái, thầm nói:

- Mỹ cái rắm, thời đại quỷ dị như vậy, thực không biết chú đạo tu sĩ là sống thế nào tới. . . Đúng rồi giáo chủ, ngươi có thể vận dụng thần thông?

Hai người dắt tay nhau mà đi, đột nhiên chỉ nghe trách trách cười quái dị truyền đến, ngọn đèn trong thông đạo lắc lư, trên thạch bích nguyên một đám bóng mờ hiển hiện, như là tất cả quái vật phủ phục ở trên thạch bích, để cho da đầu người run lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2009: Ám Toán. (1)

Giang Nam cũng không khỏi sắc mặt ngưng trọng, không hề ẩn dấu thực lực, đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tế lên, Nam Quách tiên ông cũng tách ra thực lực của mình, tế lên một ngụm Tiên Đăng, phiêu phù ở trước mặt, gặp được bóng mờ liền phun ra một ngụm tiên quang, trong Tiên Đăng liền có chủng chủng tiên gia chi bảo giết ra, hoặc đao hoặc kiếm hoặc thương hoặc đỉnh, oanh hướng bóng mờ trên vách tường.

Hô…

Một đạo bóng mờ đánh tới, hung hăng cắn lấy bóng dáng Giang Nam, cổ Giang Nam boong boong rung động, ánh lửa văng khắp nơi, cơ hồ bị một cổ sức lực lớn đem đầu xé rách xuống!

Nam Quách tiên ông vội vàng thổi một hơi cầm đèn chạy trước, ngọn đèn đại phóng, đem đạo bóng mờ kia đánh nát.

Hai người lưng tựa lưng một đường giết đi qua, đã qua thật lâu, đột nhiên áp lực chợt nhẹ, chỉ thấy bọn họ đã giết ra thông đạo, đi vào chỗ sâu nhất trong cung điện dưới mặt đất.

Chỗ sâu nhất trong cung điện dưới mặt đất không gian cực kỳ bao la, các Tiên Vương đứng ở giữa không trung, cường giả dưới trướng mọc lên san sát như rừng, bất quá tiên nhân nhàn tản đã có rất ít người có thể đến nơi đây, tán nhân như Giang Nam cùng Nam Quách tiên ông có thể xông đến nơi đây, rải rác không có mấy.

Rất nhiều Tiên Vương yên tĩnh im ắng, sắc mặt ngưng trọng xem hướng tiền phương, chỉ thấy phía trước rõ ràng là từng tòa trụ đài cực lớn, một cây cột chống đỡ nguyên một đám mặt bàn, phía dưới là không gian Hắc Ám vô tận.

Mà đối diện ở từng tòa trụ đài, một tượng thần đỉnh thiên lập địa cao cao đứng vững, một ngụm chuông lớn treo cao, đọng ở sau đầu tượng thần.

Cạch…

Tiếng chuông truyền đến, tràn ngập bên trong không gian này, thanh thúy dễ nghe.

Bên cạnh chuông lớn, hiện ra một đóa hoa sen ngũ sắc, một quả Hỗn Nguyên châu, một cán đại thương, một tòa môn hộ hùng vĩ, quay chung quanh chuông lớn không ngừng chấn động, lau đi uy năng của chuông lớn!

- Cái đó là. . . Tiên Giới Tiên Thiên pháp bảo!

Một Tiên Vương thất thanh nói.

Vô số sinh linh tiền sử gào thét lao nhanh, ứng tiếng chuông mà đến, nhảy đến trên từng tòa trụ đài, lập tức thân thể bành bành bạo toái, hóa thành từng đoàn từng đoàn máu huyết, bị tiếng chuông kia dẫn dắt, ở giữa không trung hóa thành máu tươi Trường Hà, cuồn cuộn hướng tượng thần kia thổi đi, trùng kích uy năng những Tiên Thiên pháp bảo này.

- Tiên Đế, Tiên Tôn, các ngươi chết rồi, rốt cục trấn ép không được ta rồi. . .

Tòa tượng thần này đột nhiên mở mắt, uy năng khủng bố tràn ngập, để cho Tiên Vương cũng nhịn không được run rẩy, một thanh âm vang lên, chấn động mảnh không gian này, ha ha cười nói:

- Nhiều như thế Tiên Vương, nhiều tiên huyết như vậy, đủ để cho Vạn Chú Đạo Quân ta phục sinh rồi, tái hiện chú đạo thịnh thế!

Mà trong nội cung, uy năng khủng bố chấn động, Tiên Thiên Ngũ sắc liên, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, Tạo Hóa chi môn cùng Tiên Thiên Yếm Ma Thương bốn đại tiên thiên pháp bảo này uy năng thậm chí để cho Tiên Vương cũng cảm giác được sợ hãi!

Bất luận kẻ nào cũng không ngờ rằng, ở bên trong tám đại Tiên Thiên pháp bảo xây dựng Cổ Tiên Giới, lại có thể có bốn kiện xuất hiện trong nội cung này!

- Vạn Chú Đạo Quân?

Bát Tiên Vương sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía tượng thần này, lúc này bọn hắn mới nhìn đến, cái này căn bản không phải một tượng thần, mà là một Ma Thần vô cùng cổ xưa vô cùng khủng bố, bị trấn áp ở trong nội cung!

Hắn bị trấn áp quá lâu, thân thể đã hóa thành một tượng thần, đã không có huyết nhục, chỉ còn lại có đại đạo cùng ý thức của hắn tồn tại!

Bất quá mặc dù chỉ còn lại có đại đạo cùng ý thức, hắn như trước vô cùng cường đại, cường đại đến thậm chí để cho Tiên Vương cũng cần nhìn lên, thậm chí ngay cả Tiên Quân cũng xa không kịp vị Ma Thần này!

Hắn đã vượt qua Tiên Vương nhận thức đối với lực lượng, đạt tới cấp độ siêu thoát!

Đó là cấp độ Đế cùng Tôn!

Hơn nữa, tồn tại như vậy vậy mà không có bị Đế cùng Tôn đánh chết, mà là trấn áp hắn ở trong cổ Tiên giới, còn cần nhờ bốn đại Tiên Thiên pháp bảo đến trấn áp hắn, đến nay cũng không có thể đem hắn phai mờ!

Bát Tiên Vương hai mắt tỏa ánh sáng, phảng phất thấy được một con đường đạt tới thành tựu rất cao.

Rất nhiều Tiên Vương khác vốn là hoảng sợ, đợi chứng kiến quanh thân Vạn Chú Đạo Quân có bốn đại Tiên thiên pháp bảo định trụ, theo thân hình vị đạo quân này khẽ động, liền có vô số phù văn cao thâm mạt trắc từ hư không hiển hiện, rõ ràng là Đế cùng Tôn tự thân thiết hạ phù văn giam cầm, đem hắn phong tỏa ở trong đó, để cho hắn không cách nào đào thoát, tất cả Tiên Vương đều nhẹ nhàng thở ra.

Đế cùng Tôn tự thân trấn áp Vạn Chú Đạo Quân, lại lưu lại bốn đại Tiên thiên pháp bảo, không sơ hở tý nào. Vạn Chú Đạo Quân tuy cường đại vượt qua rất nhiều Tiên Vương tưởng tượng. Nhưng Đế cùng Tôn là tồn tại bực nào, Vạn Chú Đạo Quân há có thể đào thoát?

- Đế cùng Tôn ở trong Tiên giới vậy mà đã trấn áp loại bá chủ tiền sử này?

Tử Tiêu Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Một hạt giống khó được như thế, nếu tiến hành tinh tế nghiên cứu, nói không chừng liền có thể đạt được tiến quân cảnh giới Tiên Quân thậm chí rất cao!

- Đích thật là giống tiền sử cực kỳ hiếm có.

Hậu Thổ Tiên Vương cao thấp dò xét tôn Vạn Chú Đạo Quân kia, mỉm cười nói:

- Bị Đế cùng Tôn trấn áp lâu như vậy, như trước có được sức sống như thế, quả thực là dị số. Trong cơ thể hắn nhất định chất chứa cảnh giới huyền bí rất cao!

- Đế cùng Tôn để hắn ở chỗ này, không phải là ý định sau khi đưa hắn phai mờ, dung nhập đến trong cổ Tiên giới chứ?

Câu Trần Tiên Vương cười nói:

- Tồn tại bực này tích chứa lực lượng vô tận. Nếu luyện nhập trong Tiên giới, chỉ sợ Tiên Giới có thể đề thăng làm thế giới càng cao hơn. Chỉ là nói như vậy, chúng ta liền không có cơ hội nghiên cứu hắn rồi.

Tử Vi Tiên Vương vỗ tay cười nói:

- Khá tốt hắn không có bị Đế cùng Tôn luyện chết, nếu không ở đâu còn có chỗ tốt của chúng ta? Các ngươi xem, người này hoàn toàn chính xác

cường hoành, rõ ràng còn có được một kiện Tiên Thiên pháp bảo!

Hắn chỉ chính là chuông lớn lơ lửng ở sau đầu Vạn Chú Đạo Quân kia, đúng là khẩu chuông lớn này không ngừng chấn động, chặn Tiên Thiên Ngũ sắc liên, Tiên Thiên Yếm Ma Thương… bốn đại Tiên thiên pháp bảo công phạt cùng luyện hóa, để cho Vạn Chú Đạo Quân giữ được tánh mạng.

Trường Sinh Tiên Vương cười nói:

- Chúng ta đã có thể đạt được pháp môn siêu việt Tiên Quân, lại có thể đạt được một kiện Tiên Thiên pháp bảo. Việc này đích thật là có đại thu hoạch.

Bát tiên vương chậm rãi nói, nghiễm nhiên là đem Vạn Chú Đạo Quân trở thành thịt cá trên thớt gỗ.

Trong đám người, chỉ có sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, lặng lẽ lui về phía sau, Nam Quách tiên ông thấy hắn di động, lúc này cũng lặng yên thối lui.

Hai người bất tri bất giác thối lui đến lối vào, quay đầu lại nhìn thoáng qua, sắc mặt không khỏi kịch biến, chỉ thấy cửa vào bọn họ tiến vào cung điện dưới mặt đất dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa, hư không nhất thể, tùy ý hai người thi triển tất cả thần thông, đều không thể đào thoát đi ra ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2010: Ám Toán. (2)

Hiển nhiên, sau khi bọn hắn tiến vào cung điện dưới mặt đất, trận pháp tiền sử bao phủ cung điện dưới mặt đất cũng đã khởi động, đoạn tuyệt bất luận đường lui gì ở nơi đây!

- Tiêu rồi, rõ ràng đến bắt rùa trong hũ. . .

Nam Quách tiên ông tức giận nói:

- Một bắt liền bắt hơn sáu mươi Tiên Vương, hắn chịu nổi sao?

Giang Nam ánh mắt chớp động, thấp giọng nói:

- Ta cảm thấy được hắn chịu nổi, Vạn Chú Đạo Quân này rõ ràng là muốn dẫn hết thảy chúng ta đến nơi đây, một mẻ hốt gọn. Người này có thể cùng Đế Tôn chống lại đến bây giờ còn không có bị đánh chết, không phải chuyện đùa. Tiên ông, ngươi có thủ đoạn gì có thể ly khai nơi đây sao?

Nam Quách tiên ông lắc đầu:

- Vạn Chú Đạo Quân đem nơi đây phong tỏa, chỉ sợ ngay cả Tiên Vương cũng không cách nào phá vỡ.

- Lần này nguy rồi. . .

Cái trán Giang Nam cũng toát ra mồ hôi lạnh.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng nhìn xem bọn hắn, đột nhiên cười hắc hắc nói:

- Các ngươi thật sự cho rằng bổn tọa không cách nào đào thoát Tiên Đế cùng Tiên Tôn trấn áp? Các ngươi cho rằng bổn tọa bị trấn áp ở chỗ này, liền có thể tùy ý các ngươi bài bố đắn đo? Thậm chí các ngươi còn có thể đem

bổn tọa luyện hóa, đạt được Vạn Chú thiên chung của bổn tọa?

Tất cả mọi người trầm mặc xuống, chỉ nghe Vạn Chú Đạo Quân tiếp tục cười nói:

- Tiên Đế cùng Tiên Tôn thật sự là đáng thương, rõ ràng dạy dỗ một đống đồ tử đồ tôn vô năng như vậy. Các ngươi chỉ xứng làm khẩu phần lương thực của bổn tọa, trợ giúp bổn tọa thoát khốn, ngay cả tư cách làm đối thủ của bổn tọa cũng không có! Hôm nay, ta liền cho các ngươi kiến thức chú đạo chính thức!

Ầm ầm….

Trong nội cung vô số chú đạo đại trận hiển hiện, tất cả sinh linh tiền sử tuôn ra, tiền sử sinh linh rậm rạp chằng chịt dùng trăm vạn mà tính, vô số sinh linh bành bành bành nổ tung, hóa thành máu chảy cuồn cuộn, một đạo Huyết Hà mênh mông, tuôn hướng Vạn Chú Đạo Quân.

Đột nhiên, Vạn Chú Đạo Quân há miệng bật hơi, Huyết Hà bắt đầu khởi động, hóa thành một môn đại chú, bá một tiếng đem không gian của cung điện dưới mặt đất bao phủ!

Giờ khắc này, tất cả Tiên nhân đều cảm giác được một loại lực lượng vô địch xâm nhập bên trong nhục thể của bọn hắn, xâm nhập thần hồn của bọn hắn, xâm nhập pháp lực, trong thần thức của bọn hắn, bắt đầu phân giải bọn họ!

Loại lực lượng này quỷ dị không hiểu, mặc dù là Tiên Vương cũng không cách nào ngăn cản, không cách nào luyện hóa, chỉ có thể lùi lại cổ lực lượng này xâm lấn!

Đột nhiên một Tiên nhân ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, trong ánh mắt bắn ra hai đạo huyết vụ, huyết vụ bốc lên, chảy về phía Huyết Hà, đón lấy lỗ tai, lỗ mũi, miệng của hắn, hết thảy có huyết vụ bay ra, thậm chí ngay cả trong lỗ chân lông của hắn, cũng có huyết vụ không ngừng tuôn ra.

Nhục thể, pháp lực, thần hồn, thần thức của hắn, hết thảy cũng bắt đầu hóa thành huyết vụ cuồn cuộn, dung nhập trong huyết hà mênh mông kia!

Bành bành bành…

Một tôn Tiên nhân thất khiếu phun ra từng đạo huyết vụ, làn da bốc hơi sương mù, trong cơ thể hết thảy cũng bắt đầu hóa thành huyết vụ bốc lên. Căn bản không có bất luận chỗ trống phản kháng gì. Thậm chí ngay cả Chân Tiên cũng lần lượt thất khiếu phun ra huyết vụ, tuôn hướng Huyết Hà, để cho Huyết Hà càng thêm lớn mạnh!

Một Tiên Vương gầm lên, bát Tiên Vương cùng rất nhiều Tiên Vương của Đông Vân mười bốn châu, Nam Chiên Cửu Châu, Tây Hoàn mười hai châu, Tiên Hải mười chín châu cơ hồ ở cùng một thời gian ra tay!

Chỉ trong nháy mắt, từng kiện từng kiện Tiên Vương chi bảo ngang trời, bộc phát ra uy năng vô biên, các loại tiên đạo thần thông uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi oanh ra, hướng Vạn Chú Đạo Quân cùng đạo Huyết Hà kia oanh khứ!

Lần này tiền sử di tích mở ra, dẫn động cơ hồ tất cả Tiên Vương của Cổ Tiên Giới trình diện. Những Tiên Vương này liên thủ chi uy, là khủng bố bực nào, mặc dù là Tiên Quân cũng không cách nào tới chống lại!

Cổ lực lượng này nếu oanh kích hạ giới, thậm chí ngay cả Tam Giới vũ trụ mênh mông bực này cũng bị đánh thành Hỗn Độn tan vỡ!

Bất quá rất nhiều Tiên Vương liên thủ oanh kích, nhưng ngay cả đạo Huyết Hà kia cũng không có nổ nát, Huyết Hà như trước tồn tại, như trước tản mát ra uy năng vô cùng quỷ dị.

Rất nhiều Tiên Vương chi bảo oanh kích đến bên người Vạn Chú Đạo Quân, chấn đến quanh thân vị đạo quân này đột nhiên hiện ra vô số thời không, vô số thời không nhao nhao bạo toái, nhao nhao tan vỡ. Nhưng lại không một có thể oanh kích đến trên người của hắn!

- Hôm nay Tiên Giới không có Tiên Đế cùng Tiên Tôn, thật sự quá yếu. Nhỏ yếu đến không chịu nổi một kích!

Vạn Chú Đạo Quân cười ha ha, bỏ qua rất nhiều Tiên Vương công kích, gấp rút thúc dục đạo Huyết Hà kia, cười nói:

- Chỉ cần đem bọn ngươi những cái gọi là Tiên Vương này luyện nhập trong huyết hà, bổn tọa liền có thể một lần hành động phá vỡ Tiên Đế cùng Tiên Tôn phong ấn, chấn thoát bốn đại Tiên thiên pháp bảo trấn áp, phục sinh mình, khôi phục thân tự do!

- Đến đây đi, đem lực lượng của các ngươi cùng một chỗ tặng cho ta a!

Huyết Hà chấn động, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng bắt đầu thất khiếu phún huyết, dưới làn da có huyết vụ bốc lên, để cho đạo Huyết Hà kia càng thêm lớn mạnh!

Bát Tiên Vương gào thét, Tiên Vương khác lệ rít gào, từng người thi triển thế võ toàn thân, điên cuồng công hướng Vạn Chú Đạo Quân, nhưng mà lực lượng của bọn hắn cùng Vạn Chú Đạo Quân so sánh, thật sự quá nhỏ bé, căn bản không cách nào công phá phòng ngự của Vạn Chú Đạo Quân.

Cùng lúc đó, lực lượng trong cơ thể bọn hắn cũng liên tục không ngừng trôi qua, phi tốc suy kiệt!

Trên không Cung điện dưới mặt đất, Huyết Hà bắt đầu khởi động, từng đạo huyết vụ như là tơ máu, phía dưới tơ máu là các tiên nhân Chân Tiên cùng Tiên Vương, những tồn tại vô cùng cường đại này, giờ phút này như một con rối buồn cười, mà từng đạo tơ máu kia là sợi tơ điều khiển bọn hắn!

Huyết Hà chuyển động, những Tiên nhân Chân Tiên cùng Tiên Vương kia bị kéo lên giữa không trung, như là con rối buồn cười di động, thậm chí ngay cả bát Tiên Vương tồn tại gần như Tiên Quân, cũng có chút khó có thể khống chế mình, bị tơ máu kéo.

Trong cơ thể Giang Nam cùng Nam Quách tiên ông cũng tuôn ra huyết

vụ, tinh khí bản thân phi tốc trôi qua, bất quá Giang Nam lại vận chuyển Nguyên Thủy đại đạo, tinh khí trong cơ thể trôi qua, đồng thời lại điên cuồng thôn phệ năng lượng bên trong Huyết Hà, lực lượng cuồn cuộn vọt xuống, không chỉ đền bù năng lượng Huyết Hà thôn phệ, ngược lại tu vi pháp lực càng ngày càng mạnh, thần thức cùng Nguyên Thần cũng càng lớn mạnh.

Trong cơ thể hắn, càng nhiều chú đạo phù văn nữa phi tốc ngưng tụ, vô tận tin tức từ trong huyết hà vọt tới, đối với chú đạo giải thích càng ngày càng sâu, không ngừng hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo của hắn.

Giang Nam vừa mừng vừa sợ, buồn bực không ra tiếng thôn phệ Huyết Hà năng lượng bên trong chú đạo, ở cách hắn không xa, Nam Quách tiên ông bị tơ máu treo lên, hoa chân múa tay vui sướng, người khác cơ hồ bị hấp thành người khô, duy chỉ có lão thỏ tử này như trước béo béo mập mập, giống như Huyết Hà không có rút đi nửa phần năng lượng trong cơ thể hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2011: Tiên Thiên Linh Quang. (1)

- Vị Nam Quách tiên ông này có cổ quái. . .

Giang Nam ánh mắt chớp động, ngay cả bát Tiên Vương cũng không thể đối kháng đạo Huyết Hà này, tinh khí trong cơ thể liên tục không ngừng bị rút đi, mà Nam Quách tiên ông bất quá là Chân Tiên, lại nửa phần tinh khí cũng không có bị rút đi, trong đó khẳng định có chuyện ẩn ở bên trong.

Theo thời gian chuyển dời, mặc dù là bát Tiên Vương cũng bị Huyết Hà thôn phệ héo đốn không chịu nổi, thực lực càng ngày càng thấp, chỉ có Nam Quách tiên ông như trước trắng trắng mập mập, Giang Nam cũng là tinh thần vô cùng phấn chấn.

Vạn Chú Đạo Quân cười ha ha, khống chế Huyết Hà, ầm ầm hướng bốn đại Tiên thiên pháp bảo bay tới, cười nói:

- Bổn tọa thoát khốn, là vào lúc này!

Bốn đại Tiên thiên pháp bảo uy năng là cỡ nào cường đại, nhưng giờ phút này Huyết Hà đã đem lực lượng của vô số Tiên nhân Chân Tiên cùng Tiên Vương liên thông nhất thể, khe khẽ rung lên, đẩy ra Tiên Thiên Ngũ sắc liên, bức lui Tiên Thiên Yếm Ma Thương, xông lui Tạo Hóa chi môn, cùng lúc đó, Vạn Chú Đạo Quân thúc dục Vạn chú thiên chung, đem Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu bức lui!

Bốn đại Tiên thiên pháp bảo rốt cục lui bước, cho Vạn Chú Đạo Quân một đường cơ hội chạy thoát!

Vạn Chú Đạo Quân cất tiếng cười to, tượng thần kia ầm ầm di chuyển bước chân, liền muốn bước ra vòng vây của bốn đại Tiên thiên pháp bảo!

Lại vào lúc này, hư không đột nhiên vỡ ra, một tòa bảo tháp ba mươi ba

trọng ầm ầm trụy lạc, hung hăng đặt ở đỉnh đầu Vạn Chú Đạo Quân!

Vạn Chú Đạo Quân vốn là không ngừng thúc dục Vạn chú thiên chung chống cự bốn đại Tiên thiên pháp bảo vây công, ở vào thủ thế, phòng thủ nghiêm mật, mà giờ khắc này Vạn chú thiên chung bị hắn điều động dùng để bức lui Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, đã không có phòng ngự, lập tức bị tòa bảo tháp này ép tới tượng thần ầm ầm sụp đổ, toái đầy đất!

- Nguyên Tháp! Thanh Liên Tiên Tôn, ngươi ám toán ta...

Vạn Chú Đạo Quân thanh âm im bặt mà dừng.

Nguyên Tháp, một trong lưỡng đại Tiên thiên Linh Bảo xây dựng Tiên Giới xuất hiện, cổ uy năng kinh khủng này lập tức tràn ngập không gian cung điện dưới mặt đất, mặc dù là Tiên Vương cũng cảm giác được lực lượng của mình ở trước mặt cổ uy năng này nhỏ yếu đến đáng sợ, không chịu nổi một kích!

Mà Tiên nhân khác càng là không chịu nổi, bị Nguyên Tháp tản mát ra khí tức chấn đến nhao nhao thổ huyết, thậm chí có người ngất đi!

Nguyên Tháp một kích làm vỡ nát tượng thần của Vạn Chú Đạo Quân, đón lấy oanh hướng Vạn Chú Thiên Chung, đem khẩu Tiên Thiên pháp bảo này oanh nổ liên tục, trên vách chung che kín vết rách.

Đột nhiên, Nguyên Tháp có chút dừng lại, vậy mà từ trong cung điện dưới mặt đất chui ra, biến mất không thấy gì nữa.

Nguyên Tháp biến mất, cổ áp lực cực lớn bao phủ trong lòng tất cả mọi người cũng đi theo biến mất, để cho người không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Nguyên Tháp cho người áp lực thật sự quá lớn, thậm chí so với bốn đại Tiên thiên pháp bảo khác còn muốn cường hoành hơn, còn muốn khủng bố, đạo tâm bất luận cường giả gì, phảng phất ở trước mặt tòa tháp này đều không có ý nghĩa!

Tượng thần của Vạn Chú Đạo Quân tan vỡ, đạo Huyết Hà đem tất cả Tiên nhân trong cung điện dưới mặt đất treo lên lập tức bắt đầu sụp đổ, các Tiên nhân Chân Tiên Tiên Vương nhao nhao ngã xuống, tu vi thực lực đại tổn.

Đạo Huyết Hà đại chú bao phủ cả cung điện dưới mặt đất đứt gãy, khắp nơi đều là huyết vụ đang không ngừng bốc hơi, từng tòa trụ đài bắt đầu sụp đổ, uy năng khủng bố quét ngang mọi nơi, một bức cảnh tượng hủy thiên diệt địa!

Mà vào lúc này, Tiên Thiên Ngũ sắc liên, Tiên Thiên Yếm Ma Thương… bốn đại Tiên thiên pháp bảo như trước đang cùng Vạn Chú Thiên Chung va chạm, tiếng chuông trận trận, tất cả quang mang sáng lên, đem Huyết Hà bốc hơi thành từng mảnh.

Năm đại Tiên thiên pháp bảo này tranh phong, đánh cho không gian cung điện dưới mặt đất chôn vùi, Tiên Vương cũng tràn đầy nguy cơ, chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình!

Hiển nhiên tượng thần của Vạn Chú Đạo Quân tuy bị đánh chết, nhưng vị Đạo Quân này như trước chết mà không cương, như trước khống chế Vạn Chú Thiên Chung chống lại Tiên Thiên Ngũ sắc liên luyện hóa, muốn lật bàn, muốn sống chạy đi.

Muốn tru sát tồn tại bực này, thật sự là quá khó khăn.

Trong lịch sử dài đến mấy tỷ năm, Vạn Chú Đạo Quân một mực đang cùng bốn đại Tiên thiên pháp bảo chống lại, sợ bị luyện hóa hoặc là đánh chết, năng lực phòng thủ, phòng ngự của tồn tại bực này là kinh người ra sao, trong mấy tỷ năm cũng không lộ ra một tia sơ hở gì, phòng ngự hoàn mỹ, không chê vào đâu được, nhưng mà ở trong tích tắc hắn sắp thoát khốn, sơ hở xuất hiện.

Ở trong tích tắc này, Nguyên Tháp, một trong hai đại Tiên thiên Linh Bảo xây dựng Tiên Giới xuất hiện, dễ như trở bàn tay đuổi giết hắn!

Cái này rất giống Nguyên Tháp một mực đang chờ đợi hắn lộ ra sơ hở, sớm đã vì một kích này mà chờ đợi mấy tỷ năm!

Ngườ i nào có thể đắn đo được chuẩn như vậy, tính toán ra lúc Vạn Chú Đạo Quân thoát khốn sẽ xuất hiện một tia sơ hở? Người nào có thể bắt lấy một tức cơ hội này, thừa cơ đem Vạn Chú Đạo Quân đuổi giết?

Chỉ có Đế cùng Tôn!

Mà vừa rồi Vạn Chú Đạo Quân phát ra một tiếng kêu thảm, rõ ràng là đang nói, ám toán hắn đúng là Thanh Liên Tiên Tôn bên trong Đế Tôn!

Hiển nhiên là Thanh Liên Tiên Tôn bố cục đã lâu, vì đánh chết hắn, thậm chí không tiếc dùng những Tiên Vương Chân Tiên này làm mồi nhử, dụ khiến cho Vạn Chú Đạo Quân xuất hiện sơ hở!

Thậm chí có Tiên Vương suy đoán, tin tức Đế cùng Tôn không tại Tiên Giới này, chỉ sợ cũng là bọn hắn thả ra màn khói, vì chính là để cho tồn tại như Vạn Chú Đạo Quân lộ ra sơ hở, do đó đem vị đối thủ này chém giết luyện hóa!

- Thanh Liên Tiên Tôn không có chết?

Huyết Hà nghiền nát, Giang Nam rơi xuống đất, hắn cắn nuốt rất nhiều năng lượng trong Huyết Hà, giờ phút này Nguyên Thủy đại đạo đã tăng lên tới Chân Tiên cấp trung kỳ, tu vi thực lực so với lúc trước lại có biên độ tăng lên không nhỏ.

Ngắn ngủn một lát thời gian này, hắn lấy được chỗ tốt nhiều không cách nào tưởng tượng, trong Huyết Hà chất chứa tin tức chú đạo khổng lồ mà phức tạp, để cho hắn cô đọng ra từng đạo chú văn, bỏ thêm vào bên trong Nguyên Thủy đại đạo, để cho Nguyên Thủy đại đạo càng thêm hoàn mỹ, uy lực càng mạnh hơn nữa!

Bất quá Huyết Hà sụp đổ, chú đạo trong đó hỗn loạn không chịu nổi, tiếp tục hấp thu xuống dưới, đối với tu vi của hắn tăng lên không lớn, hơn nữa

hôm nay trong Huyết Hà tích chứa thần thức kinh khủng mà hỗn loạn kia của Vạn Chú Đạo Quân, nếu như tiếp tục hấp thu luyện hóa, không cẩn thận sẽ bị thần thức của Vạn Chú Đạo Quân đem mình gạt bỏ, cực kỳ hung hiểm!

Hôm nay Vạn Chú Đạo Quân đối mặt bốn đại Tiên thiên pháp bảo vây công, tràn đầy nguy cơ, ý đồ tránh được kiếp nạn này, để cho mảnh đất này càng thêm hỗn loạn.

Bốn đại Tiên thiên pháp bảo hào quang chiếu xạ, rất nhanh Huyết Hà hoàn toàn bị bốc hơi sạch sẽ, chỉ còn lại có Vạn Chú Thiên Chung còn có Huyết Hà bốc lên huyết vụ không ngớt, bảo vệ Chân Linh bất diệt cuối cùng của Vạn Chú Đạo Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2012: Tiên Thiên Linh Quang. (2)

Ngoại trừ Thanh Liên Tiên Tôn, ai có thể chuẩn xác bắt lấy sơ hở của Vạn Chú Đạo Quân như vậy, một lần hành động đem vị Đạo Quân tiền sử này đánh tan?

Bất quá, làm cho Giang Nam cảm giác được hiếu kỳ chính là, Thanh Liên Tiên Tôn cũng không có xuất hiện, nếu tồn tại bực này xuất hiện ở chỗ này, bằng trạng thái trước mắt của Vạn Chú Đạo Quân, diệt trừ hắn cũng không khó khăn.

Dùng Thanh Liên Tiên Tôn bố trí đến xem, vị tồn tại này tuyệt đối muốn luyện hóa Vạn Chú Đạo Quân, đem hắn diệt trừ, mà Thanh Liên Tiên Tôn không có xuất hiện, thậm chí ngay cả Nguyên Tháp cũng chỉ là phủ xuống một cái chớp mắt, trực tiếp tự bay đi, cái này liền thập phần quỷ dị rồi, ngược lại càng thêm chứng thực Giang Nam suy đoán.

Cái kia chính là Đế cùng Tôn thật sự không ở trong Tiên giới!

- Có lẽ Nguyên Tháp xuất hiện, chỉ là Tiên Tôn sớm ngờ tới chuyện đã xảy ra hôm nay, sớm bố trí tốt Nguyên Tháp chuẩn bị đánh lén Vạn Chú Đạo Quân, diệt trừ cái hậu hoạn này. Cái này có lẽ chỉ là hắn chuẩn bị ở sau. . .

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, khẩu Vạn Chú Thiên Chung của Vạn Chú Đạo Quân bị Tiên Thiên Ngũ sắc liên… bốn đại Tiên thiên pháp bảo oanh kích đến chia năm xẻ bảy.

Vạn Chú Thiên Chung cũng là Tiên Thiên pháp bảo, chỉ là bị Vạn Chú Đạo Quân tế luyện thành pháp bảo của mình, giờ phút này Tiên Thiên pháp bảo kia bị oanh toái, bộc phát ra năng lượng là khủng bố bực nào?

Cung điện dưới mặt đất chôn vùi, Tạp Đà Châu đột nhiên vỡ ra một cái động lớn, cung điện dưới mặt đất nghiền nát, các Tiên nhân Chân Tiên cùng

Tiên Vương bị nhấc lên bay ra ngoài, trong đó còn có từng kiện từng kiện mảnh vỡ cực lớn, sau đó những mảnh vỡ pháp bảo này hóa thành từng đạo linh quang tránh độn mà đi, rõ ràng là Vạn Chú Thiên Chung nghiền nát biến thành linh quang!

Ở bên trong từng đạo linh quang, Giang Nam bị chấn đến ho ra máu, nhưng như cũ toàn lực bay lên, hướng một đạo Tiên Thiên linh quang trong đó đuổi theo!

Tiên Thiên pháp bảo chính là Tiên Thiên linh quang biến thành, trong Tiên Thiên linh quang tích chứa Tịch Diệt khi vũ trụ sinh ra đời cũng đại đạo không cách nào phai mờ, có tất cả hình thái, hóa thành các loại Tiên Thiên pháp bảo, là mấu chốt vấn đỉnh cảnh giới cao hơn Tiên Quân!

Nếu có thể đạt được một đạo Tiên Thiên linh quang, nghiên cứu bất diệt đại đạo chất chứa trong đó, thậm chí có thể cho người vượt qua các loại Thần đạo Đạo Tổ như bát Tiên Vương, nhảy ra con đường bát Tiên Vương mở, tiến quân Tiên Vương Tiên Quân!

Vạn Chú Thiên Chung dù sao cũng là Tiên Thiên pháp bảo, cho dù nghiền nát, nhưng trong mảnh vỡ chất chứa uy năng như cũ là không cách nào đánh giá, mảnh vỡ Tiên Thiên pháp bảo bực này uy lực viễn siêu Tiên Vương chi bảo, tuyệt đối là đại sát khí!

Hơn nữa, nếu có thể đem tất cả Tiên Thiên linh quang tụ cùng một chỗ, liền có thể đem Vạn Chú Thiên Chung phục hồi như cũ, tái hiện toàn bộ uy năng của Tiên Thiên pháp bảo này!

Không chỉ có hắn truy đuổi những đạo linh quang kia, Giang Nam còn chứng kiến từng đạo tiên quang cơ hồ đồng thời bay lên, hướng những Tiên Thiên linh quang đó đuổi theo, hiển nhiên là rất nhiều Tiên Vương cùng Chân Tiên thực lực cường đại ý đồ cướp lấy Vạn Chú Thiên Chung biến thành Tiên Thiên linh quang.

Những Tiên Vương Chân Tiên này tu vi thực lực đại tổn, hơn nữa ở trong

lúc nổ tung lọt vào trọng thương, rất nhanh có người bị xa xa vứt xuống, cách từng đạo linh quang bay vút lên mà đi càng ngày càng xa.

Bất quá, còn có tồn tại cường đại dị thường, thực lực khủng bố vô cùng, phi tốc đuổi kịp từng đạo linh quang kia, ra tay ý đồ đem linh quang thu.

Giang Nam nhìn trộm lườm đi, chỉ thấy Nam Quách tiên ông giờ phút này so với ai khác đều tinh thần, tốc độ nhanh vô pháp tưởng tượng, hóa thành một đạo bạch quang hướng một đạo Tiên Thiên linh quang trong đó đuổi theo.

- Ngay cả bát Tiên Vương cũng ở trong lúc nổ tung lọt vào trọng thương, nhưng lão thỏ tử này như cũ sinh long hoạt hổ, rốt cuộc là cái địa vị gì?

Giang Nam thu hồi ánh mắt, cổ đãng pháp lực toàn thân, toàn lực tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chứng đạo kiếm hóa thành một đạo kiếm quang, hướng một đạo Tiên Thiên linh quang gần nhất bay tới.

Đinh đinh đinh…

Chấn động khủng bố truyền đến, kiếm quang cùng đạo Tiên Thiên linh quang kia vừa mới tiếp xúc, Giang Nam liền bị chấn đến làn da quanh thân nổ tung, huyết vụ bốc hơi, cốt cách cơ bắp cơ hồ đều bị chấn nát!

- Khai Nguyên!

Giang Nam quát tháo, trong kiếm quang đột nhiên vỡ ra, hóa thành một cái thế giới, đem đạo Tiên Thiên linh quang kia nuốt vào.

Đạo Tiên Thiên linh quang kia chấn động không dứt, chấn đến Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng trải rộng vết rạn, ngay cả lưỡi kiếm cũng không thể tiếp nhận được Tiên Thiên linh quang công phá, thế giới trong kiếm quang sụp đổ tan rã.

Giang Nam thét dài, điều động Nguyên Thủy đại đạo toàn lực trấn áp, lau đi dư uy bạo tạc nổ tung chất chứa trong đạo Tiên Thiên linh quang này,

Nguyên Thủy đại đạo củ hắn cũng cơ hồ bị dư uy bạo tạc nổ tung chấn vỡ, đã qua thật lâu, lúc này mới đem dư uy trong đạo linh quang kia thanh trừ sạch sẽ, thu một đạo linh quang này.

Đạo linh quang này như nước, trong nước tựa hồ có một vũ trụ chất chứa ở trong đó, huyền diệu đến cực điểm.

Giang Nam vội vàng nhìn thoáng qua, lập tức hướng Tiên Thiên linh quang khác đuổi theo.

Thực lực của hắn cho dù tăng vọt rất nhiều, nhưng thu Tiên Thiên linh quang vẫn còn có chút miễn cưỡng, mỗi lần đều cần mình toàn lực lượng trấn áp, mới có thể thu lấy một đạo linh quang.

Hắn lại thu hai đạo linh quang, liền gặp từng đạo linh quang trong không trung đã biến mất ở các nơi Tiên Giới, không trung chỉ còn lại có từng đạo tiên quang bay múa, là những Chân Tiên cùng Tiên Vương kia sưu tầm phương vị Tiên Thiên linh quang khác.

- Ba đạo Tiên Thiên linh quang, đầy đủ ta tìm hiểu một đoạn thời gian rất dài rồi. . . Ồ?

Giang Nam vừa mới định trụ thân hình, đột nhiên trong lúc lơ đãng chứng kiến một đạo linh quang dán mặt đất chạy như bay mà qua, trong nội tâm không khỏi khẽ nhúc nhích, lúc này hướng đạo linh quang kia đuổi theo.

Đạo linh quang kia tốc độ cực nhanh, mặc dù là hắn toàn lực phi hành, cũng chỉ có thể miễn cưỡng xâu ở phía sau.

Hơn nữa đạo linh quang này hào quang ảm đạm, như có như không, rất khó nắm bắt.

Ông…

Đạo linh quang kia đột nhiên đâm vào trong một mảnh sơn cốc, đón lấy linh quang biến mất, Giang Nam hạ xuống, chỉ thấy phiến sơn cốc này chỉ là

cằn cỗi chi địa của Tạp Đà Châu, nhưng trong lúc đó các loại tiên thảo tiên dược như măng mọc sau mưa, trong chốc lát nhiều loại hoa lượt cốc, cổ thụ mọc lên san sát như rừng, tiên khí lượn lờ, hóa thành một mảnh tiên cảnh!

- Đạo linh quang này không phải chuyện đùa!

Giang Nam hướng phía dưới nhìn lại, trong sơn cốc xuất hiện một đạo thanh tuyền, nước suối như bạch ngân lưu động, có chút lắc lư, chiếu rọi ra vũ trụ xa hoa trong con suối, tựa hồ có hàng tỉ vạn ngôi sao Tinh Hà giấu ở trong con suối nhỏ này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2013: Trảm Hư Hoàng. (1)

- Đạo linh quang này so với ta lúc trước lấy được ba đạo linh quang còn cường đại hơn, chỉ sợ là bộ phận rất quan trọng tạo thành Vạn Chú Thiên Chung!

Hắn đang muốn cất bước hướng đạo thanh tuyền này đi đến, đột nhiên lại dừng bước lại, chỉ thấy một đạo tiên quang rơi xuống, một Tiên Vương hàng lâm, xuất hiện ở trong sơn cốc.

Vị Tiên Vương này lườm Giang Nam, ánh mắt cũng rơi vào phía trên đạo thanh tuyền này, lạnh nhạt nói:

- Lăn.

Giang Nam im im lặng lặng đứng tại nguyên chỗ, không có di động bước chân, Tiên Vương khẽ nhíu mày, ánh mắt lần nữa rơi vào trên người của hắn:

- Ngươi không có nghe tiếng sao? Chẳng lẽ còn cần bổn Vương lặp lại lần nữa?

Giang Nam khẽ cau mày, nói khẽ:

- Hoang Châu Hư Hoàng Tiên Vương, đạo Tiên Thiên linh quang này là ta phát hiện ra trước, tới đây trước, lẽ ra do ta sở hữu tất cả. Các hạ vừa lên đến liền muốn Giang mỗ xéo đi, không khỏi thật là bá đạo a? Chẳng lẽ Tiên Vương đều là không chịu nổi như thế này?

Tiên Vương kia đúng là Hư Hoàng Tiên Vương thống trị Hoang Châu trong Cổ Tiên Giới Nam Chiên Cửu Châu, nghe vậy ánh mắt đột nhiên trở nên lăng lệ ác liệt đến cực điểm, hướng Giang Nam hung hăng quét tới, trầm giọng nói:

- Dám hướng Tiên Vương nói như thế, ngươi có biết ngươi phạm vào tử tội không?

Ánh mắt của hắn tích chứa tiên uy vô tận, ánh mắt thậm chí có thể vặn vẹo thời không, chỉ cần lực lượng bên trong ánh mắt của hắn, liền đủ để đem Tiên nhân chém giết, trọng thương Chân Tiên!

Có thể trở thành Tiên Vương, đều không phải là hư danh nói chơi, cho dù Hư Hoàng Tiên Vương ở bên trong cung điện dưới mặt đất lọt vào Huyết Hà thôn phệ, bị Vạn Chú Đạo Quân rút lấy hơn phân nửa tu vi, nhưng như trước không phải chuyện đùa, có được ưu thế áp đảo đối với Chân Tiên!

Giang Nam lơ đễnh, ánh mắt của Hư Hoàng Tiên Vương tuy tràn đầy uy năng vô tận, nhưng với hắn mà nói chỉ là gió nhẹ quất vào mặt, mỉm cười nói:

- Hư Hoàng Tiên Vương, người lúc trước đối với ta nói chuyện như vậy, giờ phút này đều là người chết rồi.

- Ngươi là Huyền Thiên giáo chủ?

Hư Hoàng Tiên Vương ánh mắt chớp động, tinh tế dò xét Giang Nam, gật đầu nói:

- Đúng vậy, ngươi là Huyền Thiên giáo chủ, người khai sang Thiên cung thứ chín của Thần đạo, coi như là Thần đạo Đạo Tổ. Bát Tiên Vương thật sự là vô năng, tụ tập lực lượng bát Tiên cung đuổi giết ngươi, rõ ràng còn có thể bị ngươi đào thoát, cho ngươi tiêu dao đến bây giờ.

Giang Nam cười nói:

- Không nghĩ tới Giang mỗ rõ ràng ở Cổ Tiên Giới cũng có chút danh tiếng, ngay cả Hư Hoàng đạo huynh cũng biết danh hào của Giang mỗ.

- Chỉ là danh khí người chết mà thôi.

Hư Hoàng Tiên Vương cất bước tiến lên, hắn đi lại mang theo luật động kỳ lạ, phảng phất Thiên Địa đều theo cước bộ của hắn chung một chỗ chấn động lên, nói:

- Bổn vương ra tay, sẽ không lưu lại bất luận người sống gì. Sau khi ngươi chết, ta sẽ đem đầu cùng đạo quả của ngươi đưa đến bát tiên cung, khi đó ngươi sẽ danh dương thiên hạ! Tất cả mọi người sẽ biết, sự tình bát Tiên Vương không cách nào làm được, ở trong tay bổn vương liền đơn giản làm được!

Thân thể của hắn vô cùng to lớn cao ngạo, ngật đứng ở đó hư hư thật thật, thời gian cùng không gian hóa thành hai đạo Trường Hà, quay chung quanh hắn chảy xuôi, ở bên trong thời gian cùng không gian sông dài mênh mông, vô số hình ảnh hiển hiện, chỗ đó có vô tận thời không, vô số sinh linh!

Những thời không cùng sinh linh này, cũng chỉ là khách qua đường bên trong thọ nguyên dài dòng buồn chán của hắn, chỉ có hắn vĩnh hằng sừng sững ở trong vòng vây của hai đạo Trường Hà!

Hắn là Tiên Vương, Tiên Vương Thẩm Phán chúng sinh!

Mà Giang Nam, chính là chúng sinh dưới chân hắn!

Loại dị tượng này khủng bố vô cùng, mà hai đạo trường hà kia, là thành đạo chi bảo của Hư Hoàng Tiên Vương, Tiên Vương chi bảo, là hắn ở trong thời không dài dằng dặc cùng vô tận luyện thành pháp bảo!

Hư Hoàng Tiên Vương nhẹ nhàng nâng tay, một chưởng ấn xuống, Thẩm Phán Giang Nam, lạnh nhạt nói:

- Một Chân Tiên nho nhỏ, lại để cho bổn vương ngay cả dục vọng toàn lực ra tay cũng không có. Huyền Thiên giáo chủ, ta sẽ không vận dụng lưỡng hà, mà chỉ có một chưởng này, ngươi có thể thả sức phóng ra thực lực của ngươi, chống cự bổn vương, nếu ngươi có thể thừa nhận bổn vương một kích mà Bất Tử, bổn vương liền thứ cho ngươi vô tội. . .

Hắn đạo hiệu Hư Hoàng, tự nhiên ở trên hư không có tạo nghệ hơn người, trên thực tế bên trong Tiên Giới sáu mươi hai Tiên Vương, tạo nghệ ở trên hư không, không ai có thể vượt qua hắn!

Ầm ầm…

Hắn một chưởng này bao phủ Tiên Giới hư không, trong hư không cũng tràn ngập uy năng khó có thể tưởng tượng, thậm chí có thể đem đạo quả trong hư không Tiên Giới chấn vỡ!

Coi như là đạo quả ký thác hư không, cũng không cách nào chạy ra thần thông của hắn đánh chết, mà Hư Hoàng Tiên Vương sừng sững ở bên trong thời gian trường hà cùng không gian trường hà, rất ít có người có thể làm bị thương hắn!

Bất luận kẻ nào công kích, đã đến trước mặt của hắn, đều biến mất ở bên trong thời gian cùng vô tận không gian dài dòng buồn chán, rất ít có thể đi vào bên cạnh của hắn!

Có thể nói, hai đạo Trường Hà của hắn vừa ra, liền dựng ở thế bất bại!

Giang Nam sừng sững ở giữa không trung, đợi cho một chưởng này của Hư Hoàng Tiên Vương rơi xuống, lúc này mới oanh ra một quyền.

Rồi đột nhiên một tiếng ầm vang chấn động, một chưởng kia của Hư Hoàng Tiên Vương thể hiện ra dị tượng trong lúc bất chợt bị một quyền này của hắn hết thảy hễ quét là sạch, hư không phát ra răng rắc răng rắc nổ mạnh, từng vết rách cực lớn xuất hiện, nhìn thấy mà giật mình!

Một quyền này của Giang Nam đem hư không chấn vỡ thành vô số mảnh vỡ, Tiên Giới hư không loạn lưu cuồng bạo hiển hiện, thậm chí ngay cả tiên lôi cũng bị chấn đến từng đạo hiện ra, quấn quanh trên nắm tay của hắn!

Đây là tiên phạt!

Hắn không phải tiên nhân, như cũ là một Thần linh, nhưng mà lực lượng

đã siêu việt phạm trù Tiên Giới hư không có khả năng thừa nhận, bởi vậy đã tạo thành dị tượng Tiên phạt!

Một quyền này của hắn, nắm đấm vô cùng trầm trọng, có thể chứng kiến phía dưới làn da một sợi đại gân chuyển động, một mảnh cơ bắp dài hẹp dữ tợn vận hành, vận chuyển lực lượng trong cơ thể!

Da của hắn phảng phất là đại đạo phù văn ngưng tụ thành, bên trong một quyền tích chứa lực lượng thần cùng ma, bá đạo, trương dương, như là Cổ Thần trong hỗn độn, ẩn chứa một loại đạo cùng lý mà thời gian không gian cũng không cách nào phai mờ!

Bất Không!

Nguyên Thủy Bất Không ấn!

Quả đấm của hắn hung hăng oanh lên một chưởng này của Hư Hoàng Tiên Vương, lạnh nhạt trên mặt Hư Hoàng Tiên Vương bắt đầu biến mất, huyết nhục trên nắm đấm bành bành bành nổ tung, máu tươi đầm đìa.

Đón lấy, thanh âm cốt cách đứt gãy vang lên, đầu ngón tay hắn răng rắc răng rắc đứt gãy, toái mất, xương bàn tay bị lực lượng vô địch va chạm, đem cốt cách đụng nát, thậm chí cổ lực lượng này dọc theo tay cốt của hắn lan tràn lên phía trên, muốn đem cả người hắn phá hủy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2014: Trảm Hư Hoàng. (2)

Thân thể Hư Hoàng Tiên Vương có chút chấn động, thời gian sông dài cùng không gian sông dài gợn sóng chợt hiện, sóng biển cuồn cuộn, vô số hình ảnh từ trong hai đạo trường hà hiển hiện, rồi lại bị lực lượng một quyền này của Giang Nam chấn đến nhao nhao tan vỡ!

'Rầm Ào Ào', 'Rầm Ào Ào'!

Hai đạo trường hà bành trướng, sóng cồn kích động, chấn đến thân hình Hư Hoàng Tiên Vương lắc lư không ngớt, rốt cục đem lực lượng một quyền này của Giang Nam tan mất.

Gương mặt hắn đau đến có chút vặn vẹo, vẻ đạm nhiên trên mặt hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có ngưng trọng.

Giang Nam thu quyền, mỉm cười nói:

- Hư Hoàng Tiên Vương, ngươi có thể thả sức phóng ra thực lực của ngươi, toàn lực ứng phó đến chống cự ta. Bởi vì, ngươi sẽ là một Tiên Vương bị ta đánh bại!

Hắn đưa tay, một ấn Già Thiên, hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, hướng Hư Hoàng Tiên Vương ầm ầm che xuống, thản nhiên nói:

- Bất quá ngươi yên tâm, ngươi không phải là một cái cuối cùng!

Hư Hoàng Tiên Vương thét dài, tức sùi bọt mép, hai đạo trường hà cuốn động, bay vút lên bay múa, thời gian trường hà cùng không gian trường hà trong nháy mắt liền đem tất cả uy năng bộc phát, không gian trường hà trùng kích một ấn biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, mà thời gian trường hà thì cuồn cuộn bắt đầu khởi động, hướng Giang Nam cọ rửa mà đi.

Vừa rồi hắn để cho Giang Nam thỏa thích tách ra thực lực chống cự mình, không nghĩ tới bây giờ rõ ràng trái lại, Giang Nam vị Chân Tiên này, rõ ràng đỉnh đạc nói để cho hắn toàn lực ứng phó đi chống cự.

Cái này đối với Tiên Vương mà nói, quả thực là vô cùng nhục nhã!

- Huyền Thiên, không thể phủ nhận ta khinh thị ngươi, chẳng qua hiện nay bổn vương đã biết rõ ngươi có chút tiền vốn, bắt đầu chăm chú!

Hư Hoàng Tiên Vương uy phong lẫm lẫm, hai đạo sông lớn ở trong sơn cốc tung hoành kích động, sông lớn như rồng, giảo sát mà đến, lạnh lùng nói:

- Bổn vương chỉ cần chăm chú, liền là tử kỳ của ngươi!

Không gian trường hà của hắn có thể đem người phân giải làm vô số mảnh vỡ, đem vô số mảnh vỡ ném tới vô số không trung, thời gian trường hà của hắn uy năng càng kinh người, lặng yên tầm đó liền dẫn đi vô tận thọ nguyên.

Tuy nói Tiên nhân Bất Tử Bất Diệt, nhưng chỉ là Bất Tử Bất Diệt trên ý nào đó, vũ trụ sụp đổ, lâm vào đại Tịch Diệt, Tiên nhân cũng sẽ chết.

Thời gian trường hà của hắn, trong đó liền có được loại uy lực đại Tịch Diệt này, để cho Tiên nhân lâm vào thiên nhân ngũ suy, thân tử đạo tiêu!

Giang Nam sừng sững trong hư không, tùy ý thời gian cọ rửa, hắn phảng phất đã vượt qua thời gian, đã vượt qua không gian, biến thành tồn tại tuyên cổ bất diệt, từ cổ chí kim duy nhất Thần Ma, vô luận vũ trụ sinh ra đời, tan vỡ, cũng không cách nào dao động nhục thể của hắn!

Sắc mặt hắn bình tĩnh, một quyền oanh khứ, liền để cho thời gian trường hà rung chuyển, một ấn che rơi, lại để cho không gian trường hà vặn vẹo!

Lực lượng của hắn đạt đến mức tận cùng, cùng Hỗn Độn Cổ Thần không có bất kỳ khác nhau, Nguyên Thủy đại đạo gia trì, để cho hắn vô luận phòng

ngự hay là công kích, đều đạt tới trình độ thập toàn thập mỹ!

Dưới chân hắn hiện lên một đóa Tiên Thiên Ngũ sắc liên, ngũ sắc quang chuyển động, đem hai đạo sông lớn chống cự ở bên ngoài, bàn tay nhẹ trở mình, trong lòng bàn tay oanh ra một quả Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, một châu rơi đập, xuyên thủng hai đạo Trường Hà, khiến cho Hư Hoàng Tiên Vương không thể không đối chiến một kích này, bị chấn đến khí huyết sôi trào.

Thần luân sau đầu hắn chuyển động, liền có Tiên Thiên Yếm Ma Thương đâm ra, đại thương khơi mào hai đạo trường hà, thần luân lại chuyển, liền có một cây Tiên Thiên Linh Căn xoát ra, đem Hư Hoàng Tiên Vương xoát đến quanh thân là huyết.

- Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn!

Giang Nam oanh ra một ấn, lập tức thể hiện ra cảnh tượng vũ trụ đại Tịch Diệt khủng bố, hai đạo trường hà bị một ấn này định trụ, cơ hồ bị kéo vào bên trong Tịch Diệt động uyên.

Hư Hoàng Tiên Vương quát chói tai, toàn lực khống chế hai đạo trường hà chấn động động uyên, đối kháng động uyên chi uy, mà vào lúc này, Giang Nam lấn tới, một quyền oanh qua.

Hư Hoàng Tiên Vương gào thét, hai tay thiên biến vạn hóa, hóa thành các loại tiên đạo đại thần thông uy năng mênh mông, cứng rắn đối chiến một kích này.

Thần thông của hắn tinh diệu vô cùng, Tiên đạo trong tay hắn hóa thành các loại hình thái huyền bí, có Thần Ma dị thú trong hỗn độn, có Tiên Thiên pháp bảo uy lực cường đại, có Viễn Cổ di tích, thỏa thích tách ra uy lực, ngăn cản nắm đấm của Giang Nam.

Ầm ầm…

Tất cả thần thông bạo toái, một quyền này của Giang Nam hiệp Thiên Địa

chi uy oanh ra, Hư Hoàng Tiên Vương nâng lên hai tay ngăn cản, chỉ nghe răng rắc răng rắc hai tiếng, tay của hắn đứt gãy!

Giang Nam đưa tay, Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt, một ấn che xuống, Nguyên Thủy Đại La Thiên mang theo uy thế vô tận áp rơi.

Hư Hoàng Tiên Vương thét dài, đỉnh đầu tiên đạo bốc hơi, mở hư không, hóa thành tiên vực mênh mông, Nguyên Thủy Đại La Thiên hung hăng nhập vào bên trong Tiên vực, đem Tiên vực bao phủ!

Đầu lâu Hư Hoàng Tiên Vương bị chấn rạn nứt, mặt mũi tràn đầy huyết, chật vật không chịu nổi.

Giang Nam cận thân chém giết, hai đạo nhân ảnh giao thoa, trong lúc đó máu tươi vải đầy trời, Hư Hoàng Tiên Vương gào thét, thân thể bạo toái, hai đạo trường hà gào thét lao nhanh, chui vào trong hư không, cuồn cuộn mà đi.

- Huyền Thiên, ta bị Vạn Chú Đạo Quân trọng thương, một thân tu vi thực lực còn thừa không có mấy, lúc này mới không bằng ngươi, bị ngươi hư mất nhục thể của ta!

Trong trường hà, thanh âm tức giận của Hư Hoàng Tiên Vương truyền đến:

- Đợi ta từ trong đạo quả phục sinh, lại đến giết ngươi!

Giang Nam quần áo phần phật, từ từ dẹp loạn, duỗi ra một ngón tay chỉ mặt đất dưới chân:

- Hư Hoàng, ngươi không phục? Tốt, ta chờ ngươi! Ngay ở chỗ này chờ ngươi!

- Đạo Tiên Thiên linh quang này hoàn toàn chính xác hơn xa ta vừa rồi thu ba đạo kia, không biết là bộ vị nào của Vạn Chú Thiên Chung?

Giang Nam đi vào bên cạnh thanh tuyền, hướng thanh tuyền trông đi, chỉ

thấy đạo Tiên Thiên linh quang này ở trong thanh tuyền thay đổi liên tục, vô số ngôi sao tạo thành từng đạo Tinh Hà ở trong đó chảy xuôi, khi thì hóa thành Tinh Vân mênh mông, khi thì như lụa mỏng phật qua, bỗng nhiên lại phảng phất có một cái dù che mưa mở ra, bỗng nhiên lại có hàng tỉ vạn ngôi sao bắt đầu khởi động xẹt qua dấu vết hoa tinh!

Từng khỏa ngôi sao kia, là từng chút một linh quang, tổ hợp cùng một chỗ là một đạo Tiên thiên linh quang bất diệt, cực kỳ rực rỡ tươi đẹp.

Hơn nữa, thanh tuyền bên trong đích linh quang lưu động, dễ nghe đạo âm đã ở đồng thời vang lên, ý cảnh xa xưa, cao thâm, ẩn chứa Áo Nghĩa đại đạo khi vũ trụ sinh ra đời, khiến người tỉnh ngộ.

Giang Nam chỉ là lắng nghe một lát, liền chỉ cảm thấy được ích lợi không nhỏ, đối với các loại đại đạo lĩnh ngộ càng tiến một bước, thần thông hiển nhiên!

Một đạo Tiên Thiên linh quang này vận chuyển thật lâu, dần dần bình tĩnh, hóa thành miệng của Vạn Chú Thiên Chung lắng đọng xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2015: Lại Trảm Hư Hoàng. (1)

Hình dạng miệng chung là một đầu quái thú bốn chân, long thân đầu bò, cổ quái chính là đầu đuôi từng cái mọc ra một cái đầu bò, mà lưng trâu cao cao nổi lên, kết xuất một khỏa Minh Châu cực đại.

Nối tiếp cái miệng chung này là một bộ phận vách chung, trong đó chất chứa uy năng cực kì khủng bố, tự hồ chỉ cần thúc dục, liền có thể bộc phát ra lực lượng Tiên Vương siêu việt!

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam đột nhiên ra tay, một tay tráo rơi, Nguyên Thủy chi khí tràn ngập, hóa thành Đại La Thiên hướng thanh tuyền này chộp tới, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, sơn cốc chấn động không ngớt, Giang Nam kêu rên một tiếng, vậy mà không thể đem đạo Tiên Thiên linh quang này từ lòng đất rút ra!

Tiên Thiên linh quang trầm trọng vô cùng, Giang Nam có được thân thể so sánh với Hỗn Độn Cổ Thần, hơn nữa pháp lực gần như Tiên Vương, vậy mà cũng không thể rung chuyển đạo Tiên Thiên linh quang này!

- Đây vẫn chỉ là một bộ phận của Vạn Chú Thiên Chung biến thành linh quang, cũng đã nặng như vậy, nếu là Tiên Thiên linh quang nguyên vẹn, chỉ sợ Tiên Vương cũng cầm không nổi!

Hắn hít vào một hơi thật dài, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng bị hắn tế lên, toàn lực thúc dục, tất cả lực lượng bộc phát, rốt cục đem đạo linh tuyền này một tấc một tấc từ trong lòng đất nhấc lên!

Giang Nam gian nan vạn phần đem đạo linh quang này đưa vào trong mi tâm của mình, vù vù thở hổn hển mấy câu chửi thề, trong sơn cốc chỉ còn lại có một cái đại động đen nhánh.

Đạo Tiên Thiên linh quang này mới vừa tiến vào Tử Phủ của hắn, lập tức dẫn động ba đạo Tiên Thiên linh quang khác, chỉ thấy ba đạo Tiên Thiên linh quang này bay lên, cùng một đạo linh quang này tương dung, sau một lúc lâu, bốn đạo linh quang dung làm một thể, khôi phục lại bình tĩnh.

Hôm nay bên trong đạo linh quang này, vô số điểm linh quang hội tụ, hình dạng như một cái chén bể, thân chén rách tung toé, che kín lỗ thủng, so với chén ăn xin của tên ăn mày cũng không khá hơn chút nào.

Phía dưới chén bể là miệng chén hình dạng Song Đầu Long Ngưu, bốn chân Song Đầu Long Ngưu chống đỡ đáy chén, biên giới chén có đồ án cổ quái, có tất cả thập nhị phúc đồ, bất quá đại bộ phận đồ án đã tổn hại.

Khẩu phá chung này chất chứa uy năng, ngay cả Giang Nam cũng cảm giác được run rẩy sợ hãi, tuyệt đối là một kiện đại sát khí!

- Như thế nào luyện hóa đạo Tiên Thiên bất diệt linh quang này đây?

Giang Nam thử đem pháp lực cùng thần thức của mình dũng mãnh vào bên trong Tiên Thiên linh quang, không ngờ pháp lực cùng thần thức của hắn rơi vào trong đó, liền phảng phất giống như trâu đất xuống biển biến mất.

So sánh với đạo Tiên Thiên linh quang này, pháp lực cùng thần thức của hắn quả thực như là hạt bụi không có ý nghĩa, căn bản không cách nào khắc ở bên trong linh quang.

- Muốn ở trong Tiên thiên linh quang lưu lại lạc ấn của mình, cần pháp lực và thần thức chỉ sợ cực kỳ khổng lồ, luyện hóa Tiên Thiên pháp bảo nguyên vẹn cần pháp lực thần thức, chỉ sợ phải có tu vi Tiên Quân mới có thể làm đến!

Giang Nam toàn lực cung ứng pháp lực cùng thần thức, liên tục không ngừng dũng mãnh vào bên trong đạo Tiên Thiên linh quang này, đã qua thật lâu, hắn mới cảm giác được mình miễn cưỡng ở trong linh quang lạc ấn một

tia pháp lực cùng thần thức.

Lại qua hồi lâu, pháp lực cùng thần thức hắn khắc ở bên trong Tiên Thiên linh quang thêm nữa, dần dần có thể khống chế một hai phần uy năng của đạo Tiên Thiên bất diệt linh quang này.

Giang Nam tính thoáng một phát, nếu mình muốn hoàn toàn luyện hóa đạo Tiên Thiên linh quang này, phải tốn hao mấy trăm năm thậm chí ngàn năm thời gian, hơn nữa, cũng cần mình đem tu vi cảnh giới tăng lên tới Tiên Vương mới có thể làm đến!

Hắn hiện tại tế luyện đến loại trình độ này, đã là cực hạn của mình rồi.

Ông…

Trong mi tâm của hắn lóe lên linh quang, chỉ thấy đạo Tiên Thiên linh quang này bay ra, treo cao ở trên đỉnh đầu của hắn, linh quang lắc lư, hóa thành đủ loại dị tượng, sau một lúc lâu lúc này mới định hình, hóa thành một cái chén bể tàn phá không chịu nổi nặng nề phù phù.

Tiên Thiên linh quang trầm trọng vô cùng, hắn vất vả tế luyện lâu như vậy, mới có thể miễn cưỡng tế lên.

- Cuối cùng có thể thúc dục một phần uy năng của đạo Tiên thiên bất diệt linh quang này rồi, chỉ là Tiên Thiên linh quang không quá ổn định, khó có thể hóa thành hình thái chén bể.

Giang Nam tinh tế dò xét cái chén bể này, chỉ có hình thái chén bể mới là thời khắc Tiên Thiên linh quang uy năng lớn nhất, lúc này tế lên, có thể đem uy năng Tiên Thiên linh quang thôi phát đến mức tận cùng.

Mà Tiên Thiên linh quang còn có hình thái khác, khi đó uy lực liền tương đối nhỏ rồi.

Về phần Tiên Thiên linh quang hình thái chén bể, đến cùng uy năng cường đại đến cỡ nào, trong lòng của hắn không có hiểu rõ.

- Đáng tiếc không có chỗ thí nghiệm uy năng cái chén bể này. . .

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, mọi nơi dò xét, chỉ thấy tại đây vẫn là Tạp Đà Châu, rất nhiều sinh linh Tiên Giới sinh hoạt ở chỗ này, không thích hợp dùng để kiểm nghiệm Tiên Thiên linh quang chi uy.

- Hư Hoàng ở Hoang Châu cách nơi đây tương đối xa, thuộc về phía nam Cổ Tiên Giới, dùng cước lực của Hư Hoàng, có lẽ nhanh đến đi à nha?

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên, hư không kịch liệt chấn động, một đạo Trường Hà mênh mông xuất hiện, trong Trường Hà vô số hình ảnh hiển hiện, bày ra một trang lịch sử rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy!

Trường Hà bành trướng, đúng là Hư Hoàng Tiên Vương chi bảo, thời gian Trường Hà!

Ầm ầm…

Một đạo Trường Hà khác xuất hiện, ở trong thời không Trường Hà thác loạn, vô lượng không gian ở trong Trường Hà bắt đầu khởi động, ẩn chứa uy năng khủng bố!

Hai đạo Trường Hà như rồng, cuồn cuộn mà đến, đón lấy một cổ Tiên Vương chi uy kinh khủng xuất hiện, Hư Hoàng Tiên Vương cất bước đi tới, từ trong hư không đi ra, hai đạo Trường Hà hiện ra ở dưới chân hắn.

Hư Hoàng Tiên Vương chân đạp song sông, khí tức so với trước đó lần thứ nhất chạm mặt cường đại hơn mấy lần, lần trước hắn vốn là bị Vạn Chú Đạo Quân trọng thương, lúc này mới bị Giang Nam đánh chết thân thể, giờ phút này hắn từ trong đạo quả phục sinh, thương thế dĩ nhiên đều khỏi hẳn, khôi phục đến trạng thái đỉnh phong!

Tiên Vương trạng thái đỉnh phong là cường đại bực nào?

Khí tức của hắn bao phủ Tạp Đà Châu, cơ hồ áp sụp hư không, trấn áp hết thảy, vô số sinh linh Tạp Đà Châu nơm nớp lo sợ, nhao nhao quỳ sát xuống,

liên tục dập đầu cúng bái!

- Huyền Thiên giáo chủ, bổn vương đến rồi!

Hư Hoàng Tiên Vương ngạo nghễ mà đứng, dưới chân song hà bành trướng rung động, hướng Giang Nam bao quát, lạnh lùng nói:

- Hôm nay bổn vương khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, ngươi liền đã chú định tử vong! Hôm nay, ta muốn cho ngươi kiến thức, Tiên Vương đến cùng kinh khủng bực nào!

Chân hắn bước tới, hai đạo Trường Hà gào thét lao nhanh, cắn nát hư không, hướng Giang Nam bay tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2016: Lại Trảm Hư Hoàng. (2)

Thật sự là hắn nói không uổng, Hư Hoàng Tiên Vương ở dưới trạng thái toàn thịnh vô cùng khủng bố, hai đạo Trường Hà dưới chân hắn uy năng so với lúc trước cường đại hơn bốn năm lần, những nơi Trường Hà đi qua, hư không tan rã, vô số sinh linh phảng phất giống như từ trong Trường Hà sống lại, vạn linh biến ảo, vô số chủng thần thông, vô số chủng đại đạo,… từ trong sông hiện lên!

Hai đạo Trường Hà này uy năng làm cho người sợ hãi, Giang Nam đã từng cùng Nhân Tông Tiên Vương giao thủ, chính diện đối kháng, được chứng kiến bổn sự của Tiên Vương, bất quá Nhân Tông Tiên Vương chỉ là dùng thân thể đánh với hắn một trận, cũng không vận dụng bất luận pháp bảo gì, song phương chỉ giao thủ hai chiêu liền lập tức tách ra.

Mà bây giờ, Hư Hoàng Tiên Vương lại tế lên Tiên Vương chi bảo của mình, hơn phân nửa thực lực của hắn đều ở trong hai đạo Trường Hà này, uy lực so với Nhân Tông Tiên Vương ra tay còn cường đại hơn mấy lần!

Cổ uy lực này, dĩ nhiên có được uy năng đánh chết Giang Nam!

Giang Nam đột nhiên cười ha ha, đỉnh đầu chén bể, đón thời gian Trường Hà cùng không gian Trường Hà xông lên phía trước, cười nói:

- Hư Hoàng, ngươi tới vừa vặn, hôm nay ta liền đem ngươi đánh chết một lần, cho ngươi đến thành toàn uy danh của ta!

Thần sắc Hư Hoàng Tiên Vương đờ đẫn nhìn xem hắn vọt tới, hừ lạnh một tiếng, hai đạo Trường Hà giao thoa cắt chém, lạnh nhạt nói:

- Chỉ là Chân Tiên, không nhìn được Tiên Vương chi uy, nhất định phải chết vô cùng thê thảm. . .

Chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam đột nhiên bắn ra vô cùng linh quang, chén bể càng lúc càng lớn, hô một tiếng đem thời gian Trường Hà thu nhập trong chén!

Hư Hoàng Tiên Vương trừng to mắt, lập tức chỉ cảm thấy thời gian Trường Hà của mình đã mất đi cảm ứng, trong nội tâm không khỏi rối loạn, lại vào lúc này, không gian Trường Hà cũng bị chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam kia định trụ, C-K-Í-T..T...T một tiếng đem đạo Trường Hà này hút vào trong chén.

- Tiên Thiên linh quang!

Hư Hoàng Tiên Vương kinh hãi, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, liên tục thúc dục hai đạo Trường Hà của mình, hai đạo sông lớn kia rơi vào trong chén bể phảng phất như hai con rắn chết, vòng ở đáy chén vẫn không nhúc nhích!

Chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam đánh tới, một quyền oanh qua, cười nói:

- Hư Hoàng, ngươi còn có pháp bảo gì, một phát sử dụng đi ra a!

Hư Hoàng Tiên Vương giận dữ, thét dài một tiếng thẳng hướng Giang Nam, hai người quyền chưởng tao ngộ, thân hình từng người đại chấn, Hư Hoàng Tiên Vương hét giận dữ không dứt, các loại tiên đạo đại thần thông bắn ra, cùng Giang Nam lấy cứng chọi cứng, rất nhanh quanh thân hai người là huyết.

Cho dù hắn khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, nhưng cận chiến chém giết lại không phải sở trường của hắn, hắn đi chính là con đường dùng pháp lực cùng pháp bảo, giờ phút này hai đạo Trường Hà bị Giang Nam tế lên chén bể lấy đi, hắn cũng có chút giật gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi.

Hai bóng người ở trong hư không chém giết vật lộn, một cái là Tiên Vương cao cao tại thượng, một cái là Ma Thần quanh thân quấn quanh Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt, chiêu thức đại khai đại hợp, chấn đến

dãy núi phía dưới không ngừng sụp xuống!

Đột nhiên, Hư Hoàng Tiên Vương kêu thảm một tiếng, một cánh tay bị Giang Nam sinh sinh chặt đứt, hắn đánh ra tay kia, hung hăng đánh vào ngực Giang Nam, trong lồng ngực Giang Nam lập tức truyền đến xương sườn đứt gãy giòn vang!

Giang Nam hồ đồ không thèm để ý, sau đầu thần luân chuyển động, hóa thành một ngụm động uyên, đem Hư Hoàng Tiên Vương nuốt vào bên trong động uyên.

Hư Hoàng Tiên Vương thực sự lợi hại, thân hình vừa mới bị kéo vào bên trong động uyên, liền xuyên thấu động uyên bay ra, quay người liền đi!

Hắn biết rõ mình đã không có hai đạo Trường Hà liền không cách nào làm gì Giang Nam, nên dứt khoát rời đi trước.

Thần luân sau đầu Giang Nam chuyển động, từng đạo mũi tên từ trong thần luân bắn ra, ý đồ định trụ bóng dáng vị Tiên Vương này, Hư Hoàng Tiên Vương cười lạnh, sau đầu hào quang tỏa sáng, bóng dáng biến mất, để cho chú đạo thần thông này của Giang Nam đã không có đất dụng võ.

- Chỉ là chú đạo tiểu thuật, cũng muốn lưu lại bổn vương. . .

Hư Hoàng Tiên Vương vừa nói đến đây, đột nhiên chỉ thấy cái chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam kia bày ra đáy chén, lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, hô một tiếng hút vào trong chén.

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, tế lên chén bể, thúc dục Vạn Chú Thiên Chung tàn phá không chịu nổi này, sau một lúc lâu, Hư Hoàng Tiên Vương liền bị luyện đi một thân đại đạo.

- Huyền Thiên, ngươi chờ, bổn vương cùng ngươi không đội trời chung!

Hư Hoàng Tiên Vương đứng ở đáy chén, ngửa đầu tức giận kêu lên.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Tốt, bổn tọa liền chờ ở chỗ này, ngươi nhất định phải tới ah.

- . . . Con mẹ nó!

Hư Hoàng Tiên Vương tức giận nói, thân thể bị luyện thành nước mủ.

- Cái chén bể này tuy bề ngoài tuềnh toàng, nhưng uy lực hoàn toàn chính xác rất kinh người, ngay cả Tiên Vương cũng có thể đơn giản luyện chết!

Giang Nam đem chân thân của Hư Hoàng Tiên Vương luyện hóa, lập tức tế luyện hai đạo Trường Hà kia của Hư Hoàng Tiên Vương, thời gian Trường Hà cùng không gian Trường Hà chính là hai đại thành đạo chi bảo của Hư Hoàng Tiên Vương, Tiên Vương chi bảo, uy năng cực kỳ cường đại, ở bên trong Cổ Tiên Giới sáu mươi hai Tiên Vương khống chế pháp bảo, hai kiện pháp bảo kia cũng là tinh phẩm rất giỏi!

Nếu không có Tiên Thiên linh quang biến thành chén bể, Giang Nam đối mặt hai đạo sông lớn này cũng chỉ có một đường rút đi, nếu không chinh chiến xuống dưới, hắn cũng chỉ có nuốt hận xong việc.

Luyện hóa hai đạo Trường Hà này, so với luyện chết chân thân của Hư Hoàng Tiên Vương muốn khó khăn rất nhiều lần, một thân thực lực của Hư Hoàng Tiên Vương, hơn phân nửa đều ở trên hai đạo Trường Hà, sông lớn chẳng những là tuế nguyệt dài dằng dặc của hắn kết tinh, chứng kiến con đường hắn quật khởi trải qua, tích chứa đại đạo cùng tuyệt học suốt đời của hắn, đồng dạng cũng là đại bảo khố mà Hư Hoàng Tiên Vương dùng vô số tài phú chồng chất lên!

Tài liệu luyện bảo của Tiên Giới phẩm loại phồn đa, cấp bậc cũng so với tài liệu Tam Giới tốt vô số lần, mà luyện chế hai đạo thời gian Trường Hà cùng không gian Trường Hà này càng là cần dị chủng tiên tài tiên liệu, quý trọng vô cùng.

Luyện chế thời gian Trường Hà cần có nước cũng không phải tiên thủy

bình thường, mà là hấp thu Trụ Quang Trụ Hoang Thần thủy, có thể lạc ấn thời gian ở trong Thần thủy.

Mà luyện chế không gian Trường Hà thì tài liệu chủ yếu là Vũ Thanh Thạch, cực kỳ hiếm có, loại vật liệu bằng đá này phía trong bao hàm vô lượng không gian, sau khi tế luyện có thể hóa thành hình thái nước chảy, rất là huyền bí.

Hai đạo Trường Hà này, bất luận một đạo gì uy năng đều viễn siêu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, dù sao, Giang Nam luyện chế Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm dùng bất quá là tiên tài tiên liệu bình thường, hơn nữa là từ trong Trấn ngục thu chút ít mảnh vỡ tiên khí tàn phá luyện thành, chất lượng không kịp hai đạo Trường Hà.

Hắn thiên tân vạn khổ mới luyện đi lạc ấn của Hư Hoàng Tiên Vương trong hai đạo Trường Hà, tăng thêm lạc ấn của mình!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2017: Ngọc Ngọc Chân Nhân.

Hô…

Hai đạo Trường Hà từ trong chén bể bay ra, một trái một phải, quấn quanh phía trên hai cánh tay của hắn, dòng sông như là băng, quay chung quanh thần luân sau đầu hắn hóa thành một vòng tròn lớn, thay đổi liên tục không ngớt, sinh sôi không ngừng.

Hắn lập tức chỉ cảm thấy một cổ lực lượng vô cùng dũng mãnh tràn vào toàn thân, phảng phất thân hóa Tiên Vương khống chế thời gian cùng không gian, uy phong lẫm lẫm, trấn áp hết thảy!

- Thật sự là bảo bối tốt! Hư Hoàng Tiên Vương có thể luyện thành hai đạo Trường Hà như vậy, hoàn toàn chính xác rất có thủ đoạn!

Giang Nam mở cờ trong bụng, tán đi pháp lực của mình, chỉ thấy cái chén bể trên đỉnh đầu hắn kia hơi khẽ chấn động, chén bể tán đi, lại hóa thành một đạo Tiên Thiên linh quang.

Duy trì hình thái chén bể, rất là hao phí pháp lực, dùng tu vi thực lực của Giang Nam cũng không thể một mực bảo trì loại hình thái này.

Bất quá muốn để cho Tiên Thiên linh quang khôi phục thành hình thái chén bể, thì cần vận khí cùng thời gian, bởi vì đạo Tiên Thiên linh quang này hình thái bất định. Thời thời khắc khắc đều ở bên trong biến hóa, biến hóa bất đồng sẽ có uy lực cùng uy năng bất đồng. Nó còn có thể hóa thành cái dù, thuẫn, thương, kiếm, đỉnh các loại hình thái pháp bảo, chén bể chỉ là một hình thái trong đó, cũng là hình thái tốt nhất.

Cũng may Giang Nam đã đem đạo linh quang này thô thô tế luyện một phen, sau này cân nhắc công hiệu linh quang càng dễ dàng.

- Ta đối với Tiên Thiên linh quang nghiên cứu vẫn là quá ngắn, chỉ có thể thúc dục một hai loại uy năng của linh quang, xa không có khai phát ra uy lực chân chính của đạo linh quang này. Bất quá, uy lực linh quang ngược lại là có thể tăng trưởng, địa phương chân chính có giá trị, vẫn là trong đạo linh quang này chất chứa Bất Diệt đại đạo!

Giang Nam tinh tế nghiên cứu đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này, càng nghiên cứu liền càng kinh hãi, trong linh quang chất chứa Bất Diệt đại đạo vượt ra khỏi phạm trù hắn nhận thức, mặc dù là hắn đem Tiên đạo, Chú đạo, Bất Không cùng Tịch Diệt bốn loại đại đạo luyện làm một thể, cô đọng ra Nguyên Thủy đại đạo, nội tình thâm trầm không kém hơn Tiên Vương, nhưng phỏng đoán đạo Bất Diệt đại đạo bên trong Tiên Thiên linh quang này, cũng cảm giác cố hết sức vạn phần!

Hắn chỉ tìm hiểu chốc lát, liền mệt mỏi váng đầu hoa mắt, thu hoạch lại còn rải rác không có mấy!

Phải biết rằng, hắn am hiểu nhất chính là tìm hiểu, lĩnh ngộ đại đạo không có khả năng lĩnh ngộ, mà bây giờ lại không thể làm gì Tiên Thiên linh quang, có thể thấy đạo linh quang này chất chứa đại đạo là cao thâm mạt trắc bực nào!

- Khó trách Vạn Chú Đạo Quân khống chế Vạn Chú Thiên Chung, có thể tránh thoát Tịch Diệt đại kiếp nạn, sống đến bây giờ, chỉ sợ Tiên Thiên pháp bảo là mấu chốt để hắn vượt qua Tịch Diệt đại kiếp nạn! Chỉ có Tiên Thiên pháp bảo cường đại bực này, mới có thể để cho hắn vượt qua Tịch diệt kiếp, không có theo Chú đạo vũ trụ hủy diệt mà hủy diệt!

Lại qua hơn mười ngày thời gian, mặc dù Giang Nam không có tìm hiểu ra bao nhiêu thứ, nhưng lại nghiên cứu ra một loại hình thái diệu dụng khác của Tiên Thiên linh quang.

Đạo linh quang này có thể hóa thành hình thái Trường Hà, thiên biến vạn hóa, công thủ như ý, phối hợp thời gian Trường Hà cùng không gian Trường Hà, uy lực càng tăng lên gấp bội!

Chỉ là, lại để cho đạo linh quang này khôi phục thành hình thái chén bể, vậy thì cần vận khí.

- Hư Hoàng Tiên Vương nghĩ đến đã từ trong đạo quả sống lại, lão tiểu tử đó rõ ràng không có đáp ứng lời mời tới một lần nữa. . .

Giang Nam đứng dậy, ly khai nơi đây, trong nội tâm tức giận nói:

- Gia hỏa không giữ lời hứa!

Trong khoảng thời gian này, Cổ Tiên Giới Tạp Đà Châu một mảnh đại loạn, vô số Tiên nhân tuôn tới đây, sưu tầm mảnh vỡ Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, rất nhiều Tiên Vương cũng thỉnh thoảng hiển lộ tung tích, tranh đoạt mảnh vỡ, sâu sắc ra tay.

Trong lúc này, Tiên nhân Chân Tiên đại chiến mấy ngày liền, thậm chí ngay cả Tiên Vương tầm đó cũng có chiến đấu kinh người, làm hỏng dãy núi cùng biển cả của Tạp Đà Châu, hủy diệt hư không, để cho sinh linh Tạp Đà Châu tử thương vô số.

Giang Nam du lịch mọi nơi, nghe được rất nhiều tin tức, đề cập lần chiến đấu này, nghe nói Câu Trần, Tử Tiêu, Hậu Thổ bát Tiên Vương đang sưu tầm Tiên Thiên linh quang, đạt được chỗ tốt rất lớn, đã nhận được cơ hồ gần nửa mảnh vỡ linh quang.

Tám vị Tiên Vương này bản thân là tồn tại gần như Tiên Quân, quét ngang tại chỗ, đem các Tiên Vương đánh bại, không có địch thủ, thậm chí ngay cả cường giả tiếp cận Tiên Vương dưới trướng bọn hắn, cũng sưu tầm đến vài đạo Tiên Thiên linh quang.

Bát Tiên Vương đem những linh quang này tụ cùng một chỗ, chắp vá ra nửa cái Tiên Thiên pháp bảo, Vạn Chú Thiên Chung.

- Hôm nay bát Tiên Vương đã tuyên bố, từng người bế quan, chuẩn bị cùng một chỗ nghiên cứu Vạn Chú Thiên Chung, trùng kích Tiên Quân cảnh giới!

Có Tiên nhân nói:

- Chỉ sợ sau khi bọn họ xuất quan, là Tiên Quân rồi!

- Nếu bọn họ chứng được Tiên Quân chi cảnh, Cổ Tiên Giới ta sẽ nhiều ra bát đại Tiên Quân, không phải chuyện đùa ah, chỉ sợ bọn họ đủ có thể cùng hai cung đặt song song rồi!

- Cho dù bọn hắn chứng được Tiên Quân, cũng không thể cùng hai cung sánh vai, hai cung là Tiên đế cùng Tiên Tôn lưu lại đạo thống, chẳng những có Tiên Quân tọa trấn, lại có Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Tháp cùng Nguyên Đỉnh. Mặc dù bát Tiên Vương thành Tiên Quân, không có Tiên Thiên pháp bảo, cũng thủy chung thua kém hai cung một bậc!

- Không sai, Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh hai đại Tiên thiên Linh Bảo này, trấn áp số mệnh hai cung, cũng là trọng bảo trấn áp số mệnh Tiên Giới ta, bát Tiên Vương không có Tiên Thiên pháp bảo tới chống lại, liền không cách nào cùng hai cung sánh vai.

. . .

Giang Nam nghe vậy, không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, thầm nghĩ:

- Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh hai đại Tiên thiên Linh Bảo này dùng để trấn áp Cổ Tiên Giới, không phải Tiên Quân hai cung có khả năng đơn giản vận dụng, dùng cách nhìn của ta, Tiên Quân hai cung ngày bình thường căn bản không cách nào thúc dục hai linh bảo này. Nếu bát Tiên Vương thật sự chứng đạo Tiên Quân, lần nữa đến một kiện Tiên Thiên pháp bảo nguyên vẹn, liền có thể cùng hai cung ngồi ngang hàng rồi.

Cũng không lâu lắm, trong Tạp Đà Châu lại có tin tức kinh người truyền đến, một chỗ Tiên Hải mênh mông mấy tỉ dặm của Tạp Đà Châu, đột nhiên tất cả sinh linh đều chết hết, hết thảy hóa thành nước mủ, biến thành một mảnh tuyệt cảnh!

Có Tiên nhân tiến đến xem xét, phát hiện dấu vết Chú đạo, bởi vậy hoài

nghi Vạn Chú Đạo Quân không có chết, mà là thừa dịp Vạn Chú Thiên Chung bạo toái đào thoát bốn đại Tiên thiên pháp bảo vây công, cùng những Tiên Thiên linh quang kia chung một chỗ thoát ra, trốn vào Tạp Đà Châu.

Đây là họa lớn trong lòng tất cả tồn tại của Tiên Giới, rất nhiều Tiên Vương tự mình xuất động, tiến đến sưu tầm vây quét, nhưng hiện tại lại khác, còn không có sưu tầm đến tung tích của Vạn Chú Đạo Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2018: Thần Đạo Giáo Chủ. (1)

- Lão hỗn đản Vạn Chú Đạo Quân kia, thật sự lợi hại, rõ ràng ở dưới bốn đại Tiên thiên pháp bảo vây công còn có thể chạy ra tìm đường sống. Bất quá mặc dù còn sống, chỉ sợ cũng bị thương rất nặng, trong thời gian ngắn không cách nào khôi phục, nếu không liền sẽ không giống như bây giờ trốn đi, mà là đã sớm nhảy ra huyết tẩy Tiên Giới rồi.

Giang Nam xuất thần, Đạo Quân cảnh giới này cách hắn còn thập phần xa xôi, thậm chí dùng cảnh giới bây giờ của hắn cũng không biết đến cùng cách Đạo Quân cảnh giới bao xa, thầm nghĩ:

- Ta vốn cho là, mình có thể sừng sững ở trong Tiên giới đã xem như thành tựu rất giỏi, hiện tại xem ra, còn rất xa. . . Đạo không chừng mực, chỉ có hăng hái đi về phía trước, đuổi theo tiền nhân, siêu việt tiền nhân!

- Đế Huyền, đã lâu không gặp!

Đột nhiên, một thanh âm tràn ngập oán hận truyền đến, trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy từng đạo tiên quang hướng mình tới gần, đột nhiên rơi xuống đất hóa thành một Chân Tiên vô cùng cường đại, cầm đầu rõ ràng là Tiên cung Thái Tử!

Sau lưng Tiên cung Thái Tử, là Chân Tiên bên trong Hậu Thổ Tiên cung, trong đó một Nữ tiên cực kỳ cổ xưa, khí tức cực kỳ cường đại, không kém hơn Tiên Vương, rõ ràng là nhân vật số hai bên trong Hậu Thổ Tiên cung, Ngọc Ngọc chân nhân!

Vị nữ tiên này cũng là cường giả cùng Đông Phương Phổ Vũ, Tử Đình chân nhân sánh vai, Tiên Thiên sinh linh, Tiên Thiên thần thánh vô cùng cường đại, thậm chí có người nói thực lực của nàng là đệ nhất nhân dưới Tiên Vương, so với bọn người Đông Phương Phổ Vũ còn muốn cường

hoành hơn!

Nàng cực đẹp, tao nhã rực rỡ, bóng hình xinh đẹp trác trác bất quần, rất là hấp dẫn ánh mắt của người.

Nghe nói đã từng có một Tiên Vương nhìn trúng nàng, hướng Hậu Thổ Tiên Vương cầu hôn, muốn cùng nàng làm đạo lữ. Trong nội tâm Hậu Thổ Tiên Vương đồng ý trận quan hệ thông gia này, dù sao đối phương là một Tiên Vương, cùng Ngọc Ngọc chân nhân kết làm đạo lữ mà nói, Hậu Thổ Tiên Vương sẽ nhiều ra một đại giúp đỡ.

Bất quá Ngọc Ngọc chân nhân không có gật đầu, mà là tự mình đi gặp Tiên Vương kia, về sau Tiên Vương kia liền không còn có nói chuyện kết làm đạo lữ.

Nghe nói lần kia, Ngọc Ngọc chân nhân giết đến trong nội cung vị Tiên Vương kia, hai người đại chiến, kết quả Tiên Vương kia thua ở trong tay của nàng, không mặt mũi nào nhắc lại chuyện đạo lữ.

Chân tướng sự tình đến cùng như thế nào, ngoại trừ Ngọc Ngọc chân nhân cùng Tiên Vương kia, những người khác chỉ là suy đoán.

Giang Nam lại biết chuyện này là thật sự, hắn đã từng đạt được qua trí nhớ của Tiên cung Thái Tử, chuyện Ngọc Ngọc chân nhân chiến thắng Tiên Vương kia cũng không có giấu diếm Hậu Thổ Tiên Vương, Hậu Thổ Tiên Vương cũng là coi trọng chiến lực của nàng, lúc này mới không có trách cứ nàng.

- Điện hạ, chúng ta là hồi lâu không thấy rồi.

Ánh mắt Giang Nam từ trên người Ngọc Ngọc chân nhân dịch chuyển khỏi, mỉm cười nói:

- Hồi lâu không thấy, trẫm đối với Thái Tử rất là quan tâm.

Tiên cung Thái Tử hừ lạnh một tiếng, biết rõ hắn là chiếm tiện nghi của

mình, tự xưng trẫm xưng hắn là Thái Tử:

- Đế Huyền, hôm nay Tiểu Vương ngược lại muốn nhìn ngươi đào thoát như thế nào!

- Đào thoát?

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Trẫm vì sao phải trốn?

Tiên cung Thái Tử còn chưa kịp nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm to rõ truyền đến:

- Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta đã đến, chẳng lẽ ngươi còn không trốn sao?

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy lại có một cổ khí tức cường đại hướng mình vọt tới, từng đạo tiên quang nhấp nháy, rơi xuống đất hóa thành các Tiên nhân hình dung cao cổ, đem mình vây quanh ở trong đó.

Chân Tiên cổ xưa cầm đầu kia, rõ ràng là Đông Phương Phổ Vũ hắn quen biết, Đông Phương Phổ Vũ tay cầm Phổ Vũ Tiên Thương, khí tức như uyên, như là một Tiên Vương to lớn cao ngạo, mà ở bên cạnh hắn, thì là Chân Tiên của Câu Trần Tiên cung!

Giang Nam tức cười, lắc đầu nói:

- Đông Phương Phổ Vũ, ngươi bất quá là bại tướng dưới tay của ta, nói gì tới chuyện để cho ta nghe thấy liền trốn?

Mà vào lúc này, khí tức vô cùng khủng bố truyền đến, chỉ thấy đầy trời dị tượng không dứt, từ bốn phương tám hướng tuôn ra, nhiều thân ảnh to lớn cao ngạo xuất hiện ở bên trong tiên quang tiên vân trùng trùng điệp điệp, bao phủ bốn phương tám hướng, vây quanh hắn ở trong đó.

Dãy núi rung chuyển, tiên quang đầy trời, tiên đạo rủ xuống, nhiều tồn tại

vô cùng to lớn cao ngạo hàng lâm đến dãy núi bốn phía Giang Nam, sừng sững ở bên trong tiên quang, quanh thân Tiên đạo quấn quanh, thần thái nghiêm túc và trang trọng.

Cổ hơi thở này oanh động hư không, khiếp sợ đương thời, lúc này kinh động đến vô số tồn tại sưu tầm tung tích của Vạn Chú Đạo Quân trong Tạp Đà Châu. Chỉ thấy trong hư không từng đạo tiên quang thiểm qua, nhao nhao hướng bên này vọt tới.

Một Chân Tiên dẫn đầu hàng lâm, sau khi rơi xuống dò xét nhiều cường giả đứng ở trên dãy núi lồng lộng, sắc mặt không khỏi kịch biến, thất thanh nói:

- Ngọc Ngọc chân nhân, Đông Phương Phổ Vũ, Thánh Thiên Vương Mẫu, Phổ Đà chân nhân, Tử Đình chân nhân, . . . Ông trời, tồn tại mạnh nhất dưới trướng bát Tiên Vương như thế nào đồng thời xuất động, chẳng lẽ bọn hắn tìm được Vạn Chú Đạo Quân?

Đột nhiên, từng đạo tiên quang rơi xuống, hóa thành vô số Tiên nhân cổ xưa, từng người hướng bọn người Thánh Thiên Vương Mẫu nhìn lại, sắc mặt kinh nghi bất định.

Hô…

Tiên Vương chi uy tràn ngập, rung chuyển hư không, có Tiên Vương đến đây, chư tiên nhao nhao chào hỏi, vị Tiên Vương này chính là Tây Hoàn mười hai châu Trác Châu Không Tương Tiên Vương, thấy một màn như vậy sắc mặt cũng biến hóa, nói khẽ:

- Tám tồn tại gần như Tiên Vương, còn có Cửu lão tiên nhân của Tử Vi Tiên cung, Câu Trần Tiên cung mười hai Chân Tiên, Tử Tiêu Tiên cung tám Thánh Tiên. . . cường giả dưới trướng Bát Tiên Vương cơ hồ đều xuất động, đây là muốn tiêu diệt ma đầu gì sao?

Đột nhiên, lại có một Tiên Vương hàng lâm, là Phượng Nghi Tiên Vương,

thấy thế cũng không khỏi biến sắc, thất thanh nói:

- Tử Vi Cung Cửu lão tiên nhân, Câu Trần cung mười hai Chân Tiên, Tử Tiêu Cung tám Thánh Tiên, Ngọc Hoàng cung mười thánh, Thanh Hoa cung chín Thánh Phật, Huyền Thanh cung mười ba Chân nhân. Trường Sinh cung Ngũ lão, Hậu Thổ cung tám ma, hơn nữa Ngọc Ngọc chân nhân cái tồn tại cấp bậc Tiên Vương này, bát Tiên cung đây là muốn quét ngang Cổ Tiên Giới sao?

Lại có một Tiên Vương tìm đến, khí tức ép tới hư không vặn vẹo, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Cổ thế lực này đủ để quét ngang Tiên Vương rồi, thế lực bát Tiên cung, hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa. Bọn hắn tụ ở chỗ này, đến cùng cần làm chuyện gì?

Đôi mắt dễ thương của Phượng Nghi Tiên Vương lắc lư, hướng trong dãy núi nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh nho nhỏ đứng ở phía trên một tòa núi nhỏ, không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ! Hắn bị khốn trụ rồi!

- Vị kia là Huyền Thiên giáo chủ? Đạo Tổ thứ chín của Thần đạo?

Không Tương Tiên Vương cũng không khỏi động dung, vội vàng nhìn lại, trầm ngâm nói:

Chương 2019: Thần Đạo Giáo Chủ. (2)

- Lần này chỉ sợ vị Thần Đạo Giáo chủ kia có hại chịu thiệt rồi, bát Tiên cung nhiều cường giả ở đây như vậy, người này hủy diệt Thần đạo, tại Tiên Giới ta không có nền móng, đều là địch nhân, chỉ sợ hắn muốn chạy trời không khỏi nắng rồi...

Phượng Nghi Tiên Vương thở dài nói:

- Ta cũng có chút ít bội phục hắn, rõ ràng còn có thể khí định thần nhàn như thế.

Nàng cùng Giang Nam từng có gặp mặt một lần, đã từng mở ra Vân Châu truyền tống tiên môn, trợ giúp Giang Nam thoát đi bát Tiên Vương đuổi giết, chẳng qua hiện nay cơ hồ cường giả bát Tiên cung đều tụ tập ở đây, trong nội tâm Phượng Nghi Tiên Vương cũng không dám có ý niệm tương trợ Giang Nam.

Dù sao, nàng vui vẻ nhìn bát Tiên cung thêm phiền, lại không đến mức vì Giang Nam đem thân gia tánh mạng của mình góp đi vào.

Lần này, ngay cả nàng cũng không coi trọng Giang Nam, dù sao thế lực bát Tiên cung thật sự quá khổng lồ rồi, lần này cường giả bát Tiên cung hết thảy xuất động, thậm chí còn có tám tồn tại không kém hơn Tiên Vương, thật sự khó có thể làm cho nàng thay Giang Nam cảm giác được lạc quan.

- Nếu có cơ hội, trợ giúp hắn đào thoát cũng tốt. . .

Phượng Nghi Tiên Vương tinh tế dò xét, chỉ thấy cường giả bát tiên cung kết trận thế, rõ ràng là Thập nhị Tiên Vương trận uy danh hiển hách, tòa đại trận này bao phủ hư không, từng tòa môn hộ cực lớn ở trong hư không như ẩn như hiện, sát cơ vô cùng.

Phượng Nghi Tiên Vương nhíu mày, cảm giác được khó giải quyết:

- Tám cung liên thủ bố trí xuống Thập nhị Tiên Vương trận, chính là sát trận lừng lẫy nổi danh Tiên Giới ta, ta cũng không cách nào phá vỡ. . .

Đột nhiên, Phượng Nghi Tiên Vương cảm ứng được vài cổ khí tức không giống người thường, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy mấy vị thiếu niên nam nữ phi đến, sừng sững ở giữa không trung, quan sát hành động vây quét Huyền Thiên giáo chủ lần này.

Mấy vị thiếu niên nam nữ này phong thái cao chót vót, tướng mạo không giống người thường, trong cơ thể có được một loại năng lượng bá đạo mà quỷ dị, để cho trong nội tâm Phượng Nghi Tiên Vương rùng mình:

- Huyền Thiên giáo chủ thật sự là phòng bị dột trời mưa cả đêm, vận rủi trước mắt, cường giả dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân rõ ràng cũng tới. . .

- Huyền Thiên giáo chủ, mấy vị Tiên Vương tìm ngươi đã lâu rồi!

Tử khí xông lên trời, Tử Đình chân nhân tay áo bồng bềnh, sau đầu bay lên Hồng Loa Tử Tháp, Tử Tháp tràn ngập tử khí, rung chuyển vạn dặm, đứng ở dưới trướng hắn chính là Cửu lão tiên nhân của Tử Vi Tiên cung, trầm giọng nói:

- Bát Tiên Vương đuổi giết bị ngươi chạy thoát, trong nội cung lại bị ngươi chạy thoát, bất quá ở chỗ này, ngươi không cách nào chạy trốn nữa rồi!

Đột nhiên, trên một ngọn núi khác, khí tức vô cùng cường đại rung chuyển hư không, đây là một Tiên Thiên Thần Ma sinh ra đời ở trong hỗn độn, thực lực thâm bất khả trắc, chính là tồn tại mạnh nhất dưới trướng Trường Sinh Tiên Vương, nhân vật số hai Trường Sinh Tiên cung, Nam Cung Ly!

Sau lưng Nam Cung Ly, Hỗn Độn bắt đầu khởi động, trong hỗn độn một

đầu Thao Thiết Cự Thú ẩn phục, dưới trướng hắn là năm tôn Hỗn Độn Chân Tiên sống ở trong Hỗn độn, bị gọi Trường Sinh cung Ngũ lão, lạnh nhạt nói:

- Thân là Thần Đạo Giáo chủ, lại tự tay hủy diệt Thần đạo, thiên lý không dung. Huyền Thiên giáo chủ, ngươi làm nhiều việc ác, một mực nhởn nhơn ngoài vòng pháp luật, hôm nay cuối cùng là thiên lý rõ ràng, báo ứng khó chịu!

- Huyền Thiên giáo chủ, nhận ra Tôn Nguyệt chân nhân dưới trướng Tử Tiêu Tiên Vương hay không?

Trên đỉnh núi bên cạnh, Tôn Nguyệt chân nhân suất lĩnh Tử Tiêu Tiên cung tám Thánh Tiên, lập nhiều trận thế, Tôn Nguyệt chân nhân tay áo tung bay, ở giữa tay áo có một pháp bảo hình dáng trăng sáng tung bay, bên trong trăng sáng lại có một tòa Tiên cung nguy nga, đúng là thành đạo chi binh Tử Tiêu bạch đình của hắn, mỉm cười nói:

- Ta đuổi giết ngươi lâu như vậy, thủy chung không thể cùng giáo chủ gặp nhau, không thể cùng giáo chủ giao thủ, cho rằng tiếc nuối, hôm nay cuối cùng có thể đạt được ước muốn rồi.

Chung Thụy Quỷ Tiên dưới trướng Huyền Thanh Tiên Vương trong tay chống một mặt quỷ phiên, quỷ khí um tùm, đúng là thành đạo chi bảo Lục hồn phiên cảu hắn, mà dưới trướng hắn thì là Huyền Thanh Tiên cung Huyền Thanh mười ba chân nhân, đồng dạng lập nhiều trận thế, cười ha ha nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi tội ác chồng chất, thân là Thần Đạo Giáo chủ lại dung túng ma đầu diệt thần, tại hạ giới ngươi coi trời bằng vung, nhưng đã đến Tiên Giới, nhất định là chỉ còn đường chết!

Chân Tiên mạnh nhất dưới trướng Thanh Hoa Tiên Vương Phổ Đà chân nhân hai tay để trần, thân thể cơ bắp dữ tợn, ở bên cạnh hắn, là các Chân Tiên hùng tráng đồng dạng hở ngực lộ nhũ, thậm chí ngay cả nữ tiên cũng ăn mặc cực nhỏ, một bộ áo ngực, một quần đùi da thú mà thôi.

Bất quá mặc tuy ít, nhưng vẻ mặt bọn hắn lại thần thánh chi sắc, trang nghiêm túc mục, làm cho người nhìn qua liền sinh kính sợ, đúng là Thanh Hoa cung chín Thánh Phật!

Phổ Đà chân nhân cầm trong tay một cây bạch cốt Lang Nha bổng, giống như Phật không phải Phật, giống như Tiên không phải Tiên, như là một lực sĩ, giọng nói như chuông đồng, cười to nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay một trận chiến chém đầu giáo chủ, nhất định danh truyền Cổ Tiên Giới, để cho giáo chủ sau khi chết thanh danh lan xa!

Thê tử Ngọc Hoàng Tiên Vương Thánh Thiên Vương Mẫu đưa tay lấy ra trâm gài tóc, có chút nhoáng một cái, hóa thành hai phần Tiên Kiếm, cười lạnh nói:

- Thanh danh lan xa? Dùng cách nhìn của Bổn cung, là để tiếng xấu muôn đời a?

Dưới trướng nàng là Ngọc Hoàng cung mười thánh, các Chân Tiên tràn ngập khí tức Viễn Cổ tang thương, hàm súc thú vị, Tiên đạo quấn quanh thân, như là vầng sáng, như là băng thanh, nghiêm túc và trang nghiêm.

Giang Nam nhìn về bốn phía, khẽ nhíu mày, nhân vật số hai của Trường Sinh, Hậu Thổ, Tử Tiêu, Tử Vi, Câu Trần, Huyền Thanh, Ngọc Hoàng, Thanh Hoa bát đại Tiên cung, giờ phút này vậy mà nhao nhao trình diện!

Giờ phút này Bát Tiên Vương đang bế quan nghiên cứu Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, ý đồ chứng được Tiên Quân, bất quá hiển nhiên bát Tiên Vương cũng không có buông tha mình, như trước để cho dưới trướng sưu tầm mọi nơi, tìm kiếm tung tích của hắn.

- Ta mấy ngày nay là có chút coi thường rồi, cho rằng bát Tiên Vương bế quan không ra, liền không có nguy hiểm, hiện tại xem ra ta sớm đã rơi vào trong ánh mắt của bát tiên cung, cho nên cường giả bát tiên cung mới có thể

đem ta vây quanh.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Bát tiên cung Ngọc Ngọc chân nhân, Đông Phương Phổ Vũ, Tử Đình chân nhân, Nam Cung Ly, Chung Thụy chân nhân, Tôn Nguyệt chân nhân, Phổ Đà chân nhân cùng Thánh Thiên Vương Mẫu, tám người này được vinh dự tồn tại mạnh nhất dưới Tiên Vương, là cao thủ cơ hồ có thể cùng Tiên Vương sánh vai!

Tám người này đồng thời xuất động, hơn nữa rất nhiều Chân Tiên của bát tiên cung, thanh thế to lớn hạng gì? Thực lực là cường đại cỡ nào?

Hơn nữa giữa không trung từng kiện từng kiện pháp bảo cơ hồ có thể so sánh Tiên Vương chi bảo kia, từng tòa đại trận bao phủ hư không, từng tòa môn hộ nguy nga to lớn cao ngạo như ẩn như hiện, hết thảy đường lui của hắn đều bị đoạn đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2020: Ngươi Quá Yếu. (1)

- Chủ quan rồi, chủ quan rồi. . .

Giang Nam lắc đầu thở dài, lẩm bẩm nói:

- Ta những ngày này có chút đắc ý quên hình rồi. . .

Tiên cung Thái Tử cười ha ha, đắc ý phi phàm, cao giọng nói:

- Đế Huyền, ngươi là đắc ý quên hình rồi, những ngày này ngươi như châu chấu càn rỡ, gọi tới gọi lui, bốn phía nhảy đáp, e sợ cho người khác không biết tung tích của ngươi! Đừng quên, ngươi chỉ là châu chấu, nhảy đáp không được bao lâu! Hiện tại, ngươi muốn đem mình nhảy đáp chết đi à nha? Ngươi còn có di ngôn gì không?

Giang Nam lắc đầu, nhìn về bốn phía, mỉm cười nói:

- Giang mỗ, Thần đạo giáo chủ. . .

Thanh âm của hắn thanh thanh đạm đạm, nhưng khi tất cả mọi người nghe vào trong tai, lại rõ ràng vô cùng.

- Ở bên trong Hạ giới, Giang mỗ quét bát hoang, thống nhất tứ phương, chiếm đoạt bảy đại vũ trụ, diệt Thần đạo, lập Tiên đạo, bát Tiên Vương thúc thủ vô sách, chư tiên bị Giang mỗ đánh chết, nhiều vô số kể!

Hắn chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói:

- Trẫm vô địch tại Tam Giới hơn một trăm ba mươi vạn năm, vuốt phẳng vũ trụ, khống chế Càn Khôn, bọn đạo chích che dấu, địch nhân lẫn trốn, tịch mịch đã lâu rồi, lúc này mới thượng giới, đến gặp anh hào thượng giới một lần. Các ngươi bất quá là con dân Thần đạo, ngay cả anh hào cũng không

tính, có thể làm gì Giang mỗ?

Hắn bễ nghễ mọi người, lạnh nhạt nói:

- Chư vị, các ngươi là định solo xong bị ta đánh chết, hay vẫn quần ẩu bị ta đánh chết?

Bốn phía nhã tước im ắng, trầm mặc đáng sợ, sau một lúc lâu, Không Tương Tiên Vương đột nhiên giơ ngón tay cái lên khen:

- Hảo khí phách! Hảo khí phách! Một trận chiến này, vô luận giáo chủ sống hay chết, thắng hay bại, đều đủ để Danh Dương Tiên Giới rồi!

Rất nhiều Tiên nhân khác cũng tán thưởng không dứt, những thứ không nói khác, chỉ nói một phần hào hùng này, đã giá trị làm cho người khác ngưỡng mộ kính nể!

Loại đại khí này, không phải khí phách tiểu gia tử có thể dưỡng đi ra, chỉ có cường giả rong ruổi vô địch thiên hạ, mới có lòng dạ bực này, mới có thể nói ra lời nói khí phách bắn ra bốn phía như thế!

Bọn hắn tuy không quá coi trọng Giang Nam, nhưng mà phần hào hùng này của Giang Nam, lại để cho nhân tâm kinh động.

Danh tiếng Thần Đạo Giáo chủ, hoàn toàn xứng đáng!

- Miệng lưỡi lợi hại mà thôi, nói dù dễ nghe, cũng thủy chung nhìn thực lực.

Tôn Nguyệt chân nhân hé mắt, cất bước đi thẳng về phía trước, uy năng Tử Tiêu Hạo Đình càng ngày càng mạnh, thản nhiên nói:

- Khi còn sống miệng tách hoa sen, sau khi chết một đống cặn bã, có lẽ giáo chủ có thể dùng một trận chiến này danh dương thiên hạ, nhưng mà sau khi giáo chủ chết, thanh danh của ngươi sẽ càng lúc càng mờ nhạt, bởi vì, không có người sẽ nhớ kỹ người chết. Hiện tại, để cho ta tới tiễn đưa giáo

chủ ra đi!

Tử Tiêu Hạo Đình càng ngày càng sáng ngời, như là trăng sáng thánh khiết nhất, trong trăng sáng là một tòa tiên đình, ẩn chứa uy năng gần như Tiên Vương chi bảo!

Tôn Nguyệt chân nhân quát tháo, bên trong Tử Tiêu Hạo Đình lập tức có một đạo tiên quang tuôn ra, cột sáng thẳng tắp rơi xuống, bắn vào bên trong nhục thể của hắn, khí tức của hắn lập tức tăng vọt, liên tiếp kéo lên, vậy mà nhất cổ tác khí tăng lên tới cấp độ Tiên Vương!

Trong cơ thể hắn tản mát ra Tiên Vương chi uy hùng hồn kinh người, để cho mấy Tiên Vương xa xa đang xem cuộc chiến đều cau mày.

Lúc trước, tuy Tôn Nguyệt chân nhân là cường giả gần như Tiên Vương, nhưng chỉ là gần như mà thôi, mà bây giờ, đạt được Tử Tiêu Hạo Đình gia trì, hắn vậy mà tản mát ra Tiên Vương chi uy, hiển nhiên Tử Tiêu Hạo Đình đem cảnh giới của hắn tạm thời tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới, hôm nay chiến lực của hắn, không kém hơn Tiên Vương chút nào!

Bức cảnh tượng này, làm cho người hoa mắt, mọi người đều biết, bát đại cường giả dưới trướng bát Tiên Vương là tồn tại tiếp cận Tiên Vương nhất, tám người này có thủ đoạn thông thiên, nhưng mà như Tôn Nguyệt chân nhân mượn nhờ pháp bảo tự luyện chế, cưỡng ép đem mình tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới như vậy, vẫn là làm cho người rất chấn kinh rồi!

Tuy nói hắn chỉ là tạm thời để cho mình có được cảnh giới cùng chiến lực Tiên Vương, nhưng có thể làm được một bước này, cũng đã là thành tựu rất giỏi!

Điều này nói rõ, hắn đã đả thông con đường Tiên Vương cảnh giới, chỉ là bởi vì bát Tiên Vương chưa thành tựu Tiên Quân, bởi vậy mới vây hắn ở Chân Tiên cảnh giới!

Nếu bát Tiên Vương đột phá đến Tiên Quân cảnh giới, Tôn Nguyệt chân

nhân tùy thời có thể tu thành Tiên Vương!

- Tên tuổi Tôn Nguyệt chân nhân không vang dội bằng Ngọc Ngọc chân nhân, Phổ Đà chân nhân, nhưng mà người này chỉ sợ là nhân vật số một số hai trong bát đại Chân Tiên rồi!

Sắc mặt Không Tương Tiên Vương ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Bát Tiên Vương rõ ràng có thể có được thuộc hạ bực này, thật là khiến người cực kỳ hâm mộ.

Phượng Nghi Tiên Vương gật đầu, tuy bọn hắn thành tựu Tiên Vương, nhưng mà dưới trướng liền không có nhân vật kinh thái tuyệt diễm như thế, có thể nói, chỉ cần bát Tiên Vương thành tựu Tiên Quân, những thuộc hạ của bọn hắn, liền có thể nhảy lên trở thành cường giả cùng với Tiên Vương khác sánh vai.

Mà bọn hắn những Tiên Vương này, chỉ có thể cùng thuộc hạ của bát Tiên Vương đặt song song, địa vị trong lúc vô hình so với bát Tiên Vương thấp rất nhiều!

Tôn Nguyệt chân nhân khí thế bốc hơi, càng phát ra khủng bố kinh người, đột nhiên thét dài, tiếng kêu gào chấn động Tạp Đà Châu, ở bên trong tiếng thét dài, Tôn Nguyệt chân nhân ra tay!

Một kích này của hắn như cầu vồng quan nguyệt, rầm rộ, hiển thị rõ Tiên Vương chi uy, chấn đến hư không run run không thôi, giống như gợn sóng hướng Giang Nam cuồn cuộn áp đi!

Giang Nam đứng tại nguyên chỗ bất động, cũng không có đưa tay ngăn cản, tựa hồ buông tha cho chống cự.

Một đạo Tiên Vương cấp đại thần thông này của Tôn Nguyệt chân nhân tiến quân thần tốc, hung hăng đánh trúng lồng ngực của hắn, thanh âm khủng bố bắn ra, các loại tiên quang chỉ một thoáng xông lên trời, như là pháo hoa sáng lạn đến cực điểm tách ra, kinh người vô cùng!

- Quá yếu. . .

Bên trong quang sắc đẹp mắt, vang lên một thanh âm sâu kín:

- Ngươi quá yếu, so với Hư Hoàng Tiên Vương yếu nhược rất nhiều lần. . .

Đồng tử Tôn Nguyệt chân nhân hơi co lại, mặt sắc ngưng trọng lên, một đạo Tiên Vương cấp đại thần thông này của hắn dư uy tan hết, chỉ thấy Giang Nam như trước đứng ở trên núi nhỏ, trên người lông tóc ít bị tổn thương, ngay cả tay áo cũng không có phá vỡ nửa phần, thậm chí thân thể của hắn cũng không có lắc lư mảy may.

Dãy núi dưới chân hắn như cũ là nguyên trạng, cũng không có bất kỳ thần thông lưu lại dấu vết, phảng phất một kích này của Tôn Nguyệt chân nhân nhìn như cường đại, lại hào nhoáng bên ngoài, không có nửa phần uy lực!

Trên mặt Giang Nam lộ ra vẻ thất vọng, lẩm bẩm nói:

- Hư Hoàng Tiên Vương so với ngươi có thể đánh nhau nhiều hơn, ta tay không tấc sắt cùng lão tiểu tử kia tranh đấu, cũng chỉ là có thể đánh bại hắn, không có đánh chết hắn. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2021: Ngươi Quá Yếu. (2)

- Chỉ là Chân Tiên, còn muốn đánh bại Hư Hoàng Tiên Vương?

Tôn Nguyệt chân nhân cười lạnh, lần nữa ngang nhiên giết đến, lạnh lùng nói:

- Ta xem da trâu của ngươi có thể thổi bao nhiêu! Nhận lấy cái chết!

Giang Nam ngạc nhiên, đưa tay ngăn cản một thức Tiên Vương cấp đại thần thông này của Tôn Nguyệt chân nhân, lắc đầu nói:

- Đánh bại Hư Hoàng rất ngưu sao?

Hai người rốt cục lần thứ nhất va chạm, một thức Tiên Vương cấp đại thần thông kia của Tôn Nguyệt chân nhân chính là tuyệt học cường đại nhất trong đời hắn, thần thông hóa thành Tử Tiêu Hạo Đình, chất chứa tiên uy vô tận, nhưng mà đâm vào trên bàn tay Giang Nam, đạo đại thần thông này lập tức sụp đổ tan rã, phảng phất đâm vào màn sắt!

Thần thông của hắn phảng phất ánh nến gặp vòi rồng, ba một tiếng bị thổi tắt, uy năng Tiên Vương cấp đại thần thông chưa hoàn toàn bộc phát, liền bị lau đi sạch sẽ, đã không có nửa phần uy năng!

Răng rắc…

Tiếng vang cốt cách đứt gãy truyền đến, cánh tay Tôn Nguyệt chân nhân bẻ gẫy, năm ngón tay bạo toái, làn da trên cánh tay nhấc lên, từ trên người tróc bong, đón lấy cơ bắp trên cánh tay của hắn phù tô, vỡ thành bùn nhão, cẳng tay bắt đầu đùng đùng bạo toái!

Toái cốt đốt đốt đốt hướng về sau kích xạ mà ra, xuy xuy xùy~~ xuyên thủng lồng ngực hắn, phá vỡ nguyên một đám lỗ máu!

Tôn Nguyệt chân nhân thổ huyết, bị chính toái cốt của mình bắn thành một cái phá sàn, cao cao bay lên, hung hăng hướng về sau đánh tới!

Ầm ầm…

Một tòa núi lớn mỹ lệ của Tiên Giới bị hắn đụng thủng, thân hình Tôn Nguyệt chân nhân không dừng lại, vẫn còn hướng về sau bay đi, giống như là sao băng hung hăng đụng vào bên trong một mảnh rừng rậm đầm lầy, chỉ thấy vô số tiên mộc bị hắn đâm cho nhổ tận gốc, hòa với bùn nhão tạo thành sóng cồn, đập lên hư không!

Đã qua thật lâu, thân hình của hắn rốt cục ngừng lại, một bóng người phóng lên trời, quanh thân xuy xuy phun huyết, xông lên giữa không trung, lạnh lùng nói:

- Ngươi!

PHỐC…

Tôn Nguyệt chân nhân ngửa đầu thổ huyết, máu tươi như trụ, như suối phun phun lên cao, đón lấy vị Chân Tiên này lại từ giữa không trung ngã xuống, phù phù một tiếng ngã vào bên trong đầm lầy.

Bốn phía yên tĩnh im ắng.

- Hư Hoàng Tiên Vương, ta đánh chết hắn hai lần.

Giang Nam thu tay lại, thanh âm nhàn nhạt truyền vào trong tai tất cả mọi người.

Bốn phía càng thêm yên tĩnh.

Lúc trước, không có người tin tưởng hắn đánh bại Hư Hoàng Tiên Vương, cho rằng hắn chỉ là đang khoác lác, mà bây giờ, đại bộ phận mọi người đã tin tưởng.

Tôn Nguyệt chân nhân tế lên Tử Tiêu Hạo Đình, cưỡng ép tăng lên tới

Tiên Vương cảnh giới, nhưng ngay cả một chưởng của hắn cũng không thể tiếp được!

Đây là chiến lực thật sự, thành quả chiến đấu thật sự, để cho bọn hắn không tin cũng không được!

Trên thực tế Giang Nam còn có một việc không có nói, đó chính là hắn cùng Hư Hoàng Tiên Vương hai lần giao thủ, thủy chung không có nhúc nhích Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, mà là tay không tấc sắt cùng Hư Hoàng Tiên Vương tranh phong!

Nếu hắn vận dụng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, thực lực của hắn sẽ tăng lên mấy lần!

Mà hai lần này, Hư Hoàng Tiên Vương đều tế lên thời gian trường hà cùng không gian trường hà cường đại nhất sở trường nhất của hắn!

Một Tiên Vương, vận dụng Tiên Vương chi bảo của mình, thực lực đâu chỉ gấp bội? Cường giả bực này, há lại là Tôn Nguyệt chân nhân cưỡng ép tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới có khả năng so sánh?

Đương nhiên, Giang Nam vận dụng Tiên Thiên linh quang lấy đi hai đạo sông lớn của Hư Hoàng, hắn tự nhiên sẽ không hướng ra phía ngoài nhắc tới, miễn cho yếu đi tên tuổi của mình.

Hơn nữa, còn dễ dàng đưa tới phiền toái không cần thiết.

Phượng Nghi Tiên Vương sắc mặt ngưng trọng, đột nhiên hướng Giang Nam chép miệng, nói khẽ:

- Không Tương, ngươi xem, đó là thành danh chi bảo của Hư Hoàng Tiên Vương. . .

Không Tương Tiên Vương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hai tay Giang Nam quấn quanh hai đạo băng, bồng bềnh đung đưa, ở sau đầu hắn dựng thẳng lên, hóa thành một vòng tròn lớn có chút lắc lư, thân hình không khỏi chấn

động, nhẹ nhàng gật đầu:

- Đích thật là thời gian trường hà cùng không gian trường hà của Hư Hoàng... Xem ra hắn nói mình giết Hư Hoàng hai lần, nói không uổng!

Đánh chết Tiên Vương cực kỳ khó khăn, cướp lấy Tiên Vương pháp bảo vậy thì càng thêm khó khăn rồi.

Tiên Vương pháp bảo cơ hồ tương đương với một Tiên Vương khác, hơn nữa là do đạo quả khống chế, cho dù đánh chết thân thể Tiên Vương, cũng không cách nào cướp lấy Tiên Vương chi bảo, bởi vì Tiên Vương chi bảo sẽ trước tiên cảm ứng được chỗ đạo quả, độn không mà đi.

Hai đại Tiên Vương chi bảo của Hư Hoàng rơi vào trong tay Giang Nam, cái này ý nghĩa Giang Nam hoàn toàn chính xác so với Hư Hoàng thực lực càng tốt hơn, thậm chí cường đến trình độ có thể cưỡng đoạt tiên binh của Hư Hoàng!

Đôi mắt dễ thương của Ngọc Ngọc chân nhân chớp động, cũng nhìn về phía Giang Nam, dò xét hai đạo trường hà quấn quanh hai tay hắn, tựa hồ tính toán mình cùng Giang Nam so sánh, đến cùng ai cao ai thấp.

Tiên cung Thái Tử nhíu mày, có chút thất thần nhìn xem một màn này, trong nội tâm thất lạc.

Đã từng, hắn có thể một đầu ngón tay liền đơn giản nghiền chết Giang Nam, lúc Chư thần hoàng hôn kiếp bộc phát, cho dù Giang Nam mạnh hơn hắn, nhưng cũng không có cường ra quá nhiều, mà bây giờ, Giang Nam đã cường đại đến trình độ có thể cùng Tiên Vương tranh phong, mà hắn lại còn dậm chân tại chỗ.

Hắn ở trước mặt Giang Nam, đã không tính là cái gì.

- Chư vị, đồng loạt ra tay!

Trong mắt Tiên cung Thái Tử hiện lên một vòng tàn khốc, đột nhiên quát

lớn:

- Thúc dục Thập nhị Tiên Vương đại trận, luyện chết hắn!

Hắn quát một tiếng chói tai này truyền ra, Thập nhị Tiên Vương đại trận rốt cục khởi động, chỉ nghe rầm rập từng tiếng nổ mạnh, từng tòa môn hộ từ trong hư không hiển hiện, đem từng tòa núi lớn chấn vỡ, chấn thành Hỗn Độn Hồng Mông, mười hai môn hộ ở trong hỗn độn như ẩn như hiện, môn hộ mở ra, vô lượng sát ý phún dũng, sát ý bao la mờ mịt, đem nơi đây hóa thành sát trận vô lượng!

Cái tòa sát trận này, so với lúc ở trong tay Đông Phương Phổ Vũ thi triển, cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần, bát Tiên Vương sáng chế đệ nhất sát trận, đại trận có thể luyện chết Tiên Vương, rốt cục lần nữa xuất hiện trước mắt người đời.

Cạch…

Sát trận khởi động, một tiếng nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ truyền đến, bọn người Tiên cung Thái Tử, Nam Cung Ly, Cửu lão tiên nhân nhao nhao đi vào bên trong từng tòa môn hộ, từng người ngồi xuống, trong từng tòa Tiên cung môn hộ lập tức xuất hiện các Tiên Vương to lớn cao ngạo cổ xưa!

- Sát!

Thập nhị Tiên Vương đại trận chính là đệ nhất sát trận do bát Tiên Vương sáng chế, ở trong mấy tỷ năm dĩ vãng, Chư tiên Cổ Tiên Giới cùng Hỗn Độn Cổ Thần đại chiến, tòa Thập nhị Tiên Vương đại trận này liền đại phóng dị sắc!

Tòa trận pháp này quán thông phía dưới, hiện ra mười hai toà môn hộ, Chân Tiên tiến vào trong đó, liền có thể hóa thân thành một Tiên Vương, chiến lực tăng lên biên độ to lớn, không thể tưởng tượng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2022: Thân Hãm Sát Trận. (1)

Ở dưới tòa sát trận bao phủ, bất luận kẻ nào đi vào trong đó, đều lọt vào Tiên Vương cấp công kích, liên tục không ngừng, công kích vô cùng vô tận!

Mặc dù là Hỗn Độn Cổ Thần cường đại như Tiên Vương cấp, ở dưới trình độ công kích này cũng sẽ rất nhanh lọt vào trọng thương, bị tru sát ở trong đại trận!

Nếu có bát Tiên Vương tự mình tọa trấn tòa sát trận này, vậy thì càng kinh khủng rồi, đủ để đem Tiên Quân khốn sát trong trận, không thể nào đào thoát!

Giờ phút này tuy bát Tiên Vương không có tự mình chủ trì trận pháp, nhưng ở trong tay bọn người bát đại Chân Tiên, Cửu lão tiên nhân, Tử Tiêu Cung tám Thánh Tiên, Thanh Hoa cung chín Thánh Phật thúc dục xuống, uy năng tòa sát trận này cũng đủ làm cho bất luận Tiên Vương gì đình trệ ở trong trận!

Những Chân Tiên này đứng ở trước từng tòa môn hộ, hóa thân Tiên Vương, Chung Thụy giơ lên cao một mặt cờ trắng lớn, cờ trắng vung vẩy, câu hồn tác phách, từng đạo Tiên Vương cấp thần thông khủng bố từ trong cờ trắng bay ra, lăng lệ ác liệt quỷ dị, đầu đầu bạch khí nhô lên cao, quỷ mị quấy lấy, thẳng hướng Giang Nam, còn hơn Tiên Vương thần thông của Tôn Nguyệt chân nhân!

Chiến lực bản thân hắn liền gần như Tiên Vương, ở dưới đại trận gia trì xuống, giờ phút này Chung Thụy chân nhân cơ hồ có thể cùng Phượng Nghi, Không Tương Tiên Vương uy tín lâu năm bực này so sánh.

Tuy không cách nào đạt tới loại cấp độ như bát Tiên Vương kia, nhưng mà không như bình thường, tuyệt đối có tiền vốn uy hiếp được Giang Nam!

Cùng lúc đó, bên trong một tòa tiên môn khác, Đông Phương Phổ Vũ tế lên Phổ Vũ Tiên Thương của mình, đại thương ngang trời, bộc phát ra uy năng so với lúc bình thường lớn hơn 3-4 lần!

Lại ở bên trong một tòa môn hộ, Thánh Thiên Vương Mẫu tế lên hai phần Tiên Kiếm, kiếm khí một thanh một tím, như là hai đạo cầu vồng, giống như điện quang hiện lên, qua lại mau lẹ vô cùng.

Bên trong một tòa tiên môn khác, sau lưng Hỗn Độn Chân Tiên Nam Cung Ly, Thao Thiết Cự Thú đập ra, đầu Thao Thiết này chỉ có một hư ảnh, thôn phệ hết thảy, nhưng thực lực vậy mà có thể so với Hỗn Độn Tiên Vương, hôm nay cơ hồ bị ngưng tụ thành thực chất, hé miệng, Tiên Giới hư không không ngừng hướng cái miệng lớn kia sụp đổ, cắn nát!

Quanh thân Tử Đình chân nhân tử khí rung chuyển, Hồng Loa Tử Tháp tràn ngập uy năng mà Tiên Vương chi bảo mới có, trấn áp hết thảy, ép tới hư không không ngừng bắn ra các loại tiên đạo phù văn, phong tỏa hết thảy.

Mà thân thể Phổ Đà chân nhân trở nên càng thêm to lớn cao ngạo, nắm lên bạch cốt Lang Nha bổng, cười ha ha, Lang Nha bổng như là hàng ma xử, hung hăng rơi đập.

Bạch cốt Lang Nha bổng của hắn chính là xương đùi của Hỗn Độn Cổ Thần Tiên Vương cấp, thượng diện che kín nguyên một đám gai xương giống như móc câu, Thanh Hoa Tiên Vương đã từng chém giết một Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, cái chân cốt này là chiến lợi phẩm của hắn, bị Phổ Đà chân nhân tế luyện thành binh, một khi tế lên, liền có Hỗn Độn đại đạo ở trong đó bắn ra, uy năng vô lượng, lại phụ dùng Phật môn đại thần thông của Phổ Đà chân nhân, uy lực càng kinh người!

Mà giờ khắc này, Phổ Đà chân nhân đạt được Thập nhị Tiên Vương đại trận gia trì, càng là lực lớn vô cùng, lực lượng cơ hồ có thể so sánh Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần!

Mà Ngọc Ngọc chân nhân thì không tế lên bất luận pháp bảo gì, vị nữ tiên

này cực kỳ ngạo khí, tựa hồ khinh thường cùng những người khác liên thủ.

Bất quá, nàng cũng là một cái thực lực cường đại nhất trong mọi người, trải qua Thập nhị Tiên Vương đại trận gia trì, càng là thâm bất khả trắc!

Chỉ có Tôn Nguyệt tiên nhân bị Giang Nam trọng thương, không có gia nhập vào trong đại trận, rất nhiều Chân Tiên khác, kể cả Tiên cung Thái Tử, giờ phút này cũng thình lình có được chiến lực giống như Tiên Vương, từng người đem pháp bảo của mình tế lên, thần thông bộc phát, hướng Giang Nam oanh khứ!

Mười hai toà tiên môn quay chung quanh Giang Nam vù vù chuyển động, các loại thần thông uy lực kinh người nhao nhao rơi xuống, từng kiện từng kiện pháp bảo oanh rơi bay lên, lập tức lại lần nữa oanh rơi!

Cái tòa sát trận này, để tất cả mọi người ở ngoài trận không khỏi biến sắc, mặc dù là Tiên Vương chính thức, giờ phút này cũng cảm giác được khủng bố sợ hãi!

Tòa tiên trận này quá mạnh mẽ, đổi lại bọn hắn, cũng chỉ còn đường chết, kiên trì không được mấy hơi sẽ trực tiếp bị đuổi giết!

Mà Giang Nam ở vào trong đại trận, rất nhiều thần thông pháp bảo vây công, càng là tràn đầy nguy cơ.

Giang Nam thét dài, hai trường hà quấn quanh trên cánh tay lập tức rung chuyển kiểu đằng, hóa thành Trường Hà mênh mông, giờ phút này, hắn tựa như Tiên Vương khống chế thời gian cùng không gian, thân hình khẽ động, liền có vô số thế giới bắn ra, ngăn cản trước người, trong cơ thể có được lực lượng của nguyên một đám thế giới, sông lớn khẽ quấn, liền có thời gian cực nhanh, hoặc tiến lên hoặc lui về phía sau, đem công kích từ bên ngoài đến bao phủ ở bên trong thời gian trường hà!

Thời gian trường hà cùng không gian trường hà, hai đại tiên Vương chi bảo này ở trong tay hắn, uy năng cơ hồ không kém hơn ở trong tay Hư

Hoàng Tiên Vương chút nào.

Hư Hoàng Tiên Vương dựa vào pháp bảo thành danh, bị hắn phát huy được vô cùng tinh tế, mặc dù là Hư Hoàng Tiên Vương tự mình thúc dục hai đại pháp bảo này, cũng không dám nói có thể siêu việt hắn!

Bất quá chỉ như vậy còn xa xa không đủ, còn lâu mới có thể ngăn cản Thập nhị Tiên Vương đại trận, ở dưới tòa đại trận này giảo sát, thời gian trường hà cùng không gian trường hà kịch liệt chấn động, trong khoảnh khắc liền bị oanh kích đến vặn vẹo, tiếp qua một cái chớp mắt, thời gian trường hà liền bị oanh đoạn, không cách nào tụ lại!

Mà không gian trường hà cũng bị đánh cho như là đại xà run run, tùy thời có khả năng nghiền nát!

Giang Nam bị chấn đến thổ huyết, thời gian nháy con mắt, hắn liền lâm vào hiểm cảnh, tùy thời có thể sẽ bị oanh sát!

Tòa đại trận này uy năng thật sự quá mạnh mẽ, mạnh đến nổi không hợp thói thường, mặc dù là đón đỡ một kích của Tử Tiêu Tiên Vương, hắn cũng không có chật vật như vậy!

- Tiên Thiên linh quang!

Giang Nam quát tháo, lại có một đạo sông lớn bay lên, linh quang trút xuống, lập tức ngăn lại từng đạo công kích!

Tiên Thiên linh quang bị hắn tế lên, hóa thành hình thái Trường Hà, kiểu đằng biến hóa, như một Cự Long thủy ngân, thay đổi liên tục, Giang Nam thừa cơ gây dựng lại thời gian trường hà cùng không gian trường hà, ba đạo trường hà như là ba đầu Cự Long, qua lại xê dịch biến hóa, cuối cùng ngăn được công kích giống như mưa to gió lớn của Thập nhị Tiên Vương đại trận.

Tuy tiếp được Thập nhị Tiên Vương đại trận công kích, nhưng mà hắn vẫn là lâm vào bên trong thủ thế, một chiêu cũng công không đi ra ngoài!

Không chỉ không công được đi ra ngoài, hắn còn bị vô số đạo công kích chấn đến thân hình không ngừng nghiền nát, tu vi pháp lực bản thân đang không ngừng tiêu hao, bổ sung theo không kịp!

Tần suất công kích của Thập nhị Tiên Vương đại trận thật sự quá mãnh liệt rồi, tế lên ba đạo trường hà ngạnh kháng, chỉ có thể phòng ngự, sớm muộn sẽ hao hết tất cả pháp lực, kiệt lực bị oanh giết tại chỗ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2023: Thân Hãm Sát Trận. (2)

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, không ngừng đối chiến từng đạo công kích uy lực cường đại, nhất là Phổ Đà chân nhân công kích vô cùng hung mãnh nhất, Phổ Đà chân nhân lực lượng mạnh, thậm chí ngay cả Tiên Thiên linh quang cũng có thể đánh cho vặn vẹo!

Mà quỷ dị nhất lại là công kích của Chung Thụy Chân Tiên, cờ trắng của hắn uy lực quỷ dị, từng đạo Bạch Hồng bay ra, Bạch Hồng thay đổi liên tục, vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng nhúng tay vào), không để ý sẽ chui vào bên trong ba đạo sông lớn phòng thủ, phá hư mọi nơi, thậm chí Bạch Hồng nhảy vào trong cơ thể Giang Nam, vậy mà hướng đạo quả của hắn chui vào, cơ hồ khiến đạo quả của hắn tan rã!

Cũng may, Ngọc Ngọc chân nhân một mực không có ra tay, vị nữ tiên này phảng phất chỉ là tọa trấn, chủ chưởng đại trận biến hóa.

Chung Thụy Chân Tiên cảm ứng được Bạch Hồng của mình bị Giang Nam luyện hóa, không khỏi cười ha ha:

- Huyền Thiên giáo chủ, nguyên lai ngươi không có đem đạo quả ký thác vào trong Cổ Tiên Giới ah! Cũng thế, ngươi ở trong Tiên giới không có bất kỳ thế lực, căn bản không có chỗ an toàn có thể ký thác đạo quả. Đáng tiếc, ngươi không có ký thác đạo quả, sau khi bị đánh chết, ngươi liền không còn có chỗ trống lật bàn rồi!

Rất nhiều Chân Tiên khác nghe vậy, tinh thần không khỏi chấn động, nhao nhao cười to. Chân Tiên ký thác đạo quả phải cực kỳ thận trọng, nếu tùy tiện lựa chọn một nơi ký thác đạo quả, bị địch nhân phát giác, liền có thể đem đạo quả luyện ra, trực tiếp đem ngươi chém giết.

Hơn nữa, bên trong Tiên đạo thần thông, có rất nhiều đại thần thông suy

diễn suy tính, tính toán ra chỗ đạo quả của đối phương!

Dù tính không ra đạo quả của ngươi tàng ở nơi nào, nhưng sau khi đánh chết ngươi, cũng có thể từ chỗ ngươi phục sinh suy tính phương vị đạo quả, từ đó đem ngươi triệt để đánh chết!

Bởi vậy, đem đạo quả ký thác vào một chỗ an toàn, rất trọng yếu, chỗ an toàn nhất không ai qua được Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung, có cường giả hai cung thủ hộ, địch nhân không dám xông vào.

Nhưng hai cung cũng không tính tuyệt đối an toàn, Huyền Đô cổ tiên đem đạo quả của mình giấu ở bên trong Tiên Đế Cung, lúc hắn gặp nạn, hai cung thậm chí cũng có người muốn xuống tay với hắn, muốn mượn hắn phục sinh tìm được phương vị chuẩn xác đạo quả của hắn, bởi vậy hắn ngay cả phục sinh cũng không dám, chỉ có thể nén giận, tùy ý mình bị trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm, đợi chờ kiếp số của mình viên mãn.

An toàn thứ hai chính là trong nội cung bát Tiên Vương, đệ tam chính là Tiên cung của Tiên Vương khác.

Nếu tùy tiện tìm một chỗ ký thác đạo quả, không thể nghi ngờ là phi thường nguy hiểm, mà ký thác vào trong Tiên Vương cung, không thể nghi ngờ là đem sinh tử của mình giao cho người khác khống chế, chỉ có tâm phúc, mới có thể làm như vậy.

Giang Nam ở trong Tiên giới không có thế lực của mình, không người thủ hộ đạo quả của hắn, tự nhiên là đem đạo quả mang ở trên người, sau khi đánh chết hắn, phá hủy đạo quả của hắn, liền có thể triệt để hủy diệt hắn!

Chỉ cần tiếp qua một thời ba khắc, Giang Nam sẽ kiệt lực, bị đại trận luyện hóa đánh chết!

Không Tương Tiên Vương xem chỉ chốc lát, thở dài nói:

- Huyền Thiên giáo chủ muốn vẫn lạc, đáng tiếc một vị Thần đạo Đạo Tổ. . .

Phượng Nghi Tiên Vương cũng thở dài, nàng đối với Giang Nam cảm nhận không tệ, nhưng mà hôm nay Thập nhị Tiên Vương đại trận đã toàn diện khởi động, ngay cả nàng cũng vào tòa đại trận này không được, mặc dù đi vào, dùng tu vi thực lực của nàng cũng chỉ còn đường chết.

- Cứu không được hắn rồi. . .

Trong nội tâm nàng yên lặng nói:

- Đáng tiếc, nếu Huyền Thiên giáo chủ có thể đủ sống sót, tương lai tất nhiên sẽ trở thành tồn tại siêu việt bát Tiên Vương. . .

Nhưng vào lúc này…

Giang Nam thúc dục Tiên Thiên linh quang biến thành Trường Hà, Trường Hà kích đãng, đem từng đạo công kích ngăn lại, cùng lúc đó thời gian trường hà cùng không gian trường hà tương liên, hóa thành một vòng tròn lớn dọc ở sau đầu hắn, thời không chi lực bộc phát!

Giang Nam cổ đãng pháp lực, dũng mãnh vào chính giữa Tiên Thiên linh quang biến thành trường hà, đạo Trường Hà này lập tức biến hóa, hóa thành một cán đại thương!

Coong!

Giang Nam nắm lên đại thương, vô số công kích khủng bố đánh úp lại, đại thương hoành chọn bổ quét, trong tay hắn xuất thần nhập hóa, nhưng lực phòng ngự không cường đại bằng hình thái Trường Hà.

Mà lưỡng sông sau đầu hắn tạo thành vòng tròn thì bộc phát ra thời không chi lực khủng bố, vặn vẹo thời gian không gian, đem từng đạo công kích thôn phệ phai mờ.

Dù là như thế, Giang Nam vẫn bị đánh cho thổ huyết, thân thể cơ hồ bị nổ nát!

- Lại đến!

Đại thương trong tay hắn đột nhiên lần nữa biến đổi, lần này đạo Tiên Thiên linh quang kia hóa thành một cái dù, dù mở ra, lực phòng ngự lập tức tăng lên sâu sắc, ngăn lại hết thảy công kích, duy chỉ có phòng bất trụ cờ trắng của Chung Thụy chân nhân, cái dù bị từng đạo Bạch Hồng xuyên thấu, để cho đạo quả của Giang Nam cơ hồ sụp đổ tan rã, so với Tiên Thiên linh quang hóa thành đại thương càng thêm nguy hiểm!

- Lại đến!

Giang Nam gầm lên, cái dù biến đổi, hóa thành một ngụm cổ đỉnh, Giang Nam thổ huyết, lần nữa thúc dục Tiên Thiên linh quang, lần này đạo linh quang kia lại hóa thành một cán đại thương.

- Không đáng tin cậy!

Giang Nam giận dữ, cơ hồ bị đánh chết tại chỗ, liều mạng thúc dục đạo linh quang này lần nữa, đột nhiên linh quang chấn động, hóa thành một cái chén bể che kín lỗ thủng, đáy chén còn có Song Đầu Long Thần Quái Ngưu bốn chân.

- Một cái chén bể. . .

Bên trong mười hai toà tiên môn, bọn người Chung Thụy ngẩn ngơ, không khỏi cất tiếng cười to, cười đến nước mắt giàn giụa, xa xa, Tôn Nguyệt chân nhân miễn cưỡng trấn áp thương thế, cười đến giẫm chân đấm ngực, xóa đi nước mắt:

- Một cái chén bể!

Bọn người Chung Thụy chân nhân sớm đã phát hiện đạo trường hà kia của Giang Nam dị trạng, đầu Trường Hà này thiên biến vạn hóa, có thể biến thành cổ đỉnh, đại thương, bảo tán… nhiều hình thái pháp bảo, mỗi một loại biến hóa tác dụng đều một trời một vực, có chú trọng phòng ngự, có chú trọng công kích, cực kỳ kỳ lạ, hết lần này tới lần khác uy lực lại to đến

không thể tưởng tượng nổi, để cho người thủy chung không cách nào cầm xuống hắn!

Bọn hắn cũng rất lo lắng, đạo Trường Hà này có thể hóa thành bất cứ vật gì, vạn nhất để cho Giang Nam chạy ra Thập nhị Tiên Vương đại trận, vậy thì thật sự không xong rồi.

Mà bây giờ, đạo Trường Hà này hóa thành một cái chén bể, không thể không để cho người cười đến rụng răng.

Bọn người Phượng Nghi Tiên Vương cùng Không Tương Tiên Vương cũng thở dài một hơi, thầm nghĩ:

- Huyền Thiên giáo chủ vận khí thực xui xẻo. . . Không biết cái chén bể này của hắn, có thể chịu đựng được một lớp công kích hay không? Nếu có thể chống xuống, ngược lại có thể đổi lại hình thái khác, bất quá mặc dù hắn có thể chống xuống chỉ sợ cũng vứt bỏ nửa cái mạng rồi. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2024: Danh Chấn Thiên Hạ. (1)

Trong Thập nhị Tiên Vương đại trận, trên đỉnh đầu Giang Nam cái chén bể kia phập phồng phập phồng, không ngừng chuyển động, tất cả lỗ thủng lớn nhỏ cao thấp không đều, chỉ trong nháy mắt, bên trong mười hai toà môn hộ liền có vô số đạo Tiên Vương cấp đại thần thông oanh xuống, lại có Chung Thụy chân nhân tế lên cờ trắng, Thánh Thiên Vương Mẫu tế lên hai phần Tiên Kiếm, Phổ Đà chân nhân tế lên bạch cốt Lang Nha bổng, Đông Phương Phổ Vũ tế tiên thương, Tử Đình chân nhân Hồng Loa Tử Tháp, Nam Cung Ly Thao Thiết Cự Thú, cộng thêm pháp bảo của bọn người Tiên cung Thái Tử, Cửu lão tiên nhân, uy năng kinh thiên động địa, quả thực muốn một kích tiêu diệt hắn, thậm chí ngay cả đạo quả của hắn cũng muốn chấn vỡ!

Ông…

Chén bể đột nhiên sáng lên, càng lúc càng lớn, đột nhiên nhô lên cao một chiếu, Tiên Vương cấp đại thần thông đầy trời không cánh mà bay, trong tay Chung Thụy đã không có cờ trắng, Thánh Thiên Vương Mẫu tìm không thấy Tiên Kiếm của mình, Phổ Đà chân nhân hai tay trống trơn, có chút mờ mịt, Đông Phương Phổ Vũ ném đi tiên thương, Nam Cung Ly Hỗn Độn Thao Thiết Cự Thú bị lạc đường!

Bên trong mười hai toà tiên môn, chư tiên một mảnh mờ mịt, bọn hắn tế lên pháp bảo, cùng bọn người Chung Thụy chân nhân đồng dạng, cũng trong lúc đó không thấy bóng dáng!

Đinh đinh đinh…

Trong chén bể truyền đến tiếng châu rơi khay ngọc giòn vang, Lang Nha bổng, cờ trắng, Thao Thiết, Tiên Kiếm, Tiên thương... pháp bảo, hết thảy rơi vào đáy chén, lẳng lặng nằm ở trong chén!

Thậm chí, ngay cả những thần thông kia, cũng bị cái chén bể này thu đi, bị trở lại thành từng đạo tiên khí như cũ, rơi vào trong chén, tiên khí nồng đậm đến kết thành giọt nước, ở trong chén hóa thành nửa bát tiên dịch!

Chén bể chấn động, bên trong tựa hồ có không gian vô tận, những pháp bảo này uy năng thật lớn, thể tích cũng không nhỏ, nhưng rơi vào trong chén ngay cả đáy chén cũng không chứa che đầy.

Giang Nam cười ha ha, nắm lên chén bể ngửa đầu uống một hớp tiên dịch, chỉ cảm thấy sảng khoái tinh thần, Tiên Nguyên sung túc, tinh thần gấp trăm lần, lúc này đem chén bể cao cao tế lên, sau đầu hai đại Trường Hà hóa thành mâm tròn, trong mi tâm lại có một thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay ra, rút kiếm cất bước hướng một tòa tiên môn trong đó đi đến!

- Đuổi giết hắn!

Tọa trấn ở bên trong tòa tiên môn kia đúng là Tiên cung Thái Tử cùng mấy Chân Tiên của Hậu Thổ Tiên Cung, Tiên cung Thái Tử quát lên:

- Giết hắn cho ta!

Mười hai toà tiên môn chấn động, từng đạo thần thông oanh xuống, lần này tất cả mọi người thấy rõ, trong chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam kia, từng đạo linh quang chuyển động, đưa tất cả thần thông của bọn họ hết thảy đều kéo vào trong chén, chỗ linh quang đảo qua, những thần thông này bị phân giải, trở lại thành từng đạo tiên khí như cũ!

Bọn người Tiên cung Thái Tử không khỏi rút một ngụm hơi lạnh, mà bọn người Phượng Nghi Tiên Vương ở ngoài quan chiến cũng rút hơi lạnh, bọn hắn kiến thức rộng rãi, nhưng cũng không có bái kiến pháp bảo quỷ dị như thế!

- Cái chén bể này, là Đế cùng Tôn dùng để ăn cơm sao?

Ngoài trận, Tôn Nguyệt chân nhân cả kinh kêu lên.

Giang Nam đỉnh lấy vô số đạo thần thông công kích, sát nhập chỗ sơn môn của Tiên cung Thái Tử, kiếm quang sáng lên, Trường Hà kích động, từng cái đầu người bay lên, chân cụt tay đứt hết thảy bay vào trong chén bể.

Ngọn sơn môn này ầm ầm nghiền nát, chỉ còn lại có Giang Nam đứng ở bên trong Hỗn Độn.

Thập nhị Tiên Vương đại trận dĩ nhiên xuất hiện sơ hở, nếu hắn thừa cơ giết ra, tất nhiên có thể chạy ra tòa sát trận này, bất quá Giang Nam lại không có ý tứ đào tẩu chút nào, ngược lại cất bước tiến lên, hướng một tòa tiên môn khác đánh tới.

Chung Thụy chân nhân đứng ở bên trong tòa tiên môn đó, bên người đều là các Chân Tiên bị đại trận cưỡng ép tăng lên tới Tiên Vương, lạnh lùng nói:

- Yên tâm, Chân Tiên Huyền Thanh Tiên cung chúng ta, không phải loại củi mục như Tiên cung Thái Tử kia, cho dù Huyền Thiên giáo chủ sát nhập bên trong tiên môn, cũng phải chết ở trong tay của ta!

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên một đạo kiếm quang sáng lên, trực chỉ mi tâm Chung Thụy chân nhân, Chung Thụy chân nhân gầm lên, chiến lực toàn thân hết thảy bộc phát, song chưởng bay lên, Tiên Vương chi uy hạo hạo đãng đãng, quét ngang hết thảy, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay ta cho ngươi có mệnh vô, không mệnh quay trở lại!

Ở bên cạnh hắn, các Chân Tiên bộc phát ra chiến lực giống như Tiên Vương, ngay ngắn hướng trước môn hộ oanh khứ!

Xùy~~

Kiếm quang phóng đại, đón rất nhiều công kích cắt nhập, một kiếm chém rụng, bên người Chung Thụy chân nhân, một cái đầu Quỷ Tiên đột nhiên cao cao bay lên, trên mặt Quỷ Tiên kia còn lộ ra vẻ mờ mịt, tựa hồ không biết

mình đã chết!

Thân ảnh Giang Nam xuất hiện ở bên trong môn hộ, Chung Thụy chân nhân hét lớn, đem người giết đến, sắc mặt Giang Nam lạnh lùng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong tay cao thấp tung bay, trong khoảng khắc, vô số cỗ thi thể té trên mặt đất.

Chung Thụy chân nhân sợ hãi, bọn họ cùng Giang Nam vừa tiếp xúc ngắn ngủn, những tồn tại bên cạnh hắn bị đại trận tăng lên tới Tiên Vương cấp, thậm chí ngay cả một chiêu của Giang Nam cũng không có tiếp được, hết thảy bị trảm!

Phải biết rằng, những Chân Tiên này tuy so ra kém Tiên Vương uy tín lâu năm, nhưng thực lực cũng không phải chuyện đùa, thấp nhất cũng có thể cùng bát đại Chân Tiên so sánh!

Chung Thụy chân nhân gào thét, ra sức chém giết, chỉ thấy Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm lắc lư, một đầu cánh tay của hắn bị chém đứt, đón lấy một cánh tay khác cũng đoạn đi.

Sau đó là hai chân của hắn, sau đó hắn cảm giác được đầu lâu của mình bay lên!

- Lúc ta trảm Hư Hoàng Tiên Vương, cũng không có sử dụng kiếm, bởi vì, kiếm của ta sát nhân quá nhanh, đối thủ chết quá nhanh, liền không có cơ hội tôi luyện. . .

Lúc ý thức của hắn chôn vùi, bên tai truyền đến tiếng nói của Giang Nam.

Lại một tòa tiên môn sụp đổ tan rã, Giang Nam tế lên chén bể nhặt xác, đi về hướng tòa tiên môn thứ ba.

Máu tươi rất nhanh nhuộm đỏ tòa tiên môn này, tất cả tiên nhân bên trong tiên môn bị trảm, Giang Nam rút kiếm đi ra, mũi kiếm nhỏ máu, tiên môn ở sau lưng sụp đổ.

Rất nhanh, tòa tiên môn thứ tư tan rã, sau đó là đệ ngũ tòa, đệ lục tọa. . .

Đợi cho toà thiên môn thứ sáu tan rã, Thập nhị Tiên Vương đại trận rốt cục triệt để sụp đổ, không thành trận thế, bọn người Đông Phương Phổ Vũ, Nam Cung Ly bị chấn ra tiên môn, liền gặp Giang Nam rút kiếm đánh tới.

Bọn người Đông Phương Phổ Vũ gào thét giết đến, từng đạo bóng người hóa thành tiên quang tung hoành, xê dịch biến hóa, qua lại mau lẹ vô cùng, tiên quang va chạm, bắn ra tiên uy khủng bố.

Giữa không trung, từng đạo kiếm quang kia càng ngày càng sáng ngời, càng ngày càng chói mắt, kiếm quang rơi xuống, máu tươi như sông, giắt ngang trời cao!

Sau một lúc lâu, kiếm quang đột nhiên thu lại, biến mất không thấy gì nữa, vô số cỗ tiên thi phiêu phù ở giữa không trung, tay tàn, chân gãy, đầu lâu, toái cốt, như trước tản mát ra tiên uy vô cùng nồng đậm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2025: Danh Chấn Thiên Hạ. (2)

Bọn người Đông Phương Phổ Vũ bị trảm hết, còn có mấy Chân Tiên bị sợ bể mật, nhao nhao hóa thành từng đạo tiên quang bốn phương tám hướng bỏ chạy!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đạo quả ký thác vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chỉ thấy thanh thần kiếm này đột nhiên vạch phá bầu trời mà đi!

Xùy~~

Một đạo tiên quang đột nhiên bị chặn ngang chặt đứt, một Chân Tiên từ đó ngã xuống, người ở giữa không trung, liền dĩ nhiên bị chém giết!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ở trong hư không ghé qua, qua lại vô tung, thời điểm kiếm quang sáng lên, liền có một Chân Tiên bị trảm, thậm chí thoát Chân Tiên được xa nhất, đã phi độn ra mấy chục ức dặm, cơ hồ muốn bay ra khu vực Tạp Đà Châu!

Mà vào lúc này, một đạo kiếm quang từ trong hư không bắn ra, xuyên thủng hắn!

Đinh linh linh, kiếm quang bay trở về, rơi vào trong tay Giang Nam.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, khắp nơi đều là tiên thi tàn phá, chỉ có Giang Nam cầm trong tay Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đứng ở nơi đó, mũi kiếm vẫn lạch cạch lạch cạch hướng phía dưới nhỏ giọt máu tươi.

Trừ hắn ra, còn có Ngọc Ngọc chân nhân còn sống, nàng cũng không có đào tẩu, mà là đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn xem Giang Nam đem tất cả Chân Tiên của bát tiên cung đánh chết.

Giang Nam quay người, cất bước hướng nàng đi đến, khí thế càng ngày càng mạnh.

Ngọc Ngọc chân nhân bị khí thế của hắn áp bách, quần áo bay phất phới, nổi bật ra tư thái linh lung mê người, dáng vẻ thướt tha mềm mại, hai chân nàng thon dài, bộ ngực hở ra, có mỹ cảm làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

- Huyền Thiên giáo chủ, thiếp thân muốn cùng ngươi chính thức quyết đấu, nhìn xem đến cùng ngươi là đệ nhất nhân dưới Tiên Vương, hay thiếp thân vẫn là đệ nhất nhân phía dưới Tiên Vương.

Nàng khí thổ như lan, phảng phất bỏ qua trên người Giang Nam tản mát ra sát khí nồng đậm, đưa tay nhẹ bôi mái tóc bị sát khí của Giang Nam thổi loạn, mỉm cười nói:

- Giáo chủ nên biết, lúc trước ta không cùng bọn họ liên thủ, vây công giáo chủ. Kính xin giáo chủ cho thiếp thân một cơ hội.

- Sư tỷ không có ra tay vây công Giang mỗ, Giang mỗ tự nhiên biết đến nhất thanh nhị sở, trong nội tâm rất là cảm kích. Theo lý mà nói, Giang mỗ nên cho sư tỷ một cơ hội công bình giao thủ, không cần tế lên cái chén bể này, chỉ dựa vào thực lực chân chính giao phong.

Trên mặt Giang Nam hiển hiện dáng tươi cười, nói khẽ:

- Bất quá hôm nay, Giang mỗ cần lập uy, lập Thần Đạo Giáo chủ chi uy, cho nên. . .

Chén bể trên đỉnh đầu hắn đột nhiên bộc phát linh quang, móc ngược mà xuống, trấn áp Ngọc Ngọc chân nhân.

Ngọc Ngọc chân nhân thét dài, mái tóc tung bay, lại vào lúc này, một đạo kiếm quang hiện lên, Giang Nam đem vị nữ tiên này chém ngang lưng, lập tức kiếm quang tái khởi, đâm vào mi tâm của nàng, thu kiếm áy náy nói:

- Hôm nào a.

Ở bên trong Hậu Thổ Tiên cung, đột nhiên đạo quả cảu Ngọc Ngọc chân nhân hiển hiện, vị nữ tiên này vừa thẹn vừa giận từ trong đạo quả đi ra, ngực kịch liệt phập phồng, sẳng giọng:

- Huyền Thiên giáo chủ, ta nhớ được ngươi rồi!

Giang Nam chém Ngọc Ngọc chân nhân, tế lên chén bể, đem tất cả tiên thi hết thảy thu nhập trong chén, đột nhiên sải bước đi ra chiến tràng, đi vào bên trong rừng rậm đầm lầy.

Tôn Nguyệt chân nhân lọt vào trọng thương ngơ ngác nhìn xem một màn này, đang muốn vụng trộm chạy đi, đột nhiên chỉ thấy một đại thủ che xuống, hướng hắn hung hăng chụp được!

- Tôn nguyệt đạo hữu, chỉ có ngươi chết, ta mới xem như đại công cáo thành, có thể Danh Dương Tiên Giới.

Giang Nam thu tay lại, Tôn Nguyệt chân nhân dĩ nhiên bị hắn một chưởng đập toái.

Bát tiên cung bát đại Chân Tiên, tính cả tất cả Chân Tiên cấp cao thủ trong nội cung, hết thảy bị trảm!

Gió lớn phần phật, mùi máu tươi tràn ngập, Không Tương Tiên Vương đột nhiên nói:

- Tiên Giới sắp khởi gợn sóng rồi. . .

Một ngày này, Giang Nam danh chấn thiên hạ!

Tin tức một trận chiến ở Tạp Đà Châu thông qua tiên môn trùng trùng điệp điệp, rất nhanh truyền khắp Cổ Tiên Giới, tiến vào trong tai tất cả Tiên Vương, thậm chí truyền lại đến hai cung, Tiên Vương Tiên Quân hai cung đã ở trước tiên biết được việc này.

Huyền Thiên giáo chủ, ở bên trong Tạp Đà Châu, cường phá Thập nhị Tiên Vương đại trận, trảm Ngọc Ngọc, Phổ Đà… bát đại Chân Tiên, Tử Vi Cung Cửu lão tiên nhân, Câu Trần cung mười hai Chân Tiên, Tử Tiêu Cung tám Thánh Tiên, Ngọc Hoàng cung mười thánh, Thanh Hoa cung chín Thánh Phật, Huyền Thanh cung mười ba Chân nhân, Trường Sinh cung Ngũ lão, Hậu Thổ cung Bát ma, hết thảy bị trảm, không một người đào thoát!

Chiến tích bực này, ở bên trong Tiên Vương cũng ít khi thấy, chỉ có số ít Tiên Vương như bát Tiên Vương cùng các Hỗn Độn Cổ Thần, mới có thể có được lực lượng như thế.

Về phần Chân Tiên, cái kia càng là điên cuồng!

Mà Giang Nam lại dùng tu vi Chân Tiên cảnh giới làm được rồi, không chỉ làm được, hắn thậm chí còn đem pháp bảo những Chân Tiên này hết thảy thu không còn, đem tinh nhuệ bát tiên cung, ngay cả Ngọc Ngọc chân nhân được xưng là đệ nhất nhân phía dưới Tiên Vương cũng không có đào thoát, một mẻ hốt gọn!

Chuyện này khiến cho oanh động có thể nghĩ!

Tiên Quân cũng không khỏi động dung, rất nhiều tồn tại cổ xưa sưu tầm hết thảy tin tức về Giang Nam, từng đạo thần thức khủng bố ở trong hư không va chạm.

- Đám người Tử Tiêu thua thiệt lớn, dưới trướng nhiều cường giả bị đánh chết như vậy, mặt tổn hao nhiều!

- Từ trong đạo quả phục sinh nhiều cường giả như vậy, cần tiên khí tiên dịch cũng là nhiều vô số kể, chỉ sợ muốn hao tổn bát tiên cung mấy ngàn năm tích lũy tiên khí.

- Tiên khí tích lũy ngược lại là chuyện nhỏ, mấu chốt chính là pháp bảo những cường giả này bị đoạt, trọng luyện pháp bảo cần tài liệu chỉ sợ có thể đem tài phú bát tiên cung tiêu hao hết một hai thành!

- Tiên khí tài phú đều là chuyện nhỏ, chủ yếu vẫn là thể diện, tám gia hỏa này trước kia đều là bọn hắn ám toán người khác, còn là lần đầu tiên ăn thiệt thòi lớn như vậy. . .

Ở bên trong Tiên Tôn Cung, Càn Nguyên Tiên Quân mặc áo trắng, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, hung hăng răn dạy mấy đệ tử tọa hạ, quát:

- Mấy người các ngươi nhìn một cái, nhìn người ta một cái a! Huyền Thiên giáo chủ cũng là đệ tử của ta, tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh của ta, các ngươi cũng là đệ tử của ta, cũng tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hơn nữa quanh năm đi theo bên cạnh ta, lắng nghe ta truyền đạo thụ nghiệp, làm sao lại không có làm ra hành động vĩ đại bực này như Huyền Thiên giáo chủ?

Mấy người kia đều là hắn tự tay dạy dỗ đệ tử, nguyên một đám cúi đầu, khúm núm.

Một đệ tử nhỏ giọng nói:

- Lão gia, tốt xấu chúng ta cũng nhận thức ngươi là ân sư, nhưng Huyền Thiên giáo chủ kia lại không thừa nhận là đệ tử của ngươi, lần trước còn đem Thiên đạo hóa thân của ngươi đánh vào Tiên Giới. Lão gia không khỏi có chút trọng bên này nhẹ bên kia rồi. . .

Càn Nguyên Tiên Quân liếc trừng hắn, cười lạnh nói:

- Hắn không nhận ta làm sư tôn, liền không là đệ tử của ta rồi hả? Tiểu tử này là một cái cực kỳ có tiền đồ trong các ngươi, hắn làm ra sự tình bực này, mặt ta cũng có quang. Mấy người khốn nạn các ngươi cũng nên đi ra ngoài chút rồi, cường tráng thanh thế cho sư đệ các ngươi một chút!

Chương 2026: Phong Vân Tế Hội.

- Lão gia, chúng ta đi rồi, ai cường tráng mặt cho ngươi?

Một vị nữ đệ tử đánh bạo nói:

- Chúng ta đi hết, Tiên Quân khác tới chơi, ngươi ngay cả đạo đồng dẫn đường pha trà cũng không có. . .

Càn Nguyên Tiên Quân chán nản, vung tay áo nói:

- Các ngươi khi nào cường tráng mặt cho ta qua? Mỗi một lần không phải ta tự mình đi nghênh đón khách quý, tự mình đến thăm bái phỏng những Tiên Quân kia sao, thậm chí ngay cả Tiên Vương yến hội, đều là lão gia ta một mình một người hấp tấp chạy tới, e sợ cho người ta không chào đón!

Vị nữ đệ tử kia tên Chung Tú Tú cười nói:

- Người khác nói lão gia việc lớn việc nhỏ việc phải việc trái đều làm, là lão gia chính mình ưa thích, đem Tiên Giới quấy nhiễu, người khác ở sau lưng nói lão gia là gậy quấy phân Tiên Giới. . .

Nàng còn định nói thêm, mấy người đệ tử khác cuống quít kéo lấy nàng, đem nàng kéo đi.

Càn Nguyên Tiên Quân giận tím mặt, vị thiếu niên áo trắng này nổi trận lôi đình đuổi giết đi ra, bọn người Chung Tú Tú đã sớm trượt không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Càn Nguyên Tiên Quân tìm không được người, lại bắt đầu vui vẻ, lẩm bẩm nói:

- Không hổ là đệ tử của ta, chạy đúng là nhanh. . . Ồ? Ngọc Kinh sư huynh, tiểu đệ hữu lễ rồi!

Đâm đầu đi tới đúng là Ngọc Kinh Tiên Quân, vị Tiên Quân này chứng kiến Càn Nguyên, sắc mặt không khỏi biến hóa, ngừng lại bước chân.

- Ngọc Kinh sư huynh, nghe nói chưa? Đệ tử của ta, Huyền Thiên giáo chủ, đem bát Tiên Vương đau nhức đánh một trận!

Càn Nguyên Tiên Quân vinh quang đầy mặt, dương dương đắc ý nói:

- Ngươi cùng Trường Sinh Tiên Vương quen biết, cùng với bát Tiên Vương khác quan hệ cũng không tệ, nhưng ta và ngươi là sư huynh đệ, quan hệ thân thiết hơn, đệ tử của ta đánh người của bát Tiên Vương, trên mặt ngươi cũng có quang đúng không? Đúng rồi, nghe nói sư huynh lần trước tiến về Vô Nhân khu, sưu tầm mảnh vỡ đạo quả của Tịch Diệt đạo nhân sinh trưởng Tịch Diệt hoa cùng Trường Sinh liên, không biết tìm được chưa?

Sắc mặt Ngọc Kinh Tiên Quân lập tức đen, cười lạnh không thôi nói:

- Vốn là ta tìm được manh mối Tịch Diệt hoa cùng Trường Sinh liên, nhưng tiếc bị bọn đạo chích đỏ mắt, làm hai đóa kỳ hoa này sợ quá chạy mất rồi! Bọn đạo chích chi đồ, lẽ ra bầm thây vạn đoạn, nhưng hận tên khốn kia chạy trốn quá nhanh!

Càn Nguyên Tiên Quân thở dài, cười tủm tỉm nói:

- Ta nghe nói sư huynh lẻ loi một mình tiến về Vô Nhân khu, lo lắng sư huynh gặp nạn, lúc này mới tìm mấy vị sư huynh cùng một chỗ tiến đến trợ giúp, không nghĩ tới vẫn là chậm một bước, để hai đóa kỳ hoa kia đào tẩu. Sư huynh, lần sau có bảo bối tốt cùng loại, nhất định phải kêu tiểu đệ, ngươi lẻ loi một mình, cho dù tìm được tiền sử bảo bối gì, vạn nhất có người gõ ở sau lưng ngươi thì sao? Có tiểu đệ, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Ngọc Kinh Tiên Quân hận đến ngứa răng, nhưng vẻ ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Nhất định nhất định, cáo từ cáo từ.

Hắn quay người liền đi, trong kẽ răng tóe ra một câu:

- Siêu cấp gậy quấy phân heo. . .

Tiên Đế Cung, Huyền Đô Tiên Quân cũng nhận được tin tức Giang Nam đánh vỡ Thập nhị Tiên Vương đại trận, vị thiếu niên áo vàng này sắc mặt không hề bận tâm, đi tìm Hồ Thiên lão tổ.

Một trăm ba mươi vạn năm qua đi, Hồ Thiên lão tổ đã từ một tiểu oa nhi trưởng thành một thiếu niên bộ dáng mười hai mười ba tuổi, lông mày xanh đôi mắt đẹp, môi hồng răng trắng, rất là phấn nộn, tu vi của hắn càng là kinh người, thình lình đã luyện thành hơn một trăm hai mươi đạo tiên đạo, so với bọn người Chung Thụy thành tựu còn cao!

- Sư đệ, ngươi cùng Huyền Thiên giáo chủ liên quan quá sâu, Nhân Quả không cách nào xóa đi, hôm nay, ngươi nên ly khai Tiên Đế Cung, đi tìm hắn rồi, trợ giúp hắn một tay, kết thúc Nhân Quả.

Huyền Đô Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Hắn hiện tại châu báu đã thành, chỉ là ở trong Tiên giới không có rễ, không có thế lực của mình, ngươi đi gặp hắn, tương lai có hi vọng thành Tiên Vương, sau khi thành tựu Tiên Vương, ngươi lại trở về.

Hồ Thiên gật đầu đồng ý.

- Không cần nóng lòng đi.

Huyền Đô Tiên Quân tiếp tục nói:

- Mấy ngày nữa, bọn người Tịch Ứng Tình liền xuất quan, ngươi cùng bọn họ đi.

Trong nội tâm Hồ Thiên vui vẻ, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân cùng Nhậm Tiên Thiên năm người tiến vào Cổ Tiên Giới, trực tiếp đến tìm Huyền Đô Tiên Quân, Huyền Đô cùng Tịch Ứng Tình là

quan hệ thầy trò, đối với mấy người kia tự nhiên là chiếu cố, mở rộng ra thuận tiện chi môn.

Hôm nay năm người này còn ở bên trong Tiên Đế Cung, mượn nhờ Tiên Đế mở Bí Cảnh tu luyện, đủ loại thiên tài địa bảo cái gì cần có đều có, càng có chủng chủng cơ duyên huyền diệu, đợi cho năm người này xuất quan, nhất định thực lực đại tiến!

Năm người này tu luyện hệ thống cùng Huyền Đô Tiên Quân bất đồng, đi chính là Hồng đạo nhân Quân đạo nhân mở Tiên đạo, khoảng cách Đại La Kim Tiên càng ngày càng gần.

Tử Tiêu Tiên cung, bát Thánh tiên cùng chư tiên đằng đằng sát khí, đem Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang… mười hai Chân Tiên vây quanh, Tôn Nguyệt chân nhân dĩ nhiên từ trong đạo quả của mình phục sinh, lãnh đạm nói:

- Đông Cực, các ngươi đây là muốn đi nơi nào?

Giang Tuyết áo trắng phiêu giương, thản nhiên nói:

- Tôn Nguyệt chân nhân, chúng ta muốn đi nơi nào, còn cần hướng ngươi thông báo?

- Đúng vậy, chính là phải hướng ta thông báo!

Tôn Nguyệt chân nhân cười lạnh nói:

- Đừng cho là ta không biết tâm tư của các ngươi, các ngươi đơn giản là nghe nói Huyền Thiên giáo chủ thượng giới, muốn phản bội Tử Tiêu Cung ta, tiến đến tìm nơi nương tựa hắn! Tử Tiêu Cung, không phải địa phương các ngươi muốn đến thì đến, muốn đi liền đi, hôm nay Tiên Vương lão gia còn đang bế quan, ta chính là Đại đương gia của Tử Tiêu Cung, ta nói không cho các ngươi ly khai, các ngươi đừng muốn rời đi nửa bước!

- Ngươi ngược lại rất có cách nghĩ!

Thông U đạo nhân chán nản, cười lạnh nói:

- Tôn nguyệt, ta nghe nói ngươi là bị giáo chủ một cái tát chụp chết a? Quả nhiên rất có cách nghĩ, ở trước mặt người mình cường hoành như vậy, có gan ngươi lại đi tới trước mặt Huyền Thiên giáo chủ cương một chút?

Tôn Nguyệt chân nhân đột nhiên biến sắc, từng tòa đại trận của Tử Tiêu Tiên cung khởi động, vô số trận kỳ hiển hiện, lại có từng tòa tiên sơn lơ lửng, tiên vân lượn lờ, đại trận đem Tử Tiêu Tiên cung bao phủ, tản mát ra khí tức ngập trời!

Nơi này là hang ổ của Tử Tiêu Tiên Vương, bố trí là sâm nghiêm bực nào?

Hôm nay Tử Tiêu Tiên Vương còn đang bế quan, Tôn Nguyệt chân nhân là thủ lãnh Tử Tiêu Tiên cung, khống chế tất cả đại trận trong Tiên cung này, muốn tru sát bọn người Thông U đạo nhân quả thực là dễ dàng!

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm sâu kín vang lên nói:

- Tôn Nguyệt sư huynh, hôm nay sư tôn bế quan, chẳng lẽ sư huynh liền muốn đồ sát người trong đồng môn ta sao? Sau khi Sư tôn xuất quan, nếu phát hiện thiếu đi người cố hương, ngươi trả lời được sao?

- Đạo Vương!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2027: Xinh Đẹp. (1)

Ánh mắt Tôn Nguyệt chân nhân như điện, hung hăng quét tới, chỉ thấy một người trung niên nam tử cất bước đi tới, long hành hổ bộ, không giận tự uy, đúng là Tử Tiêu Tiên Vương thân truyền đệ tử, Đạo Vương!

Tôn Nguyệt chân nhân ánh mắt lộ ra kiêng kị chi sắc, cười lạnh nói:

- Đạo Vương, ngươi đừng vội cầm Tiên Vương lão gia tới dọa ta, bọn người Đông Cực, Thông U rõ ràng là muốn chạy trốn, nếu phản bội Tử Tiêu Cung ta, cái kia chỉ có một con đường chết!

- Đào tẩu?

Đạo Vương bật cười nói:

- Đạo quả của bọn hắn ký thác vào chỗ sâu trong Tử Tiêu Cung, sinh tử đều là một ý niệm của sư tôn, có thể trốn đi nơi nào? Bọn hắn sao dám phản bội Tử Tiêu Cung? Tôn Nguyệt sư huynh không muốn quan báo tư thù, ta và bọn ngươi xuất thân từ Chư Thiên vạn giới, ngươi so với chúng ta cổ xưa, nhưng nên biết Tiên nhân đến từ hạ giới, tiềm lực kinh khủng bực nào. Bọn người Đông Cực đều là người Tử Tiêu sư tôn coi trọng, có một sơ xuất, ngươi đảm đương không nổi!

Tôn Nguyệt chân nhân hừ lạnh một tiếng:

- Khai thiên tích địa, niên đại bản sơ, hạ giới đích thật là nơi tốt, khắp nơi trên đất là bảo, không kém hơn Tiên Giới, nhưng bây giờ bất quá là thâm sơn cùng cốc, chỉ dưỡng ra một đám điêu dân!

Đạo Vương thản nhiên nói:

- Chính là vì cằn cỗi, cho nên bọn hắn chứng đạo thành Tiên mới ý nghĩa

bọn hắn bất phàm.

Tôn Nguyệt chân nhân phất tay áo rời đi, lạnh lùng nói:

- Bất luận kẻ nào cũng chớ có ly khai Tử Tiêu Cung, nếu không giết chết bất luận tội! Đạo Vương, ngay cả ngươi cũng ở bên trong!

Đạo Vương đưa mắt nhìn hắn đi xa, lập tức nhìn về phía bọn người Giang Tuyết, Minh Thổ, truyền âm nói:

- Chư vị đạo hữu, Tử Tiêu Tiên Vương ngay cả ta cũng không tin, đạo quả của ta cũng bị vây ở bên trong Tử Tiêu Tiên cung, hôm nay, bọn ta không thể ly khai Tiên cung nửa bước. Chỉ cần có thể trộm ra đạo quả, ta liền có thể mang bọn ngươi bình an ly khai, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mà Tử Tiêu Tiên Vương bế quan không ra, có lẽ là một cơ hội. . . Các ngươi chờ tin tức của ta, không thể hành động thiếu suy nghĩ!

Sắc mặt bọn người Giang Tuyết ngưng trọng, nhao nhao gật đầu:

- Làm phiền sư huynh.

- Những pháp bảo trong chén này, có chút chất lượng cực cao, liền luyện nhập bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của ta, tăng lên phẩm giai của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm. Mà những thi thể Chân Tiên này, liền lưu cho Mễ Mễ làm thức ăn là tốt rồi. Tiểu giao long này ăn tươi nhiều Chân Tiên như thế, thực lực nhất định sẽ tăng lên tới hoàn cảnh cực kì khủng bố. . .

Tạp Đà Châu, Giang Nam đem bảo bối trong chén bể phân loại, nhiều cường giả như Phổ Đà chân nhân dù sao cũng là ở bát tiên cung đảm nhiệm chức vụ trọng yếu, pháp bảo sử dụng tài liệu cực kỳ cao đẳng, dễ dàng đền bù Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chưa đủ, tăng lên cấp bậc thanh thần kiếm này.

Hơn nữa, hắn nhất cổ tác khí thu nhiều tiên gia chi bảo như thế, coi như là dùng số lượng chồng chất đi lên, cũng có thể đem phẩm giai Nguyên Thủy

Chứng Đạo Kiếm tăng lên một đại cấp bậc, huống chi, những tiên gia chi bảo này không có một cái nào là hàng kém!

Thậm chí, trong đó Phổ Đà chân nhân bát đại Chân Tiên gần như Tiên Vương, pháp bảo của bọn hắn càng là dùng vô số tiên tài tiên liệu chất lượng cực cao, tám người này chính là cường giả gần như Tiên Vương, thậm chí đạt tới Tiên Vương cấp, những pháp bảo này cơ hồ có thể cùng Tiên Vương chi bảo so sánh!

Về phần những thân thể Chân Tiên này, Giang Nam ý định toàn bộ dùng để nuôi nấng tiểu Giao Long, bản thân thân thể Chân Tiên là một loại linh đan diệu dược đại bổ, thân thể một Chân Tiên nguyên vẹn chất chứa năng lượng, pháp lực so với một Tiên nhân bình thường còn muốn hùng hồn, từ trong đó có thể tinh luyện ra năng lượng cực kỳ tinh thuần, chỉ là Giang Nam không có thói quen đem thịt người luyện thành linh đan diệu dược.

Mà tiểu Giao Long lại sống nguội không kỵ, chỉ cần đúng khẩu vị, cái gì cũng ăn.

- Điểm thứ ba, là gặt hái được đại lượng tiên dịch.

Giang Nam đem pháp bảo cùng thân thể Chân Tiên trong chén thu nhập vào Tử Phủ, chỉ thấy đáy chén còn có một ít tiên dịch, bất quá một ít tiên dịch này nhìn như ít, nhưng trên thực tế, Tiên dịch tạo thành một hồ nước phạm vi mấy thước, hết thảy là do Tiên khí tạo thành.

Trong Tam Giới không có tiên khí loại linh khí đẳng cấp cao bực này, lúc trước Giang Nam đều là lừa gạt, từ Cổ Tiên Giới trộm lấy tiên khí, tích lũy hơn 100 vạn năm, số lượng cũng không quá nhiều.

Nhưng chèo chống chiến đấu đến giờ này ngày này, Giang Nam tốn hao hơn 100 vạn năm lấy được tiên dịch dĩ nhiên tiêu hao không còn, thậm chí ngay cả hắn từ trong Tam Giới mang đến linh thạch cũng tiêu hao sạch sẽ!

Mà đã có nhiều tiên dịch như vậy, hắn liền có thể thong dong chiến đấu

cùng tu luyện.

- Đây cũng không phải là rất trọng yếu, trọng yếu chính là. . .

Giang Nam dò xét cái chén bể này của mình, hai mắt tỏa ánh sáng:

- Cái chén bể này rõ ràng có thể đem thần thông công kích của Tiên Vương cấp, trở lại thành tiên khí tiên dịch như cũ, quả thực là một kiện nghịch thiên chi bảo, không hổ là Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang tạo thành Tiên Thiên pháp bảo, bộ vị rất trọng yếu của Vạn Chú Thiên Chung!

Đã có bảo vật này, Giang Nam liền chứng kiến tiền đồ huy hoàng cảu mình.

Thật sự là hắn không có căn cơ, không có địa bàn của mình, không có đội ngũ để mình sai sử, các loại thế lực Cổ Tiên Giới giao thoa, sớm đã đem tài nguyên Cổ Tiên Giới chia cắt không còn, thậm chí ngay cả Tạp Đà Châu vô cùng cằn cỗi cũng bị phân cách, thiết hạ Tụ tiên khí đại trận, vơ vét tiên khí.

Thậm chí nô dịch người Tạp Đà Châu, khai thác quặng mỏ, đào móc tiên quáng.

Ở bên trong Cổ Tiên Giới, đã không có nơi sống yên ổn cho người mới đến cùng người mới xuất hiện, trừ khi xuất hiện một hồi đại chiến thảm thiết, tồn tại Tiên Vương cấp vẫn lạc mấy vị, mới có thể cho người mới tới vọt lên vị trí.

Những năm Giang Nam đi vào Cổ Tiên Giới này, đã nhìn ra được, hôm nay Cổ Tiên Giới đã là ao tù nước đọng, thật sự không có không gian cho mình phát triển, ngay cả tài nguyên cũng không có chỗ lấy.

Nhưng mà đã có cái chén bể này, Giang Đại giáo chủ liền có thể bốn phía tìm đường chết, ngang ngược càn rỡ tìm đường chết, khơi mào hỗn chiến cùng công kích, người khác hao phí pháp lực thi triển thần thông đến công kích hắn, thần thông rơi vào bên trong chén của hắn, tiên dịch sẽ cuồn cuộn mà đến, tiên khí rơi vào bên trong chén của hắn, tài nguyên cũng cuồn cuộn

mà đến!

Suy nghĩ một chút, đều sảng khoái đến hắn toàn thân phát run, run rẩy phát ra từ linh hồn.

Hiện tại, Giang Nam hận không thể đối với tất cả Tiên Vương, Chân Tiên trên đời rống to:

- Các ngươi đều đến đánh ta đi!

Đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ trong lòng hắn, là sẽ không nói đi ra, vạn nhất dẫn xuất một vị Tiên Quân, hắn cũng chịu không nổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2028: Xinh Đẹp. (2)

- Luận bản lĩnh tìm đường chết, ta nhận thức thứ hai ai dám nhận thức đệ nhất? Ta tinh thông mười vạn tám ngàn loại tìm đường chết, tùy tiện lấy ra mấy thứ liền phát tài. . . Bảo bối của ta. . .

Giang Nam lưu luyến tán đi cái chén bể này, duy trì hình thái chén bể của Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, quá hao phí pháp lực, tuy hắn đã là Giang đại tài chủ, nhưng cũng là từ thời gian cùng khổ đi tới đấy.

Hơn nữa, chén bể là nhà giàu tiêu hao pháp lực, mặc dù hắn có được một tòa tiên dịch giống như tiên trì, cũng không chịu nổi cái chén bể này tiêu hao mấy ngày.

- Chung Thụy chân nhân có một câu nói không sai, ta không có ký thác đạo quả, đem đạo quả mang ở trên người của mình, hoàn toàn chính xác là rất nguy hiểm, vạn nhất bị người đánh chết, đạo quả bị hủy, ta cũng muốn thân tử đạo tiêu. Dưới bóng đại thụ chỗ nào cũng mát, bám vào dưới trướng Tiên Vương hoặc là Tiên Quân, ở bên ngoài cùng người giao thủ, liền thiếu đi nguy hiểm bị giết. Chỉ là làm như vậy mà nói, liền đem sinh tử giao cho người khác, không thuộc mình khống chế!

Giang Nam tinh tế suy tư, nhíu mày không thôi, ký thác đạo quả là chuyện tất nhiên, cường giả Chân Tiên cảnh giới trở lên, sẽ mượn nhờ đạo quả, từ trong đạo quả phục sinh, đây là thủ đoạn bảo vệ tánh mạng mạnh nhất!

Bất quá để cho hắn đem đạo quả bám vào dưới trướng một vị Tiên Vương Tiên Quân, hắn thật sự không vui.

Đối phương đã có được thủ đoạn khống chế sinh tử của ngươi, bảo ngươi vì hắn làm việc ngươi dám không đáp ứng?

Trong Bát tiên cung vì sao không có người phản bội? Còn không phải bởi vì sinh tử của những Tiên nhân Chân Tiên này điều khiển ở trong tay bát Tiên Vương, không người dám can đảm vi phạm ý nguyện của bọn hắn?

Mà đem đạo quả ký thác vào dã ngoại hoang vu càng là không thể làm, tiên nhân tinh thông suy tính, rất dễ dàng liền có thể tìm được chỗ đạo quả của ngươi.

- Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung đích thật là nới ký thác tốt nhất, bất quá ngay cả Huyền Đô Tiên Quân cũng bị người ám toán, đạo quả ký thác vào hai cung cũng không phải có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, thậm chí sẽ càng thêm nguy hiểm. . . Nếu đạo quả có thể ký thác vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang thì tốt rồi. . .

Hai mắt hắn càng ngày càng sáng, đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, liền có bảo hộ phù cường đại nhất, dù sao, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang tuy có thể đánh nát, nhưng mà đánh nát Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chỉ có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Ví dụ như Vạn Chú Thiên Chung, là trước bị Nguyên Tháp đánh cho che kín vết rách, sau đó mới cùng với bốn đại Tiên thiên pháp bảo khác va chạm bị oanh nát bấy.

- Trong tiên giới, tồn tại có thể làm được loại cường độ công kích này, bên trong Tiên Quân cũng là điên cuồng, chỉ có thúc dục Tiên Thiên pháp bảo Tiên Thiên Linh Bảo, mới có thể đánh bại Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, phá hủy đạo quả của ta! Nhưng mà, như thế nào mới có thể để đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, như thế là một nan đề. . .

Luyện hóa Tiên Thiên linh quang đã là một chuyện cực kỳ khó khăn, Giang Nam hao tổn hết toàn lực, cũng chỉ có thể đem Tiên Thiên linh quang mình lấy được luyện hóa một hai phần.

Có thể thấy được, ký thác đạo quả ở bên trong Tiên Thiên linh quang, là

một nhiệm vụ cơ hồ không thể hoàn thành!

- Huyền Thiên giáo chủ, đầu Giao Long chỗ cổ tay ngươi kia có thể cho chúng ta nhìn một cái hay không?

Đột nhiên, mấy vị thiếu niên nam nữ bay tới, đáp xuống trước mặt Giang Nam, một vị thiếu niên cầm đầu hiển nhiên là sống thượng vị, trong giọng nói mang theo một ít hàm xúc sai sử.

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, lập tức từ trong mấy người kia tản mát ra hơi thở, cảm ứng được khí tức cùng tiểu Giao Long của mình giống nhau.

Thực lực mấy vị thiếu niên nam nữ này, so với Tôn Nguyệt chân nhân không kém chút nào, cực kỳ cường đại, nhưng lại không phải Tiên nhân bình thường trên ý nghĩa, bởi vì bọn hắn đi không phải Thần đạo, mà là một loại tu hành kỳ lạ khác.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, nhẹ véo nhẹ lấy cái đuôi của Mễ Mễ, đem đầu Giao Long này nhấc lên, cười nói:

- Mấy vị mời xem.

Ấu Long như trước mê man, giương nanh múa vuốt một phen, ngáp một cái, đầu gục xuống, lại giống như con rắn chết mê man.

Mấy vị thiếu niên nam nữ này thấy hắn đối đãi ấu Long như thế, nguyên một đám tức giận, thiếu niên cầm đầu kia ho khan một tiếng, có chút không vui nói:

- Giáo chủ, đầu ấu Long này thân phận tôn quý, huyết thống phi phàm, giáo chủ lẽ ra tôn kính một ít. Kính xin giáo chủ giao nó cho bọn ta, tồn tại bực này, không phải giáo chủ có khả năng đắc tội được.

Một thiếu nữ mỉm cười nhìn Giang Nam, cố ý nhắc nhở hắn, ý vị thâm trường nói:

- Chúng ta tới từ Tiên Tôn Cung, chủ thượng của chúng ta chính là Long La Bồ Đề Tiên Quân.

- Long La Bồ Đề Tiên Quân?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, kích động nói:

- Nếu ta không giao thì sao? Các ngươi có thể phẫn mộ mà giết ta hay không?

Mấy vị thiếu niên nam nữ ngẩn ngơ, thiếu niên cầm đầu kia nhíu mày nói:

- Nếu khi dễ huyết mạch Hỗn Độn Long tổ ta, đem huyết mạch Hỗn Độn Long tổ ta trở thành tiên sủng, Long La Bồ Đề Tiên Quân nhất mạch ta tự nhiên cũng không phải ăn chay!

- Các ngươi là muốn đánh giết ta sao?

Giang Nam hưng phấn nói.

Mấy vị thiếu niên nam nữ liếc nhau, ánh mắt lộ ra kiêng kị chi sắc, thiếu niên kia âm thanh tàn khốc nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi chớ khinh người quá đáng! Chúng ta đi!

Mấy vị thiếu niên nam nữ vội vàng rời đi, cô gái kia âm thanh lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, ngươi ỷ thế hiếp người, hoành hành ương ngạnh, chúng ta tự nhận không phải là đối thủ của ngươi! Bất quá ngươi chờ, Tiên Vương dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân ta, nhất định sẽ tới tìm ngươi, lấy cái công đạo!

Giang Nam ngạc nhiên, đưa mắt nhìn bọn hắn đi xa, không khỏi có chút thất lạc:

- Ta vô địch quá lâu, hơn một trăm ba mươi vạn năm vô địch, kỹ năng tìm

đường chết đã lạnh nhạt rồi. . . Bất quá tiểu nương tử kia nói Tiên Vương sẽ tìm đến ta, xem ra ta cũng không phải không có thu hoạch. . .

Phượng Nghi Tiên Vương tới gần, nghe được hắn lầm bầm lầu bầu, không khỏi ngạc nhiên, cười nói:

- Giáo chủ, cái gì tìm đường chết?

Giang Nam tinh thần chấn động, cười nói:

- Tử Xuyên đa tạ sư tỷ tại Vân Châu viện thủ.

Phượng Nghi Tiên Vương có một loại khí độ để cho người như tắm gió xuân, phong độ tư thái động lòng người, cười mỉm nói:

- Giáo chủ, ngươi đã tạ ơn không chỉ một lần rồi. Hôm nay, giáo chủ dĩ nhiên có thể cùng chư Tiên Vương đặt song song, không cần khách sáo như thế, ngược lại thành khách khí rồi. Nơi đây tới gần Vân Châu ta, không bằng giáo chủ đi Vân Châu ta ngồi mấy ngày như thế nào?

Giang Nam đối với nàng vô cùng có hảo cảm, Phượng Nghi Tiên Vương vốn là thê tử một vị Tiên Quân của Cổ Tiên Giới, vị Tiên Quân kia đã chết trận trong chiến đấu với Hỗn Độn Cổ Thần, hôm nay vị nữ Tiên Vương này là quả phụ, lẻ loi một mình, bởi vì chướng mắt Tiên Vương Tiên Quân khác, nên không có lại tìm đạo lữ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2029: Thiếp Thân Muốn Kêu. (1)

Nàng sở hửu Vân Châu, ở biên giới Cổ Tiên Giới, tới gần Tạp Đà Châu, tiên khí cùng tiên quáng tuy hơn Tạp Đà Châu, lại không dồi dào bằng những Tiên Giới bộ châu khác.

Bởi vì phu quân nàng chết trận, tài phú còn sót lại bị người chia cắt, không có lưu lại bao nhiêu thứ tốt cho góa phụ của vị Tiên Quân này.

Giang Nam cùng nàng cất bước đi ra chiến trường, hướng Vân Châu đi đến, đôi mắt dễ thương của Phượng Nghi Tiên Vương nháy động, trong lúc lơ đãng liền có phong tình vạn chủng, cười mỉm nói:

- Giáo chủ hôm nay danh chấn thiên hạ, không biết tương lai có tính toán gì không?

- Ý định?

Giang Nam nao nao, cảm khái nói:

- Ta ở bên trong Cổ Tiên Giới, không người không thế, có thể có tính toán gì sao? Sau này đơn giản là làm một tán nhân, du lịch Cổ Tiên Giới, ở trong đuổi giết sống qua ngày mà thôi.

Những lời này của hắn ngược lại không phải là cảm khái thuần túy, mà là có cảm giác Tiên Giới hôm nay thế lực tất cả đại Tiên Vương mọc lên san sát như rừng, không có nơi sống yên ổn của mình, ngược lại là đối thủ rất nhiều, không có thể làm cho mình an ổn xuống.

Hơn nữa, nhìn chung Cổ Tiên Giới, nhân vật mới rất khó xuất đầu, cường giả như Giang Nam bực này, đã có thể so với Tiên Vương, hơn nữa có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trong tay, coi như là Tiên Vương bình thường cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng mà, hắn lại không có khả năng lôi kéo đến bất luận Tiên nhân gì đầu nhập vào hắn, không cách nào kiến thế lực của chính mình!

Bởi vì Cổ Tiên Giới đã bị rất nhiều Tiên Vương Tiên Quân chia cắt hoàn tất, nguyên một đám lãnh thổ quốc gia xuất hiện Tiên nhân đều sẽ bị thế lực từng người lôi đi, hơn nữa Tiên nhân nhàn tản nếu đột phá đến Chân Tiên cảnh giới, cần ký thác đạo quả, cũng chọn một vị Tiên Vương đối với mình thân mật, ở trong Tiên cung của hắn ký thác đạo quả, đạt được Tiên Vương phù hộ, vì Tiên Vương bán mạng, hưởng thụ Tiên cung cung cấp các loại tài nguyên.

Đây là một loại quan hệ lẫn nhau sống nhờ vào, như Giang Nam loại cường giả không quyền không thế này, đạo quả của mình cũng không chỗ ký thác, Chân Tiên khác tự nhiên không có khả năng lựa chọn đầu nhập vào hắn.

Cổ Tiên Giới Đại Thiên thời không, tương đương với nguyên một đám tiểu vũ trụ, địa phương chỉ dùng đến bồi dưỡng Tiên nhân, những địa phương này cũng bị Tiên Giới chia cắt hoàn tất, vì tất cả thế lực lớn không ngừng chế tạo ra máu mới.

Giang Nam muốn kiến thiết thế lực của mình, liền chỉ có hạ giới tiên nhân có thể làm trợ thủ của hắn, nhưng mà chỉ có thành lập một phạm vi thế lực của mình mới xem như có thể tại Cổ Tiên Giới đứng vững nền móng, mà bây giờ tình hình Cổ Tiên Giới, lại để cho hắn căn bản không cách nào thành lập một lãnh địa của mình!

Trừ khi có Tiên Vương vẫn lạc, hắn mới có thể chiếm cứ lãnh địa của đối phương, nhưng Tiên Vương vẫn lạc, Tiên Vương khác cũng thế tất thừa cơ xâm lược, chia cắt lãnh địa của Tiên Vương vẫn lạc.

Muốn ở dưới quần hùng hoàn tứ, tại Cổ Tiên Giới đứng vững nền móng, thật sự là quá khó khăn!

Phượng Nghi Tiên Vương cũng tràn đầy đồng cảm, trán hơi điểm, nói:

- Tiên phu là một Tiên Quân, lúc còn tại thế xông hạ cơ nghiệp thật lớn, lui tới đều là Tiên Vương Tiên Quân, không khí náo nhiệt, một bức cởi mở. Nhưng mà sau khi hắn chiến tử, lưu lại ta cái tiểu quả phụ này, liền không có người đến thăm rồi.

Nàng có chút tiêu điều cùng sa sút, trầm mặc một lát, cắn hàm răng nói:

- Chút ít bạn tốt kia của Tiên phu, sau khi hắn chết rõ ràng đến đây hướng ta đòi gia sản, đem gia nghiệp tiên phu vất vất vả vả đánh xuống chiếm đoạt không còn, thật sự là bạn tốt, tốt đến không biết xấu hổ!

Giang Nam rầu rĩ, nữ nhân này tuy là Tiên Vương, nhưng mà dù sao cũng là một nữ nhân, sau khi chồng của nàng chết, nàng thế đơn lực bạc, quần nhau ở trong một đám Tiên Vương, một nữ nhân chống đỡ Vân Châu nhất định ăn hết không ít đau khổ.

- Nếu như Giáo chủ không có chỗ có thể đi mà nói, không bằng tạm thời ở lại Vân Châu ta a?

Phượng Nghi Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Thiếp thân tuy là Vân Châu Chi Chủ, nhưng dù sao một cây chẳng chống vững nhà, nếu có giáo chủ tương trợ, cùng thiếp thân chung một chỗ chấp chưởng Vân Châu, thiếp thân cũng có thể nhẹ lỏng một ít.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, Phượng Nghi Tiên Vương mời hắn cộng đồng chấp chưởng Vân Châu, hoàn toàn chính xác để cho hắn tạm thời đã có đặt chân chi địa, hơn nữa, một châu không có khả năng có hai chủ, những lời này của Phượng Nghi Tiên Vương, không khỏi có chút ý tứ mập mờ, dùng một loại phương thức uyển chuyển, hỏi thăm hắn có nguyện ý kết làm đạo lữ hay không.

Trong lòng Phượng Nghi Tiên Vương có chút ngượng ngùng cùng lo sợ, nàng có lo nghĩ của mình, Giang Nam người mới này sau khi thượng giới, liền đại phóng dị sắc, không thể không làm cho nàng sinh ra hảo cảm.

Hơn nữa hiện tại Giang Nam không quyền không thế, bị người chèn ép, cũng đã biểu hiện được kinh thái tuyệt diễm như thế, chỉ cần cho hắn dùng một châu chi địa, hắn tất nhiên như cá gặp nước, như rồng nhập uyên, như Phượng bay lượn chín tầng trời, đại triển quyền cước, đại triển kế hoạch, khát vọng, tiền đồ bất khả hạn lượng!

Nhân vật như vậy, làm đạo lữ của mình, cũng không có nhục uy danh của nàng, huống chi nàng đối với Giang Nam còn có chút hảo cảm.

Giang Nam ngửi được mùi thơm nhàn nhạt trên người vị nữ Tiên Vương này, tâm tình có chút hoảng hốt, có chút chờ mong, đột nhiên, trước mắt hắn thoảng qua bóng hình xinh đẹp của Thi Hiên Vi cùng Giang Tuyết, trong nội tâm tỉnh ngủ, cười nói:

- Đa tạ sư tỷ hảo ý, chỉ là bát Tiên Vương đối địch với ta, hôm nay bát Tiên Vương sắp thành tựu Tiên Quân, nếu bọn họ thành tựu Tiên Quân, chỉ sợ sẽ liên lụy sư tỷ cùng Vân Châu.

Trong nội tâm Phượng Nghi Tiên Vương thầm than, nàng cũng là người thông minh, nghe thấy dây cung biết nhã ý, biết rõ Giang Nam lời nói dịu dàng cự tuyệt đề nghị cùng nàng kết làm đạo lữ.

Giang Nam cười nói:

- Tương lai Giang mỗ ở Cổ Tiên Giới đứng vững nền móng, sẽ cùng sư tỷ liên minh, hai nhà thân cận hơn một chút.

Phượng Nghi Tiên Vương đem thất lạc trong lòng bài trừ gạt bỏ đi, vui vẻ nói:

- Cũng tốt. Giáo chủ, thiếp thân nguyên vốn định mời ngươi đem đạo quả ký thác vào bên trong Vân Châu, hôm nay gặp ngươi ý không ở nơi đây, thiếp thân cũng không nên nhắc lại.

Hai người đi vào Vân Châu, Giang Nam cười nói:

- Về ký thác đạo quả, ta còn có chút khó hiểu cần thỉnh giáo sư tỷ.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, Phượng Nghi Tiên Vương xinh đẹp khả nhân, tâm tư hiểu rõ tinh xảo đặc sắc, Giang Nam thường thường chỉ cần nói ra nửa câu đầu, nàng liền nghe một hiểu mười, đem nghi hoặc của Giang Nam giải thích thông thấu, làm cho người như tắm gió xuân.

Trong nội tâm Giang Nam tán thưởng, cô gái này là điển hình hiền nội trợ, hơn nữa phong tình vạn chủng, nếu có thể cùng nàng kết làm đạo lữ, nhất định là một sự tình rất may mắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2030: Thiếp Thân Muốn Kêu. (2)

Phương thức ký thác đạo quả có rất nhiều loại, nhưng dàn giáo chung chia làm ba đại loại, một là ký thác Tiên vực hư không truyền thống, tìm kiếm một Tiên vực hư không thượng giai, an toàn mà tràn ngập linh khí, đem đạo quả ký thác.

Loại phương pháp ký thác này, chỗ tốt là linh khí dồi dào, an toàn, tốc độ phục sinh cực nhanh, nhưng ở bên trong Cổ Tiên Giới, số lượng Tiên vực thượng thừa cũng không nhiều, thường thường đều bị khống chế ở trong tay Tiên Vương Tiên Quân.

Loại phương thức thứ hai là ký thác đạo cung, đạo cung là tồn tại chí cường, ở trong Tiên vực chế tạo đại đạo chi địa, ví dụ như Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung là hai đại đạo cung, trong đó linh khí cùng tiên đạo phong phú, mặc dù là Tiên Quân sau khi chết cũng có thể đơn giản từ trong đạo quả phục sinh!

Đạo cung thật sự rất khó được, ký thác đạo quả ở trong đó, đại đạo không ngừng thoải mái đạo quả, thậm chí có thể cho đạo quả không ngừng phát triển!

Bát Tiên Vương Tiên cung, linh khí cùng đại đạo cũng cực kỳ phong phú, nhưng lại không thể xưng là đạo cung, chính là vì bát tiên cung không thể thoải mái đạo quả, chỉ có thể ký thác đạo quả mà thôi.

Loại phương thức này chỗ tốt cũng là rõ ràng, bất quá Tiên Giới chỉ có Tiên Đế Cung Tiên Tôn Cung hai đại đạo cung này, muốn đem đạo quả của mình ký thác vào trong đó, không có Tiên Quân giới thiệu là không cách nào làm được.

Trong Hỗn Độn Thiên quốc còn có một tòa Bất Không đạo cung, là Bất

Không đạo nhân chế tạo, Hỗn Độn Cổ Thần mới có thể ở trong đó ký thác đạo quả.

Loại phương thức thứ ba là ký thác pháp bảo, đem đạo quả ký thác vào bên trong pháp bảo, loại phương thức này chỗ tốt là thực lực cường đại, đạo quả gia trì pháp bảo, để cho uy năng pháp bảo trở nên so với bình thường càng mạnh hơn nữa, cơ hồ có thể tăng lên mấy lần!

Hơn nữa, pháp bảo càng thêm linh hoạt, mặc dù thân thể bị đánh chết, cũng có thể trước tiên từ trong pháp bảo phục sinh, gia nhập chiến đấu!

Nhưng chỗ hỏng cũng rõ ràng, cái kia chính là pháp bảo nhất định phải lựa chọn pháp bảo cường độ cao, nếu không pháp bảo bị người nổ nát hoặc là luyện hóa, đó là một con đường chết, không có cơ hội phục sinh!

Bất quá, rất nhiều Tiên nhân vì truy cầu lực lượng cường đại, cũng lựa chọn đem đạo quả của mình ký thác vào bên trong pháp bảo.

Loại người này cũng không ít, Giang Nam ở trong Trấn ngục gặp được qua Ma Ha một trong tam cự đầu của Hỗn Độn Cổ Thần, là đem đạo quả của mình ký thác vào Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm.

Mà Trọng Quang Tiên Quân cũng là như thế.

Hai người này kết cục đều rất thảm đạm, đạo quả bị đánh nát, may mắn mới đào thoát thần hồn, không đến mức hồn phi phách tán.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, đột nhiên dò hỏi:

- Nếu đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên pháp bảo, sẽ như thế nào?

Phượng Nghi Tiên Vương nao nao, cười nói:

- Đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên pháp bảo, chỉ sợ là phương pháp xử lý vẹn toàn nhất rồi, an toàn, cường đại, bất tử, ta nghe nói, loại biện

pháp này là phương pháp vượt qua Tịch diệt kiếp tốt nhất, mượn nhờ Tiên Thiên pháp bảo, tránh thoát Tịch Diệt đại kiếp nạn! Vạn Chú Đạo Quân, là dựa vào loại thủ đoạn này, đạo quả ký thác vào bên trong Vạn Chú Thiên Chung tránh thoát đại kiếp nạn, Tiên Thiên pháp bảo là hi hữu bực nào, ai có thể đạt được loại bảo vật này? Bát Tiên Vương cùng Tiên Quân hai cung, đối với Tiên Thiên pháp bảo để bụng như vậy, vài tỷ năm qua cũng chưa từng nghe nói có ai nhận được Tiên Thiên pháp bảo.

Giang Nam động dung, Tịch diệt kiếp là đại kiếp nạn tất cả vũ trụ tan vỡ, cái gì Tiên vực đạo cung, đều hủy diệt ở trong tràng đại kiếp kia, bất luận pháp bảo gì, bất luận đại đạo gì, bất luận Thiên Đạo gì, đều sẽ bị phá hủy!

Không nghĩ tới, Tiên Thiên pháp bảo rõ ràng có thể tránh thoát trận đại kiếp nạn kia!

- Sư tỷ, nếu đạt được Tiên Thiên pháp bảo, nên ký thác đạo quả ở trong đó như thế nào?

Giang Nam nghĩ nghĩ hỏi.

- Cái này ta cũng không biết.

Phượng Nghi Tiên Vương lắc đầu nói:

- Tiên phu tuy là Tiên Quân, nhưng chỉ sợ cũng chưa có tiếp xúc qua sự tình này. Có thể đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên pháp bảo, chỉ sợ là tồn tại như Đế cùng Tôn mới có thể làm được.

Giang Nam có chút thất vọng, bất tri bất giác, hai người cách Vân Tiên thành càng ngày càng gần, đột nhiên, Giang Nam dừng bước lại, thấp giọng nói:

- Chú đạo! Sư tỷ, Vạn Chú Đạo Quân, ngay tại phụ cận!

Phượng Nghi Tiên Vương sợ hãi, đang muốn cổ đãng pháp lực, toàn bộ tinh thần đề phòng, Giang Nam vội vàng giơ tay lên nói:

- Không nên tách ra khí tức, miễn cho kinh động Vạn Chú Đạo Quân.

Trong nội tâm Phượng Nghi Tiên Vương lo sợ bất an, thực lực của Vạn Chú Đạo Quân thật sự quá cường đại, làm cho nàng một khỏa tâm hồn thiếu nữ không ngừng run rẩy.

Vạn Chú Đạo Quân là công địch Tiên Giới, vị tồn tại này thần thông vô biên, nếu như khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, tất nhiên sẽ phá hủy Cổ Tiên Giới, đem Tiên Giới hủy diệt, Tiên đạo hủy diệt!

Đế cùng Tôn không có mặt, trong Tiên giới không người là đối thủ của hắn!

- Giáo chủ, chúng ta có nên gọi người không?

Phượng Nghi Tiên Vương rung giọng nói:

- Thiếp thân muốn kêu. . .

- Đừng kêu!

Ở phía dưới hai người, dãy núi không ngớt, từng tòa tiên sơn mọc lên san sát như rừng, Giang Nam đè xuống đụn mây, hướng phía dưới nhìn lại, bằng vào mình đối với Chú đạo cảm ứng tinh tế sưu tầm phương vị của Vạn Chú Đạo Quân.

Lúc hắn ở trong nội cung, đã từng điên cuồng hấp thu năng lượng bên trong Huyết Hà, tu vi chú đạo sâu sắc tăng lên, đạt tới cấp độ ngang hàng Tịch Diệt đại đạo, đối với chú đạo cảm ứng cực kỳ nhạy cảm.

Con mắt Giang Nam sáng ngời, hướng nàng ngoắc, đáp xuống phía dưới, nói khẽ:

- Ngươi gọi người đến, chúng ta há có thể độc hưởng thành quả tiêu diệt Vạn Chú Đạo Quân? Đúng rồi sư tỷ, ngươi có loại pháp bảo phong ấn cường lực hay không? Tốt nhất là bảo vật uy lực có thể đem phiến sơn mạch này

hết thảy phong ấn, chúng ta liên thủ giết chết hắn!

- Giết chết Vạn Chú Đạo Quân?

Phượng Nghi Tiên Vương tiểu tâm can thình thịch đập loạn, cố tình muốn nhắc nhở Giang Nam, đây chính là một Đạo Quân, không phải a miêu a cẩu gì, nói giết chết liền có thể giết chết.

Bất quá bộ dạng Giang Nam hào hứng bừng bừng, hiển nhiên là nghe không vào bất luận lời nói gì.

- Loại pháp bảo phong ấn? Tiên phu đã từng luyện chế ra một bộ bảo vật, tên là Phong Thần đạo kỳ, lúc tiên phu chết trận bộ Phong Thần đạo kỳ này cũng tổn hại vài lần, ta cũng không cách nào chữa trị, bất quá uy lực vẫn còn.

Phượng Nghi Tiên Vương nghĩ nghĩ, nhịn không được nói:

- Giáo chủ, ngươi thật sự ý định giết chết Vạn Chú Đạo Quân? Phải biết rằng, Đế cùng Tôn dùng mấy tỷ năm thời gian, bốn đại Tiên thiên pháp bảo, cộng thêm Nguyên Tháp, cũng không có thể đem vị Đạo Quân này giết chết. . .

Giang Nam cười nói:

- Vạn Chú Đạo Quân lúc trước là trạng thái đỉnh phong, Đế cùng Tôn muốn giết chết hắn tự nhiên là cực kỳ khó khăn, nhưng bây giờ Vạn Chú Đạo Quân đã là nỏ mạnh hết đà, không có còn lại bao nhiêu tu vi pháp lực, sư tỷ đại khái có thể yên tâm! Phong Thần đạo kỳ này, có thể vây được Vạn Chú Đạo Quân hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2031: Phượng Nghi Hung Mãnh. (1)

- Phong Thần đạo kỳ là bảo bối tiên phu dùng để khắc chế Hỗn Độn Cổ Thần, tiên phu đã từng nói bộ đạo kỳ này, thậm chí ngay cả Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần cũng không thể phá vỡ.

Phượng Nghi Tiên Vương cẩn thận từng li từng tí tế lên từng mặt pháp kỳ, nói:

- Chẳng qua hiện nay Phong Thần đạo kỳ không được đầy đủ, hơn nữa tu vi pháp lực của ta xa không bằng tiên phu, không biết có thể phát huy ra bao nhiêu uy lực.

- Ngay cả Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần cũng không thể phá vỡ?

Giang Nam động dung, dò xét những pháp kỳ này, chỉ thấy Phong Thần đạo kỳ số lượng không nhiều lắm, có tất cả sáu mươi bốn mặt, chỉ là trong đó rất nhiều mặt đạo kỳ đã tổn hại, mặt cờ rách tung toé, tản mát ra phong ấn chi lực cũng không bằng đạo kỳ khác trầm trọng.

Những đạo kỳ này chất chứa tiên đạo là cấp bậc Tiên Quân, so với Tiên Vương đại đạo càng thêm thuần túy, càng thêm thần thánh, cũng càng có uy năng!

Giang Nam tán thưởng không thôi, hắn từ trong chút ít Phong Thần đạo kỳ này thấy được đạo lý cực kỳ huyền diệu kỳ lạ, cao thâm mạt trắc, trong đó có chút lý niệm thậm chí ngay cả hắn cũng không cách nào xem hiểu!

- Có thể thành tựu Tiên Quân, quả nhiên đều là thế hệ tài hoa kinh thế, vô luận Huyền Đô khai sáng Tạo Hóa Tiên Kinh, hay là Càn Nguyên khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh, hoặc là vị phu quân này của Phượng Nghi Tiên Vương, đều là người cực kỳ giỏi! Những người này, không hổ là đệ tử của Đế cùng Tôn, tồn tại chứng kiến qua Đế cùng Tôn mở vũ trụ Hồng Mông!

Hắn vốn là vẫn còn buồn bực, vì sao mấy tỷ năm đi qua, rất nhiều Tiên Vương không một người có thể tu thành Tiên Quân, hiện tại xem ra, không phải những Tiên Vương này không đủ cố gắng, mà là tài hoa của bọn hắn không đủ, không có đạt tới cấp độ như Huyền Đô, Càn Nguyên!

Duy nhất có hi vọng trở thành Tiên Quân, chỉ sợ là bát Tiên Vương rồi!

Bất quá mặc dù là bát Tiên Vương, cũng là gần đây mới có được tiền vốn trùng kích Tiên Quân cảnh giới, có thể nghĩ, Tiên Giới Tiên Quân là nổi tiếng bực nào!

Phượng Nghi Tiên Vương không có tiếp tục khuyên bảo Giang Nam bỏ đi cái ý niệm nguy hiểm này, dù sao, Vạn Chú Đạo Quân trốn vào lãnh địa của nàng, nếu không diệt trừ người này, chỉ sợ không được bao lâu, Vân Châu sẽ bị lộng đến chướng khí mù mịt, thậm chí không thể nói trước tất cả sinh linh Vân Châu, đều chết ở trong tay này, trở thành lương thực của hắn!

- Nơi này là tiên lâm của Vân Châu ta, trong đó sinh tồn lấy tiên thú nhiều vô số kể, không thiếu có tồn tại cực kỳ cường đại, nếu để cho Vạn Chú Đạo Quân làm hại lãnh địa của ta, ta cái Vân Châu Tiên Vương này còn có mặt mũi nào?

Phượng Nghi Tiên Vương cắn răng, từng mặt đạo kỳ trong lúc đó bốn phương tám hướng bay đi, đem núi xanh phạm vi mấy trăm vạn dặm mênh mông bao phủ, Phong Thần đạo kỳ đại trận dĩ nhiên bố thành!

Giang Nam híp mắt tinh tế dò xét, chỉ thấy trong hư không một tấm lưới tươi sáng lóe lên, lặng yên không phát ra hơi thở, không tỉ mỉ xem xét căn bản không thể nhận ra!

- Trận pháp tốt!

Trong lòng của hắn tán thưởng một tiếng, cùng Phượng Nghi Tiên Vương tiếp tục đi thẳng về phía trước nói:

- Sư tỷ, ngươi dùng pháp bảo gì?

- Thiếp thân dùng cái này.

Phượng Nghi Tiên Vương nhẹ nhàng nâng tay, tay trái đột nhiên xuất hiện một mặt đại thuẫn, tay phải nhiều ra một dây xích dài lớn, đằng sau dây xích có một viên cầu như ngọn núi lớn.

Giang Nam lại càng hoảng sợ, cao thấp dò xét vị mỹ phu nhân này, yên lặng gật đầu:

- Ân, pháp bảo tốt. . . Sư tỷ, ngươi đi chính là lộ tuyến cận chiến?

Phượng Nghi Tiên Vương dây thắt lưng tung bay, tiên quang hóa thành vầng sáng, quấn quanh ở sau ót, lộ ra tiên khí mười phần, mỹ luân mỹ hoán, chỉ là một tay bắt lấy đại thuẫn, một tay nắm liên tử chuy to đến hư không tưởng nổi, cùng vị phu nhân mềm mại xinh đẹp này hình thành tương phản cực lớn.

- Bộ pháp bảo này của thiếp thân, lại để cho giáo chủ chê cười rồi.

Phượng Nghi Tiên Vương áy náy nói:

- Bộ pháp bảo này, ta dùng đến thuận tay, nếu là dùng bảo vật khác, nữ khí quá đủ mà nói, trấn không được chút ít người coi trời bằng vung kia của Vân Châu.

Bộ pháp bảo này của nàng chất chứa Tiên Quân đại đạo, hiển nhiên phu quân nàng khi còn sống cùng nàng chung một chỗ, luyện chế bộ bảo bối này, để cho đại thuẫn cùng liên tử chuy uy năng, đều hơn xa Tiên Vương chi bảo khác!

Giang Nam cũng lấy ra Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, trên cánh tay, hai đạo sông lớn quấn quanh, ở sau ót quay chung quanh thần luân hóa thành một cái vòng tròn lớn, tràn ngập thời không chi lực.

Đón lấy, đạo sông lớn thứ ba hiển hiện, đúng là đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang kia của Giang Nam, đạo linh quang này không ngừng biến hóa,

hóa thành các loại hình thái pháp bảo.

Hắn ý đồ tìm được hình thái chén bể của Tiên Thiên linh quang, chỉ là có chút khó khăn cùng tốn thời gian.

Đột nhiên, phía trước khí tức chú đạo trở nên nồng đậm lên, thậm chí ngay cả Phượng Nghi Tiên Vương cũng có thể rõ ràng cảm ứng được cổ khí tức không giống đại đạo bình thường này!

- Đây là. . . Tọa Sơn Long Vương!

Thân thể mềm mại của Phượng Nghi Tiên Vương hơi chấn, xem hướng tiền phương, lẩm bẩm nói:

- Hắn chết như thế nào rồi hả?

Phía trước hai người, một cỗ thi cốt khổng lồ hoành tại đó, như là một tòa cự sơn, thật dài, đây là thi cốt một đầu Cự Long, mặt ngoài thi cốt thậm chí còn hiện ra từng đạo đại đạo dư vị!

Đầu Cự Long này lúc còn sống nhất định là một vị tồn tại rất mạnh, nhưng tiếc hôm nay biến thành một đống xương khô.

- Giáo chủ, Tọa Sơn Long Vương chính là cường giả có thể đếm được bên trong Vân Châu tiên lâm ta, là tồn tại trong Tiên thú có thể so sánh Tôn Nguyệt chân nhân!

Phượng Nghi Tiên Vương thở dài, nói khẽ:

- Bọn người Tôn Nguyệt, Ngọc Ngọc là bát đại Chân Tiên mạnh nhất của Tiên Giới, nhưng trên thực tế Tiên Giới địa vực là rộng lớn bực nào? Khắp nơi tàng long ngọa hổ, trong đó bên trong Tiên thú, cũng có không thiếu cường giả có thể cùng bọn họ so sánh, đáng tiếc vị Tọa Sơn Long Vương này, hắn không muốn đầu nhập vào ta, ưa thích tự do tự tại, ta cũng tùy hắn mà đi, hắn sinh hoạt ở Vân Châu tiên lâm, bình thường đối với ta thực sự cung kính, chưa từng nghĩ tới hôm nay chết ở chỗ này. . .

Giang Nam cũng thầm than Tọa Sơn Long Vương tao ngộ, Tiên thú không giống với Yêu tiên, Tiên thú trời sinh liền thập phần cường đại, thủ đoạn tu luyện cũng so sánh nguyên thủy, có rất ít chủng tộc biến hóa làm người, như Long La Bồ Đề Tiên Quân nhất mạch kia chỉ là dị loại.

Đại đa số Tiên thú đều là bằng vào bản năng tu luyện, tràn đầy dã tính, công kích Tiên nhân, linh trí cũng không phải đặc biệt cao, bởi vậy Tiên thú cũng không bị coi là một chủng tộc trí tuệ.

Nhưng bên trong Tiên thú cũng có tồn tại cực kỳ cường đại, có chút cũng có thể luyện ra đạo quả, đạt tới cấp độ Chân Tiên, thậm chí còn có tồn tại càng mạnh hơn nữa, trí tuệ cực cao, chỉ là tránh không khỏi vận mệnh bị bắt làm tọa kỵ cùng săn giết.

Chương 2032: Phượng Nghi Hung Mãnh. (2)

Đột nhiên, sắc mặt Giang Nam biến hóa:

- Sư tỷ, trong tiên lâm có bao nhiêu tiên thú cường đại như Tọa Sơn Long Vương?

Phượng Nghi Tiên Vương suy tư một lát nói:

- Vân Châu tiên lâm ta, là căn cứ Tiên thú lớn nhất ngoại trừ Vô Nhân khu của Tiên Giới, trong đó Tiên thú nhiều vô số kể, Tiên thú như Tọa Sơn Long Vương, có chừng sáu bảy đầu. Nhưng so với Tọa Sơn Long Vương thua kém một đường, lại nhiều vô số kể!

- Nguy rồi!

Sắc mặt Giang Nam kịch biến, đột nhiên gia tốc về phía trước chạy như bay mà đi, Phượng Nghi Tiên Vương vội vàng đuổi kịp hắn, hai người ở trong núi rừng phi tốc ghé qua, đột nhiên, lại có một cỗ thi cốt cực lớn xuất hiện ở trước mặt hai người, đây là một đầu voi lớn, nhưng không giống người thường, mọc ra bốn cái đầu voi, hướng bốn phương tám hướng, tản mát ra khí diễm ngập trời, bất quá cũng chết ở dưới chú đạo, một thân tinh khí cùng huyết nhục linh hồn, đều bị cắn nuốt!

Tốc độ phi hành của hai người cực nhanh, chỉ thấy ven đường rất nhiều Tiên thú cực lớn thây ngã trên mặt đất, chết không biết bao nhiêu Tiên thú!

Sau đầu Giang Nam, Tiên Thiên linh quang còn đang không ngừng biến hóa, thủy chung không có hóa thành hình thái chén bể.

- Vạn Chú Đạo Quân!

Phượng Nghi Tiên Vương hận đến nghiến răng nghiến lợi, trong lòng

đồng thời lại khiếp sợ không thôi.

Vạn Chú Đạo Quân chú đạo quỷ dị không hiểu, ban đầu ở bên trong cung điện dưới mặt đất, Phượng Nghi Tiên Vương cũng bị Huyết Hà treo lên, cơ hồ đem một thân tu vi pháp lực, thần thức, cùng với năng lượng bên trong pháp bảo của nàng hết thảy hút khô!

Thậm chí, ngay cả đạo quả nàng ký thác vào Vân Sơn tiên thành, cũng bị lực lượng chú đạo quỷ dị trong huyết hà dẫn động, năng lượng bên trong đạo quả không ngừng xói mòn, dũng mãnh vào Huyết Hà!

- Vạn Chú Đạo Quân thôn phệ sinh linh càng nhiều, thực lực liền càng cường, hắn ở Tạp Đà Châu đã cắn nuốt mấy tỉ sinh linh, ngay cả Tiên Vương cũng bắt không được hắn! Lần này cắn nuốt Tiên thú, chỉ sợ mạnh hơn!

Phượng Nghi Tiên Vương cùng Giang Nam chạy như bay mà qua, một cái chớp mắt vạn dặm, đột nhiên phía trước một cổ huyết sắc bốc hơi, hóa thành một đạo Huyết Hà, dưới Huyết Hà là một đạo nhân hình dung kỳ cổ, khống chế Huyết Hà phiêu đi, những nơi đi qua, tất cả Tiên thú phía dưới trong núi rừng không tự chủ được bay lên, bị từng đạo huyết vụ đọng ở dưới sông, thân hình vô lực vặn vẹo, nhưng không cách nào giãy giụa!

Đạo Huyết Hà này so với đạo Huyết Hà trong cung điện dưới mặt đất kia nhỏ hơn vô số lần, uy lực cũng nhỏ hơn vô số lần, nhưng trong đó chất chứa uy năng chú đạo lại làm kẻ khác không cách nào khinh thường!

- Vạn Chú Đạo Quân nhận lấy cái chết!

Phượng Nghi Tiên Vương quát tháo, xiềng xích đinh linh linh chấn động, chỉ nghe hô một tiếng, xiềng xích chấn động, quăn xoắn như rồng, mang theo viên cầu cự đại kia hung hăng hướng Vạn Chú Đạo Quân oanh tới!

Viên cầu kia ở giữa không trung không ngừng chấn động, từng đạo tiên đạo như rồng từ bên trong tạ xích bắn ra, thậm chí còn có Tiên Quân đại đạo vô cùng cường đại, mang theo uy năng vô tận, hung hăng nện xuống!

- Hai cái chịu chết!

Vạn Chú Đạo Quân cười ha ha, Huyết Hà bốc lên, hóa thành một bàn tay lớn huyết sắc, một tiếng ầm vang vỗ vào phía trên viên cầu, đối chiến Tiên Vương cùng Tiên Quân đại đạo, cùng lúc đó, trong Huyết Hà lại có một bàn tay huyết sắc biến ảo mà ra, chụp vào Phượng Nghi Tiên Vương.

Phượng Nghi Tiên Vương thét dài, nắm lên đại thuẫn, đại thuẫn điên cuồng chuyển động, giống như bài sơn đảo hải đánh tới, nghênh tiếp bàn tay huyết sắc này.

Ầm ầm…

Đại thuẫn tạ xích cùng hai bàn tay huyết sắc va chạm, đem Phượng Nghi Tiên Vương chấn đến cao cao bắn lên, nữ nhân này bưu hãn đến làm cho Giang Nam cũng vì nàng ngắt mồ hôi lạnh, thân thể mềm mại ở giữa không trung một chuyến, một tay cầm thuẫn, một tay vung lên tạ xích lần nữa hung hăng hướng Vạn Chú Đạo Quân nện xuống!

- Phượng Nghi Tiên Vương ngày bình thường thoạt nhìn như tiểu nữ nhân nũng nịu, không nghĩ tới lúc động thủ bưu hãn hung mãnh như thế!

Giang Nam kinh ngạc, lúc Phượng Nghi Tiên Vương đánh nhau ngay cả hắn cũng giật nảy mình, nữ nhân này hung mãnh vô cùng, thủ đoạn sét đánh như lôi đình bực này, mặc dù là Giang Nam lúc trước đã thấy những cường giả am hiểu thân thể cận chiến kia cũng ít có ai hung mãnh như vậy!

Nhục thể của nàng vô cùng cường đại, thậm chí so với Giang Nam không kém bao nhiêu, bởi vậy mới có thể để cho thân thể Linh Lung lồi lõm của nàng bộc phát ra uy năng kinh người như thế!

Thân thể cường đại bực này, để cho Giang Nam cũng kinh ngạc không thôi, bên trong Tiên Vương hắn đã thấy, vô luận là Hư Hoàng hay là Nhân Tông, đều không bằng Phượng Nghi Tiên Vương.

- Thân thể bực này, đủ để so sánh Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần rồi!

Hắn lại không biết, Phượng Nghi Tiên Vương đi chính là con đường thân thể thành thánh, thân thể thành thánh cũng là một loại thủ đoạn tu hành, đương kim Tiên Giới các loại thành tiên chi pháp truyền lưu, trong đó bát Tiên Vương mở Thần đạo là chủ lưu, nhưng tu hành Thần đạo thành tiên lại không có khả năng siêu việt bát Tiên Vương.

Bởi vậy rất nhiều tài tuấn của Tiên Giới tham khảo Thần đạo cùng Tiên Quân tiên đạo của hai cung, hơn nữa ở thời đại xa xôi Đế cùng Tôn thỉnh thoảng truyền pháp, trong Tiên giới lại có rất nhiều tiền sử di tích cổ xưa, bên trong những tài tuấn này có người tìm được con đường không giống người thường, từng người chứng đạo Tiên Vương.

Phượng Nghi Tiên Vương thân thể thành thánh liền là một cái trong số đó, trong đó tham khảo pháp môn của Hỗn Độn Cổ Thần, còn có một ít pháp môn cổ xưa thời tiền sử, này mới khiến nàng có thể thành tựu Tiên Vương!

Có thể đột phá gông cùm xiềng xích của Thần đạo, tu thành Tiên Vương, tự nhiên đều là thế hệ không như bình thường!

- Bậc cân quắc không thua đấng mày râu, bậc cân quắc không thua đấng mày râu ah!

Giang Nam tán thưởng, tuy chiến pháp của Phượng Nghi Tiên Vương hung mãnh vô cùng, nhưng mà so với Vạn Chú Đạo Quân lại kém xa rồi, hôm nay Vạn Chú Đạo Quân xa xa không khôi phục đến trạng thái đỉnh phong. Thậm chí còn rất suy yếu, nhưng loại suy yếu này chỉ là tương đối với hắn mà nói, đối với Phượng Nghi Tiên Vương, hắn vẫn là cường đại đến có thể nói vô địch!

- Thạch chú!

Trong Huyết Hà đột nhiên có một loại Chú Pháp thần thông bộc phát, hào quang một chiếu, liền chiếu vào trên người Phượng Nghi Tiên Vương, chỉ thấy thân thể mềm mại của vị nữ tử này lập tức hóa đá, tiên đạo trong cơ thể nàng boong boong rung động, cùng Chú Pháp thần thông chống lại, để tránh

mình bị hoàn toàn hóa đá.

Chú Pháp thần thông thật sự quỷ dị khó lường, mặc dù là Tiên Vương như nàng, không để ý liền trúng chiêu.

Vạn Chú Đạo Quân cười lạnh, trong Huyết Hà một bàn tay hung hăng chụp đến, giờ phút này Phượng Nghi Tiên Vương bị hóa đá một nửa, căn bản không cách nào né tránh, cũng không cách nào chống cự, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem một chưởng này rơi xuống.

Lập tức một chưởng này liền muốn đem Phượng Nghi Tiên Vương nổ nát, đột nhiên bên cạnh có một thanh âm nói:

- Chú giải!

Chương 2033: Da Trâu.

Một đạo chú đạo quang mang hiện lên, chiếu vào trên người Phượng Nghi Tiên Vương, thạch chú trên người Phượng Nghi Tiên Vương lập tức thối lui, lại tự khôi phục huyết nhục chi thân, cô gái này lập tức thúc dục đại thuẫn cùng liên tử chuy, nghênh tiếp bàn tay huyết sắc, hai hai va chạm. Phượng Nghi Tiên Vương lùi lại mấy bước, bị chấn đến khí huyết sôi trào, khóe miệng không khỏi tràn ra một tia vết máu.

- Chú đạo cường giả?

Trong mắt Vạn Chú Đạo Quân hiện lên một vòng kinh ngạc, chỉ thấy một vị thiếu niên thư sinh đưa tay, nhẹ nhàng ngăn ở sau lưng Phượng Nghi Tiên Vương, trợ giúp nàng đem cổ lực lượng này tan mất, không để cho nàng lọt vào trọng thương.

- Ngươi là người phương nào?

Ánh mắt Vạn Chú Đạo Quân dần dần lăng lệ ác liệt, lạnh lùng nói:

- Chú đạo của ngươi được từ nơi nào? Chẳng lẽ ngươi cũng là cao thủ chú đạo từ thời đại kia sống đến bây giờ? Không đúng, không đúng! Ngoại trừ ta, không có người sống qua tịch diệt kiếp. Đạo Quân khác cũng chết hết rồi, chú đạo chỉ còn lại có ta! Ngươi rốt cuộc là người phương nào?

Giang Nam lườm Vạn Chú Đạo Quân, thần sắc lạnh nhạt nói:

- Vạn Chú tiểu quỷ, không nghĩ tới ngươi may mắn tránh thoát Tịch diệt kiếp. Tiểu quỷ, mạng của ngươi ngược lại rất cứng, về phần ta là ai? Hắc hắc, thời đại Chú Pháp, ai có tư cách xưng hô ngươi là tiểu quỷ? Ngươi không ngại đoán xem xem.

Sắc mặt Vạn Chú Đạo Quân kịch biến, thất thanh nói:

- Vạn Tượng Đạo Tổ, thật là ngươi? Đúng rồi, nghe nói ngươi đã từng sống qua một hồi Tịch diệt kiếp, là cường giả thời đại càng xa xôi, chẳng lẽ ngươi vậy mà có thể sống qua hai trận Tịch diệt kiếp, sống đến bây giờ?

Giang Nam nhe răng cười nói:

- Vạn Chú tiểu quỷ, ngươi đã nhận ra lão phu, như vậy còn không mau hướng lão phu hạ bái?

Phượng Nghi Tiên Vương sợ hãi, ngơ ngác nhìn xem Giang Nam, trong nội tâm nhấc lên sóng biển ngập trời:

- Vạn Tượng Đạo Tổ? Cường giả thời đại Tiền sử? Hắn dĩ nhiên là lão quái vật sống qua hai thời đại. . .

Vạn Chú Đạo Quân lộ ra cẩn thận, đột nhiên nói:

- Vạn Tượng Đạo Tổ, xin hỏi trước Chú Pháp, là niên đại gì?

Giang Nam giật mình, Vạn Chú Đạo Quân cười ha ha, diện mục dữ tợn nói:

- Nguyên lai ngươi không phải Vạn Tượng Đạo Tổ. Vạn Tượng Đạo Tổ là cường giả sống qua hai thời đại, há có thể không biết thời đại hắn sinh ra kia? Hơn nữa, Vạn Tượng lão quỷ kia cũng sẽ không nói ra để cho ta quỳ lạy hắn, lão quỷ kia cùng ta đồng dạng đều là Đạo Quân, cũng có tư cách để cho ta quỳ lạy hắn?

Hắn ngang nhiên hướng Giang Nam động thủ, cười lạnh nói:

- Cho dù ngươi là Vạn Tượng Đạo Tổ cũng vô dụng, tu vi của ngươi quá yếu! Tiểu quỷ, không biết ngươi từ nơi nào học được Chú Pháp thần thông, rõ ràng dám giả mạo Vạn Tượng Đạo Tổ đến lừa bịp ta! Hôm nay, ta sẽ cho ngươi chết rất khó coi!

Vạn Chú Đạo Quân thẹn quá hoá giận, lập tức thể hiện tất cả lực lượng

của hắn, vô số đạo Chú Pháp thần thông bắn ra, đồng thời Huyết Hà chấn động, từng đạo công kích uy năng cường đại chen chúc mà đến, đem Giang Nam cùng Phượng Nghi Tiên Vương bao phủ!

Giang Nam giận dữ, lạnh lùng nói:

- Vạn Chú tiểu quỷ, ngươi dám hướng lão phu ra tay, ngươi chán sống, lão phu thành toàn ngươi!

Phía sau hắn hai đạo sông lớn cuốn động, đem từng đạo Chú Pháp thần thông cắn nát, mà pháp lực thần thông của Vạn Chú Đạo Quân, hai đạo sông lớn cũng không thể ngăn cản, Giang Nam chỉ phải thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đối chiến, hắn cũng bị chấn đến liên tiếp lui về phía sau!

- Lão phu muốn bắt ngươi, tra tấn ngươi, đùa bỡn ngươi, cho ngươi nếm thử vô tận thống khổ, một mực kêu rên, kêu rên đến thời đại Tiên đạo kết thúc, sau đó lại đem ngươi xử tử!

Giang Nam nhe răng cười nói.

Phượng Nghi Tiên Vương rùng mình, lặng lẽ liếc nhìn hắn một cái, ôn nhu nói:

- Giáo chủ, ngươi thật là Vạn Tượng Đạo Tổ?

Giang Nam im lặng, cười nói:

- Ta là Đạo Tổ, nhưng không phải là Vạn Tượng Đạo Tổ. Ta là trêu chọc hắn đây này!

Phượng Nghi Tiên Vương nhẹ nhàng thở ra, cười mỉm nói:

- Ngươi ah, sợ Vạn Chú Đạo Quân không đau hạ sát thủ, thật sự là. . .

Nàng nghĩ nghĩ, nhỏ giọng nói:

- Tìm đường chết. . .

Hai người toàn lực ra tay đối chiến công kích giống như mưa to gió lớn của Vạn Chú Đạo Quân, đột nhiên sắc mặt Giang Nam vui vẻ, bên trong thần luân một cái chén bể che kín lỗ thủng xuất hiện, chén bể chuyển động, tất cả công kích của Vạn Chú Đạo Quân, vô luận là pháp lực thần thông hay là chú đạo thần thông, hết thảy bay vào trong chén, hóa thành tiên khí tiên dịch!

Áp lực của Phượng Nghi Tiên Vương cùng Giang Nam lập tức sâu sắc giảm bớt, hai người thét dài, thân hình nhanh nhẹn bay lên, ngay ngắn hướng Vạn Chú Đạo Quân ở dưới Huyết Hà đánh tới!

Vạn Chú Đạo Quân nhìn chằm chằm vào cái chén bể treo cao ở trên đỉnh đầu hai người kia, đột nhiên sắc mặt dữ tợn, lạnh lùng nói:

- Vạn Chú Thiên Chung của ta!

- Vạn Chú tiểu quỷ, Thiên chung của ngươi thuộc về ta rồi!

Giang Nam cất tiếng cười to, một kiếm đâm tới, Khai Nguyên kiếm thức bộc phát. Uy lực thậm chí còn muốn siêu việt tạ xích của Phượng Nghi Tiên Vương, một kiếm Khai Nguyên, phảng phất một kiếm mở ra một Tiên đạo đại thời đại!

Bên trong một kiếm này, tiên đạo bay vút lên, Liệt Hỏa nấu dầu, đốt cháy hết thảy dấu vết của thời đại cũ. Khiến cho Vạn Chú Đạo Quân không thể không chính diện chống lại!

Cùng lúc đó, Phượng Nghi Tiên Vương một tay cầm thuẫn, một tay vung lên liệm chùy liền nện!

Vạn Chú Đạo Quân giận dữ, lấn thân phụ cận, năm ngón tay tung bay, liên tục đạn lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đem thanh thần kiếm này bắn ra Tiên đạo thời đại đạn đến không ngừng chấn động.

Tay kia của hắn thì hung hăng vỗ vào phía trên tạ xích, đem Phượng Nghi Tiên Vương đẩy lui!

Thực lực của hắn cường đại vô cùng, tuy Chú Pháp thần thông cùng pháp lực thần thông bị chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam khắc chế, nhưng mà hắn tự mình đánh tới, thực lực như trước ở trên hai người!

- Vạn Chú Thiên Chung của ta rõ ràng bị hư hao đến dạng này!

Vạn Chú Đạo Quân đánh tới, hướng hai người liên tục thống hạ sát thủ, chiếm cứ thượng phong, cười lạnh nói:

- Bất quá mặc dù tổn hại, cũng muốn siêu việt pháp bảo khác, rơi vào trong tay của ngươi là phung phí của trời, ngươi ngay cả một thành uy lực của khẩu Vạn Chú Thiên Chung này cũng phát huy không đi ra!

Phượng Nghi Tiên Vương trong lòng giật mình, nhìn trộm về phía chén bể, thất thanh nói:

- Cái chén rách nát như vậy, thật là Vạn Chú Thiên Chung Tiên Thiên pháp bảo?

Giang Nam kiếm quang tung hoành, Khai Nguyên kiếm thức liên tục không ngừng như là nước chảy đổ xuống, ngăn cản được hơn phân nửa thế công của Vạn Chú Đạo Quân, cười nói:

- Ta cũng là may mắn, lúc này mới có thể đạt được bảo vật kia. Nhưng tiếc, hơn phân nửa Tiên Thiên linh quang của Vạn Chú Thiên Chung rơi vào trong tay Tiên Vương khác, không cách nào khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

Vạn Chú Thiên Chung nghiền nát, hóa thành từng đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang mọi nơi bỏ chạy, Giang Nam chỉ lấy được bốn đạo trong đó, những thứ khác đều rơi vào trong tay Tiên Vương khác, trong đó bát Tiên Vương thu hoạch được tối đa, khoảng chừng một nửa Tiên Thiên linh quang, mà Tiên Vương khác đạt được gần một nửa còn lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2034: Chú Đạo Thiên Đàn. (1)

Muốn khôi phục tướng mạo sẵn có của Vạn Chú Thiên Chung, liền chỉ có từ trong tay chút ít tồn tại này đem Tiên Thiên linh quang đoạt đến.

Chỉ là dùng thực lực của Giang Nam hiện tại, còn không cách nào làm được.

- Vạn Chú Thiên Chung, vẫn là trở lại trong tay của ta đi, chỉ có trở lại trong tay của ta, nó mới có thể tách ra tất cả uy năng!

Vạn Chú Đạo Quân hét lớn, Huyết Hà sôi trào, đột nhiên từng đạo huyết vụ run run, chỉ thấy những Tiên thú đọng ở dưới Huyết Hà kia, trong lúc đó liền bị hút không còn, hóa thành vô số cỗ xương khô nhao nhao trụy lạc, nện nhập trong núi rừng.

Huyết Hà chấn động, một cổ pháp lực khủng bố rơi xuống, hung hăng phóng tới chén bể.

Giang Nam toàn lực thúc dục cái chén bể này, chén bể phi tốc xoay tròn, đem từng đạo pháp lực của Vạn Chú Đạo Quân luyện hóa trở lại như cũ, hóa thành tiên khí tiên dịch, nhưng vẫn là có một cổ pháp lực không kịp luyện hóa.

Pháp lực của Vạn Chú Đạo Quân quá hùng hồn rồi, Giang Nam không kịp luyện hóa pháp lực lập tức xâm nhập trong chén bể, tiến vào Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, luyện hóa Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang hình thành chén bể, khu trừ Giang Nam lạc ấn!

Pháp lực của Giang Nam bốc hơi, liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong chén bể, thúc dục chén bể, trấn áp luyện hóa pháp lực của Vạn Chú Đạo Quân, ngăn cản pháp lực của hắn xâm lấn.

Bất quá Vạn Chú Đạo Quân dù sao đã từng khống chế qua Vạn Chú Thiên Chung không biết bao nhiêu ức năm, đối với như thế nào luyện hóa Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang quả thực là thuần thục vô cùng, viễn siêu Giang Nam.

Rất nhanh, hắn vậy mà vượt qua Giang Nam vây quét, một cổ pháp lực ở trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang đứng vững nền móng!

Trong chén bể, xuất hiện một tia lạc ấn của hắn, mặc dù không có chiếm cứ quyền chủ đạo, nhưng tiếp tục xuống dưới mà nói, Vạn Chú Đạo Quân khống chế diện tích càng lúc càng lớn, thế tất có thể đảo khách thành chủ, triệt để khống chế cái chén bể này!

Tới lúc đó, chỉ sợ là tử kỳ của Giang Nam cùng Phượng Nghi Tiên Vương!

- Sư tỷ, ngươi ngăn cản Vạn Chú Đạo Quân, hộ pháp cho ta!

Trong mắt Giang Nam tinh quang chớp động, đột nhiên thu kiếm, khoanh chân mà ngồi, Nguyên Thủy đại đạo từ đỉnh đầu hắn phóng lên trời, dũng mãnh vào trong chén bể!

Vạn Chú Đạo Quân luyện hóa Tiên Thiên linh quang, đồng thời cũng bị hắn quan sát ra thủ pháp luyện hóa của Vạn Chú Đạo Quân, để cho hắn lấy được ích lợi rất nhiều, lập tức biết rõ như thế nào để cho lạc ấn của mình chiếm cứ càng nhiều vị trí của Tiên Thiên linh quang, như thế nào thúc dục càng nhiều uy năng của chén bể!

Bất quá, hắn cần phải có thời gian, cần ở dưới tình huống không hề quấy nhiễu, toàn bộ pháp lực dũng mãnh vào chén bể, mới có thể cùng pháp lực của Vạn Chú Đạo Quân giao phong, chiếm cứ thượng phong!

Pháp lực của Vạn Chú Đạo Quân đã khắc ở trong chén bể, nhưng mà hiện tại lạc ấn của Giang Nam còn chiếm cứ lấy ưu thế tuyệt đối, chỉ là nếu như hắn không đề thăng lạc ấn của mình mà nói, loại ưu thế này rất nhanh sẽ

nghịch chuyển, bị Vạn Chú Đạo Quân đem lạc ấn của mình lau đi, toàn diện đạt được quyền khống chế đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này!

Nhưng nếu Giang Nam đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang tế luyện càng sâu, một mực bảo trì ưu thế đối với Vạn Chú Đạo Quân, khai phát ra nhiều hình thái công hiệu của chén bể, uy năng càng mạnh hơn nữa, như vậy lạc ấn của Vạn Chú Đạo Quân hắn liền có thể đơn giản lau đi, thậm chí thúc dục chén bể, một lần hành động đem Vạn Chú Đạo Quân đánh chết!

- Pháp lực đạo thân!

Giang Nam thét dài, Nguyên Thủy chi khí cuồn cuộn dũng mãnh vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, ngưng kết đạo thân.

- Nguyên Thủy đại đạo, Xuân Phong Hóa Vũ!

Nguyên Thủy đại đạo lập tức như là mưa bụi tinh tế, bốn phương tám hướng rơi xuống, hướng linh quang rơi đi, đã đến bên trong linh quang, lập tức như là từng đạo tơ mỏng quấn quanh, đem linh quang vây quanh.

Ngày càng nhiều linh quang bị hắn luyện hóa, bên trong linh quang chất chứa lực lượng phụng dưỡng cha mẹ, để cho đạo thân của hắn càng ngày càng mạnh, pháp lực bao phủ phạm vi càng lúc càng rộng.

Đây chính là hắn từ chỗ Vạn Chú Đạo Quân học được kỹ xảo luyện hóa, Vạn Chú Đạo Quân dùng loại thủ đoạn này cưỡng ép đem lạc ấn của mình đánh vào trong chén bể, còn cần đối mặt Giang Nam chặn đánh, mà Giang Nam làm sâu sắc lạc ấn của mình, lại không bị chút nào trở ngại.

Kỹ xảo luyện hóa của hắn, dĩ nhiên không kém hơn Vạn Chú Đạo Quân!

Bất quá tốc độ của hai người lại không sai biệt nhiều, Vạn Chú Đạo Quân thắng ở pháp lực trên Giang Nam, Giang Nam thắng ở mình chiếm cứ sân nhà ưu thế.

Hai người đều giành giật từng giây, mưu cầu mình có thể chiếm cứ ưu thế

tuyệt đối.

Đạo của hai người đang phi tốc phát triển, phạm vi pháp lực bao phủ cũng đang dần dần biến lớn, lúc Giang Nam đem đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này luyện hóa ba thành, đột nhiên trong lòng nhiều thêm một loại hiểu ra, lĩnh ngộ ra một diệu dụng khác.

Mà vào lúc này, pháp lực của hai người ở bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang rốt cục bắt đầu tao ngộ!

Hai cổ pháp lực bất đồng kịch liệt va chạm, đạo thân của Giang Nam mở mắt, hướng tiền phương nhìn lại, chỉ thấy bên trong vô tận linh quang, đạo thân của Vạn Chú Đạo Quân đứng ở nơi đó.

Hai cái đạo thân ánh mắt tao ngộ, va chạm, đột nhiên hai đạo thân ngay ngắn chuyển động, ngang nhiên hướng đối phương đánh tới!

Mà ở bên ngoài, Vạn Chú Đạo Quân công kích càng thêm mãnh liệt, giống như mưa to gió lớn hướng Giang Nam cùng Phượng Nghi Tiên Vương công tới, trong ngoài giáp công, chẳng những muốn ở trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chiến thắng Giang Nam, hơn nữa cũng muốn ở bên ngoài, đem hai người triệt để chém giết!

Giang Nam đã bỏ đi phòng thủ, đem an nguy của mình hoàn toàn giao cho Phượng Nghi Tiên Vương, Phượng Nghi Tiên Vương lẻ loi một mình, cầm trong tay đại thuẫn, đối chiến thế công của Vạn Chú Đạo Quân, rất nhanh cô gái này liền máu nhuộm vạt áo!

Phượng Nghi Tiên Vương tử chiến không lùi, bị Vạn Chú Đạo Quân chấn đến nỗi liên tục thổ huyết, cũng may chén bể như trước treo cao trên đỉnh đầu bọn hắn, nặng nề phù phù, thôn phệ hết thảy, đem pháp lực thần thông cùng Chú Pháp thần thông của Vạn Chú Đạo Quân hết thảy hút vào trong chén, không để cho Chú Pháp thần thông quỷ dị không hiểu kia có cơ hội thương tích đến nàng.

Phượng Nghi Tiên Vương toàn thân là huyết, khắp cả người là tổn thương, nữ nhân này chiến ý điên cuồng, đột nhiên tế lên tạ xích phản thủ vi công, quát tháo liên tục, hướng Vạn Chú Đạo Quân phản công!

- Ngươi là vùng vẫy giãy chết sao, nữ nhân?

Vạn Chú Đạo Quân ánh mắt sắc bén, Huyết Hà quay cuồng, huyết sóng bay vút lên, hóa thành từng bàn tay huyết sắc, đem thế công của Phượng Nghi Tiên Vương ngăn lại!

Phượng Nghi Tiên Vương lực lượng thật lớn, dù sao cũng là Tiên Vương thân thể thành thánh, cổ lực lượng này nếu như tác dụng ở trên người Vạn Chú Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân cũng sẽ bị kích thương.

Cho nên hắn đang đợi, chờ đợi Phượng Nghi Tiên Vương thế công trầm thấp xuống, nhất cổ tác khí, lại mà suy, ba mà kiệt, Phượng Nghi Tiên Vương dùng hết cổ lực lượng này, là tử kỳ của nàng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2035: Chú Đạo Thiên Đàn. (2)

Lực phản chấn của bàn tay lớn, sẽ để cho nữ nhân này không ngừng bị thương, không ngừng lau đi lực lượng của nàng, gia tốc nàng suy bại cùng tử vong!

Bất quá, tình huống có chút vượt quá Vạn Chú Đạo Quân đoán trước, Phượng Nghi Tiên Vương tuy bị hắn chấn đến liên tục thổ huyết, nhưng thế công lại không có chút xu thế suy yếu nào, ngược lại càng đánh càng cường!

Huyết vụ quanh thân Phượng Nghi Tiên Vương bốc hơi, điều này nói rõ nữ nhân này dốc sức liều mạng, không tiếc thiêu đốt khí huyết của mình, duy trì thế công liên tục!

Lực lượng của nàng càng ngày càng mạnh, công kích càng ngày càng mãnh liệt, tạ xích bay múa, đối chiến bàn tay lớn huyết sắc!

Nàng như là một nữ chiến tiên, uy phong lẫm lẫm, rồi lại không mất đường cong ôn nhu của nữ tử, chỉ là nàng đang không ngừng ho ra máu, hiển nhiên duy trì công kích mạnh như thế cùng lực phản chấn của Vạn Chú Đạo Quân, để cho thương thế của nàng càng ngày càng nặng!

Mà ở bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đạo thân của Giang Nam cùng đạo thân của Vạn Chú Đạo Quân rốt cục tao ngộ, hai cái đạo thân thực lực đều cường hoành vô cùng, ở trong bất diệt linh quang đánh đập tàn nhẫn!

- Chỉ là một tiểu bối, rõ ràng cũng dám cùng ta tranh chấp!

Vạn Chú Đạo Quân đạo thân ở trong khoảng thời gian này, đã cường đại đến trình độ không kém hơn đạo thân Giang Nam, cười lạnh nói:

- Tiên Thiên pháp bảo của ta, thủy chung là Tiên Thiên pháp bảo của ta,

bất luận kẻ nào cũng không cách nào cướp đi! Ta vốn cho là, đoạt lại Vạn Chú Thiên Chung sẽ có chút ít khó khăn, không nghĩ tới ngươi rõ ràng đưa tới cửa, thật sự là Thiên Ý! Chú đi thiên hạ!

Thân hình hắn chấn động, vô số Chú Pháp thần thông bắn ra, đủ loại chú đạo tuôn ra, đây là các loại sinh sát đại thuật, có bóng mờ sát nhân, có khói đen sát nhân, có chú diệt thần hồn thần tính, có định nhục thân người, có đoạt nhục thân người, có đủ loại trạng thái, một phát hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới!

- Vạn Chú tiểu quỷ, Chú Pháp thần thông tuy quỷ dị, nhưng ngươi dùng loại thần thông này để đối phó ta, có thể nói là tốn công vô ích!

Thân hình Giang Nam sừng sững, vô số Chú Pháp thần thông vọt tới trước người của hắn, đột nhiên hết thảy bị hắn hút vào bên trong thân thể, không có nửa phần uy năng có thể làm bị thương đạo thân này của hắn.

Đạo thân này của hắn chính là do Nguyên Thủy chi khí thuần túy tạo thành, Nguyên Thủy đại đạo cấu thành thân thể, bất luận Chú Pháp thần thông gì đều không thể suy giảm tới Nguyên Thủy đại đạo của hắn, ngược lại chỉ biết dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, tăng lên uy lực của Nguyên Thủy đại đạo, tăng cường uy năng đạo thân của hắn.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam một ấn nâng lên, hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên che rơi, dùng uy lực vô biên cương mãnh, nghiền áp đạo thân của Vạn Chú Đạo Quân!

Vạn Chú Đạo Quân đưa tay nghênh tiếp một kích này, cười lạnh nói:

- Chú Pháp thần thông đã giết không được ngươi, như vậy ta liền bằng vào thực lực chân chính nghiền áp ngươi, đem ngươi nghiền áp chí tử!

Ầm ầm…

Trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang truyền đến chấn động kịch liệt, Giang Nam cùng Vạn Chú Đạo Quân đạo thân không kém bao nhiêu, nhưng mà vừa mới giao thủ, Giang Nam lập tức cảm giác được thần thông của Vạn Chú Đạo Quân uy lực càng mạnh hơn nữa, thậm chí siêu việt Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Nguyên Thủy Đại La Thiên chỉ sơ sơ tiếp xúc, liền bắt đầu sụp đổ tan rã!

- Không hổ là Đạo Quân cường giả, nhân vật có thể cùng Đế Tôn sánh vai! Thần thông của hắn, đã đạt tới tình trạng đăng phong tạo cực xuất thần nhập hóa, ở dưới pháp lực ngang nhau, uy lực thần thông mạnh hơn ta!

Nguyên Thủy Đại La Thiên nghiền nát, Giang Nam lập tức lâm vào hiểm cảnh, triển khai thức thứ hai đại thần thông Nguyên Thủy Bất Không ấn, đối chiến một kích này của Vạn Chú Đạo Quân.

Một kích này của Vạn Chú Đạo Quân hung hăng đánh trúng lồng ngực của hắn, thân hình Giang Nam đại chấn, cơ hồ bị một kích này của hắn đem đạo thân nổ nát, cùng lúc đó đệ tam thức đại thần thông, Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn bay ra, hóa thành một ngụm động uyên, đem Vạn Chú Đạo Quân thôn phệ!

- Thần thông thật tinh diệu!

Trong Động uyên truyền đến tiếng cười của Vạn Chú Đạo Quân:

- Rõ ràng ở cảnh giới nhỏ yếu bực này, liền tiếp xúc đến Tịch Diệt đại đạo, đạt được Tịch Diệt đạo nhân truyền thừa! Bất quá, ngươi lĩnh ngộ thật sự quá yếu, không chịu nổi một kích!

Động uyên kịch liệt chấn động, cơ hồ tại chỗ nghiền nát, trong mắt Giang Nam hung quang lóe lên, cong ngón búng ra, chỉ thấy Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu đại thần thông đánh vào bên trong động uyên, lập tức một chiếc Tiên Thiên Thần Đăng hiển hiện, Giang Nam há miệng thổi, Tiên Thiên Chi Hỏa đại phóng, hỏa diễm hừng hực nhảy vào bên trong động

uyên!

Tiên Thiên Thần Đăng đại thần thông hao hết năng lượng, Giang Nam lấy tay một trảo, Tiên Thiên Yếm Ma Thương đại thần thông xuất hiện, Giang Nam cầm thương run lên, hung hăng đâm vào động uyên!

Động uyên bạo toái, Vạn Chú Đạo Quân phóng lên trời, quanh thân rách tung toé, dị thường tức giận, hét giận dữ nói:

- Hảo tiểu tử, rõ ràng tinh thông nhiều Tiên Thiên pháp bảo đại thần thông như vậy, ngay cả ta nhất thời không tra cũng ăn thiệt thòi! Bất quá vận may của ngươi chấm dứt!

Hắn nén giận mà đến, chân đạp Thiên Địa, linh quang quay chung quanh hắn vận chuyển, cung cấp cho hắn lực lượng cuồn cuộn không dứt, trong thời gian ngắn khôi phục nhục thể của hắn!

- Chú đạo thiên đàn!

Hắn một chưởng ấn xuống, trong lòng bàn tay hiện ra thần thông hình dạng một tòa tế đàn, chung quanh tế đàn, vô số hư ảnh hiển hiện, đó là Tiên dân thời đại Chú Pháp, các hư ảnh vô cùng cường đại, đang tế tự thời đại Chú đạo!

Vạn Chú Đạo Quân thật sự nổi giận, một kích này chính là bản lĩnh chân thật của hắn, Chú đạo thiên đàn chính là Chú Pháp thời đại vô số chú đạo cường giả dùng 56 ức năm rèn một kiện pháp bảo chí cương chí mãnh chí cường, chịu tải hi vọng cùng ký thác của chú đạo 56 ức năm!

Những chú đạo tinh anh này, không thiếu nhân vật Đạo quân cấp, kỳ vọng mượn nhờ uy năng Chú đạo thiên đàn này, để cho sinh linh Chú Pháp thời đại tránh thoát vũ trụ đại Tịch Diệt kiếp!

Đáng tiếc chính là, Chú đạo thiên đàn còn không có sống qua tịch diệt kiếp, hủy diệt trong đại kiếp, Chú đạo thiên đàn nghiền nát, cường giả Chú Pháp thời đại trong đó, kể cả hàng tỉ sinh linh thời đại Chú Pháp tiến vào bên

trong thiên đàn, nhao nhao chết ở bên trong tịch diệt kiếp, chỉ có Vạn Chú Đạo Quân mượn nhờ Tiên Thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung mới tránh thoát trường hạo kiếp này!

Hôm nay, di tích Chú đạo thiên đàn còn mai táng ở chỗ sâu trong Vô Nhân khu của Cổ Tiên Giới, tràn ngập vô số chú oán của sinh linh cùng cường giả thời đại Chú Pháp, biến thành tuyệt cảnh.

Dưới chân Giang Nam hiện ra Tiên Thiên Ngũ sắc liên đại thần thông, Nguyên Thủy ba ấn bay ra, đối chiến một ấn này, hắn đối mặt Vạn Chú Đạo Quân áp lực vậy mà bắt đầu hoàn thiện Nguyên Thủy ba ấn này, để cho uy lực của ba đạo ấn pháp thần thông không ngừng tăng trưởng!

Chương 2036: Ngưu Long Thần Âm. (1)

Bất quá chênh lệch vẫn là quá lớn, Nguyên Thủy ba ấn bị oanh phá, Tiên Thiên Ngũ sắc liên đại thần thông lập tức bị Chú đạo thiên đàn phai mờ, lực lượng vô địch nghiền áp mà đến, đạo thân của Giang Nam bị chấn vỡ, hóa thành Nguyên Thủy đại đạo, Nguyên Thủy đại đạo cũng cơ hồ bị phai mờ!

- Chết a!

Vạn Chú Đạo Quân đạo thân đưa tay, lại là nhất thức đại thần thông, tuy uy năng không bằng Chú đạo thiên đàn, nhưng đủ để đem Giang Nam đạo thân triệt để hủy diệt!

Đột nhiên, trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang truyền đến chấn động kịch liệt, một quả đạo quả độn phá hư không, phi tốc bay tới, bá một tiếng cùng Giang Nam đạo thân biến thành Nguyên Thủy đại đạo tương dung, dung làm một thể!

Đạo quả chấn động, các loại thần thông bộc phát, ngăn lại một thức đại thần thông này của Vạn Chú Đạo Quân.

- Đạo quả? Tự tìm đường chết!

Vạn Chú Đạo Quân cười ha ha, điềm nhiên nói:

- Tới tốt! Chỉ cần chém đạo quả của ngươi, ngươi liền triệt để thân tử đạo tiêu, giảm bớt đi một phen tay chân của ta!

Giang Nam đạo thân khôi phục, đạo quả dung nhập đạo thân, để cho thực lực của hắn liên tiếp tăng vọt!

- Vạn Chú Đạo Quân, thời đại thuộc về ngươi đã qua, ngươi vẫn là ngoan ngoãn mà cùng Chú Pháp thời đại biến mất a!

Giang Nam đạo thân rít gào, một ngụm thần kiếm bay tới, rõ ràng là Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, một kiếm Khai Nguyên, hướng Vạn Chú Đạo Quân đâm tới!

- Đạo quả, pháp bảo, đạo thân?

Sắc mặt Vạn Chú Đạo Quân biến hóa, đối chiến một kiếm này của hắn, lập tức chỉ cảm thấy lực lượng của Giang Nam so với lúc trước tăng lên mấy lần, một kiếm này cơ hồ mở ra đạo thân của hắn, chiêu thức đến tiếp sau của Khai Nguyên thức còn liên tục không ngừng công tới, làm cho Vạn Chú Đạo Quân mọi nơi tránh né, tức giận nói:

- Không biết xấu hổ! Rõ ràng vận dụng nhiều thủ đoạn như vậy đối phó đạo thân của ta! Ngươi nếu là có gan, liền cùng ta đơn đả độc đấu!

Kiếm chiêu của Giang Nam uy lực tăng vọt, cười nói:

- Vạn Chú, ngươi cũng có thể đem đạo quả, pháp bảo của ngươi đưa vào Tiên Thiên linh quang, như vậy liền không tính ta khi dễ ngươi rồi!

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng Giang Nam cũng không khỏi không nói, Vạn Chú Đạo Quân ở ngang nhau cảnh giới mạnh hơn mình, bởi vậy làm cho hắn không thể không đem đạo quả dung nhập đạo thân, còn muốn tăng thêm uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, mới có thể cùng Vạn Chú Đạo Quân chống lại!

Vẻn vẹn từ tu vi đạo thân hai người không kém bao nhiêu, nhưng Giang Nam đạo thân đơn đả độc đấu không phải đối thủ của Vạn Chú Đạo Quân đạo thân, liền có thể thấy được, vị Đạo Quân này nếu như cùng Giang Nam đồng nhất cảnh giới, Giang Nam cũng không phải là đối thủ của hắn!

Cái này đối với Giang Nam mà nói vẫn là lần đầu, mình ở đồng nhất cảnh giới bại bởi người nào chưa!

Bất quá cái này cũng khó trách, Vạn Chú Đạo Quân dù sao cũng là tồn tại siêu thoát Tiên Quân cảnh giới, dù sao cũng là tồn tại cùng Đế Tôn sánh vai,

mặc dù hắn lọt vào trọng thương trước nay chưa có, cơ hồ thân tử đạo tiêu, nhưng mà kinh nghiệm Đạo Quân của hắn vẫn còn, Đạo Quân thần thông vẫn còn, hắn dù sao cũng là Đạo Quân tồn tại ở thế vượt qua năm tỷ sáu trăm triệu năm, nội tình không phải Giang Nam là Chân Tiên, tu luyện chỉ có một trăm ba mươi vạn năm có khả năng so sánh!

Đạo Quân dù sao cũng là Đạo Quân, nhân vật có thể trấn áp một cái Thời Đại Vũ Trụ năm tỷ sáu trăm triệu năm, thậm chí sống đến Thời Đại Vũ Trụ sau, không có chết ở bên trong tịch diệt kiếp, thật sự là quá kinh khủng!

Hơn nữa, Vạn Chú Đạo Quân khống chế Vạn Chú Thiên Chung nhiều năm như vậy, đối với Tiên Thiên pháp bảo nghiên cứu cũng đạt đến mức tận cùng, hắn ở ngang nhau cảnh giới có thể chiến thắng Giang Nam cũng chẳng có gì lạ.

Nếu muốn chiến thắng Vạn Chú Đạo Quân, vậy thì cần ở phương diện khác hình thành tính ưu thế nghiền áp!

Mà Giang Nam đạo quả cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, là cọng rơm rạ cuối cùng áp đảo Vạn Chú Đạo Quân!

Khai Nguyên kiếm thức ở trong tay hắn trở nên càng thêm tinh diệu, tựa như mở một cái thời đại Tiên đạo huy hoàng sáng lạn, đem Tiên cường đại cùng phiêu dật bày ra vô cùng tinh tế.

Trong tay hắn kiếm quang không ngừng, mỗi một đạo kiếm quang tựa hồ cũng chất chứa khí thế khai thiên tích địa. Tan vỡ thời đại cũ, đem hết thảy mục nát của thời đại cũ trảm trừ, mở một cái vũ trụ Càn Khôn hoàn toàn mới!

Khai Nguyên, điểm bắt đầu mở Nhất Nguyên!

Ngoại giới, thế công của Vạn Chú Đạo Quân đột nhiên mãnh liệt mấy lần, hắn cũng cảm thấy nguy hiểm, ở bên trong Tiên Thiên linh quang, nếu Giang Nam đạo thân đánh chết đạo thân của hắn, độc chiếm Tiên Thiên linh quang,

thúc dục uy năng chén bể, thế tất sẽ chém giết hắn!

Mà nếu như hắn trước một bước chém giết Phượng Nghi Tiên Vương, sau đó tiêu diệt Giang Nam chân thân. Liền có thể toàn lực luyện hóa chén bể, đem đạo quả của Giang Nam cũng gạt bỏ!

Hắn đang giành giật từng giây!

Phượng Nghi Tiên Vương đối mặt áp lực càng lúc càng lớn, thương thế cũng càng ngày càng nặng, nhưng nàng như cũ tử chiến không lùi, như trước dũng mãnh Vô Song, đại thuẫn ngăn cản, tạ xích nện mãnh liệt, lực lớn vô cùng!

Chiến lực của nàng như trước ở vào trạng thái đỉnh phong, thậm chí lực lượng càng ngày càng mạnh!

Cái này để cho Vạn Chú Đạo Quân nhíu mày không thôi, nàng này lực bền bỉ thật không ngờ kinh người, thật sự vượt quá dự liệu của hắn!

Hắn lại không biết, Phượng Nghi Tiên Vương chính là thân thể thành thánh, tuy là nữ tử nũng nịu, nhưng nhục thể của nàng ở bên trong tất cả Tiên Vương đều xem như nổi tiếng, Tiên giới ít người có thể siêu việt nàng!

Hơn nữa, Vạn Chú Đạo Quân cho nàng áp lực quá lớn, khiến cho nàng thiêu đốt khí huyết vượt xa người thường phát huy, thực lực so với lúc trước càng mạnh hơn nữa!

- Nên xong! Chú đạo huyết hà, dung nhập thân thể của ta!

Vạn Chú Đạo Quân lệ rít gào, tóc đen tung bay, Huyết Hà sôi trào, huyết sắc cuồn cuộn dũng mãnh vào bên trong nhục thể của hắn, khí tức của hắn lập tức điên cuồng tăng vọt!

Đạo chú đạo huyết hà này, chính là pháp bảo của hắn, cũng là tiền vốn hắn thôn phệ sinh linh khác, vốn là chú đạo huyết hà khổng lồ vô cùng, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng có thể định trụ thôn phệ, bất quá trải qua

Nguyên Tháp cùng bốn đại Tiên thiên pháp bảo oanh kích, uy lực đạo Huyết Hà này đã không bằng lúc trước.

Nếu đem pháp bảo này thôn phệ, tuy tu vi của Vạn Chú Đạo Quân có thể sâu sắc tăng lên, nhưng mà sẽ triệt để mất đi cái pháp bảo uy năng quỷ dị cường đại này!

Chẳng qua hiện nay tình huống nguy cấp, hắn cũng bất chấp nhiều như vậy, chỉ có thể trước thôn phệ Chú đạo huyết hà, trước đánh chết Phượng Nghi Tiên Vương nói sau!

Phượng Nghi Tiên Vương tạ xích nện xuống, Vạn Chú Đạo Quân cười lạnh, một quyền oanh khứ, tạ xích oanh một tiếng nổ mạnh, bị hắn sinh sinh đánh bay, bay ra mấy chục vạn dặm, nhập vào trong một mảnh núi rừng, nện đến dãy núi đổ!

- Chết a!

Hắn dương tay, hướng Phượng Nghi Tiên Vương hung hăng chụp được, Phượng Nghi Tiên Vương ngưng trọng, hai tay bắt lấy đại thuẫn, toàn lực thúc dục mặt phòng ngự chi bảo này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2037: Ngưu Long Thần Âm. (2)

Vạn Chú Đạo Quân một ấn rơi xuống, hung hăng vỗ vào phía trên mặt này đại thuẫn, chỉ nghe một tiếng ầm vang bạo nổ, phía trên đại thuẫn lập tức xuất hiện một cái thủ ấn cự đại, xâm nhập trong thuẫn!

Phượng Nghi Tiên Vương bị chấn đến phun máu, cặp môi đỏ mọng tràn huyết, hai cánh tay của nàng quần áo nổ tung, lộ ra tay trắng nõn, nhưng lập tức da thịt tuyết trắng của nàng nổ tung, cánh tay bị chấn đến máu tươi đầm đìa, thân thể thành thánh, có thân thể dị thường cường đại, nhưng mà cũng không chịu nổi lực lượng hôm nay của Vạn Chú Đạo Quân!

- Còn chưa có chết?

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng, lần nữa một chưởng chụp đến!

Cạch…

Đại thuẫn phát ra nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ, chưởng ấn trên thuẫn càng sâu, thậm chí mặt ngoài đại thuẫn do Tiên Quân Tiên Vương liên thủ luyện chế này, bắt đầu xuất hiện từng đạo vết rạn!

Ầm ầm!

Vạn Chú Đạo Quân đệ tam kích đập rơi, Phượng Nghi Tiên Vương quì xuống, giơ lên cao đại thuẫn, đại thuẫn chấn động, đột nhiên vỡ ra, thường thường vỡ thành hai mảnh, từ trong tay nàng tróc ra!

Phượng Nghi Tiên Vương như trước bảo trì hình dạng giơ lên cao đại thuẫn, sau lưng là Giang Nam, nàng thất khiếu chảy máu, hai mắt mờ mịt, không có nửa điểm thần thái, dĩ nhiên bị chấn đến ngất đi.

- Đáng thương một nữ nhân quật cường. . .

Vạn Chú Đạo Quân lấy tay, bắt lấy cổ Phượng Nghi Tiên Vương, đem vị nữ Tiên Vương này nâng tới, cười lạnh nói:

- Đạo quả không trong người? Mà là giấu ở trong hư không xa xôi? Ha ha, đối với ta mà nói, vô luận đạo quả của ngươi giấu ở nơi nào, đều đề phòng không được chú đạo của ta!

Trong hai tròng mắt của hắn có hai đạo huyết vụ bay ra, chui vào trong cơ thể Phượng Nghi Tiên Vương, bắt đầu thôn phệ năng lượng bên trong đạo quả của nàng!

Chú đạo quỷ dị khó lường, mặc dù đạo quả ký thác hư không, cũng không cách nào ngăn cản hắn thôn phệ đạo quả của Phượng Nghi Tiên Vương, đạo quả của Phượng Nghi Tiên Vương bị cắn nuốt, tự nhiên thân tử đạo tiêu!

Đột nhiên, chén bể treo cao ở trên đỉnh đầu Giang Nam chấn động rất nhỏ, đầu quái thú long thân đầu bò ở dưới chén bể kia đột nhiên nhẹ nhàng nâng bốn cái đầu.

- Uông…

Bốn cái đầu bò há miệng rống to, sóng âm khủng bố nổ nát hư không, hết thảy oanh kích ở trên đầu Vạn Chú Đạo Quân!

Bành…

Đầu Vạn Chú Đạo Quân ầm ầm nổ tung, chia năm xẻ bảy, thân thể giập nát như là bị cái gì đó hung hăng đâm vào trên người, thân thể không đầu của Vạn Chú Đạo Quân như là lá rụng trong cuồng phong, bị cuồng phong quét ngang, hướng về sau thổi đi!

Oanh…

Thân thể không đầu của hắn đụng thủng một tòa tiên sơn, hướng về sau đánh tới, bành bành bành từng tòa núi lớn bị hắn đụng thủng, đón lấy thân thể không đầu của hắn hung hăng đụng vào trong hư không, từng mặt đại kỳ

hiển hiện, đem hư không phong bế, hóa thành từng đạo xiềng xích, đúng là Phong Thần đạo kỳ.

Thân thể không đầu của Vạn Chú Đạo Quân đâm vào phía trên những xiềng xích này, chấn đến từng mặt đạo kỳ kịch liệt run run, bay phất phới!

Lúc này, chỉ nghe từng tiếng nổ mạnh truyền đến, từng tòa tiên sơn bị Vạn Chú Đạo Quân đụng thủng kia nhao nhao sụp đổ, chấn đến đại địa run rẩy, vô số Tiên thú mọi nơi kinh trốn.

- Ngưu Long thần âm. . .

Trong lồng ngực Vạn Chú Đạo Quân lại có một cái đầu sinh ra, trong miệng ho ra máu, có chút kiêng kị nhìn xem cái chén bể kia.

Hắn đã cảm ứng được, mình tạo thành đạo thân bên trong Tiên Thiên linh quang đã bị trảm, Giang Nam triệt để đoạt được quyền khống chế cái chén bể này!

Vừa rồi, là Giang Nam thúc dục Tứ Thủ Ngưu Long, thúc dục Ngưu Long thần âm, đem đầu lâu của hắn nổ nát!

Tứ Thủ Ngưu Long là mấu chốt của Vạn Chú Thiên Chung, đầu Ngưu Long này bốn đầu rống to, chấn động thiên chung, có thể bộc phát ra tiếng chuông hủy thiên diệt địa, phá hủy hết thảy!

Khống chế Ngưu Long, liền có thể khống chế thúc dục Vạn Chú Thiên Chung, là đầu mối khống chế tất cả uy năng của Vạn Chú Thiên Chung!

Giang Nam chém đạo thân của hắn, lại khống chế Ngưu Long, ý nghĩa hiện tại hắn không cách nào cùng Giang Nam chống lại!

- Tiểu bối, coi như các ngươi thắng!

Vạn Chú Đạo Quân hừ lạnh một tiếng, thu hồi ánh mắt, đang muốn ly khai, trong hư không từng đạo tiên đạo xiềng xích kia xuất hiện lần nữa,

ngăn trở hắn.

- Tiên đạo phong ấn trận pháp? Cái này ngăn không được ta! Chú trùng!

Vạn Chú Đạo Quân há miệng nhổ, chỉ thấy vô số tiểu côn trùng đông nghịt từ trong miệng hắn bay ra, ông ông chấn động, trong khoảnh khắc liền hóa thành một đóa mây đen phạm vi mấy trăm dặm, tuôn hướng những tiên đạo xiềng xích kia, những tiểu côn trùng màu đen này nhào vào phía trên xiềng xích há miệng liền cắn, điên cuồng thôn phệ tiên đạo năng lượng bên trong những xiềng xích này!

- Uông…

Lại là đạo âm quái dị truyền đến, vô số tiểu chú trùng màu đen nhao nhao bạo toái, Giang Nam cứu tỉnh Phượng Nghi Tiên Vương, một tay đặt ở hậu tâm của nàng, dùng Nguyên Thủy đại đạo luyện hóa chú đạo còn sót lại trong cơ thể nàng, trị liệu thương thế của nàng, tay kia thì nâng lên chén bể, thúc dục Ngưu Long ở dưới chén bể, phá vỡ đạo chú đạo thần thông này của Vạn Chú Đạo Quân.

- Vạn Chú tiểu quỷ, ngươi trốn không thoát đâu.

Giang Nam áp chế thương thế của Phượng Nghi Tiên Vương, thúc dục Ngưu Long, sóng âm trùng trùng điệp điệp hướng Vạn Chú Đạo Quân oanh khứ, chén bể đột nhiên truyền đến vô cùng hấp lực, đem Vạn Chú Đạo Quân hướng trong chén bể kéo đi!

Hắn đã luyện hóa được Ngưu Long, uy năng cái chén bể này trở nên càng thêm kinh khủng, thôn phệ vạn vật, luyện hóa hết thảy, thậm chí ngay cả Tiên Giới hư không cũng bị kéo vào trong chén, để cho hư không không ngừng sụp đổ, khủng bố vô cùng!

Vạn Chú Đạo Quân thét dài, thân hình đột nhiên biến hóa làm một đầu Huyết Hà cuồn cuộn, Huyết Hà bắt đầu khởi động, bị Ngưu Long thần âm chấn đến liên tục run run, thủy chung không cách nào đào thoát lực hút của

chén bể.

Oanh…

Ngưu Long thần âm oanh ra, Huyết Hà bị chấn đoạn, C-K-Í-T..T...T trượt một tiếng bị kéo vào trong chén bể, Huyết Hà khép lại, vẫn chấn động không ngớt, ý đồ đào thoát chén bể.

Giang Nam toàn lực thúc dục chén bể trấn áp, cuối cùng đem đạo Huyết Hà này trấn áp xuống, Huyết Hà lại hóa thành thân ảnh Vạn Chú Đạo Quân, đứng ở đáy chén, cười lạnh nói:

- Tiểu bối, ta sẽ quay trở lại tìm ngươi!

Trong lòng Giang Nam chợt cảm thấy không ổn, đột nhiên chỉ thấy thân thể Vạn Chú Đạo Quân sụp đổ, lại tự hóa thành một đạo Huyết Hà, lẳng lặng nằm ở đáy chén, nhưng lại tự mình phai mờ hết thảy thần thức cùng trí nhớ bên trong thân thể.

- Không xong!

Thần thức của Giang Nam bay vào trong chén bể, tinh tế sưu tầm Huyết Hà, sắc mặt ngưng trọng, cau mày nói:

- Vạn Chú Đạo Quân đạo quả cũng không ở bên trong nhục thể của hắn, xem ra đạo quả của hắn tất nhiên đã ký thác vào trong Tiên giới!

Vạn Chú Đạo Quân từng có qua một thời gian ngắn lưu lạc ở bên trong Tạp Đà Châu, lọt vào rất nhiều Tiên Vương Chân Tiên vây quét, người này xuất quỷ nhập thần, khẳng định trong bất tri bất giác đem đạo quả của mình ký thác trong Tiên giới, dùng phòng ngừa vạn nhất!

Chương 2038: Nhộn Nhạo. (1)

Phượng Nghi Tiên Vương cũng không khỏi biến sắc, vuốt ngực nói:

- Vạn Chú Đạo Quân không chết, nếu hắn từ trong đạo quả phục sinh, vẫn là sẽ gây họa thiên hạ. Thiếp thân đối với thôi toán chi thuật hơi có thành tựu, hiện tại liền suy tính phương vị đạo quả của hắn. . .

- Sư tỷ, ngươi tính toán không ra đâu.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Vạn Chú Đạo Quân đã dám đem đạo quả ký thác, há có thể không có thủ đoạn giấu kín Thiên Cơ? Đừng nói ngươi tính toán không ra, chỉ sợ coi như là Tiên Quân, cũng mơ tưởng tính ra phương vị đạo quả của hắn!

Hắn lời này không phải không có lý, Vạn Chú Đạo Quân đạo quả lọt vào trọng thương, bây giờ có thể có Tiên Vương cấp cũng đã là cực kỳ giỏi rồi, trước mắt có thể nói là thời điểm hắn suy yếu nhất.

Vạn Chú Đạo Quân chắc chắn sẽ không đem trứng gà đặt ở trong giỏ xách, để tránh thân gặp bất trắc, hắn tất nhiên sẽ ký thác đạo quả.

Dùng tầm mắt kiến thức Đạo Quân như hắn, giấu kín Tiên Vương Tiên Quân khác suy tính, sẽ không quá khó khăn.

Hơn nữa đến nay mới thôi, cũng chưa từng có người suy tính ra phương vị đạo quả của hắn, nếu không Vạn Chú Đạo Quân đã sớm chết rồi!

Phượng Nghi Tiên Vương nhíu mày, xếp bằng mà ngồi, tinh tế suy diễn, đã qua thật lâu, khuôn mặt Phượng Nghi Tiên Vương đột nhiên tái nhợt, oa nhổ một ngụm máu tươi, khí tức lại suy bại xuống, lắc đầu nói:

- Quả nhiên suy tính không ra Vạn Chú Đạo Quân đến cùng đem ký thác đạo quả ở nơi nào.

Giang Nam cười nói:

- Vạn Chú Đạo Quân vốn là thôn phệ Tiên thú trong tiên lâm, thực lực tăng nhiều, nhưng đạo quả của hắn lại không có tăng lên tương ứng, lần này mặc dù Vạn Chú Đạo Quân từ trong đạo quả phục sinh, cũng là bị đánh quay trở lại nguyên hình, thực lực đại tổn, tạm thời không đủ gây sợ. Hôm nay, sư tỷ vẫn là trước trị liệu thương thế, sau đó chúng ta luyện hóa thân thể Vạn Chú Đạo Quân biến thành Huyết Hà này!

Đạo quả ký thác hư không, cũng không theo tu vi chủ nhân tăng lên mà tăng lên, nhất định phải ở sau khi tu vi chủ nhân tăng lên trở lại bên cạnh đạo quả, dùng pháp lực bản thân tăng lên đạo quả.

Đây cũng là nguyên nhân có ít người lựa chọn đem đạo quả ký thác vào bên trong pháp bảo, có thể thời thời khắc khắc tăng lên đạo quả bản thân, không cần phải lo lắng lãng phí thời gian hoặc là thân thể sau khi chết bị đánh quay trở lại nguyên hình.

Phượng Nghi Tiên Vương thu Phong Thần đạo kỳ, hai người phản hồi Vân Sơn tiên thành, Phượng Nghi Tiên Vương lập tức tuyên bố bế quan, trong Vân Sơn tiên thành cũng có rất nhiều Tiên nhân Chân Tiên, chứng kiến nữ Tiên Vương xinh đẹp rõ ràng cùng một thiếu niên bế quan, không khỏi từng người kinh ngạc, nghị luận xôn xao.

Nam nữ cùng một chỗ bế quan ở trong Tiên giới cũng không ít, nhưng thường thường đều là vợ chồng đạo lữ, mới sẽ không tránh ngại như thế, mà Phượng Nghi Tiên Vương từ khi trượng phu chết, liền không có lại tìm đạo lữ, đến nay còn là độc thân.

Hôm nay Phượng Nghi Tiên Vương đột nhiên mang về một thiếu niên ngọc thụ lâm phong, tuyên bố cùng một chỗ bế quan, khó tránh khỏi khiến những Chân Tiên tiên nhân này phỏng đoán ảo diệu bên trong.

- Phu nhân thông suốt rồi hả? Chuẩn bị lại tìm một cái thân mật?

Một vị nữ tiên líu lưỡi, cùng mấy vị nữ tiên khác nói nhỏ:

- Thiếu niên này ngược lại là bộ dáng khả nhân, chỉ là không biết cường độ thân thể như thế nào? Phải biết rằng, phu nhân là Tiên Vương thân thể thành thánh, không phải là người nào cũng có thể tiêu thụ được tốt đấy.

Mấy vị nữ Tiên này là tiên nhân theo Phượng Nghi Tiên Vương đã lâu, ngày bình thường quan hệ không tệ, giống như tỷ muội, bởi vậy xưng Phượng Nghi Tiên Vương là phu nhân, nói chuyện lên cũng không hề che miệng.

Lại có một vị nữ tiên cười nói:

- Phu nhân đây là muốn tìm một nam lão gia cho Vân Châu chúng ta. Chỉ là vị nam lão gia này không phải Tiên Vương, không biết có thể thừa nhận thân thể vô địch của phu nhân nghiền áp hay không.

- Ta xem có chút huyền! Vị nam lão gia kia thoạt nhìn cũng không phải hùng tráng như thế nào, phản phất giống như là thư sinh văn nhược.

- Vị nam lão gia này, có chút quen mặt, giống như đã tới. . . Ta nhớ được rồi, hắn là Huyền Thiên giáo chủ gần đây huyên náo xôn xao!

- Huyền Thiên giáo chủ? Chính là vị Huyền Thiên giáo chủ phá vỡ Thập nhị Tiên Vương đại trận, đem bát tiên cung bát đại Chân Tiên Cửu lão tiên nhân hết thảy chém giết? Nghe nói thực lực người này, so với Tiên Vương cũng không kém chút nào, thậm chí ngay cả Hư Hoàng Tiên Vương cũng bị hắn trảm hai lần!

- Nếu thật là người này mà nói, như vậy hắn ngược lại có thể cùng phu nhân lực lượng ngang nhau, không đến mức bị thân thể phu nhân nghiền áp chí tử. . .

. . .

Một đám nữ tiên chít chít thế nào thế nào, tưởng tượng tình hình nóng bỏng trong chỗ bế quan, nguyên một đám xuân tâm nhộn nhạo.

Nhưng tại bế quan chi địa, Giang Nam cùng Phượng Nghi Tiên Vương lại không có xuất hiện tình hình như những nữ tiên nhân này tưởng tượng, mặc dù Giang Nam cùng Phượng Nghi Tiên Vương có đụng chạm xác thịt, nhưng cũng không quá đáng là vì Phượng Nghi Tiên Vương chữa thương, khu trừ chú đạo còn sót lại trong cơ thể nàng mà thôi.

Rất nhanh, ở dưới Giang Nam tương trợ, Phượng Nghi Tiên Vương khỏi hẳn thương thế.

Lúc này hai người bắt đầu thúc dục chén bể, luyện hóa thân thể của Vạn Chú Đạo Quân, thân thể Vạn Chú Đạo Quân là thu hoạch lớn nhất lần này của bọn hắn, Vạn Chú Đạo Quân vì đánh chết Phượng Nghi Tiên Vương cùng Giang, không tiếc đem pháp bảo Chú đạo huyết hà của mình thôn phệ, luyện nhập vào cơ thể, chỉ là đạo Huyết Hà này, là tài phú khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa trong cơ thể Vạn Chú Đạo Quân, còn ẩn chứa Chú đạo vô cùng khổng lồ, chú đạo quỷ thần khó lường, quỷ dị không hiểu, nếu có thể tinh luyện ra những chú đạo này, luyện nhập bản thân, đối với tu vi của bọn hắn tăng trưởng rất có ích lợi!

Tu luyện tới Chân Tiên Tiên Vương cảnh giới bực này, mỗi tăng lên một đường đều rất khó khăn, cần nội tình cùng lĩnh ngộ càng là vô cùng khổng lồ, mà Chân Tiên Tiên Vương, trên cơ bản đã đem tiềm lực của mình khai phát sạch sẽ, đạt tới cực hạn của mình, muốn lĩnh ngộ đại đạo càng cao hơn, cần tốn hao thời gian cũng là không thể đo!

Nhưng nếu là luyện hóa chú đạo của Vạn Chú Đạo Quân, để cho mình đạt được chú đạo tinh hoa, thế tất có thể làm tu vi của bọn hắn đạt được một lần tăng lên kinh người, giảm bớt ngàn trăm vạn năm thậm chí trên triệu năm khổ tu!

Chén bể uy năng vô lượng, viễn siêu Tiên Vương chi bảo thậm chí so với đại đa số Tiên Quân chi bảo còn cường hãn hơn, nhưng mà hoàn toàn tinh luyện chú đạo trong Huyết hà, vẫn là hao tốn hai người mấy năm!

Vạn Chú Đạo Quân, không hổ là Cự Vô Phách thời đại tiền sử, chú đạo trong cơ thể hắn phong phú, khổng lồ, mặc dù là Giang Nam vị Đạo Tổ hoàn thiện Thần đạo này cũng cảm giác được kinh hãi không thôi!

Tiên Vương bình thường, luyện thành mấy trăm đạo Tiên Vương cấp đại đạo, cũng đã là thành tựu rất giỏi, ví dụ như Phượng Nghi Tiên Vương, liền chỉ luyện thành năm trăm ba mươi hai đạo Tiên Vương cấp đại đạo.

Chương 2039: Nhộn Nhạo. (2)

Mà trong cơ thể Vạn Chú Đạo Quân, Tiên Vương cấp chú đạo, lại nhiều đến vạn đạo!

Mỗi một đạo chú đạo, đều bị luyện đến thập toàn thập mỹ, mặc dù là Giang Nam cũng tự thẹn không bằng.

- Đạo Quân, thật sự là quá mạnh mẽ. . .

Giang Nam thở dài, đối với Vạn Chú Đạo Quân cũng bội phục không thôi, có thể đem nhiều chú đạo như thế chỉnh hợp, bản thân là cường giả hắn trước đây chưa từng gặp!

Hai người đem những chú đạo này đề luyện ra, Giang Nam chỉ là nghiên cứu, lại không có ý đồ luyện nhập trong cơ thể mình, bản thân hắn đã cắn nuốt rất nhiều năng lượng bên trong Huyết Hà, chú đạo đã Đại Thừa, chỉ cần nghiên cứu những chú đạo này, liền có thể đem từng đạo chú đạo suy diễn đi ra.

Những chú đạo này, hắn hết thảy lưu cho Phượng Nghi Tiên Vương.

Phượng Nghi Tiên Vương vội vàng chối từ, cười nói:

- Giáo chủ, lần này nếu không phải ngươi, Vân Châu ta chỉ sợ liền muốn tử thương vô số rồi, hơn nữa Vạn Chú Đạo Quân cũng là bị ngươi trảm, ta há có thể độc chiếm khoản chỗ tốt này?

Cuối cùng nhất, Giang Nam không lay chuyển được nàng, hai người từng người phân ra một nửa.

Nếu Phượng Nghi Tiên Vương muốn hoàn toàn luyện hóa 5000 đạo chú đạo này, tốn hao thời gian cũng là kinh người, thấp nhất cũng cần ngàn năm,

bất quá sau khi hoàn toàn luyện hóa, thực lực của nàng tất nhiên sẽ có một lần bay vọt kinh người, thực lực tăng lên biên độ to lớn, tuyệt đối có thể cho nàng đứng ở đỉnh phong của Tiên Vương cảnh giới, mặc dù là bát Tiên Vương, cũng không dám nói mình có thể thắng nàng!

Giang Nam đem một nửa chú đạo thuộc về mình kia thu hồi, cười nói:

- Sư tỷ, ta không có căn cơ của mình, không người cung cấp nuôi dưỡng ta, đạo Huyết Hà biến thành tiên khí tiên dịch này, ta liền thu.

- Lẽ ra nên như vậy.

Phượng Nghi Tiên Vương cười nói:

- Giáo chủ, thiếp thân được chỗ tốt từ ngươi, không thể không có chỗ tỏ vẻ. Giáo chủ, ngươi xem thân thể thiếp thân này như thế nào?

Giang Nam lại càng hoảng sợ, nhìn xem thân thể Linh Lung lồi lõm của nàng, nàng da thịt trắng nõn, bộ dạng thùy mị động lòng người, có hương vị xứng đáng của nữ nhân, trong nội tâm Giang Đại giáo chủ thình thịch đập loạn, lúng ta lúng túng nói:

- Sư tỷ, thực không dám đấu diếm, tiểu đệ đã có đạo lữ rồi. . .

Phượng Nghi Tiên Vương giật mình, gắt một cái, cười nhạo nói:

- Ngươi đã hiểu lầm, thiếp thân có ý tứ là, ngươi xem loại pháp môn thân thể thành thánh này của thiếp thân như thế nào?

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, mặt mo đỏ bừng, lúng túng nói:

- Nguyên lai sư tỷ nói là cái này, ta còn tưởng rằng sư tỷ muốn lấy thân báo đáp. . .

Phượng Nghi Tiên Vương dáng vẻ muôn phương, buồn cười nói:

- Đường đường Thần Đạo Giáo chủ, chém giết trên trận thiết boong

boong, có can đảm cùng Vạn Chú Đạo Quân chém giết, rõ ràng cũng sẽ xấu hổ?

- Sư tỷ chớ giễu cợt.

Giang Nam vội vàng hướng nàng thỉnh giáo nói:

- Xin hỏi sư tỷ cái pháp môn thân thể thành thánh này, đến cùng có Huyền Cơ gì?

Phượng Nghi Tiên Vương cũng không có tàng tư, đem công pháp mình như thế nào lĩnh ngộ thân thể thành thánh tu thành Tiên Vương từng cái nói ra, lại đem mình mở loại pháp môn thân thể thành thánh này tinh tế trình bày một lần.

Giang Nam tinh tế ước lượng lĩnh ngộ, tán thưởng liên tục, Phượng Nghi Tiên Vương đi chính là con đường Tiên đạo cùng Hỗn Độn Cổ Thần đại đạo kết hợp, trong đó còn có rất nhiều tiền sử đại đạo, để cho nhục thể của nàng mạnh, cơ hồ cùng Hỗn Độn Cổ Thần độc nhất vô nhị, bởi vậy mới có thể nhảy ra phạm trù Thần đạo, lướt qua bát Tiên Vương mà tu thành Tiên Vương!

Chỉ là con đường của nàng tuy có thể vượt qua Thần đạo, nhưng không có hình thành hệ thống của mình, hơn nữa có chỗ thiếu hụt, không có khả năng trên phạm vi lớn truyền lưu, người có thể dọc theo con đường của nàng thật sự quá ít, trong hàng tỉ vạn người, cũng chưa hẳn có thể lấy ra một cái, người có thể lấy được thành tựu như nàng, càng là điên cuồng!

Hai vị Thái Tử của Giang Nam, Hồng đạo nhân Quân đạo nhân mở ra Tiên đạo, cũng đã tự thành hệ thống, thậm chí so với Cổ Tiên Giới tiên đạo còn muốn viên mãn hoàn mỹ, bởi vậy mới có thể cải biến Thiên Đạo vũ trụ vận hành.

Phượng Nghi Tiên Vương thân thể thành thánh chi pháp, đối với Giang Nam cũng rất có dẫn dắt, thân thể Giang Nam, vốn cũng đã đạt tới Chân

Tiên cấp Hỗn Độn Cổ Thần đỉnh phong, chỉ vì hắn vẫn là Chân Tiên cảnh giới, không cách nào tiến thêm một bước tăng lên, bất quá tiền sử đại đạo trong thân thể thành thánh, lại đối với hắn có dẫn dắt thật lớn.

Đáng tiếc chính là, Phượng Nghi Tiên Vương lấy được loại tiền sử đại đạo này không nhiều lắm, thủy chung không cách nào làm cho hắn đột phá cực hạn Hỗn Độn Cổ Thần, siêu việt Cổ Thần!

- Nếu có thể có được càng nhiều loại tiền sử đại đạo này, thế tất có thể cho ta siêu việt cực hạn, siêu việt Hỗn Độn Cổ Thần!

Giang Nam ngẩng đầu, đột nhiên hỏi:

- Sư tỷ, tiền sử đại đạo này của ngươi, được từ nơi nào?

Trên mặt đẹp của Phượng Nghi Tiên Vương lộ ra sợ hãi, âm tuyến có chút run rẩy:

- Một địa phương phi thường khủng bố trong Vô Nhân khu, thiếp thân có thể còn sống từ nơi ấy đi ra, cũng là cửu tử nhất sinh. . .

- Vô Nhân khu?

Thân hình Giang Nam hơi chấn, về Vô Nhân khu truyền ngôn nói quá nhiều rồi, người đi vào trong đó không nhiều lắm, nhưng còn sống đi ra người càng ít, ngay cả Tiên Vương Tiên Quân nhân vật Cự Vô Phách bực này, tiến vào Vô Nhân khu cũng khó tự bảo vệ mình!

Không nghĩ tới Phượng Nghi Tiên Vương rõ ràng đi qua Vô Nhân khu, còn còn sống đi ra!

Phượng Nghi Tiên Vương hướng hắn bày ra một đoạn hình ảnh trong trí nhớ của mình, đó là tình hình nàng xâm nhập Vô Nhân khu, Giang Nam có chút chần chờ, trong nội tâm cảm thấy có chút không ổn.

Hắn cùng với Phượng Nghi Tiên Vương cũng không có quen thuộc đến

tình trạng có thể chia xẻ trí nhớ, trí nhớ nữ tử tích chứa nhiều tình cảm của mình, chia xẻ trí nhớ chỉ có thể ở khuê mật hoặc là đạo lữ tầm đó, thậm chí có chút ít trí nhớ ngay cả khuê mật đạo lữ cũng không thể chia xẻ.

Mà Phượng Nghi Tiên Vương lại hướng hắn rộng mở trí nhớ, cái này cũng có chút quá thân mật.

Chỉ là, bí mật Vô Nhân khu đối với hắn lực hấp dẫn quá lớn, Giang Nam rất nhanh liền đem chần chờ vứt ra khỏi óc, tinh tế quan sát đoạn kinh nghiệm này của Phượng Nghi Tiên Vương.

Lúc ấy Phượng Nghi Tiên Vương vẫn chỉ là Chân Tiên, cũng không có tu thành Tiên Vương, nàng cùng một đám Chân Tiên cùng chung chí hướng chung một chỗ tiến vào Vô Nhân khu lịch lãm rèn luyện, bọn hắn gặp rất nhiều sự tình không thể tưởng tượng, gặp được rất nhiều di tích cực lớn mà thần bí, còn tao ngộ đến một ít quái vật khủng bố tiền sử tập kích, chết rất nhiều người.

Bọn hắn thậm chí còn gặp được một kiện Tiên Thiên pháp bảo vô chủ chạy như bay, lướt qua một mảnh Cấm khu, kiện Tiên Thiên pháp bảo kia uy năng vô lượng, lúc bay vọt Cấm khu, chỉ thấy thổ địa cùng núi lớn Cấm khu bắt đầu chảy ra máu tươi, đem phiến Cấm khu kia nhuộm một mảnh huyết hồng.

Chương 2040: Cự Linh Thần Tộc.

Bọn hắn truy đuổi cái Tiên Thiên pháp bảo này xâm nhập phiến Cấm khu kia, gặp được chuyện đáng sợ, máu tươi càng ngày càng đậm, hóa thành biển máu, trong biển máu, đi ra một bạch cốt cự nhân, nó bắt lấy các Chân Tiên, rất nhiều người táng thân tại đó.

Bạch cốt cự nhân hấp thu huyết nhục của bọn hắn, phía trên cốt cách vậy mà cũng bắt đầu dài ra huyết nhục cùng làn da.

Bọn người Phượng Nghi Tiên Vương trốn chết, các bạch cốt cự nhân mở ra bước chân cực lớn ở phía sau đuổi giết.

Ở trong một tòa cung điện, bọn hắn thấy được rất nhiều tranh vẽ về cự nhân, những cự nhân này vừa sinh ra đời liền cao lớn vô cùng, trẻ mới sinh so với nam tử trưởng thành còn muốn cao lớn mấy lần, cự nhân sau khi trưởng thành càng là cao lớn vô cùng, đứng thẳng như núi.

Mà những cự nhân này cũng có được văn minh, có hệ thống tu luyện của mình, bọn hắn thống trị lấy vũ trụ tiền sử, cự nhân trưởng thành thậm chí có thể đi bộ ở trong vũ trụ.

Mà cự nhân tu luyện thì càng khủng bố, bọn hắn càng thêm khổng lồ, đứng ở trong đại địa, đầu lâu có thể thăm dò vào tinh không, trích tinh cầm nguyệt.

Cự nhân trưởng thành dùng tinh cầu làm thức ăn, những cự nhân này đối với pháp lực không biết chút nào, nhưng mà bọn hắn có được thân thể đáng sợ, vũ lực vô địch, khi chiến đấu, thậm chí có thể phá hủy tinh không!

Ở trong tòa đại điện, bọn hắn gặp vô số cự nhân bị phong ấn ở trong thạch quan, thạch quan cực lớn như là từng khối cự bia đứng vững nhập bên trong Tinh Vân, thượng diện có khắc phù văn tiền sử, rung động nhân tâm.

Có chút thạch quan đã nghiền nát, hiển lộ ra thi cốt cự nhân, Phượng Nghi Tiên Vương là thu được một cỗ cự nhân thi cốt, từ phía trên nghiên cứu ra những tiền sử đại đạo kia.

Bọn hắn còn chứng kiến một quan tài hoàng kim, phiêu phù ở trung tâm Tinh Vân trong đại điện, cảm giác áp bách khó nói lên lời để cho bọn hắn cơ hồ không thở nổi.

Lúc bọn hắn ý định xâm nhập tìm kiếm phiến cấm địa này, việc lạ xuất hiện, cái quan tài hoàng kim bên trong Tinh Vân kia đột nhiên mở ra, Hắc Phong hiện lên, bọn hắn đều bị cuốn vào bên trong Hắc Phong, lẫn nhau tầm đó thất lạc.

Phượng Nghi Tiên Vương ở trong Hắc Phong thấy được sinh linh cực lớn, có như người, có như thú, còn có một chiếc thuyền lớn, trên thuyền nổi lơ lửng từng đạo xiềng xích, lăng không bay múa, có U Linh tiền sử ở trong khói đen qua lại xuyên thẳng, hữu hình không chất, khóa cầm hết thảy sinh linh.

Phượng Nghi Tiên Vương hướng ra phía ngoài bỏ chạy, nàng cơ hồ chết ở bên trong Hắc Phong, bất quá cũng may nàng gặp một vị tồn tại cường đại khác, đó là một vị Tiên Quân tiến vào Vô Nhân khu, dưới sự trợ giúp của vị Tiên Quân này, bọn hắn mới trốn ra được Vô Nhân khu.

Nhưng mà chút ít đồng bạn kia của nàng, lại không một người còn sống.

Vị Tiên Quân này, là đạo lữ của nàng về sau, đạo hiệu Ý La Tiên Quân, thuộc về Tiên Tôn Cung.

Ý La Tiên Quân nói cho nàng biết, địa phương nàng tiến vào tên là Phong Thần Cấm khu, mai táng chính là Cự Linh Thần tộc tiền sử, trong đó trong quan tài hoàng kim mai táng chính là Cự Linh Đạo Quân thời đại xa xôi kia.

Cự Linh Đạo Quân cùng bộ hạ của hắn đã chết, nhưng mà bích hoạ trên Thần Điện của Cự Linh Thần tộc, giảng thuật lời tiên đoán của chủng tộc

bọn hắn, thượng diện nói, tử vong thực sự không phải là chính thức tử vong, mà là ngủ say, khi Tịch Diệt biến mất, Cự Linh Thần trong lúc ngủ say sẽ dần dần tỉnh lại, rất nhiều tồn tại tử vong cũng sẽ tái hiện, một lần nữa thống trị thế gian.

Ý La Tiên Quân nói cho nàng biết, theo Đế cùng Tôn từ Cổ Tiên Giới biến mất, Phong Thần Cấm khu liền bắt đầu xao động, bạo loạn một lần so với một lần mãnh liệt, sau này tốt nhất không nên vào trong đó.

- Tịch Diệt biến mất?

Giang Nam không khỏi rùng mình một cái, thất thanh nói:

- Chẳng lẽ chỉ chính là Tịch Diệt đạo nhân?

Phượng Nghi Tiên Vương lắc đầu nói:

- Ta đây liền không rõ ràng lắm, tiên phu cũng không có chỉ rõ điểm này.

Sắc mặt Giang Nam âm tình bất định, nếu như Tịch Diệt trong dự ngôn của Cự Linh Thần tộc, chỉ chính là Tịch Diệt đạo nhân mà nói, như vậy sự tình liền lớn rồi.

Bởi vì Tịch Diệt đạo nhân đã bị Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân liên thủ, đem hắn tru sát, phân thây trấn áp!

Nếu lời tiên đoán là thật, như vậy Cự Linh Thần tộc chỉ sợ đã bắt đầu phục sinh!

Cái này thật sự quá kinh khủng!

- Pháp môn thân thể thành thánh của Phượng Nghi sư tỷ, không đủ để cho thân thể ta đột phá cực hạn, bất quá thân thể của Cự Linh Thần tộc phi thường cường đại, không kém hơn Hỗn Độn Cổ Thần. Hỗn Độn Cổ Thần là trời sinh cường đại, mà Cự Linh Thần tộc lại tu luyện ra thân thể cường đại, nếu có thể có được đại đạo của Cự Linh Thần tộc, không thể nói trước ta liền

có thể hái ưu điểm hai nhà, siêu việt hai đại chủng tộc này!

Giang Nam suy tư nói:

- Hôm nay Vô Nhân khu hiểm ác như vậy, chỉ sợ tiến vào trong đó sẽ tương đối nguy hiểm. . .

- Không phải tương đối nguy hiểm, mà là dị thường hung hiểm, cơ hồ không có bất kỳ sinh cơ!

Phượng Nghi Tiên Vương quả quyết nói:

- Thiếp thân tình nguyện đi xông Hỗn Độn Thiên quốc, cũng không muốn lần nữa tiến vào Vô Nhân khu! Đi Hỗn Độn Thiên quốc còn biết mình là chết như thế nào, nhưng mà tiến vào Vô Nhân khu, chỉ sợ mình ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào! Giáo chủ, ngươi tốt nhất vẫn là bỏ ý niệm này đi!

Giang Nam cười nói:

- Cái này ta tự nhiên hiểu được.

Phượng Nghi Tiên Vương luyện hóa chú đạo của Vạn Chú Đạo Quân, Giang Nam tiềm vận tâm thần, tiến vào bên trong Tiên Thiên linh quang, hắn lần này cùng Vạn Chú Đạo Quân giao thủ, lấy được chỗ tốt rất nhiều, chẳng những tu vi tiến nhanh, hơn nữa cũng thuận lợi đem đạo Tiên Thiên linh quang này tế luyện bốn năm thành, khai phát ra càng nhiều công dụng cùng uy năng của Tiên Thiên linh quang....

Chỉ là, tuy Giang Nam hiểu rõ như thế nào thúc dục Tiên Thiên linh quang, ở trong linh quang đánh vào đạo thân của mình, nhưng đạo quả lại thủy chung không thể ký thác vào bên trong Tiên Thiên linh quang.

Hắn cái khó lo cái không, đem đạo quả cùng đạo thân của mình tương dung, đạo thân ở bên trong Tiên thiên linh quang, đạo quả tự nhiên cũng tùy theo tiến vào linh quang.

Nhưng đây cũng không phải là là ký thác, mà là tạm cư.

Nếu đạo quả của hắn chính thức ký thác vào bên trong linh quang, đạo quả cùng Tiên Thiên linh quang tương liên, lúc nào cũng được Tiên Thiên linh quang thoải mái, đối với đạo quả lớn mạnh cùng lĩnh ngộ cực kỳ hữu ích!

- Còn không cách nào ký thác đạo quả. . .

Giang Nam thử đem đạo quả ký thác, nhưng mà thủy chung bị Tiên Thiên linh quang bài xích, đã thất bại mấy mươi lần, lúc này mới dừng tay, cau mày nói:

- Chẳng lẽ thật sự cần cấp độ cường giả như Đạo Quân, mới có thể ký thác hay sao?

Hắn suy tư thật lâu, cũng không có thể tìm được giải quyết chi đạo, chỉ phải buông tha cho.

- Sư tỷ, chúng ta bế quan đã có mấy năm, hôm nay vẫn là xuất quan a.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2041: Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực. (1)

Phượng Nghi Tiên Vương mở mắt, cùng hắn chung một chỗ xuất quan, hai người sóng vai đi ra, nam tao nhã ngọc thụ lâm phong, nữ kiều my khả nhân, dẫn tới rất nhiều tiên nhân trong Vân Sơn tiên thành nhao nhao ghé mắt, mấy vị nữ Tiên Tử nói nhỏ, nghị luận lên.

- Phu nhân cùng Huyền Thiên giáo chủ song tu lâu như vậy mới đi ra, nhất định là tu vi tiến nhanh đi à nha? Các ngươi xem, phu nhân mặt mày hồng hào, rõ ràng là hạn hán đã lâu gặp cam lộ, mới thừa ân trạch, đạt được thoải mái hạnh phúc. . .

- Chậc chậc, thực lực phu nhân rõ ràng tinh tiến nhiều như vậy, song tu này rõ ràng cũng có thể để cho thực lực phu nhân tăng nhiều, thật sự là cực kỳ hâm mộ. Ta như thế nào lại tìm không được một giáo chủ khả nhân như vậy chứ?

- Đó là ngươi tầm mắt quá cao, nói trở lại, biểu đệ của ta không tệ, ngươi không cân nhắc một chút sao?

- Biểu đệ ngươi nếu có thể cùng Huyền Thiên đại lão gia đồng dạng xuất chúng, ta ngược lại có thể cân nhắc thoáng một phát. Chỉ là biểu đệ ngươi quá kém rồi, so không được Huyền Thiên đại lão gia. . .

Mấy vị Tiên Tử lẫn nhau trêu ghẹo, Phượng Nghi Tiên Vương biết các nàng nghị luận cái gì, sắc mặt hơi có vẻ xấu hổ, lườm Giang Nam, chỉ thấy sắc mặt Giang Nam không hề bận tâm, trong nội tâm thầm than một tiếng thiếp cố tình lang vô ý, lúc này nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói:

- Các ngươi xuống dưới chuẩn bị tửu yến, hôm nay bổn vương muốn khoản đãi Huyền Thiên giáo chủ.

Mấy vị Tiên Tử khẽ chào, từng người lui ra, không quá lâu, những Tiên

Tử này ngắt lấy quả tiên, lại mang đến rượu ngon, lại có tiên nữ ca hát nhảy múa, cổ nhạc dây cung, Giang Nam cùng Phượng Nghi Tiên Vương một khách một chủ, lại có Chân Tiên Vân Châu tới chúc mừng, tựa như rơi vào trong ôn nhu hương.

Giang Nam ở lại Vân Châu mấy ngày, liền hướng Phượng Nghi Tiên Vương chào từ giã, Phượng Nghi Tiên Vương ân cần giữ lại, Giang Nam chỉ phải lại ở mấy ngày, sau đó lại chào từ giã.

Trong nội tâm Phượng Nghi Tiên Vương thầm than, biết rõ hắn chí không ở đây, liền không hề giữ lại nói:

- Giáo chủ ý định đi nơi nào?

- Tử Tiêu Tiên cung.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta định trước đi vào trong đó, gặp mấy vị bạn cũ một lần.

Trong lòng Phượng Nghi Tiên Vương giật mình, thất thanh nói:

- Tử Tiêu Tiên cung? Ngươi thật to gan. . .

Giang Nam cười ha ha, phất tay rời đi.

Phượng Nghi Tiên Vương đưa mắt nhìn hắn đi xa, sắc mặt phức tạp, bên cạnh, một vị Tiên Tử lặng lẽ nhìn Phượng Nghi Tiên Vương, nói khẽ:

- Phu nhân, lão gia hắn. . .

- Hắn không phải lão gia của các ngươi. . .

Phượng Nghi Tiên Vương ảm đạm, thu hồi ánh mắt, thấp giọng nói:

- Vân Châu cùng ôn nhu hương, trói buộc không được hắn, hắn vẫn là đi a. . . nam tử như vậy, như thế nào sẽ ở lại một chỗ đây này. . .

Trên mặt nàng lộ ra ôn nhu chi sắc, cười nói:

- Bất quá, chúng ta vẫn là sẽ gặp lại, vẫn sẽ bảo trì quan hệ không tệ, cái này là đủ rồi.

- Phu nhân, Huyền Thiên giáo chủ đi Tử Tiêu Tiên cung, không biết có nguy hiểm hay không?

- Không biết. Bất quá. . .

Phượng Nghi Tiên Vương cười nói:

- Ta lại biết, Tử Tiêu Tiên cung nhất định sẽ đại loạn một hồi, hơn nữa sẽ phi thường loạn!

Không có mấy ngày, Giang Nam xuất hiện tại Lôi Châu, Lôi Châu thuộc về trung ương tám châu, Tử Tiêu Tiên Vương là Lôi Châu Tiên Vương, phiến thổ địa rộng lớn bao la bát ngát này nếu so với Phượng Nghi Tiên Vương Vân Châu dồi dào hơn rất nhiều lần, Vân Châu địa vực rộng lớn, dồi dào nhất là Tiên Lâm, chỉ là Tiên Lâm tuy lớn, nhưng mà Tiên thú mọc lên san sát như rừng, Phượng Nghi Tiên Vương cũng không cách nào đem những Tiên thú này chỉnh hợp biến thành thế lực của mình.

Mà Lôi Châu bất đồng, tại đây khắp nơi tiên cảnh, tiên khí lượn lờ, khắp nơi trên đất là tiên sơn, có vô số Tiên nhân ở lại trong đó, hân hân hướng quang vinh, sinh hoạt rất nhiều tồn tại cổ xưa mà cường đại.

Giang Nam khẽ nhíu mày, thậm chí cảm ứng được tồn tại cường đại như Tiên Vương, rõ ràng không chỉ một tôn, cũng sinh hoạt tại Lôi Châu!

- Bên ngoài, Lôi Châu chỉ có Tử Tiêu một Tiên Vương này, chẳng lẽ mấy cổ khí tức cường đại như Tiên Vương kia, là Tiên thú hoặc là tồn tại khác?

Tiên thú có thể trở nên dị thường cường đại, thậm chí đạt tới Chân Tiên, Tiên Vương, Vân Châu tiên lâm tuy là căn cứ Tiên thú lớn nhất, nhưng Tiên thú cường đại như Tiên Vương cấp chưa chắc sẽ sinh hoạt tại đó, thậm chí

có thể sẽ bị Tiên Vương khác thu phục.

- Tử Tiêu Tiên Vương Lôi Châu, thực lực không phải biểu hiện ra thoạt nhìn đơn giản như vậy!

Giang Nam trải qua một chỗ khí tức Tiên Vương tiết ra ngoài, xa trông đi qua, chỉ thấy nơi đó là một miếu thờ Tiên cung, hương khói lượn lờ, từng tòa lư hương cực lớn chằng chịt hấp dẫn bầy đặt ở bên trong miếu thờ, bên trong có mấy đạo nhân tuổi trẻ, còn có một vị lão đạo xếp bằng mà ngồi, tham thiền ngộ đạo.

Lúc ánh mắt Giang Nam nhìn đến, lão đạo kia tựa hồ lòng có nhận thấy, đột nhiên quay đầu lại xem ra, trước mắt Giang Nam lập tức phảng phất xuất hiện khí tức hắc ám vô biên, bao phủ hư không, trong bóng tối một đôi mắt từ từ mở ra, càng lúc càng lớn, bao phủ Thiên Địa trước mặt hắn!

- Ảo giác thật là lợi hại. Đôi mắt này không giống như là mắt người. Chẳng lẽ là một đầu Tiên thú biến hóa làm người? Rõ ràng cũng đạt tới Tiên Vương cấp. Không phải chuyện đùa...

Đây là tâm hồn cảm giác áp bách, áp bách đạo tâm, đối với Giang Nam mà nói, chỉ là con đường nhỏ, bị hắn đơn giản phá vỡ, đạo tâm không ngại.

- Ân? Vị Tiên Vương này không đúng!

Trong lòng Giang Nam đột nhiên hơi chấn, hắn không có cảm giác đến khí tức Tiên thú, khí tức lão đạo này không giống với Tiên nhân, cũng không phải Tiên thú!

- Chẳng lẽ là sinh linh tiền sử?

Giang Nam đột nhiên mở ra hai con ngươi, trong đôi mắt hàng tỉ vạn ngôi sao bắt đầu khởi động, đón lấy hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, Hỗn Độn Hồng Mông lại tự hóa thành hai đạo Nguyên Thủy chi khí, bao la mờ mịt cổ xưa, hướng lão đạo kia nhìn lại lần nữa!

Lão đạo kia đột nhiên chỉ cảm thấy sởn hết cả gai ốc, thân hình bỗng nhiên bay lên, miếu thờ của hắn ầm ầm nổ tung, thân hình lão đạo sừng sững hư không, đằng đằng sát khí, cao giọng quát:

- Đến cùng là vị đạo hữu nào, âm thầm xem ta, sao không hiện thân gặp mặt?

Hắn vừa dứt lời, chỉ cảm thấy khí tức để cho hắn sởn hết cả gai ốc biến mất, cái loại cảm giác bị ánh mắt người nhìn chăm chú, thậm chí để cho hắn lộ ra nguyên hình kia, rốt cục từ trên người hắn dịch chuyển khỏi.

Lão đạo kia nhìn lại mọi nơi, thủy chung không có tìm được tung tích Giang Nam, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là Tiên Vương qua đường? Vừa rồi ánh mắt kia rất có tính xâm lược, rõ ràng dám nhìn về phía ta, muốn nhìn nguyên hình của ta, nếu không phải Tử Tiêu đại lão gia đang bế quan, không dễ gây chuyện thị phi, ta ngược lại nhất định phải cùng hắn đấu một trận! Tiên Vương thì như thế nào, còn có thể so sánh Cổn đạo nhân ta càng mạnh hơn nữa sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2042: Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực. (2)

Lúc này Giang Nam đã đi xa, trong lòng rung động vạn phần, vừa rồi hắn bày ra Nguyên Thủy chi nhãn, nhìn về phía lão đạo kia, chứng kiến thực sự không phải là một người, mà là quái vật đầu cá thân người đuôi cá, đại đạo trong cơ thể cũng cùng tiên đạo bất đồng, cũng không phải Hồng Mông đại đạo, rõ ràng là tiền sử đại đạo!

- Ở bên trong lãnh địa của Tử Tiêu Tiên Vương, vậy mà thật sự có một đầu Tiên Vương cấp tiền sử sinh linh! Đầu sinh linh này trốn ở Lôi Châu, Tử Tiêu không có khả năng không biết, chẳng lẽ nói, đầu tiền sử sinh linh này, là Tử Tiêu từ Vô Nhân khu mang đi ra hay sao? Nuôi dưỡng tiền sử sinh linh, Tử Tiêu đạo huynh mưu đồ không nhỏ ah. . .

Hắn tiếp tục chạy mọi nơi, đi sưu tầm khí tức cường đại giống như Tiên Vương khác, ven đường hắn chứng kiến ở bên trong Lôi Châu, cổ tiên cường đại liên thủ ở trong Lôi Châu mở từng tòa Tiên Giới thời không, bên trong có sinh linh huyết thống Tiên Giới phồn diễn sinh sống, bồi dưỡng Tiên nhân.

Những Tiên Giới thời không này là cổ tiên cường đại mới có thể mở ra, bởi vì Tiên Giới thời không quá ổn định, muốn ở trong Tiên Giới mở thời không, không có thực lực Tiên Vương là không cách nào làm được, cải biến tốc độ chảy thời gian của Tiên Giới, ngay cả Tiên Vương cũng làm không được.

Mà những Tiên Giới thời không trong Lôi Châu này, là cổ tiên sinh tồn ở chỗ này cùng Tử Tiêu Tiên Vương suất lĩnh môn hạ mở ra, số lượng rất nhiều, cam đoan số lượng tiên nhân của Lôi Châu viễn siêu tất cả các châu khác.

Giang Nam cùng nhau đi tới, liền chứng kiến trong hư không tiên quang

đạo đạo, trên không trung lắc lư không thôi, trong tiên quang xuất hiện nguyên một đám vũ trụ tinh không, chỗ đó là các loại cổ tiên như Tử Tiêu Tiên Vương mở ra Tiên Giới thời không, bên trong có vô số sinh linh phồn diễn sinh sống, còn có Tiên nhân trấn thủ, hưởng thụ những sinh linh này tế tự.

Hắn gặp được tồn tại khác cường đại giống như Tiên Vương, những tồn tại này ẩn cư trong rừng sâu núi thẳm, có tất cả miếu thờ, hưởng thụ hương khói cùng Tiên Giới thời không cúng bái, chủng tộc cũng bất đồng.

Bất quá, hắn không có gặp lại đến sinh linh tiền sử, những tồn tại Tiên Vương cấp này, chỉ là Tiên thú Tiên Giới, cổ xưa mà cường đại, hẳn là bị Tử Tiêu Tiên Vương thu phục, phụ trách thủ hộ Lôi Châu.

Cũng không lâu lắm, hắn đi vào trung tâm Lôi Châu, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vô cùng Tiên Thiên tiên lôi trải rộng hư không, tiên quang đạo đạo, tiên đạo đầu đầu, chất chứa ở bên trong tiên lôi, bất luận một đạo tiên lôi gì đều ẩn chứa uy năng vô cùng vô tận!

Những tiên lôi này hóa thành Lôi Trì, lôi hải, uy năng hàm mà không phóng, không có bộc phát, thủy chung là trạng thái lôi đình!

Đây là Tiên Thiên lôi quang, là vũ trụ mới bắt đầu sinh ra đời liền hình thành lôi quang, bất luận một đạo Tiên Thiên lôi quang gì đều ẩn chứa đại đạo cao sâu vô cùng, nếu Tiên nhân có thể có được bất luận một đạo lôi quang gì, cũng có thể luyện thành pháp bảo uy năng cường hãn kinh người, cực kỳ khó được!

Ở bên trong Lôi hải, một mảnh tiên vực hiển hiện, Tiên cung tiên điện nguy nga mọc lên san sát như rừng, chỗ đó là Tử Tiêu Tiên cung!

Tử Tiêu Tiên cung mênh mông bao la bát ngát, tọa lạc ở bên trong phiến tiên vực này.

Mà phiến tiên vực này, là một trong Tiên Giới bát đại tiên vực thích hợp

ký thác đạo quả nhất, Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực!

Bảy đại tiên vực khác, thì khống chế ở trong tay bảy đại Tiên Vương khác, bát Tiên Vương có thể trở thành thế lực gần với Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung trong tiên giới, ngoại trừ bởi vì bọn họ là Thần đạo Đạo Tổ ra, bát đại tiên vực cũng là một nguyên nhân trọng yếu!

Bát đại tiên vực này dùng để ký thác đạo quả, công hiệu tuy không bằng Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung hai tòa đạo cung này, nhưng mà cũng có được kỳ hiệu nhất định. Hơn nữa đạo quả ở trong Tiên Thiên lôi quang an toàn vô cùng. Tiên Thiên lôi quang ẩn chứa năng lượng rất mạnh, có thể làm cho Chân Tiên từ trong đạo quả phục sinh rất nhanh!

- Tử Tiêu Tiên Vương tám trăm triệu năm kinh doanh, nội tình cùng thế lực quả nhiên không phải chuyện đùa, vượt qua xa Tiên Vương khác có khả năng so sánh. Đạo Vương, Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, U Đế mười ba vị đạo hữu, có lẽ đều ở trong Tử Tiêu Tiên cung a. . .

Giang Nam ánh mắt chớp động, chắp hai tay sau lưng nhìn về phía phiến tiên vực trong lôi hải, thầm nghĩ:

- Còn có Giang Tuyết tỷ tỷ, ngươi cũng ở đó a. . . Một trăm ba mươi vạn năm qua đi, ta còn nhớ rõ lời hứa lúc trước. . . Tỷ tỷ. Ta tới tìm ngươi rồi. . .

- Tiên Thiên Lôi Hải, cũng ngăn không được ta!

Hắn cất bước hướng bên trong lôi hải tiên vực đi đến, mà vào lúc này, tiểu ấu giao một mực quấn quanh trên cổ tay hắn đột nhiên tỉnh lại, ngáp một cái.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đầu tiểu ấu giao này rất hưng phấn, thân mật dùng râu nhẹ nhàng sờ sờ lòng bàn tay của hắn, ngẩng đầu điềm nhiên hỏi:

- Cơm cơm.

Giang Nam lấy ra một đống thân thể tiên nhân, tiểu ấu giao hít hà, rất là vui mừng. Đột nhiên đầu ấu giao này lại dùng sức hít hà, uốn éo quay đầu. Nhìn về phía những Tiên Thiên lôi quang kia, lộ ra vẻ mừng như điên.

Đột nhiên, đầu ấu giao này như thiểm điện từ trên cổ tay Giang Nam kích xạ mà ra, phóng tới những Tiên Thiên lôi quang đó, hưng phấn kêu to:

- Cơm cơm!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, vội vàng lấy tay chộp tới, chỉ là đầu ấu giao này tốc độ quả thực kinh người, thậm chí ngay cả hắn cũng không thể ngăn trở, một đầu liền vào trong lôi thủy!

Giang Nam lại càng hoảng sợ, uy năng của Tiên Thiên lôi quang ngay cả hắn cũng có vài phần kiêng kị, uy năng loại tiên lôi này quá mạnh mẽ, Chân Tiên bình thường chỉ sợ bị lôi quang bổ thoáng một phát sẽ hình thần câu diệt, đầu tiểu ấu giao này há có thể ngăn cản?

Bất quá vượt quá dự liệu của hắn chính là, tiểu ấu giao chui vào Tiên Thiên lôi quang biến thành lôi thủy, từng đạo tiên lôi bạo phát, rầm rập bộc phát, Tiên Thiên uy năng khủng bố oanh ở trên người ấu giao, lại không có tạo thành bất cứ thương tổn gì cho nó, tiểu ấu giao ngược lại ở trong lôi thủy nhanh chóng bơi qua bơi lại, hưởng thụ lôi quang chém giết, bộ dạng rất là hưởng thụ.

C-K-Í-T..T...T.

Đầu ấu giao này hút một đạo Tiên Thiên lôi quang, không biết là thoải mái đến cái đuôi dựng thẳng tắp, hay là bị sét đánh đến thẳng tắp.

Giang Nam một hồi im lặng, thầm nghĩ:

- Hỗn Độn Long tổ chính là bá chủ trong Hỗn độn, tồn tại, Tiên Thiên mà sinh Tiên Thiên lôi quang, chỉ sợ đối với Mễ Mễ mà nói, là đồ ăn tốt nhất rồi.

Ở bên trong Tử Tiêu Tiên cung, các tiên nhân bị kinh động, nhao nhao bay ra Tiên cung, ngẩng đầu nhìn lại, nguyên một đám nghẹn họng nhìn trân trối.

Chỗ ấu giao bơi qua, tiếng sấm đại trận, lôi hải bộc phát uy năng khủng bố, mang tất cả hết thảy, thậm chí ngay cả tiên vực trôi nổi trong lôi hải cũng bị chấn đến lắc lư không ngớt!

Đầu ấu giao này ở trong lôi hải quay cuồng bốc lên, phiên giang đảo hải, quấy càng nhiều Tiên Thiên lôi quang, Tiên Thiên lôi quang rầm rập chấn động, từng đạo lôi quang bộc phát, răng rắc răng rắc bổ hướng đầu tiểu ấu giao kia, kinh người vô cùng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2043: Uyên Ương. (1)

Mà đầu ấu giao này hưởng thụ lôi quang chém giết, thoải mái bơi qua bơi lại, há miệng thôn phệ từng đạo lôi quang, quả thực là như cá gặp nước.

- Không tốt, một đầu tiên thú chui vào bên trong Tiên Thiên Lôi Hải, đại náo lôi hải!

- Đầu Giao Long này thôn phệ Tiên Thiên lôi quang, mau ngăn cản nó!

- Tôn Nguyệt chân nhân, Tôn Nguyệt chân nhân!

Tôn Nguyệt chân nhân ở dưới rất nhiều Tiên nhân Chân Tiên túm tụm xuất hiện, trên mặt uy nghiêm, đột nhiên chứng kiến đầu ấu giao kia, sắc mặt biến hóa, nghẹn ngào kêu lên:

- Là đầu ấu giao kia của Huyền Thiên giáo chủ! Huyền Thiên giáo chủ đã đến, khải trận, nhanh khởi động Tiên cung đại trận!

Từng tòa trận pháp từ từ mở ra, Tôn Nguyệt chân nhân đang muốn buông lỏng một hơi, đột nhiên sởn hết cả gai ốc, chỉ thấy Tiên Thiên Lôi Hải vỡ ra, vô số đạo tiên lôi bay vút lên, quay chung quanh một nam tử tuổi còn trẻ bao quanh bay múa, đùng đùng oanh rơi, lại từ trong cơ thể nam tử trẻ tuổi kia xuyên qua, không có thương tổn hắn mảy may.

Hắn cất bước đi ra Tiên Thiên Lôi Hải, lúc đại trận thủ hộ Tiên cung còn chưa khép lại, cũng đã đi vào Tiên cung.

Xuy xuy Xùy~~, từng đạo kiếm quang từ trong mi tâm hắn bay ra, Tiên nhân bốn phía bị trảm.

Tôn Nguyệt chân nhân thanh sắc đều lệ, cao giọng quát:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi dám xông vào Tử Tiêu Tiên cung, chẳng lẽ không sợ Tử Tiêu Tiên Vương sao?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, từ bên cạnh hắn đi qua, trong mi tâm kiếm quang lóe lên, Tôn Nguyệt chân nhân bị kiếm quang cắt chia năm xẻ bảy.

- Tử Tiêu đạo huynh? Hắn đang bế quan đây này.

Giang Nam nhẹ giọng cười nói.

Cũng không lâu lắm, Tôn Nguyệt chân nhân cùng rất nhiều Tử Tiêu Tiên cung Chân Tiên từ trong đạo quả phục sinh, lạnh lùng nói:

- Mời Cổn đạo nhân, nhanh đi mời đám người Cổn đạo nhân!

Trong Tử Tiêu Tiên cung loạn thành một bầy, có tiên nhân xâm nhập lôi hải, đi săn giết đầu ấu Giao Long kia, có thì thúc dục đại trận, ý đồ chặn đường Giang Nam, thậm chí đem Giang Nam trấn giết trong đại trận.

Tôn Nguyệt đạo nhân vội vàng xông ra phục sinh chi địa, sai người tiến đến thông tri Cổn đạo nhân, mình thì cùng chư tiên chung một chỗ thúc dục đại trận thủ hộ Tiên cung, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi tới sai rồi! Đại trận Tử Tiêu Tiên cung ta, coi như là Tiên Vương Tiên Quân cũng không cách nào phá vỡ, chỉ có thể đình trệ trong này, nếu không sao có thể gọi Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực?

Bên trong Tiên vực, vô số trận kỳ tiên sơn hiện ra, từng tòa tiên trận tách ra uy năng, khủng bố vô cùng, đem Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực chế tạo thành thùng sắt giang sơn, khắp nơi sát cơ, khắp nơi trên đất tuyệt cảnh, chỉ có người trong Tiên cung mới có thể ở chỗ này xuyên thẳng qua, những người khác hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hang ổ của Tử Tiêu Tiên Vương, trải qua tám trăm triệu năm bố trí, lại có Tử Tiêu Tiên Vương vị Thần đạo Đạo Tổ này, tại đây đã bị chế tạo thành địa phương an toàn nhất ngoại trừ hai cung ra!

Tôn Nguyệt đạo nhân nói coi như là Tiên Quân cũng không cách nào phá vỡ đại trận thủ hộ Tiên cung, tuy có chút khoa trương, nhưng tòa đại trận này hoàn toàn chính xác có thể ngăn cản Tiên Quân một đoạn thời gian rất dài.

Nếu Tiên Quân sa vào trong đại trận, cũng sẽ bị vây khốn rất lâu!

Hơn nữa, Tử Tiêu Tiên cung tiên vực tám trăm triệu năm sưu tầm tiên khí tiên dịch, số lượng phong phú là chỗ Tiên Vương khác không cách nào so sánh, lại có nguồn suối năng lượng cự đại như Tiên Thiên Lôi Hải, còn có tiên khí các nơi từ Lôi Châu cung ứng, đủ có thể cam đoan Tiên cung đại trận không ngừng vận hành, chỉ sợ mấy vạn năm cũng không cần phải lo lắng tiên khí hao hết sạch!

Cái này là tiền vốn của bát tiên cung!

Nhưng mà, vượt qua Tôn Nguyệt chân nhân đoán trước chính là, từng tòa đại trận uy lực kinh người này căn bản không có thể ngăn cản bước chân của Giang Nam. Giang Nam cất bước mà đi, đỉnh đầu một đạo sông lớn bay ra, hóa thành một cái chén bể, chén bể không ngừng chuyển động, thôn phệ sát cơ của từng tòa trận pháp.

Những sát trận này uy năng điệp gia, thậm chí có thể chống đỡ được Tiên Vương Tiên Quân, nhưng giờ phút này tất cả trận pháp oanh ra uy năng vậy mà không thể rung chuyển cái chén bể này mảy may!

Thậm chí, những trận pháp này vận chuyển bộc phát ra uy năng, hết thảy bị cái chén bể này thôn phệ, ở trong chén bể hóa trở lại thành tiên khí tiên dịch như cũ!

Giang Nam một đường xông đến, cơ hồ không có gặp được chút chống cự hữu lực nào, chén bể treo cao, hắn liền dựng ở thế bất bại, thẳng xâm nhập chỗ sâu nhất trong Tiên cung!

Tử Tiêu Tiên cung sớm đã đại loạn, vô số tiên nhân chạy trốn mọi nơi, cũng có Chân Tiên can đảm giết ra, ở trong trận pháp xuyên thẳng qua, ngăn

cản Giang Nam, nhưng đều không ngoại lệ bị một kiếm chém giết.

Tôn Nguyệt chân nhân vạn phần lo lắng, tự mình tiến lên ngăn cản. Sau một lúc lâu, hắn lại từ trong đạo quả phục sinh. Đã tức giận, lại là nhụt chí, lúc trước, hắn cùng với cường giả bát tiên cung chung một chỗ đuổi giết Giang Nam, là uy phong bá đạo bực nào.

Nhưng mà hiện tại, hắn ngay cả một chiêu của Giang Nam cũng không cách nào tiếp được, coi như là hắn cưỡng ép tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới cũng không thể tránh khỏi Giang Nam một kiếm chi uy!

Hơn nữa, Tiên cung dựa vào nhất là đại trận, cũng không có thể ngăn cản Giang Nam chút nào, càng đừng đề cập đánh chết hắn ở trong đại trận.

- Nếu người này xâm nhập nơi Tiên cung ta ký thác đạo quả, vậy thì nguy hiểm!

Tôn Nguyệt chân nhân mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, trong nội tâm lo lắng vạn phần:

- Cổn đạo nhân, Hỏa đạo nhân như thế nào còn chưa tới?

Đột nhiên, một cổ khí tức cường đại dị thường hàng lâm, xuyên qua Tiên Thiên Lôi Hải, nhảy vào bên trong tiên vực, đáp thẳng xuống trước mặt Tôn Nguyệt chân nhân, trầm giọng nói:

- Tôn Nguyệt, người phương nào dám can đảm đại náo Tử Tiêu Tiên cung ta?

Tôn Nguyệt chân nhân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy người tới là một lão giả khô gầy, tuy nhỏ gầy, nhưng lại cho người một loại cảm giác đốt cháy đại địa hư không, đúng là Hỏa đạo nhân!

- Hỏa sư thúc, Huyền Thiên giáo chủ mạnh mẽ xông tới tiên vực ta. . .

Tôn Nguyệt chân nhân tất cung tất kính, còn chưa kịp nói xong, đột nhiên

lại là một cổ khí tức khủng bố giống như Tiên Vương hàng lâm, lại có một đạo nhân xông qua Tiên Thiên Lôi Hải, vị đạo nhân này thân hình khôi ngô to lớn cao ngạo, ngực trần, bên hông buộc một cái quần đùi, sau lưng mọc ra một cái đuôi dài lớn, cao cao nhếch lên.

Đây là một cự nhân, trên mặt chỉ mọc ra một con mắt, ánh mắt cực đại chiếm cứ gần hết khuôn mặt, lộ ra quỷ dị vô cùng, quanh thân hắn dài khắp lân phiến, uy vũ hùng tráng, cơ dữ tợn, Tôn Nguyệt chân nhân cùng Hỏa đạo nhân ở trước mặt người này, lộ ra thập phần nhỏ bé.

- Độc Nhãn sư thúc!

Tôn Nguyệt chân nhân càng thêm cung kính, vội vàng khom người chào, đột nhiên lại có một đạo hồ quang bay tới, nương theo gió tanh cuồn cuộn, rơi xuống đất hóa thành một lão đạo xấu xí, đúng là Cổn đạo nhân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2044: Uyên Ương. (2)

Hỏa đạo nhân cùng Độc Nhãn đạo nhân nhìn thấy lão đạo này, không dám lãnh đạm, từng người chào hỏi, hiển nhiên địa vị của Cổn đạo nhân còn muốn vượt qua hai người.

- Tôn Nguyệt, rốt cuộc là chuyện gì mà vội vã mời chúng ta đến đây?

Cổn đạo nhân thản nhiên nói:

- Ngươi cũng quá qua loa rồi, rõ ràng kinh động đến chúng ta, thật sự là vô năng!

- Huyền Thiên giáo chủ tập kích, đại náo Tử Tiêu Tiên cung ta, hôm nay đã xâm nhập ở chỗ sâu trong Tiên cung!

Tôn Nguyệt chân nhân trên mặt xấu hổ, vội vàng nói:

- Đệ tử cùng tám Thánh Tiên vô năng, không thể ngăn lại người này. Bởi vậy không thể không mời ba vị sư thúc đến đây, tru sát Huyền Thiên!

- Huyền Thiên giáo chủ?

Độc Nhãn đạo nhân nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ là vị Đạo Tổ thứ chín của Thần đạo? Ta nghe nói qua người này, mở Thiên cung thứ chín, lại hủy diệt Thần đạo, chính là đại phản đồ Thần đạo. Các ngươi không phải ở bên ngoài đuổi giết hắn sao, như thế nào không có thể chém giết hắn, ngược lại bị hắn xâm nhập Tử Tiêu Tiên cung ta?

Trên mặt Tôn Nguyệt chân nhân xấu hổ càng đậm, lúng ta lúng túng không nói. Hỏa đạo nhân cười lạnh nói:

- Xem ra các ngươi có hại chịu thiệt rồi. Huyền Thiên giáo chủ này quả nhiên có vài phần gan dạ sáng suốt, biết rõ Tử Tiêu đại lão gia đang bế quan, rõ ràng dám đến Tiên cung đại náo, xem ra hắn là không biết uy danh của Tử Tiêu Tam Tiên chúng ta!

- Hai vị đạo hữu không nên khinh thường người này.

Cổn đạo nhân đột nhiên nói:

- Trước đó không lâu ta phát hiện có người âm thầm nhìn trộm ta, ta đi thăm dò xem, lại bị người nọ chạy thoát, nghĩ đến là Huyền Thiên giáo chủ. Hắn có thể xâm nhập Tiên cung, hoàn toàn chính xác có vài phần bổn sự.

Độc Nhãn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân gật đầu nói:

- Có thể xâm nhập Tiên cung hoàn toàn chính xác có bản lĩnh, chỉ là Tử Tiêu Tam Tiên chúng ta cũng không phải hư danh nói chơi, thanh danh của chúng ta, chính là vài tỷ năm kinh nghiệm vô số chém giết lưu lạc đi ra! Cũng tốt, Tam Tiên chúng ta liền đi gặp hắn, cho hắn biết Tử Tiêu Tiên cung không phải là người nào cũng có thể xông!

Cổn đạo nhân ngẩng đầu nhìn hướng Tiên Thiên Lôi Hải, đột nhiên nhẹ kêu một tiếng nói:

- Trong Lôi hải còn có một đầu Tiên thú đại náo, Tôn Nguyệt, chúng ta đi đánh chết Huyền Thiên, ngươi dẫn người đem đầu tiểu tiên thú kia giam giữ, không nên giết nó. Ta muốn đem nó luyện thành linh đan.

Tôn Nguyệt chân nhân yên lòng, khom người đồng ý. Lúc này suất lĩnh chư tiên Tử Tiêu Cung thẳng hướng lôi hải, đi trảm tiểu ấu giao.

Cổn đạo nhân cười nói:

- Hai vị đạo hữu, chúng ta đi a.

Độc Nhãn đạo nhân liếm liếm bờ môi, cười hắc hắc nói:

- Rất lâu không có nếm qua huyết thực rồi, nhất là huyết thực Đạo Tổ, nhất định càng thêm mỹ vị!

Ba vị đạo nhân bước vào bên trong Tiên cung đại trận, hướng Giang Nam không ngừng tiếp cận.

Mà vào lúc này, Giang Nam dĩ nhiên xuyên qua từng tòa đại trận. Đi vào chỗ sâu nhất trong Tiên cung, xâm nhập một mảnh nội cung, hắn đi vào trong một mảnh tiên viên, chỉ thấy tại đây tiên dược khắp nơi trên đất, mùi thuốc khắp nơi, kỳ hoa dị thảo, tiên trì tiên sơn, có tiên nữ ở chỗ này du đãng, nhìn thấy hắn xông tới, nguyên một đám kinh hô đi xa.

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, cất bước xông vào, một nữ Chân tiên cực kỳ cường đại đánh tới, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên nhận lấy cái chết. . .

Xùy~~

Kiếm quang hiện lên, một cái đầu lâu mỹ nhân cao cao bay lên, con mắt của Giang Nam cũng không nháy thoáng một phát, tiếp tục đi thẳng về phía trước, những nơi đi qua, cấm chế thủ hộ những tiên dược tiên hoa kia nhao nhao sụp đổ, vô số tiên dược tiên hoa nhao nhao bay lên, hướng mi tâm hắn bay đi.

Sau một lúc lâu, Giang Nam đi tới trung tâm phiến tiên viên này, chỉ thấy một cái đình nghỉ mát xây trên vách núi, tiên vân lượn lờ, quay chung quanh cái đình nghỉ mát này phiêu động, một vị nữ tiên áo trắng đứng ở bên cạnh đình, hơi gió thổi tới, tựa hồ muốn di thế bay đi.

Giang Nam tâm thần kích động, bước đi qua.

Nữ tiên trong đình kia quay đầu, chứng kiến Giang Nam, vốn là giật mình, lập tức trên mặt xinh đẹp lộ ra dáng tươi cười.

- Tử Xuyên. . .

Nàng nói khẽ.

Giang Nam cười ha ha, khí tức quay cuồng, tất cả cấm chế bên trong tiên viên nhao nhao nổ tung, nước trong tiên trì lơ lửng, tiên sơn sụp đổ, tiên viên đại loạn.

Hắn cất bước đi về hướng vị nữ tiên này, đột nhiên khí tức thu vào, tiên trì phiêu phù ở giữa không trung 'Rầm Ào Ào' rơi xuống.

- Tỷ tỷ, ta tới tìm ngươi rồi. . .

Giang Nam đứng ở bên cạnh của nàng, đem nữ tiên kia ôm vào trong ngực, lẩm bẩm nói:

- Ta không có cô phụ lời hứa lúc trước. . . Cánh tay của ta đã đầy đủ vững chắc, có thể cho ngươi dựa rồi. . .

Giang Tuyết rúc vào trong lòng ngực của hắn, trán khẽ tựa vào đầu vai hắn, lẩm bẩm nói:

- Có một bả vai có thể dựa vào, thật tốt. . .

Trong tiên trì, hai tiểu tiên thú hoảng sợ nhìn xem nam tử trong chòi nghỉ mát, đây là một đôi uyên ương trong tiên trì, vừa rồi khí tức của Giang Nam bộc phát đem tiên trì tung bay, hôm nay nước trong tiên trì giảm thấp, làm đôi tiểu uyên ương này sợ tới mức bị giày vò, hùng điểu mở ra cánh chim, bảo vệ thư điểu, chúng giao cổ ôm chung một chỗ, an ủi lẫn nhau.

Đôi tiểu uyên ương này xì xào bàn tán, nói ngôn ngữ mà các tiên nhân cũng không hiểu, chúng là một đôi tiểu tình lữ, lẫn nhau an ủi kinh hoảng trong lòng đối phương, tri kỷ mà ôn nhu.

Đã qua thật lâu, hùng điểu đem cánh chim che chắn thư điểu thu hồi, hai con chim nhỏ hoảng sợ nhìn về phía đình nghỉ mát, nam tử giống như ác ma trong chòi nghỉ mát kia cũng thu hồi hai tay, nữ tử trong ngực chui đi ra, hai người sóng vai đứng chung một chỗ, như là một đôi bích nhân, xuất trần

Thoát Tục, để cho hai con chim nhỏ thấy ngây người.

- Tỷ tỷ, bọn người Đạo Vương, Tinh Quang ở nơi nào?

Giang Nam cười nói:

- Đạo quả của các ngươi ký thác vào nơi nào? Tìm về đạo quả của các ngươi, ta mang bọn ngươi ly khai nơi đây.

- Đạo quả của bọn hắn, ta đã trộm đi ra! May mắn ngươi đại náo Tiên cung, nếu không ta cũng không có cơ hội trộm lấy đạo quả! Các ngươi đợi một lát, ta liền trở về!

Thanh âm cảu Đạo Vương truyền đến, đón lấy, chỉ thấy bọn người Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, Cảnh Thiên, Thượng Thiên, Địa Hoàng, U Đế, Thần Võ cất bước đi vào phiến tiên viên này, cũng không lâu lắm, Đạo Vương hàng lâm.

Từ hạ giới phi thăng mười tiên nhân, rốt cục tề tựu!

Mười người đối mặt, cười ha ha.

- Chúng ta vốn cho là, chứng tiên phi thăng thượng giới, tự do tự tại, lại không biết đã đến thượng giới lại bị người nô dịch ức hiếp, sinh tử đều không có thể khống chế ở trong tay mình!

- Hôm nay, rốt cục có thể chạy ra lồng giam, Long quy biển cả, Phượng Tường Cửu Thiên, rốt cục có thể ly khai Tử Tiêu Tiên cung, không hề bị người cản tay rồi!

- Tiên Giới nhiều màu nhiều sắc, tương lai Tiên Giới, há có thể thiếu chúng ta?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2045: Tử Tiêu Hàng Lâm. (1)

Bọn hắn cất tiếng cười to, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Mấy vị đạo huynh, không cần nóng lòng ly khai. Đã đến bên trong Tử Tiên cung của Tử Tiêu đạo huynh, há có thể không dạo chơi bảo khố của Tử Tiêu đạo huynh, kiến thức Tử Tiêu đạo huynh sưu tầm?

Thông U con mắt sáng ngời, giơ ngón tay cái lên, cười hắc hắc nói:

- Giáo chủ, ngươi quả nhiên rất có cách nghĩ!

Đạo Vương thân là đệ tử Tử Tiêu Tiên Vương, đối với Tử Tiêu Tiên cung bố trí tự nhiên có chút quen thuộc, nói:

- Tử Tiêu Tiên Vương trời sinh tính chú ý cẩn thận, bảo khố của hắn dán lên hắn trùng trùng điệp điệp cấm chế, chỉ có hắn mới có thể mở ra, những người khác mơ tưởng tiến vào. Muốn đi vào trong bảo khố, phá vỡ cấm chế, không có thực lực cao tuyệt là không cách nào làm được.

Giang Nam cười nói:

- Nếu không có đủ thực lực, ta cũng không dám tới đây, sư huynh đại khái có thể yên tâm.

Đạo Vương liếc hắn một cái thật sâu, yên lặng gật đầu.

Chẳng bao lâu sau, Giang Nam ở trước mặt hắn thực lực là không có ý nghĩa như vậy, mà hiện tại, Giang Nam dĩ nhiên là tồn tại Tiên Vương cấp, đã vượt qua hắn.

Trước đó không lâu một trận chiến Tạp Đà Châu, lúc chiến tích của hắn rơi vào trong tai Đạo Vương, Đạo Vương còn có chút không dám tin tưởng.

- Sư đệ không thể phớt lờ, thực lực Lôi Châu không giống biểu hiện ra đơn giản như vậy, ngoại trừ Tử Tiêu Tiên Vương cấm chế, trong đó còn có che dấu Tiên Vương cấp cao thủ!

Đạo Vương trầm giọng nói:

- Tử Tiêu Tiên Vương có hai đại tọa kỵ, theo thứ tự là Hỏa đạo nhân cùng Độc Nhãn đạo nhân, là dị chủng bên trong Tiên thú, có được chiến lực giống như Tiên Vương! Hai đại Tiên thú này thực lực kinh người vô cùng, nhưng thực lực mạnh nhất là Cổn đạo nhân, dùng cách nhìn của ta, Cổn đạo nhân lai lịch phi phàm, không giống như là thổ dân sinh linh Tiên Giới, hẳn là tiền sử di chủng, đến từ Vô Nhân khu. Thực lực của hắn so với thực lực Tiên Giới Tiên Vương khác, chỉ mạnh không yếu!

Giang Nam động dung, trầm ngâm nói:

- Cổn đạo nhân này ta gặp qua một lần, hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa. Hỏa đạo nhân cùng Độc Nhãn đạo nhân ngược lại thuộc về tầm thường, không đáng để lo. Về phần Cổn đạo nhân, ta cũng có nắm chắc đối phó hắn, sư huynh không cần phải lo lắng.

- Sư đệ, thực lực của ngươi vậy mà đã đến tình trạng bực này?

Trong mắt Đạo Vương hiện lên vẻ khiếp sợ, hít vào một hơi thật dài, nói:

- Đã có nắm chắc, vậy thì đi theo ta!

Hắn ở phía trước dẫn đường, mọi người vội vàng đuổi theo, Thông U Chân Tiên cười nói:

- Giáo chủ, hơn một trăm ba mươi vạn năm không thấy, hôm nay ngươi cũng là Chân Tiên rồi, rốt cục đuổi theo cảnh giới của ta. Không biết thực lực của ngươi hôm nay như thế nào? Chúng ta nhiều năm như vậy chưa từng giao thủ, ta rất muốn lại so với ngươi.

Bọn người Cảnh Thiên, Cửu Tiêu, Địa Hoàng con mắt sáng ngời, chiến ý

hừng hực, trước kia bọn hắn liền cùng Giang Nam đọ sức qua nhiều tràng, hôm nay gặp lại, Giang Nam danh dương Cổ Tiên Giới, xông hạ tên tuổi rất lớn, lại để cho bọn hắn không khỏi kích động, rất muốn cùng Giang Nam đọ sức một hồi!

Đạo Vương lần nữa liếc nhìn Giang Nam, lắc đầu nói:

- Các ngươi không được, Tam Hoàng Ngũ Đế các ngươi tăng thêm U Đế cùng một chỗ, cũng không phải là đối thủ của Tử Xuyên. Mặc dù cộng thêm ta, cũng sẽ không là đối thủ của Tử Xuyên.

Tam Hoàng Ngũ Đế là xưng hô bên trong hạ giới, chỉ chính là Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang Tam Hoàng, Thông U, Cảnh Thiên, Cửu Tiêu, Thần Vũ, Địa Hoàng Ngũ Đế, vốn là có bảy đế, nhưng tiếc Ngọc Chân cùng Tôn Viêm hai đại Đế chiến chết ở bên trong hạo kiếp.

U Đế lúc ở hạ giới khống chế Thiên đạo chí bảo U Đế quỷ thuyền, vốn là hắn đi theo Huyền Đô Tiên Quân, về sau mượn nhờ cơ hội phi tiên rốt cục chứng đạo thành tiên, chỉ là không có theo Huyền Đô cùng một chỗ phi thăng, mà là cùng bọn người Giang Tuyết, Minh Thổ ở cùng một chỗ, hắn không ở trong Ngũ Đế.

Bên trong thập đại Chân Tiên này, dùng Đạo Vương thực lực cao nhất, hắn ở trước khi phi thăng bản thân tích lũy cũng đã cực kỳ kinh người, luyện thành chín đại tiên đạo, cơ hồ so sánh với Chân Tiên, sau khi phi thăng, tu vi thực lực càng là tiến bộ thần tốc, hôm nay so với Tôn Nguyệt chân nhân loại cường giả đã có tám trăm triệu năm tu luyện cũng không yếu chút nào.

Chỉ là Tử Tiêu Tiên Vương hạn chế hắn ở bên trong Tử Tiêu Tiên cung, không cho hắn ra ngoài, bởi vậy Đạo Vương ở trong tiên giới tên không nổi danh.

Mà Giang Tuyết thì gần với Đạo Vương, nàng tu luyện chính là thập toàn chi đạo, truy cầu hoàn mỹ, lại trọng tố La Thiên, có số mệnh La Thiên gia trì, tuy không bằng Đạo Vương, nhưng mà không khác nhau lắm.

Tiếp theo là Minh Thổ, Tinh Quang hai vị Chân Tiên, thực lực của bọn hắn cũng không phải chuyện đùa, hai người này là tồn tại ở Thần Đế cảnh giới liền có thể khai thiên tích địa, ký thác Hoàng Đạo, tiến bộ to lớn, kinh người vô cùng.

Về phần bọn người U Đế, Thông U, liền kém sắc một ít, nhưng cùng Tử Tiêu Tiên cung tám Thánh Tiên so sánh, lại cũng không kém cỏi.

Bọn người Thông U có chút không phục, lúc này muốn khoa tay múa chân một hồi.

Giang Nam cười nói:

- Hiện tại chúng ta ở bên trong Tử Tiêu Tiên cung, Tử Tiêu Tiên Vương chẳng biết lúc nào xuất quan, đợi cho chúng ta vơ vét một lần, ly khai Tử Tiêu Tiên cung, lại khoa tay múa chân. Đúng rồi, mấy vị đạo huynh, các ngươi tu hành tại sao nhanh như vậy, có thể ở trong hơn một trăm ba mươi vạn năm tu thành Chân Tiên?

Hắn hết sức tò mò, Tử Tiêu Cung tám Thánh Tiên cùng bọn người Tôn Nguyệt bị nhốt ở Chân Tiên cảnh giới rất lâu, không cách nào tiến quân cảnh giới cao hơn, tám trăm triệu năm cũng không có tiến bộ, mà Đạo Vương rõ ràng có thể ở ngắn ngủn hơn một trăm ba mươi vạn năm liền đuổi theo bọn hắn, ở trong Tiên giới cũng thuộc về một cái dị số.

Phải biết rằng, sau khi chứng đạo thành Tiên, tốc độ tu luyện liền sâu sắc thả chậm, một lần bế quan tốn hao ngàn năm vạn năm cũng thuộc tầm thường, mà bọn người Đạo Vương, Giang Tuyết có thể ở ngắn ngủn trăm vạn năm thời gian đột phá đến Chân Tiên cảnh giới, đã là dị số ít có!

Giang Nam cũng là dị số, hắn là trực tiếp vượt qua chứng đạo thành tiên cùng Tiên Nhân Cảnh giới, tu thành đạo quả, nếu Giang Nam làm từng bước tu luyện, hôm nay chỉ sợ vẫn còn là Tiên Nhân Cảnh giới.

Bởi vậy hắn đối với tu vi tiến cảnh của bọn người Đạo Vương cảm giác

rất kinh dị.

- Tu thành Chân Tiên luyện thành đạo quả rất khó khăn sao?

Cảnh Thiên Chân Tiên cười nói.

Giang Tuyết lắc đầu nói:

- Tu thành Chân Tiên tự nhiên là rất khó khăn, bất quá đó là đối với Tiên nhân Tiên Giới, đối với những Tiên nhân từ hạ giới phi thăng đi lên mà nói, tu thành Chân Tiên liền không có khó khăn như vậy rồi. Tiên Giới Tiên nhân cơ hồ đều dựa vào tài nguyên chồng chất đi lên, mà chúng ta lại từng bước một khổ tu, giãy dụa, chiến đấu, căn cơ so với Tiên Giới Tiên nhân vững chắc vô số lần. Đã đến Tiên Giới, đạt được nhiều tài nguyên phong phú như thế, tự nhiên đột nhiên tăng mạnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2046: Tử Tiêu Hàng Lâm. (2)

Đạo Vương gật đầu nói:

- Đáng tiếc chính là, Thần đạo bị bát Tiên Vương cầm giữ, bát Tiên Vương không tiến vào Tiên Quân cảnh giới, chúng ta liền không cách nào tái tiến một bước tu thành Tiên Vương.

- Thì ra là thế.

Giang Nam cười nói:

- Hôm nay Thần đạo đã hủy diệt, chỉ còn lại có Kim Đan đại đạo cùng Tiên đạo mới.

Mấy người liếc nhau, cười nói:

- Chúng ta cũng nghe thấy việc này. Lúc Bát Tiên Vương biết được Chư thần hoàng hôn kiếp chấm dứt, tức giận vô cùng, Thần đạo hủy diệt, bọn hắn tiến quân Tiên Quân đại kế cũng bị quấy rầy.

- Đúng rồi, các ngươi có tin tức Bỉ Ngạn cùng Càn Khôn lão tổ hay không?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, nhớ tới Bỉ Ngạn cùng Càn Khôn lão tổ, vội vàng hỏi.

Đạo Vương, Giang Tuyết nhao nhao lắc đầu nói:

- Chưa từng có tin tức của bọn hắn. Bỉ Ngạn cùng Càn Khôn, không ở hạ giới sao? Năm đó hai người bọn họ vì tránh né đại kiếp nạn, tránh đi Huyền Đô Tiên Quân, ly khai Chư Thiên vạn giới, hẳn là đi vũ trụ khác.

- Bọn hắn không ở hạ giới.

Giang Nam thở dài, Bỉ Ngạn Nữ Đế mở Kim Đan đại đạo, cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân đồng dạng, đều là nhân vật cấp Đạo Tổ, nếu ở bên trong Tam Giới, Bỉ Ngạn Nữ Đế lấy được chỗ tốt sẽ làm cho nàng không cách nào tưởng tượng. Chỉ là hai người này không ở Tam Giới, cũng không tại Tiên Giới, đến cùng đi nơi nào?

- Đã đến bảo khố của Tử Tiêu Tiên Vương!

Đạo Vương đột nhiên đứng ở trước một tòa đại điện, trầm giọng nói:

- Tòa đại điện này là kho vũ khí lớn nhất Tử Tiêu Tiên cung, trong đó chứa đựng ngàn cuốn công pháp Tiên Giới, các loại cấp bậc tiên khí, còn có Tử Tiêu Tiên Vương lấy được tiền sử trọng bảo, cũng phong ấn trong này! Càng có các loại tiên tài tiên liệu, nhiều vô số kể!

Giang Nam hướng đại điện phía trước nhìn lại, trong lòng nghiêm nghị, trên cửa đại điện này hiện đầy tiên gia cấm chế uy năng cực kỳ cường đại, hàm mà không phóng, uy năng mỗi một đạo tiên cấm đều to đến không thể tưởng tượng nổi, đủ để đem Tiên Vương đánh chết luyện hóa!

Hơn nữa, những đại cấm này cùng cả tòa Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực tương liên, mượn nhờ lực lượng Tiên Thiên Lôi Hải, nguy hiểm vô cùng, nếu là xúc động, chỉ sợ lực lượng Tiên Thiên Lôi Hải bộc phát, loại uy năng hủy diệt kia, có thể đơn giản liền diệt sát hắn!

Chỉ là, hôm nay tiểu ấu giao ở trong Tiên Thiên Lôi Hải phiên giang đảo hải, Tiên Thiên Lôi Hải bộc phát uy năng, không ngừng oanh kích đầu Giao Long này, để cho uy năng tiên cấm trong tòa đại điện này đại giảm.

Mặc dù là uy năng đại giảm, nhưng uy lực của nó cũng đủ để diệt sát Tiên Vương cấp cao thủ như Giang Nam!

- Bên trong Tiên cung có tư cách vào kho vũ khí, chỉ có rải rác mấy người như Tôn Nguyệt chân nhân mà thôi.

Đạo Vương nhẹ nhẹ thở hắt ra, nói:

- Tử Tiêu Tiên Vương ở phía trên đạo quả của Tôn Nguyệt chân nhân lạc ấn phù văn sắc lệnh, mỗi lần Tôn Nguyệt chân nhân tiến vào trong đó, đều cần đem đạo quả của mình lấy ra, tế lên đạo quả, mới có thể bình an tiến vào trong đó. Đạo quả của Tôn Nguyệt chân nhân đến cùng ký thác vào nơi nào, ngay cả ta cũng không biết. Người này chú ý cẩn thận, đối với bất kỳ người nào đều đề phòng.

- Không sao.

Giang Nam đột nhiên thúc dục chén bể trên đỉnh đầu, chén bể hô một tiếng bay về phía môn hộ kho vũ khí, cái chén bể này vừa mới tiếp cận tòa môn hộ, Tử Tiêu Tiên Vương bố trí xuống tiên cấm lập tức bộc phát, uy năng vô cùng khủng bố nổ vang, từng đạo tiên đạo vừa thô vừa to hiển hiện, dày đặc như lưới, hướng chén bể giảo sát mà đi!

Những tiên đạo kia chính là Tử Tiêu Tiên Vương luyện thành đại đạo, đầu đầu đại đạo to lớn, hiển nhiên vị Tiên Vương này thực lực vô cùng khủng bố!

Những tiên đạo này giảo sát mà đến, thậm chí ngay cả chén bể cũng bị chấn đến liên tục lắc lư, cơ hồ bị những tiên đạo uy năng này oanh rơi!

- Tử Tiêu đạo huynh quả nhiên bất phàm!

Giang Nam bị chấn đến kêu rên một tiếng, đỉnh đầu Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt, toàn lực thúc dục chén bể, những tiên đạo giảo sát mà đến kia đột nhiên phảng phất giống như không khống chế được, hô một tiếng nhao nhao hướng trong chén bể rơi đi!

Bất quá thủ đoạn của Tử Tiêu Tiên Vương dị thường kinh người, mặc dù là Tiên Thiên linh quang biến thành chén bể, giờ phút này cũng không cách nào hoàn toàn kéo động những đại đạo kia, hơn nữa bên trong tiên cấm của Tử Tiêu Tiên Vương, còn có tiên đạo liên tục không ngừng diễn sinh, duy trì tiên cấm không phá, như trước ngăn cản ở trước tòa môn hộ!

Đột nhiên, sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Sư huynh, tỷ tỷ, ta mở ra cho các ngươi một con đường, đưa các ngươi tiến vào kho vũ khí!

- Tử Xuyên, ngươi thì sao?

Giang Tuyết nghi ngờ nói.

- Các ngươi đi vào trước, ta tiếp qua một lát sẽ đuổi tới!

Giang Nam thét dài, Ngưu Long phía dưới chén bể đột nhiên há miệng gào thét, uông một tiếng, đạo âm chấn động, chén bể cũng tùy theo nổ vang, nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ truyền ra, đánh xơ xác từng đạo tiên cấm đại đạo, chấn khai, lộ ra một con đường!

- Các ngươi nhanh đi!

Giang Nam quát.

Bọn người Giang Tuyết, Đạo Vương vội vàng thừa cơ xuyên qua tiên cấm, bay vào trong đại điện.

Bọn hắn vừa mới bay vào trong điện, tiên cấm lập tức khép kín, đầu đầu đại đạo bay vút lên, đem chén bể định trụ, chén bể cùng tiên cấm giằng co không dứt.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, xoay người lại, chỉ thấy ba vị đạo nhân tướng mạo kỳ lạ dắt tay nhau đi tới, một cái liệt như lửa, một cái là độc nhãn cự nhân, cái khác thì là một lão đạo tướng mạo tầm thường.

Tử Tiêu Tiên cung Tam đại Tiên Vương cấp cường giả, cuối cùng đã tới!

Giang Nam tâm tình bình phục lại, mỉm cười nói:

- Cổn đạo nhân, Hỏa đạo nhân, Độc Nhãn đạo nhân?

Ba vị đạo nhân đối với Giang Nam làm như không thấy, đột nhiên hướng trong hư không khom người nói:

- Cung nghênh Tử Tiêu đại lão gia pháp giá hàng lâm!

Hư không sinh hoa, đóa đóa hoa màu tím nhao nhao rơi xuống, cánh hoa Phiêu Linh, một Tiên Vương to lớn cao ngạo phủ xuống.

- Tử Tiêu Tiên Vương!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, từ tình huống Tử Tiêu Tiên Vương ở kho vũ khí lưu lại cấm chế liền cơ hồ có thể khắc chế chén bể của hắn đến xem, chiến lực của vị Tiên Vương này chỉ sợ đã cường đại đến hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi, nếu như hắn xuất quan, đối với Giang Nam mà nói chỉ sợ là thiên đại tin tức xấu!

Hôm nay, chén bể đình trệ ở trong cấm chế của kho vũ khí, không có cái pháp bảo này, đối với hắn càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương!

Mùi thơm lạ lùng khắp nơi trên đất, hư không sinh liên, Kim Long phi, Thải Phượng vũ, dị tượng ngàn vạn, Tử Tiêu Tiên Vương rốt cục hàng lâm!

Khí tức vị Tiên Vương này cùng Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực tương liên, lực lượng là to lớn cao ngạo hạng gì? Thậm chí ngay cả tất cả đại trận trong tiên vực đều bị hắn điều động, đại trận ầm ầm vận chuyển, một cổ uy năng lao nhanh tới, dũng mãnh vào bên trong thân thể của hắn, lôi hải bốc lên, đạo đạo Tiên Thiên lôi quang bay tới, vờn quanh thân hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2047: Hiểm Cảnh. (1)

Một loại lực lượng trấn áp hết thảy áp bách mà xuống, để cho Giang Nam cơ hồ hít thở không thông!

Cái này là lực lượng cường đại hạng gì, ở trước mặt cổ lực lượng này, Giang Nam thậm chí cảm giác mình trở nên vô cùng nhỏ bé!

Bất quá hắn lại nhẹ nhàng thở ra, tới thực sự không phải là chân thân Tử Tiêu Tiên Vương, mà là đạo thân của hắn, hắn là đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương ở lại tiên vực, trấn thủ tiên vực!

Vị đạo thân này vô cùng cường đại, thậm chí có được lực lượng viễn siêu Giang Nam, nhưng dù sao cũng không phải là chân thân!

Nếu Tử Tiêu Tiên Vương chân thân hàng lâm, đó mới là đoạn tuyệt tất cả sinh cơ của hắn, không để cho hắn một chút đường lui!

- Huyền Thiên Đạo hữu.

Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân ha ha cười nói:

- Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi xông tới, ta sớm đã ngờ tới ngươi sẽ xông Tử Tiêu Tiên cung ta, bởi vậy đem tin tức ta bế quan lan truyền để thiên hạ đều nghe thấy, là vì dụ dỗ ngươi đến đây. Mà ta thì sớm lưu lại đạo thân của mình, chờ ngươi chui đầu vô lưới, không nghĩ tới ngươi thật sự đến rồi.

Ánh mắt của hắn chớp động, rơi vào phía trên cái chén bể cùng đại cấm của kho vũ khí giằng co, khuôn mặt có chút động, cười nói:

- Hơn nữa, càng vượt quá dự liệu của ta chính là, đạo hữu rõ ràng mang đến bộ vị rất trọng yếu của Vạn Chú Thiên Chung! Đạo hữu hoàn toàn chính

xác khí vận kinh người, rõ ràng có thể có được đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này!

Hắn ý cười đầy mặt:

- Xem ra, Thượng Thiên đã ở bên bát Tiên Vương ta, bát Tiên Vương ta đã được đến nửa khẩu Vạn Chú Thiên Chung, cộng thêm đạo linh quang này của đạo hữu, liền có thể chiếm cứ hơn phân nửa. Bát Tiên Vương ta tu thành Tiên Quân, ở trong tầm tay, lại tụ tập bát Tiên Quân chi lực, liền có thể đem Tiên Thiên linh quang khác gọi đến, khống chế Tiên Thiên pháp bảo nguyên vẹn!

Giang Nam thản nhiên nói:

- Đạo huynh khống chế đầu mối của Vạn Chú Thiên Chung, tự nhiên là tự mình luyện hóa, lại tập hợp lực lượng bảy vị Tiên Vương khác triệu hoán Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, lại để cho Vạn Chú Thiên Chung khôi phục nguyên vẹn, đạo huynh liền có thể triệt để khống chế Tiên Thiên pháp bảo này. Từ đó về sau, đạo huynh là đứng đầu trong bát Tiên Vương, vô luận Hậu Thổ hay là Trường Sinh, đều không thể cùng đạo huynh tranh chấp! Đạo hữu liền có thể nhảy lên trở thành thế lực có thể cùng hai cung chống lại, rất là làm cho người hâm mộ.

Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân cười tủm tỉm nói:

- Huyền Thiên Đạo hữu, ngươi đừng vội châm ngòi, bát Tiên Vương ta chính là nhất thể một lòng, nếu không có nhất thể một lòng, bát Tiên Vương ta há có thể ở trong tiên giới đứng vững nền móng? Bất quá, ngươi nói không sai, nếu ta khống chế Vạn Chú Thiên Chung, tự nhiên là đệ nhất nhân bên trong bát Tiên Vương, đạo hữu khác cũng chỉ có thể nghe lệnh của ta.

Giang Nam cười ha ha, đột nhiên sắc mặt nghiêm lại, nghiêm nghị nói:

- Đạo huynh, không biết hai cung có thể ngồi nhìn ngươi lớn mạnh, ngồi nhìn ngươi khống chế Tiên Thiên pháp bảo, ngồi nhìn các ngươi tu thành

Tiên Quân hay không?

Sắc mặt Tử Tiêu Tiên Vương biến hóa.

Lời này của Giang Nam nói đến tâm khảm của của hắn, hôm nay bát Tiên Vương đạt được nửa khẩu Vạn Chú Thiên Chung, có hi vọng tu thành Tiên Quân, nửa khẩu Vạn Chú Thiên Chung uy năng đã cực kỳ cường đại, nếu lại tập hợp đủ Vạn Chú Thiên Chung cái Tiên Thiên pháp bảo này, bát Tiên Vương sẽ nhảy lên trở thành quái vật khổng lồ có thể cùng hai cung chống lại!

Đây là sự tình hai cung tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ!

Tiên Quân hai cung, ngay cả bên trong mình cũng có tranh đấu kích liệt, bát Tiên Vương chứng đạo Tiên Quân khống chế Tiên Thiên pháp bảo, chuyện này bọn hắn tất nhiên sẽ ra tay ngăn trở!

Mà vào lúc này, ở trong nháy mắt sắc mặt hắn biến hóa, Giang Nam ngang nhiên ra tay!

Kiếm quang sáng lên, một kiếm Khai Nguyên, Hỏa đạo nhân còn chưa kịp phản ứng, liền bị một kiếm mở ra, thân thể ở trong kiếm quang phân giải, hóa thành một mảnh Thiên Địa rực rỡ tươi đẹp, mặt trời mặt trăng và ngôi sao, Tinh Hà quay quanh, như một cái thế giới nguyên vẹn!

Một tồn tại Tiên Vương cấp liền bị chém giết như vậy, thân thể mở ra một cái thế giới, Giang Nam ra tay mãnh liệt, đột nhiên, bá đạo, để cho trong lòng người rung động, ngay cả tồn tại Tiên Vương cấp cũng không thể tiếp được một kiếm của hắn!

Đón lấy cái thế giới này bắt đầu sụp đổ, hướng trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm sụp đổ, để cho uy năng một kiếm này của Giang Nam càng mạnh hơn nữa!

Kiếm quang càng sáng ngời, chém về phía Độc Nhãn đạo nhân, Độc Nhãn đạo nhân lập tức chứng kiến kiếm quang trước mặt mình biến mất, mà

chuyển biến thành là một cái thời đại sáng lạn, thời đại Tiên đạo hưng thịnh phồn thịnh!

Ở trước mặt đại thời đại này, Độc Nhãn đạo nhân chỉ cảm thấy mình chỉ là một ánh huỳnh quang không có ý nghĩa, mà trước mặt hắn thì là một cái văn minh ở vào lúc hướng lên, ở dưới văn minh đại thế nghiền ép xuống, mình tuyệt đối sẽ bị nghiền nát!

Độc Nhãn đạo nhân gào thét, lân phiến quanh thân điên cuồng sinh trưởng, thân thể càng lúc càng lớn, càng ngày càng hùng tráng, cái đuôi càng ngày càng thô, cái đuôi vung lên, nghênh tiếp kiếm quang!

Cái đuôi của hắn đã trải qua mấy tỷ năm rèn luyện, sớm đã luyện thành Tiên Vương chi bảo, lân phiến trải qua hắn ngày đêm ma luyện, biến thành áo giáp cứng rắn vô cùng, không kém hơn Tiên Vương chi bảo chút nào!

Trong mắt hắn hào quang tỏa sáng, tiên đạo tiên quang bắn ra, uy lực vô cùng kinh người, xuyên thủng thời gian cùng không gian, thần thông của hắn uy lực mạnh, so với Tiên Vương khác cũng không kém chút nào!

Nhưng mà ở trước mặt một kiếm này của Giang Nam, cái đuôi của hắn đột nhiên đoạn đi, biến mất ở bên trong kiếm quang, trong độc nhãn bắn ra tiên quang, tùy theo tan rã, lân phiến áo giáp của hắn vỡ ra, kiếm quang chi uy cơ hồ đem hắn bổ từ đầu tới đuôi!

Cơ hồ cùng một thời gian, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Cổn đạo nhân ra tay, Tử Tiêu Tiên Vương ngăn lại kiếm quang của Giang Nam, mà bàn tay của Cổn đạo nhân thì nhoáng một cái, sau lưng sóng cồn ngập trời, một chưởng hung hăng hướng Giang Nam oanh tới!

Tử Tiêu Tiên Vương đối chiến Khai Nguyên kiếm thức, cho dù cùng Vạn Chú Đạo Quân chiến một trận, uy năng một kiếm Khai Nguyên của Giang Nam đã sâu sắc tăng lên, nhưng mà ở trước mặt Tử Tiêu Tiên Vương, một kiếm uy lực chí cường này của hắn vẫn bị đơn giản ngăn lại, thậm chí đem Giang Nam chấn đến cánh tay run rẩy, khóe miệng tràn ra một đám tiên

huyết!

Giang Nam nâng thủ chưởng lên, Nguyên Thủy đại đạo trong lòng bàn tay tuôn ra, hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, nghênh tiếp một chưởng kia của Cổn đạo nhân, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, hắn lập tức chỉ cảm thấy một cổ lực lượng ngập trời vọt tới, giống như Tiên Hải Nộ Lãng, một lớp sóng đón lấy một lớp sóng, lực lượng cuồn cuộn không dứt đấu đá mà đến!

Giang Nam kêu rên, Cổn đạo nhân này pháp lực hùng hồn, vượt quá dự liệu của hắn, pháp lực của hắn thậm chí so với Phượng Nghi Tiên Vương, Hư Hoàng Tiên Vương còn muốn hùng hậu, hơn nữa đại đạo trong cơ thể đạo nhân này không giống người thường, là hắn trước đây chưa từng gặp!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2048: Hiểm Cảnh. (2)

Loại đại đạo này có tính xâm lược cực kỳ, hơn nữa cùng Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, rõ ràng có thể thôn phệ uy năng đại đạo khác, tăng lên uy lực của mình, Hải Nạp Bách Xuyên!

Chỉ là, vừa mới va chạm, hai chủng đại đạo cao thấp đã phân, đại đạo của Cổn đạo nhân không cách nào làm gì Nguyên Thủy đại đạo mảy may, mà Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam dĩ nhiên có thể ăn mòn luyện hóa loại đại đạo quỷ dị này.

Bất quá pháp lực của Cổn đạo nhân hùng hồn, vẫn còn phía trên Giang Nam, pháp lực cuồn cuộn nghiền áp mà đến, cơ hồ đánh tan Nguyên Thủy đại đạo của hắn!

- Huyền Thiên Đạo hữu, ngươi ngay cả Tiên Thiên linh quang cũng không cách nào vận dụng, chỉ có thể chết ở chỗ này a!

Tử Tiêu Tiên Vương cười ha ha, cất bước tiến lên, ống tay áo phật động, phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), nhưng trong tay áo lại bộc phát ra hấp lực khủng bố, đem Giang Nam hướng trong tay áo hắn kéo đi!

Cùng lúc đó, tay kia của hắn đã nghênh ở phía trước, một chưởng hướng Giang Nam đánh tới.

- Hằng Cổ!

Giang Nam quát lớn, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trở nên vô cùng chậm chạp, kiếm thức hoạt động, mang theo kiếm ý vĩnh hằng bất diệt, thân, thần cùng kiếm, tam vị nhất thể, một điểm kiếm quang vĩnh hằng bất diệt, bản thân vĩnh hằng bất diệt, đại đạo từ cổ chí kim không thay đổi, nghênh tiếp một chưởng này.

Ầm ầm…

Uy năng hai người bộc phát, Hằng Cổ kiếm ý của Giang Nam lọt vào lực lượng tuyệt cường oanh kích, đại đạo vĩnh hằng bất diệt cơ hồ lọt vào đả kích tựa như hủy diệt, thậm chí ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng rậm rạp vết rách, mà nhục thể của hắn giống như đồ sứ, làn da nổ tung, máu tươi đầm đìa!

Cùng lúc đó, Cổn đạo nhân một chưởng khắc ở phía trên hậu tâm của hắn, đánh hắn cao cao bay lên, một tiếng ầm vang nổ mạnh, đụng sập một mảnh Tiên cung!

Độc Nhãn đạo nhân đã áp chế thương thế, nhảy dựng lên, oanh ra một quyền, hung hăng đánh vào trên ngực Giang Nam, Giang Nam kêu rên, thổ huyết, lảo đảo rút lui, hậu tâm đâm vào phía trên một cây đồng trụ cực lớn.

Độc Nhãn đạo nhân bước nhanh đến phía trước, một quyền lại một quyền hung hăng hướng hắn oanh qua, rất nhanh đồng trụ uốn lượn, bẻ gẫy!

Cổn đạo nhân khống chế biển cả mênh mông, mãnh liệt đánh tới, Tử Tiêu Tiên Vương chắp hai tay sau lưng, khoan thai đi tới, mỉm cười nói:

- Huyền Thiên Đạo hữu, ngươi bây giờ biết rõ, ngươi xâm nhập Tiên cung của ta, là một hồi sai lầm a?

- Đây là muốn bức ta đại khai sát giới sao?

Giang Nam ngửa mặt lên trời thét dài, đột nhiên hóa thành chú đạo thần thông, vô số bóng mờ từ trong cơ thể chui ra, hướng Cổn đạo nhân, Độc Nhãn đạo nhân cùng Tử Tiêu Tiên Vương đánh tới!

Lại có vô số bóng mờ từ trong cơ thể hắn bay ra, trong đó truyền đến thanh âm gào khóc thảm thiết thê thảm, bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới, như là mây đen, rất nhanh bao phủ cả tòa tiên vực, Tiên nhân bên trong tiên vực lấy ngàn mà tính đại loạn, bị từng đạo bóng mờ chui vào trong cơ thể!

Chú đạo thần thông của hắn xuất thần nhập hóa, Độc Nhãn đạo nhân trước nhất bị vô số đạo bóng mờ chui vào trong cơ thể, trong khoảnh khắc thân thể liền kịch thu nhỏ lại, thời gian nháy con mắt, vị Tiên Vương cấp Độc Nhãn đạo nhân này liền hóa thành một tấm da người, trong da người có vô số bóng mờ phần phật bay ra, cơ hồ hóa thành thực chất!

Cùng lúc đó, ở chỗ sâu trong Tiên cung, Độc Nhãn đạo nhân này ký thác đạo quả vào Tiên cung cũng kịch liệt héo rút, từng đạo bóng mờ ở trong đạo quả của hắn tán loạn, hấp thu lực lượng bên trong đạo quả!

Cái này là chỗ quỷ dị cùng cường đại của chú đạo, sát nhân ở vô hình, thậm chí ngay cả đạo quả ký thác hư không cũng khó trốn uy năng của chú đạo thần thông!

Khi Giang Nam cùng người giao thủ, là tận lực không vận dụng loại chú đạo thần thông này, chủ yếu là bởi vì chú đạo thật sự âm tà quỷ dị, khắp nơi đưa người vào chỗ chết, hắn niệm tình Tiên nhân tu luyện không dễ, bởi vậy tuy trảm thân thể hắn, lại chưa từng vận dụng chú đạo thần thông tổn thương đạo quả, khắp nơi lưu lại một tuyến sinh cơ.

Mà bây giờ, đối mặt cuộc chiến sinh tử, hắn cũng bất chấp nghĩ nhiều, trực tiếp đem chú đạo thần thông bộc phát, muốn đem tất cả sinh linh trong Tử Tiêu Tiên cung hết thảy diệt sạch!

Chẳng những Độc Nhãn đạo nhân, mặc dù là pháp lực hùng hồn như Cổn đạo nhân, giờ phút này cũng bị bóng mờ chú đạo chui vào trong cơ thể, khí tức kịch liệt suy sụp. Chỉ là pháp lực của hắn thật sự quá mạnh mẽ, trong nhất thời chốc lát chưa chết, nhưng bên trong đạo quả của hắn cũng bị chú đạo thần thông của Giang Nam xâm nhập, đạo quả phi tốc héo rũ!

Vù vù vù…

Từng đạo bóng mờ gào thét quay về, chui trở lại trong cơ thể hắn, Giang Nam lập tức cảm thấy khí huyết điên cuồng tăng vọt, pháp lực cuồn cuộn vọt tới, trong chớp mắt liền để cho thương thế của hắn khôi phục, thậm chí so

với trước khi bị thương càng tốt hơn!

Chú đạo thật sự quỷ dị khó lường, tuy tu vi của Giang Nam tận phục, nhưng đối với loại đại đạo thần thông này không rét mà run.

- Chú đạo thần thông?

Tử Tiêu Tiên Vương cười lạnh:

- Chú đạo cũng không cách nào nhiễu loạn Tiên cung của ta! Lôi Trì bộc phát!

Tiên Thiên Lôi Trì chấn động, vô số Tiên Thiên lôi quang phún dũng, trong chớp mắt quét ngang Tiên cung, đem từng đạo bóng mờ nổ nát, thậm chí lôi quang chui vào hư không, đem bóng mờ bên trong đạo quả cũng hễ quét là sạch!

- Huyền Thiên, nhận lấy cái chết!

Tử Tiêu Tiên Vương một chưởng đập rơi, bao phủ Giang Nam, tất cả trận pháp của tiên vực cùng Tiên Thiên Lôi Hải đều bị hắn điều động, để cho lực lượng của hắn trở nên vô cùng rộng rãi to lớn!

Đây là một kích diệt sạch!

- Chú đạo thiên đàn!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, thu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, hai tay chậm rãi đưa về phía trước, một tòa tế đàn hư ảnh vô cùng cổ xưa ở trong lòng bàn tay hắn hiển hiện, đó là thời đại Chú đạo nghiêng lực lượng cùng tài phú của một thời đại chế tạo Chú đạo thiên đàn, tuyệt học cuối cùng nhất của Vạn Chú Đạo Quân, lại bị hắn thi triển đi ra!

Giang Nam giỏi nhất chính là bắt chước cùng tham khảo, bất quá một thức Chú đạo thiên đàn này lại không phải là đơn thuần bắt chước, mà là hắn đem đại đạo của Vạn Chú Đạo Quân hết thảy lĩnh ngộ, tái hiện một kích

mạnh nhất này của Vạn Chú Đạo Quân!

Thời điểm một thức Chú đạo thiên đàn này hình thành, hắn thậm chí cảm ứng được lực lượng cổ xưa mênh mông mà quỷ dị ngủ say ở Vô Nhân khu trong Cổ Tiên Giới kia, cổ lực lượng kia thậm chí xuyên việt thời không, gia trì đến bên trong một thức đại thần thông này của hắn!

Đó là Chú đạo thiên đàn chân chính, cho dù Chú đạo thiên đàn hủy diệt ở bên trong tịch diệt kiếp, hóa thành phế tích ngủ say trong Vô Nhân khu, nhưng ngủ say bên trong phế tích lực lượng vẫn còn, cũng không hoàn toàn bị tịch diệt kiếp phai mờ!

Lúc hắn thúc dục một thức này, thậm chí cảm ứng được lực lượng thời đại Chú Pháp quả thực là mênh mông bát ngát, lực lượng của mình ở trước mặt cổ nước lũ này, quả thực không có ý nghĩa!

Chương 2049: Thân Bại Thân Tử. (1)

Nó cho mượn đến lực lượng, cũng chỉ là một tia lực lượng thời đại Chú Pháp!

Nếu hắn có thể hoàn toàn thúc dục khống chế cổ lực lượng to lớn này, đừng nói đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương, coi như là Tử Tiêu Tiên Vương tự mình hàng lâm, coi như là bát Tiên Vương đồng thời xuất động, coi như là tất cả Tiên Quân của hai cung đồng loạt ra tay, cũng không cách nào cùng cổ lực lượng này chống lại!

Chỉ tiếc, hắn có thể mượn tới lực lượng quá ít.

Vô luận là Tử Tiêu Tiên Vương điều động uy năng tiên vực, hay là Chú đạo thiên đàn của Giang Nam, hai cổ lực lượng đều ngưng tụ cao độ, bị cô đọng đến cực hạn, không có nửa phần uy năng tiết ra ngoài!

Trong nháy mắt hai người giao thủ, Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải đột nhiên mãnh liệt chấn động thoáng một phát, tựa hồ bị lực lượng của hai người rung chuyển.

Giang Nam ngã xuống bay đi, quanh thân miệng vết thương vừa mới khép lại lần nữa nổ tung, người ở giữa không trung, đột nhiên Cổn đạo nhân vượt qua vũ trụ mà đến. Thân hình nhoáng một cái, trong biển rộng sau lưng xuất hiện một đầu cự ngư, lắc đầu vẫy đuôi, một đuôi hung hăng rút đến!

Cùng lúc đó, hai tay Cổn đạo nhân thiên biến vạn hóa, đủ loại thần thông hướng Giang Nam oanh tới!

Trong mi tâm Giang Nam có từng đạo kiếm quang bay ra, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay lên, thúc dục Khai Nguyên kiếm thức, đón đỡ thế công của hắn, đột nhiên, Độc Nhãn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân từ hai bên đánh tới, ba vị đạo nhân vây công Giang Nam.

Vừa rồi chú đạo thần thông của Giang Nam bộc phát, bóng mờ chui vào bên trong đạo quả của hai người, cơ hồ đem đạo quả của hai vị đạo nhân này hút khô, cũng may Tử Tiêu Tiên Vương kịp thời thúc dục Tiên Thiên Lôi Hải, đem những bóng mờ này diệt trừ, cứu được hai vị đạo nhân một mạng!

Hai vị đạo nhân này biết rõ Giang Nam phi thường lợi hại, bởi vậy từng người lấy pháp bảo, Hỏa đạo nhân cầm trong tay một cây Tam xoa kích, rung thân nhoáng một cái. Hóa thành cự nhân do Tiên Thiên Chi Hỏa tạo thành, Tam Xoa Kích tung bay. Mà Độc Nhãn đạo nhân thì cầm trong tay hai phần đại búa, chẻ dọc vót ngang, vận búa thành phong.

Ba vị đạo nhân quay chung quanh Giang Nam chém giết, sát nhập vào trong một tòa tiên điện!

Oanh, bốn người đánh vỡ từng vách tường nặng nề trầm trọng của tiên điện, cấm chế trong tiên điện khởi động, lập tức bị bốn người công kích sinh sinh xóa đi!

Giang Nam tế lên Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ngăn trở thế công của Cổn đạo nhân, tay không nghênh chiến Hỏa đạo nhân cùng Độc Nhãn đạo nhân, pháp bảo của hai vị đạo nhân này phi thường lăng lệ ác liệt, thậm chí ngay cả nhục thể của hắn cũng ngăn cản không nổi, hẳn là Tử Tiêu Tiên Vương tự mình vì hai người bọn họ luyện chế pháp bảo, rất nhanh lại để cho hai tay của hắn gặp huyết.

Răng rắc…

Giang Nam ngang chân quét qua, đem một cây đồng trụ quét đoạn cả gốc, ôm lấy đồng trụ nghênh chiến ba người, đồng trụ cực lớn ở trong tay hắn phảng phất như là rơm rạ, bị vận chuyển qua, vù vù đập phá hư không, đối chiến Tam đại Tiên Vương cấp.

Bất quá, đồng trụ này dù sao không phải hắn tế luyện pháp bảo, rất nhanh liền bị Độc Nhãn đạo nhân chặt đứt, lại bị Hỏa đạo nhân phun ra một ngụm chân hỏa, đem đồng trụ luyện hóa thành nước.

Tử Tiêu Tiên Vương đứng ở đàng xa, không có tiến lên, hiện tại Giang Nam lọt vào trọng thương, bại cục đã định, không cần hắn tự mình ra tay.

Ánh mắt của hắn chớp động, quay đầu nhìn về phía bên trong môn hộ của kho vũ khí, chỉ thấy chỗ đó chén bể vẫn đang cùng cấm chế của kho vũ khí chống lại, giằng co không dứt.

- Tiên Thiên linh quang, Tiên Thiên pháp bảo, rốt cục muốn rơi vào trong tay của ta rồi. . .

Trong nội tâm Tử Tiêu Tiên Vương phi thường khoái ý, lấy tay hướng chén bể chộp tới.

Thân hình Giang Nam liên tiếp lui về phía sau, tựa hồ ngăn cản không nổi, đột nhiên mi tâm hắn lóe lên, một mặt gương đồng vết rỉ pha tạp đột nhiên xuất hiện, trong gương đồng ánh sáng âm u đại phóng, ba vị đạo nhân trở tay không kịp, thân hình lập tức hóa đá.

Mặt gương đồng này, đúng là hắn từ bên trong cung điện dưới mặt của Vạn Chú Đạo Quân lấy được bảo vật, là pháp bảo chú đạo, có thể đơn giản hóa đá bất luận Chân Tiên nào, đạo quả cũng không thể đào thoát, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng có thể hóa đá, tạm thời định trụ Tiên Vương!

Bất quá, ba người Hỏa đạo nhân, Độc Nhãn đạo nhân cùng Cổn đạo nhân quả thực cường đại, Tiên Thiên Chi Hỏa trong cơ thể Hỏa đạo nhân hừng hực thiêu đốt, những nơi đi qua, hóa đá dần dần rút đi, trong mắt Độc Nhãn đạo nhân tiên quang công tác chuẩn bị, như là nước chảy hướng toàn thân chảy tới, cũng khu trừ uy lực chú đạo hóa đá.

Cổn đạo nhân càng kinh người, pháp lực của hắn hùng hồn nhất, tốc độ khu trừ hóa đá còn nhanh hơn hai người khác!

- Đều chết cho ta!

Giang Nam bắt lấy, lấy tay bỏ vào mi tâm lấy ra Trường Cung, giương cung liền bắn!

Đốt…

Một mũi tên bắn ra, bắn ở giữa con mắt của Độc Nhãn đạo nhân, cây cung này đúng là hắn ở trong nội cung, từ trong tay Nam Quách Minh lão thỏ tử đoạt đến Huyết Văn Xạ Phách Cung!

Cây cung này, bắn hồn đoạt phách, chính là trọng bảo uy năng cường đại quỷ dị, Hoàng Phủ Tiên Vương hao hết tâm tư mới phá vỡ chú đạo cấm chế trùng trùng điệp điệp, kết quả vẫn là tiện nghi Nam Quách Minh, Nam Quách Minh bị Giang Nam ám toán, lại rơi xuống trong tay Giang Nam.

Độc Nhãn đạo nhân bị một mũi tên này bắn trúng, không khỏi ngẩn ngơ, trong mắt tiên quang khủng bố đột nhiên như là thủy triều dũng mãnh vào bên trong mũi tên này, chỉ thấy mũi tên này ô hay một tiếng bắn thủng đầu của hắn, từ trong ót chui ra, gào thét mà đi, trong nháy mắt liền chui vào hư không!

Sau một khắc, ở chỗ sâu trong Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải, đột nhiên một tiếng chấn động kịch liệt truyền đến, một mũi tên xuyên thủng thời không!

Một quả đạo quả bị mũi tên này từ trong hư không bắn ra, trong đạo quả truyền đến tiếng gào thét bén nhọn, một ánh mắt cực đại từ trong đạo quả hiện ra, trong ánh mắt truyền đến thét dài vô cùng thống khổ, đột nhiên cái ánh mắt này bành một tiếng nổ tung, đạo quả cũng tùy theo ầm ầm nghiền nát!

Một tồn tại Tiên Vương cấp bên trong Tiên thú, cứ như vậy thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán!

Tiên nhân đem đạo quả ký thác hư không, rất khó tử vong trên ý nghĩa chính thức, trong Tiên giới tranh đấu, trên cơ bản sau khi chém thân thể, sẽ bị đối thủ đào thoát, mặc dù là muốn chém giết một Chân Tiên cũng vạn phần khó khăn, nhất là Chân Tiên dưới trướng thế lực lớn, chớ nói chi là Tiên Vương.

Đạo quả, có thể nói là Tiên nhân dựa vào, từ xưa đến nay, xuất hiện tình huống Chân Tiên Tiên Vương đại quy mô tử vong, chỉ là khi Cấm khu cổ xưa xuất thế, cùng thời điểm Hỗn Độn Cổ Thần xâm lấn, Hỗn Độn Cổ Thần xâm lấn Cổ Tiên Giới, vì trảm Tiên Vương đạo quả, nên vận dụng Tiên Thiên pháp bảo!

Mà bây giờ, Tiên Vương chết rồi, triệt để chết rồi, chết ở dưới tên của Giang Nam!

Chân Tiên trảm Tiên Vương, diệt đạo quả, càng là trước đó chưa từng có!

Ô hay đốt…

Lại có hai đạo mũi tên bắn ra, hướng Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân vọt tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2050: Thân Bại Thân Tử. (2)

Cổn đạo nhân Hỏa đạo nhân quá sợ hãi, không dám ngăn cản, vội vàng thả người mà lên, bỏ chạy đi, tránh né tên quang.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, giương cung liền bắn, từng đạo mũi tên đốt đốt bắn ra, hướng hai người vọt tới, Cổn đạo nhân vội vàng bỏ chạy. Chạy trốn tới sau lưng Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân, tránh né Huyết Văn Xạ Phách Cung. Mà Hỏa đạo nhân thì hóa thành một đạo hỏa quang, đang muốn bỏ chạy, đột nhiên một mũi tên bắn vào trong ngọn lửa.

Trong ngọn lửa phát ra tiếng kêu thảm thiết chói tai, đón lấy mũi tên kia bắn thủng ánh lửa, trốn vào trong hư không!

- Ngươi dám!

Tử Tiêu Tiên Vương bất chấp thu chén bể, vội vàng cong ngón búng ra, một đạo ánh sáng tím bay ra, cũng bắn vào hư không, hư không đột nhiên kịch liệt chấn động, Giang Nam lập tức cảm ứng được mình bắn ra một mũi tên này bị đánh nát!

Từng đạo mũi tên thẳng đến Tử Tiêu Tiên Vương mà đi, vị Tiên Vương đạo thân này cười lạnh, tùy ý mũi tên bắn trúng mình.

Bành bành bành!

Từng đạo mũi tên nổ tung, trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, thấp giọng nói:

- Chú đạo thần thông hộ thể?

Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân chấn vỡ mũi tên của hắn, dùng không phải Tiên đạo thần thông, mà là chú đạo thần thông, mượn chú đạo thần thông hộ

thể, đem mũi tên chấn vỡ!

Hiển nhiên, Tử Tiêu Tiên Vương ở trong nội cung lấy được chỗ ích không nhỏ, cũng nhận được chú đạo tuyệt học, luyện thành một ít thần thông cùng đại đạo cường đại của chú đạo!

Đối với tư chất ngộ tính của Tử Tiêu Tiên Vương, Giang Nam không chút nào hoài nghi, đồng dạng thân là Thần đạo Đạo Tổ, Giang Nam có bổn sự lĩnh ngộ chú đạo, Tử Tiêu Tiên Vương tự nhiên cũng có!

- Huyền Thiên, ngươi thật quá mức, rõ ràng giết tọa kỵ của ta!

Tử Tiêu Tiên Vương sắc mặt tức giận, đột nhiên lấy tay một trảo, một mặt lệnh kỳ nho nhỏ đột nhiên xuất hiện trong tay, lạnh lùng nói:

- Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi mới có chú đạo pháp bảo, ta liền không có! Hôm nay, ta lợi dụng chú đạo đem ngươi tru sát, diệt đạo quả của ngươi!

Lệnh kỳ hô một tiếng bay lên, treo cao ở trên đỉnh đầu của hắn, Tử Tiêu Tiên Vương khom người nói:

- Mời bảo bối chém người này!

Lệnh kỳ chấn động, mặt cờ hiện ra thân ảnh Giang Nam, tựa như thần hồn của hắn bị kéo vào trong kỳ, đột nhiên, cổ Giang Nam bên trong mặt cờ vỡ ra, đầu lâu rơi xuống đất.

Thân hình Giang Nam chấn động, Nguyên Thủy đại đạo trong cơ thể boong boong rung động, trên cổ xuất hiện một tơ máu tinh tế, cùng lúc đó, trên cổ đạo thân hắn ẩn sâu ở trong chén bể cũng xuất hiện một đạo tơ máu, thậm chí đạo quả trong đạo thân cũng chấn động, trên đạo quả hiện ra một vết rách!

Giang Nam sờ lên cổ, nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Đạo huynh, ngươi là trưởng lão, làm gì khách khí như thế, rõ ràng

hướng tiểu đệ hạ bái! Ngươi lại bái một lần thử xem xem!

Sắc mặt Tử Tiêu Tiên Vương trầm xuống, lần nữa khom người nói:

- Mời bảo bối chém người này!

Đại đạo trong cơ thể Giang Nam loong coong, trên cổ lại xuất hiện một đạo tơ máu, nhưng mà đầu như trước chưa từng bị trảm. Trong mắt Tử Tiêu Tiên Vương lóe lên tử mang, đốn biết nguyên do, ngược lại rút một ngụm hơi lạnh:

- Tu vi chú đạo thật tinh thuần! Ta bái hai lần, cũng không có thể chém hắn, không phải thực lực của hắn quá mạnh mẽ, mà là tu vi chú đạo của hắn trên ta!

Hắn xem như đã nhìn ra, tu vi chú đạo của Giang Nam vô cùng cường đại, viễn siêu hắn, bởi vậy mới có thể không sợ chú kỳ chém giết.

- Đã như vầy, bổn vương chỉ có thể tự mình động thủ!

Tử Tiêu Tiên Vương đưa tay thu mặt chú kỳ kia, cất bước tiến lên, khua tay nói:

- Cổn đạo nhân Hỏa đạo nhân, các ngươi lui ra, ta cho hai người các ngươi phù văn sắc lệnh, các ngươi tiến vào bên trong môn hộ, đem cái chén bể kia thu, lại tiến vào trong bảo khố, chém phản đồ của bổn môn.

Hai đạo phù văn sắc lệnh bay ra, rơi vào trong cơ thể Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân, hai vị đạo nhân vội vàng quay người, hướng bên trong môn hộ đi đến.

Giang Nam gầm lên, công tiến lên, Tử Tiêu Tiên Vương cười ha ha, đưa tay ngăn hắn lại, thản nhiên nói:

- Huyền Thiên, ngươi có biết hay không, cảm giác một mẻ hốt gọn thật sự là mỹ diệu? Hôm nay, cho ngươi lọt vào thảm bại trước nay chưa có! Ngươi

cùng ta đấu, vẫn là quá non một ít!

Ầm ầm…

Giang Nam cổ đãng tất cả pháp lực, dốc sức liều mạng thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, tách ra hết thảy uy năng của mình, dốc sức liều mạng hướng Tử Tiêu Tiên Vương công tới, Tử Tiêu Tiên Vương tiện tay ngăn cản, hai người ở trong tiên vực đại chiến, từng mảnh Tiên cung chịu khổ phá hủy, thành phiến thành phiến sụp đổ, hư không cũng bị đánh cho chôn vùi.

Giang Nam thổ huyết liên tục, hắn có thể chém giết Vạn Chú Đạo Quân, chủ yếu dựa vào vẫn là cái chén bể kia, giờ phút này đã không có chén bể, hắn so với Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân thua kém rất nhiều.

Mà vào lúc này, Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân dĩ nhiên đánh vào bên trong môn hộ kho vũ khí, hai vị đạo nhân toàn lực áp chế uy năng chén bể, bàn tay đã bắt lấy chén!

- Chết a!

Tử Tiêu Tiên Vương oanh ra một chưởng, thân thể Giang Nam bạo toái, bị hắn một chưởng oanh bạo, hóa thành Nguyên Thủy chi khí cuồn cuộn, liền muốn ngưng tụ thân thể.

Tử Tiêu Tiên Vương tay áo một cuốn, đem tất cả Nguyên Thủy chi khí thu nhập trong tay áo, tay áo bành trướng rung động, ầm ầm chấn động, chỉ thấy máu tươi cùng toái cốt từ trong tay áo hắn rơi xuống.

- Huyền Thiên Đạo hữu, ngươi rốt cục chết rồi, từ nay về sau thế gian mất đi một Thần Tổ. . .

Tử Tiêu Tiên Vương buồn vô cớ thở dài, đột nhiên sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói:

- Ân? Đạo quả của ngươi không ở trong thân thể? Chẳng lẽ ngươi đã ký thác đạo quả? Hừ, ngươi trốn không thoát suy tính của ta!

Đỉnh đầu hắn ánh sáng tím bốc hơi, vô số cảnh tượng giống như cưỡi ngựa hiện lên, rõ ràng là suy tính phương vị đạo quả của Giang Nam, tính toán Giang Nam đến cùng đem đạo quả ký thác vào nơi nào, sau đó đem hắn đánh chết!

Ánh sáng tím chấn động, Tử Tiêu Tiên Vương đột nhiên mở mắt, trên mặt nghi hoặc:

- Kỳ quái, đạo quả của hắn ngay tại phụ cận. . . Chẳng lẽ hắn đem đạo quả ký thác vào Tử Tiêu Tiên cung ta rồi hả? Tự tìm đường chết!

Tử Tiêu Tiên Vương mở ra hai con ngươi, mục bắn tiên quang, quét ngang hư không, sưu tầm vị trí đạo quả của Giang Nam, hắn đã suy tính ra đạo quả của Giang Nam ngay tại phụ cận, cho dù là hắn, đối với Giang Nam mưu trí tính toán cũng cực kỳ khâm phục, nhưng mà, đem đạo quả ký thác vào bên trong Tử Tiêu Tiên cung, ở trong mắt hắn xem ra là một việc ngu xuẩn!

Ám chiêu to lớn!

Cả tòa Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, đều ở dưới hắn khống chế, bất luận kẻ nào cho dù là Tiên Quân đem đạo quả ký thác vào tiên vực, cũng không thể tránh được tai mắt của hắn.

Hơn nữa ở bên trong tiên vực, hắn có thể tùy ý tinh luyện ra đạo quả của người khác, đem sinh tử của đối phương khống chế!

Chỉ là, Tử Tiêu Tiên Vương sưu tầm một lát, lại thủy chung không tìm được vị trí đạo quả của Giang Nam, trong nội tâm vạn phần kinh ngạc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2051: Miếu Nhỏ. (1)

Hắn đã suy tính ra, đạo quả của Giang Nam ngay tại phụ cận, dùng năng lực suy tính của hắn, tuyệt sẽ không phạm sai lầm, nhưng lại tìm không được phương vị đạo quả của Giang Nam, để cho trong lòng của hắn ẩn ẩn sinh ra một loại cảm giác không ổn.

- Chẳng lẽ ở bên trong thanh thần kiếm kia? Không đúng, thần kiếm kia cũng bị ta làm vỡ nát. . .

Tử Tiêu Tiên Vương ánh mắt chớp động, vừa rồi Giang Nam chết, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng Giang Nam sưu tầm đủ loại pháp bảo như là chú đạo gương đồng cùng Huyết Văn Xạ Phách Cung,… hết thảy trụy lạc ở trên đất!

- Theo lý mà nói, chủ nhân đã chết, đạo quả vẫn còn, pháp bảo sẽ cảm ứng được phương vị đạo quả của chủ nhân bay đi, trở lại bên cạnh đạo quả, mà bây giờ những pháp bảo này lại không có bay đi, điều này nói rõ, có đồ vật gì đó che đậy đạo quả cùng pháp bảo cảm ứng! Địa phương nào có thể che đậy đạo quả cùng pháp bảo cảm ứng. . .

Đột nhiên, trong lòng của hắn mạnh mẽ rùng mình, vội vàng quay đầu, hướng cái chén bể trong kho vũ khí kia nhìn lại.

Chỉ thấy giờ phút này Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân đã đem cái chén bể kia toàn diện áp chế, hai vị đạo nhân tháo chén bể xuống, trong lòng Tử Tiêu Tiên Vương giật mình, sắc mặt kịch biến, cao giọng quát:

- Mau tránh ra!

Hai vị đạo nhân khó hiểu nhìn nhau, đột nhiên uy năng chén bể tăng vọt, trong nháy mắt tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, hô một tiếng đem hai vị đạo nhân kéo vào trong chén!

Hai vị đạo nhân gào thét, từng người hiện ra nguyên hình, Cổn đạo nhân chính là đầu cá thân người đuôi cá. Mà Hỏa đạo nhân thì là một con Tiên thú từ trong Tiên Thiên Chi Hỏa sinh ra đời, hai người đều là thân thể vô cùng khổng lồ, nhưng ở trong chén bể, bọn hắn lại có vẻ thật nhỏ, tùy ý hai người xê dịch biến hóa, thủy chung không cách nào nhảy ra đáy chén!

Tử Tiêu Tiên Vương thét dài, cất bước hướng kho vũ khí phóng đi, tự mình thúc dục tiên đạo đại cấm bên trong môn hộ, vô số tiên đạo bay vút lên, hóa thành từng đạo năng lượng gợn sóng mắt thường có thể thấy được, mang theo uy năng hủy diệt cùng phá hư hướng chén bể áp đi.

Ngang…

Phía dưới chén bể, Ngưu Long ngẩn đầu, cao giọng rống to, chén bể chấn động, phát ra nổ mạnh giống như chuông lớn, cạch một tiếng, đem tất cả tiên đạo đại cấm xâm nhập mà đến chấn vỡ hết thảy, lập tức tiên đạo đại cấm nghiền nát bị kéo vào trong chén.

Về phần Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân đứng ở đáy chén, thì thần kỳ lông tóc ít bị tổn thương!

Vù vù vù…

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, ba mặt chú đạo gương đồng cùng Huyết Văn Xạ Phách Cung thừa cơ bay tới, bay vào trong chén bể.

Tử Tiêu Tiên Vương đánh tới, một chưởng vỗ vào phía trên chén bể, một chưởng này của hắn điều động uy năng của Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, uy năng một kích này thậm chí đã vượt qua một kích vừa rồi hắn đánh chết Giang Nam kia!

Cạch…

Chén bể bị hắn đánh một chưởng không ngừng chấn động, Tử Tiêu Tiên Vương kêu rên, bị trong chén bể truyền đến chấn động chấn đến liên tục rút lui, bàn tay nổ tung, ánh mắt của hắn lạnh lùng, chỉ thấy lúc này đây chấn

động tuy mạnh, nhưng Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân ở trong chén như cũ chưa chết!

Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân không có bị chấn nát. Nói rõ đạo quả của Giang Nam giấu ở trong chén bể cùng Giang Nam phục sinh liền không bị chấn nát, loại tình hình này, để cho trong nội tâm Tử Tiêu Tiên Vương rét run!

Ầm!

Tiên đạo đại cấm bên trong môn hộ toàn diện bộc phát, hướng chén bể áp đi, đột nhiên chén bể quay tít một vòng. Bay ra phạm vi tiên đạo đại cấm bao phủ, nhảy vào bên trong kho vũ khí, tránh né Tử Tiêu Tiên Vương áp chế.

Tử Tiêu Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, cất bước xuyên qua tiên đạo đại cấm trước môn hộ, đuổi giết mà đi, lại vào lúc này, trong chén truyền đến một tiếng cười to, một thân ảnh to lớn cất bước từ trong chén đi ra, chén bể treo cao, trôi nổi ở trên đỉnh đầu của người kia, đúng là Giang Nam.

- Đạo huynh, ngươi đã thất bại.

Ngưu Long giơ lên bốn đầu, gào thét, chén bể bộc phát ra tiếng chuông khủng bố, vọt tới Tử Tiêu Tiên Vương.

Sau một khắc, tiên đạo đại cấm bên trong kho vũ khí ầm ầm chấn động, một bóng người đánh vỡ cấm chế trùng trùng điệp điệp, hướng về sau đánh tới, rầm rầm rầm, Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân liên tục đụng thủng từng tòa tiên điện, lúc này mới dừng xu hướng suy tàn.

Đạo thân này bị oanh rách tung toé, cơ hồ nổ nát!

Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực gia trì đạo thân của hắn, để cho chiến lực của hắn đạt tới hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi, nhưng vẫn là bị đánh thảm hại như vậy, có thể thấy chén bể kia uy năng là khủng bố bực nào!

Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực chấn động, vô số Tiên Thiên lôi quang chen

chúc mà đến, trong tiên vực đầu đầu đại đạo hiển hiện, tiên quang bay vút lên, gào thét dũng mãnh vào trong thân thể Tử Tiêu Tiên Vương, để cho đạo thân này lại tự khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Tử Tiêu Tiên Vương tức giận, cất bước hướng trong môn hộ đi đến, răng rắc, răng rắc, từng đạo lôi quang từ trong lôi hải bay ra, phù hiện ở sau lưng hắn, uy năng càng ngày càng khủng bố, càng ngày càng kinh người.

Đó là uy năng hủy thiên diệt địa, Tử Tiêu Tiên Vương đã thật sự nổi giận, vừa rồi hắn cùng với Giang Nam giao thủ, chỉ là căn cứ tâm tính chơi đùa, trong nội tâm hắn, cũng không coi Giang Nam là đối thủ, mà bây giờ, hắn triệt để động sát tâm, thậm chí không tiếc vận dụng uy năng Tiên Thiên Lôi Hải.

Lúc trước, hắn chỉ là mượn uy năng Tiên Thiên Lôi Hải, mà bây giờ vận dụng Tiên Thiên Lôi Hải, uy lực của nó lại trở mình thăng mấy lần!

Mượn uy năng của Tiên Thiên Lôi Hải, Tiên Thiên Lôi Hải còn có cơ hội khôi phục uy lực, đợi một thời gian, sẽ phục hồi như cũ, nhưng vận dụng Tiên Thiên Lôi Hải, động một đạo Tiên Thiên lôi quang, sẽ thiếu đi một đạo, không có khả năng khôi phục!

Tòa Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải này của hắn kinh doanh tám trăm triệu năm, trong lịch sử ngoại trừ mấy lần Hỗn Độn Cổ Thần xâm lấn ra, đây là lần đầu để cho hắn vận dụng Tiên Thiên Lôi Hải chi uy!

Vô số đạo Tiên Thiên lôi quang ở sau lưng hắn hóa thành một viên cầu cực đại, phạm vi gần mẫu, lôi quang ngày càng nhiều, dần dần kết xuất lôi cầu thứ hai, sau đó là viên thứ ba, viên thứ tư. . .

Tử Tiêu Tiên Vương trọn vẹn luyện hóa được chín khỏa lôi cầu, lôi cầu càng ngày càng nhỏ, năng lượng ngưng tụ cao độ, cuối cùng nhất hóa thành chín khỏa lôi châu lớn cỡ nắm tay!

Chín khỏa lôi châu vờn quanh hắn cao thấp tung bay, xẹt qua từng đạo

dấu vết, lúc này Tử Tiêu Tiên Vương di chuyển bước chân, lần nữa bước vào trong kho vũ khí.

Hô…

Một khỏa lôi châu oanh về phía trước, mà vào lúc này, Giang Nam cũng cảm giác được nguy hiểm trước nay chưa có, không khỏi phân trần đem chén bể treo cao trên đỉnh đầu tháo xuống, hai tay bắt lấy hai cái sừng nhọn của Ngưu Long, lập tức dưới nách thân thể lại có một mảnh cánh tay dài hẹp chui ra, tổng cộng sáu cánh tay, bắt lấy sáu cái sừng nhọn khác của Ngưu Long!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2052: Miếu Nhỏ. (2)

Giang Nam gào thét, pháp lực toàn thân dũng mãnh vào trong chén bể, Ngưu Long ngửa đầu, bốn đầu rống to, cạch!

Chén bể kịch liệt chấn động, chấn đến da thịt toàn thân Giang Nam nổ tung. Tiếng gầm khủng bố lập tức đem không gian thông đạo của đại điện chôn vùi, nghênh tiếp khỏa lôi châu kia!

Tử Tiêu Tiên Vương hừ lạnh, một quả lôi châu quay tròn chuyển động, liên tiếp oanh về phía trước, Cửu Châu hợp thành một đường, mà ở sau lưng hắn, còn có lôi quang liên tục không ngừng vọt tới, tương trợ khí thế của hắn!

- Chết!

Tử Tiêu Tiên Vương gầm lên.

Giang Nam lên tiếng rống to, hai mắt trợn tròn, pháp lực toàn thân không muốn sống dũng mãnh vào trong chén bể, cạch, cạch, cạch. Chén bể kịch liệt chấn động, một lần lại một lần phát ra nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ, hướng chín miếng lôi châu kia oanh đi, chấn đến thân thể hắn liên tục chấn động chín lần, chỉ nghe trong cơ thể hắn truyền đến tiếng bạo liệt răng rắc răng rắc, cốt cách lại bị lực phản chấn của chén bể lúc bộc phát uy năng đánh gảy!

Da của hắn toái mất, máu tươi bốc hơi, hóa thành huyết vụ không ngừng xoay tròn, quay chung quanh hắn chuyển động, cơ bắp cũng bị chấn thành bùn nhão!

Uy năng của Tiên Thiên lôi châu rốt cục cùng chén bể va chạm. Một cổ uy lực khó có thể tưởng tượng bộc phát ra, đem thông đạo kho vũ khí chấn vỡ, cắn nát, đem tòa đại điện này lật tung hơn phân nửa, loạn lưu càn quấy.

Nát bấy hết thảy, thậm chí dư âm xâm nhập đến ở chỗ sâu trong kho vũ khí.

Ở chỗ sâu trong kho cất giấu tiên khí, tiên tài tiên liệu tiên kim nhiều vô số kể, cùng với đủ loại trận đồ cường đại, giờ phút này bị cổ loạn lưu hủy diệt kia quấy, nguyên một đám nứt vỡ, hóa thành Hỗn Độn Hồng Mông, hơn nữa xu thế hủy diệt còn đang không ngừng hướng chỗ càng sâu trong kho truyền đi, căn bản không có bao nhiêu pháp bảo có thể ngăn cản dư âm một kích này!

Giờ phút này bọn người Đạo Vương, Giang Tuyết đang ở chỗ sâu trong kho, thu từng kiện từng kiện pháp bảo, nhìn thấy bộ dạng khủng bố này, mấy người không khỏi sợ hãi, vội vàng bay lên, hướng chỗ sâu nhất trong kho bay đi, ý đồ tránh né cổ dư âm này oanh kích!

Bọn hắn bay vào trung tâm kho vũ khí, chỉ thấy từng mặt Kim Bảng lơ lửng, giắt trong hư không, có tất cả hơn tám nghìn mặt Kim Bảng, thượng diện che kín tiên đạo phù văn, cao thâm mạt trắc, rõ ràng là Tử Tiêu Tiên Vương tự mình bố trí xuống phù văn sắc lệnh.

Lại có đạo đạo xiềng xích ngang trời, cuối cùng xiềng xích lọt vào trong hư không, cũng có hơn tám nghìn sợi, mắt thường có thể thấy được hoa văn tiên đạo che kín mặt ngoài xiềng xích, hẳn cũng là Tử Tiêu Tiên Vương tự mình luyện, mà một chỗ khác của xiềng xích, thì khóa ở phía trên một tòa miếu nhỏ.

- Đi chỗ tòa miếu nhỏ đó!

Bọn người Giang Tuyết con mắt sáng ngời, vội vàng bay đi, đáp xuống trong miếu nhỏ.

Loạn lưu hủy diệt xoắn tới, uy năng Kim Bảng bị thúc dục, hơn tám nghìn mặt Kim Bảng cùng một chỗ bộc phát uy lực, khủng bố vô cùng, nhưng ở trước mặt cổ loạn lưu hủy diệt này, rất nhanh từng mặt Kim Bảng sắc lệnh bị xóa đi tất cả uy lực, hóa thành tro tàn!

Xiềng xích boong boong rung động, tiên đạo loong coong, tiếp theo ở dưới loạn lưu hủy diệt gián đoạn đi, chôn vùi.

Hủy diệt loạn lưu kinh khủng kia đánh úp lại, tuôn hướng miếu nhỏ, mấy người trong lòng tâm thần bất định bất an, đem từng kiện từng kiện pháp bảo tế lên, chuẩn bị liều chết chống lại.

Đột nhiên, trong miếu nhỏ mà bọn hắn đứng, truyền đến tiếng tụng kinh trầm thấp, thanh âm tụng kinh không lớn, nhưng tựa hồ có uy năng kỳ dị, ở giữa không trung tạo ra nguyên một đám phù văn cổ quái, hình thành nguyên một đám vòng tròn lớn trào ra ngoài, như là rung động hướng ra phía ngoài bay tới.

Phù văn tao ngộ loạn lưu hủy diệt, hai hai va chạm, lại không có bộc phát ra tiếng vang kinh thiên động địa, ngược lại vô thanh vô tức, hai hai triệt tiêu.

Hủy diệt loạn lưu bị ngăn trở, thủy chung không cách nào tiến thêm một bước.

- Tòa miếu nhỏ này, rốt cuộc là bảo bối gì vậy? Là người phương nào tụng kinh?

Trong lòng mấy người Giang Tuyết, Đạo Vương nghi hoặc, liếc nhau, dắt tay nhau mà đi, hướng trong miếu nhỏ đi đến.

Mà ở trung tâm cổ dư âm hủy diệt, còn có hai người đứng ở chỗ đó, Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân dựa vào uy năng Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải bảo vệ quanh thân, nhưng dù vậy, thân thể của hắn cũng bị oanh đến thiên sang bách khổng, mà Giang Nam thì dựa vào cái chén bể kia, chén bể bảo vệ nhục thể của hắn, nhưng mà bị oanh đến hấp hối, quanh thân huyết vụ bốc hơi, toái cốt trát phá, lỏa lồ ở bên ngoài.

Hai người đều không có ngã xuống, như trước ngật đứng không ngã.

Tử Tiêu Tiên Vương tóc tím tung bay, hai tay đẩy về phía trước, sau lưng

Tiên Thiên lôi quang về phía trước dũng mãnh lao tới, như là một cổ sóng cồn ngập trời, hung hăng lao đi!

Ngang…

Giang Nam tóc đen bay múa, tám tay ôm lấy chén bể, cổ đãng lực lượng còn lại, toàn lực thúc dục chén bể, Ngưu Long trường rống, tiếng chuông chấn động không dứt!

- Chết!

Hai người đồng thời hét lớn!

Trong miếu nhỏ, tiếng tụng kinh liên tục không ngừng, một chữ một phù văn, tiếng tụng kinh này không biết dùng ngôn ngữ chủng tộc gì, bọn người Giang Tuyết, Đạo Vương, Thông U chưa từng nghe qua, nhưng lại có thể ngăn trở dư âm hủy diệt kinh khủng kia.

- Cái kinh văn này giống như không phải ngôn ngữ, mà là đại đạo, miệng phun đại đạo!

Đạo Vương động dung, thấp giọng nói:

- Người tụng kinh, đạo pháp cao tuyệt, nói ra đại đạo, là ta trước nay ít thấy!

Thập đại Chân Tiên hướng trong miếu thờ đi đến, ven đường chỉ thấy từng bàn thờ phong cách cổ xưa, bên trong có hương tro dày đặc, thậm chí có bàn thờ còn có nén hương lớn như cánh tay thiêu đốt, hương khí lượn lờ.

Nén hương này đốt không biết bao lâu thời gian, lại thủy chung không có đốt sạch, rất là thần kỳ.

Mấy người hướng trong miếu đi đến, tiếng tụng kinh càng ngày càng rõ ràng, sau một lúc lâu, bọn hắn tiến vào bên trong miếu thờ, chỉ thấy tóc tím khắp nơi trên đất, tóc tím thật dài đem mặt đất miếu thờ phủ kín, phủ lên một

tầng dày đặc.

Mà ở trung ương tóc tím, một cái bồ đoàn cao cao phiêu khởi, một vị lão giả khô gầy như củi, người mặc áo bào tím, ngồi ở trên bồ đoàn, hình dung tiều tụy, da bọc xương, từng đạo xiềng xích mảnh như sợi tóc xuyên thủng nhục thể của hắn, lọt vào trong cơ thể, khóa lại hắn.

Mà những xiềng xích này ly khai cơ thể hắn thì trở nên dần dần vừa thô vừa to, xuyên thủng đến trong lòng đất miếu thờ, hẳn là những xiềng xích bên ngoài xuyên thủng hư không kia.

Đúng là lão đạo áo bào tím này không ngừng tụng kinh, ngăn cản được loạn lưu hủy diệt, thể hiện ra tiên đạo tạo nghệ không thể tưởng tượng.

- Lão đạo này như thế nào sẽ bị Tử Tiêu Tiên Vương khóa ở đây?

Mấy người liếc nhau, trong nội tâm buồn bực.

Thông U đạo nhân đột nhiên hỏi:

- Lão đạo, ngươi là người phương nào? Vì sao bị khóa ở nơi đây?

Lão đạo kia từ từ mở mắt, ánh mắt mờ mịt. Sau một lúc lâu, trong mắt của hắn dần dần có ánh sáng tím lưu động. Mở miệng nói:

- Ta? Ta đạo hiệu Tử Tiêu, vốn là chủ nhân phiến Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải này. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2053: Hai Cái Tử Tiêu Tiên Vương.

Bọn người Đạo Vương Giang Tuyết thân hình đại chấn, nghẹn ngào kinh hô, trên mặt Cảnh Thiên Chân Tiên lộ ra vẻ sợ hãi, rung giọng nói:

- Lão trượng, ngươi chớ nói giỡn, ngươi là Tử Tiêu Tiên Vương, như vậy người bên ngoài kia là ai?

Những người khác trong đầu ầm ầm, ngơ ngác nhìn xem vị lão đạo này, trong nội tâm chỉ cảm thấy không rét mà run.

Cái lão đạo bị nhốt trong này là Tử Tiêu Tiên Vương, người bên ngoài cùng Giang Nam tranh đấu kia là ai?

Mà ở bên ngoài, Giang Nam cùng Tử Tiêu Tiên Vương tranh đấu đã đến thời khắc mấu chốt nhất, đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương rách tung toé, điều động uy năng Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải, Giang Nam cũng không tốt hơn đi đâu, hao hết pháp lực của mình, thúc dục chén bể thi triển một kích cuối cùng.

Hai người cơ hồ đều đã đến một khắc dầu hết đèn tắt!

Một kích cuối cùng này, thân thể Giang Nam bạo toái, hóa thành một cổ Nguyên Thủy chi khí, mà đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương thì trực tiếp nổ bung, hóa thành tiên đạo nước lũ cuồn cuộn.

Nguyên Thủy chi khí cố gắng ngưng tụ, tiên đạo nước lũ ý đồ khép lại.

Hai người lưỡng bại câu thương, đều kiệt lực khu trừ đạo thương, khôi phục thân thể, cho đối phương một kích trí mạng, bất quá Tử Tiêu Tiên Vương khôi phục tốc độ nhanh nhất, dù sao nơi này là sân nhà của hắn, có Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải làm hậu thuẫn, rất nhanh liền đem đạo thương bên trong tiên đạo nước lũ khu trừ, đạo thân của hắn lập tức bắt đầu ngưng

tụ!

- Ha ha, khống chế Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, ngươi cũng xứng?

Đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương bay ra, C-K-Í-T..T...T một tiếng chui vào trong chén bể, rõ ràng là chuẩn bị cướp lấy quyền khống chế đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này!

Hắn có Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải làm hậu thuẫn, tiền vốn hùng hồn như thế, tu vi lại hùng hồn hơn xa Giang Nam, tự nhiên muốn sát nhập vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, trảm đạo quả của Giang Nam, diệt thần hồn của Giang Nam, đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang làm của riêng!

Mà vào lúc này, chén bể chấn động, mạnh mẽ thu lại, đem Giang Nam biến thành cổ Nguyên Thủy chi khí kia thu nhập trong chén, sinh sinh luyện hóa, trở lại thành tiên khí tiên dịch như cũ.

Cơ hồ cùng trong nháy mắt, thân thể Giang Nam từ trong đạo quả tái sinh, thả người nhảy lên, nhảy ra đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này.

- Tử Tiêu Tiên Vương, ta chính là chờ ngươi như vậy! Chính ngươi nhập trong hũ ta, thật sự là tự tìm đường chết!

Giang Nam cười ha ha, chén bể đột nhiên tản ra, hóa thành một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nhẹ nhàng chấn động, liền đem đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương từ trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chấn ra, lập tức Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang lại chấn động, hóa thành chén bể, đem Tử Tiêu Tiên Vương thu nhập trong chén!

Trong chớp mắt chén bể tản ra, trong chén, hai vị Tiên Vương Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân rốt cục thoát khốn, còn chưa kịp có chỗ động tác, liền lại rơi vào trong chén, đều không có thể đào thoát.

Sở dĩ Giang Nam còn giữ hai người này, chủ yếu là cùng Tử Tiêu tranh đấu, không rảnh xử trí bọn hắn, hắn có thực lực đem hai người luyện chết,

nhưng mà sau khi luyện chết, hai người này tất nhiên sẽ từ trong đạo quả phục sinh, còn không bằng tạm thời trấn áp bọn họ ở trong chén, đợi cho chiến thắng đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương, lại thong dong xử trí hai người.

Tử Tiêu Tiên Vương trong lòng giật mình, đứng ở dưới đáy chén nhìn lại, chỉ thấy mình chứng kiến cảnh tượng cùng ngoại giới hoàn toàn bất đồng, chứng kiến không phải chén, mà là thời không mênh mông bao la mờ mịt, từng khỏa bất diệt linh quang như là từng khỏa tinh cầu khổng lồ, vờn quanh mình chuyển động, hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy linh quang bao la mờ mịt, như là Tinh Hà áp trên đỉnh đầu của mình.

Hắn biết mình bị lừa, Tiên Thiên linh quang thay đổi liên tục như vậy, ngay cả đạo thân của hắn cũng không thể tiến vào bên trong linh quang, bị linh quang chấn ra, chủ yếu là vì Giang Nam đã đem đạo linh quang này tế luyện thành thạo, để cho hắn không có bất kỳ cơ hội thừa dịp!

Mà ở bên trong dự đoán của hắn, Giang Nam không có khả năng đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang tế luyện đến loại trình độ này, bởi vì tu vi thực lực của hắn vẫn là tiêu chuẩn Tiên Vương trung kỳ, tính toán đâu ra đấy, cũng chỉ là nắm giữ một hai chủng biến hóa của Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, sẽ không vượt qua ba loại, tối đa luyện hóa một hai thành của đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này, vận chuyển cũng không như ý.

Chỉ cần đạo thân của hắn tiến vào bên trong linh quang, liền có thể trảm đạo thân của Giang Nam ký thác vào bên trong linh quang, diệt đạo quả, đoạt được quyền khống chế linh quang.

Chỉ là vượt quá hắn đoán trước chính là, Giang Nam đối với linh quang khống chế xa xa không chỉ một hai thành, mà là bốn năm thành!

Hơn nữa, Giang Nam không có ý đồ khôi phục thân thể, mà là trực tiếp dùng chén bể đem mình luyện chết, từ trong đạo quả phục sinh, thừa cơ thúc dục linh quang biến hóa, vây khốn hắn!

- Chủ quan rồi, một chiêu sơ xuất, tất cả mất hết.

Tử Tiêu Tiên Vương buồn vô cớ thở dài:

- Không hổ là Thần đạo Đạo Tổ có thể cùng ta sánh vai, Huyền Thiên, cùng ngươi đánh nhau, quả nhiên không thể dễ dàng có nửa điểm qua loa cùng may mắn. . .

Hắn thả người nhảy lên, chấn đến chén bể chấn động không ngớt, ý đồ từ trong chén nhảy ra.

Mà Cổn đạo nhân cùng Hỏa đạo nhân, cũng kiệt lực hướng ra phía ngoài phóng đi, cùng một chỗ ở trong chén phiên giang đảo hải, ý đồ đào thoát.

Giang Nam thúc dục linh quang, chỉ thấy linh quang trên đỉnh đầu Tử Tiêu Tiên Vương cùng hai vị đạo nhân càng thêm trầm trọng, Tinh Hà thành bàn, tùy ý bọn hắn xông tới như thế nào, cũng không thể nhảy ra cái chén bể này.

- Cuối cùng thắng hiểm một chiêu.

Giang Nam xóa đi mồ hôi, thở phào một cái, cùng Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân tranh chấp, so với cùng Vạn Chú Đạo Quân tranh chấp còn muốn nguy hiểm, còn muốn cố hết sức. Hắn cùng với Vạn Chú Đạo Quân giao thủ là ở Vân Châu, Vân Châu là địa bàn của Phượng Nghi Tiên Vương, có Phượng Nghi Tiên Vương tương trợ, Vạn Chú Đạo Quân không có vật khác, chỉ có một đạo Chú đạo huyết hà có thể vận dụng, diệt trừ hắn nhìn như nguy hiểm, nhưng kì thực phần thắng rất lớn.

Mà ở đây lại là hang ổ của Tử Tiêu Tiên Vương, Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân có thể điều động lực lượng Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, khó giải quyết vô cùng, phải biết rằng, Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực chính là một trong bát đại tiên vực, ở chỗ này là sân nhà của Tử Tiêu Tiên Vương!

Bất quá, Giang Nam vẫn là thắng, cho dù bỏ ra một cái giá thật lớn.

Từ khi hắn tu thành đạo quả đến nay, còn chưa bao giờ bị người đánh chết qua, mà bây giờ liền bị chết hai lần, lúc này mới đem Tử Tiêu Tiên Vương cầm xuống.

- Muốn luyện hóa bọn hắn, cũng không dễ dàng, không bằng đi đầu chém Hỏa đạo nhân cùng Cổn đạo nhân!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, Huyết Văn Xạ Phách Cung xuất hiện trong tay, giương cung liền bắn, một mũi tên bay ra, ô hay một tiếng bắn vào trong chén, xuyên thủng Hỏa đạo nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2054: Khó Phân Biệt Thật Giả. (1)

Lập tức Giang Nam lại bắn một mũi tên, bắn thủng Cổn đạo nhân, hai đạo mũi tên này xuyên thủng hai vị đạo nhân, tiếp theo từ trong chén bay ra, hướng ra phía ngoài vọt tới, bất quá lúc xuyên qua tiên đạo đại cấm của môn hộ, lại bị tiên đạo đại cấm sinh sinh lau đi, không thể làm bị thương đạo quả của hai người.

Giang Nam khẽ nhíu mày, trong lòng biết ở trong kho vũ khí là không cách nào chém giết hai người, lúc này thu Huyết Văn Xạ Phách Cung, hướng trung tâm kho vũ khí chạy như bay mà đi.

- Tử Tiêu Tiên Vương ăn hết thiệt thòi lớn như thế, tất nhiên sẽ thẹn quá hoá giận, chân thân xuất quan đánh tới, việc này không nên chậm trễ, nhanh chóng ly khai mảnh đất thị phi này! Không biết vừa rồi ta cùng Tử Tiêu Tiên Vương đại chiến, có thể làm bị thương tỷ tỷ cùng bọn người Đạo Vương hay không. . .

Hắn nhanh như điện chớp, rất nhanh đi tới trung tâm tòa bảo khố này, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy bên trong kho tiên vũ sưu tầm, đại bộ phận đều bị tổn hại, tiên khí bị chấn nát nhiều vô số kể, chỉ có số ít tiên khí uy năng rất mạnh còn bảo tồn nguyên vẹn.

Giang Nam bất chấp thu những tiên khí này, mọi nơi sưu tầm, xa xa liền gặp một tòa miếu thờ nho nhỏ phiêu phù ở chỗ đó, bọn người Giang Tuyết cùng Đạo Vương đứng trước miếu thờ, vội vàng thả người đuổi tới.

- Tử Tiêu Tiên Vương sắp xuất quan, việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau rời khỏi!

Giang Nam vừa rơi xuống, liền lập tức nói:

- Chư vị, các ngươi đến trong chén của ta, ta mang bọn ngươi xông ra Tử

Tiêu Tiên cung, chậm sợ sinh biến!

Sắc mặt bọn người Đạo Vương cổ quái, mặc dù là Giang Tuyết cũng có chút không yên lòng, Giang Nam nghi ngờ nói:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thông U đạo nhân ho khan một tiếng, sắc mặt càng thêm cổ quái nói:

- Giáo chủ, ngươi có biết, trong miếu nhỏ này cũng có một Tử Tiêu Tiên Vương hay không?

- Tử Tiêu ở trong này?

Giang Nam sởn hết cả gai ốc, không khỏi phân trần thúc dục chén bể, Ngưu Long rống to, chén bể chấn động, nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ truyền ra, oanh hướng miếu đổ nát!

Trong miếu nhỏ tiếng tụng kinh vang lên, tầng tầng lớp lớp phù văn như là rung động từ trong miếu tuôn ra, cùng tiếng chuông của chén bể chống lại.

- Huyền Thiên giáo chủ.

Trong miếu truyền đến một thanh âm già nua, khoan thai xa xưa:

- Ta và ngươi đều là Thần đạo Đạo Tổ, lần thứ nhất tương kiến, giáo chủ liền muốn khảo thí ta sao?

- Lần thứ nhất tương kiến?

Giang Nam giật mình, thu chén bể, nhìn về phía bọn người Đạo Vương cùng Giang Tuyết, Giang Tuyết nói khẽ:

- Tử Xuyên, vị Tử Tiêu Tiên Vương trong miếu này, cùng một vị Tử Tiêu Tiên Vương khác, không phải là một người...

Giang Nam ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Không phải cùng là một người? Làm sao có thể?

Hắn đi nhanh xâm nhập trong miếu, thấy được vị lão đạo tóc tím khắp nơi trên đất kia, lão đạo này ngồi ở trên bồ đoàn, quanh thân bị hơn tám nghìn đạo xiềng xích xuyên thủng, không cách nào nhúc nhích.

Giang Nam tinh tế dò xét, lão đạo này vô cùng già nua, nhưng từ diện mục hình dáng hoàn toàn chính xác có thể mơ hồ chứng kiến diện mạo của Tử Tiêu Tiên Vương.

Giang Nam trong lòng giật mình, thất thanh nói:

- Đạo huynh, ngươi là Tử Tiêu Tiên Vương, như vậy Tử Tiêu Tiên Vương khác rốt cuộc là ai?

Không chỉ có Giang Nam, bọn người Đạo Vương Giang Tuyết cũng có nghi hoặc đồng dạng, hôm nay xuất hiện hai Tử Tiêu Tiên Vương, lão đạo trước mắt này, Tử Tiêu Tiên Vương bên ngoài cùng với bảy đại Tiên Vương khác cùng một chỗ bế quan.

Nếu như nói vị Tử Tiêu Tiên Vương bên ngoài kia là giả dối, há có thể dấu diếm được bảy đại Tiên Vương khác? Há có thể dấu diếm được đám đệ tử Tôn Nguyệt chân nhân ở khai thiên tích địa mới bắt đầu liền đi theo Tử Tiêu Tiên Vương?

Đột nhiên, Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân trong chén bể cười lạnh nói:

- Huyền Thiên, ngươi không nên bị hắn lừa gạt, người này là một ma đầu bổn vương trấn áp, đến từ Vô Nhân khu, là tiền sử dị chủng. Ta trấn áp hắn ở đây, làm như vậy là để hiểu rõ tiền sử đại đạo, cũng là vì trấn áp tà ma này, không cho hắn làm hại Tiên Giới. Hiện tại ngươi ly khai nơi đây, bổn vương sẽ không truy cứu chuyện ngươi đại náo Tử Tiêu Tiên cung ta, nhưng nếu để cho ma đầu kia chạy, là công địch Tiên Giới ta, ta chắc chắn ngươi chém giết!

Lão đạo kia nghe vậy, lông mày tím thật dài rủ xuống đất có chút lắc lư,

thở dài nói:

- Thị phi điên đảo, Hắc Bạch khó phân. Đạo hữu, ta tại Vô Nhân khu lịch lãm rèn luyện, gặp ngươi bị chôn sâu ở bên trong phế tích, vốn là động tham niệm, muốn đạt được tiền sử truyền thừa, bởi vậy đem ngươi mang về nơi đây. Nhưng không ngờ, ta vẫn là kỹ kém một chiêu, bị ngươi trấn áp khốn ở chỗ này. Mà ngươi thì hóa thành hình dạng của ta, thay thế thân phận của ta, trở thành Tử Tiêu Tiên Vương.

Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân cười ha ha nói:

- Khua môi múa mép, nhưng tiếc trong lời nói của ngươi sơ hở quá nhiều. Ta lại hỏi ngươi, nếu như ta là tiền sử tà ma, tại sao lại ngự sử Tiên đạo, hơn nữa tu vi Tiên đạo cao như thế, nổi tiếng như thế? Vì sao ta giả mạo ngươi, đệ tử của ngươi cũng nhìn không ra sơ hở? Vì sao bảy Tiên Vương khác cũng nhìn không ra sơ hở? Vì sao Tiên Quân hai cung cũng nhìn không ra sơ hở? Ai mới là tà ma, người sáng suốt xem xét liền biết!

Bọn người Tinh Quang, Minh Thổ nhao nhao gật đầu đồng ý, coi như là có người hóa làm bộ dáng của Tử Tiêu Tiên Vương, chỉ sợ cũng không thể gạt được bọn người Tôn Nguyệt, Hậu Thổ, hơn nữa Tiên Quân trong hai cung đối với bát Tiên Vương cực kỳ chú ý, bọn hắn càng thêm thần thông quảng đại, nếu có người mạo danh thế thân Tử Tiêu Tiên Vương, chỉ sợ dấu diếm không qua bọn hắn.

- Đây cũng là sự lợi hại của ngươi. Khi ta đem ngươi từ trong Vô Nhân khu mang trở về, liền đối với bên ngoài tuyên bố bế quan, nhưng thật ra là muốn nghiên cứu tiền sử đại đạo của ngươi, kết quả trong lúc ta tu luyện tiền sử đại đạo của ngươi, bất tri bất giác liền bị ngươi ám toán.

Lão đạo kia lông mày lắc lư, cảm khái nói:

- Loại công pháp này của ngươi cực kỳ quỷ dị, đổi trắng thay đen, chỉ cần ta vừa tu luyện công pháp của ngươi, ngươi liền có thể cảm ứng được đại đạo trong cơ thể ta, đem đại đạo của ta phục chế đi qua, thậm chí nhìn trộm

trí nhớ của ta. Ngươi xuất kỳ bất ý đem ta trấn áp, lại hóa thành hình dạng của ta, cùng ta giống như đúc, không có nửa phần sơ hở, đừng nói những người khác nhìn không ra, coi như là tự mình chứng kiến ngươi, cũng cảm giác mình phảng phất giống như là soi gương.

Giang Nam nhíu mày, bọn người Giang Tuyết cùng Đạo Vương cũng cau mày, hai người này đều có đạo lý, tổng thể mà nói, vẫn là Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân nói càng làm người tin phục một ít.

Về phần lão đạo kia nói, thì để cho người có chút khó có thể tin, dù sao Tử Tiêu Tiên Vương là một trong Thần đạo Đạo Tổ, nhân vật Thần tổ cấp, cường giả bực này, vẻn vẹn chỉ kém Tiên Quân, hắn há có thể ở trong lúc lơ đãng bị người nhìn trộm đại đạo cùng trí nhớ?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2055: Khó Phân Biệt Thật Giả. (2)

Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân cười ha ha, vạn phần tự phụ nói:

- Ngươi là Tử Tiêu Tiên Vương? Tử Tiêu Tiên Vương ở trong hang ổ bị người trấn áp, bị người phục chế một thân đại đạo, thậm chí đem trí nhớ cũng nhìn trộm đi, ai chịu tin? Nơi này là Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải, bổn vương ở chỗ này kinh doanh không biết bao nhiêu năm, há có thể đơn giản bị người trấn áp?

Lão đạo kia thở dài nói:

- Đây cũng là chỗ cường đại của ngươi rồi. Ta vốn là khinh thường ngươi, nghĩ đến ngươi đã bị thời gian tiêu hao hết tu vi pháp lực, đối với ta không có bao nhiêu uy hiếp. Ta lại chưa từng ngờ tới, thực lực chân chính của ngươi so với ta còn cường đại hơn, ngươi thân mang đại đạo của ta, đạt được trí nhớ của ta, có được thực lực cùng ta tương đương, nhưng mà thực lực chân chính của ngươi so với ta còn muốn cao, còn mạnh hơn. Ngươi rắp tâm hại người, bỏ mặc ngươi tiếp tục làm hại xuống dưới, tương lai Tiên Giới ta tất có tai ương diệt vong!

Hai người bên nào cũng cho là mình phải, để cho tất cả mọi người cau mày, không cách nào phân biệt ra thật giả.

- Bất luận các ngươi ai là Tử Tiêu Tiên Vương chân chính, chúng ta cũng không thể trì hoãn nữa rồi!

Giang Nam quả quyết nói:

- Tòa miếu nhỏ này, khiêng đi! Chúng ta lập tức ly khai, nếu không Tử Tiêu chân thân xuất quan, chúng ta muốn đi cũng đi không nổi rồi!

Hắn tế lên chén bể, cái chén bể này gào thét chuyển động, càng lúc càng

lớn, chén bể móc ngược, hướng phía dưới tráo đi, đem miếu nhỏ thu nhập trong chén, bọn người Đạo Vương cũng theo miếu nhỏ cùng một chỗ rơi vào trong chén.

Sở dĩ hắn đem miếu nhỏ thu nhập trong chén, là không thể nào tín nhiệm lão đạo trong miếu này.

Lão đạo này nói mình là Tử Tiêu Tiên Vương, nhưng tình huống chân thật đến cùng như thế nào, Giang Nam cũng không rõ ràng lắm, hơn nữa lão đạo này dĩ nhiên có thể vận dụng pháp lực, cực kỳ nguy hiểm.

Giang Nam cùng Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân chiến đấu dư âm, phá hủy hơn tám nghìn mặt phù văn Kim Bảng, hủy diệt xiềng xích nối tiếp hư không, để cho trấn áp cùng phong ấn buông lỏng, nếu cởi xuống hơn tám nghìn đạo xiềng xích xuyên thủng thân thể lão đạo kia, hắn sẽ thoát khốn.

Thời điểm hắn thoát khốn, Giang Nam cũng sẽ không là đối thủ của người này!

Cho nên, hắn phải cẩn thận là hơn!

Giang Nam hướng ra phía ngoài chạy như bay mà đi, trong miếu, lão đạo kia đột nhiên nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, thân thể của ta không nên hồn, nhưng cũng may ưa thích luyện bảo, trong kho vũ khí này có không ít bảo bối lúc trước ta luyện chế, chưa từng bị hủy diệt trong dư âm chiến đấu. Hôm nay, lão đạo may mắn thoát khốn, liền thu những bảo bối này a.

Vù vù vù…

Ở bên trong kho tiên vũ, những pháp bảo chưa từng tổn hại trong dư âm chiến đấu của Giang Nam cùng Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân kia, đột nhiên nguyên một đám chấn động, lần lượt bay tới, nhao nhao rơi vào trong chén.

Những pháp bảo này, nguyên một đám uy năng cực kỳ cường đại, chính

là bảo vật Tiên Vương cấp, hơn nữa là Tiên Vương cấp trọng bảo, Giang Nam cùng Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân chiến đấu dư âm là mãnh liệt bực nào, một cái vận dụng Tiên Thiên linh quang, một cái vận dụng uy năng Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, có thể đối phó được cổ dư âm này mà không tổn hại, bản thân cũng là bảo bối không dậy nổi.

Những trọng bảo này, cả đám đều bị phù văn cấm chế phong ấn, bất quá những cấm chế này đã hủy ở trong dư âm, nếu là thời kì tầm thường, mặc dù là Giang Nam muốn hàng phục những bảo vật này, cũng muốn tốn công tốn sức.

Nhưng lão đạo này chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể đem những bảo vật kia gọi đến, để cho tất cả mọi người là trong lòng giật mình.

Những pháp bảo này rơi vào trong chén, bay vào trong miếu nhỏ, có tất cả hơn mười kiện, lão đạo kia đột nhiên ha ha cười nói:

- Ngươi gọi Đạo Vương, là tà ma kia dùng danh nghĩa của ta thu nhận đệ tử? Đã là đệ tử của ta, ta không thể không cho ngươi một ít chỗ tốt.

Hắn không cách nào nhúc nhích, nhưng có thể vận dụng pháp lực, chỉ thấy một bộ áo giáp trong những pháp bảo này, rơi vào trong tay Đạo Vương nói:

- Bộ áo giáp này chính là trước kia ta luyện, bảo vật tranh hùng Tiên Giới, hôm nay tặng cho ngươi rồi.

Đạo Vương tạ ơn, nói:

- Đã như vầy, kính xin thu hồi đạo thân cùng lạc ấn bên trong áo giáp.

Lão đạo mỉm cười, từng đạo thân trong áo giáp bay ra, lập tức lạc ấn bên trong áo giáp cũng bị hắn lau đi.

- Đông Cực, Tinh Quang, Minh Thổ, các ngươi cũng là đệ tử trên danh nghĩa của ta, cũng có thể được một kiện pháp bảo.

Lão đạo kia tâm niệm vừa động, chỉ thấy trong tay Giang Tuyết nhiều ra một kiện Ngọc Như Ý, Ngọc Như Ý do Ngũ sắc tiên chạm ngọc mài thành Ngũ Sắc Liên, phía dưới có bạch ngọc điêu thành mây trắng, sử dụng chất liệu cực kỳ kinh người, uy lực viễn siêu bảo vật khác.

- Ngũ Sắc Liên trên Ngọc Như Ý, là ta bắt chước Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên luyện ra pháp bảo, tuy so ra kém Tiên Thiên Ngũ Sắc Liên, nhưng uy lực lại cực kỳ cường đại.

Lão đạo cười nói.

Địa Hoàng đạt được một đại đỉnh, cùng Địa Hoàng tôn của hắn có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Cửu Tiêu đạt được một tòa Tiên cung, có thể lớn có thể nhỏ, cũng là Tiên Vương cấp trọng bảo, cùng hắn luyện thành La Thiên điện có thể nói là nhất mạch tương thừa, nhưng uy lực càng mạnh càng lớn hơn nữa, trong đó chất chứa Tiên Vương đại đạo cũng có chút đáng giá nghiên cứu.

Thông U đạt được một gốc tiên thụ, U Đế đạt được một chiếc tiên thuyền, Cảnh Thiên đạt được một Tiên Vương ấn, Thần Võ đạt được một hộp Thiên Kiếm, Minh Thổ đạt được một tòa Tiên Nguyên tháp mười tám tầng, Tinh Quang thì đạt được một tòa Tiên Quang lâu mười hai tầng.

Lão đạo kia thu hồi đạo thân của mình ở trong chút ít pháp bảo, xóa đi lạc ấn, dùng bày ra mình tuyệt sẽ không dùng pháp bảo này uy hiếp bọn hắn, cứ yên tâm sử dụng.

Trong lòng bọn người Giang Tuyết chấn động, từ lão đạo này đơn giản thu hồi đạo thân xóa đi lạc ấn đến xem, lão đạo này đích thật là chủ nhân những pháp bảo kia!

Giang Nam lao ra kho tiên vũ, thấy thế cũng rất là đỏ mắt, cười nói:

- Đạo huynh, có bảo bối của ta hay không? Ta cứu ngươi thoát khốn, tặng cho ta hai ba kiện như thế nào?

Lão đạo kia lắc đầu nói:

- Giáo chủ, ngươi cùng ta ngang hàng, đều là Thần tổ, lẫn nhau xưng đạo hữu, ta tiễn đưa bọn họ là lễ gặp mặt, tiễn đưa ngươi là không ra thể thống gì rồi, không duyên cớ rơi xuống bối phận của ngươi. Ta còn lại hai kiện bảo bối, còn muốn dùng để phòng thân, không thể cho ngươi.

- Keo kiệt!

Giang Nam lao ra Tiên vực, xâm nhập Tiên Thiên Lôi Hải, chỉ thấy ở bên trong Tiên Thiên Lôi Hải, Tôn Nguyệt suất lĩnh chư tiên Tử Tiêu Cung đang cùng một đầu Hỗn Độn Giao Long khổng lồ ở trong lôi hải đánh đập tàn nhẫn, đầu Giao Long kia khí lực vô cùng khổng lồ, ở trong lôi hải phiên giang đảo hải, nhấc lên vô số lôi đình lôi quang, đem chư tiên giết đến tơi bời, thậm chí ngay cả Tôn Nguyệt chân nhân cưỡng ép tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới, cũng không thể làm gì nó mảy may, ngược lại bị nó đuổi giết liên tục!

Chương 2056: Ác Ôn. (1)

Mà những tiên nhân kia, thì bị đầu Hỗn Độn Giao Long khổng lồ này ăn không biết bao nhiêu lần.

- Ác giao của Hỗn Độn Long tổ nhất mạch?

Lão đạo kia ngồi ở trong chén, phảng phất có thể chứng kiến cảnh tượng ngoại giới, không khỏi động dung nói:

- Long La Bồ Đề Tiên Quân cũng muốn nhúng tay Tử Tiêu Cung ta rồi hả? Hắc hắc, những năm ta không có mặt này, vị Tiên Quân kia dã tâm lại càng lúc càng lớn rồi. . .

- Đạo huynh, đây cũng không phải là Long La Bồ Đề Tiên Quân nhất mạch, mà là tiên sủng của ta!

Giang Nam kêu lớn:

- Mễ Mễ, trở về!

Đầu Giao Long khổng lồ kia nghe vậy, đột nhiên vùng thoát khỏi đám người Tôn Nguyệt chân nhân, phi tốc bơi lại, hình thể càng ngày càng nhỏ, ào ào ở giữa hóa thành một đầu ấu giao không tới một xích, quay quanh ở trên cổ tay Giang Nam.

Giang Nam nắm cái đuôi của đầu ấu giao này, kéo xuống dưới, ném vào trong chén, cười hắc hắc nói:

- Cái kia, đạo huynh, đầu ấu giao này của ta cũng không phải cùng ngươi ngang hàng, ngươi xem. . .

Lão đạo kia cơ bắp khóe mắt nhảy loạn, lông mày run run không thôi,

nhìn nhìn bên cạnh mình, chỉ còn lại có hai kiện pháp bảo, trong nội tâm ai thán một tiếng, nói:

- Sao lại có đạo lý này. Aii, hôm nay liền tặng cho ngươi một kiện bảo vật. . .

Một cái vòng tay bay lên, bọc ở phía trên song giác của đầu ấu giao này, lão đạo thu hồi đạo thân, xóa đi lạc ấn của mình.

Ấu giao hai mắt sáng ngời, nhếch lên móng vuốt trảo vòng tay nhét vào trong miệng, cắn cờ rốp cờ rốp rung động, nhưng không cách nào cắn động, chỉ phải để lại ở phía trên song giác, trơ mắt nhìn lão đạo này, ngọt ngào kêu lên:

- Cơm cơm!

Giang Nam lại càng hoảng sợ, vội vàng nói:

- Cái này không có thể ăn! Lão đạo này so với ta còn mạnh hơn, nếu ngươi có thể ăn hắn, ta mang theo ngươi há không phải có thể đi ngang Tiên Giới rồi hả? Đạo huynh, ngươi nói ngươi là Tử Tiêu Tiên Vương, sao không đem bọn người Tôn Nguyệt gọi trở về, cùng nhau ly khai?

Lão đạo nhìn về phía bọn người Tôn Nguyệt, thở dài nói:

- Tôn Nguyệt tiến vào kho tiên vũ mấy lần, ta từng nhiều lần truyền âm cho hắn, muốn hắn thông báo Tiên Vương khác, sau đó. . .

Hắn trầm mặc xuống, không nói thêm gì nữa, lộ ra có chút thê lương cùng cô đơn.

Bọn người Đạo Vương, Giang Tuyết trầm mặc, tư vị bị người phản bội bọn hắn cũng từng nếm qua, Đạo Vương nhớ tới Tạo Hóa lão tổ, Thiên Đao lão tổ cùng Cực Nhạc lão tổ nguyên một đám thân ảnh quen thuộc, Giang Tuyết thì nhớ lại tình hình lúc mình chứng đế, Thần Quân, Thần Tôn vốn là cùng nàng nổi danh thậm chí giao hảo hướng nàng thống hạ sát thủ, cướp lấy

cơ duyên chứng đế của nàng.

Về phần bọn người Tinh Quang, Minh Thổ, Thông U, U Đế, thì tất cả có chỗ thương tâm, trải qua rất nhiều cay đắng.

Tôn Nguyệt chân nhân phản bội lão đạo, là hợp tình lý, bởi vì Tôn Nguyệt đạo quả ký thác vào Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, mà Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực thì khống chế ở trong tay người kia, sinh tử của hắn đều bị người nọ khống chế.

Nếu Tôn Nguyệt chân nhân thật sự đi tìm bảy Tiên Vương khác, chỉ sợ người chết thứ nhất sẽ là hắn!

Hơn nữa, chỉ dựa vào lời nói một bên của lão đạo nhân, hắn cũng không cách nào xác định lão đạo này có phải Tử Tiêu Tiên Vương thật hay không, cho nên lựa chọn của hắn cũng không thể nói là không phải.

Chuyện cho tới bây giờ, trong nội tâm Giang Nam cũng trong lúc lơ đãng nhận đồng lão đạo này là Tử Tiêu Tiên Vương, chỉ là đường đường Tử Tiêu Tiên Vương, một trong bát Tiên Vương, một trong Thần đạo chín đại Đạo tổ, đường đường Thần tổ, lại bị người thay mận đổi đào, mạo danh thế thân không biết bao nhiêu năm, tin tức này thật sự nghe rợn cả người, ngay cả hắn cũng hiểu được khó có thể tiếp nhận.

- Tiên Giới hôm nay nhìn như ao tù nước đọng, kì thực mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, hơi không lưu ý sẽ bị cuốn vào trong vực sâu, chết cũng không biết chết như thế nào. . .

Trong nội tâm Giang Nam thầm than, thản nhiên nói:

- Bất quá như vậy mới thú vị, cùng người đấu, cùng đất đấu, cùng trời đấu, thế mới sảng khoái!

- Giáo chủ, chúng ta tốt nhất mau rời khỏi nơi đây.

Lão đạo nhân kia đột nhiên nói:

- Ta đã cảm ứng được khí tức của đồ giả mạo kia rồi!

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị, vội vàng khống chế chén bể, chỉ thấy chén bể nhô lên cao chấn động, ào ào ở giữa trốn vào trong hư không, mà vào lúc này, trên không trung, hư không đột nhiên vỡ ra, một bàn tay tử khí mênh mông đột nhiên thò ra, hung hăng chụp đến!

Hư không kịch liệt chấn động, mặt đất lún xuống, khí lãng dũng mãnh lao tới bốn phương tám hướng, nhấc lên một cổ vòi rồng triều dâng.

Cái bàn tay tràn ngập tử khí này một kích không trúng, lập tức mạnh mẽ một trảo, chỉ thấy Tiên Thiên Lôi Hải rung chuyển, vô số lôi quang phún dũng, nhao nhao rơi vào trong tay này.

Lôi quang ngưng tụ, hóa thành một quả Tiên Thiên lôi châu, tính ra hàng trăm, quay tròn chuyển động, lần lượt lọt vào trong hư không!

Rầm rầm rầm…

Trong hư không truyền đến bạo tạc nổ tung vô cùng kịch liệt, Tiên Giới Lôi Châu đột nhiên nổ tung, một cổ bạo tạc nổ tung vô cùng kinh người, đem hư không nổ tung ra nguyên một đám đại động phạm vi mấy vạn dặm, rất nhiều đại động hợp thành một đường!

Hô…

Một cái chén bể xoay tròn lấy bị tạc ra hư không, đón lấy mấy chục miếng Tiên Thiên lôi châu quay tròn bay ra cửa động hư không phá vỡ kia, hướng chén bể liên tiếp oanh khứ!

Chén bể chuyển động, lần nữa cắt nhập trong hư không, lập loè mà đi, phía sau một quả Tiên Thiên lôi châu nổ tung, thủy chung so với chén bể kia chậm một đường.

Sau đó, bàn tay tử khí kia cắt nhập trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Mà ở trong hư không, Giang Nam khống chế chén bể viễn độn mà đi, trong lúc đó quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bàn tay tử khí đuổi theo phía sau, tốc độ cực nhanh, vậy mà so với chén bể tốc độ nhanh hơn!

- Huyền Thiên, tà ma, các ngươi còn có thể chạy ra lòng bàn tay của ta sao?

Trong hư không, một thanh âm hùng vĩ truyền đến, bàn tay tử khí kia càng lúc càng lớn, năm ngón tay mở ra, che khuất bầu trời, chén bể ở trước mặt bàn tay này, vậy mà lộ ra càng ngày càng nhỏ.

Cái này là chiến lực của Tử Tiêu Tiên Vương chân thân, đến gần vô hạn Tiên Quân cường giả!

Lúc này đây ra tay, liền đưa Giang Nam vào hiểm cảnh, mặc dù là hắn có được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang biến thành chén bể cũng không thành!

Cảnh giới cùng trên lực lượng áp chế, để cho Giang Nam cơ hồ không thể cùng hắn chống lại!

Đột nhiên trong miếu nhỏ, một cổ khí tức kinh khủng phóng lên trời, trong miếu nhỏ, vị lão đạo bị hơn tám nghìn đạo xiềng xích khóa lại kia gầm lên, pháp bảo trước mặt như dải lụa bay ra, tản mát ra khí tức như là một Tiên Quân cổ xưa thức tỉnh, triển lộ ra chiến lực vô cùng cường đại!

Đây là một cái Thất Tinh bảo chung, phía trên bảo chung lạc ấn bảy khỏa đại tinh, bảy khỏa đại tinh này thực sự không phải là ngôi sao của Chư Thiên vạn giới, mà là Đế Tôn Sáng Thế, mở Tiên Giới, trước hết sinh ra đời bảy ngôi sao xưa nhất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2057: Ác Ôn. (2)

Đế cùng Tôn dùng Thất Tinh này định vị, định Tiên Giới bốn cực bát phương, sau đó lại xác định địa lý tinh không Tiên Giới, bởi vậy Thất Tinh này bị gọi Tinh tổ, ngôi sao chi tổ của cả Tiên Giới!

Hắn luyện chế Thất Tinh bảo chung, là thu thập tinh lực bảy đại tinh tổ, chất chứa ở trong chuông, uy năng cái pháp bảo này, có thể nói là tinh phẩm trong tinh phẩm của Tiên Vương chi bảo, cộng thêm pháp lực của lão đạo nhân, uy năng của nó thẳng truy Tiên Quân!

Thất Tinh bảo chung bộc phát uy năng, cùng bàn tay tử khí kia ầm ầm va chạm, hư không kịch liệt chấn động, tầng tầng hư không bị chấn nát, khí tức hủy diệt lao ra hư không, khiếp sợ Tiên Giới!

Răng rắc…

Vách chung Thất Tinh bảo chung đột nhiên vỡ ra một đường, đón lấy ầm ầm bạo toái, mà bàn tay tử khí kia cũng bị chấn đến năm ngón tay máu tươi đầm đìa!

- Quả nhiên, thực lực của ngươi hoàn toàn chính xác vượt qua ta, thậm chí so với Trường Sinh Tiên Vương còn mạnh hơn! Bất quá ta những năm này cũng không phải cái gì cũng không có làm!

Thân thể Lão đạo nhân kia bị khóa, không cách nào nhúc nhích, đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, vô số tóc tím bay múa, từ trong miếu đổ nát kích bắn mà ra, đốt đốt đốt bắn thủng bàn tay tử khí, vô số tóc tím như là kim sắc bén nhất, mặc dù là bàn tay tử khí kia cũng không cách nào ngăn cản!

Một đầu tóc tím này của hắn, thình lình bị hắn ở trong thời gian dài dòng buồn chán, đã luyện thành pháp bảo cực kỳ kinh người, uy lực to đến đáng sợ!

- Giáo chủ!

Lão đạo nhân kia truyền đến thanh âm, truyền vào trong óc Giang Nam, nói:

- Tiên Giới hư không cùng hạ giới hư không bất đồng, hạ giới hư không chỉ có nhất trọng, mà Tiên Giới hư không có Cửu Trọng, Cửu Trọng hư không, mỗi xâm nhập nhất trọng, tốc độ liền nhanh lên một phần, đã đến đệ cửu trọng hư không, tất cả địa phương trong Tiên Giới ngay lập tức có thể đến! Ta cũng chỉ có thể mở ra đệ tứ trọng hư không, bất quá dùng để tránh thoát đồ giả mạo này đuổi giết, dư xài rồi!

Trong lòng Giang Nam chấn động, hắn đối với Tiên Giới hư không biết không nhiều lắm, trước mắt dùng thực lực của hắn, chỉ có thể đánh nhau khai mở hư không, ở trong hư không xuyên thẳng qua mà thôi, lại không biết Tiên Giới thậm chí có Cửu Trọng hư không!

Trong miếu nhỏ, một cây tóc tím lặng yên không phát ra hơi thở bay ra, hướng hư không cắt tới, chỉ nghe xuy xuy Xùy~~ ba tiếng, từng đợt hư không nặng nề bị tóc tím này mở ra, lộ ra vô số mặt phẳng, mà cây tóc tím này cũng bị chấn đến hóa thành tro!

Trong hư không truyền đến một tiếng hừ lạnh, bàn tay tử khí đột nhiên trùng trùng điệp điệp nắm chặt, cầm chặt tóc tím của lão đạo nhân, hướng về sau thoát đi.

Chén bể kịch liệt lắc lư, cơ hồ bị bàn tay lớn này sinh sinh kéo lui!

Lại vào lúc này, tóc tím đột nhiên đứt gãy, Giang Nam lập tức bắt lấy cơ hội, chén bể nhẹ nhàng chấn động, cắt nhập đệ tứ trọng hư không do tóc tím mở ra kia, bỏ chạy không thấy.

Bàn tay lớn kia nắm tay, tóc tím nhao nhao đoạn đi, đón lấy một quyền đánh vào hư không, oanh xuyên từng đợt hư không nặng nề, lại không biết Giang Nam khống chế chén bể chạy trốn tới nhất trọng hư không nào.

Mà ở trong chén bể, một sợi tóc tím lao ra miếu nhỏ, vọt tới phía trên chén bể, đột nhiên tóc tím trải rộng ra, như là một cái dù phiêu phù ở phía trên chén bể cùng Giang Nam, không ngừng chuyển động.

- Giáo chủ, ta hiện tại giấu kín Nhân Quả, để cho này người không thể suy diễn ra hướng đi của ngươi, ta và ngươi lập tức ly khai, rời xa nơi đây!

Trong miếu nhỏ, lão đạo kia hữu khí vô lực nói.

Hiển nhiên, hắn cùng với bàn tay màu tím kia va chạm hai phát, nguyên khí tổn hao nhiều, có chút lực bất tòng tâm.

Mà vào lúc này, bàn tay màu tím kia có chút dừng lại, càng ngày càng nhỏ, hư không vỡ ra, Tử Tiêu Tiên Vương cất bước đi vào hư không, ánh mắt như là tử điện, nhìn quét nơi Giang Nam cùng chén bể biến mất.

- Ân? Che đậy Nhân Quả cảm ứng? Ha ha, tiểu đạo mà thôi...

Tử Tiêu Tiên Vương suy diễn một phen, không cách nào tính ra phương vị của Giang Nam, cười lạnh nói:

- Dùng thực lực của ngươi, tối đa chỉ phá vỡ đệ tứ trọng hư không, xem ra, ngươi là mượn đệ tứ trọng hư không bỏ chạy. Ở trước mặt ta, ngươi lại có thể chạy trốn tới nơi nào? Tiên Giới Đại Thiên thời không, không có nơi ngươi đặt chân!

Hắn cất bước mà đi, đi vào đệ tứ trọng hư không, lỗ mũi dùng sức hít hà, đột nhiên phảng phất như đã tập trung vào mùi của Giang Nam, truy theo phương hướng Giang Nam biến mất mà đi.

Đệ tứ trọng hư không, áp lực thật lớn, mặc dù Giang Nam có chén bể bao lại quanh thân, cũng cảm giác được áp lực vô biên cơ hồ đem mình ép tới cốt cách nghiền nát!

Một trận chiến này, để cho hắn kiến thức đến chiến lực kinh khủng của hai đại đỉnh cấp Tiên Vương, quả thực kinh người, cũng chứng kiến mình

cùng Tử Tiêu Tiên Vương chênh lệch!

- Cái tà ma tiền sử này, lai lịch khó lường, chỉ sợ đã khôi phục đến cấp độ Tiên Quân, hắn đã đuổi tới!

Trong miếu nhỏ, lão đạo kia đột nhiên mở miệng nói.

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, tinh tế cảm ứng, quả nhiên cảm ứng được một cổ khí tức như có như không xâu ở phía sau mình, hơn nữa cổ hơi thở này dần dần tăng cường, hiển nhiên là Tử Tiêu Tiên Vương đang không ngừng gần bọn hắn hơn!

- Không đường có thể trốn?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, đột nhiên nao nao:

- Tại sao Tử Tiêu Tiên Vương dừng lại?

Mà vào lúc này, Tử Tiêu Tiên Vương dừng bước lại, chỉ thấy hư không phía trước hắn đột nhiên vỡ ra, một cây gậy gộc kim quang chói lọi xuyên phá hư không, hướng hắn hung hăng đập tới!

Tử Tiêu Tiên Vương gầm lên, hai tay nâng lên đối chiến một côn này tập kích!

Ầm ầm…

Vô cùng lực lượng đánh úp lại, Tử Tiêu Tiên Vương kêu rên một tiếng, hai tay bẻ gẫy, bị gậy gộc màu vàng này quật ngã, hắn xoay người nhảy lên, không nói một lời, quay người liền đi.

Cây gậy gộc màu vàng kia từ từ thu hồi, biến mất không thấy gì nữa.

Ở bên trong Tiên Tôn Cung, Càn Nguyên Tiên Quân một bộ áo trắng, trong tay mang theo một cây gậy gộc màu vàng cam, đang quấy một ngụm đại đỉnh ba chân ở phía trước, trong đại đỉnh ừng ực ừng ực bốc hơi nóng, bên trong nấu lấy một nồi canh thịt.

Cái gọi là cuộc sống xa hoa, trong đó đỉnh, chỉ chính là đỉnh có ba chân, đỉnh có ba chân là công cụ dùng để nấu cơm, chỉ có đỉnh bốn chân mới là trọng bảo an bang định xã tắc.

- Càn Nguyên lão quỷ, ngươi đang quấy phân hả!

Một tiếng gầm lên truyền đến, Càn Nguyên Tiên Quân thu gậy gộc, đem gậy cắm ở phía sau cái mông, quay đầu nhìn lại, vẻ mặt không khỏi tươi cười, tươi cười nói:

- Nguyên lai là Long La Bồ Đề đạo huynh. Vì sao Đạo huynh tức giận như thế? Đến a, tiểu đệ nấu một nồi Tiên thang, khó được đạo huynh đến đây thăm ta, không bằng ngồi xuống cùng một chỗ hưởng dụng.

- Hưởng dụng?

Người đến đúng là Long La Bồ Đề Tiên Quân, mặt giận dữ, cười lạnh nói:

- Tọa kỵ của ta, Kim Tinh Kỳ Lân quái bị người đánh cắp rồi, chỉ có ngươi vụng trộm đi qua Tiên cung của ta, tất nhiên là ngươi trộm đi! Trong nồi canh này có phải là Kim Tinh Kỳ Lân quái của ta hay không?

Chương 2058: Đạo Quả. (1)

Càn Nguyên Tiên Quân sắc mặt biến hóa:

- Đạo hữu, ngươi chớ ngậm máu phun người, trong nồi này nấu chỉ là một đầu Tiên thú hoang dại, chính là một đầu Tiên Mãng. . .

Long La Bồ Đề Tiên Quân tự nhiên không tin, cất bước tiến lên, lấy ra một cái xẻng, ở trong đỉnh mò kiếm, kiếm ra một đống xương cốt đại mãng.

- Kỳ quái, thật không phải là ngươi trộm hay sao?

- Tự nhiên không phải!

Tiên Quân kêu oan nói:

- Sư huynh, ta và ngươi là giao tình thâm hậu bực nào, ta há có thể ăn tọa kỵ của ngươi?

Long La Bồ Đề Tiên Quân vội vàng bồi tội, Càn Nguyên mời hắn cùng một chỗ hưởng dụng tiên mãng, Long La Bồ Đề Tiên Quân hổ thẹn vạn phần, không ngớt lời chối từ, quay người rời đi, sưu tầm Kỳ Lân quái của mình.

Càn Nguyên Tiên Quân đợi hắn đi xa, từ trong túi bên hông cầm ra một đầu Kim Kỳ Lân ném vào trong đỉnh, tự nhủ:

- Mãng Kỳ canh, nhất định tư vị tuyệt hảo sướng miệng. . . Lại nói tiểu tử Tử Tiêu này, như thế nào mạnh như vậy? Ngay cả một côn của ta cũng có thể tiếp được, ta nguyên vốn muốn đem hắn nổ đầu đây này. . .

Tạp Đà Châu, một ngụm chén bể chuyển động, cắt ra hư không, đáp xuống trong một mảnh dãy núi, trên không cái chén bể kia còn có một cái dù

màu tím, dẫn tới tiên thú bên trong dãy núi Tạp Đà Châu nhao nhao thăm dò trông xem thế nào.

Đột nhiên, cái dù tím kia thu lại, hóa thành vô số sợi tóc màu tím, nhao nhao rơi xuống, thu vào trong chén bể.

Chén bể đáp xuống phía trên một ngọn núi, ngọn núi này thực sự thanh tú, có tiên khí phiêu đãng trên sườn núi, chửa sinh tiên cảnh thanh tú, chỉ là so với tiên sơn thánh địa của đại châu khác phải kém sắc rất nhiều.

Nhưng ở Tạp Đà Châu cằn cỗi chi địa bực này, ngọn núi này còn có chút Tiên khí không có bị tiên nhân vơ vét, đã là cực kỳ khó được.

Chén bể khe khẽ rung lên, nhổ ra một tòa miếu nhỏ, bọn người Đạo Vương Giang Tuyết đi ra miếu nhỏ, từng người kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy lực lượng trong cơ thể hỗn loạn, tựa hồ bị lực lượng quỷ dị gì quấy nhiễu đại đạo trong cơ thể vận hành!

Bọn hắn hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi đây đã là biên giới Tiên Giới, xa xa là hoang vu chi địa rộng lớn bao la, bao la mờ mịt cô quạnh, một cổ khí tức âm trầm khủng bố thỉnh thoảng truyền đến, bởi vậy ít ai lui tới, chỉ có tiên thú ở phụ cận ẩn núp du đãng.

Ầm ầm…

Xa xa đột nhiên truyền đến chấn động kịch liệt, hai đầu tiên thú như núi lớn ở trong dãy núi tranh phong, miệng lớn Thôn Thiên, nanh vuốt làm rạn núi khai thạch, đánh cho Thiên Băng Địa Liệt, thực lực cực kỳ kinh người, cơ hồ có thể so với cường giả như Tôn Nguyệt chân nhân!

Mà ở phụ cận hai đầu tiên thú này, còn có vài đầu tiên thú ẩn núp đang xem cuộc chiến, bất quá những tiên thú này chứng kiến chén bể rơi xuống, nhổ ra một tòa miếu nhỏ, từ đó đi ra mấy tiên nhân, những tiên thú này liền đột nhiên bỏ đấu, nguyên một đám hình thể thu nhỏ lại, giấu kín ở trong núi rừng.

- Tại đây Thiên Cơ hỗn loạn, Nhân Quả không còn, mặc dù là đồ giả mạo kia, cũng không cách nào suy diễn đến phương vị của chúng ta!

Trong miếu nhỏ, thanh âm Lão đạo kia truyền đến nói:

- Nghĩ tới ta đường đường Tử Tiêu Tiên Vương, một đời Thần tổ, rõ ràng bị bức đến có nhà nhưng không thể về, như chó nhà có tang, chúng bạn xa lánh, chỉ có thể trốn ở địa phương bực này, thật sự là tạo hóa trêu người. . .

Giang Nam dò xét bốn phía, thấy nơi đây non xanh nước biếc, cũng có tiên khí lượn lờ như mây, tại đây tiên thú rất nhiều, thậm chí còn có tiên thú cực kỳ cường đại tiềm phục ở phụ cận, vỗ tay tán thán nói:

- Nơi tốt, nơi tốt.

- Tại đây so ra kém Tiên Giới đại châu khác.

Thần Vũ Chân Tiên cau mày nói:

- Hơn nữa lực lượng ở đây thật sự thật là quỷ dị, rõ ràng ngay cả tiên đạo cũng bị quấy nhiễu nghiêm trọng! Để cho ta một thân thực lực, tối đa phát huy ra bốn năm thành!

Giang Tuyết đôi mắt dễ thương nháy động nói:

- Tại đây bởi vì Vô Nhân khu ảnh hưởng, có thể che đậy Nhân Quả, hỗn loạn Thiên Cơ. Đích thật là nơi tốt để chúng ta dừng chân.

Tinh Quang cười nói:

- Sư tỷ nói không sai, hôm nay chúng ta mưu phản Tử Tiêu Tiên cung, Tiên Giới to lớn, đã không có chỗ chúng ta dừng chân, chỉ có nơi đây, có thể né tránh Tử Tiêu Tiên Vương truy tra.

Minh Thổ gật đầu nói:

- Giáo chủ tuyển chỗ này đặt chân, rất có chú ý, cho dù Tử Tiêu đuổi

theo, chúng ta cũng có thể thối lui đến Vô Nhân khu. Nếu tương lai có thành tựu, chúng ta có thể tùy thời phản hồi.

Đạo Vương phóng mắt nhìn đi, cau mày nói:

- Chỉ là tại đây muốn chế tạo thành địa phương có thể cùng bát đại tiên vực đồng dạng, thật sự là quá khó khăn.

Những người khác nhao nhao gật đầu, bát đại tiên vực dồi dào vô cùng, tiên khí tiên dịch hưởng dụng vô số, các loại tiên tài tiên liệu cái gì cần có đều có, lại có thể ký thác đạo quả, lại có vô số truyền thừa tuyệt học.

Mấu chốt nhất chính là, tuy đạo quả bị Tử Tiêu Tiên Vương khống chế, nhưng cũng không cần phải lo lắng sẽ bị cừu gia tìm được đạo quả của mình, thân tử đạo tiêu.

Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải cường đại bực này, trong tiên giới cũng chỉ có tám tòa, dùng để ký thác đạo quả thích hợp nhất. Giờ phút này bọn người Đạo Vương chẳng những không có bảo địa như Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực đến ký thác đạo quả, mặc dù là tiên vực bình thường cũng không có, chỉ có thể trước đem đạo quả phóng ở trên người của mình.

Hiện tại, bọn hắn hai bàn tay trắng, chỉ có thể bằng vào hai tay của mình, đi đánh ra một phiến thiên địa, mới có thể ở chỗ này đứng vững nền móng.

Trong miếu nhỏ, lão đạo nhân kia đột nhiên ho khan một tiếng nói:

- Ta ngược lại biết có địa phương còn có một tòa tiên vực, có thể dùng ký thác đạo quả. Cái phiến tiên vực kia, so với Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực cũng không kém, thậm chí còn có chỗ hơn!

Bọn người Đạo Vương Giang Tuyết con mắt sáng ngời, vội vàng truy vấn, lão đạo kia cười nói:

- Chỗ kia cách nơi đây không xa, ở trong Vô Nhân khu, lần trước ta đi vào phát hiện tòa tiên vực này, nhưng tiếc chính là ngay cả ta cũng không có

thực lực đem tòa tiên vực này lấy đi. Bất quá, nếu ta cùng giáo chủ liên thủ, thúc dục đạo Tiên Thiên linh quang trong tay giáo chủ kia, ngược lại có khả năng thu tòa tiên vực này, đem tiên vực dời đi.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Dễ nói, dễ nói.

Hắn không hề nói chuyện này, mà là xếp bằng mà ngồi, toàn lực luyện hóa đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương, đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương tích chứa tiên đạo vô cùng hùng hồn, thực lực kinh người, Giang Nam cũng là dựa vào mưu kế lúc này mới thắng một chiêu, trấn áp hắn ở trong chén bể.

Bất quá, mặc dù muốn luyện hóa vị đạo thân này, cũng cần Giang Nam toàn lực ra tay mới có thể làm đến.

Hắn ngồi ở trước miếu nhỏ, lão đạo trong miếu nhỏ kia cũng đang nhắm mắt dưỡng thần, bất quá tóc tím lại đang không ngừng bay múa, liên tục hướng những xiềng xích xuyên thủng nhục thể hắn kia chém tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2059: Đạo Quả. (2)

Lão đạo cũng biết Giang Nam không tín nhiệm hắn thế nào, bởi vậy tay làm hàm nhai, muốn thoát khốn, chỉ có thể dựa vào chính mình, chỉ là những xiềng xích này hiệu lực kinh người, mặc dù là tóc tím của hắn cũng không cách nào chặt đứt.

Đã qua thật lâu, lão đạo mở to mắt, nhìn về phía Giang Nam cùng cái chén bể kia, thầm than một tiếng.

Nếu có thể được Giang Nam tế lên chén bể tương trợ, hắn tất nhiên có thể luyện hóa những xiềng xích này, chỉ là Giang Nam một mực không đề cập tới chuyện này, hắn cũng không tiện mở miệng.

Mà bọn người Đạo Vương cùng Giang Tuyết thì thi triển pháp lực, vận chuyển từng tòa tiên sơn, tiên sơn ở đây trầm trọng vô cùng, mặc dù là cường giả như bọn hắn, vận chuyển lên cũng có chút cố hết sức.

Đã qua mấy chục ngày, bọn hắn đưa đến từng tòa hùng sơn trùng điệp, chế tạo ra một mảnh thánh địa, từng người thành lập động phủ, bố trí xuống đại trận dẫn dắt tiên khí không nhiều ở nơi đây, tiến vào trong động phủ tu luyện, tế luyện pháp bảo mà lão đạo tặng cho bọn hắn.

Những pháp bảo này uy năng rất mạnh, tế luyện lên cũng có chút không dễ, hoàn toàn tế luyện thành thục tốn hao thời gian lề mề, rất là tốn thời gian.

Đã qua thật lâu, Giang Nam cuối cùng đem Tử Tiêu đạo thân trong chén bể luyện hóa, một thân tu vi của Tử Tiêu đạo thân hóa thành pháp lực bàng bạc, pháp lực bị trở lại thành tiên khí tiên dịch như cũ, ngưng tụ thành một hồ lớn.

Hắn ở trong nhiều lần chiến đấu, đã tích lũy không ít tiên khí tiên dịch, giờ phút này lại đem Tử Tiêu đạo thân luyện hóa, tiên khí tiên dịch trong

chén bể đã có thể duy trì bọn hắn hằng ngày tu luyện năm ba trăm năm rồi.

- Nhưng vẫn là xa xa không đủ. . .

Giang Nam nhíu mày, dò xét tiên hồ trong chén, trong tiên hồ tiên khí tiên dịch tuy nhiều, nhưng chỉ tiêu không kiếm, cũng có một ngày miệng ăn núi lở. Đối với tiên nhân mà nói, bế quan một lần liền có năm ba trăm năm, những tiên khí tiên dịch này vẫn là quá ít.

Trong chén, còn có Tử Tiêu đạo thân tinh luyện ra Tiên Vương cấp đại đạo, khoảng chừng nghìn đạo. Những Tiên Vương cấp đại đạo này so với Tiên Vương khác luyện thành đại đạo càng thêm thô to, chất chứa càng nhiều đại đạo giải thích, nghiên cứu những đại đạo này, đối với hắn cũng là có chút hữu ích.

Mấy ngày sau, Giang Nam đem pháp lực cùng đại đạo trong cơ thể Hỏa đạo nhân cùng Cổn đạo nhân tinh luyện ra, Hỏa đạo nhân chính là một đoàn Tiên Thiên Chi Hỏa biến thành tiên thú, mà Cổn đạo nhân là một đầu tiền sử sinh linh, tu luyện tiền sử đại đạo, pháp lực của hắn hùng hồn, còn ở phía trên Giang Nam!

Nhất là đại đạo của hắn, càng là Giang Nam trước đây chưa từng gặp, không biết là đại đạo thời đại gì, để cho hắn hai mắt tỏa ánh sáng.

- Đại đạo của Cổn đạo nhân, có thể đem đến cho ta chỗ tốt, so với Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân còn nhiều hơn, giúp Nguyên Thủy đại đạo của ta càng thêm đầy đặn!

Hắn cũng không đem hai người luyện chết, mà giữ lại cho bọn hắn một hơi, lập tức tế lên Huyết Văn Xạ Phách Cung, bắn thủng hai đạo nhân này.

Hai mũi tên bay vào hư không, biến mất không thấy gì nữa, rõ ràng là đi bắn chết đạo quả của hai vị đạo nhân này!

Vô luận như thế nào, hắn cùng với Tử Tiêu Tiên Vương trong Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải kia thù là kết định rồi, mà Hỏa đạo nhân Cổn đạo nhân

càng là tay chân đắc lực của Tử Tiêu Tiên Vương, diệt trừ hai người này, suy yếu thế lực của Tử Tiêu Tiên Vương!

Đã qua bốn ngày, Giang Nam đột nhiên nhíu mày, hắn cảm ứng được mình bắn ra hai mũi tên kia lọt vào Tiên Thiên Lôi Hải, đột nhiên biến mất, cũng không bắn chết đạo quả của hai người kia!

- Tử Tiêu Tiên Vương ở trong tiên vực, tàn phá hai mũi tên này của ta. . .

Trong lòng của hắn lập tức biết được ngọn nguồn, Tử Tiêu Tiên Vương tọa trấn tiên vực, ngay cả chú đạo cũng không thể xâm lấn tiên vực, muốn chém giết hai vị đạo nhân, thật sự khó như lên trời!

Hơn nữa, vừa rồi trong một cái chớp mắt kia, hắn còn cảm ứng được Tử Tiêu Tiên Vương bắt lấy hai mũi tên này, mượn cái này suy diễn phương vị của hắn, chỉ là suy diễn chi lực của hắn vọt tới đột nhiên bị lực lượng quỷ dị của Vô Nhân khu vặn vẹo, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam đứng dậy, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy trong lúc hắn luyện hóa Tử Tiêu đạo thân, đám người Đạo Vương đã đem nơi đây quản lý được ngay ngắn rõ ràng, rất nhiều tiên sơn vờn quanh miếu nhỏ, hóa thành một tiên gia đại trận vô cùng khổng lồ, cùng nhau trông coi.

Từng tòa Tiên cung chằng chịt, tọa lạc ở trên chút ít tiên sơn, mà ngọn núi của Giang Nam, thì là ngọn núi chính trong cả sơn mạch.

Giang Nam xem chỉ chốc lát, cất bước đi đến chỗ Giang Tuyết, không bao lâu liền đến trong Tiên cung của Giang Tuyết, Giang Tuyết đang tế luyện Ngọc Như Ý, thấy hắn đến đây, lúc này dừng tay.

- Tử Xuyên, ngươi không tín nhiệm lão đạo kia?

Giang Tuyết nhìn xa miếu nhỏ hỏi.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, hai người dắt tay nhau đi ra Tiên cung, đi vào bên vách núi, phía dưới mây trôi lượn lờ, bồng bềnh đung đưa.

- Mặc kệ hắn có phải là Tử Tiêu Tiên Vương thật hay không, ta cũng không dám quá tín nhiệm hắn.

Giang Nam cười nói:

- Bát Tiên Vương, bát đại Thần tổ, đều là nhân vật kiêu hùng, có ai là thế hệ dễ dàng? Ta cùng với bát Tiên Vương liên hệ không chỉ một lần, biết rõ sự lợi hại của bọn hắn. Trước mắt lão đạo này đối với chúng ta mặc dù không tệ, nhưng ai biết sau khi hắn thoát khốn, có thể trở mặt hay không? Ta lo lắng chính là điểm này, cho nên không bằng dứt khoát để cho hắn tiếp tục bị vây, hắn bị vây, mới có thể cùng chúng ta liên thủ, mới có thể dựa vào chúng ta.

Giang Tuyết gật đầu, nói khẽ:

- Người có thể bò lên trên địa vị bát Tiên Vương này, hoàn toàn chính xác không phải hư danh nói chơi. Tử Tiêu khác đem lão đạo này vây ở trong miếu nhỏ thời gian dài như vậy, cũng không có thể đem hắn diệt trừ, có thể thấy lão đạo này hoàn toàn chính xác rất có thủ đoạn, không thể khinh thường.

Giang Nam tế lên chén bể, cười nói:

- Tỷ tỷ, đây là ta từ trong Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân tinh luyện ra một nghìn đạo Tiên Vương cấp đại đạo, thuộc về đại đạo Tiên Vương Đại viên mãn cấp, rất là lợi hại. Ta chỉ nghiên cứu đạo lý trong đó, những đại đạo này đối với ta vô dụng. Tỷ tỷ, ngươi tới luyện hóa những đại đạo này, đủ để đem thực lực của ngươi, tăng lên tới cấp độ Tiên Vương, ngoại trừ bát Tiên Vương ra, không ai có thể hơn ngươi! Ta tại đây còn có 5000 đạo Tiên Vương cấp chú đạo, nếu ngươi có thể hoàn toàn luyện hóa những chú đạo này, tất nhiên có thể cùng bát Tiên Vương đặt song song, thậm chí càng mạnh hơn nữa!

Giang Tuyết lắc đầu, cười nói:

- Thành tựu Tiên Vương, thực sự không phải là dễ dàng như vậy, nếu luyện hóa đại đạo của người khác liền có thể tu thành Tiên Vương, Tiên Giới Tiên Vương đã sớm thẳng bước đi. Tu luyện chi đồ, không có đường tắt, những đại đạo này tuy có thể tăng lên thực lực của ta, nhưng mà biên độ tăng lên không có khổng lồ như ngươi tưởng tượng, hơn nữa luyện hóa những đại đạo này, cần tốn hao thời gian chỉ sợ muốn mấy ngàn năm.

Chương 2060: Tư Vị. (1)

Nàng du du nói:

- Tử Xuyên, ta và ngươi tách ra hơn một trăm ba mươi vạn năm, vừa mới gặp lại, còn muốn tách ra mấy ngàn năm sao?

Giang Nam tâm thần kích động, cười nói:

- Không bằng ta trợ giúp tỷ tỷ một tay, luyện hóa những đại đạo này!

Chén bể chấn động, hóa thành linh quang, linh quang hóa thành một ánh bình minh, Vân Nghê bốc lên, sáng lạn nhiều màu. Đạo quả của Giang Nam từ trong linh quang bay ra, dẫn dắt ra từng đạo Tiên Vương cấp đại đạo, Giang Tuyết ngẩng đầu nhìn đạo quả của hắn, do dự thoáng một phát, khẽ quát một tiếng, đột nhiên một quả đạo quả bay ra, bay vào bên trong hào quang, cùng đạo quả của Giang Nam gặp lại.

Thân hình Giang Nam hơi chấn, chỉ cảm thấy một cổ tư vị kỳ diệu xông lên đầu, ngẩng đầu nhìn lại, nhưng thấy bên trong đạo quả, Nguyên Thần của hai người hiển hiện, quấn quýt si mê tương giao, khỏa thân cùng một chỗ, lẫn nhau trao đổi nguyên khí trong cơ thể.

Hắn hướng Giang Tuyết nhìn lại, chỉ thấy trên mặt trắng nõn của tỷ tỷ hiển hiện một vòng đỏ ửng.

Đây là một lần kinh nghiệm cực kỳ kỳ diệu, đạo quả của hai người ở giữa không trung nước sữa hòa nhau, nguyên thần của bọn hắn tương giao, tuy thân thể không có chút tiếp xúc, nhưng mà cái loại trùng kích trên tâm linh cùng linh hồn này, lại càng thêm mãnh liệt, mãnh liệt đến để cho Nguyên Thần của bọn hắn run rẩy, đại đạo rung động.

Giang Nam thậm chí có một loại cảm giác mê say, loại khoái cảm này là

sung sướng phát ra từ linh hồn, không còn là vui mừng trên nhục thể.

Trên thực tế, trong Tiên giới người kết làm đạo lữ số lượng cũng không ít, rất nhiều Tiên nhân kết làm đạo lữ cũng không phải là giao cấu trên nhục thể, mà chỉ là đạo quả quấn quýt si mê, Âm Dương tương giao, thoải mái bỗ sung, để cho mình cùng bầu bạn có thể càng tiến một bước.

Bất quá, loại đạo quả tương giao, Nguyên Thần quấn quýt si mê này, nếu so với giao cấu trên nhục thể còn muốn thân mật, còn muốn kiều diễm, phải là đạo lữ tầm đó, mới có thể làm ra loại chuyện này.

Chỉ là Giang Nam không biết điểm này, hắn thực sự không phải là thông qua con đường bình thường chứng đạo thành Tiên, mà là trực tiếp vượt qua chứng đạo thành tiên cùng giai đoạn Tiên nhân này, trực tiếp tu thành đạo quả trở thành Chân Tiên.

Không có người nói cho hắn biết, đạo quả nam nữ gặp nhau, giống như gió thu ngọc lộ, sẽ mỹ diệu như thế, sẽ tư mật như thế, sẽ thân mật như thế, một bước liền vượt qua giai đoạn vợ chồng thế tục cùng thần linh đạo lữ, tiến vào bên trong một loại cảm xúc cùng quan hệ hoàn toàn mới.

Dù sao Giang Nam cũng là tự mình lục lọi, lúc này mới tu luyện tới cảnh giới hôm nay, nếu có người nói cho hắn biết đạo quả song tu ảo diệu, có lẽ hắn còn có thể chần chờ, tiếp tục cùng tỷ tỷ bảo trì quan hệ thuần khiết.

Nhưng mà hắn không biết.

Hắn chỉ là đề nghị dùng đạo quả của mình trợ giúp Giang Tuyết tỷ tỷ một tay, làm cho nàng có thể rất nhanh luyện hóa, sở dĩ Giang Tuyết chần chờ, là vì nàng biết rõ, cho nên mới có chút do dự.

Nhưng mà nàng vẫn là đem đạo quả lấy đi ra, cùng đạo quả của Giang Nam quấn quýt si mê song tu, loại cảm giác tuyệt vời này, cũng làm cho nàng trầm mê say mê, nhưng nàng dù sao cũng là nữ tử, dưới loại tình huống này. Chứng kiến Nguyên Thần của hai người trần truồng giao hòa, vẫn để

cho nàng có chút ngượng ngùng, không dám nhìn Giang Nam, thậm chí muốn thu hồi đạo quả của mình, né tránh ra xa.

Nhưng mà loại tư vị mỹ diệu này, lại làm cho nàng không bỏ được thu hồi đạo quả. Muốn cho loại tư vị xâm hồn thực cốt này nhiều hơn một khắc nữa. . .

Nhân sinh khổ đoản, nhưng Tiên nhân thọ nguyên lại vô cùng dài dằng dặc, giờ khắc này đối với Tiên nhân du du thọ nguyên vô tận mà nói, như là sương mai, mặt trời mọc rồi lặn, nhưng đi ngày khổ nhiều, sương mai giống như Phương Hoa ngắn ngủn nháy mắt, cũng đáng được nàng tinh tế thưởng thức.

Đỉnh đầu bọn hắn hiện ra linh quang Trường Hà, ánh bình minh nghê hồng, đại đạo của Tử Tiêu đạo thân bay ra, trong đó một đạo đại đạo dung nhập bên trong đạo quả của hai người, dần dần tan rã, như là nước đá gặp than, như là đống lửa trong trời đông giá rét, càng tăng thêm vài phần tư vị kỳ diệu.

Tu vi hai người bất tri bất giác tăng trưởng, chỉ là hai người bọn họ yên lặng ở bên trong loại tư vị huyền diệu này, ai cũng không có phát giác.

Lúc này, tu vi tăng trưởng ngược lại là việc nhỏ không đáng kể, không có ý nghĩa, mà loại cảm xúc khắc cốt minh tâm này, mới là bọn hắn trân quý nhất muốn nhất.

Đạo quả song tu, âm dương bù đắp, phun ra nuốt vào Thiên Địa Huyền Cơ, tốc độ một đạo đại đạo của Tử Tiêu đạo thân này dung nhập đến bên trong đạo quả của bọn hắn. Vậy mà so với bọn hắn hợp lực luyện hóa nhanh hơn quá nhiều, dung nhập đến bên trong đạo quả của bọn hắn, trình độ phù hợp càng thêm hoàn mỹ, cơ hồ như là hai người tự mình tu luyện ra đại đạo vậy!

Nhất là Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam, đạt được đại đạo này thoải mái, cộng thêm đại đạo bên trong đạo quả của Giang Tuyết, tu vi của hắn

tiến bộ to lớn, để cho chính hắn cũng không ngờ được.

Mà Giang Tuyết đạt được Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam thoải mái, chỉ cảm thấy nguyên thần của mình như là rơi vào một hoài bão ôn hòa ôm ấp, khiến cho nguyên thần của nàng sâu sắc tăng lên, hơn nữa tu vi tiến bộ to lớn, so với Giang Nam tăng lên còn muốn kinh người!

Đột nhiên, sau lưng Giang Tuyết hiện ra Cửu Vĩ, chín cái đuôi tuyết trắng, ở trong hư không có chút lắc lư, rơi xuống đất hóa thành các nữ tiên, đúng là chín đại phân thân của nàng.

Chín đại phân thân này hé miệng, chỉ thấy lại có chín miếng đạo quả bay ra, bay vào bên trong linh quang, rơi vào ở trong ánh bình minh, lần lượt dung nhập đến chung quanh hai quả Nguyên Thần ôm nhau giao hòa kia, hóa thành một quả đạo quả cực đại.

Giang Tuyết thập toàn chi đạo không giống người thường, chín đại phân thân này đã phân thân, lại là một bộ phận bản thể của nàng, hơn nữa càng thêm mấu chốt chính là, nàng có thể dung luyện thành mười viên đạo quả!

Tuy đạo quả phân thân khác, xa xa không cường đại bằng đạo quả bản thể, nhưng mà những đạo quả này liền tương đương với nàng nhiều ra chín tánh mạng, mặc dù bị người đánh chết, tan vỡ đạo quả chủ thể, nàng cũng sẽ không thân tử đạo tiêu, mà là từ trong đạo quả phân thân phục sinh!

Ở bên trong Tử Tiêu Tiên cung, Giang Tuyết chỉ ký thác chủ thể đạo quả, đạo quả phân thân lại không có ký thác vào tiên cung, là nàng Hồ tính đa nghi, âm thầm lưu lại một tay, để tránh triệt để rơi vào Tử Tiêu Tiên Vương khống chế.

Lúc này, nàng trầm mê ở bên trong loại cảm xúc kỳ lạ huyền diệu này, chưa phát giác đạo quả của chín đại phân thân hiển hiện, lần lượt gia nhập vào trong song tu cùng đạo quả của Giang Nam.

Ở bên trong ánh bình minh, nghê hồng sáng lạn, trong miếng đạo quả cực

đại kia, mười một Nguyên Thần giao thoa quấn quýt si mê, có một phen kiều diễm phong tình khác.

Hai bên Nguyên Thần của Giang Nam, nguyên một đám Nguyên Thần nữ tử tuyệt mỹ cao thấp bay múa, đầu ngón tay chạm nhau, bàn tay tương dung, da thịt kề nhau, lẫn nhau giao hòa đại đạo, làm cho thần hồn người kích động run rẩy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2061: Tư Vị. (2)

Lại có càng nhiều Tử Tiêu đại đạo bay vào bên trong đạo quả, hòa tan đến trong đạo quả, tốn hao thời gian ngắn hơn.

Thời gian bất tri bất giác đi qua, Giang Nam cùng Giang Tuyết vẫn yên lặng ở trong loại cảm giác huyền diệu này, không biết Nhật Nguyệt, bất quá hai người cũng phát hiện, đợi cho tu vi của bọn hắn tăng lên tới cảnh giới nhất định, mặc dù dung luyện càng nhiều đại đạo nữa, cũng không cách nào tăng lên tu vi cảnh giới, chỉ có thể tăng lên giải thích của mình đối với đại đạo.

Bọn hắn đã đạt đến cảnh giới Chân Tiên viên mãn, bị nhốt ở cảnh giới Chân Tiên này, Tiên Vương cảnh giới gần ngay trước mắt, nhưng mà tùy ý bọn hắn tăng lên mình như thế nào, cũng không thể phá vỡ rãnh trời kia!

Tiên Vương, như một cái khe khoảng cách cực lớn, chặn đường đi của bọn hắn!

Cảnh giới này, không chỉ có ngăn trở bọn hắn, đồng dạng chặn vô số hào kiệt chí sĩ của Tiên Giới, bao nhiêu năm tháng đến nay, không biết bao nhiêu Chân Tiên bị nhốt ở trước Tiên Vương cảnh giới này, vô lực tái tiến một bước.

Tám trăm triệu năm qua, có thể tăng lên tới Chân Tiên cảnh giới, chỉ có sáu mươi hai Tiên Vương mà thôi!

Tuy không cách nào đột phá, nhưng mà Giang Nam cùng Giang Tuyết lại còn mê say song tu trong đạo quả, không cách nào tự kềm chế.

Mà trong khoảng thời gian này, bọn người Đạo Vương, Tinh Quang, Minh Thổ thì hết sức chuyên chú tế luyện pháp bảo từng người, lão đạo trong miếu nhỏ thì hết sức chuyên chú đối phó xiềng xích trên người, phiến

tiên cảnh này một mảnh yên lặng.

Bất quá, bên ngoài phiến tiên cảnh này lại không yên lặng chút nào, thỉnh thoảng có tiên thú từ trong núi sâu đi ra. Đánh đại trận bọn người Đạo Vương bố trí xuống, ý đồ khu trục bọn họ ra lãnh địa của mình, thậm chí không thiếu có tiên thú gần với Tiên Vương cấp!

Chỉ là, thực lực bọn người Đạo Vương không phải chuyện đùa, mặc dù là những tiên thú này thực lực kinh người, cũng không cách nào phá vỡ đại cấm mà bọn hắn thiết hạ.

Tiểu ấu giao trên cổ tay Giang Nam nhàn rỗi nhàm chán, vụng trộm từ trên cổ tay Giang Nam trượt xuống, chạy ra ngoài, Giang Nam cũng chưa từng phát giác.

Từ khi đầu ấu giao này chạy ra tiên cảnh, trong núi rừng bên ngoài liền thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng Cự Thú gào thét, kinh thiên động địa. Sau đó tiên thú đến đây đánh tiên cảnh từ từ thưa thớt, ngược lại trong những núi rừng kia từ từ náo nhiệt lên.

Tại đây thường xuyên có Cự Thú chiến đấu, từng dãy núi bị Cự Thú đánh cho nghiền nát, đất rung núi chuyển, âm thanh thét dài không dứt.

Một ngày này, đột nhiên tất cả tiên thú đi ra núi rừng, rung thân nhoáng một cái, hóa thành rất nhiều quái vật khổng lồ, ngồi ở bên ngoài tiên cảnh, cung kính, không dám thở mạnh thoáng một phát.

Những tiên thú này số lượng kinh người, nhiều đến mấy ngàn con, tất cả tiên thú chiến lực đều cực kỳ cường đại. Đặt ở trong Tiên Giới Chân Tiên cũng thuộc về cường giả, càng có hơn mười đầu tiên thú thực lực đạt tới cấp độ tiếp cận Tiên Vương!

Bất quá, tuyệt đại đa số tiên thú đều là thân thể mang thương tích, có trên mặt bị chộp ra rất nhiều đạo huyết ngấn, có cánh bị bẻ gãy, có cái đuôi bị trảm, còn có phảng phất lọt vào sét đánh, toàn thân ngăm đen...

Thậm chí, có thân thể không biết bị quái vật gì cắn đến huyết nhục mơ hồ.

Sau một lúc lâu, núi rừng chấn động, dãy núi run rẩy, tiếng bước chân vô cùng trầm trọng truyền đến, phần đông tiên thú thực lực kinh người nơm nớp lo sợ, nhao nhao cúi đầu chạm đất, rất là kinh sợ.

Một đầu Cự Thú kim quang chói lọi, vô cùng uy nghiêm đi tới, đầu tiên thú này tản mát ra khí tức kinh người, trầm trọng như núi, sau đầu thậm chí có kim quang hóa thành ba đạo Kim Luân, trong Kim Luân thình lình nổi lơ lửng nguyên một đám thế giới, chỉ là thế giới bên trong đạo Kim Luân thứ ba không trọn vẹn không được đầy đủ.

Đây là một đầu tiên thú chi Vương, mọc ra ba đầu giống như Tượng, thân tê giác, đuôi rồng, chân Kỳ Lân, người mặc lân giáp, là dị chủng hiếm thấy trong Tiên giới, Tứ Bất Tượng lừng lẫy nổi danh!

Đầu Tứ Bất Tượng này thực lực càng kinh người vô cùng, chính là Tiên Thiên Tứ đại tinh khí thai nghén sinh ra dị chủng, cường hoành, cường đại, Kim Luân sau đầu đại biểu cho chiến lực của nó, tu thành một đạo Kim Luân, là chiến lực Tiên nhân, hai đạo Kim Luân là chiến lực Chân Tiên, tam trọng Kim Luân là Tiên Vương, là tọa kỵ không biết bao nhiêu Tiên nhân tha thiết ước mơ!

Mà đầu Tứ Bất Tượng này vậy mà luyện thành ba đạo Kim Luân, tuy thế giới bên trong đạo Kim Luân thứ ba không được đầy đủ, nhưng mà đại biểu cho nó đã bắt đầu đặt chân Tiên Vương cấp!

Rất nhiều tiên thú càng nơm nớp lo sợ, chỉ thấy đầu Tứ Bất Tượng này uy nghiêm đi đến trước đàn thú, cúi đầu, quỳ sát xuống.

Trung ương đỉnh đầu của Tứ Bất Tượng, thậm chí có một cái ổ không lớn do kim vũ lót thành, phía trên có một đầu Giao Long xinh xắn nằm đó.

Đầu tiểu giao này nhỏ đến thương cảm, đánh ngáp một cái tỉnh lại, đầu lâu cao cao giơ lên, Long nhan trang nghiêm, cao giọng nói:

- Cơm cơm!

- Cơm cơm…

Rất nhiều Tiên thú ngửa mặt lên trời trường rống, thanh âm rung trời, cuồng dã vô cùng, chấn đến hư không không ngừng run run, thậm chí ngay cả bọn người Đạo Vương, Tinh Quang đang bế quan cũng bị kinh động, nhao nhao phóng thích thần thức quét tới.

Giang Nam cũng bị kinh động, miếng đạo quả cực đại ở giữa không trung kia cũng chấn động, đột nhiên tách ra, hóa thành mười một miếng đạo quả cao thấp bay múa.

Hai người liếc nhau, dung nhan xinh đẹp của Giang Tuyết ửng đỏ, lập tức khôi phục bộ dáng băng thanh ngọc khiết, thu hồi đạo quả của mình, Giang Nam cũng thu hồi đạo quả, thần thức đảo qua, đốn biết căn do, không biết nên khóc hay cười.

- Cơm cơm…

Rất nhiều tiên thú quỳ tại chỗ, thét dài nói:

- Ngô Hoàng…

Giao Long nhỏ đến thương cảm gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, nhẹ nhàng bơi khỏi đỉnh đầu Tứ Bất Tượng, mở ra tiểu móng vuốt, hướng trong tiên cảnh đi đến, cái đuôi nhếch lên cao, rất nhiều tiên thú nhu thuận ngồi tại nguyên chỗ.

Tiểu Giao Long đi cả buổi, chỉ đi ra mấy trượng, nó quá nhỏ rồi, đi đến có chút không kiên nhẫn, lúc này mới rung thân nhoáng một cái, hóa thành một đầu Hỗn Độn Cự Long, mở ra móng vuốt đi vào tiên cảnh, kiện tráng, hùng tráng, dữ tợn.

- Tiểu chút chít này, rõ ràng đem tiên thú phụ cận hết thảy thu phục được.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Tỷ tỷ, những tiên thú này có thể trở thành tiên môn thủ hộ thú của chúng ta rồi.

Đột nhiên, bên ngoài tiên cảnh, rất nhiều tiên thú ồn ào, bốn vó lao nhanh, giẫm đến dãy núi run run không ngớt, Giao Long nghiêng đầu lại, uy nghiêm rống lên một tiếng, đàn thú vẫn là lộ ra cực kỳ bất an, đi đi lại lại, liên tục trường rống.

Trong miếu nhỏ đột nhiên truyền đến thanh âm của lão đạo, mang theo một chút kinh hoảng nói:

- Giáo chủ, Vô Nhân khu lại xuất hiện xao động rồi!

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, hướng Vô Nhân khu nhìn lại, chỉ thấy chỗ đường chân trời, một đạo hắc tuyến nối tiếp chân trời hướng bên này vọt tới, hắc tuyến kia càng ngày càng thô, càng ngày càng kinh người, rõ ràng là một cổ Hắc Phong phô thiên cái địa!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2062: Hắc Phong Quái Thi. (1)

Bất quá một lát, cổ Hắc Phong này liền tới cách tiên cảnh không xa, hướng tiên cảnh đè xuống!

Hắc Phong gào thét, dễ như trở bàn tay hướng tiên cảnh đánh tới, quét ngang Tiên Giới Tạp Đà Châu, rõ ràng là Hắc Phong nổi danh nhất cũng vô cùng hung hiểm nhất của Vô Nhân khu!

Giang Nam đã từng không chỉ một lần nghe qua tin đồn về Hắc Phong, đã từng ở trong cung điện dưới mặt đất của Vạn Chú Đạo Quân kiến thức đến uy lực của Hắc Phong, bất quá Hắc Phong trong cung điện dưới mặt đất kia, xa xa không mãnh liệt bằng hiện tại!

Hắc Phong lướt qua, từng tòa núi lớn của Tiên Giới đều bị thổi nhổ tận gốc, ở trong Hắc Phong xoay tròn không ngớt, như là bùn cát trong nước không ngừng va chạm, lại hung hăng nện trên mặt đất, uy năng làm cho người ta sợ hãi!

Không chỉ có như thế, trong Hắc Phong còn có đạo đạo âm ảnh thỉnh thoảng thoáng hiện, tựa hồ trong gió có vật còn sống gây sóng gió!

Tiên thú Tạp Đà Châu hiển nhiên không chỉ một lần bái kiến loại tình huống này, nguyên một đám lạnh run, lại trở ngại tiên sủng của Giang Nam đem chúng hàng phục, không dám ly khai, nếu không những tiên thú này đã sớm giải tán lập tức!

Chứng kiến bức cảnh tượng này, mọi người mới biết vì sao tại đây rõ ràng còn có tiên khí cùng tài nguyên khoáng sản, lại hết lần này tới lần khác không người ở lại chỗ này, thậm chí ngay cả Tiên nhân dưới trướng Tiên Vương cũng không muốn tới đây thu thập linh khí cùng khai thác mạch khoáng.

Bởi vì nơi này thỉnh thoảng nổi lên Hắc Phong, không ai có thể ở chỗ này bố trí xuống tiên trận cướp lấy tiên khí, cũng không ai có thể nô dịch người Tạp Đà Châu ở chỗ này khai thác quặng mỏ.

Giang Nam tâm niệm vừa động, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay lên, hóa thành một cái chén bể móc ngược xuống, bao lại tiên cảnh bọn họ vừa mới thành lập không bao lâu.

- Mễ Mễ, gọi tiểu đồng bọn của ngươi tới!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, mở ra đại trận bao phủ tiên cảnh, lộ ra một cánh cửa, hướng bọn người Đạo Vương, Giang Tuyết trầm giọng nói:

- Chư vị đạo huynh, cùng ta cùng một chỗ thúc dục bảo vật này, đối kháng Hắc Phong!

Tiểu ấu giao gào rú một tiếng, mấy ngàn đầu tiên thú dũng mãnh vào trong tiên cảnh, vẫn lạnh run. Lúc này bọn người Đạo Vương, Tinh Quang từng người tách ra pháp lực, dũng mãnh vào trong cái chén bể này, uy năng chén bể lập tức đại phóng, rủ xuống linh quang, như là màn sáng bao phủ tiên cảnh!

Hô…

Tiên cảnh có tất cả hơn ba trăm tòa tiên sơn, chiếm diện tích rộng lớn, phạm vi hơn nghìn dặm, giờ phút này bị phá chén rủ xuống linh quang bao phủ, tiên cảnh rộng lớn lập tức phảng phất nhỏ đi vô số lần, Linh Lung bỏ túi, gắn vào dưới chén.

Hắc Phong rơi xuống, áp lực vô cùng trầm trọng đánh úp lại, ép tới mọi người đều kêu rên một tiếng, mặc dù Giang Nam, Giang Tuyết tu vi pháp lực đại tiến, cũng cảm thấy khó có thể chống lại.

Áp lực khó có thể tưởng tượng tác dụng lên phía trên chén bể cùng màn sáng linh quang, ép tới bọn hắn không thể không xếp bằng mà ngồi, đỉnh đầu tiên quang bốc hơi, toàn lực đối kháng!

Tiểu ấu giao gào rú, quanh thân mấy ngàn đầu tiên thú tiên quang bay múa, cũng thẳng tuôn hướng chén bể, những tiên thú này tuy không giống tiên nhân trải qua hệ thống tu luyện, mà là bằng vào bản năng tu luyện, nhưng mà tu vi cũng không như bình thường, để cho uy năng chén bể càng mạnh hơn nữa, gánh chịu một bộ phận áp lực rất lớn.

Ầm ầm, ầm ầm!

Từng tòa tiên sơn bị tung bay nện xuống, màn sáng linh quang không ngừng run run, tựa hồ tùy thời có khả năng vỡ tan!

Giang Nam nhìn về phía miếu nhỏ, trầm giọng nói:

- Đạo huynh, ngươi còn không ra tay?

Trong miếu nhỏ, tiếng tụng kinh vang lên, nói ra đạo theo, đạo pháp hóa thành phù văn Trường Hà, tuôn hướng màn sáng linh quang, cùng màn sáng tương dung, để cho lực phòng ngự của chén bể lập tức tăng nhiều!

Trong tiên cảnh gió êm sóng lặng, cuối cùng đem áp lực Hắc Phong chống cự xuống, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, bốn phía tiên cảnh đã không có bất luận ánh sáng gì. Đông nghịt một mảnh, mặc dù bọn hắn chính là cường giả trong Tiên giới, cũng không cách nào xem thấu cảnh tượng cuồng bạo trong Hắc Phong, chỉ có thể nghe được từng tiếng va chạm mãnh liệt truyền đến.

Trong miếu nhỏ, thanh âm lão đạo truyền đến:

- Giáo chủ, chư vị, lực sát thương của Hắc Phong tuy khủng bố, nhưng nguy hiểm chính thức lại không phải Hắc Phong, mà là đồ vật cuồng bạo trong Hắc Phong! Trước đó lần thứ nhất Vô Nhân khu đại bạo động, trong Hắc Phong xuất hiện rất nhiều đồ vật khủng bố, phải dựa vào Tiên Thiên pháp bảo mới trấn áp xuống được.

- Đồ vật cuồng bạo trong Hắc Phong là thứ gì?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn lại, đột nhiên chỉ thấy bên trong Hắc Phong có huyết sắc xuất hiện, huyết sắc này không phải máu tươi, mà là một khỏa ánh mắt cực đại, ánh mắt huyết hồng.

Khỏa ánh mắt này tới gần màn sáng do linh quang tạo thành, vào bên trong nhìn lại, phảng phất thấy được bên trong có người, không khỏi bạo giận lên, trong Hắc Phong truyền đến thanh âm gào rú, đón lấy một bàn tay đen kịt từ trong Hắc Phong thò ra, bắt lấy chén bể, hướng lên kéo đi!

Màn sáng kịch liệt run run, cơ hồ nghiền nát, Giang Nam hừ lạnh một tiếng, đạo quả bay vào trong chén, toàn lực thúc dục chén bể.

- Chư vị, giúp ta một tay!

Trong nháy mắt này, bọn người Đạo Vương, Giang Tuyết, Tinh Quang từng người đem đạo quả tế lên, bay vào trong chén, tiểu ấu giao rống to, há mồm phun ra một quả đạo quả, cái Hỗn Độn đạo quả này cùng Tiên Thiên lôi quang đan vào, mà mấy ngàn đầu tiên thú kia nhao nhao trường rống, trong nháy mắt trong tiên cảnh liền nhiều ra mấy ngàn đạo quả, các loại hào quang sáng chói, tràn ngập đại đạo, nhao nhao bay vào trong chén!

Dưới chén bể, Ngưu Long ngửng đầu, đột nhiên há miệng rống to!

Ngang…

Tiếng chuông trầm trọng truyền đến, kích động, đánh xơ xác Hắc Phong trùng trùng điệp điệp, Thiên Địa trong lúc đó trở nên thanh minh, chỉ thấy một ngón tay vừa thô vừa to đứt gãy, như là từng tòa núi cao từ không trung rơi xuống, nhập vào trong đất, máu đen phún dũng, từ trên trời giáng xuống, rõ ràng là bàn tay màu đen kia bị phá chén phát ra tiếng chuông chấn vỡ!

Cái chén bể này uy lực tựa hồ không có hạn mức cao nhất, cung ứng càng nhiều pháp lực, uy lực của nó liền càng cường, thật sự là một kiện pháp bảo kinh người!

Chén bể lần nữa chấn động kịch liệt, lại là một tiếng chung trầm trọng

vang lên, oanh tán Hắc Phong trên không trung, chỉ thấy trong Hắc Phong hiển lộ ra một hình thể cự đại, đen kịt, không biết là quái vật gì.

Hình thể quái vật kia bị tiếng chuông oanh đến không ngừng sụp đổ, từng khối hắc nhục như dãy núi lớn từ trên cao trụy lạc!

Cạch…

Chén bể lại tự chấn động, càng nhiều Hắc Phong bị oanh mở, máu đen như sông, từ trên cao đổ xuống, đầu ma quái cuồng bạo trong gió đen kia phát ra tiếng rống giận dữ kinh thiên động địa, đột nhiên biến mất ở chỗ sâu trong Hắc Phong, biến mất không thấy gì nữa.

Bọn người Đạo Vương chỉ cảm thấy pháp lực bản thân rút nhanh chóng, bọn hắn thúc dục cái chén bể này ba lượt, ngắn ngủn ba lượt giao phong, liền cơ hồ hao tổn đi gần nửa pháp lực của bọn hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2063: Hắc Phong Quái Thi. (2)

Mấy ngàn đầu tiên thú cũng mệt mỏi thở hồng hộc, kinh hồn chưa định.

Đầu lâu Ngưu Long dần dần buông xuống, nằm ở đáy chén, chén bể khôi phục lại bình tĩnh.

Bất quá, uy năng chén bể cũng đã bày ra, so với Giang Nam một người thúc dục chén bể uy lực lớn hơn bảy tám lần!

- Ta một mình thúc dục chén bể, uy năng đủ để đuổi giết Tiên Vương rồi, mà bây giờ tập hợp mọi người chi lực, hơn nữa mấy ngàn đầu Chân Tiên cấp tiên thú, phát huy ra uy lực gấp bảy tám lần, chỉ sợ ngay cả Tử Tiêu Tiên Vương cũng có thể oanh bạo. Vậy mà cũng không thể đuổi giết quái vật cuồng bạo trong gió đen kia!

Trong nội tâm Giang Nam chỉ cảm thấy sợ hãi, ma quái trong đám gió đen này thực lực mạnh, đúng là hiếm thấy!

Hắc Phong gào thét, lại đem tiên cảnh bao phủ, màn sáng lắc lư không ngớt. Trong Hắc Phong còn có cái gì xông tới màn sáng cùng chén bể, chỉ là không có kinh người như đầu ma quái vừa rồi kia.

Mọi người duy trì màn sáng không phá, Giang Nam phi thân lên, đi vào trong miếu nhỏ, đi đến trước mặt lão đạo, khom người thi lễ nói:

- Đạo huynh, ngươi đối với Vô Nhân khu bạo động biết rất sâu, có biết ma quái trong gió đen kia rốt cuộc là cái gì không?

Lão đạo ánh mắt chớp động, trầm giọng nói:

- Đó là thi thể trong vùng cấm.

- Thi thể?

- Không sai.

Lão đạo trầm giọng nói:

- Lần này chỉ là một lần tiểu bạo động, trước đó lần thứ nhất đại bạo động, mấy đại châu Tiên Giới bị tàn phá, dẫn xuất đại loạn. Ở bên trong Hắc Phong, từng bàn tay đen kịt rơi xuống, đuổi bắt sinh linh Tiên Giới, thậm chí ngay cả Tiên Vương mấy châu cũng bị bắt nhập bên trong Hắc Phong. Cuối cùng, vẫn là hai cung xuất động Tiên Thiên pháp bảo mới dẹp loạn lần bạo động kia. Lần kia bên trong Hắc Phong có rất nhiều ma quái bị đánh chết, rơi trên mặt đất, lúc ấy ta cùng với Tiên Vương khác, còn có Tiên Quân hai cung tiến đến dò xét. Phát hiện từ trong Hắc Phong rớt xuống chính là vô số cỗ thi thể, thi thể đen kịt.

Hắn êm tai nói tới:

- Hai cung hiển nhiên đối với Vô Nhân khu biết rất nhiều, nhưng mà không có Tiên Quân nguyện ý nói việc này, Hậu Thổ Tiên Vương cùng Ngọc Kinh Tiên Quân quan hệ không tệ, hướng hắn lãnh giáo. Lúc này Ngọc Kinh Tiên Quân mới nói cho chúng ta biết, trong Vô Nhân khu có rất nhiều Cấm khu, trong vùng cấm mai táng nguyên một đám thời đại tiền sử, trong đó chôn cất tiền sử cường giả. Mỗi khi một cấm khu xuất hiện bạo động, Hắc Phong thổi ra, sẽ đem tử thi mai táng chỗ đó thổi ra. Những tử thi tiền sử này bị ý chí khủng bố trong vùng cấm khống chế, nguy hiểm vô cùng!

Giang Nam nhíu mày, lãnh thổ Vô Nhân khu so với Tiên Giới sáu mươi hai châu còn muốn rộng lớn, trong đó Cấm khu, ngay cả Đế cùng Tôn cũng chưa từng dọn dẹp. Hôm nay Đế cùng Tôn biến mất, nếu tất cả Cấm khu của Vô Nhân khu hết thảy bộc phát đại bạo động, chỉ sợ ngay cả Tiên Giới cũng sẽ bị phá hủy!

Lão đạo tiếp tục nói:

- Mà gần chút ít năm này, tuy Vô Nhân khu chưa từng bộc phát đại bạo động, nhưng tiểu bạo động lại càng ngày càng nhiều, Tiên Quân hai cung đều trầm mặc xuống, nhưng ta phỏng đoán, Tiên Quân hai cung khả năng đang chuẩn bị một đại sự! Còn có một việc. . .

Hắc Phong dần dần dẹp loạn, lúc này đây bạo động phạm vi cực lớn, bao phủ mấy trăm vạn dặm lãnh thổ Tạp Đà Châu, Hắc Phong thối lui, lưu lại một phiến bừa bộn.

Giang Nam phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy khắp nơi đều là núi lớn bị thổi đổ, không ít Tiên thú ẩn núp ở sâu dưới lòng đất, giờ phút này cũng dần dần lộ đầu ra.

Trong đôi mắt Lão đạo có ánh sáng tím lóe lên, cười nói:

- Mỗi một lần hắc phong thổi qua, đều là thời cơ tốt nhất thăm dò Vô Nhân khu, lúc này Vô Nhân khu vô cùng an toàn. Nếu Giáo chủ có hứng thú, ta có thể cùng với ngươi đi thăm dò Vô Nhân khu, tìm kiếm Tiên Thiên tiên vực có thể ký thác đạo quả kia!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đạo huynh, cái tiên vực này hung hiểm hay không?

Lão đạo cười ha ha nói:

- Tu sĩ chúng ta, há có thể e ngại hung hiểm? Tòa Tiên Thiên tiên vực này cách nơi đây không xa, có ta ở đây, quen việc dễ làm, tất nhiên có thể dễ như trở bàn tay. Giáo chủ, việc này không nên chậm trễ, trong Tiên giới người biết được sau khi Vô Nhân khu bạo động, sẽ tương đối an toàn cũng không ít, rất nhanh liền sẽ có người đến đây tầm bảo!

- Dễ nói, dễ nói.

Giang Nam cười tủm tỉm nói, quay người rời đi.

Bọn người Đạo Vương, Minh Thổ chào đón, mấy người tụ cùng một chỗ, thần thức chấn động, lẫn nhau trao đổi. Tinh Quang Chân Tiên cau mày nói:

- Vì sao Giáo chủ không đáp ứng lão đạo kia? Dùng cách nhìn của ta, hắn xác thực là Tử Tiêu Tiên Vương chân chính, nếu do hắn dẫn đường, tỷ lệ chúng ta tìm được tòa Tiên Thiên tiên vực này cũng lớn hơn rất nhiều.

Minh Thổ gật đầu nói:

- Có Tiên Thiên tiên vực, lực phòng ngự của chúng ta sẽ sâu sắc tăng lên, liền xem như ở Tiên Giới đứng vững vàng căn cơ, lần nữa gặp được bạo động cùng loại, không cần chén bể chúng ta cũng có thể đơn giản vượt qua!

Đạo Vương đột nhiên cười nói:

- Ta biết rõ Tử Xuyên sầu lo. Các ngươi có từng nghĩ tới, lão đạo này nếu thật sự chính là Tử Tiêu Tiên Vương, vậy đạo quả của hắn ở đâu?

Bọn người Minh Thổ nao nao, đột nhiên tỉnh ngộ, thất thanh nói:

- Lão đạo kia đem đạo quả của mình, ký thác vào bên trong tòa Tiên Thiên tiên vực này!

Nếu Lão đạo này thật sự chính là Tử Tiêu Tiên Vương, như vậy đạo quả của hắn ký thác vào nơi nào?

Rất hiển nhiên, đạo quả của lão đạo không ở bên trong Tiên Vực Tiên Thiên Lôi Hải, nếu là ở chỗ đó, sớm đã bị Tử Tiêu Tiên Vương khác luyện ra, đưa hắn vào chỗ chết.

Mà đạo quả của lão đạo không ở Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, vậy thì ở đâu? Vì sao hắn đối với Tiên Thiên tiên vực trong vùng cấm kia mưu cầu danh lợi như thế, một lần lại một lần khuyên bảo Giang Nam cùng hắn đi tìm tòa tiên vực này?

Chỉ là vì sao Tử Tiêu Tiên Vương không đem đạo quả ký thác vào bên

trong Tiên Thiên Lôi Hải, mà là mang theo đạo quả đi vào Cấm khu, ký thác vào Tiên Thiên tiên vực trong vùng cấm, cái này có chút đáng giá nghiền ngẫm rồi.

Giang Nam thở dài nói:

- Ta hiện tại càng không dám khẳng định, hắn đến cùng có phải là Tử Tiêu Tiên Vương thật sự hay không rồi. Có khả năng chúng ta cứu ra, là một Tử Tiêu Tiên Vương giả dối, hơn nữa là một tà ma tiền sử đạt được đại đạo cùng trí nhớ của Tử Tiêu Tiên Vương, nếu cùng hắn chung một chỗ tiến đến sưu tầm tòa Tiên Thiên tiên vực này, là tự chui đầu vô lưới rồi. . .

Đạo Vương gật đầu, thở dài nói:

- Đường đường Tử Tiêu Tiên Vương, như thế nào sẽ khinh suất như thế, mang theo đạo quả của mình đi xông Cấm khu của Vô Nhân khu nguy hiểm trùng trùng điệp điệp? Chẳng lẽ hắn biết trước, sớm biết rõ trong vùng cấm có một tiên vực có thể ký thác đạo quả?

Chương 2064: Xâm Nhập Cấm Khu. (1)

- Lão đạo này hoàn toàn chính xác rất đáng hoài nghi, thật sự là chúng ta có khả năng cứu ra một tà ma tiền sử, nếu hắn truyền thụ cho các ngươi công pháp gì, tuyệt đối không thể tu hành, nếu không vô cùng có khả năng sẽ bị hắn biết hết thảy của ngươi. Hắn thu pháp bảo trong kho tiên vũ, có thể chỉ là bởi vì hắn tinh thông công pháp của Tử Tiêu Tiên Vương!

Giang Tuyết cau mày, nói khẽ:

- Nói như vậy, tòa Tiên Thiên tiên vực này, chúng ta chỉ có thể buông tha cho?

- Không!

Giang Nam cười nói:

- Tòa Tiên Thiên tiên vực này, chúng ta nhất định phải đem tới tay, không mang theo lão đạo kia, đi đầu đem tòa Tiên Thiên tiên vực này khống chế! Chỉ cần khống chế tòa tiên vực này, cho dù hắn là tà ma tiền sử, cho dù hắn đem đạo quả ký thác vào bên trong tiên vực, cũng lật không nổi bao nhiêu sóng gió!

Lão đạo nhân trong miếu nhỏ kia nói thực hay giả, ai cũng không dám khẳng định hắn câu nào là thực, câu nào là giả. Bất quá nếu khống chế tòa Tiên Thiên tiên vực trong vùng cấm kia, liền có thể đem đạo quả của hắn khống chế nơi tay, sinh tử của hắn đều ở trong khống chế, khi đó, lão đạo này đến tột cùng là Tử Tiêu Tiên Vương thật hay là tà ma tiền sử, đều râu ria rồi.

- Nhất định phải mau chóng đuổi tới Vô Nhân khu, sưu tầm vị trí Tiên Thiên tiên vực kia, nếu không kéo thời gian càng dài, Vô Nhân khu liền càng nguy hiểm!

Giang Nam trầm giọng nói:

- Hơn nữa, lần này Vô Nhân khu bạo động, nói rõ tất nhiên có một cấm khu mở ra, đem thi thể cường giả tiền sử thổi ra, hiện tại đuổi đi qua, nói không chừng Cấm khu chưa đóng cửa, lưu lại cơ hội thăm dò cho chúng ta.

Mấy người thương nghị đã định, ba người Giang Nam cùng Đạo Vương, Giang Tuyết thực lực mạnh nhất, tiến đến Vô Nhân khu cấm địa, mà bọn người Tinh Quang, Minh Thổ, Thông U, lưu lại tiếp tục luyện hóa vài món pháp bảo kia, trấn thủ phiến tiên cảnh này, thuận tiện nhìn xem lão đạo, để tránh hắn dẫn xuất phiền toái gì không cần thiết.

Ba người vừa rời đi phiến tiên cảnh này, đột nhiên chỉ thấy hư không lắc lư, tiên quang ngang trời, dài đến mấy vạn dặm, bên trong tiên quang, Li Long phi hành, Cửu Đầu tiên Long kéo lấy một cỗ bảo liễn vạch phá chân trời, hướng Vô Nhân khu chạy tới.

Chiếc bảo liễn kia có rất nhiều tiên nữ xuất trần vờn quanh, tay cầm lẵng hoa, vung hoa mà qua, một cổ tiên uy trầm trọng từ đó truyền đến, gió thổi lụa trắng, bức rèm che kia mở ra, một vị nữ Tiên Vương ngồi trong xe, mười ngón vê bôi, ngồi đó đánh đàn, trong xe có tiên nữ ca múa, tiếng ca Phiêu Miểu, tiếng đàn du dương thanh thúy.

Bảo liễn từ trên không tiên cảnh xẹt qua, chạy nhanh nhập trong Vô Nhân khu.

- Đó là Hương Châu Tiên Vương ở phụ cận, đạo hiệu gọi là Vân Hương.

Đạo Vương nhìn thoáng qua, cười nói:

- Nàng từng đến qua Tử Tiêu Tiên cung, ta đã thấy nàng một mặt. Cô gái này cực kỳ lợi hại, là số ít tồn tại trong Tiên Vương sát phạt chi khí rất nặng, có thể nói là có thù tất báo, một lời không hợp liền ra tay giết người. Vị Tiên Vương này tuy đẹp, nhưng ở trong tiên giới thanh danh không tốt, rất khó coi.

Giang Tuyết gật đầu nói:

- Nghe đồn, nàng là đạo lữ của một vị Tiên Quân trong lưỡng cung, đã từng có một Chân Tiên dưới trướng Phong Châu Phong Việt Tiên Vương, trong lúc vô tình đắc tội nàng, hình như là ở sau lưng nói bậy nàng một câu, bị nàng biết được. Kết quả vị nữ Tiên Vương này sát nhập Phong Châu, bức bách Phong Việt Tiên Vương giao ra đạo quả của Chân Tiên kia. Phong Việt Tiên Vương không dám đắc tội Tiên Quân sau lưng nàng, chỉ phải nén giận, giao ra đạo quả của vị Chân Tiên kia, nói rất nhiều lời hữu ích, kết quả đạo quả vị Chân Tiên kia vẫn bị nàng luyện thành tro tàn.

Đạo Vương thở dài:

- Vân Hương Tiên Vương làm việc không để lối thoát, sau khi vị Chân Tiên kia bị tru sát, ở bên trong Đại Thiên thời không hắn thống trị, tất cả con nối dõi hậu đại của hắn, hết thảy lọt vào Vân Hương Tiên Vương huyết tẩy, một tên cũng không để lại!

Giang Nam cau mày nói:

- Nữ tiên xinh đẹp như thế, làm việc như thế nào bá đạo như vậy?

Giang Tuyết liếc mắt nhìn hắn, giống như cười mà không phải cười nói:

- Nếu không có chút ít tư sắc, há sẽ bị Tiên Quân nhìn trúng, kết làm đạo lữ?

Giang Nam ho khan một tiếng, lúng ta lúng túng nói:

- Ta liền không thể trông mặt mà bắt hình dong. . .

Giang Tuyết cười yếu ớt nói:

- Không trông mặt mà bắt hình dong? Đệ đệ, đệ muội ở Trung Thiên thế giới chính là thiên hạ tuyệt sắc đây này.

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh rậm rạp, nhìn về phía Đạo

Vương, ho khan một tiếng, Giang Tuyết cười mà không nói, Đạo Vương ở một bên làm ra hình dáng mờ mịt, tựa hồ không có nghe thấy hai người đang nói cái gì, cũng không có thấy ánh mắt cầu cứu của Giang Nam.

Đột nhiên, lại có một đạo tiên quang chạy như bay mà đến, hướng trong Vô Nhân khu chạy như bay mà đi, trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, chỉ thấy trong tiên quang kia là một lão đạo áo bào trắng, tóc trắng muốt như tuyết, chòm râu bồng bềnh cũng tuyết trắng một mảnh, đạo cốt tiên phong, làm cho người vừa thấy liền tỏa ra hảo cảm.

- Lão thỏ tử. . .

Giang Nam ngạc nhiên, thấp giọng nói:

- Quả nhiên nghe đồn không sai, bất kỳ địa phương nào, chỉ cần có tin tức bảo vật xuất thế, liền có thể trước tiên chứng kiến thân ảnh lão thỏ tử này!

- Sư đệ, ngươi nhận ra vị lão tiên nhân này?

Đạo Vương khen:

- Vị lão tiên nhân này hình dáng không tầm thường, đạo cốt tiên phong, trong lòng ta Tiên nhân lẽ ra như thế, về phần rất nhiều Chân Tiên Tiên Vương khác, bè lũ xu nịnh, so với vị lão tiên nhân này lộ ra vẻ yếu kém rất nhiều.

Giang Nam cười nói:

- Sư huynh nói có lý, vị lão tiên sinh này là Nam Quách Minh lão tiên sinh, người xưng Nam Quách tiên ông.

Đạo Vương trợn tròn con mắt, khó chịu như ăn hết một con ruồi, sau một lúc lâu, lúng ta lúng túng nói:

- Nguyên lai là lão thỏ tử này, hắn chạy rất nhanh. . . Bất quá nói trở lại, nếu như hắn chạy trốn không nhanh, chỉ sợ sớm đã bị người đánh chết.

Giang Nam lắc đầu, thực lực của Nam Quách Minh cũng không phải là như biểu hiện ra đơn giản như vậy, ban đầu ở Vạn Chú cung, ngay cả bát Tiên Vương cũng bị đọng ở dưới huyết hà, bị rút đi rộng lượng khí huyết, thân thể cơ hồ tan rã.

Duy chỉ có Giang Nam cùng Nam Quách tiên ông là không có chịu ảnh hưởng, Giang Nam dựa vào Nguyên Thủy đại đạo thôn phệ luyện hóa chú đạo bên trong Huyết Hà, bổ sung bộ phận tu vi bị Huyết Hà rút đi kia.

Mà Nam Quách tiên ông thì phảng phất là vắt cổ chày ra nước, đạo Huyết Hà kia ngay cả một tí tẹo tinh khícủa hắn cũng không có rút đi!

Từ đó trở đi, Giang Nam liền biết rõ, lão thỏ tử này không giống biểu hiện ra đơn giản như vậy, chỉ sợ là một nhân vật cực kỳ cường đại!

- Lần này Nam Quách tiên ông không là người thứ nhất xuất hiện ở chỗ này, so với Vân Hương Tiên Vương vẫn là chậm một đường, bất quá Vân Hương Tiên Vương ngụ ở phụ cận, lão thỏ tử này tốc độ đã cực kỳ kinh người rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2065: Xâm Nhập Cấm Khu. (2)

Giang Nam vẫn còn có chút buồn bực, Nam Quách tiên ông là như thế nào có thể trước tiên kịp thời đuổi tới nơi bảo tàng xuất thế? Hắn lại là như thế nào ở trước tiên lấy được tin tức?

- Lão gia hỏa này, tin tức linh thông, chạy trốn nhất lưu, xuất quỷ nhập thần, thực lực thần bí khó lường, quả nhiên rất có tài năng!

Nam Quách tiên ông qua đi, lại có một cổ khí tức bay tới, đó là Tiên Vương, Chân Tiên ở vài toà đại châu phụ cận, bọn hắn tới gần Vô Nhân khu, tự nhiên so với những người khác sớm nhận được tin tức hơn.

Những người này là rắn rít địa phương, tương đối mà nói, bọn người Giang Nam chỉ là vừa vặn ở chỗ này đặt chân, chưa đứng vững nền móng. Cường Long không áp địa đầu xà, huống chi bên trong Tiên Vương cũng không thiếu có cường long!

Giữa không trung số lượng tiên quang rất nhiều, trong đó cũng có thế hệ cực kỳ cường đại, để cho Giang Nam nhíu mày chính là, hắn thậm chí cảm ứng được tồn tại so với hắn còn cường đại hơn!

Phải biết rằng, hắn hôm nay đã là Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới, tự nghĩ ở trong Tiên Vương cũng ít có đối thủ, không nghĩ tới vẫn có thể gặp được Tiên Vương so với hắn còn cường đại hơn.

- Chẳng lẽ là cường giả bên trong bát Tiên Vương? Không đúng, giờ phút này bát Tiên Vương đang bế quan, ý đồ đột phá đến Tiên Quân cảnh giới, chắc có lẽ không ra ngoài mới đúng. Có lẽ là Tiên Vương khác, trong Tiên giới có thể đột phá trở thành Tiên Vương, đều không thể coi thường được...

Ba người bọn họ đuổi đi qua, lúc này mới phát hiện lần này đến Vô Nhân khu lịch lãm rèn luyện tầm bảo số lượng có chút nhiều, so với bọn hắn tưởng

tượng còn muốn nhiều ra mấy lần, không biết là chuyện gì đem những này người hấp dẫn tới.

Từng đạo tiên quang cực nhanh, đi vào trong Vô Nhân khu, lập tức bị quy tắc quái dị trong Vô Nhân khu khắc chế, nguyên một đám trụy lạc trên mặt đất.

Giang Nam, Giang Tuyết cùng Đạo Vương tới đây, cũng lập tức cảm giác được một loại quy tắc khủng bố khắc chế đánh úp lại, để cho bọn hắn khó có thể chống cự, nhao nhao rơi xuống đất.

Bọn hắn tinh tế cảm ngộ, từng người cau lại lông mày, tinh tế cảm ứng loại quy tắc quái dị này, phảng phất là không biết bao nhiêu chủng đại đạo hỗn hợp, trong đó có tiên đạo cũng có chú đạo… các đại đạo quy tắc. Các loại quy tắc khắc chế lẫn nhau, áp chế lẫn nhau, nhất là tiên đạo, thì bị áp chế đến lợi hại, bởi vậy để cho bọn hắn không cách nào bay lên.

Không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả uy lực thần thông pháp bảo cũng trong lúc vô hình bị suy yếu rất nhiều!

Dãy núi không ngớt, núi lớn sông lớn như là đao gọt búa bổ, hùng tuấn dị thường, thậm chí ngay cả khe rãnh cũng thâm bất khả trắc, trên mặt đất khắp nơi bốc khói đặc, có dị hỏa thỉnh thoảng thoát ra, hơi không lưu ý sẽ bị đốt thành tro bụi!

Dãy núi tầm đó mọc ra thực vật quái dị, tản mát ra một cổ độc khí sắc thái mê người.

Giang Nam đi không bao xa, liền nhìn thấy một Chân Tiên không lưu ý bị một đóa hoa lớn phun ra khói độc dính trên người, Chân Tiên kia gầm lên, tế lên một ngụm Tiên Kiếm đem đóa hoa lớn này băm nát bấy.

Nhưng mà, pháp lực vị Chân Tiên kia cũng lập tức hòa tan, cả người hiện ra ngũ thải ban lan (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen), mềm nhũn té trên mặt đất.

Ở chung quanh hắn, mặt đất đột nhiên vỡ ra, chui ra nhiều đóa hoa lớn,

đóa hoa tách ra, trong hoa vậy mà dài khắp hàm răng sắc bén, mấy đóa hoa lớn từng người cắn Chân Tiên kia, lẫn nhau xé rách, phá tan hắn thành từng mảnh, nguyên lành nuốt vào.

Lập tức, những đóa hoa này lại tự chui vào trong đất, biến mất không thấy gì nữa, thấy mà để cho trong lòng người sợ hãi.

Bọn hắn còn chứng kiến một gốc cổ thụ cành lá bay múa, khóa cầm tiên nhân, sau khi bắt được liền dùng vô số rễ cây cắm vào trong cơ thể tiên nhân, trong khoảnh khắc hấp thành người khô!

Khi những quái thụ này gặp được cường giả, còn có thể đem rễ cây từ lòng đất rút ra, vô số rễ cây bay múa, như là mọc vô số chân, nhanh chân chạy vội mà đi, để cho người nghẹn họng nhìn trân trối.

Tại đây còn có tiên thú sinh hoạt ở phụ cận, bất quá những tiên thú này đã không thể bị gọi tiên thú chính thức rồi, chúng thích ứng quy tắc quái dị ở đây, trong cơ thể không chỉ có tiên đạo, còn có đại đạo thời đại khác, hơn nữa dị thường cường đại, dị thường tàn bạo.

Những tiên thú này số lượng không nhiều lắm, nhưng mà xuất quỷ nhập thần, so với những thực vật quái dị kia khó đối phó hơn.

Ba người Giang Nam từng người tế lên pháp bảo, coi chừng phòng bị, thực lực của bọn hắn cường đại, tu vi Giang Tuyết tiến nhanh, cũng là Chân Tiên viên mãn cảnh giới, còn dung luyện hơn ngàn đạo Tiên Vương cấp đại đạo, hơn nữa còn là cực phẩm đại đạo trong Tiên Vương, cộng thêm lão đạo trong miếu nhỏ ban tặng Ngọc Như Ý, thực lực của nàng đã có thể cùng Tiên Vương nổi danh so sánh!

Mà Đạo Vương mặc dù không có cơ duyên bực này, nhưng mà thực lực của bản thân hắn liền không kém hơn Tiên Vương, nội tình sâu đậm, tại hạ giới liền luyện thành chín đại tiên đạo, đến trong tiên giới đạt được rộng lượng tài nguyên, càng là đột nhiên tăng mạnh, hôm nay cũng luyện thành một trăm lẻ tám đạo tiên đạo, hơn nữa càng nhiều tiên đạo vẫn còn bên trong

công tác chuẩn bị.

Chỉ là, cho dù hắn luyện ra tiên đạo nhiều hơn, cũng không cách nào đột phá cánh cửa Tiên Vương này.

Hắn cũng có một bộ áo giáp Tiên Vương cấp, áo giáp tại thân, thời gian tế luyện so với Giang Tuyết tế luyện Ngọc Như Ý muốn dài rất nhiều, bởi vậy thực lực của hắn cùng Giang Tuyết so sánh không yếu chút nào.

Hơn nữa, hắn là Đạo Vương thống trị hạ giới dài đến năm ngàn bốn trăm vạn năm, uy nghiêm thâm trầm, không giận tự uy, tự nhiên liền cho người một loại tâm hồn áp bách, bên trong Chân Tiên, tiên nhân đối kháng loại áp bách này, như là đối mặt Tiên Vương vậy.

Bất luận tiên đạo thần thông gì, cho dù là tiên đạo đồng dạng, đã đến trong tay Đạo Vương, uy lực so với những người khác càng mạnh hơn nữa, hắn thiên phú dị bẩm, gặp may mắn, có chỗ hơn người của hắn.

Giang Nam lại đem chú đạo giải thích của mình cùng hắn chia xẻ, để cho hắn cũng dần dần có hi vọng đột phá đến Tiên Vương cảnh giới.

Mà thực lực của Giang Nam thì không cần phải nói, ba người hành tẩu ở trong núi rừng, rất nhanh ghé qua, gặp được nguy hiểm trực tiếp diệt trừ, phi tốc hướng nơi Hắc Phong thổi ra tiếp cận.

Bọn hắn có thể cảm ứng được chỗ đó truyền ra trận trận dư uy làm lòng người vì sợ mà tâm rung động, đó là quy tắc tiền sử, di tích tiền sử hướng ra phía ngoài phún dũng tiền sử đại đạo, cải biến Thiên Địa của Vô Nhân khu, để cho phiến thiên địa này trở nên càng thêm quỷ dị khó lường.

Những người khác cũng hướng chỗ đó tiến đến, ý đồ đạt được tiền sử truyền thừa.

- Mở ra!

Từng tiếng la hét truyền đến, cây cối thành phiến thành phiến sụp đổ, Cửu

Đầu Tiên Long kéo một cỗ bảo liễn ầm ầm chạy nhanh, nhanh chân chạy như điên, rất nhiều nữ tử đứng ở trên càng xe, một vị Chân Tiên tránh né không kịp, bị Cửu Long chà đạp một hồi, giẫm đến huyết nhục mơ hồ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2066: Quái Cáp. (1)

Bảo liễn từ trên người Chân Tiên này lao qua, đem hắn nghiền nhập bên trong bánh xe, chạy như bay mà đi.

Bảo liễn chạy thẳng tới chỗ ba người Giang Nam, Đạo Vương không muốn nhiều chuyện, lắc mình né tránh, Giang Nam cùng Giang Tuyết cũng riêng phần mình né tránh, cửu đầu tiên long lôi kéo bảo liễn từ bên cạnh ba người xông qua.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Vân Hương Tiên Vương, thật là khí phách.

- Lắm mồm!

Một vị nữ tiên trên càng xe quay đầu lại, đột nhiên vứt một roi, hướng trên mặt hắn hung hăng rút đi!

Giang Nam chưa xuất thủ, Giang Tuyết ở bên cạnh cong ngón búng ra, trường tiên cũng cuốn mà quay về, lấy tốc độ nhanh hơn hướng vị nữ Chân tiên kia rút đi.

- Ồ? Là một cao thủ!

Trong Bảo liễn một ngọc thủ thăm dò, nắm được trường tiên, ba một tiếng vứt đi, lần này lại không phải là rút về Giang Nam, mà là rút về Giang Tuyết.

Sắc mặt Giang Tuyết lạnh nhạt, vươn ra hai ngón tay như ngọc, nhẹ nhàng cắt bỏ, đem trường tiên kia cắt gãy, chưa từng thương tổn được nàng chút nào.

- Trong nữ tử, lại cũng có cường giả bực này?

Màn xe mở ra, lộ ra dung nhan xinh đẹp của Vân Hương Tiên Vương, lạnh nhạt nói:

- Nể tình ngươi tu hành không dễ, Bổn cung không tính toán với ngươi, làm thị nữ của ta a, ở bên cạnh ta chờ đợi sai sử.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Vân Hương, ngươi cũng là người thú vị, khó trách sẽ trở thành Tiên Quân cấm sủng, không bằng ngươi tới làm nha đầu cho đạo lữ của ta sai sử, như thế nào?

- Xú nam nhân, lớn lên cũng có mấy phần thùy mị, rất là tuấn mỹ, chẳng qua là miệng thật sự chán ghét.

Vân Hương Tiên Vương tròng mắt chuyển động, liếc nhìn hắn một cái, cười lạnh nói:

- Nể tình ngươi lớn lên coi như tuấn mỹ, Bổn cung liền chỉ giết ngươi một lần, sau khi ngươi từ Đạo Quả sống lại, nhớ phải học ngoan một chút! Còn người bên cạnh ngươi. . .

Nàng xem hướng Đạo Vương, Đạo Vương ở trong Tử Tiêu Tiên Cung gặp qua nàng, nhưng nàng hiển nhiên không có lưu ý qua Đạo Vương, thản nhiên nói:

- Ngươi quá già rồi, hình dung chán ghét, ngạo khí bức người, Bổn cung ghét nhất chính là loại vừa già vừa ngạo nhân này, cho nên Đạo Quả của ngươi sẽ bị Bổn cung mạt sát! Đừng trong lòng còn có may mắn, Bổn cung muốn giết người, cho dù ngươi trốn ở chỗ bát Tiên Vương, trốn vào trong hai cung, cũng không ngăn được Bổn cung!

- Ngươi nói ta vừa già vừa kiêu ngạo?

Đạo Vương ngạc nhiên, phẫn nộ nhìn hướng Giang Nam, có chút không vui nói:

- Hắn lớn lên so với ta tuấn tú?

Giang Nam sờ sờ khuôn mặt của mình, tự đắc nói:

- Sư huynh, ngươi so với ta uy nghiêm, nhưng ta so với ngươi càng trẻ tuổi tuấn tú.

Đạo Vương lộ ra nụ cười, thản nhiên nói:

- Nam nhân giống như rượu cũ, là phải đi qua thời gian lắng đọng mới lộ vẻ thơm ngon, lắng đọng càng lâu, liền càng có tư vị. Sư đệ, ngươi còn không hiểu.

Giang Tuyết ở một bên cười nói:

- Sư huynh, ngươi lắng đọng quá lâu rồi.

Đạo Vương im lặng.

Ba người bọn họ trêu chọc qua lại, hồn nhiên không đem Vân Hương Tiên Vương để ở trong lòng, từng vị tiên nữ trên bảo liễn giận dữ, rối rít quát lớn, Vân Hương Tiên Vương giơ tay lên, lạnh nhạt nói:

- Không cần cùng người chết bực bội.

Nàng đứng dậy, đang muốn đi ra bảo liễn, đột nhiên một cỗ mùi thơm như có như không truyền đến, làm cho người ta chỉ cảm thấy tinh thần đại chấn, thần thanh khí sảng, tu vi đã ở trong bất giác tăng trưởng chút ít!

Mùi thuốc này kỳ lạ như thế, tràn ngập các nơi, ngay cả cổ thụ chọc trời cũng đung đưa cành, nhanh chóng dài cao, trên mặt đất, lại càng đủ loại kỳ hoa dị thảo ghim ra mặt đất, thực vật cổ quái căng vọt, thậm chí cũng không có thiếu tiên dược dài ra, nhanh chóng trở nên khỏe mạnh, cũng không lâu lắm liền như nước trong veo, tiên dược thành thục!

- Chẳng lẽ là tiền sử thánh dược?

Phía trước có Tiên nhân kinh hô, một cổ hơi thở bộc phát, men theo mùi thuốc kỳ dị này về phía trước chạy tới, thậm chí có Tiên Vương hơi thở phóng lên cao, cũng theo hướng mùi thuốc kia truyền đến chạy tới.

Vân Hương Tiên Vương áo bào một quyển, vung tay áo ngồi xuống, quét ba người Giang Nam một cái, để xuống màn xe, thấp giọng nói:

- Chỉ là tiểu bối, há có thể cùng tiền sử thánh dược đánh đồng? Trước bỏ qua cho các ngươi một con đường sống. Chúng ta đi!

Mấy vị thị nữ lập tức quát mắng, thúc dục chín con tiên Long hướng trước chạy như điên.

Ba người Giang Nam liếc mắt nhìn nhau, lập tức nhích người về phía trước bay đi.

Đạo Vương trầm giọng nói:

- Trong Vô Nhân khu , đúng là có tin đồn tiền sử thánh dược, trong truyền thuyết Viên Không Tiên Quân trong hai cung vốn chỉ là một Tiên Vương, ở trong Tiên Vương cũng tầm thường, sau lại chiếm được một buội tiền sử thánh dược, lúc này mới nhất cử vượt qua bát Tiên Vương, ở trước bát Tiên Vương tu thành Tiên Quân, có thể tiến vào Tiên Đế Cung! Như quả thật là thánh dược, chỉ sợ đem mấy người chúng ta hết thảy tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới cũng không nói chơi!

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Tăng lên tới Tiên Quân cảnh giới? Có lầm hay không? Cái dạng tiền sử thánh dược gì, có thể có công hiệu bực này?

Tiên Vương cảnh giới đã là cực kỳ khó có thể đột phá, vây khốn không biết bao nhiêu người, Tiên Quân cảnh giới lại càng khó vô cùng, lấy tài cán trí tuệ của bát Tiên Vương, cũng cần tám ức năm, hơn nữa còn không thể thành công đột phá.

Chỉ bằng vào một buội thánh dược là có thể làm cho người ta tăng lên tới Tiên Quân cảnh giới, bao nhiêu cũng có chút để cho hắn khó có thể tin.

Đạo Vương lắc đầu nói:

- Sư đệ, ngươi tới Tiên giới thời gian quá ngắn, rất nhiều bí mật ngươi cũng không biết. Tiền sử thánh dược chính là sinh trưởng ở trên mảnh nhỏ Đạo Quả của Đạo Quân cấp cường giả tiền sử vẫn lạc, hấp thu tinh hoa của Đạo Quân Đạo Quả, có năng lực không thể tưởng tượng nổi! Sau khi phục dụng, là có thể tìm hiểu Đại đạo, lĩnh ngộ thần thông tuyệt học của tiền sử, đột phá đến Tiên Quân cảnh giới cũng là đơn giản vô cùng!

Phía trước đột nhiên xuất hiện một khe vực sâu thẳm, chư tiên ở trong khe sâu chém giết, chiến đấu, hướng trong hạp cốc chạy đi. Ba người Giang Nam tới đây, nghỉ chân nhìn lại, chỉ thấy ở trung ương khe sâu là một mảnh hồ, trung tâm hồ dài ra một buội quái thụ, phảng phất là do nước thuần túy tạo thành, trong suốt trong sáng.

Trên cây còn kết xuất mấy quả trái cây, trái cây kia cùng những trái cây khác bất đồng, hình dáng giống như Đạo Quả, tràn ngập mùi thơm ngát thấm phế phủ người.

Mùi thơm ngát này, liền là mùi thơm đặc biệt mà bọn hắn ngửi được kia!

Trong hạp cốc kỳ hoa quái thụ khắp nơi, lại có tiên thú rất cường đại bảo vệ ở chỗ này, ngăn trở đường đi của bọn họ, tựa hồ cũng là vì trái cây trên cây mà đến.

- Đây chính là tiền sử thánh dược?

Giang Nam kinh ngạc nhìn hướng quái thụ trong hồ nước kia, trong lòng có chút nghi ngờ, tiền sử thánh dược chính là Đạo Quả của Đạo Quân cường giả, sau khi nghiền nát kết xuất thánh dược, gốc quái thụ trước mắt này kết xuất trái cây, thật có chút giống như là Đạo Quả.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2067: Quái Cáp. (2)

Chẳng qua là, để cho hắn cảm giác được buồn bực chính là, nếu thật là tiền sử thánh dược, vì sao nơi này lại ngay cả tiền sử sinh linh cũng nhìn không thấy tới nửa con? Cũng không có bất kỳ tiền sử cấm chế?

Phải biết rằng, ở trong Vạn Chú nội cung, khắp nơi cấm chế, vô số tiền sử sinh linh xông ra, bảo vệ địa cung, nơi này không thể nào không có tiền sử sinh linh, cũng không có thể không có cấm chế.

Nhưng mà tấm hồ trước mắt này không có chút cấm chế nào, cũng không có bất kỳ khí tức của tiền sử sinh linh, để cho hắn có chút chần chờ, không có tiến lên. Đạo Vương cùng Giang Tuyết cũng nhìn ra điểm này, giống như trước không có gia nhập trong tranh đoạt.

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, không có phát hiện tung tích của Nam Quách Tiên Ông, trong lòng kinh ngạc, lão thỏ tử này chỗ nào cũng nhúng tay một cước, chỉ cần có bảo vật xuất thế, liền lập tức thứ nhất tới hiện trường, tại sao không có xuất hiện ở nơi này?

Mà mấy vị Tiên Vương kia, cũng chỉ là ngắm nhìn, chỉ có bảo liễn của Vân Hương Tiên Vương thì hướng hồ phóng đi, mấy vị nữ tiên đứng ở trên bảo liễn, có tế lên trường tiên, có tế lên Tiên Kiếm, trường tiên tung hoành, kiếm khí kích động, phía trước lại có cửu đầu tiên long mở đường, mở ra miệng to như chậu máu cắn tới táp tới, thế không thể đỡ.

Mà Vân Hương Tiên Vương thì ngồi trong xe, không có lộ diện, bất quá trong xe thỉnh thoảng bay ra một ngón tay một chưởng, đem những đối thủ mà nữ tiên cùng tiên long không làm gì được kia đánh chết!

Mấy vị nữ tiên cùng cửu đầu tiên long kia xuất thủ tàn nhẫn chí cực, không có chút nương tay nào, Vân Hương Tiên Vương lại càng một kích mất

mạng, vô luận hoa hoa thảo thảo hay là tiên thú, hay là Chân Tiên tranh đoạt quái thụ trong hồ, hết thảy đánh chết, một đường lưu lại rất nhiều thi thể tàn phá không chịu nổi.

Cũng may Chân Tiên tới đây, Đạo Quả đều ký thác hư không, không đến nỗi vì vậy bỏ mình đạo tiêu.

Bất quá, có thật nhiều Chân Tiên lựa chọn đem Đạo Quả ký thác vào trong pháp bảo, đi lộ số đạo quả ký thác pháp bảo, Chân Tiên bực này thực lực cường đại, nhưng mà đụng phải Vân Hương Tiên Vương, không thoát vận mệnh bị đánh nát pháp bảo, hủy diệt Đạo Quả, bị mất mạng!

Một Tiên Vương dậm chân hư không, đứng vững vàng ở trong hư không, rất là làm người khác chú ý, mở miệng nói:

- Vân Hương Tiên Vương xuất thủ thật là tàn nhẫn, mặc dù đạo lữ của nàng là Tiên Quân, xuất thủ không chút lưu tình như thế, chỉ sợ tương lai nàng sẽ gặp nạn.

Giang Nam nghiêm nghị, ở hỗn loạn chi địa như Vô Nhân khu, Tiên đạo bị áp chế nghiêm trọng này, người này còn có thể dậm chân hư không, thực lực cường đại chí cực!

Giang Nam tự nghĩ, bản thân tế lên Thời gian trường hà cùng Không Gian Trường Hà, cũng có thể dậm chân hư không, nhưng đó là mượn lực lượng hai đại pháp bảo, sẽ không giống người này nhẹ nhàng như vậy!

Tiên Vương kia thản nhiên nói:

- Đệ nhất đẳng tiền sử thánh dược, Tịch Diệt Hoa cùng Trường Sinh Liên, hai đại thánh dược trong truyền thuyết này là mảnh nhỏ Đạo Quả của Tịch Diệt Đạo Nhân kết xuất linh hoa, khó tìm có một không hai. Nghe nói trước đó không lâu hai gốc thánh dược này ở trong Vô Nhân khu hiện thân, dẫn tới nhiều Tiên Quân đến đây sưu tầm, đáng tiếc không có tìm được. Những thánh dược khác, thì phải kém sắc một bậc. Quái thụ trong hồ nước này, chỉ

sợ nhiều nhất là mảnh nhỏ Đạo Quả của một cường giả đến gần Đạo Quân kết xuất linh dược, so sánh với thánh dược thua kém một bậc.

Một bên, lại có một Tiên Vương mỉm cười nói:

- Tả Ngạn Tiên Vương nói rất có lý, chân chính tiền sử thánh dược là có thể đem Tiên Vương tăng lên tới Tiên Quân cảnh giới, sinh linh trong cấm khu cũng cực kỳ quý trọng, coi là mấu chốt để chủ nhân của mình sống lại, há có thể dễ dàng tới tay như vậy?

Lại có một Tiên Vương đi tới, chắp hai tay sau lưng, nhìn về phía quái thụ trong hồ nước kia, thản nhiên nói:

- Năm đó lúc Viên Không Tiên Quân ở Tiên Vương cảnh giới cũng không xuất chúng, nhưng mà sau khi ăn vào tiền sử thánh dược, tăng lên tới Tiên Quân cảnh giới, có thể cùng đệ tử của Đế Tôn ngang hàng, đủ thấy thánh dược bất phàm! Mà trong Hỗn Độn Cổ Thần, cũng có một người nhận được thánh dược, trở thành bá chủ trong Cổ Thần. Gốc quái thụ này mặc dù không phải thánh dược chân chính, nhưng mà cực kỳ trân quý, đáng giá xuất thủ. Tả Ngạn, Hồ Tôn, đợi lát nữa tranh đấu, hai vị cần phải nhường cho tiểu đệ a.

Hồ Tôn Tiên Vương ha hả cười nói:

- Phong Nguyệt đạo huynh thực lực cường đại, vẫn còn thắng ta, đợi lát nữa không nên làm hỏng thân già ta là được.

Tả Ngạn Tiên Vương cười nói:

- Linh dược bực này, há có thể không có sinh linh cường đại bảo vệ? Không biết ta có thể gánh được thế công của hai vị đạo huynh cùng sinh linh cấm khu, nhận được linh dược hay không. Đợi lát nữa hai vị đạo huynh phải lưu tình a.

Tam đại Tiên Vương ánh mắt chớp động, mặc dù ngoài miệng khách sáo, nhưng trên thực tế đối với gốc quái thụ này là tình thế bắt buộc, tất có một

cuộc đại chiến!

Bọn họ siêu nhiên ở ngoài cốc, ngật lâm hư không, bễ nghễ tại chỗ, không có đem người khác coi vào đâu, cho dù là Vân Hương Tiên Vương cũng không có bị bọn họ để vào trong mắt.

Rốt cục, bảo liễn cùng chư tiên của Vân Hương Tiên Vương giết tới hồ trước, chín long làm trước một bước, lái xe xông vào trong hồ, bảo liễn chạy ở trên mặt hồ, hướng quái thụ trong hồ phóng đi.

Cùng lúc đó, nhiều Chân Tiên khác hết thảy xông lên mặt hồ, xông về quái thụ, còn có vài đầu tiên thú cường đại cũng vọt thẳng tới.

Đột nhiên, mặt hồ kịch liệt quay cuồng, giống như nước sôi, sùng sục sùng sục bắt đầu khởi động, ngoài cốc đám người Giang Nam tinh thần rung lên, Hồ Tôn Tiên Vương cười nói:

- Nên là lúc chúng ta xuất thủ.

Hắn lời còn chưa dứt, dãy núi dưới chân đột nhiên kịch liệt lay động, sơn cốc hé ra, cả tòa sơn cốc giống như một cái miệng mở lớn, vô số hàm răng sắc bén từ trên vách đá hiện ra, chi chít, đột nhiên khép lại!

Chư tiên trong hồ thất thanh sợ hãi kêu, rối rít nhảy lên, cố gắng chạy ra sơn cốc, bảo liễn ầm ầm nổ tung, Vân Hương Tiên Vương quát tháo, phóng lên cao, toàn lực hướng ra phía ngoài nhảy đi.

Răng rắc…

Sơn cốc khép lại, đem tất cả mọi người trong cốc nuốt xuống, chỉ có một thân ảnh thật nhỏ lao ra sơn cốc, chính là Vân Hương Tiên Vương.

Vân Hương Tiên Vương mới vừa lao ra sơn cốc, đột nhiên sơn cốc khép lại hé ra một khe hở, một cái lưỡi màu đỏ tươi giống như huyết hà cuốn ra, bá một tiếng quấn lấy nữ Tiên Vương này, Vân Hương Tiên Vương kêu thảm thiết, bị kéo vào trong cốc, biến mất không thấy gì nữa!

Giang Nam, Đạo Vương, Giang Tuyết, cùng với mấy vị Tiên Vương không có tiến vào sơn cốc ngơ ngác nhìn một màn này, chỉ thấy dưới sơn cốc, bò lổm ngổm một đầu ma quái to lớn không gì so sánh được, hình dạng như cóc, gục ở trung tâm, đầu ma quái này mở ra ngụm lớn, chính là sơn cốc!

Đầu tiền sử quái cáp này như cũ gục ở trong sào huyệt, chậm rãi mở cái miệng rộng, sơn cốc lại xuất hiện, hồ nước trong cốc sóng xanh nhộn nhạo, gốc cây linh dược kia như cũ sinh trưởng ở trong mặt hồ, hấp dẫn mọi người đi hái.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2068: Tiền Sử Đạo Quả. (1)

Ngoài sơn cốc, tất cả mọi người rút một ngụm hơi lạnh, bọn hắn có ít người là muốn làm Hoàng Tước, coi người khác là Bọ Ngựa, những người khác đoạt đến quái thụ, bọn hắn lại ra tay cướp đoạt.

Cũng có người tự nghĩ thực lực không đủ, chỉ đứng ở bên ngoài trông xem thế nào.

Mà vô luận bọn hắn ôm ý niệm gì, giờ phút này đều có chút không rét mà run, một ngụm nuốt vào rất nhiều Chân Tiên, Tiên thú cùng hoa cỏ kỳ quái, ngay cả tồn tại như Vân Hương Tiên Vương cũng không thể chạy ra, thật sự quá kinh khủng!

Đây chính là Tiên Vương cường đại, chủ của một châu, rõ ràng ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có, cứ như vậy bị một ngụm nuốt luôn!

Đổi lại bọn hắn, chỉ sợ cũng là kết cục đồng dạng!

Đầu quái cáp này, so với các loại nhân vật như bát Tiên Vương chỉ sợ cũng sẽ không thua kém!

Hơn nữa, đầu quái cáp này rõ ràng lão thần khắp nơi, lại tự hé miệng, để cho miệng hóa thành sơn cốc, quái thụ lại bày ở trước mặt bọn họ, quang minh chính đại không có sợ hãi hấp dẫn bọn hắn!

- Quá khi dễ người rồi. . .

Một vị Chân Tiên lẩm bẩm nói.

Chân Tiên cùng Tiên Vương khác chưa từng tiến vào sơn cốc cũng âm thầm gật đầu, nhưng lại không ai ly khai, quái thụ hấp dẫn thật sự quá mạnh mẽ, dù sao có thể tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới thậm chí Tiên Quân

cảnh giới, đối với bọn họ mà nói có lực hấp dẫn trí mạng, đáng giá bọn hắn dùng tánh mạng đi mạo hiểm.

Hơn nữa, mặc dù bị đầu quái cáp này ăn tươi, cũng không quá đáng là tổn thất một lần tánh mệnh, bọn hắn còn có thể từ trong đạo quả phục sinh, đáng giá thử một lần.

Đột nhiên, Hồ Tôn Tiên Vương cười nói:

- Tả Ngạn đạo huynh, Phong Nguyệt đạo huynh, chúng ta cũng nên động thủ a?

Tả Ngạn Tiên Vương chậm rãi gật đầu:

- Đang muốn động thủ thử một lần.

Phong Nguyệt Tiên Vương ha ha cười nói:

- Hai vị đạo huynh, đồng loạt ra tay a?

Ba Tiên Vương sừng sững ở ngoài cốc, đều lộ ra hết sức cẩn thận, từng người thân hình có chút lắc lư, chỉ thấy tất cả có một đạo thân đi ra. Ba đạo thân này vô cùng cường đại, khí tức rung chuyển hư không, để cho hư không lắc lư không thôi, cơ hồ có được sáu thành thực lực của bọn hắn!

Bọn hắn từ trong cơ thể phân ra ba đạo thân này, sắc mặt cũng trở nên có chút tái nhợt. Hiển nhiên phân ra ba đạo thân này cũng làm cho bọn hắn tổn hao nguyên khí rất nhiều.

- Tế!

Ba Tiên Vương đột nhiên quát tháo, Hồ Tôn há miệng nhổ, một mặt tiên ấn bay ra, càng lúc càng lớn, đứng vững trong không trung, như là một tòa ngọc đài. Trên Ngọc đài trải rộng tiên đạo phù văn, vô số tiên đạo phù văn từng cái sáng lên, từng sợi Hỗn Độn khí từ trong đó rớt xuống, trầm trọng kinh người, lại có tiên chỉ như là ráng ngũ sắc từ trong ngọc đài tuôn ra, Hỗn

Độn khí cùng tiên quang chống đỡ sơn cốc.

Tả Ngạn Tiên Vương há miệng nhổ, chỉ thấy biển cả vô lượng từ trong miệng hắn phun ra, tiên khí chập trùng, tiên lãng xé trời, mặt trời cùng tiên nguyệt theo trên biển bay lên, chiếu rọi Tả Ngạn của biển cả.

Tả Ngạn rõ ràng là một vách đá rộng không biết bao nhiêu, trên vách đá dựng đứng hiện ra đủ loại hoa văn, Long Văn Phượng vân, Si vân, Quỳ vân, Hỗn Độn vân, tiền sử đạo vân… thiên kì bách quái, bị mặt trời cùng tiên nguyệt chiếu, càng phát ra chói mắt, tản mát ra khí tức so với Hồ Tôn tiên ấn còn muốn kinh người!

Biển cả Tả Ngạn, là thành danh chi bảo của hắn, thu thập Tiên Hải Tả Ngạn của Cổ Tiên Giới luyện chế thành, phiến Tiên Hải kia từng là chiến trường tiền sử cổ xưa, thuộc về di tích tiền sử, ở trong lịch sử Tiên Giới, lúc Hỗn Độn Cổ Thần sát nhập Cổ Tiên Giới cũng là ở đó đại chiến.

Tả Ngạn Tiên Vương lấy ra đoạn ngắn của Tiên Hải Tả Ngạn, luyện chế thành bảo, thời điểm bảo vật luyện thành hắn cũng đột phá trở thành Tiên Vương!

Mà Phong Nguyệt Tiên Vương thì thân hình lay động, đạo bào trên người bay ra, hóa thành Quần Phương Bách Mỹ Đồ, trong đồ thình lình có rất nhiều tiên nữ. Hoặc Thải Y phấn trang, vũ mị xinh đẹp, hoặc áo tơ trắng thanh nhã, yên lặng đoan trang, hoặc đẫy đà bạch mỹ, hoặc eo thon, hoặc nhìn yêu mị, hoặc khuynh quốc khuynh thành, có tất cả chỗ tuyệt sắc.

Những nữ tiên này đều là Tiên Tử lừng lẫy nổi danh trong Cổ Tiên Giới, mỗi người đều có được chỗ xinh đẹp riêng, có đã gả làm vợ người ta, có phương danh ở bên ngoài, danh chấn một phương, có thì là nữ Tiên Vương uy danh hiển hách, thậm chí còn có một vị tồn tại, là nữ Tiên Quân bên trong Tiên Tôn Cung!

Phong Nguyệt Tiên Vương ở Tiên Giới thanh danh chê khen nửa nọ nửa kia, người này phong lưu phóng khoáng, đạo lữ của hắn so với Ngọc Kinh

Tiên Quân còn nhiều hơn, những nữ tiên bên trong Quần Phương Bách Mỹ Đồ này, đều là đạo lữ của hắn, kể cả vị nữ Tiên Quân trong Tiên Tôn Cung kia!

Phong Nguyệt Tiên Vương đúng là dựa vào cùng những đạo lữ này thần hồn song tu, Nguyên Thần song tu, đạo quả song tu, linh nhục song tu, lúc này mới đột phá Chân Tiên cảnh giới, tu thành Tiên Vương!

Mà Quần Phương Bách Mỹ Đồ là hắn thu thập tinh khí của những nữ tiên này luyện, sau khi tế lên, cơ hồ tương đương với hoa thơm cỏ lạ đích thân tới!

Tam đại Tiên Vương tất cả có chỗ độc đáo, từng người tế lên pháp bảo, uy năng khủng bố định trụ miệng lớn quái cáp biến thành sơn cốc, lập tức ba bộ đạo thân khẽ động, lách mình bay nhào vào trong sơn cốc!

Khi ba đạo thân của bọn hắn vừa mới xuất động trong tích tắc, từng bóng người cũng đồng thời ra tay, đánh về phía quái thụ trong cốc, rõ ràng là Chân Tiên khác đang trông xem thế nào cũng bắt lấy cơ hội khó được này, chuẩn bị phân một chén canh, thậm chí đem chén canh này độc chiếm!

Giang Nam, Đạo Vương, Giang Tuyết liếc nhau, cũng cùng một thời gian ra tay, hướng quái thụ trong hồ nước chạy vội mà đi.

Bành bành bành…

Các Chân Tiên bị ba người bọn họ đánh bay, thế không thể đỡ, trong khoảnh khắc liền đến giữa hồ, đạp sóng mà đi, hồ nước cơ hồ bị khí tức ba người đập bay hết thảy!

Ba Tiên Vương đạo thân cũng cực kỳ cường đại, Tam đại đạo thân đồng thời đi vào giữa hồ, nước trong hồ lập tức bị dựng lên, lộ ra một mảnh thổ địa cổ xưa phía dưới, mảnh thổ địa kia như là hòn đảo, tựa hồ là Thiết Thạch tạo thành, toàn thân đen nhánh, cổ thụ là sinh trưởng ở trên nó!

Hòn đảo trôi nổi, phía dưới là huyệt động đen nhánh thâm bất khả trắc,

huyệt động này hẳn là yết hầu của quái cáp, nối thẳng dạ dày, bên trong có một cổ gió tanh không ngừng trào ra ngoài, lại đột nhiên hóa thành một cổ hấp lực kinh khủng.

Có Chân Tiên bị tanh gió thổi qua, khí tức đại loạn, cơ hồ không cách nào định trụ thân hình, lại bị hấp lực khẽ hấp, kêu thảm thiết, như là sủi cảo rơi vào trong huyệt động.

Giang Nam trộm mắt nhìn đi, chỉ thấy những Chân Tiên này rơi vào ở chỗ sâu trong huyệt động, còn chưa rơi đến phần đáy, liền bị lực lượng quái dị ăn mòn, huyết nhục cùng tiên đạo tan rã, hóa thành từng chồng bạch cốt.

Bạch cốt hướng phía dưới rơi đi, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nhất ngay cả bạch cốt cũng biến mất không thấy gì nữa, chết không toàn thây!

Chương 2069: Tiền Sử Đạo Quả. (2)

Thậm chí còn có Chân Tiên đạo quả ký thác vào bên trong pháp bảo, pháp bảo tan rã, đạo quả hiện ra, đạo quả phi tốc tan rã, thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán!

Nhưng bên trong Chân Tiên cũng có nhân vật rất giỏi, vậy mà có thể chống cự gió tanh cùng lực hút, đi vào phía trên đảo nhỏ.

Cổ lực hút này cũng lôi kéo bọn người Giang Nam, hai đạo sông lớn sau đầu Giang Nam hiển hiện, thời gian sông dài cùng không gian sông dài cuốn động, định trụ lực hút, càn quét gió tanh, Giang Tuyết tế lên Ngọc Như Ý, Ngũ sắc liên trên đỉnh Ngọc Như Ý không ngừng tuôn ra ngũ sắc quang, cũng đem lực hút cùng gió tanh ngăn cản ở bên ngoài.

Đạo Vương thì nhẹ nhõm nhất, hắn được lão đạo tặng một bộ áo giáp. Áo giáp tại thân, để cho hắn có thể làm được hết thảy dơ bẩn tà ác đều không thể xâm lấn, cất bước tầm đó liền đi tới phía trên hòn đảo, hướng một dị quả trên cổ thụ chộp tới.

Hô…

Tam đại Tiên Vương đạo thân đánh tới, cơ hồ đồng thời hướng Đạo Vương ra tay ngăn cản. Rầm rầm rầm ba tiếng nổ truyền đến, chấn hắn té xuống đảo nhỏ.

Giang Nam rơi vào trên đảo nhỏ, trong mi tâm kiếm quang đại phóng, như là khổng tước xòe đuôi, mấy đạo kiếm quang bốn phương tám hướng bay đi, rồi lại so với khổng tước xòe đuôi càng thêm sáng lạn, càng thêm xinh đẹp, càng thêm chói mắt, cũng càng thêm nguy hiểm. Đem Tam đại Tiên Vương đạo thân hết thảy quấn lấy, bao phủ bên trong kiếm quang!

Tam đại Tiên Vương đạo thân thân ảnh tung bay, chỉ nghe tiếng bạo nổ

đinh đinh đinh không dứt, trong khoảnh khắc phá vỡ kiếm quang của hắn, ba bàn tay lớn vung ra, hung hăng hướng Giang Nam oanh tới.

Hai chân Giang Nam vững vàng đứng ở trên đảo nhỏ, hai tay đẩy về phía trước. Ầm ầm, đảo nhỏ kịch liệt chấn động, mấy Chân Tiên vừa mới leo lên đảo nhỏ kêu rên, bị dư âm của bốn người giao thủ hung hăng đập bay, Giang Tuyết đồng thời đạp vào đảo nhỏ, cầm trong tay Ngọc Như Ý nhẹ nhàng vung lên, ngũ sắc quang mang về phía trước bay đi, mở ra dư âm, cất bước tầm đó liền đến dưới cây.

Giang Tuyết cầm Ngọc Như Ý trong tay chém ra, lại có một đạo ngũ sắc quang trảm ra. Đinh một tiếng đem một quả dị quả chém rụng, bị nàng thu nhập trong tay áo.

Tam đại Tiên Vương đạo thân giận dữ, Tả Ngạn Tiên Vương đạo thân lập tức cuốn lấy Giang Nam, Hồ Tôn cùng Phong Nguyệt lập tức hướng Giang Tuyết đánh tới, Phong Nguyệt Tiên Vương chứng kiến khuôn mặt của Giang Tuyết, con mắt không khỏi sáng ngời, cười nói:

- Xin hỏi phương danh cô nương? Ở châu nào, tiên sơn, động phủ nơi nào? Tiểu huynh vừa thấy dung nhan của cô nương liền khó có thể tự kiềm chế, tâm viên ý mã, chỉ cần cô nương vui vẻ, ta liền chém đầu công Hồ ly Hồ Tôn này, trợ giúp cô nương đoạt được dị quả cổ thụ.

Hồ Tôn hừ lạnh một tiếng, cũng chứng kiến Giang Tuyết, đột nhiên cười nói:

- Phong Nguyệt đạo huynh, chỉ sợ ngươi đánh sai chủ ý, vị nữ đạo hữu này chính là người trong Hồ tộc ta, cùng ta đồng xuất nhất tộc. Cô nương, ta và ngươi đồng tộc, không bằng liên thủ, tiêu diệt sắc quỷ này!

- Tốt.

Giang Tuyết phong tình vạn chủng, cười mỉm nói, nhưng Ngọc Như Ý trong tay lại hào quang tỏa sáng, hướng hai người thống hạ sát thủ, Hồ Tôn

cùng Phong Nguyệt hai đại Tiên Vương đạo thân cũng không có hàm hồ chút nào, lạt thủ tồi hoa, hướng Giang Tuyết công tới.

Lúc này, Đạo Vương xoay người đánh tới, lấy tay một trảo, tháo xuống một quả dị quả, thoáng nhìn Giang Tuyết ngăn cản hai người không nỗi, lúc này ra tay đem Hồ Tôn ngăn lại.

Sáu đạo nhân ảnh cao thấp tung bay, ở phía trên hòn đảo nho nhỏ đánh đập tàn nhẫn, Tiên Hải Tả Ngạn, Tiên ấn cùng Quần Phương Bách Mỹ Đồ treo cao ở trên không không ngừng chấn động, tiên đạo chi uy vô cùng trầm trọng rơi xuống, trấn áp ba người Giang Nam, Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn phảng phất biết rõ Giang Nam chiến lực mạnh nhất, toàn lực áp chế Giang Nam, bức bách hắn cơ hồ không cách nào dịch chuyển bước chân.

Đột nhiên, hai đạo thân Hồ Tôn cùng Phong Nguyệt từng người bay lên, bắt lấy một quả dị quả, bỏ vào trong túi, hai đại Tiên Vương đạo thân cười ha ha:

- Tả Ngạn, hôm nay bốn miếng dị quả đã có chủ, ngươi ngược lại là hai bàn tay trắng.

Tả Ngạn Tiên Vương đạo thân hừ lạnh một tiếng, dứt bỏ Giang Nam, chui vào dưới cây, gầm lên giận dữ truyền đến, vị Tiên Vương này vậy mà sinh sinh đem gốc cổ thụ nhổ tận gốc, nâng lên đại thụ liền đi!

Hồ Tôn cùng Phong Nguyệt toàn lực ra tay, ngăn lại Giang Nam, lại vào lúc này, đột nhiên gầm lên giận dữ truyền đến, chỉ thấy dưới đảo nhỏ, trong huyệt động đen nhánh kia, cái lưỡi như là Huyết Hà bay ra, hướng sáu người trên đảo bay tới!

Tả Ngạn, Hồ Tôn cùng Phong Nguyệt đứng ở ngoài sơn cốc sắc mặt ngưng trọng, ngay ngắn hét lớn, tiên uy khủng bố của Tiên Hải Tả Ngạn, Tiên ấn cùng Quần Phương Bách Mỹ Đồ áp xuống, đem cái lưỡi kia định trụ một lát.

Chẳng những đầu lưỡi của tiền sử quái cáp bị định trụ, ngay cả Giang Nam, Giang Tuyết cùng Đạo Vương ở trên đảo cũng bị định trụ, không cách nào nhúc nhích!

- Đi!

Ba vị Tiên Vương đạo thân không bị trấn áp chút nào, đơn giản xuyên qua sơn cốc, phi thân mà ra. Hồ Tôn đứng ở trên đỉnh núi, nhìn về phía ba người Giang Nam, ha ha cười nói:

- Ba vị tiểu hữu, các ngươi nếu có kiếp sau, nên nhớ cái giáo huấn này, không thể đoạt thiên chi công.

Tả Ngạn Tiên Vương cười lạnh:

- Dù sao cũng là người trẻ tuổi, lộ vẻ non nớt.

Phong Nguyệt Tiên Vương thở dài nói:

- Đáng tiếc nàng kia. . .

Ba người bọn họ từng người tán đi uy năng của Tam đại pháp bảo, tiếng rống giận dữ của tiền sử quái cáp truyền đến, sơn cốc kịch liệt chấn động, vô số răng sắc bén boong boong rung động từ bên trong vách đá sơn cốc hiện lên, miệng lớn phi tốc khép lại, muốn đem ba người Giang Nam thôn phệ!

Mà vào lúc này, Giang Nam đột nhiên cười ha ha, đỉnh đầu đột nhiên nhiều ra một cái chén bể, lấy tay bắt lấy đại địa, sinh sinh đem hòn đảo nhỏ này giơ lên!

- Sư huynh, tỷ tỷ, chúng ta đi!

Chén bể bao lại ba người, nhô lên cao chấn động, phá toái hư không, phi độn mà ra, tiếng rống giận dữ truyền đến, một cái lưỡi dài vung ra, hướng chén bể bay tới, đúng là đầu tiền sử quái cáp kia!

Ngang…

Tiếng kêu của Ngưu Long truyền đến, tiếng chuông chấn động, đem cái lưỡi chấn đến như giật điện run rẩy không ngớt, chén bể dĩ nhiên bay ra hạp cốc, leng keng một tiếng rơi xuống đất.

Giang Nam nhặt lên chén bể, đem chén cùng đảo nhỏ nhét vào trong mi tâm mình, quát:

- Đi!

Ba người nhanh như chớp chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tả Ngạn Hồ Tôn Tam đại Tiên Vương hai mặt nhìn nhau, Hồ Tôn cười nói:

- Thiếu niên này ngược lại có vài phần bổn sự, rõ ràng có thể tránh được đầu lưỡi của tiền sử quái cáp, chỉ là hắn khiêng đi đảo nhỏ kia có cái gì, Khả Nhạc đã. . . Không tốt!

Hắn sắc mặt kịch biến, thất thanh nói:

- Tiểu tử này quá cơ linh, là mảnh vỡ đạo quả của tiền sử cường giả! Mau đuổi theo!

Hai Tiên Vương khác cũng lập tức tỉnh ngộ, đang muốn cất bước đuổi theo, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, sơn cốc vỡ ra, một đầu quái vật khổng lồ thả người nhảy ra sào huyệt cực lớn, rõ ràng là đầu tiền sử quái cáp kia, bóng mờ khổng lồ rơi xuống, ừng ực một tiếng đem Tam đại Tiên Vương đặt ở dưới bụng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2070: Trơn Mềm Sướng Miệng. (1)

Tiền sử quái cáp vô cùng nổi giận, thả người nhảy lên, vạch phá bầu trời, hướng phương hướng ba người Giang Nam chạy vội đuổi giết mà đi!

Sau khi đầu quái cáp này nhảy đi, chỉ thấy dưới bụng xuất hiện ba hố to người hình, Tả Ngạn, Hồ Tôn cùng Phong Nguyệt ba Tiên Vương đầy bụi đất từ trong hố to leo ra, quát:

- Đi mau, không thể để cho tiểu tử kia đem đạo quả của cường giả tiền sử đoạt đi!

Ba Tiên Vương theo sát đầu tiền sử quái cáp kia, về phía trước chạy như bay mà đi, phía trước, đầu tiền sử quái cáp kia vô cùng tức giận, thả người nhảy lên là mấy trăm dặm, lúc rơi xuống, giẫm đạp từng tòa núi lớn, giết chết không biết bao nhiêu tiên thú cùng hoa hoa thảo thảo!

Tại địa phương Vô Nhân khu này, ngoại trừ Tiên Quân, bất luận kẻ nào cũng không thể phi hành thời gian dài, thực lực cường đại như Giang Nam chỉ có thể nỗ lực phi hành một lát, chạy vội toàn bộ nhờ hai chân, sở trường của đầu tiền sử quái cáp này liền bày ra, liên tục nhảy lên, phi tốc hướng Giang Nam tiếp cận.

Ba Tiên Vương càng là theo đuổi không bỏ, chỗ chạy vội, bụi mù cuồn cuộn, như là ba đạo Nộ Long.

Lúc này ba người bọn họ mới tỉnh ngộ, tiền sử thánh dược là đạo quả của cường giả tiền sử nghiền nát, phía trên mảnh vỡ sinh trưởng ra Linh Dược, gốc cổ thụ dị quả này là sinh trưởng ở trên đảo nhỏ, như vậy chẳng phải là nói, hòn đảo nhỏ kia là đạo quả của cường giả tiền sử?

Ba Tiên Vương Tả Ngạn, Hồ Tôn cùng Phong Nguyệt, cùng với chư cường giả khác, mục tiêu đều đặt ở phía trên cổ thụ thuốc tiên, dù sao, đây là

một cây ngụy thuốc tiên, tuy không bằng thuốc tiên chính thức thần kỳ như vậy, nhưng mà không phải chuyện đùa, là một hồi cơ duyên muôn đời khó kiếm!

Cổ thụ thuốc tiên kết xuất bốn trái cây tuy không đủ để cho bọn hắn tăng lên tới Tiên Quân cảnh giới, nhưng cũng có thể để cho tu vi bọn hắn thật lâu không cách nào đạt được tiến bộ, đạt được tăng lên trên phạm vi lớn, cách Tiên Quân cảnh giới càng tiến một bước!

Nhưng mà, bọn hắn bất luận kẻ nào cũng không để ý đến hòn đảo nhỏ kia, thuốc tiên mới là chí bảo trong mắt bọn họ, bất quá bọn hắn lại quên nguyên căn của thuốc tiên là ở trên đảo nhỏ!

Mà mục đích của Giang Nam, ngay từ đầu hiển nhiên thực sự không phải là cổ thụ dị quả, hay gốc ngụy thuốc tiên kia, mục đích của hắn thủy chung chính là hòn đảo nhỏ, so sánh với nhau mà nói, tuy ngụy thuốc tiên hấp thu không ít năng lượng bên trong tiền sử đạo quả, nhưng mà dù sao cũng không phải là thuốc tiên chân chính.

Khối mảnh vỡ đạo quả tiền sử nhìn như đảo nhỏ này, như trước ẩn chứa đại đạo còn sót lại của tiền sử cường giả, đạt được khối mảnh vỡ đạo quả này, hiệu lực của nó chỉ sợ so với gốc ngụy thuốc tiên kia còn cường đại hơn!

Lúc trước ba Tiên Vương thật không ngờ đảo nhỏ là đạo quả của tiền sử cường giả, nhưng giờ phút này nghĩ thông suốt điểm kia, tự nhiên không chịu buông tha Giang Nam, huống chi, Giang Tuyết cùng Đạo Vương cướp lấy hai trái cây khác, nếu bắt được ba người này, tất nhiên có thể để Tam đại Tiên Vương bọn hắn đạt được tăng lên thật lớn!

- Tiểu tử này rốt cuộc là cái địa vị gì? Cư nhiên xảo trá gian xảo như thế, ai cũng không ngờ rằng đảo nhỏ là mảnh vỡ đạo quả của tiền sử cường giả, hắn rõ ràng có thể ở trước tiên liền đem mục tiêu tập trung trên đảo nhỏ!

Hồ Tôn Tiên Vương gia tốc chạy như điên về phía trước, tán thán nói:

- Tiểu tử này không phải chuyện đùa, thực lực cũng cực kỳ cường đại, rõ ràng có thực lực kinh người, hơn nữa có dị bảo hình dáng chén bể kia, lại còn ẩn nhẫn thời gian dài như vậy, cuối cùng nắm lấy cơ hội, một lần hành động đào thoát!

Hắn khen không dứt miệng, mặc dù là địch nhân, nhưng hắn đối với Giang Nam cũng là cực kỳ bội phục.

Lúc trước Giang Nam cùng đạo thân của bọn họ liều mạng, là không tế lên chén bể, nếu tế lên chén bể, hắn tự nhiên có thể thong dong đem ba Tiên Vương đạo thân đánh chết.

Nhưng mà nếu như hắn thật sự làm như vậy, Tam đại trọng bảo của ba Tiên Vương treo cao trên sơn cốc kia sẽ oanh xuống, lưỡi dài của tiền sử quái cáp cũng sẽ để cho hắn hai mặt thụ địch, cuối cùng nhất một điểm chỗ tốt cũng kiếm không đến, ngược lại có khả năng chết.

Bởi vậy Giang Nam lựa chọn không tranh đoạt cổ thụ cùng bốn trái cây trên cây, mà là một bên cùng Tả Ngạn Tiên Vương đạo thân giao thủ, một bên lẳng lặng chờ đợi.

Đợi cho cổ thụ, trái cây bị Đạo Vương Giang Tuyết cùng ba Tiên Vương đạo thân chia cắt, ba Tiên Vương đạo thân rời đi, thúc dục pháp bảo trấn áp lưỡi dài quái cáp cùng ba người Giang Nam, để cho bọn hắn không cách nào ly khai đảo nhỏ, ba Tiên Vương lập tức thu hồi pháp bảo, để cho quái cáp ăn tươi ba người Giang Nam, trong nháy mắt ngắn ngủn này, cho Giang Nam một cái chớp mắt đào thoát kinh hồn!

Gần kề một cái chớp mắt, Giang Nam liền khiêng đi đảo nhỏ, tế lên chén bể, bay ra miệng lớn của quái cáp, đẩy lui lưỡi dài quái cáp, dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai, ngay cả ba Tiên Vương cùng đầu tiền sử quái cáp kia cũng không kịp phản ứng, liền nghênh ngang rời đi.

Bởi vậy, Hồ Tôn Tiên Vương mới đối với tôn sùng Giang Nam như thế.

- Chén bể?

Tả Ngạn Tiên Vương theo sát phía sau, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, trầm giọng nói:

- Ta biết rõ người này là ai rồi. Nguyên lai là Huyền Thiên giáo chủ ở Tạp Đà Châu đánh vỡ Thập nhị Tiên Vương đại trận, đánh chết tất cả Chân Tiên cường giả của bát tiên cung! Người này là tế lên một ngụm chén bể, phá vỡ Thập nhị Tiên Vương đại trận uy danh hiển hách, có người suy đoán, chén bể trong tay hắn, là sau khi Tiên Thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung vỡ vụn hóa thành Tiên Thiên linh quang!

Tốc độ của Phong Nguyệt Tiên Vương cũng kinh người vô cùng, thủy chung cùng hai người khác sánh vai nói:

- Chính là người này rồi! Bất quá Tả Ngạn đạo huynh, tin tức của ngươi đã lạc hậu rồi. Huyền Thiên giáo chủ ở không lâu trước đại náo Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực đại loạn, thậm chí bị đánh chết một Tiên Vương cấp tiên thú, Tử Tiêu Tiên Vương tọa kỵ Độc Nhãn đạc nhân! Độc Nhãn đạo nhân đạo quả bị đánh nát, triệt để tử vong! Không chỉ có như thế, Tử Tiêu Tiên Vương đạo thân xuất động, dùng lực lượng Tiên Thiên Lôi Hải đến trấn áp hắn, nhưng vẫn bị người này đánh chết đạo thân, cướp sạch kho tiên vũ!

Tả Ngạn, Hồ Tôn thất thanh nói:

- Tại Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực đánh chết đạo thân của Tử Tiêu Tiên Vương, cướp sạch kho tiên vũ, còn giết chết Độc Nhãn đạo nhân? Làm sao có thể?

Hồ Tôn Tiên Vương, Tả Ngạn Tiên Vương đều là Tiên Giới biên cương, tin tức bế tắc, mà Phong Nguyệt Tiên Vương ưa thích câu tam đáp tứ, đạo lữ phần đông, tin tức so với bọn hắn linh thông nhiều lắm.

Phong Nguyệt Tiên Vương trầm giọng nói:

- Không chỉ có như thế, Tử Tiêu Tiên Vương tự mình hàng lâm đuổi giết hắn, vẫn bị hắn đào thoát, thậm chí xúi giục rất nhiều vị đệ tử của Tử Tiêu Tiên Vương quay giáo. Tử Tiêu Tiên Vương lần này có thể nói là uy danh mất hết, không biết tức giận đến cỡ nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2071: Trơn Mềm Sướng Miệng. (2)

Trong nội tâm Tả Ngạn cùng Hồ Tôn càng thêm rung động, sắc mặt Tả Ngạn Tiên Vương thay đổi nói:

- Không có khả năng! Tử Tiêu Tiên Vương là cường đại cỡ nào? Gần với Tiên Quân cao thủ, há có thể bị hắn đào thoát?

Phong Nguyệt Tiên Vương nói:

- Ta còn nghe nói, sở dĩ hắn có thể đào thoát, chủ yếu là bởi vì Tử Tiêu Tiên Vương bị cừu gia thừa cơ gây thương tích, không thể không rút đi. Hơn nữa Huyền Thiên giáo chủ đem Tử Tiêu Tiên Vương trấn áp một tiền sử tà ma phóng xuất, dẫn xuất đại loạn, cho hắn cơ hội đào tẩu, ngược lại thực sự không phải là thực lực của hắn đã đến cấp độ bực này.

Tả Ngạn cùng Hồ Tôn liếc nhau, nhẹ nhàng thở ra, nếu Giang Nam bằng vào sức một mình từ trong tay Tử Tiêu Tiên Vương đào thoát, như vậy bọn hắn liền không thể không cân nhắc còn muốn tiếp tục đuổi giết Giang Nam hay không rồi.

Nhân vật có thể đại náo Tử Tiêu Tiên cung, lại để cho Tử Tiêu Tiên Vương ăn thiệt thòi lớn, bọn hắn cũng không thể trêu vào.

- Huyền Thiên giáo chủ hoàn toàn chính xác lợi hại, không hổ là Thần tổ thứ chín của Thần đạo.

Hồ Tôn ánh mắt chớp động, cười nói:

- Nếu có thể luyện hóa được đạo quả của hắn, đem đạo quả của hắn luyện thành thế thân, chúng ta chẳng phải là Thần tổ rồi hả? Thành tựu Thần tổ, tu thành Tiên Quân có hi vọng! Giá trị đạo quả của hắn, không thua tiền sử thánh dược!

Trong mắt Tả Ngạn Tiên Vương hiện lên nhất đạo tinh mang, Hồ Tôn Tiên Vương nói không sai, Giang Nam thân là người sáng lập Thiên Cung thứ chín, Thần đạo đệ cửu Thần tổ, có tiềm lực cùng bát Tiên Vương đồng dạng!

Bát Tiên Vương trùng kích Tiên Quân cảnh giới, hắn cũng có loại tiềm năng này!

Nếu luyện hóa đạo quả của hắn, như vậy tồn tại khác bị nhốt ở Tiên Vương cảnh giới, cũng có thể trùng kích Tiên Quân cảnh giới!

Hiện tại, Tiên Vương tỉnh ngộ lại lĩnh hội tới điểm này không nhiều lắm, nhưng theo thời gian chuyển dời, khẳng định có càng nhiều Tiên Vương nghĩ thông suốt điểm này, tiến đến bắt Giang Nam, luyện đạo quả của hắn!

- Nhanh giết đi qua, đừng cho đầu tiền sử quái cáp kia cướp đi đạo quả của tiền sử cường giả!

Phong Nguyệt Tiên Vương sắc mặt ngưng trọng nói:

- Bị quái cáp cướp đi đạo quả, đoạt được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trong tay Huyền Thiên giáo chủ, chỉ sợ đầu quái vật này liền có thể quét ngang đương thời rồi!

Ba người chạy vội như là Nộ Long, phi tốc tiếp cận quái cáp.

Mà vào lúc này, chén bể treo trên đỉnh đầu Giang Nam, nhanh chân chạy như điên, bước chân di chuyển như là bánh xe gió, Đạo Vương cùng Giang Tuyết theo sát tả hữu, Giang Nam dùng uy năng chén bể khắc chế một bộ phận áp chế trong Vô Nhân khu, để cho tốc độ ba người đều cực nhanh.

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung một đoàn mây đen phi tốc di động, mây đen càng lúc càng lớn, như là sao chổi trụy lạc ầm ầm rớt xuống, rơi ở cách bọn hắn không xa, đem hai tòa núi lớn đè ép.

Chỗ hai tòa núi lớn biến mất, một đầu Thiềm Thừ vô cùng khổng lồ ngồi

ở chỗ kia, cách bọn người Giang Nam còn có mấy trăm dặm.

Hô…

Một đầu lưỡi dài vung ra, như là Huyết Hà ở giữa không trung huy động, những nơi đi qua, dãy núi bị chặn ngang quét đoạn, từng ngọn núi bị quét đến giữa không trung, hung hăng hướng bọn người Giang Nam bay tới.

- Đầu quái cáp này thật sự là keo kiệt, không phải là đoạt một khối phá Thạch Đầu sao, có cần theo đuổi không bỏ, tính toán chi li như vậy sao? Cáp đạo huynh, ngươi không thể hào phóng một ít sao?

Giang Nam tức giận nói.

Hắn cùng với Đạo Vương, Giang Tuyết lập tức toàn lực thúc dục chén bể, chén bể chấn động, phát ra nổ mạnh giống như chuông lớn đại lữ, cuối cùng đem lưỡi dài Huyết Hà này chấn quay về.

Đông…

Đầu quái cáp kia một kích không trúng, lần nữa bốn chân đạp một cái, hô nhảy lên, bóng mờ như là Già Thiên đem ba người Giang Nam đang chạy trốn áp dưới thân thể.

Ba người cao cao tế lên chén bể, không có giống ba vị Tiên Vương Hồ Tôn trở tay không kịp bị ép vào trong đất như vậy, nhưng mà cảm giác lực lượng vô biên đè xuống, chấn đến khí cơ của ba người hỗn loạn không chịu nổi.

- Không xong, Hồ Tôn, Tả Ngạn đuổi giết lên đây!

Giang Nam toàn lực nâng lên đầu quái cáp này, quay đầu nhìn lại, cau mày nói.

Tiền sử quái cáp rơi xuống, hai mắt to như là Huyết Nhật nhấp nhô, mọi nơi nhìn lại, tựa hồ có chút nghi hoặc.

Chỉ thấy bốn chân nó không có dính vào mặt đất, cũng phi tốc di động, tốc độ vậy mà cũng cực nhanh, để cho đầu quái cáp này cực kỳ khó hiểu.

Thứ này chỉ số thông minh có chút không cao, cấu tạo thân thể cũng chỉ có đầu và thân thể, không có cổ, thấy không rõ phía dưới của mình, chỉ có thể chớp chớp mắt to cảm giác được buồn bực hiếu kỳ.

Ba người Giang Nam tế lên chén bể, nâng lên đầu quái cáp này, nhanh chân chạy như điên.

Mà ở hậu phương, ba Tiên Vương Hồ Tôn, Phong Nguyệt, Tả Ngạn phi tốc tiếp cận.

- Hình người thuốc tiên!

Phong Nguyệt Tiên Vương vỗ tay cười to nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi chính là hình người thuốc tiên, so với tiền sử thánh dược càng thêm dễ dàng bắt được! Hơn nữa ngươi bây giờ bị quái cáp trấn áp, trốn cũng trốn không thoát!

Hồ Tôn Tiên Vương cất bước đánh tới, cười nói:

- Phong Nguyệt đạo huynh, hắn so sánh với tiền sử thánh dược còn quý trọng hơn nhiều, hơn nữa so với tiền sử thánh dược càng thêm dễ dàng luyện hóa, sướng miệng trơn mềm! Trên người hắn còn có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, còn có đạo quả của tiền sử cường giả, bất luận cái gì đều khiếp sợ đương thời, giá trị phi phàm!

Tả Ngạn Tiên Vương chăm chú tới gần, sắc mặt không hề bận tâm, trong mắt đã có sát ý bắt đầu khởi động nói:

- Hai vị đạo huynh, ta chỉ muốn đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang kia, những bảo vật khác, quy các ngươi.

Phong Nguyệt Tiên Vương cười nói:

- Ta muốn đạo quả của hắn!

Hồ Tôn Tiên Vương ha ha cười nói:

- Đã như vầy, như vậy mảnh vỡ đạo quả của tiền sử cường giả, liền quy ta sở hữu rồi. Bất quá ta còn muốn Thánh quả cùng cổ thụ trong tay các ngươi, hai quả Thánh quả khác, cũng muốn quy ta tất cả, như vậy mới có thể cùng các ngươi đạt được cân bằng!

- Hồ Tôn, ngươi muốn nhiều lắm, đã như vầy, như vậy tiểu đệ liền muốn vị nữ Hồ tiên kia rồi.

Phong Nguyệt Tiên Vương cười nói:

- Trong mắt ta, giá trị mỹ nhân nếu so với bất luận bảo vật gì đều trọng yếu! Tả Ngạn, ngươi có hại chịu thiệt rồi, có hứng thú đem nam Chân Tiên kia thu làm đệ tử hay không?

Hắn nói nam Chân Tiên là Đạo Vương, Tả Ngạn Tiên Vương hừ lạnh một tiếng:

- Vừa già lại ngạo, thu làm đệ tử cũng khó có thể quản giáo, không muốn cũng thế, giết chết là được!

- Vừa già lại ngạo?

Đạo Vương chán nản, hắn dáng vẻ tao nhã, tuyệt đại Vô Song, tuy có tóc trắng sinh sôi, nhưng cái loại khí thế muôn đời vô địch này lại làm cho Tiên Vương cũng xem hắn khó chịu.

Dù sao, hắn ở hạ giới vô địch năm ngàn bốn trăm vạn năm, dưỡng ra một loại khí thế bễ nghễ hết thảy khinh thường hết thảy, mà Tiên Vương ở trong tiên giới lại không phải là tồn tại vô địch, đơn thuần từ khí thế mà nói, tất cả Tiên Vương thậm chí đều thua Đạo Vương một bậc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2072: Hành Hạ Tiên Vương. (1)

Lúc đối mặt Tiên Vương, Tiên Vương cũng có thể cảm giác được khí thế của hắn cao ngạo siêu tuyệt, vô địch tịch mịch, tâm hồn có một loại cảm giác áp bách nói không nên lời, đây cũng là nguyên nhân Tả Ngạn, Vân Hương các loại Tiên Vương đều không chào đón Đạo Vương.

Đôi câu vài lời tầm đó, ba Tiên Vương dĩ nhiên đem Giang Nam cùng bảo vật trên người hắn trở thành vật trong bàn tay, dẫn đầu phân phối một phen, liên thủ đánh tới.

Ba người Giang Nam lưng đeo quái cáp bỏ chạy, tốc độ sâu sắc chậm dần, mà vứt bỏ quái cáp, quái cáp sẽ thừa cơ ra tay giết tới, có thể nói là trước có Sói sau có Hổ, tiến thối lưỡng nan!

- Quay đầu!

Giang Nam đột nhiên thúc dục chén bể, chén bể vô cùng gian nan chuyển động, đầu quái cáp bị nâng ở trên chén kia tùy theo chậm rãi quay thân hình, trong nội tâm càng thêm nghi hoặc khó hiểu.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết biết rõ ý nghĩa, lập tức tương trợ, quái cáp quay đầu tốc độ tăng nhiều, bất quá một lát, đầu quái cáp này liền chuyển nửa vòng, đối mặt bọn người Hồ Tôn.

Ba Tiên Vương Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn đang tế lên pháp bảo từng người, Tiên ấn có Hỗn Độn tự nhiên cùng tiên quang rủ xuống, uy năng khủng bố, áp lực kinh người, nữ tiên trong Quần Phương Bách Mỹ Đồ bay ra, lăng không phất phới, xa hoa đẹp đẽ, Tiên Hải Tả Ngạn sóng cồn ngập trời, Nhật Nguyệt đều xuất hiện, ba Tiên Vương từng người thúc dục pháp bảo, chuẩn bị đuổi giết ba người Giang Nam dưới bụng quái cáp.

Đầu tiền sử quái cáp kia nhìn thấy bộ dạng tình hình này, nhận ra đây là

người tranh đoạt trái cây Bảo Thụ của mình, còn đem Bảo Thụ của mình nhổ tận gốc khiêng đi, cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt, quái cáp không khỏi thốt nhiên tức giận, mở ra miệng lớn… cô một tiếng chấn động, đem ba Tiên Vương chấn đến khí tức hỗn loạn!

Bá…

Lưỡi dài giống như Huyết Hà bay ra, hung hăng quất vào phía trên tiên ấn của Hồ Tôn, đem cái tiên ấn này rút đến quay tròn xoay tròn, bay ngược mà đi, lưỡi dài rút đến rút đi, Phong Nguyệt Tiên Vương Quần Phương Bách Mỹ Đồ bị một đạo Huyết Quang rút trúng, cuốn ngược mà về, mà Tả Tiên Hải Tả Ngạn của Ngạn Tiên Vương, thì bị rút đến cơ hồ vỡ ra!

Ba Tiên Vương giận dữ, Hồ Tôn cao giọng quát:

- Con cóc chết tiệt, ngươi cúi đầu nhìn xem, tiểu tử đoạt bảo bối của ngươi ngay ở dưới bụng ngươi đấy!

Đầu quái cáp này không có cổ, tự nhiên không cách nào vặn vẹo đầu nhìn cái bụng của mình, chỉ thấy quái cáp nâng lên chân trước cực lớn, hô một tiếng hướng Hồ Tôn che xuống, Hồ Tôn vội vàng tránh né. Lại vào lúc này lưỡi dài giống như Huyết Hà rút ra, Hồ Tôn Tiên Vương thổ huyết, bị tại chỗ rút phi!

Lưỡi dài Huyết Hà như là roi ba ba ba rút đến rút đi, hai Tiên Vương khác vội vàng trái phải ngăn cản, gọi tới gọi lui, tránh né cuống quít.

Đầu quái cáp này thực lực kinh người, một mình liền làm cho ba Tiên Vương toàn lực ngăn cản.

PHỐC…

Đại màng che xuống, đem Phong Nguyệt Tiên Vương đánh vào lòng đất, Phong Nguyệt Tiên Vương đầy bụi đất phóng lên trời, cả giận nói:

- Hai vị đạo huynh, đồng loạt ra tay, toàn lực diệt trừ lão cóc này!

Ba Tiên Vương gầm lên, toàn lực thúc dục pháp bảo của mình, Tiên Vương chi bảo bộc phát uy năng, khủng bố kinh người, hướng đầu quái cáp kia oanh khứ.

Trong cơ thể quái cáp truyền đến thanh âm chấn động xì xào, như là hát nói, tiếng trống nặng nề, chấn động huyết mạch của người, để cho người khí huyết sôi trào, gần muốn bạo liệt mà vong.

Đầu tiền sử quái cáp này cũng giết đến đỏ mắt, hai cái màng trảo, một đầu lưỡi dài, vung đến vung đi, đối chiến ba Tiên Vương cùng Tam đại Tiên Vương chi bảo, lại miệng phun gió tanh khói đen, ăn mòn tiên đạo, cùng ba Tiên Vương giết đến khó hoà giải.

Mà ở phía dưới, ba người Giang Nam toàn lực thúc dục chén bể, nâng đầu quái cáp này về phía trước chạy vội, chạy trốn nhanh chóng, đi sâu vào trong Vô Nhân khu, dẫn tới rất nhiều tiên thú cùng quái hoa quái thảo quái thụ trong Vô Nhân khu nhao nhao thăm dò trông xem thế nào, đàm luận không thôi.

- Cóc bay lên rồi. . .

Một cây tiền sử quái thụ thần thức chấn động, có chút hoảng sợ nói.

- Bay lên còn có thể chạy nhanh như vậy, thực lực cóc đại nhân quả nhiên vô cùng kinh người! Ta lúc nào mới có thể bay lên, tự do bay lượn?

Một đầu tiên thú mặt mũi tràn đầy cực kỳ hâm mộ, thần thức chấn động nói.

Đầu tiền sử quái cáp này giết đến cao hứng, đột nhiên nhảy dựng lên một cái, từ trên chén bể nhảy ra, một tiếng ầm vang nổ mạnh, áp sập một mảnh dãy núi. Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn ba Tiên Vương vội vàng tránh đi, bụi mù bay lên, loạn thạch văng khắp nơi.

Xì xào?

Đầu tiền sử quái cáp này rơi xuống đất, đột nhiên cảm thấy có chút kỳ quái, mình không có tiếp tục lăng không phi hành, mà là vô cùng chắc nịch ngồi dưới đất, khiến nó có chút rất không quen.

Ba Tiên Vương gào thét, dứt bỏ đầu quái cáp này, hổn hển hướng ba người Giang Nam ở tiền phương đang phát lực chạy như điên đánh tới, quái cáp đã tỉnh hồn lại, thả người nhảy lên, theo sát ba Tiên Vương, lưỡi dài bay ra, BA~ một tiếng quất vào trên mông đít của Phong Nguyệt Tiên Vương, rút đến hắn huyết nhục mơ hồ.

Phong Nguyệt Tiên Vương kêu thảm thiết, tiếng kêu ở trong Vô Nhân khu hoang vu kích động, truyền ra rất xa, càng để cho phiến Vô Nhân khu này lộ ra âm trầm quỷ dị gấp đôi, để cho mấy Tiên nhân đang lịch lãm rèn luyện xa xa rùng mình, vội vàng giữ vững tinh thần coi chừng phòng bị, miễn cho bị quái vật đánh chết.

Hô…

Quái cáp vung hai cái màng trước, thay nhau đánh về phía ba Tiên Vương trước mặt, lưỡi dài ba ba ba rút đến rút đi, để cho ba Tiên Vương như là lửa cháy bờ mông, liều mạng chạy như điên, e sợ cho bị lưỡi dài quất vào trên mông đít, cũng lo lắng bị đầu quái cáp này một cái tát đánh vào trong lòng đất.

Mà ở phía trước bọn hắn, Giang Nam cùng Đạo Vương, Giang Tuyết cũng đang liều mạng chạy trốn, e sợ cho bị ba Tiên Vương đuổi theo.

Tiền sử quái cáp so với núi lớn còn muốn khổng lồ tung nhảy như bay, quanh thân sáu người phía trước tràn ra tiên quang, đỉnh đầu có pháp bảo trôi nổi, trở thành một đạo kỳ cảnh trong Vô Nhân khu.

- Ta cảm ứng được, đã tới trung tâm bạo động của Vô Nhân khu rồi!

Giang Tuyết đột nhiên nói:

- Bão táp của Vô Nhân khu, là từ nơi ấy thổi ra!

Nàng vừa dứt lời, Giang Nam cùng Đạo Vương cũng lập tức cảm ứng được Vô Nhân khu đối với Tiên đạo áp chế càng ngày càng kịch liệt, điều này nói rõ bọn hắn đã sắp đến một cấm khu trong Vô Nhân khu thánh dược!

Lúc trước bọn hắn đi, chỉ là ở vào biên giới Vô Nhân khu thánh dược, cũng đã vô cùng nguy hiểm. Thậm chí ngay cả Vân Hương Tiên Vương cũng bị đánh chết một lần, không biết bao nhiêu Chân Tiên bị quái cáp cùng quái vật kỳ dị trong Vô Nhân khu giết chết, có người thân tử đạo tiêu.

Mà biên giới Vô Nhân khu lại còn thuộc về địa phương an toàn khách quan, tiến vào Cấm khu, mới thật sự là địa phương nguy hiểm!

Năm đó bọn người Phượng Nghi Tiên Vương là xâm nhập Vô Nhân khu, xâm nhập cấm địa, bị chết chỉ còn lại có nàng, kinh nghiệm nguy hiểm so với Giang Nam hiện tại muốn nguy hiểm gấp trăm lần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2073: Hành Hạ Tiên Vương. (2)

Đột nhiên, tiền sử quái cáp thả người nhảy lên, từ trên đỉnh đầu mấy người Hồ Tôn Tiên Vương phóng qua, một tiếng ầm vang rơi xuống, lại tự đặt ở phía trên chén bể trên đỉnh đầu bọn người Giang Nam.

Quái cáp buồn bực, chỉ cảm thấy mình lại lăng không phi hành, không khỏi đại hỉ, không cần bọn người Giang Nam xoay chén bể, đầu quái cáp này liền rì rì hoạt động thân thể cao lớn, xoay đầu lại, hướng Hồ Tôn, Tả Ngạn cùng Phong Nguyệt ở phía sau đánh đập tàn nhẫn.

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng không xong, lưng cõng đầu quái cáp này tuy có thể ngăn cản bọn người Hồ Tôn, nhưng như thế nào vùng thoát khỏi đầu quái cáp này quả thực là khó hắn.

Hắn trộm lấy mảnh vỡ đạo quả của tiền sử cường giả, quái cáp tất nhiên sẽ đối với hắn theo đuổi không bỏ, sẽ không bỏ qua hắn, hôm nay đầu quái cáp này tuy có thể trợ giúp bọn hắn chống cự ba Tiên Vương công kích, nhưng hơi không cẩn thận, cũng sẽ đối với bọn họ thống hạ sát thủ.

Quái cáp cường đại như thế, ba Tiên Vương bị đánh cho chật vật không chịu nổi, huống chi bọn hắn?

Giang Nam kiên trì, tiếp tục nâng đầu tiền sử quái cáp này chạy như điên về phía trước, cũng không lâu lắm, hắn ở trên đường gặp được một ít tiên nhân đã xâm nhập nơi đây, những tiên nhân này nhìn thấy quái cáp lăng không bay tới, nguyên một đám ngốc trệ, vội vàng vọt qua một bên tránh né, ngơ ngác nhìn xem đầu quái cáp này chạy về phía trước.

Mà ở sau quái cáp, là ba Tiên Vương nộ khí trùng thiên, khiến các tiên nhân này càng thêm ngốc trệ chính là, Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn Tam đại Tiên Vương này là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy, rõ ràng bị đầu quái

cáp kia rút đến mặt mũi bầm dập, lại còn theo đuổi không bỏ, liên tục hướng quái cáp thống hạ sát thủ.

- Ba Tiên Vương kia có khuynh hướng thích hành hạ sao?

Một Chân Tiên trợn mắt há hốc mồm, lẩm bẩm nói:

- Bọn hắn rõ ràng đánh không lại đầu quái cáp này, lại còn dốc sức liều mạng đuổi đi qua bị đánh. . .

Tiên nhân nghĩ như hắn số lượng cũng không ít, ở bọn hắn xem ra, ba Tiên Vương bị rút cực kỳ thê thảm, lại còn chết truy không phóng, đưa lên bị đánh, phảng phất bị quái cáp rút rất là khoái hoạt vậy.

Trong vùng cấm, nguy hiểm lần ra, có thể nói khắp nơi hung hiểm, tại đây còn có thể chứng kiến Hắc Phong quét qua lưu lại dấu vết khủng bố, đại địa bị xé nứt, lưu lại đạo đạo khe rãnh, hư không bị hủy diệt, khắp nơi đều là vết rách rậm rạp chằng chịt, hơi không cẩn thận sẽ bị kéo vào trong hư không, muốn chạy trốn cũng không thể chạy ra.

Đây cũng không phải là nguy hiểm nhất, ở trong vùng cấm, còn có Hắc Phong còn sót lại, qua lại gào thét, lòng đất có dị hỏa tuôn ra, đụng phải sẽ bị điểm đốt, dị thủy phún dũng, dính lên một tia sẽ hóa thành huyết thủy.

Trừ lần đó ra, còn có tiền sử sinh linh cường đại ở chỗ sâu trong Cấm khu chạy ra, xuất quỷ nhập thần, giết người vô hình, thời điểm hành động như là từng đạo khói đen đem tiên nhân bao phủ, khói đen qua đi, chỉ để lại một đống bạch cốt.

Càng xâm nhập Cấm khu, đối với tiên đạo áp chế liền càng mạnh, thậm chí ngay cả tiên đạo thần thông cũng dần dần mất đi uy lực, không cách nào vận dụng!

Không chỉ có như thế, uy lực của tiên gia chi bảo cũng dần dần đánh mất, tại đây tràn đầy quy tắc cổ quái, để cho nơi này trở nên càng thêm hung hiểm, nhưng tiền sử sinh linh sinh sống ở chỗ này lại có thể vận dụng tiền sử

đại đạo, trở nên càng thêm có lực uy hiếp.

Giang Nam, Giang Tuyết cùng Đạo Vương khiêng quái cáp chạy như điên, đầu quái cáp này vô cùng cường đại, những tiền sử sinh linh du đãng trong vùng cấm kia cũng không dám trêu chọc, khiến bọn hắn bình an nhảy vào chỗ sâu nhất trong Cấm khu.

Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn Tiên Vương theo sát phía sau, cùng một chỗ giết tới, phía trước đột nhiên xuất hiện một cánh cửa, bên trong vẫn có Hắc Phong tràn ra, tại đây hẳn là nguồn suối của Hắc Phong, trung tâm cấm địa!

Chỉ nghe một tiếng trống nổ mạnh vang lên, ba người Giang Nam nâng đầu quái cáp này hướng trong môn hộ phóng đi, thể tích quái cáp quá lớn, đâm vào trên môn hộ, phù phù một tiếng rơi xuống đất, vừa gặp ba Tiên Vương Hồ Tôn vọt tới, trở tay không kịp, bị quái cáp áp ở dưới thân thể.

Đầu quái cáp này ngồi ở trên người ba Tiên Vương, quơ quơ đầu, vẫn có chút buồn bực, chẳng biết tại sao mình trong lúc đó lại không thể bay.

Dưới mông đít nó, ba Tiên Vương một hồi khó thở, cũng may đầu quái cáp này thả người nhảy lên, nhảy ra ngoài, ba người nhẹ nhàng thở ra, lúc này nhảy vào bên trong tòa môn hộ tiền sử kia.

- Huyền Thiên giáo chủ, ta muốn đem ngươi bầm thây vạn đoạn!

Sắc mặt Hồ Tôn tái nhợt, lạnh lùng nói.

Ba người Giang Nam, Giang Tuyết cùng Đạo Vương đi đầu một bước, xuyên qua môn hộ Cấm khu, bước vào trong đó, mới vừa tiến vào, liền gặp kiến trúc tiền sử hùng tráng nguy nga dũng mãnh vào mắt của bọn hắn.

Tại đây dãy núi nghiền nát, tràn ngập khí tức tiền sử già nua tang thương, mảnh không gian này vậy mà không có hoàn toàn hủy diệt ở bên trong tịch diệt kiếp cổ xưa, như trước bảo tồn nguyên vẹn, còn có thể chứng kiến Thánh Điện tiền sử rộng rãi bao la hùng vĩ, chằng chịt hấp dẫn phân bố ở

bên trong dãy núi.

Những cung điện này rách tung toé, hẳn là tịch diệt kiếp tạo thành ảnh hưởng, từ tình huống chút ít Thánh Điện rách rưới cùng sông núi hủy diệt này, cũng có thể thấy được uy lực tịch diệt kiếp!

Trong mỗi một tòa Thánh điện, đều có một tấm bia đá khổng lồ cao vút trong mây, có chút tấm bia đá đã đứt gãy, hủy ở bên trong tịch diệt kiếp, xa xa nhìn lại, trên tấm bia đá tựa hồ có văn tự, chỉ là khoảng cách quá xa, xem không rõ ràng.

Đại đạo quái dị áp chế, để cho bọn hắn không cách nào vận dụng bất luận tiên đạo gì, muốn xem văn tự trên tấm bia đá, chỉ có thể đi đến phụ cận.

Không chỉ có như thế, tại đây còn tràn ngập khí tức mục nát, ở trên không chút ít Thánh Điện kia, từng ngụm quan tài cực lớn trôi nổi, quay chung quanh tấm bia đá chậm rãi chuyển động, có chút nắp quan đã mở ra, hẳn là bị Hắc Phong quét, đem hắc thi tiền sử ở bên trong quan tài thổi ra Cấm khu.

Lúc Hắc Phong tàn sát bừa bãi, những thi thể bên trong hắc quan này hẳn là những độc thủ âm trầm khủng bố trong Hắc Phong kia.

Âm thanh chấn động rầm rập truyền đến, nặng nề kinh người, những âm thanh chấn động này đến từ những quan tài kia, trong quan tài âm thanh chấn động không ngừng.

Đột nhiên, Giang Nam chứng kiến một quan tài sau khi phát ra một tiếng chấn động, nắp quan tài mở ra, một thân ảnh ngăm đen từ trong quan tài trụy lạc, ở giữa không trung lập tức biến mất.

- Có cổ quái. . .

Hắn thấp giọng nói.

Áo giáp trên người Đạo Vương tự động tróc ra, tựa hồ biến thành phàm vật, đã không có bất luận uy năng gì, mà Ngọc Như Ý ngũ sắc trong tay

Giang Tuyết cũng mất đi ngũ sắc sáng bóng, khôi phục tầm thường.

Tất cả pháp bảo trên người bọn họ, hết thảy đã không có bất luận uy năng gì, trong cơ thể của bọn họ tuy có pháp lực lưu động, nhưng bất luận uy lực gì đều không thể phát huy, chỉ có thể bằng vào lực lượng thân thể.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2074: Thuyền Không Đáy. (1)

Giang Nam thử thúc dục Nguyên Thủy đại đạo thoáng một phát, Nguyên Thủy đại đạo cũng trở nên cực kỳ khó có thể thúc dục.

Nguyên Thủy đại đạo của hắn bao hàm toàn diện, dung nạp Tiên đạo, Bất Không, Tịch Diệt, Chú đạo, trong đó Tiên đạo, Bất Không, Chú đạo đều bị áp chế, chỉ có Tịch Diệt đại đạo còn có thể thúc dục.

Không chỉ có như thế, uy năng của Tịch Diệt đại đạo ngược lại so với dĩ vãng còn muốn kinh người, tràn đầy lực lượng hủy diệt hết thảy, phảng phất là cảm ứng được trong phiến thiên địa chưa tan vỡ này, có được năng lượng cùng đại đạo của tịch diệt kiếp còn sót lại chấn động, bởi vậy Tịch Diệt đại đạo hưng phấn gấp đôi!

Có thể vận dụng Tịch Diệt đại đạo, cái chén bể kia cũng không bị trấn áp uy năng, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trong chén bể chất chứa chính là Bất Diệt đại đạo, coi như là tịch diệt kiếp bộc phát, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang cũng có thể bộc phát ra uy năng vô cùng vô lượng, đối kháng tịch diệt kiếp!

Bọn hắn tiến về phía trước, chưa có chạy ra bao xa, liền gặp một bộ bạch cốt xuất hiện ở cách đó không xa, đây là một đầu tiên thú chi cốt, mặt ngoài cốt cách lạc ấn lấy tiên đạo hoa văn kỳ dị, nếu có tâm nghiên cứu, tất nhiên có thể từ trong chút ít tiên đạo hoa văn này suy diễn ra một môn tiên thú bổn mạng thần thông!

Giang Nam thô sơ giản lược nhìn một chút, trong lòng hơi chấn, tiên đạo hoa văn trên cốt cách đầu tiên thú này cực kỳ thâm ảo, lạc ấn chính là Tiên Vương cấp tiên thú thần thông, chỉ sợ là Tiên Vương cấp cường giả!

Giang Nam biết rõ chém giết Tiên Vương là khó khăn bực nào, mà ở chỗ

này, thậm chí có một đầu Tiên Vương cấp chết ở lối vào Cấm khu.

Xem Tiên Vương thú cốt cực lớn này, hẳn là đã chết thật lâu, tiên đạo hoa văn đã có chút không rõ lắm, đã không có bao nhiêu giá trị nghiên cứu.

Đạo Vương phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy xa xa có bóng người lắc lư, hẳn là Tiên nhân tiến vào nơi đây, hơn nữa số lượng cũng không ít.

Bọn hắn ở sơn cốc do miệng cáp biến thành chậm trễ một thời gian ngắn, có chút tiên nhân chắc hẳn không có bị sơn cốc hấp dẫn, sớm chạy tới đây.

- Phiến Cấm khu này đã bạo phát không chỉ một lần, dĩ vãng chắc hẳn cũng có không ít người tới đây. Lúc này đây Cấm khu mở ra, đã có người trước chúng ta một bước đến nơi đây. Lão đạo trong miếu nhỏ, nói Tiên Thiên tiên vực chắc hẳn là ở chỗ này!

Đạo Vương tâm thần kích động, Tiên Thiên tiên vực có thể ký thác đạo quả đối với bất luận Chân Tiên cùng Tiên Vương gì mà nói đều rất trọng yếu, là căn bản Tiên Vương lập mệnh, hơn nữa có được uy năng vô biên, vô luận lực phòng ngự hay là lực công kích cũng có thể đạt tới cấp độ Tiên Quân!

Lần trước Giang Nam có thể xâm nhập Tử Tiêu Tiên Vương Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, chủ yếu là bởi vì Tử Tiêu Tiên Vương không có mặt, hơn nữa Giang Nam có được tiểu ấu giao huyết mạch Hỗn Độn Long tổ, cộng thêm hắn khống chế lấy Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang biến thành chén bể, lúc này mới có thể ở trong Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực qua lại tự nhiên.

Dù vậy, Giang Nam ở đó cũng tao ngộ hung hiểm thật lớn, cơ hồ đình trệ!

Mà trong miệng lão đạo trong miếu nhỏ nói, phiến Tiên Thiên tiên vực trong Vô Nhân khu, hiệu lực so với Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực còn mạnh hơn một phần, cường đại tương đương, hẳn là một tòa tiên vực tiếp cận đạo cung!

Nếu có thể có được tiên vực bực này, là lập mệnh căn bản của bọn người

Giang Nam, khống chế tiên vực, bát Tiên Vương cũng mơ tưởng đánh vào trong đó, cái này là tiền vốn để bọn người Giang Nam ở Tiên Giới đứng vững nền móng!

Đến một bước đó, Tiên nhân Tam Giới liền có thể liên tục không ngừng tiến vào Cổ Tiên Giới, để cho bọn người Giang Nam có được thế lực của mình, đủ để cùng với thế lực Tiên Vương khác chống lại!

Khi đó, Hồng đạo nhân Quân đạo nhân thượng giới truyền đạo, trở thành Tiên đạo Đạo Tổ mới, hệ thống Tiên đạo mới cùng Thần đạo Tiên đạo hệ thống cũ va chạm, thôi động đại thế của Cổ Tiên Giới, thế tất sẽ đem Tiên đạo đẩy hướng một niên đại huy hoàng trước nay chưa có!

Mà hết thảy những thứ này, đều cần bọn người Giang Nam ở Cổ Tiên Giới đứng vững nền móng, cầm xuống phiến Tiên Thiên tiên vực trong vùng cấm này!

Giang Tuyết quay đầu nhìn lại, chỉ thấy môn hộ Cấm khu như là hư ảnh, có chút lắc lư, hư ảnh dần dần trở nên mỏng, nói khẽ:

- Cấm khu bạo động, giải khai tòa môn hộ này, chỉ sợ tiếp qua không lâu, môn hộ sẽ khép kín. Chúng ta mau chóng tìm được phiến Tiên Thiên tiên vực kia, rời khỏi nơi đây, nếu không môn hộ khép kín, muốn đi ra ngoài sẽ rất khó khăn.

Giang Nam gật đầu, môn hộ Cấm khu khép kín, muốn đi ra ngoài chỉ có thể chờ đợi Cấm khu bạo động tiếp theo, giải khai môn hộ, mà ai cũng không biết phiến Cấm khu này lúc nào mới bạo động lần nữa.

Hơn nữa, Cấm khu bạo động là hung mãnh bực nào? Mặc dù là loại tồn tại như bát Tiên Vương kia, cũng không dám nói mình có thể ở trong bạo động còn sống sót, huống chi nơi này là trung tâm bạo động?

Nếu bị khốn ở chỗ này, chỉ sợ không người có thể còn sống đi ra ngoài!

Giang Nam khí cơ cảm ứng, quay đầu nhìn lại nói:

- Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn Tiên Vương xông tới rồi, không cần để ý bọn hắn. Chúng ta đi! Còn có, công pháp tại đây chỉ có thể lạc ấn xuống nghiên cứu, tốt nhất không nên trực tiếp tu luyện, nếu không vô cùng có khả năng sẽ như lão đạo trong miếu nhỏ nói, bị người đọc đến một thân đại đạo cùng trí nhớ!

Đạo Vương cùng Giang Tuyết trong lòng nghiêm nghị, gật đầu không thôi.

Trong cấm địa phong ấn thời đại không biết là đại đạo thời đại gì, cực kỳ quỷ dị, thật giả Tử Tiêu Tiên Vương, trong đó Tử Tiêu giả dối là xuất từ nơi đây.

Tuy không có thể xác định, công pháp của Tử Tiêu Tiên Vương giả là ngoại lệ, hay là tính phổ biến của thời đại thần bí kia, công pháp có thể đọc đến trí nhớ cùng đại đạo người khác, vẫn là phải cẩn thận thì hơn.

Lúc này bác Tiên Vương Hồ Tôn đã sát nhập môn hộ, mọi nơi nhìn một cái. Lập tức cảm ứng được tiên đạo thần thông cùng pháp bảo của mình hết thảy không cách nào vận dụng, không khỏi liếc nhau, trở nên cảnh giác lên, không có tùy tiện hướng bọn người Giang Nam đánh tới.

Bọn hắn có thể thành tựu Tiên Vương, tự nhiên cũng không phải là hư danh nói chơi, biết rõ Cấm khu khủng bố. Tại địa phương bực này, khắp nơi tràn ngập tiền sử cấm pháp quỷ dị, nếu là hơi không cẩn thận, ngay cả bọn hắn cũng sẽ táng thân ở chỗ này!

Thi cốt tiên nhân ở đây, đã nói sáng tỏ cấm địa hung hiểm!

Ba người Giang Nam đi ở phía trước, hướng thánh điện của trung tâm vùng cấm tiến đến, cũng không lâu lắm. Bọn hắn đi đến bên cạnh một sông lớn mênh mông, đoạn đi đường đi của bọn hắn.

Sông lớn rộng chừng mấy vạn dặm, trung tâm sương trắng bao la mờ mịt, có mấy tiên nhân đã tới nơi đây, đứng ở bờ sông quan sát nhìn qua, tựa hồ

đang chờ đợi cái gì. Giang Nam theo ánh mắt của bọn hắn nhìn lại, chỉ thấy xa xa trong sương trắng mông lung, có một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền nhỏ bóng người lắc lư, chạy nhanh hướng ở chỗ sâu trong sương trắng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2075: Thuyền Không Đáy. (2)

Bên cạnh sông lớn còn có một tấm bia đá, trên tấm bia đá không có văn tự. Thần thức của Giang Tuyết bắt đầu khởi động, đụng vào tấm bia đá, chỉ thấy trên tấm bia đá đột nhiên hiện ra một ít phù văn, phù văn biến hóa, vậy mà xuất hiện văn tự Cổ Tiên Giới.

- Gặp chín thì chở, không chín thì thôi.

Giang Tuyết đọc đi, nói khẽ:

- Đây là ý gì?

- Lại tới mấy người cạnh tranh nữa. . .

Một vị Chân Tiên thoáng nhìn ba người Giang Nam, thấp giọng nói:

- Chúng ta chờ ở chỗ này đã lâu rồi, thật vất vả mới đợi đến thuyền tới, lại bị người đoạt tư cách lên thuyền, lần này tiến về trước không nên tái xuất hiện nhân vật hung ác như Lỗ Hạc Tiên Vương rồi.

- Lần này nhiều hơn một người, như thế nào cho phải?

. . .

Giang Nam tiến lên, thi lễ nói:

- Mấy vị đạo huynh, xin hỏi những lời trên tấm bia đá này là có ý gì?

Bảy vị Chân Tiên kia hẳn là tán tu Tiên Giới, kết làm một cái đoàn thể, như tới gần biên giới chi địa của Vô Nhân khu, rất nhiều tán tu không có thế lực thường thường tự thành nhất phái, thành lập địa bàn thuộc về mình, cũng là tự do tự tại. Bên trong Tán tu cũng có cường giả, không thể khinh thường, ví dụ như Nam Quách tiên ông lừng lẫy nổi danh, là một vị tán tu.

Chân Tiên cầm đầu cười nói:

- Chiếc thuyền nhỏ phía trước kia, nhất định phải có chín người mới có thể xuyên qua sông, nhiều người, ít người, đều chìm vào trong sông, cho nên gọi là gặp chín thì đi, không chín thì thôi. Đạo hữu, ba người các ngươi tăng thêm bảy người chúng ta, đã vượt qua chín người, chi bằng có một người lưu ở nơi đây, mới có thể vượt qua sông lớn này. Chúng ta đã chờ đợi lâu rồi, đạo hữu có thể lưu lại một người hay không?

Trong sông, chiếc thuyền nhỏ kia phản hồi, trong thuyền đứng một đạo nhân ảnh, khởi động sào trúc thật dài, thuyền nhỏ cực nhanh, nhoáng một cái liền tới đến bên cạnh bờ.

Lúc này, đạo nhân ảnh trên thuyền nhỏ kia mới dần dần rõ ràng, là một người đưa đò toàn thân bao phủ ở dưới áo đen, quanh thân tràn ngập rét lạnh chi khí, lẳng lặng đứng ở trong đò.

Chiếc thuyền nhỏ kia cực kỳ kỳ lạ, chỉ có mạn thuyền, lại không có đáy thuyền, trôi nổi trên mặt sông, sương trắng lượn lờ.

Giang Nam suy nghĩ một lát, hướng Đạo Vương cùng Giang Tuyết nói:

- Sư huynh, tỷ tỷ, các ngươi đi đầu qua sông, ta đi tiếp theo.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm cười nói:

- Huyền Thiên, ngươi không có lần nữa rồi!

Giang Nam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa bóng người lắc lư, ba Tiên Vương Hồ Tôn đi tới, Giang Nam nhíu mày, vội vàng lên thuyền, Giang Tuyết cùng Đạo Vương cũng leo lên thuyền nhỏ, bảy vị Tán tiên kia cuống quít nhảy lên, kêu khổ nói:

- Ba vị đạo hữu, hiện tại nhiều ra một người, các ngươi xem, có nên xuống dưới một cái hay không?

Ba Tiên Vương đã đến, thần thức đảo qua tấm bia đá trên bờ sông, ba Tiên Vương cười ha ha, thả người nhảy lên trên thuyền, cười lạnh nói:

- Gặp chín thì đi, không chín thì thôi. Hiện tại nhiều ra bốn người, các ngươi ai nhảy đi xuống?

Tả Ngạn Tiên Vương lấy tay bắt lấy một Chân Tiên, ném vào trong sông, lạnh nhạt nói:

- Hiện tại chỉ cần ba người nhảy đi xuống là được rồi.

Chân Tiên kia bị quăn vào trong sông, đột nhiên kêu thảm một tiếng, không biết bị cái gì đó mạnh mẽ kéo vào đáy sông, đón lấy trong sông ừng ực ừng ực hướng ra phía ngoài chảy ra huyết hoa.

Ba Tiên Vương nhìn về phía Giang Nam, Đạo Vương cùng Giang Tuyết, cười lạnh không thôi.

Người đưa đò yên lặng, khởi động sào trúc, thuyền nhỏ không đáy huy động, hướng trong sông chạy tới, khoảng cách bờ sông càng ngày càng xa.

Mà chiếc thuyền nhỏ này đang dần dần chìm nghỉm, sương trắng đánh tới, càng ngày càng cao.

Bảy tán tu Chân Tiên kia trong khoảnh khắc liền chết một người, những người khác nơm nớp lo sợ, giận mà không dám nói gì.

- Huyền Thiên giáo chủ cũng không thể nhảy xuống, hắn là bảo bối.

Hồ Tôn Tiên Vương lấy tay, nắm lên một tán tu, rì rì để vào trong sông, chậm rãi buông tay, cười nói:

- Hiện tại chỉ cần nhảy xuống hai người rồi.

Phong Nguyệt Tiên Vương cũng nắm lên một tán tu Chân Tiên, cười tủm tỉm nói:

- Cô nương, làm đạo lữ của ta, ngươi cũng không cần nhảy đi xuống. Nếu không, nhảy đi xuống người, sẽ là cô nương ngươi rồi.

Thuyền nhỏ đã chạy nhanh nhập vào trong sông, nước sông dần dần tràn ngập đến thân thuyền, tiếp qua không lâu sẽ chìm vào trong sông, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Ba vị Tiên Vương, không bằng vẫn là ta nhảy đi xuống a.

Hắn thả người nhảy lên, chỉ nghe phù phù một tiếng, Giang Nam dĩ nhiên nhảy xuống sông.

Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn Tiên Vương nghẹn ngào kinh hô, bọn hắn ngược lại không để ý tánh mạng Giang Nam, mà là đang lo lắng đạo quả cùng bảo bối trên người hắn!

Ba người vội vàng ghé vào vách thuyền nhìn đi, chỉ thấy sông lớn gió êm sóng lặng, bình thản không có sóng, Giang Nam rơi vào trong nước, đã biến mất vô tung.

Ba Tiên Vương thất hồn lạc phách, thật lâu không nói, tựa hồ so với Giang Tuyết cùng Đạo Vương còn muốn thương tâm.

Về phần Giang Tuyết cùng Đạo Vương, thì sắc mặt bình tĩnh như trước, tựa hồ cũng không vì Giang Nam chủ động nhảy sông mà bi thương chút nào.

Ừng ực, ừng ực. . .

Trong nước sông lật lên huyết hoa nồng đậm, ba Tiên Vương tâm đều nguội lạnh, Phong Nguyệt Tiên Vương rơi lệ, thở dài nói:

- Đáng thương đạo quả của ta. . .

Người đưa đò trong thuyền nhỏ kia khởi động sào trúc, tốc độ thuyền nhỏ cực nhanh, trong khoảnh khắc liền chạy nhanh nhập trong sương mù dày

đặc, trước mắt ba Tiên Vương là sương mù dày đặc, Hồ Tôn thở dài, trong nội tâm vạn phần thất lạc nói:

- Tiểu tử này, rõ ràng tình nguyện tự vận mà chết. . .

Rầm Ào Ào…

Chỗ Giang Nam rơi xuống nước, nước sông đột nhiên cuồn cuộn, đầu lâu Giang Nam chậm rãi lộ ra mặt nước, đầu lâu dần dần bay lên, lộ ra cổ, lồng ngực, hắn cất bước mà đi, từ trong nước từng bước một đi ra.

Hắn đạp sóng mà đi, nước sông trên người tự động từ trên thân thể cùng quần áo tróc ra, thậm chí ngay cả bọt nước trên sợi tóc cũng từng khỏa trợt xuống, chỉ thấy ở phụ cận hắn, đột nhiên nước sông quay cuồng, một mảnh xúc tu dài hẹp vừa thô vừa to từ trong sông bay lên, hướng hắn xoắn tới.

Phía trên cái xúc tu kia trải rộng miệng lớn như thùng nước, từng cái miệng lớn mở ra, hàm răng rậm rạp, xoẹt zoẹt~ xoẹt zoẹt~ cắn động, phía trên mỗi đầu xúc tu đều có mấy trăm miệng mở lớn, khủng bố kinh người!

- Muốn ăn ta? Không dễ dàng như vậy! Quái vật, để cho ta nhìn xem diện mục thật của ngươi!

Giang Nam đứng trên mặt sông, lấy tay bắt lấy một đầu xúc tu cực lớn, dùng sức hất lên, đột nhiên nước sông lật lên sóng cồn ngập trời, một quái vật khổng lồ giống như hòn đảo lớn bị hắn sinh sinh từ trong sông cầm lên, hung hăng nện trên mặt sông!

Chỉ thấy, mặt sông nổ tung, vô số xúc tu mạn thiên phi vũ, phát nát mặt sông, kinh người vô cùng, phía trên xúc tu kia bóng người tung bay, treo vô số cỗ thi thể khô quắt, theo xúc tu múa mà hoa chân múa tay vui sướng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2076: Não Quái Trong Sông. (1)

Đó là các Chân Tiên ngã vào trong sông, tiên nhân chết ở trong sông nhiều vô số kể, giờ phút này đều bị đầu ma quái kia đọng ở phía trên xúc tu, xúc tu kia dài ra miệng lớn dữ tợn cắn cái ót của những Chân Tiên này, lộ ra tai mắt mũi miệng, hàm răng sắc bén cắt nhập sọ não những Chân Tiên này, đâm vào trong óc, âm trầm khủng bố!

Thậm chí, Giang Nam còn chứng kiến vô số cỗ thi thể đen kịt, cũng bị xúc tu của đầu quái vật khổng lồ này cắn đầu, đọng ở trên xúc tu!

Mà điểm kết nối vô số xúc tu, thì là một cái đầu to lớn không gì so sánh được, cái đầu này không có mắt, không có miệng, không có lỗ tai, cũng không có lỗ mũi, phảng phất là một viên thịt che kín nếp uốn, ở trên mọc bộ lông thật dài!

Là ma quái này, đem tất cả đồ vật ngã vào trong sông thôn phệ, vô luận là tiên nhân, hay là thi thể từ trong quan tài trụy lạc!

Giang Nam từ một khắc nhảy xuống sông kia, cũng đã cùng đầu ma quái này giao thủ, đầu ma quái này tuy mạnh, nhưng lực phòng ngự lại không cường đại thế nào, lúc xúc tu xoắn tới, bị hắn cưỡng ép nổ nát một đầu, cho nên các Tiên Vương Hồ Tôn mới có thể chứng kiến trong nước tuôn ra huyết hoa, cho là hắn đã chết ở trong sông.

Giang Nam đứng trên mặt sông, chính diện đầu tiền sử ma quái này, thản nhiên nói:

- Ngay cả cường giả tiền sử cũng táng thân ở bên trong tịch diệt kiếp, ngươi có hà đức hà năng gì, sao có thể tránh thoát tịch diệt kiếp?

- Ha ha. . . Đời sau tiểu bối!

Ma quái kia cuốn động xúc tu, đột nhiên miệng lớn xúc tu cắn vô số cỗ thi thể Chân Tiên cùng thi thể cường giả tiền sử hết thảy quay đầu, cùng một chỗ mở mắt, hướng Giang Nam xem ra.

Ánh mắt những thi thể này vô cùng quỷ dị, hơn nữa càng thêm quỷ dị chính là, những thi thể này cùng một chỗ mở miệng, trăm miệng một lời:

- Ngươi cho rằng ta là những quái vật vụng về kia? Thật sự là vô tri. . .

- Ngươi không phải là quái vật?

Giang Nam ngạc nhiên, ngơ ngác nhìn xem đầu ma quái giống như viên cầu này, thượng diện hiện ra rất nhiều nếp uốn hoa văn, như là đại đạo biến thành, thân hình Giang Nam đột nhiên chấn động, thất thanh nói:

- Đạo quả? Ngươi là đạo quả của cường giả tiền sử? Ngươi như thế nào lớn như thế?

Ma quái vô cùng khổng lồ, tròn vo phiêu phù trên mặt nước, triển khai một mảnh xúc tu dài hẹp, đem Giang Nam vờn quanh ở trong đó, vô số thi thể theo xúc tu múa mà múa, bay tới bay đi.

Những thi thể này trăm miệng một lời, vô số thanh âm trọng điệp, oanh ầm ầm, cùng một chỗ cười nói:

- Sai rồi! Ta là đạo quả, nhưng không phải là đạo quả của cường giả tiền sử. Lúc Tịch diệt kiếp, những tiền sử cường giả kia đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Trường Hà này, bị Thần Mẫu Đạo Quân nhét vào Thiên Địa của mình, ý đồ tránh thoát trận Tịch diệt kiếp này. Nhưng tiếc tịch diệt kiếp thật sự quá mạnh mẽ, vẫn là đánh vào thế giới của Thần Mẫu, Thần Mẫu đối kháng Tịch diệt kiếp, cuối cùng nhất ngay cả mình cũng đáp đi vào. Tiên Thiên Trường Hà cũng bảo hộ không được đạo quả của bọn họ, tịch diệt kiếp ô nhiễm đạo quả của bọn hắn, ngược lại làm cho ta có thể sinh ra đời!

Giang Nam ngạc nhiên, lúc tiền sử tịch diệt kiếp bộc phát, tất nhiên xảy ra

biến hóa kỳ diệu, những đạo quả tiền sử cường giả bị ô nhiễm kia, ngưng tụ cùng một chỗ, sinh ra đời một ma quái khủng bố, là quái vật khổng lồ trước mắt này!

- Tiên Thiên Trường Hà? Chẳng lẽ đạo Trường Hà này, là Tiên Thiên tiên vực mà chúng ta muốn tìm?

Giang Nam trong lòng rung động, đầu Trường Hà này thật sự quá lớn quá bao la rồi, so với Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực còn muốn khổng lồ, còn muốn kinh người, trong đó chất chứa chính là Tiên Thiên chi thủy, dùng tu vi pháp lực trước mắt của hắn, thu hồi sông lớn, cơ hồ không có bất kỳ tin tưởng!

- Khó trách lão đạo trong miếu nhỏ nói, Tiên Thiên tiên vực trong vùng cấm so với Tiên Thiên Lôi Hải hiệu quả còn mạnh hơn một phần, quả là thế. Bất quá, lão đạo kia thật sự đem đạo quả của mình ký thác vào bên trong Tiên Thiên Trường Hà này sao?

Hắn không khỏi có chút hoài nghi, đem đạo quả ký thác vào nơi này, không thể nghi ngờ là chỉ còn đường chết, tất nhiên sẽ bị đầu ma quái trước mắt này thôn phệ, càng đừng đề cập khống chế đạo Tiên Thiên Trường Hà này rồi.

Nếu Lão đạo kia không đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Trường Hà, như vậy hắn ký thác vào nơi nào?

- Chết lão đạo, quỷ vô cùng ah. . .

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Ha ha, ngươi cũng dung nhập đến trong cơ thể của ta a!

Đầu ma quái kia vung vẩy vô số xúc tu, ha ha cười nói:

- Trở thành ánh mắt của ta, trở thành miệng của ta, trở thành lỗ tai a!

Những xúc tu này vung vẩy, chỉ thấy chút ít Chân Tiên cùng thi thể tiền sử cường giả đọng ở phía trên xúc tu kia đột nhiên động, vậy mà cận thân, vung vẩy tay chân, hướng Giang Nam công tới!

Trên sông, vô số nhân ảnh ở trước mặt Giang Nam lắc lư, vô số đạo công kích đánh úp lại, Giang Nam gầm lên, hai tay tung bay, đem từng đạo công kích ngăn lại, vô số cỗ thi thể Chân Tiên bị hắn đánh nát, nhưng mà thi thể những cường giả tiền sử kia vô cùng cường đại, một quyền oanh ra, liền để cho hắn không chịu nổi, bị oanh đến ho ra máu rút lui!

Những thi thể cường giả tiền sử này, là thi thể trong đám gió đen kia, là cường giả cấp độ Tiên Quân, ở trong tiên cảnh Giang Nam phải hợp mọi người mới có thể oanh đoạn một cái đại thủ, giờ phút này ở dưới tu vi bị áp chế, hắn có thể đón đỡ một quyền mà Bất Tử, đã là đáng quý rồi!

Cũng may, thi thể tiền sử cường giả phía trên xúc tu ma quái này cũng không nhiều, hơn nữa ma quái điều động những xúc tu này cũng lộ ra có chút gian nan, để cho hắn có cơ hội thở dốc.

Ma quái kia múa vô số xúc tu, từng đợt rồi lại từng đợt tiên thi bắt đầu khởi động, tre già măng mọc, lần lượt đánh tới.

Giang Nam nhíu mày, ngắn ngủn một lát giao phong, hắn liền lọt vào bị thương không nhẹ, những tiên thi này chiến lực tuy không cao, nhưng mà thi thể cường giả tiền sử lại là hắn không cách nào ngăn cản.

Rầm rầm rầm..

Mặt sông nhấc lên sóng cồn ngập trời, thân hình Giang Nam lay động, hiện ra một mảnh cánh tay dài hẹp, đánh nát vô số cỗ tiên thi, nhưng mà thi thể cường giả tiền sử ở dưới sự thao túng của xúc tu ma quái, phi thân đánh tới, một quyền đón lấy một quyền oanh đến, oanh đến hắn liên tiếp lui về phía sau, chấn đến không ngừng ho ra máu!

Đột nhiên, Giang Nam thét dài, sau lưng hiện ra một đạo thần luân, thần

luân chuyển động, hóa thành một ngụm động uyên, khí tức tịch diệt kiếp tràn ngập, hấp lực khủng bố từ trong động uyên truyền đến, cắn nát hết thảy, đem một đạo xúc tu kéo vào bên trong động uyên!

Phía trên xúc tu kia treo thi thể trong khoảnh khắc liền bị cắn nát, xúc tu cũng đứt gãy, hủy diệt ở bên trong động uyên!

Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn!

- Tịch diệt kiếp! Tịch diệt kiếp!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2077: Não Quái Trong Sông. (2)

Ma quái kia vung vẩy xúc tu, vô số cỗ thi thể trên xúc tu kinh thanh thét lên, trên mặt lộ ra khủng bố chi sắc, cùng kêu lên kêu thảm thiết nói:

- Ngươi rốt cuộc là người phương nào, như thế nào biết thi triển Tịch Diệt đại đạo?

Giang Nam giật mình, vừa mừng vừa sợ, hắn vốn là sử xuất Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn, chỉ là xuất phát từ bất đắc dĩ, bởi vì đạo ấn pháp thần thông này là thần thông duy nhất hắn có thể vận dụng, không nghĩ tới Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn uy năng ở chỗ này vậy mà to đến đáng sợ, dễ dàng liền cắn nát xúc tu của ma quái!

Không chỉ có như thế, theo động uyên sau đầu hắn nuốt mất một đạo xúc tu này, đem xúc tu cùng thi thể đồng hóa, Giang Nam lập tức cảm giác được động uyên chẳng những không có biến mất, thậm chí uy năng càng ngày càng mạnh!

Hơn nữa, tại đây tràn ngập khí tức tịch diệt kiếp còn sót lại, nhất là trong tay ma quái này, tịch diệt kiếp lưu lại thêm nữa, hấp thu xúc tu của hắn, lại để cho Tịch Diệt đại đạo của Giang Nam cũng lập tức đột phi tăng mạnh rồi!

Hô…

Động uyên ở giữa không trung nhấp nhô, đem một mảnh xúc tu dài hẹp của ma quái kia thôn phệ, uy lực cũng điên cuồng tăng cường, Giang Nam lý giải cùng lĩnh ngộ đối với Tịch Diệt đại đạo cũng ngày càng nhiều!

- Ngươi là Tịch Diệt đạo nhân!

Ma quái kêu sợ hãi, ừng ực một tiếng chui vào trong nước, Giang Nam lẻn vào đáy nước, khống chế động uyên đánh tới, chỉ thấy ma quái kia múa

từng đạo xúc tu, ở trong sông lớn chạy nhanh chóng.

Kỳ thật, nếu đầu ma quái này thúc dục thi thể tiền sử cường giả, mặc dù là Tịch Diệt ấn của Giang Nam cũng sẽ bị nổ nát, bất quá ma quái này chính là đạo quả của vô số cường giả tiền sử tạo thành, những đạo quả này tràn đầy sợ hãi đối với tịch diệt kiếp Tịch Diệt đại đạo, đối mặt Tịch Diệt ấn của Giang Nam, căn bản không có lá gan phản kháng.

Giang Nam toàn lực đuổi theo mà đi, thủy chung đi theo sau lưng ma quái này, phía trên xúc tu của ma quái, vô số cỗ thi thể chửi ầm lên, cũng thủy chung không cách nào mắng lui hắn, sau một lúc lâu, vô số cỗ thi thể đau khổ cầu khẩn, Giang Nam mắt điếc tai ngơ, khống chế động uyên đánh tới.

Mà vào lúc này, chiếc thuyền không đáy kia đã chạy nhanh đến bờ bên kia, chín người trên thuyền vội vàng nhảy xuống thuyền nhỏ, mấy Tán tiên may mắn còn sống sót kia không nói một lời, bối rối rời đi, mà Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn ba Tiên Vương đối với bọn họ rời đi lơ đễnh, nhìn về phía Đạo Vương cùng Giang Tuyết, Hồ Tôn lạnh nhạt nói:

- Hai vị đạo hữu, đem Thánh quả bọn ngươi đoạt được giao ra đây, ta có thể làm chủ, tha các ngươi một mạng.

Phong Nguyệt Tiên Vương nhìn về phía Giang Tuyết, mỉm cười nói:

- Đạo hữu, nếu ngươi làm đạo lữ của ta, ta ngược lại có thể cùng ngươi chia xẻ Thánh quả.

Tả Ngạn Tiên Vương lạnh lùng nói:

- Hết thảy giết chết, nếu không bọn hắn mang thù, đối với chúng ta cuối cùng là hậu hoạn!

Đạo Vương cười lạnh nói:

- Ba vị Tiên Vương, các ngươi cũng bị trấn áp pháp lực thần thông, không cách nào động dùng pháp bảo, chỉ có thể động dụng thân thể, chẳng lẽ liền

khẳng định như vậy, các ngươi có thể thắng được chúng ta?

Ba Tiên Vương cười ha ha, Hồ Tôn rung thân nhoáng một cái, đột nhiên hóa thành Tiên hồ khổng lồ to lớn không gì so sánh được, ngồi xổm như là một tòa núi lớn, quanh thân tiên đạo quấn quanh, cười nói:

- Thân thể? Không phải bổn vương khi dễ các ngươi, bổn vương cường đại nhất chính là thân thể. . .

Oanh…

Hắn lời còn chưa dứt, sông lớn đột nhiên sóng cả mãnh liệt, một đầu quái vật so với hắn càng thêm khổng lồ từ trong sông lớn nhảy dựng lên, một tiếng ầm vang nhảy lên bờ, đôn một tiếng đem Hồ Tôn Tiên Vương áp dưới thân thể.

Hồ Tôn Tiên Vương kêu thảm thiết, cơ hồ không có lực giãy dụa, chỉ còn lại có cái đuôi lộ ở bên ngoài, dựng thẳng tắp!

Tả Ngạn Tiên Vương cùng Phong Nguyệt Tiên Vương ngạc nhiên, chỉ thấy đầu quái vật khổng lồ từ trong sông lao ra kia như là một khỏa đại não, lại sinh ra vô số xúc tu vừa thô vừa to, mà ở trên xúc tu, còn treo móc vô số cỗ thi thể.

Những xúc tu này chạm đất, thi thể đọng ở trên xúc tu phi tốc di chuyển, chở đi lão đại chạy như điên!

Mà sau khi nó đi qua, hai vị Tiên Vương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Hồ Tôn bị đặt ở dưới mặt đất, đầu lưỡi nhả ra ngoài, cái đuôi còn vểnh lên, dựng thẳng tắp.

- Đạo huynh, ngươi không sao chớ?

Phong Nguyệt Tiên Vương nhỏ giọng hỏi.

Hồ Tôn Tiên Vương miễn cưỡng từ dưới đất leo ra, mới vừa rồi hắn còn

nói khoác nhục thể của mình, đảo mắt liền bị lão đại dài khắp xúc tu kia áp dưới thân thể, cơ hồ đè bẹp hắn, không khỏi để cho hắn cảm thấy có chút khó chịu nổi.

- Cái đại não này từ trong sông nhảy ra, như thế nào đi được vội vả như vậy, hình như là bị cái gì đó đuổi giết.

Tả Ngạn Tiên Vương lẩm bẩm nói:

- Cái ma quái gì, rõ ràng có thể đuổi giết vật khủng bố bực này. . .

Ầm ầm, ầm ầm!

Phía sau bọn họ, trong lúc đó sóng cồn ngập trời, phảng phất có ma quái càng kinh khủng hơn từ trong sông hướng trên bờ vọt tới, ba Tiên Vương kinh hãi gần chết, gian nan quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy ở chỗ sâu trong sông lớn, sương trắng như tuyết, xem không rõ ràng, nhưng có một cái miệng cự đại màu đen đang thôn phệ vạn vật!

Cái miệng lớn màu đen này tròn vo, so với đại não vừa rồi kia còn muốn lớn hơn một vòng, ba Tiên Vương nhìn thấy mà da đầu run lên. Vừa rồi đại não kia hiển nhiên là bị chủ nhân của cái miệng lớn này làm cho chạy trối chết, từ trong sông nhảy lên bờ, lại suýt nữa đem Hồ Tôn Tiên Vương đè ép, hôm nay quái vật kia lên bờ, cái kia còn chịu nổi sao?

- Cái miệng thật lớn. . . trong phiến cấm địa này, như thế nào ma quái gì đều có?

Ba Tiên Vương liếc nhau, một đầu mồ hôi lạnh, vội vàng theo đầu não quái khổng lồ kia chạy như điên, trong khoảnh khắc liền chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Giang Tuyết cùng Đạo Vương như trước đứng ở bờ sông, không có nhúc nhích.

Chỉ thấy cái miệng khổng lồ kia chậm rãi biến mất, Giang Nam chân đạp sông lớn cất bước đi tới.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết đối với hắn biết quá sâu, biết rõ hắn sẽ không vô duyên vô cớ nhảy xuống thuyền nhỏ, lúc ấy ở trên đò, tất cả mọi người bị trấn áp pháp lực thần thông cùng pháp bảo, chỉ có thể động dụng thân thể, dưới loại tình huống này, cùng ba Tiên Vương liều mạng, thắng bại cũng còn chưa biết.

Mà Giang Nam không cùng ba Tiên Vương liều mạng, chủ động nhảy xuống thuyền nhỏ, nói rõ hắn có đầy đủ nắm chắc có thể vượt qua sông lớn này.

- Sư đệ, quả nhiên là ngươi.

Đạo Vương cười nói:

- Ta thấy ngươi chủ động nhảy xuống thuyền nhỏ, liền biết ngươi có mười phần nắm chắc vượt qua đạo sông lớn này, chỉ là ta nguyên lai tưởng rằng ngươi sẽ bằng vào cái chén bể kia qua sông, lại không nghĩ rằng ngươi là đạp sông mà đến. Vừa rồi cự quái trong sông nhảy ra kia, cũng là ngươi đuổi ra hay sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2078: Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Cái đại não này ý nghĩ không phải chuyện đùa. Chính là đạo quả của tiền sử cường giả xâm nhuộm tịch diệt kiếp diễn sinh ra sinh linh, rất là quái dị. Tỷ tỷ, sư huynh, cái gọi là Tiên Thiên tiên vực kia, ta đã tìm được rồi.

Trong nội tâm Giang Tuyết khẽ nhúc nhích, nhìn về sông lớn phía sau hắn, nghi ngờ nói:

- Tiên Thiên tiên vực, chẳng lẽ là đạo sông lớn này? Đạo quả của những cường giả tiền sử kia, là ký thác vào trong sông lớn này, bởi vậy hóa thành đầu não quái kia?

- Không sai.

Giang Nam cười nói.

Giang Tuyết càng thêm nghi hoặc, lắc đầu nói:

- Nếu như sông lớn này là Tiên Thiên tiên vực, cảnh tượng chắc hẳn cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng. Lẽ ra nên thần thánh, có được uy năng vô biên, tự thành không gian, trong không gian có ký thác chi địa. Vì sao đạo sông lớn này không có bất kỳ dị tượng?

Đạo Vương cau mày nói:

- Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, có Tiên Thiên lôi quang hóa thành lôi hải, thủ hộ tiên vực, kẻ thù bên ngoài xâm lấn, lôi hải bộc phát, phá hủy hết thảy! Hơn nữa trong Tiên Thiên Lôi Hải nội tàng tiên vực, ký thác đạo quả, Tiên Thiên lôi quang thoải mái đạo quả, tuy không có thần kỳ như đạo cung, nhưng mà không phải chuyện đùa. Đạo sông lớn này, không hề giống là Tiên

Thiên tiên vực chân chính, thậm chí so với Tiên Vương khống chế tiên vực bình thường còn xa xa không bằng.

Giang Nam suy tư nói:

- Ở bên trong sông lớn này, khắp nơi tràn ngập lực lượng tịch diệt kiếp còn sót lại, ta nghĩ sở dĩ không có dị tượng của Tiên Thiên tiên vực, chỉ sợ là bởi vì bị khí tức của tịch diệt kiếp ăn mòn. Nếu diệt trừ khí tức của tịch diệt kiếp, chắc hẳn sẽ để cho đạo sông lớn này hiển lộ tướng mạo sẵn có. Chỉ là, đạo sông lớn này khổng lồ như thế, dùng thực lực trước mắt của ta, căn bản không cách nào luyện hóa. Tỷ tỷ, Đạo Vương, các ngươi có biết như thế nào mới có thể luyện hóa Tiên Thiên tiên vực không?

Giang Tuyết cười nói:

- Ta ngược lại có biết một chút. Sở dĩ Tử Tiêu Tiên Vương có thể khống chế Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, là vì hắn khống chế lấy đầu mối của Tiên Thiên Lôi Hải, một cây Tiên Thiên chi vật ngưng tụ thành Tử Lôi Xoa. Tử Lôi Xoa thực sự không phải là Tiên Thiên pháp bảo, nhưng bị Tiên Thiên lôi quang ngày đêm thoải mái, không phải chuyện đùa, uy năng cực kỳ cường đại, có thể cùng Tiên Quân chi bảo so sánh. Khống chế Tử Lôi Xoa, liền có thể khống chế Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực. Nếu như đạo sông lớn này là Tiên Thiên tiên vực, tất nhiên cũng có Tiên Thiên chi vật ngưng tụ thành dị bảo, khống chế bảo vật này, liền có thể khống chế sông lớn, đem sông lớn lấy đi cũng không nói chơi!

Đạo Vương gật đầu nói:

- Theo ta được biết, rất nhiều đầu mối pháp bảo của Tiên Thiên tiên vực, thường thường là nằm ở trung tâm tiên vực, hoặc là ở cuối cùng, cũng có khả năng là ở ngọn nguồn. Tại đây nếu như là Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, như vậy nó sẽ không có trung tâm, nó chửa sinh đầu mối pháp bảo, nhất định là ở ngọn nguồn. Chỉ là, ngọn nguồn đầu sông lớn này, đến cùng ở nơi nào?

Ba người hướng đầu sông lớn Tiên Thiên nguyên thủy này nhìn lại, chỉ thấy sương trắng bao la mờ mịt, nhìn không tới cuối cùng.

Giang Nam tâm niệm vừa động, sau đầu một đạo thần luân hiển hiện, chén bể xuất hiện ở bên trong thần luân, ba một tiếng vang nhỏ, cái chén bể này rơi vào trong nước, càng lúc càng lớn.

Trong chớp mắt, chén bể to như thuyền, ba người Giang Nam rơi vào trong chén, chén bể chạy trên mặt sông, hướng trong sông lớn chạy tới, dần dần biến mất ở trong sương mù.

Sương mù trùng trùng điệp điệp, chén bể ở trong sương mù chạy nhanh, vạch phá mặt sông, mặc dù là bọn hắn, cũng nhìn không tới địa phương bên ngoài ba trượng.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn chứng kiến trong sương mù có một bóng mờ từ phía trước bọn hắn lướt qua, đó là một chiếc thuyền nhỏ, người đưa đò khống chế thuyền không đáy, chống sào trúc chạy qua, trên thuyền không đáy có bóng người lắc lư, hẳn là tiên nhân tiến vào nơi đây, chỉ là khoảng cách xa một chút, xem không rõ ràng.

Người trên thuyền cũng mơ hồ chứng kiến chén bể, truyền đến tiếng kêu kinh ngạc, có chút quen tai, nhưng lại không biết là người nào.

Giang Nam cảm ứng thủy thế của dòng sông, sau một lúc lâu, chén bể ngược dòng bơi đi, thần thức của hắn tuôn ra, hướng mọi nơi quét tới, tại đây sương mù trùng trùng điệp điệp, địa phương thần thức có thể đảo qua cũng không xa, chỉ có gần dặm, nhưng mà so ánh với mắt còn dùng tốt.

Bọn hắn ở trong sông phiêu đãng, không biết đã qua bao lâu thời gian, thủy chung chưa có tới ngọn nguồn sông lớn.

Đầu sông lớn này chiều dài phảng phất vô lượng bát ngát, vĩnh viễn cũng không cách nào đạt tới thượng nguồn.

Cái trán ba người toát ra mồ hôi lạnh, tốc độ của chén bể cực nhanh, cũng

không kém chiếc thuyền không đáy kia bao nhiêu, thời gian lâu như vậy, không sai biệt lắm đã đi 100 tỷ dặm rồi!

- Mặc dù là Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, cũng không có rộng lớn như thế, thậm chí chúng ta ngay cả đi qua một phần mười cũng không có!

Thanh âm của Đạo Vương có chút khàn khàn, cau mày nói:

- Đầu sông lớn này đến cùng dài bao nhiêu? Chẳng lẽ vĩnh viễn cũng đi không đến ngọn nguồn?

Trong nội tâm Giang Nam cũng lo lắng, không đi đến ngọn nguồn sông lớn là chuyện nhỏ, chuyện lớn là phiến cấm địa này mở ra thời gian sẽ không quá dài. Nếu môn hộ cấm địa đóng cửa, đó mới là thời khắc nguy hiểm nhất, chỉ sợ bọn họ đều phải táng thân trong này!

Không ai có thể ở trong cấm địa đóng cửa còn sống sót, mặc dù là Tiên Quân cũng không được, chỉ có sau khi cấm địa bạo động, mới là thời khắc an toàn nhất, mà bây giờ, khoảng cách thời khắc an toàn chấm dứt đã càng ngày càng gần!

Giang Tuyết đột nhiên nói:

- Các ngươi nghe, có phải có tiếng nước truyền đến hay không?

Lúc này Giang Nam cùng Đạo Vương nghiêng tai lắng nghe, quả nhiên nghe được tiếng nước rắc...rắc... từ tiền phương truyền đến, không khỏi tinh thần chấn động, Đạo Vương trầm giọng nói:

- Phiến sông lớn này bình tĩnh đến đáng sợ, không có bất kỳ gợn sóng, căn bản nghe không được thanh âm sóng biển, mà bây giờ có tiếng nước, thì nói rõ chúng ta đã tiếp cận ngọn nguồn sông lớn rồi!

Lúc này, nước chảy cũng dần dần trở nên xiết, trùng kích chén bể, Giang Nam cổ đãng tất cả pháp lực mình có thể vận dụng. Rót vào trong chén bể, phá sóng đi về phía trước.

Thời gian dần qua, chỉ thấy sương trắng càng ngày càng thanh đạm, ánh mắt cũng dần dần trở nên rõ ràng, đã qua không lâu, chỉ thấy phía trước có một tòa đại điện hùng vĩ sừng sững ở trước mặt bọn họ, rộng rãi bao la hùng vĩ, tấm biển cực lớn, môn hộ cao vút trong mây, thềm đá thật dài, đập vào mi mắt.

Đây là một tòa Thánh Điện vô cùng cổ xưa, vật liệu đá dùng xây Thánh Điện, thình lình đều là Trụ Hoang thần thạch quý hiếm nhất!

Phải biết rằng, Trụ Hoang thần thạch vô cùng hi hữu, Đế cùng Tôn mở Chư Thiên vạn giới cùng bảy đại vũ trụ khác, dùng để định trụ tám tòa vũ trụ này, là Trụ Hoang thần thạch luyện thành bệ đá!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2079: Bia Đá. (1)

Mà Yêu giới Nhất Minh tiên trộm lấy Đế Tôn truyền pháp chi địa, đem truyền pháp chi địa định tại Yêu giới, cũng là lấy một khối Trụ Hoang thần thạch không lớn!

Bát đại vũ trụ, đem tất cả Trụ Hoang thần thạch tụ cùng một chỗ, chỉ sợ còn không có lớn bằng một tòa núi nhỏ!

Mà ở trước mắt bọn hắn, tòa thánh điện kia thì hết thảy dùng Trụ Hoang thần thạch chế tạo thành, sức nặng của nó đáng sợ, chỉ sợ so với Tam Giới còn muốn trầm trọng kinh người!

Nước chảy bắt đầu từ bên trong cửa đại điện tuôn ra, hội tụ thành sông, chôn vùi thềm đá phía dưới.

Giang Nam thúc dục chén bể, ngược dòng lên xuống, vô cùng gian nan chạy nhanh tới môn hộ tòa đại điện, Đạo Vương cùng Giang Tuyết đứng ở trong chén, hướng phía dưới nhìn lại, không khỏi nao nao, chỉ thấy phía dưới tòa đại điện là một cầu thang, rộng chừng hơn mười dặm, từ tiền điện phố xuống, một mực kéo đến chân núi, mà nước chảy chỉ là bao phủ mấy chục bậc thang ở cửa vào đại điện, từ địa phương khác đổ xuống.

Hiện tại, trên thềm đá này, trên dưới một trăm vị Tiên nhân đang đánh đập tàn nhẫn, trong đó thình lình có mấy vị Tiên Vương Hồ Tôn, Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn!

Cùng bọn họ giao chiến, dĩ nhiên là hai hắc thi!

Trên thềm đá, còn có hai quan tài cực lớn, quan tài đã mở ra, hai hắc thi này hẳn là từ trong quan tài nhảy ra, ngăn trở đường đi của bọn hắn.

- Không nghĩ tới, chúng ta lại có thể đến phía trước bọn hắn.

Đạo Vương bật cười nói:

- Nhìn như con đường xa nhất, kết quả ngược lại là con đường gần nhất.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, trên không trung một quan tài cực lớn trụy lạc, ầm ầm nện ở trên thềm đá, đón lấy quan tài mở ra, lại có một bộ hắc thi từ trong quan tài nhảy ra, gia nhập chiến cuộc.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy địa phương so với Thánh Điện còn cao, mây đen rậm rạp, hình như có một cái vòng xoáy cự đại không ngừng chuyển động, bên trong mây đen, từng cái quan tài gào thét chuyển động, lộ ra nhiều quan tài cực lớn.

Ầm ầm, ầm ầm…

Một ngụm lại một ngụm quan tài từ trong mây đen ầm ầm rơi xuống, lần lượt nện ở trên thềm đá, mà cổ mây đen này, vậy mà hướng Thánh Điện chậm rãi di động, rõ ràng rất nhanh sẽ đến cửa đại điện!

Từng ngụm quan tài liên tục không ngừng trụy lạc, quan tài mở ra, hắc thi từ đó đi ra.

- Không xong rồi!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, vội vàng thúc dục chén bể, chạy nhanh nhập trong Thánh điện, chỉ nghe leng keng một tiếng, đâm vào trên một tấm bia đá cự đại, phát ra thanh âm giòn vang.

- Người nào đập lấy mộ bia của ta?

Trong điện đột nhiên truyền đến một tiếng quát uy nghiêm:

- Vô tận tuế nguyệt đến nay, vẫn là lần đầu có người dám can đảm xông vào Thánh của ta Điện, tội nghiệt ngập trời. . .

Đạo Vương cùng Giang Tuyết không khỏi sởn hết cả gai ốc, thanh âm này vô cùng già nua, hơn nữa nói Thánh Điện này là của hắn, chẳng lẽ nói

chủ nhân phiến Cấm khu này chưa chết, còn sống ở nhân thế?

Nếu thật sự là như thế, cái kia tất nhiên là Đạo Quân cấp nhân vật, tồn tại ngang hàng Đế Tôn!

Thanh âm kia phảng phất từ tiền sử xa xôi truyền đến, thản nhiên nói:

- Lão phu đã sống qua sáu thời đại, cái thời đại này còn là lần đầu tiên tỉnh lại, các ngươi những bọn tiểu bối này, rõ ràng chui đầu vô lưới, liền làm món điểm tâm cho lão phu sau khi thức tỉnh a. . .

Giang Nam nghe vậy, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, thanh âm trở nên tang thương, cười nói:

- Lão phu? Thần Mẫu Đạo Quân, ngươi khi nào tự xưng lão phu rồi hả? Ta và ngươi bốn Kỷ Nguyên giao tình, ta còn không biết ngươi đã sống qua sáu thời đại Kỷ Nguyên. Xuất hiện đi Thần Mẫu, Thiên Vương Đạo Quân tới thăm cố nhân, ta và ngươi ôn chuyện. Phía dưới đã đến mấy Tiên Giới tiểu bối, ta và ngươi một bên hưởng dụng huyết thực, một bên nói chuyện tình ngươi phục sinh.

Cái thanh âm kia trầm mặc một lát, âm thanh có chút run rẩy:

- Nguyên lai là cố nhân. Cái kia, ngươi chờ một chốc. . .

Đạo Vương cùng Giang Tuyết liếc nhau, từng người từ một bên vượt qua bia đá, đột nhiên một tiếng thét chói tai truyền đến, kêu lên:

- Không nên ăn ta! Ta biết sai rồi. . .

Đạo Vương mặt âm trầm, từ sau bia đá kéo ra một lão giả lông mi trắng, tóc trắng, áo trắng, đạo cốt tiên phong, ném đến trước mặt Giang Nam.

Lão giả kia toàn thân phát run, đầu cũng không dám nâng lên, không ngớt lời nói:

- Thiên Vương Đạo Quân, ta biết sai rồi, lão nhân gia người coi như tiểu

nhân là cái rắm. . .

Lão giả ra vẻ đạo mạo này, tự nhiên là Nam Quách tiên ông.

Giang Nam cười lạnh nói:

- Nguyên lai là một Tiên nhân nho nhỏ, rõ ràng cũng dám lừa gạt bổn tọa! Ngươi là muốn dầu rán hay là hấp? Bất quá bổn tọa càng ưa thích ăn sống.

Nam Quách tiên ông bị hù đến vãi ra quần, đột nhiên trong lúc vô tình thoáng nhìn Giang Nam, không khỏi ngẩn ngơ, lập tức nhảy dựng lên, dựng râu trợn mắt nói:

- Xú tiểu tử, suýt nữa đem tiên ông ta sợ tới mức vãi ra quần! Không nghĩ tới lại là ngươi, ta còn tưởng rằng thật sự có Thiên Vương Đạo Quân gì. . .

Sắc mặt Giang Nam không hề bận tâm, thanh âm như trước tang thương vô cùng, lạnh nhạt nói:

- Bổn tọa đúng là Thiên Vương Đạo Quân, ngươi là người phương nào? Chẳng lẽ là cố nhân của bổn tọa?

Nam Quách tiên ông lại càng hoảng sợ, cao thấp dò xét Giang Nam, trong lòng có chút không dám khẳng định thiếu niên trước mắt này rốt cuộc là Giang Nam, hay là cùng Giang Nam lớn lên có chút tương tự.

Đạo Vương ho khan một tiếng nói:

- Đạo Quân, ăn sống bỏ đi, lão gia hỏa này không có mấy lượng thịt, vô luận hấp hay là dầu rán, đều không có tư vị, nhưng ăn sống cốt cách nhất định giòn, sướng miệng vô cùng.

Giang Tuyết lắc đầu nói:

- Dùng cách nhìn của ta, nấu canh so sánh có tư vị. Hắn già như vậy, vị không tốt, khó coi, chỉ có đem hắn nấu với Tiên Thiên nguyên thủy, nấu mấy ngày mấy đêm, nấu thành canh mới có thể nhiều dinh dưỡng, thoải mái

Trường Sinh.

Nam Quách tiên ông tâm thần bất định bất an, ánh mắt rơi vào trên người Đạo Vương cùng Giang Tuyết, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Nguyên lai là hai vị đạo hữu Đạo Vương cùng Đông Cực. Ta còn tưởng rằng thật là Thiên Vương Đạo Quân hay tiền sử sinh linh gì, nguyên lai là hai vị đạo hữu cùng giáo chủ chung một chỗ lừa gạt ta.

Giang Tuyết kinh ngạc nói:

- Ngươi nhận ra ta?

Nàng lại không nhớ rõ, mình ở địa phương nào bái kiến Nam Quách tiên ông. Đạo Vương cũng chưa bao giờ thấy qua Nam Quách tiên ông, chỉ là nghe nói qua tên tuổi của hắn, ở trong tiên giới có tiếng xấu.

Nam Quách tiên ông cười nói:

- Các ngươi chưa từng thấy qua ta, nhưng ta đã thấy qua các ngươi. Lúc trước các ngươi phi thăng, ta xa xa đang trông xem thế nào, bái kiến các ngươi một lần.

Hai người giật mình, trong nội tâm Đạo Vương vẫn còn có chút nghi hoặc, bọn người Giang Tuyết là dựa theo con đường bình thường phi thăng đến Tiên Giới, mà hắn cũng là bị Tử Tiêu Tiên Vương trực tiếp Tiếp Dẫn đến Tử Tiêu tiên cung, cũng không làm kinh động ngoại nhân.

Chương 2080: Bia Đá. (2)

Nam quách tiên ông nói mình đã từng thấy tình hình lúc hắn phi thăng, cái này căn bản không có khả năng, bởi vì Tử Tiêu Tiên cung ở bên trong Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, ngoại nhân tuyệt không thể nào thấy được một màn hắn phi thăng kia.

Chỉ là Đạo Vương trầm ổn, không nói ra nghi hoặc trong lòng mình.

Giang Nam cười nói:

- Tiên ông, chân ngươi thật nhanh a, rõ ràng nhanh như vậy liền tới đây. Đúng rồi, tiên ông có tìm được bảo bối gì không, không bằng lấy ra để cho tiểu đệ kiến thức một chút?

Nam Quách tiên ông cảnh giác liếc hắn một cái, hiển nhiên là bị hắn cướp bóc mà sợ, lắc đầu liên tục nói:

- Lấy ra ta còn có thể thu trở về được sao? Lần trước ngươi đã đoạt Huyết Văn Xạ Phách Cung của ta! Thực không dám đấu diếm, ta cũng vừa đến nơi đây, liền nghe được thanh âm bia đá va chạm, e sợ cho có người đến đây cùng ta đoạt bảo, cho nên mới lừa dối làm chủ nhân nơi đây, hù dọa các ngươi một chút, ngược lại bị ngươi dù hoảng sợ.

Trong nội tâm Giang Nam không tin, lão tiên này quỷ quái vô cùng, lão đạo trong miếu nhỏ là nói nửa thật nửa giả, trong mười câu có chín câu là thực, một câu là giả, nhưng Nam Quách tiên ông mười câu thì không có một câu là thật!

Hắn thật muốn đem lão thỏ tử này quật ngã, tìm kiếm không gian Tử Phủ của hắn, nhìn xem trong đó có chút bảo bối gì. Ở bên trong Tử Phủ của lão gia hỏa này, thứ tốt nhất định không ít.

Bất quá hắn cùng với lão thỏ tử này thực sự không phải là đối thủ, hai người còn liên thủ qua mấy lần, giao tình còn đó, không dễ hạ độc thủ a.

- Ân, đợi đến lúc tiếp theo gặp lại hắn, mà hắn không có chứng kiến ta, lại đem hắn gõ bất tỉnh vơ vét, như vậy, hắn cũng không biết là ta làm rồi. . .

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, mời Nam Quách tiên ông cùng một chỗ thăm dò tòa tiền sử Thánh Điện này, Nam Quách tiên ông nháy mắt mấy cái, cười hắc hắc nói:

- Lão đệ, ta cũng đang có ý này. Nói thật, tòa đại điện này âm trầm khủng bố, tiên ông ta một người tới đây, cũng là lo lắng hãi hùng, e sợ cho quái vật gì nhảy ra. . . Đúng rồi, nghe nói lão đệ ngươi đạt được một ngụm chén bể, rất là huyền diệu, không bằng để cho lão ca ca nhìn một cái, kiến thức một chút?

Giang Nam sớm đã đem chén bể thu hồi, lắc đầu cười nói:

- Ở đâu có cái chén bể gì? Tiên ông nhất định là nghe lầm.

Một già một trẻ này liếc nhau, đánh cái ha ha, hơi có chút hương vị tỉnh táo tương tích.

Đạo Vương đối với hai người này không khỏi im lặng, thầm nghĩ một tiếng.

- Hai cái bại hoại.

Lập tức ngẩng đầu dò xét tấm bia đá cự đại, chỉ thấy bia đá cao vút trong mây, thượng diện rậm rạp phù văn, cái phù văn này không giống người thường, thực sự không phải là bất luận một loại tiên đạo phù văn nào, mặc dù dùng nhãn giới kiến thức của hắn, cũng phỏng đoán không ra ý tứ trong đó.

Đột nhiên, trong mắt Đạo Vương, những phù văn cổ quái kia lắc lư, như là nòng nọc ở trên tấm bia đá bơi qua bơi lại, tự động xếp đặt tổ hợp, vậy mà

hóa thành một mảnh tiên đạo phù văn, rõ ràng là một môn công pháp cực kỳ thâm ảo!

Thân hình Đạo Vương chấn động, thất thanh nói:

- Sư đệ, các ngươi mau nhìn!

Bọn người Giang Nam hướng bia đá nhìn lại, đã thấy cũng là tiền sử phù văn, nhận thức không ra nửa điểm Huyền Cơ, nhưng lập tức trong mắt bọn hắn, những tiền sử phù văn này đã phát sinh cải biến, hóa thành tiên đạo phù văn!

- Cổ quái!

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, vội vàng thu hồi ánh mắt, thấp giọng nói:

- Coi chừng! Tấm bia đá này có thể từ ánh mắt của ngươi đọc đến trí nhớ thần thức của ngươi, đem văn tự trên thượng diện hóa thành văn tự chúng ta nhận thức!

Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông vội vàng thu hồi ánh mắt, trong lòng nghiêm nghị, bọn hắn tự nhiên không nhìn được văn tự tiền sử, cũng không hiểu ngôn ngữ tiền sử, sở dĩ chứng kiến phù văn trên tấm bia đá từ tiền sử phù văn hóa thành tiên đạo phù văn, đúng là tấm bia đá này đọc đến hình thức cấu thành ngôn ngữ trong trí nhớ của bọn hắn, đem tiền sử phù văn ánh vào trong mắt bọn họ hóa thành tiên đạo phù văn!

Nam Quách tiên ông lẩm bẩm nói:

- Liếc nhìn về phía bia đá, bia đá vậy mà có thể theo ánh mắt đọc đến trí nhớ, tự động phát sinh cải biến, chỗ cấm địa này thật đúng là kỳ diệu. . .

- Không phải kỳ diệu, mà là quỷ dị!

Đạo Vương hừ lạnh một tiếng, nhìn chăm chú phương hướng nước chảy, ngẩng đầu nhìn hướng bia đá, chỉ thấy ngọn nguồn Trường Hà chính là đến

từ trên tấm bia đá, trong nội tâm không khỏi khẽ nhúc nhích, thấp giọng nói:

- Sư đệ, ngươi xem. . .

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, hắn cũng nhìn thấy ngọn nguồn đạo Trường Hà kia.

Trên tấm bia đá, xuất hiện một cái đại động ba trượng vuông, trong động, một cái bình ngọc đặt ở nơi đó, bình ngọc ngã vào trong đại động, có nước từ trong miệng bình phún dũng mà ra, theo bia đá đổ xuống.

- Đầu mối pháp bảo của Tiên Thiên tiên vực!

Giang Nam, Giang Tuyết cùng Đạo Vương trong lòng thình thịch đập loạn, nếu như đạo sông lớn này là Tiên Thiên nguyên thủy Trường Hà, như vậy cái bình ngọc kia tất nhiên là pháp bảo trụ cột trong đó, chỉ cần thu bình này, liền có thể khống chế toàn bộ Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực!

Ba người thả người nhảy lên, rơi vào trong đại động trên tấm bia đá, Nam Quách tiên ông cũng bề bộn nhảy lên, cùng một chỗ tiến vào trong động, đại động có chút rộng rãi, nước chảy mãnh liệt ồ ồ chảy xuống, Đạo Vương tiến lên, thử đem bình ngọc này nâng lên, nhưng bình ngọc thậm chí ngay cả chuyển cũng không chuyển thoáng một phát!

- Thật nặng!

Giang Nam cũng tiến lên thử một chút, nhục thể của hắn đã đạt tới cực hạn của Chân Tiên, so sánh với Hỗn Độn Cổ Thần, thậm chí siêu việt một ít Tiên Vương, nhưng mà không cách nào rung chuyển bình ngọc mảy may.

Nam Quách tiên ông cùng Giang Tuyết cũng từng người nếm thử một phen, cũng không cách nào đem bình ngọc di động, Nam Quách tiên ông lắc đầu nói:

- Coi như là bát Tiên Vương đến, chỉ sợ cũng chuyển không động bình ngọc này. Chỉ có Tiên Quân đích thân tới, mới có thể đem bình ngọc lấy đi.

- Thu!

Giang Nam tế lên chén bể, thúc dục cái pháp bảo này, lực hút khủng bố truyền đến, xé rách hư không, bình ngọc có chút lắc lư, nhưng lại không thể thu vào trong chén!

Nam Quách tiên ông trừng lớn mắt, nhìn chằm chằm vào cái chén bể này, cả giận nói:

- Ngươi còn nói ngươi không có chén bể. . .

- Nào có cái chén bể gì?

Giang Nam bàn tay một phen, đem chén bể thu hồi, có chút người vô tội nói:

- Sư huynh, ngươi nhìn thấy sao? Tỷ tỷ, ngươi có chứng kiến chén bể gì không?

Dung nhan Giang Tuyết xinh đẹp thánh khiết vô cùng, lắc đầu nói:

- Chưa từng thấy qua.

Đạo Vương ho khan một tiếng nói:

- Ta cũng không có nhìn thấy.

Nam Quách tiên ông hướng ba người trợn mắt nhìn, Giang Nam chỉ cho rằng không có chứng kiến, hướng bên trong miệng bình nhìn lại, chỉ thấy trong bình có không gian bao la bát ngát, như là nước thuần túy tạo thành thế giới, từng khỏa tinh cầu sáng lạn đều là do nước tạo thành, nối thành một mảnh Tinh Hà, chỉ là trong đó cũng ẩn chứa khí tức tịch diệt kiếp cực kì khủng bố, ở thế giới trong bình hóa thành vòng xoáy vô cùng lớn, thôn phệ hết thảy!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2081: Xấu Xa. (1)

- Tiên Thiên tiên vực!

Nam Quách tiên ông cũng gom góp đầu lại, không khỏi động dung, thất thanh nói:

- Tiên Thiên tiên vực thật kinh người, gần với hai tòa đạo cung rồi! Nhưng tiếc, đáng tiếc ah, cái Tiên Thiên tiên vực này đã bị tịch diệt kiếp hủy diệt rồi, đã không có đất dụng võ, đem đạo quả ký thác vào nơi đây, chỉ biết bị tịch diệt kiếp xâm nhuộm. . . Ồ, bên trong còn có một khối địa phương không có bị tịch diệt kiếp xâm nhuộm. . . Nhưng tiếc, chỉ có một chút, có thể ký thác đạo quả không nhiều lắm. Cái Tiên Thiên tiên vực này hủy diệt rồi, vô dụng. . .

Giang Nam nháy mắt mấy cái, thở dài nói:

- Ta ngược lại có thể khu trừ khí tức tịch diệt kiếp, để cho cái Tiên Thiên tiên vực này khôi phục tướng mạo sẵn có, chỉ là mặc dù thanh trừ khí tức tịch diệt kiếp, ta cũng không cách nào lấy đi tòa Tiên Thiên tiên vực này.

Nam Quách tiên ông động dung, lại nhìn bình ngọc một chút, đột nhiên cắn răng nói:

- Lão đệ, thực không dám đấu diếm, ta tại đây góp nhặt vài đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nếu có thể cùng chén bể của ngươi tương dung, nhất định có thể để hắn uy năng càng mạnh hơn nữa, hơn phân nửa có thể thu bình ngọc này...

Giang Nam mắt sáng rực lên, nhìn về phía Nam Quách tiên ông, nháy mắt mấy cái nói:

- Không biết tiên ông có thể nhịn đau bỏ những thứ yêu thích hay không?

- Không thể!

Nam Quách tiên ông quả quyết nói:

- Chê cười, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang là quý trọng bực nào, lão phu há có thể tặng ngươi?

Giang Nam cố nén xúc động một cục gạch chụp chết lão thỏ tử này cướp sạch linh quang, nụ cười trên mặt càng phát ra sáng lạn, cười nói:

- Tiên ông có ý tứ là?

Nam Quách tiên ông cũng thay đổi một bộ sắc mặt, cười hắc hắc nói:

- Như vậy đi, giáo chủ ngươi đạt được một phần Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang kia của ta, ta thu tòa Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực này, vẹn toàn đôi bên, tất cả đều vui vẻ. Ý của ngươi như nào?

Đạo Vương nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, hữu ý vô ý ở giữa di động bước chân, hoành thân ngăn ở trước động khẩu, sau lưng Giang Tuyết Cửu Vĩ lắc lư, chín viên đạo quả hiển hiện, ở trên Cửu Vĩ quay tròn chuyển động.

Hai người đứng chắp tay, mờ mờ ảo ảo đem Nam Quách tiên ông vây quanh ở chính giữa.

Cái trán Nam Quách tiên ông toát ra mồ hôi lạnh, hiển nhiên Giang Tuyết cùng Đạo Vương đã đối với hắn động sát cơ. Tiên Thiên tiên vực đối với Chân Tiên cùng Tiên Vương là trọng yếu bực nào, để cho hai đỉnh cấp cao thủ trong Chân Tiên này, cũng nhịn không được nữa động sát niệm giết hắn đoạt bảo!

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Sư huynh, tỷ tỷ, không cần như thế, tiên ông cùng ta chính là hảo huynh đệ đồng sinh cộng tử, giúp bạn không tiếc cả mạng sống, không phải ngoại nhân.

- Giúp bạn không tiếc cả mạng sống?

Nam Quách tiên ông nháy mắt mấy cái, trong nội tâm kêu khổ nói:

- Là ngươi chọc đao sau lưng thì có. . .

Giang Nam cười nói:

- Tiên ông, nếu ngươi đem phần Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang kia của ngươi tặng cho ta, Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực này tiểu đệ tự nhiên nên hai tay dâng tặng!

Nam Quách tiên ông không khỏi đại hỉ, giơ tay lên nói:

- Một lời đã định!

Giang Nam cùng hắn vỗ tay thề nói:

- Tuyệt không đổi ý!

Tuy Nam Quách tiên ông là nhân vật giống như ác ôn, nhưng chú trọng lời hứa, mà Giang Nam ở Tiên Giới thanh danh tuy cũng không tốt, khó coi, nhưng cũng là nhân vật lời hứa đáng giá nghìn vàng.

Hai người thề xong, lúc này Nam Quách tiên ông lấy ra từng đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, vậy mà nhiều đến năm đạo, đúng là Tiên Thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung sau khi bị đánh nát vỡ vụn hóa thành Tiên Thiên linh quang.

Giang Nam động dung, hắn trước trước sau sau mới đạt được ba đạo bất diệt linh quang, mà Nam Quách tiên ông vậy mà đạt được năm đạo, điều này nói rõ, khi đó Nam Quách tiên ông hoàn toàn chính xác che giấu thực lực, thực lực so với Giang Nam vượt qua rất nhiều!

Bất quá, ở bên trong Tiên Thiên linh quang Giang Nam đoạt được, có một đạo chính là bộ vị đầu mối của Vạn Chú Thiên Chung, rất trọng yếu, mà Nam Quách tiên ông lấy được năm đạo linh quang này là bộ vị bình thường,

giá trị xa xa không bằng Giang Nam đạt được.

Giang Nam tiếp nhận Tiên Thiên linh quang, thần thức dò xét một phen, phát hiện trong những linh quang này tuy có lạc ấn của Nam Quách tiên ông, nhưng không có ký thác đạo quả, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Tiên ông, không phải tiểu đệ lo lắng ngươi, tiểu đệ cũng muốn lưu một tay, miễn cho ngươi đột nhiên thu hồi linh quang.

- Dễ nói, dễ nói.

Nam Quách tiên ông cười tủm tỉm nói:

- Cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, tiên ông ta cũng không phải là không tin được giáo chủ.

Hai người ngoài miệng nói rất thống khoái, nhưng một cái chết sống không thu lạc ấn bên trong linh quang lại, cái khác thì đau nhức ra tay độc ác, thi triển pháp lực, cưỡng ép xóa đi lạc ấn trong đó.

Giang Nam xóa đi lạc ấn bên trong những linh quang này, lập tức tế lên chén bể, chỉ thấy chén bể cùng năm đạo linh quang này dẫn dắt lẫn nhau, đột nhiên chấn động, tự hóa thành một đạo linh quang vừa thô vừa to, năm đạo linh quang lần lượt bay tới, dung nhập trong đó.

Linh quang rung chuyển, đạo âm du du.

Đang…

Một tiếng chung khàn khàn truyền đến, sau khi linh quang dung hợp hóa thành một bát nước lớn, xuất hiện ở trước mặt mọi người, cái chén này như cũ là che kín lỗ thủng, nhưng mà chén bể lớn hơn rất nhiều, sâu rất nhiều.

Giang Nam lập tức cảm giác được, trong chén này chất chứa uy năng so với lúc trước càng cường đại hơn, càng thêm thần diệu, cơ hồ tăng lên mấy lần uy năng!

- Đã có cái chén bể này, cộng thêm Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, ta rốt cục có thể ở Tiên Giới đứng vững nền móng rồi!

Giang Nam cười ha ha, hăng hái.

Nam Quách tiên ông sắc mặt kịch biến, cười lạnh nói:

- Giáo chủ, ngươi hẳn là muốn thay đổi hay sao?

Giang Nam tiếng cười rơi xuống, nghiêm mặt nói:

- Tự nhiên sẽ không. Chỉ là tiên ông, sau khi ngươi đạt được Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, chuẩn bị đem nó phóng ở nơi nào?

Nam Quách tiên ông ngẩn ngơ, tinh tế suy nghĩ, Tiên Giới lớn như vậy, nhưng đều đã bị người chia cắt hoàn tất, thật sự là mình không có chỗ an trí Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực.

Giang Nam tiếp tục nói:

- Tiên ông, ngươi tại Tiên Giới có tiếng xấu, lẻ loi một mình, không biết bao nhiêu người đối với ngươi hô đánh kêu giết, làm ngươi không có đặt chân chi địa. Không có đặt chân chi địa, ngươi ngược lại có thể sống đến bây giờ, nguyên nhân là gì không cần nói cũng biết, nếu ngươi đạt được Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, liền cần phải lựa chọn một chỗ tiên cảnh đem tiên vực gieo xuống, ký thác đạo quả. Ngươi một mình một người, khi đó liền là tử kỳ của ngươi rồi.

Sắc mặt Nam Quách tiên ông có chút khó coi, hừ lạnh một tiếng, không có phản bác, thầm nghĩ:

- Cái xấu xa này lời nói nói không sai, lão nhân gia ta bốn phía đánh cướp, đắc tội một đám Tiên Vương Tiên Quân, ngày bình thường không có đặt chân chi địa còn an toàn, nhưng mà nếu gieo xuống tiên vực ký thác đạo quả, vậy thì thật sự muốn chết rồi, tuyệt đối sẽ có rất nhiều Tiên Vương Tiên Quân đuổi giết đến thăm, để cho ta không đường có thể trốn. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2082: Xấu Xa. (2)

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Tiên ông, ta cũng có địa phương có thể an trí Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, chỗ địa phương này là tiểu đệ cùng mấy đạo hữu cùng chung chí hướng mở tiên cảnh. Nếu tiên ông không chê, liền cùng mấy người chúng ta chung một chỗ kinh doanh phiến tiên cảnh này. Nếu như Tiên ông muốn tới tiên cảnh chúng ta đặt chân, chúng ta liền được một nửa quyền khống chế Nguyên Thủy Tiên Vực, đương nhiên, không phải chúng ta không tin được tiên ông, mà là đạo quả của chúng ta nhất định phải khống chế ở trong tay mình.

Nam Quách tiên ông hừ lạnh một tiếng, khô cằn nói:

- Một nửa quyền khống chế Nguyên Thủy Tiên Vực? Giáo chủ, khẩu vị của ngươi quá lớn.

Giang Nam ha ha cười nói:

- Không lớn, thật sự không lớn. Tiên ông, dựa theo ước định, ta diệt trừ dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc này, nhưng mà ở chỗ này ngươi có thể vận dụng pháp lực, tế lên bình ngọc đem Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực lấy đi sao? Còn không phải muốn dựa vào ta đem bình ngọc này lấy đi?

Sắc mặt Nam Quách tiên ông trở nên càng thêm khó coi, lạnh như băng nói:

- Ta có thể đem đạo quả của mình ký thác vào trong đó, khống chế bình ngọc, tuy thu phiến tiên vực này có chút khó khăn, nhưng mà cũng không phải là không có khả năng! Một nửa quyền khống chế không có khả năng cho ngươi!

Giang Nam thở dài nói:

- Ta quên nói cho ngươi biết, trong bình ngọc này đã có người đem đạo quả ký thác vào trong đó, chờ đợi thu thành quả thắng lợi. Người này, là tồn tại như bát Tiên Vương!

Sắc mặt Nam Quách tiên ông trở nên tái nhợt, thần thức bay vào trong bình ngọc dò xét, quả nhiên phát hiện bên trong có chấn động dị thường, rõ ràng là có người đã sống nhờ vào trong đó, chờ đợi có người đem dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc quét dọn, liền đem Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực này cướp đi!

Người này vô cùng âm hiểm, đạo quả cực kỳ cường đại, thẳng truy Tiên Quân, là nhân vật cực kỳ lợi hại!

Sắc mặt Nam Quách tiên ông âm tình bất định, cả giận nói:

- Họ Giang, ngươi sớm biết trong bình ngọc có người âm thầm ký thác đạo quả, nói rõ là muốn âm ta! Đem Tiên Thiên linh quang của ta lấy đi, cái Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực này lão phu không muốn!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiên ông, linh quang tương dung, ngay cả ta cũng không thể tách ra, năm đạo linh quang của ngươi chỉ sợ là không thể trả lại cho ngươi rồi. Bất quá, ta còn là tuân thủ hứa hẹn, Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực vẫn là quy ngươi sở hữu.

Nam Quách tiên ông dựng râu trừng mắt, cả giận nói:

- Cái bình ngọc này ta không cách nào khu trừ dư âm tịch diệt kiếp, cho dù khu trừ dư âm tịch diệt kiếp, cũng bị người đem tiên vực cướp đi, cho dù có thể trấn áp đạo quả của người nọ, ta một người cũng không cách nào đem tiên vực gieo xuống, ngăn cản cừu gia trả thù. Ta muốn cái tiên vực này, còn có gì dùng?

Giang Nam hướng dẫn từng bước nói:

- Tiên ông, ta giúp ngươi tiêu trừ dư âm tịch diệt kiếp, giúp ngươi trấn áp đạo quả người kia, giúp ngươi chống cự cừu gia của ngươi công kích, ngươi báo đáp ta như thế nào?

Nam Quách tiên ông liếc hắn một cái, cười lạnh nói:

- Ngươi sẽ hảo tâm như vậy sao? Hơn nữa bản thân ngươi khó bảo toàn. . .

Giang Nam trùng trùng điệp điệp vỗ vỗ bộ ngực nói:

- Ta có thế lực lớn, thế lực cũng không kém hơn bát Tiên Vương. Dưới trướng của ta Chân Tiên viên mãn cảnh giới không dưới trăm tôn, Chân Tiên Tán tiên bình thường, càng là nhiều vô số kể, lấy ngàn mà tính! Dùng thế lực khổng lồ như vậy, còn lo lắng có người đánh ngươi?

Nam Quách tiên ông có chút động tâm nói:

- Ngươi thật sự có nhiều nhân mã như vậy?

- Tiên ông, thế lực của ta to lớn, ngươi không cách nào tưởng tượng! Chẳng lẽ ngươi đã quên, ta chính là Thần đạo giáo chủ, một trong chín đại Thần tổ!

Giang Nam cười ha ha, tha thiết nói:

- Đương nhiên, người của ta đem đạo quả ký thác vào bên trong tiên vực, cái tiên vực này nếu như là do ngươi khống chế, sinh tử của ta chẳng phải đều ở trong tay ngươi? Cho nên, quyền khống chế cái tiên vực này. . .

Nam Quách tiên ông chần chờ nói:

- Phân ngươi một nửa ngược lại không phải là không thể được, ta chỉ là cầu một chỗ an toàn lập mệnh, chỉ cần an toàn là đủ. Ngươi nhiều người như vậy, đương nhiên phải khống chế một nửa tiên vực, ta khống chế một nửa

khác, bất quá ngươi phải thề, không thể chiếm đoạt một nửa kia của ta, hơn nữa lúc cừu gia ta tìm đến thăm các ngươi phải bảo vệ ta an toàn, không thể đem ta bán đi. . .

- Thành giao!

Giang Nam giơ tay lên, cười nói.

Nam Quách tiên ông cùng hắn vỗ tay thề, sau khi bàn tay va chạm, vị lão tiên ông này tinh tế dư vị, càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, đột nhiên tỉnh ngộ lại, cả giận nói:

- Không đúng, không đúng, Xú tiểu tử, ngươi vẫn là âm ta, lão phu cống hiến năm đạo linh quang, cái tiên vực này còn không có đến tay, ngươi nhiều người như vậy, khống chế một nửa tiên vực cùng khống chế tiên vực nguyên vẹn căn bản không có khác nhau! Lão phu ngoại trừ có thể ký thác tiên vực ra, vẫn là hai bàn tay trắng!

Giang Nam tận tình khuyên bảo nói:

- Tiên ông, nếu như người của ta không phải nhiều như vậy, cừu gia của ngươi tìm tới, ai đến bảo hộ ngươi? Dưới trướng của ta cường giả tụ tập, còn không cũng là vì bảo hộ ngươi sao? Tiên ông ngươi ra lệnh một tiếng, chúng ta ném đầu lâu rơi vãi nhiệt huyết, ngươi là uy phong khí phách bực nào a?

Nam Quách tiên ông ngẩn ngơ, gật đầu đồng ý, nhưng trong nội tâm vẫn cảm thấy có chỗ nào không thích hợp.

- Ta cảm giác, cảm thấy cái sinh ý này làm thua lỗ, lỗ lớn rồi...

Lão giả này nói nhỏ, tính toán qua lại, thủy chung không biết thiệt thòi ở chỗ nào.

Đạo Vương nhìn về phía Giang Tuyết, lặng lẽ truyền âm nói:

- Đông Cực đạo hữu, đệ đệ của ngươi là xấu xa như thế này sao?

Giang Tuyết thở dài, yên lặng gật đầu nói:

- Hắn đã trò giỏi hơn thầy rồi.

Giang Nam cất bước tiến lên, trầm giọng nói:

- Tiên ông, sư huynh, tỷ tỷ, các ngươi đem đạo quả tế lên, ta hộ tống đạo quả của các ngươi tiến vào bình ngọc.

Trong lòng ba người khẽ nhúc nhích, từng người đem đạo quả tế lên, Giang Tuyết cùng Đạo Vương mưu phản Tử Tiêu Tiên cung, tự nhiên đem đạo quả mang ở trên người, mà Nam Quách tiên ông chính là một tán tu, cừu gia quá nhiều, không dám tùy tiện ký thác đạo quả, cũng đem đạo quả mang ở trên người.

Pháp lực Giang Nam tuôn ra, hóa thành một ngụm động uyên, lôi cuốn lấy đạo quả ba người nhảy vào bình ngọc.

- Giáo chủ, ngươi thật sự có thế lực lớn như vậy?

Nam Quách tiên ông vẫn còn có chút không quá yên tâm hỏi.

- Yên tâm, yên tâm, bao có, bao có.

Giang Nam cười tủm tỉm nói.

- Lão đạo trong miếu kia, có phải là Tử Tiêu Tiên Vương thật hay không, rốt cục có thể tra ra manh mối rồi!

Giang Nam hộ tống đạo quả ba người, dũng mãnh vào bình ngọc, chỉ thấy dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc như trước mãnh liệt kích động, hóa thành nguyên một đám vòng xoáy cực lớn, đem nguyên thủy tạo thành tinh cầu thôn phệ, không ngừng hủy diệt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2083: Con Mắt Màu Đen Khủng Bố. (1)

Nguyên thủy tinh tích chứa năng lượng cực kỳ cường đại, mỗi một khỏa nguyên thủy tinh uy lực chỉ sợ đều không kém hơn Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực Tiên Thiên lôi châu chút nào, nhưng ở trong dư âm tịch diệt kiếp, căn bản không có bao nhiêu lực ngăn cản, liền bị Tịch Diệt ô nhiễm, trở nên không có chút uy lực nào.

Đây là dư âm hủy diệt một cái thời đại, tuy dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc cực nhỏ, nhưng mà ở dưới cổ hơi thở này quấy nhiễu, đạo quả bất luận kẻ nào đến nơi này đều nhuộm dần thiên nhân ngũ suy, đạo quả héo rũ chết héo, chạy không khỏi trận kiếp số này!

Mà đầu não quái bên trong Tiên Thiên Trường Hà kia, là do đạo quả của những tiền sử cường giả này ngưng tụ mà sinh ra ma quái!

Dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc, coi như là Tiên Quân đến, cũng không thể làm gì, không cách nào hóa đi, cũng may Giang Nam tinh thông Tịch Diệt đại đạo, tuy dư âm tịch diệt kiếp ở đây như trước cường hoành, nhưng Giang Nam dùng thần thông cũng là Tịch Diệt đại đạo thần thông, để cho dư âm không cách nào phá hủy, bảo hộ đạo quả ba người này hướng trung tâm của thế giới trong bình bay đi.

Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn hóa thành một ngụm động uyên, xâm nhập Nguyên Thủy thế giới trong bình ngọc, những nơi đi qua, dư âm tịch diệt kiếp nhao nhao dẹp loạn, bị động uyên hấp thu, dung luyện đến bên trong động uyên.

Giang Nam lập tức cảm giác được Tịch Diệt đại đạo của mình điên cuồng tăng trưởng, loại tăng lên này thực sự không phải là trên tu vi tăng lên, mà là ở đại đạo lĩnh ngộ tăng lên, để cho chất lượng của Tịch Diệt đại đạo có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Hắn đạt được Tịch Diệt đại đạo, là từ trên người đầu ma quái bên trong động uyên kia lĩnh ngộ ra, cùng Tịch Diệt đại đạo của Tịch Diệt đạo nhân có thể hủy diệt một thời đại so sánh, có cách biệt một trời.

Mà bây giờ thôn phệ luyện hóa được dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc, lập tức để cho hắn có đủ loại lĩnh ngộ nườm nượp mà đến!

Lĩnh ngộ loại đại đạo hủy thiên diệt địa, có thể hủy diệt một cái thời đại này, không giống bình thường, không phải chuyện đùa, Tịch Diệt đại đạo của Giang Nam không có trải qua hủy diệt một cái thời đại tẩy lễ, mà Tịch Diệt đại đạo còn sót lại ở trong đó, lại hủy diệt không chỉ một cái thời đại, mang cho hắn chỗ tốt tự nhiên không cách nào tưởng tượng!

Oanh…

Vô biên cảm ngộ vọt tới, dũng mãnh vào trong đầu của hắn, trong đầu Giang Nam thậm chí hiện ra một vài bức hình ảnh khủng bố, đó là cảnh tượng diệt thế!

Hắn chứng kiến một thời đại vô cùng huy hoàng, tràn ngập nhiều vô số kể tồn tại cường đại đến cực điểm, thậm chí so với Tiên Giới hiện tại, Tiên đạo hiện tại càng thêm phồn vinh hưng thịnh, thời đại này đã thành lập nên văn minh để cho người xem thế là đủ rồi!

Nhưng mà sau một khắc, thời đại này tan vỡ, đại đạo dẫn đầu sụp đổ, kiến trúc cổ xưa mà hùng vĩ sụp đổ, thiên nhân ngũ suy, vô số tồn tại vô cùng cường đại tử vong, vô số sinh linh như là hoa tàn trong mưa lớn nhao nhao tàn lụi, chết tổn thương sạch sẽ, mặc dù là Đạo Quân cường đại như Đế cùng Tôn, cũng từng cái vẫn lạc, không người may mắn thoát khỏi!

Toàn bộ vũ trụ hoang vu mà yên tĩnh, trong thiên địa không còn có bất kỳ một sinh linh nào.

Tĩnh mịch, tràn ngập ở trong vũ trụ, rồi sau đó, cái vũ trụ này sụp đổ, tan rã, tan thành mây khói.

Cảnh tượng Vũ trụ sụp đổ, tình hình thiên nhân ngũ suy khủng bố, tràng cảnh đại đạo tan vỡ quy về Hỗn Độn hư vô mênh mông, làm cho người rung động, tim đập nhanh!

Giang Nam phảng phất đã trải qua trận tai nạn hủy thiên diệt địa kia, hắn lập tức hiểu rõ vì sao ở bên trong Đế Tôn truyền pháp chi địa, Đế cùng Tôn không có truyền xuống công pháp của mình, mà là lưu lại đạo đạo tiên quang, dụng ý của bọn hắn thực sự không phải là để cho hậu nhân học được tiên pháp thành tiên, mà là để cho hậu nhân nhận thức vô hạn loại khả năng, từ đó tìm kiếm được một con đường siêu thoát.

Đế cùng Tôn cũng đang tìm kiếm một con đường siêu thoát, chỉ là bọn hắn không phải là vì mình siêu thoát, mà là để cho thời đại Tiên đạo siêu thoát, không bị tịch diệt kiếp hủy diệt!

Độ cao của hai tồn tại này đứng, so với bất luận tồn tại nào khác cũng cao hơn, thấy đều muốn xa, ngực của bọn hắn vô cùng rộng lớn, chí hướng của bọn hắn làm cho người thuyết phục.

So sánh với nhau mà nói, câu "Duy Ta Bất Không"trong truyền pháp chi địa của Bất Không đạo nhân kia, nhìn như khí phách, nhưng so với Đế cùng Tôn, liền lộ ra không phóng khoáng rất nhiều.

Trước mắt Giang Nam hiện lên từng đạo hình ảnh hủy thiên diệt địa, đó là tình hình tịch diệt kiếp phá hủy nguyên một đám văn minh hưng thịnh nhất thời, hắn phảng phất cũng đã trải qua tình hình đại Tịch Diệt kia, tuần hoàn đền đáp lại.

Trong huyệt động trên tấm bia đá, trong nội tâm Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông đột nhiên khẽ nhúc nhích, hướng Giang Nam nhìn lại, chỉ thấy trong cơ thể hắn tuôn ra khí tức đại Tịch Diệt, càng lúc càng nồng nặc, hai con ngươi dần dần ảm đạm, đồng tử càng ngày càng đen, thời gian dần trôi qua, con mắt của hắn vậy mà hóa thành động uyên, không ngừng xoay tròn, kinh người khủng bố!

- Cái trạng thái này của Tử Xuyên, tựa hồ là ngộ đạo, nhưng mà có chút không thích hợp. . .

Giang Tuyết nhẹ kêu, đang muốn tiến lên đánh gãy hắn ngộ đạo, đột nhiên chỉ thấy trong hai tròng mắt Giang Nam, động uyên càng lúc càng lớn, vậy mà truyền đến lực thôn phệ khủng bố, tựa hồ muốn thôn phệ hết thảy tất cả!

Mặc dù là Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông, cũng khó có thể đứng vững thân hình!

- Lui về phía sau!

Đạo Vương không khỏi phân trần liền giữ chặt Giang Tuyết, phi tốc lui về phía sau, Nam Quách tiên ông cũng lui về phía sau, chỉ thấy động uyên trong hai tròng mắt Giang Nam càng lúc càng lớn, đen kịt vô cùng, không có bất kỳ quang mang, màu sắc, tựa hồ quang sắc cũng bị động uyên trong hai tròng mắt của hắn thôn phệ!

Nhục thể của hắn tựa hồ cũng không thể chống cự được hai con ngươi của hắn, tựa hồ cả người cũng bị hai con ngươi thôn phệ!

- Đây không phải ngộ đạo, mà là đồng hóa!

Giang Tuyết hoảng sợ nói:

- Hắn bị Tịch Diệt đại đạo đồng hóa, muốn hóa thành Tịch Diệt đại đạo rồi!

Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông cũng nhìn ra điểm này, sắc mặt ngưng trọng, bất quá hai người bọn họ cũng không thể làm gì, nếu có thể vận dụng pháp lực, còn có thể trợ giúp Giang Nam trấn áp Tịch Diệt đại đạo, đưa hắn tỉnh lại.

Nhưng mà ở loại địa phương này, ngay cả bọn hắn cũng không cách nào vận dụng pháp lực, tự nhiên cũng không cách nào trợ giúp Giang Nam!

Động uyên trong hai tròng mắt Giang Nam càng lúc càng lớn, càng ngày càng đen, tròng mắt đen nhánh kia dĩ nhiên nhìn không ra là một đôi mắt, mà phảng phất giống như là hai lỗ đen!

Hơn nữa, hai phần động uyên vẫn còn mở rộng, còn đang dần dần đi vào biên giới tầm mắt của hắn, có thể chứng kiến, tinh khí, khí huyết, thậm chí huyết dịch trong cơ thể Giang Nam đều hướng trong đôi mắt này chảy tới, mặc dù là Nguyên Thủy đại đạo của hắn, cũng hướng trong hai tròng mắt đổ đi, để cho khí tức bản thân hắn kịch liệt suy sụp, khí tức Tịch Diệt càng ngày càng mạnh!

Chương 2084: Con Mắt Màu Đen Khủng Bố. (2)

Tiếp tục như vậy xuống dưới, cả người hắn tất nhiên sẽ bị hai con ngươi của hắn ăn tươi!

Lại vào lúc này, chén bể trên đỉnh đầu Giang Nam từ từ chuyển động, đột nhiên cạch một tiếng chung vang lên, lượn lờ không dứt, Giang Nam bỗng nhiên bừng tỉnh, hai động uyên trong hai tròng mắt kia lập tức đình chỉ khuếch trương, khí huyết chảy trở về, khôi phục lại bình tĩnh.

- Nguy hiểm thật. . .

Cái trán hắn toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng có chút nghĩ mà sợ, Tịch Diệt đại đạo không giống người thường, cái môn đại đạo này thật sự vô cùng cao đẳng, đồng hóa hết thảy, cùng Nguyên Thủy đại đạo của hắn có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nhưng mà Nguyên Thủy đại đạo là bao hàm toàn diện, mà Tịch Diệt đại đạo lại muốn đem hết thảy đều đồng hóa thành Tịch Diệt, tĩnh mịch!

Vừa rồi nếu không phải chén bể đã bị hắn luyện hóa, cảm ứng được chủ nhân gặp nạn kịp thời chấn động chuông lớn đại lữ, đưa hắn bừng tỉnh, hắn thế tất sẽ bị đồng hóa thành Tịch Diệt đại đạo!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, động uyên trong bình ngọc lôi cuốn lấy đạo quả của bọn người Giang Tuyết, hướng phiến Tịnh thổ không bị ô nhiễm trong bình kia bay đi, tuy động uyên vẫn đang không ngừng thôn phệ dư âm tịch diệt kiếp nơi đây, nhưng chén bể của Giang Nam ở bên ngoài bình ngọc không ngừng chấn động, để cho hắn không có lần nữa lâm vào trạng thái hóa đạo.

Đã qua không lâu, động uyên bọc lấy đạo quả của ba người rốt cục bay đến phiến Tịnh thổ kia.

Chỉ thấy khí tức Tiên Thiên Nguyên Thủy ở đây như trước phi thường nồng đậm, từng khoả thủy tinh lơ lửng, hóa thành Trường Hà, tự động ngăn cản tịch diệt kiếp xâm nhập, để cho tịch diệt kiếp không có thể đem nơi đây triệt để phá hủy, nhưng vẫn là có dư âm tịch diệt kiếp càn quét đến nơi đây.

Khí tức Tiên Thiên Nguyên Thủy thần thánh vô cùng, ở lực phá hoại không bằng Tiên Thiên Lôi Hải, nhưng loại Nguyên Thủy này được vinh dự vạn linh chi mẫu, chất chứa sinh cơ bừng bừng, đạo quả ký thác vào trong Nguyên Thủy liền tìm được Nguyên Thủy thoải mái, có vài phần công hiệu như đạo cung, trợ giúp đạo quả tăng trưởng.

Hơn nữa, trong Nguyên Thủy sinh cơ dồi dào, đủ để cho tồn tại từ trong đạo quả phục sinh, tiêu hao tiên khí tiên dịch càng ít, rất nhanh vượt qua suy yếu kỳ.

Có thể nói là ngoại trừ đạo cung ra, là đạo quả ký thác chi địa tốt nhất!

Ở trung ương từng khoả thủy tinh vờn quanh, bao quanh một tòa đại lục, cái đại lục kia thậm chí có núi non sông ngòi, có hoa cây cỏ mộc, những núi non sông ngòi hoa cỏ cây cối này, rõ ràng là do thủy tinh thuần túy tạo thành, tinh xảo đặc sắc, sáng rọi chói mắt, xa hoa vô cùng!

Nơi này là một thủy tinh quốc gia, Giang Nam mượn nhờ động uyên, đem động uyên hóa thành ánh mắt của mình nhìn lại, vậy mà chứng kiến trong sông có rất nhiều thủy tinh ngư, những con cá này bơi qua bơi lại, trong miệng nhả bọt khí vậy mà đều là từng khỏa thủy tinh mượt mà.

Con cá ngẫu nhiên bơi tới không trung, vậy mà ở trên không trung tự do ngao du, tựa hồ không có không khỏe chút nào.

Không trung khi rảnh rỗi có thể chứng kiến rất nhiều thủy tinh điểu, đủ mọi màu sắc, giương cánh mà bay, bay lượn qua lại. Trên mặt đất còn có tẩu thú, cũng là Thủy Tinh Thú, tựa như có sinh mệnh chính thức.

- Tiên Thiên thần linh!

Giang Nam không khỏi động dung, tại đây phảng phất là một thế giới thần kỳ, thế ngoại đào nguyên vô ưu vô lự, mà những sinh mệnh này, thì là trong Tiên Thiên Nguyên Thủy sinh ra đời Tiên Thiên thần linh, thủy hệ thần, so với khai thiên tích địa mới bắt đầu sinh ra đời Tiên Thiên sinh linh còn cường đại hơn!

Bất quá những Tiên Thiên thần linh này bởi vì linh trí không mở, không thể tu luyện, còn ở vào trạng thái ngây thơ vô tri, không có bao nhiêu chiến lực.

- Trong Tiên Thiên Nguyên Thủy có thể sinh ra đời Thần linh Tiên Thiên thủy hệ, như vậy trong Tiên Thiên Lôi Hải có thể sinh ra đời Tiên Thiên lôi hệ thần linh hay không?

Giang Nam khẽ nhíu mày, thấp giọng nói:

- Vì sao lần trước ta đi Tử Tiêu Tiên cung, không có nhìn thấy bất luận một con Tiên Thiên lôi hệ thần linh nào? Hay là nói, những Tiên Thiên lôi hệ thần linh này tồn tại, là bị Tử Tiêu Tiên Vương ẩn dấu đi, trở thành thế lực mình bí mật bồi dưỡng? Nếu quả thật là nói như vậy, chỉ sợ bảy đại Tiên Vương khác cũng có nội tình đồng dạng! Bát Tiên Vương mưu đồ không nhỏ ah. . .

Đại lục trung ương sinh trưởng lấy một cây thủy tinh thần thụ nguy nga, nâng lên một điện thờ thủy tinh, cái thủy tinh thụ kia tràn ngập tinh quang đặc biệt, từng đạo tinh quang gột rửa, như là nhẹ nhàng kéo nhánh cây phật động.

- Giáo chủ, cái điện thờ kia, là chỗ trụ cột của Tiên Thiên tiên vực!

Ở bên trong Động uyên, thanh âm của Nam Quách tiên ông từ trong đạo quả truyền đến, hấp tấp nói:

- Đem đạo quả ký thác vào trong bàn thờ, liền có thể luyện hóa Nguyên Thủy bình ngọc, khống chế tiên vực!

Giang Nam vội vàng thúc dục động uyên đến trước thủy tinh thụ, đột nhiên chỉ thấy một đạo tinh quang thiểm qua, quét ở phía trên động uyên!

Ầm ầm!

Động uyên kịch liệt chấn động, đạo quả của ba người trong động uyên chấn động không ngớt, cơ hồ lọt vào trọng thương!

Động uyên đột nhiên biến hóa, hóa thành một khỏa nhãn cầu đen nhánh cực lớn, bảo hộ đạo quả ba người, phiêu phù ở trước thủy tinh thụ, tùy ý từng đạo tinh quang quét tới, cự nhãn màu đen lù lù bất động, đem thủy tinh thụ công kích hấp thu.

Khỏa cự nhãn này tản mát ra một loại khí tức vô cùng tà ác cùng hủy diệt, đúng là vừa rồi Giang Nam cơ hồ hóa đạo mới lĩnh ngộ được Tịch Diệt đại thần thông!

Cự nhãn nhìn chằm chằm vào điện thờ trên thủy tinh thụ, trong mắt truyền đến thanh âm của Giang Nam, ầm ầm chấn động, kinh động phiến tiên vực như thế ngoại đào nguyên này:

- Đạo huynh, ngươi muốn như thế sao?

Điện thờ chấn động, bên trong truyền ra thanh âm đồng dạng như lão đạo ở miếu nhỏ, thở dài nói:

- Giáo chủ, ngươi vẫn là tìm được nơi đây. Ta và ngươi đều là Thần đạo Đạo Tổ, làm gì nhất định phải xung đột vũ trang? Lưu một đường lui a. . .

- Đạo huynh, ngươi để cho chúng ta đến đây sưu tầm phiến Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực này, không phải là không vì lợi dụng ta, chính ngươi khống chế phiến tiên vực này sao? Khi đó, ngươi chắc hẳn lưu đầu đường lui, nói thẳng ra đi.

Khỏa ma nhãn cực lớn kia tản mát ra khí tức hủy diệt cùng dục vọng phá hư hết thảy, để cho người không rét mà run, mắt to quay chung quanh gốc

thủy tinh thụ chuyển động một vòng lại một vòng, tựa hồ xem kỹ con mồi của mình, cười nói:

- Ngươi từ mới bắt đầu liền tính toán chúng ta, ngươi chỉ điểm ta đào thoát Tử Tiêu Tiên Vương kia đuổi giết, chạy trốn tới nơi chúng ta vừa mới kiến thành phiến tiên vực kia, đoán chừng cũng là mưu kế của ngươi, để cho chúng ta cách phiến Cấm khu này gần như thế.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết trong lòng nghiêm nghị, lúc trước bọn hắn tránh né Tử Tiêu Tiên Vương đuổi giết, chính là lão giả này mở ra tầng thứ tư hư không của Cổ Tiên Giới, để cho bọn hắn có thể đào thoát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2085: Tịch Diệt Ma Nhãn. (1)

Bọn hắn chạy trốn tới Tạp Đà Châu cách Vô Nhân khu rất gần, cũng là lão đạo trong miếu nhỏ này đề nghị, nói chỗ đó có quy tắc ảnh hưởng, có thể che đậy Tử Tiêu Tiên Vương suy tính.

Bây giờ nghĩ lại, hoàn toàn chính xác có khả năng như Giang Nam nói, lão đạo này không chỉ là vì tránh né Tử Tiêu Tiên Vương đuổi giết, cũng là vì tiếp cận phiến Cấm khu này!

Thanh âm của Giang Nam từ trong Ma nhãn truyền đến, tiếp tục nói:

- Đạo huynh, trận Vô Nhân khu bạo động này đã ở trong dự liệu của ngươi a? Ngươi chắc hẳn đã tìm được quy luật phiến Cấm khu này bạo động, cho nên lúc Cấm khu bạo động lần nữa, ngươi liền đề nghị cùng đi tìm kiếm tiên vực trong vùng cấm. Ta nếu nghe lời ngươi, cùng ngươi chung một chỗ đến đây. Đoán chừng giờ phút này chiếm cứ địa vị chủ đạo chính là đạo huynh ngươi rồi.

Trong bàn thờ một mảnh trầm mặc, đã qua thật lâu, thanh âm Lão đạo kia truyền đến, cảm khái nói:

- Thần đạo đệ cửu Đạo tổ, Thần Đạo Giáo chủ, là ta khinh thường ngươi rồi. Ta vốn biết, có thể trở thành Đạo Tổ cùng ta đồng dạng, nhất định cũng là thế hệ không dễ dàng, nhưng mà trong lòng còn có một tia may mắn, cho rằng có thể mượn tay ngươi khống chế Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, Đông Sơn tái khởi. Nhưng tiếc, ta thiết hạ bố cục, vẫn bị ngươi khám phá.

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh, ngươi có phải là Tử Tiêu Tiên Vương thật hay không, kính xin đạo huynh hiện ra đạo quả.

Điện thờ chấn động, đột nhiên mở ra môn hộ, chỉ thấy một quả đạo quả tử khí đằng đằng phiêu phù ở trong bàn thờ, khí lành đầu đầu.

Đạo quả này so với Tiên Vương đạo quả khác càng thêm thần thánh càng thêm hoàn mỹ, bên trong đạo quả hiển hiện một tòa đạo cung, một Tiên Vương vô cùng to lớn cao ngạo ngồi ở trong đạo cung, ở dưới người hắn hiện ra vô số con dân, hướng hắn cúng bái, đó là Đạo tổ Thần đạo lộ Thần linh hư ảnh!

Những thần linh bên trong đạo quả của hắn số lượng đang không ngừng gia tăng hoặc là giảm bớt. Thế gian mỗi nhiều ra một Thần tu luyện Thiên Cung, bên trong đạo quả của hắn liền nhiều ra hư ảnh vị Thần kia, nếu có Thần chết đi, hư ảnh vị Thần này cũng biến mất!

Thậm chí, ở trong đạo quả, Giang Nam còn chứng kiến rất nhiều gương mặt quen thuộc, đó là tiên nhân đã chứng đạo. Đạo Vương, Giang Tuyết, Cảnh Thiên, Cửu Tiêu. . .

Chẳng bao lâu trước, chỉ sợ Giang Nam cũng ở bên trong chút ít hư ảnh này, bất quá mình cuối cùng nhất vẫn là khiêu thoát ra ngoài, nhất trọng Thiên Cung chứng Thần vị, trở thành Thần tổ, không bị Thần tổ khác khống chế!

Thế gian sinh linh tu luyện Thần đạo là nhiều bực nào? Mặc dù Hồng cùng Quân sáng lập Kim Đan đại đạo cùng Tiên đạo, nhưng lúc này chưa vào Cổ Tiên Giới, trong Cổ Tiên Giới vẫn có không biết bao nhiêu sinh linh đi con đường Thần đạo.

Những hư ảnh Thần linh, Tiên nhân này cúng bái Tiên Vương kia, cúng bái thực sự không phải là Vương, mà là Đạo Tổ mở đường, bọn hắn mang cho Đạo Tổ chỗ tốt cũng không cách nào đánh giá, trợ giúp hắn tăng tu vi, tăng thực lực, nội tình!

Hiện tại Giang Nam mới biết được, vì sao bát Tiên Vương sẽ đối với mình phẫn hận như thế.

Hắn đã đoạn Thần đạo, đem Thần đạo mai táng, đến đỡ Kim Đan đại đạo cùng Tiên đạo, không thể nghi ngờ là đã đoạn nội tình chứng đạo Tiên Quân của bát Tiên Vương. Trước mắt trong đạo quả vị Tiên Vương này, hư ảnh Thần linh tuy không ít, nhưng chỉ sợ cách thời kỳ toàn thịnh phải kém rất nhiều, đã không có căn cơ trùng kích Tiên Quân!

Mặc dù là Giang Nam, cũng hiểu được có chút đáng tiếc.

Đạo quả xuất hiện đạo cung, hẳn là độc quyền của Tiên Vương, nếu như hắn tu thành Tiên Vương, trong đạo quả luyện lên Đạo cung, nhất định cũng sẽ có vô số Thần linh hư ảnh xuất hiện, cúng bái hắn cái vị Đạo Tổ này, trở thành nội tình của hắn!

Nếu Thần đạo không diệt, cảnh tượng vô số sinh linh cúng bái này, nhất định đồ sộ bao la hùng vĩ đến cực điểm!

- Càn Khôn cùng Bỉ Ngạn nhất định phải tìm được! Bỉ Ngạn chính là Kim Đan đại đạo Đạo Tổ, nàng lấy được chỗ tốt chỉ sợ cũng không cách nào tưởng tượng! Đây là chỗ tốt nàng nên được. . .

Giang Nam mượn nhờ Tịch Diệt ma nhãn kia, tinh tế dò xét bộ dáng Tiên Vương trong đạo quả kia, trong lòng hơi chấn, thở dài nói:

- Tử Tiêu đạo huynh, quả nhiên là ngươi! Bắt chước công pháp thần thông, bắt chước thanh âm bề ngoài, thậm chí trộm lấy trí nhớ, nhưng không thể bắt chước được Nguyên Thần bên trong đạo quả! Đường đường Tử Tiêu Tiên Vương, quả nhiên bị tiền sử sinh linh thế thân rồi, đáng bi, đáng thán.

Đạo quả chấn động, thanh âm của Tử Tiêu Tiên Vương truyền đến, cảm khái nói:

- Giáo chủ, ngươi đã biết ta bị tiền sử tà ma thế thân, nên biết ở bên trong Chư thần hoàng hôn kiếp, cùng ngươi đối nghịch thực sự không phải là bổn ý của ta, mà là tiền sử tà ma kia sở tác sở vi. . .

Trong Tịch Diệt ma nhãn truyền đến tiếng cười của Giang Nam:

- Đạo huynh, đừng đem việc này đổ lên trên đầu tiền sử tà ma kia, đổi lại là ngươi, ngươi cũng sẽ làm ra sự tình đồng dạng, ta và ngươi lòng dạ biết rõ!

Nguyên Thần bên trong Đạo quả trầm mặc, hiển nhiên không có phủ nhận.

Giang Nam tiếp tục nói:

- Đạo huynh, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực này ta phải phải lấy được tới tay, chỉ có chính mình khống chế, ta mới yên tâm. Đạo huynh, nếu ngươi không để cho, ta chỉ có tự mình đi lấy!

Ở bên trong Đạo quả, Nguyên Thần của Tử Tiêu Tiên Vương thở dài nói:

- Giáo chủ có thể giúp ta một tay, một lần nữa đoạt lại Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực hay không?

Giang Nam dò xét gốc thủy tinh thụ cùng thủy tinh điện thờ này, trầm ngâm một lát, cười nói:

- Vì sao Đạo huynh không tìm kiếm Hậu Thổ, Trường Sinh bảy Tiên Vương kia?

Nguyên Thần của Tử Tiêu Tiên Vương trầm mặc một lát, âm thanh chát chát nói:

- Ta không tin được bọn hắn.

Giang Nam giật mình, hắn vẫn cho là bát Tiên Vương đồng khí liên chi, cùng chung mối thù, không nghĩ tới Tử Tiêu Tiên Vương ở vào trong rủi ro vậy mà sẽ toát ra một câu không tin bọn hắn.

- Chứng đạo Tiên Quân cực kỳ gian nan, cho dù đạt được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nghiên cứu Bất Diệt đại đạo trong đó, cũng là khó khăn vô cùng.

Tử Tiêu Tiên Vương Nguyên Thần trầm mặc một lát, buồn bả nói:

- Bất quá nếu cắn nuốt một vị Thần tổ khác. Luyện hóa đạo quả, liền có thể 100% chứng đạo Tiên Quân rồi.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, hiện tại Tử Tiêu Tiên Vương cực kỳ suy yếu, bị đồ giả mạo trấn áp, đến nay thân thể còn có hơn tám nghìn đạo xiềng xích, thậm chí ngay cả bổn sự tự sát cũng không có.

Hắn ở dưới loại trạng thái này, là thời điểm suy yếu nhất, nếu Tiên Vương khác động tâm tư không đứng đắn, đánh hắn chết luyện hóa, đoạt đạo quả. Như vậy hắn liền bi thúc rồi.

- Vì sao Đạo huynh tin được ta?

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói.

Tử Tiêu Tiên Vương rất dứt khoát nói:

- Bởi vì ngươi ở Tiên Giới không có thế lực, hơn nữa ngươi còn cần dùng đến ta, trợ giúp ngươi thành lập thế lực. Còn một điều, cho dù ngươi đạt được đạo quả của ta, ngươi cũng không cách nào tu thành Tiên Vương, chứng đạo Tiên Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2086: Tịch Diệt Ma Nhãn. (2)

Giang Nam cười ha ha, tiếng cười vừa rụng, lập tức nói:

- Thành giao!

Trong bàn thờ, đạo quả của Tử Tiêu Tiên Vương bay ra, thoát ly điện thờ nói:

- Giáo chủ, đừng quên hứa hẹn hôm nay.

Đạo quả của hắn thoát ly thủy tinh điện thờ, trên Thủy tinh thụ phiêu dật tinh quang lập tức dẹp loạn, như là cành rủ xuống, Giang Nam tâm niệm vừa động, đạo quả của Nam Quách tiên ông, Giang Tuyết cùng Đạo Vương trong Tịch Diệt ma nhãn lập tức bay ra, lần lượt rơi vào trong bàn thờ.

Đạo quả của bọn hắn lập tức cùng thủy tinh thụ tương liên. Điều khiển gốc thủy tinh thụ này, chỉ thấy trên thủy tinh thụ từng đạo tinh quang tản ra mọi nơi. Xuyên thủng hư không, quán thông phiến thủy tinh thế giới này, đem phiến thế giới này khống chế.

Mà đạo quả của Tử Tiêu Tiên Vương thì bay thẳng lên, ký thác vào một khỏa Nguyên Thuỷ cầu không bị ô nhiễm, tạm thời ký thác đạo quả.

Tịch Diệt ma nhãn chuyển động bay lên, càng ngày càng cao, điên cuồng thôn phệ dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc, đã qua thật lâu, Nguyên Thủy trong bình ngọc hết thảy bị hắn tinh lọc một lần, mà Tịch Diệt đại đạo của Giang Nam cũng nhận được điên cuồng tăng lên, mờ mờ ảo ảo áp qua đại đạo khác trong Nguyên Thủy đại đạo, thậm chí uy hiếp Nguyên Thủy đại đạo!

Giang Nam tâm niệm vừa động, thu hồi khỏa Tịch Diệt ma nhãn này, chỉ thấy ma nhãn từ trong bình ngọc bay ra, rơi vào trong mắt trái của hắn, đôi

mắt của hắn vốn đã khôi phục nhan sắc bình thường, lúc này mắt trái hắn lại tự trở nên đen kịt, như là lỗ đen.

Giang Nam nhíu mày, xếp bằng mà ngồi, song mắt nhắm chặt, sau một lúc lâu, mi tâm của hắn vỡ ra, hiện ra con mắt thứ ba, con mắt này đen kịt vô cùng, tà ác, quỷ dị, tràn ngập uy năng khủng bố hủy diệt hết thảy, là hắn đem Tịch Diệt đại đạo trong mắt đề luyện ra, hóa thành con mắt thứ ba, miễn cho nguy hại tới bản thân!

Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông thấy thế, từng người nhẹ nhàng thở ra.

- Tử Xuyên, chúng ta đã khống chế cái bình ngọc này, hiện tại có thể đem Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà thu nhập trong bình rồi, bất quá Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà bên ngoài như trước bị tịch diệt kiếp ô nhiễm.

Giang Tuyết có chút lo lắng nói:

- Trạng thái của ngươi bây giờ, còn có thể luyện hóa dư âm tịch diệt kiếp bên trong Trường Hà hay không?

Giang Nam mở ra hai mắt, cười nói:

- Có thể thử một lần.

Hắn đứng ở động khẩu trước bia đá, dưới chân là Thánh Điện bao la hùng vĩ, mà phía dưới thì là Trường Hà bao phủ trong sương mù mờ mịt, từ trên tòa thánh sơn này đổ xuống, kéo không biết bao nhiêu vạn dặm.

Mắt dọc trong mi tâm Giang Nam mở ra, chỉ thấy Tịch Diệt ma nhãn truyền đến lực hút kinh người, trên Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, sương mù nhấp nhô, gào thét vọt tới, dư âm tịch diệt kiếp cuồn cuộn tới, chen chúc chui vào trong Tịch Diệt ma nhãn!

Tịch Diệt ma nhãn uy năng càng ngày càng mạnh, tốc độ dư âm tịch diệt

kiếp tiêu tán cũng càng lúc càng nhanh, cũng không lâu lắm, tất cả sương mù biến mất, dư âm tịch diệt kiếp bên trong Nguyên Thủy trường hà hết thảy bị hấp thu trong ma nhãn.

Giang Nam kêu rên một tiếng, trong mắt dọc một đạo máu đen chậm rãi chảy xuống, chén bể treo cao, linh quang phún dũng, dũng mãnh vào mi tâm của hắn.

Sau một lúc lâu, Giang Nam chậm rãi khép kín mắt dọc mi tâm, nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- May mắn không làm nhục mệnh!

Giờ phút này, Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà đã không có dư âm tịch diệt kiếp ô nhiễm, sương mù quét tận, lập tức để cho đạo sông lớn này hiển lộ ra tướng mạo sẵn có, chỉ thấy đạo sông lớn này thụy quang bốc hơi, hào quang vạn đạo, tường vân lượn lờ, hiển thị rõ thần thánh, tràn ngập tánh mạng lực khủng bố kinh người!

Vô cùng hào quang tuôn ra, dị thường sáng chói, chiếu rọi phiến Cấm khu này, kinh động đến các Tiên Vương, Chân Tiên đang khổ chiến.

Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông không dám lãnh đạm, lập tức thúc dục Nguyên Thủy bình ngọc, chỉ thấy Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà bay vút mà lên, gào thét hướng trong bình ngọc rơi đi!

Trong khoảnh khắc, đạo sông lớn không biết dài bao nhiêu dặm này, hết thảy liền bị thu nhập trong bình ngọc, ba người hợp lực tế lên bình ngọc, Đạo Vương đem bình ngọc tế đến đỉnh đầu của mình.

Nam Quách tiên ông nhìn chằm chằm vào cái bình ngọc này, có chút tức giận nói:

- Vì cái gì đem bình ngọc đặt ở chỗ các ngươi, mà không phải phóng ở chỗ của ta?

Đạo Vương hừ lạnh một tiếng:

- Đạo huynh, ta không tin được ngươi, vạn nhất ngươi mang theo Nguyên Thủy ngọc bình đào tẩu, chúng ta chẳng phải là công dã tràng giỏ trúc múc nước?

Nam Quách tiên ông giận dữ:

- Thật không ngờ khinh thường lão phu, không lo thèm chấp người, không thèm chấp người! Lão phu là người thành thật, quyết không làm ra loại sự tình này, ngươi là đang vũ nhục nhân cách của ta, chà đạp nhân phẩm của ta!

Đạo Vương cật vấn nói:

- Ngươi có qua loại vật nhân phẩm này sao?

Nam Quách tiên ông da dày thịt thô, chẳng biết xấu hổ nói:

- Lúc trước là từng có đấy, chỉ là lúc còn trẻ mới thấy. . .

Dùng bản tính lão thỏ tử này, tuyệt đối có thể làm ra sự tình mang theo bảo chạy trốn, hơn nữa không hề có lòng áy náy.

Trên không phiến Thánh Điện này, vòng xoáy quấy phá, từng quan tài cực lớn xuất hiện ở bên trong vòng xoáy, như trước không ngừng có quan tài mở ra, trong quan tài có hắc thi rơi xuống, những thi thể tiền sử cường giả này trụy lạc trên mặt đất, nguyên một đám đứng lên, thân hình cao lớn vô cùng, lại không có tiến vào trong Thánh điện, mà là đứng ở ngoài điện, gào thét không thôi.

Hiển nhiên, tòa thánh điện này đối với bọn họ rất trọng yếu, nhưng lại không dám xâm nhập trong điện.

Trong bình ngọc, thanh âm của Tử Tiêu Tiên Vương đột nhiên truyền đến nói:

- Giáo chủ, chư vị, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực đã tới tay, như vậy vẫn là mau rời khỏi nơi đây a. Trong tòa Thánh điện này mai táng lấy Thần Mẫu Đạo Quân thời đại tiền sử, không phải địa phương các ngươi có khả năng thăm dò, coi như là ta, lần trước đặt chân vào tòa thánh điện này cũng là trước tiên ở trong bình ngọc ký thác đạo quả, đến trong điện cũng đã chết mấy lần!

Nam Quách tiên ông mắt sáng rực lên, hô hấp có chút hấp tấp nói:

- Bên trong có bảo bối không vậy?

- Nhiều vô số kể.

Thanh âm của Tử Tiêu Tiên Vương truyền đến nói:

- Bất quá các ngươi mơ tưởng lấy đi bất kỳ vật gì của Thần Mẫu Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân so với Vạn Chú Đạo Quân còn muốn khủng bố, còn muốn quỷ dị, ta là trong lúc lơ đãng gặp nàng, mới rơi vào nông nỗi hôm nay.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Đạo huynh, Thần Mẫu Đạo Quân đến cùng khủng bố ở nơi nào?

Tử Tiêu Tiên Vương trầm mặc một lát nói:

- Ta bị tiền sử tà ma kia mê hoặc, tu luyện công pháp của hắn, bị hắn đọc đến trí nhớ, nhái tiên đạo của ta, cướp lấy hết thảy của ta. Điểm ấy, chư vị nên biết đi à nha? Kỳ thật có một điểm ta còn chưa nói cho các ngươi biết, cái kia chính là lúc ta tu luyện môn tiền sử công pháp kia, gặp được Thần Mẫu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2087: Đến Đây Dạo Chơi. (1)

- Gặp được Thần Mẫu?

Bốn người Giang Nam nhíu mày không thôi, Nam Quách tiên ông nghi ngờ nói:

- Thần Mẫu không phải đã bị chết sao? Như thế nào ngươi sẽ gặp được Thần Mẫu?

- Thần Mẫu là chết rồi, nhưng mà từ một ý nào đó để nói, ta tu luyện môn công pháp này, lại để cho Thần Mẫu sống lại.

Tử Tiêu Tiên Vương tiếp tục nói:

- Lúc ta tu luyện môn công pháp kia, cảm ứng được một tồn tại to lớn cao ngạo, mặc dù là Tiên Vương Tiên Quân, ở trước mặt hắn cũng là tồn tại không có ý nghĩa. Ta nhìn thấy thân hình to lớn cao ngạo của nàng, biết rõ nàng là ở thời đại xa xôi kia, dùng Thiên Địa đại đạo ngưng tụ cùng một chỗ mà chế tạo ra Thần Mẫu!

- Vô số cường giả thời đại kia đem nàng chế tạo ra, để đối kháng tịch diệt kiếp, vô số pháp bảo dùng để chế tạo nhục thể của nàng! Nhục thể của nàng là pháp bảo cường đại nhất!

- Linh hồn của nàng là tụ tập thể của tất cả tư duy chư Thần! Cường giả thời đại kia đem suy nghĩ của bọn hắn tương liên, cộng đồng đúc thành linh hồn Thần Mẫu, còn đem tư duy của vô số sinh linh nhập trong linh hồn Thần mẫu, bất luận sinh linh gì chỉ cần sinh ra đời, tư duy liền cùng vị Thần Mẫu này tương liên!

- Cường giả thời đại kia muốn chế tạo nàng thành pháp bảo đôi kháng tịch diệt kiếp, bất quá bọn hắn tuyệt đối không nghĩ tới chính là, Mẫu thần này đã

có được ý thức của mình, ngược lại nô dịch bọn họ, khống chế linh hồn thần tính Nguyên Thần của bọn hắn, hơn nữa đem linh hồn sinh mệnh của tất cả sinh linh thời đại kia khống chế!

- Mẫu thần biến thành một tồn tại khủng bố, tồn tại cường đại trước đó chưa từng có, thao túng tất cả sinh linh khi đó!

- Tuy từng sinh linh đều là sinh mạng thể độc lập, nhưng mà linh hồn của bọn hắn lại hết thảy quy về Thần Mẫu, sáng tạo ra Thần Mẫu cường đại, bọn hắn quả thực chính là một người, tất cả mọi người tư duy đều nhất trí, đều nhịp! Bọn hắn có thể là sinh mệnh độc lập, cũng có thể là một chi đại quân vô cùng khủng bố!

- Những sinh linh tiền sử này chết rồi, tính cả Mẫu thần cùng chết ở bên trong tịch diệt kiếp, nhưng mà Mẫu Thần dùng trí tuệ cao tuyệt của nàng để lại rất nhiều công pháp đi phục sinh những sinh linh tiền sử kia, chỉ cần tu luyện công pháp ở đây, linh hồn bọn hắn giấu ở trong cơ thể nghiền nát của Thần Mẫu liền có thể gây dựng lại, mượn nhờ đại đạo của thời đại mới phục sinh. Cuối cùng nhất phục sinh Mẫu thần, để cho Mẫu thần trở thành Mẫu thần của thời đại mới!

- Đồ giả mạo kia chỉ là một cái trong số đó, còn có vô số tồn tại như hắn đang chờ đợi phục sinh! Những tồn tại này phục sinh đến số lượng nhất định, Mẫu thần sẽ tỉnh lại, Thần Mẫu Đạo Quân sẽ một lần nữa hàng lâm thế gian, đem vô số sinh linh của Tiên Giới ta hóa thành một bộ phận của nàng!

. . .

Bọn người Giang Nam không khỏi sợ hãi, đối với những tiền sử cường giả kia đã bội phục lại đồng tình, những tồn tại này dùng trí tuệ vô biên chế tạo ra Thần Mẫu Đạo Quân, lại không nghĩ rằng cuối cùng nhất lại bị Thần Mẫu Đạo Quân khống chế, biến thành một bộ phận của Thần Mẫu Đạo Quân, hơn nữa mặc dù sau khi bọn hắn chết, linh hồn nghiền nát, cũng không có chạy ra vận rủi này.

- Tử Tiêu đạo huynh, Thần Mẫu Đạo Quân ngoại trừ mượn tay ngươi sống lại Tử Tiêu Tiên Vương giả ra, còn sống lại bao nhiêu người?

Đạo Vương đột nhiên hỏi.

Tử Tiêu Tiên Vương lắc đầu nói:

- Không biết. Bất quá sau khi ta cảm ứng được Thần Mẫu Đạo Quân, từ trong cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân cảm ứng được khí tức khác, chắc hẳn số lượng cũng không ít! Khi đó, Thần Mẫu Đạo Quân ý đồ khống chế đạo quả của ta, khống chế linh hồn Nguyên Thần của ta, ta quyết định thật nhanh, lập tức thiêu đốt pháp lực, đem môn công pháp kia phá huỷ, lúc công pháp bị phá huỷ, ta lọt vào trọng thương, bị đồ giả mạo thừa cơ trấn áp.

Trong lòng mấy người Giang Nam rầu rĩ, Tử Tiêu Tiên Vương thực sự quyết đoán, nhưng mà hắn lọt vào trọng thương căn bản không cách nào cùng đồ giả mạo chống lại.

Muốn ở trong vô thanh vô tức trấn áp một Thần đạo Đạo Tổ là chuyện không thể nào, nhưng mà, Tử Tiêu Tiên Vương bị trọng thương đã không có bao nhiêu sức phản kháng, cuối cùng nhất đường đường Thần tổ lại rơi vào kết cục thê thảm, nếu không có bọn người Giang Nam xâm nhập kho tiên vũ, vị Thần tổ này còn không biết muốn bị trấn áp tới khi nào.

Đột nhiên Giang Tuyết nói:

- Tử Tiêu giả dùng tên của ngươi hoạt động nhiều năm như vậy, cùng với bảy Tiên Vương khác tiếp xúc lâu như vậy, có thể Tiên Vương khác cũng bị thay thế hay không?

- Có khả năng này.

Tử Tiêu Tiên Vương nói:

- Bất quá bảy gia hỏa này khôn khéo vô cùng, rất giảo hoạt, gần đây đối với ta lo lắng, rất khó trúng kế. Về phần có người trúng kế hay không, vậy

thì khó nói.

- Đạo huynh, công pháp trên tấm bia đá trước mắt này là?

Giang Nam hỏi.

- Công pháp trên tấm bia đá này, là Thần Mẫu Đạo Quân khai sáng công pháp, chính là nàng lưu lại chuẩn bị ở sau.

Tử Tiêu Tiên Vương trầm giọng nói:

- Lúc ta cùng với suy nghĩ của nàng tương liên, cảm ứng được nàng chuẩn bị ở sau, nếu nàng không cách nào mượn nhờ những tiền sử cường giả kia phục sinh, liền mượn nhờ môn công pháp này phục sinh. Môn công pháp này bao hàm toàn diện, chính là đại đạo quy tắc chung của thời đại kia, sau khi tu luyện sẽ tỉnh lại thần hồn của nàng, đem tu luyện giả đoạt xá. Chỉ là tu vi không cách nào tăng lên tới lúc nàng đỉnh phong nhất, đối với nàng mà nói thuộc về hạ sách.

Giang Nam hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy trong vùng cấm này có không biết bao nhiêu tòa thánh điện, bao nhiêu tòa bia đá, chữ khắc trên tấm bia đá có công pháp có thể tỉnh lại linh hồn người chết, đoàn tụ hồn phách, dụ dỗ người tiến lên phỏng đoán nghiên cứu.

Mà những quan tài trôi nổi ở giữa không trung kia, thì là quan tài mai táng cường giả tiền sử, một phần tử của Thần Mẫu Đạo Quân, chớ nói hắn không cách nào hủy diệt những bia đá này, cho dù hủy diệt rồi, chỉ sợ cũng không quan hệ đại cục, chỉ là tạm thời trì hoãn Thần Mẫu Đạo Quân phục sinh mà thôi.

Bởi vì rất nhiều cường giả tiền sử đã phục sinh, đã lẫn vào Tiên Giới, Thần Mẫu Đạo Quân phục sinh là chuyện sớm hay muộn.

Hơn nữa, cho dù nàng không cách nào mượn nhờ những tiền sử cường giả này phục sinh, cũng có thể thông qua công pháp trên tấm bia đá phục sinh, dùng trình độ tinh diệu của môn công pháp này, nhất định có thể hấp dẫn

không ít người!

Nam Quách tiên ông lưu luyến nhìn về phía bia đá, lại nhìn về phía ở chỗ sâu trong Thánh Điện, chần chờ một lát nói:

- Đã tới đây, chúng ta cũng đã ký thác đạo quả, như vậy há có thể không tiến vào Thánh Điện nhìn một cái? Mặc dù là chiêm ngưỡng dung nhan Thánh Quân cũng tốt.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết cũng rất tâm động, tòa thánh điện này chính là mộ địa của Thần Mẫu Đạo Quân, bên trong mai táng bảo bối nhiều vô số kể, tùy tiện làm ra một kiện cũng là đại sát khí rất giỏi, hơn nữa đạo quả của bọn hắn ký thác vào trong bình ngọc, mặc dù chết cũng có thể từ trong đạo quả phục sinh, không cần phải lo lắng triệt để thân tử đạo tiêu, hoàn toàn chính xác đáng giá một chuyến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2088: Đến Đây Dạo Chơi. (2)

Giang Nam lắc đầu nói:

- Các ngươi vào đi thôi, ta ở chỗ này nghiên cứu công pháp trên tấm bia đá một chút.

- Giáo chủ, ngươi phải cẩn thận, ngàn vạn lần không nên tu luyện công pháp trên tấm bia đá!

Nam Quách tiên ông trên mặt bi sắc, trịnh trọng nói:

- Nếu không lão phu chỉ có ngậm lấy bi thống, quân pháp bất vị thân rồi! Đúng rồi, sau khi ngươi bị lão phu quân pháp bất vị thân, lão phu có thể đem chén bể của ngươi. . .

- Cút!

Giang Nam một cước đá tới, lão thỏ tử này linh mẫn đến cực điểm, thả người nhảy ra, Giang Tuyết lo lắng nói:

- Tử Xuyên, tuy công pháp của Thần Mẫu Đạo Quân hết sức thần diệu, nhưng ngươi cũng phải cẩn thận làm việc.

Giang Nam cười nói:

- Tỷ tỷ yên tâm, ta chỉ là nghiên cứu tiền sử đại đạo, sẽ không tu luyện môn công pháp này.

Đạo Vương thu hồi pháp lực, đem bình ngọc buông ra, Nam Quách tiên ông lưu luyến liếc nhìn bình ngọc, lúc này ba người hướng trong đại điện đi đến. Giang Nam xếp bằng mà ngồi, ngồi ở dưới tấm bia đá, hướng công pháp trên tấm bia đá nhìn lại, chỉ thấy phù văn trên tấm bia đá lập tức phát

sinh biến hóa, biến thành tiên đạo phù văn, dùng tiên đạo phù văn đến trình bày tiền sử đại đạo.

Đây là đại đạo thời đại Thần Mẫu Đạo Quân kia, Thần Mẫu Đạo Quân là được cường giả tiền sử dùng Thiên Địa đại đạo rèn thành sinh linh, theo nàng dung hợp tư duy thần hồn của sinh linh ngày càng nhiều, nàng bao hàm tiền sử đại đạo liền càng nhiều, công pháp liền càng thần diệu.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu, không khỏi động dung, tán thưởng không dứt, Thần Mẫu Đạo Quân lưu lại công pháp này thần diệu, là hắn trước nay ít thấy, cao thâm mạt trắc, thậm chí còn hơn Bất Không đại đạo của Bất Không đạo nhân!

Môn công pháp này đối với người sức hấp dẫn mạnh bực nào, có thể nghĩ, chỉ sợ bất luận kẻ nào nhìn thấy môn công pháp này, đều muốn thử tu luyện thoáng một phát, nhưng mà bọn hắn không nghĩ tới chỉ cần tu luyện môn công pháp này, bọn hắn sẽ trở thành một bộ phận của Thần Mẫu Đạo Quân, bị Thần Mẫu dung hợp, biến thành thân thể Thần Mẫu trọng sinh!

- Không tu luyện môn công pháp này, không cách nào đạt được tiền sử đại đạo, nhưng sau khi tu luyện, liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Thần Mẫu Đạo Quân không hổ là vô số hợp thể tụ tập, quả nhiên lợi hại!

Giang Nam tinh tế phỏng đoán, không đi tu luyện, mà ý đồ từ đó suy diễn ra tiền sử đại đạo, chỉ cảm thấy gian khổ gian nan. Thần Mẫu Đạo Quân chỉ để lại đoạn ngắn tiền sử đại đạo, chỉ có tu luyện công pháp của nàng, mới có thể từ trong hư không triệu hoán mảnh vỡ tiền sử đại đạo nghiền nát, tạo thành đại đạo nguyên vẹn.

Bất quá Giang Nam lại cảm thấy, mình có lẽ có thể từ bên trong đoạn ngắn của tiền sử đại đạo, suy diễn ra đại đạo thời đại kia!

Mà vào lúc này, Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông đã đi tới ở chỗ sâu trong Thánh Điện, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy đồng trụ sắp xếp thành hàng, không ngớt không dứt, đi thông hạch tâm Thánh Điện.

- Ồ, phía trên này còn có một hàng chữ!

Nam Quách tiên ông có chỗ phát hiện, hào hứng bừng bừng thì thầm:

- Thanh Liên đến đây dạo chơi, lưu chữ kỹ niệm. . . Cái nào không có đạo đức công cộng, rõ ràng khắc chữ lưu niệm lung tung, khinh thường, làm cho người khinh thường! Ân, tại đây cũng có một hàng chữ, Diệp Lân cũng đến đây dạo chơi. . . Hai gia hỏa không có đạo đức công cộng, đến còn phá hư di tích tiền sử!

- Thanh Liên cùng Diệp Lân là ai?

Đạo Vương dạo bước tiến lên, để sát vào quan sát, chỉ thấy hai hàng chữ này, toát ra phong cách cổ cùng tang thương vô tận, mang theo khí phách siêu nhiên bao trùm hết cùng, hẳn không phải là người bình thường lưu lại.

- Xem chữ biết người, hai người lưu chữ, nhất định không phải chuyện đùa, không phải người bình thường.

Đạo Vương nghi ngờ nói:

- Có thể tiến vào nơi đây lưu chữ, kém nhất cũng là nhân vật Tiên Vương cấp, chẳng lẽ Thanh Liên cùng Diệp Lân này là tên họ thế tục của hai vị Tiên Vương? Chỉ là, nếu như là Tiên Vương cấp, như thế nào sẽ không có danh hiệu, mà lưu lại tên họ thế tục?

Cự Đầu bên trong Cổ Tiên Giới thường thường đều có danh hiệu của mình, rất ít trực tiếp xưng hô tục danh, ví dụ như Giang Tuyết là Đông Cực, Nam Quách Minh tên là Nam Cực Tiên Ông, Giang Nam là Huyền Thiên giáo chủ.

Chỉ có người thân phận thấp kém, mới không có danh hiệu.

Mà hai người lưu chữ kia, lại đem tên họ của mình ghi ở phía trên, không có để lại danh hiệu, bởi vậy Đạo Vương mới có thể sinh ra loại nghi hoặc này.

Giang Tuyết tiến lên, nói khẽ:

- Thánh điện này dùng chính là Trụ Hoang thần thạch luyện chế thành, độ cứng của Trụ Hoang thần thạch, chỉ sợ Tiên Vương không cách nào khắc chữ ở phía trên a?

Lúc này Nam Quách tiên ông thí nghiệm, ý đồ dùng ngón tay lưu chữ trên trụ đồng, dùng hết toàn lực, cũng không có thể lưu lại nửa điểm dấu vết, mà hai người khắc chữ kia lại chỉ lực xâm nhập bên trong đồng trụ, chữ viết mượt mà lưu chuyển, phảng phất hạ bút thành văn, không tốn sức chút nào, để cho trong lòng của hắn không khỏi hoảng sợ.

Đạo Vương cũng thí nghiệm một phen, cũng không cách nào lưu lại bất cứ dấu vết gì, trong nội tâm càng thêm kinh ngạc:

- Tiên Quân chắc hẳn có thể ở trên Trụ Hoang thần thạch lưu chữ a? Chẳng lẽ là Tiên Quân của hai cung?

Ba người không có dừng lại, tiếp tục hướng trong Thánh điện đi đến, Nam Quách tiên ông làm trước một bước. Đột nhiên một cổ gió nhẹ quét đến. Nam Quách tiên ông cảm nhận được cảm giác mát trong gió nhẹ, cười nói:

- Kỳ quái, trong điện tại sao có thể có gió. . .

Hắn lời còn chưa dứt, cả người đã chỉ còn lại có một khung xương đứng ở nơi đó, 'Rầm Ào Ào', khung xương ở trong gió nhẹ toái đầy đất.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết lại càng hoảng sợ, vội vàng lui về phía sau, chỉ thấy cổ gió nhẹ này đến bên cạnh đồng trụ lưu chữ, liền đột nhiên dừng lại. Sau một lúc lâu, Nam Quách tiên ông từ trong đạo quả phục sinh, nổi giận đùng đùng phản hồi, ba người đợi cổ gió nhẹ này qua đi, lần nữa tiến lên.

- Nơi này có một cái gương, ha ha, chẳng lẽ là tiền sử trọng bảo?

Nam Quách tiên ông lại tìm được một mặt gương sáng treo ở trên vách tường, không khỏi vạn phần hưng phấn, xông lên phía trước, cười hắc hắc nói:

- Lão tiên ông trong gương thật sự là suất khí. Đem lão phu anh tuấn đẹp trai sáng láng thể hiện ra một hai phần mười. . . Ồ? Bóng dáng của Lão phu trong gương như thế nào lại hòa tan?

Đạo Vương, Giang Tuyết ngơ ngác nhìn xem vị lão tiên ông này ở trước mặt bọn họ hóa thành một bãi nước mủ, sau một lúc lâu. Nam Quách tiên ông từ trong đạo quả phục sinh, vượt qua hai người.

Giang Tuyết khuyên nhủ:

- Tiên ông, tại đây vạn phần hung hiểm, vẫn là coi chừng một ít thì tốt hơn.

Nam Quách tiên ông sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta để ý là được, tuyệt sẽ không đi loạn. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên một đạo cấm chế che dấu ở trong hư không bị hắn gây ra, lão tiên ông không rên một tiếng bị cắt thành một đống thịt nát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2089: Trứng Thịt Màng Thai.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết không khỏi im lặng, đợi sau nửa ngày, Nam Quách tiên ông đuổi đi lên, sắc mặt lão thỏ tử tái nhợt, vượt qua đạo cấm chế này, không hề đi loạn bốn phía, ba người cẩn thận từng li từng tí thăm dò đường nhỏ, tránh đi từng đạo cấm chế, quả nhiên như Tử Tiêu Tiên Vương nói, tại đây khắp nơi trên đất là bảo, pháp bảo cường đại của tiền sử mất trật tự tán lạc các nơi trong Thánh Điện.

Nhưng mà nguy hiểm cũng tùy theo mà đến, bên cạnh những tiền sử pháp bảo này hiện đầy cấm chế, hẳn là Thần Mẫu Đạo Quân đem những pháp bảo này phong ấn, muốn đạt được những pháp bảo này, nhất định phải bài trừ cấm chế của Thần Mẫu Đạo Quân, mà đây cơ hồ là chuyện không thể nào.

- Xâm nhập Bảo Sơn, lại chỉ có thể tay không mà về, cái này không phù hợp phong cách hành sự của Nam Quách tiên ông ta ah.

Nam Quách tiên ông nhìn về phía những pháp bảo này, thở dài nói.

- Ồ, nơi này có mấy cổ xương khô!

Giang Tuyết đột nhiên có chỗ phát hiện, chỉ thấy phía trước trên một tòa bình đài, mấy cổ xương khô như trước hiện ra tiên quang, hẳn là cường giả bên trong Tiên đạo tới đây, kết quả chết ở dưới cấm chế trong Thánh điện.

Đạo Vương nhìn lại, chỉ thấy tiên quang kia hiện lên màu tím, liền nói ngay:

- Hẳn là xương khô của Tử Tiêu Tiên Vương! Tử Tiêu Tiên Vương đúng là đi đến nơi đây, liên tục chết mấy lần!

Bọn hắn leo lên bình đài, chỉ thấy trên sân thượng ngoại trừ mấy cổ xương khô ra, còn có từng khỏa trứng thịt cực lớn, trứng thịt bị đặt ở nguyên

một đám trên tế đàn hình trụ, bên trong tựa hồ có sinh linh đang nhúc nhích.

Hô…

Đột nhiên hư không có chút rung chuyển, chỉ thấy một xúc tu cực lớn từ trong hư không thò ra, rơi vào trên một cái tế đàn, ba một tiếng từ trong xúc tu rơi ra một khỏa trứng thịt, rơi vào đỉnh tế đàn.

Ba người Đạo Vương nhìn xem một màn này, không dám phát ra tiếng vang gì, cái xúc tu kia lùi về, ba người liếc nhau, Đạo Vương tiến lên, lấy ra một thanh Tiên Kiếm hướng một quả trứng thịt trong đó hung hăng đánh xuống, tuy hắn không cách nào vận dụng pháp lực, nhưng mà thân thể cường đại, một kiếm đánh xuống, lập tức đem trứng thịt này mở ra.

Rầm Ào Ào…

Giữa trứng thịt chảy ra huyết thanh nồng đậm, một người quăn xoắn từ trong trứng thịt ngã xuống, há miệng dùng sức thở dốc mấy hơi, liền co rút giống như hít thở không thông tử vong.

Ba người tiến lên nhìn lại, chỉ thấy trong cơ thể người này vậy mà tràn ngập tử khí, rõ ràng là ở trong trứng thịt màng thai bị đào tạo ra tiên đạo cùng Tử Tiêu Tiên Vương phảng phất, mà bộ dáng cỗ thi thể này, vậy mà cùng Tử Tiêu Tiên Vương cơ hồ giống như đúc!

Trên tế đàn, hàng trăm trứng thịt từ từ nhúc nhích, người bên trong như ẩn như hiện, trong lòng ba người sợ hãi.

- Thần Mẫu Đạo Quân chế tạo Tử Tiêu Tiên Vương sao?

Đạo Vương rung giọng nói:

- Chế tạo mấy trăm Tử Tiêu Tiên Vương?

Giang Tuyết cùng Nam Quách tiên ông cũng không khỏi rùng mình một cái, có chút hoảng sợ nhìn về phía những trứng thịt này, nếu như nói từng cái

trứng thịt màng thai đều là một Tử Tiêu Tiên Vương phục chế, như vậy bức cảnh tượng này là khủng bố bực nào? Mấy trăm Tử Tiêu Tiên Vương, chỉ sợ có thể quét ngang Tiên Giới rồi!

Đại đạo trong cơ thể cỗ thi thể này rất nhanh tiêu tán, thi thể cũng hóa thành nước mủ, loại cảnh tượng này để cho bọn hắn nhẹ nhàng thở ra, hiển nhiên Thần Mẫu Đạo Quân đào tạo Tử Tiêu Tiên Vương phục chế cũng không thành thục, tuy nàng đã nhận được công pháp trí nhớ của Tử Tiêu Tiên Vương, nhưng mà muốn hoàn mỹ phục chế ra Tử Tiêu Tiên Vương còn khiếm khuyết một ít gì đó.

Giang Tuyết sắc mặt ngưng trọng nói:

- Tử Tiêu Tiên Vương chính là Thần đạo Đạo Tổ, có thể bắt chước hắn, phục chế trí nhớ của hắn, nhưng muốn phục chế ra Đạo Tổ hoàn mỹ, thì không có khả năng! Bất quá nếu những màng thai này phục chế thành thục, mặc dù không bằng Tử Tiêu Tiên Vương, chỉ sợ cũng có thể cùng Tiên Vương so sánh rồi! Mấy trăm Tiên Vương. . .

Đạo Vương rút kiếm hướng nguyên một đám trứng thịt màng thai bổ tới, quả quyết nói:

- Phải hủy diệt nơi đây! Nếu không Tiên Giới ta cách đại loạn thậm chí diệt vong cũng không xa!

Nam Quách tiên ông âm thanh chát chát nói:

- Đạo Vương. . .

- Chuyện gì?

Đạo Vương quay đầu, sắc mặt Nam Quách tiên ông xám ngoét. Về phía trước bĩu môi, Đạo Vương nhìn lại, không khỏi rút một ngụm hơi lạnh, chỉ thấy cách hắn không xa còn có một tòa bình đài, trên tế đàn bầy đặt từng khỏa trứng thịt màng thai, mà ở phía xa, từng tòa bình đài đứng vững trong Thánh điện, tế đàn hình trụ mọc lên san sát như rừng, tế đàn rậm rạp chằng

chịt lấy ngàn mà tính!

Hơn nữa, hắn còn chứng kiến, trong hư không từng xúc tu thò ra, không ngừng sinh hạ từng khỏa trứng thịt đặt ở trên tế đàn.

Da đầu ba người run lên, ngơ ngác nhìn xem một màn này, Thần Mẫu Đạo Quân vậy mà ở trong tiền sử Thánh điện, chế tạo một chi đại quân tiên nhân khủng bố!

Nàng phục chế hiển nhiên không chỉ một người Tử Tiêu Tiên Vương, còn có rất nhiều tiên nhân tiến vào nơi đây thám hiểm tầm bảo, bởi vì tu luyện công pháp mà bị đánh cắp đại đạo cùng trí nhớ, cũng bị phục chế ra!

Nam Quách tiên ông thở dài nói:

- Thần Mẫu Đạo Quân, đoán chừng đã thức tỉnh. . .

Bức cảnh tượng này làm cho người ta vô cùng sợ hãi, nếu Thần Mẫu Đạo Quân không có thức tỉnh, căn bản không có khả năng chế tạo ra những trứng thịt màng thai này, điều này nói rõ, trong tiên giới đã có lấy ngàn mà tính tiên nhân tao ngộ cùng Tử Tiêu Tiên Vương đồng dạng, bị phục chế đại đạo cùng trí nhớ, từ đó tỉnh lại Thần Mẫu Đạo Quân!

Có lẽ Thần Mẫu Đạo Quân tỉnh lại như trước cực kỳ suy yếu, nhưng mà theo nàng chế tạo những màng thai trứng thịt này đến xem, thực lực của nàng chỉ sợ muốn vượt qua ba người bọn họ đếm không hết, mặc dù là Tiên Quân, chỉ sợ cũng không phải đối thủ!

Giang Tuyết đột nhiên nói:

- Ta có một biện pháp, có lẽ có thể tạm hoãn Thần Mẫu Đạo Quân sống lại.

Hai người hướng nàng nhìn lại, Giang Tuyết nói:

- Chúng ta mang bình ngọc tới, hợp lực thúc dục Tiên Thiên Nguyên

Thủy tiên vực, hủy diệt nơi đây, tuy không có thể diệt trừ Thần Mẫu Đạo Quân đã thức tỉnh, nhưng lại có thể tiêu hao năng lượng của nàng, làm cho nàng hao phí càng nhiều năng lượng nữa đi chế tạo những màng thai trứng thịt này.

- Tế bình ngọc lên, mượn Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực chi uy, chúng ta cũng có thể vận dụng một bộ phận pháp lực, phá hủy những màng thai trứng thịt này không khó.

Lúc này ba người rời khỏi Thánh Điện, trở lại dưới tấm bia đá, Giang Nam vẫn còn nghiên cứu tiền sử đại đạo trên tấm bia đá, nghe ba người nói kiến thức ở trong Thánh điện, lắc đầu nói:

- Các ngươi đi phá hủy những màng thai trứng thịt kia, Thần Mẫu Đạo Quân tất nhiên giận dữ, chỉ sợ ba người các ngươi cũng không có cách nào còn sống trở về.

Nam Quách tiên ông nói:

- Giáo chủ có diệu kế gì?

- Không có!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2090: Thần Mẫu Đạo Quân. (1)

Giang Nam rất dứt khoát lắc đầu nói:

- Tồn tại như Thần Mẫu Đạo Quân, cũng không phải ta có khả năng chống lại, Tiên Quân đến cũng không thể làm gì! Bất quá, ta đã lĩnh ngộ một bộ phận tiền sử đại đạo, có thể ở chỗ này thỏa thích tách ra pháp lực, không bị hạn chế. Cho nên, ta đi phá hủy những màng thai trứng thịt kia, các ngươi mang theo bình ngọc cùng đạo quả của ta trước tiên lui ra nơi đây, ly khai phiến Cấm khu này!

Hắn tâm niệm vừa động, đạo quả trong chén bể bay ra, rơi vào trong bình ngọc nói:

- Nếu ta chết ở trong đó, còn có thể mượn nhờ đạo quả phục sinh.

- Giáo chủ, ngươi phải cẩn thận!

Đạo Vương, Giang Tuyết cùng Nam Quách tiên ông liếc nhau, lúc này đem bình ngọc tế lên, lao ra Thánh Điện, từng bàn tay lớn màu đen nhao nhao hướng bình ngọc chộp tới, đúng là chút ít tiền sử hắc thi thủ ở ngoài điện kia.

Ba người rống to, toàn lực thúc dục bình ngọc, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực bộc phát, tiên vực bảo vệ ba người, từng khỏa Tiên Thiên Nguyên Thủy chi tinh từ trong bình ngọc bay ra, cùng những độc thủ kia va chạm, ầm ầm nổ tung, khí lãng khủng bố quét ngang mọi nơi, đem những tiền sử hắc thi kia trùng kích đến lắc lư không ngớt.

Ba người thừa cơ lao ra, khống chế bình ngọc mang theo đạo quả của Giang Nam gào thét mà đi!

Giang Nam đưa mắt nhìn bọn hắn đi xa, ngẩng đầu nhìn tấm bia đá này,

đem đại đạo không trọn vẹn trên tấm bia đá nhớ dưới đáy lòng, lập tức cất bước hướng trong Thánh điện đi đến.

- Ân? Thanh Liên đến đây dạo chơi?

Hắn đi đến trước một cây đồng trụ, cũng nhìn thấy chữ viết, không khỏi cười nói:

- Cái gia hỏa nào không có đạo đức công cộng khắc loạn. . . Không đúng, không đúng, tên Vạn Chú Đạo Quân kia, đã từng đề cập qua cái tên Thanh Liên Tiên Tôn này, nói Thanh Liên Tiên Tôn ám toán hắn, vị Thanh Liên Tiên Tôn này là Tiên Tôn bên trong Đế cùng Tôn mở Tiên Giới! Chẳng lẽ nói, Thanh Liên lưu chữ này, là Tiên Tôn?

Hắn nháy mắt mấy cái, lắc đầu nói:

- Tiên Tôn là tồn tại bực nào, há có thể như một ngoan đồng bốn phía lưu chữ lưu danh? Nếu như Thanh Liên này là Tiên Tôn, như vậy Diệp Lân bên cạnh kia, há không phải là Tiên Đế rồi hả?

Giang Nam nhịn không được cười lên, lắc đầu rời đi, cũng không lâu lắm hắn liền đến trước những bình đài kia.

- Tỷ tỷ bọn hắn chắc hẳn đã ly khai phiến Cấm khu này đi à nha?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Nguyên Thủy đại đạo tràn ra bên ngoài cơ thể, dũng mãnh vào trong chén bể, chén bể ông ông chấn động, Ngưu Long ngửng đầu, Tiên Thiên chi uy tràn ngập, Bất Diệt đại đạo bị thôi phát.

Ngưu Long trường rống, chén bể phát ra cạch một tiếng vang thật lớn, sóng âm khủng bố hủy diệt hết thảy về phía trước oanh đi!

Thanh âm chuông lớn đại lữ chấn động, uy năng cuồn cuộn lướt qua, trứng thịt màng thai trên bình đài nhao nhao bạo toái, bị sinh sinh chấn thành Hỗn Độn, đi đến đâu, hết thảy đều bị phá hủy!

Trong khoảnh khắc, chấn động hủy diệt liền mang tất cả bình đài, tất cả trứng thịt màng thai nhao nhao bị chấn nát, không còn sót lại chút gì!

Thậm chí ngay cả những xúc tu vừa thô vừa to kia cũng bị chấn đến như là dây thừng phiêu đãng, run rẩy!

Đồng tử của Giang Nam hơi co lại, một kích này của hắn uy năng là kinh người bực nào, tuyệt đối là không đối thủ dưới Tiên Quân, mặc dù là tồn tại như bát Tiên Vương, cũng chỉ có thể trốn tránh, không thể đón đỡ.

Không nghĩ tới, một kích này của hắn, thậm chí ngay cả những xúc tu kia cũng không có oanh phá một chút!

Giang Nam một kích đắc thủ, quyết định thật nhanh lui về phía sau, tốc độ cực nhanh, cùng lúc đó, chén bể cao cao treo lên, bao phủ đỉnh đầu của hắn, rủ xuống đạo đạo Bất Diệt linh quang, bảo vệ quanh thân!

Hô, hô…

Hai đạo sông lớn sau đầu hắn cuốn động, thời gian trường hà vặn vẹo thời gian, không gian trường hà phân tích không gian, để cho thời không quanh thân hắn vặn vẹo, hình thành nguyên một đám thời không lớn nhỏ!

Tất cả thời không lớn nhỏ đưa hắn từ trong tòa Thánh điện này cách ly đi ra ngoài, tầng tầng phòng hộ, cộng thêm Bất Diệt linh quang của chén bể, lực phòng ngự của Giang Nam hôm nay mạnh, chỉ sợ so với Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần cũng không kém!

- Duy Ta Bất Không!

Không chỉ có như thế, hắn còn thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, hóa thành Nguyên Thủy Bất Không ấn, Bất Không bất diệt, vô sinh vô tử, đem phòng ngự của mình tăng lên tới cực hạn!

Loong coong…

Chứng đạo kiếm bay ra, rơi vào trong tay của hắn, thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm này hắn đã dung luyện tế luyện một lần nữa, gia nhập hằng hà tiên tài tiên kim, uy lực càng hơn lúc trước!

- Hằng Cổ!

Hắn một kiếm đâm về phía trước, Hằng Cổ kiếm ý dâng lên mà ra, một kiếm này cũng là xu thế phòng ngự, để phòng ngự hóa thành công kích, trình bày kiếm ý Tịch Diệt không phá!

Hôm nay Giang Nam, có thể nói ở vào trạng thái đỉnh phong nhất!

Bất quá tất cả phòng ngự của hắn đều phảng phất là đối với không khí phát ra, bởi vì trước mặt của hắn không có bất kỳ địch nhân, cái gì cũng không có, chỉ có một kích kia của chén bể tạo thành cảnh tượng khủng bố.

Tại đó, Hồng Mông không ngừng nghiền nát, Hỗn Độn đổ vỡ, bão táp phá hủy hết thảy, còn đang không ngừng hướng chỗ càng sâu trong Thánh Điện oanh khứ.

Nhưng mà sau một khắc, bão táp đột nhiên dẹp loạn, phảng phất bị một bàn tay vô hình đem hết thảy gợn sóng đè bằng!

Chỗ sâu nhất trong Thánh Điện phảng phất có Ma Vương khủng bố thức tỉnh, tức giận, gầm lên giận dữ truyền đến, không gian dẹp loạn lập tức bạo loạn, mơ hồ có thể chứng kiến hư không trọng điệp, nghiền áp mà đến, mang tất cả hết thảy, mặc dù là Trụ Hoang thần thạch chế tạo Thánh Điện cũng bị chấn đến không ngừng lắc lư!

Giang Nam kêu rên, Hằng Cổ kiếm ý lập tức bị hư không nghiền áp mà đến nghiền nát, thậm chí ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng bị chấn đến che kín vết rách, đón lấy, áp lực khủng bố đánh úp lại, thời gian trường hà cùng không gian trường hà bị chấn đến kịch liệt chấn động, đón lấy hai đạo sông dài đùng đùng bạo toái, hai đại Tiên Vương chi bảo bị chấn thành vô số mảnh vỡ, triệt để tan rã!

Cạch…

Ngưu Long ngửng đầu, há miệng rống to, tiếng hô chấn động hư không, phát ra tiếng chuông to đến cực điểm, uy năng khủng bố vỡ bờ vọt tới, nhưng chén bể chỉ phát ra một tiếng chung, dư vị tiếng chuông lập tức ám ách xuống, chén bể ầm vang chấn động, triệt để vô thanh vô tức!

Ba ba ba…

Tiên Thiên linh quang vờn quanh Giang Nam vặn vẹo, phá vỡ, cổ uy năng kinh khủng kia truyền đãng mà đến, nghiền áp ở trên người Giang Nam, Nguyên Thủy Bất Không ấn mang đến ý cảnh Bất Không bất diệt lập tức bị nghiền nát, Giang Nam thổ huyết, chỉ cảm thấy uy lực khó có thể tưởng tượng đụng ở trên người mình!

Cổ lực lượng này đem nhục thể của hắn đè ép thành một tờ giấy mỏng, xương cốt toàn thân của hắn trong nháy mắt liền bị đập vụn, pháp lực tan tác, máu tươi bị bài trừ đi ra bên ngoài cơ thể, cơ bắp hóa thành bột mịn, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng tùy theo bạo toái!

Không gian Tử Phủ của bị chấn sập, trong Tử Phủ bắt được các loại bảo bối, hết thảy hóa thành hư ảo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2091: Thần Mẫu Đạo Quân. (2)

Lập tức, thân thể hắn biến thành giấy mỏng bị xé nứt, phá tan thành từng mảnh!

Oanh…

Lúc này thân thể Giang Nam mới nổ tung, hóa thành hư ảo, cổ uy năng kinh khủng kia cũng tùy theo tiêu tán.

Một thanh âm bén nhọn từ trong Thánh điện kích động, lạnh lùng nói:

- Ngươi cho rằng đạo quả ngươi không ở đây, liền có thể mạo phạm ta, mạo phạm Mẫu thần sao? Đạo quả của ngươi, trốn không thoát lòng bàn tay ta! Vô luận thần hồn hay là đạo quả của ngươi, đều quy Mẫu thần! Trở lại cho ta!

Mà vào lúc này, Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông đã ly khai phiến Cấm khu này, ba người hợp lực tế lên Nguyên Thủy ngọc bình, khống chế bình ngọc chạy như bay mà đi, đạo quả của Giang Nam bị bọn hắn chứa đựng ở trong bình ngọc.

Mà vào lúc này, bình ngọc đột nhiên ầm ầm chấn động, chỉ thấy đạo quả của Giang Nam trong bình ô hay một tiếng phóng lên trời, đột nhiên đánh vỡ hư không, biến mất không thấy gì nữa!

Sắc mặt ba người kịch biến, thất thanh nói:

- Nguy rồi!

Giang Tuyết không khỏi phân trần liền thúc dục bình ngọc, chỉ thấy Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà trong bình hạo hạo đãng đãng, ngang trời mà lên, như là một đạo Nộ Long hướng trong hư không phóng đi, đạo sông

lớn này đụng vào hư không, Nguyên Thủy như lưới, bốn phương tám hướng kéo dài, ý đồ thu đạo quả của Giang Nam.

Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông lập tức xuất thủ tương trợ, hợp lực thúc dục bình ngọc, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực chi uy ở trong tay bọn hắn bị thôi phát vô cùng tinh tế, mặc dù là bát Tiên Vương đến, cũng muốn nhượng bộ lui binh!

Hư không đột nhiên bạo liệt, Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà bị chấn quay về, ba người ngay ngắn kêu rên một tiếng, cảm giác được một cổ lực lượng tuyệt cường đem pháp lực của bọn hắn tính cả Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà cùng một chỗ áp quay trở lại!

Sau một khắc, đạo quả của Giang Nam xuất hiện ở bên trong Cấm khu môn hộ, lóe lên một cái, biến mất ở bên trong môn hộ.

Trong lòng ba người kinh hãi vô cùng, âm thầm sinh ra một cổ cảm giác không ổn, vội vàng hướng môn hộ kia chạy vội mà về, lại vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy trong môn hộ Hồ Tôn, Phong Nguyệt, Tả Ngạn các Tiên Vương, Chân Tiên chạy như điên mà ra, kêu lớn:

- Không tốt, Cấm khu bạo động, hằng hà hắc thi tiền sử nhảy ra ngoài, môn hộ sắp khép lại, mau mau xông ra đi!

Ba Tiên Vương phía trước, đằng sau đi theo mấy chục Chân Tiên, trong đó có một cái vừa bước vào môn hộ, đột nhiên chỉ thấy môn hộ khép kín, bá một tiếng biến mất không thấy gì nữa, Chân Tiên kia bị sinh sinh cắt thành hai nửa, một nửa thân thể máu tươi phún dũng, ngã vào bên trong cát bụi, còn có sáu bảy tên bị nhốt trong Cấm khu, không có thể chạy ra.

Ba người Giang Tuyết vọt tới, môn hộ đã biến mất, không có thể tiến vào Cấm khu.

Trong lòng ba người lạnh toát, ngốc trệ đứng ở nơi đó.

Trong vùng cấm, hư không chấn động không dứt, chút ít quan tài trôi nổi

ở giữa không trung kia ầm ầm mở ra, vô số cỗ hắc thi từ trên trời giáng xuống, ngửa mặt lên trời gào thét, những tiền sử hắc thi này đều là tử thi, bị Thần Mẫu Đạo Quân ở bên trong nổi giận khống chế, lập tức huyết tẩy Cấm khu, mấy hơi thở tầm đó, tất cả Chân Tiên trong vùng cấm bị tàn sát sạch sẽ, thậm chí ngay cả một ít tiền sử sinh linh cũng không thể đào thoát!

Hô…

Giang Nam đạo quả như là điện quang bị Thần Mẫu Đạo Quân dẫn dắt mà đến, gào thét bay vào Thánh Điện, bị một cổ lực lượng không hiểu dẫn dắt, quăng hướng chỗ sâu nhất trong Thánh Điện.

Mà ở chỗ sâu nhất trong Thánh Điện, khí tức vô cùng khủng bố công tác chuẩn bị, như lôi đình Lôi Bạo, như núi lửa biển gầm, áp lực, nặng nề, kinh người.

Giang Nam đạo quả bay vào trong đại điện, vừa mới bay đến nơi Giang Nam vẫn lạc, đột nhiên chỉ thấy một đạo đại đạo gào thét bay lên, kiểu đằng như rồng, nhẹ nhàng khẽ quấn chui vào trong chén bể, chén bể móc ngược, đem đạo quả bao lại.

Đương đương đương…

Chén bể chấn động không dứt, liên tục không ngừng hướng trong Thánh điện oanh tới, đồng thời phi tốc trốn chạy, hướng ngoài điện bay đi.

- Ân? Rõ ràng không có bị đánh chết, còn bảo lưu lấy một đạo đại đạo?

Trong điện truyền đến một tiếng nhẹ kêu, cổ uy năng kinh khủng kia lần nữa hiện lên, từ chỗ sâu nhất trong Thánh Điện tuôn ra, chấn vỡ âm thanh của chén bể, hướng chén bể cuồn cuộn đè xuống!

Chén bể cực nhanh, chung tiếng nổ không dứt, thân thể Giang Nam ở trong chén ngưng tụ, toàn bộ tinh thần chống đỡ, toàn lực khống chế chén bể phóng ra ngoài điện, nhưng vẫn là rất nhanh liền bị cổ uy năng này đuổi theo, cổ uy năng kinh khủng kia làm hắn tim đập nhanh, Thần Mẫu Đạo

Quân bên trong nổi giận tuy cũng không triệt để thức tỉnh, khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, nhưng mà một tia một đám lực lượng kia của nàng, cũng vượt ra xa Giang Nam có khả năng chống cự!

- Thực muốn bỏ mạng ở chỗ này sao?

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, môn hộ Thánh Điện đã ánh vào tầm mắt của hắn, khoảng cách ngắn như vậy với hắn mà nói ngay lập tức là có thể đến, nhưng lại phảng phất hóa thành rãnh trời không cách nào vượt qua, ngăn cản hắn ở trong môn hộ, không cách nào đào thoát.

Mà ở ngoài điện, tiền sử hắc thi đông nghịt mọc lên san sát như rừng, như là một chi đại quân tử vong khủng bố canh giữ ở trước điện, cho dù hắn có thể đào thoát ra tòa thánh điện này, hắn cũng không có nắm chắc có thể chạy ra phiến Cấm khu kia, môn hộ Cấm khu đã khép lại, biến mất không thấy gì nữa, để cho hắn không đường có thể trốn!

Huống hồ, mặc dù hắn chạy ra Cấm khu, còn có Vô Nhân khu rộng lớn bao la bát ngát, đối mặt Thần Mẫu Đạo Quân cùng tiền sử hắc thi đuổi giết, hắn đã không có sinh lộ!

Mà bây giờ, hắn ngay cả Thánh Điện cũng không kịp chạy ra, sẽ bị một kích này của Thần Mẫu Đạo Quân nổ nát, tính cả đạo quả của hắn chỉ sợ cũng không thể may mắn thoát khỏi!

- Có lẽ còn có một đường sinh cơ. . . sống, hoặc chết, là một lần hành động lúc này!

Ánh mắt Giang Nam đột nhiên rơi vào một cây trụ đồng cách đó không xa, con mắt sáng ngời, chén bể lập tức đổi hướng, bay về phía đồng trụ kia.

Cái chén bể này vừa mới bay đến đồng trụ, một cổ lực lượng không hiểu truyền đến, nhu hòa mà cường đại, đem uy năng chén bể trấn áp, để cho cái chén này cùng Giang Nam trụy lạc trên mặt đất.

Giang Nam đứng ở dưới đồng trụ, quay người nhìn lại, chỉ thấy uy năng

khủng bố của Thần Mẫu Đạo Quân nghiền áp mà đến, cuồn cuộn tới, lực lượng ngập trời trong khoảnh khắc bao phủ hắn cùng đồng trụ!

Mà vào lúc này, chỉ thấy văn tự phía trên đồng trụ này dần dần sáng lên, tản mát ra tầng tầng tiên quang không ngừng hướng ra phía ngoài lan tràn, như là tầng tầng rung động, vô cùng nhu hòa, lại ẩn chứa lực lượng kinh người, đem một kích này của Thần Mẫu Đạo Quân tầng tầng tan mất, hóa giải trong lúc vô hình.

Bên ngoài đồng trụ, uy năng khủng bố quét ngang, chấn đến Thánh Điện không ngừng lắc lư, mà dưới đồng trụ lại gió êm sóng lặng, không có một tí tẹo ngoại lực truyền lại đến nơi đây.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2092: Mượn Chén Dùng Một Lát. (1)

- Thanh Liên đến đây dạo chơi.

- Diệp Lân cũng đến đây dạo chơi.

Mấy chữ viết buồn cười có chút tính trẻ con này, phảng phất biến thành thủ hộ phù, lực lượng bên trong chữ viết bị kích phát, thủ hộ lấy Tịnh thổ ở dưới đồng trụ.

Giang Nam ngẩng đầu nhìn những chữ viết này, trong lòng vạn phần khiếp sợ:

- Đế cùng Tôn lưu lại chữ viết. . . Nếu có thể khiêng đi, đem đến nơi ở của ta, thật là tốt biết bao ah. . .

Giang Đại giáo chủ không có tim không có phổi suy nghĩ nói:

- Đáng tiếc, thánh điện này chính là Trụ Hoang thần thạch tạo thành, muốn vỡ vụn Thánh Điện khiêng đồng trụ đi, có chút khó khăn. . .

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong Thánh Điện âm thanh ầm ầm chấn động truyền đến, một âm thanh bén nhọn chói tai vang lên, lạnh lùng nói:

- Tiên Đế Tiên Tôn, hai người các ngươi đã chết, chữ của các ngươi còn muốn ngăn trở ta sao? Còn có thể ngăn ở ta sao?

Thánh Điện kịch liệt chấn động, tiếng bước chân trầm trọng truyền đến, một cái bóng mờ to lớn cao ngạo từ chỗ sâu nhất trong Thánh Điện xuất hiện, dần dần rõ ràng!

Thần Mẫu Đạo Quân rốt cục đi ra hang ổ, tái hiện thế gian!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lên, thần sắc có chút ngốc trệ, lẩm bẩm nói:

- Con mẹ nó, lớn như vậy. . .

Cái bóng mờ to lớn cao ngạo kia từ chỗ sâu nhất trong Thánh Điện đi tới, chấn đến Thánh Điện không ngừng run run, tựa hồ ngay cả tòa Thánh Điện do Trụ Hoang thần thạch chế tạo thành này, cũng không cách nào chịu đựng được uy năng thân thể của nàng!

Đây là một vị mỹ nhân, nàng có ngũ quan hoàn mỹ không tỳ vết, sống mũi cao thẳng, cặp môi đỏ mọng kiều diễm ướt át, vành tai tinh tế tỉ mỉ trơn bóng giống như bạch trân châu, da thịt như bạch ngọc mỡ dê, mắt của nàng giống như mặt hồ im im lặng lặng, phảng phất là bảo thạch hoa mỹ nhất thế gian tạo hình mà thành.

Thân thể của nàng, dung nhan của nàng, tựa như là tụ tập vô số người giỏi tay nghề tốn hao vô số ngày đêm chế tạo ra "tình nhân", "Tình nhân" hoàn mỹ nhất trong nội tâm vô số người, tụ tập ngàn vạn thanh tú tại một thân, lại dẫn dị chủng phong tình của tiền sử.

Tướng mạo của nàng,… đều hoàn mỹ đến làm cho bất luận nữ tử nào cũng phải ghen ghét, để cho tất cả nam tử si mê.

Bất quá Giang Nam gần kề nhìn thoáng qua, liền đem dung nhan cùng tư thái đẹp đến làm cho người khác nổi giận của nữ nhân này vứt ra khỏi óc, nữ nhân này quá lớn, cần hắn nhìn lên, như là nhìn lên một tòa núi cao, mình chỉ là một hạt bụi dưới chân nàng.

Không chỉ như thế, cô gái này tuy đẹp đến không gì sánh được, nhưng mà nửa người dưới của nàng lại mọc ra thân hình giống như bò cạp, giống như kim loại cứng rắn nhất tạo thành, từng cái kìm lớn khủng bố dữ tợn!

Kinh khủng nhất chính là, nửa người dưới của nàng còn mọc đầy xúc tu thật dài, địa phương xúc tu nối tiếp thân hình là nguyên một đám noãn sào (*cái ổ) hở ra, tựa hồ có vật còn sống ở trong đó nhúc nhích!

Dung nhan cùng tư thái của nàng đủ để cho bất luận nam nhân gì cũng

câu dẫn ra dục hỏa trong lòng, nhưng mà nửa người dưới của nàng thì đủ để cho "dâm côn" nhất cũng bỏ đi ý niệm bất lương bỏ trốn mất dạng!

Cái này là thời đại tiền sử thần bí kia, vô số cường giả chế tạo ra độ kiếp chi bảo mạnh nhất. Tiến hóa làm sinh mệnh có trí tuệ, đem vô số cường giả tiền sử nô dịch, Thần Mẫu Đạo Quân!

Tụ tập xinh đẹp cùng khủng bố tại một thân, tụ tập trí tuệ của vô số tiền sử cường giả tại một thân… Thần Mẫu Đạo Quân!

Vô số cường giả tiền sử kỳ vọng đem nàng chế tạo thành pháp bảo mạnh nhất đủ để vượt qua Tịch diệt kiếp, những tồn tại này đem suy nghĩ trí tuệ của bọn hắn cùng Thần Mẫu tương liên, làm cho nàng sinh ra linh trí, hóa thành Mẫu thần, ý đồ kéo dài văn minh tiền sử, nhưng cuối cùng nhất lại bị nàng nô dịch, khống chế!

Cuối cùng nhất, Thần Mẫu tìm ra một con đường để cho chính mình vượt qua tịch diệt kiếp!

Hôm nay, vị Thần Mẫu Đạo Quân này cuối cùng từ trong tử vong sống lại, tuy nàng còn không hoàn toàn sống lại, cách khôi phục đến trạng thái đỉnh phong còn có khoảng cách rất xa, nhưng mà sự cường đại của nàng, đã đủ để cho Tiên Giới Tiên Quân run rẩy, phát run!

Trong nội tâm Giang Nam lo sợ bất an, Thần Mẫu Đạo Quân cường đại như thế, Đế cùng Tôn lưu lại hai câu đến đây dạo chơi, thật có thể ngăn cản được nàng sao?

Nếu vị Mẫu thần này phá vỡ hai hàng chữ của Đế cùng Tôn, Giang Nam có thể đoán trước đến kết quả của mình sẽ là thê thảm bực nào!

Giang Nam cảm thấy, vị Mẫu thần này nhất định rất thích ý giết chết hắn, sau đó lại phục chế ra hàng trăm “hắn”.

- Thanh Liên, Diệp Lân, trước đó hai người các ngươi lần thứ nhất tới chỗ ta, ý đồ luyện hóa ta, nhưng không ngờ ta sớm có bố trí, đem bọn ngươi ngăn

cản ở bên ngoài.

Ánh mắt của Thần Mẫu Đạo Quân rơi vào hai hàng chữ trên đồng trụ bên người Giang Nam kia, cười lạnh nói:

- Các ngươi muốn đem Tiên Giới hoàn toàn mở đi ra. Mà không phải cái không gian nhỏ hẹp trước mắt này, lại không biết các ngươi đắc tội bao nhiêu Cự Đầu tiền sử, làm cho các ngươi bị quản chế khắp nơi. Mà ta cũng không ngờ rằng chính là, các ngươi lại có thể tự giết lẫn nhau, song song bị mất mạng! Tiên Giới đã không có các ngươi, chính là một cái trứng gà, nhìn như cứng rắn, nhưng đụng một cái liền phá...!

Trên trụ đồng, hai hàng chữ viết như trước tản mát ra Tiên uy nhàn nhạt, tiên quang như sóng, hướng ra phía ngoài dũng mãnh lao tới, đem khí thế của Thần Mẫu Đạo Quân chống cự ở bên ngoài.

Trong lòng Giang Nam giật mình:

- Đế cùng Tôn chết rồi hả? Còn là tự giết lẫn nhau? Tồn tại như bọn hắn, tồn tại có được khát vọng như thế, làm sao có thể sẽ tự giết lẫn nhau?

Ánh mắt của Thần Mẫu Đạo Quân rơi vào trên người Giang Nam, cười khanh khách nói:

- Tiểu bối, ngươi thật có chỗ độc đáo, rõ ràng có thể chống đỡ được một kích của ta, đại đạo của ngươi rất là thú vị, Mẫu thần đối với ngươi cảm thấy rất hứng thú. Ta muốn đem thần hồn của ngươi dung nhập trong cơ thể ta, hấp thu trí nhớ của ngươi, đạt được đại đạo của ngươi, đem ngươi dung nhập đến bên trong Mẫu thần a!

Giang Nam cười đến rất là sáng lạn, lắc đầu nói:

- Thần Mẫu, ngươi đối với ta có hứng thú, ta đối với ngươi cũng rất có hứng thú, rất muốn đem đại đạo của ngươi dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo của ta!

- Cái kia liền tới đi, để cho chúng ta dung hợp a!

Trong miệng Thần Mẫu Đạo Quân truyền đến thanh âm mị hoặc, ôn nhu, hấp dẫn, như là kêu gọi "Tình nhân", để cho người thần hồn hoảng hốt, bất tri bất giác liền bị nàng mê hoặc.

Giang Nam căn bản bất vi sở động, như trước đứng ở dưới đồng trụ, cười mỉm nhìn xem.

Thần Mẫu Đạo Quân hừ lạnh một tiếng, sau lưng từng đạo xúc tu bay múa, hướng hắn chộp tới, nhưng chữ viết trên đồng trụ lắc lư, bắn ra tiên uy, đem từng đạo xúc tu ngăn cản ở bên ngoài.

Hai hàng chữ này chính là Đế cùng Tôn lưu lại, trong đó ẩn chứa năng lượng vô cùng cường đại, vậy mà đơn giản liền đem công kích của Thần Mẫu Đạo Quân ngăn lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2093: Mượn Chén Dùng Một Lát. (2)

- Tiên Đế Tiên Tôn, lúc các ngươi còn sống cũng đỡ không nổi ta, sau khi các ngươi chết, bằng vào hai hàng chữ, còn có thể đở nổi ta sao?

Thần Mẫu Đạo Quân lệ rít gào thét, tám cái chân di chuyển, hướng đồng trụ phóng đi, nâng lên một cái kìm lớn hung hăng hướng đồng trụ cắt đi!

Nhục thể của nàng là pháp bảo, hơn nữa là vô số cường giả tiền sử thu thập kim loại cứng rắn nhất cường đại nhất luyện chế thành, dùng vô số trí tuệ đánh bóng, tuy Thần Mẫu Đạo Quân chỉ sống lại một bộ phận uy năng, nhưng mà một kích này của nàng như trước vô cùng khủng bố, dưới một kích, Càn Khôn nghịch chuyển, cắt bỏ trùng trùng điệp điệp tiên quang!

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Thần Mẫu Đạo Quân công kích quá mạnh mẽ, căn bản không phải hắn cái Chân Tiên cấp này có thể đối phó, có khả năng chống lại, hiện tại hắn duy nhất trông cậy vào, liền chỉ có Đế cùng Tôn lưu lại chữ viết trên đồng trụ rồi.

- Bất quá, cái này dù sao chỉ là Đế cùng Tôn tiện tay viết, chỉ sợ không thể ngăn trở Thần Mẫu Đạo Quân thời gian bao lâu. . .

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên hai hàng chữ kia hào quang tỏa sáng, nguyên một đám chữ viết từ trong đồng trụ bay ra, thoăn thoắt, hai chữ Thanh Liên hóa thành một đóa Thanh Liên, đột nhiên tách ra, hoa sen tầng tầng lớp lớp, cánh hoa không ngừng trào ra ngoài, ngăn lại cái kìm của Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân vọt tới, bát trảo vung vẩy, vô số xúc tu như là Độc Long đại mãng ở trên không trung huy động qua, bành bành bành hướng đóa Thanh Liên này công tới, đánh cho hoa sen phiêu linh!

Nàng không hổ là thời đại tiền sử vô số cường giả chế tạo ra pháp bảo

mạnh nhất, không cần kích phát uy năng, chỉ bằng mượn lực lượng thân thể, liền siêu việt Tiên Quân!

Những chữ khác trên đồng trụ cũng tự bay ra, ẩn chứa lực lượng tiên đạo chí cường. Liên tục đối kháng, uy năng bộc phát, thủy chung đem thế công của Thần Mẫu Đạo Quân ngăn cản ở bên ngoài!

Tiên đạo chi uy, bị những chữ viết này phát huy vô cùng tinh tế, những văn tự, bút họa kia, hóa thành kiếm sắc bén nhất, đao trầm ổn nhất thế gian.

Giang Nam phảng phất chứng kiến hai cái thân ảnh, đang cùng Thần Mẫu Đạo Quân chiến đấu, văn tự bút họa hóa thành vũ khí của bọn hắn, chiêu thức vô cùng đơn giản, tích chứa tiên đạo áo nghĩa vô tận, để cho hắn thấy như si mê như say sưa.

Tiên Đế cùng Tiên Tôn lưu lại những văn tự này, phảng phất là do tiên đạo ngưng tụ thành, bình thường nhìn lại, nhìn không ra bất luận mánh khóe gì, nhưng mà hiện tại, bọn hắn lưu lại văn tự lại đem tiên đạo phiêu dật, siêu nhiên cùng lực lượng hết thảy tách ra, tựa như thơ ca đẹp nhất!

Mặc dù là tư thái mê người kia của Thần Mẫu Đạo Quân, ở trước mặt tiên đạo của bọn hắn cũng ảm đạm thất sắc!

Tuy Giang Nam ở Thần đạo lập nghiệp, từ Thần đạo mà vào Tiên đạo, nhưng mà Tiên đạo tạo nghệ lại là một khâu yếu kém nhất trong Nguyên Thủy đại đạo của hắn, vô luận chất lượng hay là uy năng, đã so ra kém Hỗn Độn Cổ Thần Bất Không đại đạo, cũng kém Chú đạo, so với Tịch Diệt đại đạo càng thua kém rất nhiều.

Trong nội tâm hắn thậm chí cho rằng, Tiên đạo mới vừa vặn cất bước, là văn minh vừa mới cao hứng, so ra kém những đại đạo khác, mà bây giờ, hắn chứng kiến trong văn tự của Đế cùng Tôn chất chứa tiên đạo Áo Nghĩa, mới biết được mình sai rồi, sai đến không hợp thói thường cỡ nào!

Hắn từ trong văn tự của hai tồn tại này, chứng kiến Tiên đạo cường đại

cùng thần bí, chứng kiến Tiên đạo của Đế cùng Tôn bao dung ưu điểm của thời đại tiền sử, từ đó khai thác, để cho uy năng của Tiên đạo bao trùm các đại đạo khác!

Tiên đạo, không chỉ không nhỏ yếu so với tiền sử đại đạo, thậm chí còn vượt qua!

Những văn tự Tiên đạo này, để cho tu vi tiên đạo của hắn đột nhiên tăng mạnh, mỗi một khắc đạt được bổ ích đều là lúc trước không cách nào tưởng tượng!

Bất quá, này dù sao chỉ là Đế cùng Tôn lưu lại chữ viết, thực sự không phải là bản thân Đế cùng Tôn hàng lâm, trong chữ viết chất chứa uy năng có hạn, cùng Thần Mẫu Đạo Quân đánh nhau chết sống, Giang Nam có thể rõ ràng cảm giác được, những văn tự này chất chứa tiên đạo uy năng đang yếu bớt, không ngừng suy yếu.

Mà Thần Mẫu Đạo Quân không có bị thương chút nào, tiếp tục nữa, Đế cùng Tôn lưu lại văn tự, thế tất sẽ hao hết tất cả uy năng!

Khi đó, là tử kỳ của Giang Nam!

Đột nhiên, Giang Nam phảng phất nghe được bên tai truyền đến một thanh âm, cái thanh âm kia rất nặng, như là Tiên Đế cao cư ở bên ngoài Cửu Thiên, uy nghiêm quảng đại.

- Tiểu đạo hữu, mượn chén của ngươi dùng một lát. . .

Cái thanh âm này không biết từ chỗ nào truyền đến, Giang Nam vẫn còn buồn bực có phải là ảo giác của mình hay không, đột nhiên cái chén bể kia bay lên, phân giải, hóa thành một đạo linh quang, hai hàng văn tự kia bay tới, rơi vào bên trong linh quang, linh quang rung chuyển, hai hàng tiên văn triệt để phân giải, trong đó chất chứa tiên đạo cùng linh quang tương dung!

Linh quang như là Trường Hà, đột nhiên thu lại, vô số linh quang ngưng tụ thành một Đế Hoàng to lớn cao ngạo xuất hiện ở trong Thánh điện!

Đây là một Tiên Đế trẻ tuổi, tay nắm một đóa Thanh Liên, bộ dáng có chút quen mắt, Thanh Liên trong tay đột nhiên về phía trước xoát đi, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ mạnh, Thần Mẫu Đạo Quân bay ngược mà ra, ầm ầm đánh ngã một đồng trụ do Trụ Hoang thần thạch chế tạo thành, đụng vào ở chỗ sâu trong Thánh Điện!

Linh quang tạo thành đại đế trẻ tuổi cất bước đi ra, khí phách vô song, một quyền đánh vào ở chỗ sâu trong Thánh Điện, Thánh Điện chấn động, những nơi quả đấm của hắn đi qua, Thánh Điện chắc chắn vô cùng sụp đổ, Trụ Hoang thần thạch bị đánh nát, bay đi bốn phương tám hướng!

Trụ Hoang thần thạch tán loạn rơi xuống, nện sập từng tòa Thánh sơn tiền sử hùng vĩ trong Cấm khu!

Thánh sơn sụp đổ, đập vụn không biết bao nhiêu hắc thi.

Giang Nam ngạc nhiên, chỉ thấy linh quang đại đế sát nhập ở chỗ sâu trong Thánh Điện, bên trong truyền đến chấn động kịch liệt, hiển nhiên hai tồn tại đang ở trong đó đánh đập tàn nhẫn, trình độ kịch liệt có thể thấy được lốm đốm!

Thánh Điện ầm ầm sụp xuống, Trụ Hoang thần thạch tróc ra, Giang Nam vội vàng mọi nơi tránh né, miễn cho bị Thần Thạch đập chết.

- Thần Mẫu, nếu ngươi trốn ở trong hang ổ, thật sự rất khó giết ngươi. Nhưng tiếc chính là, ngươi lại chạy ra. . .

Ở chỗ sâu trong Thánh Điện, truyền đến tiếng cười của linh quang đại đế kia.

Tiếng kêu bén nhọn của Thần Mẫu Đạo Quân truyền đến:

- Tiên Đế, chỉ là linh thân bên trong văn tự, ngươi cho rằng ngươi có thể làm gì được ta?

Đã qua thật lâu, Giang Nam đứng ở phía trên một mảnh phế tích, Thánh

Điện đã bị san thành bình địa, mà chỗ sâu nhất trong Thánh Điện chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Oanh…

Chỗ đó đột nhiên nổ bung, loạn thạch văng tung tóe, đem cấm địa oanh xuyên, để cho đại đạo bao phủ Cấm khu tiền sử này bạo lộ ở trong Vô Nhân khu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2094: Năm Đó Nếu Như Ta Là Thanh Đế. (1)

Giờ phút này Cấm khu tiền sử đã triệt để biến thành phế tích, khắp nơi đều là dãy núi đổ, một kích kia của linh quang biến thành Tiên Đế cùng Thần Mẫu Đạo Quân, hư không Cấm khu rạn nứt, từng đạo vết rách nhìn thấy mà giật mình, vết rách đem Cấm khu cùng ngoại giới tương liên.

Ở trong Vô Nhân khu, có thể xuyên thấu qua những khe hở này chứng kiến cảnh tượng trong cấm khu, cũng có thể lọt vào Cấm khu, từ xa nhìn lại, Cấm khu phảng phất như là một cái đèn lồng hình tròn, bị cắt ra vô số miệng vết thương!

Linh quang biến thành Tiên Đế cùng Thần Mẫu Đạo Quân chiến lực khủng bố, đã đạt tới trình độ để cho Giang Nam theo không kịp, thậm chí không cách nào đo lường được mình cùng bọn hắn chênh lệch bao xa!

Ngay cả Cấm khu thần bí khó lường, cũng không cách nào chịu đựng được dư âm chiến đấu của bọn hắn trùng kích.

Sau một kích này, liền không có âm thanh chiến đấu khác bạo phát truyền đến, bốn phía chỉ có thanh âm Đại Sơn sụp đổ, còn có hư không xé rách nổ mạnh, cùng với từng ngụm quan tài vỡ tan, Hắc Phong gào thét thổi ra.

Giang Nam đứng ở trên di tích Thánh Điện, ngược lại không có bị bao nhiêu trùng kích, hắn hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy chung quanh Thánh Điện khắp nơi đều là chân cụt tay đứt, những tiền sử hắc thi kia bị chấn nát, đạp nát không biết bao nhiêu, mà ở phía xa, cung điện tiền sử rách nát sụp đổ, cột đá cực lớn nghiêng nghiêng đứng vững đã đoạn một nửa, bia đá đứt gãy, quan tài chôn ở khắp mặt đất lộ ra một nửa, tại đây tựa như bị bão táp điên cuồng nhất tàn sát bừa bãi, cảnh hoang tàn khắp nơi.

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong Thánh Điện, một mảnh phế tích bừa bộn oanh

một tiếng nổ tung, lộ ra một cái đại động đen nhánh, Hắc Phong cuồn cuộn từ trong đại động gào thét phun ra, như là khói báo động dựng thẳng tắp!

Cổ Hắc Phong này đột nhiên phân thành vô số cổ, hướng những vết rách hư không kia chui vào, phảng phất có đồ vật gì đó muốn chạy ra phiến Cấm khu này!

Hô…

Trong động khẩu một đạo linh quang bay ra, trùng kích đến đỉnh Cấm khu, đột nhiên hóa thành một cái chén bể, quay tròn chuyển động, càng lúc càng lớn, như là Thiên Mạc gắn vào phía trên Cấm khu, đem tất cả vết rách hư không ngăn trở!

Cái chén bể này ở trong tay Tiên Đế, so với ở trong tay Giang Nam, uy năng lớn hơn vô số lần!

Chén bể móc ngược xuống, chỉ thấy những Hắc Phong kia xông tới mọi nơi, chén bể bị đâm đến đương đương rung động, nhưng thủy chung không cách nào đào thoát.

Cái chén bể này càng ngày càng nhỏ, đem tất cả Hắc Phong thu nhập trong chén, đột nhiên nhoáng một cái, trong chén truyền đến âm vang nổ mạnh, không biết đem cái gì đó chấn vỡ luyện hóa.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích:

- Đã xong?

Chén bể cuối cùng hóa thành trạng thái bình thường, từ không trung ngã xuống, Giang Nam vội vàng lấy tay, lập tức chỉ cảm thấy cái chén bể này so với lúc trước trầm trọng không biết gấp bao nhiêu lần, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ.

Đây cũng không phải là chén bể biến nặng rồi, mà là trong chén đã luyện hóa được cổ hắc phong kia, đem Hắc Phong hóa thành năng lượng thuần túy,

trở lại thành tiên dịch chứa đựng ở trong chén!

Cổ sức nặng này là sức nặng của tiên dịch tiên khí trong chén!

Tiên dịch trong chén, nhìn như không nhiều lắm, nhưng năng lượng trong đó chỉ sợ đủ để chèo chống hàng trăm Tiên Vương tu luyện hằng ngày, có thể làm cho mấy trăm Tiên Vương tu luyện mấy chục vạn năm!

Tài phú khổng lồ như thế, tuyệt đối không kém hơn bát Tiên Vương, thậm chí còn có thắng được!

Chén bể đột nhiên khẽ chấn động, chỉ thấy tiên đạo từ đó bay ra, hóa thành một Tiên Đế tuổi trẻ, chỉ là đạo Tiên Đế hư ảnh này minh minh diệt diệt, hiển nhiên năng lượng đã hao hết, sắp tan thành mây khói.

Giang Nam khom người chào nói:

- Xin hỏi Tiên Đế bệ hạ, Thần Mẫu Đạo Quân phải chăng đã chết?

Tiên Đế hư ảnh thò tay nâng hắn, cười nói:

- Đường đường Đạo Quân, sao dễ dàng liền chết đi như vậy? Nhục thể của nàng chính là pháp bảo cường đại nhất, không kém hơn Tiên Thiên pháp bảo, tịch diệt kiếp cũng không thể hủy diệt thân thể Thần Mẫu, chỉ dựa vào một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, còn không cách nào đem nàng diệt trừ. Ta chỉ là luyện hóa được thần hồn cùng pháp lực của nàng ở kiếp này sinh ra đời, nhưng nhục thể của nàng đã trốn vào bên trong hang ổ, mặc dù ta tự mình hàng lâm, cũng không thể làm gì nàng.

- Thần Mẫu Đạo Quân chết một đời, thế tiếp theo còn có thể tái sinh, trừ khi hủy diệt nhục thể của nàng, mới có thể chính thức trên ý nghĩa đem nàng chém giết.

Tiên Đế hư ảnh thản nhiên nói:

- Thời đại Tiền sử, tụ tập trí tuệ cùng lực lượng của vô số cường giả chế

tạo độ kiếp chi bảo, quả nhiên không phải chuyện đùa. Hôm nay, Thần Mẫu Đạo Quân có thể yên lặng một thời gian ngắn rồi. Không biết lần sau nàng tỉnh lại, Tiên Giới ta phải chăng còn có người có thể ngăn trở nàng...

Giang Nam trong lòng chấn động, Tiên Đế hư ảnh ra tay, vận dụng mảnh vỡ Tiên Thiên pháp bảo, vậy mà cũng không thể đem Thần Mẫu Đạo Quân ở trạng thái suy yếu nhất chém giết!

- Trong tiên giới, đã có không ít người tu luyện công pháp do Thần Mẫu Đạo Quân truyền xuống, nàng còn có thể mượn nhờ tư duy cùng trí nhớ của những người này, lần nữa tỉnh lại! Tiên Đế cùng Tiên Tôn không ở Tiên Giới, còn ai có thể ngăn cản được nàng?

Giang Nam đột nhiên nói:

- Bệ hạ, Thần Mẫu Đạo Quân cùng Vạn Chú Đạo Quân đều nói bệ hạ cùng Tiên Tôn đã chết, xin hỏi bệ hạ cùng Tiên Tôn phải chăng thật sự đã...

- Thanh Liên Tiên Tôn cùng ta hoàn toàn chính xác có chỗ xung đột.

Tiên Đế hư ảnh nhìn về phía hắn, ánh mắt ôn nhuận, không có chút uy nghiêm là Đế Hoàng mở vũ trụ Càn Khôn, định ra Tiên đạo cương thống, cười nói:

- Chuyện giữa ta với hắn, không thể cùng ngoại nhân nói. Tương lai hữu duyên, có lẽ ngươi sẽ hiểu rõ tình hình cụ thể trong đó. Bất quá ta có thể nói cho ngươi biết một điểm, tồn tại như Thần Mẫu Đạo Quân cùng Vạn Chú Đạo Quân đều chết mà không cương, huống chi chúng ta?

Giang Nam ngẩn ngơ, gật đầu cười nói:

- Bệ hạ nói rất đúng.

- Ta hôm nay mượn pháp bảo của ngươi diệt trừ Thần Mẫu Đạo Quân ở kiếp này, không thể không có chỗ hồi báo.

Tiên Đế hư ảnh đột nhiên tiêu tán, hóa thành nước lũ cuồn cuộn, ở giữa không trung hóa thành một quả ngọc châu thông thấu óng ánh, trôi nổi bất định, thanh âm của hắn dần dần tiêu tán, càng ngày càng thấp:

- Tiểu đạo hữu, ngươi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, liền xem vận mệnh của ngươi rồi.

Cái thanh âm kia càng lúc càng mờ nhạt, càng ngày càng nhẹ, thở dài nói:

- Năm đó nếu như ta là Thanh Đế...

Bên trong Minh Châu, truyền đến trận trận đạo âm, hết sức huyền diệu, trình bày Tiên đạo cao thâm mạt trắc, cái gọi là đạo diệu từ cổ chí kim, không ngoài như vậy!

Những đạo âm này chất chứa tiên đạo đạo lý, là Giang Nam lúc trước chưa bao giờ tiếp xúc, chưa bao giờ lĩnh hội, thâm ảo vô cùng.

Chương 2095: Năm Đó Nếu Như Ta Là Thanh Đế. (2)

Hắn xuất thế thời gian quá muộn, không có chứng kiến qua Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, cũng vô duyên tự mình nghe Đế cùng Tôn truyền pháp giáo hóa chúng sinh, nhưng mà bên trong tối tăm phảng phất đều có định số, hắn đạt được ngọc châu này, tiên đạo diệu âm trong đó, trong lúc vô hình tương đương với Tiên Đế vì hắn truyền đạo giáo hóa!

Loại cơ duyên này, thực sự không phải là tất cả mọi người có thể gặp được!

- Năm đó nếu như ta là Thanh Đế? Đế cùng Tôn tầm đó, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Giang Nam giật mình, tinh tế phỏng đoán những lời này, trong lời nói có bất đắc dĩ, cũng có đối với Thanh Liên Tiên Tôn không nhận đồng, bởi vậy mới có câu năm đó nếu như ta là Thanh Đế, này liền mang ý nghĩa bất đồng chính kiến.

- Đế cùng Tôn tầm đó, chỉ sợ là lý niệm xung đột...

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Thần Mẫu Đạo Quân nói Đế cùng Tôn tự giết lẫn nhau, đồng quy vu tận, có thể thật sự đã xảy ra sự tình Đế cùng Tôn trở mặt, nếu không Tiên Đế hồ lô làm sao có thể nghiền nát?

Giang Nam ở bên trong Thần giới lấy được hồ lô tử kia, chính là một đạo Tiên chỉ từ Tiên Giới trụy lạc, nhập vào Chư Thiên vạn giới, nhiều lần lưu chuyển mới rơi vào trong tay của hắn, bị hắn gieo xuống sinh trưởng ra tiên đằng, kết xuất mấy miếng Tiên Hồ Lô, trong đó một ngụm Tiên Hồ Lô chửa sinh ra Hồ Thiên lão tổ thế thứ hai.

Mà Huyền Đô Tiên Quân chứng kiến Hồ Thiên lão tổ, liền nói Hồ Thiên lão tổ là sư đệ của hắn.

Huyền Đô Tiên Quân nâng lên một câu chuyện, cái kia chính là Tiên Đế hồ lô nghiền nát. Tiên Đế Tiên Hồ Lô như thế nào sẽ nghiền nát? Đem loại bảo vật này đánh nát, hồ lô tử sụp đổ thậm chí đục lỗ Tiên Giới rơi vào Hạ giới, chắc hẳn chiến đấu cực kỳ kinh người, không phải Tiên Quân cấp có khả năng so sánh!

Trong Tiên giới, ngoại trừ Thanh Liên Tiên Tôn, ai còn có thể có thực lực bực này, còn ai có thể đánh toái Tiên Đế hồ lô?

- Vô Nhân khu cũng là ở sau chuyện kia mới liên tục bạo động, bởi vì bọn hắn cảm ứng không đến khí tức của Tiên Đế cùng Tiên Tôn, cũng chứng kiến chiến đấu ở giữa bọn hắn, cho là hai người bọn họ đã chết.

Giang Nam tâm thần hoảng hốt:

- Tiên Đế cùng Tiên Tôn có khả năng chưa chết, nhưng chỉ sợ bọn hắn đã bất hòa, lý niệm đã có xung đột... Bọn hắn đến cùng vì sao lại trở mặt?

Đột nhiên, đại địa kịch liệt chấn động, loạn thạch văng tung tóe, chỗ loạn thạch bay, một tấm bia đá cực lớn chậm rãi từ bên trong phế tích bay ra, một lần nữa đứng vững ở bên trong phế tích!

- Thần Mẫu Đạo Quân...

Ánh mắt Giang Nam đảo qua bia đá, trong lòng hơi chấn, mặt bia đá trong Thánh điện kia, đã hủy ở trong chiến đấu của Tiên Đế cùng Thần Mẫu Đạo Quân, bị đánh thành mảnh vỡ, mà Thần Mẫu Đạo Quân hiển nhiên còn lưu hậu thủ, sớm đã phòng bị có người tổn hại bia đá nàng dùng để truyền đạo.

Bên trong nơi ở của nàng, chỉ sợ bia đá như vậy số lượng cũng không ít!

- Khó trách lần trước Đế cùng Tôn tới đây, mặt bia đá kia không có bị phá huỷ, vì phá huỷ cũng vô dụng...

Hắn đưa tay thu hồi miếng tiên đạo Minh Châu kia, nhập trong chén bể, cùng đạo quả làm bạn, thời thời khắc khắc lắng nghe tiên đạo Diệu Âm, lĩnh ngộ Tiên Đế truyền pháp.

Hai mắt Giang Nam tỏa ánh sáng, nhìn chằm chằm vào phiến Thánh Điện nghiền nát này, lẩm bẩm nói:

- Lần này ta lỗ lớn rồi, thời gian trường hà cùng không gian trường hà bị đánh nát, chết mấy lần, trong Tử Phủ bắt được tài liệu đều hóa thành tro bụi, ngay cả Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cũng bị đánh nát, không thể không thu chút tiền lãi... Thật nhiều Trụ Hoang thần thạch...

Ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng, tặc lóng lánh, thầm nói:

- Lúc trước ta không cách nào khiêng đi bất kỳ vật gì, hiện tại có thể thỏa thích đem tòa thánh điện này dọn đi rồi!

- Tế!

Chén bể bay lên không, móc ngược mà xuống, Giang Nam toàn lực thúc dục cái chén bể này, chỉ thấy từng khối Trụ Hoang thần thạch cực lớn bị phá chén hấp lên, nhao nhao rơi vào trong chén!

Trụ Hoang thần thạch cực kỳ hi hữu, trong Tam Giới tất cả Thần Thạch tụ cùng một chỗ, cũng không bằng một góc ở đây!

Giang Nam ở hạ giới sưu tập đến nay, cũng không quá đáng chỉ tìm được một khối Thần Thạch cỡ nắm tay cùng một khối cao đến ngang người, đến trong Tiên giới, hắn cũng không có phát hiện loại Thần Thạch này có bao nhiêu.

Trụ Hoang thần thạch chính là tài liệu luyện khí xa hoa nhất, là như thời đại Chú đạo lớn như vậy hủy diệt ở bên trong tịch diệt kiếp, chỉ lưu lại Thần Thạch bất diệt, so với Tiên liệu gì đều xịn hơn không biết bao nhiêu!

Lúc trước Giang Nam liền đối với tòa thánh điện này động tâm tư không

đứng đắn, chỉ là khổ nổi không cách nào đập nát, nếu không sớm đã đem tòa đại điện này hủy đi.

Hiện tại, Tiên Đế cùng Thần Mẫu Đạo Quân chiến đấu đem thánh điện này đánh thành phế tích, những Trụ Hoang thần thạch này rơi lả tả, liền khó không được hắn rồi!

Giang Nam trắng trợn vơ vét, đổ nát thê lương, phá gạch nát ngói, phiến đá đoạn trụ, hết thảy đều không buông tha, hết thảy thu nhập trong chén, thẳng đến cái chén bể này cầm không nổi nữa, hắn mới đưa chén bể vào trong mi tâm Tử Phủ cất thần thạch, tiếp tục tế lên chén bể vơ vét.

Cũng không lâu lắm, phiến phế tích này liền hóa thành một mảnh đất trống, ngay cả những thềm đá phố trên mặt đất kia cũng bị Giang Nam nạy đi ra, nhét vào bên trong Tử Phủ.

- Ha ha, khối bia đá này của Thần Mẫu có thể khiêng đi không nhỉ? Dù sao nàng còn có những thứ khác...

Giang Nam tiến lên, ý đồ đem mặt bia đá kia khiêng đi, sau một lúc lâu, hắn không thể không buông tha cho, lập tức đi về hướng từng ngụm quan tài, tự nhủ:

- Ta không phải lòng tham, mà là nếu như phiến Cấm khu này bảo bối gì cũng không có, như vậy liền không có người tiến về nơi đây thám hiểm tầm bảo rồi, cũng không người chứng kiến bia đá, bị Thần Mẫu đoạt xá... Ta là làm chuyện tốt rồi, có công đức với chúng sinh Tiên Giới, các ngươi không cần cám ơn ta...

Giang Nam đem từng ngụm quan tài từ trong đất kiếm đi ra, nhét vào trong chén bể, những quan tài này chính là quan tài của cường giả tiền sử, còn có chút quan tài chưa mở ra, bên trong truyền đến tiếng va đập thùng thùng.

Mà mở ra quan tài cũng vô cùng nguy hiểm, bên trong quan tài có dư âm

thiên nhân ngũ suy, cũng có oán niệm của tiền sử cường giả, còn có tiền sử đại đạo còn sót lại, đủ loại ma khí mặt trái ở trong quan tài thai nghén, trong quan tài biến thành một Cấm khu loại nhỏ, áp lực vô cùng, Chân Tiên đi vào chỉ sợ một thời ba khắc sẽ bị đồng hóa, biến thành hắc thi!

Coi như là Tiên Vương, tiến vào trong quan tài chỉ sợ cũng tránh không được bị suy yếu, trấn áp một bộ phận pháp lực rất lớn!

Hắn không thể đem những quan tài này phóng ở không gian Tử Phủ của mình, dư âm thiên nhân ngũ suy trong quan tài tuy không cách nào ảnh hưởng đến hắn, nhưng mà oán niệm của những tiền sử cường giả trước khi chết kia lại có thể trùng kích thần trí của hắn, để cho thần thức của hắn thác loạn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2096: Cưỡi Quái Cáp Đi Hóng Mát. (1)

Mấy trăm quan tài tản mát ra oán niệm, tuyệt đối có thể đem thần trí của hắn tách ra, để cho hắn lâm vào bên trong giết chóc vĩnh viễn, thẳng đến kiệt lực mà chết!

- Những quan tài này đã bị ô nhiễm, không thể bị luyện thành pháp bảo rồi... Ân, có lẽ có thể luyện thành Thiên Quan đại trận, một ngàn quan tài luyện vào bên trong trận đồ, một khi tế lên, liền có một ngàn quan tài hàng lâm, hóa thành một mảnh thời không giống như Cấm khu, coi như là Tiên Vương đến cũng đánh mất sức chiến đấu, dùng để thủ hộ Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực!

Giang Nam hào hứng bừng bừng, lập tức sưu tầm mọi nơi, đem càng nhiều quan tài nữa thu hồi.

Ngoại trừ quan tài ra, tại đây còn có mảnh vỡ pháp bảo của cường giả tiền sử, số lượng rất nhiều, ngẫu nhiên còn có vài món pháp bảo nguyên vẹn chưa từng bị chấn nát, bất quá ngẫu nhiên còn có tiền sử cấm chế bảo hộ những pháp bảo này.

Mặt khác trong Thánh điện còn có Trụ Hoang thần thạch tán loạn các nơi, số lượng không nhiều lắm, loại Thần Thạch này chính là lúc vũ trụ hủy diệt trong tịch diệt kiếp mới có thể sinh ra đời, cực kỳ hiếm có, là tài liệu luyện bảo tuyệt hảo.

Giang Nam kiệt lực thu, đột nhiên, chỉ thấy phiến cấm khu này Hắc Phong gào thét, càng ngày càng mạnh, thời gian dần qua có Hắc Phong ngưng tụ cùng một chỗ, hóa thành một vòi rồng, thổi bay dãy núi, tàn tích!

Cổ Hắc Phong này như có sinh mệnh, chỗ thổi qua, chỉ thấy những hắc thi bị chôn trong phế tích kia chấn động, vậy mà nguyên một đám đứng thẳng

lên!

- Không ổn, ý thức của Thần Mẫu Đạo Quân cũng không bị gạt bỏ hoàn toàn!

Hắc Phong như là ôn dịch, chỗ thổi qua, hắc thi nhao nhao đứng lên, từng con mắt không hề có tình cảm nhao nhao hướng Giang Nam đang vơ vét quan tài của bọn hắn, làm Giang Nam da đầu run lên.

Bên trong những tiền sử hắc thi này không thiếu có tồn tại Tiên Quân cấp, thậm chí có chút ít đã ở trong thời gian dài dòng buồn chán thai nghén ra thi linh, thi thể tụ tập vô cùng oán niệm thành linh, hóa thành thi yêu!

Bất luận một đầu hắc thi gì, đều vượt qua xa Giang Nam có thể đối phó.

- Ha ha, ta còn không có thu thập đủ ngàn khẩu quan tài, bất quá... Chạy ah!

- Trường Hà độn không!

Giang Nam thét dài, chén bể đột nhiên phân giải, hóa thành một đạo Bất Diệt linh quang, như là cầu vồng sông lớn, từ trong hư không Cấm khu vỡ tan xuyên qua, Giang Nam đứng ở trong Bất Diệt linh quang cao thấp xóc nảy, lập tức lọt vào năng lượng hủy diệt bên trong vết rách hư không trùng kích!

Cùng lúc đó, các hắc thi gào thét, tiếng hô kinh thiên động địa, Hắc Phong gào thét, phô thiên cái địa, xoáy lên những hắc thi này hướng linh quang Trường Hà phóng đi!

Vù vù vù…

Từng bàn tay đen kịt mở ra, từ trong Hắc Phong cầm ra, hướng linh quang Trường Hà chộp tới!

- Thần Mẫu, lúc ngươi còn sống cũng không thể bắt lấy ta, sau khi chết

càng là mơ tưởng!

Giang Nam cười ha ha, đứng ở trong linh quang, lao ra vết rách hư không, Hắc Phong gào thét, tựa hồ có ma quái gì dị thường tức giận đối với hắn theo đuổi không bỏ.

Vô Nhân khu, một đạo Trường Hà đột nhiên từ trong vết rách hư không bay ra, Trường Hà kích động, Giang Nam đứng ở trên đỉnh sóng, ở trong Vô Nhân khu cuồn cuộn chạy qua, mà ở phía sau hắn thì là cuồng phong đông nghịt, trong gió thò ra từng bàn tay lớn, hướng linh quang Trường Hà chộp tới, lại thủy chung chỉ kém một đường.

Bức cảnh quan này có thể nói kỳ lạ, giờ phút này Vô Nhân khu nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, khắp nơi đều là sinh linh tiền sử du đãng cùng tiên thú thích ứng sinh hoạt nơi đây, những ma quái này nhao nhao ngẩng đầu trông xem thế nào, tấc tắc kêu kỳ lạ.

Giang Nam phi tốc trốn chạy, mà Hắc Phong kia theo đuổi không bỏ, nhưng mà cùng linh quang Trường Hà khoảng cách lại càng kéo càng xa, Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ:

- Mặc dù Thần Mẫu Đạo Quân chết, ý chí còn sót lại mệnh lệnh những hắc thi này truy sát ta, nhưng mà tiêu diệt lão nhân gia nàng rõ ràng là Tiên Đế, cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta chẳng qua là vơ vét một ít tài liệu trong vùng cấm của nàng mà thôi, rõ ràng bảo bối của nàng đều đặt ở bên trong hang ổ, tài liệu bên ngoài hang ổ đối với lão nhân gia nàng mà nói chỉ là chín trâu mất sợi lông, hơn nữa ta cũng chưa kịp đem Cấm khu giặt rửa thành đất trống, có cần tính toán chi li như vậy sao? Keo kiệt, thật sự là keo kiệt... Cũng may ngươi đuổi không kịp ta...

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe cô một tiếng, Giang Nam lập tức cảm thấy mây đen che đỉnh, ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi lại càng hoảng sợ, chỉ thấy một con Thiềm Thừ to lớn không gì so sánh được chẳng biết lúc nào nhảy lên, đối diện lấy linh quang Trường Hà hung hăng đè xuống!

- Con mẹ nó...

Giang Nam giận dữ, đầu Thiềm Thừ này đúng là trước kia hắn tiến vào Vô Nhân khu gặp được quái cáp tiền sử, đầu quái cáp này hiển nhiên cũng không rời xa Cấm khu, mà là thủy chung canh giữ ở bên cạnh Cấm khu, chờ đợi hắn xuất hiện, trả thù hắn cướp đoạt tiền sử đạo quả cùng quái thụ thánh dược!

- Cổ thụ Thánh quả rõ ràng là bị bọn người Hồ Tôn cùng Đạo Vương đoạt đi, sao lại đối với ta nhớ mãi không quên chứ?

Giang Nam gầm lên, vội vàng tán đi linh quang Trường Hà, hóa thành một bát nước lớn, đầu quái cáp này đôn một tiếng rơi xuống, hung hăng đặt ở phía trên chén bể, ép tới cốt cách quanh thân Giang Nam khanh khách xèo...xèo rung động, gần muốn đứt gãy, không khỏi kêu rên một tiếng, bị từ không trung áp rơi trên mặt đất.

- Con cóc chết tiệt...

Tốc độ của hắn sâu sắc giảm xuống, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Hắc Phong gào thét bành trướng, điên cuồng thổi tới, trong gió có bóng đen cực lớn lắc lư, từng bàn tay đen kịt nhao nhao chộp tới!

Giang Nam thầm mắng một câu, giơ chén bể lên cao chạy như điên, đầu tiền sử quái cáp kia bị hắn nắm ở trên chén, quơ quơ đầu, có chút nghi hoặc mình tại sao lại tự bay lên.

Trên Hoang Nguyên, các tiền sử quái thụ quái hoa nhao nhao lay động, tiên thú ngừng chân trông xem thế nào, các cổ thần thức tối nghĩa ở trên không trung va chạm:

- Cóc đại nhân lại bay lên rồi...

Tốc độ Giang Nam chạy vội dù sao cũng không bằng khống chế linh quang Trường Hà, hơn nữa đầu quái cáp này nặng vô cùng, đặt ở đỉnh đầu của hắn, để cho Hắc Phong phía sau rất nhanh truy đến, một bàn tay đen kịt

hung hăng chộp tới, BA~ chít chít (zhitsss) một tiếng đánh trên mông đít quái cáp.

Oa…

Quái cáp kêu thảm thiết, bờ mông bị kéo xuống một khối huyết nhục máu tươi đầm đìa, đầu quái cáp này giận dữ, chủ động xoay người lại, lưỡi dài huyết sắc trong miệng bá một tiếng vung ra, quấn lấy một độc thủ dùng sức kéo về. Ở bên trong Hắc Phong, một hắc thi tiền sử bị nó lôi ra, kéo vào trong miệng cóc.

Ừng ực.

Đầu quái cáp một ngụm đem tiền sử cường giả này nuốt vào, bất quá tiêu hóa hắc thi lại làm cho đầu cóc này ăn thiệt thòi, trong lỗ mũi bốc khói đen cuồn cuộn, những hắc thi này tràn ngập thi độc, kịch độc vô cùng, oán niệm của tiền sử cường giả cùng dư âm tịch diệt kiếp để cho đầu quái cáp này tiêu hóa bất lương, vừa mới nuốt vào, còn chưa tiêu hóa, liền tự phun ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2097: Cưỡi Quái Cáp Đi Hóng Mát. (2)

Bộ hắc thi bị nó nhổ ra kia đã bị tiêu hóa nhất thời nữa khắc, đầu bị ăn mòn mất nửa cái, huyết nhục trên người cũng bị ăn mòn đến thiên sang bách khổng, thân thể rách tung toé, nhưng như cũ dũng mãnh vô cùng, hướng quái cáp cùng Giang Nam đánh tới.

Từng cái độc thủ nhao nhao hướng quái cáp chộp tới, tiền sử quái cáp xì xào kêu thảm thiết, bị chộp đến huyết nhục mơ hồ, đầu quái cáp này thực sự cơ linh, cảm giác tốc độ mình "phi hành" chậm chạp, lúc này thả người nhảy lên, từ trên chén bể nhảy ra, về phía trước tung nhảy chạy vội mà đi.

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, đứng dậy phiêu khởi, bay bổng rơi vào trên lưng quái cáp, sau lưng từng cái độc thủ chộp tới, lập tức bắt hụt.

Hô…

Quái cáp dùng sức nhảy lên, nhảy lên không biết cao bao nhiêu, cuồng phong đập vào mặt, vòi rồng đặt ở trên người, cơ hồ đem Giang Nam hung hăng từ trên lưng đầu quái cáp này vỗ xuống.

Giang Nam vội vàng đứng vững thân hình, một mực dính trên lưng quái cáp, không để cho mình té xuống.

Quái cáp tựa hồ cảm giác được trên lưng mình có cái gì, không khỏi buồn bực, lúc rơi xuống đất lập tức quay thân thể, lại cái gì cũng không có thấy.

Nó không có cổ, căn bản không thấy sau lưng mình được.

BA~

Một lưỡi dài màu đỏ như máu vung ra, hướng Giang Nam trên lưng quái cáp vung đi, Giang Nam lách mình tránh đi, lưỡi dài của quái cáp hung dữ

rút ở trên mông đít mình, ở giữa miệng vết thương bị hắc thi kéo ra.

Quái cáp kêu thảm thiết, chỉ thấy phía sau hắc phong thổi tới, không khỏi vội vàng thả người nhảy ra, trốn tránh Hắc Phong, đầu quái cáp này dốc sức liều mạng tung nhảy, như trước chưa từ bỏ ý định, lưỡi dài bá bá bá hướng Giang Nam rút đi, Giang Nam ở trên lưng cóc tung nhảy liên tục, tránh né lưỡi dài, để cho đầu lưỡi đầu quái cáp này mỗi lần rút đều là mông của mình, đau đến nó kêu thảm liên tục.

Trên Hoang Nguyên, những sinh linh tiền sử kỳ quái cùng tiên thú kia thấy được một màn càng kỳ quái, cóc đại nhân một bên bán mạng nhảy lên chạy trốn, một bên nhổ ra đầu lưỡi hung hăng quất bờ mông mình, một bên lại kêu thảm thiết không dứt, quái cáp tự đánh mình, chạy trốn càng nhanh chóng.

Đầu quái cáp này chính là vương giả vùng phụ cận, phiến Vô Nhân khu này con cóc kia thực lực cao nhất, quái cáp làm ra cử động quái dị một bên hung hăng quất bờ mông mình một bên chạy như điên, tự nhiên khó tránh khỏi khiến cho sinh linh của Vô Nhân khu kinh ngạc.

- Cóc đại nhân điên mất rồi..."

Một đầu tiên thú bị Vô Nhân khu ô nhiễm đứng lên, ngơ ngác nhìn xem một màn này, trong miệng phát ra tiếng người, lẩm bẩm nói.

- Ồ? Đầu quái cáp này lại căng gân sao?

Trong Vô Nhân khu, huyết sắc vọt tới, mấy thân ảnh đứng ở trong huyết vụ, những người kia ngừng lại huyết vụ, nhao nhao hướng con cóc quái dị kia nhìn lại, kinh ngạc vô cùng.

Diện mạo mấy người kia bao phủ ở dưới áo bào, quanh thân tràn ngập tiên đạo, nhưng bên trong tiên đạo lại xen lẫn tiền sử dị chủng đại đạo, phi thường kỳ quái, trong Tiên giới cũng có không ít tồn tại tu luyện tiền sử đại đạo, nhưng đa số chỉ là tham khảo, ý đồ để cho mình đột phá gông cùm

xiềng xích của cảnh giới tăng lên tới cảnh giới rất cao, bất quá đều là dùng Tiên đạo làm chủ, tiền sử đại đạo làm phụ.

Mà mấy người kia lại dùng tiền sử đại đạo làm chủ, tiên đạo làm phụ, cực khác thường nhân!

- Đại huynh, chúng ta muốn thu phục con cóc này không chỉ một lần rồi, lần này con cóc chết tiệt kia động kinh, ngược lại là một cơ hội khó được!

Một người trong đó nhìn về phía đầu quái cáp kia, cười nói:

- Con cóc này thực lực không phải chuyện đùa, nếu có thể bị Truy Phong Thất Tặc chúng ta thu phục, lần sau đi Tiên Giới các châu cướp sạch, liền dễ dàng rất nhiều.

Người cầm đầu kia quần áo phần phật, đứng ở trong huyết vụ nhìn lại, khẽ lắc đầu nói:

- Đầu quái cáp này đã bị người thu phục được, các ngươi xem, trên lưng cóc có người, người này đang khống chế nó về phía trước chạy như điên, có thể làm cho đầu tiền sử quái cáp này tự đánh bờ mông mình chạy như điên, nhất định không phải chuyện đùa. Người này, hơn phân nửa là nhân vật lợi hại i trong Vô Nhân khu, không dễ trêu chọc!

Giang Nam cảm ứng được ánh mắt của mấy người này, quay đầu nhìn lại, trong nội tâm buồn bực:

- Trong Vô Nhân khu vô cùng nguy hiểm, tại sao có thể có người ở trong Vô Nhân khu sinh hoạt? Mấy người kia có thể bay lên, rõ ràng là tinh thông tiền sử đại đạo...

- Kỳ quái, Tiên Giới cường giả khác ở trong Vô Nhân khu nửa bước khó đi, mà bọn hắn lại có thể tự do qua lại. . .

Ánh mắt Giang Nam đảo qua mấy người trong huyết vụ, trong lòng nghiêm nghị, thực lực mấy người kia đều không phải chuyện đùa, đã không

thể dùng cảnh giới Chân Tiên Tiên Vương đến cân nhắc bọn hắn, là cao thủ cực kỳ cường đại!

Mấy người kia đối với hắn cũng có chút kiêng kị, không có tiến lên, tiền sử quái cáp nhảy lên như bay, rất nhanh đi xa, đem mấy người kia bỏ qua một bên, vô tung vô ảnh.

Quái cáp nhảy lên đi về phía trước, Vô Nhân khu thoáng một cái đã qua, Giang Nam không khỏi đau đầu..., đầu quái cáp này bốn phía nhảy loạn, tuy đem cổ hắc phong kia vung đến không thấy, nhưng con cóc này vậy mà ý định tiến về chỗ càng sâu trong Vô Nhân khu!

Biên giới Vô Nhân khu đã hung hiểm như thế, nếu lại tiến về chỗ càng sâu, chỉ sợ hung hiểm càng không cách nào đoán trước.

Mà nếu như hắn nhảy xuống lưng quái cáp, chỉ sợ đầu quái cáp này sẽ thù mới hận cũ tính sổ, đuổi theo hắn cạn tào ráo máng rồi. Con cóc này thực lực kinh người như thế, ngay cả hắc thi tiền sử cũng một ngụm nuốt, Giang Nam tự nghĩ tuyệt sẽ không là đối thủ của nó.

Giang Nam tâm niệm vừa động, chén bể đột nhiên hóa thành Trường Hà, hung hăng quất vào trên mông đít quái cáp, đầu quái cáp này bị đau, lập tức cải biến phương hướng.

- Như thế cũng là ý kiến hay, có thể khống chế con cóc chết tiệt này ly khai Vô Nhân khu. . .

Trong lòng Giang Nam đại định, linh quang Trường Hà lần nữa biến đổi, hóa thành một cây roi, ba ba ba hướng bờ mông quái cáp rút đi, quái cáp giận dữ, lưỡi dài huyết sắc cũng tự hướng sau lưng hung hăng rút đi, đánh cho bờ mông mình một mảnh huyết hồng.

Cuối cùng nhất, đầu tiền sử quái cáp này cảm giác mình có hại chịu thiệt, không có rút trúng Giang Nam thoáng một phát, ngược lại đem mình rút sưng lên, lúc này thu hồi đầu lưỡi.

BA~

Giang Nam ở trên mông đít nó rút một cái, quái cáp tức giận đến cái bụng phình to lên, cơ hồ muốn nổ tung, tung nhảy về phía trước, nếu như đầu quái cáp này có thể nói chuyện, giờ phút này đã sớm chửi ầm lên.

Bành bành bành, đầu quái cáp này mạnh mẽ đâm tới, đụng sập từng tòa núi lớn, giẫm đạp từng mảnh núi rừng, vô cùng kinh người.

Cũng không lâu lắm, Giang Đại giáo chủ rốt cuộc tìm được con đường phản hồi, khống chế con cóc lớn chạy tới tiên cảnh ở biên giới Vô Nhân khu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2098: Xấu Đến Hết Thuốc Chữa. (1)

Giờ phút này, Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông đã rời xa phiến Cấm khu tiền sử kia, ba người hướng tiên cảnh đường cũ phản hồi, Nam Quách tiên ông quay đầu lại nhìn thoáng qua, thở dài nói:

- Giáo chủ chỉ sợ dữ nhiều lành ít rồi. . . Đó là cái gì? Con cóc thật lớn!

Bóng mờ cực lớn từ trên đầu bọn hắn nhảy lên mà qua, về phía trước tung nhảy đi, Giang Tuyết cùng Đạo Vương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy bóng ma này rơi xuống đất, rõ ràng là đầu tiền sử quái cáp đã từng truy giết bọn hắn kia, trên mông đít đầu quái cáp này máu tươi đầm đìa, không biết ăn hết thiệt thòi gì.

Mà càng làm cho bọn hắn kinh ngạc chính là, chỉ thấy trên lưng quái cáp còn đứng một thân ảnh nho nhỏ, vung vẩy cây roi, BA~ BA~ rút lấy bờ mông quái cáp.

- Hình như là Tử Xuyên sư đệ. . ."

Đạo Vương nháy mắt mấy cái, có chút nghi ngờ nói:

- Con cóc kia chạy trốn quá nhanh, ta chưa kịp thấy rõ. . .

Giang Tuyết cũng vừa mừng vừa sợ, cười nói:

- Giống như thật là Tử Xuyên! Tại sao hắn không có ở trong phiến Cấm khu kia, ngược lại chạy đến trên lưng con cóc này rồi hả?

Đột nhiên, con cóc lớn phía trước ngừng lại bước chân, oa oa quái gọi, hướng bên bọn hắn nhảy đến.

Đông…

Quái cáp chồm hỗm ở trước mặt ba người, bao quát ba tiểu bất điểm bọn hắn, đột nhiên mở cái miệng rộng, huyết lưỡi bay ra, hướng ba người bay tới!

BA~

Một đạo ngân roi rút ra, con cóc này bị đau, đầu lưỡi vội vàng lùi về, hậm hực ngồi xổm tại đó, vẫn không nhúc nhích.

- Tỷ tỷ, Đạo Vương, Tiên ông, chúng ta lại gặp mặt.

Giang Nam từ trên lưng cóc nhô đầu ra, cười nói:

- Muốn lên đây hóng mát không?

Ba người kinh hỉ liên tục, Nam Quách tiên ông cười ha ha, thả người nhảy lên, cười nói:

- Đang muốn hóng gió!

Giang Tuyết cùng Đạo Vương cũng bề bộn nhảy lên phần lưng quái cáp, quả nhiên thấy Giang Nam lông tóc ít bị tổn thương đứng ở trên lưng cóc, bốn người gặp nhau, hoan thanh tiếu ngữ không ngừng từ trên lưng cóc truyền đến, tự nhiên có nhiều chuyện muốn nói.

Giang Nam khống chế đầu tiền sử quái cáp này hướng biên giới Vô Nhân khu chạy đi, đem mình ở trong Cấm khu Thánh điện tao ngộ nói một lần, ba người chỉ cảm thấy kỳ quái, không thể tưởng tượng.

- Ở trên đồng trụ lưu chữ dĩ nhiên là Đế cùng Tôn?

Sắc mặt Nam Quách tiên ông quái dị, rùng mình một cái, thầm nói:

- Ta nói bọn hắn không có đạo đức công cộng, tồn tại giống như vậy nhất định sẽ không cùng tiểu nhân vật như ta tính toán chi li a. . . Hơn nữa, Đế cùng Tôn yêu thích cái gì, sao bốn phía loạn bôi loạn họa. . .

Giang Tuyết suy tư một lát nói:

- Đế cùng Tôn hiển nhiên sớm đã ngờ tới Thần Mẫu Đạo Quân sẽ phục sinh, cho nên lưu lại chữ của mình, ngược lại thực sự không phải là loạn khắc loạn họa, mà là lưu lại khí cơ cảm ứng của bọn hắn, thuận tiện tru sát Thần Mẫu. Nếu không có cái chén bể kia của Tử Xuyên, chỉ sợ cũng sẽ có Tiên Thiên pháp bảo khác oanh ra, diệt sát Thần Mẫu!

Đạo Vương gật đầu, Đế cùng Tôn lưu lại văn tự chính là có tác dụng định vị cùng quán thâu pháp lực, chút ít văn tự trên đồng trụ kia đủ để thúc dục Tiên Thiên pháp bảo một lần, đuổi giết Thần Mẫu rồi.

- Đế cùng Tôn đã sớm tính toán tốt hết thảy, chỉ chờ Thần Mẫu Đạo Quân đi ra hang ổ, Tử Xuyên chọc giận Thần Mẫu Đạo Quân, đem nàng dẫn xuất ra hang ổ, lúc này Tiên Đế mới có cơ hội tru sát Thần Mẫu.

Giang Nam cười nói:

- Nếu không có bọn hắn lưu lại chuẩn bị ở sau, chỉ sợ ta đã chết. Lần này Tiên Đế tặng ta một quả Tiên đạo linh châu, chất chứa tiên đạo ảo diệu cực kỳ thâm ảo, sau khi đến tiên cảnh, chúng ta cùng nhau nghiên cứu một chút! Đúng rồi, các ngươi có biết rõ hay không, trong Vô Nhân khu có Tiên nhân sinh tồn? Ta vừa rồi gặp được mấy người, đại đạo bên trong trong cơ thể, lấy tiền sử đại đạo làm chủ, tiên đạo làm phụ.

- Tiền sử đại đạo làm chủ, tiên đạo làm phụ?

Sắc mặt Nam Quách tiên ông ngưng trọng, vội vàng hỏi kỹ, Giang Nam đem diện mạo những người kia miêu tả một phen, sắc mặt Nam Quách tiên ông thay đổi, thấp giọng nói:

- Những thứ này rõ ràng chạy trốn đến nơi đây rồi, không ổn, cực kỳ không ổn. . .

Giang Nam vội vàng hỏi thăm, Nam Quách tiên ông trầm giọng nói:

- Ngươi chứng kiến những người này là đạo phỉ trong Vô Nhân khu, việc ác bất tận, cực kỳ khó chơi khó dây vào. Bảy người kia gọi là Truy Phong thất đạo, đều là nhân vật hung ác Tiên Vương cấp, trừ bọn họ ra, trong Vô Nhân khu còn có ác đồ ác ôn khác, thường xuyên đi ra cướp các châu Tiên Giới. Chỉ là Vô Nhân khu quá lớn, dĩ vãng người tiến vào trong Vô Nhân khu, rất ít cùng bọn họ chạm mặt. Những đạo phỉ này có thể ở trong Vô Nhân khu qua lại như gió, có người nói bọn hắn đầu phục tiền sử ma đầu, cũng có người nói là Hỗn Độn Cổ Thần thao túng cổ lực lượng này.

- Những người này đại đa số đều là tán tu, bởi vì đủ loại nguyên nhân trốn vào Vô Nhân khu, có người là bị sinh hoạt bức bách, có người thì là ở trong Tiên giới lăn lộn không nổi, có rất nhiều bị tồn tại cường đại truy nã, trong đó nổi danh nhất chính là một Tiên Vương của Cổ Tiên Giới Trang châu, Ma Thiên Tiên Vương!

Giang Nam ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Tiên Vương cũng phản bội chạy trốn tiến nhập Vô Nhân khu? Tiên Vương có lãnh địa của mình, như thế nào sẽ vứt bỏ lãnh địa của mình tiến về Vô Nhân khu?

Đạo Vương cùng Giang Tuyết tuy đã đi tới Cổ Tiên Giới thật lâu, biết rõ rất nhiều điển cố, nhưng cũng không có nghe nói qua việc này, không khỏi nghiêng tai lắng nghe.

Nam Quách tiên ông biết được rất nhiều nói:

- Đó là sự tình thật lâu trước kia rồi, Trang châu Ma Thiên Tiên Vương cực kỳ cường đại, không thể thua kém bát Tiên Vương, chính là đại đệ tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân, bởi vì huyết thống cực cao không kém hơn Long La Bồ Đề Tiên Quân, nên được phóng tới Trang châu làm chủ một châu. Người này tài trí vô song, hơn nữa dũng mãnh thiện chiến, bất quá lại yêu một Hỗn Độn Cổ Thần, vị nữ Cổ Thần này là tù binh hắn ở trong đại chiến bắt giữ. Sau khi Ma Thiên Tiên Vương bắt giữ nàng, Long La Bồ Đề Tiên Quân hạ lệnh để cho Ma Thiên Tiên Vương đem nữ Cổ Thần kia xử tử.

- Nhưng Ma Thiên Tiên Vương rơi vào bể tình, không có nghe lệnh, hắn hướng Long La Bồ Đề Tiên Quân thề nói, mình tuyệt sẽ không bởi vì người yêu mà phản bội Tiên Giới, phản bội Long La Bồ Đề Tiên Quân, nếu nổi lên lòng phản loạn, sẽ bị hình phạt khoét tâm, để cho Tiên Quân yên tâm. Kết quả, Long La Bồ Đề Tiên Quân trời sinh tính đa nghi, bởi vì Ma Thiên Tiên Vương huyết thống cực cao không kém hơn hắn, cho nên vì thăm dò hắn phải chăng trung tâm, vẫn là xử tử nữ Cổ Thần hắn yêu kia.

Nam Quách tiên ông thở dài nói:

- Long La Bồ Đề Tiên Quân biết rõ Ma Thiên Tiên Vương cực yêu nàng này, bởi vậy rơi xuống một mệnh lệnh, để cho hắn tiến đến phủ đệ Tiên Quân, tổ chức Long La thịnh hội.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2099: Xấu Đến Hết Thuốc Chữa. (2)

- Trong Long La thịnh hội, chư tiên dưới trướng Long La Bồ Đề tề tụ một đường, nhân tài đông đúc, trong đó không ít người là sư đệ sư muội của Ma Thiên Tiên Vương, giao tình vô cùng tốt, để cho Ma Thiên Tiên Vương ở lâu mấy ngày. Trên thịnh hội, Long La Bồ Đề Tiên Quân tặng cho Ma Thiên một đóa Sắc Vi Hoa.

- Ma Thiên chứng kiến hoa này, không khỏi khóc lớn, hắn nhìn ra đóa Sắc Vi Hoa này là ái thê hắn bị xử tử luyện chế thành pháp bảo. Ái thê cảu hắn, nữ Cổ Thần kia là một đóa Tường Vi trong hỗn độn sinh ra. Trên buổi tiệc, Long La Bồ Đề Tiên Quân ở trước mặt rất nhiều sư đệ sư muội của Ma Thiên nói với hắn, muốn nhìn hắn có lòng phản loạn hay không.

- Ma Thiên tháo ra vạt áo của mình, đem nội tạng của mình rút ra, niết đến nát bấy, sau đó đem đóa Sắc Vi Hoa kia phóng ở trái tim của mình, giết ra Tiên Quân phủ đệ. Trận chiến ấy, đệ tử dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân chết vô số kể, khắp nơi đều là thi thể, Long La Bồ Đề Tiên Quân tự mình ra tay, cũng không có thể đem hắn cầm xuống, ngược lại bị hắn chạy trốn tới Vô Nhân khu.

- Sau trận chiến ấy, cường giả Tiên Giới mới biết được nguyên lai thực lực của Ma Thiên Tiên Vương khủng bố như thế, cách Tiên Quân cảnh giới chỉ sợ chỉ có nửa bước.

- Ma Thiên Tiên Vương đối với thuộc hạ vô cùng tốt, tin tức hắn phản loạn vừa truyền ra, chư tiên Trang châu liền từng người thu đạo quả của mình, cũng trốn vào Vô Nhân khu, biến thành trùm thổ phỉ lớn nhất Vô Nhân khu. Long La Bồ Đề Tiên Quân tự mình đem người tiến đến thảo phạt, cũng là hao binh tổn tướng, không có thể làm gì hắn.

- Các ngươi nếu như đụng phải người này, rất dễ dàng nhận ra, hắn rất là

hùng tráng, dị thường khôi ngô, ngực có một cái động lớn, một mực đổ máu, trong động có một đóa Sắc Vi Hoa, đó là bản thể ái thê của hắn. Người này cực kỳ hung hãn, đối với Tiên Giới lòng mang cừu hận, là nhân vật tàn nhẫn đến cực điểm, tốt nhất vẫn là không muốn gặp được hắn thì tốt hơn.

. . .

Giang Nam, Đạo Vương cùng Giang Tuyết nghe đến đó, không khỏi than tiếc.

Đạo Vương thở dài nói:

- Long La Bồ Đề Tiên Quân quá đa nghi rồi, hơn nữa đối với Ma Thiên Tiên Vương tâm nghi kỵ cũng quá nặng đi, như vậy kiểm nghiệm Ma Thiên Tiên Vương trung tâm, Ma Thiên Tiên Vương không phản cũng phải phản ah.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn rốt cục chạy về Tiên cảnh, nhao nhao nhảy xuống lưng quái cáp, đầu quái cáp này nhìn thấy Giang Nam, trong mắt hung quang đại tác, mở cái miệng rộng liền muốn đem Giang Nam thôn phệ.

Giang Nam tế lên ngân roi, ánh mắt quái cáp lộ ra vẻ sợ hãi, liền muốn nhảy đi, Giang Nam ha ha cười cười, lấy ra một mảnh vỡ đạo quả lớn như đảo nhỏ. Đầu tiền sử quái cáp kia thấy thế, lại ngừng lại, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm vào mảnh vỡ đạo quả kia, không bỏ được ly khai.

Cuối cùng nhất, đầu quái cáp này ở phụ cận tiên cảnh đào ra một cái hố to, đặt mông ngồi ở trong hầm, mở cái miệng rộng, miệng hóa thành một mảnh sơn cốc, ở đó ôm cây đợi thỏ lên.

Giang Nam mang tới một ít Tiên Thiên Nguyên Thủy vung vào bên trong sơn cốc, phiến sơn cốc này lập tức sinh trưởng ra rừng nhiệt đới rậm rạp, tựa như một mảnh rừng rậm nguyên thủy dạt dào.

Hắn lại ở bốn phía sơn cốc bố trí xuống từng đợt sát trận nặng nề, chỉ còn lại trong sơn cốc không có sát trận, Nam Quách tiên ông gặp tiểu tử này bề

bộn đến bề bộn đi, nhịn không được cảm khái nói:

- Đông Cực, đệ đệ của ngươi đã xấu đến hết thuốc chữa, trị như thế nào cũng không hết rồi.

Giang Tuyết cũng không khỏi im lặng, Giang Nam ở tiên cảnh mọi nơi bày trận, từng tòa sát trận liên hoàn đan xen, không có chỗ dừng chân, chỉ để lại một góc nơi tiền sử quái cáp ở là không có bày trận, nếu kẻ thù bên ngoài đến công, thế tất sẽ lách qua những sát trận này, từ miệng lớn của quái cáp biến thành sơn cốc đi ra công.

Đầu quái cáp này nhất định sẽ vui tươi hớn hở khép lại miệng lớn, cắn ăn!

Có thể chạy ra miệng khổng lồ của quái cáp này, thực là không nhiều lắm, mặc dù là Tiên Vương có thể chạy ra, cũng tránh không khỏi đầu lưỡi của quái cáp.

Giang Tuyết nghĩ nghĩ, lấy ra một tòa tiên môn, đem tiên môn đặt ở đằng sau, sơn cốc sau đó phủi tay, đi vào tiên cảnh.

Nam Quách tiên ông nhìn xem tòa tiên môn này, không khỏi rùng mình một cái, tiên môn lập ở chỗ này, liền tương đương với môn hộ của phiến tiên cảnh này, lúc địch nhân đến công hùng hổ, hơn nữa sơn cốc qua lại có sát trận, xác định vững chắc sẽ xông thẳng môn hộ, càng thêm gặp nạn, nhất định sẽ bị chết vô cùng thê thảm!

- Được rồi, hai tỷ đệ này đều là không có thuốc chữa rồi. . .

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Rõ ràng so với lão phu còn có thể chơi!

Giang Nam bố trí xong, cũng trở lại tiên cảnh, tiện tay luyện chế ra vài tấm tiên phù, phân phát cho bọn người Tinh Quang, Minh Thổ, Thông U nói:

- Chư vị, thời điểm ra vào không nên đi qua tiên môn, bằng vào những

ngọc phù này liền có thể tùy ý ra vào sát trận.

Nam Quách tiên ông thấy thế, vội vàng đòi một quả ngọc phù đeo ở trên người.

Giang Nam phát ngọc phù hoàn tất, ba người Nam Quách tiên ông cùng Đạo Vương, Giang Tuyết liếc nhau, đi vào ngọn núi chính, hợp lực đem bình ngọc tế lên, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực lập tức từ trong bình ngọc phun ra, hóa thành một đạo Trường Hà mênh mông vờn quanh phiến tiên cảnh này!

Oanh…

Đại đạo chi âm hưởng lên, di xa kéo dài, tiên quang xông thẳng lên trời, như là hồ quang thủy sắc chiếu rọi Thương Khung, tiên quang chiếu sáng nữa bầu trời, thậm chí ở Tiên Giới đại châu xa xôi khác, cũng có thể chứng kiến cái tiên quang hoa mỹ kia!

Tiên quang chiếu rọi, phảng phất có một mảnh tiên hồ phiêu phù ở trên bầu trời Tiên Giới, Tiên Hồ rộng rãi vô biên, có chút rung chuyển.

Vô số tồn tại của Tiên Giới đều cảm ứng được biên thuỳ của Vô Nhân khu truyền đến Nguyên Thủy Chi Lực kinh khủng kia, giống như Tiên Thiên chi mẫu, dựng sinh vạn vật, nguyên một đám không khỏi động dung, nhao nhao phóng thích thần thức hướng bên này vọt tới!

Bọn người Giang Nam kiến lập tiên cảnh chiếm diện tích cũng không rộng, chỉ có hơn nghìn dặm không gian, hơn ba trăm tòa tiên sơn mà thôi, mà hôm nay Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực vừa ra, tiên vực hư không lập tức không ngừng khuếch trương, bên trong tiên vực vậy mà diễn sinh ra mấy tỉ dặm thời không!

Tuy không gian bên trong bành trướng, nhưng bên ngoài lại không có chút biến hóa nào, từ bên ngoài nhìn lại, Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà vờn quanh không gian cũng nhiều nhất là phạm vi hơn nghìn dặm, chỉ có

tiến vào chính giữa sông dài, mới có thể nhìn ra được phiến tiên vực này là bao la bực nào!

Mà bọn người Đạo Vương vận chuyển đến hơn ba trăm tòa tiên sơ, giờ phút này thình lình tọa lạc ở bên trong Thủy tinh thế giới, từng tòa tiên sơn bị đồng hóa thành Thủy tinh sơn, tất cả Tiên Thiên Nguyên Thủy Thần linh sinh hoạt ở trong đó, hoặc là Thủy tinh điểu, hoặc là Thủy tinh ngư, hoặc là Thủy tinh tẩu thú, mà hoa cỏ cây cối kia, đều là óng ánh sáng long lanh, tràn ngập Tiên Thiên Nguyên Thủy chi tinh tinh khiết vô cùng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2100: Ta Có Thế Lực Lớn.

Những Thủy Tinh Thú này trời sinh là Tiên Thiên thần linh, chỉ là tỉnh tỉnh mê mê, không hiểu tu luyện, gặp người cũng không biết sợ hãi, rất là kỳ lạ.

Mà ở bên ngoài phiến tiên vực này, từng khỏa Nguyên Tinh Thuỷ cầu trôi nổi, cực đại như Nguyệt, quay chung quanh phiến tiên vực này chuyển động, mỗi một khỏa thủy tinh đều là một nơi ký thác đạo quả, vô cùng thần thánh, thoải mái đạo quả!

Bá…

Trời giáng Linh Vũ, rửa sạch tiên cảnh, Tiên Thiên Nguyên Thủy thoải mái mỗi một tấc thổ địa của tiên vực, đem phiến tiên cảnh cằn cỗi này chế tạo thành tiên khí lượn lờ, tiên quang đạo đạo, thần thánh vô cùng!

Ở bên trong Tiên vực, bọn người Đạo Vương vốn là gieo trồng rất nhiều tiên trân tiên dược, giờ phút này đạt được Tiên Thiên Nguyên Thủy thoải mái, lập tức bắt đầu sinh trưởng phồn vinh mạnh mẽ, điên cuồng hấp thu linh lực trong Nguyên Thủy, cũng không lâu lắm liền sinh ra một mảng lớn!

Ngắn ngủn một lát thời gian, phiến tiên cảnh này liền hóa thành tiên vực, thậm chí so với bát tiên vương kinh doanh tám trăm triệu năm tiên vực cũng không kém chút nào!

Vốn là, tại đây dựa vào Vô Nhân khu, thuộc về Tạp Đà Châu cằn cỗi, tuy trải qua bọn người Đạo Vương kinh doanh, nhưng mà so ra kém Tiên Giới đại châu bình thường, bất quá trải qua Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực cải tạo, để cho phiến cằn cỗi chi địa này tản mát ra sức sống khủng bố kinh người, diễn biến thành thánh cảnh đạt trình độ cao nhất của Tiên Giới!

Không chỉ có như thế, trải qua Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực cải tạo,

tại đây trở nên dễ thủ khó công, nhất là Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông ba vị Chưởng Khống Giả tiên vực này, càng là có thể trên phạm vi lớn điều động lực lượng tiên vực!

Ba người bọn họ vốn là bất luận một người nào cũng không thể đem lực lượng tiên vực thúc dục hoàn toàn, nhưng mà ba người cùng nhau khống chế tiên vực, hợp lực thúc dục, liền có thể đem lực lượng tiên vực điều động hơn phân nửa, bộc phát ra uy lực quả thực có thể nói khủng bố!

Lực công kích của Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực không bằng Tiên Thiên lôi quang tiên vực, nhưng mà lực phòng ngự có thể nói đệ nhất, mặc dù là Tiên Quân, muốn đánh vào phiến tiên vực này cũng rất là đau đầu!

Nếu ở đây ký thác đạo quả, tính an toàn chỉ sợ còn muốn trên bát tiên cung!

Bất quá đây là ở trong Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, ra Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, ba người Giang Tuyết liền không cách nào điều động sức mạnh của tiên vực.

Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực diệu dụng không chỉ như thế, sau khi ký thác đạo quả, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền tự động có một đạo Tiên Thiên Nguyên Thủy xoắn tới, rơi vào dưới chân, có thể chở ngươi, cho ngươi ở trong tiên vực qua lại như gió như điện, mau lẹ vô cùng.

Hơn nữa, người ký thác đạo quả, còn có thể ở trong tiên vực triệu hoán Nguyên Thủy hộ thể, để cho thực lực người tăng nhiều, cái này ở lúc kẻ thù bên ngoài đến công cực kỳ hữu dụng!

Nguyên Thủy Tiên Vực chưa hoàn toàn gieo xuống, còn đang không ngừng cải tạo nơi đây, để cho phiến tiên vực này trở nên càng ngày càng tinh khiết, càng ngày càng thần thánh, muốn cho phiến tiên vực này hoàn toàn gieo xuống, không có vài chục năm là không xong được!

Tiên Thiên tiên vực nhiều diệu dụng như thế, cũng là nguyên nhân khiến

nhiều Tiên Vương muốn đạt được Tiên Thiên tiên vực!

- Chỉ có Nguyên Thủy Tiên Vực kết thành, chúng ta mới xem như ở Tiên Giới có nơi sống yên ổn, đứng vững vàng nền móng.

Bọn người Thông U dò xét mọi nơi, nhìn về phía tiên vực này, trong nội tâm cảm khái ngàn vạn, bọn hắn đi vào Tiên Giới đã có hơn một trăm ba mươi vạn năm, hôm nay mới xem như cảm giác đã có nhà.

- Chư vị đừng cao hứng quá sớm. Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực so với Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực của ta cũng không kém chút nào, thậm chí còn vượt qua, tiên vực bực này không thể không để cho người động tâm. Chỉ sợ tiếp qua không lâu, liền sẽ có người tìm đến thăm. Chư vị vẫn là sớm chuẩn bị sẵn sàng thì tốt hơn!

Trong miếu nhỏ, thanh âm của Tử Tiêu Tiên Vương truyền đến nói:

- Tiên vực rơi thành, liền tương đương với châu thứ sáu mươi ba của Tiên Giới, thống trị Tạp Đà Châu, khó bảo toàn sẽ có người nhìn không được, mấy ngày sau này, sự tình phiền phức các ngươi không thể thiếu. Hơn nữa nơi đây giáp ranh Vô Nhân khu, khó bảo toàn đạo phỉ trong Vô Nhân khu nghe nói đến đây, cướp bóc các ngươi, cũng là một sự tình đại họa.

Nam Quách tiên ông gật đầu nói:

- Nguyên Thủy Tiên Vực còn cần một thời gian ngắn mới có thể triệt để cắm rễ, hoàn toàn chính xác sẽ khiến cường giả khác ngấp nghé. Chúng ta ở ngoài sáng không có Tiên Vương tọa trấn, người ở bên ngoài xem ra, là thế lực yếu nhất, thế lực kém nhất chiếm cứ Tiên Thiên tiên vực không kém hơn bát tiên cung, bọn hắn há có thể buông tha chúng ta? Đúng rồi, giáo chủ, thế lực lớn của ngươi ở đâu?

Lão thỏ tử ánh mắt nóng bỏng, nhìn quét mọi nơi tiên vực, nói:

- Ngươi không phải nói ngươi có thế lực lớn, dưới trướng Chân Tiên viên mãn cảnh giới tiếp cận Tiên Vương cường giả không dưới trăm tôn, Tán tiên

Chân Tiên lấy ngàn mà tính sao? Gọi bọn họ ra đây, thao luyện một chút, quen thuộc Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực!

Giang Nam đánh cái ha ha, trong nội tâm Nam Quách tiên ông sinh nghi, lập tức bay lên dò xét mọi nơi, bay cả buổi, chỉ ở trong tiên vực tìm được bọn người Minh Thổ, Tinh Quang, Thông U, thêm cùng một chỗ tính toán đâu ra đấy mới tầm mười người.

Vị lão tiên ông này đặt mông ngồi dưới đất, thất hồn lạc phách nói:

- Con mẹ ngươi Huyền Thiên, ngươi lừa bịp ta! Mấy a miêu a cẩu như vậy, bị ngươi khuyếch đại mấy trăm lần, ngươi bịp ta. . .

Giang Nam an ủi:

- Bao có, bao có. . .

- Bao con mẹ ngươi!

Nam Quách tiên ông dựng râu trừng mắt, cả giận nói:

- Mấy người này, đừng nói ngăn cản những bại hoại nghe tin đến cướp bóc tiên vực kia, ngay cả cừu gia của ta cũng ngăn không nổi, một lớp liền bị người diệt rồi! Đáng thương lão phu quát tháo Tiên Giới nhiều năm như vậy, đoán chừng sẽ cùng các ngươi chôn cùng một chỗ rồi!

Giang Nam nghiêm mặt da nói:

- Khục khục, tiên ông, dưới trướng của ta còn có mấy ngàn tiên thú. . .

- Ngươi nói trăm Chân Tiên viên mãn, Tán tiên Chân Tiên lấy ngàn mà tính, sẽ không chỉ chính là những tiên thú này a?

Sắc mặt Nam Quách tiên ông âm trầm, đột nhiên đấm ngực, một bả nước mũi một bả nước mắt khóc lóc kể lể nói:

- Ta quá ngây thơ rồi, ta vốn biết rõ không nên tín nhiệm tiểu tử ngươi, ta

nguyên biết rõ tiểu tử ngươi trong miệng không có mấy nói thật, ta nguyên biết rõ tiểu tử ngươi là có khả năng lừa gạt ta bán ta, nhưng ta vẫn bị tiểu tử ngươi dỗ ngon dỗ ngọt che mắt, ta cho rằng đã nhận được tiên vực có thể bình an bảo vệ đạo quả, ta thật khờ, thật sự. . .

Đột nhiên, bên ngoài Tiên vực truyền đến thanh âm một nữ tử, xuyên thấu tiên vực rơi vào trong tai mọi người, giòn giòn giã giã nói:

- Huyền Thiên sư đệ, Huyền Thiên sư đệ có trong đóhay không?

Giang Nam đem lão thỏ tử này ném ở một bên, trong nội tâm nghi hoặc:

- Huyền Thiên sư đệ? Ta ở trong tiên giới khi nào có sư huynh sư tỷ rồi hả?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2101: Tìm Hiểu. (1)

- Không phải là nhanh như vậy liền có người giết đến đoạt tiên vực của chúng ta đi à nha?

Bọn người Đạo Vương nhao nhao đứng dậy, đằng đằng sát khí.

Giang Tuyết tâm niệm vừa động, một đạo tiên hà thuận gió mà lên, rơi vào dưới chân của nàng, Giang Nam đứng dậy rơi vào trên tiên hà, hai người khống chế tiên hà về phía trước chạy tới, bất quá một lát, liền đến trong Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, xa xa nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài tiên vực có mấy nam nữ đứng ở ngoài cốc, lại không có bước vào phiến sơn cốc kia, tựa hồ là cảm ứng được nguy hiểm.

- Mấy người kia lạ mắt vô cùng.

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Tỷ tỷ, ngươi nhận thức sao?

Giang Tuyết lắc đầu:

- Không nhận biết, vì sao bọn hắn xưng ngươi là sư đệ?

Giang Nam cười nói:

- Mời bọn hắn tiến đến là được. Ở bên trong Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, coi như là bát Tiên Vương cũng chiếm không đến chút tiện nghi nào.

Giang Tuyết gật đầu, chỉ một ngón tay, chỉ thấy một đạo tiên hà bay ra, rơi vào dưới chân những người kia, lúc này những người kia đạp vào tiên hà, theo trên hà đi tới, lẫn nhau nghị luận nói:

- Gia hỏa dưới cốc thật hung!

- Đúng vậy a, rất hung, hơn phân nửa là tiền sử di chủng!

- Huyền Thiên sư đệ từ nơi nào lấy được nhỉ? Vùi ở chỗ này chờ ăn người a? Không hổ là sư xuất danh môn, cùng lão gia khốn nạn kia so sánh không kém chút nào!

. . .

Giang Nam kinh ngạc, mấy người kia rõ ràng có thể nhìn ra tiền sử quái cáp mai phục ở trong sơn cốc, nhất định không phải chuyện đùa, nghe bọn hắn nói cùng mình là sư ra một môn, mà mình lại không biết mình khi nào đã bái sư tôn, có mấy sư huynh sư tỷ như vậy.

- Sư đệ!

Mấy người kia tiến vào tiên vực, nhìn thấy Giang Nam, nhao nhao tiến lên, cười nói:

- Rốt cục nhìn thấy chân dung của sư đệ, lão gia thường xuyên nói sư đệ có tiền đồ, nói mấy người chúng ta đều không bằng!

Năm người này thực lực cường đại, vậy mà mỗi người đều là Tiên Vương cảnh giới, hơn nữa như rất quen thuộc, đi loạn mọi nơi, tán thưởng liên tục, cười nói:

- Tuy không bằng Tiên Tôn Cung, nhưng mà không phải chuyện đùa, sư đệ rõ ràng có thể đánh ra tiên vực khổng lồ như vậy, bổn sự quả thực ở trên chúng ta!

Nam Quách tiên ông đang khóc lóc kể lể, chứng kiến mấy người kia, vội vàng im miệng, kinh nghi bất định nói:

- Mấy ác ôn dưới trướng gậy quấy phân! Mấy ác ôn Chung Tú Tú này gần đây không ra Tiên Tôn Cung, không rời bên người Càn Nguyên, như thế nào đều chạy đến rồi hả? Chẳng lẽ Huyền Thiên cái khốn nạn này, thật sự có thế lực lớn?

- Năm vị từ đâu mà đến?

Giang Nam cười hỏi.

Mặc dù hắn không biết năm Tiên Vương này rốt cuộc là lai lịch ra sao, nhưng trong nội tâm mơ hồ đã có chút ít suy đoán, chỉ là không biết có đúng hay không, thầm nghĩ:

- Vị Tiên Quân kia sẽ không da mặt dầy như vậy a. . .

Năm Tiên Vương liếc nhau, cầm đầu chính là Chung Tú Tú tư thế hiên ngang kia, cười nói:

- Lão gia nói sư đệ thông minh lanh lợi, cực kỳ cho hắn tăng thể diện, chẳng lẽ liền đoán không ra chúng ta tới từ nơi nào sao?

Giang Nam đánh cái ha ha, cười tủm tỉm nói:

- Ta cùng với Càn Nguyên Tiên Quân lẫn nhau xưng đạo hữu, thực sự không phải là quan hệ thầy trò, ta sớm đã nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh của hắn, công pháp thần diệu, khai sáng Nguyên Thủy Đại La Kinh, so với Ma Ngục Huyền Thai Kinh còn muốn hơn không biết bao nhiêu. Lúc trước ta cùng với hắn từng có ước định, nếu ta có thể nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh, liền cùng hắn lẫn nhau xưng đạo hữu, Càn Nguyên Tiên Quân không phải là quên chứ?

Chung Tú Tú cười khúc khích, hướng bốn người khác nói:

- Ta đã nói lão gia là hướng trên mặt mình thiếp vàng a? Quả là thế!

Bên trong năm Tiên Vương, lớn tuổi nhất gọi là Bán Viên đạo nhân, tóc bên đen bên trắng, sắc mặt cũng là nửa khô nửa tươi, cười nói:

- Lão gia có ý tứ là, sư đệ đã tu luyện Ma Ngục Huyền Thai Kinh lập nghiệp, đó chính là đệ tử của hắn, mặc kệ ngươi có nhảy ra ngoài hay không, thủy chung đều là đệ tử của hắn. Ngươi ở Tiên Giới xông ra tên tuổi rất lớn,

trên mặt hắn cũng có quang, bởi vậy để cho chúng ta đến đây tương trợ, trợ uy danh của sư đệ.

- Vô sỉ!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, lập tức thay đổi một bộ sắc mặt, cười nói:

- Mấy vị đạo hữu, Càn Nguyên là Càn Nguyên, các ngươi là các ngươi, ta tuy cùng Càn Nguyên ngang hàng luận giao, nhưng mà không thể chiếm các ngươi tiện nghi, bảo các ngươi xưng ta là sư thúc. Sau này chúng ta vẫn là dùng đạo hữu tương xứng a.

Năm Tiên Vương liếc nhau, thầm nghĩ trong lòng:

- Vô sỉ! Lại muốn chiếm tiện nghi của chúng ta!

Bên trong năm Tiên Vương ngoại trừ Chung Tú Tú cùng Bán Viên đạo nhân đỉnh đạc ra. Ba người khác theo thứ tự là Chung Mặc đạo nhân mặc áo đen tay nắm hắc chung. Vô Trần đạo nhân tay áo bồng bềnh chân không chạm đất. Phi Cử đạo nhân tướng mạo thanh tú, mặc áo bào màu vàng, trong tay luôn mang theo gậy gộc tựa như Càn Nguyên Tiên Quân khác.

Năm người này cũng không có cùng hắn khách khí, trực tiếp từng người tuyển một tòa tiên sơn đặt chân, trong mi tâm từng người bay ra từng tòa Tiên cung Tiên điện, tọa lạc ở trên tiên sơn, dẫn dắt tiên vực tiên khí hóa thành linh tuyền linh trì.

Năm người lại từng người lựa chọn một khỏa Nguyên Thủy tinh thần, từng người ký thác đạo quả, lập tức luyện hóa Nguyên Thủy tinh thần, luyện nhập trong hư không.

Bọn người Tinh Quang, Minh Thổ thấy thế, đốn biết ý nghĩa, không khỏi tán thưởng liên tục, cũng từng người lựa chọn một khỏa Nguyên Thủy tinh thần, đem từng người đạo quả ký thác vào trong đó, đem Nguyên Thủy tinh thần luyện nhập hư không, giấu kín lên.

Kể từ đó, mặc dù là có người có thể đánh vào Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, cũng mơ tưởng sưu tầm ra đạo quả của bọn hắn!

Đột nhiên, bên ngoài Tiên vực lại có thanh âm truyền đến, cất cao giọng nói:

- Đế Huyền bệ hạ, Đế Huyền bệ hạ! Cố nhân tới thăm, kính xin bệ hạ đi ra tương kiến!

- Tử Xuyên, Đạo Vương, tiểu Hồ ly! Lão phu đến rồi!

- Tử Xuyên, hai sư tôn của ngươi tới rồi, còn không ra nghênh tiếp?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, không khỏi đại hỉ, Đạo Vương cũng ngẩn ngơ, lộ ra vừa mừng vừa sợ chi sắc, Giang Tuyết càng là mừng rỡ, ba người vội vàng chạy ra ngoài, bất quá một lát, chỉ thấy Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Nhậm Tiên Thiên cất bước đi vào tiên vực, bên cạnh còn đi theo một thiếu niên lông mày xanh đôi mắt đẹp, môi hồng răng trắng, trong tay nâng một ngụm Tử Tiên hồ lô.

Giang Tuyết chứng kiến thiếu niên này, vành mắt đỏ lên, Đạo Vương cũng là giống như tượng gỗ, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Hồ Thiên lão sư. . .

Tuy bọn hắn đã thượng giới hơn một trăm ba mươi vạn năm, nhưng mà một mực bị nhốt ở trong Tử Tiêu Tiên cung không cách nào ra ngoài, càng vô duyên tiến vào Tiên Đế Cung, đến nay vẫn là lần thứ nhất sau khi thượng giới cùng Hồ Thiên gặp lại!

Giang Nam tiến lên, nhéo nhéo khuôn mặt của Hồ Thiên lão tổ, lại duỗi ra bàn tay lớn dùng sức cong loạn tóc của mỹ thiếu niên, cười nói:

- Cao lớn a, nhớ năm đó ngươi vừa xuất thế vẫn là tí xíu như vậy, khi đó ta còn ôm qua ngươi đây này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2102: Tìm Hiểu. (2)

Hồ Thiên lão tổ giận dữ, tức giận đến lắp bắp nói:

- Nghiệt đồ, dám sờ đầu của ta! Ngươi sờ nữa một lần thử xem? . . . Ngươi thật đúng là sờ soạng! Tức chết ta rồi!

Mỹ thiếu niên này muốn dựng râu trừng mắt, nhưng cái cằm ngay cả nửa sợi râu cũng tìm không thấy.

Giang Nam cười ha ha, cùng bọn người Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư tương kiến, mọi người xa cách từ lâu gặp lại, tiếng cười không ngừng, từng người nói tao ngộ của mình chút ít năm nay.

Giang Nam nghe nói bọn người Tịch Ứng Tình đến Tiên Giới không lâu, liền bị Huyền Đô Tiên Quân nhận vào Tiên Đế Cung, ở trong Tiên Đế Cung tu luyện đến nay. Tiên Đế Cung các loại tài nguyên phong phú, còn có Huyền Đô Tiên Quân cùng bọn họ ngồi đàm luận đạo, trao đổi tiên đạo giải thích, thu hoạch tương đối khá.

Lần này là Huyền Đô chứng kiến Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực phóng tiên quang lên trời, chiếu bóng tiên hồ trên vòm trời, lúc này mới suy tính ra phương vị của Giang Nam, biết rõ Giang Nam muốn ở Tiên Giới dừng chân, bởi vậy lệnh bọn hắn đến đây tương trợ.

Giang Nam không khỏi cảm khái ngàn vạn, đồng nghiệp bất đồng mệnh, sau khi hắn thượng giới liên tục chém giết, vốn là thiên tân vạn khổ mới vượt qua tiên kiếp, đến Tiên Giới liền tao ngộ bát Tiên Vương vây quét đuổi giết, lại gặp được Vạn Chú Đạo Quân loại tiền sử cường giả biến thái kia, đi cứu bọn người Đạo Vương Giang Tuyết, lại bị Tử Tiêu Tiên Vương tự mình đuổi giết.

Tránh né Tử Tiêu Tiên Vương đuổi giết, lại xâm nhập Vô Nhân khu, gặp

được tiền sử biến thái khác… Thần Mẫu Đạo Quân.

Mà trái lại bọn người Tịch Ứng Tình, lại xuôi gió xuôi nước, đến trong Tiên Đế Cung tu luyện, lại có Huyền Đô cổ tiên chỉ đạo.

Mà Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm đối với Giang Nam gặp gỡ cũng sợ hãi thán phục không thôi, Giang Nam ở Tiên Giới gặp gỡ chi kỳ chi hiểm, làm bọn hắn cũng khiếp sợ rung động!

Tiền sử Vạn Chú Đạo Quân, Chú đạo thần thông, Tiên Thiên pháp bảo, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, Cấm khu Vô Nhân khu, Thần Mẫu Đạo Quân, Tiên Đế hóa thân, những gặp gỡ này, thực sự không phải là mỗi người đều có thể gặp được, gặp cũng không phải mỗi người đều có thể còn sống.

Mà Giang Nam lại sống đến bây giờ, hơn nữa so với lúc trước càng cường đại hơn, thậm chí đã có được Tiên Thiên tiên vực, tại Tiên Giới thành lập thế lực của mình!

Nam Quách tiên ông đã sớm không hề nói rồi, mà là lặng lẽ dò xét mấy người mới tới này, nghe lén bọn người Giang Nam nói chuyện với nhau, trong nội tâm kịch chấn:

- Sáu người này bổn sự cũng không yếu, thiếu niên phấn nộn kia tu luyện được tiên đạo, không dưới Đạo Vương, thậm chí thêm nữa, cũng đã đến biên giới Tiên Vương cảnh giới, thành tựu Tiên Vương gần trong gang tấc. Mà năm người khác thì có chút cổ quái, thực lực cũng đạt tới Tiên Vương cấp, mặc dù chỉ là sơ kỳ, nhưng lại không phải Tiên Vương cảnh giới, mà là một loại cảnh giới kỳ lạ khác, càng có ý cảnh. Hơn nữa, bọn hắn tu luyện thực sự không phải là Thần đạo cùng Tiên Giới tiên đạo, mà là một loại Tiên đạo khác, chẳng lẽ là Hạ giới mới sinh Tiên đạo? Bên trong Tiên đạo của bọn hắn, mang theo khí tức của Huyền Thiên giáo chủ, rất là đặc biệt. . .

Ánh mắt của hắn cay độc đến cực điểm, liếc liền nhìn ra tiên đạo của bọn người Tịch Ứng Tình không giống người thường, lập tức đoán ra bọn người Tịch Ứng Tình đến từ Hạ giới.

Mà tiên đạo của bọn người Tịch Ứng Tình sở dĩ mang theo khí tức của Giang Nam, là vì Giang Nam ở bên trong Chư thần hoàng hôn kiếp, dùng Nguyên Thủy đại đạo bản thân tinh luyện ra Nguyên Thủy chi khí, vì Chư Thần luyện thành Nguyên Thủy Kim Đan, cho bọn hắn đánh rớt xuống trụ cột vô cùng dày!

Lúc ấy, tất cả Thần linh trong Huyền Thiên Kim Khuyết đều bị Giang Nam ban thưởng dùng Nguyên Thủy chi khí, trợ giúp hắn luyện thành Nguyên Thủy Kim Đan, đạo cơ vô cùng hùng hậu!

Nguyên Thủy Kim Đan diệu dụng, thậm chí còn muốn siêu việt Hồng Mông Kim Đan, để cho bọn người Tịch Ứng Tình thành tựu, tự nhiên không phải chuyện đùa!

Hơn nữa bọn hắn tiến vào Tiên Giới, có thể ở trong Tiên Đế Cung nghiên cứu tiên đạo, tự nhiên là đột nhiên tăng mạnh!

- Huyền Thiên giáo chủ rõ ràng có thể đồng thời đạt được Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung ưu ái, xem ra hắn nói hắn có thế lực lớn, hoàn toàn chính xác không phải gạt ta.

Nam Quách tiên ông thầm nghĩ trong lòng.

Bọn người Hồ Thiên, Tịch Ứng Tình đến từ Tiên Đế Cung, mà bọn người Chung Tú Tú thì là đến từ Tiên Tôn Cung, có Tiên Quân hai cung này chống đỡ, không thể không nói bối cảnh của Giang Nam thật sự rất cường đại!

Cũng không lâu lắm, bọn người Tịch Ứng Tình cũng từng người đem đạo quả ký thác, dàn xếp xuống.

Nam Quách tiên ông đầy cõi lòng chờ mong, muốn xem xem phải chăng Giang Nam còn có giúp đỡ hữu lực khác, chỉ là đợi thật lâu, cũng thủy chung không gặp người đến.

- Ân, giáo chủ nhất định là mai phục rất nhiều hảo thủ, bày ra ta yếu, chờ đợi những Tiên Vương không có mắt kia đến đây cướp lấy tiên vực, lại để

cho phục binh giết ra, giết cái long trời lỡ đất!

Lão thỏ tử hai mắt tỏa ánh sáng, đối với Giang Nam tin tưởng tràn đầy:

- Nhất định là như vậy! Tiểu tử này xấu xa vô cùng, nhất định là như vậy!

Giang Nam tự nhiên không biết lão thỏ tử này lòng tin đối với hắn là bạo rạp bực nào, thánh địa trung tâm Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, dưới Thủy tinh thần thụ, Giang Nam mời mọi người đến, đem Tiên Đế hóa thân ban tặng tiên đạo linh châu tế lên, cười nói:

- Chư vị đạo hữu, đại địch buông xuống, Tiên Đế ban cho ta một quả ngọc châu, ta và các ngươi cùng một chỗ nghiên cứu, trao đổi đạt được, hơn phân nửa có chỗ bổ ích. Nói không chừng, tiên vực của chúng ta cũng có thể nhiều ra mấy Tiên Vương áp trận!

Tử Tiêu Tiên Vương cũng bị hắn mời đến, không khỏi động dung, tự đáy lòng nói:

- Giáo chủ vậy mà đem Tiên Đế cơ duyên lấy ra chia xẻ, khí phách vẫn là trên lão phu, lão đạo bội phục, tự thẹn không bằng.

Tiên Đế cơ duyên là quý trọng bực nào ?

Nếu là những người khác được, hơn phân nửa chính mình vụng trộm nghiên cứu, không chịu cùng người chia xẻ, mà Giang Nam lại đem bảo vật này lấy ra, thậm chí ngay cả Tử Tiêu Tiên Vương cũng có thể cùng nhau nghiên cứu!

Phải biết rằng Tử Tiêu Tiên Vương cũng không phải người của mình, trái lại, Giang Nam diệt Thần đạo, cùng Tử Tiêu tầm đó còn có cừu oán chưa dứt, hai người chỉ là bởi vì có cộng đồng đối thủ mới tạm thời hợp tác.

Giang Nam vậy mà cũng cùng hắn chia xẻ, không thể không để cho Tử Tiêu Tiên Vương cảm khái bội phục.

Không chỉ có như thế, quay chung quanh bên cạnh ngọc châu còn có tiểu ấu giao, cùng với Tứ Bất Tượng các loại tiên thú, mà Tiên Thiên Nguyên Thủy Thần linh trong phiến Thủy tinh thế giới này cũng xông tới, từng người quan sát.

Tiên đạo linh châu trôi nổi, Tiên Đế tiên đạo ở trong châu hiển hiện, đại đạo đến giản, đạo diệu từ cổ chí kim, đạo âm rơi vào trong tai mọi người, tất cả không cùng, đại đạo rơi vào trong mắt mọi người, cũng tất cả không giống.

Linh châu này chất chứa tiên đạo để cho mọi người tinh tế suy diễn, không chỉ có động dung, tiên đạo trong châu vượt ra khỏi phạm trù bát Tiên Vương sáng lập Thần đạo Tiên đạo, cho người cảm giác vô cùng rộng lớn, mênh mông bát ngát!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2103: Nguyên Thủy Chi Địa. (1)

Phảng phất, bát Tiên Vương sáng lập Thần đạo Tiên đạo, chỉ là một cây cối trong rừng rậm mênh mông, mà trong linh châu bày ra tiên đạo mới là rừng rậm rậm rạp!

Đầu đầu đại đạo có thể thông Tiên Vương, thông Tiên Quân, được một đạo liền đủ để vượt qua bát Tiên Vương chứng đạo Tiên Vương Tiên Quân, cái này là cơ duyên bực nào?

Chỉ là, linh châu đang không ngừng thu nhỏ lại, tiên đạo trong linh châu cũng đang không ngừng trôi qua, này chính là năng lượng trong chữ viết của Tiên Đế hóa thành hóa thân, hóa thân luyện thành linh châu, năng lượng bên trong linh châu hao hết, tiên đạo cũng giải tán.

Về phần có thể nắm chắc đến bao nhiêu, thì phải xem chính mình lĩnh ngộ!

- Khó trách bát Tiên Vương sáng lập Thần đạo chứng Tiên, trở thành chánh thống, cố nhiên tạo phúc cho nhiều Thần Ma cùng Tiên nhân, nhưng mà sẽ hạn chế Tiên đạo phát triển!

Giang Nam tham quan hoc tập Tiên đạo linh châu này, trong lòng không khỏi sinh ra cảm khái, Tiên đạo xa không chỉ một con đường bát Tiên Vương khai sáng Thần đạo Tiên đạo này, còn có những đường nhỏ khác.

Bát Tiên Vương chẳng qua là tìm được một đường nhỏ trong đó, hàng tỉ vạn sinh linh đồng thời vọt tới con đường này, mà bát Tiên Vương ngăn chặn ở phía trước, ngăn cản con đường, thế cho nên không người nào có thể vượt qua đến phía trước bọn họ.

Này ở trong vô hình, cũng hạn chế Tiên đạo phát triển.

Mà trong Tiên giới không thiếu có hạng người thông minh tài trí hơn người, có ít người tìm được những đường nhỏ khác, có ít người thì kết hợp tiền sử Đại đạo mở Đạo lộ của bản thân, vòng qua bát Tiên Vương.

Cho dù là Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân mở Tiên đạo, cũng chỉ là một con đường của Tiên đạo, chỉ là một con đường tương đối dễ dàng.

Hôm nay Tiên đạo, xa không đạt tới trạng thái thịnh vượng, thậm chí chỉ có thể coi là vừa mới khởi bước, có thể nghĩ trong tương lai nhất định sẽ có một tràng thịnh thế trăm nhà đua tiếng Bách Hoa tranh hương, Hồng đạo nhân Quân đạo nhân mở Tiên đạo cũng không cách nào hạn chế trận thịnh thế này đến!

Tương lai Cổ tiên giới, nhất định nhiều màu nhiều sắc!

Đám người Giang Nam lĩnh ngộ Tiên đạo trong Tiên đạo linh châu, mỗi một khắc thu hoạch cũng là từ trước không cách nào tưởng tượng, để cho bọn họ có thể nhìn trộm Tiên đạo tầng thứ hơn cao, có thể thấy thành tựu diệu dụng cao hơn!

Đáng tiếc, Tiên đạo trong Tiên đạo linh châu đang không ngừng lưu thất, qua một lúc lâu, linh châu này rốt cục tiêu hao hết năng lượng, hoàn toàn biến mất.

Mọi người như cũ ở vào trong trạng thái ngộ đạo, cho dù là những tiên thú, Tiên Thiên nguyên thủy Thần linh kia, giờ phút này tất cả cũng yên tĩnh không tiếng động, bên trong cơ thể của bọn nó có tiên quang xông ra, có Tiên Thiên thần quang xông ra, rõ ràng là có lĩnh ngộ, đều có đạt được, hấp thu củng cố đạt được của mình.

Mà đám người Giang Nam đạt được lại càng thịnh soạn, Tiên đạo linh châu này để cho bọn họ riêng phần mình tìm được Đạo lộ của bản thân, rốt cục có khả năng đột phá cảnh giới hiện tại, tiến quân Tiên Vương cho tới tầng thứ hơn cao!

Đột nhiên, một Thủy tinh ngư ở trên không trung du động, đột nhiên quay cuồng một vòng, hóa thành một lưu ly thần linh, cá thủ nhân thân, tiếp theo càng nhiều Tiên Thiên Nguyên Thủy thần linh biến hóa, riêng phần mình hóa thành lưu ly thần minh, có tôm thủ nhân thân, có thân người cánh chim, có thú thủ nhân thân, riêng phần mình bất đồng, đều có nơi thần thánh!

Sinh linh trong Thủy tinh thế giới này không ở số ít, ngắn ngủn chốc lát liền có hơn ngàn đầu Tiên thiên Nguyên Thủy thần linh hóa thành lưu ly thần linh, những thần linh này đã mở thần trí, hiểu được tu luyện, miệng phun tiếng người, cực kỳ náo nhiệt.

Bọn họ đi con đường cũng không phải là bát Tiên Vương mở Thần đạo, mà là tự thành thể hệ, có một phong cách riêng, tương lai nếu có thể đi ra Đạo lộ bản thân, cũng có hy vọng thành Tiên thậm chí nhận được thành tựu khó có thể tưởng tượng!

Trừ những Tiên Thiên lưu ly thần linh này, những tiên thú khác cũng riêng phần mình có điều thu hoạch, được chỗ ích không nhỏ, trong đó tiểu ấu giao thậm chí bắt đầu cô đọng Đạo Quả, muốn ở trong Hỗn độn Đạo Quả của mình mở ra một mảnh Đạo Cung, cố gắng đánh sâu vào Tiên Vương cảnh giới.

Mà Tứ Bất Tượng nội tình sâu nhất, đơn thuần bàn về cảnh giới còn trên Mễ Mễ, đã mở Đạo Cung, thậm chí có thành tựu!

Mà năm người Đạo Vương, Giang Tuyết, Hồ Thiên, Tinh Quang cùng Minh Thổ tu vi cũng đạt tới Chân Tiên đại viên mãn cảnh giới, riêng phần mình mở Đạo Cung, tăng lên Đạo Quả.

Chỉ là tu vi của bọn hắn có sâu có cạn, lĩnh ngộ cao có thấp có, tiếp cận Tiên Vương cảnh giới nhất chính là Hồ Thiên, đã tạo thành Đạo Cung trong Đạo Quả.

Hắn gặp may mắn, chính là Tiên Hồ sinh ra, vừa ra đời liền có năm mươi ba đạo Tiên đạo, lúc xuất thế cũng đã nhảy ra con đường bát Tiên Vương

mở, trở ngại nhỏ nhất, lại được Huyền Đô Tiên Quân đào tạo, truyền thụ Tiên Đế Cung Đại đạo, tu thành Tiên Vương sắp tới.

Bất quá Đạo Vương, Giang Tuyết, Tinh Quang cùng Minh Thổ đi con đường là con đường bát Tiên Vương mở, mặc dù giờ phút này tìm được những con đường khác, nhưng mà thay đổi lề lối cũng không dễ dàng, bọn họ muốn đột phá trở thành Tiên Vương càng thêm gian khổ.

Đạo Vương cùng Giang Tuyết riêng phần mình đem thánh quả ở Vô Nhân khu được đến lấy ra, tế ở giữa không trung, Đạo Quả cùng thánh quả không ngừng va chạm, hai người mượn dược lực khổng lồ của hai thánh quả này, mở Đạo Quả Đạo Cung, so sánh với Tinh Quang cùng Minh Thổ càng thêm dễ dàng, càng thêm nhanh chóng một chút.

Bất quá dù có thánh quả, bọn họ so sánh với Hồ Thiên vẫn là chậm hơn rất nhiều.

Về phần Thông U, Cảnh Thiên, Thần Vũ, Cửu Tiêu, Địa Hoàng cùng U Đế, tu vi so sánh với Giang Tuyết cùng Đạo Vương hơi yếu mấy phần, được đến cơ duyên lần này, cũng chỉ là mới vừa tăng lên tới Chân Tiên viên mãn cảnh giới, cách ở trong Đạo Quả mở Đạo Cung còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Mà Chung Tú Tú, Bán Viên Đạo Nhân, Chung Mặc Đạo Nhân, Vô Trần Đạo Nhân cùng Phi Cử Đạo Nhân đã là Tiên Vương, mặc dù cũng có tiến bộ không ít, nhưng mà cách Tiên Quân cảnh giới còn kém vạn dặm, cuộc đời này chưa hẳn có khả năng đột phá.

Tử Tiêu Tiên Vương cùng đám người Chung Tú Tú tình trạng phảng phất, bởi vì cảnh giới quá cao, phải cần nội tình cũng sâu, muốn thành tựu Tiên Quân, không phải là một lần hai lần cơ duyên Tiên đạo linh châu liền có thể đạt tới.

Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân cùng Nhâm Tiên Thiên cũng đều có thu hoạch, thể hệ tu luyện của bọn hắn cùng những

người khác bất đồng, giờ phút này cũng nhận được bổ ích không nhỏ, mờ mờ ảo ảo có tư thế tăng lên tới Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên, sắp đuổi theo Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân ở Hạ giới.

Từ trong Tiên đạo linh châu, bọn họ đều có đạt được, riêng phần mình tìm được Đạo lộ bản thân, cùng Hồng đạo nhân Quân đạo nhân mở con đường bất đồng, tương lai tính toán nghiên cứu, chưa hẳn không thể vượt qua Hồng đạo nhân Quân đạo nhân, tự mình mở một con đường.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2104: Nguyên Thủy Chi Địa. (2)

Để cho mọi người kinh ngạc nhất, lại là Nam Quách Tiên Ông, lão thỏ tử này đã sớm có chiến lực Tiên Vương, nhưng thủy chung là Chân Tiên cảnh giới, giờ phút này nhận được cơ duyên khó được, lại vẫn không có dị trạng mở Đạo Cung, như cũ là Chân Tiên cảnh giới!

Theo lý mà nói, hắn so sánh với Đạo Vương, Giang Tuyết, so sánh với Hồ Thiên Lão Tổ tích lũy còn muốn hùng hồn hùng hậu, thực lực cũng mạnh hơn bọn họ, đột phá Tiên Vương tự nhiên càng thêm dễ dàng, nhưng mà Đạo Quả của lão thỏ tử phảng phất như ngoan thạch, đừng nói mở Đạo Cung, ngay cả một tiếng vỡ ra của Đại đạo cũng không nhìn thấy.

Tử Tiêu Tiên Vương trên dưới đánh giá Nam Quách Tiên Ông, trong lòng buồn bực:

- Kỳ quái, Chân Tiên bình thường nhận được trận cơ duyên này, không thể nào không có chút tăng lên, lấy tiền vốn của lão tặc này, hẳn là có thể chứng đạo Tiên Vương . Lão tặc này, không giống như là một Chân Tiên, . . .

Hắn tinh tế suy tư lai lịch của Nam Quách Tiên Ông, đột nhiên trong lòng nghiêm nghị:

- Nghe nói năm đó Tiên giới mới vừa mở không lâu, lúc ta phi thăng thượng giới vẫn còn là một Tán tiên, thật giống như liền gặp qua tung tích lão tặc này, khi đó hắn cũng đã là Chân Tiên, so với ta còn mạnh hơn, tư cách so sánh ta còn lão! Trong tám ức năm này, Tiên giới biến thiên, hiện ra nhiều Tiên Quân Tiên Vương, duy chỉ có lão tặc này vẫn là lão tặc như trước! Lai lịch người này, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy. . .

Tám ức năm, bát Tiên Vương từ Tán tiên đến Tiên Vương, sắp tu thành

Tiên Quân, mà Nam Quách Tiên Ông thủy chung là Chân Tiên!

Này còn không phải địa phương để cho Tử Tiêu Tiên Vương kỳ quái, hắn chân chính kỳ quái chính là, trong tám ức năm đừng nói Chân Tiên, ngay cả Tiên Vương Tiên Quân cũng chết vô số, thậm chí ngay cả Đế cùng Tôn trong truyền thuyết cũng chết hết!

Theo lý mà nói, lấy bản lĩnh tìm đường chết của lão tặc này đến xem, sớm nên đi đời nhà ma a!

Lão tặc này lại sống đến bây giờ còn chưa có chết, hơn nữa còn sống rất dễ chịu, không thể không để cho hắn cảm giác kỳ quái!

Lúc trước, Tử Tiêu Tiên Vương đối với Nam Quách Tiên Ông nhân vật không trên không dưới này tự nhiên là không để trong mắt, không có tâm tình điều tra lai lịch lão thỏ tử này, nhưng mà bây giờ càng nghĩ càng cảm giác được trên người lão thỏ tử này có rất nhiều bí mật!

Trong mọi người, Giang Nam đối với Tiên đạo linh châu tìm hiểu thời gian dài nhất, thu hoạch cũng lớn nhất, Nguyên Thủy Đại Đạo của hắn có tăng lên không nhỏ, Tiên đạo bên trong Nguyên Thủy Đại Đạo rõ ràng tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới, cường đại vô cùng, cơ hồ đuổi theo Tịch Diệt Đại Đạo!

Oanh…

Đạo Quả của hắn kịch liệt chấn động, trong Đạo Quả, một mảnh Đạo Cung hư ảnh mới vừa hiện ra, liền bị sức mạnh to lớn khủng bố của Đại đạo ép tới hỏng mất tan rã!

Giang Nam kêu rên một tiếng, khóe miệng tràn ra một vết máu, hắn một lần lại một lần thí nghiệm, cố gắng ở trong Đạo Quả mở Đạo Cung, nhưng đều không ngoại lệ, cũng là lấy thất bại mà chấm dứt, ngược lại đem bản thân chấn thương!

- Giáo chủ, thực lực của ngươi quá mạnh mẽ, mạnh đến ngươi mặc dù chỉ

là Chân Tiên liền có nội tình Tiên Vương, nhưng mà lại không đủ để ngươi mở Đạo Cung thành tựu Tiên Vương!

Tử Tiêu Tiên Vương thần thức ba động nói:

- Những người khác tích lũy đến loại trình độ như ngươi này, có thể bằng vào cơ duyên lần này nhất cử mở Đạo Cung, để Đạo Cung chứng được Tiên Vương vị. Thậm chí không cần cơ duyên, cũng đủ để chứng được Tiên Vương! Nhưng mà ngươi lại không được, con đường Tiên Vương của ngươi, so với bọn hắn nhấp nhô rất nhiều, bất quá nếu có thể thành tựu Tiên Vương, thành tựu tự nhiên cũng lớn hơn nữa!

Ánh mắt của hắn đanh đá chua ngoa, đối với khốn cảnh của Giang Nam hôm nay lòng dạ biết rõ, Giang Nam quá mạnh mẽ, mạnh đến hắn chứng Tiên Vương so sánh với những người khác muốn khó khăn gấp trăm lần!

Vẻ mặt Giang Nam khẽ nhúc nhích, lau đi vết máu ở khóe miệng, thành khẩn vạn phần nói:

- Đạo huynh có gì chỉ giáo?

- Không dám.

Tử Tiêu Tiên Vương cười nói:

- Nếu là làm từng bước, giáo chủ tu luyện vài ức năm, liền có thể chứng đạo Tiên Vương. Nếu có gặp gỡ tương tự Tiên đạo linh châu này, đến hơn mười lần, giáo chủ có thể chứng được Tiên Vương. Theo ta được biết, trong Vô Nhân khu hẳn là còn có cơ duyên như Tiên đạo linh châu.

Giang Nam tức cười, lắc đầu nói:

- Gặp gỡ bực này chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, hơn nữa nguy hiểm vô cùng, hơi không lưu ý sẽ chết, nơi nào có nhiều gặp gỡ như vậy cho ta?

Tử Tiêu Tiên Vương vẻ mặt khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Ta biết không lâu sau liền có một đại cơ duyên, nói không chừng giáo chủ có thể chứng được Tiên Vương.

Giang Nam vội vàng hỏi tới, Tử Tiêu Tiên Vương cười nói:

- Qua hơn mười năm nữa, hai cung sẽ có một tràng thịnh hội, mở ra Tiên giới Nguyên Thủy chi địa, nơi đó là lúc ban đầu Tiên giới khai thiên tích địa mở Nguyên Thủy chi địa. Đế cùng Tôn là ở nơi đó mở Tiên giới, Tiên giới không ngừng bành trướng, mới có cương vực hôm nay, chẳng qua là ở mấy ức năm trước Tiên giới đụng phải cấm khu Vô Nhân khu, liền không hề bành trướng nữa. Ở Nguyên Thủy chi địa, có cơ duyên gặp gỡ kinh người, có lẽ giáo chủ ở nơi đó có thể đột phá đến Tiên Vương cảnh giới!

Giang Nam trong lòng khẽ nhúc nhích, Tiên giới bành trướng gặp phải Vô Nhân khu trực tiếp dừng lại, nơi này nhất định có thật nhiều chuyện xưa phát sinh, chẳng qua là xảy ra chuyện gì, sợ rằng không người biết được .

- Tiên giới Nguyên Thủy chi địa? Không biết bên trong có ảo diệu gì?

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

- Giáo chủ phải đề phòng Nam Quách Tiên Ông.

Tử Tiêu Tiên Vương đột nhiên lại truyền âm nói:

- Lai lịch của người này cực kỳ thần bí, có thể không phải là người trong Tiên giới ta!

Trong lòng Giang Nam rùng mình, hướng Nam Quách Tiên Ông nhìn lại, chỉ thấy lão xấu xa này còn đang nghiên cứu Tiên đạo, đột nhiên tựa hồ cảm ứng được ánh mắt của hắn, quay đầu lại cười một tiếng, Giang Nam mỉm cười đáp lại.

Nam Quách Tiên Ông khuôn mặt mong đợi nói:

- Giáo chủ, có người tới ngoài Tiên Vực, phục binh của ngươi đâu?

Giang Nam cũng cảm ứng được vài cổ hơi thở mạnh mẽ chạy thẳng tới Tiên Vực, buồn bực nói:

- Phục binh? Cái gì phục binh?

Nam Quách tiên ông cười ha ha, trên mặt vẻ chờ mong càng đậm, cười nói:

- Tiên ông liền biết rõ ngươi sẽ bất động thanh sắc, nếu như không phải tiên ông ta đối với ngươi hiểu rõ, chắc là sẽ bị ngươi lừa!

Giang Nam phi thường buồn bực, lão thỏ tử này lòng tin đối với hắn rõ ràng so với chính Giang Nam lòng tin đối với mình còn cường đại hơn!

- Hiện tại chạy tới, chỉ là một ít tiểu nhân vật.

Giang Nam cười nói:

- Có thể qua được cửa tiền sử quái cáp kia hay không cũng còn chưa biết, để ý tới làm chi?

Nam Quách tiên ông gật đầu đồng ý, nói:

- Đúng là như thế, mấy người kia chỉ là một ít Chân Tiên, bị Tiên Vương phái tới dò đường, không cần để ý tới. Bất quá sau khi thăm dò, là thời điểm chư cường giả đến đây thảo phạt ngươi rồi! Khi đó, mấy ngàn Chân Tiên, trăm Chân Tiên viên mãn, hơn nữa chúng ta, đối mặt rất nhiều Tiên Vương vây công, chư tiên đại chiến, quần tiên vẫn lạc, nhất định rất đồ sộ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2105: Tiên Hải Mười Chín Châu. (1)

Giang Nam nháy mắt mấy cái, ấp úng nói:

- Phải phải.

Hắn không khỏi có chút sầu muộn, hôm nay Tiên vực hai đại Chưởng Khống Giả Giang Tuyết cùng Đạo Vương, đều ở thời kì mấu chốt đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, chỉ bằng vào Nam Quách tiên ông, có thể điều động uy năng tiên vực quả thực không nhiều lắm.

Hơn nữa lão thỏ tử Nam Quách tiên ông này, thấy thế nào đều là một bộ không quá tin cậy, do hắn đến khống chế tiên vực, thật có thể ngăn cản được quần hùng giống như hổ lang vây công sao?

Hồ Thiên lão tổ đã đột phá, để cho hắn có thêm một cánh tay đắc lực, Hồ Thiên lão tổ tế lên Tử Hồ Lô, cũng là một kiện bảo vật rất giỏi.

Mà bọn người Tịch Ứng Tình cũng ở trong tham ngộ, hiện tại đánh vỡ trạng thái ngộ đạo của bọn hắn, không thể nghi ngờ sẽ để cho bọn hắn mất đi rất nhiều.

Tiền vốn lớn nhất của Tiên Thiên tiên vực, là tiên vực có thể gia trì ký thác đạo quả, để cho tiên nhân nhỏ yếu có thể tạo thành đại trận cường đại, tăng uy năng thực lực lên.

Chẳng qua hiện nay tiên vực còn chưa triệt để rơi thành, bên trong tiên vực nhân thủ không nhiều lắm, không cách nào tạo thành tiên trận đại quy mô, những tiên thú kia vừa mới mở ra linh trí, mặc dù truyền thụ trận pháp cũng không cách nào đem trận pháp diễn luyện thuần thục, đơn giản liền sẽ bị người phá vỡ.

- Bằng ta, Nam Quách tiên ông cùng Tử Tiêu Tiên Vương. Cùng với năm

đại Tiên Vương Chung Tú Tú, chỉ cần bát Tiên Vương không xuất quan, Tiên Quân không ra tay, Tiên Vương bình thường đại khái có thể ứng phó.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Cũng không biết, bên trong Tiên Vương phải chăng có cường giả như bát Tiên Vương không, cũng không biết Tiên Quân có xuất thủ không nữa. . .

Tiên Thiên tiên vực hấp dẫn thật lớn, đủ có thể dẫn động tất cả Tiên Vương. Về phần có thể dẫn động Tiên Quân hay không, Giang Nam cũng không rõ ràng lắm.

Bên ngoài Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, lục đạo tiên quang xa xa mà đến, rơi xuống đất hóa thành sáu Chân Tiên, hình dung tuấn mỹ, đứng ở bên ngoài tiên vực dò xét một phen.

Sáu Chân Tiên cười lạnh, một người cầm đầu đột nhiên cao giọng nói:

- Người ở bên trong nghe, nơi đây chính là lãnh địa của Bồ châu Vạn Thiên Tiên Vương ta, các ngươi rõ ràng dám ở chỗ này lập trận tuyến, muốn tạo phản sao?

Trong Tiên vực một mảnh lặng im, chỉ có một đầu tiên thú giống như Giao Long ở trong Tiên Thiên Nguyên Thủy ngao du, ngẩng đầu hiếu kỳ dò xét bọn hắn.

Đầu tiên thú này rất nhỏ bé, trong Tiên giới Tiên Long còn nhiều mà. Bởi vậy mấy Chân Tiên này cũng không để ở trong lòng.

Sáu Chân Tiên cười lạnh liên tục nói:

- Ở trên địa bàn Vạn Thiên Tiên Vương ta thành lập lãnh địa, là vô lễ đối với Vạn Thiên Tiên Vương, hiện tại các ngươi chịu đòn nhận tội còn kịp, nếu không Vạn Thiên Tiên Vương vừa đến, các ngươi muốn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ cũng không kịp!

Trong Tiên vực như trước một mảnh lặng im, đột nhiên, càng nhiều tiên thú nữa nhảy vào Tiên Thiên Nguyên Thủy. Ở trong nước bơi lội, hiếu kỳ dò xét sáu người.

Đột nhiên, một vị nữ tiên hô hấp dồn dập nói:

- Linh Cảm sư huynh mau nhìn, đó là một đầu Tứ Bất Tượng! Ông trời, Tứ Bất Tượng chính là đỉnh cấp Tiên thú, lực phát triển kinh người, sau khi thành niên có được chiến lực Tiên Vương. Có thể nói là tọa kỵ mà Tiên Vương cũng khó cầu!

Vị Linh Cảm Chân Tiên cầm đầu kia vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy một đầu Tứ Bất Tượng lười biếng phiêu phù ở trên mặt nước, lười biếng hoạt động.

- Khá lắm, một đầu Tứ Bất Tượng sắp trưởng thành!

Linh Cảm Chân Tiên ngược lại rút một ngụm hơi lạnh, lẩm bẩm nói:

- Thứ tốt ah, tiên thú bực này, mặc dù là trong Vân Châu tiên lâm cũng không gặp nhiều. . . Mau nhìn! Chỗ đó có một đầu Thất Thải tiên hoàng, cũng là đỉnh cấp tiên thú!

- Còn có một đầu Tiên Mô trưởng thành! Thứ này có thể lớn có thể nhỏ, lớn có thể Thôn Thiên, nhỏ có thể để ở đầu vai, thập phần linh dị!

- Mau nhìn, chỗ đó có một cặp Tiên Ngô, nếu có thể tế luyện thành binh, cũng là pháp bảo rất giỏi!

. . .

Linh Cảm Chân Tiên lộ ra vui vẻ, nói khẽ:

- Lần này chúng ta xung phong, tiên vực tự nhiên là quy Vạn Thiên Tiên Vương sở hữu tất cả, bất quá Tứ Bất Tượng cùng Thất Thải tiên hoàng các loại dị thú kia, vậy thì tiện nghi chúng ta rồi!

Năm Chân Tiên khác đại hỉ, cười nói:

- Một thế lực nho nhỏ, rõ ràng đạt được loại bảo vật Tiên Thiên tiên vực nghịch thiên này, là mang ngọc có tội! Sư huynh, người bên trong tiên vực đã không muốn đi ra, vậy thì giết vào a!

Linh Cảm Chân Tiên không dám lãnh đạm nói:

- Nhân vật dám ở chỗ này gieo xuống tiên vực, hơn nữa có thể hàng phục nhiều tiên thú như vậy, tất nhiên không phải chuyện đùa. Chư vị sư đệ sư muội không thể lãnh đạm, vẫn là trước đem tiên phù mà Vạn Thiên Tiên Vương cho chúng ta tế lên, sát nhập tiên vực!

Trong mi tâm sáu người từng người có một quả tiên phù bay ra, ngay ngắn tế lên, chỉ thấy tiên đạo trong tiên phù bay vút lên, rõ ràng là Tiên Vương cấp đại đạo!

Sáu miếng tiên phù này, đúng là Vạn Thiên Tiên Vương tự mình luyện, tặng cho sáu người, để cho sáu người này đến đây làm tiên phong.

Sáu Chân Tiên dựa vào là Lục Đại tiên phù này, từng người có tiên phù hộ thể, sáu người lập tức cất bước phóng tới tiên vực.

Bá…

Sáu Chân Tiên còn chưa tiến vào tiên vực, đột nhiên một tòa tiên trận hiện ra, đem sáu người bao phủ, tòa tiên trận này sát cơ vô cùng, trận pháp bị xúc động, lập tức Càn Khôn Điên Đảo, Âm Dương thác loạn, Ngũ Hành không còn, Lục Hợp không còn nữa, đúng là Giang Nam bố trí xuống một tòa sát trận!

- Mọi người không nên kinh hoảng!

Linh Cảm Chân Tiên gặp nguy không loạn, cười lạnh nói:

- Đây chỉ là một tòa Chân Tiên cấp sát trận, chúng ta có tiên phù của Vạn

Thiên Tiên Vương, chỉ là Chân Tiên cấp đại trận là không cách nào làm bị thương chúng ta mảy may. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên bành bành bành sáu âm thanh bạo liệt truyền đến, sáu miếng tiên phù bị nhao nhao nghiền nát, trận pháp thoáng vận chuyển, sáu người ngay cả lời nói cũng không kịp nói, bị giảo sát thành tro!

Đại trận biến mất, khôi phục lại bình tĩnh.

- Quá yếu. . .

Ở bên trong Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, đầu tiểu ấu giao kia ngáp một cái, lười biếng vô lực nói.

Tiên thú khác nhao nhao gật đầu, Tứ Bất Tượng ầm ầm nói:

- Lão đại nói không sai, quá yếu!

Đây chỉ là một lớp thăm dò nho nhỏ, thăm dò tòa tiên vực đột nhiên xuất hiện kia, Chưởng Khống Giả chiến lực, là từ một nơi bí mật gần đó, Vạn Thiên Tiên Vương sớm đã giấu ở chỗ đó, lặng lẽ dò xét.

Trong hư không, một mảnh cao khung như bán cầu, trong bán cầu treo cao mặt trời mặt trăng và ngôi sao. Tinh Quang rủ xuống đãng đãng, rất nhiều Chân Tiên tiên nhân của Bồ châu mọc lên san sát như rừng, vây quanh Vạn Thiên Tiên Vương, uy phong lẫm lẫm.

Thấy một màn như vậy, đồng tử của Vạn Thiên Tiên Vương không khỏi có chút co rụt lại, suy nghĩ nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2106: Tiên Hải Mười Chín Châu. (2)

- Lợi hại! Tòa sát trận này uy năng cực kỳ cường đại, không biết là người phương nào bố trí. Không kém hơn ta! Muốn đạt được tòa tiên vực này, chỉ sợ bằng một mình ta không cách nào làm được, chi bằng đi mời Tiên Vương khác! Hồ Tôn, Phong Nguyệt, Tả Ngạn mấy gia hỏa này cùng ta có giao tình, cũng ở phụ cận, còn có Vân Hương Tiên Vương, bất quá Vân Hương Tiên Vương là nhân tình của Ngọc Kinh. Nếu đoạt được tiên vực, nàng khẳng định sẽ cầm Ngọc Kinh Tiên Quân tới dọa ta, độc chiếm tiên vực. . .

Hắn đang nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy không trung từng đạo tiên quang bay tới, tiên quang rậm rạp chằng chịt vạch phá phía chân trời, vậy mà nhiều đến mấy ngàn đạo!

Vạn Thiên Tiên Vương ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nhiều tiên quang ngang trời, hóa thành một mảnh Tiên Hải, bên trong Tiên Hải có Tiên Ngư, bay lên không ngao du, sắc mặt không khỏi biến hóa, thấp giọng nói:

- Nguy rồi, Tiên Vương khác cũng từng người phái cường giả tới, xem điệu bộ này, chỉ sợ là chút ít thế hệ dã man của Tiên Hải mười chín châu kia!

Tiên nhân của Tiên Hải mười chín châu dân phong cuồng dã, làm việc bá đạo, chiếm lấy không gian Tiên Hải rộng lớn bao la bát ngát, có Tiên Vương ở dưới đáy biển chế tạo tiên vực, có thì ở tiên đảo trên biển thành lập cơ nghiệp.

Tiên Hải mười chín châu bởi vì chiếm cứ Tiên Hải, chính là thế lực mạnh nhất ngoại trừ trung ương tám châu ra, tiên nhân trong đó bắt được tiên thú trên biển, thường xuyên khống chế động vật biển lao nhanh trên không, bởi vì rất dễ nhận biết.

Nơi đây cách Vô Nhân khu rất gần, cách Tiên Hải cũng không xa, bởi vậy

cường giả Tiên Hải mười chín châu chỉ là so với Vạn Thiên Tiên Vương hơi chậm một bước mà thôi.

Đột nhiên, một thanh âm ở sau lưng Vạn Thiên Tiên Vương vang lên:

- Tiên Vương Tiên Hải mười chín châu, không biết đã đến mấy vị?

Vạn Thiên Tiên Vương vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nhiều Yêu tiên vờn quanh một tòa tiên điện bay tới, trên không Tiên điện, nổi lơ lửng một mặt tiên ấn, rủ xuống Hỗn Độn tự nhiên vô cùng trầm trọng.

- Hồ Tôn đạo huynh!

Vạn Thiên Tiên Vương xa xa chắp tay.

Hồ Tôn hoàn lễ nói:

- Vạn Thiên đạo huynh.

- Tiên Hải mười chín châu rõ ràng đến đoạt thức ăn trong miệng Đông Vân mười bốn châu chúng ta, cũng quá không đem Tiên Vương Đông Vân mười bốn châu chúng ta để ở trong mắt rồi!

Vô số tiên quang tuôn ra, hóa thành Tiên Giới Tả Ngạn, sóng lớn ngập trời, rất nhiều Chân Tiên tiên nhân đứng ở bên cạnh bờ bay tới, thân hình Tả Ngạn Tiên Vương to lớn cao ngạo, sừng sững ở trên bờ Tả Ngạn, cười lạnh nói.

Hương gió xông vào mũi thổi tới, chỉ thấy một chiếc bảo thuyền phá không, trong thuyền rất nhiều nữ tiên ôm lấy Phong Nguyệt Tiên Vương hàng lâm, cười nói:

- Tả Ngạn đạo huynh đừng nộ, tổng thể thực lực của Đông Vân mười bốn châu ta so với đám phỉ đồ Tiên Hải kia nhược đi một tí, nhưng mà cường long khó áp địa đầu xà, lần này sẽ để cho những thứ này bị giết sạch mà về!

- Phong Nguyệt đạo huynh nói không sai. Muốn đoạt bảo vật của Đông

Vân mười bốn Tiên Vương chúng ta, bọn người Tiên Hải thủy quái xem ra là muốn bị nướng ăn hết!

Một Tiên Vương của Đông Vân mười bốn châu chạy đến, Vân Hương Tiên Vương cũng đã tìm đến nơi đây, cười lạnh nói:

- Nhất định là Hải vương tự mình suất lĩnh bọn thế hệ không biết trời cao đất rộng này! Hừ, tên Hải vương này, rõ ràng cũng dám đoạt đồ vật Bổn cung coi trọng!

Vạn Thiên Tiên Vương đại hỉ, cười nói:

- Chư vị đạo huynh, an tâm một chút chớ vội, không bằng để cho mãng phu Tiên Hải, trước đi dò xét thăm dò tiền vốn của chủ nhân phiến tiên vực này!

Mà vào lúc này, trong Tiên Hải sóng cồn ngập trời, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền cực lớn từ trong tiên thủy lái tới, chỉ thấy tất cả thủy quái cực lớn như núi lỗ mũi toát ra cột nước trùng thiên, từ đáy biển đi ra, lưng đeo xiềng xích, kéo lấy từng chiếc từng chiếc lâu thuyền, bước đi lên bờ biển.

Mà giữa không trung từng đạo tiên quang nhao nhao rơi xuống, hóa thành các tiên nhân tướng mạo kỳ lạ, không khỏi phân trần liền tế lên pháp bảo, thúc dục tiên đạo thần thông, ở giữa không trung hóa thành đủ loại dị tượng, gào thét hướng tiên vực đánh tới!

Tiên vực của bọn người Giang Nam không lớn, phạm vi chỉ có ngàn dặm, lập tức bị những công kích này bao phủ, chỉ thấy sát trận vờn quanh tiên vực lập tức khởi động, bạo phát sát cơ, các loại sát trận ngay ngắn hiện lên, tiên quang phún dũng, Chú đạo sôi trào, Tịch Diệt đại đạo thiên nhân ngũ suy, các tiên nhân Chân Tiên ở trong sát trận vẫn lạc, máu chảy thành sông, tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa!

Sau một lát, các loại sát trận vờn quanh tiên vực dẹp loạn, biến mất không thấy, trong trận khắp nơi trên đất là thi cốt, gió biển thổi phật, mùi tanh xông

vào mũi.

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Ở bên trong Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, tiểu Giao Long phì mũi, xem thường nói:

- Nhược cơm cơm. . .

Tứ Bất Tượng dùng sức gật đầu, bốn cái đầu trăm miệng một lời nói:

- Một đám nhược cơm cơm!

Giang Nam tự mình bố trí xuống sát trận là uy lực bực nào? Nếu như không dùng chén bể, dùng thực lực của bản thân Giang Nam đến xem, hắn cũng là cường giả bên trong Tiên Vương, có thể cùng bọn người Hồ Tôn sánh vai, thậm chí càng tốt hơn, dùng Chân Tiên đến xò xét hắn bố trí xuống trận pháp, chỉ có một con đường chết!

Bất quá những Chân Tiên này đều là thế hệ ký thác đạo quả, tuy đã chết, lại không có đạo tiêu, còn có thể ngóc đầu trở lại, nhưng mà tiên nhân chết mất, vậy thì thật là chết rồi, đã không có khả năng phục sinh!

Lúc này đây, Tiên Hải mười chín châu có thể nói là tổn thất thảm trọng!

Xa xa, Cự Thú lôi kéo từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chạy nhanh trên bờ biển, động vật biển cực lớn chạy vội trên đất bằng, những nơi đi qua, dãy núi bị đụng sập, rừng rậm bị san thành bình địa.

Động vật biển lao nhanh, dùng xu thế thiên nghiêng vọt tới, lập tức liền xông đến Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, đột nhiên ngay ngắn dừng lại, đại địa lắc lư, trong Tiên Hải nước biển như mọc thành phiến bay lên không, hóa thành Tiên Hải trôi nổi ở giữa không trung, áp ở trên không Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, đông nghịt một mảnh, nặng nề, áp lực, làm cho không người nào có thể thở dốc.

Ầm ầm…

Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực bị ép tới có chút dừng lại, cơ hồ đình chỉ vận chuyển!

Tiên Hải cùng Nguyên Thủy va chạm, đè ép, Tiên Hải treo cao, Nguyên Thủy chuyển động, cả hai tầm đó lập tức bộc phát ra vô số tiên lôi, Lôi Bạo đùng đùng đánh xuống, lôi đình bay loạn!

Mà ở bên trong tiên vực, tất cả mọi người cảm giác được áp lực thật lớn, nếu không có phiến Tiên Thiên tiên vực này, lực phòng ngự kinh người còn muốn vượt qua tiên vực khác, chỉ sợ trong tiên vực người có thể còn sống sót rải rác không có mấy!

Tiên Hải mười chín châu thực lực mạnh, không hổ là thế lực lớn gần với trung ương tám châu!

- Có chút bổn sự, rõ ràng có thể ngăn đại quân tiên phong của bộ tộc ta công kích.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2107: Không Thể Buông Tha Dũng Giả Thắng. (1)

Trên một chiếc lâu thuyền tiên quang trùng trùng điệp điệp, phiêu đãng không ngớt, các Tiên Vương trong Tiên Hải ngồi ở bên trong tiên quang, Tiên Vương chi bảo vờn quanh, bảo khí xông thẳng lên trời, ánh mắt lạnh lùng xem hướng Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực ở tiền phương, khí tức áp sập hư không.

Trong Tiên quang các loại Tiên Vương chi bảo phiêu động, tính ra hàng trăm. Những pháp bảo này hình dạng tất cả không cùng, công hiệu cũng thiên kì bách quái, có đao thương kiếm kích phủ việt câu xoa bình thường, cũng có tế đàn nhận thần hồn người, gương sáng định thân hình người, có đại phiên nhoáng một cái liền có ngàn vạn động vật biển tuôn ra, xiềng xích khóa thần hồn người. Cổ chung phiêu đãng khí huyết, đại đỉnh dùng luyện hóa, tiên thuyền dùng để đào thoát,… chủng loại phồn đa.

Tiên Vương bình thường, luyện thành một hai kiện Tiên Vương chi bảo cũng đã rất giỏi rồi, mà người này rõ ràng luyện chế ra mấy trăm kiện!

Rất nhiều Chân Tiên vờn quanh dưới trướng Tiên Vương này, nhao nhao hướng những đại trận đã biến mất kia nhìn lại, nhíu mày.

Trên một chiếc lâu thuyền bên cạnh, lại có một Tiên Vương đứng dậy, ha ha cười nói:

- Người bố trí xuống những đại trận này, thực lực so với chúng ta cũng không kém, có thể thấy người này thật có chút thủ đoạn, cũng đủ để Khai Châu lập phái. Thành lập một thế lực rồi. Bất quá có thể dùng Khai Châu, nhưng bằng chút thực lực ấy liền có được Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, còn chưa đủ tư cách.

Vị Tiên Vương này thân hình thấp bé, tay nắm một ngụm tù và, tuy pháp

bảo không có nhiều như vị Binh Tổ Tiên Vương kia, nhưng tù và nơi tay, khí tức so với Binh Tổ Tiên Vương không yếu chút nào, là Tiên Vương trong Tiên Hải mười chín châu, Pháp Loa Tiên Vương!

- Đã dám ở chỗ này thành lập tiên vực, chẳng lẽ Tiên vực Chi Chủ ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ sao?

Pháp Loa Tiên Vương cười ha ha, tù và trong tay ô ô rung động, truyền vào bên trong tiên vực, chấn đến Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà sóng cả mãnh liệt, tất cả tiên thú xem náo nhiệt thổ huyết, khí tức suy yếu.

Trong Trường Hà, Tiểu ấu giao giận dữ, lại dám đánh tiểu đệ của nó, đột nhiên rung thân nhoáng một cái, hóa thành một đầu quái vật khổng lồ dài đến mấy ngàn dặm, như là một đầu ác giao. Phủ phục ở trên mặt nước, đột nhiên ngẩng đầu rống to, tiếng hô trận trận, phóng tới bên ngoài tiên vực, oanh kích Pháp Loa Tiên Vương!

Rống…

Âm sóng trùng trùng điệp điệp, đem tiên nhân quanh thân Pháp Loa Tiên Vương chấn đến nhao nhao bay ngược mà ra.

Pháp Loa Tiên Vương nhẹ kêu một tiếng, tù và trong tay nổ lớn, chỉ thấy trên sông Tiên Thiên Nguyên Thủy, thần thông trùng trùng điệp điệp hiện lên, hóa thành lâu tháp đỉnh châu vân...vân dị bảo, nhao nhao hướng đầu Ác Long kia chém xuống!

Đây cũng là âm xuất đạo theo, nói ra đạo theo, Pháp Loa Tiên Vương còn chưa đạt tới loại trình độ như Tử Tiêu Tiên Vương, nhưng mà mượn nhờ pháp bảo hắn luyện, cũng làm cho hắn tăng lên tới loại trình độ này, thanh âm đến đâu, liền có thể hóa thành thần thông đem đối thủ đuổi giết!

Ấu giao ở trên Tiên Thiên Nguyên Thủy bốc lên, gào thét không thôi, đem tù và phát ra các loại thần thông đánh nát, bảo vệ tiên thú khác.

Pháp Loa Tiên Vương thúc dục tù và, chỉ thấy cái tù và xinh xắn này bay

lên, càng lúc càng lớn, thanh âm ô ô càng ngày càng vang dội, thần thông vây công tiểu ấu giao trong Trường Hà ngày càng nhiều, uy năng càng lúc càng lớn.

- Người bên trong Tiên vực nghe đây, chẳng lẽ các ngươi cam nguyện làm rùa đen rút đầu, trơ mắt nhìn xem đầu ác giao này cùng tiên thú khác bị ta tru sát, cũng không dám thò đầu ra sao?

Uy lực tù và cảu hắn dĩ nhiên để cho tiểu ấu giao không chịu nổi, bắt đầu bị thương!

Pháp Loa Tiên Vương cười lạnh không thôi, đang muốn toàn lực thúc dục tù và, đem đầu Giao Long này trấn giết, lại vào lúc này đột nhiên chỉ nghe một thanh âm vang lên, rõ ràng truyền vào trong tai của hắn.

- Như ngươi mong muốn!

Tiên Thiên Nguyên Thủy đột nhiên sóng lớn ngập trời, lũ lụt bay lên, hóa thành một gương mặt vô cùng khổng lồ, gương mặt cực lớn này do nước tạo thành hướng Pháp Loa Tiên Vương, há miệng rống to, tiếng gầm khủng bố oanh ra, hư không trước mặt Pháp Loa Tiên Vương lập tức nát bấy, dưới sự ứng phó không kịp, bị oanh đến nỗi cả người mang thuyền cùng một chỗ hung hăng bay về sau!

Rầm rầm, tất cả động vật biển kéo thuyền bị tung bay, ở giữa không trung vô lực giãy dụa, vặn vẹo thân hình.

Oanh…

Lâu thuyền đâm vào trên một tòa tiên sơn, tiên sơn bị đâm cho chặn ngang bẻ gẫy, lâu thuyền cũng chia năm xẻ bảy, các tiên nhân bị đâm cho phấn thân toái cốt!

Pháp Loa Tiên Vương định trụ thân hình, sắc mặt tái nhợt, đột nhiên oa nhổ ngụm máu tươi, trong nội tâm vừa sợ vừa giận, hướng Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà kia nhìn lại.

Chỉ thấy gương mặt trên sông kia 'Rầm Ào Ào' một tiếng tán đi, khôi phục lại bình tĩnh.

Giang Nam cất bước đi tới, chân đạp sông lớn, đứng ở trên mặt nước, tiểu ấu giao đột nhiên thu nhỏ thân hình lại, quấn quanh trên cổ tay của hắn.

Vừa rồi, đúng là hắn ở trong tiên vực rống to một tiếng, thần thông dung nhập đến trong Nguyên Thủy, dùng Nguyên Thủy hóa thành một gương mặt cực lớn, đem Pháp Loa Tiên Vương tính cả tiên nhân dưới trướng hắn cùng một chỗ đánh bay!

- Ngươi chính là chủ nhân của tiên vực?

Pháp Loa Tiên Vương đè xuống thương thế, hừ lạnh một tiếng, cười ha ha nói:

- Chỉ là một Chân Tiên, rõ ràng cũng muốn như Tiên Vương, Khai Châu lập phái, để cho người cười đến rụng răng!

Đột nhiên một nữ Tiên Vương nói:

- Tù Và đạo huynh, không nên khinh thường hắn, người này là Thần đạo đệ cửu Đạo tổ, Huyền Thiên giáo chủ, không phải là Chân Tiên bình thường.

- Huyền Thiên giáo chủ?

Pháp Loa Tiên Vương trong lòng nghiêm nghị, vội vàng hướng Giang Nam nhìn lại. Con mắt lập tức sáng, cất tiếng cười to nói:

- Thần Đạo Giáo chủ, đệ cửu Đạo tổ? Tốt bảo bối, tốt bảo bối! Nếu có thể đạt được đạo quả của hắn, luyện hóa xong ta chẳng phải cũng là Thần đạo Đạo Tổ rồi hả? Từ nay về sau Tiên Quân có hi vọng!

Binh Tổ động dung nói:

- Đạo quả của Thần đạo Đạo Tổ, dược hiệu không kém hơn tiền sử thánh dược!

Tôn nữ Tiên Vương kia đạo hiệu là Lăng Ba, cười nói:

- Đúng vậy, là đạo lý này. Đoạt đạo quả của hắn, được Thần tổ vị, có thể cùng bát Tiên Vương đồng dạng cũng có hy vọng chứng đạo Tiên Quân, chỉ có điều cần tốn hao một ít năm tu luyện mà thôi!

Tiên Vương Tiên Hải mười chín châu tất cả đều động dung, nhao nhao hướng Giang Nam nhìn lại. Một Tiên Vương cười nói:

- Không nghĩ tới lần này chúng ta ngoại trừ đạt được Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, còn có thể bắt được một Thần Đạo Giáo chủ!

- Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực tự nhiên là hiến cho Hải vương, về phần đầu Thần Đạo Giáo chủ này, chúng ta ai xuất lực tối đa, liền do ai luyện hóa!

- Sai rồi, ai bắt được hắn, người đó liền có thể luyện hóa hắn!

. . .

Giang Nam cười tủm tỉm lắng nghe, đột nhiên chỉ một ngón tay, chỉ thấy lũ lụt bay lên, hóa thành một tòa Thủy Tinh cung điện phiêu phù ở trên mặt nước, Giang Nam ngồi ở trong cung điện, cười nói:

- Đã như vầy, Giang mỗ liền lần nữa xin đợi, xem xem các ngươi ai có thể phá vỡ sát trận của ta

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2108: Không Thể Buông Tha Dũng Giả Thắng. (2)

- Làm gì cần phá sát trận của ngươi? Hôm nay bổn tọa trực tiếp sát nhập bên trong tiên môn của ngươi, cưu chiếm tổ thước, trảm thủ cấp của ngươi!

Binh Tổ cười ha ha, dẫn đầu hướng môn hộ tiên vực đánh tới, cùng lúc đó, các Tiên Vương tề động, nhao nhao hướng tòa tiên môn này đánh tới, ý định đem Giang Nam một lần hành động giam cầm, đoạt tiên vực của hắn, luyện đạo quả của hắn!

Xa xa, rất nhiều Tiên Vương của Đông Vân mười bốn châu như trước ẩn nấp hư không, nhìn xem một màn này, Hồ Tôn Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Binh Tổ cùng Pháp Loa muốn có hại chịu thiệt rồi.

Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn hai Tiên Vương tinh tế dò xét sơn cốc trước tiên môn. Phong Nguyệt Tiên Vương cũng cười nói:

- Hai người này hoàn toàn chính xác muốn bị ăn thiệt thòi lớn rồi! Aii, nham hiểm như vậy, rõ ràng đem đầu ma quái kia mai phục tại đây?

Tả Ngạn Tiên Vương hừ lạnh nói:

- Người có thể bắt giữ đầu ma quái kia, không phải chuyện đùa. Không phải là Huyền Thiên giáo chủ a?

- Huyền Thiên giáo chủ không có thực lực này, hắn có bản lãnh gì, chúng ta còn không rõ ràng sao?

Hồ Tôn cười nói:

- Nếu như không phải hắn có một cái chén bể, đã sớm chết ở trong tay

chúng ta rồi. Hàng phục đầu ma quái này, chỉ sợ là một người khác hoàn toàn. . .

Hắn lời còn chưa dứt, Binh Tổ, Pháp Loa, Lăng Ba cùng nhiều Tiên Vương dĩ nhiên xông đến trong sơn cốc trước tiên môn, Binh Tổ Tiên Vương một quyền oanh khứ, tiên môn bị oanh chia năm xẻ bảy, ầm ầm bạo toái.

Binh Tổ ngưng mắt nhìn Giang Nam trong thủy tinh điện, cười ha ha:

- Huyền Thiên, vì sao ngươi không trốn. . .

Oanh…

Sơn cốc đột nhiên khép kín, hóa thành một miệng lớn dữ tợn, vô số răng sắc bén đến cực điểm từ bốn vách tường hiển hiện, răng rắc một tiếng liền đem mười tám Tiên Vương như Binh Tổ của Tiên Hải mười chín châu nuốt hết!

Mà vào lúc này, một tiếng gầm lên truyền đến, Binh Tổ Tiên Vương thúc dục mấy trăm kiện Tiên Vương chi bảo của mình ầm ầm va chạm, để cho miệng lớn không cách nào khép kín, Pháp Loa Tiên Vương gọi lên tù và, vô số chủng Tiên Vương cấp đại thần thông từ bên trong tù và bắn ra, oanh kích bốn vách tường của cái miệng lớn này.

Tiên Vương khác cũng từng người tế lên pháp bảo, thi triển thần thông, oanh kích cái miệng lớn này!

Bọn hắn những Tiên Vương này thực lực là kinh người hạng gì, lúc liên thủ, mặc dù là Tiên Vương đến cũng muốn tránh lui!

Cái miệng lớn này bị oanh đến bốn vách tường đổ máu, từng hàm răng bị đánh nát bấy, căn bản không cách nào khép lại.

Mà vào lúc này, đột nhiên một ngụm chén bể bay ra, bay vào trong miệng kia, nhô lên cao một tráo, rồng ngâm ngao ngao vang lên, đón lấy chuông

lớn chấn động, tiếng gầm khủng bố bộc phát, đem các Tiên Vương chấn đến thổ huyết, mặc dù là đầu tiền sử quái cáp kia, cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào, hàm răng toái đầy đất.

Oanh…

Thủy Tinh điện trên Trường Hà nổ tung, một đạo nhân ảnh lao ra, như thiểm điện cắt nhập ở bên trong miệng lớn, đi vào trong rất nhiều Tiên Vương, đúng là Giang Nam.

Ở trong không gian không lớn, hắn ngang nhiên ra tay, Nguyên Thủy Đại La Thiên, Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn, Nguyên Thủy Bất Không ấn bay ra, liên tục ba chiêu, đem Lăng Ba Tiên Vương vị nữ Tiên Vương thanh tú động lòng người này sinh sinh nổ nát!

Giang Nam thét dài, chén bể hóa thành linh quang Trường Hà, bá một tiếng đem một Tiên Vương khác cọ rửa đến thân thể tan rã, sau đầu thần luân chuyển động, Tiên Thiên Hỗn Nguyên châu, Tạo Hóa chi môn, Tiên Thiên Yếm Ma Thương, Tiên Thiên Kim Long giản, Tiên Thiên Linh Căn, Tiên Thiên Thần Đăng vân...vân Tiên Thiên đại thần thông oanh ra, đem một Tiên Vương lọt vào trọng thương khác đánh thành bột mịn!

Tiên Vương khác phục hồi tinh thần lại, vội vàng từng người khống chế pháp bảo hướng hắn hung hăng oanh khứ, lại vào lúc này linh quang Trường Hà lần nữa biến đổi, lại hóa thành một ngụm chén bể, cạch một tiếng vang thật lớn, chúng Tiên Vương chấn đến thổ huyết, lọt vào trọng thương, khó có thể khống chế pháp bảo từng người!

Xùy~~

Pháp Loa Tiên Vương bị hắn chém đầu lâu, ngã vào trong bụng quái cáp, Binh Tổ còn chưa kịp ổn định thân hình, Giang Nam dĩ nhiên xâm nhập ở bên trong bầy pháp bảo của hắn, cùng hắn cận thân một trận chiến, mấy chiêu tầm đó liền sinh sinh đuổi giết hắn!

Thân hình hắn giống như quỷ mỵ, liên tục chớp động, trong khoảnh khắc liền đánh chết bốn Tiên Vương!

Tiên Vương khác hoảng sợ, chỉ thấy chén bể hóa thành linh quang Trường Hà, thay đổi liên tục, khi thì hóa thành đại thương, khi thì hóa thành bảo tán, khi thì hóa thành linh quang tháp, để cho người khó lòng phòng bị, lại có mấy Tiên Vương bị trảm!

Giang Nam tuy cũng bị thương, nhưng mà thương thế lại không có nghiêm trọng như bọn hắn.

Một Tiên Vương đột nhiên quát to:

- Nhanh ly khai nơi đây, tại địa phương nhỏ hẹp như vậy, Huyền Thiên giáo chủ vô địch!

Mấy Tiên Vương may mắn còn sống sót vội vàng hợp lực tế lên pháp bảo, đánh bay miệng lớn của quái cáp, hóa thành từng đạo tiên quang chạy như bay đi ra ngoài, lại vào lúc này, Giang Nam lấy tay một trảo, linh quang Trường Hà hóa thành một cây trường cung, Giang Nam giương cung liền bắn, từng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, các Tiên Vương trúng tên ngã xuống, rơi vào trong miệng cóc.

Bên ngoài Tiên vực, bọn người Hồ Tôn ngơ ngác nhìn xem một màn này, chỉ thấy Giang Nam cất bước đi ra cái miệng khổng lồ kia, trừ hắn ra, không có bất luận kẻ nào khác đi tới.

Ngắn ngủn một lát thời gian, Tiên Hải mười tám Tiên Vương, hết thảy bị trảm!

Tiên Hải mười tám Tiên Vương bị Giang Nam đánh lén, trước dùng tiếng chuông của chén bể trọng thương, lại cận thân chém giết, dùng thủ đoạn lôi đình ở trong không gian vô cùng nhỏ hẹp liên tục đem các Tiên Vương đánh chết, chiến đấu kịch liệt để cho người không kịp nhìn, khẩn trương đến để cho người không thở nổi!

Ngắn ngủn một lát thời gian, mười tám Tiên Vương hùng hổ mà đến, đều không ngoại lệ, cùng một chỗ táng thân ở trong miệng cóc!

Bởi vậy cái gọi là không thể buông tha, đánh giáp lá cà, sát nhân như thảo, không ngoài như vậy!

- Thằng này. . .

Xa xa, Tiên Vương Đông Vân mười bốn châu ẩn nấp ở trong hư không đều rút một ngụm hơi lạnh, thất thần nhìn xem bóng lưng Giang Nam rời đi, Giang Nam ra tay quá nhanh, quá bạo lực rồi, căn bản không có cho những Tiên Vương này thời gian kịp phản ứng, trong không gian nhỏ hẹp, thủ đoạn như lôi đình, cận thân chém giết, nhẹ nhàng vui vẻ, bá đạo hung mãnh!

Hắn xuất thủ như độc xà một kích trí mạng, như Nộ Long lôi đình lao nhanh, như Bạo Vượn trút xuống bạo lực, như thần tàn sát bừa bãi xông tới, như quỷ mị lập loè bất định, như hồ ly giảo hoạt giảo quyệt!

- Huyền Thiên giáo chủ, so với lúc trước lợi hại hơn rồi. . .

Hồ Tôn đưa mắt nhìn Giang Nam phản hồi tiên vực, chỉ thấy đầu tiền sử quái cáp chịu đủ trọng thương kia nhảy ra huyệt động, miệng đầy huyết, lại thoả thuê mãn nguyện thả người nhảy vào trong Nguyên Thủy trường hà.

Con cóc lớn này ăn hết mười tám Tiên Vương, cần tiêu hóa một hồi rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2109: Một Mẻ Hốt Gọn. (1)

Hồ Tôn lẩm bẩm nói:

- Trong Vô Nhân khu, chúng ta so với hắn mạnh hơn một đường, hiện tại hắn đã so với chúng ta mạnh hơn một đường rồi. Chẳng lẽ thân phận Đạo Tổ, thật sự thần kỳ như vậy, có thể cho hắn đột nhiên tăng mạnh như vậy? Hay là nói, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực để cho hắn có được thực lực hôm nay?

Phong Nguyệt cùng Tả Ngạn im lặng, dùng nhãn lực của bọn hắn tự nhiên có thể thấy được, thực lực hôm nay của Giang Nam hoàn toàn chính xác so với bọn hắn mạnh hơn một đường.

Mặc dù Giang Nam liên tục trảm mười tám Tiên Vương, nhưng thực lực của hắn cũng không phải là siêu việt Tiên Hải mười tám Tiên Vương quá nhiều, mà là mười tám Tiên Vương bị tập kích trước, vốn là bị tiền sử quái cáp đánh lén, mục tiêu chủ yếu của bọn hắn là đặt ở trên người quái cáp, ý đồ đuổi giết quái cáp, thoát khỏi dính tràng diện bị nhốt.

Không ngờ đầu tiền sử quái cáp này tuy không có bất luận thần thông gì. Nhưng mà thân thể lại cường đại không hợp thói thường, oanh như thế nào cũng oanh không chết, mà vào lúc này, Giang Nam đánh lén tới, một ngụm chén bể chấn vang, chấn bọn họ thành trọng thương!

Mười tám Tiên Vương ở dưới tình huống trọng thương, nếu như hợp lực vây công Giang Nam. Cũng có thể đơn giản đem Giang Nam đuổi giết, nhưng mà không biết làm sao vì không gian nhỏ hẹp, bóng người thác loạn, hơi không cẩn thận sẽ oanh trúng người mình, để cho bọn hắn có chút sợ ném chuột vỡ bình!

Hơn nữa, Giang Nam không có cho bọn hắn cơ hội liên thủ. Chỉ cần bọn

hắn vây công Giang Nam, tiếng chuông của chén bể liền vang lên lần nữa, phá vỡ liên thủ, để cho bọn hắn tổn thương càng thêm tổn thương!

Giang Nam dùng tư thái toàn thịnh đi đánh chết mười tám Tiên Vương tàn tật, tự nhiên dễ như trở bàn tay!

- Hơn phân nửa là Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực gia trì hắn, để cho thực lực của hắn vượt qua chúng ta!

Cho dù Phong Nguyệt gần đây phong lưu phóng khoáng, trên mặt luôn mỉm cười nhẹ nhàng. Nhưng giờ phút này cũng không khỏi sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Bên trong Tiên vực, tiên vực đối với hắn gia trì chỉ sợ càng lớn! Nếu có thể dẫn xuất hắn ra tiên vực, đánh chết hắn cũng không khó khăn, hai Tiên Vương liền có thể kích thương hắn, bốn Tiên Vương liền có thể để cho hắn hữu tử vô sinh!

Hồ Tôn con mắt sáng ngời, đột nhiên cười nói:

- Ta xem Huyền Thiên người này, tuy hữu dũng hữu mưu. Nhưng mà chịu không nổi làm nhục, nếu làm nhục hắn, hắn tất nhiên sẽ nhịn không được giận dữ đánh trả! Theo hắn không tiếc đắc tội bát Tiên Vương mà hủy diệt Thần đạo xem ra, liền biết rõ hắn có loại tính tình này! Không bằng như vậy, ta cùng với Vân Hương, Vạn Thiên cùng Tả Ngạn bốn vị đạo huynh dẫn xuất Huyền Thiên, Phong Nguyệt đạo huynh mang theo Tiên Vương khác thừa cơ sát nhập tiên vực, sưu tầm chỗ đạo quả của hắn. Bên này chúng ta đánh chết hắn, bên kia các ngươi tìm được đạo quả của hắn, hai mặt giáp công, để hắn chết không có chỗ chôn! Các ngươi định như thế nào?

- Ý kiến hay!

Phong Nguyệt vỗ tay cười nói:

- Thằng này còn có hai cái giúp đỡ. Một là Đạo Vương, một là Đông Cực, là môn hạ phản đồ của Tử Tiêu Tiên Vương. Hai người này thực lực bình

thường, đối phó bọn hắn không nói chơi!

Mấy Tiên Vương của Đông Vân mười bốn châu thương nghị đã định, Vân Hương Tiên Vương cũng không có dị nghị, tuy nàng là đạo lữ của Ngọc Kinh Tiên Quân, gần đây ưa thích cầm cái tên tuổi này đi áp người, bất quá lần này tới cưỡng đoạt tiên vực, nàng cũng biết tên tuổi đạo lữ của Ngọc Kinh Tiên Quân chỉ sợ ép không được Giang Nam, khiến cho hắn ngoan ngoãn dâng ra tiên vực.

Chỉ có đánh chết Giang Nam, cưỡng đoạt tiên vực, mới là chính đồ!

Tiên Vương Đông Vân mười bốn châu đã đến mười một vị, chỉ có thủ lĩnh Đông Vân Tiên Vương chưa đến, ở bên trong mười một Tiên Vương này, Hồ Tôn, Vân Hương, Vạn Thiên cùng Tả Ngạn Tứ đại Tiên Vương đều hiện thân, mệnh lệnh tiên nhân dưới trướng ở bên ngoài tiên vực chửi bậy, nhục mạ Giang Nam, dụ Giang Nam giết ra tiên vực cùng bọn họ chiến một trận.

Mà bảy Tiên Vương như Phong Nguyệt Tiên Vương thì trốn ở trong hư không, chậm rãi đợi thời cơ.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Giang Nam thẹn quá hoá giận, tức giận mắng không dứt, từ trong tiên vực giết ra, chỉ là không gặp Đạo Vương cùng Giang Tuyết.

Hồ Tôn cười ha ha, lập tức cùng Tam đại Tiên Vương nghênh tiếp, cười nói:

- Huyền Thiên, ngươi trúng kế của chúng ta rồi!

Bảy tôn Tiên Vương như Phong Nguyệt hiện thân, lập tức sát nhập Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, cười nói:

- Hồ Tôn, Huyền Thiên liền giao cho các ngươi, trước không nên giết hắn, đợi chúng ta tìm được đạo quả của hắn, lại đem hắn chém giết!

Giang Nam giận dữ, đang muốn xoay người giết quay trở lại, bọn người Hồ Tôn nơi nào sẽ để cho hắn phản hồi tiên vực, sớm ngăn lại hắn, bức hắn rời xa tiên vực, cười nói:

- Huyền Thiên, ngươi mang ngọc có tội, tự chịu diệt vong, hôm nay liền là tử kỳ của ngươi!

Tứ đại Tiên Vương liên thủ, mặc dù Giang Nam tế lên chén bể cũng chống đỡ hết nổi, Tứ đại Tiên Vương này ở lúc hắn thúc dục chén bể, liền mọi nơi độn khai, đợi uy năng chén bể tán đi, lập tức dùng thần thông, pháp bảo đánh tới, làm cho hắn chật vật không chịu nổi.

Giang Nam cả giận nói:

- Tốt Vân Châu Tiên Vương các ngươi, các ngươi ỷ vào người đông thế mạnh ức hiếp ta, có dũng khí solo!

Vạn Thiên Tiên Vương cười ha ha, dương dương đắc ý:

- Đúng vậy, chúng ta là người đông thế mạnh, là vây công ngươi, ngươi có thể như thế nào? Đây là đắc đạo đa trợ thất đạo không trợ, có thể vây công ngươi làm gì cùng ngươi solo? Có bản lĩnh, ngươi cũng tìm nhiều người đến!

- Tốt!

Giang Nam đột nhiên cười cười, trong mi tâm các thân ảnh cường đại bay ra, dẫn đầu bay ra chính là năm đại Tiên Vương môn hạ của Càn Nguyên Tiên Quân, đón lấy là Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm năm đại Đại La Kim Tiên, lại có Thông U, Địa Hoàng các vị Chân Tiên tiếp cận Tiên Vương, thực lực bọn người Thông U tuy hơi yếu một bậc, nhưng mà từng người có Tiên Vương chi bảo đỉnh cấp, ngược lại không thể thua kém bọn người Tịch Ứng Tình, chỉ là so với mấy Tiên Vương như Chung Tú Tú Bán Viên đạo nhân, vẫn là muốn thua kém rất nhiều.

Trừ lần đó ra, còn có đại cao thủ như Nam Quách tiên ông, tiểu ấu giao

suất lĩnh vài đầu tiên thú tiếp cận Tiên Vương cấp như Tứ Bất Tượng, cũng tham dự đến trong hàng ngũ vây công đám Hồ Tôn Tiên Vương!

Tràng diện lập tức nghịch chuyển, bốn Tiên Vương lọt vào vây công, bốn phương tám hướng đều là công kích. Khổ không thể tả, trong khoảnh khắc liền lọt vào trọng thương!

Hồ Tôn cả giận nói:

- Huyền Thiên, ngươi rõ ràng cũng có đội ngũ mai phục! Bất quá đội ngũ của ngươi ra hết, cách cái chết cũng không xa! Hang ổ của ngươi hư không, chỉ cần bọn người Phong Nguyệt Tiên Vương tìm được đạo quả của bọn ngươi, liền có thể cho các ngươi chết không có chỗ chôn!

Giang Nam tức cười, lật tay một ấn hóa thành Chú đạo thiên đàn, đem Hồ Tôn trọng thương, cười nói:

- Làm sao ngươi biết, ta không có ở trong tiên vực mai phục xuống phục binh?

Hồ Tôn ho ra máu, cười ha ha nói:

- Trong tiên giới cường giả có hạn, ngươi có thể mời đến người phương nào có thể địch nổi bảy đại Tiên Vương?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2110: Một Mẻ Hốt Gọn. (2)

Ở bên trong Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, bảy tôn Tiên Vương phi tốc xuyên thẳng qua, hướng trung tâm tiên vực chạy đi, Phong Nguyệt Tiên Vương cười nói:

- Xem bộ dạng như vậy, bọn người Huyền Thiên là đem đạo quả của mình ký thác vào bên trong Nguyên Thủy tinh thần, sau đó đem Nguyên Thủy tinh thần ẩn nấp hư không! Bất quá, cái này không làm khó được chúng ta, giờ phút này tại đây không có người trấn thủ, thích hợp đem hư không nơi đây luyện hóa. Không lo tìm không thấy đạo quả của bọn hắn !

Đột nhiên, chỉ thấy phía trước có một tòa miếu nhỏ ánh vào tầm mắt bảy Tiên Vương, trong miếu nhỏ truyền đến trận trận tiếng tụng kinh, ý cảnh xa xưa.

Bảy Tiên Vương liếc nhau, cười lạnh nói:

- Tại đây rõ ràng còn có người, giả thần giả quỷ!

Lúc này bảy người bay qua, hàng lâm đến trong miếu nhỏ, nơi đặt chân chỉ thấy tóc tím đập vào mặt. Một vị lão đạo quanh thân hất lên xiềng xích tinh tế, ngồi xếp bằng ở trong miếu, đầu lâu buông xuống.

Tiếng tụng kinh bắt đầu từ trong miệng lão đạo này truyền ra.

- Ngươi là người phương nào?

Phong Nguyệt Tiên Vương tiến lên trước một bước, Tiên Vương chi uy bốn phía, uy phong lẫm lẫm, quát hỏi.

Lão đạo kia từ từ ngẩng đầu lên, tóc tím bay múa. Ha ha cười nói:

- Lão hủ Tử Tiêu Tiên Vương.

- Tử Tiêu Tiên Vương?

Phong Nguyệt Tiên Vương nhịn không được cười ha ha nói:

- Ngươi nếu là Tử Tiêu Tiên Vương, ta là Đế Tôn đây này! Mấy vị đạo huynh chém hắn, chúng ta nhanh đi sưu tầm đạo quả!

Sáu Tiên Vương khác cũng nhịn không được nữa cười to, trong tiếng cười lớn, hướng lão đạo trong miếu này thống hạ sát thủ!

Cũng không lâu lắm, Hồ Tôn, Tả Ngạn các Tiên Vương bị đánh chết, từ trong đạo quả phục sinh, sắc mặt Hồ Tôn âm tình bất định, cấp tốc chạy tới Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, thầm nghĩ:

- Không biết bọn người Phong Nguyệt Tiên Vương có đắc thủ hay không? Huyền Thiên này quả thực đáng giận, rõ ràng có nhiều hảo thủ như vậy, thậm chí ngay cả gậy quấy phân heo Càn Nguyên Tiên Quân này, rõ ràng cũng bí mật phái năm Tiên Vương tiến đến trợ giúp hắn!

Hắn bay đến nửa đường, đột nhiên chỉ thấy hai đạo tiên quang lắc lư, cũng là chạy tới Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, trong nội tâm không khỏi khẽ nhúc nhích, cao giọng nói:

- Tả Ngạn đạo huynh, Vạn Thiên đạo huynh!

Hai đạo tiên quang kia chính là Tả Ngạn Tiên Vương cùng Vạn Thiên Tiên Vương, cũng bị bọn người Giang Nam đánh chết.

Ba người tụ cùng một chỗ, nói lên chuyện bị Giang Nam người đông thế mạnh đánh chết liền nghiến răng nghiến lợi, Vạn Thiên Tiên Vương cả giận nói:

- Có bản lĩnh liền dựa theo quy củ giang hồ, 1 vs 1 solo! Ỷ vào nhiều người, tính toán cái bổn sự gì?

Đột nhiên, lại có một đạo tiên quang bay tới, Hồ Tôn nhìn lại, đúng là Vân Hương Tiên Vương, không khỏi lắp bắp kinh hãi, kêu lên:

- Vân Hương sư tỷ, Huyền Thiên kia to gan lớn mật, ngay cả ngươi cũng giết?

Vân Hương Tiên Vương khuôn mặt mang sương, lạnh lùng nói:

- Ta hướng hắn nói ta chính là đạo lữ của Ngọc Kinh Tiên Quân, kết quả hắn một chút mặt mũi cũng không cho, trực tiếp động thủ sát nhân!

Đang nói, chỉ thấy lại có bảy đạo tiên quang phi đến, Hồ Tôn chăm chú nhìn lại, sắc mặt không khỏi xám ngoét, trong tiên quang kia rõ ràng là bọn người Phong Nguyệt!

- Lần này lỗ lớn hơn!

Phong Nguyệt Tiên Vương không đợi bọn người Hồ Tôn hỏi, liền đem tao ngộ bên trong tiên vực đích nói một lần, nói:

- Lão đạo trong miếu kia cực kì khủng bố, bảy người chúng ta vây công cũng không là đối thủ, bị hắn dùng tóc chém chúng ta! Hắn còn nói hắn là Tử Tiêu Tiên Vương. . .

Mười một Tiên Vương uy danh hiển hách hai mặt nhìn nhau, không khỏi dừng bước lại, nhìn về phía Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực xa xa khôi phục lại bình tĩnh, cảm giác có chút khủng bố.

Cường giả trong phiến tiên vực này cũng không ít, viễn siêu Tiên Vương tiên vực khác, thậm chí có năm đại Tiên Vương, còn có hơn mười cường giả không kém hơn Tiên Vương, không chỉ có như thế, bên trong còn có lão đạo tóc tím tọa trấn!

Hiện tại, phiến tiên vực này đã không phải là bọn hắn có thể đối phó!

Tả Ngạn Tiên Vương sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Bằng chúng ta chỉ sợ bắt không được phiến tiên vực này, chi bằng đi mời Đông Vân Tiên Vương, mới có thể cầm xuống tiên vực, bắt giết Huyền Thiên!

Vạn Thiên Tiên Vương gật đầu nói:

- Chi bằng đi mời Đông Vân Tiên Vương, mới có thể đối phó lão đạo tóc tím kia!

Vân Hương Tiên Vương cười lạnh liên tục, quay người liền đi nói:

- Đông Vân Tiên Vương? Đông Vân đến, các ngươi ngay cả nước rửa chén cũng uống không đến!

Phong Nguyệt Tiên Vương đưa mắt nhìn nàng đi xa, cười lạnh nói:

- Tiểu tiện nhân, còn không phải đi tìm lão nhân tình Ngọc Kinh Tiên Quân kia sao? Ngọc Kinh đến, chúng ta mới là ngay cả nước rửa chén cũng uống không đến!

Hồ Tôn quả quyết nói:

- Không cần để ý nàng, chúng ta đi tìm Đông Vân, hắn là Tiên Vương thủ lĩnh của Đông Vân mười bốn châu, không kém hơn bát Tiên Vương, tất nhiên có thể dễ như trở bàn tay!

Tiên Hải mười chín châu, tất cả châu đều không giống nhau, nhưng chỉ có một địa phương có thể làm được danh tự Hải Châu rất tốt, cái kia chính là nơi ở của Hải Vương!

Giờ phút này, chỉ thấy từng đạo tiên quang vạch phá bầu trời, hàng lâm đến Hải Châu, đột nhiên hư không sinh hoa, mùi thơm lạ lùng khắp nơi trên đất, rất nhiều Long Nữ nhao nhao từ trong Hải Châu ra nghênh đón.

Những Long Nữ này xinh đẹp nhiều vẻ, dáng người uyển chuyển, rồi lại cực kỳ cường đại, chính là cường giả đạt trình độ cao nhất bên trong Chân

Tiên.

Trong đó một vị Long Nữ thực lực là cường đại nhất, vậy mà cũng chứng được Tiên Vương, chỉ là so với Tiên Vương Khai Châu lập phái kia yếu nhược hơn không ít, hẳn là mới vừa tiến vào Tiên Vương cảnh giới không bao lâu.

- Chư vị Tiên Vương vì sao dắt tay nhau mà đến?

Long nữ Tiên Vương kia nhìn về phía từng đạo tiên quang, giương giọng nói:

- Hôm nay Hải Vương đang bế quan, sẽ không gặp khách. Chư vị mời trở về đi!

Những tiên quang kia rơi xuống, Tiên Vương chi uy tràn ngập, đúng là mười tám Tiên Vương của Tiên Hải mười chín châu, bọn hắn bị Giang Nam trảm, nguyên một đám từ trong đạo quả phục sinh, nguyên khí tổn hao nhiều ngược lại là chuyện nhỏ, mấu chốt chính là pháp bảo thất lạc hết, bị tiền sử quái cáp nuốt vào trong bụng, đạo quả cũng triệu không quay trở lại những pháp bảo này.

Binh Tổ khom người nói:

- Kính xin sư tỷ tiến đến bẩm báo một tiếng, nói mười tám Tiên Vương chúng ta tiến về Tạp Đà Châu bị nhục, bị Thần đạo Đạo Tổ Huyền Thiên giáo chủ chém chúng ta, mời Hải Vương làm chủ cho chúng ta!

Lăng Ba Tiên Vương nói:

- Sư tỷ, Huyền Thiên giáo chủ kia chiếm lấy Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, lại là Thần đạo Đạo Tổ, thánh dược hình người, nếu Hải Vương có thể luyện hóa đạo quả của hắn, đơn giản liền có thể thành tựu Tiên Quân!

Long nữ Tiên Vương động dung:

- Chém liên tục mười tám Tiên Vương? Huyền Thiên giáo chủ này không phải Chân Tiên sao, như thế nào có được chiến lực làm cho người ta sợ hãi bực này? Chư vị chờ một lát, ta đi cáo tri Hải Vương!

Nàng đang muốn trở lại, đột nhiên trong hư không có thanh âm của một nữ tử truyền đến:

- Không cần, ta đã biết rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2111: Một Đầu Là Huyết. (1)

Binh Tổ, Pháp Loa mười tám Tiên Vương trong nội tâm rùng mình, chỉ thấy một nữ Tiên Vương áo trắng cất bước đi ra hư không, rất nhiều Long Nữ tương theo, hoặc tay cầm lẵng hoa, hoặc tay nâng Tiên Kiếm, hoặc nâng phất trần, hoặc giơ lên cao bình phiến, khí phái phi phàm.

Nữ Tiên Vương đẹp thì đẹp, nhưng lạnh lùng như băng, như là một khối Huyền Băng, đúng là Hải Vương của Tiên Hải mười chín châu!

Hải Vương là tôn xưng của Tiên Vương đối với thống trị Tiên Hải, Hải Vương của Tiên Hải mười chín châu đạo hiệu Băng Phách Huyền Nữ, nghe đồn nàng là Băng Phách trong trung tâm Tiên Hải thai nghén mà ra sinh linh, lúc Đế Tôn Khai Thiên ở trên biển sinh ra đời, trời sinh cường đại, chất chứa Tiên Hải linh khí linh vận, chính là thủ lĩnh của Tiên Hải mười chín châu, là cường giả cùng bát Tiên Vương một cái cấp bậc!

Rất nhiều Tiên Vương của Tiên Hải mười chín châu kiệt ngao bất tuần, nhưng cũng bị nàng này hàng phục, hóa thành một cổ thế lực khổng lồ, gần với trung ương tám châu bát Tiên Vương.

Hải Vương Băng Phách Huyền Nữ hàng lâm, thần sắc lạnh lùng, ánh mắt từ trên người mười tám Tiên Vương đảo qua, nói khẽ:

- Các ngươi chém giết đồ vật của Thần Đạo Giáo chủ, bị hắn chém một lần, đương nhiên, trách không được người khác. Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, Đạo Tổ đạo quả, những cái này không phải là đồ đạc của các ngươi, các ngươi tiến đến cướp đoạt, nên có một kiếp này. Từng người tán đi, không nếu đi trêu chọc hắn.

Binh Tổ các Tiên Vương có chút không phục nói:

- Huyền Thiên dùng quỷ kế mới hơn chúng ta, nếu là thật sự dùng thủ

đoạn, hắn há có thể thắng được chúng ta?

Pháp Loa Tiên Vương gặp Băng Phách Huyền Nữ có chút không muốn vì bọn hắn xuất đầu, vội vàng nói:

- Hơn nữa chúng ta là dưới trướng Hải Vương, hôm nay bị hắn chém, mặt mũi Hải Vương ngài cũng gây khó dễ a?

Lăng Ba Tiên Vương nói:

- Hải Vương, bát Tiên Vương sắp tu thành Tiên Quân, nếu bọn họ tu thành Tiên Quân, chẳng phải là ngay cả ngươi cũng bị đè xuống rồi hả? Nếu có thể được đạo quả của hắn, Hải Vương liền có thể chứng đạo Tiên Quân, không thua ở trong tay bát Tiên Vương!

Băng Phách Huyền Nữ trầm ngâm một lát, lắc đầu nói:

- Tiên Quân không phải dễ dàng chứng như vậy, ta lần này cũng nhận được vài đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, sau khi tìm hiểu, cảm giác sâu sắc chứng đạo Tiên Quân là khó khăn bực nào, mặc dù bát Tiên Vương đạt được một nửa Vạn Chú Thiên Chung, chỉ sợ cũng khó có thể chứng được Tiên Quân. Cho dù đã nhận được đạo quả của Thần Đạo Giáo chủ, chỉ sợ cũng đồng dạng. Các ngươi đi xuống đi, không nên đi trêu chọc Thần Đạo Giáo chủ kia.

Mười tám Tiên Vương khó hiểu, Binh Tổ cả giận nói:

- Hải Vương, tiên nhân dưới trướng chúng ta, bị Huyền Thiên giáo chủ kia chém trên dưới một trăm vị, mười tám Tiên Vương, hơn trăm Chân Tiên, đều chết một lần! Phục sinh hao phí tiên dịch nhiều vô số kể, pháp bảo cũng bị Huyền Thiên đoạt, chẳng lẽ cứ như vậy được rồi?

- Tự nhiên không thể như vậy được rồi.

Băng Phách Huyền Nữ thoảng qua suy tư nói:

- Các ngươi thảo phạt hắn trước, nguyên là đuối lý, cho dù bị hắn chém một lần, nhưng ta e sợ Thần Đạo Giáo chủ ghi hận trong lòng, tương lai tìm các ngươi gây phiền phức. Long Nữ, ta tự viết một phong thư, ngươi thay ta giao cho Thần Đạo Giáo chủ, hóa giải đoạn ân oán này.

Lúc này nàng tự viết một phong thư, Long nữ Tiên Vương tiếp thư, lập tức lái một đóa Tiên Vân bay hướng Nguyên Thủy Tiên Vực.

Bọn người Binh Tổ vừa thẹn vừa giận, tức giận rời đi.

Lần này bọn hắn ăn hết thiệt thòi lớn như vậy, vốn là trông cậy vào Hải Vương vì bọn hắn xuất đầu, chinh phạt Giang Nam, lại chưa từng nghĩ Hải Vương ngược lại trước quát bọn họ một trận, nói bọn hắn đuối lý, hôm nay còn muốn viết thư đưa cho Giang Nam nhận lỗi, hóa giải ân oán!

- Lá gan của Hải Vương, khi nào trở nên nhỏ như vậy, rõ ràng còn sợ một Chân Tiên!

- Hải Vương viết một lá thư nhận lỗi, chẳng những ném đi mặt của nàng, da mặt Tiên Hải mười chín châu ta cũng bị mất hết!

- Tiên Hải mười chín châu ta, khi nào ăn nói khép nép qua như thế?

- Thù này, sớm muộn gì cũng từ trên người Huyền Thiên tìm về!

. . .

Băng Phách Huyền Nữ đưa mắt nhìn bọn hắn đi xa, bên cạnh một vị Long Nữ nói:

- Nương nương, mười tám Tiên Vương giống như đối với nương nương có chỗ bất mãn, nói nương nương lần này xử trí sai rồi, chỉ sợ tương lai còn có thể cùng Thần Đạo Giáo chủ kia sinh thêm sự cố. . .

Băng Phách Huyền Nữ gật đầu, lẳng lặng nói:

- Bọn hắn phúc duyên quá kém, không người có thể chứng được Tiên

Quân, nếu như không thể chứng được Tiên Quân, chỉ sợ tương lai còn có vẫn lạc hiện ra. Ta lần này bế quan, tiếp xúc đến Nhân Quả, mới biết trong đó có đại khủng bố, đại cơ duyên, mới biết phương hướng chứng đạo Tiên Quân, cũng không dám nói tương lai liền có thể sống sót, huống chi bọn hắn?

Rất nhiều Long Nữ khó hiểu, Băng Phách Huyền Nữ lại không có nhiều lời, quay người rời đi.

Mà vào lúc này, Hồ Tôn, Phong Nguyệt, Tả Ngạn các Tiên Vương của Đông Vân mười bốn châu đi vào Đông châu, cầu kiến Đông Vân Tiên Vương, thỉnh cầu Đông Vân Tiên Vương ra tay, bắt giết Giang Nam, đoạt được Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực cùng đạo quả của Giang Nam.

- Đạo huynh, ngươi là thủ lãnh của Đông Vân mười bốn châu ta, thực lực cường hoành nhất, không kém gì bát Tiên Vương, nếu có thể xuất chiến, tất nhiên dễ như trở bàn tay!

Hồ Tôn cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ kia bảo vật phần đông, ngoại trừ tiên vực, đạo quả ra, còn có mảnh vỡ của Vạn Chú Thiên Chung biến thành Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang! Đạo huynh, ngươi đạt được vài đạo linh quang, nếu có thể có được linh quang của Huyền Thiên giáo chủ, thực lực thế tất tiến nhanh, có thể cùng Tiên Quân địa vị ngang nhau!

Tả Ngạn Tiên Vương trầm giọng nói:

- Huyền Thiên ở bên cạnh Đông Vân mười bốn châu ta thành lập tiên vực, đối với Đông Vân mười bốn châu ta nhìn chăm chú, nếu hắn đứng vững nền móng, thế tất muốn khuếch trương phạm vi thế lực, thôn phệ lãnh địa của Đông Vân mười bốn châu ta! Đạo huynh không thể không xem xét!

Vạn Thiên Tiên Vương nói:

- Hiện tại hắn còn thập phần nhỏ yếu, không có đứng vững nền móng, chờ đợi hắn đứng vững nền móng, muốn diệt trừ hắn liền khó khăn!

Trên Tiên điện, một đóa tường vân trôi nổi, Đông Vân Tiên Vương ngồi ở phía trên tường vân, ấm áp để cho người như tắm gió xuân.

Vị Tiên Vương này cũng là nhân vật khó lường, không phải Thần đạo Đạo Tổ, nhưng có thể cùng bọn người bát Tiên Vương đặt song song, trong truyền thuyết hắn cũng là thiên địa sinh ra, Đế cùng Tôn mở Tiên Giới, Phong Vân của Đông Vân mười bốn châu sinh ra đời, rơi xuống đất hóa thành mười bốn tòa đại châu, mà Đông Vân Tiên Vương bắt đầu từ trong Phong Vân sinh ra sinh linh.

Hắn cổ xưa, cường đại, so với bát Tiên Vương cũng không kém cỏi!

Trong Tiên điện, chúng thuyết phân vân, đã qua thật lâu, âm thanh khuyên bảo của rất nhiều Tiên Vương mới dần dần bình thường lại.

Đông Vân Tiên Vương nhìn chung quanh một vòng, cười nói:

- Các ngươi đi trêu chọc hắn, có đại bại này, lại muốn ta ra tay, dọn dẹp Huyền Thiên cho các ngươi, ngược lại là ý kiến hay. Huyền Thiên giáo chủ chính là Thần Đạo Giáo chủ, nếu như ta không cách nào diệt trừ hắn, tương lai sẽ rước lấy một đại địch, hơn nữa là đại địch gần trong gang tấc, vậy quá không khôn ngoan. Chư vị, các ngươi lui ra đi, ta sẽ không vì các ngươi ra tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2112: Một Đầu Là Huyết. (2)

Hồ Tôn kháng nghị nói:

- Đạo huynh, chúng ta bị hắn đánh, nếu ngươi không ra mặt, chẳng phải lại để cho người xem Đông Vân mười bốn châu ta chê cười? Chúng ta mất mặt, trên mặt ngươi cũng lúng túng, kính xin đạo huynh nghĩ lại!

Phong Nguyệt Tiên Vương vội vàng nói:

- Hơn nữa nếu đạo huynh đạt được Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, đạt được Huyền Thiên Đạo quả, bất diệt linh quang, chứng đạo Tiên Quân cũng là dễ dàng!

Đông Vân Tiên Vương tức cười, cười nói:

- Tiên Quân há lại dễ dàng liền có thể chứng được như vậy hay sao? Các ngươi không có đến cảnh giới của ta, không biết Nhân Quả. Sau lưng Thần Đạo Giáo chủ có hai cung, Huyền Đô Tiên Quân muốn bảo vệ hắn, Càn Nguyên Tiên Quân cũng muốn bảo vệ hắn, nếu ta dám động hắn, liền đắc tội hai đại Tiên Quân này, há có thể an ổn?

Hắn liếc nhìn chư vị Tiên Vương, cười nói:

- Ta nếu trở thành Tiên Quân, còn có thể động đến hắn, nhưng nếu ta chứng được Tiên Quân, còn muốn đạo quả của hắn có gì dùng? Hôm nay ta kẹt ở cửa khẩu Tiên Quân, lĩnh ngộ ra Nhân Quả lợi hại, không dễ dàng gây chuyện, nếu không không thể chứng được Tiên Quân, còn sẽ có vẫn lạc hiện ra! Các ngươi đi xuống đi.

Hắn bưng trà tiễn khách, các Tiên Vương bất đắc dĩ, chỉ phải rời đi.

Đông Vân Tiên Vương đưa mắt nhìn bọn hắn rời đi, cười lạnh nói:

- Không nhìn được Nhân Quả lợi hại, tương lai đều có tai ương vẫn lạc, rõ ràng còn muốn kéo ta xuống nước. . . Các ngươi không nhìn được Nhân Quả, không biết lợi hại, ta lại không thể không niệm tình xưa.

Hắn gọi một đầu Huyền Vũ Cự Thú, tự viết một phong thư nói:

- Ngươi đi Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, đưa cho Huyền Thiên giáo chủ, cùng hắn hóa giải trận ân oán này, nói chuyện hôm nay xóa bỏ. Nếu bọn người Hồ Tôn lại đi tìm hắn gây chuyện, cùng lão gia ta không quan hệ.

Đầu Huyền Vũ Cự Thú kia lắc lư thân hình thoáng một phát, hóa thành một nam tử to lớn cao ngạo, rõ ràng là một đầu Tiên Vương bên trong tiên thú, nói:

- Lão gia, chỉ sợ bọn người Hồ Tôn không lĩnh tình.

- Tùy bọn hắn, ta chỉ là trả tận nhân tình.

Đông Vân Tiên Vương khua tay nói:

- Ngươi đi đi.

Huyền Vũ Tiên Vương khom người, mang theo thư rời đi.

Mà vào lúc này, Vân Hương Tiên Vương đã đến Ngọc Kinh cung, có tiên nữ đón chào nói:

- Phu nhân đợi chút, Ngọc Kinh lão gia bị Huyền Đô lão gia mời đi uống trà rồi.

Vân Hương Tiên Vương nhíu mày, thầm nghĩ:

- Huyền Đô không phải cùng lão gia có ân oán sao? Như thế nào đột nhiên mời lão gia đi uống trà?

Cái uống trà này là uống tới mấy ngày, Vân Hương Tiên Vương không kiên nhẫn, lại đi hỏi thăm, tiên nữ cáo tri nói:

- Khi Ngọc Kinh lão gia trở về, Càn Nguyên lão gia đột nhiên đến mời, cũng là đi uống trà rồi.

Vân Hương Tiên Vương giận dữ:

- Càn Nguyên cái gậy quấy phân này nhảy ra làm chi?

- Ân, phu nhân, Ngọc Kinh lão gia lại bị Huyền Đô lão gia mời đi, nói là có chuyện quan trọng thương lượng. . .

- Tai họa rồi! Ngọc Kinh lão gia từ chỗ Huyền Đô lão gia trở về, không biết chỗ nào xông tới một người bịt mặt, gõ lão gia một gậy, lão gia bị gõ đến một đầu là huyết, giận dữ đuổi theo giết, không biết chạy đi đâu rồi!

. . .

Vân Hương Tiên Vương đợi nửa năm, cũng không đợi đến lúc Ngọc Kinh Tiên Vương trở về, chỉ phải nén giận rời đi.

Long Nữ Tiên Vương đến bên ngoài Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, không có trực tiếp xông vào, mà là giương giọng nói rõ ý đồ đến, sau một lúc lâu, chỉ thấy một nữ Tiên Vương ra đón, cười nói:

- Long Nữ muội muội, chúng ta là có mấy năm không có gặp mặt rồi!

Long Nữ Tiên Vương chăm chú nhìn lại, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Nguyên lai là Chung đạo hữu, vì sao Đạo hữu ở bên trong phiến tiên vực này, hẳn Huyền Thiên giáo chủ là. . .

Nàng đang muốn nói ra hai chữ đạo lữ, Chung Tú Tú lắc đầu nói:

- Ngươi đã đoán sai. Vị Huyền Thiên giáo chủ này chính là sư đệ của ta, ta phụng sư mệnh đến đây giúp đỡ.

- Thì ra là thế.

Long Nữ theo nàng cùng đi hướng Tiên Thiên Nguyên Thủy Trường Hà, phóng mắt nhìn đi, bích thủy sinh sóng, còn có một chiếc quái thuyền phiêu phù ở trên mặt nước, trên thuyền có một người chèo thuyền mặc áo đen, nhìn không thấy diện mạo, cầm sào mà đứng.

Thuyền kia là thuyền không đáy, Chung Tú Tú cất bước lên thuyền, cười nói:

- Lúc trước phiến thuỷ vực này là có thể vượt sông mà qua, bất quá trước đó không lâu có người đến làm công, giáo chủ liền ở trong sông lớn làm chút tay chân, phải nhờ thuyền nhỏ này, mới có thể qua sông, nếu không vô luận bay qua hay là đi qua, đều chết không có chỗ chôn.

Trong nội tâm Long Nữ khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Nếu bay qua sẽ như thế nào?

Chung Tú Tú nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Muội muội sao không thử xem?"

Long Nữ cũng là một Tiên Vương, cố tình thử một lần, lại lo lắng lỗ mãng nhắm trúng Giang Nam không vui, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, trong mi tâm một cỗ đạo thân bay ra, hướng không trung bay đi.

Răng rắc…

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, giữa không trung dò ra một Long trảo, đem đạo thân của nàng bắt lấy, rút vào không trung biến mất không thấy gì nữa.

Long Nữ lắp bắp kinh hãi, mơ hồ chứng kiến giấu kín ở giữa không trung chính là một đầu Hỗn Độn Cự Long, huyết thống vô cùng cao quý, huyết thống so với nàng còn muốn cao, chỉ sợ là Hỗn Độn Long tổ huyết mạch!

Nàng suy tư thoáng một phát, lại có một cỗ đạo thân bay ra, rơi vào trong

nước, lại lần nữa chết, một đạo Huyết Hà từ trong nước cuốn ra. Bá một tiếng đem đạo thân này của nàng thôn phệ!

Trong nội tâm Long Nữ lại cả kinh, mơ hồ chứng kiến trong nước chính là một đầu Thiềm Thừ cực lớn, hung ác dữ tợn, trong lòng biết này hẳn là con quái cáp trong miệng Binh Tổ, Pháp Loa kia.

- Huyền Thiên giáo chủ đem hai đại cường giả bố trí ở chỗ này, hoàn toàn chính xác để cho người khó lòng phòng bị. Vừa rồi đầu Hỗn Độn Long tổ kia coi như bỏ qua, vẫn là Long tổ vị thành niên, nhưng đầu quái cáp kia thực lực vậy thì phi thường khủng bố rồi. Tiên Vương bình thường chỉ sợ một ngụm liền ăn hết.

Nàng thầm nghĩ trong lòng.

Thuyền nhỏ chạy nhanh đến bờ bên kia, hai nữ rời thuyền, Long Nữ chỉ thấy phiến tiên vực này thủy tinh hóa thành Tinh Hà Tinh Vân, biến thành tinh vực vô cùng sáng lạn, trung ương là một mảnh thủy tinh thế giới lưu ly, không khỏi tán thưởng liên tục.

Hai nữ đi vào lưu ly thế giới, lập tức có bốn vị đạo nhân tướng mạo thanh kỳ nghênh đón, Long Nữ lại càng hoảng sợ, vội vàng chào, trong nội tâm nói thầm:

- Bán Viên đạo nhân, Chung Mặc đạo nhân, Phi Cử đạo nhân, Vô Trần đạo nhân, cộng thêm Chung Tú Tú, Càn Nguyên Tiên Quân ngũ đại đệ tử đều đến đông đủ. Xem ra Càn Nguyên Tiên Quân đối với Huyền Thiên giáo chủ cực kỳ trọng thị, Huyền Nữ nương nương sáng tỏ Nhân Quả lợi hại, quả nhiên quyết định không động Huyền Thiên giáo chủ là đúng, nếu không chọc phải Càn Nguyên, vậy thì vĩnh viễn không ngày yên tĩnh rồi!

Chương 2113: Huyền Châu

Đột nhiên, một cổ Tiên Vương chi uy trầm trọng phóng lên trời, trong hư không một quả đạo quả hiển hiện. Đạo quả Đạo cung dựng sinh, khí lành tia tia, tiên quang đạo đạo, tiên đạo nổ vang, dị tượng ngàn vạn.

Trong nội tâm Long Nữ khẽ động, thất thanh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ chứng đạo Tiên Vương rồi hả?

Đang nói, chỉ thấy một vị mỹ thiếu niên cất bước đi tới, cười nói:

- Chứng đạo thực sự không phải là Huyền Thiên, mà là Đạo Vương.

Long Nữ hướng mỹ thiếu niên này nhìn lại, trong lòng tim đập mạnh một cú, mỹ thiếu niên này niên kỷ nhìn như không lớn, nhưng dĩ nhiên là Tiên Vương, làm cho nàng kinh hãi không thôi.

Lại vào lúc này, lại có một cổ Tiên Vương chi uy cực kỳ cường đại hiện lên, trong hư không một quả đạo quả bay ra, chín miếng đạo quả nhỏ bé quay chung quanh nó xoay tròn.

Trong lòng Long Nữ rung động, đây là tình hình một Chân Tiên khác chứng đạo Tiên Vương, dĩ nhiên là tu luyện mười miếng đạo quả chứng đạo Tiên Vương, mười miếng đạo quả, con đường này vô cùng gian khổ, Long Nữ cũng là nhân vật chứng đạo Tiên Vương, biết rõ gian nan trong đó.

- Cũng may chỉ là chủ đạo quả chứng đạo Tiên Vương, nếu là mười miếng đạo quả tề chứng, vậy thì nghịch thiên!

Long Nữ nhìn về phía Chung Tú Tú, cười nói:

- Người chứng đạo này, là Huyền Thiên giáo chủ đi à nha?

Chung Tú Tú lắc đầu nói:

- Không phải, đây là Đông Cực Tiên Vương chứng đạo. Muội muội theo ta đi, đợi tí nữa liền có thể nhìn thấy bọn hắn.

Long Nữ trong lòng thình thịch đập loạn, mới vừa tiến vào phiến tiên vực này, nàng liền gặp sáu Tiên Vương, còn có hai Chân Tiên chứng đạo Tiên Vương, cái địa phương nho nhỏ này, rõ ràng cất giấu ít nhất tám Tiên Vương, thật sự là quá kinh khủng!

- Ít nhất tám Tiên Vương, hơn nữa một vị Huyền Thiên giáo chủ thực lực không rõ, nhóm thế lực này, đừng nói chiếm cứ một châu, dù là chiếm cứ một cực chi địa, cũng dư xài rồi!

Nàng thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng lẽ nói Huyền Nữ nương nương biết ở đây thịnh vượng, lúc này mới lệnh ta đến đây hiến sách, xin hoà giải?

Chung Tú Tú dẫn dắt nàng đi vào Lưu Ly Cung trong phiến lưu ly thế giới, Long Nữ nhìn lại, chỉ thấy thủ lãnh phiến tiên vực đều ở trong nội cung này, đến đây, lại để cho trong nội tâm nàng càng cả kinh.

Tinh Quang, Minh Thổ hai vị đạo nhân chính là Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới cường giả, so với tồn tại như Tôn Nguyệt đạo nhân cũng không kém chút nào, mà bọn người Thông U, U Đế, Cửu Tiêu, cũng là viên mãn cảnh giới, mặc dù so với Tinh Quang Minh Thổ thua kém, nhưng khác không nhiều lắm.

Những người này đều là có Tiên Vương chi tư, chỉ là khiếm khuyết hỏa hầu, khiếm khuyết một ít cơ duyên mà thôi.

Tiên Giới Chân Tiên bực này tuy số lượng cũng không ít, nhưng một cái tiên vực vừa mới thành lập liền có thể tụ tập nhiều thế hệ tiềm lực kinh người như vậy, vậy thì hết sức kinh người rồi!

Càng làm cho nàng khiếp sợ là năm người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân cùng Nhậm Tiên Thiên, năm người này tuy nàng nhìn không ra rốt cuộc là cảnh giới gì, nhưng từ trên người bọn họ truyền ra chủng loại ý cảnh xa xưa phiêu dật kia, nàng liền biết rõ, năm người này cũng là thế hệ không bình thường, chỉ sợ không thua kém nàng bao nhiêu!

- Lão bại hoại kia cũng ở chỗ này?

Huyền Nữ chú ý tới Nam Quách tiên ông, không khỏi khẽ giật mình:

- Lão bại hoại này địa vị khá cao, thoạt nhìn là ý định ở đây hết ăn lại uống rồi.

Đợi cho nàng chứng kiến sau lưng Giang Nam, một vị lão giả tóc tím người mang xiềng xích, trong lòng càng đại chấn, vội vàng thu hồi ánh mắt, không dám nhìn nữa.

- Cùng Huyền Nữ nương nương một cấp bậc, thậm chí càng mạnh hơn nữa!

Lão giả tóc tím kia tự nhiên là Tử Tiêu Tiên Vương, chỉ là bị trấn áp quá lâu lộ ra già nua, trong lúc nhất thời để cho người phân biệt không ra. Giờ phút này xiềng xích quanh thân Tử Tiêu Tiên Vương, nối tiếp miếu nhỏ đã bị Giang Nam dùng Tiên Thiên linh quang chặt đứt, có thể đi ra miếu nhỏ, chỉ là muốn luyện hóa những xiềng xích này, từ bên trong nhục thể của hắn luyện ra, thì còn phải cần một khoảng thời gian.

Long Nữ tiến lên hiến sách, Giang Nam tiếp nhận thư, triển khai nhìn lại, chỉ thấy chữ viết xinh đẹp trong thư nhảy múa ở trên giấy.

Trong thư, Băng Phách Huyền Nữ vị Hải Vương thống trị Tiên Hải này ngôn từ uyển chuyển, nói Tiên Hải Tiên Vương tự tiện mạo phạm, xông tới quý tiên vực, nàng đã răn dạy một phen, hi vọng Thần Đạo Giáo chủ không nên trách tội. Ngày khác nếu những ngoan thạch này như trước bất hảo, kính xin Thần Đạo Giáo chủ thay nàng quản giáo nhiều hơn....

Có chút lãnh địa của Tiên Hải ở phụ cận Tạp Đà Châu, giáo chủ đã ở chỗ này thiết hạ tiên vực, như vậy những lãnh địa Tạp Đà Châu này liền tặng cho giáo chủ, xem như bồi tội.

Cuối thư, lại mời Giang Nam tiến đến Hải Châu làm khách, tòa đàm luận đạo.

Giang Nam khép thư lại, cười nói:

- Huyền Nữ nương nương thật sự là khách khí, nhờ sư tỷ trả lời nương nương, nói Tử Xuyên đa tạ thịnh tình, ngày khác tất nhiên đến nhà bái phỏng. Sư tỷ mời ngồi, tệ gia tuy vừa mới thành lập, không bằng Hải Châu địa sản phong phú, nhưng cũng có chút tiên trân tiên trà, khoản đãi sư tỷ.

Long Nữ tạ ơn ngồi xuống, đột nhiên chỉ nghe bên ngoài một thanh âm trầm trọng truyền đến nói:

- Huyền Vũ đạo nhân dưới trướng Phong Châu Đông Vân Tiên Vương cầu kiến Huyền Thiên giáo chủ!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, Vô Trần đạo nhân cười nói:

- Huyền Vũ đạo nhân? Đây là tọa kỵ của Phong Châu Đông Vân Tiên Vương, cũng là Tiên Vương cấp tiên thú, ta đi đón hắn.

Dứt lời, phiêu nhiên mà đi.

Đã qua không lâu, Huyền Vũ đạo nhân cùng Vô Trần đạo nhân đi vào Lưu Ly Cung, vị Huyền Vũ đạo nhân này thân hình to lớn cao ngạo, cơ như là Bàn Thạch, mặt mọc đầy râu, có một loại khí tức bá đạo cuồng dã, nhìn thấy trong Lưu Ly Cung nho nhỏ vậy mà tụ tập nhiều tồn tại Tiên Vương cấp như vậy, trong nội tâm không khỏi lắp bắp kinh hãi, không dám lãnh đạm, vội vàng chào hỏi từng cái.

Bọn người Giang Nam hoàn lễ, Huyền Vũ đạo nhân thầm nghĩ:

- Hồ Tôn, Phong Nguyệt những cái ngu ngốc này! Ở bên trong một tiên vực nho nhỏ, tụ tập mười ba Tiên Vương cấp, lại có lão đạo tóc tím kia cùng Huyền Thiên giáo chủ, rõ ràng còn dám đến công, thật sự là không biết sống chết! May mắn Đông Vân lão gia đã tu luyện tới biết được Nhân Quả, biết được Nhân quả lợi hại, không có nghe bọn hắn. Nếu không, Đông Vân mười bốn châu ta chỉ sợ tử thương thảm trọng!

Hắn tiến lên hiến sách, Giang Nam mở thư, trong thư Đông Vân Tiên Vương nói cùng Băng Phách Huyền Nữ cũng không khác nhau bao nhiêu, đơn giản là nói mình cũng không biết bọn người Hồ Tôn làm bậy, có chỗ mạo phạm, bà con xa không bằng láng giềng gần, sau này hai nhà thường xuyên đi đi lại lại...

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, tiên vực tiếp giáp lãnh địa của Huyền Nữ cùng Đông Vân hai đại đỉnh cấp Tiên Vương này, nếu cùng hai đại tiên Vương này trở mặt, sau này là vĩnh viễn không ngày yên tĩnh, cũng may hai đại Tiên Vương này cũng không có ý cùng hắn tranh chấp.

- Huyền Vũ đạo hữu mời ngồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2114: Tịch Diệt Thiên Hỏa

Giang Nam cười nói:

- Tiên vực ta vừa mới dừng chân, không thể tiến đến bái phỏng Đông Vân đạo huynh, trong tâm thật là bất an. Kính xin đạo hữu trở về cáo tri Đông Vân đạo huynh, Tử Xuyên ngày khác nhất định đến nhà bái phỏng, tự mình bồi tội.

Huyền Vũ đạo nhân ngồi xuống, cười nói:

- Giáo chủ khách khí, xin hỏi giáo chủ, quý Châu đã có danh hào hay chưa?

- Danh hào?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ giật mình, đốn biết ý nghĩa, biết thời biết thế nói:

- Hôm nay Huyền Thiên tiên vực ta vừa mới cắm rễ, còn chưa kịp thông cáo đồng đạo thiên hạ. Ta cái tiên vực này, tên là Huyền Thiên tiên vực, lãnh địa là Huyền Châu!

- Huyền Châu?

Long Nữ cùng Huyền Vũ liếc nhau, trong lòng nghiêm nghị:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên dã tâm bừng bừng, muốn Khai Châu lập phái! Không biết Huyền Châu này của hắn có bao nhiêu lãnh thổ quốc gia? Nếu xâm chiếm lãnh thổ quốc gia của Tiên Hải hoặc là Đông Vân ta, chỉ sợ tai họa lại lên, tất yếu làm rõ một hồi!

Giang Nam đem sắc mặt hai người thu nhập trong mắt, cười nói:

- Long Nữ sư tỷ, Huyền Vũ đạo hữu, sau khi hai vị trở về, kính xin hồi bẩm hai vị chủ thượng, nói Huyền Châu ta không có ý ở Tiên Hải mười chín châu cùng Đông Vân mười bốn châu.

Bọn người Đạo Vương, Giang Tuyết, Tinh Quang nghe vậy, nhíu mày không thôi, vị trí địa phương của bọn hắn tới gần Vô Nhân khu, ở vào bên trong Tạp Đà Châu, nếu không khai cương thác thổ, chỉ sợ tương lai chỉ biết miệng ăn núi lở, hai bàn tay trắng.

Tại đây thật sự cằn cỗi, khó có thể có chỗ phát triển!

Mà muốn khai thác phát triển, thì chỉ có Tiên Hải mười chín châu cùng Đông Vân mười bốn châu!

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Sau này khu vực Huyền Châu ta, là Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu! Ngày khác ta đến nhà bái phỏng, tự mình đi gặp Huyền Nữ nương nương cùng Đông Vân Tiên Vương, nói rõ việc này!

- Huyền Châu lãnh thổ quốc gia bao quát Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu?

Long Nữ trở lại Hải Châu, bẩm báo Băng Phách Huyền Nữ, Băng Phách Huyền Nữ nghe vậy cũng kinh ngạc không hiểu, nghi ngờ nói:

- Tạp Đà Châu tuy quảng đại, là một châu lớn nhất, nhưng lại không có sản vật, cằn cỗi cô liêu, hơn nữa thế lực phức tạp liên lụy đến Tiên Vương các châu khác, rất nhiều Tiên Vương ở Tạp Đà Châu đều có thế lực. Càng thêm mấu chốt chính là Vô Nhân khu. . .

Nàng giống như cười mà không phải cười nói:

- Tuy nói Vô Nhân khu so với Tiên Giới sáu mươi hai châu còn muốn rộng lớn rất nhiều lần, nhưng nghe cái tên này cũng biết hoàn cảnh là ác liệt bực nào, địa phương nguy hiểm bực này, đừng nói Tiên Vương, dù là Tiên

Quân cũng khó có thể ở trong đó sinh tồn! Huyền Thiên vị Thần Đạo Giáo chủ này, lựa chọn hai địa phương kia, chẳng lẽ là bày ra thế yếu, để cho ta yên tâm hắn không có bao nhiêu dã tâm, kỳ thật lại âm thầm mưu đồ lãnh thổ quốc gia của Tiên Hải ta?

Có nghi hoặc đồng dạng không chỉ là nàng, còn có Phong châu Đông Vân Tiên Vương, vị Tiên Vương này cũng buồn bực, tại sao Giang Nam lại lựa chọn Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu hai cái địa phương cứt chim cũng không có này.

- Đã như vầy, vậy thì tìm một cơ hội, đem chuyện này định xuống, do hai cung hạ đạt sắc lệnh, quy định khu vực Huyền Châu chỉ có thể bao quát Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu, lãnh thổ quốc gia không được siêu việt hai địa phương này nửa bước!

Đông Vân Tiên Vương nghe được Huyền Vũ đạo nhân báo cáo, nhẹ giọng cười nói:

- Huyền Thiên là một đầu Cự Thú ở giai đoạn phát triển, hôm nay chi bằng cho đầu Cự Thú này một cái lồng giam trước, để cho hắn không cách nào lao ra lồng giam. Bất quá chuyện này, một mình ta ra mặt là không thể, chi bằng mời Tiên Hải Hải Vương, Nam Chiên Cửu Châu Nam Chiên Tiên Vương cùng Tây Hoàn mười hai châu An Thanh Tiên Vương, cùng một chỗ ra mặt thượng biểu hai cung! Như thế mới có thể đem Huyền Thiên cái đầu Cự Thú vẫn còn trong giai đoạn phát triển này, hạn chế ở trong vùng Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu!

Huyền Thiên tiên vực, bọn người Giang Tuyết, Đạo Vương cùng với Tiên Vương khác cũng có nghi hoặc đồng dạng, Lạc Hoa Âm cởi mở nhất, dẫn đầu nói ra nghi ngờ của mình, nói:

- Tử Xuyên, Tạp Đà Châu mặc dù lớn, nhưng là cằn cỗi chi địa của Tiên Giới, các loại tài nguyên mỏng manh. Mà Vô Nhân khu càng là hiểm ác vô cùng, mặc dù Vô Nhân khu đưa về danh nghĩa của ngươi, ngươi cũng không cách nào thống trị chỗ đó, vì sao ngươi còn muốn lựa chọn hai địa phương

này?

Giang Nam cười nói:

- Hai nơi này, là nơi dồi dào nhất Tiên Giới, đã muốn lựa chọn lãnh địa, tự nhiên phải lựa chọn hai địa phương cái này rồi!

- Dồi dào nhất?

Mọi người ngẩn ngơ, Chung Tú Tú nhịn không được nói:

- Giáo chủ, theo ta được biết, hai địa phương này đều là vùng khỉ ho cò gáy, Tạp Đà Châu vẫn còn đỡ một ít, nhưng mà Vô Nhân khu kia thì nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, đừng nói tiên khí tiên quáng, ngay cả sinh linh cũng không thể ở trong đó sinh tồn! Từ Tiên Giới tùy tiện lấy ra một chỗ, cũng muốn dồi dào hơn hai địa phương này gấp trăm lần!

Giang Nam có nhiều thú vị nói:

- Như vậy ta hỏi các ngươi, tất cả các châu khác sản xuất qua vật gì tốt?

- Cái kia thì rất nhiều!

Chung Tú Tú thuộc như lòng bàn tay nói:

- Các loại đại mỏ sản xuất Tiên Kim Tiên liệu, Tiên Lâm sản xuất tiên tài tiên thú, linh mạch sản xuất tiên khí tiên dịch, hơn nữa không có kẻ thù bên ngoài quấy rối. Các loại tài liệu tài nguyên cao nhất Tiên Giới, đều là sản xuất ở các đại châu, nhất là trung ương tám châu, sản xuất tiên kim vô cùng tinh khiết cao đẳng, Tiên Quân muốn luyện bảo, cũng phải buông tư thái đi tìm bát Tiên Vương! Giáo chủ, Tạp Đà Châu lại sản xuất qua cái gì? Vô Nhân khu lại sản xuất qua cái gì?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Tạp Đà Châu sản xuất qua Vạn Chú Đạo Quân cùng Vạn Chú Thiên Chung.

Mọi người ngẩn ngơ, Chung Tú Tú thét to:

- Vạn Chú Đạo Quân cùng Vạn Chú Thiên Chung coi như là sản xuất sao?

- Đương nhiên tính toán."

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Bảo bối bực này là Vô Thượng chí bảo mà Đế cùng Tôn tự mình chôn ở Tạp Đà Châu. Một kiện liền hơn Tiên Kim Tiên liệu tiên tài tiên thú khác đếm không hết. Cái chén bể này của ta, rất nhiều Tiên Thiên linh quang trong tay Tiên Vương, đều là được từ chỗ đó, lại có thể dùng lĩnh ngộ ra tiền sử đại đạo!

Tử Tiêu Tiên Vương như có điều suy nghĩ, Giang Nam tiếp tục nói:

- Vô Nhân khu sản xuất qua Thần Mẫu Đạo Quân cùng những quan tài này, cùng với những Trụ Hoang thần thạch kia, còn có đại đạo thời đại Thần Mẫu, Tiên đạo linh châu của Tiên Đế!

Trong mi tâm hắn từng cái quan tài bay ra, nhiều đến mấy trăm cái, từng ngụm quan tài cực lớn giống như ngọn núi, đứng vững ở trước mặt mọi người. Những quan tài này chính là bảo vật trải qua tịch diệt kiếp hủy diệt vũ trụ Càn Khôn tẩy lễ, trong quan tài nội tàng dư âm tịch diệt kiếp cùng oán niệm của cường giả tiền sử, mặc dù là Tiên Vương thấy cũng nhịn không được tim đập nhanh, da đầu run lên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2115: Tịch Diệt Thiên Hỏa. (2)

Trong mi tâm Giang Nam lại có Trụ Hoang thần thạch giống như núi bay ra, từng khối Thần Thạch chất phác tự nhiên, là tài liệu luyện khí thượng thừa nhất, là Vô Thượng Thần Thạch trong tịch diệt kiếp mới có thể sinh ra đời!

Những Thần Thạch này chồng chất cùng một chỗ, sức nặng so với Tam Giới còn nặng hơn!

Giang Nam mở ra bàn tay, một đạo tiền sử đại đạo hiển hiện ở trong tay, để cho mọi người lập tức cảm giác được một cổ cảm giác không giống người thường, đây là đại đạo thời đại Thần Mẫu kia, bị Giang Nam suy diễn ra!

- Cái Tiên Kim Tiên liệu gì có thể vượt qua Trụ Hoang thần thạch? Tiên thú gì có thể vượt qua Vạn Chú Đạo Quân cùng Thần Mẫu Đạo Quân? Bảo vật gì có thể vượt qua Vạn Chú Thiên Chung cùng thân thể Thần Mẫu Đạo Quân?

Giang Nam cười nói:

- Tiên Giới tất cả các châu khác, sản xuất bảo vật cái nào có thể cùng bảo vật ở Vô Nhân khu cùng Tạp Đà Châu sản xuất so sánh? Đã so ra kém, như vậy sao ta không đem hai địa phương này, nhét vào địa bàn của mình?

Nam Quách tiên ông đột nhiên nói:

- Ta minh bạch ý tứ của giáo chủ. Kỳ thật, ta trong lúc vô tình nghe qua một cái truyền thuyết, nói là lúc Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, đem một ít ma đầu tiền sử không cách nào luyện hóa trấn áp tại Tạp Đà Châu, mượn nhờ lực lượng của Tạp Đà Châu đến luyện hóa những tồn tại tiền sử này. Bởi vậy, Tạp Đà Châu mới có vẻ tiên khí mỏng manh, dựng sinh không ra cường giả.

Giang Tuyết nghi ngờ nói:

- Trước đó không lâu sự kiện Vạn Chú Đạo Quân náo đến thiên hạ đều nghe thấy, chẳng lẽ nói tiên khí của Tạp Đà Châu là bị mấy đại tiên thiên pháp bảo rút đi, duy trì uy năng của vài món Tiên Thiên pháp bảo này đến công kích luyện hóa Vạn Chú Đạo Quân?

- Hơn phân nửa là nguyên nhân này!

Nam Quách tiên ông gật đầu nói:

- Vạn Chú Đạo Quân cơ hồ bị luyện chết, Vạn Chú Thiên Chung cũng bị đánh nát, các loại Tiên Thiên pháp bảo như Tiên Thiên Ngũ sắc liên biến mất không thấy gì nữa, theo ý ta chỉ sợ là những Tiên Thiên pháp bảo này bay đi, đi địa phương khác của Tạp Đà Châu, luyện hóa tồn tại khác bị trấn áp. Nếu tồn tại tiền sử trong Tạp Đà Châu bị trấn áp luyện hóa không còn, Tạp Đà Châu tất nhiên sẽ trở thành tiên cảnh không kém hơn châu khác! Chỉ là Vô Nhân khu thì sao?

Hắn tiếp tục nói:

- Chỉ sợ giáo chủ không cách nào nhúng chàm rồi. Vô Nhân khu thật sự hiểm ác, Tạp Đà Châu còn có khả năng một lần nữa biến trở về tiên cảnh, nhưng Vô Nhân khu sẽ không có khả năng này rồi, tùy tiện trong Vô Nhân khu nhảy ra một đầu tiền sử sinh linh, cũng không kém hơn Tử Tiêu lão đạo. Lại có tồn tại như Thần Mẫu Đạo Quân chết mà không cương, ngoại trừ Đế cùng Tôn, không người có thể trấn áp.

Vô Trần đạo nhân cười nói:

- Hơn nữa trong Vô Nhân khu bảo vật rất nhiều, Tiên Quân cũng sẽ thường xuyên đi vào trong đó sưu tầm tiền sử thánh dược, tiền sử pháp bảo, ta đoán chừng cho dù Vô Nhân khu phân đến danh nghĩa của ngươi, trên danh nghĩa quy ngươi sở hữu tất cả, Tiên Vương Tiên Quân khác cũng sẽ chạy tới tầm bảo.

- Ta coi trọng chính là Vô Nhân khu tương lai

Giang Nam thản nhiên nói:

- Nói không chừng tương lai một ngày nào đó. Vô Nhân khu cũng sẽ biến thành tiên cảnh cùng với tiên châu khác đồng dạng.

Những người khác có chút không tin, Vô Nhân khu là hung hiểm bực nào? Ngay cả Đế cùng Tôn cũng không thể dọn dẹp chỗ đó, huống chi bọn hắn?

Tử Tiêu Tiên Vương cười ha ha nói:

- Có khả năng này, bất quá không biết muốn tới năm nào tháng nào. Giáo chủ, ngươi bây giờ còn chưa đột phá thành Tiên Vương, vẫn là chuẩn bị chờ Tiên Giới nguyên thủy chi địa mở ra, thành tựu Tiên Vương a.

Giang Nam gật đầu, không thành tựu Tiên Vương, hắn cái chủ nhân của một châu này thủy chung danh bất chính, ngôn bất thuận, hoàn toàn chính xác phải chuẩn bị một phen.

Mấy trăm quan tài tiền sử kia, bị rất nhiều Tiên Vương Chân Tiên hợp lực tế luyện một phen, hóa thành một tòa Thiên Quan đại trận, bố trí ở bên trong Huyền Thiên tiên vực.

Tòa Thiên Quan đại trận này dị thường hiểm ác, nham hiểm vô cùng, mấy trăm quan tài vừa ra, liền có thể đem không gian trong trận hóa thành một mảnh Cấm khu, áp chế tiên đạo, tràn đầy dư âm tịch diệt kiếp, Tiên Vương bình thường tiến vào trong trận cũng chỉ còn đường chết!

- Như thế nào mới có thể đem Trụ Hoang thần thạch luyện hóa, luyện trở thành pháp bảo?

Giang Nam thì đang thí nghiệm luyện hóa Trụ Hoang thần thạch. Chỉ bất quá vô luận hắn dùng tiên hỏa, hay dùng Hỗn Độn Dị hỏa, đều không thể đem Trụ Hoang thần thạch luyện hóa, chỉ có thể đem loại Thần Thạch này

cháy sạch mềm hoá.

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chứng đạo chi bảo của hắn bị Thần Mẫu Đạo Quân phá huỷ, muốn trọng luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chỉ là không cách nào luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, hắn cũng không thể làm gì.

Giang Nam trước đi thỉnh giáo Tử Tiêu Tiên Vương, Tử Tiêu Tiên Vương cũng không biết như thế nào mới có thể luyện hóa Trụ Hoang thần thạch. Cười nói:

- Giáo chủ làm gì tới hỏi lão hủ? Nam Quách tiên ông kia biết rất nhiều, ta còn chưa từng nghe nói truyền thuyết Đế cùng Tôn đem các tồn tại tiền sử như Vạn Chú chôn ở Tạp Đà Châu, hắn rõ ràng trong lúc vô tình nghe qua. Giáo chủ hỏi người này, nói không chừng hắn lại ở trong lúc vô tình nghe qua như thế nào mới có thể luyện hóa Trụ Hoang thần thạch!

Giang Nam cũng đối với Nam Quách tiên ông có chút hoài nghi, lão thỏ tử này biết đến sự tình thật sự nhiều lắm, quả thực chính là một Vạn Sự Thông, ngay cả bí văn mà Tử Tiêu Tiên Vương cũng chưa từng nghe qua, hắn rõ ràng nói tới, nói đến đạo lý rõ ràng.

Lúc Giang Nam tìm được Nam Quách tiên ông, lão thỏ tử này rõ ràng cùng nữ ma đầu Lạc Hoa Âm kia chung một chỗ nói nhỏ không biết thương nghị chuyện gì, Giang Nam cực kỳ đau đầu. Thầm nghĩ:

- Sư tôn cùng lão thỏ tử đều là loại e sợ cho thiên hạ bất loạn, tụ cùng một chỗ khẳng định không có chuyện tốt.

- Ngươi muốn luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, luyện thành pháp bảo của mình?

Nam Quách tiên ông ngẩn ngơ, cười nói:

- Ta từng muốn luyện qua vài món bảo bối Trụ Hoang thần thạch, nghe ngóng qua như thế nào mới có thể luyện hóa Thần Thạch, chỉ là đáng tiếc ta

không có điều kiện này, chỉ phải thôi. Bất quá đối với giáo chủ mà nói, luyện hóa Thần Thạch cũng không khó khăn.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, vội vàng thỉnh giáo.

Nam Quách tiên ông cười nói:

- Giáo chủ, Trụ Hoang thần thạch này nhìn như không cách nào tế luyện, kì thực vẫn còn có chút bí quyết đấy, loại Thần Thạch này là vũ trụ tan vỡ trong tịch diệt kiếp hình thành Thần Thạch, bởi vậy chỉ có Tịch Diệt đại đạo mới hữu dụng với nó. Giáo chủ không phải tinh thông Tịch Diệt đại đạo sao? Nếu có thể luyện thành Tịch Diệt Thiên Hỏa, đơn giản liền có thể luyện hóa Thần Thạch, đem nó miêu tả thành các loại hình thái, quán thâu đại đạo.

Giang Nam đại hỉ, khiêm tốn thỉnh giáo như thế nào luyện thành Tịch Diệt Thiên Hỏa, Nam Quách tiên ông lắc đầu nói:

Chương 2116: Thiên Hỏa Luyện Kiếm. (1)

- Ta đây liền không biết rồi, ta cũng chỉ là nghe nói có loại Dị hỏa Tịch Diệt Thiên Hỏa này, chỉ là ta không thông Tịch Diệt đại đạo, không thể nào biết được phương pháp. Đúng rồi giáo chủ, ta muốn cùng Lạc đạo hữu đi ra ngoài một chuyến, sau đó liền quay trở lại.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi yên tâm, chúng ta chỉ là đi ra ngoài dạo, tuyệt sẽ không gây chuyện sinh sự.

Hai người nghênh ngang rời đi, sắc mặt Giang Nam cổ quái, thầm nghĩ:

- Hai cái xấu xa này, không gây chuyện thị phi mới là lạ, bất quá có lão thỏ tử, Lạc sư chắc có lẽ không có hại chịu thiệt. Lão thỏ tử này, biết đến sự tình nhiều lắm, quả thực khả nghi. . .

Hắn xếp bằng mà ngồi, Nguyên Thủy đại đạo bay ra bên ngoài cơ thể, đột nhiên biến đổi, hóa thành Tịch Diệt đại đạo vô cùng tinh khiết, bắt đầu thử luyện ra Tịch Diệt Thiên Hỏa.

Giang Nam đối với Tịch Diệt đại đạo khai phát, Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn là một cái trong số đó, còn có thể hóa thành động uyên, chất chứa đại Tịch Diệt, thiên nhân ngũ suy, thôn phệ phai mờ đối thủ.

Lần tiến vào trong Vô Nhân khu kia, vì luyện hóa dư âm tịch diệt kiếp trong bình ngọc, hắn lĩnh ngộ ra Tịch Diệt ma nhãn, uy lực còn trên Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn.

Giang Nam biết rõ, Tịch Diệt đại đạo vượt qua xa Nguyên Thủy Tịch Diệt ấn cùng Tịch Diệt ma nhãn đơn giản như vậy, còn có thể diễn biến ra đủ loại đại thần thông uy lực không thể tưởng tượng, chỉ là đến nay, hắn một mực

không rảnh an tĩnh, suy diễn ảo diệu của Tịch Diệt đại đạo.

Giờ phút này, hắn tĩnh tâm tập trung tư tưởng suy nghĩ, ngồi xếp bằng, đem Tịch Diệt đại đạo thi triển ra, tinh tế phỏng đoán lĩnh hội trong Tịch Diệt đại đạo chất chứa đạo cùng lý, truy bản tố nguyên (tìm nguồn gốc), nghiên cứu đạo diệu.

- Tịch Diệt đại đạo thật sự là hết sức ảo diệu, lúc trước ta không để mắt đến khai phát đại đạo này, hôm nay xem ra, đích thật là sai lầm.

Giang Nam không có ý đồ trực tiếp suy diễn ra Tịch Diệt Thiên Hỏa, mà là trước đem chỗ đạo diệu của Tịch Diệt đại đạo suy diễn ra, trong hai tròng mắt hắn hiện lên tịch diệt kiếp, lần nữa hóa thành Tịch Diệt ma nhãn, trong mắt sinh ra vũ trụ càn khôn, sau đó lại tan vỡ, ở bên trong tan vỡ cùng sinh ra đời sưu tầm đạo lý lớn của Tịch Diệt.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện Tịch Diệt đại đạo tinh túy liền ở phía trên hai chữ "Tịch" "Diệt", cái gọi là tịch, chỉ chính là trống vắng, yên tĩnh, để cho sinh linh lâm vào yên tĩnh, đã không có khí tức, bất động không nghe không muốn, mộc tố bùn điêu, vuốt lên hết thảy thanh âm, hết thảy quang, hết thảy sắc của thế gian, hết thảy sự vật đều lâm vào trạng thái bất động, hết thảy đại đạo đều lâm vào trạng thái bất động!

Đó là một loại yên lặng tuyệt đối, đã không có vận động, đã không có đạo, bất luận thần thông gì đều không thể vận dụng!

Mà diệt, thì là hủy diệt, hủy diệt hết thảy, hủy diệt tất cả, đem sinh mệnh hủy diệt, đem núi non sông ngòi đại địa hồ nước đại dương mênh mông hết thảy phá hủy, để cho trong tinh không không có mặt trời mặt trăng và ngôi sao, lâm vào Hắc Ám tuyệt đối, đem vũ trụ càn khôn trở lại thành phẩm chất như cũ!

Tịch Diệt đại đạo, là trước tịch sau diệt!

Bất quá Giang Nam cũng phát hiện, Tịch Diệt đại đạo cũng không phải vô

địch, thế gian này không có đại đạo vô địch, Tịch Diệt đại đạo cũng có khắc tinh, vô luận là tiên đạo hay là Bất Không đại đạo, Chú đạo, tiền sử Thần đạo thời đại Thần Mẫu Đạo Quân kia, cũng có thể khắc chế Tịch Diệt đại đạo.

Tịch Diệt đại đạo là hủy diệt hết thảy, trở về bổn nguyên, hết thảy không có sinh mệnh, mà vô luận là Tiên đạo, Bất Không hay là Chú đạo, đều có thể Khai Thiên, từ trong bổn nguyên mở thế giới, diễn biến sinh mệnh sinh linh, do đó phá vỡ yên tĩnh tuyệt đối, phá vỡ vũ trụ bổn nguyên không có sinh mệnh!

- Tịch Diệt đạo nhân hủy diệt nguyên một đám thời đại, chỉ sợ không phải là hắn trực tiếp đem nguyên một đám tiền sử văn minh này phá hủy, mà là chờ đợi những thời đại này đại đạo mục nát, vũ trụ khó có thể chống đỡ nổi những văn minh kia, lại thuận thế đem những thời đại này phá hủy mai táng!

Giang Nam đột nhiên có một loại hiểu ra, thầm nghĩ:

- Mà đại đạo mới sinh ra đời, sinh ra đời sinh linh cường đại mới, lần nữa khai thiên tích địa. Diễn biến vũ trụ Hồng hoang, liền phá vỡ Tịch Diệt đại đạo, thẳng đến đại đạo mới mục nát, lần nữa bị Tịch Diệt đạo nhân tiêu diệt. Sinh sinh diệt diệt, tuần hoàn không thôi, Tiên đạo cũng có một ngày mục nát, đợi cho ngày mục nát, là thời điểm diệt thế. . .

Lòng hắn trầm trọng, năm tỷ sáu trăm triệu năm là một vòng quay trở lại, trong Vô Nhân khu mai táng nguyên một đám thời đại tiền sử, sớm muộn gì thời đại Tiên đạo cũng sẽ bị mai táng. Cường đại còn sót lại biến thành tồn tại trong một cấm khu của Vô Nhân khu, chờ đợi thời đại mới đến.

- Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân liên thủ, chém giết Tịch Diệt đạo nhân, phân thây trấn áp, chỉ là bọn hắn há có thể trảm được Tịch Diệt?

- Đợi cho Tiên đạo mục nát, Tịch Diệt đại đạo liền từ trong thiên địa mục nát hiện lên, Tịch Diệt đạo nhân sẽ phục sinh, lần nữa diệt thế.

- Hôm nay Tiên đạo còn chưa đạt tới trạng thái hưng thịnh nhất, bất quá

sau khi đến trạng thái hưng thịnh nhất, sẽ thịnh cực mà suy, không cách nào tránh khỏi.

- Đến lúc đó, chỉ sợ tồn tại đạo quả ký thác vào Tiên Thiên pháp bảo, mới có thể vượt qua tịch diệt kiếp a?

. . .

Hắn xếp bằng ngồi ở chỗ kia, đại đạo trong cơ thể minh minh diệt diệt, lúc hủy diệt Tịch Diệt đại đạo chiếm cứ chủ thể, để cho cả người hắn như là Tịch Diệt đạo nhân, tràn ngập một loại khí tức đại yên tĩnh đại hủy diệt, vắng vẻ diệt diệt, không hề sinh cơ, tựa như tồn tại khủng bố kỳ lạ nhất.

Mà ở thời điểm Tịch Diệt đại đạo kinh khủng nhất, hưng thịnh nhất, trong cơ thể hắn lập tức có sức sống tràn trề, đó là Bất Không đại đạo, là Hồng Mông đại đạo, từ trong Hỗn Độn hư vô sinh ra đời, biến thành sinh linh bên trong Tịch Diệt!

Mà ở thời điểm Hồng Mông đại đạo hưng thịnh, Tiên đạo sinh ra đời, thay thế Hồng Mông đại đạo, phá vỡ Tịch Diệt, phá vỡ Hỗn Độn, diễn biến vũ trụ càn khôn, tất cả đại đạo của thế gian!

Hay là Chú đạo sinh ra đời, diễn biến Chú đạo thế giới, hoặc là, Hồng Mông đại đạo bị Thần đạo thời đại Thần Mẫu Đạo Quân kia thay thế, như thế liên tục, tuần hoàn đền đáp lại, hình thành nguyên một đám hệ thống!

Hắn không chỉ tìm hiểu Tịch Diệt đại đạo, cũng tìm hiểu Hồng Mông, tìm hiểu Tiên đạo, tìm hiểu Chú đạo cùng Thần đạo, để cho mình đối với nguyên một đám thời đại này lý giải lĩnh hội đại đạo càng thêm tinh thâm, càng thêm tinh diệu!

Thời gian dần trôi qua, Giang Nam thậm chí cảm giác được đạo quả của mình chấn động, ở bên trong đạo quả, một đầu đạo vân hẹp dài vỡ ra, dần dần khuếch trương, mơ hồ có thể chứng kiến một mảnh đạo cung ở bên trong không gian đạo vân!

Đạo cung!

Nếu mở đạo cung, hắn là Tiên Vương!

Theo hắn đối với Tịch Diệt, Tiên đạo, Bất Không cùng tiền sử Thần đạo, Chú đạo lĩnh hội càng ngày càng sâu, phạm vi đạo vân vỡ ra càng lúc càng lớn, đạo cung cũng dần dần từ hư ảo trở nên rõ ràng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2117: Thiên Hỏa Luyện Kiếm. (2)

Ầm ầm…

Đạo quả nhẹ nhàng chấn động, đạo vân khép kín, đạo cung biến mất không thấy gì nữa.

Giang Nam mở mắt, trong nội tâm rất là vui mừng, tuy lần này như trước không thể mở đạo cung, chứng đạo Tiên Vương, nhưng mà hắn rốt cuộc tìm được một con đường thành tựu Tiên Vương!

- Tử Tiêu đạo huynh nói ta tu luyện vài tỷ năm mới có thể chứng đạo Tiên Vương, lời này vốn là đúng, nhưng mà ta lĩnh ngộ Tịch Diệt Bất Không Tiên đạo… các loại đại đạo tuần hoàn không thôi, sinh sinh diệt diệt, tối đa tu luyện trăm vạn năm, liền có thể một lần hành động chứng đạo!

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Bất quá trăm vạn năm quá lâu, nếu có thể đi Nguyên Thủy chi địa mà Đế cùng Tôn mở Tiên Giới, ta liền có thể một lần hành động chứng đạo!

Trong khoảng thời gian này, hắn trải qua sinh sinh diệt diệt tuần hoàn không thôi, đối với Tịch Diệt đại đạo đã có khống chế cực cao, đối với như thế nào luyện thành Tịch Diệt Thiên Hỏa đã có tính toán trước.

- Cái gọi là Tịch Diệt Thiên Hỏa, là Thiên Hỏa hủy diệt hết thảy, là lúc vạn đạo Tịch Diệt nhen nhóm Thiên Hỏa, nhưng đồng thời cũng là Thánh hỏa dẫn đốt thời đại sau!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, Nguyên Thủy đại đạo phân giải, hóa thành vô số đại đạo, đại đạo phức tạp, có Chú đạo có tiền sử Thần đạ, cũng có Tiên đạo, trong lúc đó vạn đạo Tịch Diệt, hóa thành Tịch Diệt đại đạo!

- Là lúc này!

Giang Nam quát tháo, chỉ thấy thời điểm vạn đạo Tịch Diệt, một đóa Thiên Hỏa đột nhiên sinh ra đời, đóa Thiên Hỏa này chất chứa uy năng đốt hủy hết thảy, khủng bố vô cùng, uy năng thậm chí vượt qua Giang Nam dùng Tiên đạo luyện thành Tiên hỏa cùng với dùng Hồng Mông đại đạo hóa thành Hỗn Độn Dị hỏa!

Nhưng mà cổ quái chính là, bên trong đóa Thiên Hỏa này vậy mà ẩn chứa một đường sinh cơ. Trong lửa mơ hồ hiện ra cảnh tượng một mảnh vũ trụ sơ khai!

Cái này là Tịch Diệt Thiên Hỏa, một vòng sinh cơ bên trong Tịch Diệt!

- Cuối cùng đã luyện thành!

Giang Nam lộ ra sắc mặt vui mừng, tâm niệm vừa động, Tịch Diệt Thiên Hỏa rơi vào trên một khối Trụ Hoang thần thạch cao hơn người, chỉ thấy Trụ Hoang thần thạch bắt đầu mềm yếu tan rã!

Mặc dù là Tiên Vương cấp tiên hỏa cùng Hỗn Độn Dị hỏa cũng không thể luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, rốt cục ở dưới uy năng của Tịch Diệt Thiên Hỏa bắt đầu hòa tan!

- Tịch Diệt Thiên Hỏa, quả nhiên có thể luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, Nam Quách tiên ông không có lừa gạt ta!

Giang Nam đại hỉ, trong nội tâm lại có chút nghi hoặc, Nam Quách tiên ông cái lão thỏ tử này nói mình nghe nói qua Tịch Diệt Thiên Hỏa có thể luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, bên trong những lời này có rất nhiều điểm đáng ngờ.

- Tịch Diệt Thiên Hỏa cùng Trụ Hoang thần thạch đều là ở trong tịch diệt kiếp sinh ra đời, người nào có thể nhìn thấy Tịch Diệt Thiên Hỏa luyện hóa Trụ Hoang thần thạch? Chỉ sợ là người đã trải qua tịch diệt kiếp, mới có thể thấy một màn như vậy. Lão thỏ tử nói nghe nói, hắn là nghe người phương

nào nói? Người kia tất nhiên là đã trải qua tịch diệt kiếp, thậm chí sống cho tới bây giờ!

- Nếu như hắn thực sự không phải là nghe nói, như vậy chính là hắn trải qua tịch diệt kiếp! Hắn tận mắt nhìn đến qua tình hình Tịch Diệt Thiên Hỏa nấu chảy Trụ Hoang thần thạch! Bất quá. . . lão thỏ tử này thật là cường giả tiền sử sống qua tịch diệt kiếp, tồn tại đến bây giờ sao?

Giang Nam lộ ra vẻ nghi hoặc, tồn tại sống qua tịch diệt kiếp sống đến bây giờ, là cường đại bực nào, lợi hại hạng gì?

Hắn đã thấy Vạn Chú Đạo Quân cùng Thần Mẫu Đạo Quân, đều không ngoại lệ là nhân vật cường đại vô biên. Thậm chí ngay cả Tiên Thiên pháp bảo cũng không thể luyện chết bọn họ, cái kia là nhân vật có thể cùng Đế cùng Tôn khiêu chiến, là bá chủ mưu đồ khôi phục tiền sử vinh quang!

Đem Nam Quách tiên ông cùng Vạn Chú Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân đối lập thoáng một phát, Giang Nam không khỏi thật sâu hoài nghi suy đoán của mình.

Hơn nữa trong cơ thể lão thỏ tử này mặc dù có tiền sử đại đạo, thậm chí ngay cả Tịch Diệt đại đạo cũng có một tia nửa sợi, nhưng vẫn là dùng Tiên đạo làm chủ, hiển nhiên là Tiên đạo Chân Tiên, đạo quả của hắn cũng không có chỗ thần kỳ gì, thấy thế nào cũng không giống như là cự phách tiền sử sống đến bây giờ.

- Mặc kệ hắn, lão thỏ tử này cùng ta là bạn không phải địch, quản hắn khỉ gió là lai lịch ra sao!

Trụ Hoang thần thạch đã luyện hóa được không ít, có thể trọng luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Giang Nam lập tức bắt đầu động thủ, đem Nguyên Thủy đại đạo của mình trồng trong kiếm phôi, không ngừng hòa tan càng nhiều Trụ Hoang thần thạch nữa.

Lúc này đây hắn trọng luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, cải biến

hình thái của chứng đạo kiếm, vốn Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm căn cứ Hỗn Độn làm kiếm tiêm, một phần hai, hai phần ba, Tứ Tượng Ngũ Hành Lục Hợp bát hoang, Cửu Cung thập thiên can mười hai địa chi là hai mươi bảy tiết, ba mươi sáu thiên cương bảy mươi hai Địa Sát cùng Chư Thiên tinh đấu Tinh Hà, vô cùng phiền phức.

Hơn nữa, từ khi Giang Nam đi vào Tiên Giới, Nguyên Thủy đại đạo dung hợp Tịch Diệt đại đạo, Chú đạo cùng tiền sử Thần đạo, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm đã có chút cùng Nguyên Thủy đại đạo của hắn không quá phù hợp!

Hiện tại trọng luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, là một thời cơ khó được, để cho hắn có thể cải tạo hình thái chứng đạo kiếm, để cho kiếm này có thể cùng Nguyên Thủy đại đạo hoàn mỹ phù hợp!

Oanh…

Nguyên Thủy đại đạo từng đợt rồi lại từng đợt hướng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm dần dần thành hình oanh khứ, lạc ấn dấu vết đại đạo, lạc ấn Nguyên Thủy đại đạo chất chứa thần thông, để cho thanh bảo kiếm này chất chứa thần thông, chất chứa uy năng càng ngày càng mạnh!

Đột nhiên, sau lưng Giang Nam một ngụm chén bể bay ra, hóa thành một đạo linh quang Trường Hà, bá một tiếng hướng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm phóng đi!

Hắn rõ ràng là ý định đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, luyện nhập trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của mình!

Ông…

Linh quang chấn động kịch liệt, đem Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bắn ra, Giang Nam khẽ nhíu mày:

- Vẫn là không thành, xem ra Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang không cách nào luyện nhập bên trong bảo vật khác. . .

Đột nhiên, tất cả mọi người trong Huyền Thiên tiên vực nhịn không được ngẩng đầu lên, nhìn về phía trên không tiên vực, Thông U lẩm bẩm nói:

- Đây là cái gì?

Tử Tiêu Tiên Vương ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Tiên kiếp! Tiên Giới thất trọng kiếp, từ trong hư không tầng thứ bảy Tiên Giới diễn sinh kiếp số. . . Theo lý mà nói Tiên nhân luyện bảo, sẽ không lọt vào kiếp số, Huyền Thiên giáo chủ đến cùng luyện bảo vật gì, như thế nào sẽ chọc ra thất trọng kiếp?

Hắn nhìn về nơi Giang Nam luyện bảo, đợi thấy rõ Giang Nam luyện pháp bảo, không khỏi ngẩn ngơ.

Những người khác cũng từng người nhìn lại, nguyên một đám ngây ra như phỗng.

Chỉ thấy ở dưới lôi vân của Tiên giới thất trọng kiếp, đứng vững một cây thạch trụ thật cao, cao tới hơn trăm trượng, to đạt bảy trượng, phun ra nuốt vào Nguyên Thủy chi khí, lan ra khí tức cuồn cuộn mờ mịt, tựa hồ muốn vĩnh hằng bất diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2118: Tiên Giới Thất Trọng Kiếp. (1)

Chỉ là, không phải nói luyện kiếm sao?

Giang Nam luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm ở đâu?

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cực kỳ kỳ lạ, làm người ta xem qua khó quên, mà bây giờ ở đây chỉ có một cây trụ to lớn, dường như ngọn núi nhỏ cao vút đứng ở đó, căn bản nhìn không ra đây là một thanh kiếm.

- Đây là gậy gộc ah?

Chung Tú Tú ngạc nhiên, liếc liếc Phi Cử Đạo Nhân, Phi Cử Đạo Nhân trời sinh tính thói quen mô phỏng theo Càn Nguyên Tiên quân, cũng mang theo một cây gậy, cười nói:

- Hơn nữa còn là gậy gộc đặc biệt lớn, so với gậy gộc của Càn Nguyên đại lão gia còn lớn hơn!

Giang Nam sửa chữa nàng nói:

- Đây là kiếm!

- Cái này rõ ràng là gậy gộc!

Chung Tú Tú hì hì cười nói:

- Giáo chủ, ngươi còn nói mình không phải là đệ tử của lão gia, hôm nay không có biện giải ah? Các ngươi thậm chí ngay cả pháp bảo cũng giống nhau như đúc!

- Đây thật là một cây kiếm.

Giang Nam nghiêm mặt nói.

Tử Tiêu Tiên Vương đột nhiên nói:

- Giáo chủ, vì sao ngươi luyện bảo gặp phải lôi kiếp? Chẳng lẽ nói. . .

Hắn sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Ngươi không có chứng đạo thành tiên?

Giang Nam gật đầu, hắn cũng không có chứng đạo, lúc đầu Tam giới nhất thống, Hồng đạo nhân Quân đạo nhân truyền đạo thiên hạ, Tam giới Thiên đạo cải biến, lấy Thần đạo đã không cách nào đạt được Tiên giới tán thành mà thành Tiên, Giang Nam là lướt qua giai đoạn chứng đạo này, dẫn đầu luyện thành Chân Tiên đạo quả, giết tới Tiên giới.

Sắc mặt Tử Tiêu Tiên Vương càng thêm ngưng trọng nói:

- Vậy khó trách, ngươi không có chứng đạo thành Tiên. Tự thân khí tức cùng Tiên giới không liên quan, nếu luyện bảo, bảo vật quá mạnh mẽ, tất sẽ dẫn động Tiên giới cảm ứng đánh xuống kiếp số. Như thế là việc nhỏ, thất bại bất quá là bảo vật bị hủy. Nhưng nếu ngươi đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, đó chính là đại sự! Tiên giới tất nhiên sẽ hàng kiếp diệt ngươi!

Giang Nam gật đầu nói phải, hắn từ lâu ngờ tới nếu như mình đột phá thành tựu Tiên Vương, tất sẽ gặp kiếp.

- Như vậy Tiên giới Nguyên Thủy chi địa ngươi không thể đi.

Tử Tiêu Tiên Vương trầm giọng nói:

- Nguyên Thủy chi địa, là nơi sinh ra Tiên giới, chỗ đó chất chứa Tiên giới bổn nguyên, uy năng Tiên kiếp muốn qua địa phương khác mấy lần thậm chí gấp mười lần! Tại địa phương khác đột phá trở thành Tiên Vương, ngươi còn có khả năng vượt qua Tiên kiếp, ở nơi này đột phá, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam cau mày, nếu quả thực như Tử Tiêu Tiên Vương nói, hắn đi

Nguyên Thủy chi địa đột phá thành tựu Tiên Vương, chỉ sợ xác thực sẽ diễn biến thành một hồi tai ương ngập đầu!

Đột nhiên, Cửu tiêu lôi động, hóa thành lôi hải. Tiên giới thất trọng kiếp bạo phát, cái kiếp số này đến từ thất trọng hư không của Tiên giới, uy năng cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, trong lôi hải dâng lên lôi hệ thần thông oanh hạ!

Loại uy năng này, thậm chí ngay cả Tiên Thiên nguyên thủy tiên vực cũng vô pháp ngăn cản, lôi quang xuyên thấu Tiên vực, trực tiếp đánh vào trên thạch trụ kia!

Trong chớp nhoáng này, mọi người thậm chí thấy trong Lôi Trì dâng lên lôi Long, lôi Phượng, lôi thụ, lôi tháp, lôi đỉnh, lôi cầm, lôi phủ, cái này chính là Tiên đạo thần thông, lấy Tiên lôi tổ hợp, uy năng càng mạnh, chí cương chí mãnh, phá hủy hết thảy!

Cái này đã là Tiên Vương cấp đại thần thông!

Lôi Trì khẽ động, liền tương đương với vô số Tiên Vương cùng nhau công tới!

Oanh…

Tiên giới thất trọng kiếp đánh rớt, đánh vào trên thạch trụ mà Giang Nam luyện, thạch trụ phong cách cổ xưa hùng vĩ, lù lù mà đứng, đồ sộ bất động, tùy ý mỗi loại lôi hệ thần thông của Tiên giới đánh rớt, ngay cả nửa phần tổn thương cũng không có.

Cái thạch trụ này dù sao cũng là Trụ Hoang thần thạch luyện, Tiên Vương cấp lôi kiếp khó có thể lay động mảy may.

Giang Nam xếp bằng ngồi ở bên cạnh thạch trụ, như trước lấy Nguyên Thủy đại đạo của mình không ngừng oanh kích thạch trụ, tế luyện món pháp bảo này, chỉ thấy Nguyên Thủy chi khí trên đỉnh đầu hắn quanh quẩn, sau đầu thần luân chuyển động, Nguyên Thủy mênh mông, hóa thành mỗi loại

thần thông in vào bên trong thạch trụ!

Tiên giới thất trọng kiếp bạo càng thêm mãnh liệt, uy năng cũng không ngừng trong tăng lên, rất nhanh liền đề thăng tới trình tự của bản thân Giang Nam, từng đạo lôi hệ thần thông oanh hạ, tồn tại giống như Giang Nam công hướng thạch trụ!

Thạch trụ như trước lù lù bất động, tùy ý sét đánh, nửa điểm tổn thương cũng không có.

Không nói cái khác, chỉ nói trọng lượng thạch trụ này, liền đạt tới trình độ làm người ta kinh hãi.

Theo thời gian chuyển dời, kiếp uy còn đang cuồn cuộn không ngừng tăng lên, bất tri bất giác đã đề thăng tới tầng thứ như bát Tiên Vương công kích, trong Lôi Trì thậm chí xuất hiện lôi hỏa, đoàn đoàn lôi hỏa không gì sánh được rừng rực không ngừng đánh xuống, đánh cho thạch trụ lay động không ngớt!

Lửa này không phải là Tiên Hỏa thông thường, mà là cường giả tầng thứ bát Tiên Vương kia luyện thành Tiên Hỏa, hơn nữa còn là do Tiên lôi thuần túy tạo thành hỏa diễm, tích chứa uy năng lớn đến đáng sợ, tương đương với nhóm cường giả như bát Tiên Vương kia công kích, Tiên Vương chi bảo thông thường chỉ sợ vừa chạm vào tức hóa, ngay cả cặn cũng sẽ không còn lại!

Giang Nam không có bất kỳ ngăn trở, tùy ý lôi hỏa đánh vào trên thạch trụ, đây cũng là một loại rèn luyện, muốn đem Trụ Hoang thần thạch luyện thành pháp bảo cũng không dễ dàng, trừ đại đạo bản thân hắn dấu vết ra, hắn còn cần mượn thiên uy!

Mà trận Tiên giới thất trọng kiếp này, đó là thiên uy!

Thạch trụ bị đốt đến đỏ bừng, thậm chí có dấu hiệu mềm hoá!

Uy năng Tiên giới thất trọng kiếp còn không ngừng tăng lên, tựa hồ

không đem thạch trụ này tiêu diệt thề không bỏ qua, rốt cục, kiếp uy đạt đến trình tự Tiên Quân, mỗi một đạo lôi quang tựa hồ cũng ẩn chứa Tiên uy hủy thiên diệt địa, trùng trùng điệp điệp, từ trong Lôi Trì xoay quanh hạ xuống!

Hôm nay lôi quang đã không hề giống như trước dày đặc như vậy, thế nhưng càng thêm trầm trọng, bất luận một kích nào hạ xuống, đều làm Tiên Thiên nguyên thủy tiên vực lay động không ngớt, run rẩy kịch liệt!

Trong Lôi quang, thậm chí ngưng tụ Tiên Quân cấp đại đạo, hoa văn vô cùng phức tạp hiện lên ở trong lôi quang, hóa thành mỗi loại thần thông, bổ về phía thạch trụ!

Mà trong Tiên vực, tiểu ấu giao cùng đám Tiên thú Tứ Bất Tượng đã sớm sợ đến trốn ở trong nước, nơm nớp lo sợ, lạnh rung run rẩy, không dám thò đầu ra.

Ở dưới kiếp uy, thậm chí ngay cả Tử Tiêu Tiên Vương cũng biến sắc, kiếp uy quá mạnh mẻ, đã vượt qua phạm trù Tiên Vương, đạt đến tình trạng hắn cũng vô pháp sánh bằng!

Trên mặt Thạch trụ, dần dần hiện ra hoa văn kỳ dị, đó là trong Tiên lôi tích chứa đại đạo in vào trên thạch trụ hình thành đại đạo hoa văn, từng đạo lôi quang đánh rớt, cái hoa văn này cũng dần dần thâm nhập trong thạch trụ, đi tới ở chỗ sâu trong thạch trụ!

Cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi mịn, pháp lực vận chuyển càng thêm mạnh. Nguyên Thủy đại đạo bốc hơi, Nguyên Thủy chi khí không ngừng dũng mãnh vào trong thạch trụ. Pháp lực tiêu hao nhất thời gia tăng thật lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2119: Tiên Giới Thất Trọng Kiếp. (2)

Hắn mở miệng hút một cái thật dài, chỉ thấy trong chén bể bay ra Tiên dịch, cuồn cuộn không ngừng rơi vào trong miệng, nhanh chóng hóa thành pháp lực, bù đắp pháp lực tiêu hao, có thể để cho mình tiếp tục tế luyện.

Qua không lâu sau, uy năng của Tiên lôi đã đề thăng tới tình trạng bất khả tư nghị, hư không một mảnh mênh mông. Đã không thấy được lôi hải, cuồn cuộn mênh mông chi khí bắt đầu khởi động, tựa hồ có thần thông kinh khủng gì đó đang nổi lên!

Đột nhiên, một đóa Tiên Thiên Ngũ sắc liên từ trong hư không mờ mịt hiện lên, nhẹ nhàng nhắm thạch trụ ở phía dưới quét đi!

Mặc dù là Tiên Quân cấp lôi kiếp cũng không thể đánh nát thạch trụ mảy may, ở dưới đóa Tiên Thiên Ngũ sắc liên này trùng kích, dĩ nhiên xuất hiện vết rách, có chút bóc ra, bị chấn thành bột mịn!

Đóa Tiên Thiên Ngũ sắc liên kia chà một kích, liền tiêu hao tất cả năng lượng, hóa thành một đạo khói xanh tan đi, chỉ còn lại một đóa hoa văn Ngũ sắc liên, in vào ở chỗ sâu trong thạch trụ!

Mà vào lúc này, trong hư không mênh mông, lại có lôi quang hóa thành một món Tiên Thiên pháp bảo khác, Tiên Thiên Hỗn nguyên châu, viên Hỗn nguyên châu này hạ xuống, nện ở đỉnh thạch trụ, một tiếng rung mạnh truyền đến, càng nhiều Trụ Hoang thần thạch hơn bị đánh nát, hóa thành bột mịn, từ trên cao hạ xuống!

Lôi quang biến thành Tiên Thiên Hỗn nguyên châu cũng tán đi, tiếp theo món Tiên Thiên pháp bảo thứ ba nổi lên, là Tạo hóa chi môn!

Tạo hóa chi môn oanh qua, vết rách trên thạch trụ càng nhiều, vết nứt cũng càng lúc càng lớn!

- Lần này Huyền thiên giáo chủ luyện bảo, chỉ sợ sẽ thất bại...

Bán Viên đạo nhân lắc đầu, thở dài nói:

- Hắn muốn luyện chế bảo vật quá mạnh mẽ, dùng tài liệu cũng quá mức kinh người, dĩ nhiên dùng Trụ Hoang thần thạch tới luyện chế kinh thế chi bảo, dẫn động tiên kiếp mạnh mẽ, sợ rằng sẽ thất bại trong gang tấc . . .

Đám người Giang Tuyết, Đạo Vương, Tịch Ứng Tình cũng thở dài, từ trong Tiên giới thất trọng hư không sinh ra kiếp số mãnh liệt, vượt qua bọn họ dự tính, thậm chí ngay cả Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh cũng bị lôi quang của thất trọng hư không ngưng luyện ra!

Giang Nam cũng là sắc mặt ngưng trọng, lúc hắn mới vừa tiến vào Tiên giới đã trải qua tiên kiếp, thấy qua lôi hải, bất quá chỗ đó chỉ là tiên giới đệ nhất trọng hư không, đã khiến hắn cửu tử nhất sinh!

Mà ở tầng thứ bảy hư không dẫn động tiên kiếp, uy lực không thể so sánh nổi, thậm chí ngay cả Trụ Hoang thần thạch cũng không có thể đánh bại kiếp uy!

Món Tiên Thiên pháp bảo thứ tư Tiên Thiên Yếm Ma Thương hư ảnh cũng xuất hiện, tiếp theo là Tiên lôi cấu thành Thần thụ, sau đó là Tiên Thiên Thần đăng, Tiên Thiên kim long giản. . .

Vết rách trên thạch trụ càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều, vết nứt đã trải rộng mặt ngoài thạch trụ, mọi người thậm chí có thể nhìn ra được, mặt ngoài Trụ Hoang thần thạch đã bị Tiên Thiên pháp bảo hư ảnh oanh kích đến linh tính trôi qua hầu như không còn, hầu như đổi thành phàm vật!

Giang Nam quát tháo, cắn chót lưỡi, một ngụm máu huyết phun ở trên thạch trụ, Nguyên Thủy đại đạo cùng Nguyên Thủy chi khí càng liều mạng hướng trong thạch trụ vọt tới!

Đột nhiên, một ngụm quan tài xuất hiện, đó là Tiên Thiên Ôn Đế quan!

Lôi quang đem Tiên Thiên Ôn Đế quan trấn áp Hỗn độn Ôn Đế cũng đắp nặn đi ra, Ôn Đế quan mở ra, bỗng nhiên đem thạch trụ thôn phệ vào trong quan tài, sau một lúc lâu, Tiên Thiên Ôn Đế quan biến mất, chỉ còn lại có một cây thạch trụ bị ăn mòn rách rưới, khắp nơi đều là lỗ thủng bị ăn mòn!

Lúc trước, cái thạch trụ này còn có thể miễn cưỡng tính là pháp bảo, mà bây giờ, so với đoạn trụ trong di tích cổ lão còn muốn thê thảm!

Nhưng mà tiên kiếp còn chưa kết thúc, hư không còn là một mảnh mênh mông, mơ màng âm thầm, nhìn không thấy một tia sáng, chỉ còn lại có uy năng cổ lão mà cường đại đang nổi lên.

Qua một lúc lâu, trong hư không mờ mịt, một tòa bảo tháp lộ ra tháp cơ nặng nề, chậm rãi hướng thạch trụ rơi xuống, xung quanh bảo tháp kia tràn ngập Hồng Mông đạo quang, nhẹ nhàng đè một cái, đặt ở đỉnh thạch trụ!

Nguyên Tháp!

Giang Nam rống giận, huyết nhục toàn thân nổ tung, hóa thành Huyết Hà cuồn cuộn trào hướng thạch trụ, lấy máu huyết bản thân tới tẩm bổ thạch trụ!

Oanh…

Thạch trụ bị Nguyên Tháp ép tới kịch liệt thu nhỏ lại, từ cao tới hơn trăm trượng, bị ép tới chỉ còn lại có hơn mười trượng!

Nguyên Tháp tán đi, nhưng khiến người ta tuyệt vọng là, trong hư không mờ mịt còn có năng lượng tụ tập, qua một lúc lâu, một ngụm đại đỉnh chậm rãi từ hư không lộ ra, càng ngày càng dài, dần dần thân đỉnh hiện lên, cũng tự áp hướng thạch trụ!

Giang Nam đột nhiên thả người nhảy lên, nhằm về phía đỉnh thạch trụ, bảo trụ rách rưới ầm ầm, Nguyên đỉnh hạ xuống, chấn hắn nát bấy, một thân huyết nhục đều bị đánh vào trong thạch trụ!

Nguyên đỉnh tiêu thất, căn thạch trụ nhuốm máu như trước cao vút đứng ở

đó trong.

- Luyện thành ?

Chung Tú Tú ngẩn ngơ.

Đám người Đạo Vương cũng có chút không thể tưởng tượng nổi, nhìn về phía thạch trụ, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người luyện bảo luyện đến thảm liệt như vậy, thậm chí không tiếc đem mình cũng luyện vào trong pháp bảo. Tử Tiêu Tiên Vương cũng lộ ra vài phần bội phục, thở phào nhẹ nhõm, cười nói:

- Giáo chủ cư nhiên có thể luyện thành bảo này, đúng là dị số. . .

Răng rắc…

Một tiếng vang truyền đến, thạch trụ đột nhiên tứ phân ngũ liệt, nát đầy đất!

Mọi người ngơ ngác nhìn thạch trụ nghiền nát, chỉ thấy mặc dù là hòn đá trên đất, cũng còn đang không ngừng di động, hóa thành bột mịn, gió nhẹ thổi qua, bụi bay tiêu thất.

- Thất bại. . .

Tâm tình mọi người trầm trọng, Chung Tú Tú lẩm bẩm nói:

- Vẫn bị thất bại. . .

Đột nhiên, chén bể rung động, Giang Nam từ trong đạo quả phục sinh, cất bước đi ra, đi tới nơi thạch trụ vỡ vụn, lấy tay bắt bỏ vào bụi đất thật dầy, chậm rãi rút ra, chỉ thấy một đạo kiếm quang sáng sủa chí cực từ trong bụi bặm bắn nhanh, khắp bầu trời kiếm quang lay động, càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng sáng sủa, chỉ một thoáng trong Tiên Thiên nguyên thủy tiên vực khắp nơi đều là kiếm quang kia lay động, đem Nguyên Thủy tiên vực soi sáng thông thấu!

Giang Nam bàn tay nhắc tới, một thanh Tiên kiếm bị hắn từ trong bụi bặm đưa ra, kiếm quang phá vỡ Tiên Thiên nguyên thủy tiên vực, thẳng lên tận trời.

- Ta nói với các ngươi, ta luyện là một cây kiếm, không phải là gậy gộc!

Đột nhiên, kiếm quang đầy trời dần dần hạ xuống, giống như thủy triều tuôn ra trở về trong thân kiếm. Đám người Tử Tiêu Tiên Vương, Giang Tuyết, Đạo Vương rối rít nhìn lại, chỉ thấy Tiên kiếm trong tay Giang Nam không lớn, kiếm phong chỉ có ba thước, chuôi kiếm nửa thước, trên kiếm phong đã hồn nhiên nhìn không ra đây là Trụ Hoang Thần Thạch luyện thành pháp bảo, ngược lại giống như là một đoàn Nguyên Thủy khí thương mang luyện!

Bởi vì, trong lúc mơ hồ có thể thấy từng đạo lôi văn ở trong thân kiếm lưu động, hoa văn huyền ảo thần bí, thỉnh thoảng hiện ra một đóa Ngũ Sắc Liên, hoặc là Tạo Hóa Chi Môn, hoặc là Hỗn Nguyên Châu, có khi còn có một quan tài đen thổi qua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2120: Đột Kích. (1)

Đột nhiên, bóng dáng hoa văn giống như Nguyên Tháp hiện lên, còn có Nguyên Đỉnh hư ảnh chiếu rọi ở thân kiếm.

Trừ lần đó ra, còn có Huyết văn thỉnh thoảng xuất hiện ở trong thân kiếm, như mây lưu động.

Mọi người than thở không dứt, lúc trước bọn họ cho rằng Giang Nam chẳng qua là luyện một cây cột đá, lại không nghĩ rằng Giang Nam chẳng qua là ở mượn Tiên giới thất trọng kiếp lực, đem linh tính trong Trụ Hoang Thần Thạch luyện làm một thể, từ bỏ bản thể Trụ Hoang Thần Thạch, chỉ lấy tinh hoa!

Không chỉ có như thế, hắn thậm chí còn đem Đại đạo tích chứa trong Tiên giới thất trọng kiếp khắc ở trên thân kiếm, gia tăng uy năng của tiên kiếm này!

Chỉ những thứ này còn chưa đủ, Giang Nam lấy thân luyện kiếm, thân bỏ vào kiếp, đem một thân Đại đạo cùng khí huyết của mình luyện vào trong kiếm!

Trụ toái, bỏ mình, kiếp diệt, kiếm thành!

Hôm nay uy năng lưỡi kiếm này so sánh với lực lượng bản thân Giang Nam còn mạnh hơn mấy lần, nhưng đây cũng không phải là địa phương cường hãn nhất của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, địa phương cường hãn chân chính của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm là ở trình độ chắc chắn gần như vô địch của nó!

Phải biết rằng, cho dù là Tiên giới thất trọng kiếp uy năng đến hậu kỳ, đã vượt qua Tiên Quân, thậm chí ngay cả Nguyên Tháp cùng Nguyên Đỉnh hư ảnh cũng xuất hiện. Cũng chưa từng nổ nát lưỡi kiếm này, có thể nghĩ lưỡi

kiếm này cứng rắn bực nào!

Tương đối mà nói, uy năng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm so sánh với nó cứng rắn phải kém sắc rất nhiều.

Bất quá, theo tu vi cảnh giới của Giang Nam tăng lên, không ngừng ân cần săn sóc Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, uy năng kiếm này cũng sẽ dần dần tăng lên.

- Đối với luyện bảo, người thực lực càng mạnh liền càng lo lắng, bởi vì tài liệu luyện chế pháp bảo hạn chế, pháp bảo uy năng càng mạnh, ngược lại càng có thể đem pháp bảo chống đỡ nổ tung.

Tử Tiêu Tiên Vương thở dài nói:

- Cho nên vô luận Tiên Vương hay là Tiên Quân, đều sưu tầm tiên tài tiên liệu thượng thừa luyện bảo, càng thượng thừa càng tốt. Nhiều Tiên Vương Tiên Quân, mỗi lần tu vi có tăng lên, liền cần sưu tầm tài liệu tốt hơn, lao lực rất nhiều, nhưng lưỡi kiếm này của giáo chủ, đủ có thể ứng phó đến Tiên Quân cảnh giới, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Ta còn cần sưu tầm càng nhiều Trụ Hoang Thần Thạch, luyện vào Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, tăng lên cường độ kiếm thể. Tu hành chi đạo, như đi ngược dòng nước, há có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã?

Tử Tiêu Tiên Vương cười nói:

- Trụ Hoang Thần Thạch loại tài nguyên này, trong Tiên giới đã không nhiều lắm, phần lớn đã rơi vào tay Tiên Vương Tiên Quân, ngươi muốn sưu tầm càng nhiều Trụ Hoang Thần Thạch, chỉ sợ không có khả năng. Trừ khi lại đi Vô Nhân khu, nếu không ngươi chỉ có đi cướp sạch những Tiên Vương cùng Tiên Quân khác.

Giang Nam ở Vô Nhân khu được đến Trụ Hoang Thần Thạch số lượng

không ít, cơ hồ đem trọn tòa Thần Mẫu thánh điện vận chuyển trở lại, lần này luyện chế Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, chỉ hao tốn ba thành, còn có tích lũy cực kỳ khổng lồ không có sử dụng.

Bởi vì, Trụ Hoang Thần Thạch thật sự quá nặng, nếu như luyện vào trong thân kiếm quá nhiều, như vậy sẽ xuất hiện một kết quả thảm trọng, đó chính là, Giang Nam giơ không nổi, tế không lên.

Hiện tại mặc dù Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cực kỳ trầm trọng, nhưng mà đối với pháp lực cùng thân thể của hắn mà nói, vừa đúng.

Dù vậy, hôm nay sức nặng của Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, bất kỳ Chân Tiên nào sợ rằng cũng không thể giơ lên, chỉ có Tiên Vương mới có thể miễn cưỡng giơ lên.

- Nhục thể của ta, có chút theo không kịp tu vi pháp lực rồi.

Giang Nam thầm nghĩ.

Nhục thể của hắn đã đạt đến cực hạn, cùng Chân Tiên cấp Hỗn Độn Cổ Thần cường đại nhất không phân cao thấp, nhưng mà thủy chung không cách nào tăng lên tới Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần.

Hôm nay pháp lực của hắn đột nhiên tăng mạnh, đã siêu việt Hồ Tôn, Tả Ngạn chúng Tiên Vương, nhưng mà thân thể bị hạn chế ở trên cảnh giới trước mắt, thủy chung không có tiến bộ.

Tựa hồ, không đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, nhục thể cảnh giới của hắn liền chỉ có thể đến đây chấm dứt .

Thân thể không tiến bộ, ở trong chiến đấu đối với hắn rất là bất lợi, dù sao mượn Đạo Quả sống lại cần tiên khí tiên dịch cường đại hơn chống đỡ, lấy tài lực của hắn hôm nay mặc dù có thể chết hơn vài chục lần, nhưng mà không có nơi phát ra tiên khí tiên dịch mới, hết sạch tiên khí tiên dịch tích lũy trước mắt, như vậy hắn liền chỉ có thể đợi chờ Đạo Quả khô khốc mà chết .

Chung Tú Tú tiến lên, hiếu kỳ nói:

- Giáo chủ, uy lực lưỡi kiếm này của ngươi, rốt cuộc như thế nào?

- Ta cũng muốn thử xem.

Giang Nam nhìn về phía Tử Tiêu Tiên Vương, đột nhiên cười nói:

- Đạo huynh, ngươi là muốn ta một kiếm chém ngươi, ngươi ở trong Đạo Quả sống lại, hay là muốn ta chém tới một thân xiềng xích của ngươi?

Tử Tiêu Tiên Vương nghiêm nghị nói:

- Đồ giả mạo kia đem một thân tinh khí thần của ta giam cầm ở trong thể xác này, những năm này tu vi của ta không cách nào đảo ngược Đạo Quả, nếu bị ngươi chém, những năm này chuyên cần khổ luyện liền coi như uổng phí . Nếu giáo chủ có năng lực, kính xin chặt đứt những xiềng xích này, mới có thể để cho ta những năm này khổ công không đến nỗi trôi theo dòng nước!

- Tốt!

Giang Nam nâng kiếm, đột nhiên một kiếm hướng Tử Tiêu Tiên Vương đâm tới, Tử Tiêu Tiên Vương liếc tròng mắt, không nhúc nhích, tùy ý kiếm quang của hắn cận thân, chỉ thấy một kiếm này của Giang Nam đâm vào trên da dẻ của hắn, da hãm nửa tấc, ngay sau đó mũi kiếm nhảy lên, tranh một tiếng đem một sợi xiềng xích lớn bằng sợi tóc chặt đứt!

Kiếm quang quanh quẩn, bao quanh lão đạo này bay múa, giống như bông tuyết bay xuống, chỉ nghe boong boong tranh từng tiếng giòn vang không ngừng truyền đến, trong khoảnh khắc từng đạo xiềng xích quanh thân Tử Tiêu Tiên Vương toàn bộ bị Giang Nam chặt đứt, ngay cả da của Tử Tiêu Tiên Vương cũng không có đâm rách nửa phần!

- Bao năm khốn tù, hôm nay cuối cùng được thoát khốn!

Tử Tiêu Tiên Vương cười ha ha, hơi thở trong lúc bất chợt trở nên vô cùng hùng hậu, tóc tím tung bay, phóng lên cao, từ từ đung đưa, giống như thác nước màu tím từ trên chín tầng trời rũ xuống, tử khí xông lên trời, đem Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực chiếu rọi đến tử quang đung đưa!

- Giáo chủ, ta đi đây!

Hắn vừa mới thoát khốn, đột nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, thân hình chợt lóe, xông phá Huyền Thiên Tiên Vực, chỉ thấy giữa không trung một tiếng ầm vang nổ mạnh, lão đạo này trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa!

- Lão đạo này mới vừa thoát khốn liền vội vã chạy mất, rốt cuộc là đi làm gì?

Bán Viên Đạo Nhân nháy mắt mấy cái, nghi ngờ nói.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Này liền không biết, có thể hắn có bảo tàng gì chờ hắn đi lấy, cũng có thể là đi tìm đồ giả mạo kia, phát tiết tức giận bị trấn áp lâu như vậy.

Huyền Thiên Tiên Vực an tĩnh lại, Giang Nam hậu trứ kiểm bì đi tìm Đạo Quả của Giang Tuyết song tu, Giang Tuyết cũng không có cự tuyệt, hai tỷ đệ trốn vào động phủ của mình, không hỏi ngoại sự, hưởng thụ này yên lặng khó được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2121: Đột Kích. (2)

Giang Tuyết đã thành tựu Tiên Vương, Đạo Quả so sánh với trước càng thêm khổng lồ, hai người qua lại dễ chịu, qua lại đảo ngược, cũng là thu hoạch rất nhiều, chẳng qua là Giang Nam cách mở Đạo Cung thành tựu Tiên Vương, vẫn là có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Qua hơn mười ngày, Giang Nam tính toán Đạo Quả song tu không bằng càng tiến một bước, linh nhục song tu, hắn đang muốn đề nghị, đột nhiên Huyền Thiên Tiên Vực kịch liệt chấn động, một người cả người là máu xông vào trong Tiên Vực, xếp bằng mà ngồi.

Giang Nam đè ý niệm không có hảo ý của bản thân trong đầu, vội vàng đi ra động phủ, chỉ thấy Tử Tiêu Tiên Vương cả người là máu, xông vào trong miếu nhỏ, xếp bằng mà ngồi, điều trị thương thế.

Mà ở ngoài Huyền Thiên Tiên Vực, đột nhiên mội cái đại thủ hung hăng hiện ra, hướng Tiên Vực chộp tới !

Giang Tuyết quát tháo một tiếng, thúc dục uy năng Tiên Vực, cùng lúc đó Đạo Vương cũng bị kinh động, cùng nàng thúc dục Tiên Vực, hai người cũng là chưởng khống giả Tiên Vực, mặc dù Nam Quách Tiên Ông không có ở đây, nhưng Giang Tuyết cùng Đạo Vương đã tu thành Tiên Vương, vô luận tu vi hay là thực lực đều có tiến bộ nghiêng trời lệch đất, Tiên Vực ở dưới bọn họ hai người thúc dục, nhất thời bộc phát ra uy năng kinh khủng, hướng bàn tay kia xoắn đi!

Ầm…

Tiên Vực kịch liệt chấn động, bàn tay màu tím kia bị đẩy lui, tiếp theo một tiếng chấn động kịch liệt hơn truyền đến, một thân ảnh màu tím xông vào trong Tiên Vực, trong khoảnh khắc tiến vào trên Tiên Thiên Nguyên

Thủy trường hà.

Rầm rầm rầm…

Thân ảnh màu tím này cùng Giang Tuyết Đạo Vương thúc dục uy năng Tiên Vực kịch liệt đối kháng, giở tay nhấc chân ở giữa thậm chí đem uy năng Tiên Vực đè một đường, tầng tầng đẩy mạnh, thẳng ép trung tâm Tiên Vực!

Chung Tú Tú, Bán Viên, Vô Trần, Chung Mặc, Phi Cử, Tịch Ứng Tình, Nhâm Tiên Thiên, Hạo Thiếu Quân, Thiếu Hư chúng Tiên Vương cấp lập tức dậm chân, chỉ thấy dưới chân có một đạo trường hà dâng lên, trong khoảnh khắc đưa bọn họ tiến vào Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, nhiều Tiên Vương lách thân, đồng loạt hướng thân ảnh màu tím kia công tới.

Cùng lúc đó, Giang Nam cũng lập tức phi thân chạy tới nơi đó, mà đám người Tinh Quang, Minh Thổ, Thông U thì bởi vì không đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, cho nên ở lại trong Tiên Vực, hiệp trợ Giang Tuyết cùng Đạo Vương thúc dục Tiên Thiên Tiên Vực, trấn áp thân ảnh màu tím kia!

Đám người Giang Tuyết, Đạo Vương thúc dục Tiên Vực, lấy Tiên Vực lực trấn áp, mà mười Tiên Vương cấp cao thủ như Giang Nam thì tiến vào Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, vây công đạo thân ảnh tử sắc kia, từng bóng người ở trên Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà động tác mau lẹ, liên tục chinh chiến chém giết, thậm chí ngay cả tiền sử quái cáp cũng nhảy ra ngoài, lưỡi bay múa, hướng thân ảnh tử sắc kia bay tới!

Mà ở bầu trời, tiểu ấu giao rống giận, hóa thành một đầu Hỗn Độn Long Tổ, thăm dò móng nhọn, hướng thân ảnh tử sắc kia chộp tới !

Đạo thân ảnh tử sắc kia ống tay áo bồng bềnh, qua lại như điện, trong lúc ống tay áo vung phật liền đón đỡ công kích của đám đông, cho dù là tập hợp lực mọi người, cũng không cách nào bắt lại hắn!

Đột nhiên, đạo thân ảnh tử sắc kia đón đỡ một kiếm của Giang Nam,

huyết quang từ áo bào bay ra, rơi đến trong Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, rốt cục bị thương.

- Hảo kiếm!

Thân ảnh màu tím đột nhiên rống to, tiếng hô chấn đến đám người Tịch Ứng Tình, Chung Tú Tú hộc máu, ngã xuống bay ra, một cái chén bể bay lên, tiếng Long ngâm truyền đến, tiếp theo Hồng Chung đại lữ kịch liệt chấn động, hướng thân ảnh màu tím kia đánh tới!

- Không tệ!

Thân ảnh màu tím kia than thở một tiếng, đột nhiên nhanh chóng lui về phía sau, tránh né một kích của Giang Nam, tránh ra Giang Tuyết cùng Đạo Vương thúc dục uy năng Tiên Vực, lao ra Tiên Vực, biến mất không thấy gì nữa!

Một tiếng cười to xa xa truyền đến:

- Huyền Thiên, Thần Mẫu đã sống lại, tái hiện nhân gian, lão nhân gia nàng còn đang nhớ thương ngươi đây này!

Đám người Tịch Ứng Tình, Chung Tú Tú từng cái từng cái đứng vững thân hình, sắc mặt kinh nghi bất định nói:

- Này là người phương nào?

Giang Nam thu kiếm, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Tiền sử sinh linh, giả Tử Tiêu Tiên Vương trong Tử Tiêu Cung kia.

Mọi người sợ hãi, Tịch Ứng Tình cau mày nói:

- Cái Tử Tiêu Tiên Vương giả này, thực lực so với Tử Tiêu Tiên Vương thật, còn muốn thắng được không ít a. . .

Giang Nam nhìn về phía lão đạo trong miếu nhỏ kia, chỉ thấy lão đạo hơi

thở héo úa, bất quá không có vết thương trí mệnh, trong lòng thầm than một tiếng.

- Đồ giả mạo kia nói Thần Mẫu sống lại rồi? Làm sao có thể? Nàng rõ ràng mới vừa bị Tiên Đế phân thân đánh chết không bao lâu, không thể nào nhanh như vậy liền sống lại! Trừ khi...

Chương 1197: Lai giả bất thiện

- Trừ khi có người tu luyện công pháp mà Thần Mẫu Đạo Quân lưu lại trên tấm bia đá trong Cấm khu, bị Thần Mẫu Đạo Quân đoạt xá thân thể!

Giang Nam suy tư:

- Nàng thật sự quá mạnh mẽ, dựa vào tư duy của những người khác tương liên phục sinh nàng, cần thời gian cũng cực kỳ dài dằng dặc, chỉ có thể lựa chọn người tu luyện công pháp nàng lưu lại, bất tri bất giác thay thế hồn phách người này, đem linh hồn đối phương thôn phệ, mới có thể để cho nàng trong thời gian ngắn như vậy phục sinh! Bất quá, Thần Mẫu Đạo Quân đoạt xá thân thể người khác, chắc hẳn không có cường đại như khống chế chính bản thể của nàng a?

Thần Mẫu Đạo Quân đáng sợ nhất chính là nhục thể của nàng, cường giả Thần đạo tiền sử dùng vô số thiên tài địa bảo chế tạo độ kiếp chi bảo, thân thể này thậm chí có thể bình an vượt qua tịch diệt kiếp, mà không có bị hao tổn!

Thần Mẫu Đạo Quân đoạt xá người khác, tuy có thể phục sinh, nhưng thực lực liền không có khủng bố như lúc Giang Nam ở trong vùng cấm nhìn thấy như vậy rồi.

Bất quá, dù vậy, Thần Mẫu Đạo Quân cũng không thể khinh thường, tồn tại này tụ tập trí tuệ thời đại Thần đạo tiền sử, ngay cả Tử Tiêu Tiên Vương giả cũng là một bộ phận trí tuệ của nàng, tương đương với một cái phân thân của nàng, có thể nghĩ sau khi Thần Mẫu Đạo Quân lớn lên, sẽ kinh khủng cở

nào!

Hơn nữa, dùng trí tuệ kinh người kia của Thần Mẫu Đạo Quân, nàng tất nhiên có thể rất dễ dàng dung nhập đến Tiên đạo thế giới, khống chế Tiên đạo, dùng không được bao lâu, chỉ sợ nàng liền có thể trở thành một trong những tồn tại cường đại nhất trong thế giới Tiên đạo!

Kinh khủng nhất chính là, công pháp của Thần Mẫu Đạo Quân quả thực là một hồi ôn dịch, đại quy mô lây bệnh, để cho càng nhiều Tiên nhân nữa bị nàng khống chế, cùng suy nghĩ của nàng tương liên, biến thành một bộ phận của nàng!

Hôm nay trong Tiên giới đã có không ít tồn tại, biến thành một bộ phận của nàng, Thần Mẫu Đạo Quân trong lúc vô hình liền có được thế lực cực kỳ khổng lồ, trong đó thậm chí có tồn tại như Tử Tiêu Tiên Vương giả, tồn tại so với Tử Tiêu Tiên Vương thật còn muốn cường hoành hơn!

- Nếu nàng lại lần nữa quay trở lại bản thể, vậy thì thật sự không người có thể áp chế rồi, Đế cùng Tôn tái hiện nhân gian, chỉ sợ cũng không làm gì được nàng a?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2122: Lai Giả Bất Thiện.

Giang Nam đau đầu, bị một tồn tại như vậy nhìn chằm chằm vào, cũng không phải một sự tình khá giả, hơn nữa hiện tại hắn căn bản không biết Thần Mẫu Đạo Quân đến cùng hóa thành người phương nào!

- Trước có Vạn Chú Đạo Quân, sau có Thần Mẫu Đạo Quân, vận mệnh của ta sao đen đủi như vậy? Hai đại Đạo quân này đều theo dõi ta, chẳng lẽ cái này là hậu quả xấu khi không có chứng đạo thành tiên, ngay cả Tiên Giới cũng trừng phạt ta?

Giang Nam đang nghĩ ngợi, đột nhiên một thanh âm từ bên ngoài tiên vực truyền vào, rõ ràng thanh thoát:

- Hải Vương tọa hạ Long Nữ, cầu kiến Huyền Thiên giáo chủ!

- Long Nữ Tiên Vương lại tới nữa? Lần này là vì chuyện gì?

Giang Nam sai người mời Long Nữ đến, Long Nữ đi vào Lưu Ly Cung, trước thi lễ, lập tức dâng lên thư tín của Băng Phách Huyền Nữ, cười nói:

- Hải Vương mệnh ta đến đây, mời giáo chủ tiến về Hải Châu dự tiệc, cùng giáo chủ thương nghị chuyện khu vực Huyền Châu.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Lần này Hải Châu thịnh hội, không biết Huyền Nữ nương nương mời những người nào?

Long Nữ vội vàng cười nói:

- Lần này Huyền Châu Khai Châu, sự tình khá lớn, ngoại trừ Hải Vương ra, còn có Đông Vân mười bốn châu Đông Vân Tiên Vương, Nam Chiên

Cửu Châu Nam Chiên Tiên Vương, Tây Hoàn mười hai châu An Thanh Tiên Vương cùng bàn việc này.

- Có mời bát Tiên Vương đến hay không?

Giang Nam hỏi.

Long Nữ lắc đầu nói:

- Trung ương tám châu bát Tiên Vương, cùng chúng ta không phải một đường, chưa từng đi mời bọn hắn.

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Sư tỷ đợi một lát, ta đi chuẩn bị một chút.

Long Nữ lui ra, ở bên trong Lưu Ly Cung, tất cả mọi người Huyền Thiên tiên vực tụ tập, Tịch Ứng Tình cau mày nói:

- Lần này Huyền Nữ nương nương mời ngươi đi qua, chỉ sợ có chút không có hảo ý, một mặt là thương nghị Huyền Châu Khai Châu, một phương diện khác cũng là muốn gõ ngươi, cùng Đông Vân Tiên Vương, Nam Chiên Tiên Vương, An Thanh Tiên Vương hung hăng đả kích khí diễm của ngươi! Nếu ngươi đi, đến Hải Châu, tất nhiên sẽ gặp khiêu chiến không nhỏ! Nếu có thể diệt trừ ngươi, bọn hắn tất nhiên sẽ không lưu thủ!

Tử Tiêu Tiên Vương gật đầu, ho khan liên tục nói:

- Tịch đạo hữu nói không sai. Huyền Nữ, Đông Vân, Nam Chiên cùng An Thanh, Tứ đại Tiên Vương này đều là tồn tại không dậy nổi, cùng ta thời kỳ toàn thịnh sánh vai, bốn người bọn họ hướng ngươi khiêu chiến mà nói, chỉ sợ giáo chủ sẽ bị bọn hắn làm nhục bốn lần, cho ngươi mất mặt, uy phong không còn. Đáng tiếc, hôm nay ta trọng thương, không thể theo ngươi tiến đến.

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Ta cũng biết ý tứ của Tứ đại Tiên Vương này, trước đánh một gậy, sau lại cho táo ngọt. Bất quá muốn cầm ta trêu đùa, cũng phải xem bọn hắn có tư cách này hay không!

Tử Tiêu Tiên Vương lắc đầu nói:

- Giáo chủ, ngươi ngàn vạn lần không nên khinh thường bốn người này, Huyền Nữ chính là Tiên Hải tinh phách thai nghén mà sinh, Đông Vân chính là Phong Vân thai nghén, Nam Chiên chính là Tiên hỏa thai nghén, An Thanh chính là Tiên kim dựng sinh, đều là trời sinh Thánh Giả, nếu không cũng không thể thống trị lãnh thổ quốc gia lớn như vậy, cùng bát Tiên Vương ta địa vị ngang nhau! Tu vi của bọn hắn, đều là nửa chân đạp đến Tiên Quân cảnh giới, không phải chuyện đùa! Khinh thường bọn hắn, chỉ sợ giáo chủ ngươi sẽ bị ăn phải thiệt thòi lớn!

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Yên tâm, ta sẽ không xem thường bọn họ.

- Giáo chủ muốn dẫn bao nhiêu người đến?

Chung Tú Tú hỏi.

Giang Nam cười nói:

- Hải Châu yến hội cũng không dễ đối phó, dấu diếm hung hiểm, nhiều người ngược lại vướng bận, ta một người tiến đến là được.

Giang Tuyết lo lắng nói:

- Vạn nhất bọn người Huyền Nữ thật sự hướng ngươi thống hạ sát thủ. . .

Giang Nam đứng dậy, cười nói:

- Các ngươi không cần lo lắng, cái khác không dám nói, nhưng mà chỉ cần ta muốn đi, bọn người Huyền Nữ cũng lưu không được ta! Các ngươi chờ tin tức tốt của ta là được.

Hắn cất bước đi ra Lưu Ly Cung, đi vào trên không Tiên Thiên Nguyên Thủy trường hà, lấy ra mảnh vỡ đạo quả của tiền sử cường giả, nhẹ nhàng tung tung, không quá lâu, một đầu quái cáp to lớn không gì so sánh được từ đáy nước trồi lên, trông mà thèm nhìn xem mảnh vỡ đạo quả này.

Giang Nam cười nói:

- Cáp huynh, hôm nay ta muốn đi Hải Châu dự tiệc, ngươi theo ta cùng đi a. Bất quá hình tượng của ngươi thật sự dọa người, ta đến làm phép cho ngươi, để ngươi có thể biến hóa!

Giang Nam chỉ một ngón tay, chỉ thấy một đạo Nguyên Thủy chi khí từ ngón tay tuôn ra, rơi vào trong cơ thể đầu tiền sử quái cáp này.

Đầu tiền sử quái cáp này chớp chớp con mắt cực đại, tò mò nhìn hắn, thời gian dần trôi qua, cái trán Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, làm phép đầu tiền sử quái cáp này so với hắn tưởng tượng còn muốn khó khăn rất nhiều, pháp lực của hắn dũng mãnh vào trong cơ thể nó, quả thực là trâu đất xuống biển, ngay cả một chút bọt nước cũng nhìn không tới.

Đã qua thật lâu, tu vi của hắn tiêu hao hơn phân nửa, hai con ngươi đầu tiền sử quái cáp này mới dần dần sáng lên, thân thể nhúc nhích, càng ngày càng nhỏ, đợi cho lúc chỉ lớn khoảng hai ba trượng, rung thân nhoáng một cái, hóa thành một đạo nhân cao lớn, vẻ mặt dữ tợn đứng ở trước mặt Giang Nam, một thân cơ bắp hở ra, đầy người đều là mụn cơm, hình dung khủng bố.

Giang Nam từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, quả thực bị mệt mỏi không nhẹ, đợi cho trì hoãn khẩu khí, lại chỉ một ngón tay, một bộ đạo bào tự động rơi vào trên thân đạo nhân này.

Đạo bào này lại là kiểu dáng đạo đồng, mặc ở trên thân đạo nhân lộ ra có chút buồn cười. Vẻ mặt nó như người vô tội đứng ở nơi đó, nháy nháy con mắt, nhìn xem Giang Nam.

Giang Nam cười nói:

- Sau này, ngươi chính là đạo đồng của ta, ta ban ngươi tên là Linh Thiềm Tử, đạo hiệu Cáp đạo nhân.

- Xì xào.

Cáp đạo nhân mê mang mở trừng hai mắt.

- Con cóc này, vẫn còn có chút không có khai hóa.

Giang Nam bất đắc dĩ, giơ tay lên khẽ vẫy, chỉ thấy ở bên trong tầng mây trên sông Tiên Thiên Nguyên Thủy, một đầu Hỗn Độn Long tổ bay xuống, Giang Nam chỉ một ngón tay, Nguyên Thủy chi khí từ đầu ngón tay bay ra, rơi vào trong cơ thể đầu Hỗn Độn Long tổ này.

Làm phép cho ấu giao so với làm phép cho tiền sử quái cáp dễ dàng hơn rất nhiều lần, không quá lâu, Hỗn Độn Long tổ liền bắt đầu thu nhỏ lại, rất nhanh liền biến hóa thành một đứa bé bảy tám tuổi, lông mày xanh đôi mắt đẹp, môi hồng răng trắng, thanh tú động lòng người đứng ở bên người Cáp đạo nhân.

Hai người này, một lớn một nhỏ, một cái xấu đến đáng sợ, một tuấn mỹ khả nhân, tôn nhau lên rất rõ nét.

- Mễ Mễ, sau này ngươi cũng là đạo đồng của ta, ta ban ngươi tên là Linh Lung Tử, đạo hiệu Linh Lung đạo nhân.

Giang Nam mang theo Cáp đạo nhân Linh Lung đạo nhân đi gặp Long Nữ, Long Nữ nhìn thấy đạo nhân phía sau hắn, trong nội tâm kinh ngạc, cười nói:

- Hai vị này là . .

Giang Nam cười nói:

- Đây là đạo đồng của ta. Sư tỷ, ta đã chuẩn bị thỏa đáng, kính xin sư tỷ

dẫn đường.

- Đạo đồng?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2123: Ra Oai Phủ Đầu. (1)

Long Nữ cao thấp dò xét Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân, trong nội tâm buồn bực:

- Đứa bé kia coi như bỏ qua, chỉ là niên kỷ nhỏ một chút, nhưng mà một cái khác liền nghe rợn cả người rồi, còn có đạo đồng tráng kiện như vậy sao?

- Cơm cơm!

Linh Lung đạo nhân hướng Long Nữ ngọt ngào cười nói.

- Xì xào!

Cáp đạo nhân toét ra miệng rộng, lộ ra hàm răng dữ tợn như là cái đinh, hướng Long Nữ cười nói.

Giang Nam trừng hai người, chậm rãi lắc đầu, Linh Lung đạo nhân cùng Cáp đạo nhân đều có chút ủ rũ.

Nội tâm Long Nữ càng buồn bực, thầm nghĩ:

- Hai đạo đồng này của Huyền Thiên giáo chủ có chút cổ quái, tiểu đạo đồng xưng ta là phạm phạm, xú đạo đồng kia rõ ràng bảo ta cô cô, đây là cái đạo lý gì?

Cũng không lâu lắm, bọn hắn đi vào trên tiên hải, Long Nữ hô quát một tiếng, chỉ thấy trong biển rộng sóng cả tỏa ra, một tòa cung điện trồi lên mặt nước, đón lấy một hòn đảo cũng từ trong nước hiện lên, sau đó phiêu khởi một khỏa đầu lâu cực đại.

Giang Nam chăm chú nhìn lại, chỉ thấy đây là một đầu Tiên Quy trên biển, mai rùa như là hòn đảo, lưng đeo cung điện. Long Nữ mời Giang Nam

leo lên mai rùa, đi vào trong cung điện, lệnh đầu Tiên Quy này chạy đi.

Tiên Quy này tốc độ nhanh kinh người, theo gió vượt sóng, tốc độ ở bên trong Tiên Hải vậy mà so với tốc độ Tiên Vương phi hành cũng chậm không có bao nhiêu. Đã qua hai ba ngày, Long Nữ cười nói:

- Giáo chủ, đã đến Hải Châu.

Giang Nam từ xa nhìn lại, chỉ thấy trên tiên hải tiên khí vô biên, tiên quang xông lên trời, quay chung quanh một mảnh đại lục rộng lớn bao la bát ngát, ở trên đất đại lục kia khắp nơi tiên cảnh, khắp nơi tiên sơn, thỉnh thoảng có thể chứng kiến điêu khắc cực lớn đứng vững trong dãy núi tầm đó, hiển thị rõ thần thánh trang nghiêm.

Giang Nam đi xuống mai rùa, lập tức có mấy Hải Long cực lớn, còn có chút mập mạp lôi kéo một cỗ bảo liễn kim quang chói lọi từ không trung rong ruổi mà đến, đáp xuống đến trước mặt bọn họ.

Long Nữ mời Giang Nam lên xe, vài đầu Hải Long này tuy mập mạp, nhưng mà tốc độ lại cực kỳ kinh người, lôi kéo bảo liễn chạy như bay mà đi.

Đã qua gần nửa ngày thời gian, Hải Long rốt cục đem bảo liễn kéo đến trước một mảnh tiên vực, phiến tiên vực kia tên là Phong Hỏa liên thành tiên vực, Phong Hỏa bắt đầu khởi động, từ xa nhìn lại cực kỳ kinh người, quay chung quanh một mảnh thành trì chuyển động.

Bất quá đây cũng không phải là Tiên Thiên tiên vực, mà là hậu thiên tạo thành tiên vực, cùng Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực không cách nào so sánh.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cuối cùng đã tới!

Giang Nam còn chưa kịp xuống xe, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười to kinh người truyền đến:

- Giáo chủ, hôm nay Tứ đại Tiên Vương chúng ta liên danh thượng biểu

hai cung, vì ngươi Khai Châu, thành lập Huyền Châu, đổi lại giáo chủ, phải chăng nên đem Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực nhường lại, dùng để tỏ lòng biết ơn?

- Ra oai phủ đầu đã đến.

Giang Nam ánh mắt chớp động, đi xuống bảo liễn.

Trong Phong Hỏa liên thành tiên vực, mấy Tiên Vương cổ lão ngồi ở trung tâm tiên vực, xa xa nhìn lại, nhìn chăm chú vào vài đầu Hải Long lôi kéo bảo liễn chạy nhanh vào tiên vực.

Trong đó một Tiên Vương quanh thân tràn ngập tiên hỏa hừng hực, dị thường rừng rực, lửa kia không phải là Tiên Vương cấp tiên hỏa, mà là Tiên giới bản nguyên chi hỏa, là lúc Đế Tôn mở Tiên giới xuất hiện tiên hỏa tinh hoa, cho dù là Tiên Quân cũng không thể luyện thành hoả diễm bực này!

Tiên Vương này, đương nhiên là Nam Chiên Tiên Vương đứng đầu Nam Chiên cửu châu, trong Tiên giới bản nguyên chi hỏa chửa sinh ra tồn tại cường đại.

Bên cạnh một Tiên Vương mặc giáp trụ kim giáp, hùng vũ khí phách, quanh thân hắn có một không gian nặng kỳ dị, trong không gian kia nơi nơi là hư ảnh các loại pháp bảo, lâu đỉnh tháp chung cầm sắt cổ nhạc đao thương kiếm kích,… đủ loại, so sánh với Binh Tổ còn nhiều hơn vô số lần!

Những pháp bảo này, rõ ràng là do tiên kim kim khí tạo thành, không ngừng va chạm!

Mà Tiên Vương này, chính là An Thanh Tiên Vương đứng đầu Tây Hoàn mười hai châu, trong Tiên giới bổn nguyên kim khí chửa sinh tồn tại cường đại!

Khác còn có một người, phiêu dật như mây, phong vân lách thân, chính là Đông Vân Tiên Vương đứng đầu Đông Vân mười bốn châu.

Nữ nhân bên cạnh vắng lạnh như hàn băng, chính là Hải Vương Băng Phách Huyền Nữ.

Bốn Tiên Vương kia giờ phút này đều nhìn về phía bảo liễn lôi kéo Giang Nam kia, Đông Vân Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ dù sao cũng là Thần Đạo Giáo chủ, cái ra oai phủ đầu này vẫn là nên có.

An Thanh Tiên Vương mở miệng, thanh âm leng keng có lực giống như kim thạch trỗi lên. Từ từ nói:

- Hắn muốn chiếm cứ Tạp Đà châu cùng Vô Nhân khu, mở Huyền Châu. Liền nhất định phải bị chúng ta gõ, cho hắn biết trời cao đất rộng, nếu không tương lai hắn được voi đòi tiên, nói không chừng khẩu vị lớn, còn có thể thâu tóm tiên châu của chúng ta.

Nam Chiên Tiên Vương cười ha hả nói:

- Hơn nữa, muốn nhận được quyền chưởng khống Tạp Đà châu cùng Vô Nhân khu trên danh nghĩa, cũng phải giao ra cái giá cao. Nghe nói Huyền Thiên Giáo Chủ có không ít bảo vật, nói thí dụ như Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, phải giao ra đây. Về phần Đạo Quả của hắn, hắn giữ lại là được.

Đông Vân Tiên Vương cười nói:

- Chư vị, các ngươi không thể khinh thường Huyền Thiên Giáo Chủ, trong tiên vực của hắn có một đại cao thủ, không thua chúng ta! Hơn nữa Tiên Vương dưới trướng Huyền Thiên cũng không ít, đủ để cùng chúng ta địa vị ngang nhau. Huống chi hắn còn có Huyền Đô Tiên Quân cùng Càn Nguyên Tiên Quân ở sau lưng ủng hộ.

- Hắn có Tiên Quân ủng hộ, chúng ta liền không sao?

An Thanh Tiên Vương lạnh nhạt nói:

- Nếu Tiên Quân sau lưng của hắn nhúng tay mà nói, Tiên Quân sau lưng chúng ta cũng sẽ ngồi không yên, những Tiên Quân này quỷ kế vô cùng. Kết quả là ai cũng không làm gì được người nào. Hiện tại, có thể cho Huyền Thiên Giáo Chủ một hạ mã uy, gõ hắn cũng là tốt. Chỉ cần chúng ta không làm quá đáng, Huyền Đô, Càn Nguyên cũng sẽ không ra tay.

Đông Vân Tiên Vương cười tủm tỉm nói:

- Vậy thì gõ hắn, thấp nhất cũng phải cho hắn biết, hắn có thể thành lập Huyền Châu cũng là ân tứ của chúng ta. Huyền Nữ nương nương, ý của ngươi như thế nào?

Băng Phách Huyền Nữ thản nhiên nói:

- Không nên quá đáng. Hắn dù sao cũng là khách nhân ta mời tới.

- Đây là tự nhiên.

Tam đại Tiên Vương cười nói.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã xuống xe, liền thấy phía trước phong vân cuốn động, một cỗ khí thế khôn cùng hướng hắn ầm ầm đè xuống, cho dù là Long Nữ Tiên Vương bên cạnh hắn cũng không khỏi kêu rên một tiếng, lảo đảo lui về phía sau!

Đây chính là ra oai phủ đầu!

Dù sao Giang Nam cũng là thế lực mới phát, vô luận thế lực kia nhân từ như thế nào, cũng không nguyện thấy phạm vi thế lực của mình bị người mới tới chia cắt, cho dù là chia cắt một khối rất nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2124: Ra Oai Phủ Đầu. (2)

Mà ra oai phủ đầu, chính là giết uy phong của Giang Nam, để cho hắn thừa nhận, thấp hơn bọn họ một đầu, mặc dù Giang Nam mở châu, cũng phải lấy bọn họ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Cổ Tiên uy này hùng hồn bá đạo, ngay cả Long Nữ Tiên Vương cũng bị bức lui, có thể thấy được lai giả bất thiện, tính toán trước hết để cho Giang Nam xấu mặt, rơi vào hạ phong!

Giang Nam cười ha ha, khí thế đột nhiên trán phóng, khí thế của hắn cuồng dã bá đạo, uy năng của Thần Đạo Giáo chủ bộc phát, cùng khí tức của người nọ va chạm!

- Vị đạo hữu này, ta mở châu lấy Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực làm căn cơ, ngươi bảo ta nhượng xuất Tiên Thiên Nguyên Thủy Tiên Vực, chẳng phải là muốn phá căn cơ của ta?

Ầm!

Khí thế hai người gặp gỡ, bầu trời Phong Hỏa liên thành tiên vực nhất thời nảy ra lôi đình, sấm sét vang dội, ùng ùng chấn động, cuồng phong tịch quyển, sấm chớp như mưa, bầu trời trong khoảnh khắc liền đen tối xuống, chỉ có đạo đạo lôi điện chiếu sáng bầu trời!

Trong Tiên vực, một Tiên Vương đột nhiên hiện thân, thân thể tráng lệ, quanh thân dấy lên tiên hỏa hừng hực, bị khí thế của Giang Nam trùng kích đến thân thể không ngừng lui về phía sau, lay động không chừng, tiên hỏa quanh thân cũng phiêu diêu đung đưa.

Hắn cũng không phải là Nam Chiên Tiên Vương, thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng còn không có đạt tới trình độ như đám người Tử Tiêu Tiên Vương!

- Đạo hữu gọi như thế nào?

Giang Nam xa xa chắp tay hỏi.

- Nam Chiên Viêm châu Viêm Hỏa Tiên Vương!

Viêm Hỏa Tiên Vương thu khí thế, trong lòng ám run sợ, lạnh nhạt nói:

- Giáo chủ thật có chút bản lãnh, lại có thể cùng khí thế của ta chạy song song, bất quá chỉ dựa vào chút bổn sự ấy liền muốn độc chiếm Tạp Đà châu cùng Vô Nhân khu, thành lập Huyền Châu, chỉ sợ giáo chủ có chút lực chưa đủ!

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu có thể trở thành đứng đầu Viêm châu, chẳng lẽ cũng chỉ có chút thực lực ấy?

Trong mắt Viêm Hỏa Tiên Vương tóe ra hai đạo hỏa quang, hừ lạnh một tiếng, nhưng vào lúc này, lại có một Tiên Vương từ tiên vực đi ra, cười to nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi là Thần đạo Đạo Tổ, cùng bát Tiên Vương là một nhà, sao không đi trung ương tám châu tìm bát Tiên Vương, vì sao lại chạy đến trên địa bàn của chúng ta?

Tiên Vương này cũng là mặt lạ hoắc, bất quá trong lời nói tàng đao, trào phúng Giang Nam bị bát Tiên Vương đuổi giết không dám lộ diện, chỉ có thể trốn vào biên giới Vô Nhân khu cùng Tạp Đà châu.

- Các hạ là ai?

Giang Nam thi lễ, theo chân lễ số, cười nói.

Tiên Vương kia cũng không hoàn lễ, xấc láo nói:

- Tây Hoàn mười hai châu, Thần châu Thần Lâu Tiên Vương!

Giang Nam cười nói:

- Tạp Đà châu, Vô Nhân khu, từ trước là nơi vô chủ, sao ta không thể đứng đầu nơi này, thành lập Huyền Châu?

- Tạp Đà châu tuy là nơi vô chủ, nhưng từ xưa đến nay Tây Hoàn các châu ta khai khẩn nơi đó, thành lập lãnh địa, ngươi nói một câu liền muốn cướp đi nơi này, há có thể không giao ra chút ít gì đó?

Thần Lâu Tiên Vương cười lạnh nói:

- Nghe nói giáo chủ có một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, lấy thực lực của giáo chủ, chỉ sợ cũng thúc dục không được mấy phần uy năng! Nếu Giáo chủ có thành ý, liền đem bảo vật này lấy ra, đổi lấy lãnh địa Tạp Đà châu!

Giang Nam cười ha ha, bàn tay chợt về phía trước mở ra, chỉ thấy một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn, cười nói:

- Đạo hữu, linh quang ở chỗ này, sao ngươi không đích thân đến lấy?

Trong mắt Thần Lâu Tiên Vương tinh quang nổ bắn, đột nhiên lấy tay, bàn tay hung hăng chộp tới, sau một khắc liền bắt được đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này.

Thần Lâu Tiên Vương mừng rỡ, dùng sức kéo đi, nhưng đạo linh quang này phảng phất ở trong lòng bàn tay Giang Nam mọc rễ, không cách nào kéo lên!

Sắc mặt Thần Lâu Tiên Vương có chút ngưng trọng, chợt quát một tiếng, thúc dục pháp lực toàn thân, Đại đạo quanh thân bay vút lên, rõ ràng là vận dụng Tiên Vương cấp Đại đạo, gia trì bản thân!

Giang Nam mặt mỉm cười, tùy ý hắn xuất thủ, Thần Lâu Tiên Vương bị nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng. Thủy chung không cách nào đem đạo linh

quang này kéo tới, đột nhiên đạo linh quang này nhẹ nhàng vừa động. Thần Lâu Tiên Vương kinh hô một tiếng, bị linh quang bắn bay, đầu cắm vào trong núi, chỉ còn lại có hai chân ở bên ngoài!

- Bảo vật của Giang mỗ, không phải ai cũng có thể cầm.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Còn có ai muốn đến lấy đi bảo vật của ta không?

- Cuồng vọng! Tiên hải không phải là địa phương ngươi có thể càn rỡ, để cho ta tới xem ngươi có bản lĩnh gì!

Một Tiên Vương đột nhiên dữ dội lên, một đạo kim quang hiện ra, tàn bạo hướng Giang Nam đánh tới, Tiên Vương này rõ ràng là Tiên Vương của Tiên hải mười chín châu, lần trước Tiên hải mười tám Tiên Vương công phạt Huyền Thiên tiên vực, bị nuốt vào trong miệng quái cáp, lại bị Giang Nam nhân cơ hội chém hết thảy thân thể, đã sớm ghi hận trong lòng, giờ phút này nhìn thấy Giang Nam lấy ra Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, giọng nói cuồng vọng như vậy, nhất thời nhắm trúng người này giận dữ.

Sau một khắc, Tiên Vương này rung thân hóa thành một đầu hải quái khổng lồ, hung hăng đụng vào trên người Giang Nam, tính toán đem Giang Nam đụng nát, lại nhân cơ hội cướp đi Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang!

Oanh…

Hai người chạm vào nhau, thân thể Giang Nam như cũ đứng ở nơi đó, mà trong miệng Tiên Vương kia hộc máu ngã xuống bay đi!

Cùng lúc đó, đột nhiên có hai Tiên Vương một tả một hữu lao tới, lấy tay liền chộp tới Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang trong tay Giang Nam, một tay khác hướng Giang Nam hung hăng chụp đi, ý muốn đánh người bị thương nặng, sau đó cướp đi đạo linh quang này!

- Hai vị đạo hữu, ra oai phủ đầu là ra oai phủ đầu, nhưng mà hiện tại các

ngươi làm có chút quá rồi!

Giang Nam cười khẩy, thu hồi linh quang, một tay thành đấm, một tay hóa chưởng, đón nhận hai người, thân thể hai Tiên Vương đại chấn, kêu rên một tiếng, khóe miệng tràn đầy máu, lảo đảo lui về phía sau.

Đột nhiên, một Tiên Vương tế lên một Tiên Vương chi bảo, Tiên Vương chi bảo kia ngang trời, hóa thành một mặt Tiên Kính, nhô lên cao chiếu rọi ở trên người Giang Nam, Tiên Kính kia bộc phát ra uy năng kinh khủng, đem Giang Nam đinh ở nơi đó!

Tiên Vương kia cười ha ha, lấy tay hướng Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chộp tới, cười nói:

- Đạo linh quang này, thuộc về ta!

Hắn mới vừa bắt được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đột nhiên chỉ thấy linh quang khẽ động, hóa thành một cái chén bể, coong một tiếng vang thật lớn, đem Tiên Vương kia chấn tan xương nát thịt, hóa thành một mảnh huyết vụ!

Người này vừa chết, Tiên Kính lập tức mất đi uy năng, nhanh chóng độn đi, vào lúc này lại có vài món Tiên Vương chi bảo ngang trời, hướng Giang Nam giết tới!

Đột nhiên một đạo kiếm quang ngang trời, bá bá bá ở giữa không trung lóe lên không chừng, chỉ nghe tranh một tiếng, kiếm quang biến mất, tiếp theo coong một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Giang Nam giơ tay lên, chén bể hóa thành linh quang rơi vào trong tay, nhìn thoáng qua mọi nơi, lạnh nhạt nói:

- Ta đã nói, các ngươi làm có chút quá rồi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2125: Bát Tiên Vương TíNh Là CáI Gì. (1)

Thình thịch thình thịch…

Vài món Tiên Vương chi bảo kia đột nhiên chia năm xẻ bảy, từ không trung rơi xuống dưới.

Giờ phút này trong Phong Hỏa liên thành tiên vực, Tiên Vương các châu tụ tập ở chỗ này, bọn họ được đám người Nam Chiên, An Thanh bày mưu đặt kế, tính toán cho Giang Nam một hạ mã uy, chiếm Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang của hắn, cho hắn một bài học. Gặp tình hình này, nhiều Tiên Vương đứng tại nguyên chỗ, không dám làm loạn.

Chỉ thấy ở trước mặt bọn họ, Phong Hỏa liên thành tiên vực bị chén bể chấn ra một cái lỗ thủng to, ở dưới đáy, mấy Tiên Vương mới vừa mới ra tay đánh lén Giang Nam thân thể rách tung toé, nằm ở đáy động!

- Ra oai phủ đầu? Đây rốt cuộc là người nào ra oai phủ đầu a?

Một Tiên Vương lẩm bẩm nói.

Mà ở trung tâm tiên vực, Nam Chiên, An Thanh, Đông Vân sắc mặt cũng có chút khó coi, bọn họ nguyên vốn định nhìn Giang Nam chê cười, nhưng không ngờ bị Giang Nam chê cười lại.

- Huyền Thiên Giáo Chủ quả nhiên là hạng người lòng dạ độc ác, liều mạng, ở địa phương bực này cũng dám nói giết người liền ra tay giết người, không hề kiêng kị!

Đông Vân Tiên Vương thấp giọng nói:

- Cực kì lớn lối, cực kì lớn lối. Chỉ sợ người này khó có thể thuần phục quản giáo. . .

Nam Chiên Tiên Vương đột nhiên vươn người đứng dậy, cười ha ha nói:

- Không hổ là Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đúng là mạnh mẽ đến kinh người. Giáo chủ, ngươi là Thần Đạo Giáo chủ, cần gì chấp nhặt với bọn họ? Mau mau mời ngồi, mời ngồi!

Nam Chiên Tiên Vương hồn nhiên không đề cập tới thực lực Giang Nam như thế nào, chỉ khoa trương uy năng của Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, là ở trong tối trào phúng Giang Nam chẳng qua là mượn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang mới có thực lực bực này, trừ Bất Diệt linh quang, bổn sự của Giang Nam liền tầm thường rồi.

Giang Nam lơ đễnh, cất bước đi thẳng về phía trước, đi vào bên người Tứ đại Tiên Vương, hướng bốn người chào, chuẩn bị ngồi xuống, lại phát hiện tại đây chỉ có bốn vị trí, đã bị Nam Chiên, Đông Vân, An Thanh cùng Băng Phách Huyền Nữ chiếm cứ, duy chỉ có hắn không có vị trí.

Giang Nam mỉm cười, dưới bàn chân có Ngũ Sắc Liên sinh ra, hóa thành một tòa đài sen ngũ sắc, ngồi xuống.

Mà Linh Lung đạo nhân cùng Cáp đạo nhân thì đứng ở sau lưng Giang Nam, biên giới đài sen.

Bọn người Nam Chiên ngồi chính là bồ đoàn Tiên đạo, ngồi ở phía trên có tiên quang bốc hơi, chuỗi ngọc treo cao, mặt trời minh diệu, hiển lộ rõ ràng thân phận Tiên Vương, mà Giang Nam ngồi là Ngũ Sắc Liên, lại có chứa một ít khí tức Tiên Thiên, Ngũ Sắc Liên tầng tầng tách ra, đạo âm ảo diệu, bề ngoài tuyệt hảo, dễ dàng liền đem Tứ đại Tiên Vương kéo xuống dưới, phảng phất Tứ đại Tiên Vương chỉ là phụ gia của hắn mà thôi.

Sắc mặt hai người Nam Chiên, An Thanh trầm xuống, đối với Giang Nam bề ngoài áp qua bọn hắn có chút không vui, Đông Vân mặt mỉm cười, lão thần khắp nơi, tựa hồ lơ đễnh, Băng Phách Huyền Nữ sắc mặt lạnh nhạt như trước, tựa hồ chuyện gì cũng không thể làm cho nàng động dung tức giận.

- Giáo chủ, lần này bọn ta mời ngươi đến đây là nói sự tình Huyền Châu Khai Châu!

An Thanh Tiên Vương chậm rãi mở miệng, một cổ áp lực như có như không dần dần tăng cường, hắn mới mở miệng, giống như vạn bảo tề minh, thậm chí ngay cả rất nhiều Tiên Vương pháp bảo khác ở bên ngoài cũng nhẹ nhàng chấn động, cùng hắn nói cộng minh!

Hắn chính là Tiên kim chi khí thai nghén mà sinh, là Đế cùng Tôn mở Tiên Giới sinh ra đời luồng kim khí thứ nhất hóa thân sinh linh, có thể nói là kim tinh, kim công, đời sau tất cả tiên nhân luyện pháp bảo dùng kim khí, đều tôn hắn là tổ!

An Thanh Tiên Vương lạnh lùng nói:

- Tứ đại Tiên Vương ta vì giáo chủ mở Huyền Châu coi như mệt nhọc bôn ba, nhưng giáo chủ vừa tới, liền liên tục chém mấy Tiên Vương dưới trướng chúng ta, làm nhục dưới trướng chúng ta. Là đạo lý gì?

Giang Nam mỉm cười nói:

- An Thanh đạo huynh cho rằng, ta phải nên làm như thế nào?

An Thanh Tiên Vương lộ ra mỉm cười nói:

- Giáo chủ, ngươi chiếm cứ Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực cũng không có gì, có chúng ta bảo hộ, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực của ngươi vững như bàn thạch. Chúng ta cũng sẽ không đoạt tiên vực của ngươi. Bất quá ngươi còn khống chế Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, cái này phi thường nguy hiểm. Bát Tiên Vương khống chế trọn vẹn một nửa Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, sớm muộn sẽ đối phó ngươi, dùng thực lực của ngươi, có thể nào ngăn cản?

Nam Chiên Tiên Vương ha ha cười cười, ý vị thâm trường nói:

- Giáo chủ, ngươi ở trong Tiên giới không có liên minh, bát Tiên Vương

cùng ngươi gây khó dễ, ngươi khống chế một bộ phận linh quang, bọn hắn cũng khống chế một bộ phận linh quang, đây cũng là ân oán Nhân Quả. Các ngươi tầm đó tất có một trận chiến! Theo cách nhìn của lão phu, Tứ đại Tiên Vương chúng ta thay giáo chủ đảm bảo đạo linh quang này, tiếp nhận đoạn ân oán Nhân Quả kia, vì giáo chủ ngăn cản tai ách.

Đông Vân Tiên Vương vỗ tay cười nói:

- Ý kiến hay! Giáo chủ dù sao thế đơn lực bạc, đừng nói ngăn cản bát Tiên Vương, chỉ sợ ngay cả chúng ta cũng ngăn cản không được, vẫn là do chúng ta tới thay giáo chủ ngăn cản trận tai kiếp này a.

Giang Nam tức cười, cười ha ha nói:

- Nói hay lắm, nói hay lắm. Nếu chư vị quả thật muốn thay Giang mỗ ngăn cản tai ách cũng có thể, Giang mỗ dùng đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang này đuổi giết Vạn Chú Đạo Quân một lần, không biết ai có thể ngăn cản trận tai kiếp Vạn Chú Đạo Quân cho ta? Tiên Đế cũng mượn bảo vật này, đuổi giết Thần Mẫu Đạo Quân một lần, ai có thể ngăn cản Thần Mẫu Đạo Quân cho ta? Nếu mấy vị có thể ngăn lại, chém Vạn Chú Đạo Quân cùng Thần Mẫu Đạo Quân, Giang mỗ đem bảo vật này hai tay dâng!

An Thanh, Nam Chiên cùng Đông Vân ba vị Tiên Vương sắc mặt đại biến, Vạn Chú Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, chỉ cần nghe danh tự liền biết là thế hệ hạng gì!

Ba Tiên Vương bọn hắn đã từng tao ngộ qua Vạn Chú Đạo Quân, bị Chú đạo huyết hà của Vạn Chú Đạo Quân đọng ở dưới sông, thân thể tính cả đạo quả cơ hồ sắp bị hút khô!

Hôm nay vị Đạo Quân này không thấy bóng dáng, hẳn là ẩn núp, mưu đồ Đông Sơn tái khởi, nhân vật bậc này, ngay cả Đế cùng Tôn cũng không có thể luyện chết hắn, há là bọn hắn có thể đối phó được?

Mà Thần Mẫu Đạo Quân kia, bọn hắn càng là văn sở vị văn (*mới nghe

lần đầu), nghĩ đến cũng là nhân vật tiền sử hung ác không kém hơn Vạn Chú Đạo Quân!

Giang Nam nói, nếu bọn họ chém hai Đạo Quân này, hắn tất nhiên đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang hai tay dâng, nếu bọn họ có thể chém hai Đạo Quân kia, còn muốn Bất Diệt linh quang này làm gì?

Ba Tiên Vương trong nội tâm vạn phần căm tức.

- Ba vị giúp ta diệt trừ hai người này, Giang mỗ quyết không nuốt lời, nếu không có thể, như vậy Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang vẫn là do ta khống chế so sánh tốt.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Bát Tiên Vương tính là cái gì? Ở trước mặt hai vị Đạo Quân này, ngay cả xách giày cho bọn hắn cũng không xứng! Ta thực sự không phải là tham luyến Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, chỉ là kiêng kị hai Đạo Quân Vạn Chú cùng Thần Mẫu, cần đạo linh quang này bảo vệ mình mà thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2126: Bát Tiên Vương TíNh Là CáI Gì. (2)

Sắc mặt ba người An Thanh có chút khó coi, Giang Nam trực tiếp đến một câu "Bát Tiên Vương tính là cái gì", đem câu nói phía sau của bọn họ sinh sinh chắn trở về, bát Tiên Vương ngay cả cái rắm cũng không tính, Tứ đại Tiên Vương bọn hắn tự nhiên ngay cả cái rắm cũng không bằng rồi.

- Tiểu tử này, quá làm cho người hận rồi!

Sắc mặt Nam Chiên Tiên Vương rất nhanh khôi phục như thường, vẻ mặt tươi cười, lại âm thầm tốn hơi thừa lời nói.

Trong nội tâm An Thanh Tiên Vương cũng tự động nộ:

- Vậy mà không để cho chúng ta thể diện!

Đông Vân Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Giáo chủ, ngươi muốn Tạp Đà Châu, mà chúng ta ở Tạp Đà Châu cũng có thế lực, không biết giáo chủ muốn trả cái giá gì để đổi lấy địa bàn của chúng ta?

Nam Chiên Tiên Vương cùng An Thanh Tiên Vương tinh thần chấn động, lúc trước Giang Nam dầu muối không tiến, còn có lý do vắt chày ra nước, mà bây giờ Đông Vân Tiên Vương biểu lộ muốn Giang Nam dùng chỗ tốt để đổi lấy thế lực Tạp Đà Châu của bọn hắn, thế tất phải trả chút ít rồi!

Lúc này đây, vô luận như thế nào, đều muốn Giang Nam xuất huyết nhiều, hung hăng chảy máu một lần!

Giang Nam ánh mắt chớp động, cười nói:

- Một cái giá lớn? Tự nhiên là có đấy.

Ba Tiên Vương trên mặt cười yếu ớt, liếc nhau, đợi Giang Nam nói ra một cái giá lớn, sau đó công phu sư tử ngoạm, hung hăng cắn Giang Nam một ngụm.

Giang Nam đem biểu lộ của ba người thu nhập đáy mắt, cười nói:

- Dưới trướng của ta có mười hai Tiên Vương, còn có một Tiên Vương cùng chư vị đạo huynh không sai biệt lắm, tăng thêm Giang mỗ, khoảng chừng mười bốn tồn tại Tiên Vương. Tạp Đà Châu quá nhỏ rồi, ta nguyên vốn định sau khi thành lập Huyền Châu lại mở mười ba châu, bất quá chư vị đạo huynh ân cần khoản đãi, như vậy tiểu đệ cũng không thể quá tham, đương nhiên phải dứt bỏ mười ba châu kia, chỉ chiếm Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu. Mười ba châu này, là tiểu đệ trả giá cao!

Hắn mỉm cười nói:

- Chư vị yên tâm, ta được đến hai nơi kia, liền sẽ không xâm lược các ngươi rồi.

Ba Tiên Vương không khỏi giận dữ, hận không thể vỗ án, phun nước miếng lên mặt tiểu tử này, đánh hắn bán thân bất toại!

Vắt chày ra nước, vắt chày ra nước ah!

Nói đến nói đi, Huyền Thiên này vẫn là có ý định vắt chày ra nước, cái rắm cũng không muốn ra một cái. Liền muốn từ trong tay bọn họ cướp đi Tạp Đà Châu!

Vắt cổ chày ra nước cũng không thể vắt như vậy a!

Bọn người An Thanh Tiên Vương tự tin, mặc dù là vắt cổ chày ra nước, bọn hắn cũng có thể vắt ra nước, không nghĩ tới Giang Nam này ngay cả da mặt cũng không cần, chết sống không chịu lấy máu của mình!

- Ngươi đã không chịu lấy máu chính mình, như vậy chúng ta đành phải tự mình lấy máu cho ngươi rồi!

Ba Tiên Vương liếc nhau, Nam Chiên Tiên Vương đánh cái ha ha, đột nhiên cười nói:

- Khó được cùng Huyền Thiên Đạo hữu gặp mặt, trước không nói mấy tục sự này. Giáo chủ, tuy chúng ta biết ngươi là Thần Đạo Giáo chủ, nhưng mà chưa từng thấy qua bổn sự của giáo chủ, chỉ thấy được uy năng pháp bảo của giáo chủ. Không bằng nhân cơ hội này, đùa một đùa như thế nào.

Trong lòng Giang Nam biết mấy lão hồ ly này sẽ không bỏ qua mình, nhất định sẽ hung hăng chèn ép hắn, không khỏi cười nói:

- Mấy vị đạo huynh, không biết nên đùa như thế nào?

- Chúng ta tự nhiên là muốn xem thực lực chân chính của giáo chủ, mà không phải uy năng pháp bảo.

An Thanh Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Giáo chủ, ta cũng sẽ không làm khó ngươi. Ta có một đầu tọa kỵ. Nếu đạo đồng của giáo chủ có thể thắng qua tọa kỵ của ta, Tiên Vương Tây Hoàn mười hai châu ta đem Tạp Đà Châu cho ngươi cũng không sao. Nếu giáo chủ cảm thấy đạo đồng của ngươi không phải đối thủ của tọa kỵ ta, tự mình lên trận cũng không sao.

Hắn vỗ tay nhè nhẹ, chỉ thấy một đầu Kim Phượng bay tới, rơi xuống đất hóa thành một thiếu nữ, toàn thân mặc giáp trụ, trong tay cầm Phượng Nguyệt song đao, quanh thân tràn ngập khí tức Tiên thú chi Vương khủng bố!

Kỳ lạ nhất là hai con ngươi cô gái kia, một đôi tròng mắt màu hổ phách, cho người cảm giác cực kỳ lợi hại!

An Thanh Tiên Vương cười nói:

- Đương nhiên chuyện tình đánh bạc, ta lấy ra khu vực Tạp Đà Châu, giáo chủ cũng phải xuất ra chút ít bảo vật đối ứng, mới có thể xem như là đánh

bạc.

Giang Nam nhíu mày, đột nhiên tâm niệm vừa động. Một khối Trụ Hoang thần thạch như núi nhỏ bay ra, ầm ầm rơi xuống đất, đem Phong Hỏa liên thành tiên vực ép tới run lên ba lượt, thậm chí tòa đại lục này bị ép tới chìm gần dặm!

- Khối Trụ Hoang thần thạch này, có đủ không?

Giang Nam cười nói.

Mấy Tiên Vương động dung, Trụ Hoang thần thạch cực kỳ hiếm có, mặc dù là bọn hắn, cũng không có mấy khối, chớ nói chi là một khối Trụ Hoang thần thạch lớn như thế rồi!

Mặc dù là Băng Phách Huyền Nữ một mực không nói một lời, giờ phút này cũng có chút biến sắc, khiếp sợ Giang Nam vậy mà có thể xuất ra một khối Thần Thạch lớn như vậy!

Tuy Trụ Hoang thần thạch cực kỳ khó luyện, nhưng nếu gia nhập một chút bên trong pháp bảo, liền có thể sâu sắc tăng lên cấp bậc của pháp bảo, Giang Nam lấy ra một khối Thần Thạch lớn như vậy, giá trị đủ để so sánh cả tòa Tạp Đà Châu rồi!

Tạp Đà Châu tuy lớn, nhưng cực kỳ cằn cỗi, sinh hoạt tại đó đều là dân đen của Tiên Giới, quá không đáng tiền.

- Tiểu tử này, rốt cục bắt đầu thả huyết rồi!

Ba Tiên Vương liếc nhau, trong nội tâm mừng thầm.

- Miễn cưỡng đủ đi.

An Thanh Tiên Vương cười nói:

- Không biết giáo chủ là muốn đạo đồng xuất chiến, hay là tự mình xuất chiến, nghênh chiến tọa kỵ của ta?

Hắn lời này cực kỳ nham hiểm, lường trước Giang Nam thân là Thần Đạo Giáo chủ, sẽ không đích thân xuất chiến, mà là để cho đạo đồng sau lưng xuất chiến. Nhưng đạo đồng của Giang Nam xuất chiến, hai đạo đồng của hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Phải biết rằng, tọa kỵ của An Thanh Tiên Vương chính là một Tiên Vương cấp Tiên thú, hơn nữa là một đầu dị chủng tiên thú, khai thiên tích địa mới bắt đầu, lúc An Thanh Tiên Vương du lịch phát hiện một khối hổ phách cực lớn, trong đó dựng sinh đầu Kim Phượng này.

Sau khi Kim Phượng này sinh ra đời, hai con ngươi bắn ra lưỡng đạo kim quang, không có gì không trảm, An Thanh Tiên Vương đem nàng thu phục, trở thành tọa kỵ, mà Kim Phượng đem kim quang trong mắt mọi cách tôi luyện, uy năng càng vô cùng kinh người!

Thực lực của nàng tuy so ra kém An Thanh Tiên Vương, nhưng lại thua kém không nhiều lắm, thực lực còn muốn viễn siêu Tiên Vương khác!

An Thanh Tiên Vương tự tin, mặc dù là Giang Nam tự mình xuất chiến, chỉ cần không tế lên chén bể cùng Tiên Kiếm, liền không phải là đối thủ của Kim Phượng!

Giang Nam ngưng mắt nhìn hai con ngươi của Kim Phượng, khẽ nhíu mày, hắn cũng cảm giác được vị thiếu nữ này khó giải quyết.

An Thanh Tiên Vương cười nói:

- Giáo chủ muốn đích thân xuất chiến hay sao?

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Ta dù sao cũng là đứng đầu một giáo, há có thể tự mình đối chiến với tiểu bối? Linh Thiềm Tử, ngươi đi giao lưu với Kim Phong sư tỷ đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2127: Tự Tìm Đường Chết. (1)

Phía sau hắn, Cáp đạo nhân đại hỉ, nhảy vào trong tràng, hướng Kim Phong kêu lên:

- Xì xào!

Kim Phượng kia cười lạnh nói:

- Cô cô? Ngươi chết chắc rồi!

Cáp đạo nhân hắc thô hùng tráng, nhân cao mã đại, đứng ở nơi đó như là Hắc Tháp, cường tráng không thôi, mà Kim Phong thì lộ ra có chút gầy yếu nhỏ nhắn xinh xắn, trắng nõn kiều mỵ, so sánh với nhau, Cáp đạo nhân ở khí lực có được ưu thế tính áp đảo.

Bất quá bọn người An Thanh Tiên Vương đều nhìn không tốt Cáp đạo nhân kia, tiên gia tranh đấu, xem không phải lớn nhỏ, mà là thực lực, Kim Phong dầu gì cũng là Tiên Vương cấp tiên thú, hơn nữa còn là dị chủng, thực lực cực kỳ cường đại, so với Tiên Vương khác còn mạnh hơn.

Nếu như to lớn có thể thủ thắng mà nói, bất luận tiên nhân nào cũng có thể đem mình biến hóa được dị thường khôi ngô.

- Đạo đồng của Giáo chủ. . . Ân, lớn lên ngược lại phi thường khác biệt.

An Thanh Tiên Vương cao thấp dò xét Cáp đạo nhân, càng xem càng cảm thấy "Đạo đồng" này ghê tởm làm cho người chán ghét, cười nói:

- Giáo chủ, có thể bắt đầu a?

Giang Nam nháy mắt mấy cái, nhìn về phía Nam Chiên cùng Đông Vân Tiên Vương, cười nói:

- Hai vị đạo huynh, muốn cũng tiểu đệ đánh cuộc một lần hay không?

Nam Chiên Tiên Vương đưa tay, cười nói:

- Giáo chủ còn có bảo vật sao?

Thùng thùng…

Giang Nam phất tay, chỉ thấy lại có hai khối Trụ Hoang thần thạch ầm ầm rơi xuống đất, cười nói:

- Tiểu đệ không bằng hai vị đạo huynh tài đại khí thô, chỉ có hai khối Thần Thạch này rồi.

Nam Chiên Tiên Vương cùng Đông Vân Tiên Vương lại càng hoảng sợ, mặc dù là Băng Phách Huyền Nữ cũng hoảng sợ, vừa rồi Giang Nam lấy ra một khối Trụ Hoang thần thạch lớn như vậy, đã đầy đủ kinh người rồi, không nghĩ tới hắn rõ ràng còn lấy ra hai khối, hơn nữa so với khối lúc trước kia không kém chút nào!

Cái gì gọi là tài đại khí thô?

Tài đại khí thô, là cầm Trụ Hoang thần thạch tới dọa bọn hắn những Tiên Vương thống trị một mảng lớn tiên vực, cái này là tài đại khí thô!

Nam Chiên Tiên Vương ho khan một tiếng, hé mắt cười nói:

- Giáo chủ muốn đánh cuộc như thế nào?

Giang Nam mỉm cười nói:

- An Thanh Tiên Vương xuất ra phần lãnh địa Tạp Đà Châu kia, không bằng hai vị đạo hữu cũng cầm ra phần lãnh địa Tạp Đà Châu kia của bản thân, nho nhỏ đánh cuộc một lần. Vừa rồi An Thanh Tiên Vương cũng nói, đánh bạc di tình a.

Sắc mặt Nam Chiên Tiên Vương âm tình bất định, nhìn nhìn Thần Thạch,

lại nghĩ nghĩ giá trị Tạp Đà Châu, đột nhiên nói:

- Tốt! Đánh bạc! Đông Vân, ngươi thấy thế nào?

Đông Vân Tiên Vương phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay) nói:

- Đã như vầy, như vậy ta cũng theo a, cùng giáo chủ đánh bạc một khối Thần Thạch.

Giang Nam ý cười đầy mặt, nhìn về phía Băng Phách Huyền Nữ nói:

- Huyền Nữ nương nương, ngươi. . .

Băng Phách Huyền Nữ thản nhiên nói:

- Ta không thích đánh bạc.

Giang Nam bất đắc dĩ, nữ nhân này lời nói không nhiều lắm, lòng dạ thâm trầm, không phải nhân vật dễ dàng ứng phó như vậy, chỉ đành phải nói:

- Tốt, bắt đầu đi.

Hắn lời còn chưa dứt, Kim Phượng đã ra tay!

Chỉ thấy hai phần Phượng Nguyệt song đao trong tay nàng sáng lên, tiên đạo bay múa, từng đạo Tiên Vương cấp đại đạo từ trong đao bay ra, sắc bén vô cùng, chém về phía Cáp đạo nhân!

Hai thanh tiên đao này, quả thực như là hai Tiên Vương sống lại, hiển nhiên không phải là pháp bảo nàng có khả năng luyện chế, mà là An Thanh Tiên Vương vì nàng tự mình luyện!

Hơn nữa, quanh thân nàng mặc giáp trụ tiên giáp cũng ở thời khắc này sáng lên, tiên đạo rậm rạp chằng chịt hiện ra, quấn quanh quanh thân, thình lình cũng là An Thanh Tiên Vương vì nàng luyện chế phòng ngự chi bảo!

Cô gái này vũ trang đến tận răng, ra tay cực kỳ tàn nhẫn, xem xét liền biết

là thế hệ kinh nghiệm chiến đấu sát phạt, nhân vật đã trải qua rất nhiều đại chiến.

Nam Chiên Tiên Vương nhẹ nhàng thở ra, hướng Đông Vân Tiên Vương cười nói:

- Đạo huynh, ngươi cảm thấy Kim Phượng có thể trong mấy chiêu thủ thắng?

Đông Vân Tiên Vương cũng nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Ta thấy. . .

- Cô!

Hắn một câu còn chưa có nói xong, liền nghe cô một tiếng vang thật lớn, đón lấy liền thấy Cáp đạo nhân đột nhiên mở ra miệng rộng, cái miệng này là lớn bực nào?

Miệng lớn dữ tợn mở ra, tựa như một mảnh sơn cốc, hô một tiếng đem tiểu nữ tử kia cả người mang đao cùng một chỗ hút vào trong miệng!

Ở trong miệng hắn, Kim Phượng Tiên Vương quát chói tai, cô gái này dù sao cũng là kinh nghiệm chiến trường, thậm chí tham dự qua mấy lần chiến đấu cùng Hỗn Độn Cổ Thần, gặp nguy không loạn, một mặt thúc dục tiên giáp cùng hai phần tiên đao bổ về phía bốn vách tường miệng lớn, một bên rung thân nhoáng một cái, hiện ra nguyên hình, là một đầu Phượng Hoàng kim quang chói lọi, cánh chim ngang trời, trong hai tròng mắt hai đạo kim khí kích bắn ra, ý đồ oanh nát miệng lớn, ngay cả người cùng một chỗ cắt thành hai nửa!

Tiên đao bổ ra, boong boong loong coong chém vào bốn vách tường miệng lớn, ánh lửa văng khắp nơi, lại không có để lại bao nhiêu vết thương.

Lần trước đầu quái cáp này cắn nuốt mười tám Tiên Vương, đã sớm để cho thân thể so với lúc trước càng tốt hơn, lực phòng ngự sâu sắc tăng lên!

Xuy xuy…

Trong hai tròng mắt Kim Phượng Tiên Vương bắn ra hai đạo kim khí hoàn toàn chính xác vô cùng kinh người, lại có thể mở ra bốn vách tường miệng lớn, chỉ thấy máu chảy như rót!

Hai con ngươi của Kim Phượng kim quang xuy xuy cắt qua, không ngừng mở ra từng miệng vết thương, miệng vết thương càng ngày càng sâu, ý đồ đem miệng quái cáp mở ra.

Mà vào lúc này, ở trong đại động đen nhánh của Cáp đạo nhân, vô tận mục nát chi khí cùng ma khí chỉ ở Vô Nhân khu mới có lao ra, xen lẫn mùi tanh trong dạ dày quái cáp, cóc là loại khoang miệng nối liền dạ dày, dưới yết hầu liền là dạ dày, trong dạ dày đã mai táng không biết bao nhiêu tiên đạo cường giả, số lượng Tiên Vương cũng không ít!

Cổ hắc khí này ăn mòn hết thảy, lập tức xâm nhuộm toàn thân Kim Phượng, thậm chí ngay cả pháp bảo của nàng cũng là uy năng chợt giảm!

Chỉ là kim quang trong hai con ngươi Kim Phượng Tiên Vương hoàn toàn chính xác lợi hại, thậm chí ngay cả cổ hắc khí này cũng không thể ăn mòn.

Đột nhiên, một lưỡi dài huyết sắc bay ra, vù vù vù quấn lấy đầu Kim Phượng này, hướng trong dạ dày kéo đi, Kim Phượng Tiên Vương kinh hãi, dùng sức tránh đi, thủy chung không có thể giãy giụa, kêu thảm một tiếng bị kéo vào trong dạ dày quái cáp!

Mà ở bên ngoài, bọn người Nam Chiên Tiên Vương cùng Đông Vân Tiên Vương chỉ thấy vị "Đạo đồng" vừa đen lại thô kia mở miệng rộng đem Kim Phượng Tiên Vương nuốt, sau đó liền nghe được trong mồm "Đạo đồng" truyền đến tiếng vang pháp bảo va chạm, lại càng về sau, liền nghe được tiếng kêu thảm thiết của Kim Phượng Tiên Vương từ trong bụng "Đạo đồng" truyền đến.

Sau đó, Kim Phượng Tiên Vương liền không một tiếng động, hiển nhiên

là bị "Đạo đồng" này tiêu hóa mất rồi.

Đông Vân Tiên Vương vội vàng im ngay, không có nói thêm gì nữa, có chút kinh nghi bất định dò xét "Đạo đồng" này, thầm nghĩ:

- Xì xào? Chẳng lẽ thằng này chính là đầu tiền sử quái cáp kia? Khó trách, khó trách. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2128: Tự Tìm Đường Chết. (2)

Một trận chiến ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, Giang Nam nhảy vào miệng cóc, chém liên tục mười tám Tiên Vương, đầu quái cáp này cũng dẫn tới bọn người Đông Vân chú ý, biết rõ đây là một quái vật tiền sử khó lường, thực lực cực kỳ cao cường.

Chỉ là bọn hắn không nghĩ tới chính là, Giang Nam rõ ràng có thể đem đầu đại quái vật này biến hóa làm người, mất đi tiên cơ!

An Thanh Tiên Vương giận dữ, bỗng nhiên đứng dậy, sắc mặt tái nhợt nói:

- Họ Giang, đây là đạo đồng của ngươi?

Nếu hắn sớm biết Cáp đạo nhân là đầu tiền sử quái cáp kia, liền sẽ nhắc nhở Kim Phượng Tiên Vương, Kim Phượng Tiên Vương cũng không bị bại thê thảm như vậy, trực tiếp chết một lần.

Dù sao, đầu quái cáp này tuy cường hoành, có thân thể so với bát Tiên Vương càng mạnh hơn nữa, nhưng cũng có sở đoản, cái kia chính là không biết Thần thông, không biết bay, mà Kim Phượng Tiên Vương lại dùng tốc độ tăng trưởng, chỉ cần bay vút lên, liền dựng ở thế bất bại, bại ngược lại sẽ là con cóc này!

- Đúng vậy.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Linh Thiềm Tử, còn không hướng An Thanh Tiên Vương chào?

Cáp đạo nhân nhếch miệng cười, miệng đầy là huyết, là Kim Phượng Tiên Vương để lại vết thương còn đang không ngừng đổ máu, khom người nói:

- Xì xào!

- Xì xào con mẹ mày!

An Thanh Tiên Vương phất tay áo, hận không thể tại chỗ trở mặt, đem một chủ lưỡng bộc này hết thảy làm thịt cho hả giận!

Băng Phách Huyền Nữ ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Nguyện đánh bạc chịu thua. An Thanh đạo huynh, nơi này là Tiên Hải.

An Thanh Tiên Vương nghe vậy, trong nội tâm rùng mình, dằn nộ khí, trùng trùng điệp điệp ngồi xuống.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Cuộc tỷ thí này, tiểu đệ thắng, nói như vậy, hiện tại Tạp Đà Châu là lãnh địa của tiểu đệ rồi. Chẳng biết lúc nào ba vị đạo huynh giao hàng?

An Thanh Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, nộ khí như trước không tiêu, mở miệng nói:

- Ngươi yên tâm, tuy ta bị ngươi lừa, nhưng nói sẽ giữ lời, quyết không nuốt lời!

Giang Nam nhìn về phía Nam Chiên cùng Đông Vân, Đông Vân Tiên Vương cười nói:

- Giáo chủ yên tâm. Tạp Đà Châu cũng không phải hiếm có chi địa gì, tặng cho giáo chủ là được.

Nam Chiên Tiên Vương ha ha cười nói:

- Giáo chủ, lần này ngươi thắng có chút ám muội, chúng ta muốn gặp là thực lực của ngươi, cũng không phải thực lực tiền sử quái vật. Bất quá ta cũng là người nói mà có tín, đã đánh bạc, liền sẽ không quỵt nợ. Bất quá giáo chủ, ta còn muốn cùng ngươi đánh cuộc một lần.

Giang Nam con mắt sáng ngời, cười nói:

- Còn đánh cược? Tốt! Lần này đánh bạc là đạo đồng sao? Ta tại đây còn có một đạo đồng. . .

Nam Chiên Tiên Vương nhìn về phía Linh Lung Tử sau lưng Giang Nam, cười nói:

- Giáo chủ, đạo đồng này của ngươi là Hỗn Độn Long tổ nhất mạch a? Ngươi đã lừa gạt chúng ta một lần, mơ tưởng lại lừa gạt lần thứ hai! Hỗn Độn Long tổ huyết mạch, đối với tiên thú khác có áp chế tự nhiên, Tiên Vương cấp Tiên thú, căn bản không phải là đối thủ của nó. Ta với ngươi đánh bạc, không phải cái này.

Giang Nam thầm than một tiếng giảo hoạt, nói:

- Đạo huynh muốn đánh cuộc gì?

- Ta với ngươi đánh bạc hỏa!

Nam Chiên Tiên Vương cong ngón búng ra, một đóa tiên hỏa bay ra, rõ ràng là Tiên Giới bổn nguyên chi hỏa tinh khiết vô cùng, Tiên Thiên Chi Hỏa!

- Ngu huynh ở trên tiên hỏa rất có tạo nghệ, chúng ta tới đánh cuộc hỏa một keo!

Nam Chiên Tiên Vương cười nói:

- Nếu tiên hỏa của giáo chủ, có thể thắng qua đóa tiên hỏa này của ta, liền xem như ta thua, trái lại, thì là giáo chủ thua, giáo chủ phải trả lại lãnh địa Tạp Đà Châu!

Hắn chính là tồn tại trong Tiên Giới bổn nguyên chi hỏa sinh ra đời, ở tạo nghệ trên hỏa, trong Tiên giới không người có thể bằng, mặc dù là Tiên Quân cũng không thể!

Trên thực tế, mặc dù là Tiên Quân luyện bảo, cũng thường xuyên tới tìm hắn mượn lửa dùng một lát!

Đông Vân Tiên Vương cùng An Thanh Tiên Vương con mắt không khỏi sáng, Nam Chiên Tiên Vương Tiên Thiên tiên hỏa không có gì không luyện, không có gì không dung, cực kỳ lợi hại, chính là nhất tuyệt!

- Nếu tiểu tử này ngu xuẩn một điểm, cùng Nam Chiên đánh bạc, vậy liền để cho hắn thua ngay cả quần cộc cũng không thừa!

An Thanh Tiên Vương thầm nghĩ trong lòng.

Giang Nam dò xét đóa tiên hỏa này, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, thầm nghĩ:

- Nam Chiên Tiên Vương đây là tự tìm đường chết sao? Nam Quách tiên ông, ta cám ơn ngươi rồi. . .

- Không đánh bạc.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Đạo huynh, ta biết rõ lai lịch của ngươi, cũng biết bản lãnh của ngươi, ta và ngươi đánh bạc lại không có chỗ tốt gì, làm gì tự mình chuốc lấy cực khổ? Ta không đánh bạc.

Nam Chiên Tiên Vương nóng nảy, vội vàng nói:

- Tiền đặt cược của ta, là ta cùng với An Thanh, Đông Vân cùng Huyền Nữ liên danh thượng biểu hai cung, cho ngươi có thể danh chính ngôn thuận mở Huyền Châu, trở thành chủ nhân của Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu!

Giang Nam chần chờ thoáng một phát, lắc đầu nói:

- Không đánh bạc, phần thắng quá thấp, tặng thưởng quá nhỏ, nếu các ngươi thua chỉ cần động mồm mép, mà ta nếu thua, liền đem Tạp Đà Châu thua đi.

An Thanh Tiên Vương cười ha ha nói:

- Giáo chủ ngại tặng thưởng nhỏ, như vậy ta liền thêm một chút. Thời điểm ta sinh ra đời, bên người có ba khối tiên quáng, bị ta dùng một khối, luyện thành Thành đạo chi bảo của ta, lại dùng một khối, luyện thành vạn bảo không gian của ta, chỉ còn lại có một khối cuối cùng, chính là bảo bối ta quý trọng nhất. Không bằng ta dùng khối tiên quáng này, thêm làm tặng thưởng, cùng giáo chủ đánh cuộc một keo! Bất quá giáo chủ, ngươi cũng phải thêm tặng thưởng, giá trị khối tiên quáng này, liền không kém hơn Tạp Đà Châu rồi!

Giang Nam nghe vậy, không khỏi động dung.

An Thanh Tiên Vương chính là Tiên giới căn nguyên kim khí, Tiên thiên kim khí sở sinh, tiên quặng lúc hắn sinh ra, chỉ sợ là Tiên thiên kim khí dựng sinh ra tiên mỏ, cùng An Thanh Tiên Vương có cùng nguồn gốc, giá trị vô lượng!

Ba khối tiên quặng này không thể dựng dục ra sinh linh như An Thanh Tiên Vương, nhưng chất lượng so với An Thanh Tiên Vương không kém, được xưng vật liệu luyện khí cao nhất trong Tiên giới!

Trụ Hoang Thần Thạch cố nhiên là bảo bối hiếm có, nhưng Trụ Hoang Thần Thạch ở trên đặc tính nào đó còn không bằng Tiên thiên tiên kim, bởi vì dù sao Trụ Hoang Thần Thạch là kết quả trong tịch diệt kiếp, cùng Tiên đạo cũng không thể phù hợp hoàn mỹ, hơn nữa rất khó luyện hóa.

Mà Tiên thiên tiên kim liền bất đồng, loại tiên quặng này đối với Tiên đạo có tính cất chứa tốt nhất, cũng dễ dàng nhất phát huy uy lực Tiên đạo, lớn nhất hạn độ đề thăng uy năng Tiên đạo, hơn nữa độ cứng so với Trụ Hoang Thần Thạch kém cỏi không được bao nhiêu!

Loại tiên kim này, có thể nói là vật liệu mà tiên nhân thiết tha ước mơ!

An Thanh Tiên Vương lấy ra khối Tiên thiên tiên kim thứ ba, đối với

Giang Nam cũng có lực hấp dẫn không nhỏ!

- Nếu Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của ta có thể tăng thêm một chút Tiên thiên tiên kim, uy năng kiếm này sẽ đề thăng một đoạn nhỏ. Hơn nữa, Tiên thiên tiên kim còn lại, còn có thể lưu cho tỷ tỷ, Đạo Vương luyện chế pháp bảo, đề thăng thực lực bản thân!

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2129: Cự Linh Võ Đạo Đồ Thời Tiền Sử. (1)

Giang Nam từ từ phun ra một ngụm trọc khí, trầm ngâm một lát nói:

- Giá trị Tiên thiên tiên kim đích xác không phải là nhỏ, ta ra một trăm Tiên thiên nguyên thủy tiên vực dựng sinh Tiên thiên thần linh, cùng An Thanh đạo huynh đánh bạc!

- Trong Nguyên thủy tiên vực dựng sinh Tiên thiên thần linh?

Trong lòng An Thanh Tiên Vương cả kinh, hít vào một hơi thật dài, trong mắt ánh sáng màu vàng kim nổ bắn ra. Trầm giọng nói:

- Hảo, ta cùng với ngươi đổ !

Nam Chiên Tiên Vương, Đông Vân Tiên Vương cùng Băng Phách Huyền Nữ cũng động dung, ánh mắt lộ ra vẻ cực kỳ hâm mộ.

Trong Tiên thiên tiên vực có thể dựng sinh Tiên thiên thần linh, chuyện này đối với rất nhiều Tiên Vương mà nói, đều là một bí mật, nhưng lại không thể gạt được nhân vật như An Thanh, Nam Chiên.

Bọn họ đều là tồn tại tinh như quỷ, sớm dọ thám biết tin tức, trong Tiên thiên tiên vực có thể dựng sinh ra Tiên thiên thần linh cường đại, tư chất cực cao, vẻn vẹn chỉ ở dưới bọn họ.

Trong đó tám Tiên Vương chiếm cứ tám đại Tiên thiên tiên vực, liền dựng sinh một đám tồn tại cường đại như vậy, là vũ khí bí mật của tám Tiên Vương, sẽ không dễ dàng xuất hiện trong mắt người đời!

Tiên thiên thần linh tư chất cao tuyệt, vô luận tốc độ tu luyện hay là thực lực đồng cảnh giới, cũng viễn siêu những tiên nhân khác, có thể có được đại thành tựu, là đòn sát thủ của tám Tiên Vương, cũng là nội tình tám Tiên

Vương đối kháng hai cung!

Bởi vì bọn người An Thanh Tiên Vương không có tìm được Tiên thiên tiên vực, bởi vậy đối với mấy Tiên thiên thần linh này cực kỳ đỏ mắt, từng thám thính tin tức của tám Tiên Vương.

Bọn họ tìm được một tin tức kinh người, đó là Tiên thiên thần linh dưới trướng tám Tiên Vương, cũng đã đạt tới Chân Tiên đại viên mãn cảnh giới. Chỉ cần tám Tiên Vương thành tựu Tiên Quân, mấy Tiên thiên thần linh này sẽ hết thảy tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới!

Trong Tiên thiên tiên vực, mỗi một tòa cũng dựng sinh hàng trăm Tiên thiên thần linh, đến lúc đó, Tiên giới sẽ nhiều ra mấy ngàn Tiên Vương!

Đây là chuyện tình khủng bố cỡ nào?

Giang Nam lấy một trăm Tiên thiên thần linh đối đổ, có thể nói cũng là hạ vốn gốc!

- Tiểu tử này, nhất định là không biết giá trị của Tiên thiên thần linh, mới một hơi xuất ra một trăm Tiên thiên thần linh!

Vài Tiên Vương liếc nhau, trong lòng yên lặng nói:

- Hắn tương đương với xuất ra một trăm Tiên Vương đến đối đổ! Một trăm Tiên Vương, so với Tiên Vương của Tiên giới sáu mươi hai châu còn phải nhiều hơn!

Đông Vân Tiên Vương ánh mắt chớp động, cười nói:

- Một khi đã như vậy, ta cũng tiểu đổ một hồi. Ta nơi này có một tấm cổ đồ, là ở Vô Nhân Khu, mặt trên ghi lại chính là Cự Linh thời đại tiền sử, một môn công pháp bí hiểm của Cự Linh Thần tộc!

Hắn tâm niệm vừa động, một quyển cổ đồ mở ra, chỉ thấy phía trên cổ đồ là một bức tranh vẽ, một bức tranh Cự Linh Thần, đó là một cự thần, đầu đội

trời chân đạp đất, thân thể hùng vĩ, làm cho người ta có một loại cảm giác không gì so sánh nổi!

Cự thần này ở trong tranh vẽ không ngừng vận động, đánh ra một môn thần thông, đây là thân thể thần thông thuần túy, giơ tay nhấc chân, có thể khai thiên tích địa, đơn thuần thân thể kia, liền làm An Thanh, Nam Chiên cùng Băng Phách Huyền Nữ tâm thần rung động, khó có thể kiềm chế!

Thân thể thần thông thuần túy, ở bên trong tiên nhân đã rất ít thấy, mặc dù là thần linh, thần linh đơn thuần sử dụng thân thể thần thông chiến đấu cũng là cực kỳ hãn hữu.

Bởi vì, pháp lực thần thông so với thân thể thần thông có uy lực càng mạnh, khoảng cách công kích xa hơn, nếu có thêm pháp bảo, xa xa liền oanh giết đối thủ, rất ít có người lại đi chuyên môn tu luyện thân thể thần thông.

Mặc dù là Giang Nam, chấp nhất theo đuổi thân thể cường đại, nhưng mà không hề vận dụng thân thể thần thông nghênh địch, hắn theo đuổi thân thể cường đại chỉ là vì đề thăng lực phòng ngự của mình, không phải là vì lấy thân thể thần thông nghênh địch, bởi vì hắn cũng cảm thấy thân thể thần thông không có chút tác dụng nào.

Trong Tiên giới, thân thể thần thông tinh thâm nhất, chỉ sợ là Vân Châu Phượng Nghi Tiên Vương rồi.

Mà ở trong bức cổ đồ này, bọn họ lại thấy được biểu hiện khủng bố khi thân thể thần thông luyện đến cực trí, Cự Linh cổ thần trong cổ đồ giơ tay nhấc chân bày ra uy năng lực lượng, thậm chí ngay cả tồn tại như bọn họ, cũng có thể dễ dàng đánh nát oanh bạo!

- Ta khi ta được đến bức cổ đồ này, Cự Linh cổ thần trong đồ không ngừng thi triển thân thể thần thông, mỗi một loại thần thông đều không giống nhau, đến nay không có gì lặp lại.

Đông Vân Tiên Vương trầm giọng nói:

- Bức cổ đồ này đối với ta dẫn dắt cũng là thật lớn, ta vốn là trong Phong Vân dựng dục sinh linh, thân thể bạc nhược, so ra kém chư vị đạo hữu, nhưng tìm được đồ này, thân thể của ta ngược lại siêu việt Tiên đạo tạo nghệ, hôm nay so với Tiên Vương đại viên mãn Hỗn Độn Cổ Thần chỉ kém một đường! Huyền Thiên Giáo Chủ, giá trị đồ này chắc chắn siêu việt Tạp Đà Châu? Có đáng giá giáo chủ xuất ra một trăm Tiên thiên thần linh hay không?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, bức cổ đồ này đối với hắn vô cùng quan trọng, quan hệ đến hắn có siêu việt cực hạn của Hỗn Độn Cổ Thần hay không, vô luận như thế nào cũng phải lấy tới tay!

Hơn nữa, bức cổ đồ này diệu dụng còn không chỉ như vậy, ở Giang Nam xem ra, này chỉ sợ là một tồn tại cực kỳ cường đại trong Cự Linh Thần tộc, lưu lại công pháp truyền thừa, Cự Linh cổ thần trong đồ nhìn như thi triển thân thể thần thông vô cùng vô tận, nhưng kỳ thật chỉ là biểu hiện một môn công pháp cực kỳ cường đại!

Đông Vân Tiên Vương lĩnh ngộ ra thân thể thần thông cường đại, đề thăng thân thể, chẳng qua là chiếm được bề ngoài, không có lĩnh ngộ ra công pháp kinh thiên động địa trong đó!

- Được!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, cười nói:

- Ta cùng với Đông Vân đạo huynh đánh cược.

Đông Vân Tiên Vương ánh mắt chớp động, chỉ hướng Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân, cười nói:

- Ta còn muốn hai đạo đồng này của giáo chủ!

Giang Nam cắn răng, lộ ra vẻ yêu thương, có chút không bỏ, sau một lúc lâu đột ngột vỗ tay:

- Được! Đổ !

- Sảng khoái!

Nam Chiên Tiên Vương vỗ tay, cười ha ha đạo:

- An Thanh, Đông Vân hai vị đạo huynh cũng đã xuất ra bảo vật, ta tự nhiên cũng không có thể ngoại lệ. Giáo chủ mời nhìn!

Hắn bấm tay bắn ra, chỉ thấy chín hạt châu màu đỏ rực liên tục bay ra, xếp thành một đường. Chín hạt châu này không có nửa phần uy năng tràn ra ngoài, cũng cảm thụ không đến năng lượng gì, nhưng trong lòng Giang Nam lại nhảy dựng, cảm giác được một cỗ nguy hiểm cực kỳ mãnh liệt!

Đông vân, An Thanh thậm chí Băng Phách Huyền Nữ cũng là sắc mặt ngưng trọng, mặt mang vẻ cẩn thận, tựa hồ đối này chín hỏa châu này có chút sợ hãi.

Tuy rằng bọn họ cảm ứng không đến chín hỏa châu này có năng lượng dao động, nhưng lại cảm nhận được loại cảm giác nguy hiểm hít thở không thông này, trong chín hỏa châu kia phong ấn năng lượng, bộc phát ra thậm chí ngay bọn họ cũng khó ngăn cản!

Chương 2130: Cự Linh Võ Đạo Đồ Thời Tiền Sử. (2)

Nhất là Giang Nam, càng thấy loại cảm giác nguy hiểm mãnh liệt này. Chín hỏa châu kia chỉ một quả bộc phát ra uy năng, cũng đủ để nổ nát hắn. So với Tiên thiên lôi hải tiên vực ngưng kết ra Lôi Châu, Tiên thiên nguyên thủy tiên vực ngưng kết ra Nguyên thủy châu, còn muốn nguy hiểm gấp trăm lần!

- Đây là sau khi ta sinh ra thu thập Tiên giới căn nguyên chi hỏa, Tiên thiên chi hỏa, luyện thành Hỏa Vân Tiên Châu, cực kỳ hãn hữu. Uy lực của nó, so với ta toàn lực xuất thủ còn hơn một chút.

Nam Chiên Tiên Vương cười ha hả nói:

- Chín hạt châu, có thể thi triển chín lần công kích, có thể trở thành thủ đoạn cứu mạng, cũng có thể trở thành thủ đoạn tru sát cường địch, ngăn cản tám Tiên Vương cũng đủ dùng, ngăn cản Tiên Quân có chút miễn cưỡng, nhưng mà có thể kéo dài một đoạn thời gian đào tẩu. Căn nguyên chi hỏa Tiên thiên chi hỏa cực kỳ hãn hữu, số lượng ta luyện chế cũng không nhiều, hôm nay Tiên thiên chi hỏa mà lúc ta sinh ra thu thập đã hao hết, mặc dù là ta, trừ khi hao phí căn nguyên của ta, nếu không cũng luyện không ra hỏa châu bực này.

Trong lòng Giang Nam chấn động, ba Đại Tiên Vương này mỗi người xuất ra một kiện bảo vật, liền làm hắn nhìn ra bản thân cùng bọn họ chênh lệch.

Nam Chiên Tiên Vương Hỏa Vân Tiên Châu, Đông Vân Tiên Vương tiền sử Cự Linh võ đạo đồ, An Thanh Tiên Vương Tiên thiên tiên kim, mỗi một kiện đều là dị bảo hiếm thấy khiếp sợ đương thời!

Này cũng không phải là địa phương mấu chốt, địa phương mấu chốt nhất

là, An Thanh Tiên Vương dùng hai khối Tiên thiên tiên kim luyện thành pháp bảo cùng vạn bảo không gian của mình, có thể nghĩ thực lực của hắn kinh người ra sao!

Mà Đông Vân Tiên Vương tìm được tiền sử Cự Linh võ đạo đồ chẳng biết thời gian bao lâu, chiến lực sâu không lường được!

Nam Chiên Tiên Vương luyện thành Hỏa Vân Tiên Châu, giờ phút này lấy ra chín viên, trên người hắn tất nhiên còn có Hỏa Vân Tiên Châu, chẳng biết có bao nhiêu, uy năng tiên châu thậm chí có thể ngăn cản Tiên Quân, có thể thấy được thực lực người này có bao nhiêu sao đáng sợ!

Cùng họ so sánh, Giang Nam cảm thấy thực lực của mình đích xác kém xa ba Đại Tiên Vương, không địch lại bọn họ.

- Tích lũy của ta, vẫn là quá ngắn quá nhỏ bé, ba Đại Tiên Vương này vài ức năm tích lũy, không phải là nhỏ a! Ta muốn đem bọn họ thắng đến ngay quần cộc cũng không còn lại bán con cái, hiện tại xem ra, ta xuất ra toàn bộ gia sản cũng chỉ có thể thắng đi không đáng kể. Chẳng qua cũng tốt, miễn cho bọn họ thua thảm, trở mặt xử lý ta. . .

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, mặt giản ra cười nói:

- Đồng dạng một trăm Tiên thiên nguyên thuỷ thần linh, cùng Nam Chiên đạo huynh đổ !

Nam Chiên Tiên Vương cười ha ha, Đông Vân Tiên Vương cùng An Thanh Tiên Vương cũng đều tự hiểu ý mỉm cười, bọn họ đối với Nam Chiên hiểu rõ, tin tưởng tràn đầy, biết Nam Chiên Tiên Vương tiên hỏa lợi hại, Nam Chiên chính là Tiên thiên chi tinh trong hỏa, tiên hỏa chi tổ, so những thứ khác có lẽ Nam Chiên không bằng, nhưng mà chơi hỏa, mặc dù là Tiên Quân hai cung cũng phải cam bái hạ phong!

Giang Nam nhìn về phía Băng Phách Huyền Nữ, cười nói:

- Huyền Nữ nương nương, muốn tiểu đổ một lần hay không?

Băng Phách Huyền Nữ vẫn lắc đầu:

- Ta không thích đổ.

- Nữ nhân này, là loại không thấy thỏ diều hâu không xuất hiện, rất khó đối phó.

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng.

Nam Chiên Tiên Vương cười nói:

- Huyền Nữ nương nương, ngươi không đổ, chỉ sợ sẽ bỏ qua đại cơ duyên ! Giáo chủ, hiện tại chúng ta có thể bắt đầu chứ?

Giang Nam cười nói:

- Đang muốn kiến thức thủ đoạn của đạo huynh! Đạo huynh, lấy thủ đoạn của ngươi, trong thiên hạ đã rất khó có tiên kim có thể chống đỡ được tiên hỏa của ngươi luyện, cũng may nơi này của ta có Trụ Hoang Thần Thạch. Ta cùng với đạo huynh, liền đến luyện Trụ Hoang Thần Thạch kia!

- Luyện Trụ Hoang thần thạch?

Đông Vân Tiên Vương, An Thanh Tiên Vương nghe vậy sắc mặt ngưng trọng, Băng Phách Huyền Nữ cũng là khuôn mặt có chút động, Trụ Hoang thần thạch là khó luyện bực nào, bọn hắn tự nhiên lòng dạ biết rõ, từ xưa đến nay bọn hắn còn chưa thấy qua có người có thể luyện hóa loại Thần Thạch này!

Trụ Hoang thần thạch có thể dùng đến luyện bảo, nhưng phần lớn là dùng Hỗn Độn Dị hỏa đem Trụ Hoang thần thạch mềm hoá, lại luyện nhập bên trong pháp bảo, để tăng lên độ cứng của pháp bảo, không thể xem như luyện hóa!

Từ xưa đến nay, còn chưa từng truyền ra tin tức có người có thể luyện hóa Thần Thạch luyện thành pháp bảo!

Hiện tại Giang Nam rõ ràng đề nghị, cùng Nam Chiên Tiên Vương luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, thật sự là làm người nghe kinh sợ!

Bất quá đề nghị này thực sự hợp tình hợp lý, dùng tạo nghệ tiên hỏa của Nam Chiên Tiên Vương, Tiên Giới bất luận tiên kim gì, cho dù là Tiên Thiên tiên kim của An Thanh Tiên Vương cũng không thể chống đỡ được tiên hỏa của hắn dung luyện!

Chỉ có Trụ Hoang thần thạch, mới có thể tăng thêm cho hắn một ít khó xử, mới có thể thể hiện được tạo nghệ tiên hỏa của hắn!

Hơn nữa, cho dù Nam Chiên Tiên Vương không cách nào luyện hóa Trụ Hoang thần thạch, chẳng lẽ Giang Nam liền có thể luyện hóa hay sao?

- Đạo huynh, mời!

Giang Nam lấy tay, cười nói.

Nam Chiên Tiên Vương mỉm cười nói:

- Xem ra giáo chủ ở trên tiên hỏa, cũng có được tạo nghệ kinh người, là người trong nghề, cho nên đề nghị dùng Trụ Hoang thần thạch đến tỷ thí, để cho người không thể khinh thường ah. Nói không chừng, ngay cả ngu huynh cũng sẽ thua trong tay ngươi a!

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, dương dương đắc ý, cười nói:

- Đạo huynh khách khí, khách khí ah!

- Ta đích thật là khách khí với ngươi, ngươi không nên hiểu lầm.

Nam Chiên Tiên Vương chỉ một ngón tay, chỉ thấy một đóa tiên hỏa bay ra, lạnh nhạt nói:

- Luận tiên hỏa tạo nghệ, ta nhận thức thứ hai, không người dám can đảm nhận đệ nhất! Ta khách khí với ngươi, là miễn cho ngươi thua quá thảm, lại khóc nhè.

Đóa tiên hỏa này của hắn bay đến một khối Trụ Hoang thần thạch, đột nhiên bộc phát ra hỏa lực khủng bố, cổ hỏa lực này thiêu đốt hư không, ngay cả hư không cũng bị thiêu đến vặn vẹo, không ngừng ở trong lửa sụp xuống, hỏa lực cực nóng truyền đến, thậm chí ngay cả bọn người Giang Nam cũng không thể không liên tiếp lui về phía sau, để tránh nhiệt lực thiêu đốt.

Tòa tiên điện này, mơ hồ cũng bắt đầu nóng chảy, trong tiên điện bố trí xuống trận pháp cấm chế, thậm chí bị đóa tiên hỏa này đốt đến đùng đùng bạo toái!

Phải biết rằng, tòa tiên điện này chính là trung tâm Phong Hỏa liên thành tiên vực, Băng Phách Huyền Nữ dùng để chiêu đãi khách quý, trong tiên điện bố trí xuống cấm chế trận pháp, đều là Tiên Vương cấp cấm chế trận pháp!

Chỉ là một đóa tiên hỏa, rõ ràng có thể đơn giản phá vỡ những cấm chế trận pháp này, có thể thấy tạo nghệ của Nam Chiên Tiên Vương ở trên tiên hỏa, hoàn toàn chính xác đạt tới trình độ không người có thể so sánh!

Bên trong Tiên hỏa, mơ hồ có thể chứng kiến tiên đạo quy tắc kỳ dị mà tràn ngập sức bật thai nghén ở trong đó, không ngừng biến hóa, tràn đầy Huyền Cơ cùng huyền diệu để cho người khó có thể nắm lấy, để cho hỏa lực cũng dần dần tăng cường, trở nên càng ngày càng mạnh!

Chương 2131: Thua Tâm Phục Khẩu Phục.

Ở dưới đóa tiên hỏa kia thiêu đốt, Trụ Hoang thần thạch cũng bị thiêu đến đỏ bừng, dần dần trở nên mềm hoá.

Khối Trụ Hoang thần thạch này như là một tòa núi nhỏ, giờ phút này lại đang dần dần biến thấp, Thạch Đầu bị thiêu đến biến nhuyễn, đã qua không lâu, tựa như một trang giấy trải trên mặt đất tiên điện.

Trụ Hoang thần thạch bị đốt tới trình độ bực này, tuy như trước không coi là luyện hóa, nhưng mà dĩ nhiên có thể trộn lẫn đến bên trong những tiên kim khác, dùng để rèn pháp bảo, tất nhiên có thể sâu sắc tăng lên cường độ của pháp bảo!

Nam Chiên Tiên Vương tuôn ra pháp lực, đem Trụ Hoang thần thạch đốt mềm hở ra, tạo thành một viên cầu, lập tức thu đóa tiên hỏa kia, ha ha cười nói:

- Giáo chủ, ngươi xem coi thế nào?

Sắc mặt Giang Nam kịch biến, tự đáy lòng nói:

- Đạo huynh hỏa lực kinh người, ở trên tạo nghệ tiên hỏa, đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, không người có thể địch!

Nam Chiên Tiên Vương cười ha ha nói:

- Giáo chủ, một trăm Tiên Thiên Nguyên Thủy thần linh kia, là giáo chủ tự mình đưa đến Nam Chiên ta, hay là ta tự mình đi lấy?

An Thanh Tiên Vương cười nói:

- Dùng cách nhìn cảu ta, vẫn là chúng ta tự mình đến nhà bái phỏng, miễn

cho giáo chủ không nhận nợ.

Đông Vân Tiên Vương cũng cười nói:

- Vừa mới tống xuất Tạp Đà Châu, không nghĩ tới thời gian nháy con mắt liền trở về rồi, nhân sinh thật sự là thay đổi rất nhanh, buồn vui lẫn lộn!

Giang Nam nháy mắt mấy cái, lẳng lặng đợi bọn hắn nói xong, lúc này mới cười nói:

- Mấy vị đạo hữu, chẳng lẽ không để cho ta ra tay thử một lần sao?

An Thanh Tiên Vương cười ha ha nói:

- Còn thử cái gì? Giáo chủ, nếu ngươi có tiên hỏa tạo nghệ như Nam Chiên đạo huynh, ngươi cũng là Hỏa hệ tiên tổ rồi! Làm gì cùng mình gây khó dễ, nhất định phải xấu mặt đây này?

Nam Chiên Tiên Vương mỉm cười nói:

- Giáo chủ, lưu cho mình chút mặt mũi cũng là tốt, cần gì để cho mình mất mặt?

Đông Vân Tiên Vương cười nói:

- Để cho hắn thử xem, cũng để cho hắn hết hy vọng.

Giang Nam mỉm cười, bấm tay gảy nhẹ, chỉ thấy Tịch Diệt Thiên Hỏa quay tròn chuyển động bay ra!

Tịch Diệt Thiên Hỏa này vừa ra, lập tức tất cả mọi người ở trong tràng cảm giác được một cổ khí tức hủy diệt hết thảy từ trong lửa truyền đến, đóa Tịch Diệt Thiên Hỏa này uy năng bá đạo như thế, thậm chí ngay cả bọn hắn cũng cảm giác được tim đập nhanh!

Nam Chiên Tiên Vương tiên hỏa, còn là hỏa lực đơn thuần, mà đóa Thiên Hỏa này, lại là hủy diệt đơn thuần, hủy diệt hết thảy, tựa hồ bất luận đại đạo

gì, bất luận pháp bảo gì, đều không thể tới chống lại!

Bất luận đại đạo gì gặp được hỏa này, đều bị thiêu, uy năng không còn, bất luận pháp bảo gì gặp được hỏa này, đều hóa thành tro bụi!

Hỏa này tuy hung mãnh, cho người cảm giác có thể hủy diệt hết thảy, nhưng mà trong lửa lại có một bức cảnh tượng khác, đó là dị tượng vũ trụ sơ khai, rộng rãi bao la hùng vĩ, sáng chói sáng lạn!

Sắc mặt Nam Chiên Tiên Vương lập tức thay đổi, kinh nghi bất định, hai con ngươi gắt gao nhìn thẳng đóa Tịch Diệt Thiên Hỏa này, tựa hồ muốn từ đó nhìn ra căn nguyên, suy diễn phương pháp luyện chế hỏa này.

Bất quá Giang Nam Tịch Diệt Thiên Hỏa chính là từ trong Tịch Diệt đại đạo diễn sinh mà đến, Nam Chiên Tiên Vương không hiểu Tịch Diệt đại đạo, mặc dù là Tiên hỏa chi nguyên, Tiên hỏa chi tổ, cũng không cách nào từ đó suy diễn ra mảy may!

Tịch Diệt Thiên Hỏa bay đến trước Trụ Hoang thần thạch bị Nam Chiên Tiên Vương luyện thành cầu, chỉ thấy Trụ Hoang thần thạch lập tức như tuyết tan rã, bắt đầu nóng chảy!

Vừa rồi Nam Chiên Tiên Vương chỉ là đem Trụ Hoang thần thạch đốt mềm, mà bây giờ, Trụ Hoang thần thạch vậy mà nóng chảy, chính thức nóng chảy!

Rất nhanh, cái thạch cầu cực đại này liền bị Giang Nam dùng Tịch Diệt Thiên Hỏa nấu thành nước, sau đó thạch thủy chảy động, ở giữa không trung hóa thành một bia đá, sau lại hóa thành một pho tượng của Băng Phách Huyền Nữ, trông rất sống động, sau đó lại hóa thành một đóa hoa sen ngũ sắc.

Giang Nam mỉm cười, trong mi tâm một đạo đại đạo bay ra, bá một tiếng khắc ở trên hoa sen ngũ sắc, đóa hoa sen ngũ sắc kia liền hiện ra đại đạo hoa văn thần bí.

Sắc mặt Nam Chiên Tiên Vương hôi bại, vừa rồi hắn dùng tiên hỏa nung khô, chỉ là đem Trụ Hoang thần thạch mềm hoá, có thể tăng thêm đến trong tiên kim khác mà thôi, mà Giang Nam lại đem Trụ Hoang thần thạch luyện hóa, còn tăng thêm đại đạo của mình, lạc ấn thần thông, luyện thành pháp bảo chính thức!

Ai cao ai thấp, liếc mắt rõ ràng!

- Nam Chiên đạo huynh, còn cần so nữa không?

Giang Nam thu Tịch Diệt Thiên Hỏa, cười nói.

Sắc mặt Nam Chiên Tiên Vương càng thêm hôi bại, tựa hồ không có nghe được hắn nói cái gì, thất hồn lạc phách nói:

- Làm sao có thể, làm sao có thể có người ở hỏa đạo vượt qua ta. . .

Bọn người An Thanh Tiên Vương cũng là vẻ mặt khó có thể tin, sở dĩ bọn hắn cùng Giang Nam đánh bạc, chính là vì biết rõ lai lịch của Nam Chiên Tiên Vương, biết rõ Tiên hỏa tạo nghệ của hắn không người có thể sánh ngang, bởi vậy mới bỏ được xuất ra bảo vật quý trọng như thế đến lợi nhuận Giang Nam, cho Giang Nam xuất huyết, đả kích khí diễm của tiểu tử này!

Nhưng mà, Nam Chiên Tiên Vương lại thất bại, bại ở địa phương mình sở trường nhất, ở trên hỏa đạo, thua bởi một Chân Tiên!

Đông Vân Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, đóa hỏa này, chỉ sợ không phải chính ngươi luyện ra tiên hỏa a? Chẳng lẽ là tồn tại tiền sử luyện chế Dị hỏa, tồn lưu đến nay? Giáo chủ quả nhiên phúc duyên thâm hậu, rõ ràng có thể thu Dị hỏa bực này, làm cho người hâm mộ. Bất quá ngươi dùng tiền sử cường giả luyện ra hỏa diễm đến cùng Nam Chiên đạo huynh so, không khỏi có chút mưu lợi a?

An Thanh Tiên Vương tinh thần chấn động, vỗ tay cười nói:

- Không sai! Ngươi đây là mưu lợi! Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta là muốn xem bản lĩnh thật sự của ngươi, mà không phải là ngươi dựa vào phúc trạch của tiền sử cường giả! Sao ngươi không dùng tiên hỏa của mình, cùng Nam Chiên Tiên Vương so một lần?

Nam Chiên Tiên Vương cũng giữ vững tinh thần, cười nói:

- Giáo chủ, không phải chúng ta thua không nổi, mà là ngươi dùng Dị hỏa của cường giả tiền sử, thật có chút đầu cơ trục lợi.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, Nguyên Thủy đại đạo bay ra, đạo đại đạo này lập tức bắt đầu biến hóa, cũng không lâu lắm, đại đạo mạnh mẽ biến mất, hóa thành một đóa Tịch Diệt Thiên Hỏa, lẳng lặng trôi nổi ở trước mặt mọi người.

Sắc mặt Nam Chiên Tiên Vương tái nhợt, không hề ngôn ngữ.

Đông Vân Tiên Vương cùng An Thanh Tiên Vương cũng nghẹn họng nhìn trân trối, nói không ra lời. Giang Nam ở trước mặt bọn hắn, lại luyện ra một đóa Tịch Diệt Thiên Hỏa, để cho bọn hắn á khẩu không trả lời được, cũng tìm không được bất luận lý do gì nữa!

- Thua. . .

Nam Chiên Tiên Vương ngẩng đầu, lẩm bẩm nói:

- Lần này ta thua, thua tâm phục khẩu phục. . .

Hắn lảo đảo mà đi, thanh âm xa xa truyền đến:

- Huyền Nữ nương nương, chư vị đạo hữu, ta không mặt mũi nào lưu ở nơi đây, từ biệt. . .

Chương 2132: Cùng Sinh Băng Phách Hoa. (1)

Hắn dùng tuyệt học am hiểu nhất cùng Giang Nam đánh bạc, lại bị Giang Nam đánh bại, tự giác không mặt mũi nào, bởi vậy lách mình rời đi.

Giang Nam vội vàng nói:

- Đạo huynh, còn chuyện Huyền Châu Khai Châu. . .

Băng Phách Huyền Nữ đột nhiên mở miệng nói:

- Giáo chủ yên tâm, mặc dù Nam Chiên có chút thua không nổi, nhưng mà đã nói, tuyệt sẽ không nuốt lời.

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, đem Hỏa Vân tiên châu, tiền sử Cự Linh võ đạo đồ cùng khối Tiên Thiên tiên kim kia hết thảy thu vào, nhìn về phía Đông Vân cùng An Thanh hai vị Tiên Vương, cười nói:

- Hai vị đạo huynh. . .

Sắc mặt hai vị Tiên Vương đều có chút khó coi, bọn hắn tới là cho Giang Nam một hạ mã uy, vơ vét tài sản bảo vật của Giang Nam, muốn hắn giao ra Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực cùng Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, không nghĩ tới lại bị Giang Nam liên tục ra oai phủ đầu cho mấy người bọn hắn, thậm chí đem bảo bối trong tâm can bọn hắn thắng đi, thật sự để cho trong lòng bọn hắn khó chịu.

An Thanh Tiên Vương phẩy tay áo bỏ đi, lạnh lùng nói:

- Ngươi yên tâm, tuy chúng ta bất tài, nhưng tín dụng vẫn phải có! Chuyện liên danh thượng biểu hai cung, tuyệt sẽ không đổi ý!

Đông Vân Tiên Vương thở dài, cũng rời đi, lắc đầu nói:

- Lần này thua lớn rồi. . . Giáo chủ chờ đợi mấy ngày, hai cung tất có sắc lệnh xuống.

Giang Nam đưa mắt nhìn hai người rời đi, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra.

- Giáo chủ ở lại Hải Châu ta mấy ngày a.

Thanh âm lãnh lãnh thanh thanh của Băng Phách Huyền Nữ vang lên nói:

- Hiện tại ngươi ly khai, không cách nào còn sống trở lại Huyền Thiên tiên vực.

Trong lòng Giang Nam chấn động, vội vàng hướng vị nữ Tiên Vương này nhìn lại:

- Ngươi nói là. . .

Trong Tiên điện, chỉ còn lại có Giang Nam cùng Băng Phách Huyền Nữ, những Tiên Vương đi theo An Thanh, Nam Chiên cùng Đông Vân mà đến kia cũng nhao nhao rời đi, bên ngoài còn có chút Tiên Hải Tiên Vương, chỉ là xa xa đang trông xem thế nào, kích động, rất muốn cùng Giang Nam chiến một chầu.

Tiên Hải mười tám Tiên Vương vây công Huyền Thiên tiên vực, hết thảy chết ở trong miệng cóc, bởi vậy khiến mấy người này không phục lắm.

Băng Phách Huyền Nữ chậm rãi nói:

- Nam Chiên ăn hết thiệt thòi lớn như vậy, hơn nữa bị ngươi đánh bạc đấu thắng hắn, hắn không mặt mũi nào lưu ở nơi đây, nhưng cũng sẽ không cam tâm như vậy. An Thanh Tiên Vương có thù tất báo, khẳng định cũng sẽ đối với ngươi ra tay. Về phần Đông Vân, hắn không muốn quá phận đắc tội Huyền Đô cùng Càn Nguyên, bất quá tâm tư của Đông Vân phiêu hốt, để cho người khó có thể nắm lấy, hắn sẽ động thủ đối phó ngươi hay không còn khó nói.

Giang Nam nghiêm nghị.

Băng Phách Huyền Nữ tiếp tục nói:

- Ta đã sáng tỏ Nhân Quả lợi hại, biết rõ bên trong tối tăm có một ít đạo lý, sắp thành tựu Tiên Quân, cho nên Tiên Vương khác của Tiên Hải mời ta ra mặt giáo huấn giáo chủ, ta chưa từng đáp ứng. Giáo chủ chính là Thần Đạo Giáo chủ, là nhân vật nhất định cùng bát Tiên Vương cân bằng, hơn nữa lại là phụ Thần của hai vị Tiên tổ ở Hạ giới, số mệnh gia thân, bởi vậy ta không muốn đắc tội giáo chủ.

Giang Nam tạ ơn, cười nói:

- Tâm cảnh của nương nương, làm cho người bội phục.

Ánh mắt của Băng Phách Huyền Nữ như Tiên Hải, xanh thẳm tĩnh mịch, thần bí mà tràn ngập phong tình dị vực, nói:

- Giáo chủ khách khí, sở dĩ ta không muốn đắc tội giáo chủ, ngược lại thực sự không phải là e sợ Huyền Đô cùng Càn Nguyên, mà là không muốn gây chuyện nhiều, tương lai cùng giáo chủ dây dưa, lại có hai vị Tiên tổ phía sau, dây dưa quá nhiều, sợ có vẫn lạc hiện ra. Bất quá mấy vị Tiên Vương khác lại không nghĩ thế, An Thanh Tiên Vương cùng Nam Chiên Tiên Vương ăn hết thiệt thòi lớn như vậy, hơn nữa hai người bọn họ đều sắp thành tựu Tiên Quân, nếu thành tựu Tiên Quân, thật cũng không sợ cùng ngươi Nhân Quả, bởi vậy nếu ngươi ly khai Hải Châu ta. Tất sẽ lọt vào hai người này phục giết.

Nàng nói khẽ:

- Sau lưng bốn Tiên Vương chúng ta cũng có Tiên Quân chống đỡ, nếu không cũng không thể ở Tiên Giới sừng sững đến nay. Nếu An Thanh Tiên Vương cùng Nam Chiên Tiên Vương ra tay đối phó ngươi, Tiên Quân sau lưng bọn hắn xuất hiện, Càn Nguyên cùng Huyền Đô Tiên Quân cũng rất khó bảo vệ ngươi.

Giang Nam gật đầu, đối với nữ tử này có chút nhìn không thấu. Theo lý mà nói, Tứ đại Tiên Vương giao tình vô cùng tốt, cô gái này chắc có lẽ không đề điểm mình, mà là tùy ý hắn ly khai chịu chết.

Băng Phách Huyền Nữ ánh mắt sáng ngời, rơi vào trên mặt Giang Nam, nói khẽ:

- Ngươi cảm thấy thực lực bốn Tiên Vương chúng ta như thế nào?

Giang Nam suy tư một lát nói:

- Ta vốn là có chút khinh thường Tứ đại Tiên Vương các ngươi, nhưng hôm nay ta mới biết, bốn Tiên Vương quả nhiên danh bất hư truyền, bất luận một người nào, đều hơn ta xa! Nam Chiên Tiên Vương Hỏa Vân tiên châu, đơn giản liền có thể đem ta tạc toái. An Thanh Tiên Vương dùng Tiên Thiên tiên Kim Luyện chế pháp bảo cùng vạn bảo không gian, càng là khủng bố vô cùng, mà Đông Vân Tiên Vương cũng thâm bất khả trắc, thân thể trên ta xa, hắn am hiểu nhất chỉ sợ còn không phải thân thể, mà là pháp lực! Về phần nương nương. . .

Giang Nam lắc đầu nói:

- Thực lực của Huyền Nữ nương nương. chỉ ở trên bọn hắn, sẽ không dưới bọn hắn!

- Giáo chủ khen trật rồi.

Trong mắt Băng Phách Huyền Nữ có ánh sáng khác thường lưu động, khó được lộ ra vui vẻ nói:

- Ngươi nhìn thấy, bất quá là thực lực mặt ngoài của bốn Tiên Vương ta, nội tình của bốn Tiên Vương ta, còn không chỉ như thế. Ngươi nếu khinh thường bọn người An Thanh, chỉ sợ không có đường sống.

Giang Nam gật đầu, không tiếp xúc bọn người An Thanh, Đông Vân, thật sự là hắn sẽ khinh thường bọn hắn. Nhưng mà thoáng tiếp xúc, hắn mới biết

những người này có thể thống lĩnh Tiên Vương khác, độc chiếm Đông Vân, Nam Chiên, Tây Hoàn cùng Tiên Hải, thực sự không phải là may mắn!

Tứ đại Tiên Vương còn như thế, như vậy thực lực của bát Tiên Vương chỉ sợ cũng đạt tới trình độ cực kỳ khủng bố. Bằng không thì sẽ không để cho Tiên Quân hai cung kiêng kị!

Trên biển xem băng sơn, chứng kiến thủy chung là bộ phận trên mặt nước.

Vô luận là bọn người Đông Vân, hay là bọn người bát Tiên Vương, vài tỷ năm tích lũy, để cho bọn hắn đều không giống như là biểu hiện ra thoạt nhìn đơn giản như vậy!

Mà Băng Phách Huyền Nữ trước mặt, hắn cũng không cách nào nhìn thấu tâm tư của nàng này.

Vừa rồi hai trận đánh bạc đấu, rõ ràng cho thấy Nam Chiên cùng An Thanh chiếm cứ thượng phong, ưu thế rõ ràng như vậy, Băng Phách Huyền Nữ lại có thể nhịn được không có tham dự, có thể thấy tâm tính không giống bình thường.

Hơn nữa, hôm nay Tạp Đà Châu đã có gần ba phần tư rơi vào trong tay Giang Nam, còn lại một phần tư thì khống chế ở trong tay Băng Phách Huyền Nữ, chỉ cần nàng này khống chế một phần tư kia, liền có thể kiềm chế Giang Nam, để cho Giang Nam không cách nào hoàn toàn khống chế Tạp Đà Châu!

Giang Nam cũng không biết nàng này một mặt hướng mình lấy lòng, một mặt lại kiềm chế mình, rốt cuộc là ý tứ gì.

Chương 2133: Cùng Sinh Băng Phách Hoa. (2)

Bất quá xem cử động trước mắt của Băng Phách Huyền Nữ, hẳn là không có ác ý.

- Giáo chủ là khách nhân ta mời đến, ta tự nhiên không thể để cho ngươi bị hao tổn. Hơn nữa, ta cũng có sự tình muốn nhờ.

Băng Phách Huyền Nữ nhìn về phía Giang Nam, đôi mắt càng phát ra xanh thẳm tĩnh mịch, nói khẽ:

- Nếu giáo chủ có thể giúp ta đạt thành mong muốn, ta tất nhiên đem địa bàn còn lại của Tạp Đà Châu chắp tay đưa tiễn, hơn nữa hộ tống giáo chủ bình an trở lại Huyền Thiên tiên vực.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Sự tình ngay cả Huyền Nữ nương nương cũng không cách nào làm được, chỉ sợ ta cũng không cách nào làm được.

Băng Phách Huyền Nữ lắc đầu nói:

- Này cũng chưa hẳn. Ta chỉ là khiếm khuyết một ít lực lượng, không cách nào hoàn thành sự kiện kia, nếu mượn nhờ lực lượng của giáo chủ, liền có thể hoàn thành chuyện này.

Giang Nam buồn bực:

- Xin hỏi sự tình ra sao?

Băng Phách Huyền Nữ lẳng lặng nói:

- Tiên Hải ta bị lực lượng tiền sử xâm lấn rồi.

Trong lòng Giang Nam tim đập mạnh một cú, thất thanh nói:

- Tiên Hải bị lực lượng tiền sử xâm lấn? Nương nương, chuyện này ngươi tới tìm ta chỉ sợ vô dụng thôi, ngươi hẳn nên đi tìm hai cung, để cho Tiên Quân hai cung mời Tiên Thiên pháp bảo ra, mới có thể diệt trừ tồn tại tiền sử!

Băng Phách Huyền Nữ lắc đầu nói:

- Lần này xâm lấn, thực sự không phải là Đạo Quân tiền sử xâm lấn, không cần phải kinh động hai cung. Chỉ là bằng thực lực của ta cùng Tiên Hải, không cách nào diệt trừ ma đầu tiền sử này, cho nên mới mời giáo chủ tương trợ. Nếu Giáo chủ giúp ta một tay, ta tự nhiên có chỗ báo đáp.

Giang Nam càng nghi hoặc, cười nói:

- Vì sao nương nương không đi mời Nam Chiên, An Thanh bọn người? Bọn họ cùng nương nương giao tình, chỉ sợ càng đỡ một ít a?

- Chuyện này, cũng không phải là đơn giản như vậy, ta không dám mời bọn hắn.

Băng Phách Huyền Nữ êm tai nói:

- Ở chỗ sâu trong Tiên Hải, có một đóa Băng Phách Hoa, là cùng ta làm bạn mà sinh, đóa hoa này cùng ta chung một chỗ sinh ra đời, nhưng không có hoá thành sinh linh, mà sinh trưởng ở bên trong Băng Phách dưới đáy biển. Cho tới nay, ta thủ hộ hoa này, chờ đợi hoa này nở rộ, đóa hoa này cùng ta đồng căn đồng nguyên, ta là tu vi gì, nó cũng là tu vi ấy. Ta tu thành đại đạo gì, nó cũng chất chứa đại đạo đó. Chúng ta như là tỷ muội song sinh, như đồng nhất thể, tâm ý tương thông, đại đạo tương thông.

Giang Nam kinh ngạc không hiểu nói:

- Băng Phách Hoa cùng sinh? Còn có thần kỳ chi vật bực này?

- Đóa hoa này, là mấu chốt để ta đột phá đến Tiên Quân, nếu ta ở lúc đạt tới tiếp cận Tiên Quân cảnh giới, luyện hóa hoa này, liền có thể một lần hành động đột phá, tu thành Tiên Quân.

Băng Phách Huyền Nữ nói:

- Chỉ là trước đó không lâu, lúc ta bế quan tu luyện, này hoa phát sanh biến hóa, đợi cho sau khi ta xuất quan, mọi chuyện đã rồi.

Giang Nam lẳng lặng nghe, Băng Phách Huyền Nữ nói:

- Có một cổ lực lượng tà ác, từ lòng đất Vô Nhân khu truyền lại đến Băng Phách đáy biển, xâm nhiễm phiến thánh địa kia. Ta sát nhập bên trong Băng Phách, đã thấy đại đạo bên trong Băng Phách Hoa, đã không còn là đại đạo thuần túy của ta, mà là bị tiền sử đại đạo xâm lấn, hoá sinh ra tồn tại tà ác, cơ hồ cùng ta sánh vai. Bằng sức một mình ta đã không cách nào đem nàng trấn áp luyện hóa, ta không tin được bọn người An Thanh, Đông Vân, lại biết rõ giáo chủ ở tiền sử đại đạo tạo nghệ sâu đậm, bởi vậy chỉ có thể mời giáo chủ tương trợ.

Giang Nam gật đầu, đóa cùng sinh hoa kia là mấu chốt để Băng Phách Huyền Nữ đột phá đến Tiên Quân cảnh giới, mà Tiên Quân là thành tựu bực nào?

Ba người An Thanh, Nam Chiên cùng Đông Vân tuy cùng Băng Phách Huyền Nữ giao hảo, nhưng mà cái hấp dẫn này thật sự quá lớn, khó bảo toàn ba Tiên Vương kia sẽ nhịn không được tham hoa này, ra tay với Băng Phách Huyền Nữ, vậy thì thật là tiền mất tật mang rồi.

Hơn nữa, Băng Phách Huyền Nữ vẫn không thể đi mời Tiên Quân chống đỡ nàng, cùng sinh hoa dù sao đang mang trọng đại, quan hệ đến nàng có thể chứng được Tiên Quân hay không.

Mà Băng Phách Huyền Nữ chứng được Tiên Quân, sẽ thoát ly Tiên Quân chống đỡ nàng khống chế, là sự tình vị tồn tại sau lưng nàng kia không vui

chứng kiến, vị tồn tại kia hơn phân nửa sẽ đem Băng Phách Hoa khống chế trong tay, mượn cơ hội triệt để khống chế Băng Phách Huyền Nữ, muốn nàng làm việc cho mình.

- Huyền Nữ nương nương mời ta với ngươi cùng một chỗ luyện hóa đóa cùng sinh hoa này, chỉ sợ ngoại trừ là vì ta tinh thông tiền sử đại đạo, còn là vì tu vi thực lực của ta không bằng bọn người An Thanh Tiên Vương, mặc dù muốn cướp đoạt cùng sinh hoa, cũng không có phần thực lực này.

Giang Nam cười nói:

- Là cái duyên cớ này a?

Băng Phách Huyền Nữ gật đầu, dung nhan xinh đẹp hiện ra một dáng tươi cười chọc tiếng lòng người, cô gái này không cười thì thôi, phàm là cười lên, tựa hồ có thể làm cho hết thảy mỹ vật thế gian mất nhan sắc, không cách nào cùng nụ cười của nàng so sánh, buồn bả nói:

- Đích thật là nguyên nhân này, mặc dù Giáo chủ tài tình kinh thế, nhưng dù sao nội tình còn thấp, ở trong tay ta lật không nổi bao nhiêu bọt nước, nếu động tham niệm, ta có thể tại chỗ đem giáo chủ trấn áp đánh giết. Đổi lại bọn người An Thanh, ta liền không có nắm chắc này rồi.

Sắc mặt Giang Nam tối sầm, lúng ta lúng túng nói:

- Nương nương, ngươi nói uyển chuyển một chút được không, không nên trực tiếp như vậy, tốt xấu cũng phải cho ta vài phần mặt mũi.

Đôi mắt xanh thẳm của Băng Phách Huyền Nữ rơi vào trên người của hắn, tựa hồ muốn nhìn thấy đáy lòng của hắn nghĩ gì, nói khẽ:

- Giáo chủ có thể giúp ta chuyện này không?

- Đương nhiên sẽ giúp.

Giang Nam cười nói:

- Bất quá, nếu lực lượng tà ác của tiền sử xâm lấn, chỉ sợ sẽ có hung hiểm, ta cần tu luyện mấy ngày.

Băng Phách Huyền Nữ gật đầu, phiêu nhiên mà đi, thanh âm xa xa truyền đến nói:

- Nơi đây liền là bế quan chi địa của giáo chủ, lúc giáo chủ xuất quan, ta tới tìm ngươi. Giáo chủ nên nhanh chóng xuất quan, đại đạo tiền sử kia còn đang không ngừng lớn mạnh, mỗi kéo dài một ngày, thực lực của nàng liền cường đại một phần, kéo dài thời gian quá lâu, chỉ sợ lực lượng của ngươi và ta đã không cách nào trấn áp nàng!

- Băng Phách Hoa? Rõ ràng còn có thần kỳ chi vật bực này! Nếu Băng Phách Huyền Nữ đạt được hoa này, chỉ sợ xác định vững chắc có thể chứng đạo Tiên Quân rồi.

Trong nội tâm Giang Nam cảm khái, chứng đạo Tiên Quân là gian nan bực nào, vô luận là bọn người Băng Phách Huyền Nữ, hay là bọn người bát Tiên Vương, đều dùng tất cả vốn liếng, trăm phương ngàn kế muốn chứng đạo.

- Ta so với bọn hắn cất bước muộn, chẳng biết lúc nào mới có thể đạt tới cảnh giới như bọn hắn?

Ánh mắt Giang Nam chớp động, rơi vào trên tiền sử Cự Linh võ đạo đồ, thầm nghĩ:

- Bất quá đã nhận được bảo vật này, ta liền có thể thân thể đi đầu, dẫn đầu để cho thân thể đột phá cực hạn, siêu việt Hỗn Độn Cổ Thần, đi đầu đạt tới Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần!

Chương 2134: Cự Linh Đại Đạo. (1)

Trong tòa tiên điện này chỉ còn lại có chủ tớ ba người Giang Nam, tiền sử Cự Linh võ đạo đồ treo cao, Giang Nam cũng không có cấm Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân quan sát.

Hai thằng này nhìn về phía tiền sử Cự Linh võ đạo đồ, ý đồ từ trong đồ học đến mấy thứ gì đó.

Bọn hắn một cái là tiền sử dị chủng quái cáp, một cái là huyết mạch Hỗn Độn Long tổ, đều là thế hệ thân thể cường đại, thân thể thần thông bên trong đồ đối với bọn nó cũng rất có lực hấp dẫn.

Ở bên trong đồ, Cự Linh Cổ Thần kia như trước vận động không đứt, diễn luyện các loại thân thể thần thông, biến hóa không ngừng, những thân thể thần thông này vậy mà không có bất kỳ lặp lại, mỗi một loại đều hết sức cường đại, đem uy năng thân thể phát huy đến mức tận cùng!

Cự Linh Thần tộc cùng Hỗn Độn Cổ Thần, đều là tồn tại thân thể đứng ở trên đỉnh, chẳng phân biệt được sàn sàn nhau.

Hỗn Độn Cổ Thần là trời sinh thân thể cường đại, mà Cự Linh Thần tộc ngoại trừ có thân thể trời sinh cường đại ra, càng nhiều nữa là dựa vào tu luyện, khiến cho nhục thể của mình đạt đến mức tận cùng!

Pháp môn bọn hắn tu hành, bị gọi là pháp môn thân thể thành thánh, không truy cầu pháp lực, mà truy cầu thân thể cường đại!

Phượng Nghi Tiên Vương là được cơ duyên này, thân thể chứng đạo Tiên Vương, biến thành một trong tồn tại thân thể cường đại nhất bên trong Tiên Vương!

Bất quá so sánh với nhau mà nói, tạo nghệ ở trên pháp lực của Phượng

Nghi Tiên Vương, liền so với Tiên Vương khác có vẻ không bằng rồi.

Căn cứ Giang Nam đối với tiền sử Cự Linh Thần tộc hiểu rõ đến xem, cái chủng tộc thống trị một thời đại tiền sử huy hoàng này, ở trên pháp lực cũng không am hiểu, trên thực tế pháp lực của bọn hắn quả thực cực kỳ bạc nhược yếu kém, bởi vì tất cả pháp lực đều bị dùng đến đề thăng thân thể. Nếu không phải như thế, cũng không thể khiến nhục thể của bọn hắn đạt tới độ cao mà chủng tộc khác khó có thể so sánh!

Giang Nam tinh tế quan sát thân thể thần thông bên trong Cự Linh võ đạo đồ, địa phương hắn chú ý, thực sự không phải là như thế nào đem những thân thể thần thông kia suy diễn đi ra, mà là từ bên trong chút ít thân thể thần thông này, suy diễn ra công pháp của vị Cự Linh Cổ Thần kia!

- Từ mặt ngoài biến hóa, suy diễn biến hóa ở bên trong, thật sự quá khó khăn!

Đây là một công trình phi thường gian khổ, chẳng những muốn diễn xuất đại đạo thời đại của Cự Linh Thần tộc kia, còn phải nắm rõ quỹ tích của thân thể thần thông thời thời khắc khắc biến hóa, từ nhiều loại biến hóa tìm ra bản chất!

Cự Linh Cổ Thần bên trong đồ mỗi một khắc đều đang thi triển Thần Thông biến hóa bất đồng. Muốn suy diễn công pháp của hắn, thật sự là ngàn khó muôn vàn khó khăn.

Giang Nam am hiểu nhất chính là suy diễn, suy diễn công pháp suy diễn đại đạo, Càn Nguyên Tiên Quân khai sáng Ma Ngục Huyền Thai Kinh là am hiểu đạo này, Giang Nam nhảy ra Ma Ngục Huyền Thai Kinh, khai sáng Nguyên Thủy Đại La Kinh. Ở trên suy diễn chi đạo càng tốt hơn, nhưng giờ phút này cũng cực kỳ cố hết sức.

Lúc hắn quan sát bia đá bi văn của Thần Mẫu Đạo Quân, căn cứ đại đạo phiến diện, liền có thể suy diễn ra tiền sử Cổ Thần đại đạo nguyên vẹn, có thể thấy năng lực suy diễn của hắn là kinh người bực nào!

Nhưng mà Cự Linh Cổ Thần biến hóa quá nhanh, để cho hắn khó có thể bắt Huyền Cơ trong đó, nó liền trực tiếp tự phát sinh cải biến.

Đã qua thật lâu, Giang Nam thủy chung không có bao nhiêu thu hoạch.

Kỳ thật, sở dĩ Đông Vân Tiên Vương lấy ra cuốn bản đồ cổ này làm tiền đặt cược, cũng chính là nguyên nhân này, bởi vì công pháp thần thông bên trong bản đồ cổ thật sự khó có thể lĩnh ngộ, hắn đạt được bản đồ cổ lâu như thế, tuy thu hoạch kinh người, tăng lên cường độ nhục thể của mình, nhưng lại không có suy diễn ra nhiều thứ hơn.

Nếu như tốn hao ở trên bản đồ cổ quá nhiều thời gian, ngược lại được không bù mất, bởi vì thời gian đồng dạng hắn cần tu khổ luyện lấy được thêm nữa, cho nên lưu trong tay cũng không có bao nhiêu tác dụng, cho nên mới lấy ra đánh bạc.

Nếu không, nhân vật tinh giống quỷ như Đông Vân, há có thể đem chí bảo chính thức lấy ra?

Bất tri bất giác ba bốn ngày thời gian trôi qua, Giang Nam còn không có bao nhiêu thu hoạch.

Đột nhiên, hắn đứng dậy, không hề ngồi suy diễn, mà là cùng Cự Linh Cổ Thần chung một chỗ vận động, Cự Linh Cổ Thần sử dụng thân thể thần thông gì, hắn liền làm ra động tác tương ứng, theo Cổ Thần mà động!

Động tác thứ nhất vừa thi triển ra, Giang Nam lập tức cảm giác được lực lượng trong cơ thể dọc theo một loại đường nhỏ kỳ dị vận hành, pháp lực dọc theo con đường này vận hành, không khỏi nhẹ kêu một tiếng.

- Có chút ý tứ. . .

Quỹ tích cổ lực lượng cùng pháp lực này vận hành cực khác thường nhân, cực kỳ kỳ lạ huyền diệu, hơn nữa ở trên đường pháp lực vận hành, Giang Nam lập tức cảm giác được pháp lực suy giảm, nhưng lực lượng lại tăng cường!

Hiển nhiên, lúc hắn thi triển môn thân thể thần thông này, pháp lực đang không ngừng chuyển hóa làm lực lượng!

Hơn nữa, pháp lực chuyển hóa làm lực lượng biên độ cực kỳ kinh người, để cho lực lượng trong cơ thể hắn kịch liệt tăng lên!

Giờ khắc này, lực lượng cùng phòng ngự của hắn, rốt cục đột phá cực hạn của Hỗn Độn Cổ Thần, đã vượt qua Hỗn Độn Cổ Thần!

Loại tình hình này cực kỳ quỷ dị, là diệu dụng của thân thể thần thông, hắn chỉ bắt lấy một động tác của Cự Linh Cổ Thần, liền có loại biến hóa kỳ diệu này!

Giang Nam dừng tay, không hề diễn luyện loại thân thể thần thông này nữa, lập tức cảm thấy lực lượng trong cơ thể mình chậm rãi bình phục, rất nhanh khôi phục như thường.

Mà pháp lực hóa thành lực lượng, cũng từ lực lượng chuyển hóa làm pháp lực.

Ở bên trong bản đồ cổ, Cự Linh Cổ Thần kia lại thi triển thân thể thần thông mới, Giang Nam lập tức bắt chước, lập tức chỉ cảm thấy pháp lực của mình lần nữa dọc theo một loại quỹ tích kỳ dị vận hành, cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng.

Mà cảm giác lực lượng mãnh liệt kia lần nữa vọt tới, để cho lực lượng của hắn tăng lên biên độ càng lớn!

Cự Linh Cổ Thần ở trong đồ liên tục không ngừng thi triển thần thông mới, mà Giang Nam thì một lần lại một lần bắt chước, cùng người trong đồ thi triển ra động tác đồng dạng!

Pháp lực của hắn cũng đang không ngừng tiêu hao, hóa thành lực lượng vô biên!

- Cơm cơm?

Linh Lung đạo nhân nháy mắt mấy cái, tò mò nhìn Giang Nam, sau một lúc lâu, đầu Hỗn Độn Long tổ này cũng bắt đầu bắt chước động tác người trong đồ, thi triển các loại thân thể thần thông.

Mà Cáp đạo nhân thấy thế, cũng học theo, cùng nhau diễn luyện.

Giang Nam phân ra tâm thần, tinh tế quan sát hai người này, trong lòng tim đập mạnh một cú, chỉ thấy lúc Linh Lung đạo nhân cùng Cáp đạo nhân thi triển những Cự Linh thân thể thần thông này, lực lượng tăng phúc so với Giang Nam càng lớn, cường độ thân thể tăng lên thêm nữa...!

Cáp đạo nhân còn thôi, biên độ tăng lên lớn nhất chính là Linh Lung đạo nhân, lực lượng cùng phòng ngự tăng phúc, cơ hồ có thể đạt tới gấp ba lúc trước!

Chương 2135: Cự Linh Đại Đạo. (2)

Mà Cáp đạo nhân tuy thua kém một bậc, nhưng cũng có thể tăng lên gấp hai!

Giang Nam chỉ có thể tăng lên một chút, so sánh với nhau mà nói, thần thông của Cự Linh Thần tộc, thích hợp Hỗn Độn Long tổ cùng tiền sử quái cáp loại trời sinh thân thể cường hoành này hơn.

Đông…

Ba người giơ tay nhấc chân, hư không bị chấn đến không ngừng rung chuyển, thậm chí ngay cả tòa tiên điện mà Băng Phách Huyền Nữ luyện này cũng bị chấn đến rầm rầm rung động, không gian trong đại điện bị chấn nát, từng tòa cấm chế trận pháp bị lực lượng của hắn chấn đến hiện ra. Từng đạo Tiên Vương đại đạo rậm rạp chằng chịt lơ lửng, lập tức bị chấn vỡ, toái đầy đất!

Tu hành những thần thông này, tuy có thể tăng lên lực lượng, nhưng lại không phải là Giang Nam muốn lấy được, những thân thể thần không này thông qua là bề ngoài, tuy có thể tăng lực lượng lên, nhưng chỉ là thông qua pháp lực đến chuyển đổi lực lượng, không thể để cho thân thể đạt được tiến bộ nhảy vọt!

Sau khi ngừng sử dụng thần thông, lực lượng sẽ suy giảm, khôi phục đến trình độ bình thường.

Hắn muốn lấy được chính là, công pháp ở bên trong!

Giang Nam nhiều lần diễn luyện, các loại thân thể thần thông ở trong tay hắn thi triển đi ra, kinh thiên động địa, đã qua thật lâu, hắn thi triển một đạo thân thể thần thông cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, đột nhiên trong nội tâm khẽ nhúc nhích.

Lúc này đây quỹ tích pháp lực cùng lực lượng của hắn vận hành, rốt cục cùng lúc trước có chút trùng hợp!

Hắn tinh thần đại chấn, Cự Linh Cổ Thần trong đồ thi triển thân thể thần thông tuy mỗi lần đều không giống, nhưng quỹ tích lực lượng cùng pháp lực vận hành đã có trùng hợp, nói rõ suy đoán của hắn không sai!

Những thân thể thần thông này đều là men theo quỹ tích một môn công pháp kỳ dị mà cường đại vận hành!

Lúc trước, Thần Thông ở bên trong đồ biến hóa thật sự quá nhiều quá phức tạp, để cho hắn không thể suy diễn, mà bây giờ, hắn đã có khả năng suy diễn!

Giang Nam yên lặng ở bên trong các loại thân thể thần thông biến hóa, quỹ tích lực lượng cùng pháp lực của những thần thông này ngày càng nhiều trùng hợp, địa phương trùng hợp càng nhiều, hắn tích lũy tin tức liền càng nhiều, suy diễn môn công pháp này cũng càng dễ dàng!

Thời gian dần trôi qua, theo hắn thi triển nhất thức lại nhất thức thân thể thần thông đi ra, Nguyên Thủy đại đạo trong cơ thể hắn đã phát sinh biến hóa kỳ diệu, bên trong Nguyên Thủy đại đạo có đại đạo mới ngưng tụ, cô đọng!

Đây là đại đạo thời đại Cự Linh, ở trong tay hắn tái hiện!

Bất quá, đại đạo thời đại Cự Linh mới ngưng tụ, vẫn là trạng thái không trọn vẹn, không có bao nhiêu uy năng.

Thân hình Giang Nam lay động, chỉ thấy giọt giọt máu huyết từ bên trong làn da hắn chảy ra, rơi xuống đất hóa thành nguyên một đám Giang Nam, theo động tác trên bản đồ cổ mà động, cùng nhau diễn luyện!

Rất nhanh, đạo Cự Linh đại đạo thứ hai đã ngưng tụ, sau đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư. . .

Tất cả Cự Linh đại đạo, đều là không trọn vẹn không được đầy đủ, thiếu khuyết trụ cột, chỉ có lẻ tà lẻ tẻ đoạn ngắn đại đạo, uy năng không được, đây là trong thân thể thần thông chất chứa đại đạo giải thích, không có càng nhiều tin tức xen lẫn ở trong đó.

Đã qua hơn mười ngày, Giang Nam đột nhiên dừng lại, không hề diễn luyện bất luận thần thông gì, rung thân nhoáng một cái, đem các máu tươi hóa thân thu nhập trong cơ thể, xếp bằng mà ngồi.

Hắn đã được đến đủ nhiều đoạn ngắn của Cự Linh đại đạo, giờ phút này bên trong Nguyên Thủy đại đạo, khoảng chừng có một trăm lẻ tám đoạn ngắn Cự Linh đại đạo, mang cho hắn tin tức sung túc!

- Tuy chưa hẳn có thể suy diễn ra công pháp của Cự Linh Cổ Thần, nhưng mà đại đạo thời đại Cự Linh, ta có thể suy diễn đi ra!

Đỉnh đầu hắn Nguyên Thủy chi khí bốc hơi, trong Nguyên Thủy chi khí hiện ra vô số hư ảnh, rõ ràng là thân ảnh các Cự Linh Cổ Thần, những Cự Linh hư ảnh này ở trong Nguyên Thủy chi khí giăng khắp nơi, chém giết vật lộn, thi triển ra các loại thân thể thần thông kinh thiên động địa, mỗi một loại đều hết sức tinh diệu, đem chỗ cường đại của thân thể phát huy vô cùng tinh tế!

Giang Nam toàn lực suy diễn, đã qua thật lâu, chỉ thấy những Cự Linh hư ảnh bên trong Nguyên Thủy chi khí kia càng ngày càng rõ ràng, thi triển thân thể thần thông cũng càng ngày càng tinh diệu, uy năng càng lúc càng lớn!

Đây là bởi vì, ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo của hắn, Cự Linh đại đạo phi tốc phát triển, bộ phận không trọn vẹn không ngừng đạt được bổ sung!

Cũng không lâu lắm, hắn rốt cục đem đạo Cự Linh đại đạo thứ nhất bổ toàn bộ, về sau liền dễ dàng rất nhiều, một đầu lại một đầu Cự Linh đại đạo phi tốc bổ sung!

Rốt cục, một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo hết thảy đạt được bổ sung

toàn bộ, những Cự Linh Cổ Thần hư ảnh trong Nguyên Thủy chi khí kia đột nhiên bá một tiếng biến mất không thấy gì nữa, Nguyên Thủy chi khí C-K-Í-T..T...T một tiếng chui vào trong cơ thể Giang Nam, cũng biến mất!

- Cuối cùng có chút thành tựu!

Giang Nam mở mắt, nhổ ra một ngụm trọc khí, đứng dậy.

Hắn tâm niệm vừa động, pháp lực cuồng bạo lập tức thúc dục một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo!

Oanh…

Hư không nổ bung, tiên điện sụp đổ, chia năm xẻ bảy, Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân đang diễn luyện thân thể thần thông bị khí lãng khủng bố kia đập bay!

Một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo thúc dục, để cho tiên điện cũng không cách nào thừa nhận uy năng lực lượng của hắn, bị san thành bình địa!

- Thân thể thành thánh, nguyên lai cái này là thân thể thành thánh. . .

Trong cơ thể Giang Nam trống trơn, pháp lực giọt nước không dư thừa, chỉ có lực lượng khủng bố vô biên chạy vội, tất cả pháp lực của hắn, hết thảy hóa thành lực lượng vô biên, siêu việt Chân Tiên cấp Hỗn Độn Cổ Thần mấy lần, một lần hành động bước vào Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, hơn nữa là Tiên Vương Đại viên mãn cấp Hỗn Độn Cổ Thần!

Giang Nam tán đi một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo này, lập tức lực lượng kịch liệt suy sụp, lực lượng mới tăng biến mất không thấy gì nữa, pháp lực lần nữa vọt tới, tràn ngập tứ chi bách hài.

- Không biết nếu suy diễn ra công pháp của Cự Linh Cổ Thần, sẽ có thay đổi gì?

Chỉ có Cự Linh đại đạo, không có công pháp, liền không cách nào làm

được pháp lực và lực lượng cùng tồn tại, làm như vậy có lợi cũng có tai hại, chỗ tốt là ở lúc thúc dục Cự Linh đại đạo, thân thể trở nên vô cùng cường hoành, vô địch trong Tiên Vương!

Tai hại là không cách nào thi triển pháp lực thần thông, không cách nào tế lên pháp bảo.

Nếu là cận thân vật lộn, như vậy Giang Nam có thể đem bát Tiên Vương đánh cho vãi ra quần, nhưng mà nếu như đối phương có một kiện pháp bảo phi thường cao minh, siêu việt Tiên Vương pháp bảo, như vậy có hại chịu thiệt chính là Giang Nam rồi.

Nếu pháp lực cùng thân thể có thể đạt tới cân đối, Giang Nam đồng thời có được sở trường cả hai, cái kia sẽ thập toàn thập mỹ, cận chiến viễn chiến, quét ngang bất luận Tiên Vương gì!

Chương 2136: Tiên Hải Long Vương. (1)

Bất quá Giang Nam suy tính, mặc dù suy diễn ra công pháp chất chứa trong bản đồ cổ, chỉ sợ cũng không cách nào làm được tình trạng pháp lực và lực lượng cùng tồn tại. Bởi vì lực lượng của Cự Linh Thần tộc, đến từ pháp lực, từ pháp lực chuyển đổi, hóa thành lực lượng cùng phòng ngự vô địch, bảo tồn một bộ phận pháp lực, sẽ để cho lực lượng không cách nào đạt đến mức tận cùng!

Hắn thực muốn lấy được là, để cho nhục thể của mình đạt được tăng lên chính thức trên ý nghĩa!

Hắn thúc dục Cự Linh đại đạo, thân thể chỉ là tạm thời tăng lên, tán đi Cự Linh đại đạo, lực lượng cùng phòng ngự thân thể sẽ suy sụp, khôi phục như thường.

Còn thân thể chân chính tăng lên, siêu việt Hỗn Độn Cổ Thần, thì chỉ có công pháp của Cự Linh Thần tộc mới có thể làm đến!

Giang Nam lại nghiên cứu mấy ngày, thu hoạch không lớn, thầm nghĩ:

- Muốn đem môn công pháp này triệt để suy diễn ra, không có trên dưới một trăm năm chỉ sợ là không thể làm được. Nghĩ đến Băng Phách Huyền Nữ đã đợi nóng nảy, vẫn là trước đi giải quyết sự kiện của nàng quan trọng hơn!

Tòa tiên điện này đã bị hắn san thành bình địa, biến thành một mảnh phế tích, cảnh hoàng tàn khắp nơi, Giang Nam đi ra phế tích, lúc này Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân nghênh tiếp, xì xào cơm cơm gọi không ngừng.

Băng Phách Huyền Nữ mang theo Long Nữ ở cách đó không xa, nhìn thấy Giang Nam xuất quan, tiến lên chào nói:

- Giáo chủ có thể khởi hành sao?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Làm phiền Huyền Nữ nương nương chờ lâu.

Băng Phách Huyền Nữ cao thấp dò xét, trong nội tâm buồn bực, nàng vốn cho là Giang Nam sẽ ở trong lúc bế quan, tu vi thực lực đại tiến, nhất là vừa rồi, thậm chí ngay cả tiên điện nàng luyện cũng bị chấn nát bấy, Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân càng là tiền sử Cự Thú cùng Hỗn Độn Long tổ, cũng bị chấn bay ra, làm cho nàng cho rằng thực lực Giang Nam tăng lên tới hoàn cảnh không thể tưởng tượng.

Mà bây giờ Giang Nam xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng lại nhìn ra được Giang Nam ở trong lúc này cũng không có bao nhiêu tiến bộ, như cũ là tu vi lúc trước.

Bằng vào tu vi thực lực lúc trước của Giang Nam, chấn vỡ tiên điện cũng không khó khăn, nhưng mà nhất định phải dựa vào uy lực của Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang mới có thể làm đến.

Bất quá vừa rồi, hiển nhiên Giang Nam cũng không thúc dục Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, như vậy hắn là như thế nào làm được?

Vị Huyền Nữ nương nương này cũng không có miệt mài theo đuổi, cất bước đi thẳng về phía trước, lúc này Giang Nam đuổi kịp, Long Nữ cùng hai đạo đồng theo sát phía sau, Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân nhàn rỗi vô sự, cùng Long Nữ Tiên Vương nói chuyện phiếm, hai đạo đồng một cái xì xào một cái cơm cơm, cùng Long Nữ nói chuyện với nhau nhiệt liệt, nghe mà Long Nữ một mảnh mờ mịt.

Trên tiên hải, Giang Nam cùng Băng Phách Huyền Nữ sóng vai mà đi, chân đạp Thương Hải, trên biển lật lên gợn sóng, ngẫu nhiên có tiên chỉ từ trên biển bay lên, như là ánh bình minh ở trên mặt biển nhộn nhạo.

Trên biển có Cự Thú, thỉnh thoảng từ trong biển hiện ra, lộ ra thân thể cao

lớn như là hòn đảo, đột nhiên lại lẻn vào đáy biển.

Cùng nhau đi tới, Giang Nam thậm chí chứng kiến thủy quái Tiên Vương cấp, ở trên biển phiên giang đảo hải.

Hô…

Biển cả đột nhiên vỡ ra, nhấc lên sóng lớn trùng thiên, một con hải ngư cực lớn lắc lư vây đuôi lao ra mặt nước, như là đại lục màu xanh từ đáy biển phóng lên trời.

Đột nhiên, đầu hải ngư to lớn không gì so sánh được kia rung thân lên, hóa thành một đầu tiên điểu cánh vàng xông thẳng lên trời, biến mất không thấy gì nữa.

- Tiên thú thật là lợi hại!

Trong nội tâm Giang Nam rùng mình, đầu Côn kia thực lực chỉ sợ ở trong Tiên Vương cũng có thể được xưng tụng là cường giả tầng giữa, sau khi hóa thành Bằng, thực lực càng là tăng lên một mảng lớn!

- Tiên thú bên trong Tiên Hải, so với tiên thú trong Vân Châu tiên lâm còn nhiều hơn một chút, bát Tiên Vương có tiên vực, thai nghén Tiên Thiên thần linh, mà Băng Phách Huyền Nữ thì có Tiên Hải thủy quái, số lượng nhiều, so với Tiên Thiên tiên vực dựng sinh Tiên Thiên thần linh còn nhiều hơn!

Giang Nam liếc nhìn Băng Phách Huyền Nữ, chỉ thấy cô gái này lộ ra yên tĩnh thong dong, tựa hồ cái gì cũng không để trong lòng, cũng không có sự vật gì đáng giá nàng để ở trong lòng, thầm nghĩ:

- Nếu những tiên thú này đều nghe lệnh nàng, chỉ sợ thế lực của nàng sẽ không thua kém bát Tiên Vương! Lúc trước nàng nói, ta nhìn thấy, chỉ là thực lực mặt ngoài của bốn Tiên Vương, hôm nay xem ra, quả là thế!

Tiên thú bên trong Tiên Hải là nhiều bực nào? Trong đó số lượng Tiên

Vương cấp cũng không ít, nếu Băng Phách Huyền Nữ khống chế cổ thế lực kia, hoàn toàn chính xác có thể làm cho thế lực của nàng đạt tới hoàn cảnh không cách nào tưởng tượng!

Tiên Hải thật sự bao la bát ngát, dùng cước lực của bọn người Giang Nam, cũng hao tốn mấy chục ngày mới đi đến mặt phía bắc Tiên Hải, trên đường, thậm chí Giang Nam cảm ứng được một cổ thần thức cực kì khủng bố hướng mình quét tới, cổ thần thức này tràn đầy phẫn nộ cùng sát khí, bất quá lúc quét trúng Băng Phách Huyền Nữ, cổ thần thức này rút lui, biến mất không thấy gì nữa.

- Chủ nhân cổ thần thức này, không phải An Thanh Tiên Vương là Nam Chiên Tiên Vương!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Quả nhiên, Băng Phách Huyền Nữ không có nói sai, Nam Chiên Tiên Vương cùng An Thanh Tiên Vương quả nhiên đang đợi ta ly khai Hải Châu, đem ta ám toán tru sát!

Cũng không lâu lắm, Băng Phách Huyền Nữ đột nhiên nói:

- Giáo chủ, chúng ta đã đến!

Phía trước bọn hắn, trên đại dương bao la, chỉ thấy mặt biển đã kết băng, tầng băng phiêu phù ở trên mặt biển, băng hàn rét thấu xương, băng sơn cao cao, sông băng giống như đao gọt búa bổ, còn có một chút Cự Thú tuyết trắng ở chỗ này phồn diễn sinh sống.

Giang Nam thậm chí còn chứng kiến từng đạo tiên quang bay tới, rơi vào bên trong phiến Băng Tuyết Thế Giới này, tiên nhân những khác châu tiến về nơi đây, hoặc thu thập một ít tiên dược chỉ sinh trưởng ở trong băng tuyết, hoặc là sưu tầm Huyền Băng thượng thừa luyện bảo.

Băng Phách Huyền Nữ chìm vào trong nước, Giang Nam mang theo hai đạo đồng đuổi kịp, cũng tiến vào trong nước, bên trong phiến Tiên Hải này

tiên khí dung nhập nước biển, cực kỳ nồng đậm, dựng sinh rất nhiều động vật biển khí lực kinh người.

Đột nhiên, một đầu hải ngư cực lớn hướng bọn hắn phóng đi, mở cái miệng rộng, đầu quái ngư này thực lực cực kỳ kinh người, miệng lớn mở ra, Tiên Hải lập tức sụp xuống, nước biển mãnh liệt hóa thành vòng xoáy, hướng miệng quái ngư dũng mãnh lao tới, ý đồ thôn phệ hết thảy bọn họ!

Đầu động vật biển này thực lực tuy kinh người, nhưng còn không cách nào làm gì bọn người Giang Nam, năm người như là Định Hải thần châm đứng ở trong nước biển. Long Nữ có chút nhoáng một cái, một đầu tóc bạc bay lên, tóc bạc ở trong nước biển tăng vọt, như là hàng nghìn mảnh kiếm màu bạc, mềm mại sắc bén, đem đầu hải ngư kia cuốn, cắt đến nát bấy, kinh ngạc nói:

- Kỳ quái, nương nương chính là Tiên Hải Chi Chủ, tất cả tiên thú đều thần phục với nương nương, nghe nương nương điều khiển. Sao đầu động vật biển này dám can đảm hướng nương nương tiến công?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2137: Tiên Hải Long Vương. (2)

Băng Phách Huyền Nữ lạnh nhạt nói:

- Trong Băng Phách Hoa dựng sinh tiền sử ma đầu kia, đã khống chế động vật biển phụ cận. Trong cơ thể của nàng, cũng có được tiên đạo của ta, khống chế những động vật biển này không khó.

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy đáy biển mạch nước ngầm mãnh liệt, tất cả động vật biển cực lớn mãnh liệt vọt tới, cự sa, cự chương, hải tượng, hải cẩu, sư tử biển, Quỳ Ngưu, hải long, Hải Kỳ Lân vân...vân, cũng có đại điểu trên biển, thậm chí Giang Nam còn nhìn thấy có vài đầu động vật biển thực lực không kém hơn Côn Bằng vừa rồi kia!

Tiên thú lấy ngàn mà tính vọt tới, Long Nữ lập tức quát tháo một tiếng, hóa thành một đầu Tiên Nữ Long màu bạc, ở trên biển vỗ cánh mà bay, đánh về phía những động vật biển kia.

- Xì xào!

Cáp đạo nhân rống to, rung thân nhoáng một cái, hiện ra nguyên hình tiền sử quái cáp, cũng đánh tới phía trước.

- Cơm cơm!

Linh Lung đạo nhân vui sướng kêu một tiếng, hóa thành Hỗn Độn Cự Long, phóng tới những động vật biển này.

Cự Thú ở trên biển chém giết, rất nhanh máu tươi nhuộm đỏ biển cả, Giang Nam cùng Băng Phách Huyền Nữ thì như trước đi thẳng về phía trước, bất quá ngày càng nhiều động vật biển vọt tới, ngăn chặn con đường tiến lên của bọn họ, gầm rú đánh tới, hung hãn không sợ chết!

Mặc dù là Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân hai tên như Thao Thiết này, giờ phút này cũng có chút không chịu đựng nổi, huống chi bên trong những động vật biển này có chút ít tồn tại không kém hơn bọn hắn?

Giang Nam đang muốn ra tay, Băng Phách Huyền Nữ lắc đầu nói:

- Giáo chủ, ta và ngươi không cần ra tay, đây là Băng Phách Hoa kia ý định tiêu hao thực lực của ngươi ta. Lúc này nếu ra tay, đến trong đáy biển Băng Phách, thực lực của chúng ta không phải trạng thái toàn thịnh, sẽ bị nàng khắc chế."

Giang Nam khẽ nhíu mày, Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân từng người hóa thành hình người, một cái hóa thành Cáp đạo nhân tay chân dài mấy vạn trượng, Long tổ đạo nhân hóa thành đầu rồng thân người đuôi rồng, thi triển thân thể thần thông của Cự Linh Cổ Thần, cường độ thân thể tăng lên mấy lần, sâu sắc ra tay!

Đã qua thật lâu, ba người bọn họ mới đồ sát những động vật biển cản đường kia không còn, Long Nữ, Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân mệt mỏi thở hồng hộc, toàn thân đều là miệng vết thương, cơ hồ không cách nào nhúc nhích.

Băng Phách Huyền Nữ đột nhiên quát tháo một tiếng, vung tay áo phất một cái, chỉ thấy vùng biển phía trước đột nhiên hiện ra vô số cấm chế trận pháp, liên tiếp biến mất không thấy gì nữa, ở phía trước bọn hắn, từ từ xuất hiện một tòa Băng Phách thế giới, băng hoa, băng cây, băng điêu, băng sơn, sông băng, băng hà, băng hồ, thậm chí còn có một mảnh băng hải, trên băng hải có Băng Phách huyền cung, rộng lớn nghìn vạn dặm!

Hình thành phiến thế giới đáy biển này, không phải Tiên Giới Huyền Băng bình thường, cũng không phải tiên nhân khác hoặc là thế hệ thực lực cao cường luyện thành Huyền Băng, mà là Tiên Giới từ trong hỗn độn mở ra, Tiên Thiên huyền khí ngưng tụ hóa thành Tiên Thiên Băng Phách!

Nơi này chính là Băng Phách đáy biển, thai nghén Băng Phách Huyền Nữ

cùng Băng Phách Hoa kỳ dị!

Bất quá, Tiên Thiên huyền khí nơi đây đã thai nghén Băng Phách Huyền Nữ cùng Băng Phách Hoa, huyền khí đã tiêu hao được không sai biệt lắm, huyền khí còn lại đại bộ phận đã bị Băng Phách Huyền Nữ lấy đi, chỉ để lại chút ít huyền khí dùng để thoải mái Băng Phách Hoa, bởi vậy đã không thần thánh bằng lúc trước như vậy.

Dù vậy, tại đây cũng là một Băng Phách thế giới không gì so sánh nổi, bất luận một khối Băng Phách gì lấy ra đi, cũng có thể luyện thành loại pháp bảo Huyền Băng không tệ!

NGAO…

Một tiếng rồng ngâm vang lên, chỉ thấy ở bên trong sông núi Băng Phách kia, một đầu hải long thân thể cao lớn từ đáy biển hiển hiện, đầu hải long này là khổng lồ bực nào, thân hình rõ ràng đem phiến Băng Phách thế giới này vờn quanh một vòng, đầu rồng khổng lồ đứng vững ở trên không Băng Phách thế giới.

Đây là một đầu lão Long, trên mặt Long mọc ra chòm râu như thác nước, rủ xuống nhập Băng Phách hải!

Khí tức của hắn vô cùng cường đại, cho Giang Nam cảm giác thậm chí không thua Nam Chiên, An Thanh Tiên Vương!

Vô số động vật biển trèo lên lưng đầu hải long này, có động vật biển trèo đến từng tòa sông núi Băng Phách, động vật biển rậm rạp chằng chịt trải rộng cả phiến Băng Phách thế giới, số lượng nhiều, chỉ sợ dùng mấy trăm vạn mà tính!

- Huyền Nữ nương nương. . . Còn nhớ rõ lão hủ sao?

Đầu lão hải long kia ha ha nở nụ cười, hai mắt như là hai khỏa lam mặt trời lạnh như băng, rơi vào trên người Băng Phách Huyền Nữ:

- Năm đó ngươi kiêng kị bản lãnh của ta, cự tuyệt ta cầu hôn, đem ta đuổi ra Tiên Hải, làm cho ta không thể không trốn hướng Vô Nhân khu, hôm nay lão hủ lại quay trở lại rồi! Hơn nữa lão hủ còn mang đến một tồn tại to lớn cao ngạo từ Vô Nhân khu, lão nhân gia nàng đã đoạt được đóa Băng Phách Hoa kia, thành công phục sinh! Lần này lão hủ tới, là vì trả thù, trả thù ngươi năm đó sở tác sở vi! Ha ha. . . Tiểu tiện nhân, ngươi còn mang đến một tiểu bạch kiểm nhân tình, cũng tốt, hôm nay cho ngươi cùng tiểu nhân tình của ngươi chung một chỗ chôn vùi ở đây!

Giang Nam hậm hực sờ lên mặt của mình, hướng Băng Phách Huyền Nữ ở bên người nói:

- Mặt của ta rất trắng sao?

Sắc mặt Băng Phách Huyền Nữ lộ ra chút ít bối rối, bên cạnh Long Nữ Tiên Vương liên tục gật đầu, nhỏ giọng nói:

- Giáo chủ hào hoa phong nhã, như là thư sinh, thật có chút bộ dạng tiểu bạch kiểm. . . Nương nương, ta không phải hồ ngôn loạn ngữ, ngươi đừng gõ ta, không tin ngươi hỏi Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân!

Cáp đạo nhân trịnh trọng gật đầu nói:

- Xì xào!

Linh Lung đạo nhân cao thấp dò xét Giang Nam, lại đối lập Cáp đạo nhân thoáng một phát, liền xác nhận mấy lần, trịnh trọng nói:

- Cơm cơm!

- Giáo chủ, ngươi thật sự là tiểu bạch kiểm.

Long Nữ hướng Giang Nam xác nhận nói.

Đầu lão hải long kia giận quá mà cười, thanh âm chấn động vùng biển, lạnh lùng nói:

- Một đôi cẩu nam nữ, các ngươi rõ ràng còn dám ở trước mặt ta mặt tán tỉnh! Tiện phụ, gian phu, hôm nay liền cho các ngươi chết không có chỗ chôn!

Đầu lão hải long này giận dữ, động vật biển rậm rạp chằng chịt trên người lập tức nhao nhao bị bắn lên, động vật biển tính bằng đơn vị hàng nghìn chen chúc đánh tới, hướng năm người Giang Nam đánh tới!

Nhiều động vật biển như thế, trong đó không thiếu có nhân vật Tiên Vương cấp, một phát vọt tới là kinh khủng cỡ nào?

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, động vật biển thật sự quá nhiều, hơn nữa lão hải long là Tiên Vương đạt trình độ cao nhất, huống chi còn có tiền sử cường giả mượn nhờ Băng Phách Hoa phục sinh kia, ngay cả hắn cũng không có nắm chắc!

Băng Phách Huyền Nữ lắc đầu nói:

- Giáo chủ, hiện tại còn không cần ngươi ra tay.

Hai con ngươi nàng nhìn về phía những động vật biển trước mặt đánh tới kia, đôi mắt dễ thương càng xanh thẳm sáng ngời, trong mắt của nàng, hiện ra sáng rọi giống như Tiên Hải, những nơi ánh mắt của nàng đi qua, lập tức một đầu sư tử biển hình thể khổng lồ bị Huyền Băng đông lại, đón lấy càng nhiều động vật biển nữa bị băng phong, nguyên một đám bị bao phủ trong Huyền Băng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2138: Cùng Chung Một Chồng. (1)

Ánh mắt Băng Phách Huyền Nữ đảo qua, trong ánh mắt ẩn chứa đại đạo huyền dị, đem Tiên Thiên huyền khí chất chứa trong đó, đáy biển lập tức có thành phiến thành phiến Huyền Băng xuất hiện, thậm chí ngay cả Tiên Vương cấp cũng không thể đào thoát, nguyên một đám bị nàng dùng thị lực đóng băng trấn áp!

Dùng loại tốc độ này, tiếp qua không lâu, tất cả động vật biển ở đây liền sẽ bị nàng trấn áp!

Bành bành bành…

Ánh mắt của nàng thậm chí xúc động đại trận giấu ở trong Băng Phách thế giới, từng đạo Tiên Vương cấp đại trận hiện ra, rõ ràng là đầu lão hải long kia bố trí xuống sát trận, giờ phút này hết thảy bị ánh mắt của Băng Phách Huyền Nữ kích phát!

Răng rắc! Răng rắc!

Âm thanh đóng băng truyền đến, đón lấy những Tiên Vương cấp đại trận này bị băng phong, đại đạo tạo thành sát trận bắt đầu vỡ vụn.

'Rầm Ào Ào', từng tòa đại trận bạo toái, trong khoảnh khắc tất cả bố trí của đầu lão hải long kia ở trong Băng Phách thế giới, đều bị Băng Phách Huyền Nữ phá vỡ!

Thực lực bực này, mặc dù là Giang Nam cũng không khỏi cảm thấy rung động!

- Hải Vương Tiên Hải mười chín châu, quả nhiên không phải chuyện đùa, thực lực thật sự quá kinh người. . .

Giang Nam hướng Long Nữ cười nói:

- Sư tỷ, đầu lão hải long này lai lịch ra sao?

Long Nữ lặng lẽ nhìn Băng Phách Huyền Nữ, thấp giọng nói:

- Hắn là Tiên Hải Long Vương, nguyên vốn cũng là Tiên Vương của Tiên Hải mười chín châu ta, thực lực cực kì khủng bố, chỉ dưới nương nương. Bất quá Tiên Hải Long Vương dã tâm bừng bừng, không phục nương nương trở thành Tiên Hải Chi Chủ, bởi vậy mấy lần xúi giục Tiên Vương khác, hùn vốn cùng nương nương gây khó dễ. Thậm chí, hắn còn đánh lén nương nương mấy lần, muốn đưa nương nương vào chỗ chết, kết quả bị nương nương đánh thành trọng thương.

Giang Nam nhíu mày, nếu đổi lại là mình, đã sớm làm thịt lão hải long này, không nghĩ tới Băng Phách Huyền Nữ rõ ràng còn giữ lại cho lão hải long kia một mạng.

- Nương nương niệm tình thực lực của hắn cực kỳ cường đại, cần cùng hắn liên thủ đối kháng bát Tiên Vương, cho nên cũng không có xử trí hắn, mà là răn dạy một phen.

Long Nữ tiếp tục nói:

- Mà Tiên Hải Long Vương lại cảm thấy nương nương là để cho hắn ở trước mặt Tiên Vương khác mất mặt, bởi vậy ghi hận trong lòng. Về sau, Hậu Thổ nương nương tìm đến hắn, cho hắn cái chủ ý, để cho hắn hướng nương nương cầu thân, nương nương thành vợ của hắn, Tiên Hải cũng rơi vào trong lòng bàn tay của hắn. Hắn quả nhiên đến cầu thân rồi, nương nương tự nhiên sẽ không đồng ý, lại biết hắn cùng với Hậu Thổ nương nương chắp nối, nếu hắn cấu kết Hậu Thổ nương nương chỉ sợ sẽ nguy hại Tiên Hải, bởi vậy thống hạ sát thủ, muốn tru sát hắn. Kết quả Tiên Hải Long Vương vẫn là chạy thoát đi ra ngoài, chạy trốn tới Vô Nhân khu, biến mất nhiều năm như vậy.

Giang Nam gật đầu, Tiên Hải Long Vương nghe lời Hậu Thổ, có lần thứ nhất, thì có lần thứ hai, như vậy lần thứ hai chính là hắn cùng Hậu Thổ nương nương liên thủ, hợp lực tiêu diệt Băng Phách Huyền Nữ rồi.

Bởi vậy Băng Phách Huyền Nữ trước hạ sát thủ đối phó Tiên Hải Long Vương cũng không sai, đổi lại là mình, đoán chừng cũng sẽ làm như vậy.

Lại vào lúc này, ở chỗ sâu trong Tiên Hải Băng Phách thế giới, một tiếng nức nở nghẹn ngào như có như không vang lên, động vật biển chưa bị băng phong như là nghe được chỉ lệnh, nguyên một đám ở trong nước biển bay vút lên biến hóa, mấy trăm cái một đoàn, kết thành từng tòa đại trận!

Nếu chỉ là vài đầu động vật biển kết thành một tòa đại trận thì thôi, mấy trăm đầu tiên thú kết trận, vậy thì thập phần khủng bố rồi, hơn nữa những đại trận này cực kỳ kỳ lạ, cùng tiên đạo đại trận có bản chất khác nhau, rõ ràng là trận pháp tiền sử!

Từng tòa đại trận hình thành, lập tức đem ánh mắt kinh khủng kia của Băng Phách Huyền Nữ ngăn lại, để cho Tiên Thiên huyền khí không cách nào phong ấn những động vật biển này, tất cả động vật biển gào thét, đại trận ầm ầm chuyển động, hướng bọn người Giang Nam đánh tới!

Sắc mặt Băng Phách Huyền Nữ lạnh nhạt, quần áo phiêu dật, đột nhiên một con ốc biển cực đại phiêu phù ở trên mái tóc của nàng, ô ô rung động.

Tiếng ốc biển vang lên, đại trận của động vật biển lập tức đại loạn, có động vật biển bị tiếng ốc của Băng Phách Huyền Nữ khống chế, có bị tiếng ốc trong Băng Phách thế giới kia khống chế, song phương loạn cả một đoàn, hỗn chiến đầy trời, từng tòa đại trận do động vật biển cấu thành lập tức cáo phá!

Đột nhiên, trong Băng Phách thế giới một tiếng cười khẽ truyền đến, chỉ thấy trên biển một đóa hoa lớn mềm rủ xuống mở ra, chỗ hoa nở có một vị thiếu nữ tuyệt mỹ đứng ở trong nhụy hoa, cũng là ốc biển phiêu phù trên đỉnh đầu, nhìn về phía Băng Phách Huyền Nữ, cười mỉm nói:

- Tỷ tỷ, ngươi quả nhiên ác tâm, rõ ràng mang theo tỷ phu đi giết nhân gia! Tỷ phu. . .

Nhụy hoa phiêu đãng mùi thơm ngát, có chút lắc lư, cô gái kia mặt mày chuyển động, rơi vào trên người Giang Nam, che miệng cười nói:

- Tỷ phu quả nhiên tuấn tú lịch sự, ngươi xem tiểu tâm can ta thình thịch đập loạn đây này! Nếu tỷ phu có thể thuyết phục tỷ tỷ, buông tha muội muội một đường, muội muội không thể nói trước liền lấy thân báo đáp rồi, cùng tỷ tỷ phục thị tỷ phu!

Bộ dáng của thiếu nữ tuyệt mỹ này cùng Băng Phách Huyền Nữ giống như đúc, quả thực chính là một cái khuôn mẫu khắc đi ra, thậm chí trên người cũng hiện ra khí tức đại đạo giống nhau.

Bất quá Băng Phách Huyền Nữ là lãnh diễm, cung y trang phục chính thức, tiên y không khe hở, quần áo chỉ có thể nhìn đến cổ, vô luận đối đãi bất luận kẻ nào, đều là một sắc, thủy chung lạnh nhạt, có một loại lạnh lùng cự nhân ở ngoài ngàn dặm.

Mặc dù là Giang Nam, cũng chỉ bái kiến nàng cười một lần mà thôi.

Mà thiếu nữ trước mặt này lại quần áo bạo lộ nóng bỏng, Băng Phách Huyền Nữ là e sợ cho mình ít, nàng lại e sợ cho mình mặc nhiều, hận không thể không mặc gì cả, đem bộ ngực sữa bờ mông eo nhỏ, bàn chân non nớt, da nhẵn nhụi, hết thảy triển lộ ra.

Đương nhiên, bộ ngực sữa vẫn có một vòng đai màu đen bảo vệ bộ vị mấu chốt, cũng không phải toàn bộ bộc lộ ra.

Băng Phách Huyền Nữ chải lấy búi tóc mà nữ tử cao quý mới có, kiểu dáng trâm gài tóc cũng là trải qua chọn lựa nghiêm khắc, là Tiên Vương chi bảo mình luyện thành, mà thiếu nữ này lại tùy ý mái tóc như thác nước khoác trên vai, nửa điểm trang trí cũng không có, quanh thân tràn đầy khí tức thanh xuân nóng bỏng.

Bất quá đôi mắt hai vị nữ tử lại thông dụng xanh thẳm, như là Tiên Hải mê người.

- Hai nữ cùng chung một chồng?

Giang Nam rất là tâm động, nhìn nhìn Băng Phách Huyền Nữ, lại nhìn cô gái kia một chút, cảm khái nói:

- Nhân sinh nếu có thể như thế, chồng còn có gì đòi hỏi?

Băng Phách Huyền Nữ lạnh lùng nói:

- Giáo chủ, ngươi biết tiền sử ma quái ở đối diện là nam nhân hay là nữ nhân sao? Nếu là nữ nhân thì thôi, nếu là nam nhân. . .

Giang Nam sắc mặt tối sầm, lúng ta lúng túng nói:

- Huyền Nữ nương nương, ngươi thật sự là đại sát phong tình. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2139: Cùng Chung Một Chồng. (2)

Thiếu nữ đối diện hướng Giang Nam vứt cái mị nhãn, phong tình vạn chủng nói:

- Tỷ phu, người ta hoàn toàn chính là nữ hài tử, kiếp trước cũng là nữ hài tử..., không thể giả được!

- Nữ hài tử?

Băng Phách Huyền Nữ cất bước tiến lên, âm thanh lạnh lùng nói:

- Bất quá là hủ thi trong quan tài mà thôi, đã sớm dài khắp thi ban! Dâm phụ, lưu lại Băng Phách Hoa cho ta!

Rống…

Tiên Hải Long Vương rống to, thân hình lay động, Long thân khổng lồ đột nhiên thu nạp, hóa thành một lão giả hùng tráng chòm râu trắng bóng, đầu đầy tóc trắng, hướng Băng Phách Huyền Nữ đánh tới, cười lạnh nói:

- Băng Liên thánh mẫu, ngươi giúp ta đem tiện phụ này bắt giữ! Hôm nay lão phu chẳng những muốn tiện phụ này thân bại danh liệt, còn muốn cho nàng biến thành đồ chơi của lão phu!

Thiếu nữ bên trong Băng Phách hoa kia tên là Băng Liên thánh mẫu, nghe vậy cười khanh khách nói:

- Tốt! Lão Long Vương, ngươi giúp ta phục sinh, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi ngươi cái đại công thần này! Thậm chí, chỉ cần ta khôi phục đến trạng thái đỉnh phong kiếp trước, ta còn có thể bình định Tiên Giới, cho ngươi làm phụ chính đại thần của ta!

Thân hình Băng Phách Huyền Nữ lóe lên, vượt qua vị lão Tiên Vương này, sau một khắc đi vào bên trong đóa Băng Phách Hoa nở rộ kia, nói khẽ:

- Giáo chủ, ngươi giúp ta ngăn đầu lão Long kia, đợi ta bắt giữ tiền sử dâm phụ này, ta và ngươi cùng một chỗ luyện hóa nàng! Ngươi phải cẩn thận, Tiên Hải Long Vương lực lớn vô cùng, nhất là ở trong tiên hải, lực lượng của hắn càng trên ta!

- Tiền sử dâm phụ?

Băng Liên thánh mẫu bên trong Băng Phách hoa nâng chưởng đánh tới, cười khanh khách nói:

- Tỷ tỷ, chúng ta tịnh đế mà sinh, ta là dâm phụ, tỷ tỷ ngươi cũng đừng hất lên áo ngoài thánh khiết rồi, hai tỷ muội chúng ta làm một đôi dâm phụ chẳng phải là tốt sao?

Băng Phách Huyền Nữ phất tay nghênh tiếp, chỉ nghe ba một tiếng vang nhỏ, thân hình hai nữ đại chấn, tay áo tung bay, thậm chí ngay cả phiến Băng Phách thế giới này cũng bị chấn đến không ngừng lắc lư!

Hai nữ đồng thời quát tháo, chỉ thấy tiên đạo quanh thân tung bay, hóa thành các loại đại thần thông, ở bên trong phạm vi Băng Phách hoa kia đánh đập tàn nhẫn, thế công mãnh liệt đến cực điểm!

Tiên Hải Long Vương đang muốn giết đi qua, đột nhiên bóng người lóe lên, Giang Nam hoành thân ngăn cản ở trước mặt hắn, cười nói:

- Lão Long Vương, ngài già một bó lớn niên kỷ còn muốn trâu già gặm cỏ non, không sợ đau eo hả?

- Lão Ngưu không gặm cỏ non, cho ngươi cái đầu trâu nhỏ này đến gặm hay sao? Ngươi có thể gặm, ta liền gặm không được?

Tiên Hải Long Vương nhe răng cười, cao giọng nói:

- Tiện phụ, lão phu trước thiến gian phu của ngươi, lại đến bào chế ngươi!

- Thiến. . .

Sắc mặt Giang Nam lập tức đen, thét dài một tiếng, thúc dục một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo, một chưởng nghênh đón tiếp lấy, Băng Phách Huyền Nữ xa xa trông thấy Giang Nam rõ ràng ý định cùng Tiên Hải Long Vương lấy cứng chọi cứng, trong lòng không khỏi nhảy dựng, lập tức bị Băng Liên thánh mẫu ở đối diện áp chế hạ phong, trong nội tâm không khỏi âm thầm lo lắng:

- Ta đã nói với hắn, Tiên Hải Long Vương lực lượng thứ nhất, hắn như thế nào còn liều lĩnh như thế? Rõ ràng dùng hoàn cảnh xấu của mình đi ứng chiến sở trường của đối phương! Nếu tế lên Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, cùng lão Long kia triền đấu mấy trăm hiệp không khó, chỉ cần ta trấn áp tiền sử dâm phụ này, liền có thể diệt trừ lão Long kia! Nhưng mà hiện tại. . .

Ánh mắt nàng chớp động, đã động ý rời đi.

Dù sao, nàng cùng Giang Nam không có giao tình gì, mà là giao dịch, trước khi Giang Nam bị thua, nàng còn có cơ hội chạy thoát, nếu Tiên Hải Long Vương giết chết Giang Nam, cùng Băng Liên thánh mẫu liên thủ, nàng cũng là chạy trời không khỏi nắng.

Tiên Hải Long Vương thấy hắn lại cùng mình cận chiến tranh phong, không khỏi đại hỉ, cười hắc hắc nói:

- Tiểu quỷ, ngươi còn không biết thủ đoạn của lão phu, sau khi lão phu đem ngươi thiến, đừng tưởng rằng ngươi có thể phục hồi như cũ! Bởi vì lão phu bắt giữ ngươi, đem đạo quả của ngươi động tay động chân, cho ngươi cuộc đời này vĩnh viễn cũng mọc không ra cái kia. . .

Oanh…

Hai người song chưởng gặp nhau, một tiếng muộn hưởng nặng nề đến cực

điểm truyền lai, đáy biển nhấc lên mạch nước ngầm cuồng bạo, đánh ra mọi nơi, rất nhiều động vật biển bị chấn thổ huyết, ngã xuống bay đi, Long Nữ Tiên Vương cùng Linh Lung đạo nhân cũng bị chấn đến phun ra một ngụm máu tươi, không biết bị mạch nước ngầm cuốn bay đi đâu.

Mà Cáp đạo nhân thì là thân thể mạnh nhất, không có bị đánh bay bao xa.

Tiên Hải Long Vương gào thét, lui về phía sau mấy chục bước, một thân cơ bắp chấn động không ngớt, liên tục không ngừng đem lực lượng của Giang Nam tan mất, mà vào lúc này, Giang Nam một cước quét tới, oanh một tiếng quét ở trên cổ của hắn, cổ của lão Long này cơ hồ bị quét đoạn, khó đứng vững, bay vọt tới một tòa Băng Phách tiên sơn!

Tòa Băng Phách tiên sơn này kịch liệt lắc lư, cho dù Băng Phách vô cùng cứng rắn, nhưng vẫn bị Tiên Hải Long Vương đánh vỡ, nửa người tính cả đầu lâu nhập vào trong lòng núi!

Giang Nam thả người nhảy lên, như thiểm điện đuổi theo, một quyền oanh ra, nắm đấm nện xuống, đem đầu lão Long Vương này hung hăng đánh nhập vào trong sơn thể!

Băng Phách Huyền Nữ ngẩn ngơ, có chút kinh ngạc, lập tức bị Băng Liên thánh mẫu nắm lấy cơ hội, mấy đạo thần thông oanh trúng làm khóe miệng tràn huyết!

- Huyền Nữ nương nương, ngươi cũng không nên thua.

Thanh âm của Giang Nam truyền đến, sát nhập trong lòng núi, âm thanh kịch liệt không ngừng truyền đến, đón lấy mặt ngoài tòa Băng Phách tiên sơn này xuất hiện từng vết rách, trong lúc đó nổ tung, chia năm xẻ bảy, không chịu nổi một thân lực lượng khủng bố kia của Giang Nam!

Cái lực lượng vô địch kia oanh kích ở trên người Tiên Hải Long Vương, truyền lại đến trong Băng Phách tiên sơn, đem tiên sơn chấn bạo!

Bản thân Băng Phách tiên sơn là tài liệu luyện khí khó được, cực kỳ

thượng thừa, tuy không bằng tài liệu như Tiên Thiên tiên kim, nhưng bởi vì tích chứa một tia Tiên Thiên huyền khí cũng trở nên cực kỳ cao đẳng, nếu có thể luyện thành pháp bảo, ở trong Tiên Vương chi bảo cũng thuộc về tinh phẩm không dậy nổi!

Cho dù không có trải qua tế luyện, Băng Phách tiên sơn cũng không phải là người nào cũng có thể đánh bại!

Mà bây giờ, Giang Nam tàn bạo đánh Tiên Hải Long Vương, rõ ràng chấn nổ tòa kỳ sơn này, có thể nghĩ một chuỗi bạo kích kia của Giang Nam bộc phát ra lực lượng là kinh người hạng gì!

Trong lòng Giang Nam cũng cực kỳ rung động, một bên tàn bạo đánh Tiên Hải Long Vương, một bên thầm nghĩ:

- Đầu lão Long này thật sự rất giỏi, bị ta đánh như vậy, rõ ràng còn không có đánh chết hắn!

Hắn biết rõ nhục thể của mình là cường hãn bực nào, một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo chống đỡ, để cho nhục thể của hắn siêu việt tất cả Tiên Vương, đạt tới Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần!

Cái này ở bên trong Tiên Vương, đã là thân thể vô địch!

Tiên Hải Long Vương bị hắn cận thân chiến một trận, đánh đến bây giờ, rõ ràng chỉ là da thịt bị tổn thương, có thể thấy nhục thể của hắn mặc dù không bằng Hỗn Độn Cổ Thần, cũng không khác nhau lắm!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2140: Bạo Lực Va Chạm. (1)

Có thể đem thân thể luyện đến trình độ bực này, mặc dù là Giang Nam cũng không khỏi không bội phục, đầu lão Long này, xác thực có năng lực hơn người.

Tiên Hải Long Vương lại cảm giác biệt khuất vạn phần, hắn gần đây cảm thấy nhục thể của mình ở bên trong Tiên Vương vô địch, không nghĩ tới gặp được một Chân Tiên, rõ ràng bị Chân Tiên đè nặng hành hung.

- Tiểu tử, ngươi kích nộ ta rồi, rốt cục đáng giá để cho ta sử xuất toàn bộ thực lực! Chết cho ta!

Tiên Hải Long Vương bị đánh đến mặt mũi bầm dập, xương gãy gân đứt, đột nhiên há miệng phun, một đạo tiên quang kích bắn ra, oanh ở trên ngực Giang Nam, trong tiên quang rõ ràng là một tòa tiểu tháp!

Tòa tiểu tháp này uy năng rất mạnh, lúc oanh kích lên ngực Giang Nam, uy năng khủng bố bộc phát, Giang Nam kêu rên một tiếng, ngã xuống bay đi, đầu lão Long này một kích đắc thủ, lập tức nhảy dựng lên, ngang nhiên đánh tới, lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, lão phu bị Huyền Nữ tiểu tiện phụ kia làm cho có nhà nhưng không thể về, đạo quả chỉ có thể ký thác vào trong pháp bảo, bất quá này cũng làm cho pháp bảo của lão phu uy năng càng cường đại, so với lúc trước càng cường đại hơn! Hơn nữa, ở trong Vô Nhân khu, lão phu thời thời khắc khắc gặp phải sinh tử đại kiếp nạn, tiến bộ càng là kinh người! Hôm nay, liền cho ngươi kiến thức thực lực chân chánh của lão phu!

Giang Nam còn chưa kịp đứng vững thân hình, chỉ thấy tòa tiểu tháp này đột nhiên biến lớn, một tiếng ầm vang đè xuống!

Đông…

Tòa bảo tháp này biến thành quái vật khổng lồ cao tới ngàn trượng, dưới một kích, đem Giang Nam che ở tháp đáy, mặt đất Băng Phách thế giới thậm chí bị áp sập, xuất hiện một cái hố to!

Thân hình Tiên Hải Long Vương run lên, hóa thành nguyên hình, biến hóa thành một đầu hải long không biết dài bao nhiêu, hải long giơ vuốt, nắm lên tòa bảo tháp này, hung hăng đập hướng đáy hố!

Oanh…

Đại địa kịch liệt run run, lực lượng kinh khủng kia của Tiên Hải Long Vương, cộng thêm uy năng tòa bảo tháp này, liên tiếp đập xuống, nện đến phiến Băng Phách thế giới này lắc lư không ngớt!

Tiên Hải Long Vương lâm vào bên trong nổi giận là khủng bố bực nào, trong khoảnh khắc hắn liền đập không biết bao nhiêu lần, đem đại địa nện đến chia năm xẻ bảy, cái rãnh to kia bị hắn nện đến càng ngày càng sâu, sâu đạt ngàn trượng!

Mà vào lúc này, tòa bảo tháp này còn đang không ngừng biến lớn, dĩ nhiên biến thành 4000~5000 trượng, Tiên Hải Long Vương hai mắt huyết hồng, tay nâng tay rơi, tiếp tục nện xuống.

Đột nhiên, tòa bảo tháp này có chút dừng lại, trở nên có chút trầm trọng, để cho Tiên Hải Long Vương vậy mà không có thể nâng lên.

Tiên Hải Long Vương cổ đãng tất cả lực lượng, ý đồ đem tòa bảo tháp này lấy đi, đột nhiên ở trong hầm, bảo tháp tự động từ từ bay lên, một cự nhân đứng ở dưới tháp, hai tay vững vàng chế trụ tòa bảo tháp này, để cho Tiên Hải Long Vương không cách nào lấy đi bảo tháp.

- Thân thể thần thông?

Trong nội tâm Tiên Hải Long Vương rùng mình, một bên tiếp tục thúc dục pháp lực cùng đạo quả, ý đồ thu hồi bảo tháp, một bên há miệng nhổ ra, từng đạo thần thông bộc phát, hướng Giang Nam ở dưới tháp oanh khứ, cùng

lúc đó, đầu lão Long Vương này nâng lên móng vuốt, hung hăng hướng ngực Giang Nam chộp tới, chuẩn bị mổ bụng hắn!

Giang Nam bỏ qua công kích của hắn, vung lên bảo tháp hung hăng nện xuống:

- Lão Long, vừa rồi ta còn không có thi triển thân thể thần thông, lúc này mới bị ngươi ra sức đánh, hiện tại ta thi triển thân thể thần thông, ngươi cũng thừa nhận ta hành hung vài cái!

Bành…

Tiên Hải Long Vương bị hắn một kích nện nằm sấp trên mặt đất, lập tức Giang Nam tay nâng tay rơi, vung tòa bảo tháp này không ngừng nện xuống, nói:

- Thoải mái không? Thoải mái không?

Bành bành bành…

Từng tiếng chấn động nặng nề kinh người truyền đến, thân thể cao lớn kia của Tiên Hải Long Vương lại bị hắn dùng bảo tháp sinh sinh đập vào trong đất, hãm ra một cái hố to, tòa tháp này trầm trọng bực nào, cộng thêm lực lượng của Giang Nam, Tiên Hải Long Vương bị hắn nện đến phát mộng, trong hầm ồ ồ tuôn ra máu tươi, nhuộm đỏ một phiến hải vực!

Đột nhiên, tòa bảo tháp này kịch liệt thu nhỏ lại, trong chớp mắt từ trong hai tay Giang Nam chạy đi, là Tiên Hải Long Vương phục hồi tinh thần lại, vội vàng lấy đi pháp bảo của mình.

Giang Nam ngang chân quét qua, một cước quét ở trên Băng Phách tiên sơn bên cạnh, chỉ nghe răng rắc một tiếng, tòa tiên sơn này bị hắn sinh sinh quét đoạn!

Tiên Hải Long Vương vừa mới đem đầu từ trong hố to kéo ra, còn chưa kịp lay đầu hỗn loạn một cái, liền bị Giang Nam giơ Băng Phách tiên sơn lên

cao hung hăng nện xuống!

Ầm ầm…

Hắn lần nữa bị nện xuống đáy, Băng Phách đá vụn bay loạn, Giang Nam nắm tòa Băng Phách tiên sơn kia không ngừng nện xuống, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng, Long Giác của lão Long Vương lại bị hắn sinh sinh nện đứt một cái!

Không có vài cái, Băng Phách tiên sơn bị nện toái, Tiên Hải Long Vương nằm ở đáy hố, chỉ có khí lực thở dốc.

Giang Nam chạy về phía một tòa Băng Phách tiên sơn khác, vừa muốn đem tòa tiên sơn này nhổ tận gốc, đột nhiên sau đầu vang lên tiếng gió, một tòa tiểu tháp quay tròn chuyển động bay tới, hung hăng đâm vào sau ót của hắn, đem Giang Nam sinh sinh đụng vào trong lòng núi!

- Xú tiểu tử, ta muốn giết ngươi!

Tiên Hải Long Vương từ trong hầm bò lên, nhổ ra miệng đầy răng vỡ, Long Giác cũng đã đoạn một căn, không khỏi lửa giận ngút trời, dốc sức liều mạng thúc dục tiểu tháp, như mưa hướng trong lòng núi oanh khứ, mấy kích qua đi, tòa Băng Phách tiên sơn này bị oanh chia năm xẻ bảy, Giang Nam thổ huyết bay ra, toàn thân rách tung toé, bị tiểu tháp oanh kích cực kỳ thê thảm.

Tiểu tháp biến lớn, trấn áp mà đến, Giang Nam quay người oanh ra một quyền, đem tòa bảo tháp này oanh bay ngược mà đi, Tiên Hải Long Vương hóa thành hình người, há mồm phun ra một đạo đại đạo dung nhập trong tháp, trong tháp xoát ra một đạo tiên quang, quấn lấy Giang Nam, hướng trong tháp kéo đi!

Bên trong tòa bảo tháp này uy năng càng mạnh hơn nữa, chính là vô số tòa đại trận luyện hóa, nếu bị thu vào trong tháp, mặc dù là tồn tại như bát Tiên Vương, cũng khó thoát thân, không cách nào chạy ra vận rủi bị luyện

hóa!

Thân hình Giang Nam chấn động, đánh gãy đạo tiên quang này, bảo tháp đột nhiên truyền đến lực hút khủng bố, kéo hắn vào trong tháp.

Giang Nam thầm than một tiếng, tán đi một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo, pháp lực vọt tới, tế lên chén bể, thầm nghĩ:

- Chỉ tu thân thể rốt cục hiện ra tai hại rồi, chỉ có thể cận chiến, đối kháng pháp lực thần thông cùng uy năng pháp bảo, liền có chút ít cố hết sức rồi. . .

Cạch…

Chén bể chấn động, oanh kích bảo tháp, uy năng hai đại bảo vật xông tới, bảo tháp của Tiên Hải Long Vương lập tức không địch lại, bị oanh bay ra ngoài!

Giang Nam thu chén bể, nhảy dựng lên, lần nữa thúc dục một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo, thân thể lại trở nên vô cùng cường hoành, một kiếm hung hăng cắt xuống!

Chương 2141: Bạo Lực Va Chạm. (2)

Xùy~~

Tiên Hải Long Vương tránh né không kịp, bị hắn một kiếm mở ra một miệng vết thương thật dài, máu tươi phún dũng. Đầu lão Long này tâm niệm vừa động, bảo tháp bay trở về, treo cao lên đỉnh đầu, từng đạo tiên đạo rủ xuống, bảo vệ quanh thân!

Oanh…

Nắm đấm của Giang Nam hung hăng oanh ở trên màn sáng do bảo tháp rủ xuống, oanh đến đại đạo loạn chiến, mặc dù là Tiên Hải Long Vương cũng bị chấn đến khí huyết sôi trào.

Tiên Hải Long Vương gào thét, âm sóng cuồn cuộn vọt tới, trùng kích Giang Nam khí huyết hơi có chút thác loạn, vị Tiên Vương này oanh tới một quyền, oanh ở giữa đầu lâu Giang Nam, lại như là oanh trên miếng sắt, Giang Nam không chút sứt mẻ.

Sau lưng Tiên Hải Long Vương đột nhiên dài ra cái đuôi, xoáy lên một tòa băng điêu, hung hăng nện ở đỉnh đầu Giang Nam, một tiếng ầm vang nổ mạnh, Giang Nam như trước đứng ở nơi đó, mà tòa băng điêu này lại bị chấn nát bấy!

Kiếm quang sáng lên, cắt qua bảo tháp phòng ngự, thanh Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm này tuy vô cùng sắc bén, nhưng mà Kiếm phong chỉ có ba xích, hôm nay Giang Nam thúc dục Cự Linh đại đạo, thân thể thành thánh, trong cơ thể không có pháp lực, không cách nào thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm để cho thanh Tiên Kiếm này biến lớn, chỉ có thể dùng để mở ra màn sáng tiên đạo do bảo tháp rủ xuống, không cách nào suy giảm tới Tiên Hải Long Vương.

Bất quá mở ra tiên đạo màn sáng cũng đủ rồi, Giang Nam thi triển thân thể thần thông, lại là một quyền oanh ra, thừa dịp kiếm quang mở ra cửa động, một quyền oanh ở trên người Tiên Hải Long Vương, huyết nhục của Tiên Hải Long Vương lập tức nổ tung, xương sườn cũng đoạn một căn!

Tiên Hải Long Vương đau rống, bảo tháp trên đỉnh đầu rơi xuống, đem Giang Nam nện trở mình, lập tức một đạo thần thông oanh ra, đánh bay Giang Nam ra xa xa!

Giang Nam người ở giữa không trung, đột nhiên tán đi một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo, chén bể xuất hiện, cạch một tiếng vang thật lớn oanh về phía trước, Tiên Hải Long Vương thổ huyết, bị oanh bay ra sau.

Hai người từng người đâm vào một tòa Băng Phách tiên sơn, Băng Phách bị đâm cho đá vụn bay loạn mọi nơi, lập tức lại nhảy dựng lên, xoay người đánh tới!

Tiên Hải Long Vương nhân cao mã đại, Giang Nam thi triển thân thể thần thông cũng hóa thành một cự nhân, hai cự nhân ở trong tiên hải đánh đập tàn nhẫn, đụng núi núi bay, giẫm núi núi sập, để cho phiến Băng Phách thế giới này rất nhanh trở nên rách tung toé!

Mà vào lúc này, ở bên trong Băng Phách Hoa, Băng Phách Huyền Nữ cùng Băng Liên thánh mẫu cũng toàn lực đánh ra, Băng Liên thánh mẫu không hề thi triển tiên đạo, mà là vận dụng tiền sử đại đạo.

Bản thân nàng là tiền sử cường giả, tồn tại siêu việt Tiên Quân, tiền sử thần thông của nàng vô cùng tinh diệu, uy lực so với tiên đạo của Băng Phách Huyền Nữ còn phải mạnh hơn vài phần, áp chế Băng Phách Huyền Nữ.

Mà Băng Phách Huyền Nữ thì không hề ẩn dấu thực lực, đem pháp bảo tự luyện chế tế lên, là dùng Tiên Thiên huyền khí luyện thành Hương Vân mui xe, mui xe lơ lửng, từ từ chuyển động, mặc dù thần thông của Băng Liên thánh mẫu tinh diệu như thế nào, phàm là oanh ra, thủy chung bị Hương Vân

mui xe bắn ngược trở về, dùng thần thông của Băng Liên thánh mẫu đối phó Băng Liên thánh mẫu.

Băng Liên thánh mẫu thì khổ nổi không có pháp bảo, lâm vào trạng thái bị động.

- Tỷ tỷ, ngươi cho rằng chỉ có ngươi mới có pháp bảo, ta liền không có sao?

Băng Liên thánh mẫu đột nhiên khanh khách một tiếng, lập tức ở chỗ sâu trong biển cả truyền đến tiếng đàn, uy năng khủng bố vọt tới, mang tất cả hết thảy, Ma Âm vỡ bờ, boong boong loong coong trảm ở phía trên Hương Vân mui xe, tiếng đàn này là cường đại như thế, thậm chí ngay cả Hương Vân mui xe cũng không thể tan mất cổ uy năng này, càng đừng nói bắn ngược trở về.

Băng Phách Huyền Nữ lập tức lâm vào bị động, Hương Vân mui xe bị tiếng đàn áp chế, tiếng đàn trên biển kia như là đao kiếm vô hình, lúc chấn động cơ hồ đem thân thể nàng mở ra, mái tóc bị cắt toái mấy sợi, thậm chí ngay cả vạt áo cũng bị chém xuống, lộ ra da thịt như băng tuyết!

Xùy~~

Vạt áo ở ngực của nàng vỡ ra, lộ ra khe rãnh tuyết trắng phấn nộn, hương diễm vô cùng, ánh mắt của Băng Liên thánh mẫu rơi vào trên bộ ngực sữa của nàng, cười nói:

- Tỷ tỷ, ngực của ngươi quả nhiên so với người ta lớn hơn một vòng, khó trách để cho tỷ phu đối với ngươi động tâm như thế!

Băng Phách Huyền Nữ bất động thần sắc, như trước lạnh nhạt, đột nhiên thò tay nhẹ nhàng một trảo, trong tay xuất hiện một cây trúc trượng xanh biếc, Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Tỷ tỷ, ngươi muốn lấy gậy đánh người hay sao?

Hai nữ nhân như trước hướng đối phương thống hạ sát thủ, các loại thần thông huyền diệu vô cùng, chiêu chiêu đoạt mệnh, Băng Phách Huyền Nữ đột nhiên nâng trúc trượng, đỉnh ở phía trên Hương Vân mui xe, cái mui xe kia mạnh mẽ thu lại, cùng trúc trượng chung một chỗ hóa thành hương tán.

Băng Phách Huyền Nữ vứt lên hương tán, hương tán lại tự khởi động, gắn vào đỉnh đầu của Băng Liên thánh mẫu, cốt dù như là lồng giam, đem Băng Liên thánh mẫu khóa ở trong đó, tất cả huyền khí Thanh Long từ trong cốt dù bay ra, đuôi rồng cuốn tới, gắt gao vây khốn Băng Liên thánh mẫu, há mồm phun ra một cổ Long khí, lập tức đem Băng Liên thánh mẫu đóng trong Băng Phách.

Tiếng đàn truyền đến, liên tục trảm ở trên hương tán, là Băng Liên thánh mẫu ở trong băng thúc dục pháp bảo của mình, ý đồ phá vỡ hương tán, đồng thời tiếng đàn hướng Băng Phách Huyền Nữ chém tới, khiến cho nàng không có cơ hội luyện hóa mình.

- Nguy rồi. . .

Băng Phách Huyền Nữ trái ngăn phải cản, trong nội tâm âm thầm lo lắng:

- Ta hôm nay muốn thúc dục hương tán, còn phải tránh né tiếng đàn đuổi giết, không cách nào tiến đến trợ giúp Huyền Thiên giáo chủ chém giết Tiên Hải Long Vương, nếu hắn bị thua mà nói..., chỉ sợ liền thất bại trong gang tấc rồi. . . Hiện tại, chỉ có thể trông cậy vào hắn có thể không chiến thắng Tiên Hải Long Vương rồi. . .

Giờ phút này Giang Nam cùng Tiên Hải Long Vương vẫn còn giao chiến say sưa, Tiên Hải Long Vương dù sao cũng là bá chủ bên trong Tiên Vương, lúc đầu hắn bị Giang Nam dùng thân thể vô địch đánh mông, nhưng mà rất nhanh hắn liền phát hiện, Giang Nam có sơ hở thật lớn!

Cái kia chính là, lúc thân thể hắn vô cùng cường hoành, trong cơ thể liền không có pháp lực, lúc pháp lực trong cơ thể bành trướng, thân thể liền rất yếu!

Phát hiện này để cho Giang Nam lập tức lâm vào bị động, ở lúc hắn thúc dục Cự Linh đại đạo, Tiên Hải Long Vương lợi dụng pháp bảo cùng thần thông công kích từ xa, đợi lúc hắn tán đi Cự Linh đại đạo tế lên pháp bảo, vị Long Vương này liền cận thân chiến một trận, rốt cục bức hắn lạc hạ phong!

Hơn nữa ở bên trong Tiên Hải, Tiên Hải Long Vương liền linh hoạt hơn Giang Nam, thích hợp ở trên biển chiến đấu hơn!

- Ta chưa từng chứng được Tiên Vương, đối mặt bá chủ bên trong Tiên Vương, vẫn là có hại chịu thiệt!

Chương 2142: Kiếm Trảm Long Vương. (1)

Giang Nam nhíu mày, cùng Tiên Hải Long Vương chiến một trận, để cho hắn ý thức được chênh lệch, Tiên Hải Long Vương chỉ là cường giả tiếp cận bát Tiên Vương, khoảng cách bát Tiên Vương khẳng định còn cách một đoạn. Nếu muốn chính thức bằng vào thực lực chiến thắng Tiên Hải Long Vương, thì nhất định phải đột phá đến Tiên Vương cảnh giới mới có thể làm đến!

- Bất quá, Tiên Hải Long Vương dù sao không phải loại tồn tại như bát Tiên Vương kia, nhân vật như bát Tiên Vương đã luyện đến tình trạng quanh thân đều không có sơ hở, nhưng Tiên Hải Long Vương lại có nhược điểm!

Giang Nam thi triển thân thể thần thông, thân hóa cự nhân, đứng ở đáy biển, Tiên Hải Long Vương lập tức bắt lấy cơ hội này, bứt ra lui về phía sau, phất tay là các loại đại thần thông oanh tới, đồng thời tế lên bảo tháp của mình, ầm ầm hướng Giang Nam áp rơi!

Tòa bảo tháp này kích phát uy năng, mặt ngoài bảo tháp vậy mà hiện ra một đầu Thuỷ tổ hải long cực lớn, quay quanh trên thân tháp, Long trảo chế trụ thân tháp, dữ tợn ghê tởm!

- Là vào lúc này! Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, xuất khiếu!

Giang Nam thét dài, tán đi thân thể thần thông, thân hình khôi phục như thường, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm từ trong mi tâm hắn bay ra, kiếm quang trong chốc lát chiếu rọi đáy biển, nghênh tiếp bảo tháp trấn áp mà tới!

Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay ra, hóa thành một cái dù linh quang ở đỉnh đầu hắn xoay quanh chuyển động, rủ xuống đạo đạo linh quang bảo vệ quanh thân!

Bành bành bành…

Từng đạo thần thông oanh kích trên linh quang, rất nhanh đục lỗ linh quang phòng ngự, đem ngực Giang Nam oanh kích nổ tung, huyết hoa văng khắp nơi, liên tục thổ huyết!

Mà vào lúc này, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng tòa bảo tháp kia tao ngộ, một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa truyền đến, Giang Nam bị lực phản chấn trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm truyền đến chấn bay đi, cốt cách quanh thân đùng đùng rung động, cơ hồ bị đánh gãy tất cả cốt cách!

Tiên Hải Long Vương đại hỉ, cười ha ha, tay vừa lộn, bảo tháp càng sáng ngời, tiên quang bộc phát. Hướng Giang Nam oanh khứ:

- Gian phu, chứng kiến chênh lệch đi à nha? Ngươi còn có bản lãnh gì, một phát sử dụng đi ra, nếu không lão phu liền bắt ngươi, đem ngươi tính cả đạo quả của ngươi, cùng một chỗ thiến!

Giang Nam lần nữa thét dài, dốc sức liều mạng thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm. Lần nữa nghênh tiếp bảo tháp, lúc này đây hắn bị thương quá nặng, tất cả cốt cách đều bị chấn đoạn, cơ hồ biến thành một bãi bùn nhão!

- Gian phu, hiện tại ngươi đã không có tiền vốn đi à nha? Để cho ta suy tính thoáng một phát, đạo quả của ngươi tàng ở nơi nào!

Tiên Hải Long Vương cất tiếng cười to, lần nữa thúc dục bảo tháp, Giang Nam toàn lực khôi phục thân thể, lại là một đạo kiếm quang nghênh tiếp, nhục thể của hắn còn chưa kịp phục hồi như cũ, liền lần nữa bị chấn nát tất cả cốt cách, thậm chí ngay cả cơ bắp cũng bị chấn hóa thành bột mịn!

- Hắc hắc, nguyên lai đạo quả của ngươi ngay tại phụ cận, nói như vậy, ngươi cùng ta đi là đường đi đồng dạng, cũng là đem đạo quả ký thác vào bên trong pháp bảo?

Tiên Hải Long Vương ánh mắt sáng ngời hữu thần, nhìn thẳng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của Giang Nam, tiếp tục thúc dục tiên tháp, cho

Giang Nam một kích trí mạng, cười nói:

- Lưỡi kiếm này ngược lại là cứng rắn vô cùng, rõ ràng có thể đối chiến Tổ Long tiên tháp của ta, bất quá dù sao cũng là Chân Tiên chi bảo, so với Tiên Vương chi bảo vẫn là thua kém rất nhiều! Hiện tại, đạo quả của ngươi đi ra cho ta a!

Oanh…

Hắn một kích này rơi xuống, lần nữa cùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm va chạm, Giang Nam bị sinh sinh chấn vỡ, đồng thời, Tổ Long tiên tháp của Tiên Hải Long Vương bành một tiếng chia năm xẻ bảy, hóa thành từng khối mảnh vỡ!cực lớn

Tiên Hải Long Vương ngẩn ngơ, có chút không rõ ràng cho lắm, Tổ Long tiên tháp nghiền nát, đạo quả của hắn lập tức hiện ra, đã không có bất luận bảo hộ gì.

Trong lòng của hắn khó hiểu, vì sao Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm cùng tiên tháp hắn va chạm, tổn hại sẽ là tiên tháp hắn, mà không phải Tiên Kiếm của Giang Nam!

Phải biết rằng, Chân Tiên chi bảo cùng Tiên Vương chi bảo có chênh lệch rất lớn, mà Tổ Long tiên tháp của hắn càng là dùng tinh khí máu huyết của hắn, tăng thêm vô số tiên tài tiên liệu thượng thừa luyện chế thành, cùng với Tiên Vương chi bảo bình thường khác không thể so sánh nổi!

Tại Vô Nhân khu, hắn càng là nhận được luyện khí chi pháp của tiền sử cường giả, một lần nữa đúc luyện bảo tháp, để cho bảo tháp càng thêm vững chắc, càng thêm không gì phá nổi!

Nếu không phải như thế, hắn cũng không có khả năng tự đại đem đạo quả của mình ký thác vào trong Tổ Long tiên tháp!

- Lão Long, ngươi có thể chết rồi!

Linh quang vốn là treo cao ở đỉnh đầu Giang Nam kia đột nhiên truyền đến thanh âm của Giang Nam, cái dù hơi khẽ chấn động, Giang Nam từ trong dù đi ra, chỉ một ngón tay, linh quang đại dù đột nhiên hóa thành một đạo linh quang Trường Hà, đem đạo quả của Tiên Hải Long Vương cọ rửa ở trong sông.

Tiên Hải Long Vương gào thét, dốc sức liều mạng triệu hồi đạo quả, chỉ thấy đạo linh quang Trường Hà kia thiên biến vạn hóa, thủy chung vây đạo quả của hắn ở trong sông, không ngừng cọ rửa, để cho đạo quả của hắn càng ngày càng nhược!

Tiên Hải Long Vương biết giờ phút này là thời khắc nguy hiểm nhất của mình, nếu không tiêu diệt Giang Nam, mình chỉ sợ phải chết ở trong tay của hắn, lúc này rung thân hóa thành một đầu Hải Long Vương to lớn không gì so sánh được, hướng Giang Nam đánh tới, thân hình khẽ động, đáy biển liền đất rung núi chuyển, rõ ràng là ý định trước đem Giang Nam đánh gục, thừa dịp linh quang vô chủ một cái chớp mắt đoạt lại đạo quả của mình!

Giang Nam cười ha ha, thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm nghênh đón tiếp lấy.

Kiếm quang tung hoành Tiên Hải, sắc bén vô cùng, ở trên người Cự Long lưu lại đạo đạo miệng vết thương kinh người, Cự Long thì thân thể khổng lồ, thần thông vô lượng, điều động hải thế áp hướng Giang Nam, Băng Phách tiên sơn ở đáy biển thậm chí bị đầu hải long này nhổ tận gốc, luân phiên hướng Giang Nam đập tới!

Hắn đối với Giang Nam công kích không trốn không né, liều chết chiến một trận, ý đồ trước đem Giang Nam tiêu diệt!

Long huyết như rót, rất nhanh nhuộm đỏ biển cả, uy năng khủng bố va chạm, thậm chí ngay cả Băng Nguyên trên Băng Phách thế giới cũng bị chấn đến nhao nhao nổ tung, không ngừng sụp đổ.

Tiên nhân ở trên Băng Nguyên lịch lãm rèn luyện tầm bảo cùng với tiên

thú sinh trưởng ở địa phương bị kinh động, nhao nhao bay lên, tứ tán mà trốn!

Thời gian chuyển dời, một người một rồng giằng co không dứt, Tiên Hải Long Vương thủy chung không cách nào tru sát Giang Nam, vẻ sợ hãi trên mặt càng ngày càng đậm, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được đạo quả của mình ở trong linh quang Trường Hà không ngừng suy yếu, chỉ sợ tiếp qua không lâu, đạo quả của mình sẽ bị Giang Nam luyện hóa, Nguyên Thần thần hồn bên trong đạo quả bị Giang Nam một lần hành động tru sát!

Đột nhiên, một đạo kiếm quang hiện lên, Tiên Hải Long Vương tránh né không kịp, bị đạo kiếm quang này chém trúng cổ, đầu lâu từ trên cổ nghiêng nghiêng chảy xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2143: Kiếm Trảm Long Vương. (2)

- Ân? Chết rồi... Không đúng!

Giang Nam một kiếm đắc thủ, đột nhiên tỉnh ngộ lại, chỉ thấy ở bên trong linh quang Trường Hà, một đầu hải long to lớn không gì so sánh được từ trong đạo quả phục sinh, ngửa mặt lên trời trường rống, chấn khai Trường Hà, miệng ngậm đạo quả, khống chế nước biển bão táp mà đi!

Ngay khi hắn vừa mới thoát ly linh quang Trường Hà, linh quang Trường Hà biến hóa, hóa thành một ngụm chén bể, chỉ nghe một tiếng chuông vang vang lên, cạch một tiếng oanh ở trên người Tiên Hải Long Vương, đem đầu Cự Long này oanh đến huyết nhục nổ tung, ở trên biển bơi nhanh lập tức sâu sắc giảm xuống!

- Long Vương, đạo quả của ngươi bị ta lau đi mất gần nửa tu vi, phục sinh lại ngươi, thực lực đã không bằng lúc trước, tối đa nhất chỉ là một nửa tu vi thực lực lúc trước!

Giang Nam một kiếm chém tới, thân hình Tiên Hải Long Vương đột nhiên thu nhỏ lại, hóa thành lão giả hùng tráng, phất tay là vô số thần thông tuôn ra, ngăn cản uy năng một kiếm này.

Hắn vừa mới đem uy năng một kiếm này ngăn lại, đột nhiên lại nghe cạch một tiếng vang thật lớn, chén bể lại tự chấn động, đem Tiên Hải Long Vương chấn đến thân thể cơ hồ nổ bung, liên tục thổ huyết!

Trong nội tâm Tiên Hải Long Vương sợ hãi, vội vàng hướng Băng Phách Huyền Nữ đang chống cự tiếng đàn phù phù quỳ xuống, dập đầu như tỏi, kêu lên:

- Huyền Nữ nương nương, niệm tình ta vì ngươi hiệu lực nhiều năm như vậy, tha ta một mạng!

Băng Phách Huyền Nữ ánh mắt chớp động, trong nội tâm nhớ tới đầu lão Long Vương này công lao hãn mã, đang muốn mở miệng, chỉ thấy một đạo kiếm quang hiện lên, đem đầu Tiên Hải Long Vương cắt xuống.

- Huyền Nữ nương nương quên hắn là đối với ngươi như thế nào sao?

Giang Nam cầm kiếm nhẹ nhàng nhảy lên, đâm vào trong miệng Tiên Hải Long Vương, một kiếm đâm thủng đạo quả của hắn!

- Nên ngừng không ngừng, phản tâm làm loạn, ngươi bây giờ buông tha hắn là phóng Long nhập biển, ngày khác hắn nhất định sẽ liên hợp những người khác, mưu đồ hại ngươi!

Băng Phách Huyền Nữ thấy thế, thầm than một tiếng, liền không có mở miệng.

Giang Nam tuy một kiếm đâm thủng đạo quả của Tiên Hải Long Vương, nhưng mà lão Long Vương này còn chưa chết, đạo quả hắn chất chứa năng lượng vô tận, cho dù bị Giang Nam dùng linh quang Trường Hà luyện đi gần nửa tu vi, bất quá muốn triệt để tiêu diệt hắn còn cần phí một phen tay chân!

Giang Nam giơ lên tay khẽ vẫy, chén bể bay tới, đạo quả của Tiên Hải Long Vương rơi vào trong chén, leng keng nhảy lên, va chạm đến chén bể lắc lư không ngớt.

- Lần này may mắn thắng hiểm, chết một lần, tiên dịch cũng tiêu hao không ít, cũng may bắt giữ đạo quả của Tiên Hải Long Vương, luyện hóa xong có thể bổ sung không ít tiên dịch, còn có thể tinh luyện ra đại đạo của Tiên Hải Long Vương. Nhưng tiếc, vừa rồi linh quang Trường Hà lau đi một nửa đạo quả của hắn, nếu không thu hoạch càng lớn!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, có chút hãi hùng khiếp vía, cùng Tiên Hải Long Vương chiến một trận, trên thực tế là hắn rơi vào hạ phong, nếu không phải hắn dùng Trụ Hoang thần thạch trọng luyện Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, đối chiến Tổ Long tiên tháp của lão Long Vương, đem tòa tiên tháp

này mở ra, để cho đạo quả của hắn không có chỗ dung thân, lần này chỉ sợ người chết là hắn rồi.

Lúc này, Băng Phách Huyền Nữ vẫn còn toàn lực trấn áp Băng Liên thánh mẫu, mà ở dưới tiếng đàn xuất quỷ nhập thần kia công kích, Băng Phách Huyền Nữ cũng chật vật không chịu nổi, trên đường tránh né tiếng đàn tập sát, một thân tiên y bị cắt lam lũ không chịu nổi, che không được thân thể mềm mại, thỉnh thoảng xuân quang chợt tiết.

Tiếng đàn còn đang không ngừng công kích hương tán, cái hương tán kia bay xuống, huyền khí Thanh Long nhổ ra Băng Phách chi khí cũng dần dần phong ấn không nổi Băng Liên thánh mẫu, vị tiền sử cự phách kia tùy thời có khả năng đào thoát!

Giang Nam vội vàng bay tới, hàng lâm đến bên cạnh Băng Phách Huyền Nữ, trước đem chén bể tế lên, ngăn trở tiếng đàn công phạt.

Băng Phách Huyền Nữ thở phào một cái, lập tức nói:

- Giáo chủ, ngươi tới luyện hóa tiền sử đại đạo trong cơ thể nàng này, chỉ cần đem đại đạo luyện ra, ta liền có thể lập tức thu hồi Băng Phách hoa... Ngươi nhìn cái gì đấy?

Vị nữ Tiên Vương này sắc mặt đỏ bừng, vội vàng hai tay che ngực, giận dữ trừng Giang Nam.

Giang Nam thu hồi ánh mắt, lúng ta lúng túng nói:

- Ta là ngắm phong cảnh... núi thật cao!

- Núi thật cao. . .

Băng Phách Huyền Nữ nao nao, cúi đầu nhìn nhìn bộ ngực sữa như mỡ dê bạch ngọc của mình, lập tức tỉnh ngộ, chỉ thấy Giang Nam đang nhìn chằm chằm vào một tòa Băng Phách tiên sơn không rời mắt, tán thưởng liên tục nói:

- Đỉnh bầy núi ngọc, băng cơ ngọc dung.

Sắc mặt Băng Phách Huyền Nữ trở nên hồng, lập tức khôi phục như thường, lạnh nhạt nói:

- Giáo chủ chính sự quan trọng hơn, xong xuôi chính sự ngươi muốn nhìn bao lâu cũng có thể. . .

- Muốn nhìn bao lâu cũng có thể?

Giang Nam kinh ngạc, quay đầu lại nhìn nàng.

Băng Phách Huyền Nữ nổi giận:

- Là núi!

Giang Nam cười nói:

- Ta nói cũng là núi, nương nương tưởng rằng cái gì?

Hương tán bay xuống, Băng Liên thánh mẫu bị trấn áp cười khanh khách nói:

- Thật sự là tình chàng ý thiếp ao ước sát người bên ngoài đây này! Tỷ phu, ngươi thật sự nhẫn tâm luyện chết nhân gia sao? Ngươi muốn nhìn núi, người ta cũng có một cặp núi ngọc cho tỷ phu xem, chỉ là so với núi ngọc của tỷ tỷ nhỏ hơn một chút mà thôi!

Băng Phách Huyền Nữ vội vàng trấn áp đạo tâm bối rối của mình, tâm niệm vừa động, lại có một bộ Tiên Y tự động choàng ở trên người, miễn cho xuân quang tiết ra ngoài, hai con ngươi của nàng xanh thẳm như biển, nhìn không ra một tia gợn sóng nói:

- Giáo chủ, mời!

Giang Nam xếp bằng mà ngồi, cười nói:

- Nương nương, ngươi tới tế lên cái chén này của ta, đồng thời trấn áp Băng Liên thánh mẫu, ta đến luyện hóa tiền sử đại đạo trong cơ thể nàng!

Băng Phách Huyền Nữ gật đầu, pháp lực dũng mãnh vào trong chén bể, thay Giang Nam khống chế chén bể, ngăn cản tiếng đàn công kích, Giang Nam lập tức thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, luyện nhập bên trong hương tán.

Bên ngoài, tiếng đàn chấn động không dứt, liên tục công phạt chén bể, lại thủy chung không cách nào phá vỡ chén bể phòng ngự, chỉ thấy một cây đàn cổ từ sâu dưới biển hiện ra, rõ ràng là một kiện tiền sử trọng bảo uy năng kinh người, tràn ngập khí tức cổ xưa tang thương. Chỉ là Cầm này quá mức cổ xưa, đã tổn hại nhiều chỗ. Hơn nữa bởi vì cấp bậc rất cao, dùng tu vi cảnh giới trước mắt của Băng Liên thánh mẫu không cách nào hoàn toàn phát huy uy lực của nó.

Nguyên Thủy đại đạo ở dưới Giang Nam khống chế dĩ nhiên xâm nhập đến trong cơ thể Băng Liên thánh mẫu, tuy Băng Liên thánh mẫu bị trấn áp, nhưng mà dùng thực lực của Băng Phách Huyền Nữ còn không cách nào hoàn toàn đem nàng ngăn chặn, nếu không nàng cũng không thể thúc dục đàn cổ của mình.

Hai nữ nhân thực lực không kém bao nhiêu, kỳ thật thực lực của Băng Liên thánh mẫu còn muốn cao hơn một chút, chỉ là Băng Phách Huyền Nữ pháp bảo kỳ diệu, làm cho nàng chênh lệch một chiêu, mất tiên cơ mà thôi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2144: Thời Đại Yêu Tộc. (1)

Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam xâm nhập, Băng Liên thánh mẫu lập tức cổ đãng pháp lực của mình phản kích, ý đồ luyện hóa đại đạo của Giang Nam.

- Tỷ phu, ngươi ngược lại là nhẫn tâm, tỷ tỷ còn ở nơi này ngươi liền hướng cô em vợ động thủ động cước, bất quá cũng may tiểu muội cũng không phải ăn chay, tỷ phu cường đến mà nói, chỉ sợ tiểu muội sẽ để cho ngươi ăn phải cái thiệt thòi lớn!

Giang Nam thầm nghĩ trong lòng:

- Băng Liên thánh mẫu này ngược lại là người thú vị, xem ra trong tiền sử cường giả cũng không phải hoàn toàn đều là loại người như Vạn Chú Đạo Quân Thần Mẫu Đạo Quân. . .

Đại đạo của hai người tương trùng, lập tức tranh đấu lên. Giang Nam không khỏi nhẹ kêu một tiếng, tiền sử đại đạo trong cơ thể Băng Liên thánh mẫu cực kỳ kỳ lạ. Không thuộc về Chú đạo, cũng không phải Cự Linh đại đạo hay là tiền sử Cổ Thần đại đạo, mà là một loại đại đạo quy tắc hoàn toàn mới!

Loại đại đạo này thuộc về yêu, yêu khí đầm đặc, cơ linh cổ quái, thiên biến vạn hóa, rất khó nắm bắt!

Hôm nay Tiên Giới cũng có không thiếu Yêu tu đắc đạo, chứng đạo thành tiên, thậm chí tu thành Tiên Vương, Tiên Quân!

Nói thí dụ như Giang Tuyết là Hồ yêu, Băng Phách Huyền Nữ là Băng Phách Hoa Yêu, Thanh Hoa Tiên Vương bên trong bát Tiên Vương cũng là một lão Yêu, còn có Long La Bồ Đề Tiên Quân, cũng là Hỗn Độn Yêu tộc, bất quá những tồn tại này tu luyện lại không phải Yêu đạo, mà là Tiên đạo,

tu hành Tiên đạo mới có thành tựu hôm nay!

Yêu, cũng không có đại đạo chuyên chúc, Yêu tộc tu luyện công pháp cũng là một loại Tiên đạo, chỉ là Nhân tộc không cách nào tu luyện công pháp của Yêu tộc mà thôi, nếu cưỡng ép tu luyện, liền có khả năng chuyển hóa làm yêu.

Mà đại đạo trong cơ thể Băng Liên thánh mẫu này, lại là Yêu tộc đại đạo thuần khiết, Giang Nam vừa tiếp xúc, liền lập tức cảm giác được đại đạo của nàng linh động hay thay đổi, đối với Yêu tộc mà nói, chỉ sợ là đại đạo thích hợp tu luyện nhất, so với Tiên đạo còn muốn thích hợp Yêu tộc hơn!

Tiên đạo là Đế cùng Tôn sáng chế, Hải Nạp Bách Xuyên, bao hàm toàn diện, Đế cùng Tôn nghiên cứu rất nhiều tiền sử đại đạo, mới khai sáng Tiên đạo thế giới, nhưng so sánh với nhau mà nói, Yêu tộc vẫn là thích hợp Yêu tộc đại đạo hơn.

- Chẳng lẽ nói, tại thời đại nào đó trong tiền sử, còn có một thời đại của Yêu tộc?

Trong nội tâm Giang Nam thoảng qua một cái ý nghĩ, thầm nghĩ:

- Thời đại Yêu tộc, các Đại yêu thống trị thế gian, cái loại tràng diện này nhất định nhiều màu nhiều sắc. . . Đúng rồi, trong Tiên giới ta ngoại trừ Yêu tộc, còn có Thần Tộc, Hỗn Độn Thần Tộc, Ma tộc vân...vân, tiền sử Yêu tộc là tồn tại thống trị một Thời Đại Vũ Trụ, tiền sử Thần Tộc cũng thống trị qua một Thời Đại Vũ Trụ, còn có Hỗn Độn Thần Tộc, nói không chừng còn có tiền sử Ma tộc. . . Đế cùng Tôn mở Tiên Giới, phỏng theo những chủng tộc tiền sử này sáng tạo nguyên một đám chủng tộc tương ứng, bên trong Tiên đạo lại bao quát bóng dáng rất nhiều tiền sử đại đạo, bọn hắn đến cùng muốn làm gì?

Đế cùng Tôn mở thế giới, sáng tạo chủng tộc, Yêu tộc, Thần Tộc, Ma tộc các loại chủng tộc cùng tồn tại, hiển nhiên không phải tâm huyết dâng trào liền đem những chủng tộc này sáng tạo ra, mà là có ý nghĩ của mình.

Hơn nữa, trong Tiên đạo cũng có thể tìm được rất nhiều bóng dáng của tiền sử đại đạo, rất nhiều Chân Tiên, Tiên Vương thậm chí phải tìm kiếm tiền sử đại đạo mới có thể đột phá cảnh giới hôm nay, trong này liền có chút đáng giá nghiền ngẫm rồi.

Chỉ là cách nghĩ cảu tồn tại bực này, không phải Giang Nam có khả năng đo lường được, Giang Nam cũng không biết cách nghĩ chân thật của Đế Tôn.

Rất nhanh, Nguyên Thủy đại đạo liền đem một đầu đại đạo của Băng Liên thánh mẫu thôn phệ luyện hóa, dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, Băng Liên thánh mẫu kêu sợ hãi, không hề công phạt đại đạo của Giang Nam, mà là lâm vào thủ thế, chống cự Nguyên Thủy đại đạo xâm lấn.

Bất quá đặc tính của Nguyên Thủy đại đạo là bao dung vạn vật, suy diễn vạn vật, nếu như đã thôn phệ luyện hóa được một đạo Yêu tộc đại đạo, cái kia liền có thể luyện hóa càng nhiều Yêu tộc đại đạo nữa!

Nhân tộc không cách nào tu luyện công pháp Yêu tộc, nhưng mà Nguyên Thủy đại đạo chỉ là bao dung Yêu tộc đại đạo, hấp thu sở trưởng của Yêu tộc đại đạo, dung nhập đến trong Nguyên Thủy đại đạo, thực sự không phải là tu luyện công pháp Yêu tộc, bởi vậy không có yêu hóa mà lo lắng.

Trong Băng Phách truyền đến thanh âm điềm đạm đáng yêu của Băng Liên thánh mẫu, ai oán nói:

- Tỷ phu, ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao? Hai nữ cùng chung một chồng cũng không thành sao?

Giang Nam bất vi sở động, tiếp tục không ngừng luyện hóa, đã qua không lâu, lại có một đạo Yêu tộc đại đạo bị hắn đề luyện ra, luyện nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo.

Chỉ cần có bắt đầu, vậy thì dễ dàng rất nhiều, Băng Liên thánh mẫu chỉ cảm thấy Yêu tộc đại đạo trong cơ thể mình liên tục không ngừng xói mòn, trong nội tâm càng lo lắng, đột nhiên thần thức truyền âm nói:

- Giáo chủ, kỳ thật ta cũng không ác ý. Ngươi cũng biết ta mượn nhờ Băng Phách Hoa phục sinh, cũng không nguy hiểm đến Tiên Hải, cũng không làm ác, tội gì muốn đưa ta vào chỗ chết?

Giang Nam thần thức chấn động, mỉm cười nói:

- Đạo hữu, ngươi trước mắt thực lực còn yếu ớt, lật không nổi bao nhiêu bọt nước, bởi vậy không có làm ác. Bất quá ta làm sao biết tương lai ngươi khôi phục đến trạng thái toàn thịnh sẽ không làm ác? Dùng thực lực của ngươi, chỉ sợ Tiên Giới ta rất khó có người có thể cùng ngươi chống lại.

Băng Liên thánh mẫu không ngừng kêu khổ:

- Giáo chủ, ta cầu bất quá chỉ là trường sinh bất diệt, khôi phục thịnh thế thời đại Yêu tộc cũng không phải là mục tiêu của ta. Nói sau, ta bất quá là một Thiên Quân, cho dù khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, cũng vẫn là Thiên Quân, hai đại Đạo Quân của Tiên Giới các ngươi ngay cả một ít lão quái vật Đạo Quân trong Vô Nhân khu cũng cảm giác được khủng bố, ta có thể nhảy ra bao nhiêu sóng gió?

- Thiên Quân? Đây là cái cảnh giới gì?

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ là danh xưng đối với Tiên Quân cảnh giới?

- Tiên Quân là Tiên Quân, Thiên Quân là Thiên Quân, làm sao là một được.

Thanh âm của Băng Liên thánh mẫu truyền đến nói:

- Ta từ chỗ Tiên Hải Long Vương đối với cảnh giới của Tiên Giới các ngươi có chỗ hiểu rõ. Tiên Quân chỉ là Tiên nhân chi quân, vẫn còn ở bên trong Nhân Quả, tịch diệt kiếp vừa đến, tất nhiên vẫn lạc, mà Thiên Quân càng lợi hại, cảnh giới cao hơn một bậc, không dính Nhân Quả, nhưng mà nhảy không ra tịch diệt kiếp. Về phần Đạo Quân, thì càng lợi hại hơn rồi,

chính là đại đạo Chi Chủ, tuy nhảy không ra tịch diệt kiếp, nhưng mà có vài phần hi vọng.

Giang Nam tiếp tục luyện hóa đại đạo trong cơ thể nàng, dò hỏi:

- Ngươi nói ngươi là Thiên Quân, vì sao ngươi có thể từ trong tịch diệt kiếp sống sót, sống đến bây giờ? Còn không phải đang gạt ta?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2145: Thời Đại Yêu Tộc. (2)

Băng Liên thánh mẫu vội vàng nói:

- Ta là cơ duyên xảo hợp, vừa vặn gặp một tòa Tiên Thiên pháp bảo bay qua, thừa cơ đem mình dung nhập đến bên trong Tiên Thiên pháp bảo, này mới tránh thoát một kiếp. Bất quá bởi vì ta chỉ là Thiên Quân, thân thể không cách nào vượt qua tịch diệt kiếp, thân thể vẫn là vẫn lạc, đạo quả cũng tổn hao nhiều, bị đánh rơi cảnh giới, chỉ có thể mưu đồ phục sinh. Hơn nữa ngươi xem ta phục sinh, cũng là lựa chọn thân thể vô chủ, mà không phải đoạt xá người khác, liền biết ta tâm địa thuần lương. . .

Đối với câu nói sau cùng, Giang Nam căn bản không tin, cô gái này rất giảo quyệt, sở dĩ mượn nhờ Băng Phách hoa biến hóa không phải là vì không muốn đoạt xá người khác, mà là Băng Phách Hoa thật sự quá mạnh mẽ, tương đương với một Tiên Vương Đại viên mãn cảnh giới, mượn nhờ Băng Phách hoa biến hóa, giảm bớt đi không biết bao nhiêu năm khổ tu, hơn nữa lại có thể luyện thành một thân Tiên đạo, dung nhập đến trong Tiên giới càng thêm dễ dàng!

- Kiện Tiên Thiên pháp bảo kia ở đâu?

Giang Nam đột nhiên hỏi.

Băng Liên thánh mẫu cười khanh khách nói:

- Ngươi cũng đối với Tiên Thiên pháp bảo động tâm? Bất quá chỉ sợ ngươi phải thất vọng rồi, loại bảo vật kia ngay cả ta cũng khống chế không được, tịch diệt kiếp thoáng qua một cái, liền đem ta đánh bay ra ngoài, không biết tung tích.

Giang Nam cười lạnh.

Băng Liên thánh mẫu vội vàng nói:

- Thật sự! Nếu ta lừa ngươi, trời giáng ngũ lôi oanh!

Giang Nam thản nhiên nói:

- Đạo hữu, ngươi xác thực rất nghiêm túc muốn trời giáng ngũ lôi oanh? Cái kia ta hỏi ngươi, thời đại Yêu tộc các ngươi cách nay đã qua mấy thời đại, ngươi đã trải qua mấy lần tịch diệt kiếp? Theo ta được biết, thời đại trước là Chú đạo, không phải là Yêu đạo.

Thanh âm tốn hơi thừa lời từ trong Băng Phách truyền đến, hiển nhiên tiểu nữ nhân bên trong Băng Phách hận đến ngứa răng.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi không có được Tiên Thiên pháp bảo, như vậy ngươi là như thế nào vượt qua tịch diệt kiếp thời đại khác? Đạo hữu, Tiên Thiên pháp bảo của ngươi ở nơi nào?

Băng Liên thánh mẫu lại cờ rốp cờ rốp nghiến răng, Giang Nam tiếp tục luyện hóa Yêu tộc đại đạo trong cơ thể nàng, Băng Liên thánh mẫu rốt cục nhịn không được nói:

- Đừng luyện, lại luyện người ta liền chết rồi. Được rồi được rồi, ta cho ngươi biết là được, Tiên Thiên pháp bảo kia, chính là đàn cổ!

- Đàn cổ?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ động, hướng ra cây đàn cổ ở phía ngoài nhìn lại, đàn cổ này thật sự quá phá, chỉ còn lại có mấy dây đàn còn nguyên vẹn.

- Đạo hữu, cái đàn cổ này thật là Tiên Thiên pháp bảo? Ngươi không phải là muốn gạt ta chứ, Tiên Thiên pháp bảo há có thể bị hư hao thành cái dạng này?

Băng Liên thánh mẫu cười lạnh nói:

- Ngươi coi tịch diệt kiếp dễ dàng liền có thể vượt qua như vậy sao? Ở bên trong Tịch diệt kiếp, Tiên Thiên pháp bảo cũng không cách nào bình yên vượt qua tịch diệt kiếp, trương đàn cổ này của ta, đã vượt qua ba lượt tịch diệt kiếp, tịch diệt kiếp tiếp theo tất nhiên toái không thể nghi ngờ. Bởi vậy ta mới sốt ruột chuyển thế trùng tu, kỳ vọng có thể thừa dịp tiên đạo thịnh thế đột phá đến Đạo Quân cảnh giới, lần nữa được đến một kiện Tiên Thiên pháp bảo, liền có thể vượt qua kiếp số tiếp theo! Bất quá giáo chủ, hiện tại ngươi liền có một hồi kiếp số, có người ẩn núp trong bóng tối, đợi các ngươi luyện hóa ta xong liền ra tay tập sát các ngươi! Người này, không thể kém Băng Phách Huyền Nữ, nếu là đánh lén, hai người các ngươi đều phải chết ở chỗ này!

- Không kém hơn Băng Phách Huyền Nữ?

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, tinh tế cảm ứng hư không đáy biển, lại thủy chung không cách nào cảm ứng được có người từ một nơi bí mật gần đó ẩn núp, không khỏi bán tín bán nghi, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là Nam Chiên Tiên Vương hoặc là An Thanh Tiên Vương? Chỉ có hai người này cùng ta có thù, nói không chừng sẽ theo đuôi mà đến. . .

Băng Liên thánh mẫu tiếp tục nói:

- Giáo chủ, ta và ngươi hai người cũng không có thù hận, làm gì nhất định phải đuổi tận giết tuyệt?

- Ngươi nói đúng, chúng ta xác thực không có cừu oán.

Giang Nam cười nói:

- Bất quá Băng Phách hoa này chính là vật của Băng Phách Huyền Nữ, vô luận như thế nào, đạo hữu cũng phải giao ra.

Băng Liên thánh mẫu tốn hơi thừa lời, xoẹt zoẹt~ xoẹt zoẹt~ rung động,

sau một lúc lâu, nàng lại có một đầu đại đạo bị Giang Nam luyện hóa, không khỏi nóng nảy, vội vàng nói:

- Tốt, ta đầu hàng! Băng Phách hoa này trả lại cho nàng là được!

Giang Nam dứt khoát lưu loát nói:

- Ta còn muốn Tiên Thiên đàn cổ kia.

Băng Liên thánh mẫu lại tốn hơi thừa lời, cắn đến hàm răng băng băng nổ, khổ sở nói:

- Tiểu yêu tinh, cũng cho ngươi rồi! Bất quá từ tục tĩu nói trước, Cầm này tên là Tiên Thiên cầm ngọc, chín dây cung chín âm mười tám trụ, nhưng đã bị phá huỷ hơn phân nửa, chỉ còn lại có một dây cung một âm lưỡng trụ, uy năng không lớn, đã hư hao đến trình độ không cách nào ký thác đạo quả. Ngươi đã muốn Cầm này, không thể đổi ý, lại hướng ta vơ vét tài sản bảo vật khác!

- Ngươi còn có bảo vật khác?

Giang Nam mắt sáng rực lên, vội vàng hỏi.

Băng Liên thánh mẫu cơ hồ Bạo Tẩu, nếu không có bị Băng Phách Huyền Nữ trấn áp, chỉ sợ nữ nhân này tâm muốn chết cũng đã có.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi yên tâm, ta chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Đạo hữu, ngươi bây giờ có thể đi ra, đạo quả của ngươi, liền tạm thời ký thác vào mi tâm Tử Phủ của ta. Đợi tới tiên vực của ta, ngươi đem đạo quả ký thác vào trong tiên vực. Ta giúp ngươi tìm được một cỗ thân thể hoàn mỹ, ngươi liền có thể phục sinh.

- Một lời đã định!

Ở bên trong Băng Phách dưới hương tán, khí tức của Băng Liên thánh mẫu đột nhiên suy sụp, một thân Yêu tộc đại đạo lùi về bên trong đạo quả,

đạo quả bay ra, lóe lên tức thì, chui vào mi tâm Tử Phủ của Giang Nam.

Giang Nam tinh tế dò xét một phen, chỉ thấy đạo quả của Băng Liên thánh mẫu rách tung toé. Toát ra khí tức cổ xưa tang thương, đây là bởi vì nàng tồn tại ở thế thời gian quá dài, lại trải qua ba lần tịch diệt kiếp, Tiên Thiên đàn ngọc cũng không thể triệt để bảo hộ nàng, để cho tịch diệt kiếp tổn hại đạo quả của nàng.

Tuy đạo quả của nàng chưa diệt vong, nhưng mà đã đánh mất công năng phục sinh, Nguyên Thần cũng rách tung toé, không có khả năng chữa trị. Mặc dù đạo quả của nàng ký thác vào bên trong Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, cũng chỉ là có thể tạm bảo vệ nàng bất tử, chỉ có thể chờ đợi thời cơ chuyển thế trọng sinh.

Hiển nhiên, nàng đối với chuyển thế chi thân có yêu cầu cực cao, ví dụ như Tiên Hải Băng Phách Hoa. Chỉ cần chuyển thế ở bên trong Băng Phách Hoa, vừa ra đời liền là Tiên Vương cảnh giới đạt trình độ cao nhất!

Bất quá đáng tiếc chính là, Băng Phách Huyền Nữ tìm Giang Nam đến, phá hủy đại kế của nàng.

Băng Phách Huyền Nữ ánh mắt chớp động, rơi vào trên người Giang Nam, lộ ra vẻ nghi hoặc, vừa rồi Băng Liên thánh mẫu đem đạo quả dời ra Băng Phách Hoa cũng không có giấu diếm được nàng, nàng đối với Giang Nam lấy đi đạo quả nàng này mà không có triệt để diệt trừ tiền sử tà ma kia có chút kinh ngạc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2146: Tập Sát.

Giang Nam như là đang luyện hóa Thanh Liên thánh mẫu, lặng yên truyền âm cho Băng Phách Huyền Nữ nói:

- Nương nương, ngươi phải chăng có thể cảm ứng được có người núp trong bóng tối nhìn trộm chúng ta?

Băng Phách Huyền Nữ trong lòng tim đập mạnh một cú, lặng lẽ phóng thích thần thức, chỉ thấy hải vực này đã bị đánh cho rách nát không chịu nổi, rất nhiều động vật biển cực lớn tứ tán mà trốn, mà Long Nữ cùng Cáp đạo nhân, Linh Lung đạo nhân đứng ở cách đó không xa, vi bọn hắn hộ pháp.

Về phần người núp trong bóng tối kia, nàng cũng không có phát hiện.

- Băng Liên thánh mẫu nói, có người chuẩn bị ám toán ta và ngươi, thực lực cùng ngươi không sai biệt lắm.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Nương nương, ta đến xò xét một phen, ngươi cẩn thận cảm ứng.

Băng Phách Huyền Nữ khó hiểu, chỉ thấy Giang Nam đột nhiên cười ha ha, bỗng nhiên đứng dậy:

- Lão yêu bà Tiền sử, cuối cùng luyện chết ngươi, Huyền Nữ nương nương, đại công cáo thành. . . Không tốt, lão yêu bà này giả chết, phản kích thật là lợi hại!

Băng Phách Huyền Nữ tinh tế cảm ứng hư không, hướng Giang Nam yên lặng gật đầu, truyền âm nói:

- Lúc ngươi nói đến đại công cáo thành, trong hư không hoàn toàn chính

xác có một tia chấn động không dễ cảm thấy, lúc ngươi nói lão yêu bà giả chết, cổ ba động này liền biến mất không thấy gì nữa. Hoàn toàn chính xác có người núp trong bóng tối, chuẩn bị tập sát ta và ngươi, cướp lấy thành quả!

Giang Nam nghiêm nghị, thần thức hai người va chạm, sau một lúc lâu, quanh thân Giang Nam hào quang đằng đằng, mặt mày méo mó, hiển nhiên là toàn lực ứng phó luyện hóa Băng Liên thánh mẫu, mà Tiên Thiên đàn ngọc kia cũng đang không ngừng nhảy động, tiến công chén bể, để cho Băng Phách Huyền Nữ cũng thở hồng hộc, ẩn ẩn lộ ra hình dạng chống đỡ hết nổi.

Hai người thấy thế nào đều là một bộ tiêu hao quá độ, lại qua thật lâu, Giang Nam khí huyết trùng thiên, huyết khí như là biển lớn mênh mông, rõ ràng là liều mạng!

Băng Phách Huyền Nữ cũng là quanh thân tràn ngập huyền khí, vận dụng bổn mạng huyền khí của mình, dốc sức liều mạng ngăn cản Tiên Thiên đàn ngọc công kích.

Mà Tiên Thiên đàn ngọc kia thế công càng thêm mãnh liệt, bộ dạng tình hình này phảng phất là đã đến thời kì mấu chốt nhất, vô luận là Băng Phách Huyền Nữ, Giang Nam, hay là Băng Liên thánh mẫu, đều đang liều mạng!

Ba người tuy liều mạng, nhưng mà khí tức khí thế lại dần dần suy sụp, càng ngày càng không bằng lúc trước,

Lại qua thật lâu, thân hình Giang Nam đột nhiên chấn động, thu hồi Nguyên Thủy đại đạo của mình, khí tức suy sụp tới cực điểm, vội vàng ngồi xếp bằng, điều trị khí tức.

Mà Băng Phách Huyền Nữ cũng không hề thúc dục chén bể, đưa tay thu hương tán, vội vàng lấy ra một ít Linh Dược nuốt vào bụng, điều trị khí tức.

Hương tán biến mất, chỉ thấy cái dù ở dưới Băng Phách tan rã, Băng Liên thánh mẫu đã bị luyện quay trở lại Băng Phách hoa, không còn tồn tại.

Băng Phách hoa dựng sinh đại đạo, cũng tự hạ xuống đến bên trong hoa, đóa hoa này hôm nay lại biến thành Linh Dược hiếm có trên đời, thậm chí không kém hơn mảnh vỡ đạo quả của tiền sử Đạo Quân dựng sinh thánh dược!

Giang Nam cùng Băng Phách Huyền Nữ lẳng lặng chờ đợi một lát, người ẩn núp trong bóng tối kia thủy chung không có ra tay, để cho hai người nghi hoặc không thôi.

Thậm chí ngay cả Băng Phách Huyền Nữ cũng không khỏi hoài nghi, vừa rồi mình có phải là cảm ứng sai lầm hay không.

Lại vào lúc này, đột nhiên biển cả kịch liệt rung chuyển, trên biển kim quang đại phóng, một cái đại thủ dĩ nhiên đi vào đỉnh đầu của Giang Nam cùng Băng Phách Huyền Nữ, mà một cái đại thủ khác thì vô thanh vô tức hướng Băng Phách Hoa chộp tới!

Hai bàn tay này đột nhiên xuất hiện, vô thanh vô tức, lúc sắp đánh trúng Giang Nam cùng Băng Phách Huyền Nữ mới đại phóng uy năng, rõ ràng là ý định một lần hành động đem hai người đánh chết, không để cho hai người bất luận cơ hội hoàn thủ gì!

Nhưng mà, Băng Phách Huyền Nữ lại phảng phất sớm đã ngờ tới người này ra tay, chỉ thấy ống tay áo tung bay, hai tay ngọc thon thon nghênh tiếp hai bàn tay lớn, kịch liệt va chạm!

Ầm ầm…

Băng Nguyên trên Tiên Hải cơ hồ bị hai cổ trùng kích này oanh kích nổ tung, Băng Nguyên thành từng mảnh bay lên không trung, băng sơn sông băng mạn thiên phi vũ!

Hai tay của Băng Phách Huyền Nữ linh xảo chuyển động, chế trụ hai bàn tay lớn này, sợi tóc ở trong nước biển run run, nhẹ nhàng hất lên, chỉ thấy hương tán bay ra, gào thét chuyển động, hướng trong hư không cắt tới!

Mà vào lúc này, chén bể cũng bộc phát uy năng, cạch một tiếng oanh hướng hai bàn tay lớn kia!

Tiếng chung nổ vang, Giang Nam bạo lên, thân thể trong nháy mắt trở nên vô cùng khổng lồ, rõ ràng là thúc dục một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo, vận chuyển thân thể thần thông, một bước phóng ra, ầm ầm vọt tới giữa hư không!

Hương tán cắt qua, trong hư không huyết quang nhấp nhoáng, máu tươi phún dũng, một đạo nhân ảnh hiện ra, ngực có máu tươi đầm đìa!

Đón lấy tiếng chuông của chén bể oanh đến, chỉ thấy ngực người này đột nhiên nổ tung một cái động lớn, ngửa đầu phun ra một cột máu!

Mà vào lúc này, Giang Nam cất bước đánh tới, nắm đấm oanh ra, trên biển lập tức vang lên thanh âm cốt cách bạo toái!

Giang Nam thống hạ sát thủ, mấy kích tầm đó liền đem người này sinh sinh đánh nát, chỉ còn lại có hai cánh tay còn bị Băng Phách Huyền Nữ nắm trong tay!

- Người này là ai?

Khí tức Giang Nam hạ xuống, thân thể khôi phục như thường, nghi ngờ nói:

- Người này từ đầu đến cuối đều không có lộ ra diện mục, cũng không có sử dụng đại đạo thần thông chính thức, mặc dù bị ta nổ nát thân thể, diện mục của hắn cũng thủy chung bao phủ trong một mảnh tiên quang.

Băng Phách Huyền Nữ nhìn nhìn hai cánh tay kia, cong ngón búng ra, hai cánh tay bị đông cứng thành Huyền Băng, lập tức toái mất, thản nhiên nói:

- Không cần truy cứu, ta đã biết rõ người này là ai. Hắn đã không muốn lộ ra chân diện mục, cái kia cần gì phải vạch trần hắn? Không nghĩ tới một người cao nhã đạm bạc như thế, rõ ràng cũng sẽ làm ra loại sự tình này. . .

- Cao nhã đạm bạc?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ giật mình, thất thanh nói:

- Chẳng lẽ là Đông Vân Tiên Vương?

Băng Phách Huyền Nữ không đáp, vung tay áo đem Băng Phách hoa thu hồi, sắc mặt có chút ảm đạm, nói khẽ:

- Làm gì truy cứu? Tứ đại Tiên Vương ta dù sao không phải nhất thể, không truy cứu còn có thể gặp lại, còn có thể liên thủ đối địch, truy cứu, vậy thì thật sự biến thành tử địch không chết không ngớt.

Giang Nam có chút đồng tình nhìn xem nàng, cô gái này tuy luôn lạnh nhạt đối mặt tất cả sự tình, nhưng cũng có được hỉ nộ ái ố của mình, chỉ là giấu ở dưới gương mặt giống như băng tuyết của nàng mà thôi.

Nam Chiên, An Thanh, Đông Vân, Huyền Nữ, bốn người giao tình không tệ, nhất là Đông Vân cùng Huyền Nữ tình hữu nghị vô cùng thâm hậu, nhưng mà lần này ra tay hết lần này tới lần khác lại là Đông Vân, để cho nàng thương tâm rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2147: Giao Phong Trên Biển. (1)

- Nam Chiên, An Thanh, Đông Vân cùng Huyền Nữ liên minh nhìn như chắc chắn, nhưng trên thực tế cũng là bởi vì lợi ích mới đoàn kết cùng một chỗ, bởi vì lợi ích mà đoàn kết, tự nhiên cũng có khả năng bởi vì lợi ích mà phản bội. Huyền Nữ nương nương muốn duy trì Tứ đại Tiên Vương đồng minh, chỉ sợ là hoa trong gương, trăng trong nước, sớm muộn gì sẽ tan vỡ.

Hắn thầm nghĩ trong lòng.

Bọn hắn phản hồi Hải Châu, Băng Phách Huyền Nữ không còn hứng thú, buồn rầu không vui, Giang Nam cũng không có ở lâu, đợi cho đem đạo quả của Tiên Hải Long Vương hoàn toàn luyện hóa, liền cáo từ rời đi.

Băng Phách Huyền Nữ không có giữ lại, đứng dậy tiễn đưa hắn, Giang Nam tạm biệt, Băng Phách Huyền Nữ ngưng mắt nhìn Giang Nam nói:

- Giáo chủ, trong Tử Phủ ngươi cất giấu đạo quả của tiền sử tà ma kia, mặc dù ta không biết ý nghĩ của ngươi, nhưng mà không phải tộc ta chắc có dị tâm, mong rằng giáo chủ thận trọng làm việc, để tránh nuôi ra đại họa.

Giang Nam đồng ý, cười nói:

- Nương nương yên tâm, ta tự có chừng mực.

- Còn có một chuyện.

Băng Phách Huyền Nữ ánh mắt chớp động, truyền âm nói:

- An Thanh Tiên Vương vẫn còn ở phụ cận.

Trong lòng Giang Nam giật mình, tinh tế cảm ứng hư không, lại cảm ứng không đến khí tức của An Thanh Tiên Vương.

Băng Phách Huyền Nữ nói khẽ:

- An Thanh Tiên Vương dù sao cùng ta có chút ít giao tình, nếu ta ra mặt mà nói, có thể cho hắn thối lui.

Giang Nam cười ha ha, phất tay quay người rời đi, cười nói:

- Chỉ là việc nhỏ, làm gì phiền nương nương ra mặt? Ta cũng là Thần đạo Đạo Tổ, nếu ngay cả chút việc nhỏ ấy còn muốn nương nương cầu tình cho ta, chẳng phải là yếu đi uy phong của mình? Huyền Nữ nương nương, tạm biệt!

Băng Phách Huyền Nữ đưa mắt nhìn hắn đi xa, dung nhan xinh đẹp lại hiện ra một vòng vui vẻ, thấp giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, thật sự là kỳ nam tử, không biết tương lai ngươi có thể đi đến một bước kia. . .

Giang Nam mang theo Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân cất bước đi ra Hải Châu, lần này một chuyến Băng Phách thế giới để cho hắn thu hoạch không phải là nông cạn, không chỉ có đem Tiên Hải Long Vương luyện hóa, đạt được đạo quả của Tiên Hải Long Vương, thậm chí ngay cả đại đạo của Tiên Vương Long Vương cũng bị hắn đề luyện ra.

Đầu lão Long Vương này đại đạo không phải chuyện đùa, chính là Tiên Vương đỉnh cấp luyện đại đạo, bất luận trình độ cứng cỏi hay là uy năng đại đạo, đều đạt tới cực hạn mà Tiên Vương có khả năng đạt tới, gần so với bát Tiên Vương, Tứ đại Tiên Vương kém hơn một chút!

Những Tiên Vương cấp đại đạo này, Giang Nam chỉ là nghiên cứu chỗ độc đáo của nó, sẽ không luyện nhập trong cơ thể, mà là giao cho Linh Lung đạo nhân luyện hóa, Linh Lung tiểu đạo đồng chính là Hỗn Độn Long tổ nhất mạch, cùng Tiên Hải Long Vương đều là Long tộc, nhưng huyết thống càng cao quý bất phàm hơn, nếu luyện hóa những Tiên Vương cấp đại đạo này, cũng đủ có thể cho hắn tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới, thậm chí

nhảy lên trở thành cao thủ đạt trình độ cao nhất trong Tiên Vương!

Đem Tiên Vương đại đạo của Tiên Hải Long Vương nghiên cứu thấu triệt, đối với Giang Nam cũng là một thu hoạch không nhỏ, để cho nội tình cùng tích lũy của hắn lại thâm hậu một phần.

Hơn nữa hắn còn được đến gần nửa Yêu tộc đại đạo của Băng Liên thánh mẫu, còn có một kiện Tiên Thiên pháp bảo đã tổn hại đến không thể lại tổn hại, Tiên Thiên cầm ngọc.

Gần nửa Yêu tộc đại đạo của Băng Liên thánh mẫu chỉ là phụ, Tiên Thiên cầm ngọc mới là bảo vật trọng yếu nhất!

Cái Tiên Thiên pháp bảo này vượt qua ba lượt tịch diệt kiếp, cho dù tổn hại nghiêm trọng, nhưng như trước có được uy năng không cách nào tưởng tượng!

Bất quá những cái này thực sự không phải là bảo bối để cho Giang Nam động tâm nhất, bảo bối để cho hắn động tâm nhất lại là Băng Liên thánh mẫu!

Đương nhiên, hắn thực sự không phải là tham luyến sắc đẹp của Băng Liên thánh mẫu, hắn quan tâm là bí mật của Băng Liên thánh mẫu, tiền sử Yêu tộc đại đạo, tao ngộ bên trong tịch diệt kiếp, cùng với nhận thức của Băng Liên thánh mẫu đối với Vô Nhân khu, đều là tài phú đáng quý!

Đương nhiên, hắn cũng không phải hoàn toàn là lợi dụng Băng Liên thánh mẫu, giữa hai người là giao dịch, với tư cách trao đổi, hắn sẽ vì Băng Liên thánh mẫu tìm kiếm một thân thể hoàn mỹ, trợ giúp nàng chuyển thế trọng sinh.

- Ta tuy nói cách Tiên Vương cảnh giới chỉ kém một bước, nhưng mà muốn đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, chỉ sợ còn có không ít trở ngại.

Cáp đạo nhân hóa thành nguyên hình, Giang Nam cùng Linh Lung đạo nhân đứng ở trên lưng đầu quái cáp này, quái cáp ở trong Tiên Hải ngao du,

hướng Huyền Thiên tiên vực xuất phát, Giang Nam thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ chỉ có Tiên Giới nguyên thủy chi địa, mới có thể để cho ta đột phá, thành tựu Tiên Vương? Bất quá nếu ở Tiên Giới nguyên thủy chi địa đột phá, nhất định sẽ như Tử Tiêu lão đạo nói, uy lực tiên kiếp cũng là vô cùng mạnh, chỉ sợ ta chưa hẳn có thể vượt qua trận kiếp số này! Trừ khi. . .

Hắn lẳng lặng suy tư:

- Trừ khi, ta suy diễn ra tiền sử Cự Linh võ đạo đồ chất chứa công pháp, dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy Đại La Kinh của ta, mới có thể có vài phần nắm chắc vượt qua tiên kiếp!

Giang Nam lòng dạ biết rõ, mặc dù hắn suy diễn ra công pháp bên trong võ đạo đồ, để cho thân thể sâu sắc tăng lên, nhưng vượt qua Tiên Vương tiên kiếp nắm chắc cũng không lớn!

Bởi vì, nơi đó là Tiên Giới nguyên thủy chi địa, mặc dù là tiên kiếp bình thường cũng trở nên cực kì khủng bố, huống chi là hắn Tiên Vương đại kiếp nạn?

Đột nhiên, tiền sử quái cáp nhẹ nhàng dừng lại, ở trên mặt biển dừng bước, Giang Nam ngẩng đầu dò xét hư không bốn phía, chỉ thấy Tiên Hải bao la mờ mịt bát ngát, nhìn không tới bờ biển, xa xa có phong vân hội tụ, chuẩn bị bão táp.

Mà ở trung tâm bão táp, một thân ảnh to lớn cao ngạo đứng ở nơi đó, chung quanh Lôi Vân bay múa, Lôi Điện răng rắc răng rắc không ngừng đánh rớt, kim quang lóng lánh.

Giang Nam cười nói:

- Vì sao An Thanh Tiên Vương không có mai phục, đột nhiên đánh lén?

Thân ảnh trong gió lốc kia đúng là An Thanh Tiên Vương, chủ nhân của Tây Hoàn mười hai châu!

- Huyền Thiên giáo chủ, đối phó ngươi cần gì đánh lén?

Thân hình của An Thanh Tiên Vương sừng sững ở trong gió lốc, ánh mắt hướng Giang Nam nhìn đi, lúc rơi vào trên người Giang Nam, Giang Nam lập tức thấy được vô số hư ảnh tiên gia chi bảo, lâu đỉnh tháp chung cầm sắt cổ nhạc đao thương kiếm kích, rậm rạp chằng chịt, hướng mình oanh kích mà đến!

Đây là trong thị lực của An Thanh Tiên Vương chất chứa sát cơ!

Ánh mắt của hắn liền có được uy lực sát nhân ở vô hình!

Boong boong loong coong, âm thanh bạo kích liên tiếp truyền đến, quần áo Giang Nam phật động, như trước đứng ở trên lưng quái cáp, lù lù bất động, tùy ý thị lực của An Thanh Tiên Vương rơi ở trên người mình, cũng không tạo thành nửa điểm tổn thương cho hắn!

- Huyền Thiên giáo chủ, trong Hải Châu ngươi không để cho ta mặt mũi, còn lấy quỷ kế thắng ta không ít bảo bối, hôm nay nhất định phải làm một hồi, kết thúc trận Nhân Quả này!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2148: Giao Phong Trên Biển. (2)

An Thanh Tiên Vương nghiêm mặt nói:

- Ngươi muốn thành lập Huyền Châu, chiếm đoạt Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu, trở thành nhân vật có thể cùng Tứ đại Tiên Vương ta sánh vai, vậy thì phải có được thực lực tương ứng! Ta hôm nay ngăn ngươi lại, một nửa là ân oán, một nửa là suy tính ngươi, nếu hôm nay ngươi có thể từ trong tay của ta đào thoát, ta liền thừa nhận bản lãnh của ngươi, thượng biểu hai cung giúp ngươi thành lập Huyền Châu. Nếu ngươi không được, vậy hôm nay liền là tử kỳ của ngươi!

Giang Nam nghiêm nghị nói:

- Đạo huynh, mời!

An Thanh Tiên Vương chỉ một ngón tay, nói khẽ:

- Chết!

Một ngón tay này của hắn gió nhẹ mây bay, ngay cả nửa điểm sát cơ cũng không có toát ra, uy năng thậm chí ngay cả Tiên Vương bình thường còn không bằng, nhưng Giang Nam lại cảm thấy sát cơ vô cùng sắc bén!

Cái sát cơ này thực sự không phải là đến từ An Thanh Tiên Vương, mà là đến từ trong cơ thể Giang Nam!

Đinh đinh đinh...

Trong không gian Giang Nam Tử Phủ, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chấn minh, thanh Tiên Kiếm này bị khí tức của An Thanh Tiên Vương dẫn động, hào quang tỏa sáng, vô số kiếm khí phóng lên trời, cơ hồ chấn sập Tử Phủ của hắn!

An Thanh Tiên Vương chính là Đế cùng Tôn mới bắt đầu khai thiên tích địa, Tiên kim chi khí dựng sinh mà ra, là Kim tinh, Kim công, Thuỷ tổ hết thảy tiên gia pháp bảo!

Khí tức của hắn, thậm chí có thể dẫn động tất cả Hậu Thiên pháp bảo, khiến cái pháp bảo này không khống chế được, không hề nghe theo tâm niệm của chủ nhân, mà là bị hắn điều khiển!

Một ngón tay này của hắn, cũng không phải là muốn chỉ giết Giang Nam, mà là tác động Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, dùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm của Giang Nam đến trảm Giang Nam!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm tuy là Tiên Thiên Trụ Hoang thần thạch luyện thành, nhưng dù sao vẫn là Hậu Thiên luyện, một nửa thuộc về Tiên Thiên một nửa thuộc về Hậu Thiên, vẫn là ít nhiều bị An Thanh Tiên Vương điều khiển!

Lấy pháp bảo đối phương đánh chết đối phương, đúng là tuyệt học sở trường của An Thanh Tiên Vương, cũng là địa phương khó đối phó nhất của hắn!

Phải biết rằng, Tiên Thiên pháp bảo dù sao cũng là số ít, Tiên Thiên bảo vật luyện thành Hậu Thiên pháp bảo cũng là số lượng cực nhỏ, bởi vậy An Thanh Tiên Vương mới có thể ở Tiên Giới dừng chân nhiều năm như vậy, trở thành một đời bá chủ!

Hắn trải qua mấy lần cùng Hỗn Độn Cổ Thần chiến đấu mà bất tử, cũng không phải là hư danh nói chơi!

- Nguyên Thủy đại đạo, trấn!

Giang Nam quát lớn, Nguyên Thủy đại đạo nhảy vào bên trong Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, lập tức đem thanh Tiên Kiếm này bạo động trấn áp xuống, ngẩng đầu cười nói:

- An Thanh đạo huynh, chỉ dựa vào chiêu thức ấy liền muốn trảm ta chỉ sợ

là khinh thường ta rồi.

- Ta cũng không có trông cậy vào mượn nhờ chiêu thức ấy, liền có thể chém Thần đạo giáo chủ!

Trong gió lốc, An Thanh Tiên Vương cười lạnh một tiếng, lấy tay chộp tới, một trảo này của hắn, gió nhẹ mây bay, không mang theo chút khí tức khói lửa nào, nhưng trong lòng Giang Nam lại nghiêm nghị, bàn tay này chộp tới, lúc rơi vào trong mắt hắn, chỉ thấy Tiên Hải biến mất, trong thiên địa chỉ còn lại có bàn tay lớn kia!

Boong boong loong coong, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm trong cơ thể Giang Nam đột nhiên giãy giụa trấn áp, lần nữa chấn động, khiến cho Giang Nam không thể không vận dụng pháp lực lần nữa đem pháp bảo này trấn áp xuống!

Không chỉ có như thế, trên thân Cáp đạo nhân, Linh Lung đạo nhân luyện chế pháp bảo giờ phút này cũng đang chấn động, cắn trả chủ nhân!

Ở trong thế giới Tiên Hải Băng Phách, hai người góp nhặt không ít Băng Phách tinh anh, dùng để luyện bảo, giờ phút này những pháp bảo kia cũng bị khí cơ của An Thanh Tiên Vương tác động, hướng hai người công tới, để cho hai vị đạo đồng luống cuống tay chân, bất chấp trợ giúp Giang Nam!

Giang Nam quát lớn, pháp lực triệt để bộc phát, trong mi tâm một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay ra, bá một tiếng hóa thành một đạo Trường Hà gào thét hướng bàn tay lớn của An Thanh Tiên Vương xoắn đi!

- Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang không phải là thuộc về Hậu Thiên pháp bảo, mà là Tiên Thiên chi vật, ngươi khống chế không được!

An Thanh Tiên Vương bấm tay liên đạn, linh quang Trường Hà kịch liệt chấn động, lại bị hắn chỉ chưởng tầm đó áp chế xuống!

Đột nhiên, linh quang Trường Hà hóa thành một cái dù, chỉ lực của An Thanh Tiên Vương hết thảy rơi vào phía trên dù, khẽ chấn động, nhưng

không cách nào công phá phòng ngự kia.

Sắc mặt của An Thanh Tiên Vương hơi trầm xuống, một quyền oanh xuống, đại dù bị chấn tản ra, đột nhiên hóa thành một cái chén bể, cạch một tiếng vang thật lớn, chấn đến hắn khí tức di động không ngớt.

Trong nội tâm Giang Nam cả kinh, Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang hóa thành hình thái chén bể, là thời khắc uy năng cường đại nhất, coi như là Tiên Hải Long Vương cũng bị chấn đến trọng thương thổ huyết, Tiên Vương cảnh giới Vạn Chú Đạo Quân cũng bị oanh phá thân thể, không nghĩ tới An Thanh Tiên Vương lại không có bị thương chút nào, chỉ là bị chấn đến khí tức di động mà thôi!

Từ điểm này, liền có thể thấy được An Thanh Tiên Vương cường đại!

- An Thanh Tiên Vương chính là khai thiên tích địa mới bắt đầu, Tiên Thiên kim khí dựng sinh ra sinh linh, thân thể là pháp bảo mạnh nhất, nhục thể của hắn chỉ sợ mới là cường đại nhất cùng đáng sợ trong tất cả Tiên Vương! Tiên Hải Long Vương khoe nhục thể của mình ở trong Tiên Vương vô địch, chỉ là khoác lác!

Giang Nam thầm nghĩ.

An Thanh Tiên Vương cất bước đánh tới, sau lưng vạn bảo thế giới mở rộng, vô số pháp bảo ở trong đó chìm nổi bất định, vô số pháp bảo cung cấp cho hắn lực lượng vô biên, cảm giác áp bách kinh khủng kia thậm chí viễn siêu Tiên Hải Long Vương!

Giang Nam sắc mặt ngưng trọng, chén bể ở trên đỉnh đầu lại tự hóa thành Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đón lấy đột nhiên biến hóa làm một cán đại thương, cất bước hướng An Thanh Tiên Vương đi đến.

Ầm ầm...

Hắn đột nhiên thúc dục một trăm lẻ tám đạo Cự Linh đại đạo, thân thể trong thời gian ngắn hóa thành một cự nhân, thân thể khủng bố chấn động hư

không, lách vào trong hư không làm lôi đình không ngừng tuôn ra, Lôi Minh không dứt.

Giang Nam cầm linh quang đại thương trong tay, bước chân càng lúc càng nhanh!

Một bước, hai bước, ba bước!

Ba bước tầm đó, khí thế của hắn công tác chuẩn bị đến cực hạn, khí huyết trong cơ thể cơ hồ như là nổ tung, khí huyết cuồng bạo tuôn ra, nhuộm đỏ Thương Khung, ánh hồng Tiên Hải!

Giang Nam nhảy dựng lên, dẫn đầu xuất thủ, một thương hướng An Thanh Tiên Vương đâm tới!

An Thanh Tiên Vương thét dài, oanh ra một quyền, nghênh tiếp một thương kinh diễm này, ở phía sau hắn, vạn bảo thế giới ầm ầm chấn động, vô số pháp bảo chen chúc bay ra, theo một quyền kia của hắn hướng Giang Nam ầm ầm đánh tới!

Tiên Hải cơ hồ bất động, đón lấy bão táp cuồng bạo bay tới mọi nơi, sóng cồn ngập trời hung hăng đánh ra, nhấc lên độ cao mấy vạn trượng, cơ hồ đem đáy biển cũng xốc lên!

Đốt đốt đốt, từng kiện từng kiện pháp bảo xuyên thủng thân thể khổng lồ kia của Giang Nam, mang theo từng chuỗi huyết hoa, kinh tâm động phách!

Chương 2149: Tỷ, Chúng Ta Song Tu A. (1)

Giang Nam rơi xuống đất, thân thể phi tốc khôi phục thành trạng thái bình thường, khắp cả người là huyết, không nói một lời quay người liền đi, lấy tay đem Cáp đạo nhân cùng Linh Lung đạo nhân nắm lên, kéo dài qua trời cao.

An Thanh Tiên Vương cất bước truy kích, đột nhiên một tiếng chung trùng kích mà đến, để cho thân hình hắn không khỏi dừng lại một lát, Giang Nam dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa.

- Huyền Thiên giáo chủ, thật sự là một nhân vật đáng sợ...

An Thanh Tiên Vương thở dài, ngưng mắt nhìn nắm đấm của mình, chỉ thấy quả đấm của hắn vừa rồi cùng Giang Nam va chạm, năm cây xương ngón tay bị đâm xuyên qua bốn xương ngón tay!

An Thanh Tiên Vương gặp may mắn, chính là Tiên Thiên kim tinh lúc khai thiên tích địa thai nghén mà sinh sinh linh, nhục thể của hắn là tiên kim cứng rắn nhất, từ khi hắn sinh ra đời đến nay, mặc dù là cùng Hỗn Độn Cổ Thần lịch đại hỗn chiến, hắn cũng chưa từng bị người làm hỏng qua thân thể.

Bởi vì hắn đặc biệt, nếu thân thể hắn tan vỡ, đạo quả cũng không cách nào để hắn phục sinh!

Bởi vì đạo quả tuy hết sức thần diệu, nhưng mà không cách nào đúc lại thân thể của hắn.

Cũng tức là nói, nếu như An Thanh Tiên Vương chết, như vậy hắn liền thật sự là thần hồn tan vỡ, thân tử đạo tiêu rồi.

Cũng chính là bởi vì nguyên nhân này, An Thanh Tiên Vương không có đem đạo quả ký thác vào bên trong tiên vực của mình, mà là ký thác chính mình, ký thác vào nhục thể của mình, để cho nhục thể của mình trở nên càng

cường đại hơn, càng thêm vô địch!

Cũng chính là như thế, nhục thể của hắn mới có thể nói Tiên Vương thứ nhất, bất luận Tiên Vương gì khác, cho dù là Trường Sinh Tiên Vương có được Hỗn Độn Tiên Thiên Thần Ma chi thể, cũng so với hắn thua kém rất nhiều!

Nhưng mà vừa rồi cùng Giang Nam va chạm, xương ngón tay của hắn bị Giang Nam một thương xuyên bốn ngón!

Cái này đã nói lên, Giang Nam đã có tiền vốn uy hiếp được hắn, mà Giang Nam là Chân tiên, trong đạo quả chưa từng mở đạo cung, chưa từng chứng được Tiên Vương!

- Nếu hắn mở đạo cung, chỉ sợ sẽ trở thành tồn tại cường đại nhất trong Tiên Vương! Nếu chưa chứng Tiên Quân, chỉ sợ ta chưa hẳn là đối thủ của hắn.

An Thanh Tiên Vương nhẹ than một hơi, thấp giọng nói:

- Bát Tiên Vương lúc ở cảnh giới này cũng không có bổn sự ấy, Thần Đạo Giáo chủ không hổ là người tụ tập Thần đạo số mệnh, đáng sợ, thật sự là đáng sợ! Bất quá một kích kia của ta vẫn là làm bị thương đạo quả của ngươi, ngươi có thể sống sót hay không vẫn còn không biết. . .

Hắn chắp hai tay sau lưng, cất bước rời đi, thản nhiên nói:

- Ngươi chỉ là đem đạo quả tàng ở trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang. Mà không phải ký thác vào Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang. Ta há có thể không biết? Một kích kia của ta, cho dù không có thể đánh nát đạo quả, chỉ sợ cũng làm bị thương nguyên thần của ngươi, phá bổn nguyên nguyên thần của ngươi, đã muốn ngươi hơn nửa cái mệnh!

- Cho dù ngươi có thể kịp trốn về Huyền Thiên tiên vực, nhờ cao thủ trong tiên vực ra tay, luyện hóa đại đạo lạc ấn của ta, chỉ sợ ngươi cũng chỉ có nửa cái mạng. Đạo quả tàn phá, ngày đêm ho ra máu, cuộc đời này, đừng

nói chứng đạo Tiên Vương, chỉ sợ có thể sống quá trăm năm hay không cũng là không biết. . .

Mà ở biên giới Tiên Hải, Giang Nam đột nhiên trụy lạc, rơi vào trong biển rộng, quanh thân miệng vết thương lập tức sụp đổ, máu chảy như rót, ngăn cũng không được!

Linh Lung đạo nhân vội vàng rung thân hóa thành một đầu Hỗn Độn Cự Long. Đâm vào biển cả, sau một lúc lâu lưng đeo Giang Nam xông ra mặt biển.

Sắc mặt Giang Nam tái nhợt, thở hồng hộc, thân hình lung la lung lay, quanh thân hắn miệng vết thương còn đang không ngừng trào ra máu tươi, rất nhanh nhuộm hắn thành một huyết nhân!

Một kích kia của An Thanh Tiên Vương thật sự lợi hại, vận dụng vạn bảo thế giới của hắn, vô số pháp bảo đem Giang Nam xuyên thủng, mặc dù là hắn vận chuyển thân thể Cự Linh đại đạo cũng ngăn cản không nổi!

Càng thêm mấu chốt chính là, cái vạn bảo này sót lại uy năng còn ở trong cơ thể Giang Nam, phá hư đại đạo của hắn, nát bấy pháp lực của hắn, phá hư nhục thể thần thức của hắn!

Cái này còn không phải tàn nhẫn nhất, tàn nhẫn nhất chính là lực lượng một kích kia của An Thanh Tiên Vương xỏ xuyên qua Tiên Thiên linh quang biến thành linh quang đại thương, cổ lực lượng kia sắc bén lại trầm trọng, trực chỉ đạo thân của Giang Nam khắc ở bên trong linh quang, oanh kích lên đạo quả!

Tuy trải qua Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang cùng Giang Nam đạo thân tầng tầng suy yếu, nhưng mà một kích này của An Thanh Tiên Vương, vẫn là đối với đạo quả của Giang Nam tạo thành tổn thương thật lớn, để cho hắn cơ hồ vẫn lạc!

Lúc trước, Tử Tiêu giả đuổi giết Giang Nam, bọn người Đạo Vương, tăng

thêm Tử Tiêu Tiên Vương, bọn hắn cũng cơ hồ không có thể đào thoát, mà bây giờ, Giang Nam lẻ loi một mình liền từ trong tay An Thanh Tiên Vương cùng bát Tiên Vương đồng cấp bậc đào thoát, cũng đủ để tự ngạo rồi!

- Khá lắm An Thanh Tiên Vương, còn chưa vận dụng toàn lực liền đem ta trọng thương. Bất quá muốn mạng của ta, còn không có dễ dàng như vậy!

- Nguyên Thủy đại đạo!

Giang Nam há miệng nhổ ra, Nguyên Thủy đại đạo bay lên, dẫn đầu bay vào bên trong Tiên Thiên linh quang, trong chớp mắt chui vào trong đạo thân, quay chung quanh đạo quả không ngừng bay múa, đem đại đạo uy năng của An Thanh Tiên Vương ở trong đạo quả luyện hóa, dung nhập đến trong Nguyên Thủy đại đạo!

Mà vào lúc này, thân thể Giang Nam rách nát càng thêm lợi hại, ở vào biên giới sụp đổ tan rã, tùy thời có thể bị lực lượng còn sót lại của An Thanh Tiên Vương cắt toái!

Nếu thân thể bị hủy, pháp lực không còn, liền không cách nào luyện hóa đại đạo dị chủng bên trong đạo quả, hắn tất nhiên sẽ thân tử đạo tiêu, hóa thành tro bụi!

Xùy~~

Nhục thể của hắn bắt đầu từ trên cốt cách tróc bong, máu tươi đầm đìa, vô cùng thê thảm, Linh Lung đạo nhân thấy thế, đại đạo vội vàng bay ra, trấn áp ở trên người Giang Nam, cuối cùng tạm thời trấn áp thương thế của hắn, không để cho thân thể tiếp tục sụp đổ!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, thúc dục Nguyên Thủy đại đạo, chuyên tâm luyện hóa đạo quả tổn thương, đã qua thật lâu, dị chủng đại đạo bên trong đạo quả của hắn mới bị đề luyện ra toàn bộ, cuối cùng đã không có nguy hiểm thân tử đạo tiêu.

Bất quá, đạo quả của hắn vẫn là bị hao tổn nghiêm trọng, muốn khôi phục

đến trạng thái toàn thịnh, không có vài năm khổ tu chỉ sợ không cách nào làm được.

Mấu chốt nhất chính là, thương thế của hắn đã chạm đến bổn nguyên đạo quả, bổn nguyên đạo quả là Nguyên Thần, Nguyên Thần bị hao tổn, vô luận ảnh hưởng đối với tu vi hay là thực lực đều cực kỳ nghiêm trọng!

Một kích kia của An Thanh Tiên Vương, đối với hắn tạo thành tổn thương không cách nào đánh giá, vượt qua bất luận một lần thương thế gì ở dĩ vãng!

Đạo quả tổn thương cần vài năm khổ tu mới có thể chữa trị, nhưng suy giảm tới Nguyên Thủy Nguyên Thần của hắn, vậy thì không phải chuyện đùa rồi, muốn khôi phục Nguyên Thần, không biết năm nào tháng nào mới có thể làm đến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2150: Tỷ, Chúng Ta Song Tu A. (2)

- Nhân vật có thể cùng bát Tiên Vương chống lại, quả nhiên đều không phải chuyện đùa! Hắn còn chưa sử xuất toàn lực, nếu như sử xuất toàn lực, chỉ sợ càng thêm khủng bố!

Giang Nam biết rõ, An Thanh Tiên Vương có tam bảo, đệ nhất bảo là nhục thể của hắn, Tiên Thiên kim tinh thai nghén thân thể, đã vượt qua bất luận tiên kim gì, đệ nhị bảo là vạn bảo không gian vạn bảo thế giới, chính là hắn dùng Tiên Thiên tiên kim cùng hắn chung một chỗ sinh ra đời rèn thành, chất chứa vạn bảo, thân thể Giang Nam, liền cơ hồ bị vạn bảo thế giới của hắn đánh thành phá sàng!

Nhưng mà An Thanh Tiên Vương còn có đệ tam bảo, cái bảo vật này cực kỳ thần bí, là An Thanh Tiên Vương dùng khối Tiên Thiên tiên kim thứ hai luyện thành bổn mạng pháp bảo!

Vừa rồi chiến một trận, cái pháp bảo này cũng không lộ diện.

Nếu như đệ tam bảo lộ diện mà nói, Giang Nam có thể đào thoát hay không cũng là không biết!

Giang Nam chữa trị thân thể tổn thương, đột nhiên sắc mặt ửng hồng, nhịn không được nhổ ngụm máu tươi.

- Đạo quả bị hao tổn quá nghiêm trọng. . .

Hắn khẽ nhíu mày, Nguyên Thủy Nguyên Thần bị hao tổn, ảnh hưởng đến nhục thể của hắn, lại để cho nhục thể của hắn thủy chung không cách nào khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, tối đa còn lại năm thành chiến lực!

Hơn nữa, mặc dù hắn chết mà phục sinh, từ trong đạo quả phục sinh, thương thế như trước không cách nào khỏi hẳn, loại thương thế này, sẽ theo

hắn chung thân!

Giang Nam thần thức chấn động, truyền vào Tử Phủ không gian, cố vấn đạo quả của Băng Liên thánh mẫu nói:

- Băng Liên đạo hữu, ngươi phải chăng biết rõ như thế nào khôi phục Nguyên Thần bên trong đạo quả hay không?

- Nguyên thần của ngươi bị hao tổn rồi hả?

Thanh âm của Băng Liên thánh mẫu truyền đến, ngưng trọng nói:

- Cái kia thì phiền toái. Nguyên Thần bị hao tổn, ảnh hưởng đạo quả, đạo quả bị ảnh hưởng thậm chí sẽ để cho thân thể sau khi tan vỡ không cách nào từ trong đạo quả phục sinh. Ta là bị cái dạng này, đạo quả của ta bị tịch diệt kiếp gây thương tích, hôm nay chỉ có thể chuyển thế trọng sinh, không cách nào phục sinh. Nguyên thần của ngươi bị hao tổn phải chăng nghiêm trọng?

Giang Nam tinh tế xem kỹ đạo quả, sắc mặt đột nhiên trở nên tái nhợt, khóe miệng tràn ra một vết máu nói:

- Làm bị thương bổn nguyên của ta.

- Vậy thì bết bát hơn rồi!

Băng Liên thánh mẫu nghiêm nghị nói:

- Làm bị thương Nguyên Thần bổn nguyên, tính nguy hiểm cực cao, cũng rất khó khôi phục. Đem đạo quả của ngươi cho ta xem xem, lại định đoạt!

Giang Nam tâm niệm vừa động, đạo quả bay vào không gian Tử Phủ, đạo quả tàn phá của Băng Liên thánh mẫu quay chung quanh đạo quả của hắn quay tròn bay múa vài vòng, cười khanh khách nói:

- Giáo chủ, ngươi xem đạo quả của chúng ta đều là rách tung toé, thực sự tôn nhau lên a!

Giang Nam nhức đầu, vội vàng nói:

- Đạo hữu, nói chính sự!

- Đạo quả hoàn toàn chính xác bị hao tổn nghiêm trọng, nhưng trong thời gian ngắn còn không đến mức lo lắng tính mạng, bất quá dù sao cũng làm bị thương bổn nguyên, Nguyên Thần sẽ không ngừng suy yếu, sớm muộn không trị mà vong! Dùng cách nhìn của ta, ngươi còn có thể kéo vài chục năm, vài thập niên sau, Nguyên Thần sẽ héo rũ, ngươi liền xong đời!

Băng Liên thánh mẫu đột nhiên cười nói:

- Biện pháp trị hết Nguyên Thần ta không có, bất quá ta có một biện pháp có thể cho bổn nguyên của ngươi không hề xói mòn. Yêu tộc ta có một môn công pháp, gọi làm Âm Dương Thiên Trưng, là một môn Âm Dương song tu chi pháp thượng thừa nhất, Nguyên Thần song tu, đạo quả song tu, linh nhục song tu, thích hợp bổ dưỡng Nguyên Thần nhất.

Giang Nam vội vàng thỉnh giáo, Băng Liên thánh mẫu thần thức chấn động, đem môn Âm Dương Thiên Trưng đại hoan này truyền thụ cho hắn, trong giọng nói mang theo đắc ý, cười nói:

- Môn công pháp này ta nguyên cũng hiểu được, lại không có luyện qua, bởi vì người có thể xứng đôi ta thật sự quá ít, hôm nay tiện nghi tiểu tử ngươi rồi. Lão nương cùng với ngươi song tu. . .

Nữ nhân này thật sự phóng đãng bưu dã, nói ra lời nói ngay cả Giang Nam cũng mặt đỏ tới mang tai, đỉnh đạc nói:

- Ngươi chớ xem thường đạo quả của ta, đạo quả của ta tuy so với ngươi còn phá, nhưng tốt xấu là Thiên Quân đạo quả. Ngươi chiếm đại tiện nghi rồi! Chẳng qua nếu như ngươi muốn linh nhục song tu đạt được bổ dưỡng càng sâu mà nói, thì phải giúp ta tìm được một bộ thân thể hoàn mỹ. . .

Khóe miệng Giang Nam lại tuôn ra một vết máu, tinh tế phỏng đoán Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú này, chỉ thấy trong đó giảng đều là chút ít

tri thức đạo lữ song tu, lẫn nhau trao đổi đại đạo, bổ sung đại đạo, Nguyên Thần tương giao, linh nhục thoải mái lẫn nhau, lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, rất có cảm giác tà mị kinh điển của Yêu tộc.

- Cái Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú này, hoàn toàn chính xác có công hiệu thoải mái Nguyên Thần đạo quả, bất quá chỉ là tạm thời đem thương thế đạo quả của ta áp chế xuống, không cho thương thế trở nên càng thêm ác liệt.

Giang Nam cảm khái một tiếng nói:

- Ở trong Tử Phủ có một bà cố nội kiến thức rộng rãi, thật tốt. . .

- Cái gì bà cố nội?

Băng Liên thánh mẫu nổi trận lôi đình, đạo quả ở trong không gian Tử Phủ của hắn đánh tới đánh lui, cả giận nói:

- Cô nương tuổi vừa mới mười sáu, băng thanh ngọc khiết, mối tình đầu vừa ra, như nụ hoa chớm nở, cái gì gọi là bà cố nội? Ngươi giải thích rõ ràng cho ta, cô nương ở đâu già rồi hả?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, đốc xúc Linh Lung đạo nhân cùng Cáp đạo nhân mau chóng chạy về Huyền Thiên tiên vực, thầm nghĩ:

- Tử Tiêu lão đạo kiến thức rộng rãi, hơn phân nửa biết rõ như thế nào chữa trị Nguyên Thần bổn nguyên, vẫn là hướng hắn thỉnh giáo. Về phần Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú này. . .

Hắn có chút chần chờ:

- Ta là như thế nào hướng tỷ tỷ nói mới có thể hàm súc uyển chuyển hữu tình nhỉ? Hay vẫn là nói thẳng, tỷ, chúng ta song tu a. . .

Ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, rất nhiều cường giả tụ tập, Tử Tiêu lão đạo, bọn người Giang Tuyết, Đạo Vương, Chung Tú Tú, Bán Viên đạo nhân,

Tịch Ứng Tình, Nam Quách tiên ông, Lạc Hoa Âm tụ tập ở bên người Giang Nam, nghiên cứu thương thế của Giang Nam, nguyên một đám cau mày, đều không có gì ý kiến hay.

Lúc này Hồ Thiên lão tổ đứng dậy nói:

- Ta lập tức trở về Tiên Đế Cung, thỉnh giáo Huyền Đô sư huynh! Hắn thần thông quảng đại, hơn phân nửa sẽ có biện pháp!

Chung Tú Tú cùng bọn người Bán Viên đạo nhân cũng đứng lên nói:

-Càn Nguyên lão gia tuy bất cần đời, nhưng lão nhân gia ông ta chính là tay không lập nghiệp, đối với Hỗn Độn Cổ Thần Hỗn Độn Nguyên Thần cùng với Nguyên Thần chủng tộc khác đều tràn đầy nghiên cứu, hơn phân nửa sẽ có kiến giải!

Mấy người lần lượt rời đi, từng người đi thỉnh giáo cao nhân.

- Giáo chủ thương thế như vậy, có chút khó làm rồi, Nguyên Thần bị hao tổn nguy hiểm cho tánh mạng.

Tử Tiêu lão đạo tinh tế nghiên cứu một phen nói:

- Cùng An Thanh Tiên Vương tranh chấp, dưới tình huống phụ chế nặng như vậy, còn có thể tự mình chữa thương luyện hóa lực lượng còn sót lại của An Thanh Tiên Vương, giáo chủ căn cơ quả thực hùng hồn vô cùng. Hôm nay thương thế của ngươi, còn có thể sử xuất ba bốn thành thực lực a?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2151: Chính Sự Quan Trọng Hơn. (1)

Giang Nam nói:

- Ta còn có thể sử xuất năm thành thực lực.

Tử Tiêu lão đạo không khỏi động dung:

- Năm thành thực lực, lợi hại, lợi hại! An Thanh Tiên Vương gặp may mắn, tuy không phải Thần đạo Đạo Tổ, nhưng thực lực lại không kém bát Tiên Vương chúng ta, hơn nữa nhục thể của hắn, pháp bảo của hắn, cùng với vạn bảo không gian, đều đạt đến Tiên Vương cực hạn, bên trong Tiên Vương không ai bằng! Giáo chủ cùng hắn chiến một trận, Nguyên Thần bị thương còn có thể bảo tồn năm thành thực lực, đáng quý!

Lạc Hoa Âm hiếu kỳ nói:

- An Thanh Tiên Vương lợi hại như vậy?

- Đây là tự nhiên.

Tử Tiêu lão đạo sắc mặt ngưng trọng nói:

- Đông Vân, Nam Chiên, An Thanh cùng Huyền Nữ, Tứ đại Tiên Vương này gặp may mắn, từng cái đều vượt qua xa Tiên Vương khác có khả năng địch nổi! Bốn vị tồn tại này là chư thiên chiếu cố mà sinh ra đời. Tư chất quả thực có thể nói biến thái, mà bát Tiên Vương ta so với bọn hắn thì kém sắc rất nhiều, nếu như không phải có thân phận Thần tổ, chỉ sợ sớm đã bị bọn hắn vung đến xa vạn dặm rồi. Giáo chủ, bát Tiên Vương ta tuy có tư tâm, kỳ vọng mượn nhờ Thần đạo mà chứng đạo Đế Quân, nhưng tám người chúng ta dù sao cũng đại biểu cho Tiên nhân hạ giới, bảo vệ Tiên nhân hạ giới phi thăng. Đối kháng thế lực khác của Tiên Giới, cầu được một phần sinh tồn cho Tiên nhân hạ giới ta.

Hắn thở dài nói:

- Ngươi phá vỡ Thần đạo, đoạn tuyệt đạo thống của bát Tiên Vương ta, muốn tu thành Tiên Quân liền cần tốn hao cố gắng càng nhiều so với lúc trước. Nếu An Thanh tứ Tiên Vương so với chúng ta trước một bước chứng đạo trở thành Tiên Quân, chỉ sợ sẽ chèn ép thế lực bát Tiên Vương chúng ta, thậm chí có thể sẽ để cho bát Tiên Vương chúng ta không cách nào chứng đạo Tiên Quân! Chúng ta những tiên nhân đến từ hạ giới này, cũng sẽ lọt vào bọn hắn chèn ép! Dù sao, hai cung đối với bát Tiên Vương chúng ta cũng cực kỳ kiêng kị, tất nhiên sẽ vui nhìn bọn hắn chèn ép chúng ta!

Giang Nam kịch liệt ho khan, xóa đi vết máu ở khóe miệng, lạnh nhạt nói:

- Đạo huynh, ta lại hỏi ngươi, hôm nay hậu thiên cường giả Tiên Giới được đến đại thành tựu có mấy người?

- Hậu thiên cường giả?

Tử Tiêu lão đạo nao nao, khó hiểu hỏi.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Vô luận là bát Tiên Vương hay là An Thanh bốn Tiên Vương, hay là Tiên Quân hai cung, đều thuộc về Tiên thiên cường giả, các ngươi hoặc là ở trước lúc khai thiên tích địa liền tồn tại. Hoặc là sống ở khai thiên tích địa mới bắt đầu, hôm nay một mực cầm giữ Tiên Giới. Sau các ngươi, liền không một người đạt tới thành tựu như các ngươi. Nếu Thần đạo như trước tồn tại ở thế gian, vô số năm nữa chỉ sợ cũng không thể đản sinh ra người siêu việt các ngươi!

Tử Tiêu lão đạo trong lòng nghiêm nghị, tinh tế suy tư, tám trăm triệu năm qua hoàn toàn chính xác không có hậu thiên sinh linh có thể siêu việt bọn hắn!

Nếu như Thần đạo tiếp tục tồn tại, tương lai sẽ không có khả năng xuất hiện Hậu Thiên sinh linh siêu việt bọn hắn!

- Đế cùng Tôn mở vũ trụ càn khôn, sáng tạo Đại Thiên thời không nhiều màu nhiều sắc, không phải là vì chế tạo ao tù nước đọng, mà là muốn sáng tạo ra một Tiên Giới trăm nhà đua tiếng bách hoa cạnh phóng nhiều màu nhiều sắc. Ta nghĩ, Thần đạo cầm giữ Tiên Giới, cũng là sự tình Đế cùng Tôn không vui chứng kiến.

Giang Nam lần nữa kịch liệt ho khan, cười nói:

- Hai đứa con trai của ta mở Tiên đạo mới, Thiên Đạo hạ giới lập tức làm ra cải biến, Thiên Đạo của Tiên Giới Đại Thiên thời không cũng tùy theo mà biến, cái này đã nói sáng tỏ hết thảy. Nếu ta không diệt Thần đạo, tương lai Thần đạo cũng sẽ bị tiêu diệt, có lẽ là Đế cùng Tôn tự mình ra tay.

Tử Tiêu lão đạo như có điều suy nghĩ, yên lặng gật đầu, nói:

- Bất quá Hồng đạo nhân Quân đạo nhân mở Tiên đạo mới, là đi con đường cũ của chúng ta, cũng sẽ hạn chế Tiên đạo phát triển.

Giang Nam cười nói:

- Hiện tại hạ giới xuất hiện Kế Đô cùng La Hầu La mở Ma Đạo, cùng Tiên đạo mới đối lập, cũng là một hồi đại biến cách. Còn có, Tịch đạo hữu, Lạc đạo hữu, Nhậm đạo hữu, Hạo đạo hữu cùng Thiếu Hư đạo hữu, từ khi đi vào Tiên Giới, hấp thu những đại đạo khác của Tiên Giới, nhảy ra phạm trù Tiên đạo mới, đột nhiên tăng mạnh, đạt được thành tựu thật lớn! Điều này nói rõ Tiên đạo mới cũng không phải là bảo thủ như Thần đạo, Tiên đạo mới cho phép biến hóa, cho phép người đời sau siêu việt tiền bối, ai cao ai thấp, tự nhiên rõ ràng!

Bọn người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm nhao nhao gật đầu.

Giang Nam tiếp tục nói:

- Tương lai, Huyền Châu mở, Hồng, Quân thượng giới truyền đạo, vô luận hạ giới hay là Tiên Giới, cũng có thể tu luyện Tiên đạo mới, khi đó mới là thời khắc Tiên Giới ta thăng chức rất nhanh! Tiên Vương Tiên Quân khác,

muốn chèn ép cũng chèn ép không nỗi!

Tử Tiêu lão đạo đứng dậy, hướng Giang Nam thi lễ, thở dài nói:

- Hôm nay cùng giáo chủ biện luận một phen, rốt cục để cho oán hận trong lòng lão đạo tiêu mất. Giáo chủ, sau này ta và ngươi đã không có Nhân Quả phá hủy Thần đạo.

Giang Nam đứng dậy hoàn lễ nói:

- Đạo huynh khách khí. Đạo huynh, ngươi kiến thức rộng rãi, phải chăng biết rõ như thế nào mới có thể bổ sung Nguyên Thần bổn nguyên?

Tử Tiêu lão đạo tinh tế suy tư một phen, lắc đầu nói:

- Xin thứ cho lão đạo bất lực. Giáo chủ, có Nam Quách tiên ông một cái Vạn Sự Thông như vậy, làm gì thỉnh giáo lão đạo?

Giang Nam nhìn về phía Nam Quách tiên ông.

Nam Quách tiên ông đạo cốt tiên phong, vuốt chòm râu trắng bóng một cái, cười nói:

- Tiên nhân Nguyên Thần bị thương bổn nguyên, hoàn toàn chính xác rất khó trị hết, Tử Tiêu lão đạo cũng không biết, ta ở đâu có thể biết đồ vật sâu như vậy? Bất quá ta nghe người ta nói, tại thời đại tiền sử có một niên đại do Yêu tộc thống trị, bên trong Yêu tộc có song tu chi pháp kỳ diệu có thể lớn mạnh Nguyên Thần đạo quả, bổ dưỡng bổn nguyên. Nếu có thể có được Yêu tộc song tu chi pháp, hơn phân nửa có thể vì giáo chủ xâu mệnh. Về phần có thể trị hết bổn nguyên tổn thương hay không, hơn phân nửa có chút miễn cưỡng.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, không khỏi liên tục dò xét vị lão tiên ông này, lão đạo này nói tuy cùng Băng Liên thánh mẫu nói vô cùng giống nhau. Nhưng ý tứ lại đồng dạng, rõ ràng còn vạch song tu chi pháp của Yêu tộc chỉ có thể xâu mệnh, không thể trị hết!

Lão tiên ông này trước đó không lâu cùng Lạc Hoa Âm chung một chỗ đi ra ngoài, không biết đi nơi nào, bất quá chứng kiến bộ dạng Lạc Hoa Âm cùng Nam Quách tiên ông vinh quang đầy mặt, chắc hẳn thu hoạch không nhỏ.

- Song tu sao?

Thông U đạo nhân ha ha cười nói:

- Ta là có chút tâm đắc, lúc trước tại hạ giới làm đế, cũng có qua tam cung lục viện. Tu luyện qua Long Hổ giao tế, âm dương bù đắp. . .

Nam Quách tiên ông xem thường liếc hắn một cái nói:

- Song tu chi pháp của ngươi là Thần đạo song tu chi pháp, không có nhảy ra Thần đạo, ngay cả Tử Tiêu lão đạo cùng giáo chủ hai vị Thần đạo Đạo Tổ này cũng không có cách nào, ngươi coi như tự mình chạy tới cùng giáo chủ song tu, cũng không thể làm gì!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2152: Chính Sự Quan Trọng Hơn. (2)

- Hơn nữa, Yêu tộc song tu chi pháp, tốt nhất là Yêu tộc đến thi triển, không phải Yêu tộc tu luyện pháp môn Yêu tộc, dù chỉ là song tu chi pháp, cũng có nguy hiểm yêu hóa.

Thông U đạo nhân cau mày nói:

- Tiên ông, hôm nay là thời đại tiên đạo. Đi nơi nào tìm tiền sử Yêu tộc cùng Yêu tộc song tu chi pháp?

- Tiền sử Yêu tộc cũng không phải tìm không được, ta nghe người ta nói có người ở trong Vô Nhân khu liền bái kiến tiền sử Yêu tộc.

Nam Quách tiên ông cười hắc hắc nói:

- Bất quá Yêu tộc song tu chi pháp chỉ là trị ngọn không trị gốc, tạm thời để cho giáo chủ bổn nguyên không hề xói mòn mà thôi. Nếu như muốn hoàn toàn trị hết, chỉ sợ phải đi xem Tiên Giới nguyên thủy chi địa. Ta nghe người ta nói, trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa chẳng những có bảo vật thần kỳ nhất. Cũng có được Tiên Giới đại đạo bổn nguyên! Nếu có thể có được Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, trị hết Nguyên Thần của giáo chủ tự nhiên không nói chơi!

- Nói như vậy, vẫn là phải đi Nguyên thủy chi địa rồi hả?

Giang Nam khẽ nhíu mày.

Tử Tiêu lão đạo ho khan một tiếng nói:

- Giáo chủ, nếu ngươi đi Nguyên thủy chi địa cũng không phải không thể, nhưng nhất định không thể ở trong đó đột phá, nếu không tiên kiếp chi uy chỉ sợ sẽ cho ngươi hồn phi phách tán!

Nam Quách tiên ông cười nói:

- Chỉ cần hấp thu Tiên Giới bổn nguyên, chỉ sợ hắn muốn không đột phá thành tựu Tiên Vương cũng khó khăn! Tiên Giới bổn nguyên chất chứa lực lượng, đừng nói đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, cho dù để cho Tử Tiêu ngươi đột phá đến Tiên Quân cũng không nói chơi!

Mọi người không khỏi nhíu mày.

Không đi Nguyên thủy chi địa là chờ chết, đi Nuyên thủy chi địa, chỉ sợ cũng sẽ bị tiên kiếp đánh chết, thế khó xử a.

Giang Nam ho ra máu nói:

- Mấy vị không cần phải lo lắng, ta có một hai phần nắm chắc, có thể từ tiên kiếp trong Nguyên thủy chi địa sống sót.

Mọi người thầm thở dài một hơi, trong lòng biết Giang Nam là đang an ủi bọn hắn mà thôi.

Tiên Giới nguyên thủy chi địa thần bí thần thánh như thế, tiên kiếp chỗ đó cũng tất nhiên càng thêm mãnh liệt, muốn từ trong trận Tiên Vương đại kiếp kia sống sót, chỉ sợ khó như lên trời!

Bọn hắn lại không biết, Giang Nam luyện thành Cự Linh đại đạo, vượt qua tiên kiếp hoàn toàn chính xác đã có một hai phần nắm chắc.

Nếu hắn có thể tìm hiểu ra Cự Linh võ đạo đồ chất chứa công pháp, nắm chắc sẽ càng lớn!

Tịch Ứng Tình bỗng nhiên đứng dậy nói:

- Mấy người chúng ta đi Vô Nhân khu, sưu tầm di tích tiền sử Yêu tộc, nói không chừng có thể tìm được Yêu tộc song tu chi pháp!

Lạc Hoa Âm cũng đứng dậy cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi ngoan ngoãn ở chỗ này, nói không chừng chúng ta có thể tìm được một hai tiền sử Yêu tộc, chỉ cần là giống cái, đều mang đến cho ngươi!

Nhậm Tiên Thiên, Thiếu Hư cùng Hạo Thiếu Quân cũng từng người đứng dậy, cười nói:

- Chúng ta cũng đi tìm mấy tiền sử nữ yêu tinh, cho giáo chủ bổ dưỡng!

Nam Quách tiên ông cười nói:

- Vô Nhân khu, ta quen thuộc, ta theo các ngươi cùng đi!

- Đợi chúng ta một chút!

Thông U kêu to, vội vàng đuổi theo mau, bọn người Tinh Quang, Minh Thổ, Địa Hoàng, U Đế, Cửu Tiêu, Cảnh Thiên vội vàng đuổi đi qua, mấy người hấp tấp, gào thét rời đi, Giang Nam muốn gọi bọn họ trở về cũng không kịp.

- Những thứ này, nhất định là ở chỗ này nghẹn thảm rồi, nóng lòng đi ra ngoài hóng gió.

Đạo Vương lách mình bay ra, cười nói:

- Ta cũng đi một lần, miễn cho bọn hắn có chỗ tổn thương!

Giang Tuyết cũng muốn cùng một chỗ tiến về trước, Giang Nam vội vàng ngăn lại, truyền âm nói:

- Tỷ tỷ, ta nơi này có một cuốn tiền sử Yêu tộc song tu chi pháp. . .

Giang Tuyết nao nao, nghi ngờ nói:

- Vì sao vừa rồi ngươi không nói. . .

Nàng đột nhiên tỉnh ngộ, khuôn mặt ửng hồng, đứng dậy trở lại động phủ

của mình.

Trong lòng Giang Nam nhảy loạn, vội vàng truyền âm nói:

- Tỷ tỷ nghe ta giải thích, ta là chưa kịp nói, thực sự không phải là cố ý để bọn hắn đi. . .

- Không cần giải thích, tâm ý của ngươi ta đã biết. Ánh mắt ngươi trước kia xem ta, liền không giống như là đang nhìn tỷ tỷ, ánh mắt lóe sáng đấy. . .

Giang Tuyết đứng ở trước cửa động phủ, quay đầu lại xem ra, phong độ tư thái của giai nhân trác trác, áo tơ theo gió phất phới, giống như cười mà không phải cười:

- Ngươi còn không qua đây?

- Ta thật không phải là. . .

Giang Nam tỉnh ngộ, vội vàng chạy vội đi qua, thầm nghĩ:

- Được rồi, lúc này còn giải thích cái rắm? Chính sự quan trọng hơn!

Hôm nay động phủ của Giang Tuyết nhiều hơn rất nhiều hào khí kiều diễm mị hoặc, Giang Nam tới đây không dứt có chút bó tay bó chân, hắn đã không phải là nam hài ngây thơ năm đó đủ, hắn sớm đã tri liễu nhân sự, nhưng mà cùng Giang Tuyết chung sống một phòng hắn vẫn còn có chút câu nệ cùng khẩn trương, khẩn trương chuyện sắp sửa xảy ra.

Từ lần đầu tiên gặp được Hồ yêu, hắn liền đối với Giang Tuyết đã có tưởng tượng, nửa đời trước của hắn đều là truy tìm lấy dấu chân của Giang Tuyết đi về phía trước, tiến vào Huyền Thiên Thánh Tông, bái sư Lạc Hoa Âm, nhảy ra Huyền Minh Nguyên Giới tiến vào Trung Thiên, lại tiến vào Thần giới, trợ giúp Giang Tuyết chứng đế, vượt qua vũ trụ dung hợp đại kiếp nạn, tiễn đưa Giang Tuyết phi tiên mà đi, rồi sau đó chính mình sát nhập Tiên Giới, xâm nhập Tiên Thiên Lôi Hải Tiên Vực, sát nhập Tử Tiêu Cung.

Hắn một mực truy tìm, đuổi tới hôm nay, rốt cục đã được như nguyện!

- Đường đường Thần đạo Đại giáo chủ, rõ ràng cũng sẽ ngại ngùng?

Giang Tuyết thấy hắn vẻ mặt nghiêm túc, cười nhạo nói:

- Được rồi, đem môn tiền sử Yêu tộc song tu công pháp mà ngươi đạt được kia nói ra, ta xem trước một chút.

Giang Nam thần niệm chấn động, lập tức đem Băng Liên thánh mẫu truyền thụ Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú nói cho nàng, trong nội tâm thình thịch đập loạn. Ở bên trong Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú này, có không ít hình ảnh nam nữ giao cấu, các loại tư thế, cực kỳ nóng bỏng, mặc dù là hắn nhìn cũng có chút mặt đỏ tới mang tai, để cho hắn không khỏi có chút lo sợ, vụng trộm dò xét Giang Tuyết.

Giang Tuyết chưa nhân sự, tinh tế nghiên cứu, nhìn thấy những hình ảnh kia, khuôn mặt có chút ửng hồng, vành tai tinh tế mượt mà như là phấn hồng ngọc châu, rất là mê người.

Giang Nam đột nhiên nghĩ tới một chuyện, cười nói:

- Tỷ, ta trong lúc vô tình còn được một tí tiền sử Yêu tộc đại đạo, chính là tiền sử Yêu tộc Thiên Quân sau khi chuyển thế luyện. Mặc dù chỉ là Tiên Vương cấp, nhưng không phải chuyện đùa.

Hắn tâm niệm vừa động, những Yêu tộc đại đạo luyện hóa Băng Liên thánh mẫu lấy được kia bay ra, Giang Tuyết tinh tế xem xét một phen, không khỏi động dung, vui vẻ nói:

- Quả nhiên là tiền sử Yêu tộc đại đạo, nhưng tiếc chỉ có đại đạo, không có công pháp, có chút tiếc nuối. . .

Giang Nam lập tức tâm thần lẻn vào Tử Phủ, cười nói:

- Băng Liên đạo hữu, công pháp của ngươi có khả năng truyện thụ cho ta

hay không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2153: Âm Dương Song Tu.

Băng Liên thánh mẫu cười lạnh nói:

-Huyền Thiên, ngươi đem đại đạo của ta đưa cho tiểu "Tình nhân" rồi hả? Hôm nay lại muốn cầm công pháp của ta đi lấy niềm vui của tiểu "Tình nhân"!

- Nào có?

Giang Nam có chút chột dạ nói.

- Nào có?

Băng Liên thánh mẫu cười lạnh nói:

- Ngươi bây giờ giống như là một đầu thú động dục, nhặt một ít Thạch Đầu xinh đẹp đi lấy niềm vui mẫu điểu, đổi lấy một lần đêm xuân. Loại người như ngươi, ta thấy nhiều lắm rồi!

Giang Nam quả quyết nói:

- Đạo hữu, ta giúp ngươi tìm một thân thể không kém hơn Băng Phách Hoa, lại truyền thụ cho ngươi tiên đạo!

- Thành giao!

Băng Liên thánh mẫu đại hỉ, thần thức trong Đạo quả chấn động, đem sở học suốt đời của mình truyền thụ cho hắn, cười nói:

- Công điểu (* chim đực), khoái hoạt đi thôi!

Giang Nam thu hồi tâm thần, đem công pháp Thiên Quân yêu hành kinh của Băng Liên thánh mẫu truyền thụ cho Giang Tuyết, cười nói:

- Tỷ tỷ, môn công pháp này như thế nào?

Giang Tuyết càng phỏng đoán Thiên Quân yêu hành kinh, càng cảm thấy môn công pháp này cao thâm mạt trắc, tinh tế lĩnh ngộ, chợt cảm thấy các loại tin tức nườm nượp mà đến, tựa như muốn tỉnh lại huyết mạch tiền sử tổ tiên ngủ say trong huyết mạch!

Công pháp của Băng Liên thánh mẫu bao hàm toàn diện. Chính là Thiên Quân cấp công pháp, phải biết rằng, hôm nay Tiên Giới tu vi cao nhất là Tiên Quân, còn không người đạt tới Thiên Quân cảnh giới, Thiên Quân yêu hành kinh mang cho Giang Tuyết lực trùng kích có thể nghĩ!

Càng thêm mấu chốt chính là, môn công pháp này cực kỳ thích hợp với nàng tu luyện, thậm chí so với Tiên đạo còn muốn thích hợp với nàng, hoặc là nói không phải thích hợp với nàng tu luyện, mà là thích hợp Yêu tộc tu luyện!

- Loại công pháp này so với Tiên đạo thích hợp ta hơn, bất quá lại không thích hợp Tiên Giới hôm nay. . .

Giang Tuyết đột nhiên ngẩng đầu, suy tư một lát, cười mỉm nói:

- Ân, có lẽ có thể đem tiên đạo cùng tiền sử Yêu tộc công pháp dung hợp, hiệu quả rất tốt! Đã có môn công pháp này, đại đạo của ta liền thành!

Nàng tu luyện chính là thập toàn chi đạo, nếu muốn chứng đạo Tiên Vương, thì cần chín phân thân khác cùng một chỗ chứng đạo, mới có thể đạt tới thành tựu chí cao, mà bây giờ nàng lại chỉ chứng bản thể, phân thân chưa chứng đạo.

Mà hôm nay, đã có Băng Liên thánh mẫu Thiên Quân yêu hành kinh, Giang Tuyết liền có thể đem nó cùng Tiên đạo công pháp dung hợp, khai sáng ra chín dòng đại đạo, chín phân thân chứng đạo Tiên Vương!

Thành tựu bực này, mặc dù không bằng bát Tiên Vương các loại Thần Đạo Giáo chủ, cũng không phải Băng Phách Huyền Nữ, An Thanh là Tiên

Thiên thần thánh, nhưng có thể đạt tới thành tựu không kém gì bọn hắn!

Bởi vậy, Giang Tuyết mới có thể nói đạo mình đã thành.

Chứng đạo dễ dàng thành đạo khó.

Thành đạo, là người mở con đường này, khai sang giả, chưa từng có ai, hậu vô lai giả, người khác chỉ có thể đi con đường hắn đi qua, khó có thể siêu việt!

Ví dụ như bát Tiên Vương, sau khi bọn hắn thành đạo, người đời sau xuôi theo con đường của bọn hắn đi về phía trước liền khó siêu việt bọn hắn, ví dụ như Tiên Vương khác thành đạo, người đời sau xuôi theo con đường của bọn hắn đi về phía trước càng thêm tin tưởng vững chắc, so với Thần đạo còn không bằng.

Ngày nay Giang Tuyết thành đạo, cũng rốt cục đi ra đạo cùng đường của bản thân.

Giang Tuyết vật hắn lên trên giường, hàm răng cắn môi dưới, sau lưng cái đuôi tuyết trắng cùng lông xù nhẹ nhàng chập chờn, phong tình vạn chủng, đôi mắt dễ thương như nước:

- Tại đây chỉ có ta là Yêu tộc, ngươi là không có cách nào tu luyện Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú, cho nên. . .

Nàng nhẹ cởi áo tơ, lụa mỏng giống như cánh ve sầu theo da thịt tuyết trắng chảy xuống, đem mình không hề giữ lại hiện ra trước mặt Giang Nam, lại chỉ một ngón tay, quần áo Giang Nam tự động cởi bỏ.

- Cho nên, ngươi chỉ có thể ở phía dưới!

Nàng ngồi lên trên, Giang Nam hiếu kỳ sờ lên cái đuôi trên mông Giang Tuyết, Giang Tuyết cơ hồ co quắp mềm nhũn ra, nói mê giống như thân, ngâm nói:

- Chớ có sờ chỗ đó. . .

Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú không hổ là công pháp thời đại Yêu tộc tiền sử, phen Âm Dương giao tế này Phượng Hoàng giao cảnh nam nữ phụ nhả, trong lúc này lại có đạo quả song tu, linh nhục dây dưa, Nguyên Thần giao hòa, mỹ diệu vô cùng, đã trên nhục thể giao hoan, lại ở trên linh hồn sung sướng, chỗ vui mừng không cách nào nói nên lời.

Đối với Giang Nam mà nói, là thể nghiệm trước nay chưa có, đối với Giang Tuyết mà nói, cũng là một kinh nghiệm giống như mộng huyễn.

Đã vui thích, cũng là tu luyện, cũng là chữa thương.

Giang Nam không cách nào tu luyện Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú, cho nên chỉ có thể dựa vào Giang Tuyết làm chủ đạo, ở dưới Giang Tuyết dẫn dắt, bọn hắn lần lượt tiến vào đại Bí Cảnh, như Thiên quốc, như cực lạc, chỉ có vui mừng không có sầu lo, đã có mặt hồ thanh đạm như sóng gợn, lại có khoái cảm liên tiếp chạy nước rút leo lên đỉnh phong.

Bọn hắn phảng phất mở ra bí mật thân thể vui sướng, thậm chí ngay cả linh hồn cũng kích động run rẩy. Quên lo tương dung, chỉ có lẫn nhau, ôm lẫn nhau.

Giang Nam không hề ho ra máu, trong đạo quả Nguyên Thần bổn nguyên bị hao tổn đạt được bổ dưỡng, mặc dù không có chữa trị, nhưng mà không hề chuyển biến xấu.

Mà Giang Tuyết thu hoạch càng phong phú, bản thân Âm Dương Thiên Trưng đại hoan phú là một loại song tu thánh pháp, Giang Nam không có tu luyện. Cho nên hiệu quả không có lớn như nàng.

Nguyên thần cùng đạo quả của nàng kích thích thân thể, ở trong lúc song tu không ngừng tiến bộ, tựa hồ đã nhận được thăng hoa, luyện đi tạp chất bên trong thân thể, chiết xuất pháp lực, thoải mái Nguyên Thần, cổ vũ đạo quả.

Cửu Vĩ của nàng bay múa, yêu mỵ quyến rũ, khí tức cũng đang không ngừng tăng lên.

Mấy ngày sau, bọn người Chung Tú Tú, Bán Viên đạo nhân từ Tiên Tôn Cung trở về, Hồ Thiên lão tổ cũng từ Tiên Đế Cung phản hồi, từng người mang đến tin tức, lúc này Giang Nam cùng Giang Tuyết mới lưu luyến tách ra. Giang Nam chuẩn bị đứng dậy tiến đến, Giang Tuyết sắc mặt ửng đỏ, đột nhiên nói:

- Ngươi phải nhớ kỹ ho ra máu ah.

Giang Nam nao nao, lập tức hiểu ý, cười nói:

- Yên tâm.

Quả nhiên, Giang Nam đi đến trước bọn người Chung Tú Tú Bán Viên đạo nhân, sắc mặt lại trở nên tái nhợt, ho một búng máu.

- Lại nghiêm trọng rồi.

Trên mặt Hồ Thiên lão tổ thần sắc lo lắng nói:

- Tử Xuyên, ta từ chỗ Huyền Đô sư huynh trở về, đã hỏi việc này, Huyền Đô sư huynh nói, đây là Nhân Quả của ngươi cùng An Thanh Tiên Vương, hắn không tiện hỏi đến. Bất quá hắn còn nói, Nguyên Thần bị hao tổn không dược có thể trị, bất quá có thể mượn nhờ Tiên Giới đại đạo bổn nguyên đền bù, để cho nguyên thần đạo quả cùng tu vi của ngươi một lần hành động đột phá. Nếu ngươi ở chín năm sau chưa chết, chắc hẳn đi xem Tiên Giới nguyên thủy chi địa tìm cơ duyên.

- Càn Nguyên lão gia cũng nói như vậy. Lão gia nói, An Thanh Tiên Vương hắn tạm thời bất động, lưu cho ngươi, nếu như ngươi chết, hắn sẽ giết An Thanh Tiên Vương báo thù cho ngươi.

Chương 2154: Ngươi Bị Nguyền Rủa. (1)

Bán Viên đạo nhân gật đầu nói:

- Lão gia còn nói, Nguyên Thần bị hao tổn, bổn nguyên sẽ không ngừng xói mòn, đoán chừng sẽ để cho ngươi càng ngày càng suy yếu, chín năm sau, ngươi chưa hẳn có thể ở Tiên Giới nguyên thủy chi địa còn sống sót. Tiên Giới nguyên thủy chi địa cực kỳ hung hiểm, bên trong mặc dù là Tiên Quân cũng phải cẩn thận từng li từng tí, cho nên hắn đi tìm bằng hữu tìm hiểu, nói không chừng có thể tìm được một ít Linh Dược bổ dưỡng Nguyên Thần cho ngươi. Vô Trần cùng Phi Dương ở lại Càn Nguyên cung, chỉ đợi lão gia tìm được linh đan diệu dược, liền lập tức mang đến gặp ngươi!

Chung Tú Tú cười nhạo nói:

- Khi chúng ta trở về liền nghe được tin tức nói, ở bên trong Tiên Tôn Cung gặp tặc, có Tiên Quân bảo khố bị người trộm rồi. Đoán chừng là lão gia đi "tìm bằng hữu" rồi.

Giang Nam trong nội tâm ấm áp:

- Càn Nguyên đạo huynh đối với ta quả thực không tệ, ngày khác ta tất nhiên đến nhà bái tạ, hồi báo cho hắn!

Mặc dù Huyền Đô Tiên Quân không có đi tìm Linh Dược, nhưng Giang Nam cũng cực kỳ cảm kích, dù sao Huyền Đô Tiên Quân tâm cảnh đạt tới cảnh giới cực cao, không muốn lại nhuộm Nhân Quả, chỉ cần hắn kết thúc Nhân Quả lúc trước, chỉ sợ liền có thể tiến quân đến cảnh giới cực cao!

Hai Tiên Quân kiến thức không kém bao nhiêu, cùng Nam Quách tiên ông đồng dạng, đều nâng lên Tiên Giới nguyên thủy chi địa Tiên Giới bổn nguyên, ở bên trong Nguyên thủy chi địa, Giang Nam hoàn toàn chính xác có thể trị hết đạo thương, thậm chí càng tiến một bước!

- Chư vị yên tâm, ta nhất định có thể sống đến chín năm sau!

Giang Nam lấy ra Tiên Thiên tiên kim được từ trong tay An Thanh Tiên Vương, cười nói:

- Ta đoạn thời gian trước ở Hải Châu có chỗ thu hoạch, đã nhận được một khối Tiên Thiên tiên kim, chính là tiên kim cùng An Thanh Tiên Vương chung một chỗ sinh ra đời, nếu chư vị muốn trọng luyện pháp bảo, gia nhập một ít tiên kim đi vào, tất nhiên có thể sâu sắc tăng lên uy năng pháp bảo!

- Tiên Thiên tiên kim cùng An Thanh Tiên Vương có chung nguồn gốc?

Bọn người Chung Tú Tú rút một ngụm hơi lạnh, lẩm bẩm nói:

- Tiên kim chí cao vô thượng bực này, gần với Trụ Hoang thần thạch rồi, hơn nữa càng phù hợp tiên đạo, giá trị so với Trụ Hoang thần thạch còn muốn cao! Năm đó không biết có bao nhiêu Tiên Vương Tiên Quân uy bức lợi dụ, An Thanh Tiên Vương cũng không có bán ra mảy may, ngươi đem khối tiên kim này từ trong tay An Thanh Tiên Vương đoạt ra, khó trách hắn muốn hạ thủ ác như vậy!

Bán Viên đạo nhân vẻ mặt cực kỳ hâm mộ nói:

- Loại bảo vật này, mặc dù là Càn Nguyên lão gia cũng không có. Càn Nguyên lão gia từng muốn đánh chết An Thanh Tiên Vương, dùng thi thể của hắn luyện bảo, nhưng tiếc bị người ngăn cản. Nếu có thể ở trong pháp bảo gia nhập một ít như vậy, cũng đủ để đem uy năng pháp bảo tăng lên một mảng lớn!

Giang Nam cười nói:

- Cần ta giúp các ngươi luyện hóa khối tiên kim này không?

Hồ Thiên lão tổ vội vàng nói:

- Tử Xuyên, bổn nguyên của ngươi bị hao tổn, vẫn là nghỉ ngơi thật

nhiều, há có thể cho ngươi lao tâm lao lực? Ngươi xem, ngươi lại hộc máu. . .

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, lấy ra tiền sử Cự Linh võ đạo đồ, ho ra máu nói:

- Mấy vị đạo hữu, đây là ta từ trong tay Đông Vân Tiên Vương thắng đến bảo vật, chất chứa Cự Linh Thần thông Vô Thượng, cực kỳ lợi hại, các ngươi nghiên cứu một chút, đối với tu vi nhục thể của các ngươi rất có ích lợi!

Hồ Thiên lão tổ cùng bọn người Chung Tú Tú vội vàng quan sát cuốn Cự Linh võ đạo đồ này, nguyên một đám nghẹn họng nhìn trân trối, Bán Viên đạo nhân thất thanh nói:

- Thân thể thần thông còn có thể mạnh mẽ như vậy?

Bọn người khác cũng rung động không hiểu, Cự Linh Cổ Thần trong đồ kia nhất cử nhất động, cho bọn hắn cảm giác trùng kích trước nay chưa có, nguyên một đám đều thử diễn luyện.

Cũng không lâu lắm, Giang Tuyết cùng Tử Tiêu cũng bị kinh động, nhao nhao đến xem, nghiên cứu bức võ đạo đồ này, trong nội tâm khiếp sợ không thôi.

- Tứ đại Tiên Vương quả nhiên nội tình thâm hậu, lại có thể đạt được tiền sử trọng bảo bực này!

Tử Tiêu lão đạo cảm khái nói:

- Giáo chủ từ trong tay Đông Vân thắng tới cuốn võ đạo đồ này, chỉ sợ cùng Đông Vân muốn kết thù kết oán rồi, cái này là Nhân Quả, Tiên Quân sáng tỏ Nhân Quả tuần hoàn, đoán chừng Đông Vân Tiên Vương cũng bắt đầu tiếp xúc cảnh giới này. Đến Tiên Giới nguyên thủy chi địa, chỉ sợ hắn sẽ tìm ngươi kết thúc nhân quả, bất quá hắn sẽ không đến mức vì bức đồ này muốn mạng của ngươi.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, có chút chột dạ nói:

- Nếu là đem thân thể Đông Vân Tiên Vương đánh chết một lần thì sao?

- Cái Nhân Quả kia liền lớn hơn, là huyết hải thâm cừu rồi.

Tử Tiêu lão đạo đột nhiên tỉnh ngộ, thất thanh nói:

- Ngươi chém thân thể Đông Vân Tiên Vương một lần?

Giang Nam cười nói:

- Hắn ý đồ đánh lén ta cùng với Huyền Nữ nương nương, cướp lấy Băng Phách hoa, vì vậy ta cùng với Huyền Nữ nương nương liên thủ, chém hắn một lần.

Tử Tiêu lão đạo nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Có Hải Vương ở đó, Nhân Quả của các ngươi không tính quá sâu, Hải Vương cũng cần tiến vào Nguyên thủy chi địa đột phá đến Tiên Quân cảnh giới, nàng cùng ngươi hữu duyên, sẽ giúp ngươi ngăn cản một kiếp này, sẽ không ngồi nhìn ngươi bị đánh chết. Dùng thực lực của Hải Vương, chỉ cần không phải Tiên Quân, sẽ không là đối thủ của nàng, mà Tiên Quân lại không cách nào tiến vào Nguyên thủy chi địa, bảo vệ tính mệnh của ngươi không lo. . .

Sắc mặt Giang Nam ngưng trọng nói:

- Tiên Quân không thể tiến vào nguyên thủy chi địa?

Tử Tiêu lão đạo gật đầu, cười nói:

- Nguyên thủy chi địa ở vào trong hư không thứ chín của Tiên Giới. Chỗ này vô cùng thần kỳ, ngay cả Tiên Quân cũng không cách nào tiến vào. Tiên Quân tối đa chỉ có thể vào nhập hư không thứ bảy của Tiên Giới, mà Tiên Vương giống như ta, chỉ có thể tiến vào tầng hư không thứ năm, về phần Tiên Vương bình thường, có thể tiến vào tầng hư không thứ ba liền xem như

không yếu.

Hắn đã từng mở ra tầng hư không thứ tư trợ giúp bọn người Giang Nam đào thoát Tử Tiêu Tiên Vương giả đuổi giết, bất quá khi đó Tử Tiêu lão đạo ở vào trạng thái bị trấn áp, mà bây giờ khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, liền có thể mở ra Tiên Giới thứ năm hư không.

- Nghe đồn Đế cùng Tôn ở đệ Cửu Hư không Khai Thiên, mở Tiên Giới. Tiên Giới chấn động một lần, mở ra nhất trọng hư không, liên tục chấn động chín lần, lúc này mới hình thành Tiên Giới hôm nay. Lần thứ chín chấn động, đã tao ngộ Vô Nhân khu chặn đánh. Thế cho nên lần thứ chín chấn động không tính viên mãn.

Tử Tiêu lão đạo tiếp tục nói:

- Tiên Giới nguyên thủy chi địa là nằm ở trong hư không thứ chín, là Đế cùng Tôn lần thứ nhất chấn động Hỗn Độn mở Tiên Giới, Tiên Giới bổn nguyên. Chỗ đó vô cùng thần thánh, tích chứa bảo tàng vô tận, chỉ là ai cũng không thể tiến vào đệ Cửu Hư không, chỉ có thể chờ đợi cơ duyên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2155: Ngươi Bị Nguyền Rủa. (1)

Chung Tú Tú gật đầu nói:

- Ta cũng nghe Càn Nguyên lão gia từng nói qua việc này. Hắn nói lúc trước đệ Cửu Hư không, mỗi cách ức năm sẽ chấn động một lần. Chỉ là không cách nào tiến vào trong đó, nhưng mà từ khi Đế cùng Tôn biến mất, trong bảy ngàn vạn năm, Nguyên thủy chi địa chấn động liền dần dần nhiều ra, tổng cộng chấn động mười lần, mỗi lần chấn động khoảng cách càng lúc càng ngắn!

Giang Tuyết lẳng lặng nói:

- Ta cũng nghe qua tin tức phương diện này, nghe nói Nguyên thủy chi địa chấn động. Là ý đồ mở Tiên Giới, đem Vô Nhân khu mở đi ra. Cũng có người nói, đây là Đế cùng Tôn lưu lại chuẩn bị ở sau, mỗi một lần chấn động, liền đem tất cả lực lượng của Tiên Giới tụ tập cùng một chỗ. Ý đồ luyện hóa trấn áp tồn tại tiền sử ở trong Tiên giới!

Tử Tiêu lão đạo cảm khái nói:

- Trong Tiên giới có quá nhiều bí mật, từ khi Đế cùng Tôn biến mất, những bí mật này mới chậm rãi hiển lộ ra, ngay cả Tiên Quân cũng cảm thấy khủng bố!

Giang Nam dò hỏi:

- Vừa rồi ngươi nói Tiên Quân không thể tiến vào Nguyên thủy chi địa, là chuyện gì xảy ra?

- Gần đây mấy lần Nguyên thủy chi địa mở ra, sẽ có tiên quang chiếu rọi, xuyên thủng từng đợt hư không nặng nề, hàng lâm đến trên Giảng Đạo nhai tầng hư không thứ sáu. Thông qua tiên quang ở Giảng Đạo nhai, liền có thể

tiến vào trong đó. Bất quá Tiên Quân nếu ý đồ xâm nhập, sẽ lọt vào trấn áp thật lớn, mà tiên nhân bình thường nếu xông vào, thì sẽ bị đập vụn.

Tử Tiêu lão đạo êm tai nói:

- Mà Giảng Đạo nhai ở hư không thứ sáu, Tiên Vương cũng không cách nào tiến vào trong đó, chỉ có thể mượn tay Tiên Quân dẫn dắt đến Giảng Đạo nhai, không có Tiên Quân ra tay, những người khác căn bản không có bổn sự tiến vào tầng hư không thứ sáu. Cho nên Tiên Quân sẽ bồi dưỡng cường giả dưới trướng của mình, cho bọn hắn tiến vào trong đó, về phần người khác không có liên quan, thì không duyên tiến vào. Giáo chủ yên tâm, Hải Vương Băng Phách Huyền Nữ thượng cấp có người, nàng tất nhiên có thể tiến vào trong đó.

Sắc mặt Giang Nam âm tình bất định, âm thầm tốn hơi thừa lời.

Tử Tiêu lão đạo hiếu kỳ nói:

- Thương thế của Giáo chủ lại nặng rồi hả?

- Không phải.

Giang Nam cau mày nói:

- Huyền Nữ nương nương đã nhận được Băng Phách hoa, chỉ sợ đã chứng đạo Tiên Quân rồi. Nếu như nàng chứng đạo Tiên Quân, nhất định là sẽ không tiến vào Nguyên thủy chi địa, mà là bồi dưỡng thế lực của mình, để cho Tiên Vương dưới trướng của mình tiến vào trong đó, tăng thực lực lên.

Tử Tiêu lão đạo ngạc nhiên, đã qua thật lâu, lão đạo lúng ta lúng túng nói:

- Giáo chủ, ngươi có phải bị Vạn Chú Đạo Quân nguyền rủa hay không? Hay là ngươi không có chứng đạo thành Tiên, bị Tiên Giới nhìn không được, kiếp số không ngừng?

Bọn người Hồ Thiên lão tổ đồng tình nhìn xem hắn, cũng hiểu được

Giang Nam gần đây luôn là kiếp số không ngừng.

Sắc mặt Giang Nam tái nhợt, từng ngụm từng ngụm ho ra máu, càng chứng thực cái nhìn của bọn hắn.

Giang Nam cười ha ha:

- Các ngươi yên tâm, ở bên trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa, ta chẳng những muốn chứng được Tiên Vương, đem cường giả dưới trướng những Tiên Quân kia đánh cho vãi ra quần, còn muốn xưng hùng Nguyên thủy chi địa, chân đạp An Thanh, quyền đánh Nam Chiên, Đông Vân, giương uy phong Huyền Châu ta!

Mấy người hai mặt nhìn nhau, Tử Tiêu lão đạo ho khan một tiếng, nhắc nhở hắn nói:

- Bát Tiên Vương đoán chừng cũng sẽ tiến vào Nguyên thủy chi địa, giáo chủ, ngươi. . .

Chung Tú Tú nháy mắt mấy cái, thở dài nói:

- Tự cầu nhiều phúc a.

Giang Nam giận dữ:

- Các ngươi đối với ta không tin như vậy sao?

Bán Viên đạo nhân thở dài, thầm nói:

- Càn Nguyên lão gia đắc tội quá nhiều người, nếu bị người biết rõ ngươi là đệ tử của hắn, vậy thì. . . Giáo chủ tự cầu nhiều phúc a. . .

Nửa năm sau, hai cung rốt cục truyền xuống sắc lệnh, sắc phong Giang Nam là Huyền Châu Chi Chủ, thống lĩnh Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu, khu vực Huyền Châu bao quát Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu, hàng năm hướng hai cung tiến cống một số tiên dịch, Tiên kim.

Cái sắc lệnh này, là Nam Chiên, An Thanh, Huyền Nữ cùng Đông Vân Tứ đại Tiên Vương liên danh thượng biểu Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung, Tiên Quân hai cung nhiều phiên thương nghị, cãi lộn, thỏa hiệp, lúc này mới làm ra quyết định.

Hai cung đem ranh giới Tạp Đà Châu cùng Vô Nhân khu phân cho Huyền Châu, phong Giang Nam là Huyền Châu Chi Chủ, vốn là một đại sự kinh thiên động địa, bất quá vô luận là Tạp Đà Châu hay là Vô Nhân khu, đều không phải là nơi tốt, bởi vậy rất nhiều Tiên Vương Tiên Giới chỉ coi là một chuyện cười đến xem.

Tạp Đà Châu cằn cỗi, Vô Nhân khu tuy tài phú khắp nơi trên đất, nhưng vô cùng hung hiểm, bên trong tiền sử sinh linh thậm chí so với Tiên Quân còn muốn lợi hại hơn. Giang Nam tối đa chỉ là chủ nhân trên danh nghĩa của Vô Nhân khu, Chân Tiên, Tiên Vương, Tiên Quân khác muốn vào liền vào, căn bản không cần hắn đồng ý.

Đương nhiên, muốn sống từ trong Vô Nhân khu đi ra, vậy thì không có dễ dàng như vậy rồi.

Không chỉ có như thế, nếu như Vô Nhân khu xuất hiện bạo động, Giang Nam cũng là đứng mũi chịu sào, Huyền Thiên tiên vực sẽ là cái thứ nhất lọt vào trùng kích, hơn nữa hắn cũng có trách nhiệm bình loạn.

Chân chính có dùng chính là Tạp Đà Châu, nhưng tiếc Tạp Đà Châu thật sự nghèo quá rồi, tuy lãnh thổ quốc gia rộng lớn, địa bàn cơ hồ tương đương với Tiên Hải mười chín châu, nhưng linh khí mỏng manh, các loại tiên quáng bị Tiên Vương khác khai thác hầu như không còn, chỉ là hàng năm tiến cống hai cung tiên dịch cùng tiên kim, liền để cho Giang Nam đau đầu rồi.

Hơn nữa, Giang Nam không có nhiều người như vậy đi quản lý Tạp Đà Châu. Bởi vậy rất nhiều Tiên Vương đều đang nhìn Giang Nam chê cười.

Bất quá, lễ nghi vẫn là phải có, Tiên Giới sáu mươi hai châu Tiên Vương ngoại trừ bát Tiên Vương ra, có Tiên Vương phái tới sứ giả, có thì tự mình

chạy đến chúc mừng, để cho Huyền Thiên tiên vực rất là náo nhiệt, thậm chí ngay cả Hư Hoàng Tiên Vương cùng Giang Nam có cừu oán, cũng sai người đưa tới hạ lễ, nhưng lại là một quan tài sơn đen cùng một ít giấy vàng mã.

Vân Châu Phượng Nghi Tiên Vương là cái thứ nhất chạy đến chúc mừng, Hải Châu Hải Vương Băng Phách Huyền Nữ cũng tự mình trình diện, vì Giang Nam tọa trấn, không đến mức dẫn xuất nhiễu loạn lớn.

Nhưng mà nhiễu loạn nhỏ vẫn là không ngừng, ví dụ như Hoàng Phủ Tiên Vương thân tự hàng lâm, lệnh cưỡng chế Giang Nam giao ra Nam Quách tiên ông đạo quả, ở trước mặt mọi người đem Nam Quách tiên ông xử tử.

Lại có hơn mười Tiên Vương nhảy ra, nhao nhao muốn Giang Nam xử tử Nam Quách tiên ông. Còn có vô số Chân Tiên, Tiên nhân khổ chủ nhao nhao nhảy ra, gây áp lực.

Thậm chí, mấy Tiên Quân trong hai cung cũng hạ ý chỉ, lệnh cưỡng chế Giang Nam đem Nam Quách tiên ông xử trảm!

Giang Nam đầu lớn như cái đấu, không biết lão thỏ tử đến cùng đắc tội bao nhiêu người, nhiễu loạn nhỏ cơ hồ muốn biến thành nhiễu loạn lớn, cũng may có hai vị đại cao thủ Tử Tiêu lão đạo cùng Băng Phách Huyền Nữ tọa trấn, khí tức bộc phát, tiên uy khủng bố trấn áp xuống, không người dám động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2156: Ngươi Bị Nguyền Rủa. (2)

Hơn nữa, còn có Bát Nhã Tiên Vương dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân hàng lâm, lệnh cưỡng chế Giang Nam giao ra tọa kỵ của hắn tiểu ấu giao, cũng tức là Linh Lung đạo nhân.

Giang Nam tự nhiên không theo, song phương cơ hồ đánh đập tàn nhẫn.

Nhưng mà, đang lúc khách và chủ hài hòa ở chung, lại có người đưa tới hạ lễ, tới chính là một tế đàn nho nhỏ, trên tế đàn là một hình nhân rơm, trát đầy ngân châm, bị trói vào trên tế đàn, lên lớp giảng bài bốn chữ "Huyền Thiên giáo chủ".

Mà lễ thiếp lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ), rõ ràng là "Vạn Chú Đạo Quân kính gửi" !

Phần "Đại lễ" này của Vạn Chú Đạo Quân hiển nhiên là uy hiếp, thị uy, khiến cho một mảnh xôn xao!

Trận gợn sóng này còn chưa xuống, lại có một phần "Đại lễ" tiễn đưa đến, lại là một bức tranh vẽ, tranh vẽ chính là một nữ tử nửa người trên cực kỳ xinh đẹp, mà nửa người dưới lại là bò cạp, vĩ câu loong coong, hơn nữa toàn thân dài khắp noãn sào, trên noãn sào treo đầy xúc tu!

Cái này còn không phải địa phương quỷ dị nhất, quỷ dị nhất chính là xúc tu của "Bò cạp mỹ nhân" này xuyên thủng đầu lâu của một nam tử tuổi còn trẻ, hút óc của hắn!

Mà nam tử trẻ tuổi kia, đúng là bộ dáng của Giang Nam!

Bức họa này lạc khoản rõ ràng là "Thần Mẫu Đạo Quân kính gửi" !

Hai đại tiền sử Đạo Quân ở ngày đại hỉ, đưa tới hai kiện "Hạ lễ" đặc biệt,

tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, đây rõ ràng là hai Đạo Quân đối với Huyền Thiên giáo chủ hận thấu xương, hận không thể giết cho thống khoái!

Phòng bị trời mưa cả đêm, họa vô đơn chí, Giang Nam ở lúc khoản đãi khách từng ngụm từng ngụm thổ huyết, lại không biết bị người phương nào chọc ra một cái thiên đại tin tức, Huyền Thiên giáo chủ bị An Thanh Tiên Vương trọng thương, làm bị thương đạo quả bổn nguyên, Nguyên Thần bị hao tổn, mệnh không lâu dài!

Hiện tại, Huyền Thiên giáo chủ chỉ còn lại có ba bốn thành thực lực, chín năm sau, chỉ sợ tối đa chỉ có thể còn lại hai thành thực lực!

- Huyền Thiên giáo chủ, sắp xong đời. . .

Đây cơ hồ là ý niệm trong nội tâm tất cả mọi người đồng thời tuôn ra.

- Trời cao đố kỵ anh tài ah!

Tin tức Giang Nam bị An Thanh Tiên Vương trọng thương Nguyên Thần bổn nguyên rất nhanh truyền ra, có người cảm khái nói:

- Đáng thương một hình người thuốc tiên, cứ như vậy bị đánh hư mất bổn nguyên! Không biết bắt giữ hắn luyện hóa đạo quả, còn có thể giữ mấy phần dược lực?

- An Thanh Tiên Vương làm hơi quá đáng! Sở dĩ Huyền Thiên giáo chủ dược lực mạnh mẽ kinh người, có thể so với tiền sử thuốc tiên, chủ yếu là thân phận Thần đạo Đạo Tổ của hắn, hôm nay đạo quả bị hao tổn, dược lực cũng đại giảm, ăn vào vô vị bỏ thì lại tiếc.

- Cũng may Huyền Thiên giáo chủ không chỉ có đạo quả một kiện bảo bối này, hắn còn có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, còn có Huyền Thiên tiên vực, còn có Tiên Thiên thần linh bên trong Huyền Thiên tiên vực!

- Nghe nói hai đứa con trai của Huyền Thiên giáo chủ, là Đạo Tổ Tiên đạo mới ở Hạ giới? Đạo quả của bọn hắn nhất định sẽ không so với hắn thua

kém a. . .

. . .

Lại có đạo lữ của Ngọc Kinh Tiên Quân, Vân Hương Tiên Vương thả ra ngoan thoại:

- Ai cũng không thể động Huyền Thiên, Huyền Thiên giáo chủ nhất định phải chết ở trong tay của ta, nếu không đừng trách ta thủ hạ vô tình!

Bát Nhã Tiên Vương dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân cũng thả ra ngoan thoại, lan truyền thiên hạ:

- Huyền Thiên giáo chủ chính là địch nhân của Hỗn Độn Long tổ nhất mạch, ai dám động đến hắn, là cùng Long La Bồ Đề Tiên Quân gây khó dễ!

Nam Chiên Tiên Vương càng là đứng ở trên tiên sơn cao nhất của Nam Chiên tiên châu tuyên bố tuyên ngôn, khí thế rộng rãi:

- Huyền Thiên giáo chủ chính là con mồi của bổn vương, ai dám động?

Ngoài dự đoán mọi người chính là, gần đây bát Tiên Vương đối với Giang Nam hô đánh kêu giết, giờ phút này rõ ràng không có một cái nào lộ diện phóng ngoan thoại, để cho người rất là buồn bực.

Mặt khác, lại có một ít tuổi trẻ tuấn kiệt nhảy ra, hướng Giang Nam khiêu chiến.

Mấy tuổi trẻ tuấn kiệt này, từng cái đều lai lịch phi phàm, nhưng rất nhiều người đều là không có tiếng tăm gì, để cho người không biết lai lịch.

Bất quá rất nhanh lại có tin tức truyền đến, những tuổi trẻ hào kiệt không có danh tiếng gì kia, có rất nhiều xuất từ Tiên Thiên tiên vực của bát Tiên Vương, là Tiên Thiên thần linh tu luyện chứng đạo, thành tựu Chân Tiên!

Có thì xuất từ dưới trướng Tiên Quân hai cung, là Tiên Quân hai cung bí mật bồi dưỡng được tuổi trẻ cường giả!

Trong đó khiến người chú mục nhất chính là đệ tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân Tùng Nguyên Chân Tiên, cùng đệ tử của Minh Phạm Tiên Quân Thanh Thường tiên nữ, hai người này như hình với bóng, tựa như một đôi đạo lữ.

Hai người này từ trong hai cung đi ra, dùng thân phận Chân Tiên khiêu chiến rất nhiều tồn tại nổi danh, như là Tôn Nguyệt, Chung Thụy, Phổ Đà... tiếp cận Tiên Vương cường giả, một chiêu bại địch, khiến cho một mảnh oanh động.

Sau đó hai người lại đi khiêu chiến rất nhiều Tiên Vương, vậy mà cũng không có thua trận, những Tiên Vương kia cũng từng người thua ở trong tay hai người, càng là làm cho người xôn xao. Đem hai người vinh dự là Tiên Giới Tân Tú, rất là truy phủng.

Giang Nam cũng liên tục không ngừng đạt được đồn đãi đến từ các nơi, nhưng lơ đễnh, duy chỉ có đối với Thanh Thường nữ tiên cùng Tùng Nguyên Chân Tiên lại có chút để tâm, hướng bọn người Chung Tú Tú tìm hiểu tin tức trở về liên tục hỏi thăm sự tình hai người.

Thanh Thường nữ tiên cùng Tùng Nguyên Chân Tiên, Giang Nam đã từng cùng bọn hắn chạm qua mặt. Đó là ở trong Trấn ngục, lúc ấy rất nhiều Tiên Vương Tiên Quân phái môn hạ đệ tử tới tiến vào Trấn ngục, ý đồ sưu tầm Bất Không đạo quả, cùng Giang Nam phát sinh xung đột.

Khi đó Thanh Thường cùng Tùng Nguyên vẫn là Thần Đế cảnh giới, bị Giang Nam liên tục giết mấy người. Duy chỉ có Thanh Thường cùng Tùng Nguyên đào thoát, trốn vào trong không gian Ma Ha Cổ Thần cùng Trọng Quang Tiên Quân chế tạo ra Hỗn Độn Dị hỏa, biến mất không thấy gì nữa!

Mà Giang Nam lại biết, Ma Ha Cổ Thần cùng Trọng Quang Tiên Quân thực sự không phải là muốn cứu hai người này, mà là muốn đoạt xá bọn hắn, để mình trọng sinh!

Hai tồn tại Tiên Quân cấp này chết trận, đạo quả cũng bị thương rất nặng, có thể nói so với Giang Nam hiện nay còn muốn nghiêm trọng rất nhiều, không cách nào tự mình khôi phục, chỉ có thể trọng sinh!

- Trọng Quang Tiên Quân cùng Ma Ha Cổ Thần đều là nam tử, mà Thanh Thường nữ tiên lại là nữ nhân, không biết hai người bọn họ, ai đoạt xá Thanh Thường?

Trong nội tâm Giang Nam có chút hiếu kỳ.

Chung Tú Tú cười nói:

- Hai người này, hoàn toàn chính xác được xưng tụng tài hoa hơn người, bị người vinh dự một trong những người mạnh nhất dưới Tiên Vương! Có người nói, mặc dù là ngươi trạng thái toàn thịnh, cũng sẽ bị bọn hắn đánh bại! Hiện tại, ngươi càng là không chịu nổi một kích, rất nhiều cao thủ trẻ tuổi đều xuất hiện, chờ đem ngươi đả bại, trong đó cũng có một ít biến thái có thể so với Thanh Thường cùng Tùng Nguyên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2157: Mãnh Hổ Nằm Đồi Hoang.

Giang Nam lơ đễnh, cười nói:

- Yên tâm, Tử Tiêu đạo huynh ở chỗ này tọa trấn, không người nào dám giết đến tận cửa.

Chung Tú Tú gật đầu, ngày đó Khai Châu, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Băng Phách Huyền Nữ tách ra khí tức, trấn áp tất cả cường giả, để cho người sợ, cũng biết bên trong Huyền Thiên tiên vực có một vị đại cao thủ tọa trấn, người bình thường căn bản không dám khiêu khích.

- Hơn nữa, hai vị Huyền Đô, Càn Nguyên đạo huynh cùng ta có liên quan đến, những người khác nếu muốn giết ta, tất nhiên sẽ không ở chỗ này động thủ.

Giang Nam cười nói:

- Cơ hội cho bọn hắn động thủ, là ở Tiên Giới nguyên thủy chi địa.

Một bên Bán Viên đạo nhân thở dài, mang bộ mặt sầu thảm nói:

- Ta lo lắng đúng là điểm này, thương thế của ngươi càng ngày càng nặng, đến lúc Nguyên thủy chi địa mở ra, chỉ sợ chỉ còn lại hai ba phần thực lực. Khi đó, ngươi làm sao có thể đối kháng những thế hệ hổ lang kia?

- Thế hệ hổ lang?

Giang Nam lông mày chau lại, thản nhiên nói:

- Chỉ cần ta còn sống, ai dám nói mình là thế hệ hổ lang? Khục khục. . . Ta lại ho ra máu rồi. . .

Bán Viên đạo nhân vẻ mặt đồng tình nhìn xem hắn xóa đi vết máu ở khóe

miệng, thở dài nói:

- Nửa năm qua, ngươi ho ra máu càng ngày càng nghiêm trọng rồi, không biết Càn Nguyên lão gia phải chăng tìm được linh đan diệu dược trị liệu Nguyên Thần. . .

Chung Tú Tú cũng là mày ngài nhíu chặt, sầu muộn nói:

- Nam Quách cùng Tịch đạo hữu, Lạc đạo hữu đi Vô Nhân khu, đã hơn một năm thời gian, như thế nào đến nay chưa trở về? Nếu bọn họ có thể tìm được tiền sử Yêu tộc song tu chi pháp, lại bắt hai nữ yêu tinh cho ngươi, còn có thể tạm thời trấn áp thương thế của ngươi...

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, Nam Quách tiên ông cùng bọn người Đạo Vương, Tịch Ứng Tình ly khai thời gian thật có chút dài, đã qua một năm, còn không có tin tức.

- Có Nam Quách tiên ông ở đó, sẽ không xảy ra vấn đề a?

Trong lòng của hắn không có hiểu rõ, lo lắng an nguy của bọn người Tịch Ứng Tình.

Lại qua mấy ngày, Vô Trần đạo nhân cùng Phi Cử đạo nhân từ Càn Nguyên cung trở về, trên mặt vui mừng, cười nói:

- Giáo chủ! Lão gia rốt cục đã nhận được linh đan diệu dược tốt nhất, tuy không đến mức trị hết nguyên thần bổn nguyên của ngươi, nhưng lão gia nói, chỉ cần ngươi ăn vào linh đan này, tất nhiên có thể làm cho thương thế của ngươi không hề chuyển biến xấu!

Hai người cẩn thận từng li từng tí mở ra một cái hộp báu, vừa mở ra, lập tức chỉ thấy tiên quang trùng trùng điệp điệp từ trong hộp báu bay ra. Đại đạo chi âm hưởng lên, mùi thuốc chỉ một thoáng liền tràn ngập Huyền Thiên cung!

Hộp báu kia lắc lư, đón lấy liền gặp một mảnh tiên vực mênh mông từ

trong hộp báu tràn ra, non xanh nước biếc, tiên hạc nhẹ nhàng, thụy thú bay múa, rồng cuốn hổ chồm, tựa như tồn tại chân thật!

- Tốt một khỏa tiên đan!

Mặc dù là Giang Nam, giờ phút này cũng không khỏi động dung, ánh mắt xuyên thấu qua tiên vực hư ảnh nhìn về phía ở chỗ sâu trong hộp báu. Chỉ thấy chỗ đó lẳng lặng nằm một quả linh đan, toàn thân màu son, như là hồng hoàn.

Trong hồng hoàn tản mát ra đại đạo quy tắc cực kỳ đầm đặc, còn có năng lượng huyền dị ở trong đó chấn động, ẩn ẩn cùng Nguyên Thần của mọi người cộng minh!

Đây thật là một quả linh đan diệu dược đối với Nguyên Thần có bổ dưỡng thật lớn!

- Hai vị đạo hữu, linh đan này của Càn Nguyên đạo huynh, được từ nơi nào?

Giang Nam nghi ngờ nói.

Vô Trần đạo nhân không khỏi đắc ý nói:

- Tiên đan này địa vị tự nhiên không phải chuyện đùa! Càn Nguyên lão gia dùng hơn một năm, trộm. . . Không đúng, là tìm hiểu không ít bằng hữu, chỉ là không có tìm được linh đan diệu dược có thể trị hết bệnh cho ngươi. Về sau Huyền Đô lão gia tới chơi, cùng Càn Nguyên lão gia nói chuyện phiếm, không biết như thế nào lại nói lên Viên Không Tiên Quân. Huyền Đô lão gia nói Viên Không Tiên Quân vận khí quả thực không tệ, vốn là Tiên Vương bình thường, được một mảnh vỡ đạo quả của tiền sử Đạo Quân kết xuất thuốc tiên, vậy mà liền chứng đạo Tiên Quân rồi. Huyền Đô lão gia còn nói, không biết những năm này, Viên Không Tiên Quân phải chăng đã hoàn toàn luyện hóa được thuốc tiên.

Phi Cử đạo nhân nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Càn Nguyên lão gia nghe xong, liền quyết định chủ ý, mời Viên Không Tiên Quân cùng một chỗ dò xét Vô Nhân khu. Không may, bọn hắn xâm nhập Cấm khu, cửu tử nhất sinh, Viên Không Tiên Quân lọt vào trọng thương, may mắn Càn Nguyên lão gia bán mạng cứu giúp, hai người mới còn sống trở về.

Vô Trần đạo nhân càng thêm đắc ý, cười nói:

- Sau khi Lão gia trở về, liền dùng huyết lúc Viên Không Tiên Quân trọng thương chảy ra, luyện Hồng Hoàn tiên đan này, tích chứa linh lực của tiền sử thuốc tiên!

Giang Nam phi thường kinh ngạc, đã qua nửa ngày, mới thở dài nói:

- Càn Nguyên đạo huynh đối với ta thật sự là quá tốt, Giang mỗ không biết nên hồi báo như thế nào. Chỉ là lúc ấy tuy Viên Không Tiên Quân không biết là Càn Nguyên đạo huynh cố ý dụ hắn tiến vào Cấm khu, nhưng việc này khẳng định giấu diếm không được bao lâu, nếu Viên Không Tiên Quân biết rõ Càn Nguyên đạo huynh cố ý lợi dụng hắn, chẳng phải là lại có một hồi phân tranh?

Hai người liếc nhau, dương dương đắc ý cười nói:

- Lão gia nói, ngươi ăn hết Hồng Hoàn tiên đan này, Nhân Quả cùng Viên Không Tiên Quân đương nhiên là ngươi tới thừa nhận, cùng hắn không quan hệ!

- Lão gia còn nói, cho dù Viên Không biết, cũng không dám đi tìm hắn tính sổ, chỉ sẽ tìm đến ngươi! Hắn có thể giúp ngươi, chỉ có bao nhiêu thôi.

Giang Nam im lặng, thầm nghĩ:

- Lại nhiều ra một Viên Không Tiên Quân. . . Hiện tại người muốn giết ta, chỉ sợ số lượng nhanh muốn đuổi kịp Nam Quách tiên ông rồi. Bất quá lại nói Nam Quách tiên ông này, đến cùng mang Đạo Vương cùng Lạc sư đi nơi nào?

Hắn tiếp nhận Hồng Hoàn tiên đan, bế quan đem linh đan này luyện hóa, Viên Không Tiên Quân không hổ là tồn tại phục dụng qua tiền sử thuốc tiên, trong máu của hắn cũng ẩn chứa dược lực của tiền sử thuốc tiên, không phải chuyện đùa!

Giang Nam luyện hóa Hồng Hoàn tiên đan, lập tức chỉ cảm thấy nguyên thần bổn nguyên của mình liên tục không ngừng đạt được bổ sung!

Hắn cùng với Giang Tuyết song tu, Nguyên Thần bổn nguyên đã không hề xói mòn, mà bây giờ, sau khi luyện hóa Hồng Hoàn tiên đan này, thương thế của hắn vậy mà tốt lên năm thành!

- Có thể vận dụng pháp lực, đã đạt đến bảy thành, thực lực cũng khôi phục đến bảy thành!

Giang Nam khẽ nhíu mày, dược hiệu của Hồng Hoàn tiên đan vẻn vẹn dừng ở đây, Nguyên thủy chi địa vẫn là nhất định phải đi, nếu không Nguyên Thần liền thủy chung mang thương tích, để cho hắn sau này tu vi không có nửa phần bổ ích, đừng nói đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, ngay cả cảnh giới hôm nay cũng khó bảo trì!

- Nguyên thủy chi địa, Trọng Quang, Ma Ha, rất nhiều cao thủ trẻ tuổi, còn có An Thanh, Đông Vân, Nam Chiên Tam đại Tiên Vương, cùng với bát Tiên Vương!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2158: Ma Thiên Tiên Vương. (1)

Chương 2248: Ma Thiên Tiên Vương. (1)

Nam Quách tiên ông cất bước đi thẳng về phía trước, cười nói:

Trong mắt Giang Nam tinh quang bắn ra bốn phía, lẩm bẩm nói:

- Những tồn tại này, đều phải dẫm nát dưới chân, rất có khiêu chiến ah, bất quá. . . Ta chính là ưa thích sự tình có khiêu chiến!

- Ta là hổ đói chợp mắt, không phải con mèo bệnh!

Mà vào lúc này, Vô Nhân khu mênh mông bao la bát ngát, trong Cấm khu cổ xưa, truyền đến một tiếng chấn động kịch liệt, hơn mười bóng người từ trong vùng cấm phóng lên trời, chỉ thấy phía sau khói đen cuồn cuộn, một cái đầu to lớn từ trong khói đen xông tới, mở cái miệng rộng, ngay cả hằng hà tinh cầu tàn phá trong Vô Nhân khu cũng bị một ngụm thôn phệ, hướng hơn mười bóng người kia nuốt vào!

Lạc Hoa Âm hổn hển, cả giận nói:

- Lão thỏ tử, tin tức của ngươi sai lệch, cái này căn bản không phải phần mộ của Yêu tộc Thiên Quân, mà là phần mộ của tiền sử Ma Đạo Đạo Quân! Lần trước ngươi nói mang ta đi trộm Trường Sinh Tiên Vương, kết quả thiếu chút nữa bị Trường Sinh Tiên Vương bắt lấy, quá không đáng tin cậy rồi!

Nam Quách tiên ông tinh thần vô cùng phấn chấn, chạy trốn nhanh chóng, hướng Đại Hán ở bên cạnh quát:

- Ma Thiên, ngươi có muốn gặp con của ngươi không hả? Còn không hiện ra nguyên hình, giúp bọn ta đào thoát?

Đại Hán kia dị thường khôi ngô, chỗ ngực thình lình mở một cái động lớn, miệng vết thương vẫn còn liên tục không ngừng đổ máu, mà ở địa phương vốn là trái tim, thì đã không có trái tim, chỉ còn lại có một đóa hoa Tường Vi nhuốm máu!

Hắn là đại đệ tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân, bởi vì thê tử bị giết mà phản loạn đi ra ngoài, giết không biết bao nhiêu đệ tử của Long La Bồ Đề, thậm chí ngay cả Long La Bồ Đề cũng không cách nào cầm xuống Ma Thiên Tiên Vương!

Hắn cũng là trùm thổ phỉ cường đại nhất trong Vô Nhân khu, dưới trướng thế hệ cùng hung cực ác nhiều vô số kể!

Lần này đi Cấm khu, bọn người Nam Quách tiên ông, Đạo Vương cùng Tịch Ứng Tình tiến vào phiến Cấm khu này, nhưng không ngờ Ma Thiên Tiên Vương cũng suất lĩnh cường giả dưới trướng tới trong cấm khu.

Trong vùng cấm bảo vật rất nhiều, đều là trọng bảo thời đại Ma Đạo tiền sử, vì tranh đoạt bảo vật, song phương bọn hắn nhiều lần va chạm, thậm chí đánh đập tàn nhẫn.

Bất quá, về sau bọn hắn bị nhốt trong cấm khu, dài đến nửa năm, cơ hồ bị cấm chế Cấm khu phai mờ, lúc này mới không thể không liên thủ. Trong mọi người, Ma Thiên Tiên Vương thực lực mạnh nhất, có chiến lực giống như Tiên Quân, Nam Quách tiên ông kiến thức rộng rãi nhất, cơ hồ không gì không biết, mà Tịch Ứng Tình năng lực quan sát cùng suy tính mạnh nhất, đối với bài trừ nguy hiểm Cấm khu rất có tâm đắc.

Bọn hắn liên thủ, xu cát tị hung (*thích hên tránh xấu), lại gặt hái được không ít bảo vật, cũng nhận được mấy quyển sách tiền sử công pháp, dọ thám biết không ít tiền sử bí mật. Bọn người Minh Thổ, Tinh Đế đạt được tôi luyện, tu vi thực lực đại tiến, bọn hắn khiếm khuyết chính là ma luyện, một phương diện bọn hắn bị nhốt ở Tử Tiêu Cung dài đến một trăm ba mươi vạn năm, một phương diện cũng cần tôi luyện hấp thu tiêu hóa Tiên Đế linh châu được lĩnh ngộ.

Bất quá đã có lợi ích, vậy thì có phân tranh, mọi người khi thì tranh chấp, khi thì liên thủ, rốt cục xâm nhập hạch tâm Cấm khu, sau đó liền xúc động một tồn tại phi thường khủng bố trong vùng cấm, cơ hồ đều chết.

Lúc này mọi người mới chen chúc chạy ra Cấm khu.

Phía sau trong vùng cấm, cái đầu to lớn kia bay tới, lập tức liền muốn thôn phệ đám đông, đột nhiên trong cổ họng Ma Thiên Tiên Vương truyền đến một tiếng rồng ngâm trầm thấp, thân hình lay động, hóa thành một đầu Hỗn Độn Long tổ, cõng đám đông lên lưng, thân thể cao lớn du động, hiểm lại càng hiểm tránh đi cái miệng lớn phía sau kia, gào thét lao đi!

Tốc độ của Ma Thiên Tiên Vương nhanh hạng gì, rất nhanh liền đem đầu lâu sau lưng vung không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Nam Quách, làm sao ngươi biết ta có môt đứa con trai?

Thân hình Ma Thiên Tiên Vương run lên, đem bọn người Nam Quách tiên ông hất xuống, lập tức hóa thành thân người, đi nhanh tới gần, phía sau hắn, nguyên một đám đạo phỉ cùng hung cực ác của Vô Nhân khu nhao nhao tuôn ra tiến lên, vây quanh đám đông.

Sắc mặt Ma Thiên Tiên Vương âm tình bất định, lạnh như băng nhìn xem Nam Quách tiên ông, lạnh giọng nói:

- Năm đó vợ ta bị giết, là nàng cùng ta sinh hạ một đứa con, chưa ấp trứng. Sùng Dương Chân Tiên dưới trướng của ta ôm hắn đào thoát, bất quá đáng tiếc chính là Sùng Dương chết trận, vị trí con ta cũng không biết tung tích. Ta tìm kiếm nhiều năm như vậy, thủy chung không có thể tìm được, ngươi rõ ràng biết rõ con ta ở nơi nào?

Sát khí của hắn đầm đặc đến cực điểm, chăm chú tập trung Nam Quách tiên ông, chỉ cần Nam Quách tiên ông hơi chút lộ ra điểm khác thường, hắn sẽ bạo khởi sát nhân!

Ở trong Ma Đạo cấm khu, còn có thể mượn nhờ cấm chế của Cấm khu

khắc chế hắn, nhưng ở bên ngoài, dùng chiến lực giống như Tiên Quân của hắn, tất cả mọi người ở đây, không người có thể ngăn!

Nam Quách tiên ông cười hắc hắc nói:

- Con của ngươi gặp gỡ bất phàm, vốn là rơi vào tay Hậu Thổ Tiên Vương, về sau bị đưa đến Hạ giới, hôm nay đã trở lại trong Tiên giới, tên là Linh Lung đạo nhân. Ma Thiên, ngươi ở trong Vô Nhân khu ngốc quá lâu, chỉ cần ngươi đi vào Tiên giới tìm hiểu, liền biết rõ vị trí con của ngươi!

- Con ta còn sống? Ở trong tiên giới còn rất có danh tiếng?

Ma Thiên Tiên Vương lộ ra thần sắc kích động, ánh mắt trở nên ôn nhu xuống, đem tay thăm dò vào lồng ngực, nhẹ nhàng vuốt ve đóa Tường Vi nhuốm máu kia, thanh âm ôn nhu nói:

- Vi Nhi, ngươi nghe được sao, hài tử của chúng ta còn sống. . .

Hắn cười ha ha, hai mắt đã có huyết lệ chảy ra, nhìn về phía Nam Quách tiên ông, lạnh lùng nói:

- Nam Quách, nếu ngươi lừa gạt ta, ngươi biết hậu quả chứ?

Nam Quách tiên ông lấy ra một mặt gương sáng, nhô lên cao chiếu rọi, chỉ thấy trong kính bắn ra một mảnh tiên quang, trong tiên quang là một hình ảnh, trong đó là một đạo sông lớn, có một đầu Hỗn Độn Long tổ ở trong đó phiên giang đảo hải, nghiêm nghị nói:

- Lão hủ tuy thường xuyên gạt người, nhưng sự tình tương quan tánh mạng, sẽ không nói dối!

Ma Thiên Tiên Vương si ngốc nhìn xem đầu Hỗn Độn Long tổ trong sông lớn, đột nhiên quay người, đem người bước nhanh rời đi.

Đạo Vương như có điều suy nghĩ, thấp giọng nói:

- Tiên ông, ý của ngươi là, Mễ Mễ là nhi tử của Ma Thiên Tiên Vương?

Nam Quách tiên ông cười hắc hắc nói:

- Không biết.

- Không biết?

Lạc Hoa Âm cả giận nói:

- Không biết ngươi còn nói Mễ Mễ là con của hắn? Vạn nhất cái thằng này chạy đến Huyền Thiên tiên vực, phát hiện Mễ Mễ không phải là con của hắn, chẳng phải là muốn đại khai sát giới? Cho dù Mễ Mễ là con của hắn, hôm nay tiểu tử này bị Tử Xuyên làm phép, làm đạo đồng cùng tọa kỵ của hắn, Ma Thiên khẳng định vẫn là sẽ giận dữ! Tử Xuyên hiện tại trọng thương. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2159: Ma Thiên Tiên Vương. (2)

- Đối thủ cũ của Ma Thiên là Long La Bồ Đề Tiên Quân một mực đang đợi hắn từ trong Vô Nhân khu đi ra, chỉ cần hắn đi ra Vô Nhân khu, Long La Bồ Đề sẽ ra tay, để cho hắn căn bản không có biện pháp đi tìm giáo chủ. . . Chúng ta đi mau, tại đây nhìn như an toàn, trên thực tế phía dưới mai táng một lão quái vật tiền sử, không muốn kinh động đến hắn. Ta nhớ được, phía trước hẳn là tiền sử Yêu tộc Cấm khu rồi, không biết có thể bắt được hai đầu mẫu yêu hay không. . .

Tinh Quang đạo nhân ho khan một tiếng, nhắc nhở hắn nói:

- Đạo huynh, lần này ngàn vạn lần đừng đoán sai a.

- Yên tâm, tuyệt đối không sai rồi!

Nam Quách tiên ông dùng sức vỗ vỗ bộ ngực, đánh cược nói.

Thần sắc trên mặt mọi người lo lắng, đều cảm giác được đầu lão thỏ tử này thập phần không đáng tin cậy.

Huyền Thiên tiên vực, Giang Nam nhàn nhã tự tại, ngẫu nhiên cùng Giang Tuyết song tu, nhàn rỗi thì đi tìm hiểu tiền sử Cự Linh võ đạo đồ.

- Vẫn là cần đem công pháp trong Cự Linh võ đạo đồ lĩnh ngộ ra, dung nhập đến Nguyên Thủy Đại La Kinh của ta, mới có thể ở Nguyên thủy chi địa độ kiếp, có vài phần an toàn!

Lĩnh ngộ môn tiền sử Đạo Quân cấp công pháp này, cũng không phải là một sớm một chiều có khả năng làm được, mặc dù Giang Nam có kinh nghiệm tìm hiểu tiền sử đại đạo khác, nhưng mà như trước cảm giác được vô cùng gian khổ.

Tiền sử công pháp, cảnh giới giai đoạn trước cùng Thần đạo Tiên đạo cảnh giới hoàn toàn bất đồng, thuộc về hai hệ thống bất đồng, suy diễn đến tự nhiên muốn khó khăn gấp trăm lần.

Bất quá đã đến hậu kỳ cảnh giới, vô luận Tiên đạo hay là Chú đạo, Cự Linh đại đạo, tiền sử Cổ Thần, đều kém không phải quá lớn!

Cái này là trăm sông đổ về một biển!

Giang Nam đã từ trong võ đạo đồ tìm hiểu ra một bộ phận Cự Linh đại đạo, từ đại đạo suy diễn công pháp, tuy phức tạp, nhưng cuối cùng có dấu vết mà lần theo.

Thời gian dần trôi qua, hắn nắm chắc đến một tia mạch lạc, trong lòng có một hai phần nắm chắc, lúc này bắt đầu thử suy diễn công pháp.

- Đem công pháp chất chứa trong Cự Linh võ đạo đồ nguyên vẹn suy diễn đi ra, cần trên dưới một trăm năm, mà ta cũng không cần đem công pháp hoàn mỹ suy diễn đến Đạo Quân cấp, chỉ cần suy diễn đến Tiên Vương cấp là được! Như vậy, tốn hao thời gian sẽ giảm bớt rồi!

Giang Nam tinh tế tìm hiểu, đã qua nửa năm, hắn rốt cục rõ ràng nắm chắc đến công pháp trong Cự Linh võ đạo đồ, đem công pháp trụ cột trong võ đạo đồ suy diễn đi ra.

Mặc dù chỉ là công pháp trụ cột, nhưng mà như trước không phải chuyện đùa, có thể điều động rất nhiều Cự Linh đại đạo đến tẩm bổ thân thể, mà không phải là thúc dục đại đạo tăng lên thân thể.

Thúc dục đại đạo tăng lên thân thể, đạt được chỉ là thân thể tạm thời tăng lên, lúc tán đi đại đạo sẽ khôi phục như thường, mà tẩm bổ thân thể, lại để cho thân thể đạt được tiến bộ vĩnh cửu!

Ví dụ như Giang Nam, lúc hắn thúc dục Cự Linh đại đạo, thẳng truy Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, bất quá có tai hại, cái kia chính là không có thể dùng pháp lực.

Mà lúc không thúc dục Cự Linh đại đạo, thân thể liền tương đương với Hỗn Độn Cổ Thần Chân Tiên Đại viên mãn, lực phòng ngự sâu sắc suy giảm.

- Công pháp trụ cột của Cự Linh võ đạo đồ này, liền đủ có thể làm cho nhục thể của ta, đột phá cực hạn Hỗn Độn Cổ Thần, đạt tới Tiên Vương cấp rồi! Nếu như lại thúc dục Cự Linh đại đạo, thế tất sẽ càng kinh khủng!

Giang Nam tinh luyện ra công pháp trụ cột, lập tức bắt tay vào dung nhập đến Nguyên Thủy Đại La Kinh, lại qua mấy tháng, lúc này hắn mới đem cả hai hoàn mỹ dung hợp.

Hắn lần nữa thúc dục Nguyên Thủy Đại La Kinh, lập tức chỉ cảm thấy pháp lực đang không ngừng tiêu hao, loại tiêu hao này, thực sự không phải là bình thường thúc dục thần thông tế lên pháp bảo tiêu hao, tiêu hao chính là pháp lực hạn mức cao nhất!

Nói thí dụ như pháp lực hạn mức cao nhất của Giang Nam vốn là một trăm, nhưng mà sau khi tu luyện Nguyên Thủy Đại La Kinh mới, pháp lực hạn mức cao nhất của hắn liền xuống đến 99, chín mươi tám, chín mươi bảy. . .

Cảnh giới tăng lên, pháp lực hạn mức cao nhất sẽ tăng lên, cảnh giới ngã xuống, pháp lực hạn mức cao nhất cũng sẽ tùy theo ngã xuống, cũng tức là nói, tu luyện Nguyên Thủy Đại La Kinh mới, lại để cho cảnh giới của hắn chậm rãi giảm xuống!

Loại tình huống này, có thể là chuyện tốt cũng có thể là chuyện xấu, chuyện xấu là, cảnh giới của hắn ngã xuống, pháp lực giảm xuống, trong lúc vô hình sẽ ảnh hưởng đến thực lực phát huy, tuy thân thể tăng cường, nhưng thực lực cũng không có tăng lên.

Tiên Giới Nguyên thủy chi địa ở vài năm sau liền sẽ mở ra, thực lực không có đề thăng, hơn nữa Nguyên Thần bị hao tổn, đạo quả biến yếu, chỉ có thể phát huy ra bảy thành thực lực, tình thế đối với hắn cũng không khách

quan.

Mà chuyện tốt là, cảnh giới chậm rãi ngã xuống, nhưng mà sớm muộn có thể tăng đi lên, mà nhục thể của hắn trở nên cường đại hơn, tương lai khôi phục tới cảnh giới bây giờ chỉ biết so với mình bây giờ càng mạnh hơn nữa, chứng đạo Tiên Vương sẽ đạt được chỗ tốt càng lớn!

Giang Nam tiếp tục tu luyện Nguyên Thủy Đại La Kinh mới, ba tháng sau, hắn liền cảm giác được thân thể tăng lên một mảng lớn, đột phá cực hạn Hỗn Độn Cổ Thần, đạt tới Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần!

Tuy chỉ là vừa mới tấn thăng đến Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng cuối cùng đột phá cái cực hạn này, có thể nói nhục thể của hắn thành tựu chấn thước cổ kim!

Nhưng mà, tu vi cảnh giới của hắn cũng từ Chân Tiên Đại viên mãn rơi xuống đến viên mãn cảnh giới, hơn nữa theo thân thể tăng lên, cảnh giới còn đang không ngừng ngã xuống, sắp ngã xuống đến Chân Tiên đỉnh phong cảnh giới!

Lại qua nửa năm, Giang Nam quả nhiên từ Chân Tiên viên mãn cảnh giới ngã xuống đến Chân Tiên đỉnh phong, bất quá thân thể cũng đạt được tăng lên tiến thêm một bước!

- Tiếp tục tu luyện như vậy mà nói, ta sẽ rơi xuống đến Chân Tiên sơ kỳ a?

Giang Nam khẽ nhíu mày, suy nghĩ nói:

- Hoàn toàn chính xác có khả năng này. Nếu như có thể đem công pháp bên trong Cự Linh võ đạo đồ nguyên vẹn suy diễn đi ra, tốc độ ngã xuống chỉ sẽ nhanh hơn! Nếu tiến vào Nguyên thủy chi địa, Tiên Vương Chân Tiên khác chứng kiến ta mới là Chân Tiên sơ kỳ cảnh giới, nhất định sẽ cho rằng ta trọng thương sắp chết rồi...

- Người muốn giết ta số lượng cũng không ít, ta nhất định sẽ làm cho tất

cả mọi người chấn động, làm bọn họ khiếp sợ đến rơi lệ đầy mặt!

Tu vi cảnh giới của hắn như hắn sở liệu, một mực ngã xuống, mà thân thể thì đang không ngừng tiến bộ, ngày càng mạnh mẽ kinh người!

An Thanh Tiên Vương gặp may mắn, chính là thân thể đệ nhất bên trong Tiên Vương, quanh thân chính là Tiên Thiên tiên kim chi tinh tạo thành, phụ dùng Tiên đạo lạc ấn quanh thân, đem mình chế tạo thành pháp bảo hình người mạnh nhất Tiên Giới, nhục thể của hắn không ai bằng, mà bây giờ, Giang Nam cũng chậm rãi tiếp cận An Thanh Tiên Vương!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2160: Trước Đánh Chết Sau Nói Đạo Lý. (1)

Giang Nam ở trên thân thể tu luyện, bản thân liền có được sở trường mà những người khác khó có thể với tới, hắn dùng Tiên đạo dung hợp công pháp Hỗn Độn Cổ Thần cùng Hồng Mông đại đạo bồi dưỡng thân thể, đi ra con đường của mình, hôm nay lại phụ dùng công pháp cùng đại đạo của Cự Linh Cổ Thần, rốt cục để cho nhục thể của hắn đạt đến cực hạn bên trong cực hạn!

Phải biết rằng, vô luận là Hỗn Độn Cổ Thần hay là Cự Linh Thần tộc, đều là chủng tộc có thân thể cường đại nhất, hỗn hợp sở trường của cả hai, có thể tưởng tượng nhục thể của hắn sẽ trở thành hoàn cảnh gì!

Lúc này trong Tiên giới các loại sự cố không ngừng, trở nên náo nhiệt lên, các lộ nhân vật mới hiện lên, khiêu chiến thế hệ trước, vì Tiên Giới nguyên thủy chi địa sắp mở mà vận động.

Rất nhiều tồn tại cổ xưa của Tiên Giới có tính toán riêng, bí mật nuôi dưỡng rất nhiều cường giả tuổi trẻ, giờ phút này phóng xuất, quả thực để cho Tiên Giới rung động một lần!

Môn hạ của Tiên Quân hai cung có rất nhiều tuấn kiệt hiện lên, ngoại trừ Thanh Thường cùng Tùng Nguyên ra, còn có nhân vật thiên tài khó lường, ví dụ như dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân Chân Tiên Long La Phổ Tôn, chính là ái tử của Long La Bồ Đề, huyết thống cực cao, sau khi từ trong Tiên cung đi ra, dùng Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới khiêu chiến Không Tương Tiên Vương, đem Không Tương trọng thương.

Long La Phổ Tôn cùng Tùng Nguyên đồng xuất một môn, tịnh xưng song kiệt, bất quá hai người tựa hồ bất hoà. Long La Phổ Tôn tuyên bố muốn cùng Tùng Nguyên chiến một trận. Tùng Nguyên lại thủy chung chưa từng lộ diện ứng chiến.

Mà môn hạ của Ngọc Kinh Tiên Quân cũng có cao thủ xuất hiện, tên là Ngọc Lâm Tử, cũng là một vị nhân vật lợi hại, nghe nói là Ngọc Kinh Tiên Quân cùng một vị nữ Tiên Vương sinh, Ngọc Lâm Tử đã là Tiên Vương cảnh giới.

Ngọc Lâm Tử tiến về Đông Vân mười bốn châu, cùng bọn người Đông Vân Tiên Vương ngồi đàm luận đạo, dù chưa giao thủ, nhưng một phen luận đạo xuống, kiến thức của hắn lại để cho Tiên Vương Đông Vân mười bốn châu bội phục không thôi. Cuối cùng nhất Tiên Vương khác á khẩu không trả lời được, chỉ có Đông Vân Tiên Vương có thể cùng hắn luận đạo, tuy cuối cùng lần luận đạo này Ngọc Lâm Tử bại trận, nhưng mà Đông Vân Tiên Vương lại đối với hắn khen không dứt miệng, cho rằng Ngọc Kinh Tiên Quân tuy nhi nữ rất nhiều, nhưng người nổi tiếng đích xác rất ít, mà Ngọc Lâm Tử xuất hiện lại để cho Ngọc Kinh Tiên Quân có người kế tục.

Còn có ái nữ của Tu A Tiên Quân, Tu A Mộng Khiết, một nữ tử như mộng ảo.

Môn hạ của Cảnh Nguyệt Nữ Quân nữ đệ tử Kim Huyên, cũng là một vị nữ tử, nhưng bậc cân quắc không thua đấng mày râu.

Trong Tán tiên thì có Nguyên Dục Tiên Vương, là tồn tại cường đại nhất bên trong Tán tiên!

Mà dưới trướng bát Tiên Vương cũng có rất nhiều cường giả hiện lên. Chính là trong Tiên Thiên tiên vực sinh ra đời Tiên Thiên thần linh tu thành Chân Tiên, thực lực cực kỳ cường đại, so với bọn người Long La Phổ Tôn cũng không yếu chút nào.

Hôm nay Tiên Giới càng ngày càng náo nhiệt, thậm chí ngay cả bọn người Chung Tú Tú cũng chạy ra tham gia náo nhiệt, làm Tiên Giới phong ba không ngừng.

Nhưng mà đây cũng không phải là sự kiện khiến người chú mục nhất, chính thức gây chú ý ánh mắt của người ngoài, là Đại Ma Đầu Ma Thiên

Tiên Vương đi ra Vô Nhân khu, lọt vào Long La Bồ Đề Tiên Quân chặn đánh, hai người ở biên thuỳ Tiên Giới đại chiến, khiếp sợ đương thời.

Ma Thiên lọt vào trọng thương, bị thua rút đi, phản hồi Vô Nhân khu, Long La Bồ Đề Tiên Quân cũng thân chịu trọng thương, không có thừa thắng xông lên.

Một trận chiến này khiến cho rất nhiều cường giả chú ý, để cho người chứng kiến Ma Thiên chiến lực kinh người, tuy không phải Tiên Quân, nhưng có thể làm bị thương Tiên Quân, thật là quá kinh người, để cho người đối với hắn đánh giá lại cao thêm vài phần, cho là hắn mới là đệ nhất nhân trong Tiên Vương, tiếp qua không lâu liền có thể tu thành Tiên Quân!

Cũng có người nói, Ma Thiên ở huyết thống, so với Long La Bồ Đề còn muốn cao, chính là tồn tại tiếp cận Hỗn Độn Long tổ nhất, có thể là Hỗn Độn Long tổ mồ côi từ trong bụng mẹ, bởi vậy mới có thể bị Long La Bồ Đề đố kỵ!

- Ma Thiên rõ ràng từ trong Vô Nhân khu chạy đến rồi hả?

Giang Nam nghe nói tin tức này, cũng là kinh ngạc nho nhỏ thoáng một phát, lại không có quá nhiều liên tưởng, thầm nghĩ:

- Vị hung thần này như thế nào sẽ liều lĩnh như thế? Chẳng lẽ hắn không biết, chỉ cần hắn bước ra Vô Nhân khu một bước, sẽ bị Long La Bồ Đề cảm giác đến sao? Bất quá người này hoàn toàn chính xác lợi hại, vậy mà có thể đem Long La Bồ Đề kích thương, chỉ sợ đích thật là ở bên trong Hỗn Độn Long tổ nhất mạch, huyết thống cao nhất rồi! Không biết huyết thống của Mễ Mễ so với hắn ai cao ai thấp...

Những ngày này Giang Nam không có đi lưu ý hai cái đạo đồng của mình, bất quá khi thần thức của hắn đảo qua tiên vực, không khỏi phát hiện một việc lạ, Linh Lung tiểu đạo đồng rõ ràng đang cùng một đám tiên thú cùng Tiên Thiên thần linh đã biến hóa luận đạo, miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt.

- Kỳ quái, tuy Mễ Mễ bị ta làm phép, nhưng linh trí cũng không hoàn toàn khai hóa, chỉ có thể nói các loại từ ngữ đơn giản, như thế nào hôm nay lại mở linh trí, có thể cùng những tiên thú cùng Tiên Thiên thần linh linh trí sớm mở luận đạo rồi hả?

Giang Nam hiếu kỳ, gọi Linh Lung tiểu đạo đồng đến hỏi việc này, tiểu đạo đồng kia nháy mắt mấy cái, giòn giòn giã giã nói:

- Ta mấy ngày trước tu luyện, đột nhiên liền mở ra linh trí, đã biết rất nhiều sự tình.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Thời điểm ngươi nói dối, bộ dạng rất có phong phạm của ta lúc trước. Nói thật đi!

Linh Lung tiểu đạo đồng bất đắc dĩ, lúc này mới thực bẩm báo nói:

- Mấy ngày trước đây, ta cùng với mọi người đi ra ngoài chơi đùa, muốn bắt đến mấy Chân Tiên nuôi từ từ ăn, bất quá lại đụng phải một nam tử ngực đổ máu, con mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem chúng ta, rất là dọa người.

- Nam tử ngực đổ máu?

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị:

- Ma Thiên Tiên Vương? Hắn không phải trở lại Vô Nhân khu chữa thương sao? Như thế nào xuất hiện ở phụ cận Huyền Thiên tiên vực ta? Hắn rốt cuộc muốn làm cái gì?

Linh Lung tiểu đạo đồng tiếp tục nói:

- Nam nhân kia cùng ta là đồng tộc, ta cho là hắn muốn ăn chúng ta, hắn lại nói cùng ta rất có sâu xa, mở linh trí cho ta, mỗi ngày muốn ta đi ra ngoài tìm hắn, truyền thụ ta tiên đạo cùng công pháp mà chỉ Hỗn Độn Long tổ nhất mạch mới có.

- Thì ra là thế.

Giang Nam vẻ mặt ôn hoà, mỉm cười nói:

- Ngươi tìm được sư phụ, mở ra linh trí, giáo hóa rất nhiều tiên thú cùng Tiên Thiên thần linh, việc này là chuyện tốt, không cần dấu diếm ta?

Linh Lung tiểu đạo đồng vội vàng nói:

- Người nọ không cho ta nói, nếu không có hắn phân phó, ta nào dám dấu diếm lão gia?

Giang Nam khoát tay, cười nói:

- Ngươi nhiều hơn người sư phụ này, ta cũng thay ngươi cao hứng, ngươi đi xuống đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2161: Trước Đánh Chết Sau Nói Đạo Lý. (2)

Linh Lung tiểu đạo đồng nhẹ nhàng thở ra, quay người lui ra.

Giang Nam khẽ nhíu mày, thấp giọng nói:

- Đệ tử dưới trướng Long La Bồ Đề Tiên Quân đều có được huyết mạch Hỗn Độn Long tổ, lúc Ma Thiên Tiên Vương phản ra Long La Tiên cung. Giết không biết bao nhiêu tộc nhân, hiển nhiên là đối với Hỗn Độn Long tổ nhất mạch hận ý sâu đậm, cảm thấy tất cả tộc nhân đều phản bội hắn. Hắn như thế nào sẽ hảo tâm đi dạy bảo Linh Lung như thế?

Cũng không lâu lắm, Linh Lung tiểu đạo đồng bay ra Huyền Thiên tiên vực, vụng trộm chạy ra ngoài, dọc theo chân núi chạy như bay, bay ra mấy tỉ dặm, tiếp cận địa phương Vô Nhân khu đột nhiên đáp xuống, rơi xuống trước một cái nhà tranh, khom người nói:

- Sư phó, ta đã đến.

Một Tiên Vương khôi ngô cao lớn từ trong nhà tranh đi ra, ánh mắt rơi vào trên người Linh Lung đạo đồng, lộ ra vài phần ôn nhu, đúng là Ma Thiên Tiên Vương hung danh lan xa!

Khí thế của Ma Thiên Tiên Vương cực kì khủng bố, ác niệm ngập trời, cho dù thân chịu trọng thương, nhưng trong cơ thể như trước bộc phát ra sát khí kinh người.

Bất quá lúc ánh mắt của hắn rơi vào trên người Linh Lung đạo đồng, lại trở nên ôn nhu hiếm thấy, nói:

- Rất tốt, hôm qua ta truyền cho ngươi Long tổ huyền minh kinh, ngươi tìm hiểu được mấy phần?

Linh Lung đạo đồng cũng là một thế hệ coi trời bằng vung, đối với Ma Thiên Tiên Vương ác niệm cùng sát khí ngập trời cũng không úy kỵ chút nào, nói:

- Đã tìm hiểu hai thành.

- Hai thành? Rất tốt.

Ma Thiên Tiên Vương trầm giọng nói:

- Long tổ huyền minh kinh chính là sau khi ta thức tỉnh lực lượng huyết mạch tìm hiểu ra tuyệt học của Hỗn Độn Long tổ, Long La Bồ Đề Tiên Quân muốn đạt được môn công pháp này đã lâu rồi, nhưng mà huyết mạch của hắn không tinh khiết, thủy chung không cách nào lĩnh ngộ! Chỉ cần ngươi tu luyện môn công pháp này, huyết mạch lực của ngươi sẽ dần dần thức tỉnh, thời gian dần qua tiếp cận Hỗn Độn Long tổ chính thức!

Linh Lung đạo đồng mắt sáng rực lên, cười nói:

- Hỗn Độn Long tổ chính thức, rất cường sao?

- Hỗn Độn Long tổ, chính là tồn tại trong Hỗn độn sinh ra đời, là cường giả có thể cùng Bất Không cùng Tiên Đế Tiên Tôn tranh phong! Ngươi nói có mạnh hay không?

Ma Thiên Tiên Vương cười ha ha, đột nhiên mãnh liệt ho ra máu, ngạo nghễ nói:

- Chỉ cần ngươi thức tỉnh dù là một tia lực lượng, ngươi cũng trở thành tồn tại đạt trình độ cao nhất trong Tiên giới! Huyền Thiên giáo chủ kia, rõ ràng dám đem ngươi trở thành tọa kỵ, thật sự là to gan lớn mật, chỉ cần ngươi thức tỉnh huyết mạch lực, ngươi có thể dễ dàng đả đảo hắn, làm hắn phục tùng, trở thành tọa kỵ của ngươi!

Ma Thiên Tiên Vương khí thế phóng đãng không bị trói buộc, ma khí cuồng loạn nhảy múa:

- Ai nói chỉ có Tiên nhân cỡi rồng, không thể Long kỵ tiên nhân? Long tổ nhất mạch ta, chẳng những muốn kỵ tiên nhân, còn muốn kỵ Thần tổ như Huyền Thiên, mới có thể hiển lộ rõ ràng thân phận của chúng ta!

Linh Lung đạo đồng lắc đầu nói:

- Huyền Thiên lão gia đối với ta vô cùng tốt, đem ta ấp trứng, nuôi dưỡng ta lớn lên, ta sao có thể kỵ hắn?

- Ngươi sai rồi!

Ma Thiên Tiên Vương điềm nhiên nói:

- Không có người sẽ chính thức tốt với ngươi, chỉ có cha mẹ của ngươi, vợ con của ngươi mới có thể chính thức tốt với ngươi! Nhân tâm xảo trá, những người khác là lợi dụng ngươi, ám hại ngươi, thậm chí sẽ lợi dụng vợ của ngươi hại ngươi, cho ngươi thương tâm, cho ngươi mất hết can đảm, trong nội tâm muốn giết, giết hết tất cả mọi người!

- Linh Lung, ngươi phải nhớ kỹ, ngoại trừ cha mẹ thê nhi, thiên hạ không người không thể sát! Ngươi không thể tin tưởng bất luận kẻ nào, Huyền Thiên giáo chủ kia cũng không ngoại lệ, cũng là một đại ác nhân diện mục khả tăng, cũng có thể sát!

Trong nội tâm Linh Lung đạo đồng vạn phần khiếp sợ, vội vàng lắc đầu nói:

- Người khác có thể giết, nhưng lão gia không được. Hắn đối với ta ân trọng như núi, ta không có cha mẹ, trong lòng ta hắn như phụ như mẫu... Nếu như ngươi dạy ta như thế, vậy ta không học được!

- Như phụ như mẫu?

Sắc mặt Ma Thiên Tiên Vương trầm xuống, miệng lớn ho ra máu, lạnh lùng nói:

- Ngươi có biết cha mẹ chính thức của ngươi nghe nói như thế sẽ thương tâm như thế nào không?

Đột nhiên, hắn xóa đi vết máu ở khóe miệng, mạnh mẽ ngẩng đầu, nhìn về phía không trung, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ta biết rõ ngươi trốn ở đó, xuất hiện đi!

Hư không lắc lư, một vị thư sinh sắc mặt mang theo bệnh trạng tái nhợt cất bước đi ra hư không, đáp xuống trước nhà tranh, ho một búng máu, suy yếu cười nói:

- Ma Thiên đạo huynh, dạy bảo tiểu hài tử như vậy cũng không hay ah!

- Ta dạy bảo như thế nào là chuyện của ta, muốn ngươi tới quản sao?

Khí thế của Ma Thiên Tiên Vương càng ngày càng mạnh, con mắt càng ngày càng sáng ngời, sát khí cùng ác niệm như là Tiên Hải lật đến không trung, nghiêng Tiên Hải chi thủy giội xuống, lại miệng lớn thổ huyết, diện mục âm lãnh nói:

- Như phụ như mẫu? Cái từ cha mẹ này thần thánh vô cùng, không thể bị người như ngươi chà đạp! Linh Lung, hôm nay ta liền thay mẹ ngươi làm thịt hắn!

- Ma Thiên đạo huynh, ngươi dạy đạo đồng ta công pháp, ta rất là cảm kích.

Sắc mặt của Giang Nam cũng âm trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Bất quá dạy hắn đạo lý làm người như thế nào, ngươi còn chưa đủ tư cách! Tiên nhân, tiên nhân, không có chữ 'Nhân' chỉ là một ngọn núi, như thế nào thành tiên? Đạo huynh, hãy để cho ta trước dạy ngươi làm người như thế nào!

Ma Thiên Tiên Vương cười ha ha, đột nhiên kịch liệt ho khan, thổ huyết,

thật lâu mới dừng lại, cười lạnh nói:

- Làm người? Phi! Nhân tâm xảo trá, xấu thấu tâm địa! Long tổ nhất mạch ta cao quý vô cùng, chẳng lẽ còn muốn cúi người làm giống hèn mọn?

- Giống hèn mọn ?

Giang Nam cười ha ha, cười một nửa cũng bị ho ra máu thay thế, nhổ ra vài bún máu, cười lạnh nói:

- Thế gian này không có giống hèn mọn, chỉ có tâm linh hèn mọn, nếu không cố gắng hăng hái, coi như là Hỗn Độn Long tổ thuần khiết cũng sẽ xuống dốc. Nếu cố gắng hăng hái, mặc dù là một cây cỏ, một con sâu cái kiến, cũng có thể trở thành tồn tại đỉnh thiên lập địa! Ma Thiên, tâm linh của ngươi đã hèn mọn bóp méo, cái này là nguyên nhân ngươi nhiều năm như vậy còn chưa đột phá trở thành Tiên Quân! Lần sau gặp lại Long La Bồ Đề, ngươi vẫn sẽ thể bại!

- Huyền Thiên ma bệnh, ngươi lọt vào trọng thương, không phải đối thủ của ta! Ta vốn khinh thường giết ngươi, nhưng ngươi vặn vẹo quan niệm của Linh Lung, hôm nay ngươi tất phải chết ở chỗ này!

- Ma Thiên ma bệnh, thương thế của ngươi so với ta còn nặng a? Ngươi yên tâm, ta không thể giết ngươi, chỉ đem ngươi trấn áp trong Huyền Thiên tiên vực, cho ngươi hảo hảo học một ít làm người như thế nào!

Hai người đều có thương tích tại thân, ngươi ho khan một tiếng, ta nhổ ngụm huyết, còn chưa giao thủ liền một bộ sắp sửa bị mất mạng, lại hai hai đối lập, khí thế càng ngày càng mạnh, càng ngày càng dữ dằn!

Linh Lung đạo nhân thở dài nói:

- Hai người các ngươi tổn thương thành như vậy, có thể không đánh hay không? Hảo hảo ngồi xuống, nói chuyện đạo lý thật tốt?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2162: Một Đầu Ngón Tay Nghiền Chết Ngươi. (1)

- Trước đánh chết hắn, lại nói đạo lý với hắn!

Ma Thiên Tiên Vương gào thét, thân thể tăng vọt, rốt cục động thủ!

Ma Thiên Tiên Vương cùng Long La Bồ Đề Tiên Quân chiến một trận, thất bại trọng thương, pháp lực còn thừa không nhiều lắm, bất quá cũng hùng hậu hơn xa Giang Nam, phen này bạo lên, thân thể dữ tợn, đem lực lượng huyết mạch của Hỗn Độn Long tổ tăng lên tới cực hạn!

Hỗn Độn Long tổ chính là một Cự Đầu thời kì Hỗn Độn, cũng là Hỗn Độn Thần Ma, Ma Thiên Tiên Vương nói hắn có thể cùng Bất Không, Đế Tôn so sánh, tuy có chút khoa trương, nhưng mà thực lực của Hỗn Độn Long tổ cũng không thể phủ nhận, là cường giả số một số hai gần với ba người này!

Bất quá Hỗn Độn Long tổ vận khí tương đối kém, cũng không có sống đến một khắc khai thiên tích địa này, nghe nói trong một hồi Hỗn Độn náo động, Hỗn Độn Long tổ thân tử đạo tiêu, thi thể bị chôn ở chỗ sâu trong Hỗn Độn.

Vô luận Long La Bồ Đề, Ma Thiên Tiên Vương, hay là Long tộc khác, đều là hậu duệ của hắn, hai người đều đã từng ý định sưu tầm thi thể Hỗn Độn Long tổ, nhưng thủy chung không có tìm được.

Vị Long tổ này, là tổ tiên tất cả Long tộc, hơn nữa cũng là một cuồng nhân chiến đấu, hắn là Hỗn Độn Thần Ma, thân thể bị rèn luyện đến mức tận cùng, hơn nữa thân thể thần thông cũng bị hắn tu luyện tới cực hạn, lúc cùng người chiến đấu như điên, mặc dù là rất nhiều tồn tại cổ xưa thời kì kia, cũng không muốn cùng hắn chính diện xung đột.

Mà Ma Thiên Tiên Vương Long tổ huyền minh kinh, là trí nhớ tỉnh lại

trong huyết mạch, tỉnh lại thần thông cùng ý thức chiến đấu của Hỗn Độn Long tổ, chiến đấu lên quả thực như là Long tổ phục sinh!

Hắn điên cuồng, thậm chí ngay cả Long La Bồ Đề Tiên Quân cũng sẽ bị hắn trọng thương!

Thân hình Ma Thiên Tiên Vương nhoáng một cái, dùng chưởng thành ấn, một ấn giơ lên, nổ nát ngũ trọng hư không, đem uy lực tầng hư không thứ năm của Tiên Giới khắc ở trong chưởng, hướng Giang Nam hung hăng che hạ!

Hỗn Độn ngũ trọng thiên!

Đây chính là Hỗn Độn Long tổ khai sáng một loại thân thể thần thông, thần thông của hắn cường đại, là ở trong tay luyện ra Hỗn Độn ngũ trọng thiên. Một ngón tay nhất trọng thiên, Ngũ trọng Hỗn Độn tương liên. Uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi!

Thực lực của Ma Thiên Tiên Vương, còn không có đạt tới tình trạng luyện thành Hỗn Độn ngũ trọng thiên, bởi vậy hắn mượn nhờ chính là Tiên Giới ngũ trọng hư không, đem lực lượng ngũ trọng hư không chất chứa trong chưởng, từ đó đạt tới uy lực kinh người!

- Thần thông tốt!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn một chưởng này, con mắt không khỏi sáng, thân hình lay động, pháp lực toàn thân đột nhiên giống như thủy triều thối lui, triệt để dung nhập bên trong thân thể!

Nhục thể của hắn cũng bành trướng, như là một Cự Linh Cổ Thần từ tiền sử đi tới, đối với một chưởng này của Ma Thiên Tiên Vương làm như không thấy, một quyền hướng Ma Thiên oanh tới!

- Linh phá kình!

Một thức thần thông này vô cùng đơn giản, không có biến hóa phức tạp,

hơn nữa tên cũng không có cảm giác khí phách chút nào, nhưng lại là một loại thần thông chiến lực rất mạnh bên trong Cự Linh võ đạo đồ, có thể đem đại đạo toàn thân kích phát, lực lượng toàn thân tụ tập tại một điểm!

Hỗn Độn ngũ trọng thiên của Ma Thiên Tiên Vương hung hăng che ở đỉnh đầu Giang Nam, Linh phá kình của Giang Nam cũng một quyền oanh trên đầu Ma Thiên Tiên Vương. Chỉ nghe rầm rập hai tiếng nổ mạnh, Giang Nam bay vào trong lòng núi dưới chân, chỉ lưu lại một đại động thật sâu!

Mà Ma Thiên Tiên Vương bay rớt ra ngoài, mặt mày méo mó, mặt của hắn như là một chậu bột lên men bị đấm một quyền, hướng bốn phía bành trướng!

Hắn bị đánh bay không biết bao xa, mới ngã xuống đất, liên tục lăn mấy chục vòng lúc này mới dừng lại, thân hình lập tức lóe lên, sau một khắc liền trở lại ngọn núi cũ!

Mà cùng lúc đó, Giang Nam đầu rơi máu chảy, từ trong lòng đất bay ra, hiển nhiên cũng cực không dễ chịu!

- Long tổ tam liên trảm!

Ma Thiên Tiên Vương lấy tay làm đao, chém về phía cổ Giang Nam, lúc trảm thứ nhất, Giang Nam cảm giác được cổ xương của mình bị chấn nát, lúc trảm thứ hai, đầu của hắn cơ hồ bị cắt xuống, mà trảm thứ ba của Ma Thiên Tiên Vương cũng không có hàng lâm, đã bị Giang Nam cơ hồ đem cánh tay của hắn giật xuống!

Thân thể hai người hiển nhiên đều cường đại vô cùng, chiến đấu lên đại khai đại hợp, nhưng mà quỷ dị chính là, thần thông của bọn hắn tuy tinh diệu, nhưng mà chỉ công không thủ, ngươi đánh ta, ta đánh ngươi, dùng tổn thương đổi tổn thương, lấy mạng đổi mạng!

Rất nhanh, trên thân hai người từng người gặp tổn thương, đỉnh núi máu tươi văng khắp nơi, toái cốt bay loạn, năng lực phục hồi như cũ của thân thể

hai người cũng cực kỳ kinh người, đánh nhau không muốn sống, nhưng thương thế trên người lại rất nhanh phục hồi như cũ, để cho lực chiến đấu của bọn hắn thủy chung ở vào trạng thái đỉnh phong!

Nếu là Tiên nhân khác thấy trận chiến đấu này, khẳng định sẽ sâu sắc lắc đầu, bởi vì Tiên nhân pháp lực thần thông cùng pháp bảo tinh diệu, ở trên người hai người này căn bản không có thể hiện nửa điểm.

Nhưng mà, lực công kích của hai người lại vô cùng kinh người, bất luận tồn tại gì khác thấy đều trong lòng rung động, chỉ thấy bất luận một kích nào của bọn họ, đều xé rách, đánh nát hư không, thậm chí đánh tan Tiên Giới ngũ trọng hư không mang đến uy năng!

Những Tiên nhân dựa vào pháp bảo cùng pháp lực thần thông kia, rất khó tưởng tượng có người rõ ràng có thể đem thân thể tăng lên tới loại trình độ này, rõ ràng có thể đem thân thể thần thông luyện đến loại độ cao này!

Linh Lung đạo đồng đã không khuyên hai người ngừng đấu nữa, mà là đứng ở rất xa, ngồi trên không trung xem cuộc chiến.

- Huyền Thiên, ngươi thật có chút bổn sự!

Ma Thiên Tiên Vương cười ha ha, thế công càng thêm mãnh liệt, lạnh lùng nói:

- Bất quá sai lầm của ngươi, là ngươi không có ký thác đạo quả! Ta có thể cảm giác được đạo quả của ngươi giấu ở trong một kiện pháp bảo! Đạo quả của ngươi bị thương, chỉ cần đánh chết ngươi, trong thời gian ngắn ngươi không cách nào từ trong đạo quả phục sinh, ngươi liền khó tránh tử lộ!

Giang Nam đem thần thông bên trong Cự Linh võ đạo đồ phát huy đến mức tận cùng, giơ tay nhấc chân khai thiên tích địa, nhất động nhất tĩnh đều là thần thông, cười lạnh nói:

- Ma Thiên, đạo quả của ngươi cũng ở trong cơ thể mình a? Giết ngươi xong, ngươi cho rằng đạo quả của ngươi có thể đào thoát trấn áp của ta?

Hai người đại khai đại hợp, quyền cước va chạm kịch liệt, chấn đến hư không bốn phía không ngừng sụp đổ, tòa tiên sơn dưới chân rất nhanh bị chấn nát, hóa thành bột mịn!

Ma Thiên Tiên Vương một quyền đánh bay Giang Nam, đụng vào một tòa tiên sơn, hắn như bóng với hình, theo sát tới, vừa mới đáp xuống, còn chưa bắt lấy Giang Nam, liền gặp một cái đại thủ chế trụ ót mình, hung hăng hướng núi đá ấn xuống!

Oanh…

Tòa tiên sơn này bị đụng sụp, tay kia của Giang Nam bay lên, hóa thành nắm đấm, một quyền oanh ở sau ót của hắn, một tiếng rung mạnh, cả tòa tiên sơn sụp đổ, loạn thạch văng tung tóe!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2163: Một Đầu Ngón Tay Nghiền Chết Ngươi. (2)

- Cự Linh đạp địa!

Giang Nam nhấc chân, hướng trung tâm loạn thạch trùng trùng điệp điệp đạp xuống, đột nhiên một cái đại thủ mạnh mẽ từ trong loạn thạch thò ra, bắt lấy mắt cá chân của hắn, đưa tay vung, trùng trùng điệp điệp nện xuống!

Đại địa vỡ ra, lại bị ném ra từng khe rãnh kinh tâm động phách, sâu mấy ngàn trượng!

Ma Thiên Tiên Vương lại vung lại nện, đột nhiên trong tay không còn gì, chỉ thấy thân thể Giang Nam cấp tốc thu nhỏ lại. Từ trong khống chế của hắn đào thoát đi ra ngoài, lập tức thân hình nhoáng một cái, lại hóa thành một Cự Linh Thần, giống như mưa to gió lớn công tới!

Hai người sớm đã bị thương, giờ phút này dùng thân thể va chạm, thương thế càng nặng!

- Long tổ trảm thiên thức!

- Chiến Linh thập kích!

- Huyền Thiên, ngươi không còn khí lực đi à nha? Một kích này là gãi ngứa cho ta sao?

- Ma Thiên, ngươi sắp chết a? Tay chân mềm nhũn, muốn đấm lưng cho ta sao?

. . .

Một ngọn núi bay lên, bị hai người sinh sinh đánh lên giữa không trung, lập tức nổ tung, hai người bọn họ đã sát nhập trong Vô Nhân khu, khiến cho

một mảnh hỗn loạn, chỉ thấy Đại Sơn như mọc thành phiến băng sập, rừng rậm bị san thành bình địa. Bất quá trận chiến đấu này mãi cho tới khâu cuối cùng, hai người như là huyết nhân, quyền cước càng ngày càng vô lực, nguyên vốn thân thể thần thông có thể khai thiên tích địa, thay đổi Càn Khôn ở trong tay hai người trở nên mềm nhũn không có lực lượng, hai người thở hồng hộc, rốt cục phù phù một tiếng song song ngã xuống đất!

- Nếu không phải lão tử người bị thương nặng, ngươi há lại là đối thủ của ta?

Ma Thiên Tiên Vương vù vù thở hổn hển, trong miệng chảy máu, cắn răng nói.

Hắn miệng đầy răng bị đánh chỉ còn lại có hai ba khỏa, hơn nữa còn là rách nát, hô hô lọt gió. Chiến đấu đến giờ phút này, thân thể hai người cơ hồ đều hao hết năng lượng, mặc dù thân thể bị hao tổn, trong thời gian ngắn cũng không cách nào khôi phục, để cho hai người bề ngoài không tốt, khó coi, thậm chí có thể nói vô cùng thê thảm.

Giang Nam cũng không khá hơn chút nào, nhổ ra một ngụm răng vỡ, cười lạnh nói:

- Nghe ý tứ này của ngươi, giống như ta không có bị thương vậy!

Ma Thiên Tiên Vương cười lạnh nói:

- Ngươi hoàn toàn chính xác bị thương, bất quá không hề giống như đồn đãi nặng như vậy, theo như đồn đãi thương thế của ngươi tối đa chỉ có thể cho ngươi sử xuất hai ba thành thực lực, mà bây giờ, dùng cách nhìn của ta, ngươi có thể sử xuất bảy thành thực lực, mới biết được nhân tâm giảo hoạt, lòng của ngươi là hiểm ác bực nào! Mà ta chỉ có thể sử xuất hai ba thành thực lực, nếu ta và ngươi đều ở trạng thái toàn thịnh, đầu ngón tay của ta liền có thể bóp chết ngươi!

Giang Nam hậm hực nói:

- Tất cả mọi người đều bị thương, nào có cái gì nặng nhẹ chi phân, ngươi còn không phải bị bổn Giáo chủ đánh cho vãi ra quần?

Ma Thiên Tiên Vương cười ha ha, cười mới một nửa liền tuôn ra máu tươi, sặc đến trong cổ họng, ho khan liên tục, nhe răng cười nói:

- Vãi ra quần? Là ta đem ngươi đánh cho vãi ra quần mới đúng?

Hai người nằm trên mặt đất, như trước ngươi một lời ta một câu, nói dần dần lửa cháy, liền muốn giãy dụa đứng dậy. Linh Lung đạo đồng vội vàng bay tới, cười nói:

- Hai người các ngươi cũng đã như vậy, còn muốn đánh nữa?

- Linh Lung tránh ra, ta muốn dùng hai đầu ngón tay bóp chết hắn!

Ma Thiên Tiên Vương nằm trên mặt đất, run rẩy vươn hai đầu ngón tay, hung ác nói.

Giang Nam duỗi ra một đầu ngón tay, đầu ngón tay run rẩy không thôi:

- Ta một đầu ngón tay, liền có thể nghiền chết ngươi như nghiền con kiến!

Ma Thiên giận dữ:

- Linh Lung, đem ta dời đi qua, ta ngược lại muốn nhìn hắn nghiền chết ta như thế nào!

Linh Lung đạo đồng bất đắc dĩ, dời hắn đi qua, Giang Nam duỗi ra đầu ngón tay nghiền lấy đầu Ma Thiên, trong miệng không ngừng nói:

- Nghiền chết ngươi, ta nghiền chết ngươi!

- Huyền Thiên, ngươi không còn khí lực đi à nha?

Ma Thiên nhe răng cười, run rẩy duỗi ra hai đầu ngón tay, đi niết Giang Nam:

- Ta bóp chết ngươi!

Cuối cùng nhất, ai cũng không thể làm gì ai, hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, trừng sau nửa ngày, Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Bổn sự của Ma Thiên đạo huynh, hoàn toàn chính xác hơn ta rất nhiều. Ngươi đoán không sai, ta còn lại bảy thành thực lực, cũng không phải như ngoại giới đồn đãi lọt vào trọng thương. Đạo huynh có thể dùng hai ba thành thực lực đem ta đánh thành như vậy, Giang mỗ tự thẹn không bằng.

Ma Thiên Tiên Vương trầm mặc một lát, cười nói:

- Thực không dám đấu diếm, ta tuy chỉ còn lại có hai ba thành thực lực, nhưng mà thân thể lại ở vào trạng thái đỉnh phong. Giáo chủ có thể đem ta đánh thành bức hình dạng này, Ma Thiên cũng vạn phần bội phục. Chân Tiên cảnh giới, liền có được thân thể khủng bố bực này, Thần Đạo Giáo chủ, quả nhiên làm cho người kính sợ!

Giang Nam duỗi ra một tay, Ma Thiên Tiên Vương do dự thoáng một phát, cũng thò ra một tay, hai bàn tay nắm cùng một chỗ, hai người vịn nhau, lảo đảo đứng lên.

- Đạo huynh, lệnh lang ở chỗ của ta, ngươi bây giờ có thể yên tâm a?

Giang Nam nhìn nhìn Linh Lung đạo đồng, lại nhìn Ma Thiên Tiên Vương một chút, đột nhiên cười nói.

Ma Thiên Tiên Vương ngạc nhiên, thất thanh nói:

- Ngươi biết Linh Lung là con của ta?

Linh Lung đạo đồng cũng phi thường kinh ngạc, thất thanh nói:

- Lão gia, hắn là cha ta?

Giang Nam cười nói:

- Ta là người phi thường khiêm tốn, chưa bao giờ cho rằng ta ở trên huyết mạch tạo nghệ là đệ nhất thiên hạ, bất quá ta nhận thức thứ hai mà nói, thiên hạ cũng không có người dám nhận thức thứ nhất. Trong tích tắc Ma Thiên đạo huynh bị ta kích thương, ta liền cảm ứng được huyết mạch của Linh Lung là xuất từ trên người ngươi, tự nhiên biết rõ hắn là con của ngươi.

Ma Thiên Tiên Vương giận dữ quát:

- Vậy ngươi còn đánh?

- Ngươi muốn đánh, ta đương nhiên phụng bồi.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hơn nữa, đạo huynh ngươi hoàn toàn chính xác bị cừu hận bóp méo đạo tâm, rối loạn tâm thần, nếu không dùng nội tình của ngươi, sớm nên chứng được Tiên Quân rồi. Cùng ngươi đánh một hồi, nói không chừng có thể làm cho ngươi trọng khởi hùng phong, khôi phục làm Ma Thiên Tiên Vương ngày xưa!

Ma Thiên Tiên Vương trầm mặc, Giang Nam khập khiễng hướng xa xa đi đến, cười nói:

- Ta đi chữa thương, phụ tử các ngươi chậm rãi trò chuyện.

Giang Nam đi đến xa xa, rốt cục đi không được rồi, xếp bằng mà ngồi, tế lên chén bể, lấy ra một ít tiên dịch luyện hóa chữa thương. Mà Ma Thiên Tiên Vương cùng Linh Lung đạo đồng cũng từng người ngồi xuống, phụ tử hai người sắc mặt phức tạp, Ma Thiên Tiên Vương thanh âm trầm thấp, hướng Linh Lung đạo đồng nhắc tới chuyện cũ, từ lúc hắn và Tường Vi gặp nhau, bắt giữ Tường Vi Cổ Thần, hai người nảy sinh cảm tình nói rõ.

Người nam nhân này không quá giỏi về ngôn từ, cùng con mình nói lên sự tình ngày xưa, có chút lắp bắp, nhưng mà thanh âm rất nặng, để cho người nghe qua khó quên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2164: Chư Thiên Vô Lậu Đạo. (1)

Ma Thiên Tiên Vương nói đến tao ngộ của mình ở bên trong Long La Tiên cung, Long La Bồ Đề đem Tường Vi Cổ Thần đánh về nguyên hình, luyện thành một đóa Sắc Vi Hoa, mình đào tâm phản loạn, dùng hoa thay tâm, đại sát tứ phương, giết ra Long La Tiên cung.

Hắn lại nhắc tới mình đi sưu tầm vị trí Linh Lung, biết được Sùng Dương Chân Tiên ôm hắn đi, tránh thoát Long La Tiên cung truy tập, mà Sùng Dương ở trong đuổi giết bị chết, Linh Lung cũng không biết tung tích.

Hắn cho là ái tử của mình cũng đã chết, mất hết can đảm, những năm gần đây sót lực lượng duy nhất chèo chống mình sống, là tìm Long La Bồ Đề báo thù rửa hận!

- Năm đó thời điểm mẹ ngươi hoài tai ngươi ta đã từng ước mơ. . .

Ma Thiên Tiên Vương sắc mặt ôn nhu, nhớ lại lúc trước, vị Ma Vương làm cho người nghe tin đã sợ mất mật này ánh mắt giống như nam nữ trong luyến ái làm cho người động tình, thấp giọng nói:

- Ước mơ một nhà ba người chúng ta hạnh phúc chung một chỗ, trải qua cuộc sống gia đình hạnh phúc, ta dạy ngươi tu luyện, đem ngươi bồi dưỡng thành nam nhi boong boong thiết cốt, mẹ ngươi ở một bên cười nhìn xem. Có đôi khi nàng cũng sẽ kết cục, nàng là Hỗn Độn Cổ Thần, rất là lợi hại. Ta có đôi khi nằm mơ, còn có thể mơ tới bức tràng cảnh này, chỉ là ta nhìn không thấy khuôn mặt của ngươi. . .

Phụ tử hai người thấp giọng nói chuyện với nhau, Linh Lung đạo đồng hướng hắn nói lên mình tao ngộ, lúc hắn ở trong trứng liền có ý thức của mình. Khi đó hắn bị tiên nhân môn hạ của Hậu Thổ Tiên Vương nhặt được, trở thành tiên trứng bình thường đưa cho Hậu Thổ Tiên Vương.

Hậu Thổ Tiên Vương cũng không có tiến hành tra xét, thuận tay liền đem hắn đưa đến Hạ giới, đưa cho Giang Nam.

Về sau Giang Nam ở trên đường tiến vào Tiên Giới, lọt vào kiếp số, lợi dụng lôi hải ấp trứng hắn, lúc này hắn mới có thể sinh ra đời.

Đã đến Tiên Giới, hắn đi theo Giang Nam trải qua các loại gặp gỡ kỳ diệu, còn có một cái hảo hữu gọi Cáp đạo nhân.

Hắn nói rất nhiều, bất tri bất giác Ma Thiên Tiên Vương đình chỉ nói chuyện, lắng nghe, nghe Linh Lung đạo đồng nói lên kinh nghiệm của mình.

Sát khí cùng ác niệm trong lòng Ma Thiên đang không ngừng yếu bớt, cái này ngay cả chính hắn cũng không có phát giác.

Đã qua thật lâu, Ma Thiên Tiên Vương đột nhiên cười nói:

- Ngươi theo ta đi thôi, phụ tử chúng ta cùng một chỗ rong ruổi Vô Nhân khu, tương lai chém Long La Bồ Đề, vì mẫu thân ngươi báo thù!

Linh Lung đạo đồng do dự một lát, quay đầu lại nhìn nhìn Giang Nam chữa thương ở phía xa, cắn răng nói:

- Ta không theo phụ thân đi, ta muốn ở lại Huyền Thiên tiên vực!

Ma Thiên Tiên Vương nghe vậy, sắc mặt không khỏi trầm xuống, đột nhiên lại mặt giản ra cười nói:

- Ngươi ở lại Huyền Thiên tiên vực cũng không tệ, Huyền Thiên giáo chủ này tuy hình dung chán ghét, nhưng mà hắn nói cũng không sai, ta những năm này hoàn toàn chính xác bị cừu hận che mất đạo tâm, thế cho nên những năm này tiến bộ không lớn. Nếu ngươi đi theo ta, hơn phân nửa sẽ bị lệ khí của ta lây nhiễm, không cách nào đem ngươi chỉ dạy trở thành người mà ta năm đó muốn.

Hắn quay người rời đi, phất phất tay, thản nhiên nói:

- Ta sẽ thỉnh thoảng trở về gặp ngươi, nhìn xem tu vi của ngươi tiến cảnh, phụ tử chúng ta ở chỗ này gặp mặt, miễn cho bị Long La Bồ Đề quấy rối. Ngươi nói cho Huyền Thiên, nếu hắn không có hảo hảo dạy bảo ngươi, ta liền hung hăng giáo huấn hắn, đánh cho hắn vãi ra quần!

Linh Lung đạo đồng đưa mắt nhìn hắn đi xa, thẳng đến biến mất không thấy gì nữa, lúc này mới quay người bay đến bên người Giang Nam, thương thế của Giang Nam đã khôi phục được thất thất bát bát, chỉ là pháp lực còn chưa khôi phục.

Giang Nam liếc hắn một cái, cười nói:

- Phụ thân ngươi cùng ngươi gặp nhau, tính tình đã cùng lúc trước rất là bất đồng, chỉ là hắn không có phát hiện hắn cải biến mà thôi. Dùng cách nhìn của ta, chỉ sợ tiếp qua không lâu, tâm cảnh của hắn sẽ khôi phục, chứng đạo Tiên Quân cũng sẽ không xa! Linh Lung, ngươi phải thường gặp mặt hắn, đạo tâm của hắn khôi phục tốc độ mới sẽ tăng nhanh.

Linh Lung đạo đồng gật đầu, đi theo Giang Nam phản hồi Huyền Thiên tiên vực.

Về sau một thời gian ngắn, Linh Lung đạo đồng thường xuyên tiến vào trong Vô Nhân khu, cùng Ma Thiên Tiên Vương gặp mặt, quả nhiên như Giang Nam nói, mặc dù Ma Thiên Tiên Vương đối với Long La Bồ Đề hận ý không giảm, nhưng đã không hề giống như trước cực đoan như vậy.

Lúc trước Ma Thiên Tiên Vương mặt luôn âm trầm, cho rằng người trong thiên hạ đều phản bội hắn, thiên hạ không người không thể giết, chính là Đại Ma Đầu, Đại Ma Vương số một, đây chính là dấu hiệu bị ác niệm khống chế che mất đạo tâm!

Mà bây giờ, Ma Thiên Tiên Vương gặp được Linh Lung đạo đồng, bị Giang Nam chỉ ra quan hệ phụ tử, khơi dậy tình thương trong lòng Ma Thiên, trong lúc vô hình ác niệm liền đang không ngừng xói mòn.

Hắn tích lũy thật sự quá hùng hồn, sớm đã đến trình độ có thể chứng đạo Tiên Quân, chỉ là ác niệm cực thịnh, không cách nào phai mờ ác niệm chứng đạo, hôm nay cùng con của mình gặp nhau, rốt cục để cho hắn nhận được cơ hội chứng đạo Tiên Quân!

Bất quá nếu không có Giang Nam cùng hắn tranh đấu một phen, Ma Thiên Tiên Vương chỉ sẽ tiếp tục một đường sai xuống dưới, thậm chí ngay cả Linh Lung đạo đồng cũng sẽ bị hắn dẫn vào lạc lối, thành một ma đầu!

Ma Thiên đồng ý để cho Linh Lung đạo đồng tiếp tục đi theo Giang Nam, cũng là ý thức được điểm này, con của mình đi theo Giang Nam hoàn toàn chính xác so với đi theo mình càng có tiền đồ.

Ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, Giang Nam một bên tu luyện Nguyên Thủy Đại La Kinh mới, một bên nghiên cứu tiền sử Cự Linh võ đạo đồ, ý đồ từ đó lĩnh ngộ ra công pháp cao siêu hơn, mà mảnh vỡ đạo quả được từ trong miệng Cáp đạo nhân kia, hắn cũng bắt đầu nghiên cứu, ý đồ từ bên trong mảnh vỡ đạo quả này, tìm hiểu tiền sử đại đạo mới.

- Ân, tiền sử đại đạo bên trong đạo quả này, giống như cùng Phật môn có chút quan hệ, nhưng lại có rất nhiều chỗ bất đồng.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu khối mảnh vỡ đạo quả này, tinh thần lập tức chấn động, phát hiện rất nhiều chỗ thú vị cùng khó hiểu, thầm nghĩ:

- Nghe đồn, đương kim Phật đạo chính là từ Viễn Cổ xa xôi lưu truyền tới nay, mặc dù là người khai sang Phật môn Thanh Hoa Tiên Vương, cũng là đạt được Viễn Cổ dẫn dắt, khai sáng Phật môn. Chẳng lẽ cái Viễn Cổ này, chỉ chính là tiền sử?

Đáng tiếc chính là, tiền sử đại đạo bên trong mảnh vỡ đạo quả này, đã xói mòn thất thất bát bát, chỉ còn lại có chút ít tin tức, chỉ dựa vào chút tin tức ấy, Giang Nam cũng không cách nào đem tiền sử đại đạo suy diễn ra.

- Giáo chủ, mảnh vỡ đạo quả Sa Môn Thiên Quân này, ngươi từ chỗ nào

có được?

Giang Nam cầm mảnh vỡ đạo quả này đi thỉnh giáo Băng Liên thánh mẫu, vị Thiên Quân tiền sử này lập tức tinh thần tỉnh táo. Cười nói:

- Trong mảnh vỡ đạo quả này chất chứa đại đạo thuộc về thời đại tiền sử khác, tên là thời đại Sa Môn. Tu luyện chính là Chư Thiên Vô Lậu đạo! Ý tứ là nói, Chư Thiên đại đạo không rò, liền có thể vượt qua tịch diệt kiếp, vĩnh hằng bất diệt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2165: Chư Thiên Vô Lậu Đạo. (2)

Giang Nam mở cờ trong bụng, cười nói:

- Tử Phủ tàng cái bà cố nội, quả nhiên. . .

Băng Liên thánh mẫu hung ác nói:

- Xú tiểu tử, lão nương tuổi vừa mới mười sáu, ngươi lại há miệng ngậm miệng bà cố nội. Lão nương liền không nói cho ngươi Áo Nghĩa của Sa Môn Chư Thiên Vô Lậu đạo!

Giang Nam liên tục xin lỗi, lúc này Băng Liên thánh mẫu mới buông tha hắn nói:

- Thời đại Sa Môn ở trước thời đại Yêu tộc ta, nhưng tiếc chính là Chư Thiên Vô Lậu đạo cũng không thể vượt qua trận tịch diệt kiếp kia, đại đạo của những Sa Môn cường giả này vẫn lọt vào tịch diệt, đạo quả rò rỉ đến rối tinh rối mù, bị chết sạch. Ta ở thời đại Yêu tộc đã từng thăm dò qua di tích thời đại Sa Môn, đối với cái này có chỗ nghiên cứu. Những thứ này tuy không cách nào vượt qua tịch diệt kiếp, nhưng Chư Thiên Vô Lậu đạo vẫn có địa phương cực kỳ cường đại!

Giang Nam vội vàng khiêm tốn thỉnh giáo, Băng Liên thánh mẫu nói:

- Sa Môn cường giả đều là nhân vật khổ hạnh tăng, rất ít tu luyện pháp bảo, đạo quả của bọn hắn thập phần cường đại cùng khủng bố! Bọn hắn căn bản không ký thác đạo quả, bởi vì đạo quả của bọn hắn có thể làm được Chư Thiên Vô Lậu, cho dù địch nhân có thể kích giết bọn hắn, cũng không cách nào đánh nát đạo quả của bọn hắn. Nếu ngươi sớm chút lĩnh ngộ ra Chư Thiên Vô Lậu đạo, đạo quả liền sẽ không bị người làm bị thương bổn nguyên rồi!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, suy tư nói:

- Thanh Hoa Tiên Vương bắt đầu từ đại đạo thời đại Sa Môn, tìm hiểu ra một đại chi nhánh của Tiên đạo, Phật đạo Phật môn! Chẳng lẽ nói hắn cũng tu thành Chư Thiên Vô Lậu, đạo quả không rò? Nếu như là như vậy, Thanh Hoa Tiên Vương cũng là một nhân vật thập phần đáng sợ!

- Tu luyện Chư Thiên Vô Lậu đạo, rất khó bị giết chết, nếu như Thanh Hoa Tiên Vương kia tu luyện Chư Thiên Vô Lậu đạo, như vậy coi như là Tiên Quân, cũng mơ tưởng luyện hóa đạo quả của hắn.

Băng Liên thánh mẫu nói:

- Bất quá mảnh vỡ đạo quả này, đại đạo trong đó bị tịch diệt kiếp hóa đi, mà tinh hoa bên trong đạo quả cũng đã xói mòn, hẳn là hóa thành bảo vật như ngụy thuốc tiên, đạo quả đã không có bao nhiêu tác dụng. Giáo chủ, nếu ngươi đem mảnh vỡ đạo quả này giao cho ta, để cho ta dùng tu bổ đạo quả của mình, ta liền đem Chư Thiên Vô Lậu đạo ta lĩnh ngộ truyền thụ cho ngươi.

- Thành giao!

Giang Nam vạn phần sảng khoái, cười nói.

Hai người trao đổi, Băng Liên thánh mẫu đem mình nghiên cứu Chư Thiên Vô Lậu đạo truyền thụ cho hắn, Giang Nam cũng đem khối mảnh vỡ đạo quả này đưa vào bên trong Tử Phủ, giao cho Thần Mẫu đạo quả luyện hóa thôn phệ.

Băng Liên thánh mẫu lấy được Chư Thiên Vô Lậu đạo cũng không hoàn toàn, Chư Thiên Vô Lậu thiếu một bộ phận, nhưng mà không phải chuyện đùa.

Giang Nam tinh tế nghiên cứu, không khỏi tán thưởng không dứt, Sa Môn cường giả tiền sử ở trên đạo quả hoàn toàn chính xác có tạo nghệ phi phàm, đạo quả không rò, không người có thể gây tổn thương!

- Nếu ta sớm tu thành Chư Thiên Vô Lậu, An Thanh Tiên Vương muốn làm tổn thương ta, căn bản không có khả năng!

Giang Nam đột nhiên nghĩ tới một chuyện, bất chấp nghiên cứu Chư Thiên Vô Lậu đạo, hướng Băng Liên thánh mẫu hỏi:

- Đạo hữu, ngươi khống chế Tiên Thiên đàn ngọc nhiều năm như vậy, phải chăng tìm hiểu Tiên Thiên đàn ngọc chất chứa Bất Diệt đại đạo?

Băng Liên thánh mẫu cười khanh khách nói:

- Giáo chủ, ngươi muốn đến bên trong Tiên Thiên pháp bảo tìm Bất Diệt đại đạo?

Giang Nam gật đầu, hắn đã từng thử lĩnh ngộ đại đạo bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nhưng mà thủy chung không có bất kỳ thu hoạch, Băng Liên thánh mẫu nếu là Thiên Quân, tầm mắt kiến thức đều viễn siêu hắn, hơn phân nửa có thể đem Bất Diệt đại đạo bên trong Tiên Thiên pháp bảo lĩnh ngộ ra.

- Ta lĩnh ngộ không ra.

Thanh âm của Băng Liên thánh mẫu truyền đến nói:

- Tiên Thiên bất diệt đại đạo chính là đại đạo trên Đạo Quân, há lại dễ dàng liền có thể tìm hiểu như vậy hay sao?

- Đại đạo phía trên Đạo Quân?

Giang Nam suy tư nói:

- Nói như vậy, bát Tiên Vương tìm hiểu Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, chỉ sợ là không thu hoạch được gì rồi hả?

- Tiên Vương cũng muốn tìm hiểu Bất Diệt linh quang?

Băng Liên thánh mẫu cười hì hì nói:

- Cho bọn hắn vài tỷ năm, bọn hắn cũng mơ tưởng tìm hiểu ra cái gì!

Giang Nam buồn bực nói:

- Bát Tiên Vương không phải tìm hiểu Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, như vậy những năm này bọn hắn đang làm cái gì?

Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Có lẽ, bọn hắn cũng có khả năng là ý định đem đạo quả của mình, ký thác vào trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Giang Nam tinh thần chấn động, liền vội vàng hỏi:

- Đạo hữu, Tiên Vương có thể đem đạo quả của mình ký thác vào Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang?

- Nếu như là Tiên Thiên pháp bảo nguyên vẹn, bọn hắn liền không cách nào ký thác đạo quả, nếu như chỉ là Tiên Thiên pháp bảo bị đánh nát hóa thành Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, Tiên Vương cường đại cũng có thể ký thác đạo quả.

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu bay ra Tử Phủ, quay chung quanh hắn cao thấp bay múa nói:

- Muốn đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên pháp bảo nguyên vẹn, không có thực lực Thiên Quân là không cách nào làm được.

Giang Nam vội vàng nói:

- Đạo hữu, ngươi cảm thấy ta có thể đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang hay không?

Đạo quả ký thác Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đối với hắn cực kỳ trọng yếu, Giang Nam đến nay cũng chưa từng ký thác đạo quả.

Cùng An Thanh Tiên Vương tranh chấp, hắn bị An Thanh Tiên Vương

làm bị thương đạo quả, cùng Ma Thiên Tiên Vương tranh đấu, Ma Thiên Tiên Vương cũng nói lên cảm ứng được đạo quả của hắn giấu trong một kiện pháp bảo.

Có thể thấy được, đem đạo quả tàng ở đạo thân trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, cũng không an toàn, đối với tồn tại như An Thanh, Ma Thiên mà nói, tiêu diệt đạo quả của hắn cũng không khó.

Mặc dù đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên tiên vực, cũng không phải là tuyệt đối an toàn, vô luận Chú đạo hay là đại đạo khác, đều có thủ đoạn đối phó đạo quả, có thể xuyên thấu Tiên Thiên tiên vực.

Thậm chí bên trong Tiên Thiên pháp bảo, cũng có pháp bảo kỳ lạ, có thể bắn chết đạo quả trong đạo cung!

Có thể nói, ở trước mặt Tiên Thiên pháp bảo, đạo cung cũng không an toàn!

Chỉ có đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, mới xem như an toàn một ít, đương nhiên, cũng không cách nào cùng Tiên Thiên pháp bảo chống lại.

Hắn đã sớm muốn ký thác đạo quả vào bên trong bất diệt linh quang, chỉ là cho tới nay khổ nỗi không biết nên ký thác như thế nào.

Mà khẩu khí của Băng Liên thánh mẫu, ký thác bất diệt linh quang tựa hồ cũng không phải không có khả năng. Không khỏi để cho hắn vui mừng quá đỗi.

Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Giáo chủ, ngươi hôm nay so ra kém bát Tiên Vương. Hơn nữa đạo quả bị thương bổn nguyên, mặc dù ta cho ngươi biết, ngươi cũng không cách nào ký thác đạo quả.

- Tiên Giới nguyên thủy chi địa, ta tất nhiên có thể đột phá thành tựu Tiên

Vương, khi đó ta liền có thể đem đạo quả ký thác!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2166: Đạo Quân Chuyển Thế. (1)

Giang Nam trầm giọng nói:

- Kính xin đạo hữu dạy ta!

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu dừng lại ở trước mặt của hắn, cười khanh khách nói:

- Dạy ngươi cũng không phải là không thể được, bất quá ngươi lấy cái gì để báo đáp ta?

Giang Nam nghĩ nghĩ, cắn răng nói:

- Lấy thân báo đáp được hay không?

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu thẹn quá hoá giận, nổi trận lôi đình, liên tục va chạm đầu hắn:

- Lấy thân báo đáp? Phi! Lão nương cũng không phải sắc phôi, lão nương thiên sinh lệ chất, quốc sắc thiên hương, nếu muốn nam nhân, chỉ cần ngoắc ngoắc ngón tay, nam tử so với ngươi anh tuấn trăm ngàn lần cũng có thể từ nơi này sắp xếp đến tiền sử! Lúc trước Lão nương nói cùng ngươi song tu, chỉ là thương tiếc tánh mạng của ngươi, ngươi thật đúng là tưởng thật? Nhìn vẻ mặt không tình nguyện kia của ngươi, giống như ngươi làm ra bao nhiêu hi sinh vậy. . .

Giang Nam bị nàng đâm cho cái trán sưng lên, lúng ta lúng túng nói:

- Thánh mẫu bình tĩnh, lấy thân báo đáp không được, như vậy ngươi muốn cái gì?

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu lại ở trên đầu hắn trùng trùng điệp điệp

đụng thoáng một phát, lúc này mới dừng tay, nói:

- Ta nếu phục sinh, tu vi thực lực tất nhiên tạm thời là kém thời kỳ toàn thịnh. Ngươi phải làm hộ pháp của ta, miễn cho ta gặp nạn!

Giang Nam nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Đạo hữu, chỉ cần ngươi không tự mình tìm đường chết, ai sẽ đến giết ngươi? Yên tâm, làm hộ pháp cho ngươi chỉ là chuyện nhỏ, ta đáp ứng!

Băng Liên thánh mẫu cũng nhẹ nhàng thở ra, trong Đạo quả thần thức chấn động, đem một pháp môn ký thác cực kỳ thâm ảo truyền thụ cùng hắn.

Giang Nam tinh tế xem xét, chỉ cảm thấy môn ký thác chi pháp này hoàn toàn chính xác cao thâm mạt trắc, chỉ cần đạo quả phục hồi như cũ, chứng được Tiên Vương, liền tất nhiên có thể đem đạo quả ký thác vào bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, không khỏi đại hỉ, cười nói:

- Ngươi từ thời đại Yêu tộc tiền sử sống đến bây giờ, có thể có cừu gia gì? Có cừu gia cũng đã sớm chết hết, chỉ cần ta chứng được Tiên Vương, liền có thể quét ngang tất cả Tiên Vương, mặc dù là Tiên Quân cũng không thể làm gì ta. . .

- Tiền sử cừu gia, ta hoàn toàn chính xác có hai cái. . .

Trong đạo quả của Băng Liên thánh mẫu truyền đến một thanh âm chột dạ.

Giang Nam chợt cảm thấy không ổn, Băng Liên thánh mẫu nói:

- Tiên Thiên đàn ngọc vốn là bọn hắn phát hiện ra trước, lúc tịch diệt kiếp phủ xuống, hai người bọn họ tranh đoạt Tiên Thiên đàn ngọc, ta thừa dịp bọn hắn tranh đấu, thừa cơ đem đạo quả của mình ký thác vào bên trong đàn ngọc, hai người này đối với ta cạn tào ráo máng. May mắn tịch diệt kiếp diệt thế, hai người liên thủ đối kháng tịch diệt kiếp thân vẫn, bất quá hai lão quái vật này đối với ta hận ý sâu đậm, đem đại mộ của mình tọa lạc ở bên cạnh ta,

đem ta kẹp ở giữa. Hai lão gia hỏa này chết mà không cương, đem ta vây ở trong vùng cấm của hai thời đại Ma, Chú, dài đến một trăm mười tỷ năm. . .

Giang Nam buồn bực nói:

- Đạo hữu, hai người bọn họ vượt qua một lần tịch diệt kiếp thì thôi, nhưng mà bọn hắn như thế nào vượt qua Ma, Chú hai tịch diệt kiếp?

- Cái này là diệu dụng của Vô Nhân khu rồi.

Băng Liên thánh mẫu nói:

- Trong Vô Nhân khu, mai táng chính là đám người mạnh nhất một thời đại, những người này chết mà không cương, mặc dù là tịch diệt kiếp cũng không cách nào đem Vô Nhân khu triệt để hủy diệt! Đế cùng Tôn thời đại Tiên đạo của các ngươi rất lợi hại a? Nhưng mà cũng không cách nào đem Vô Nhân khu mở đi ra, hóa thành Tiên Giới.

Giang Nam đột nhiên nhớ tới một chuyện, vội vàng hỏi:

- Ngươi là như thế nào từ trong vùng cấm đào thoát, tiến vào Tiên Hải Băng Phách?

Băng Liên thánh mẫu càng thêm chột dạ nói:

- Trước đó không lâu, ta phát hiện lực lượng Cấm khu giam cầm trở nên bạc nhược yếu kém, lúc này mới trốn thoát. Lúc ta ly khai, phát hiện hai lão quái vật kia đã ra Cấm khu, đem di thế của mình để lại trong Yêu tộc cấm khu, hơn phân nửa đã vào Tiên giới chuyển thế. . .

- Bọn hắn đã chuyển thế?

Giang Nam đầu lớn như cái đấu, hai lão quái vật thời đại Yêu tộc ly khai Cấm khu, chuyển thế đến Tiên Giới, bọn hắn bị Băng Liên thánh mẫu đoạt Tiên Thiên đàn ngọc, khẳng định đối với nữ nhân này hận thấu xương, Băng Liên thánh mẫu chuyển thế, bọn hắn tất nhiên sẽ để cho nữ nhân này đẹp

mắt!

- Hai lão quái vật này, khi còn sống là Thiên Quân a?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh hỏi.

- Bọn hắn nếu là Thiên Quân mà nói, há có thể từ trong tịch diệt kiếp sống sót? Hai lão quái vật này, đều là Đạo Quân. Bọn hắn so với ta chuyển thế càng sớm, đoán chừng hôm nay đã là tồn tại rất giỏi trong tiên giới. Giáo chủ, sau này thiếp thân liền trông cậy vào ngươi rồi. . .

Băng Liên thánh mẫu vô cùng chột dạ, rõ ràng tự động giảm xuống địa vị, tự xưng thiếp thân trang đáng thương.

- . . .

Giang Nam im lặng, càng thêm nhức đầu, Băng Liên thánh mẫu ngay cả đồ vật của hai Yêu tộc Đạo Quân cũng dám đoạt, thật sự là một hảo thủ tìm đường chết!

Bất quá ở lúc tịch diệt kiếp bộc phát, bất luận kẻ nào đều gặp phải tử kiếp. Ở dưới tử vong uy hiếp, Băng Liên thánh mẫu làm ra sự tình to gan lớn mật bực này cũng hợp tình hợp lý.

- Quả nhiên tỷ tỷ nói không sai, nữ yêu tinh đều là không thể tin. . .

Giang Nam từ từ nhổ ra một ngụm trọc khí.

- Hai Yêu tộc Đạo Quân này, một cái tên là Thiên Hoang Đạo Quân, một cái tên là Vô Tà Đạo Quân, dùng cách nhìn của ta, hai người này nhất định sẽ dung nhập đến trong Tiên giới, đem đại đạo thời đại Yêu tộc cùng Tiên đạo kết hợp, làm Tiên Giới Yêu tộc Đạo Tổ!

Băng Liên thánh mẫu nói:

- Bên trong Tiên Giới bát Tiên Vương các ngươi có Câu Trần Tiên Vương cũng là Đạo Tổ. Bất quá chỉ là Thần đạo Đạo Tổ, cùng Thiên Hoang,

Vô Tà so sánh, chỉ là hài tử vừa học đi đường, không cùng một cấp bậc!

Giang Nam thở dài, đột nhiên lại tự phấn chấn tinh thần, cười nói:

- Có thể cùng Đạo Quân chuyển thế ở vào cùng một thời đại, thật sự là may mắn. Ta cũng muốn kiến thức, ta cùng với Đạo Quân chuyển thế chênh lệch như thế nào!

- Ngươi có ý chí chiến đấu này là tốt, bất quá đừng ôm hy vọng quá lớn.

Băng Liên thánh mẫu không lưu tình chút nào đả kích hắn, nói:

- Đạo Quân chính là Đại đạo chi chủ, khống chế đại đạo một thời đại, ngươi bây giờ ngay cả Tiên đạo cũng không có hoàn toàn lý giải thấu triệt. Nếu gặp được Đạo Quân cùng cảnh giới, chỉ sợ ngươi sẽ bị ăn phải thiệt thòi lớn! Hiện tại ta chỉ có thể trông cậy vào Thiên Hoang cùng Vô Tà tu vi cảnh giới so với ngươi thấp, như vậy ngươi mới có thể hộ pháp cho ta, mà không phải bị hai người bọn họ đánh chết. . .

Giang Nam chiến ý hừng hực, cười nói:

- Không đánh qua một hồi, như thế nào liền biết rõ ta không bằng bọn hắn?

Băng Liên thánh mẫu không nói thêm gì nữa, lại bay vào bên trong mi tâm Tử Phủ của hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2167: Đạo Quân Chuyển Thế. (2)

Tiếp tục luyện hóa mảnh vỡ đạo quả của tiền sử Sa Môn cường giả, hiển nhiên nàng đối với Giang Nam tin tưởng không lớn, phòng ngừa chu đáo, chuẩn bị để cho đạo quả của mình khôi phục một ít, miễn cho gặp lại hai vị Đạo Quân Thiên Hoang Vô Tà chuyển thế bị bọn hắn tiêu diệt.

- Sau khi Đế cùng Tôn biến mất, yêu ma quỷ quái gì đều nhảy ra ngoài. Vốn là Vạn Chú Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, hiện tại lại nhảy ra Thiên Hoang Đạo Quân cùng Vô Tà Đạo Quân. Tiên Giới xem ra là càng ngày càng loạn, khó có thể an bình rồi.

Giang Nam cũng cảm giác được gấp gáp, Băng Liên thánh mẫu nói không sai, Đạo Quân chuyển thế ở cùng cảnh giới hoàn toàn chính xác có khả năng siêu việt hắn một bậc, bởi vì Đạo Quân chuyển thế, tất nhiên sẽ trùng tu tiền sử đại đạo, còn phải khống chế Tiên đạo thời đại mới, thân có sở trưởng hai đại thời đại, hắn cường đại cùng khủng bố, tự nhiên không cần phải nói!

Giang Nam bái kiến Vạn Chú Đạo Quân trọng thương chưa chết, nếu không có chén bể, hắn và Phượng Nghi căn bản không phải đối thủ của Vạn Chú Đạo Quân, khi đó Vạn Chú Đạo Quân cũng không chuyển thế trùng tu, mà là tiếp tục tu luyện Chú đạo, hơn nữa ở vào trạng thái trọng thương, vậy mà luyện thành Chú đạo Tiên Vương cấp nhiều đến vạn đạo, có thể thấy Đạo Quân cường đại.

Bất quá, Giang Nam cũng không phải không có sở trường gì, Nguyên Thủy đại đạo của hắn gồm nhiều mặt Tiên đạo, Bất Không, Chú đạo, tiền sử Thần đạo, Cự Linh đại đạo cùng một bộ phận tinh hoa của Yêu tộc đại đạo, tuy chỉ là đại đạo phiến diện, nhưng hợp cùng một chỗ cũng cực kì khủng bố!

- Không lâu về sau, chỉ sợ Tiên Giới tất có đại rung chuyển, quần ma loạn

vũ, hôm nay vẫn là trước giữ được tánh mạng, tăng lên thực lực của mình nói sau!

Hắn tĩnh hạ tâm lai, tu luyện Chư Thiên Vô Lậu đạo thời đại Sa Môn, Chư Thiên Vô Lậu đạo chính là cường giả thời đại Sa Môn khai sáng, là pháp môn dùng để đối phó tịch diệt kiếp, có Nguyên Thần không rò, thân thể không rò cùng đạo quả không rò Tam đại hệ thống, sau khi tu thành cũng là cực kỳ cường đại, thân thể, Nguyên Thần cùng đạo quả không rò không sứt mẻ, lúc chiến đấu không có nửa điểm tinh khí trôi qua, cũng sẽ không bị cảm xúc mặt trái ảnh hưởng, vĩnh viễn bảo trì ở trạng thái toàn thịnh!

Băng Liên thánh mẫu lấy được cũng không đầy đủ, chỉ là đại đạo phiến diện, bất quá cũng có thể sâu sắc tăng cường lực phòng ngự của đạo quả, không hề giống như trước yếu ớt như vậy.

- Nếu sớm chút đạt được Chư Thiên Vô Lậu đạo, ta cũng sẽ không giống lúc trước chật vật như vậy rồi.

Giang Nam tu luyện Chư Thiên Vô Lậu đạo, đã qua hơn năm thời gian, cuối cùng có chút thành tựu, bất quá bọn người Nam Quách tiên ông cùng Đạo Vương, Tịch Ứng Tình còn không có từ trong Vô Nhân khu trở về, để cho hắn cũng không khỏi nôn nóng lên.

- Sẽ không thật sự đã xảy ra chuyện chứ?

Mà vào lúc này, trong cấm khu Yêu tộc của Vô Nhân khu, bọn người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm cùng Tinh Quang nhiều lần sinh tử, rốt cục xâm nhập hạch tâm Cấm khu, mọi người ngơ ngác nhìn về phía trước, chỉ thấy một thi thể Yêu tộc cường giả vô cùng khổng lồ ở trung tâm Cấm khu, tràn ngập khí tức vô cùng cường đại, trấn áp bọn họ đến nửa điểm tu vi cũng không cách nào sử xuất!

U Đế lẩm bẩm nói:

- Thân thể cường giả thời đại Yêu tộc? Khí thế mạnh như vậy, chẳng lẽ

hắn so với Tiên Quân còn muốn lợi hại hơn?

- Tiên Quân?

Nam Quách tiên ông cười lạnh nói:

- Tiên Quân có thể lợi hại như một đầu ngón tay của hắn liền xem như không tệ rồi! Đây là một Đạo Quân di thế, là tồn tại ngang hàng với Đế cùng Tôn!

Con mắt của Lạc Hoa Âm không khỏi sáng:

- Nếu có thể khiêng đi mà nói. . .

- Thân thể Đạo Quân, chúng ta những người này thêm cùng một chỗ cũng chống không nổi ra, hơn nữa bên cạnh thân thể vị Đạo Quân này, khẳng định hiện đầy cấm chế, không cho người khinh nhờn thân thể của hắn.

Đạo Vương lắc đầu nói:

- Nếu như vị Đạo Quân này chưa chết, mà là chuyển thế, chúng ta mạo phạm thân thể hắn mà nói, cái kia chính là không biết bao nhiêu Nhân Quả rồi.

Tịch Ứng Tình gật đầu nói:

- Nếu như khi còn sống hắn là nhân vật lợi hại như Đế cùng Tôn, như vậy hắn lưu lại bố trí nhất định cũng cực kỳ kinh người, lấy thực lực của chúng ta, hoàn toàn chính xác khó có thể lấy đi thân thể này.

Nhậm Tiên Thiên cao thấp dò xét thân thể vị Yêu tộc Đạo Quân tiền sử này, hắn cũng là Yêu tộc, thân thể Yêu tộc Đạo Quân với hắn mà nói có lực hấp dẫn lớn lao, thở dài nói:

- Chẳng lẽ chỉ có thể nhập Bảo Sơn tay không mà về?

Nam Quách tiên ông cười nói:

- Há có thể tay không mà về? Tuy không động đậy được thân thể Đạo Quân, nhưng những bảo vật khác nơi đây vẫn là không ít đấy, vị Đạo Quân kia đem thân thể hắn để ở chỗ này, nhất định là đi chuyển thế, nói cách khác, tại đây ngoại trừ Đạo Quân này là nguy hiểm ra, những hung hiểm khác chúng ta đều có thể phá vỡ!

Lạc Hoa Âm mắt sáng rực lên:

- Ý của ngươi là nói?

Nam Quách tiên ông cười hắc hắc nói:

- Đem tất cả bảo bối ở đây, hết thảy chuyển không, chỉ để lại cho hắn một cỗ thân thể!

Đạo Vương vội vàng nói:

- Còn phải tìm một chút có nữ yêu tinh cùng với tiền sử song tu công pháp hay không.

Mọi người hào hứng bừng bừng, Cấm khu nguy hiểm nhất chính là ý thức của Đạo Quân tồn tại, mà vị Yêu tộc Đạo Quân này đã chuyển thế, như vậy nguy hiểm lớn nhất cũng đã biến mất, bằng thực lực của bọn hắn, vẫn có nguy hiểm thật lớn, hơi không cẩn thận sẽ đình trệ trong này. Bất quá đem bảo vật nơi đây vơ vét gần nửa, vẫn là có thể làm được đấy.

Mọi người thiên tân vạn khổ, cẩn thận từng li từng tí phá vỡ từng đạo cấm chế, cũng tao ngộ rất nhiều nguy hiểm, gặp được tiền sử ma quái rất cường đại công kích.

Đạo Quân đã có được thực lực Tạo Hóa vạn vật chúng sinh, là tạo vật chi chủ, có thể sáng tạo sinh linh, ví dụ như Đế cùng Tôn khai thiên tích địa, liền từ trong hư không tạo vật, sáng tạo ra vô số chủng tộc hôm nay.

Vị Yêu tộc Đạo Quân này sáng tạo ra rất nhiều ma quái thời đại Yêu tộc tiền sử, thủ hộ đại mộ của mình, bảo vệ bảo tàng của mình, tạm gác lại chờ

mình trở về.

Muốn đoạt được bảo tàng, cũng không dễ dàng.

- Không nên chém đầu nữ yêu tinh này, bắt giữ lưu cho Tử Xuyên!

Lạc Hoa Âm nhìn về một con ngưu yêu phía trước, cao hứng bừng bừng nói.

Bọn người Tịch Ứng Tình nhìn con ngưu yêu trước mắt vô cùng cường tráng, cao lớn thô kệch. Sừng trâu có thể mở ra hư không, chân có thể giẫm đạp tiên sơn, nguyên một đám trán toát ra mồ hôi lạnh:

- Cái này, chỉ sợ giáo chủ không quá ưa thích a?

- Đạo quả của hắn lọt vào trọng thương, còn muốn chọn ba lấy bốn?

Lạc Hoa Âm hăng hái, khua tay nói:

- Hắn không có quyền chọn lựa người đến song tu! Cầm xuống rồi nói!

Đã qua nửa năm, bọn hắn cuối cùng đem phiến Cấm khu này dời đi hơn phân nửa, tìm lấy được không biết bao nhiêu thiên tài địa bảo, còn có rất nhiều pháp bảo tiền sử, cùng với một ít công pháp mật cuốn của Yêu tộc truyền thế, thậm chí tại đây còn có rất nhiều Linh Dược.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2168: Ta Đã Thấy Hắn.

Tuy không bằng tiền sử thuốc tiên, nhưng dược lực cũng cực kỳ kinh người. Linh Dược kết xuất tiền sử Yêu tộc đại đạo, thậm chí có chút đại đạo dĩ nhiên là Tiên Vương cấp!

Một gốc Linh Dược, tựa như một Tiên Vương cường đại, thậm chí có thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, giống như Tiên nhân chiến đấu, thế công lăng lệ ác liệt quỷ dị, lúc thu những Linh Dược này, cũng làm cho bọn hắn rất vất vả.

Những người này thậm chí nắm vài đầu mẫu yêu tinh, chuẩn bị chở về cho Giang Nam dùng "song tu", Lạc Hoa Âm lời thề son sắt tỏ vẻ, vì tánh mạng của Tử Xuyên, mặc dù là vận dụng thủ đoạn bắt buộc cũng phải buộc hắn cùng đám nữ yêu tinh kia song tu.

Mọi người thấy những yêu tinh này cao lớn thô kệch, nguyên một đám mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Tịch Ứng Tình cau mày nói:

- Đến nay còn chưa tìm được pháp môn song tu, chỉ có mẫu yêu tinh cũng vô dụng.

Nam Quách tiên ông nháy mắt mấy cái, ha ha cười nói:

- Ta biết rõ bên cạnh Cấm khu này, còn có một tòa Cấm khu, cũng là mai táng lấy một Yêu tộc Đạo Quân. Mà trung ương hai vùng cấm này, thì là Cấm khu của một Thiên Quân Yêu tộc tiền sử, chúng ta đi vào trong đó chuyển một chuyến, nói không chừng có thể tìm được Yêu tộc song tu chi pháp.

- Chỉ có thể như thế.

Mọi người ly khai phiến Cấm khu này, ở dưới Nam Quách tiên ông suất lĩnh đi vào một tòa Cấm khu khác, xa xa liền chứng kiến trong vùng cấm này vậy mà cũng có một Đạo Quân di thế!

- Chẳng lẽ vị Đạo Quân này, cũng chuyển thế sao?

Thông U đạo nhân thất thanh nói.

Sắc mặt bọn người Tịch Ứng Tình, Đạo Vương ngưng trọng, di thế của hai đại Đạo Quân Yêu tộc đều ở lại trong cấm khu, hiển nhiên hai đại Đạo Quân tiền sử đã chuyển thế ly khai nơi đây, lẫn vào trong Tiên giới!

- Nghĩ nhiều như vậy làm gì ah. . .

Đạo Vương lẩm bẩm nói.

Bọn hắn ở trong vùng cấm tìm tòi nửa năm, vẫn không thể nào tìm được song tu chi pháp, ngược lại là tài phú của vị tiền sử Đạo Quân này bị bọn hắn vơ vét không ít, thậm chí còn đạt được vài chục tòa tiên vực!

Mấy chục tòa tiên vực này tuy không phải là Tiên Thiên tiên vực, nhưng mà không phải chuyện đùa, chính là vị tiền sử Đạo Quân này sáng tạo ra, để cho những yêu thú hắn sáng tạo ra kia ký thác đạo quả thủ hộ Cấm khu của mình.

Đạo Quân thần thông quảng đại, sáng tạo ra thánh địa như tiên vực cũng không khó khăn.

Đã trải qua đủ loại tôi luyện cùng chém giết, tu vi thực lực của mọi người đều rất có tiến bộ, nhất là Tinh Quang cùng Minh Thổ, bọn hắn cũng từng tìm hiểu qua Tiên Đế linh châu, hôm nay lại trải qua huyết chiến lịch lãm rèn luyện, nghiên cứu rất nhiều Yêu tộc đại đạo, đã đạt đến biên giới Tiên Vương cảnh giới, chỉ cần trở về đánh bóng tìm hiểu một phen, hấp thu đạt được, hai người bọn họ tất nhiên có thể thành tựu Tiên Vương!

Về phần bọn người Thông U, Cửu Tiêu, Cảnh Thiên, Địa Hoàng, thần võ

cùng U Đế, cũng đạt được bổ ích thật lớn, đạt tới Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới.

Bọn họ đều là tồn tại tìm hiểu qua Tiên Đế linh châu, ở trong Tiên Đế linh châu gặp ba nghìn tiên đạo, không hề câu nệ ở Thần đạo, tương lai cũng có tiền vốn chứng đạo Tiên Vương!

Nam Quách tiên ông dẫn đầu bọn hắn tiến vào tòa Cấm khu thứ ba, tòa Cấm khu này chính là cấm địa của Băng Liên thánh mẫu, tự nhiên cũng là không đấy, khiến cho một phen suy đoán cùng hoài nghi.

Bảo vật của Băng Liên thánh mẫu không có phong phú như hai Đạo Quân, hơn nữa nữ nhân này có Tiên Thiên đàn ngọc bảo hộ, bảo vật trọng yếu nhất đều chứa đựng trong đạo quả của mình, để cho người rất là thất vọng.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn từ trong Vô Nhân khu phản hồi, tuy mang về tài phú kinh thế, nhưng mà không có thể tìm được Yêu tộc song tu chi pháp, trong lòng mọi người rất là trầm trọng.

Lạc Hoa Âm thấp giọng nói:

- Bốn năm đi qua, thương thế của Tử Xuyên chỉ sợ quá nặng rồi. . .

- Người hiền đều có trời giúp. Tử Xuyên không giống như là người đoản mệnh, nhất định có thể gặp dữ hóa lành!

Tịch Ứng Tình an ủi:

- Hơn nữa Bán Viên đạo nhân cùng Hồ Thiên lão tổ đi hỏi thăm Huyền Đô cùng Càn Nguyên, dùng bổn sự của hai Tiên Quân kia, không thể nói trước đã tìm được biện pháp trị hết hắn.

Đạo Vương thở dài nói:

- Nếu không có phương pháp trị hết, liền chỉ có thể chờ đợi 5 năm sau

Tiên Giới Nguyên thủy chi địa mở ra rồi. Khi đó, không biết Tử Xuyên sư đệ còn có thể có hai ba thành thực lực không.

Tâm tình mọi người càng thêm trầm trọng, trở lại Huyền Thiên tiên vực, đợi bọn hắn chứng kiến Giang Nam, không khỏi lại càng hoảng sợ. Bốn năm này không thấy, Giang Nam vậy mà từ Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới, ngã xuống đến Chân Tiên trung kỳ cảnh giới!

Bọn người Lạc Hoa Âm, Đạo Vương liếc nhau, thầm nghĩ:

- Thương thế của hắn quá nặng rồi. . .

Giang Nam lại không có giác ngộ cảnh giới rơi xuống mà thương tâm chút nào, liên tục hỏi thăm kinh nghiệm của bọn họ mấy năm này, đợi nghe được bọn họ cùng Ma Thiên Tiên Vương tao ngộ, trong nội tâm lập tức giật mình cười nói:

- Khó trách Ma Thiên Tiên Vương trước đến tìm Mễ Mễ, nguyên lai là nghe tiên ông nói.

Mọi người lại nâng lên ba tòa Cấm khu kia, trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích:

- Nguyên lai bọn hắn xâm nhập Thiên Hoang, Vô Tà hai đại Đạo Quân chi mộ, khó trách sẽ trì hoãn lâu như vậy. Nam Quách tiên ông thực sự lợi hại, rõ ràng có thể để bọn họ còn sống đi ra.

Hắn đối với Nam Quách tiên ông càng thêm bội phục, mặc dù là Tiên Vương Tiên Quân tiến về Vô Nhân khu, cũng rất khó toàn thân trở ra, thời cổ cũng không phải không có Tiên Quân táng thân trong Vô Nhân khu.

Mà Nam Quách tiên ông, vị Chân Tiên này rõ ràng có thể để bọn họ bình an đi ra, có thể thấy lão đạo này hoàn toàn chính xác không phải thường nhân, rất có bí mật!

- Lão thỏ tử này, rốt cuộc là cái địa vị gì? Không phải là Tiên Đế hoặc là

Tiên Tôn chứ?

Giang Nam bị ý nghĩ này của mình lại càng hoảng sợ, nhiều lần dò xét đầu lão thỏ tử này, thập phần xác định nói:

- Nhìn bộ dáng hèn mọn bỉ ổi, sao có thể là Tiên Đế Tiên Tôn?

- Bọn người Đạo Vương mang về vài chục tòa tiên vực, Huyền Châu ta rốt cục có thể vững như bàn thạch rồi!

Giang Nam thầm nghĩ:

- Chỉ đợi lần này Tiên Giới nguyên thủy chi địa mở ra, ta chứng đạo Tiên Vương, liền có thể Hạ giới một lần, để cho Hồng cùng Quân thượng giới truyền đạo, cường giả Hạ giới, cũng có thể tiến vào Tiên Giới, ở Huyền Châu ta phát triển!

- Bát Tiên Vương cùng bọn người An Thanh, Đông Vân một mực đang nhìn ta chê cười, cho rằng ta không cách nào thống trị Huyền Châu. Ta rất muốn nhìn một cái, bọn hắn nhìn thấy Tiên nhân Hạ giới ta phô thiên cái địa dũng mãnh vào Tiên Giới, bọn họ là biểu lộ như thế nào!

Lòng hắn kích động, dâng lên hào hùng vạn trượng, từ vừa mới bắt đầu, tất cả mọi người cho là hắn không có thế lực, tại Tiên Giới không có bất kỳ nền móng, cho tới bây giờ, những Tiên Vương kia cũng cho rằng hắn chỉ là mượn uy phong của Huyền Đô cùng Càn Nguyên!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2169: Nguyên Thủy Chi Địa Mở. (1)

Nhưng mà tất cả mọi người không biết, Giang Nam ở Hạ giới, vất vất vả vả kinh doanh hơn một trăm ba mươi vạn năm, đến cùng để xuống một thế lực khổng lồ hạng gì!

Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân thượng giới truyền đạo, hàng tỉ Tiên nhân Hạ giới phi thăng, loại tràng diện này, suy nghĩ một chút cũng làm người kích động đến phát run!

Tinh Quang cùng Minh Thổ hai vị đạo nhân trở về, liền lập tức bế quan, chuẩn bị trùng kích Tiên Vương cảnh giới, ở trong đạo quả mở đạo cung, những người khác thì tụ tập ở dưới Cự Linh võ đạo đồ, nghiên cứu bức đạo đồ này.

Cũng không lâu lắm, Tiên Giới đột nhiên kịch liệt chấn động, vô số đạo tiên quang bay vút lên, từ chỗ sâu trong Tiên Hải bay lên, hóa thành dị tượng kinh thiên động địa, ánh sáng chiếu rọi sáu mươi ba châu, sau đó liền có tin tức truyền đến, Hải Châu Hải Vương, Băng Phách Huyền Nữ đột phá Tiên Vương, tu thành Tiên Quân!

Giang Nam tự mình chạy tới Hải Châu chúc mừng, rất nhiều Tiên Vương Chân Tiên cũng nhao nhao vọt tới, hướng vị tân tấn Tiên Quân này chúc mừng, đã qua không lâu, Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung có Tiên Quân hàng lâm, mời Băng Phách Huyền Nữ gia nhập hai cung. Băng Phách Huyền Nữ lời nói dịu dàng cự tuyệt, nói cam nguyện ở lại Hải Châu trấn áp số mệnh.

Tiên Quân hai cung cũng không có miễn cưỡng, tất cả rời đi.

Lại qua hơn năm thời gian, trong Vô Nhân khu cũng truyền đến chấn động kịch liệt, có tiên quang ở chỗ sâu trong Vô Nhân khu bộc phát, ánh

sáng chiếu rọi tất cả Cấm khu.

Lại qua một thời gian ngắn, Ma Thiên Đại Ma Đầu đi ra Vô Nhân khu, cùng Long La Bồ Đề Tiên Quân đại chiến, hai người lưỡng bại câu thương, Long La Bồ Đề Tiên Quân thua chạy, trốn về Tiên Tôn Cung.

Mà Ma Thiên Đại Ma Đầu bởi vì thương thế cũng rất nặng, không dám giết nhập Tiên Tôn Cung, lui về Vô Nhân khu.

Đến tận đây, Tiên Giới oanh động, thế mới biết trong Tiên giới lại xuất hiện một Tiên Quân!

Ma Thiên Tiên Quân!

Thời gian trôi qua, khoảng cách ngày Tiên Giới Nguyên thủy chi địa mở ra càng ngày càng gần, một ngày này, Giang Nam đem đạo quả của Băng Liên thánh mẫu mời ra Tử Phủ, thỉnh giáo nàng chuyện Yêu tộc đại đạo, đạo quả của Băng Liên thánh mẫu đột nhiên xa xa chứng kiến bóng lưng của Nam Quách tiên ông, lập tức ngây dại, như là nhìn thấy quỷ.

Cái Yêu tộc Thiên Quân không sợ trời không sợ đất này rung giọng nói:

- Ta đã thấy hắn. . . Hắn làm sao có thể còn sống?

- Bái kiến hắn?

Giang Nam nao nao, vội vàng nói:

- Đạo hữu, ngươi khi nào thì bái kiến Nam Quách tiên ông?

Trong thanh âm của Băng Liên thánh mẫu mang theo sợ hãi:

- Sau tịch diệt kiếp thời đại Yêu tộc. . .

- Sau tịch diệt kiếp thời đại Yêu tộc?

Giang Nam thất thanh nói:

- Đó là sự tình hơn 100 ức năm trước! Làm sao có thể?

Băng Liên thánh mẫu rung giọng nói:

- Sau tịch diệt kiếp thời đại Yêu tộc, ta bị đại mộ của hai đại Đạo Quân Thiên Hoang cùng Vô Tà vây khốn, không cách nào đi ra ngoài, chỉ phải thành lập Cấm khu, khi đó ta nhìn thấy hắn đi vào Cấm khu của ta, vòng vo một vòng liền rời đi. Đó là lần thứ nhất ta thấy hắn. . .

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Cũng có khả năng là người lớn lên cùng Nam Quách tiên ông tương tự, người nào có thể từ trong tịch diệt kiếp còn sống sót? Huống chi tịch diệt kiếp thời đại Yêu tộc qua đi, còn có tịch diệt kiếp thời đại Ma Đạo, thời đại Chú đạo. . . Đợi đã nào...! Ngươi nói đó là lần thứ nhất ngươi thấy hắn, chẳng lẽ còn có lần thứ hai?

- Lần thứ hai ta thấy hắn, là sau tịch diệt kiếp thời đại Ma Đạo, thời đại Ma Đạo bị mai táng, hắn cũng là cái bộ dáng này, một chút cũng không thay đổi.

Băng Liên thánh mẫu thấp giọng nói:

- Hắn ở trong vùng cấm của ta vòng vo một vòng, liền rời đi. Lần thứ ba thấy hắn, là sau tịch diệt kiếp thời đại Chú đạo, Tiên Giới vừa mới mở không lâu, hắn lại tới nữa, vẫn là cái bộ dáng này, dò xét rất nhiều Cấm khu của Vô Nhân khu. . .

Giang Nam sởn hết cả gai ốc, từ Tịch Diệt đại kiếp nạn thời đại Yêu tộc, đến thời đại Ma tộc, lại đến Chú đạo, cho tới Tiên đạo bây giờ, đã qua mười hai tỷ năm, người thế nào có thể trải qua nhiều Tịch Diệt đại kiếp nạn sống đến bây giờ như thế?

Tiền sử Đạo Quân, phần lớn đã tử vong, bị nhốt trong Vô Nhân khu, lúc Tiên Đế cùng Tiên Tôn còn ở Tiên giới, bọn hắn bị trấn áp ngay cả đầu cũng không dám lộ. Mặc dù là những Đạo Quân khống chế Tiên Thiên pháp bảo

kia, cũng bị Đế Tôn trấn áp, dùng Tiên Giới chi uy phai mờ luyện hóa.

Chẳng lẽ thật sự có nhân vật như Nam Quách tiên ông tồn tại thế gian, chẳng lẽ ngay cả Tiên Đế cùng Tiên Tôn cũng không có phát hiện?

- Đạo hữu, ngươi có khả năng nhận lầm người hay không?

Giang Nam hướng Nam Quách tiên ông nhìn lại, chỉ thấy lão giả này đạo cốt tiên phong, áo bào trắng lông mi trắng tóc trắng, một bộ dạng thế ngoại cao nhân. Hoàn toàn chính xác rất giống là lão quái vật sống qua mấy thời đại, nhưng trong chớp mắt lại trở nên hèn mọn bỉ ổi, hèn mọn bỉ ổi cực độ, lén lén lút lút đi rình coi mấy Tiên Thiên nữ thần tắm rửa.

Giang Nam quơ quơ đầu, ý đồ đem thần thái hèn mọn bỉ ổi kia của Nam Quách tiên ông từ trong đầu lau đi ra ngoài, nói:

- Đạo hữu, cao nhân có thể sống qua mấy thời đại, là cái bức đức hạnh này sao?

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu cũng chú ý tới một màn này, lúng ta lúng túng nói:

- Chẳng lẽ ta thật sự nhận lầm người?

Giang Nam cười nói:

- Mặc kệ hắn có phải thế ngoại cao nhân hay không, chỉ cần không nguy hại chúng ta, cái kia cần gì băn khoăn? Hơn nữa, cho dù hắn là thế ngoại cao nhân, nếu đối với chúng ta có ác niệm. Ai có thể ngăn cản hắn?

- Điều này cũng đúng.

Băng Liên thánh mẫu thừa nhận hắn nói, lập tức nói:

- Bất quá nếu hắn có âm mưu to lớn thì sao? Nếu hắn muốn phá vỡ Tiên Giới, đem Tiên Giới hủy diệt thì sao?

- Ta lại có thể làm gì hắn đây?

Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu, chúng ta vẫn là đến giao lưu trao đổi Yêu tộc đại đạo, không cần phải đi để ý tới chuyện còn chưa xảy ra.

Băng Liên thánh mẫu bất đắc dĩ nói:

- Cũng chỉ có thể như thế. Ở kiếp này, ta nhất định phải hỗn hợp yêu đạo cùng tiên đạo. Chứng được Đạo Quân, nhìn xem lão quỷ cả ngày trong trong Cấm khu của ta đi bộ, rốt cuộc là cái địa vị gì!

Hai người trao đổi lẫn nhau, Giang Nam đem tiên đạo giải thích của mình không hề giữ lại truyền thụ cho nàng, mà Băng Liên thánh mẫu cũng không keo kiệt, truyền thụ Yêu tộc đại đạo cho Giang Nam, hai người đều có đại thu hoạch.

Mà Giang Nam tu luyện Chư Thiên Vô Lậu đạo thời đại Sa Môn, chỉ cảm thấy cũng dần dần đến thời kì biến chất một lần, đạo quả, thân thể cùng Nguyên Thần, tựa hồ cũng lột xác, hướng tầng thứ càng cao xuất phát!

Bất quá, Nguyên Thần của hắn bị thương bổn nguyên, đạo quả bị thương, thủy chung không cách nào đột phá, làm được hoàn cảnh không rò không sứt mẻ.

- Nếu Nguyên Thần không có bị hao tổn, mặc dù không đi Tiên Giới nguyên thủy chi địa, ta cũng cách Tiên Vương cảnh giới không có bao xa rồi.

Chương 2170: Nguyên Thủy Chi Địa Mở. (2)

Giang Nam thở dài, trong chín năm hắn bị thương này, tĩnh hạ tâm thần, suy diễn tiền sử Cự Linh võ đạo đồ, tu luyện Yêu tộc đại đạo cùng Sa Môn Chư Thiên Vô Lậu đạo, tích lũy hùng hậu, hơn nữa lại phục dụng Hồng Hoàn tiên đan, cùng Giang Tuyết song tu, tu vi thực lực đột nhiên tăng mạnh, căn cơ cũng càng ngày càng sâu.

Trong chín năm này, mặc dù hắn không có đủ loại kỳ ngộ gặp gỡ hay là cơ duyên, nhưng lại đem chưa đủ lúc trước của mình đền bù một lần, căn cơ càng sâu!

Hơn nữa hắn đem công pháp cao thâm trong Cự Linh võ đạo đồ cũng suy diễn ra một ít, dung nhập đến Nguyên Thủy Đại La Kinh, để cho thân thể càng cường đại hơn. Hôm nay Nguyên Thủy Đại La Kinh của hắn, bao quát Tiên đạo, Chú đạo, tiền sử Thần đạo, Cự Linh đại đạo, Yêu tộc đại đạo, Tịch Diệt đại đạo, Sa Môn Chư Thiên Vô Lậu đạo, cùng với Hỗn Độn Cổ Thần Bất Không đại đạo, công pháp càng ngày càng hoàn mỹ!

Nếu như không phải Nguyên Thần bị thương bổn nguyên, đạo quả bị hao tổn, dùng tích lũy trước mắt của hắn, tiếp qua trăm năm, hắn không sai biệt lắm liền có thể cưỡng ép mở đạo cung trong đạo quả, chứng được Tiên Vương!

- Hết thảy đã thành định quả, Tiên Giới Nguyên thủy chi địa nhất định phải đi!

Cũng không lâu lắm, rất nhiều Tiên Quân của hai cung tụ tập chung một chỗ thương lượng, định ra danh ngạch tiến vào Nguyên thủy chi địa, mỗi vị Tiên Quân có hai danh ngạch, mà tất cả châu của Tiên Giới, cũng từng người phân phối hai cái danh ngạch.

Lập tức, Tiên Quân hai cung nhao nhao triệu tập Tiên Vương, Chân Tiên của từng người, Huyền Đô cũng triệu hồi Hồ Thiên lão tổ cùng Tịch Ứng Tình, Càn Nguyên Tiên Quân cũng triệu hồi bọn người Chung Tú Tú, Bán Viên đạo nhân về Càn Nguyên cung, từng người vì đại hội sắp đến làm chuẩn bị.

Mà Tiên Quân khác, cũng triệu tập tất cả Tiên Vương trong Tiên Giới, những Tiên Vương này phụ thuộc vào bọn hắn, triệu tập những Tiên Vương này, tự nhiên là thương nghị sau khi Nguyên thủy chi địa mở ra, đạt được bảo vật phân phối như thế nào.

Mỗi tòa Tiên châu đều có hai danh ngạch có thể dùng tiến vào Nguyên thủy chi địa, nhưng Tiên Vương vô lực tiến vào tầng hư không thứ sáu của Tiên Giới, nhất định phải có Tiên Quân ra tay giúp đỡ, mới có thể đến Giảng Đạo nhai trên tầng hư không thứ sáu, chỉ có từ Giảng Đạo nhai mới có thể tiến nhập Nguyên thủy chi địa.

Những Tiên Quân này trợ giúp bọn hắn leo lên Giảng Đạo nhai, tự nhiên phải đạt được một ít lợi ích.

Mà những Chân Tiên Tiên Vương nổi tiếng tuổi trẻ kia, cũng bị rất nhiều Tiên Quân tiếp đi, vì tiến vào Nguyên thủy chi địa làm chuẩn bị.

- Tiên Giới Nguyên thủy chi địa cực kỳ hung hiểm, không chỉ có tài phú cùng cơ duyên, mỗi lần Nguyên thủy chi địa mở ra, tử thương cũng là cực kỳ thảm trọng!

Trong Huyền Thiên cung, mọi người tụ tập dưới một mái nhà, Tử Tiêu lão đạo trầm giọng nói:

- Lúc này đây, hai cung định ra danh ngạch có hạn, Huyền Châu chúng ta địa vực tuy lớn, nhưng chỉ có hai danh ngạch, không biết lúc này đây giáo chủ chuẩn bị cùng ai tiến đến?

Giang Nam nhìn về phía Giang Tuyết, Giang Tuyết lắc đầu nói:

- Lần này danh ngạch có hạn, ngươi lại thương thế chưa khỏi hẳn, phải có một tồn tại cường đại cùng ngươi đồng hành. Ta lưu lại, bảo hộ Huyền Châu.

Nam Quách tiên ông vẻ mặt chờ mong nhìn xem Giang Nam, Giang Nam đối với hắn làm như không thấy, nhìn về phía Đạo Vương, Đạo Vương lắc đầu cười nói:

- Ta cùng với Đông Cực, Nam Quách hợp lực chủ chưởng tiên vực, sư đệ ngươi không ở đây, nếu có kẻ thù bên ngoài xâm lấn, ba người chúng ta khống chế tiên vực mới có thể đem uy năng của Nguyên Thủy Tiên Vực thôi phát đến mức tận cùng, chống cự địch nhân. Ta cũng không thể đi, Nam Quách đạo huynh cũng đi không được, nếu phải là cao thủ cường đại đồng hành, chỉ có Tử Tiêu đạo huynh, mới có thể đảm đương nhiệm vụ này.

Giang Nam cười nói:

- Tử Tiêu đạo huynh định như thế nào?

Trong mắt Tử Tiêu lão đạo hiện lên một đạo tử mang, lạnh nhạt nói:

- Đồ giả mạo kia cũng sẽ tiến vào Nguyên thủy chi địa, nếu giáo chủ cùng ta đồng hành, thế tất sẽ gặp đến người nọ ngăn sát!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ngươi sợ?

Tử Tiêu lão đạo hừ lạnh một tiếng nói:

- Ta những năm này đứng ở chỗ giáo chủ, được giáo chủ chiếu cố, còn cho ta các loại cơ duyên như Tiên Đế linh châu Cự Linh võ đạo đồ, để cho tu vi thực lực của ta tái tiến một bước, ta còn gì phải sợ? Ý của ta là nói, nếu đồ giả mạo kia xuất hiện, chỉ sợ ta không rảnh bảo hộ giáo chủ.

Giang Nam cười ha ha, cười một nửa liền ho khan liên tục, một ngụm máu tươi phun ra, nói:

- Muốn giết ta, cũng phải nhìn xem hắn có bổn sự này hay không!

Chư tiên trong Huyền Thiên cung liếc nhau, đều chứng kiến được sầu lo trong mắt đối phương.

Chín năm thời gian này trôi qua, thương thế của Giang Nam một mực không thấy khá, ngược lại càng ngày càng có xu thế nghiêm trọng, hôm nay tu vi của hắn, vậy mà từ Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới, trực tiếp rơi xuống đến Chân Tiên sơ kỳ!

Có thể thấy được, nguyên thần của hắn tổn thương, đối với tu vi thực lực của hắn ảnh hưởng đến bao nhiêu!

Huyền Thiên giáo chủ chỉ còn lại có tu vi Chân Tiên sơ kỳ, chuyện này sớm đã truyền khắp Tiên Giới, thậm chí có cao thủ trẻ tuổi Tiên Giới, như Long La Phổ Tôn tuyên bố, vốn là đối với Huyền Thiên giáo chủ rất có hứng thú, ý định đến nhà khiêu chiến, nhưng mà cảnh giới của hắn ngã xuống đến Chân Tiên sơ kỳ, lại để cho hắn ngay cả dục vọng xuất thủ cũng không có.

- Ta không khi dễ ma bệnh.

Long La Phổ Tôn phóng lời nói.

Cũng có người nói:

- Thời đại này là thời đại của người trẻ tuổi, trăm nhà đua tiếng, Thần tổ như Huyền Thiên, đã bị thời đại đào thải.

Đối với chút ít đồn đãi này, chư tiên bên trong Huyền Thiên tiên vực sớm có nghe thấy, không cam lòng thay Giang Nam, nếu Giang Nam không có bị thương, còn sợ những người này? Trực tiếp quét ngang qua là được!

Giang Tuyết giống như cười mà không phải cười, liếc nhìn Giang Nam, người khác không biết thương thế của Giang Nam, cho là hắn thương thế quá nặng thế cho nên tu vi ngã xuống, mà nàng lại lòng dạ biết rõ.

Đạo Vương ho khan một tiếng nói:

- Tất cả đại Tiên Vương của tiên châu khác, đều có Tiên Quân tiếp dẫn, tiến về Giảng Đạo nhai, chúng ta nên như thế nào mới có thể tiến nhập Giảng Đạo nhai? Huyền Đô Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân cùng Huyền Nữ nương nương đều cùng sư đệ ngươi có chút giao tình, sư đệ, không biết có thể mời bọn hắn ra tay hay không?

Tử Tiêu lão đạo khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, cũng chỉ có thể mở ra tầng hư không thứ năm, vô lực mở ra tầng hư không thứ sáu Tiên Giới, muốn đi vào tầng hư không thứ sáu, thì cần Tiên Quân tương trợ.

Giang Nam khẽ nhíu mày, đang muốn mời người tiến đến Tiên Hải Hải Châu, nhờ Băng Phách Huyền Nữ hỗ trợ, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm to rõ nói:

- Giáo chủ, ta đến giúp đỡ bọn ngươi một tay!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, đứng dậy cười ha ha nói:

- Ma Thiên Tiên Quân đường xa mà đến, Tử Xuyên có thương tích tại thân, không thể nghênh tiếp, thứ tội thứ tội!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2171: Hư Không Đại Xà. (1)

Ma Thiên Tiên Quân bước đi ra, xâm nhập Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, nghe vậy hừ lạnh một tiếng:

- Bị thương tại thân. . . Huyền Thiên, ta lần này tới là tiếp con ta đi, thuận tiện đem bọn ngươi đưa vào Giảng Đạo nhai ở tầng hư không thứ sáu, trả ngươi một cái nhân tình!

Giang Nam vẻ mặt tươi cười, đón hắn vào Huyền Thiên cung. Tiên Quân hai cung định ra danh ngạch tiến vào Nguyên thủy chi địa, cũng không mời Ma Thiên Tiên Quân, bất quá Ma Thiên đã chứng đạo Tiên Quân, đã có thực lực đem người đưa vào tầng hư không thứ sáu.

Vị Đại Ma Đầu rong ruổi trong Vô Nhân khu này hàng lâm, mặc dù là Tử Tiêu lão đạo cũng không khỏi tâm thần bất an, thực lực Ma Thiên vốn là ở trên hắn, giờ phút này chứng được Tiên Quân, tu vi thực lực càng là viễn siêu hắn!

Ma Thiên Tiên Quân hung danh lan xa, nếu như trở mặt sát nhân, chỉ sợ tất cả mọi người ở đây hợp lực thúc dục tiên vực, cũng không cách nào hoàn toàn trấn áp hắn!

Giang Nam lại lơ đễnh, cười nói:

- Làm phiền đạo huynh rồi.

Mọi người kinh nghi bất định, không biết Giang Nam khi nào cùng vị Đại Ma Đầu này có liên lạc, hơn nữa nhìn giống như cảm tình rất sâu, nghe ý tứ của Ma Thiên Tiên Quân, còn thiếu Giang Nam một cái nhân tình?

- Chẳng lẽ thật sự bị Nam Quách nói đúng, Mễ Mễ thật là nhi tử của Ma Thiên? Ma Thiên xem ở trên mặt mũi Mễ Mễ, mới cho rằng thiếu giáo chủ

một cái nhân tình?

- Bất quá dùng tính nết của Ma Thiên, biết rõ con của mình làm tọa kỵ cho giáo chủ, nhất định sẽ nổi giận, tìm giáo chủ dốc sức liều mạng, mà không phải trợ giúp hắn một tay rồi.

Bọn hắn suy đoán xôn xao, bất quá bọn hắn lại không biết, Giang Nam ở dưới tình huống "thân phụ trọng thương", cùng Ma Thiên đánh một trận, lưỡng bại câu thương, hai người tỉnh táo tương tích, lúc này mới có giao tình.

Mà Ma Thiên nói thiếu một cái nhân tình, nói là Giang Nam hóa giải ác niệm trong lòng của hắn, không hề bị ác niệm giấu kín tâm linh, lúc này mới có thể đột phá tu thành Tiên Quân.

Bất quá, một Chân Tiên chỉ điểm một Tiên Quân, loại chuyện này nói ra chỉ sợ cũng không có ai tin tưởng, bởi vì, Chân Tiên cùng Tiên Quân chênh lệch thật sự quá lớn, Chân Tiên chỉ điểm Tiên Quân, quả thực là lời nói vô căn cứ!

Nhưng Giang Nam hết lần này tới lần khác làm được, mặc dù nói cơ duyên xảo hợp, nhưng chỉ điểm một Tiên Quân như cũ là thành tựu rất giỏi!

Tử Tiêu lão đạo lấy lại bình tĩnh nói:

- Ma Thiên Tiên Quân, ngươi trên danh nghĩa chắc hẳn cũng có hai cái danh ngạch a?

Ma Thiên liếc lão đạo này, trong mắt hiện lên nhất đạo tinh mang:

- Lần này con ta cùng Tuyên Lâu Tiên Vương dưới trướng của ta cùng một chỗ tiến đến Tiên Giới Nguyên thủy chi địa, tìm kiếm cơ duyên. Ngươi là người phương nào?

Hắn nhìn ra chỗ đặc biệt của Tử Tiêu lão đạo, bởi vậy nói thẳng hỏi.

Giang Nam cười nói:

- Vị này chính là Tử Tiêu Tiên Vương.

- Tử Tiêu Tiên Vương?

Trong mắt Ma Thiên Tiên Quân tinh quang bắn ra bốn phía, lập tức khôi phục như thường, lạnh nhạt nói:

- Nói như vậy, ngươi bị tiền sử ma quái đoạt đi địa vị của mình? Hắc hắc, trong Tiên giới, người giống như ngươi chỉ sợ số lượng cũng không ít. Ngươi là vận khí tốt nhất đấy, còn có người so với ngươi càng không may, ngay cả mệnh cũng ném đi.

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, Ma Thiên Tiên Quân nói ra lời này chỉ sợ không phải bắn tên không đích, khẳng định biết rõ một ít nội tình.

Người này ở Vô Nhân khu sinh sống nhiều năm như vậy, chính là đạo phỉ thứ nhất trong Vô Nhân khu, tụ tập thế lực thật lớn. Rất nhiều dân liều mạng ở dưới tay hắn làm việc, hắn đối với Vô Nhân khu hiểu rất rõ, chỉ sợ vẫn còn trên Tiên Quân của hai cung!

Một ít dị biến trong Vô Nhân khu, chỉ sợ không thể gạt được hắn.

Ma Thiên Tiên Quân lại không muốn nói chuyện nhiều, nói thẳng:

- Tiên Giới nguyên thủy chi địa mở ra, ta liền tiễn đưa các ngươi tiến về tầng hư không thứ sáu!

Hắn đột nhiên vươn người đứng dậy, thò tay ở trong hư không xẹt qua.

Hắn vẽ một cái này, Thiên Địa trong Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực kịch liệt rung chuyển, chỉ thấy Tiên Giới tầng tầng hư không vỡ ra, tầng hư không thứ nhất, tầng hư không thứ hai, tầng hư không thứ ba, lúc đến tầng hư không thứ tư, mọi người trong Huyền Thiên cung liền cảm giác được một cổ trọng áp rất mạnh đập vào mặt!

Đợi cho tối tầng hư không thứ năm, cổ áp lực này liền để cho Tiên Vương cũng cảm giác được khó có thể thở dốc!

Oanh…

Tầng hư không thứ sáu của Tiên Giới bị Ma Thiên Tiên Quân bổ ra, áp lực trong nháy mắt phảng phất lớn hơn vô số lần, áp lực cuồn cuộn đè ép đến Huyền Thiên Lưu Ly Cung khanh khách xèo...xèo rung động, tòa Tiên cung này chính là Giang Nam tự mình luyện, dùng lưu ly bên trong Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, tuy không phải Tiên Vương chi bảo, nhưng vô luận chắc chắn hay là uy lực, so với Tiên Vương chi bảo bình thường còn cường đại hơn mấy lần!

Mà bây giờ, gần kề chỉ là tầng hư không thứ sáu truyền ra áp lực, liền để cho Huyền Thiên cung cơ hồ nghiền nát!

Nếu tiến vào tầng hư không thứ sáu, chỉ sợ áp lực sẽ tăng cường không chỉ mười lần!

Ánh mắt Ma Thiên Tiên Vương rơi vào trên người Giang Nam cùng Tử Tiêu lão đạo, từ từ nói:

- Hai vị là mình tiến về Giảng Đạo nhai, hay là ta dùng pháp lực tiễn đưa các ngươi đi qua?

Tử Tiêu lão đạo lông mày buông xuống, thản nhiên nói:

- Cái này cũng không nhọc đến đạo huynh rồi. Ta muốn thử xem xem, mình có thể gánh vác được áp lực tầng hư không thứ sáu, đi đến Giảng Đạo nhai hay không.

Giang Nam ho khan liên tục, khóe miệng tràn ra một vệt máu tươi, cười khổ nói:

- Ta ngược lại cũng muốn thử xem, bất quá ta bị trọng thương, không thể cưỡng ép thúc dục pháp lực. . .

Ma Thiên Tiên Vương mắt hổ trừng tròn xoe, hung dữ theo dõi hắn, cười lạnh nói:

- Bị trọng thương, không thể cưỡng ép thúc dục pháp lực?

Sắc mặt Giang Nam không thay đổi, ho một búng máu, cười thảm nói:

- Đúng vậy a, ngươi xem ta đều hộc máu, ta đã nhổ ra chín năm rồi. . .

- Niệm tình ngươi ho máu chín năm. . .

Ma Thiên Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, thân hình lay động, một đạo Hồng Mông đại đạo bay ra, hóa thành một đạo Hồng Mông Trường Hà nói:

- Ta liền tiễn đưa ngươi đi qua! Giáo chủ, xin mời!

Giang Nam đứng dậy, đứng ở trên Hồng Mông trường hà, Ma Thiên Tiên Vương tâm niệm vừa động, Hồng Mông Trường Hà lập tức nhảy vào trong tầng hư không thứ sáu, xê dịch biến hóa, gào thét mà đi.

Tử Tiêu lão đạo vươn người đứng dậy, tóc tím bay múa, vừa sải bước ra, đi vào tầng hư không thứ sáu, đỉnh lấy áp lực khó có thể tưởng tượng, đi Giảng Đạo nhai.

Ma Thiên Tiên Vương gọi Linh Lung đạo đồng, cũng không hướng bọn người Đạo Vương chào từ giã, quay người liền đi, vài bước tầm đó liền đi ra Huyền Thiên tiên vực.

- Huyền Thiên hỗn đản này, vì ẩn dấu thực lực, rõ ràng thật sự ho ra máu chín năm, thật sự là gia hỏa âm hiểm cực độ. . .

Hắn thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu không phải ta cùng với hắn đã giao thủ, cũng suýt nữa bị hắn lừa! Bất quá, ta chính là nhìn ngươi khó chịu, một điểm đau khổ ngươi vẫn là phải ăn. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2172: Hư Không Đại Xà. (2)

Linh Lung đạo đồng nhìn xem phụ thân của mình, chỉ thấy trên gương mặt trung hậu của Ma Thiên Tiên Quân treo dáng tươi cười âm hiểm, trong nội tâm không khỏi buồn bực:

- Đều nói cha ta tính tình cương liệt, ăn nói có ý tứ, như thế nào hôm nay cũng là một bộ âm hiểm? Cái này là học của ai?

Hồng Mông Trường Hà ở trong tầng hư không thứ sáu cấp tốc xuyên thẳng qua, Giang Nam đứng ở trên Hồng Mông Trường Hà, chỉ cảm thấy cổ lực lượng thủ hộ mình không cho áp lực vào thân kia đột nhiên tán đi, áp lực kinh khủng của tầng hư không thứ sáu kia lập tức cuồn cuộn đè xuống, từ bốn phương tám hướng hướng hắn vọt tới!

- Ma Thiên ngươi hỗn đản này!

Giang Nam gầm lên, không cần nghĩ ngợi, thân hình lập tức nhoáng một cái, sau đầu thần luân bắn ra, thần luân chuyển động, Nguyên Thủy Bất Không ấn bay ra, Hồng Mông chấn động.

- Duy ta Bất Không!

Hắn cũng không thi triển Cự Linh thân thể, Cự Linh thân thể khổ người thật sự quá lớn. Ở trong tầng hư không thứ sáu rất là gây chú ý ánh mắt người ngoài, nếu bị người phát hiện át chủ bài này của hắn, vậy cũng không tốt.

Áp lực cuồn cuộn vọt tới, Giang Nam kêu rên một tiếng, bị ép tới cơ hồ không cách nào nhúc nhích!

Áp lực tầng hư không thứ sáu thật sự quá mạnh mẽ, giờ phút này Hồng Mông Trường Hà không hề bảo hộ hắn, toàn bộ cổ áp lực này lập tức tác

dụng ở trên người của hắn, khiến cho hắn không thể không bằng vào nhục thể của mình chống cự.

- Ma Thiên cái khốn nạn này, so với trước kia càng giống người, rõ ràng cũng hiểu được cùng ta mở loại vui đùa ác liệt này!

Giang Nam đứng vững nền móng, áp lực cuồn cuộn vọt tới, tuy để cho hắn hành động gian nan, nhưng không đủ trí mạng. Chín năm này tu luyện Cự Linh đại đạo, tu vi của hắn từ Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới ngã xuống đến Chân Tiên sơ kỳ, nhưng thân thể lại trở nên cường hãn khủng bố!

Hôm nay nhục thể của hắn mạnh, đã đạt tới trình độ Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, hơn nữa là trung hậu kỳ Hỗn Độn Cổ Thần!

Nếu hắn thúc dục Cự Linh đại đạo, liền có thể để cho thân thể nhảy lên cùng Tiên Quân so sánh!

Sở dĩ Ma Thiên Tiên Quân hỏi thăm hắn có muốn dựa vào lực lượng của mình qua tầng hư không thứ sáu hay không, là biết rõ nhục thể của hắn cường hãn, không kém hơn mình lúc Tiên Vương Đại viên mãn cảnh giới, không cần mượn nhờ lực lượng của hắn.

Bất quá theo càng lúc càng thâm nhập tầng hư không thứ sáu, áp lực cũng là càng lúc càng lớn, cốt cách của Giang Nam dần dần bị ép tới cờ rốp cờ rốp rung động.

- Tế!

Giang Nam tâm niệm vừa động, chỉ thấy một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay ra, hóa thành một cái dù che mưa bị hắn mang trên đầu vai, linh quang nhẹ nhàng chuyển động, rủ xuống từng mảnh màn sáng linh quang, đem áp lực từ ngoại giới ngăn lại.

- Cũng may có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, không đến mức vận dụng Cự Linh thân thể. Ồ, tại tầng hư không thứ sáu này, rõ ràng còn có đất liền!

Giang Nam đứng ở trên Hồng Mông Trường Hà hướng mọi nơi nhìn lại, đột nhiên thân hình hơi chấn, chứng kiến trong tầng hư không thứ sáu, xa xa có một tòa đại lục trôi nổi, non xanh nước biếc, Nhật Nguyệt thanh minh, ở bên trên đại lục tiên quang lượn lờ, rõ ràng có sinh linh ở trong đó phồn diễn sinh sống.

Hô…

Hồng Mông trường hà từ trên không tòa đại lục này bay qua, mới vừa tiến vào tầng khí quyển tòa đại lục này, lập tức áp lực tầng hư không thứ sáu giảm nhiều, Giang Nam hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy ở trên tòa đại lục này đứng vững một pho tượng khổng lồ, lờ mờ nhìn ra là tượng của Tiên đế.

- Hẳn là tòa Tiên Đế điêu khắc này bảo hộ lấy sinh linh nơi đây, cái này mới không có để cho bọn hắn bị áp lực tầng hư không thứ sáu đập vụn. Cái điêu khắc này, hẳn là Tiên Quân bên trong Tiên Đế Cung điêu, dùng để thủ hộ sinh linh nơi đây.

Đột nhiên, trong hư không thứ sáu truyền đến một cổ chấn động kỳ dị, trong nội tâm Giang Nam cả kinh, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài tòa đại lục kia có một đầu quái vật khổng lồ giống như Cự Mãng ở chỗ sâu trong hư không bay tới, mở cái miệng rộng, hướng tòa đại lục này hung hăng táp tới!

- Trong tầng hư không thứ sáu diễn sinh đại xà! Nó sao có thể ở trong tầng hư không thứ sáu tự do xuyên thẳng qua, chẳng lẽ nhục thể của nó có thể so với Tiên Quân sao?

Giang Nam nghiêm nghị, đầu hư không đại xà kia còn chưa cắn trúng tòa đại lục này, liền gặp Tiên Đế điêu khắc hào quang tỏa sáng, từng vòng tiên quang tuôn ra mọi nơi, đem hư không đại xà ngăn cản ở bên ngoài.

Hư không đại xà gào thét, thân hình quay quanh, quấn lấy đại lục, ý đồ đem tòa đại lục này cắn nát, bất quá tôn Tiên Đế điêu khắc kia thủy chung đem nó ngăn cản ở bên ngoài, khiến nó không cách nào thực hiện được.

Hư không đại xà bất đắc dĩ, chỉ phải buông ra tòa đại lục này, đột nhiên, đầu hư không đại xà này chứng kiến Hồng Mông trường hà cùng Giang Nam trên mặt sông, con mắt không khỏi sáng ngời, thân hình du động, sau một khắc liền tới đến trên không Hồng Mông trường hà, mở cái miệng rộng hung hăng hướng Giang Nam cắn xuống!

Linh quang tán trong tay Giang Nam đột nhiên biến hóa, hóa thành một cái chén bể, chỉ nghe cạch một tiếng vang thật lớn, tiếng chuông chấn động, đem đầu hư không đại xà kia chấn đến da thịt tràn ra, đau nhức gào rú không dứt!

Cùng lúc đó, Giang Nam cảm thấy áp lực tầng hư không thứ sáu đánh úp lại, bị ép tới cơ hồ lục phủ ngũ tạng vỡ vụn, nhịn không được nhổ ngụm máu tươi.

Lần này là thổ huyết thật!

Đầu hư không đại xà kia chính là sinh linh trong tầng hư không thứ sáu sinh ra đời, ngược lại thực sự không phải là thân thể cường đại có thể so với Tiên Quân, mà là nó tinh thông hư không chi pháp, có thể ở trong hư không xuyên thẳng qua, áp lực tầng hư không thứ sáu không cách nào tác dụng đến trên nhục thể của nó.

Giờ phút này đầu đại xà kia bị tiếng chung chấn tổn thương, đang muốn đào tẩu, đợi chứng kiến Giang Nam rõ ràng bị tầng hư không thứ sáu ép tới thổ huyết, vội vàng ngừng thân hình, lần nữa vọt tới Giang Nam!

- Nghiệt súc, tìm đường chết!

Giang Nam thúc dục chén bể lần nữa, bất quá đầu xà này lại cơ linh rất nhiều, thân hình lập tức uốn éo, xa xa né tránh, đợi tiếng chuông qua đi lần nữa vọt tới, hiển nhiên là ý định tiêu hao pháp lực của Giang Nam, lại đem hắn thôn phệ!

- Hồng Mông trường hà còn không biết muốn bao lâu mới có thể đến

Giảng Đạo nhai, tiếp tục như vậy xuống dưới mà nói, ta liền bị hao hết pháp lực!

Đầu hư không đại xà kia vọt tới, trong nội tâm Giang Nam hiện ra sát niệm, rung thân nhoáng một cái, rốt cục thúc dục Cự Linh đại đạo, hóa thành một cự nhân đỉnh thiên lập địa, đứng ở trên Hồng Mông trường hà, lấy tay một trảo, nắm chỗ bảy tấc của đầu hư không đại xà này!

Tầng hư không thứ sáu Tiên Giới, một vách núi nguy nga đứng vững, lẳng lặng trôi nổi ở trong hư không, ẩn ẩn có đạo âm từ trong vách núi truyền đến, tại đây là Giảng Đạo nhai, Đế cùng Tôn ở đây diễn giải truyền pháp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2173: Sợ Bóng Sợ Gió Một Hồi. (1)

Phía trên vách núi này, hôm nay đã đến rất nhiều cường giả Tiên Giới, có Chân Tiên cũng có Tiên Vương, nguyên một đám tài trí hơn người, danh chấn một phương.

Cũng không lâu lắm, An Thanh Tiên Vương, Nam Chiên Tiên Vương cùng Đông Vân Tiên Vương cũng từng người chân đạp tiên quang, đi đến Giảng Đạo nhai, cũng không có mượn nhờ Tiên Quân vượt qua hư không thứ sáu, mà là bằng vào thực lực của mình xuyên qua tầng hư không thứ sáu, đi đến nơi đây!

Ba vị Tiên Vương này đến, để cho tất cả mọi người trong lòng đều rùng mình.

Băng Phách Huyền Nữ đã chứng đạo Đế Quân, mà An Thanh, Nam Chiên cùng Đông Vân thì là người mạnh nhất dưới Tiên Quân, là tồn tại cùng bát Tiên Vương nổi danh, bát Tiên Vương chưa tới, Tam đại Tiên Vương đã tới trước.

Hơn nữa ba người này lớn tiếng doạ người, vậy mà không có mượn nhờ Tiên Quân chi lực, mà là bằng vào lực lượng bản thân qua tầng hư không thứ sáu!

Ba Tiên Vương này phát ra tiên uy, như là đại màn đè xuống, để cho tất cả mọi người cảm giác được một cổ áp lực làm cho người hít thở không thông!

Mọi người tụ tập dưới một mái nhà, đều là thế hệ thực lực siêu quần, nhưng chỉ có Tam đại Tiên Vương này thực lực mạnh nhất!

Đột nhiên, một thanh âm ở chỗ sâu trong hư không truyền đến, cười lạnh nói:

- Tám trăm triệu năm cũng chưa chứng được Tiên Quân, hư danh mà thôi. Có gì đáng giá tự ngạo?

Sắc mặt An Thanh Tiên Vương hơi trầm xuống, Nam Chiên Tiên Vương thì hừ lạnh một tiếng, mà Đông Vân Tiên Vương mặt mỉm cười, tựa hồ không chút phật lòng.

Chỉ nghe tiếng long ngâm truyền đến, chỉ thấy ở chỗ sâu trong tầng hư không thứ sáu, Hỗn Độn cuồn cuộn bắt đầu khởi động, tím lóng lánh. Một ngụm Hỗn Độn Chung treo cao, không ngừng chấn động, đẩy ra trọng áp, một thân ảnh hùng tráng đỉnh đầu mang Hỗn Độn Chung bước ra, quanh thân vô số Long khí quay chung quanh người này cao thấp tung bay, trong Long khí truyền đến một cổ long ngâm kích động!

Có người thất thanh nói:

- Long La Phổ Tôn, con trai của Long La Bồ Đề Tiên Quân, nhân vật cùng Ngọc Lâm Tử nổi danh! Vị Chiến Thần này là cuồng nhân chiến đấu, rất nhiều Tiên Vương thế hệ trước đều thua ở trong tay của hắn!

- Nghe nói hắn huyết thống Hỗn Độn Long tổ cực cao, không kém hơn Ma Thiên Tiên Vương!

- Long La Phổ Tôn vậy mà không để cho Long La Bồ Đề Tiên Quân đưa hắn tới. Mà là tự mình qua tầng hư không thứ sáu, thật sự rất cao minh! Chẳng lẽ thực lực của hắn không kém hơn bọn người An Thanh Tiên Vương? Không thể nào đâu? Hắn mới là Chân tiên, còn chưa chứng được Tiên Vương, làm sao có thể có được thực lực bực này?

- Đó là Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, pháp bảo của Long La Bồ Đề Tiên Quân, Tiên Quân chi bảo! Long La Bồ Đề Tiên Quân vậy mà đem bảo vật này giao cho hắn, khó trách hắn có thể qua tầng hư không thứ sáu!

- Tùng Nguyên đệ tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân không có theo hắn cùng đi. Xem ra hai người này đúng là như đồn đãi nói, cũng không hòa

thuận.

...

Tiếng chuông chấn động không dứt, Long La Phổ Tôn hàng lâm đến trên Giảng Đạo nhai, Hỗn Độn Long Uy cuồn cuộn áp đi mọi nơi, làm cho rất nhiều người tu vi không bằng hắn vội vàng né tránh mọi nơi.

Nam Chiên Tiên Vương hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Phổ Tôn tiểu đạo hữu, ngươi vừa rồi lời kia là ý gì? Ngươi cũng biết Nguyên thủy chi địa vừa mở, Tam đại Tiên Vương ta cũng có thể chứng đạo Tiên Quân, sau khi thành tựu Tiên Quân, chúng ta có thể cùng cha ngươi sánh vai.

Long La Phổ Tôn cười ha ha, chiến ý ngập trời, khí thế khinh người:

- Cùng cha ta sánh vai? Nam Chiên, ngươi quá hướng trên mặt mình thiếp vàng rồi. Ngươi ngay cả pháp bảo của cha ta cũng so ra kém! Trong Nguyên thủy chi địa, ta sẽ cho ngươi biết, ý nghĩ của ngươi đến cùng sai lợi hại đến bao nhiêu!

Sắc mặt của Nam Chiên Tiên Vương có chút khó coi, cười lạnh nói:

- Rất tốt, ta cũng muốn kiến thức, Long La Bồ Đề đạo huynh Hỗn Độn Thiên Nguyên chung đến cùng có uy năng gì.

Đột nhiên, lại có một thanh âm ở chỗ sâu trong hư không truyền đến, buồn bả nói:

- Bát Tiên Vương cùng Tứ đại Tiên Vương, từ trước ở địa vị cao, không đức vô năng, các ngươi ở thượng vị đã ngồi quá lâu, hôm nay cũng nên nhượng xuất cho bọn hậu bối một con đường rồi.

Trong mắt Nam Chiên Tiên Vương tiên hỏa tràn ra, ánh lửa hừng hực, hướng ở chỗ sâu trong hư không nhìn lại, lạnh lùng nói:

- Đây là tiểu bối nhà nào khẩu xuất cuồng ngôn?

Chỉ thấy một chiếc bảo liễn từ tầng hư không thứ sáu lái tới, trên xe đi xuống một vị nữ tiên, mặc cung trang, băng khí lách thân, hai đạo băng khí như là hai Trường Hà, từ đầu vai trượt xuống, phiêu phù ở sau lưng.

Vị này là môn hạ đệ tử Kim Huyên của Cảnh Nguyệt Nữ Quân, dung mạo tịnh lệ, sặc sỡ loá mắt, để cho người thấy liền không khỏi tự ti mặc cảm.

Kim Huyên nữ tiên cũng là tự mình vượt qua vũ trụ, bất quá lại mượn nhờ Tiên Quân chi bảo của Cảnh Nguyệt Nữ Quân, Thất Bảo đế xa, trên xe có Thất Bảo, cung, kiếm, thương, qua, thuẫn, tỉ, bàn, mỗi một kiện bảo vật đều có diệu dụng.

Kim Huyên nữ tiên tư thế oai hùng toả sáng, nhìn về phía Nam Chiên Tiên Vương, cười yếu ớt nói:

- Nam Chiên bá phụ, lúc trước ta nghe thanh danh của ngươi như sấm bên tai, hôm nay nhìn thấy ngươi, mới biết ngươi thật sự già rồi.

Nam Chiên Tiên Vương giống như cười mà không phải cười nói:

- Tiên nhân ở đâu có già mà nói? Nghe lời chất nữ, sau khi ta chứng được Tiên Quân, sẽ cùng mẹ ngươi nói một chút, cho mẹ ngươi đánh mông ngươi.

Kim Huyên nữ tiên cười khanh khách nói:

- Xem ra ngươi thật sự già rồi, nếu như ngươi hùng tâm còn đó, sao không tự mình thử xem xem, nhìn xem ngươi đánh mông ta, hay là ta hủy đi lão già khọm ngươi?

Cô gái này có chút đanh đá, đem Nam Chiên Tiên Vương chọc tức đến mức trong mắt tiên hỏa bốc loạn lên, đột nhiên, tiên âm mơ hồ từ trong hư không truyền đến, chỉ thấy một chiếc lâu thuyền chậm rãi chạy tới gần, chung âm cổ nhạc, tiên âm lượn lờ, lâu thuyền ở trong tiên quang chạy nhanh, như là chạy trên mặt biển, mà ở đầu thuyền thì có mỹ nhân cổ nhạc,

vừa múa vừa hát, làm bạn bên người một vị công tử trẻ tuổi.

- Ngọc Kinh Tiên Quân chi tử, Ngọc Lâm Tử đã đến!

Có người kinh thanh nói.

- Ngọc Kinh Tiên Quân đem Ngọc Lâm Tử đưa tới, Ngọc Kinh Tiên Quân còn có một danh ngạch, nghe nói là đưa ấu nữ Ngọc Tiên Nhi của hắn tiến vào Nguyên thủy chi địa.

- Ngọc Kinh Tiên Quân chính là tình chủng của Tiên Giới ta, nhiều vợ nhiều con, khắp nơi lưu tình, nghe nói Hậu Thổ Tiên Vương chi tử cũng là huyết mạch của hắn, nhưng nổi tiếng nhất vẫn là Ngọc Lâm Tử. Ngọc Lâm Tử cùng Đông Vân Tiên Vương luận đạo, ngay cả Đông Vân Tiên Vương cũng tán thưởng không thôi!

...

Lâu thuyền bay tới, đáp xuống trên Giảng Đạo nhai, Ngọc Lâm Tử ở rất nhiều tiên nữ cùng đi hạ xuống lâu thuyền, phong độ tư thái trác trác, mỹ mạo những tiên nữ kia ngược lại không có gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2174: Sợ Bóng Sợ Gió Một Hồi. (2)

Hắn cũng là tự mình dùng lực lượng thúc dục lâu thuyền qua tầng hư không thứ sáu, cũng không mượn nhờ lực lượng của Ngọc Kinh Tiên Quân, bất quá chiếc lâu thuyền này, lại là Ngọc Kinh Tiên Quân luyện Tiên Quân chi bảo, danh tự lâu thuyền liền gọi Ngọc Kinh!

Nếu không có pháp bảo này, Ngọc Lâm Tử cũng không cách nào bình yên qua tầng hư không thứ sáu.

Đột nhiên, lại có ái nữ của Tu A Tiên Quân Tu A Mộng Khiết, đệ tử Tự Nhiên Lão Quân Đan Dương cùng Sanh Dương hai Chân Tiên, môn hạ Viên Không Tiên Quân Ba Âm cùng Long Phùng hai Chân Tiên, môn hạ Thái Chân Tiên Quân Ly Chân cùng Đồ Ngạn Chân Tiên, từng người tìm đến Giảng Đạo nhai.

Những tồn tại này rõ ràng từng người đạt được Tiên Quân sau lưng ban thưởng Tiên Quân chi bảo, nguyên một đám kéo dài qua hư không, đi vào Giảng Đạo nhai!

Sắc mặt bọn người An Thanh Tiên Vương cũng dần dần ngưng trọng lên, tuổi trẻ đồng lứa này tu vi hoàn toàn chính xác so với bọn hắn thua kém, so với bọn hắn thấp một cảnh giới. Nhưng mà đạt được Tiên Quân ban thưởng Tiên Quân chi bảo, liền đem chênh lệch cùng bọn họ vô hạn kéo gần, thậm chí có thể nói thế lực ngang nhau!

Bọn hắn vốn cho là lần này Tiên Giới Nguyên thủy chi địa mở ra, sẽ để cho bọn hắn xuôi gió xuôi nước đạt được cơ duyên trong Nguyên thủy chi địa, chứng đạo Tiên Quân, hiện tại xem ra, chỉ sợ sẽ có một hồi long tranh hổ đấu!

- Những Tiên Quân này, quả nhiên không có một cái nào dễ dàng, đều là

chuẩn bị ở sau trùng trùng điệp điệp!

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong hư không truyền đến từng tiếng gào thét nặng nề kinh người, thanh âm chấn động mà đến, đem mọi người trên Giảng Đạo nhai chấn đến màng tai ông ông tác hưởng, thậm chí có chút ít tu vi thực lực hơi yếu trực tiếp bị chấn đến màng tai bạo liệt, hai lỗ tai đổ máu!

Có người thất thanh nói:

- Là trong tầng hư không thứ sáu sinh ra Hư không đại xà! Đầu đại xà này đang cùng người tranh đấu!

- Trong tầng hư không thứ sáu, cùng Hư không đại xà tranh đấu, đánh cho đầu xà kia kêu thảm thiết liên tục, chỉ sợ bọn người An Thanh Tiên Vương cũng làm không được a?

- Quái vật như Hư không đại xà, ở trong tầng hư không thứ sáu qua lại như điện. Hành động tự nhiên, người nào có thể đem loại ma quái này đánh cho kêu thảm thiết như vậy?

- Chẳng lẽ là bát Tiên Vương đã đến? Dùng thực lực của bát Tiên Vương, nói không chừng có thể làm được...

...

- Bát Tiên Vương?

Long La Phổ Tôn từ từ nhổ ra một ngụm trọc khí, cười lạnh nói:

- Xem ra tám lão quỷ này thật có chút bổn sự, rõ ràng có thể ở tầng hư không thứ sáu ra sức đánh Hư không đại xà, đáng tiếc, lúc ta đến làm sao lại không có đụng phải Hư không đại xà? Nếu không sao có thể đến phiên bọn hắn ra vẻ ta đây?

Sắc mặt bọn người Ngọc Lâm Tử cùng Kim Huyên cũng không khỏi ngưng trọng lên, ở trong tầng hư không thứ sáu ghé qua không khó, nhưng

vừa phải chống cự trọng áp của tầng hư không thứ sáu, một bên còn muốn cùng Hư không đại xà giao thủ, bọn hắn tuy đạt được Tiên Quân coi trọng ban thưởng Tiên Quân chi bảo, nhưng tự nghĩ còn làm không được sự tình bực này.

Nhất là nghe tiếng kêu thảm thiết kia, Hư không đại xà rõ ràng rơi vào hạ phong, càng là làm cho người hoảng sợ!

- Vô luận người này có phải bát Tiên Vương hay không, đều không phải chuyện đùa, chỉ sợ là kình địch của chúng ta!

Kim Huyên nữ tiên nói khẽ.

Ngọc Lâm Tử, Tu A Mộng Khiết các cường giả tuổi trẻ yên lặng gật đầu, tại tầng hư không thứ sáu trọng thương Hư không đại xà, thực lực bực này hoàn toàn chính xác khủng bố!

Tiếng kêu thảm thiết của Hư không đại xà càng ngày càng vang dội, hiển nhiên đã bị người trọng thương, lại sau một lúc lâu, tiếng kêu thảm thiết của đầu xà kia biến mất, mọi người hướng ở chỗ sâu trong hư không nhìn lại, bất quá hư không xa xôi trống vắng, bọn hắn cũng nhìn không tới rốt cuộc là ai đang cùng Hư không đại xà giao thủ, cũng không biết đến cùng tình hình chiến đấu như thế nào.

- Người này gần đến rồi!

Có người kích động nói.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy ở chỗ sâu trong hư không bóng người lắc lư, mười sáu thân hình ở chỗ sâu trong hư không đi tới, hàng lâm đến trên Giảng Đạo nhai, khí tức to lớn cao ngạo vô biên!

Trong đó tám người ăn mặc bất đồng, khí chất bất đồng, quanh thân tiên đạo cũng bất đồng, đúng là tám Thần đạo Đạo Tổ, bát Tiên Vương!

Mà tám người trẻ tuổi bên ngoài, thì là nam nữ nửa nọ nửa kia, đúng là

bát đại đệ tử của bát Tiên Vương, từ Tiên Thiên tiên vực sinh ra đời Tiên Thiên thần linh tu luyện thành tiên!

Bát Tiên Vương cũng không mang bọn người Tôn Nguyệt, Phổ Đà, Chung Thụy đến, mà là mang tám người này đến đây, đúng là nhìn trúng tám người này là Tiên Thiên thần linh, thành tựu tương lai so với bọn người Tôn Nguyệt Phổ Đà càng lớn!

Bọn người Long La Phổ Tôn thấy thế, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ:

- Câu Trần, Hậu Thổ, Thanh Hoa, Huyền Thanh, Tử Vi, Trường Sinh, Ngọc Hoàng, Tử Tiêu! Quả nhiên là bát Tiên Vương ra tay, đem Hư không đại xà đánh chết!

- Vừa rồi chúng ta còn tưởng rằng là một người đánh chết Hư không đại xà đây này! Nguyên lai là tám người liên thủ, đối phó một đầu Hư không đại xà, cũng không đủ gây sợ.

- Thật sự là sợ bóng sợ gió một hồi.

...

Bọn người Câu Trần, Tử Tiêu gặp mọi người trên Giảng Đạo nhai sắc mặt khác thường, cũng không có để ở trong lòng, mỉm cười hướng mọi người chào, lại cùng bọn người An Thanh, Nam Chiên, Đông Vân Tiên Vương chuyện trò vui vẻ.

Lại vào lúc này, một đạo Hồng Mông trường hà ở chỗ sâu trong hư không xa xa phô ra, rơi vào trên Giảng Đạo nhai, Hồng Mông trường hà biến mất, sắc mặt Giang Nam tái nhợt, không kịp thở xuất hiện trên Giảng Đạo nhai.

Vừa rồi hắn cùng với Hư không đại xà đánh nhau chết sống một hồi, đầu đại xà này qua lại như điện, khiến cho hắn không thể không sử dụng Cự Linh thân thể, ở trong tầng hư không thứ sáu ác chiến gần nửa canh giờ, lúc này mới đem đầu xà kia đánh gục.

Hôm nay đầu đại xà kia bị hắn giấu ở bên trong Tử Phủ.

- Nguyên lai là Thần đạo đệ cửu tổ.

Ánh mắt của mọi người rơi vào trên người Giang Nam, có người lộ ra vẻ châm chọc, thấp giọng nói:

- Đường đường Thần tổ, ở dưới Tiên Quân bảo vệ đưa vào Giảng Đạo nhai, rõ ràng còn có thể thở gấp thành cái dạng này, xem ra thật sự là phế đi!

So sánh với bát Tiên Vương quần áo ngăn nắp, khí thế bất phàm, bề ngoài của Giang Nam thật có chút khó coi, cùng Hư không đại xà chiến một trận, để cho hắn lộ ra có chút chật vật, dù sao nơi đó là tầng hư không thứ sáu Tiên Giới, tại đó cùng Hư không đại xà giao thủ, đúng là sân nhà của Hư không đại xà, tầng hư không thứ sáu áp lực thật lớn, trong lúc vô hình ngăn cản hành động của hắn, để cho hắn cũng cực kỳ hao tổn khí lực, tu vi tiêu hao thật lớn.

Giang Nam không có để ý ánh mắt của mọi người, Giảng Đạo nhai chính là nơi Đế cùng Tôn diễn giải truyền pháp, tại đây còn sót lại đạo âm ở trong hư không Giảng Đạo nhai chấn động.

Chương 2175: Diễm Phúc. (1)

Đạo âm huyền diệu cao thâm, lập tức đem sự chú ý của hắn hấp dẫn đi qua, hắn xếp bằng mà ngồi, tinh tế tìm hiểu. Hơn nữa hắn cùng với Hư không đại xà ác chiến một hồi, tiêu hao không ít pháp lực, cũng cần tĩnh tọa một phen, lấy ra tiên dịch luyện hóa khôi phục tu vi.

Bất quá rơi vào trong mắt người khác, càng cho là hắn hôm nay suy yếu không chịu nổi.

Câu Trần Tiên Vương nhìn về phía Giang Nam, ánh mắt chuyển động, lại rơi vào trên người An Thanh Tiên Vương, mỉm cười nói:

- An Thanh đạo hữu, ngươi ra tay không khỏi quá nặng đi, rõ ràng đem Thần Đạo Giáo chủ kích thương thành cái dạng này, chẳng lẽ không sợ đắc tội Huyền Đô cùng Càn Nguyên Tiên Quân?

An Thanh Tiên Vương sắc mặt không thay đổi, lạnh nhạt nói:

- Câu Trần đạo huynh, bát Tiên Vương cùng Huyền Thiên giáo chủ đều là Thần đạo Đạo Tổ, hẳn là muốn thay Huyền Thiên xuất đầu hay sao?

Câu Trần cười ha ha, lắc đầu nói:

- An Thanh đạo hữu đã hiểu lầm, bát Tiên Vương chúng ta cùng Huyền Thiên phản đồ có cừu oán, như thế nào sẽ thay hắn ra mặt? Huyền Thiên phản bội Thần đạo, nhấc lên Chư thần hoàng hôn kiếp, tám người chúng ta cũng là hận không thể đem hắn rút gân lột da, chỉ là hôm nay xem hắn cái bức thảm trạng này, ta cũng không khỏi sinh lòng thương cảm, không đành lòng hướng hắn ra tay.

Tử Tiêu Tiên Vương ánh mắt chớp động, rơi vào trên người Giang Nam, trong mắt ánh sáng tím bắn ra, tâm tư phiêu hốt. Đột nhiên cười nói:

- Đáng tiếc, Huyền Thiên giáo chủ rõ ràng rơi vào kết cục hôm nay. Đạo quả của Thần đạo Đạo Tổ, không biết dược hiệu còn có thể còn lại mấy thành?

Trên mặt hắn trách trời thương dân chi sắc, thở dài nói:

- Đạo quả của Thần đạo Đạo Tổ, hai ba thành dược hiệu, chỉ sợ cũng đủ để giúp người tu thành Tiên Vương đi à nha? Huống chi, trên người giáo chủ còn có một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nếu tiến vào Nguyên thủy chi địa, chỉ sợ không biết có bao nhiêu người hướng hắn ra tay, chỉ còn đường chết ah. . .

Trên Giảng Đạo nhai, ánh mắt của mọi người đồng loạt rơi vào trên người Giang Nam, nguyên một đám ánh mắt chớp động, hiển nhiên là tính toán đến Tiên Giới nguyên thủy chi địa, Giang Nam sẽ là mục tiêu thứ nhất của bọn hắn!

Dù sao, trong Nguyên thủy chi địa cũng có rất nhiều nguy hiểm, hơi không lưu ý sẽ chết, mà cái gọi là Thần Đạo Giáo chủ này, lại là quả hồng mềm mặc người đắn đo. Đối phó hắn so với đối mặt nguy hiểm trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa dễ dàng hơn nhiều.

Long La Phổ Tôn có nhiều thú vị nhìn xem Giang Nam, thấp giọng nói:

- Đáng tiếc ah, ở trên Giảng Đạo nhai cấm động thủ, nếu không sẽ đưa tới Tiên Quân can thiệp, hủy bỏ tư cách. Nếu không, ta ngược lại thật muốn nếm thử mùi vị của Thần Đạo Giáo chủ, ta còn không có nếm qua Đạo Tổ. . .

Trong mắt Ngọc Lâm Tử hiện lên nhất đạo tinh mang, thấp giọng nói:

- Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang. . .

Kim Huyên nữ tiên cũng là trong nội tâm đại động, bọn người Tu A Mộng Khiết, Đan Dương, Sanh Dương, Ba Âm, Long Phùng, Ly Chân cùng Đồ Ngạn cũng đem ánh mắt rơi vào trên người Giang Nam.

Thần đạo Đạo Tổ đạo quả có lẽ không cách nào làm cho bọn hắn động tâm, nhưng Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang lại quả thực để cho bọn hắn động tâm!

Tu A Mộng Khiết đột nhiên mở miệng, nói khẽ:

- Huyền Thiên Đạo hữu, nếu ngươi có thể đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang tặng tiểu muội, tiểu muội có thể bảo vệ giáo chủ an nguy.

Kim Huyên nữ tiên cười khanh khách nói:

- Mộng Khiết Tiên Tử, ngươi đạt được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, nói không chừng còn có người muốn giết ngươi đoạt bảo đây này!

Tu A Mộng Khiết lạnh nhạt nói:

- Người này, hẳn là Kim Huyên tiên tử a?

- Ta đối với ngươi không có hứng thú.

Kim Huyên nữ tiên cười mỉm nói:

- Ta chân chính có hứng thú chính là Thanh Thường, đánh bại nàng, ta mới là đệ nhất nhân bên trong nữ tiên. Về phần Mộng Khiết sư tỷ ngươi, ngươi không phải đối thủ của ta!

Tu A Mộng Khiết cười yếu ớt nói:

- Phải là đối thủ hay không, tổng cần đọ sức một hồi mới biết được, mà không phải bằng vào cái miệng nhỏ nhắn của sư tỷ ngươi!

Hai nữ tiên đối mặt, hương khí phiêu tán, nhưng lại đằng đằng sát khí.

Giờ phút này Giang Nam đang nghe đạo âm như có như không của Giảng Đạo nhai truyền đến, đối với cái này làm như không thấy, mắt điếc tai ngơ.

- Đế cùng Tôn từng ở nơi này diễn giải truyền pháp, đại đạo chi âm của

bọn hắn khắc ở nơi này, nếu có thể thường xuyên ở chỗ này ngộ đạo, đối với tiên đạo tu vi tất nhiên rất có bổ ích!

Lúc này Đế cùng Tôn diễn giải, có thể đến đây nghe giảng đều không phải là Tiên nhân bình thường, mà là Tiên Giới Tiên Quân, bọn hắn truyền thụ cho đều là đạo lý lớn cao thâm mạt trắc, đạo âm còn sót lại nơi đây, đối với những người khác mà nói là cao thâm mạt trắc, mặc dù là bát Tiên Vương cùng An Thanh, Nam Chiên,… cũng là tối nghĩa vô cùng.

Đối với Giang Nam mà nói, những đạo âm này cũng tối nghĩa khó hiểu, nhất là đạo âm còn sót lại của Tiên Tôn, càng là cơ hồ không cách nào lý giải!

Bất quá đối với đạo âm còn sót lại của Tiên Đế, hắn có thể lĩnh ngộ ra không ít đạo cùng lý, hơn nữa những đạo cùng lý này không phải hôm nay hắn có khả năng tiếp xúc, mà là Tiên Quân cấp!

Sở dĩ hắn có thể từ trong đó lĩnh ngộ ra tiên đạo, chính là vì hắn đã từng nhận được Tiên Đế linh châu, Tiên Đế linh châu tích chứa Tiên Đế đại đạo, bởi vì là đồng nguyên sinh ra, cho nên hắn có thể ở bên trong đạo âm của Giảng Đạo nhai lấy được chỗ tốt!

Bất tri bất giác, Giang Nam chỉ cảm thấy mình đối với tiên đạo lý giải càng thêm thấu triệt thông thấu, trong nội tâm không khỏi vui mừng:

- Đợi cho Nguyên thủy chi địa đóng cửa, ta liền thường xuyên đến chỗ này tìm hiểu, gia tăng lý giải đối với tiên đạo!

Bởi vì hắn không có chứng đạo thành tiên, cho tới nay, tiên đạo đều là một khâu yếu kém nhất của hắn, trái lại Tịch Diệt đại đạo, Chú đạo mới là đại đạo hắn am hiểu nhất, về sau đạt được Tiên Đế linh châu, lúc này mới cải biến loại tình huống kia.

Mà bây giờ, Giang Nam lắng nghe đạo âm, tìm hiểu Tiên Đế chi pháp, lập tức cảm giác mình có thể từ trong Tiên Đế đạo âm bắt tay vào làm, tìm hiểu

Tiên Đế đại đạo, đền bù thiếu sót của mình!

- Huyền Thiên, nghe nói ngươi có một đầu tọa kỵ, chính là huyết mạch Hỗn Độn Long tổ ta, đem nó giao ra đây a!

Long La Phổ Tôn thấy hắn thủy chung nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, đối với mình làm như không thấy, không khỏi hừ lạnh một tiếng:

- Kiêu ngạo thật lớn, ta đang cùng ngươi nói chuyện ngươi có nghe hay không?

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, Long La Phổ Tôn tách ra khí tức, đột nhiên tiến lên trước một bước, uy áp khủng bố hướng Giang Nam cuồn cuộn áp đi:

- Trên Giảng Đạo nhai cấm động thủ, bất quá đối phó một cái ma bệnh, ta lại không cần động thủ? Chỉ dựa vào khí thế của ta, ta liền có thể đem ngươi đè chết!

Đột nhiên, có người kinh hô, thất thanh nói:

- Lại có người kéo dài qua hư không tới!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2176: Diễm Phúc. (2)

Mọi người nhao nhao nhìn lạim, chỉ thấy trong hư không tóc tím như thác nước, như Trường Hà đổi chiều, đột nhiên tóc tím đầy trời thu lại, một vị lão giả đi vào trên Giảng Đạo nhai, thân hình quét ngang, ngăn ở trước người Long La Phổ Tôn, khí thế đột nhiên bộc phát, như là biển lớn mênh mông hướng Long La Phổ Tôn áp đi!

Trong chốc lát, trên Giảng Đạo nhai ánh sáng tím khắp nơi trên đất, đem tất cả mọi người ánh thành màu tím, tất cả mọi người cảm giác được loại uy áp bá đạo tuyệt luân này, cuồn cuộn cuồn cuộn!

Long La Phổ Tôn bị áp bách đến Long khí quanh thân bay múa, Long khí đùng đùng bạo liệt, liên tiếp lui về phía sau, đột nhiên chợt quát một tiếng, đỉnh đầu Hỗn Độn Thiên Nguyên chung cạch một tiếng vang thật lớn, đem khí thế của lão giả này triệt tiêu, lập tức Hỗn Độn Thiên Nguyên chung bay lên, hướng lão giả kia đánh tới!

Lão giả này đúng là Tử Tiêu lão đạo, nhìn Hỗn Độn Thiên Nguyên chung bay tới làm như không thấy. Quay người hướng Giang Nam đi đến, thản nhiên nói:

- Phổ Tôn, ngươi là muốn trái với quy củ, ở trên Giảng Đạo nhai động thủ sao?

Long La Phổ Tôn hừ lạnh một tiếng, thu hồi Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, ánh mắt rơi vào trên người Tử Tiêu lão đạo:

- Ở bên trong Nguyên thủy chi địa, ta nhất định hướng ngươi thỉnh giáo một chút!

- Ngươi không đủ tư cách.

Tử Tiêu lão đạo mắt lộ ra ánh sáng tím, rơi vào Tử Tiêu Tiên Vương trên người, Tử Tiêu Tiên Vương tóc tím tung bay, hai người ánh mắt tao ngộ, lại tự tránh đi.

Ánh mắt Tử Tiêu lão đạo rơi vào trên thân bọn người Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh, chỉ thấy bảy vị bạn cũ này đối với hắn làm như không thấy, như trước chuyện trò vui vẻ, phảng phất giống như chưa phát giác ra, không khỏi thở dài một hơi, trong nội tâm sinh ra bi thương chi ý.

- Nhân tình lương bạc, bát Tiên Vương chúng ta nhìn như giao tình tốt, nhưng trên thực tế cũng là chia rẽ. Bọn người Câu Trần chắc hẳn đã sớm nhìn ra mánh khóe, nhưng sợ đắc tội Thần Mẫu Đạo Quân sau lưng đồ giả mạo này, bởi vậy cũng lười truy hỏi. . .

Tiên nhân đi vào trên Giảng Đạo nhai ngày càng nhiều, Huyền Đô Tiên Quân môn hạ Hồ Thiên Tiên Vương cùng Tịch Tiên Vương, Càn Nguyên Tiên Quân môn hạ Chung Tú Tú cùng Bán Viên, cũng từng người đi vào.

Còn có rất nhiều mặt lạ hoắc, hẳn là rất nhiều tồn tại cổ xưa đang bí mật bồi dưỡng.

Giảng Đạo nhai thật lớn, nhiều người như vậy tụ tập cũng không lộ ra chen chúc.

Đột nhiên, có người kinh thanh nói:

- Thanh Thường cùng Tùng Nguyên đã đến!

Giang Nam nghe vậy, lỗ tai giật giật, mở mắt đứng dậy, chỉ thấy Thanh Thường nữ tiên cùng Tùng Nguyên Chân Tiên kéo dài qua hư không, cất bước tầm đó đi vào trên Giảng Đạo nhai.

Trên Giảng Đạo nhai chúng tiên xôn xao, một nam một nữ này phiêu dật, rõ ràng là không có sử dụng bất luận pháp bảo gì, không có mượn nhờ lực lượng Tiên Quân, mà là bằng thực lực hai người bọn họ, xuyên qua tầng hư không thứ sáu, đi vào Giảng Đạo nhai!

Tuy là hai người liên thủ, nhưng như trước có thể thấy được hai người này cường đại cùng bất phàm!

Phải biết rằng, hai người bọn họ cũng là Chân Tiên, chưa từng tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới, liền có được thực lực bực này, quả thật đáng sợ!

Một vị lão Tiên Vương tóc trắng xoá vuốt vuốt chòm râu, ha ha cười nói:

- Thanh Thường cùng Tùng Nguyên đạo hữu gần đây như hình với bóng, nghiễm nhiên là một đôi bích nhân, nói không chừng đã kết thành đạo lữ rồi! Thật sự là chỉ ước uyên ương không thành tiên!

- Lắm miệng!

Thanh Thường Tiên Tử giận dữ, mắt hạnh trừng to, quát lớn.

Tùng Nguyên thì đứng ở một bên, lộ ra dáng tươi cười chất phác, vụng trộm hướng lão Tiên Vương tóc trắng kia giơ ngón tay cái lên.

Lão Tiên Vương kia lơ đễnh, kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ Tùng Nguyên đạo hữu còn không có đắc thủ?

Giang Nam dở khóc dở cười, liên tục dò xét hai người này, trong nội tâm buồn bực:

- Trọng Quang cùng Ma Ha, bọn hắn đến cùng ai đoạt xá Thanh Thường, biến thành nữ nhân?

Hôm nay hai người này tu luyện đều là tiên đạo, hắn phân không ra ai là Trọng Quang Tiên Quân ai là Ma Ha Cổ Thần, bất quá vô luận ai đoạt xá Thanh Thường Tiên Tử biến thành thân nữ nhi, chỉ sợ đều là một sự tình rất khó chịu.

- Trọng Quang cùng Ma Ha trọng sinh, vì tìm được vị trí Bất Không đạo quả mà liên thủ, không biết bọn hắn có tìm được hay không, Bất Không đạo quả đến cùng rơi vào trong tay ai?

Thanh Thường cùng Tùng Nguyên cũng phát hiện Giang Nam, hai người liếc nhau, sắc mặt cũng có chút ít xấu hổ. Thanh Thường Tiên Tử nhìn thấy Giang Nam hướng bọn hắn xem, không khỏi giận dữ, lộ ra tư thái kiều mỵ khả nhân của nữ nhi, đón lấy nâng lên tay ngọc thon thon, ở trên cổ lau thoáng một phát, là uy hiếp Giang Nam, chỉ cần hắn dám nói lung tung, liền làm thịt hắn.

Giang Nam dị thường kinh ngạc, đột nhiên ôm bụng cười to.

Thanh Thường Tiên Tử giận dữ, càng thêm vũ mị xinh đẹp, xem choáng váng không biết bao nhiêu người.

- Tùng Nguyên đạo hữu thật sự là phúc khí tốt ah, diễm phúc sâu!

Vị lão Tiên Vương tóc trắng kia cảm khái nói.

- Ngươi nhất định phải chết!

Thanh Thường Tiên Tử phồng má, thở phì phì nói.

- Bộ dạng Thanh Thường Tiên Tử lúc sinh khí, hờn dỗi tươi đẹp, thật sự là ta thấy yêu tiếc đây này! Nếu có thể được một đêm cơ duyên, âu yếm, liền không phụ kiếp này!

Ngọc Lâm Tử cũng nhịn không được nữa cảm khái nói, để cho rất nhiều Tiên Tử trong nội tâm bất mãn.

Bất quá bọn người Tiên Tử không thể phủ nhận chính là, tư sắc của Thanh Thường Tiên Tử hoàn toàn chính xác hơn xa các nàng, hơn nữa nàng có một loại khí chất đặc biệt, thanh nhã cao quý, làm cho nam nhân rất muốn chinh phục.

Thanh Thường Tiên Tử cơ hồ phát điên, nàng hoàn toàn chính xác cực đẹp, đẹp đến đủ để cho tất cả nam nhân tim đập thình thịch, nhưng linh hồn của nàng lại là một "Nam nhân" !

Nàng cũng không phải không có nghĩ qua cải tạo thân thể, đem mình biến thành một "Nam tử", bất quá sư tôn trên danh nghĩa của nàng là Minh Phạm Tiên Quân, nếu cải biến thành "Thân nam nhi", chỉ sợ sẽ bị Minh Phạm Tiên Quân phát giác dị thường, đem nàng bắt được, luyện hóa đạo quả của hắn, đoạt bảo vật của hắn!

Tiên Quân cấp đạo quả, cho dù là đạo quả tàn phá, công hiệu cũng không như bình thường, đủ để cho Minh Phạm Tiên Quân động tâm!

Chỉ khi nào nàng có thực lực tự bảo vệ mình, mới dám cải biến thân nữ nhi, khôi phục thân nam nhi, bất quá trước đó, nàng còn cần tìm ra rốt cuộc là ai dùng thủ đoạn đổi trắng thay đen, trộm đi Bất Không đạo quả!

- Huyền Thiên giáo chủ cái thằng này là đáng hận nhất, biết được bí mật của chúng ta, cũng biết ta biến thành nữ tử, nếu lan truyền đi ra ngoài, tên tuổi anh hùng cả đời ta mất sạch! Nếu có thể giết chết hắn liền giết chết hắn, không thể giết chết hắn liền cùng hắn hợp tác, cùng một chỗ tìm được ngọn nguồn là tên hỗn đản nào đánh cắp Bất Không đạo quả.

Nàng thầm nghĩ trong lòng.

Nàng liên tục chú mục Giang Nam, mặt mày truyền sóng, giống như Thu Thủy, ngược lại khiến cho rất nhiều người hiểu lầm, cho rằng vị tiên tử này coi trọng Huyền Thiên giáo chủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2177: Đại Diễn Cổ Thần. (1)

Giang Nam đối với cái này làm như không thấy, ánh mắt hướng mọi người trên Giảng Đạo nhai quét tới. Đem rất nhiều thế hệ trước cùng trẻ tuổi thu nhập đáy mắt. Nơi đây tụ tập hào kiệt tài tuấn của Tiên Giới từ xưa đến nay. Tụ tập dưới một mái nhà, như là quần tinh sáng chói.

- Thiên Hoang cùng Vô Tà hai đại Đạo Quân chuyển thế, không biết có ở trong đó hay không?

Hắn trong lòng nghiêm nghị:

- Nơi này có rất nhiều cường giả tuổi trẻ, thậm chí không thiếu có tồn tại cực kỳ cường đại, nếu như hai đại Đạo Quân Thiên Hoang cùng Vô Tà muốn tận được tiên đạo tinh diệu, không thể nghi ngờ tiến vào Nguyên thủy chi địa là con đường tốt nhất của bọn hắn, hai người kia quả quyết sẽ không bỏ qua cơ hội này! Chỉ là, bọn hắn đến cùng chuyển thế trở thành ai? Hoặc là nói đoạt xá ai?

Nghe ý tứ của Ma Thiên Tiên Quân, ngoại trừ Thiên Hoang cùng Vô Tà hai đại Đạo Quân ra, còn có tồn tại cường đại khác trong Vô Nhân khu đã chuyển thế đến Tiên Giới, mục đích những tồn tại này tiến vào Tiên Giới, là vì cướp lấy quyền khống chế thời đại này!

Những người này, cũng sẽ không buông tha cho cơ hội tốt Nguyên thủy chi địa này!

- Lần này ở bên trong Nguyên thủy chi địa, không chỉ là đệ tử của rất nhiều đại lão Tiên Giới tranh phong, chỉ sợ còn lẫn vào không biết bao nhiêu lão quái vật chuyển thế! Tiên Giới thượng có hai cung, dưới có rất nhiều Tiên Vương, lại có tám đại Tiên thiên pháp bảo, lưỡng đại Tiên thiên Linh Bảo trấn áp. Nhìn như vững chắc, kì thực bấp bênh. Hơi không cẩn thận sẽ

gặp căn cơ mất sạch, biến thành thiên đường của lão quái vật tiền sử!

- Tiền sử Đạo Quân chuyển thế, ở lúc đồng cảnh giới vô cùng cường đại, Băng Liên thánh mẫu nói, bọn hắn thậm chí so với ta còn cường đại hơn!

Ánh mắt Giang Nam từ trên mặt bọn người Ngọc Lâm Tử, Long La Phổ Tôn, Kim Huyên, Tu A Mộng Khiết đảo qua, lại dò xét từng tiên nhân còn trẻ, thầm nghĩ:

- Bất quá đến cùng ai càng mạnh hơn nữa, vẫn là phải đánh một hồi mới có thể biết!

Một cổ khí tức khủng bố đột nhiên từ trong hư không rất cao truyền đến, chấn động, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên không tầng hư không thứ sáu Tiên Giới, đột nhiên xuất hiện thành từng mảnh cung điện cung khuyết, tiên quang tràn ngập các loại màu sắc, sáng chói dị thường.

Mỗi một tòa cung điện đều xa hoa, tản mát ra tiên đạo hàm súc bất đồng, có thánh khiết, có trang trọng, có uy nghiêm, có phong cách cổ xưa, có đại khí, có cổ thụ đứng vững, có nhiều màu, có thông thấu!

- Cái đó là. . . Ngọc Kinh Thành! Tiên ngọc đẹp nhất rèn tiên thành!

- Mau nhìn, phiến Tiên cung kia là Huyền Đô cung!

- Chỗ Thần Long bay múa là Bồ Đề tiên thành!

- Phiến Tiên cung kia là Minh đường! Nơi ở của Minh Đường Tiên Quân!

- Còn có Minh Phạm tiên thành! Phạm Âm chấn động, là Minh Phạm tiên thành!

- Địa phương cây gậy gộc đứng vững kia, chỉ sợ là Càn Nguyên tiên thành đi à nha?

. . .

Tiên thành từ trong tầng hư không thứ bảy hiển hiện, nơi ở của Viên Không Tiên Quân, nguyên một đám kiến trúc rất tròn tựa như vòng tròn lớn đứng vững, hơn nữa những kiến trúc này không ngừng chuyển động, giữa các Viên Không là nguyên một đám Đại Thiên thời không, cho người một loại cảm giác như ý, Không Linh thông thấu, cực kỳ rung động!

Ngọc Kinh Thành quang co vòng vèo chín vạn dặm, môn hộ tiên thành trùng trùng điệp điệp, một mặt tường thành liền có 240 cửa thành, trong Ngọc Kinh thành chia làm ba cung thượng trung hạ, nội thành thần thụ lá xanh, châu báu treo cao giống như mặt trời mặt trăng và ngôi sao chói mắt, trong tiên thành gieo trồng ngũ sắc tiên chi nhiều đến mấy vạn loại, vô số tiên chi như là mỹ ngọc, trong tiên chi công tác chuẩn bị tiên đạo, hàng tỉ tiên đạo từ trong tiên chi phát ra, đại đạo ngang trời, sáng chói dị thường!

Mà Huyền Đô thành cũng có phạm vi chín vạn dặm, tiên thành không có xa xỉ hoa lệ như Ngọc Kinh Thành, nhưng mà bốn phía Huyền Đô thành khắp nơi Bảo Lâm trên đất, tên là Tứ phương Bảo Lâm, cành lá của thần thụ ở trong hư không bay múa, trong thành có hồ sen, rộng lớn bát ngát, nhiều đóa hoa sen phạm vi mười trượng, trong hoa sen thai nghén Đại Thiên thời không, Bảo Quang xông thẳng lên trời!

Mà Bồ Đề tiên thành càng thêm bao la, trong thành có một cây Bồ Đề thần thụ, cành lá ngang trời, đem đại thành bao phủ ở hạ phương, từng mảnh Bồ Đề diệp tiên quang bốn phía, tiên đạo bay lên không, đại thụ có Cự Long quay quanh, đầu rồng về phía trước, ngưng mắt nhìn đi, uy áp thâm trầm.

Minh Đường thành hào quang sáng chói, như là lưu ly thông thấu, tiên nhật trăng sáng bị xem trở thành châu báu đọng ở phía trên Minh đường.

Trừ lần đó ra còn có Tu A thành phong cách cổ xưa to lớn cao ngạo, đồ sộ, tiên hoa dị thảo khoe màu đua sắc, giống như Nữ Nhi quốc, lại có tiên thành phong cách cổ tự nhiên giống như sơn thủy,. . .

Lại có Côn Luân, Thiên Môn, Ngọc Cung các loại Tiên thành, tất cả có chỗ thần thánh bất phàm.

Trừ lần đó ra, còn có nơi ở cũ của rất nhiều Tiên Quân chết trận, hoang vu, trống vắng.

Đương nhiên, còn có Càn Nguyên thành như đại bổng tử ánh vàng rực rỡ đứng vững, lộ ra có chút chẳng ra gì cả.

Nơi ở của rất nhiều Tiên Quân, từ trong tầng hư không thứ bảy hiện ra, mênh mông, thần bí, nghiêm túc và trang trọng, đạo âm không ngớt không dứt, tiên khí đập vào mặt, để cho tất cả mọi người tinh thần chấn động!

Nhưng mà tất cả mọi người biết rõ, động phủ của Tiên Quân tuy khí thế rộng rãi bao la hùng vĩ, nhưng chỉ là một góc của tiên đế cung cùng Tiên Tôn Cung, là một bộ phận của hai đại đạo cung!

Hai đại đạo cung chính thức, so với trong mắt của bọn họ chứng kiến càng khí thế bàng bạc. Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh cùng Tiên Thiên pháp bảo khác, là giấu ở chỗ sâu trong đạo cung!

Đạo cung thần bí, mặc dù là Tiên Quân ở lại chỗ đó cũng không có thể hoàn toàn biết rõ!

Có người tâm thần kích động, thấp giọng cười nói:

- Chỉ cần tu thành Tiên Quân, ta cũng có thể tiến vào đạo cung, có được một mảnh tiên thành của mình. . .

Ở trong đạo cung có được tiên thành của mình, là sự tình tuyệt đại đa số tiên nhân tha thiết ước mơ, không chỉ có đại biểu cho thành tựu cùng vinh quang chí cao vô thượng. Hơn nữa đạo cung cũng có thể tẩm bổ đạo quả, thậm chí còn có thể tiến thêm một bước thăm dò Đế cùng Tôn lưu lại huyền bí!

Bất quá, cũng không phải tất cả Tiên Quân đều kỳ vọng ở trong đạo cung thành lập tiên thành, ví dụ như Băng Phách Huyền Nữ chứng được Đế Quân, liền chưa từng tiến vào hai cung, Băng Phách Huyền Nữ chủ yếu là bởi vì hai cung đều lôi kéo nàng, nếu cự tuyệt một phương, tất nhiên sẽ gặp đến

chèn ép, nàng vừa mới thành Tiên Quân còn chưa đứng vững nền móng, vô luận đắc tội Tiên Đế Cung hay là Tiên Tôn Cung, nàng đều chịu trách nhiệm không dậy nổi.

Mà Ma Thiên Tiên Quân thì có thân phận tội phạm truy nã, mặc dù muốn gia nhập hai cung cũng không thể vào. Cũng không phải là hắn không muốn tiến vào hai cung.

- Người chắc hẳn đã đến đủ a?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2178: Đại Diễn Cổ Thần. (2)

Bên trong tiên thành trùng trùng điệp điệp, các Tiên Quân lộ ra thân hình to lớn cao ngạo, ngồi xếp bằng ở bên trong Khánh Vân, thần thánh trang nghiêm, Ngọc Kinh Tiên Quân mở miệng, thanh âm ù ù truyền xuống nói:

- Lần này Nguyên thủy chi địa mở ra, Tiên Giới ta rầm rộ, chỉ sợ có thể nhiều ra rất nhiều Tiên Quân cùng bọn ta bình khởi bình tọa, thật sự là một sự tình rất may mắn. Nhưng tiếc, hai đạo hữu Ma Thiên cùng Huyền Nữ chưa từng trình diện.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng cười to truyền đến:

- Chư vị đạo huynh, ta đã đến, bất quá bởi vì không chịu nổi người nào đó ủ rủ, ta vẫn là không cần lộ diện. Bất quá hai môn hạ của ta, phải vào Nguyên thủy chi địa!

Một đạo Hồng Mông trường hà xuyên qua hư không, đem Linh Lung đạo nhân cùng Tuyên Lâu Tiên Vương đưa vào trên Giảng Đạo nhai.

Tu A Tiên Quân đột nhiên cười ha ha, lấy tay hướng trong tầng hư không thứ sáu chộp tới, cười nói:

- Ma Thiên đạo hữu đã đến, sao không hiện thân?

Ầm ầm…

Tầng hư không thứ sáu Tiên Giới kịch liệt chấn động, ở bên trong Tu A thành, tiên quang bắn ra, che khuất bầu trời, vô số tiên đạo hiển hiện, lắc lư không ngớt, sắc mặt Tu A Tiên Quân hơi trầm xuống, hiển nhiên lúc này đây cùng Ma Thiên Tiên Quân va chạm nho nhỏ cũng không có chiếm được tiện nghi.

Đột nhiên, Hồng Mông Hỗn Độn cuồn cuộn bắt đầu khởi động, xâm nhập trong tầng hư không thứ sáu Tiên Giới, chỉ thấy một tòa Hỗn Độn Thiên quốc xâm nhập tầng hư không thứ sáu, lộ ra một góc rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, gương mặt một Hỗn Độn Cổ Thần cổ xưa dán ở trên màng thai của Hồng Mông Thiên quốc, mục to như thiên nhật, ha ha cười nói:

- Tiên Giới đạo hữu, Hỗn Độn Cổ Thần ta cũng là người sáng lập Tiên Giới, cái Nguyên thủy chi địa này mở ra, há có thể không có một phần của chúng ta? Ta cũng tiễn đưa mấy Cổ Thần, tiến vào Tiên Giới Nguyên thủy chi địa, không biết các vị đạo hữu định như thế nào?

Trên Giảng Đạo nhai một mảnh hỗn loạn, rất nhiều cường giả Tiên Giới bị Hỗn Độn chi khí ngập trời kia ép tới cơ hồ không thở nổi.

- Hỗn Độn Cổ Thần!

Các Tiên Vương thế hệ trước như Trường Sinh Tiên Vương sắc mặt ngưng trọng, hít vào một hơi thật dài, Tử Vi Tiên Vương cắn răng nói:

- Hỗn Độn Thiên quốc một trong ba Đại thống lĩnh Đại Diễn Cổ Thần!

Hỗn Độn Thiên quốc Hỗn Độn Cổ Thần có ba Đại thống lĩnh, Rama bị chém đầu, Ma Ha đã "vẫn lạc", còn có một là Đại Diễn Cổ Thần!

Trong đó Đại Diễn Cổ Thần thực lực cường đại nhất, khống chế Hỗn Độn Thiên quốc, chính là bá chủ trong bá chủ, là tồn tại sắp siêu thoát Tiên Quân cấp trở thành Hỗn Độn Thiên Quân, hơn nữa cũng là tồn tại khống chế Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Chung!

Đại Diễn Cổ Thần kế thừa Nguyên Chung của Bất Không đạo nhân, nhiều lần đánh Tiên Giới, tạo thành thương vong thật lớn cho Tiên Giới, Tiên nhân tử thương vô số, thậm chí ngay cả Tiên Quân cũng vẫn lạc không ít!

Đây mới thực là Cự Vô Phách, bên trong Tiên Quân không có địch thủ của hắn, nếu không phải Tiên Giới Tiên Quân đủ nhiều, Tiên Giới sớm đã bị hắn bình định!

Tiên Quân trong hai cung, nguyên một đám sắc mặt ngưng trọng lên, duy chỉ có Huyền Đô Tiên Quân mặt không đổi sắc, tựa hồ việc không liên quan đến mình, Càn Nguyên Tiên Quân thì lộ ra vẻ hưng phấn, có nhiều thú vị nhìn chằm chằm vào Hỗn Độn Thiên quốc cao thấp dò xét.

Ngọc Kinh Tiên Quân mở miệng, mỉm cười nói:

- Đại Diễn đạo huynh, Tiên Giới là Tiên nhân chi địa, Hỗn Độn Thiên quốc mới là Cổ Thần chi địa, đạo huynh hẳn là muốn vi phạm hay sao?

Ở chỗ sâu trong Hỗn Độn Thiên quốc, Rama Cổ Thần không đầu hiển hiện, trong lồng ngực truyền đến tiếng cười kinh thiên động địa, chấn triệt tầng hư không thứ sáu:

- Không cho tiến vào, liền quấy rối. Chư vị đạo hữu, rất nhiều Tiên Vương các ngươi dũng mãnh vào Nguyên thủy chi địa, Tiên Giới hư không, chúng ta thừa cơ đánh Tiên Giới, chỉ sợ các ngươi cũng muốn tử thương vô số, thậm chí không thể nói trước Tiên Quân cũng muốn vẫn lạc mấy vị!

Đại Diễn Cổ Thần cười ha ha nói:

- Ngọc Kinh, Nguyên Tháp Nguyên Đỉnh, cũng không bị các ngươi khống chế, mà ta thì khống chế Nguyên Chung, các ngươi có ai có thể ngăn cản ta?

Bọn người Ngọc Kinh Tiên Quân cau mày, Huyền Đô đột nhiên mở miệng nói:

- Đại Diễn đạo huynh, ngươi muốn phái mấy người tiến vào Nguyên thủy chi địa?

Ánh mắt của Đại Diễn Cổ Thần hướng Huyền Đô Tiên Quân nhìn lại, sắc mặt biến hóa:

- Ân? Huyền Đô đạo hữu quả nhiên bất phàm, trải qua năm ngàn bốn trăm vạn năm kiếp số, sáng tỏ Nhân Quả. Không nghĩ tới, ngươi rõ ràng đã đến

trình độ trảm Nhân Quả chứng Thiên Quân. Xem ra tương lai Tiên Giới, ta cũng không phải là không có đối thủ, ta đạo không cô độc, ta đạo không cô độc ah!

Nói đến đây, Đại Diễn Cổ Thần khóc lớn cười to, trong hai tròng mắt thậm chí có nước mắt tràn ra, rơi xuống, vì trên đường phía trước của mình có thể có đối thủ cùng đạo hữu mà vui mừng.

Hắn vừa khóc vừa cười, nhưng lại làm cho người không có cảm giác được dáng vẻ kệch cỡm chút nào, ngược lại cảm giác được trong nội tâm Đại Diễn Cổ Thần thành tâm thành ý.

Thành tâm thành ý tại đạo, thành tâm thành ý tại tâm!

Thành tại đạo, dùng ở trên đường cầu đạo, vì mình có thể có đối thủ cùng mình tương địch mà vui mừng, thành tại tâm, khóc lớn cười to ở bản tâm!

Chỉ cần điểm này, tạo nghệ đạo tâm của hắn, dĩ nhiên trên xa Tiên Quân khác!

Đại Diễn Cổ Thần vừa thốt lên xong, Ngọc Kinh, Long La, Cảnh Nguyệt các Tiên Quân Tiên Giới cổ xưa nguyên một đám sắc mặt đột nhiên, nhao nhao hướng Huyền Đô Tiên Quân nhìn lại.

Bất quá rất nhiều Tiên Quân sắc mặt lập tức như thường, nhìn không ra nội tâm nghĩ gì.

Nhưng suy nghĩ một chút cũng biết, tin tức này để cho trong nội tâm bọn hắn chấn động, có người tâm kinh, có người sợ hãi, có người nổi lên tâm tư khác, Huyền Đô gặp nạn năm ngàn bốn trăm vạn năm, đoạn đi Nhân Quả của mình cùng hạ giới, lại thu Huyền Hoàng lão tổ, đoạn Nhân Quả mình mở Huyền Hoàng Đại Thế Giới, hắn cẩn thận thăm dò, đã đem hết thảy Nhân Quả của mình làm sạch, chỉ đợi đem nhân quả chấm dứt, liền có thể chứng được Thiên Quân, siêu việt Tiên Quân!

Mà để cho Huyền Đô Tiên Quân gặp nạn, không ít Tiên Quân trong hai

cung tham dự, có người ở ngoài sáng nhúng tay, có người trong âm thầm ngáng chân.

Trước khi Huyền Đô thành tựu Thiên Quân, tất nhiên phải đoạn Nhân Quả. Có thể nghĩ bọn hắn sẽ có kết cục như thế nào, mặc dù không chết, nhưng khó miễn sẽ bị trấn áp chèn ép!

Ngồi chờ chết thực sự không phải là tác phong của Tiên Quân, coi như mình không có vẫn lạc lo lắng, nhưng thể diện đối với bọn họ mà nói cũng là rất trọng yếu.

Sắc mặt Huyền Đô Tiên Quân không hề bận tâm, lạnh nhạt nói:

- Con đường phía trước có thể có Đại Diễn đạo huynh đồng hành, lòng rất an ủi.

Đại Diễn Cổ Thần cười ha ha nói:

- Tốt! Hôm nay có Huyền Đô đạo hữu ở đây. Ta không thể không cho ngươi mặt mũi. Năm đó Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân chung một chỗ mở Tiên Giới, Hỗn Độn Cổ Thần ta cũng xuất lực rất nhiều, mới có được Tiên Giới hôm nay, bởi vậy chúng ta phái người ra, chắc hẳn cùng người Tiên Giới giống nhau!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2179: Các Ngươi TíNh Là CáI Rắm ẤY! (1)

Long La Bồ Đề Tiên Quân cười lạnh nói:

- Giống nhau? Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không, ba người Khai Thiên, không phải hai người, chẳng lẽ Đại Diễn đạo huynh không biết số học

Đại Diễn Cổ Thần đánh cái ha ha, cười tủm tỉm nói:

- Vậy thì theo Long La đạo hữu nói, Hỗn Độn Thiên quốc ta phái ra một nửa nhân mã của Tiên Giới rồi.

Long La Bồ Đề Tiên Quân đang muốn đáp ứng, đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng câm miệng, không có nhận lời.

Các Tiên Quân khác sắc mặt biến hóa, âm thầm oán trách Long La Bồ Đề Tiên Quân, lần này Tiên Giới Nguyên thủy chi địa mở ra, Tiên nhân tiến vào trong đó nhiều đến hơn hai trăm!

Hơn hai trăm Chân Tiên, Tiên Vương kia, giờ phút này đều tụ tập ở trên Giảng Đạo nhai, nếu là loại ngu xuẩn vô tri nhìn thấy, còn tưởng rằng là Chân Tiên không bằng chó, Tiên Vương đi đầy đất, lại không biết đây là lực lượng trung kiên của Tiên Giới trong tám trăm triệu năm phát triển ra!

Tám trăm triệu năm, cũng không quá đáng hơn hai trăm Chân Tiên, Tiên Vương, số lượng ít đến tức lộn ruột!

Hỗn Độn Thiên quốc phái ra một nửa nhân mã, vậy thì có hơn 100 Hỗn Độn Cổ Thần!

Hỗn Độn Cổ Thần có được thân thể biến thái, thân thể Chân Tiên cấp Cổ Thần cũng đã đạt tới Tiên Vương, mà Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, thân thể hắn càng là thẳng truy Tiên Quân, người biến thái càng là có thể

cùng Tiên Quân so sánh!

Hơn 100 Hỗn Độn Cổ Thần, đủ có thể đem tất cả Tiên nhân đồ sát không còn!

Huyền Đô Tiên Quân lông mày nhẹ nhàng giơ lên, nói khẽ:

- Đạo huynh, không nên được một tấc lại muốn tiến một thước, nơi này là Tiên Giới, liền theo quy củ Tiên Giới ta ra, Tiên Quân có được hai danh ngạch. Hỗn Độn Thiên quốc trước mắt có hai Tiên Quân cấp Cổ Thần, thì được phái ra bốn người.

Rama Cổ Thần cười nói:

- Huyền Đô, Tiên Vương giống như cũng có hai danh ngạch a? Ở bên trong Hỗn Độn Thiên quốc ta, Tiên Vương cấp Cổ Thần số lượng cũng không ít, tuy số lượng không bằng Tiên Vương trong Tiên giới, nhưng mà có hai ba mươi tên! Cho nên, Hỗn Độn Thiên quốc ta nên có 60 danh ngạch mới đúng!

Huyền Đô Tiên Quân lắc đầu nói:

- Tiên Vương không có danh ngạch, danh ngạch chính là Tiên châu Chi Chủ, mỗi một tiên châu Chi Chủ đều có hai danh ngạch. Trong Hỗn Độn Cổ Thần không có tiên châu Chi Chủ, cho nên Hỗn Độn Thiên quốc chỉ có thể phái ra bốn người.

Rama Cổ Thần nhíu mày, Đại Diễn Cổ Thần cười nói:

- Đã như vầy, vậy thì theo đạo hữu nói, Tiên Quân cấp phái ra hai người, Hỗn Độn Thiên quốc ta liền phái ra tám người tiến vào Nguyên thủy chi địa!

Cảnh Nguyệt Nữ Quân ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Đại Diễn đạo huynh, các ngươi chỉ có hai Tiên Quân, tại sao muốn phái ra tám người?

- Bởi vì chúng ta quay trở lại rồi!

Đột nhiên hai thanh âm đồng thời vang lên, hai Cổ Thần cổ xưa xuất hiện, khí tức bắt đầu khởi động, so với Rama Cổ Thần không yếu chút nào, nhưng khí tức càng thêm tang thương!

Hai Cổ Thần này lớn lên giống như đúc, một đầu tóc rối bời như lợi kiếm màu tím, ánh mắt sáng ngời, chỉ thấy ánh mắt của bọn hắn không giống người thường, trong đó hai con ngươi một Cổ Thần, mỗi một con mắt vậy mà có ba khỏa đồng tử tuyết trắng lách vào chung một chỗ, ba đồng tử thỉnh thoảng quay chung quanh trung tâm chuyển động thoáng một phát, thay đổi vị trí!

Mà đổi thành một Cổ Thần khác thì mọc ra đồng tử màu vàng, cũng là ba đồng tử lách vào trong một con mắt!

Sau lưng hai Cổ Thần này kết sinh ra cánh, mở ra dựng thẳng ở sau lưng.

- Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần! Nguyên lai là hai bại hoại các ngươi!

Ngọc Kinh Tiên Quân bỗng nhiên đứng dậy, lạnh lùng nói:

- Năm đó Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân trở mặt, liền là bởi vì hai người các ngươi lạm sát kẻ vô tội, thế cho nên Bất Không đạo nhân cùng Đế Tôn quyết liệt! Hai người các ngươi, bị Bất Không đạo nhân lưu vong tới Man hoang chi địa, các ngươi rõ ràng còn có thể tìm được đường trở về!

Sau lưng Kim Đồng Cổ Thần hai cánh triển khai, chớp lên một cái, cười ha ha, thanh âm như là Kim Thạch:

- Mang hoang chi địa làm huynh đệ chúng ta mệt nhọc tám trăm triệu năm, tám trăm triệu năm a! Bất quá cũng may chúng ta rốt cục tìm được con đường đi ra ngoài, không thấy chúng ta trở lại đó sao?

Ngọc Kinh Tiên Quân hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên cùng huynh đệ Kim

Đồng Ngân Đồng thù cũ rất sâu.

Càn Nguyên Tiên Quân đột nhiên cười nói:

- Đã như vầy, Hỗn Độn Thiên quốc liền phái ra tám người a.

Đôi mắt hai người Kim Đồng Ngân Đồng ngay ngắn rơi vào trên người hắn, lộ ra vẻ nghi hoặc, liếc nhau. Thấp giọng nói:

- Cái thằng này hẳn là phế vật năm đó đi theo sau lưng Đế cùng Tôn kia. Trong hàng đệ tử Đế Tôn đứng cuối hàng? Như thế nào hôm nay rõ ràng chứng được Tiên Quân rồi hả?

- Ngay cả thằng này cũng có thể chứng được Tiên Quân, như vậy chất lượng Tiên Giới Tiên Quân có thể lo!

Đại Diễn Cổ Thần thò ra một bàn tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay đứng tám Cổ Thần, rõ ràng là Tiên Vương cấp, cái bàn tay này khe khẽ rung lên, lập tức xuyên phá Hỗn Độn Thiên quốc, thăm dò vào tầng hư không thứ sáu của Tiên Giới.

Hư không kịch liệt chấn động, như là nhấc lên bão táp lớn lao, gào thét gợi lên tầng hư không thứ sáu Tiên Giới. Thậm chí mọi người ở trên Giảng Đạo nhai cũng cơ hồ bị hư không bão táp cuốn đi ra ngoài!

Trong hai đại đạo cung truyền đến từng tiếng hừ lạnh, từng bàn tay lớn nhao nhao thò ra, hướng bàn tay của Đại Diễn Cổ Thần hung hăng đập đi!

Chỉ có Huyền Đô Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân không có nhúc nhích, Ngọc Kinh Tiên Quân chần chờ thoáng một phát, cũng không có ra tay.

Mà vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy hư không đột nhiên bình thường lại, gió êm sóng lặng, Đại Diễn Cổ Thần nhẹ nhàng lật tay, đem tám Hỗn Độn Cổ Thần đặt ở trên Giảng Đạo nhai.

Trong hai đại đạo cung bọn người Tu A, Viên Không Tiên Quân thấy thế, vội vàng thu hồi pháp lực từng người. Bọn hắn vốn cho là Đại Diễn Cổ Thần ý định đem Chân Tiên Tiên Vương trên Giảng Đạo nhai hết thảy đánh chết, bởi vậy toàn lực ra tay ngăn trở. Lại không ngờ rằng Đại Diễn Cổ Thần rõ ràng thu pháp lực, bọn hắn cũng đành phải thu hồi pháp lực.

Trong nháy mắt bọn hắn thu hồi pháp lực, đột nhiên chỉ thấy bàn tay lớn kia sáu chỉ giơ lên, một ngón tay vừa thô vừa to linh xảo vô cùng búng ra, ba, Viên Không Tiên Quân dẫn đầu lọt vào công kích, bàn tay lại bị một ngón tay kia xuyên thủng, phá vỡ một cái động lớn, toái cốt bay loạn!

Ba ba ba…

Lại là năm âm thanh nhẹ vang lên truyền đến, Tu A, Long La Bồ Đề, Cảnh Nguyệt, Thái Chân, Minh Phạm năm đại Tiên Quân từng người bị thương, bị bắn ra năm cái lỗ máu!

Tầng hư không thứ sáu, bóng ngón tay tung bay, bọn người Tự Nhiên Lão Quân, Thiên Môn Tiên Quân, Côn Luân Tiên Quân cũng chưa kịp thu về bàn tay, giờ phút này pháp lực lại bị bọn hắn thu hồi, lập tức lọt vào công kích, nguyên một đám bàn tay phụ chế, chỉ chưởng tầm đó máu tươi đầm đìa!

Trong hai cung, từng tiếng gầm lên truyền đến, rất nhiều Tiên Quân vậy mà cùng một chỗ bị thương, không khỏi nhao nhao giận dữ, liền muốn đứng lên động thủ!

Chương 2180: Các Ngươi TíNh Là CáI Rắm ẤY! (2)

Đại Diễn Cổ Thần cười ha ha, thu bàn tay về, cười nói:

- Chư vị đạo hữu hướng ta ra tay, chẳng lẽ liền không cho phép ta hoàn thủ sao?

Kim Đồng, Ngân Đồng hai đại Cổ Thần trăm miệng một lời nói:

- Không sai! Chư vị đạo hữu, Tiên Giới gần đây chú ý dùng lý phục người, hẳn là muốn ỷ thế hiếp người không nói đạo lý rồi hả?

Các Tiên Quân sắc mặt hơi trầm xuống, lại từng người ngồi xuống.

- Đại Diễn Cổ Thần này, thật là một đời kiệt xuất có tài trí mưu lược, là nhân vật kiêu hùng!

Trong nội tâm Ngọc Kinh Tiên Quân trầm xuống:

- Vừa rồi nếu ta ra tay, chỉ sợ cũng gặp hắn đả kích!

Sắc mặt Đại Diễn Cổ Thần đột nhiên chìm xuống quát:

- Các con nghe lệnh, đã đến Tiên Giới Nguyên thủy chi địa, bảo vật cơ duyên chỉ là phụ, chuyện thứ nhất các ngươi phải làm, là giết Huyền Thiên giáo chủ, sưu hồn tác phách, đem Bất Không đạo nhân truyền thừa thu hồi cho ta! Đây là việc cần giải quyết thứ nhất!

- Vâng!

Trên Giảng Đạo nhai, tám Tiên Vương cấp Cổ Thần ngay ngắn khom người, đón lấy một Cổ Thần bước đi ra, nhìn quét mọi người, lạnh lùng nói:

- Vị nào là Huyền Thiên giáo chủ? Kính xin đứng ra, để cho chúng ta

nhận thức một hồi!

Từng ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người Giang Nam, Giang Nam ho khan liên tục, khóe miệng tràn huyết, chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nói:

- Giang mỗ ở đây.

- Ngươi nhất định phải chết.

Hỗn Độn Cổ Thần kia sắc mặt đạm mạc nói.

Long La Phổ Tôn đột nhiên cười ha ha, vươn người đứng dậy:

- Hỗn Độn Thiên quốc đạo hữu, Huyền Thiên là con mồi của ta, các ngươi dám can đảm cùng ta đoạt là cùng ta đối nghịch!

Hỗn Độn Cổ Thần kia tầm mắt buông xuống, lạnh lùng nói:

- Ngươi chết chắc rồi!

- Hỗn Độn Cổ Thần khẩu khí thật lớn, rõ ràng xem Tiên Giới ta như không có gì! Thực coi Tiên Giới cường giả ta đều là người chết sao?

Long La Phổ Tôn cười lạnh nói:

- Ta còn chưa bao giờ nếm qua thịt Hỗn Độn Cổ Thần, đã đến Nguyên thủy chi địa, cũng muốn ăn mấy Hỗn Độn Cổ Thần mở mang kiến thức!

- Nói hay lắm!

Ba Âm Tiên Vương vỗ tay tán thưởng, cười nói:

- Huyền Thiên là người Tiên Giới ta, bảo bối trên người hắn tự nhiên là bảo bối của Tiên Giới ta, vô luận Bất Không đạo nhân truyền thừa hay là Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đều là của Tiên Giới, tự nhiên phải rơi vào tay Tiên Giới ta, còn chưa tới phiên Hỗn Độn Cổ Thần nhúng tay!

Kim Huyên cười mỉm nói:

- Huyền Thiên giáo chủ chính là con mồi của ta, nếu các ngươi cùng ta đoạt, đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

Trong thanh âm của Đồ Ngạn mang theo sát khí lăng lệ ác liệt, lạnh như băng nói:

- Vô luận các ngươi ai giết Huyền Thiên, ta chỉ muốn Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang của hắn!

Lại một tuổi trẻ tài tuấn cười ha ha, vẻ mặt hưng phấn:

- Ta đối với Thần tổ đạo quả rất có hứng thú, đã giết không được bát Tiên Vương, như vậy đạt được đạo quả đệ cửu Thần tổ cũng không tệ!

Tám Hỗn Độn Cổ Thần kia sắc mặt không thay đổi, tùy ý các Chân Tiên Tiên Vương Tiên Giới ngươi một lời ta một câu, đột nhiên một Cổ Thần lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên chúng ta muốn giết, các ngươi cũng nhất định phải chết!

Trên Giảng Đạo nhai, các cường giả sát khí bành trướng kích động, lẫn nhau đối lập, hào khí dần dần ngưng trọng, nghe không được bất luận một tiếng vang gì.

Đột nhiên, tiếng ho khan vang lên, Giang Nam kịch liệt ho khan, trong cổ họng một ngụm máu tươi xông tới, giơ tay gạt đi vết máu ở khóe miệng.

- Muốn giết ta?

Ánh mắt Giang Nam chậm rãi từ trên mặt mọi người đảo qua, khẽ cười nói:

- Giang mỗ cả đời quát tháo, đúc thành Thần tổ đạo quả, hùng lập Huyền Châu, nuốt Tạp Đà, cũng Cấm khu Vô Nhân khu, khai sáng thống trị bất thế! Cho dù đạo quả của ta lọt vào trọng thương, chỉ còn lại có hai thành tu vi hai

thành thực lực, ta cũng là hổ đói, muốn ăn thịt người! Các ngươi. . .

- Tính là cái rắm ấy! Khục khục khục. . .

Hắn lại kịch liệt ho khan, vẻ mặt Tịch Ứng Tình lo lắng nói:

- Đừng nói nữa, ngươi lại hộc máu. . .

Trên Giảng Đạo nhai, hào khí trở nên vô cùng áp lực, Cổ Thần đến từ Hỗn Độn Thiên quốc, cường giả nổi tiếng môn hạ của tất cả đại Tiên Quân Tiên Vương, bát Tiên Vương, Tam đại Tiên Vương, ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người Giang Nam.

- Các ngươi tính là cái rắm ấy!

Lời này cực kỳ thô lỗ, nhất là đối với mấy tồn tại cao cao tại thượng mà nói, lộ ra càng chói tai, nhưng Giang Nam hết lần này tới lần khác đã nói, bễ nghễ bọn hắn, khinh thị bọn hắn.

Trên Giảng Đạo nhai, hơn phân nửa cường giả đều mắt lộ ra sát ý, cuồn cuộn sát ý cơ hồ ngưng tụ thành thực chất.

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Nhìn cái gì? Nếu như các ngươi nhìn có thể chết người ta đã sớm chết rồi. Có gan thì động thủ, không có thì đừng trừng mắt!

- Thật muốn giết chết tiểu tử này ah. . .

Long La Phổ Tôn tốn hơi thừa lời, rầm rì nói:

- Quá kiêu ngạo rồi, quá cần ăn đòn rồi, Nhưng tiếc ở Giảng Đạo nhai không thể động thủ, nếu không sẽ bị Tiên Quân khu trục đi ra ngoài. . .

Kim Huyên tiên tử hàm răng cắn môi, giận dữ nói:

- Cái thằng này rất đáng hận rồi, thực muốn ở chỗ này tiêu diệt hắn. . .

Giang Nam hướng nàng cười nói:

- Không dám động thủ, hay là không có gan.

Kim Huyên tiên tử cơ hồ bị hắn là tức giận đến thổ huyết, cả giận nói:

- Đừng cản lấy ta, ta nhất định phải tiêu diệt hắn!

Rầm Ào Ào…

Đám người tản ra, không ai ngăn trở nàng, kim Huyên tiên tử ngẩn ngơ, kiều cả giận nói:

- Các ngươi những cái xấu xa này, muốn cho lão nương động thủ, sau đó để cho Tiên Quân khu trục phải hay không? Lão nương mới không trúng kế của các ngươi! Lão nương muốn ở trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa đánh chết hắn!

Huyền Thanh Tiên Vương ánh mắt chớp động, cười nói:

- Huyền Thiên, bản lĩnh tìm đường chết của ngươi lại cao thêm rồi, thật đáng mừng.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Huyền Thanh đạo huynh hẳn là cũng muốn tiêu diệt ta cái đệ Cửu Thần tổ này?

Huyền Thanh Tiên Vương thở dài nói:

- Ta và ngươi đều là Thần tổ, vốn là không nên hướng ngươi ra tay, tiếc rằng ngươi phản bội Thần đạo. Ngu huynh cũng không thể không quân pháp bất vị thân, nhịn đau giết ngươi. Chỉ là ngươi chưa hẳn có thể sống đến một khắc ta ra tay đó, người muốn giết ngươi thật sự nhiều lắm.

Thanh Hoa Tiên Vương nghiêm mặt nói:

- Thần tổ vốn hẳn nên hai bên cùng ủng hộ, tự giết lẫn nhau chỉ biết làm cho người chế nhạo, nhưng mà con sâu làm rầu nồi canh, nếu như chưa trừ diệt, chỉ biết nguy hiểm cho tộc đàn. Giáo chủ đừng trách, đã đến Nguyên thủy chi địa, ta và ngươi tầm đó cũng có một hồi ân oán Nhân Quả phải kết! Chỉ cần ngươi có thể còn sống sót, ta sẽ đi tìm ngươi.

- Giáo chủ, quý trọng thời gian cuối cùng a.

Ngọc Hoàng Tiên Vương thở dài:

- Cái này có thể là thời gian cuối cùng của ngươi rồi.

Bọn người Tịch Ứng Tình, Hồ Thiên lão tổ lộ ra thần sắc lo lắng, còn chưa tiến vào Nguyên thủy chi địa cũng đã có nhiều cường giả muốn đối phó Giang Nam như vậy, đã đến Nguyên thủy chi địa, chỉ sợ nghênh đón Giang Nam, sẽ là một hồi tai hoạ ngập đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2181: Nguyên Thủy Chi Địa Mở Ra.

Mà mấy cường giả đối diện này, mặc dù Tịch Ứng Tình, Hồ Thiên, Bán Viên, Chung Tú Tú, cộng thêm Tử Tiêu lão đạo, Linh Lung, Tuyên Lâu cùng tiến lên, cũng xa không là đối thủ!

Hồ Thiên lão tổ kinh hồn táng đảm, thấp giọng nói:

- Tử Xuyên, nói ít một câu a. . .

Giang Nam thần thức truyền âm nói:

- Hồ Thiên lão sư yên tâm, thái bình là đánh đi ra đấy, không phải cầu đi ra. Trải qua một trận chiến này, trong Tiên giới, không còn người dám can đảm khinh thường ta, dùng bảo vệ người Hạ giới phi tiên an bình!

Hồ Thiên lão tổ trên mặt thần sắc lo lắng:

- Nhưng ngươi chỉ còn lại có hai ba thành thực lực. . .

- Ai nói ta chỉ còn lại có hai ba thành thực lực?

Giang Nam tức cười, cười nói.

Hồ Thiên lão tổ trừng mắt, cả giận nói:

- Tự ngươi nói. . . Đúng rồi, là tự ngươi nói! Ngươi cái xấu xa này!

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, tất cả mọi người trong Tiên giới đồn đãi, Huyền Thiên giáo chủ chỉ còn lại không tới ba thành thực lực, lại không biết ngọn nguồn những lời này đến cùng xuất từ đâu. Mà hắn lại biết, kỳ thật những lời này là từ trong miệng Giang Nam truyền tới đấy!

- Bất quá, tu vi của ngươi lại thật sự ngã xuống đến Chân Tiên sơ kỳ,

thương thế nhất định là rất nặng a?

Giang Nam gật đầu, thở dài nói:

- Thương thế của ta là rất nặng, chỉ còn lại có bảy thành thực lực.

Hồ Thiên lão tổ cơ hồ muốn nhảy bật lên, đem tiểu tử này bắt lại tàn bạo đánh một trận, đột nhiên lại nghĩ đến Giang Nam còn lại bảy thành thực lực, mình không phải là đối thủ của hắn, chỉ phải thôi.

- Không đúng! Càn Nguyên Tiên Quân tặng ngươi Hồng Hoàn tiên đan, tối đa chỉ có thể trị liệu ngươi hai thành thương thế, cho ngươi khôi phục đến bốn thành thực lực, ngươi là như thế nào khôi phục ba thành thực lực khác?

Hắn thẳng ngoắc ngoắc nhìn về phía Giang Nam, nói ra nghi ngờ của mình:

- Chẳng lẽ nói ngươi có được tiền sử Yêu tộc song tu chi pháp? Cái này cũng không đúng, ngươi không có chạm qua yêu tinh mà bọn người Lạc Hoa Âm, Nam Quách tiên ông mang về, hơn nữa thời gian bọn hắn trở về đã chậm bốn năm, nếu như là khi đó song tu, thương thế của ngươi đã chuyển biến xấu. . . Ân, ngươi là cùng với nữ yêu tinh khác song tu đúng hay không? Hơn nữa là ở bị thương mới bắt đầu cũng đã song tu trấn áp thương thế đúng hay không?

Hồ Thiên lão tổ bừng tỉnh đại ngộ:

- Bên trong Huyền Thiên tiên vực, nữ yêu tinh giống như chỉ có một, là tiểu Hồ ly Đông Cực kia. . .

- Lão sư, không phải như ngươi nghĩ. . .

- Vậy là loại nào?

Ánh mắt Hồ Thiên lão tổ sáng ngời nhìn thẳng hắn.

Giang Nam nói không ra lời, không khỏi quê quá hóa khùng, đang muốn

đem mỹ thiếu niên thích chõ mõm vào chuyện người khác đánh một trận diệt khẩu, lại vào lúc này, chỉ nghe từng tiếng chấn động kịch liệt truyền đến.

Cái chấn động kia cao viễn tĩnh mịch, giống như sâu dưới biển truyền ra thần bí chi âm, mặc dù là rất nhiều Tiên Quân của hai cung, giờ phút này cũng không khỏi kích động lên, nguyên một đám ngẩng đầu, hướng hư không rất cao trong Tiên Giới nhìn lại.

Tầng hư không rất cao, tầng hư không thứ tám, ngay cả Tiên Quân cũng không cách nào tiến vào.

Tầng hư không thứ sáu của Tiên Giới cất giấu Giảng Đạo nhai cùng một ít đại lục thần bí, trong hư không thứ bảy ẩn chứa hai tòa đạo cung, đệ bát trọng hư không đến cùng có cái gì, bọn hắn cũng không biết!

Bất quá có nghe đồn, trong hư không thứ tám của Tiên Giới cất giấu Tiên Thiên pháp bảo mà Đế cùng Tôn bắt được, còn có bảo tàng kinh thế!

Mà đệ cửu hư không, thì là Nguyên thủy chi địa!

Hôm nay, Nguyên thủy chi địa mở ra, trong nháy mắt Tiên chỉ từ Nguyên thủy chi địa phóng xuống, bọn hắn liền có thể mượn cơ hội quan sát đến cảnh tượng tầng hư không thứ tám, nhìn xem trong hư không thứ tám đến cùng bị Đế Tôn cất giấu cái gì!

Ầm ầm…

Từ trong hư không thứ chín truyền đến chấn động càng thêm kịch liệt, trong nháy mắt này, Tiên Giới Đại Thiên thời không đều bị cổ chấn động kịch liệt này ảnh hưởng đến, Đại Thiên thời không kịch liệt chấn động, Tiên Giới sáu mươi ba châu cũng ầm ầm rung động, chỉ thấy vô số Tiên Giới tiên đạo bị cổ chấn động này từ trong hư không, khắp mặt đất, non sông, Tiên Hải… bay ra, tiên đạo rậm rạp chằng chịt trong nháy mắt chiếu sáng Tiên Giới!

Ầm ầm…

Đệ Cửu hư không lần nữa chấn động, so với trước đó lần thứ nhất càng thêm mãnh liệt, chỉ thấy tầng tầng hư không bị chấn động này chấn đến tiên đạo tràn ra, dần dần trở nên sáng lên!

Tiên Giới hư không lờ mờ không rõ, mà giờ khắc này tiên đạo bị tầng hư không thứ chín truyền đến chấn động nhen nhóm. Vậy mà đem những hư không này chiếu sáng, bọn người Giang Nam đứng ở trên Giảng Đạo nhai nhìn lại, chỉ thấy tầng hư không thứ nhất, thứ hai, thứ ba, mãi cho đến tầng hư không thứ bảy, hết thảy trở nên thông thấu như ban ngày, bị những tiên đạo tràn ra hư không kia chiếu rọi nhiều màu nhiều sắc!

Đứng ở trên Giảng Đạo nhai nhìn lại, phía dưới là lãnh thổ quốc gia mênh mông của Tiên Giới, núi sông hồ nước biển cả, hết thảy cất vào đáy mắt, mà tầng tầng hư không kia cũng không có nửa phần bí mật đáng nói!

- Mau nhìn, trong hư không thứ nhất vậy mà có nhiều sinh linh như vậy!

Có người hoảng sợ nói.

Chỉ thấy tầng hư không thứ nhất Tiên Giới, tiên lôi hóa thành lôi hải, lôi hải quay chung quanh Tiên Giới tạo thành một màng thai cự đại, mà ở trên lôi hải, vô số dị thú ở trong lôi thủy tung bay, gây sóng gió, số lượng nhiều so với Tiên Giới tiên thú còn nhiều hơn nhiều lắm!

Trong đó không thiếu có Tiên thú cực kỳ cường đại, không kém hơn Tiên Vương!

Mà ở trong hư không thứ hai của Tiên Giới, thì xuất hiện nguyên một đám Bí Cảnh, chèo chống những Bí Cảnh kia rõ ràng là từng kiện từng kiện pháp bảo uy năng cường đại, đang không ngừng hấp thu lực lượng cùng uy năng trong lôi hải tầng hư không thứ nhất!

Những pháp bảo này, hẳn là Đế cùng Tôn lưu lại, dùng lôi hải đến rèn luyện những bảo vật này, khiến cho pháp bảo thành thục!

Giờ phút này những pháp bảo kia hết thảy bị tầng hư không thứ chín chấn

động kích phát, bộc phát uy năng mênh mông, có thể chứng kiến vô số tiên đạo từ bên trong pháp bảo tràn ra, luyện nhập trong trời đất Tiên Giới!

Trong hư không thứ ba cũng có rất nhiều Bí Cảnh vốn là ẩn nấp ở trong hư không, mặc dù là Tiên Vương Tiên Quân cũng chưa từng phát hiện ra, đó là ba nghìn Tiên sơn, ba nghìn tòa Tiên sơn trôi nổi, mỗi một tòa Tiên sơn đều so với Tiên sơn thần thánh nhất Tiên Giới còn muốn thần thánh!

Trong hư không thứ tư thì nổi lơ lửng ba trăm tòa Tiên trì, trong hư không thứ năm thì hiện lên ba mươi tòa Tiên Thiên tiên vực!

Mà trong hư không thứ sáu thì chỉ có một tòa Giảng Đạo nhai cùng mười hai toà đại lục, bất quá rất nhanh hư không thứ sáu bị chiếu sáng, mọi người phát hiện mười hai toà đại lục trong hư không thứ sáu dần dần va chạm, tổ hợp, hóa thành một mặt mâm tròn to lớn không gì so sánh được, ầm ầm chuyển động, vô số phù văn huyền dị từ trong đại viên bàn bắn ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2182: Đọ SứC Một Hồi. (1)

Về phần hai đại đạo cung trong hư không thứ bảy thì bị chiếu sáng, mặc dù là Tiên Quân cũng chưa từng đem hai đạo cung này thăm dò một lần, giờ khắc này tướng mạo của hai đại đạo cung xuất hiện ở trước mặt mọi người, được xưng tụng rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, quảng đại bao la!

Ầm ầm…

Lại một tiếng chấn động truyền đến, tầng hư không thứ tám Tiên Giới dần dần sáng lên, bóng mờ cực lớn xuất hiện ở trong mắt mọi người, lại là một tiếng chấn động, hư không thứ tám càng ngày càng sáng ngời, những bóng mờ kia cũng dần dần rõ ràng.

Chỉ thấy ở trong hư không thứ tám từng ngụm hắc quan cực lớn im im lặng lặng phiêu phù ở trong hư không, để cho da đầu người run lên!

- Đế cùng Tôn đem những hắc quan kia đặt ở hư không thứ tám, trong quan tài đến cùng mai táng cái gì?

Bá…

Tầng hư không thứ tám của Tiên Giới bị chiếu sáng, vô số tiên đạo như là dây xích lửa cực nóng tung bay bốc lên, đột nhiên từ trên trời giáng xuống, ngay ngắn hướng Tiên Giới phía dưới bay đi, từng đạo tiên đạo rơi vào bên trong lãnh thổ quốc gia của Tạp Đà Châu bây giờ là Huyền Châu!

Huyền Châu của Giang Nam kịch liệt chấn động, mọi người thấy mà da đầu run lên, Tiên đạo của Tiên Giới sáu mươi ba châu, tăng thêm Tiên đạo của bát trọng hư không, tiên bảo Bí Cảnh, tiên vực đạo cung... chi uy, cùng một chỗ đánh vào trong Huyền Châu, lần này oanh kích, uy năng to lớn, đừng nói Tiên Quân, coi như là tồn tại siêu thoát Tiên Quân cũng sẽ bị đuổi giết!

Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, lần này địa phương tất cả tiên đạo của Tiên Giới oanh kích, liền ở cách Huyền Thiên tiên vực không xa, là một mảnh rừng rậm cổ xưa nguyên thủy, trong nội tâm không khỏi khẽ nhúc nhích:

- Chẳng lẽ chỗ đó trấn áp lấy một Cự Đầu tiền sử?

Ầm ầm, ầm ầm…

Tầng hư không thứ chín một lần lại một lần chấn động, điều động tất cả lực lượng của Tiên Giới, không ngừng hướng phiến rừng rậm nguyên thủy kia của Huyền Châu oanh xuống, mà vào lúc này, trong tầng hư không thứ chín, một đạo tiên quang dần dần từ trên trời giáng xuống, xuyên qua tầng hư không thứ tám, hư không thứ bảy, chiếu vào trên Giảng Đạo nhai.

Các Tiên Quân bỗng nhiên đứng dậy, trầm giọng quát:

- Nguyên thủy chi địa đã mở, mau mau theo tiên quang bay vào trong đó, tất cả được cơ duyên!

Từng bóng người lập tức phóng lên trời, nhao nhao theo đạo tiên quang này hướng lên bay đi!

Giang Nam cũng nhảy vào bên trong tiên quang, thầm nghĩ:

- Tỷ tỷ cùng Đạo Vương không biết có chú ý tới bức cảnh tượng này hay không, đi dò xét nơi tiên đạo oanh kích thoáng một phát?

Trong hai đại đạo cung, Ngọc Kinh, Tu A, Long La Bồ Đề các Tiên Quân nhìn xem từng đợt hư không nặng nề của Tiên Giới, đột nhiên Tự Nhiên Lão Quân cảm khái nói:

- Tiên Giới mỗi một trọng hư không, đều cất dấu rất nhiều bí mật, Nguyên thủy chi địa ở tầng hư không thứ chín, trong đó bí mật nhất định càng thêm kinh người! Nhưng tiếc, chúng ta không cách nào tiến vào.

Thái Chân Tiên Quân thở dài nói:

- Chúng ta chỉ có thể mượn tay bọn họ, đi thăm dò tầng hư không thứ chín. Mặc dù là tám tầng hư không trước, cũng là bảo vật vô cùng, vậy mà chúng ta cũng không thể đạt được bất luận bảo vật gì trong đó.

Chư vị Tiên Quân trầm mặc, bảy tầng hư không trước của Tiên Giới, bọn hắn đều đã từng thăm dò qua, cũng gặp phải rất nhiều bảo vật, ví dụ như Dị thú bên trong lôi hải, pháp bảo bên trong Bí Cảnh, còn có từng tòa Tiên Thiên tiên vực kia, nhưng tiếc chính là, chỗ đó để lại bố trí trùng trùng điệp điệp của Tiên Đế cùng Tiên Tôn, mặc dù là Tiên Quân, cũng không cách nào lấy đi bất luận bảo vật gì!

Tiên Quân tuy là tồn tại cường đại nhất trong Tiên giới, nhưng mà không cách nào phá vỡ Đế cùng Tôn bố trí, thu những bảo vật chất chứa trong hư không kia tới tay.

Bởi vậy bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem bảo vật trong hư không nặng nề, nhưng không cách nào lấy đi.

Càn Nguyên Tiên Quân cười nói:

- Chư vị đạo hữu, Đế cùng Tôn lưu lại những bố trí này, có thể là vì đem Tiên Giới triệt để mở đi ra, thậm chí luyện hóa Cấm khu! Mà những bảo vật này, hơn phân nửa là lưu cho người hữu duyên, chúng ta thực sự không phải là người hữu duyên. Nếu người hữu duyên xuất hiện, những bảo vật này sẽ tự mình nhận chủ, từ đó tạo ra được một đám tồn tại cường đại, đủ có thể chống đỡ Tiên Giới!

Huyền Đô Tiên Quân gật đầu nói:

- Những bảo vật này tạo nên tồn tại cường đại số lượng tuyệt đối không ít, khi đó Tiên Giới, chỉ sợ so với hiện nay lớn hơn vô số lần, mà Tiên Quân hai đại đạo cung chúng ta, rốt cuộc không cách nào thống trị Tiên Giới. Khi đó, Tiên Quân không còn là Quân, mà là chư hầu!

- Người hữu duyên?

Long La Bồ Đề Tiên Quân trong mắt tinh quang chớp động nói:

- Càn Nguyên sư huynh, Huyền Đô sư huynh, không biết các ngươi nói người nào mới xem như người hữu duyên?

Càn Nguyên Tiên Quân đánh cái ha ha, cười nói:

- Đế cùng Tôn bố trí, ta sao biết được?

Huyền Đô Tiên Quân ánh mắt tĩnh mịch, nhìn xem tầng hư không thứ chín rủ xuống tiên quang, nhẹ nhàng nói:

- Lần này tiến vào Nguyên thủy chi địa, là người hữu duyên được Nguyên thủy chi địa. Tương lai đạt được bảo vật khác trong hư không, là người hữu duyên đối ứng.

- Hai vị sư huynh nói cũng như chưa nói!

Minh Phạm Tiên Quân bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt rơi vào trong rừng rậm nguyên thủy ở Huyền Châu, chỉ thấy theo tầng hư không thứ chín chấn động, lực lượng Tiên Giới hết thảy bị điều động ra, còn đang không ngừng oanh kích chỗ đó.

Mà phiến rừng rậm nguyên thủy kia đã bị san thành bình địa, oanh ra một cửa động cự đại tĩnh mịch, Minh Phạm Tiên Quân mỉm cười nói:

- Tầng hư không thứ chín điều động tất cả lực lượng của Tiên Giới oanh kích chỗ đó, chỗ đó tất có kỳ quặc, chư vị sư huynh. Không bằng chúng ta tiến đến tìm một chút, các ngươi thấy như thế nào?

Một Tiên Quân ý động, nhao nhao đứng dậy, cười nói:

- Đang muốn tìm một chút.

Tiên Quân hai cung cùng một chỗ hàng lâm, đi vào Huyền Châu, sớm đã

kinh động bọn người Đạo Vương bên trong Huyền Châu. Huyền Đô Tiên Quân không muốn nhiễm Nhân Quả, bởi vậy không có theo những người khác cùng một chỗ tiến về trung tâm oanh kích, mà là đi vào Huyền Thiên tiên vực, hướng Đạo Vương, Giang Tuyết cùng Nam Quách tiên ông chào hỏi nói:

- Huyền Thiên không ở đây, các ngươi là chủ nhân nơi này, khách theo ý chủ, ta là khách nhân, xin hỏi có thể tiến vào chỗ Tiên Giới chi lực oanh kích xem xét hay không?

Đạo Vương, Giang Tuyết cùng Nam Quách tiên ông liếc nhau, Giang Tuyết cười nói:

- Đạo huynh khách khí. Huyền Đô đạo huynh, ta nghĩ đến ngươi muốn đi vào chỗ đó thăm dò một phen, hay là muốn chờ một lát, đợi cho lần oanh kích này dẹp loạn lại tiến vào cũng không muộn.

Huyền Đô Tiên Quân thần sắc khẽ nhúc nhích nói:

- Đạo hữu nói đúng, vậy thì chờ đến oanh kích dẹp loạn, ta lại đi vào.

Giang Tuyết cười nói:

- Kính xin đạo huynh mang theo chúng ta cùng một chỗ tiến vào, không thể nói trước chúng ta cũng có thể nhận được một phần cơ duyên.

Huyền Đô Tiên Quân gật đầu, ngồi xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2183: Đọ SứC Một Hồi. (2)

Đạo Vương như có điều suy nghĩ nói:

- Đông Cực đạo hữu nói phải, giờ phút này Tiên Giới chi lực oanh kích phiến rừng rậm nguyên thủy kia, uy năng là cương mãnh bá đạo bực nào, nói rõ đồ vật trấn áp ở đó vô cùng lợi hại, cần tập kết Tiên Giới chi lực mới có thể đem nó luyện hóa, hiện tại liền vào chỗ đó, chỉ sợ nguy hiểm trùng trùng điệp điệp. Đợi cho Tiên Giới chi lực không hề oanh kích, mặc dù thứ kia chưa chết, cũng không có bao nhiêu lực uy hiếp.

Nam Quách tiên ông cười nói:

- Huyền Đô đạo hữu cũng cực kỳ lợi hại, Tiên Quân khác đều không tới nơi này hỏi qua chủ nhân, duy chỉ có hắn đến đây, nói rõ tâm cảnh của hắn đã đạt tới cảnh giới cực cao, không dính Nhân Quả, biết được lợi hại.

Ba người đang nói chuyện, đột nhiên trong động khẩu cực lớn kia truyền đến nổ mạnh kinh thiên động địa, chỉ thấy từng đạo tiên chỉ từ trong động khẩu bay ra, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Đón lấy, những nơi tiên quang kia đi qua, tiên huyết từ giữa không trung bay ra, trời giáng huyết vũ, huyết này rõ ràng là Tiên Quân chi huyết, ẩn chứa tiên uy và năng lượng vô cùng, chảy vào Huyền Châu thổ địa, chỉ thấy những cây cối hoa cỏ kia bị huyết vũ dội xuống, lập tức sinh trưởng tươi tốt, hoa cỏ cây cối vậy mà hóa thành Linh Dược, mà những tẩu thú trùng cá bị huyết vũ xối qua, nguyên một đám cũng trưởng thành Tiên thú, thực lực đột nhiên tăng mạnh!

Nam Quách tiên ông ánh mắt chớp động nói:

- Những Tiên Quân kia đều bị thương, hơn nữa thương thế rất nặng!

Huyền Đô Tiên Quân gật đầu, hướng Giang Tuyết thi lễ nói:

- Đa tạ rồi.

- Đạo huynh khách khí.

Giang Tuyết hoàn lễ, nói:

- Đạo huynh, Tử Xuyên tiến vào Tiên Giới nguyên thủy chi địa, ngươi xem sinh tử như thế nào?

Huyền Đô Tiên Quân sắc mặt lạnh nhạt nói:

- Nguyên thủy chi địa này là nơi chư hổ tranh chấp, có hổ vẫn lạc, có hổ hóa rồng. Huyền Thiên tuy bị thương, nhưng như cũ là Mãnh Hổ. Chỉ là, tiến vào bên trong Nguyên thủy chi địa không chỉ có Mãnh Hổ, còn có Cổ Thần, tồn tại tiền sử, sống hay chết, khó có thể dự đoán.

- Tồn tại Tiền sử cũng tiến vào Nguyên thủy chi địa rồi hả?

Giang Tuyết cũng không khỏi lo lắng, vội vàng nói:

- Tiên Quân đã nhìn ra có tồn tại tiền sử lẻn vào, vì sao không ngăn trở bọn hắn?

- Không cần ngăn trở?

Huyền Đô Tiên Quân buồn bực nói:

- Bọn hắn đã chuyển thế, dung nhập đến trong Tiên giới, cái kia chính là người của Tiên giới ta, cần gì phải ngăn trở?

Dưới Tiên Giới nguyên thủy chi, bên trong tiên quang, từng bóng người kiệt lực bay đi, ý đồ tiến vào Nguyên thủy chi địa, bên trong tiên quang áp lực càng ngày càng mạnh, loại áp lực này là nhằm vào tu vi cảnh giới mà đến, cảnh giới càng cao, áp lực càng cường, mà tu vi quá thấp, ở dưới cổ áp lực này căn bản không cách nào bay lên!

Tu vi mạnh nhất như bát Tiên vương, An Thanh, Nam Chiên, Đông Vân cùng Nguyên Dục Tiên Vương, lọt vào áp lực lớn nhất, từng bước gian khổ, chỉ có thể từng bước một leo lên.

Mà rất nhiều Chân Tiên, Tiên Vương ngược lại so với bọn hắn nhanh hơn. Nhất là Chân Tiên, liền viễn siêu bọn người bát Tiên vương, bọn người Ngọc Lâm Tử, Kim Huyên, Long La Phổ Tôn đi cực nhanh, nhất là Long La Phổ Tôn thân thể mạnh nhất, càng viễn siêu người khác, không khỏi cười ha ha nói:

- Chư vị, xem ra ta là cái thứ nhất đăng nhập Nguyên thủy chi địa rồi. . .

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy hai đạo nhân ảnh từ bên người hắn đi qua. Là Thanh Thường Tiên Tử cùng Tùng Nguyên Chân Tiên, hai mắt không khỏi trợn tròn, nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh hơn lao đi, bất quá hai người kia lúc nào cũng hơn hắn một bậc.

Lại vào lúc này, lại có một người lướt qua hắn, đi đến trước mặt của hắn, Long La Phổ Tôn giận dữ, nộ nhãn nhìn đi, là một Chân Tiên không có danh tiếng gì, căn bản không biết.

Người này rất nhanh cùng Thanh Thường Tiên Tử, Tùng Nguyên Chân Tiên sánh vai, thậm chí có xu thế siêu việt hai người!

Sau đó, lại có một người lướt qua Long La Phổ Tôn, để cho Long La bị đả kích lớn.

Ngắn ngủn một lát thời gian, liền có bốn năm người lướt qua Long La Phổ Tôn, hắn tự phụ thân thể vô địch, giờ phút này bị đả kích đến cơ hồ phát điên.

Lại có một bóng người lảo đảo siêu việt hắn, đúng là Giang Nam, vừa đi vừa ho khan, trong miệng còn lẩm bẩm nói:

- Ta chỉ còn lại có hai ba thành tu vi, chỉ sợ là đuổi không kịp bọn hắn, muốn kế cuối rồi. . .

Long La Phổ Tôn khổ sở đến cơ hồ thổ huyết, dốc sức liều mạng phát lực, lại thủy chung không cách nào đuổi theo Giang Nam, chỉ thấy Giang Nam lảo đảo biến mất ở bên trong tiên quang phía trước, không thấy bóng dáng!

- Bệnh phu này như thế nào có khả năng vượt qua ta? Đúng rồi, cảnh giới của hắn chỉ còn lại có Chân Tiên sơ kỳ, nhưng mà cường độ thân thể lại vẫn là Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới, cho nên mới có thể đi được nhanh như vậy!

Nghĩ tới đây, Long La Phổ Tôn lập tức yên lòng, thầm nghĩ:

- Vừa rồi những người vượt qua ta kia, nhất định cũng là nguyên nhân đồng dạng, tu vi cảnh giới so ra kém ta, cho nên mới có thể chạy đến trước mặt của ta!

Giang Nam cất bước đi về phía trước, áp lực bên trong tiên quang với hắn mà nói cơ hồ như là không tồn tại, quả thực có thể coi nhàn nhã dạo chơi, nhục thể của hắn đã vượt qua cực hạn của Hỗn Độn Cổ Thần, tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới, áp lực bên trong tiên quang chủ yếu là nhằm vào tu vi cảnh giới mà đến, áp bách đối với hắn không quá cường đại.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam liền vượt qua Thanh Thường Tiên Tử cùng Tùng Nguyên Chân Tiên, chỉ là đã có sáu bảy đạo thân ảnh như trước ở trên bọn hắn.

- Mấy người kia, hẳn là tiền sử Đạo Quân trong Vô Nhân khu chuyển thế?

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, mấy người kia hoàn toàn chính xác cường đại, tốc độ thật không ngờ cực nhanh, Giang Nam tự nghĩ nếu như toàn lực chạy nước rút, hơn phân nửa có thể đuổi theo bọn hắn.

- Thành tựu ở trên thân thể, không người có thể siêu việt ta, Đạo Quân tiền sử chuyển thế cũng không thành!

Đột nhiên, một cổ uy năng kinh khủng bộc phát, hướng hắn tập sát mà đến, đúng là Thanh Thường Tiên Tử ra tay.

Giang Nam ha ha cười cười, đột nhiên phát lực, xông về trước đi, đem Thanh Thường Tiên Tử công kích ném ở sau lưng, nghênh ngang rời đi, cười nói:

- Hai vị đạo hữu, các ngươi ai trở thành nữ nhân?

Lần này hắn vận dụng Cự Linh thân thể, vài bước tầm đó liền đem Thanh Thường cùng Tùng Nguyên vung không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Thanh Thường cùng Tùng Nguyên chỉ có thể nhìn đến một bóng đen thẳng tắp trùng thiên, sau đó liền nhìn không tới tung tích của Giang Nam, không khỏi hoảng sợ, thất thanh nói:

- Nhục thể của hắn như thế nào mạnh mẽ như vậy?

Phía trước, bảy đạo thân ảnh sánh vai cùng, thình lình cũng là cổ đãng tất cả tu vi lực lượng, kiệt lực chạy nước rút, ý đồ siêu việt những người khác, làm cái thứ nhất nhảy vào Nguyên thủy chi địa.

- Mấy vị đạo hữu, cảm thán kiếp trước chúng ta không đồng nhất thế, thế cho nên không thể giao phong, thật sự là muôn đời hối tiếc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2184: Tiên Đạo Sáng Mờ. (1)

Một vị Chân Tiên lông mày xanh đôi mắt đẹp mỉm cười nói:

- Cũng may ở kiếp này chúng ta trọng sinh, đã có cơ hội đọ sức tranh phong, không bằng trước ở chỗ này đọ sức trận đầu!

Lại có một người cười ha ha, vẻ mặt hưng phấn:

- Tốt! Thời đại Tiên đạo, không có nhân vật có thể cùng chúng ta sánh vai, thực sự tịch mịch, may mắn có mấy vị đạo hữu làm bạn, ở kiếp này không hề tịch mịch!

Một vị nữ tử thở dài:

- Năm tỷ sáu trăm triệu năm tịch mịch, hàng tỉ tuế nguyệt chôn sâu trong Cấm khu, ở kiếp này rốt cục đụng phải đối thủ.

Lại có một vị đạo nhân áo bào xám, lông mày giương nhẹ:

- Đọ sức một hồi?

Bảy người cười ha ha, trăm miệng một lời nói:

- Đọ sức một hồi!

Hô…

Một cự nhân to lớn cao ngạo trong lúc đó cất bước từ giữa bọn họ vọt tới, mở ra bước chân chạy như điên, đem bảy Đạo Quân chuyển thế vung không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Biểu lộ bảy người cứng lại ở trên mặt.

- Đuổi theo!

Bảy người nhất thời tỉnh ngộ lại, vội vàng phát lực, toàn lực chạy nước rút, chỉ thấy tiên quang không ngừng rủ xuống, áp lực càng ngày càng nặng, mặc dù bọn họ là Đạo Quân chuyển thế, cũng không thể như lúc trước dễ dàng như vậy nữa, bước chân bất giác chậm lại, đuổi theo một lúc lâu, thủy chung chưa từng thấy thân ảnh khổng lồ kia!

- Làm sao có thể có thân thể khủng bố như vậy?

Vị đạo nhân áo bào tro kia thất thanh nói.

Sáu người khác cũng nhíu mày, bọn họ chính là Đạo Quân, Đạo Quân là đứng đầu đại đạo một thời đại, xem thoả thích một thời đại, có thể đạt tới cấp độ Đạo Quân này, mọi người là lông phượng sừng lân, ít lại càng ít!

Mà thân thể Đạo Quân, cũng đạt đến mức tận cùng, mặc dù không có giống như Thần Mẫu Đạo Quân, nhưng cũng có thể cùng Hỗn Độn Cổ Thần sánh ngang!

Hơn nữa Đạo Quân không chỉ là đại đạo, thậm chí có thể sáng tạo đại đạo, mở vũ trụ càn khôn, định ra Thiên Đạo cương thường, bọn họ đối với đạo lĩnh ngộ đã đạt đến mức tận cùng, phía trước không còn con đường có thể đi, thân thể hoàn mỹ có thể bị phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn, để cho tốc độ của mình cũng tăng lên tới cực hạn!

Mặc dù hiện tại tu vi cảnh giới của bọn họ không đạt tới tầng thứ rất cao, nhưng mà ở chỗ này, căn bản không thể nào xuất hiện Tiên nhân có thể ở tốc độ siêu việt bọn hắn!

Song, mới vừa rồi người khổng lồ xông qua kia, lại vứt bọn họ không còn thấy bóng dáng tăm hơi, để cho bọn họ không thể tin tưởng một màn mà bản thân đã thấy, bị đả kích lớn!

- Chẳng lẽ là Đạo Quân thời đại Cự Linh chuyển thế?

Một vị nữ tiên lẩm bẩm nói:

- Cự Linh Đạo Quân chuyển thế, hơn phân nửa có thể làm cho thân thể siêu thoát, đạt tới tầng thứ bực này.

Những người khác thở phào nhẹ nhõm, Chân Tiên trẻ tuổi cười nói:

- Nếu là Cự Linh Đạo Quân mà nói, cũng không đáng để lo, bởi vì hắn không có pháp lực có thể vận dụng, tổng hợp thực lực cũng không phải là siêu việt chúng ta.

Rất nhanh, bảy người liền lao ra tiên quang. Rốt cục tiến vào Tiên giới Nguyên thủy chi địa, chỉ thấy bảy đạo nhân ảnh lập tức tách ra, riêng phần mình đứng ở một đỉnh núi, chắp hai tay sau lưng mà đứng.

Bảy người thật lâu chưa từng nhúc nhích, chỉ thấy quanh thân bảy Đạo Quân chuyển thế này bao phủ ở trong hào quang Tiên đạo. Nhìn không ra diện mục, hiển nhiên là muốn giấu diếm thân phận của mình. Ở trước khi chưa đạt tới trình độ tự vệ, là quyết không thể cho người ngoài biết mình là tiền sử Đạo Quân chuyển thế.

Sau một lúc lâu, trong miệng đạo nhân kia truyền đến thanh âm già nua, thấp giọng cười nói:

- Thật muốn cùng chư vị đạo hữu đấu một cuộc, hoàn thành tâm nguyện năm mươi sáu ức năm trước. . .

Nữ tiên kia thanh âm trầm thấp như phượng mổ mộc, nhẹ giọng nói:

- Hàng tỉ năm năm tháng vô địch, yên lặng ở trong cấm khu, tuy biết chư vị ở cạnh ta, lại không thể tranh đấu, đáng tiếc đáng tiếc. Chẳng qua là hôm nay chúng ta lại không thể giao thủ, làm người ta than tiếc. . .

Tiên nhân trẻ tuổi thở dài nói:

- Trước mắt chúng ta vẫn là quá hư nhược, vào lúc này giao thủ nếu bị

thua bỏ mình. Chỉ là một tràng tiếc nuối, cũng không thể cho chúng ta tận tình phát huy sở trường của mình. Cho nên, chúng ta chỉ có thể buông tha cho cơ hội này.

Một vị nữ tiên khác thanh âm thanh thúy nói:

- Chúng ta sẽ một lần nữa đi lên đỉnh Đạo Quân. Quân lâm thời đại Tiên đạo, tương lai, chúng ta sẽ lấy tư thái đỉnh phong gặp gỡ, khi đó lại làm tiếp một cuộc!

- Chính xác! Khi đó lại làm tiếp một cuộc!

Bảy người qua lại chắp tay, thân ảnh ào ào phiêu khởi, riêng phần mình hướng phương hướng bất đồng bay đi, biến mất không thấy gì nữa.

Mà vào lúc này, Giang Nam đã xâm nhập trong núi rừng vô tận, chỉ thấy nơi đây tiên khí càng lúc càng nồng nặc, núi rừng rậm rạp, sinh trưởng tiên dược cùng cây cối kỳ dị, cùng nhau đi tới, hắn đã hái không ít tiên dược vô cùng trân quý, thậm chí còn thu một linh hồ tiên dịch!

Mặc dù lãnh địa Huyền Châu rộng lớn, nhưng cũng là nơi cằn cỗi, đừng nói tiên dịch, chỉ là tiên khí cũng mười phần mỏng manh, hôm nay Huyền Châu một nghèo hai trắng, thu linh hồ tiên dịch, đầy đủ Huyền Châu chi phí mấy trăm năm!

Bất quá nơi này dị thường hung hiểm, mặc dù khắp nơi là bảo, nhưng mà bên cạnh bảo vật cũng có tiên thú dị thường cường đại bảo vệ, những tiên thú này ở trong Tiên Vương đều thuộc về cường giả rất giỏi, thậm chí còn có tồn tại mạnh mẻ hơn nữa!

Giang Nam gặp phải một đầu tiên thú kinh khủng, đầu người thân rắn, thân rắn nó quấn trên chân núi, hai tay ôm đỉnh núi, đỉnh đầu thì nhìn một đạo linh tuyền trên đỉnh núi.

Thực lực đầu tiên thú này cường đại, sâu không lường được, tiên uy thú uy kinh khủng nhét đầy thiên địa!

Nó bảo vệ đạo linh tuyền kia tràn ra tiên thiên huyền khí, mà tiên sơn kia, rõ ràng là băng phách tạo thành, đây là Tiên thiên huyền khí ngưng kết thành linh tuyền!

Giang Nam đứng ở đàng xa nhìn lên, chỉ thấy trong linh tuyền sinh trưởng hai đóa Băng Phách Hoa, dĩ nhiên là Băng Phách Hoa cùng Băng Phách Huyền Nữ giống nhau!

- Ta muốn hai đóa hoa kia!

Trong Tử Phủ Giang Nam, Băng Liên Thánh Mẫu mượn hai tròng mắt Giang Nam thấy hai đóa Băng Phách Hoa kia, không khỏi hét rầm lên:

- Hai đóa hoa này không thua Băng Phách Huyền Nữ, một đóa có thể luyện hóa biến thành thân thể hoàn mỹ của ta, một đóa khác ăn vào, ta có thể nhất cử trở thành Tiên Quân! Huyền Thiên, ta muốn hai đóa hoa kia!

Giang Nam hơi buông thả một luồng khí tức, nhất thời đầu tiên thú kinh khủng kia quay đầu nhìn tới, bốn mâu vặn vẹo thiên địa thời không, kinh khủng vô cùng, nơi ánh mắt đi qua, hết thảy bị đống kết!

Giang Nam lập tức lui về phía sau, chỉ thấy băng phách nặng nề chỉ một thoáng đem chu vi mấy trăm dặm đóng băng, suýt nữa phong trấn hắn ở trong băng phách!

- Quá mạnh mẽ! So với bát Tiên Vương còn cường đại hơn! Nguyên thủy chi địa làm sao sẽ xuất hiện tiên thú hung hãn bực này?

Giang Nam lòng vẫn còn sợ hãi, tiên thú này hiển nhiên là thủ hộ hai đóa Băng Phách Hoa kia, không có truy kích, nếu không bản thân rất khó chạy trốn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2185: Tiên Đạo Sáng Mờ. (2)

- Nếu Băng Phách Huyền Nữ ở đây, hẳn là có thể nhận được trận cơ duyên này, đáng tiếc nàng đã tu thành Tiên Quân.

Hắn thầm than một tiếng, đây là cơ duyên thuộc về Băng Phách Huyền Nữ, đổi lại những người khác tới lấy, cũng sẽ đối mặt quái vật kia ám sát!

Trừ khi có thực lực siêu tuyệt, có thể giết chết đầu quái vật này, bất quá theo Giang Nam, lần này mọi người tiến vào Nguyên thủy chi địa, không ai có thực lực bực này!

- Ta muốn hai đóa hoa kia!

Đạo Quả của Băng Liên Thánh Mẫu ở trong không gian Tử Phủ của hắn sôi nổi, lại làm nũng lại uy hiếp, Giang Nam an ủi:

- Đạo hữu, nơi này chẳng qua là bên ngoài của Nguyên thủy chi địa, bên ngoài chỉ là đồ vật rách nát, đáng giá ngươi ngạc nhiên như vậy? Ngươi cũng là Thiên Quân, thấy nhiều thứ tốt, trung tâm Nguyên thủy chi địa khẳng định còn có bảo vật tốt hơn, ta nhất định sẽ tìm được một bảo vật so với hai đóa hoa này tốt hơn cho ngươi!

Băng Liên Thánh Mẫu bất mãn nói:

- Ngươi là đánh không lại đầu xà kia, còn muốn tới hồ lộng ta?

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Làm sao có thể? Ta chẳng qua là không muốn tìm một thân thể củi mục, làm hại ngươi. Ta muốn tìm, đương nhiên là tìm một thân thể thập toàn thập mỹ, thân thể hoàn mỹ làm cho đạo hữu cả đời này có thể tu thành Đạo Quân!

- Ngươi chính là đánh không lại đầu xà kia. Còn muốn kiếm cớ?

- Hư, phía trước có một đầu đại gia hỏa, thật giống như bảo vệ một đạo Tiên đạo linh quang, ta đi xem một chút!

- Ngươi đánh không lại đầu xà kia!

Băng Liên Thánh Mẫu tiếp tục khích tướng nói.

Giang Nam không để mình bị đẩy vòng vòng, tùy ý nàng khích tướng như thế nào cũng không quay đầu lại đi tìm đầu đại xà kia khiêu chiến. Ở trong núi rừng phía trước hắn, một đạo Tiên đạo linh quang phóng lên cao, biến hóa, trong tiên quang thể hiện ra dị tượng đình đài lầu các cung điện cung khuyết….

- Dị tượng trong Tiên đạo linh quang, hình như là Đạo cung bên trong Đạo Quả! Nguyên thủy chi địa, tại sao có thể có bảo vật kỳ dị bực này? Nếu đem đạo linh quang này luyện nhập trong đạo quả. Chỉ sợ có thể đem thực lực của ta tăng lên tới nửa bước Tiên Vương! Mặc dù không phải mở Đạo Cung chân chính, nhưng chứng đạo Tiên Vương tất nhiên càng thêm dễ dàng!

Bảo vệ đạo Tiên đạo linh quang này chính là một đầu tiên thú chân chim thân người, có hai cánh, hai mắt giống như điện quang, nơi ánh mắt đi qua, tiên lôi từ trong hai tròng mắt bắn ra, kinh khủng vô cùng.

Đây là một đầu tiên thú có thể cùng tồn tại như Tiên Hải Long Vương sánh ngang, thực lực cũng là cường đại vô cùng!

- Tiên đạo linh quang không cách nào chữa khỏi thương thế của ta. Ta muốn là Tiên giới đại đạo bản nguyên, chỉ có Tiên giới đại đạo bản nguyên, mới có thể làm cho thương thế của ta khỏi hẳn, hơn nữa nhất cử tu thành Tiên Vương! Bất quá thu lại đạo Tiên đạo linh quang này, có thể giao cho những người khác, để cho bọn họ tăng lên tới nửa bước Tiên Vương!

Đông!

Giang Nam một bước bước ra, hướng đầu tiên thú kia đi tới, đại địa ở dưới chân hắn chấn động, nhất thời kinh động đầu tiên thú kia, quay đầu hướng hắn xem ra.

Ầm…

Quanh thân Giang Nam phảng phất hóa thành tiên lôi hải, bao phủ hắn lại!

Đông, đông, đông!

Giang Nam đẩy lấy lôi hải cất bước đi tới, đầu tiên thú kia không khỏi giận dữ, hai cánh phía sau rung lên, gào thét đánh tới, hai cánh lay động, chỉ thấy vô số kim vũ ối chao ô hay bay ra, hóa thành từng đạo kiếm tiên kim chói, như mưa hướng Giang Nam chém xuống!

- Cự Linh Bá Thể!

Giang Nam quát lớn, thân thể run lên, đột nhiên trở nên vô cùng tráng lệ, chỉ thấy vô số kiếm tiên boong boong tranh chém ở trên người của hắn, đâm vào trong da, thân thể Giang Nam đung đưa, vô số kiếm tiên rối rít rơi xuống, thế nhưng không có thể đâm thủng da tay của hắn!

Đỉnh đầu tiên thú kia thoáng một cái, cổ dài ra, dài đến mấy dặm, đầu càng lúc càng lớn, giống như một tòa núi lớn, há mồm thôn thiên, hướng Giang Nam mổ xuống!

Giang Nam lấy tay, một tay nắm được cổ của nó, một tay khác vung lên, ở trên đầu tiên thú này nặng nề vỗ, chỉ nghe một tiếng ầm vang, đầu tiên thú này bị hắn đánh xơ xác, thân thể khổng lồ trong lúc bất chợt thu nhỏ lại, hóa thành một quả ngọc bài leng keng rơi xuống đất.

- Đây là?

Giang Nam ngạc nhiên, nhặt lên mặt ngọc bài này, chỉ thấy trên ngọc bài vẽ lấy một đạo Tiên đạo phù văn cùng đầu tiên thú kia phảng phất, thất thanh

nói:

- Đầu tiên thú này cũng không phải là tiên thú chân chính, mà là ngọc phù này biến ảo ra? Kỳ quái, mới vừa rồi ta cũng giết chết vài đầu tiên thú, vì sao không có xuất hiện tình huống như thế? Nếu là. . . Nếu có thể thúc dục ngọc phù này, không phải có thể đem đầu tiên thú kia tái hiện đi ra ngoài, làm nó nghe ta điều khiển sao?

Ánh mắt hắn không khỏi sáng:

- Nếu tụ tập trên dưới một trăm mặt ngọc phù bực này, mang theo trên dưới một trăm đầu tiên thú cường đại, đừng nói bát Tiên vương, coi như là tiền sử Đạo Quân chuyển thế, ta cũng có thể đẩy ngã hết thảy, hung hăng giày xéo!

Hắn thử thúc dục ngọc phù, ngọc phù thủy chung không có động tĩnh.

Giang Nam lại đổi Bất Không Đại Đạo thí nghiệm, ngọc phù vẫn không có như hắn dự liệu hóa thành tiên thú.

- Băng Liên đạo hữu, loại ngọc phù này thúc dục như thế nào?

Giang Nam chỉ đành phải đem ngọc phù đưa vào Tử Phủ, thỉnh giáo Băng Liên Thánh Mẫu.

Băng Liên Thánh Mẫu xem xét một phen, cười nói:

- Đây là Đạo Quân luyện tín vật ngọc phù, cũng không phải là thú phù, cho dù ngươi liều chết đưa pháp lực vào, cũng không có thể làm cho nó một lần nữa biến thành tiên thú. Theo ý ta, cái tín phù này hơn phân nửa là mấu chốt tiến vào bí cảnh nào đó.

- Không phải là thú phù?

Giang Nam có chút thất vọng, thu hồi ngọc phù, thầm nghĩ:

- Hiện tại, những người đó hẳn cũng không sai biệt lắm đi lên đệ cửu hư

không, tiến vào Nguyên thủy chi địa a?

Bảy Đạo Quân chuyển thế kia tiến vào Nguyên thủy chi địa, cũng không lâu lắm Thanh Thường tiên tử cùng Tùng Nguyên Chân Tiên tìm đến, lại sau một lúc lâu, đám người Ngọc Lâm Tử, Long La Phổ Tôn, Kim Huyên chạy tới, sau chính là nhiều Chân Tiên Tiên Vương, cuối cùng mới là tồn tại cường đại nhất như bát Tiên Vương, An Thanh.

Không ít người đang tìm kiếm Giang Nam, sưu tầm tung tích của hắn, tuyên bố muốn đem hắn luyện hóa, thôn phệ Đạo Quả của Thần đạo Đạo Tổ, tiếp thu Bất Không đạo nhân truyền thừa, đoạt được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

- Bát Tiên Vương ở đâu ? Có dám đánh với ta một trận?

Trong Nguyên thủy chi địa, truyền đến thanh âm chấn triệt tận trời của Long La Phổ Tôn:

- Thời đại thuộc về bát Tiên Vương đã qua, trong Nguyên thủy chi địa, ta sẽ đào thải bọn Tiên Vương các ngươi, đem hết thảy bọn ngươi chém giết xuất cục!

Bát Tiên Vương đi thẳng về phía trước, không nhìn hắn kêu gào, Trường Sinh Tiên Vương lạnh lùng nói:

- Hạng người vô tri, bát Tiên Vương ta vô luận như thế nào, cũng là tồn tại cường đại nhất nơi này, khinh thường chúng ta, chỉ có một con đường chết! Ở loại địa phương này, tám đại Thần tổ là vô địch, chư vị đạo hữu, lúc này tản ra thôi, riêng phần mình tìm kiếm cơ duyên thành tựu Tiên Quân, chúng ta ra bí cảnh gặp lại!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2186: Thất Phách Tinh Anh. (1)

Tử Vi Tiên Vương gật đầu nói:

- Nơi này chẳng qua là thí luyện tràng cảu Nguyên thủy chi địa, cũng không phải là Nguyên thủy chi địa chân chính, chỉ có thông qua thí luyện khảo hạch, mới có thể tiến nhập Nguyên thủy chi địa chân chính, đạt được vô thượng cơ duyên.

Bát Tiên Vương đối với Nguyên thủy chi địa hiển nhiên là có hiểu rõ, cũng không phải là không biết gì cả.

Bọn họ cũng không phải là lần đầu tiên tiến vào Nguyên thủy chi địa, lần trước bát Tiên Vương cũng đã tới nơi này, thu hoạch thật lớn!

Huyền Thanh Tiên Vương hướng môn hạ của mình nói:

- U Tuyền, ngươi đã được ta chân truyền, đạt tới Chân Tiên đại viên mãn cảnh giới, hơn nữa còn là Tiên Thiên U Tuyền tiên vực ra đời Tiên Thiên thần linh, gặp may mắn, thành tựu tương lai không thua ta. Ta đem ngươi giấu nhiều năm như vậy. Đợi chờ chính là hôm nay, để ngươi có thể đại phóng dị sắc! Lần này, ngươi tự mình vào Nguyên thủy chi địa, không nên làm mất thanh danh của ta!

U Tuyền khom người đồng ý.

Ngọc Hoàng Tiên Vương cũng hướng nữ đệ tử môn hạ của mình nói:

- Thiên Hồng, Tiên giới Nguyên thủy chi địa mở ra. Bản thân chính là một cuộc chiến cơ duyên, chiến lực cơ duyên. Hai người thiếu một thứ cũng không được. Trận chiến này, vi sư không thể giúp ngươi, cần chính ngươi đi tranh giành, đi đoạt, đi chiến!

Tử Vi, Hậu Thổ, Huyền Thanh chúng Tiên Vương cũng riêng phần mình phân phó môn hạ đệ tử, môn hạ đệ tử của bọn họ chính là sinh linh trong Tiên Thiên tiên vực ra đời, lần này bọn họ lại càng mang đến tồn tại siêu quần bạt tụy nhất trong đó, mỗi người có thể nói là kinh thái tuyệt diễm, không thua đám người Ngọc Lâm Tử, Kim Huyên!

Bọn họ muốn chứng minh, mình là nhân vật đủ để cùng những Tiên Quân cổ lão kia chống lại. Đệ tử của mình, cũng là cường giả có thể chống đở được đệ tử Tiên Quân!

- Đám người Ngọc Lâm Tử, Kim Huyên dù sao cũng là vãn bối, chúng ta khinh thường cùng bọn họ tranh đấu, có tư cách cùng chúng ta tranh phong. Chỉ có đám người Nguyên Dục, An Thanh cùng tám đại Cổ Thần.

- Tử An, các ngươi nhất định phải chém giết tiên thú nơi này, tiên thú càng mạnh càng tốt!

- Dạ Phóng, những tiên thú này bảo vệ bảo vật kỳ dị, cho dù là Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung cũng chưa từng có bảo vật, là Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân tự mình luyện hóa để lại cho hậu nhân! Có chút dị bảo, có thể làm cho các ngươi mở Đạo Cung, có chút dị bảo có thể làm cho các ngươi tu vi tiến nhanh, có chút thì có thể làm cho các ngươi đạt được lĩnh ngộ chí cao vô thượng!

- Linh Vũ, có chút tiên thú dị thường cường đại bản thể là một quả ngọc phù, ngọc phù này là một tín vật, tín vật tiến vào Nguyên thủy chi địa chân chính!

- Loại ngọc phù này càng nhiều càng tốt, ngọc phù càng nhiều, thu hoạch càng lớn, lúc tiến vào Nguyên thủy chi địa chân chính mới nhận được bảo vật tốt nhất!

. . .

Bát Tiên Vương đều tự rời đi, tiếng cười của Hậu Thổ Tiên Vương truyền

đến:

- Muốn đi vào Nguyên thủy chi địa chân chính, cần chứng minh thực lực của các ngươi! Tử An, bọn họ liền giao cho các ngươi, không nên cho ta mất thể diện! Các ngươi phải nhớ được. . .

- Bát Thần Tổ, không thua ai!

- Đệ tử của Bát Thần Tổ, cũng không thua ai!

Ngọc Hoàng Tiên Vương cười ha ha:

- Lần trước lúc ta tới, thực lực không đủ, không thể đoạt được cơ duyên thuộc về ta. Mà nay ta lại đến nơi đây, chắc chắn đoạt được cơ duyên, tu thành Tiên Quân!

Đám người Nguyên Dục Tiên Vương, An Thanh Tiên Vương, Nam Chiên Tiên Vương, Đông Vân Tiên Vương cũng là một mình lên đường, An Thanh, Nam Chiên cùng Đông Vân không cần phải nói, chính là thống lĩnh Tây Hoàn, Nam Chiên cùng Đông Vân các châu, mà Nguyên Dục Tiên Vương là đệ nhất nhân trong Tán tiên, cũng là nhân vật cấp bá chủ, thực lực cực kỳ mạnh mẽ!

Mấy tồn tại này cũng không phải là lần đầu tiên tiến vào Nguyên thủy chi địa, mặc dù Nguyên thủy chi địa bí mật nặng nề, đến nay không người nào có thể hoàn toàn thăm dò đi ra, nhưng mà bọn hắn cũng biết một ít bí mật không muốn người biết, so với những người khác chiếm cứ ưu thế rất lớn.

Giang Nam cẩn thận từng li từng tí ở trong Nguyên thủy chi địa sưu tầm, trong đoạn thời gian này, hắn lại gặp phải vài đầu tiên thú, trông chừng bảo vật cực kỳ kinh người, nhưng chủng loại bất đồng, có hai kiện đồng dạng là Tiên đạo linh quang, bên trong giấu Đạo Cung, có còn lại là một đạo Tiên Vương cấp Tiên đạo đầy đủ, không giống với Thần đạo cũng bất đồng nhiều Tiên Vương Tiên đạo khác, mà là một loại Tiên đạo chưa có người khai phá ra, đại biểu này là một con đường.

Nếu luyện hóa Tiên đạo bực này, là có thể trở thành Tiên đạo đầu lĩnh, chứng được Tiên Vương cũng không nói chơi!

Giang Nam chẳng qua là nghiên cứu một phen, liền đem những bảo vật này giấu đi, cũng không có ý định bản thân luyện hóa, mà là chuẩn bị mang về.

- Hồng nhi Quân nhi cùng Hiên Vi sắp thượng giới, còn có đám người Tam Khuyết, những bảo vật này đối với bọn họ mà nói trọng yếu hơn!

Hắn cẩn thận đi lại ở giữa núi rừng, đánh giá mọi nơi, nơi này thật sự hung hiểm, chỉ là tiên thú tương tự song đầu đại xà kia hắn đã gặp bốn năm đầu!

Thậm chí hắn còn nhìn thấy tiên thú mạnh như Tiên Quân, tiên thú bình thường không cách nào trưởng thành đến trình độ bực này, những tiên thú này hẳn là Đế Tôn hoặc là Bất Không đạo nhân luyện, là một quả ngọc phù, dùng để trông giữ bảo vật nơi này, đợi chờ người hữu duyên!

Tỷ như người hữu duyên hai đóa Băng Phách Hoa kia chính là Băng Phách Huyền Nữ, những người khác tới lấy, làm nhiều công ít, chỉ có Băng Phách Huyền Nữ mới có thể ở Tiên thiên huyền khí chi đạo thắng được song đầu quái xà kia.

- Nguyên thủy chi địa quả nhiên khắp nơi là bảo, những tiên thú dị thường cường đại kia trông chừng bảo vật, so với ta còn hơn một bậc, đoán chừng là cơ duyên chứng đạo Tiên Quân! Đáng tiếc, không phải là cơ duyên của ta, ta mạnh mẽ xuất thủ chỉ sợ sẽ gặp phải những tiên thú kia công kích mãnh liệt. . .

Giang Nam thầm than một tiếng, Nguyên thủy chi địa khắp nơi đều có cơ duyên, hắn có thể mạnh mẽ cướp lấy cũng là Tiên Vương cấp cơ duyên, Tiên Quân cấp cơ duyên hắn còn không có thực lực này.

Bất quá, hắn thu quá nhiều bảo vật, vẫn là trong lúc vô tình thả chậm

bước chân, hắn có thể cảm giác được phía sau có cường giả đến gần, hơn nữa số lượng không ít!

- Ồ? Đó là. . .

Giang Nam đột nhiên hơi ngẩn ra, nhìn hướng đỉnh núi tiền phương. Chỉ thấy trên đỉnh núi tiên quang xông lên trời. Dị thường huy hoàng lấp lánh, ở trong tiên quang sinh trưởng một buội thần thụ. Một cây bảy cành, có quả không có lá, trên bảy nhánh cây treo bảy trái cây màu sắc bất đồng, hình dạng như Đạo Quả, bên trong súc tích Tiên đạo.

Trái cây như nước làm thành, như thủy tinh trong sáng, một quả tựa như liệt hỏa, hoả diễm nhảy động, một quả hình dạng như Hoàng Chung, một quả ngân hạnh trắng như tuyết, một quả hình dạng như mộc đỉnh. Một quả đen nhánh giống như huyền châu, một quả cuối cùng màu tím, hình dạng như tử tháp.

Bảy trái cây đều không cùng, nhưng phảng phất là một loại Đạo Quả.

Chương 2187: Thất Phách Tinh Anh. (2)

- Chẳng lẽ là cơ duyên của Chân Tiên?

Giang Nam nhìn thoáng qua, mặc dù bảy trái cây này cùng gốc tiên thụ kia cực kỳ kỳ dị, hắn lại không có động tâm, đang muốn đường vòng đi qua, đột nhiên Đạo Quả của Băng Liên Thánh Mẫu chấn động, thất thanh nói:

- Thất Phách Tinh Anh! Lão Thiên, Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân lại góp nhặt Thất Phách Tinh Anh, làm thành cơ duyên mở ở chỗ này! Ba lão khốn kiếp kia quá xa xỉ a? Thần vật bực này, tầm thường tìm được một vật cũng là trên đời hãn hữu, bọn họ lại một hơi lấy ra bảy vật!

- Thất Phách Tinh Anh?

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, vội vàng dừng bước lại nói:

- Đạo hữu, Thất Phách Tinh Anh là vật gì?

Băng Liên Thánh Mẫu nói:

- Đối với Tiên nhân các ngươi mà nói là cơ duyên Chân Tiên. Bất quá đối với Yêu tộc chúng ta mà nói, là thần vật luyện thành Đạo Quả tốt nhất!

Giang Nam lắc đầu cười nói:

- Đạo Quả chính là đại đạo ngưng tụ kết xuất trái cây, dựa vào ngoại vật bực này luyện thành Đạo Quả, không thể làm. Cho dù Thất Phách Tinh Anh khó được hơn nữa, đối với ta mà nói cũng vô dụng.

Băng Liên Thánh Mẫu cười lạnh nói:

- Đại đạo ngưng tụ kết xuất Đạo Quả, chính là Đạo Quả tầm thường nhất, hiện tại ngươi tu hành còn không cảm giác được cái gì, nhưng đã đến thời kỳ

Tiên Quân, ngươi sẽ cảm giác được Đạo quả của bản thân trầm trọng, bị nhân quả dây dưa, khó có thể đột phá. Nhân quả lợi hại, hạn chế Đạo Quả của ngươi thành tựu, nhân quả dây dưa, để cho Đạo Quả của ngươi không cách nào tự do, không cách nào càng tiến một bước! Mà Thất Phách Tinh Anh, là dùng để thanh trừ nhân quả trong bảy phách, để cho nhân quả không cách nào gia thân, là thần vật tốt nhất để Chân tiên cô đọng Đạo Quả!

Trong lòng Giang Nam khẽ nhúc nhích, Đạo Quả lấy Nguyên Thần làm gốc, đại đạo quấn quanh Nguyên Thần, mà bản chất Nguyên Thần lại là thần tính, bản chất thần tính là thần hồn, thần hồn phân phối ba hồn bảy vía!

Nhân quả dây dưa, để cho ba hồn bảy vía bị nhân quả quấn quanh, không cách nào khu trừ, vì vậy Tiên Quân bị vây ở cảnh giới cố hữu không cách nào đột phá!

Nghe ý tứ của Băng Liên Thánh Mẫu, Thất Phách Tinh Anh trên gốc tiên thụ này có thể dùng tới luyện thành Đạo Quả, làm cho mình không dính nhân quả!

- Thất Phách Tinh Anh này mặc dù là cơ duyên Chân Tiên, nhưng ảnh hưởng sâu đậm, thậm chí ảnh hưởng đến tầng thứ Tiên Quân Thiên Quân, hôm nay ngươi biết nó là quý trọng bực nào a?

Băng Liên Thánh Mẫu nói:

- Thời đại Yêu tộc, Thất Phách Tinh Anh không phải là bí mật, yêu quái yêu tinh tu luyện tới Chân Tiên cấp đều biết, nhưng mà Thất Phách Tinh Anh thật sự quá khó tìm kiếm , cho dù là ta, lúc tu thành Đạo Quả cũng không thể tìm được đầy đủ một bộ Thất Phách Tinh Anh, chỉ tìm được ba vật trong đó, thế cho nên ta bị vây ở trước Thiên Quân cảnh giới mấy ức năm mới luyện đi nhân quả. Nếu như ngươi muốn ở Tiên Quân cảnh giới không có bao nhiêu ngăn trở, chỉ có Thất Phách Tinh Anh còn chưa đủ, còn phải đem Tam Hồn Tinh Anh thu vào tay, để cho tam đại chủ hồn cũng không có nhân quả quấn quanh! Bất quá Tam Hồn Tinh Anh liền càng thêm khó tìm, hơn nữa. . .

Nàng thở dài nói:

- Ngươi đã tu thành Đạo Quả, Thất Phách Tinh Anh này đối với ngươi mà nói không có dùng, nhân quả dây dưa ba hồn bảy vía, tương lai ngươi sẽ bị. . . Ngươi làm gì?

Giang Nam cất bước hướng gốc tiên thụ trên đỉnh núi đi tới, cười nói:

- Tự nhiên là đem Thất Phách Tinh Anh thu vào tay!

- Ngươi chiếm được cũng vô dụng, ngươi đã luyện thành Đạo Quả!

- Vậy thì tự trảm tu vi, trọng luyện Đạo Quả!

Băng Liên Thánh Mẫu thất thanh nói:

- Ngươi điên rồi! Tự trảm tu vi, hủy diệt Đạo Quả, hơi không cẩn thận ngươi liền bỏ mình đạo tiêu! Hơn nữa, cho dù ngươi không chết, ngươi cũng sẽ rơi xuống đến Tiên nhân cảnh giới, không phải là Chân Tiên, ở nơi hiểm ác bực này, ngươi đây chính là tìm chết!

- Không phải là rơi xuống đến cảnh giới Tiên nhân, mà là Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Giang Nam cười ha ha:

- Ta không phải là Tiên Nhân, ta là Thần!

Băng Liên Thánh Mẫu lẩm bẩm nói:

- Ngươi điên rồi, ngươi thật là điên rồi. . .

Băng Liên thánh mẫu cũng không biết, cảnh giới giới hạn ở trên người Giang Nam đã dần dần mơ hồ, lúc trước hắn tu luyện liền đem Thiên Cung tám trọng cảnh giới luyện thành nhất trọng cảnh giới, nhất trọng thiên cung, đến Thần linh bát cảnh hậu kỳ, hắn đem Thần linh bát cảnh luyện thành một cảnh giới, chỉ có một tòa Thiên đình.

Một tòa Thiên đình liền bao gồm tám tòa Thiên đình của Thần linh bát cảnh, chỉnh hợp quy nhất, hơn nữa càng cường đại hơn!

Đây là sự tình từ khi Tiên Giới mở đến nay chưa từng có, nhưng là ở trên người Giang Nam phát sinh!

Hơn nữa, hắn cũng không có chứng đạo thành Tiên, không có dựa theo con đường bình thường tu thành Tán tiên sau đó tu thành Chân Tiên, mà là trực tiếp tu thành đạo quả, thành tựu Chân Tiên!

Hiện tại, hắn muốn tự trảm đạo quả trùng tu, ở trong mắt Băng Liên thánh mẫu tiền sử Thiên Quân xem ra quả thực là tự tìm đường chết, bất quá ở trong mắt hắn xem ra lại bình thường quá rồi!

Giang Nam leo lên tòa Linh Sơn kia, dần dần tiếp cận Thất Phách Tinh Anh, cũng không chứng kiến tiên thú thủ hộ Thất Phách Tinh Anh, đang buồn bực, đột nhiên chỉ nghe một tiếng kêu to thanh thúy truyền đến, chỉ thấy không trung một đầu chim to bay tới, hùng hổ hướng hắn tấn công!

Đầu điểu này thực lực cũng không cao minh thế nào, bởi vì Thất Phách Tinh Anh dù sao cũng là Tán tiên ngưng tụ đạo quả, Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân không có khả năng lưu lại sinh linh vô cùng cường hoành.

Nếu như vô cùng cường hoành, như vậy Tán tiên tiến vào nơi đây căn bản không có khả năng đánh bại tiên thú thủ hộ tiên thụ, lấy đi bảo vật.

- Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân là lưu cho hậu nhân cơ duyên, không phải là vì kích giết bọn hắn. . . Không đúng! Đầu điểu này thực lực như thế nào điên cuồng tăng lên?

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, theo đầu chim này bay gần, khí tức của nó điên cuồng tăng vọt, trong khoảnh khắc liền hóa thành Chân Tiên cấp tiên thú. Tiếp qua một cái chớp mắt, thình lình liền tăng lên tới Tiên Vương cấp, thời gian nháy con mắt thực lực tiên điểu này liền đạt tới cấp độ đồng dạng mấy yêu quái trước, cơ hồ có thể so với Tiên Hải Long Vương!

- Ta không phải Tán tiên, Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân lưu lại Thất Phách Tinh Anh cũng không phải cơ duyên để lại cho ta, bởi vậy thực lực đầu tiên điểu này cũng tùy theo biến hóa, ngăn cản ta lấy đi tiên thụ Thất Phách Tinh Anh!

Trong nội tâm Giang Nam giật mình, muốn lấy đi bảo vật tương ứng, liền cần cảnh giới tu vi tương ứng, đây cũng là Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân lưu cơ duyên cho người đời sau, nhưng nếu như là người không có duyên, thì sẽ gặp đến đả kích hủy diệt!

Hắn đã luyện thành đạo quả, cùng Thất Phách Tinh Anh vô duyên, bởi vậy thực lực tiên điểu tăng vọt, không cho trái cây Thất Phách Tinh Anh rơi vào tay người vô duyên!

Trên đường tấn công, thực lực đầu tiên điểu này còn đang không ngừng tăng lên, khí diễm hung hăng, trong chớp mắt liền đã vượt qua Tiên Vương như Tiên Hải Long Vương, thẳng bức cấp độ cường giả như bát Tiên Vương!

Chương 2188: Cận Chiến Vô Địch.

Cạch…

Đỉnh đầu Giang Nam hiện ra một ngụm chén bể, chén bể mạnh mẽ chấn động, bốn đầu Ngưu Long ngửa đầu rống to. Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang thúc dục uy năng, chuông lớn đại lữ, oanh hướng đầu tiên điểu đập xuống kia.

Cùng lúc đó, Giang Nam sai bước đi vào bên cạnh tiên thụ, hai tay ôm lấy gốc tiên thụ này, sinh sinh nâng lên, Linh Sơn dưới chân hắn kịch liệt lắc lư. Loạn thạch bay tán loạn, cơ hồ bị hắn đem tòa Linh Sơn này nhổ tận gốc, nhưng gốc tiên thụ kia lại không chút sứt mẻ.

- Ta không tin, không phải cơ duyên của ta ta liền không cách nào lấy đi! Ta nhìn trúng, là cơ duyên của ta!

- Cự Linh bá thể!

Thân hình Giang Nam tăng vọt, hóa thành Cự Linh chi thân, đột nhiên nâng lên chân to trùng trùng điệp điệp đạp xuống, ầm ầm, cả tòa Linh Sơn bị hắn giẫm toái, tiên thụ lập tức đã không có Linh Sơn thủ hộ, rễ cây bạo lộ trong không khí!

- Thu!

Giang Nam tán đi Cự Linh chi thân, đem tiên thụ cùng trái cây Thất Phách Tinh Anh thu nhập bên trong Tử Phủ, mà vào lúc này, đầu tiên điểu kia tránh đi chén bể oanh kích, thực lực thình lình đã đạt tới cấp bậc bát Tiên vương, giơ vuốt hướng chén bể chộp tới!

Giang Nam quyết định thật nhanh, tâm niệm vừa động, chỉ thấy chén bể hóa thành linh quang Trường Hà, cuốn hướng đầu tiên điểu giữa không trung

kia, Trường Hà cùng móng vuốt sắc bén của tiên điểu đụng nhau, chỉ nghe ầm một tiếng, móng vuốt sắc bén của đầu tiên điểu này bị Trường Hà xoát đi mấy chục khối lân phiến phạm vi nửa mẫu!

Giang Nam kêu rên một tiếng, bị chấn đến lảo đảo lui về phía sau, thực lực đầu tiên điểu này vẫn còn bên trong tăng cường, đã viễn siêu hắn, lực phản chấn từ linh quang Trường Hà truyền lại đến trên người của hắn, liền chấn hắn có chút không chịu nổi.

Nếu không phải hắn tu luyện Nguyên Thủy Đại La Kinh mới tăng cường thân thể trên phạm vi lớn, đạt tới Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, một kích này liền có thể đem nhục thể của hắn chấn thương!

Tiên điểu rít gào, há miệng nhổ, chỉ thấy tiên quang như thác nước, từ trên trời giáng xuống, lại vào lúc này, linh quang Trường Hà hóa thành một cái dù, đem tiên quang như thác nước ngăn trở!

Tiên điểu nghiêng nghiêng từ trên không tấn công xuống, hai cái móng vuốt dò xét xuống, nắm lên linh quang tán, dùng sức hướng lên kéo đi, đem cái dù này xốc lên, mỏ điểu sắc bén đến cực điểm đột nhiên mổ xuống, nhắm đầu lâu của Giang Nam mổ đi!

Đột nhiên, linh quang tám đột nhiên biến đổi, hóa thành một cán đại thương, Giang Nam một tay cầm thương, bỏ qua tiên điểu mổ, thân thể điên cuồng tăng vọt!

- Cự Linh bá thể!

Thân thể hắn to lớn cao ngạo, toàn thân mấy trăm khối cơ bắp, hơn một ngàn đại gân, cùng một chỗ chấn động, cốt cách vù vù, điều động tất cả lực lượng, cơ bắp dữ tợn như là Long mãng đại xà ở dưới làn da tán loạn, cầm thương run lên, Xùy~~ một tiếng đâm vào phần bụng của tiên điểu!

Mỏ điểu mổ xuống, thổi phù một tiếng xuyên thủng đầu lâu của hắn, mặc dù là Cự Linh chi thân cũng không cách nào ngăn trở, đem sọ não của Giang

Nam mổ xuyên!

Hô…

Tiên điểu há miệng, trong miệng tiên quang như thác nước, muốn đem hắn luyện hóa thành tro!

- Rống…

Giang Nam há miệng gào thét, đại thương đâm vào phần bụng tiên điểu, hai chân đột nhiên phát lực, điên cuồng xông về trước, tiên điểu phun ra tiên quang thác nước lập tức oanh lệch, rơi vào phía sau của hắn, đem đại địa xốc lên, vô số núi rừng hủy diệt!

Giang Nam rống to, đại thương đỉnh lấy đầu tiên điểu này, bước chạy nước rút, tiên điểu giơ hai cánh lên, hai cánh như đao, xuy xuy Xùy~~ hướng hắn chém tới, trong chốc lát ánh đao như mưa, trảm hắn mình đầy thương tích, trên người huyết nhục tung bay, rất nhanh liền máu tươi đầm đìa, như là một cái huyết nhân!

Giang Nam gào thét, cuồng bạo, như trước giống như nổi giận, cầm thương đâm chim to chạy như điên!

Oanh!

Phía sau lưng Tiên điểu đâm vào trên một tòa tiên sơn, tòa tiên sơn này lập tức bị sức mạnh cuồng bạo đụng thủng một cái động lớn!

Rầm rầm rầm!

Một người một chim liên tục đụng thủng từng tòa núi lớn, những nơi đi qua, mặt đất lưu lại dấu chân cự đại, trong dấu chân đều là máu tươi, đầu tiên điểu kia cũng bị va chạm đến máu tươi đầm đìa!

- Chết cho ta!

Giang Nam cầm thương đột nhiên run lên, phần bụng Tiên điểu nổ tung,

bay lên giữa không trung, gào thét không thôi, Giang Nam gầm lên, cánh tay phải thủ thế, đột nhiên phát lực, đại thương giống như điện kích xạ mà ra, ô hay một tiếng đâm vào bên trong con mắt đầu điểu này, chấn bay nó, Huyết Quang văng khắp nơi!

Giang Nam hai chân ngồi xổm, đột nhiên nhảy lên, sau một khắc rơi vào lưng chim, hai chân dùng sức đạp xuống!

Ầm ầm…

Đại địa đột nhiên xuất hiện một cái hố to, khói bụi nổi lên bốn phía, mặt đất như là gợn sóng hướng mọi nơi run run, Giang Nam bắt lấy đại thương đâm vào trong mắt điểu, dùng sức đâm, Tiên điểu gào thét, bị hắn một thương xuyên thủng đầu!

Leng keng…

Điểu thân tiêu tán, hóa thành một quả ngọc phù rơi trên mặt đất. Giang Nam buông đại thương ra, đặt mông ngồi xuống, thân thể càng ngày càng nhỏ, dần dần khôi phục như thường, vù vù thở hổn hển.

Đầu hắn bị mổ bay một nửa, toàn thân không có một khối thịt nguyên vẹn, huyết nhục cơ hồ bị cắt toái đến không còn một mảnh, chỉ còn lại có cốt cách, có thể nói là thắng thảm.

Trong Tử Phủ, Băng Liên thánh mẫu đã sớm thấy ngây người, nàng đã sớm bái kiến Giang Nam thô bạo. Cùng Tiên Vương Long Vương chiến một trận, thân thể chém giết, khi đó nàng liền ý thức được, cái Huyền Thiên giáo chủ nhìn như thư sinh yếu đuối này có một mặt dũng mãnh hiếu chiến của hắn.

Mà lần chiến đấu này so với cùng Tiên Vương Long Vương chiến một trận càng thêm bạo lực, càng thêm máu tanh, càng thêm dã man, nàng tuy là Thiên Quân, chứng kiến một cái thời đại, nhưng mà ở năm tỷ sáu trăm triệu năm dài dòng buồn chán kia, nàng cũng cực nhỏ nhìn thấy qua bạo lực chiến

đấu dã man như thế, vứt bỏ hết thảy pháp lực thần thông, chỉ bằng thân thể tác chiến!

Hơn nữa Giang Nam lại là một thư sinh văn nhược, càng đem trận chiến bạo lực này phụ trợ càng thêm kinh tâm động phách!

Đã qua thật lâu, Giang Nam mới bình phục thở dốc, chữa trị thân thể tổn thương, chậm rãi đứng dậy, thấp giọng nói:

- Con tiên điểu này tương đương với bát Tiên vương không có sử dụng pháp bảo, ta có thể đánh chết, nhưng nếu là bát Tiên vương vận dụng pháp bảo, cái kia người chết là ta rồi, xem ra ta so với cường giả như bát Tiên vương, vẫn là muốn thua kém rất nhiều. . . Bất quá, nếu là dưới tình huống thân thể cận chiến, ta sẽ không cho bọn hắn cơ hội dùng pháp bảo!

- Ta ở bên trong Tiên Vương. . .

- Cận chiến vô địch! Bất luận kẻ nào đều đánh chết!

Hắn thực sự không phải là nói bốc nói phét, mà là dưới tình huống cận chiến chém giết, hắn thật sự có thực lực này, dùng thân thể cường đại của hắn hôm nay, mặc dù là An Thanh Tiên Vương thân thể mạnh nhất bên trong Tiên Vương, phòng ngự của hắn cũng không thể chống cự được công kích của Giang Nam!

Đương nhiên, nếu kéo ra khoảng cách, vận dụng pháp lực cùng pháp bảo, Giang Nam liền không địch lại rồi, xa xa không phải đối thủ của cường giả như bát Tiên vương.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2189: Tự Trảm Đạo Quả. (1)

Phải biết rằng bây giờ còn là dưới tình huống đạo quả của hắn bị thương, tu vi thực lực chỉ còn lại có bảy thành, nếu đạo quả của hắn hoàn mỹ vô khuyết, phát huy ra mười thành chiến lực, cái kia càng thêm kinh khủng!

- Thất Phách Tinh Anh đã tới tay, ở bên trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa, chắc hẳn còn sẽ có tam hồn Tinh Anh! Ba hồn bảy vía hết thảy không có Nhân Quả dây dưa mà nói..., tu thành Thiên Quân liền không có bất kỳ khó khăn! Ồ, mặt ngọc phù này. . .

Giang Nam nhặt lên ngọc phù mà tiên điểu vừa rồi biến thành, chỉ thấy ngọc phù ngoại trừ có một hình điểu ra, còn nhiều thêm hai cái phù văn, ghi hai chữ "Phá cấm".

- Phá cấm phù? Có ý tứ gì?

Giang Nam kinh ngạc, lấy ra ngọc phù khác, phần lớn là các loại ngọc phù bình thường, thượng diện cũng không có văn tự gì. Hắn thử thúc dục ngọc phù, kinh ngạc phát hiện mặt ngọc phù này lại bị hắn thúc dục, hai chữ phá cấm trong ngọc phù đại phóng hào quang, tiên quang bay vút lên, ở trước mặt hắn tạo thành một mảnh màn sáng văn tự.

- Thí luyện Cấm khu, người thứ nhất phá vỡ cơ duyên cấm chế, đánh vỡ Cấm khu thí luyện ghi chép, cầm ngọc phù này có thể vào Thiên Quân chi môn. . .

Màn sáng tán đi, Giang Nam lâm vào trầm tư, thầm nghĩ:

- Xem ra những ngọc phù này hoàn toàn chính xác rất có tác dụng, hơn phân nửa là lệnh phù tiến vào Bí Cảnh, chẳng lẽ nói người trước kia tiến vào Nguyên thủy chi địa, cũng không có người thử cưỡng đoạt Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân lưu cơ duyên, ta là người thứ nhất? Thiên Quân chi môn lại

là vật gì?

Hắn đem phá cấm phù thu hồi, sưu tầm mọi nơi, trước mắt hắn vẫn là người nhập Nguyên thủy chi địa sâu nhất, những người khác cho dù là Đạo Quân chuyển thế, Hỗn Độn Cổ Thần, bát Tiên vương, đều ở phía sau hắn.

Bất quá Giang Nam biết rõ, ưu thế của mình bảo trì không được bao lâu, rất nhanh sẽ có cường giả vượt qua hắn, khi đó chỉ sợ sẽ có một hồi huyết chiến. Hắn bây giờ có thể làm, là mau chóng đem chỗ tốt kiếm đến tay!

- Còn không có tìm được tam hồn Tinh Anh. . .

Giang Nam chạy mọi nơi, lại tiêu diệt hơn mười đầu tiên thú, rốt cục đi đến cuối cùng phiến Nguyên thủy chi địa này, thu hoạch cũng có chút khả quan, nhiều hơn mười miếng ngọc phù, cũng gặt hái được bảy đạo tiên đạo linh quang cùng với bảo vật khác.

- Nguyên thủy chi địa lại có thể có cuối cùng, xem ra nơi đây không lớn, chẳng lẽ nói phiến Nguyên thủy chi địa này không phải Nguyên thủy chi địa chân chính, chỉ là một sân thí luyện?

Giang Nam không khỏi sinh ra hoài nghi thật sâu, bởi vì Tiên Giới nguyên thủy chi địa thật sự quá nhỏ rồi, cho dù có phương viên mấy trăm vạn dặm, nhưng khu vực bực này còn không bằng tiên châu nhỏ nhất.

Tiên châu nhỏ nhất Tiên Giới, phạm vi cũng có mấy chục tỷ dặm!

Mà tiên châu địa vực rộng lớn, như Vân châu, chỉ là Tiên Lâm cũng có trăm tỷ dặm!

Về phần Huyền Châu của Giang Nam, vậy thì càng thêm bao la bát ngát rồi, so với Vân Châu còn muốn lớn hơn mấy lần!

Hơn nữa, trước mắt chứng kiến Nguyên thủy chi địa tuy cũng là bảo vật ra hết, mỗi một kiện bảo vật đều đáng giá Tiên Vương thậm chí Tiên Quân đánh vỡ đầu tranh đoạt, nhưng bảo vật cơ duyên tại đây, tổng thể mà nói so

với tám tầng hư không khác của Tiên Giới hiển nhiên nhỏ đi rất nhiều.

Tầng hư không thứ tám có vô số hắc quan, hư không thứ bảy hai đại đạo cung, hư không thứ sáu Giảng Đạo nhai cùng mặt mâm tròn kia, vô luận một kiện nào đều muốn viễn siêu Tiên Giới nguyên thủy chi địa!

Mà ngay cả Lôi Trì trong tầng hư không thứ nhất, Bí Cảnh tầng hư không thứ hai, đều không thể thua kém Nguyên thủy chi địa.

Hơn nữa, Nguyên thủy chi địa mở ra, hư không thứ chín điều động tiên đạo chi lực của tám tầng hư không phía trước cùng Tiên Giới tất cả châu, oanh kích rừng rậm nguyên thủy của Huyền Châu, đơn thuần nhìn từ điểm này, liền biết rõ Nguyên thủy chi địa tuyệt đối không phải chuyện đùa, không phải tám tầng hư không phía trước có khả năng so sánh!

Cho nên, hắn cho rằng Nguyên thủy chi địa này chỉ là một sân thí luyện, chỉ dùng để khảo hạch người tiến vào nơi đây, Nguyên thủy chi địa chính thức hẳn là chỗ khác!

- Những ngọc phù này, là mấu chốt tiến vào Nguyên thủy chi địa chính thức!

Giang Nam suy tư một lát, nói khẽ:

- Nếu ta tìm được Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, chữa trị đạo quả Nguyên Thần, tất sẽ đột phá tu thành Tiên Vương, nếu là nói như vậy, lại tự trảm đạo quả liền được không bù mất, tổn thất thảm trọng. Bởi vậy chỉ có thể trước đó, tự trảm đạo quả! Bất quá, không có tìm được Tam Hồn Tinh Anh, thủy chung không cách nào chính thức làm được hoàn toàn tránh Nhân Quả, lúc tu thành Tiên Quân vẫn sẽ có chỗ trở ngại. . .

Băng Liên thánh mẫu cười lạnh nói:

- Huyền Thiên, ngươi có chút lòng tham không đáy rồi, lần này ngươi có thể được đến Thất Phách Tinh Anh, đã là may mắn nghịch thiên. Phải biết rằng, thời đại Yêu tộc từ xưa đến nay được Thất Phách Tinh Anh cũng không

có mấy người, đạt được Thất Phách Tinh Anh cùng Tam Hồn Tinh Anh nguyên vẹn, càng là chỉ có hai người, hai người này là Thiên Hoang, Vô Tà hai đại Đạo Quân! Suốt năm tỷ sáu trăm triệu năm, cũng chỉ vẹn vẹn có hai người này mà thôi! Ngươi có thể có được Thất Phách Tinh Anh, đã giảm bớt ngươi không biết bao nhiêu năm tuế nguyệt rồi! Lúc đi tới Tiên Quân cảnh giới, chỉ cần ngươi bỏ Nhân Quả của Tam đại chủ hồn liền có thể tu thành Thiên Quân. Mà Nhân Quả quấn quanh chủ hồn đều là đại nhân quả, không giống như là bảy phách, dây dưa đều là Nhân Quả vụn vụn vặt vặt, rất khó bỏ!

Giang Nam gật đầu, thật sự là hắn có chút được voi đòi tiên, hơn nữa Tiên Giới nguyên thủy chi địa mở ra thời gian chắc hẳn không dài. Nếu như tiếp tục sưu tầm Tam Hồn Tinh Anh, trì hoãn thời gian quá dài, ngược lại sẽ chậm trễ mình đi sưu tầm Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, được không bù mất!

Đạo quả hắn phải tự trảm trọng luyện, bởi vì lúc ở Hoàng Đạo Cực Cảnh, sở dĩ hắn có thể tu thành đạo quả, thực sự không phải là dựa vào mình tích lũy. Mà là luyện hóa đạo quả bọn người Tiên cung Thái Tử, Đô Thiên Thần Đế, này mới khiến hắn luyện thành Nguyên Thủy đạo quả.

Loại phương thức tu thành đạo quả này, tuy để cho hắn có thể ở Hoàng Đạo Cực Cảnh liền vượt qua Tán tiên cảnh giới, trực tiếp tu thành đạo quả, nhưng mà cũng mang đến tai hoạ ngầm, cái kia chính là đạo quả không ổn định.

Tuy căn cơ của hắn vững chắc, tai hoạ ngầm cực nhỏ, nhưng thủy chung là có tai hoạ ngầm, nếu là tương lai, có đại năng muốn xấu đạo cơ của hắn, liền có thể từ chỗ này bắt tay vào làm, để cho đạo quả của hắn tan vỡ!

Lần này trùng tu đạo quả, liền có thể đem tai hoạ ngầm loại bỏ, không còn có sơ hở gì!

Giang Nam trầm giọng nói:

- Đạo hữu nói rất đúng, hiện tại ta liền tự trảm đạo quả trùng tu!

Băng Liên thánh mẫu lại càng hoảng sợ, cả kinh kêu lên:

- Ngươi thật sự chuẩn bị ở chỗ này tự trảm đạo quả? Tại đây nhiều cao thủ như vậy, tự trảm đạo quả, tu vi của ngươi cũng sẽ hạ thấp, rơi xuống đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, ngươi còn thừa lại mấy phần tu vi? Một phần cũng chưa tới a? Coi chừng người khác đem ngươi làm thịt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2190: Tự Trảm Đạo Quả. (2)

Giang Nam chỉ một ngón tay, chỉ thấy một đạo kiếm quang bay ra, ở trên một tòa tiên sơn nhẹ nhàng chém xuống, đem tòa tiên sơn này mở ra.

- Đạo hữu yên tâm, ta không phải người lỗ mãng như vậy, mặc dù ta ngã xuống đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, đại đạo của ta còn đó, luyện thành đạo quả cũng tốn hao không được bao nhiêu thời gian!

Thân hình Giang Nam lóe lên, chui vào trong núi, kiếm quang rơi vào mi tâm, lập tức hai tay hợp lại, tòa tiên sơn này chậm rãi khép lại, khôi phục như thường.

Trong núi, hắn mở ra một tiểu động phủ, chén bể cao cao treo lên, bao lại tứ phương, để tránh đạo quả của mình nghiền nát bộc phát ra năng lượng khủng bố đem tiên sơn phá hủy, kinh động cường giả bên ngoài.

Đạo quả chính là đại đạo cao độ ngưng tụ sinh ra trái cây, nội hàm Nguyên Thần, Nguyên Thần nội hàm hồn phách, tự trảm đạo quả hơi không cẩn thận sẽ tổn thương Nguyên Thần. Nguyên Thần của Giang Nam vốn đã bị hao tổn, nếu lại lần nữa lọt vào trùng kích, chỉ sợ sẽ hồn phi phách tán!

- Giáo chủ, ngươi thật là tự tìm đường chết!

Băng Liên thánh mẫu thở dài liên tục nói:

- Đạo quả tan rã, hóa thành pháp lực mãnh liệt, bởi vì ngươi là chủ nhân cổ pháp lực này, bộc phát ra năng lượng khủng bố sẽ ở trong nháy mắt trở lại trong cơ thể ngươi, tràn ngập thân thể! Cổ năng lượng này, sẽ đem ngươi nổ hài cốt không còn! Hơn nữa, ngươi tu luyện Chư Thiên Vô Lậu đạo thời đại Sa Môn, đạo quả càng là ngưng tụ cao độ, Chư Thiên Vô Lậu, sức bật càng là vô cùng hung mãnh, ta thật sự nhìn không tốt ngươi. . .

- No bể bụng nhục thể của ta?

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trong mắt tinh quang bốn phía:

- Thử xem xem!

Trong chén bể, Nguyên Thủy đạo quả của hắn hiện ra, quay tròn chuyển động, hắn đã luyện đến cảnh giới đạo quả không lộ, muốn tự trảm đạo quả cũng là vô cùng gian khổ.

- Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, xuất khiếu!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay ra, rơi vào bên trong lòng bàn tay của hắn, Giang Nam nghiêm nghị mà đứng, đạo quả im im lặng lặng trôi nổi ở trước mặt hắn, trước mi tâm tám thước!

Hắn nhắm chặt hai mắt, từ từ điều chỉnh khí tức, Tiên Kiếm trong tay nhẹ nhàng chấn minh, kiếm minh dần dần vang dội, càng ngày càng mạnh!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm phát ra kiếm minh không phải kiếm minh bình thường, mà chỉ đạo âm, đạo âm mỹ diệu vô cùng, giống như tiên nhạc, như bên ngoài Cửu Thiên truyền đến tiên âm!

Đã qua thật lâu, Giang Nam đột nhiên mở mắt, một kiếm đâm tới!

Xuy xuy Xùy~~

Cái động phủ nho nhỏ mà đơn sơ này, lập tức bị từng đạo kiếm quang vô cùng tinh tế tỉ mỉ tràn ngập, kiếm quang kiểu đằng như tơ bạc, hướng đạo quả quấn quanh mà đi!

Mà từng đạo tơ bạc kia mảnh nhìn thật kỹ, bên trong tơ bạc thậm chí có nguyên một đám thế giới rực rỡ tươi đẹp nhiều màu. Tựa hồ mỗi một kiếm mỗi nhất kích của Giang Nam đều muốn bổ ra hư không, mở ra một thế giới nguyên vẹn!

Khai Nguyên!

Khai Nguyên kiếm thức!

Bước chân của Giang Nam phi tốc di động, ở trong động phủ quay chung quanh đạo quả không ngừng chuyển động, không ngừng xuất kiếm, Khai Nguyên kiếm thức tinh diệu ở trong tay hắn phát huy vô cùng tinh tế, sáng lạn vô cùng!

Lực lượng của hắn khống chế được vừa đúng, tinh diệu vô cùng, kiếm quang đâm vào phía trên đạo quả, lực lượng vừa mới bộc phát ra một đường liền lập tức thu hồi lực lượng dư thừa, không đến mức để cho kiếm quang suy giảm tới đạo quả của chính mình!

Hắn vận dụng đối với lực lượng đã đạt đến cực hạn, không người có thể siêu việt, đây cũng là chỗ tốt khi thân thể hắn vô cùng cường đại.

Ở dưới thế công tinh tế tỉ mỉ như là gió xuân mưa phùn, đạo quả vô lậu của hắn dần dần xuất hiện một tia rò rỉ, đại đạo xây dựng đạo quả bắt đầu chia lìa, mỗi một tia đại đạo chia lìa, liền lập tức hóa thành pháp lực cuồng bạo đến cực điểm gào thét dũng mãnh vào nhục thể của hắn!

Pháp lực vọt tới là khổng lồ bàng bạc như thế, lúc nhảy vào trong cơ thể của hắn cơ hồ tương đương với Giang Nam phát ra một chiêu pháp lực đại thần thông oanh kích chính mình!

Giang Nam kêu rên, khóe miệng tràn huyết, thần thông của chính hắn là uy lực bực nào. Đạo quả nghiền nát một tia liền tương đương với hắn thi triển thần thông oanh kích mình một lần, mà đạo quả không ngừng phân giải, tốc độ oanh kích cũng càng lúc càng nhanh, mặc dù nhục thể của hắn tương đương với Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng mà không chịu nổi!

Kiếm quang càng lúc càng nhanh, tốc độ đạo quả phân giải cũng càng lúc càng nhanh, pháp lực cuồng bạo không ngừng dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, đem thân thể Giang Nam chống hở ra, không ngừng hở ra!

Từng khối cơ bắp của hắn trở nên cổ trướng, pháp lực cuồng bạo ở dưới

làn da chạy vội, rất nhanh liền đem nhục thể của hắn chống lớn hơn bốn năm lần. Đồng thời pháp lực không ngừng oanh kích, trong khoảnh khắc liền oanh kích hắn không ngừng thổ huyết!

Đạo quả không giống người thường, là đại đạo kết tinh, cũng là pháp lực ngưng kết, đạo quả phục chế tất cả tin tức của chủ nhân, mà đạo quả phân giải bộc phát ra năng lượng cũng là vô cùng khổng lồ!

Lại tiếp tục như vậy, Giang Nam thế tất sẽ bị pháp lực no bể bụng!

- Cự Linh bá thể!

Giang Nam gào thét, thân thể bành trướng, sử dụng Cự Linh bá thể, lập tức để cho cường độ nhục thể của hắn thẳng truy Tiên Quân, đem pháp lực vọt tới thừa nhận hết, không ngừng bỏ thêm vào bên trong thân thể, khiến cho thân thể càng cường đại hơn, càng ngày càng mạnh, thương thế của thân thể đã ở trong khoảnh khắc phục hồi như cũ!

Pháp lực tiếp tục phún dũng mà đến, pháp lực vô cùng cuồng bạo nhảy vào trong cơ thể hắn, thời gian dần trôi qua, Giang Nam cảm giác được Cự Linh bá thể cũng ẩn ẩn có chút xu thế chịu không nỗi, không kịp chuyển hóa cổ pháp lực kinh khủng kia!

Tự trảm đạo quả, hung hiểm vô cùng, hiện tại hắn rốt cục đã có nhận thức khắc sâu!

Đây là dưới tình huống nhục thể của hắn vô cùng cường hoành, lại thi triển Cự Linh thân thể, nếu đổi lại bất luận một Chân Tiên Tiên Vương gì khác, chỉ sợ lập tức sẽ bị không khống chế được pháp lực mà nổ bung!

Đạo quả vẫn còn phân giải, pháp lực không ngừng vọt tới, chống Cự Linh chi thân của hắn cao cao nổi lên, đột nhiên, chỉ nghe Xùy~~ một tiếng, cánh tay Giang Nam vỡ ra một khe huyết, máu tươi xuy xuy bắn ra, lập tức bị pháp lực không khống chế được chấn bạo, hóa thành sương mù màu đỏ như máu!

Xuy xuy Xùy~~

Làn da toàn thân hắn cơ hồ cùng một thời gian vỡ ra, trong chớp mắt biến thành huyết nhân, huyết vụ bao phủ động phủ này!

Pháp lực không khống chế được chấn vỡ tất cả làn da, đồng thời chấn động cơ thể của hắn, đại gân, cốt cách, lục phủ ngũ tạng, thậm chí ngay cả không gian Tử Phủ của Giang Nam cũng bị chấn đến không ngừng tan rã, muốn đem hắn chấn vỡ, để cho hắn không còn tồn tại!

Chén bể đã mất đi pháp lực của hắn khống chế, lập tức ngã rơi xuống, không cách nào thủ hộ tòa động phủ này nữa, động phủ lập tức bị pháp lực của hắn chấn động đến không ngừng tan rã, tòa tiên sơn này thậm chí cũng có xu thế bị chấn hóa thành bột mịn!

Chương 2191: Thần Đạo Đạo Quả. (1)

Trong không gian Tử Phủ, Băng Liên thánh mẫu kêu sợ hãi liên tục, đạo quả gọi tới gọi lui, tránh né không gian sụp đổ, thét to:

- Ta sớm nói cho ngươi biết không nên tự trảm đạo quả, ngươi hết lần này tới lần khác không nghe, hiện tại muốn chết a?

- Ngươi chết, ta còn phải đi tìm một gia hỏa có thể giúp ta tìm được thân thể mới, ngươi để cho ta đi đâu tìm một người tốt giống như ngươi chứ?

- Nếu như gia hỏa khác biết rõ ta là tiền sử Thiên Quân đạo quả, khẳng định sẽ thử đem ta luyện hóa, hoặc là ý đồ đem ta trồng ra tiền sử thuốc tiên, chỉ có ngươi không có đối với ta động tâm tư không đứng đắn. . .

Giang Nam đột nhiên ho khan một tiếng, nói khẽ:

- Đạo hữu, yên tĩnh một ít.

Băng Liên thánh mẫu tiếp tục thét to:

- Ngươi chết ta làm sao bây giờ? Ngươi đáp ứng nhục thể của ta làm sao bây giờ? Ngươi còn phải hộ đạo cho ta. . .

Thanh âm của Giang Nam trầm thấp, bất đắc dĩ nói:

- Đạo hữu! Bình tĩnh, đã xong rồi!

- Đã xong?

Băng Liên thánh mẫu ngẩn ngơ, phục hồi tinh thần lại, vội vàng bay ra Tử Phủ của hắn, chỉ thấy Giang Nam toàn thân là huyết đứng ở nơi đó, bị thổi sovới bình thường cao lớn không chỉ gấp mười lần!

Đạo quả của hắn, dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có Nguyên Thần bị thương im im lặng lặng phiêu phù ở chỗ đó.

- Cảnh giới bây giờ của người là gì?

Băng Liên thánh mẫu đè xuống chấn động trong lòng, vội vàng nói.

Giang Nam mỉm cười, mặt mũi tràn đầy là huyết:

- Hoàng Đạo Cực Cảnh!

- Còn thừa lại mấy thành thực lực?

Giang Nam tự tra thoáng một phát, tự giễu nói:

- Lần này thật sự chỉ còn lại có hai ba thành thực lực. Bất quá. . . Rất nhanh tu vi thực lực của ta sẽ trở về, hơn nữa so với lúc trước càng mạnh hơn nữa!

- Còn thừa lại hai ba thành thực lực? Thật sự là biến thái!

Băng Liên thánh mẫu nói thầm một câu.

Lời này của Giang Nam ngược lại thực sự không phải là khoa trương, hắn tuy tự trảm đạo quả, đem tu vi của mình đánh rớt đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, nhưng mà thân thể lại không có suy yếu chút nào, còn là ở vào trạng thái đỉnh phong, đơn thuần luận năng lực thân thể đả kích, hắn vẫn là tương đương với Tiên Vương cấp Hỗn Độn Cổ Thần!

Đương nhiên, tu vi cảnh giới của hắn đã rơi xuống Hoàng Đạo Cực Cảnh, hơn nữa Nguyên Thần đã không có đạo quả bảo hộ, trở nên cực kỳ yếu ớt, ở lúc chiến đấu rất dễ bị người phá hư Nguyên Thần.

Đây là nguy hiểm lớn nhất!

Bình thường Chân Tiên không cách nào đánh vỡ Nguyên thần của hắn, nhưng mà đổi lại nhân vật cường hoành khác, như bọn người Ngọc Lâm Tử,

Kim Huyên, Long La Phổ Tôn, liền đủ có thể đơn giản hủy diệt nguyên thần của hắn!

- Thất Phách Tinh Anh, đi ra!

Giang Nam tâm niệm vừa động, gốc tiên thụ kia từ mi tâm Tử Phủ của hắn bay ra, trái cây Thất Phách trên tiên thụ nhẹ nhàng chấn động, Nguyên Thủy Nguyên Thần của hắn bay tới, như Giang Nam phiên bản thu nhỏ, tọa lạc ở bên trong Nguyên Thủy chi khí bao la mờ mịt mênh mông, Nguyên Thủy chi khí bắt đầu khởi động, hóa thành đủ loại dị tượng, có khi hóa thành Tinh Hà, có khi hóa thành Đại La Thiên, có khi hóa thành một mảnh vũ trụ.

Nguyên thần của hắn cũng tản mát ra khí tức bao la mờ mịt bát ngát, cho người một loại cảm giác cổ xưa, bản sơ, từ cổ chí kim không thay đổi, phảng phất hết thảy điểm bắt đầu, hết thảy chi nguyên, cực kỳ rung động!

Tiên thụ rơi vào nguyên thần trên đỉnh đầu của hắn, hào quang vạn đạo, màu ngọc bích, đắm chìm trong Nguyên Thần, đem nguyên thần của hắn phụ trợ cực kỳ thần thánh!

- Giáo chủ, nguyên thần của ngươi thật sự là vô cùng cường đại!

Băng Liên thánh mẫu tinh tế dò xét Nguyên Thần của Giang Nam, trong đạo quả truyền đến thanh âm khiếp sợ, thất thanh nói:

- Phong cách cổ xưa thẳng truy bổn nguyên, trở về đại đạo chi sơ. Thật sự là Nguyên Thần số một! Ta ở ba thời đại Yêu, Ma, Chú. Bái kiến hằng hà cường giả, Đạo Quân cũng đã gặp mấy vị, có thể đem Nguyên Thần tu luyện tới loại trình độ siêu việt như ngươi, chỉ có hai người! Hai người này, là Đế cùng Tôn!

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Đạo hữu bái kiến Đế Tôn?

- Tự nhiên bái kiến. Bọn hắn mở Tiên Giới, đạo quả bay ra, dò xét Cấm

khu, đạo quả của hai người bọn họ khủng bố vô cùng, trong đó Nguyên Thần cường đại đến không thể tưởng tượng nổi. Có phun ra nuốt vào Thiên Địa Hồng Mông chi uy, chấn động những lão quái vật trong Vô Nhân khu không dám ló đầu!

Băng Liên thánh mẫu nhớ lại chuyện cũ, trong thanh âm mang theo sợ hãi, thấp giọng nói:

- Đạo quả của hai người bọn họ rất là kỳ dị, Nguyên Thần càng kỳ dị, trong đó Tiên Đế Nguyên Thần chính là một cây thần thụ ta chưa bao giờ thấy qua, thần thụ khởi động một mảnh vũ trụ càn khôn, mỗi một lá cây đều nâng lên một thế giới. Mà Tiên Tôn Nguyên Thần thì là Hồng Mông bao la mờ mịt, Hỗn Độn bát ngát, nâng lấy một cây Thanh Liên phong cách cổ xưa, phía trên lại nâng lên vũ trụ càn khôn! Nguyên Thần cường đại như vậy, ta chưa bao giờ thấy qua. Từ xưa đến nay, khó có người có thể đem Nguyên Thần luyện đến một bước này!

Giang Nam không khỏi động dung, từ trong lời nói của Băng Liên thánh mẫu, hắn phảng phất thật sự chứng kiến tình hình đạo quả của Tiên Đế cùng Tiên Tôn dò xét Vô Nhân khu, hai đạo quả to lớn cao ngạo vừa ra, tất cả lão quái vật trong Vô Nhân khu đều khiếp sợ rung động, không người dám can đảm thò đầu ra, cái này là uy phong khí phách bực nào!

- Nguyên Thần của hai người bọn họ quá cường đại, nguyên thần của ngươi vẫn là so ra kém bọn hắn.

Băng Liên thánh mẫu nói:

- Đế cùng Tôn không phải sinh linh bên trong phiến thời không này, mà là người xứ khác, nghe nói bọn hắn đến từ một vũ trụ tên là 'Vu', Nguyên Thần trời sinh cường đại, không người có thể so sánh. Ngươi còn có không gian phát triển, nhưng ngươi cũng không có khả năng vượt qua bọn hắn, Đế cùng Tôn chỉ dựa vào Nguyên Thần, liền có thể đem Tiên Giới căng ra, trấn áp Cấm khu, là dị loại bên trong dị loại, biến thái bên trong biến thái!

Giang Nam gật đầu, Nguyên Thủy Nguyên Thần của hắn đã tu luyện tới cực hạn, trong thiên hạ, từ cổ chí kim, khó có người có thể cùng nguyên thần của hắn so sánh, mặc dù là Hỗn Độn Cổ Thần Hỗn Độn Nguyên Thần, Cự Linh Thần tộc Cự Linh Nguyên Thần, Ma tộc Thiên Ma Nguyên Thần, cũng không cách nào cùng Nguyên Thủy Nguyên Thần của hắn so sánh!

Đây chính là chỗ độc đáo của hắn, dùng Nguyên Thủy đại đạo chửa dưỡng Nguyên Thần, vô cùng cường đại, tiếu ngạo cổ kim!

Nhưng mà Nguyên Thần căng ra Tiên Giới trấn áp Vô Nhân khu, đừng nói Nguyên Thần của Giang Nam làm không được, cho dù để cho chút ít Đạo Quân trong lịch sử kia phục sinh, bọn hắn cũng làm không được một bước này!

- Vu vũ trụ, Nguyên Thần thật sự có thể phát triển đến loại trình độ này? Làm cho người không thể tưởng tượng!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, lập tức bắt đầu luyện hóa Thất Phách Tinh Anh, chỉ thấy trong trái cây Thất Phách từng sợi khí màu thất sắc dần dần hướng nguyên thần của hắn chảy tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2192: Thần Đạo Đạo Quả. (2)

Thất Phách Tinh Anh có thể cho bảy phách không dính Nhân Quả, Nhân Quả quấn quanh bảy phách là lợi hại nhất, hơn nữa đều là một ít Nhân Quả vụn vặt, ví dụ như Huyền Đô Tiên Quân bị trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm, trong đó một trong Nhân Quả để cho hắn gặp nạn, là Huyền Hoàng lão tổ!

Trước kia lúc Huyền Đô Tiên Quân vẫn là Tán tiên mở Hồng hoang Đại Thế Giới, không thể một lần thành công, tiên huyết rơi vào trên Huyền Hoàng thánh sơn, sinh ra đời Huyền Hoàng lão tổ, mở Hồng hoang Đại Thế Giới là nhân, Huyền Hoàng lão tổ trấn áp hắn năm ngàn bốn trăm vạn năm là quả.

Thẳng đến trường hạo kiếp kia kết thúc, Huyền Đô Tiên Quân mới hoàn toàn thoát khỏi trận Nhân Quả này, cùng Huyền Hoàng lão tổ hóa giải ân oán, nhảy ra ngoài.

Đến Tiên Quân cảnh giới, Nhân Quả lợi hại hạn chế Tiên Quân có thể trở thành Thiên Quân hay không, hơn nữa giấu kín tâm thần, giấu kín đạo quả, để cho Tiên Quân cũng không thể cảm giác ra vẫn lạc tới gần, có thể thấy trong đó hung hiểm!

Thất Phách Tinh Anh liền để cho bảy phách bất nhiễm Nhân Quả, bảy phách thoát khỏi Nhân Quả, đến Tiên Quân cảnh giới, chỗ tốt to lớn không cách nào tưởng tượng!

Theo Thất Phách Tinh Anh dần dần chảy vào bên trong Nguyên Thần, Giang Nam dần dần cảm giác được nguyên thần của hắn càng ngày càng nhẹ nhàng, phảng phất một ít sợi tơ nhìn không thấy quấn quanh Nguyên Thần chậm rãi cởi bỏ, để cho hắn cảm giác được tâm hồn nhẹ nhõm!

- Thất Phách Tinh Anh, thực là đồ tốt! Nhưng tiếc, không có tìm được Tam Hồn Tinh Anh, nếu không liền có thể triệt để thoát khỏi Nhân Quả, tai hại không cách nào gia thân!

Đã qua thật lâu, Thất Phách Tinh Anh hết thảy luyện nhập nguyên thần của hắn, cái loại cảm giác nhẹ nhàng này càng thêm rõ ràng, bất quá Giang Nam cũng cảm giác được Tam đại chủ hồn ẩn ẩn truyền đến cảm giác trầm trọng, đây là bởi vì phía trên tam hồn có đại Nhân Quả quấn thân không có bỏ!

Giang Nam quyết định thật nhanh, pháp lực trong cơ thể phún dũng, hóa thành Nguyên Thủy đại đạo dung nhập Nguyên Thần, chuẩn bị kết thành đạo quả.

Lúc này đây hắn cũng không có đi chứng đạo thành tiên, như cũ là ý định khiêu thoát thành tiên, trực tiếp tu thành đạo quả!

Hơn nữa, hôm nay vô luận Tam Giới hay là Tiên Giới đều không có thể nhảy ra Thiên Đạo, hắn cuộc đời này là không có khả năng thành tiên!

Hắn vẫn là Thần, mặc dù tu thành đạo quả cũng là Thần!

- Ta tu thành đạo quả, cùng Chân Tiên một cảnh giới. Như vậy ta là Chân Tiên hay Chân Thần?

Trong nội tâm Giang Nam đột nhiên sinh ra một loại trống trơn tịch mịch. Thế gian này, Thần chỉ còn lại có hắn một người rồi, trên đời đều là tiên, không có một người là đồng đạo của mình.

Mặc dù hắn tự trảm đạo quả trùng tu đạo quả, cũng vẫn là một Thần, cũng vẫn là một người cô độc ở trên Thần đạo lục lọi đi về phía trước.

Cho tới nay, hắn đều coi mình là một Chân Tiên, lừa gạt mình có thể cùng với tiên nhân khác đồng dạng đi trên Tiên đạo, không hề cô đơn chiếc bóng.

Mà bây giờ hắn trọng luyện đạo quả, lại phát hiện mình thủy chung vẫn là

một Thần linh!

Ở trên đường phía trước, không có đồng bạn, chỉ còn lại có một mình hắn, lẻ loi trơ trọi đi trên đường Thần đạo, trong bóng đêm lục lọi đi về phía trước!

- Chỉ có ta một người, nếu ta tự xưng Chân Tiên, cái kia thế gian liền rốt cuộc vô Thần rồi. . .

Hắn tự giễu cười cười, thấp giọng nói:

- Đã như vầy, vậy hãy để cho ta tiếp tục ở trên đường Thần đạo đi xuống đi, tu thành Thần đạo đạo quả! Tu thành Nguyên Thủy Chân Thần đạo quả. Tu thành Nguyên Thủy Thần Vương đạo quả!

Nguyên thần đại đạo của hắn đang dần dần ngưng kết đạo quả, bất tri bất giác đạo quả hư ảnh hiển hiện, Nguyên Thủy chi khí thủ hộ Nguyên Thần.

Lần này hắn trọng luyện đạo quả, từ bỏ dùng Tiên đạo cơ cấu đến ngưng tụ đạo quả, mà là vận dụng tất cả tri thức cùng đại đạo lý giải của mình, một lần nữa kiến tạo đạo quả, đem Tiên đạo, Hồng Mông, Chú đạo, tiền sử Thần đạo, Cự Linh đại đạo, Yêu tộc đại đạo, Tịch Diệt đại đạo hỗn hợp nhất thể, hóa thành Nguyên Thủy đại đạo, dùng tiền sử Sa Môn Chư Thiên Vô Lậu đạo tới luyện!

Lúc trước hắn là nghiên cứu đạo quả của bọn người Tiên cung Thái Tử mới luyện thành đạo quả của mình, như cũ là phạm trù Tiên đạo, không có khiêu thoát ra ngoài, mà bây giờ, hắn lại đem sở học của mình hỗn hợp nhất thể, hóa thành đạo quả của chính mình, Thần đạo đạo quả chính thức!

Đây là một con đường không có người đi qua, là một con đường tịch mịch, chỉ có hắn một người ở trên con đường này đi về phía trước, không người làm bạn!

Trong đạo quả của Băng Liên thánh mẫu đột nhiên truyền ra một thanh âm sâu kín, thấp giọng nói:

- Tịch mịch a. . .

Thân hình Giang Nam hơi chấn, ở bên trong hư ảnh Nguyên Thủy đạo quả, hai con ngươi của nguyên thần có nước mắt lướt qua đôi má.

Vù vù vù…

Từng đạo tiên quang thiểm qua, nhao nhao đáp xuống, rơi xuống đất hóa thành một Chân Tiên cường đại, sừng sững ở trên từng đỉnh núi trong Nguyên thủy chi địa, rõ ràng là ba người Long La Phổ Tôn, Huyền Thanh Tiên Vương môn hạ U Tuyền đạo nhân, Ngọc Hoàng Tiên Vương môn hạ Thiên Hồng Tiên Tử.

Ba người bọn họ sừng sững ở trên ba đỉnh núi, hiện lên xu thế tam giác, trung ương kẹp lấy một tòa tiên sơn, ba người sừng sững, quần áo phần phật, không nói một lời.

Lại có các Chân Tiên Tiên Vương cường đại nhao nhao bay tới, rơi vào cách đó không xa, nhiều đến mười tám Chân Tiên, mười hai Tiên Vương. Một Tiên Vương cười ha ha nói:

- Khó được, khó được, Long La Phổ Tôn khiêu chiến bát Tiên vương, mà đệ tử bát Tiên vương U Tuyền đạo nhân cùng Thiên Hồng Tiên Tử lại khiêu chiến Long La Phổ Tôn, Tiên Thiên thần linh cùng Hỗn Độn Long tổ chiến một trận, như thế khó gặp a!

- Không biết ai có thể thắng được, rốt cuộc là Long La quét ngang hết thảy Chân Tiên, hay là Thiên Hồng Tiên Tử U Tuyền đạo nhân đánh bại hắn? Thật sự là chờ mong ah!

Một lão Tiên Vương tóc trắng xoá cười nói:

- Nói trở lại, bên trong Chân Tiên có vô địch chi tư hẳn là Huyền Thiên giáo chủ, dùng Chân Tiên cảnh giới quét ngang hết thảy, ngay cả tồn tại cường đại bên trong Tiên Vương cũng không phải là đối thủ của hắn. So sánh với nhau mà nói, Long La Phổ Tôn tuy khiêu chiến rất nhiều Tiên

Vương, không có thua trận, nhưng so với chiến tích của Huyền Thiên giáo chủ mà nói vẫn là muốn thua kém một ít. Nhưng tiếc chính là Huyền Thiên giáo chủ bị An Thanh Tiên Vương phế đi, hôm nay thực lực chỉ còn lại có hai ba thành, đến Nguyên thủy chi địa liền ẩn núp.

Bên cạnh một Chân Tiên cười lạnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ hướng sư tôn ta An Thanh Tiên Vương khiêu chiến, tội đáng chết vạn lần, sư tôn ta không có lấy tính mệnh của hắn đã khai ân cho hắn rồi! Lần này chuyến đi Nguyên thủy chi địa, nếu hắn không trốn đi, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Thiên ông, các ngươi chỉ ngồi châm chọc, chẳng lẽ các ngươi không muốn giết Huyền Thiên đoạt bảo?

Lão Tiên Vương tóc trắng xoá kia tên là Thiên ông, ha ha cười nói:

- Linh đạo hữu nói đùa, Huyền Thiên giáo chủ thân mang trọng bảo, ai không muốn đoạt bảo?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2193: Bây Giờ Là Thời Gian Giết Người. (1)

Đột nhiên, Long La Phổ Tôn đứng chắp tay, thanh âm chấn động, vang tận mây xanh:

- Thiên Hồng Tiên Tử, U Tuyền đạo nhân, hai người các ngươi cũng dám hướng ta khiêu chiến, thật sự là to gan. Các ngươi cố nhiên là Tiên Thiên tiên vực sinh ra đời Tiên Thiên thần linh, nhưng cùng huyết thống của ta so sánh, các ngươi là côn trùng hèn mọn!

Hắn cười lạnh nói:

- Thần đạo Cửu Thần tổ, ta cũng muốn giết, trước hết giết Huyền Thiên, lại giết bát Tiên vương! Nhưng tiếc Huyền Thiên ẩn núp, không dám lộ diện, hôm nay đành phải giết các ngươi trước rồi!

Sắc mặt của U Tuyền đạo nhân không hề bận tâm, khí thế càng ngày càng mạnh, lạnh nhạt nói:

- Phổ Tôn, không nên lấy Huyền Thiên cái loại củi mục này cùng sư tôn ta so sánh. Huyền Thiên đã phế đi, ngay cả Chân Tiên bình thường nhất cũng không bằng.

Thiên Hồng Tiên Tử khí thế điên cuồng tăng lên, trên mặt dáng tươi cười nhẹ nhàng, thanh âm dễ nghe êm tai, nhõng nhẽo cười nói:

- Tùy tiện nhảy ra một người cũng có thể đánh chết Huyền Thiên, cầm Huyền Thiên đến quát tháo, tính toán cái bổn sự gì?

Long La Phổ Tôn cảm nhận được khí thế của hai người, sắc mặt không khỏi biến hóa, hai người này khí thế mạnh, đã đạt tới đỉnh phong Chân Tiên có khả năng đạt tới, cơ hồ so với hắn không chút thua kém!

Mặt khác rất nhiều Tiên Vương, Chân Tiên vây xem sắc mặt cũng không khỏi thay đổi, Long La Phổ Tôn chính là nhi tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân, nổi danh từ lâu, chiến lực kinh người, chiến tích chấn động đương thời, có khí thế kinh người này thì cũng thôi!

Nhưng hôm nay Thiên Hồng Tiên Tử cùng U Tuyền đạo nhân chỉ là hạng người bừa bãi vô danh, vậy mà cũng có khí thế cường đại như thế, khí thế của bọn hắn vậy mà so với bọn hắn những Tiên Vương thế hệ trước này còn mạnh hơn!

Thiên ông Tiên Vương sắc mặt ngưng trọng, thấp giọng nói:

- Bát Tiên vương không hổ là Thần tổ, nội tình thật sự quá kinh khủng, hai người đệ tử này liền không kém hơn Tiên Quân bồi dưỡng đệ tử!

Khí thế của ba người Long La Phổ Tôn, Thiên Hồng Tiên Tử cùng U Tuyền đạo nhân lẫn nhau xông tới, chấn đến hư không run run không ngớt, đột nhiên chỉ nghe oanh một tiếng nổ mạnh, chỉ thấy tòa tiên sơn trung ương đột nhiên sụp đổ, hóa thành bột mịn, toái đầy đất!

Ba người không khỏi khẽ giật mình, rất nhiều Tiên Vương Chân Tiên khác cũng không khỏi sợ ngây người.

- Chỉ dựa vào khí thế liền đem tiên sơn trong Nguyên thủy chi địa chấn sập, chấn thành bột mịn, chỉ sợ chỉ có Tiên Quân mới có thể làm đến a?

Thiên ông Tiên Vương rung giọng nói:

- Chẳng lẽ thực lực của bọn hắn đã có thể so với Tiên Quân rồi. . .

Long La Phổ Tôn khẽ nhíu mày, lạnh lùng nói:

- Tòa tiên sơn này sớm bị người chấn vỡ, không phải công lao của ba người chúng ta. . . Ai giấu ở trong núi, đi ra cho ta!

Bụi mù tràn ngập, sau một lúc lâu bụi mù tán đi, Giang Nam như người

vô tội đứng ở trên tiên sơn sụp đổ.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Trong mắt Long La Phổ Tôn tinh quang đại phóng, chăm chú rơi vào trên người Giang Nam, đợi chứng kiến đạo quả của hắn, Long La Phổ Tôn không khỏi khẽ giật mình, cất tiếng cười to nói:

- Huyền Thiên, đạo quả của ngươi như thế nào biến thành hư ảnh rồi hả? Khí tức của ngươi. . . Ha ha ha ha, ngươi đã không có bất luận khí tức tiên đạo gì, chẳng lẽ nói ngươi đã ngã xuống đến Hoàng Đạo Cực Cảnh rồi hả? Hoàng Đạo Cực Cảnh, ha ha ha ha, tiểu quỷ Hoàng Đạo Cực Cảnh, rõ ràng dám chạy đến Nguyên thủy chi địa. . .

Rất nhiều Chân Tiên, Tiên Vương khác cũng ngạc nhiên, nhao nhao cảm ứng khí tức của Giang Nam, quả nhiên từ trên người Giang Nam cảm giác không thấy bất luận tiên đạo gì, mà là khí tức của Hoàng Đạo Cực Cảnh!

Đệ tử của An Thanh Tiên Vương Linh Đạo chân nhân đột nhiên tiến lên trước một bước, cười lạnh nói:

- Bị sư tôn ta trọng thương, có thể sống đến bây giờ đã là thành tựu không dậy nổi, ngã xuống đến Hoàng Đạo Cực Cảnh chỉ có thể nói vận khí hắn tốt mà thôi. Huyền Thiên giáo chủ, sư tôn ta không có giết ngươi, bất quá cũng không có nghĩa là ta sẽ bỏ qua ngươi! Ngươi bây giờ chỉ là một phế nhân, đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang giao ra đây!

Rất nhiều Chân Tiên, Tiên Vương con mắt nguyên một đám sáng ngời, hôm nay Giang Nam thực lực đại tổn, vậy mà ngã xuống đến Hoàng Đạo Cực Cảnh, có thể thấy hắn thật sự là như trong truyền thuyết, thương thế rất nặng, thậm chí so với truyền thuyết còn muốn nặng!

Nếu không như thế, cũng không có khả năng để cho một Chân Tiên sắp chứng được Tiên Vương đạo quả tự động tan rã, thậm chí từ Tiên nhân cảnh giới rớt xuống, một lần nữa biến thành Thần linh!

Thần, đối với phàm nhân mà nói thần thông quảng đại, không thể tưởng tượng nổi, nhưng đối với Tiên nhân mà nói thật sự quá yếu!

Mà bây giờ, thì có một Thần như vậy, thân mang Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, đã từng có được tên tuổi đệ nhất Chân Tiên, hơn nữa thân mang truyền thừa của Bất Không đạo nhân, tồn tại có thể cùng Đế Tôn so sánh!

Thậm chí, hắn vẫn là chủ của một châu, kẻ thống trị Huyền Châu, khống chế Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực, bên trong tiên vực có hơn ngàn Tiên Thiên Nguyên Thủy thần linh!

Thanh danh, bảo vật, truyền thừa, lãnh địa, vô luận bên nào đều đủ để cho bất luận một Tiên Vương Chân Tiên gì nổi giận, không tiếc bí quá hoá liều!

Huống chi, những bảo bối này vậy mà hết thảy nắm giữ ở trong tay một Thần!

Thần đối với bọn họ những tồn tại bực này mà nói, quả thực như là con sâu cái kiến, mặc dù là Hoàng Đạo Cực Cảnh, cũng là con sâu cái kiến hơi lớn một chút mà thôi!

Mà ở giữa ba người Thiên Hồng Tiên Tử, U Tuyền đạo nhân cùng Long La Phổ Tôn, Giang Nam lập tức cảm nhận được rất nhiều sát ý một phát vọt tới, sát ý ngập trời, hướng hắn mang đi tất cả!

Chân Tiên có thể tiến vào Tiên Giới nguyên thủy chi địa, cũng không phải nhân vật bình thường, chính là bá chủ bên trong Chân Tiên, nhất là ba người Thiên Hồng, U Tuyền cùng Long La Phổ Tôn này khí thế mạnh nhất, sát ý đậm đặc nhất!

Mà những người khác, cho dù là Tiên Vương cổ xưa cũng thoáng thua kém ba người bọn họ. Bất quá ngoại trừ người ở bên trong Tiên Vương ra, cũng có cao thủ. Ví dụ như đệ tử của An Thanh Tiên Vương Linh Hà đạo nhân, là một nhân vật cực kỳ cường đại, không kém hơn những Tiên Vương nổi danh kia!

An Thanh Tiên Vương là tồn tại đủ để cùng bát Tiên vương so sánh, đệ tử của hắn tuy không phải Tiên Thiên thần linh như Thiên Hồng U Tuyền, nhưng cũng là trải qua từng tràng tuyển bạt khảo nghiệm, chọn lựa ra tuyệt thế kỳ tài!

- Chư vị đạo hữu!

Giang Nam ho khan một tiếng, sắc mặt như người vô tội, cười nói:

- Ta lúc này bế quan, ngược lại không phải cố ý muốn quấy nhiễu Long La, Thiên Hồng cùng U Tuyền mấy vị đạo hữu tranh đấu. Đã như vầy, ta liền không quấy rầy các vị rồi, cáo từ. . .

- Chậm đã!

Các thân ảnh to lớn cao ngạo cường đại trăm miệng một lời nói.

Rất nhiều Tiên Vương Chân Tiên cơ hồ cùng một chỗ đứng ra, muốn ngăn trở đường đi của Giang Nam, Giang Nam lông mày giương nhẹ, tựa hồ có chỗ nghi hoặc, đột nhiên hắn kịch liệt ho khan. Đưa tay che miệng lại, sau một lúc lâu ho khan mới dần dần đình chỉ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2194: Bây Giờ Là Thời Gian Giết Người. (2)

- Chư vị có gì chỉ giáo?

Bàn tay mà Giang Nam che miệng lại kia lặng lẽ dịch chuyển khỏi, phóng ở sau lưng, rất nhiều Chân Tiên Tiên Vương lập tức chứng kiến ngón tay vị giáo chủ trẻ tuổi này có máu tươi chảy xuống.

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi không cần cố làm ra vẻ rồi!

Một Chân Tiên cười ha ha, hăng hái cười nói:

- Hôm nay ngươi, đích thật là một tên phế nhân, sống không được bao lâu! Đã như vầy, sao không đem bảo vật của ngươi giao ra đây, miễn cho những bảo bối này theo ngươi cùng một chỗ mai táng!

Thiên Hồng Tiên Tử khuôn mặt lạnh lùng, trên cao nhìn xuống nhìn Giang Nam, như là đang nhìn một con sâu cái kiến không có ý nghĩa. Lạnh nhạt nói:

- Huyền Thiên, sư tôn ta Ngọc Hoàng Tiên Vương, không muốn nhìn thấy ngươi nữa, ngươi còn muốn rời đi sao?

Sắc mặt Giang Nam thảm đạm, đột nhiên cười ha ha nói:

- Thiên Hồng Tiên Tử, ta là Thần đạo Đạo Tổ, cùng sư tôn ngươi Ngọc Hoàng ngang hàng, ngươi cũng là dùng Thần đạo lập nghiệp, chẳng lẻ muốn diệt tổ hay sao?

Thiên Hồng Tiên Tử tay áo phiêu động, tựa hồ muốn cưỡi gió mà đi, phiêu nhiên xuất trần, thanh âm dễ nghe êm tai, đạm mạc cao viễn:

- Thần đạo phản đồ, mỗi người đều có thể chém chết, Huyền Thiên, ngươi

là muốn tự vận mà chết, hay là muốn Bổn cung ra tay tiễn đưa ngươi đi?

Ngữ khí của nàng giống như không phải là nói xử tử một Thần tổ, mà là xử tử một con sâu cái kiến, ưu việt, siêu nhiên.

Thiên ông Tiên Vương ánh mắt chớp động, ha ha cười nhẹ nói:

- Thật là khiến động lòng người ah, ngay cả ta cũng nhịn không được nữa động tham niệm, đạo tâm chập chờn. Bất quá, cơ hội như thế đáng giá thử một lần. . .

Cách đó không xa, Pháp Chu Tiên Vương cũng là trong mắt tinh quang bạo phát, mỉm cười nói:

- Đáng tiếc chính là, đạo quả của hắn phế đi, chỉ còn lại có hư ảnh, nếu không đạo quả của Thần Đạo Giáo chủ, ngược lại là Vô Thượng thánh dược, có thể cùng tiền sử thánh dược so sánh!

- Lúc này đây, muốn đạt được Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, chỉ sợ phải cùng bọn tiểu bối này tranh chấp rồi.

Tuyết Đan nữ Tiên vương khẽ cười nói:

- Những tiểu bối này tự cao tự đại, đối với chúng ta những thế hệ trước này luôn trào phúng, cho là chúng ta đã già, lại không biết chúng ta nếu không phải là kinh thái tuyệt diễm, làm sao có thể chứng được Tiên Vương? Lúc này đây, không thể nói trước ta cũng muốn thống hạ sát thủ rồi!

- Ha ha a. . .

Giang Nam đột nhiên cười rộ lên, tiếng cười càng ngày càng vang dội, chấn triệt mây xanh, cười to nói:

- Thực coi ta cái Thần Đạo Giáo chủ này là ăn chay hay sao? Hôm nay, ta lập quy củ cho các ngươi, cái quy củ này là. . .

Hắn dừng một chút, điềm nhiên nói:

- Lăn, hoặc là chết!

Mọi người ngẩn ngơ, đột nhiên có người cười ha ha, Chân Tiên Tiên Vương khác cũng không khỏi cười to, có người cười đến nước mắt đều đi ra, mặc dù là lãnh diễm cao quý như Thiên Hồng Tiên Tử, giờ phút này cũng không khỏi trên mặt đẹp treo vui vẻ.

Giang Nam cũng lộ ra dáng tươi cười, cười nhìn bọn hắn, nói:

- Ta đếm ba tiếng, sau ba tiếng, không ly khai đều phải chết ở chỗ này. Một!

Hắn dựng thẳng lên một đầu ngón tay, không người nhúc nhích, cười lạnh nhìn xem hắn, như là đang nhìn một chuyện cười.

- Hai.

Sắc mặt Giang Nam không hề bận tâm, dựng thẳng lên ngón tay thứ hai, tiếp tục nói.

- Lăn, hoặc là chết?

Linh Hà đạo nhân cất tiếng cười to, ngang nhiên ra tay, hướng Giang Nam công tới, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên, ngươi náo đã đủ rồi a? Một Hoàng Đạo Cực Cảnh, rõ ràng dám ở trước mặt Tiên nhân lải nhải, bây giờ để cho ta trước tiễn đưa ngươi ra đi!

Oanh…

Phía sau hắn hiện ra Trường Hà hư ảnh, không ngừng khởi động, sóng cồn bành trướng kích động, đem sức mạnh to lớn của tiên đạo không ngừng điệp gia, mãnh liệt hướng Giang Nam đánh tới!

Lần này ra tay, hắn thậm chí ngay cả pháp bảo cũng khinh thường vận

dụng, mà là bằng vào pháp lực thần thông thuần túy muốn đem Giang Nam tại chỗ đuổi giết, hiển lộ rõ ràng thực lực cùng tự tin cường đại của hắn!

Trong mắt Long La Phổ Tôn tinh quang lóe lên, khí thế đột nhiên tăng lên tới trạng thái đỉnh phong, tùy thời chuẩn bị ra tay, chỉ đợi Giang Nam vừa chết, hắn sẽ thi triển công kích lăng lệ ác liệt, quét ngang tất cả mọi người ở đây, đoạt được bảo vật của Giang Nam!

Thiên Hồng Tiên Tử, U Tuyền đạo nhân cũng toàn lực chờ phân phó. Thần thông mạnh nhất công tác chuẩn bị, mà Pháp Chu Tiên Vương, Thiên ông Tiên Vương, Tuyết Đan nữ Tiên vương… các tồn tại cổ xưa cũng âm thầm chuẩn bị. Chuẩn bị một kích mạnh nhất, đánh chết những người khác, đoạt được các loại dị bảo như Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang!

Linh Hà đạo nhân công kích phô thiên cái địa, lũ lụt ngập trời mãnh liệt bành trướng, dùng xu thế thiên nghiêng chi uy đấu đá đến trước người Giang Nam, mà vào lúc này, Giang Nam dựng thẳng lên ngón tay thứ ba.

- Ba!

Chữ "Ba" vừa mới nhổ ra, đột nhiên lũ lụt đầy trời đột nhiên biến mất, tan thành mây khói, chỉ nghe răng rắc răng rắc Lôi Âm truyền đến, hư không sinh lôi, từng đạo tiên lôi bị một cổ đại lực tràn trề từ trong hư không bài trừ đi ra!

Tiên lôi cuồn cuộn bắt đầu khởi động, như là tính bằng đơn vị hàng nghìn Kim Long kim mãng ở giữa không trung tán loạn, mà ở sau phiến lôi hải này, thì là một cái đại thủ, tay của Giang Nam!

Một chưởng của hắn san bằng pháp lực thần thông của Linh Hà đạo nhân, bàn tay lớn che trời, ôm đồm xuống, đem Linh Hà đạo nhân bao lại.

- Huyền Thiên, ngươi còn có chút bổn sự! Đáng giá ta vận dụng tám phần lực lượng!

Linh Hà đạo nhân con mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm bàn tay lớn rơi

xuống kia. Đột nhiên ngửa đầu thét dài, tiếp theo bị Giang Nam một tay nắm cổ, không có thể rít gào lên tiếng.

Sắc mặt Linh Hà đạo nhân đỏ lên, trong mi tâm một ngụm tiên lô bay ra, hắn đang muốn xốc lên nắp lò. Chỉ thấy Giang Nam nắm bắt cổ của hắn dùng sức run lên, toàn thân Linh Hà đạo nhân truyền đến cốt cách bạo toái giòn vang. Trong khoảnh khắc tất cả xương cốt đều bị Giang Nam run toái!

Giang Nam lần nữa run lên, quanh thân Linh Hà đạo nhân đùng đùng rung động, đột nhiên hóa thành một đạo linh hà thật dài, rõ ràng là bị Giang Nam đánh thành nguyên hình, vừa rồi tiếng đùng đùng bạo nổ, là đạo quả của hắn ký thác vào bên trong linh hà bị Giang Nam sinh sinh run toái!

Mà đạo linh hà này, đương nhiên là nguyên hình của Linh Hà đạo nhân!

Bản thân hắn là sinh linh do một đạo linh hà thai nghén mà sinh, bị An Thanh Tiên Vương tuyển làm đệ tử, truyền thụ đại đạo, tu hành đến nay.

Hôm nay, Giang Nam nắm bắt cổ của hắn run lên, liền chấn vỡ hết thảy pháp lực của hắn, đạo quả cũng bị run sát!

Thiên ông Tiên Vương, Pháp Chu Tiên Vương cùng rất nhiều Chân Tiên Tiên Vương vốn muốn ra tay, cướp đoạt bảo vật của Giang Nam, lại thật không ngờ bị chết căn bản không phải Giang Nam, ngược lại là Linh Hà đạo nhân!

Một cái đối mặt không đến, Linh Hà đạo nhân liền bị Giang Nam run chết!

Run chết đệ tử của An Thanh Tiên Vương, một tuổi trẻ cường giả có thể so với Tiên Vương, làm cho đối phương căn bản không có trở tay chi lực!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2195: Thống Khoái! (1)

Cái này là thân thể cường đại cỡ nào? Lực lượng cường đại hạng gì?

Mặc dù là Long La Phổ Tôn vị Hỗn Độn Long tổ này, cũng không nhận thức nhục thể của mình có được lực lượng cùng uy năng to lớn như thế, có thể đem Linh Hà đạo nhân run chết!

- Thân thể người này, quả thực là pháp bảo hình người mạnh nhất, không thể thua kém An Thanh Tiên Vương!

Long La Phổ Tôn con mắt lập tức sáng, nhìn chằm chằm vào Giang Nam.

- Đệ tử của An Thanh Tiên Vương, quả nhiên đều là nhất mạch tương thừa, đem đạo quả ký thác vào trong cơ thể.

Giang Nam lại nhẹ nhàng run rẩy, bảo vật bên trong Tử Phủ của Linh Hà đạo nhân hết thảy bay ra, thậm chí có hai đạo tiên đạo linh quang, còn có một quả trái cây màu hồng đỏ thẫm, còn có hai kiện bảo vật, năm miếng ngọc phù, hẳn là hắn ở bên trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa thu hoạch.

- Coi như không tệ, lại có thêm một ít bảo bối. Chư vị đạo hữu, vừa rồi ta muốn đi, các ngươi ngăn ta lại, muốn giết ta đoạt bảo, ta cho các ngươi đi, các ngươi một cái đều không đi. Như vậy, ta chỉ có thể cho quy củ ứng nghiệm rồi.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về bốn phía, nhẹ nhàng giãn ra thân hình, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn, nói khẽ:

- Bây giờ là. . .

Rống…

Giang Nam tóc đen cuồng loạn nhảy múa, đột nhiên há miệng rống to, bên trong lồng ngực của hắn phảng phất cất giấu một ngụm đạo cổ, một ngụm chuông lớn, đạo âm trong miệng chấn động, tiếng gầm khủng bố lao ra mọi nơi, lập tức hướng tất cả mọi người trùng kích mà đi!

Bành bành bành!

Các Chân Tiên tu vi thực lực hơi yếu nổ tung, trực tiếp bị hắn rống nát nhục thân, đánh xơ xác một thân pháp lực, hóa thành huyết vụ, toái cốt ối chao loạn xạ!

Rống…

Sóng âm trùng kích dãy núi, từng tòa tiên sơn của Nguyên thủy chi địa kịch liệt run run, núi rừng bị phá hủy, đại thụ che trời bị nhổ tận gốc, ở giữa không trung lập tức bị tiếng hô chấn vỡ!

- Tiên vực mở!

Các Chân Tiên Tiên Vương vội vàng gầm lên, quanh thân tiên quang lượn lờ, tiên đạo phi tràn, quay chung quanh thân thể mở ra từng đợt tiên vực nặng nề, bảo vệ quanh thân, bất quá sóng âm kinh khủng kia trùng kích mà đến, trong khoảnh khắc liền nghe được tiếng ba ba ba… bạo nổ không dứt, phá vỡ từng đợt tiên vực nặng nề, oanh kích ở trên người bọn họ, các Chân Tiên bay ngược mà đi, thậm chí ngay cả bọn người Thiên ông Tiên Vương, Tuyết Đan Tiên Vương cũng bị xung kích đến làn da điệp thành một tầng lại một tầng, liên tiếp lui về phía sau!

Giang Nam một quyền oanh qua, cười ha ha nói:

- Bây giờ là thời gian giết người!

Thiên Ông Tiên Vương trong lòng nghiêm nghị, chỉ thấy một quyền này của Giang Nam rõ ràng là hướng mình oanh ra, nắm đấm chưa đến, liền gặp vạn lôi tích động, bị một quyền của hắn từ trong hư không đem tiên lôi bài trừ đi ra, lôi quang đùng đùng tán loạn, kinh người đến cực điểm!

Không có bất kỳ dấu hiệu pháp lực khởi động, chỉ có lực lượng cường đại vô biên!

Chỉ dựa vào lực lượng, lực công kích liền viễn siêu Tiên Vương thần thông, cái này là thân thể cường đại cỡ nào?

- Huyền Thiên, không nên xem nhẹ ta!

Thiên Ông Tiên Vương gào thét, há miệng nhổ, chỉ thấy một ngụm tiên cổ bay ra, trống lớn phủ da rồng, trong da rồng này tràn ra pháp tắc đại đạo cùng Tiên đạo bất đồng, rõ ràng là tiền sử Cự Long sau khi chết lưu lại da rồng!

Trong tay Thiên Ông Tiên Vương nhiều ra hai thanh đại cốt chùy, thân hình lay động, thân thể gầy yếu khô quắt lập tức bành trướng giống như thổi phồng, từng khối cơ dữ tợn, thân hình liên tiếp cất cao, hóa thành một cự nhân tóc trắng xoá, hai tay cầm chùy, hung hăng hướng tiên cổ gõ xuống, cười ha ha nói:

- Ta cũng là kỳ tài ngút trời, cũng là nhân vật đột phá Thần đạo gông cùm xiềng xích chứng được Tiên Vương, không phải hư danh nói chơi!

Cái tiên cổ này của hắn, là được từ Vô Nhân khu, mà hai thanh đại cốt chùy cũng là được từ Vô Nhân khu, là tồn tại tiền sử vẫn lạc trong Vô Nhân khu lưu lại da cốt, bị hắn luyện chế thành bảo, uy năng kinh người.

Giờ phút này đạo âm vang lên, thùng thùng rung động, hướng Giang Nam oanh khứ, sóng âm trùng trùng điệp điệp oanh kích ở phía trên một quyền này của Giang Nam, nổ tungvô số đạo tiên lôi!

Đông!

Một quyền của Giang Nam oanh lên đạo cổ, cái Tiên Vương chi bảo này lập tức chia năm xẻ bảy, trong nội tâm Thiên Ông Tiên Vương cả kinh, thét dài một tiếng, vung vẩy hai thanh đại cốt chùy cao thấp tung bay, hung hăng đập tới!

Thân hình Giang Nam dùng vận luật kỳ quái bay múa, lách mình tránh thoát hai thanh đại cốt chùy công kích. Lật tay một ấn che ở phía trên đầu lâu của Thiên Ông Tiên Vương, đầu vị lão Tiên Vương này bị đánh vào bên trong khoang bụng. bàn tay lớn của Giang Nam đè xuống, sinh sinh áp hắn thành một tờ giấy thịt, giấy thịt lập tức chia năm xẻ bảy!

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng công kích oanh ra, từng đạo thần thông pháp bảo hết thảy rơi vào trên người Giang Nam!

Bành bành bành…

Những thần thông pháp bảo này uy năng là khủng bố bực nào, trong nháy mắt liền bao phủ hắn, chỉ thấy quang cùng ảnh bay loạn, các loại dị tượng mang theo uy năng khủng bố bộc phát. Lập tức truyền đến rầm rầm rầm nổ mạnh, từng đạo thần thông rơi vào trên người Giang Nam, bị chấn đến chia năm xẻ bảy, Chân Tiên chi bảo Tiên Vương chi bảo bị chấn bay ngược quay về!

- Thân thể mạnh như vậy?

Rất nhiều Chân Tiên Tiên Vương vội vàng thu hồi pháp bảo từng người, nghẹn ngào kêu lên.

Giang Nam quay người, nắm lên thi thể Linh Hà đạo nhân biến thành linh hà, hướng mọi nơi quét tới. Các Chân Tiên bị quét bay lên giữa không trung, Tuyết Đan nữ Tiên vương nũng nịu một tiếng, chỉ thấy một quả tiên đan sáng như tuyết bay lên giữa không trung, từng đạo tinh mang như kiếm bắn rơi, đem linh hà đính ở giữa không trung.

Giang Nam cong ngón búng ra, sau khi Linh Hà đạo nhân chết còn sót lại khẩu tiên lô kia lập tức mở ra. Cái tiên lô này chính là pháp bảo An Thanh Tiên Vương ban cho Linh Hà đạo nhân, lúc Linh Hà đạo nhân bị Giang Nam bắt ý đồ mở tiên lô ra, còn chưa kịp động thủ liền bị Giang Nam run chết.

Giờ phút này, một đạo chỉ phong của Giang Nam bắn vào tiên lô, chỉ thấy

trong lò truyền đến một tiếng nổ đùng. Vô số đạo kiếm khí kim quang rực rỡ bay lên không, chỉ một thoáng tất cả pháp bảo đinh linh linh rung động. Nhao nhao không khống chế được, khó có thể bảo hộ những Chân Tiên Tiên Vương này!

Xuy xuy Xùy~~, kiếm khí màu vàng điên cuồng kích xạ bốn phương tám hướng, chỉ một thoáng liền đem nơi đây bao phủ!

Cái tiên lô kia bởi vì đã không có chủ nhân, trong tiên lô An Thanh Tiên Vương luyện Tiên Thiên kiếm khí bắn ra, công kích không khác biệt, đem tất cả mọi người bao phủ ở dưới kiếm khí!

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, trong kiếm quang ngoại trừ Thiên Hồng Tiên Tử, U Tuyền đạo nhân cùng Long La Phổ Tôn ba Chân Tiên ra, Chân Tiên khác vậy mà bị chết sạch, một tên cũng không để lại!

Mà Tuyết Đan, Pháp Châu các Tiên Vương ở cùng một thời gian lọt vào trọng thương, bị từng đạo kiếm quang xuyên thủng thân thể!

Ở bên trong Tiên Thiên kiếm khí, từng tòa tiên sơn của Nguyên thủy chi địa ở trong kiếm khí sụp đổ, tiêu diệt, chém thành bột mịn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2196: Thống Khoái! (2)

An Thanh Tiên Vương luyện Tiên Thiên kiếm khí, uy lực to đến không thể tưởng tượng nổi, hiển thị rõ tư thế oai hùng của vị Tiên Vương mạnh nhất đương thời này, bất quá giờ phút này những kiếm khí kia lại bị Giang Nam thả ra, đem tất cả mọi người nhét vào trong phạm vi công kích!

Kiếm quang hướng Giang Nam chém tới, chỉ nghe boong boong loong coong bạo nổ không dứt, những kiếm quang này đâm vào da của hắn liền bị bắn ra. Giang Nam ở trong kiếm quang ghé qua, như vào chỗ không người, đi tới trước người Tuyết Đan nữ Tiên vương, dựng thẳng lên cổ tay chặt xuống!

Tuyết Đan nữ Tiên vương kinh hô, vội vàng hóa thành một đạo cầu vồng viễn độn, vừa mới bay lên đến giữa không trung, cổ tay của Giang Nam đánh xuống, chặt đứt tiên quang cầu vồng, máu tươi vẩy ra, vị nữ tiên vương này bị chặn ngang chém giết, thi thể rơi xuống bên trong cát bụi, lập tức bị kiếm quang chém vỡ!

- Huyền Thiên nhận lấy cái chết!

Pháp Châu Tiên Vương khống chế một chiếc tiên đạo lâu thuyền cực lớn vọt tới, trên tiên đạo lâu thuyền, Pháp Châu Tiên Vương ngật đứng ở mũi thuyền, cầm trong tay đại thương, uy phong lẫm lẫm, đại thương như là đại mãng, ở trong tay hắn cao thấp tung bay, đánh bay từng đạo Tiên Thiên kiếm khí, hướng Giang Nam ầm ầm đánh tới!

Vị Tiên Vương này tu vi cực kỳ cường hoành, vậy mà ngăn chặn Tiên Thiên kiếm khí khống chế pháp bảo, như trước có được chiến lực đỉnh phong!

Giang Nam nghiêng người xông tới, đón tiên đạo lâu thuyền vọt tới, ầm

ầm, một tiếng vang thật lớn truyền đến, tiên đạo lâu thuyền đâm vào trên người Giang Nam, răng rắc răng rắc không ngừng truyền đến, đầu thuyền đuôi thuyền bị đè ép cùng một chỗ, biến thành một đĩa sắt cực lớn!

Pháp Châu Tiên Vương phi thân lên, một lưỡi lê đâm xuống, cùng lúc đó, sau lưng Giang Nam, Thiên Hồng Tiên Tử cùng U Tuyền đạo nhân cùng với chín Tiên Vương khác ngay ngắn công tới, vây công Giang Nam!

Hơn mười đạo thân ảnh ở trong Tiên Thiên kiếm khí thượng hạ tung bay, thần thông pháp bảo không ngừng oanh ra, Giang Nam ở vào trong mọi người vây công, lù lù mà đứng, giơ tay nhấc chân tầm đó, các loại thân thể thần thông bắn ra, mỗi một chiêu mỗi nhất thức đều thể hiện thân thể cường đại vô cùng tinh tế!

Hơn nữa ở bên trong Tiên Thiên kim khí mênh mông như biển lớn, hắn hành động tự nhiên, mà Tiên Vương khác, cho dù là đệ tử của Ngọc Hoàng Thiên Hồng Tiên Tử cùng đệ tử của Huyền Thanh U Tuyền đạo nhân, cũng không thể tự do phát huy tất cả thực lực của mình, còn cần không ngừng chống cự Tiên Thiên kiếm khí công phạt!

Hô…

Giang Nam một chân quét tới, quất vào trên mặt một Tiên Vương, đầu của Tiên Vương kia bị hắn rút xuống, lập tức bị Tiên Thiên kiếm khí cắt toái!

Hai tay Giang Nam bắn ra, đinh đinh đinh, đem công kích của các Tiên Vương ngăn lại, há miệng rống to, đem một Tiên Vương khác chấn đến thổ huyết!

Ở bên trong Tiên Thiên kim khí, hắn như là Mãnh Hổ thức tỉnh, quét ngang hết thảy, không có đối thủ, liên tục trảm Tiên vương. Mặc dù là Thiên Hồng Tiên Tử cùng U Tuyền đạo nhân cũng bị hắn chấn đến liên tục thổ huyết!

Trong khoảnh khắc, lại có năm Tiên Vương bị trảm, bị Tiên Thiên kim khí cắt toái!

Tiên Vương khác không khỏi sợ hãi, lập tức bứt ra lui về phía sau, Thiên Hồng Tiên Tử cũng quay người mà đi, trên mặt ưu nhã thong dong không cánh mà bay, thét to:

- Ngươi căn bản không có bị thương, chỉ còn lại hai thành thực lực mà nói..., ngươi không có chiến lực bực này!

Nếu Giang Nam chỉ còn lại có hai thành thực lực, hoàn toàn chính xác không có khả năng ở dưới tình huống lông tóc không tổn hao gì. Chém liên tục rất nhiều Tiên Vương, dễ như trở bàn tay quét ngang cao thủ tuổi trẻ bọn hắn.

Chỉ là bọn hắn thật không ngờ chính là, sau khi Giang Nam tự trảm đạo quả hoàn toàn chính xác chỉ còn lại có hai thành chiến lực, bất quá hôm nay hắn luyện ra đạo quả hư ảnh, chiến lực đã khôi phục đến ba thành!

Trong tiên lô Tiên Thiên kiếm khí bắn hết, kiếm khí đầy trời biến mất, bọn người Thiên Hồng Tiên Tử cùng U Tuyền đạo nhân phi tốc lui về phía sau. Kéo ra khoảng cách cùng Giang Nam, lại không có rút đi.

Giang Nam cười ha ha, uy phong lẫm lẫm, sừng sững tại nguyên chỗ, không có truy kích.

U Tuyền đạo nhân đột nhiên ngừng lại bước chân, mà Thiên Hồng Tiên Tử cùng bọn người Pháp Châu Tiên Vương cũng từng người dừng bước lại, lạnh lùng nhìn xem Giang Nam.

U Tuyền đạo nhân chăm chú nhìn gương mặt Giang Nam, đột nhiên trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, nói khẽ:

- Huyền Thiên, vừa rồi cùng chúng ta động thủ, ngươi không có sử dụng bất luận pháp lực gì. Xem ra Thiên Hồng Tiên Tử mới vừa rồi còn là nói sai, ngươi bị thương. Thương thế rất nặng, đã mất đi pháp lực. Ngươi vừa rồi

giết người, chỉ là bằng vào thân thể.

Pháp Châu Tiên Vương thở hổn hển chửi thề, chống đại thương mà đứng, lạnh lùng nói:

- Không sai. Từ đầu đến cuối hắn không có dùng qua bất luận pháp lực gì, bởi vì thương thế của hắn quá nặng, nhưng tiếc nhục thể của hắn lại quá mạnh mẽ, cho nên mới để cho chúng ta nghĩ lầm hắn như trước có mười thành chiến lực!

Thiên Hồng Tiên Tử lại khôi phục ưu việt thong dong, cười yếu ớt nói:

- Huyền Thiên, vừa rồi ngươi dốc sức liều mạng bộc phát ra tiềm năng cuối cùng của mình, là muốn đem chúng ta dọa lùi sao? Nhưng tiếc, ngươi đánh lộn bàn tính, có thể tu luyện tới cảnh giới như chúng ta, cũng không phải kẻ ngu dốt, vừa mới bắt đầu có lẽ sẽ bị ngươi giấu kín, nhưng hiện tại chúng ta đã biết rõ ngươi chỉ là miệng cọp gan thỏ.

Giang Nam mặt mỉm cười, nói khẽ:

- Các ngươi sao không thử xem. . . Khục khục khục. . .

Hắn đột nhiên kịch liệt ho khan, áp chế không nổi ho khan, PHỐC một tiếng nhổ ngụm máu tươi, khí tức cũng đang không ngừng suy yếu.

Thiên Hồng Tiên Tử con mắt càng sáng thêm rồi, di chuyển bước chân nhẹ nhàng hướng Giang Nam đi tới, khẽ cười nói:

- Quả là thế. An Thanh Tiên Vương luyện Tiên Thiên kiếm khí đã khủng bố như thế, cơ hồ đem chúng ta chôn vùi bên trong kiếm khí, ngươi cùng An Thanh Tiên Vương chính diện chống lại hai chiêu, đã tổn thương nguy kịch, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nàng cách Giang Nam càng ngày càng gần, mỉm cười nói:

- Ngươi hoàn toàn chính xác lợi hại, rõ ràng có thể đem thương thế trấn

áp đến bây giờ, bất quá Nguyên Thần bổn nguyên của ngươi bị hao tổn, đạo quả không còn, vừa rồi cùng chúng ta động thủ, làm cho ngươi thương thế bộc phát, khó áp chế được nữa. Không biết ta nói có đúng hay không?

Giang Nam ngăn chặn ho khan, đột nhiên bạo lên, cười ha ha nói:

- Cho dù ngươi không có đoán sai, cũng phải chết ở chỗ này! Bởi vì ta đã từng nói qua, đây chính là quy củ của ta!

- Sát!

Sắc mặt Thiên Hồng Tiên Tử hơi trầm xuống, cẩm tú tung bay, bọn người Pháp Châu Tiên Vương, U Tuyền đạo nhân lập tức cổ đãng pháp bảo thúc dục thần thông, hướng Giang Nam đánh tới!

Giang Nam gào thét, lực lượng thân thể càng ngày càng mạnh, đưa tay một quyền oanh ở phía trên đại thương của Pháp Châu Tiên Vương, hai tay của Pháp Châu Tiên Vương bị chấn đoạn, đại thương ô hay một tiếng xuyên thấu bộ ngực của hắn, đinh hắn trên mặt đất!

Giang Nam một cước đạp xuống, đem Pháp Châu Tiên Vương giẫm nát bấy, đột nhiên kịch liệt ho khan, trong miệng máu tươi không ngừng tuôn ra, bước chân cũng trở nên lảo đảo!

Chương 2197: Long Tổ Thái Tức. (1)

- Hắn không có khí lực rồi!

Thiên Hồng Tiên Tử vui vẻ nói, thế công càng thêm mãnh liệt.

Giang Nam lung la lung lay, tựa hồ ngoan cố chống cự, liều chết giãy dụa, trong miệng máu tươi không muốn sống chảy ra phía ngoài, đột nhiên nắm lên một Tiên Vương, một chưởng gọt sạch đầu của hắn.

- Còn có thể giết người?

Thiên Hồng Tiên Tử cười lạnh, miệng phun một quả tiên châu oanh lên trên lưng Giang Nam, Giang Nam thổ huyết, bị đánh bay về phía trước, đối diện một Tiên Vương đại hỉ, toàn lực thúc dục pháp bảo của mình, hung hăng oanh lồng ngực của hắn!

Giang Nam càng thêm không chịu nổi, thân thể phòng ngự tựa hồ đã ngã xuống, bị oanh đến ngực huyết nhục mơ hồ!

Oanh…

Hắn tựa hồ cổ đãng lực lượng oanh ra một quyền cuối cùng, đem Tiên Vương kia đuổi giết ở giữa không trung, lập tức ngã nhào trên đất.

Thiên Hồng Tiên Tử cất bước đi tới, tay ngọc thon thon giơ lên cao cao, cười mỉm nói:

- Thần đạo Đạo Tổ? Hôm nay còn không phải chết ở trong tay Bổn cung sao?

Nàng một chưởng đập rơi, hướng đỉnh đầu của Giang Nam đập đi, ba Tiên Vương may mắn còn sống sót khác vội vàng vọt tới, ý định thừa dịp

trong nháy mắt Giang Nam tử vong, cướp đi bảo vật của Giang Nam.

- Ha ha. . .

Giang Nam ngẩng đầu, trên mặt thảm đạm lộ ra dáng tươi cười:

- Cự Linh bá thể!

Ầm ầm…

Nhục thể của hắn trong nháy mắt trở nên vô cùng to lớn cao ngạo, đỉnh thiên lập địa, một quyền nổ nát Thiên Hồng Tiên Tử, bàn tay như mài như luân, hướng phía dưới nhấn một cái, đem một Tiên Vương vọt tới phiến đến thân thể nổ bung, một cước bước ra, đem một Tiên Vương khác sinh sinh giết chết!

Một Tiên Vương cuối cùng vội vàng phi độn mà đi, chỉ nghe một tiếng rống to truyền đến, vị Tiên Vương này người ở giữa không trung liền bị chấn đến thân thể nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ!

- U Tuyền, chỉ còn lại có ngươi rồi!

Giang Nam quay đầu hướng U Tuyền đạo nhân xem ra.

U Tuyền đạo nhân kinh hãi, hóa thành một đạo U Tuyền phá không mà đi, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, ngươi không có pháp lực, có thể làm khó dễ được ta?

- Ai nói cho ngươi biết ta không có pháp lực?

Đỉnh đầu Giang Nam xuất hiện chén bể, ngao một tiếng rồng ngâm, chén bể chấn động, uy năng hủy diệt hết thảy vỡ bờ mà ra, U Tuyền đạo nhân đã bỏ chạy ra mấy ngàn dặm bị chấn đến phấn thân toái cốt!

Chén bể tản ra, hóa thành một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, quấn quanh ở trên thân thể to lớn cao ngạo của Giang Nam.

- Thống khoái, thống khoái! Đại khai sát giới, cảm giác không cần để ý tới Nhân Quả, thật là sảng khoái ah!

Giang Nam cười ha ha:

- Làm tiên nhân, bó tay bó chân, vẫn là làm một thần làm một ma, giết người bất nhiễm Nhân Quả, không có khuôn sáo trói buộc, tới càng thêm thống khoái! Long La Phổ Tôn, ngươi nói có đúng hay không?

Hắn bỗng nhiên quay người, nhìn về phía Long La Phổ Tôn một mực không có động thủ.

Long La Phổ Tôn đứng ở trên đỉnh tiên sơn, là một tòa duy nhất như cũ ngật đứng không ngã, thần sắc nghiêm nghị, ở lúc Giang Nam động thủ giết người, chỉ có hắn không có hướng Giang Nam phát động công kích, Giang Nam giống như trước cũng không có công kích hắn.

Giang Nam bấm tay mở nắp tiên lô của Linh Hà Đạo Nhân, Tiên thiên kiếm khí của An Thanh Tiên Vương từ trong lò bộc phát, đem hết thảy tiên sơn phụ cận phá hủy toàn bộ, chỉ có tòa tiên sơn dưới chân hắn như cũ bảo tồn xuống.

Bảo vệ tòa tiên sơn này không bị Tiên thiên kiếm khí phá hủy, cũng không phải là Long La Phổ Tôn, mà là Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung kia!

Đỉnh đầu của Long La Phổ Tôn, Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung treo cao, hỗn độn khí như tơ như khói, từ từ rủ xuống, bảo vệ tòa tiên sơn này.

Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung kia chính là thành đạo chi bảo của Long La Bồ Đề Tiên Quân, Tiên Quân chi bảo, là cùng Huyền Đô Tạo Hóa Tiên Đỉnh, Cảnh Nguyệt Nữ Quân Thất Bảo Đế Xa, Ngọc Kinh Tiên Quân Ngọc Kinh Lâu Thuyền ngang hàng nổi danh!

An Thanh Tiên Vương Tiên thiên kiếm khí cố nhiên kinh người, nhưng An Thanh Tiên Vương dù sao còn không phải là Tiên Quân, hơn nữa Tiên thiên kiếm khí không người nào thúc dục, uy lực cũng không ở trạng thái

toàn thịnh, cho nên căn bản không cách nào phá vỡ Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung phòng ngự.

- Giết được tốt!

Long La Phổ Tôn cười ha ha, trên cao nhìn xuống Giang Nam, giơ ngón tay cái lên, tán thán nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ không hổ là Thần đạo giáo chủ, vô luận trí mưu hay là tâm cơ, cũng là đệ nhất! Giết được tốt, giết được tốt!

- Ngươi trước bày ra thế yếu, lại lấy ngôn ngữ chọc giận Linh Hà Đạo Nhân, để cho Linh Hà Đạo Nhân ỷ vào võ lực muốn đem ngươi đánh chết, nhưng không ngờ ngược lại bị ngươi lừa. Nếu hắn thúc dục An Thanh Tiên Vương Tiên thiên kiếm khí, ngươi liền ngăn cản không nổi, mà hắn không có ở lúc bắt đầu liền thúc dục Tiên thiên kiếm khí, rốt cục cho ngươi cơ hội giết hắn!

Long La Phổ Tôn mỉm cười nói:

- Ngươi lấy thân thể vô địch giết chết Linh Hà, rống to một tiếng đánh xơ xác nhiều Chân Tiên Tiên Vương. Để cho bọn họ không cách nào tạo thành xu thế vây công. Nếu như bọn hắn vây công ngươi. Dù ngươi có thân thể vô địch cũng khó ngăn cản. Đây là bước thứ hai, mà bước thứ ba là đánh chết Thiên Ông!

- Thiên Ông Tiên Vương tu vi cao thâm, ở trong Tiên Vương cũng có thể được xưng tụng là tu vi thâm hậu, bất quá lúc hắn thành tiên thân thể đã già yếu, khí huyết cũng không đầy, cận chiến bằng nhục thể ngươi giết hắn dễ dàng. Bước thứ tư, chính là ngăn cản mọi người lần thứ hai vây công, lúc này ngươi liền phải buông thả Tiên thiên kiếm khí của An Thanh Tiên Vương. Bởi vì lúc này mọi người đã có phòng bị, nếu ngươi lần nữa rống to, bọn họ đã có ngăn cản chi đạo. Mà kiếm khí của An Thanh Tiên Vương là một đại sát khí để cho bọn họ khó lòng phòng bị!

Long La Phổ Tôn đem trận chiến mới vừa rồi ấy của Giang Nam phân tích vô cùng nhuần nhuyễn, tiếp tục nói:

- Ngươi đã cùng An Thanh Tiên Vương giao thủ, đối với bản lãnh của An Thanh Tiên Vương tràn đầy hiểu rõ, nói vậy ở lúc tiếp xúc đến tiên lô ngươi cũng đã cảm ứng được trong lò chứa rốt cuộc là cái gì, vì vậy buông thả kiếm khí của An Thanh Tiên Vương đã ở trong tính toán của ngươi. Hơn nữa, ngươi coi như định rồi Tiên thiên kiếm khí của An Thanh Tiên Vương có thể uy hiếp được những người khác, bao gồm đám người Thiên Hồng, U Tuyền, cũng sẽ bị kiếm khí gây thương tích. Mà nhục thể của ngươi vừa vặn có thể không nhìn kiếm khí.

Trên mặt Giang Nam lộ ra vẻ tán thán, cười nói:

- Long La Phổ Tôn, con trai của Long La Bồ Đề Tiên Quân, thật có chút bản lãnh. Ta vốn cho rằng ngươi chỉ là một thất phu, không nghĩ tới tâm tư của ngươi nhẫn nhụi như thế, là một đối thủ đáng sợ.

Long La Phổ Tôn chắp hai tay sau lưng, đứng vững vàng ở đỉnh núi, mỉm cười nói:

- Người khác cũng cho là ta cuồng quyến kiêu ngạo, giống một con chó điên, gặp người liền cắn, lại không biết ta là cố ý làm cho bọn hắn nhìn, bọn họ cho rằng ta là chó điên, ta lại ở trong điên cuồng âm thầm phân tích bọn họ, tìm nhược điểm cùng chỗ sơ hở của bọn hắn. Phân tích bọn họ, tìm kiếm cơ hội đánh bại bọn hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2198: Long Tổ Thái Tức. (2)

Giang Nam mắt lộ ra vẻ bội phục, khen:

- Long La Phổ Tôn, không thua kém cha ngươi, thậm chí so với cha ngươi cũng muốn đáng sợ!

Long La Phổ Tôn cười ha ha:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi buông thả Tiên thiên kiếm khí, liên sát hơn mười người, lại trong lúc lơ đãng lộ ra sơ hở, để cho đám người Thiên Hồng U Tuyền lầm tưởng ngươi không có pháp lực, hơn nữa còn là thế suy sức yếu, không ngừng cho bọn hắn hy vọng, sau đó nhất nhất đánh chết bọn họ! Hơn nữa. . .

Hắn mỉm cười nói:

- Ngươi ở lúc đánh chết U Tuyền Đạo Nhân, còn vận dụng pháp lực, thúc dục Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang oanh giết ở giữa không trung, đây cũng là ngươi tính toán, tính toán ta, đả kích lòng tin của ta, đả kích tín niệm tất thắng của ta!

Long La Phổ Tôn hướng mọi nơi nhìn lại, chỉ thấy nơi đây một mảnh hỗn độn, từng ngọn tiên sơn bị san thành bình địa, Chân Tiên, Tiên Vương chi thi nằm tại chỗ, mỗi một cỗ thi thể đều bị chết thê thảm không nỡ nhìn, mấy chục Chân Tiên Tiên Vương toàn bộ chết ở trong tay Giang Nam, làm cho người ta cảm giác vô cùng rung động!

- Ngươi chém tận giết tuyệt bọn họ, hiệp uy năng vô địch, xoay người hỏi ta một câu, ta tất nhiên sẽ bị khí thế của ngươi áp đảo, tâm sinh sợ hãi, không dám đối địch với ngươi, đây cũng là ngươi tính toán!

Long La Phổ Tôn tán thán nói:

- Mới vừa rồi ngươi khen ngợi ta, thật ra thì ta càng muốn khen ngợi ngươi. Sát phạt quyết định, xảo trá như hồ, Huyền Thiên Giáo Chủ, danh bất hư truyền! Rất nhiều người nghĩ đến ngươi đã trọng thương gần chết, đã xuống dốc, là sơn dương đợi làm thịt, nhưng ở trong mắt ngươi, bọn họ mới là gào khóc đợi làm thịt! Thời điểm ngươi xem bọn hắn hướng ngươi gây hấn, tựa như đang nhìn một đám tử thi.

Hắn giơ ngón tay cái lên, khen:

- Thần Đạo Giáo chủ, độc hành thế gian, bề ngoài như dê, thân tựa mãnh hổ, tâm như ác long, thật sự là lương phẩm khó được! Ta càng muốn ăn hết ngươi, cường giả như ngươi, đặc biệt có mùi vị!

Hắn cất bước xuống núi, hướng Giang Nam đi tới, cười nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi có thể đánh chết những người này, dựa vào là tính toán, cũng không phải là bằng vào thực lực chân thật! Ngươi có thể tính toán bọn họ, nhưng tính toán không tới ta, bởi vì ta cường đại, so với bọn hắn càng cường đại hơn! Bọn họ có nhược điểm, mà ta, thì không có bất kỳ nhược điểm!

Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, làm cho người ta cảm giác phảng phất là một đầu mãnh thú trong hỗn độn đi ra, hơi thở phun ra nuốt vào thiên địa, giương nanh múa vuốt, chuẩn bị ăn thịt người!

Hắn chẳng những muốn ăn thịt người, hơn nữa muốn ăn tẫn người trong thiên hạ!

Cảm giác như vậy, tựa như Chân Long từ trong hỗn độn thức tỉnh, muốn thôn phệ thiên hạ!

- Hơn nữa, ta đã nhìn ra nhược điểm của ngươi! Pháp lực của ngươi quá yếu!

Long La Phổ Tôn thét dài, rốt cục động thủ!

- Hỗn Độn Long Tổ truyền thừa, Long Tổ Thái Tức ?

Sắc mặt Giang Nam biến hóa, chỉ thấy hơi thở của Long La Phổ Tôn đột nhiên trở nên vô cùng nguy hiểm, quanh thân hiện ra từng mảnh long lân, phía sau rõ ràng xuất hiện một đầu Chân Long hư ảnh khổng lồ, Chân Long kia phương chính uy nghiêm, có uy năng vô lượng, há mồm khẽ hấp, Giang Nam nhất thời cảm giác được tinh khí quanh thân nhanh chóng trôi qua, thân bất do kỷ bị kéo hướng Long La Phổ Tôn!

Nghênh đón hắn, là công kích hung hãn nhất của Long La Phổ Tôn!

Đây chính là Long Tổ Thái Tức, công pháp mà Long La Bồ Đề Tiên Quân tha thiết ước mơ. Là Hỗn Độn Long Tổ sáng chế, Hồng Mông Đại Đạo công pháp xen vào Thiên Quân cùng Đạo Quân cấp!

Long Tổ Thái Tức đối với huyết mạch yêu cầu vô cùng cao, cao đến biến thái, ở trong lịch sử chỉ có Ma Thiên Tiên Quân đem môn công pháp này lĩnh ngộ ra ngoài, Long La Bồ Đề Tiên Quân cũng không có tìm hiểu ra môn công pháp này, vì vậy đối với Ma Thiên Tiên Quân cực kỳ kiêng kỵ, rốt cục đem Ma Thiên Tiên Quân ép phản, thầy trò trở mặt thành thù.

Ma Thiên Tiên Quân đem môn công pháp này truyền thụ cho con của mình Linh Lung tiểu đạo đồng, vì vậy Giang Nam đối với môn công pháp này cũng không xa lạ gì!

Chẳng qua là để cho hắn không nghĩ tới chính là, Long La Phổ Tôn cũng có môn công pháp này, hơn nữa cũng có thành tựu sâu đậm!

Hiển nhiên, Hỗn Độn Long Tổ huyết mạch của hắn cực cao, không thua Ma Thiên Tiên Quân, nếu không cũng không có thể lĩnh ngộ ra môn công pháp này!

Bất quá, Giang Nam rất nhanh cảm giác được, Long La Phổ Tôn Long Tổ Thái Tức cùng Ma Thiên Tiên Quân Long Tổ Thái Tức có nhiều chỗ bất đồng, hai người tìm hiểu ra pháp môn chỉ là hơi giống nhau, hẳn là bọn họ

cũng không có được Long Tổ Thái Tức đầy đủ, mà là được một phần trong đó!

Cho dù là một phần, cũng là không như bình thường, Ma Thiên là dựa vào công pháp không trọn vẹn này chứng được Tiên Quân!

Long La Phổ Tôn cũng tuyệt đối có tiền vốn chứng được Tiên Quân!

- Long La Phổ Tôn, ngươi không biết cha ngươi Long La Bồ Đề một mực sưu tầm môn công pháp này sao?

Giang Nam cười nói, mặc dù bị Long Tổ hư ảnh hút đến khí huyết trôi qua, nhưng không sợ chút nào, một quyền oanh khứ, quả đấm của hai người va chạm, Long La Phổ Tôn kêu rên, mặc dù pháp lực của hắn kinh người hùng hồn, vượt xa Giang Nam, pháp lực thúc dục thần thông, gia trì thân thể, càng làm cho nhục thể của hắn mạnh mẽ, nhưng mà cùng quả đấm của Giang Nam va chạm, vẫn để cho hắn rơi vào hạ phong, phải lui về phía sau!

Coong…

Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung đột nhiên đại chấn, đem Giang Nam oanh bay, Long La Phổ Tôn đầu đội Nguyên Chung giết lên trước, cười lạnh nói:

- Vậy thì như thế nào?

Giang Nam bị chấn đến khí huyết sôi trào, lực thôn phệ của Long Tổ phía sau Long La Phổ Tôn tốc độ nhanh hơn, Long Tổ Thái Tức liền là một môn pháp môn quỷ dị như vậy, chiến đấu lên không ngừng thôn phệ khí huyết của thiên địa vạn vật hóa thành Long Tổ thai tức, để cho nó càng ngày càng mạnh, còn đối thủ thì càng ngày càng yếu!

- Long La Phổ Tôn, ngươi không có đem môn công pháp này truyền thụ cho lão phụ thân của ngươi, là lo lắng hắn kiêng kỵ ngươi sao? Khó trách ngươi làm bộ điên cuồng quyến ngạo, thích ở trong âm thầm phân tích người khác, thì ra ngươi không phải là vì che đậy người khác, mà là vì phòng ngừa Long La Bồ Đề!

Giang Nam châm biếm, rơi xuống đất giết tới, Cự Linh Bá Thể bị hắn thi triển ra, thân thể thần thông tiền sử Cự Linh Thần Tộc ở trong tay hắn tái hiện, giở tay nhấc chân khai thiên tích địa, phá hủy hết thảy, để cho phòng ngự cùng lực công kích của thân thể hắn tăng lên thật to!

- Chư Thiên Vô Lậu, vô lậu chi thân!

Giang Nam gầm thét, vận chuyển Nguyên Thủy Đại La Kinh, thúc dục Chư Thiên Vô Lậu Đạo, nhất thời thân thể phong tỏa không rò không sứt mẻ, tùy ý Long Tổ Thái Tức mạnh mẽ như thế nào, cũng không cách nào rút đi khí huyết của hắn!

- Phụ tử các ngươi là cá mè một lứa, Long La Bồ Đề tâm nghi kỵ rất nặng, ngươi cũng không kém chút nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2199: Thần Đạo Đạo Quả Đại Thành. (1)

Giang Nam giết lên trước, cười lạnh nói:

- Mỗi ngày phải lo lắng cha của mình, lo lắng cha của mình thôn phệ bản thân, luyện hóa huyết mạch của mình, cướp đi công pháp của mình, Long La Phổ Tôn, ngươi không mệt sao?

Thế công của Long La Phổ Tôn càng thêm mãnh liệt, đỉnh đầu Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung không ngừng chấn động, luân phiên oanh ra, oanh hướng Giang Nam, đồng thời từng đạo thần thông rơi xuống, cuồng phong bạo vũ hướng Giang Nam công tới, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên Giáo Chủ, ngươi đoán không sai, ta thật sự là vì phòng bị phụ thân ta! Long La Bồ Đề quá cường đại, hiện tại ta không phải là đối thủ của hắn, cho nên ta chỉ có thể ẩn nhẫn, chỉ có thể ra vẻ điên cuồng, bất quá ta dám ở trước mặt ngươi thi triển ra Long Tổ Thái Tức, đã chứng minh ta có thủ đoạn đánh giết ngươi, sẽ không để cho tin tức lộ ra!

Thế công của hắn phô thiên cái địa, nhất là Hỗn Độn Thiên Nguyên Chung lại càng không ngừng oanh, cái Tiên Quân chi bảo này uy năng mạnh, cho dù là Giang Nam cũng bị oanh đến liên tục rút lui, không phải là địch thủ, thậm chí uy hiếp được Cự Linh thân thể của hắn!

Hơn nữa thần thông công kích của Long La Phổ Tôn, càng làm cho hắn trái ngăn phải chặn, rơi vào hạ phong!

- Huyền Thiên, sau khi ngươi chết, ta sẽ thôn phệ hồn phách Nguyên Thần của ngươi, dùng Long Tổ Thái Tức hấp thu nhục thể của ngươi, để cho ta trở nên mạnh hơn!

Long La Phổ Tôn ánh mắt lạnh lùng:

- Ngươi yên tâm, sau khi nhận được của ngươi hết thảy, ta chứng đạo Tiên Vương, lại được nhiều cơ duyên của Tiên giới Nguyên thủy chi địa, tất nhiên có thể tốc hành Tiên Vương đỉnh phong, cho dù là Long La Bồ Đề cũng không cách nào làm gì ta!

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung chấn động không dứt, khẩu Tiên Quân chi bảo này uy năng cực kỳ cường đại, toàn diện áp chế Giang Nam, mặc dù là thân thể vô địch của Giang Nam cũng kháng không nổi!

Nếu không có Long La Phổ Tôn không cách nào hoàn toàn thúc dục uy năng khẩu Thiên Nguyên chung này, chỉ sợ Giang Nam sớm đã bị đuổi giết tại chỗ!

Dù vậy, Giang Nam cũng đã nhận lấy trọng áp khó có thể tưởng tượng, thân thể bị chấn không ngừng rạn nứt, thân thể hắn không rò, Nguyên Thần không rò, đạo quả không rò, nhưng mà đạo quả chưa luyện thành, vẫn chỉ là một mảnh hư ảnh, bởi vậy Giang Nam chỉ có thể bằng vào thân thể đối kháng.

Tình thế đối với hắn cực kỳ bất lợi, đạo quả của hắn chưa thành, vẫn là Hoàng Đạo Cực Cảnh, tu vi cùng Long La Phổ Tôn có chênh lệch giống như rãnh trời, mà Hỗn Độn Thiên Nguyên chung lại khắc chế nhục thể của hắn, để cho hắn lâm vào trong bị động cùng bị áp chế!

- Huyền Thiên giáo chủ, hiện tại ngươi có thể chết rồi!

Long La Phổ Tôn đột nhiên thét dài một tiếng, Hỗn Độn Thiên Nguyên chung bay ra, ầm ầm tráo rơi, đem Giang Nam đặt ở dưới chuông!

Ở trong khẩu Hỗn Độn Thiên Nguyên chung này, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong chuông hết thảy cảnh tượng đều đã biến mất, chỉ còn lại có Hỗn Độn Hồng Mông cuồn cuộn bắt đầu khởi động, như là một đầu Hỗn Độn Cự Long không biết dài bao nhiêu quay quanh đỉnh đầu của hắn, Long La Bồ Đề Tiên Quân là ở trong Hồng Mông đại đạo chứng đạo, tu thành Tiên Quân, Hồng Mông đại đạo trong chuông bắt đầu khởi động, có

được uy năng khó có thể tưởng tượng, muốn đem hắn nát bấy, triệt để đánh hắn thành Hỗn Độn hư vô!

Mà ở bên ngoài, Long La Phổ Tôn đột nhiên vỗ một chưởng vào Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, tiếng chuông đại chấn, trong chuông đạo âm càng là khủng bố vô cùng, chấn động kịch liệt truyền đến, trong khoảnh khắc liền chấn động không biết bao nhiêu lần!

Trong chuông, Hỗn Độn đại Long quay quanh đỉnh đầu Giang Nam kia cũng chấn động, chỉ thấy vô số Hồng Mông đại đạo thật dài từ trong Hỗn Độn đại Long bay ra, quay chung quanh Giang Nam giảo sát!

Giang Nam thổ huyết, chỉ là tiếng chuông, liền cơ hồ chấn vỡ hắn, giờ phút này Hồng Mông đại đạo hóa rồng giảo sát mà đến, chỉ sợ một kích liền có thể muốn tánh mạng hắn!

- Lợi hại, không hổ là Tiên Quân luyện thành pháp bảo!

Giang Nam quyết định thật nhanh, tán đi Cự Linh bá thể, đỉnh đầu Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay ra, hóa thành chén bể, hướng lên oanh khứ. Hai cổ đạo âm va chạm, Hỗn Độn Thiên Nguyên chung bị chấn đến cao cao bắn lên, Giang Nam cũng bị chấn đến thân thể cơ hồ nổ tung, thừa cơ thoát khỏi Hỗn Độn Thiên Nguyên chung bao phủ!

- Huyền Thiên, ngươi rất không tồi, rõ ràng có thể tiếp được một kích này của ta! Bất quá pháp lực của ngươi, chỉ sợ chỉ có thể thúc dục Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang một hai lần a?

Long La Phổ Tôn cười ha ha, cất bước đánh tới, Giang Nam lần nữa thi triển Cự Linh bá thể, hai người va chạm, lập tức tránh ra, Hỗn Độn Thiên Nguyên chung rung mạnh một tiếng, đạo âm Hỗn Độn Hồng Mông lao ra, đem Giang Nam đánh bay!

Long La Phổ Tôn lập tức xông lên, ý đồ lập lại chiêu cũ, đem Giang Nam gắn ở dưới chuông, Giang Nam oanh ra một quyền, đem khẩu chuông lớn

này đánh bay, nắm đấm bị cũng chấn đến máu tươi đầm đìa!

Sắc mặt Long La Phổ Tôn lạnh lùng, công kích liên tục không ngừng. Không ngừng áp chế Giang Nam, cười lạnh nói:

- Huyền Thiên, ngươi thật sự là đối thủ khó chơi, ở Hoàng Đạo Cực Cảnh, ngươi còn có thể cùng ta chống lại, bất quá ngươi có thể kiên trì bao lâu? Ngươi đã bị ta phân tích được thất thất bát bát, tất cả nhược điểm cùng sơ hở của ngươi đều bị ta khống chế, lần này ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Giang Nam ho ra máu, cười nói:

- Rất nhiều người đều nói ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng ta còn sống đến bây giờ, ngược lại là những người đã từng nói qua lời này, cuối cùng nhất đều chết hết! Long La Phổ Tôn, nói không chừng sau khi ngươi chết, sẽ nhìn thấy những người này, các ngươi có thể tụ cùng một chỗ tâm sự, trao đổi kinh nghiệm!

- Không biết sống chết!

Thân hình Long La Phổ Tôn lay động, đột nhiên hiện ra nguyên hình, rõ ràng là một đầu Hỗn Độn Long tổ, giơ vuốt hướng Giang Nam hung hăng trảo xuống, Giang Nam lách mình tránh đi, chỗ long trảo đảo qua, đại địa bị tung bay!

- Ngươi ở dưới tình huống thân thể mạnh nhất sẽ không có bất kỳ pháp lực, mà nếu ngươi muốn vận dụng pháp lực, thân thể sẽ kịch liệt suy sụp, ngươi trong mắt ta, đã không có bất luận bí mật gì!

Long La Phổ Tôn rống to, đuôi rồng hô một tiếng quét tới, phiến ở trên người Giang Nam, đem Giang Nam phiến bay tới giữa không trung!

Cạch…

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung chấn động, móc ngược mà xuống, Giang

Nam người ở giữa không trung đột nhiên quát lớn, một quyền oanh qua, lần nữa đem khẩu Hỗn Độn Thiên Nguyên chung này đánh bay ra ngoài, không cho khẩu chuông lớn này móc ngược xuống.

- Thật sự là khó chơi. . . Ân? Tay của hắn tại sao không có bị thương?

Long La Phổ Tôn trong lòng hơi chấn, nhìn về phía bàn tay của Giang Nam, lúc trước nắm đấm của Giang Nam oanh kích Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, mỗi lần đều bị chấn thương xương tay, còn lần này, quả đấm của hắn vậy mà không có bị thương, ngay cả da cũng không có bị phá vỡ, để cho lòng hắn nghiêm nghị.

- Nhục thể của hắn đang không ngừng tăng cường?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2200: Thần Đạo Đạo Quả Đại Thành. (2)

Giang Nam rơi xuống đất, như gió lốc đánh tới, Long La Phổ Tôn há miệng rống to, cùng lúc đó Giang Nam cũng há miệng rống to, đạo âm của hai người xông tới, Long La Phổ Tôn lập tức chống đỡ hết nổi, sau đầu hiện ra từng đạo thần luân, thần luân chuyển động, các loại Hỗn Độn Long tổ đại thần thông oanh tới, phá vỡ trong miệng Giang Nam phát ra đạo âm, oanh hướng Giang Nam.

Hai người ác đấu liên tục, Long La Phổ Tôn vẫn chiếm cứ thượng phong, bất quá cũng không lâu lắm hắn cảm giác được gian khổ gian nan, càng ngày càng khó ngăn chặn Giang Nam.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được thân thể Giang Nam đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, loại tình huống này hắn lại chưa bao giờ gặp, hắn có thấy chút ít kỳ tài ngút trời có thể ở trong chiến đấu tăng lên tu vi, thậm chí làm ra đột phá kinh người, cũng đã gặp có người có thể ở trong chiến đấu tăng lên cường độ thân thể, nhưng mà thân thể Giang Nam tăng trưởng biên độ to lớn, lại vượt qua tưởng tượng của hắn!

Hiện tại thân thể của Giang Nam, là hướng Tiên Quân cấp rảo bước tiến lên, mỗi thời mỗi khắc đều đang không ngừng tăng lên, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Thiên Nguyên chung oanh kích, cũng khó có thể để cho hắn bị thương!

Long La Phổ Tôn nhíu mày, Giang Nam không có pháp lực, vì sao thân thể còn có thể không ngừng đề thăng, cái này với hắn mà nói là sự tình không cách nào tưởng tượng!

Cạch…

Giang Nam một quyền oanh kích Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, khẩu

tiên chung này chấn động không dứt, bay ngược mà ra, chấn sập một dãy núi!

Trong nội tâm Long La Phổ Tôn cả kinh, vội vàng lui về phía sau, chỉ thấy Giang Nam không có thừa thắng xông lên, mà là trong lúc đó tán đi Cự Linh bá thể, chỉ thấy một khắc hắn tán đi thân thể khổng lồ kia, nguyên bản Giang Nam không có bất kỳ pháp lực, trong cơ thể đột nhiên tuôn ra pháp lực cuồng bạo, cuồn cuộn tuôn đãng, phụ giúp tu vi của hắn thẳng tắp tăng vọt!

Ông…

Mi tâm hắn lại hiện ra đạo quả hư ảnh, pháp lực bành trướng gào thét, dũng mãnh vào bên trong hư ảnh đạo quả, để cho cái đạo quả này càng lộ ra chân thật!

Cái đạo quả này rõ ràng là hóa hư thành thật, biến thành tồn tại chân thật!

- Khó trách ta vừa rồi cảm ứng không đến pháp lực của hắn có bất kỳ tăng trưởng, nguyên lai hắn có được một môn công pháp kỳ dị, có thể đem pháp lực dung nhập bên trong thân thể, tăng lên uy năng thân thể, mà chỉ cần tán đi loại thân thể cường đại này, pháp lực sẽ vọt tới! Pháp lực của hắn lúc đang cùng ta chiến đấu liền một mực tăng lên. Hơn nữa tăng lên biên độ thật lớn, trong lúc này, hắn liền tích lũy đầy đủ, có thể làm cho hắn trọng luyện đạo quả!

Long La Phổ Tôn lập tức tỉnh ngộ, lập tức gọi đến Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, hướng Giang Nam đánh tới:

- Ngươi muốn ngưng tụ đạo quả, phải tán đi loại thân thể dị thường cường đại này, đã không có loại thân thể này, hắn là chỉ còn đường chết!

Giang Nam đối với hắn làm như không thấy, đứng tại nguyên chỗ bất động, đạo quả như trước đang không ngừng hóa hư thành thật, càng ngày càng chân thật, bây giờ là thời kì mấu chốt nhất hắn trọng luyện đạo quả,

không được phép có nửa phần qua loa!

Chỉ thấy bên trong đạo quả của hắn không có toát ra nửa phần khí tức tiên đạo, trái lại lại có một loại khí tức cực kỳ đầm đặc cực kỳ bá đạo tạo ra, loại khí tức này phóng đãng không bị trói buộc, cùng Tiên đạo phiêu miểu bất đồng, nó là không chỗ nào sợ, không chỗ nào kính, không hỏi Nhân Quả. Chỉ chứng bản tâm!

Loại khí tức này, không có nhiều khuôn sáo trói buộc như vậy, truy cầu chính là không biết sợ, đại tự tại, đại siêu thoát!

Cái này là Thần!

Bất luận Nhân Quả, bất luận Tiên đạo hay là đại đạo khác, ta độc tồn hậu thế. Ta tiếu ngạo hậu thế, ta mỉm cười nhìn vũ trụ thương hải tang điền, ta tự đảm đương, ta tự chứng đạo bản tâm!

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung oanh ra, bất quá vào lúc này, đạo quả của Giang Nam đã thành!

Đạo quả bay múa, Thần đạo hưng thịnh, đem Tiên đạo, Bất Không, Tịch Diệt, Chú đạo, Yêu đạo, tiền sử Thần đạo, Cự Linh đại đạo, Sa Môn Chư Thiên Vô Lậu đạo, hết thảy dung làm một thể, hóa thành Thần đạo, hóa thành Nguyên Thủy!

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung uy năng hủy thiên diệt địa, hung hăng oanh ra, đem Giang Nam bao phủ, tiếng chuông chấn động, phá hủy hết thảy, mà Giang Nam thì đứng ở bên trong uy năng khủng bố đó oanh kích, lù lù bất động.

Một thanh âm vang lên, chấn động Nguyên thủy chi địa:

- Trên trời dưới đất, từ xưa đến nay, tung hoành mười tám Kỷ Nguyên, ngàn lẻ tám trăm triệu năm, duy Thần độc tồn, duy ta. . .

- …Độc tôn!

Ầm ầm!

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung móc ngược mà xuống, đem Giang Nam khấu trừ ở dưới chuông, uy năng triệt để bộc phát, muốn oanh hắn thành Hỗn Độn, oanh thành Hồng Mông, Long La Phổ Tôn bay tới, quay chung quanh Hỗn Độn Thiên Nguyên chung không ngừng chuyển động, song chưởng tung bay, không ngừng hung hăng vỗ vào trên vách chung, thúc dục uy năng khẩu Thiên Nguyên chung này!

Mà vào lúc này, chỉ thấy trong Tiên Giới nguyên thủy chi địa Lôi Vân bắt đầu khởi động, tiên lôi tích động, tụ tập nhất thể, hình thành một mảnh lôi hải khủng bố, treo cao ở phía trên Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, Lôi Âm ầm ầm chấn động, mặc dù là Long La Phổ Tôn cũng bị chấn đến ngực khó chịu, trong nội tâm kinh nghi bất định:

- Đây là. . . Tiên kiếp! Tiên nhân đột phá cảnh giới căn bản sẽ không xuất hiện tiên kiếp, chẳng lẽ là Huyền Thiên giáo chủ dẫn động trận tiên kiếp này? Đúng rồi, vừa rồi hắn vượt qua Tán tiên cảnh giới trực tiếp ngưng tụ đạo quả, đạo quả cũng không phải Tiên nhân đạo quả, mà là tràn ngập Thần uy, là một loại đạo quả kỳ lạ, cho nên mới dẫn động Tiên Giới đại đạo trách phạt! Hắn đây là đang muốn chết ah!

Long La Phổ Tôn đại hỉ, thu hồi Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, phi thân lui về phía sau, cười nói:

- Cái tiên kiếp này hung mãnh như thế, ngay cả ta chỉ sợ cũng đỡ không nổi, tương đương với một cái trợ giúp lớn của ta, có ta cùng tiên kiếp đồng thời công kích, Huyền Thiên chết chắc rồi!

- Chết chắc rồi?

Thanh âm của Giang Nam truyền đến, đón lấy Long La Phổ Tôn liền gặp một quyền càng lúc càng lớn, nhét đầy ánh mắt của hắn, sau một khắc, Long La Phổ Tôn mặt mày méo mó, bị oanh bay ra ngoài!

- Bảy thành thực lực thời kỳ toàn thịnh, rốt cục lại quay trở lại rồi! Cự Linh bá thể!

Giang Nam cười ha ha, thi triển Cự Linh bá thể, để cho nhục thể của hắn lập tức to lớn cao ngạo vô cùng, một bước liền vượt đến trước người Long La Phổ Tôn, một chưởng che rơi!

- Không đúng, đây không phải bảy thành thực lực của ta, mà là chín thành!

Giang Nam cười to, một chưởng che toái Thiên Địa, cảm nhận được lực lượng không gì so sánh nổi kia, không khỏi vừa mừng vừa sợ:

- Trùng tu đạo quả lập Thần đạo, quả nhiên thành tựu phi phàm. Hiện tại Nguyên Thần của ta còn có mấy phần thương thế, nếu bổ sung bổn nguyên, ta so với lúc trước thấp nhất cường đại hơn hai thành!

Trong miệng Long La Phổ Tôn răng vỡ bay loạn, kinh hãi nhìn xem bàn tay lớn kia che xuống, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, toàn lực thúc dục Hỗn Độn Thiên Nguyên chung ngăn trở!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2201: Sinh Xé Long La. (1)

Cạch…

Tiếng chuông đại trận, tiếp theo bị Giang Nam một chưởng che ở trên chung, Thiên Nguyên chung chấn động không dứt, hung hăng nện xuống, nện ở trên người Long La Phổ Tôn, hắn bị đâm cho tứ chi bách hài nứt toái, ngã xuống mà đi.

- Huyền Thiên, đây là ngươi bức ta! Ta vốn không có ý định mượn nhờ Tiên đạo linh quang mở đạo quả đạo cung, chứng đạo nửa bước Tiên Vương, hiện tại bởi vì giết ngươi, ta chỉ có thể như thế!

Long La Phổ Tôn gào thét, trong mi tâm từng đạo tiên đạo linh quang bay ra, đồng thời bay ra một quả Hỗn Độn đạo quả, hơn mười đạo tiên đạo linh quang bay vào bên trong đạo quả, lập tức căng ra từng đạo vết rách đạo cung, hơn mười vết rách liền cùng một chỗ, đạo quả đạo cung của hắn dần dần mở ra!

Đây chỉ là mượn nhờ tiên đạo linh quang mở đạo cung, cũng không ổn định, bởi vậy chưa tính là chính thức chứng đạo Tiên Vương, bất quá dù vậy, tu vi thực lực của Long La Phổ Tôn cũng bỗng nhiên tăng mạnh rồi!

- Cái này là lực lượng cường đại. . .

Long La Phổ Tôn vừa mừng vừa sợ, lập tức ổn định thân hình, cười ha ha.

Mà vào lúc này, tiên kiếp Lôi Động, tiên lôi khủng bố từ trên trời giáng xuống, nhắm Giang Nam hung hăng đánh xuống!

Long La Phổ Tôn cười to nhào tới:

- Huyền Thiên, hôm nay ta là nửa bước Tiên Vương, thực lực đột nhiên

tăng mạnh, cộng thêm tiên kiếp chi uy, ta ngược lại muốn nhìn ngươi chết như thế nào!

Răng rắc!

Giang Nam tùy ý tiên lôi đánh rơi ở trên người mình, đạo quả xoay tròn, tiên lôi chi uy hết thảy bị hút vào bên trong đạo quả, làm da đầu Long La Phổ Tôn run lên!

- Nửa bước Tiên Vương?

Giang Nam một quyền đấm hắn lún vào trong đất, cười lạnh nói:

- Ngụy Tiên Vương mà thôi, Tiên Vương ta cũng giết mấy chục, huống chi một ngụy Tiên Vương?

Hôm nay Giang Nam, có được chín thành chiến lực thời kỳ toàn thịnh, thời kỳ toàn thịnh, hắn liền có thể cùng An Thanh Tiên Vương liều mạng đối chiến, mà khi đó nhục thể của hắn cũng không đại thành.

Giờ phút này, hắn không chỉ có thân thể đại thành, đạo quả trải qua trùng tu cũng là đại thành, đi ra Thần đạo chỉ mình mới có, triệt để nhảy ra Đế cùng Tôn mở ra Tiên đạo, loại thành tựu này mặc dù không phải trong tám trăm triệu năm hậu vô lai giả, nhưng cũng là chưa từng có ai rồi!

Nguyên Thủy thần đạo đạo quả của hắn vừa thành, liền tương đương với Chân Tiên cấp, chỉ bất quá hắn là Chân Thần, sự không Chân Tiên mà thôi, tuy Long La Phổ Tôn mượn nhờ tiên đạo linh quang mở nửa cái đạo cung, thực lực đại tiến, được xưng là nửa bước Tiên Vương, nhưng mà dù sao còn không có triệt để thành tựu Tiên Vương, vẫn là một Chân Tiên, cùng Giang Nam đồng dạng ở Chân Tiên cảnh giới.

Hai người một cái đứng ở Chân Tiên đỉnh phong, một cái thì ở vào Chân Tiên sơ kỳ, nhưng ở thân thể tạo nghệ, Giang Nam lại vượt qua Long La Phổ Tôn đếm không hết, thậm chí bỏ qua hết thảy công kích của Long La Phổ Tôn!

Loại siêu việt này, nói san bằng cảnh giới là chưa đủ, là hình thành xu thế nghiền áp!

Hơn nữa, sau khi vận chuyển Cự Linh bá thể, nhục thể của hắn đạt tới so sánh với Tiên Quân, thậm chí ngay cả tiên kiếp của Chân Tiên cảnh giới cũng bị hắn bỏ qua!

Tại Tiên Giới Nguyên thủy chi địa, uy lực tiên kiếp so với bình thường độ kiếp lớn hơn mười lần, thậm chí ngưng tụ ra tiên đạo pháp tắc khủng bố, hóa thành các loại thần thông dị tượng, Long Thú Phượng Hoàng, chất chứa uy năng chí cao, nhưng dù vậy, cũng không thể làm bị thương hắn mảy may!

Trái lại, tiên lôi rơi xuống, đánh rớt ở trên người Giang Nam, lập tức liền bị đạo quả của hắn hấp thu.

Đạo quả của hắn phảng phất vô cùng đói khát, lại như hoang mạc khô cạn đã lâu, không chịu buông tha chút năng lượng nào. Liên tục không ngừng thôn phệ tiên lôi, đạo quả càng thêm óng ánh sáng long lanh, cực khác đạo quả của Chân Tiên Tiên Vương khác.

Đạo quả những người khác đều là mặt ngoài ngưng tụ ra dấu vết đại đạo, các loại đại đạo giao thoa pha tạp, như là quả quýt chín mọng, mặt ngoài đạo quả xuất hiện nếp nhăn, mà đạo quả của Giang Nam thì trơn bóng vô cùng, bởi vì đại đạo của hắn chỉ có một đạo, cái kia chính là Nguyên Thủy đại đạo!

Ở bên trong Nguyên Thủy đại đạo, vô luận là Tiên đạo hay là Chú đạo, Tịch Diệt đại đạo… Hết thảy dung hợp quy nhất, bởi vậy mặt ngoài đạo quả liền bày biện ra trơn bóng như một hoa văn.

Long La Phổ Tôn thổ huyết, lúc trước hắn đem Giang Nam đánh cho thê thảm bực nào, triệt để chiếm cứ thượng phong, mà bây giờ tình hình hoàn toàn đảo ngược, đổi lại chính mình lọt vào thống kích!

Rất nhanh, quanh thân hắn liền máu tươi đầm đìa, lọt vào trọng thương.

Tại đỉnh đầu hắn, Hỗn Độn Thiên Nguyên chung triệt để lâm vào thủ thế,

chuông lớn treo cao, rủ xuống Hỗn Độn Hồng Mông khí khủng bố kinh người, quấn quanh thân Long La Bồ Đề, chuông lớn không ngừng chấn động. Tiếng chuông chấn động, chống cự thế công của Giang Nam.

Giang Nam thì đại khai đại hợp, phảng phất như Cự Linh bên trong tiền sử Cự Linh võ đạo đồ kia, giơ tay nhấc chân đều là thân thể thần thông uy lực chí cương chí mãnh, không ngừng công kích. Thế công cùng một chỗ liền không ngớt không dứt, vĩnh viễn không dừng, vĩnh viễn không lặp lại!

Đương đương đương…

Hắn hoặc quyền hoặc chưởng hoặc chân hoặc chỉ, hoặc nghiêng người xông tới, hoặc khẩu trán đạo âm, liên tục công kích, đem Hỗn Độn Thiên Nguyên chung chấn đến phiêu diêu bất định, Long La Bồ Đề ở dưới chuông thì bị chấn đến máu tươi từng ngụm từng ngụm phun ra!

Uy lực Tiên kiếp càng ngày càng mạnh, mà uy lực quyền cước của Giang Nam cũng đang dần dần tăng cường, cách Hỗn Độn Thiên Nguyên chung liền đem Phổ Tôn đánh cho máu tươi đầm đìa!

- Tiếp tục như vậy không được, hắn không cần trực tiếp đuổi giết ta, đơn thuần chấn động Hỗn Độn Thiên Nguyên chung cũng có thể đem ta trấn giết!

Trong mắt Long La Phổ Tôn hung quang chớp động, đột nhiên hít vào một hơi thật dài, chỉ thấy trong Hỗn Độn Thiên Nguyên chung đột nhiên có một quả đạo quả bay ra, rõ ràng là Hỗn Độn đạo quả của hắn!

Lần này hắn vì ở Tiên Giới nguyên thủy chi địa đạt được chỗ tốt lớn nhất, bởi vậy mang theo đạo quả của mình đến đây, vì chính là tìm kiếm cơ duyên, một lần hành động đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, đem đạo quả cũng tăng lên tới Tiên Vương cấp.

Cử động lần này cực kỳ nguy hiểm, nhưng chỉ cần đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, đạo quả cũng như diều gặp gió, tu vi thực lực tăng gấp đôi, tại Nguyên thủy chi địa liền có thể đạt được càng nhiều chỗ tốt nữa.

Còn nếu đem đạo quả ở lại trong Tiên giới, như vậy liền không cách nào làm cho đạo quả đột phá, tuy có thể giữ được tánh mạng, nhưng muốn đạt được càng nhiều chỗ tốt nữa vậy thì không có khả năng rồi.

Trên thực tế, ở bên trong Nguyên thủy chi địa, mang đến đạo quả của mình không chỉ một người Long La Phổ Tôn, rất nhiều Chân Tiên Tiên Vương khác cũng có không ít người tùy thân mang theo đạo quả, vì chính là để mình có thể lấy được lợi ích lớn nhất.

Lúc trước, Giang Nam đánh chết rất nhiều Chân Tiên, Tiên Vương, trong đó liền có hơn mười Chân Tiên Tiên Vương bị triệt để đánh chết, ngay cả đạo quả cũng bị lau đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2202: Sinh Xé Long La. (2)

Long La Phổ Tôn tế lên đạo quả của mình, lập tức cổ đãng tu vi, quát lớn nói:

- Đạo cung, khai mở ah!

Ầm ầm…

Đạo quả của hắn kịch liệt chấn động, đạo cung bên trong đạo quả càng thêm rõ ràng, vết rách càng lúc càng lớn!

Giang Nam lại là một quyền oanh đến, đem miệng vết thương toàn thân Long La Phổ Tôn chấn đến nổ bung, thậm chí trong cơ thể truyền đến tiếng nổ đùng đùng, rõ ràng là cốt cách bị chấn đoạn không biết bao nhiêu căn!

- Mở cho ta ah!

Long La Phổ Tôn gào thét, Hỗn Độn đạo quả kịch liệt chấn động, trong đạo quả Hồng Mông mờ mịt, không ngừng oanh kích khe hở đạo cung, rốt cục đem đạo cung mở thành công!

Chỉ thấy trong đạo cung của hắn vậy mà hiện ra các loại Hỗn Độn Thiên Long, không biết bao nhiêu Hỗn Độn Thiên Long ở trong đạo cung dập đầu cúng bái, cùng tôn vinh Nguyên Thần của Long La Phổ Tôn!

Đây cũng là đạo quả đạo cung của hắn, Hỗn Độn Long tổ đạo quả, quả nhiên là vô cùng kinh người!

- Ta chứng đạo Tiên Vương rồi, rốt cục chứng đạo Tiên Vương rồi!

Long La Phổ Tôn cười ha ha, lập tức cảm giác được pháp lực cùng thân thể của mình đều điên cuồng tăng trưởng, đột nhiên thét dài một tiếng, toàn

lực thúc dục Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, uy năng khẩu tiên chung này lập tức tăng vọt mấy lần!

- Huyền Thiên, ngươi tu thành đạo quả, mà ta thì tu thành Tiên Vương, lần này ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung chấn động, từ đỉnh đầu hắn bay ra, hướng Giang Nam hung hăng oanh tới.

- Ha ha ha ha, Long La Phổ Tôn, ta chờ chính là giờ phút này!

Giang Nam cười to, đột nhiên thân thể phi tốc thu nhỏ lại, vậy mà chủ động tán đi Cự Linh bá thể, pháp lực cuồng bạo vọt tới, một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay ra, hóa thành chén bể, gào thét chuyển động, càng lúc càng lớn, bốn đầu Ngưu Long ngửa đầu rống to, chén bể cạch một tiếng vang thật lớn, hướng Hỗn Độn Thiên Nguyên chung oanh khứ!

Hai đại bảo vật xông tới, kinh thiên động địa, hai hai bay rớt ra ngoài, so sánh với nhau, uy lực chén bể muốn viễn siêu Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, nhưng mà Giang Nam dù sao cũng là vừa mới trọng luyện đạo quả, tương đương với Chân Tiên cấp sơ kỳ, mà Long La Phổ Tôn thì đã mở đạo cung, là tân tấn Tiên Vương, pháp lực so với Giang Nam hùng hồn mấy lần.

Bởi vậy, hai đại pháp bảo bộc phát ra uy năng không sai biệt nhiều, thế lực ngang nhau.

Mà vào lúc này, Giang Nam đột nhiên thét dài, thân thể kịch liệt bành trướng, trở nên vô cùng khôi ngô, một bước liền xông đến trước người Long La Phổ Tôn, uy năng thân thể triệt để bộc phát!

Ở dưới tình huống có Hỗn Độn Thiên Nguyên chung thủ hộ, Giang Nam không thể trực tiếp trấn giết Long La Phổ Tôn, mà hôm nay Long La Phổ Tôn chủ động buông tha cho thủ thế, tế lên Hỗn Độn Thiên Nguyên chung công kích Giang Nam, liền cho hắn cơ hội!

- Huyền Thiên, hiện tại ta đã toàn diện vượt qua ngươi, mặc dù là thân thể

tương bác, thân thể Hỗn Độn Long tổ của ta cũng không kém ngươi chút nào!

Long La Phổ Tôn nghiêm nghị không sợ, nghênh tiến lên, đồng thời triệu hồi Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, cười lạnh nói:

- Ta hôm nay tu vi viễn siêu ngươi, thân thể càng là cùng ngươi tương xứng, ngươi có bản lĩnh gì có thể đào thoát trận sát kiếp này. . .

PHỐC…

Hai người vừa mới va chạm, Long La Phổ Tôn lập tức bị trọng thương, miệng lớn thổ huyết, Giang Nam lấy tay giơ hắn lên, dùng sức xé, sinh sinh xé hắn thành hai nửa!

- Long La, ngươi mới vừa vặn chứng được Tiên Vương, liền dám nói cùng ta so sánh? Mặc dù là Ma Thiên Tiên Quân ở lúc Tiên Vương Đại viên mãn cảnh giới cũng không dám nói có thể bằng vào thân thể hơn ta. Ngươi tính toán cái rắm?

Rống…

Giang Nam há miệng rống to, đem hai nửa thân thể của Long La Phổ Tôn chấn vỡ.

Hỗn Độn đạo quả của Long La Phổ Tôn gào thét nhảy vào trong Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, khẩu chuông lớn này chấn động không dứt, viễn động mà đi, trong khoảnh khắc không thấy bóng dáng.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, không có truy kích đi qua, pháp lực không bằng Long La Phổ Tôn, luận tốc độ phi hành không kịp Long La Phổ Tôn, truy kích xuống dưới cũng là vô dụng.

Hắn lấy tay một trảo, đem tất cả máu tươi mà thân thể Long La Phổ Tôn bạo toái ngưng tụ, rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Đồng thời rơi vào lòng bàn tay của hắn còn có tiên duyên mà Long La Phổ Tôn bắt được, rất nhiều bảo vật cùng ngọc phù.

- Chín thành chiến lực thời kì đỉnh phong, còn không cách nào cùng cường giả như bát Tiên vương tranh phong, bất quá ngoại trừ cấp bậc cường giả này, những người khác hết thảy bị ta quét ngang!

Giang Nam chậm rãi tán đi Cự Linh bá thể, thấp giọng nói:

- Nếu tìm được Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, chữa trị đạo thương, chứng đạo Tiên Vương, cái gì bát Tiên vương, cái gì An Thanh, Nam Chiên, Đông Vân, cái gì Hỗn Độn Cổ Thần, hết thảy dẫm nát dưới chân!

Phiến chiến trường này chỉ còn lại có một mình hắn, khắp nơi đều là Tiên Vương Chân Tiên chết mất, không ít người là chân chính tử vong, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng vẫn lạc hơn năm vị!

Trước đó lần thứ nhất Tiên Vương cường giả xuất hiện thương vong quy mô lớn như vậy, là thời điểm Ma Ha Cổ Thần đánh Tiên Giới trộm lấy Bất Không đạo quả, mà bây giờ, Tiên Vương triệt để vẫn lạc ở trong tay Giang Nam, bị chém giết đạo quả, liền nhiều đến năm người!

Những Tiên Vương Chân Tiên này khi còn sống cũng góp nhặt không ít cơ duyên của Nguyên thủy chi địa, đạt được không ít bảo vật cùng ngọc phù, những cơ duyên này, tuyệt đại bộ phận đều là Tiên Vương cấp cơ duyên, có cùng loại tiên đạo linh quang, giúp người mở đạo quả đạo cung, cũng có vài món Tiên Quân cấp cơ duyên, bất quá là tiên dịch, linh châu giúp người hiểu ra Nhân Quả lợi hại, cũng không thể giúp người đột phá đến Tiên Quân cảnh giới, nhưng có thể cho người đụng chạm đến cảnh giới kia.

Về phần bảo vật nghịch thiên như cùng sinh Băng Phách hoa, những Tiên Vương kia không có đem tới tay.

Giang Nam đem những bảo vật ngọc phù này hết thảy thu hồi, cất bước đi thẳng về phía trước, thầm nghĩ:

- Loại bảo vật cùng sinh Băng Phách Hoa này, chỉ sợ chỉ có cường giả như bát Tiên vương mới có thể lấy đến tay, bất quá, bọn hắn chắc hẳn chỉ có thể đạt được cơ duyên đối ứng a? Nếu cưỡng đoạt cơ duyên khác, chỉ sợ sẽ lọt vào đả kích cực kỳ hung mãnh! Hiện tại, bọn hắn chắc hẳn cũng đem cơ duyên từng người thu tới tay đi à nha? Không biết bọn họ đã chứng đạo Tiên Quân chưa?

- Tịch đại ca, Hồ Thiên lão sư cùng Tử Tiêu lão đạo không biết có đạt được cơ duyên từng người hay không? Còn có Linh Lung tiểu đạo đồng, ta được một thân máu huyết của Long La Phổ Tôn, giao cho hắn luyện hóa, tất nhiên có thể cho Hỗn Độn Long tổ huyết mạch của nó so với Ma Thiên Tiên Quân còn muốn nồng đậm thuần khiết, lĩnh ngộ ra Long tổ thai tức đại pháp thế tất sẽ càng thêm toàn diện! Nếu hắn chứng đạo Tiên Vương, so với Long La Phổ Tôn còn cường đại nhiều lắm!

Đột nhiên, một cổ chấn động kịch liệt từ đằng xa truyền đến, Giang Nam không khỏi động dung:

- Là cường giả cấp độ như bát Tiên vương giao thủ!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2203: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (1)

Giang Nam men theo cổ ba động này đi tới, cũng không lâu lắm, chỉ thấy phía trước tiên đạo như là mênh mông biển lớn, rõ ràng là hai Tiên Vương Đại viên mãn cường giả tranh phong!

Từ xa nhìn lại, giao chiến chi địa mây trôi phiêu miểu, tiên vân bắt đầu khởi động, trong mây thỉnh thoảng bộc phát ra tiên quang kinh người, tiên quang chiếu diệu, hư không chôn vùi!

Mà cùng tiên quang dây dưa chính là từng đạo cầu vồng, không ngừng cùng tiên quang va chạm, hai hai giữ lẫn nhau.

- Là Đông Vân Tiên Vương!

Giang Nam không có tiến lên, mà là đứng ở đàng xa trông xem thế nào, Đông Vân Tiên Vương đã từng đánh lén hắn cùng Băng Phách Huyền Nữ, cướp lấy Băng Phách Hoa, kết quả bị Giang Nam dụng kế làm hỏng thân thể, không thể không mượn nhờ đạo quả phục sinh, hai người nói chung là có thù hận.

Nếu tiếp cận, Đông Vân Tiên Vương tất nhiên sẽ trả thù Giang Nam.

- Đông Vân Tiên Vương chính là tồn tại cường đại như bát Tiên vương, rốt cuộc là ai đang cùng hắn tranh phong? Thực lực của người này, so với Đông Vân không kém chút nào ah...

Hắn tinh tế dò xét, chỉ thấy hai người giao chiến, Phiêu Miểu huyền dị, đem tiên đạo phiêu dật tiêu sái bày ra vô cùng tinh tế, mà dưới nơi bọn hắn giao chiến, một mảnh tiên trì tọa lạc ở trên tiên sơn!

Tòa tiên trì này chắc hẳn có tiên thú trông coi, bất quá đã bị người loại bỏ, Giang Nam từ xa nhìn lại, ở bên trong ao mây trôi lượn lờ, hoặc hóa thành

thanh chung, hoặc hóa thành cổ đỉnh, hoặc hóa thành hoàng tháp, hoặc hóa thành linh châu, muôn hình vạn trạng, ẩn chứa thần diệu vô tận!

- Thứ tốt, tòa tiên trì này, là Tiên Quân cơ duyên, cùng Băng Phách hoa có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!

Giang Nam không khỏi động dung, tiên dịch trong tiên trì này tích chứa đại đạo như Phong Vân khí tượng, đối với Đông Vân Tiên Vương mà nói là cơ duyên lớn lao, có thể trợ giúp hắn đột phá, tu thành Tiên Quân!

- Đây là cơ duyên của Đông Vân Tiên Vương, như vậy người ra tay cướp đoạt cơ duyên này, rốt cuộc là ai?

Giang Nam ngưng mắt dò xét, chỉ thấy người cùng Đông Vân Tiên Vương giao thủ kia giấu ở bên trong một mảnh hào quang, qua lại như điện, thấy không rõ gương mặt, bất quá từ tư thái đến xem, hẳn là nữ tử!

- Trong Nữ tiên có được chiến lực bực này không nhiều lắm, có lẽ trong Đạo Quân chuyển thế có người có thể đạt tới loại trình độ này, những người khác, liền chỉ có Hậu Thổ nương nương. Bất quá người này, thực sự không phải là Hậu Thổ nương nương, bởi vì Hậu Thổ nương nương đi chính là con đường Ma Đạo khí tượngcủa , hai người bất đồng.

Giang Nam trong lòng nghiêm nghị:

- Chẳng lẽ là tiền sử Đạo Quân chuyển thế? Ồ, nguyên lai là nàng!

Quang mang va chạm, lẫn nhau phiêu tán, Giang Nam rốt cục thấy rõ gương mặt nữ tử cùng Đông Vân Tiên Vương giao thủ. Đúng là đạo lữ của Ngọc Kinh Tiên Quân, Đông Vân mười bốn châu Hương Châu Vân Hương Tiên Vương!

Thực lực của Vân Hương Tiên Vương, Giang Nam nhất thanh nhị sở, thực lực tuy không kém, nhưng lại không tính là nhân vật xuất sắc trong Tiên Vương, mà vào lúc này. Vân Hương Tiên Vương rõ ràng có thể cùng Đông Vân Tiên Vương tranh phong, tương xứng, thậm chí còn có vượt qua!

Nàng vận dụng đại đạo, số lượng không kém hơn Đông Vân Tiên Vương chút nào, thậm chí thêm nữa.... Nhiều đến năm sáu nghìn đạo, hơn nữa tựa hồ còn không có sử dụng toàn lực!

- Thực lực của Vân Hương Tiên Vương làm sao có thể trong lúc đó tăng lên tới loại trình độ này? Thực lực tiến bộ khủng bố như vậy, quả thực là không thể tưởng tượng!

Giang Nam khẽ nhíu mày, Vân Hương Tiên Vương cùng Đông Vân Tiên Vương có chênh lệch giống như rãnh trời, thực lực của Vân Hương Tiên Vương phải tăng lên mười mấy lần, mới có thể cùng Đông Vân Tiên Vương chống lại!

Mà bây giờ, Vân Hương Tiên Vương rõ ràng có thể cùng Đông Vân Tiên Vương sánh vai, hiển nhiên trong khoảng thời gian này đạt được thành tựu thật lớn, làm cho nàng đạt tới Tiên Vương Đại viên mãn!

- Chẳng lẽ là Ngọc Kinh Tiên Quân tăng lên tu vi cho nàng? Không đúng, mặc dù là Ngọc Kinh Tiên Quân, cũng không có khả năng đem Vân Hương Tiên Vương một lần hành động tăng lên tới loại trình độ này, phải biết rằng, Đông Vân Tiên Vương gặp may mắn, khổ tu tám trăm triệu năm mới đạt tới tu vi cảnh giới hôm nay. . .

Giang Nam đột nhiên tỉnh ngộ, trong lòng chấn động:

- Vân Hương Tiên Vương bị đoạt xá rồi! Chỉ có bị tồn tại tiền sử đoạt xá, mới có thể ở trong thời gian thật ngắn tu luyện tới Tiên Vương Đại viên mãn cảnh giới! Giờ phút này Vân Hương Tiên Vương, là một người khác rồi! Rốt cuộc là tồn tại nào đoạt xá nàng?

Đông Vân Tiên Vương cùng Vân Hương Tiên Vương giao chiến đã tới cực điểm, hai người cơ hồ ra hết thủ đoạn, Đông Vân Tiên Vương cũng đem nội tình của mình thi triển ra, kinh người vô cùng, mây trôi vân quang đầy trời, đột nhiên hội tụ thành một đường.

Đông Vân Tiên Vương chỉ một ngón tay, vân quang đại phóng, Xùy~~ một tiếng xuyên phá hư không, bắn về phía Vân Hương Tiên Vương, lạnh lùng nói:

- Nên xong, Vân Hương, vô luận ngươi bị ai đoạt xá, đều không thể cùng ta chống lại!

- Vậy cũng chưa hẳn!

Vân Hương Tiên Vương khẽ cười một tiếng, đột nhiên đại đạo quanh thân biến đổi, hóa thành ánh sáng tím đầy trời, tử khí thành vân, rơi xuống hạt nước giống châu ngọc, như là Tử Vũ!

Ô hay!

Một đường vân quang kia của Đông Vân Tiên Vương phóng tới, lọt vào trong mưa tím, cùng Tử Vũ va chạm, leng keng rung động, sau một khắc liền xuyên thấu Tử Vũ, đi vào trước mặt Vân Hương Tiên Vương!

Vân Hương Tiên Vương vung tay áo một cuốn, tử khí bay lên không hóa thành một mặt gương sáng cực lớn hoành trước người, vân quang phóng tới, rơi vào phía trên gương sáng, bị bắn ngược trở về.

- Tử Tiêu Tiên Vương?

Sắc mặt Đông Vân Tiên Vương đột biến, lạnh lùng nói:

- Nguyên lai ngươi là bị Tử Tiêu Tiên Vương đoạt xá rồi! Tử Tiêu đạo huynh, ngươi đoạt xá Tiên Giới Tiên Vương ta, làm ra sự tình bực này, không khỏi làm cho người khinh thường đi à nha?

- Tử Tiêu Tiên Vương?

Thân hình Vân Hương Tiên Vương phiêu khởi, tay ngọc thon thon tung bay, cười khanh khách nói:

- Tử Tiêu tính toán là vật gì, há có thể cùng ta đánh đồng?

Thân hình hai người giao thoa, hai người bọn họ giao phong phiêu dật xuất trần, không mang theo bất luận sát cơ gì, như là hai tiên hạc nhẹ nhàng bay múa, nhưng lại hung hiểm vô cùng.

Mà ở phía xa, Giang Nam chứng kiến Vân Hương Tiên Vương thi triển ra bản lĩnh xuất chúng của Tử Tiêu Tiên Vương, trong lòng không khỏi đại chấn:

- Ta biết rõ Vân Hương Tiên Vương là bị ai đoạt xá rồi, Đáng thương, Vân Hương Tiên Vương cũng coi như là một nhân vật, không nghĩ tới vẫn là thân tử đạo tiêu, biến thành người khác. . .

Người có được bản lĩnh xuất chúng của Tử Tiêu Tiên Vương có hai cái, một cái là Tử Tiêu lão đạo, một cái là Tử Tiêu Tiên Vương giả!

Mà Tử Tiêu Tiên Vương giả là cường giả tiền sử phục sinh, tư duy ý thức của hắn chính là một bộ phận của Thần Mẫu Đạo Quân!

Cũng tức là nói, Thần Mẫu Đạo Quân đồng dạng nắm giữ bản lĩnh xuất chúng của Tử Tiêu Tiên Vương, thậm chí tinh thông tất cả tiên đạo mà Tử Tiêu Tiên Vương tinh thông, hơn nữa vô cùng nhuần nhuyễn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2204: Đoạt Thức Ăn Trước Miệng Cọp. (2)

Vân Hương Tiên Vương, là Thần Mẫu Đạo Quân!

- Vân Hương Tiên Vương cách Cấm khu của Thần Mẫu Đạo Quân quá gần, lần trước đánh Huyền Thiên tiên vực ta thất bại, nghĩ đến nàng lại đi Thần Mẫu Cấm khu một chuyến. Mà khi đó, Thần Mẫu Cấm khu bị Tiên Đế cùng Thần Mẫu Đạo Quân đánh vỡ. Có thể tùy ý tiến vào, hơn phân nửa Vân Hương Tiên Vương là ở đó tu luyện công pháp của Thần Mẫu Đạo Quân. Bị Thần Mẫu Đạo Quân đoạt xá rồi, ngay cả đạo quả, Nguyên Thần thần hồn của nàng đều biến thành một bộ phận của Thần Mẫu Đạo Quân. . .

Giang Nam nghĩ thông suốt điểm này, thầm nghĩ:

- Thần Mẫu Đạo Quân cùng ta có thù, Vân Hương Tiên Vương cũng cùng ta có thù, cho nên sau khi nàng phục sinh, liền đưa tới một bức tranh vẽ, thượng diện vẽ lấy bộ dáng của nàng, uy hiếp ta, muốn tiêu diệt ta. . .

Vân Hương Tiên Vương, cũng tức là Thần Mẫu Đạo Quân phục sinh, giờ phút này như trước không có sử dụng bất luận tiền sử Thần đạo gì, mà là thúc dục tiên đạo, lúc trước nàng liền phô bày năm sáu nghìn đạo, vừa rồi thúc dục đại đạo của Tử Tiêu Tiên Vương, lại xuất hiện năm sáu nghìn đạo đại đạo, hợp cùng một chỗ đã vượt qua một vạn Tiên Vương cấp đại đạo!

Thành tựu bực này, mặc dù là Đông Vân Tiên Vương cũng xa xa không kịp!

Đông Vân Tiên Vương rơi vào hạ phong, thua không nghi ngờ.

Ánh mắt Giang Nam chớp động, chỉ thấy hai người ở trên không giao phong, vô cùng kịch liệt, Đông Vân Tiên Vương không ngừng có máu tươi rơi xuống, ánh mắt của hắn rơi vào trên tòa tiên trì phía dưới. Thầm nghĩ:

- Thần Mẫu Đạo Quân, Đông Vân Tiên Vương cùng ta đều có ân oán, hai người đều muốn cướp đoạt Tiên Quân cấp cơ duyên này, cái cơ duyên này nếu rơi vào trong tay bọn họ liền là tư địch, nếu có thể rơi vào trong tay ta. . .

Đông Vân Tiên Vương đột nhiên bỏ qua Thần Mẫu Đạo Quân, bỏ chạy mà đi, không thấy bóng dáng.

Thần Mẫu Đạo Quân cũng không đuổi giết, mà là rơi xuống. Đi vào phiến tiên trì kia, đột nhiên trong tiên trì Phong Vân cuốn động, một đầu dị thú ở bên trong ao bay ra, rõ ràng là một đầu Phượng Hoàng quanh thân dài khắp cánh chim!

Những Phượng Hoàng khác bất quá là một đôi cánh, mà đầu Phượng Hoàng này lại mọc ra ngàn đôi cánh chim, nhô lên cao chấn động, Phong Lôi đại tác, rậm rạp chằng chịt hướng Thần Mẫu Đạo Quân đập tới!

- Đế cùng Tôn bố trí, không làm khó được ta!

Thần Mẫu Đạo Quân quát tháo, hai tay từ từ vung ra, đem hơn một vạn loại Tiên Vương cấp đại đạo của bản thân hội tụ ở bên trong song chưởng, bàn tay tuy chậm, nhưng mà lực lượng lại vô cùng cường đại, chấn đến dãy núi run run không ngớt!

Bất quá tiên duyên này thực sự không phải là cơ duyên của nàng, thực lực đầu Tiên Hoàng kia dùng một loại tốc độ khủng khiếp tăng vọt, ngàn đôi cánh chim luân phiên chém xuống, cùng Thần Mẫu Đạo Quân kịch liệt va chạm, giằng co không dứt!

- Vân Hương, cùng ta đấu, ngươi còn non chút ít!

Đông Vân Tiên Vương cười ha ha, đột nhiên xuất hiện, cùng đầu Tiên Hoàng kia hợp lực vây công Thần Mẫu Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân cười khanh khách nói:

- Đông Vân, ngươi cho rằng ta không biết ngươi cũng không đi xa? Sở dĩ ta chủ động đi khiêu chiến đầu Tiên Hoàng này, làm như vậy là để đem

ngươi cùng một chỗ bắt, cho ngươi biến thành một phần tử của ta!

Oanh…

Tiền sử thần đạo trong cơ thể nàng bộc phát, so với hơn một vạn đạo tiên đạo chi uy càng thêm kinh khủng, mãnh liệt mênh mông cuồn cuộn, thần thông tinh diệu đến cực điểm, rõ ràng là vận dụng Đạo Quân cấp đại thần thông!

Đông Vân Tiên Vương vừa mới va chạm, liền lập tức lọt vào trọng thương, trong miệng máu tươi cuồng phun!

- Đông Vân, mục đích của ta không chỉ là vì đem ngươi biến thành một phần tử của ta đơn giản như vậy!

Thần Mẫu Đạo Quân phong tình vạn chủng, cười khanh khách nói:

- Đế cùng Tôn tại Tiên Giới Nguyên thủy chi địa bố trí, ta đã biết rõ, hai người bọn họ lưu lại rất nhiều tiên duyên, vì không phải là để cho các ngươi đột phá, bọn hắn làm như vậy là để tìm kiếm truyền nhân! Đánh chết tiên thú thủ hộ tiên duyên cũng không khó khăn, khó khăn chính là cướp lấy cơ duyên không thuộc về mình, cướp lấy cơ duyên cấp bậc càng cao, lấy được ngọc phù cấp bậc lại càng cao, liền càng có khả năng đạt được bọn hắn truyền thừa! Mà đầu Tiên Hoàng thủ hộ Tiên Quân cấp cơ duyên này nếu bị ta cướp lấy, ta tất có thể đạt được Đế cùng Tôn truyền thừa!

Nàng khẽ cười nói:

- Đế cùng Tôn truyền thừa bị ta lấy đến tay, hơn nữa bản thân ta có được tiền sử đại đạo, ta tất nhiên có thể khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, thậm chí càng tốt hơn!

Tiên Hoàng, Đông Vân, Thần Mẫu Đạo Quân ba người ác chiến, Đông Vân Tiên Vương không ngừng ý đồ đào thoát ra phiến chiến trường này, chỉ là không có chạy bao xa liền bị thần thông của Thần Mẫu Đạo Quân bức về, cái trán không khỏi toát ra mồ hôi lạnh.

Lần này hắn tiến vào Nguyên thủy chi địa cũng là mang theo đạo quả, ý đồ đạt được lợi ích lớn nhất, nếu chết ở chỗ này, đạo quả bị địch nhân luyện hóa, vậy thì thật là chỉ còn đường chết rồi!

Hai người một thú liên tục chém giết, ác chiến không ngớt, lại vào lúc này, chỉ thấy một cự nhân vọt tới, một chưởng chém tòa tiên sơn, đem đỉnh núi chém rớt!

Hai người một thú còn chưa kịp có động tác, liền gặp vị cự nhân này hai tay ôm đỉnh núi, mở ra bước chân bão táp lao đi!

Hai người một thú kinh ngạc, Thần Mẫu Đạo Quân hét lên một tiếng, lập tức bỏ qua Tiên Hoàng cùng Đông Vân, phi thân lao theo, Tiên Hoàng rít gào, lâm vào cuồng nộ, ngàn cánh chấn động cũng hướng cự nhân kia đuổi theo.

- Cái cự nhân này, hình như là cái thằng Huyền Thiên giáo chủ kia. . .

Đông Vân Tiên Vương nhẹ nhàng thở ra, do dự thoáng một phát, cắn răng đuổi giết đi lên, thầm nghĩ:

- Vân Hương Tiên Vương bất chấp đem ta chém giết liền đuổi theo giết Huyền Thiên giáo chủ, Huyền Thiên khẳng định đã làm sự tình gì gây nàng phẫn hận. . . Ân, cái thằng Huyền Thiên này, làm việc hoàn toàn chính xác không phúc hậu thế nào, rõ ràng đến đoạt cơ duyên của ta! Cái khốn nạn này, đã đoạt còn bỏ chạy. . . Đồ hỗn trướng, hắn rõ ràng uống tiên trì của ta!

Đông Vân Tiên Vương nổi trận lôi đình, chỉ thấy Giang Nam nâng lên đỉnh núi, một bên chạy như điên, một bên đem tiên dịch trong tiên trì đổ xuống, mở cái miệng rộng ừng ực ừng ực nuốt tiên dịch trong tiên trì!

- Thật to!

Giang Nam đem tiên dịch trong tiên trì kia nuốt vào trong bụng, năng lượng khủng bố trong tiên dịch lập tức bộc phát, mặc dù nhục thể của hắn gần như Tiên Quân, giờ phút này cũng bị chống đến quanh thân gần muốn

nổ bung!

Phải biết rằng tiên trì tiên dịch này chính là Tiên Quân cấp tiên duyên, trong đó chất chứa đại đạo cùng năng lượng cơ hồ tương đương với một cường giả cấp bậc bát Tiên vương, mặc dù là Đông Vân Tiên Vương muốn luyện hóa tiên dịch bực này, cũng cần tĩnh tọa bế quan, tốn hao mấy tháng thậm chí mấy năm thời gian, mới có thể đem tất cả năng lượng trong tiên dịch hấp thu!

Giang Nam trực tiếp ngửa đầu rót hết, có thể nghĩ những tiên đạo cùng năng lượng này bộc phát là khủng bố bực nào!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2205: Trước Có Sói Sau Có Hổ. (1)

Giờ phút này, trong bụng hắn như là hàng tỉ mặt trời cùng một chỗ bạo tạc nổ tung, năng lượng cuồng bạo trùng kích, mặc dù là Tiên Quân cấp thân thể cũng có chút chống lại không nổi!

- Thoải mái!

Giang Nam như là say rượu, sắc mặt đỏ lên, toàn lực thúc dục Nguyên Thủy Đại La Kinh, lập tức chỉ cảm thấy tu vi đột nhiên tăng mạnh, tốc độ tiên dịch trong cơ thể của hắn chuyển hóa làm tu vi cực nhanh, nhưng nhanh hơn lại là Nguyên Thủy đại đạo của hắn hàng phục tiên đạo bên trong tiên dịch!

Tiên đạo bên trong Tiên dịch phi tràn mà ra, không ngừng dung nhập đến bên trong Nguyên Thủy đại đạo, thúc đẩy tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, mà tiên dịch hóa làm tu vi lại phục chế tiên đạo bỏ thêm vào đến bên trong đạo quả, chung đồng tiến!

Giang Nam miệng lớn nuốt trôi, chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng trướng, mà ở hậu phương, Thần Mẫu Đạo Quân dẫn đầu đuổi giết đến, cô gái này đoạt xá Vân Hương Tiên Vương, thực lực đã đạt tới tình trạng siêu việt bát Tiên vương, xa xa là một đạo đại thần thông oanh ra, như là Nộ Long lao nhanh gào thét về phía trước, thẳng đến Giang Nam mà đi!

Giang Nam cười ha ha, há mồm phun ra năng lượng không kịp tiêu hóa trong cơ thể, chỉ thấy trong miệng hắn tiên quang như là nộ trào, gào thét phun ra, mà vào lúc này. Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang bay lên, hóa thành một ngụm chén bể, cổ tiên quang này hết thảy đánh vào trong chén bể, Ngưu Long ngẩng đầu lên rống to!

Giang Nam ở dưới tình huống thúc dục Cự Linh bá thể không cách nào

vận dụng pháp lực, mà bây giờ hắn lại không phải vận dụng pháp lực, mà là mượn nhờ năng lượng không kịp luyện hóa trong tiên dịch, một lần hành động đánh vào trong chén bể, kích phát uy năng của chén bể!

Hắn phun ra tiên quang chất chứa năng lượng mạnh, thậm chí so với chính hắn thúc dục chén bể bộc phát uy năng còn cường đại hơn mấy lần!

Ngang…

Chén bể chấn động, tiếng chung vang lên, hướng về sau hung hăng oanh tới, cùng thần thông của Thần Mẫu Đạo Quân va chạm, đạo quang đạo âm khủng bố bộc phát, hình thành một quang cầu cự đại, khí lãng ầm ầm quét tới mọi nơi. Khiến cho Thần Mẫu Đạo Quân không thể không dừng bước lại, tránh né dư âm một lớp công kích này!

Đầu Tiên Hoàng kia lập tức lướt qua Thần Mẫu Đạo Quân, từ trên không vỗ cánh phi tốc mà qua, lao thẳng tới Giang Nam.

Đông Vân Tiên Vương chứng kiến Giang Nam vậy mà há miệng phun tiên quang, khóe mắt không khỏi giật giật, giận dữ hét:

- Tiên duyên của ta! Huyền Thiên, ngươi lãng phí tiên duyên của ta như vậy, ta với ngươi không đội trời chung!

- Thống khoái!

Giang Nam bị sóng lãng đập bay, tốc độ nhanh hơn, giơ lên đỉnh núi ngửa đầu uống tiên dịch, năng lượng trong cơ thể lại tràn ngập toàn thân, vô cùng cuồng bạo trùng kích tứ chi bách hải của hắn!

Cổ năng lượng này quá mạnh mẽ quá mãnh liệt. để cho mười vạn tám ngàn lỗ chân lông của hắn lập tức không cách nào phong bế, nguyên một đám lỗ chân lông hướng ra phía ngoài phun ra từng đạo tiên quang, để cho hắn tiên quang lách thân, có thể thấy trong tiên dịch chất chứa năng lượng là khủng bố bực nào!

Không chỉ có như thế, trong tiên dịch chất chứa tiên đạo đều là cấp bậc Tiên Quân, mỗi một đạo Tiên Quân cấp đại đạo đều cần hắn tốn hao một đoạn thời gian rất dài mới có thể hiểu được tiêu hóa, mà bây giờ hắn mặc kệ mọi việc, trực tiếp dùng Nguyên Thủy đại đạo thôn phệ, vừa mới thôn phệ trên dưới một trăm đầu Tiên Quân cấp đại đạo, liền rốt cuộc ăn không vô rồi.

Từng đạo Tiên Quân cấp đại đạo ở trong cơ thể hắn quay quanh, lại quấn quanh phía trên đạo quả, đem đạo quả bọc một tầng lại một tầng, Giang Nam lại đem những đại đạo này nhét vào Tử Phủ của mình, rất nhanh đem Tử Phủ nhồi đầy.

Nhục thể, đạo quả, Tử Phủ của hắn đều bị trong tiên dịch tràn ra đại đạo nhồi vào, rốt cuộc nhét không nổi, mà đại đạo bên trong tiên dịch còn đang không ngừng tràn ra.

Phốc phốc…

Những tiên đạo không cách nào dung nạp này từ bên trong mũi, trong ánh mắt, trong lỗ tai của hắn chui ra, Giang Nam há miệng, trong miệng cũng có tiên đạo phốc phốc lao ra, khiến cho hắn chật vật không chịu nổi.

- Không hổ là Tiên Quân cấp tiên duyên, quả nhiên không giống người thường! Đại đạo nhiều, so với Tiên Vương cấp nhiều hơn không biết bao nhiêu lần.

Hắn mở cờ trong bụng, chỉ thấy từng đạo tiên đạo vừa thô vừa to quấn quanh trên cánh tay, bên hông, trên đùi của hắn, như là từng đạo băng tinh, mà ở sau đầu hắn, hóa thành tầng tầng lớp lớp vòng tròn lớn, Tiên Quân cấp đại đạo mở từng đợt thời không nặng nề, lập tức lại bị Giang Nam đem tiên đạo dư thừa nhét vào!

Tiên Hoàng bay tới, lệ rít gào không dứt, ngàn cánh chém liên tục, xuy xuy Xùy~~, đầy trời đều là tiên quang sáng như tuyết, sắc bén vô cùng!

- Tới tốt! Ta đang ăn quá no!

Giang Nam há mồm phun ra năng lượng dư thừa trong cơ thể, chỉ nghe oanh một tiếng, chén bể lần nữa bị thúc dục, uy lực so với trước đó lần thứ nhất càng mạnh hơn nữa, Tiên Hoàng gào thét, bị oanh đến cao bắn lên, lông vũ bay tán loạn!

- Huyền Thiên cụ tổ mày, lại lãng phí tiên duyên của ta!

Đông Vân Tiên Vương đau lòng như là đao cắt, xa xa kêu lên.

Thần Mẫu Đạo Quân đánh tới, lạnh lùng nói:

- Còn kêu cái gì? Nhanh đi giết hắn!

Đông Vân Tiên Vương toàn lực chạy nước rút, tốc độ của hắn cũng cực nhanh, hắn vốn là trong Phong Vân sinh ra đời thần linh, trời sinh thần thánh, tốc độ viễn siêu người khác, không kém gì Tiên Hoàng cùng Thần Mẫu Đạo Quân, giờ phút này Thần Mẫu Đạo Quân cùng Tiên Hoàng trước sau bị ngăn trở, bị Giang Nam kéo ra khoảng cách, hắn lập tức đứng mũi chịu sào.

Cạch…

Giang Nam lần nữa há mồm phun ra tiên quang giống như nộ trào, thúc dục chén bể, đạo âm khủng bố vỡ bờ, hướng Đông Vân Tiên Vương hung hăng phóng đi.

- Mẹ nó!

Đông Vân Tiên Vương bi phẫn vạn phần, bị oanh bay ra ngoài, tuy hắn là một trong Tiên Vương cường đại nhất, nhưng mà thực lực cùng tu vi đều thua kém xa Thần Mẫu Đạo Quân cùng Tiên Hoàng, ngay cả Thần Mẫu Đạo Quân cùng Tiên Hoàng cũng phải né tránh chén bể oanh kích, hắn tự nhiên càng thêm không thành.

Giang Nam cười ha ha, giơ đỉnh núi chạy như điên, tốc độ vậy mà càng lúc càng nhanh, đây cũng là bởi vì tiên dịch trong tiên trì chất chứa năng

lượng cùng đại đạo cực kì khủng bố, ngắn ngủn qua một lát thời gian này, liền để cho tu vi thực lực của hắn đột nhiên tăng mạnh, một lần hành động từ Chân Tiên sơ kỳ cảnh giới nhảy đến trung kỳ cảnh giới, hơn nữa tu vi vẫn còn hát vang tiến mạnh!

Phải biết rằng tiên duyên trong tiên trì này, thậm chí có thể làm cho Đông Vân Tiên Vương một lần hành động phá tan hàng rào Tiên Quân, chứng đạo Tiên Quân, hắn có thể đạt được tiến bộ cực lớn như thế, cũng hợp tình lý!

Không chỉ có như thế, đạo quả của hắn cũng đột nhiên tăng mạnh, trở nên càng ngày càng mạnh, đạo quả tăng lên, tự nhiên phòng ngự càng thêm kinh người, cộng thêm Chư Thiên Vô Lậu đạo, lực phòng ngự đạo quả của hắn đã viễn siêu thời kỳ toàn thịnh của mình!

Nếu Nguyên Thần bổn nguyên được trị hết, lực phòng ngự của đạo quả hắn còn sẽ tăng lên một mảng lớn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2206: Trước Có Sói Sau Có Hổ. (2)

Nguyên Thủy đại đạo của hắn cũng đang không ngừng tiêu hóa những Tiên Quân cấp tiên đạo này, lớn mạnh đại đạo bản thân, càng làm cho tu vi của hắn tăng vọt.

Nếu đổi lại những người khác, cho dù là cường giả như bát Tiên vương, cũng sẽ bị năng lượng cùng đại đạo cường đại trong tiên dịch no bể bụng, mà Giang Nam lại hết lần này tới lần khác là quái thai, dùng Chân Tiên cảnh giới liền có được thân thể Tiên Quân cấp, sinh sinh khiêng năng lượng cùng Tiên Quân cấp đại đạo trùng kích, đem cổ năng lượng cùng đại đạo này, hóa thành động lực tăng lên chính mình!

Thậm chí hắn còn mượn nhờ năng lượng dư thừa trong cơ thể, trợ giúp mình liên tục không ngừng luyện hóa Tiên Quân cấp đại đạo, để cho càng nhiều đại đạo nữa dung nhập bên trong Nguyên Thủy đại đạo, khiến cho tu vi đột nhiên tăng mạnh!

Giang Nam ở phía trước toàn lực chạy vội, Thần Mẫu Đạo Quân, Tiên Hoàng cùng Đông Vân Tiên Vương ở sau truy đuổi mãnh liệt, Thần Mẫu Đạo Quân và Đông Vân Tiên Vương cùng Giang Nam có cừu oán, mà Tiên Hoàng là Đế cùng Tôn chế tạo ra sinh linh. Vì thủ hộ tiên trì mà tồn tại, tự nhiên cũng không có khả năng buông tha hắn.

Bất quá, ba người vô luận cái nào truy tới gần, Giang Nam đều là há mồm phun ra tiên quang như nước thủy triều, thúc dục chén bể, đẩy lui bọn họ. Làm bọn hắn không cách nào cận thân, để cho hai người một thú hận đến ngứa răng.

Mà Giang Nam còn đang không ngừng miệng lớn nuốt trôi tiên dịch trong tiên trì, tiên dịch trong tiên trì rất nhanh bị hắn cắn nuốt thất thất bát bát, để cho Đông Vân Tiên Vương đau nhức như đao cắt, quát mắng không thôi.

Hoàn toàn đã không có thong dong cùng khí độ lúc trước.

Cái này cũng khó trách, tiên duyên trong tiên trì này với hắn mà nói là tiên duyên tốt nhất. Chỉ cần đạt được về sau dốc lòng luyện hóa, qua mấy tháng, chậm nhất hai ba năm, hắn liền có thể một lần hành động đột phá tu thành Tiên Quân, trở thành một trong tồn tại cao nhất trong Tiên giới!

Đây là sự tình hắn mưu tính đã lâu, lại không ngờ trước bị Thần Mẫu Đạo Quân cắt đứt mưu đồ của mình, về sau lại bị Giang Nam đoạt tiên cơ, chiếm tiên trì liền trốn.

Nếu không có tòa tiên trì này, hắn muốn đột phá đến Tiên Quân cảnh giới, còn không biết phí bao lâu thời gian cố gắng!

Mặc dù hắn có thể đạt được Tiên Quân cấp tiên duyên khác, cũng không bằng tiên duyên trong tiên trì càng thêm phù hợp đại đạo hắn tu luyện, tốn hao thời gian cũng là dài dằng dặc mấy chục lần thậm chí gấp mấy trăm lần!

- Huyền Thiên đáng chết, có gan ngươi dừng lại, ta với ngươi quyết nhất tử chiến!

Đông Vân Tiên Vương hổn hển, phẫn nộ quát:

- Ngươi đây là cùng ta định Nhân Quả, tương lai tất nhiên nhiễm ân oán! Hành động hôm nay, liền là vẫn lạc của ngươi hiện ra!

Giang Nam tức cười, bật cười nói:

- Đạo huynh, lúc trước ngươi đánh lén ta cùng với Huyền Nữ Tiên Quân, sao không nghĩ tới Nhân Quả? Ngươi hôm qua trồng nhân, hôm nay được quả, có thể nói là báo ứng khó chịu!

Trong nội tâm Đông Vân Tiên Vương rùng mình:

- Lần trước ta muốn đoạt tiên duyên của Huyền Nữ, đoạt Băng Phách hoa của nàng, bởi vậy đánh lén Huyền Nữ cùng Huyền Thiên, đích thật là gieo

xuống nhân, ngày hôm nay hắn đoạt Tiên Quân tiên duyên của ta, chẳng lẽ thật là Nhân Quả báo ứng?

Trong lúc nói chuyện, tốc độ của Giang Nam lại tăng lên không ít, thậm chí ngay cả Tiên Quân cấp đại đạo không kịp luyện hóa trong cơ thể hắn tràn ra cũng bị hắn dùng pháp lực thúc dục, nhanh như điện chớp, tốc độ kinh người, chỉ là còn không cách nào bỏ qua Thần Mẫu Đạo Quân, Đông Vân cùng Tiên Hoàng.

Hai người một thú tốc độ ở bên trong Tiên Vương đều có thể nói là cấp bậc tuyệt đỉnh, tự nhiên không phải hắn có khả năng so sánh.

Trong tiên trì tiên dịch dần dần hao tổn xong, Giang Nam cũng không khỏi lo lắng, giờ phút này tu vi cảnh giới của hắn đột phi tăng mạnh rồi, thẳng đến Chân Tiên đỉnh phong mà đi, nếu như hoàn toàn luyện hóa những năng lượng cùng đại đạo này, mặc dù hắn không được đến Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, cũng có thể tu thành Tiên vương, chỉ có điều Đông Vân, Thần Mẫu Đạo Quân cùng với đầu Tiên Hoàng kia, sẽ không cho hắn thời gian luyện hóa.

Hơn nữa tiên dịch hao tổn xong, hắn đã không có năng lượng dư thừa đến thúc dục chén bể cùng Tiên Quân cấp đại đạo bên ngoài cơ thể, thế tất sẽ bị bọn hắn đuổi theo, Giang Nam cũng không cho là mình có thể đối phó được hai người một thú này vây công.

Thần Mẫu Đạo Quân cũng nhìn ra quẫn cảnh của hắn, không khỏi đại hỉ, liên tục tiến công, đầu Tiên Hoàng kia cũng liên tục tấn công, Đông Vân Tiên Vương đối với hắn hận thấu xương, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Giang Nam buồn bực không ra tiếng, đột nhiên đem đỉnh núi ném qua một bên, tốc độ lập tức lại tăng trưởng một chút, chạy như điên.

Lại vào lúc này, Thần Mẫu Đạo Quân đột nhiên lộ ra dáng tươi cười, cười khanh khách nói:

- Tử Tiêu Tiên Vương, còn không hiện thân?

Phía trước tử khí xông lên trời, ánh sáng tím nhộn nhạo, một Tiên Vương cổ xưa đột nhiên xuất hiện, sừng sững ở giữa tử quang, ngăn trở đường đi của Giang Nam!

Giang Nam gào thét, tiếng hô nặng nề kinh người, bước chân mở ra, tốc độ càng lúc càng nhanh, quanh thân tiên quang nổ tung, từng đạo Tiên Quân cấp đại đạo chấn động, vậy mà chậm rãi hướng trong cơ thể hắn thẳng đi!

Đông đông đông!

Đại địa bị hắn giẫm đến nhao nhao nổ tung, hướng Tử Tiêu Tiên Vương phóng đi!

- Muốn chết.

Tử Tiêu Tiên Vương tầm mắt run run, trong đôi mắt hiện lên một đạo tử mang, thấp giọng nói.

Thân thể Giang Nam chấn động, giờ phút này Cự Linh bá thể bị hắn thúc dục đến mức tận cùng, bên trong thân thể, từng đạo tiên đạo như là xiềng xích bắn ra, rất nhiều phù văn kỳ dị một tên tiếp theo một tên sáng lên!

Hắn đem rất nhiều Tiên Quân cấp đại đạo cưỡng ép kéo vào bên trong thân thể, cưỡng ép thúc dục, hết thảy gia trì ở trên thân thể, Tiên Quân cấp đại đạo cường đại ra sao? Thậm chí ngay cả nhục thể của hắn cũng bị chấn rạn nứt!

Hắn lâm vào bên trong cuồng bạo, cơ bắp dưới làn da như là đại mãng chuyển động, đem lực lượng chuyển vận, đại gân của hắn như là dây cung băng băng băng búng ra, những nơi lực lượng của hắn đi qua, cốt cách đùng đùng bạo nổ!

Nhục thể của hắn như là máy móc tinh diệu hoàn mỹ nhất, điều động hết thảy lực lượng, chuyển vận đến bất kỳ một nơi hẻo lánh nào trong thân thể!

Hắn thôn phệ Tiên Quân tiên duyên của Đông Vân Tiên Vương, giờ phút này thực lực chỉnh thể so với mình thời kỳ toàn thịnh còn cường đại hơn, nhất là lực lượng thân thể càng là đạt tới cực hạn trước nay chưa có!

Hắn đem tất cả đại đạo đánh vào thân thể, đem tất cả pháp lực hóa thành uy năng thân thể, thảm thiết, bá đạo, chưa từng có từ trước đến nay, hãi khí tức không sợ phóng lên trời!

Phía trước, trong miệng Tử Tiêu Tiên Vương vừa mới nói ra hai chữ "Muốn chết" này, Giang Nam cũng đã xông đến, như nộ Long, như Hổ đói!

Hắn oanh ra một quyền, chỗ nắm đấm chấn động, chỉ thấy hư không phá thành mảnh nhỏ, hư không quanh mình Tử Tiêu Tiên Vương truyền đến tiếng nổ ầm ầm, không gian rạn nứt, tóc tím bị áp bách đến hướng về sau tung bay, lập tức chuẩn bị đoạn đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2207: Giết Tiên Hoàng. (1)

Xùy~~

Tiên y mặc trên người hắn bị xé nứt, hóa bướm hướng về sau thổi đi, sau đó bị chấn nát bấy!

Một quyền này của Giang Nam, hung mãnh, hung hãn, để cho thân thể Tử Tiêu Tiên Vương cũng cảm giác được xé rách, tựa hồ bị một quyền này oanh nát bấy!

Oanh…

Quanh thân Tử Tiêu Tiên Vương tràn tiên đạo ra, hóa thành tử sắc quang thuẫn, hoành trước người, sau một khắc, tử sắc quang thuẫn chia năm xẻ bảy, nắm đấm của Giang Nam oanh đến.

Tử Tiêu Tiên Vương hét giận dữ, đầu đầu đại đạo phi tràn mà ra, không chỉ có đạo đạo tiên đạo, còn có đạo đạo tiền sử đại đạo. Bị hắn dung hợp quy nhất, hợp vào lòng bàn tay, oanh về phía trước!

Hai người quyền chưởng va chạm, cốt cách đứt gãy bạo nổ truyền đến, xen lẫn thanh âm đại đạo bạo toái, còn có huyết nhục PHỐC PHỐC PHỐC nổ tung trầm đục!

Huyết nhục cả cánh tay Giang Nam đều bị chấn nổ tung, chỉ còn lại có xương cẳng tay. Mà cánh tay của Tử Tiêu Tiên Vương thì đoạn đi, đại đạo trong lòng bàn tay bị một quyền của Giang Nam oanh đoạn không biết bao nhiêu!

Hai người một cái thân thể cường đại, nhưng không có pháp lực bảo hộ, huyết nhục nổ tung, một cái pháp lực kinh người, nhưng thân thể lại lọt vào đả kích khủng bố, cốt cách đều không chịu nổi!

Tử Tiêu Tiên Vương trong miệng thổ huyết, tay kia cũng nâng lên, đại đạo hội tụ vào lòng bàn tay hướng đầu lâu Giang Nam chụp đi, mà tay kia của Giang Nam cũng dựng thẳng lên cắt đi.

Huyết quang vẩy ra, bàn tay của Tử Tiêu Tiên Vương che ở trên đầu của hắn, đánh cho đầu lâu của Giang Nam vỡ ra. Mà vào lúc này, cổ tay Giang Nam chém rụng, đem cánh tay của Tử Tiêu Tiên Vương chặt đứt!

Hai người giao thoa mà qua, thần luân sau đầu Tử Tiêu Tiên Vương chuyển động, ông ông ông từng đạo đại thần thông oanh tới, Giang Nam một cước bay ra, đá vào hậu tâm của Tử Tiêu Tiên Vương!

Bành bành, hai người trúng chiêu, ngực của Tử Tiêu Tiên Vương nổ tung, ngũ tạng bị đá nát bấy, mà Giang Nam liền trúng tám đạo đại thần thông, đẫm máu bay đi.

Thần Mẫu Đạo Quân đuổi theo, chỉ thấy sau đầu Giang Nam đột nhiên bay lên một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, hóa thành chén bể, nhô lên cao chấn động, nàng đốn biết không ổn, vội vàng tránh né.

Cạch…

Đạo âm khủng bố oanh ra, đem một mảnh tiên sơn san thành bình địa, Tử Tiêu Tiên Vương tránh né không kịp, bị tiếng chuông oanh ở trên người, thương thế càng nặng.

- Không cần tiễn!

Giang Nam cười ha ha, huyết nhục toàn thân nổ tung, máu tươi vẩy ra, lập tức huyết nhục phản hồi trong thân thể, nhanh chóng phục hồi như cũ, chạy như điên, đem khoảng cách kéo ra.

Lần này cùng Tử Tiêu Tiên Vương va chạm, hắn cưỡng ép thu nhập Tiên Quân cấp tiên đạo vào trong cơ thể, thậm chí đều bị chấn đến ly khai thân thể, vài đạo tiên đạo bị chấn vỡ, hóa thành hư ảo, còn có hơn mười đạo tiên đạo thoát khỏi hắn điều khiển, bay vào giữa thiên địa, biến mất không thấy

gì nữa!

- Huyền Thiên, ngươi đi không được!

Đông Vân Tiên Vương lướt qua Thần Mẫu Đạo Quân, bôn tập mà đi, Giang Nam tế lên chén bể, Đông Vân Tiên Vương lại càng hoảng sợ, vội vàng trốn tránh, lại thấy Giang Nam thu chén bể bão táp mà đi, không khỏi giận dữ.

- Hỗn đản này, tu vi lại tinh tiến một tí, sắp đột phá đến Chân Tiên đỉnh phong!

Đông Vân Tiên Vương chứng kiến tốc độ của Giang Nam lại tăng nhanh một ít, trong nội tâm âm thầm lo lắng, Giang Nam cắn nuốt Tiên Quân cơ duyên, mỗi thời mỗi khắc đều liên tục không ngừng luyện hóa Tiên Quân cấp đại đạo, thời thời khắc khắc tu vi thực lực đều bên trong tăng lên, nhất là cùng bọn họ va chạm, mượn nhờ lực phản chấn cùng áp bách của bọn hắn đem Tiên Quân cấp đại đạo luyện hóa, chỉ sợ tiếp qua không lâu, tốc độ của Giang Nam sẽ lại có một lần tăng lên, đến lúc đó, mặc dù là hắn cũng không cách nào đuổi kịp!

Mà vào lúc này, Tiên Hoàng ngàn cánh truy đến, Giang Nam lập lại chiêu cũ, tế lên chén bể, không ngờ đầu Tiên Hoàng này căn bản bất vi sở động, đối với chén bể uy hiếp không để trong lòng chút nào, cánh chim tiếp tục chấn động bão táp đánh tới.

Đông Vân Tiên Vương thấy thế, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, Tiên Hoàng chính là Đế cùng Tôn chế tạo ra sinh linh thủ hộ tiên duyên, giờ phút này Giang Nam cắn nuốt tiên duyên, đầu Tiên Hoàng này đối với Giang Nam theo đuổi không bỏ, không chết không ngớt.

Có đầu Tiên Hoàng này, có thể kiềm chế Giang Nam.

Hắn dừng bước lại, nhìn mọi nơi một cái, trong nội tâm lập tức đã có chủ ý:

- Nguyên thủy chi địa tung hoành mấy trăm vạn dặm, lãnh thổ quốc gia không lớn, đuổi theo tiểu tử này, để cho tiểu tử này mang theo chúng ta chạy vòng quanh, không bằng dứt khoát ở phía trước ngăn hắn lại!

Cùng lúc đó Thần Mẫu Đạo Quân cũng dừng bước lại, cùng Tử Tiêu Tiên Vương tách ra, hướng phương hướng bất đồng mà đi, hiển nhiên cũng ôm ý niệm đồng dạng, chuẩn bị đoạn con đường phía trước của Giang Nam!

Giang Nam quay đầu nhìn lại, không khỏi thầm khen một tiếng:

- Thông minh! Đoạn con đường phía trước của ta, trước sau giáp công, bất quá ta làm sao có thể chui đầu vô lưới? Đã như vầy, ta liền trước trảm Tiên Hoàng!

Hắn đột nhiên dừng bước lại, đầu Tiên Hoàng kia lập tức đánh tới, lệ rít gào không dứt, tiếng kêu gào như là Ma Âm, Giang Nam lập tức cảm thấy tựa hồ có ngân châm bén nhọn đến cực điểm hung hăng đâm vào bên trong đầu óc của mình, tâm thần cơ hồ thất thủ!

Tiên Hoàng chấn động ngàn cánh, ở giữa không trung trong chốc lát liền nhiều ra 2000 thanh tiên đao, giống như phô thiên cái địa chém xuống!

Tiên Hoàng này chính là bị Thần Mẫu Đạo Quân xúc động, kỳ thật thực lực đã đạt tới gần như Tiên Quân, bất quá ở bên trong cùng Thần Mẫu Đạo Quân va chạm, đã để cho thực lực của nó sâu sắc suy giảm, hơn nữa Giang Nam ở trong quá trình trốn chạy, không ngừng dùng chén bể oanh kích. Càng làm cho thực lực của nó không bằng thời kỳ toàn thịnh.

Dù sao, đầu Tiên Hoàng này chỉ là Đế cùng Tôn dùng ngọc phù biến thành. Không giống Tiên Vương Chân Tiên khác, có thể chữa trị thân thể, khôi phục tu vi, trị hết thương thế.

Tiên Hoàng mỗi bị thương một phần, sẽ biến yếu một phần, không cách nào khôi phục.

Sở dĩ Giang Nam có can đảm dừng lại, chuẩn bị đối chiến Tiên Hoàng, là

căn cứ vào nguyên nhân này.

Bất quá mặc dù là Tiên Hoàng bị thương, cũng là không như bình thường, thực lực cực kỳ cường đại, nhất là Tiên Hoàng qua lại như điện, tốc độ còn muốn hơn xa Giang Nam, vô luận là thực lực hay là tốc độ, Giang Nam đều không chiếm ưu thế!

- Khai Nguyên!

Giang Nam thét dài, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm bay ra. Chỉ một thoáng 2000 đạo kiếm quang phóng lên trời, cùng cánh chim của Tiên Hoàng phi tốc va chạm, hắn cũng không ngừng rút lui.

Đầu Tiên Hoàng này cho dù không bằng lúc trước, nhưng mà thực lực vẫn là viễn siêu hắn, ở dưới tình huống Giang Nam không sử dụng Cự Linh bá thể. Lực lượng của hắn thậm chí cũng không cường đại bằng đầu Tiên Hoàng này!

Cũng may Giang Nam Khai Nguyên kiếm thức tinh diệu vô cùng, kiếm quang triển khai, dùng lực đánh lực, dùng lực phá lực, cũng không bị Tiên Hoàng một cái đối mặt liền đánh chết hắn.

Nhưng dù vậy, thân thể Giang Nam vẫn bị chém ra từng vết máu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2208: Giết Tiên Hoàng. (2)

Mà cánh chim quanh thân đầu Tiên Hoàng kia phốc phốc rơi xuống, rõ ràng là bị Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chặt đứt mấy sợi lông vũ!

Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chính là dùng Trụ Hoang thần thạch luyện. Lúc Giang Nam ở trong Huyền Thiên tiên vực dưỡng thương lại sáp nhập vào một ít Tiên Thiên kim tinh, tăng cường trình độ sắc bén của thanh Tiên Kiếm này, đơn thuần sắc bén, mặc dù là Tiên Quân chi bảo cũng không thể vượt qua kiếm này!

Đầu Tiên Hoàng này bay nhào mà đến, hai móng vuốt sắc bén dò xét hư không, sắc mặt Giang Nam ngưng trọng, Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chậm rãi di động, một kiếm này vô cùng trầm trọng, lúc kiếm quang di động xen lẫn Phong Lôi chi âm, ầm ầm chấn động, phảng phất hắn di động không phải Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, mà là một tòa vũ trụ Hồng hoang!

Một kiếm này, hiển thị rõ đạo lý lớn cổ xưa vĩnh hằng, thời gian không ngừng không phá!

Hằng Cổ kiếm thức!

Một kiếm này chém ở phía trên một móng vuốt của Tiên Hoàng, thân hình Giang Nam đại chấn, bị móng vuốt của Tiên Hoàng truyền ra lực lớn chấn đến thổ huyết, ngã xuống bay đi, cái móng vuốt này của Tiên Hoàng cũng máu tươi đầm đìa, lân phiến trên móng vuốt bị chém đứt không biết bao nhiêu, kiếm quang cắt tận xương, cơ hồ đem điểu trảo chặt đứt một nửa!

Mà vào lúc này, một cái móng vuốt khác của Tiên Hoàng dò xét ra, dĩ nhiên bắt được đỉnh đầu của Giang Nam!

- Chú đạo thiên đàn!

Giang Nam áp chế thương thế, tay kia chuyển động, lập tức hư ảnh Chú đạo thiên đàn hiển hiện, đây là thiên đàn tập hợp vô số cường giả của một thời đại năm tỷ sáu trăm triệu năm chế tạo ra, là pháp bảo dùng để vượt qua tịch diệt kiếp, Giang Nam triệu hoán đến hư ảnh pháp bảo này, đối chiến Tiên Hoàng chi trảo!

Ầm ầm…

Chú đạo thiên đàn bị phá, Giang Nam lần nữa thổ huyết, một tiếng ầm vang rơi xuống đất. Tiên Hoàng bay đến đỉnh đầu của hắn, há mồm phun ra tiên quang như là thủy triều, đem Giang Nam gắn vào bên trong tiên quang.

Giang Nam kêu rên, đau đớn kịch liệt truyền đến, chỉ cảm thấy thân thể cơ hồ muốn ở trong tiên quang phân giải!

- Ta không tin, ngươi có thể luyện chết ta!

Giang Nam cắn răng, cưỡng ép thúc dục Tiên Quân cấp tiên đạo trong cơ thể, từng đạo tiên đạo ở trong cơ thể hắn xuyên thẳng qua đan vào, đối kháng tiên quang luyện hóa, Tiên Hoàng chấn động ngàn cánh, lần nữa hướng Giang Nam bên trong tiên quang chém tới, Giang Nam gào thét, thúc dục Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chống lại, kiếm quang tiên quang tiên đao không ngừng va chạm, boong boong loong coong nổ không dứt, toái vũ bay tán loạn, thê mỹ vô cùng.

Tiên Hoàng lại giơ vuốt chộp tới, trong khoảnh khắc Giang Nam liền biến thành một huyết nhân, toàn thân hắn cơ hồ không có một khối thịt lành, ở lúc không kiên trì nổi, Giang Nam lập tức thi triển Cự Linh bá thể, nhưng Tiên Hoàng tấn công, lại để cho Cự Linh bá thể của hắn cũng không cách nào công kích được đầu tiên thú này, chỉ có thể làm sơ thở dốc.

Chỉ có Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm mới có thể gây tổn thương cho đầu Tiên Hoàng này.

Đã qua thật lâu, Giang Nam ho ra máu, cầm Nguyên Thủy Chứng Đạo

Kiếm trong tay cười ha ha, nhìn về đầu Tiên Hoàng phía trước kia.

Chỉ thấy đầu Tiên Hoàng này biến thành đại kê không có lông, toàn thân cao thấp tất cả lông vũ đều bị Giang Nam dùng Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm chém sạch, đầu Tiên Hoàng này như trước dũng mãnh vô cùng, quay chung quanh Giang Nam cao thấp gọi tới gọi lui, không ngừng dùng móng vuốt chộp tới, mỏ điểu không ngừng mổ xuống, há miệng phun, là một đạo tiên quang oanh ra, uy lực như trước kinh người.

- Khục khục, pháp lực chống đỡ không nổi nữa, bất quá hiện tại ta tay không tấc sắt liền có thể đánh chết ngươi!

Giang Nam hóa thành Cự Linh bá thể, một người một thú, cận chiến tương bác, chém giết thảm thiết, Tiên Hoàng không cách nào bay lên, lập tức bị Giang Nam toàn diện áp chế.

Đã qua thật lâu, đầu Tiên Hoàng này rốt cục bị hắn đánh chết, bành một tiếng hóa thành một quả ngọc phù, lẳng lặng phiêu phù ở trước mặt Giang Nam.

Giang Nam ngửa mặt ngã xuống, khí lực động một chút cũng không có.

Mà miếng ngọc phù kia từ từ chuyển động, chỉ thấy mặt sau có khắc một chữ "Đạo", cùng phá cấm phù và ngọc phù khác đều không giống.

Đã qua thật lâu, Giang Nam cuối cùng khôi phục một tia khí lực, giãy dụa đứng dậy, đưa tay đem cái ngọc phù này thu hồi, tinh tế dò xét, chỉ thấy ngọc phù này càng thêm tinh xảo, lúc trước hắn đánh chết tiên thú thủ hộ cơ duyên Chân Tiên, đạt được phá cấm phù, ý chỉ hắn là cái thứ nhất phá vỡ cơ duyên cấm chế, đánh vỡ Cấm khu ghi chép, đạt được tư cách tiến vào Thiên Quân chi môn.

Bất quá cái "Đạo phù" này lại cùng với ngọc phù khác bất đồng, không biết có tác dụng gì.

- Thí luyện Cấm khu cái thứ nhất vượt hai cấp phá vỡ cơ duyên cấm chế,

đánh vỡ Cấm khu ghi chép, xếp vào thứ hai Thiên Vị bảng, cầm ngọc phù này có thể nhập Đạo quân chi môn.

Giang Nam đem đạo phù này thu vào, thầm nghĩ:

- Lại là một khối ngọc phù đặc thù! Thiên Vị bảng là vật gì? Ta đứng hàng thứ hai, như vậy đệ nhất nhân là ai? Chẳng lẽ còn có ai vượt qua hai cấp đánh chết tiên thú? thủ hộ tiên duyên

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, hắn có thể đánh chết Thiên Dực Tiên Hoàng, chỉ là may mắn, nếu không có dẫn đầu đạt được cơ duyên, tu vi thực lực đại tiến, hơn nữa lại có Thần Mẫu Đạo Quân trước đem Tiên Hoàng kích thương, hắn cũng không có khả năng đem Tiên Hoàng đánh chết!

Lần này đánh chết Tiên Hoàng, hắn chiếm được rất nhiều tiện nghi!

Vượt qua Chân Tiên cơ duyên, Tiên Vương cơ duyên, khiêu chiến Tiên Quân cơ duyên, thực lực bực này cũng không phải là người nào cũng có thể làm được!

Nhưng mà thậm chí có người ở trước hắn, cũng vượt qua hai cấp bậc, cái thứ nhất đạt được "Đạo phù", đứng hàng thứ nhất Thiên Vị bảng, quả thực khủng bố!

- Thực lực người này, tuyệt đối là cấp bậc như bát Tiên vương, thậm chí còn có chỗ siêu việt!

Xa xa, trong dãy núi bao la mờ mịt, thi thể tiên thú cực lớn nằm xuống trên mặt đất, bành một tiếng hóa thành một quả ngọc phù, chỉ thấy một nam tử trẻ tuổi diện mục bao phủ ở bên trong tiên quang cất bước tiến lên, đem ngọc phù nhặt lên.

Cái ngọc phù này cũng có khắc một chữ "Đạo", như rồng kiểu đằng, như song giác cắm vào Thiên Địa, chữ Đạo này, chất chứa ý nghĩa phi phàm, là chữ tượng hình một con rồng!

- Ha ha, đạt được cơ duyên của tiên duyên chi địa, là từ hổ đói hóa rồng. Đế cùng Tôn còn có Bất Không đạo nhân, tâm tư không nhỏ a.

Người tuổi trẻ kia lơ đễnh, thúc dục đạo phù. Ánh mắt quét tới, sắc mặt không khỏi biến hóa:

- Ta vậy mà chỉ đứng hàng thứ ba Thiên Vị bảng? Có ý tứ, có chút ý tứ, thậm chí có người có thể xếp hạng trước mặt của ta. Hơn nữa liên tiếp xuất hiện hai vị!

Hắn lấy ra một ngọc phù khác, rõ ràng là phá cấm phù, thấp giọng nói:

- Cái phá cấm phù này cũng nói ta không phải là người thứ nhất đánh vỡ cơ duyên cấm chế, xem ra lần này Nguyên thủy chi địa mở ra, có không ít lão quái vật cũng bắt đầu hoạt động. . . gia hỏa xếp hạng phía trước ta, Thánh Ma Thiên Tôn ta ngược lại muốn lãnh giáo một chút, nhìn xem ngươi là cái địa vị gì!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2209: Tiên Môn.

Bên trong đầm lầy của Nguyên thủy chi địa, một vị nữ tử diện mục bao phủ ở trong tiên quang đưa tay nhặt lên ngọc phù, thoáng thúc dục, không khỏi nhíu mày:

- Thiên Vị bảng thứ tư. . . Vậy mà có nhiều người đã lấy được đạo phù, có tư cách tiến vào Đạo Quân chi môn như vậy! Xem ra lần này Nguyên thủy chi địa mở ra, quần long loạn vũ a. Người xếp hạng phía trước Tử Hạm Đạo Mẫu ta, chẳng lẽ cũng là đến từ Cấm khu?

Nàng cất bước đi thẳng về phía trước, thấp giọng nói:

- Ta mới vừa tiến vào nơi đây liền lập tức sưu tầm Tiên Quân cấp tiên duyên, ác chiến đến nay mới chém giết tiên thú, đạt được ngọc phù, thậm chí có người có thể ở trước ta liền đạt được ngọc phù. Thật sự là cường đại ah, thật muốn cùng những thứ này đụng một cái. . .

Ở bên trong Tiên Hải của Nguyên thủy chi địa, sóng lớn ngập trời, một người từ trên biển từ từ bay lên, ha ha cười nói:

- Vô địch một cái thời đại, tịch mịch quá lâu, ở kiếp này rốt cục gặp được đối thủ có thể cùng ta chống lại, không hề tịch mịch, không hề tịch mịch ah! Lũ tiểu tử trên Thiên Vị bảng, Vạn Chú Đạo Quân ta tới đây!

Mặt trời, trăng sáng treo cao trên bầu trời Nguyên thủy chi địa, cũng có cường giả kinh người đi ra, từng người cũng đạt được đạo phù.

Mà vào lúc này, bên trong rất nhiều cường giả tiến vào Nguyên thủy chi địa, cũng có không ít người đã nhận được các loại ngọc phù như phá cấm phù.

Về phần bọn người Câu Trần Tiên Vương, Hậu Thổ Tiên Vương, cũng

từng người đạt được Tiên Quân cơ duyên, có đại thu hoạch, thành tựu Tiên Quân ngay trước mắt.

Thậm chí ở bên trong Tiên Giới Nguyên thủy chi địa, còn không ngừng có người đột phá cảnh giới, tu thành Tiên Vương, các Tiên Vương tuổi trẻ sinh ra đời, kinh người vô cùng!

Nhất là các loại cường giả tuổi trẻ như Ngọc Lâm Tử, Kim Huyên, Tu A Mộng Khiết, Đan Dương, Sanh Dương, Ba Âm, Long Phùng, Ly Chân cùng Đồ Ngạn, nguyên một đám tu thành Tiên Vương mới, thực lực vượt qua biên độ thật lớn, thẳng truy cấp bậc cường giả như bát Tiên vương!

Không chỉ có như thế, còn có tồn tại nguyên vốn đã chứng đạo Tiên Vương, cũng nhận được rất nhiều Tiên Vương cấp cơ duyên, hoặc luyện nhập bên trong đạo quả, hoặc luyện vào bên trong nhục thân, hoặc tăng cường pháp lực, tiến bộ cũng không nhỏ.

Hơn nữa, mặc dù là Hỗn Độn Cổ Thần tiến vào nơi đây, cũng nhận được cơ duyên kinh người, là Bất Không đạo nhân lưu lại cơ duyên!

Bất quá cũng có Chân Tiên Tiên Vương vẫn lạc, chết ở trong Nguyên thủy chi địa, thân tử đạo tiêu, thậm chí ngay cả rất nhiều Tiên Vương cổ xưa cũng vẫn lạc, chết trong Nguyên thủy chi địa.

Mà vào lúc này, từng tràng chiến đấu rốt cục bộc phát, không chỉ là muốn cướp đoạt cơ duyên của đối phương, còn có trẻ tuổi bá chủ khiêu chiến tồn tại nổi danh đã lâu, tồn tại cổ xưa chém giết hậu bối diệt trừ uy hiếp, còn có bát đại Hỗn Độn Cổ Thần chém giết cường giả Tiên Giới, lại có tiên thú thủ hộ tiên duyên dị thường cường đại bị chọc giận, ở trong Nguyên thủy chi địa tàn sát bừa bãi, để cho Nguyên thủy chi địa trở nên nguy hiểm vô cùng!

Giang Nam chậm rãi tiêu hóa cơ duyên Tiên Quân, đụng phải mấy Chân Tiên cùng Tiên Vương, mấy Chân Tiên Tiên Vương này ý đồ đường cũ phản hồi, trở lại Giảng Đạo nhai, gặp được Giang Nam, tự nhiên là đại hỉ, hướng Giang Nam ra tay.

Sau một lúc lâu, mấy Chân Tiên Tiên Vương này mặt mũi bầm dập, té trên mặt đất.

Mấy người kia nói cho hắn biết, có bốn người ở trong Bí Cảnh cổ xưa phát hiện Thiên Quân cấp cơ duyên, các loại thiên tài địa bảo nhiều vô số kể, nhưng mà ở đó có tiên thú khủng bố trấn thủ, nguy cơ trùng trùng.

Bốn người kia trộm lấy Thiên Quân cơ duyên, tiên thú thủ hộ cơ duyên giết ra Bí Cảnh, hôm nay đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, quét ngang Nguyên thủy chi địa.

- Hai người cầm đầu một cái là mỹ thiếu niên, một cái khác là mỹ nam tử hai ba mươi tuổi, ta nghe thiếu niên gọi nam tử kia là Tịch Thiên Vương. Hai người khác thì là môn hạ đệ tử của Càn Nguyên Tiên Quân, Chung Tú Tú cùng Bán Viên.

Nữ tiên bị Giang Nam ngăn lại nơm nớp lo sợ, có chút hoảng sợ nhìn xem Giang Nam nói:

- Bốn người bọn họ hùn vốn trộm lấy cơ duyên Thiên Quân, làm tiên thú thủ hộ tiên duyên cuồng bạo, bọn hắn dẫn đầu Tiên Quân này trùng kích hai Hỗn Độn Cổ Thần. Hai Hỗn Độn Cổ Thần kia trọng thương thổ huyết bỏ chạy. Có người chứng kiến bốn người này vụng trộm chạy đi, chạy đến phía dưới Giảng Đạo nhai. Mấy người chúng ta không phải muốn giết giáo chủ, mà là chuẩn bị xuống dưới, đến trên Giảng Đạo nhai chém giết bốn người kia, cướp lấy cơ duyên. . .

- Chẳng lẽ là Tịch đại ca cùng Hồ Thiên lão sư? Tịch đại ca cũng thôi, dù sao quỷ kế đa đoan. Nhưng Hồ Thiên lão sư một người thành thật như vậy, như thế nào cũng cùng ba bại hoại này lêu lổng rồi hả?

Giang Nam phất phất tay, buông tha vị nữ tiên này cùng mấy Chân Tiên Tiên Vương khác, dùng thực lực mấy người kia còn không cách nào làm gì Tịch Ứng Tình cùng Hồ Thiên lão tổ.

- Bọn hắn chạy trốn tới Giảng Đạo nhai rồi hả? Như thế cũng là ý kiến hay, tạm thời tránh thoát tiên thú cường đại đuổi giết. Hơn nữa Nguyên thủy chi địa còn không có khép kín, bọn hắn còn có thể trở về. . .

Giang Nam vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ thấy bầu trời âm tối xuống, một đầu tiên thú cực lớn ngang trời, ở giữa không trung ngâm nga, gào thét hướng phía dưới Tiên Giới Nguyên thủy chi địa phún dũng tiên quang!

Đầu tiên thú này thực lực vô cùng khủng bố, tràn ngập tiên uy, so với Tiên Quân cũng không yếu chút nào, ép tới Giang Nam cơ hồ không cách nào thở dốc!

Hô…

Đầu tiên thú này chui vào bên trong tiên quang, theo tiên quang mà xuống, thẳng đến Giảng Đạo nhai!

Trong lòng Giang Nam giật mình, không khỏi im lặng, đầu tiên thú này vậy mà chạy ra Nguyên thủy chi địa, nhảy vào tầng hư không thứ sáu của Tiên Giới!

- Dùng thực lực đầu tiên thú này, chỉ sợ có thể quét ngang Tiên Giới rồi!

Trong lòng của hắn hoảng sợ, đầu Tiên Quân cấp tiên thú này chạy ra Nguyên thủy chi địa, tuyệt đối sẽ đưa tới một hồi đại hỗn loạn, dùng thực lực đầu tiên thú này, có thể tùy ý xuyên thẳng qua thất trọng hư không, mặc dù là Tiên Quân muốn ngăn trở cũng rất đau đầu.

- Vẫn là giao cho những Tiên Quân kia đau đầu đi thôi.

Giang Nam hậm hực nói:

- May mắn Tử Tiêu lão đạo so sánh lão thành, sẽ không làm loại chuyện này. Không biết hắn và Linh Lung đạo đồng thế nào rồi. . .

Cũng không lâu lắm, hắn lại gặp được mấy Chân Tiên, lại nghe đến một tin tức làm hắn im lặng, một lão đạo tóc tím cùng Tử Tiêu Tiên Vương đại chiến, hai hai lọt vào trọng thương, Vân Hương Tiên Vương giết đến, lão đạo tóc tím kia trốn chạy, không biết tung tích.

- Tử Tiêu lão đạo cũng thật là. . .

Trong nội tâm Giang Nam an ủi mình:

- Cũng may Linh Lung đạo đồng không giống hắn già mà không đứng đắn như vậy, không cần ta lo lắng. . .

Lại có tin tức truyền đến:

- Có một đầu Hỗn Độn Cự Long giả làm tiên thú thủ hộ tiên duyên, đã ăn hết mấy Tiên Vương! Có đào phạm truy nã Tuyên Lâu Tiên Vương tương trợ, đã hại không ít người! Hai tên khốn kiếp này ăn hết đệ tử của Nam Chiên Tiên Vương, hôm nay đang bị Nam Chiên Tiên Vương đuổi giết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2210: Tiên Đạo Đạo Chủng. (1)

Giang Nam triệt để im lặng, thầm nghĩ:

- Linh Lung đạo đồng cũng là khốn nạn, những cái thứ này, đều là học ai a? Khá tốt ta không giống bọn hắn hồ đồ như vậy. . .

- Huyền Thiên nhận lấy cái chết!

Đột nhiên một tiếng quát lớn truyền đến, tiên vân tuôn đãng, Đông Vân Tiên Vương nộ khí trùng thiên, hướng Giang Nam đánh tới, cả giận nói:

- Đoạt tiên duyên của ta, ta với ngươi không đội trời chung!

Giang Nam cười ha ha, nghênh đón tiếp lấy, cười nói:

- Đông Vân, ngươi theo đuổi không bỏ, chẳng lẽ không sợ chậm trễ cơ duyên của mình? Phải biết rằng bọn người Câu Trần Tiên Vương đã nhận được cơ duyên tương ứng, có hi vọng chứng đạo Tiên Quân, so sánh với nhau mà nói, ngươi liền không bằng!

Hai người va chạm, như thiểm điện giao thủ mấy chục kích, Giang Nam lách mình nghênh ngang rời đi, Đông Vân Tiên Vương ở phía sau cạn tào ráo máng, đã qua thật lâu, lúc này Giang Nam mới thoát khỏi hắn.

- Huyền Thiên, ngươi còn muốn chạy trốn sao?

Thần Mẫu Đạo Quân đột nhiên xuất hiện, cười khanh khách nói, chấn tay áo đánh tới.

Giang Nam thầm nghĩ một tiếng xui xẻo, quay người liền đi, thật vất vả mới thoát khỏi Thần Mẫu Đạo Quân, đột nhiên phía trước tiên quang rung chuyển, Ngọc Vũ trọng lâu, Câu Trần Tiên Vương, Hậu Thổ Tiên Vương…

bảy Tiên Vương sừng sững trong một mảnh tiên đình, nhìn thấy Giang Nam, bảy Tiên Vương này nộ chạy lên não, dắt tay nhau đánh tới.

- Huyền Thiên nhận lấy cái chết!

Cũng không lâu lắm, Giang Nam lại lọt vào Hỗn Độn Cổ Thần đuổi giết, mấy Hỗn Độn Cổ Thần suýt nữa vây khốn hắn.

Trên một tòa tiên sơn, một đầu Hỗn Độn Cự Long quay quanh ở bên cạnh một đạo tiên duyên, nhìn xem Chân Tiên ở dưới trảo, Chân Tiên kia nơm nớp lo sợ đem mình sở kiến sở văn (*chứng kiến hết thảy) nói một lần.

Đầu Hỗn Độn Long tổ này nháy nháy con mắt, thầm nói:

- Huyền Thiên đại lão gia thật sự là không cho người bớt lo. . . Hắn nên học ta một ít, thành thành thật thật ngồi ở chỗ này liền có người đưa tới cửa cho ta ăn. . .

Tiên Giới Nguyên thủy chi địa lâm vào đại loạn, khắp nơi đều là chiến trường, lại có Hỗn Độn Long tổ giả làm Cự Thú thủ hộ tiên duyên ăn người, rất nhiều Tiên Vương Hỗn Độn Cổ Thần đuổi giết Huyền Thiên giáo chủ, rất là náo nhiệt.

Mà ở một ngày này, đột nhiên Nguyên thủy chi địa kịch liệt chấn động, chỉ thấy một tòa môn hộ từ trong hư không hiển hiện, lên lớp giảng bài hai chữ Tiên môn.

Tòa Tiên môn này phún dũng tiên quang, từng đạo tiên quang bay ra, bá một tiếng đem các tồn tại xoát nhập bên trong tiên quang, biến mất không thấy gì nữa!

Tòa tiên môn này cao cao đứng vững, dựng ở trung tâm Nguyên thủy chi địa, tiên quang đem từng vị cường giả cuốn vào tiên môn, giờ khắc này có người ánh mắt quét tới, chỉ thấy có tất cả 37 đạo tiên quang, 37 người bị xoát nhập bên trong tiên môn.

Những người còn lại cũng không có thiếu cường giả, Đông Vân Tiên Vương, Thần Mẫu Đạo Quân cùng Tử Tiêu Tiên Vương là Cự Vô Phách bên trong cường giả còn lại!

Đông Vân Tiên Vương lập tức khởi hành, hướng bên trong tiên môn phóng đi, bất quá mặc dù là cường đại như hắn, cũng bị tiên môn tuôn ra tiên quang đánh bay ra ngoài, căn bản không cách nào xâm nhập tiên môn.

- Bị cuốn vào bên trong tiên môn có Câu Trần Hậu Thổ bảy Tiên Vương, Nam Chiên, An Thanh, còn có tám Hỗn Độn Cổ Thần, môn hạ Tiên Quân thập nhị đệ tử như Thanh Thường, Tùng Nguyên, Ngọc Lâm, Kim Huyên,… lại có sáu Đạo Quân chuyển thế giống như ta, còn có Huyền Thiên giáo chủ cùng Tử Tiêu lão đạo, tổng cộng 37 người!

Thần Mẫu Đạo Quân ánh mắt chớp động, nói khẽ:

- Những người này đều có một điểm giống nhau, là vượt cấp khiêu chiến, cưỡng đoạt tiên duyên, hoặc là thấp một cấp hoặc là cao một cấp, bởi vậy đạt được phá cấm tiên phù. Tòa tiên môn này, hẳn là Thiên Quân chi môn rồi, xem ra muốn tiến vào tiên môn, nhất định phải đạt được phá cấm tiên phù! Nếu ta muốn đoạt được phá cấm tiên phù, liền phải đi khiêu chiến Chân Tiên cơ duyên hoặc là Tiên Quân cơ duyên, mà muốn đạt được đạo phù tầng thứ càng cao, thì cần đi khiêu chiến Thiên Quân cơ duyên! Mặc dù có chút độ khó, nhưng không làm khó được ta. . .

Nàng lập tức phi thân mà đi, cùng lúc đó, Tử Tiêu Tiên Vương cũng khởi hành, đi sưu tầm Chân Tiên cơ duyên.

Đông Vân Tiên Vương cũng rất nhanh tĩnh hạ tâm thần, lĩnh ngộ đến điểm này, thầm nghĩ:

- Ta bị Vân Hương Tiên Vương cùng Huyền Thiên giáo chủ quấy rầy, cướp đi Tiên Quân cơ duyên của ta. Không có được phá cấm tiên phù, chỉ có đạt được phá cấm tiên phù mới có thể tiến vào tiên môn! Hiện tại Tiên môn chưa biến mất, còn có cơ hội!

Mà vào lúc này, trong tiên môn một đạo tiên quang rơi xuống, hiện ra thân hình Giang Nam, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, lúc hắn bị tiên quang xoáy lên là đang bị ba Hỗn Độn Cổ Thần đuổi giết, cơ hồ chết ở trong tay ba Hỗn Độn Cổ Thần vây công, mà tiên quang cuốn hắn đi. Hoàn toàn là trợ giúp hắn tránh được kiếp nạn này!

Ba Hỗn Độn Cổ Thần kia, so với tồn tại như Thần Mẫu Đạo Quân chỉ thua kém một bậc, thực lực so với An Thanh, Tử Tiêu các Tiên Vương thế hệ trước còn cường đại hơn, hơn nữa đã nhận được cơ duyên mà Bất Không đạo nhân để lại trong Nguyên thủy chi địa, là Hỗn Độn Cổ Thần sẽ chứng đạo Tiên Quân!

Nhục thể của bọn hắn mạnh, so với lúc Giang Nam thúc dục Cự Linh bá thể hơi yếu, nhưng cũng không có yếu bao nhiêu. Cái này cực kì khủng bố rồi!

Bị ba Hỗn Độn Cổ Thần như vậy vây công, tuyệt đối không phải một sự tình dễ chịu!

- Ồ, nơi này là. . .

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, nhìn lại mọi nơi, trong lòng giật mình, chỉ thấy tại đây tràn ngập khí tức vô cùng cổ xưa vô cùng tang thương. Đại địa, sông núi, dòng sông, hiển thị rõ cổ xưa hoang vu, không có bất kỳ một tia khí tức sinh mệnh. Tại đây phảng phất là chỗ hạch tâm mở vũ trụ, trước khi sinh mệnh xuất hiện cũng đã tồn tại!

Trên bầu trời có Lôi Điện nổ vang. Đó là tiên lôi xưa nhất, ẩn chứa năng lượng Tiên Giới bổn nguyên, khủng bố mà cường đại!

Một tiếng Lôi Minh vang lên, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng cảm giác được tâm linh của mình đang run rẩy, trong Lôi Điện kia chất chứa năng lượng mạnh, để cho hắn không rét mà run!

Trong không gian Hoang vu mà trống vắng, quái thạch mọc lên san sát

như rừng, núi lửa phún dũng, trong núi lửa phun ra hỏa diễm cũng không phải tiên hỏa bình thường, mà chất chứa năng lượng Tiên Giới bổn nguyên, kinh người vô cùng, nung khô hư không!

Mà đại địa, núi, lôi, nước, hỏa này, thậm chí không trung bắt đầu khởi động phong, đều ẩn chứa phù văn kỳ dị, đem năng lượng Tiên Giới bổn nguyên hóa thành đủ loại dị tượng.

Hắn thậm chí chứng kiến mặt ngoài sơn thể hiện lên từng đạo phù văn, minh minh diệt diệt, biến ảo bất định, khi thì có chút run lên, khắp núi hoa tươi nộ phóng, đột nhiên hoa tươi tán đi, hóa thành tiên thụ um tùm xanh miết mọc lên san sát như rừng, lại có khi hóa thành tẩu thú, chạy loạn khắp núi.

Nhưng đây cũng không phải là sinh mệnh chân chính, mà là lực lượng Tiên Giới bổn nguyên biến thành phù văn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2211: Tiên Đạo Đạo Chủng. (2)

Không trung cuồng phong gào thét, có khi sẽ biến ảo làm một đầu Phượng Hoàng, có khi thì hóa thành bầy chim, còn có trong núi lửa phun ra hỏa diễm, có hóa thành một cây hỏa thụ, có hóa thành linh đan đỏ rực, có hóa thành Kim Ô, rất là kỳ dị.

Mà ở bên trong nước chảy, phù văn kết xuất cá bơi, đồng cỏ và nguồn nước, Giao Long, động vật biển, các loại dị tượng biến hóa bất định.

Tại đây bất luận một loại dị tượng nào, đều ẩn chứa năng lượng không cách nào tưởng tượng, Giang Nam thậm chí cảm giác được, nếu mình hơi không cẩn thận va chạm vào bất luận một loại dị tượng nào, sẽ lọt vào đả kích trí mệnh, để cho lực lượng Tiên Giới bổn nguyên chất chứa trong đó bộc phát, đem mình gạt bỏ!

- Tại đây mới thật sự là Nguyên thủy chi địa!

Trong lòng Giang Nam rung động, cẩn thận từng li từng tí đi thẳng về phía trước, tránh đi những phù văn nguy hiểm kia, xa xa, truyền đến năng lượng kinh thiên động địa chấn động, hẳn là có người ý đồ thu những tiên đạo bổn nguyên phù văn chí cao vô thượng này, kết quả xúc động năng lượng khủng bố trong phù văn!

- Một Hỗn Độn Cổ Thần!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy Hỗn Độn Cổ Thần kia ý đồ thu một đóa tiên hỏa hình dáng Minh Châu, đóa tiên hỏa kia bay lên không, đem Cổ Thần này vây ở bên trong Minh Châu!

Ở bên trong Minh Châu, Cổ Thần kia bị thiêu đốt, rất nhanh hóa thành tro tàn, thân tử đạo tiêu!

Một cường giả gần như Thần Mẫu Đạo Quân, cứ như vậy chết rồi!

Trong nội tâm Giang Nam sợ hãi, hắn cùng với vị Hỗn Độn Cổ Thần này đã giao thủ, biết rõ hắn cường đại, thân thể người này không kém gì hắn, pháp lực càng là hùng hồn, so với bát Tiên vương còn muốn hùng hậu, tinh thông Hồng Mông đại đạo, thực lực cường hãn vô cùng.

Tồn tại cường đại bực này, vậy mà ngắn ngủn một lát thời gian liền bị tiên hỏa nơi đây sinh sinh luyện chết, dùng thực lực của hắn, vậy mà không cách nào phá vỡ tiên hỏa biến thành Minh Châu, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có!

- Tại đây hẳn là Thiên Quân chi môn, cơ hội khắp nơi trên đất, nhưng mà nguy hiểm cũng là khắp nơi trên đất, hơi không cẩn thận sẽ thân tử đạo tiêu!

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trong mắt tinh quang chớp động, thầm nghĩ:

- Nam Quách tiên ông nói, bên trong Nguyên thủy chi địa có Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, mà ở trong đó phù văn chất chứa Tiên Giới bổn nguyên chi lực, hẳn là Tiên Giới đại đạo bổn nguyên liền ở chỗ này?

- Nếu như tại đây là Thiên Quân chi môn mà nói, như vậy Nam Quách tiên ông là như thế nào biết nơi đây có Tiên Giới đại đạo bổn nguyên? Chẳng lẽ hắn đã tới đây?

Trên mặt hắn lộ ra thần sắc cổ quái, Thiên Quân chi môn chắc hẳn vẫn là lần đầu mở, lúc trước không có khả năng có người đến qua, chỉ có Đế Tôn cùng với Bất Không đạo nhân ở lúc mở Tiên Giới, mới để lại dấu vết ở chỗ này.

Như vậy, Nam Quách tiên ông là làm thế nào biết nơi đây có Tiên Giới đại đạo bổn nguyên?

Hắn là khi nào đến qua nơi đây?

- Chẳng lẽ thật sự như Băng Liên thánh mẫu nói. Nam Quách lão thỏ tử là tồn tại tiền sử, thậm chí ở trước thời đại Yêu tộc, cũng đã tồn tại thế, thậm chí sống đến bây giờ?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, mời ra đạo quả của Băng Liên thánh mẫu, đạo quả của Băng Liên thánh mẫu quay tròn chuyển động, rất nhanh đem bốn phía quét một lần, trong nội tâm đại chấn, thét to:

- Đây là. . . năng lượng Tiên đạo bổn nguyên! Nhiều như vậy, rõ ràng có nhiều tuyệt thế tiên duyên như vậy! Phát đạt, phát đạt! Đóa đạo hoa này, năng lượng đại đạo tinh khiết kinh người! Ta muốn! Nhanh thu cho ta!

Giang Nam im lặng nói:

- Đạo hữu, đóa đạo hoa này có thể đem ta giết chết một trăm lần ngươi tin hay không?

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu bay múa, hiển nhiên không có đem hắn nói nghe vào tai, mà là chịu khó bay tới bay lui, đột nhiên bay lên một ngọn núi lửa thét to:

- Năng lượng hỏa hệ tiên đạo thật tinh thuần, cái hỏa thụ này, cái hỏa chủng này, còn có đầu Kim Ô kia, phát đạt, phát đạt. . . Giáo chủ mau tới! Ta muốn tiên hỏa hỏa chủng này, ta muốn dùng tiên hỏa hỏa chủng tài bồi, trồng ra thân thể. . ., ta còn muốn tiên thủy thủy tinh chi chủng kia, còn có kim tinh chi chủng, tiên lôi chi chủng, đúng rồi còn có Mộc Tinh chi chủng kia. Phong tinh chi chủng. . . ta đều muốn, ta muốn đem những tiên đạo đạo chủng này, dung làm một thể, vì mình luyện thành một thân thể vô cùng cường đại!

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu thét lên không dứt, đạo quả sôi nổi như là say rượu, đột nhiên bay trở về quay chung quanh Giang Nam, kêu lên:

- Ta muốn, ta muốn! Nhanh cho ta! Cho ta mà!

Giang Nam nhức đầu, tiên đạo đạo chủng theo như lời Băng Liên thánh

mẫu, là dị tượng ở bên trong những tiên đạo phù văn kia biến ảo, thần bí nhất, thần thánh nhất, tinh khiết nhất, cũng là bảo vật cường đại nhất, hơn xa dị tượng khác.

Dị tượng tiên đạo bổn nguyên bình thường liền đủ để giết chết hắn một trăm lần, huống chi những tiên đạo đạo chủng này?

Nữ nhân này bắt đầu táo bạo, đạo quả bay lên, không ngừng đi đụng đầu hắn, thét to:

- Ta đã đợi không kịp! Cho ta, nhanh cho ta, ta muốn!

Giang Nam bắt lấy đạo quả, sắc mặt có chút khó coi, không vui nói:

- Đừng làm rộn! Đừng nói thu những tiên đạo đạo chủng này, dùng thực lực của ta còn không cách nào làm được, cưỡng ép thu là chịu chết.

Băng Liên thánh mẫu chấn thoát bàn tay của hắn, trong đạo quả truyền đến thanh âm động lòng người, ngọt chết người nói:

- Giáo chủ, nếu ngươi có thể thu cho người ta mấy miếng tiên chủng luyện thành đạo thân, người ta liền lấy thân báo đáp. . .

- Không làm.

Giang Nam rất dứt khoát nói.

Băng Liên thánh mẫu dụ dỗ nói:

- Người ta dùng tiên chủng luyện thành thân thể, nhất định là vô cùng thánh khiết, thân thể hoàn mỹ không tỳ vết, là dung nhan tuyệt thế, hơn nữa cùng người ta song tu, ngươi chỗ tốt vô cùng ah!

Giang Nam không khỏi sinh ra một ít kiều diễm mơ màng, lập tức quơ quơ đầu, đem những cái này tiêu diệt đi ra ngoài, nói:

- Không làm.

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu nhảy dựng lên, hung dữ gõ sọ não hắn, trừng mắt nói:

- Ngươi có đáp ứng hay không, ngươi có đáp ứng hay không?

Giang Nam bỏ qua, hôm nay nhục thể của hắn có thể nói là cường đại giống như Tiên Quân, thừa nhận điểm ấy va chạm với hắn mà nói đã không nói chơi.

- Đạo hữu, ngươi có phương pháp thu những tiên đạo đạo chủng này hay không?

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích hỏi.

- Không có.

Băng Liên thánh mẫu đáng thương nói:

- Ngươi có hay không?

Giang Nam thở dài, đột nhiên nhớ tới một chuyện nói:

- Dùng tiên đạo bản thân ta, cùng những tiên đạo đạo chủng này câu thông, không biết có được hay không?

Băng Liên thánh mẫu tỉnh táo lại nói:

- Không có khả năng. Chỉ có Đạo Quân, mới có bổn sự ngưng kết đạo chủng, tiên đạo đạo chủng là bảo vật trồng tiên đạo, ngươi lĩnh ngộ tiên đạo đều là những tiên đạo đạo chủng này diễn sinh ra, chúng sinh trưởng ra tiên đạo pháp tắc. Cái loại bảo vật này, làm sao có thể bị tiên đạo ngươi lĩnh ngộ câu thông? Nếu không. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2212: Tiên Đạo Đạo Chủng. (3)

Nữ nhân này trong bụng lại xông ra ý nghĩ xấu, đầu độc nói:

- Nếu không, ngươi thử xem xem? Nói không chừng ngươi tìm được Đế cùng Tôn lọt mắt xanh, đạt được tiên đạo đạo chủng. . .

Giang Nam không có mắc lừa, tiếp tục nói:

- Tiên đạo phù văn cấp thấp thì sao?

- Những phù văn kia, là tiên đạo đạo chủng diễn sinh ra tiên đạo thực hóa, ngược lại là có thể câu thông, đạt được chúng tán thành, cũng có thể dùng để luyện thành nhục thể của ta. Bất quá đáng tiếc so ra kém tiên đạo đạo chủng. . .

Băng Liên thánh mẫu chần chờ nói:

- Nếu có thể thu, cũng tạm coi là đủ rồi. . .

Giang Nam tinh thần đại chấn, cười nói:

- Đạo hữu, ngươi biết thu như thế nào?

- Đây là tự nhiên. Ta lúc trước chứng đạo Yêu tộc Thiên Quân, cũng thu qua bảo vật tiên đạo linh căn cùng loại, luyện thành Thiên Quân đạo quả.

Băng Liên thánh mẫu nói:

- Bất quá dùng tu vi thực lực trước mắt của ngươi, chỉ sợ thu tiên đạo linh căn còn có chút gian nan, nếu là thất bại, chỉ sợ sẽ lọt vào linh căn cắn trả! Nếu ngươi có được Tiên Vương cảnh giới, thu tiên đạo linh căn còn có mấy phần nắm chắc, nhưng thất bại mà nói, cũng sẽ lọt vào cắn trả.

- Những tiên đạo đạo chủng này kết xuất phù văn dị tượng, gọi là linh căn?

Giang Nam hiếu kỳ nói.

Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Thời đại Yêu tộc chúng ta, được gọi là Yêu đạo linh căn, là bảo vật thượng thừa luyện thành Thiên Quân đạo quả. Có lẽ Đế cùng Tôn sẽ cho nó danh tự khác, nhưng ý tứ đều không sai biệt lắm. Cái gọi là linh căn, là tiên đạo đạo mẫu, từ linh căn khai chi tán diệp, kết xuất tầng thấp Tiên Quân cấp tiên đạo, Tiên Quân cấp tiên đạo khai chi tán diệp lại có thể kết xuất Tiên Vương cấp tiên đạo, từ đó hình thành một cái thể hệ.

Trong lòng Giang Nam hơi chấn, nhìn về phía tiên đạo linh căn đầy khắp núi đồi, có hoa cây cỏ mộc, cũng có trùng cá tẩu thú, trong bầu trời còn có các loại linh căn tiên cầm!

Nhiều linh căn như vậy, số lượng nhiều, làm cho người tức lộn ruột!

- Tại đây có chừng ba nghìn linh căn, sẽ tạo nên bao nhiêu Thiên Quân?

Hắn lẩm bẩm nói.

- Thiên Quân là dễ dàng liền tạo thành như vậy hay sao?

Băng Liên thánh mẫu cười lạnh nói:

- Một trăm Tiên Quân, có thể có một cái thành tựu Thiên Quân liền rất giỏi rồi! Một đạo hai đạo tiên đạo linh căn căn bản không đủ để tu thành Thiên Quân, huống hồ tiên đạo linh căn cũng không phải rau cải trắng khắp nơi đều có. . .

Giang Nam nhìn xem tiên đạo linh căn đầy khắp núi đồi, cười nói:

- Cái này còn không phải khắp nơi đều có sao?

Băng Liên thánh mẫu cũng không khỏi im lặng, thầm nói:

- Đế Tôn cùng Bất Không Tam đại Đạo Quân này đều là biến thái, sáng tạo vũ trụ càn khôn. Còn làm ra nhiều tiên đạo linh căn như vậy, thậm chí ngay cả tiên đạo đạo chủng cũng nhiều như vậy. . .

Mặc dù nàng là Thiên Quân cấp, kiến thức rộng rãi, cũng chưa bao giờ thấy qua nhiều thiên tài địa bảo như vậy, hơn nữa còn là tiên đạo linh căn, tiên đạo đạo chủng!

Lúc trước Băng Liên thánh mẫu bái kiến mấy vị Đạo Quân, nhưng còn chưa bao giờ thấy qua nhân vật biến thái như vậy.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, đột nhiên nói:

- Đạo hữu, nếu thu tiên đạo đạo chủng, sẽ như thế nào?

Băng Liên thánh mẫu cười nói.

- Nếu ngươi có thể thu đạo chủng, liền có thể đem đạo chủng trồng trong đạo quả đạo cung, đạo chủng liền sẽ tự động sinh trưởng ra tiên đạo linh căn, tiên đạo linh căn sẽ trưởng ra Tiên Quân cấp đại đạo, Tiên Vương cấp đại đạo, khai chi tán diệp. Đạo cung của ngươi, sẽ hình thành cảnh tượng lúc vũ trụ mới mở. Rộng rãi bao la hùng vĩ, thậm chí có thể hóa thành tồn tại hùng vĩ như Tiên Đế Cung Tiên Tôn Cung! Ta hoài nghi. . .

Nàng chần chờ thoáng một phát, lắc đầu, thấp giọng nói:

- Cái này thật sự quá làm người nghe kinh sợ rồi, hơn phân nửa là ta đoán sai.

Trong nội tâm Giang Nam hoảng sợ, thất thanh nói:

- Ta nếu đạt được đạo chủng trồng trong đạo cung. Chẳng phải là nói ta không sai biệt lắm tương đương với Đạo Quân rồi hả?

- Cách Đạo Quân còn kém xa vạn dặm.

Băng Liên thánh mẫu cười lạnh nói:

- Bất quá, ngươi hoàn toàn chính xác có thể thể ngộ đến một bộ phận Đạo Quân cảnh giới, thậm chí đạt được một bộ phận cảm ngộ. Chỉ là, ngươi có thể thu lấy những tiên đạo đạo chủng này sao?

Giang Nam chán nản, Băng Liên thánh mẫu cũng chán nản, ai thán nói:

- Đạo chủng cta, nếu có thể đem chúng vơ vét hết thảy. Luyện thành một cỗ thân thể, lão nương liền vô địch rồi, muốn đi ngang liền đi ngang, muốn đánh ai thì đánh. . .

Giang Nam im lặng, vị tiền sử Thiên Quân này là Yêu tộc, lấy tính cách của nàng, đi ngang đánh người đoán chừng đều trải qua.

Băng Liên thánh mẫu ai oán một phen, lúc này đem phương pháp câu thông tiên đạo linh căn truyền thụ cho hắn, chần chờ một chút nói:

- Ta chỉ dùng môn Thiên Liên Cảm Ứng Thiên này thu qua Yêu đạo linh căn, về phần có thể thu tiên đạo linh căn hay không, vẫn là số lượng không biết. Ngươi trước thí nghiệm thoáng một phát, trước cảm ứng tiên đạo linh căn chung quanh, nếu có thể cùng tiên đạo linh căn đạt được cảm ứng, sau đó lại ở phụ cận câu thông. Nếu không có thành lập cảm ứng cưỡng ép câu thông mà nói, ngươi liền tự cầu nhiều phúc a!

Giang Nam tinh tế lĩnh ngộ môn Thiên Liên Cảm Ứng Thiên này, không khỏi tán thưởng không dứt, Thiên Liên Cảm Ứng Thiên chính là trước dùng đại đạo giao cảm thành lập liên hệ, lại dùng đại đạo cộng minh đến thành lập câu thông, lấy được linh căn cùng đạo quả bản thân cộng minh!

Trong đó, thúc dục đạo quả cùng linh căn cộng minh cộng hưởng tinh diệu nhất, pháp môn thúc dục đạo quả chính là tinh hoa của môn Thiên Liên Cảm Ứng Thiên này, khống chế vận luật chấn động của đạo quả cùng đại đạo bản thân, đạt tới hoàn cảnh làm cho người xem thế là đủ rồi!

Giang Nam giữ im lặng, hào hứng bừng bừng nghiên cứu, thỉnh thoảng chấn động đạo quả thoáng một phát, trong đạo quả phát ra đạo âm kỳ dị huyền diệu, lập tức lại vùi đầu đi nghiên cứu.

Băng Liên thánh mẫu đợi sau nửa ngày, nhịn không được thúc giục nói:

- Giáo chủ, ngươi bây giờ không sai biệt lắm lĩnh ngộ hoàn toàn đi à nha? Có thể thúc dục Thiên Liên Cảm Ứng Thiên đi à nha? Ta muốn đóa hoa sen trong nước kia, phù hợp bản thể kiếp trước của ta, lại có thể luyện thành thân thể đại đạo chi thân, đại đạo linh căn, tu luyện tiên đạo, làm chơi ăn thật!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, tiếp tục thí nghiệm, thỉnh thoảng thúc dục đạo quả.

Băng Liên thánh mẫu lo lắng, quay chung quanh hắn bay múa, rất nhanh nàng liền phát hiện mánh khóe, lúc Giang Nam thúc dục đạo quả, vận luật đại đạo chấn động, cùng nàng truyền thụ cho Thiên Liên Cảm Ứng Thiên cũng không hoàn toàn giống nhau!

- Luyện sai rồi, ngươi luyện sai rồi!

Băng Liên thánh mẫu vội vàng kêu lên:

- Nếu không phải đạo quả của ta bị hao tổn nghiêm trọng, đã không có bao nhiêu uy năng, ta liền tự mình làm mẫu cho ngươi xem, ngươi luyện rất không chính tông, không phải Thiên Liên Cảm Ứng Thiên ta khai sáng. . . Ồ? Không đúng, không đúng, ngươi không phải luyện sai, mà là đang xuyên tạc Thiên Liên Cảm Ứng Thiên của ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2213: Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên.

Nàng tinh tế cảm ứng, quả nhiên phát hiện Giang Nam ở trên cơ sở Thiên Liên Cảm Ứng Thiên làm ra cải biến rất lớn!

- Ta khai sáng công pháp há có thể sửa loạn hay sao? Nhanh dừng tay, ngươi xuyên tạc lung tung như vậy mà nói, rất dễ dàng sẽ sửa đến hoàn toàn thay đổi. . . Hỗn đãn, ngươi đã sửa đến hoàn toàn thay đổi rồi!

- Ngươi xuyên tạc lung tung, tu luyện lung tung như vậy, rất dễ dàng dẫn xuất nhiễu loạn lớn! Hơi không cẩn thận, không đúng, là xác định vững chắc bị tiên đạo linh căn luyện hóa thành tro!

Giang Nam không chút nào đổi, tiếp tục dựa theo ý nghĩ của mình cải biến Thiên Liên Cảm Ứng Thiên, Băng Liên thánh mẫu từ bên trong đạo quả của hắn chấn động, chỉ cảm thấy Thiên Liên Cảm Ứng Thiên của mình bị hắn cải biến biên độ càng lúc càng lớn, thời gian dần trôi qua đã nhìn không ra đây là Thiên Liên Cảm Ứng Thiên, trong nội tâm không khỏi ai thán.

- Ta như thế nào liền theo một gia hỏa không đáng tin cậy như vậy? Vì tiền đồ suy nghĩ, ta cảm thấy ta vẫn là đi tìm một kí chủ mới so sánh tốt. . .

Xa xa đột nhiên tiên quang bắt đầu khởi động, hóa thành tiên hà đầy trời, kỳ quang dị sắc, bầu trời phún dũng.

Trong nội tâm Băng Liên thánh mẫu khẽ nhúc nhích:

- Có người cùng một đạo tiên đạo linh căn thành lập nên cảm ứng. Đại đạo cộng minh! Nhanh như vậy liền vào giai đoạn đại đạo cộng minh, nhất định là Đạo Quân chuyển thế, chỉ có Đạo Quân chuyển thế, mới có thể ở trên tạo nghệ cảm ứng tiên đạo linh căn xuất sắc hơn ta! Về phần Tiên Giới Tiên Quân, cho dù đã tu luyện tới tình trạng cảm ứng tiên đạo linh căn, cũng không có khả năng ở trên ta. . . Ồ, lại có người cũng thành công rồi! Đồ đần

Huyền Thiên, đồ đần!

Nàng không khỏi ai thán nói:

- Ta thật đáng thương. Tìm một kí chủ quật cường như vậy phó thác chung thân, ta thật đáng thương, thật sự. . .

Hiển nhiên, trong 37 cường giả tiến vào Thiên Quân chi môn, Đạo Quân chuyển thế là nhóm đầu tiên cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng. Những Đạo Quân chuyển thế này lai lịch cổ xưa, kiến thức kinh người, sau khi bọn hắn chuyển thế, cũng tu luyện tiên đạo, dùng trí tuệ của bọn hắn, đạt được tiên đạo linh căn nhận đồng cũng không phải là không có khả năng.

Mà những đệ tử Tiên Quân kia, như bọn người Kim Huyên, Tu A Mộng Khiết, cũng ý đồ cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng.

Hiển nhiên Tiên Quân sau lưng bọn hắn hoàn toàn chính xác cũng tiếp xúc đến tình trạng cảm ứng tiên đạo linh căn, truyền thụ thành quả của bọn họ cho đệ tử mình!

Còn có hai người Thanh Thường cùng Tùng Nguyên, một cái là Trọng Quang Tiên Quân chuyển thế, một cái là Ma Ha Tiên Quân chuyển thế, đã cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng.

Bảy Hỗn Độn Cổ Thần may mắn còn sống sót thì chế tạo một tòa tế đàn, nhao nhao cắt tay, Hỗn Độn thần huyết bắt đầu khởi động, ý đồ liên hệ với Đại Diễn Cổ Thần, vi chính là đạt được Đại Diễn Cổ Thần truyền thụ.

Về phần các Tiên Vương Câu Trần, Hậu Thổ cùng bọn người Nam Chiên, An Thanh, thì đối với mấy tiên đạo linh căn này vô kế khả thi.

Đột nhiên, Ngọc Lâm Tử đi về hướng bọn người Câu Trần Tiên Vương, mỉm cười chào, cười nói:

- Chư vị sư thúc, cha ta đã tính toán quẫn cảnh của chư vị sư thúc hôm nay, bởi vậy sớm lệnh ta, đến Thiên Quân chi môn liền đem Ngọc Kinh Cảm

Ứng Quyết mà lão nhân gia ông ta khai sáng truyền thụ cho chư vị sư thúc.

Câu Trần, Trường Sinh, Tử Vi bảy Tiên Vương liếc nhau, thần sắc khẽ nhúc nhích, Thanh Hoa Tiên Vương ha ha cười nói:

- Ngọc Kinh Tiên Quân quả nhiên thần thông quảng đại, hiền chất, Ngọc Kinh Cảm Ứng Quyết này, chắc có lẽ không có điều kiện gì a?

Ngọc Lâm Tử lộ ra vẻ khâm phục, cười nói:

- Mấy vị sư thúc đích thật là thần cơ diệu toán. Cha ta thật có chút điều kiện nho nhỏ.

. . .

Từng đạo tiên quang đột nhiên xuất hiện, rơi xuống đất hóa thành các tiên nhân, Băng Liên thánh mẫu từ xa nhìn lại, là bốn người Tịch Ứng Tình, Hồ Thiên lão tổ, Chung Tú Tú cùng Bán Viên đạo nhân.

Bốn người này hiển nhiên đạt được Huyền Đô Tiên Quân cùng Càn Nguyên Tiên Quân bí truyền, từng người ngồi xếp bằng, thúc dục pháp môn cảm ứng kỳ dị, ý đồ cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng.

Đã qua không lâu, một đầu Hỗn Độn Long tổ ăn đến vừa mập vừa béo lung la lung lay tiến vào Thiên Quân chi môn, vậy mà cũng tinh thông một loại cảm ứng chi pháp.

Băng Liên thánh mẫu thầm nghĩ:

- Ma Thiên Tiên Quân ở Vô Nhân khu pha trộn lâu như vậy, không có khả năng không được một ít tiền sử truyền thừa, hơn phân nửa là truyền thụ cho đầu Long mập này.

Lại có ba đạo tiên quang trước sau rơi xuống, là Thần Mẫu Đạo Quân, Tử Tiêu Tiên Vương cùng Đông Vân Tiên Vương.

Ở bên trong Thiên Quân chi môn, tiên quang thành từng mảnh bắt đầu

khởi động như nước thủy triều, càng nhiều người nữa cùng tiên đạo linh căn thành lập nên cảm ứng!

Băng Liên thánh mẫu lo lắng, cả giận nói:

- Huyền Thiên, ngươi còn muốn sửa loạn đến bao lâu? Ba nghìn tiên đạo linh căn tuy nhiều, nhưng mà ngăn không được những thế hệ hổ lang kia cướp đoạt! Ngươi lại không động thủ, canh thừa thịt nguội cũng không có phần của ngươi!

- Tốt!

Giang Nam bỗng nhiên đứng dậy, cười nói:

- Vậy thì thử xem xem, ta khai sáng cảm ứng thiên! Không biết có thể có được bao nhiêu tiên đạo linh căn nhận đồng?

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu ở trên ót hắn hung hăng đụng thoáng một phát, gọi tới gọi lui, thét to:

- Bao nhiêu tiên đạo linh căn? Tiên đạo linh căn bất đồng thuộc tính bất đồng, lẫn nhau xung đột, rất khó cùng tồn tại bên trong một cái đạo quả, năm linh căn cũng đã là hạn mức cao nhất! Có thể có được năm linh căn nhận đồng, nhìn cả thời đại Yêu tộc năm tỷ sáu trăm triệu năm cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay! Ngươi còn muốn được đến bao nhiêu tiên đạo linh căn? Nếu dùng Thiên Liên Cảm Ứng Thiên của ta, ngươi nói không chừng có thể được hai linh căn, dùng chính ngươi khai sáng biễu diễn, không chết đã là nghịch thiên!

Giang Nam mỉm cười, thúc dục cảm ứng thiên mình mở, chỉ thấy đạo quả của hắn hiển hiện, ở bên trong đạo quả, Nguyên Thủy đại đạo dùng một loại luật động kỳ diệu chậm rãi chấn động, mênh mông, Nguyên Nguyên Thủy Thủy, ảo diệu khôn cùng!

Băng Liên thánh mẫu ngẩn ngơ, trong lòng có chút chần chờ:

- Cái luật động kỳ diệu này thật có chỗ hơn người, nói không chừng hắn thật sự có thể cùng một hay cây linh căn thành lập cảm ứng. . .

Ông…

Đột nhiên một cây tiên đạo linh căn cách bọn hắn không xa hào quang tỏa sáng, một mảnh tiên quang phóng lên trời, như là màn lớn che trời.

Trong nội tâm Băng Liên thánh mẫu vui vẻ, đột nhiên chỉ nghe ông ông ông từng tiếng dị nổ không dứt, chỉ thấy tiên màn thành từng mảnh bay lên không, thậm chí có ba mươi sáu gốc tiên đạo linh căn cùng đạo quả của Giang Nam lẫn nhau giao cảm!

Tiên quang bắt đầu khởi động, hóa thành một mảnh tiên quang chi hải!

Trong lòng Băng Liên thánh mẫu vô cùng rung động, đạo quả từ không trung ngã rơi trên mặt đất cũng không biết, lẩm bẩm nói:

- Kí chủ của ta là đồ biến thái sao. . . Đúng rồi, kí chủ của ta là đồ biến thái, đại biến thái, nhất định là đại biến thái. . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2214: Ngươi Là *** (1)

Giang Nam có chút thoả mãn, nói khẽ:

- Ba mươi sáu tiên đạo linh căn, coi như không tệ. . .

Đạo quả của Băng Liên thánh mẫu vội vàng bay lên nói:

- Giáo chủ, ngươi khai sáng cảm ứng thiên, tên gọi là gì?

Giang Nam nghĩ nghĩ, cười nói:

- Ta dùng Nguyên Thủy đại đạo đến diễn biến Thiên Liên Cảm Ứng Thiên của ngươi, đạo pháp môn này, liền gọi là Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên a.

- Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên?

Băng Liên thánh mẫu nao nao, suy tư một lát, chần chờ nói:

- Có thể đem môn Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên này truyền thụ cho ta hay không?

Giang Nam thần thức chấn động, đem Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên của mình truyền vào bên trong đạo quả của Băng Liên thánh mẫu, Băng Liên thánh mẫu giật mình, thất thanh nói:

- Ngươi thật sự truyền thụ cho ta?

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Cái này có cái gì? Vừa rồi ngươi không phải cũng đem Thiên Liên Cảm Ứng Thiên cảu ngươi truyền thụ cho ta sao? Nếu như không có Thiên Liên Cảm Ứng Thiên của ngươi, ta sao có thể khai sáng ra Nguyên Thủy Cảm

Ứng Thiên?

Băng Liên thánh mẫu giận dữ nói:

- Ta truyền thụ cho ngươi là để ngươi thu đóa hoa sen trong nước kia, cải tạo thân thể kiếp này cho ta, đây là giao dịch, ta ôm lấy mục đích. Ta truyền thụ cho ngươi, cho ngươi bất kỳ vật gì, đều là giao dịch, ngươi truyền thụ ta Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên lại yêu cầu gì cũng không có, đồ đần! Lão nương không muốn chỗ tốt của ngươi, liền đem môn cảm ứng thiên này lau đi, miễn cho tương lai thiếu nợ nhiều lắm, vô lực báo đáp, chỉ có thể dùng thịt đến đền bù rồi!

Giang Nam im lặng, nữ yêu tinh này quả thực đanh đá, ngay cả loại lời này cũng có thể nói ra miệng.

- Cái gì gọi là dùng thịt đền bù? Cho dù ngươi muốn dùng thịt đền bù, bổn giáo cũng chưa chắc chịu muốn.

Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu, ngươi không cần xóa đi Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên, Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên này chỉ có thể dùng công pháp Nguyên Thủy Đại La Kinh của ta mới có thể thôi phát đến mức tận cùng, đổi lại công pháp khác, hiệu quả liền khác rồi.

Băng Liên thánh mẫu bán tín bán nghi, tinh tế phỏng đoán Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên, chỉ thấy đạo pháp môn này hoàn toàn chính xác không giống người thường, cùng Thiên Liên Cảm Ứng Thiên của nàng có lý niệm khác nhau.

Nàng tự nghĩ nếu là mình tu luyện Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên, có thể có được tiên đạo linh căn số lượng cùng Thiên Liên Cảm Ứng Thiên chắc hẳn giống nhau, mà tiềm lực của Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên so với Thiên Liên Cảm Ứng Thiên lớn hơn rất nhiều. Muốn đem cổ tiềm lực này kích phát, hoàn toàn chính xác cần một loại công pháp đặc biệt.

Giang Nam trêu ghẹo nói:

- Có muốn ta đem Nguyên Thủy Đại La Kinh của ta cũng truyền thụ cho ngươi hay không?

- Không cần, nếu ngươi đem công pháp của ngươi cũng truyền thụ cho ta. Vậy thì thật sự không xong rồi.

Băng Liên thánh mẫu thở dài nói:

- Nhân Quả dây dưa càng nhiều, liền càng nan giải, như là một đoàn đay rối. Đã đến Tiên Quân cảnh giới, muốn tu thành Thiên Quân, quá nhiều Nhân Quả dây dưa liền che giấu tâm trí thần hồn của ta, để cho ta không biết lợi cùng hại, đần độn, u mê, dễ dàng gặp nạn. Ngươi đối với ta quá tốt mà nói, ta thiếu nợ ngươi càng nhiều, sẽ tao ngộ tình kiếp, sát kiếp coi như bỏ qua, đem ngươi tiêu diệt liền giải rồi, nhưng tình kiếp khó giải thoát nhất, có khả năng một đời một thế cũng nhảy không ra ngoài.

Giang Nam bật cười nói:

- Tình kiếp có khủng bố như vậy sao?

- Ngươi không nên xem thường tình kiếp!

Băng Liên thánh mẫu nghiêm mặt nói:

- Trong một chữ Tình, là làm người mệt mỏi nhất. Đừng nói suốt đời cũng khó nhảy ra, cho dù cửu thế Luân Hồi cũng không thể khiêu thoát ra ngoài. Ta ở thời đại Yêu tộc bái kiến một đôi vợ chồng tình ý sâu đậm, đối mặt tình kiếp khó giải, chỉ phải một lần lại một lần chuyển thế, thậm chí xóa đi trí nhớ lẫn nhau, nhưng mà sau mỗi một lần chuyển thế bọn hắn còn có thể gặp lại. Mến nhau, yêu nhau, gần nhau, lần nữa bị nhốt ở trước Thiên Quân cảnh, vô lực phóng ra bước tiếp theo. Đôi vợ chồng này chín lần chuyển thế, vẫn là không có biện pháp giải thoát tình kiếp, cuối cùng tịch diệt kiếp đến. Diệt thế đại tai nạn hàng lâm, đôi vợ chồng này còn ôm nhau mà chết. . .

Giang Nam trầm mặc, sau một lúc lâu nói:

- Như thế nào giải thoát tình kiếp?

Băng Liên thánh mẫu thở dài nói:

- Rất nhiều người lựa chọn tuyệt tình chi lộ, giải thoát tình kiếp. Nhân Quả trên bảy phách sẽ để cho ngươi thấy lợi tối mắt, không rõ lợi hại, Nhân Quả trên tam hồn thì dây dưa tánh mạng. Giáo chủ, ngươi tuy cường hoành, túc trí đa mưu, cũng mượn Thất Phách Tinh Anh xóa đi Nhân Quả dây dưa trên bảy phách, nhưng mà Thiên Địa Nhân Tam đại chủ hồn, Thiên Hồn quấn chính là thiên kiếp, Địa hồn quấn sát kiếp, Nhân hồn quấn chính là tình kiếp. Thiên kiếp sát kiếp ngươi có lẽ có thể vượt qua, nhưng mà tình kiếp ngươi liền gian nan rồi. Ta có thể nhìn ra được, ngươi cùng mấy vị nữ tử có tình kiếp quấn quanh, tương lai tất nhiên sẽ có tình kiếp gia thân.

Giang Nam lại trầm mặc, sau một lúc lâu, mặt giản ra cười nói:

- Nếu là vô tình, mặc dù chứng đạo Thiên Quân Đạo Quân, lại có gì cái vui? Hôm nay ta cách Thiên Quân cảnh giới rất xa, không cần để ý, vẫn là trước thu tiên đạo linh căn nói sau!

Hắn dùng Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên cùng ba mươi sáu gốc tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng, đại đạo trong tiên đạo linh căn nổ vang, cùng đại đạo của hắn cộng minh cộng hưởng.

Lúc này, ở bên trong Thiên Quân chi môn, đã có người cùng tiên đạo linh căn câu thông, thu tiên đạo linh căn.

Cũng có người thất bại, cực kỳ thảm thiết, bị tiên đạo linh căn luyện chết, thân tử đạo tiêu!

Những người khác thấy thế, càng phát ra cẩn thận từng li từng tí.

Băng Liên thánh mẫu vội vàng nói:

- Giáo chủ, ngươi phải coi chừng! Cho dù ngươi cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng, nhiều đến ba mươi sáu gốc, nhưng đạo quả thu tiên đạo linh căn lại không có khả năng quá nhiều, tối đa năm gốc liền đạt tới hạn mức cao nhất!

- Tiên đạo linh căn chất chứa tiên đạo thuộc tính bất đồng, lẫn nhau xung đột, năm gốc tiên đạo linh căn cắm rễ ở bên trong đạo quả, còn có thể mượn nhờ nguyên lý Ngũ Hành sinh khắc để cho năm gốc tiên đạo linh căn ở vào trạng thái cân đối, nhưng chỉ cần nhiều ra một cây hoặc là thiếu đi một cây, liền sẽ phá hư cân đối!

- Nếu cân đối bị đánh phá, tiên đạo linh căn bộc phát uy năng, tùy ý đạo quả của ngươi cường đại như thế nào, không sứt mẻ không rò như thế nào, đều bị no bể bụng, thần hồn trực tiếp câu diệt!

Trong nội tâm Giang Nam khẽ nhúc nhích, cười nói:

- Những người khác có lẽ phải nhờ nguyên lý Ngũ Hành sinh khắc đến cân đối tiên đạo linh căn, nhưng Nguyên Thủy đại đạo của ta bao dung vạn vật, tiên đạo linh căn ở trong đạo quả của ta là trạng thái cân đối tốt nhất! Không cần phải lo lắng.

Băng Liên thánh mẫu vội vàng khuyên can nói:

- Tiên đạo linh căn mặc dù tốt, nhưng không có tánh mạng, dù cho có bảo vật ngươi cũng không cách nào hưởng thụ, vẫn là ổn thỏa một ít so sánh tốt!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2215: Ngươi Là *** (2)

Đạo quả của Giang Nam trôi nổi ở giữa không trung, trong đó có Nguyên Thủy đại đạo bay ra, đại đạo cùng một hỏa linh căn thành lập cảm ứng, đan vào lẫn nhau, hai hai chấn minh.

Gốc hỏa thụ này cao không đến một xích, như là cây giống vừa mới mọc rễ nẩy mầm, bất quá chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ, có cành có diệp, linh lung xinh xắn, như là cây cối chân thật.

Đã qua thật lâu, Giang Nam cảm ứng được một tia khí tức ngưng trọng, gốc hỏa thụ linh căn kia bắt đầu khởi động, tựa hồ có chút táo bạo, tiên hỏa từ trong cây tuôn ra, hướng Giang Nam bay tới!

Tiên hỏa này vô cùng rừng rực, Giang Nam ở lúc Thiên Quân chi môn mở ra liền cảm giác được không gian tại đây vô cùng ổn định, mặc dù là mình thi triển thân thể mạnh nhất cũng không cách nào đánh xuyên qua, nhưng mà tiên hỏa kia cháy xuống, hư không liền bắt đầu hòa tan!

Có thể thấy được, từ trên hỏa thụ bay ra tiên hỏa uy năng mãnh liệt ra sao!

Tiên hỏa xoắn tới, quần áo của Giang Nam chỉ một thoáng liền bị luyện hóa thành tro, thậm chí ngay cả làn da cũng ở trong chốc lát bị điểm đốt. Làn da hết thảy bị hoả táng, cơ bắp dưới làn da cũng đang không ngừng tan rã!

- Tịch Diệt Thiên Hỏa!

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, Tịch Diệt Thiên Hỏa sinh ra, dung nhập đến bên trong thân thể, không ngừng thôn phệ luyện hóa tiên hỏa vọt tới!

Cùng lúc đó, chỗ cường đại của thân thể hắn lập tức bày ra, huyết nhục không ngừng diễn sinh, đối kháng tiên hỏa dung luyện, để cho mình không

đến mức bị luyện hóa thành tro!

Cùng lúc đó Nguyên Thủy đại đạo dùng một loại vận luật kỳ dị chấn động, gốc hỏa thụ kia nhánh cây nhẹ nhàng lay động, thế lửa dần dần suy yếu xuống.

Trong lòng của hắn không khỏi nhẹ nhàng thở ra, nếu uy năng gốc hỏa thụ này bộc phát toàn bộ, đừng nói nhục thể của hắn, mặc dù là đạo quả cũng bị đơn giản luyện thành tro tàn!

Băng Liên thánh mẫu vội vàng nói:

- Gốc hỏa thụ này vừa rồi chỉ là khảo nghiệm, khảo nghiệm ngươi có bổn sự này hay không, lĩnh ngộ Hỏa hệ tiên đạo như thế nào, có thể tiếp được tiên hỏa của nó hay không! Chỉ cần ngươi có thể tiếp được khảo nghiệm này, phía dưới sẽ dễ dàng rất nhiều!

Lại sau một lúc lâu, hỏa thụ trở nên càng thêm bình tĩnh, đột nhiên bay lên, cùng Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam chung một chỗ bay vào bên trong đạo quả của hắn.

Giang Nam tinh tế cảm ứng đạo quả của mình, chỉ thấy gốc hỏa thụ này vậy mà ở bên trong đạo quả mọc rể nẩy mầm, cắm rễ xuống. Địa phương Hỏa thụ cắm rễ, hoàn toàn là dưới chân nguyên thần của hắn.

Gốc hỏa thụ này nhánh cây nhẹ nhàng chập chờn, đắm chìm bên trong Nguyên Thủy đại đạo, lộ ra rất là thoải mái dễ chịu.

Giang Nam lập tức cảm giác được hỏa thụ linh căn tản mát ra hỏa lực đã không có khủng bố như lúc trước, tràn ngập lực phá hoại. Trái lại, ở dưới tiên hỏa thoải mái, đạo quả cùng Nguyên Thần vậy mà cảm thấy phi thường thoải mái, không có bị một tia tổn thương!

Gốc linh căn này chất chứa một ít Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, đối với nguyên thần của hắn bị thương cực kỳ hữu ích!

Bên trong Linh căn tràn ra tiên đạo, không ngừng khai chi tán diệp, cành lá hóa thành Tiên Vương cấp Tiên Quân cấp tiên đạo, để cho tu vi của hắn chậm rãi gia tăng!

- Cuối cùng đắc thủ rồi!

Giang Nam xóa đi mồ hôi lạnh, vừa rồi nếu không có hắn dùng Tịch Diệt Thiên Hỏa đến thôn phệ tiên hỏa, tiếp được trận khảo nghiệm này, chỉ sợ sẽ bị gốc hỏa thụ linh căn này luyện chết rồi!

- Hiện tại, thử xem đầu Giao Long trong nước kia!

Đạo quả lần nữa chấn động, Nguyên Thủy đại đạo bay ra, cùng một cây Giao Long linh căn trong nước câu thông, gốc Giao Long linh căn kia dài cũng không tới một xích, chính là Huyền Thủy hệ tiên đạo đạo mẫu, lúc tiên thủy vọt tới, cơ hồ đem Giang Nam cọ rửa đến da thịt đều không, chỉ còn lại có một bộ cốt cách!

Giang Nam dùng Nguyên Thủy Bất Không ấn cùng Chư Thiên Vô Lậu đạo giữ vững thân thể, thậm chí ngay cả Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang cũng bị tế lên, vẫn là thiếu chút nữa ngay cả cốt cách cũng bị hòa tan ở trong nước.

Cũng may Nguyên Thủy đại đạo cùng Giao Long linh căn câu thông, rốt cục đem gốc linh căn này thu, cũng trồng vào bên trong đạo quả, Giao Long linh căn há mồm phun ra một mảnh ao nước nho nhỏ, rơi vào dưới chân Nguyên Thần, linh căn đâm vào trong ao.

Huyền Thủy đại đạo dung nhập đến bên trong đạo quả của Giang Nam, hắn càng thêm cảm giác được Nguyên Thần thoải mái dễ chịu vô cùng.

- Tiên đạo linh căn thực sự không phải là Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, chỉ là tích chứa một tia bổn nguyên chi lực, cũng đã có năng lực chữa trị đạo quả bổn nguyên của ta, nếu đạt được Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, chỉ sợ ta liền có thể chứng Tiên Vương rồi!

Giang Nam đại hỉ, lập tức hướng gốc tiên đạo linh căn thứ ba đi đến, lần này, hắn lựa chọn chính là một đầu sơn hổ, đầu sơn hổ này khéo léo đẹp đẽ, chính là kim hệ tiên đạo đạo mẫu.

Hắn cửu tử nhất sinh cuối cùng vượt qua khảo nghiệm, đem sơn hổ linh căn thu, lại đi về một cây Mộc hệ linh căn, gốc linh căn này là một cây tiên thảo đỏ thẫm.

Cũng không lâu lắm, Giang Nam tập hợp đủ Ngũ Hành linh căn, lập tức nhìn về phía không trung, chỉ thấy không trung có một đầu Huyền Điểu cùng hắn thành lập cảm ứng.

- Không thể!

Băng Liên thánh mẫu vội vàng nói:

- Ngũ Hành linh căn đã là cực hạn, ngươi lại thu linh căn mà nói, liền sẽ phá hư Ngũ Hành cân đối ở bên trong đạo quả, tất nhiên sẽ hồn phi phách tán!

- Đạo hữu yên tâm, Nguyên Thủy đại đạo của ta bao hàm toàn diện, bao dung vạn đạo, bất tất câu nệ ở Ngũ Hành sinh khắc.

Giang Nam cười nói.

Băng Liên thánh mẫu giận dữ nói:

- Hỗn đãn không biết trời cao đất rộng, nếu ta có chân mà nói đã sớm một cước đá chết ngươi! Ngươi có biết hay không, từ xưa đến nay không biết bao nhiêu người cùng ngươi đồng dạng tự tin, cho là mình có thể luyện nhiều vài cọng linh căn, bọn hắn, đều chết hết!

Giang Nam mắt điếc tai ngơ, cùng gốc tiên thảo linh căn đỏ thẫm kia câu thông, đã qua không lâu, tiên thảo đỏ thẫm bay tới, rơi vào bên trong đạo quả của hắn.

Băng Liên thánh mẫu hô một tiếng bay xa, rời xa Giang Nam, nơm nớp lo sợ nói:

- Ngươi muốn phát nổ a?

- Ngươi mới phát nổ!

Giang Nam tức giận nói, đi về hướng hoa sen linh căn mà Băng Liên thánh mẫu nhìn trúng kia, ý đồ đem gốc hoa sen linh căn này thu.

- Bạo!

Băng Liên thánh mẫu nhìn xem bóng lưng của hắn, kêu lên.

Giang Nam mặt đen lên xoay người lại, cả giận nói:

- Đạo hữu, ngươi gọi bậy như vậy sẽ hù chết người đấy!

Trong đạo quả của Băng Liên thánh mẫu hiện ra một khuôn mặt xinh đẹp vô song, nháy mắt mấy cái, như xem quái vật nhìn xem hắn, lẩm bẩm nói:

- Không có khả năng ah, ngươi thu sáu gốc linh căn, theo lý mà nói chắc hẳn các loại thuộc tính xung đột, đạo quả bạo tạc nổ tung mà chết, như thế nào ngươi còn chưa có chết. . . Coi như là những Đạo Quân chuyển thế kia, cũng không có khả năng vượt qua năm gốc, ngươi làm sao có thể so với bọn hắn còn nhiều. . .

- Ngươi là biến thái!

Nàng rốt cục xác nhận, trịnh trọng nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2216: Long MậP. (1)

Băng Liên thánh mẫu kinh hồn táng đảm nhìn xem Giang Nam cùng đạo quả của hắn, e sợ cho đạo quả của hắn đột nhiên bạo tạc nổ tung, sau đó thi thể Giang Nam ngã trên đất, may mắn loại tình huống này một mực không có xuất hiện.

Cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng không khó, khó là như thế nào đạt được tiên đạo linh căn nhận đồng, tiến vào chiếm giữ đạo quả.

Đạt được một cây tiên đạo linh căn nhận đồng, đã cực kỳ gian nan cùng nguy hiểm, đạt được gốc tiên đạo linh căn thứ hai nhận đồng, khó khăn cùng nguy hiểm sẽ tăng gấp đôi!

Về sau, mỗi được nhiều một cây tiên đạo linh căn nhận đồng, khó khăn cùng nguy hiểm cũng tùy theo tăng vọt, đã đến năm gốc tiên đạo linh căn, cũng là cực hạn!

Từ xưa đến nay, Băng Liên thánh mẫu chưa từng nghe nói qua có người có thể có được năm gốc tiên đạo linh căn trở lên!

Mặc dù là những Đạo Quân kia, ở trước khi chưa thành Thiên Quân cũng tối đa là năm gốc, không có khả năng vượt qua số này, nếu không sẽ có nguy hiểm đạo quả nghiền nát!

Đương nhiên, trở thành Thiên Quân, có thể dung nạp càng nhiều linh căn nữa, bất quá khi đó linh căn đối với Thiên quân mà nói đã không có bao nhiêu tác dụng, tự nhiên không cần đi luyện hóa.

Hiện tại, Giang Nam vậy mà đã đem gốc tiên đạo linh căn thứ sáu trồng vào bên trong đạo quả, như trước vui vẻ, để cho Băng Liên thánh mẫu kinh nghi bất định, hơn nữa hắn vẫn còn đi thu tiên đạo linh căn khác, càng làm cho Băng Liên thánh mẫu hận không thể gõ mở đầu hắn, nhìn xem thần kinh

ở bên trong sọ não của hắn có phải cứng đến chỉ còn lại có một cây hay không.

- Hơn nữa một dây thần kinh này, hơn phân nửa dài khắp cơ thịt mụn cơm!

Băng Liên thánh mẫu thầm nghĩ.

Cũng không lâu lắm, gốc thủy liên linh căn kia lắc lư, tựa hồ muốn từ trong nước bay lên, Giang Nam lấy tay một trảo, đem đạo quả của Băng Liên thánh mẫu chộp tới, không đợi nàng phản kháng. Chỉ thấy năm ngón tay của Giang Nam nhảy động, đầu ngón tay từng đạo Nguyên Thủy chi khí dũng mãnh vào bên trong đạo quả của Băng Liên thánh mẫu.

- Đạo hữu, ngươi tới thi triển Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên của ta!

Giang Nam thấp giọng nói.

Băng Liên thánh mẫu lập tức tỉnh ngộ, trong đạo quả truyền đến một loại luật động không hiểu, đạo quả của nàng rách tung toé, tinh khí bên trong đạo quả đã khô cạn, cơ hồ tử vong, tản mát ra luật động cực kỳ yếu ớt, lúc này Giang Nam dùng Nguyên Thủy đại đạo trợ nàng giúp một tay, đem loại luật động này phóng đại vô số lần.

Rốt cục, Thủy liên linh căn bay lên, Giang Nam tán đi chấn động bên trong đạo quả của mình, cánh tay từ từ xẹt qua hư không, điều khiển lấy Nguyên Thủy đại đạo của mình mang theo gốc thủy liên linh căn này hướng đạo quả của Băng Liên thánh mẫu bay đi.

Bá…

Thủy liên bay vào bên trong đạo quả, lạc địa sinh căn, lập tức chỉ thấy một cổ sinh cơ bừng bừng từ trong linh căn phát ra, thoải mái đạo quả của Băng Liên thánh mẫu. Làm cho đạo quả khô cạn của nàng lập tức khôi phục một tia tinh khí.

Băng Liên thánh mẫu vạn phần mừng rỡ, cười nói:

- Giáo chủ, ta cần lập tức bế quan, đem gốc thủy liên linh căn này luyện hóa, biến thành thân thể tái thế của ta! Đợi ta luyện hóa gốc linh căn này hóa thành thân thể, liền có thể tự mình đến thu linh căn khác rồi. . . Đúng rồi. Ta còn cần một ít tiên khí tiên dịch, dùng để tẩm bổ thân thể!

Giang Nam gật đầu, cũng thay nàng cao hứng, thân thể Băng Liên thánh mẫu ở kiếp này dùng tiên đạo linh căn làm gốc, làm cơ sở. Trụ cột cảu nàng có thể nói vô cùng hùng hồn, tự nhiên đối với tiên đạo có tư chất nghịch thiên!

Hơn nữa, tiên đạo linh căn là cường đại bực nào?

Nếu luyện thành thân thể, thân thể nhất định cũng cường đại đến không thể tưởng tượng nổi!

Thân thể, tư chất, hơn nữa kinh nghiệm tu luyện kiếp trước của Băng Liên thánh mẫu, cùng với Thiên Quân đạo quả tan hoang, có thể nghĩ Băng Liên thánh mẫu ở kiếp này thành tựu, tất nhiên không phải chuyện đùa!

Nếu nàng phục sinh, lại đem vài cọng tiên đạo linh căn luyện nhập đạo quả của mình, thế tất càng thêm kinh người!

- Muốn đem tiên đạo linh căn luyện thành thân thể, hoàn toàn chính xác cần không ít tiên dịch tiên khí, không biết đạo hữu cần bao nhiêu?

Giang Nam hỏi.

- Những tiên dịch bên trong Tử Phủ của ngươi, cũng tạm đủ rồi.

Giang Nam sắc mặt tối sầm, linh dịch bên trong Tử Phủ hắn, chính là mình vất vất vả vả đoạt được, đặt ở Huyền Châu, cũng đủ có thể làm cho Chân Tiên Tiên Vương của Huyền Châu tu luyện trăm ngàn năm!

Không nghĩ tới nữ nhân này rõ ràng công phu sư tử ngoạm, muốn đem

mình tích lũy tiên dịch hết thảy luyện vào nhục thân!

- Chỉ có thể cho ngươi một nửa, có nhiều quá hay không!

Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Keo kiệt, bất quá một nửa cũng tạm đủ rồi.

Sắc mặt Giang Nam càng thêm đen, có chút hối hận hứa cho nàng một nửa tiên dịch, hiển nhiên một nửa tiên dịch đối với nữ nhân này mà nói đã dư xài rồi, sở dĩ nàng nói toàn bộ đều muốn, là căn cứ tâm tính dốc sức liều mạng chiếm tiện nghi của mình.

Băng Liên thánh mẫu một bên hấp thu tiên dịch, một bên quan sát Giang Nam tiếp tục thu tiên đạo linh căn, thấy hãi hùng khiếp vía, suýt nữa dẫn tới tiên đạo linh căn bộc phát, đem đạo quả rách rưới của mình nổ nát bấy.

- Cái tên Giáo chủ này, trong sọ não sẽ không phải ngay cả một dây thần kinh cũng không có a? Thần kinh thô cũng không phải loại thô ráp này, đây rõ ràng là tự tìm đường chết. . .

Giang Nam lại thu hai cây linh căn, trồng ở bên trong Nguyên Thủy đạo quả của mình, lúc này, hắn cũng cảm giác được tám gốc linh căn bên trong đạo quả trở nên có chút khó có thể khống chế, lẫn nhau đại đạo tương trùng, mặc dù Nguyên Thủy đại đạo có khả năng dung hợp vạn đạo, nhưng mà tu vi thực lực của hắn dù sao còn yếu, nếu như nhiều hơn một cây linh căn nữa, chỉ sợ sẽ để cho hắn khống chế không nổi các loại linh căn va chạm đại đạo!

Khi đó, đạo quả của hắn chỉ sợ sẽ bị chấn nát bấy!

- Chỉ có thể dung nạp tám gốc tiên đạo linh căn sao?

Giang Nam nhẹ nhàng nhíu mày, thấp giọng nói:

- Có lẽ, sau khi ta chứng được Tiên Vương, có thể dung nạp càng nhiều linh căn nữa. . .

Băng Liên thánh mẫu nghe nói như thế, không khỏi thầm nói:

- Ta đã biết, ở bên trong sọ não của hắn nhất định không có thần kinh, mà là tràn đầy mụn cơm. . .

Giang Nam không rãnh mà để ý nàng, lúc trước hắn đạt được Tiên Quân cấp tiên duyên, đến nay còn chưa hoàn toàn tiêu hóa, hết thảy chứa đựng ở bên trong thân thể, bên trong đạo quả, thậm chí ngay cả bên ngoài cơ thể cũng là từng đạo Tiên Quân cấp đại đạo quấn quanh phiêu đãng, giống như giải băng hoa lệ.

Lần này lại được tám gốc tiên đạo linh căn trồng vào đạo quả, linh căn thoải mái đạo quả, khai chi tán diệp, để cho tu vi của hắn cũng đột nhiên tăng mạnh!

Hôm nay, tu vi của hắn đã tăng vọt đến Chân Tiên đỉnh phong, sắp thành Chân Tiên Đại viên mãn!

Muốn tăng lên đến Chân Tiên Đại viên mãn cảnh giới, cũng sẽ không tốn bao lâu thời gian!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2217: Long MậP. (2)

Hơn nữa có Tiên Quân cấp cơ duyên cùng tám gốc linh căn, nội tình của hắn sâu, là lúc trước bị thương không cách nào tưởng tượng!

Dùng trạng thái hiện tại, nếu như muốn mở đạo quả đạo cung, trùng kích Tiên Vương cảnh giới, hắn đã có bảy tám phần nắm chắc!

- Ở chỗ này chứng đạo Tiên Vương, là muốn chết ah!

Giang Nam nhíu mày, ngẩng đầu dò xét tiên lôi khởi động trên bầu trời, tiên lôi này cũng không phải tiên lôi bình thường. Mà là Tiên Quân cấp tiên lôi, tiên đạo linh căn ở trong lôi đình chuyển động, những tiên lôi này đúng là từ trong chút ít lôi hệ tiên đạo linh căn sinh ra đời!

Nếu hắn đột phá đến Tiên Vương cảnh giới, dẫn động tiên kiếp, tuyệt đối kháng không qua, sẽ bị chém giết thành cặn bã!

- Hơn nữa, đạo quả, Nguyên Thần của ta thương thế vẫn còn đó, nhất định phải đạt tới trạng thái toàn thịnh. Mới có thể thử mở đạo cung độ kiếp, nếu không không có một tia nắm chắc! Coi như là trạng thái toàn thịnh, nắm chắc chỉ sợ cũng chỉ có hai ba thành ah. . .

Hắn thu hồi ánh mắt, Tiên Quân cấp lôi đình tuyệt đối sẽ đem hắn đuổi giết, đạo quả nát bấy, hài cốt không còn!

- Nhất định phải mau chóng tìm được Tiên Giới đại đạo bổn nguyên, nếu không trì hoãn xuống dưới. Chỉ sợ tám gốc tiên đạo linh căn này tản mát ra năng lượng, sẽ để cho ta tự nhiên mở ra đạo quả đạo cung!

Giang Nam cảm giác được tu vi pháp lực của mình đang không ngừng tăng trưởng, đây là tác dụng thoải mái của tiên đạo linh căn, để cho hắn cho dù không tu luyện, tu vi cũng đang không ngừng tăng trưởng.

Thậm chí, hắn muốn áp chế tu vi cũng áp chế không nổi!

Đợi cho hắn đến Chân Tiên Đại viên mãn, đạo quả còn đang không ngừng tăng lên tu vi sẽ căng ra, tự nhiên mở ra đạo cung, khi đó sẽ dẫn động tiên kiếp!

Giang Nam tâm niệm vừa động, đem đạo quả của Băng Liên thánh mẫu thu nhập bên trong Tử Phủ của mình, lách mình mà đi.

Cũng không lâu lắm, hắn tìm được Linh Lung đạo đồng cùng Tuyên Lâu Tiên Vương, Giang Nam không khỏi im lặng. Chỉ thấy vốn là tiểu đạo đồng băng tuyết đáng yêu, giờ phút này ăn đến mập như đầu heo, béo ục ịt.

Linh Lung đạo đồng ý đồ cùng một cây tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng, bất quá tu vi của hắn yếu kém, thủy chung không cách nào thành công, mà ở một bên, Tuyên Lâu Tiên Vương vô cùng khẩn trương nhìn chằm chằm vào gốc tiên đạo linh căn kia, trong tay nắm một đạo tiên phù, e sợ cho tiên đạo linh căn bộc phát.

- Mễ Mễ lựa chọn gốc linh căn này, rất là bất phàm đây này!

Giang Nam liếc qua, không khỏi động dung, chỉ thấy Linh Lung đạo đồng lựa chọn tiên đạo linh căn, hình như lá sen, tràn ngập khí tức Hồng Mông đại đạo, rõ ràng là một cây Hỗn Độn linh căn!

Hồng Mông đại đạo chất lượng còn trên Tiên đạo khác, một cây linh căn này, hẳn là Bất Không đạo nhân lưu lại, cực kỳ cường đại!

- Gốc Hỗn Độn linh căn này rất khó cảm ứng câu thông, đạt được nó tán thành, khó càng thêm khó! Hơn nữa nếu như hơi không cẩn thận, linh căn bộc phát, tuyệt đối sẽ đem Mễ Mễ gạt bỏ. Coi như là linh căn khảo nghiệm, Mễ Mễ cũng gánh không được! Đây là. . . Ma Thiên Tiên Quân ban tiên phù!

Con mắt Giang Nam sáng ngời, rơi vào tiên phù trong tay Tuyên Lâu Tiên Vương, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Đạo tiên phù này ẩn chứa lực lượng Hồng Mông khủng bố, chỉ sợ là Ma Thiên Tiên Quân toàn lực luyện ra tiên phù, dùng để bảo vệ tánh mạng cho Linh Lung đạo đồng!

Nếu câu thông tiên đạo linh căn thất bại, đạo tiên phù này liền có thể ngăn cản tiên đạo linh căn chi uy, để cho Linh Lung đạo đồng cùng Tuyên Lâu Tiên Vương đào thoát.

Bất quá, tu vi của Linh Lung đạo đồng rõ ràng không thể cùng tiên đạo linh căn thành lập cảm ứng, đến nay còn chưa có thu hoạch.

Giang Nam xem chỉ chốc lát, đột nhiên cười nói:

- Mễ Mễ, tới.

Linh Lung đạo đồng thoáng nhìn Giang Nam, không khỏi mặt mày hớn hở, đem sự tình câu thông tiên đạo linh căn vứt qua một bên, nhào đầu về phía trước chào, vui vẻ nói:

- Huyền Thiên đại lão gia, ngươi còn sống? Thật tốt quá!

Tuyên Lâu Tiên Vương thấy hắn đột nhiên liền không hề cảm ứng tiên đạo linh căn, sợ tới mức vãi ra quần, cơ hồ muốn đem tiên phù kích phát, cũng may Linh Lung đạo đồng không cùng gốc tiên đạo linh kia căn thành lập cảm ứng, tiên đạo linh căn cũng không có bộc phát.

Giang Nam lấy ra một thân máu huyết của Long La Phổ Tôn, cười nói:

- Đây là Long La Phổ Tôn chi huyết, ta ở sau khi hắn chứng đạo Tiên Vương liền nổ nát hắn, luyện một thân Tiên Vương Long tổ chi huyết này. Mặc dù hắn từ trong đạo quả phục sinh, muốn luyện một thân máu huyết trở lại cũng cần tốn hao một thời gian ngắn khổ tu. Người này có thể lĩnh ngộ ra Long tổ thai tức đại pháp, huyết mạch tinh khiết không kém cha ngươi, đem ngươi máu huyết này luyện nhập vào cơ thể, liền có thể để cho huyết mạch của ngươi tăng cao, càng tinh thuần, đối với Long tổ thai tức đại pháp khống chế cũng sẽ viễn siêu cha ngươi!

Linh Lung đạo đồng đại hỉ, vội vàng tiếp nhận, một ngụm nuốt vào.

Hắn vừa mới ăn vào Long La Phổ Tôn chi huyết, thân hình lập tức đại chấn, trong cổ họng truyền ra một tiếng rồng ngâm, rung thân nhoáng một hiện ra nguyên hình, biến thành một đầu Long bụng phệ béo béo mập mập, đôn một tiếng ngồi dưới đất, bụng giống như thổi phồng cổ trướng, một thân thịt mỡ ngày càng nhiều!

Hắn không cách nào tiêu hóa chút ít Tiên Vương Chân Tiên mình ăn tươi kia, không cách nào tiêu hóa năng lượng tích lũy trong người, giờ phút này lại tăng thêm Long La Phổ Tôn chi huyết, càng là mập càng thêm mập.

Đã qua thật lâu, Long mập gầm nhẹ một tiếng, há mồm phun ra một quả Hỗn Độn đạo quả, đạo quả ầm ầm mở ra, vậy mà nhất cổ tác khí phá tan hàng rào Tiên Vương cảnh giới, tăng lên tới Tiên Vương cảnh giới!

Đầu Long mập này gian nan quơ quơ thân hình, cố gắng biến hóa, biến thành một tiểu đồng béo béo xuất hiện ở trước mặt Giang Nam, đoản tay chân ngắn, vui vẻ nói:

- Rống rống, lão gia, ta cảm giác tứ chi của ta tràn đầy lực lượng cường đại!

Vẻ mặt Giang Nam hoài nghi nhìn xem hắn một thân thịt mỡ cùng đoản tay chân ngắn, quanh co nói:

- Ân, Ân, ngươi đi đi. . .

- Lúc trước Mễ Mễ là một đồng tử đáng yêu cỡ nào, hiện tại đã ăn thành tên mập. . .

Giang Nam thổn thức một phen, Mễ Mễ cố gắng hoạt động chân ngắn hướng linh căn lá sen kia đi đến, Linh Lung đạo đồng vốn là phấn điêu ngọc mài, hiện tại béo như là một đầu heo mập tròn vo.

Hắn quay người ly khai, dùng thực lực của Mễ Mễ trước mắt, hơn nữa Ma

Thiên Tiên Quân lưu cho hắn tiên phù, Tuyên Lâu Tiên Vương cũng ở một bên chiếu ứng, chắc hẳn có thể ứng đối tiên đạo linh căn khảo nghiệm.

Mặc dù thất bại, hắn cũng có thể chạy ra tìm đường sống, sẽ không bị tiên đạo linh căn gạt bỏ.

Giang Nam đi đến mọi nơi, sưu tầm tung tích của Tử Tiêu lão đạo, thầm nghĩ:

- Tịch đại ca, Hồ Thiên lão sư cùng Chung Tú Tú, Bán Viên, có Huyền Đô, Càn Nguyên hai Tiên Quân truyền thụ, hai Tiên Quân chắc hẳn cũng sẽ cho bọn hắn tiên phù hộ thân, không cần phải lo lắng bọn hắn. Tử Tiêu lão đạo có lẽ có thể tiến vào nơi đây, nhưng hắn không có pháp môn cảm ứng thu tiên đạo linh căn, không biết lão đạo này hôm nay ở nơi nào...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2218: Cái Chết Của Nam Chiên. (1)

Giờ phút này, cũng có những người khác thu tiên đạo linh căn, cũng có người thất bại, bị tiên đạo linh căn cắn trả.

Mà bảy Hỗn Độn Cổ Thần kia cũng đã thành lập nên một tòa tế đàn, cùng Đại Diễn Cổ Thần thành lập liên hệ, đạt được Đại Diễn Cổ Thần truyền thụ, cũng bắt đầu thu linh căn.

Đệ tử Tiên Quân tiến vào nơi đây số lượng không ít, những đệ tử này đại bộ phận cũng đã mượn nhờ tiên duyên tu thành Tiên Vương, thực lực so với lúc tiến vào Nguyên thủy chi địa cường đại gấp mấy lần!

Tiên Giới Tiên Quân, từng cái đều là người mưu trí thâm trầm, những Tiên Quân này tựa hồ sớm đã tính toán bọn hắn tiến vào Tiên Giới Nguyên Thủy chi địa gặp được tiên đạo linh căn, bởi vậy sớm có chuẩn bị, ban thưởng cho đệ tử của mình tiên phù bảo mệnh.

Thậm chí, có ít người còn mang theo pháp bảo, Tiên Quân chi bảo mà những Tiên Quân này dựa vào thành danh!

Nhưng người đạt được Tiên Quân chi bảo dù sao số lượng không nhiều lắm, hơn nữa tiên phù cũng chỉ có thể dùng một lần sẽ mất đi hiệu lực, nếu lần thứ hai cũng thất bại mà nói, sẽ chết ở dưới tiên đạo linh căn cắn trả!

Ở bên trong Thiên Quân chi môn, đã có sáu bảy vị Tiên Vương tuổi trẻ chết, đều là xuất từ Tiên Quân môn hạ!

- Ân, đó là Nam Chiên Tiên Vương!

Giang Nam đột nhiên nhìn về phía xa xa, chỉ thấy Nam Chiên Tiên Vương đứng ở trên một tòa núi lửa, quanh thân tiên hỏa hừng hực thiêu đốt, mà ở bên trong núi lửa, tất cả Hỏa Nha bay ra, quay chung quanh Nam Chiên

Tiên Vương cao thấp tung bay, liên tục tấn công!

- Nam Chiên Tiên Vương chỉ sợ muốn không xong rồi!

Trong lòng Giang Nam chấn động, Nam Chiên Tiên Vương vốn là sinh linh trong lửa sinh ra đời. Là Tiên hỏa chi tổ, ở trên tiên hỏa tạo nghệ mặc dù là Tiên Quân cũng không cách nào vượt qua hắn, nhưng mà hắn muốn nhận lấy chính là đạo mẫu của Hỏa hệ tiên đạo, hỏa hệ linh căn, chính là Thiên Quân cấp hỏa chủng!

Loại tiên hỏa này, đã viễn siêu tạo nghệ cảu hắn!

Hơn nữa, hắn không có công pháp cảm ứng câu thông linh căn, chỉ ỷ vào mình là tiên hỏa chi tổ, ở Hỏa hệ tiên đạo tạo nghệ cực cao, liền ý đồ thu linh căn bên trong núi lửa!

Linh căn bên trong núi lửa kia không biết là vật gì, chỉ thấy vô số đầu Hỏa Nha từ sơn khẩu phun ra, quay chung quanh Nam Chiên Tiên Vương hoặc mổ hoặc xé hoặc trảm, trong khoảnh khắc Nam Chiên Tiên Vương liền bị cắn xé đến quanh thân rách tung toé. Thậm chí ngay cả đạo quả của hắn cũng bị thương!

Quanh thân vị Tiên Vương này tiên hỏa phóng lên trời, một quả Tiên Thiên tiên hỏa ngưng tụ thành hỏa châu va chạm mọi nơi, liên tục nổ bung, tiên hỏa xông lên trời, hóa thành biển lửa, trùng kích những Hỏa Nha kia!

Lại có từng kiện từng kiện pháp bảo uy năng cường đại kinh nhân bay ra, có chút thậm chí tràn ngập uy năng tiền sử đại đạo, rõ ràng là Nam Chiên Tiên Vương ở trong Cấm khu thu hoạch tiền sử pháp bảo!

Nhưng mà, pháp bảo của hắn rất nhanh tan rã ở dưới Hỏa Nha, Tiên hỏa châu của hắn bộc phát ra tiên hỏa bị Hỏa Nha thôn phệ, thần thông của hắn đối với mấy Hỏa Nha này một chút tác dụng cũng không có!

Tiên hỏa quanh thân Nam Chiên Tiên Vương dần dần sa sút, tất cả Hỏa Nha liều mạng hút năng lượng bổn nguyên của hắn, cắt nhục thể của hắn,

thậm chí vài đầu Hỏa Nha nhào vào phía trên đạo quả, gặm cắn đạo quả của hắn!

- Huyền Thiên, cứu ta. . .

Nam Chiên Tiên Vương xa xa chứng kiến Giang Nam, vội vàng hô to.

Giang Nam nộ quát một tiếng, thân hình phóng lên trời, nhắm núi lửa bay đi. Một quả hỏa châu từ mi tâm bay ra, quay tròn chuyển động, gào thét xông về trước đi!

Cái hỏa châu này chính là ở Hải Châu, Nam Chiên Tiên Vương cùng Giang Nam đánh bạc đấu, thua vào tay hắn, là Nam Chiên Tiên Vương dùng Tiên Thiên tiên hỏa chi tinh của bản thân luyện thành bảo vật, Giang Nam vẫn không dùng tới.

Giờ phút này những hỏa châu này bị hắn tế ra, lại không phải oanh kích những Hỏa Nha vây công Nam Chiên Tiên Vương kia, mà là bay về phía đạo quả của Nam Chiên Tiên Vương!

Giờ phút này, đạo quả vị Tiên Vương kia cơ hồ bị Hỏa Nha hút đi tất cả năng lượng, đạo quả sắp héo rũ, Nguyên Thần chôn vùi, Giang Nam tế lên hỏa châu bay về phía đạo quả của hắn, đúng là vì hướng đạo quả của hắn rót vào năng lượng, trì hoãn tử vong của hắn!

Chỉ cần cho hắn chút thời gian, hắn liền có thể chạy đến, lấy được cảm ứng cùng linh căn bên trong núi lửa, cứu ra Nam Chiên Tiên Vương!

Vù vù vù…

Một quả hỏa châu bay tới, dung nhập đến bên trong đạo quả của Nam Chiên Tiên Vương, lập tức để cho Nam Chiên Tiên Vương có thể thở dốc, Giang Nam phi thân mà đến, người ở giữa không trung, lập tức thúc dục Nguyên Thủy Cảm Ứng Thiên quát:

- Đạo huynh, ngươi kiên trì một lát. . .

Hắn đang cảm ứng linh căn bên trong núi lửa, đột nhiên Hỏa Nha phần phật bay lên, biến mất không thấy gì nữa.

Phù phù.

Đạo quả của Nam Chiên Tiên Vương rơi xuống đất, 'Rầm Ào Ào' một tiếng, đạo quả rơi nát bấy.

Chỉ thấy hai con ngươi của vị Tiên Vương này dần dần ảm đạm, tiên hỏa trong mắt từ từ dập tắt.

- Huyền Thiên, ta nguyên vốn cả chút hận ngươi tại Hải Châu không để cho ta mặt mũi, không nghĩ tới ngươi có thể tới xả thân cứu ta. Cám ơn ngươi, Huyền Thiên. . .

Nam Chiên Tiên Vương quay đầu nhìn về phía hắn, tiên hỏa trong đôi mắt càng ngày càng ảm đạm, lại cười nói:

- Sau khi ta chết, Nam Chiên tiên châu của ta tất nhiên sẽ bị người chia cắt, ta có môt đứa con trai tên là Nam Minh. . .

Giang Nam chát chát thanh nói:

- Đạo huynh yên tâm, ta sẽ chiếu cố hắn, sẽ không để cho con nối dõi của ngươi bị khi nhục.

- Cảm ơn ngươi. . . Cám ơn ngươi. . .

Hắn bắt lấy tay Giang Nam, đôi mắt càng ngày càng ảm đạm:

- Ngươi có tấm lòng son, nhận thức ngươi cái đạo hữu này, quá muộn ah. . .

Bàn tay vị tiên hỏa chi tổ này càng ngày càng lạnh, đột nhiên phảng phất như hỏa diễm dập tắt, thân thể hóa thành một đống tro tàn ngã xuống, toái sạch sẽ.

Trong mắt Giang Nam ngấn lệ trợt xuống, thở dài, quay người rời đi.

Chưa có chạy đi bao xa, hắn lại chứng kiến một màn càng để cho người rung động, Câu Trần Tiên Vương bên trong bát Tiên vương câu thông Tiên đạo linh căn thất bại, bị luyện thành tro bụi!

Một màn này, so với Nam Chiên Tiên Vương chết càng thêm rung động nhân tâm, thực lực của Câu Trần vẫn còn trên Nam Chiên, khiến cho động tĩnh càng là kinh người, tiên quang chiếu diệu Thiên Quân chi môn, đem hư không chiếu rọi thông thấu, Câu Trần Tiên Vương là chết ở giữa không trung, bị một cây linh căn trong gió hóa thành tro tàn!

- Sau Hậu Thổ Tiên Vương, Huyền Thanh Tiên Vương cùng Thanh Hoa Tiên Vương, Câu Trần Tiên Vương cũng vẫn lạc!

Một nữ tử thanh âm thở dài nói.

Giang Nam trong lòng giật mình, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy người nói chuyện kia là Kim Huyên, nàng này đã tu thành Tiên Vương, thực lực đại tiến, hơn nữa xem tu vi của nàng thời thời khắc khắc đều tiến bộ, chắc hẳn đã thu một cây tiên đạo linh căn!

- Kim Huyên đạo hữu, Hậu Thổ, Huyền Thanh cùng Thanh Hoa Tiên Vương cũng đã chết?

Giang Nam xa xa chắp tay hỏi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2219: Cái Chết Của Nam Chiên. (2)

Kim Huyên Tiên Vương hướng hắn xem ra, cười khanh khách nói:

- Nguyên lai là Huyền Thiên giáo chủ. Các ngươi đều là Thần Đạo Giáo chủ, phải chăng có ý thỏ chết cáo thương?

Đột nhiên, lại có một thanh âm vang lên, lạnh nhạt nói:

- Huyền Thiên, Thần đạo Đạo Tổ đã bị thời đại này đào thải, bát Tiên vương chết bốn người, phế đi hai người, Tử Tiêu mất tích, chỉ còn lại có Ngọc Hoàng Tiên Vương cùng ngươi mà thôi. Đáng tiếc, ngươi rõ ràng còn là một Chân Tiên, không có nửa điểm tiến bộ!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, tức cười nói:

- Nguyên lai là Long La Phổ Tôn đạo hữu. Ngươi nói sai rồi, ta không phải Chân Tiên, mà là Tổ Thần!

Long La Phổ Tôn hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Tổ Thần? Khẩu khí thật lớn! Huyền Thiên, hôm nay ta cũng nhận được một cây tiên đạo linh căn, thực lực đại tiến, lúc trước không thể so, hôm nay liền là tử kỳ của ngươi!

Thanh âm của Tu A Mộng Khiết xa xa truyền đến, nói khẽ:

- Huyền Thiên giáo chủ, Trường Sinh cùng Tử Vi hai Thần tổ tuy còn sống, nhưng câu thông tiên đạo linh căn thất bại, đạo quả bị phế, đã trở thành phế nhân. Hôm nay, Tử Tiêu mất tích, chín đại Thần đạo Đạo Tổ các ngươi chỉ còn lại có ngươi cùng Ngọc Hoàng.

Giang Nam cau mày nói:

- Bọn người Hậu Thổ chết rồi hả? Không có khả năng!

Long Phùng đạo nhân cười ha ha, cất bước đi tới, cười nói:

- Thật sự là bọn hắn chết rồi, điểm ấy không thể nghi ngờ. Ta hoài nghi là Ngọc Lâm Tử truyền thụ cho bọn hắn Ngọc Kinh Cảm Ứng Quyết có vấn đề, Ngọc Kinh Tiên Quân ở trong đó động tay động chân, hại chết bọn hắn!

- Ngươi sai rồi!

Đan Dương Tiên Vương đi tới, cười nói:

- Hậu Thổ chúng Thần tổ sở dĩ sẽ chết, là vì bọn hắn không có pháp bảo cường đại, sau lưng không có Tiên Quân chống đỡ, không cách nào sống qua tiên đạo linh căn khảo nghiệm, lúc này mới chết. Về phần Ngọc Kinh Tiên Quân, chắc hẳn còn khinh thường ở trong công pháp gian lận! Khí độ bực này, Ngọc Kinh Tiên Quân vẫn phải có!

Giang Nam nhíu mày, lắc đầu nói:

- Thần đạo Đạo Tổ, không có khả năng dễ dàng chết như vậy. . . tồn tại như bọn hắn, làm sao có thể dễ dàng chết như vậy?

Tả Ngạn Tiên Vương đi tới, trầm giọng nói:

- Bát tiên vương bốn chết hai thương một thất tung, tám Hỗn Độn Cổ Thần cũng đã chết sáu người, chỉ còn lại có hai người.

Trong lòng Giang Nam giật mình, thất thanh nói:

- Hỗn Độn Cổ Thần chỉ còn lại có hai người? Như vậy An Thanh Tiên Vương cùng Đông Vân Tiên Vương ở đâu?

- An Thanh cùng Đông Vân ẩn núp, không thấy bóng dáng, Ngọc Hoàng cũng mang theo hai tên tàn phế ẩn núp, giống như lo lắng chúng ta sẽ tiêu diệt bọn hắn vậy.

Kim Huyên nữ tiên vương cười nhạo nói:

- Huyền Thiên, ngươi vẫn là lo lắng cho ngươi đi. Ngươi thật giống như một bộ không quan tâm mình sinh tử, chẳng lẽ không có chứng kiến chúng ta đem ngươi vây lại sao?

Giang Nam nhìn lại mọi nơi, chỉ thấy mấy vị tân tấn Tiên Vương này, thình lình đều là tồn tại thu tiên đạo linh căn!

So sánh với ra, bọn hắn có Tiên Quân chi bảo hộ thể, lại có Tiên Quân ban cho bọn hắn tiên phù bảo hộ, lại có Tiên Quân truyền thụ cho cảm ứng chi pháp, hoàn toàn chính xác so bát tiên vương càng thêm dễ dàng thu tiên đạo linh căn!

- Sáu vị đạo hữu, các ngươi cái này là ý gì?

Giang Nam cười nói:

- Thần đạo Đạo Tổ chỉ còn lại có hai người, nếu lại chết một người, liền chỉ còn lại có một người. Các ngươi chẳng lẽ nhẫn tâm?

Tu A Mộng Khiết nhíu mày, nói khẽ:

- Chỉ cần giáo chủ giao ra Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang cùng Bất Không đạo nhân truyền thừa, thiếp thân có thể làm chủ, phóng giáo chủ một con đường sống. . .

Nàng lời còn chưa dứt, Ngọc Lâm Tử cất bước đi tới, mỉm cười nói:

- Tu A muội muội thật sự là thiện tâm, bất quá ngươi đây là đang kết Nhân Quả ah. Các ngươi chiếm đồ vật cùng công pháp của giáo chủ, lại không giết hắn, cùng hắn gieo xuống Nhân Quả, đi tới Tiên Quân cảnh giới, ngu huynh chỉ sợ các ngươi sẽ gặp kiếp nạn.

Đám người Kim Huyên, Long Phùng trong lòng nghiêm nghị, Thiên Quân cảnh giới bất nhiễm Nhân Quả, bởi vậy Nhân Quả lợi hại sẽ ở Tiên

Quân cảnh giới tập trung bộc phát, bọn hắn là thật không ngờ điểm này!

Long La Phổ Tôn cười nói:

- Ngọc Lâm Tử nói rất có lý, trảm thảo trừ tận gốc, như vậy liền giết hắn!

Trong mắt bọn người Kim Huyên, Long Phùng sát cơ bắt đầu khởi động, mặc dù là Tu A Mộng Khiết cũng không khỏi động sát cơ, một cổ sát khí cường đại làm cho người khác tim đập nhanh bao phủ Giang Nam.

Giang Nam nhức đầu, lẩm bẩm nói:

- Thực phiền, xem ra đành phải đem bọn ngươi hết thảy giết sạch rồi!

Sáu người Long Phùng, Kim Huyên, Đan Dương, Ly Ngạn, Long La Phổ Tôn, Tu A Mộng Khiết này đều là tân tấn Tiên Vương, có được Tiên Quân chi bảo, từng người đạt được một cây tiên đạo linh căn, thực lực hôm nay so với lúc tiến vào Nguyên thủy chi địa cường đại hơn mấy lần!

Hơn nữa, còn có Ngọc Lâm Tử vị cao thủ trẻ tuổi này cũng ở, thực lực Ngọc Lâm Tử thâm bất khả trắc, thậm chí còn truyền thụ cho bát Tiên vương Ngọc Kinh Cảm Ứng Quyết, thậm chí vừa rồi Đan Dương Tiên Vương liền suy đoán, bát Tiên vương chết chết tàn tàn, liền cùng hắn có quan hệ!

Bảy người này, có thể nói là tồn tại nổi tiếng nhất trong trẻ tuổi, thành tựu hôm nay, dĩ nhiên đã vượt qua tuyệt đại đa số thế hệ trước, thậm chí ngay cả bát Tiên vương, An Thanh, Đông Vân các Cự Vô Phách cũng bị hào quang của bọn hắn che dấu!

Mà Giang Nam chỉ là hời hợt nói, hết thảy giết sạch bọn họ, cái này không khỏi để cho trong lòng đám người Long Phùng khó chịu, sâu sắc khó chịu!

- Huyền Thiên, Thần đạo Đạo Tổ sắp sửa tuyệt chủng rồi, ngươi còn nói lớn không ngượng như thế!

Long La Phổ Tôn cười ha ha nói:

- Sau khi ngươi chết, lại tiêu diệt Ngọc Hoàng cùng Trường Sinh Tử Vi hai phế nhân, chín đại Thần đạo Đạo Tổ liền từ thế gian xoá tên!

Long Phùng Tiên Vương lạnh nhạt nói:

- Hơn nữa, Thần đạo đã bị Huyền Thiên giáo chủ ngươi tiêu diệt, Thần đạo không còn tồn tại, bát Tiên vương ý đồ trở thành thế lực có thể cùng Tiên Đế Cung cùng Tiên Tôn Cung sánh vai, thủy chung là chuyện cười!

Kim Huyên nữ tiên vương cười khanh khách nói:

- Thần đạo, cuối cùng muốn tuyệt chủng rồi. . .

Nàng lời còn chưa dứt, Giang Nam dĩ nhiên ra tay, một kiếm bay ra, kiếm quang chiếu rọi hư không Thiên Quân chi môn, chỉ một thoáng liền đi vào trước mặt Kim Huyên, Kim Huyên nữ tiên vương quát lên, tế lên Thất Bảo đế xa, một mặt Tiên Quân chi bàn bay lên không, hóa thành gương sáng, nhô lên cao chiếu rọi, những nơi đi qua kiếm quang đều bị tan rã!

- Thần Đạo Giáo chủ, từ nay về sau trở thành thất truyền!

Kim Huyên nữ tiên vương quát tháo, đứng dậy ngồi xuống Thất Bảo đế xa, há mồm phun ra một đạo ánh sáng màu xanh, qua chùy bay lên, hướng cái ót của Giang Nam nện xuống. Thò tay vỗ lan can, một thanh Tiên Kiếm treo ở phía trên màn xe kích xạ ra, chém về phía Giang Nam!

Lại có một mặt ngọc tỷ bay ra, hướng đỉnh đầu Giang Nam ầm ầm đè xuống!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2220: A Miêu A Cẩu. (1)

Cái khay ngọc, qua chùy, Tiên Kiếm cùng ngọc tỷ kia, đều là Tiên Quân chi bảo, là Cảnh Nguyệt Nữ Quân luyện, chất chứa uy năng vô biên. Cảnh Nguyệt Nữ Quân ngày bình thường du lịch, là mang lấy chiếc bảo xa này, thậm chí dò xét Cấm khu cũng lái xe du lịch, những nơi đi qua, ngoại trừ Cấm khu ra, bất luận tà ma ngoại đạo gì cũng có thể trấn áp!

Đinh…

Giang Nam một kiếm trảm ở phía trên qua chùy, Kiếm quang nhẹ quấn, hướng phía dưới vỗ, đem Tiên Kiếm đập rơi, kiếm quang nhảy lên, liền đánh bay ngọc tỷ tiên ấn, đón Tiên Quân chi bàn bắn ra tiên quang đi đến, vài bước tầm đó liền tới đến Thất Bảo đế xa!

Kim Huyên nữ tiên vương tháo xuống tiên cung ở trong xe, giương cung liền bắn, một mũi tên rung chuyển Phong Lôi, kích xạ mà đến, lập tức bị kiếm quang của Giang Nam đánh bay.

Kim Huyên quát chói tai, tay nắm đại thương trên vách tường, đứng ở trên hương xe, uy phong lẫm lẫm, đại thương run lên, muốn cùng Giang Nam cận thân vật lộn.

- Bát Tiên vương, ngay cả ta cũng vô cùng kiêng kị. . .

Giang Nam đột nhiên thu kiếm, thân hình lay động, hiện ra Cự Linh bá thể, một quyền oanh tới!

Kim Huyên đâm ra một lưỡi lê, sau một khắc nắm đấm của Giang Nam cùng mũi thương này va chạm, Kim Huyên kêu rên thổ huyết. Cái Tiên Quân chi bảo này thậm chí bị một quyền của Giang Nam ép tới thân thương uốn cong, chấn nàng bay về phía sau, đụng trên vách tường, bị chấn đến lục phủ ngũ tạng toái nát. Nội tạng nghiền nát từ trong miệng nhỏ đàn hương

phun ra phía ngoài!

Giang Nam nhấc chân, hướng Thất Bảo đế xa đạp xuống, lẩm bẩm nói:

- Các ngươi đều không chết, bọn hắn như thế nào sẽ chết?

Oanh…

Thất Bảo đế xa bị một cước của hắn đạp xuống đám mây, rơi đập trên đất, Kim Huyên nữ tiên vương trong xe bị chấn nát bấy!

Cũng may đạo quả của nàng ký thác vào đế xa, có Thất Bảo bảo hộ, cũng không bị hao tổn.

Long Phùng, Đan Dương, Ly Ngạn, Long La Phổ Tôn đồng thời đánh tới, từng người tế lên Tiên Quân chi bảo, Long Phùng chính là Viên Không Tiên Quân môn hạ, Thiên Thanh Kim Khuyên của Viên Không Tiên Quân bị hắn tế lên, chỉ thấy vòng tay càng lúc càng lớn, như một cái bẫy, mà ở trong bẫy là một mảnh bầu trời xanh!

Đan Dương Tiên Vương là đệ tử của Tự Nhiên Lão Quân, Tiên Quân chi bảo của Tự Nhiên Lão Quân là Tự Nhiên đạo thư bị hắn tế lên, đạo thư xốc lên một tờ, trong sách chữ to mấy chục mẫu, kim quang chói lọi, rõ ràng là dùng tiên đạo ghi văn tự, từng cái văn tự đều là một môn tiên đạo đại thần thông, bị Đan Dương Tiên Vương thúc dục, như có Tiên Quân chi uy!

Ly Ngạn Tiên Vương là Thái Chân Tiên Quân môn hạ, cũng mang đến Thái Chân Tiên Quân Tiên Quân chi bảo, Thái Chân phi kiều, tế lên cầu lớn, kéo dài qua trời cao.

Long La Phổ Tôn cũng tế lên Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, Tu A Mộng Khiết tế lên Tu A Đạo Tâm Tháp, cùng một chỗ công phạt tới, hướng Giang Nam đánh tới!

Mà vào lúc này, Kim Huyên nữ tiên từ trong Thất Bảo đế xa phục sinh, toàn lực khôi phục khí huyết cùng tu vi, thúc dục Thất Bảo đế xa lần nữa

đánh tới.

- Rống…

Giang Nam gào thét, tiếng kêu gào chấn động Thiên Quân chi môn, một bước bước ra, Thiên Địa lắc lư, trong nháy mắt liền có hằng hà tiên đạo linh căn bị hắn kích phát, xúc động uy năng, chỉ một thoáng tiên đạo linh căn trong Thiên Quân chi môn tiên quang đại phóng, xông thẳng lên trời!

Bọn người Long Phùng bị tiếng hô của hắn chấn đến khí huyết sôi trào, chỉ thấy Giang Nam hoành thân đánh tới, cạch một tiếng vang thật lớn, hung hăng đâm vào Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, khẩu chuông lớn này không ngừng chấn nổ, bị đâm cho bay ra sau, Long La Phổ Tôn căn bản khống chế không nổi!

Sau một khắc, Giang Nam nâng lên bàn tay, ầm ầm hướng cái ót của Long La Phổ Tôn đè xuống.

Mà vào lúc này, Thiên Thanh Kim Khuyên rơi xuống bọc ở trên ót Giang Nam, mạnh mẽ thu nhỏ lại, mà bầu trời xanh bên trong Thiên Thanh Kim Khuyên tựa hồ có lực lượng luyện hóa hết thảy, thậm chí có thể chứng kiến chỗ bầu trời xanh bao phủ, đỉnh đầu của Giang Nam đang không ngừng tan rã!

Thái Chân phi kiều đè xuống, nện ở đầu vai Giang Nam, răng rắc một tiếng áp đoạn xương vai của hắn!

Tự Nhiên đạo thư bộc phát tiên văn, một đạo thần thông oanh lên hậu tâm của hắn, nổ tung một mảnh huyết vụ!

Tu A Đạo Tâm Tháp nghiêng nghiêng đánh tới, đâm cho Giang Nam lảo đảo một cái!

Nhưng mà sau một khắc, Long La Phổ Tôn bị một chưởng của hắn đánh cho nát bấy!

- Ta không sao!

Trong Hỗn Độn Thiên Nguyên chung truyền đến thanh âm của Long La Phổ Tôn, hiển nhiên hắn đem đạo quả của mình ký thác vào trong chuông, tránh bị Giang Nam chém giết, kêu lên:

- Cùng một chỗ động thủ giết hắn đi! Mọi người chia đều bảo vật!

Giờ phút này Kim Huyên nữ tiên vương cũng thúc dục Thất Bảo đế xa đánh tới lần nữa, thế công của sáu người càng thêm mãnh liệt, Giang Nam đối với những người khác công kích làm như không thấy, lại sải bước ra, sau một khắc đi vào trước Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, lấy tay hướng khẩu chuông lớn này chộp tới.

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung cạch cạch chấn động, chấn đến làn da hắn nhăn lại, bất quá Long La Phổ Tôn liền khôi phục thân thể, uy năng của khẩu Tiên Quân chi bảo này cũng không cường đại, không cách nào làm bị thương hắn mảy may!

Giang Nam lấy tay bắt lấy Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, một tay bắt lấy miệng chung, hướng về sau ngăn trở, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tự Nhiên đạo thư thần thông oanh lên chung. Long La Phổ Tôn vừa mới khôi phục thân thể, liền bị một kích này chấn nát bấy!

Giang Nam đem Hỗn Độn Thiên Nguyên chung ném ra, đánh tới Long Phùng, vung bàn tay lớn, trùng trùng điệp điệp vỗ, tiếng chuông chấn động, phát ra nổ mạnh so với ở trong tay Long La Phổ Tôn còn muốn kinh người, oanh kích ở phía trên chuông lớn.

Long Phùng Tiên Vương kinh hãi, dốc sức liều mạng thúc dục Thiên Thanh Kim Khuyên, chỉ thấy Thiên Thanh Kim Khuyên dọc theo đầu lâu của Giang Nam không ngừng hướng phía dưới tròng đi, những nơi đi qua, huyết nhục cảu Giang Namliền tan rã.

Cạch…

Hỗn Độn Thiên Nguyên chung đâm vào trước mặt, thanh âm đem Long Phùng Tiên Vương chấn đến thổ huyết. Long Phùng Tiên Vương bất chấp thúc dục Thiên Thanh Kim Khuyên, hai tay vội vàng đẩy ra, toàn lực đón đỡ!

Chỉ nghe ba một tiếng vang nhỏ, hắn bị sinh sinh chấn vỡ, hóa thành bùn máu bôi ở trên Hỗn Độn Thiên Nguyên chung!

Giang Nam giật xuống Thiên Thanh Kim Khuyên, dùng sức ném, Tu A Mộng Khiết còn chưa kịp phản ứng. Thiên Thanh Kim Khuyên cũng đã gọt qua trên cổ của nàng, một khỏa đầu lâu kiều mỵ từ trên cổ chảy xuống.

Giang Nam một cước quét lên Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, khẩu chuông lớn này ầm ầm đánh tới, đem đầu lâu cùng nửa người dưới của Tu A Mộng Khiết hết thảy đâm cho nát bấy!

Thất Bảo đế xa của Kim Huyên nữ tiên vương giết đến, chỉ thấy một cái chân to đạp xuống, hung hăng dẫm nát đế xa, đem chiếc bảo xa này giẫm nhập bên trong một ngọn núi lửa, ngọn núi lửa kia thai nghén lấy tiên đạo linh căn. Linh căn lập tức bộc phát uy năng, bao phủ Thất Bảo đế xa, Kim Huyên nữ tiên vương không biết sống chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2221: A Miêu A Cẩu. (2)

Giang Nam nghiêng người va chạm, lại một lần nữa đâm vào Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, khẩu Tiên Quân chi bảo này đỉnh lấy Tự Nhiên đạo thư oanh kích, hướng Tự Nhiên đạo thư đánh tới, hai đại Tiên Quân chi bảo va chạm, bộc phát ra nổ mạnh kinh thiên động địa.

Đan Dương Tiên Vương vội vàng tránh né, lại vào lúc này chỉ thấy một quyền hiện ra ở trước mặt hắn!

Oanh!

Hắn bị một quyền của Giang Nam oanh bể đầu, Giang Nam rống to một tiếng, đem thân thể không đầu này rống nát bấy!

Ly Ngạn Tiên Vương tế lên Thái Chân phi kiều, đuổi giết ở sau lưng Giang Nam. Cầu lớn liên thông thời không, trấn áp muôn đời, tuy uy năng vô lượng, nhưng mà thân hình Giang Nam luân phiên lắc lư, ra tay giết người, tốc độ cực nhanh, để cho Ly Ngạn Tiên Vương đuổi không kịp.

Ngắn ngủn một lát thời gian, hắn liền trơ mắt chứng kiến bọn người Long Phùng, Tu A Mộng Khiết bị trảm, thậm chí Kim Huyên nữ tiên vương vậy mà chết hai lần!

Hắn đã có thoái ý, đột nhiên chỉ thấy Giang Nam dừng lại thân hình, một cước đem Hỗn Độn Thiên Nguyên chung dẫm nát dưới chân, khống chế khẩu Tiên Quân chi bảo này bay tới, rơi vào phía trên Thái Chân phi kiều.

Ầm ầm.

Thái Chân phi kiều kịch liệt chấn động, bị ép tới rơi trên mặt đất.

Lúc này, trong chuông truyền đến thanh âm gì đó nghiền nát, mấy khối

đạo quả nghiền nát từ trong chuông ngã xuống, rơi vào trên mặt kiều, lập tức nện đến nát bấy.

- Long La Phổ Tôn đạo quả. . .

Trái tim của Ly Ngạn Tiên Vương run rẩy, nghiền nát chính là đạo quả của Long La Phổ Tôn, Giang Nam luân phiên đả kích Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, khẩu Tiên Quân chi bảo này cùng rất nhiều Tiên Quân chi bảo va chạm, đem đạo quả mà Long La Phổ Tôn ký thác vào trong đó chấn nát bấy!

- Long La Phổ Tôn. . . Chết rồi!

Tâm hắn dần dần nguội lạnh.

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, đứng ở trên Hỗn Độn Thiên Nguyên chung, sắc mặt lạnh lùng nhìn xem hắn.

Ly Ngạn Tiên Vương hầu kết nhấp nhô, âm tuyến có chút run rẩy, cả gan nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, sư tôn ta là Thái Chân Tiên Quân, nếu ngươi giết ta, tất nhiên sẽ cùng sư tôn ta kết xuống Nhân quả. . .

Giang Nam một cước đá ra, Hỗn Độn Thiên Nguyên chung cạch một tiếng vang thật lớn, sau một khắc đâm vào trên người Ly Ngạn Tiên Vương, thân thể vị Tiên Vương tuổi trẻ này bạo toái.

- Ha ha, một đám a miêu a cẩu như vậy còn không chết, bát Tiên vương làm sao có thể vẫn lạc? Các ngươi cùng ta đồng dạng, đều là Thần đạo Đạo Tổ ah. . .

Giang Nam cúi đầu, thấp giọng nói:

- Lúc vũ trụ mở mới bắt đầu, không có người hiểu được tu luyện, hết thảy sinh linh đần độn trong Hỗn Độn bao la mờ mịt, các ngươi mở Tiên cung,

sáng tạo ra Thần đạo thịnh thế tám trăm triệu năm, tồn tại như vậy, làm sao có thể không bằng những a miêu a cẩu này?

Thất Bảo đế xa từ trong núi lửa lao ra, cái Tiên Quân chi bảo này bị tiên đạo linh căn bên trong núi lửa luyện đến rách tung toé, Long Phùng, Đan Dương, Tu A Mộng Khiết, Ly Ngạn từng người từ trong Tiên Quân chi bảo phục sinh, nguyên một đám khí tức héo đốn, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, rõ ràng là bị Giang Nam làm bị thương đạo quả mà bọn hắn giấu ở bên trong Tiên Quân chi bảo, đã bị đạo thương nghiêm trọng!

Về phần Kim Huyên nữ tiên vương, đến nay còn chưa có từ trong Thất Bảo đế xa phục sinh, hiển nhiên thương thế nặng nhất!

Mấy người vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Giang Nam, nhất là Ly Ngạn Tiên Vương càng là nơm nớp lo sợ, không dám tới gần Thái Chân phi kiều.

- Các ngươi là. . . nhân vật ngay cả ta cũng kiêng kị ah!

Thân thể Giang Nam thu nhỏ lại, cất bước từ trên cầu đi ra, đi về hướng Ngọc Lâm Tử, nụ cười trên mặt Ngọc Lâm Tử cứng ngắc, mỉm cười hướng hắn chào, cười nói:

- Gia phụ Ngọc Kinh Tiên Quân, để cho ta thay hắn hướng giáo chủ vấn an.

Giang Nam nhẹ nhàng gật đầu, một đạo kiếm quang bay ra, cất bước từ đi qua bên cạnh hắn nói:

- Thay ta hướng Ngọc Kinh đạo huynh vấn an.

Thân thể Ngọc Lâm Tử vỡ ra từng đạo vết kiếm, đột nhiên 'Rầm Ào Ào' toái đầy đất.

Giang Nam đi xa, lúc này đám người Long Phùng. Đan Dương cùng Kim Huyên mới thở phào nhẹ nhõm, mới vừa rồi Giang Nam liên tiếp công kích thực sự là quá hung mãnh, đem những nhân vật cường đại nhất của Tân Sinh

Đại đánh bại, đánh chết như tồi khô lạp hủ, thậm chí ngay cả Ngọc Lâm Tử cũng bị hắn chém một lần, một chút mặt mũi cũng không lưu lại cho Ngọc Kinh tiên quân!

- Huyền Thiên giáo chủ còn chưa chứng Tiên Vương đi?

Trong mắt Long Phùng lộ ra vẻ sợ hãi nói:

- Còn chưa chứng được Tiên Vương liền đã có chiến lực kinh người bậc này, đánh cho chúng ta một chết sáu bị thương, chiến lực bực này thật sự là quá kinh khủng!

Ly Ngạn cũng không khỏi rùng mình một cái, thấp giọng nói:

- Thực lực bực này căn bản không nên là thực lực của Chân Tiên có thể có được, ta mới vừa rồi ở bên trong xuất thủ của hắn cũng không cảm giác được khí tức của tiên nhân, ngược lại là một loại lực lượng bá đọa chí cương chí mãnh, chẳng lẽ hắn không phải là cảnh giới Chân tiên?

Mày của Mộng Khiết hơi cau lại, nhẹ giọng nói:

- Hắn nói hắn đối với Bát Tiên Vương cực kỳ kiêng kỵ, chẳng lẽ nói Bát Tiên Vương thật sự chưa chết, mà là giả chết thoát thân? Bất quá ta rõ ràng nhìn thấy Hậu Thổ tiên vương đang thu lấy một gốc Tiên đạo linh căn thì bị gốc linh căn đó phản phệ, đạo quả đều hóa thành tro bụi, tuyệt đối đã tử vong rồi!

Đan Dương trầm giọng nói:

- Ta cũng xa xa thấy đạo quả của Thanh Hoa tiên vương bị một gốc linh căn cắn nát, nguyên thân cũng yên diệt rồi!

Kim Huyên nghi ngờ nói:

- Mới vừa rồi Câu Trần tiên vương bị chết, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, đạo quả của Câu Trần tiên vương bị luyện hóa thành tro, Huyền Thiên

giáo chủ cũng ở nơi này, vì sao hắn còn nói là không tin Câu Trần tiên vương đã chết? Ngọc Lâm Tử, ngươi có cách nhìn như thế nào?

Mọi người hướng Ngọc Lâm Tử nhìn lại, chỉ thấy một chiếc Ngọc Kinh lâu thuyền xuất hiện, Ngọc Lâm Tử ở trong lâu thuyền khôi phục thân thể, đứng ở đầu thuyền, nói:

- Huyền Thiên giáo chủ không phải là tiên, mà là thần, chỉ là hắn so sánh với Bát Tiên Vương đồng thời khai sáng thần đạo thì đi xa hơn. Bát Tiên Vương chỉ là đem thần đạo tu luyện tới cảnh giới Hoàng đạo cực cảnh, sau đó liền đi lên Tiên đạo. Mà Huyền Thiên giáo chủ thì ở Hoàng đạo cực cảnh tiếp tục đi trên con đường Thần đạo. Từ bỏ Tiên đạo, đem Thần đạo thôi diễn đến tầng thứ có thể so sánh với Tiên Vương, Tiên Quân! Thực lực của hắn đã không thể dùng cảnh giới của Tiên đạo tới cân nhắc. Hắn có thành tựu như thế là vượt xa Bát Tiên Vương tự xưng Tổ Thần cũng không phải là không có lý. Bất quá...

Hắn mỉm cười nói:

- Ta xem tu vi thực lực của Huyền Thiên đang không ngừng tiến bộ, sắp thành tựu Tổ thần cấp bậc Tiên Vương rồi, hắn đã không áp chế nổi tu vi bạo tăng, đột phá sắp tới, nhất là hắn vừa mới rồi lại đánh với các ngươi một trận, ta chú ý tới tu vi thực lực của hắn ở trong khoảng thời gian ngắn này liền tăng trưởng một mảng lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2222: Khai Thiên Chi Địa.

- Ta không biết hắn chiếm được cái kỳ ngộ gì, nhưng mà chỉ cần hắn vừa đột phá liền tất nhiên sẽ gặp phải ngăn trở của thiên địa lực lượng, thiên kiếp phủ xuống. Độ kiếp ở loại địa phương này, ta không biết hắn sẽ chết thê thảm như thế nào!

Đám người Long Phùng, Kim Huyên ngẩng đầu nhìn hướng những tiên lôi của Thiên Quân chi môn trên bầu trời đang dũng động, đó là tiên lôi sinh ra từ trong tiên đạo linh căn,do Tiên Quân cấp đại đạo ngưng tụ mà thành, uy năng vô cùng khổng lồ, thậm chí ngay cả bọn họ cũng cảm giác được tim đập nhanh!

Ánh mắt của mọi người sáng rực lên, Đan Dương vỗ tay cười nói:

- Huyền Thiên chính là Tổ thần, bản thân liền không tương dung với thiên địa của Tiên đạo, thiên địa Tiên đạo tất nhiên là muốn hàng kiếp hủy diệt hắn, kiếp uy tuyệt đối là gấp mấy lần cho tới gấp mười lần so với bình thường! Hơn nữa tiên lôi cấp bậc Tiên Quân của Thiên Quân chi môn, ha hả, người này hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Những người khác liên tục gật đầu, Kim Huyên tiếp tục hỏi:

- Ngọc Lâm Tử, Bát Tiên Vương rốt cuộc sống hay chết?

Ngọc Lâm Tử cau mày nói:

- Ngọc Hoàng, Trường Sinh cùng Tử Vi còn sống, bất quá trốn đi không dám lộ diện, về phần đám người Câu Trần, Hậu Thổ...

Chân mày của hắn càng nhíu lại hơn, trầm ngâm nói:

- Chúng ta có thể thu Tiên đạo linh căn là bởi vì chúng ta có Tiên Quân

chi bảo hộ thể, có thể chống đỡ được khảo nghiệm của tiên đạo linh căn, Bát Tiên Vương cũng không có Tiên Quân chi bảo, chúng ta tận mắt nhìn thấy đạo quả của bọn họ bị hủy, theo lý mà nói hẳn là chết rồi, không thể nào sống được. Nhưng Huyền Thiên người này mạnh mẽ như thé, lại còn nói không bằng Bát Tiên Vương, điều này thật giống như là có vấn đề...

Hắn cũng nghĩ mãi không thông, nghiêm mặt nói:

- Ta phụng lệnh cha ta đem Ngọc Kinh Cảm Ứng quyết truyền thụ cho bt, chủ yếu là muốn kết làm thiện duyên với hắn, tám người bọn họ chứng được Tiên Quân, tám vị Tiên Quân không phải là chuyện đùa, chiếu ứng lẫn nhau. Chỉ là cha ta cũng không ngờ rằng bt lại chết tàn khốc như thế... Hắn vốn cho là bt có thể sẽ có thương tích, nhưng tối đa là hai cái Tiên Vương vẫn lạc, mà hiện tại thoáng cái vẫn lạc bốn người, còn có hai người bị phế...

Hắn cau mày, hiển nhiên chuyện này cũng vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

Long Phùng cười nói:

- Ngay cả Nam Chiên tiên vương cũng chết rồi, Bát Tiên Vương bất quá là Tiên Vương ngang với Nam Chiên, vừa rồi không có Tiên Quân chi bảo hộ thể, làm sao có thể không chết?

Mọi người liên tục gật đầu. Ngọc Lâm Tử thản nhiên nói:

- Ở trong Thiên Quân chi môn, người càng ngày càng ít rồi, chư vị tốt nhất mau sớm tăng lên tu vi thực lực, ta đoán chừng không lâu nữa chỉ sợ liền có người muốn chứng Tiên Quân, thanh tràng rồi!

Đan Dương chần chờ nói:

- Ý của ngươi là?

- Ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia!

Ngọc Lâm Tử lạnh nhạt nói:

- Ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần nếu như chứng được Tiên Quân, thực lực của bọn hắn tất nhiên vô cùng kinh khủng, thậm chí vượt xa một ít Tiên Quân đã lâu năm! Thân thể tối cường cộng thêm pháp lực tối cường đủ để quét ngang Thiên Quân chi môn! NẾu không phải như thế, những cường giả như Ngọc Hoàng, Đông Vân cùng An Thanh làm sao sẽ đi trốn?

Trong lòng đám người Kim Huyên, Long Phùng sợ hãi!

Giang Nam tiếp tục tìm kiếm hạ lạc của Tử Tiêu lão đạo, bất quá vẫn là không tìm được, ngược lại tu vi của hắn đang không ngừng tăng lên, áp cũng áp không được!

Tu vi tăng lên, pháp lực tăng cường, trong đạo quả của hắn, tám gốc linh căn liên tục không ngừng dựng sinh ra tiên đạo dung nhập vào trong đạo quả, để cho nội tình của hắn tự động trở nên thâm hậu vô cùng!

Đạo quả của hắn đang dần dần chấn động, mơ hồ truyền đến tiếng oanh minh giống như sấm rền, đó là năng lượng trong đạo quả đang chấn động, đem trung tâm của hắn chấn ra một đạo khe hở hẹp dài!

Trong khe hở, đạo đạo thương mang, thần điện trọng trọng giống như thần tiên bí cảnh, kim bích huy hoàng, thần đăng treo lên bầu trời cao, ngọc thiềm như nguyệt nhảy qua tinh không, tinh hà sáng chói, trong tinh hà là hỗn độn mờ mịt.

Vô số hư ảnh của thần xuất hiện ở trong các tòa thần điện, thần điện trải rộng ra các nơi trong không gian, cơ hồ mỗi một ngôi sao đều có thần điện tọa lạc, mỗi một khối thổ địa đều có hư ảnh như thần hiện lên thủ hộ, mà trong hỗn độn thì có cổ thần đang ngủ say.

Mà nguyên thần của hắn vừa vặn ngồi ở trung ương của đạo khe hở không gian này, chư thần vờn quanh, tám gốc tiên đạo trồng ở dưới chân!

Đây chính là đạo cung của hắn!

Đạo cung chư thần, cung phụng Giang Nam, tôn hắn là Tổ thần!

Giang Nam sở dĩ đối với đám người Kim Huyên, Long Phùng nói mình là Tổ Thần cũng chính là căn cứ vào cái nguyên nhân này!

Đột nhiên Giang Nam có một loại cảm giác sợ hết hồn vía, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời tiên lôi toàn động, lôi qua lóe qua, dần dần trở nên càng thêm sinh động so với lúc trước!

Lôi âm cuồn cuộn, đó là lôi âm cấp bậc Tiên Quân, để cho hắn dựng cả tóc gáy, làm cho người ta có một loại cảm giác bị đè nén vô cùng.

Đây là tình hình thiên kiếp đang nổi lên!

- Nguyên thần của ta chưa khỏi hẳn, đạo quả cũng không phải là ở trạng thái hoàn mỹ nhất, hiện tại ứng kiếp hẳn phải chết không nghi ngờ!

Giang Nam khẽ quát một tiếng, thúc dục pháp lực, chỉ nghe bên trong đạo quả truyền đến một tiếng chấn động ầm vang, khe hở đạo cung lại bị hắn mạnh mẽ trấn áp, khép lại.

Ở trên đỉnh đầu hắn, tiên lôi từ từ khôi phục lại bình tĩnh, nhưng vô luận hắn đi tới chỗ nào, những tiên lôi này đều theo hắn đi tới đó, hội tụ ở trên đỉnh đầu hắn, giống như là từng kiện lợi kiếm treo cao, tùy thời có thể chém xuống!

Hiển nhiên hắn không cách nào áp chế cảnh giới quá lâu, đạo quả của hắn đã thành thcj, tùy thời đều có thể mở ra đạo cung một cách tự nhiên, những tiên lôi này chính là cảm ứng được những khí tức đó cho nên mới tụ tập lại!

- Đến nay còn chưa tìm được tiên giới đại đạo bản nguyên, chữa trị đạo quả bị tổn thương, lần này chỉ sợ muốn nguy rồi...

Trán của Giang Nam toát ra mồ hôi lạnh, không bao lâu hắn liền nhìn thấy đám người Tịch Ứng Tình, Hồ Thiên.

Chung Tú Tú, Bán Viên đạo nhân cùng Hồ Thiên lão tổ ý đồ thu tiên đạo linh căn thất bại, tốt ở chỗ có tiên phù của Càn Nguyên Tiên Quân cùng

Huyền Đô Tiên Quân ngăn cản mới không để cho bọn họ thân tử đạo tiêu.

Chỉ có Tịch Ứng Tình thuận lợi thông qua khảo nghiệm của tiên đạo linh căn, thuận lợi thu được một gốc linh căn.

Chung Tú Tú mang đến đại côn tử của Càn Nguyên tiên quân, Hồ Thiên cũng mang đến Tạo Hóa Tiên Đỉnh của Huyền Đô tiên quân, mấy người còn đang không ngừng nếm thử, mượn uy lực của hai đại pháp bảo này chống cự khảo nghiệm của tiên đạo linh căn, cố gắng thu những linh căn khác.

Giang Nam nguyên vốn định tương trợ, nhưng nhìn bộ dáng của bọn hắn, mặc dù hắn không ra tay, bốn người này cũng có thể chống đỡ được, thu mấy đạo linh căn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2223: Thần Vương. (1)

Giang Nam đem Nguyên Thủy Cảm Ứng thiên mà chính mình khai sáng truyền thụ cho bọn họ, nói:

- Thu tiên đạo linh căn, năm gốc chính là hạn mức cao nhất, bất quá cho dù là có Thiên Quân chi tư cũng chỉ có thể thu hai, ba gốc, năm gốc chính là Đạo Quân chi tư rồi. Các ngươi ngàn vạn lần không nên miễn cưỡng, nhất định phải lượng sức mà đi, nếu không hơn phân nửa sẽ gặp nạn!

- Năm gốc chính là Đạo Quân chi tư sao?

Tịch Ứng Tình lộ ra vẻ nghi hoặc nói:

- Lúc trước ta đã thấy mấy người, tính toán pháp môn cảm ứng của bọn họ, thấy bọn họ thu lấy năm gốc linh căn!

Trong lòng Giang Nam khẽ động, gật đầu nói:

- Mấy người này hơn phân nửa chính là Đạo Quân chuyển thế!

- Tử Xuyên, nếu như ngươi muốn tìm Tiên giới đại đạo bản nguyên, chi bằng đi vào chỗ đó.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Ta thấy được mấy vị Đạo Quân chuyển thế kia sau khi thu lấy năm gốc tiên đạo linh căn liền riêng mình bộ hành, từng bước tính toán không gian của Thiên Quân chi môn, sau đó đi vào nơi đó, hơn phân nửa những người này có điều phát hiện! Ta hoài nghi chỗ đó chính là khai thiên chi địa, Đế Tôn cùng Bất không tam đại đạo quân từ nơi đó mở ra hư không thứ chín!

Hắn chỉ hướng nơi xa, Giang Nam ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy địa

phương mà hắn chỉ là một mảnh sơn cước, giữa hai tòa núi lớn là một phiến lôi mạc, tiên lôi hóa thành quang mạc, giống như một tòa môn hộ đặt ngang giữa hai ngọn núi.

Giang Nam càng nhìn liền càng thấy được hai tòa địa sơn cùng lôi mạc này giống như là một cánh cửa.

- Đế Tôn cùng Bất Không đạo nhân mở tiên giới chi địa!

Hắn hít vào một hơi thật dài, cất bước đi thẳng về phía trước, thấp giọng nói:

- Bọn họ chính là ở trong này mở ra hư không tiên giới thứ chín, sau đó diễn sinh ra hư không thứ tám, hư không thứ bảy, hư không thứ sáu, thậm chí là cả tòa tiên giới! Tiên giới đại đạo bản nguyên tất nhiên cũng sẽ xuất hiện ở trong đó!

Đột nhiên Giang Nam cảm ứng được một cỗ khí tức cực kỳ cường đại đang đến gần, trong lòng khẽ động, chỉ thấy một tôn hỗn độn cổ thần đã cất bước đi về phía tòa lôi mạc sơn môn kia.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Tôn cổ thần kia cũng ở lúc đồng thời phát hiện Giang Nam, phát heienj Giang Nam cũng đang hướng tòa môn hộ kia phóng đi, lúc này tăng nhanh cước bộ, oanh long long va chạm mà tới!

- Huyền Thiên giáo chủ, ta tìm ngươi lâu rồi! Đem truyền thừa của Bất Không đạo nhân lưu lại cho ta!

Giang Nam cũng đang tăng nhanh cước bộ, hai người ở giữa đại sơn xuyên qua, thân thể của tôn Hỗn Độn cổ thần kia càng ngày càng lớn, quanh thân tràn ngập hỗn độn hồng mông khí, hồng mông đại đạo giống như đại long do tử khí tạo thành quấn quanh ở trên thân thể gần vạn trượng của hắn!

Cước bộ của hắn mở ra, đại địa đều bị chấn đến không ngừng run rẩy!

Nhục thân của tôn cổ thần này rất mạnh, tuyệt đối cũng là tầng thứ Tiên Quân!

Tu vi của hắn lại càng hùng hậu, thậm chí so sánh với loại tồn tại như Bát Tiên Vương đều phải thâm hậu hơn rất nhiều, là một tôn nhân vật vô cùng cường đại!

Mà ở bên này, Giang Nam cũng đang không ngừng gia tốc, tốc độ càng lúc càng nhanh, tựa hồ là không muốn xung đột với vị Hỗn Độn Cổ Thần này, mà là muốn trước hắn một bước xông vào tòa lôi mạc sơn môn kia!

Tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia gầm thét, đạo âm trong miệng không ngừng lao ra, chỉ thấy đạo âm của hắn vừa ra khỏi miệng nhất thời hóa thành một cái chuông lớn, không ngừng chấn động, thậm chí ngay cả hư không trong Thiên Quân chi môn cũng bị chấn nát, liên tục hướng Giang Nam oanh tới không ngừng!

Hư không của Thiên Quân chi môn là vững chắc bực nào?

Nơi này là nguyên thủy chi địa chân chính, có tiên đạo linh căn do tam thiên đạo đạo bản nguyên biến thành, ba ngàn linh căn cùng với tiên đạo đạo chủng đồng thời gia cố hư không nơi này, vững chắc không phá. Nhưng mà vị Cổ Thần này rống to một tiếng liền có thể chấn phá hư không, có thể thấy được thực lực của hắn!

- Hư ảnh của Nguyên chung!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, lập tức nhìn ra một rống này của hắn rõ ràng là hống xuất đạo âm hóa thành hư ảnh Nguyên Chung là một trong tam đại tiên thiên linh bảo!

Tiên giới có tam đại Tiên thiên linh bảo, trong đó Nguyên Đỉnh ở trong tay Tiên Đế, Nguyên Tháp nắm ở trong tay Tiên Tôn, mà một kiện Tiên thiên linh bảo Nguyên Chung khác thì nắm ở trong tay Bất Không đạo nhân!

Sau khi Bất Không đạo nhân chết đi, Nguyên Chung liền rơi vào trong tay

của tam đại Hỗn Độn Cổ Thần, trấn áp số mệnh của Hỗn Độn thiên quốc, chống lại Tiên giới.

Vị Hỗn Độn Cổ Thần này hiển nhiên đã gặp qua Nguyên Chung, hơn nữa tham khảo cấu tạo của Nguyên Chung này, từ đó lĩnh hội ra đại thần thông của Nguyên Chung. Hống to một tiếng liền miệng phun đạo âm, tạo thành dị tượng của Nguyên Chung, oanh sát đối thủ.

Cạch!

Giang Nam tế lên Tiên thiên bất diệt quang, hóa thành chén vỡ. Một tiếng chấn động nghênh đón hư ảnh của Nguyên Chung. Hai cỗ đạo âm đánh vào nhau, chấn động hư không, uy năng cả hai đều tan biến.

- Thần thông của Nguyên Chung thật lợi hại, ngay cả tàn phiến của Vạn Chú thiên chung đều có thể dễ dàng hóa giải!

Trong lòng Giang Nam thất kinh, cái chén vỡ này chính là gia nhập vào nửa khối thân chuông của Vạn Chú Thiên Chung, thần thông nếu so với Nguyên Chung thì cao hơn nhiều cấp bậc, dù sao thần thông của Nguyên Chung chẳng qua là hư ảnh.

Nhưng mà uy năng của hai cái lại chênh lệch không nhiều, tuy là bởi vì tu vi của Giang Nam không bằng đối phương, nhưng đồng dạng cũng nói ra uy năng của Vạn Chú Thiên Chung nếu so với Nguyên Chung thì có chỗ thua kém rất nhiều!

Hai người nhanh chóng đên gần lôi mạc sơn môn kia, tôn Hỗn Độn Cổ Thần này điên cuồng hét lên, đầu đầy tóc đên giống như từng con độc xà đại mãng, không ngừng vũ động. Đột nhiên chợt gia tốc, trước một bước xông đến sơn môn.

- Huyền Thiên, để cho ta xem truyền thừa của Bất Không đạo nhân một chút!

Toàn thân hắn từ cái cơ nhục nổi lên, đại gân giống như dây cung, da thịt

dũng động cuộn sóng như đinh ốc, mơ hồ có thể thấy được lực lượng dưới da thịt của hắn ngưng tụ thành thực chất, hóa thành tử sắc khí lưu một cỗ lại một cỗ lực lượng bôn đằng vận hành.

Ầm!

Một quyền của hắn oanh phá hư không, đối mặt thống kích mà đến, Hỗn Độn Cổ Thần độc hữu chính là thần thông thân thể bị hắn thôi phát đến mức tận cùng!

Giang Nam đối với một quyền này xem như không thấy, tốc độ không giảm, sau một khắc nhục thể của hắn biến lớn lên, thân thể bành trước đè ép đến hư không nổ vang, vô số tiên lôi từ trong hư không bị đẩy đến bay a!

Hống!

Hai người đồng thời gầm thét, hư không chấn động, hai cái quyền đầu nhất thời va chạm, tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia nhất thời chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng so với mình còn phải cường đại hơn vọt tới, trong nháy mắt đem lực lượng của hắn ép tới tan tác, thân bất do kỷ mà ngã bay đi, hướng bên trong lôi mạc sơn môn đụng tới!

- Lực lượng rất mạnh, bất quá đây cũng không phải là truyền thừa của Bất Không đạo nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2224: Thần Vương. (2)

Hắn vừa muốn đứng vững thân hình, đột nhiên rơi vào lôi mạc sơn môn, nhất thời lôi mạc bộc phát, vô số đạo kinh lôi hạ xuống, chỉ một thoáng vị Cổ Thần này tựa như bị vạn đao gia thân, quanh thân bị tiên lôi đánh ra từng đạo vết thương, có thể thấy được tận xương!

Giang Nam ho một tiếng vọt ới, cũng xông thẳng vào bên trong lôi mạc sơn môn, lại là một quyền oanh tới, đột nhiên lôi mạc sơn môn bạo phát càng thêm kịch liệt vô số lôi đình sôi trào, nhất tề hướng Giang Nam oanh tới!

- Hỏng bét!

Trong lòng Giang Nam thất kinh, nhất thời chỉ cảm thấy đạo quả truyền đến tiếng vang răng rắc, tám gốc tiên đạo linh căn chập chờn sinh tư, phun ra tiên đạo, luyện vào trong nguyên thủy nguyên thần cùng nguyên thủy đại đạo của hắn, Nguyên thủy nguyên thần cùng Nguyên thủy đại đạo không tự chủ được chấn động lên, đại đạo chấn động, đẩy ra đạo quả không gian, triển lộ ra nhất tuyến thiên!

Ở bên trong nhất tuyến thiên, đạo cung dị tượng hùng vĩ bao la hiện ra!

Hắn cư nhiên ở thời khắc này muốn đột phá, mở đạo cung, thành tựu Thần Vương!

- Ở trong lôi mạc thành tựu Thần Vương, tiên lôi dày đặc vô cùng, đột phá cảnh giới Thần Vương đó là một con đường chết!

Trán của Giang Nam cũng toát ra mồ hôi lạnh, những tiên lôi kia thế nhưng bỏ qua tôn Hỗn Độn Cổ Thần này, càng hướng hắn oanh tới!

Xuy xuy xuy!

Thân thể vô địch của hắn vào giờ khắc này giống hư bị vô số lợi kiếm gia thân, từng đạo vết máu xuất hiện, vào lúc này hắn thậm chí không thể tản đi Cự Linh phách thể, vận chuyển pháp lực đi trấn áp đạo quả, bởi vì chỉ cần hắn tản đi Cự Linh phách thể liền tuyệt đối sẽ bị lôi quang vô cùng vô tận phách xuống, chém thành mảnh nhỏ!

Nhìn lại lôi mạc sơn môn này, lôi mạc trải dài không biết bao nhiêu dặm, không thể nào trong một cái chớp mắt liền vượt qua, nếu như trì hoãn thời gian hơi dài, hắn tất nhiên sẽ nuốt hận ở bên trong sơn môn.

- Đã như vậy, vậy thì mở cho ta!

Giang Nam rống giận, không lại áp chế đạo quả, chỉ thấy đạo quả nổ vang, nguyên thần chấn động, đại đạo chấn minh, đạo âm nhất thời từ trong đạo quả của hắn truyền ra, chấn động oanh long long không ngừng truyền đến, nhất tuyến thiên trong đạo quả càng lúc càng lớn, đạo cung càng ngày càng rõ ràng!

Hắn chẳng những không áp chế tu vi, ngược lại là phóng ra tăng trưởng của tu vi, nhất cử đột phá, để cho đạo quả đạo cung thành hình!

Thần Vương!

Giờ phút này hắn rõ ràng đã vượt qua cảnh giới khốn nhiễu chính mình đã lâu, đột phá trở thành Thần Vương!

Trong đạo quả của hắn, nhất thời một cỗ khí tức hỗn độn thương mang truyền tới, nguyên thần như có vạn thần chi chủ, tọa trấn đạo quả đạo cung, ức vạn vạn hư ảnh cổ thần ngồi xen vào nhau, quay chung quanh ở bên cạnh, dưới chân nguyên thần, cộng tôn nguyên thủy!

Giang Nam nhất thời cảm giác được lực lượng cùng phát lực cuồn cuộn xông tới, không ngừng đề thăng phòng ngự cùng thực lực của chính mình, hắn đột phá trở thành Thần Vương, pháp lực tăng phúc thế nhưng đạt tới mấy lần, thân thể phòng ngự cũng đang không ngừng tăng cường, mà giờ

khắc này lại vận chuyển Cự Linh phách thể, lực phòng ngự của Cự Linh phách thể tăng lên trên biên độ lớn, cơ hồ đạt tới sáu, bảy lần trước đó!

Tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia hơi ngẩn ra, chỉ cảm thấy vô số tiên lôi như lưỡi dao sắc bén đột nhiên bỏ qua chính mình, chỉ có mấy đạo ít hỏi phách ở trên người, những tiên lôi kia thế nhưng càng hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới, không khỏi mừng rỡ, cười hắc hắc nói:

- Huyền Thiên, ngươi làm nhiều chuyện xấu, gặp sét đánh đi?

Giang Nam không nói một lần, đột nhiên lấy tay bắt tới vị Cổ Thần này. Cổ Thần gầm thét, cánh tay của hai người va chạm, hắn nhất thời biệt khuất phát hiện, chính mình thế nhưng không địch lại nhân loại này, hai cánh tay bị vắt thành bánh quai chèo!

- Mẹ nó, ngươi là Hỗn Độn Cổ Thần hay ta là Hỗn Độn Cổ Thần?

Vị Cổ Thần này chửi ầm lên, lực lượng của hắn mặc dù không địch lại Giang Nam nhưng mà lập tức phát hiện trong cơ thể Giang Nam trống rỗng, không có bất kỳ pháp lực nào, không khỏi mừng rỡ, thần luân sau đầu chuyển động, cười lạnh nói:

- Thì ra ngươi là ngoài mạnh trong yếu, sớm biết như thế một đạo thần thông của ta là có thể oanh sát ngươi rồi!

Thần thông của hắn còn chưa kịp phát ra, chỉ thấy Giang Nam hô lên một tiếng đem hắn giơ lên, đặt ở trên đỉnh đầu, cất bước về phía trước điên cuồng mà đi.

OanH!

Vô số tiên lôi rơi xuống, chỉ một thoáng thần thông của tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia bị từng đạo lôi quang oanh nát, nửa điểm thần thông đều không cách nào phát ra, tiên lôi chấn động không dứt, không nhịn vị Hỗn Độn Cổ Thần này, càng hướng Giang Nam dũng mãnh lao tới.

Loại tràng diện này vô cùng kinh khủng, để cho vị Hỗn Độn Cổ Thần da đầu tê dại, chỉ thấy lôi quang giống như vô số đạo kim xà dũng động từ bên cạnh hắn vòng qua, lôi đình ầm vang thế nhưng không có phách lên trên người của hắn, mà là phách hết lên trên người Giang Nam!

Đây là kiếp, kiếp chỉ nhằm vào Giang Nam, cũng không phải là nhằm vào hắn, vì vậy Giang Nam phải tự mình độ kiếp mới có thể vượt qua trận kiếp số này.

- Vì sao hắn còn muốn khiêng ta lên đỉnh đầu?

Vị Hỗn Độn Cổ Thần này buồn bực, nhưng ngay sau đó tỉnh ngộ:

- Đúng rồi, tiên lôi mặc dù sẽ không nhằm vào bản thể của ta, nhưng mà nếu như ta phát động thần thông sẽ gặp phải thiên lôi phá hư. Hắn là đang mượn tiên lôi oanh phá thần thông của ta, để cho ta không cách nào thương tổn đến hắn. Hơn nữa hắn còn có thể mượn nhục thể của ta để cho tiên lôi vòng qua thân xác, trì hoàn thời gian!

- Bất quá trừ lôi mạc sơn môn, không có tiên lôi phá hư, ta là có thể thi triển thần thông, nhất cử đem hắn oanh sát!

Lôi mạc hậu trọng, không biết sâu bao nhiêu, Giang Nam cất bước chạy như điên, không biết chạy được bao xa rồi, đột nhiên chỉ thấy lôi quang phía trước trở nên mỏng manh, không khỏi mừng rỡ.

Giờ phút này hắn đã bị tiên lôi đánh thành nám đen, lôi quang ầm vang lại ở trong người hắn tán loạn, đây là lôi quang cấp bậc Tiên Quân đại đạo tạo thành, ở trong cơ thể hắn không ngừng phá hư, phá hư nhục thân từ trong ra ngoài của hắn, muốn đem hắn chấn vỡ cắt nát!

Trong cơ thể hắn trống rỗng không có nửa phần pháp lực, tự nhiên không cách nào chống lại lôi quang cấp bậc tiên quân tạo thành, tùy ý để cỗ uy năng này phá hư, hắn hẳn là phải chết không thể nghi ngờ!

- Huyền Thiên, ngươi nhất định phải chết!

Tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia cũng thấy lôi mạc sơn môn sắp đến tận cùng, không khỏi mừng rỡ, cười ha ha nói:

- Không có bất kỳ pháp lực nào chống đỡ thân thể, ngươi chính là một quả trứng gà, xác ngoài nhìn như cứng rắn nhưng kỳ thực vừa đụng liền vỡ!

- Ta là Thần Vương, vạn thần chi vương, ngươi cũng bất quá là một tôn Thần, lại có thể làm gì ta?

Hai tay của Giang Nam đột nhiên phát lực, đem tôn Cổ Thần ở trên đầu dụng lực ném ra, đem hắn ném ra sơn môn, vị Cổ Thần này buồn bực, không biết ý nghĩa, đột nhiên Giang Nam nhảy lên một cái, đẩy lôi quang nhảy ra sơn môn, sau một khắc hạ xuống lồng ngực của hắn, sau đó ngồi lên phái trên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2225: Phí Của Trời. (1)

Oanh long!

Hai chân hắn phát lực, đem vị Cổ Thần này hung hăng đạp xuống, lồng ngực sụp đổ, nhập vào trong đất, một hồi lâu không cách nào đứng dậy!

Giang Nam cất bước chạy như điên, gào thét xông về phía trước, tôn Cổ Thần kia khó khăn ngẩng đầu lên, chỉ thấy vô số lôi đình trong lôi mạc sơn môn bay ra, giống như bị một cự thủ vô hình kéo động, thế nhưng đem tất cả lôi đình kéo ra hết, hóa thành lôi vân dũng động hướng Giang Nam cuồn cuộn mà đi!

Xuy xuy, mấy đạo lôi đình bổ lên sau đầu vị Cổ Thần này để cho sau đầu của hắn rướm máu.

- Mẹ kiếp... Nếu ngươi có thể chạy trốn lôi kiếp cấp Tiên Quân này, đó mới là không có thiên lý!

Vị Cổ Thần này lẩm bẩm một câu, vội vàng chữa trị thân thể tổn thương.

Bên trong tòa tiên môn này có thời không khác, lại là một tòa tế đàn cự đại vô cùng, trên tế đàn, các sắc hư ảnh phiêu phù, tràn ngập kinh thế chi uy, định trụ tứ cực bát hoang của tế đàn, có châu, có thương, có liên, có quan, có tháp, có chung, có đỉnh.

Những hư ảnh này rõ ràng là Tiên thiên hỗn nguyên châu, Tiên thiên ôn đé quan, Tiên thiên ngũ sắc liên, Tiên thiên yếm ma thương, Tiên thiên linh căn, Tiên thiên thần đăng, tạo hóa chi môn cùng Tiên thiên kim long giản, hư ảnh của tám đại Tiên thiên pháp bảo lưu lại!

Mà ở trên bầu trời tế đàn chính là hư ảnh của tam đại pháp bảo, cư nhiên là hư ảnh của Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh cùng Nguyên Chung!

Đế cùng Tôn cùng với Bất Không đạo nhân ở chỗ này khai thiên tích địa, mở ra hỗn độn, mở Tiên giới, bọn họ lấy tám đại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo mở Tiên giới, lực lượng quá mạnh mẽ, vì vậy những Tiên thiên chi bảo vĩnh hằng lạc ấn ở nơi này!

Tòa tế đàn này chính là khai thiên chi địa, Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân lấy bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng Tam đại tiên thiên linh bảo định hoàn vũ càn khôn, phân âm dương lưỡng nghi, tứ tượng, ngũ hành, lục hợp bát hoang của Tiên giới, dựng sinh tiên đạo, lưu lại lạc ấn không thể xóa nhòa!

Nơi này không chỉ là khởi đầu của Tiên giới, đồng dạng cũng là khởi đầu của tiên đạo, là tiên đạo chi nguyên thủy, nguyên thủy chi địa cổ lão nhất!

Nơi này tràn ngập tiên đạo cổ lão nhất, đạo âm vang tận mây xanh, thần bí, xa xưa, hà quang ở chỗ này chập chờn không ngừng, từng đạo tiên hà giống như mộng huyễn mê người.

Mà đi ở trên từng đạo thềm đá của tế đàn, chỉ thấy Ngọc Hoàng tiên vương đã biến mất đang cất bước đi về phái trước, tế lên pháp bảo thủ hộ Trường Sinh Tiên Vương cùng Tử Vi tiên vương khí ở bên cạnh khí tức uể oải không mạnh.

Mà ở trên thế giới còn có hai tôn Hỗn Độn Cổ Thần đang cất bước đi về phía trước, hướng trung tâm tế đàn đi tới, cùng bọn họ đi song song chính là Tử Tiêu tiên vương cùng Tử Tiêu lão đạo, hai người như cũ đang vung tay, cả người là máu, trừ cái này ra, Đông Vân, An Thanh hai tôn Tiên Vương cư nhiên cũng ở nơi này!

Ở phía trước bọn hắn chính là Thanh Thường cùng Tùng Nguyên hai người, vừa đi vừa tham ngộ. Hai người này cũng đã thành tựu Tiên Vương, mở đạo quả đạo cung, tu vi thực lực cực kỳ thâm hậu, không kém hơn loại tồn tại Bát Tiên Vương kia chút nào!

Những thứ này tựa hồ nhận lấy áp lực cực lớn, mỗi cất một bước, hành

động khó khăn, cất bước đi lên thềm đá, thân thể cùng đạo quả đều đang rạn nứt, tinh khí trong mi tâm bị ép tới tràn ra!

Bọn họ mỗi bước ra một bước liền không thể không dừng lại, hấp thu hà quang trên thềm đá, tham ngộ tiên đạo.

Qua một lúc lâu bọn họ mới có thể bước ra bước thứ hai, mà ở trên đường hấp thu hà quang thềm đá, thực lực cùng tu vi của bọn họ thế nhưng đang tăng mạnh!

Mà ở càng phái trước, chính là Thần Mẫu đạo quân cùng với sáu tôn tồn tại diện mục được bao phủ ở trong hà quang, bọn họ đã tiến vào nơi này thời gian rất lâu, vượt xa mấy vị tiên vương kia.

Thần Mẫu đạo quân cùng sáu người này đi song song, hiển nhiên sáu người này cũng là Đạo Quân chuyển thế. Bất quá từ khí tức mà bọn họ toát ra đến xem, một người trong đó chính là Vạn Chú đạo quân, mà hai người khác khí tức tràn ngập yêu khí, hẳn là Thiên Hoang đạo quân cùng Vô Tà đạo quân.

Mọi người đi đi dừng dừng, mỗi lúc đi lên một cái bậc thang liền riêng mình yên lặng ngồi xuống, quanh thân tiên đạo bay lên, cũng là ở nơi này tìm hiểu tiên đạo, lĩnh ngộ ảo diệu mà ở ngoại giới không thể lĩnh ngộ.

- Tiên đạo do Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân khai sáng ra, thật là kỳ diệu a.

Một vị nam tử trẻ tuổi diện mục bao phủ ở trong tiên quang nhẹ giọng cười nói:

- Tiên đạo do bọn họ khai sáng ra có nhiều thay đổi, kiêm dung tịnh súc. Ta đem tiền sử đại đạo dung nhập vào trong tiên đạo, thế nhưng cũng không có chút trở ngại nào, để cho đạo của a cũng hóa thành tiên đạo. Xem ra mưu đồ của ba người này thật lớn, là muốn chế tạo ra một cái thời đại mà tịch diệt kiếp đều không cách nào làm tan biến!

Một vị hôi bào đạo nhân gật đầu, nhẹ nhàng nói:

- Ta từ xưa đến nay chưa bao giờ trải qua đại đạo huyền diệu đa biến bực này, thậm chí ngay cả tiền sử đại đạo cũng có thể dung hợp hóa thành tiên đạo. Ba người bọn họ đích xác là tài tình, có khả năng hơn người!

Một vị nữ tiên xinh đẹp động lòng người nhẹ giọng nói:

- Tiên đạo mà bọn họ mở ra, tinh túy kia chính là ở trên một cái chữ Biến. Biến hóa để cho tiên đạo tràn đầy vô số loại khả năng, thậm chí có thể làm cho hết thảy tiền sử đại đạo đều dung nhpaj vào trong tiên đạo, mở ra một cái thời đại thịnh thế mà từ xưa đến nay mười bảy thời đại khác đều chưa từng có.

- Nhãn giới kiến thức của bọn hắn đã vượt qua chúng ta, ý chí khí phách cũng ở trên chúng ta.

Thần Mẫu đạo quân thản nhiên nói:

- Đáng tiếc chính là bọn họ chết rồi, tự giết lẫn nhau mà chết. Đầu tiên là Bất Không đạo nhân, tiếp là Tiên Đế, Tiên Tôn, từng người lần lượt mà đi, chỉ để lại tiên đạo thế giới có vô số loại khả năng này mà không có chúa tể.

Tôn tiên nhân mờ ảo Vạn Chú đạo quân kia cười nói:

- Cho nên tương lai tồn tại thống trị cáu tiên đạo thế giới này chỉ có thể là trong chúng ta. Đợi chúng ta đi hết những thềm đá này, tìm hiểu tiên đạo bí mật, tòa đại đạo nguyên trì ở trung ương do Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân kia lưu lại chính là thuộc về chúng ta. Đại đạo nguyên trì chỉ có một tòa, hơn nữa không lớn, đạo dịch bên trong còn thừa không có mấy, không biết nguyên trì này mọi người tính toán phân chia như thế nào?

Trong mắt sáu người khác bắn ra tinh quang, chỉ thấy dưới diện mục được tiên quang bao phủ, hai đạo mục quang kinh người vô cùng của mỗi người xuyên thấu tiên quang bắn ra, huy hoàng như trụ, kinh người vô cùng!

Sáu đạo sát khí ngất trời, thậm chí rung chuyển tiên đạo hà quang ở chỗ này!

Hiển nhiên sáu tôn Đạo Quân chuyển thế này cũng không muốn đại đạo nguyên trì cùng đạo dịch của tiên đạo ở trong đó rơi vào trong tay những người khác!

- Đại đạo nguyên trì...

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2226: Phí Của Trời. (2)

Nam tử trẻ tuổi kia thấp giọng nói:

- Đại đạo nguyên trì này là Đế, Tôn cùng Bất Không tế lên bát dại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo, lại lấy tiên đạo bản nguyên của đại đạo chính mình luyện ra. Ba người bọn họ lấy năng lượng của một cái nguyên trì này tới khai thiên tích địa, mở tiên giới cùng cửu đại hư không. Đạo dịch trong nguyên trì đã trải qua khai thiên tích địa, tiêu hao hầu như không còn, đạo dịch còn dư lại thực sự không nhiều lắm.

Hôi bào đạo nhân khẽ cười nói:

- Đạo dịch này, có một giọt liền có thể để cho người chết sinh ra bạch cốt, hà quang cùng trọng áp trên thềm đá chính là do đại đạo tinh hoa của đạo dịch tản mát ra, chỉ là tiên đạo trong hà quang liền để cho chúng ta tìm hiểu đến nay. Mà trọng áp kia thì khiến cho chúng ta đến hiện tại vẫn chưa đặt chân lên đỉnh tế đàn. Đạo dịch còn dư lại ít như vậy thật sự là khiến người ta động tâm a!

Thần Mẫu đạo quân cười khanh khách nói:

- Nếu chúng ta vung tay, liều mạng mà nói, chỉ sợ sẽ để cho những tiểu bối kia chiếm tiện nghi! Ta đoán chừng có mấy người đã sắp chứng được Tiên Quân rồi!

Lời của nàng còn chưa dứt, đột nhiên chỉ thấy quanh thân Ngọc Hoàng tiên vương địa đạo sôi trào, đạo quả không tự chủ được hiện ra, quả nhiên như nàng đoán, bắt đầu chứng đạo Tiên Quân!

Chứng đạo tiên quân, dị tượng liên tục không dứt, sáng chói vạn phương, kinh thiên động địa, nhưng mà ở địa phương bực này, khắp nơi đều là trọng áp kinh người cùng với hà quang huyễn lệ nhất, Ngọc Hoàng chứng đạo tiên

quân ngược lại cũng không làm cho người khác quá chú ý.

Hắn chứng đạo Tiên Quân, tu vi thực lực cũng là đại tiến, cư nhiên tốc độ tăng lên rất nhiều, mi tâm chợt lóe, đem Trường Sinh tiên vương cùng Tử Vi tiên vương chịu trọng thương thu vào mi tâm tử phủ, cất bước hướng phía bảy đại Đạo Quân ở phái trước!

Hai cái Hỗn Độn Cổ Thần rống giận, từ hai bên giáp công mà đến, ngăn cản đường đi của hắn, thực lực của Hỗn Độn Cổ Thần là kinh người bậc nào?

Hai cái Cổ Thần này mặc dù chưa chứng được Tiên Quân cấp, nhưng mà hai người liên thủ thế nhưng cùng Ngọc Hoàng tiên quân không phân cao thấp!

Hơn nữa hai cái Cổ Thần này ở bên ngoài chiếm được không ít cơ duyên do Bất Không đạo nhân lưu lại, lại riêng mình lấy được một gốc Hỗn độn linh căn chấp nhận, thực lực cùng tu vi đột nhiên tăng mạnh, hơn xa trước đó, cách Cổ Thần cấp Tiên Quân cũng chỉ có nửa bước!

Ba người đại chiến, mà ở trên cùng một cái thềm đá, Tử Tiêu tiên vương cùng Tử Tiêu lão đạo thế nhưng cũng hiện ra đạo quả, rõ ràng là nhất tề chứng đạo Tiên Quân!

Hai người này thù sâu như biển, mặc dù đang trên đường chứng đạo Tiên Quân nhưng vẫn như cũ vung tay, huyết chiến không dứt, đánh cho thân thể đổ nát, huyết nhục bay loạn.

An Thanh tiên vương đột nhiên kêu lên một tiếng, quanh thân kim quang đại phóng, đạo quả từ trong cơ thể nhảy ra, thế nhưng cũng đang đột phá, sắp thành tựu Tiên Quân!

Ở nguyên thủy chi địa, bọn họ nhận được các loại cơ duyên, mỗi loại cơ duyên để cho thực lực của bọn họ tiến nhanh, đã tích lũy xuống tiền vốn thành tựu Tiên Quân.

Trừ cái này ra, còn có Đông Vân tiên vương, Thanh Thường tiên vương, Tùng Nguyên tiên vương, thực lực của bọn họ cũng đang tăng mạnh, bất quá Đông Vân tiên vương bởi vì bị Giang Nam cướp đi cơ duyên thành tựu Tiên Quân, hơn nữa không có được tiên đạo linh căn, khoảng cách tới cảnh giới Tiên Quân còn kém một chút!

Mà Thanh Thường cùng Tùng Nguyên hai người thì là mới vừa thành tựu Tiên Vương không bao lâu, khoảng cách tới cảnh giới Tiên Quân còn rất xa.

Bất quá ở trên thềm đá, bọn họ đang ở dưới áp lực kinh khủng tìm hiểu đại đạo do đạo dịch phát tán ra ở trong đại đạo nguyên trì, lại càng tăng mạnh, thời thời khắc khắc đều ở trong tăng trưởng, nhất là Thanh Thường cùng Tùng Nguyên hai người lại càng nhận được một lần tăng lên khổng lồ, không ngừng tiến bộ, thế nhưng đã sắp đạt tới Tiên Vương trung kỳ!

Lấy tốc độ tăng lên tu vi này của bọn họ, đến đỉnh của tế đàn, chỉ sợ khoảng cách tới cảnh giới Tiên Quân cũng không xa!

Bảy đại Đạo Quân chuyển thế quay đầu nhìn lại, riêng mình trong lòng nghiêm nghị, bọn họ tuy là ngạo thị quần hùng, tự cho là Đạo Quân chuyển thế, bất luận kẻ nào cũng không để vào trong mắt, nhưng mà thời gian những hậu bối này đắm chìm trong tiên đạo so với bọn hắn dài hơn, hơn nữa còn là sinh linh sinh trưởng ở chỗ này, đột phá thành tựu Tiên Quân so với bọn hắn càng thêm dễ dàng!

Nếu như những người này chứng đạo Tiên Quân liền sẽ có được tiền vốn tranh đoạt đạo dịch ở trong đại đạo nguyên trì với bọn họ!

Bọn họ hiện tại vẫn là cảnh giới Tiên Vương, nhưng thực lực lại đạt tới cảnh giới Tiên Quân, tuy không sợ hãi mấy tôn Hỗn Độn Cổ Thần cùng An Thanh, Ngọc Hoàng, nhưng tổng là có chút phiền phức!

Nhất là ở lúc tranh đoạt đạo dịch trong đại đạo nguyên trì, bảy người bọn họ tranh luận đem đạo dịch trong nguyên trì lấy hết làm của riêng, thế tất sẽ bị đám người Ngọc Hoàng, An Thanh đoạt đi một chút!

Hơn nữa tồn tại giống như Hỗn Độn Cổ Thần, thân thể cường đại vô cùng, Hỗn Độn Cổ Thần cấp Tiên Quân có thân thể mạnh mẽ còn phải vượt xa so với Đạo Quân chuyển thế!

Hai tôn Cổ Thần kia nếu như thành tựu Tiên Quân, tất nhiên trước một bước có thể xông lên tế đàn đoạt đạo dịch!

Đây mới là chỗ khiến cho bọn họ lo lắng nhất!

Đột nhiên, Vạn Chú đạo quân cười nói:

- Chúng ta không thể ở trên thềm đá trì hoãn quá nhiều thời gian, nếu không đám tiểu bối này đuổi theo, chúng ta chẳng những sẽ ném mất thể diện, ngay cả chỗ tốt chỉ sợ cũng không được bao nhiêu! Ta xem hai cái Cổ Thần kia, không phải là vì đánh chết Ngọc Hoàng, mà là vì mượn áp lực của Ngọc Hoàng tiên vương để cho bọn hắn đột phá đến cảnh giới Tiên Quân!

Thần Mẫu đạo quân cũng những tôn chuyển thế Đạo Quân khác liên tục gật đầu, nhìn ra chỗ không ổn, lúc này phát lực hướng lên tế đàn mà bước đi, nói:

- Đã như vậy, đến bên cạnh đại đạo nguyên trì, mọi người bằng bản lĩnh của riêng mình, xem một chút rốt cuộc là ai có thể đoạt được đạo dịch!

Mà vào lúc này hai tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia rốt cuộc đột phá, từng cái trường khiếu không ngừng, Hỗn Độn đạo quả bay ra, chứng đạo Tiên Quân!

Hai người lúc này bỏ qua Ngọc Hoàng tiên quân, cất bước xông về đỉnh của tế đàn, Ngọc Hoàng tiên quân, Tử Tiêu tiên quân, Tử Tiêu lão đạo, An Thanh tiên quân cũng riêng mình cất bước xông lên!

Đột nhiên chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn từ trong lôi mạc sơn môn truyền đến, từng người trên thềm đá liên tục quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tôn Hỗn Độn Cổ Thần từ trong lôi mạc sơn môn bay ra!

Bảy tôn chuyển thế Đạo Quân sắc mặt không khỏi thay đổi:

- Lại tới một tôn Hỗn Độn Cổ Thần, lần này chỉ sợ gặp bất lợi!

Đến nơi này, áp lực to lớn khiến cho bọn họ cũng có chút chịu không nổi, phải dừng lại một lần lại một lần, lĩnh ngộ tiên đạo tăng lên tự tân, sau đó mới có thể bước ra bước tiếp theo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2227: Đau Đến Không Muốn Sống. (1)

Nhưng vào lúc này chỉ thấy lôi mạc đột nhiên nổ tung, một cái thân ảnh vô cùng cường tráng lao ra sơn môn, đứng ở trên người Hỗn Độn Cổ Thần kia, nặng nề dẫm lên một cái, phi thân nhảy lên, hướng thềm đá bay tới!

Mà ở sau lưng người này, lôi mạc giống như bị một cự thủ vô hình kéo ra, lôi mạc bị kéo ra hướng tôn thân ảnh cường tráng kia đuổi theo, vô số đạo tiên lôi chuyển động, từng đạo tiên lôi ca sát ca sát hướng người kia phách tới!

- Đều mau tránh ra cho ta!

Người nọ bị lôi quang phách đến quanh thân đen nhánh, mở ra cước bộ đi lên thềm đá, nhanh chân chạy như điên, trong một cái hô hấp liền đuổi tới Đông Vân, Tùng Nguyên cùng Thanh Thường ở cuối cùng, lại qua một cái hô hấp liền vượt qua Ngọc Hoàng tine quân, Tử Tiêu tiên quân cùng Tử Tiêu lão đạo, trong chớp mắt lại vượt qua hai tôn Hỗn Độn Cổ Thần.

Lôi điện ca sát ca sát không ngừng phách tới, chỉ thấy cự nhân như đen như than này thế nhưng phảng phất không cảm giác được áp lực vô cùng kinh người trên thềm đá kia chút nào, như cũ cất bước điên cuồng xông lên, thấy đến rất nhiều Tiên Vương, Tiên Quân cùng Đạo Quân chuyển thế ở trên thềm đá đều ngây người!

Hô!

Người này giống như bị lửa đốt tới mông, từ bên cạnh thất đại chuyển thế Đạo Quân xông qua, bảy vị chuyển thế đạo quân này ngây người như phỗng, trơ mắt nhìn người này bình thường bay lên đỉnh của thềm đá, trong miệng phát ra một tiếng hoan hô, tiếp theo truyền đến thanh âm vật nặng rơi xuống nước.

Trên tế đàn đột nhiên lại truyền đến một tiếng hét thảm:

- Mẹ nó, tiên giới đại đạo bổn nguyên làm sao ít như vậy? Cũng không đủ cho ta tắm rửa thống khoái, lần này chết chắc, chết chắc...

Lôi mạc cuồn cuộn dũng động xông lên đỉnh tế đàn, treo cao ở nơi đó, không ngừng đánh xuống, chư vị cự đầu trên thềm đá đều là hai mặt nhìn nhau, chỉ nghe thấy từng tiếng kêu thê thảm vô cùng trong đại đạo nguyên trì trên đỉnh tế đàn truyền đến.

- Vô liêm sỉ, vô liêm sỉ a!

Vạn Chú đạo quân giận đến thất khiếu phun khói, cả người run rẩy:

- Thế nhưng cầm đạo dịch tới tắm! Người này rốt cuộc là ai, không thể tha thứ! Không thể tha thứ!

Sáu tôn chuyển thế Đạo Quân khác đều không khỏi chấn kinh, tức giận.

Chấn kinh tự nhiên là bởi vì gia hỏa bị sét đánh đến cháy xém kia một đường chạy như điên, đỡ lấy áp lực vô cùng hậu trọng, vượt qua bảy đại chuyển thế Đạo Quân bọn hắn, không có chút trở ngại nào mà xông lên tế đàn!

Phải biết rằng thân thể của bảy người bọn họ, một tôn kia đều không thua Tiên Quân chi thể, đi tới đỉnh thềm đá cũng cảm giác được trọng áp khó có thể tưởng tượng, cất bước gian nan, mà người nọ thế nhưng lại cất bước chạy như điên, ngay cả một chút dừng lại cũng không có, nhục thân này thật sự là mạnh mẽ đến đáng sợ!

Tức giận chính là người này lại tung người nhảy vào trong đại đạo nguyên trì, đem đại đạo nguyên dịch mà bọn họ quý trọng vô cùng làm thành nước tắm!

Phải biết rằng cho dù những Đạo Quân chuyển thế như bọn họ, đối với loại đạo dịch này cũng cần lễ kính, tắm rửa thay quần áo, lấy kính nể, vô

cùng cẩn thận đối với Đế, Tôn cùng Bất Không mà luyện hóa, mới có thể đem năng lượng kinh khủng chứa trong đạo dịch luyện hóa được, hóa thành đại đạo của mình, tăng lên bổn nguyên của mình!

Mà tên này lại đem đại đạo nguyên trì làm thành hồ tắm, đại đạo nguyên dịch làm thành nước tắm, còn kêu không đủ tám rửa thống khoái, để cho bọn họ hận không thể bắt được người này đánh chết một trăm lần!

- Là người kia!

Trong mắt nam tử trẻ tuổi kia chợt lóe lên tiên quang rồi biến mất, thấp giọng nói:

- Chính là hắn, ở lúc mới tiến vào nguyên thủy chi địa nhất cử vượt xa chúng ta, đàu tiên xông vào nguyên thủy chi địa!

Những Đạo Quân chuyển thế khác cũng liên tục gật đầu, bọn họ nhận ra được cái bóng lưng kia, ban đầu bọn họ xông vào nguyên thủy chi địa, hào ngôn chí khí, muốn đấu một cuộc, kết quả chính là bị người này ở trước mặt cất bước xông qua, đem bọn ném ở phái sau không còn bóng dáng tăm hơi!

Mà nay không nghĩ tới chuyện xưa tái diễn, người này lại một lần nữa xuất hiện, vẫn là trong mắt không người như vậy, lại ở trước mặt bọn họ vượt lên đầu, hơn nữa chiếm đại đạo nguyên trì, đem đạo dịch làm thành nước tắm!

- Người này là Huyền Thiên giáo chủ!

Thần Mẫu đạo quân đột nhiên nói:

- Ta nhận ra hắn, đã giao thủ với hắn, gặp qua loại thân thể này của hắn.

Sắc mặt của hôi bào đạo nhân ngưng trọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ? Là vị tồn tại tiền sử nào? Chẳng lẽ là Cự Linh đạo quân chuyển thế?

Thần Mẫu đạo quân lắc đầu nói:

- Người này không phải là tồn tại tiền sử, mà là sinh linh bản xứ của tiên giới. Người này là một hạng người vô cùng giảo hoạt, ta từng muốn giết hắn lại bị hắn nhiều lần chạy trốn, không cách nào đắc thủ. Thực lực của hắn cũng không quá mạnh mẽ, nhưng mà ở trên nhục thân đúng là có khả năng hơn người, thân thể có chút tương tự với thân thể của Cự Linh đạo quân, trong thân thể không có pháp lực chống đỡ, có thể là nhận được truyền thừa của Cự Linh đạo quân, trong tay của hắn còn có một mảnh nhỏ của kiện Tiên thiên pháp bảo vỡ nát, không biết là lấy được từ nơi nào.

- Nguyên lai là hắn!

Vạn Chú đạo quân hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Ta bị Tiên Tôn ám toán, tước tu vi của ta, làm hỏng Tiên thiên pháp bảo của ta. Tiên thiên bất diệt linh quang trong tay người này chính là bộ vị trọng yếu của pháp bảo kia, ta cũng đã từng giao thủ với hắn, đúng với được xưng là hai chữ giảo hoạt, chỉ là nhục thân ở lúc trước không được mạnh mẽ như hiện tại.

Mấy ngày nay hắn cũng không quá tốt, Nguyên Tháp khiến hắn bị thương nặng, đánh nát Vạn Chú thiên chung. Đạo quả nguyên thần hết thảy gặp phải phá hư rất nặng, nếu như hắn có thể kịp thời khôi phục một tia nguyên khí, là có thể ừ từ luyện lại tu vi, chữa trị đạo quả cùng nguyên thần, không ngờ hắn lại từng đợt bị người đuổi giết, sợ hãi liên tục.

Ở trong tiên lâm của Vân châu, hắn thật vất vả cắn nuốt rất nhiều tiên thú, tích lũy từng chút nguyên khí, vốn cho là mình có thể thuận lợi đông sơn tái khởi, không ngờ lại bị Giang Nam cùng Phượng Nghi tiên vương đem hắn chém một lần, để cho hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ, rốt cuộc trì hoãn thương thế của mình, đạo quả cùng nguyên thần tiếp tục suy sụp, không có khả năng chữa khỏi!

Vạn Chú đạo quân phải chuyển thế trọng sinh, biến thành một phần tử của

tiên đạo, hận ý của hắn đối với Giang Nam là có thể nghĩ!

- Ta còn tưởng rằng là tiền sử Đạo Quân chuyển thế, nguyên lai là người sinh trưởng ở Tiên giới.

Vị tiên nữ trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp kia cười nói:

- Bất Không thân tử, Đế cùng Tôn biến mất, ta còn tưởng rằng tiên giới lại không có sinh linh đủ để cho ta nhìn vào trong mắt, bây giờ nhìn lại còn có một người có thể cũng tạm để vào trng mắt. Chỉ là sơ hở của hắn quá lớn, nếu như có thể vứt bỏ được cái sơ hở này, hắn ngược lại là một nhân vật khó giải quyết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2228: Đau Đến Không Muốn Sống. (2)

Những chuyển thế Đạo Quân khác gật đầu, bọn họ kiến thức rộng rãi, nhìn một cái liền có thể thấy được sơ hở lớn nhất của Giang Nam, đó chính là ở lúc hắn thúc dục Cự Linh thân thể thì không có bất kỳ pháp lực gì, có thân thể cường đại mà không có pháp lực, đối với bọn hắn mà nói giống như là một cỗ thi thể tự do hành động, tuy có lực uy hiếp nhưng cũng không nguy hiểm đến tính mạng, sơ hở cũng lớn.

Chỉ có pháp lực cùng nhục thân thống nhất, Giang Nam mới có thể được bọn họ coi là uy hiếp.

Trên tế đàn, lôi thanh cuồn cuộn, lôi quang đem tế đàn bao phủ, trong lôi quang thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng kêu thảm, rơi vào trong tai chư vị Đạo Quân tựa hồ biến thành tiếng giễu cợt.

Nam tử trẻ tuổi kia nhẹ giọng nói:

- Phí của trời, tội không thể tha. Dân bản xứ của tiên giới tự phụ nhục thân, như vậy bôi nhọ Thánh Ma thiên tôn ta, bản thân ta muốn cùng hắn so sánh!

Tiên nữ dung mạo xinh đẹp kia cũng cười nói:

- Ta cũng muốn kiến thức vị Huyền Thiên giáo chủ này là nhân vật bực nào một chút.

Bảy giời gia tăng tốc độ hướng đỉnh thềm đá đi lên, mà ở phía sau bọn hắn, hai đại Hỗn Độn Cổ Thần đã chứng đạo Tiên Quân, tốc độ nhanh nhất, sau nữa chính là Ngọc Hoàng, hai người Tử Tiêu cùng mấy người An Thanh tiên quân!

Sau nữa chính là Thanh Thường cùng Tùng Nguyên hai cái Tiên Vương,

mà tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia bị Giang Nam dẫm ở dưới chân cũng xông lên thềm đá, cũng không lâu lắm liền vượt qua Đông Vân tiên vương, Đông Vân tiên vương ngược lại rơi vào cuối cùng, không còn sốt ruột.

Mà ở trên tế đàn, tất cả mọi người cho là hắn đang cố ý kêu thảm thiết, hướng tồn tại cường đại tuyệt luân như bọn họ gây hấn, nhưng mà bọn hắn lại không biết Giang Nam cũng không phải là khiêu khích bọn họ, mà là thật sự gặp phải đau đớn trước nay chưa từng có.

Hắn ngồi xếp bằng ở trong đại đạo nguyên trì, quanh thân đắm chìm trong đại đạo nguyên dịch, thân thể cháy đen, vô số lỗ chân lông mở ra, không lúc nào là không hấp thu đại đạo nguyên dịch!

Quanh thân hắn có tiên đạo đang oanh minh, ngăn cản, vô số lỗ chân lông đang hấp thu đại đạo nguyên dịch cũng đồng thời hướng ra bên ngoài phun ra từng đạo hà quang, tiên hà chi quang!

Trong đại đạo bổn nguyên ẩn chứa sinh cơ kinh khủng, lúc trước kia mấy tôn Đạo Quân chuyển thế nói là đạo dịch có thể khiến người chết sinh ra bạch cốt, đúng là nói không sai, đại đạo bổn nguyên này tích chứa năng lượng cùng quy luật đại đạo thậm chí có thể diễn biến vô số tiên đạo, có thể diễn sinh ra vô số sinh mệnh kỳ diệu của tiên giới, vô số nhật nguyên tinh thần, hằng hà tiên sơn, tiên hải!

Đạo dịch có thể từ trong hư không sáng tạo ra sinh linh, sáng tạo vạn vật, hết thảy thần hồn của sinh linh đều có thể diễn sinh!

Đang ở sát na Giang Nam đem đạo dịch hấp thu vào trong cơ thể, liền lập tức cảm giác được đạo quả đang nhanh chóng phục hồi như cũ, nguyên thần bản nguyên đã ở trong khoảnh khắc khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

Sự cường đại của đại đạo nguyên dịch dễ dàng chữa trị hết thảy đả thương của hắn, để cho hắn trong nháy mắt liền đạt tới trạng thái hoàn mỹ, để cho hắn cảm giác được thư thích từ trước đến nay chưa từng có.

Nhưng mà vận rủi theo đó mà đến.

Ở trên đỉnh đầu hắn, tiên lôi như thác nước trút xuống, lôi đình dày đặc vô cùng đánh xuống, không có một cái thất bại, hết thảy đều bổ lên trên người của hắn!

Lôi quang kinh khủng chỉ một thoáng liền chui vào trong nhục thể của hắn, chui vào trong pháp lực của hắn, chui vào trong nguyên thủy đại đạo, đạo quả của hắn, chui vào trong nguyên thần thần hồn của hắn, phá hư hết thảy!

Uy lực tiên kiếp lần này so sánh với ở trong lôi mạc sơn môn phải lớn hơn gấp mấy lần, ở bên trong lôi mạc sơn môn, Giang Nam đã cho là mình tuyệt đối không cách nào vượt qua được tràng tiên kiếp này, mà ở trên tế đàn, uy lực của tiên kiếp lại càng vươt quá sự tưởng tượng của hắn!

Hiển nhiên, ở nơi khai thiên tích địa của Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân, tiên đọa vô cùng nồng đậm, nơi này là nơi khởi nguyên chân chính của tiên giới, uy lực của tiên kiếp cũng được đề thăng đến mức tận cùng!

Mỗi một đạo tiên lôi chi uy đều ẩn chứa uy năng cực hạn, đem hắn phách đến da tróc thịt bong, phách đến pháp lực phá toái, nguyên thủy đại đạo cơ hồ bị chấn đến không ngừng rạn nứt, tùy thời có thể đạo tiêu!

Mà đạo quả của hắn cũng gặp phải công kích trước nay chưa từng có, lôi quang phá hư đạo quả, không ngừng chấn vỡ đạo cung, đem nguyên thần của hắn bổ ra, thần hồn phách liệt!

Nhục thể của hắn đã vượt xa hết thảy tồn tại từ cổ chí kim, nhưng mà ở trước mặt tiên lôi bực này cũng không chịu nổi.

Nhục thân không ngừng rách ra, tạo thành đau đớn có thể tưởng tượng, đạo quả nứt ra, nguyên thần nứt ra, thần hồn nứt ra, loại đau đớn này lại là không cách nào tưởng tượng.

Mặc dù đạo tâm cường đại như Giang Nam, giờ phút này cũng đau đến

eun rẩy, đau đến không nhịn được mà kêu thành tiếng!

Song, chỗ kinh khủng của đại đạo nguyên dịch cũng theo đó bày ra, cho dù tiên lôi cường đại như thế nào, tạo thành phá hư kinh người như thế nào, đại đạo nguyên dịch cũng thủy chung có thể chữa trị nhục thể của hắn, đại đạo, đạo quả, nguyên thần, thần hồn cùng pháp lực, bất luận tổn thương gì!

Vì vậy đạo quả, nguyên thần, thần hồn, đại đạo của Giang Nam lần lượt vỡ tan, thậm chí là thần thể lần lượt oanh toái, nhưng mà hắn thủy chung được đại đạo nguyên dịch cải tạo, không chết được, diệt không xong!

Hắn chỉ có thể một lần lại một lần thừa nhận loại đau đớn kịch liệt này, đau đớn khó có thể tưởng tượng!

Nguyên thần, thần hồn, đạo quả, thân thể, đại đạo, pháp lực của hắn ở một lần lại một lần dục lôi trọng sinh, mỗi một lần tiên lôi đem hắn phá hủy hắn cũng phảng phất là đã trải qua một lần luân hồi, ở trong vô tận đau đớn giãy dụa, cầu sinh, tịch diệt, chết đi, trọng sinh!

Loại cảm giác đau đớn cùng tuyệt vọng này không phải là người từng trải qua thì không cách nào tưởng tượng, quả thực chính là một tràng hành hạ vĩnh viễn, mỗi một lần luân hồi hắn đều phảng phất đã trải qua một cái kỷ nguyên xa xôi, sống qua trăm triệu năm, đã trai qua hành hạ trăm triệu năm!

Song ở trong loại đau đớn cùng tuyệt vọng này, đại đạo nguyên dịch chữa khỏi hết thảy thương thế cho hắn, loại cảm giác thư thích này cũng là không cách nào tưởng tượng, để cho người ta thần hồn vui vẻ, nguyên thần có một loại cảm giác phi thăng chứng đạo, thân thể lâm vào đại đại hoan hỉ, đạo quả lâm vào đại yên tĩnh, đại chứng đạo!

Nguyên thủy đạo quả của hắn cũng trở nên càng thêm cô đọng, đại đạo pháp tắc dung nhập vào trong đạo dịch càng hiều, lắng đọng xuống, tan ra thành một thể, lại không cách nào phân ra đâu là tịch diệt, đâu là Bất Không, đâu là Chú đạo!

Nguyên thủy đại đạo một lần lại một lần vỡ tan, đại đạo vỡ tan bị đánh vào nhục thân, đánh vào đạo quả, đánh vào nguyên thần, đánh vào thần hồn để cho nhục thể của hắn càng ngày càng mạnh, đạo quả càng ngày càng thuần túy, nguyên thần càng ngày càng lớn mạnh, thậm chí ngay cả thần hồn cũng có khuynh hướng diễn biến thành nguyên thủy thần hồn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2229: Nguyên Chung Lạc Ấn. (1)

Phải biết rằng hắn tuy là hậu thiên sinh ra, nhưng luyện thành Tiên thiên thân thể, Hỗn Độn Cổ Thần chi thể, Cự Linh phách thể, Nguyên thủy nguyên thần, Nguyên thủy đạo quả, bất quá có một điểm không thay đổi, đó chính là thần hồn của hắn là hậu thiên thần hồn!

Điểm này đủ để hạn chế thành tựu của hắn, để cho hắn không bằng tồn tại như Tiên thiên, hơn nữa mặc dù Giang Nam tu thành Tiên Quân, Đạo Quân cũng không cách nào chuyển biến điểm này!

Nếu là gặp phải tồn tại Tiên thiên tu thành Đạo Quân, điểm này sẽ khiến cho hắn bị thua!

Nhưng mà hiện tại hắn thế nhưng đang hướng về phía Nguyên thủy thần hồn mà chuyển biến, Nguyên thủy đại đạo nguyên thủy chi khí luyện nhập vào trong thần hồn, nhìn như không quan trọng nhưng mà ảnh hưởng sâu xa!

Qua một lúc lâu, hắn dần dần cảm giác được uy lực của tiên lôi đang tăng cường, tính hủy diệt mạnh hơn, thậm chí ngay cả lạc ấn của bát đại tiên thiên pháp bảo đều bị câu động, lạc ấn của từng kiện Tiên thiên pháp bảo bị lôi quang kéo động từng luồng uy năng dung nhập vào trong tiên lôi hướng hắn oanh tới!

Đây là một lần lột xác, lột xác gian khổ, phải thừa nhận đau đớn cùng tuyệt vọng khôn cùng!

Nhưng nếu như lột xác thành công, Giang Nam tất nhiên sẽ chấn kinh đương thế!

Lạc ấn của Tiên thiên pháp bảo là lúc Đế, Tôn cùng Bất Không khai mở Tiên giới cửu đại hư không thì lưu lại, uy năng của mỗi một đạo lạc ấn đều là không cách nào tưởng tượng, để cho Tiên Quân cũng vì đó mà run rẩy!

Ba vị tồn tại này lưu lại những lạc ấn kia, làm như vậy là để đem Tiên giới hoàn toàn mở ra, lạc ấn của những tiên thiên pháp bảo kia hơn tám ức năm trấn thủ ở chỗ này, thỉnh thoảng bạo động, tác động lực lượng của cửu đại hư không cùng tiên giới, đem tất cả bố trí của bọn họ hết thảy dẫn phát, tụ tập cả Tiên giới lực oanh kích lòng đất huyền châu cùng vô nhân cấm khu!

Đây chính là thủ đoạn của bọn họ, lấy lạc ấn bát đại tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo thục dụng lực lượng của cả Tiên giới để hoàn thành sự nghiệp khai thiên tích địa to lớn mà không cần phải tự thân động thủ, để tránh người khai sáng vũ trụ vẫn lạc.

Lôi kiếp dẫn động uy năng ẩn chứa trong lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo, mặc dù chỉ có thể tác động một tia một luồng nhưng uy năng cũng là to lớn đến không thể tưởng tượng, để cho Giang Nam không cách nào chống đỡ!

Nhưng mà Giang Nam như cũ chưa từng vận dụng bất kỳ thần thông pháp bảo nào đi ngăn cản, trên thực tế hắn cũng không cách nào thi triển bất kỳ thần thông gì, uy lực thần thông của hắn còn chưa tạo thành liền sẽ bị lôi kiếp phá hủy, ngay cả nửa điểm uy năng đều không cách nào phát huy ra.

Cho dù Nguyên Thủy Chứng Đạo Kiếm, Tiên thiên bất diệt linh quang cũng không cách nào phát huy uy năng!

Hắn mở rộng tâm thần, đi dẫn dắt năng lượng của Tiên thiên pháp bảo, để cho cỗ năng lượng này gia thân.

Trong mi tâm của hắn đạo quả hiện lên, cố gắng đem từng luồng uy năng nhè nhẹ của những Tiên thiên pháp bảo này kéo vào trong đạo quả, ở trong đạo quả cải tạo hình thái của Tiên thiên pháp bảo, dùng để trấn áp đạo quả!

Ở bất kỳ người nào xem ra, đây đều là đang tự tìm đường chết, cho dù là Đạo Quân chuyển thế cũng không dám làm ra hành động như vậy!

Chuyển thế Đạo Quân vì tránh né tiên kiếp mà đem tiền sử đại đạo nắm

trong tay chính mình tương dung với tiên đạo, hóa thành tiên đạo dung nhập vào tiên giới, trở thành tiên nhân.

Cứ như vậy, bọn họ là có thể ở lúc tăng lên cảnh giới mà không lo gặp phải tiên kiếp.

Nhưng mà Giang Nam lại là nhảy ra tiên đạo, đem tiên đọa biến thành một phần của Nguyên thủy đại đạo chính mình, cùng Chú đạo, Tịch diệt, Yêu đạo, các loại tiền sử đại đạo đồng đẳng, hóa thành thần đạo độc hữu của chính mình.

Vì vậy hắn ngược lại sẽ gặp kiếp, mà những Đạo Quân chuyển thế kia lại không gặp kiếp!

Nhất là ở nguyên thủy chi địa này, kiếp số của hắn càng thêm kinh khủng đến không cách nào tưởng tượng.

Nhưng mà độ kiếp ở trong đại đạo nguyên trì, hắn đắm chìm trong đại đạo nguyên dịch, đạo dịch cung cấp sinh cơ vô cùng vô tận cho hắn, để cho hắn thủy chung được vây trong trạng thái bất tử bất diệt!

Pháp lực, thân thể, đạo quả, đại đạo, nguyên thần, thần hồn của hắn, hết thảy đều đang không ngừng hấp thu năng lượng của đạo dịch, nếu như thời kỳ bình thường, hắn hấp thu một giọt đạo dịch liền đủ để cho hắn tiêu hóa thời gian mấy ngày, hấp thu liên tục không muốn sống như vậy sẽ chỉ khiến cho chính mình bạo thể mà chết!

Bất quá hiện tại có lôi kiếp chi uy không ngừng đánh xuống, phá hủy hết thảy của hắn, đạo dịch để cho hắn không ngừng phục sinh, vừa vặn có thể làm cho hắn đạt tới một loại trạng thái thăng bằng kỳ diệu.

Thậm chí hắn còn để cho Nguyên thủy chứng đạo kiếm hấp thu đạo dịch, cố gắng tăng lên uy lực của thanh thần kiếm này.

Nguyên thủy chứng đạo kiếm vốn là pháp bảo cấp bậc Chân tiên, Giang Nam tăng lên tới cảnh giới Nguyên thủy thần vương, còn chưa kịp trọng

luyện tăng lên phẩm cấp của kiện pháp bảo này, nhưng mà bây giờ là một cơ hội cực tốt, mượn lôi kiếp rèn luyện, tăng lên thần kiếm chi uy thật lớn!

Thanh thần kiếm này chính là lấy Trụ Hoang thần thahcj làm chủ, Tiên thiên kim khí làm phụ, cho dù là lôi kiếp cũng không cách nào phá hủy, kinh qua một lần lại một lần lôi kiếp rèn luyện, uy năng tăng lên gấp bội!

- Không biết Tiên thiên bất diệt linh quang cùng kiện Tiên thiên đàn ngọc mà Băng Liên thánh mẫu tặng cho ta có thể mượn uy lực của lôi kiếp để tăng lên uy lặc, chữa trị tổn hại được hay không?

Trong lòng Giang Nam khẽ động, Tiên thiên bất diệt linh uqnag cùng với Tiên thiên dao cầm phù bị phá nát xuất hiện, ở trong lôi quang trầm phù, nhưng lại không hấp thu năng lượng của lôi kiếp chút nào, chỉ thành thôi.

Hắn chuyên tâm độ kiếp, thân thể, pháp lực, đạo quả, đại đạo, nguyên thần, thần hồn không ngừng đem năng lượng của đạo dịch hấp thu, mặc dù không cách nào luyện hóa nhưng đem tinh hoa của đại đạo nguyên dịch chứa đựng lại, một lần lại một lần phục sinh để cho hắn lại lần nữa cấu tạo lại thân thể đạo quả trở nên càng thêm cường địa hơn, càng thêm hoàn mỹ không tỳ vết, thậm chí có một loại cảm giác khởi đầu lại khởi đầu!

Cảm giác như vậy là pháp lực, nhục thân, đạo quả đạt đến nguyên thần, thần hồn sắp dung hợp quy nhất, tương đối kỳ lạ.

Tự thân luyện thành một thể, tình huống như thế còn chưa bao giờ có, cho dù là những Đạo Quân chuyển thế kia, cho dù là Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân, nhục thể của bọn hắn chính là nhục thể, pháp lực chính là pháp lực, đạo quả chính là đạo quả, đại đạo chính là đại đạo, không thể tương dung, không cách nào quy nhất.

Mà hiện tại Giang Nam thậm chí có một loại cảm giác pháp, thân, đạo, quả dung hợp, nếu là làm được một bước này, thân thể chính là nguyên thần, thân thể chính là đạo quả, thân thể chính là đại đạo, thân thể chính là pháp!

Loại thành tựu này chưa từng có ai, còn chưa từng có người nào có thể làm được một bước này!

- Đem pháp, thân, đạo, quả luyện thành nhất thể, chỉ sợ là đạo quả ký thác tự thân, không cách nào lại ký thác ở trong Tiên thiên bất diệt linh quang rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2230: Nguyên Chung Lạc Ấn. (2)

Giang Nam nhẹ nhàng cau mày lại, làm như vậy có lợi có hại, lợi chính là tứ vị nhất thể, thực lực càng cường đại hơn, có thể bộc phát ra lực lượng vô cùng, mà tệ đoan chính là, đạo quả, thân thể, pháp lực, đại đạo dung thành nhất thể, nếu như bỏ mình, vậy thì là đả kích mang tính hủy diệt, tất nhiên đạo quả sẽ nát bấy, hồn phi phách tán!

Làm như vậy là tốt là xấu, hắn cũng không biết, bất quá đây đích xác là một loại phương hướng phát triển, để cho hắn nhìn ra một con đường chứng đạo bất đồng!

- Muốn làm được pháp, thân, đạo, quả quy nhất, tứ vị nhất thể, so với trong tưởng tượng của ta phải khó khăn hơn rất nhiều, chỉ sợ tạm thời không cách nào làm được, cho dù là mượn tiên kiếp cùng đại đạo nguyên dịch này cũng là không cách nào làm được. Bất quá đây tóm lại là có một cái phương hướng đi tới!

Trong mắt của hắn tinh quang thiểm động, lạc ấn của Tiên thiên pháp bảo cực kỳ khó bắt lấy, Giang Nam mặc dù đối với những Tiên thiên pháp bảo này có lĩnh ngộ của mình, thậm chí luyện thành bát đại Tiên thiên thần thông, nhưng như cũ không cách nào đem lạc ấn uy năng của một tia, một luồng kia luyện vào trong đạo quả.

- Ta không tin ta không cách nào làm được!

Hắn tĩnh tâm lại, pháp lực trong đạo quả đang kiến tạo thành một đóa ngũ sắc liên hoa, trong nháy mắt này một đạo lôi quang ẩn chứa Tiên thiên ngũ sắc lạc ấn bổ tới, chém xuống ở trên đạo quả của hắn!

Giang Nam tâm vô ngoại vật, toàn tâm cảm ứng Tiên thiên ngũ sắc liên lạc ấn ở trong lôi quang, hai đóa ngũ sắc liên cảm ứng lẫn nhau!

Rốt cuộc hắn bắt được cỗ cảm ứng yếu ớt này, lạc ấn trong lôi quang cùng với thần thông của hắn giao cảm lẫn nhau, đột nhiên va chạm nhưng không có hoàn toàn mất đi, còn là có một tia đại đạo lực lượng yếu ớt bảo tồn lại, khắc sau vào trong đạo quả rách nát!

Trong lòng Giang Nam vui mừng, bỗng nhiên biết chính mình đi đúng phương hướng rồi, lúc này không ngừng ở trong đạo quả cấu thành hình thái bát đại tiên thiên pháp bảo, dùng lĩnh ngộ của chính mình đối với Tiên thiên pháp bảo giao cảm với lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo.

Dần dần trong đạo quả đạo cung của hắn hiện ra một đóa ngũ sắc liên, một thanh Yếm Ma Thương, một gốc Tiên thiên linh căn, một chiếc Tiên thiên thần đăng, một tòa Tạo hóa chi môn cùng chung chống đỡ đạo cung!

Lạc ấn của Tiên thiên hỗn nguyên châu, Tiên thiên Ôn đế quan, Tiên thiên Kim long giản cũng lần lượt xuất hiện, định trụ đạo cung tứ cực bát hoang, để cho đạo cung của hắn trở nên càng thêm vững chắc!

Lôi lạc như mưa, thời khắc tiên kiếp đến mãnh liệt nhất nhưng Giang Nam lại thở phào nhẹ nhõm, đạo quả của hắn mặc dù nhiều lần bị oanh phá, nhưng mà lại không bị nổ nát, ngược lại đem uy năng của tiên kiếp thừa nhận xuống, mượn đại đạo nguyên dịch không ngừng tự thân chữa trị, càng ngày càng bền bỉ, càng ngày càng lớn mạnh!

Mà nhục thể của hắn cũng đang mượn năng lượng của đại đạo nguyên dịch, không lại bị tiên kiếp phá hủy nữa, càng ngày càng mạnh.

Pháp lực, nguyên thủy đại đạo của hắn cũng càng ngày càng ngưng kết, lúc trước một đạo lôi quang của lôi kiếp là có thể đem hắn chém giết, mà hiện tại hắn đã có thể mượn đại đạo nguyên trì kiên trì xuống, thành tựu rõ rệt!

Hơn nữa hư ảnh của bát đại Tiên thiên pháp bảo trong đạo quả đạo cung của hắn cũng dần dần trở nên rõ ràng, đem càng nhiêu lạc ấn của Tiên thiên pháp bảo luyện nhập vào trong đạo quả!

- Ha hả, lôi kiếp dẫn động lạc ấn của Tiên thiên pháp bảo đã không thể phá hủy ta!

Giang Nam ngẩng đầu nhìn Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh cùng Nguyên Chung treo cao ở trên tế đàn, cười nói:

- Không biết kiếp số lần này của ta có thể tác động đến lạc ấn của tam đại linh bảo này hay không? Bản thân ta muốn thử nhìn xem uy năng lạc ấn của tam đại linh bảo này một chút...

Oanh!

Tiên lôi đột nhiên bắt đầu dẫn động, dẫn tới một luồng uy năng của Nguyên Tháp hạ xuống, sau một khắc Giang Nam ở trong đại đạo nguyên trì bị oanh toái, chỉ còn lại một đoàn tro bụi, ngay cả đạo quả cũng không lưu lại!

Đại đạo nguyên dịch đem hắn hoàn mỹ phục sinh, mồ hôi lạnh trên trán Giang Nam cuồn cuộn, uy năng của lạc ấn Nguyên Tháp thật sự mạnh đến đáng sợ, ngay cả thân thể, đạo quả thiên chuy bách luyện mới luyện thành của hắn cũng không thể chịu đựng được!

Nếu không phải đại đạo nguyên dịch thật sự thần kỳ, hắn nhất định sẽ chết bất đắc kỳ tử!

- Làm như ta chưa nói qua...

Oanh!

Một luồng uy năng của Tiên Đỉnh hạ xuống, lần này đánh vào đại đạo nguyên trì, đem hắn oanh đến nát bấy!

- Đại gia, ngươi còn đánh?

Giang Nam phục sinh, vừa sợ vừa giận, ngẩng đầu nhìn lại chỉ thấy lôi đình của tiên kiếp trải qua hai lần chém giết này đã suy giảm thật lớn, lôi

quang còn dư lại đã chưa đầy một phần ba thời kỳ toàn thịnh, trong lòng bỗng nhiên biết tiên kiếp dẫn động lạc ấn của Tiên thiên linh bảo sẽ hao tổn năng lượng rất lớn, tiên kiếp này chỉ sợ sắp kết thúc rồi!

- Còn có một cơ hội cuối cùng, không biết có thể đem lạc ấn của Nguyên Chung dẫn dắt, nhập vào trong đạo quả đạo cung hay không?

Trong mắt của hắn tinh quang bạo xạ, hết sức chăm chú nhìn về phía lạc ấn của Nguyên Chung sắp oanh tới, rốt cuộc, tất cả lôi quang tụ tập thành một thể, dẫn vào lạc ấn của Nguyên Chung hướng hắn oanh xuống!

Giang Nam trường khiếu, từng kiện tiên thiên pháp bảo lạc ấn trong đạo quả đạo cung đang sáng lên, dẫn động uy năng, chuẩn bị bắt lấy đạo lạc ấn của Nguyên Chung trong lôi quang này!

Ầm!

Lôi quang mang theo lạc ấn của Nguyên Chung oanh xuống, hồng chung đại lữ, cự hưởng cùng hình chung đem hắn bao phủ!

Lần này sau khi oanh kích, lôi quang hoàn toàn tiêu tán, trên tế đàn không có kinh lôi, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh, chỉ thấy trong đại đạo nguyên trì, Giang Nam được đại đạo nguyên dịch cải tạo, đạo quả hiện lên.

Đột nhiên trong đạo quả đạo cung của hắn truyền đến từng tiếng chuông vang, tuyên truyền giác ngộ, khiến người ta tỉnh ngộ, đem đạo quả của hắn chấn thành hiện ra vết rách chi chít, cơ hồ chấn vỡ!

Hắn vẫn là ở trong một đạo kiếp quang cuối cùng bắt đến một tia lạc ấn Nguyên Chung, giấu ở trong đạo cung!

Bất quá mặc dù bắt đến lạc ấn của Nguyên Chung nhưng mà Giang Nam lại không cách nào đem đạo lạc ấn này luyện hóa, lạc ấn của Nguyên Chung như cũ là kiếp số của hắn, muốn đem hắn chấn vỡ oanh sát!

- Trấn áp!

Giang Nam hét lớn, điều động bát đại Tiên thiên pháp bảo lạc ấn trong đạo cung cùng nhau hướng lạc ấn của kiện Nguyên Chung kia áp xuống, rốt cuộc để cho kiện Nguyên Chung này an tĩnh lại.

Mà năng lượng của đại đạo nguyên dịch xông tới, lại để cho đạo quả của hắn khôi phục như lúc đầu!

- Tốt, chỉ cần đợi một thời gian, ta luyện hóa lạc ấn của kiện Nguyên Chung này là có thể để cho đạo quả càng thêm lớn mạnh, cũng có thể nhận được một môn đại thần thông của Nguyên Chung cực kỳ lợi hại! So với đại thần thông Nguyên Chung của tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia thì phải lợi hại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Hắn thở phào nhẹ nhõm, trong lòng còn có chút tiếc nuối, kiếp số lần này, hắn mượn đại đạo nguyên dịch cùng lôi kiếp cũng không thể làm được pháp, thân, đạo, quả tứ vị nhất thể.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2231: Mê Chết Người Không Đền Mạng. (1)

Muốn làm được một bước này còn cần hắn không nừng chuyên cần khổ tu.

Nhục thể, nguyên thần, đạo quả cùng pháp lực, đại đạo của hắn đã không cách nào tiếp tục hấp thu năng lượng của đại đạo nguyên dịch, không có lôi kiếp, lại hấp thu thì hắn sẽ gặp phải bạo thể mà chết, bị năng lượng của đại đạo nguyên dịch đánh bạo.

- Không biết có thể đem những đại đạo nguyên dịch này lấy đi hay không?

Giang Nam nhìn về phía đạo dịch còn dư lại trong đại đạo nguyên trì, nháy mắt mấy cái nói:

- Không thu lại bảo bối nghịch thiên bực này là không quá phù hợp với tác phong của ta a... Tác phong của ta từ trước đến giờ là không để lại một ngọn cỏ, không lưu cho đối thủ nửa cọng lông...

Đạo dịch trong tòa đại đạo nguyên trì này vốn là không còn nhiều lắm, Giang Nam ở trong đó ngâm mình, mượn năng lượng của đạo dịch độ kiếp, hấp thu hơn phân nửa đạo dịch, đạo dịch còn dư lại còn chưa đủ để chứa trong một cái chậu gỗ.

Những đạo dịch này như cũ không phải là chuyện đùa, một giọt đại đạo nguyên dịch ẩn chứa năng lượng liền đủ để cho người từ Chân tiên đột phá đến Tiên Vương rồi!

Huống chi trong đại đạo nguyên dịch ẩn chứa phong phú đa biến của tiên đạo, lại càng là chí bảo vô thượng tăng lên cảnh giới pháp lực!

Đạo dịch còn như lại như cũ là tài phú khó có thể tưởng tượng, có thể

giúp người tăng lên cảm ngộ đối với đạo cùng tu vi thực lực tự thân của chính mình!

Hơn nữa mấu chốt chính là, loại đạo dịch này quả thực chính là linh đan diệu dược vô thượng, so sánh với tiền sử thánh dược do tiền sử Đạo Quân kết xuất ra cũng không kém chút nào.

Một giọt đạo dịch có thể để cho người chết sinh ra xương trắng, chữa khỏi hết thảy thương thế, vô luận thương thế nặng như thế nào đều có thể dễ dàng chữa khỏi!

Nếu không phải như thế, những vị Tiên Vương, Tiên Quân, chuyển thế Đạo Quân kia cũng không thể một lòng muốn trèo lên đỉnh tế đàn, khát vọng nhận được đạo dịch.

Giang Nam đã sớm cảm nhận được chỗ tốt của đại đạo nguyên dịch, tự nhiên là không chịu bỏ qua cho đạo dịch còn dư lại, bất quá khi pháp lực của hắn đem đạo dịch còn sót lại không nhiều lắm này cuồn cuộn cuốn lên, đột nhiên một loại cảm ứng đại kinh khủng xông lên đầu, tựa hồ chỉ cần lấy đi đạo dịch còn dư lại này thì hắn sẽ gặp phải tai họa ngập đầu!

Giang Nam nhẹ kêu một tiếng, tâm niệm khẽ động, để xuống đạo dịch, loại cảm giác làm tim hắn đập nhanh này theo đó biến mất. Hắn lại lấy pháp lực cuốn đạo dịch lên, loại cảm giác kia lại lần nữa xông tới!

- Nguyên lai là những pháp bảo lạc ấn này!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, chú ý tới chỉ cần mình cố gắng thu lấy đại đạo nguyên dịch, uy năng của những pháp bảo lạc ấn này sẽ gặp phải kích thích!

- Chẳng lẽ nói đạo dịch không cách nào mang ra nơi này?

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, không có thử mạnh mẽ thu lấy đạo dịch, Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân sau khi khai thiên tích địa, đem đạo dịch còn sót lại để ở chỗ này, không hẳn là không có ý tứ tạo phúc cho hậu nhận, mạnh

mẽ mang đi chính là làm trái với ý nguyện của ba vị tồn tại cổ xưa này, tất nhiên sẽ gặp kiếp!

Trong lòng Giang Nam khẽ động, lấy ra đạo quả của Băng Liên thánh mẫu, nữ tử này đang mượn Thủy Liên linh căn cải tạo thân thể, đem đại lượng tiên dịch mà Giang Nam sưu tập đến đánh vào trong Thủy Liên linh căn, bồi dưỡng ra hình thể của một vị diệu linh thiếu nữ.

Diệu linh thiếu nữ này bộ dáng kiều mị động lòng người, chỉ tầm mười ba mười bốn tuổi, nhưng mà thân thể lại đã phát dục thành thục, có một loại quyến rũ của hồng nhan họa thủy.

Hai mắt của nàng đã mở ra, lộ ra vẻ rất là linh động, tròng mắt giống với tròng mắt của Băng Phách huyền nữ, phảng phất cũng là do nước tạo thành, nhưng mà trong mắt của Băng Phách huyền nữ xanh thẳm giống tiên hải, thỉnh thoảng yên lặng thâm thúy, thỉnh thoảng như nộ hải triều dâng.

Mà ánh mắt của nàng lại là long lanh nước, thanh xuân thấu triệt, giống như là sáng sớm sáng rỡ, dương quang vẩy lên trên mặt hồ yên tĩnh.

Ánh mắt là cửa sổ của tâm linh, bất quá Giang Nam lại biết đôi mắt này của Băng Liên thánh mẫu tuyệt đối không phải là cửa sổ tâm linh của nàng, nữ tử này đanh đá chua ngoa, giảo hoạt đa đoan. Người nào nếu như cho nàng là đơn thuần, như vậy tất nhiên sẽ ăn thiệt thòi lớn!

Thân thể của nàng còn chưa hoàn thành, trên người không có quần áo, lung linh lồi lõm, đem xinh đẹp của nữ tử phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Bộ dáng của nàng mặc dù chỉ có mười ba, mười bốn tuổi, nhưng mà ngực nàng so với Băng Phách huyền nữ lại không nhỏ hơn, nữ nhân này cải tạo thân thể, một mặt muốn giả bộ nai tơ, một mặt lại cố chấp đến muốn đem ngực của mình đắp nặn đến ngạo thị hoa thơm cỏ lạ, để cho Giang Nam mở rộng tầm mắt, cũng có không hiểu.

- Giáo chủ, nhân gia đẹp mắt không?

Băng Liên thánh mẫu cũng đang trồng đạo quả, liếc thấy Giang Nam đang quan sát thân thể của mình, không khỏi chớp chớp ánh mắt trong suốt, đơn thuần vô cùng mà nói.

- Yêu nữ này, quả thực là mê chết người không đền mạng.

Giang Nam nghiêm mặt nói:

- Đạo hữu, nơi này còn có một chút đại đạo nguyên dịch, nếu như đạo hữu có thể luyện hóa, đối với ngươi có ích lợi rất lớn!

Băng Liên thánh mẫu vừa mới nhìn đến đại đạo nguyên dịch trong nguyên trì không còn nhiều, không khỏi vui mừng vô cùng, ôm lấy Giang Nam hung hăng mà hôn một ngụm, liền hướng đại đạo nguyên trì xông tới, cười duyên nói:

- Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân luyện ra đại đạo nguyên dịch, chính là vừa vặn dùng để rèn luyện căn cơ tiên đạo của ta!

Nàng vô cùng cẩn thận vốc lên vài giọt đại đạo nguyên dịch, mở ra cái miệng anh đào nhỏ, không dám hấp thu loại đạo dịch này quá nhiều.

- Không nên uống! Đây là nước tắm của ta... Khụ khụ, xem như ta chưa nói qua...

Giang Nam lúng ta lúng túng nói.

PHỐC!

Băng Liên thánh mẫu há mồm đem vài giọt nguyên dịch kia phun ra, cả giận nói:

- Ngươi dùng đại đạo nguyên dịch tắm? Phi! Phi! Phí của trời!

Giang Nam hơi có chút lúng túng, phẫn nộ nói:

- Kiếp số của ta phủ xuống, không thể làm gì khác hơn là trước nhảy vào trong ao, làm sao mà quản được đại đạo nguyên dịch hay là tiên dịch bình thường, có thể giữ được tính mạng liền coi như không sai rồi.

Băng Liên thánh mẫu trợn mắt nhìn hắn, Giang Nam làm bộ như không thấy, cười nói:

- Ngươi mau hấp thu đạo dịch, ta đoán chừng qua không lâu nữa sẽ có Đạo Quân chuyển thế cùng Tiên Quân đi len!

Nụ cười của Băng Liên thánh mẫu âm tình bất định, nhìn đại đạo nguyên dịch có chút chần chờ, tuy nói đại đạo nguyên dịch không nhiễm một hạt bụi, không thể nào có tạp chất, nhưng nước tắm của Giang Nam thực sự khiến cho nàng có chút bóng ma trong lòng.

- Vì fq chi tư, lão nương liều mạng!

Băng Liên thánh mẫu cắn răng, ngồi xếp bằng, nói:

- Giáo chủ, Thiên Hoàng cùng Vô Tà lưỡng đại Đạo Quân chuyển thế chi thân hẳn là cũng ở nơi đây, ngươi giúp ta hộ pháp! Vạn vạn không thể để cho bọn họ thương tổn đến ta!

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu yên tâm, ta đã đồng ý hộ pháp cho ngươi thì sẽ không nuốt lời. Ta ở chỗ này thì không người nào có thể thương tổn được ngươi, Đạo Quân chuyển thế cũng không được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2232: Mê Chết Người Không Đền Mạng. (2)

Băng Liên thánh mẫu liếc nhìn hắn một cái, hiếu kỳ nói:

- Ngươi không đến hấp thu đại đạo nguyên dịch sao?

Giang Nam lắc đầu, không có bất kỳ không nỡ nào, nói:

- Chỗ tốt ta lấy được đã đủ nhiều rồi, đã không cần đến đại đạo nguyên dịch nữa.

Đúng như lời hắn nói, hắn lấy được chỗ tốt đủ nhiều rồi, lần này ở trong đại đạo nguyên trì, thương thế nguyên thần của hắn đã sớm khỏi, hơn nữa thành công vượt qua Thần Vương đại kiếp, trở thành tồn tại cấp Tiên Vương!

Nhục thể, nguyên thần, thần hồn, đạo quả, pháp lực cùng đại đạo của hắn nhận được rèn luyện trước nay chưa từng có, năng lượng dư thừa của đại đạo nguyên dịch bị hắn ẩn sâu ở trong thân thể đạo quả, đợi một thời gian đem cỗ năng lượng này hoàn toàn luyện hóa, tu vi thực lực của hắn tất nhiên sẽ lại có một lần tiến bộ kinh người nữa!

Không chỉ như thế, hắn còn lĩnh ngộ đến con đường pháp, thân, đạo, quả tứ vị nhất thể sơ sơ, hiện tại mặc dù còn chưa tu thành nhưng mà căn cơ tương lai đã đánh xuống, chỗ tốt mang cho hắn là từ trước đến nay không cách nào tưởng tượng!

Hơn nữa Nguyên thủy chứng đạo kiếm của hắn cũng nhận được tư nhuận của đại đạo nguyên dịch của lôi kiếp, thậm chí gặp phải oanh kích của bát đại Tiên thiên pháp bảo lạc ấn, đem những lạc ấn này khắc ở trên thân Nguyên thủy chứng đạo kiếm!

Thanh thần kiếm này đã tăng lên cấp bậc Thần Vương, uy lực tăng lên

trên biên độ lớn, không thua kém Giang Nam!

Hắn còn đem một luồng lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo giao ở trong đạo quả đạo cung, để cho đạo quả đạo cung của hắn càng thêm vững chắc, càng thêm khó có thể ma diệt!

Trong Tiên thiên pháp bảo ẩn chứa bất diệt đại đạo, có thể vượt qua Tịch diệt kiếp, nhưng mà loại Bất diệt đại đạo này lại thâm ảo khó hiểu, không thể nào nghiên cứu!

Giang Nam nhận được Tiên thiên bất diệt linh quang lâu như vậy cũng không thể ngộ ra được Bất diệt đại đạo, bất quá có lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo này, hắn là có thể thử nghiên cứu thôi diễn ảo diệu của Bất diệt đại đạo, mấu chốt vượt qua Tịch diệt kiếp.

Càng mấu chốt chính là hắn còn có được một tia lạc ấn của Nguyên Chung, đây mới là chỗ làm cho hắn động tâm nhất!

Nguyên Chung, một trong tam đại Tiên thiên linh bảo, liệt vào ngang hàng Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh, chỗ cường đại kia đã quá rõ ràng!

Tiên thiên linh bảo vượt qua mấy lần Tịch diệt kiếp cũng sẽ tổn hại, tỷ như Tiên thiên dao cầm, từ thời đại Yêu tộc đén nay đã trai qua Yêu Ma chú ba tràng Tịch diệt kiếp, hôm nay đã phá nát, uy năng hao tổn hầu như không còn.

Nhưng mà Nguyên Chung, Tiên thiên linh bảo bậc này, ẩn chứa Bất diệt đại đạo cấp bậc cao hơn, có thể vượt qua nhiều lần Tịch diệt kiếp hơn.

Giang Nam đứng ở bên người Băng Liên thánh mẫu, chỉ thấy thiếu nữ này vô cùng cẩn thận đem một giọt đạo dịch hấp thu, giọt đạo dịch kia phảng phất giống như hơi nước ốc lên, hóa thành tiên đạo cùng tiên hà huyễn lệ hiều màu, từ trong làn da nàng chui vào thể nội.

Tiên hà liền kết thành quần áo của nàng, thiên y vô phùng, đem vóc người mỹ lệ của nàng che giấu, bất quá sau khi mặc quần áo, Băng Liên thánh nữ

càng lộ ra vẻ xinh đẹp động lòng người, làm cho người ta tim đập thình thịch.

Tu vi của nàng đang điên cuồng tăng lên, tế ngộ của Băng Liên thánh mẫu phi phàm, lấy Tiên đạo linh căn làm trụ cột đúc thành thân thể một đời này, bản thân liền khiến cho khởi điểm của nàng vượt qua không biết bao nhiêu người, trời sinh chính là tiên nhân!

Mà hiện tại hấp thu đạo dịch càng làm cho tu vi của nàng bắt đầu điên cuồng tăng lên, sau mỗi cái hô hấp đều có được tiến bộ khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa Băng Liên thánh mẫu không chỉ đang hấp th tiên đạo, đồng thời cũng đang tu luyện đại đạo thời đại Yêu tộc, đem đại đạo của thời đại Yêu tộc luyện vào bản thân, luyện vào trong tiên đạo.

Cùng cảnh giới, trình độ thâm hậu của tu vi nàng đã vượt qua những Tán tiên mà Giang Nam từng thấy, sự thâm hậu của tu vi khiến cho Giang Nam cũng không khỏi vì thế mà sợ hãi than!

Cũng không lâu lắm, nàng liền đột phá đến cảnh giới Chân tiên, tu vi còn là không ngừng tăng trưởng, luyện thành gần vạn đạo đại đạo cấp Chân Tiên!

- Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân để lại chỗ tốt cho đời sau thật sự là nhiều lắm, sáng thế cường giả bực này, lòng dạ làm cho người ta sợ hãi than.

Giang Nam thầm nghĩ.

Đế, Tôn cùng Bất Không đem cơ duyên kinh thế kinh người để lại cho hậu nhận, lòng dạ bực này để cho Giang Nam tự hỏi là không cách nào làm được, cũng để cho chính hắn bắt đầu nhìn lại chính mình, đổi lại là chính mình đứng ở độ cao của Đế, Tôn cùng Bất Không, có hay không cũng có thể giống như ba người bọn họ.

- Nhãn giới, ý chí của người sáng lập vượt xa Đạo Quân, đứng ở độ cao

bất động, nhìn qua cảnh sắc cũng là bất đồng.

Giang Nam nghĩ tới đây, đột nhiên tâm có cảm ngộ, hướng bên cạnh tế đàn nhìn lại, chỉ thấy Vân Hương tiên vương, cũng tức là Thần Mẫu đạo quân xuất hiện ở bên cạnh tế đàn.

Tiếp theo lại có một tôn Tiên Vương trẻ tuổi xuất hiện, chính là Thánh Ma thiên tôn, sau đó liền là người quen cũ Vạn Chú Đạo Quân của hắn, mặc dù Vạn Chú đạo quân đã đổi tu tiên đạo, nhưng mà hắn như cũ bảo lưu lấy ảo diệu của Chú đạo, bằng vào khí tức thì Giang Nam liền có thể phân biệt ra được hắn.

Nữ tiên tử xinh đẹp Tử Hạm đạo mẫu cũng đi lên tế đàn, cùng nàng đi song song thì là một vị hôi bào đạo nhân cùng một vị quý khí thiếu niên!

Vô Tà đạo quân, Thiên Hoang đạo quân!

- Đạo hữu!

Giang Nam hướng sáu người chắp tay làm lễ ra mắt.

Tinh mang trong mắt của Thánh Ma thiên tôn hiện lên, chắp tay hoàn lễ nói:

- Đạo hữu!

Tử Hạm đạo mẫu tinh tế đánh giá hai mắt của Giang Nam, cũng là chắp tay hoàn lễ:

- Đạo hữu!

Vô Tà đạo quân cùng Thiên Hoang đạo quân cũng là khom người hoãn lễ, lễ số không thể thiếu, nói:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên bất phàm, nhiều lần chiếm trước tiên cơ làm ta bội phục!

Duy chỉ có Vạn Chú đạo quân cùng Thần Mẫu đạo quân hai người đều không hoàn lễ, Vạn Chú đạo quân nhìn bốn phía, thản nhiên nói:

- Huyền Thiên, nhân quả giữa ta và nguyên nên có một tràng kết thúc, nơi này rất tốt, thích hợp cho giáo chủ ngươi chôn xương chỗ này.

Hai tay của hắn chắp sau lưng, nói xong câu đó liền đem ánh mắt đặt vào trên lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo, lại ngẩng đầu lên nhìn Nguyên Tháp, Nguyên Đỉnh cùng Nguyên Chung, không khỏi than thở không dứt, tựa hồ cùng Giang Nam kết thúc nhân quả đối với hắn mà nói chỉ là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Giang Nam nhìn về phía Thần Mẫu đạo quân, cười nói:

- Thần Mẫu nghĩ sao?

Thần Mẫu đạo quân phong vận vạn chủng, lắc đầu cười nói:

- Giáo chủ, ngươi đoạt pháp bảo của Vạn Chú, đây chính là chuyện tình giữa ngươi với Vạn Chú đạo hữu, ta làm sao lại đi quấy rầy?

Không thể không thừa nhận, nữ tử này có một loại mị lực mê người, cho dù là Băng Liên thánh mẫu vừa mới phục sinh, mặc dù về phần xinh đẹp chỉ có hơn chứ không kém nàng, nhưng mà trên khí chất khí độ thì không so được với nàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2233: Có Thể Thanh Tràng Rồi! (1)

Giang Nam kinh ngạc nhìn nàng, nữ tử này luôn luôn hận mình thấu xương, hận không thể đem mình giết đi cho thống khoái, làm sao khi đến trên tế đàn này liền trở nên dễ nói chuyện như vậy?

Ở trong lòng hắn, Thần Mẫu đạo quân mới là nhân vật nguy hiểm nhất, là kết tinh của vô số Cổ Thần trí tuệ thời đại tiền sử Thần đạo, đồng dạng cũng là tồn tại khống chế vô số tiền sử Cổ Thần!

Thần Mẫu đạo quân đoạt xá Vân Hương tiên vương, Vân Hương bản thân chính là cảnh giới Tiên Vương, t đạo quân cần tốn hao nhiều thời gian hơn để đi thích ứng cỗ thân thể này, lúc trước nàng xung đột với Giang Nam đã có thể áp chế Tiên hoàng cấp Tiên Quân, mà trải qua rất nhiều cơ duyên của nguyên thủy chi địa, chắc hẳn nàng đã cải tạo thân thể của Vân Hương tiên vương, một đường tiên duyên đủ để cho nàng trở nên càng thêm cường đại cùng kinh khủng!

Mà hiện tại Thần Mẫu đạo quân lại một bộ phong kinh vân đạm, cũng không có la lên đánh giết với Giang Nam, thực sự là để cho hắn có chút không giải thích được.

- Băng Liên thánh mẫu!

Thiên Hoang đạo quân đột nhiên nhìn chằm chằm vào thiế nữ ngồi xếp bằng ở bên đại đạo nguyên trì, trong mắt tinh quang bạo phát, lập tức từ trong khí tức của thiếu nữ này nhận ra Băng Liên thánh mẫu, quý khí thiếu niên này tiến lên trước một bước, lạnh lùng nói:

- Băng Liên, ngươi cũng chuyển thế? Rất tốt, rất tốt!

Hôi bào đạo nhân, Vô Tà đạo quân ở một bên trong mắt cũng là sát cơ bộc phát, lạnh lùng nhìn Băng Liên thánh mẫu sau khi chuyển thế, nói:

- Ngươi đoạt Tiên thiên dao cầm của chúng ta, làm hại chúng ta vẫn lạc ở trong Tịch diệt kiếp, phải nấp ở Vô Nhân cấm khu kéo dài hơi tàn! Hôm nay là nên chấm dứt đoạn nhân quả này rồi!

Giang Nam đứng ở trước người của Băng Liên thánh mẫu, giống như một gốc thần thụ thủ hộ nơi này.

Thiên Hoang đạo quân, Vô Tà đạo quân hơi ngẩn ra, hai cái đạo quân khí độ rõ rệt, làm lễ ra mắt nói:

- Giáo chủ đây là có ý gì?

Giang Nam hoàn lễ, nghiêm mặt nó:

- Hai vị đạo huynh, Băng Liên thánh mẫu có giao dịch với ta, muốn ta trở thành người hộ đạo một đời này của nàng, hai vị đạo huynh có thể cấp cho Giang mỗ một chút mặt mũi được không?

- Không thể!

Thiên Hoang đạo quân thản nhiên nói.

Vô Tà đạo quân thở dài, nói:

- Trong hai người chúng ta vốn là có một người có thể tránh thoát Tịch diệt kiếp, nhưng mà bởi vì nàng này khiến cho hai người chúng ta vẫn lạc, phải mang theo đạo quả còn sót lại trốn vào Vô Nhân cấm khu, loại cừu hận này giáo chủ hẳn là có thể lý giải đi?

Giang Nam gật đầu, hai vị chuyển thế đạo quân này không có khuyên hắn buông tha cho Băng Liên thánh mẫu, tu luyện tới một bước như họ cũng đã rất rõ đạo tâm của lẫn nhau tuyệt sẽ không vì ngoại vật hay ngoại nhân mà thay đổi. Vì vậy bọn họ cũng không nói ra lời khuyên, mà là chỉ ra nhân quả, cái này liền đủ rồi.

Không khí trên tế đàn càng ngày càng bị đè nén, Giang Nam đối mặt với

tam đạo Đạo Quân chuyển thế, giờ phút này không khỏi có chút thấp thỏm, dù sao đối phương là Đạo Quân sau khi chuyển thế!

Hắn cùng với Vạn Chú đã giao thủ, cũng cùng Thần Mẫu đạo quân từng có giao phong ngắn ngủi. Bất quá Vạn Chú khi đó ở trong trạng thái trọng thương, cũng không chuyển thế, mà hiện tại vị Đạo Quân này đã chuyển thế, cũng tu luyện tới cảnh giới Tiên Vương, thực lực chỉ sợ đạt tới tài nghệ Tiên Quân!

Mà Thiên Hoang đạo quân, Vô Tà đạo quân đã sớm chuyển thế, chắc hẳn thân thể cấu tạo so sánh với những người khác thì hoàn mỹ hơn rất nhiều!

Đạo Quân, chính là quân chủ của đại đạo, nắm trong tay đại đạo, nhân vật bậc này đã là loại nhân vật có cùng cảnh giới với Đế, Tôn cùng Bất Không. Bọn họ thậm chí có thể sáng tạo đại đạo, mở vũ trụ càn khôn!

Giao thủ với nhân vật như thế, trong lòng hắn cũng không có nắm chắc phần thắng, chỉ có kỳ vọng!

Hắn kfy vọng một cuộc đại chiến oanh oanh liệt liệt, mong đợi cùng Tiên hiền tiền sử va chạm một lần rực rỡ chí cực, đại đạo bất đồng va chạm, lý niệm bất đồng va chạm, tư tưởng bất đồng, thần thông bất đồng, thân thể bất đồng, oanh oanh liệt liệt, nghiệm chứng lẫn nhau, nghiệm chứng tự thân!

Đột nhiên thanh âm va chạm kịch liệt truyền đến, hiển nhiên có người ở dưới thềm đá tranh đấu, không biết tình hình chiến đấu như thế nào, nhưng chỉ bằng đạo âm giao thủ cùng tiếng bạo liệt truyền đến, liền để cho người ta biết người đang giao thủ chính là nhân vật cấp bậc Tiên Quân!

Hơn nữa đây không chỉ là một tôn Tiên Quân đang giao thủ, mà là hai cái Tiên Quân vây công một người, mà từ trong đạo âm cùng va chạm của thần thông người nọ bạo phát sinh ra là có thể cảm giác được, người này thế nhưng ngăn cản hai cái Tiên Quân vây công, thần thông đạo pháp xuất thần nhập hóa, tinh diệu vô cùng!

- Ngươi rốt cuộc là người phương nào?

Một cái thanh âm hậu trọng truyền đến, trong lòng Giang Nam khẽ động, thanh âm này chính là thanh âm của một tôn Hỗn Độn Cổ Thần trong đó.

- Chẳng lẽ hai cái Hỗn Độn Cổ Thần kia đã chứng được Tiên Quân?

Trong lòng Giang Nam hơi chấn động, hai cái Hỗn Độn Cổ Thần chứng được Tiên Quân, chiến lực là cường đại cỡ nào? Chỉ sợ có thể sánh ngang với Tiên Quân lâu năm rồi!

Mà hai cái Hỗn Độn Cổ Thần vây công một người, lại còn là đánh lâu không xong, thậm chí là không thể chiếm cứ thượng phong!

- Bọn họ vây công người kia, đến cùng là ai?

Giang Nam hướng sáu tôn chuyển thế Đạo Quân đã lên đến tế đàn quét qua, chuyển thế Đạo Quân tiến vào nguyên thủy chi địa có tất cả bảy người, mà trên tế đàn chỉ có sáu người, còn có một người chưa tới, hẳn là đang giao thủ với hai đại Hỗn Độn Cổ Thần kia!

- Vị chuyển thế Đạo Quân kia rốt cuộc là có lai lịch gì?

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên chỉ nghe được một tiếng cười to truyền đến:

- Không chơi với các ngươi nữa!

Bên cạnh tế dàn, một người đi lên bậc thềm đá cuối cùng, cất bước đi lên tế đàn, Giang Nam lập tức chú ý tới, Vạn Chú, Thần Mẫu, Thánh Ma, Thiên Hoang, Vô Tà cùng Tử Hạm sáu tôn chuyển thế Đạo Quân đều lộ ra vẻ kiêng kỵ!

Người này vóc người khôi khô cao lớn, thân mặc hắc bào, hắc bào bồng bềnh đung đưa, làm cho người ta có một loại cảm giác đại khí bàng bạc, nhưng không giống như những người khác là lấy tiên quang bao phủ diện

mục, diện mục của hắn bạo lộ ở trong tầm mắt của tất cả mọi người.

Khuôn mặt của hắn cương nghị giống như thân thể của hắn, ánh mắt sáng ngời, phong mang tất lộ, vừa mới đi lên tế đàn, ánh mắt sáng ngời liền từ trên mặt mọi người quét qua, nhưng ngày sau đó rơi vào trên người Giang Nam, có chút dừng lại, lại mở ra mục quang.

Hắn bước đi hướng Tiên thiên ôn đế quan, cười nói:

- Nước tắm cũng đáng được tranh giành? Không duyên cớ để cho ta khinh thường các vị đạo hữu rồi!

Người này bước lên tế đàn, liền lập tức đem không khí khẩn trương hóa giải trong vô hình.

Thánh Ma thiên tôn đột nhiên cất bước tránh ra từ bên cạnh đại đạo nguyên trì, thẳng đi về phía lạc ấn của Tiên thiên ngũ sắc liên, thản nhiên nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2234: Có Thể Thanh Tràng Rồi! (2)

- Đáng tiếc, giáo chủ ở trong đại đạo nguyên dịch tắm rửa qua. Ta là người thích sạch sẽ, đừng nói là tắm rửa qua, chỉ sợ nhuộm một ngón tay thì ta cũng sẽ không lấy, chư vị đạo hữu, đạo dịch này để cho các ngươi rồi.

Tử Hạm đạo mẫu cũng là lắc đầu tránh ra, đi về phía Tiên thiên tạo hóa chi môn, cười dài nói:

- Ta tự nhận là không yếu hơn so với Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân, sau khi chuyển thế tiến vào nguyên thủy chi địa thu hoạch cơ duyên của hắn, vốn liền là để cho ta tự nhận kém hơn bọn hắn một đường. Nếu như lại hấp thu nước tắm của giáo chủ, đó không phải là nói ta so sánh với giáo chủ cũng yếu hơn một bậc? Phục dụng đại đạo nguyên dịch cho dù có thể một bước lên trời, ta cũng không lấy.

Thần Mẫu đạo quân khẽ mỉm cười, ánh mắt ở trên người Vạn Chú, Thiên Hoàng, Vô Tà quét qua một cái, ngay sau đó rơi vào trên người Giang Nam, nhìn hắn một cái thật sâu, xoay người đi về phía lạc ấn của Tiên thiên hỗn nguyên châu, nói:

- Đạo dịch bất quá chỉ là có thể để cho chúng ta tăng lên mấy phần thực lực, tìm hiểu ra một chút tiên đạo mà thôi, đem so sánh, Bất diệt đại đạo ẩn chứa ở trong Tiên thiên pháp bảo đối với ta còn có lực hấp dẫn hơn.

Thiên Hoang đạo quân cùng Vô Tà đạo quân hướng ba người này nhìn lại, chỉ thấy ba người này riêng mình đứng vững ở dưới lạc ấn của một kiện Tiên thiên pháp bảo, đối với nhóm người mình tạo thành xu thế vây quanh!

Hai cái chuyển thế Đạo Quân trong lòng rùng mình, bảy người bọn ho cũng không phải là bền chắc như thép, giữa lẫn nhau chẳng những không có bất kỳ hữu nghị nào, càng là có quan hệ cạnh tranh, minh tranh ám đấu đã

lâu!

Tuy nói bọn họ giả bộ giúp đỡ, lẫn nhau có ý niệm xác minh, nhưng nếu như cho bọn hắn cơ hội, bọn hắn tuyệt đối sẽ không buông tha cho bất kỳ một cái thời cơ nào có thể chém giết đối thủ!

Bởi vì tương lai bọn họ tất có tranh đấu, tất yếu tới tranh đạot cái chỗ gồi đứng đầu Tiên giới này, nắm trong tay vũ trụ càn khôn!

Hiện tại diệt trừ đối thủ chưa trưởng thành, tổng so với tương lai sau khi chứng được Đạo Quân thì càng dễ dàng hơn!

Hai người dời đi cước bộ, đi về phía dưới lạc ấn của Tiên thiên kim long giản cùng với Tiên thiên linh căn, chỉ để lại Vạn Chú đạo quân:

- Đại đạo nguyên dịch, để lại cho tiểu bối đi!

Vạn Chú đạo quân nhìn Giang Nam một cái, khẽ cười một tiếng, thấp giọng nói:

- Coi như ngươi mạng tốt!

Dứt lời, cũng dịch chuyển cước bộ, đi về phía lạc ấn của Tiên thiên thần đăng.

Bảy vị chuyển thế Đạo Quân riêng mình tránh ra, đối với đại đạo nguyên dịch cũng không để ở trong lòng chút nào, ngược lại đi nghiên cứu lạc ấn của Tiên thiên pháp bảo, thực sự là ngoài ý liệu của tn.

Hắn vốn cho là sẽ có một cuộc long hổ tranh giành, mà biểu hiện của bảy vị Đạo Quân làm cho hắn mê hoặc, nhất là vị chuyển thế Đạo Quân cuối cùng đi lên tế đàn kia, vài ba câu liền đem tràng sát kiếp này tiêu trừ trong vô hình, để cho hắn đối với người này phát ra tò mò.

Đông, đông!

Tiếng bước chân trầm trọng truyền đến, hai tôn Hỗn Độn Cổ Thần rốt

cuộc đi lên tế đàn, con mắt bắn ra thần quang, quét nhìn mọi người trên tế đàn, tàn bạo nhìn hướng hắc bào nam tử kia, hắc bào nam tử kia lơ đễnh, làm như không chú ý, như cũ đang tính toán Tiên thiên ôn đế quan.

Hai cái Hỗn Độn Cổ Thần đói với người này cũng là cực kỳ kiêng kỵ, lúc này dời đi mục quang, đặt ở trên đại đạo nguyên trì, bọn họ đã giao thủ ở trên thềm đá, biết rõ chỗ lợi hại của người này.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Ánh mắt của hai tôn Cổ Thần từ trên đại đạo nguyên trì dời đi, rơi vào trên người Băng Liên thánh mẫu đang hấp thu đại đạo nguyên dịch, nhưng ngay sau đó lại chuyển lên trên người đang đứng trước người Băng Liên thánh mẫu, trong mắt hỗn độn chi quang bạo xạ, mắt lộ ra sát cơ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hai vị đạo hữu nếu như muốn lấy một chút đại đạo nguyên dịch tu luyện, ta sẽ không ngăn cản.

Hai cái Cổ Thần nhất tề tiến lên một bước, lạnh lùng nói:

- Chúng ta muốn lấy đạo dịch, cũng muốn lấy tính mạng của ngươi!

- Ngươi thấy bọn họ chưa?

Giang Nam tức cười, chỉ hướng những Đạo Quân đang tham khảo lạc ấn của Tiên thiên pháp bảo kia, cười nói:

- Nơi này cũng có ba bốn vị đạo hữu muốn lấy tính mạng của ta, các ngươi muốn giết ta, chỉ có thể xếp hàng. Nếu không các ngươi chính là không cho bọn hắn mặt mũi.

- Giết ngươi còn phải xếp hàng?

Hai cái Cổ Thần giận dữ, lại có chút ít kiêng kỵ với bảy vị chuyển thế Đạo Quân kia, liếc mắt nhìn nhau, thầm nghĩ:

- La Đà cổ thần còn ở phía dưới, cố gắng chứng được Tiên Quân, lấy thực lực hai người chúng ta chỉ sợ không cách nào quét ngang, chỉ có thể chờ hắn đến đây thôi. Ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần cấp Tiên Quân, coi như là chuyển thế Đạo Quân cũng đánh chết!

Hai cái Cổ Thần an tĩnh lại, không có động tác tiến thêm một bước, nhưng cũng không có đến gần đại đạo nguyên trì, cũng là lo cho mình đến gần nguyên trì thì Giang Nam sẽ hướng bọn hắn động thủ.

Bọn họ cho là Giang Nam đang thủ hộ đại đạo nguyên dịch, lại không biết mình nếu như trước đi hấp thu đạo dịch thì Giang Nam cũng sẽ không ngăn cản.

Sau một lúc lâu, Tử Tiêu tiên quân cùng Tử Tiêu lão đạo riêng mình đi lên tế đàn, sau đó là An Thanh tiên quân, Ngọc Hoàng tiên quân.

Ngọc Hoàng tiên quân mời ra Trường Sinh tiên vương cùng Tử Vi tiên vương, hai cái Tiên Vương trọng thương sắp chết, muốn đến gần đại đạo nguyên trì nhưng thấy mọi người không nhúc nhích, giống như tượng gỗ đứng ở nơi đó, hai người bọn họ cũng không dám động.

Lại qua một lúc lâu, tôn Hỗn Độn Cổ Thần thứ ba chứng được Tiên Quân, đi lên tế đàn, ba ton Hỗn Độn Cổ Thần tụ ở chung một chỗ, khí diễm ngập trời, La Đà cổ thần cười ha ha nói:

- Mọi người đến đông đủ rồi? Tốt, hiện tại có thể thanh tràng rồi!

Ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần riêng mình khí tức nở rộ, từng tôn Hỗn Độn Cổ Thần cơ nhục dữ tợn, hồng mông đại đạo tràn ra bên ngoài cơ thể, bễ nghễ chúng nhân trên tế đàn.

Tử Tiêu tiên quân lúc này lui về phía sau, thối lui đến bên người của Thần Mẫu đạo quân, mà Tử Tiêu lão đạo thì chạy thẳng tới bên cạnh Giang Nam, cùng Giang Nam sóng vai mà đứng!

An Thanh tiên quân sắc mặt biến hóa, đột nhiên xoay người đi xuống tế đàn, thế nhưng bỏ qua cho cơ duyên đại đạo nguyên dịch này, trước một bước rời đi.

Ngọc Hoàng tiên quân cùng Trường Sinh tiên quân, Tử Vi tiên quân sắc mặt thảm đạm, Tử Tiêu lão đạo có thể cùng Giang Nam liên thủ, Tử Tiêu tiên quân thì tìm nơi nương tựa là Thần Mẫu, chỉ còn lại ba người bọn họ.

Ngọc Hoàng mặc dù chứng được Tiên Quân, nhưng mà Trường Sinh Tiên Vương cùng Tử Vi Tiên Vương lại là gặp phải trọng thương, đạo quả cũng là tổn hao nhiều, cơ hồ thân tử đạo tiêu, không có sức tiếp tục đánh một trận!

Những người khác đều có thể đi, duy chỉ có hai người bọn họ tuyệt đối không thể rút đi, bởi vì bọn họ cần đại đạo nguyên dịch tới trị liệu thương thế thân thể!

Chương 2235: Thanh Tràng.

Trường Sinh tiên vương ho khan liên tục, thấp giọng nói:

- Ngọc Hoàng đạo hữu, chúng ta đầu nhập vào mấy vị Đạo Quân...

Thánh Ma thiên tôn xoay người lại, mỉm cười nói:

- Đừng đầu nhập vào ta, ta đối với đại đạo nguyên dịch không có hứng thú, sẽ không vì các ngươi mà tranh đoạt đại đạo nguyen dịch.

Tử Hạm đạo mẫu cười nói:

- Ta đối với đại đạo nguyên dịch cũng là hứng thú ít ỏi, các ngươi có thể đi tìm đạo hữu khác thử xem một chút. Mấy vị Cổ Thần, các ngươi muốn độc chiếm đại đạo nguyên dịch thì cứ việc, nơi này có hứng thú với đại đạo nguyên dịch đoán chừng cũng chỉ có mấy người các ngươi mà thôi.

Mấy tôn chuyển thế Đạo Quân khác đều là hứng thú không đủ, Thiên Hoang đạo quân lạnh nhạt nói:

- Đối thủ của ta cũng không phải là các ngươi, chỉ cần các ngươi không trêu chọc đến ta, các ngươi muốn làm gì cũng có thể.

Ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, tôn Hỗn Độn Cổ Thần cầm đầu kia gọi là Hắc Điệt, trầm giọng nói:

- La Đà, Ba Hỗ, các ngươi đi chém Huyền Thiên giáo chủ cùng với tử phát lão đầu kia đi. Nhớ kỹ, tất yếu phải đem truyền thừa của Bất Không đạo nhân thu vào tay, ta tới chém Ngọc Hoàng cùng hai phế nhân này.

La Đà Cổ Thần cùng Ba Hỗ Cổ Thần lúc này hướng Giang Nam cùng Tử Tiêu lão đạo đánh tới. Hắc Điệt thì nhìn về phía Ngọc Hoàng cùng Trường

Sinh, Tử Vi, mỉm cười nói:

- Năm đó Bát Tiên Vương là hung hãn bực nào, kinh người bực nào, chính là đại chiến với Hỗn Độn Cổ Thần ta, chém rất nhiều cườngg iả của Cổ Thần nhất tộc ta, thậm chí ở trong đại chiến lần trước, ngay cả ta cũng suýt nữa trúng độc thủ của các ngươi. Thời gian qua cảnh vật thay đổi, không nghĩ tới Bát Tiên Vương lại đã tử thương đến còn dư lại một người. Một người khác không chết lại đầu phục vào Đạo Quân.

"Một người khác không chết" theo lời của hắn chính là chỉ Tử Tiêu tiên vương, Tử Tiêu tiên vương cũng là một trong Bát Tiên Vương, mà hôm nay căn bản không cùng hoạn nạn với bọn họ, mà là đầu phục Thần Mẫu đạo quân.

Sắc mặt của Trường Sinh tiên vương có chút tái nhợt, ho ra máu không dứt, khí tức héo tàn.

Sắc mặt của Tử Vi tiên vương cũng có chút khó coi, khí tức suy bại.

Ngọc Hoàng đạo quân che ở trước mặt hai người, đối diện với Hắc Điệt Cổ Thần, cười lạnh nói:

- Hắc Điệt, ta và ngươi tranh đấu với nhau nhiều năm như vậy, các ngươi hết lần này đến lần khác bị Bát Tiên Vương chúng ta đánh bại, may mắn mới còn sống đến nay, hôm nay là nên làm một cái kết thúc!

Hắc Điệt cổ thần cười ha ha, quanh thân hồng mông đại đạo càng phát ra kinh người, đột nhiên hóa thành một loại đại thần thông, giống như Hỗn Độn cổ thụ phóng lên cao, bá một tiếng hướng Ngọc Hoàng tiên quân quét tới!

- Hôm nay nên làm một cái kết thúc, từ nay về sau, Bát Tiên Vương liền xóa tên trên thế gian!

Ngọc Hoàng tiên quân trường khiếu, tế lên Tiên Vương chi bảo của mình, Ngọc Hoàng Thần Đồ, bức trận đồ này chỉ là Tiên Vương chi bảo, hắn dù sao với mới thành tựu Tiên Quân, còn chưa kịp đem pháp bảo của mình tăng

lên tới tầng thứ Tiên Quân chi bảo.

Xuy!

Ngọc Hoàng Thần Đồ mới vừa tế lên liền bị một đạo hỗn độn thụ đại thần thông của Hắc Điệt Cổ Thần quét đến nát bấy, Ngọc Hoàng tiên quân gầm lên, sau đầu thần luân chuyển động, thanh quang trùng thiên, hóa thành cung khuyết mênh mông vô ngần treo cao trên hư không vô ngần ở đỉnh đầu, đối chiến với một kích kia của Hắc Điệt Cổ Thần!

Hắn bị chấn đến khí huyết sôi trào, liên tiếp lui về phía sau, lui ba bốn bước lúc này mới đem một kích kia của Hắc Điệt Cổ Thần đỡ được.

Mà vào lúc này một quyền của Hắc Điệt Cổ Thần đã tới trước mặt hắn!

Ngọc Hoàng tiên quân giơ hai tay lên trực tiếp ngăn chặn, hai tay ở giữa tinh diệu của tiên đạo bị hắn thôi phát đến mức tận cùng, hoàng đạo thanh quang bốn phía, ở giữa hai tay của hắn hóa thành vô số thần của thần đạo, bảo vệ xung quanh một tôn dị tượng Thần tổ!

Dị tượng này cùng với trong đọa cung của hắn giống nhau như đúc, tràng diện rộng rãi tráng quan, có một loại đại khí phách, đại khí độ!

Oanh!

Quyền đầu của Hắc Điệt Cổ Thần oanh tới, tồi khô ạp hủ mà đem đạo đại thần thông này oanh đến yên diệt, tiến lên trước một bước, hừ lạnh nói:

- Thần đạo của Tiên giới các ngươi đã diệt, đạo tổ của Thần đạo cũng muốn bị diệt!

Ngọc Hoàng tiên quân bị chấn đến khóe miệng tràn đầy máu, lập tức lâm vào trạng thái chống đỡ hết nổi, Trường Sinh tiên vương cùng Tử Vi tiên vương thấy thế lập tức từ phía sau nhào đến, cười thảm nói:

- Bát thần tổ ta tình như thủ túc, làm sao có thể nhìn Ngọc Hoàng đạo hữu

liều mạng vì chúng ta được?

Hai kẻ thương tàn cũng xứng động thủ với ta? Hôm nay ta liền đem cá ngươi đánh chết hết thảy ở chỗ này!

Hắc Diệt cổ thần cười ha hả, thần thông đại khai đại hợp, trong một cái đối mặt cơ hồ liền đem Trường Sinh Tiên Vương cùng Tử Vi Tiên Vương chém giết, Ngọc Hoàng tiên quân liều chết tới cứu, cuối cùng cứu được hai ngời.

Trong khoảnh khắc, đầu của Trường Sinh tiên vương bị chém, Tử Vi tiên vương bị một quyền đánh nát bộ ngực, Ngọc Hoàng tiên quân ho ra máu không ngừng!

Đông!

Hắc Điệt cổ thần đạp xuống một cước, đem thân thể không đầu của Trường Sinh tiên vương dẫm ở dưới chân, đạp thành một đống bùn lầy, đỉnh đầu của Trường Sinh tiên vương bay lên, phiêu phù giữa không trung, nhưng vẫn thi triển thần thông liều chết hướng Hắc Điệt Cổ Thần công tới.

Xuy!

Hắc Điệt cổ thần bắt được Tử Vi tiên vương, ngạnh sinh sinh xé một cái, đem vị Tiên Vương này xé thành hai nửa, Ngọc Hoàng tiên quân liều chết tiến công, lúc này mới đem Tử Vi tiên vương cứu được.

- Tử Tiêu a, đạo hữu a!

Tử Vi tiên vương bị xé thành hai nửa ngậm máu khóc lớn, kêu lên:

- Chẳng lẽ ngươi liền ngồi nhìn, tùy ý chúng ta bị đánh chết sao? Bát Tiên Vương chúng ta kết nghĩa, nghĩa khí ở đâu?

Bên cạnh Giang Nam, Tử Tiêu lão đạo đang cùng La Đà cổ thần giao thủ, mà Giang Nam thì ngăn chặn một vị Ba Hỗ cổ thần khác, Giang Nam chiếm

tám phần thế công, Tử Tiêu lão đạo chiếm hai phần thế công.

Tiếng kêu của Tử Vi tiên vương truyền đến, Tử Tiêu lão đạo đột nhiên thân thể run lên, hai tròng mắt rơi xuống lệ quang, vang lên tình cảm giữa các Tiên Vương khác, đồng cam khổ đồng hoạn nạn, bất giác bi thương chạy lên đầu, liền muốn vứt bỏ La Đà cổ thần đi cứu Tử Vi, Trường Sinh cùng Ngọc Hoàng.

0 Không nên đi!

Giang Nam đột nhiên thần thức ba động, truyền âm nói:

- Có cổ quái! Trên tế đàn này có cổ quái lớn, nếu như ngươi đi tất sẽ trúng bẫy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Tử Tiêu lão đạo trong lòng chấn động, thần thức truyền âm nói:

- Giáo chủ, ngươi có phát hiện gì?

Giang Nam cùng Ba Hỗ cổ thần lấy cứng đối cứng, hai người đều là hạng người thân thể cường đại, nhưng khách quan mà nói vẫn là Giang Nam chiếm cứ thượng phong. Hơn nữa cho dù là bàn về uy năng của thần thông thì Giang Nam cũng không yếu, vì vậy có thể chiếu cố đến Tử Tiêu lão đạo, tránh cho hắn bị La Đà cổ thần đánh cho bị thương!

- Bát Tiên Vương, có cái nào là hạng người dễ tử vong? Ta cảm giác được một cỗ hung triệu không hiểu, qua không lâu nữa trên tế đàn tất có biến hóa!

Trong lòng Giang Nam có chút bất an, truyền âm nói:

- Đạo huynh, không nên hành động thiếu suy nghĩ, chuẩn bị rút lui cho tốt! Chỉ đợi Băng Liên thánh mẫu hấp thu xong đại đạo nguyên dịch, chúng ta liền lập tức rời đi nơi này. Nếu không, chỉ sợ chúng ta sẽ vẫn lạc ở chỗ này!

Tử Tiêu lão đạo nửa tin nửa ngờ, âm thầm suy tính một phen, nhưng mà

không cảm giác được có bất kỳ hung triệu nào, bất quá hắn đối với Giang Nam là cực kỳ tín nhiệm, biết Giang Nam tất sẽ không bắn tên không đích, lúc này áp xuống vọng động đi tới trợ giúp đám người Ngọc Hoàng.

- Tử Tiêu đạo hữu!

Tử Vi tiên vương khóc lớn nói:

- Ngươi quên giao tình tám ức năm nay của chúng ta rồi sao? Quên mất chúng ta cùng nhau kinh qua khổ nạn rồi sao? Quên mất tám ức năm nay chúng ta vì cầu đạo chứng đạo mà theo đuổi không biết mệt mỏi sao?

Trong lòng Tử Tiêu lão đạo bi thống, thầm nghĩ:

- Bất kể! Vô luận giáo chủ nói như thế nào ta cũng muốn giết ra ngoài, đi cứu bọn họ!

Hắn đang muốn bỏ qua La Đà, trường khiếu một tiếng giết ra cứu viện Tử Vi, đột nhiên chỉ nghe một cái thanh âm bi thương nói:

- Ta sao dám quên? Sao dám quên? Các vị đạo hữu, ta tới cùng chịu chết với các ngươi, cùng nhau hi sinh!

Tử Tiêu lão đạo ngây dại, cả người lạnh như băng, ngây ngốc nhìn một cái Tử Tiêu khác, Tử Tiêu tiên quân một bộ khẳng khái hi sinh thẳng hướng Hắc Điệt cổ thần.

Mà Tử Vi tiên vương, Trường Sinh tiên vương cùng Ngọc Hoàng tiên quân thấy một màn như vậy, trên mặt lộ ra kích động, vui mừng, cảm động, trong hốc mắt thậm chí có nước mắt đang dũng động!

Một bước tràng diện cảm động rơi lệ này nhưng mà lại để cho Tử Tiêu lão đạo có một loại cảm giác vô cùng quái đản, cảm giác hoang đường, rõ ràng Tử Vi, Trường Sinh cùng Ngọc Hoàng đám người biết Tử Tiêu đánh tới này không phải là Tử Tiêu chân chính, bọn họ lại vẫn làm ra loại vẻ mặt này!

Để cho hắn là Tử Tiêu chân chính, Thần tổ chân chính có một loại bi thương cùng hoang lương không hiểu.

Thân phận của hắn bị triệt để thay thế rồi...

Hắn đứng yên như tượng gỗ, Giang Nam đem công kích của hai đại Cổ Thần đón lấy hết thảy, hắn mặc dù chứng được Thần Vương nhưng mà hai đại Cổ Thần lại là tồn tại cấp Tiên Quân, lực công kích rất mạnh, so sánh với Tiên Quân mới lên như Ngọc Hoàng, Tử tiêu thì mạnh hơn, để cho hắn có cảm giác cố hết sức!

- Thật là cảm động a, ta cũng bị cảm động suýt nữa rơi lệ!

Hắc Điệt cổ thần cười ha ha, đem Ngọc Hoàng tiên quân đánh cho hộc máu rút lui, nghênh đón Tử Tiêu tiên quân, cười nói:

- Các ngươi huynh đệ tình thâm như thế, xem ra ta chỉ đành đưa các ngươi cùng lên đường!

- Đích xác là rất cảm động!

Thần Mẫu đạo quân đột nhiên khanh khách nở nụ cười, thân hình thoáng một cái bổ nhào tới phía sau Vạn Chú đạo quân, một chưởng hung hăng khắc ở trên hậu tâm của hắn, cười khanh khách nói:

- Hiện tại có thể động thủ dọn bãi rồi!

Vạn Chú đạo quân bị Thần Mẫu đạo quân một chưởng trọng thương, hộc một ngụm máu lớn, đại đạo trong cơ thể bị đánh nát không biết bao nhiêu.

- Vâng!

Ngọc Hoàng, Tử Vi, Tử Tiêu, Trường Sinh bốn người cùng kêu lên nói:

- Tôn Thần Mẫu lệnh, thanh tràng!

Mi tâm của Ngọc Hoàng thiên quân chợt lóe, chỉ thấy một đạo tiên thiên

bất diệt linh quang bay ra, thoáng cái bay lên cao, hóa thành một kiện đại chung không có mũi chung, rõ ràng là kiện Tiên thiên pháp bảo Vạn Chú!

Hắc Điệt cổ thần đánh tới, không ngờ kiện Vạn Chú Thiên Chung này đột nhiên ông minh một tiếng, đem Hắc Điệt cổ thần chấn thành hộc máu, thân thể bị chấn thành thình thịch nổ tung, cơ hồ bị chấn vỡ tại chỗ!

Từng đạo hà quang trong Vạn Chú Thiên Chung rơi xuống, hóa thành Câu Trần, Hậu Thổ, Thanh Hoa, Huyền Thanh bốn tôn Tiên Quân, bốn người này rõ ràng đã tu thành Tiên Quân!

- Không thể nào, ta tận mắt nhìn thấy các ngươi thu Tiên đạo linh căn thất bại, bị Tiên đạo linh căn luyện chết!

Hắc Điệt cổ thần xóa đi vết máu nơi khóe miệng, thất thanh nói.

Trường Sinh tiên vương ha ha cười một tiếng, nói:

- Chúng ta đem đạo quả ký thác vào trong Bất diệt linh quang, làm sao có thể sẽ bị Tiên đạo linh căn luyện chết? Chúng ta vì cái gì, bất quá là một cái cơ hội, một cái cơ hội chém giết chủ nhân của Vạn Chú Thiên Chung!

Khí tức của hắn đại chấn, chợt bắt đầu chứng đạo Tiên Quân, mà Tử Vi tiên vương cũng đang đồng thời chứng đạo Tiên Quân!

- Chúng ta còn đang đợi một cái cơ hội, đó chính là khôi phục Vạn Chú Thiên Chung đầy đủ, đem mọi người hết thảy chém giết ở chỗ này!

Ngọc Hoàng, Tử Vi, Tử Tiêu,Trường Sinh, Huyền Thanh, Thanh Hoa, Hậu Thổ, tám tôn Tiên Quân này đột nhiên nhất tề hướng về phía Giang Nam nhìn tới, trăm miệng một lời nói:

- Một phần cuối cùng của Vạn Chú Thiên Chung có trả lại không?

Tám tôn Tiên Quân nhất tề thúc dục kiện Vạn Chú Thiên Chung kia, Giang Nam nhất thời cảm ứng được đạo Tiên thiên bất diệt linh quang kia ở

trong tử phủ đại chấn, đột nhiên chui ra tử phủ của hắn, bá một tiếng liền bay lên không, hóa thành một miệng chén vỡ, đảo ngowjc mà xuống, cùng Vạn Chú Thiên Chung dung thành một thể, biến thành Tiên thiên pháp bảo đầy đủ!

Thần Mẫu đạo quân khẽ mỉm cười, giơ tay lên triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung, nhìn chung quanh một vòng, mà tám tôn Tiên Quân thì đứng ở phía sua nàng.

Thần Mẫu đạo quân cười yếu ớt nói:

- Hiện tại thiếp thân nói muốn thanh tràng, người nào dám phản đối?

- Đi không xong rồi!

Trong lòng Giang Nam thầm than, bức lui La Đà, Ba Hỗ hai đại Cổ Thần, sắc mặt ngưng trọng.

Hắn sớm có suy đoán, cho là Bát Thần tổ cũng không chết, tám người này nắm trong tay hơn phân nửa mảnh nhỏ của Vạn Chú Thiên Chung, tạo thành thần chung, trước đó không lâu bế quan một thời gian dài như vậy liền là vì đem đạo quả của riêng mình ký thác vào trong Vạn Chú Thiên Chung, mưu đồ đã lâu!

Nhân vật bậc này, đạo quả ký thác vào trong Vạn Chú Thiên Chung làm sao có thể bởi vì thu Tiên đạo linh căn thất bại mà bị Tiên đạo linh căn cắn trả rồi chết đi được?

Vì vậy tử thương của bọn hắn chỉ là giả tượng, là giả tượng mà bọn hắn cố ý làm ra, dùng để khiến cho người khác, nhất là những Đạo Quân kia tê dại, không đem bọn họ đặt ở trong lòng!

Sau đó đợi đến khi những Đạo Quân chuyển thế này buông lỏng cảnh giác, Thần Mẫu đạo quân đánh lén Vạn Chú đạo quân, đem Vạn Chú đạo quân đánh thành trọng thương. Vạn Chú đạo quân chính là nguyên chủ nhân của Vạn Chú Thiên Chung, mặc dù Vạn Chú Thiên Chung vỡ nát để cho hắn

mất đi quyền nắm trong tay đối với nó, nhưng mà kiện Vạn Chú Thiên Chung này dù sao cũng là pháp bảo của hắn, cùng hắn có nhân quả dây dưa mấy chục ức năm, cùng hắn càng thêm khế hợp.

Hắn chỉ cần tu vi thực lực đến, muốn thu hồi bảo vật này cũng không khó khăn, cho dù những người khác đem Vạn Chú Thiên Chung hoàn toàn luyện hóa, hắn chỉ cần toàn lực thúc dục pháp lực tác động thì vẫn có thể đem Vạn Chú Thiên Chung triệu hồi!

Vì vậy Vạn Chú đạo quân là nhân vật nhất định phải diệt trừ, chỉ có diệt trừ hắn mới có thể hoàn toàn nắm Vạn Chú Thiên Chung vào trong tay!

Chương 2236: Vạn Thần Chi Mẫu.

Mà sau khi hoàn toàn nắm Vạn Chú Thiên Chung vào trong tay, lấy thực lực của Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Thần tổ tám tôn Tiên Quân này, thúc dục Vạn Chú Thiên Chung đúng là có thực lực thanh tràng!

Đám người Thánh Ma thiên tôn, Tử Hạm đạo mẫu, Thiên Hoang đạo quân, Vô Tà đạo quân sắc mặt đều là vô cùng ngưng trọng, nhìn Vạn Chú đạo quân dưới chân của Thần Mẫu đạo quân, nhìn Bát Tiên Quân.

Chỉ thấy tám cái xúc tu phía sau Thần Mẫu đạo quân triển khai, xuyên vào phía sau đầu của Bát Tiên Quân, để cho Bát Tiên Quân này giống như tượng gỗ.

Cho dù là những Đạo Quân chuyển thế như Thánh Ma, Tử Hạm cũng cảm giác được nguy cơ trước nay chưa từng có, thậm chí là nguy cơ vượt qua Tịch diệt kiếp!

Tịch Diệt kiếp phủ xuống còn có Vô Nhân cấm khu có thể ẩn nấp, mặc dù thân tử đạo tiêu nhưng mà còn có cơ hội sống lại. Nhưng mà hiện tại bọn họ lại là gặp phải sát kiếp vĩnh viễn không thể xoay mình.

Hắc Điệt, La Đà cùng Ba Hỗ ba tôn Cổ Thần đĩnh đạc nói thanh tràng, bất quá là một trò cười, chư vị chuyển thế Đạo Quân ở đây đều chưa từng để trong lòng.

Nhưng mà Thần Mẫu đạo quân nói muốn thanh tràng, đó cũng không phải là trò cười, nàng đã có ưu thế áp đảo, có thực lực tuyệt đối đủ để đem hết thảy mọi người tại chỗ chém giết!

Tiên thiên pháp bảo đầy đủ là cường đại cỡ nào?

Bát Tiên Quân cùng Thần Mẫu đạo quân thúc dục kiện Tiên thiên pháp

bảo này, người nào có thể ngăn cản?

Chỉ có hắc bào nam tử kia như cũ đứng chắp tay, nhìn chằm chằm vào Ôn đế hắc quan, tựa hồ đối với tràng diện trước mắt là không để ý.

Sau một lúc lâu, hắc bào nam tử này ngẩng đầu nhìn hướng Nguyên Đỉnh, lại chuyển hướng Nguyên THáp, lộ ra thần thái cười như không cười, như bi lại không bi, cho dù là Thần Mẫu đạo quân đột nhiên trở mình biến thành tồn tại cường đại nhất uy hiếp tính mạng của mọi người tại tràng thì cũng không thể làm hắn phân tâm.

- Vì cái gì?

Hắn lẩm bẩm nói:

- Tại sao các ngươi chết rồi mà ta còn sống...

- Tại sao các ngươi lại đầu nhập vào Thần Mẫu đọa quân?

Giang Nam lẩm bẩm nói, nhìn đám người Ngọc Hoàng, Hậu Thổ, Câu Trần mà trong lòng có chút bi thương.

Mặc dù hắn cùng với bảy tôn thần tổ Câu Trần có cừu oán nhưng mà đều là Thần đạo đạo tổ, hắn đối với bảy tôn Thần tổ cũng có tình đồng đạo.

Hơn nữa Giang Nam là hậu bối của bọn hắn, đi qua con đường mà bọn họ chưa từng đi qua, lúc này mới có được thành tựu hôm nay, đối với đám người Câu Trần, trong lòng hắn có kính ngưỡng, đối với bọn họ cực kỳ tôn sùng.

Bảy người này phản bội để cho hắn khó có thể tiếp nhận.

Ngọc Hoàng, Hậu Thổ, Tử Vi, Trường Sinh, Thanh Hoa, Huyền Thanh cùng Câu Trần, đạo quả của bảy vị thần tổ này như cũ là dị tượng chư thần triều bái, nếu như là mạo danh thế thân thì căn bản không cách nào giả tạo ra thần tổ đạo quả.

Cái này nói rõ đám người Ngọc Hoàng cũng không bị tiền sử ma đầu thay thế, mà là bọn hắn cống hiến ra linh hồn tư duy ý thức của chính bản thân mình, cùng Thần Mẫu đạo quân tương liên, biến thành một phần tử của Thần Mẫu đạo quân!

Thần Mẫu đạo quân chuyển thế trọng sinh mới bất quá là thời gian mấy năm, trước mắt vẫn là cực kỳ suy yếu, không có thực lực cường hành dung hợp bọn họ, cái này chỉ có thể nói rõ là đám người Ngọc Hoàng, Câu Trần chủ động dung hợp đến trong tư duy của Thần Mẫu!

Đồng dạng là đạo tổ của Thần đạo, bảy tôn Thần tộc làm như vậy để cho trong lòng Giang Nam vừa là không giải thích được, vừa là có chút ít bi thống.

- Thần đạo cửu thần tổ chỉ còn lại ta với ngươi rồi...

Hắn hướng Tử Tiêu lão đạo thấp giọng nói.

Tử Tiêu lão đạo lắc đầu, bi thương nói:

- Giáo chủ, thần đạo cửu thần tổ chỉ còn lại ngươi, lão đạo ở một khắc kia chứng đạo thành tiên cũng đã không còn là thần tổ chân chính nữa rồi... Chúng ta đã sớm phản bội Thần đạo...

- Ở trên con đường Thần đạo này tiếp tục đi về phía trước sớm cũng chỉ còn lại mình ngươi, chỉ có mình ngươi còn đi ở trên con đường này...

Giang Nam sinh ra một loại cảm giác cô độc bi tráng không hiểu, kể từ khi hắn tu thành Thần đạo đạo quả, mở đạo quả đạo cung, loại cảm giác cô độc, cảm giác một mình mà đứng này liền càng phát ra nồng đậm.

Trên con đường này chỉ có một mình rồi!

- Một cái tồn tại kinh khủng...

Thánh Ma thiên tôn hít vào một hơi thật dài, nhìn về phía Thần Mẫu đạo

quân, trầm giọng nói:

- Ta sớm nghe nói qua, tiền sử có một thời đại thần đạo huy hoàng, chư thần của thời đại kia rèn luyện một kiện pháp bảo có thể độ qua Tịch diệt kiếp, tên là Thần Mẫu. Cái pháp bảo này sinh ra linh trí, hóa thành Thần Mẫu đạo quân, đem linh hồn, suy nghĩ, trí tuệ của tất cả sinh linh thời địa kia cắn nuốt hết thảy! Đạo hữu, ngươi chính là Thần Mẫu đạo quân kia a?

Thần Mẫu đạo quân cười khanh khách nói:

- Chính là thiếp thân!

Sắc mặt của Thánh Ma thiên tôn, Tử HạmThiên Hoang cùng Vô Tà biến đổi, trong lòng sinh ra một tia sợ hãi, thời đại thần đạo tiền sử cũng có nhân vật cấp bậc Đạo Quân, nhưng mà cho dù Đạo Quân cũng không thể chạy trốn dung hợp của Thần Mẫu, bị Thần Mẫu nắm trong tay, biến thành một phần tử bị Thần Mẫu khống chế!

- Đạo hữu, ngươi cũng không phải là muốn giết chúng ta đúng không?

Tử Hạm đạo mẫu phong tình vạn chủng, đột nhiên cười nói:

- Chỉ là muốn đem chúng ta dung hợp, dung hợp vào trong tư duy của ngươi có đúng hay không?

Thần Mẫu đạo quân so với nàng còn muốn quyến rũ động lòng người hơn, cười dài nói:

- Ta làm sao sẽ giết chết các ngươi? Cho dù là Vạn Chú đạo hữu, ta cũng sẽ không giết hắn, ta tên là Thần Mẫu, tự nhiên là muốn đem hết thảy các ngươi nhét vào bên trong cơ thể của ta, kiếp trước của các ngươi cũng là Đạo Quân, tài trí thông minh đạt tới đỉnh phong của tất cả sinh linh, các ngươi gia nhập vào ta sẽ làm ta trở nên càng cường đại hơn! Tính toán của ta còn xa không chỉ là như thế, mục đích của ta là muốn đem tất cả Tiên Quân, Tiên Vương của Tiên giới này, tất cả sinh linh của vũ trụ thời đại này hết thảy kết nối vào trong suy nghĩ của ta!

Nàng cười khanh khách nói:

- Vũ trụ sinh linh quá nhiều, có tâm tư riêng, há có thể làm đại sự? Ta muốn đem tất cả sinh linh đều nhét vào trong tư duy của ta, thần hồn thuộc về Thần Mẫu, trên dưới một lòng, tập hợp trí tuệ của tất cả mọi người, lực lượng của mọi người mới có thể làm ra đại sự, mới có thể vượt qua Tịch diệt kiếp!

- Ta đã sớm nghĩ quét ngang Vô Nhân cấm khu, đem các ngươi hết thảy dung hợp vào trong cơ thể của ta, đáng tiếc chính là bố trí của Đế cùng Tôn lưu lại đem ta ngăn cản ở trong cấm khu. Hôm nay cuối cùng thành công chuyển thế, hiện tại là thời điểm các ngươi dung hợp với ta, trở về mẫu thể rồi!

Nàng nhìn hướng Vạn Chú đạo quân, cười nói:

- Dung hợp đầu tiên chính là ngươi, Vạn Chú đạo hữu!

Phái sau nàng đột nhiên hiện ra một mảnh xúc tu hẹp dài hướng Vạn Chú đạo quân kích bắn đi, muốn chui vào trong não, trong đạo quả của hắn, đem Vạn Chú đạo quân tù binh, kết nối tâm thần cùng suy nghĩ lẫn nhau!

- Ha hả, ngay cả Đế cùng Tôn đều không thể làm gì được ta, vận dụng bốn đại Tiên thiên pháp bảo cùng Nguyên Tháp đều chỉ có thể đem ta trấn áp,, không cách nào đem ta chém giết.

Dưới chân Thần Mẫu đạo quân, Vạn Chú đạo quân liên tục hộc máu, đột nhiên quỷ dị cười một tiếng, thân hình biến mất, hóa thành một đạo bóng dáng, để cho xúc tu của Thần Mẫu đạo quân đâm vào khoảng không!

Bóng dáng của Vạn Chú đạo quân dán trên mặt đất nhanh chóng lướt đi, trong khoảnh khắc liền lướt ra khỏi tế đàn, dọc theo thềm đá lướt xuống, cười nói:

- Mặc dù ngươi mạnh nhưng vẫn là không so sánh được với Đế cùng Tôn! Thần Mẫu, ta thừa nhận ta không bằng ngươi, nhưng nếu ta muốn đi, người

nào có thể ngăn cản ta?

Cạch!

Tám tôn tiên quân Ngọc Hoàng, Tử Tiêu đột nhiên thúc dục Vạn Chú Thiên Chung, cái Tiên thiên pháp bảo này bộc phát ra thanh âm vô cùng kinh khủng, hướng bóng dáng của Vạn Chú đạo quân oanh tới!

Giờ khắc này thậm chí ngay cả hư không trên tế đàn đều bị tiếng chuông chấn vỡ, mọi người trên tế đàn bị tiếng chuông chấn đến bộ ngực khó chịu, không nhịn được khóe miệng tràn đầy máu!

Mà Vạn Chú đạo quân thì lại càng là đối tượng oanh kích của Vạn Chú Thiên Chung, uy năng mười thành của Vạn Chú Thiên Chung có chín thành là nhằm vào hắn, bóng dáng của vị chuyển thế Đạo Quân này trong khoành khắc bị chấn nát thành vô số mảnh, phá thành mảnh nhỏ!

Ở trong bóng dáng vỡ tan kia cư nhiên còn có máu tươi chảy ra, hiển nhiên trạng thái bóng dáng cũng là không thể đem hết thảy tất cả công kích của Vạn Chú Thiên Chung đều không nhìn, hắn vẫn là sẽ bị thương, vẫn là sẽ bỏ mình!

Những bóng dáng vỡ tan kia từ phá lại tụ, như nước chảy chảy ra lôi mạc sơn môn, chỉ nghe được một cái thanh âm kinh sợ kêu lên:

- Thần Mẫu, ta nhớ kỹ ngươi! Sớm muộn gì có một ngày ta sẽ đem ngươi đóng đinh ở dưới Chú đạo, ngươi chờ trả thù của ta đi, ta muốn một tên lại một tên mà ngươi đồng hóa vô thanh vô tức chết thảm...

Thần Mẫu đạo quân cũng là nhẹ kêu một tiếng, thấp giọng nói:

- Chú đạo quả nhiên bất phàm, cực kỳ khó chém giết, cư nhiên là bị ngươi chạy đi! Ta tính sai, không nên dùng Vạn Chú Thiên Chung đối phó với hắn, Vạn Chú Thiên Chung dù sao cũng là pháp bảo của hắn, có thể đả thương hắn nhưng mà không cách nào giết hắn, dùng cái pháp bảo này đối phó hắn thủy chung sẽ để lại cho hắn một đường sinh cơ, bất quá tiếp theo ta sẽ đổi

lại một kiện pháp bảo thử xem...

Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt từ trên mặt đám người Thánh Ma, Tử Hạm quét qua, giống như dò xét con mồi của mình, cười nói:

- Vạn Chú Thiên Chung giết không được Vạn Chú đạo hữu, nhưng mà đối với các ngươi quả thật là dư dả. Các ngươi người nào trước dung nhập vào trong tư duy của Thần Mẫu đây...

ÁNh mắt của Thần Mẫu đạo quân cuối cùng rơi vào trên người Giang Nam cùng Tử Tiêu lão đạo, cười khanh khách nói:

- Hay là trước từ hai vị này ra tay đi? Cửu tôn thần tổ đã có bảy tôn dung nhập vào Thần Mẫu, cùng Thần Mẫu tương liên. Đạo tổ đối với Thần Mẫu mà nói là dinh dưỡng phẩm rất không tệ, không biết tập hợp đủ đạo quả của chín tôn thần tổ sẽ phát sinh chuyện gì?

Ánh mắt của nàng phát sáng, vẻ mặt chờ mong.

Đám người Ngọc Hoàng trăm miệng một lời nói:

- Tử Tiêu, giáo chủ, gia nhập chúng ta a!

Câu Trần tiên quân cười nói:

- Thần Mẫu đạo quân mới là hi vọng vĩnh sinh bất diệt, mới là hi vọng vượt qua Tịch diệt kiếp, tất cả sinh linh chúng ta gia nhập Thần Mẫu, trở thành một phần tử của Thần Mẫu mới có thể tồn tại vĩnh hằng, mới có thể vượt qua Tịch diệt kiếp, vượt qua từng cái thời đại!

Trường Sinh tiên quân nói:

- Thể nội Thần Mẫu có suy nghĩ, linh hồn của hằng hà cường giả, có đại đạo cảm ngộ vô cùng, gia nhập chúng ta, cửu thần tổ chúng ta chính là nhất thể, tuy hai mà một!

Hậu Thổ tiên quân mỉm cười nói

- Hơn nữa Thần Mẫu sẽ chỉ ở thời điểm cần chúng ta mới có thể chủ trì thân thể của chúng ta, lúc bình thường chúng ta như cũ là chúng ta, có thể hành động tự do.

Tử Vi tiên quân cười nói:

- Nàng là vạn thần chi mẫu, thần tổ chi mẫu của chúng ta, nàng mới là hi vọng cuối cùng của tất cả sinh linh!

- Đến đây đi, gia nhập chúng ta đi! Vì hi vọng sinh mệnh cuối cùng cống hiến một phần lực lượng!

....

- Hi vọng cuối cùng!

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Hi vọng cuối cùng vượt qua Tịch Diệt kiếp chính là ở sau đầu cắm một cái ống sao? Hơn nữa.... Lão tử là tổ thần, không phải là thần tổ!

- Thần Mẫu tính là cái rắm!

Câu Trần, Tử Tiêu, Hậu Thổ tám tôn Tiên Quân sắc mặt đều biến đổi, Tử Tiêu lão đạo cười ha ha, tóc tím tung bay:

- Nói thật hay! Thần Mẫu tính là cái rắm! Tư duy cộng hưởng với Thần Mẫu, thần hồn ký thác vào trong cơ thể Thần Mẫu, sinh tử không thể tự chủ, suy nghĩ sẽ bị Thần Mẫu khống chế, ngay cả nửa phần bí mật đều không có, nếu làm như vậy mới có thể vượt qua Tịch diệt đại kiếp mà nói, ta tình nguyện hiện tại chết đi!

Tử Hạm đạo mẫu vỗ tay cười nói:

- Lời ấy đại thiện! Chúng ta mặc dù vô lực vượt qua Tịch diệt kiếp nhưng mà Tiên đạo thế giới ở một đời này lại có vô số khả năng, nói không chừng

là có thể không nhìn Tịch diệt kiếp, thậm chí để cho Tịch diệt kiếp không cách nào đến! Huống chi Thần Mẫu ngươi lần trước không phải là cũng không độ kiếp, mà là đang ở trong Vô Nhân cấm khu trầm luân?

Thiên Hoang đạo quân tiến lên một bước, khí thế bốc lên, cười lạnh nói:

- Chính mình cũng không cách nào vượt qua Tịch diệt kiếp lại còn dùng yêu ngôn hoặc chúng, muốn những Đạo Quân như chúng ta dung nhập vào trong cơ thể của ngươi, Thần Mẫu, ngươi không khỏi quá tự đại!

Trong con ngươi của Vô Tà đạo quân có yêu quang thiểm hiện, thản nhiên nói:

- Không sai, Thần Mẫu, ngươi còn chưa từng khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, thân thể chân chính của ngươi hôm nay còn đang mai táng ở trong Vô Nhân cấm khu, bằng ngươi cùng tám con tôm cá nhãi nhép này còn muốn làm gì chúng ta?

Thánh Ma thiên tôn cười ha ha nói:

- Thần Mẫu, ngươi là Đạo Quân, chúng ta cũng là Đạo Quân, Đạo Quân chính là người mạnh nhất của mỗi cái thời đại, đừng tưởng rằng ngươi bây giờ có được tám con tôm cá nhãi nhép là có thể đem chúng ta một lưới bắt hết!

- Một đám người vô tri a!

Thần Mẫu đạo quân đột nhiên khanh khách nở nụ cười, đám người Câu Trần, Tử Tiêu, Hậu Thổ, Trường Sinh nhất tề thúc dục Vạn Chú Thiên Chung, Thiên Hoang, Vô Tà, Thánh Ma, Tử Hạm tứ đại chuyển thế Đạo Quân lập tức cùng trường khiếu lên, riêng mình đại đạo sôi trào, ở giữa không trung đan xen vào nhau, hóa thành dị tượng vô cùng!

Tứ đại đạo quân bọn họ mặc dù đã chuyển thế, nhưng mà tu vi thực lực vượt xa cùng thế hệ, hơn nữa lĩnh ngộ của bọn họ đối với đại đạo lại càng vượt xa thường nhân, bọn họ đem một thân tiền sử đại đạo dung nhập vào

trong tiên đạo, diễn biến ra con đường bất đồng, trở thành đạo tổ trên đạo lộ của tiêng mình!

Chương 2237: Ý Muốn Như Thế Nào?

Ở trong tay bọn họ, thần thông thiên biến vạn hóa, tinh diệu đến cực điểm, các loại thần thông hoặc bá đạo, hoặc siêu nhiên, hoặc yêu khí um tùm, hoặc như cầu nhỏ nước chảy, đạo tẫn đạo diệu xông về phía Vạn Chú Thiên Thiên Chung!

Bốn người bọn họ thúc dục thần thông, đồng thời thân thể vừa động, nhất tề từ bốn phía của tế đàn hướng đại đạo nguyên trì chạy đi!

Cùng lúc đó từng đạo thần luân ở sau đầu bọn họ hiện lên, vù vù chuyển động, mỗi khi chuyển động một vòng liền có một loại thần thông bộc phát, trong khoảnh khắc liền chuyển động mấy ngàn vòng, mấy vạn vòng!

Những thần thông này từ trong thần luân xông ra, có hóa thành từng mặt quang thuẫn do đại đạo ngưng tụ hình thành, có tạo thanfhquy giáo hậu trọng, có hóa thành quang mạc tràn đầy phù văn huyễn lệ, có giống như từng kiện chuông lớn, rõ ràng đều là thần thông loại hình thủ hộ, dùng để phòng ngự tự thân!

Đám người Thánh Ma, Thiên Hoang không hổ là Đạo Quân chuyển thế, bốn người bọn họ biết rõ sự cường đại của Thần Mẫu đạo quân, đừng nói là giờ phút này Thần Mẫu đạo quân có Tiên thiên pháp bảo như Vạn Chú Thiên Chung, cho dù là Thần Mẫu đạo quân cộng thêm tám tôn Tiên Quân cũng đủ để chống lại bọn họ!

Nhưng mà lại cộng thêm Vạn Chú Thiên Chung, như vậy Thần Mẫu đạo quân liền là vô địch!

Tiên thiên pháp bảo là hung hãn bậc nào?

Cho dù là Đạo Quân ở trạng thái toàn thịnh đều không thể vượt qua Tịch diệt kiếp. Mà Tiên thiên pháp bảo lại có thể, từ đó cũng có thể thấy được uy

năng của Tiên thiên pháp bảo so sánh với Đạo Quân ở trạng thái toàn thịnh thì mạnh hơn!

Thần Mẫu đạo quân cộng thêm tám tôn Tiên Quân, mặc dù xa không đủ thúc dục tất cả uy năng của Vạn Chú Thiên Chung, nhưng mà thúc dục một phần uy năng cũng vượt xa bốn tôn chuyển thế Đạo Quân có thể ngăn cản.

Phải biết rằng bọn họ vẫn chỉ là cảnh giới Tiên Vương, cho dù bọn ho có là kinh tài tuyệt diễm như thế nào, có thể chống lại Tiên Quân nhưng cũng không cách nào chống lại uy năng của Vạn Chú Thiên Chung do bát đại Tiên Quân thúc dục!

Vì vậy đám người Thánh ma, Tử Hạm ở lúc thi triển thần thông ngăn cản uy năng của Vạn Chú Thiên Chung đồng thời cũng nhanh chóng chạy tới bên cạnh đại đạo nguyên trì, chỉ có sinh cơ cùng năng lực chữa trị cường đại kia của đại đạo nguyên dịch mới có thể để cho bọn họ tạm thời bất tử!

Bất quá đây cũng tạm thời bất tử mà thôi, chỉ là có thể tạm hoãn tử vong đi tới, đại đạo nguyên dịch còn thừa không nhiều lắm, để cho bọn họ kiên trì không được bao lâu.

Mà vào lúc này La Đà, Hắc Điệt, Ba Hỗ ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần cùng động, tức giận gầm thét, ba tôn Cổ Thần cấp Tiên Quân thân thể tăng vọt, trong khoảnh khắc hóa thành Cổ Thần dữ tợn, cơ bắp trương lên, đồng cân thiết cốt, đem thân thể cường đại của Hỗn Độn Cổ Thần thôi phát đến mức tận cùng, nhất tề hướng Thần Mẫu đạo quân đánh tới!

Trí tuệ của ba tôn Cổ Thần dù sao không bằng loại lão quái vật như Thánh Ma, Thiên Hoang, giờ khắc này không nghĩ tới sinh cơ không phải ở bên phía Thần Mẫu đạo quân, mà là ở trong đại đạo nguyên trì.

Bọn họ phán đoán sai lầm, cho là nhân cơ hội này đánh chết Thần Mẫu đạo quân, tự nhiên hết thảy tình thế nguy hiểm đều dễ dàng giải quyết.

Cạch!

Vạn Chú Thiên Chung chấn động, công kích của tứ đại chuyển thế Đạo Quân ở trong tiếng chuông tan rã, tan rã như băng tuyết, bất diệt đại đạo kinh khủng kia bị kích phát ra một luồng uy năng, bất diệt thiên uy hạo hạo đãng đãng chỉ trong nháy mắt, Hắc Điệt, La Đà, Ba Hỗ ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần đứng mũi chịu sào, gặp phải va chạm của tiếng chuông, trong cơ thể liền truyền đến thanh âm bùm bùm cách cách vang lên, toàn thân xương cốt bị chấn thành nát bấy, xụi lơ trên mặt đất!

Hỗn Độn Cổ Thần cấp Tiên Quân, thân thể cường đại vô cùng, nhưng mà ở trước mặt tiếng chuông này lại có vẻ yếu ớt vô cùng, không chịu nổi một kích!

Tử Tiêu lão đạo hừ muộn một tiếng, gặp phải tiếng chuông trùng kích, thân thể đột nhiên nổ tung, lộ ra thần tổ đạo quả của hắn!

Đạo quả của hắn trong tiếng chuông phân giải, mắt thấy liền muốn thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán, đột nhiên Giang Nam thò tay, cong ngón búng ra, đạo quả của Tử Tiêu lão đạo nha một tiếng rơi vào trong đại đạo nguyên trì, được đạo dịch bao phủ.

Mà thân thể của Giang Nam đung đưa, thừa nhận oanh kích của tiếng chuông, đứng vững vàng trước người Băng Liên thánh mẫu, thay nàng đỡ trùng kích của tiếng chuông này.

Nhục thể của hắn giống như gặp phải lưỡi đao vô hình cắt qua, da bị nổ, vỡ tan bay lên, ngay sau đó liền yên diệt, bất quá hắn vẫn như cũ đứng vững vàng bất động, tùy ý cho tiếng chuông trùng kích.

Tiếng chuông này cũng không phải là nhằm vào Giang Nam cùng Hỗn Độn Cổ Thần, Tử Tiêu lão đạo, mà chạy thẳng tới tứ đại đạo quân cùng vị hắc bào nam tử kia!

Ở trong lòng Thần Mẫu đạo quân, tứ đại đạo quân cùng vị hắc bào nam tử kia mới là đối thủ nguy hiểm nhất.

Thánh Ma thiên tôn kêu rên, từng phiến quang thuẫn vờn ở quanh thân bị chấn nát, tiếng chuông oanh tới, Thánh Ma thiên tôn liền miệng hộc ra máu, bị oanh đến bắn lên cao cao, quanh thân từng đạo đại đạo bùm bùm phá toái, ngay sau đó nặng nề rơi xuống mặt đất!

Tử Hạm đạo mẫu pháp lực mạnh mẽ, nhưng mà thân thể hơi yếu một phần, quang mạc hậu trọng bị oanh phá, thân thể mềm mại của nàng rung loạn, nhất thời bị chấn thành giống như cái sàng bị phá, phá ra từng cái lỗ máu, ngã trên mặt đất.

Thiên Hoang đạo quân rống giận, vô số quy bối tan vỡ, tiếng chuông đem vị chuyển thế Đạo Quân này oanh đến gục trên mặt đất, không cách nào nhúc nhích, máu tươi trong tai mắt mũi miệng không ngừng chảy ra.

Duy chỉ có thủ hộ thần thông của Vô Tà đạo quân chính là từng kiện chuông lớn, tiếng chuông không ngừng chấn động, cùng tiếng chuông của Vạn Chú Thiên Chung kích động lẫn nhau. Tiếng chuông réo rắt hòa tan một phần uy năng, đợi đến khi thần thông của hắn bị nổ nát hết, Vô Tà đạo quân đã đến gần đại đạo nguyên trì, chỉ cần bước ra một bước nữa là có thể rơi vào trong ao!

Vô Tà đạo quân mừng rỡ, bị chấn đến hộc máu, vẫn như cũ hết sức hướng đại đạo nguyên trì phóng đi, chỉ cần rơi vào trong đại đạo nguyên trì, sự khôi phục kinh người kia của đại đạo nguyên dịch là có thể để cho hắn bất tử bất diệt, cho dù là Vạn Chú Thiên Chung cũng không cách nào đem hắn phá hủy!

- Trở về!

Giang Nam đột nhiên một quyền oanh ra, trong lòng Vô Tà kinh hãi, giơ tay lên liền ngăn chặn, không khỏi hừ muộn một tiếng, lảo đảo lui về phía sau, một mực thối lui đến biên giới tế đàn.

Vô Tà đạo quân vừa sợ vừa giận, nhìn về phía Giang Nam, trong lòng rất là không giải thíc được, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên, ngươi vì sao muốn ngăn chặn ta? Đúng rồi, ngươi muốn một mình nuốt đại đạo nguyên dịch! Ngươi cho rằng ngươi có được đại đạo nguyên dịch là có thể không chết sao? Thần Mẫu luyện hóa chúng ta xong, có thể dễ dàng đem ngươi luyện thành tro tàn!

Giang Nam làm ngơ, ánh mắt rơi vào trên người vị hắc bào nam tử kia, chỉ thấy vị hắc bào nam tử kia như cũ chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn lên trời, trên trời có lạc ấn của Nguyên Chung, Nguyên Tháp cùng Nguyên Đỉnh. Đó là Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân khai thiên tích địa lưu lại.

Tiếng chuông trùng kích mà đến, hắc bào trên người vị nam tử kia phần phật lay động, thân thể không có chút đung đưa nào, như cũ đứng vững ở nơi đó, không bị tiếng chuông thương tổn một chút nào.

Hắn đứng thẳng như một thanh trường thương, giống như "Nhất" của vĩnh hằng trong thiên địa. "Trụ" của vĩnh hằng, tuyên cổ bất diệt, vĩnh hằng như sơ, cho dù là tiếng chuông của Vạn Chú Thiên Chung, bất diệt đại đạo chi uy cũng không cách nào để cho hắn phát sinh bất kỳ biến hóa hoặc là xuất hiện bất kỳ thương thế nào!

Con ngươi của Giang Nam khẽ thu lại, thân thể của người này cũng không cường đại hơn so với hắn, nhưng mà trong cơ thể có một loại đại đạo đang lưu chuyển, chấn động tinh diệu vô cùng, đem tiếng chuông của Vạn Chú Thiên Chung hóa giải trong vô hình, tiếng chuông thậm chí ngay cả một bộ hắc bào của hắn cũng không cách nào phá hủy!

Lĩnh ngộ cùng diệu dụng của người này đối với đại đạo đã đạt đến cực trí trong cực trí, loại khí độ siêu nhiên này để cho Đạo Quân như Thánh Ma, Vô Tà cũng không theo kịp, đạt đến độ cao cao hơn!

- Hắn là ai vậy?

Trong lòng Giang Nam nghi ngờ.

Thần Mẫu đạo quân cũng chú ý tới người này, nhìn thấy tiếng chuông vô

dụng đối với hắn, không khỏi con ngươi hơi co lại, mà vào lúc này tiếng chuông thứ hai vang lên, lần này tiếng chuông càng thêm réo rắt, hơn nữa một thành uy năng oanh hướng Giang Nam, một thanh uy năng oanh hướng ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần, ba thành uy năng oanh hướng tứ đại Đạo Quân, mà năm thành năng lượng còn lại thì oanh hướng tôn hắc bào nam tử kia.

Một bộ hắc bào lại phần phật lay động, hắc bào nam tử kia như cũ lù lù bất động, mà ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần cơ hồ bị oanh thành một bãi bùn lầy, Giang Nam cũng bị chấn đến không nhịn được mà thổ ra một ngụm máu, bất quá trong cơ thể hắn ẩn chứa năng lượng kinh khủng của đại đạo nguyên trì, điểm thương thế này mới vừa xuất hiện liền phục hồi như cũ ngay sau đó.

Tứ đại Đạo Quân riêng mình hộc máu, nhất tề hướng về phía đại đạo nguyên trì chạy tới.

- Trở về!

Thân hình Giang Nam vừa động, võ đạo thần thông của Cự Linh thần tộc triển khai, cùng tứ đạo Đạo Quân kịch liệt va chạm, đem bốn người bức lui.

Đây cũng không phải là thực lực của hắn thắng được bốn vị Đạo Quân chuyển thế, mà là bốn người này bị tiếng chuông đánh thành trọng thương, thực lực còn dư lại để đối phó với Giang Nam là không nhiều lắm.

- Huyền Thiên, ý ngươi muốn như thế nào?

Thánh Ma thiên tôn lạnh lùng nói.

Thần Mẫu đạo quân cẩn thận nhìn chằm chằm vào hắc bào nam tử kia, đột nhiên cười khanh khách nói:

- Các ngươi vẫn không rõ sao? Năm người phân chia đại đạo nguyên dịch, đạo dịch tiêu hao sẽ nhanh hơn, bị chết sẽ nhanh hơn, không bằng một người bảo vệ đạo dịch, còn có thể sống thêm một thời gian ngắn!

Tứ đại Đạo Quân chuyển thế bi phẫn hét lên giận dữ, không lại hướng về

phía đại đạo nguyên trì phóng đi, mà là từng cái khí thế toàn diện bộc phát, hướng Thần Mẫu đạo quân giết tới, cực kỳ thảm thiết!

Thần Mẫu đạo quân cười khanh khách không thôi, phía sau lại có vô số đạo xúc tu đen nhánh bay ra, bay múa đầy trời, mỗi một đạo xúc tu đều có từng đạo thần luân vờn quanh, không ngừng bắn ra từng loại thần thông, đem bốn người ngăn lại, cười nói:

- Muốn liều mạng sao? Các ngươi yên tâm, ta sẽ không giết các ngươi, bởi vì ta còn cần trí tuệ của các ngươi, tu vi của các ngươi, cần các ngươi dung nhập vào trong cơ thể của ta, bán mạng cho ta!

Tiếng chuông trận trận, một lớp lại một lớp, tiếng chuông này thủy chung khống chế tốt độ mạnh yếu, không đem bốn tôn Đạo Quân oanh sát, mà là không ngừng tiêu hao thực lực của bọn họ. Về phần ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần kia đã bị tiếng chuông chấn đến ngã trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

Bốn tôn chuyển thế Đạo Quân thế công càng thêm mãnh liệt, nhưng thương thế trên người càng ngày càng nhiều, mà ánh mắt của Thần Mẫu đạo quân đã không lại chú ý đến bọn họ, hơn phân nửa uy năng của Vạn Chú Thiên Chung đều là hướng hắc bào nam tử kia oanh tới, bên trong chung tràn ra bất diệt đại đạo càng ngày càng mạnh!

Hắc bào nam tử kia như cũ đứng vững bất động, sau một lúc lâu, bốn tôn chuyển thế Đạo Quân trọng thương gần chết, hắc bào nam tử rốt cuộc xoay người lại, nhẹ giọng nói:

- Dù sao cũng là cơ khí nhân tạo, vĩnh viễn cũng không cách nào thể ngộ được cảnh giới tầng sâu của Đạo Quân...

Thần Mẫu đạo quân mắt lộ ra vẻ không giải thích được, tựa hồ đang nghi ngờ chính mình thúc dục Tiên thiên pháp bảo vì sao cũng không cách nào thương tổn được hắn, đột nhiên nàng lệ khiếu một tiếng, pháp lực tự thân phun trào, rót vào trong Vạn Chú Thiên Chung.

Vạn Chú Thiên Chung nổ vang, bất diệt đại đạo chấn động, hướng hắc bào nam tử kia oanh tới!

Trong mắt Giang Nam đột nhiên tinh quang bạo xạ ra:

- Chính là ở lúc này!

Oanh long!

Thân thể hắn tăng vọt, thò tay ra đánh một trảo, chỉ thấy tất cả đại đạo nguyên dịch ở trong đại đạo nguyên trì hết thảy bị hắn bắt vào trong tay, hóa thành một cái thủy cầu!

Giang Nam dùng sức ném, đại đạo guyên dịch biến thành thủy cầu thình thịch một tiếng nện ở trên người Thần Mẫu đạo quân, đạo dịch vẩy ra, bị pháp lực của Giang Nam khống chế, rơi xuống trên người Câu Trần, Tử Tiêu bát tiên quân!

- Đem đạo dịch tặng người sao?

Thần Mẫu đạo quân xoay đầu lại, cười khanh khách nói:

- Huyền Thiên, ngươi cũng lấy lòng ta như vậy, tương lai của ngươi nhất định sẽ có một chỗ ngồi ở thượng tầng...

Đột nhiên lời của nàng im bặt mà dừng, trên tế đàn một mảnh yên lặng, lạc ấn của tám đại Tiên thiên pháp bảo cùng Nguyên Tháp, Nguyên Chung, Nguyên Đỉnh chỉ một thoáng trở nên vô cùng sáng ngời, các sắc đạo quang trùng thiên mà lên!

Oanh!

Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Tiên Quân bị bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng Nguyên Tháp, Nguyên Chung, Nguyên Đỉnh bắn ra uy năng kinh khủng bao phủ!

Toái cốt bay loạn, hà quang vẩy ra, từng luồng máu tươi từ trong phiến hà

quang kia tràn ra, ồ ồ từ trên thềm đá chảy xuống, Thần Mẫu đạo quân thét lên chói tai, Bát Tiên Quân kêu lên đau đớn, tiếng chuông của Vạn Chú Thiên Chung vang lên nhưng ngay sau đó liền im bặt lại!

Lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo, uy năng là kinh khủng cỡ nào?

Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Tiên Quân nếu như hoàn toàn thúc dục được uy năng của Vạn Chú Thiên Chung, ngược lại còn có thể đem uy năng của những pháp bảo lạc ấn này ngăn cản, thậm chí lau đi những lạc ấn này!

Nhưng mà bọn hắn căn bản không cách nào hoàn toàn thúc dục được Vạn Chú Thiên Chung, ở dưới oanh kích của bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo lạc ấn, tiếng chuông vừa mới vang lên, pháp lực của bọn hắn liền bị những pháp bảo lạc ấn này nổ nát, uy năng không còn.

Thình thịch!

Câu Trần, Ngọc Hoàng, Tử Tiêu các Tiên Quân từng tên lại từng tên nổ tung, bị sinh sôi nổ nát, tiếp theo Thần Mẫu đạo quân cũng không ngăn cản được, bị oanh sát tại chỗ!

Nhưng mà có đại đạo nguyên dịch ở đây, lúc bọn họ bị oanh toái thì cũng đang sống lại, thủy chung không cách nào tử vong!

Chương 2238: Oanh Sát Thần Mẫu.

- Huyền Thiên, ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!

Thần Mẫu đạo quân thét lên chói tai, mới vừa sống lại, sau đó liền bị nổ nát, Bát Tiên Quân cũng giống như nàng, cũng là một lần lại một lần bị oanh toái, lại một lần nữa triêm nhiễm với đại đạo nguyên dịch mà sống lại, lặp đi lặp lại, hết đợt này đến đợt khác trải qua đại thống khổ sinh tử phá diệt!

- Đi!

Xúc tu của Thần Mẫu đạo quân bay múa, kéo theo Bát Tiên Quân hướng về phía thềm đá bên dưới phóng đi, lại một cái xúc tu bay ra cuốn lấy Vạn Chú Thiên Chung, mới vừa bay ra được hơn một trượng lại bị nổ nát, nhưng ngay sau đó lại sống lại, sau đó là bị nổ nát, cất bước gian nan.

Rốt cuộc nàng lao ra tế đàn, dọc theo thềm đá chạy gấp xuống, lạc ấn của bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo như cũ đuổi theo bọn họ không tha, một lần lại một lần đem bọn họ đánh chết!

Thềm đá không dài, chỉ có chín mươi chín bậc thang, nhưng mà bọn hắn lại ở trên chín mươi chín bậc thang này chết hơn chín mươi chín lần!

- Chạy ra khỏi đây, lạc ấn chi uy không cách nào đuổi theo ra khỏi lôi mạc sơn môn!

Thần Mẫu đạo quân thét lên chói tai, chín người khó khăn hướng lôi mạc sơn môn đi tới, quả nhiên, càng đến gần lôi mạc sơn môn, uy năng của Tiên thiên pháp bảo lạc ấn liền càng nhỏ, bất quá đại đạo nguyên dịch ở trên người bọn họ cũng tiêu hao đến gần hết, khiến cho tốc độ phục sinh của bọn họ dần dần chậm lại.

Thần Mẫu đạo quân cực kỳ lo lắng, nếu như ở trước lúc xuyên qua lôi

mạc sơn môn mà đại đạo nguyên dịch hao hết, bọn họ tuyệt đối sẽ bị oanh sát ở chỗ này!

- Kiện Tiên thiên pháp bảo kia!

Ánh mắt của Thánh Ma thiên tôn đột nhiên sáng lên, cất bước hướng thềm đá bên dưới phóng đi, ánh mắt của Tử Hạm đạo mẫu, Thiên Hoang đạo quân, Vô Tà đạo quân đều không khỏi sáng ngời, cùng nhau lao xuống.

Bọn họ mặc dù bị Thần Mẫu đạo quân đánh cho trọng thương, nhưng mà Thần Mẫu đạo quân cũng không phải là muốn tính mạng của bọn họ, vì vậy không có hạ sát thủ, năng lực khôi phục của bốn vị Đạo Quân cũng là kinh người, giờ phút này khôi phục được bốn năm phần chiến lực.

Vạn Chú Thiên Chung rơi vào trong tay của Thần Mẫu đạo quân, bị Thần Mẫu đạo quân liều chết mang đi. Mà giờ khắc này tuyệt đối là thời cơ tốt nhất để đánh chết Thần Mẫu đạo quân, đạot đi Vạn Chú Thiên Chung!

Cùng lúc đó, ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần nằm trên mặt đất ở tế đàn kia, trong thân thể truyền đến tiếng vang bùm bùm cách cách. Từng khối hỗn độn cốt vỡ tan từ trong thân thể chui ra, Hỗn Độn Cổ Thần cốt mới sinh trưởng lại, đã ở trong khoảnh khắc đem thân thể chữa trị.

Ba tôn Cổ Thần cấp Tiên Quân vươn người đứng dậy, dọc theo thềm đá chạy như điên mà xuống, chạy thẳng tới chỗ của Thần Mẫu đạo quân, rõ ràng cũng là muốn giết nàng, đoạt đi Vạn Chú Thiên Chung.

Mà trên thềm đá, Đông Vân tiên vương, Thanh Thường tiên vương cùng Tùng Nguyên tiên vương cũng lập tức buông tha cho ý niệm đi lên tế đàn, đồng thời hướng Thần Mẫu đạo quân đuổi giết!

- Giáo chủ!

Tử Tiêu lão đạo khôi phục thân thể, nhìn về phía Giang Nam, thấp giọng nói:

- Tiên thiên pháp bảo cực kỳ trọng yếu, chúng ta có muốn đi tranh đoạt hay không?

Giờ phút này Băng Liên thánh mẫu cũng mở mắt, tràng đại chiến này Giang Nam thủy chung che ở trước người nàng, vì nàng đỡ lấy trùng kích của Vạn Chú Thiên Chung, không dể cho nàng bị nửa điểm liên lụy.

- Tiên thiên pháp bảo trên đời hiếm có, có một kiện liền có được mấu chốt vượt qua Tịch diệt kiếp, kiện bảo vật này tuyệt đối không thể rơi vào tay người khác!

Hai mắt của Băng Liên sáng ngời, nhảy lên, nói:

- Giáo chủ, đoạt lấy! Đoạt lấy nó!

Giang Nam đứng ở biên giới tế đàn, quay đầu nhìn hắc bào nam tử kia một cái, chỉ thấy hắc bào nam tử kia ánh mắt sáng ngời, mười phần thú vị nhìn hắn, nhưng mà không như những người khác là đi tranh đoạt Vạn Chú Thiên Chung.

- Đạo huynh vì sao không đi tranh đoạt Vạn Chú Thiên Chung?

Giang Nam cười hỏi.

Hắc bào nam tử kia trên dưới đánh giá hắn mấy lần, ha ha cười nói:

- Vạn ChúThiên Chung? Lại không phải là vật tốt gì, cần gì đi đoạt? Huống chi mặc dù ta đi đoạt cũng chưa chắc có thể đoạt được qua ngươi, vẫn là thôi đi. Đạo hiệu của ngươi là Huyền Thiên giáo chủ, là người hạ giới?

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, cười nói:

- Đạo hiệu của tại hạ là Huyền Thiên, đích xác là đến từ hạ giới. Đạo huynh, ngươi đã bao nhiêu lâu chưa xuất thế rồi?

Hắc bào nam tử không đáp, nói:

- Ta tới nơi đây chỉ bất quá vì lấy được một ít đồ đạc thuộc về ta!

Hắn cất bước xuống tế đàn, bước nhanh mà rời đi.

- Người kỳ quái, cho ta một loại cảm giác quen thuộc...

Giang Nam đưa mắt nhìn hắn rời đi, thầm nghĩ.

Thánh Ma, Tử Hạm, Thiên Hoang, Vô Tà bốn tôn chuyển thế Đạo Quân cùng tam đại Cổ Thần, Đông Vân, Thanh Thường, Tùng Nguyên đã ngăn lại đám người Thần Mẫu đạo quân, ngăn cản ở trước sơn môn, không để cho đám người Thần Mẫu đạo quân xuyên qua sơn môn.

Mọi người hỗn chiến liên tục, các loại thần thông bộc phát, hơn nữa còn có bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo lạc ấn không ngừng oanh xuống, oanh kích đám người Thần Mẫu đạo quân, lúc này Thần Mẫu đạo quân tràn ngập nguy cơ, Bát Tiên Quân cũng là liên tục bị thương, đại đạo nguyên dịch dính ở trên người cũng đang nhanh chóng tiêu hao, cơ hồ hầu như không còn.

Những cường giả này đặt ở trong rất nhiều Tiên Quân của Tiên giới cũng là một cỗ năng lượng vô địch, giờ phút này chư hùng chinh chiến, vây công Thần Mẫu đạo quân, lại có Tiên thiên pháp bảo lạc ấn không ngừng oanh kích, Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Tiên Quân khổ không nói hết, ở dưới oanh kích của lạc ấn Tiên thiên pháp bảo, bọn họ căn bản là không cách nào tế lên Vạn Chú Thiên Chung, không có uy năng của Vạn Chú Thiên Chung tương trợ, bọn họ chỉ có thể cứng rắn đỡ công kích của đối thủ!

Vô luận là Đạo Quân chuyển thế như Thánh Ma hay là tma đạo Cổ Thần, hay là Thanh Thường, Tùng Nguyên cùng Đông Vân đều không phải là người yếu, thực lực của bọn họ vượt xa cùng thế hệ, chiến lực kinh người, đám người Thần Mẫu đạo quân bị bọn họ cuốn lấy, bị bức phải quay ngược lại về phía tế đàn, rời xa sơn môn, căn bản không thể nào chạy trốn!

- Vạn Chú Thiên Chung, đưa cho các ngươi!

Xúc tu của Thần Mẫu đạo quân đột nhiên bay múa, đem Vạn Chú Thiên Chung ném xa ra, đám người Thánh Ma, Tử Hạm, Hắc Điệt, Thanh Thường tung người bay lên, thân ảnh cường đại của từng người bay lên không, các loại thần thông bắn ra, hướng bốn phương tám hướng oanh tới, đều muốn đem đối thủ áp xuống, chính mình độc chiếm Vạn Chú Thiên Chung!

Đông Vân tiên vương đầu tiên bị loại ra khỏi cục, từ giữa không trung bị đánh xuống, tam đại Cổ Thần lần lượt bị oanh xuống, rơi trên măt đất. Bất quá ngoài dự đoán của mọi người chính là một đạo kiếm quang kinh thế phóng lên cao. Nữ tử Thanh Thường kia thế nhưng tế lên một kiện Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm cấp bậc Tiên Quân, kiếm quang tung hoành, trang ngập hung uy kinh thế, đem Tử Hạm đạo mẫu áp xuống!

Mà một người khác là Tùng Nguyên tiên vương lại vào lúc này tế lên một kiện tiên kính. Kính quang chiếu diệu, tiên quang giống như đại mạc, bá một tiếng đem Thánh Ma thiên tôn chiếu vào trong màn sáng, để cho Thánh Ma thiên tôn trong lúc nhất thời giãy dụa không thoát.

Thiên Hong đạo quân cùng Vô Tà đạo quân cười ha ha, đột nhiên một chưởng đánh ra, đem Thanh Thường cùng Tùng Nguyên đánh rớt, hai người cơ hồ là đồng thời đi tới bên cạnh Vạn Chú Thiên Chung, đồng thời lấy tay chụp tới nó.

Hai người cười to:

- Thiên Hoang (Vô Tà), ta và ngươi từ thời đại Yêu đạo liền tranh đạot Tiên thiên dao cầm, tranh đấu không biết bao nhiêu năm, không nghĩ tới hôm nay còn phải tranh một trận!

Mà vào lúc này, Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Tiên Quân đã đi tới trong sơn môn, đạo dịch dính ở trên thân chín người đã tiêu hao không còn, thân thể phá toái, khí tức héo tàn không chịu nổi, gặp phải trọng thương.

Bất quá đến bên trong sơn môn, uy năng của bát đại Tiên thiên pháp bảo cùng tam đại Tiên thiên linh bảo đã không còn oanh kích bọn họ nữa.

Thần Mẫu đạo quân đứng vững thân hình, Bát Tiên Quân xung quanh, đứng vững ở trái phải.

- Muốn đoạt tiểu bảo bối của thiếp thân?

Thần Mẫu đạo quân cười khanh khách nói:

- Thật là tìm đường chết a! Bát Tiên Quân, cùng ta trấn sát bọn hắn!

Quanh thân Bát Tiên Quân đại đạo tràn ra, đại đạo của bọn họ bị oanh đến vỡ nát, một thân tu vi còn thừa lại không có mấy, đại đạo quanh thân Thần Mẫu đạo quân cũng không khá hơn chút nào, chín người hợp lực thúc dục Vạn Chú Thiên Chung!

Thủ chưởng của hai người Thiên Hoang đạo quân, Vô Tà đạo quân vừa mới chạm đến Vạn Chú Thiên Chung, đột nhiên chỉ nghe thấy một tiêng chuông vang lên, hai đại quân không khỏi hộc một ngụm máu lớn, từ giữa không trung rơi xuống!

Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Tiên Quân đem hết toàn lực thúc dục Vạn Chú Thiên Chung, tiếng chuông vang lên không dứt, giờ phút này uy lực của Vạn Chú Thiên Chung xa xa không sánh bằng uy lực cường đại như ở trên tế đàn, nhưng thực lực của đám người Thánh Ma, Tử Hạm cũng không phải là ở trạng thái toàn thịnh, nhất thời đem những người này chấn đến nghiêng ngả/

Trên mặt Thần Mẫu đạo quân mang theo nụ cười, thấp giọng nói:

- Mặc dù bị Huyền Thiên tiểu tử kia ám toán, bất quá tốt ở không mất đi Vạn Chú Thiên Chung, hơn nữa còn có thể đem đám người kia một lưới bắt hết, thu hoạch tương đối khá...

- Thật sao?

Một cái tiếng cười quỷ dị từ sau lưng bọn họ truyền đến, Thần Mẫu đạo quân vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Vạn Chú đạo quân áo choàng tán

phát, đứng ở trên một tòa tế đàn không lớn, bộ đạp cương đấu, nhanh chóng di động, chuyển động ở chung quanh trung tâm tế đàn, rõ ràng là đang thi triển một môn đại thần thông của Chú đạo.

- Vạn Chú Thiên Chung của ta, bất luận kẻ nào cũng đừng hòng cướp đi!

Vạn Chú đạo quân cũng là gặp phải trọng thương, mặc dù chạy thoát được tính mạng nhưng thương thế so với đám người Thần Mẫu đạo quân còn phải nghiêm trọng hơn, giờ phút này vị đạo quân này không dám xung đột chính diện với đám người Thần Mẫu, mà là đang làm phép ở sau lưng bọn họ. Đám người Thần Mẫu đạo quân nhất thời chỉ cảm thấy bị Chú đạo xâm lấn, thân thể trở nên vô cùng trầm trọng, thần hồn, đạo quả, nguyên thần hết thảy bị khóa lại, pháp lực không cách nào nhúc nhích!

Vạn Chú đạo quân cười ha ha, toàn lực cảm ứng Vạn Chú Thiên Chung, cười nói:

- Người đại thắng, nguyên lai ta mới là người đại thắng! Tiểu bảo bối của ta rốt cuộc liền rơi vào trong tay ta rồi! Hơn nữa ta còn có thể đem những cường giả như các ngươi hết thảy trấn sát ở chỗ này, ít đi một nhóm đối thủ lớn.

Cách!

Vạn Chú Thiên Chung chấn động, hướng vào sơn môn, đem đám người Thần Mẫu đạo quân cùng Bát Tiên Quân chấn đến hộc máu ngã xuống đất.

- Thì ra là tám tên tiểu quỷ này đem đạo quả ký thác vào bên trong Vạn Chú Thiên Chung của ta, hắc hắc, Thần Mẫu, xem ra là ngươi truyền thụ phương pháp ký thác cho tám tên tiểu quỷ này. Bất quá đạo quả của ngươi cũng không có ở bên trong chuông, ta ngược lại không thể đem các ngươi giết chết, tránh cho tám tên tiểu quỷ từ trong Thiên Chung của ta sống lại.

Vạn Chú đạo quân cười ha ha, đắc ý vô cùng, cảm ứng được đạo quả của Bát Tiên Quân ở trong Vạn Chú Thiên Chung, đem từng viên đạo quả chấn

bay ra khỏi Vạn Chú Thiên Chung, cười nói:

- Tốt ở những tiểu ngu ngốc các ngươi không có đem đạo quả ký thác ở bộ vị trọng yếu của kiện thiên chung này, nếu không muốn tiêu diệt đạo quả của các ngươi ngược lại là không dễ dàng... không tốt! Hạch tâm của Vạn Chú Thiên Chung còn có một cái đạo quả!

Sắc mặt của Vạn Chú đạo quân kịch biến, vội vàng tung người nhảy xuống tế đàn, xoay người chạy như điên, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên giáo...

Chữ "chủ" còn chưa phun ra, chỉ thấy uy năng kinh khủng của Vạn Chú Thiên Chung bộc phát, bốn đầutrầu ngẩng lên trường hống, Vạn Chú Thiên Chung chuông thân chấn động, từng tiếng chuông vang càng tột cùng vang lên, đem Câu Trần, Hậu Thổ, Tử Tiêu, Tử Vi đám người Bát Tiên Quân nhất nhất chấn toái, Thần Mẫu đạo quân bị chấn đến nhục thân không ngừng nổ tung!

Tiếng chuông trùng kích đến trước người Vạn Chú đạo quân, Vạn Chú đạo quân lắc người hóa thành một đạo bóng dáng, dán ở trên mặt đất gào thét mà chạy.

Tiếng chuông truyền đến, đem bóng dáng chấn vỡ thành vô số khối, bất quá từng đạo bóng dáng từ khắp nơi bay ra, vẫn là chạy ra khỏi phạm vi bao phủ của tiếng chuông!

Đạo quả của Bát Tiên Quân đã bị Vạn Chú đạo quân xua ra khỏi Vạn Chú Thiên Chung, tiếng chuông mới vừa vang lên, đạo quả của tám người liền ngay sau đó xuất hiện từng đạo vết rách, chỉ cần trong nháy mắt tám người bọn họ sẽ nhất nhất bị trấn sát!

Chấn động của Vạn Chú Thiên Chung không dứt, thanh âm nổ tung ở bên trong sơn môn kích đãng, Thần Mẫu đọa quân đột nhiên há mồm khẽ hấp, đem đạo quả của tám người hút vào thể nội, vô số xúc tua bay múa, chạy

như điên mà đi.

Cạch cạch cạch!

Vạn Chú Thiên Chung bay ra, thủy chung bao phủ ở trên đầu của Thần Mẫu dạo quân, đem vô số xúc tu chấn vỡ, Thần Mẫu đạo quân cũng lại không kiên trì được nữa, thân thể bị chấn đến không ngừng nổ tung.

Đột nhiên, vị Thần Mẫu này há mồm phun ra một cái, tám viên Tiên Quân đạo quả bắn nhanh mà ra, thoát khỏi bao phủ của Vạn Chú Thiên Chung, hướng bốn phương tám hướng mà đi.

- Huyền Thiên, ngươi hản phải chết không thể nghi ngờ, thiếp thân sẽ trở về tìm ngươi...

Thình thịch!

Thần Mẫu đạo quân nổ tung, huyết nhục vẩy ra, bị sinh sôi oanh sát.

Vạn Chú Thiên Chung gào thét bay trở về lôi mạc sơn môn, đám người Thánh Ma, Thiên Hoang, Hắc Điệt, Thanh Thường ngã trái ngã phải, ngẩng đầu nhìn lại chỉ thấy kiện đại chuông này ở giữa không trung từ từ chuyển động, bay lên tế đàn.

Trên tế đàn, thân thể Giang Nam đứng thẳng như một thanh trường thương, đứng ở chỗ đó không nhúc nhích, đột nhiên cánh tay phải của hắn nhẹ nhàng xòe ra, bàn tay nâng lên, Vạn Chú Thiên Chung từ từ trầm xuống, bị hắn nắm ở trên tay.

- Muốn đoạt tiểu bảo bối của bản giáo tôn?

Giang Nam khẽ cười một tiếng, sắc mặt hơi trầm xuống:

- Tìm đường chết!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2239: Bất Không Song Hồn.

Vạn Chú Thiên Chung khẽ lắc lư, Giang Nam đứng thẳng ở nơi đó, mục quang như điện, hướng phía dưới quét tới, rơi vào trên thân đám người Thánh Ma, Thiên Hoang, Hắc Điệt, Thanh Thường.

Y sam của hắn bay phất phới, phiêu động như lá cờ.

- Đi!

Thánh Ma thiên tôn xoay người xuyên qua lôi mạc sơn môn, biến mất không thấy.

Tử Hạm đạo mẫu, Thiên Hoang đạo quân, Vô Tà đạo quân cũng là không dám dừng lại, từng người tung người mà đi, Hắc Điệt, La Đà, Ba Hỗ cũng là không dám ở lâu, mạnh mẽ mang theo một ngụm khẩu khí vọt ra lôi mạc sơn môn, Đông Vân tiên vương cnagf là không dám ở lại nơ này.

Trước ơn môn chỉ còn lại Thanh THường cùng Tùng Nguyên hai người, cũng không có theo đó rời đi.

Hai người hướng về phía Giang Nam, Giang Nam nhìn về phía hai người, trợn mắt nhìn lẫn nhau một lúc lâu, Giang Nam đột nhiên khí tức héo tàn, đại chuông rơi xuống đất, vội vàng xếp bằng mà ngồi, điều hòa khí tức.

- Huyền Thiên, ngươi quả nhiên không có pháp lực!

Thanh Thường cười khanh khách nói:

- Ta nói chứ, làm sao ngươi lại hung mãnh như vậy, tế lên Tiên thiên pháp bảo đánh chết Thần Mẫu đạo quân, trọng thương bức lui Vạn Chú đạo quân, lại đem Bát Tiên Quân đánh đến sống không bằng chết, chấn thương đạo quả của bọn họ. Nếu tiêu hao như vậy mà ngươi còn có thể có pháp lực mà nói,

ngươi liền không phải là Tiên Vương mà là Tiên Quân rồi!

Nàng cười đến phong tình vạn chủng, vòng eo thon dài như liễu bay trong gió, vị nữ nhân mười phần.

Tùng Nguyên mỉm cười nói:

- Bọn họ không hiểu rõ, không biết ngươi là đang phô trương thanh thế, nhưng mà chúng ta lại từng quen biết với nhau, biết rõ lai lịch của ngươi. Hôm nay ngươi không có pháp lực, còn có thể bảo vệ được Vạn Chú Thiên Chung sao?

Băng Liên thánh mẫu từ bên cạnh Giang Nam thò đầu ra, hiếu kỳ nói:

- Hai người các ngươi hiểu rõ giáo chủ như vậy, nhận định các ngươi có thể đoạt được Vạn Chú Thiên Chung, thật giống như các ngươi có thể đi lên tế đàn, các ngươi có thể bò lên sao?

Sắc mặt của Thanh Thường cùng Tùng Nguyên nhất thời đen rồi, lúc này mới tỉnh ngộ lại.

Hai người bọn họ mới vừa rồi cũng đã thí nghiệm qua, chiến lực của bọn họ so sánh với Tiên Quân còn là thua kém một bậc, đi lên thềm đá cực kỳ phí sức, những Tiên Quân đều đã đi lên tế đàn, duy chỉ có bọn họ còn kém mấy bậc thềm đá, thủy chung không cách nào đi lên.

Hiện tại bọn họ biết rõ Giang Nam như cũ là hao hết tu vi pháp lực, nhưng bọn hắn cũng không đi được lên tế đàn, đem Vạn Chú Thiên Chung cướp đi.

Hai người phẫn nộ không thôi, Tử Tiêu lão đạo cất bước đi tới bên cạnh Giang Nam, từ trên cao nhìn xuống, lạnh nhạt nói:

- Hai vị tiểu đạo hữu tài hoa xuất chúng, lại có thể nhìn ra giáo chủ hao hết tu vi, bất quá mặc dù các ngươi có thể đi lên tế đàn chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của lão đạo!

Tùng Nguyên cùng Thanh Thường liếc mắt nhìn nhau, bật cười, hiển nhiên là xem thường đối với uy hiếp của Tử Tiêu lão đạo.

- Tử Tiêu, ngươi năm đó còn bái qua ta, lại còn nói ta là tiểu đạo hữu.

Tùng Nguyên cười nói.

Thanh Thường cười khanh khách nói:

- Năm đó ta cũng không có chính mắt nhìn qua ngươi!

Sắc mặt của Tử Tiêu lão đạo trầm xuống, đang muốn đi xuống tế đàn giáo huấn hai tên tiểu bối này một chút, Giang Nam lên tiếng nói:

- Đạo huynh, Tùng Nguyên là Trọng Quang tiên quân chuyển thế, mà Thanh Thường tiên tử lại là Ma Ha cổ thần đoạt xá, hai người bọn họ cũng không thổi da trâu.

Tử Tiêu lão đạo sợ hết hồn, thất thanh nói:

- Trọng Quang tiên quân? Ma Ha cổ thần? Bọn họ không phải là sớm đã chết rồi sao?

Tin tức kia không thể không để cho hắn khiếp sợ, Trọng Quang tiên quân năm đó chính là nhân vật đứng đầu trong Tiên Quân, nổi danh cùng đám người Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, mà Ma Ha cổ thần lại càng khó lường, là một trong tam đại thống lĩnh của Hỗn Độn Cổ Thần, được gọi là đại trí tuệ cổ tần, Tử Tiêu lão đạo cũng ở trong tay hắn ăn thua thiệt!

Chỉ là Hỗn Độn Cổ Thần cùng Tiên giới đại chiến, so sánh với Tiên Quân mà nói Tử Tiêu lão đạo chỉ có thể coi là một tiên nhân đầu mục không lớn không nhỏ, tự nhiên là không được tồn tại như Ma Ha coi vào đâu.

Lần cuối cùng Tử Tiêu lão đạo nghe được tin tức của Ma Ha cổ tần, lại là Ma Ha đem người tấn công Tiên giới, tiến vào Tiên đế cung Tiên tôn cung, cưỡng đoạt Bất Không đạo quả, trận chiến ấy là kinh người bậc nào?

Vị Cổ Thần này thế nhưng ở sau khi nhận được Bất Không đạo quả, còn có thể đem người giết ra hai đại đạo cung, cơ hồ bị hắn trốn về Hỗn Độn thiên quốc!

Trọng Quang tiên quân cùng mấy tôn Tiên Quân, Tiên Vương ngăn cản Ma Ha cổ thần, hai nhóm nhân mã ở Tiên giới bích lũy năm đó, là Trấn Ngục hôm nay, huyết chiến một tràng, hai người song song bị mất mạng, khi đó Tử Tiêu lão đạo còn chưa bị mạo danh thế thân, nghe thấy tin tức kia chậm một chút, lúc chạy tới Trấn Ngọc thì chiến đấu đã kết thúc.

Tử Tiêu lão đạo không nghĩ tới chính là hai người này cư nhiên còn sống!

- Đại Trí Tuệ cổ thần một trong tam đại lĩnh tụ của Hỗn Độn thiên quốc, Ma Ha cổ thần, làm sao lại đoạt xá một nữ tử?

Tử Tiêu lão đạo buồn bực nói.

Sắc mặt của Thanh Thường tiên tử có chút khó coi, cáu giận nói:

- Ai cần ngươi lo!

Bộ dáng kia của nàng càng thêm nữ tính hóa, trong lúc cáu giận thì nữ nhi thái hiển lộ ra hết, cho dù là Tử Tiêu lão đạo cũng không khỏi ngẩn ngơ, trong lòng nói thầm:

- Nàng thật sự là tôn hung thần Ma Ha cổ thần kia?

Hắn lại không biết, ban đầu ở trong Trấn Ngục, Thanh Thường cùng Tùng Nguyên vì tránh né truy sát của Giang Nam, bất đắc dĩ trốn vào Hỗn độn dị hỏa thế giới do Trọng Quang cùng Ma Ha cổ thần chế dạo, Thanh Thường đầu tiên thấy Hỗn Độn Tru Tiên Kiếm của Ma Ha cổ thần, không nói một lời nào liền xông lên phía trước đem Hỗn độn tru tiên kiếm từ trên đầu của thi thể Trọng Quang tiên quân rút ra.

Không có Hỗn độn tru tiên kiếm trấn áp, thần hồn của Trọng Quang tiên quân vỡ nát, đạo quả lập tức từ trong thi thể chạy ra ngoài, đoạt xá Tùng

Nguyên.

Mà Ma Ha cổ thần vì để tránh cho bị Trọng Quang đánh chết, bất đắc dĩ chỉ có thể đoạt xá Thanh Thường, trở thành nữ tử.

Đến tiên giới, bốn phía đều là tiên nhân, mà Thanh Thường lại càng là đệ tử của Minh Phạm tiên quân, Minh Phạm tiên quân đòi gặp, Ma Ha cổ thần càng là không dám lộ ra một tia dị tượng, e sợ bị Minh Phạm tiên quân phát hiện ra có chỗ nào không đúng.

Vì vậy hắn chỉ có thể giả dạng làm nữ tử, một lần giả trang này chính là hơn 130 vạn năm, trong lúc vô tình, Ma Ha cổ thần cũng bị lây phấn khí, thỉnh thoảng lộ ra nữ nhi thái, rất là mê đảo một nhóm nam tiên.

- Huyền Thiên giáo chủ, hai người chúng ta không có cách nào từ trong tay ngươi cướp lấy Vạn Chú Thiên Chung, chúng ta chỉ vì lần nữa trải qua hà quang trên thềm đá tẩy lễ, tìm hiểu tiên đạo càng nhiều.

Hai người đi lên thềm đá, qua một lúc lâu rốt cuộc đi lên ba bậc thềm đá cuối cùng, cũng rốt cuộc không cách nào đi lên thềm đá càng cao hơn, hai người riêng mình ngồi xuống, tìm hiểu tiên đạo.

Giang Nam ở phía trên khôi phục tu vi, trong cơ thể hắn còn tích lũy năng lượng đạo dịch khổng lồ, tốc độ khôi phục tu vi xa xa so sánh với thời kỳ bình thường thì nhanh hơn nhiều, rất nhanh tu vi liền khôi phục được thất thất bát bát, nói:

- Hai vị đạo hữu, không biết các ngươi có tìm được hạ lạc của Bất Không đạo quả hay không?

Trên thềm đá, Ma Ha cùng Trọng Quang hai người ngẩng đầu, cùng nhau nói:

- Chưa từng tìm được!

Ma Ha cổ thần kiều mỵ nháy mắt mấy cái, cười hỏi:

- Giáo chủ có tìm được hay không?

Trong lòng Giang Nam khẽ động, kinh ngạc nói:

- Hai vị đạo hữu, các ngươi thế nhưng thật tìm được hạ lạc của Bất Không đạo quả? Đạo quả này rốt cuộc rơi vào trong tay người nào?

Trọng Quang tiên quân trung thực nói:

- Giáo chủ, chúng ta thật là không tìm được...

Giang Nam cười lạnh nói:

- Hai vị đạo hữu, người sáng mắt không nói tiếng lóng, các ngươi đối với ta vô cùng hiểu rõ, ta đối với các ngươi lại cũng hiểu rõ không kém. Các ngươi nếu như không tìm được tin tức về Bất Không đạo quả, liền căn bản sẽ không đều nhịp như thế. Các ngươi đồng thời phủ nhận, ngược lại nói rõ các ngươi nhận được tin tức về Bất Không đạo quả, đừng quên...

Một tay Giang Nam cầm lên Vạn Chú Thiên Chung, liên tục cười lạnh:

- Có muốn ta dùng chuông này đánh một ca khúc vì hai vị tăng thêm khí thế hay không?

Hai người bất đắc dĩ, Ma Ha cổ thần xinh đẹp cười nói:

- Giáo chủ nổi giận rồi, hai người chúng ta chỉ là nhận được một cái tin tức, có hoài nghi mà thôi, cũng không phải là thật sự chiếm được hạ lạc của Bất Không đạo quả.

Trọng Quang cười nói:

- Nói cho ngươi biết cũng không sao, ngươi không nên hơi một tí liền cầm đại chuông ra dọa người.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Ma Ha cổ thần nói:

- Thời gian ta lẻn vào trong hai tòa đạo cung trộm lấy Bất Không đạo quả là chuyện tình hơn một ức năm trước. Lúc ấy ta bắt dữ một tôn Tiên Vương ở trong đạo cung, sau khi hỏi thăm, nguyên lai là đệ tử của Ngọc Kinh tiên quân, tu vi thực lực ở trong Tiên Vương cũng là loại bình thường. Ta để cho hắn mang theo ta lẻn vào đạo cung, bất quá trộm được lại là một cái đạo quả giả.

- Lúc ấy ta đem tinh binh cường tướng của Hỗn Độn theien quốc mai phục ở trong tử phủ của ta, sau khi chuyện trộm lấy đạo quả bị bại lộ, ta liền giết ra nhị cung, sau đó ở chỗ Tiên giới bích lũy gặp phải phục kích của rất nhiều Tiên Quân, Tiên Vương, cùng Trọng Quang đạo hữu song song chết trận.

- Sau khi ta phục sinh, một mực ở môn hạ của Minh Phạm tiên quân, có một lần Tiên Quân của hai cung mở ra tiên trân thịnh hội, ta với tư cách là đệ tử của Minh Phạm tiên quân, chịu trách nhiệm bưng trà dâng nước, lúc này ta lại thấy được tôn Tiên Vương kia, là tôn Tiên Vương năm đó bị ta bắt lại dẫn đường.

Gương mặt kiều mị của Ma Ha cổ thần lộ ra cười lạnh:

- Giáo chủ, ngươi đoán như thế nào?

Trong lòng Giang Nam khẽ động, vội vàng hỏi:

- Người này làm sao?

Trọng Quang ở một bên thở dài, nói:

- Người này chứng đạo Tiên Quân rồi.

Trong lòng Giang Nam hơi chấn động, chứng đạo Tiên Quân là khó khăn bực nào?

Cho dù là Bát Tiên Quân cùng An Thanh, Nam Chiên, Đông Vân nhân vật bực này cũng cần phải mượn cơ duyên nguyên thủy chi địa lần này mới

có thể chứng được Tiên Quân, thậm chí Nam Chiên tiên vương thân tử đạo tiêu, ủy thác Giang Nam, Đông Vân đến nay còn chưa từng chứng được Tiên Quân!

Một tôn Tiên Vương bình thường như vậy là như thế nào chứng được Tiên Quân đây?

- Người này chứng được Tiên Quân, biến thành thượng khách của tiên trân thịnh hội. Hai người chúng ta ở một bên phục vụ, ta làm sao cũng không nghĩ tới tiểu nhân vật không để vào mắt năm đó giờ phút này lại biến hóa nhanh chóng, biến thành đại nhân vật!

Ma Ha cổ thần cười lạnh nói:

- Người này đối ngoại tuyên bố, hắn là chiếm được thánh được từ trên mảnh nhỏ của một gốc đạo quả tiền sử kết xuất, lúc này mới tu thành Tiên Quân, hơn nữa trong cơ thể hắn đúng là có khí tức của tiền sử thánh dược, giấu diếm được mọi người!

Trọng Quang tiên quân cười lạnh nói:

- Nhưng mà chúng ta lại biết chuyện này không đơn giản như vậy! Trong đại đạo của thể nội hắn, trong pháp bảo của hắn đều có lạc ấn của Bất Không đại đạo, mặc dù hắn giấu diếm rất tốt nhưng mà chúng ta lại từ trên người giáo chủ kiến thức qua Bất Không đại đạo chân chính! Hắc hắc, chúng ta đều bị hắn tính toán, năm đó Ma Ha đạo huynh trộm lấy Bất Không đạo quả chỉ là giả đạo quả mà Đế cùng Tôn lưu lại, đạo quả thật còn giấu ở trong đạo cung. Ban đầu Ma Ha bị phát hiện, rất nhiều Tiên Vương, Tiên Quân đánh tới, hắn không kịp chém giết tôn tiểu Tiên Vương kia, lập tức bứt ra chạy đi, mà những Tiên Vương, Tiên Quân khác chỉ lo đuổi giết Ma Ha, đạo cung thất thủ, tên tiểu Tiên Vương này liền trộm lấy Bất Không đạo quả chân chính!

Ma Ha cổ thần buồn bã nói:

- Bất Không, Bất Không, còn là không rồi... Chúng ta phát hiện người này đã thâm tàng bất lộ, chỉ sợ so với chúng ta năm đó còn mạnh hơn!

- Người này, giáo chủ hẳn biết được hắn là ai đi?

Trọng Quang tiên quân hỏi.

Giang Nam hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Viên Không tiên quân!

Ma Ha cổ thần lộ ra vẻ nghi hoặc, thấp giọng nói:

- Mới vừa rồi ta nhìn thấy hắc bào nam tử ở trên tế đàn kia, cơ hồ đã cho hắn là Bất Không chuyển thế, loại khí độ này, loại phong thái này cùng với Bất Không lĩnh tụ năm đó có tám chín phần tương tự. Nếu như Viên Không chiếm được Bất Không đạo quả, như vậy hắc bào nam tử này liền không thể nào là Bất Không lĩnh tụ chuyển thế, thật là kỳ quái...

Trong lòng Giang Nam khẽ động, khí độ phong thái của hắc bào nam tử kia cũng làm cho hắn có mấy phần nghi ngờ cùng cảm giác quen thuộc, đúng là rất có mấy phần tương tự với Bất Không đạo nhân mà hắn nhìn thấy ở nơi Đế, Tôn truyền pháp!

Bất quá nghi vấn cũng theo đó mà đến, nếu như Viên Không chiếm được Bất Không đạo quả, Bất Không đạo nhân há có thể chuyển thế sao?

Băng Liên đột nhiên nói:

- Các ngươi nói xem, Bất Không đạo nhân có khả năng luyện thành hai cái đạo quả hay không?

- Song sinh đạo quả?

Mọi người bật cười nói:

- Điều này sao có thể? Trong đạo quả ẩn chứa nguyên thần, trong nguyên

thần uẩn thần hồn, người nào có thể có được song nguyên thần song thần hồn?

Băng Liên thánh mẫu nhẹ giọng nói:

- Ta đã từng thấy qua người có song hồn!

Người có mấy cái đạo quả cũng không hiếm thấy, Giang Nam chính mình liền gặp qua không ít, ví dụ như Giang Tuyết chính là có mười đạo quả, một chút chín phụ, lại như Tiên Cung thái tử cùng Hậu Thổ tiên quân có sáu đạo quả, đem hồn phách chia thành sáu, riêng mình bồi xưỡng, bất quá những thủ đoạn này đều là đề thăng thực lực, là dùng phân thân luyện thành đạo quả, không tính là đạo quả chân chính.

Mười viên đạo quả của Giang Tuyết, một viên làm chủ, nguyên thần thần hồn đều ở trong chủ đạo quả, chín viên đạo quả khác đều là đạo quả do phân thân luyện thành, trong đó cũng không có thần hồn mấu chốt nhất.

Chương 2240: Lợi Hại.

Mấu chốt môn công pháp này của nàng chủ yếu là nàng gặp được may mắn, chín đại phân thân cũng là một phần thân thể của thân thể nàng, đạo quả của nàng cũng là một bộ phận của chủ đạo quả, tương lai đi tới một tầng thứ nhất định liền có thể chín đại phân thân đạo quả dung nhập vào trong chủ đạo quả, đạt được đề thăng kinh người.

Sáu viên đạo quả của Hậu Thổ nữ Tiên Quân cùng Tiên Cung thái tử lại là đem hồn phách phân thành sáu, tự mình bồi dưỡng một cái, hóa thành Thiên tiên, Địa tiên, Nhân tiên, Tu la tiên, Quỷ tiên, Thần tiên lục đạo đạo quả, lục đạo đạo quả này đều thuộc về quan hệ bình đẳng, mỗi cái đạo quả đều là một mạng, có thể riêng mình tu luyện, tốc độ tu luyện của bọn họ có thể đạt tới gấp sáu lần so với những người khác.

Lục đạo hợp nhất liền sẽ có được chiến lực kinh người!

Loại công pháp này cùng thập toàn đại đạo của Giang Tuyết có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu, đều có sở trường riêng, nhưng tổng thể mà nói, thập toàn đạo quả của Giang Tuyết thì mạnh hơn một chút.

Tốc độ tu luyện của bọn họ cũng không chênh lệch nhiều, Giang Tuyết thắng ở giảo hoạt đa trí, làm cho người ta không phân rõ cái nào mới là chủ đạo quả của nàng, nếu như bị địch nhân đánh chết có thể dùng phó đạo quả chết thay. Bất quá nếu như chín viên phó đạo quả đều bị đối thủ chém giết, hoặc là tìm được chủ đạo quả của nàng, nàng cũng sẽ thân tử đạo tiêu.

Mà lục đạo đạo quả nếu như bị hao tổn liền sẽ ảnh hưởng đến phát huy của thực lực bản thể, ví dụ như Tiên Cung thái tử bị Giang Nam đánh nát ba viên đạo quả, cơ hồ là lâm vào kết quả hồn phi phách tán.

Công pháp của Giang Tuyết cùng Hậu Thổ tiên quân, Tiên Cung thái tử mặc dù tinh diệu dị thường nhưng mà bọn họ đều là có một cái thần hồn, người có song sinh thần hồn, song sinh đạo quả thì Giang Nam chưa từng thấy qua!

Hai cái thần hồn, hai cái nguyên thần, hai cái đạo quả đều là chủ thần hồn, chủ nguyên thần, chủ đạo quả, cái này đúng là chưa nghe nói đến!

- Bất Không đạo nhân có khả năng là song sinh đạo quả hay không?

Giang Nam nhìn về phía Ma Ha cổ thần, hỏi.

Ma Ha cổ thần mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn, ánh mắt lộ ra vẻ mờ mịt, lắc đầu nói:

- Chưa từng nghe nói qua, Bất Không thủ lĩnh tương đối nghiêm túc, ta mặc dù là thuộc hạ của hắn nhưng mà đối với hắn hiểu rõ cũng không nhiều.

Mọi người đều cau mày, nếu như Bất Không đạo nhân có song sinh đạo quả, như vậy hắc bào nam tử kia liền không thể nào là Bất Không rồi, bởi vì Bất Không đạo quả rơi vào trong tay Viên Không tiên quân.

- Viên Không, Viên Không, đại đạo của hắn không linh thông thấu, chỗ cư ngụ cũng là một cái viên luân cự đại.

Giang Nam nhẹ giọng nói:

-Ta đã gặp qua pháp bảo Bích Không Kim Trạc của hắn, ngoài tròn trong trống rỗng, bao phủ trên người của ta, ngay cả ta đều không thể ngăn cản, rất là lợi hại. Bất quá sợ rằng người này vẫn là giấu diếm rồi, thực lực của hắn xa không chỉ biểu hiện ra đơn giản như vậy!

Băng Liên thánh mẫu đột nhiên nói:

- Ma Ha, mới vừa rồi ngươi nói Viên Không là đệ tử của Ngọc Kinh tiên quân, Viên Không đột nhiên từ Tiên Vương đề thăng đến cảnh giới Tiên

Quân, Ngọc Kinh tiên quân sẽ không có cảm giác kỳ quái sao? Nếu như Ngọc Kinh tiên quân không cảm giác được kỳ quái, ở trong này có phải là có chuyển ẩn nấp ở bên trong hay không?

Ma Ha cùng Trọng Quang hơi ngẩn ra, liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt ngưng trọng, Trọng Quang tiên quân cười lạnh nói:

- Ngọc Kinh, bề ngoài nhìn như trung hậu lão thành, kỳ thực gian tựa như quỷ, hắn cùng với ta, Huyền Đô, Càn Nguyên đều là cường giả cùng một tầng thứ. Nếu như Viên Không trộm lấy Bất Không đạo quả, ngược lại là không thể nào giấu diếm được hắn!

Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Như vậy Bất Không đạo quả rốt cuộc là rơi vào trong tay Viên Không hay là rơi vào tay Ngọc Kinh?

Ma Ha cùng Trọng Quang không khỏi ngây người, thanh âm của Trọng Quang tiên quân có chút phát run, nói:

- Ý của ngươi là Ngọc Kinh mưu đồ bí mật cướp lấy Bất Không đạo quả, lệnh Viên Không đi trộm, mà Ma Ha chẳng qua là vừa lúc gặp phải, biến thành con cờ của Ngọc Kinh để giấu diếm chân tướng? Bất Không đạo quả này trên thực tế vẫn là rơi vào tay Ngọc Kinh? Không đúng, không đúng, Ngọc Kinh người này mặc dù giảo hoạt nhưng mà còn không ám toán được lão quỷ đầu Ma Ha đi? Hắn nhưng mà Ma Ha đại trí tuệ Cổ Thần của Hỗn Độn thiên quốc!

Mặt cười của Ma Ha cổ thần nhất thời thay đổi, cau mày nói:

- Đợi một chút! Trong này đúng là có cổ quái, ta lúc đầu nảy lòng tham trộm lấy Bất Không đạo quả, đích xác là từ chỗ của Ngọc Kinh nhận được tin tức. Đó là lúc Đại Diễn cùng ta với La Ma đánh tới Tiên giới, ta cùng với Ngọc Kinh giao thủ, ta lấy Hồng Mông Tam Thánh Kinh hóa thành tam thế thân, tam thế thân lẻn vào Ngọc Kinh tiên thành, luyện hóa đạo quả khác. Ta

mới vừa đem đạo quả lấy ra ngoài, Ngọc Kinh trở về, tam thế thân của ta chỉ đành phải rút đi, bất quá ta từ trong đạo quả của hắn lấy được tin tức Bất Không đạo quả giấu ở trong Đạo cung.

Sắc mặt của Giang Nam ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Trong này quả thực có chỗ rất cổ quái, các ngươi có biết Trấn Ngục là ai phong tỏa hay không?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Giang Nam thở dài nói:

- Trấn Ngục là chiến trường cuối cùng của Ma Ha đạo huynh cùng Trọng Quang đạo huynh, Ngọc Kinh tiên quân bày ra kết giới, phong tỏa phiến chiến trường này, người trông chừng kết giới tên gọi là Nguyên Bạch tiên nhân, bên ngoài là đệ tử của Trường Sinh tiên vương, nhưng trên thực tế nghe theo hiệu lệnh của Ngọc Kinh tiên quân.

Mọi người ngược lại hít vào một ngụm khí lạnh, Tử Tiêu lão đạo lẩm bẩm nói:

- Ngọc Kinh phong ấn Trấn ngục, phong ấn chỉ sợ không phải là Bất Không đạo quả mà là phong ấn Ma Ha cùng Trọng Quang đạo huynh, tránh cho bọn họ chuyển thế, đem tin tức để lộ ra a... Quái rồi, quái rồi...

Sắc mặt của lão đạo này đột nhiên thay đổi, đột nhiên run giọng nói:

- Ngọc Kinh có thể cùng Thần Mẫu đạo quân có điều liên lạc hay không?

Giang Nam cau mày nói:

- Đạo huynh cớ gì nói ra lời ấy?

Sắc mặt của Tử Tiêu lão đạo tái nhợt, thấp giọng nói:

- Hậu Thổ tiên vương là đạo lữ của Ngọc Kinh tiên quân, vì vậy Bát Tiên Vương chúng ta năm đó có quan hệ với Ngọc Kinh tiên quân cũng là cực kỳ thân mật. Năm đó Bát Tiên Vương chúng ta ở tiên giới có thế lực không lớn,

cũng là ở dưới sự ủng hộ của hắn mới chiếm cứ được trung ương bát châu, sau đó mới dần dần phát triển, binh cường mã tráng, vượt xa những Tiên Vương khác. Năm đó ta đi tới cấm địa của Thần Mẫu đạo quân, nhưng cũng là từ chỗ của Ngọc Kinh nhận được một bức cổ đồ, phía trên ghi lại đủ loại bố trí của Thần Mẫu cấm địa, ta sốt ruột đột phá đến Tiên Quân cho nên một mình đi tới, kết quả là ở trong đó dẫn ra một tôn ma đầu tiền sử, cướp lấy trí nhớ cùng hết thảy của ta, đem ta trấn áp nhốt lại...

Trong lòng mọi người trầm xuống, cho dù là Giang Nam cũng là trong lòng lạnh băng, mắt của Băng Liên thánh mẫu sáng rực lên, vỗ tay cười nói:

- Gia hỏa này thật lợi hại! Ngọc Kinh này hơn phân nửa là trên cùng một tuyến với Thần Mẫu rồi, lúc này mới cổ động ngươi đi Thần Mẫu cấm khu, đem ngươi dâng ra cho Thần Mẫu ăn, mà hắn thì có thể thông qua thế thân của ngươi, chính là cái Tử Tiêu giả kia, cùng Thần Mẫu bắt được liên lạc. Tên tiểu gia hỏa này mưu đồ không nhỏ a! Bảy tên Tiên Vương khác sở dĩ đầu nhập vào Thần Mẫu đạo quân, các ngươi nói có phải hay không có thể là do tiểu tử Ngọc Lâm Tử kia truyền thụ công pháp cảm ứng cho Thất Tiên Vương có vấn đề?

- Cảm ứng công pháp?

Giang Nam không giải thích được.

Băng Liên thánh mẫu cười nói:

- Chính là công pháp cảm ứng Tiên đạo linh căn! Lúc ấy ngươi đang cố gắng sửa đổi Thiên Liên cảm ứng thiên, không có chú ý tới, ta nhưng thấy tiểu tử Ngọc Lâm Tử kia quỷ quỷ túy túy đến gần đám người Ngọc Hoàng, truyền thụ cho bọn họ một thiên công pháp cảm ứng Tiên đạo linh căn. Nếu như Ngọc Kinh ở trong thiên công pháp này động tay chân, Thất Tiên Vương sẽ bị một lưới bắt hết, trở thành một phần tử của Thần Mẫu!

Giang Nam nghi ngờ nói:

- Nói như vậy Thất Tiên Vương không phải là ở trước khi Tiên giới nguyên thủy chi địa mở ra liền đầu nhập vào Thần Mẫu. Mà là ở sau khi tiến vào nguyên thủy chi địa mới bị Thần Mẫu đạo quân khống chế? Mà bọn họ cũng không phải là giả bộ, mà là bị Ngọc Kinh ám toán? Như vậy Huyền Đô tiên quân gặp nạn, bị trấn áp ở hạ giới 5400 vạn năm, ảnh hưởng đến cửu đại bổ thiên thần nhân cùng lưỡng đại vũ trụ 5400 vạn năm hạo kiếp, có theerhay không cũng có quan hệ với hắn? Dù sao thiên phú của Huyền Đô cực cao, sơ hở lại ít, đối với Ngọc Kinh có uy hiếp rất lớn...

Huyền Đô tiên quân gặp nạn là ở hơn 5600 vạn năm trước, ở trong lòng mọi người tại tràng chỉ có Giang Nam đối với cái này có điều hiểu rõ, những người khác đều chưa từng trải qua.

Mọi người một mảnh mờ mịt.

Đột nhiên Giang Nam thấy Tịch Ứng Tình, Bình Thiên lão tổ cùng Chung Tú Tú, Bán Viên đạo nhân đi vào sơn môn, trong lòng khẽ động, lúc này mời bốn người đến đây.

Tịch Ứng Tình, Bình Thiên lão tổ, Chung Tú Tú cùng Bán Viên đạo nhân đều có chiến lực Tiên Vương cấp, không cách nào đi lên tế đàn, chỉ có thể đi lên một hai bậc thang.

Bất quá Tịch Ứng Tình cùng Bình Thiên lão tổ đột nhiên tế lên Tạo Hóa tiên đỉnh, Chung Tú Tú cùng Bán Viên đạo nhân tế lên một cây đại bổng tử sáng chói, bốn người lại đi lên mấy cái bậc thang, nhưng rốt cuộc khó có thể tiếp tục, chỉ đành phải riêng mình ngồi xuống tìm hiểu.

- Tịch đại ca, Bình Thiên lão sư, ta mượn Tạo Hóa Tiên Đỉnh của các ngươi dùng một chút!

Pháp lực của Giang Nam xông ra, hướng phía dưới cuốn lấy, đem Tạo Hóa Tiên Đỉnh mang tới. Kiện tiên đỉnh này cổ phác đại khí, chỗ đỉnh tai của tiên đỉnh, hai đầu thần ma riêng mình ngồi ở chỗ đó, chính là Huyền Tổ cùng Hoàng Tổ hay người.

- Ha hả, Huyền Thiên, tiểu tử ngươi cuối cùng trưởng thành đến lợi hại như thế rồi!

Hoàng Tổ cực kỳ hưng phấn, đứng ở trên tai đỉnh, bốn đầu bốn tay, quơ tay múa chân, nói liên tục không ngừng, cười nói:

- Những năm này ta thỉnh thoảng nhớ tới ngươi, cùng Huyền Tổ này đàm luận đến ngươi, không biết ngươi ở hạ giới lăn lộn đến dạng nào rồi, Huyền Hoàng tiểu tử kia phát đạt rồi, làm đồng tử của Huyền Đô lão đại gia, đúng rồi, ngươi ăn chưa?

Huyền Tổ liền trợn trắng mắt, một bộ tức giận nổ phổi hiển nhiên bị lời của Hoàng Tổ này hành hạ thật lâu.

Giang Nam nhìn về phía Huyền Tổ, cũng tức là Tạo Hóa lão tổ từng là một trong cửu đại Bổ Thiên thần nhân, cười nói:

- Tạo Hóa đạo hữu, ở trên tiên đỉnh nhưng có sung sướng?

- Sung sướng?

Huyền Tổ tức quá mà cười, cả giận nói:

- Huyền Thiên, ngươi đứng ở trên phá đỉnh này ngồi xổm vài ức năm thử một chút xem? Ngồi xổm vài ức năm còn phải mỗi ngày nghe gia hỏa này ồn ào không ngừng, ngươi thử xem một chút!

Giang Nam tức cười, đột nhiên nghiêm mặt nói:

- Năm đó ngươi từ trên Tạo Hóa tiên đỉnh hạ giới, không biết là người phương nào nói cho ngươi biết Huyền Đô tiên quân sắp gặp nạn, để cho ngươi hạ giới?

Huyền Tổ nháy mắt mấy cái, cười nói:

- Chính mình tính ra, Huyền Đô lão tiểu tử đó, lão tử đã sớm muốn lộng chết hắn, đáng tiếc thất bại trong gang tất. Được làm vua thua làm giặc, ta

thua rồi, còn có cái gì có thể nói? Nếu như ta thắng, hắc hắc, lão tử liền tự do tự tại rôi, người nào cũng không quản được ta! Trấn áp lão tiểu tử đó hơn năm ngàn vạn năm, ta đời này coi như là đáng giá...

Giang Nam cười lạnh nói:

- Ngươi có thể suy tính ra kiếp số của Tiên Quân sao? Đạo hữu, rốt cuộc là ai nói cho ngươi chuyện này? Ngươi có thể giấu diếm được ta nhưng không thể gạt được Huyền Đô đạo huynh đi?

Hoàng Tổ ở một bên dài dòng nói:

- Còn có thể là ai? Không phải là Viên Không tiểu tử kia sao? Viên Không có mấy ngày đi tới Huyền Đô tiên thành, thấy Tạo Hóa tiên đỉnh, đối với hai anh em chúng ta nói, lúc lão gia ở hạ giới từng khai thiên chưa hoàn toàn xong hết, chỉ sợ sẽ lưu lại nhân quả kiếp số. Huyền Tổ tiểu tử này lúc đó mới len lén lưu hạ giới, muốn đem lão gia hại chết. Lão gia lần này còn sống trở về, coi như là sáng tỏ nhân quả, biết được lợi hại trong đó, Viên Không nười này năm đó còn cổ động Càn Nguyên lão gia, nhưng Tiên Quân của Tiên Tôn cung khác, một ít người trong Bát Tiên Vương còn liên lạc với La Ma, cơ hồ đem lão gia đánh giết. Lão gia nói, Càn Nguyên người này cũng không ra tay độc ác, nhưng cũng phải để cho hắn hắn cái thiệt thòi, bất quá những người khác đều phải kết thúc...

Ma Ha, Trọng Quang, Tử Tiêu cùng Băng Liên thánh mẫu liên tục đánh mấy cái rùng mình, Giang Nam cau mày nói:

- Thì ra lại là Viên Không, đệ tử của Ngọc Kinh!

Ma Ha trầm giọng nói:

- Ha hả, trừ đi HUyền Đô, trong tiên giới có thể kiềm chế Ngọc Kinh tiên quân chỉ còn lại Càn Nguyên lão hỗn đản này rồi!

Giang Nam lắc đầu nói:

- Càn Nguyên đạo huynh đùa giỡn với đời, không nghiêm chỉnh, mặc dù lợi hại nhưng uy hiếp đối với Ngọc Kinh tiên quân không lớn. Nếu như Huyền Đô chưa chết, trở lại tiên giới, lấy đại thù giữa Huyền Đô cùng Càn Nguyên, hai người nhất định sẽ thủy hỏa bất dung, cho nên Ngọc Kinh tiên quân không cần đối phó với Càn Nguyên. Chỉ là hắn không ngờ rằng, Huyền Đô đạo huynh lại cùng Càn Nguyên đạo huynh hóa giải ân oán rồi, hai người ngược lại có dấu hiệu liên thủ!

Trọng Quang tiên quân lẩm bẩm nói:

- Đây chỉ là suy đoán của các ngươi, Ngọc Kinh mặc dù giảo hoạt nhưng không thể nào âm hiểm như các ngươi nói được...

Băng Liên thánh mẫu hăng hái bừng bừng, nói:

- Tất cả sự kiện đều có dính líu đến Ngọc Kinh tiên quân, hắn không thể không đáng giả để hoài nghi! Một cái bẫy phủ lên một cái bẫy, đem nhân vật lợi hại của Tiên giới đều cho vào trong đó, gia hỏa lợi hại như thế đã lâu rồi chưa từng thấy được!

Chương 2241: Vạn Tượng Đạo Tổ.

Thiếu nữ này hào hứng, vui mừng khôn xiết, kêu lên:

- Gia hỏa lợi hại như thế, đánh chết hắn, nhất định phải đánh chết hắn!

Ma Ha cùng Trọng Quang tiên quân ngẩng đầu, liếc nhìn Băng Liên thánh mẫu dứng ở trên tế đàn một cái, Trọng Quang tiên quân cười nói:

- Giáo chủ, đây là nữ nhi của ngươi a? Quả nhiên là băng tuyết khả ái, liền là có chút không biết trời cao đất rộng.

Giang Nam kinh ngạc, đang muốn phủ nhận Băng Liên thánh mẫu là con gái của mình, Ma Ha cổ thần cười lạnh nói:

- Tiểu nha đầu, đừng nói ngươi, coi như là cha ngươi Giang giáo chủ cũng xa xa không phải là đối thủ của Ngọc Kinh tiên quân, Ngọc Kinh có thể một ngón tay liền đem cha ngươi bóp chết rồi!

Giang Nam giận quá mà cười, nói:

- Một đầu ngón tay của Ngọc Kinh liền có thể bóp chết ta? Ta lại không tin!

Trọng Quang cùng Ma Ha hiển nhiên không có nghe được đối thoại của Thiên Hoag, Vô Tà hai vị chuyển thế Đạo Quân nói về Giang Nam, không nhận ra Băng Liên thánh nữ, nhìn thấy tiểu cô nương mà Giang Nam mang theo mới mười hai, mười ba tuổi liền đương nhiên cho rằng nàng là nữ nhi của Giang Nam, không khỏi lên tiếng châm chọc một phen.

Sắc mặt của Tử Tiêu lão đạo cổ quái, có chút đồng tình nhìn Ma Ha cùng Trọng Quang, vội vàng đứng xa một chút.

Băng Liên thánh mẫu cũng là giận dữ, ngồi xổm người xuống vung lên tiểu quyền đầu điên cuồng hướng sau đầu của hai cái Tiên Quân chuyển thế mà đánh xuống:

- Không có mắt, cho các ngươi không có mắt! Nếu là lúc trước tiểu nhân vật như các ngươi, cô nương một cước liền giết chết đi! Ngọc Kinh loại nhân vật kia, một cước của cô nương cũng có thể đãm chết nửa người hắn!

Tiểu quyền đầu rơi xuống như mưa, Trọng Quang cùng Ma Ha bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, trên đầu nổi lên từng cục, Ma Ha cổ thần giận dữ kêu lên:

- Huyền Thiên, lại không ngăn cản khuê nữ nhà ngươi, ta liền trở mặt... Nha đầu chết tiệt kia, ngươi làm ta mất công trang điểm rồi... Ngươi còn đánh? Lão nương liều mạng với ngươi...

Tiểu nha đầu này tuổi tuy nhỏ, mới vừa mới đản sinh hai ba ngày nhưng mà khí lực lại không nhỏ, may mà Trọng Quang cùng Ma Ha hai người là người tái thế, lại tu luyện tới cảnh giới Tiên Vương, đem thân thể luyện đến gần như kiếp trước của mình, cũng chịu không được tiểu quyền đầu của nàng.

Thân thể của nàng chính là lấy Tiên đạo linh căn, một đóa thủy trung liên hoa luyện thành. Lại dùng đại đạo nguyên dịch tẩm bổ thân thể, toàn thân không có nửa phần tạp chất, cho dù là Giang Nam đối với thân thể của nàng cũng là sợ hãi than, có thể nghĩ được thân thể này của Băng Liên thánh mãu là kinh người bậc nào!

Mặc dù thời gian tu luyện một thế này của Băng Liên thánh mẫu ngắn ngủi, nhưng khởi điểm lại cao, nàng hôm nay chưa đột phá tới cảnh giới Tiên Vương, bất quá thực lực dĩ nhiên đã truy thẳng tới hai cái Tiên Quân chuyển thế là Trọng Quang cùng Ma Ha.

Dù sao kiếp trước nàng là Thiên Quân, lại có điều kiện tốt như vậy, không có tiến bộ kinh người cũng nói không xong.

Hơn nữa trong cơ thể nàng còn tích lũy năng lượng đại đạo nguyên dịch dư thừa, nghĩ đến qua không lâu nữa chỉ sợ là có thể mở ra đạo quả đạo cung rồi. Chỉ là nàng lại không thử đột phá, mà là đang củng cố cảnh giới, tránh để cảnh giới không vững chắc.

Băng Liên thánh mẫu tiếp tục hành hung một trận, sau một lúc lâu, Trọng Quang cùng Ma Ha hai người đầu sưng giống như hai cái đầu heo, Giang Nam đều chưa từng nói ra một lời khuyên, cười lạnh nhìn hai người bị đánh.

Hiện tại Giang Nam đã khôi phục tu vi, lại có Vạn Chú Thiên Chung nơi tay, hai người đều không dám trở mặt.

- Huyền Thiên giáo chủ, cũng là một người tâm đen!

Tử Tiêu lão đạo ở một bên nhìn, thầm nghĩ.

Giang Nam đợi Băng Liên thánh mẫu tiêu tan tức giận, lúc này mới ho khan một tiếng, nói:

- Hai vị đạo huynh, vị này là Băng Liên thánh mẫu, Thiên Quân tiền sử thời đại Yêu đạo, hôm nay chuyển thế, cũng không phải là có quan hệ cha con với ta.

- Tiền sử Thiên Quân chuyển thế?

Ma Ha cùng Trọng Quang sắc mặt kịch biến, Trọng Quang tiên quân lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, nếu như là nữ nhi của ngươi, đánh chúng ta cũng là đánh, nhưng nếu như tiền sử Thiên Quân chuyển thế, ta đây chỉ có thể nói ngươi hoa mắt ù tai! Tiền sử tồn tại, không ai là không muốn phá vỡ Tiên giới do Đế, Tôn cùng Bất Không mở ra, trở thành chúa tể của Tiên giới! Ngươi mang theo một cái Thiên Quân chuyển thế, sớm muộn gì tất sẽ gây ra đại họa, nguy hại Tiên giới ta!

Ma Ha cổ thần cũng là lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, Hỗn Độn Cổ Thần ta cũng là hảo nam nhi tranh tranh thiết cốt, mặc dù có tranh đấu với tiên nhân của Tiên giới, nhưng có lẽ không có người nào cấu kết với tồn tại tiền sử! Ngươi cấu kết với lão yêu phụ tiền sử, khí tiết hoàn toàn biến mất, làm người ta khinh thường! Gian nhân giống như ngươi hẳn là ba đao sáu động, ném tới ma quật cho quái thú ăn, cho ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không xong!

Giang Nam tức cười, cười nói:

- Băng Liên thánh mẫu không phải là người xấu!

- Ngươi bị lão yêu bà này che mắt rồi!

Trọng Quang tiên quân kêu lên:

- Hiện tại ngươi xuất thủ giết chết lão yêu bà này vẫn còn kịp...

- Lão yêu bà? Ngươi nói ai là lão yêu bà?

Mặt cười của Băng Liên thánh mẫu nhất thời biến đổi, lại tóm lấy hai người quyền đấm cước đá một trận, Ma Ha cổ thần cả giận nói:

- Yêu phụ, ta thà chết chứ không chịu khuất phục... Ngươi làm xộc xệch xiêm y của nhân gia, nhân gia liều mạng với ngươi!

Giang Nam ho khan một tiếng, ngăn ba người lại, cười nói:

- Các ngươi yên tâm, ta là người hộ đạo của Băng Liên đạo hữu, sẽ không để cho nàng bị tổn thương, cũng quả quyết sẽ không để cho nàng nguy hại đến Tiên giới ta. Hai vị đạo huynh, nhân phẩm Huyền Thiên ta ở chỗ này, hai vị đại khái có thể yên tâm!

Trọng Quang tiên quân cười lạnh nói:

- Giáo chủ, nếu như nàng trở thành Thiên Quân rồi, ngươi có thể làm gì được nàng sao? Theo ý ta, vẫn là trước trảm thảo trừ căn, giết chết Băng Liên lão yêu bà này!

Băng Liên thánh mẫu giận dữ, lại muốn đi đánh hai người, Giang Nam ngăn cản nàng, lạnh nhạt nói:

- Hai vị đạo huynh đại khái có thể đem tâm đặt xuống, Giang mỗ mặc dù bất tài, nhưng đừng nói là Thiên Quân chuyển thế, coi như là Đạo Quân chuyển thế ta cũng đánh chết đả thương mấy người rồi.

Trong lòng hai người Trọng Quang cùng Ma Ha nghiêm nghị, nhứ tới mới vừa rồi Giang Nam đánh chết Thần Mẫu đạo quân, trọng thương Vạn Chú đạo quân, làm cho mấy tôn đạo quân khác cùng Hỗn Độn Cổ Thần phải rút đi, mặc dù không muốn thừa nhận nhưng cũng không khỏi bội phục thủ đoạn của Giang Nam!

- Chỉ hi vọng như thế!

Trọng Quang tiên quân nghiêm mặt nói:

- Giáo chủ, chỉ mong tương lai ngươi sẽ nhớ tới lời nói ngày hôm nay, chớ quên, ngươi thủy chung là sinh linh sinh trưởng ở Tiên giới ta, không phải là yêu ma quỷ quái của tiền sử!

Giang Nam cũng không khỏi bội phục một lời nhiệt huyết của hai người, nghiêm mặt nói:

- Tất không dám quên!

Mọi người để xong khúc mắc trong tâm, lại nói chuyện một đoạn thời gian, Giang Nam đem Tạo Hóa tiên đỉnh trả lại cho Bình Thiên lão tổ, dẫn dắt Băng Liên thánh mẫu rời đi, Băng Liên thánh mẫu cũng sắp sửa chứng đạo Tiên Vương, bất quá trước đó nàng còn muốn thu hoạch vài gốc Tiên đạo linh căn, cần Giang Nam hộ pháp cho nàng.

Tử Tiêu lão đạo cũng không đi theo, mà đám người Tịch Ứng Tình, Bình Thiên lão tổ cũng đang tham ngộ hà quang trên thềm đá, không có theo hắn cùng rời đi.

- Tiến vào Thiên Quân chi môn, cần phá cấm phù, như vậy Thiên Vị Bảng đạo phù hẳn là tiến vào Đạo quân chi môn, mà những ngọc phù kia lại là có tác dụng gì?

Giang Nam ngoài hộ pháp cho Băng Liên thánh mẫu ra, đem những ngọc phù mà mình chiếm được lấy ra, hắn lấy được rất nhiều ngọc phù, đạt tới hơn sáu bảy mươi tấm, chẳng qua là không biết tác dụng của những ngọc phù này, hắn cũng không cách nào làm gì được.

- Khoảng cách Đạo quân chi môn mở ra hẳn là không còn xa đi?

Hắn nhìn về phía sơn xuyên hà lưu đại dương ở trong Thiên Quân chi môn, thầm nghĩ trong lòng:

- Thần Mẫu đạo quân đã chết, Bát Tiên Quân lại còn sống, giờ phút này tám người bọn họ bị ta đánh trọng thương, đây ngược lại là thời cơ tốt nhất để diệt trừ bọn họ! Vạn Chú đạo quân lại cũng bị ta đánh cho trọng thương, nếu hắn không chết, ta thủy chung không thể hoàn toàn nắm trong tay Vạn Chú Thiên Chung...

Giang Nam khẽ cau mày, lúc hắn thúc dục Vạn Chú Thiên Chung đuổi giết Thần Mẫu đạo quân cùng Vạn Chú đạo quân có thể rõ ràng cảm ứng được uy năng của Vạn Chú Thiên Chung có một tia đình trệ, thế cho nên bị Vạn Chú đạo quân chạy trốn.

Vạn Chú đạo quân chính là chủ nhân của Vạn Chú Thiên Chung, những người khác có lẽ không thể từ trong tay Giang Nam cướp đi Vạn Chú Thiên Chung, nhưng mà Vạn Chú đạo quân lại có thể!

Giang Nam sở dĩ có thể nắm Vạn Chú Thiên Chung trong tay là dựa vào chính mình ở trên toái phiến của Vạn Chú Thiên Chung, đem đạo quả ký thác vào trong hạch tâm của kiện Tiên thiên pháp bảo này, Vạn Chú Thiên Chung trọng quy nhất thể, biến thành Tiên thiên pháp bảo đầy đủ, đạo quả của hắn cũng vì vậy mà ký thác vào trong Tiên thiên pháp bảo này!

Bất quá không có tu vi Thiên Quân, đạo quả của hắn vẫn chỉ là nắm trong tay hạch tâm của thiên chung mà thôi, không thể đem tất cả công hiệu của kiện thiên chung này đều hoàn toàn nắm trong tay.

Nếu như tu vi thực lực của Vạn Chú đạo quân vượt xa hắn, vẫn là có thể dễ dàng từ trong tay hắn cướp lấy quyền khống chế Vạn Chú Thiên Chung!

- Người này chưa diệt trừ, cuối cùng là một cái tai họa ngầm!

Mà vào lúc này, giữa núi non tuấn lĩnh của Thiên Quân chi môn, ở một chỗ bí mật chỉ thấy rất nhiều bóng dáng phá toái đang hướng trung gian tụ lại, bóng dáng đang không ngừng chảy máu, qua một lúc lâu tất cả bóng dáng mới tụ tập lại ở chung một chỗ.

Bóng dáng đung đưa, thân thể của Vạn Chú đạo quân dần dần từ bóng dáng trở nên chân thật, ngồi xếp bằng xuống, sắc mặt tái nhợt.

- Huyền Thiên người này quả thực chính là khắc tinh của ta, cư nhiên đã đem đạo quả của chính mình ký thác vào hạch tâm của Vạn Chú Thiên Chung, thế cho nên để cho ta ăn thiệt thòi lớn!

Vạn Chú đạo quân tăng nhanh chữa thương, lạnh lùng nói:

- Bất quá muốn nhận được Tiên thiên pháp bảo của ta không dễ dàng như vậy, ta rất nhanh sẽ tăng lên thực lực vượt xa hắn, đem đồ thuộc về ta triệu hồi, đem hắn xử tử... Người nào?

Sắc mặt của hắn biến hóa, hướng lên một tòa núi lớn nhìn lại, chỉ thấy trên tòa núi lớn kia không biết lúc nào lại xuất hiện một tôn Tiên Quân, đứng thẳng ở trên đỉnh núi, thân hình phiêu nhiên.

Vạn Chú đạo quân ngưng mắt nhìn lại, thế nhưng không nhìn rõ diện mục của người nọ.

Chỉ thấy người nọ đột nhiên khẽ động thân hình, cất bước đi xuống đỉnh núi, hướng hắn từ từ đi tới.

Sắc mặt của Vạn Chú đạo quân nhất thời biến đổi, trong thoáng chốc chỉ cảm thấy người nọ vừa động, thân thể phagnr phất có đại thiên thời không biến huyễn khó lường, từng cái thế giới quang thải rực rỡ đập vào mắt, để cho thiên này cũng không phải là thiên này, để cho địa này cũng không phải là địa này!

- Ngươi là...

Vạn Chú đạo quân run giọng nói.

Người nọ dần dần đến gần, diện mục dần dần rõ ràng, thời không biến ảo quanh thân biến mất không thấy gì nữa, lộ ra diện mục của Nguyên Dục tiên quân, cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu, đã lâu không gặp!

- Ngươi còn sống...

Vạn Chú đạo quân khuôn mặt vặn vẹo, trong mắt có sợ hãi, cũng có ngoài ý muốn, run giọng nói:

- Ngươi làm sao có thể còn sống? Làm sao ngươi sống qua được Tịch diệt kiếp? Vì sao ngươi không bị Đế cùng Tôn trấn áp?

Nguyên Dục tiên quân mỉm cười nói:

- Ta ở sau Tịch diệt kiếp gặp qua Đế cùng Tôn, cùng bọn họ luận đạo ba trăm năm, cuối cùng bị thua. Cho nên sau khi bọn họ mở Tiên giới, ta liền ứng ước chuyển thế, muốn ở một thế này tìm kiếm đại đạo của Bất diệt, tìm kiếm được phương pháp đánh bại hai người bọn họ.

Vạn Chú đạo quân run giọng nói:

- Ngươi là tới giết ta sao?

Nguyên Dục tiên quân không nhịn được cười lên:

- Ta chỉ là đi ngang qua nơi này, làm sao sẽ tới giết ngươi? Ngươi không nhìn tới ta hôm nay ở Tiên giới có danh tiếng không tệ sao? Ta há lại tùy tiện động thủ giết người?

- Ngươi không phải là người tùy tiện động thủ giết người?

Vạn Chú đạo quân phảng phất như nghe được chuyện buồn cười nhất, cắn răng nói:

- Vậy người vì sao muốn trảm sát vô số sinh linh ở thời đại Chú đạo ta? Nếu không phải ta có được Vạn Chú Thiên Chung, ngay cả ta cũng bị ngươi chém! Một nửa sinh linh của Chú đạo vũ trụ ta, bao gồm hậu thế của ta đều bị ngươi giết! Đây rốt cuộc là tại sao?

- Bởi vì...

Nguyên Dục tiên quân từ mi thiện mục, mỉm cười nói:

- Ta muốn thí nghiệm một chút, xem một chút sau khi giết chết bọn họ có thể trì hoãn Tịch diệt kiếp hay không. Kết quả là ta vẫn bị thất bại, giết bọn họ cũng không thể trì hoãn Tịch diệt kiếp đến.

- Vì thí nghiệm một cái ý nghĩ của ngươi, ngươi liền tru diệt nhiều sinh linh như vậy?

Khuôn mặt của Vạn Chú đạo quân có chút vặn vẹo, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Vạn Tượng đạo tổ, ngươi cái đồ biến thái này!

Nguyên Dục tiên quân vỗ vỗ khuôn mặt của hắn, xoay người rời đi, cười nói:

- Ta còn cảm thấy ta giết còn ít, hẳn là nên giết hết tất cả sinh linh, nói không chừng liền có thể để cho Tịch diệt kiếp biến mất. Tịch diệt kiếp của tiên đạo sắp đến rồi, ta sẽ thí nghiệm cái ý nghĩ này một chút, hảo hảo sống

sót, ngươi sẽ đợi đến một ngày kia!

Ở bên trong Thiên Quân chi môn, Băng Liên thánh mẫu đã thu gốc Tiên đạo linh căn thứ ba, còn đang thu gốc thứ tư, đột phá cực hạn mà kiếp trước chính mình không thể, tranh thủ đạt tới năm gốc linh căn.

Giang Nam cũng dang sưu tầm Tiên đạo linh căn thích hợp với mình, hắn đã mở đạo quả đạo cung, chứng được Thần Vương, tự nhiên trong đọa cung có thể dung nạp càng nhiều linh căn, trong Thiên Quân chi môn có ba ngàn linh căn, cường giả tiến vào nơi này lấy đi liền là một thành còn chưa tới, nơi đây còn có rất nhiều linh căn có thể chọn lựa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2242: Các Ngươi Cho, Ta Không Cần!

- Hỗn độn linh căn do Bất Không đạo nhân lưu lại!

Trong lòng Giang Nam đột nhiên chấn động, chỉ thấy ở một chỗ khe núi, hỗn độn dũng động, hồng mông mờ mịt, trong đó ẩn chứa một đầu hỗn độn thú sáu chân bốn cánh không có diện mục, quanh thân dấy lên xích hỏa, tìm không ra diện mục.

- Đế Giang, Đế Giang!

Trong bụng đầu Hỗn độn thú này truyền đến tiếng kêu, trong lòng Giang Nam khẽ động:

- Đế Giang? Ta ở tam giới làm Đại đế thống ngự hoàn vũ hơn 130 vạn năm, Đế Huyền, Đế Giang đều là ta, trong bụng gốc Hỗn độn linh căn này truyền đến tiếng kêu Đế Giang, Đế Giang, có duyên với ta!

Hắn thử cảm ứng, Đế Giang linh căn thế nhưng càng dễ dàng cảm ứng hơn so với những linh căn khác, liền dễ dàng câu thông với hắn, đại đạo giao hòa, khảo nghiệm của Đế Giang linh căn này cũng là dễ dàng vô cùng, rất nhanh Đế Giang linh căn liền từ trong hỗn độn bay vào, chủ động tiến vào đạo quả đạo cung của hắn!

Đế Giang linh căn nhập chủ, Giang Nam nhất thời lâm vào trong một loại cảnh giới hỗn độn thương mang, tựa như chính mình đặt ở trong hỗn độn, trong hồng mông, phảng phất là đưa thân vào mẫu thể, hỗn độn không có bất kỳ áp lực nào, chỉ có thư thích, các loại hồng mông đại đạo tựa hồ không ngộ mà minh bạch, vô sự tự thông!

Mà sau khi gốc Đế Giang linh căn kia bị hắn thu đi, Giang Nam lập tức thấy chỗ sâu của phiến Hỗn độn hồng mông này còn có một cái mầm mống, tràn ngập hồng mông đạo uy, lẳng lặng trôi lơ lửng ở nơi đó.

Đó là tiên đạo đạo chủng của Hồng mông đại đạo!

Gốc Đế Giang linh căn này chỉ sợ là Đế, Tôn cùng Bất Không để lại cho ta, những linh căn khác đều là ta xảo thủ hào đoạt mà đến.

Giang Nam khẽ cau mày, cảm thấy có chỗ không đúng, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ Đế, Tôn cùng Bất Không thật có thể biết trước hậu sự? Tính toán chắc chắn có một nhân vật gọi là Đế Giang, tính toán người này tu luyện hồng mông đại đạo, Bất Không đại đạo? Thậm chí bọn họ tính toán ta sẽ đi tới nguyên thủy chi địa này, vì vậy lưu lại cho ta một gốc linh căn? Nếu quả thực như vậy mà nói, thủ đoạn của ba người này thật sự quá kinh khủng...

Trong lòng hắn mơ hồ có chút bất an, Đế Giang linh căn cũng không phải là một cái đơn lẻ, còn có những ví dụ khác chứng minh cho thấy Đế, Tôn cùng Bất Không có bản lĩnh thôi diễn hậu sự!

Tỷ như Giang Nam liền từng nhìn thấy hai đóa đồng sinh Băng Phách Hoa, đó là tiên duyên mà Đế cùng Tôn để lại cho Băng Phách huyền nữ, còn có kim khí ngập trời, là tiên duyên để lại cho An Thanh tiên quân. Trừ cái này ra, Bát Tiên Vương, những Tiên Vương khác cũng có tiên duyên thích hợp nhất với mình xuất hiện ở nguyên thủy chi địa!

Thậm chí những Đạo Quân chuyển thế kia cũng tìm được tiên duyên thích hợp nhất của chính mình!

Điều này nói rõ, những người bọn họ bao gồm cả những Đạo Quân chuyển thế kia, không có một người nào nhảy ra được thôi diễn của Đế, Tôn cùng Bất Không đối với tương lai!

- Đứng ở cái độ cao này của bọn họ, thôi diễn hướng đi tương lai của Tiên giới cũng không khó khăn, nhưng mà đem danh tự cùng địa vị của ta đều tính toán ra, vậy thì vô cùng kinh khủng rồi!

Giang Nam đi hỏi thăm Băng Liên thánh mẫu, Đạo Quân có loại thủ đoạn

này hay không, Băng Liên thánh mẫu cũng là hoảng sợ lắc đầu nói:

- Ta cũng chưa nghe nói qua có vị Đạo Quân nào có thể tính ra chuyện tình của vài ức năm sau, thậm chí ngay cả danh tự, địa vị của người ở hậu thế cũng tính toán ra, lại càng là nghe rợn cả người! Đế, Tôn cùng Bất Không thật sự có loại thủ đoạn này? Thật có thể đem Đạo Quân tiền sử cũng tính toán vào trong đó? Nếu thật sự có loại thủ đoạn này, bọn họ làm sao sẽ lần lượt vẫn lạc?

Giang Nam nhíu mày thật chặt, bị người ở mấy ức năm trước suy tính ra tương lai của chính mình, luôn là để cho trong lòng hắn có chút bất an, phảng phất vận mệnh của mình sớm bị người an bài rồi, con đường mà chính mình đi qua, sắp sửa đi qua, bất quá là người khác dốc lòng an bài, hết thảy của mình đều không có chút bí mật nào có thể nói!

Cảm giác như vậy, phảng phất Tiên giới là một con dế trong bồn, con dế trong bồn tự cho là chính mình ở trong cái thế giới này đi ra con đường của mình, cạnh tranh với những con dế khác, bác đấu, tranh thủ địa vị, hướng về phía trước đi lên, lại không biết ở bên ngoài bồn có người đang nhìn bọn chúng.

- Đế, Tôn cùng Bất Không thật sự là thần thông quảng đại đến loại trình độ này? Như thế nào mới có thể thoát khỏi vận mệnh mà bọn họ an bài, nhảy ra chưởng khống của bọn họ?

Giang Nam thất hồn lạc phách, qua một lúc lâu mới khôi phục lại thần thái.

Hắn lúc trước thu được tám gốc linh căn, trồng ở trong đạo quả đạo cung, giờ phút này lại có được Đế Giang linh căn, đã đạt tới chín gốc, những chuyển thế Đạo Quân khác cũng bất quá chỉ lấy được năm gốc linh căn, mà hắn một người liền nhận được chín gốc!

Giang Nam tiếp tục sưu tầm, tìm kiếm tiên đạo linh căn phù hợp với chính mình, lần này hắn chứng đạo Thần Vương, tu vi công lực đại tăng, tám

gốc tiên đạo linh căn trước đó cũng đã để cho hắn cảm giác được cực kỳ nguy hiểm, mà hiện tại trong đạo quả của hắn đã có mười hai gốc linh căn!

Mười hai gốc linh căn, không có lúc nào là không hướng vào đạo quả cùng Nguyên thủy đại đạo của hắn cung cấp đại đạo kiến giải cùng năng lượng, để cho tu vi của hắn thời thời khắc khắc đều đang tiến bộ!

Cho dù hắn không tu luyện, tu vi cùng cảm ngộ về đại đạo của hắn cũng sẽ không ngừng tăng trưởng có thể nghĩ được tác dụng của Tiên đạo linh căn là khổng lồ đến cỡ nào!

Tu vi tăng trưởng ngược lại là thứ yếu, mấu chốt nhất chính là lĩnh ngộ đại đạo, tác dụng của Tiên đạo linh căn liền tương đương với đem tư chất của chính mình cất cao đến tầng thứ Tiên Quân, thậm chí là Thiên Quân, đạt được Tiên đạo linh căn có số lượng càng nhiều, lực cảm ngộ đối với đại đạo càng mạnh!

- Nếu như ta có thể đem ba ngàn tiên đạo linh căn nơi này hết thảy thu vào trong đạo quả, chỉ sợ là ta có thể thành tựu Đạo Quân của Tiên đạo rồi.

Giang Nam nháy mắt mấy cái, bật cười nói:

- Đây là chuyện không thể nào, mặc dù tu luyện tới cảnh giới Tiên Quân, thậm chí là Thiên Quân cũng không thể đem ba ngàn linh căn thu hết vào trong đạo quả được! Hơn nữa ta chỉ là muốn mượn tiên đạo tới tìm hiểu Thần đạo thuộc về chính ta, Tiên đạo linh căn quá nhiều cũng không phải là chuyện tốt gì. Bất quá Tiên chủng ngược lại là thứ rất tốt, không biết lấy thực lực bây giờ của ta có thể thu hoạch một cái tiên chủng hay không?

Tim hắn đập thình thịch, tiên đạo đạo chủng chính là Đạo Quân lấy đại đạo chủng tử của đại đạo tự thân ngưng tụ mà thành, nếu như có thể có được, chủng ở trong đạo quả, chỗ tốt kia chỉ sợ so ra phải vượt qua một trăm gốc tiên đạo linh căn!

Hơn nữa càng mấu chốt chính là tiên đạo đạo chủng càng có thể khiến

cho người ở lúc cảnh giới thấp liền nhận được một chút cảm ngộ của cảnh giới Đạo Quân, để cho tu luyện sau này của chính mình làm ít mà công to!

Giang Nam trở lại chỗ khe núi kia, lập tức vận chuyển Nguyên thủy cảm ứng thiên, cố gắng câu thông miếng hồng mông tiên đạo đạo chủng ở trong khe hỗn độn hồng mông kia, hỗn độn hồng mông nhẹ nhàng chuyển động, hồng mông đạo chủng như cũ không có bất kỳ dấu hiệu nhúc nhích nào.

Hắn đang muốn toàn lực thúc dục Nguyên thủy cảm ứng thiên, đột nhiên chỉ thấy hỗn độn hồng mông khí xuất ra từng đạo hồng mông đại đạo, rõ ràng là cấp bậc Tiên Quân, thậm chí là Thiên Quân!

- Hỏng bét, cái Hồng mông đạo chủng này không phải là cơ duyên của ta, ta mạnh mẽ cảm ứng, muốn dẫn dến hồng mông đại đạo trong đạo chủng bạo tẩu rồi!

Trong lòng Giang Nam nghiêm nghị, sau một khắc hồng mông đại đạo kinh khủng kia từ trong đoàn hỗn độn hồng mông khí bộc phát, tựa hồ có diệt thế chi uy, hướng hắn tịch quyển mà đi.

- Cạch!

Một kiện chuông lớn đột nhiên hiện ra, đem Giang Nam bao phủ vào trong chuông, chính là Vạn Chú Thiên Chung!

Hồng Mông đại đạo bạo phát từ trong hỗn độn hồng mông khí oanh kích ở trên Vạn Chú Thiên Chung, nhất thời đem kiện đại chung này oanh bay, một tiếng thình thịch thật lớn vang lên, đụng vào trên một tòa tiên sơn, trong tòa tiên sơn này còn có rất nhiều tiên đạo linh căn, lập tức bị Vạn Chú Thiên Chung xúc động, từng đạo hà quang kinh thế bộc phát, đem kiệnđại chung kia bao phủ!

Sau một lúc lâu, Vạn Chú Thiên Chung dần dần dâng lên, dẩy ra căn công kích của rất nhiều tiên đạo linh căn, bay ra tòa tiên sơn này.

Toàn thân Giang Nam là máu, từ bên trong chuông bay ra, chật vật không

chịu nổi, đột nhiên thân thể lay động một cái, hiện ra Cự Linh phách thể, tất cả pháp lực hóa thành nhục thân uy năng, hai tay nâng lên đại chung sải bước hướng vào cái khe nhỏ kia đi tới, sát khí đằng đằng.

- Không để cho ta cảm ứng? Ta thu ngươi!

Hai tay Giang Nam đem kiện Vạn Chú Thiên Chung này giơ lên cao, nộ quát một tiếng, đem đại chung chụp xuống, ấn nhập vào trong phiến hỗn độn hồng mông khí kia, hướng miếng hồng mông đạo chủng phủ tới!

- Thu!

Vạn Chú Thiên Chung bá một tiếng nuốt hết hỗn độn hồng mông khí, trong khoảng khắc đem tất cả hồng mông khí cộng thêm miếng hồng mông đạo chủng kia cùng nhau thu vào trong chuông.

Cạch!

Uy năng của hồng mông đạo chủng bộc phát, Vạn Chú Thiên Chung như gặp phải trọng kích, chấn động kịch liệt, tiếng gầm kinh thiên động địa, thậm chí ngay cả Giang Nam cũng bị chấn đến quanh thân rạn nứt!

Mặc dù kiện đại chung này là Tiên thiên pháp bảo của Giang Nam, nhưng mà dù sao cũng không thể nắm trong tay hoàn toàn, tiếng chuông vẫn là đem hắn chấn thương!

Tốt ở chỗ đạo của của hắn nắm giữ hạch tâm của Vạn Chú Thiên Chung, ít nhiều có thể nắm trong tay nó, tiếng chuông cũng không đem hắn hoàn toàn trấn sát, nếu không chỉ sợ là một tiếng chuông này vang lên liền có thể đem hắn chấn vỡ!

Thanh âm ca sát ca sát không ngừng truyền đến, sơn thể chung quanh lại bị chấn đến xuất hiện từng đạo vết rách, cạch, tiếng chuông lại chấn động, tiên sơn loạn thạch phụ cận bay tán loạn, vô cùng kinh người!

Nguyên thủy chi địa, tiên sơn của tiên giới khởi nguyên chi địa bị tiên đạo

tẫm nhiễm hơn tám ức năm, cơ hồ là đại đạo biến thành, là thần thánh bực nào, vững chắc bực nào?

Nhưng Hồng mông đạo chugn oanh kích tiếng chuông của Vạn Chú Thiên Chung thế nhưng có thể đem tiên sơn bực này chấn liệt chấn toái, có thể nghĩ được năng lượng trong hồng mông đạo chủng là kinh khủng cỡ nào!

Bất quá tiếng chuông càng vang, đối với oanh kích của hồng mông đạo chủng bên trong chuông cũng lại càng lớn, để cho uy lực của hồng mông đạo chủng phát huy ra cũng đang dần dần nhỏ đi!

Cạch cạch cạch!

Hồng mông đạo chủng liên tục oanh kích Vạn Chú Thiên Chung, uy lực mặc dù đang trong suy giảm, nhưng mà như cũ có uy năng diệt sát hết thảy!

Trong chốc lát ngắn ngủi, thân thể của Giang Nam cơ hồ bị chấn vỡ, đầu óc cũng bị chấn đến ngơ ngác, đột nhiên cắn răng, ở trong một khắc ngắn ngủi tiếng chuông dừng lại, tản đi Cự Linh phách thể, pháp lực cuồn cuộn vọt tới, ngay sau đó liền thúc dục Nguyên thủy đại đạo, tất cả tràn vào bên trong Vạn Chú Thiên Chung!

- Trấn áp!

Vạn Chú Thiên Chung đang kịch liệt thu nhỏ lại, áp chế Hồng mông đạo chủng ở bên trong, hắn cư nhiên muốn đánh vỡ an bài của Đế, Tôn cùng Bất Không, mạnh mẽ cướp lấy đạo chủng!

Đột nhiên thân thể Giang Nam đại chấn, trong tai mắt mũi miệng tràn ra máu tươi, đại chung dừng thu nhỏ lại, ngược lại đang không ngừng bành trướng, lực phản chấn cơ hồ đem hắn xé nát!

- Cơ duyên mà Đế, Tôn cùng Bất Không cho ta, ta không cần!

- Vận mệnh mà các ngươi an bài, ta không cần!

- Ta muốn chính mình định đoạt, chính mình đoạt lấy!

- Chính mình hai tay lấy tới mới là tốt nhất!

- Tiên đạo linh căn, vỡ cho ta a!

Giang Nam cắn răng gào thét, hàm răng nứt vỡ, ở bên trong Vạn Chú Thiên Chung, bên trong đạo của đạo cung của hắn, mười hai gốc tiên đạo linh căn bay ra khỏi đạo cung, bay ra đạo quả, trong lúc bất chợt tiếng chuông chấn động, mười hai gốc tiên đạo linh căn hết thảy bị chấn thành nát bấy, hóa thành tiên đạo năng lượng vô cùng kinh khủng, tràn vào bên trong chuông!

Giang Nam bị một tiếng chuông này chấn thành toàn thân huyết nhục nổ tung, chỉ còn lại một cỗ bạch cốt, như cũ đứng vững không ngã!

- Luyện hóa!

Năng lượng của mười hai gốc tiên đạo linh căn là kinh khủng cỡ nào?

Uy năng của Vạn Chú Thiên Chung trong nháy mắt bị thôi phát đến mức tận cùng, Bất diệt đại đạo chi uy kinh khủng tuyệt luân bộc phát, đem Hồng mông đạo chủng bên trong chuông toàn diện áp chế, lấy thế bẻ gãy nghiền nát mà đem miếng đạo chủng này trấn áp luyện hóa!

Hồng mông đạo chủng quay tròn chuyển động, bị sinh sôi đánh vào bên trong Vạn Chú Thiên Chung, bay vào bên trong đạo quả đạo cung của hắn.

Đốt!

Hồng mông đạo chủng rơi xuống đất, chui vào trong nê thổ của nguyên thần dưới chân Giang Nam!

Khí tức của Giang Nam kịch liệt suy sụp, hắn tân tân khổ khổ mới lấy được mười hai gốc tiên đạo linh căn nhập vào chủ đạo quả đạo cung, giờ phút này tất cả tiên đạo linh căn trong nháy mắt bị hắn đánh vỡ, dùng để thúc

dục Vạn Chú Thiên Chung!

Đánh nát mười hai gốc tiên đạo linh căn, vô luận đối với tu vi thực lực của hắn hay là đối với cảm ngộ đại đạo đều là một lần đả kích khổng lồ!

Nhất là Đế Giang linh căn phù hợp nhất với hắn bị hủy càng làm cho hắn cảm nhận được loại cảm giác mất mát, cảm giác suy yếu vô cùng khổng lồ này.

Đế Giang linh căn, chính là Hỗn độn linh căn của Đế, Tôn cùng Bất Không đạo nhân lưu lại chỗ này, có cảm ứng kỳ dị với Giang Nam, phù hợp vô cùng, để cho cảm ngộ của hắn đối với Hồng mông đại đạo đạt đến mức tận cùng, đủ loại hồng mông đại đạo không ngộ tự minh, ngay cả gốc linh căn này cũng bị hắn đánh nát, đả kích đối với hắn là có thể nghĩ được!

Bất quá đánh nát mười hai gốc tiên đạo linh căn, bất an bao phủ đạo tâm của hắn cũng theo đó biến mất, mười hai gốc linh căn này, thậm chí là Đế Giang linh căn để cho hắn cảm nhận được vận mệnh của mình bị người điều khiển.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2243: Hỗn Độn Tổ Thần. (1)

Mà hiện tại đánh nát tiên đạo linh căn, rốt cuộc để cho đạo tâm của hắn đạt tới cảnh giới cực hạn trước nay chưa từng có, chưa từng suy nghĩ đến, chỉ cảm thấy giờ khắc này phảng phất là vừa sải bước bước ra, bước ra một cái càn khôn sáng sủa, thiên địa thông thấu!

Một bước này bước ra chính là mệnh ta do ta mà không do trời, không hề bị bất luận kẻ nào nắm ở trong tay!

Hồng mông đạo chủng rơi vào trong đạo quả đạo cung của hắn, chủng vào nguyên thần dưới chân, liền lập tức bắt đầu nảy mầm, lúc gốc hồng mông đạo chủng này nảy mầm, Giang Nam lập tức cảm giác được cảm ngộ về hồng mông đại đạo vô cùng phức tạp, vô cùng phong phú vọt tới!

Những cảm ngộ này có bí hiểm, có dễ hiểu, có cao thâm, thẳng tới bản chất của hồng mông, thậm chí vượt qua Hồng mông đại đạo cấp bậc Thiên Quân, đạt tới một loại trình độ không thể lường được!

Mà Hồng mông đại đạo tầng thấp, thậm chí là thấp đến tầng thứ thần minh, thấp đến loại tầng thứ mà lúc Giang Nam vừa mới tiếp xúc hồng mông đại đạo, rõ ràng nhất, dễ hiểu nhất.

Bất quá loại đại đạo rõ ràng dễ hiểu này lại vừa vặn là thứ mà Giang Nam cần nhất, lĩnh ngộ của hắn đối với Hồng mông đạo đạo chủ yếu là tới từ Hồng Mông Tam Thánh Kinh của Ma Ha cổ thần cùng Tiên Thiên Bát Cảnh huyền công của Lan Lăng thần hoàng, cùng với Bất Không đại đạo của Bất Không đạo nhân, cũng không có đem hồng mông đại đạo lĩnh ngộ đến thập phần toàn diện.

Đem so sánh với những Hỗn Độn Cổ Thần khác, thành tựu của hắn ở trên hồng mông đại đạo còn hết sức yếu kém, bởi vì căn cơ của hắn quá kém.

Mà trong gốc hồng mông đạo chủng này, trụ cột của hồng mông đại đạo lại ẩn chứa cực kỳ toàn diện, nhất của đem chỗ không đủ của hắn nhất nhất bù vào!

Hiệu quả như vậy thậm chí so sánh với hiệu quả do Đế Giang linh căn mang lai phải tốt hơn không chỉ gấp trăm lần!

Tinh thần Giang Nam đại chấn, cảm giác mất mát cùng suy yếu khổng lồ lúc trước liền là bị quét sạch, trong đạo quả đạo cung của hắn truyền đến tiếng sấm oanh long long, phảng phất xuân lôi nổ vang, chỉ thấy đạo cung ở trong đại đạo cảm ngộ của hồng mông đạo chủng tràn ra đang không ngừng khuếch trương, càng ngày càng rộng, càng ngày càng bát ngát!

Oanh long long!

Từng tòa hồng mông sơn đột ngột từ mặt đất mọc lên, trên bầu trời có hỗn độn đại nhật, hỗn độn minh nguyệt treo cao, có hồng mông tinh thần, tinh hà đảo ngược, có hỗn độn phong đang quét qua bừa bãi, trên đại địa có hỗn độn hải, có hỗn độn đại hà đang chảy nhanh!

Thậm chí ở dưới cảm ứng của miếng hồng mông đạo chủng này, Giang Nam còn chứng kiến một tôn Hỗn Độn Cổ Thần từ trong thiên địa của đạo quả đạo cung ngưng tụ, đản sinh, nhục thân vĩ ngạn, trời sinh thần thánh!

- Tổ Thần!

Từng tôn Hỗn Độn Cổ Thần ngửa mặt lên trời trường khiếu, hướng Nguyên thủy nguyên thần của Giang Nam hạ bái, những Hỗn Độn Cổ Thần này chỉ là hư ảnh, nhưng mà ngưng tụ cao độ, cơ hồ muốn ngưng tụ thành thực chất, tựa như muốn hóa thành tồn tại chân thật!

- Tổ Thần?

Giang Nam giật mình ngạc nhiên, đột nhiên cười ha ha, trong lồng ngực có một loại hào tình đang kích động:

- Đúng vậy, đây mới là Tổ Thần, mới là Tổ Thần của Hỗn Độn Cổ Thần!

Hắn lúc trước đối với La Đà cổ thần tự xưng Tổ Thần vốn là có chút hiềm nghi khoác lác, nhưng mà hiện tại hắn hoàn toàn có thể nói mình là Tổ thần của Hỗn Độn Cổ Thần, không còn là khoác lác, không còn là dát vàng lên trên mặt của mình!

Hồng mông đạo chủng ở trong đạo cung của hắn mọc rễ nảy mầm, hắn liền có căn cơ của Hỗn độn tổ thần!

Đạo cung còn là dang không ngừng chấn động, trong đạo cung của hắn hồng mông đại đạo mờ mịt, đem phiến thiên địa này chống lên càng ngày càng cao, càng ngày càng vững chắc, diễn sinh ra Hỗn Độn Cổ Thần càng ngày càng nhiều, cùng với tiên thiên chư thần khác cùng nhau trấn thủ đạo cung!

Ông!

Hồng mông đạo chủng sinh trưởng, chỉ thấy cây non dần dần hóa thành một gcos tử sắc tiểu thụ, cành lá mọc ra Giang Nam nhất thời cảm ứng được hồng mông đại đạo của mình đang bỗng nhiên mà tăng mạnh!

Hắn kể từ khi bước vào cảnh giới Thần Vương, liền mượn đại đạo nguyên dịch tu luyện, tu vi một đường tiến mạnh, cơ hồ không dừng lại ở thời kỳ hư nhược của Thần Vương, liền trực tiếp bước vào cảnh giới sơ kỳ Tiên Vương!

Trước khi hắn luyện hóa cái đạo chủng này, Giang Nam đã sắp đạt tới cảnh giới Tiên Vương trung kỳ, loại tốc độ này có thể nói là thần tốc!

Mà hiện tại hắn nhận được hồng mông đạo quả gia trì đạo cung, nhất thời xông vào cảnh giới Tiên Vương trung kỳ!

Loại thành tựu này làm cho người ta không thể nào tưởng tượng nổi!

Phải biết rằng Tiên Vương của Tiên giới ba mươi sáu châu không người nào không phải là bị vây ở cảnh giới Tiên Vương dài đến trên ức năm, mà

người đạt tới cảnh giới Tiên Vương đại viên mãn mới bất qá là mười ba người mà thôi. Có thể thấy được cảnh giới Tiên Vương này là khó tu luyện bậc nào!

Mà hắn ở trong mấy này liền trực tiếp tu luyện tới Tiên Vương trung kỳ, đã giảm bớt đi thời gian mấy ngàn vạn năm cho tới ức năm!

- Quả nhiên cơ duyên người khác cho thủy chung không bằng chính mình đoạt lấy!

Giang Nam cười ha ha, đột nhiên Thiên Quân chi môn chấn động, chỉ thấy một tòa mon hộ cổ phác to lớn đột nhiên từ trên trời giáng xuống, một tiếng ầm vàng rơi xuống mặt đất, đứng vững ở trung ương phiến không gian này.

Lần này ngoài dự đoán chính là bên trong cửa cũng không bay ra tiên quang đem người cuốn đi, chỉ thấy tòa đại môn này ầm ầm mở rộng, lộ ra một cái đạo lộ thật dài, hai bên đường là hỗn độn hải, mà cuối đường lại là một tòa cung điện.

Kỳ quái chính là tòa môn hộ này tựa hồ cũng không cấm người không có đạo phù tiến vào, hơn nữa môn hộ này phảng phất liên tiếp với không gian ngoại giới, Giang Nam đã thấy mấy cái Tiên Vương quen thuộc đi vào trong môn hộ, mà mấy Tiên Vương này lại không tiến nhập Thiên Quân chi môn, trong đó thậm chí còn có một người quen cũ, Phượng Nghi tiên vương.

- Cái môn hộ này cũng không phải là môn hộ chân thực, mà là lấy đại pháp lực ngưng tụ mà thành, trong Thiên Quân chi môn có một tòa, thí luyện chi địa ở bên ngoài cũng có một tòa.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Đúng rồi, đây cũng không phải cái gọi là Đạo Quân chi môn, mà là địa phương sử dụng ngọc phù!

Hắn không khỏi tim đập thình thịch, ngọc phù là Đế, Tôn cùng Bất Không

đạo nhân lưu lại, biến ảo thành tiên thú, dùng để khảo nghiệm cường giả tiến nhập nguyên thủy chi địa. Loại ngọc phù này Giang Nam cũng góp nhặt không ít, một mực không có chỗ dùng.

Thiên Quân chi môn, đã có người tiến vào trong môn hộ này, hướng tòa cung điện kia đi tới.

- Bát Tiên Quân!

Giang Nam vốn muốn đợi chờ sau khi Băng Liên thánh mẫu thu năm gốc tiên đạo linh căn hì cùng nhau tiến vào tòa môn hộ này, đột nhiên thấy đám người Tử Tiêu, Câu Trần, Hậu Thổ, trong lòng không khỏi sát cơ mãnh liệt, lúc này vươn người đứng dậy, hướng bên trong tòa môn hộ đi tới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2244: Hỗn Độn Tổ Thần. (2)

Giờ phút này Băng Liên đã thu bốn gốc tiên đạo linh căn, thực lực tăng nhiều, đã là cường giả có thể đứng song song với Ma Ha cùng Trọng Quang, trừ những tồn tại Đạo Quân chuyển thế cấp bậc Tiên Quân kia, những người khác xâm phạm thì nàng đều có thể ứng phó, cũng không cần Giang Nam hộ pháp cho nàng.

Hơn nữa giờ phút này môn hộ này đột nhiên xuất hiện, rất nhiều cường giả trong Thiên Quân chi môn đã đi tòa môn hộ này, trừ Băng Liên thánh mẫu ra, không người nào ở lại, nàng cũng sẽ không gặp phải nguy hiểm.

Trong thí luyện tràng của nguyên thủy chi địa, đại đa số mọi người đều đã tiến vào môn hộ này, thanh âm kinh ngạc của mọi người truyền đến, kêu lên:

- Kỳ quái, pháp bảo của ta không thể động dụng rồi!

- Bảo vậy của ta cũng vậy!

- Tu vi của ta bị trấn áp rồi, một chút tu vi cũng không cách nào vận dụng!

- Câu Trần đạo huynh, Trường Sinh đạo huynh, các ngươi cản ở chỗ này là có ý gì? Vì sao không cho chúng ta đi vào?

...

- Đều cút ngay cho ta!

Một tiếng gầm lên truyền đến, Hắc Điệt, La Đà, Ba Hỗ ba tôn Cổ Thần cấp Tiên Quân đi vào môn hộ, tiện tay đẩy một cái đem đám người đẩy vào trong hỗn độn hải dưới đạo lộ, mấy người này vừa mới rơi vào hỗn độn hải liền thấy một đạo tiên quang cuốn qua, mấy người này hết thảy biến mất. Bất

quá người sáng suốt vẫn là nhìn ra, mấy người này đều chưa chết, mà là bị quy tắc quái dị nơi đây truyền ra thủy nguyên chi địa của Tiên giới, đưa đến bên trong Tiên giới.

- Coi như là các ngươi mạng tốt!

Ba Hỗ cổ thần cười ha ha, lấy tay bắt lấy một tôn Chân Tiên đại viên mãn, nhét vào trong miệng ăn một trận, miệng đầy là máu, nhe răng cười nói:

- Bất quá ngươi liền không có may mắn như vậy rồi, những tiên nhân các ngươi vốn là lĩnh tụ của Cổ Thần ta sáng tạo ra, là huyết thục cho những Cổ Thần như chúng ta!

Hắc Điệt Cổ Thần bước thẳng tới phía trước, lạnh nhạt nói:

- Nếu không muốn chết, hết thảy đều mau tránh ra!

Trên con đường này, chư tiên tứ tán chạy trốn, thậm chí ngay cả Tiên Vương cũng không dám ngăn cản ba tôn Cổ Thần này đi tới, có chút Tiên Vương tránh né không kịp, dứt khoát tung người nhảy vào trong hỗn độn hải, tình nguyện bị đưa ra nguyên thủy chi địa còn tốt hơn vứt bỏ tính mạng.

- Thật là uy phong, hảo khí phách!

Ngọc Hoàng tiên quân nhìn ba tôn Cổ Thần đi tới, lông mày khẽ đung đưa, khẽ cười nói.

Hắc Điệt cổ thần hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói:

- Uy phong khí phách cũng không bằng tám vị đạo hữu, các ngươi đầu nhập vào Thần Mẫu đạo quân, sau đầu cắm một cái ống, ngược lại là rất uy phong khí phách, để cho ba huynh đệ chúng ta bội phục không thôi. Đường đường là Bát Tiên Quân, Bát thần tổ đã biến thành chó, đáng tiếc chủ nhân của chó đã bị Huyền Thiên đánh chết rồi, tám người các ngươi hôm nay là chó nhà có tang!

- Tịch Diệt kiếp đều không thể hoàn toàn giết chết Thần Mẫu, Huyền Thiên giáo chủ thì tính là cái gì?

Hậu Thổ tiên quân mi nhãn lưu chuyển, cười nói:

- Thần Mẫu tùy thời sẽ sống lại, một lần nữa quân lâm Tiên giới! Ba vị đạo hữu, Thần Mẫu chẳng qua là ở lúc cần khống chế chúng ta thì mới khống chế, đây là một tràng giao dịch, cũng không phải là đầu nhập vào. Chúng ta đem thần hồn ký thác ở Thần Mẫu, Thần Mẫu cũng đem cảm ngộ của cường giả thần đạo thời đại tiền sử truyền thụ cho chúng ta, ta cũng không cho là khoản giao dịch này bị thua lỗ, hôm nay Thần Mẫu vừa chết, chúng ta cũng là thân tự do.

- Nếu như ba vị đạo hữu nguyện ý ký thác Thần Mẫu, chúng ta ngược lại có thể vì ba vị tiến cử một chút!

Tử Tiêu tiên quân cười nói.

- Hỗn Độn Cổ Thần ta không dám cùng chó thông đồng làm bậy!

Hắc Điệt ba người đi tới, cười lạnh nói:

- Con đường này rất rộng, làm phiền tám vị nhường đường một chút!

Trong mắt đám người Tử Tiêu tiên quân sát cơ mãnh liệt, đột nhiên thấy từng tôn chuyển thế Đạo Quân ở phía sau ba tôn Cổ Thần không xa, e sợ những chuyển thế Đạo Quân này liên thủ với ba tôn Cổ Thần, vội vàng đi thẳng về phía trước, nhưng mà không nhường ra con đường.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Ánh mắt của Ba Hỗ cổ thần lướt qua phía sau, đột nhiên thấy Giang Nam cũng đi vào trong môn hộ, không khỏi thấp giọng hô.

Hắc Diệt cùng La Đà nhất thời dừng bước lại, Tử Tiêu, Câu Trần, Hậu Thổ tám tôn Tiên Quân cũng lập tức dừng chân, nhất tề xoay người nhìn lại.

- Ở địa phương bực này, Huyền Thiên còn có thể thúc dục Tiên Thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung sao?

Ánh mắt của La Đà cổ thần sáng rực lên, thấp giọng nói.

Hắc Điệt trầm giọng nói:

- Nếu như hắn nhảy vào hỗn độn hải liền sẽ bị truyền tống ra khỏi nơi này, không thể giết hắn ở chỗ này! Chờ hắn tiến vào cung điện!

Lúc này ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần đi vào cung điện, mà đám người Tử Tiêu, Câu Trần, Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, cũng lần lượt đi vào trong tòa cung điện kia, lẳng lặng chờ Giang Nam đến.

Giang Nam chiếm được Vạn Chú Thiên Chung đầy đủ, có thể nói là bánh trái thơm ngon ở trong mắt bất luận kẻ nào, Vạn Chú Thiên Chung chính là Tiên thiên pháp bảo, là bảo vật có thể vượt qua Tịch diệt kiếp, kiện đại chung này rơi vào trong tay nhân vật cấp bậc Tiên Vương, bản thân cũng đã làm cho người ta mơ ước rồi.

Huống chi ở trong cái môn hộ này, tu vi cùng pháp bảo đều bị hạn chế, không cách nào sử dụng tu vi thúc dục pháp bảo, hiện tại Giang Nam không cách nào vận dụng Vạn Chú Thiên Chung, rất nhiều cường giả ở tại chỗ tự nhận là có thể thắng được hắn thì cũng có số lượng không ít!

Giang Nam tiến vào trong cái môn hộ này, cũng lập tức cảm thấy được loại áp chế kia, tu vi trong cơ thể bị trấn áp đến taonf bộ ngủ đông, hồng mông đạo chủng trong đạo quả đạo cung cũng bị trấn áp, cho dù là Vạn Chú Thiên Chung cũng không cách nào vận dụng.

- Giáo chủ, đã lâu không gặp!

Giang Nam theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Phượng Nghi tiên vương cùng mấy tôn Tiên Vương ở phụ cận Vân châu đứng cùng nhau, xa xa hướng hắn chào hỏi, lúc này đi ra phía trước, Phượng Nghi tiên vương vui vẻ nói:

- Giáo chủ đã cứng đạo Tiên Vương rồi?

- Ta cũng không phải là Tiên Vương, mà là Thần Vương, đi lên một con đường khác.

Giang Nam đánh giá Phượng Nghi tiên vương, chỉ thấy nữ tử này đã đem hơn năm ngàn đạo Chú đạo cấp Tiên Vương mà chính mình cho nàng luyện hóa được hơn phân nửa, tu vi thực lực gần như loại tầng thứ với Đông Vân, trong lòng khẽ động, cười nói:

- Phượng Nghi đạo hữu tế ngộ không nhỏ, hẳn là ở nguyên thủy chi địa chiếm được cơ duyên, luyện hóa Chú đạo đi?

Phượng Nghi tiên vương nếu như hoàn toàn luyện hóa hơn năm ngàn đạo Chú đạo, là có thể tăng lên tới loại tầng thứ giống nhu Đông Vân tiên vương, bất quá cần tốn hao thời gian hơn ngàn năm, nhưng mà hiện tại chỉ qua mấy chục năm nàng liền có thành tựu bậc này, hơn nữa Chú đạo cũng đã luyện hóa được hơn phân nửa, hẳn là cơ duyên Nguyên thủy chi địa giúp nàng một tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2245: Thần Đạo Áo Nghĩa.

Phượng Nghi tiên vương có chút mừng rỡ, cười nói:

- Thiếp thân ở bên trong nguyên thủy chi địa chiếm được mấy phần cơ duyên, khiến cho tu vi tiến nhanh, giáo chủ tu thành Thần Vương, đây lại là cảnh giới như thế nào?

- Cảnh giới Thần Vương không giống như Tiên đạo, mà là con đường chính ta đi, cùng cảnh giới Tiên Vương hẳn là thuộc về cùng một cấp bậc.

Giang Nam hơi giải thích, hướng mấy tôn Tiên Vương ở bên cạnh nhìn lại, chỉ thấy mấy tôn Tiên Vương này hắn lại cũng đã gặp gỡ một hai, trong đó có Hư Hoàng gây khó dễ với Giang Nam, cũng có Không Tương, Nhân Tông lưỡng tôn Tiên Vương. Tu vi thực lực của bọn hắn cũng là đại tăng, so sánh với trước đó mạnh hơn rất nhiều.

Hư Hoàng từng đã tranh đoạt Tiên thiên bất diệt linh quang với Giang Nam, bị Giang Nam liên tục chém hai lần, mà Nhân Tông thì ở trong Vạn Chú địa cung cùng Giang Nam có giao thủ qua.

- Thần Vương?

Hư Hoàng cười lạnh:

- Giáo chủ càng sống thì càng lùi về phía sau rồi, không chứng Tiên đạo, ngược lại đi chứng Thần đạo thấp hơn một tầng so với Tiên đạo.

- Thần cùng Tiên rốt cuộc ai hơn ai kém rất khó nói rõ ràng. Hư Hoàng, nếu như ngươi đạt tới cảnh giới này, liền biết trong mắt ta, thần cùng tiên chẳng qua là thể hệ tu luyện bất đồng, cũng không khác nhau bao nhiêu.

Giang Nam cười nói:

- Chỉ là Thần đạo của ta độc nhất vô nhị, so sánh với Tiên hơi thắng một chút, thứ ta tu luyện quá nhiều, muốn tìm một vị đạo hữu đi con đường đồng dạng với ta đã khó có thể tìm được, chư vị ùng ta cũng coi như là có duyên, không bằng cùng nhau thăm dò cung điện này thì như thế nào?

Hư Hoàng hừ lạnh một tiếng, trong lòng như cũ có ngăn cách.

Nhân Tông tiên vương cười nói:

- Giáo chủ hùng cứ Huyền châu, thực lực cùng thế lực đã sớm ở trên chúng ta, trên đường chính là muốn tham khảo về đạo lộ Thần Vương một chút.

Năm người đi ở trên con đường đến cung điện, Hư Hoàng dẫn đầu làm khó dễ, truy hỏi khó khăn, khảo giáo đại đạo lý trong tiên đạo, Giang Nam thuận miệng trả lời, cùng hắn đối pháp. Hôm nay nhãn giới kiến thức của hắn đã vượt xa kiến thức mà Tiên vương có được, bất kỳ câu hỏi khó khăn nào của Hư Hoàng đều bị hắn đôi câu vài lời giải thích rõ ràng, thậm chí càng thêm thâm ảo, để cho bốn người bội phục không thôi.

Không Tương, Nhân Tông cùng Phượng Nghi nghe đến mê mẩn, cũng bất giác nói ra chỗ không giải được đối với tiên đạo ở trong lòng, Giang Nam thuận miệng giải đáp, để cho mê hoặc trong lòng ba người bỗng nhiên sáng sủa, rẽ mây nhìn thấy mặt trời, than thở không dứt.

Phượng Nghi tiên vương cười nói:

- Thành tựu của giáo chủ ở trên tiên đạo đã vượt qua Tiên Vương, không biết Thần đạo này của giáo chủ lại có chỗ nào tinh diệu?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Tiên đạo chú ý nhân quả, đến cảnh giới Tiên Vương đại viên mãn liền bắt đầu hiểu ra nhân quả, biết được lợi hại, đến cảnh giới Tiên Quân đại viên mãn liền bắt đầu nhất nhất xóa đi nhân quả, kết thúc tiền duyên tiền cừu, mới có thể chứng đạo Tiên Quân. Hơi không cẩn thận sẽ bị nhân quả che phủ tâm

linh, ngơ ngơ ngác ngác, không biết lợi hại, sẽ rơi vào kiếp số, không để ý sẽ gặp thân tử đạo tiêu, hết thảy hóa thành hư ảo.

- Mà Thần đạo ta lại là dũng mãnh mà tiến, pháp, thân, đạo, quả tứ vị nhất thể, dung thành một thể, tất cả nhân quả gia trì thân ta.

- Nhân quả bao phủ, không thể đọa lạc được tâm linh, lợi hại gia thân không thể làm hư đạo quả của ta.

- Ta ở trong kiếp số đi về phía trước, tắm kiếp hỏa mà vĩnh sinh, tịch diệt mà không thể diệt, trai qua tịch diệt đắc đạo vĩnh hằng tự tại, bất lão bất tử, bất phá bất diệt.

Phượng Nghi, Hư Hoàng, Không Tương cùng Nhân Tông nghe đến nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng hoảng sợ, bọn họ còn chưa từng tiếp xúc đến cảnh giới minh ngộ nhân quả, mà Giang Nam thế nhưng đã bắt đầu đi thể ngộ nhân quả lợi hại, đi thôi diễn cảnh giới Tiên Quân, Thiên Quân, thậm chí đã đi chạm tới cảnh giới Đạo Quân càng cao hơn, hiểu được tịch diệt kiếp số!

Bọn họ đến gần tòa cung điện kia, trên đường nghe Giang Nam giảng giải nhân quả lợi hại, bốn người thu hoạch tương đối khá, giống như nhận được một tràng cơ duyên ở nguyên thủy chi địa, bắt đầu để cho bọn họ tiếp xúc đến cảnh giới Tiên Vương đại viên mãn minh ngộ nhân quả lợi hại.

- Da trâu không phải người nào cũng thổi được!

Trong lòng Hư Hoàng mặc dù bội phục, nhưng đối với hắn vẫn là khó chịu, cười lạnh nói:

- Giáo chủ, ngươi là Thần tổ, Bát Tiên Quân cũng là Thần tổ, hôm nay tám người bọn họ đã là Tiên Quân, mà ngươi vẫn là cảnh giới Tiên Vương, có gì đáng giá nói khoác?

Giang Nam lơ đễnh, cười nói:

- Bát Tiên Quân đã sớm phản bội Thần đạo, bọn họ là Tiên, không phải là Thần. Thần đạo gian nan, so sánh với Tiên đạo phải khó khăn hơn gấp trăm lần, thành tiên dễ dàng thành thần khó khăn, Bát Tiên Quân tu luyện tới cảnh giới Tiên Quân đã là cực hạn, cả đời lại khó tiến thêm một bước, mà ta lại có thể tiếp tục đi về phía trước, không thể so sánh nổi.

- Khoác lác!

Đột nhiên một cái thanh âm truyền đến, đám người Phượng Nghi tiên vương theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy người nói chuyện lại là đệ tử Tử An đạo nhân của Trường Sinh tiên quân trong Bát Tiên Quân, đã tu thành Tiên Vương.

Bên cạnh Tử An đạo nhân còn có mấy vị đệ tử khác của Bát Tiên Quân, cũng đều đã chứng đạo Tiên Vương, cộng thêm Tử An đạo nhân, tổng cộng là bốn người.

Lần này Bát Tiên Quân mang đến tám vị đệ tử, đều là Chân tiên xuất thân Tiên thiên thần linh, Bát Tiên Quân đối với bọn họ ký thác kỳ vọng rất nhiều, đợi cho bọn họ có thể đại phóng quang mang, cùng với đệ tử của Tiên Quân tranh phong.

Không ngờ cư nhiên có bốn vị đệ tử vẫn lạc, trong đó Thiên Hồng, U Tuyền chết ở trong tay Giang Nam, hai người khác cũng ở trong nguyên thủy chi địa gặp nạn, thân tử đạo tiêu, hôm nay chỉ còn lại có Tử An, Dạ Phóng, Linh Vũ, Linh Đồ bốn người!

Thực lực bản thân của bốn người này liền cực kỳ cao minh cường đại, là cường giả siêu quần bạt tụy trong bối phận trẻ, giờ phút này nhận được cơ duyên Tiên Vương vượt qua Bát Tiên Vương chứng đạo Tiên Vương, càng là để cho thực lực của bọn họ đại tăng!

- Huyền Thiên, ngươi tuy là Thần đạo đạo tổ, nhưng hậu bối đối với gia sư bất kính, không khỏi có chút hèn hạ đi?

Linh Vũ nữ tiên vương cười lạnh nói:

- Nếu như ngươi có bản lĩnh, cần gì nói bậy sau lưng người khác, mà không cùng đám người gia sư tranh phong?

- Không sai!

Linh Đồ tiên vương cười nói:

- Giáo chủ, ngươi là tiền bối, những vãn bối như chúng ta tự nhiên không phải là đối thủ của ngươi, nhưng gia sư lại ngang hàng, giáo chủ hẳn là cùng đám người gia sư thực sự giao thủ một phen, rồi hãy nói khoác đến Thần đạo của ngươi.

Bốn phía đã có không ít Tiên Vương tụ tập lại, nhìn về phía đám người Giang Nam, những Tiên Vương này có một ít là thế hệ trước của Tiên giới, có một ít lại là mượn cơ duyên của nguyên thủy chi đại có thể chứng đạo Tiên Vương, lúc trước bọn họ bị Bát Tiên Quân cùng tam đại Cổ Thần ngăn cản, hiện tại còn chưa kịp tiến vào trong cung điện.

Kim Huyên đột nhiên cười nói:

- Đúng vậy, Huyền Thiên giáo chủ, ngươi là tiền bối, cùng Bát Tiên Quân là cùng một cái bối phận, ở trước mặt chúng ta thổi da trâu thì coi là bản lĩnh gì? Có khả năng liền đấu một trận với Bát Tiên Quân, cho chúng ta nhìn xem thực lực của ngươi một chút!

Ly Chân tiên vương lạnh nhạt nói:

- Lúc trước Giáo chủ đem chúng ta đánh một trận, chúng ta niệm giáo chủ là trưởng bối, không thể hoàn thủ. Bất quá Bát Tiên Quân lại là ngang hàng với giáo chủ, giáo chủ hẳn là cùng bọn họ tranh phong mới đúng.

Ngọc Lâm Tử vội vàng nói:

- Giáo chủ, ngươi ngàn vạn lần không nên mắc mưu, bọn họ là đang kích

động ngươi cùng Bát Tiên Quân tranh đấu, để cho ngươi rơi vào hiểm cảnh. Ngươi mặc dù lợi hại nhưng dù sao vẫn là Tiên Vương, há lại là đối thủ của Bát Tiên Quân? Giáo chủ vẫn là lui đầu cho thỏa đáng, lui đầu ô quy tổng so sánh với ném đi tính mạng thì tốt hơn rất nhiều!

Giang Nam cười ha ha, cất bước đi tới trước mặt Ngọc Lâm Tử, Ngọc Lâm Tử liền vội vàng khom người, vẻ mặt cung kính nói:

- Giáo chủ, lời thật thì khó nghe, tiểu chất cũng là vì muốn tốt cho ngươi. ngươi cùng gia phụ Ngọc Kinh tiên quân là nhân vật ngang bối phận, hẳn là sẽ không chối tai lời trung ngôn của tiểu chất đi?

Giang Nam sờ sờ đầu của hắn, cười tủm tỉm nói:

- Ngọc Kinh có con như thế, ta cũng cảm thấy rất vui mừng a. Hảo chất nhi, hảo chất nhi... Nghe nói Ngọc Kinh đạo huynh có rất nhiều nữ nhi, chết đi một hai người, nghĩ đến hắn cũng không đau lòng a?

Thân thể Ngọc Lâm Tử khom đến thấp hơn, cái trán toát ra mồ hôi lạnh tinh mịn, theo đó cười nói:

- Giáo chủ nói đùa, tiểu chất mới vừa nghe được Bát Tiên Quân cùng ba tôn Cổ Thần nói, muốn ở trong điện lấy tính mạng của giáo chủ, giáo chủ nhất định không thể đi vào!

- Thật là hảo chất nhi!

Giang Nam thu bàn tay về, mỉm cười nói:

- Đáng tiếc, tâm lớn đến sai lệch rồi!

Hắn cất bước đi vào bên trong cung điện, Ngọc Lâm Tử thở phào nhẹ nhõm, trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, cao giọng nói:

- Giáo chủ, không nên đi vào, coi chừng Bát Tiên Quân cùng ba tôn Cổ Thần liên thủ!

Phượng Nghi tiên vương hung hăng trừng mắt nhìn hắn một cái, lời này của hắn không nghi ngờ gì là đang nhắc nhở Bát Tiên Quân cùng ba tôn Cổ Thần rằng Giang Nam tiến vào trong điện, để cho Bát Tiên Quân cùng ba tôn Cổ Thần xuất thủ!

Liền ở trong nháy mắt Giang Nam bước vào trong điện, từng đạo thân hình trong điện bạo khởi, Trường Sinh tiên quân, Hậu Thổ tiên quân, Ngọc Hoàng tiên quân, Câu Trần tiên quân, Tử Vi tiên quân, Huyền Thanh tiên quân, Thanh Hoa tiên quân, Tử Vi tiên quân, bát đại Tiên Quân nhất tề xuất thủ!

Cùng lúc đó Hắc Điệt cổ thần, La Đà cổ thần cùng Ba Hỗ cổ thần đã ở đúng lúc này bạo khởi, thẳng hướng Giang Nam!

Thân thể của Giang Nam khẽ động, hiện ra Cự Linh phách thể, đem công kích của mười một tôn Tiên Quân hết thảy thừa nhận, tùy ý để công kích của mười một tôn Tiên Quân này rơi lên trên người mình, chỉ nghe thanh âm thình thịch vang lên không dứt, thân thể Giang Nam lù lù bất động!

Oanh!

Thân thể hắn vừa động, giống như hổ vào bầy dê, giơ tay lên ấn xuống một cái, Câu Trần tiên quân dùng tay ngăn chặn, đột nhiên thân thể oanh một tiếng nổ tung, chỉ còn lại đạo quả quay tròn chuyển động, hướng ngoài điện nhanh chóng chạy trốn!

Giang Nam đạp xuống một cước, đem Huyền Thanh tiên quân dẫm ở dưới chân:

- Các ngươi muốn biết cái gì mới là Thần đạo, hôm nay ta liền cho các ngươi biết áo nghĩa của Thần đạo!

- Tiên Quân đạo quả của Thần đạo đạo tổ!

Đạo quả của Câu Trần tiên quân mới vừa bay ra tòa cung điện này lập tức đưa tới không biết bao nhiêu tiếng thét chói tai, từng bàn tay rối rít hướng

Câu Trần đạo quả chộp tới!

Đạo quả của Thần đạo đạo tổ bản thân chính là linh đan khổng lồ, Giang Nam ở cảnh giới Chân tiên liền có không biết bao nhiêu người mơ ước tới đạo quả của hắn, cho là đạo quả của hắn cơ hồ không thua kém tiền sử linh đan, có thể giúp người đột phá đến cảnh giới Tiên Quân!

Mà nay Câu Trần lại càng tu thành Tiên Quân, một quả đạo quả chính là đạo quả của Đạo tổ tiên quân, đối với rất nhiều cường giả bên ngoài có lực hấp dẫn là to lớn như thế nào?

Tử An đạo nhân, Linh Vũ, Dạ Phong mấy người rống giận, vội vàng xuất thủ ngăn cản, không để cho Câu Trần đạo quả rơi vào tay người khác, bốn người nhất thời không biết gặp phải bao nhiêu công kích của Tiên Vương, nhưng vào lúc này đạo quả của Huyền Thanh tiên quân từ trong điện bỏ chạy ra, lại càng khiến cho một phen oanh động, dẫn tới mọi người rối rít tranh đoạt.

Huyền Thanh tiên quân theo bước của Câu Trần tiên quân, bị Giang Nam oanh sát thân thể, chỉ có thể lấy đạo quả mà chạy, không ngờ bên ngoài có rất nhiều Tiên Vương, Chân tiên thủ ở chỗ này, ý đồ đoạt đạo quả của hắn!

Đột nhiên trong điện truyền đến một tiếng nổ ầm vang, giống như có tiên lôi kinh thế đãnh uống, tiếp theo chỉ nghe thấy thanh âm vật nặng đụng lên vách tường đại điện truyền đến, lại có một quả đạo quả bay ra, rõ ràng là đạo quả của Tử Vi tiên quân!

Chấn động kịch liệt không dứt, lại nghe được một tiếng thật lớn vang lên, Hậu Thổ tiên quân rõ ràng cũng bị đánh tan thân thể, đạo quả phải bỏ chạy ra khỏi cung điện!

Sau đó đạo quả của Thanh Hoa tiên quân bay ra, tiếp theo chính là đạo quả của Ngọc Hoàng tiên quân, đạo quả của Trường Sinh tiên quân, đạo quả của Tử Tieu tiên quân!

Ngoài điện, đông đạo Tiên Vương, Chân Tiên trong lòng rung động, ở trong thời gian ngắn ngủi chốc lát này Bát Tiên Quân liền bị đánh chết hết, phải lấy đạo quả chạy trốn!

- Tiên quân đạo quả của Thần đạo đạo tổ thậm chí có bảy viên, đây là cơ duyên của Tiên Quân nha!

Cường giả ngoài điện trở nên điên cuồng, hướng những đạo quả này xuất thủ liên tục, cố gắng đem những đạo quả này thu lại.

Đột nhiên trong đạo quả của Trường Sinh tiên quân truyền đến một tiếng hét giận dữ, thanh âm uy nghiêm của Trường Sinh tiên quân vang lên:

- Tử An, Linh Vũ, đem hết thảy tiên dịch của các ngươi vẩy ra gnoaif!

Tử An, Linh Vũ, Dạ Phóng, Linh Đồ liều chết ngăn cản Tiên Vương, Chân Tiên lâm vào điên cuồng, bốn người làm sao lại là đối thủ của những người này, bị đánh thành trọng thương. Đang ở trong lúc cấp bách, nghe vậy đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng đem tiên dịch cất giấu trong tử phủ của mình hết thảy phóng thích ra!

Bốn người bọn họ lần này tiến vào Tiên giới nguyên thủy chi địa, bản thân liền mang theo rất nhiều tiên dịch để chữa thương cùng khôi phục tu vi, dùng để tăng lên thực lực, đến bên trong nguyên thủy chi địa, bọn họ cũng riêng minh thu hoạch được không ít tiên dịch ở trong này.

Giờ phút này những tiên dịch đó bị bọn họ phóng thích ra từ trong tử phủ, nhất thời trước đại điện giống như hồng thủy ngập trời, tiên dịch cuồn cuộn hội tụ thành một phiến hồ lớn phương viên mấy ngàn mẫu, đem rất nhiều Tiên Vương cùng Chân Tiên hết thảy bao phủ vào trong đại hồ!

Trong tử phủ của bốn người còn có tiên dịch không ngừng cuồn cuộn xông ra, không ít tiên dịch dâng trào, rơi vào trong hỗn độn hải ở ngoài đại điện, làm cho người ta cảm thấy đáng tiếc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2246: Sát!

Mà đạo quả của đám người Trường Sinh tiên quân, Tử Vi tiên quân nhất thời giống như cá voi hút nước mà hấp thu linh dịch, điên cuồn tịch quyển, đem tiên dịch hấp thu vào trong đạo quả.

- Dám tranh đạot Tiên Quân đạo quả của chúng ta, thật to gan!

Hậu Thổ tiên quân đầu tiên phục sinh, hừ lạnh một tiếng, phất tay đem một tôn Tiên Vương đánh chết, đưa tay bắt được đạo quả đang phi độn kia, dùng sức niết, đem đạo quả của tôn Tiên Vương kia bóp nát, hồn phi phách tán!

Tiếp theo, đám người Trường Sinh, Tử Vi, Câu Trần đem tiên dịch nơi đây hấp thu không còn, liên tục từ trong đạo quả phục sinh, sắc mặt mọi người âm trầm, đại khai sát giới, đem hơn mười người ở phụ cận đánh chết. Mọi người tứ tán mà chạy, còn chưa trốn được xa đột nhiên bên trong đại điện hồi phục bình tĩnh.

Giang Nam sải bước bước ra, đi ra đại điện, cước dẫm thực địa, huyết hoa từ dưới chân tràn ra, ở phái sau hắn, ba tôn Hỗn Độn Cổ Thần đang hướng chỗ sâu đại điện chạy trốn.

Hô!

Thân hình Giang Nam vừa động, cùng lúc đó giơ tay lên, tựa như giơ lên một phiến thanh thiên, sau một khắc hắn liền tới trước người Hậu Thổ tiên quân, bàn tay hạ xuống, thanh thiên sụp đổ, đem Hậu Thổ tiên quân đánh cho tan xương nát thịt!

- Tử Tiêu, mang theo đạo quả của chúng ta, đi!

Đạo quả của Hậu Thổ tiên quân bay ra, hướng Tử Tiêu tiên quân bay đi,

trong đạo quả truyền đến tiếng kêu của nàng.

Trong cơ thể sáu tôn Tiên Quân khác đều có đạo quả của riêng mình bay ra, liên tục hướng Tử Tiêu Tiên Quân bay đi.

Xuy!

Giang Nam một chưởng cắt tới, đỉnh đầu của Tử Vi tiên quân sinh sôi bị chém xuống, ngay sau đó lại rống to một tiếng, thân thể của Tử Vi tiên quân băng hội tan rã!

Sáu tôn Tiên Quân khác lập tức hướng hỗn độn hải chạy đi, Giang Nam đạp bộ một cái liền vượt qua Thanh Hoa tiên quân, Thanh Hoa tiên quân cũng không quay đầu lại, đá về phía sau một cước, Giang Nam giơ tay lên bắt được một cước này của nàng, hướng mặt đất ném tới, đại địa chấn động, Thanh Hoa tiên quân chỉ còn lại một chân, những bộ vị khác của thân thể bị nện đến nát bấy!

- Ta tới ngăn cản hắn, các ngươi đi mau!

Đột nhiên Câu Trần tiên quân hiện ra nguyên hình, lại là một tôn yêu tiên đầu chim thân người hai cánh, hắn vốn là yêu tiên chứng đạo trong tiên thiên sinh linh, giờ phút này hiện ra nguyên hình, thân thể rộng lớn, lưng mọc phong lôi song sí, vốn là có tiên lôi tiên phong gia trì, bất quá tất cả mọi người nơi này đều bị trấn áp tu vi, ngay cả hắn cũng không ngoại lệ, phong lôi song sí hồn nhiên không có lực lượng.

Câu Trần tiên quân bay lên, xoay người hướng Giang Nam đánh tới, lợi trảo kim quang lóng lánh, hướng Giang Nam trảo xuống!

Giang Nam oanh tới một quyền, quyền trảo va chạm, Câu Trần tiên quân kêu thảm, trảo bị sinh sôi bẻ gãy, Giang Nam tung người nhảy lên dẫm ở trên lưng, nặng nề áp xuống, chỉ nghe một tiếng nổ ầm vang, Câu Trần tiên quân bị áp tới sinh sôi rơi xuống đất!

Giang Nam nhấc chân lên nặng nề dẫm một cái, thân hình vọt ra, chạy

thẳng tới Trường Sinh tiên vương, ở sau khi hắn rời đi, chỉ thấy huyết tương trào ra, thân thể của Câu Trần tiên quân chia năm xẻ bảy!

Trường Sinh tiên quân xoay người, gầm lên giận dữ, thân thể chấn động, cơ nhục như long dây dưa, Giang Nam xông tới, hai người ầm ầm va chạm, trong chốc lát ngắn ngủi không biết va chạm bao nhiêu lần, tiếp đó hai đạo thân hình tách ra, Giang Nam hướng về phía trước đuổi giết, thân thể của Trường Sinh tiên quân lung lay ngã trên mặt đất.

- Để ta đối phó với hắn, hai người các ngươi đi mau!

Huyền Thanh tiên quân xoay người đánh tới, đột nhiên khí tức thay đổi, biến ảo thành giữa chân thực cùng hư ảo, hắn vốn là tiên thiên sinh linh của Quỷ giới, là Quỷ Thần trời sinh, lấy quỷ đắc đạo, thân thể nửa thực nửa hư, hư thật thay đổi liên tục, mới vừa rồi Giang Nam sở dĩ có thể đánh chết hắn chủ yếu là bởi vì hắn đánh giá sai thực lực của Giang Nam, hơn nữa Giang Nam xuất thủ thực sự quá nhanh, quá mãnh liệt, để cho hắn phản ứng không kịp liền bị oanh sát tại chỗ!

- Huyền Thiên, chết!

Huyền Thanh tiên quân hóa thành hư ảnh trong nháy mắt xuyên thấu thân thể của Giang Nam, thân thể của hai người tựa hồ dung hợp ở chung một chỗ, hư ảnh bàn tay của Huyền Thanh tiên quân thăm dò vào trong đỉnh đầu của Giang Nam, tựa hồ bắt được đại não của hắn, tiếp đó thân thể của tôn tiên quân này chuyển từ hư thành thực, biến thành tồn tại chân thực, trong lòng không khỏi mừng rỡ:

- Chết!

Nhục thân của hắn từ hư chuyển thật, bàn tay niết đủ loại, muốn đem đại não của Giang Nam bóp vỡ!

Đột nhiên Giang Nam há miệng hống to, tiếng hống chấn động không dứt, Huyền Thanh tiên quân bị chấn đến tai mắt mũi miệng phun ra máu tươi

không ngừng, thân thể nhất thời bắt đầu băng hội tan rã.

Nhục thể của hắn lập tức chuyển thật thành hư, Giang Nam như cũ hống to không dứt, sóng âm kinh khủng trùng kích mọi nơi, đem thân thể hóa hư của Huyền Thanh tiên quân chấn đến không ngừng phân liệt tan rã, đột nhiên nổ tung lên một tiếng, hóa thành khói xanh tiêu tán!

Ngọc Hoàng tiên quân xoay người đánh tới, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, ngươi phản bội Thần đạo, đem Thần đạo diệt sạch, chỉ còn lại chín tôn Thần đạo đạo tổ chúng ta, đều là Thần đạo đạo tổ, ngươi muốn đuổi tận giết tuyệt, hoàn toàn hủy diệt Thần đạo hay sao?

- Tám ngươi các ngươi nắm giữ Thần đạo, bảo thủ, lợi dụng thiên hạ chư thần đề cao thực lực của mình, cũng xứng làm Thần đạo đạo tổ?

Giang Nam cất bước giết tới, đối mặt một cái, thây của Ngọc Hoàng tiên quân đã ngã trên mặt đất.

- Hơn nữa các ngươi bỏ Thần thành Tiên, đã sớm phản bội Thần đạo, thậm chí phản bội Tiên giới mà đầu nhập vào Thần Mẫu đạo quân, còn có mặt mũi nói ta diệt Thần đạo?

Giang Nam xông về phía Tử Tiêu tiên quân, Tử Tiêu tiên quân đã vọt tới biên giới hỗn độn hải, tung người một cái, hướng hỗn độn hải rơi xuống.

Thân hình Giang Nam trùng thiên mà lên, cũng ở trong hỗn độn hải phóng đi, ở trên hỗn độn hải, giữa không trung chưa ngã vào trong đó, tử khí trùng tiêu, mà ở bầu trời tử khí chính là một cái đại thủ che trời, ầm ầm kích xuyên tử khí, hướng Tử Tiêu tiên quân trảo tới!

- Cái nhục thân này đưa cho ngươi!

Tử Tiêu tiên quân cười ha ha, đột nhiên từng viên đạo quả trong mi tâm bay ra, hướng hỗn độn hải rơi xuống, chính là đạo quả của Bát Tiên Quân!

Chỉ cần đạo quả của bọn họ bay vào hỗn độn hải, sẽ được truyền tống ra khỏi nguyên thủy chi địa, mặc dù sẽ mất đi cơ duyên sau đó của nguyên thủy chi địa, nhưng cuối cùng là có thể giữ được tính mạng!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, một trảo bắt được nhục thân của Tử Tiêu tiên quân, dùng lực niết một cái, thân thể Tiên Quân này bị niết đến nát bấy, ngay sau đó lấy tay hướng bên trong mi tâm trảo tới, chỉ thấy kiếm quang trùng thiên, một thanh thần kiếm bị hắn rút ra từ trong mi tâm.

- Tiễn các ngươi một đoạn!

Giang Nam giơ tay lên, dùng sức ném một cái, đem thanh Nguyên thủy chứng đạo kiếm này dùng sức ném ra, kiếm quang chấn động, tốc độ nhanh chóng tuyệt luân, áp bách đến lôi quang điện thiểm trên bầu trời hỗn độn hải ùng ùng không dứt, kiếm quang nhắm thẳng vào đạo quả của Tử Tiêu tiên quân!

Hận ý của hắn đối với Tử Tiêu tiên quân cực sâu, tự nhiên sẽ không nương tay, một kiếm này thế muốn đem đạo quả của Tử Tiêu tiên quân đâm vỡ, đóng đinh!

Tám viên đạo quả này rất nhanh liền bị thanh Nguyên Thủy chứng đạo kiếm đuổi theo, đột nhiên đạo quả của Tử Tiêu tiên quân nhẹ nhàng va chạm, đụng vào trên đạo quả của Huyền Thanh tiên quân, đạo quả của Huyền Thanh tiên quân nhất thời chuyển thướng, Nguyên thủy chứng đạo kiếm đâm xuống, đem đạo quả này xuyên thủng, nguyên thần, thần hồn trong đạo quả hôi phi yên diệt!

Nguyên thủy chứng đạo kiếm vẫn còn đâm xuống, bảy viên tiên quân đạo quả còn dư lại đồng thời bị tiên quang trong hỗn độn hải cuốn lên, sau một khắc tám đạo tiên quang kinh thế xuất hiện ở trên bầu trời Tiên giới, oanh long long hướng Tiên giới đại châu phía dưới rơi xuống!

Tiên giới các châu, không biết bao nhiêu tiên nhân chân tiên giờ khắc này liên tục ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bát tiên quang kia nâng lên một cái đuôi

lửa thật dài, giống như là ngôi sao trong tinh không rơi xuống, đánh tới hướng huyền châu.

Oanh!

Bát tiên quang rơi vào trong huyền châu, tiếp theo chấn động kinh thiên động địa truyền đến, nhưng vào lúc này chỉ thấy hàng tỉ đạo kiếm quang từ chỗ rơi xuống kia trùng thiên mà lên, kích bắn đi bốn phương tám hướng!

Kiếm quang xuy xuy xuy phá hủy hết thảy, trong khoảnh khắc liền đem huyền châu hoang vu cắt thành một cái rãnh trời hố to đến mười vạn dặm!

- Chuyện gì xảy ra?

Trong lòng tiên nhân tiên giới rung động, thất thần nhìn phương hướng Huyền châu, lẩm bẩm nói:

- Nơi đó hình như là phương hướng Huyền Thiên tiên vực của Huyền châu, chẳng lẽ Huyền Thiên giáo chủ thiên sát lại làm chuyện tình gì để cho người người oán trách, bị thiên kiếp rồi?

Trong hố lớn của Huyền châu, nguyên thủy chứng đạo kiếm lẳng lặng cắm ở đáy hố, bốn phía là một phiến bình tĩnh, qua một lúc lâu, từng viên đạo quả rách rưới từ trong hố lớn bay ra, chỉ thấy chỗ trung ương bát châu, bảy tòa tiên thiên tiên vực chấn động, từng đạo tiên chỉ từ trong bảy tòa tiên vực bắn nhanh mà ra, rót vào trong bảy viên đạo quả này.

Qua một lúc lâu, đạo quả của Tử Tiêu, Câu Trần thất tiên quân rốt cuộc nhận được đầy đủ năng lượng, khôi phục thân thể, đạo quả bọn họ bị một kiếm kinh thế kia của Giang Nam trọng thương, đạo quả trọng thương, cho dù là khôi phục thân thể cũng là khí tức héo tàn, thực lực đại tổn!

- Huyền Thanh đạo hữu chết rồi...

Ngọc Hoàng tiên quân thổ ra một ngụm máu, cười thảm nói.

Những Tiên Quân khác cũng có ý thỏ tử hồ bi, yên lặng, Tử Tiêu tiên quân hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Thần Mẫu sẽ đem hắn cải tạo, thậm chí ngay cả thần hồn cũng có thể tái tạo! Di, nơi này là Huyền châu, hang ổ Huyền Thiên tiên vực của Huyền Thiên liền ở phụ cận, Huyền Thiên tàn sát đồng đạo, chúng ta liền đi Huyền Thiên tiên vực giết đạo thống của hắn!

Hắn liền trước một bước hướng Huyền Thiên tiên vực đi tới, lạnh lùng nói:

- Chư vị đạo hữu, sau khi diệt đạo thống của Huyền Thiên, lại giết xuống hạ giới, đem tam giới diệt tuyệt, để cho Huyền Thiên kia không còn gì!

Trường Sinh tiên quân chần chờ nói:

- Nếu như những Tiên Quân khác ngăn trở mà nói...

Hậu Thổ tiên quân cười khanh khách nói:

- Trường Sinh đạo huynh, ngươi quên chúng ta cũng là Tiên Quân rồi? Hơn nữa bảy tôn Tiên Quân chúng ta liên thủ, người nào dám ngăn cản chúng ta?

Trường Sinh tiên quân tỉnh ngộ, cười nói:

- Huyền Thiên ở trong tòa cung điện kia khi dễ chúng ta không cách nào vận dụng được pháp lực, bất quá đến Tiên giới, pháp lực của chúng ta chính là Tiên Quân, tiêu diệt hết đạo thống của hắn, san bằng tam giới, cũng không có người dám ngăn chặn!

Ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, Huyền Đô tiên quân thân hình tiều tụy, ngồi xếp bằng ở trong lưu ly thế giới, đám người Giang Tuyết, Đạo Vương thỉnh thoảng tới biện luận pháp tắc với hắn, vị Tiên Quân này cũng là nói hai ba câu liền im lặng không nói nữa.

Bất quá cho dù là hai ba câu cũng để cho bọn họ có thu hoạch không nhỏ.

Một ngày kia trời giáng kỳ quang, đánh vào Huyền châu, Đạo Vương đang muốn đứng lên đi xem xét, Huyền Đô tiên quân rốt cuộc khôi phục mấy phần thần thái, cười nói:

- Thời cơ kết thúc một đoạn nhân quả đã đến!

Giang Tuyết không giải thích được, chỉ thấy hoàng bào mà Huyền Đô tiên quân mặc trên người được tháo xuống, cười nói:

- Đông Cực đạo hữu, làm phiên ngươi đem hoàng bào này của ta mang ra tiên vực, nhìn thấy bảy người tiên đến, liền đem hoàng bào của ta ném ra là được, có người sẽ ngăn cản ngươi, bất quá ngươi yên tâm, ta ở chỗ này trấn giữ, chờ người nọ xuất thủ!

Giang Tuyết mang theo một bộ hoàng bào đi ra khỏi Huyền Thiên tiên vực, phóng mắt nhìn qua, thấy bảy đạo thân ảnh hùng hổ hướng Huyền Thiên tiên vực mà đến.

- Bát Tiên Vương? Không đúng, là bảy người, hơn nữa khí tức này là.... Tiên Quân!

Sắc mặt Giang Tuyết lạnh nhạt, nhưng trong lòng có chút thấp thỏm bất an, Bát Tiên Vương đã chứng đạo, thành tựu Tiên Quân, mặc dù ít đi một người nhưng mà bảy tôn Tiên Quân hùng hổ mà tới, vượt xa lực lượng của Huyền Thiên tiên vực có thể chống đỡ!

Nếu như một tôn Tiên Quân, bằng vào Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực còn có thể ngăn cản một thời gian ngắn, nhưng mà bảy tôn Tiên Quân, Tiên Thiên Nguyên Thủy tiên vực dễ dàng bị phá!

- Bọn họ bị thương rồi!

Giang Tuyết ở xa xa thấy đám người Tử Tiêu, Câu Trần, Hậu Thổ, Tử Vi, Trường Sinh, Thanh Hoa cùng Ngọc Hoàng đi tới, lập tức nhạy cảm phát

hiện bảy tôn Tiên Quân này mặc dù tản mát ra Tiên Quân chi uy nhưng mà rất rõ ràng khí tức không phải là đặc biệt nồng đậm, hẳn là bị đạo thương rất nặng, không yên lòng, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ mới vừa rồi Bát tiên quang kia rơi xuống Huyền châu, kiếm khí chiếu rọi sáu mươi ba châu là có liên quan đến bảy người bọn họ? Rốt cuộc là người nào đả thương bọn họ? Kiếm khí mới vừa rồi kia phảng phất là Tử Xuyên của chứng đạo kiếm phát ra, chẳng lẽ thương tổn bọn họ chính là Tử Xuyên?

Trong lòng nàng có chút khó có thể tin, đám người Tử Tiêu, Hậu Thổ đã là Tiên Quân, Giang Nam cho dù có tiến bộ nhảy vọt cũng chỉ là Tiên Vương, làm sao có thể nhất cử trọng thương bảy tôn Tiên Quân?

Nàng lại không biết, nếu như ở dưới tình huống bình thường, Giang Nam tự nhiên không phải là đối thủ của bảy tôn Tiên Quân, trừ phi vận dụng Vạn Chú Thiên Chung.

Hắn sở dĩ có thể ở dưới tình huống không sử dụng Vạn Chú Thiên Chung mà trọng thương Bát Tiên Quân, thậm chí chém giết một người cũng là bởi vì ở trong tòa cung điện này không có người nào có thể vận dụng được pháp lực, pháp bảo, mà nhục thể của hắn lại vượt xa cực hạn của Hỗn Độn Cổ Thần. Cho dù là Cự Linh thần tộc ở thời đại tiền sử cũng chưa hẳn có khí lực cường đại bực này!

Dưới tình huống như vậy đừng nói là Bát Tiên Quân, cho dù là Hỗn Độn Cổ Thần cấp Tiên Quân cũng không thể là đối thủ của hắn, trừ phi là loại tồn tại như La Ma, Đại Diễn, có lẽ có thể ở trên thành tựu thân thể vượt xa hắn!

- Bảy vị đạo hữu đường xa mà đến, Đông Cực không tiếp đón chu đáo.

Tiên thiên nguyên thủy dưới chân Giang Tuyết hóa thành sông lớn mênh mông, đem nàng nâng lên cao cao, xa xa chắp tay, cười nói:

- Xin hỏi bảy vị đạo hữu tiến đến là có chuyện gì?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2247: Hoàng Bào.

Tử Tiêu tiên quân ngừng lại cước bộ, đứng ở bên ngoài Huyền Thiên tiên vực, đột nhiên tâm niệm hơi động, chỉ thấy tử quang đầy trời, hóa thành một tòa tiên cung, Tử Tiêu tiên cung ngồi ở trong đó.

Sáu tôn Tiên Quân khác cũng riêng mình có dị tượng hiện ra, quang mang kỳ dị liên tục, Câu Trần tiên quân ngồi ở trong đế giá, mà hình dạng đế giá như một đóa thanh liên, Thanh Hoa tiên quân hóa thành đại phật, tay nâng Tu Di sơn, Hậu Thổ tiên quân ở phía sau hiện lên lục đạo tiên luân, từ từ chuyển động, Ngọc Hoàng tiên quân ngồi ở trên tiên điện, kim loan linh tiêu bảo vệ xung quanh, có kim bảng phiêu động, hóa thành kim hà mấy vạn dặm, mà quanh thân Tử Vi tiên quân đại tinh dũng động, cộng hưởng Tử Vi đế tinh.

Bảy tôn Tiên Quân dị tượng trọng trọng, tụ lại ở trước Huyền Thiên tiên vực, dị tượng đem tòa tiên vực này bao phủ, chỉ thấy từng đạo đạo đạo cấp Tiên Quân hoành không, đan vào như liên, từng đạo tỏa liên hóa thành thiên la địa võng, đem Huyền Thiên tiên vực khóa đến gió thổi không lọt!

- Đông Cực đạo hữu!

Thanh âm của Hậu Thổ tiên quân du dương, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ hủy thiên lý, diệt Thần đạo, làm nhiều việc ác, cơ hồ phá hư căn cơ của Tiên giới ta, vừa mới rồi Huyền Thanh đạo huynh cũng bị hắn đánh lén, nuốt hận hoàng tuyền, hôm nay Thất Tiên Quân chúng ta đến đây chính là diệt Huyền Thiên đạo thống, trả lại cho thế gian một cái công đạo, một cái trong sạch!

- Tử Xuyên giết Huyền Thanh tiên quân?

Trong lòng Giang Tuyết chấn động.

Tử Vi tiên quân vô cùng đau đớn nói:

- Huyền Thiên làm nhiều việc ác, cùng là Thần đạo đạo tổ như chúng ta lại diệt Thần đạo, thiên lý bất dung, tội đáng chết vạn lần!

- Tiên nhân trong Huyền Thiên tiên vực nghe đây, nếu như đầu hàng, quy y chúng ta thì còn có thể giữ được tính mạng, Thất Tiên Quân chúng ta chỉ giết Huyền Thiên tặc thủ, những chuyện đã qua sẽ bỏ qua!

Trường Sinh tiên quân cất cao giọng nói:

- Nếu như trợ Trụ vi ngược, cam nguyện trở thành đồng lõa của Huyền Thiên, Thất Tiên Quân chúng ta chỉ có thể bình định Huyền Thiên tiên vực mà thôi.

Ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, mấy người Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Nam Quách tiên ông nghe vậy không khỏi xao động, lại có rất nhiều tiên thúc, tiên thiên thần linh đều không khỏi thất kinh, bảy tôn Tiên Quân đều tới, muốn tiêu diệt Huyền Thiên tiên vực, ai có thể ngăn cản?

Bất quá để cho bọn họ phản bội Huyền Thiên tiên vực, bọn họ lại cũng không chịu.

Đám người Thiếu Hư, Lạc Hoa Âm là bạn cũ của Giang Nam, sinh tử chi giao, là đánh ra giao tình, giao tình hoạn nạn, Lạc Hoa Âm lại là ân sư của Giang Nam, tự nhiên sẽ không phản bội.

Mà đám cự thú Tứ Bất Tượng lại là nghe lệnh của Linh Lung đạo đồng cùng Cáp đạo nhân, Tiên thiên nguyên thủy thần linh chính là sinh ra ở trong tiên vực, Giang Tuyết, Đạo Vương cùng Nam Quách tiên ông chưởng khống tiên vực, bọn họ tự nhiên là nghe theo điều khiển của ba người.

Trên mặt Thanh Hoa tiên quân mang theo vẻ từ bi, thở dài nói:

- Xem ra các ngươi gian ngoan mất linh, không biết hối cải, tuy ta có lòng cứu giúp nhưng không cách nào khiến cho các ngươi một lòng hướng thiện,

chỉ có thể lấy đại phẫn nộ đem tà ma các ngươi tru sát, mới có thể trả lại cho thế gian một cái càn khôn trong sáng!

Tử Tiêu tiên quân nhìn về phái đám người Câu Trần, nói:

- Động thủ a?

Ngọc Hoàng tiên quân thò ra một chỉ, nguyên thủy trong Huyền Thiên tiên vực nhất thời tách ra, cười nói:

- Bọn họ tâm ma sâu nặng, khó có thể giáo hóa, chỉ có thể động thủ diệt trừ!

Quanh thân Trường Sinh tiên quân đại đạo hóa thành một cái Hỗn độn phiên, nhẹ nhàng vung lên, ngăn chặn nguyên thủy đại hà, thở dài nói:

- Động thủ!

Thanh Hoa tiên quân cầm Tu Di sơn do tiên đạo biến thành trong tay ném lên, áp hướng Huyền Thiên tiên vực, thở dài nói:

- Đáng tiếc cho những sinh linh này!

- Không biết hối cải, chỉ có thể mạt sát, để tránh cho độc hại sinh linh thế gian!

Sau đầu của Hậu Thổ tiên quân có lục đạo tiên quân bay lên, càng lúc càng lớn, luân chuyển không ngừng, đem thời không của Tiên thiên nguyên thủy tiên vực uốn khúc, hồng thủy mênh mông bị cuốn hướng lục đạo tiên luân, thở dài nói:

- Không phải là chúng ta muốn giết bọn họ, mà là trừ hại cho thế nhân!

Bảy tôn Tiên Quân từng người ra vẻ đạo mạo, thanh âm chấn triệt thiên địa, vang tận mây xanh, truyền đến trong tai tiên nhân của các đại tiên châu, khiến cho oanh động một phen.

Sĩ dĩ nói như vậy lại là bảy người bọn họ cũng lo lắng dẹp sạch Huyền Thiên tiên vực sẽ chọc cho người dị nghị, lưng đeo nhơ danh, vì vậy trước chiếm lấy đại nghĩa, đem oan uổng cùng bồn vệ sinh ném lên trên đầu Giang Nam cùng sinh linh của Huyền Thiên tiên vực.

Huyền Thiên tiên vực căn bản không cách nào ngăn cản bảy tôn Tiên Quân, bảy người vừa mới động thủ liền đem tòa tiên vực này hoàn toàn trấn áp, tất cả sinh linh trong tiên vực đều là nguy ở sớm tối!

- Một bộ hoàng bào này rốt cuộc có thể ngăn cản bảy tôn Tiên Quân hay không liền ở một lần này rồi!

Giang Tuyết cắn chặt hàm răng trắng ngà, đột nhiên đem hoàng bao ném lên cao cao, khẽ kêu nói:

- Tế!

Hô!

Hoàng bào bay lên không giống như đại kỳ bay phất phới, hướng bốn phía bên dưới phô bày, càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc tựa như hoàng vân có phương viên mấy vạn dặm, đột phá thiên la địa võng do đại đạo của bảy tôn Tiên Quân biến thành, lao ra phạm vi dị tượng bao phủ, che kín Huyền Thiên tiên vực!

Một bộ hoàng bào này đem dị tượng của bảy tôn Tiên Quân cùng bọn họ bao phủ hết thảy, hướng phái dưới nhẹ nhàng bọc lại, chỉ thấy hết thảy dị tượng đầy trời bị thu vào trong áo bào!

Lục đạo tiên luân của Hậu Thổ tiên quân bị hô một tiếng liền thu vào trong áo bào, căn bản không khống chế được, vị nữ Tiên Quân này kêu lên sợ hãi, liên tục cố gắng thu hồi đại đạo của mình, chợt cảm thấy lục đạo tiên luân giống như đá chìm đáy biển, căn bản không cách nào cảm ứng.

Mà vào lúc này, Hỗn độn phiên của Trường Sinh tiên quân, Tu Di sơn của Thanh Hoa tiên quân, Kim Bảng của Ngọc Hoàng tiên quân, vô số viên đại

tinh quanh thân Tử Vi tiên quân, Thanh liên đế xa của Câu Trần tiên quân, hết thảy bị thu vào trong hoàng vân do hoàng bào biến thành, biến mất vô tung vô ảnh!

Bảy tôn Tiên Quân đi tới chính là thân bị trọng thương, đến nay còn chưa khôi phục, giờ phút này dị tượng do đại đạo biến thành bị hoàng bào lấy đi, khí thế nhất thời suy sụp.

Dị tượng đầy trời biến mất, chỉ còn lại bảy tôn Tiên Quân ngơ ngác đứng ở chỗ đó, chân tay luống cuống, từ bi mới vừa rồi, sát khí trước khi giông bão sắp tới mới vừa rồi, hết thảy đều là không cánh mà bay, chỉ còn lại sợ hãi!

Hoàng bào bay phất phới, bảy tôn Tiên Quân nhất thời chỉ cảm thấy không đứng vững được, thân bất do kỷ hướng về trong hoàng bào kia rơi vào!

- Huyền Đô!

- Là hoàng bào của Huyền Đô!

- Huyền Đô tiên quân, có gan đừng tế lên hoàng bào, chính diện giao phong với chúng ta!

- Huyền Đô, năm đó ngươi gặp nạn chính là mệnh trung chú định, không liên quan đến chúng ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2248: Khổ Hạnh Thiên Tôn. (1)

Giang Tuyết cũng là bị uy lực của hoàng bào này khiến cho sợ hết hồn, bảy tôn Tiên Quân lần này đi tới là hung thần ác sát bậc nào, hùng hổ bậc nào, không nghĩ tới hoàng bào vừa ra, bảy tôn Tiên Quân hết thảy liền bị trấn áp!

Chỉ cần bảy tôn Tiên Quân này rơi vào trong hoàng bào, liên lật không nổi bao nhiêu sóng gió!

- Mới vừa rồi Huyền Đô đạo huynh nói sẽ có người xuất thủ ngăn cản ta, người này chỉ sợ liền muốn xuất thủ rồi!

Nàng mới vừa nghĩ tới đây đột nhiên chỉ thấy trong hư không gợn sóng sinh ra, một cái đại thủ từ trên trời xa xa thò ra, cắt ra từng trọng hư không, hướng hoàng vân do hoàng bào kia biến thành chộp tới, một cái thanh âm truyền đến, phong khinh vân đạm nói:

- Huyền Đô sư huynh, bảy tôn Tiên Quân chính là lực lượng tân sinh của Tiên giới ta, nếu như ngươi phá hư tính mạng của bọn họ, Tiên giới ta chẳng phải là để cho Hỗn Độn Cổ Thần chê cười? Lưu lại bọn hắn còn có thể để cho bọn họ chống đỡ với Hỗn Độn Cổ Thần, quét dọn Vô Nhân cấm khu!

Cái thủ chưởng này còn chưa hạ xuống liền thấy hoàng vân do hoàng bào biến thành chấn động kịch liệt, cơ hồ sắp bị thủ chưởng này xé rách ra!

Mà vào lúc này ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, Huyền Đô tiên quân như cũ lặng yên mà ngồi, đột nhiên một đạo thanh quang trên đỉnh đầu dần dần dâng lên, thanh quang như vân từ từ bay lên, thanh vân càng lúc càng lớn, càng lên càng cao, hóa thành một cái thanh sắc đại thủ chậm rãi vỗ lên trên hoàng vân.

Chỉ thấy hoàng vân do hoàng bào biến thành hiện ra một cái đại thủ kim

quang chói mắt, hướng cái thủ chưởng từ thiên ngoại mà đến kia nghênh tiếp.

Hai cái thủ chưởng va chạm, Huyền châu đại địa kịch liệt rung động, cái thủ chưởng kia bị bức về.

Cái thủ chưởng này còn chưa rụt lại, thiên ngoại đột nhiên có một vật rơi xuống, giống như là một tòa cung điện nho nhỏ, tốc độ cực nhanh chạy tới Huyền châu, lúc đầu thì cực nhỏ, nhưng trong nháy mắt tòa cung điện này càng lúc càng lướn, gào thét chuyển động, ép tới thiên đều muốn sụp xuống, oanh hướng hoàng vân!

Oanh long!

Giữa không trung lại có một vật bay ra, rõ ràng là một phiến kiến trúc cực lớn, là từng tòa viên luân cự đại do cung khuyết tổ thành, cắt ra từng trọng hư không áp hướng Huyền Thiên tiên vực!

Nhưng vào lúc này một cây cột chói mắt từ thiên ngoại bay tới, một tiếng nổ lớn vang lên, đảo xuyên qua kiến trúc viên luân.

Đại trụ chống trời, từ thiên ngoại hung hăng đập xuống, oanh một tiếng đạp lên trên tòa cung địa đang rơi xuống kia.

- Cây gậy quấy phân, sớm muộn gặp nạn...

Giữa không trung truyền đến một tiếng hừ lạnh, viên luân cắt vào trong hư không, biến mất không thấy gì nẫ.

Mà tào cung đinẹ kia bị cây gậy chói mắt này đập vào, nhập vào trong tiên hải, nhấc lên sóng lớn ngập trời, Hải châu trung ương tiên hải, một vị nữ tử nhẹ nhàng thò tay ra áp một cái, sóng lớn của tiên hải nhất thời trở lại bình thường.

- Mấy vị đạo hữu chẳng lẽ muốn phá hư đạo thống của ta hay sao?

Huyền Nữ tiên quân ngẩng đầu lên trời, lạnh nhạt nói.

Hết thảy dị tượng giữa không trung biến mất, hoàng vân cuốn động, hóa thành một bộ hoàng bào, rơi vào trong tay Huyền Đô tiên quân.

Huyền Đô treo vào một cái móc, cười nói:

- Một đoạn nhân quả sáng tỏ, còn có một đoạn nhân quả lại từ từ tìm kiếm để chấm dứt!

Giang Tuyết trở về tiên vực, chỉ thấy Huyền Đô tiên quân ung dung tự tại, phủi phủi tay, chỉ thấy một đóa tiên vân xuất hiện, trên tiên vân có một tôn kim giáp tiên nhân đang đứng, vóc người vô cùng khôi ngô, đầu mọc song giác, thân mặc liên hoa quần, cầm liên hoa chuy trong tay, khom người hỏi:

- Lão gia có gì phân phó?

- Đem bộ hoàng bào kia của ta thu lại, đưa đến bên trong liên hoa trì của Tiên thành.

Huyền Đô tiên quân đem hoàng bào này ném cho hắn, tiện tay lấy một đạo bào khoác lên người, nói:

- Ngươi đứng ở bên cạnh ao, kêu một tiếng Lý long vương sẽ gặp được một đầu đại ngư đi ra, đem cái hoàng bào này nuốt vào.

Giang Tuyết cùng Đạo Vương hướng tôn kim giáp tiên nhân kia nhìn lại, không khỏi hơi ngẩn ra, chỉ thấy người này chính là Chiến Thiên ma tôn tới từ tam giới, giờ phút này đã tu thành Chân Tiên, hiển nhiên đi theo Huyền Đô tiên quân có được chỗ tốt rất nhiều, liên hoa quần trên người cùng Liên hoa chuy trong tay tất cả đều là dị bảo khó lường.

Chỉ là Chiến Thiên ma tôn vốn là hán tử dữ tợn tu luyện ma đạo, lại mặc quần do liên hoa luyện thành, lộ ra vẻ có chút bất luân bất loại.

Chiến Thiên ma tôn thấy hai vị cố nhân, cũng là sắc mặt đỏ lên, vừa thấy

Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Hạo Thiếu QUân, cho dù là đám người tiên thiên, sắc mặt càng đỏ, vội vàng tiếp lấy hoàng bào, hướng mọi người hét lớn một tiếng.

Huyền Đô tiên quân đưa tay ra điểm một chỉ, chỉ thấy hư không của đệ thất tiên giới mở ra, một đạo tiên chỉ từ trong Huyền Đô tiên thành của Tiên đế cung bắn nhanh mà đến, phô ra một dải tiên quang đại đạo.

Chiến Thiên ma tôn vội vàng nhảy lên tiên quang đại đạo, chỉ thấy tiên quang vừa thu lại, chở hắn hướng bên trong Huyền Đô tiên thành bắn đi.

- Chiến Thiên, gặp bạn cũ không hàn huyên một chút sao?

Lạc Hoa Âm ở phía sau kêu lên.

Chiến Thiên ma tôn chỉ có thể làm như không nghe thấy, vô cùng lo lắng dọc theo tiên quang đại đạo chạy như điên, kêu lên:

- Ta không có thời gian, ngày khác lại gặp các ngươi!

Trong lòng vị ma tôn này âm thầm hối hận, thầm nghĩ:

- Ta nguyên bản không nên theo lão gia thượng giới, làm đạo đồng, Hạm Đạm yêu tôn là có thể rồi, có thể làm cái đồng nữ, mặc y thường buồn cười này ngược lại cũng băng tuyết khả ái. Lão gia nhưng thật là, nói đồng tử đồng nữ cần phải có một đôi mà, thưởng cho ta một bộ y thường, thẩm mỹ hiển nhiên là có vấn đề, lão gia ban cho ta bộ y thường mặc ở trên người, mọi việc đều không được tự nhiên, ngay cả cố nhân đều không dám gặp...

Chiến Thiên ma tôn đến Huyền Đô tiên thành, đi tới bên cạnh liên hoa trì, kêu lớn:

- Lý long vương!

Trong liên hoa trì phát ra một tiếng răng rắc, chỉ thấy nước ao tách ra, một tôn cự nhân so sánh với Chiến Thiên ma tôn còn cao hơn gấp trăm lần từ

trong nước đứng lên, một thân nhục thân cứng rắn, tràn ngập hùng vĩ.

Chiến Thiên ma tôn sợ hết hồn, nhìn liên hoa trì nho nhỏ một chút, lại ngẩng đầu nhìn lên vị cự nhân này, chỉ tahays cự nhân trên to dưới nhỏ, nửa người dưới lại là một cái đuôi cá, ngâm ở trong nước.

- Lão gia để cho ngươi đem hoàng bào nuốt lấy!

Chiến Thiên ma tôn vội vàng nói.

Tôn cự nhân kia lấy tay đem hoàng bào đoạt qua, nhét vào trong miệng, kêu càu nhàu nuốt vào, ngay sau đó rầm một tiếng hóa thành một con cá chép lớn nhỏ bằng lòng bàn tay, chui vào trong ao biến mất không thấy gì nữa.

Chiến Thiên ma tôn buông thả thần thức tràn vào bên trong liên hoa trì, không khỏi kêu khẽ một tiếng. Liên hoa trì này không lớn nhưng mà lại rất sâu, thần thức của hắn cường đại cỡ nào, tìm tòi chính là ức vạn vạn dặm, thủy chung không phát hiện ra tung tích của con cá chép nhỏ kia, cũng không biết liên hoa trì này rốt cuộc đi thông nơi nào, trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Chương 2249: Khổ Hạnh Thiên Tôn. (2)

Liên hoa trì này nhìn như hồ nước nho nhỏ, nhưng phảng phất sâu không lường được, tìm không thấy cuối!

- Quả nhiên, lão gia này rất quỷ quái, đồ vật tốt đều giấu ở chỗ này, để người ta nhìn không ra sâu cạn.

Ở bên trong Huyền Thiên tiên vực, Huyền Đô tiên quân ngẩng đầu nhìn hướng giữa không trung, chỉ thấy đạo tiên quang chi trụ kia oanh hướng hư không Huyền châu của Tiên giới thứ chín chậm rãi suy kiệt, lúc này hắn đứng dậy, nói:

- Nhìn bộ dáng, hơn phân nửa tiền sử ma đầu ở dưới lòng đất Huyền châu không sai biệt lắm sắp bị luyện hóa, nguyên thủy chi địa cũng sắp đóng lại, chư vị theo ta đi tới, nói không chừng có thể tìm được một phen chỗ tốt, so sánh với chỗ tốt của Tiên giới Nguyên thủy chi địa chưa chắc liền có chỗ thua kém.

Đám người Giang Tuyết, Đạo Vương, Lạc Hoa Âm không khỏi mừng rỡ, Nam Quách tiên ông lại càng vui mừng không thôi, chà chà tay nói:

- Lão phu sớm muốn đi tìm kiếm rồi, tìm chút ít bảo bối, cứu vớt vạn dân trong biển lửa!

Giang Tuyết nhẹ giọng nói:

- Đạo huynh, xin hỏi Tử Xuyên ở Nguyên thủy chi địa có an toàn hay không?

Huyền Đô tiên quân cười nói:

- Nguyên bản hắn là hổ bệnh, hôm nay đã hóa rồng, cần gì phải lo lắng

thay cho hắn.

Mọi người đi ra Huyền Thiên tiên vực, hướng chỗ đệ cửu hư không oanh kích chi địa mà đi, dọc đường chỉ thấy Huyền châu vốn là cằn cỗi vô cùng, giờ phút này hiện lên rất nhiều tiên khí, tiên khí nồng đậm hơn xa trước kia, dần dần có một tia khuynh hướng của tiên cảnh.

Đây vốn là bởi vì dưới lòng đất Huyền châu trấn áp rất nhiều tồn tại tiền sử, cần điều động tiên khí của Huyền châu tới trấn áp, giờ phút này có một tôn tồn tại tiền sử sắp bị luyện hóa, luyện hóa đại trận mà Đế cùng Tôn bố trí ở dưới đất cũng không cần nhiều tiên khí như vậy nữa, cho nên trình độ nồng nặc của linh khí ở Huyền châu dần dần ngang bằng những Tiên châu khác.

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên giảo hoạt, chiếm cứ một khối bảo địa lớn như vậy.

Huyền Đô tiên quân không nhịn được mà tán thán nói.

Không qua bao lâu, bọn họ liền đi tới trước động khẩu thật sâu kia, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy dưới lòng đất lại là một tòa địa cung rộng lớn hoành tráng, hiển thị rõ cổ xưa, để lộ ra khí tức tang thương hậu trọng.

Đệ cửu hư không như cũ điều động lực lượng của Tiên giới không ngừng oanh xuống, uy năng đủ để diệt sát Tiên Quân!

Huyền Đô tiên quân mang theo mọi người ránh khỏi quang trụ oanh xuống, hướng bên trong địa cung rơi xuống, chỉ nghe bên trong địa cung truyền đến từng trận đạo âm du dương, hiện ra bất diệt đại đạo, trầm bổng du dương, khiến người tỉnh ngộ.

Mà trên bích họa ở hai bên địa cung đều là điêu khắc từng tôn sa môn tăng nhân y xam lam lũ, xanh xao vàng vọt.

- Đại đạo của thời đại Sa môn!

Trong lòng Huyền Đô tiên quân nghiêm nghị, thấp giọng nói:

- Chẳng lẽ dưới lòng đất này trấn áp một tôn đạo quân thời đại Sa môn? Chư vị cẩn thân, Sa môn chính là Phật đạo thủy tổ, Phật đạo của Thanh Hoa tien quân cũng là nhận được một chút áo nghĩa của Sa môn, lúc này mới có thành tựu đó, cường giả Sa môn giỏi về kết thúc nhân quả, đạo quả lại càng cường đại, nếu như Đạo Quân của thời đại Sa môn tồn tại đến hiện tại, chỉ sợ không dễ dàng bị luyện chết như vậy!

Đột nhiên chỉ nghe ở chỗ sâu địa cung truyền đến một thanh âm đau khổ vang lên, nói:

- Tiên Đế, Tiên Tôn, các ngươi nếu là lại tiếp tục luyện, Khổ Hạnh liền phải thân tử đạo tiêu rồi, hai vị đạo hữu, các ngươi muốn đuổi tận giết tuyệt sao?

Chỗ sâu địa cung truyền đến một tiếng nổ ầm vang, chỉ thấy từng kiện tiên thiên pháp bảo xông phá địa cung bay ra, biến mất không thấy gì nữa, rõ ràng là Tiên thiên ngũ sắc liên, Tiên thiên hỗn nguyên châu, Tiên thiên Yếm ma thương cùng mấy loại tiên thiên pháp bảo khác, tất cả là năm vật!

Trong địa cung khôi phục lại bình tĩnh, chỉ thấy một vị sa mon tăng nhân xanh xao vàng vọt đi ra khỏi địa cung, hướng mọi người đi tới, thân cao hai trượng, trong tay chống một thanh trúc trượng màu cam, trúc trượng kia thế nhưng cũng tràn ngập khí tức bất diệt độc hữu của Tiên thiên pháp bảo!

Đạo bào của Huyền Đô tiên quân bay phất phới, nhìn sa môn tăng nhân kia đi tới, khí thế dần dần tăng cường.

Sa môn tăng nhân kia đi tới trước mặt mọi người, dừng bước lại, hai đạo sầu mi nhíu lại cùng một chỗ, một tay cầm trúc trước, một tay thi lễ, nói:

- Đạo hữu, Tiên Đế, Tiên Tôn đã để cho Khổ Hạnh được thuận tiện rồi, Khổ Hạnh nóng lòng chuyển thế, kính xin đạo hữu cũng cho một cái thuận tiện.

- Không dám ngăn cản đạo huynh!

Huyền Đô tiên quân khom người nói:

- Đạo huynh chuyển thế, xin hỏi bảo vật trong địa cung này?

Khổ Hạnh thiên tôn kia ha hả cười nói:

- Bảo vật là vật ngoài thân, để người có duyên!

Dứt lời từ bên cạnh mọi người đi qua.

Sắc mặt của Huyền Đô tiên quân ngưng trọng, đưa mắt nhìn hắn đi xa, đột nhiên hướng đám người Đạo Vương, Giang Tuyết nói:

- Chúng ta chỉ có thể tham ngộ đại đạo của thời đại Sa môn, đồ trong địa cung một kiện cũng không cần mang đi!

Hạo Thiếu Quân buồn bực nói:

- Vì sao không thể mang đi?

Mọi người hướng bên trong địa cung nhìn tới, chỉ thấy từng kiện bảo vật treo ở các nơi trên địa cung, bảo quang các màu trùng thiên, mỗi một kiện bảo vật đều cực kỳ kinh người, uy lực có thể so với bảo bối hiếm thế của Tiên Quân chi bảo, thậm chí là Thiên Quân chi bảo!

Thậm chí trong địa cung còn có ba động cấp Đạo Quân, hẳn là Đạo Quân chi bảo!

Huyền Đô tiên quân trầm giọng nói:

- Tôn Đạo Quân kia nói để người có duyên, là ý nói nếu như ngươi có được bảo vật trong địa cung, chính là người hữu duyên với Sa môn, tương lai tất nhiên sẽ đến đây độ ngươi, để cho ngươi tiến vào Sa môn trở thành Khổ Hạnh tăng. Nếu như không cầm bảo vật của hắn thì không có việc gì, nếu như cầm, chỉ sợ tương lai các ngươi không cách nào chạy trốn Sa môn.

Lạc Hoa Âm thất hồn lạc phách nói:

- Nhiều bảo bối như vậy...

Huyền Đô tiên quân nói:

- Nếu như ngươi muốn làm ni cô Sa môn mà nói, cũng có thể đi lấy, chỗ cường đại nhất của Sa môn chính là đoạn nhân quả chi pháp cùng đạo quả chi pháp, nếu như có thể có được hai đại pháp môn này của Khổ Hạnh, còn hơn là có được vô số pháp bảo! Bên trong tòa địa cung này hẳn là có lưu lại đệ nhất kinh điển của hắn!

Đạo Vương quả quyết nói:

- Tiên giới nguyên thủy chi địa chỉ sợ sắp kết thúc, chúng ta mau chóng tu luyện, chậm thì những Tiên Quân khác sẽ cảm giác đến chỗ này!

Tiên giới nguyên thủy chi địa, trên bầu trời hỗn độn hải trước cung điện, Giang Nam cũng đang hướng trong hỗn độn hải rơi xuống, đột nhiên hắn nhấc chân nặng nề đạp mạnh, hỗn độn hải nhất thời lõm xuống một cái hố lớn, lực phản chấn đem thân hình của hắn nâng lên, rơi xuống trước cung điện.

Trước cung điện, mấy người đệ tử của Bát Tiên Quân như Tử An, Linh Vũ, Linh Đồ thất hồn lạc phách, đám người Ngọc Lâm Tử, Kim Huyên, Tu A Mộng Khiết sắc mặt trắng bệch, thất thần nhìn Giang Nam đi tới.

Rất nhiều Tiên Vương khác cũng không dám nhìn Giang Nam, chỉ cảm thấy vị Thần đạo giáo chủ trẻ tuổi trước mặt này đi tới giống như là một tôn sát thần!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2250: Đại Đạo Tận Cùng. (1)

Chốc lát ngắn ngủi, Bát Tiên Quân lại bị hắn đánh chết hai lần, ba tôn Cổ Thần phải trốn chạy, thậm chí ngay cả tồn tại như Huyền Thanh tiên quân cư nhiên bị đánh nát đạo quả, thân tử đạo tiêu!

Giang Nam cất bước đi tới trước mặt đám người Tử An, ánh mắt nhìn bọn họ chăm chú, sắc mặt bốn người thảm đạm, thân thể lạnh run, im lặng không lên tiếng.

- Các ngươi muốn thấy bản lĩnh của ta, hôm nay ta chém Bát Tiên Quân, giết Huyền Thanh, bản lĩnh của ta...

Giang Nam thu hồi ánh mắt, quét xung quanh một vòng, rơi vào trên khuôn mặt của Ngọc Lâm Tử thì dừng lại một chút, nhưng ngay sau đó cất bước đi vào cung điện, khẽ cười nói:

- Hiện tại các ngươi đã thấy được rồi!

Ở phía sau hắn, đám người Tử An, Ngọc Lâm Tử giống như tượng gỗ đứng ở nơi đó, trong lòng chỉ có hối hận thật sâu.

Nếu như bọn họ không khích tướng Giang Nam, có lẽ Giang Nam liền sẽ không thống hạ sát thủ rồi.

Phượng Nghi tiên vương nhìn bóng lưng của Giang Nam, thất thần một trận, dập tắt tâm tư kiều diễm trong lòng, thầm than một tiếng, đuổi theo Giang Nam.

- Lần này ta... Phục!

Hư Hoàng tiên vương thở dài, cùng Không Tương, Nhân Tông đuổi theo đi tới, trong lòng không còn tâm tư tranh hùng với Giang Nam.

Trong đại điện, đám người Giang Nam nhìn tới, chỉ thấy tòa đại điện này trống rỗng, chỉ có ba cái cột đá thô to đến sáu bảy trượng, giống như từng tòa thạch tháp.

Cột đá có bậc thang vờn quanh, một vòng lại một vòng quay quanh mà lên, tiên quang bao phủ ở chung quanh của cột đá, mơ hồ có thể thấy được đã có người hướng bên trên đi tới.

- Tinh diệu, thật sự là tinh diệu...

Trên một cây cột đá trong đó, có người đã đi lên mấy trăm trượng cao, Giang Nam ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy người nọ chính là Thánh Ma thiên tôn, thất hồn lạc phách chăm chú vào cột đá, lại là than thở, lại là như đưa đám.

- Làm sao có thể có công pháp tinh diệu như thế? Làm sao có thể có nhóm cường giả mở ra pháp môn tinh diệu như vậy...

Hắn lẩm bẩm nói:

- Tiên Đế, thật là kinh khủng a...

Trên cây cột đá khác, giọng Tử Hạm Đạo Mẫu vang lên:

- Trên bia đá bên dưới cây cột đá viết đỉnh cây cột là đại đạo tận cùng. Ta muốn nhìn xem đại đạo tận cùng rốt cuộc là cái gì!

- Đại đạo tận cùng?

Tim Giang Nam rung lên, vội nhìn xuống cây cột đá, quả nhiên thấy một tấm bia đá. Trên bia có chữ, một hàng chữ là Đế và Tôn, Bất Không để lại nói nếu có ai lên đỉnh bất cứ cây cột đá nào sẽ thấy đại đạo tận cùng, từ nay tịch diệt bất diệt, vĩnh sinh vĩnh thọ.

Giang Nam tim đập nhanh:

- Tịch diệt bất diệt, vĩnh sinh vĩnh thọ? Vậy chẳng phải là tịch diệt kiếp

cũng không thể phá hủy?

Giang Nam ngước lên nhìn, tiên quang bao phủ ba cây cột đá, chỉ thấy được khoảng cách ngàn thước. Bên trên cây cột đá tràn ngập tiên quang, không thấy đỉnh được.

Đám người Phượng Nghi Tiên Vương, Hư Hoàng Tiên Vương tiến lên trước một tiên quang, tập trung nhìn lên trên, bỗng tim đập nhanh. Cây cột đá khác có một số chữ và đồ án.

Những chữ này mỗi cái đều cực kỳ phức tạp, nét bút nhiều cỡ mấy ngàn cái, chỉ đơn giản là một gạch một dọc. Nhìn kỹ thì thấy một gạch một dọc do vô số chữ nhỏ xíu ghép lại, nhìn những chữ nhỏ thì giật mình thấy càng nhiều chữ hơn, tầng tầng cực kỳ phức tạp. Mỗi tầng chứa áo nghĩa ảo diệu khác nhau, đến tầng tận cùng bên trong là chữ cỡ mấy ức vạn.

Đây mới chỉ là chữ chứa nội dung, bên trong chứa nhiều tin tức khiến người hút ngụm khí lạnh.

Có thể nói mỗi tầng chữ có một loại công pháp cực kỳ huyền diệu. Công pháp ngay trung tâm là phức tạp nhất, cần mấy vạn chữ để trình bày, công pháp tầng ngoài đơn giản hơn nên ít chữ hơn. Mỗi chữ chứa tin tức phải mấy ức vạn chữ mới biểu đạt ra được.

Có thể nói bất cứ chữ nào trên cây cột đá biểu đạt tin tức không đơn giản như nhìn thoáng qua, nó chất chứa ảo diệu vô cùng.

Đây mới chỉ là chữ, cộng với vô số chữ trên cây cột biến thành tác phẩm vĩ địa khó thể tưởng tượng.

Đồ án càng kinh người hơn, do vô số phù văn nhỏ xíu vẽ ra, trong phù văn có phù văn, chứa tin tức đại đạo làm người kinh thán, choáng váng.

Đám người lòng rung động:

- Đây là công pháp Tiên Đế để lại!

Một chữ chưa nghiên cứu thấu hiểu đã cảm thấy đầu váng mắt hoa, hơn nữa công pháp này ẩn chứa lý niệm rất thâm sâu khó hiểu, Tiên Vương xem như đọc thiên thư.

Không chỉ thế, càng lên trên cây cột đá thì công pháp khắc trên vách càng thâm sâu, khó hiểu hơn.

Trong đại điện có nhiều cây cột đá quan sát cây cột đá nhưng ít ai đi lên hơn mười trượng, chỉ có mấy Đạo Quân chuyển thế leo lên hai, ba trăm trượng, hiển nhiên nội tình sâu dày. Công pháp khắc trên cây cột đá rất khó hiểu khó giải với người khác, còn với Đạo Quân thì chưa đến mức đó.

Nhưng dù có là Đạo Quân chuyển thế, leo lên hai, ba trăm trượng đã tới cực han, tốc độ quan sát chậm dần. Có Đạo Quân chuyển thế dốc hết sức tập trung tinh thần thôi diễn ảo diệu trong đó.

Mỗi cách một đoạn thời gian chợt nghe cạch một tiếng, một miếng ngọc phù bay ra khỏi thân thể các tồn tại quan sát đồ án chữ trên cây cột đá, rơi vào tiên quang, biến mất.

Có ngọc phù bay không tới, tiên quang lượn lờ quanh cây cột đá cuốn người đó, truyền ra đất nguyên thủy Tiên giới, đưa về Tiên giới.

Bọn họ thu nhặt ngọc phù trong đất rèn luyện có tác dụng là kéo dài thời gian leo lên cây cột đá, mỗi cách một đoạn thời gian sẽ tiêu hao một miếng ngọc phù, kéo dài thêm một chút thời gian ở lại cây cột.

Hao hết ngọc phù sẽ bị đưa khỏi đây.

Có người đi tới trước một cây cột đá khác, giật mình kêu lên:

- Trên cây cột đá này khắc công pháp Bất Không Đạo Nhân để lại!

- Chỗ này, cây cột đá này có công pháp Tiên Tôn để lại!

- Đến đỉnh cây cột đá sẽ thấy đại đạo tận cùng, vậy chúng ta trực tiếp

xông lên là được.

Có người thử nghiệm, ai ngờ mới bước ra một bước thì chữ đồ an trên cây cột tỏa sáng rực rỡ, đại đạo cuồn cuộn nghiền ép. Trong thời gian ngắn người kia bị đè tai mũi miệng trào máu, bẹp dí tại chỗ.

- Không được!

Vạn Chú Đạo Quân cao cao tại thượng, cười khẩy nói:

- Không tham ngộ công pháp trên cây cột đá thì sẽ bị lý niệm đại đạo ẩn chứa trong chữ đồ án trấn áp, không thể lên đỉnh cây cột được.

Lòng Giang Nam máy động, hắn không vội leo lên cây cột đá. Những cây cột không thấy phần đỉnh, không biết cao bao nhiêu, ngọc phù thì có hạn, không bao giờ có đủ ngọc phù để nhìn hết các cây cột đá.

Giang Nam nhíu mày thầm nghĩ:

- Rốt cuộc chọn công pháp Tiên Đế để ại hay của Bất Không? Hoặc công pháp của Tiên Tôn?

Tiên Đế từng cho Giang Nam một miếng tiên đạo linh châu, giúp hắn được lợi nhiều, qua đó kết thiện duyên với Tiên Đế. Nếu Giang Nam chọn công pháp Tiên Đế để lại sẽ làm một lời mười.

Hơn nữa Tiên Đế là nhân tộc, Giang Nam cũng vậy, về mặt công pháp không có xung đột. Giang Nam leo lên cây cột đá này sẽ được nhiều ích lợi hơn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2251: Đại Đạo Tận Cùng. (2)

Bất Không Đạo Nhân, bất không đại đạo hì Giang Nam sớm tiếp xúc. Giang Nam nghịch chứng tiên thiên, từ người tu thành hỗn độn thần ma, tu luyện công pháp của Bất Không Đạo Nhân sẽ không xung đột.

Hơn nữa bất đại đạo và tiền sử cự linh đại đạo hỗn hợp, thống nhất trong Nguyên Thủy Đại La Kinh, có như vậy Giang Nam mới từ cảnh giới Thần Vương được cơ thể cường đại đẳng cấp Tiên Quân.

Nghiên cứu công pháp, đạo lộ của Bất Không Đạo Nhân sẽ giúp ích rất nhiều cho Giang Nam.

Tuy Tiên Tôn xuất thân yêu tộc nhưng tới đẳng cấp như Tiên Tôn thì hàng vạn đại đạo cùng chung một con đường. Giang Nam không nghiên cứu nhiều về yêu tộc, leo lên cây cột đá Tiên Tôn để lại, nghiên cứu pháp môn trong đó có ý nghĩa tham khảo, bù đắp thiếu sót cho hắn.

Ba công pháp này có ích lợi rõ ràng, trợ giúp Giang Nam có thành tự cao hơn.

Trong đại điện, mọi người đều đã leo lên cây cột đá, tự nghiền ngẫm những ảo diệu trong chữ và đồ án. Phượng Nghi Tiên Vương chọn công pháp Tiên Đế, ba Hỗn Độn Cổ Thần sớm leo lên cây cột đá Bất Không Đạo Nhân để lại. Đám cường giả xuất thân yêu tộc An Thanh Tiên Quân thì leo lên cây cột đá Tiên Tôn.

Đám người Tịch Ứng Tình, Bình Thiên lão tổ, Chung Tú Tú cũng leo lên cây cột đá, chọn con đường cho riêng mình, một đường vât vả nghiên cứu thôi diễn.

Những người khác có lựa chọn riêng, mỗi mình Giang Nam còn đứng dưới ba cây cột đá vắt óc suy nghĩ.

Đột nhiên đại điện rung rinh, không chỉ đại điện chấn động, nguyên vùng đất nguyên thủy rung rinh.

Có người kinh kêu:

- Đất nguyên thủy sắp đóng! Chờ khi nó lại mở ra không biết là mấy trăm vạn năm mấy trăm vạn năm sau!

- Đây là cơ duyên cuối cùng trong chuyến đi, chúng ta không thể lãng phí!

Bình Thiên lão tổ quát phía dưới:

- Tử Xuyên, mau lên đi!

Giang Nam vẫn ngồi yên, suy tư xem nên leo lên cây cột đá nào.

Đột nhiên lại có một bóng người xông vào đại điện, là Băng Liên Thánh Mẫu.

Băng Liên Thánh Mẫu nôn nóng xông vào đại điện, lẩm bẩm:

- Chết tiệt, đất nguyên thủy sắp đóng, ta không có ngọc phù thì biết làm sao? Huyền Thiên, Huyền Thiên, cho ta mấy miếng ngọc phù!

Giang Nam lấy ra hơn hai mươi miếng ngọc phù, tùy tay ném cho nàng. Băng Liên Thánh Mẫu mừng rỡ chạy ngay đến cây cột đá Tiên Tôn để lại.

Mắt Băng Liên Thánh Mẫu sáng rực vui vẻ nói:

- Hồng mông Thanh Liên kinh? Ta xuất thân từ hoa sen, công pháp của Tiên Tôn phù hợp với ta nhất. Giáo chủ, sao người chưa chọn cây cột đá nào?

Băng Liên Thánh Mẫu nhìn Giang Nam, khó hiểu hỏi:

- Giáo chủ không biết nên chọn như thế nào?

Giang Nam gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Đường của bọn họ đều có ích với ta rồi lại không thích hợp.

Băng Liên Thánh Mẫu cười nói:

- Không có gì để băn khoăn, Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không đều là tồn tại đứng đầu trong Đạo Quân, bất cứ con đường nào của ba người đủ để giáo chủ hưởng thụ cả đời! Giáo chủ không chọn đường của bọn họ chẳng lẽ muốn vượt qua họ sao?

Người Giang Nam rung lên, mắt sáng ngời:

- Đọa hữu, nếu ta muốn vượt qua bọn họ thì làm sao?

- Kiếp trước thành tựu cao nhất của ta chỉ là Thiên Quân, cách Đạo Quân một mảng lớn thì sao biết cách nào vượt qua bọn họ?

Băng Liên Thánh Mẫu cười nói:

- Nếu ta biết thì sớm giải quyết tịch diệt đại ma đầu tiêu dao tự tại! Ta mặc kệ ngươi, người ta bận nghiên cứu Hồng Mông Thanh Liên Kinh.

- Không ai có thể chỉ điểm cho ta sao?

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Ta chỉ dựa vào mình . . . Phải rồi, ta chỉ dựa vào mình! Chỉ có tự dựa vào mình mới đột phá được ba con đường.

Giây lát sau, Giang Nam đứng dậy quay quanh ba cây cột đá, quan sát chữ nghĩa đồ án trên cây cộ. Giang Nam không leo lên cây cột đá nào, hắn nghiên cứu kỹ lý niệm ẩn chứa trong đó.

Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không có am hiểu riêng, sàn sàn như nhau.

Công pháp của Tiên Đế tên là Nhân Đạo Hoàng Cực kinh, đi đường nhân

đạo, vương đạo, hoàng đạo, ngực rộng lớn. Chữ và đồ án ẩn chứa hùng vĩ bàng bạc, tài tình vô cùng, trình bày cách hậu thiên thắng tiên thiên, hậu thiên chứng vĩnh hằng.

Công pháp của Bất Không Đạo Nhân là đạo Hỗn Độn Bất Không kinh, đi hỗn độn, thương mang đần độn, vạn pháp quy tông, hết thảy đạo hết thảy pháp quay về hỗn độn, chỉ để lại một cái. Vĩnh hằng tức là bất không, do đó chứng đạo bất không, bất không thành tựu vĩnh hằng.

Công pháp của Tiên Tôn là hồng mông chứng đạo, lại xưng tiên thiên chứng đạo. Hồng Mông Thanh Liên kinh có thể trở thành tiên thiên Thanh Liên kinh, dựng dưỡng tiên thiên bất diệt, tiên thiên chứng vĩnh hằng.

Chân cây cột đá bày ra công pháp là phần cơ sở nhất, ba công pháp này dù là Nhân Đạo Hoàng Cực kinh, Hỗn Độn Bất Không kinh, Hồng Mông Thanh Liên kinh đều không phân chia thần luân, đạo đài, thần phủ, thiên cung, thiên đình phân chia, mà chỉ tu đại đạo, không có khuôn sáo trói buộc.

Cơ bản của Tiên Tôn, Tiên Đế, Bất Không Đạo Nhân đã vượt qua mọi người. Giang Nam chưa từng thấy công pháp của vị tồn tại nào mà phần cơ bản dồi dào hùng hồn đến vậy.

Đây là khí phách hùng hồn, lồng ngực rộng lớn của kẻ sáng thế.

Giang Nam quan sát kỹ, nhắm mắt lại thôi diễn cẩn thận.

- Ba người một là trong hỗn độn sinh thần ma, hai người khác là từ thời không khác đến, khi tới đã là tồn tại đầu đội trời chân đạp đất. Đạo lộ của bọn họ không thích hợp ta.

Thật lâu sau Giang Nam thầm nghĩ:

- Trước khi ta tu luyện không có gì hết, công pháp của bọn họ không nhìn thần luân, đạo đài, thần phủ, thiên cung. Nhưng ta thì không thể dứt bỏ hết thảy.

- Mọi tu vi thành tựu của ta đều tự sáng tạo, đi từng bước đến bây giờ. Công pháp của bọn họ có tác dụng tham khảo nhưng không thích hợp cho ta tiến lên.

- Ta không thắng bọn họ về mặt cơ bản được, chỉ có thể chọn mặt bao dung, sáng tạo.

- Đạo của ta không phải bất không, tiên thiên, cũng không phải nhân đạo hoàng đạo.

- Đạo của ta là nguyên thủy!

Trong khi Giang Nam nghiên cứu công pháp ở chân cây cột đá, đa số người leo lên trên cây cột đã hao hết ngọc phù, bị truyền tống ra vùng đất nguyên thủy. Băng Liên Thánh Mẫu đến cuối cùng cũng kinh kêu, không cam lòng bị đưa ra ngoài.

Chỉ có mấy vị được thiên vị bảng đạo phù chuyển là Đạo Quân chưa bị truyền tống ra khỏi vùng đất nguyên thủy, hiển nhiên bọn họ có được ngọc phù không ít hơn Giang Nam.

Giang Nam chia ngọc phù của mình cho Băng Liên Thánh Mẫu, còn bọn họ thì dùng ngọc phù vào người mình, cộng với kiếp trước là Đạo Quân, tham ngộ chữ và đồ án càng nhanh hơn, đi xa hơn.

Bỗng tiên quang chợt lóe, Vạn Chú Đạo Quân khẽ rên, bị tiên quang trên cây cột đá bắn xuống. Vạn Chú Đạo Quân có có được thiên vị bảng đạo phù nên không bị - Như thế nào? Ra mà chỉ rơi khỏi cây cột đá.

Vạn Chú Đạo Quân hao hết ngọc phù, không lâu sau đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đều bị bắn ra, nhíu mày đứng trong đại điện, thẫn thờ ngước nhìn đỉnh cây cột đá.

Tử Hạm Đạo Mẫu nhỏ giọng nói:

- Đại đạo tận cùng rốt cuộc là cái gì?

Vô Tà Đạo Quân lạc lõng nói:

- Tiếc rằng không đủ ngọc phù, không thể lên đỉnh.

- A! Còn hai người ở trên cột đá, là Nguyên Dục Tiên Quân, và tiểu tử khốn kiếp!

Chương 2252: Thần, Tháp, Cửa. (1)

Mấy Đạo Quân ngước lên nhìn, thấy nơi tiên quang mờ mịt, Nguyên Dục Tiên Quân đã tới gần sắp xuyên qua tiên quang. Giang Nam thì thấp hơn Nguyên Dục Tiên Quân nhiều, hơn nữa hắn không tham ngộ công pháp trên cây cột đá, không đi tới trước.

Chưa từng tham ngộ công pháp trên cây cột đá thì bị đại đạo ẩn chứa trong cây cột ức chế, nơi Giang Nam đi qua đại đạo trong cây cột kêu ầm ầm đè xương toàn thân hắn kêu răng rắc.

- Tiểu quỷ Huyền Thiên rất nhanh sẽ bị đè nát.

Vô Tà Đạo Quân liếc sơ ròi không chú ý nữa, tập trung vào Nguyên Dục Tiên Quân.

Vô Tà Đạo Quân khẽ kêu:

- Dân bản xứ Tiên giới nho nhỏ mà được nhiều ngọc phù như thế? Không chừng hắn sẽ lên đỉnh nhìn thấy đại đạo tận cùng, chờ hắn xuống hãy bắt giữ nhìn xem đại đạo tận cùng có cái gì.

Vạn Chú Đạo Quân rùng mình không nói chuyện.

Bỗng một luồng tiên quang lóe lên, tiên quang rơi xuống đất biến thành Nguyên Dục Tiên Quân, cũng hao hết ngọc phù nên không lên đỉnh được.

Nguyên Dục Tiên Quân khẽ thở dài:

- Tiếc quá, càng lên trên thì càng khó lĩnh ngộ chữ và đồ án.

Nguyên Dục Tiên Quân chắp hai tay sau lưng:

- Nếu ta có thêm mấy ngọc phù thì hơn một nửa xác xuất lên đến đỉnh.

Trên cây cột đá chỉ còn một mình Giang Nam vẫn chịu đựng áp lực từ đại đạo tiến lên trước.

Đại đạo ầm vang trong cây cột đá, tiên quang dâng trào đè ép người Giang Nam, đè hắn còng lưng, người đẫm máu. Giang Nam vẫn kiên cường tiếp tục leo lên.

Không lâu sau Giang Nam leo lên cao hơn sáu trăm trượng, ngọc phù mới chỉ tiêu hao mười mấy miếng.

Thánh Ma Thiên Tôn hút ngụm khí lạnh, nhỏ giọng nói:

- Cơ thể biến thái quá! Nhưng hắn không đi được nữa.

Trên cây cột đá, Giang Nam đi từng bước khó khăn, rất khó tiến thêm một bước.

Đại đạo trong cây cột đá vẫn không ngừng trấn áp như muốn đè bẹp Giang Nam.

- Nếu hắn tham ngộ công pháp trên cột đá không chừng sẽ lên cao hơn, cơ thể người này ta rất hiếm thấy.

Tử Hạm Đạo Mẫu nhìn Giang Nam, khẽ thở dài:

- Bây giờ hắn đã kiệt sức, không tham ngộ công pháp trên cây cột đá, không bị đè chết đã là may, làm sao lên đỉnh nổi?

Có Thiên Hoang Đạo Quân gật gù. Bọn họ từng thử không tham ngộ công pháp trên cây cột đá mà trực tiếp lên đỉnh. Nhưng bọn họ vừa nhấc chân là biết ngay bước đầu tiên không sao, áp lực không quá lớn, nhưng mỗi đi thêm một bước thì áp lực sẽ tăng theo, càng lên trên áp lực càng mạnh.

Đó là vì công pháp khắc trên cây cột đá, càng lên ao công pháp càng tinh diệu huyền ảo, đi lên đỉnh tương đương cùng cảnh giới với đám cường giả Đế Tôn.

Đế và Tôn, Bất Không để lại cây cột đá chỉ vì truyền đạo chứ không phải muốn giết người đi vào đây, nếu không thì chỉ có Đạo Quân thật sự mới lên đỉnh cây cột đá nổi.

Dù là đại đạo cùng đẳng cấp thì áp lực rất ớn, các Đạo Quân chuyển thế có mặt tại đây không ai cho rằng mình leo lên đỉnh cây cột đá nổi.

Ví dụ như Giang Nam, đi đến hơn sáu trăm trượng thì đã rất khó khăn. Đạo Quân chuyển thế khác tự nhận nếu mình cưỡng ép leo lên đỉnh thì đến thế là cùng.

Vô Tà Đạo Quân nhẹ giọng nói:

- Nếu hắn không xuống thì sẽ bị trấn giết.

Bên dưới, năm Đạo Quân chuyển thế cùng nhìn Giang Nam, chờ tranh giành Vạn Chú Thiên Chung. Nếu Giang Nam bị đại đạo tràn ra từ cây cột đá đè bẹp dí thì Vạn Chú Thiên Chung sẽ rơi xuống.

Vạn Chú Đạo Quân căng thẳng nhìn Nguyên Dục Tiên Quân, vị Tiên Quân này ung dung không có vẻ gì là muốn tranh giành Vạn Chú Thiên Chung.

Vạn Chú Đạo Quân thở phào, thầm nghĩ:

- Vạn Chú Thiên Chung là tiên thiên pháp bảo của ta, miễn vạn vật Đạo Tổ không tranh thì những người khác tuyệt đối không cướp từ tay ta được.

Nguyên Dục Tiên Quân chợt bật cười, vỗ tay nói:

- Thú vị thú vị, cách này đúng là có hy vọng lên đỉnh cột.

Mọi người ngước lên nhìn. Giang Nam vẫn kiên cường đối kháng đại đạo tràn ra từ cây cột đá, cơ thể sắp bị đè bẹp, làn da nứt toác, cơ bắp đứt nhưng hắn vẫn chống đỡ.

Cơ thể Giang Nam bị phá hoại rồi lại ngưng tụ, da cũ rách sinh ra da mới,

thịt cũ nát sinh ra thịt mới. Lần lượt thay da, lần lượt đổi thịt, đổi máu, dựa vào năng lực phục hồi cường đại của mình giữ cho không chết.

Khiến đám Đạo Quân thấy lạ là đại đạo tràn ra từ cây cột đá đè lên người Giang Nam nhưng chỉ vào không ra, dường như bị ma quái trong cơ thể hắn nuốt hết.

- Hắn đang luyện hóa đại đạo tràn ra từ cây cột đá!

Thánh Ma Thiên Tôn hiểu ra:

- Hắn hấp thu đại đạo trong cây cột đá biến thành của mình, tăng cao thực lực tu vi cho mình.

Thiên Hoang Đạo Quân vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Có hai cách leo lên đỉnh cột, một là tham ngộ công pháp trên cây cột đá, đi từng bước một, cách khác là cứng rắn xông lên. Cách thứ nhất cần rất nhiều ngọc phù, tư chất siêu đẳng, không thiếu thứ nào được. Nhưng không ai có nhiều ngọc phù đến thế, người có tư chất cỡ đẳng cấp Đế và Tôn thì càng là mấy chục ức năm không có. Cách thứ hai vô cùng khó khăn.

Tử Hạm Đạo Mẫu gật đầu, nói:

- Cách thứ hai đúng là khó hơn, vô nhân khu trung xa xưa chỉ khoảng ba người leo lên đỉnh được, ba người này đều là tồn tại kinh khủng nhất vô nhân khu trung. Huyền Thiên dùng cách gì đều khó tránh khỏi thất bại, nhưng nếu hắn dùng cả hai cách thì có khả năng thành công.

Bọn họ đều là người khôn khéo, không cần giải thích gì nhiều.

Vách Giang Nam sử dụng là hấp thu, luyện hóa đại đạo trong cây cột đá tương đương tham ngộ công pháp, vừa tăng thực lực tu vi vừa giảm thấp áp lực đại đạo trong cây cột đá, có khả năng lên đỉnh.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng nói:

- Nhưng dùng cách này cần có sức lĩnh ngộ, năng lực luyện hóa rất mạnh đến biến thái cướp đại đạo trong cây cột đá cho mình dùng, nếu không tốc độ chẳng bằng hai cách kia.

Mọi người gật đầu, tiếp tục nhìn.

Giang Nam lại nhấc chân tiến lên, đại đạo trong cây cột đá sôi trào đè ép hắn. Giang Nam đi từng bước khó khăn nhưng không đứng lại, bước chân chậm thật tuy nhiên hắn không bị đại đạo tràn ra cây cột đá đè chết.

Các ngọc phù bay ra khỏi tử phủ. Thời gian chậm rãi trôi, bất giác hai mươi mấy ngọc phù biến mất.

Giang Nam có được sáu mươi bảy miếng ngọc phù, tặng cho Băng Liên Thánh Mẫu hai mươi ba cái, hắn còn bốn mươi bốn. Giờ phút này, Giang Nam chỉ có tám ngọc phù.

Giờ Giang Nam đã đến chỗ tiên quang tụ tập, sắp đến vị trí Nguyên Dục Tiên Quân đã tới.

Lại một ngọc phù bay ra khỏi tử phủ, Giang Nam chỉ còn bảy miếng.

Năm Đạo Quân chuyển thế đứng bên dưới sợ đứng tim nhìn Giang Nam cất bước đi. Nơi Giang Nam đi qua là con đường máu, khắp nơi đầy xương thịt vụn. Bọn họ có xích mích với Giang Nam, chỉ muốn chiếm Vạn Chú Thiên Chung, nhưng bây giờ thầm toát mồ hôi lạnh thay hắn.

Nguyên Dục Tiên Quân khẽ nói:

- Có thể đi đến một bước này, tiểu tử kia không phải người bình thường.

Cuối cùng Giang Nam khó khăn đi vào tiên quang, thân hình biến mất.

Nhìn từ phía dưới tiên quang rất dày, mọi người không biết khi nào lên đến đỉnh. Giang Nam còn đang đi dọc theo bậc thang vòng quanh cây cột đá.

Máu không ngừng chảy xuống bậc thang, đó là máu của Giang Nam, đại

đạo tràn ra từ cây cột đá gần như ép chết hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2253: Thần, Tháp, Cửa. (2)

Tử Hạm Đạo Mẫu nhỏ giọng nói:

- Dù hắn không chết cũng nguyên khí đại thương.

Mấy Đạo Quân khác giật gù. Giang Nam liều mạng tiến lên, hầu như mỗi một bước là cơ thể gân xương lại thay da đổi thịt một lần, đổi máu thịt xương gân bị đè nát.

Một, hai lần thì thôi, nhưng Giang Nam bị nhiều lần sẽ hao tổn nguyên của mình, ép khô tiềm năng, dù có thể sống tiếp cũng hao tổn lớn đến cnăn nguyên.

Đổi lại bọn họ nhiều lần thay da đổi thịt như thế sớm đã bỏ cuộc từ lâu.

Khiến đám người ngạc nhiên là Giang Nam vẫn tiến lên, vẫn kiên trì. Bọn họ thầm khâm phục tiềm năng, căn nguyên của Giang Nam dồi dào.

Lại qua giây lát, mấy Đạo Quân nhíu mày.

Vạn Chú Đạo Quân nhỏ giọng nói:

- Không thể nào có tiềm năng, căn nguyên cường đại như vậy được.

Nguyên Dục Tiên Quân lên tiếng:

- Là Đạo Chủng.

Đạo Quân thầm hiểu, gật gù. Chỉ có Đạo Chủng mới cung cấp tiềm năng, căn nguyên dồi dào như thế, khiến cơ thể lần lượt thay da đổi thịt.

Đúng là Giang Nam đang dựa vào hồng mông Đạo Chủng gượng ép tiến lên.

Giang Nam có thể nhanh chóng luyện hóa đại đạo tràn ra từ cây cột đá là vì Nguyên Thủy Đại La kinh của hắn bao dung vạn vật. Đại đạo trong cây cột đá khắc trên Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam, giúp hắn lĩnh ngộ nhiều hơn, giảm bớt áp lực.

Giang Nam kiên trì được tới bây giờ là nhờ hồng mông Đạo Chủng trong đạo quả không ngừng bổ sung tiềm năng, căn nguyên cơ thể.

Nhưng đi đến bước này, ngọc phù trong tử phủ của Giang Nam chỉ còn lại một miếng, một miếng ngọc phù duy nhất.

Giang Nam hít sâu, ngước lên nhìn. Đằng trước tràn ngập tiên quang, đỉnh cây cột đá ngay trước mắt.

- Đại đạo tận cùng . . .

Giang Nam ho ra máu, nhấc chân trái lên, chân trái bắt đầu tan ra.

Giang Nam gầm rống, tiến lên trước. Xương đùi gãy làm hắn té ngã xuống bậc thang, cơ thể lại tái tạo.

Giang Nam khó khăn bò dậy, cơ thể từng giây từng phút tách rời tan rã. Đi đến đây Giang Nam đã không con sức, hoàn toàn dựa vào ý thức, ý chí kiên cường cố chống.

- Ta còn có thể đi thêm một bước, một bước nữa . . .

Giang Nam khó khăn tiến lên, lảo đảo lúc cao lúc thấp, cơ thể tan vỡ rồi lại phục sinh.

Cuối cùng đầu Giang Nam thò lên đỉnh cây cột đá.

Miếng ngọc phù cuối cùng bỗng bay ra khỏi trán Giang Nam.

Giang Nam rống to:

- Ta không cam lòng!

Giang Nam mở mắt, thấy một ảo ảnh khung cửa khổng lồ dựng đứng trên đỉnh cây cột đá. Cửa cao ngất, có hai cánh cửa, chính giữa là lục đạo luân bàn khổng lồ, chất chứa lực lượng sinh tử luân hồi. Trên là ba mươi ba trọng thiên, dưới là mười tám trọng địa. Chính giữa cửa có gốc cây già rậm rạp um tùm, cành lá nâng lên từng thế giới.

Nhìn khung cửa làm người ta vô cùng rung động. Một khung cửa bao gồm vũ trụ, vô số thế giới, khiến người rung động hơn tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo nhiều.

Giang Nam vội nhìn thoáng qua, thấy trên hai cây cột đá khác cũng có thứ dựn đứng.

Cây cột đá Tiên Tôn là ảo ảnh một tòa tháp, tháp chia làm ba mươi ba trọng thiên như từng Càn Khôn hoàn chỉnh. Mỗi một trọng thiên do một món chí bảo hợp thành, mênh mang đại khí.

Cây cột đá khác là một vị thần, ảo ảnh một vị thần.

Vị thần kích thích thị giác mãnh liệt, vị thần đưng đó, đầu đội trời chân đạp đất, cơ bắp cuồn cuộn. Đó là cơ thể hoàn mỹ, thần võ, mạnh mẽ nhất.

Cơ thể cứng còn hơn nguyên tháp, cường đại hơn nguyên đỉnh, hoàn mỹ hơn nguyên chung. Nhấc chân lên có thể đạp vững mặt đất, nâng lên trời sao vũ trụ. Giơ tay nhấc chân biến Tiên giới thành hỗn độn, một búa chém xuống hỗn độn bị xé ra hóa thành vũ trụ Càn Khôn!

Vù vù vù vù vù!

Giang Nam ngã ra sau, bị tiên quang thổi xuống dưới.

Một thoáng nhìn làm đầu óc Giang Nam ù vang. Tháp, cửa, ảo ảnh thần khắc trong đầu Giang Nam, không thể xóa nhòa.

Sự trùng kích mãnh liệt, rung động không gì sánh bằng, làm Giang Nam cảm giác đằng trước Đạo Quân, đại đạo tận cùng vẫn còn con dường.

- Đại đạo tận cùng, đại đạo tận cùng . . .

- Trong ba ảo ảnh chất chứa đại đạo tận cùng, đạo và lý tận cùng rồi sao? Đó là đạo và lý của Đế và Tôn, Bất Không?

- Sâu không lường được, sâu không lường được . . .

Bịch!

Giang Nam té xuống đất mà không hay biết, hắn ngơ ngẩn, trong mắt, trong đầu hiện ra hình ảnh vừa rồi. Tháp, cửa, ảo ảnh thần làm Giang Nam khó thể quên.

Xung quanh Giang Nam, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Nguyên Dục Tiên Quân, Vô Tà Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân đứng nhìn hắn.

Thánh Ma Thiên Tôn khẽ thở dài:

- Đáng thương, liều mạng như thế mà vẫn thất bại.

Thánh Ma Thiên Tôn lắc đầu đi ra ngoài điện.

Tử Hạm Đạo Mẫu nhấc chân đi theo, buông tiếng thở dài:

- Liều nửa cái mạng, Huyền Thiên, ngươi có thấy đáng không?

Mấy người lần lượt rời đi, Nguyên Dục Tiên Quân cũng đi ra đại điện. Vạn Chú Đạo Quân ngần ngừ một lúc, cất bước di theo đoàn người.

Vạn Chú Đạo Quân thầm nghĩ:

- Cơ thể của tiểu tử này mạnh mẽ, tại đây ta không phải đối thủ của hắn.

Giang Nam mở mắt ra, trong mắt chất chứa khó hiểu, lòng rung động mãi không tan.

- Đại đạo tận cùng . . . Chẳng lẽ chính là cánh cửa, tháp, vị thần?

Tháp đó là pháp bảo Giang Nam chưa tưng thấy. Vĩnh hằng tang thương, là đại đạo tận cùng trong mắt Tiên Tôn. Vị thần có cơ thể hoàn mỹ nhất, đại biểu đại đạo tận cùng trong mắt Bất Không Đạo Nhân.

Khung cửa là đại đạo tận cùng trong mắt Tiên Đế, nhưng Giang Nam rất khó hiểu về cánh cửa này. Vì trong cửa có quá nhiều thứ, chư thiên chư địa, lục đạo luân hồi chấp chưởng vũ trụ Càn Khôn vô số thế giới, gốc thần thụ nâng thiên địa. Loại nào đều có thể làm đại đạo tận cùng.

Nhưng khiến Giang Nam rung động nhất là gốc thần thụ nâng thiên địa vô số thế giới.

Gốc thần thụ đó là trung tâm nguyên khung cửa.

- Băng Liên Thánh Mẫu từng nói có gặp nguyên thần đạo quả của Tiên Đế, nguyên thần là một gốc thần thụ, nâng lên thiên địa Càn Khôn, cực kỳ rung động. Trong khung cửa đó dường như cũng có một gốc thần thụ, phải chăng nó chính là nguyên thần của Tiên Đế?

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Tận cùng trong mắt Bất Không Đạo Nhân là thân thể, tận cùng trong mắt Tiên Tôn là pháp bảo, tận cùng trong mắt Tiên Đế là nguyên thần. Điều này đại biểu cho ba đạo lộ đi hướng đại đạo tận cùng?

Mới rồi nhìn thoáng qua, tuy Giang Nam không thấy nhiều nhưng chỉ một thoáng để lại dấu ấn không thể xóa nhòa. Giang Nam nhìn thấy tồn tại vượt qua tiên thiên pháp bảo, tịch diệt kiếp cũng không phá hủy được.

Quá khủng bố.

- Không đúng, bên trong đại đạo khác nhau, cách biệt một trời một vực với tiên đạo, bất không đại đạo. Không phải báu vật của ba người, chỉ là bọn họ cho rằng đại đạo tận cùng nên như vậy.

Giang Nam nhìn ra được ba báu vật này, bao gồm vị thần kia không phải tồn tại Tiên giới hay tiền sử, nó là một loại đại đạo khác hẳn với lịch sử từ xưa đến nay.

Giang Nam từng tiếp xúc loại đại đạo này hai lần, một là khi Thất Bảo đạo đài của Huyền Đô Tiên Quân mở ra, cánh cửa bên ngoài Thất Bảo lâm có pho tượng Tiên Đế và Tiên Tôn. Tiên Đế, Tiên Tôn ở trong cánh cửa thành chữ 'vu' to.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2254: Tồn Tại Tà Ác Nhất.

Cảnh tượng đó ẩn chứa đạo và lý có điểm giống ba báu vật Giang Nam vưa thấy.

Thứ khác là trong mảnh đất Đế và Tôn truyền pháp, trên vách đá để lại nhiều công pháp.

Sau khi đến Tiên giới, Giang Nam có nghe tin đồn đế và tôn đến từ vũ trụ vu, bọn họ vốn ở trong vũ trụ vu, là tồn tại siêu mạnh. Đế và vu đến thế giới này mới lĩnh ngộ đạo lý trường sinh bất diệt, dung hợp đại đạo của nhiều thời đại tiền sử, cùng Bất Không Đạo Nhân từ đại đạo vu và tiền sử khai sáng ra tiên đạo, đạt thành tựu chí cao.

Đương nhiên đây chỉ là thần thông, nhưng khi Giang Nam thấy ba báu vật đại biểu đại đạo tận cùng trên đỉnh cây cột đá thì hắn công nhận quan điểm này.

Xung quanh ba báu vật đại biểu đại đạo tận cùng tràn ngập nguyên thủy thương mang, không thấy nhiều dấu vết vu, chỉ còn lại chút ít.

- Trong vị thần kia cũng có đại đạo vu, Bất Không Đạo Nhân chưa từng đến vũ trụ vu làm sao biết loại đại đạo tận cùng này?

Giang Nam thắc mắc thầm nghĩ:

- Đế, Tôn, Bất Không, cả ba từng luận đạo trong hỗn độn không biết bao nhiêu năm, hơn phân nửa là Đế và Tôn nói cho Bất Không biết, trong vũ trụ vu có ba loại đại đạo tận cùng, ba báu vật. Thế là Bất Không Đạo Nhân xem đó như hướng đi tới, tuy ba con đường này đến từ thế giới vu nhưng hàng vạn đại đạo cùng chung một đường, có điểm đáng để học hỏi, tham khảo.

Giang Nam tập trung tham ngộ, hắn cảm thấy dấu ấn cánh cửa, tháp, vị

thần trong đầu mình ngày càng rõ ràng, càng thần thánh hơn.

Trong đầu Giang Nam, vị thần kia tỏa ánh sáng chiếu rọi cơ thể. Tòa tháp càng dày nặng, trong tháp phát ra ba mươi ba loại đạo âm. Khung cửa càng khủng bố, lục đạo chuyển động, mỗi quay một vòng là Giang Nam loáng thoáng cảm thấy mình trải qua sáu kiếp, luân hồi sáu đời.

Gốc nguyên thần thụ trong cánh cửa càng đáng sợ, nó tác động nguyên thần trong đạo cung của Giang Nam, không ngừng chấn động, trướng to lên.

Cơ thể Giang Nam dần vang thanh âm pháp lực, ngày càng vang dội, trào dâng lên. Giang Nam bắt đầu đột phá giới hạn, áp chế trong vùng đất nguyên thủy, có thể sử dụng pháp lực.

Tồn tại đi vào đây sẽ bị áp chế pháp lực, pháp bảo, đây là đại đạo trấn áp. Miễn không nhảy ra khỏi lý niệm của Đế và Tôn, Bất Không thì pháp bảo, pháp lực sẽ bị trấn áp.

Dù là Đạo Quân tiền sử, sau khi chuyển thế cũng tu luyện tiên đạo, dung nhập đại đạo kiếp trước lĩnh ngộ vào tiên đạo, bởi vậy không xem như nhảy ra khỏi phạm trù tiên đạo, vẫn bị trấn áp.

Nhưng Giang Nam hoàn toàn nhảy ra khỏi tiên đạo.

Hồng mông Đạo Chủng nhanh chóng trưởng thành một gốc tử ngọc thụ, cắm rễ trong đạo cung, cổ kính xanh um, làm tu vi của Giang Nam tăng vùn vụt chóng mặt.

Pháp lực tràn ra quanh thân Giang Nam ngày càng nhiều, biến thành nguyên thủy chi khí, thương mang dày nặng.

- Tất cả đại đạo đều quay về nguyên thủy!

Ong ong ong ong ong!

Thần luân hiện ra giữa trán Giang Nam, nhẹ nhàng vòng quanh ra sau đầu

biến thành nguyên thủy thần luân, một tòa nguyên thủy đạo đài hiển hiện trong thần luân. Nguyên thủy thần phủ, nguyên thủy thiên cung, nguyên thủy thiên đình cũng hiện ra đúc lại căn cơ Giang Nam.

Đến đây thì Vạn Chú Thiên Chung cũng hiện ra, nhẹ ngân vang. Vạn Chú Thiên Chung bỗng bay vào thần luân, đáp xuống thiên đình mênh mông bao la. Tiếng chuông ngân vang trong trẻo.

Người Giang Nam rung lên, hắn cảm thấy mình phá tan vách tường Thiên Quân cuối cùng, bước vào cảnh giới đỉnh Thần Vương.

Mới rồi Giang Nam trèo lên cây cột đá Bất Không Đạo Nhân để lại, gặp trấn áp chưa từng có nhưng cũng vì vậy dấu ấn đại đạo khắc vào người hắn, trợ giúp hắn lĩnh ngộ đại đạo bất không, tu vi tăng nhanh.

Tham ngộ cánh cửa, tháp, vị thần khiến Giang Nam tiến bộ bước dài, rốt cuộc thành tựu đỉnh Thần Vương.

Tăng nhanh tiến bộ kiểu này hù chết người.

Giang Nam bị kẹt ở cảnh giới chân tiên một trăm ba mươi vạn năm, tại vùng đất nguyên thủy hắn lại tu thành Thần Vương, hơn nữa đạt cảnh giới đỉnh, bớt khổ tu mấy trăm vạn thậm chí ngàn vạn năm.

- Tiếc rằng mới rồi ta chỉ nhìn thoáng qua, tác dụng có bấy nhiêu.

Giang Nam đứn dậy, năng lực khủng bố dao động dâng trào tràn ra khỏi người hắn. Nguyên thủy thần luân chuyển động sau gáy Giang Nam, cảm giác như pháp, thân, đạo hòa hợp thành một, làm hắn luôn trong trạng thái đỉnh cao.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu ta có thể lên đỉnh cây cột, tham ngộ cánh cửa, tháp, vị thần, tu thành Nguyên Thủy Thần Quân, nguyên thủy Thiên Quân thì tuyệt.

Giang Nam lưu luyến nhìn ba cây cột đá, xoay người rời khỏi cung điện.

Giang Nam vừa rời đi, bên trên cây cột đá Tiên Đế để lại lấp lánh tiên quang. Một nam nhân mặc đồ đen đứng trên cây cột đá, ngay dưới cánh cửa. Nam nhân lặng im ngước nhìn cánh cửa thật lâu.

Khi Giang Nam leo lên đỉnh cây cột đá, xung quanh bị tiên quang bao phủ, không thấy trên cây cột đá khác cũng có leo lên. Khi Giang Nam sắp tới đỉnh thì hao hết ngọc phù bị bí mật xuống dưới, không có duyên chạm mặt nam nhân áo đen.

Nam nhân áo đen chính là người ở trên tế đan răn dạy ba Cổ Thần, bị Giang Nam, Ma Kha Cổ Thần nghi ngờ là Bất Không Đạo Nhân.

Nam nhân áo đen sống lưng thẳng tắp, cổ xưa, đại đạo như một. Dù là ảo ảnh khung cửa kia cũng không làm nam nhân áo đen cúi đầu.

Thật lâu sau, nam nhân áo đen bỗng co đầu gối lại nhảy vọt sang cây cột đá có tòa tháp.

Ba cây cột đá đại đạo trong đại điện ầm vang trấn áp nam nhân áo đen, dấu ấn đại đạo trên ba cây cột cùng bùng nổ khủng bố biết bao.

Áp lực, uy lực như thế còn mạnh hơn Giang Nam đi lên đỉnh cây cột đá.

Nam nhân áo đen ở giữa không trung quần áo phất phới, xóa tan áp lực khủng bố kia.

Bịch!

Nam nhân áo đen đáp xuống đỉnh cây cột đá Tiên Tôn để lại, hơi lảo đảo, gã không hoàn toàn đánh tan mọi áp lực, còn một phần lực lượng ảnh hưởng gã.

Nam nhân áo đen đứng thẳng, ngước nhìn chằm chằm nguyên tháp. Thật lâu sau nam nhân áo đen nhảy lên đáp xuống đỉnh cây cột đá Bất Không Đạo

Nhân để lại.

- Tiên Đế phụ thân, tồn tại vĩ đại, tà ác nhất vũ trụ vu, Tiên Tôn cũng không muốn nhắc đến tên của ngươi, sợ bị ngươi cảm ứng được thời không này.

Nam nhân áo đen ngước nhìn ảo ảnh vị thần, trầm giọng nói:

- Nếu ngươi cường đại như vậy, nguyên thần, pháp bảo, cơ thể của ngươi, hay thậm chí là báu vật ngươi từng dùng đều đến đại đạo tận cùng. Nhưng đời này rốt cuộc ta có thể xóa nhòa bóng dáng ngươi đọng trong lòng, được cơ thể vượt qua ngươi, đi đến đại đạo tận cùng . . .

- Đế và Tôn, đạo hữu của ta, bây giờ các ngươi đang ở đâu?

- Bọn họ nói các ngươi đã chết nhưng ta không tin, chẳng lẽ các ngươi trở lại vũ trụ vu, đi gặp tồn tại vĩ đại mà tà ác đó sao?

- Một nửa nguyên thần khác của ta, ra đi!

Người nam nhân áo đen rung lên, trong ảo ảnh vị thần, một nguyên thần to lớn bước ra, tràn ngập đại đạo duy ta bất không nhập vào cơ thể nam nhân áo đen.

Nam nhân áo đen nhìn ảo ảnh vị thần trước mặt, đứng im giây lát sau nhảy xuống cây cột đá, đi ra tòa cung điện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2255: Xử Lý Cư Dân Tiên Giới. (1)

Bên ngoài cung điện, Giang Nam đã bước ra khỏi cánh cửa đi thông đại điện. Giang Nam đột nhiên có trực giác, vụt ngoái đầu nhìn lại thấy cánh cửa nhạt dần, biến mất.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Lạ lùng, cứ cảm thấy trong cung điện còn có người.

Cánh cửa hoàn toàn biến mất, trong vùng đất nguyên thủy trống rỗng, đa số người đã bị truyền tống ra khỏi đây. Trong vùng đất nguyên thủy chỉ còn lác đác vài người.

Phương xa, Vạn Chú Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân, Nguyên Dục Tiên Quân mỗi người đứng trên một ngọn núi, mấy đạo phù lơ lửng trước mặt bọn họ.

Trán Giang Nam rung rinh, thiên vị bảng đạo phù tự động bay ra khỏi tử phủ. Lúc này nam nhân áo đen xuất hiện, một miếng đạo phù bay ra khỏi trán.

Tám miêng thiên vị bảng đạo phù ngày càng sáng chói mắt, cảm ứng lẫn nhau. Đại đạo giăng khắp đạo phù, liền thành một thể. Hư không rung rinh, bỗng có một miếng bảng vàng từ sâu trong hư không trải ra giữa tám người, lơ lửng treo cao.

- Thiên vị bảng.

Thánh Ma Thiên Tôn thản nhiên nói:

- Ta muốn xem là ai xếp trước mặt ta, khiến ta chỉ xếp hạng ba.

Thiên Hoang Đạo Quân nhướng mày nói:

- Thì ra Thánh Ma đạo huynh xếp hạng ba, trên cả ta.

Thiên Hoang Đạo Quân cười to bảo:

- Có rảnh thật muốn luận bàn với Thánh Ma Thiên Tôn một chút.

Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân cười khẽ, bọn họ rất quan tâm xếp hạng trên thiên vị bảng. Đám Đạo Quân tiền sử bọn họ đều là nhân vật có một không hai trong thời đại đó, vô địch cuộc đời, bây giờ thứ hạng trong thiên vị bảng dưới người ta thì tất nhiên không cam lòng.

Thánh Ma Thiên Tôn nhìn hướng nam nhân áo đen, mắt hấp háy cười hỏi:

- Đạo huynh, không biết ngươi xếp hạng mấy trong thiên vị bảng?

Nam nhân áo đen mỉm cười nói:

- Chỉ người có tư chất Đạo Quân mới xếp trong thiên vị bảng được, không chia cao thấp, thứ bậc gì đó có quan trọng không?

Thánh Ma Thiên Tôn cười to bảo:

- Tuy nói vậy nhưng người thứ nhất có được đạo phù đại biểu là người đầu tiên vượt cấp đoạt được cơ duyên, lấy được thiên vị bảng đạo phù tất nhiên có thực lực kinh người.

Nam nhân áo đen lắc đầu, nói:

- Ta không xếp hạng nhất thiên vị bảng nhưng rất nhanh sẽ biết người đó là ai.

Bỗng các thiên vị bảng đạo phù bay lên, nhanh như chớp nhập vào bảng vàng, phát ra ánh sáng chói lòa. Bảng vàng dần thay đổi, các bóng người hiện ra, từ thấp đến cao. Xếp chót là Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân cướp cơ duyên của Đông Vân Tiên Vương chậm trễ thời gian, bị Giang Nam giành tiên thủ. Thần Mẫu Đạo Quân vất vả canh giữ cơ duyên tiên thú nên xếp chót.

Nhưng phải công nhận Thần Mẫu Đạo Quân khá mạnh.

Đếm ngược thứ hai là Vạn Chú Đạo Quân, thấy xếp hạng như thế khóe mắt gã co giật, dường như không phục.

Đếm ngược thứ ba là nam nhân áo đen, vượt ngoài dự đoán của mọi người, cũng khiến đám Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ:

- Người áo đen có thể chống đỡ tiếng chuông của Vạn Chú Thiên Chung, trông siêu mạnh nhưng hắn chỉ có sức phòng ngự kinh người, lực công kích không mạnh, chẳng bằng chúng ta nên mới đếm ngược thứ ba. Lúc trước chúng ta thấy Vạn Chú Thiên Chung không bị thương hắn thì bị ấn tượng ban đầu hù sợ.

Đếm ngược thứ bốn là Tử Hạm Đạo Mẫu, sắc mặt âm trầm, hầm hừ không vừa lòng với thứ hạng của mình.

Xếp thứ năm là Thiên Hoang Đạo Quân, thứ bốn là Vô Tà Đạo Quân, thứ ba là Thánh Ma Thiên Tôn.

- Hai vị tồn tại xếp đầu thiên vị bảng sắp hiện ra!

Thánh Ma Thiên Tôn hừ mạnh, ánh mắt khó chịu liếc hướng Giang Nam, Nguyên Dục Tiên Quân.

Thánh Ma Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên thâm tàng bất lộ, không ngờ xếp hạng nhất thiên vị bảng.

Giang Nam cười lắc đầu, nói:

- Thánh Ma đạo huynh đoán sai. Ta may mắn xếp hạng hai, còn đứng đầu là người khác.

Giang Nam nhìn hướng Nguyên Dục Tiên Quân, nhẹ giọng nói:

- Nguyên Dục đạo huynh mới là thâm tàng bất lộ, đệ nhất nhân tán tu Tiên giới đúng là đáng sợ, Đạo Quân tiền sử cũng không bằng.

Trên thiên vị bảng, thân hình Giang Nam hiện ra, kế tiếp là Nguyên Dục Tiên Quân đứng nhất.

Các cặp mắt nóng cháy bắn phá Nguyên Dục Tiên Quân.

Thánh Ma Thiên Tôn cười to bảo:

- Tốt, tốt, quả nhiên là thâm tàng bất lộ! 9t, Nguyên Dục, Tiên giới ra hai nhân tài dan bản xứ như hai người có thể xếp ngang hàng với chúng ta, thậm chí thứ bậc cao hơn, rất lợi hại. Ta muốn xem thử thiên tài sinh trưởng ở Tiên giới có bản lĩnh gì!

Các Đạo Quân chuyển thế mắt hấp háy nhìn Giang Nam, Nguyên Dục Tiên Quân.

Nguyên Dục Tiên Quân mỉm cười nói:

- Ai bảo ta là nhân tài sinh trưởng ở Tiên giới? Ta cũng như các vị đạo hữu, chẳng qua ta chuyển thế sớm hơn chút. Ngược lại Huyền Thiên đạo hữu làm ta rất tò mò.

Nguyên Dục Tiên Quân nhìn Giang Nam, cười nói:

- Tiên giới xuất hiện một vị có tiềm lực chứng Đạo Quân đắc đạo, tài hoa ngút trời khiến người lo lắng. Tương lai chúng ta có thể giành quyền khống chế Tiên giới trong tay dân bản xứ như vậy không? Tương lai hắn có chấp nhận chúng ta không?

Thiên Hoang Đạo Quân cười to bảo:

- Nguyên Dục đạo hữu đừng châm ngòi.

Nói vậy nhưng mắt Thiên Hoang Đạo Quân hấph áy nhìn Giang Nam.

Tử Hạm Đạo Mẫu nhẹ giọng nói:

- Ta cảm thấy lời này có lý. Đạo Quân sinh trưởng tại Tiên giới đuương nhiên khó thể tha thứ những Đạo Quân tiền sử xuất hiện trong vũ trụ khác như chúng ta đây. Hắn vốn là chúa tể vũ trụ này, chúng ta xuất hiện làm lãnh địa của hắn bị chia nhỏ ra, làm sao chấp nhận được? Hơn nữa hắn và Tiên giới hòa hợp hơn, phù hợp hơn chúng ta, tương lai chắc chắn sẽ trở thành tử địch của chúng ta.

Vạn Chú Đạo Quân tằng hắng, lạnh lùng nói:

- Bây giờ hắn đã là tử địch của ta!

Vô Tà Đạo Quân khẽ nói:

- Hắn còn giết Thần Mẫu Đạo Quân!

Nguyên Dục Tiên Quân âm trầm nói:

- Tiên giới sẽ không cho phép những Đạo Quân tiền sử chúng ta chuyển thế vào Tiên giới, chúng ta chuyể thế đó là nghịch thiên mà đi, nên tất nhiên Tiên giới sẽ tăng thêm chướng ngại cho chúng ta. Tử địch trong định mệnh đã xuất hiện.

Các cường giả chuyển thế mơ hồ toát ra địch ý, bị nhiều Đạo Quân chuyển thế thù hằn không phải chuyện dễ chịu gì. Hơn nữa trải qua chuyện cây cột đá trong cung điện, tu vi, thực lực đám Đạo Quân chuyển thế mạnh hơn trước khi vào vùng đất nguyên thủy gấp mấy chục lần.

Đám tồn tại này ngực ôm đại đạo tiền sử, cộng với tiên đạo Đế và Tôn, Bất Không để lại khiến bọn họ mạnh hơn cùng cảnh giới kiếp trước.

Đạo Quân nào cũng là tồn tại vô địch trong năm tháng dài dặc năm, sáu mươi ức năm, huống chi đến bảy người chung chiến tuyến?

Giang Nam đặc biệt e ngại Nguyên Dục Tiên Quân.

May mắn nam nhân áo đen không lộ ra ác ý với Giang Nam.

Giang Nam bỗng cười to, tròng mắt xoay nhanh. Trong thần launa sau đầu Giang Nam bỗng vang tiếng chuông ngân, tiếng chuông trong trẻo xua tan các sát khí, sát ý.

Đám Đạo Quân chuyển thế khẽ rên, bị chấn khí huyết cuồn cuộn. Chỉ mình Nguyên Dục Tiên Quân, nam nhân áo đen không bị tiếng chuông ảnh hưởng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2256: Xử Lý Cư Dân Tiên Giới. (2)

Tim Giang Nam rớt cái bịch. Nam nhân áo đen không sợ Vạn Chú Thiên Chung cũng chẳng lạ, chẳng ngờ Nguyên Dục Tiên Quân ngăn được tiếng chuông công kích, điều này làm hắn hết sức bất ngờ.

Đám Đạo Quân chuyển thế đều là kình địch Giang Nam chưa từng gặp, hắn có thể nhờ vào Vạn Chú Thiên Chung oanh giết một, hai người nhưng khởi động Vạn Chú Thiên Chung làm tiêu hao pháp lực của hắn.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân kiêng dè Vạn Chú Thiên Chung nên không dám ra tay.

Giang Nam dần ngừng cười, tròng mắt không xoay nữa:

- Mấy vị đạo hữu, thật không dám giấu diếm . . .

Giang Nam nheo mắt nói:

- Ta cũng là Đạo Quân tiền sử chuyển thế, chúng ta là đồng bạn, không phải đối thủ.

Sáu Đạo Quân chuyển thế biểu tình kỳ dị, nhất là Vạn Chú Đạo Quân nhăn nhó như nuốt phải ruồi.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, chắc ngươi sẽ không nói bậy bạ mình là Vạn Vật Đạo Tổ chuyển thế đi?

Vạn Chú Đạo Quân nhớ đến Giang Nam từng lôi danh Vạn Vật Đạo Tổ ra hù gã, giờ có Nguyên Dục Tiên Quân vốn là Vạn Vật Đạo Tổ chuyển thế

đứng ngay đây, gã nhắc lại chuyện cũ cố ý muốn nhục nhã hắn.

Nếu Giang Nam nói hắn là Vạn Vật Đạo Tổ thì dù Vạn Chú Đạo Quân không vạch trần hắn, Vạn Vật Đạo Tổ thật sự cũng sẽ cho hắn biết mùi.

Nam nhân áo đen vốn không nhìn Giang Nam, nghe hắn nói xong lộ tia mắt ngạc nhiên nhìn hắn từ trên xuống dưới, cười tủm tỉm.

Mắt Tử Hạm Đạo Mẫu hấp háy, mỉm cười hỏi:

- Dám hỏi đạo hữu ra từ thời đại nào?

Giang Nam ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Ta không phải chú đạo, ma đạo, càng không phải yêu đạo, sa môn, thần đạo, cự linh. Lai lịch của ta rất cổ xưa, các ngươi không tưởng tượng được. Ta cư ngụ chỗ sâu nhất trong vô nhân cấm khu, thấy tịch diệt đại kiếp nạn mười hai lần. Vũ trụ sinh sinh diệt diệt như hoa nở hoa tàn, khiến ta phải thổn thức.

Thánh Ma Thiên Tôn ồ lên, tiến tới trước một bước, cười hỏi:

- Dám hỏi đạo hữu, thời đại trước khi vũ trụ sinh diệt mười hai lần là thời đại gì?

Cơ mặt Giang Nam cứng ngắc, nói:

- Nói khoác hơi quá, khó chấm dứt đây.

Bỗng một thanh âm vang lên trong đầu Giang Nam, có người dùng thần thức truyền âm:

- Thời đại thánh đạo.

Tim Giang Nam rung lên liếc hướng nam nhân áo đen, trả lời:

- Là thời đại thánh đạo.

Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân lộ vẻ mặt hoang mang, bọn họ không muốn trước khi vũ trụ sinh diệt mười hai lần có thời đại thánh đạo không. Lai lịch của bọn họ không cổ xưa như thế, và nếu thật sự có thời đại thánh đạo cũng là trong chỗ sâu nhất vô nhân cấm khu, nên đó ẩn giấu lão quái vật cổ xưa đáng sợ, chết mà không cứng.

Tồn tại pháp lực mỗi người có vùng cấm riêng, nếu người lạ vào tức là xâm lấn. Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân chưa từng đi, cũng không dám đi chỗ sâu trong vùng cấm trêu chọc mấy lão quái vật cực kỳ cổ xưa.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Tưởng nói bậy bạ một cái tên là xong sao?

- Trước khi vũ trụ sinh diệt mười hai lần đúng là thời đại thánh đạo.

Nguyên Dục Tiên Quân lên tiếng:

- Ta có đi chỗ sâu nhất vô nhân cấm khu, thấy di tích thánh đạo.

Mắt Vạn Chú Đạo Quân tròn xoe, vẻ mặt khó tin hỏi:

- Thật sự có thánh đạo? Tiểu tử này nói đại cũng trúng?

- Miễn không phải dân bản xứ Tiên giới là được, nếu không có tư chất như vậy ta phải giết!

Thánh Ma Thiên Tôn lạnh lùng nói:

- Sống qua vũ trụ sinh diệt mười hai lần chưa chắc mạnh hơn chúng ta. Huyền Thiên đạo hữu, tương lai chủ Tiên giới sẽ nằm trong nhóm chúng ta, tất cả là đối thủ cạnh tranh, vẫn phải so tài!

Giang Nam cười toe:

- Nói đúng, nói đúng!

Mắt Tử Hạm Đạo Mẫu chớp chớp:

- Ta cũng muốn so tài thử, nhìn xem ngươi xếp hạng hai thiên vị bảng mạnh hơn ta bao nhiêu.

Tử Hạm Đạo Mẫu nhìn hướng Nguyên Dục Tiên Quân, cười duyên:

- Đuương nhiên thiếp thân cũng muốn lĩnh giáo đệ nhất thiên vị bảng.

Nguyên Dục Tiên Quân mỉm cười nói:

- Sau này sẽ có cơ hội. Huyền Thiên giáo chủ, ta từng thấy đại đạo thời đại thánh đạo, không biết ngươi có thể thi triển một, hai đại đạo chú đạo cho chúng ta mở rộng tầm mắt không?

Tròng mắt Giang Nam xoay tròn như bánh xe, trán toát mồ hôi lạnh liếc trộm nam nhân áo đen.

Nam nhân áo đen nhún vai, vẻ mặt bất lực.

Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân nhìn sang.

Vạn Chú Đạo Quân vui sướng khi người gặp họa nói:

- Đúng vậy! Huyền Thiên, hay ngươi thi triển ra một, hai đại thần thông thánh đạo cho chúng ta kiến thức thử?

Giang Nam ngừng xoay tròng mắt, bỗng có tiếng chuông vang lên chấn Vạn Chú Đạo Quân hộc máu bay ra.

Vạn Chú Đạo Quân ở giữa không trung thầm nghĩ:

- Tại sao luôn là ta gặp xui?

- Ai kêu ngươi lắm mồm!

Giang Nam trở mặt giết người, biến thân Cự Linh bá thể nhấc quai Vạn Chú Thiên Chung lên quét bốn phía.

- Một đám con kiến tiền sử, đại giáo chủ nhịn các ngươi lâu rồi!

Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân vội vàng thụt lùi, vẫn vây quanh bốn phương tám hướng, thi triển thần thông tập trung vào Giang Nam đứng ngay giữa.

- Thì ra đúng là dân bản xứ Tiên giới, vậy không tha cho ngươi được!

Một tay Giang Nam nâng chuông to, Vạn Chú Thiên Chung chụp xuống chặn lại các thần thông. Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân bị chấn người lảo đảo.

Bỗng trong thiên vị bảng hiện ra một cánh cửa, cửa ngày càng rõ ràng. Giang Nam vác Vạn Chú Thiên Chung xông vào, biến mất trong thiên vị bảng.

Đám người kinh kêu:

- Đạo Quân chi môn!

Trên cửa khắc hai chữ Đạo Quân, cả đám kéo nhau vào.

- Người này tương lai e đối địch với chúng ta, không thể tha cho dân bản xứ Tiên giới kia!

Đạo Quân chi môn xuất hiện trong thiên vị bảng, mọi người không lường trước được chuyện này nên bị Giang Nam giành mất tiên cơ, vào cửa trước bọn họ một bước, thoát khỏi số xui bị vây công.

Nhưng cũng hợp lý, vì bọn họ lấy thiên vị bảng đạo phù triệu ra thiên vị bảng, đạo phù là mấu chốt để vào Đạo Quân chi môn. Nhìn từ dấu hiệu này, có thể dự đoán được Đạo Quân chi môn và thiên vị bảng liên quan nhau.

Nhưng ít ai đoán được đây là do Bất Không, Đế và Tôn thiết kế ra.

Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân kéo nhau vào Đạo Quân chi môn, nam nhân áo đen cũng cất bước vào trong. Nguyên Dục Tiên Quân đi sau nam nhân áo đen một bước, không cùng đám Thánh Ma Thiên Tôn đuổi giết Giang Nam.

Nguyên Dục Tiên Quân cười hỏi:

- Đạo hữu đến từ thời đại nào?

So với Giang Nam thì Nguyên Dục Tiên Quân có hứng thú với nam nhân áo đen hơn.

Nam nhân áo đen lạnh nhạt nói:

- Vạn Vật đạo hữu, hai ta là cố nhân.

Vẻ mặt Nguyên Dục Tiên Quân lười biếng, mắt sáng ngời, hai loại khí chât trộn lẫn vào nhau toát ra sức hấp dẫn tà mị, lúc chính lúc tà. Đôi khi chính khí hùng dũng, đôi khi cuồng quyến tà ác, khiến người rối loạn phán đoán.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2257: Đạo Quân Quả Vị.

Nguyên Dục Tiên Quân cười hỏi:

- Cố nhân? Không nhiều người có tư cách làm cố nhân của ta, còn sống thì càng ít ỏi. Ngươi thay đổi bề ngoài khá nhiều, chắc khác với kiếp trước?

Khí thế Nguyên Dục Tiên Quân dần tăng lên, trở nên cuồng quyến thô bạo, khí thế càng lúc càng mạnh. Ánh mắt Nguyên Dục Tiên Quân lộ sát ý, gã cho rằng nam nhân áo đen là mối hiểm họa, muốn xử gã ngay tại chỗ.

- Có thể làm cố nhân của ta, đám người Vạn Chú, Thánh ma không xứng. Ta muốn biết ngươi có tư cách này không!

Nguyên Dục Tiên Quân sắp công kích, nam nhân áo đen vẫn thản nhiên, nhẹ giọng nói:

- Vạn Vật, ngươi có từng nghe đến Đạo Quân điện không?

Nguyên Dục Tiên Quân biến sắc mặt nói:

- Đạo Quân điện?

Ánh mắt Nguyên Dục Tiên Quân e ngại, xoay người chạy vào Đạo Quân chi môn. Nam nhân áo đen cười cười, cất bước đi vào.

- Ta sớm để lại hậu chiêu trong vùng đất nguyên thủy, bây giờ quay về, nên khởi động chúng nó.

Trong Đạo Quân chi môn, Giang Nam giành vào trước, hắn thu lại Cự Linh bá thể, thúc giục pháp lực ném Vạn Chú Thiên Chung ra sau, tiếng chuông rung vang.

Phía sau, đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà

Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân vội né tránh.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng cười:

- Dân bản xứ Tiên giới, đứng lại chịu chết đi!

Giang Nam giơ cao chuông to, uy phong lẫm lẫm nói:

- Dế nhũi tiền sử, có giỏi thì đấu đơn!

Thiên Hoang Đạo Quân bình tĩnh nói:

- Huyền Thiên, ngươi bỏ Vạn Chú Thiên Chung xuống, ta đấu đơn với ngươi.

- Ngươi có thể bảo đảm những người khác không thừa dịp tấn công không?

Giang Nam châm chọc:

- Tiền sử Đạo Quân chẳng lẽ chỉ có thể dựa vào vây công để thắng sao?

Mọi người chạy nhanh trong Đạo Quân chi môn, từng đợt thần thông bộc phát đánh tới trước. Giang Nam lấy Vạn Chú Thiên Chung ra, tiếng chuông ngân vang. Hai phe đánh nhau làm không gian chấn động không dứt.

Không gian chốn này là thời không kỳ lạ nơi Đế và Tôn, Bất Không luyện ra, cực kỳ chắc chắn. Bọn họ toàn là tồn tại tuyệt đỉnh trong Tiên giới nhưng không thể hủy hoại thời không chỗ này được.

Giang Nam vừa chiến vừa lùi làm đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân không cách nào giữ hắn lại được. Một tòa tế đàn rít gào bay ra khỏi trán Vạn Chú Đạo Quân, nó đáp xuống đất biến thành tế đàn phạm vi mấy mẫu đất. Vạn Chú Đạo Quân đứng trên tế đàn bay theo Giang Nam.

Vạn Chú Đạo Quân tóc xõa ngang vai, giơ kiếm làm phép, thi triển áo

nghĩa chú đạo.

Vạn Chú Đạo Quân cao giọng quát:

- Dân bản xứ Tiên giới và Đạo Quân tiền sử có ân oán không thể xóa bỏ, tương lai sẽ đối đầu với chúng ta! Các vị đạo hữu hãy giúp ta một tay, để ta triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung tru sát tiểu tử này!

Tử Hạm Đạo Mẫu cười khúc khích:

- Được, để ta giúp ngươi!

Tử Hạm Đạo Mẫu đáp xuống tế đàn, pháp lực tuôn ra gia cố tế đàn.

- Ta cũng giúp ngươi một tay!

Vô Tà Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân bay lên, đáp xuống tế đàn, pháp lực gia cố tế đàn. Vạn Chú Đạo Quân mừng rỡ, tòa tế đàn này là gã đúc ra phỏng theo chú đạo thiên đàn, có được uy lực vô cùng. Giờ tế đàn khởi động, Giang Nam cảm thấy Vạn Chú Thiên Chung không theo khống chế cứ rung lắc định bay hướng tế đàn.

Giang Nam tức giận quát:

- Không tiêu diệt Vạn Chú Đạo Quân thi ta khó thể hoàn toàn khống chế Vạn Chú Thiên Chung!

Giang Nam biến thân Cự Linh bá thể ôm chuông to cắm đầu chạy. Lực lượng cơ thể cả Giang Nam cường đại biết mấy, cứng rắn chống lại lực lượng tế đàn triệu hoán, làm Vạn Chú Thiên Chung không thể bay đi.

Trên đường chạy đi, trước mặt là tiên hà khắp lối nâng một mảnh kim loan tiên điện. Kim loan tiên điện vô cùng thần thánh, tiên quang tiên hà như thủy triều ập đến bao phủ Giang Nam. Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân cũng bị tiên quang tiên hà nuốt mất.

Nguyên Dục Tiên Quân, nam nhân áo đen đến sau, biến mất trong tiên hà.

Trong kim loan tiên điện, Giang Nam là người xuất hiện đầu tiên. Trong tiên điện không có vật gì khác, chỉ có một tấm bia đá to lơ lửng giữa không trung.

Giang Nam nhìn bia đá, tim đập nhanh:

- Thần Mẫu Đạo Quân quả vị!

Trên tấm bia đá đằng trước nhất khắc sáu chữ Thần Mẫu Đạo Quân quả vị, trong bia đá có vô số đại đạo di chuyển, đó là đại đạo tiền sử thần tộc mà Thần Mẫu Đạo Quân tinh thông. Nhưng những đại đạo tiền sử thần tộc này không phải đại đạo tiền sử thuần khiết mà đã qua thay đổi, hỗn hợp với tiên đạo, biến thành một phần của tiên đạo.

Giang Nam cảm giác được trong bia đá chất chứa đại đạo giống y như đại đạo Thần Mẫu Đạo Quân tinh thông, về chất hay lượng đều không khác gì.

- Trong kim loan tiên điện sao lại có Thần Mẫu Đạo Quân quả vị? Tại sao có đại đạo của Thần Mẫu Đạo Quân?

- Chẳng lẽ Thần Mẫu Đạo Quân từng đến đây? Không thể nào, tuyệt đối không thể!

- Thần Mẫu Đạo Quân đã bị ta giết, dù có sống lại cũng cần thời gian.

- Tại sao đại đạo của Thần Mẫu Đạo Quân xuất hiện trong kim loan tiên điện? Trong tấm bia đá này sao lại có quả vị của nàng?

Giang Nam nhìn bia đá khác, lòng thầm giật mình. Bia đá khác khắc mấy chữ Thiên Hoang Đạo Quân quả vị, gần đó có tấm bia đá của Vạn Chú Đạo Quân quả vị.

Giang Nam nhìn phía xa hơn, Tử Hạm Đạo Mẫu quả vị, Thánh Ma Thiên Tôn quả vị , Vạn Vật Đạo Tổ đập vào mắt.

Trong các bia đá ẩn chứa đại đạo đặc biệt của các Đạo Quân tiền sử, dung hợp tiên đạo của đại đạo tiền sử đã qua thay đổi.

Từ các tấm bia đá tràn ra các đại đạo như tiên hà, ánh mặt trời thanh tẩy bay vào sâu trong kim loan tiên điện.

Nơi này có hàng trăm tấm bia đá, đa số không có tên hay đại đạo. Giang Nam nhấc chân đi vào trong, nhìn bốn phía. Bỗng tim Giang Nam rung lên, một tấm bia đá khắc tên hắn.

- Huyền Thiên giáo chủ quả vị!

Giang Nam xem xét kỹ càng, đại đạo chứa trong bia đá rõ ràng là đại đạo trước khi hắn nhảy ra tiên đạo. Đại đạo tuôn ra ngoài bia đá bay vào sâu trong kim loan tiên điện, không ngừng sinh ra đại đạo mới. Những cái này đều là tiên đạo, không phải thần đạo Giang Nam mới tham ngộ ra, hắn thầm thở phào.

- Những tấm bia đá này chắc có liên quan đến thiên vị bảng đạo phù vừa rồi chúng ta có được, phục chế tiên đạo trong người chúng ta, khiến người có được đạo phù không cách nào tránh khỏi bị sao chép. Nhưng ta đã nhảy ra tiên đạo, bia đá không cách nào sao chép đại đạo hiện tại của ta. A? Khổ Hạnh Thiên Tôn quả vị?

Rất nhanh Giang Nam xem xong hết bia đá, lòng thầm khó hiểu:

- Lạ lùng, Khổ Hạnh Thiên Tôn có lai lịch gì? Chắc chắn người này không vào vùng đất nguyên thủy, không có được đạo phù vậy tại sao nơi này có quả vị của Khổ Hạnh Thiên Tôn?

Giang Nam nhíu chặt mày. Đạo Quân chuyển thế đi vào vùng đất nguyên thủy đếm trên đầu ngón tay, cái tên Khổ Hạnh Thiên Tôn không nằm trong số đó chứng minh người này không vào vùng đất nguyên thủy. Ai có tư chất Đạo Quân, tu luyện tiên đạo thì quả vị sẽ xuất hiện tại đây.

Giang Nam rùng mình, nơi này có hàng trăm bia đá chẳng khác nào sắp

xuất hiện quả vị của mấy trăm vị Đạo Quân?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2258: Mảnh Đất Kỳ Dị. (1)

Đế và Tôn, Bất Không muốn làm gì?

- Không có quả vị của nam nhân áo đen . . .

Bên ngoài vang tiếng kinh kêu, chắc đám Đạo Quân chuyển thế Vạn Chú Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân cũng vào đây, phát hiện quả vị của mình nên lòng rung động.

Vạn Chú Đạo Quân chợt phát hiện một thứ:

- Cây cột đồng này có chữ, là Đế và Tôn, Bất Không để lại!

Vạn Chú Đạo Quân đọc thành tiếng:

- Đạo quả ký thác quả vị, tịch diệt bất diệt . . . Ba tên khốn phục chế đại đạo của chúng ta, còn kêu chúng ta ký thác đạo quả vào bia đá? Xem chúng ta là đồ ngốc sao? Buồn cười, thật là buồn cười!

Thánh Ma Thiên Tôn hừ mạnh, trầm giọng nói:

- Đế và Tôn, Bất Không muốn làm gì? Chúng ta vào vùng đất nguyên thủy có lẽ đã trúng kế của bọn họ. Chẳng lẽ ba người này muốn chúng ta hoàn toàn phục chế, khống chế?

Tử Hạm Đạo Mẫu rùng mình, nhỏ giọng nói:

- Ta cũng cảm thấy ba người này không có ý tốt. Trước khi Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo Tiên giới có lẽ đã bắt đầu tính kế chúng ta, ta cho rằng bọn họ muốn mượn tay chúng ta hoàn thiện tiên đạo, dung hợp đại đạo tiền sử, để tiên đạo trở thành đại đạo cường đại nhất từ xưa đến nay!

Mấy Đạo Quân khác vẻ mặt trầm trọng gật gù.

- Bọn họ muốn khống chế chúng ta, nếu chúng ta ký thác đạo quả vào bia đá sẽ bị điều khiển.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- May mắn Đế và Tôn, Bất Không đã chết, không cách nào khống chế chúng ta được.

Thiên Hoang Đạo Quân bỗng lên tiếng:

- Ai dám chắc Đế và Tôn, Bất Không đã chết? Ai thấy xác bọn họ?

Mọi người im lặng. Nguyên Dục Tiên Quân bước lên trước nhìn mấy chữ Vạn Vật Đạo Tổ quả vị.

Nguyên Dục Tiên Quân thản nhiên nói:

- Bọn họ chết rồi, bao gồm Bất Không, đã chết hết. Ta chính mắt thấy Đế và Tôn đánh chết Bất Không Đạo Nhân, luyện hóa đạo quả của hắn. Ta thấy Đế và Tôn tàn sát lẫn nhau, đồng quy vu tận, xác bọn họ . . .

Nguyên Dục Tiên Quân nở nụ cười nghiền ngẫm:

- Tiên giới có rất nhiều bí mật chưa từng mở ra, tương lai các ngươi sẽ thấy. Bây giờ khiến ta động tâm là bọn họ sáng tạo Tiên giới để lại bài bố kinh người như thế, ai sẽ trở thành chủ nhân của những bài bố này?

Mắt đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân sáng rực nhìn hướng đại đạo trong bia đá chảy xuôi. Những đại đạo trong bia đá là đại đạo của cường giả có tư chất Đạo Quân, bị Đế và Tôn, Bất Không sao chép lại, chắc chắn hành động này không để ngắm chơi mà có tác dụng khác.

- Chắc bọn họ đang muốn nhờ đại đạo của chúng ta đắp nạn thứ gì.

Nguyên Dục Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Thứ Đế và Tôn, Bất Không muốn đắp nạn ra cực kỳ đáng sợ, ta muốn nhìn xem thứ đó là cái gì!

Thánh Ma Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Thứ này bây giờ là . . . Vật vô chủ.

Tử Hạm Đạo Mẫu cười nói:

- Ai chiếm được nó thì là của người đó!

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân lao sâu vào bia đá, đại đạo từ bia đá bay lên trên tràn ra ngoài dẫn đường cho bọn họ đi, dẫn họ đến nơi Đế và Tôn, Bất Không cất giấu đồ vật.

Nguyên Dục Tiên Quân nhìn xung quanh rà soát từng tấm bia đá, khi thấy Khổ Hạnh Thiên Tôn quả vị thì lòng rung lên.

Nguyên Dục Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Lại thêm một đối thủ. A, lạ lùng, tại sao không thấy quả vị Đạo Quân của nam nhân áo đen?

Nguyên Dục Tiên Quân không kịp nghĩ nhiều, vì đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Giang Nam vào kim loan tiên điện trước, nếu bị Giang Nam lấy được thứ Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân rèn ra thì nguy to.

Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân để lại hàng trăm quả vị Đạo Quân tại đây, có thể thấy bọn họ có âm mưu không nhỏ.

Nguyên Dục Tiên Quân suy đoán ba người định đúc ra thân thể hoàn mỹ, cơ thể dung hợp tất cả đại đạo cường giả Đạo Quân của tất cả thời đại tiền sử.

Cơ thể như thế tưởng tượng thôi đủ làm người thấy kinh khủng.

Trước bọn họ, Giang Nam dọc theo dòng chảy đại đạo tiến tới trước. Giang Nam đột nhiên dừng bước, cẩn thận nhìn đằng trước.

Dòng lũ đại đạo tràn ra từ bia đá chảy qua đỉnh đầu Giang Nam hòa vào vườn hoa nở rộ đằng trước, tụ tập giữa vườn hoa.

Giang Nam tập trung nhìn, chính giữa vườn qua bị tiên quang bao bọc không thể thấy rõ, nơi đó là tận cùng cũ lũ đại đạo.

Nơi này có vườn hoa làm Giang Nam bất ngờ, hành động hết sức cẩn thận.

- Đạo hoa?

Giang Nam tập trung nhìn, hoa trong vườn không phải vật thường, đó là đại đạo ngưng tụ biến thành đạo hoa. Trông vườn hoa bình tĩnh, yên lành, đẹp vô cùng, nhưng trong đó ẩn giấu nguy hiểm, sóng ngầm cuồn cuộn.

Bất cứ đóa hoa, ngọn cỏ nào trong này đều là bài bó trí mạng.

Đằng sau có tiếng bước chân, Giang Nam ngoái đầu nhìn. Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đã đến. Nếu Giang Nam cứ đứng trước vườn hoa thì hắn sẽ rơi vào vòng vây.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Đế và Tôn, Bất Không tuyệt đối sẽ không để lại đường cùng chờ người đến sau nhảy vào, không chừng có thể tìm được đường đi.

Giang Nam ném Vạn Chú Thiên Chung lên. Chuông to rung rinh rơi vào thần luân sau gáy Giang Nam, trấn áp thiên đình, thiên cung, thần phủ, đạo đài.

Giang Nam cất bước đi vào vườn hoa, khi bước chân hắn đạp xuống, hắn thấy vườn hoa phóng to vô hạn. Thoáng chốc như có thời không vạn dặm phô bày trước mặt Giang Nam.

Bên cạnh Giang Nam là một gốc cây to mấy trăm trượng nhẹ lắc lư, đóa hoa truyền đến đạo âm kích thích não hắn, sắp chấn bể đầu hắn.

Trước mặt Giang Nam là một ngọn cỏ, bảy lá, từng mảnh lá như kiếm to màu xanh đâm thẳng lên trời. Cỏ khẽ lay động là có kiếm khí bảy màu phủ kín không gian vài dặm, rất rực rỡ.

Giang Nam mới chạm vào một kiếm khí thì trên tay bị cắt một vết sâu thấy xương.

Giang Nam như bị thu nhỏ vô số lần, hoa cỏ trong vườn phóng to gấp nhiều lần.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Thời không này bị đại pháp lực vặn vẹo, hoa cỏ trong vườn không phóng to mà do ta biến nhỏ. Pháp lực, cơ thể của ta bị thu nhỏ, bao gồm thân thể phòng ngự, uy lực pháp lực.

Giang Nam thúc giục Vạn Chú Thiên Chung bảo vệ quanh thân. Vạn Chú Thiên Chung là tiên thiên pháp bảo, nếu không phải tiên thiên thì không thể phá nó. Nhưng pháp lực của Giang Nam không thể hoàn toàn khởi động Vạn Chú Thiên Chung, may mắn cái chuông nâng cao sức phòng ngự để hắn chống lại mọi thứ kỳ lạ nơi đây.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Vạn Chú Thiên Chung bị từng đợt kiếm khí oanh kích, liên tục ngân vang. Giang Nam cảm giác áp lực tăng lớn, đây mới chỉ là một ngọn cỏ bắn ra kiếm khí đã làm hắn không chịu nổi. Nếu tất cả hoa cỏ trong vườn bùng nổ thì khủng bố biết mấy.

Giang Nam cẩn thận giơ Vạn Chú Thiên Chung đi tới trước, đạo âm vang lên trong nụ hoa va chạm vào chuông to. Hai thanh âm cộng hưởng, tuy bốn phía tràn ngập sát khí nhưng sức phòng ngự của Vạn Chú Thiên Chung còn ngăn được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2259: Mảnh Đất Kỳ Dị. (2)

Giang Nam cần khống chế uy lực Vạn Chú Thiên Chung, nơi này rất nguy hiểm, nếu uy lực Vạn Chú Thiên Chung bộc phát sẽ kinh động hoa cỏ rồi chúng nó tấn công tập thể là toi.

Vì tránh cho dẫn động những đạo hoa này, Giang Nam không dám khởi động hết sức phòng ngự của Vạn Chú Thiên Chung, nên ngẫu nhiên có một, hai kiếm khí phá tan phòng ngự chém bị thương Giang Nam.

Năng lực phục hồi của Giang Nam rất siêu, chút vết thương bình thường không thể làm hắn bị nguy hiểm mạng sống.

Bỗng trước mặt Giang Nam vang tiếng xào xạc.

Giang Nam dừng bước. Mặt đất chậm rãi nhô lên, đât dưới chân hắn cũng trồi lên. Đất bùn to lớn, hòn đá lăn lông lốc một vật khổng lồ chui ra khỏi mặt đất.

Đó là một con giun, con giun to dài cả dặm chui ra khỏi mặt đất. Con giun không có mắt mũi lỗ tai, đầu đuôi chỉ có cái lỗ to như hố đen.

Trán Giang Nam toát mồ hôi lạnh, hắn đang đứng trên đỉnh đầu con giun, cảm nhận uy lực kinh khủng trong người con giun.

Con giun này do đại đạo thuần khiết tạo ra, nhìn như sinh vật nhưng nó là đại đạo diễn sinh.

Trong vườn hoa Giang Nam bị thu nhỏ vô số lần, pháp lực và cơ thể yếu theo. Bây giờ Giang Nam không đánh lại con giun này nổi.

Cỏ bảy lá phát ra kiếm khí bảy sắc chém qua, leng keng chém vào người con giun. Con giun lắc lư thân thể, nó không sợ, lông cứng không bị kiếm

khí chém đứt cọng nào.

Đinh!

Kiếm khí chém vào Vạn Chú Thiên Chung, tiếng chuông rung rinh. Con giun to dường như cảm ứng được cái gì, nó cứng người lại, tìm tòi vị trí Vạn Chú Thiên Chung chấn động.

Giang Nam đứng im tại chỗ, pháp lực áp chế Vạn Chú Thiên Chung không cho nó rung nữa.

Con giun to chậm rãi mấp máy, lông cứng rung rinh như kiếm bén.

Xẹt!

Một cọng lông xẹt qua người Giang Nam, máu chảy ra.

Giang Nam vẫn đứng im. Con giun không phát hiện được gì, nửa người sau lại chui xuống lòng đất. Bỗng cách mấy trăm trượng, một gốc tiên hoa nhanh chóng nở hoa. Khi nụ hoa nở, từng vòng đạo văn dao động lan tỏa bốn phương tám hướng.

Keng!

Đạo văn va chạm Vạn Chú Thiên Chung, chuông rung lên.

Vù vù vù vù vù!

Con giun vụt ngoái đầu, nửa người sau rút lên mặt đất, lỗ đen chỗ cái đuôi mở to đè xuống Giang Nam.

Không gian trước mặt Giang Nam sụp đổ, sức hút kinh khủng kéo hắn vào lỗ đen.

Giang Nam rống to:

- Tế!

Giang Nam dốc sức thúc giục Vạn Chú Thiên Chung, vang tiếng nổ điếc tai, cái đuôi con giun bị hất văng lên cao. Lông cứng sắc bén quanh thân con giun gãy vụn.

Giang Nam mới giải quyết xong nguy hiểm trước mắt thì đột nhiên tiếng chuông kinh động hoa cỏ trong phạm vi ngàn dặm. Thoáng chốc vô số đại đạo ập đến, bao phủ không gian ngàn dặm.

Đại đạo hóa thành vô số đạo văn khủng bố hủy diệt hư không, bao phủ Giang Nam và con giun to.

Phòng ngự của Vạn Chú Thiên Chung bị phá vỡ trước tiên, chưa đến một giây Giang Nam đã bị cắt nát.

Con giun thì chui xuống lòng đất, nhưng nửa người của nó bị nổ nát.

Nơi này đại đạo sôi trào, quang, phong, văn, nhẫn, khí khủng bố nhấn chìm, hủy diệt tất cả. Thật lâu sau không gian bình ổn lại.

Vạn Chú Thiên Chung kêu leng keng rơi xuống đất, nó lăn hai vòng rồi ngừng.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đã đến trước vườn hoa. Đưa mắt nhìn, mảnh đất Giang Nam bị chém tựa cơn gió nhẹ thổi qua hoa cỏ, không giống các hoa cỏ cùng bộc phát uy lực siêu đáng sợ.

Mấy Đạo Quân chuyển thế rất nhanh nhìn tấu nơi này không bình thường:

- Vườn hoa này có diều lạ.

Các Đạo Quân chuyển thế dừng bước, nghiên cứu tỉ mỉ, giây lát sau không thấy ra có gì kỳ.

Nguyên Dục Tiên Quân đi tới nhìn giây lát, bỗng cười nói:

- Bây giờ các ngươi trở về, ký thác đạo quả trong quả vị Đạo Quân còn

kịp.

Thánh Ma Thiên Tôn liếc Nguyên Dục Tiên Quân, mỉa mai:

- Đạo hữu, nếu ngươi tốt bụng như vậy tại sao không ký thác đạo quả trong quả vị Đạo Quân đi?

Nguyên Dục Tiên Quân mỉm cười nói:

- Bởi vì chút sắp đặt của Đế và Tôn, Bất Không chỉ là tài mọn trong mắt ta. Bản thân ta có thể an toàn xuyên qua vườn hoa này, nhưng các ngươi phải chết vài lần mới qua nổi.

Thánh Ma Thiên Tôn hừ lạnh. Tử Hạm Đạo Mẫu cười cười. Vô Tà Đạo Quân lù lù bất động. Thiên Hoang Đạo Quân trực tiếp bước vào vườn hoa, biến mất trước mắt mọi người.

Bọn họ là cường giả vô địch một thời đại, sao có thể bị lời nói của Nguyên Dục Tiên Quân ảnh hưởng?

Vạn Chú Đạo Quân do dự một lúc rồi xoay người trở về kim loan tiên điện, tìm quả vị Đạo Quân của mình để ký thác đạo quả.

Bỗng đạo quả của Thiên Hoang Đạo Quân bay nhanh ra khỏi vườn hoa, chạy ra ngoài. Mọi người quét mắt qua, thấy trên đạo quả của Thiên Hoang Đạo Quân đầy vết kiếm sâu gần như chém vào nguyên thần đạo quả, suýt nữa thân chết đạo tiêu.

Đám người lặng im, hiển nhiên Nguyên Dục Tiên Quân cao hơn bọn họ một bậc, nhìn thấu trong vườn hoa nguy hiểm như thế nào.

Thánh Ma Thiên Tôn cay đắng nói:

- Đa tạ đạo hữu chỉ điểm.

Nguyên Dục Tiên Quân cười to, cất bước vào vườn hoa.

Nguyên Dục Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Không phải ta tốt bụng nhắc nhở các ngươi mà lo các ngươi chết sạch, tương lai ta không có người giết thì buồn.

Nguyên Dục Tiên Quân biến mất trong vườn hoa. Nét mặt Thánh Ma Thiên Tôn sa sầm, quay người đi về đường cũ.

Thánh Ma Thiên Tôn lạnh lùng cười:

- Ngông cuồng kiêu ngạo như thế, ngươi nghĩ tương lai ta không vượt qua ngươi được sao?

Vô Tà Đạo Quân cũng đi về.

Tử Hạm Đạo Mẫu chần chừ giây lát, cất bước rời đi.

Tử Hạm Đạo Mẫu lắc đầu, nói:

- Ta không muốn bị Đế và Tôn, Bất Không khống chế, sao có thể ký thác đạo quả vào bia đá? Ta không cần báu vật bọn họ để lại.

Tử Hạm Đạo Mẫu đi tới lối vào kim loan tiên điện thì đột nhiên đứng lại. Bên ngoài kim loan tiên điện không còn đường đi, trong không gian mênh mông, bốn phía đầy tiên quang, không thấy đường đi.

Tử Hạm Đạo Mẫu bay ra tiên điện, tiên quang cuốn lấy nàng, lát sau nàng xuất hiện trong kim loan tiên điện.

Tử Hạm Đạo Mẫu không cam lòng, lại bay ra, lại bị truyền tống về kim loan tiên điện.

Tử Hạm Đạo Mẫu thử mấy lần cuối cùng chết tâm, xoay người đi hướng quả vị Đạo Quân của mình.

Mắt Tử Hạm Đạo Mẫu chớp lóe, mỉm cười nói:

- Đế và Tôn, Bất Không, các ngươi đã chết, ta sợ các ngươi chắc? Dù ta ký thác đạo quả nhưng các ngươi đừng mơ khống chế được ta!

Lúc này trong một cái cây to mấy trăm trượng, bên dưới lá cây, Vạn Chú Thiên Chung lơ lửng, Giang Nam ký thác đạo quả trong Vạn Chú Thiên Chung đang sống lại.

- Thật là nơi kỳ dị, may mắn ta ký thác đạo quả vào tiên thiên pháp bảo, nếu không chết cũng không biết mình chết như thế nào.

Vườn hoa này cực kỳ quái dị, những hoa cỏ cây cối sâu bọ do đại đạo biến thành không mấy lợi hại, nhưng bất cứ ai đi vào đây, mặc kệ có tu vi thực lực, uy lực pháp bảo như thế nào đều bị thu nhỏ vô số lần. Mấy hoa cỏ sâu bọ trở nên siêu khủng bố, một đóa hoa một ngọn cỏ hay một con sâu nhỏ đều có năng lực giết Giang Nam, các Đạo Quân chuyển thế.

- Nếu chết tại đây thì đúng là oan.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2260: Đạo Không.

Giang Nam ngước đầu nhìn dòng chảy đại đạo, tìm phương hướng, tiếp tục tiến lên. Giang Nam phải hết sức cẩn thận, cả đời hắn tiếu ngạo không chết vào tay cường địch mà bị sâu long, hoa cỏ giết thì quá nhục.

Một con ong mật siêu to bay tới bay lui giữa các nụ hoa to, cánh vỗ đập phát hiện tiếng đạo âm vù vù. Con ong nhìn thấy Giang Nam, nó lao tới, gai sắc bén như trường mâu to không gì phá nổi đâm vào hắn.

Giang Nam chụp Vạn Chú Thiên Chung lên người. Con ong đâm Vạn Chú Thiên Chung kêu đinh đang nhưng mãi không phá được phòng ngự, nó đành bỏ khúc xương khó gặm, đập cánh bay đi.

Giang Nam tiếp tục tiến lên, bị mấy con nhện sói vây công. Giang Nam gặp mấy đóa hoa lạ tỏa mùi hương và ánh sáng kỳ dị, hắn gần như bị luyện thành nước mủ, suýt chết chạy thoát.

Giang Nam gặp một con ếch to như cự quái đầu đội trời, lưỡi dài bắn ra cuốn Giang Nam và Vạn Chú Thiên Chung vào miệng.

Giang Nam bất đắc dĩ đành dốc hết sức thúc giục Vạn Chú Thiên Chung kích phát vô số hoa cỏ giết mình, trọng thương con ếch tránh khỏi bị nó nuốt sống.

Giang Nam sống lại, tiêu hao gần hết tiên dịch. Nếu không nhờ tiên dịch sung túc thì Giang Nam có ký thác đạo quả vào tiên thiên bất diệt linh quang cũng không cách nào sống lại.

Giống như Giang Nam, đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân cũng gặp tình huống nguy hiểm chưa từng có. Giang Nam nhờ tiên thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung bảo vệ mà còn chết hai lần huống chi là bọn họ?

Mấy Đạo Quân chuyển thế liên tục chết vài lần, sống lại từ quả vị Đạo Quân trong bia đá, lại xông vào vườn hoa.

Tới đẳng cấp như bọn họ, dù là tịch diệt kiếp cũng không xóa sổ được. Nhưng đây là lần đầu tiên bọn họ liên tục chết nhiều lần trong vườn hoa.

Chỉ có Nguyên Dục Tiên Quân siêu mạnh, đi trong vườn hoa tuy liên tục gặp nguy hiểm nhưng luôn an toàn rút lui, né tránh sát cục. Thực lực Nguyên Dục Tiên Quân làm người kinh thán.

Vang tiếng kêu ù ù, Giang Nam nâng cao tinh thần cảnh giác. Hoa cỏ đằng trước ngã nghiêng, có vật khổng lồ nào đó đang đi tới.

Thứ đi tới có kích cỡ rất kinh người, không biết là quái vật gì.

Giang Nam dời bước chân, định vòng qua một bên chợt thấy có tia sáng đen nhanh như chớp bắn tới trước mặt mình.

Giang Nam giơ Vạn Chú Thiên Chung đỡ. Vang tiếng nổ điếc tai, sức mạnh ập đến hất bay Giang Nam và cái chuông.

Một chuỗi tiếng nổ vang lên, hai cái kéo to bay múa trong không trung cắt Giang Nam đang lơ lửng.

Giang Nam vội giương mắt nhìn. Một con bò cạp xông ra khỏi bụi cỏ, ánh sáng đen vừa rồi là cái đuôi móc ngược của nó, kéo to là cái càng sắc bén như đao mọc đầy răng cưa.

Bò cạp giang tám chân xông lên, hai cái càng to tung bay cắt Giang Nam, buộc hắn trái đỡ phải chắn, liên tục thụt lùi.

Đặc biệt là cái đuôi, mỗi khi Giang Nam giơ lên Vạn Chú Thiên Chung chưa kịp phát ra uy lực thì cái đuôi kia bắn ra tia sáng đen đánh vào Vạn Chú Thiên Chung, không cách nào phát huy uy lực được.

Ánh sáng đen xẹt qua đâu là tất cả hóa thành độc thủy, tan rã biến mất.

Con bò cạp to này như siêu cao thủ giỏi cạn chiến, cơ thể và vũ khí của nó đều trên Giang Nam.

Giang Nam nhanh chóng thụt lùi, bỗng một cọng cỏ bảy lá sau lưng hắn lắc lư, kiếm khí cắt hắn chảy máu ròng ròng. Bò cạp ngửi được mùi máu càng hưng phấn hơn, từng bước áp sát, đòn công kích như bão tố đổ ập xuống Giang Nam.

Tia sáng đen tung bay loạn xạ làm Giang Nam bối rối ngộp thở. Lúc này Nguyên Dục Tiên Quân đi ngang qua, Tiên Quân thấy Giang Nam gặp khó khăn thì cười cười, nhấc chân đi tới trước mặt hắn tiến sâu vào vườn hoa.

Khi Nguyên Dục Tiên Quân đi qua, có đại thiên thời không liên tục bay ra khỏi người gã, ngàn vạn khí tượng đặt hết nguy hiểm xung quanh vào các thời không. Bản thân Nguyên Dục Tiên Quân thì bình yên vô sự, gã bộc lộ ra thực lực siêu đẳng.

Xoẹt!

Đuôi của con bò cạp bắn ra tia sáng đen. Các tầng thời không quanh thân Nguyên Dục Tiên Quân bị tia sáng đen tan rã, rất nhanh ánh sáng đen đến trước mặt Nguyên Dục Tiên Quân.

Nguyên Dục Tiên Quân lộ vẻ mặt giật mình:

- Hay cho con bò cạp to!

Nguyên Dục Tiên Quân lắc người né tia sáng đen, cái đuôi bò cạp quất hướng gã.

Nguyên Dục Tiên Quân khen:

- Cái này là quái vật phỏng theo thân thể Thần Mẫu Đạo Quân tạo ra sao? Đúng là có vài phần thần vạn của Thần mẫu, chắc dùng đại đạo trong cơ thể Thần Mẫu luyện chế ra, tiếc rằng không phải thân thể Thần Mẫu thật sự, vì đồ thật thì khủng bố hơn con bò cạp gấp trăm lần.

Thân hình Nguyên Dục Tiên Quân bỗng biến thành một gốc tiên thảo, giống như in. Móc câu to đâm vào tiên thảo như đâm không khí, bò cạp mất mục tiêu tiếp tục công kích Giang Nam.

Nguyên Dục Tiên Quân thừa dịp trốn xa, Giang Nam buộc lòng tiếp tục đấu ovứi con bò cạp. Giang Nam cực kỳ chật vật, hắn muốn dẫn động hoa cỏ xung quanh công kích cũng không được.

Không lâu sau, Thánh Ma Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân đi ngang qua. Vạn Chú Đạo Quân biến thành cái bóng di chuyển không kinh động con bò cạp. Thánh Ma Thiên Tôn thì biến thành một luồng khói đen, tuy bị đạo âm, kiếm khí, đạo văn từ hoa cỏ tổn hại nặng nhưng không khiến con bò cạp chú ý.

Thánh Ma Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân vui sướng khi người gặp họa cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ chịu thiệt rồi.

Giây lát sau một con rùa già chậm chạp bò qua. Rùa già đi ngang chiến trường Giang Nam và con bò cạp, nhìn thoáng qua tình trạng của hắn, ánh mắt lộ vẻ vui sướng khi người gặp họa.

Con bò cạp phớt lờ rùa già, cho rằng nó là đồng loại.

Con rùa già này là Thiên Hoang Đạo Quân, gã là Đạo Quân thời đại yêu tộc, lần này chỉ biến về nguyên hình.

Lại có con rắn cỏ trườn ngang qua chiến trường của Giang Nam, con bò cạp, đây là Vô Tà Đạo Quân.

Tử Hạm Đạo Mẫu đi tới, thấy con bò cạp to lớn thì giật mình, lắc người biến thành hoa sen. Con bò cạp không chú ý đến Tử Hạm Đạo Mẫu, nàng vội chạy ra khỏi chiến trường.

Tử Hạm Đạo Mẫu cười khúc khích nói:

- Huyền Thiên, hẹn gặp lại!

Giang Nam rên rỉ. Con bò cạp tấn công càng mãnh liệt hơn, nó sinh ra từ đại đạo trong cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, vô cùng nguy hiểm. Đặc biệt tại đây Giang Nam bị thu nhỏ vô số lần, khó thể ngăn cản.

- Cự Linh bá thể!

Giang Nam lắc mình biến thành người khổng lồ, chỉ nhỏ hơn con bò cạp một chút. Giang Nam thò tay bắt cái đuôi bò cạp đâm tới, xoay người nhảy lên lưng con bò cạp.

Hai cái càng to của con bò cạp cắt qua nhưng không trúng Giang Nam được. Giang Nam cưỡi trên lưng con bò cạp, hai chân kẹp hông nó, đôi tay ôm chặt đuôi bò cạp không để cái đuôi bắn ra tia sáng đen gần người.

Con bò cạp va đụng lung tung, chui vào bụi cỏ, kinh động tiên thảo xung quanh. Kiếm khí bắn ra bốn phía gần như cắt nát Giang Nam, dù là Cự Linh bá thể cũng không ngăn được.

Giang Nam cắn răng chống cự, giơ đuôi to lên trước mặt. Phần đuôi bắn ra tia sáng đen bắn gãy một gốc tiên thảo bắn kiếm khí lung tung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2261: Chí Bảo Chưa Từng Có. (1)

Tử Hạm Đạo Mẫu đang cẩn thận đi tới đột nhiên nghe sau lưng có tiếng bước chân, nàng vội biến thành đóa sen, cánh hoa lộ ra hai con mắt nhìn sau lưng mình, hoảng sợ vô cùng.

Con bò cạp to va đụng lung tung lao tới gần Tử Hạm Đạo Mẫu. Một người khổng lồ ngồi trên lưng con bò cạp, bắt chặt cái đuôi bò cạp. Đuôi bò cạp bắn ra tia sáng đen bị người khổng lồ điều khiển bắn ngã hoa cỏ xung quanh.

Tử Hạm Đạo Mẫu ngây ngẩn nhìn con bò cạp lao qua dấy lên bụi bặm, một lúc sau nàng lấy lại tinh thần.

Đằng trước Tử Hạm Đạo Mẫu là Vô Tà Đạo Quân biến thân rắn cỏ khoanh tròn người lại, kinh khủng nhìn con bò cạp lao qua. Thiên Hoang Đạo Quân biến thành con rùa già bị con bò cạp đạp chổng vó lên trời, bị kiếm khí, đạo âm, đạo văn từ cây cỏ công kích chỉ còn mỗi cái mai rùa.

Xoẹt!

Một bóng đen lướt dưới đất bị vài tia sáng đen bắn trúng bị đóng đinh, máu tuôn ra ngoài.

Thánh Ma Thiên Tôn biến thành khói đen bị một tia sáng đen bắn thủng, gã hiện ra nguyên hình, nằm dưới đất, ngực thủng lỗ to chảy máu ròng ròng.

Con bò cạp chạy rầm rập đạp qua người Đạo Quân chuyển thế tiền sử Thánh Ma Thiên Tôn, biến mất ở phía xa.

Thánh Ma Thiên Tôn hộc máu, thều thào nói:

- Tổ cha ngươi, Huyền Thiên . . .

Giang Nam điều khiển con bò cạp tàn phá vườn hoa, hắn cũng sợ hết hồn. Tốc độ con bò cạp quá nhanh, sơ sẩy một cái là rơi vào đường cùng, bản thân Giang Nam cũng khó thoát khỏi. May mắn con bò cạp có linh trí, mặc dù va đụng lung tung nhưng chưa đi vào chỗ nguy hiểm trong vườn hoa.

Cuối cùng con bò cạp đến gần trung tâm vườn hoa, Giang Nam mở cờ trong bụng, ngước lên nhìn. Nguyên Dục Tiên Quân ở ngay trước mặt. Nơi đó vô số đại đạo vọt tới, vang tiếng nổ ầm ầm, đại đạo vọt vào một tòa tế đàn không lớn.

Giang Nam ôm đuôi con bò cạp bắn mấy ánh sáng đen vào Nguyên Dục Tiên Quân.

Nguyên Dục Tiên Quân hừ mạnh, thân hình thiên biến vạn hóa, đôi khi như nước chảy, đôi khi như dãy núi, đôi khi hóa thành cầu vồng, đôi khi hóa thành mây bay. Mặc kệ ánh sáng đen có uy lực kinh người đều không thể bị thương Nguyên Dục Tiên Quân một li.

Nguyên Dục Tiên Quân nét mặt sa sầm nói:

- Huyền Thiên, ngươi dám đối nghịch với ta?

Giang Nam hừ lạnh, khống chế con bò cạp đại sát tứ phương. Hai cái càng to tung bay trên dưới cắt Nguyên Dục Tiên Quân.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Đạo hữu, ngươi chính là Vạn Vật Đạo Tổ đúng không? Lúc trước ngươi từng xúi đám người Thánh ma đối đầu với ta, vậy tại sao ta không dám chống lại ngươi?

Nguyên Dục Tiên Quân không né tránh nữa, vạt áo bay lên ngăn đòn công kích cái càng, tay áo cuốn hướng Giang Nam ngồi trên lưng con bò cạp.

Giang Nam giơ đuôi bò cạp lên. Con bò cạp chợt nhảy vọt qua đầu

Nguyên Dục Tiên Quân, đáp xuống tế đàn.

Nguyên Dục Tiên Quân lao tới, hai người đứng nhìn tế đàn, rất bất ngờ.

Tế đàn trống rỗng, chỉ có nam nhân áo đen đứng đó.

Mặt Nguyên Dục Tiên Quân sa sầm, vạt áo không gió tự bay.

Nguyên Dục Tiên Quân tiến lên trước một bước:

- Rốt cuộc ngươi là ai?

Nam nhân áo đen xoay người đối diện Giang Nam, Nguyên Dục Tiên Quân. Nhìn như cách nhau rất gần lại như hai bên xa nhau trong thời không vô tận vĩnh hằng.

Nam nhân áo đen thản nhiên nói:

- Đời này ta tên là Đạo Không.

Giang Nam ngây người:

- Đạo Không?

Giang Nam lẩm bẩm:

- Vạn đạo đều không chỉ ta bất không. Vạn đạo đều không, đạo của ta càng không, không không tịch tịch, tự nhiên trường cửu . . .

Con ngươi Nguyên Dục Tiên Quân co rút, trầm giọng hỏi:

- Ngươi là Bất Không?

Nam nhân áo đen không thừa nhận cũng không phủ nhận, lắc đầu, nói:

- Bất không bất không, kết quả vẫn là công dã tràng. Nếu tương lai vạn vật vạn đạo đều quay về tịch diệt không bằng đạo không, đạo của ta là không.

Nguyên Dục Tiên Quân mỉm cười nói:

- Nếu đã đạo không tại sao còn muốn lấy đi thứ trên tế đàn? Xem ra ngươi chưa không nổi.

Đạo Không Đạo Nhân lắc đầu, nói:

- Vốn đây là thứ ta chuẩn bị cho tương lai mình đến đây, vô duyên với các ngươi.

Thánh Ma Thiên Tôn cất bước đi tới, trầm giọng nói:

- Có duyên hay không phải hỏi chúng ta trước!

Cơ thể Thánh Ma Thiên Tôn rách nát, gã lườm Giang Nam một cái, gã bị hắn điều khiển con bò cạp giẫm đạp thê thảm. Tuy nhiên Giang Nam cưỡi con bò cạp chạy nhanh, đuôi bò cạp bắn ra ta sáng đen phá hủy hoa cỏ trên đường đi dọn sạch chướng ngại giùm Thánh Ma Thiên Tôn, không thì gã phải chết thêm vài lần mới đến được.

Tiếng bước chân vang lên, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đều đến. Một cái bóng bay tới, thân hình Vạn Chú Đạo Quân hiện ra đứng bên cạnh tế đàn.

Tử Hạm Đạo Mẫu vừa đến nơi. Bốn Đạo Quân chuyển thế và Nguyên Dục Tiên Quân bao vây Đạo Không Đạo Nhân vào giữa.

Vô Tà Đạo Quân nhìn Giang Nam, nhẹ giọng hỏi:

- Huyền Thiên giáo chủ thấy sao?

Bản thân Đạo Không Đạo Nhân là cao thủ siêu đẳng, có lẽ là Bất Không Đạo Nhân chuyển thế. Nếu thật sự là Bất Không Đạo Nhân thì Giang Nam được truyền thừa Bất Không, có lẽ sẽ hợp sức với Đạo Không Đạo Nhân.

Giang Nam cũng là một cao thủ mạnh, hắn điều khiển Vạn Chú Thiên Chung, có thực lực uy hiếp mạng sống bọn họ, nên Vô Tà Đạo Quân mới hỏi

câu đó.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Ta thật sự không muốn đấu với Đạo Không đạo huynh, nhưng ta chết hai lần mới đến đây được, nếu không thấy báu vật trên tế đàn thật sự không cam lòng. Đạo Không đạo huynh có thể cho ta xem báu vật trên tế đàn một lần không?

Mọi người cùng nhìn hướng Đạo Không Đạo Nhân.

Đạo Không Đạo Nhân vẻ mặt thản nhiên nói:

- Cho ngươi nhìn xem cũng được.

Trán Đạo Không Đạo Nhân lấp lánh, một báu vật bay ra. Các đốm sáng lơ lửng, tụ tập thành nhiều đại đạo tràn vào trong báu vật này.

Đó là một linh quang, tiên thiên bất diệt linh quang, phòng ngự đáng sợ đang dựng dục. Quả vị Đạo Quân của đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, bao gồm Nguyên Dục Tiên Quân, Giang Nam lúc chưa nhảy ra tiên đạo đều được tinh luyện đại đạo tụ tập trong tiên thiên bất diệt linh quang này.

Đạo Không Đạo Nhân ném tiên thiên bất diệt linh quang vào tay Giang Nam.

Giang Nam đánh giá kỹ tiên thiên bất diệt linh quang, thần thức thăm dò vào trong, điều tra ảo diệu. Giang Nam hoảng sợ, bên trong tiên thiên bất diệt linh quang chứa đại đạo bất diệt. Đại đạo bát diệt do nhiều đại đạo đẳng cấp Đạo Quân tập hợp lại, dung hợp hoàn mỹ. Những đại đạo đó biến thành từng đốm sáng như vô số ngôi sao trong vũ trụ, nhiều hơn cả hạt cát trong sa mạc.

Giang Nam từng thấy tiên thiên bất diệt linh quang hợp thành Vạn Chú

Thiên Chung, nhưng không bằng linh quảng trước mặt hắn. Tiên thiên bất diệt linh quang này càng mơn mởn trơn tru, chứa linh quang tinh xảo, to lớn hơn.

Tuy linh quang này chưa dựng dụng ra tiên thiên pháp bảo thật sự nhưng cho nó thời gian, dựng dục tiên thiên pháp bảo thành công sẽ có uy lực không thua gì tiên thiên linh bảo như nguyên tháp, nguyên đỉnh hay còn mạnh hơn nữa.

Ánh mắt đám người Thánh Ma Thiên Tôn cháy bỏng nhìn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2262: Chí Bảo Chưa Từng Có. (2)

Vạn Chú Đạo Quân thầm nghĩ:

- Chắc tiểu tử Huyền Thiên sẽ giấu luôn linh quang này, vậy chúng ta có cớ giết hắn và khiến Vạn Chú Thiên Chung trở về chủ cũ . . .

Đẳng cấp như đám người Thánh Ma Thiên Tôn nhìn ra được linh quang trong tay Giang Nam không yếu, nó xuất sắc hơn tiên thiên pháp bảo khác nhiều.

Giờ phút này, tiên thiên bất diệt linh quang này chưa dựng dục ra tiên thiên pháp bảo. Nhưng Đạo Quân chuyển thế ngày càng nhiều, tu vi càng lúc càng mạnh, cảnh giới ngày càng cao, trong quả vị Đạo Quân tràn ra đại đạo cao đẳng hơn thì linh quang tự nhiên mạnh hơn, dựng dục ra tiên thiên pháp bảo càng cường đại.

Điều này tương đương với lợi dụng tất cả Đạo Quân chuyển thế, lợi dụng đại đạo cả đời bọn họ luyện chế ra kỳ binh, kỳ bảo hưa từng có cho Đạo Không Đạo Nhân.

Kỳ bảo như vậy không ai không động lòng.

Mắt Giang Nam sáng rực, khen không dứt miệng:

- Nếu có thể luyện linh quang này vào người, không cần để linh quang sinh ra tiên thiên pháp bảo thì bản thân sẽ là tiên thiên chí bảo vô địch.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân tim rứt cái bịch, chợt nghĩ ra điều mấu chốt. Bọn họ chỉ muốn sử dụng linh quang luyện chế tiên thiên pháp bảo chứ không nghĩ đến linh quang còn chưa định hình, hiện tại luyện vào người là cơ hội tốt nhất.

Lợi dụng đại đạo suốt đời của nhiều Đạo Quân chuyển thế chế tạo ra một thân xác, vậy cơ thể đó sẽ mạnh đến mức độ nào?

Tiên thiên pháp bảo xuất hiện trong lịch sử toàn là vật đã định hình đóng khung, không thể phân giải luyện vào người. Linh quang này còn đang trưởng thành, luyện vào cơ thể dẫn đến đại đạo Đạo Quân chuyển thế không ngừng ùa vào tất nhiên sẽ sáng tạo ra thân thể hoàn mỹ vượt qua Bất Không Đạo Nhân, Thần Mẫu Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân.

Nguyên Dục Tiên Quân cũng không kiềm được mắt sáng rực, thở gấp. Mắt Nguyên Dục Tiên Quân bắn ra hai luồng tiên quang nhìn chằm chằm tiên thiên bất diệt linh quang trong tay Giang Nam.

Nguyên Dục Tiên Quân là cường giả cổ xưa sống qua mấy thời đại, thấy nhiều tiên thiên pháp bảo. Thứ bình thường khó làm Nguyên Dục Tiên Quân động lòng, ngay cả pháp bảo như Vạn Chú Thiên Chung thì gã cũng lười đi cướp.

Giờ gặp tiên thiên bất diệt linh quang chưa trưởng thành, Nguyên Dục Tiên Quân động lòng.

Giang Nam trả linh quang lại cho Đạo Không Đạo Nhân, cười nói:

- Đạo huynh thật là thần nhân, rốt cuộc đi ra con đường bình an độ qua tịch diệt kiếp, làm người ta hâm mộ.

Đạo Không Đạo Nhân nhậ lại linh quang, kinh ngạc hỏi:

- Ngươi không động tâm?

- Tất nhiên là có, báu vật thần diệu như thế làm sao không động lòng được?

Giang Nam cười nói:

- Nhưng nếu luyện báu vật nào vào người thì ta sẽ phải ở lại đây để khiến

đại đạo trong quả vị Đạo Quân không ngừng nhập vào linh quang, nâng cao uy lực linh quang.

Đạo Không Đạo Nhân gật đầu, nói:

- Đúng vậy! Nếu rời khỏi đây thì những quả vị Đạo Quân không thể cảm ứng được vị trí linh quang.

Giang Nam vỗ ya, cười nói:

- Ta không giống đạo huynh, đạo huynh tên là Đạo Không, đối mặt thứ gì cũng không để trong lòng. Ta thì có nhiều vướng bận, ở đây tiêu hao thời gian thì ta không yên lòng. Bởi vì dù linh quang có tinh diệu cách mấy ta đành buông tay.

Mắt Đạo Không Đạo Nhân sáng lên, cười nói:

- Khó được gặp một vị đạo hữu thế này, ta vốn muốn làm tròn bổn phận chủ nhân tự mình tiễn tiểu đạo hữu rời đi, nhưng bây giờ ta còn bận chút việc vặt, không đích thân đưa tiễn được.

Giang Nam nhìn xung quanh, thấy đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân như hổ rình mồi chực chờ.

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh lo công chuyện đi, ta muốn rời khỏi vùng đất nguyên thủy này, không biết nên đi như thế nào?

Đạo Không Đạo Nhân trầm giọng nói:

- Ngươi đi đường cũ trở về kim loan tiên điện sẽ thấy một cánh cửa hông, mở nó ra là nhảy khỏi đệ cửu hư không.

Giang Nam ngồi trên lưng con bò cạp, hành lễ nói:

- Cáo từ.

Đạo Không Đạo Nhân trả lễ:

- Không tiễn.

Hai người lễ độ chào nhau. Giang Nam điều khiển con bò cạp quay về đường cũ, hắn mới rời khỏi tế đàn thì thấy bên trên phát ra uy lực kinh khủng. Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Nguyên Dục Tiên Quân đã ra tay, cùng công kích Đạo Không Đạo Nhân.

- Nếu Đạo Không là Bất Không thì những người này sẽ không chiếm được ưu thế gì.

Giang Nam chạy hướng tận cùng vườn hoa, thầm nghĩ:

- Có lẽ Vạn Vật Đạo Tổ sống được nhưng những người khác không chống nổi một hiệp sẽ bị giết. Bất Không chuyển thế quá cường đại, đáng tiếc, e rằng trong thời gian dài khó thể gặp lại.

Có con bò cạp nên Giang Nam đi về thuận lợi hơn rất nhiều, không lâu sau hắn đến bên rìa vườn hoa.

Giang Nam nhảy khỏi người con bò cạp, bước nhanh ra khỏi vườn hoa. Con bò cạp đâu chịu tha cho Giang Nam, nó hùng hổ lao lên, cũng chạy ra khỏi vườn hoa, càng lớn kẹp tới kẹp lui, đuôi liên tục bắn ra tia sáng đen.

Con bò cạp khổng lồ lao ra vườn hoa, trước mặt nó là một người khổng lồ cực kỳ to lớn. Con bò cạp trở nên nhỏ xíu xìu xiu, kích cỡ trái ngược.

Vườn hoa và bên ngoài là hai thế giới khác nhau. Không gian trong vườn hoa vặn vẹo, thứ to biến nhỏ yếu, thứ nhỏ yếu thì trở nên cực kỳ cường đại. Con bò cạp này có thể xưng hùng trong vườn hoa nhưng ra bên ngoài thì chẳng là gì.

Giang Nam ngồi xổm xuống, búng con bò cạp bay vào vườn hoa.

Giang Nam cười nói:

- Nghĩ tình ngươi hộ tống ta một đường nên không bị thương ngươi, hãy ngoan ngoãn trở lại xưng vương xưng bá đi!

Giang Nam xoay người bước nhanh trở về kim loan tiên điện, hắn chưa đi vào điện chợt thấy bóng người chớp lóe. Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân sống lại trong quả vị Đạo Quân, ai nấy thẫn thờ, hiển nhiên bị Đạo Không Đạo Nhân giết tan nát.

Giang Nam nghe sau lưng có tiếng gió rít gào, hắn vội tránh sang một bên. Nguyên Dục Tiên Quân người đẫm máu chạy cắm đầu ra vườn hoa.

Giang Nam hết hồn:

- Nguyên Dục Tiên Quân cũng bị giết!

Trong kim loan tiên điện, sáu Đạo Quân chuyển thế thẫn thờ, bị đả kích mạnh.

Giang Nam đi tới trước cánh cửa hông, nhảy xuống. Mắt Vạn Chú Đạo Quân lóe tia hung dữ biến thành cái bóng đi theo, gã mới nhảy ra thì bị áp lực kinh khủng đè nát bấy.

Nguyên Dục Tiên Quân sống lại trong quả vị Đạo Quân, thấy Vạn Chú Đạo Quân lao ra thiên điện thì hừ lạnh một tiếng:

- Ngu xuẩn.

Nguyên Dục Tiên Quân thản nhiên nói:

- Bên ngoài là Tiên giới hư không thứ tám, Tiên Quân nhảy vào cũng sẽ bị đè chết.

Vạn Chú Đạo Quân sống lại, nghe thế vẻ mặt xấu hổ nhưng không dám nổi sùng.

- Thực lực của ai trong số chúng ta cũng khó chịu nổi áp lực hư không thứ tám.

Thánh Ma Thiên Tôn nhìn bốn phía, trầm giọng nói:

- Hay hợp tác đi? Mấy người chúng ta hợp sức lại sẽ xuyên qua hư không thứ tám được.

Tử Hạm Đạo Mẫu mở miệng hỏi:

- Vạn Vật đạo hữu, ngươi hiểu biết nhiều về Tiên giới, có biết mấy vạn quan tài giữa hư không thứ tám là cái gì không?

Chương 2263: Tịch Diệt. (1)

Xác chết.

Nguyên Dục Tiên Quân lạnh lùng nói:

- Xác của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân tim rớt cái bịch, run cầm cập.

Xác của Tịch Diệt Đạo Nhân!

Trong vô số quan tài đen giữa hư không thứ tám chôn xác của Tịch Diệt Đạo Nhân!

Tịch Diệt Đạo Nhân hủy diệt một thời đại, đối với những Đạo Quân tiền sử thì đó là lời nguyền không thể xóa bỏ. Tịch Diệt Đạo Nhân cường đại mà tà ác, đám Đạo Quân dù ở thời kỳ đỉnh cao nhất cũng thấy rét run.

Dù cường đại như tiên thiên pháp bảo cũng khó vượt qua mấy lần tịch diệt kiếp, tiên thiên pháp bảo sẽ bị tổn hại trong tai kiếp.

Thánh Ma Thiên Tôn cười nói:

- Giữa hư không thứ tám chắc chắn có dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân. Cơ thể Huyền Thiên giáo chủ cường đại chịu được áp lực hư không thứ tám, nhưng thân thể một mặt mạnh thật lại không có chút pháp lực nào, khó ngăn cản dư uy của hư không thứ tám xâm thực.

Vạn Chú Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Đạo quả của hắn ký thác trong Vạn Chú Thiên Chung, không chết được,

cùng lắm cơ thể bị hủy hoại. Nhưng đạo quả của Huyền Thiên giáo chủ giấu trong chuông, dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân vòng quanh khó thể sống lại, không sử dụng pháp lực được.

- Bây giờ lao qua có thể dìm chết hắn trong hư không thứ tám, không chừng còn lấy được Vạn Chú Thiên Chung!

Sáu người lấy Nguyên Dục Tiên Quân dẫn đầu, quanh thân gã diễn biến ra vạn vật hư không. Năm Đạo Quân chuyển thế khác tọa trấn từng hư không gia cố cho nhau mở cánh cửa, nhảy ra ngoài.

Bọn họ từ hư không thứ chín nhảy xuống, bên dưới là hư không thứ tám. Tiên Quân cổ xưa trong Tiên giới chưa từng thăm dò hư không thứ tám, vì áp lực tại đây rất mạnh, tràn ngập dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân. Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân đúc ra những quan tài đen cũng khó thể hoàn toàn che đậy phong ấn, còn nhiều dư uy phát tán, tràn ngập trong hư không thứ tám.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Nguyên Dục Tiên Quân giương mắt nhìn. Dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân như một lốc xoáy đen khổng lồ tràn ngập lực lượng, uy lực hủy diệt tất cả. Các vòng oáy tựa con mắt.

Đột nhiên một vòng xoáy di chuyển tới trên đầu đám người Nguyên Dục Tiên Quân, như thể con mắt tà mị đang nhìn bọn họ chằm chằm.

Mắt tà to mấy chục dặm, trong mắt xuất hiện từng thời đại, từng vũ trụ tan vỡ sụp đổ, vạn đạo không tồn tại. Cảnh tượng rất khủng bố, làm người rét run.

Mắt tà phát ra tiếng cười âm u:

- Ha ha ha ha ha ha!

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên

Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân nghe rõ ràng, làm bọn họ cảm thấy sắc màu trước mắt mất hết, thế giới tối sầm. Thính cảm, xúc cảm, thị cảm, vị cảm, khứu cảm, đau cảm, ý thức cũng dần tĩnh lặng, biến thành hư vô.

Pháp lực của bọn họ bỗng mất cảm ứng, đại đạo lặng im. Mọi đại đạo thần thông không còn chút uy lực, pháp bảo mất uy lực, cơ thể phân giải rơi xuống.

Mọi cảm quan của bọn họ mất tác dụng, chỉ còn lại nỗi sợ, chỉ còn thanh âm tà mị vang vọng trong não. Đạo tâm gần như bị hủy, bọn họ không có sức vùng vẫy, chống cự.

- Thánh Ma Thiên Tôn!

Vòng xoáy như con mắt tà mị nhìn Thánh Ma Thiên Tôn chằm chằm. Thánh Ma Thiên Tôn cảm giác mình chìm trong hắc ám vô tận, không ngừng bị phân giải.

- Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, còn có Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú tiểu quỷ cũng ở. A, ngươi nữa, Vạn Vật Đạo Tổ, ha ha ha ha ha ha! Mùi vị quen thuộc biết mấy.

Mắt tà cười nói:

- Đã lâu không ăn cường giả như vậy, mùi vị của các ngươi làm ta nhớ đến khoảng thời gian tuyệt vời kia. Các ngươi liều mạng chống đối ta, còn ta cười nhìn các ngươi giãy dụa dưới chân rồi từng miếng từng miếng nhấm nháp các ngươi, ăn các ngươi.

Nguyên Dục Tiên Quân hừ mạnh, trong đạo quả phát ra tiếng chấn động kỳ lạ. Thanh âm kia quét sạch hiện tượng kỳ lạ, đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân giật mìnthỉnh lại khỏi cơn sợ hãi.

Trong cơ thể Nguyên Dục Tiên Quân có một món tiên thiên pháp bảo, gã

nhờ báu vật này độ qua tịch diệt kiếp. Nhưng Nguyên Dục Tiên Quân độ qua nhiều kiếp số khiến tiên thiên pháp bảo bị hư hỏng một góc, uy lực không bằng trước kia.

Cộng thêm pháp bảo này được Nguyên Dục Tiên Quân gấu trong đạo quả, vì có báu vật đó nên gã không ký tức đạo quả vào quả vị Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Tịch Diệt, ngươi bị Đế và Tôn, Bất Không tách rời, trấn áp tại đây còn rảnh cười nhạo chúng ta?

- Vạn Vật, tiên thiên pháp bảo của ngươi có thể độ qua vài lần kiếp số? Vạn Chú, pháp bảo của ngươi đã bị người cướp, lần sau kết thúc ngươi sống tiếp được không?

Mắt tà khổng lồ từ từ xoay quanh đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Nguyên Dục Tiên Quân.

Mắt tà cười nói:

- Trong mắt ta thì các ngươi là những con heo mập chờ làm thịt, như nuôi heo, nuôi nó mập mạp trắng hồng rồi làm thịt. Các ngươi là heo ta nuôi, Đế và Tôn, Bất Không cũng là ba con heo.

- Ta cho rằng khi tịch diệt kiếp Tiên giới đến, ăn mấy con heo các ngươi sẽ khiến ta viên mãn, thật sự viên mãn.

- Nuôi heo?

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân rất tức giận, nhưng không biết làm sao. Tịch Diệt Đạo Nhân siêu mạnh, tuy bị Đế và Tôn, Bất Không tách rời thì bọn họ khó thể chống lại.

Nên biết dù là Đế và Tôn, Bất Không trong thời kỳ đỉnh cao cũng không thể hoàn toàn giết Tịch Diệt Đạo Nhân, chỉ trấn áp chứ nói gì đến bọn họ?

- Mặc kệ Tịch Diệt Đạo Nhân đi.

Trán Nguyên Dục Tiên Quân lóe tia sáng kinh thế đẩy lùi mắt tà, lạnh lùng cười:

- Bây giờ Tịch Diệt Đạo Nhân bị cắt thành vô số khối, bị trấn áp tại đây. Tịch Diệt Đạo Nhân đã là con cọp già rụng nanh, không làm gì chúng ta được. Đi!

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đi bên cạnh Nguyên Dục Tiên Quân. Trong hư không thứ tám, các vòng xoáy to lặng lẽ xoay, càng nhiều vòng xoáy bay hướng bọn họ, cả dám nhìn da đầu tê dại.

Trán Nguyên Dục Tiên Quân thường phát ra ánh sáng kinh thế, đó là uy lực đại đạo bất diệt, từng vòng gợn sóng đánh bật dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân, những vòng xoáy to không cách nào đến gần.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân dùng đại đạo của mình tiếp sức cho Nguyên Dục Tiên Quân, thành công tránh khỏi bị những vòng xoáy như con mắt to nuốt mất.

- Các ngươi thật sự nghĩ rằng Đế và Tôn, Bất Không trấn áp được ta?

Mắt tà quay quanh đám người, cười nói:

- Các ngươi cho rằng ta không thoát thân được sao? Các ngươi quá xem thường ta, ta muốn nuốt trọn các ngươi, nuốt nhiều cường giả hơn. Đế và Tôn, Bất Không còn lâu mới trấn áp được ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2264: Tịch Diệt. (2)

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Nguyên Dục Tiên Quân làm ngơ như không nghe thấy. Không lâu sau bọn họ nhìn thấy một quan tài đen to lớn, hình dạng như vòng xoáy xếp thành hàng. Chỗ đó là nơi Đế và Tôn, Bất Không trấn áp xác của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Các quan tài đen lơ lửng trong không trung, nhiều cỡ hàng vạn cái. Mỗi quan tài cực kỳ to lớn, khổng lồ hơn cả hành tinh. Thường có phù văn, đạo tắc kỳ lạ hiện ra bộc phát ánh sáng chói lòa, rực rỡ như ức vạn mặt trời cùng tỏa sáng.

Đám người như trông thấy nơi kinh khủng, nguy hiểm nhất. Tịch Diệt Đạo Nhân chôn xác tại đây, nếu để Tịch Diệt Đạo Nhân thoát khốn sẽ là tai họa tận thế.

Thiên Hoang Đạo Quân lẩm bẩm:

- May mắn Đế và Tôn, Bất Không trấn áp hắn . . .

Vẻ mặt Nguyên Dục Tiên Quân nghiêm túc nói:

- Đế và Tôn, Bất Không không thể trấn áp hắn lâu được. Nhất là Đế và Tôn đã chết, Bất Không thành Đạo Không, lực lượng phong ấn dần bị suy yếu. Nếu Tịch Diệt nuốt vài cường giả thì rất có thể sẽ đột phá phong ấn!

Bọn họ phát hiện ra Giang Nam, vội vàng đuổi theo. Giang Nam dã vào hư không thứ tám trước cả đám một bước, hắn đi tuốt đằng trước.

Sáu người hoảng hồn nhìn phía trước, cách bọn họ mấy ngàn vạn dặm một người khổng lồ bị vòng xoáy to cuốn vào trong.

- Huyền Thiên giáo chủ chết chắc . . .

Vạn Chú Đạo Quân thất vọng nói:

- Hắn chết thì Vạn Chú Thiên Chung của ta cũng rơi vào vòng xoáy, làm sao đây . . .

Nguyên Dục Tiên Quân nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Vạn Chú Thiên Chung là chuyện nhỏ, ta lo Huyền Thiên bị Tịch Diệt nuốt tăng thực lực cho Tịch Diệt, trợ giúp hắn thoát khốn nhanh hơn.

Đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân biểu tình trầm trọng. Tuy Giang Nam đáng giận nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân mới là kẻ thù chung.

- Nhưng cũng có chuyện tốt.

Thánh Ma Thiên Tôn cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ đã chết.

Mấy Đạo Quân chuyển thế khác mỉm cười nói:

- Huyền Thiên và chúng ta có mâu thuẫn không thể xóa bỏ, hắn là người có hy vọng thành tựu Đạo Quân nhất trong dân bản xứ Tiên giới. Huyền Thiên chết đúng là chuyện siêu tốt.

Đám người thầm vui vẻ nhìn Giang Nam bị vòng xoáy như mắt tà nuốt mất. Giang Nam thân chết đạo tiêu thì Vạn Chú Thiên Chung cũng rơi vào vòng xoáy, Vạn Chú Đạo Quân không thể lấy lại tiên thiên pháp bảo của mình, không cách nào vượt trên bọn họ.

- Tiểu tử này như châu chấu nhảy tới nhảy lui, nhảy lâu như vậy mới chết coi như hắn lời.

Đám người Nguyên Dục Tiên Quân tiếp tục tiến tới trước, trên đường đi

bình an vô sự, cuối cùng đến bên ranh giới hư không thứ tám, xuyên qua hư không thứ tám đến hư không thứ bảy. Mỗi người ai về nhà nấy, bọn họ cảnh giác với nhau, không tin tưởng ai.

Hai đại đạo cung là Tiên Đế cung, Tiên Tôn gần đó bao phủ trong hà quang ức vạn trượng, truyền ra đạo âm vang dội.

Sáu người chắp tay nhau, xé gió bay đi.

Nguyên Dục Tiên Quân nhìn hai cung, thầm nghĩ:

- Bây giờ chưa phải lúc chiếm cứ tiên đế cung, Tiên Tôn cung. Nhưng, tương lia hai cung này sẽ đổi chủ!

Lúc này trong hư không thứ tám, Giang Nam ngồi khoanh chân trong mắt tà cực kỳ khổng lồ. Trái ngược suy đoán của đám người Nguyên Dục Tiên Quân, Giang Nam chẳng những không bị dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân tan rã mà ngược lại đại đạo Tịch Diệt cuồn cuộn dung nhập vào cơ thể hắn, hòa vào đạo quả.

Thật lâu sau dư uy của Tịch Diệt Đạo Nhân hầu như bị Giang Nam hoàn toàn cắn nuốt, luyện hóa hết.

Mắt tà dịnh thoát khỏi Giang Nam nhưng mãi mà không đẩy hắn ra vòng xoáy được, sợ hãi hỏi:

- Ngươi lấy đâu ra đại đạo Tịch Diệt của ta?

Giang Nam hoàn toàn luyện mắt tà này vào người, hắn đứng dậy, khí thế mạnh hơn nhiều, mắt sáng ngời.

Giang Nam nhìn bốn phía, cười nói:

- Mùi vị không tệ, luyện hóa thêm mấy mắt tà nữa là ta sẽ đến cảnh giới đại viên mãn Tiên Vương, chứng đạo Tiên Quân!

Từng vòng xoáy tứ tán, Giang Nam nhấc chân chạy nhanh đuổi theo một

vòng xoáy. Bỗng nhiên vòng xoáy chui vào một cái quan tài màu đen, vòng xoáy mắt tà khác cũng chui vào các quan tài.

- Tịch Diệt đạo huynh, ngươi hẹp hòi quá vậy? Dù gì cũng tặng hai cái cho ta đi!

Giang Nam đứng bên một quan tài màu đen, hai tay cầm nắp quan tài, gồng sức nhấc lên. Bỗng từng đợt ánh sáng phù văn chói lòa từ quan tài chém Giang Nam đen thui.

Giang Nam phun ra ngụm khói đen, nhìn bốn phía. Tất cả dư uy Tịch Diệt Đạo Nhân đã biến mất, Giang Nam đành hậm hực rời đi.

- Keo kiệt.

Giang Nam đi ra hư không thứ tám, không lâu sau một bóng người xuyên qua hư không thứ tám, đứng trên quan tài to nằm ngay chính giữa dãy quan tài màu đen. Tiên quang bao phủ người đến, không thấy rõ mặt mũi.

Một quan tài to bay ra khỏi vòng xoáy bây giờ con mắt to, lạnh lùng nói:

- Đệ tử của ta, nhất định phải khử Huyền Thiên giáo chủ đó, hiểu không?

Người kia run lên, khom lưng nói:

- Đệ tử hiểu, sư tôn, chuyện chứng đạo Đạo Quân của ta . . .

- Miễn ngươi trừ khử Huyền Thiên thì ta sẽ luyện hóa tất cả nhân quả trong đạo quả của ngươi, để ngươi một bước lên mây, thành tựu Thiên Quân!

Cường giả toàn thân bao phủ trong tiên quang mừng rỡ, gã không cách nào hóa giải nhân quả của mình nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân thì có thể. Tịch Diệt Đạo Nhân là tồn tại hủy diệt tất cả, luyện hóa nhân quả dây dưa đạo quả của ngươi khác không khó khăn gì.

- Đệ tử sẽ không phụ kỳ vọng!

Hư không thứ bảy Tiên giới, Giang Nam đi qua Tiên Tôn cung, thấy Càn Nguyên tiên thành.

Lòng Giang Nam máy động:

- Càn Nguyên đạo huynh giúp đỡ rất nhiều cho ta, hiếm khi vào Tiên Tôn cung, hay đi thăm hắn và cảm ơn?

Càn Nguyên tiên thành chiếm diện tích rất lớn nhưng bên trong ít người, tiên thành to lớn chỉ có mấy dị thú như tiên hạc, tiên long. Giang Nam chờ ngoài thành giây lát mới có Bán Viên Đạo Nhân vội vàng nghênh đón.

Bán Viên Đạo Nhân cười nói:

- Giáo chủ, cuối cùng người cũng ra khỏi vùng đất nguyên thủy. Vùng đất nguyên thủy đã đóng mấy tháng, nhiều người cho rằng giáo chủ đã chết trong đó.

Giang Nam thấy Bán Viên Đạo Nhân bình an trở ra khỏi vùng đất nguyên thủy, mừng rỡ hỏi:

- Chung sư tỷ đâu?

Chung Tú Tú và Bán Viên Đạo Nhân cùng nhau vào vùng đất nguyên thủy, bây giờ thấy Bán Viên Đạo Nhân mà không có Chung Tú Tú làm Giang Nam hơi lo.

Bán Viên Đạo Nhân nghênh Giang Nam vào Càn Nguyên tiên thành:

- Chung sư muội nghe nói Huyền Châu có địa cung mở ra, là hang ổ của Đạo Quân tiền sử, bên trong trống trơn. Nên sư muội vội vàng chạy đi tìm báu vật, có nhiều Tiên Quân, Tiên Vương, chân tiên đều chạy tới đó.

Bán Viên Đạo Nhân đích tân pha trà, cười nói:

- Giáo chủ đến không đúng lúc, Càn Nguyên đại lão gia vừa mới đi. Nếu giáo chủ tới sớm vài giây là đã gặp người.

Giang Nam uống hớp trà, kinh ngạc nói:

- Huyền Châu của ta mở ra địa cung? Còn là hang ổ của Đạo Quân tiền sử?

Giang Nam trầm ngâm giây lát, nói:

- Chẳng lẽ bọn họ không biết Huyền Châu là địa bàn của ta? Đến lãnh địa của ta tìm báu vật, đã hỏi chủ nhân ta chưa?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2265: Nam Minh Thái Tử. (1)

Bán Viên Đạo Nhân cười khổ nói:

- Giáo chủ, người ta đã rời khỏi vùng đất nguyên thủy còn giáo chủ mất tích ba tháng, nhiều người cho rằng giáo chủ đã chết. Vùng đất nguyên thủy giúp nhiều người thành tựu Tiên Vương, cũng có nhiều lão Tiên Vương chết, Tiên giới hỗn loạn.

- Một số Tiên Vương mới lên tranh giành mảnh đất vô chủ. Trung ương bát châu, nam chiên tiên châu, còn có các châu khác đều trong cuộc tranh giành của các Tiên Vương. Có người đề nghị hai cung, lấy Huyền Châu ra phân chia lại, cắt thành ba khúc làm ba tòa tiên châu. Trong hai cung có khá nhiều Tiên Quân gật đầu.

Giang Nam nhoẻn miệng cười:

- Phân chia lãnh địa của ta?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Huyền Châu ta người đông thế mạnh, ta không đi cướp lãnh địa của người khác đã là phúc tổ tiên bọn họ, có người dám cướp lãnh địa của ta?

Bán Viên Đạo Nhân kinh ngạc nói:

- Giáo chủ lại nói khoác rồi. Huyền Châu chỉ có gần hai mươi người, lấy đâu ra người đông thế mạnh?

Giang Nam uống cạn tách trà, đặt tách xuống, hỏi:

- Khi nào Càn Nguyên đạo huynh trở về?

- Cái này thì không rõ. Lão gia luôn xuất quỷ nhập thần, đôi khi đi tiên

thành của Tiên Quân khác trấn lột, có khi đi vô nhân khu sưu tầm bảo bối, đôi khi biến mất mấy trăm năm. Không ai biết khi nào lão gia xuất hiện.

Giang Nam ngồi một chốc sau đứng lên từ biệt:

- Đạo hữu đa tạ Càn Nguyên đạo huynh mấy năm nay đã quan tâm giùm ta. Tử Xuyên không có vật gì khác, nhưng có hàng ức tinh binh lương tướng, có chuyện gì cứ nói một tiếng là được.

Bán Viên Đạo Nhân rối rít vâng dạ, đưa tiễn Giang Nam đi, lòng thầm nghĩ:

- Giáo chủ này nói khoác ngày càng quá đáng, mới rồi người đông thế mạnh, hiện tại thành số lượng hàng ức.

Giang Nam rời khỏi Tiên Tôn cung, lại đi vào Tiên Đế cung, đến Huyền Đô tiên thành. Huyền Đô Tiên Quân không có trong tiên thành, Hạm Đạm Yêu Tôn, Chiến Thiên Ma Tôn chạy ra đón Giang Nam, còn có người quen cũ là Huyền Hoàng lão tổ.

Ba người đều đã thành tựu chân tiên, thực lực tu vi siêu mạnh. Đặc biệt Huyền Hoàng lão tổ đã đến gần mép cảnh giới Tiên Vương, đạo cung đạo quả mở hơn phân nửa, sắp tu thành Tiên Vương.

Giang Nam gặp ba bạn cũ, uống rượu đùa giỡn. Đoàn tụ một lúc sau Giang Nam từ biệt, hắn lấy ba tiên đạo hà quang trong vùng đất nguyên thủy ra tặng cho ba người.

Giang Nam cười nói:

- Nhờ ơn Huyền Đô Tiên Quân chăm sóc, Tử Xuyên mượn hoa hiến phật, xin ba vị đạo huynh nhận cho. Ba tiên đạo hà quang có thể trợ giúp ba đạo huynh mở đạo cung đạo quả, càng dễ thành tựu Tiên Vương.

Ba người vội cảm ơn, tiễn Giang Nam ra Tiên Đế cung.

Giang Nam xuyên qua các tầng hư không, chẳng bao lâu sau vào Tiên giới, trở về Huyền Thiên Tiên vực Huyền Châu, trong hư không Tiên vực có mỗi mình Linh Lung Đạo Quân, Cáp Đạo Quân canh giữ.

Giang Nam hỏi han, lại là Huyền Đô Tiên Quân mang mọi người trong Tiên vực đi tòa địa cung dưới lòng đât. Tử Tiêu Lão Đạo thì đi trung ương bát châu, chiếm lĩnh của mình, giành lại tiên thiên lôi hải tiên vực.

Giang Nam hỏi:

- Có thấy một tiểu cô nương khoảng mười hai, ba tuổi nhưng ngực bự đến tìm ta không?

Linh Lung Đạo Quân, Cáp Đạo Quân liếc nhau, lắc đầu.

Lòng Linh Lung Đạo Quân, Cáp Đạo Quân thầm nghĩ:

- Lão gia yêu thích ngày càng quái, không biết dây dưa với tiểu yêu tinh gì nữa.

Giang Nam ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Băng Liên Thánh Mẫu cũng bị truyền ra vùng đất nguyên thủy, nha đầu đã chạy đi đâu? Thôi kệ nàng, ta đi Nam Chiên tiên châu một chuyến, hoàn thành phó thác trước khi chết của Nam Chiên Tiên Vương.

Trước khi chết Nam Chiên Tiên Vương ủy thác Giang Nam, có nhắc đến gã có một nhi tử tên là Nam Minh, nhờ hắn chăm sóc giùm.

Nam Chiên tiên châu cách Huyền Châu rất xa, nằm ở tận cùng phía nam Tiên giới. Giang Nam xòe tay nhẹ vung, các tầng hư không Tiên giới tách ra, mở ra hư không lục trọng.

Thực lực Giang Nam bây giờ nếu đánh hết sức thì mở hư không thứ bảy dễ như chơi, nhưng dùng hư không thứ sáu chạy đi cũng đủ rồi.

Giang Nam đi qua hư không thứ sáu nhìn xuống dưới, An Thanh Tiên

Quân xuyên qua tầng tầng hư không nhìn hết Tiên giới. Quả nhiên chiến hỏa nổi lên bốn phía, nhiều Tiên Vương trẻ tranh giành đất vô chủ, có Tiên Vương tấn công đất có chủ định cướp địa bàn của Tiên Vương thế hệ trước.

- Vùng đất nguyên thủy lần này mở ra tạo nên nhiều cao thủ trẻ, có thêm mấy Tiên Quân. Thực lực tăng cao dễ kéo theo dã tâm, Tiên giới khó tránh khỏi rối loạn.

Không lâu sau Giang Nam đến Nam Chiên tiên châu.

Nam Chiên tiên châu rất màu mỡ, giàu có hơn Nam Chiên bát châu khác nhiều. Nam Chiên Tiên Vương chết, bộ tộc của Nam Chiên Tiên Vương khó thể tiếp tục cai quản Nam Chiên tiên châu. Bây giờ phe phái Nam Chiên Tiên Vương hoặc chết hoặc tan tác, chỉ có số ít người trung thành vẫn quyết bảo vệ Nam Minh thái tử, nhi tử của Nam Chiên Tiên Vương là vẫn đang đấu tranh.

- Nam Chiên Tiên Vương để lại đại trận đúng là hung dữ, mấy người bình thường nhờ vào đại trận và Ly Hỏa Tiên vực có thể ngăn cản chúng ta thời gian dài như vậy.

Bên ngoài Ly Hỏa Tiên vực, mấy Tiên Vương trẻ tuổi đứng giữa không trung đánh giá Ly Hỏa Tiên vực.

Trong đám người có vài cường giả trẻ chứng đạo Tiên Vương trong vùng đất nguyên thủy. Những người khác là nhân tài mới vừa thăng lên Tiên Vương trong Tiên giới.

Bát Tiên Vương chứng vị Tiên Quân, bây giờ tu thành Tiên Vương không khó như trước kia.

Bảy Tiên Quân bị Huyền Đô trấn áp nhưng con đường Tiên Vương đã thông, trong Tiên giới có khá nhiều người thành tựu Tiên Vương. Tuy nhiên số người này khá hiếm, phải có tư chất siêu đẳng, tích lũy dồi dào mới được.

Đám người này là nhân vật thiên tài như thế.

Sáu Tiên Vương trẻ nhìn chằm chằm Ly Hỏa tiên vực. Bọn họ cách nhau một khoảng xa, không chung nhóm. Đám Tiên Vương trẻ đều muốn cướp Ly Hỏa tiên vực, trở thành chu Nam Chiên tiên châu.

Ly Hỏa tiên vực không phải tiên thiên Tiên vực nhưng có Nam Chiên Tiên Vương khi còn sống bài bố, vô số cờ nhỏ màu đỏ rực bay lên từ Tiên vực bày ra Xích Viêm Lệ Thiên đại trận ngăn lại sáu Tiên Vương.

Thuộc hạ cũ của Nam Chiên Tiên Vương vẫn bị tử thương nặng nề, khắp nơi là xác chết, là bị sáu Tiên Vương giết. Người Nam Minh thái tử đẫm máu đứng giữa Nam Chiên tiên châu, sáu, bảy lão chân tiên ở bên cạnh bảo vệ.

Mấy người thở hổn hển, đã chết vài lần. Tiên dịch tiên khí trong Nam Chiên tiên châu đã tiêu hao hầu như không còn, đây là mạng sống cuối cùng của bọn họ. Lần này này chết, không có tiên dịch sung túc hồi sinh thì bọn họ chết chắc.

Sáu Tiên Vương trẻ mắt lóe tia sáng:

- Bọn họ sắp không chống được nữa!

Sáu Tiên Vương trẻ cùng hành động, lại xông vào Nam Chiên tiên châu. Các cờ lệnh bị bẻ gãy, sáu Tiên Vương thế như chẻ tre lao vào Tiên vực.

Bảy lão chân tiên bên cạnh Nam Minh thái tử gầm lên, tức giận nghênh đón, thà làm ngọc nát.

Lão chân tiên lạnh lùng nói:

- Thiếu chủ mau đi đi, chúng ta sẽ ngăn hắn lại!

Một Tiên Vương chỉ tay một cái, chợt vang tiếng bóc, lão chân tiên kia nổ đầu gục tại chỗ.

Nam Minh thái tử giết đỏ mắt, xung phong liều mạng đứng che trước mặt

sáu lão chân tiên còn lại, tiên hỏa cháy hừng hực quanh thân gã.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2266: Nam Minh Thái Tử. (2)

Nam Minh thái tử tức giận quát:

- Ta không đi! Ta đã ra lệnh người đi đại châu khác trong Nam Chiên cầu cứu. Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương là bạn sinh tử của phụ thân ta, chắc chắn sẽ đến cứu!

- Thiếu chủ cảm thấy bọn họ sẽ đến thật sao?

Một lão chân tiên cười thảm:

- Nếu bọn họ muốn thì đã đến từ lâu.

Từng lão chân tiên gục ngã, bị giết tại chỗ. Còn mỗi mình Nam Minh thái tử vẫn lấy ra pháp bảo 2Nam Chiên Tiên Vương để lại cho gã là am Minh Ly Hỏa kiếm.

Thanh kiếm này do chính tay Nam Chiên Tiên Vương luyện chế. Nam Chiên Tiên Vương là Tiên Vương tuyệt đỉnh, pháp bảo gã luyện ra có uy lực chí cương chí mãnh, khiến Tiên Vương trẻ khó thể thành công ngay được.

Nam Minh thái tử liên tục bị đánh hộc máu nhưng vẫn tử chiến không lùi, cứ thiêu đốt căn nguyên đấu với sáu Tiên Vương trẻ.

Nhưng đây chỉ là vùng vẫy vô ích, Nam Minh thái tử thua chắc.

Bỗng một thanh âm vang lên:

- Ha ha ha ha ha ha! Cuối cùng đến lúc hái trái!

Sáu Tiên Vương trẻ biến sắc mặt, đồng thanh kêu lên:

- Ai đó?

Một nam nhân râu quai nón xuất hiện trong Nam Chiên tiên châu, cười to bảo:

- Người trẻ tuổi đúng là sốt ruột, vội vàng ra tay, không biết rằng đã xóa chướng ngại vật thay ta.

Khí thế của nam nhân cực kỳ dồi dào, là cường giả đỉnh cao trong Tiên Vương, hơn xa sáu Tiên Vương trẻ.

Nam Minh thái tử nhìn nam nhân, người run lên, ánh mắt tuyệt vọng.

Nam Minh thái tử lạc giọng hỏi:

- Quân Dương thúc phục, vậy là sao? Phụ thân của ta và người là bạn sinh tử . . .

Quân Dương Tiên Vương cười nói:

- Đó là phụ thân của ngươi, không phải ngươi. Ta cũng rất đau lòng, nhưng hắn đã chết thì giao tình sinh tử cũng đứt. Hiền điệt, ngươi đừng trách thúc phụ, thúc phụ không tự tay giết ngươi mà nhờ tay bọn họ tiêu diệt thuộc hạ cũ của phụ thân ngươi đã là nghĩ tình cũ.

Nam Minh thái tử mặt trắng bệch, bỗng có tiếng cười vang lên:

- Quân Dương Tiên Vương, thu đoạn thật độc, muốn mượn tay sáu tiểu quỷ này chém tận giết tuyệt hmạch hệ Nam Chiên, tự mình hái trái chín.

Nam Minh thái tử lộ biểu tình mừng rỡ, quay đầu nhìn:

- Thiên Hạo thúc phụ, cuối cùng người đã đến . . .

Quân Dương Tiên Vương cười khẩy nói:

- Thiên Hạo đạo huynh, ngươi cũng núp trong chỗ tối nhặt của rơi chứ tốt lành gì?

Thiên Hạo Tiên Vương đi ra hư không, mỉm cười nói:

- Thính Nguyệt Tiên Vương định trốn bao lâu nữa?

Một nữ Tiên Vương cười khúc khích đi ra hư không.

Mặt Nam Minh thái tử trắng bệch, run giọng hỏi:

- Nguyệt di . . . Tại . . . Tại sao người . . .? Các người đều là bằng hữu cũ của phụ thân ta, cùng Tiên Vương nam chiên cửu châu, tại sao phải làm như vậy? Tại sao phản bội phụ thân của ta?

- Hiền điệt vẫn không hiểu sao?

Thính Nguyệt Tiên Vương dịu giọng nói:

- Người đi trà lạnh, cây đổ bầy khỉ tan. Ngươi không có thực lực thống lĩnh Nam Chiên tiên châu lại không chịu rút lui, vậy chúng ta đành thuận nước giong thuyền, mượn tay bọn họ giết các ngươi rồi chiếm Nam Chiên tiên châu.

Mặt Nam Minh thái tử vặn vẹo, bỗng quỳ xuống nói:

- Các vị thúc bá, ta kêu nội tử đi chỗ các ngươi cầu cứu.

Đám người Thính Nguyệt Tiên Vương, Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương thương hại nhìn Nam Minh thái tử như xem một con kiến nhỏ bé.

Thính Nguyệt Tiên Vương khẽ thở dài:

- Ngươi nên hiểu đạo lý nhổ cỏ tận gốc.

Nước mắt xen lẫn máu chảy xuống gò má Nam Minh thái tử, gã một tay vịn kiếm, người run run, cất tiếng cười to. Trong mắt Nam Minh thái tử tràn ngập tuyệt vọng, gã điên cuồng.

Chúng bạn xa lánh, đây mới là chúng bạn xa lánh!

Nam Minh thái tử đứng dậy, ngạo nghễ nhìn các Tiên vực làm người ta không dám đối diện ánh mắt gã, ánh mắt khiến người thấy xấu hổ.

- Ta muốn chết trên mảnh đất của phụ thân, trong các ngươi ai đến giết ta?

Thính Nguyệt Tiên Vương bất nhẫn nghiêng đầu.

Thiên Hạo Tiên Vương khẽ thở dài:

- Để ta cho.

Bỗng có thanh âm dịu dàng truyền vào tai mọi người:

- Ngươi là Nam Minh thái tử?

Giang Nam đi ra hư không, đến bên cạnh Nam Minh thái tử, ánh mắt dịu dàng làm lòng người bình yên.

Giang Nam nói:

- Lúc phụ thân ngươi sắp chết có phó thác ngươi cho ta, ta đến tìm ngươi.

Nam Minh thái tử nhìn ánh mắt Giang Nam, lòng bình tĩnh lại.

Nam Minh thái tử hỏi:

- Ngươi là . . .?

Giang Nam cười nói:

- Ta tên Huyền Thiên giáo chủ, có mối thù nhỏ với phụ thân ngươi, chắc ngươi có nghe hắn nhắc tới ta?

Nam Minh thái tử giật mình. Gã nhìn đám người Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương, Thính Nguyệt Tiên Vương, lại nhìn Giang

Nam trước mặt mình, bỗng quỳ bệch xuống, gào khóc.

Trong Nam Chiên tiên châu, tiếng khóc của Nam Minh thái tử làm lòng người đau nhói. Nam Minh thái tử biết Giang Nam, khi Nam Chiên Tiên Vương từ Hải Châu trở về thì nổi giận đùng đùng nói cho Nam Minh thái tử, các thuộc hạ nghe ân oán giữa Nam Chiên Tiên Vương và Giang Nam.

Khi đó Nam Chiên Tiên Vương hai lần đánh cuộc với Giang Nam, một lần cược thua Tạp Đà Châu, đành cắt cho hắn. Lần khác Nam Chiên Tiên Vương thua Giang Nam về tạo nghệ tiên hỏa, gã thấy cực kỳ nhục.

Khi Nam Minh thái tử nghe kể về mối thù đó gã từng hận Giang Nam, nếu Nam Chiên Tiên Vương không ngăn lại thì gã đã đi tìm hắn tính sổ.

Nam Minh thái tử biết Nam Chiên Tiên Vương hận Giang Nam.

Nam Chiên Tiên Vương hận Giang Nam nhưng lại phó thác nhi tử duy nhất cho hắn, Giang Nam cũng đến theo lời hứa. Hai bên hận nhau vậy mà ký gửi nhi tử ruột cho kẻ thù, và kẻ thù cũng cam tâm tình nguyện dến giúp, thực hiện lời hứa trong tình trạng nhi tử kẻ thù bơ vơ sắp chết.

Nam Minh thái tử khóc to, gã khóc cho mình bị người tự cho rằng thân thiết nhất phản bội. Nam Minh thái tử vốn tưởng người đó là thân thiết nhất, chẳng những không giúp đỡ còn nhổ cỏ tận gốc, giết sứ giả gã phái đi cầu cứu, bao gồm thê tử của gã.

Nam Minh thái tử khóc vì một người xa lạ, thậm chí có thù vậy mà vì một lời hứa đến giúp gã, giúp nhi tử của kẻ thù.

Người trước làm Nam Minh thái tử tuyệt vọng, người sau cho gã hy vọng.

Ai mới là nghĩa sĩ thật sự?

Giang Nam đứng bên cạnh Nam Minh thái tử, cái bóng bao trùm gã, cho cảm giác bình yên. Như thể Giang Nam đứng đây thì trời có sập xuống chắc chắn hắn sẽ che chở Nam Minh thái tử an toàn.

- Huyền Thiên giáo chủ?

Quân Dương Tiên Vương liếc qua, lạnh lùng hỏi:

- Chẳng phải ngươi đã chết trong vùng đất nguyên thủy sao?

Giang Nam cười nói:

- Đám phế vật các ngươi không chết thì sao ta chết trong vùng đất nguyên thủy được?

Quân Dương Tiên Vương hừ mạnh, lạnh nhạt nói:

- Huyền Thiên, ngươi có biết ta được cơ duyên lớn trong vùng đất nguyên thủy, bây giờ ta đã xưa đâu bằng nay, thành tựu không thua kém gì Nam Chiên Tiên Vương!

Thiên Hạo Tiên Vương mỉm cười nói:

- Trong vùng đất nguyên thủy đúng là có nhiều Tiên Vương chết nhưng cũng tạo nên nhiều tồn tại cường đại khác, ví dụ như ta đây.

- Huyền Thiên, ngươi giả mù sa mưa tiến đến chứ tốt gì. Ủy thác, chăm sóc gì? Chẳng qua ham lãnh địa của Nam Chiên Tiên Vương, muốn nuốt trọn chỗ này!

Chương 2267: Một Chuông Diệt Chư Hầu.

Ngực Thính Nguyệt Tiên Vương phập phồng, cười khẩy nói:

- Mưu kế của ngươi có thể giấu được Nam Minh thái tử nhưng không thể che mắt chúng ta!

Sáu Tiên Vương ới lên ánh mắt sắc bén quét Giang Nam.

Một Tiên Vương mới cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ? Huyền Châu trong danh nghĩa của ngươi đúng không? Gần đây Huyền Châu nhiều linh khí, nghe nói Huyền Châu sắp phân chia lại cắt thành ba tiên châu. Bản thân ngươi còn khó giữ, mơ chiếm đoạt Nam Chiên tiên châu làm gì?

- Không chừng hắn đang tìm đường lui cho mình.

Một nữ Tiên Vương xì cười nói:

- Hắn mất Huyền Châu vừa lúc đi nuốt trọn Nam Chiên tiên châu.

Hai Tiên Vương này chưa vào vùng đất nguyên thủy, chưa thấy Giang Nam uy phong. Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương, Thính Nguyệt Tiên Vương sớm leo lên cây cột đá, hao hết ngọc phù bị bí mật ra vùng đất nguyên thủy nên không thấy Giang Nam ra tay khủng bố cỡ nào.

Nhưng có một Tiên Vương trẻ từng thấy Giang Nam, gã thấy bên ngoài cung điện vùng đất nguyên thủy, Giang Nam giết bát Tiên Quân hai lần bị nổ nát bấy. Đạo quả của Huyền Thanh Tiên Quân cũng bị Giang Nam chém hồn phi phách tán, chết hoàn toàn.

Giang Nam chớp mắt:

- Thú vị, thú vị. Đương thời trong số người còn sống không bao nhiêu người dám nói kiểu đó với ta, vì người nói câu đó đều bị ta giết. Nhưng lần này ta sẽ cho các ngươi một cơ hội.

Quân Dương Tiên Vương cười to. Thiên Hạo Tiên Vương cười khẩy như thể nghe lời gì buồn cười nhất thế giới.

Quân Dương Tiên Vương cười xong nét mặt sa sầm:

- Huyền Thiên, có lẽ ngươi chưa biết thực lực của chúng ta.

Quân Dương Tiên Vương lạnh lùng nói:

- Bây giờ chúng ta tương đương ba cường giả đẳng cấp bát Tiên Vương. Ngươi là thứ gì? Dám nói cho chúng ta một cơ hội? Ta muốn xem thử ngươi cho cơ hội như thế nào.

Giang Nam không quan tâm, đứng ở độ cao như hắn không thèm giận tồn tại như Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương nữa. Ví dụ con kiến khiêu chiến với mình, nếu khó chịu cứ giẫm chết là được, giận làm chi?

Giang Nam nhìn hướng Nam Minh thái tử:

- Cơ hội này chính là . . .

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Ngươi muốn ta giết bọn họ, trả thù cho nhân sĩ trung nghĩa Nam Chiên tiên châu, trả thù cho ngươi? Hay giữ mạng bọn họ lại, chờ tương lai thực lực của ngươi đến thì tự tìm bọn họ báo thù?

Nam Minh thái tử sửng sốt, ngước lên nhìn đám người Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương, Thính Nguyệt Tiên Vương. Ánh mắt Nam Minh thái tử đau, thù hận.

Nam Minh thái tử nghiến răng nói:

- Ta muốn tự mình báo thù, xin giáo chủ thành toàn!

Giang Nam cười tủm tỉm khen:

- Phụ thân của ngươi, Nam Chiên Tiên Vương năm xưa đánh cuộc với ta, hai lần thua cả hai. Đổi lại người khác đã trở mặt ngay tại chỗ, dù không trở mặt cũng sẽ canh giữ ngoài Hải Châu chờ lấy mạng ta. Hắn tức giận rời đi, không cướp giết giữa đường, sua này không vì xích mích mà tấn công ta, ngươi có phong độ như phụ thân mình.

Thiên Hạo Tiên Vương cười to bảo:

- Huyền Thiên, ngươi nói đủ chưa?

Thiên Hạo Tiên Vương bỗng lấy pháp bảo ra, một cái giỏ tre bay lên. Vô số hỏa cầu bay ra khỏi giỏ tre biến thành mặt trời tiên nóng cháy.

Thiên Hạo Tiên Vương rống to:

- Nói đủ rồi thì ngươi hãy chết đi!

Vô số mặt trời tiên hòa tan hư không, biến thành một tòa Đại Nhật Luyện Ma đại trận bao phủ Nam Chiên tiên châu.

Thiên Hạo Tiên Vương cười khẩy nói:

- Không chết trong vùng đất nguyên thủy là số ngươi hên, nhưng hôm nay ngươi sẽ chết tại đây, chết trong tay ta!

Quân Dương Tiên Vương, Thính Nguyệt Tiên Vương nhe răng cười.

Thiên Hạo Tiên Vương thản nhiên nói:

- Thực lực của Thiên hạo 2xh uynh quả nhiên tiến bộ lớn, tiếc rằng bộ pháp bảo này khó luyện, nếu hắn có đủ tài liệu nâng Đại Nhật Luyện Ma đại trận lên đẳng cấp đai viên mãn Tiên Vương thì hơn năm mươi phần trăm Tiên Quân không làm gì được hắn . . .

Thính Nguyệt Tiên Vương chưa nói hết câu một cái chuông to bay ra khỏi trán Giang Nam, trong khoảnh khắc phình to cỡ tòa nhà.

Đinh đong!

Chuông to rung rinh, thanh âm du dương. Đại Nhật Luyện Ma đại trận bị quét sạch, mọi thứ bị chôn vùi.

Bùm!

Thiên Hạo Tiên Vương nổ nát biến thành đoàn huyết vụ, cơ thể Quân Dương Tiên Vương cũng nổ. Thính Nguyệt Tiên Vương, năm Tiên Vương mới lần lượt nổ.

Tiếng chuông vang xa, trong khoảnh khắc lan rộng ức dặm, đuổi theo Tiên Vương trẻ mới rồi nhận ra Giang Nam đã co giò chạy trốn.

Ầm!

Tiên Vương mới nổ tung, bị nghiền nát trong không trung.

Giang Nam vươn tay, Vạn Chú Thiên Chung rơi vào lòng bàn tay hắn.

Giang Nam nói với Nam Minh thái tử vẻ mặt khó hiểu:

- Ngươi yên tâm, ta không giết bọn họ, còn giữ lại đạo quả. Chém bọn họ một lần là vì dám nói năng bỗ bã với ta.

Nam Minh thái tử lặng im, gã nhìn xung quanh. Nam Chiên tiên châu vô cùng thần thánh giờ đây bị máu nhuộm đỏ, khắp nơi đổ nát thê lương, toàn là khuôn mặt quen thuộc nhưng nay đã thành xác chết lạnh lẽo.

Nam Minh thái tử khom người, dập đầu cầu xin:

- Lão sư, xin hãy nhận ta.

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Ngươi muốn bái ta làm sư phụ?

Giang Nam phất tay, Nam Minh thái tử không tự chủ được đứng dậy, ủ rũ nói:

- Nếu là trước kia chắc chắn ta sẽ nhận ngươi làm đồ đệ ngay, nhưng bây giờ con đường ta đi đã không thể tìm đệ tử kế thừa y bát được nữa.

Giang Nam đứng im thật lâu, ánh mắt xa xôi khẽ nói:

- Không tìm được nữa, không tìm được đệ tử, không tìm được đạo hữu làm bạn bên ta, con đường này đã định chỉ mình ta đi.

Nam Minh thái tử nhìn Giang Nam, cảm thấy con người hắn sáng sủa, tràn ngập trí tuệ, bá khí, không thiếu bằng hữu nhưng gã cô đơn, nỗi cô đơn thấm sâu trong trái tim, trong linh hồn.

Giang Nam quay đầu nhìn Nam Minh thái tử, mỉm cười nói:

- Ta là thần.

Giang Nam tràn đầy cô đơn:

- Vị thần duy nhất.

- Năm xưa Nam Chiên Tiên Vương một mình đánh chiếm Nam Chiên tiên châu, thống lĩnh chín đại châu nam bộ, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng. Nếu ngươi có năng lực thì hãy bỏ chỗ này đi theo ta, ai thích giành mảnh đất này thì mặc họ, tuương lai ngươi có thực lực lại cướp về, gầy dựng lại vinh diệu tộc Nam Chiên.

Nam Minh thái tử đi theo Giang Nam đến Huyền Thiên Tiên vực Huyền Châu.

Giang Nam kêu Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân lại hỏi:

- Tiểu tiểu muội khoảng mười hai, ba tuổi ngực to có trở về tìm ta không?

Vẻ mặt Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân càng kỳ lạ, lắc đầu, nói:

- Lão gia, chưa từng thấy tiểu muội như thế.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Vạn Chú Thiên Chung chạy đi đâu chơi?

Giang Nam nói với Nam Minh thái tử:

- Ngươi ở lại Huyền Thiên tiên vực, chờ tiểu tiểu muội ngực to trở về thì nói là ta kêu ngươi bái nàng làm sư phụ, nàng sẽ hết sức dạy dỗ ngươi, để ngươi có đủ thực lực báo thù rửa hận.

- Tiểu tiểu muội khoảng mười hai, ba tuổi ngực to?

Nam Minh thái tử thầm kêu khổ:

- Giáo chủ, cho ta đổi sư tôn khác được không?

- Trong Huyền Thiên tiên vực của ta ngọa hổ tàng long, nhưng bọn họ yêu cầu đệ tử rất cao. Ví dụ Tịch Thiên Vương, hắn yêu cầu đệ tử có tư chất, ngộ tính hơn người, ngươi không hợp yêu cầu. Ví dụ Đạo Vương, yêu cầu càng nghiêm khắc, phải là người ngực ôm vũ trụ Càn Khôn. Đông cực Tiên Vương, nàng yêu cầu đệ tử là hoàn mỹ mười phần mười, ngươi không đủ tư cách.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2268: Trẫm, Trở Lại. (1)

Giang Nam cười nói:

- Như Linh Lung đạo đồng, yêu cầu đệ tử là phải ăn nhiều, còn là hỗn độn long tổ. Nam Minh, ta chọn sư tôn cho ngươi lợi hại hơn bọn họ, yêu cầu không cao. Đi theo nàng tốt hơn ta gấp trăm lần, nhưng sẽ phải chịu chút cực khổ.

Nam Minh thái tử nhìn Linh Lung đạo đồng, thầm nghĩ:

- Nhóc nhỏ vậy cũng là một cao thủ?

Linh Lung đạo đồng hớn hở, rất là đắc ý.

Giang Nam ra lệnh:

- Lão gia sắp đi xa, mấy ngày nữa mới trở về, các ngươi hãy thông báo những người khác canh giữ tại đây, chờ nghênh đón cố nhân.

Linh Lung đạo đồng vội hỏi:

- Lão gia định đi đâu?

Giang Nam ngừng một lúc:

- Hạ giới.

Vách tường Tiên giới tách ra, các tầng biển sét hiển hiện. Biển sét bị Giang Nam đạp tan, lộ ra con đường đi thông ba giới.

- Bây giờ ta đứng vững trong Tiên giới. Hiên Vi, Triết Nhi, Quân Nhi, Tam Khuyết, Linh Đường, Hoa Trấn Nguyên . . . Các cố nhân của ta, Đế Huyền về đây!

Giang Nam bước ra một bước, vượt qua vách tường Tiên giới, qua biển sét, đi vào tam giới. Giang Nam mới đặt chân vào tam giới bỗng thiên địa rung lắc dữ dợi, trong Thiên Tán Hoa cái từng đợt thiên đạo sôi sục bị đè cong xếp chồng vào nhau. Tam giới có xu hướng sụp đổ.

Giang Nam giật mình kêu lên:

- Nguy rồi, bây giờ lực lượng của ta quá mạnh, đến nỗi không gian tam giới không chịu nổi. Nếu không giấu bớt khí thế thì tam giới sẽ bị ta đè sụp!

Giang Nam vội thu về khí thế, nhưng nơi hắn đi qua hư không sụp xuống.

khí thế liên tục thu nhỏ, phạm vi sụp đổ cũng giảm bớt, cuối cùng khi Giang Nam giáng xuống Đại La Thiên tam giới thì khí thế đã thu nhỏ mấy chục lần, không còn đè ép tam giới nữa. Chí bảo thiên đạo Thiên Tán Hoa cái trước nay chưa từng có phục hồi lại như thường, không còn run rẩy.

Tuy nhiên toàn bộ sinh linh tam giới cảm nhận áp lực siêu kinh khủng từ trên trời giáng xuống, bao phủ vô số thời không tam giới, cực kỳ nặng nề.

Ánh mắt Giang Nam sâu thẳm đứng trên Đại La Thiên nhìn xuống dưới. Tam giới, ma giới gắn kết, không ngừng lớn mạnh, to hơn lúc Giang Nam rời đi gấp đôi.

Hai vũ trụ hỗ trợ cho nhau, tương sinh tương khắc, một bên là tiên một bên là ma, tiên ma cùng tồn tại, sát phạt nhau, như đồng âm dương giao chiến, cũng là âm dương bổ sung cho nhau.

Giang Nam thở hắt ra, tiên liên giăng đầy trời, bay múa khiến Đại La Thiên trở thành tiên cảnh.

- Trẫm . . .

Giang Nam thản nhiên nói:

- Trở về!

- Là tồn tại vĩ đại nào giáng trần?

Trong tam giới, vô số đạo tiên quang bay lên, thoáng chốc bầu trời đầy bóng tiên ngước lên nhìn Đại La Thiên.

- Mau nhìn kia, lão tổ tông Tần gia xuất quan!

- Lão tổ thần gia cũng xuất quan!

- Đó là nữ tổ tiên Ứng Long tộc, một thế gia vọng tộc cổ xưa, nàng cũng xuất quan!

- Đó là . . . Phụ tông chủ cổ xưa nhất Tinh nguyệt thần tông, lão quái vật có trước tam giới.

- Thật nhiều lão quái vật có trước tam giới chẳng biết chui từ đâu ra!

Tam giới chấn động, nhiều tiên nhân trẻ thấy có tồn tại lạ giáng xuống Đại La Thiên dẫn đến rúng động, khiến nhiều đại thế lực cổ xưa, các lão quái vật nổi tiếng khắp thiên hạ bé quan không ra nay tập thể lộ mặt.

Những lão quái vật này toàn là tồn tại có từ một trăm ba bốn mươi vạn năm trước, là nhóm tiên nhân đầu tiên sau khi tam giới sinh ra nên được gọi là tiên gia lão tổ. Bình thường rất khó gặp tồn tại như thế, chỉ có Tử Tiêu cung Đại La Thiên triệu kiến hay tam giới và ma giới đại chiến bọn họ mới lộ mặt.

Lão tổ tông Tần gia ngồi trong xe tiên cực kỳ hoa lệ, nhiều mỹ nhân làm bạn, vẫn giống như trước kia.

Lão tổ tông Tần gia tay trái chống chân, cười nói với lão tổ Thần gia:

- Thần Tiềm, không ngờ chúng ta đã biến thành thần thoại trong tam giới.

Lão tổ Thần gia nhìn lão tổ tông Tần gia ma xát ra cục đất đặt dưới mũi ngửi, lại móc mũi, không biết nên nói cái gì. Hai nhà đều là thế gia tiên đạo, hai tiên nhân cổ xưa mau chóng thành đạo, cưới vợ sinh con, khai chi tán

diệp, biến thành tiên gia lão tổ.

Lão tổ Thần gia ngước nhìn Đại La Thiên, thản nhiên nói:

- Hắn hạ giới, ngàn năm qua đi rốt cuộc hắn hạ giới.

- Tiểu tử còn cổ xưa hơn chúng ta chắc chắn sẽ càng hơn phấn khởi.

Xe của lão tổ tông Tần gia chạy tới Đại La Thiên, lão cười nói:

- Mấy tên kia đều chờ ngày hôm nay, đợi ngày hắn trở về đưa chúng ta đi thế giới càng rộng lớn hơn.

Tiếng động lớn hơn vang lên, các tiên đạo dại đế thống trị ba mươi ba tầng trời, mười tám tầng địa ngục, các tòa thiên đình giới nhân gian dẫn dắt văn võ bá quan chạy tới Đại La Thiên. Thanh thế to lớn, trên bầu trời ly long bay lượn, thải phượng điều khiển phi hồng, đế xe đế giá che rợp trời.

Đại đế giới nhân gian uy nghiêm trầm ổn họ Tịch, nữ đế Tử Tiêu Thiên họ nhạc. Đại đế Trường Phong Thiên có con mắt to thích rình rập bốn phía. Có Thế Tôn phật môn trang nghiêm tự xưng tam đức. Có Tố Thiên Đế cư ngụ ở Bồng Lai tiên đảo. Có Lan Lăng đại đế ẩn cư tại trong địa ngục.

Ly Châu tổ tiên rất cổ xưa, Tương Ngạn đại đế thống ngự tiên binh tiên tướng trong thiên hạ. Kim Đế mạnh nhất giáo chủ, và Trấn Nguyên tiên tổ ẩn cư ở giới nhân gian. Có đại đế tiên gia họ Lộ. Liên Nguyệt nữ đế. Nữ tiên đế Linh Tuyết cư ngụ tại Thiên Đô. Đại đế họ Bộ ở Tiên Đô. Nữ đế Quách thị ở Phong Đô. Đại đế họ Nguyệt ở Đế Đô.

Có Trấn Thiên, Hoang Tổ, Linh Đạo, Nguyên Quân, Hoằng Tổ, Vạn Thánh, Thất Diệp, Hoa Thanh Nghiên, Bắc Đô Tuyền, Ma La Thập, Quỷ Bà Thiên, các lão quái vật cực kỳ cổ xưa từ đâu bay lên Đại La Thiên.

- Đại đế đang kêu gọi chúng ta!

Có người khóc, có người cười.

- Đại đế đã trở về, đang kêu gọi chúng ta!

Bọn họ ra từ rừng sâu, từ đế tọa đại điện cung vàng dát ngọc, từ hiển thánh đàn thượng cao cao, từ phố phường.

Đại đế của bọn họ, đại đế độc nhất vô nhị trở về, đang kêu gọi họ.

Lúc này tam giới, trong thiên địa đã không còn thần, chỉ có tiên. Nhưng có người dùng thanh âm tang thương hát lên thần cổ khúc, hành khúc, cổ xưa mà hào hùng.

Ai gõ vang thần chung, thức tỉnh tiên thần ngủ say.

Ai giơ cờ lớn tái hiện phong độ hơn năm ngàn vạn ănm của bọn họ.

Ai nổi trống ca hát, dùng máu, nước mắt, xương cốt chúng sinh cầu mệnh.

Ai phổ nhạc này, bài bi ca thần ma chết trận.

Ai dùng tiên âm cũng khó hát vang giai điệu, đây la đoạn kết thần tohịa.

Là gia gióng lên mộ cổ, chôn vùi ký ức thần thoại cuối cùng . . .

* * *

Các tồn tại cổ xưa trải qua tai kiếp, qua hoàng hôn chư thần. Bọn họ lần lượt thức tỉnh, thức dậy ký ức bị chôn vùi. Đế của bọn họ đã trở về, dòng máu hóa tiên đang sôi trào đốt cháy thần dũng thần võ.

Sao có thể quên đoạn thời gian máu và nước mắt dữ dội kia? Làm sao quên ngày tháng cùng hắn sóng vai chiến đấu? Có thể nào quên những khuôn mặt quen thuộc nằm xuống?

Lúc trước bọn họ quên, nhưng người kia trở về, ký ức chôn sâu trở lại, thức tỉnh.

Trong thiên địa tam giới đã không còn thần, trừ người đó!

Hắn là vị tần duy nhất!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2269: Trẫm, Trở Lại. (2)

Ma giới, hai vị ma tổ cổ xưa nhất mở mắt ra, đó là La Hầu La Ma Tổ, Kế Đô Ma Tổ. Trong ma giới, hai ngàn ma tổ thức tỉnh, cảm nhận rung động kinh người truyền đến từ tam giới.

- Người kia đã về.

- Trở về từ Tiên giới!

- Ta cảm nhận được hơi thở khủng bố của hắn! Hắn đang áp chế hơi thở của mình tránh cho tam giới tan vỡ!

- Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân cũng tỉnh lại, còn có hai Đạo Tổ Hồng, Quân.

Kế Đô Ma Tổ ngồi dậy, trầm giọng nói:

- Ta phải đi gặp hắn, đi gặp Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân, đi gặp người kia. Nếu không gặp hắn thì ma giới sẽ thất thế, bị hủy diệt! Ta cảm ứng được, ta đi gặp hắn sẽ khiến ma giới nghênh đón kỷ nguyên mới, một kỳ ngộ lớn chưa từng có bao giờ.

La Hầu La Ma Tổ đứng lên nói:

- Ta đi cùng ngươi. Ta cũng cảm giác kỳ ngộ lớn sẽ đến, ma đạo phát triển, sắp nghênh đón thời đại huy hoàng. Nếu hắn muốn trừ khử chúng ta thì dù chúng ta giấu ở nơi nào trong ma giới cũng không tránh được, chẳng bằng dứt khoát đi.

Hai ma tổ hành động, hơn hai ngàn ma tổ khác trong ma giới cũng vào tam giới, leo lên Đại La Thiên, yết kiến người kia, đế vĩ đại.

Đế Huyền.

Trên Đại La Thiên, ánh sáng rực rỡ. Giang Nam ngồi trong Huyền Thiên Kim Khuyết có Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. Nơi này từng là thần điện đồ sộ, rộng lớn, khí thế nhất thời đại chư thần. Nhưng thời gian dần trôi, cung điện đã phủ bụi trần, chư thần không còn, biến thành chư tiên.

Hiện giờ Đế Huyền quay về, thần tử Huyền Thiên Kim Khuyết nay là vô số lão tổ, tiên nhân tam giới lục tục đến triều kiến, lại bái kiến bệ hạ cũ của mình, khiến Huyền Thiên Kim Khuyết náo nhiệt lên.

Các tiên nhân tiên tổ lớn nhỏ tụ tập tại đây. Trong Huyền Thiên Kim Khuyết vọng ra từng tiếng đạo âm, tiên nhạc huyền diệu. Các ma tổ cũng đến yết kiến, bái kiến Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân và Giang Nam, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân.

Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân là mẫu thân của Quân Đạo Nhân, từng là Thiên Mẫu Thánh Hậu Thị Hiên Vi, nhưng năm tháng dài dặc, nàng dần rời xa tầm mắt thế nhân, ru rú trong nhà.

Hôm nay Thiên Mẫu Thánh Hậu lộ mặt chỉ vì Đế Huyền trở về.

Đại đạo cuồn cuộn quanh thân Giang Nam, bốn phía vang lên đạo âm lảnh lót. Vị thần duy nhất thế gian dùng đạo âm giảng dạy đạo lý, truyền đạo chúng sinh, dùng đại đạo của mình gia cố Đại La Thiên.

Đại La Thiên không ngừng trướng to, giữa hư không vô số đại đạo đan xen vào nhau khiến Đại La Thiên càng lúc càng thần thánh, càng lúc càng ổn định.

Nguyên Thủy Thần Vương đại đạo cứn cỏi, cường đại biết mấy, làm các tiên khen không ngớt.

Tam Đức Đại Thế Tôn hai tay chắp vào nhau hỏi:

- Bệ hạ, thượng giới có cái gì?

Giang Nam cười nói:

- Có mồ của vô số Đạo Quân, Thiên Quân.

Tam Đức Đại Thế Tôn lộ vẻ mừng rỡ nói:

- Thiện tai thiện tai, thì ra còn có vùng đất nhiều khó khăn chờ ta phật đến cứu chuộc.

Trấn Nguyên tiên tổ mắt hấp háy cười hỏi:

- Bệ hạ, thượng giới còn có cái gì?

Giang Nam đáp:

- Có vô tận cao thủ, vô số công pháp, vô số cường giả.

Trấn Nguyên tiên tổ mừng rỡ cười nói:

- Nhóm Thiểu Hư Hạo Thiếu Quân đi thượng giới, ta cũng muốn đi gặp bọn họ, xem thử họ tiến bộ hay thụt lùi.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân khom người hỏi:

- Phụ thần, thượng giới như thế nào?

- Trong thượng giới quần ma nổi lên bốn phía, có Đạo Quân chuyển thế, có chư tiên chinh chiến. Nhưng nhiều hơn nữa là sinh linh lạc trong mờ mịt, không thấy rõ con đường phía trước.

Kế Đô Ma Tổ, La Hầu La Ma Tổ liếc nhau, tiến lên khom lưng hỏi:

- Bệ hạ, ma giới của ta có thể đứng vững trên thượng giới không?

Giang Nam liếc hai người, đầy ẩn ý nói:

- Tiên ma là một nhà nên tất nhiên có thể truyền đạo, ổn định trên thượng giới.

Lòng Kế Đô Ma Tổ run lên, biết ý Giang Nam, hai người mừng rỡ.

Các tiên tam giới, ma giới thi nhau hỏi thăm, Giang Nam đều giải đáp. Thị Hiên Vi ở bên cạnh lắng nghe.

Chờ Giang Nam trả lời hết mọi câu hỏi, hắn nhỏ giọng nói với Thị Hiên Vi:

- Phu nhân, thượng giới có ta.

Lòng Thị Hiên Vi vững vàng, cười nói:

- Ta không cần thế giới, chỉ mình ngươi đã đủ.

Phu thê nhìn nhau cười.

Giang Nam đứng dậy, thân hình cao to, anh tư hiên ngang, tuyệt đại phong hoa, cao cao đứng trên Đại La Thiên.

Thanh âm chấn động vang vọng tam giới, ma giới:

- Các vị, ai đồng ý theo ta lên thượng giới?

Ai đồng ý theo ta lên thượng giới?

Giang Nam vừa thốt lời, tam giới sôi trào. Bọn họ chờ câu này đã bao nhiêu năm vò võ.

Tiên giới là nơi mọi người hướng về, là nơi bọn họ truy cầu suốt đời.

Thiên đạo dung hợp, đứt đoạn đường thành tiên, con đường lên Tiên giới đã gãy. Vách tường đó làm những người từng là thần đau khổ vùng vẫy nhưng không cách nào đột phá.

Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân mở ra kim đan đại đạo, nguyên anh đại đạo, nguyên thần đại đạo. Kế Đô, La Hầu La mở ra đường ma tiên, giúp bọn họ trường sinh vĩnh thọ. Nhưng vách tường Tiên giới, thiên đạo tam giới vẫn

là nhà tù nhốt họ lại, không thể thoát ra ngoài.

Hiện giờ bọn họ đã chờ được nghe câu nói này, chờ đại đế mạnh nhất trong quá khứ của bọn họ nói ra.

Ai đồng ý theo ta lên thượng giới? Ai đồn ý theo ta chinh chiến?

Thời gian dài dặc, tuổi thọ vô tận làm máu trong cơ thể tiên nhân đã lạnh, câu này khiến máu bọn họ lại sôi sục lên.

- Tiên giới . . . Sắp gặp nhiều tai nạn.

Tịch Trọng là người nghiêm túc lúc này cũng phấn khởi cởi đế bào, tháo đế quan ném sang một bên, cười to bảo:

- - Nhân ta đến đây!

- Lão phật muốn đi dào mộ, đào khắp Tiên giới!

- Ngai đế này ai thích làm thì tùy, ta muốn đi Tiên giới!

- Đám nhóc hạ giới, lần này các ngươi yên tâm được rồi. Lão tử đi đây, trên đầu các ngươi không còn ai đè!

Giang Nam bật cười.

Thị Hiên Vi nhìn sóng người tuôn trào, hơi lo lắng hỏi:

- Bệ hạ . . . Lão gia, nếu nhiều người cùng lúc từ Trấn Ngục lén vào Tiên giới sẽ gây ra náo động không nhỏ, lõ khiến đứng đầu Tiên giới quấy rầy thì . . .

Giang Nam mỉm cười nói:

- Phu nhân yên tâm, chúng ta không từ Trấn Ngục lén vào Tiên giới. Muốn đi đương nhiên phải đường đường chính chính leo lên Tiên giới, sao có thể đi lén được? Chúng ta sẽ . . .

Giọng Giang Nam vang vọng khắp tam giới:

- Giết lên Tiên giới!

Thị Hiên Vi giật nảy mình. Đám người Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La khóe mắt co giật. Giết lên Tiên giới? Vách tường Tiên giới và Thiên Tán Hoa cái có uy lực kinh người biết mấy.

Chỉ có sức chiến đấu cỡ Tiên Vương mới giết lên Tiên giới được.

Cường giả đẳng cấp đó trong tam giới, ma giới đếm trên đầu ngón tay, khoảng hai mươi mấy người. Bọn họ đủ thực lực tự mình lao vào Tiên giới, nhưng chuyến này có một đám tiên nhân đi Tiên giới phát triển, tính sơ cỡ một ngàn bốn trăm vạn người. Chỉ tính thuộc hạ cũ của Giang Nam đã hơn sáu trăm vạn, đây còn là nhờ hắn đặt quy định không đến thực lực tán tu thì không được vào Tiên giới.

Nếu mở rộng hạn chế thì mấy ức ma tiên, tiên nhân trong tam giới, ma giới đã kéo nhau vào Tiên giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2270: Tam Giới! Từ Biệt!

Quá nhiều người khó quản lý, trước mắt Huyền Châu con bò cạp sung túc tiên khí, nhiều người thượng giới sẽ làm Huyền Châu không mọc cọng cỏ. Thứ hai, những nhân tu thực lực quá yếu, trong Tiên giới đẳng cấp hoàng đạo cực cảnh không có nhân quyền, huống chi là bọn họ?

Dù vậy, bốn trăm vạn tiên nhân lên thượng giới, mỗi người có sức chiến đấu cỡ tán tu là lực lượng khủng bố cỡ nào?

Những tiên nhân khi xuyên qua vách Tiên giới thì vách tường phát ra áp lực khủng khiếp cỡ nào?

Tuy bọn họ đã được Tiên giới thừa nhận, xuyên qua vách tường sẽ không có tiên kiếp giáng xuống, nhưng ai bảo vệ xuyên qua vách Tiên giới?

- Ta sẽ bảo vệ các ngươi thượng giới.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta có chút thực lực đó.

Đám người Kế Đô, La Hầu La trở về ma giới. Nhóm Thiên Ý, Trấn Thiên, Hoang Tổ, Linh Đạo, Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương cũng quay về lãnh địa, tuyển chọn hiền năng, truyền dạy công pháp thần thông, ban cho pháp bảo, nhâm mệnh tân tiên quan tiên tướng.

Có thể nói cường giả đỉnh tam giới, ma giới đều rời đi. Cao tầng thoáng chốc biến mất, nếu không sắp xếp cho tốt sẽ gây ra bạo loạn, vì vậy cả đám cần sắp xếp ổn thỏa mới đi được.

Hoa Thanh Nghiên tìm gặp Giang Nam, do dự nói:

- Bệ hạ, thôi ta không lên Đại La Thiên. Huyền Thanh Tiên Vương dù gì là cố chủ của ta, nếu ta đi thượng giới thì Huyền Thanh Tiên Vương sẽ gây sự với bệ hạ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Huyền Thanh đã là Tiên Quân.

Hoa Thanh Nghiên giật mình, mặt xám xịt nói:

- Vậy ta càng không thể thượng giới!

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Ta đã giết hắn.

Hoa Thanh Nghiên ngơ ngẩn, thẫn thờ thật lâu.

Chốc lát sau Quỷ Bà Thiên tìm Giang Nam, nói:

- Bệ hạ, lão thân muốn đi thượng giới một chuyến nhưng lão thân không đủ thực lực, không nằm trong số bốn trăm vạn tiên nhân. Xin bệ hạ thương tình giúp cho.

Lai lịch Quỷ Bà Thiên kỳ lạ khó đoán, có đôi mắt sắc nhìn thấu tương lai, nhưng thực lực không cao, tương đương với chân thần thần chủ. Lần này tồn tại đi thượng giới toàn là Đại La Kim Tiên, Quỷ Bà Thiên không có tư cách đi nên đến xin Giang Nam.

Giang Nam cười hỏi:

- Quỷ bà bà thượng giới có chuyện gì?

Quỷ Bà Thiên nhe hàm răng vàng lởm chởm:

- Lão thân là một giọt máu từ Tiên giới rơi xuống quỷ giới, lần này thượng giới là muốn tìm xuất thân của mình.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục nói:

- Lão thân chỉ có thể suy tính thêm một lần là sẽ về chầu trời, muốn tìm nhiều máu hơn nữa dung nhập vào thân thể, để sống lâu hơn.

Giang Nam đồng ý.

Quỷ Bà Thiên mừng rỡ nói:

- Bệ hạ, nếu lão thân tìm được cố huyết có thể suy tính tương lai cho bệ hạ!

Lòng Giang Nam máy động, cười nói:

- Không cần suy tính tương lai cho ta, nhưng nếu ngươi có thể bổ sung thọ nguyên đầy đủ thì hãy suy tính tung tích hai người giúp ta.

Quỷ Bà Thiên hỏi:

- Bệ hạ muốn tìm Càn Khôn lão tổ và Bỉ Ngạn nữ đế sao?

Giang Nam gật đầu. Chuyến này Giang Nam hạ giới vẫn không có tin tức của Bỉ Ngạn, Càn Khôn. Hai người không ở trong tam giới, không có trong Tiên giới, Giang Nam nghi ngờ bọn họ vào Hỗn Độn thiên quốc. Nhưng với thực lực của Càn Khôn, Bỉ Ngạn chắc không thể xuyên qua vách Hỗn Độn thiên quốc.

Càn Khôn lão tổ và Giang Nam là quen biết cũ, nhiều lần giúp đỡ hắn. Bỉ Ngạn nữ đế là một trong Đạo Tổ tiên đạo mới, người sáng tạo kim đan đại đạo. Không tìm được hai người này thì Giang Nam mãi không liên lòng.

Ba năm qua đi, mọi công việc trong tam giới, ma giới sắp xếp xong, quần hùng tụ tập trên Đại La Thiên. Bọn họ vây quanh Giang Nam, tâm tình kích động.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân lấy ra thiên đạo ngọc điệp. Thiên đạo ngọc điệp hòa cùng Thiên Tán Hoa cái. Dần dần Thiên Tán Hoa cái co về.

Giang Nam vung tay, vách tường Tiên giới nứt lộ ra con đường đi thông Tiên giới.

Một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân phi thăng, rậm rạp bay vào đường hầm. Vô số tiên quang rạch phá không gian xông hướng Tiên giới.

Đám người Thiên Ý, Hoa Trấn Nguyên, Tịch Trọng, Lan Lăng Liệt khom người nói:

- Bệ hạ, chúng ta định tự mình xâm nhập Tiên giới.

Kế Đô, La Hầu La liếc nhau, nói:

- Chúng ta cũng định tự mình xông vào Tiên giới một lần.

Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân hiếm khi nổi hùng tâm, cười nói:

- Xin phụ thần thành toàn!

Đám người Thất Diệp, Bắc Đô Tuyền, Tam Khuyết cũng bước ra. Có ba mươi mấy người muốn dựa vào lực lượng bản thân xuyên qua vách tường Tiên giới, toàn là người có thực lực cường đại.

Giang Nam gật đầu đồng ý. Ba mươi mấy người vọt lên cao, trút ra sức mạnh bản thân xé mở vách tường Tiên giới, lao vào trong.

Các tiên nhân khác khác bay dọc theo con đường Giang Nam mở ra, càng vào sâu bên trong áp lực càng lớn. Dần dần có người không chịu nổi, lúc này Giang Nam lắc người một cái. Vạt áo phấp phới, cơ thể Giang Nam biến to ra, càng lúc càng vĩ đại.

Hai chân Giang Nam đạp trên Đại La Thiên, nửa người thò vào đường hầm, liên tục biến to ra.

Một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân được ống tay áo Giang Nam bao phủ, áp lực vách tường Tiên giới tan mất. Bọn họ mừng rỡ, tăng tốc độ lao vào Tiên giới.

Giang Nam không ngừng cao lên, đầu đụng vỡ hư không thứ nhất quay quanh Tiên giới. Trong hư không thứ nhất biển sét giăng khắp lôi, ẩn núp nhiều tiên thú khổng lồ. Những tiên lôi tiên thú uy lực kinh người, nhưng không làm Giang Nam bị thương chút nào.

- Tam giới, từ biệt . . .

Giang Nam nhấc chân, tay áo bao phủ các tiên, đi hướng Tiên giới.

- Biển sét này là thánh cảnh Đế và Tôn để lai, tên là Lôi Hải Mô Thai, bên trong ẩn chứa vô số tiên thú thực lực kinh người, để lại cho những người đời sau có duyên.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Các ngươi có thể ở lại đây vài ngày, thu lấy một ít tiên lôi luyện bảo, cảm ứng tiên thú, không chừng các ngươi là người có duyên.

Đại quân tiên nhân quy mô cực kỳ lớn sừng sững trong không trung biển sét. Có người thử thu tiên lôi luyện bảo, có người muốn bắt tiên thú.

Lúc này trong Huyền Châu Tiên giới, Khổ Hạnh địa cung đã mở ra mấy năm, trong địa cung có nhiều pháp bảo thời đại tiền sử Sa Môn bị đào ra dẫn đến gió tanh mưa máu.

Nhiều Tiên Vương cổ xưa chết trong vùng đất nguyên thủy, có khá nhiều Tiên Vương mới sinh ra. Thế lực Tiên giới phải phân chia lại, các Tiên Vương không còn che lấp nữa mà đánh nhau ra mặt.

Thế lực Tiên giới bị chia lại, các Tiên Quân trong hai cung tìm kiếm người đại diện mới, nâng đỡ phe phái của mình, âm thầm điều khiển tranh đấu trong Tiên giới.

Ba năm trôi qua, Tiên giới không còn là Tiên giới lúc Giang Nam rời đi. Tiên giới xảy ra sự kiện kinh người, đó là lãnh địa bát Tiên Vương. Trong

tiên thiên Tiên vực trung ương bát châu sinh ra tiên thiên thần linh.

Tuy trong bát Tiên Vương, Huyền Thanh Tiên Quân bị Giang Nam giết, bảy Tiên Quân khác bị Huyền Đô Tiên Quân trấn áp nhưng bọn họ để lại tám tiên thiên Tiên vực, những tiên thiên thần linh còn đó, dẫn đến oanh động lớn.

Những tiên thiên sinh linh đều là tồn tại cảnh giới chân tiên đại viên mãn, mỗi tòa Tiên vực có hai, ba trăm tiên thiên thần linh. Mỗi một tiên thiên sinh linh có tư chất chứng đạo Tiên Vương, có tổng cộng hai ngàn tiên thiên thần linh

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2271: Phân Chia Huyền Châu. (1)

Đây là thế lực bát Tiên Vương bí mật bồi dưỡng, che giấu từ lâu. Bát Tiên Quân đã chứng đạo Tiên Quân, đối với những tiên thiên sinh linh này con đường đi Tiên Vương không có chướng ngại gì. Trong tám tiên thiên Tiên vực, các Tiên Vương lục tục sinh ra. Trong vòng ba năm Tiên giới có têm sáu mươi Tiên Vương.

Tuy có người chứng đạo Tiên Vương thất bại, đạo quả bị sụp đổ, đạo cung chấn vỡ, thân chết đạo tiêu. Hơn tiên thiên thần linh đã chết, nhưng còn hơn một ngàn năm trăm tiên thiên thần linh, tương lai sẽ có nhiều tiên thiên thần linh hơn chứng đạo vị trí Tiên Vương.

Những tiên thiên thần linh dẫn dến thế lực các phương tranh giành. Các Tiên Quân hạ giới, trổ hết thần thông giành lấy những tiên thiên thần linh chưa chứng Tiên Vương, bỏ công đào tạo thành thế lực dòng chính của mình.

Tử Tiêu Lão Đạo đã chứng Tiên Quân, lần nữa cai quản tiên thiên lôi hải tiên vực, cầm giữ thế lực của mình, không bị người ngoài lấy mất.

Nhưng hơn hai trăm tiên thiên thần linh đã chứng Tiên Vương đột nhiên bốn phía, không biết bị ai âm thầm cướp mất. Tiên Quân hai cung nghi ngờ lẫn nhau.

Cảnh tượng này làm người ta nghĩ đến tương lai, Tiên Vương sẽ ngày càng nhiều hơn, Tiên Quân sẽ bớt kiêu ngạo, đi ra hai đạo cung, biến thành chư hầu Tiên giới.

Hiện giờ chỉ thiếu chưa ai trong Tiên giới chứng đạo Thiên Quân.

Chỉ cần Thiên Quân xuất hiện thì Tiên Quân cao cao tại thượng cũng sẽ biến thành chư hầu.

Tiên Quân hai đạo cung sớm dự đoán được ngày này sẽ đến, nên bọn họ rất thích nhúng tay vào chuyện sáu mươi ba châu Tiên giới để giành đường lui cho mình, tăng mạnh thế lực. Chuẩn bị cho tương lai khi Tiên Quân biến thành chư hầu, bọn họ không đến mức tay trắng.

Có người nghĩ đến Huyền Thiên tiên vực. Huyền Thiên tiên vực là tiên thiên nguyên thủy tiên vực cao đẳng hơn tám Tiên vực, bên trong có hơn một ngàn tiên thiên thần linh, rất nhiều tiên thiên thần linh đã thành tựu tán tu

Có Tiên Vương nhận ra khu vực Huyền Thiên tiên vực mênh mông bao la, rộng lớn hơn xa tiên châu khác, lớn hơn cả tiên châu to nhất Tiên giới gấp bốn, năm lần. Tiên Vương cho rằng nên phân chia lại Huyền Châu, cắt một thành ba hoặc năm, tuyển Tiên Vương mới cho các châu, gánh tránh nhiệm mới.

Hiện giờ tiên khí Huyền Châu từ từ dồi dào, thành miếng bánh ngọt trong mắt nhiều người. Huyền Thiên giáo chủ xuất hiện một lần rồi biến mất, có nhiều tin đồn nổi lên. Có nói Giang Nam đã chết, có bảo Giang Nam tự biết không có khả năng thống trị Huyền Châu nên trốn đi.

Kế hoạch phân chia Huyền Châu bắt đầu.

Huyền Châu, Huyền Thiên tiên vực. Giang Tuyết, Đạo Vương, Nam Quách Tiên Ông tụ tập với nhau tế luyện Tiên vực, tự truyền đạo của mình, dạy cho những tiên thiên nguyên thủy thần linh. Đám người Tịch Ứng Tình, Bình Thiên lão tổ, Lạc Hoa Âm, Chung Tú Tú đã bế quan, tu hành sửa sang lại đại đạo sa môn mình lĩnh ngộ.

Đạo Vương chiếm được đại đạo sa môn trong địa cung, tham ngộ ra đại đạo lý tiền sử sa môn, tu luyện tiến bộ siêu mau.

Giang Tuyết dùng các đạo quả phân thân mở ra đạo cung, thực lực tiến bộ vùn vụt.

Nam Quách Tiên Ông thì vẫn y như cũ, cảnh giới chân tiên đại viên mãn, dường như không cách nào bước ra Tiên Vương.

Đám người Tinh Quang, Minh Thổ, Thông U đang tham ngộ đại đạo sa môn, cố gắng tích lũy nhiều thêm, định đột phá, mở ra đạo quả đạo cung tu thành Tiên Vương. Mấy người cách Tiên Vương chỉ có một bước, trước mắt thiếu tích lũy và mài giũa.

Băng Liên Thánh Mẫu trở về Huyền Thiên tiên vực, nàng mất tích một thời gian là đi vô nhân cấm khu một chuyến. Băng Liên Thánh Mẫu giấu nhiều kho báu tiền sử trong cấm khu của mình, ví dụ pháp bảo, trận đồ, tiên thiên tiên vực, linh đan. Lần này chuyển thế, Băng Liên Thánh Mẫu tất nhiên phải dọn ra hết nội tình của mình.

Thiếu nữ ngực to này làm theo lời Giang Nam, nhận Nam Minh thái tử làm đệ tử, truyền đạo cho gã. Nam Minh thái tử cũng là giáo chủ, vốn hơi xem thường thiếu nữ này. Nhưng sau khi được Băng Liên Thánh Mẫu truyền dạy thì Nam Minh thái tử như thấy thiên nhân, khâm phục sát đất, cam tâm tình nguyện gọi nàng là sư tôn.

Linh Lung đạo đồng thường chạy đến nghe giảng, rất khâm phục thiếu nữ ngực to.

Linh Lung đạo đồng thầm nghĩ:

- Nữ nhân lão gia xem trọng quả nhiên toàn là tài tình hơn người, không giống tầm thường.

Linh Lung đạo đồng thường đi gặp Ma Thiên Tiên Quân, ngẫu nhiên nghe Băng Liên Thánh Mẫu giảng, tiến bộ siêu nhanh. Nhất là tạo nghệ long tổ than thở trò giỏi hơn thầy, thực lực kinh người!

Hôm nay Long Nữ Tiên Vương Hải Châu vội chạy đến xin gặp. Đám người Giang Tuyết, Đạo Vương ra đón chào.

Giang Tuyết cười hỏi:

- Long Nữ sư tỷ đến có chuyện gì?

Long Nữ Tiên Vương không rảnh nói nhiều, vội giục:

- Sư tỷ, hãy mau chuẩn bị bị hương đàn đốt lên, bày sẵn bồ đoàn, nương nương sắp tới!

Giang Tuyết hoảng hồn.

Đạo Vương giật mình kêu lên:

- Tại sao Huyền Nữ nương nương đến Huyền Châu ta?

Huyền Nữ dù gì là Tiên Quân, có địa vị cao đẳng, không thể sơ sẩy. Giang Tuyết vội đi chuẩn bị hương. Đạo Vương thì triệu tấp mọi người trong Tiên vực lại chuẩn bị nghênh đón Huyền Nữ nương nương.

Lúc này Bán Viên Đạo Nhân từ trên trời giáng xuống, vội vàng chạy vào Huyền Thiên tiên vực.

Bán Viên Đạo Nhân kêu lên:

- Đông Cực sư tỷ, Đạo Vương, mau đốt hương, trải bồ đoàn, Càn Nguyên đại lão gia nhà ta sắp giáng lâm!

Đám người Đạo Vương, Giang Tuyết chưa lấy lại tinh thần thì Chiến Thiên ma tôn mặc váy hoa liền người, tay cầm chùy hoa sen từ trên trời giáng xuống, hét to:

- Đông Cực đạo hữu, xin hãy chuẩn bị hương, Huyền Đô lão gia nhà ta sắp đến!

Mọi người vội đón Chiến Thiên ma tôn vào Huyền Thiên tiên vực, chưa kịp hỏi thì một Tiên Vương trẻ bay tới, tay cầm thiệp mời.

Long Nữ Tiên Vương trẻ cao giọng quát:

- Các vị đạo hữu, ta phụng sư mệnh đến đây. Lão gia nhà ta, Tử Tiêu Tiên Quân sắp đến, đây là thiệp mời!

Tiên Vương trẻ này là tiên thiên thần linh sinh ra trong tiên thiên lôi hải tiên vực, tu thành Tiên Vương. Tử Tiêu Lão Đạo cướp lại tiên thiên lôi hải tiên vực, thu mấy tiên thiên thần linh dưới tay mình. Còn đại đệ tử cũ Tôn Nguyệt Đạo Nhân thì bị Tử Tiêu Lão Đạo trấn áp trong Tiên vực.

Giang Tuyết nhíu mày mở Tiên vực ra, mời Tiên Vương trẻ vào. Đám người chưa kịp trò chuyện chợt nghe có người cao giọng quát:

- Các vị tiên gia Huyền Thiên tiên vực, hãy nhanh chuẩn bị hương và bàn nghênh đón Tự Nhiên đại lão gia nhà ta!

Lại có Tiên Vương cầm thiệp đến, lớn tiếng nói:

- Hãy mau đốt hương, Minh Đường đại lão gia nhà ta giáng lâm!

- Minh Phạn đại lão gia sắp giáng xuống đây, xin các vị đạo hữu hãy đốt hương bày bàn!

- Long La Bồ đại lão gia giáng lâm, nhanh nghênh tiếp!

- Côn Luân đại lão gia . . .

- Thiên Môn đại lão gia . . .

- Viên Không đại lão gia . . .

- An Thanh đại lão gia . . .

Các sứ giả tiến đến báo danh hiệu lão gia nhà mình. Giang Tuyết, Đạo Vương, Tịch Ứng Tình hết hồn hết vía, không hiểu tại sao đám Tiên Quân này đi ra hai đạo cung, giáng lâm Huyền Châu làm gì.

- Nơi này không phải đạo cung, tại sao đám Tiên Quân này kéo đến đây?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2272: Phân Chia Huyền Châu. (2)

Mọi người vội vàng dọn dẹp, lấy ra các bồ đoàn. Mới trải bồ đoàn xong thì một luồng tiên quang hùng hồn từ trên trời giáng xuống một bồ đoàn, biến thành một Tiên Quân cổ xưa, là Viên Không Tiên Quân.

Tiên quang quanh thân Viên Không Tiên Quân nhẹ gợn sóng như nước, nhìn xung quanh, kinh ngạc nói:

- Các vị đạo hữu còn chưa đến sao? Hóa ra ta hơi sốt ruột.

Viên Không Tiên Quân dứt lời, một luồng uy nghiêm cực kỳ nặng nề từ trên trời giáng xuống một bồ đoàn, là Long La Bồ Đề Tiên Quân.

Long La Bồ Đề Tiên Quân sắc mặt âm trầm liếc đám người Giang Tuyết, Đạo Vương, hừ lạnh một tiếng:

- Huyền Thiên giết nhi tử của ta, Huyền Thiên tiên vực bao che Ma Thiên chi tử, sớm muộn gì sẽ tính sổ!

Viên Không Tiên Quân cười nói:

- Long La đạo huynh đừng nóng, chờ mấy đạo huynh khác đến rồi bàn bạc lại.

Một luồng ánh sáng tím trập trùng từ trên trời giáng xuống một bồ đàn, biến thành Tử Tiêu Lão Đạo.

Tử Tiêu Lão Đạo cười tủm tỉm chào đám người Giang Tuyết, ngồi xuống.

Từng tiên quang dao động, giáng xuống, các Tiên Quân giáng lâm. Minh Phạn, Minh Đường, Côn Luân, Thiên môn, Tu A, Cảnh Nguyệt, Tự Nhiên, Thái Chân, Ngọc Cung, các Tiên Quân cổ xưa đều đến. Cộng thêm ba Tiên

Quân mới lên, một vị là An Thanh Tiên Quân, một người nữa là Đông Vân Tiên Quân. Người cuối cùng là Huyền Nữ nương nương.

Tuy Đông Vân Tiên Quân bị Giang Nam cướp cơ duyên Tiên Quân nhưng gã có kỳ ngộ đặc biệt trong vùng đất nguyên thủy, hiện tại chứng đạo Tiên Quân. Tuy nhiên sau khi gã ra khỏi vùng đất nguyên thủy mới chứng vị trí Tiên Quân.

Đông Vân Tiên Quân chứng đạo Tiên Quân yếu hơn An Thanh Tiên Quân một bậc gã bỏ lỡ cơ duyên, không phù hợp bằng cơ duyên bị Giang Nam cướp.

Long La Bồ Đề Tiên Quân hừ mạnh hỏi:

- Ba vị đạo hữu Huyền Đô, Càn Nguyên, Ngọc Kinh vẫn chưa đến sao?

Đột nhiên, hư không sinh hoa, từng đóa tiên hoa rơi xuống. Ngọc Kinh Tiên Quân đáp xuống bồ đoàn giữa trời đầy cánh hoa.

Một cây gậy vàng rực từ trên trời giáng xuống trán Ngọc Kinh Tiên Quân.

Ngọc Kinh Tiên Quân mỉm cười, búng tay ba cái hất cây gậy sang một bên, cười nói:

- Càn Nguyên sư đệ, đừng phá.

Càn Nguyên Tiên Quân đáp xuống, giắt gậy sau mông, cười nghịch ngợm:

- Ngại quá, đánh chệch, lần sau ta sẽ đánh chính xác hơn chút.

Khóe mắt Ngọc Kinh Tiên Quân co giật, thầm nghĩ:

- Hắn nói vậy là lần này nhắm trúng trán ta hay đánh trúng bồ đoàn?

Khi Huyền Đô Tiên Quân giáng xuống thì dị tượng không hiện, gã thản nhiên ngồi xuống bồ đoàn cuối cùng.

Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân nghịch ngợm vòng quanh sau lưng Càn Nguyên Tiên Quân.

Thấy Càn Nguyên Tiên Quân giắt cây gậy sau mông, Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân nói nhỏ to với nhau:

- Ta còn tưởng hắn cắm vào mông . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân thấy người đến đông đủ, mỉm cười nói:

- Các vị đạo hữu.

- Mấy năm nay đã lâu Huyền Thiên giáo chủ không quay về, không biết sống hay chết. Nhiều Tiên Vương trong Tiên giới đã có lời phàn nàn, liên tục dâng tấu lên hai cung, nói là khu vực Huyền Châu quá lớn, một Tiên Vương không thống trị hết lãnh địa đó được.

- Hơn nữa Huyền Thiên không rõ sống chết thế nào, Huyền Châu treo trên danh nghĩa của hắn thì hơi phung phí. Vì vậy xin hai cung phân chia Huyền Châu lại. Có nói là chia ba châu, có xin năm châu, có nói khu vực Huyền Châu phải chia thành tám châu mới hợp lý. Hôm nay mời các vị đạo hữu đến đây là để bàn bạc chuyện này.

Tự Nhiên Tiên Quân nhìn Huyền Đô Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, cười hỏi:

- Dường như Huyền Đô sư huynh, Càn Nguyên sư đệ có ý kiến?

Huyền Đô Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Không.

Càn Nguyên Tiên Quân chớp mắt, cười nói:

- Huyền Châu này là Tiên Quân hai cung chúng ta hứa cho Huyền Thiên, bây giờ muốn lấy lại, còn đòi chia một phân năm. Chuyện này đồn ra ngoài thì những lời các Tiên Quân chúng ta nói là rác rưởi, hôi không thể ngửi sao?

Viên Không Tiên Quân cười to bảo:

- Sư huynh nói thế là sai rồi. Huyền Thiên không rõ sống chết, Tiên giới ta thì nhân tài lớp lớp bây giờ số lượng Tiên Vương đã đến con số hai trăm. Trong sáu mươi ba châu Tiên giới thì Huyền Châu lớn nhất, chia Huyền Châu ra mười phần cũng không đủ.

Đám người Minh Phạn Tiên Quân gật gù:

- Huyền Châu đúng là rất lớn, có quá ít tiên nhân trong này, chỉ hai mươi mấy người. Bỏ đi môn sinh của Huyền Đô sư huynh, Càn Nguyên sư đệ thì chỉ còn lại mười mấy người . Mười mấy người chiếm cứ khu vực lớn như vậy đúng là hơi quá.

- Theo ý kiến của chúng ta ta thì nên chia Huyền Châu, nếu không khó thể trấn an những Tiên Vương mới.

- Đúng đúng! Huyền Thiên giáo chủ sống chết thế nào thì Huyền Châu vẫn phải bị chia ra. Tiên thiên thần linh trong Huyền Châu cũng nên tách ra, nếu tụ tập một chỗ là lãng phí nhân tài, không phải phúc cho Tiên giới.

Long La Bồ Đề Tiên Quân đề nghị:

- Những tiên thiên thần linh này sẽ bái vào môn hạ của các vị Tiên Quân, bỏ công dạy dỗ, tương lai mới có tành tự lớn, phúc cho Tiên giới.

Các Tiên Quân gật gù. Mỗi tiên thiên thần linh đều có tư chất tuyệt diễm, nhất định phải thu bọn họ làm môn hạ.

Đám người Giang Tuyết, Đạo Vương, Nam Quách Tiên Ông rất tức giận. Đám Tiên Quân kéo đến, nhóm Giang Tuyết cứ tưởng xảy ra chuyện gì rất ghê gớm, không ngờ bọn họ đến vì để phân chia Huyền Châu, còn định lấy hết tiên thiên thần linh!

Tiên thiên thần linh trong Huyền Thiên tiên vực đều bái vào môn hạ hai

cung, Đạo Vương, Nam Quách Tiên Ông, những Tiên Quân này muốn cướp đi hết.

Thông U Đạo Nhân bất bình nói:

- Nói nửa ngày thì ra định chia cắt lãnh thổ, cướp người của chúng ta.

Thông U Đạo Nhân lạnh lùng cười:

- Các vị Tiên Quân, các ngươi nghĩ hay thật, có biết chữ liêm sỉ viết như thế nào không?

- Câm miệng!

Đông Vân Tiên Quân liếc một cái, Thông U Đạo Nhân như bị búa tạ đập trúng, khóe môi tràn máu, hơi thở suy yếu.

Đông Vân Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Tiên Quân nói chuyện, chân tiên nho nhỏ như ngươi có cửa xen vào sao? Các vị đạo huynh, ta là vãn bối, Tiên Quân mới lên, người nhỏ lời nhẹ, nhưng ta cho rằng nên chia Huyền Châu. Các vị sư huynh quyết định như thế nào tùy ý.

Tự Nhiên Tiên Quân tằng hắng, nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ quá ít người, nên chia.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân cười nói:

- Ta cũng cho rằng nên chia.

Minh Đường Tiên Quân gật đầu, nói:

- Nên chia.

- Nên chia.

Các Tiên Quân tỏ thái độ. Huyền Đô Tiên Quân không phát biểu ý kiến, chỉ có Càn Nguyên Tiên Quân nói thẳng không chia. Tiên Quân khác đều đồng ý chia cắt Huyền Châu.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Nếu vậy hôm nay sẽ chia Huyền Châu . . .

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiên giới rung lắc dữ dội, đất rung rinh, ngôi sao lắc lư, tinh tượng hỗn loạn, mặt trời lệch, trăng bị đẩy ra máy trăm ức dặm. Các Tiên Quân tim rung lên, đứng dậy nhìn hướng phát ra chấn động, rất là giật mình.

Nơi phát ra chấn động có vô số tiên quang phóng lên cao, toáng chốc tiên quang chiếu rọi các đại châu Tiên giới, chiếu trời sao sáng ngời.

Vù vù vù vù vù!

Một cái áo to phất qua như màn trời che lấp hết ngàn vạn tiên quang, sau đó biến mất hết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2273: Ai Khi Dễ Ai? (1)

Trong Huyền Thiên tiên vực, các Tiên Quân rất ngạc nhiên.

- Đó là cái gì?

Thái Chân Tiên Quân nhíu mày hỏi:

- Hình như là một cao thủ đẳng cấp Tiên Quân, chẳng lẽ là hỗn độn Cổ Thần xâm nhập vào Tiên giới ta?

Ngọc Cung Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Cổ Thần bình thường không dám xâm nhập Tiên giới, chắc là một số cao thủ ẩn trong Tiên giới. Ngươi và ta đều biết Tiên giới che giấu nguy hiểm, có nhiều tồn tại tiền sử trong vô nhân khu đã chuyển thế đến Tiên giới.

Đám người Thái Chân Tiên Quân gật gù, sai người đi xem xét.

Các Tiên Quân ngồi xuống.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Hôm nay hãy chia Huyền Châu này đi, không bằng chia năm phần, không quá lớn cũng không quá nhỏ. Còn tiên thiên nguyên thủy thần linh thì chia bình quân vào môn hạ của các vị sư huynh. Các vị sư huynh nghĩ sao?

Cảnh Nguyệt Nữ Quân mỉm cười nói:

- Đồng ý.

Các Tiên Quân nhìn nhau, cũng gật đầu cười:

- Đồng ý!

Càn Nguyên Tiên Quân cười to, cười bể bụng.

Ngọc Kinh Tiên Quân nhíu mày hỏi:

- Càn Nguyên sư đệ có gì chỉ bảo?

Càn Nguyên Tiên Quân cười suýt tắt thở, một lúc lâu sau mới ngừng:

- Ta cười các ngươi chia đồ của người ta còn làm bộ dáng thế ngoại cao nhân, không cười sao được? Hơn nữa các ngươi chỉ thấy chỗ màu mỡ trong Huyền Châu nhưng không xem đất đai hoang dã. Huyền Châu không chỉ có mảnh đất này, vô nhân cấm khu cũng nằm trong lãnh địa đạo hữu. Các ngươi chia? Chia như thế nào? Ai đi thống lĩnh vô nhân khu, đứng ra cho ta xem!

Các Tiên Quân nhíu mày, một số lòng bực bội.

Long La Bồ Đề Tiên Quân hừ lạnh, nhỏ giọng nói:

- Cây gậy khốn kiếp, cuộc họp quan trọng bị ngươi phá chẳng ra cái gì.

Tình huống trước mắt đúng là có dấu hiệu bị phá rối, Càn Nguyên Tiên Quân không ra hồn. Huyền Châu bao gồm cả vô nhân cấm khu, tuy có nhiều mảnh đất màu mỡ nhưng so với vô nhân cấm khu thì như cọng lông trâu.

Cấm khu nào trong vô nhân cấm khu đều khổng lồ hơn các tiên châu trong Tiên giới, cấm khu như thế nhiều vô số kể trong vô nhân cấm khu.

Ai dám quản lý vô nhân cấm khu?

Dù là Tiên Quân cường đại nhất cũng không dám nói mình có thể an toàn ra khỏi vô nhân cấm khu chứ nói gì quản lý nó?

- Vậy chia Huyền Châu thành sáu đi.

Viên Không Tiên Quân chợt cười nói:

- Vô nhân cấm khu là một đại châu, nếu Huyền Thiên giáo chủ còn sống

thì giao cho hắn quản lý, nếu hắn chết thì mặc kệ nó. Các vị sư huynh nghĩ sao?

Các Tiên Quân cười nói:

- Đồng ý!

Viên Không Tiên Quân nói tiếp:

- Huyền Châu chia năm châu kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Năm châu thuộc về Tiên Vương nào quản lý thì còn cần các vị sư huynh chỉ điểm.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Hay lấy võ chiến thắng đi? Mỗi người chúng ta chọn một Tiên Vương giành vị trí năm châu, ai liên tục thắng năm người sẽ trở thành chủ một châu.

Các Tiên Quân gật gù:

- Quyết định vậy đi.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Ngọc Lâm Tử, ra đi, hãy chào các vị sư thúc sư bá của ngươi.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân bước ra, cười tủm tỉm chào mọi người. Tu A Tiên Quân kêu Tu A Mộng Khiết. Viên Không Tiên Quân kêu Long Phùng. Tự Nhiên Tiên Quân kêu Đan Dương. Cảnh Nguyệt Nữ Quân kêu Kim Huyên. Các Tiên Quân khác cũng kêu môn sinh đắc ý của mình ra, toàn là người từng vào vùng đất nguyên thủy, được tiên duyên rất lớn. Những người này đã chứng đạo Tiên Vương, không thua kém Tiên Vương thế hệ trước hay thậm chí càng mạnh.

Đám Tiên Quân đều có suy tính riêng, định giành Huyền Châu bảo địa vào danh nghĩa của mình. Dù tương lai Tiên Quân trở thành chư hầu thi bọn họ có chỗ đứng.

Đây là phòng ngừa chu đáo, Tiên Vương bình thường chỉ biết chinh chiến, làm gì có mưu tính thâm sâu như bọn họ?

Thật ra đa số tiên châu trong Tiên giới hoặc trong tối hoặc ngoài sáng đều nằm trong tay các Tiên Quân, nếu ngày nào Thiên Quân cai quản hai cung, Tiên Quân biến thành chư hầu thì bọn họ có đường lui cho mình.

Tử Tiêu Lão Đạo lên tiếng:

- Nếu vậy thì ta cũng chọn một người xuất chiến.

Viên Không Tiên Quân cười nói:

- Tử Tiêu đạo hữu cũng là Tiên Quân nên tất nhiên có một danh ngạch.

Tử Tiêu Lão Đạo nhìn Đạo Vương:

- Đạo Vương, ngươi xuất chiến đi.

Lòng Đạo Vương máy động, hiểu ý ngay. Tử Tiêu Lão Đạo muốn cho Huyền Châu một cơ hội, nếu Đạo Vương thắng là có thể giữ lại một mảnh đất cắm dùi.

Huyền Nữ nương nương bỗng cười nói:

- Vậy danh ngạch của ta sẽ do tiểu cô nương này xuất chiến.

Huyền Nữ nương nương chỉ hướng Băng Liên Thánh Mẫu, ánh mắt lóe tia hơi khó chịu nhưng lộ ra sự lợi hại của nàng. Huyền Nữ nương nương nhận ra Băng Liên Thánh Mẫu chính là Thiên Quân tiền sử từng cướp đồng sinh băng phách hoa của mình, biết Băng Liên Thánh Mẫu lợi hại. Cho nên Huyền Nữ nương nương chọn Băng Liên Thánh Mẫu xuất chiến để Giang Nam giữ lại một mảnh đất cắm dùi, báo đáp ơn hắn đã giúp nàng.

Càn Nguyên Tiên Quân chớp mắt, quét tới quét lui đám người Huyền Thiên tiên vực, bỗng cười nói:

- Đông Cực tiểu nha đầu, ngươi xuất chiến thay ta đi.

Vẻ mặt Giang Tuyết thản nhiên gật đầu.

Huyền Đô Tiên Quân ho khan:

- Ta không thể ngoại lệ, Nam Quách, ngươi xuất chiến thay ta.

Nam Quách Tiên Ông mừng rỡ, đang định bước ra khỏi hàng thì Ngọc Kinh Tiên Quân tằng hắng:

- Huyền Đô đạo hữu, Nam Quách Đạo Nhân có tiếng xấu lẫy lừng, khó làm chủ một châu. Huống chi hắn chỉ là chân tiên, không hợp lý.

Tiên Quân khác cười nói:

- Ngọc Kinh sư huynh hãy cho phép Huyền Đô sư huynh đi, một chân tiên bình thường không tạo sóng to gì được.

Ngọc Kinh Tiên Quân lắc đầu, kiên quyết không cho Nam Quách Tiên Ông xuất chiến.

- Quy định là quy định, không thể sửa đổi.

Huyền Đô Tiên Quân sửng sốt, nhìn Ngọc Kinh Tiên Quân chằm chằm. Ngọc Kinh Tiên Quân cười nhìn lại Huyền Đô Tiên Quân, không nhường một bước.

Huyền Đô Tiên Quân im lặng giây lát sau nói:

- Tịch Ứng Tình, ngươi lên.

Tịch Ứng Tình khom lưng vâng dạ.

Đạo Vương ho khan bước ra đứng giữa thế giới lưu ly, thản nhiên nói:

- Ai đến chỉ giáo?

Đạo Vương khí thế hùng hồn, tuy là cảnh giới Tiên Vương nhưng toát ra khí chất vô địch. Dù là Tiên Quân cũng biến sắc mặt trước khí thế của Đạo Vương.

Giang Tuyết nhấc chân bước ra, mỉm cười nói:

- Đạo huynh, ta tới trước đi.

Đạo Vương nhíu mày thì thầm:

- Đông Cực đạo hữu . . .

Giang Tuyết cười nói:

- Ta có cách thắng.

Đạo Vương gật đầu, xoay người lùi ra, khí thế vô địch biến mất, cảm giác áp lực lòng người cũng mất.

Các Tiên Quân lòng run lên thầm nghĩ:

- Đạo Vương này không tầm thường, không phải vật trong ao.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân nhẹ giọng nói:

- Kim Huyên, ngươi so chiêu với Đông Cực đi.

Nữ Tiên Vương Kim Huyên bước tới trước mặt Giang Tuyết, cười nói:

- Đông Cực đạo hữu, mời.

Giang Tuyết đáp lễ:

- Mời!

Kim Huyên ra tay ngay, nàng là một trong các nhân vật nổi bật nhất của đệ tử Tiên Quân. Trong vùng đất nguyên thủy, Kim Huyên từng đánh nhau với Giang Nam, thực lực siêu đẳng. Khi Kim Huyên điều khiển Thất Bảo đế

xa thậm chí ngăn cản tiên đạo linh căn trùng kích. Hơn nữa Kim Huyên được một gốc tiên đạo linh căn, thực lực tăng vùn vụt.

Kim Huyên ra tay, gió mưa vần vũ, thần thông bùng phát lay động hư không Tiên giới, đánh xuyên bốn tầng hư không. Các Tiên Quân gật gù, rất mong chờ vào Kim Huyên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2274: Ai Khi Dễ Ai? (2)

Giang Tuyết mỉm cười khẽ nói:

- Trấn áp.

Ầm!

Tiên thiên nguyên thủy tiên vực đột nhiên sôi trào, các tòa đại trận bị điều động, sóng to ngập trời đổ ập xuống Kim Huyên. Cơn sóng vỗ Kim Huyên té xuống đất, bị thương nặng hộc máu.

- Thì ra là vậy.

Đạo Vương hiểu ra:

- Hồ ly có khác, quá gian.

Giang Tuyết là chủ nhân của tiên thiên nguyên thủy tiên vực, ký thác đạo quả vào Tiên vực, có thể điều động lực lượng Tiên vực. Trong Tiên vực bày đầy các loại đại trận, một kích kia gần với đòn công kích Tiên Quân, Kim Huyên chịu sao thấu?

Đám người Cảnh Nguyệt Nữ Quân cho rằng chủ nhân Tiên vực là Giang Nam, không ngờ hắn chẳng hề quản lý Tiên vực mà giao cho Giang Tuyết, Đạo Vương, Nam Quách Tiên Ông nắm giữ.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân nhíu mày, phất tay thu Kim Huyên về bên người.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân nhìn Giang Tuyết chằm chằm, bình tĩnh nói:

- Nha đầu thật gian xảo, trận này chúng ta thua.

Mắt Viên Không Tiên Quân hấp hay, hắng giọng.

- Đông Cực đạo hữu có cần nghỉ ngơi một chút không?

Giang Tuyết lắc đầu, nói:

- Không cần.

Viên Không Tiên Quân cười cười:

- Vậy thì . . .

Viên Không Tiên Quân tháo một cái vòng vàng trên tay xuống, là bảo bích không kim trạc của gã giao cho Long Phùng Tiên Vương.

Viên Không Tiên Quân nói:

- Long Phùng, ngươi đi so tài với Đông Cực đạo hữu.

Bảo bích không kim trạc này siêu lợi hại, không có vật gì nó không thể luyện. Giang Nam đụng phải vòng tay này suýt bị luyện hóa thân thể. Long Phùng Tiên Vương mừng rỡ vội nhận lấy bảo bích không kim trạc, bước ra sân đấu.

Càn Nguyên Tiên Quân hừ lạnh một tiếng:

- Viên Không, làm như vậy không ổn lắm.

- Có gì không ổn?

Viên Không Tiên Quân cười híp mắt:

- Vừa ròi chúng ta đặt quy định không nói không được dùng pháp bảo. Càn Nguyên sư huynh có thể đưa pháp bảo cho Đông Cực đạo hữu.

Càn Nguyên Tiên Quân từ sau mông rút ra cây gậy to vàng óng ánh. Đám Tiên Quân sợ hết hồn, sợ Càn Nguyên Tiên Quân nổi khùng một gậy đập chết Viên Không Tiên Quân.

May mà Càn Nguyên Tiên Quân đưa gậy về phía Giang Tuyết, do dự nói:

- Nha đầu, công pháp của ngươi không hợp với ta, ngươi dùng pháp bảo của ta e rằng không tiện, sẽ chịu thiệt . . .

Bỗng một thanh âm vang lên:

- Vậy dùng của ta đi!

Huyền Thiên tiên vực dâng sóng, có tiếng chuông vang dội du dương, một thư sinh bước vào Tiên vực. Thư sinh vươn tay chỉ, vang tiếng nổ điếc tai, Huyền Thiên thần điện Lưu Ly cung hiện ra, thư sinh bước vào thần điện, leo lên thần tọa.

Thư sinh chính là Giang Nam, hắn ngồi trên ngôi báu nhìn các Tiên Quân.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Các vị đạo hữu, tiểu đệ mấy ngày nay đi vắng các ngươi liền tới cửa ăn hiếp người. Tỷ tỷ, Huyền Châu chúng ta không thể mặc cho người ăn hiếp, tỷ hãy dùng cái chuông của ta đi.

Vạn Chú Thiên Chung quay tròn bay vào tay Giang Tuyết.

Giang Tuyết mừng rỡ, lắc người chia chín phân thân, chín Tiên Vương cùng thúc giục Vạn Chú Thiên Chung. Pháp lực cực kỳ dồi dào khởi động chút uy lực của cái chuông.

Uy thế tiên thiên pháp bảo tràn ngập, trùng kích vạt áo các Tiên Quân bay phần phật.

Long Phùng Tiên Vương ngây người, gã cầm bảo bích không kim trạc, luống cuống tay chân.

Long Phùng Tiên Vương run cầm cập thầm rít gào:

- Tiên thiên pháp bảo . . . Đây rốt cuộc là ai khi dễ ai???

Viên Không Tiên Quân xụ mặt sau đó giãn ra, cười hỏi:

- Huyền Thiên giáo chủ có ý gì? Ngươi lấy tiên thiên pháp bảo ra giao cho Đông Cực đạo hữu chẳng phải là ăn hiếp người sao?

Giang Nam nhìn bảo bích không kim trạc trong tay Long Phùng Tiên Vương, hỏi ngược lại:

- Cái vòng tay này rất là quen mắt, không biết là báu vật đẳng cấp gì?

Viên Không Tiên Quân mặt dày hơn cái mo đáp:

- Đây là báu vật Tiên Quân, còn cái chuông của ngươi là tiên thiên pháp bảo.

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh, ngươi đưa báu vật Tiên Quân của mình cho đệ tử dùng thì không ăn hiếp người sao? Nếu ngươi có tiên thiên pháp bảo thì cứ lấy ra, còn không có hãy im miệng.

Viên Không Tiên Quân tức giận, khí thế đột nhiên điên cuồng tăng lên. Thoáng chốc Huyền Thiên tiên vực phong vũ nguyên thủy tiên vực xao động. Tiên Quân giận dữ, trời đất quay cuồng.

Khí thế của Viên Không Tiên Quân không tầm thường, khí thế ngoại viên nội không, như cự thú cắn nuốt thiên địa, bất cứ thứ gì rơi vào khí thế của Viên Không Tiên Quân sẽ bị luyện hóa.

Ầm!

Trong Huyền Thiên thần điện Lưu Ly cung, Giang Nam bộc phát khí thế cuồng bạo bá đạo. Khí thế vô địch đạp phá mọi chướng ngại, giẫm những thứ ngăn trước mắt mình dưới chân.

Khí thế hai người va chạm. Hư không bên trên Huyền Thiên tiên vực bị xé rách, vô số sấm chớp giáng xuống, từng đợt sét vàng ầm vang giăng khắp

lối.

Huyền Đô Tiên Quân phất tay áo, khí thế Giang Nam, Viên Không Tiên Quân rơi vào hư không, biến mất.

Huyền Đô Tiên Quân phất tay áo ngăn can qua, nói:

- Huyền Thiên đạo hữu đã có thực lực vào cuộc họp, mời ngồi xuống.

Các Tiên Quân tim rớt cái bịch, liếc nhau, rất giật mình.

Huyền Đô Tiên Quân không thiên vị Giang Nam, mới rồi khí thế của hắn va chạm với Viên Không Tiên Quân chứng minh hắn có thực lực ngồi ngang hàng với Tiên Quân.

Huống chi Giang Nam nắm giữ tiên thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung, tăng mạnh thực lực cho hắn.

Giang Nam lấy một bồ đoàn, chắp tay chào các Tiên Quân.

Giang Nam ngồi xuống, cười nói:

- Các vị sư huynh sư tỷ, ta mới vắng mặt mấy ngày các vị đã đến Huyền Châu làm khách, bàn bạc phân chia Huyền Châu của ta. Khách nhân mà còn tự nhiên hơn chủ nhân.

Tự Nhiên Tiên Quân cười to bảo:

- Huyền Thiên tiểu hữu đừng trách, không phải chúng ta muốn thừa dịp tiểu hữu không ở phân chia Huyền Châu. Chỉ vì bây giờ thực lực Tiên giới tăng lớn, Tiên Vương nhiều cỡ hai trăm người mà Tiên giới thì lớn cỡ này. Chỉ có sáu mươi ba châu. Huyền Châu lớn nhất nên đương nhiên phải chia.

Giang Nam cười lạnh nói:

- Thêm vài Tiên Vương liền đòi chia lãnh địa của ta, nếu thêm vài Tiên Quân chẳng phải là các vị sư huynh sư tỷ cũng sẽ chuyển nhà nhường đạo

cung?

- Huyền Thiên, ngươi láo xược!

Long La Bồ Đề Tiên Quân hừ lạnh một tiếng:

- Tuy ngươi có sức chiến đấu của Tiên Quân bình thường nhưng muốn càn rỡ trước mặt chúng ta thì còn kém một chút.

Ngọc Kinh Tiên Quân tằng hắng, cười nói:

- Long La sư huynh không cần tức giận. Huyền Thiên tiểu hữu, hai cung chúng ta không phải không nói lý mà do Huyền Châu của ngươi ít người, chiếm mảnh đất lớn như vậy là không hợp lý, khó phục chúng. Tiên Vương khác không phục, các Tiên Quân chúng ta sau khi bàn bạc mới quyết định chia Huyền Châu.

Giang Nam nửa cười nửa không hỏi:

- Khi Huyền Châu khô cằn tại sao các vị sư huynh không nghĩ đến chia chác? Bây giờ tiên khí trong Huyền Châu mới phục hồi chút ít, các vị sư huynh đã đến đòi chia?

Tu A Tiên Quân cười nói:

- Tiểu hữu bực tức là lẽ thường, nhưng Huyền Châu của ngươi chỉ có khoảng mười người, muốn chiếm mảnh đất lớn như vậy e rằng ngươi không giữ nổi. Bây giờ Tiên giới có hai trăm Tiên Vương, nếu có người đến cướp . . .

Giang Nam giơ tay lên, nhìn nắm tay của mình.

Giây lát sau, Giang Nam cười nói:

- Ta cảm thấy trong Tiên Vương không ai dám đến cướp, Tu A sư huynh thấy nắm tay của ta có toe khỏe không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2275: Ta Người Đông Thế Mạnh.

Các Tiên Quân nhìn nắm tay, cánh tay của Giang Nam, hắn giữ dáng người rất tốt, miễn không dùng Cự Linh bá thể thì hắn là một thư sinh thanh tú, hơi gầy gò.

Nắm tay, cánh tay của Giang Nam không có sức uy hiếp, còn xa mới dính đến chữ to khỏe.

Ngay sau đó nắm tay, cánh tay của Giang Nam bỗng trở nên cực to và khỏe, rõ ràng hắn vận dụng thần thông cơ thể Cự Linh bá thể. Nắm tay siêu to, cánh tay cực thô, đại đạo tuôn chảy dưới lớp da như nước sông chảy xiết, cơ bắp nhô ra cuồn cuộn như rồng, huyết mạch di chuyển tựa sông lớn.

Nắm tay, cánh tay của Giang Nam chất chứa lực lượng cực kỳ dồi dào, chấn hư không gần làn da liên tục sụp xuống, chấn vỡ sáu tầng hư không Tiên giới, có xu hướng hư không thứ bảy cũng sụp.

Đây mới trong tình trạng lực lượng ẩn chứ chưa phát, nếu lực lượng trong nắm tay Giang Nam bộc phát thì phá vỡ hư không thứ bảy dễ như trở bàn tay.

Ngọc Kinh Tiên Quân vươn tay a nhẹ đặt lên nắm tay Giang Nam, cười nói:

- Huyền Thiên tiểu hữu đừng tùy tiện dùng vũ lực, chúng ta chỉ đến thảo luận chứ không phải đánh sống đánh chết.

Tim Giang Nam rớt cái bịch, cảm giác bàn tay đè nắm tay trấn mọi lực lượng. Bàn tay Giang Nam trở về kích cỡ bình thường, hắn rút tay về.

Giang Nam cười nói:

- Ngọc Kinh sư huynh nói có lý, làm ta không biết nên nói cái gì. Sư huynh cho rằng một tòa tiên châu có thể chứa bao nhiêu tiên nhân? Ta muốn xem tiên nhân Huyền Châu ta có đủ không.

Ngọc Kinh Tiên Quân chưa kịp trả lời thì Cảnh Nguyệt Nữ Quân đã giành nói trước:

- Huyền Thiên tiểu hữu, Tiên giới có sáu mươi ba châu, mỗi một châu có hơn mười vạn tiên nhân, đại châu càng là mấy chục vạn. Huyền Châu của ngươi dù cộng thêm tiên thiên nguyên thủy thần linh cũng chỉ được một ngàn, nên cần phải chia.

Minh Phạn Tiên Quân mở miệng nói:

- Một ngàn tiên nhân mà muốn chiếm mảnh đất to như Huyền Châu, Huyền Thiên tiểu hữu, làm người không thể lòng tham không đáy. Với số người của ngươi chiếm cứ một tòa tiểu châu là được, chiếm nguyên Huyền Châu to lớn thì hơi quá.

Giang Nam thở phào, cười nói:

- Các vị sư huynh nói đúng, không biết hạn mức cao nhất một châu chứa tiên nhân là bao nhiêu?

- Trăm vạn tiên nhân.

Viên Không Tiên Quân cười nói:

- Đó là tiên châu bình thường, chỗ lớn như Huyền Châu thấp nhất có thể chứa năm trăm vạn tiên nhân, nếu nhiều hơn nữa thì Huyền Châu sinh ra tiên khí sẽ không dủ dùng.

Giang Nam thở phào:

- Năm trăm vạn tiên nhân sao . . . May mắn ta người đông thế mạnh!

Giang Nam đứng lên:

- Người của ta ở đâu?

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Đạo Vương, Giang Tuyết, Nam Quách Tiên Ông, Cảnh Thiên, Tinh Quang, Minh Thổ, Thiểu Hư, Nhâm Tiên Thiên, Hạo Thiếu Quân, Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân vân vân, mười mấy người đứng dậy. Giây lát sau lại có hàng ngàn tiên thiên thần linh đứng lên.

Đất đai Huyền Thiên tiên vực rộng lớn, nàn người đứng trong không gian mênh mông thế này như vài giọt nước hòa vào biển cả, bé nhỏ không đáng kể.

Long La Bồ Đề Tiên Quân cười khẩy nói:

- Huyền Thiên, ngươi có chút xíu người đừng kéo ra bêu xấu . . .

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Bỗng trán Giang Nam bắn ra vô số tiên quang, phô thiên cái địa bay đi bốn phương tám hướng. Thoáng chốc tiên thiên nguyên thủy tiên vực xao động, hơi thở tiên nhân bùng phát lay động nguyên thủy tiên vực làm khuvực này không chịu nổi.

Trong khoảnh khắc có hơn một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân bay ra lấp đầy tiên thiên nguyên thủy tiên vực, có mấy chục vạn tiên thú lôi trì bọn họ bắt trong hư không thứ nhất Tiên giới.

Hơn một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân khom người hành lễ hướng Giang Nam:

- Bệ hạ, có chúng ta!

Nhiều người cùng hành lễ một hướng, phát ra gió mây, bão tố thổi, sóng to ngập trời. Vạt áo Giang Nam bay phấp phới.

Các Tiên Quân giật nảy mình, ngơ ngác nhìn cảnh tượng. Tiên nhân, rậm rạp tiên nhân, bọn họ chưa từng thấy nhiều tiên nhân như vậy, tựa như nấm sau cơn mưa chui lên mặt đất.

Nam Quách Tiên Ông giật mình dến ngây người. Chỉ có đám người Đạo Vương, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm đến từ hạ giới là biết bên dưới có tiên nhân nhiều cỡ nào, nên bọn họ không ngạc niên mà chỉ có vui mừng.

Giang Nam đắc ý cười nói với Nam Quách Tiên Ông:

- Tiên Ông, ta từng nói với ngươi rằng ta có thế lực lớn, bây giờ ngươi thấy chưa?

Nam Quách Tiên Ông lau mồ hôi lạnh trên trán, nói:

- Quá nhiều người nhưng Huyền Châu thì rất nhỏ, không chứa hết được . . .

Giang Nam thở dài, híp mắt nhìn các Tiên Quân, cười nói:

- Các vị sư huynh sư tỷ, Huyền Châu của ta chỉ chứa được năm trăm vạn tiên nhân, quá nhỏ, àm ta thì có rất nhiều người. Nhiều miệng như thế, mỗi ngày phun nuốt tiên khí nhiều không đếm xuể. Cầu xin các vị sư huynh cho Huyền Châu ta khuếch trương lãnh địa, trấn an một ngàn bốn trăm vạn cường giả dưới tay ta.

Các Tiên Quân biểu tình cực kỳ khó xem, lúng túng như gà mắc tóc.

Viên Không Tiên Quân ho khan:

- Huyền Thiên tiểu hữu nếu có nhiều người không chỗ chứa thì có thể tặng cho ngu huynh một ít, ngu huynh đang thiếu người quản lý Viên Không tiên thành . . .

Ánh mắt Giang Nam biến sắc bén:

- Ngươi muốn bao nhiêu?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Viên Không sư huynh, ta cho ngươi một ngàn vạn có đủ không?

Viên Không Tiên Quân giật nảy mình, vội vàng lắc đầu. Nếu trên dưới một trăm vạn tiên nhân thì Viên Không Tiên Quân dám thu, còn ngàn vạn tiên nhân đủ ăn nghèo gã.

Huống chi ngàn vạn tiên nhân nếu đến Viên Không tiên thành, hôm nào Giang Nam muốn tạo phản xử Viên Không Tiên Quân thì dễ như chơi.

Viên Không Tiên Quân không dám nhận.

Giang Nam nhìn xung quanh, quét qua từng Tiên Quân:

- Vậy có sư huynh nào đồng ý thu một ngàn vạn tiên nhân?

Các Tiên Quân bối rối né tránh ánh mắt của Giang Nam. Một ngàn vạn tiên nhân là một thế lực lớn, dùng tốt sẽ mạnh đứng đầu Tiên giới, nhưng ai có tài lực dồi dào như thế để nuôi sống bọn họ? Ai có năng lực thuần phục bọn họ?

Lỡ đám người này tạo phản thì chẳng phải là đốt lửa tự thiêu mình sao?

Xem hành động của Huyền Thiên giáo chủ, nếu bọn họ nhận những tiên nhân kia chắc chắn sẽ xảy ra tạo phản.

Ngọc Kinh Tiên Quân đứng ra:

- Huyền Thiên tiểu hữu nói đùa.

Ngọc Kinh Tiên Quân ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Chuyện phân chia Huyền Châu thôi bỏ qua đi. Các vị sư huynh, chúng ta ai về nhà nấy.

Giang Nam vội giữ lại:

- Ngọc Kinh sư huynh dừng bước, ta có nhiều người không chỗ dàn xếp . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân bay lên, rời khỏi Huyền Thiên tiên vực.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười to bảo:

- Tiểu hữu, Huyền Châu của ngươi còn vô nhân cấm khu, bao nhiêu người cũng chứa hết được. Ta không quấy rầy nữa.

- Huyền Thiên tiểu hữu, cáo từ!

- Cáo từ, cáo từ!

- Xin dừng bước, không cần tiễn thêm!

Các Tiên Quân vội bạy lên, chạy trốn khỏi Huyền Thiên tiên vực.

Càn Nguyên Tiên Quân kêu đám người Chung Tú Tú lại, nói với Giang Nam:

- Ngươi có nhiều người như thế, đệ tử của ta sẽ không ở lại đây thêm miệng ăn. Nhưng một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân . . .

Càn Nguyên Tiên Quân lắc đầu, mang theo đám người Chung Tú Tú xoay người bay đi:

- Sẽ ăn sạch ngươi không còn cái khố.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2276: Có Thể Xem Xa. (1)

Giang Nam hét với theo:

- Sư huynh, hãy mang theo tám trăm hay ngàn vạn đi?

Càn Nguyên Tiên Quân vội vàng chạy mất.

Huyền Thiên tiên vực cực kỳ náo nhiệt, nhiều bạn cũ gặp lại nhau đương nhiên phải náo nhiệt. Đám người Chiến Thiên ma tôn, Hạm Đạm yêu tôn, Huyền Hoàng lão tổ môn hạ của Huyền Đô Tiên Quân chạy lên tụ hợp bạn cũ. Đặc biệt nhóm Huyền Hoàng lão tổ, Đạo Vương, Bình Thiên, Thiên Ý trùng phùng càng thổn thức hơn, vô cùng cảm thán.

Tinh Quang Đạo Nhân, Thiên Ý lão tổ gặp mặt, hai người tính tình nóng nảy nên lại đánh lộn.

Tam Khuyết Phật Tổ kết bè kết nhóm với Nam Quách Tiên Ông, Lạc Hoa Âm, Băng Liên Thánh Mẫu lén lút chuồn đi.

Mảnh đất Huyền Châu bao la mênh mông, to hơn tòa tiên châu lớn nhất Tiên giới gấp bốn, năm lần. Nhưng các tiênp hủ xây dựng, tiên sơn thánh địa Huyền Châu chật chội không đủ dùng.

Lần này có quá nhiều tiên nhân theo Giang Nam lên thượng giới. Trên có Đại La Kim Tiên dưới có kim tiên ngang ngửa tiên nhân, nhiều không đếm xuể, mỗi một vị đều cần chế tạo tiênp hủ cung cấp tiên khí sung túc để tu luyện.

Đám người Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Tinh Quang, Minh Thổ từng vào sâu trong cấm khu tìm ra mười mấy Tiên vực, tuy không phải tiên thiên tiên vực nhưng cũng không nhỏ.

Bọn họ trồng các Tiên vực này ở khắp Huyền Châu, có cường giả đẳng cấp Tiên Vương canh giữ.

Có cường giả mở ra các đại thiên thời không, sắp xếp tiên nhân dưới tay mình vào ở. Dù có mười mấy Tiên vực, mở ra các đại thiên thời không vẫn không đủ dàn xếp cho tất cả tiên nhân.

Huyền Châu bây giờ như vật khổng lồ hùng cứ tại chỗ, khiến các tiên châu phập phồng lo sợ bị vật khổng lồ nghiền nát giành lãnh địa.

Nhiều phe hiếu chiến tam giới phi thăng Tiên giới đang định mở rộng bờ cõi, xâm lấn tiên châu xung quanh. Tuy nhiên Giang Nam ngăn bọn họ lại.

Kim tiên lục trọng thiên là nhân vật nằm giữa tiên nhân và chân tiên. Đại La Kim Tiên lục trọng thiên là nhân vật giữa chân tiên và Tiên Vương.

Trừ Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La đã là Đại La Kim Tiên lục trọng thiên viên mãn, hai mươi mấy cường giả Đại La Kim Tiên tứ, ngũ trọng thiên. Còn những người khác đa số là cảnh giới kim tiên, không nhiều tiên nhân bước vào Đại La Kim Tiên, chỉ khoảng năm ngàn người.

Từ điểm đó thấy được khuyết điểm tiên đạo, ma đạo mới mà Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La sáng tạo ra. Đó là sự chênh lệch số lượng giữa cao tầng và tầng dưới quá lớn, tỷ lệ thăng cấp quá nhỏ.

Trong hệ thống thần đạo, có thể tu thành tiên nhân trên cơ bản hai, ba phần trăm cơ hội tu thành chân tiên, tỷ lệ siêu lớn. Tỷ lệ tiên đạo, ma đạo mới thì ít hơn nhiều, nghĩa là tiếu sức chiến đấu cao tầng.

Giang Nam, các Đại La Kim Tiên nghiên cứu kỹ càng, cuối cùng tìm ra nguyên nhân tạo thành loại tình huống này.

Tịch Ứng Tình phân tích tỉ mỉ:

- Tiên đạo, ma đạo mới còn trong quá trình trưởng tành. Đại đạo tam giới

đơn thuần không đủ hoàn thiện tiên đạo, ma đạo mới. Phải hấp thu nhiều chủng loại đại đạo hơn mới làm tiên đạo, ma đạo mới lớn mạnh lên!

Tịch Ứng Tình trầm giọng nói:

- Tiên đạo mới không khô khan như tám Tiên Vương mở thần đạo thăng lên tiên đạo, bị hạn chế trong con đường tám Tiên Vương. Muốn nhảy ra ngoài cực kỳ khó khăn, nên tám ức năm nay ít có Tiên Vương. Hồng và Quân mở ra tiên đạo mới là căn cứ hệ thống công pháp Tử Xuyên, giỏi về dung hợp, hấp thu sở trường đại đạo khác. Càng dung hợp nhiều chủng loại đại đạo thì càng cường đại hơn, thành tự càng kinh người.

Mọi người gật gù đồng ý, đệ tử có thể thắng sư phụ, môn sinh thắng Đạo Tổ. Nếu hai Đạo Tổ Hồng và Quân không cố gắng, người ta dung hợp nhiều đại đạo hơn nhập vào hệ thống tiên đạo mới là có thể vượt qua hai người.

Đây chính là áo nghĩa của tiên đạo mới.

Hệ thống ma đạo mới tương khác với tiên đạo mới thật ra là một biến chủng của tiên đạo mới. Kế Đô, La Hầu La dung hợp hệ thống tu luyện của hỗn độn Cổ Thần khai phá ra, có áo nghĩa tương tự.

Nhìn từ bản chất thì tiên đạo, ma đạo mới dều là hấp thu dinh dưỡng trong công pháp của Giang Nam, có vài đặc điểm công pháp của hắn.

- Tiên đạo, ma đạo mới lan rộng trong Tiên giới sẽ nghênh đón thời kỳ sôi trào kinh người, thời kỳ phát triển!

Giang Nam cười nói:

- Sẽ có đạo môn, tông môn nhiều không đếm xuể phát triển mạnh mẽ, không nừng hoàn thiện tiên đạo, ma đạo mới, phát dương quang đại, hình thành hệ thống tu luyện cực kỳ vĩ đại. Nó sẽ hoàn toàn thay thế hệ thống tán tiên, chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân hiện tại. Có ta tọa trấn trong Huyền Châu, các ngươi cứ đi ra ngoài truyền đạo.

Quân Đạo Nhân hỏi:

- Nếu Tiên Vương, Tiên Quân khác ngăn cản thì . . .

- Bọn họ hoan nghênh còn không kịp nữa là cản trở.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Bây giờ Tiên giới tồn tại lâu dến hơn một trăm ba mươi vạn năm, không có tiên nhân mới sinh ra. Các Tiên Vương, Tiên Quân vì lớn mạnh thế lực của mình sẽ rất vui khi thấy tiên đạo, ma đạo mới lan rộng ra. Các ngươi cứ làm đi, nếu ai ngăn cản thì có ta đây.

Kế Đô mở miệng nói:

- Bệ hạ, nếu chúng ta truyền đạo Tiên giới thì tu vi thực lực sẽ tăng vùn vụt. Có nhiều đệ tử sẽ trở thành Đạo Tổ ma đạo, bệ hạ không sợ chúng ta vượt qua người sao?

Mắt La Hầu La hấp háy nói:

- Kế Đô, Đế Huyền bệ hạ ngực rộng lớn, đâu để ý mấy chuyện nhỏ này?

Giang Nam buồn cười nói:

- La Hầu La, đừng bày trò khôn vặt. Các ngươi có thành tựu lớn thì ta càng vui. Nếu ta không có bản lĩnh, các ngươi vượt qua ta là điều đương nhiên, nhưng muốn hơn ta thì các ngươi cần cố gắng nhiều nữa.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La khom người, đi ra ngoài.

Tịch Ứng Tình nhíu mày nói:

- Tử Xuyên, Kế Đô, La Hầu La là ma tổ, ma tính rất nặng. Bây giờ còn trấn áp được bọn họ, nhưng đến Tiên giới hai người kia như rồng về biển cả, thành tựu không thể đo lường, sẽ rời khỏi ngươi, đối lập với tiên đạo.

Kế Đô, La Hầu La nghe vậy vãnh tai hóng chuyện.

Giang Nam cười nói:

- Đại ca không cần lo, bây giờ bọn họ sẽ có ân oán nhưng tương lai Kế Đô, La Hầu La lĩnh ngộ được muôn vàn đại đạo cùng chung một đường. Đến cảnh giới đó bọn họ sẽ biết cần tranh đấu không phải ân oán mà là lý niệm. Kế Đô, La Hầu La, các ngươi còn không mau đi truyền đạo?

Kế Đô, La Hầu La tim rung lên, vội vàng rời đi.

Huyền Thiên tiên vực, Giang Nam thấy Giang Tuyết thu về đạo quả ký thác trong Tiên vực, triệu tập một số nữ tiên định đi thì tim rung lên.

Giang Nam vội chạy tới:

- Tỷ tỷ làm gì . . .

- Ta ở biên cảnh tây bộ Huyền Châu gieo một Tiên vực, đang định dọn tới đó ở.

Giang Tuyết bình tĩnh nhìn Giang Nam, nhẹ giọng nói:

- Tử Xuyên, đệ muội đã thượng giới.

Tâm tình Giang Nam phức tạp hỏi lại:

- Vậy thì sao?

Giang Tuyết lườm Giang Nam:

- Đồ tham lam!

Giang Tuyết cười nói:

- Ta từng là nữ đế hạ giới, hùng cứ thiên hạ, sao có thể cùng nữ nhân khác chung đụng tiểu nam nhân của ta? Hơn nữa ta không muốn làm vợ lớn vợ

nhỏ, ta từng muốn giết đệ muội độc chiếm ngươi, lại sợ ngươi biết sẽ trở mặt với ta nên đành rời xa các ngươi

Chương 2277: Có Thể Xem Xa. (2)

Giang Tuyết phất tay dẫn các nữ tiên rời đi, cười nói:

- Nếu ngươi cứ cố giữ ta lại, không sợ hậu cung nổi lửa sao? Tử Xuyên, nếu ta rời khỏi phu thê các ngươi thì còn là tỷ đệ, còn gả vào hậu cung của ngươi thì là kẻ thù.

Giang Nam nhìn theo Giang Tuyết đi xa.

Giọng Giang Tuyết văng vẳng từ xa:

- Tuyệt vẫn là tuyết, có thể xem xa nhưng nếu quá gần gũi thì không còn là tuyết nữa, ta sợ chính mình hòa tan . . .

* * *

Ngọc Kinh Tiên Quân quay về Ngọc Kinh tiên thành, hơi nhíu mày:

- Huyền Thiên giáo chủ không giống bình thường.

Ngọc Kinh Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Mảnh đất bần cùng hạ giới mà có thể sinh ra nhiều tiên nhân vượt ngoài dự đoán của ta, hai nhi tử của Huyền Thiên giáo chủ, hai ma tổ hạ giới sáng tạo ra tiên đạo, ma đạo mới không giống tầm thường, hơn phân nửa là bốn người kia trong dự ngôn Tiên Tôn. Đáng tiếc đám ngu Ngọc Hoàng, Tử Vi không thể điều khiển hạ giới được . . .

Ngọc Lâm Tử khom lưng nói:

- Phụ thân, Viên Không sư huynh cầu kiến.

Lòng Ngọc Kinh Tiên Quân máy động, mỉm cười nói:

- Mời vào.

Viên Không Tiên Quân vào cửa liền vái chào:

- "Đệ tử bái kiến sư tôn.

Ngọc Kinh Tiên Quân vội nâng Viên Không Tiên Quân dậy, cười nói:

- Viên Không, ngươi đã là Tiên Quân, ngang hàng với ta. Không cần vái nữa, cũng đừng gọi ta là sư tôn.

- Không dám quên sư ân.

Khuôn mặt tròn trĩnh của Viên Không Tiên Quân lộ nụ cười chân thành, nói:

- Không có sư tôn bồi dưỡng giáo dục thì làm gì có ta hôm nay? Viên Không suốt đời khắc ghi đại ân đại đức của sư tôn trong lòng.

Vẻ mặt Ngọc Kinh Tiên Quân cảm động:

- Ngươi đến là . . .

Viên Không Tiên Quân nói nhanh:

- Đệ tử đến vì chuyện Huyền Thiên giáo chủ. Huyền Thiên giáo chủ quản lý Huyền Châu vốn không đáng lo, nhưng bây giờ hắn có sức chiến đấu như Tiên Quân, lại khống chế tiên thiên pháp bảo, giờ kiếm ra nhiều tiên nhân như thế. Có thể nói đó là thế lực lớn số một trừ hai cung ra, không biết ân sư có gì chỉ bảo?

Ngọc Kinh Tiên Quân mỉm cười, nói:

- Viên Không, ngươi không đến vì Huyền Thiên giáo chủ mà vì Huyền Châu. Lần này vùng đất nguyên thủy mở ra dài hơn lần trước, tạo nên nhiều cường giả hơn. Tiên đạo, ma đạo mới sắp truyền khắp Tiên giới, bốn phía nở hoa. Từ nay hệ thống cũ của Tiên giới sẽ bị đảo điên, vương không là vương,

quân không phải quân. Cho nên ngươi lo lắng tương lai Tiên Quân biến thành chư hầu, chính mình không có chỗ đứng đúng không?

Viên Không Tiên Quân vâng dạ.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Đa số Tiên Quân đi Huyền Châu lần này đều có suy nghĩ tìm chỗ đứng, nâng đỡ Tiên Vương, chừa lại đường lui. Như Huyền Nữ nương nương băng tuyết thông minh, sớm dự đoán được tương lai vương không là vương, quân không phải quân. Chúng ta triệu nàng vào Tiên Đế cung, Tiên Tôn cung nhưng Huyền Nữ nương nương cứ từ chối, giữ chặt mảnh đât của mình.

- Tử Tiêu Tiên Quân cũng có dự kiến trước nên giành lại Lôi Châu của mình, chết sống không nhường cho hai cung. Vì vậy ngươi cũng muốn tìm đường lui, tránh cho tương lai không có chỗ đứng trong Tiên giới.

Viên Không Tiên Quân phục sát đất:

- Sư tôn minh giám.

Ngọc Kinh Tiên Quân tiếp tục bảo:

- Trong Tiên Quân có ba người không cần đường lui, Huyền Đô, ta, Càn Nguyên. Chúng ta là tồn tại sắp thoát khỏi nhân quả dây dưa, nên không ham thích tiên châu lớn nhỏ trong Tiên giới thuộc về ai, nhưng vẫn cần ủng hộ Tiên Quân. Ngươi từng là đệ tử của ta, lần này ta đề nghị phân chia Huyền Châu chủ yếu vì ngươi, định tìm đường lui cho ngươi. Tiếc rằng Huyền Thiên đưa nhiều người từ hạ giới lên, nếu ta mạnh mẽ chia Huyền Châu thì kỳ cục.

Viên Không Tiên Quân cảm động đến rơi nước mắt, nói:

- Ta biết sư tôn tốt với ta.

Viên Không Tiên Quân ngần ngừ nói:

- Huyền Đô, sư tôn sắp thoát khỏi nhân quả dây dưa thì đệ tử còn hiểu được, nhưng tên khốn Càn Nguyên gây chuyện thị phi khắp nơi làm sao có thể thoát khỏi nhân quả dây dưa?

Ngọc Kinh Tiên Quân biểu tình nghiêm túc nói:

- Ngươi không được khinh thường hắn. Càn Nguyên cùng ta đều là đệ tử Tiên Tôn. Tuy Càn Khôn điên điên khùng khùng, nhưng ta không thể nhìn thấu hắn, trên người hắn có một số bí mật. Càn Khôn dám gây sự nhiều như thế chắc chắn có thủ đoạn của mình.

Viên Không Tiên Quân ấp úng hỏi:

- Sư tôn, vậy chỗ đệ tử dung thân . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Huyền Châu chỉ có một cao thủ là Huyền Thiên, Huyền Đô sắp kết thúc nhân quả, không dám làm gì. Càn Nguyên thì có ta ngăn. Cụ thể nên làm như thế nào thì không cần ta dạy ngươi đúng không? Nhưng đừng để lại dấu vết, miễn cho Tiên Quân khác chê trách.

Huyền Nữ nương nương mừng như điên, vội bái lạy Ngọc Kinh Tiên Quân đi ra Ngọc Kinh tiên thành.

Ngọc Kinh Tiên Quân nhìn Viên Không Tiên Quân rời đi, cười nhạt.

Ngọc Lâm Tử hỏi:

- Phụ thân cười cái gì?

Ngọc Kinh Tiên Quân thản nhiên nói:

- Viên Không sư huynh của ngươi nhờ cậy tiền sử thánh dược thăng cấp Tiên Quân, không hiểu sâu về sự lợi hại nhân quả. Hắn muốn nhảy ra lòng bàn tay của ta rồi lại phải nương tựa vào ta. Trong lòng Viên Không có suy tính riêng, muốn kéo ta xuống nước, trò khôn vặt hơi bị lộ.

Ngọc Lâm Tử ù ù cạc cạc.

Ngọc Kinh Tiên Quân nắm giữ mọi chuyện, đầy ẩn ý nói:

- Viên Không xem vi phụ là quân cờ, vi phụ có thể thoát khỏi nhân quả dây dưa, thành tựu Thiên Quân không phải xem Viên Không có bị cuốn vào sâu hay không. Huyền Thiên rất đáng gờm, có lẽ tương lai sẽ trở thành đối thủ của ta. Ngọc Lâm Tử, ngươi đi gặp hai ma tổ Kế Đô, La Hầu La. Hai người kia không cam lòng chịu Huyền Thiên khống chế, có lẽ sẽ cho ta lợi dụng.

Ngọc Lâm Tử vội vàng rời đi.

- Viên Không ơi Viên Không, không chừng vì đại nghiệp Thiên Quân của mình, ta sẽ hy sinh ngươi . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân trầm ngâm thật lâu sau, nhỏ giọng nói:

- Tiên Tôn sư phụ của ta từng có dự ngôn nói ngày tiên đạo viên mãn sẽ có ba ngàn tiên châu đại biểu ba ngàn tiên đạo. Hiện tại hai Đạo Tổ tiên đạo, hai Đạo Tổ ma đạo đã xuất hiện. Có lẽ ngày tiên đạo viên mãn sắp đến.

- Tiên đạo viên mãn, vô nhân khu sẽ bị đào móc ra biến thành ba ngàn tiên châu. Tiểu quỷ Huyền Thiên kéo vô nhân cấm khu vào danh nghĩa mình, thật gian manh. Nhưng nếu ta thành tựu Thiên Quân thì trò khôn vặt của Huyền Thiên sẽ thành nước cờ sai.

- Mở vô nhân khu, diễn biến ba ngàn tiên châu, vậy Tiên giới sẽ mênh mông biết bao. Đạo Quân tiền sử chuyển thế, ba ngàn đại đạo tranh hùng, thống trị thế giới như vậy nghĩ đến thôi đã làm người kích động.

Viên Không Tiên Quân đi ra Ngọc Kinh tiên thành, cười khẽ nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Thú vị, đại nghiệp Thiên Quân của ta trông nhờ vào sư tôn.

Huyền Thiên tiên vực vẫn đang bận rộn. Chế tạo tiên phủ, sắp xếp chỗ trú cho một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân là công trình to lớn cực kỳ phức tạp. Nhưng may mắn đám người này đa số đến từ Huyền Thiên Kim Khuyết Thần Triều của Giang Nam, có hệ thống văn quan võ tướng hoàn chỉnh, tuy đông người nhưng đâu ra đấy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2278: Thần Toán. (1)

Mấy tháng sau, Huyền Châu xây xong kiến trúc to lớn nguy nga. Bao nhiêu là tòa tiên phủ nối thành một mảnh. Tiên quang xông thẳng lên mây, đăng bích huy hoàng, bao la hùng vĩ vô cùng.

Tiên phủ chỗ khác nằm rải rác, tiên phủ Huyền Châu thì rất nhiều, nhìn từ xa như tiên đình hoàng triều, trùng kích thị giác nhiều.

Những tiên phủ đúng là chế tạo theo mẫu hoàng triều, các loại trận doanh nhiệm vụ khác nhau, các loại quan chức cung điện, như chuyển hoàng triều tam giới lên thượng giới.

Đám Tiên Vương mười bốn châu Đông Vân chú ý đến cảnh tượng đó, lòng rất rung động.

- Huyền Thiên đang định làm Tiên Đế sao?

Đông Vân Tiên Quân đứng trên một tòa tiên nhai nhìn Huyền Châu phía xa. Tiên nhai lơ lửng giữa không trung, nửa khúc dưới đâm vào hư không, chỉ có phần đỉnh núi lộ ra ngoài. Mây trắng, gió mạnh rít gào thổi quần áo Đông Vân Tiên Quân.

- Huyền Thiên có mưu đồ không nhỏ, chế tạo lãnh địa của mình theo khuôn mẫu hoàng đế, đang khoe khoang vũ lực sao?

Mây trắng biến ảo quanh thân Đông Vân Tiên Quân, vẻ mặt của gã cũng thay đổi.

Đông Vân Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Sợ là Huyền Thiên sẽ không bỏ qua Đông Vân mười bốn châu của ta, sớm muộn gì sẽ xuống tay với ta.

Đông Vân mười bốn châu là hang ổ của Đông Vân Tiên Quân, sau khi gã thành tựu Tiên Quân vẫn không bỏ chỗ này.

Hiện giờ Đông Vân Tiên Quân minh tích nhân quả, thấy rõ ràng nhân quả quấn quanh trên thần hồn nguyên thần, trong đó có một ân oán giữa gã và Giang Nam. Nhân quả ghi lại Đông Vân Tiên Quân từng đánh lén nhưng bị Giang Nam, Huyền Nữ nương nương giết cơ thể. Ghi lại trong vùng đất nguyên thủy, cơ duyên vốn thuộc về Đông Vân Tiên Quân đã bị Giang Nam cướp mất.

Tiên Quân minh tích nhân quả, biết sự lợi hại. Nếu nhân quả bộc phát thì sẽ che mờ thần hồn, ngơ ngẩn không phân rõ lợi hại, do đó gặp nạn.

Đông Vân Tiên Quân nhìn chằm chằm đoạn nhân quả của mình, đôi mắt mơ hồp hức tạp như có mây mù che phủ.

- Hiện tại Huyền Thiên giáo chủ có quá nhiều binh mã, lại có tiên thiên pháp bảo. Nếu Huyền Thiên giáo chủ muốn nuốt Đông Vân mười bốn châu thì ta không ngăn được hắn, nếu không trừ đoạn nhân quả này, tương lai hắn sẽ trở thành kiếp số của ta.

Đông Vân Tiên Quân nghĩ đến đây bỗng lòng máy động, ngước lên nhìn:

- Viên Không đạo hữu.

Hư không dao động lộ ra khuôn mặt to bự, cười to bảo:

- Đông Vân đạo hữu sao có rảnh ở đây ngắm cảnh vậy?

Đông Vân Tiên Quân cười nói:

- Tại sao Viên Không đạo hữu có rảnh đến chỗ của tiểu đệ?

Viên Không Tiên Quân cười dài:

- Ta tình cờ đi ngang, đi ngang qua.

Viên Không Tiên Quân bước ra từ giữa hư không, dáp xuống tiên nhai.

Viên Không Tiên Quân nhìn bốn phía, khen:

- Chỗ tốt, đúng là chỗ tốt. Phong cảnh nơi này đặc biệt, nhìn thoáng qua thấy hết toàn cảnh Huyền Châu hừng hực khí thế.

Đông Vân Tiên Quân cười nghe Viên Không Tiên Quân ba hoa, không tiếp lời.

Viên Không Tiên Quân xem chốc lát sau cười nói:

- Huyền Châu đã thành khí thế sôi nổi, không biết ai sẽ là người trong chảo dầu? Đông Vân đạo hữu hãy nói xem người này là ai?

Viên Không Tiên Quân mỉm cười nói:

- Đạo huynh có gì cứ nói thẳng đi.

- Ta muốn đối phó Huyền Thiên giáo chủ!

Viên Không Tiên Quân dứt khoát nói:

- Nhưng một mình ta không làm gì hắn được, vì vậy muốn mời đạo hữu giúp đỡ. Sau ki xong chuyện ta chỉ muốn Huyền Châu! Đông Vân đạo hữu chắc cũng biết ngươi và Huyền Thiên có xích mích. Bây giờ Huyền Thiên giáo chủ đã thành đại thế, Huyền Châu không thể chứa nhiều người như thế, hắn sẽ xuống tay với Đông Vân đạo hữu. Ra tay trước là thắng, ra tay chậm là thua. Bây giờ có ta giúp đỡ Đông Vân đạo hữu, tương lai Huyền Thiên giáo chủ mà thành Tiên Quân thì không ai giúp ngươi được.

Đông Vân Tiên Quân thản nhiên nói:

- Xuống tay với Huyền Thiên? Ta hiểu ra nhân quả, tự biết không có thù sinh tử với Huyền Thiên. Nếu hợp sức với ngươi giết Huyền Thiên nghĩa là có mối thù sinh tử, hắn lại có Vạn Chú Thiên Chung. Lỡ như không giết chết Huyền Thiên, tương lai ta sẽ gặp họa, ta thấy rõ điều đó.

Viên Không Tiên Quân cười to bảo:

- Ta có nắm chắc mười phần tru giết đạo huynh.

Thần thức Viên Không Tiên Quân dao động truyền vào óc Đông Vân Tiên Quân.

Đông Vân Tiên Quân biến sắc mặt, trầm ngâm giây lát, nói:

- Được rồi.

Viên Không Tiên Quân cười dài độn không mà đi.

Không lâu sau Viên Không Tiên Quân đến một tòa tiên thành ở Cổn châu, ngồi trong tửu lâu kêu bình tiên nhưỡng. Người hầu bưng bình rượu lên, đó là một tu sĩ khuôn mặt bình thường.

Viên Không Tiên Quân tự rót rượu cho mình, cười nói:

- Vạn Chú Đạo Quân sống vất vả quá, trốn ở đây làm người hầu trà, bưng trà rót nước cho ta.

Tu sĩ khuôn mặt bình thường nhìn Viên Không Tiên Quân chằm chằm, bỗng khuôn mặt thay đổi thành Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân ngồi xuống đối diện Viên Không Tiên Quân, lạnh lùng cười:

- Viên Không, không ngờ ngươi nhận ra ta, có thể thấy ngươi có chút bản lĩnh. Nhưng ngươi không biết ý đồ làm người hầu trà trong tửu lâu của ta. Ta ẩn mình trong phố thường, xem đạo chiêm nghiệm, hiểu ra lòng tiên đạo, cầu chứng chân tiên đạo, có như vậy mới lĩnh ngộ ra bản chất tiên đạo, tương lai thành tựu Đạo Quân.

Viên Không Tiên Quân rung động, khen không dứt miệng:

- Người có thể thành tựu Đạo Quân quả nhiên không tầm thường, lần này ta đến là có chuyện muốn nhờ Tiên Vương giúp.

Vạn Chú Đạo Quân giật mình:

- Nhờ ta giúp?

Vạn Chú Đạo Quân như nghe thấy chuyện gì buồn cười nhất đời:

- Đám Tiên Quân chết tiệt các ngươi có ai không muốn bóp chết Đạo Quân chuyển thế chúng ta, thế mà nhờ ta giúp đỡ?

Viên Không Tiên Quân nghiêm túc nói:

- Ta khác với bọn họ, ta cho rằng lợi thì hợp, hết lợi thì tách ra. Mặc kệ có là Đạo Quân tiền sử hay ma đầu ngập trời, miễn có lợi ích thì hợp tác được. Đạo hữu, ta muốn hỏi là ngươi cần thủ đoạn gì để triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung lại được?

Lòng Vạn Chú Đạo Quân máy động, hỏi:

- Ngươi muốn đối phó với Huyền Thiên giáo chủ?

- Đúng vậy! Đạo hữu có hứng thú không?

Vạn Chú Đạo Quân bình tĩnh nói:

- Vạn Chú Thiên Chung là báu vật của ta nên tất nhiên ta có hứng thú, nhưng ngươi đừng lừa ta.

Viên Không Tiên Quân ngập ngừng:

- Ở đây nhiều người hỗn tạp . . .

- Bọn họ đã là người chết, ngươi cứ nói đừng ngại.

Viên Không Tiên Quân giật mình nhìn bốn phía. Mọi người trong tửu lâu

lúc này miệng mũi mắt trào máu té xuống, chân tiên cũng gục ngã, chết hết.

Viên Không Tiên Quân không biết Vạn Chú Đạo Quân ra tay khi nào.

Vạn Chú Đạo Quân mỉm cười nói:

- Ngươi yên tâm, đạo quả của chân tiên nho nhỏ đã bị ta nguyền rủa giết, không thể để lộ ra chút tin tức. Bây giờ ngươi hãy nói kế hoạch của mình đi, nếu ngươi lừa ta thì sẽ chết thảm hơn bọn họ.

Viên Không Tiên Quân thở phào, cười nói:

- Nếu bị lộ tin tức thì ta sẽ biến thành phản đồ của Tiên giới, thân bại danh liệt, ta làm sao dám lừa ngươi? Việc này là ta mạo hiểm mạng sống mới dám đến mời ngươi.

Thần thức Viên Không Tiên Quân dao động truyền vào óc Vạn Chú Đạo Quân.

Lòng Vạn Chú Đạo Quân máy động, bình tĩnh nói:

- Đồng ý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2279: Thần Toán. (2)

Viên Không Tiên Quân đứng dậy rời đi:

- Ta còn cần một tay giúp đỡ . . .

- Chờ đã.

Vạn Chú Đạo Quân mỉm cười hỏi:

- Viên Không, ta rất muốn biết ngươi làm sao biết ta ẩn thân tại đây? Với bản lĩnh ẩn giấu của ta, dù Tiên Quân đỉnh cao nhất Tiên giới cũng đừng mơ tính ra thân phận của ta. Khi bọn họ suy tính vị trí sẽ bị ta cảm giác được, bản lĩnh của ngươi chưa đến mức suy tính được tung tích của ta. Vậy ngươi từ miệng của ai biết chỗ ta ở?

Viên Không Tiên Quân khựng lại, cười nói:

- Nếu ta không có bản lĩnh làm sao dám hợp tác với đạo hữu? Đạo hữu, chờ ta tìm được người thì chúng ta hãy hành động ngay, giết đạo hữu!

Vạn Chú Đạo Quân nhìn Viên Không Tiên Quân đi khuất, híp mắt.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Tiểu quỷ gian xảo, nhưng hành tung của ngươi không lừa ta được.

Vạn Chú Đạo Quân lấy một cái gương đồng ra, phất tay một cái. Mặt gương hiện ra thân hình Viên Không Tiên Quân.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng cười:

- Ta chờ xem ngươi có chiêu trò gì.

Bỗng thân hình Viên Không Tiên Quân nhòa dần, biến mất trong gương đồng.

Vạn Chú Đạo Quân giật mình, biểu tình nghiêm túc nói:

- Tiểu quỷ kỳ lạ, phát hiện được chú đạo của ta quấn quanh người hắn, chắc chắn có bí mật nhỏ không ai biết. Tiểu tử này mời người thứ ba là ai? Dù hắn mời ai thì đều là giá y cho ta!

Trong Huyền Thiên tiên vực, cuộc sống của Giang Nam trở về bình tĩnh. Đám người Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Hoa Trấn Nguyên, Ân Tùy Tĩnh, Triệu Thiên Nhai đang luyện binh, chuẩn bị đi thăm dò vô nhân cấm khu, khai hoang.

Đám người Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân mỗi ngày cùng bạn cũ nói kinh luận đạo. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La mang theo đệ tử đi mỗi tiên châu truyền đạo. Huyền Châu một mảnh bình yên.

Hôm nay Giang Nam đang tu luyện củng cố tu vi, khám phá diệu dụng của hồng mông Đạo Chủng đột nhiên cảm thấy tim đập chân run. Giang Nam vội vàng suy tính nhưng không tính ra được gì.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Có người muốn ám toán ta, nhưng người này lợi hại, giấu diếm thiên cơ.

Đương thời tuy năng lực suy tính của Giang Nam không đỉnh cao nhưng cũng nổi trội, vậy mà hắn không tính ra được dấu vết nào.

Quỷ Bà Thiên cầu kiến:

- Đế Huyền bệ hạ, lão thân đã cảm ứng được lai lịch của ta.

Quỷ Bà Thiên chống gậy cười nói:

- Lão thân loáng thoáng cảm ứng trong vô nhân cấm khu có một nơi có lẽ là xuất thân của lão thân, nhưng tuyệt cảnh như thế lão thân khó vào được,

đành mặt dày xin bệ hạ giúp cho.

- Quỷ bà bà, ta đã không phải đại đế, đừng xưng ta là bệ hạ nữa.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Hôm nay ta bỗng thấy tim đập nhanh, có sát kiếp buông xuống nhưng không tính ra nó đến từ đâu. Hay Quỷ bà bà chờ thêm mấy ngày, chờ sát kiếp qua đi thì ta sẽ cùng người vào cấm khu.

Quỷ Bà Thiên nhếch môi cười khoe hàm răng vàng:

- Bệ hạ đừng lo, miễn lão thân tìm được xuất thân của mình là có thể sử dụng thiên nhãn thôi diễn tám, mười lần cho bệ hạ, bảo đảm tính rõ sát kiếp cho bệ hạ. Hơn nữa bệ hạ muốn biết tung tích Bỉ Ngạn, Càn Khôn lão tổ thì lão thân cũng tính được.

Lòng Giang Nam máy động, hắn biết thế lực của Quỷ Bà Thiên lỏng lẻo nhưng năng lực suy tính thì trên cả Tiên Quân.

Giang Nam cười hỏi:

- Khi nào xuất phát?

- Càng nhanh càng tốt!

* * *

Trên tiên nhai, quần áo Đông Vân Tiên Quân phấp phới.

Đông Vân Tiên Quân nhìn phương xa, trầm giọng nói:

- Huyền Thiên ra ngoài, còn mang theo một bà lão!

Trên vách núi, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, một quái nhân toàn thân bao phủ trong các tầng ánh sáng đứng yên. Quái nhân không lộ mặt mày, chỉ thấy một quả cầu lăn lộn trước mắt gã, phản chiếu ra vô số

ký hiệu phù văn cực kỳ huyền diệu.

Quá nhân nói:

- Ta đã tính ra Huyền Thiên đi đâu, chúng ta tới đằng trước chờ hắn.

Vạn Chú Đạo Quân, Đông Vân Tiên Quân nghi ngờ nhìn quái nhân. Đây là vị cường giả thứ ba Viên Không Tiên Quân mới đến đối phó Giang Nam. Vạn Chú Đạo Quân, Đông Vân Tiên Quân không rõ thực lực người này thế nào, nhưng thuật thần toán thì siêu kinh khủng.

Quái nhân cầm quả cầu này là một con mắt bị tế luyện thành binh, có được khả năng quỷ thần khó lường.

Vạn Chú Đạo Quân không hiểu nhiều về Tiên giới, Đông Vân Tiên Quân là dân bản xứ Tiên giới, địa vị siêu phàm, nhưng gã cũng không biết lai lịch của quái nhân.

Đông Vân Tiên Quân nhíu mày thầm nghĩ:

- Trong Tiên giới có tồn tại như vậy sao? Trong Tiên Đế cung, Tiên Tôn cung không ai dùng con mắt làm pháp bảo.

Đông Vân Tiên Quân không nhìn ra được gốc gác quái nhân.

Viên Không Tiên Quân cực kỳ tin tưởng quái nhân, cười nói:

- Xin sư huynh dẫn đường cho.

Quái nhân đi trước một bước hướng vô nhân cấm khu, giọng khào khào nói:

- Lần này Huyền Thiên giáo chủ đi vô nhân cấm khu, đã tính ra hướng đi đại khái. Chúng ta chỉ cần trước tiên vào vô nhân cấm khu bài bố, chờ hắn chui đầu vô lưới là được.

Vạn Chú Đạo Quân trầm giọng nói:

- Ta cần đi di tích Chú Đạo Thiên Đàn một chuyến, nương nhờ dư uy triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung. Không có Vạn Chú Thiên Chung thì Huyền Thiên chết chắc.

Quái nhân kia không cho là đúng:

- Không cần như thế. Ta bày ra đại trận có thể làm Huyền Thiên giáo chủ không lấy Vạn Chú Thiên Chung ra được.

Tim Vạn Chú Đạo Quân run lên, nghi ngờ nhìn quái nhân:

- Ngươi có thể áp chế tiên thiên pháp bảo? Rốt cuộc ngươi là ai?

- Pháp lực của ta đương nhiên không áp chế tiên thiên pháp bảo được, nhưng tạo nghệ trận pháp của ta có thể khiến Huyền Thiên giáo chủ không cách nào lấy Vạn Chú Thiên Chung ra được.

Quái nhân thản nhiên nói:

- Không lấy Vạn Chú Thiên Chung ra được, bản lĩnh của Huyền Thiên sẽ mất một nửa, tru diệt hắn sẽ nhẹ nhàng nhiều. Nhưng ta không ra tay, do các ngươi giết hắn.

Vạn Chú Đạo Quân đánh giá quái nhân từ trên xuống dưới, cười nói:

- Ngươi sợ dính nhân quả? Hèn gì, hèn gì. Ta từng thấy loại người như ngươi ở thời đại chú đạo, là thiên địa sinh ra. Từ khi có mặt trên đời đã lánh đời, không dính một chút nhân quả để tâm linh thuần khiết, thần hồn không nhiễm. Phải thuần khiết thì năng lực suy tính của loại người này mạnh kinh khủng, cường đại đáng sợ. Nhưng suy tính chỉ là công dụng phụ, mục đích của loại người này là khi tịch diệt kiếp giáng xuống, không chừng không dính chút nhân quả sẽ bình an qua tịch diệt kiếp.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Tiếc rằng đây chỉ là ảo tưởng. Loại người này vẫn chết trong tai kiếp, vì

từ khi sinh ra trong thiên địa đã là nhân quả, thiên địa diệt chính là lúc ngươi trả lại nhân quả. Vẫn phải thân chết đạo tiêu, thần hồn đều diệt, không thể trốn khỏi.

Quái nhân phớt lờ Vạn Chú Đạo Quân, dẫn đoàn người vào vô nhân cấm khu. Pháp bảo luyện chế từ con mắt lăn lộn thôi diễn con đường Giang Nam sẽ đi.

Quái nhân vào trong cấm khu không biết bao nhiêu ức dặm bỗng dừng bước, nhìn đằng trước.

Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, Đông Vân Tiên Quân đứng lại. Trong con mắt chớp lóe vô số ký hiệu phù văn, nhấp nháy. Bỗng tất cả ký hiệu phù văn ngưng tụ lại thành con ngươi đen thui, mắt chớp chớp.

Chương 2280: Cao Thủ Đánh Nhau.

- Ở đây!

Quái nhân quan sát xung quanh, nơi này sơn thanh thủy tú, rừng núi rậm rạp, cây cối xanh um, không có dấu hiệu gì cho thấy là vô nhân cấm khu hiểm ác.

Quái nhân nói:

- Nơi này là mảnh dất nửa đường cùng, hai bên có cấm khu của hai Đạo Quân tiền sử, chỉ có con đường chính giữa để đi qua. Ta tính được Giang Nam sẽ đi qua từ đây, ta sẽ bày trận thế tay đổi cách cục, biến mảnh đất nửa đường cùng thành tuyệt diệt.

Quái nhân lấy một con rùa, một thước, rùa còn thước vuông, tính toán thiên địa, đo đạc xu hướng núi sông.

Chốc lát sau quái nhân nhẹ đặt tay xuống đất, dãy núi gần đó chậm rãi di chuyển. Quái nhân đứng dậy vuốt trời, ngôi sao sót lại từ thời đại tiền sử chậm rãi thay đổi quỹ tích.

Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, Đông Vân Tiên Quân nhìn cảnh tượng đó, lòng rung động. Thay đổi thiên địa địa thế, ba người có thủ đoạn này. Nhưng thay đổi thiên địa đại thế của vô nhân cấm khu, nhất la cấm khu giữa hai Đạo Quân tiền sử, dù là Vạn Chú Đạo Quân tự hỏi lòng gã không có năng lực đó.

Quái nhân thay đổi được, biến mảnh đất nửa đường cùng thành tuyệt diệt.

Vẻ mặt Đông Vân Tiên Quân nghiêm túc hỏi:

- Viên Không đạo hữu, ngươi tìm được người này ở đâu ra?

Viên Không Tiên Quân cười xòa:

- Đông Vân đạo hữu, ta cũng có một số bí mật, hỏi nhiều làm gì?

Vạn Chú Đạo Quân đánh giá xung quanh, lên tiếng:

- Nơi đây không xem như hoàn toàn tuyệt diệt, có sơ hở.

Quái nhân cất rùa, thước, nhấc chân đi tới:

- Chúng ta còn ở đây nên đương nhiên không thể biến nó thành đất tuyệt diệt hoàn toàn. Chờ chúng ta đi ra thì chốn này sẽ là đất tuyệt diệt.

Vạn Chú Đạo Quân nửa tin nửa ngờ theo quái nhân ra khỏi tuyệt cảnh. Bước ra khỏi tuyệt địa, quái nhân xoay người lấy a bnhành liễu cẩn thận trồng con đường bọn họ đi qua.

Quái nhân đứng lên nói:

- Hiện giờ, nơi này đã biến thành đất tuyệt diệt, chỉ cần Huyền Thiên bước vào thì uy lực hai cấm khu Đạo Quân tiền sử sẽ bị khởi động phong kín đằng trước và phía sau. Áp lực Đạo Quân đè xuống, Huyền Thiên còn lâu mới dùng Vạn Chú Thiên Chung được.

Vạn Chú Đạo Quân khoảng sợ. Cây liễu được cắm xuống nhanh chóng mọc rễ, lớn lên biến thành cây liễu to cao hơn mười trượng. Mảnh thiên địa này bị cây liễu kết nối hình thành một thể, mảnh đất tuyệt sát khủng bố.

Loại thủ đoan này làm Vạn Chú Đạo Quân rất phục.

Lúc này Giang Nam, Quỷ Bà Thiên đã vào vô nhân cấm khu, đang tới gần bên này.

Hai người vào vô nhân cấm khu không biết bao sâu, Quỷ Bà Thiên bỗng rùng mình đứng lại.

Quỷ Bà Thiên hỏi:

- Bệ hạ có cảm giác tim đập chân run không?

Giang Nam cảm ứng kỹ, lắc đầu, nói:

- Lúc ta ở Huyền Châu thì cảm thấy rùng mình nhưng tới đây mọi trạng thái đều bình thường.

- Lão thân cảm giác tim đập chân run, có sát kiếp giáng xuống.

Quỷ hỏa nhảy múa trong đôi mắt bà lão, bệ hạ cười khùng khục:

- Bệ hạ, có người giỏi thần toán điều động nhân quả quấy nhiễu thần hồn, che mờ thần trí, để người mông lung không biết lợi hại. Cứ tiếp tục đi tới sợ là bệ hạ sẽ gặp nạn.

Giang Nam giật mình, hắn vội suy tính nhưng không tính ra được cái gì.

Giang Nam nhíu mày hỏi:

- Quỷ Bà Thiên có thể tính ra đó là ai không?

Quỷ Bà Thiên suy tính giây lát, lắc đầu nói:

- Pháp lực của lão thân không bằng người đó, không thể suy tính ra góc gác. Nhưng về thần toán thì hắn và lão thân ngang ngửa, hắn không hơn lão thân được.

Quỷ Bà Thiên lộ vẻ mặt kích động lẩm bẩm:

- Ở hạ giới cô đơn mấy ức năm bây giờ rốt cuộc gặp nhân vật có thể cùng lão thân đấu một trận. Bệ hạ, lão thân cần suy tính một lúc xem người này có bài bố con đường phía trước.

Giang Nam không biết nên nói cái gì. Xưa nay Quỷ Bà Thiên luôn ủ rũ bây giờ rất phấn khởi, cẩn thận lấy một tơ bàn, một tơ nam, một tròn một vuông. Tơ bàn tơ mệnh, tơ nam chỉ hướng.

Giây lát sau Quỷ Bà Thiên cất tơ bàn tơ mệnh đi, cười nói:

- Bệ hạ, người bày đất diệt tuyệt ở đằng trước, chờ bệ hạ chui đầu vào lưới. Nếu bệ hạ đi thì chết chắc, may mắn lão thân đã tính ra vị trí đất diệt tuyệt nên tránh đi chỗ đó là được. Tuy lão thân không thể sử dụng thiên nhãn nhưng có năng lực gần cát tránh hung, bảo đảm hướng dẫn bệ hạ đi đường hóa dữ gặp lành.

Giang Nam tặc lưỡi khen:

- Quỷ bà bà thần toán, thật là không người sánh kịp.

- Mỗi nghề có chuyên gia, bệ hạ hơn xa lão thân về đại phương, nhưng thuật toán lại không bằng.

Quỷ Bà Thiên tiến tới trước:

- Nếu một mình lão thân vào đây sẽ khó tránh khỏi nguy hiểm, cần bệ hạ dùng vũ lực phá cấm. Cộng thêm thần toán của lão thân không phải không người sánh kịp, ít nhất người bày ra sát cục này không thua kém ta.

Giang Nam hỏi:

- Bà bà, người kia bày sát cục ở đâu? Cách chỗ này bao xa?

Quỷ Bà Thiên tập trung tính giây lát, chỉ một hướng:

- Ở chỗ đó, cách nơi này bảy trăm ức dặm, giữa hai cấm khu.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Bà bà, rất nhanh đệ nhất thần toán đương thời chỉ còn lại bà bà.

Thần luân chuyển động sau đầu Giang Nam, Vạn Chú Thiên Chung bay ra thành cái chuông to lơ lửng trước mắt Giang Nam. Vạn Chú Thiên Chung như ngọn núi to, bề mặt cái chuông có ức vạn linh quang vận hành, như trời sao bao la hùng vĩ.

Vạn Chú Thiên Chung từ từ nghiêng, miệng chuông hướng về vị trí Quỷ Bà Thiên chỉ.

Giang Nam quát khẽ, một chưởng nhẹ đẩy tới trước. Một chưởng nhìn như nhẹ nhàng không có lực lượng gì, nhưng mỗi di chuyển một tấc thì uy lực tăng gấp mấy lần. Khi đến trước cái chuông thì uy lực như ức vạn sấm sét cùng bộc phát, bàn tay vỗ mạnh vào Vạn Chú Thiên Chung.

Vạn Chú Thiên Chung rung lắc dữ dội nhưng không phát ra chút thanh âm nào. Giữa hư không có gợn sóng tầng tầng lan tới trước.

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, nói:

- Bệ hạ, người không giết kẻ đó được. Người này sẽ cảm giác được trước khi sát khí đến, tránh thoát công kích của bệ hạ.

Trước đất diệt tuyệt, trước mặt quái nhân, bỗng con mắt xoay tròn. Quái nhân khẽ kêu, thanh âm chất chứa nghiêm túc.

Quái nhân trầm giọng nói:

- Bên cạnh Huyền Thiên có cường giả thần tính đi theo, đã tính ra tuyệt địa ta bày ra, tránh thoát một kiếp này. Nguy rồi, Huyền Thiên quả nhiên tâm ngoan thủ lạt, mau tránh ra!

Quái nhân mới nói đến đây thì hư không gợn sóng, vô số sóng gợn ập vào đất diệt tuyệt. Vô số sóng gợn biến thành hình dạng cái chuông to, giống y như Vạn Chú Thiên Chung.

Đoong!

Tiếng chuông kinh khủng vang lên, thoáng chốc sóng âm bộc phát trong đất diệt tuyệt dẫn động uy lực hai cấm khu. Uy lực diệt tuyệt tất cả bùng phát, phá tan phong tỏa đất diệt tuyệt.

Quái nhân, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân đã nhanh chóng

thụt lùi trước khi chuông vang, khoảnh khắc rời xa đất diệt tuyệt. Nhưng uy lực hủy thiên diệt địa kia vẫn đánh tới, hất văng bốn người.

Giây lát sau bốn người ngừng lại, mặt xám mày trọ tụ tập với nhau.

Quái nhân lấy ra con mắt to, thanh âm chất chứa hưng phấn nói:

- Cao thủ!

Quái nhân cười to bảo:

- Không uổng chuyến này, chẳng ngờ gặp phải cao thủ thần toán. Ta chờ xem là thần toán của ngươi mạnh hơn hay ta tính toán không bỏ sót!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2281: Ngũ Tuyệt Sát. (1)

Vẻ mặt Viên Không Tiên Quân kinh hoàng hỏi:

- Tiên sinh sắp dốc hết sức ra sao?

Quái nhân nghiêm túc nói:

- Hiếm khi gặp cao thủ, đương niên phải cùng người đó cách không luận đạo một phen. Các ngươi im lặng, ta phải tính ra vị trí của bọn họ, che phủ thần hồn, thần trí của bọn họ, lại bày sát cục, đấu với nàng một trận!

Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân im lặng, nhìn quái nhân thi pháp.

Thật lâu sau quái nhân khẽ kêu, nhỏ giọng nói:

- Lạ lùng, bà lão này không có thần hồn, phi nhân phi yêu phi ma, phi thần phi tiên phi quỷ. Ta chưa từng thấy sinh linh kỳ lạ như vậy. Nàng không có thần hồn, ta không thể che mắt, vậy chỉ đành so tài đạo thần toán.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Có cần rắc rối như vậy không? Chúng ta chỉ cần tìm di tích Chú Đạo thiên đàn, ta nương nhờ Chú Đạo thiên đàn thi pháp triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung là dễ dàng tiêu diệt Huyền Thiên.

Quái nhân liếc Vạn Chú Đạo Quân, thản nhiên nói:

- Hiếm khi gặp một vị cao thủ, tất nhiên phải so tài, luận đạo cao thấp.

Tim Vạn Chú Đạo Quân đập nhanh, cảm giác bí mật bị quái nhân nhìn thấu.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên dần vào sâu trong vô nhân cấm khu. Hai người đi không biết bao nhiêu ức dặm, mảnh đất hoang vắng không có cuối. Nơi này quá to, bao la hơn Tiên giới gấp vô số lần. Nơi Giang Nam, Quỷ Bà Thiên đi qua chỉ là một góc nhỏ xíu xiu trong vô nhân cấm khu.

Trong vô nhân cấm khu tràn đầy nguy hiểm, mấy lần Giang Nam cảm giác cái chết ập đến, may có Quỷ Bà Thiên nên nhiều lần gặp dữ hóa lành. Rõ ràng là tuyệt cảnh, nhờ Quỷ Bà Thiên chỉ điểm, Giang Nam hơi thay đổi khí tượng thiên địa là gặp đường sống trong chỗ chết. Giang Nam phục Quỷ Bà Thiên sát đất.

Giang Nam cười nói:

- Bà bà, có lẽ lai lịch của bà bà không nhỏ, là giọt máu của tồn tại siêu đẳng trong cấm khu.

Trên đường đi hai người gặp nhiều vật quý giá, bảo bối khiến người đỏ mắt. Giang Nam từng thấy một gốc tiền sử thánh dược sinh trưởng trên một đạo quả Đạo Quân nứt vỡ, xung quanh mọc đầy thần dược do các loại đại đạo biến thành. Mỗi gốc chứa năng lượng làm tim người đập nhanh.

Giang Nam chỉ kịp hái năm, sáu gốc thần dược thì mảnh nhỏ đạo quả Đạo Quân bên dưới gốc tiền sử thánh dược bộc phát uy lực khủng bố, tự động diễn biến ra cấm khu, tuyệt địa làm hai người buộc phải rút đi.

- Gốc thần dược này không tầm thường, dùng nó có thể giúp tu vi của ta tăng lên một phần nhỏ, gần nguyên thủy Thiên Quân hơn một bước.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên còn gặp hiện tượng kỳ lạ hơn. Một con sông to lọt giữa vô nhân cấm khu, giữa sông có vô số xác chết không đầu bị xích lại chung với nhau đi dọc theo bờ sông.

Giữa sông có sương mù bay tới, khi sương mù biến mất thì xác ướp cổ không đầu cũng mất.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên thấy phế tích cấm khu tiền sử, bên trong có

tiên thiên pháp bảo vỡ biến thành tiên thiên bất diệt linh quang. Có lẽ là tiên thiên pháp bảo của Đạo Quân tiền sử bị tịch diệt kiếp tiêu diệt, người và báu vật đều bị hủy hoại.

Giang Nam rất thèm mấy tiên thiên linh quang này, nhưng Quỷ Bà Thiên tính ra trong linh quang có tàn hồn Đạo Quân tiền sử, chờ ký chủ đến sẽ đoạt xá đối phương. Giang Nam đành từ bỏ.

Hai người bị cường giả thần toán bí ẩn ám toán mấy lần, bày ra các tầng sát khí. Người kia thậm chí điều động thiên thế vô nhân cấm khu nghiền áp Giang Nam, Quỷ Bà Thiên.

Quỷ Bà Thiên chỉ điểm Giang Nam sửa đổi địa thế đấu với người kia mấy lần, hai người cách không đấu pháp, đặc sắc vô cùng.

Người này cực kỳ lợi hại, không tự hành động mà nhờ uy lực vô nhân cấm khu đã nhiều lần khiến Giang Nam, Quỷ Bà Thiên rơi vào tuyệt cảnh. Đây đúng là đại cao thủ siêu đẳng.

Giang Nam tìm tòi tất cả Đạo Quân, Tiên Vương trong ký ức nhưng không phát hiện có vị Đạo Quân nào tinh thông thần toán.

Trong vô nhân cấm khu rất khó thay đổi địa lý, thiên tượng, nếu không sẽ dẫn đến sát kiếp. Sơ sẩy một cái là xúc động uy lực cấm khu, nuốt hận gục ngã.

Đám Tiên Quân cổ xưa trong hai cung Tiên giới đi vào vô nhân cấm khu, đừng nói thay đổi địa lý, thiên tượng, đi trong chỗ này cũng phải hết sức cẩn thận.

Nhưng Quỷ Bà Thiên, người kia có thể thay đổi địa lý, thiên tượng, đấu pháp nương nhờ uy lực vô nhân cấm khu. Giang Nam toát mồ hôi lạnh chứng kiến.

Nếu Quỷ Bà Thiên, quái nhân sai lầm một chút, sơ sẩy một cái là sẽ gặp tia họa ngập đầu.

Hai vị cao thủ thần toán chìm trong hưng phấn gặp kỳ phùng địch thủ, mặc kệ mình sẽ tạo thành sức phá hoại lớn cỡ nào.

Nhất là Quỷ Bà Thiên có địa vị rất cao trong Đại La Thiên, tuy nhiên thực lực tu vi kém cỏi, cá tính kỳ lạ, mãi không có chỗ phát huy sở trường. Đến vô nhân cấm khu, gặp cao thủ thần toán khiến Quỷ Bà Thiên hoàn toàn phát huy bản lĩnh tài học của mình.

Quỷ Bà Thiên có cảm thấy gặp tri kỷ, tri âm, máu nóng sôi sục.

Quỷ Bà Thiên bỗng dừng bước, giộng cây gậy. Một tảng đá bị Quỷ Bà Thiên đập vỡ.

Quỷ Bà Thiên nhìn vết rạn trên tảng đá, trầm giọng nói:

- Bệ hạ, sát khí của người kia lộ ra ngoài, vết rạn chỉ hướng nào là sát khí của hắn ở hướng đó. Người này muốn dẫn động thiên uy địa uy của cấm khu để giết lão thân. Hắn tấn công mãi không thành công, không thể giết bệ hạ. Mới rồi đấu mấy lần, hắn đã biết tu vi của lão thân kém nên muốn giết lão thân trước. Rất nhanh công kích của hắn sẽ đến.

Giang Nam nghiêm túc hỏi:

- Bà bà, ta nên làm như thế nào?

Quỷ hỏa rực cháy trong mắt Quỷ Bà Thiên:

- Bệ hạ, tu vi của lão thân kém, lão thân nói còn bệ hạ hãy thay đổi địa lý thiên địa này.

Quỷ Bà Thiên lạnh lùng cười:

- Lão thân muốn cho người này nếm mùi đau khổ, dù không chết cũng lột da!

Quỷ Bà Thiên chỉ diểm, Giang Nam lập tức sử dụng pháp lực khuấy động thiên tượng trong vô nhân cấm khu. Xếp lại tinh tú, thay đổi sông núi, trở về

bên con sông dài vô tận, mở ra khe rãnh lạch trời dẫn nước sông.

Giang Nam thầm sợ hãi. Quỷ Bà Thiên bài bố khuấy động thiên uy địa uy, cộng với bốn, năm cấm khu xung quanh, uy lực sông lớn kỳ lạ, đây là cục tất sát.

Mắt Quỷ Bà Thiên chảy hai hàng lệ:

- Thật sự phải tiêu diệt người này sao?

Quỷ Bà Thiên nhỏ giọng nói:

- Dọc đường đi đấu tranh với hắn làm ta cảm thấy chính mình còn sống . . .

Giang Nam đứng bên cạnh Quỷ Bà Thiên, cảm giác buồn lây. Giang Nam và Quỷ Bà Thiên cùng một loại người, trong tam giới thần toán chưa bao giờ có đối thủ, Quỷ Bà Thiên luôn cô đơn chiếc bong.

Quỷ Bà Thiên đơn độc quá lâu, dù trong tiên đình tam giới náo nhiệt nhất cũng cảm thấy mình lẻ loi.

Giang Nam cũng giống vậy, hắn một mình đi trên đường thần đạo, không còn ai đi chung đường.

Giang Nam và Quỷ Bà Thiên là hai con người cô đơn.

Hiện giờ Quỷ Bà Thiên đã gặp đồng loại, dù đối phương ra tay giết mình không nương tình thì nàng vẫn tích tài, không nõ lấy mạng đối phương.

Bà lão này tuy mặt mũi xấu xí, tính cách kỳ lạ nhưng đó chỉ là vẻ ngoài, tấm lòng nàng rất lương thiện.

Quỷ Bà Thiên khẽ thở dài:

- Hắn ra tay!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2282: Ngũ Tuyệt Sát. (2)

Mặt đất rung lắc dữ dội, thiên tượng biến hóa, thiên phát sát khí, địa đi long xà. Giờ khắc này, thiên địa hỗn độn thương mang, gió lạnh rít gào, uy lực diệt tuyệt ập đến. Cường giả tinh thông thần toán thay đổi thiên thế địa thế, cách ức dặm điều động uy thế cấm khu tiền sử oanh giết Quỷ Bà Thiên, Giang Nam.

Quỷ Bà Thiên thở dài, giộng đầu gậy, buồn bã nói:

- Khởi động.

Quỷ Bà Thiên dứt lời, các cấm khu quanh thân hai người bộc phát ra năng lượng càng khủng bố hơn, cắt đứt uy lực kia. Mặt đất rung lắc dữ dội, ngôi sao trên trời hỗn loạn, kinh khủng thổi quét.

Cách ức dặm, quái nhân chắp hai tay sau lưng, cực kỳ tự phụ nói:

- Lần này chắc chắn có thể giết bà lão kia, chờ bà lão chết thì tru sát Huyền Thiên dễ như trở bàn tay với ta.

Viên Không Tiên Quân cười nói:

- Tiên sinh đừng tự phụ như thế. Bà lão kia cũng là cao thủ thần toán, không chừng đã tính ra vị trí của người và ta, giết ngược lại hai ta.

Đông Vân Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân không xen lời, lòng rung động. Cường giả thần toán không quá lợi hại trong Tiên giới, nhưng ở nơi sát khí bốn phía như vô nhân cấm khu thì cường giả thần toán là vô địch.

Trên đường đi Đông Vân Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân đã biết sự lợi hại của quái nhân, thủ đoan công kích thật là xuất thần nhập hóa, không thể tưởng tượng.

Quái nhân hừ lạnh một tiếng:

- Ta biết chỉ dựa vào một kích giết không được nàng, chắc chắn nàng sẽ ngược lại ngươi và ta. Cho nên ta dùng tam tuyệt sát, kích thứ nhất chỉ là mồi, dụ nàng chặn lại rồi mới tấn công tiêu hao bài bố của nàng. Kích thứ hai, ba là tuyệt học cả đời ta, sẽ chôn vùi nàng.

Bỗng phương xa vang tiếng nổ ầm ĩ, dãy núi sập biến thành bột phấn.

- Bà lão kia phản kích, nàng bài bố lực lượng đã bị ta dụ đi, không còn sức đỡ kích thứ hai. Ta dụ nàng ra tay, dùng đại pháo đổi mệnh, máu của ta thấm nhuần cây liễu làm nàng nghĩ lầm ta ở chỗ đó.

Quái nhân mỉm cười nói:

- Nàng không biết mình đánh hụt. Ta lo nàng có đềp hòng nên dự bị kích thứ ba, đây là tam tuyệt sát. Đừng nói là nàng, Tiên Quân nổi trội nhất trong hai cung rơi vào tam tuyệt sát của ta cũng sẽ chết!

Viên Không Tiên Quân thán phục, đang định nói gì thì quái nhân biến sắc mặt.

Quái nhân hét thất tanh:

- Nàng hiểu nhị tuyệt sát? Mọi người mau đi đi!

Viên Không Tiên Quân ấy bảo bích không kim trạc ra tay. Vạn Chú Đạo Quân biến thành cái bóng. Đông Vân Tiên Quân cưỡi gió lướt đi. Lúc này thiên địa rung lắc dữ dội, thiên địa bên cạnh ba người lục tục sụp đổ, uy lực không tưởng tượng nổi bộc phát.

Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, Đông Vân Tiên Quân, quái nhân bị dư âm uy lực khủng bố quét trúng, chưa đáp xuống đất thì quái nhân biến sắc mặt.

Quái nhân lạnh lùng nói:

- Đừng dừng lại, còn tam tuyệt sát!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Uy lực vô biên vô hạn bùng nổ. May mắn bốn người trốn nhanh nhưng cơ thể thủng lỗ chỗ, bị thương nặng.

- Tứ tuyệt sát! Hợp sức đối kháng có lẽ còn đường sống!

Quái nhân hộc máu liều mạng trốn. Vị trí bốn người đứng sụp dổ biến thành lỗ đen khủng bố kéo bọn họ vào trong. Bốn người là Đạo Quân, tuy Vạn Chú Đạo Quân vẫn ở cảnh giới Tiên Vương cũng gã là cao thủ đẳng cấp Đạo Quân. Bốn người hợp tác suýt bị hố đen đè nát bấy. Phải liều mạng mới chạy thoát phạm vi hố đen bao phủ.

Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, quái nhân đứng vững, đột nhiên hư không chấn động, một con sông lớn ầm ầm tràn đến.

Ánh mắt quái nhân tuyệt vọng, người run run lẩm bẩm:

- Ngũ tuyệt sát, bày ra ngũ tuyệt sát phải tính ra năm vị trí đối thủ đặt chân, mỗi hướng có ức vạn khả năng. Làm sao có ai tính ra ngũ tuyệt sát được . . .

Âm khí sông lớn cực kỳ âm trầm, chưa đến gần bốn người đã đóng băng bọn họ. Bóng người lắc lư giữa sông, tay cầm lưỡi hái xiềng xích, lưỡi liềm dài vung lên cắt đầu Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, quái nhân.

Lúc này âm hà rung lắc dữ dội, con sông nhanh chóng rút đi. Bóng người giữa sông rút về hư không, biến mất.

Đám người Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân sợ teo tim nhìn quái nhân.

Quái nhân sững sờ nửa ngày, thở phào cười nói:

- Ta cứ tưởng có ai thật sự tính ra ngũ tuyệt sát, hóa ra chỉ có tứ tuyệt sát. Bà lão đó chỉ có thể xuất động tứ tuyệt sát, không cách nào thi triển ngũ tuyệt sát được. Nhưng tứ tuyệt sát cũng lợi hại, nếu ta dốc sức ra sẽ làm được. Bản lĩnh của nàng không cao minh hơn ta bao nhiêu.

Phương xa, Giang Nam cúi đầu nhìn Quỷ Bà Thiên rút gậy lên mặt đất, nhíu mày hỏi:

- Tại sao bà bà không phát động một kích cuối cùng?

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, giọng khàn khàn nói:

- Bệ hạ thứ lỗi, đời này lão thân chưa từng giết sinh linh nào. Hiếm khi lão thân gặp một đồng đạo, không nhẫn tâm . . .

Giang Nam khẽ thở dài:

- Bà bà, người quá lương thiện. Bà bà không giết hắn nhưng hắn sẽ giết bà bà. Lần này bà bà tha cho hắn, tương lai hắn sẽ lại ra tay với hai ta.

Quỷ Bà Thiên do dự hỏi:

- Chắc không đâu? Lão thân tha cho hắn, để hắn biết ta lợi hại hơn hắn về thần toán, lại tha cho hắn một mạng, chắc hắn sẽ biết khó mà lui.

Giang Nam bình tĩnh hỏi:

- Nếu hắn không biết khó mà lui, lại lần nữa giết bà bà thì sao?

Quỷ Bà Thiên ngần ngừ.

Giang Nam thở dài:

- Nếu hắn lại ra tay thì để ta giải quyết hắn đi. Bà bà, sau khi người tìm được xuất thân của mình hãy trở về tam giới. Bà bà quá lương thiện, Tiên

giới . . .

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Không thích hợp bà bà, nếu ở lại Tiên giới bà bà sẽ chết.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên đi sâu vào vô nhân cấm khu. Hai người dần đến một nơi kỳ lạ, nó giống một thế giới khác, một thế giới khác với Tiên giới. Di tích tiền sử, cây cối cổ xưa, tinh cầu lụi tàn, tinh hạch lộ ra ngoài. Thậm chí có vài chỗ giữ lại nguyên sinh thái thời đại tiền sử.

Tại đây cảm ứng tiên đạo rất yếu ớt, thay thế là hỗn loạn. Các loại đại đạo tiền sử hỗn loạn giao hòa chế tạo ra khu vực kỳ lạ.

Tại đây không thể sử dụng bất cứ đại đạo nào, đừng nói đại đạo tiền sử, dù là Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam cũng nằm yên trong người hắn, không nhúc nhích được.

Giang Nam thử thúc giục thần thông nhưng không phát huy ra chút uy lực nào được. Giang Nam thúc giục Vạn Chú Thiên Chung, chuông không nhúc nhích. Giang Nam thử thần thức truyền âm, thần thức không thể rời khỏi người hắn.

Đây là một khu vực tịch diệt, hoàn toàn yên tĩnh. Hét to không được hồi âm, yên lặng đáng sợ.

Nơi quái dị này không có tiền sử cấm khu, hết thảy yên tĩnh, đối lập hoàn toàn với cảnh tượng hỗn loạn đại đạo tiền sử giao hòa.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên càng chú ý cẩn thận hơn. Không thể sử dụng pháp lực pháp bảo nghĩa là khi nguy hiểm đến, Giang Nam, Quỷ Bà Thiên ít có cách đối phó hơn, nguy hiểm càng trí mạng.

May mắn thần toán cả Quỷ Bà Thiên vẫn còn, hai người đi đường gần cát tránh hung, không gặp nguy hiểm nào không thể giải trừ.

Giang Nam bỗng đứng lại, nhỏ giọng nói:

- Phía trước có sinh linh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2283: Tiên Thiên Pháp Bảo Hoang Dại.

Tim Quỷ Bà Thiên đập nhanh, vội chạy qua xem. Trước mắt hai người là núi non trập trùng, giữa núi có vật khổng lồ ngủ say, vang tiếng ngáy.

Đó là một con rồng to, tân hình như ngọn núi, lưng rồng một dải cờ to khẽ run.

Rồng rít thở phun ra hai luồng khói trắng dài, hơi thở ra dài mấy ngàn dặm rồi hút lại vào lỗ mũi, thổi vô số cây cối trong khu vực tịch diệt sụp đổ. Khi con rồng hít vào, những cây cối viễn cổ lại đứng thẳng.

Giang Nam ngơ ngác nhìn con rồng to thở ra thì lỗ mũi phun hai luồng khói trắng, người run lên.

- Không đúng!

Giang Nam hét thất thanh:

- Đây là . . . Tiên thiên pháp bảo!

Luồng khói ra vào trong lỗ mũi con rồng to là hai tiên thiên bất diệt linh quang!

Hít thở tiên thiên bất diệt linh quang, đây rốt cuộc là cái gì?

Đương nhiên là một tiên thiên pháp bảo do tiên thiên bất diệt linh quang tổ thành.

Giang Nam từng nghe, gặp tiên thiên pháp bảo đều trong hình dạng pháp bảo, đây là lần đầu tiên hắn thấy tiên thiên pháp bảo có hình dạng sinh vật.

Quỷ Bà Thiên hưng pahná, run giọng nói:

- Bệ hạ, đây là tiên thiên pháp bảo hoang dại sao?

- Tiên thiên pháp bảo hoang dại?

Giang Nam giật mình, bật cười nói:

- Chẳng lẽ tiên thiên pháp bảo còn chia ra hoang dã với nuôi trong nhà?

- Tiên thiên pháp bảo chẳng phải là thiên địa dưỡng sao?

Quỷ Bà Thiên tò mò hỏi:

- Hay do con người chế tạo?

Giang Nam sửng sốt, hắn cũng không biết tiên thiên pháp bảo rốt cuộc là người chế tạo hay sinh ra tự nhiên. Trong Tiên giới không ai nói đến lai lịch tiên thiên pháp bảo.

Nếu là linh bảo trời sinh đất dưỡng thì thôi, nếu do con người luyện chế, vậy người có thể luyện ra tiên thiên pháp bảo là tồn tại đẳng cấp gì?

- Bất Không Đạo Nhân định chế tạo tiên thiên pháp bảo và đã tạo ra một tiên thiên bất diệt linh quang. Nói vậy là tiên thiên pháp bảo có thể không phải báu vật trời ính đất dưỡng, con người tạo ra pháp bảo được, con rồng to này . . .

Giang Nam đánh giá con rồng nằm giắt ngang, không cam lòng khẳng định:

- Con rồng trông như sinh linh kogiống tiên thiên pháp bảo được chế tạo ra. Hưm, không biết có thể vác nó về nhà từ từ nghiên cứu không?

Quỷ Bà Thiên suy tính một phen, xung quanh rồng to không có gì nguy hiểm. Giang Nam tiến tới gần con rồng. Nó như sinh vật sống, vảy rồng lấp lánh ánh sáng kim loại phản chiếu thân hình và khuôn mặt Giang Nam rõ ràng.

Con rồng to dường như thật sự hít thở, bụng phập phồng, chấn động mặt đất khẽ run.

Càng đến gần Giang Nam càng kinh thán, cho rằng 'con' tiên thiên pháp bảo này không phải báu vật nhân loại chế tạo ra mà là tiên thiên pháp bảo trời sinh đất dưỡng.

Giang Nam nâng bụng con rồng, gồng sức đẩy lên trên:

- Nặng quá!

Con rồng to bị Giang Nam nâng lên hơi nhúc nhích, hắn không thể hoàn toàn nâng nó lên.

Dù không thể sử dụng pháp lực nhưng cơ thể Giang Nam nổi trội trong Tiên Quân, cân nặng con rồng vượt qua tưởng tượng của hắn. Sức mạnh cơ bắp của Giang Nam không thể nâng con rồng.

Giang Nam gầm lên, cơ thể to ra, cơ bắp nhô ra. Trong khoảnh khắc Giang Nam biến thành người khổng lồ, hắn dốc hết sức đẩy lên. Con rồng to quay đầu, cái đầu to khổng lồ đối diện Giang Nam, dường như nó khá tò mò sinh linh nhỏ bé trong mắt mình.

Giang Nam phớt lờ, hắn dốc hết sức mạnh cuối cùng nhấc nửa người con rồng to lên.

Con rồng to tò mò hỏi:

- Ngươi đang làm gì?

Giang Nam giật mình ném nửa người con rồng to xuống, lắp bắp hỏi:

- Ngươi có thể nói chuyện?

Con rồng to lắc đầu vẫy đuôi:

- Đương nhiên có thể.

Tứ chi con rồng to chấm đất, nó đứng thẳng, duỗi người ra, từ trên cao nhìn xuống Giang Nam.

Con rồng to nghiêng đầu, tò mò hỏi:

- Tồn tại thấp hèn nhỏ bé mà kỳ lạ, ngươi quấy rầy ta nghỉ ngơi. Trước kia có nhiều tồn tại nhỏ bé thấp hèn quấy rầy ta, đòi thu ta, bọn họ bị ta phun một hơi thành tro tàn. Hiện tại ngươi quấy rầy ta, ta . . .

Giang Nam dứt khoát cúi đầu:

- Xin lỗi!

Con rồng to sửng sốt, giơ vuốt to gãi vảy trên đầu, không biết làm sao:

- Không sao, ta chỉ chợp mắt một lúc.

Giang Nam xoay người, từng bước rời đi, trán toát mồ hôi lạnh. Quỷ Bà Thiên cũng đổ mồ hôi như tắm. Hai người rón rén rời đi, được một khoảng thật xa thì co giò cắm đầu chạy nhanh như chớp, giây lát biến mất.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên chạy ra mấy ngàn vạn dặm mới dừng lại, lòng thầm sợ hãi nhìn nhau.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Con rồng to đó rốt cuộc là tiên thiên pháp bảo hay sinh linh trời sinh đất dưỡng?

Quỷ Bà Thiên hoang mang nói:

- Lão thân cũng không biết, thật là sinh vật đáng sợ. May mắn bệ hạ thông minh, không oai phong đòi thu nó, nếu không lớn chuyện. Con rồng này rốt cuộc là thứ gì đây?

Giang Nam suy tư giây lát, đột nhiên nhớ một chuyện, nghiêm túc nói:

- Ta biết rồi! Cường giả thời đại thần đạo tiền sử chế tạo ra pháp bảo Thần Mẫu Đạo Quân có thể độ qua tịch diệt kiếp, kết quả Thần Mẫu Đạo Quân sinh ra linh trí! Con rồng to này rất có thể được người tạo ra, mong sử dụng nó độ qua tịch diệt kiếp. Con rồng to giỏi hơn Thần Mẫu Đạo Quân, luyện thành tiên thiên pháp bảo, độ tịch diệt kiếp, nhưng không biết sao nó sinh ra linh trí.

Quỷ Bà Thiên nghi hoặc hỏi:

- Theo lời bệ hạ nói thì chủ nhân tiên thiên pháp bảo này chưa chết mứi đúng, tại sao không thấy chủ nhân con rồng to?

Giang Nam nhíu mày, hắn cũng khó hiểu.

Nếu người rèn tạo báu vật này còn sống thì sẽ không để con rồng to trong vô nhân cấm khu. Nếu người kia chết thì đã chết như thế nào?

Tiên thiên pháp bảo như thế có thể độ qua tịch diệt kiếp, ai xử lý được tồn tại đó?

Giang Nam dở khóc dở cười:

- Chẳng lẽ là hoang dại thật?

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Trong vô nhân cấm khu đúng là thứ gì cũng có, không biết con đường phía trước còn gì nữa.

Trong khu vực tịch diệt không thể sử dụng pháp lực gì, cường giả thần toán kia không cách nào xuống tay với Giang Nam, Quỷ Bà Thiên, trên đường đi khá bình tĩnh.

Nhưng khu vực tịch diệt vô cùng rộng lớn, Giang Nam, Quỷ Bà Thiên đi nửa năm, không biết đi bao xa mãi chưa đến tận cùng. Giang Nam nghi ngờ khu vực tịch diệt này vĩnh viễn không có tận cùng.

Với tốc độ của Giang Nam đi mấy bước là có thể vượt qua vũ trụ to lớn như tam giới, dù là Tiên giới, hắn chỉ cần mất mấy chục này là đi xong. Nếu sử dụng hư không sáu, bảy trọng, Giang Nam thậm chí đi từ đầu này Tiên giới đến đầu bên kia.

Giang Nam đi khu vực tịch diệt đã nửa năm, nếu không phải Quỷ Bà Thiên luôn cảm ứng được hơi thở đồng nguyên với mình, hắn cho rằng đã lạc mất trong mảnh đất hoang vắng này.

- Vô nhân khu lớn như vậy, dù Tiên Đế, Tiên Tôn để lại nhiều hậu chiêu cũng không thể nào trong thời gian năm, sáu mươi ức năm hoàn toàn luyện hóa mảnh đất này thành Tiên giới đi?

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu hoàn toàn khai phá vô nhân khu, nơi này sẽ là mảnh đất Huyền Châu, ha ha ha ha ha ha!

Quỷ Bà Thiên lộ vẻ mặt mừng rỡ, cười nói:

- Bệ hạ, ta cảm ứng được mảnh đất mình xuất thân, rất gần!

Giang Nam phấn khởi, hắn bỗng cảm thấy người nhẹ hẫng, tất cả pháp lực lại có thể sử dụng, không chút áp lực.

Chương 2284: Vạn Chú. (1)

Giang Nam khẽ kêu:

- Lạ lùng. Dù là biên giới vô nhân khu cũng có tác dụng áp chế tiên đạo, trong khu vực tịch diệt không dùng được một chút pháp lực nào. Tại sao chỗ này vận dụng được pháp lực, hoàn toàn không trúc trắc gì?

Nơi cách sau lưng Giang Nam, Quỷ Bà Thiên xa thật xa, bên ngoài khu vực tịch diệt, Vạn Chú Đạo Quân nhắm chặt mắt.

Vạn Chú Đạo Quân bỗng mở mắt ra, chỉ tay cười nói:

- Các vị đạo hữu, ta đã cảm ứng được vị trí Chú Đạo thiên đàn, ở đằng đó!

Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân phấn chấn tinh thần.

Viên Không Tiên Quân cười hỏi:

- Vạn Chú Tiên Vương, ngươi có nắm chắc nhờ vào lực lượng Chú Đạo thiên đàn cưỡng ép thu về Vạn Chú Thiên Chung được không?

Vạn Chú Đạo Quân cất bước tiến tới, cười to bảo:

- Chú Đạo thiên đàn tụ tập vô số người tài trí thông thiên luyện chế ra báu vật độ kiếp Chú Đạo thiên đàn, báu vật này không phải loại hung dữ như Thần Mẫu Đạo Quân mà luyện tất cả tinh hoa chú đạo của ta. Năm xưa ta cũng là một trong các nhân vật chủ yếu luyện bảo, nếu không phải chú đạo của ta đột nhiên bị . . .

Mặt Vạn Chú Đạo Quân vặn vẹo dữ tợn, lạnh lùng nói:

- Bị ma đầu kia giết một nửa người thì không chừng đã độ qua tịch diệt

kiếp!

Đông Vân Tiên Quân kinh ngạc hỏi:

- Là ma đầu gì?

Vạn Chú Đạo Quân không muốn nhắc đến Vạn Vật Đạo Tổ, gã lắc đầu, nói:

- Chúng ta mau đi đi, các vị hãy giúp ta một tay, gia cố cùng ta là ta có thể điều động lực lượng Chú Đạo thiên đàn giành lại Vạn Chú Thiên Chung!

Quái nhân không nói không rằng theo sau lưng đoàn người, các tầng ánh sáng vẫn bao phủ gã.

Tuy quái nhân rất muốn đấu thêm mấy lần với Quỷ Bà Thiên nhưng qua ngũ tuyệt sát lần trước, Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân vẫn còn run. Hai người đồng ý đề nghị của Vạn Chú Đạo Quân, tìm Chú Đạo thiên đàn, mượn uy lực của nó lấy về Vạn Chú Thiên Chung rồi giết Giang Nam.

Ở nơi như vô nhân cấm khu, hai cao thủ thần toán đấu pháp rất mạo hiểm, nguy hiểm. Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân là đẳng cấp Đạo Quân, hiếm như lông phượng và sừng lẫn trong Tiên giới, nếu bỗng nhiên chết vì bị cường giả thần toán đánh nhau thì chẳng phải là chết oan?

Quái nhân im lặng, không biết trong lòng gã nghĩ gì. Quái nhân vẫn hợp tác giúp cả đám gần cát tránh hung đi đến Chú Đạo thiên đàn.

Qua mấy chục ngày, cuối cùng đoàn người đến di tích Chú Đạo thiên đàn. Chỗ khác trong vô nhân cấm khu toàn là cây cối to lớn, thực vật kỳ lạ. Nhưng ở Chú Đạo thiên đàn thì không có một cọng cỏ, một mảnh đổ nát thê lương, các cây cột đá gãy đổ, bia đá sụp xuống, khắp nơi đầy vết máu khô.

Nhìn di tích thiên đàn hùng vĩ có thể thấy thời đại chú đạo phồn vinh

hưng thịnh, là thời hoàng kim, vượt qua tiên đạo bây giờ.

Nơi đây tràn ngập hơi thở đại đạo quái dị, là hơi thở chú đạo, chưa bị tịch diệt kiếp phá hủy hết.

Tòa Chú Đạo thiên đàn to lớn không vượt qua tịch diệt kiếp, khi đó vô số sinh linh đứng trên tòa thiên đàn khổng lồ tế trời, tế thiên đàn, dùng hết lực lượng định vượt qua tai họa tận thế.

Khi ấy thần luân hủy diệt, chỉ có thiên đàn là sừng sững trong thiên địa tan vỡ. Các sinh linh đứng trên Chú Đạo thiên đàn cầu phúc. Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân đến, biến tất cả sinh linh trên thiên đàn thành xương khô, hủy diệt mọi sinh mệnh.

Chú Đạo thiên đàn trôi nổi trong mảnh tĩnh mịch cuối cùng rơi vào vô nhân cấm khu.

Chỉ có Vạn Chú Đạo Quân dựa vào Vạn Chú Thiên Chung là sống sót.

Tuy kiến trúc mặt ngoài Chú Đạo thiên đàn đã bị hủy hoại hoàn toàn, uy lực pháp bảo bị tịch diệt kiếp phá hủy gần hết nhưng còn giữ lại một phần tinh hoa chú đạo.

Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân, nhìn quanh, lòng rung động. Bọn họ cảm nhận được năng lượng khủng bố ngủ say trong pháp bảo Chú Đạo thiên đàn.

Năng lượng này hủy thiên diệt địa, uy lực cường đại chỉ đứng sau tiên thiên pháp bảo khủng bố. Nhưng năng lượng này ngủ say, khó mà thức tỉnh.

Đi đến đây Vạn Chú Đạo Quân đột nhiên thở phào, cười nói:

- Các vị đạo hữu, nơi này tụ tập trí tuệ của vô số người, vô số thiên tài địa bảo chế tạo ra vật độ kiếp.

Ánh mắt Vạn Chú Đạo Quân đầy hoài niệm, bình tĩnh nói:

- Năm xưa tồn tại cường đại nhất chú đạo trước kia cảm ứng được đại đạo thời đại chú đạo suy kiệt, đang héo tàn, biết tịch diệt kiếp giáng xuống. Thế là sử dụng vô số tồn tại chế tạo ra báu vật này.

Vù vù vù vù vù!

Gió tà thổi qua phế tích, vô số âm linh tiền sử bay tới bay lui, chúng chui ra từ tường đổ gạch vỡ thiên đàn, đứng trong gió lạnh.

Đó là sinh linh chú đạo chết trong tịch diệt kiếp, bọn họ tế tự trên thiên đàn, vào lúc sự sống bồng bột nhất bị Tịch Diệt Đạo Nhân phá hủy, âm linh bị nhốt trong Chú Đạo thiên đàn.

Các âm linh bay lượn trong gió hướng tới Đông Vân Tiên Quân, quái nhân, Vạn Chú Đạo Quân, Viên Không Tiên Quân. âm linh im lặng, mọi ánh mắt nhìn vào Vạn Chú Đạo Quân, nhìn gã chằm chằm. Có lão nhân tóc bạc phơ, có đế hoàng cao cao tại thượng, có phụ nữ và trẻ em, có kẻ khuyết tật, tất cả âm linh nhìn Vạn Chú Đạo Quân chằm chằm.

Vạn Chú Đạo Quân run run, quỳ xuống, đầu sát đất:

- Ta có lỗi với các ngươi, ta sợ, không cùng các ngươi cùng sống cùng chết.

- Các ngươi tôn kính ta, bởi vì ta là Đạo Quân, xem ta như hy vọng để độ qua tịch diệt kiếp. Còn ta chỉ muốn chui vào Vạn Chú Thiên Chung trốn tịch diệt kiếp.

- Ta sợ Tịch Diệt, ta sợ Vạn Vật Đạo Tổ . . .

Vù vù vù vù vù!

Không biết là gió tà thổi hay tiếng gào khóc của Vạn Chú Đạo Quân. Bờ vai gã run run, đầu vùi sâu vào phế tích.

Các quái nhân trong gió tà nhìn Vạn Chú Đạo Quân, không phát ra chút

thanh âm. Vạn Chú Đạo Quân gào khóc. Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân thấy buồn bã. Thời đại chú đạo đã hoàn toàn bị hủy, chỉ còn lại Đạo Quân này cô độc sống trên đời.

Đạo Quân cường đại biết bao.

Giờ phút này, Vạn Chú Đạo Quân khóc như đứa trẻ, làm người sinh ra lòng trắc ẩn, thương hại.

Vạn Chú Đạo Quân có tấm lòng son, gã dập đầu trước quái nhân nhỏ yếu hơn mình rất nhiều, khẩn cầu tha thứ.

Thật lâu sau Vạn Chú Đạo Quân đứng dậy, đờ đẫn nhìn các khuôn mặt quen thuộc, lẩm bẩm:

- Các ngươi yên tâm, tương lai ta sẽ hồi sinh các ngươi, thời đại của chúng ta không kết thúc, đạo của chúng ta bất diệt, ta chắc chắn sẽ . . .

Gió tà biến mất, âm linh đầy trời cũng mất.

Vạn Chú Đạo Quân cất bước đi tới. Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, quái nhân theo sau, không thấy rõ mặt Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân trầm giọng nói:

- Các vị, đằng trước là trung tâm Chú Đạo thiên đàn, xin các vị giúp ta một tay, gia cố cho ta để triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung!

Viên Không Tiên Quân cười to bảo:

- Vạn Chú Tiên Vương, hy vọng sau khi ngươi lấy được Vạn Chú Thiên Chung sẽ giữ lời tru giết Huyền Thiên.

Khóe mắt Vạn Chú Đạo Quân run rẩy, nói:

- Các ngươi yên tâm, Huyền Thiên chết chắc!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2285: Vạn Chú. (2)

Ba người đi theo Vạn Chú Đạo Quân hết mấy ngày mới tới trung tâm Chú Đạo thiên đàn. Khắp nơi đầy dấu vết chiến đấu còn sót lại, xương vụn, máu nhuộm tế đàn.

Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, quái nhân, Vạn Chú Đạo Quân nhìn xung quanh, lòng thầm sợ hãi. Nói trận đấu chẳng bằng bảo đây là đồ sát, cuộc đồ sát nghiêng về một phía.

Có thể xuất hiện tại đây toàn là tồn tại mạnh nhất thời đại chú đạo, những người này bị đồ sát sạch trong Chú Đạo thiên đàn.

Đây là việc Tịch Diệt Đạo Nhân đã làm.

Tâm tình Vạn Chú Đạo Quân trở về như cũ, đại đạo quanh thân, nhiều cỡ mấy vạn.

Vạn Chú Đạo Quân trầm giọng nói:

- Các vị đạo hữu, ở đây ta có thể điều động lực lượng Chú Đạo thiên đàn. Nhưng bây giờ pháp lực của ta không đủ, còn cần các ngươi trợ giúp.

Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân đồng thanh kêu lên:

- Tất nhiên!

Tiên đạo bay lượn quanh thân Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân, cũng nhiều cỡ mấy vạn giao hòa với đại đạo của Vạn Chú Đạo Quân, chiếu rọi phạm vi mấy trăm vạn dặm sáng tỏ.

Vạn Chú Đạo Quân là nhân vật đẳng cấp Đạo Quân, Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân cũng là Đạo Quân. Ba cường giả hợp sức, Chú

Đạo thiên đàn chấn động kêu ầm ĩ. Vô số gạch bể ngói nát thê lương bay lên, tự động ghép lại, gầy dựng các kiến trúc hùng vĩ, các bia đá, cây cột đá, cung điện.

Vạn Chú Đạo Quân nhìn quái nhân, trầm giọng hỏi:

- Vị đạo hữu này, ngươi không giúp đỡ ta sao?

Ánh sáng lấp lánh quanh thân quái nhân, gã lắc đầu, nói:

- Vạn Cú, ngươi nên biết ta tinh thông thần toán, sao có thể bị ngươi ám toán?

Quái nhân thụt lùi, một bước cách mấy ngàn vạn dặm, súc địa thành thốn lao nhanh ra ngoài Chú Đạo thiên đàn.

Đông Vân Tiên Quân kinh ngạc hỏi:

- Đạo hữu, ngươi nói vậy là sao?

Tim Viên Không Tiên Quân rớt cái bịch, lạc giọng hỏi:

- Tiên sinh, tại sao ngươi thụt lùi?

Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân đột nhiên cảm thấy năng lượng dồi dào ngủ ay trong Chú Đạo thiên đàn dần thức tỉnh. Năng lượng hùng hồn biết mấy, xuyên suốt chú đạo và không gian hiện tại, xuyên suốt thời gian chậm rãi thả ra nguồn năng lượng.

Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân cảm giác uy lực khủng bố tỏa định mình, đè ép hai người không thể nhúc nhích.

Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân sợ hết hồn, cảm giác năng lượng xói mòn, bị hút khỏi cơ thể. Đạo quả hai người ký thác trong hư không bí ẩn ở Tiên giới cũng bị hút năng lượng.

Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân bị hiến tế, hiến tế cho Vạn

Chú Đạo Quân, cho Chú Đạo thiên đàn, cho chú đạo.

Quái nhân từng bước đi xa, thanh âm văng vẳng truyền vào tai hai Đạo Quân:

- Ta rút lui bởi vì ta sớm đã biết mưu kế của Vạn Chú. Hắn không muốn dùng Chú Đạo thiên đàn triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung mà muốn mượn Chú Đạo thiên đàn nuốt trọn các ngươi, dể các ngươi trở thành chất dinh dưỡng chú đạo, trợ giúp hắn đột phá, thành tựu Tiên Quân. Hắn muốn khống chế một phần uy lực Chú Đạo thiên đàn, dùng máu và đạo của Kế Đô kích hoạt thiên đàn.

- Tiên sinh . . .

Viên Không Tiên Quân khó khăn quay đầu, cay đắng hỏi:

- Tại sao ngươi không nói sớm? Ngươi còn nhớ không? Ngươi thiếu ta một nhân tình. Đây chính là nhân quả . . .

- Ta đến giúp ngươi xóa sổ Huyền Thiên là đã trả lại nhân tình, giải quyết nhân quả.

Quái nhân đi ra khỏi Chú Đạo thiên đàn, thản nhiên nói:

- Ngươi yên tâm, ta sẽ giết Huyền Thiên giáo chủ, kết thúc tâm nguyện của ngươi. Mới rồi ta không nói là vì . . .

Quái nhân đứng bên ngoài thiên đàn, khẽ nói:

- Ta muốn nhìn xem uy lực của chú đạo. Hợp tác với Vạn Chú, nương nhờ uy lực Chú Đạo thiên đàn là ta có thể tiêu diệt cao thủ thần toán, Huyền Thiên giáo chủ, kết thúc nhân quả này. Vạn Chú, có cần hợp tác không?

Vạn Chú Đạo Quân đã hoàn toàn khống chế Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, ngoái đầu nhìn quái nhân.

Quái nhân lạnh nhạt nói:

- Ngươi đừng có ý định gì, ngươi không nuốt ta được. Hơn nữa trong vô nhân cấm khu này ngươi cần nhờ vào thần toán của ta.

Vạn Chú Đạo Quân mỉm cười nói:

- Tốt, hợp tác đi.

Lúc này thân thể, đại đạo, thần thức, pháp lực của Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân nhanh chóng héo mòn. Năng lượng đạo quả hai người ký thác trong Tiên giới cũng bị xói mòn. Năng lượng, đại đạo cuồn cuộn xuyên qua hư không, vượt qua tầng tầng cấm khu ùa vào Chú Đạo thiên đàn.

Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân gầm rống, vùng vẫy chạy trốn. Nhưng áp lực từ Chú Đạo thiên đàn làm hai người giãy dụa chỉ uổng công.

Trong Tiên Tôn, Ngọc Kinh Tiên Quân ngồi đoan trang chợt có linh cảm, vội đứng dậy đi ra tiên thành nhìn hướng Viên Không tiên tành. Tòa tiên thành to lớn hình tròn dần sụp đổ. Các tòa cung điện giao nhau từ không trung rơi xuống, xuyên qua các tầng hư không kéo đuôi lửa dài đập vào Tiên giới.

Ngọc Kinh Tiên Quân giật mình. Đạo quả của Viên Không Tiên Quân bị lực lượng kỳ diệu kéo ra khỏi hư không. Đạo quả nhanh chóng héo rút, trong đạo quả hiện ra khuôn mặt của Viên Không Tiên Quân.

Khuôn mặt Viên Không Tiên Quân nhăn nhó đau đớn, hét to:

- Sư tôn cứu ta! Ta bị Vạn Chú khống chế . . .

Các Tiên Quân cổ xưa trong Tiên Tôn cung bị kinh động, các tân hình cường đại hiện ra, trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng.

- Viên Không . . .!

Ngọc Kinh Tiên Quân kiềm nén nỗi kinh hoàng, vội quát to:

- Ngươi hãy cố chống, ta điều động lực lượng Tiên Tôn cung, thỉnh tiên thiên thần đăng sẽ cứu được ngươi! Các vị đạo hữu, Vạn Chú muốn giết Viên Không, xin các vị hãy giúp ta một tay!

Tiên đạo rực rỡ tỏa sáng quanh thân Ngọc Kinh Tiên Quân bắn lên cao, chiếu sáng Tiên Tôn cung.

Các Tiên Quân lên tiếng:

- Nên giúp!

Tự Nhiên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Ngọc Kinh sư huynh, đã muộn . . .

Lúc này Đông Vân mười bốn châu Tiên giới cũng dấy lên sóng gió, đột nhiên đạo quả của Đông Vân Tiên Quân vỡ nát.

Trong một ngày hai Đạo Quân chết chấn kinh Tiên giới.

Đông Vân Tiên Quân là thiên tài mới thăng lên Tiên Quân, thực lực và nội tình không thể sánh bằng những tồn tại đã thành tựu Đạo Quân từ lâu. Đông Vân Tiên Quân chết trong vô nhân cấm khu không khó hiểu, nhưng Viên Không Tiên Quân đã chứng đạo Tiên Quân hàng ức năm, gã chết làm nhiều người bất ngờ.

Ngọc Kinh Tiên Quân thẫn thờ thật lâu:

- Viên Không ơi Viên Không, tại sao là ngươi chết?

Viên Không Tiên Quân là đệ tử của Ngọc Kinh Tiên Quân, nhiều Tiên Quân trong Tiên Tôn cung thông cảm cho nỗi đau đớn của gã, thi nhau an ủi. Ngọc Kinh Tiên Quân lắc đầu, đóng cửa từ chối tiếp khách.

Ngọc Kinh Tiên Quân không đau lòng, gã chỉ thắc mắc.

- Ngươi cực kỳ tinh ranh lại có nhiều bí mật, dám tính kế cả ta, tại sao là ngươi chết?

Ngọc Kinh Tiên Quân khó hiểu là Viên Không Tiên Quân chết như thế nào, đạo quả của gã vỡ trước mắt Ngọc Kinh Tiên Quân, hoàn toàn biến thành hư ảo, không phải trò bịp. Các Tiên Quân khác trong Tiên Tôn cung làm chứng điều này.

- Viên Không đã chết, hắn là nhân vật mấu chốt để ta thoát khỏi nhiều nhân quả dây dưa thành tựu Thiên Quân. Viên Không chết, nhiều hậu chiêu của ta bị rối loạn. Vạn Chú đáng chết!

Chương 2286: Đế Trảm Linh Bảo Tại Đây.

Giờ phút này, Đông Vân mười bốn châu rối bời. Đông Vân Tiên Quân chết không gây náo động như Viên Không Tiên Quân nhưng các Tiên Vương Đông Vân mười bốn châu pahạp phồng lo sợ.

Bên cạnh Đông Vân mười bốn châu là vật khổng lồ Huyền Châu, khi Đông Vân Tiên Quân còn sống có hắn và Huyền Thiên giáo chủ đánh lôi đài, Tiên Vương không cần sợ nguy hiểm gì.

Nhưng Đông Vân Tiên Quân đã chết, Tiên Vương khác phải hết sức cẩn thận bị Huyền Châu xâm lăng.

Hiện giờ thế lực Huyền Châu trướng to, trừ Tiên Quân hai cung ra, những người khác khó thể áp chế.

Ngày hôm sau khi Đông Vân Tiên Quân thân chết đạo tiêu, Đạo Vương, Tịch Thiên Vương Huyền Châu đến phúng viếng. Các Tiên Quân hai cung phái người đến phúng viếng, tỏ ý lôi kéo.

Các thuộc hạ cũ của Đông Vân Tiên Quân không thiếu trung thần nghĩa sĩ, bảo vệ huyết mạch của Đông Vân Tiên Quân, trong đó Huyền Vũ Tiên Vương tọa kỵ của Đông Vân Tiên Quân dẫn đầu. Nhưng đối diện nhiều sứ giả Tiên Quân, Huyền Vũ Tiên Vương hiểu rằng nếu không chọn đầu vào một phương thì sẽ đối mặt tai họa ngập đầu.

Sứ giả các Tiên Quân hứa hẹn đủ điều, trong ngôn ngữ chứa lưỡi dao nói rõ nếu không đầu phục Tiên Quân sau lưng bọn họ sẽ bị gì.

Huyền Vũ Tiên Vương đang không biết làm sao thì Đạo Vương mỉm cười nói:

- Huyền Vũ đạo hữu, hai cung quá xa, Huyền Châu rất gần.

Tim Huyền Vũ Tiên Vương rung lên, bàn bạc với các thuộc hạ Đông Vân Tiên Quân. Phe Đông Vân Tiên Quân đồng ý tiến cử hiền tài Đạo Vương thống lĩnh Đông Vân mười bốn châu.

* * *

Trên Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Đạo Quân luyện hóa tất cả tu vi của Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân, hiến tế máu thịt cho Chú Đạo thiên đàn, mở rộng uy lực Chú Đạo thiên đàn nhiều hơn.

Khí thế của Vạn Chú Đạo Quân tăng lên vùn vụt, trong vùng đất nguyên thủy gã đã tu luyện đến cảnh giới đỉnh Tiên Vương, bây giờ hấp thu hai Đạo Quân, tu vi tăng vọt một hơi lên cảnh giới Tiên Vương đại viên mãn, có cơ sở để thăng cấp Tiên Quân.

Nhưng kiếp trước gã là Đạo Quân, kiếp này ngóc đầu trở lại, tu vi cực kỳ dồi dào, muốn đột phá cần tích lũy kinh người. Năng lượng, đại đạo của hai Đạo Quân không đủ để Vạn Chú Đạo Quân thành tựu Tiên Quân!

Vạn Chú Đạo Quân quát to:

- Chú Đạo thiên đàn, giúp ta một tay!

Trong Chú Đạo thiên đàn dâng trào năng lượng ùa hướng Vạn Chú Đạo Quân.

khí thế Vạn Chú Đạo Quân lại tăng vùn vụt, gã một hơi đột phá vách tường Đạo Quân, thành tựu Tiên Quân!

Vạn Chú Đạo Quân cười to bảo:

- Lên!

Trong Chú Đạo thiên đàn, năng lượng khủng bố, các tòa kiến trúc, các khối bia đá các cây cột đá chấn động không dứt. Vô số chú đạo phù văn hiển hiện, lóe sáng cuốn phong vân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chú Đạo thiên đàn rung lắc bần bật, bay lên khỏi mặt đất vô nhân cấm khu lơ lửng trong không trung.

Vạn Chú Đạo Quân xõa tóc ngang vai, chân đạp cương đấu, cắn đầu lưỡi phun ra búng máu.

Vạn Chú Đạo Quân quát to:

- Huyền Thiên, ta dùng lực lượng Chú Đạo thiên đàn cộng với pháp lực Đạo Quân của bản thân ta, không tin không thể tỉuệ hồi Vạn Chú Thiên Chung!

Vạn Chú Đạo Quân dốc hết sức làm phép, Chú Đạo thiên đàn tỏa uy lực khủng bố xông hướng sâu trong vô nhân cấm khu, xé mở các tầng hư không bay tới chỗ Giang Nam.

- Có chuyện gì?

Vạn Chú Đạo Quân giật mình, cảm giác Chú Đạo thiên đàn phát ra uy lực có thể lao ra ức vạn dặm đột nhiên như đồng trâu đất xuống biển, không có bóng dáng.

Vạn Chú Đạo Quân thử lại lần nữa, lần này giống y như trước, uy lực Chú Đạo thiên đàn đến nơi kỳ lạ kia lại biến mất.

- Vạn Chú, ngươi khỏi thử nữa.

Quái nhân đứng bên cạnh Chú Đạo thiên đàn lên tiếng:

- Nơi này và Huyền Thiên giáo chủ cách một khu vực tịch diệt, trong khu vực tịch diệt không thể sử dụng bất cứ pháp lực nào. Chú Đạo thiên đàn của ngươi không thể đột phá phong tỏa của khu vực tịch diệt.

- Khu vực tịch diệt?

Chú Đạo thiên đàn đáp xuống, Vạn Chú Đạo Quân bước xuống thiên đàn, đánh giá quái nhân từ trên xuống dưới.

Vạn Chú Đạo Quân dào dạt hứng thú hỏi:

- Bản thân ta còn không biết trong vô nhân cấm khu có khu vực tịch diệt, vậy mà các hạ biết. Ta rất tò mò, tồn tại như ngươi chắc chắn không phải hạng vô danh trong Tiên giới, rốt cuộc ngươi là ai?

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng nói tiếp:

- Nếu hợp tác với nhau thì đạo hữu hãy lộ mặt ra đi, ta không muốn hợp tác với kẻ giấu đầu lòi đuôi, đến lúc chết cũng không biết chết như thế nào. Nếu ngươi không lộ bộ mặt thật thì ta đành tự mình ra tay!

tiên quang quanh thân quái nhân rút đi, gã cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu, nếu ngươi đã yêu cầu vậy ta sẽ cho ngươi thấy bộ mặt thật.

Vạn Chú Đạo Quân nhìn khuôn mặt quái nhân, người run rẩy, biểu tình khó tin.

Vạn Chú Đạo Quân hét thất thanh:

- Sao có thể là ngươi? Không đúng, không đúng, làm sao có thể là ngươi được?

- Tại sao không thể là ta?

Tiên quang lại bao bọc người quái nhân, gã cười nói:

- Vạn Chú, ta cũng là người có bí mật, bài bố tầng tầng là vì thay da đổi thịt. Nếu không có chút thủ đoạn làm sao đứng vững trong Tiên giới? Đạo hữu, ngươi từng nhận ân huệ của ta, cũng muốn xuống tay với ta sao?

Vạn Chú Đạo Quân như gặp quỷ, vẻ mặt liên tục thay đổi.

Quái nhân hỏi:

- Bây giờ ta có tư cách ngang hàng với ngươi chưa?

Vạn Chú Đạo Quân im lặng giây lát sau khẽ thở dài:

- Có, nhân vật kiêu hùng như ngươi dù là thời đại chú đạo cũng hiếm thấy, tất nhiên có tư cách ngang hàng với ta. Bây giờ chúng ta giết vào khu vực tịch diệt, tìm Huyền Thiên?

Quái nhân lắc đầu, nói:

- Huyền Thiên đã vào trung tâm vô nhân cấm khu, chỗ đó có tồn tại siêu khủng bố. Đế từng đi tới đó, bị trọng thương nặng, thực lực như chúng ta đi vào sẽ chín chết một sống. Chúng ta hãy chờ tại đây, đợi Huyền Thiên quay về ngươi liền triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung là có thể tiêu diệt Huyền Thiên. Ta muốn trừ khử bà lão thần toán kia, kết thúc hết thảy nhân quả, tiếp tục thần hồn tinh khiết.

- Trung tâm vô nhân khu rốt cuộc có cái gì?

Vạn Chú Đạo Quân nhíu mày hỏi:

- Đế là nhân vật khiến Vạn Vật, Ôn Đế, Bất Không, Tịch Diệt chịu thiệt lớn, sao có thể bị thương?

Quái nhân im lặng nửa ngày sau chậm rãi nói:

- Nơi đó là . . . Đạo Quân điện.

* * *

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên đi ra khu vực tịch diệt, bỗng bà lão kích động bước nhanh tới trước.

- Bệ hạ, lão thân cảm ứng được chỗ ta xuất thân ngày càng gần!

Quỷ Bà Thiên run giọng nói:

- Lão thân cảm ứng hơi thở cực kỳ đậm đặc của mảnh đất ta xuất thân, không xa, ngay đằng trước! Vượt qua ngọn núi này là đến nơi.

Giang Nam đi theo Quỷ Bà Thiên, lòng có chút bất an. Nơi này như thế ngoại đào nguyên trong vô nhân cấm khu, bình yên hòa bình, không quái dị như khu vực tịch diệt. Trong khu vực tịch diệt biến mọi người thành phàm nhân, không giống mấy nơi ngoài rìa vô nhân cấm khu tràn đầy nguy hiểm, áp chế tiên đạo.

Nơi này hồn nhiên không giống vô nhân cấm khu mà như đất lành, không có chinh chiến, không có chém giết.

Càng như vậy nỗi lòng Giang Nam càng bất an.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2287: Mạo Hiểm Cầu Sinh. (1)

Vô nhân cấm khu không phải đất lành, ngược lại càng vào sâu càng nguy hiểm hơn, đây là mảnh đất nguy hiểm nhất.

Bất giác Giang Nam và Quỷ Bà Thiên leo lên dãy núi trước mắt, ngọn núi xanh mơn mởn, cây cối rậm rạp, chim hót véo von, hoa thơm ngát, cảnh tượng bình yên như cảnh tiên.

Giây lát sau hai người leo lên đỉnh núi.

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Ta cảm ứng mảnh đất xuất thân nằm dưới núi . . .

Quỷ Bà Thiên ngừng bặt, ngơ ngác nhìn ngọn núi phía đối diện. Giang Nam nhìn theo, hắn giật mình.

Đối diện ngọn núi lớn này là hư không nứt toác, như bức tranh bị đốt nham nhở. Không trung trôi nổi dãy núi lụn bại, cả thế giới tan vỡ tại đây. Dưới núi là hư không loạn lưu vô tận, loạn lưu hủy diệt hết thảy, diệt tuyệt tất cả.

Như Giang Nam cũng cảm nhận được khủng bố, nguy hiểm từ nó. Giang Nam không cẩn thận đi vào loạn lưu sẽ bị cắn nuốt ngay, sẽ bị nghiền nát, thân chết, đạo tiêu.

Nơi đây là một chiến trường, một chiến trường cực kỳ cổ xưa. Như có người khổng lồ rạch một đường phân cách, dùng hư không tan vỡ ngăn núi gãy bên này và bên kia.

Bên kia ngọn núi, Giang Nam, Quỷ Bà Thiên trông thấy một tòa thần điện vô cùng thần thánh, trang nghiêm đứng thẳng đỉnh thế giới phía đối diện.

Tòa thần điện tang thương, cổ xưa như thể đã ở đó bao nhiêu thời đại.

Giang Nam cảm ứng được hơi thở quen thuộc:

- Nơi này có . . . Hơi thở của Tiên Đế!

Giang Nam hét lên:

- Lạch trời này là Tiên Đế và tồn tại nào đó chiến đấu để lại di tích. Là tồn tại gì có thể đại chiến với nhân vật như Tiên Đế?

Giang Nam cực kỳ giật mình, Tiên Đế nghênh chiến đối thủ cực kỳ kinh khủng tại đây, thực lực hai người tương xứng, là cường giả đẳng cấp như Đế và Tôn, Bất Không.

Nhân vật ngang ngửa với Đế và Tôn, điều này đảo điên kiến thức cả Giang Nam.

Giang Nam suy tư:

- Chẳng lẽ người đánh nhau với Tiên Đế đến từ tòa thần điện đối diện? Trong chỗ sâu nhất vô nhân khu tại sao có thần điện? Trong thần điện có cái gì?

Quỷ Bà Thiên kinh kêu:

- Bệ hạ, có một tấm bia đá lơ lửng trong không trung! Lão thân cảm ứng được hơi thở trên bia đá và ta đồng nguyên, nhưng mắt lão thân không thấy chỗ đó được, xin bệ hạ nhìn xem!

Giang Nam tập trung nhìn kỹ, trong hư không loạn lưu tan vỡ đúng là có một tấm bia đá trôi nổi. Mặc kệ hư không tan vỡ, tấm bia đá vẫn cứ lơ lửng.

Bia đá dính máu, giọt máu như vật sống mấp máy trên bia đá.

- Hôm nay Đế và Tôn lập cột mốc biên giới tại đây, bước qua bia đá một bước thì . . . Giết!

Trừ dòng chữ đó ra còn có một hàng chữ nhỏ bằng máu, Giang Nam nheo mắt đọc:

- Linh Bảo Đạo Chủ vi phạm, Đế chém Linh Bảo tại đây luyện làm nguyên đỉnh.

Giang Nam lẩm bẩm:

- Đế chém Linh Bảo tại đây luyện làm nguyên đỉnh?

Giang Nam hét thất thanh:

- Nguyên đỉnh một trong ba Linh Bảo là dùng Đạo Quân uyện thành?

Đầu óc Giang Nam ngơ ngẩn, bị tin tức rung động. Nguyên đỉnh là một trong ba Linh Bảo, được tiếng làp blợi hại nhất đương thời, ngang hàng với nguyên tháp, nguyên chung, thậm chí được Tiên Đế dùng làm sáng lập Tiên giới.

Nếu không có ba linh bảo nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung thì Tiên giới không ổn định như bây giờ.

Nguyên đỉnh trấn áp khí vạn Tiên giới, mở mang lãnh thổ khiến Tiên giới bình an đến hiện tại.

Tiên thiên linh bảo lợi hại như thế là dùng một Đạo Quân tên Linh Bảo Đạo Chủ luyện chế ra, điều này vượt sức tưởng tượng của Giang Nam.

Trong khu vực tịch diệt, khi Giang Nam thấy con rồng to từng suy đoán nó là tiên thiên pháp bảo bị người luyện chế, không phải thiên địa sinh. Bây giờ nhận thức của Giang Nam bị đảo điên, Tiên Đế bắt giữ một Đạo Quân luyện thành tiên thiên linh bảo!

Nghe nổi hết da gà.

- Nguyên đỉnh do Linh Bảo Đạo Chủ biến ra, vậy nguyên chung, nguyên tháp cũng luyện chế từ Đạo Quân? Phải rồi, Đạo Không Đạo Nhân luyện tiên

thiên bất diệt linh quang vào thân thể, định luyện bản thân thành tiên thiên pháp bảo. Chẳng lẽ Đạo Không Đạo Nhân muốn bản thân mình hóa thành linh bảo?

Giang Nam chợt nhớ Đạo Không Đạo Nhân có lẽ là Bất Không Đạo Nhân chuyển thế trong vùng đất nguyên thủy.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nói vậy mỗi tiên thiên pháp bảo đều có thể là thân xác Đạo Quân, nhưng tại sao chúng nó không có linh trí?

- Không lẽ sau khi biến thành tiên thiên pháp bảo thì linh trí sẽ mất hết? Tuy vĩnh sinh bất diệt nhưng đó chỉ là cơ thể? Rất có thể, tiên thiên pháp bảo cũng chia cao thấp. Ví dụ báu vật loại tiên thiên dao cầm quá yếu, độ qua tịch diệt kiếp ba thời đại yêu, ma, chú thì bị tổn hại.

- Phải rồi, con rồng to có linh trí thì sao? Nếu tiên thiên pháp bảo do Đạo Quân biến thành thì con rồng to không nên có linh trí mới đúng.

Đầu óc Giang Nam lộn xộn, hắn biết mình đã bắt được mấu chốt luyện chế tiên thiên pháp bảo nhưng còn nhiều mắc xích chưa thống nhất. Giang Nam nhức đầu.

- Có lẽ trong Đạo Quân điện mới có đáp án tiên thiên pháp bảo.

Quỷ Bà Thiên nhìn chằm chằm vếtm áu trên bia đá, nói:

- Bệ hạ, lão thân muốn đi chỗ đó một chuyến. Máu trên bia đá và lão thân đồng nguyê, lão thân phải có được máu trên bia đá mới khởi động thiên nhãn được.

Trên bia đá trừ chữ Tiên Đế dùng máu viết ra còn một ít vết máu, không biết là của Tiên Đế hay Linh Bảo Đạo Chủ.

Nhiều mảnh nhỏ đỉnh núi xoay tròn quanh bia đá, quỹ tích khác nhau. Các

mảnh nhỏ đỉnh núi hay va chạm vào nhau nên có thể leo lên bia đá, nhưng chuyện này rất nguy hiểm, sơ sẩy một cái là sẽ rơi vào thời không loạn lưu tan vỡ kia, bị cắt nát.

Giang Nam cười nói:

- Quỷ bà bà, ta sẽ cùng bà bà.

Quỷ Bà Thiên hết hồn, vội từ chối:

- Bệ hạ, đây là việc riêng của lão thân . . .

- Cũng là chuyện của ta.

Giang Nam cười nói:

- Lúc trước là ta bắt buộc bà bà, ép bà bà tính cho tương lai Quân nhi, tính ra kiếp hoàng hôn chư thần để ta chuẩn bị sớm, nhờ thế mà sống đến bây giờ. Chuyện kia làm bà bà mất nửa cái mạng, gieo nhân nào gặt quả nấy, bây giờ là lúc ta trả lại.

Quỷ Bà Thiên cười phá lên:

- Bệ hạ tính sai rồi, nếu lão thân không tính mệnh cho Quân Đạo Nhân thì sao Quân Đạo Nhân bái lão thân làm nghĩa mẫu? Lão thân không có nhi tử, được một đứa con nuôi đã thỏa mãn. Nhân quả giữa bệ hạ và lão thân đã kết thúc từ lâu, lần này rất nguy hiểm, hãy để một mình lão thân đi. Nếu có thể trở về là rất may mắn, còn không về được xem như trở lại nguồn cội.

Giang Nam khoanh tay đứng, mỉm cười nói:

- Quân nhi là Quân nhi, ta là ta. Bà bà và hắn kết thúc nhân quả nhưng giữa hai ta chưa hết nhân quả. Quỷ bà bà, về thần toán ta giục ngựa không đuổi kịp bà bà, nhưng về nhân quả thì bà bà thua ta mười vạn tám ngàn dặm.

Hiện giờ Giang Nam đã là cảnh giới viên mãn Thần Vương, bắt đầu chạm đến nhân quả lợi hại, hiểu ra nhân quả quấn quanh ba hồn thiên địa nhân của

mình. Giang Nam nói câu đó hoàn toàn không khoác lác.

Quỷ Bà Thiên bất đắc dĩ nói:

- Nếu bệ hạ chết thì đừng trách lão thân, bởi vì lão thân khi đó cũng chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2288: Mạo Hiểm Cầu Sinh. (2)

Một đỉnh núi gãy đổ bay tới, cách ngọn núi to dưới chân hai người một khoảng. Giang Nam cõng Quỷ Bà Thiên nhảy lên đỉnh núi này.

Đỉnh núi bềnh bồng trong hư không loạn lưu loạn lưu xoáy cắt nát tất cả, đỉnh ngọn núi này vẫn bình yên vô sự. Rõ ràng không gian này, dãy núi, mặt đất được đẳng cấp Đạo Quân gia cố, cực kỳ vững chắc, tịch diệt kiếp cũng không thể hoàn toàn phá hủy nó.

Bởi vậy hư không loạn lưu chỗ này cực kỳ đáng sợ. Tồn tại Đạo Quân điện gia cố hư không đã bị cắt vỡ, có thể thấy uy lực kinh người của loạn lưu.

Những loạn lưu này là dấu vết bất diệt trong cuộc chiến của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ. Giữa hư không ngẫu nhiên thấy một góc phù văn cực kỳ phức tạp, mảnh nhỏ đại đạo, đó là đoạn ngắn thần thông của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ.

Hư không loạn lưu có thể cắt nhỏ Giang Nam, những mảnh đại đạo, phù văn có thể giết hắn trăm ngàn lần.

Đinh!

Vạn Chú Thiên Chung treo cao, Giang Nam giơ nó lên đỉnh đầu chống cự lưu xâm nhập. Loạn lưu vọt tới, Vạn Chú Thiên Chung bị nghiền ép kêu răng rắc. Giang Nam bị ép miệng mũi trào máu đè bẹp trên đỉnh núi gãy đổ, không thể nhúc nhích.

Quỷ Bà Thiên thế mới biết nguy hiểm cỡ nào, đổi lại một mình nàng tiến lên e rằng bước đầu tiên đã bị nghiền nát.

Đỉnh núi gãy đổ lơ lửng trong hư không loạn lưu, đôi khi lên trên, có khi

xuống thấp, Càn Khôn điên đảo. Trong vết nứt thời không ngẫu nhiên lóe qua các hình ảnh rộng lớn ầm ầm, có hư không mênh mông, có đại lục vô ngần, ngẫu nhiên có sinh linh ngạc nhiên nhìn hướng đỉnh núi này.

Đó là tam giới và thế giới khác. Hư không nơi này tan vỡ, trong đó có một vết nứt thông hướng tam giới. Vết nứt khác kết nối với chỗ nào thì Giang Nam không biết, nhưng hắn hiểu một điều rằng nó không phải đến Tiên giới.

- Đế và Tôn, Bất Không chưa hoàn toàn khai phá tam giới. Nghe nói trừ tam giới, Hỗn Độn thiên quốc, Tiên giới, vô nhân khu ra còn thời không khác. Ví dụ Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần bị Bất Không Đạo Nhân lưu đày đến mảnh đất bỏ hoang.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Mảnh đất bỏ hoang đó là đâu, trong Tiên giới bây giờ không ai biết. Có lẽ trong những khe hở thời không này có một là đi hướng mảnh đất bỏ hoang.

Trước khi hai người nhảy lên đỉnh núi thì Quỷ Bà Thiên đã tính ra quỹ tích vận chuyển của tất cả đỉnh núi, tính ra tuyến đường các loại thời không loạn lưu phun trào. Không lâu sau, đỉnh núi này va chạm với ngọn núi khác, chấn Quỷ Bà Thiên, Giang Nam suýt bật ra ngoài.

Giang Nam thu Quỷ Bà Thiên vào trong Vạn Chú Thiên Chung, rống to:

- Cự Linh bá thể!

Giang Nam thi triển ra cơ thể mạnh nhất của mình, vác chuông to, nhấc chân đi từ ngọn núi này sang đỉnh núi khác.

Khi Giang Nam thi triển Cự Linh bá thể thì không còn pháp lực khống chế Vạn Chú Thiên Chung, hư không loạn lưu xâm lấn khoảnh khắc cắt thịt khỏi khung xương.

Cuối cùng Giang Nam bước lên một ngọn núi khác, hai đỉnh núi tách ra.

Xoẹt!

Giang Nam bị cắt nát, Vạn Chú Thiên Chung rơi xuống đỉnh núi. Trong chuông, Giang Nam sống lại từ đạo quả, lại vận dụng chuông to bảo vệ quanh thân.

Lại một ngọn núi đụng vào, Giang Nam dùng trò cũ, leo lên đỉnh núi, lại bị hư không loạn lưu cắt nát, hồi sinh trong Vạn Chú Thiên Chung.

Lặp lại nhiều lần, Giang Nam càng lúc càng đến gần bia đá, chỉ kém một bước là có thể leo lên nó.

Quỷ Bà Thiên bỗng biến sắc mặt, khẽ thở dài:

- Bệ hạ, lão thân tính thiếu một điều.

Trái tim Giang Nam lạnh lẽo. Một mảnh đại đạo huyễn lệ bay tới, giắt ngang giữa bia đá và đỉnh núi, ngăn đường đi của hai người.

Chờ mảnh nhỏ đại đạo bay xa, Giang Nam và Quỷ Bà Thiên cách bia đá mấy trượng, khoảng cách nhìn như rất ngắn nhưng thật ra là khoảng cách sống chết.

Đằng sau có mấy mảnh nhỏ phù văn đang bay hướng đỉnh núi Giang Nam đứng.

Mấy mảnh nhỏ phù văn tuy không làm gì được đỉnh núi dưới chân hai người, nhưng Giang Nam và Quỷ Bà Thiên không chịu nổi uy lực của phù văn, sẽ bị giết tại chỗ. Dù Giang Nam giấu đạo quả trong Vạn Chú Thiên Chung cũng sẽ bị chấn vỡ.

Quỷ Bà Thiên áy náy nói:

- Bệ hạ, lão thân xin lỗi người.

Nét mặt Giang Nam sa sầm, cười to bảo:

- Muốn ta chết không dễ vậy! Quỷ bà bà, ngồi vững!

Cự Linh bá thể lại hiện ra, Giang Nam nâng Vạn Chú Thiên Chung lên ném mạnh hướng bia đá.

Vù vù vù vù vù!

Vạn Chú Thiên Chung bị Giang Nam ném mạnh lướt qua tầng tầng hư không loạn lưu bay hướng bia đá. Bốn trượng, năm trượng, bảy trượng, tám trượng. Tốc độ Vạn Chú Thiên Chung ngày càng chậm, cơ hồ bị hư không loạn lưu cuốn đi, rốt cuộc chuông to dến gần bia đá. Loạn lưu đột nhiên biến mất, keng một tiếng Vạn Chú Thiên Chung đáp xuống bệ đá tấm bia đá.

Quỷ Bà Thiên vội chui ra khỏi Vạn Chú Thiên Chung, ngước lên nhìn. Mấy mảnh phù văn bay vào đỉnh núi, nổ nát Giang Nam.

Quỷ Bà Thiên run giọng:

- Bệ hạ . . .

Trong Vạn Chú Thiên Chung phát ra giọng của Giang Nam:

- Trẫm đây.

Chuông to bay lên, Giang Nam sợ hết hồn nói:

- Phù văn quá lợi hại, thực lực như ta mà không đỡ nổi dư âm của nó. Quỷ bà bà, rốt cuộc bà bà là sinh linh do máu của Tiên Đế biến thành hay máu của Linh Bảo Đạo Chủ?

Quỷ Bà Thiên thở phào, ngước lên nhìn bia đá. Các giọt máu mấp máy trên bia đá tỏa ánh sáng màu hổ phách, có mười một giọt máu tươi.

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, nói:

- Lão thân cũng không biết.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Nếu ta tinh thông nguyên đỉnh thần thông, dùng Nguyên Thủy đại đạo diễn biến nguyên đỉnh, bà bà và nguyên đỉnh cảm ứng thì có thể kết luận nó do giọt máu Linh Bảo Đạo Chủ biến thành. Tiếc rằng ta chỉ được dấu ấn nguyên chung, không có dấu ấn nguyên đỉnh.

Trán Quỷ Bà Thiên tách ra lộ một con mắt đỏ như giọt máu, mắt đỏ chậm rãi di chuyển. Các giọt máu trên bia đá sáng lên, từng bay vào trán Quỷ Bà Thiên.

Con mắt đỏ trên trán Quỷ Bà Thiên ngày càng sáng chiếu rọi máu trên bia đá lấp lánh, tiếc rằng máu trên bia đá do Tiên Đế viết, nàng không hấp thu được.

- Bây giờ lão thân có thể suy tính người một đường tính kế bệ hạ là ai!

Tinh thần Quỷ Bà Thiên phấn khởi cười nói:

- Mặc kệ hắn thần thông quảng đại cũng không thể chạy ra khỏi huyết nhãn của ta!

Lòng Giang Nam máy động, cười nói:

- Hiện tại Quỷ bà bà có thể sử dụng huyết nhãn mấy lần?

- Ba mươi bốn lần.

Đôi mắt Quỷ Bà Thiên trống rỗng, thanh âm mơ hồ như không còn là nàng mà là tồn tại siêu nhiên cao cao tại thượng cúi đầu nhìn lịch sử các thời đại. Mắt đỏ chuyển động, một tia sáng bắn ra từ con mắt chiếu vào bia đá.

Quỷ Bà Thiên tiếp tục bảo:

- Nhưng lần thứ ba mươi bốn là giờ chết cả lão thân.

Quỷ Bà Thiên là sinh linh do máu biến ra, phi nhân phi yêu phi ma, phi thần phi tiên phi quỷ. Quỷ Bà Thiên sinh tồn toàn dựa vào năng lượng trong máu, mỗi khi sử dụng một lần là năng lượng sẽ giảm bớt một phần. Sau ba mươi bốn lần Quỷ Bà Thiên sẽ cạn kiệt năng lượng mà chết.

Nhưng thế đã tốt hơn trước rất nhiều. Trước kia Quỷ Bà Thiên chỉ có thể sử dụng một lần liền chết, bây giờ nàng thoải mái 'tiêu xài rộng rãi' khỏi lo mất mạng.

Chương 2289: Bộ Mặt Thật Của Quái Nhân.

Huyết nhãn bắn ra thần quang dần lộ mấy thân hình, đó là Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân, một người nữa là quái nhân toàn thân bao phủ trong ánh sáng. Một quả cầu lơ lửng trước mắt quái nhân.

Hình ảnh trên bia đá lắc lư, từng hình ảnh xẹt qua, xuất hiện cảnh tượng bị tập kích mấy lần, một tòa tế đàn bao la hùng vĩ nhưng rách nát. Ba người tế tự, hai người chết. Đông Vân Tiên Quân, Viên Không Tiên Quân bị Vạn Chú Đạo Quân nuốt, gã tu thành Tiên Quân.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- Hai tên ngu.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Vạn Chú là ai? Đạo Quân tiền sử, trong cuộc đời Vạn Chú người khiến hắn chịu thiệt chỉ có Đế và Tôn, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ và ta. Các ngươi muốn hợp tác với Vạn Chú đối phó ta, không bị hắn ăn không nhả xương mới lạ. Người toàn thân bao phủ trong ánh sáng rực rỡ chắc là cường giả tinh thông thần toán? Người này khá giỏi, biết trước mưu kế của Vạn Chú, lợi hại.

Huyết nhãn của Quỷ Bà Thiên ngày càng sáng tỏ, tỏa ra màn sáng rõ ràng hơn. Vạn Chú Đạo Quân đi xuống tế đàn, bước tới trước mặt quái nhân. Ánh sáng quanh người quái nhân rút đi lộ ra bộ mặt thật.

Bỗng nhiên mắt đỏ chiếu hình ảnh trên bia đá run bần bật, bị lực lượng nào đó quấy nhiễu, vặn vẹo.

Khi hình ảnh phục hồi thì quái nhân lại phủ trong ánh sáng rực rỡ.

Quỷ Bà Thiên khẽ kêu:

- Người này có điều lạ, có một loại lực lượng kỳ lạ vòng quanh người hắn, ngăn cản ta nhìn ngó! Ta không tin ta không tính ra gốc gác của ngươi!

Quỷ Bà Thiên hú dài, lặp lại lần nữa. Ánh sáng trên người quái nhân liên tục rút lui, nhưng khi tầng sáng cuối cùng biến mất sắp lộ ra bộ mặt thì hình ảnh vặn vẹo.

Quỷ Bà Thiên quát to, ánh sáng bắn ra từ mắt đỏ càng rực rỡ hơn, cố định hình ảnh. Tuy nhiên hình ảnh chậm rãi vặn vẹo, dần dần hình ảnh chiếu trên bia đá bị vặn vẹo thành thứ hình tròn quái dị.

Quỷ Bà Thiên rất chán nản, buồn rầu nói:

- Vẫn thất bại.

Giang Nam nhìn chằm chằm hình ảnh chiếu trên bia đá, lắc đầu, nói:

- Không có thất bại, đây chính là bộ mặt thật của người đó.

Quỷ Bà Thiên nhìn hình ảnh chiếu trên bia đá, các bóng sáng chồng chất biến thành một thứ nhăn nheo hình tròn.

Quỷ Bà Thiên hét thất thanh:

- Bộ mặt thật của người này là quả cầu nhăn nheo?

- Đây là đạo quả.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, thở hắt ra:

- Đạo quả của hắn quá mạnh, cường đại không thua gì Linh Bảo Đạo Chủ. Bà bà là giọt máu của Linh Bảo Đạo Chủ biến ra nên tất nhiên không thể vượt qua đạo quả, thấy bộ mặt thật của hắn. Tuy nhiên đạo quả lộ thân phận của hắn, ta đã biết người kia là ai.

Lòng Quỷ Bà Thiên máy động, nói:

- Cường đại ngang ngửa với Linh Bảo Đạo Chủ, chẳng lẽ là đạo quả Đế và Tôn?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đây là . . . Đạo quả Bất Không.

Giang Nam nhìn chằm chằm hình ảnh, bình tĩnh nói:

- Viên Không đã chết, vậy người này chắc là Ngọc Kinh . . . Không đúng, không đúng . .

Giang Nam nhíu mày, nghĩ đến điểm mấu chốt, lẩm bẩm:

- Ngoc Kinh là loại tồn tại nào? Nhân vật ngang ngửa với Huyền Đô, Càn Nguyên, nếu muốn giết ta không cần tốn công như vậy. Hay quái nhân không phải Ngọc Kinh?

Giang Nam nhức đầu, hắn cứ nghĩ rằng mình đã biết quái nhân là ai nhưng hắn không dám khẳng định.

- Năm xưa ma Kha Cổ Thần bắt Viên Không, trộm đạo quả Bất Không giả, còn đạo quả Bất Không thật đã rơi vào tay Viên Không. Viên Không là đệ tử của Ngọc Kinh, chắc chắn có Viên Không sai khiến sau lưng, người nắm giữ đạo quả Bất Không chỉ có thể là Ngọc Kinh hoặc Viên Không.

- Viên Không bị Vạn Chú tế tự nên không thể là hắn, nhưng nếu Ngọc Kinh muốn giết ta không cần tốn công sức như thế. Vậy đạo quả Bất Không rơi vào tay ai?

Giang Nam càng lúc càng hoang mang, bỗng rùng mình:

- Có khi nào Viên Không giống như Bất Không Đạo Nhân, thần hồn song sinh? Một thần hồn là Viên Không, đạo quả ký thác ở Tiên Tôn cung, một thần hồn khác ở bên ngoài, một hình dạng khác lang thang trên thế gian.

Nhưng còn điểm đáng ngờ. Hiếm ai có thần hồn song sinh, nghe Băng Liên Thánh Mẫu nói loại người này thường giốn như Bất Không Đạo Nhân là thần ma tiên thiên sinh ra. Ví dụ Bất Không Đạo Nhân là Hỗn Độn Cổ Thần.

- Chẳng lẽ Viên Không là Hỗn Độn Cổ Thần? Không giống.

Giang Nam đau đầu như búa bổ, hắn biết mình bỏ qua điểm mấu chốt nào đó, mắc xích bị thiếu làm hắn mãi không đoán ra bộ mặt thật của quái nhân là ai.

Quỷ Bà Thiên căng thẳng nói:

- Bệ hạ, chúng ta phải đi ngay!

Quỷ Bà Thiên nhìn phương xa, vị trí thần điện. Lòng Giang Nam máy động, vụt ngẩng đầu. Có bóng người bay ra từ thần điện cổ kính hùng vĩ hướng về phía Giang Nam.

- Một vị Linh Bảo Đạo Chủ đi ra từ thần điện có thể luyện thành tiên thiên linh bảo nghịch thiên như nguyên đỉnh, tùy tiện ai xuất hiện đều mạnh hơn ta rất nhiều.

Giang Nam cõng Quỷ Bà Thiên lên, bây giờ năng lực suy tính của nàng mạnh hơn trước nhiều, chỉ điểm cho hắn đường đi. Dù vậy Giang Nam chết sáu, bảy lần, tiêu hao hết sạch tiên dịch tích lũy. Những gốc thần dược Giang Nam cướp đoạt trên đường đi đều bị dùng trong việc hồi sinh, cuối cùng hai người bình an ra khỏi tuyệt cảnh.

Giang Nam hồi sinh trong Vạn Chú Thiên Chung, hít sâu, nói:

- Bây giờ nếu ta chết một lần nữa e rằng không có năng lượng hồi sinh.

Giang Nam ngoái đầu nhìn, người bay ra từ thần điện đã dáp xuống bờ bên kia, không vượt qua lạch trời nguy hiểm này, chỉ đứng từ xa nhìn Giang

Nam.

Thân hình yêu kiều đứng ở góc trời, vạt váy tung bay. Đây là một nữ nhân xinh đẹp, dù trẻ tuổi nhưng khí thế cổ kính thương mang. Nữ nhân đứng đó như vô số thời đại ập vào mặt, thời gian tang thương trôi qua mang đi tất cả, chỉ có nàng là còn đứng đây.

Nữ nhân mở miệng nói:

- Tiểu bối Tiên giới, đây là Đạo Quân điện, không được tự tiện xông vào.

Thanh âm lạnh nhạt xuyên qua lạch trời rõ ràng truyền ra.

- Đế và Tôn và Đạo Quân điện ta đã định ra thề ước, hy vọng Tiên giới đừng làm trái lời thề.

Giang Nam khom người nói:

- Vãn bối không biết có thề ước này, đã xúc phạm, xin thứ tội.

Nữ nhân gật đầu, xoay người rời đi. Giang Nam mang Quỷ Bà Thiên quay về đường cũ.

Quỷ Bà Thiên hỏi:

- Bệ hạ, đó là . . .?

- Một vị Đạo Quân còn sống.

Giang Nam ngoái đầu nhìn Đạo Quân điện, nói:

- Không thua gì Đế và Tôn, Linh Bảo Đạo Chủ. Không ngờ trên đời tồn tại như thế còn sống, chắc bọn họ là người sáng tạo ra vô nhân khu, Đạo Quân điện . . .

Giang Nam nhìn thần điện đứng thẳng, nhỏ giọng nói:

- Sau lưng thần điện kia là thế giới gì?

Không lâu sau hai người trở về khu vực tịch diệt. Đến khu vực tịch diệt là Giang Nam lại thấy lo. Vạn Chú Đạo Quân, quái nhân ngăn đường về, Chú Đạo thiên đàn cộng thêm hai người này đương nhiên dư sức lấy về Vạn Chú Thiên Chung.

Giang Nam không còn Vạn Chú Thiên Chung, hắn và Quỷ Bà Thiên chỉ có con đường chết.

Hiện giờ Giang Nam là cảnh giới Thần Vương viên mãn, ngày càng hiểu rõ nhân quả lợi hại, sáng tỏ mình không cách nào giữ Vạn Chú Thiên Chung được nữa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2290: Vĩ Đại Như Ta. (1)

Đây là kiếp số, Giang Nam không bị kiếp số che mắt, vẫn thấy rõ ràng.

- Vạn Chú Đạo Quân đã tu thành Tiên Quân, thực lực không thua gì ta. Nếu Vạn Chú Đạo Quân có được Vạn Chú Thiên Chung, Chú Đạo thiên đàn thì hắn sẽ là tồn tại kinh khủng nhất trong các Tiên Quân. Thêm vào ta mất Vạn Chú Thiên Chung, đạo quả còn đang ký thác trong chuông, ta chết chắc.

- Huống chi ở bên cạnh Vạn Chú có cường giả thần toán bí ẩn kia.

Quỷ Bà Thiên lên tiếng:

- Bệ hạ, bà bà có thể ngăn chặn cường giả thần toán . . .

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đơn thuần so thần toán có lẽ bà bà ngăn cản được, nhưng người này thâm tàng bất lộ, cũng là một vị cao thủ tiên đạo, cỡ Tiên Quân. Nếu khi đánh nhau hắn thi triển thần thông công kích thì bà bà không ngăn lại được.

Quỷ Bà Thiên không biết làm sao, tuy nàng được mười một giọt máu nhưng thực lực tu vi vẫn ở giai đoạn chân thần, không tăng lên chút nào. Quỷ Bà Thiên chỉ có tạo nghệ cao về đạo thần toán.

Bất giác hai người trở về chỗ gặp con rồng to, nó vẫn nằm tại đó, nhưng không ngủ say mà thường lắc lư cái đuôi làm nổi bão. Con rồng to buồn chán thò vuốt chộp một ngọn núi lên rồi đặt xuống, búng tay bắn bay đỉnh núi.

Tiên thiên pháp bảo hoang dại nhảy lên bắt đỉnh núi đó, nằm lại, đặt ngọn núi ở phía xa.

Giang Nam thấy vật khổng lồ này là da đầu tê dại, trông bộ dáng con rồng to không hứng thú ăn thịt người thì thở phào tiến lên.

- Khụ khụ, vị đạo huynh này, ngươi đang làm gì? Tại sao buồn vậy?

Giang Nam hỏi:

- Đạo huynh, sao ngươi không đi ra ngoài . . . ừm, ăn vài người cho vui?

Quỷ Bà Thiên toát mồ hôi lạnh thầm nghĩ:

- Chắc bệ hạ lại nổi ý xấu xa đây.

Con rồng to nhìn Giang Nam, Quỷ Bà Thiên, chớp mắt, giọng ồm ồm nói:

- Ta không ra ngoài.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên gần như bị con rồng to thổi một hơi bay đi, hai người vội đứng tấn.

Con rồng to che miệng mình, nhỏ giọng hơn. Nó nhìn đông ngó tây, thập thò lén lút, cái đầu khổng lồ gần sát mặt Giang Nam, Quỷ Bà Thiên.

Con rồng to nhỏ giọng nói:

- Suỵt, các ngươi nhớ đừng nói cho ai biết . . .

Con rồng to ngần ngừ một lúc sau trịnh trọng tuyên bố:

- Ta mất trí nhớ!

Giang Nam ngạc nhiên, Quỷ Bà Thiên cũng kinh ngạc. Hai người đứng ngây tại chỗ, dở khóc dở cười. Tiên thiên pháp bảo hoang dại nghiêm trang nói cho bọn họ nó mất trí nhớ.

Đời này Giang Nam gặp chuyện quái dị nhất, buồn cười nhất đến thế là cùng.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên hóa đá, nghiêm nghị không dám cười ra tiếng.

Con rồng to quá hùng mãnh, nếu bật cười sợ là nó tức giận thổi một hơi đủ làm hai người chết.

- Ta thật sự mất trí nhớ.

Con rồng to nằm sấp dưới đất, rất là buồn rầu. Ngón tay lay một ngọn núi, núi to lăn lông lốc mấy vòng.

Con rồng to lẩm bẩm:

- Ta phát hiện ký ức của mình ngày càng kém.

Con rồng to đáng thương nhìn hai người:

- Ta không nhớ chuyện tám ức năm trước, chỉ nhớ là hình như bị ai đánh. Chắc chắn ta bị người đánh hỏng não.

Giang Nam chớp mắt, hắng giọng, nghiêm túc nói:

- Đạo huynh, nếu đã mất trí nhớ vậy sao ngươi không đi ra ngoài du lịch một chuyến? Chưa biết chừng sẽ tìm về ký ức. Ta rất có kinh nghiệm chuyện này. Lần trước ta bị mất trí nhớ nên quay về chốn cũ đi dạo thế là nhớ ra.

Quỷ Bà Thiên cố nén đến vặn vẹo khuôn mặt già nau càng xấu xí đáng sợ, quá khó để nàng nhịn cười.

- Thật không?

Con rồng to nửa tin nửa ngờ:

- Tồn tại thấp hèn mà nhỏ yếu, ngươi đừng lừa ta, không thì ta thổi một hơi . . .

Giang Nam cười nói:

- Ngươi thổi một hơi có thể thổi chết ta, biết rồi.

Con rồng to trở nên nhát gan, nho dự nói:

- Nếu ta ra ngoài đi dạo gặp phải kẻ đã đánh ta. Bản thân ta không nhận ra hắn, còn hắn thì nhận ra ta, nếu hắn đánh ta mất trí nhớ nữa . . . Thôi, ta không đi.

Quỷ Bà Thiên mở miệng hỏi:

- Sao ngươi nhát gan quá vậy?

Con rồng to trừng Quỷ Bà Thiên. Bực bội nói:

- Nếu ngươi bị người ta đánh mất trí nhớ thì sẽ nhát gan hơn cả ta. Cứ cảm thấy nếu ta đi ra ngoài sẽ bị người đánh . . .

Giang Nam hắng giọng:

- Đạo huynh, ta cũng từng mất trí nhớ nhưng chẳng hề nhát gan, bây giờ ta dám đứng trước mắt ngươi vĩ đại thế này. Còn ngươi vĩ đại như thế mà không bằng ta sao?

Con rồng to giật mình, gật đầu nói:

- Cũng đúng, vĩ đại như ta sao có thể không bằng thấp hèn như ngươi? Ra ngoài thì ra, cùng lắm bị người ta đánh một trận . . . Khoan, ta hoàn toàn không biết chuyện bên ngoài, ngươi . . .

Con rồng to chỉ vào Giang Nam, nói:

- Ta không có chỗ trú, nhà của ngươi . . .

Giang Nam cười tủm tỉm:

- Nhà ta rất to, đủ cho đạo huynh ở.

Con rồng to thở phào, đứng dậy lẩm bẩm:

- Vĩ đại như ta . . . Hưm, vĩ đại như ta còn lâu mới sợ người xấu kia. Nhưng ta vẫn hơi lo, lỡ tên kia lại nhảy ra đánh ta . . .

Giang Nam vỗ ngực bồm bộp nói:

- Để ta bảo vệ ngươi! Đạo huynh, chỗ ta có một cái chuông to nặng quá, xin nhờ đạo huynh cầm giùm.

Giang Nam lấy Vạn Chú Thiên Chung ra, thu về đạo quả ký thác trong chuông. Mắt Giang Nam long lanh nhìn con rồng to.

Con rồng to thò vuốt nhẹ nhàng nắm Vạn Chú Thiên Chung lên, cười nói:

- Lục lạc nhỏ xinh đẹp thật, thích hợp cho ta đeo.

Con rồng to há mồm phun ra một luồng tiên thiên bất diệt linh quang xâu nóc chuông, linh quang vòng quanh chuông đeo trên cổ nó.

Giang Nam không cam lòng nói:

- Đạo huynh, nó là của ta!

- Biết biết.

Con rồng to cười nói:

- Ta chỉ đeo chơi, sẽ trả lại cho ngươi. Thấy đẹp không?

Vật khổng lồ ngẩng đầu ưỡn ngực, thẳng lưng đi hai bước, Vạn Chú Thiên Chung kêu đinh đang.

Con rồng to cười hỏi:

- Ngó bộ dáng thế nào?

Tuy không muốn công nhận nhưng Giang Nam phải nói con rồng to đeo

Vạn Chú Thiên Chung trông rất tần võ tần tuấn, bộ dáng rất oách.

- Ngươi xác nhận sẽ bảo vệ ta?

Con rồng to cẩn thận đi theo sau Giang Nam, Quỷ Bà Thiên, lén lút nhìn đông ngó tây nói:

- Nếu ngươi không bảo vệ ta thì ta sẽ không trả cái lục lạc này lại cho ngươi!

Quỷ Bà Thiên liếc trộm con rồng to, nhỏ giọng nói:

- Bệ hạ cảm thấy con rồng to này đáng tin không? Sao lão thân thấy nó không đáng tin cậy, quá nhát gan.

Giang Nam cũng thấp thỏm, con rồng to nhát gan hơn hắn nghĩ. Lỡ con rồng to chạy ra ngoài khu vực tịch diệt, bị Vạn Chú Đạo Quân, quái nhân hù chạy mất, mang theo Vạn Chú Thiên Chung mất tích thì chẳng phải hắn bị lỗ to?

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Con rồng to hoang dại bước ra một bước, gõ Vạn Chú Thiên Chung kêu leng keng, thò dầu ngó chừng, bộ dáng tùy thời bỏ chạy. Không thấy nguy hiểm gì con rồng to mới đi tiếp.

Bọn họ đi thật lâu sau Quỷ Bà Thiên, Giang Nam, con rồng to ra khỏi khu vực tịch diệt.

Lúc này bên Chú Đạo thiên đàn, quái nhân ngồi xếp bằng, con mắt to từ từ chuển động trước mắt gã.

Quái nhân bỗng đứng dậy, thản nhiên nói:

- Huyền Thiên đi ra khu vực tịch diệt.

Vạn Chú Đạo Quân phấn chấn tinh thần, cười to bảo:

- Hôm nay rốt cuộc hoàn thành tâm nguyện, thu về Vạn Chú Thiên Chung!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2291: Vĩ Đại Như Ta. (2)

Vạn Chú Đạo Quân đã tu thành Tiên Quân, qua hơn nửa năm củng cố tu vi, cộng với đoạn thời gian này gã lặp đi lặp lại tế luyện Chú Đạo thiên đàn, khám phá nhiều uy lực của tế đành ơn.

- Đừng gấp.

Quái nhân đánh giá bốn phía, trầm giọng nói:

- Vạn Chú đạo hữu đừng nóng, Huyền Thiên giáo chủ cực kỳ gian xảo, bà lão đi theo hắn là đại cao thủ thần toán không kém gì ta. Dù ngươi triệu hồi được Vạn Chú Thiên Chung cũng khó giết Huyền Thiên, ta cần bài bố một phen, sử dụng tứ tuyệt sát một hơi giết bọn họ, không cho chút cơ hội trốn thoát.

Vạn Chú Đạo Quân không cho là đúng, cười nói:

- Có cần rắc rối vậy không? Miễn ta lấy lại Vạn Chú Thiên Chung, dùng uy lực Vạn Chú Thiên Chung và Chú Đạo thiên đàn sợ gì Huyền Thiên trốn thoát?

Quái nhân lắc đầu, nói:

- Đề phòng trước vẫn hơn.

Quái nhân hành động ngay, đi bốn vạn vạn dặm hướng tây đến biên giới một cấm khu sửa đổi thiên địa đại thế đồ cục, lại đi bốn vạn vạn dặm phía nam dẫn động bài bố một cấm khu mộ lớn. Đi bốn vạn vạn dặm hướng bắc bài bố cục tuyệt sát thứ ba, sau đó quái nhân trở về Chú Đạo thiên đàn.

Vạn Chú Đạo Quân nhắc nhở:

- Ngươi chỉ bày ra tam tuyệt sát, không có tuyệt sát thứ bốn.

Quái nhân tự phụ chắp hai tay sau lưng. Lạnh nhạt nói:

- Tuyệt sát thứ bốn sớm bày ra, chính là Chú Đạo thiên đàn của các hạ. Chú Đạo thiên đàn cũng là cấm khu, nội uẩn năng lượng siêu khủng bố, đứng sau tiên thiên pháp bảo. Khi ngươi tu luyện thì ta đã bất giác dẫn động lực lượng Chú Đạo thiên đàn.

Tim Vạn Chú Đạo Quân đập nhanh, gã không biết quái nhân ra tay lúc nào, năng lực thật khủng khiếp.

Chú Đạo thiên đàn là vô số nhân kiệt chú đạo hợp sức luyện chế ra pháp bảo, Vạn Chú Đạo Quân có cống hiến trong đó. Giờ đây mọi người ở thời đại chú đạo đã bị tiêu diệt hết, nên quyền khống chế Chú Đạo thiên đàn thuộc về một mình Vạn Chú Đạo Quân.

Bất cứ ai muốn dẫn động lực lượng Chú Đạo thiên đàn tuyệt đối không giấu diếm Vạn Chú Đạo Quân được, nhưng quái nhân này có thể giấu gã, còn mượn lực lượng Chú Đạo thiên đàn bày ra tứ tuyệt sát!

Nhưng trong vô nhân cấm khu, cường giả thần toán đúng là tồn tại khó hiểu, vô địch.

Người khác đến vô nhân khu, khắp nơi là cấm khu nguy hiểm, không chết cũng bị lột da. Chỉ mình cường giả thần toán có thể hóa giải nguy hiểm vô nhân cấm khu, sử dụng trong lòng bàn tay, phát ra sức chiến đấu kinh người.

- Thần hồn song sinh thật khiến người kính sợ. Một thần hồn nhập thế, chinh chiến sát phạt, nhân quả quấn thân. Một thần hồn tị thế, luyện thành thần toán, tránh nhân quả. Tồn tại như thế rất đáng sợ.

Vạn Chú Đạo Quân nhìn quái nhân, thầm nghĩ:

- Người này tâm cơ thâm trầm, trong tất vô địch ta đã gặp, trừ Vạn Vật, Đế và Tôn, Bất Không ra người này đáng sợ nhất, Thần Mẫu Đạo Quân kém

hơn hắn một chút. Nếu người này tu thành Đạo Quân gần như vô địch trong thiên hạ. Từ khi Đế và Tôn, Bất Không khai phá Tiên giới đến nay có vô địch như thế xuất thế không biết là phúc hay họa cho Tiên giới.

Kiếp trước Vạn Chú Đạo Quân là Đạo Quân cũng thấy kiêng dè trước quái nhân.

Điều khiển được lực lượng Chú Đạo thiên đàn nghĩa là có thể mượn lực lượng đó đối kháng với Vạn Chú Đạo Quân, gã phải hết sức cảnh giác, kiêng dè với quái nhân.

Quái nhân sắp đặt xong, mỉm cười nói:

- Có các tầng bài bố này, tứ tuyệt sát cộng Chú Đạo thiên đàn của Vạn Chú đạo hữu, Vạn Chú Thiên Chung là có thể tiêu diệt Huyền Thiên giáo chủ. Bà lão thần toán kia cũng sẽ bị bóp chết.

Quái nhân chắp hai tay sau lưng, ung dung bảo:

- Vạn Chú đạo hữu, bây giờ ngươi có thể triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung.

Vạn Chú Đạo Quân phấn khởi, gã cười dài đứng trên Chú Đạo thiên đàn, cắn chót lưỡi phun ra búng máu, bắt đầu thi pháp.

Tiên đạo bay ra quanh thân Vạn Chú Đạo Quân hòa cùng máu, gã tu thành chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín đại đạo. Đại đạo hòa vào trong máu thành con sồng dài màu đỏ dâng trào, vèo một tiếng chui vào Chú Đạo thiên đàn.

Sâu trong Chú Đạo thiên đàn, uy lực khủng bố dần bị kích hoạt, thanh âm nặng nề trúc trắc vang lên, cực kỳ kinh người, đây là lực lượng hủy thiên diệt địa.

Vạn Chú Đạo Quân tóc xõa ngang vai bỗng giậm chân, Chú Đạo thiên đàn rung mạnh, uy lực cuồn cuộn đánh vào hư không, lao nhanh đi.

Bỗng uy lực kinh khủng kia đến mục đích, mặt Vạn Chú Đạo Quân không còn chút máu. Vạn Chú Đạo Quân kéo về Vạn Chú Thiên Chung, ngược lại gã bị lực phản chấn mạnh.

Vạn Chú Đạo Quân cảm thấy mất mặt, gã hét chói tai:

- Huyền Thiên giáo chủ, lực lượng mạnh thật! Ta không tin ta điều động uy lực Chú Đạo thiên đàn vẫn không cướp lại Vạn Chú Thiên Chung từ tay ngươi được!

Vạn Chú Đạo Quân lại cắn lưỡi khởi động Chú Đạo thiên đàn, nhưng kết quả giống nhau.

Vạn Chú Đạo Quân nổi giận, làn da nứt toác, máu chảy ròng ròng. Vạn Chú Đạo Quân một hơi khởi động tất cả lực lượng Chú Đạo thiên đàn gã có thể thúc giục.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng nói:

- Ta không tin không triệu ngươi về được!

Máu dâng lên quanh thân Vạn Chú Đạo Quân, máu của Tiên Quân kinh người biết mấy, chất chứa năng lượng siêu khủng bố. Giờ phút này, Vạn Chú Đạo Quân dùng máu toàn thân tế Chú Đạo thiên đàn, máu mới đổi máu cũ, máu chảy ròng ròng, gã làm vậy chỉ vì triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung.

Lúc này Giang Nam, Quỷ Bà Thiên, con rồng to gan bé đang đi trong rừn cây rậm rạp.

Con rồng to chợt khựng lại, kinh ngạc nói:

- Lạ lùng, cái chuông này đang kéo ta.

Giang Nam dừng bước, ngước lên nhìn. Vạn Chú Thiên Chung bị uy lực kinh khủng giữa hư không triệu hoán, kéo căng tiên thiên linh quang trói cái chuông.

Đông Vân đạo hữu ngạc nhiên kêu lên:

- Mau nhìn đi, nó lại giật.

Lòng Giang Nam máy động thầm nghĩ:

- Đây là Vạn Chú Đạo Quân triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung!

Con rồng to kinh kêu, bị Vạn Chú Thiên Chung kéo lên giữa không trung, bay tới trước.

Con rồng to la lên:

- Lạ quá, lạ quá. Tiểu tử, lục lạc này định mang ta đi hóng gió!

Giang Nam cõng Quỷ Bà Thiên nhảy lên lưng con rồng to, nó chở hai người bay nhanh tới trước.

Trên Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Đạo Quân mừng rỡ kêu lên:

- Nhúc nhích rồi!

Vạn Chú Đạo Quân cười to bảo:

- Rốt cuộc ta triệu hồi được Vạn Chú Thiên Chung, chuẩn bị giết Huyền Thiên đi!

Mới rồi Vạn Chú Đạo Quân cảm thấy có sức mạnh giằng co kinh người, làm gã không cách nào triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung. Nhưng lực lượng Chú Đạo thiên đàn ngày càng mạnh, gã đột nhiên cảm ứng Vạn Chú Thiên Chung nhúc nhích.

Vạn Chú Đạo Quân mừng rỡ cười to:

- Ta còn tưởng đâu Huyền Thiên đã cường đại đến mức có thể đối kháng với Chú Đạo thiên đàn, xem ra hắn dựa vào sức mạnh cơ thể trấn Vạn Chú Thiên Chung của ta. Nhưng sức mạnh của Huyền Thiên làm sao đấu lại ta?

Quái nhân phấn khởi, con mắt trước mặt xoay tròn, từng dợt đại đạo bắn ra từ con mắt cố định bốn phương tám hướng, phong tỏa xung quanh.

Quái nhân trầm giọng nói:

- Ta dùng tứ tuyệt sát phong tỏa thiên địa, vừa động tứ sát, đất tứ tuyệt là Huyền Thiên sẽ có đến không về.

Chương 2292: Nghiền Áp.

Hai người quần áo phấp phới, khí thế càng ngày càng mãnh liệt, đằng đằng sát khí. 82, Vạn Chú Đạo Quân ngước lên nhìn Vạn Chú Thiên Chung bay tới.

Tiếng chuông đinh đang phá vỡ hư không. Vạn Chú Đạo Quân mừng rỡ, quái nhân cũng vui mừng.

Cuối cùng Vạn Chú Thiên Chung đã đến.

Vạn Chú Đạo Quân quát to:

- Chuẩn bị hành động!

Ngay lúc đó ưh không chấn động, vang tiếng nổ điếc tai. Vạn Chú Thiên Chung kéo một luồng tiên thiên bất diệt linh quang bay ra hư không rơi xuống Chú Đạo thiên đàn.

Vạn Chú Đạo Quân cười to bảo:

- Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay rốt cuộc chấm dứt ân oán nhân quả giữa ngươi và ta!

Vạn Chú Đạo Quân chưa cười xong thì thấy Vạn Chú Thiên Chung kéo tiên thiên bất diệt linh quang, đầu dây bên kia không phải Giang Nam mà là cột trên cổ một vật khổng lồ.

Vật khổng lồ bị kéo ra hư không, ầm ầm đáp xuống Chú Đạo thiên đàn. Thiên đàn bị đè nghiêng, từ giữa không trung sập xuống.

- Chuông của ta . . .!

Vạn Chú Đạo Quân ôm Vạn Chú Thiên Chung, chưa kịp mừng thì thấy

vật khổng lồ từ trên trời giáng xuống đè gã bẹp dí, không thể nhúc nhích.

Con rồng to ồm ồm nói:

- Hình như vĩ đại ta đây đè trúng người.

Con rồng to giơ vuốt lên nhìn. Vạn Chú Thiên Chung nằm trong hố to, bên dưới có một người.

Vạn Chú Đạo Quân run rẩy nói:

- Ngươi thật sự đè trúng người, tránh ra mau . . .

Con rồng to mừng rỡ nói:

- Lục lạc của ta!

Con rồng to nhặt Vạn Chú Thiên Chung lên, cẩn thận khống chế tiên thiên bất diệt linh quang của mình cột vào chuông, treo trên cổ.

Vạn Chú Đạo Quân mới bò dậy, vừa đi ra một bước thì lại bị vuốt rồng đè. Vạn Chú Đạo Quân chửi thề, nằm cứng đơ.

Ầm!

Chú Đạo thiên đàn rơi xuống, mặt đất rung lắc dữ dội, bùn đất vô nhân cấm khu như sóng ngút trời bay lên bốn phương tám hướng.

Động đất vang lên, dãy núi khởi động. Quái nhân kia bày ra tứ tuyệt sát bị chấn động mạnh thúc giục. Uy lực ba cấm khu bị kích phát cùng ập hướng vật khổng lồ trên Chú Đạo thiên đàn.

Uy lực Chú Đạo thiên đàn bùng phát, lực lượng bốn cấm khu cùng phát động.

Đây vốn là tứ tuyệt sát, sẽ có bốn lần tuyệt địa sát khí lần lượt khởi động. Nhưng không hiểu sao khi vật khổng lồ rơi xuống, tứ tuyệt sát khởi động

cùng lúc.

Quái nhân không ngờ chuyện này sẽ xảy ra, luống cuống tay chân. Quái nhân muốn giết Giang Nam, ai ngờ Vạn Chú Đạo Quân dẫn đến không phải hắn mà là con rồng to cổ treo Vạn Chú Thiên Chung.

Một con rồng to siêu đáng sợ.

Tứ tuyệt sát bạo phát, ánh sáng đủ màu như quả cầu ánh sáng dung hợp với nhau, từ bốn phương tám hướng ập đến. Chính giữa tứ tuyệt sát, uy lực bốn cấm khu càng đến mức độ tiêu diệt tất cả. Ánh sáng rực rỡ chiếu vảy toàn thân con rồng to sáng ngời.

Con rồng to thế mới chú ý đến tứ tuyệt sát từ bốn phương tám hướng ập đến, kinh kêu:

- Có mai phục!

Con rồng to lắc đầu vẫy đuôi, khí thế khủng bố bùng phát, đất rung núi chuyển.

Con rồng to ngửa đầu gầm rống, mắt bắn tia sáng nhìn chằm chằm các tầng lực lượng cấm khu ầm đến.

Con rồng to rống lớn:

- Con sâu núp trong cấm khu kia, ngươi dám đánh lén tồn tại vĩ đại nhất như ta, ta muốn đập nát ngươi ra!

- Grao!

Tiếng rồng ngâm chấn động nổ nát tuyệt sát thứ nhất, khí lãng cuồng bạo dọc theo mặt đất lao nhanh tới trước, lan ra bốn vạn vạn dặm, đánh vào cấm khu phát ra uy lực kia.

Trong cấm khu phát ra thanh âm uy nghiêm rung động vạn cổ:

- Là ai? Dám can đảm quấy nhiễu ta ngủ say . . .

Giang Nam đứng trên lưng con rồng to thấy bên ngoài bốn vạn vạn dặm khió đen cuồn cuộn bay ra từ cấm khu khủng bố kia, biến thành cái đầu khổng lồ hướng tới chỗ mình.

Đó là một Đạo Quân tiền sử chết mà chưa hết uy, sử dụng pháp lực kinh thiên động địa cô đọng pháp thân để nhìn xem là ai to gan phá rối, dám công kích cấm khu của mình.

Đạo Quân tiền sử nhìn thấy con rồng to thì pháp thân nổ định tai nhức óc trở về luồng khói đen núp trong cấm khu không dám ló đầu ra.

Con rồng to vỗ nát một tuyệt sát khác, lực lượng cuồn cuộn ập hướng cấm khu kia. Cấm khu đó là một ngôi mộ lớn, ngôi mộ như ngọn núi hình tròn, cao mấy vạn dặm, rất kỳ lạ.

Giờ phút này, các ngôi mộ lớn nổ bùm bùm kinh động cấm khu, mấy xác ướp cổ siêu đáng sợ anhỷ ra. Quanh thân xác ướp tràn ngập thi khí, chúng nó hùng hổ lao ra cấm khu.

Các xác ướp chưa nhào tới gần thì trong ngôi mộ to nhất phát ra tiếng gầm khàn khàn trầm đục. Các xác ướp cổ thụt lùi, biến mất trong dãy mộ cổ.

Con rồng to co vuốt thành nắm đấm đánh hướng tuyệt sát thứ ba, lực lượng xuyên thủng tuyệt sát. Trong cấm khu ách bốn vạn vạn dặm truyền đến tiếng chấn động, dãy núi sập, các tiếng gầm rú văng vẳng, âm u đáng sợ.

Trong cấm khu phát ra thanh âm ồm ồm:

- Mặc kệ con rồng điên kia, nếu ngươi chọc nó thì nó sẽ dây dưa mãi không dứt.

Tuyệt sát thứ bốn là Chú Đạo thiên đàn, tòa thiên đàn cách gần nhất. Khi con rồng to ngồi bệch xuống, uy lực Chú Đạo thiên đàn mới bùng nổ thì tiên thiên pháp bảo hoang dại to khổng lồ nhấc mông lên ngồi đè xuống, tuyệt sát

Chú Đạo thiên đàn dẹp lép.

Chú Đạo thiên đàn chấn động ầm ầm, lún xuống đất. Phương xa, dãy núi vô nhân cấm khu lắc lư.

Quái nhân lấy con mắt ra, kinh kêu:

- Quái thú ở đâu chui ra?

Con rồng to nổ nát ba tuyệt sát, ngồi đè bẹp tuyệt sát Chú Đạo thiên đàn, lực lượng đánh vào ba cấm khu trấn áp tồn tại trong đó không dám nhúc nhích. Nói đến thì chậm nhưng chỉ xảy ra trong một chớp mắt.

Trong khoảnh khắc bốn tuyệt sát bị phá vỡ, Giang Nam nhấc chân chạy nhanh trên lưng con rồng to. Giang Nam nhấc chân, cơ thể to lớn biến thành Cự Linh bá thể, quanh thân tràn ngập lực lượng bùng nổ.

Bước ra bước thứ hai, cơ thể Giang Nam thành người khổng lồ đầu đội trời chân đạp đất. Quỷ Bà Thiên đứng trên vai Giang Nam nhỏ như hạt bụi.

Bước ra bước thứ ba, Giang Nam chạy xuống mình rồng, thúc giục lực lượng toàn thân lên đỉnh điểm. Cơ bắp dây gân dưới lớp da mấp máy như con rồng to quay quanh, mái tóc đen bay lên như thác nước.

Giờ phút này, phạm vi mấy vạn dặm bị bốn cấm khu, con rồng to công kích bốn lần để lại tàn uy, khắp nơi là mảnh nhỏ đại đạo, ánh sáng dâng trào cuồn cuộn chất chứa uy lực khủng bố.

Quái nhân xoay người bỏ trốn, bỗng một bàn tay to trăm thước vuông đánh vỡ các mảnh đại đạo, các màu thần quang bay ra ngoài. Chưởng phong thổi qua, hư không nứt vỡ.

Tiên quang sôi trào quanh thân quái nhân, gã õya người đỡ một chưởng.

Ầm!

Tiên quang nổ tung, máu thịt văng tung tóe, cơ thể rách nát té ra xa.

Chân Giang Nam giẫm mạnh mặt đất, đất rung ầm ầm. Các ngọn núi sụp đổ, lại có các ngọn núi bị bứng lên khỏi mặt đất. Đất đai bị thay đổi địa hình.

Giang Nam nhấc chân nhảy lên, hú dài. Các ngôi sao treo trên bầu trời cấm khu bị Giang Nam hú dời quỹ tích, dãy sao hỗn loạn, tinh tượng đổi thay.

Giang Nam đáp xuống ngay vị trí quái nhân rơi, một đấm đánh tới trước. Lúc này quái nhân tỏa tiên quang chói lòa, lao nhanh tới trước.

Giang Nam đánh một đấm làm hư không nứt ra khe hở lớn, răng rắc lan tràn tới trước, tốc độ siêu nhanh đuổi theo sau lưng quái nhân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2293: Ta Nhặt Một Con Rồng. (1)

Quái nhân vỡ thành nhiều mảnh.

Trên vai Giang Nam, Quỷ Bà Thiên nhỏ như hạt bụi hừ lạnh một tiếng:

- Nhất tuyệt sát!

Quỷ Bà Thiên ném cây gyậ đong đinh một khe nứt hư không. Thiên tượng địa tương đột ngột thay đổi, một tòa cấm khu gần đó bị dẫn động. Cấm khu phát ra uy lực khủng bố hủy thiên diệt địa đánh vào mảnh nhỏ quái nhân.

Mới rồi Giang Nam chân giẫm mặt đất, hú dài phá hư không là do Quỷ Bà Thiên chỉ điểm thay đổi địa thế thiên tượng, dẫn động lực lượng cấm khu biến thành một tuyệt sát.

Quỷ Bà Thiên bắn ra cây gậy đóng đinh hư không nứt vỡ là kích phát uy lực một tuyệt sát.

Đây là cục phải chết.

Lúc này trong cơ thể vỡ vụn của quái nhân có một đạo quả bay lên, tràn ngập hơi thở kinh khủng vạn đạo đều không chỉ ta bất không va chạm với uy lực tuôn ra từ cấm khu. Đạo quả quay tròn chạy đi xa, chui vào giữa một ngọn núi to, đụng thủng hòn núi.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- Quả nhiên là đạo quả Bất Không!

Giang Nam nhấc chân đuổi theo. Bỗng một luồng uy lực diệt tuyệt tất cả từ cấm khu đằng trước bắn lên cao chặn đường Giang Nam đi, hắn biết là

quái nhân ra tay thay đổi thiên tượng địa lý, ngăn hắn truy sát.

Uy lực tán đi, quái nhân và đạo quả Bất Không đã biến mất.

Giang Nam dừng bước, từ từ thở hắt ra:

- Đến mức này mà không giết được hắn, đúng là nhân vật đáng sợ.

Giang Nam đánh tan Cự Linh bá thể, xoay người trở về, rất nhanh đến bên Chú Đạo thiên đàn. Con rồng to ngồi trên thiên đàn, thấy Giang Nam quay về thì hướn hở nhấc chân định đi xuống.

Giang Nam vội quát:

- Đừng nhấc chân!

Con rồng to đã giơ vuốt lên, trong hố to móng vuốt, một cái bóng dán sát mặt đất nhanh chóng di chuyển biến mất sâu trong vô nhân cấm khu.

- Đáng tiếc, cuối cùng Vạn Chú Đạo Quân vẫn trốn thoát. Nếu chém chết hắn thì Vạn Chú Thiên Chung hoàn toàn thuộc về ta rồi.

Giang Nam thở dài thầm nghĩ:

- Nhưng giữ được Vạn Chú Thiên Chung, lại được Chú Đạo thiên đàn cũng không tệ.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên, con rồng to tụ tập bên cạnh Chú Đạo thiên đàn. Tòa tế đàn rộng lớn bao la, to vạn vạn dặm, ngoài nhỏ trong lớn. Trên 88 không gian vặn vẹo, không gian nội bộ ngang ngửa một tòa tiên châu.

Trong Chú Đạo thiên đàn thấm nhuần lực lượng thời đại chú đạo, với con rồng to, Vạn Chú Đạo Quân thì không có nguy hiểm gì, nhưng Chú Đạo thiên đàn vẫn là cấm khu cho người khác.

Nếu vào Chú Đạo thiên đàn, sơ sẩy một cái là sẽ bị chú đạo siêu kỳ dị đánh gục.

Chú đạo giết người vô hình, vô số người thông minh tài trí, có thủ đoạn trong thời đại chú đạo luyện ra báu vật thế này nếu không điều khiển được nó, đi vào Chú Đạo thiên đàn tương đương vào cấm khu.

Vạn Chú Đạo Quân có thể dễ dàng đi vào vì gã là một trong những người tạo ra Chú Đạo thiên đàn, cũng là người sống sót từ thời đại chú đạo.

Đám người Giang Nam, Quỷ Bà Thiên nếu muốn vào Chú Đạo thiên đàn thì phải đối diện chú đạo công kích.

Làm sao luyện hóa Chú Đạo thiên đàn, làm sao di chuyển tế đàn này, đây là một vấn đề hóc búa.

Hiện giờ Chú Đạo thiên đàn đã nổi lên, Vạn Chú Đạo Quân khởi động một phần uy lực tế đàn, nếu để nó lại đây thì Tiên giới không có ngày yên bình, Giang Nam cũng khó sống yên.

Tuy Vạn Chú Đạo Quân nhờ uy lực Chú Đạo thiên đàn vẫn không triệu Vạn Chú Thiên Chung đi được, nhưng trên Chú Đạo thiên đàn sẽ phóng dại thực lực của gã gấp mấy lần, mấy chục lần.

Nhờ lực lượng Chú Đạo thiên đàn là Vạn Chú Đạo Quân dễ dàng nguyền rủa chết bất cứ tồn tại nào trong Tiên giới. Dù là Huyền Đô Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân cũng sẽ bị Vạn Chú Đạo Quân chú chết.

Giang Nam cũng tu luyện chú đạo, hắn biết điểm đáng sợ của nó. Nương nhờ Chú Đạo thiên đàn chú giết Tiên Quân không khó khăn gì với Vạn Chú Đạo Quân.

Bàn về uy lực thì Chú Đạo thiên đàn lợi hại hơn cả Vạn Chú Thiên Chung. Dù sao Vạn Chú Thiên Chung chỉ giúp một người độ qua tịch diệt kiếp, Chú Đạo thiên đàn là pháp bảo khiến tất cả sinh linh một thời đại vượt qua tịch diệt kiếp.

Tuy rằng độ kiếp thất bại, uy lực Chú Đạo thiên đàn vẫn không thể khinh

thường.

- Phải di dời Chú Đạo thiên đàn, nhưng tế đàn to như thế làm sao vận chuyển đây?

Giang Nam nhìn tế đàn lại ngó con rồng to, nó khá to con.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đạo hữu, chúng ta bàn một chuyện . . .

Con rồng to cảnh giác nhìn Giang Nam:

- Lục lạc này là của ta!

Con rồng to vội che Vạn Chú Thiên Chung trên cổ mình:

- Mới rồi lục lạc rơi dưới đất, ta đã nhặt nó lên, ai nhặt được thì nó thuộc về người đó!

Giang Nam câm nín, bỗng óc lóe tia sáng, cười nói:

- Nếu ngươi thích thì cứ lấy đi, khi nào chơi chán trả lại cho ta cũng được.

Con rồng to mừng rỡ, mắt rồng tràn dầy ý cười hỏi:

- Thật không?

Giang Nam gật đầu, nói:

- Đương nhiên là thật.

Giang Nam biết nếu hắn tiếp tục giữ Vạn Chú Thiên Chung sẽ dây dưa với Vạn Chú Đạo Quân, mà gã là chủ nhân của Vạn Chú Thiên Chung. Nếu Giang Nam giữ Vạn Chú Thiên Chung thì tuyệt đối không thể giết Vạn Chú Đạo Quân được.

Từ lúc Giang Nam gặp Vạn Chú Đạo Quân đến bây giờ đã đánh nhau bốn

lần.

Lần đầu tiên là ở địa cung Vạn Chú, Vạn Chú Đạo Quân không thể giết Giang Nam. Lần thứ hai là ở Vân Châu, Giang Nam có nóc chuông, nổ nát cơ thể Vạn Chú Đạo Quân nhưng không giết gã được. Lần thứ ba là trong vùng đất nguyên thủy, tất cả mảnh nhỏ Vạn Chú Thiên Chung luyện thành một thể, phục hồi bộ dạng tiên thiên pháp bảo. Giang Nam nắm bắt cơ hội tốt nhưng không thể hoàn toàn tiêu diệt Vạn Chú Đạo Quân.

Lần này là lần thứ tư, cơ hội càng tuyệt hơn, vì có tiên thiên pháp bảo hoang dại con rồng to. Nhưng cơ hội tốt như thế vẫn để Vạn Chú Đạo Quân chạy trốn.

Chuyện không quá ba lần, Giang Nam ba đợt suýt giết Vạn Chú Đạo Quân nhưng gã trốn thoát, một lần là may mắn, lần thứ hai là số đỏ, nếu ba lần thì Giang Nam phải suy nghĩ lại Vạn Chú Thiên Chung ảnh hưởng mình như thế nào.

Huống chi không chỉ ba lần, khi Thần Mẫu Đạo Quân có được Vạn Chú Thiên Chung thì uy phong bá khí biết mấy, nhưng vẫn bó tay trước Vạn Chú Đạo Quân.

Mới rồi con rồng to có thể hắt hơi một cái phun chết Vạn Chú Đạo Quân nhưng gã vẫn trốn thoát, nó treo Vạn Chú Thiên Chung trên cổ.

Điều này chứng minh dính dáng đến Vạn Chú Thiên Chung là tuyệt đối không thể giết Vạn Chú Đạo Quân chết.

Chỉ có bỏ cái chuông này mới có khả năng giết Vạn Chú Đạo Quân, vì vậy Giang Nam dứt khoát cho con rồng to tiếp tục đeo Vạn Chú Thiên Chung.

Giang Nam nhìn tế đàn, cười tủm tỉm nói:

- Khụ khụ, đạo huynh, tặng ngươi cái lục lạc nhưng tiểu đệ có việc muốn nhờ.

Giây lát sau Giang Nam, Quỷ Bà Thiên đi về trước, sau lưng tiếng chuông kêu leng keng. Chú Đạo thiên đàn to lớn vạn vạn dặm bay lên, bên dưới tế đàn là con rồng to hì hục cõng nó đi theo hai người.

- Bệ hạ, con rồng này quá vô sỉ.

Quỷ Bà Thiên bất bình nói:

- Lại bảo là ai nhặt được thì của người đó! Bệ hạ, cái chuông kia là tiên thiên pháp bảo, cứ tặng cho nó vậy sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2294: Ta Nhặt Một Con Rồng. (2)

Giang Nam đầy ẩn ý nói:

- Nó nhặt được cái chuông, ta nhặt một con rồng.

Quỷ Bà Thiên kinh ngạc hỏi lại:

- Nhặt một con rồng?

Trán Quỷ Bà Thiên toát mồ hôi lạnh, ngoái đầu lại, ánh mắt đồng tình nhìn con rồng to cõng Chú Đạo thiên đàn.

Quỷ Bà Thiên nhỏ giọng nói:

- Quả nhiên bệ hạ vô sỉ hơn.

Hai người một rồng đi qua đầu là vô nhân cấm khu lặng ngắt, không chút tiếng vang. Chờ cả đám đi qua thì các thần thức siêu cường đại trong các cấm khu cổ xưa mới dao động.

- Con rồng kia cuối cùng không tai họa chỗ này nữa, rốt cuộc nó đi Tiên giới phá rồi. Nên cạn bát to chúc mừng!

- Nó xứng đáng bị đánh lúc tám ức năm trước, ngần đấy thời gian mới chịu ngoan một chút.

- Trước khi đi không quên vác một tòa cấm khu, khốn kiếp, đang khoe cơ bắp với chúng ta sao?

- Mặc kệ nó đi, dù sao nó không khiêng cấm khu của chúng ta.

* * *

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên, con rồng to tốn nửa năm để đến biên giới vô nhân cấm khu, lại hơn nửa tháng mới hoàn toàn ra khỏi đó. Nhìn đằng trước khói đen nghi ngút, đó là một mảnh cấm khu nhưng đã bị lộ, là hang ổ của Thần Mẫu Đạo Quân.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu có thể mang con rồng to này đi san bằng hang ổ Thần Mẫu Đạo Quân thì tuyệt quá, tiếc rằng con rồng chưa chắc nghe theo ý ta.

Đột nhiên có thanh âm cao giọng hỏi:

- Huyền Thiên giáo chủ?

Giang Nam nhìn qua. Mười mấy tiên nhân đứng trên ngọn núi từ xa nhìn lại hắn, là mấy băng cướp nổi tiếng trong vô nhân cấm khu.

Trong mấy người đó có một băng là thuộc hạ Ma Thiên Tiên Quân, người dẫn đầu là Tuyên Lâu Tiên Vương, từng gặp mặt Giang Nam một lần. Bây giờ Tuyên Lâu Tiên Vương đã là cường giả đẳng cấp bát Tiên Vương, Ma Thiên thành tựu Tiên Quân thì chỉnh đốn lại băng cướp trong vô nhân cấm khu, thống nhất dưới tay mình.

Đám cướp ngơ ngác nhìn con rồng to cõng Chú Đạo thiên đàn, người vừa lên tiếng là Tuyên Lâu Tiên Vương.

Giang Nam dừng bước, chào:

- Tuyên Lâu đạo hữu.

Tuyên Lâu Tiên Vương vui vẻ nói:

- Quả nhiên là giáo chủ!

Tuyên Lâu Tiên Vương sợ sệt nhìn con rồng to, không dám tiến lên. Hiển nhiên băng cướp vô nhân cấm khu có nghe nói truyền thuyết về con rồng hoang này.

Tuyên Lâu Tiên Vương chắp tay từ xa:

- Giáo chủ, gia chủ nhà ta, Ma Thiên lão gia ở gần đây, không biết giáo chủ có hứng thú ở lại mấy ngày để chúng ta làm chủ nhân chiêu đãi không?

Một nữ cướp giật vạt áo Tuyên Lâu Tiên Vương.

Tuyên Lâu Tiên Vương giật mình hiểu ra, vội sửa lời:

- Nếu giáo chủ không rảnh thì thôi . . .

Giang Nam cười nói:

- Mấy ngày nay chúng ta khá mệt, đang định quấy rầy Ma Thiên Tiên Quân và các vị đạo hữu.

Tuyên Lâu Tiên Vương hận không thể vả miệng mình, đành liều tới cùng dẫn đường đám người Giang Nam.

Tuyên Lâu Tiên Vương thầm kêu khổ:

- Sao ta nhiều chuyện quá vậy? Mời hắn làm gì? Nếu chỉ là Huyền Thiên giáo chủ mời làm khách mấy ngày cũng đành thôi, nhưng hắn mang theo con rồng kia . . .

Giang Nam đi tới, thấy mấy tên cướp không theo cùng mà canh giữ bên ngoài cấm khu Thần Mẫu. Giang Nam hỏi thăm.

Tuyên Lâu Tiên Vương cung kính nói:

- Sau khi vùng đất nguyên thủy đóng, Càn Nguyên lão gia tiến đến bái phỏng Ma Thiên đại lão gia, bàn bạc xong Ma Thiên đại lão gia kêu chúng ta đi canh gác cấm khu Thần Mẫu, nghiêm cấm không cho ai vào trong. Nếu cứng rắn xông vào thì giết không tha!

Lòng Giang Nam máy động, hắn hiểu ý Càn Nguyên Tiên Quân khi mời

Ma Thiên Tiên Quân phong tỏa cấm khu Thần Mẫu. Chắc vì Càn Nguyên Tiên Quân lo có người vào cấm khu Thần Mẫu sẽ bị Thần Mẫu Đạo Quân đoạt xá trọng sinh

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nhưng cách làm này chỉ chậm lại thời gian Thần Mẫu hồi sinh, sớm muộn gì Thần Mẫu Đạo Quân sẽ lại xuất hiện trong Tiên giới.

- Bây giờ thực lực của Tiên giới vẫn rất yếu, không thể đối kháng mấy vật khổng lồ như Vạn Chú, Tần Mẫu. Nếu Vạn Chú Đạo Quân có Chú Đạo thiên đàn thì có thể tùy ý giết Tiên Quân. Nếu Thần Mẫu Đạo Quân hồi sinh là có thể biến tất cả sinh linh trong Tiên giới thành chất dinh dưỡng cho mình, điều khiển mọi người, Tiên Quân cũng không thể ngăn cản.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Tiên giới không có cường giả đẳng cấp Thiên Quân tọa trấn, không cách nào đối kháng với lão quái vật tiền sử.

Giang Nam càng hiểu nhiều về vô nhân cấm khu thì càng cảm thấy Tiên giới ở trnêm iệng núi lửa.

Không lâu sau Giang Nam đến chỗ ở của Ma Thiên Tiên Quân. Nơi này nằm trong cấm khu đã trống, cấm khu ẩn giấu trong hư không. Nhìn từ bên ngoài không thấy lối vào, dễ thủ khó công. Trong cấm khu có các bài bố tồn tại tiền sử để lại, cực kỳ nguy hiểm, Tiên Quân mạnh nhất Tiên giới cũng khó dễ dàng xông vào.

- Chủ nhân trong cấm khu này đã tan biến trong thời gian.

Tuyên Lâu Tiên Vương cười nói:

- Tuy vô nhân khu giữ được tồn tại tiền sử, nhưng mỗi lần tịch diệt kiếp, Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ đến càn quét một lần, vẫn có người hoàn toàn chết đi. Ma Thiên lão gia vô tình khám phá cấm khu, phát hiện cấm khu này trống

không nên chiếm cứ nó, làm chỗ cho chúng ta đặt chân trong vô nhân khu. Long lão gia, mau dừng tay!

Tuyên Lâu Tiên Vương toát mồ hôi lạnh, con rồng to định nhét Chú Đạo thiên đàn vào cấm khu.

Tuyên Lâu Tiên Vương hét lên van xin:

- Long lão gia, Chú Đạo thiên đàn kia mạnh hơn cấm khu của chúng ta, nếu nhét vào thì chỗ của chúng ta sẽ bị sập, mau dừng tay lại! Giáo chủ . . .

Giang Nam hắng giọng, kêu con rồng to đặt Chú Đạo thiên đàn xuống.

Con rồng to khổng lồ ném Chú Đạo thiên đàn sang một bên, buồn bực nói:

- Các ngươi quá yếu.

Trong cấm khu đã hỗn loạn. Mới rồi con rồng to khổng lồ cố gắng nhét Chú Đạo thiên đàn vào cấm khu làm cấm khu xao động sắp sập, các cường giả trong cấm khu bị kinh động bay ra xem. Khi thấy con rồng hoang bên ngoài cấm khu thì than thở.

Ma Thiên Tiên Quân nhìn con rồng hoang, đầu đau như búa bổ.

Ma Thiên Tiên Quân nhìn hướng Giang Nam, lửa giận bùng cháy, tức giận quát:

- Huyền Thiên, ngươi đến phá sao?

Giang Nam liếc qua bên cạnh Ma Thiên Tiên Quân, thấy hai người, mặt hắn tối sầm.

Giang Nam cười khẩy nói:

- Phá rồi sao? Ma thiên, ngươi móc nối với Hỗn Độn Cổ Thần từ khi nào? Sao không giới thiệu mấy vị sư huynh đến từ Hỗn Độn thiên quốc với ta?

Bên cạnh Ma Thiên Tiên Quân là hai tồn tại cực kỳ cao to vạm vỡ, quanh người tràn ngập hơi thở đại đạo hồng mông. Từng đợt đại đạo hồng mông như rồng hoặc quấn quanh hoặc lơ lửng biểu thị bọn họ có cơ thể cực kỳ vạm vỡ. Đây là hai Hỗn Độn Cổ Thần.

Một người trong đó cười to bảo:

- Ma Thiên sư huynh bản thân có huyết mạch Hỗn Độn Cổ Thần, sao có thể nói là móc nối với Hỗn Độn thiên quốc ta? Ma Thiên sư huynh, nếu lão chém Huyền Thiên thì Đại Diễn thủ lĩnh sẽ rất vui, chúng ta hợp tác càng thêm vui vẻ.

Giang Nam không biết nên nói cái gì:

- Chém ta? Hai vị sư huynh lớn lối quá. Ma Thiên là tiểu nhân hai mặt, dám chém ta sao?

Chương 2295: Lời Mời Của Đại Diễn Cổ Thần. (1)

Hỗn Độn Cổ Thần khác lạnh lùng cười:

- Chém ngươi thì sao? Huyền Thiên, ngươi có thể xưng hùng trong Tiên giới nhưng trước Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta thì ngươi yếu như bún! Ma Thiên sư huynh, ngươi cũng có huyết mạch Hỗn Độn Cổ Thần, truyền thừa từ Hỗn Độn long tổ, hiện giờ chúng ta sắp hợp tác với nhau, sao sư huynh không bày tỏ thành ý đi?

Ma Thiên Tiên Quân nhíu mày, hắng giọng:

- Hai vị, tuy con người Huyền Thiên làm người ta khinh thường nhưng là lão sư của Linh Lung nhi tử của ta, tên khốn Huyền Thiên cũng là Hỗn Độn Cổ Thần.

Hai Hỗn Độn Cổ Thần nhìn nhau, cười nói:

- Sư huynh, Huyền Thiên là hậu thiên nghịch chứng tiên thiên mới tu thành thể Cổ Thần, nguyên thần Cổ Thần chứ không phải bẩm sinh, khác chủng loại với chúng ta. Nếu lệnh lang muốn tìm sư tôn mới thì trong Hỗn Độn thiên quốc chúng ta có nhiều tồn tại cường đại, hai chúng ta tìm lão sư cho lệnh lang là được. Nếu ngươi sợ Huyền Thiên thì để chúng ta giúp ngươi xóa sổ hắn!

Ma Thiên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Hai vị, ta không sợ Huyền Thiên. Các ngươi không nhận biết con rồng ngoài cửa ên mới dám nói như thế, nếu biết lai lịch con rồng đó rồi sẽ không kêu ta giết Huyền Thiên giáo chủ.

Hai Hỗn Độn Cổ Thần nhìn nhau, không hiểu ra sao.

Hỗn Độn Cổ Thần lắc đầu, nói:

- Xưa nay chúng ta cư ngụ trong Hỗn Độn thiên quốc, không đến Tiên giới, chưa từng tới vô nhân cấm khu nên không biết lai lịch con rồng. Ma Thiên sư huynh, con rồng này không phải là vật nuôi của Huyền Thiên sao?

- Vật nuôi của Huyền Thiên? Nói Huyền Thiên là vật nuôi của nó mới đúng.

Ma Thiên Tiên Quân lẩm bẩm một câu, gã không muốn nói nhiều về con rồng, nó đả kích người quá nhiều. Ma Thiên Tiên Quân từng khóc bù lu bù lao trước mặt con rồng.

Ma Thiên Tiên Quân lạnh lùng cười:

- Huyền Thiên, ta chiêu đãi khách nào ở chỗ của ta cần báo cáo với ngươi sao? Ngươi lo quá rộng!

Giang Nam khiến con rồng to canh giữ bên ngoài cấm khu, hắn và Quỷ Bà Thiên đi vào trong, tự nhiên như về nhà mình.

Giang Nam cười nói:

- Huyền Châu của ta bao gồm Tạp Đà châu, vô nhân cấm khu, đây là hai cung phong. Ta là địa chủ danh chính ngô nthuận của vô nhân khu, ngươi chiêu đãi người Hỗn Độn thiên quốc trong địa bàn của ta tất nhiên phải thông báo với ta.

Ma Thiên Tiên Quân hừ lạnh, sóng vai đi cùng Giang Nam.

Ma Thiên Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Lệnh của hai cung có thể khiến ta nghe theo sao? Huyền Thiên, mấy ngày không đánh ngươi ngứa da sao?

- Hơi ngứa.

Giang Nam cười trả lời:

- Chờ xem ngươi có bản lĩnh đánh ta không, chưa biết chừng kết quả là ta gãi ngứa cho ngươi.

Ma Thiên Tiên Quân tức giận, phất tay một cái. Ma Thiên Tiên Quân phá vỡ bảy tầng hư không đè xuống Giang Nam.

Ma Thiên Tiên Quân hành động liền điều động lực lượng bảy tầng hư không Tiên giới, áp lực đè khung trời, sức mạnh hùng hồn, rất kinh người.

Hỗn độn thất trọng thiên!

Ma Thiên Tiên Quân tu luyện Long Tổ thái tức đại pháp của Hỗn Độn long tổ, được chân truyền. Thời kỳ Tiên Vương Ma Thiên Tiên Quân đánh nhau với Giang Nam đã có thể sử dụng hỗn độn ngũ trọng thiên, điều động lực lượng ngũ trọng hư không. Giờ đây gã thành tựu Tiên Quân, có thể một hơi vận dụng thất trọng thiên.

Ma Thiên Tiên Quân đánh ra một kích kia mạnh còn hơn Tiên Quân nổi tiếng lâu năm trong Tiên giới, chiến đấu với Long La Bồ Đề Tiên Quân là Long La Bồ Đề Tiên Quân bị thương nặng thua bỏ trốn chứng minh sức chiến đấu của gã.

Hai Hỗn Độn Cổ Thần thấy Ma Thiên Tiên Quân tấn công Giang Nam thì mừng rỡ. Rõ ràng Ma Thiên Tiên Quân đánh ra hết sức, không chút giữ lại, tuyệt đối có thể giết tiểu tử Huyền Thiên tại chỗ!

Giang Nam cười dài:

- Hỗn độn thất trọng thiên! Ma Thiên sư huynh, ngươi mạnh hơn trước kia nhiều.

Giang Nam lắc người, Cự Linh bá thể hiện ra, giơ tay nghênh đón. Vang tiếng nổ điếc tai, nguyên cấm khu bị chấn rung lắc kịch liệt, người bên trong lảo đảo ngã nghiêng.

Hỗn Độn Cổ Thần cách gần nhất bị gió lốc từ cuộc chiến hất ra ngoài, lơ lửng giữa không trung hộc máu.

May mắn nơi đây là chỗ trú của Đạo Quân tiền sử, không gian trải qua Đạo Quân gia cố nên không đến mức bị Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân hủy hoại.

Ma Thiên Tiên Quân rên rỉ, cảm giác quái lực khủng bố phá vỡ lực lượng của mình, hoàn toàn áp lực. Ma Thiên Tiên Quân vội vàng thụt lùi, đập vào một ngọn núi. Một chuỗi tiếng nổ vang lên sau lưng Ma Thiên Tiên Quân, ngọn núi to bị gã đụng nứt một cái khe mới hoàn toàn trừ đi lực lượng kia.

Giang Nam biến sắc mặt, vội bỏ Cự Linh bá thể đi, pháp lực cuồng bạo tuôn ra hai cánh tay. Tay Giang Nam sưng phồng, vô số long khí chạy lung tung trong cánh tay, phá hỏng cơ thể hắn.

Đây là vì khi Giang Nam sử dụng Cự Linh bá thể thì trong người không có chút pháp lực, cơ thể trống trơn bị pháp lực của Ma Thiên Tiên Quân xâm nhập, phá hỏng thân thể.

Nếu là Tiên Quân khác cũng không sao, cơ thể Giang Nam chống đỡ được. Nhưng Ma Thiên Tiên Quân có huyết mạch Hỗn Độn long tổ, pháp lực siêu dồi dào, tạo thành phá hoại rất lớn cho cơ thể Giang Nam.

Giang Nam đánh tan Cự Linh bá thể vì điều động pháp lực đại đạo toàn thân xua đi long khí, tránh cho cơ thể bị hư hỏng.

- Grao!

Từng tiếng rồng ngâm phát ra từ cánh tay Giang Nam, từng long khí bị trừ khỏi người hắn, bay msua dầy trời, biến thành ảo ảnh Hỗn Độn long tổ dài vạn dặm há mồm táp Giang Nam.

Xoẹt!

Trán Giang Nam lóe kiếm quang chém Hỗn Độn long tổ giữa không

trung, là thanh kiếm nguyên thủy chứng đạo.

Kiếm nguyên thủy chứng đạo bị Giang Nam ném xuống Huyền Châu đánh chết Huyền Thanh Tiên Quân, sau khi hắn trở về Tiên giới thì thu thần kiếm về lại.

Ma Thiên Tiên Quân há mồm hút, mảnh nhỏ khí long tổ chui vào người gã. Ma Thiên Tiên Quân sải bước lao nhanh hướng Giang Nam, đất rung núi chuyển

Giang Nam sải bước nghênh đón, hai người đằng đằng sát khí. Khi cách nhau gần một trượng, bốn mắt giao nhau, khí thế càng lúc càng mạnh.

Ma Thiên Tiên Quân bỗng đấm nhẹ vào ngực Giang Nam, cười to bảo:

- Lão đệ, ngươi giỏi hơn rồi, có thể đỡ một kích của ta.

Giang Nam cũng đánh trả, cười nói:

- Như thế nào? Tưởng cái tên tổ thần ta đây là hư danh sao?

Hai người cười phá lên.

Ma Thiên Tiên Quân giơ tay nói:

- Lão đệ, mời vào trong. Hiếm khi ngươi đến làm khách, nói sao ta cũng phải làm tròn trách nhiệm địa chủ.

Hai người đi tới trước.

Giang Nam cười nói:

- Hư không vô tận trong vô nhân khu đều là địa bàn của ta, ngươi làm tròn trách nhiệm địa chủ trong này, còn chiêu đãi sư huynh Hỗn Độn thiên quốc, nói sao cũng phải cho ta một lời giải thích đi?

Ma Thiên Tiên Quân dừng bước, cười khẩy nói:

- Nhãi con, địa bàn của ngươi? Còn muốn đánh nữa sao?

Giang Nam không nhường một bước, lạnh lùng cười:

- Ta sợ ngươi sao?

Tuyên Lâu Tiên Vương nhức đầu, tiến lên trước nói:

- Lão gia, giáo chủ, các ngươi ít nói một câu giùm đi.

Giang Nam đi tiếp:

- Được rồi, hôm nay nghĩ tình Linh Lung nên tha cho ngươi một lần.

Ma Thiên Tiên Quân tức giận bật cười nói:

- Nếu không phải nhi tử Linh Lung của ta là học trò của ngươi thì ta sẽ đánh ngươi phụ mẫu nhìn không ra!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2296: Lời Mời Của Đại Diễn Cổ Thần. (2)

Hai Hỗn Độn Cổ Thần hộc bãi máu mới đè nén được vết thương, hai mặt nhìn nhau. Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân nhìn như đối đầu, đánh thật tình nhưng đột nhiên dừng lại, thân thiết như bằng hữu cũ quen biết nhiều năm. Hai mọi người lại đột ngột cãi lộn sắp đánh tiếp, hai Hỗn Độn Cổ Thần không hiểu nổi mối quan hệ giữa Giang Nam và Ma Thiên Tiên Quân.

Trong thần điện chính giữa cấm khu, Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân ngồi xuống. Quỷ Bà Thiên, Tuyên Lâu Tiên Vương ngồi một bên. Hỗn Độn Cổ Thần cũng ngồi xuống. Trong thần điện có mấy tay trùm bang cướp vô nhân cấm khu, đều là Tiên Vương nổi tiếng lừng lẫy.

Giang Nam nhìn lướt qua cười nói:

- Ma Thiên sư huynh, hiện tại hãy nói nguyên nhân sứ giả Hỗn Độn thiên quốc tìm ngươi đi. Hay ngươi thật sự muốn phản Tiên giới đầu vào Hỗn Độn thiên quốc?

Ma Thiên Tiên Quân hừ mạnh, thản nhiên nói:

- Năm xưa Long La Bồ Đề giết ái thê của ta, hại ta cửa nát nhà tan, có nhi tử không thể gặp mặt mà ta còn chưa phản bội Tiên giới. Bây giờ thành tựu Tiên Quân, sao có thể làm chuyện đó? Lão đệ, ngươi quá xem thường độ lượng của ta. Hai vị sư huynh Hỗn Độn thiên quốc này phụng mệnh Đại Diễn Cổ Thần đến tìm ta bàn chuyện.

Giang Nam nhìn hai Hỗn Độn Cổ Thần, cười hỏi:

- Hai vị, Đại Diễn Cổ Thần ra lệnh các ngươi đến tìm Ma Thiên sư huynh có chuyện gì?

Hai Hỗn Độn Cổ Thần do dự.

Ma Thiên Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ là huynh đệ ta, hai vị cứ nói đừng ngại.

hai Hỗn Độn Cổ Thần bất đắc dĩ.

Một Hỗn Độn Cổ Thần nói:

- Đại Diễn Cổ Thần ra lệnh chúng ta đến mời Ma Thiên sư huynh cùng đi mảnh đất bỏ hoang, tìm kiếm tung tích Hỗn Độn Long Tổ.

Giang Nam sửng sốt:

- Hỗn Độn Long Tổ?

Giang Nam nghi hoặc hỏi:

- Chẳng phải Hỗn Độn Long Tổ đã chết sao?

Giang Nam có nghe tin đồn về chuyện này. Nghe nói lúc Tiên giới và Hỗn Độn Cổ Thần đánh nhau, Hỗn Độn Long Tổ là cao thủ đứng sau Bất Không Đạo Nhân đã chết trong trận chiến ấy.

Hỗn Độn Cổ Thần khác trả lời:

- Cái này thì ngươi không rõ. Mới gần đây hai thủ lĩnh Kim Đồng, Ngân Đồng trong Hỗn Độn Cổ Thần chúng ta đã quay về từ mảnh đất bỏ hoang, mang theo tin tức Hỗn Độn Long Tổ. Bọn họ nói có lẽ Hỗn Độn Long Tổ còn sống.

- Hỗn Độn Long Tổ chết tại mảnh đất bỏ hoang, nơi đó bị Đế và Tôn, Bất Không phong tỏa, ẩn giấu sâu trong hỗn độn. Thủ lĩnh Kim Đồng, Ngân Đồng chín chết một sống trầy trật lắm mới ra khỏi đó được. Bọn họ trừng cảm ứng được hơi thở của Hỗn Độn Long Tổ, cho rằng Hỗn Độn Long Tổ có thể còn sống. Tiếc rằng Kim Đồng, Ngân Đồng tìm rất nhiều năm vẫn không tìm ra được.

Giang Nam nhíu mày, Tiên giới và Hỗn Độn Cổ Thần đấu trận đầu tiên, Đế và Tôn, Bất Không, Hỗn Độn Long Tổ đều tham gia trận chiến. Bất Không Đạo Nhân bị giết, Hỗn Độn Long Tổ chết trận, điều này không phải bí mật gì.

Nếu Hỗn Độn Long Tổ không chết, trở về từ mảnh đất bỏ hoang, e rằng lực lượng Tiên giới và Hỗn Độn thiên quốc sẽ đảo ngược. Có cao thủ gần hỗn độn Đạo Quân như Hỗn Độn Long Tổ, có lẽ Hỗn Độn thiên quốc sẽ bẻ gãy xâm lăng Tiên giới, biến tất cả sinh linh thành lương thực của mình.

Hỗn Độn Cổ Thần cười nói:

- Ma Thiên sư huynh là huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ, có cảm ứng đặc biệt với Hỗn Độn Long Tổ nên Đại Diễn Cổ Thần phái chúng ta đến mời Ma Thiên sư huynh cùng đi mảnh đất bỏ hoang. Có Ma Thiên sư huynh tất nhiên sẽ tìm được long tổ, mời long tổ trở về.

Giang Nam nhìn Ma Thiên Tiên Quân, hỏi:

- Sư huynh muốn đi?

Ma Thiên Tiên Quân gật đầu, trầm giọng nói:

- Long tổ là thủy tổ, mặc kệ thế nào ta phải đi nghênh thủy tổ trở về. Cộng thêm ta muốn có long tổ thái tức đại pháp hoàn chỉnh để tiến bộ.

Ma Thiên Tiên Quân ngần ngừ, thở dài:

- Nhưng ta đang do dự, tuy ta thuộc mạch long tổ lại sinh trưởng trong Tiên giới. Nếu long tổ trở về thì Tiên giới sẽ gặp nhiều tai nạn, vậy chẳng phải ta là tội nhân của Tiên giới sao? Nên ta rất phân vân.

Giang Nam nhíu chăt mày. Đại Diễn Cổ Thần muốn tìm Hỗn Độn Long Tổ về, mục đích quá rõ ràng, là để long tổ đối phó Tiên giới, đánh gục hết chư tiên. Đại Diễn Cổ Thần muốn nô dịch tất cả sinh linh trong Tiên giới, đại thiên thời không, hoàn thành giấc mộng Cổ Thần thống trị vũ trụ Càn Khôn.

Hỗn Độn Long Tổ đúng là có thực lực đó.

Hỗn Độn Long Tổ đứng sau Đế và Tôn, Bất Không, vũ lực trong Tiên giới là không người địch nổi. Cộng thêm nguyên chung của Hỗn Độn thiên quốc, chư tiên chắc chắn sẽ bị đánh bại hoàn toàn. Dù Tiên giới có tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo cũng thua.

Tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo tuy là báu vật vô địch nhưng phải xem nó nằm trong tay ai.

Hỗn Độn Long Tổ là Thiên Quân tuyệt đỉnh, còn là hỗn độn Thiên Quân, thực lực có một không hai đương thời. Đế và Tôn không ra, còn ai tranh phong?

- Hỗn Độn Long Tổ sống hay chết thì không biết, nếu chết rồi, đi cũng chẳng sao. Ma Thiên sư huynh cũng có thể lấy được long tổ thái tức đại pháp hoàn chỉnh, thực lực tăng mạnh.

Giang Nam trầm ngâm nói:

- Nếu Hỗn Độn Long Tổ còn sống, dẫn hắn trở về Tiên giới sẽ là tận thế.

Ma Thiên Tiên Quân gật đầu, nói:

- Ta chỉ lo điều này.

Quỷ Bà Thiên bật cười nói:

- Ma Thiên Tiên Quân, có thể cho lão thân một giọt máu long tổ không?

Ma Thiên Tiên Quân sửng sốt.

Giang Nam hiểu ra, nói:

- Ma Thiên sư huynh, vị Tiên Quân này giỏi thần toán. Ma Thiên sư huynh hãy đưa một giọt máu long tổ, không chừng có thể tính ra Ma Thiên sư huynh sống chết thế nào.

Ma Thiên Tiên Quân nửa tin nửa ngờ nhìn Quỷ Bà Thiên, bà lão tóc bạc phơ, già lọm khọm, tu vi yếu ớt chỉ tương đương với chân thần, nhìn sao cũng không giống cao thủ giỏi thần toán.

Nhưng Ma Thiên Tiên Quân rất tin tưởng Giang Nam, lòng máy động, một giọt tinh huyết chảy ra từ lỗ chân lông đầu ngón tay. Ma Thiên Tiên Quân nhẹ búng, một giọt máu long tổ bay tới trước mắt Quỷ Bà Thiên.

Quỷ Bà Thiên ngồi khoanh chân, con huyết nhãn trên trán mở ra chiếu vào giọt máu huyết mạch Hỗn Độn long tổ, chiếu cả tòa thần điện đỏ rực kỳ dị.

Quỷ Bà Thiên lặp lại hành động, tủy tìm nguồn gốc huyết mạch. Đang ở trước mặt người ngoài nên Quỷ Bà Thiên không lộ ra dị tượng huyết nhãn, không có hình ảnh bắn ra.

Giây lát sau Quỷ Bà Thiên khẽ kêu, biểu tình kinh hoàng. Chốc lát sau bà lão từ từ thu huyết nhãn về.

Quỷ Bà Thiên nói với Ma Thiên Tiên Quân:

- May mắn lão thân không làm nhục mệnh, đã điều tra rõ. Ma Thiên sư huynh thật sự đã chết, Tiên Quân cứ đi đi.

Trong lòng Ma Thiên Tiên Quân không tin chút nào. Pháp lực bà lão này rất nhỏ bé, làm sao tính ra sinh tử của tồn tại gần như Đạo Quân Hỗn Độn Long Tổ?

Hai Hỗn Độn Cổ Thần cười khẩy.

Quỷ Bà Thiên nhìn Giang Nam, đổi giọng:

- Bệ hạ cũng cần đi mảnh đất bỏ hoang một chuyến. Mới rồi lão thân dùng huyết nhãn lần tìm căn nguyên, thấy ở mảnh đất bỏ hoang có hai người quen của bệ hạ.

Tim Giang Nam đập nhanh.

Chương 2297: Mảnh Đất Bỏ Hoang.

Quỷ Bà Thiên tiếp tục bảo:

- Hai người quen đó là Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế mà bệ hạ nhắc đã lâu.

- Là bọn họ thật sao?

Giang Nam lạc giọng:

- Không thể nào! Sao bọn họ đến mảnh đất bỏ hoang được?

Quỷ Bà Thiên truyền âm:

- Mới rồi lão thân dùng huyết nhãn lần tìm căn nguyên, thăm dò nơi hai người từng đi. Sau khi Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế rời khỏi chư thiên vạn giới đi hỗn độn giới, rồi lại xuyên qua vũ trụ mô thai. Hai người gặp thời không loạn lưu, bị cuốn vào phong ấn trong đó. Phong ấn kia thả lỏng, đưa Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế đến mảnh đất bỏ hoang.

- Hèn gì ta tìm khắp Tiên giới mà mãi không tìm được tung tích của hai người.

Lòng Giang Nam thoải mái hơn. Tung tích của Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế luôn là tâm bệnh trong lòng hắn. Giang Nam cùng Quỷ Bà Thiên vào vô nhân cấm khu, ra vào nguy hiểm giúp đỡ Quỷ Bà Thiên tìm xuất thân của mình, sau đó nhờ vào huyết nhãn suy tính ra nơi đi của Bỉ Ngạn, Càn Khôn.

Càn Khôn lão tổ có nửa ân sư phụ với Giang Nam, liên tục giúp đỡ hắn và Giang Tuyết, tình cảm thâm sâu. Giang Nam được Bỉ Ngạn Nữ Đế giúp đỡ rất nhiều, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thị Hiên Vi phu nhân của hắn là đệ tử Bỉ Ngạn Nữ Đế.

Huống chi Bỉ Ngạn Nữ Đế là người sáng tạo quan trọng nhất kim đan đại đạo, Đạo Tổ tiên đạo mới.

Nếu không có Bỉ Ngạn Nữ Đế thì tiên đạo mới sẽ thiếu một Đạo Tổ.

Hiện giờ cuối cùng tìm được tung tích của Bỉ Ngạn, Càn Khôn, Giang Nam thở phào nhẹ nhõm.

Giang Nam cười hỏi:

- Ma Thiên sư huynh, mảnh đất bỏ hoang nằm ở đâu?

Giang Nam nghe tiếng mảnh đất bỏ hoang, biết đó là nơi Đế và Tôn, Bất Không lưu đày một số cường giả, nhưng hắn không rõ mảnh đất bỏ hoang nằm ở vị trí nào.

Ma Thiên Tiên Quân trầm giọng nói:

- Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân khai thiên tích địa, mở mang hạ giới tám vũ trụ và Tiên giới. Trước khi mở ra những vũ trụ này, bọn họ từng làm một số thực nghiệm. Đó là thực nghiệm khai thiên tích địa tạo hóa chúng sinh.

- Ba người đó, mỗi vị từng mở thiên một lần, đáng tiếc đều thất bại. Sau này bọn họ hợp sức mới khai sáng ra tám vũ trụ, lại dùng tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo sáng tạo Tiên giới. Ba vũ trụ tàn khuyết ban đầu đó chính là mảnh đất bỏ hoang.

Giang Nam nhíu mày hỏi:

- Mảnh đất bỏ hoang là thứ sót lại cuộc mở thiên thất bại?

Ma Thiên Tiên Quân gật đầu, nói:

- Ba vũ trụ tàn khuyết sau khi được khai sáng liền sụp đổ, sinh ra tịch diệt kiếp, nối tiếp nhau sụp đổ, chỉ còn sót lại vài chỗ. Nơi đó thời không thác loạn, khắp nơi là hơi thở hủy diệt thô bạo, dù là Tiên Quân cũng khó sống

sót trong đó. Đế và Tôn, Bất Không hợp nhất ba nơi lại luyện thành một tuyệt cảnh, dùng phong ấn phong tỏa lại, dùng để lưu đày một số ma đầu.

Tuyên Lâu Tiên Vương xen lời:

- Lúc trước vùng đất nguyên thủy mở ra, trên đường giảng đạo, Ngọc Kinh Tiên Quân có nói trước kia khi Đạo Vương và tiên nhân đánh nhau, khởi nguồn là Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần xâm nhập vũ trụ hạ giới, ăn thit người lung tung gây ra hạo kiếp. Cuối cùng Bất Không Đạo Nhân, Đế và Tôn trở mặt với bọn họ.

Ma Thiên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần trốn ra khỏi mảnh đất bỏ hoang được là vì phong ấn nơi đó thật sự lỏng ra. Tồn tại bị lưu đày trong đó nếu kéo nhau ra hết thì Tiên giới sẽ gặp họa.

Giang Nam nói:

- Chẳng lẽ trong mảnh đất bỏ hoang trừ Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần ra còn lưu đày tồn tại nào khác sao?

- Ta từng nghe Long La Bồ Đề nói trong mảnh đất bỏ hoang có lưu đày đại sư huynh Tiên giới chúng ta.

Vẻ mặt Ma Thiên Tiên Quân trầm trọng nói:

- Danh hiệu đại sư huynh Tiên giới không phải ai cũng nhận được, chỉ có đệ tử thứ nhất Đế và Tôn thu nhận mới xứng danh hiệu này. Đại sư huynh kia là người duy nhất cùng được Đế và Tôn truyền dạy, được hai người ký thác kỳ vọng rất cao. Nghe nói đại sư huynh Tiên giới mưu mô xảo quyệt, phạm sai lầm lớn nên bị lưu đày vào mảnh đất bỏ hoang.

Tim Giang Nam đập nhanh:

- Đại sư huynh Tiên giới? Đệ tử Đế và Tôn cùng dạy? Đại sư huynh của

tất cả Tiên Quân hai cung?

Đế và Tôn ít khi cùng dạy một đệ tử, rất khó tu luyện công pháp của hai người cùng một lúc, yêu cầu tư chất và ngộ tính siêu nghịch thiên.

Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân đứng đầu hai cung cũng chỉ được một người dạy.

Đương nhiên Càn Nguyên Tiên Quân là đặc biệt, Đế và Tôn dạy gã ít nhất, bị bỏ xa trong đám đệ tử Đế và Tôn, gã vụng về nhất. Không ngờ sau này Càn Nguyên Tiên Quân leo lên ngang hàng với Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, có thể nói gã là truyền kỳ, quái dị.

- Trừ đại sư huynh Tiên giới ra còn có một số ma đầu trong hỗn độn bị lưu đày đến mảnh đất bỏ hoang.

Ma Thiên Tiên Quân nhíu mày, vẻ mặt càng trầm trọng hơn.

Ma Thiên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Những ma đầu trong hỗn độn đối với tồn tại cỡ Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân thì búng tay một cái là thành tro, nhưng với Tiên giới bây giờ thì . . .

Ma Thiên Tiên Quân thở dài thườn thượt, không xem trọng lực lượng Tiên giới hiện tại.

Giang Nam cũng không xem trọng Giang Nam. Bỉ Ngạn, Càn Khôn có thể đi vào mảnh đất bỏ hoang, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần ra khỏi mảnh đất bỏ hoang chứng minh phong ấn ngày càng lỏng lẻo.

Nếu phong ấn mảnh đất bỏ hoang hoàn toàn biến mất thì Tiên giới sẽ nghênh đón thời đại náo động.

Giang Nam đứng dậy:

- Mảnh đất bỏ hoang, ta cần đi một chuyến.

Giang Nam nhìn hai Hỗn Độn Cổ Thần, mỉm cười nói:

- Các ngươi trở về hỏi Đại Diễn Cổ Thần xem hắn có hoan nghênh không?

Hai Hỗn Độn Cổ Thần nhìn nhau.

Một Hỗn Độn Cổ Thần nổi can đảm hỏi:

- Huyền Thiên, ngươi chán sống sao . . .

Một Hỗn Độn Cổ Thần khác vội bịt miệng đồng bạn, cười nịnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ muốn đi tất nhiên chúng ta đón chào. Giáo chủ yên tâm, chúng ta nhất định sẽ báo với Đại Diễn thủ lĩnh.

Giang Nam gật đầu, bước ra ngoài, cười nói:

- Ma Thiên sư huynh, ta đi về chuẩn bị, chờ ngày xuất phát các ngươi trực tiếp đến Huyền Châu tìm ta.

Quỷ Bà Thiên vội đi theo Giang Nam.

Ma Thiên Tiên Quân nhíu mày truyền âm:

- Huyền Thiên, Đại Diễn Cổ Thần rất quan tâm đại đạo Bất Không, nếu ngươi đi theo e rằng lành ít dữ nhiều.

- Sư huynh yên tâm, ta tự biết lo.

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên ra khỏi cấm khu. Con rồng to lại vác Chú Đạo thiên đàn lên, theo Giang Nam ra khỏi vô nhân cấm khu.

- Bệ hạ, lão thân sẽ cùng người đi mảnh đất bỏ hoang.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục:

- Có lão thân ở bên nhiều ít trợ giúp bệ hạ gặp dữ hóa lành.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Bà bà không thể đi mảnh đất bỏ hoang. Quy bà bà, đến Huyền Châu rồi ta sẽ đưa người hạ giới, Tiên giới quá nguy hiểm cho người. Tương lai Tiên giới sẽ càng nguy hiểm hơn, bà bà ở lại đây dữ nhiều lành ít.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2298: Thu Phí Bảo Vệ Tiên Quân. (1)

Giang Nam trầm giọng nói:

- Đến hạ giới bà bà che thiên cơ, đừng để người tính ra vị trí của bà bà. Nếu ta không đoán sai, quái nhân thần toán đó chắc chắn sẽ suy tính tung tích của bà bà, giết bà bà chấm dứt tai họa ngầm.

Tim Quỷ Bà Thiên rớt cái bịch, vâng dạ nghe theo.

Giang Nam hít sâu, mắt bắn ra tia sáng:

- Ta cần tranh thủ tu luyện, nếu không thật đúng là đưa lên miệng Đại Diễn Cổ Thần.

Huyền Châu, các tiên nhân người thì lao lực khai thác mỏ, người thì tĩnh tọa luyện khí, người thì luyện bảo luyện đan, người thì luyện tập trận pháp.

Bỗng nhiên mọi người buông bỏ công việc, ngơ ngẩn nhìn cùng một hướng.

Phương hướng vô nhân cấm khu, Giang Nam, Quỷ Bà Thiên trở về, sau lưng bọn họ là một con rồng to khổng lồ lưng cõng đại lục to vạn vạn dặm.

Thùng!

Rầm!

Mặt đất rung rinh, dãy núi lắc lư.

Các tiên nhân khóe mắt co giật.

- Trời ạ!

Một người lẩm bẩm:

- Bệ hạ lại đem cái gì về nhà . . .

Giang Nam, Quỷ Bà Thiên trở về từ vô nhân cấm khu, Huyền Châu rúng động. Các tiên nhân bay đến, tụ tập đằng trước, bên cạnh cấm khu. Con rồng to khổng lồ thấy đám người thì sợ hết hồn, vội núp sau lưng Giang Nam.

Con rồng to thập thò nhìn từng khuôn mặt tiên nhân, thấy không có khuôn mặt người năm xưa đập bẹp mình thì thở phào, lại ưỡn ngực kiêu ngạo đi trước mặt Giang Nam.

Đám tiên nhân ngơ ngác nhìn vật khổng lồ.

Tịch Trọng lẩm bẩm:

- Bệ hạ, người kiếm con rồng này ở đâu ra?

Lỗ mũi con rồng to phun ra hai luồng tiên thiên bất diệt linh quang, kiêu ngạo hỏi:

- Sâu kia, ngươi đang nói chuyện với ta?

Tịch Trọng tưc hộc máu.

Con rồng to nghi hoặc hỏi:

- Sâu, sao ngươi không nói tiếp?

Tịch Trọng câm nín rút lui.

Thần Thứu yêu vương chạy lên, mặt mày hớn hở nói:

- Chủ công, con rồng to thật hùng tráng . . .

Con rồng to khinh thường nói:

- Ta ghét hói đầu, đừng vuốt ta. Coi chừng ta phun một hơi cho trọc luôn.

Thần Thứu yêu vương khóc ròng chạy đi.

Giang Nam triệu tập các bộ trong Huyền Châu, các đẳng cấp Tiên Vương. Đạo Vương đã trở thành chủ Phong châu cũng chạy về. Đám người cùng nhau bàn bạc làm sao tế luyện Chú Đạo thiên đàn.

Giờ phút này, đám người Tinh Quang, Minh Thổ, Thông U, Địa Hoàng, Thần Võ, Cảnh Thiên, Cửu Tiêu, U Đế được tiên đạo hà quang Giang Nam mang về từ vùng đất nguyên thủy lần lượt mở ra đạo quả đạo cung, tu thành Tiên Vương, thực lực hùng hậu. Cộng thêm các Đại La Kim Tiên từ tam giới lên, trong Huyền Châu có đến sáu mươi cường giả sức chiến đấu Tiên Vương.

Tuy Tiên giới trải qua vùng đất nguyên thủy tăng tiến bộ phát triển nhưng mặt ngoài số lượng tổng thể Tiên Vương chỉ khoảng hai trăm người, dù cộng thêm sáu mươi tiên thiên thần linh tu thành Tiên Vương đã biến mất thì chỉ gần ba trăm. Huyền Châu chiếm một phần năm tổng số.

Chú Đạo thiên đàn là cấm khu cũng là cơ duyên lớn, trong đó chứa nhiều công pháp chú đạo, pháp bảo tiền sử, tài phú chú đạo tích lũy. Nếu có thể lợi dụng nó đây sẽ là cơ hội tăng đạo hạnh tu vi, thực lực cho người trong Huyền Châu.

Hiện giờ chỉ có thế lực dòng chính Huyền Châu đến, không lâu sau các Tiên Vương, Tiên Quân khác cũng sẽ tới nơi.

Giang Nam vác một tòa cấm khu từ vô nhân cấm khu trở về, chuyện này kinh người biết bao.

Chuyển cấm khu về nhà, đây là chuyện lớn nhất Tiên giới trong tám ức năm nay.

Trong cấm khu, chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân đều không cách nào đánh chiếm, xâm nhập vào trong sẽ bị tử tương nặng nề. Bây giờ Giang Nam khiêng cấm khu về chỗ ở, có thể tưởng tượng gây ra chấn động lớn cỡ nào.

Đương nhiên chỉ Tiên Quân có tư cách đến thăm dò, nhưng vị Tiên Quân nào muốn vào Chú Đạo thiên đàn phải qua Giang Nam gật đầu mới được.

Dù sao nơi này là Huyền Châu, địa bàn của Giang giáo chủ.

Hơn nữa Chú Đạo thiên đàn bị khiêng về Huyền Châu nhưng nó không phải mảnh đất lành, bên trong đầy nguy hiểm. Trừ bài bố kinh người do cường giả thời đại chú đạo để lại, còn có hơi thở dư âm tịch diệt kiếp, cái nào cũng đủ sức giết Tiên Vương, Tiên Quân.

Chú đạo giết người vô hình, thậm chí dễ dàng tiêu diệt đạo quả, nó âm hiểm độc ác nhất. Dư ấm tịch diệt kiếp càng khủng bố hơn, lợi hại hơn chú đạo gấp trăm ngàn lần, khó đối phó hơn.

Nếu sơ sẩy một cái là sẽ thân chết đạo tiêu, đạo quả không tồn tại, hoàn toàn tan thành mây khói, không có khả năng hồi sinh.

Nhưng nếu được tinh hoa tinh túy chú đạo thì là cơ duyên nghịch thiên.

Giang Nam ra lệnh người mời Vân Châu Phượng Nghi Tiên Vương, lại mời Giang Tuyết đến. Hai nữ nhân đều được chú đạo truyền thừa, được năm ngàn đại đạo đẳng cấp Tiên Vương của Vạn Chú Đạo Quân, hiểu biết chú đạo hơn xa người khác. Đám người Đạo Vương, Tinh Quang, Minh Thổ mặc dù cũng nghiên cứu chú đạo nhưng hiểu biết không sâu bằng Phượng Nghi Tiên Vương, Giang Tuyết.

Giang Nam 'mượn' Vạn Chú Thiên Chung trừ con rồng to giao cho Giang Tuyết, Phượng Nghi Tiên Vương, để hai người dẫn theo nhiều cường giả đi Chú Đạo thiên đàn rèn luyện.

Không lâu sau các Tiên Quân hai cung nhận được tin tức, hai cung chấn động. Các Tiên Quân tự mình giáng xuống Huyền Châu, gặp mặt Giang Nam.

Chuyến đi này náo nhiệt hơn lần phân chia Huyền Châu, đám Tiên Vương dưới tay các Tiên Quân cũng đến, tham gia thịnh hội.

Giang Nam chiêu đãi lễ độ, mời các đạo hữu ngồi xuống. Tiên Vương các châu thì không có chỗ ngồi, chỉ đứng.

Tự Nhiên Tiên Quân giành trước cười to bảo:

- Giáo chủ, chuyện Chú Đạo thiên đàn quan trọng, Huyền Châu ăn không hết, không biết có thể chia một miếng không?

Giang Nam mỉm cười, chưa kịp trả lời thì Long La Bồ Đề Tiên Quân cười khẩy nói:

- Giáo chủ, Chú Đạo thiên đàn là thánh vật tiền sử, giáo chủ chỉ gặp đúng dịp khiêng tế đàn từ vô nhân khu trở về. Vật này quan trọng, không nên đặt ở Huyền Châu mà là trong hai cung, để tránh bị kẻ cướp ăn trộm!

Huyền Đô Tiên Quân im lặng, Càn Nguyên Tiên Quân cười nhạt.

Tử Tiêu Lão Đạo bỗng cười phá lên:

- Long La Bồ Đề đạo huynh thần thông quảng đại, sao không khiêng một cấm khu từ trong cấm khu tiền sử trở về hiến cho hai cung?

Long La Bồ Đề Tiên Quân hừ mạnh, im lặng.

Minh Phạn Tiên Quân cười nói:

- Hiến cho hai cung thì hơi quá. Giáo chủ, Chú Đạo thiên đàn đúng là rất quan trọng, với năng lực của Huyền Châu khó thể thăm dò Chú Đạo thiên đàn, sao không nhường một bước? Chúng ta rất có hứng thú di tích thời đại chú đạo.

Côn Luân Tiên Quân vun vào:

- Giáo chủ, chúng ta không có ác ý, Chú Đạo thiên đàn vẫn thuộc về giáo chủ, sẽ không cố cướp. Chúng ta chỉ muốn vào thiên đàn nghiên cứu.

Các Tiên Quân mắt hấp háy cùng nhìn Giang Nam.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Giáo chủ nghĩ sao?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Các vị sư huynh khách sáo, tiểu đệ một lòng nghĩ cho Tiên giới, đương nhiên Huyền Châu ta sẽ không xem trọng của mình mà bá chiếm Chú Đạo thiên đàn. Hoan nghênh các vị sư huynh tiến đến, vào trong thiên đàn rèn luyện.

Các Tiên Quân thở phào.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Nhưng vì khiêng Chú Đạo thiên đàn này về mà Huyền Châu ta trả giá rất đắt, xuất động hơn một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân, mấy vạn chân tiên, mấy ngàn Tiên Vương. Chúng ta tử thương thảm trọng mới đưa thiên đàn từ vô nhân khu về.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2299: Thu Phí Bảo Vệ Tiên Quân. (2)

Các đạo hữu nhìn nhau, hận không thể chỉ vào mũi Giang Nam chất vấn Huyền Châu lấy đâu ra mấy vạn chân tiên, mấy ngàn Tiên Vương?

Long La Bồ Đề Tiên Quân ahứng giọng:

- Giáo chủ, có người thấy một con rồng khiêng Chú Đạo thiên đàn về, khi nào Huyền Châu các người xuất động hơn một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân? Người sáng suốt không nói tiếng lóng . . .

- Ta nói có hơn một ngàn bốn trăm vạn thì chính là hơn một ngàn bốn trăm vạn.

Giang Nam liếc Long La Bồ Đề Tiên Quân, nghiêm túc nói:

- Ta nói hơn một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân đây là hơn một ngàn bốn trăm vạn miệng ăn, mỗi ngày hấp thu tiên khí là con số không thể tưởng tượng. Không dám giấu diếm, lúc trước tiểu đệ có một ít tài phú, nhưng bây giờ vì cống hiến cho Tiên giới, khiêng tòa cấm khu về thế là tiểu đệ nghèo rớt mồng tơi.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Nay tiểu đệ nghèo nhà chỉ có bốn bức tường, chỉ còn lại một ngàn bốn trăm vạn người, nếu cứ tiếp tục thế này thì chỉ có đường đi ra ngoài cướp.

Ngọc Kinh Tiên Quân tằng hắng:

- Giáo chủ hãy nói thẳng đi.

Giang Nam phấn chấn, cười tủm tỉm nói:

- Vì vậy muốn vào Chú Đạo thiên đàn rèn luyện hay tìm báu vật cũng thế,

phí bảo vệ, phi phi, ý của ta là vé vào cửa . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân giơ tay lên:

- Giáo chủ không cần giải thích, chúng ta hiểu hết. Giáo chủ muốn thu bao nhiêu? Bao lâu?

- Khụ khụ, tiểu đệ không tham tài, các ngươi đi vào thì ta cũng có thể cung cấp bảo vệ.

Giang Nam cười tươi như hoa nói:

- Đương nhiên Huyền Châu cung cấp bảo vệ có thu phí, đi vào một lần thu một ngàn trượng phương tiên dịch, bảo vệ một lần thì mắc hơn, ba ngàn trượng phương. Các vị sư huynh cũng biết là một ngàn bốn trăm vạn đại quân mệt nhọc ba năm mới khiêng Chú Đạo thiên đàn về được, hao phí số lượng lớn tiên dịch.

Khóe mắt các Tiên Quân co giật.

Thái Chân Tiên Quân nhíu mày nói:

- Mắc quá.

Giang Nam cười toe:

- Không mắc, không hề. Trong Chú Đạo thiên đàn có công pháp, pháp bảo, bảo khố thời đại chú đạo, cái nào không lấy lại vốn? Một ngàn bốn trăm vạn đại quân của ta đi đường mệt nhọc ba năm, tốn số tiên dịch rất lớn.

Các Tiên Quân mặt đen thui, lòng nhỏ máu.

Nhưng so với những cấm khu trong vô nhân cấm khu thì Chú Đạo thiên đàn đúng là an toàn hơn nhiều, công pháp, pháp bảo, báu vật bên trong dễ lấy hơn cấm khu khác, bọn họ động tâm.

Nếu bọn họ không động tâm thì sao vừa nhận được tin liền giáng xuống

Huyền Châu?

Nhưng Giang Nam há mồm quá to, cắn bọn họ một miếng rất đau. Đi vào một lần hao tiên dịch cỡ một hồ nhỏ, cứu một lần càng ốn nhiều hơn.

Đương nhiên các vị Tiên Quân cao cao tại thượng khinh thường cầu cứu Huyền Châu.

Không phải đám Tiên Quân bọn họ không lấy được nhiều tiên dịch như thế mà do trước kia đều là các châu trong Tiên giới cống hiến tiên khoáng tiên dịch cho Tiên Đế cung, Tiên Tôn cung. Đây là lần đầu tiên hai cung cống tiên dịch, các Tiên Quân rất khó chịu.

Giang Nam đứng lên, cười nói:

- Các vị sư huynh hãy suy nghĩ đi, ta còn bận, cáo lui.

Giang Nam rời đi, để lại các Tiên Quân nhìn nhau.

- Bệ hạ thật sự mở rộng Chú Đạo thiên đàn cho các Tiên Quân vào?

Quỷ Bà Thiên nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ, báu vật, công pháp trong tế đàn nhiều không đếm xuể, kho báu thời đại chú đạo rất kinh người, cứ thế cho bọn họ chiếm lợi sao?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Bọn họ đến hùng hổ, không cho chút lợi lộc thì đâu chịu bỏ qua? Hơn nữa chỉ dựa vào một mình Chú Đạo thiên đàn không biết mất mấy ngàn vạn năm mới dọn sạch chướng ngại trong Chú Đạo thiên đàn, hoàn toàn luyện hóa. Nếu có Tiên Quân trợ giúp sẽ nhanh hơn gấp vô số lần.

Giang Nam mỉm cười nói:

- So với kho báu, công pháp, pháp bảo thời đại chú đạo thì Chú Đạo thiên đàn mới là kho báu lớn nhất, pháp bảo mạnh nhất, công pháp chú đạo phong

phú nhất. Bọn họ bỏ tiền ra hỗ trợ, cớ sao mà không làm?

Quỷ Bà Thiên phục sát đất.

Vẻ mặt Giang Nam trầm trọng:

- Quỷ bà bà, bây giờ hãy che mắt thiên cơ đi, ta đưa bà bà hạ giới.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Nhớ kỹ, sau khi hạ giới mãi mãi đừng lên, dù phu nhân, nhi tử của ta mời cũng không lên, hiểu chưa?

Quỷ Bà Thiên nghiêm túc nói:

- Bệ hạ, cao thủ thần toán kia thì sao?

Mắt Giang Nam lóe tia sáng:

- Ta sẽ có cách đối phó, lột bộ mặt thật của hắn ra.

Giang Nam tiễn Quỷ Bà Thiên đi, hắn đứng bên ngoài Chú Đạo thiên đàn mấy ngày, nhìn vào trong. Bên ngoài Chú Đạo thiên đàn rộng cỡ mấy vạn vạn dặm, không gian bên trong rộng hơn gấp vô số lần, to cỡ một tòa tiên châu, xứng danh mênh mông không biên giới.

Đây là báu vật do các tồn tại chú đạo luyện ra, định dùng nó để các sinh linh thời đại chú đạo đứng trên tế đàn, tập trung lực lượng mọi người khởi động tế đàn độ qua tịch diệt kiếp. Có thể tưởng tượng không gian bên trong Chú Đạo thiên đàn to lớn cỡ nào.

Phượng Nghi Tiên Vương, Giang Tuyết điều khiển Vạn Chú Thiên Chung dẫn các tiên nhân Huyền Châu đi vào Chú Đạo thiên đàn rèn luyện. Bọn họ vào di tích tìm kiếm báu vật, công pháp.

Chuyến đi rèn luyện này có nhiều nguy hiểm, có chết có bị thương. Nhiều tiên nhân Huyền Châu trúng chiêu, bị thần thông chú đạo kỳ dị giết, thân

chết đạo tiêu, không có cơ hội sống lại.

Nhưng cũng có nhiều ích lợi, vượt qua rèn luyện mà không chết, những tiên nhân, ma tiên tu luyện tiên đạo mới có thể dung nạp đại đạo chú đạo, đi con đường khác hẳn.

Bọn họ thu hoạch pháp bảo chú đạo cũng dễ dàng khởi động hơn, giúp ích rất lớn cho việc tăng tiến thực lực.

Trong Chú Đạo thiên đàn có di tích nhiều không đếm xuể, toàn là tiên dân thời đại chú đạo tiền sử để lại có. Một số là đất tế tự, một số là chỗ nghỉ ngơi, đất tu luyện, đất luyện bảo, có trang viên nuôi mãnh thú chú đạo. Nơi đây như một thế giới hoàn chỉnh.

Có một số nơi chưa bị tịch diệt kiếp hủy diệt, tràn ngập dư âm. Muốn hoàn toàn thăm dò mấy chỗ đó, quét hết mọi cấm chế tiền sử, thanh trừ dư âm tịch diệt kiếp, phá vỡ dấu ấn cường giả tiền sử để lại trong tế đàn phải mất ngàn vạn năm.

Dù Giang Nam nắm giữ Vạn Chú Thiên Chung cũng cần mấy trăm vạn năm mới phá vỡ các cấm chế, dấu ấn được.

Không trừ bỏ những dấu ấn, cấm chế, dư âm tịch diệt kiếp thì không thể tế luyện Chú Đạo thiên đàn, không thể hoàn toàn điều khiển Chú Đạo thiên đàn.

- Chỉ có nhờ vào lực lượng nguyên Tiên giới, trừ bỏ những dấu ấn, cấm chế, dư âm tịch diệt kiếp mới thật sự nắm giữ Chú Đạo thiên đàn.

Mắt Giang Nam hấp háy, thầm nghĩ:

- Để đám Tiên Vương,5 giáo chủ bỏ tiền bỏ sức dọn sạch chướng ngại điều khiển thiên đàn, sau đó ta luyện hóa thiên đàn, cớ sao mà không làm?

Giang Nam dọn Chú Đạo thiên đàn về Huyền Châu, Tiên Quân, Tiên Vương khác chắc chắn sẽ kéo đến góp vui, tìm cơ duyên, pháp bảo, chỉ tính

thu nhập vé vào cửa đã khá khẩm. Trong một thời gian rất dài Giang Nam không cần lo tiên dịch, tiên khí cho một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân.

Trong thời gian ngắn ngủi Giang Nam đã thấy có Tiên Vương, Tiên Quân mang theo tiên dịch đến. Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân nhận linh dịch, thả người vào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2300: Cực Hạn Cự Linh Võ Đạo.

Con rồng to nằm bên Chú Đạo thiên đàn ngáy khò khò, vật khổng lồ nằm sấp như sơn mạch hùng vĩ xinh đẹp liên miên vạn dặm. Nhưng gặp ai định cứng rắn vượt rào là Linh Lung đạo đồng, Cáp Đạo Nhân sẽ hét lên:

- Rồng to!

Đuôi rồng quét nhẹ, người vượt rào bị quét đi đâu.

Giang Nam cảm thán rằng:

- Các vị sư huynh đúng là người tốt.

Giang Nam không ở lại lâu, hắn quay về Huyền Thiên tiên vực bế quan khổ tu ngay, chuẩn bị cho sắp tới đi mảnh đất bỏ hoang.

Bản thân mảnh đất bỏ hoang rất nguy hiểm, Đại Diễn Cổ Thần càng là hung thần. Tồn tại to lớn như Thiên Quân, mạnh hơn Giang Nam rất nhiều. Đi cùng Đại Diễn Cổ Thần đến mảnh đất bỏ hoang, có thể tưởng tượng chuyến đi nguy hiểm cỡ nào.

- Thực lực của ta bây giờ so với Ma Thiên Tiên Quân thì còn hơi kém, so với Đại Diễn Cổ Thần càng kém cỏi rất nhiều. Hiện tại không cầu thắng Đại Diễn Cổ Thần, chỉ mong tự bảo vệ mình.

Giang Nam ngồi xuống, hướng tu luyện lần này là pháp, thân, đạo, quả hợp thành một, ký thác bản thân, đến con đường cao nhất thần đạo.

Pháp, thân, đạo, quả hợp thành một, nói ra thì khá đơn giản. Đó là dung hợp hoàn mỹ pháp lực, đạo quả, thân thể, đại đạom tự ký thác bản thân. Đại đạo độc ta, đạo quả độc ta, pháp lực độc ta, do đó hóa thành vĩnh hằng nhất, trừ ta ra tất cả tịch diệt, mình ta tồn tại.

Bốn hợp thành một không phải cảnh giới mà là con đường, con đường đến thành tựu cao nhất.

Con đường này bỏ tất cả lực lượng bên ngoài, truy cầu tự thân, duy ta bất diệt!

Trong vùng đất nguyên thủy Giang Nam hơi chạm tới con đường này, nhưng dù nhờ vào dấu ấn ba linh bảo nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung vẫn không thể luyện thành bốn hợp nhất.

Lúc trước Giang Nam có Vạn Chú Thiên Chung, không quá gấp gáp hợp bốn thành một, nhưng bây giờ hắn đã bỏ qua nó thì phải tính đường đột phá khác.

Xoẹt!

Một cuộn tranh từ từ phô bày trước mắt Giang Nam. Trong tranh, Cự Linh Cổ Thần vẫn không ngừng vận động đánh ra thần thông cơ thể kinh thiên động địa, đó là tranh cự linh võ đạo.

Giang Nam dung nhập Cự Linh võ đạo vào Nguyên Thủy Đại La kinh của mình, biến thành công pháp bản thân, dung hợp đại đạo Bất Không, biến thành Cự Linh bá thể, trở thành thân thể mạnh nhất đương thời, đây là một trong các thủ đoan mạnh nhất của hắn.

- Nhưng Cự Linh bá thể của ta vẫn có khuyết điểm, đó là pháp lực không thể song song Cự Linh bá thể. Muốn cơ thể hoàn mỹ thì không có Cự Linh bá thể, muốn Cự Linh bá thể cuồng bạo thì thân thể yếu ớt.

Giang Nam suy nghĩ kỹ, thầm nghĩ:

- Chỉ có khiến pháp lực và cơ thể dung hợp hoàn mỹ, cùng tồn tại một thể thì mới đến trình độ pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, nếu không tất cả là uổng phí.

Đạo quả ký thác bản thân không khó khăn, dung nhập đại đạo vào người

tuy khiến chính mình hóa đạo, đồng hóa Nguyên Thủy đại đạo hơi nguy hiểm nhưng vẫn có khả năng thành công.

Chỉ mỗi vấn đề pháp lực, cơ thể cùng tồn tại là khó khăn nhất.

- Công pháp của Cự Linh thần tộc rất lạ lùng. Pháp, thân, đạo, quả một thể, không phá vỡ ảnh hưởng của Cự Linh thần tộc thì không làm được. Nhưng khiến Cự Linh bá thể giữ pháp lực là vô cùng khó khăn.

Giang Nam nhìn tranh Cự Linh võ đạo, mắt như vòng xoáy sao xoay tít, thôi diễn ảo diệu thâm sâu hơn chất chứa trong tranh Cự Linh võ đạo.

Cùng lúc đó, đạo quả của Giang Nam hiện ra. Nguyên thần chân đạp đạo cung, trong đạo cung tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên yếm ma thương, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên kim long giản, tạo hóa chi môn, tiên thiên thần đăng, tiên thiên linh căn, dấu ấn tám tiên thiên pháp bảo tỏa sáng rực rỡ. Vô số áo nghĩa tuôn ra từ pháp bảo biến thành ánh sáng huyễn lệ rót vào đôi mắt Giang Nam.

Giang Nam nương nhờ dấu ấn tám tiên thiên pháp bảo, bên trong chất chứa bất diệt đại đạo giúp hắn tăng tốc độ thôi diễn.

Không chỉ như thế, hồng mông Đạo Chủng biến thành gốc hồng mông thụ lắc lư, hồng mông đại đạo bay đầy trời, đạo quả tuôn ra ùa vào mắt Giang Nam.

Lúc này dấu ấn nguyên chung kêu vang, tiếng chuông vang dội rung động hồn người, vượt qua Vạn Chú Thiên Chung, làm thần thức Giang Nam tỉnh táo, thần trí chưa từng có. Đạo tâm sáng suốt như minh kính phản chiếu chưa biết, biến chưa biết thành đã biết.

Trong đạo cung gió nổi mây phun, ánh sao rực rỡ.các thần ma đứng trong không trung, đứng trên các ngôi sao lớn đại biểu vô số đại đạo xây dựng Nguyên Thủy đại đạo.

Đại đạo ầm vang, các thần ma vận chuyển đánh ra từng đợt cự linh thần

thông.

Trong đạo cung của Giang Nam có ức vạn thần ma, có thần hậu thiên, thần tiên thiên, Hỗn Độn Cổ Thần. Mỗi thần ma thi triển thần thông cơ thể khác nhau.

Hàng ức vạn thần ma mỗi giây mỗi phút đánh ra mấy ức vạn thần thông cơ thể kinh người biết bao.

Đông Vân Tiên Quân có được tranh Cự Linh võ đạo bao nhiêu năm, quan sát mỗi ngày, Hỗn Độn Cổ Thần trong tranh thi triển thần thông chưa bao giờ lặp lại, có thể thấy công pháp chứa trong tranh kinh khủng cỡ nào.

Giang Nam muốn dựa vào thủ đoan này thôi diễn cực hạn của Cự Linh võ đạo.

Chỉ có đến cực hạn Cự Linh võ đạo thì Giang Nam mới vượt qua giới hạn, sáng tạo công pháp hoàn mỹ phù hợp bản thân được.

Muốn hoàn thành bốn hợp nhất không đơn giản ăn mấy gốc thần dược tiền sử thánh dược là xong. Đơn thuần dựa vào uống thuốc không thể đến thành tựu cao nhất, chỉ có dựa vào bản thân không ngừng cố gắng, tu hành, hấp thu sở trường ngoại đạo, đột phá ngoại đạo mới khiến mình đột phá.

Đây chính là đại tông sư!

Đôi mắt Giang Nam sâu thẳm, vòng xoáy sao xoay nhanh hơn trong mắt hắn, bắt giữ quỹ tích vận chuyển của Cự Linh Cổ Thần trong tranh Cự Linh võ đạo, thôi diễn ảo diệu sâu hơn của bức tranh.

Bỗng vòng xoáy sau nô tung biến thành hỗn độn bốc lên nghi ngút. Hỗn độn thay đổi, tốc độ thôi diễn lại tăng một bậc.

Ngày càng nhiều ảo diệu chứa trong tranh Cự Linh võ đạo bị giải mở trong mắt Giang Nam, thậm chí tranh Cự Linh võ đạo chưa diễn biến ra thần thông đã bị hắn thôi diễn trước, biến đổi chung cực.

Từng ngày trôi qua, biến đổi võ đạo trong tranh Cự Linh võ đạo bị Giang Nam thôi diễn bao nhiêu là chủng loại. Kiến thức võ đạo nổ tung trong đầu Giang Nam, hắn thôi diễn thần thông cơ thể trong tranh tựa biển cả, lấy loại nào đều ngang ngửa với thần thông cơ thể đỉnh cao nhất đương thời.

Giang Nam thôi diễn lịch sử phát triển võ đạo thời đại Cự Linh.

Nhưng đến đây thì tốc độ thôi diễn của Giang Nam chậm lại. Lúc trước mỗi giây mỗi phút có vô số loại thần thông bị Giang Nam thôi diễn ra, bây giờ qua mươi phút hắn mới thôi diễn được một thần thông, có xu hướng ngày càng chậm.

Giang Nam đã đến cực hạn, biến đổi tranh Cự Linh võ đạo cũng tới cực hạn.

Trong đạo quả đạo cung của Giang Nam, các thần ma ngừng diễn luyện Cự Linh thần thông, chỉ còn lại nguyên thần của hắn đầu đội trời, chân đạp đất từ từ diễn biến một loại thần thông cơ thể cực kỳ tinh diệu.

Giang Nam thôi diễn thần thông Cự Linh võ đạo ngày càng cao cấp hơn, mỗi loại thần thông vượt qua đương thời, có thể gọi là tuyệt học.

Lại qua hai năm, hỗn độn chuyển động trong mắt Giang Nam, mỗi cách mấy tháng mới xoay hết một vòng, hắn gần như bị kẹt lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2301: Rốt Cuộc Đột Phá! (1)

Giang Nam cảm giác đột phá gần ngay trước mắt.

Cuối cùng hỗn độn chuyển động vòng cuối trong mắt Giang Nam, thần thông Cự Linh võ đạo cuối cùng xuất hiện.

Nguyên thần nồi xếp bằng trong đạo quả đạo cung, một tay bắt ấn trước ngực, một tay từ từ đẩy ra trước.

- Cự Linh bất diệt ấn!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đánh ra một ấn pháp, nguyên thần của Giang Nam bỗng chốc trở nên siêu cao to. Bên tai Giang Nam loáng thoáng nghe thanh âm đại đạo điếc tai.

Thanh âm đại đạo bất diệt!

Giang Nam thôi diễn Cự Linh võ đạo đến mức tận cùng, cực độ là bất diệt, bất diệt đại đạo.

Trong mắt Giang Nam, hỗn độn nổ tung biến thành ức vạn vạn ngôi sao, vòng oáy sao xoay chuyển. Hàng ức vạn vạn thần ma trong đạo cung lại hành động, đánh ra các loại thần thông cơ thể.

Thần thông cơ thể chứa trong tranh Cự Linh võ đạo cuối cùng lặp lại một vòng, đã đến cực hạn.

Giang Nam cười to đứng dậy.

Không có cực hạn thì không thể đột phá, hiện nay có cực hạn nghĩa là có cơ may đột phá.

Giang Nam lĩnh ngộ, trong đầu hắn đầy ắp cực đọ võ đạo. Nếu đến cực độ võ đạo thì có thể giống vị tồn tại trong tranh Cự Linh võ đạo, tu luyện ra bất diệt đại đạo.

Nhưng dù là tồn tại trong tranh cuối cùng không luyện ra bất diệt đại đạo được, vì thời đại Cự Linh đã tan biến. Đến nay trong vô nhân cấm khu có một cấm khu chôn vùi Đạo Quân Cự Linh thần tộc.

Nếu Cự Linh thần tộc thật sự tu luyện ra bất diệt đại đạo vậy toàn thân sẽ là tiên thiên pháp bảo, không chết trong tịch diệt kiếp. Có thể thấy Cự Linh Đạo Quân cũng chỉ thôi diễn dến cảnh giới bất diễn, chưa đến cảnh giới kia.

- Có lẽ kiếp này Bất Không Đạo Nhân, không, Đạo Không Đạo Nhân có khả năng đến cảnh giới đó.

Giang Nam nhớ đến nam nhân áo đen trong kim loan tiên điện ở vùng đất nguyên thủy. Đạo Không Đạo Nhân đã đi ra bước cuối cùng, tham ngộ đạo lý lớn cơ thể bất dễn.

Cho thêm thời gian thì Đạo Không Đạo Nhân sẽ tái hiện trên đời, thành tựu kinh người, vượt qua kiếp trước.

Thật lâu sau, Giang Nam nhảy lên, thi triển Cự Linh bá thể đi trong Lưu Ly cung. Mỗi bước Giang Nam thi triển một thần thông cơ thể, chính giữa Lưu Ly cung là bức tranh Cự Linh võ đạo lơ lửng. Cự Linh Cổ Thần ở trong tranh cũng thi triển Cự Linh bá thể, thần thông Giang Nam và Cự Linh Cổ Thần giống y như đúc.

Giang Nam sải bước vung thần thông, càng lúc càng nhanh, từng đợt thần thông bị hắn thôi diễn đến tận cùng, chấn hư không trong Lưu Ly cung liên tục vỡ ra như nồi nước sôi. Lưu Ly cung không bị phá hoại chút nào, điều này lộ ra năng lực khống chế kinh người của Giang Nam.

Giang Nam nhấc chân đi vội, tốc độ càng lúc càng nhanh. Sau cùng Giang Nam như chạy nhanh, cơ thể biến thành ánh sáng, tốc độ vung thần thông

mau như tia sáng. Trong khoảnh khắc không biết bao nhiêu thần thông bộc phát.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Không gian trong đại điện vỡ nát, khắp nơi là quyền ảnh chưởng ảnh, chân ảnh, cơ thể toàn thân Giang Nam mấp máy nhanh. Khối cơ bắp nào hơi nhúc nhích một cái là thần thông bộc phát, sức mạnh hùng hồn đánh ra, cực kỳ cuồng bạo, bá khí.

Bỗng quyền ảnh chưởng ảnh, chân ảnh đầy trời biến mất. Giang Nam ngồi xếp bằng, một tay bắt ấn trước ngực, tay kia vỗ ra.

Thời gian trong Lưu Ly cung ngừng chảy, tất cả không gian tan vỡ đứnh hình, không còn tiếng vang, không có động tĩnh gì. Không gian đông lại, chỉ còn bàn tay Giang Nam di chuyển.

Cự Linh bất diệt ấn!

Người Giang Nam run run, mặt ửng đỏ, hắn không vỗ ra một chưởng mà hộc máu. Quanh thân Giang Nam vang tiếng đứt dây, Nguyên Thủy đại đạo trong cơ thể hắn vỡ ra, các dây gân, cơ bắp trong người hắn bị xé rách.

Giây lát sau Giang Nam phục hồi lại, lòng thầm sợ ahĩ:

- Thần thông cuối cùng trong tranh Cự Linh võ đạo là thần thông tàn khuyết. Mãi dến chết Cự Linh Đạo Quân cũng không hoàn thiện thần thông này được.

Uy lực tồn tại cực kỳ mạnh, dừng lại thời gian, đông lại không gian, tiếc rằng nó là thần thông tàn khuyết.

- Thần thông này vốn là Cự Linh Đạo Quân sáng tạo ra, công pháp đối phó tịch diệt kiếp.

- Khi thi triển Cự Linh bất diệt ấn thì thời gian tạm dừng, không gian

ngưng tụ, hình thành thiên địa tịch diệt kiếp không thể hủy diệt quanh thân mình. Bên ngoài thế giới vỡ vụn, mình ta độc tôn. Đây chính là đạo bất diệt của Cự Linh Đạo Quân.

- Nhưng lực phản chấn của thần thông cũng rất mạnh. Vũ trụ tan vỡ, đại đạo héo tàn, thiên nhân ngũ suy, thi triển thần thông nghĩa là đối kháng với vũ trụ trong hủy diệt, đương nhiên bị chính mình trấn sát!

Mắt Giang Nam chớp lóe tia sáng, hắn bắt trúng mấu chốt.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Cự Linh Đạo Quân đối kháng với đại thế thiên địa hủy diệt. Thời đại Cự Linh tan vỡ, Cự Linh đại đạo héo tàn. Cự Linh Đạo Quân dùng Cự Linh đại đạo đối kháng tịch diệt kiếp tất nhiên thua. Nếu tính tạo nghệ thần thông cơ thể thì ta không vượt qua Cự Linh Đạo Quân được, không thể bổ sung điểm cuối cùng trong Cự Linh bất diệt ấn. Nhưng ta am hiểu là hỗn tạp.

- Cự Linh Đạo Quân không thể đột phá tịch diệt nhưng ta thì khác, ta cũng tinh thông tịch diệt đại đạo, thậm chí dung nhập tịch diệt đại đạo vào Nguyên Thủy đại đạo của ta.

- Ta đột phá tịch diệt giới hạn càng thêm nhẹ nhàng!

Ngón tay nhẹ rạch, trán Giang Nam nứt ra, một con mắt dựng đứng lộ ra. Con mắt kỳ lạ, bên trong con mắt là tịch diệt đại đạo dâng lên như vòng xoáy cắn nuốt, hủy diệt hết thảy.

Tịch diệt ma nhãn!

Giang Nam cảm nhận pháp lực trong tịch diệt ma nhãn dâng lên, khi thi triển thân xác Cự Linh thì tất cả pháp lực sẽ bị hút khô biến thành năng lượng cho cơ thể, không ai tránh khỏi điều này.

Nhưng võ đạo của Cự Linh Cổ Thần, chính Cự Linh Đạo Quân cũng không đấu lại tịch diệt kiếp, nghĩa là có thể thi triển đại đạo tịch diệt.

Đây chính là điểm mấu chốt Giang Nam đột phá tranh Cự Linh võ đạo. Có tịch diệt ma nhãn là có hy vọng cơ thể và pháp lực cùng tồn tại.

Giang Nam ngồi xuống, lần này Giang Nam tĩnh tọa lâu hơn.

Trong tịch diệt ma nhãn trên trán Giang Nam, vòng xoáy chuyển động. Dần dần, chỗ sâu nhất tịch diệt ma nhãn hiện ra một đốm lửa, tràn ngập sức sống dựng dục tất cả, cách biệt xa với hơi thở diệt tuyệt mọi thứ.

Đốm lửa ngăn cách với hơi thở hủy diệt xung quanh, nhưng hoàn mỹ giao hòa, sống và chết nghịch chuyển.

Tịch diệt thiên hỏa!

Thiên hỏa thiêu đốt, thiêu hủy hết thảy nhưng có sức sống dào dạt tuôn ra.

Dần dần trong tịch diệt ma nhãn có pháp lực mới dâng lên, sinh ra từ tịch diệt thiên hỏa chảy hướng cơ thể Giang Nam.

Nhưng Cự Linh bá thể không biến mất, pháp lực này tựa tiếng mưa rơi, mới bắt đầu là giọt ước đánh vào bàn ngọc kêu vang. Thời gian trôi qua, mưa nhỏ thành to, mưa như trút nước, đột nhiên truyền đến tiếng nước róc rách.

Dòng suối róc rách dần tụ tập lại biến thành con sông chạy chồm, sông chảy càng nhanh dòng nước trôi càng mau. Pháp lực của Giang Nam như con sông lơn đổ từ trên núi xuống, gào thét lao nhanh hướng đông.

Rào rào rào!

Tiếng sóng biển dâng trào vang lên. Sông to trở thành biển cả bao la vô ngần, từng đợt sóng vỗ vào nhau. Đại dương chảy nhanh vào thái không, hóa thành các ngôi sao, tổ thành ngân hà tuôn chảy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2302: Rốt Cuộc Đột Phá! (2)

Pháp lực của Giang Nam ngày càng dồi dào, thần luân hiện ra sau đầu. Thần luân nhẹ lắc lư, đạo đài, thần phủ, thiên cung, thiên đình hiện ra. Đạo quả lơ lửng trên đỉnh thiên đình như hạt châu trong suốt.

Trong đạo quả, đạo cung hiển hiện. Nguyên thần Giang Nam tựa Thần Vương tọa trấn đạo cung, ngồi dưới hồng mông thụ, vô số thần ma vòng quanh.

Nguyên Thủy đại đạo chảy ra từ đạo cung, qua thiên đình, thiên cung, thần phủ, đạo đài, như con sông xuyên suốt thời gian và không gian, chảy ra thần luân, vây quanh Giang Nam, giao hòa với pháp lực tuôn ra từ cơ thể.

Trong dòng sông Nguyên Thủy đại đạo hiện ra kinh nghiệm cả đời Giang Nam, các hình ảnh có lúc nhỏ hiếu thảo với phụ mẫu, có thiên thần đại chiến trung thổ đại kiếp nạn, có trôi dạt Tề vương phủ, có bái vào Huyền Thiên thánh tông, bái Lạc Hoa Âm làm sư phụ, có trung thiên thế giới, thần giới, các tai kiếp, các cuộc chinh chiến chém giết.

Có lúc chư thần hoàng hôn, bi tráng ức vạn quần thần bỏ thần làm tiên, có Giang Nam hào hùng một mình giết vào Tiên giới, có thân hình Vạn Chú Đạo Quân, vô số xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân, tranh Cự Linh võ đạo, Vạn Chú Thiên Chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh, nguyên chung, các Đạo Quân chuyển thế sừng sững trong dòng sông nguyên thủy. Có thân hình vô song của Tiên Đế, có tịch diệt ma nhãn, các quan tài màu đen.

Cuối cùng Giang Nam đã làm được, pháp lực và cơ thể hòa thành một.

Trong lòng Giang Nam không vui không buồn, biểu tình hờ hững nh thể thành công cũng được, thất bại cũng vậy, không thể ảnh hưởng tâm tình của hắn.

Nguyên Thủy đại đạo chui vào cơ thể Giang Nam rồi lại chảy ra, trở về đạo quả thành một vòng tròn, đầu đuôi nối nhau.

Đạo quả tỏa sáng chiếu gọi hư không trong suốt như ngọc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, nguyên thủy đạo đài trong thần luân bỗng nhiên trầm xuống, chìm vào song môn, dọc theo yết hầu rơi xuống đan điền.

Lại vang tiếng nổ, thần phủ cũng anhạp vào người Giang Nam, rơi xuống giữa đan điền, trong giáng cung kim khuyết.

Vang tiếng nổ thứ ba, nguyên thủy thiên cung cũng bị đè chìm vào song môn, rơi vào thượng đan điền, tử phủ ở trán.

Cuối cùng thiên đình giáng xuống tử phủ.

Ánh sáng Tiên giới ngày càng chói lòa, chiếu Lưu Ly cung trong suốt. Đạo quả bị Nguyên Thủy đại đạo lôi kéo dần chìm xuống, rơi vào song môn, dọc theo thiên đình, thiên cung.

Giang Nam muốn một hơi luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất.

Ký thác đạo quả trong cơ thể, có khá nhiều tiên nhân trong Tiên giới làm điều này. Nhưng Giang Nam thì khác, hắn không phải ký thác đạo quả mà muốn khiến đạo quả hòa hợp với cơ thể, pháp lực, Nguyên Thủy đại đạo. Thân vừa là pháp, là đạo, cũng là đạo quả.

Thân vừa là thần hồn, nguyên thần, đạo cung.

Nguyê người Giang Nam là đạo quả.

Đây mới là con đường tổ thần nên đi.

nguyên thủy đạo quả của Giang Nam cứ chìm xuống, máu thịt thân xác kết nối với đạo quả, thấm nhuần cho nhau. Pháp lực và thể xác hòa thành

một, đại đạo giao hòa.

Giang Nam nhíu mày, tu luyện đến bước này hắn mới cảm giác khó khăn. Đạo quả và cơ thể hòa hợp nhau rất chậm, khó thể hoàn thành trong thoáng chốc. Bởi vì đạo quả của Giang Nam quá mạnh, cơ thể cường đại đáng sợ, hai bên khó giao hòa.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Pháp, thân, đạo, quả hợp nhất không dễ luyện thành, bây giờ đành dốc hết sức tu luyện từ từ, không gấp được.

Giang Nam đứng lên rời khỏi Lưu Ly cung.

Tiếng cười của Thị Hiên Vi truyền đến:

- Lão gia xuất quan?

Giang Nam ngước lên nhìn, thấy Thị Hiên Vi cùng hai nữ nhân yêu kiều bước đến. Một thiếu phụ phi hà đới nguyệt, đôi mắt phượng, phong tình quyến rũ. Một nữ nhân áo trắng như tuyết, quyến rũ bình thản, khí chất động lòng người. Hai nàng là Phượng Nghi Tiên Vương, Giang Tuyết.

Trán Giang Nam toát mồ hôi lạnh, may mà cơ thể hắn đủ mạnh nên mới toát mồ hôi xong lại rút ngược về.

Giang Tuyết cười tủm tỉm nhìn Giang Nam, Phượng Nghi Tiên Vương cũng cười ngó hắn. Thị Hiên Vi mỉm cười nhìn bọn họ.

Giang Nam cực kỳ bình tĩnh, thầm nghĩ:

- Chắc ta không lộ ra sơ hở gì?

Giang Nam tiến lên, cười hỏi:

- Ta đã tham ngộ ra con đường tương lai nên đi, phá mở cửa ải khó khăn nhất, có bế quan khổ tu thêm cũng vô dụng nên tất nhiên xuất quan giải sầu.

Tỷ tỷ, Phượng Nghi đạo hữu, các người ở trong Chú Đạo thiên đàn mà sao giờ đi ra?

Thị Hiên Vi lườm Giang Nam, cười nói:

- Mấy hôm nay hai ịv tỷ tỷ vất vả mệt nhọc, ở trong Chú Đạo thiên đàn ba năm trời, dẫn dắt tiên nhân Huyền Châu ta thám hiểm rèn luyện rất cực khổ. Lão gia không biết thương tiếc nữ nhân gì hết. Mấy năm nay Tuyết tỷ tỷ, Phượng Nghi tỷ tỷ lao tâm lao lực vì ngươi, vì Huyền Châu. Còn ngươi mới xuất quan đã nói câu đó, thật khiến người đau lòng.

Phượng Nghi Tiên Vương xì cười:

- Hiên Vi muội muội nói sai rồi, giáo chủ rất giỏi đau lòng nữ nhân.

Phượng Nghi Tiên Vương nói đầy ẩn ý, Giang Nam chảy mồ hôi lạnh.

Thị Hiên Vi cảm giác được điều gì. Ví dụ tại sao Giang Tuyết, Phượng Nghi Tiên Vương tinh thông chú đạo, Chú Đạo thiên đàn đến Huyền Châu là Giang Nam mời hai nữ nhân điều khiển Vạn Chú Thiên Chung hộ tống mọi người vào thiên đàn rèn luyện ngay, bên trong ẩn giấu điều gì đó.

Giang Tuyết thản nhiên cười cười.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Mấy năm nay đa tạ hai tỷ tỷ chăm sóc Tử Xuyên giúp ta.

Phượng Nghi Tiên Vương đáp:

- Đây là tất nhiên, cảm ơn làm gì.

Giang Tuyết vẫn chỉ cười.

Giang Nam nhức đầu, hắn và Phượng Nghi Tiên Vương không có gì với nhau, ai ngờ nàng và Thị Hiên Vi đấu trước. Giang Tuyết thì đứng một bên xem kịch.

Giang Nam cười xòe nói:

- Phu nhân, Phượng Nghi đạo hữu và Giang Tuyết tỷ tỷ mấy ngày nay vất vả, thôi đừng nói cảm ơn hay không gì. Hiếm khi chúng ta gặp nhau, đoàn tụ mấy ngày đi.

Ba nữ nhân gật đầu. Giang Nam vỗ tay kêu mấy tiên nữ trong Nguyên Thủy Tiên vực đến ra lệnh hái tiên trân trong Tiên vực. Bốn người ngồi xuống lương đình.

Chẳng mấy chốc các tiên nữ dâng mấy dĩa tiên quả lên, rót tiên trà. Dưới lương đình mây lững lờ trôi, gió mây thay đổi. Trong đình, ba tiên nữ sắc đẹp tuyệt trần, mỗi người có phong vạn tài hoa khác nhau, đua tranh khoe nở.

Tiên quả ngọt ngào, hương thơm tiên trà vươn vấn cổ họng. Giang Nam uống bữa tiệc trà, sợ thót tim, thường toát mồ hôi lạnh.

Giang Tuyết không nói gì, nàng chỉ cười tủm tỉm. Phượng Nghi Tiên Vương và Thị Hiên Vi thì đối đầu với nhau, cười nói giấu dao, hỏa hoa tung tóe. Mặt ngoài ba nữ nhân cười duyên, nho nhã lễ độ.

Giang Nam cảm giác bữa tiệc trà này rất khốn khổ.

Đột nhiên có tiếng cười khúc khích:

- Giáo chủ, các người lén lút trốn ở đây uống trà mà không kêu ta?

Giang Nam nhìn theo hướng phát ra thanh âm, càng đau đầu hơn.

Băng Liên Thánh Mẫu nhảy nhót chạy tới, ngồi xuống cạnh Giang Nam, mông vặn vẹo lấn tới sát bên hắn.

Thiếu nữ ngực to cầm một trái cây đỏ thắm lên, cười hỏi:

- Giáo chủ, ai trong mấy người này là tiểu nương tử nhà ngươi? Ai là đại nương tử? Lần trước ta dạy ngươi âm dương thiên trưng đại hoan phú tu

luyện sao rồi? Có rảnh chúng ta hãy so thử một trận.

Trán Giang Nam toát mồ hôi lạnh ròng ròng.

Thiếu nữ ngực to gặm trái cây, líu ríu không ngừng

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2303: Đông Song.

Băng Liên Thánh Mẫu e sợ thiên hạ không loạn, cười trêu:

- Ngươi cảm giác bộ dạng của ta bây giờ đẹp hay hình dáng Huyền Nữ nương nương đẹp hơn. Phải rồi, giờ Huyền Nữ nương nương đang ở trong Chú Đạo thiên đàn, không chừng có thể chơi trò song phượng diễn long.

Giang Nam phập phồng lo sợ, cảm thấy thời gian trôi qua thật chậm. Không biết qua bao lâu, tiệc tàn. Giang Tuyết, Phượng Nghi Tiên Vương rời đi. Băng Liên Thánh Mẫu nháy mắt với Giang Nam, *** ton chạy mất. Trong lương đình chỉ còn lại Giang Nam, Thị Hiên Vi.

Giang Nam cứng rắn nói:

- Khụ khụ, phu nhân. Ta và Phượng Nghi Tiên Vương thật sự không có gì . . .

Thị Hiên Vi thản nhiên cười nói:

- Thiếp thân biết, lão gia không chạm vào Phượng Nghi tỷ tỷ, không đụng vào Băng Liên muội tử, điểm này thiếp thân nhìn ra được . Lão gia yên tâm, thiếp thân tuyệt đối không oan uổng người.

Giang Nam thở phào, cười nói:

- Phu nhân đúng là hiểu rõ mọi việc.

Mặt 8phù văn sa sầm, phất tay áo rời khỏi lươn đình:

- Lão gia, cửa sổ phía đông tẩm cung mở, thiếp thân đi đóng lại, cáo lui.

- Đông song?

Giang Nam kinh ngạc, đột nhiên tỉnh ngộ lại, trán ướt mồ hôi.

- Có chuyện rồi. Tỷ tỷ nói đúng, quả nhiên ta không thể tạo ra hậu cung lớn, trái ôm phải ấp được.

Mấy ngày tiếp theo Giang Nam theo bên Thị Hiên Vi, khom lưng khép nép, phu thê thế mới hòa thuận, cửu biệt thắng tân hôn, chuyện chiếu chăn sung sướng như tiên.

Hai phu thê phu xướng phụ tùy, sóng vai đi dạo ba ngàn thời không Tiên giới rất là vui.

Giang Nam cùng Thị Hiên Vi du lịch sáu mươi ba châu, mấy lần gặp Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, mấy ma tổ Kế Đô, La Hầu La. Đám người truyền đạo dạy nghiệp trong Tiên giới, đã rất nổi tiếng, được tiếng là tổ sư.

Tiên đạo, ma đạo mới đã cắm rễ nảy mầm trong Tiên giới, sau khi chư thần hoàng hôn kiếp qua đi các tu sĩ trong Tiên giới rơi vào khó khăn, con đường tu thần đã đứt, thần không được thiên địa công nhận nữa. Một trăm bốn mươi vạn qua đi không xuất hiện thêm tiên nhân nào.

Các tu sĩ tu thần hoặc chết già hăọc chuyển thế, không thần tức không tiên. Sáu mươi ba châu, ba ngàn thời không Tiên giới tiêu điều chưa từng có.

Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La đến khiến sáu mươi ba châu, ba ngàn thời không thổi bừng sức sống. Tiên đạo, ma đạo mới lưu truyền dễ tu luyện hơn thần đạo, dễ vượt qua giới hạn sống chết hơn, lĩnh ngộ thiên đạo càng đến cực độ.

Bên cạnh bốn Đạo Tổ có vô số người đi theo, rất nhiều đệ tử.

Trong lòng các tu sĩ, tiên nhân mới lên thì địa vị Tiên Vương sáu mươi ba châu, Tiên Quân hai cung không bằng hai vị Đạo Tổ tiên đạo, hai vị Đạo Tổ ma đạo.

Trong lòng các cư dân Tiên giới thì Tiên Quân không còn là tồn tại cao cao tại thượng, Tiên Quân đã trở thành chư hầu, chỉ có bốn vị Đạo Tổ mới là chủ Tiên giới thật sự.

Tiên đạo, ma đạo mới thống trị Tiên giới đã thành kết cuộc chắc chắn, đại thế hướng về, không cách nào sửa đổi. Vì vậy Tiên Vương, Tiên Quân khác chưa từng cản trở Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La truyền đạo.

Tiên đạo mới cho phép biến hóa, hấp thu biến hóa, hợp nhất với lý niệm của Đế và Tôn nên dĩ nhiên được thiên địa công nhận.

Bốn người truyền đạo, Tiên giới công nhận, đại đạo phản hồi lại khiến tu vi bọn họ tăng vùn vụt. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La đi đâu cũng tự động có thiên địa đại đạo hiển hiện gia cố vào bốn người.

Hiện giờ bọn họ đã tu thành hỗn nguyên thánh nhân, bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Hỗn nguyên thánh nhân có ba tầng cảnh giới, được gọi là hỗn nguyên tam thánh cảnh. Bốn người mới bước vào cảnh giới thứ nhất, dù vậy bọn họ đã có thể sánh ngang với Tiên Quân sơ kỳ.

Giang Nam nhìn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La hăng hái thúc đẩy tiên đạo, ma đạo mới sáu mươi ba tiên châu đại thiên thời không Tiên giới, cảm thán rằng:

- Giang sơn lớn ra nhân tài, người mới thay người cũ. Thời đại tiên đạo cũ đã qua.

Hiện giờ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La chưa thể sánh ngang Tiên Quân hai cung nhưng cứ tiếp tục thế này Tiên Quân hai cung sẽ thất thế.

Không còn đại thế, bọn họ sẽ biến thành truyền thuyết, thần thoại. Thật ra bây giờ bắt đầu có người gọi tiên nhân lúc trước chứng đạo thành tiên là cổ

tiên để phân biệt với tiên nhân tiên đạo mới.

Dính kèm chữ cổ nghĩa là thời đại đã thay đổi, không ai đi con đường cũ nữa.

Đương nhiên hai cung vẫn là vật khổng lồ trong Tiên giới, dù tiên đạo mới chiếm dòng chính thì thực lực Tiên Quân đủ thống trị Tiên giới. Bởi vì bọn họ thành đạo quá sớm, tu luyện đến trình độ như họ đã không cần cái gọi là tiên đạo mới hay cũ.

Bọn họ cũng không cam lòng lùi khỏi vũ đài lịch sử, như những Đạo Quân tiền sử vẫn ốc tranh chủ quyền thiên địa này.

Thị Hiên Vi là mẫu thân của Quân Đạo Nhân, tôn hiệu là Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân. Nhi tử nổi tiếng thì mẫu thân cũng thơm lây, Thị Hiên Vi đã là Đại La Kim Tiên, tiên đạo mới đem lại ích lợi rất lớn cho nàng.

Lại có đại tông sư ăn tạp nhiều thứ như Giang Nam, hắn dạy cho Thị Hiên Vi những đại đạo tiền sử, tiên đạo mà hắn tham ngộ được, giúp nàng tiến bộ rất lớn.

Từ điểm này thì thấy tiên đạo mới phát triển một trăm bốn mươi vạn hoàn thiện hơn lúc Giang Nam mới rời khỏi tam giới, càng bao dung, cho phép biến đổi đa đoan.

Đây là điểm đáng quý nhất, cũng là ưu điểm lớn nhất hấp thu từ Nguyên Thủy Đại La kinh của Giang Nam.

Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La ngày càng nổi tiếng. Có người biết Giang Nam là phụ thân của Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân nên không gọi hắn là Huyền Thiên giáo chủ nữa mà gọi là Phù Lê Thánh Phụ giáo chủ. Giang Nam dở khóc dở cười.

- Đây là một cuộc biến đổi lớn, tám ức năm thường có biến cục lớn, có lẽ tương lai một ngày nào đó chúng ta sẽ bị lãng quên.

Thị Hiên Vi cảm thán với Giang Nam:

- Có lẽ trong tương lai không còn ai nhớ đến chúng ta, không nhớ lão gia trả giá cái gì, hy sinh cái gì cho tiên đạo mới. Lão gia . . .

Thị Hiên Vi nhớ dĩ vãng, lòng buồn bã:

- Người hy sinh nguyên thần đạo.

Ngực Giang Nam như có gió mây nổi lên kích thích hào hùng, hắn ôm Thị Hiên Vi vào lòng.

Giang Nam cười nói:

- Không đâ, vì tình trạng hỗn loạn này sinh ra vì chúng ta, chúng ta sẽ đứng trên đỉnh cao nhất thời đại. Tương lai chiến hỏa sẽ đốt cháy, tranh đấu càng kịch liệt hơn. Tiên giới này không chỉ sinh ra vì 17h mới, cũng sinh ra vì chúng ta.

Một ý niệm cổ ưa tang thương xuyên qua các tầng hư không rõ ràng tuyền vào tai Giang Nam:

- Huyền Thiên giáo chủ!

Là giọng của Ma Thiên Tiên Quân:

- Đã đến lúc!

Giang Nam phấn chấn tinh thần, nhìn theo hướng phát ra thanh âm, ánh mắt xuyên qua các tầng hư không. Biên giới vô nhân cấm khu, Ma Thiên Tiên Quân đứng yên, Linh Lung đạo đồng đứng bên cạnh.

Giang Nam lướt qua bên người Thị Hiên Vi:

- Phu nhân, tương lai nàng sẽ thấy ta vì nàng, vì các người . . .

Giang Nam cười nói:

- Đánh xuống giang sơn!

Bên giới vô nhân cấm khu, Linh Lung đạo đồng thấy Giang Nam đến thì vội chạy lên hành lễ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2304: Hỗn Độn Sáu Mươi Bốn Thần Thành. (1)

Lão gia!

Giang Nam gật đầu, bước tới bên cạnh Ma Thiên Tiên Quân.

Giang Nam cười hỏi:

- Sư huynh, chỉ có ba chúng ta sao? Hỗn Độn Cổ Thần dâu?

Ma Thiên Tiên Quân nhấc chân đạp không trung Tiên giới, mắt lóe tia sáng.

Ma Thiên Tiên Quân trầm giọng nói:

- Ta không đồng ý hợp tác với Đại Diễn Cổ Thần nên dĩ nhiên đám Hỗn Độn Cổ Thần không đến.

Giang Nam níu mày, đi theo bước chân Ma Thiên Tiên Quân.

Giang Nam nghi hoặc hỏi:

- Sư huynh nói thế là sao? Tại sao không hợp tác với Đại Diễn Cổ Thần?

- Đại Diễn Cổ Thần là tồn tại gần Thiên Quân nhất, mưu trí thông thiên, thủ đoan cũng siêu đẳng, có thể nói là mạnh nhất trong Tiên Quân. Hợp tác thăm dò mảnh đất bỏ hoang với Đại Diễn Cổ Thần là bảo hổ lột da!

Ma Thiên Tiên Quân lạnh lùng cười:

- Đến mảnh đất bỏ hoang, tìm Hỗn Độn Long Tổ được rồi Đại Diễn Cổ Thần sẽ xuống tay với ngươi và ta, tiêu diệt chúng ta. Vậy chẳng bằng chúng ta tự mình đi cho rồi.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Chúng ta không biết mảnh đất bỏ hoang ở đâu thì làm sao vào đó? Đương thời người sống sót ra khỏi mảnh đất bỏ hoang chỉ có hai Cổ Thần Kim Đồng, Ngân Đồng, hai Cổ Thần đó mới biết cách vào mảnh đất bỏ hoang . . .

Ma Thiên Tiên Quân cười nói:

- Vì vậy ta vô tình để lộ tin tức, qua miệng người khác nói cho Long La Bồ Đề.

- Long La Bồ Đề cũng có huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ, hắn quan tâm Hỗn Độn Long Tổ còn hơn cả ta. Long La Bồ Đề nghe tin này chắc chắn sẽ ngứa ngáy không chịu nổi, chủ động liên lạc với Đại Diễn Cổ Thần.

- Đại Diễn Cổ Thần bị ta từ chối, cần có Long La Bồ Đề cảm ứng vị trí Hỗn Độn Long Tổ, chắc chắn hai người sẽ hợp tác.

Mắt Giang Nam sáng rực, cười nói:

- Vậy là sư huynh chỉ cần bám theo Long La Bồ Đề liền tìm ra vị trí mảnh đất bỏ hoang, hơn nữa sư huynh và Long La Bồ Đề đồng nguyên đồng căn, có thể rõ ràng cảm ứng được hơi thở của hắn, không khó bám theo.

Ma Thiên Tiên Quân cười to bảo:

- Chính là đạo lý này! Mấy hôm nay ta luôn theo dõi Long La Bồ Đề, giờ hắn đã ra khỏi Bồ Đề tiên thành, mang theo hai báu vật là Hỗn Độn Thiên Chung, Long Huyết Bồ Đề thụ. Ta biết ngay Long La Bồ Đề chuẩn bị đi gặp Đại Diễn Cổ Thần.

Ma Thiên Tiên Quân, Giang Nam, Linh Lung đạo đồng càng bay càng cao, bước vào trời sao Tiên giới, rong chơi trong trời sao.

Trời sao Tiên giới rộng lớn hơn tam giới gấp vô số lần, nhiều ngôi sao có

tiên nhân sínhản, có tinh cầu phát triển hệ thống sinh thái hoàn chỉnh. Trong trời sao hay thấy tiên thú hình thể to lớn đi tới đi lui.

Giang Nam mở miệng nói:

- Sư huynh có thể cảm ứng được Long La Bồ Đề thì ngược lại hắn cũng cảm ứng được sư huynh. Chúng ta đi theo Long La Bồ Đề sẽ không qua mắt Đại Diễn Cổ Thần nổi.

- Ta đã tính tới điều này rồi.

Ma Thiên Tiên Quân cười nói:

- Huyết mạch của Linh Lung, nhi tử của ta cao hơn cả ta, năng lực cảm ứng mạnh hơn ta, có thể từ xa cảm ứng vị trí Long La Bồ Đề.

- Ngược lại Long La Bồ Đề không thể cảm ứng được hắn, nên ta mới mang Linh Lung đi theo. Có Linh Lung chúng ta sẽ tìm được Hỗn Độn Long Tổ trước đám người Đại Diễn Cổ Thần một bước.

Huyết mạch của Linh Lung đạo đồng cực kỳ tinh thuần. Giang Nam giết Long La phổ tôn, luyện ra tinh huyết của gã giao cho Linh Lung đạo đồng luyện hóa khiến huyết mạch càng thuần hơn Ma Thiên Tiên Quân. Độ tinh thuần trong huyết mạch của Long La Bồ Đề Tiên Quân không bằng Ma Thiên Tiên Quân, bàn về huyết mạch cảm ứng thì thua xa Linh Lung đạo đồng.

Giang Nam tán thán. Nhìn như Ma Thiên Tiên Quân lông bông hận đời nhưng lòng rất tỉ mỉ kỹ càng, gã sắp đặt đắn đo đầy đủ làm người tán thán.

- Tồn tại tu thành Tiên Quân quả nhiên không phải phàm phu tục tử, đều có năng lực hơn người.

Tiên giới có tận cùng, trời sao có điểm cuối. Linh Lung đạo đồng truy tìm hơi thở Long La Bồ Đề Tiên Quân đi một năm trong trời sao Tiên giới mới đến tận cùng.

Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng mở ra vách tường Tiên giới, bước ra khỏi Tiên giới.

Bên ngoài Tiên giới là hỗn độn hồng mông cực kỳ dày đặc, áp lực mạnh mẽ ập đến. Thần thức, pháp lực bị hỗn độn bao phủ, khó thăm dò xa được.

Giang Nam nhìn chằm chằm, thị lực bị hạn chế nhiều.

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng có huyết mạch Hỗn Độn Cổ Thần, Giang Nam nghịch chứng tiên thiên, tu thành thể Cổ Thần nên áp lực hỗn độn bên ngoài Tiên giới không quá nặng nề với ba người.

Ma Thiên Tiên Quân cười nói:

- Mấy năm nay Tiên giới không ngừng khuếch trương, mở ra không gian hỗn độn, tiếc rằng bị vô nhân khu ngăn cản. Không thì Tiên giới sẽ to hơn bây giờ gấp vô số lần.

Giang Nam gật gù. Đế và Tôn bài bố bỏ vốn rất lớn. Dùng tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên pháp bảo nguyên tháp, nguyên đỉnh khai thiên tích địa. Nếu không có vô nhân cấm khu ngăn cản thì nguyên hỗn độn đã bị Đế và Tôn mở ra.

Ba người đi sâu vào hỗn độn. Linh Lung đạo đồng bám chặt hơi thở của Long La Bồ Đề Tiên Quân, không đi quá gần. Ba người dần rời xa Tiên giới, đi vào không gian mênh mang không biết trên dưới trái phải thế nào. Tại đây không thể cảm ứng vị trí Tiên giới, dễ lạc đường.

Đoàn người đi thật xa, Giang Nam đột nhiên thấy một cây cột ngọc đứng thẳng trong không gian hỗn độn, cây cột tỏa ánh sáng âm u.

- Đây là cái gì?

Cây cột ngọc do hỗn độn ngọc đúc ra, cực kỳ cổ xưa tang thương, không biết có từ năm tháng nào.

Hỗn độn ngọc rất quý giá trong Tiên giới, một khối nhỏ xíu có giá tị không tầm thường, người ta tranh giành bể đầu đổ máu. Khi luyện bảo bỏ vào một ít hỗn độn ngọc là đủ làm uy lực tiên khí tăng mạnh.

Một cây hỗn độn ngọc to lớn, hoàn toàn đúc bằng hỗn độn ngọc, không chút tạp chất, có thể thấy giá trị của nó cao cỡ nào. Người dựng cây cột tại đây quá bạo tay.

Giang Nam thăm dò, không phát hiện có gì nguy hiểm. Giang Nam ra hiệu Linh Lung đạo đồng tiến lên thu cây cột hỗn độn ngọc.

- Đây là định vị thần trụ, do Hỗn Độn Cổ Thần luyện ra trước thời đại Tiên giới, dùng để định vị phương hướng trong hỗn độn.

Ma Thiên Tiên Quân cười nói:

- Tuy Hỗn Độn Cổ Thần sinh ra trong hỗn độn nhưng cũng dễ bị lạc đường tại đây. Rất nhiều tồn tại cổ xưa mở ra hỗn độn thần thành xa xưa trong bhỗn độn, dựng những cây cột hỗn độn ngọc định vị phương hướng. Thời kỳ Hỗn Độn Cổ Thần đỉnh cao, trong hỗn độn có sáu mươi bốn tòa thần thành.

- Chủ thần thành toàn là tồn tại siêu cường đại, không thiếu cường giả đẳng cấp Hỗn Độn Long Tổ. Sau khi Bất Không Đạo Nhân trở mặt với Đế và Tôn thì các thần thành tan vỡ, bị hủy hơn phân nửa, cây cột hỗn độn ngọc định vị bị phá hỏng. Bây giờ những cột ngọc này không có ích gì.

Lòng Giang Nam máy động:

- Trước khi Tiên Đế, Tiên Tôn đến thì Hỗn Độn Cổ Thần đã tạo dựng văn minh trong hỗn độn. Nếu Đế và Tôn không mở ra Tiên giới, vậy người thống trị vũ trụ hỗn độn này có lẽ là Hỗn Độn Cổ Thần. Kỷ nguyên này sẽ là kỷ nguyên Hỗn Độn Cổ Thần, Cổ Thần sẽ thống trị vũ trụ dài năm, sáu mươi ức năm. Nhưng Đế và Tôn đến, mở ra Tiên giới, phá vỡ các bước đi số phận, sửa đổi tương lai vũ trụ này

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2305: Hỗn Độn Sáu Mươi Bốn Thần Thành. (2)

Giang Nam suy nghĩ lan man. Đế và Tôn đến, Tiên giới mở ra rối loạn kỷ nguyên Cổ Thần, cưỡng ép vào kỷ nguyê tiên đạo, thay đổi quy luật sinh sinh diệt diệt của vũ trụ này.

Các Đạo Quân tiền sử chuyển thế Tiên giới hơn phân nửa là nhìn thấy kỷ nguyên tiên đạo xuất hiện, cho rằng quy luật sinh diệt của vũ trụ bị phá vỡ, tịch diệt kiếp định mệnh có lẽ cũng bị phá vỡ.

Nên Đạo Quân tiền sử chuyển thế vào Tiên giới, tu luyện tiên đạo.

Những Đạo Quân tiền sử này mỗi người đều là cáo già thành tinh, kiến thức rộng. Bọn họ chuyển thế dến kiếp này, cho rằng Tiên giới sẽ ngăn tịch diệt kiếp không đến, mở ra thịnh thế vô cùng huy hoàng.

Ma Thiên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Có lần Long La Bồ Đề nói với chúng ta là sáu mươi bốn thần thành thời kỳ đỉnh cao mạnh còn hơn Tiên giới bây giờ. Tiếc rằng sáu mươi bốn thần thành chỉ còn lại mười mấy tòa, đều ở trong Hỗn Độn thiên quốc. Thịnh thế Hỗn Độn Cổ Thần đã một đi không trở lại.

Hỗn Độn Cổ Thần bất tử bất diệt nhưng khả năng sinh sản rất kém, cộng với trận chiến giữa Đế và Tôn, Bất Không làm Cổ Thần tử thương, tám ức năm qua chưa phục hồi nguyên khí. Cổ Thần muốn tranh chấp với tiên đạo là điều không thể nào.

Giang Nam cười nói:

- Với tốc độ phát triển hiện tại của Tiên giới, rất nhanh sẽ vượt qua thời kỳ sáu mươi bốn thần thành Hỗn Độn Cổ Thần, thậm chí vượt qua nó gấp trăm ngàn lần.

Ma Thiên Tiên Quân gật gù:

- Bát Tiên Vương xác lập con đường thành thần chứng tiên, trong tám ức năm Tiên giới không phát triển gì nhiều. Bây giờ xác lập tiên đạo mới, thực lực Tiên giới sẽ nghênh đón thời đại bùng nổ, hơn trước kia rất nhiều.

Tu luyện đến trình độ như bọn họ sẽ không bỏ phế cảnh giới tu vi hiện tại chuyển sang tu tiên đạo mới, nhưng Ma Thiên Tiên Quân thật lòng tặc lưỡi khen tiên đạo mới.

Sâu trong hỗn độn, Long La Bồ Đề Tiên Quân đang xuyên toa đột nhiên nghe giọng nói cười khẽ bảo:

- Long La đạo hữu, chúng ta ở đây.

Long La Bồ Đề Tiên Quân phấn khởi tinh thần, nhìn theo hướng phát hiện thanh âm. Một vị Cổ Thần cao to sừng sững trong hỗn độn, như bá chủ hỗn độn thiên nhiên. Cổ Thần mở mắt nhìn hướng Long La Bồ Đề Tiên Quân, con mắt như hai vầng mặt trời hỗn độn, cực kỳ kinh người. Đây là một trong ba thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc, Đại Diễn Cổ Thần.

Long La Bồ Đề Tiên Quân giật nảy mình, đứng trước Cổ Thần này làm gã cảm giác mình thật nhỏ bé.

Long La Bồ Đề Tiên Quân từng đánh nhau với Đại Diễn Cổ Thần, khi đó thực lực hai người không cách biệt quá lớn. Mặc dù Long La Bồ Đề Tiên Quân không đánh lại Đại Diễn Cổ Thần nhưng nếu gã muốn giết Long La Bồ Đề Tiên Quân sẽ rất vất vả.

Hiện giờ Long La Bồ Đề Tiên Quân cảm thấy nếu gã còn đánh nhau với Đại Diễn Cổ Thần sẽ bị người này một chiêu bóp chết.

Bên cạnh Đại Diễn Cổ Thần có hai Cổ Thần cường đại, một tóc tím mắt vàng, một người tóc tím mắt bạc, siêu cường đại, mạnh hơn Long La Bồ Đề Tiên Quân.

Long La Bồ Đề Tiên Quân thầm nghĩ:

- Nếu có thể tìm được Hỗn Độn Long Tổ thì ta không sợ bọn họ!

Long La Bồ Đề Tiên Quân kiềm nén lòng rung động, tiến lên chào hỏi:

- Ba vị đạo huynh đợi lâu, bây giờ chúng ta xuất phát đi?

- Chờ chút.

Một thanh âm vang lên:

- Long La đạo hữu, ngươi bị theo dõi.

Long La Bồ Đề Tiên Quân nhìn theo hướng phát hiện thanh âm, thế mới chú ý thấy người thứ bốn. Tiên quang dày đặc bao sư huynh toàn thân người đó, trước mặt lơ lửng một con mắt kỳ lạ.

Mắt Long La Bồ Đề Tiên Quân lóe tia sáng:

- Đại Diễn đạo huynh, vị này là ai mà nói năng ba hoa?

Long La Bồ Đề Tiên Quân thản nhiên nói:

- Loại người nào có thể bám theo mà không bị ta phát hiện?

Quả cầu khổng lồ xoay tròn trước mắt quái nhân, gã cười to bảo:

- Có ba người bám theo ngươi, phụ tử Ma Thiên Tiên Quân, Huyền Thiên giáo chủ. Đại Diễn đạo huynh, ta đã xác định vị trí của bọn họ, không biết đạo huynh có hứng thú ra tay không?

- Huyền Thiên giáo chủ cũng đến?

Đại Diễn Cổ Thần cười to bảo:

- Hắn thật giỏi luồn cúi, không chỗ không chui, rất khó gặp. Tiếc rằng hắn đến chịu chết. Tiên sinh, bọn họ cách chỗ này bao xa? Ở hướng nào?

Long La Bồ Đề Tiên Quân giật nảy mình. Đại Diễn Cổ Thần mà còn gọi quái nhân là tiên sinh, có thể thấy người này có địa vị rất cao trong lòng gã.

Long La Bồ Đề Tiên Quân thầm nghĩ:

- Không biết người này có tài đức gì khiến Đại Diễn Cổ Thần kính trọng như thế?

Quả cầu khổng lồ trước mặt quái nhân xoay tròn thôi diễn vị trí của Giang Nam, giây lát sau trong quả cầu hiện ra cảnh tượng không gian hỗn độn. Giang Nam, phụ tử Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng đi trong hỗn độn.

Quái nhân lấy thước vuông, rùa tròn ra đo đạc đường kính quái nhãn, xác nhận vị trí của ba người. Trong hỗn độn, thần toán của quái nhân khó sử dụng hơn, phải nhờ pháp bảo mới xác nhận chính xác vị trí của ba người Giang Nam.

Quái nhân đo đạc vị trí xong, Đại Diễn Cổ Thần vươn tay thò vào hỗn độn.

Đại Diễn Cổ Thần nói:

- Huyền Thiên giáo chủ là vật ta quyết bắt bằng dược, nhưng tiểu tử này luôn núp trong Tiên giới làm ta không cách nào xuống tay. Nhóm Hắc Điệt, Ba Hộ không thể giết Huyền Thiên giáo chủ trong vùng đất nguyên thủy, chiếm Bất Không đại đạo, bây giờ ta đành tự mình hành động.

Bàn tay Đại Diễn Cổ Thần khác với mọi người. Hỗn Độn Cổ Thần khác là sáu ngón, chỉ tay hỗn độn. Ngón tay Đại Diễn Cổ Thần có vân tay, vân tay sáu ngón hình vòng xoáy. Từng vòng xoáy xoắn vào nhau, có năm mươi vòng xoáy to như ống phễu.

Kim Đồng Cổ Thần cười gian:

- Đại thủ lĩnh quyết tâm giết hắn sao? Định bóp nát cả thần hồn? Nếu bóp

nát thần hồn Huyền Thiên thì khó lấy được đại đạo Bất Không.

Đại Diễn Cổ Thần lạnh nhạt nói:

- Ta biết chừng mực.

Linh Lung đạo đồng đang cảm ứng vị trí của Long La Bồ Đề Tiên Quân, chợt nói:

- Lão gia, phụ thân, Long La Bồ Đề đứng lại.

Ma Thiên Tiên Quân gật gù:

- Dừng lại nghĩa là Long La Bồ Đề đã hội hợp với Đại Diễn Cổ Thần, có hai con ngựa già Kim Đồng, Ngân Đồng biết đường, chúng ta rất nhanh sẽ chạy tới mảnh đất bỏ hoang. Đến mảnh đất bỏ hoang rồi Linh Lung cảm ứng Hỗn Độn Long Tổ mạnh hơn Long La Bồ Đề nhiều, chúng ta có thể tìm ra Hỗn Độn Long Tổ trước bọn họ.

Tâm tình Giang Nam nhẹ nhõm hơn, cười nói:

- Ta có hai bằng hữu cũ trong mảnh đất bỏ hoang, e rằng không thể đi cùng các người tìm Hỗn Độn Long Tổ.

Ba người đứng chờ giây lát.

Giang Nam mở miệng hỏi:

- Linh Lung, bây giờ bọn họ chưa di chuyển?

Linh Lung đạo đồng gật đầu, nói:

- Bọn họ đứng yên tại chỗ.

Giang Nam nhíu mày.

Ma Thiên Tiên Quân cười nói:

- Giáo chủ, bọn họ gặp nhau tât nhiên phải tâm sự này nọ, đừng lo.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Không phải ta lo mà cảm giác có điều lạ. Long La Bồ Đề, Đại Diễn Cổ Thần cực kỳ khao khát Hỗn Độn Long Tổ, lẽ ra bọn họ sẽ không đứng lại lâu như vậy mà nên trực tiếp đi vào. Bọn họ dừng lại định làm gì . . . Nguy rồi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2306: Sáu Ngón Tay Tập Sát.

Giang Nam biến sắc mặt, vội chộp lấy Linh Lung đạo đồng, nhanh chóng thụt lùi.

Giang Nam cao giọng quát:

- Mau đi!

Ma Thiên Tiên Quân sửng sốt, thụt lùi theo Giang Nam. Hai người mới di chuyển ra mấy ngàn dặm đột nhiên hỗn độn dâng lên, vị trí bọn họ đứng bị một ngón tay khổng lồ từ bên trên đâm xuống.

Đây là một ngón cái, ngón tay siuê to, vân tay đầu ngón tay như xoắn ốc. Khi ngón tay đâm xuống, xoắn ốc chuyển động, hỗn độn bị cuốn vào xoắn ốc.

Ngón cái đâm xuống dưới, hỗn độn bị hút vào trong xoắn ốc. Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng cách xa mấy ngàn dặm vẫn cảm giác lực lượng nặng nề gợn sóng khuếch tán hướng bọn họ.

Giang Nam chắn trước mặt Linh Lung đạo đồng, gợn sóng nặng nề ập hướng ba bây giờ.

Thùng thùng thùng!

Sóng gợn vỗ vào người bọn họ, chấn ngực phồng lên như da trâu, thanh âm như tiếng trống.

Năm mươi gợn sóng ập đến, cơ thể bọn họ vang năm mươi tiếng trống. Sóng gợn vẫn đổ xuống liên miên mấy vạn dặm.

Sóng gợn tạm dừng, từng vòng sóng gợn khựng giữa hỗn độn, lặng im.

Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân biến sắc mặt.

Ma Thiên Tiên Quân lạnh lùng nói:

- Là Đại Diễn Cổ Thần! Chúng ta ở trong vân ngón tay của Đại Diễn Cổ Thần!

Linh Lung đạo đồng ngước lên nhìn, lòng hoảng sợ. Trên đầu bọn họ không phải hỗn độn mà là màn trời thịt đỏ hồng, từng vòng gợn sóng vừa rồi là chỉ tay phát ra từ màn thịt đỏ.

Đại Diễn Cổ Thần đánh ra một kích thoạt trông bị hụt nhưng pháp lực của gã đã đến trình độ không thể tưởng tượng, chỉ tay toát ra sóng gợn không phải dư âm một kích mà là ngón tay gã biến to, ngày càng to ra.

Khi chỉ tay trùng kích thì thật sự đánh trúng địa điểm, cảm ứng vị trí của Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng.

Ngón cái của Đại Diễn Cổ Thần phóng to gấp vô số lần, ngón tay to mấy vạn dặm. Đám người Giang Nam ở trong vâ nay ngón ái đó, ngón tay đè xuống. Thần thông như thế thật là không tưởng tượng nổi.

Ma Thiên Tiên Quân ngửa đầu gầm lên, biến thành hỗn độn cự long, thân hình dài mấy ngàn dặm, đuôi rồng vẫy đập mạnh vào ngón tay.

Ma Thiên Tiên Quân hiện ra nguên hình liều mạng chống lại ngón cái đè xuống. Ngón cái nhấn xuống, từng vòng xoắn ốc vân tay chuyển động đè bẹp hỗn độn cự long.

- Quá mạnh . . .

Ma Thiên Tiên Quân gầm rống vùng vẫy, đại đạo toàn thân bộc phát, từng đợt thần thông đánh vào ngón cái, liều mạng đối kháng ngón cái đè xuống.

Ma Thiên Tiên Quân bị ngón cái đè máu thịt nứt toác ra nhưng trong lòng có ý chí bất khuất, không muốn bó tay chịu nghiền áp, liều chết đấu tranh.

- Quả nhiên Đại Diễn Cổ Thần bất phàm, không uổng là bá chủ Hỗn Độn thiên quốc!

Thần thông của Ma Thiên Tiên Quân mạnh thật, gã là Tiên Quân mạnh hơn Long La Bồ Đề Tiên Quân một bậc, nhưng không thể lung lay ngón cái một li.

Cơ thể Đại Diễn Cổ Thần siêu mạnh, cùng là Tiên Quân nhưng gã và Ma Thiên Tiên Quân cách biệt làm người ta tuyệt vọng.

Cùng lúc đó, Giang Nam hú dài, cơ thể ngày càng to, càng mạnh hơn, pháp lực dâng trào trong cơ thể. Trán Giang Nam bắn ra thần thức đưa Linh Lung đạo đồng vào tử phủ.

- Kiếm đến!

Nguyên thủy chứng đạo kiếm bay ra, kiếm quang kinh diễm thế giới hỗn độn. Giang Nam biến thành người khổng lồ ngàn trượng, nguyên thủy chứng đạo kiếm cũng biến to lớn. Giang Nam chém một nhát vào ngón cái.

Đinh!

Hỏa hao văng tung tóe, vân ngón tay cái hơi lõm xuống nhưng không bị Giang Nam đâm thủng.

Giang Nam gầm lên, bộc phát hết lực lượng cơ thể, pháp lực trút xuống rót vào nguyên thủy chứng đạo kiếm. Thanh âm trúc trắc chói tai vang lên, cuối cùng nguyên thủy chứng đạo kiếm đâm thủng lớp da ngón cái, đâm mạnh ngay giữa vòng xoáy vân tay.

Ngón cái bị đau nhấc lên, nhẹ giật ném bay nguyên thủy chứng đạo kiếm, Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân.

Giang Nam thầm hoảng sợ. Nguyên thủy chứng đạo kiếm của hắn rèn bằng trụ hoang thần thạch, dung nhập một ít tiên thiên kim tinh, thanh kiếm cực kỳ sắc bén, cứng rắn. Cộng thêm pháp, thân, đạo, quả của Giang Nam

hợp nhất, cơ thể giữ trạng thái mạnh nhất, lực lượng cường đại nổi trội trong hàng Tiên Quân.

Giang Nam lại có pháp lực, rót pháp lực vào nguyên thủy chứng đạo kiếm cộng sức mạnh, vậy mà hắn chỉ miễn cưỡng đâm rách da tay Đại Diễn Cổ Thần.

Có thể tưởng tượng thực lực Đại Diễn Cổ Thần cường đại cỡ nào.

- Đi!

Thân hình thon dài của Ma Thiên Tiên Quân mấp máy như dãy núi phập phềnh lao nhanh tới, cõng Giang Nam trên lưng lao đi vào sâu trong hỗn độn.

Thùng thùng thùng!

Từng tiếng sóng gợn va chạm vang lên, sóng đánh vào người bọn họ. Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân hoảng sợ, sóng gợn là chỉ tay trên ngón tay Đại Diễn Cổ Thần. Ngón cái vẫn không ngừng trướng to, to ra. Ngón cái đè xuống, thần thông này lạ lùng chưa từng thấy.

Trong khoảnh khắc ngón cái của Đại Diễn Cổ Thần bao phủ trăm vạn dặm, vẫn đang liên tục biến to ra.

Ma Thiên Tiên Quân hét dài:

- Không uổng là một trong ba thủ lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần, tồn tại gần Thiên Quân nhất. Nhưng muốn giết ta không dễ!

Ma Thiên Tiên Quân bơi trong hỗn độn, gã là hỗn độn cự long, bản thân ở trong hỗn độn như cá gặp nước. Ma Thiên Tiên Quân liều mạng, tốc độ tăng vọt, vượt qua tốc độ ngó nay khuếch trương, chạy thoát phạm vi ngón cái bao phủ.

Ma Thiên Tiên Quân mừng rỡ. Lúc này Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân

bỗng biến sắc mặt. Hỗn độn mênh mang lại có một ngón tay thịt màu đỏ từ trên trời giáng xuống, đè mạnh hai người.

Chỉ tay xoay tít như vòng xoáy hút người Ma Thiên Tiên Quân vào ngón tay.

Giang Nam gầm rống, đầu chĩa xuống đất, chân chổng lên trời, hai tay bắt chặt Ma Thiên Tiên Quân, nâng gã lên. Chân Giang Nam đáp xuống đầu ngón tay thịt, lực lượng nghiền áp đè hai người khẽ rên, hộc búng máu, xương kêu răng rắc sắp gãy vụn.

Giang Nam đứng trên ngón tay, nhấc chân chạy nhanh, thế giới lao ra mấy trăm vạn dặm. Giang Nam nhảy ra khỏi phạm vi ngón tay kia bao phủ.

Ngón tay thứ ba đè xuống. Trán Giang Nam ướt mồ hôi lạnh, Ma Thiên Tiên Quân lật người chở hắn vọt nhanh.

Các ngón tay đè xuống, hai người liên tục gặp nạn chín chết một sống.

Ma Thiên Tiên Quân trầm giọng nói:

- Đại Diễn Cổ Thần là Hỗn Độn thần tộc, có sáu ngón tay, tránh thoát sáu ngón tập sát là sẽ tìm được đường sống! Trong hỗn độn Đại Diễn Cổ Thần không thể biết vị trí của chúng ta!

Giang Nam gầm rống, lại nâng Ma Thiên Tiên Quân lên lao ra ngón tay thứ sáu tập sát. Nhưng lúc này lại một ngón tay từ trên trời giáng xuống nghiền hai người.

Ma Thiên Tiên Quân hét thất thanh:

- Không thể nào! Hỗn độn dày nặng như vậy, Đại Diễn Cổ Thần không thể nào biết vị trí của chúng ta . . .!

Mắt Giang Nam lóe tia sáng:

- Nhưng hắn biết!

Giang Nam đứng trên lưng Ma Thiên Tiên Quân, lạnh lùng cười:

- Ta biết là ai đang giúp Đại Diễn Cổ Thần tính ra vị trí của chúng ta. Ma Thiên sư huynh hãy cõng ta, để ta chú chết người này, dù không giết hắn được cũng phải làm hắn tính sai!

- Chú Đạo thiên đàn đại thần thông!

Quần áo Giang Nam bay phần phật, dây cột tóc đứt lìa, tóc đen xõa vai. Giang Nam quát to, Nguyên Thủy đại đạo tuôn ra biến thành nguyên thủy chi khí, nguyên thủy chi khí dâng lên hóa thành một tòa tế đàn khổng lồ, giống Chú Đạo thiên đàn y như đúc. Đây chính là Chú Đạo thiên đàn đại thần thông

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2307: Đại Tế Chú Sát. (1)

Thần thông này dùng đại đạo biến thành ảo ảnh Chú Đạo thiên đàn, câu thông với Chú Đạo thiên đàn thật, mượn lực lượng Chú Đạo thiên đàn hoàn thành đại tế chú sát.

Giang Nam tóc xõa vai, giẫm mạnh 88 do pháp lực đại đạo biến thành. Nguyên thủy chứng đạo kiếm nằm trong tay Giang Nam lóe từng tia sáng huyễn lệ thực hiện thi chú. Ma Thiên Tiên Quân đang liều mạng đối kháng các ngón tay Đại Diễn Cổ Thần từ trên trời giáng xuống.

Đại Diễn Cổ Thần liên tục công kích, các ngón tay nghiền áp, hoặc búng, công kích bá đạo vô song, thực lực mạnh mẽ Ma Thiên Tiên Quân iếm thấy.

Cổ Thần này trừ vô nhân cấm khu ra, trong tất cả không gian khác thì gã lợi hại nhất.

Ma Thiên Tiên Quân liên tục ho ra máu, gã dốc hết lực lượng, pháp lực đối kháng nhưng không cách nào trốn thoát. Mới rồi có Giang Nam phối hợp, tuy nguy hiểm nhưng hai người có cơ hội chạy trốn. Bây giờ Giang Nam thực hiện thi chú, chỉ còn lại một mình Ma Thiên Tiên Quân chống chọi, rơi vào nguy hiểm sẽ thua chết trận.

Ma Thiên Tiên Quân bị đè ép hộc máu, gào thét:

- Giáo chủ, ngươi xong chưa?

Trên ảo ảnh Chú Đạo thiên đàn, Giang Nam tạm dừng tân hình, hoàn thành đại tế chú sát. Thần quang bắn ra từ trán Giang Nam, hắn đưa Linh Lung đạo đồng ra không gian tử phủ.

Giang Nam nhìn chằm chằm mũi kiếm nguyên thủy chứng đạo kiếm. Chỗ mũi kiếm có một đóa chú hỏa rực cháy, trong chú hỏa là một quái nhân,

trước mặt có quả cầu xoay tròn lơ lửng.

Giang Nam trầm giọng hỏi:

- Linh Lung, Long La Bồ Đề Tiên Quân ở đâu?

Linh Lung đạo đồng sửng sốt, vội cảm ứng vị trí của Long La Bồ Đề Tiên Quân.

Linh Lung đạo đồng chỉ một hướng:

- Bên kia.

Giang Nam tập trung tinh thần, người không phát ra chút hơi thở nào, hắn từ từ đâm một kiếm ra. Nhát kiếm di chuyển rất chậm như thể kiếm cực kỳ nặng. Nhưng kiếm di chuyển, Chú Đạo thiên đàn cũng vận chuyển theo. Chú Đạo thiên đàn nhỏ dần, tựa khói tựa sương chảy hướng chú hỏa trên nguyên thủy chứng đạo kiếm.

Giang Nam đâm đến cuối:

- Đi!

Chú hỏa trên mũi kiếm vụt tắt, trong chú hỏa chứa năng lượng khủng bố, nếu bùng nổ sẽ rất kinh người. Năng lượng đột nhiên biến mất, không cảm ứng được chút nào.

Giang Nam cất nguyên thủy chứng đạo kiếm, cuốn lấy Linh Lung đạo đồng, lại túm Ma Thiên Tiên Quân bị thương nặng, dốc sức chạy nhanh đi.

Bên cạnh đám người Đại Diễn Cổ Thần, quái nhân hơi thở dao động, pháp lực không ngừng ùa vào quái nhãn. Quái nhãn chiếu ra vị trí đám người Giang Nam không ngừng thay đổi, quái nhân thì dùng thước rùa tính toán vị trí của bọn họ.

Sáu ngón tay Đại Diễn Cổ Thần liên tục nhúc nhích đuổi theo công kích đám người Giang Nam.

Một người định vị, một người giết, phối hợp hoàn mỹ vô khuyết, làm người không kịp nhìn.

Long La Bồ Đề Tiên Quân đã phục quái nhân sát đất, gã vừa phục vừa sợ quái nhân.

Long La Bồ Đề Tiên Quân thầm nghĩ:

- Người này rốt cuộc có lai lịch gì mà thần toán khủng bố đến thế? Nếu hắn muốn giết ta thì . . .

Long La Bồ Đề Tiên Quân đánh rùng mình.

cường giả thần toán thế này phải nói là nghịch thiên, thử hỏi nếu bị cường giả như thế theo dõi còn đường sống không?

Mọi đường sống của ngươi sẽ bị cường giả thần toán cắt đứt hết, chờ đợi ngươi là cái chết, bị đánh chết.

Long La Bồ Đề Tiên Quân nở nụ cười:

- Huyền Thiên giáo chủ chết chắc.

Long La Bồ Đề Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Mối thù của nhi tử ta cuối cùng có thể trả. Ma Thiên cũng chết luôn, tiếc nuối là không thể tự tay giết hắn, nhưng xem như nhổ bỏ cái gai lớn trong lòng . . .

Long La Bồ Đề Tiên Quân mới nghĩ đến đây chợt nghe quái nhân quát to, một vòi máu phun ra từ tiên quang quanh thân gã. Quái nhân bỗng biến mất, thay thế là gốc cây liễu. Cây liễu rực cháy, vô số kiếm quang bắn ra từ trong cây liễu, cắt cây liễu thành nhiều mảnh nhỏ.

Cùng lúc đó, quái nhãn rực cháy, bị kiếm quang cắt nát.

Quái nhân hiện hình, gã nhìn hư không chằm chằm. Hừ lạnh một tiếng:

- Huyền Thiên thật lợi hại, suýt nữa bị ngươi ám toán.

Đại Diễn Cổ Thần nét mặt sa sầm nói:

- Đại tế chú sát? Là Huyền Thiên làm hay Vạn Chú Đạo Quân làm?

- Là Huyền Thiên.

Quái nhân hầm hừ:

- Chú đạo của Huyền Thiên đến từ Vạn Chú Đạo Quân, tuy không lợi hại bằng Vạn Chú Đạo Quân nhưng cũng rất kinh người. Ta sơ sẩy, không ngờ Huyền Thiên sẽ chú sát ta nên bị hắn phá hỏng pháp bảo.

Đại Diễn Cổ Thần nhíu mày, rút bàn tay về, lắc đầu, nói:

- Hắn trốn rồi, nếu không có quái nhãn thì ngươi còn năng lực tỏa định hắn không?

Quái nhân lắc đầu:

- Tỏa định thì được nhưng ta sẽ hao nhiều tinh lực, không thoải mái như lúc trước. Bây giờ Huyền Thiên đã trốn thoát, hắn sẽ cảnh giác, dù tỏa định chưa chắc giết được hắn.

Đại Diễn Cổ Thần gật gù, khẽ thở dài:

- Sớm nghe nói Huyền Thiên giáo chủ gian xảo khó bắt như cá chạch, hôm nay gặp quả nhiên đúng thật. Tiên giới có người này là may mắn.

Long La Bồ Đề Tiên Quân cười khẩy nói:

- Đạo huynh nói sai rồi, Huyền Thiên giáo chủ lạm sát vô tội trong Tiên giới, tai họa các tiên châu, là mầm họa cho Tiên giới, phải diệt trừ. Nếu không nhờ Càn Nguyên, Huyền Đô che chở thì Huyền Thiên sớm chết nhiều

lần.

- Mềm họa?

Đại Diễn Cổ Thần nhấc chân bước đi, cười nói:

- Long La, ngươi quá hẹp hòi, hèn gì bị Ma Thiên đánh bại. Nếu mọi người trong Tiên giới đều cho rằng Huyền Thiên là tai họa càng tốt, hắn bị chúng bạn xa lánh chắc chắn sẽ theo ta lôi kéo, trở thành đại tướng hung mãnh nhất Hỗn Độn thiên quốc. Đáng tiếc Càn Nguyên, Huyền Đô nhìn thấu, xem trọng, dung chứa Huyền Thiên. Có hai người này thì ta không thể thống trị Tiên giới được, Đế và Tôn thu đệ tử rất tốt.

Long La Bồ Đề Tiên Quân ngạc nhiên, rõ ràng Đại Diễn Cổ Thần hận không thể giết Giang Nam ngay, cướp đại đạo Bất Không của hắn. Nhưng tại sao Đại Diễn Cổ Thần lộ ý thưởng thức Giang Nam, trong lời nói có ý lôi kéo hắn?

Đại Diễn Cổ Thần nói:

- Chúng ta đi, nhanh chóng rời khỏi đây. Đám người Huyền Thiên giáo chủ không cảm ứng được hơi thở của ngươi thì sẽ không theo đuôi được.

Nhóm Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần vội vàng đi theo, biến mất trong hỗn độn.

Bên kia, Giang Nam kéo Ma Thiên Tiên Quân chạy xa thật xa, cuối cùng thoát khỏi Đại Diễn Cổ Thần truy sát, liên tục độn ra mấy ngàn vạn dặm mới dừng lại. Giang Nam buông Ma Thiên Tiên Quân xuống, thả Linh Lung đạo đồng ra khỏi tử phủ.

Ba người nhìn nhau, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

- Đại Diễn Cổ Thần không uổng là thủ lĩnh Hỗn Độn Cổ Thần, thật sự quá cường đại quá đáng sợ. Thực lực của Đại Diễn Cổ Thần cách Thiên Quân chỉ nửa bước, nếu hắn thành tựu Thiên Quân thì Tiên giới sẽ nguy

hiểm.

Ma Thiên Tiên Quân ức chế vết thương, khẽ thở dài:

- Ta sớm biết người này lợi hại, nhưng không ngờ Đại Diễn Cổ Thần sẽ mạnh đến mức này. Tiên giới có tồn tại gần như Thiên Quân là Huyền Đô, Càn Nguyên, Ngọc Kinh, Trọng Quang. Tiếc rằng Tiên giới không đồng lòng, đầu tiên Trọng Quang bị ám toán, đồng quy vu tận với Ma Kha Cổ Thần, sau đó Huyền Đô cũng bị ám toán, trấn áp năm ngàn vạn năm. Ha ha, ao nước Tiên giới đục ngầu

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2308: Đại Tế Chú Sát. (2)

Giang Nam gật gù. Trong bốn cường giả, Trọng Quang chết, bây giờ cùng Ma Kha Cổ Thần chuyển thế tu luyện lại. Huyền Đô Tiên Quân bị trấn áp, hiện giờ kiếp mãn trở về nhưng không bằng Càn Nguyên, Ngọc Kinh.

Giữa Tiên Đế cung và Tiên Tôn cung có mâu thuẫn, xích mích lẫn nhau, cho rằng đối phương phản bội Tiên Đế, Tiên Tôn. Sức chiến đấu cao nhất năm bè bảy máng, tương lai của Tiên giới không có triển vọng gì.

Hỗn Độn thiên quốc có thủ lĩnh hùng tài đại lược như Đại Diễn Cổ Thần thống nhất Hỗn Độn Cổ Thần, không có tiếng nói khác, lực lượng tụ tập lại đánh cùng một chỗ, dù tổng thể không mạnh bằng Tiên giới nhưng sức chiến đấu cường đại hơn nhiều.

Linh Lung đạo đồng lên tiếng:

- Ta không cảm ứng được vị trí của Long La Bồ Đề!

Ma Thiên Tiên Quân nhíu mày, trầm giọng nói:

- Chắc bọn họ thừa dịp này đi rồi, tệ thật.

Lòng Ma Thiên Tiên Quân chìm xuống, khàn giọng nói:

- Hiện tại chúng ta không cảm ứng được Tiên giới, cũng không cảm ứng hơi thở của Long La Bồ Đề, e rằng sẽ bị lạc trong hỗn độn.

Linh Lung đạo đồng nhỏ giọng nói:

- Không trở về Tiên giới được nữa sao? Chúng ta đi bốn phía xem, không chừng có thể cảm ứng được Tiên giới.

Hỗn độn xa xăm, Tiên giới không còn bóng dáng, không cảm ứng được

chút gì.

Giang Nam nhiu chặt mày nhìn xung quanh. Hỗn độn mênh mông, các ngôi sao hỗn độn lơ lửng sâu bên trong.

Nơi này không có trên dưới trái phải, không có địa lý, không thấy phía xa, thần thức không thể vươn đi xa. Nếu lạc trong đó đúng là kinh khủng.

Giang Nam thẫn thờ:

- Những ngôi sao này . . .

Ma Thiên Tiên Quân đứng dậy, khẽ thở dài:

- Chuyện đến nước này đành đi lung tung thử vận may xem, không chừng có thể cảm ứng được vị trí Tiên giới hoặc Long La Bồ Đề.

Ma Thiên Tiên Quân không tin tưởng lời mình nói, hỗn độn quá lớn, muốn cảm ứng Tiên giới hay đám người Long La Bồ Đề Tiên Quân không khác gì biển rộng tìm kim.

Linh Lung đạo đồng đứng dậy nói:

- Ta cảm ứng Long La Bồ Đề mãnh liệt nhất, không chừng có thể tìm được hắn. Phụ thân, chúng ta đi bốn phía tìm kiếm, tốt nhất là để lại dấu hiệu tiện định vị. Chúng ta thu những ngôi sao trong hỗn độn này đi, để định vị.

Ma Thiên Tiên Quân gật gù, hai phụ tử định hành động thì thấy Giang Nam đứng yên không nhúc nhích.

Linh Lung đạo đồng lên tiếng kêu:

- Lão gia!

Giang Nam thẫn thờ không nghe thấy, mắt đăm đăm nhìn các ngôi sao, nhỏ giọng nói:

- Ta từng thấy những ngôi sao hỗn độn này.

Đầu óc Giang Nam ù vang, mày nhíu chặt. Các ngôi sao to trong hỗn độn hợp thành bức tranh, Giang Nam từng thấy bức tranh sao này. Lúc ở tam giới, Giang Nam luyện hóa nguyên thần của Đô Thiên Cổ Thần được một đoạn ký ức của Đô Thiên, bên trong có bức tranh sao giống y như cái trước mắt hắn.

Đoạn ký ức của Đô Thiên Cổ Thần thuộc về La Ma Cổ Thần, một trong ba thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc. Trong ký ức của La Ma Cổ Thần có nguyện vọng mãnh liệt là tìm mảnh trời sao này, đến tận cùng tìm hiểu bí mật ẩn giấu trong đó.

Nhưng trong hỗn độn không có tọa độ, cường đại như La Ma Cổ Thần cũng không cách nào tìm thấy trời sao kia.

Sau khi Giang Nam thấy bức tranh sao này, hắn tìm khắp tam giới, Tiên giới vẫn không có cái nào đối ứng, bây giờ hắn đã tìm được.

Giang Nam bất ngờ là bức tranh sao này chính là ngôi sao hỗn độn cực kỳ cổ xưa.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Rốt cuộc La Ma Cổ Thần muốn tìm cái gì?

Giang Nam đứng dậy đi hướng trời sao trong hỗn độn.

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng vội đi theo Giang Nam, nói:

- Giáo chủ, những ngôi sao này chắc là sao lớn sáu mươi bốn hỗn độn thần thành để lại, điểm xuyết trang sức hỗn độn, không phải vật tốt gì. Hay dùng các ngôi sao định vị phương hướng? Không chừng sẽ tìm được đường về Tiên giới.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Ta từng thấy bức tranh sao này trong ký ức của Ma La Cổ Thần, nó là một con đường, không đơn giản dùng để trang trí. La Ma Cổ Thần muốn tìm hiểu tận cùng trời sao, không chừng chúng ta đi đến cuối sẽ bọn họ cơ hội rời khỏi hỗn độn quay về Tiên giới.

La Ma Cổ Thần là một trong ba lãnh tụ của Hỗn Độn thiên quốc, tuy là Cổ Thần đẳng cấp Tiên Quân nhưng thực lực ngang ngả Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân. Lai lịch La Ma Cổ Thần cực kỳ cổ xưa, cùng thời đại với Hỗn Độn Ôn Đế. La Ma Cổ Thần có nhiều bí mật người ngoài không biết.

Giang Nam có được mảnh ký ức của La Ma Cổ Thần nhưng hắn không rõ lai lịch bức tranh sao này. Tuy nhiên, làm La Ma Cổ Thần nhớ mãi không quên thì bí mật trong bức tranh sao không nhỏ.

La Ma Cổ Thần có được bức tranh sao bí ẩn nhưng gã vào hỗn độn cũng sẽ lạc đường, vì vậy mấy năm nay không đi vào hỗn độn tìm kiếm.

Giang Nam đến tinh vực này hoàn toàn là may mắn, có thể dựa vào bức tranh sao đi ra hỗn độn hay không thì chưa biết.

Ba người đi trong trời sao, bốn phía tĩnh lặng, không nghe thấy tiếng vang gì, một mảnh hoang vắng tiêu điều. Tinh vực này có vài ngôi sao thấp thoáng di tích cổ đại, một số là động phủ, số khác là khoáng sơn, chắc là dấu vết Hỗn Độn Cổ Thần để lại.

Những kiến trúc vô cùng to lớn nguy nga, khác hẳn động phủ tiên gia xinh đẹp tinh xảo, nó có vẻ đẹp thô kệch.

Trời sao này đúng là một con đường, dãy sao tụ tập chỉ thẳng đằng trước.

- Nơi này có trời sao hỗn độn hơn phân nửa sẽ có hỗn độn thần thành.

Ma Thiên Tiên Quân nhìn xung quanh, nói:

- Thời kỳ hỗn độn thần thành hưng thịnh có mấy chục vạn Hỗn Độn Cổ

Thần sinh sống trong đó. Các Cổ Thần cực kỳ cường đại, đặt ở Tiên giới hiện tại cũng cỡ chân tiên, Tiên Vương. Hỗn Độn thiên quốc bây giờ, số lượng Hỗn Độn Cổ Thần sinh sống tuy rằng khá nhiều nhưng không như tiền sử, chất lượng cũng kém hơn.

Giang Nam gật gù. Hỗn Độn Cổ Thần sinh ra thần thánh, trời sinh địa dưỡng, vừa sinh ra đã có nguyên thần, là thần linh, cũng có Cổ Thần sinh ra từ phần cơ thể Cổ Thần khác rơi rụng.

Nhìn di tích nơi này thì tồn tại có thể cư ngụ trong hỗn độn thần thành toàn là quý tộc, cường giả. Cổ Thần đẳng cấp thấp sẽ cư ngụ trong ngôi sao hỗn độn, thấp hơn nữa là nô lệ đào mỏ.

Ba người đi thật lâu sau cuối cùng thấy một di tích thần thành, tòa thần thành đã bị đánh nát, phế tích không chút sự sống.

Nhìn di tích còn giữ lại huy hoàng thời đại đỉnh cao của Hỗn Độn Cổ Thần, đó là một văn minh cực kỳ kinh người, cực kỳ cường đại, ít người nhưng toàn là tinh anh.

Ba người có điều phát hiện:

- Nơi này từng là một tòa trọng trấn, đóng quân mã!

Linh Lung đạo đồng tìm thấy di tích binh doanh, hưng phấn nói:

- Những Cổ Thần này chắc chắn đang trấn áp cái gì!

Ma Thiên Tiên Quân vẻ mặt trầm trọng. Hỗn Độn Cổ Thần đóng giữ mấy chục vạn binh ãm tại đây trấn áp thứ gì, còn để lại một tòa hỗn độn thần thành. Thứ Hỗn Độn Cổ Thần trấn áp chắc chắn siêu khủng bố.

- La Ma Cổ Thần cũng tìm đến đây, chắc biết nơi này trú đóng nhiều binh mã trấn áp cái gì, chẳng lẽ là Hỗn Độn Ôn Đế? Không đúng, Hỗn Độn Ôn Đế bị trấn áp trong Ôn Đế quan, hiện giờ đã được thả vào Tiên giới, trở thành một trong các trọng bảo khai thiên

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2309: Đường Trời Sao.

Giang Nam sưu tầm tranh trời sao, tiếc rằng khi hắn chuyện gì Đô Thiên Cổ Thần thì ký ức về chuyện này bị gã đốt hết.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không phải trấn áp Hỗn Độn Ôn Đế vậy sẽ là gì? Đi đến tận cùng trời sao liền biết!

Con đường trời sao này rất dài, đi đến cuối cùng Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng hoang ợ nhìn trời sao. Từng sợi xích hỗn độn xuyên qua các ngôi sao xâu chuỗi chúng nó lại, có chín mươi chín sợi xích xâu các ngôi sao thành hàng, hợp thành một con đường đi thông phương xa.

Bọn họ đi trong đường hầm, các ngôi sao to hỗn độn thường lóe sáng, nhấp nháy phù văn đại đạo cổ xưa, áp chế tu vi ba người, khiến pháp lực của họ ém chặt trong cơ thể không nhúc nhích một li.

Dù hàng ức thời gian trôi qua thì những phong ấn vẫn chất chứa năng lượng vô cùng kinh khủng.

Đi đến đây ba người rất giật mình, tận cùng trời sao này, thứ bị trấn áp chắc chắn không đơn giản, có lẽ siêu khủng bố.

- Cẩn thận chút, ta linh cảm không amy.

Lòng Ma Thiên Tiên Quân thấp thỏm:

- Giáo chủ, ngươi và ta đều là đẳng cấp Tiên Quân, trong Tiên giới, Hỗn Độn thiên quốc là nhân vật hiếm hoi như lông phượng sừng lân. Chúng ta đi trong đường hầm này bị trấn áp không thể thi triển pháp lực, có thể tưởng

tượng tồn tại bị nhốt tại đây khủng bố cỡ nào.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Chuyện đến nước này chúng ta chỉ có thể tiếp tục đi tới.

Không biết qua bao lâu, bọn họ đến tận cùng đường trời sao. Ngước lên nhìn, chín mươi chín sợi xích sao bị kéo căng, xuyên qua hư không hỗn độn, biến mất.

Từng sợi xích sao biến mất trong vòng xoáy cuối con đường, không biết bên dưới vòng xoáy là cái gì.

Các sợi xích trói thứ gì đó bên dưới vòng xoáy.

Uy thế vòng xoáy nội liễm, không ai biết uy lực của nó mạnh đến mức nào.

Nếu uy lực quá mạnh, Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng vào trong vòng xoáy sẽ bị cắt nát không chừa mẩu xương.

Giang Nam lên tiếng:

- Linh Lung, hãy lấy cây cột hỗn độn ngọc ra.

Linh Lung đạo đồng vội lấy cây cột hỗn độn ngọc mình giữ ra. Giang Nam quát khẽ, cơ thể biến cao to ôm cây cột đâm vào vòng xoáy.

Tiếng ma sát chói tai vang lên, cây cột hỗn độn ngọc rung bần bật, gần như bị hút vào vòng xoáy, Giang Nam rất vất vả kéo lên. Ba người nhìn bên trên cây cột. Cột ngọc cực kỳ cứng rắn như bị quái vật gì gặm cắn, lởm chởm nham nhở, bị vòng xoáy cắt nát.

Nếu thời gian lâu e rằng cây cột hỗn độn ngọc bị cắt đứt hoàn toàn.

Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng hoảng sợ nhìn nhau.

Ma Thiên Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Tuy cơ thể của ta mạnh nhưng không vượt qua vòng xoáy này được, nếu có thể dùng pháp lực thì còn cơ may. Cơ thể của giáo chủ mạnh hơn ta nhưng chắc cũng không xuyên qua vòng xoáy được. Nhưng kiếm của giáo chủ có thể xuyên qua, nếu ba chúng ta ẩn thân trong không gian thần kiếm là sẽ vượt qua vòng xoáy.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Nguyên thủy chứng đạo kiếm của ta là thực tâm.

Vẻ mặt Ma Thiên Tiên Quân quái dị, lạc giọng hỏi:

- Thực tâm? Ngươi không mở thời không trong thần kiếm kia?

Giang Nam ủ rũ nói:

- Có thể luyện hóa trụ hoang thần thạch đã là quá mức, ai có thể mở thơi không trong đó? Hơn nữa tại đây pháp lực của chúng ta bị trấn áp, ai có pháp lực khởi động thanh kiếm này?

Ma Thiên Tiên Quân ngạc nhiên. Trụ hoang thần thạch là tài liệu cứng rắn nhất, chỉ trong tịch diệt kiếp mới sinh ra loại thần thạch này, đúng là khó thể khai phá thời không trong thân kiếm.

Bọn họ không có pháp lực khởi động nguyên thủy chứng đạo kiếm, nếu ẩn thân trong kiếm cũng sẽ bị vòng xoáy giam cầm sâu bên trong, suốt đời bị nhốt chết.

Giang Nam nhíu mày nhìn vòng xoáy, trầm giọng nói:

- Ma Thiên sư huynh, Linh Lung, các người núp trong tử phủ của ta đi. Để ta thử xem có xuyên qua được không.

Linh Lung đạo đồng sợ hết hồn nói:

- Lão gia, lỡ như người không chống nổi . . .

Giang Nam lấy nguyên thủy chứng đạo kiếm ra, cười hỏi lại:

- Chúng ta có đường khác để đi sao?

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng cắn răng, lần lượt bay vào tử phủ trên trán Giang Nam.

Giang Nam thụt lùi mấy vạn dặm, hít sâu, gồng mình nổi cơ bắp cục cục như có con rồng to dưới làn da mấpháp môn áy. Giang Nam bỗng nhảy vọt lên chạy nhanh tới cuối con đường.

Giang Nam sải bước ngày càng dài, tốc độ càng lúc càng nhanh, quanh thân phát ra tiếng sấm, điều động tất cả sức mạnh cơ bắp. Giang Nam gầm rống, nhanh chóng xoay tít như con quay nhảy vào vòng xoáy.

Ầm!

Hướng vòng xoáy quay cùng chiều với Giang Nam nên sức cắt yếu nhiều. Giang Nam tựa mũi khoan to, dùng nguyên thủy chứng đạo kiếm làm tiên phong chui sâu vào vòng xoáy.

Nhưng Giang Nam càng vào sâu bên trong vòng xoáy thì tốc độ di chuyển chậm dần, vòng xoáy quay nhanh hơn. Da Giang Nam rách toác, từng miếng thịt bị xé khỏi khúc xương.

Giang Nam rít gào, cơ thể liên tục phục hồi rồi lại bị xé rách, hắn dốc sức chui xuống dưới.

Dần dần tốc độ cơ thể lành lặn không bằng tốc độ phá hoại. Giang Nam huơ nguyên thủy chứng đạo kiếm bảo vệ cơ thể mình nhưng chỉ giảm bớt tốc độ chết.

Khi Giang Nam sắp không chịu nổi nữa thì trong vòng xoáy mơ hồ bay ra tịch diệt chi khí, rất yếu, nhưng chui vào người Giang Nam làm trấn áp pháp

lực lỏng một chút.

- Hơi thở tịch diệt, tại sao chỗ này có hơi thở tịch diệt?

Hơi thở tịch diệt kiếp khiến người sợ hãi né tránh còn không kịp, lực lượng trấn áp trong đường trời sao này cũng bị hơi thở tịch diệt kiếp xâm thực. Nhưng đối với Giang Nam thì tịch diệt chi khí là thứ siêu bổ, càng vào sâu bên trong thì hơi thở tịch diệt càng đậm đặc, đường trời sao áp chế hắn càng nhỏ dần.

Uy lực nguyên thủy chứng đạo kiếm ngày càng mạnh, kiếm quay quanh người Giang Nam ngăn cản vòng xoáy xé rách. Giang Nam yên lòng, tiếp tục chui xuống đáy vòng xoáy.

Cuối cùng Giang Nam lao ra khỏi vòng xoáy, người lơ lửng trong không gian.

- May mắn có hơi thở tịch diệt triệt tiêu một phần lực lượng trấn áp trong đường trời sao, nếu không ta sẽ dữ nhiều lành ít.

Giang Nam mời Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng ra tử phủ. Ba người nhìn bốn phía. Bọn họ vào một vũ trụ tử vong, ngôi sao cách mặt đất rất gần, những vì sao trở nên to lớn vô cùng. Giữa không trung hay có ngôi sao kéo cái đuôi lửa rớt xuống làm địa thủy phong hỏa tuôn ra.

Không chỉ thế, tịch diệt kiếp tàn phá nơi này, khắp chốn là hơi thở thiên nhân ngũ suy. Các tịch diệt ma nhãn khổng lồ chuyển động, cắn nuốt tất cả những gì chúng nó gặp.

Đây là vũ trụđiêu tàn đang chết.

Đường hầm trời sao bị kéo căng chui vào sâu trong một tịch diệt ma nhãn.

- Ha ha ha ha ha ha! Là hậu bối Hỗn Độn thần tộc đến sao?

Trong tịch diệt ma nhãn phát ra tiếng cười khiến người lạnh gáy:

- Bất Không trấn áp ta quá lâu, ha ha ha ha ha ha! Bất Không phái ba tiểu quỷ các ngươi đến nhặt xác cho ta sao? Quá khinh thường ta! Hắn không ngờ rằng ta nhờ vào tịch diệt kiếp sinh ra khi vũ trụ hắn sáng tạo bị hủy diệt để phá vỡ trấn áp của hắn!

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Là Bất Không Đạo Nhân trấn áp người này tại đây? Nơi này là vũ trụ Bất Không Đạo Nhân mở ra, tức là mảnh đất bỏ hoang?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2310: Thiên Nguyên Thần Tổ. (1)

Giang Nam và Ma Thiên Tiên Quân liếc nhau, thấy niềm vui cùng khó hiểu trong mắt đối phương. Vui vì may mắn cuối cùng tìm được mảnh đất bỏ hoang. Khó hiểu là Bất Không Đạo Nhân là tồn tại như thế nào, đời này chỉ trấn áp hai người, một là Hỗn Độn Ôn Đế, một là cùng Đế và Tôn hợp sức phân thây, trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân.

Trong tịch diệt ma nhãn rốt cuộc là ai, có tư cách bị Bất Không Đạo Nhân trấn áp tại đây?

Linh Lung đạo đồng nổi can đảm non nớt nói:

- Ngươi nhận sai người, chúng ta không phải Hỗn Độn Cổ Thần, cũng không là Bất Không Đạo Nhân phái chúng ta đến. Chúng ta vô tình đi ngang qua, chúng ta rời đi ngay.

Trong tịch diệt ma nhãn, thanh âm kỳ dị lại vang lên. Ma nhãn liên tục di chuyển làm chín mươi chín xiêng xích hành tinh kêu leng keng.

Thanh âm treàn ngập oán niệm lạnh lùng nói:

- Ba tiểu quỷ định lừa ta? Ta cảm ứng được hai trong ba người có huyết mạch của Hỗn Độn Long Tổ, tiếc rằng không thuần. Một người khác có hơi thở đại đạo của Bất Không!

- La Ma ở đâu? Tên khốn phụng mệnh Bất Không trấn áp ta chắc chắn không dám đến gặp mặt nên phái ba tiểu quỷ xem ta chết hay chưa phải không?

Trong tịch diệt ma nhãn phát ra hơi thở cực kỳ khủng bố, đó là hơi thở vô cùng bá khí đặc biệt của Hỗn Độn Cổ Thần. Người bị chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn trấn áp rõ ràng là một tồn tại cực kỳ cổ xưa trong hỗn

độn.

Trong tịch diệt ma nhãn, hơi thở bá khí thô bạo tuôn ra bao phủ Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng. Ý niệm táo bạo, tràn ngập hủy diệt.

Ba người biểu tình trầm trọng liếc nhau. Bọn họ không ngốc, nghe Cổ Thần nói hàng loạt là hiểu ngay đầu đuôi người này bị trấn áp tại đây.

Trươc khi khai thiên người đó đã bị trấn áp, Bất Không Đạo Nhân không tiếc để lại một tòa hỗn độn thần thành trông chừng, bảo đảm người kia không trốn thoát được.

Nhưng sau khi bùng nổ Hỗn Độn Cổ Thần và tiên nhân đại chiến, La Ma Cổ Thần trấn thủ nơi đây cũng tham gia cuộc chiến. Kết quả phe Hỗn Độn Cổ Thần đánh thua, Bất Không Đạo Nhân bị giết. Quả vị Đạo Quân còn sót lại đành núp trong Hỗn Độn thiên quốc kéo dài hơi tàn, mất đi hỗn độn cương vực, La Ma Cổ Thần cũng lạc mất vị trí mình trấn thủ.

Lão quái vật bị trấn áp tại đây không ai trông chừng, cảm ứng được hơi thở mảnh đất bỏ hoang nên kéo chín mơi chín sợi xích tinh cầu đánh thủng hư không, cứng rắn vào mảnh đất bỏ hoang.

Mảnh đất bỏ hoang là vũ trụ Đế và Tôn, Bất Không khai thiên tịch địa thất bại, tạo thành ba cương vực tử vong, tiêu điều, tịch diệt kiếp tàn phá. Lão quái vật trong Cổ Thần nương nhờ tịch diệt kiếp xâm thực chín mơi chín sợi xích tinh cầu, định thoát khỏi trấn áp.

Tịch diệt ma nhãn di chuyển khiến Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng cảm ứng tia mắt xuyên qua ma nhãn nhìn mình chằm chằm.

Thanh âm kia nói:

- Ta cảm ứng được huyết mạch của các ngươi không tinh thuần, thế giới bên ngoài đã tan vỡ đến mức độ này rồi sao? Huyết mạch cỡ các ngươi ở

trong thời đại của chúng ta chỉ có nước làm nô lệ. Hỗn Độn Cổ Thần giao trách nhiệm quan trọng cho nô lệ huyết mạch không tinh thuần, cái tên Bất Không còn thu một người làm đệ tử, mất mặt, quá mất mặt!

Cổ Thần kia nói đệ tử ý chỉ Giang Nam, hắn tu luyện đại đạo Bất Không bị y nhận ra ngay. Ba người càng kinh hoàng, chắc chắn người này là tồn tại siêu đẳng trong thời đại hỗn độn.

- Ha ha ha ha ha ha! Ba nô lệ huyết mạch không tinh thuần như các ngươi mà cũng được trọng dụng, xem ra Đế và Tôn đã lộ ra bộ mặt thật. Chắc Bất Không bị Đế và Tôn đánh tàn phế, thời đại Cổ Thần ta bị thay thế! Ta sớm nói với hắn là không thể tin hai kẻ xứ lạ Đế và Tôn, Bất Không không chịu nghe, bây giờ hắn làm hỏng giang sơn mấy trăm vạn năm rồi.

Người trong tịch diệt ma nhãn hùng hổ mắng Đế và Tôn là tiểu nhân âm hiểm, mắng Bất Không Đạo Nhân ngu như heo. Tuy Cổ Thần này nhận sai Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng là Hỗn Độn Cổ Thần nhưng đoán không ầm.

Sự việc đúng như Cổ Thần đó nói, Đế và Tôn giết Bất Không Đạo Nhân, thời đại hỗn độn Cổ Thần bị thay thế từ nay không còn nữa.

Giang Nam đá lông nheo với Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng.

Giang Nam hắng giọng:

- Vị tiền bối này, chúng ta thật sự không phải Bất Không Đạo Nhân hay La Ma Cổ Thần phái đến, chúng ta còn bận việc, xin cáo từ trước.

Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng nhấc chân định đi vòng qua tịch diệt ma nhãn.

Trong tịch diệt ma nhãn, hơi thở cực kỳ thô bạo bộc phát bao phủ ba người. Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng toát mồ hôi lạnh ròng ròng.

Cổ Thần lạnh lùng cười:

- Các ngươi cho rằng Thiên Nguyên thần tổ ta đây dễ bị lừa thế sao? Bây giờ cho các ngươi hai con đường, một là chết, hai là bái ta làm nghĩa phụ.

Thiên Nguyên thần tổ cười tà:

- Đường chết là ta giết các ngươi, bóp nát lấy nước. Các ngươi còn trẻ chắc chất dịch sẽ rất ngon, nô lệ như các ngươi chỉ có nước chờ bị bóp nát thành chất dịch.

- Con đường khác thoải mái hơn nhiều, các ngươi bái ta làm nghĩa phụ có rất nhiều ích lợi. Ta có thể chiết xuất huyết mạch biến các ngươi thành Cổ Thần thuần chủng, luyện máu của ta vào cơ thể các ngươi, cho huyết mạch các ngươi chớp mắt tăng lên trình độ quý tộc. Hai con đường, các ngươi hãy chọn đi.

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng toát mồ hôi lạnh.

Linh Lung đạo đồng nhỏ giọng nói:

- Phụ thân, nếu chúng ta bái hắn làm nghĩa phụ hết thì bối phận sẽ rối. Khi đó ta gọi người là phụ thân hay ca đây?

Ma Thiên Tiên Quân cốc đầu Linh Lung đạo đồng, giận dữ nói:

- Dù thế nào ta vẫn là phụ thân của ngươi!

Giang Nam buồn cười tiến tới trước, nói:

- Thiên Nguyên thần tổ đúng không? Ngươi nói hai con đường . . . Chúng ta không chọn đường nào hết. Nếu ngươi muốn chơi thì tự chơi một mình, chúng ta đi!

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng ngạc nhiên, run giọng nói:

- Giáo chủ đừng chịu chết, cùng lắm cúi thấp đầu. Chúng ta bái hắn làm

nghĩa phụ đi.

Giang Nam ngoái đầu cười nói:

- Lão tiện nhân này đang hù chúng ta, muốn chúng ta bái hắn làm nghĩa phụ, làm việc cho hắn, cứu hắn thoát khốn. Lão ta bị chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn Bất Không Đạo Nhân để lại trấn áp, không có pháp lực, sợ quái gì?

Thiên Nguyên thần tổ trong tịch diệt ma nhãn giận dữ bật cười:

- Tiểu bối, tuy xiềng xích của Bất Không trấn áp tu vi của ta nhưng ta nhờ vào tịch diệt ma nhãn hao mồn uy lực của nó . . .

Giang Nam chớp mắt:

- Tịch diệt ma nhãn bao bọc ngươi và xiềng xích, chẳng những ăn mòn uy lực xiềng xích còn có sức mạnh của ngươi. Tịch diệt ma nhãn bao vây ngươi, dù ngươi có thể sử dụng mấy phần pháp lực cũng không cách nào truyền pháp lực ra khỏi tịch diệt ma nhãn. Bây giờ ngươi ở trong tịch diệt ma nhãn, ta sợ ngươi chắc?

Thiên Nguyên thần tổ tức giận quát:

- Tiểu quỷ, ngươi không biết thủ đoan thần thông của ta! Bất Không còn phải kiêng dè ta, không tiếc trấn áp ta tại đây . . .

- Bất Không kiêng dè ngươi?

Chương 2311: Thiên Nguyên Thần Tổ. (2)

Giang Nam cười nói:

- Bất Không Đạo Nhân trấn áp cả Hỗn Độn Ôn Đế, phân thây Tịch Diệt Đạo Nhân, Bất Không sẽ kiêng dè ngươi sao? Nếu Bất Không Đạo Nhân e ngại ngươi thì sớm giết ngươi, trấn áp ngươi tại đây chỉ vì muốn ngươi biết mình sai. Nhưng nếu ngươi nói với ta một tiếng ngươi sai, bái ta làm nghĩa phụ thì ta sẽ thả ngươi ra, suy nghĩ kỹ đi.

Thiên Nguyên thần tổ tức hộc máu, lạnh lùng nói:

- Tiểu quỷ, ta muốn làm ngươi . . .

Giang Nam nét mặt sa sầm nói:

- Đừng ồn ào!

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Trong thiên hạ bàn về tạo nghệ đại đạo tịch diệt trừ Tịch Diệt Đạo Nhân ra chính là ta. Nếu ngươi còn lảm nhảm nữa ta sẽ khiến tịch diệt ma nhãn bao phủ ngươi hấp thu ngươi luôn, cho ngươi không biết ngày tháng năm nào thoát khốn!

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng sợ ướt quần, thót cả tim chờ đợi. Thiên Nguyên thần tổ trong tịch diệt ma nhãn im lặng, không biết là tức xỉu hay đúng là không dám chọc giận Giang Nam.

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng đi theo Giang Nam, nhỏ giọng nói:

- Giáo chủ, lão quái vật này . . . A không, lão tiện nhân này thật sự không

thể sử dụng pháp lực?

Giang Nam cất bước đi tới, cười nói:

- Nếu hắn có thể dùng pháp lực thì sẽ nói nhảm nhiều như vậy sao? Sơm lmà thịt chúng ta, tự mình luyện hóa xiềng xích tinh cầu giết về Hỗn Độn thiên quốc, tìm Bất Không báo thù.

Linh Lung đạo đồng nuốt nước miếng nói:

- Lão gia thật sự có thể hấp thu tịch diệt ma nhãn quanh thân hắn sao?

- Đương nhiên có thể hấp thu luyện hóa, nhưng nếu ta đến gần sẽ bị lão tiện nhân làm thịt.

Giang Nam cười nói:

- Bàn về cơ thể thì ta không phải là đối thủ của lão.

Linh Lung đạo đồng ngoái đầu nhìn, bật cười nói:

- Lão gia, tại sao lão ta không dám hó hé câu nào?

Giang Nam cười nói:

- Chắc vì ngồi tù lâu quá nên đầu óc đần độn.

Thiên Nguyên thần tổ nghe câu kia tịch diệt ma nhãn nhảy loi choi, tức giận quát:

- Tiểu tử thối, ngươi quay lại đây! Lão phu phải bằm thây ngươi ra! Trở về cho ta!

Linh Lung đạo đồng đồng tình nhìn Thiên Nguyên thần tổ, hỏi:

- Lão gia trở lại làm gì? Xem ra lão ta đúng là đần thật.

Thiên Nguyên thần tổ giận dữ rít gào:

- Chờ lão phu thoát khốn, lão phu sẽ bóp nát ngươi thành nước!

Ma Thiên Tiên Quân than thở lắc đầu, nói:

- Bị trấn áp lâu như vậy cũng tội, giáo chủ có cách nào giết lão ta không?

Giang Nam suy tư, lắc đầu, nói:

- Nếu có thể thu gom tất cả tịch diệt ma nhãn trong mảnh đất bỏ hoang xếp trên người lão thì hơn phân nửa có thể luyện chết lão. Nhưng thu gom nhiều tịch diệt kiếp vượt ngoài khả năng của ta.

Thiên Nguyên thần tổ giận dữ hét toáng lên:

- Bóp nát ba ngươi thành nước!

Ba người lắc đầu.

Giang Nam cười nói:

- Nếu có cơ hội hãy giết lão ta đi, miễn cho tương lai lão ta thoát khốn hại chúng ta, ta không muốn bị lão ta bóp thành nước.

Linh Lung đạo đồng thè lưỡi hỏi:

- Lão gia, nơi này to như vậy chúng ta nên đi đâu?

Giang Nam nhìn xung quanh, khắp nơi là đất đai và bầu trời tan vỡ, tử khí tràn ngập, hết thảy đều chết. Mặt trời tắt, vì sao rơi, hư không chết, không co giãn được, đụng vào là vỡ.

Không gian nơ ianày bị ăn mòn thủng lỗ chỗ, hơi thở thiên nhân ngũ suy bao phủ. Nơi nơi tràn ngập trứ hỗn độn chi khí, có vài chỗ đã biến thành tuyệt cảnh, vô cùng khủng bố, Tiên Quân rơi vào trong cũng sẽ thân chết đạo tiêu.

Nhưng có vài nơi không bị tịch diệt kiếp hủy diệt, vẫn có núi sông, rất là

kỳ lạ.

- Hai người đi tìm Hỗn Độn Long Tổ, ta cũng phải đi tìm hai cố nhân.

Lòng Giang Nam máy động, hai khí nguyên thủy bay ra nhập vào người Linh Lung đạo đồng, Ma Thiên Tiên Quân.

Giang Nam cười nói:

- Hai khí nguyên thủy này chứa đại đạo tịch diệt, có thể bảo đảm các ngươi không bị tịch diệt kiếp xâm nhập, nhưng cần tránh khỏi những tuyệt cảnh này. Ma Thiên sư huynh, Linh Lung, chúng ta từ biệt tại đây, sau này sẽ gặp lại ởn ơi này.

Ma Thiên Tiên Quân gật đầu, mang Linh Lung đạo đồng đi xa. Giang Nam nhìn bốn phía, chọn một hướng xuất phát.

Hư không nơi này rất yếu ớt, Giang Nam phải hét sức cẩn thận. Nếu đi nhanh chút hư không sẽ bị hắn đụng sập, không lành lại được, sơ sẩy một cái là rơi vào tuyệt cảnh, thân chết đạo tiêu.

Thiên địa trong hủy diệt là đáng sợ nhất. Nếu tịch diệt kiếp hoàn toàn phá hủy thiên địa này thì nơi đây hoàn toàn hóa thành hỗn độn giống bên ngoài, không có nguy hiểm gì.

Nơi còn tồn tại trong tịch diệt kiếp là nguy hiểm nhất, chỗ nào cũng có thiên nhân ngũ suy, tịch diệt kiếp cuốn trôi, thời không hỗn loạn, đại đạo héo tàn, thọ nguyên trôi qua, hết thảy điêu linh.

Dù ngươi là Thiên Quân, Đạo Quân cũng không thay đổi được đạo hạnh bị tịch diệt kiếp tước đoạt, cơ thể mục rữa, thọ nguyên vô tận đến cuối, tậm chí biến thành người bình thường, khó tránh khỏi cái chết.

Dù có năng lực tránh thoát cũng khó trốn khỏi vũ trụ sụp đổ, bốn phía đầy kiếp quang. Khi vũ trụ tan vỡ, lực lượng hủy diệt tất cả sẽ bẻ gãy nghiền nát phá hủy hết thảy sinh linh, biến mọi thứ thành hư vô.

Kinh khủng là kiếp quang tựa các lỡi kiếm bén, kiếp quang cắt qua tước thọ tước khí tước đạo hạnh, trảm thần trảm nguyên trảm đạo quả. Hư không sụp đổ, đạo quả không có chỗ ký thác, bị kiếp quang chém đứt tất nhiên hồn phi phách tán, tu vi thành nước chảy đi.

Thiên địa này vì nguyên nhân gì đó không hoàn toàn sụp đổ nhưng đã có kiếp quang, từng đợt kiếp quang xao động xẹt qua hư không tử vong, như cái lưới vô hình bắt lấy cá lọt lưới.

Giang Nam rất khó hiểu hỏi:

- Tại sao chỗ này không hoàn toàn sụp đổ, hủy diệt trong tịch diệt kiếp?

Lý ra tịch diệt kiếp khí thế hùng hổ hủy diệt vũ trụ, biến tất cả quay vè hỗn độn, đốt cháy tịch diệt thiên hỏa, làm lại thời đại mới.

Nhưng Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo ba vũ trụ chưa hoàn toàn điêu linh hủy diệt, tám ức năm qua vẫn còn đây, thật lạ lùng.

Không chỉ lạ một điểm, nơi này có vị trí bồng bột sức sống, núi sông rừng rậm tựa như thế ngoại đào nguyên.

Giang Nam đi không biết bao xa, rốt cuộc đến một chỗ không bị tịch diệt kiếp quấy nhiễu.

Giang Nam nhìn đằng trước, tim rung lên:

- Nơi này vẫn còn nhân loại sống?

Trước mặt Giang Nam là quốc gia vô cùng to lớn, các thành trì cổ xưa tráng lệ đứng thẳng giữa dãy núi. Trong thành trì đầy ắp người đến người đi, nam nữ già trẻ, nhốn nháo náo nhiệt.

Có nông dân, thợ xây, thương nhân, quan phủ, kỹ viện, xe ngựa như nước, không khác gì quốc gia bình thường.

Cính giữa tòa thành có một hoàng thành ộng mấy vạn dặm, trang nghiêm

rộng rãi, thậm chí có tu sĩ trấn thủ trên bầu trời.

Thần thức Giang Nam quét qua, tim đập nhanh. Tu vi mọi người đều không yếu, nhỏ từ trẻ sơ sinh đến lớn tóc bạc phơ đều là cảnh giới thần linh.

Thần thức Giang Nam quét qua hoàng thành, bên trong có mấy cao thủ tu vi tiên nhân.

Đương nhiên đối với Giang Nam thì bọn họ không xem như cao thủ. Tuy nhiên trước kia tám vũ trụ mấy ngàn vạn năm mới xuất hiện vài tiên nhân, nơi đây chỉ là một quốc gia trong vũ trụ hủy diệt có đến mấy tiên nhân, làm Giang Nam tặc lưỡi lấy làm lạ.

Giang Nam nhíu mày hỏi:

- Quốc gia kia làm sao tránh thoát tịch diệt kiếp được?

Chương 2312: Đông A Đạo Nhân.

tịch diệt kiếp ngày càng nghiêm trọng trong mảnh đất bỏ hoang, chỗ này không thể nào không bị tịch diệt kiếp quấy nhiễu, tu vi của đám người này sớm chết trong tịch diệt kiếp. Thế nhưng bọn họ vẫn vui vẻ sống, không quantâm thiên địa bên ngoài đã hủy diệt.

- Chắc chắn quốc gia kia có bí mật!

Giang Nam đi giữa phố phường, nơi hắn đi qua không có điểm nào khác với bên ngoài. Có cãi lộn, đánh nhau, mặc cả, thành thân, khoang tình cảm.

Giang Nam khó hiểu thầm nghĩ:

- Lạ lùng, bọn họ không biết mình đang ở trong vũ trụ tan vỡ, tùy thời sẽ chết sao?

Giang Nam đi lên bắt chuyện với từng người, bọn họ hồn nhiên không khác gì người bên ngoài, lời ăn tiếng nói không có gì lạ.

Lòng Giang Nam máy động, ngước lên nhìn. Vài tiên quang bay ra khỏi hoàng thành, đáp xuống đất biến thành mấy tiên nhân. Các tiên nhân bước nhanh tới trước mặt Giang Nam, vội vàng hành lễ.

- Quốc chủ của tệ quốc cảm giác tiên sinh đến, đặc biệt lệnh chúng ta đến nghênh tiếp, mời tiên sinh vào hoàng thành gặp mặt.

Mắt Giang Nam hấp háy, cười nói:

- Ta vừa đến mà quốc phủ của quý quốc đã biết, đúng là nhân vật thâm tàng bất lộ. Cũng tốt, ta có việc muốn thỉnh giáo quốc phủ của quý quốc.

Mấy tiên nhân dẫn đường, Giang Nam đi theo bọn họ tới hoàng thành,

vào hoàng cung. Hoàng đế Thiên Vũ quốc đang trầu chiều, văn võ bá quan yết kiến. Thấy Giang Nam tới, hoàng đế Thiên Vũ quốc bước xuống ngai vàng, dẫn dắt văn võ bá quan nghênh ra Kim Loan điện.

Hoàng đế Thiên Vũ quốc cười to bảo:

- Có khách quý tiến đến, tiểu vương Đông A có gì không chu đáo mong quý khách thứ tội, thứ tội!

Giang Nam nhìn chằm chằm, lòng rung động. Đông A hoàng đế là cường giả đẳng cấp Tiên Vương, công pháp cực kỳ quái dị, giấu diếm thần thức Giang Nam điều tra.

Giang Nam tự hỏi mình vô địch trong cảnh giới Tiên Vương vậy mà hắn không điều tra được Đông A hoàng đế, rất kỳ lạ.

Giang Nam trả lễ:

- Quấy rầy bệ hạ, ta rất áy náy.

Giang Nam cười nói:

- Tên của bệ hạ là Đông A? Cái tên thật hiếm thấy.

Đông A hoàng đế tiến lên mời Giang Nam vào điện:

- Tên họ của tiểu Vương khá cổ xưa, tệ quốc ở phương đông nên đặt tên này. Tiên sinh từ nơi nào đến? Tại sao đến Thiên Vũ quốc ta?

Trong KimLoan điện, Giang Nam và Đông A hoàng đế ngồi xuống ghế chủ và khách, quần thần hành lễ.

Giang Nam đáp:

- Ta đến quý quốc là muốn hỏi thăm hai người, không biết bệ hạ có từng thấy người này?

Lòng Giang Nam máy động, mắt ắn ra thần quang chiếu hình ảnh Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế giữa triều đường, hình ảnh sống động như thật.

Đông A hoàng đế nhìn hình tịch diệt thiên hỏa, Bỉ Ngạn Nữ Đế, biến sắc mặt.

Đông A hoàng đế trầm ngâm giây lát, nói:

- Không dám giấu diếm, tiểu vương từng thấy hai người đó nhưng hơn một trăm vạn năm trước, hai người kia đến gây ra náo động.

Mắt Đông A hoàng đế chớp lóe gác vấn đề này sang một bên, cười hỏi:

- Tiên sinh, mới rồi người chỉ nói đến Thiên Vũ quốc ta vì chuyện gì, nhưng không nói tiên sinh đến từ đâu. Hay tiên sinh là đồng hương của hai người này?

Mắt Giang Nam lóe tia sáng hỏi ngược lại:

- Tại sao bệ hạ cứ bắt chặt chuyện này?

Đông A hoàng đế cười to, chân thành nói:

- Hay tiên sinh đến từ bên ngoài? Không biết tiên sinh vào bằng đường nào? Có thể nói ra được không?

Giang Nam cười nói:

- Nếu bệ hạ nói cho ta biết hai người này bây giờ ở đâu không? Rồi ta sẽ nói cho bệ hạ biết ta đến từ đâu.

Sắc mặt Đông A hoàng đế liên tục thay đổi, đứng dậy mỉm cười nói:

- Được, mời tiên sinh theo ta.

Giang Nam đứng dậy, võ bá quan theo sát, vây quanh hai người đi sâu vào hoàng cung. Trên đường đi cung đài lâu vũ, cung nữ tới lui hành lễ.

Đông A hoàng đế không đáp lại, thẳng tiến tới trước:

- Lúc hai người kia đến đây dẫn tới náo động lớn, nhiều người cho rằng có hy vọng trốn khỏi đây nên rất kích động. Một đông người chết mới bình ổn sự kiện.

Giang Nam cười nói:

- Ta thấy người trong quý quốc ai nấy an cư lạc nghiệp, không có ý định trốn khỏi đây, có thể thấy bệ hạ cai trị rất tốt.

Đông A hoàng đế mỉm cười nói:

- Năm xưa ta từng muốn ra ngoài, nhưng thấy nhiều người chết, hai người kia biến mất thì dằn lòng lại. Nhưng lần này thấy tiên sinh đến, trái tim lại rạo rực.

Đoàn người đi sâu vào hoàng cung, đằng trước có một cái hố sâu to lớn, miệng hố tràn đầy phù văn kỳ lạ, rậm rạp mà thần thánh.

Hố to sâu không thấy đáy, trong hố tràn ngập tiên quang như nước như triều, huyễn lệ sặc sỡ.

Đông A hoàng đế cười nói:

- Mời tiên sinh xem, đây là giếng thần của Thiên Vũ quốc ta. Trong giếng có thần, không gì không biết. Tiên sinh muốn biết tung tích của hai người kia thì hãy đứng bên miệng giếng, hỏi thần trong giếng, chắc chắn thần sẽ cho tiên sinh biết.

- Thần trong giếng?

Giang Nam không đi lên, hắn đánh giá giếng thần, cười nói:

- Trong giếng không phải thần mà là ma trú ngụ đúng không?

Đông A hoàng đế cười cười:

- Sao tiên sinh nói vậy?

Giang Nam đánh giá quanh hố sâu, nói:

- Phù văn bên cạnh giếng là phù văn tế tự, đứng cạnh giếng tức là leo lên tế đài, bị hiến tế. Trong miệng giếng cư ngụ một ác thú tịch diệt, giếng này không phải giếng thần, nó tên là động uyên.

Giang Nam cảm thán rằng:

- Ta từng có một cái giếng như vậy, hèn gì Thiên Vũ quốc không bị tịch diệt kiếp pháh ủy, hóa ra có động uyên, ác thú tịch diệt ở đây.

Đông A hoàng đế biến sắc mặt, khom lưng cười nịnh lặp lại:

- Sao tiên sinh nói vậy?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đông A đạo hữu, ngươi đừng khom lưng thấp giọng như thế, một mình ngươi hóa thân một đế quốc, vô số sinh linh. Tự mình biến thành nam biến thành nữ, thậm chí biến thành phu thê, biến thành văn võ quần thần. Chơi trò mình ta với ta nghiên rồi sao?

Đông A hoàng đế mặt không còn chút máu, cười to bảo:

- Không ngờ bị ngươi phát hiện!

Vù vù vù vù vù!

Tất cả sinh linh trong Thiên Vũ quốc bỗng hóa thành từng đợt nguyên khí, mọi thứ biến mất. Những văn võ bá quan, cung nữ, nương nương, phi tử trong hoàng cung đều biến thành nguyên khí. Các nguyên khí tuôn ra hóa thành nước lũ nhập vào người Đông A hoàng đế.

- Ngươi phát hiện thì sao?

Khí thế Đông A hoàng đế tăng vọt, trong khoảnh khắc từ Tiên Vương lên đẳng cấp Tiên Quân. Cơ thể Đông A hoàng đế phát ra tiếng xoẹt xoẹt, từng mảnh vảy chui lên lớp da, gã biến thành thần linh tiền sử không phải con người, hơi thở khủng bố tràn ngập quanh thân.

Giang Nam ngước nhìn Đông A hoàng đế, khó hiểu hỏi:

- Kẻ theo hầu Tịch Diệt Đạo Nhân?

Đông A Đạo Nhân cười to bảo:

- Đúng vậy! Ta là Đông A Đạo Nhân, người chăn nuôi cự thú tịch diệt mà bệ hạ nuôi dưỡng!

Đông A Đạo Nhân nhìn xuống Giang Nam, lạnh lùng cười:

- Ta bị lưu dày đến đây, vốn định hiến tế nguyên mảnh đất bỏ hoang hồi sinh bệ hạ, tiếc rằng mãi không thành công. Ta định hiến tế ngươi cho Tịch Diệt đại đế, thức tỉnh đại đế, để đại đế sống lại. Chẳng ngờ ngươi không mắc công, nhưng không sao, ta tự hành động, ngươi chết càng mau. Ra đi bảo bối của ta, huyế thực của ngươi đã đến! Nuốt hắn, hiến tế cho đại đế!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2313: Kiếp Quang Thiên Hỏa. (1)

Sau lưng Giang Nam, trong động uyên phát ra tiếng răng rắc đinh tai nhức óc, tiên quang tuôn trào trong hố đã biến mất, thay thế là một cự thú xấu xí nhảy ra khỏi giếng. Cự thú tràn ngập khí thế tà ác nhất thế gian táp hướng Giang Nam.

Tịch diệt ác thú!

Keng!

Giang Nam vẫn đối diện Đông A Đạo Nhân, một kiếm quang bay ra khỏi trán, xẹt qua không trung. Tịch Diệt ác thú sau lưng Giang Nam bị cắt thành ai khúc, cơ thể khổng lồ lướt qua hai bên hắn đập vào cung điện lầu vũ.

- Ngươi cũng hiểu đại đạo tịch diệt?

Con ngươi Đông A Đạo Nhân co rút, giọng the thé nói:

- Đúng rồi, mới rồi ngươi nói cũng có một động uyên, hay ngươi cũng là người chăn nuôi dưới tay địa đế?

Đông A Đạo Nhân không ngờ Tịch Diệt ác thú chết mau người, làm gã không kịp thấy rõ thực lực của Giang Nam.

Động uyên từng là thủ đoan cường đại nhất của Giang Nam, động uyên cắn nuốt người khác, kéo bọn họ vào trong sẽ bị Tịch Diệt ác thú ăn mất. Giang Nam hiểu biết động uyên, Tịch Diệt ác thú không kém gì Đông A Đạo Nhân, thậm chí hắn tự mình giết ác thú động uyên, biết điểm yếu của nó.

Thực lực Tịch Diệt ác thú ngang ngửa với Tiên Vương đỉnh cao bát Tiên Vương, nếu đổi lại người khác dù là Tiên Quân cũng sẽ bó tay bó chân. Bởi vì động uyên ác thú là sinh linh do đại đạo tịch diệt sinh ra, cắn nuốt tất cả,

bất cứ công kích nào đều trở thành chất dinh dưỡng cho Tịch Diệt ác thú.

Nhưng trước mặt Giang Nam thì Tịch Diệt ác thú không là gì, một nhát kiếm là phân thây nó.

Đây là kết quả Giang Nam tăng trưởng thực lực, bởi vì hắn tinh thông đại đạo tịch diệt, thắng Tịch Diệt ác thú. Động uyên ác thú chẳng những không thể cắn nuốt bất cứ năng lượng nào của Giang Nam, ngược lại bị một thanh kiếm hấp thu đại đạo, chết ngắc.

Giang Nam mỉm cười hỏi lại:

- Người chăn nuôi của Tịch Diệt Đạo Nhân?

Kiếm quang chợt lóe ẩn vào trán Giang Nam, hắn cười nói:

- Ta là người tự do, sao làm nô tài của Tịch Diệt Đạo Nhân được? Đông A Đạo Nhân, Tịch Diệt đã bị phân thây trấn áp, ngươi đừng đi theo hắn nữa. Hãy nói tung tích của hai người kia, ta tha cho ngươi một con đường sống, từ nay ngươi tiêu dao tự tại không bị Tịch Diệt khống chế.

Đông A Đạo Nhân lấy lại bình tĩnh, giơ tay lên:

- Không bị Tịch Diệt đại đế khống chế?

Đông A Đạo Nhân mỉa mai:

- Từ xưa đến nay mười một thời đại có ai không bị Tịch Diệt đại đế khống chế? Muốn trường sinh bất diệt thì phải bái vào môn hạ của đại đế, chờ đại kiếp nạn đến là đại đế sẽ ngắt trái, cắt đầu người xuống. Phản đồ, ngươi vốn là kẻ chăn nuôi của đại đế lại phản bội đại đế, thứ như ngươi không có cả vinh hạnh được đại đế cắt đầu!

Đông A Đạo Nhân giơ tay lên, xuất hiện dị tượng ngôi sao trên trời rơi xuống, thiên tượng hỗn loạn. Các vì ao rơi lộp bộp, đây là đại thần thông đại đạo tịch diệt.

- Cảnh giới của ngươi thua xa ta, tuy có chút bản lĩnh nhưng chênh lệch cảnh giới rõ rành rành. Hôm nay ta thay đại đế tiêu diệt phản đồ nhà ngươi, Tịch Diệt Thiên Tinh!

Thần thông này ẩn chứa tinh túy đại đạo tịch diệt thiên địa không tồn, đại đạo không tồn, bất cứ người nào đối diện chiêu này đều bị áp chế. Đại đạo bị áp chế, thậm chí tan rã, đạo quả nghiêng, nguyên thần rơi vào tịch diệt.

Mảnh đất lành sụp đổ, hoàng thành cung vàng dát ngọc trong khoảnh khắc thành bột phấn, dãy núi sụp đổ tan nát. Các thành trì, thành thị, phòng ốc, ruộng nước ngoài thành, kênh rạch, sông hồ trong Thiên Vũ quốc đều biến thành hư ảo.

Một kích của Đông A Đạo Nhân kéo những Hỗn Độn thiên quốc di chuyển bên ngoài tập trung vào bàn tay gã, ngôi sao trên bầu trời cũng bị cuốn lấy. Các tinh ạch tàn phá bay tới, kéo cái đuôi dài đập vào người Giang Nam.

Cảnh tượng này thật như vũ trụ tịch diệt.

Trong trán Giang Nam bỗng có con mắt tựa lá liễuc từ từ mở ra, mắt không có con ngươi tựa như vòng xoáy.

Đại thần thông của Đông A Đạo Nhân hầu như bị con mắt phá vỡ. Di tượng các ngôi sao rơi biến mất, chỉ còn lại những tinh hạch tàn phá bị bàn tay Đông A Đạo Nhân kéo theo vẫn lao hướng Giang Nam.

Giang Nam giơ tay lên, hai lòng bàn tay chạm vào nhau. Các tinh hạch tànp há nổ tung. Đông A Đạo Nhân bị lực lượng hùng hồn từ lòng bàn tay Giang Nam chấn xương cốt kêu răng rắc, người nhanh chóng thụt lùi. Một chuỗi tiếng nổ liên tục vang lên.

Chân Đông A Đạo Nhân đạp xuống là mặt đất nổ tung, mảnh đất vốn bị đại thần thông Tịch Diệt Thiên Tinh san bằng, giờ Đông A Đạo Nhân giẫm chân xuống, mặt đất rung rinh, các ngọn núi to lớn nhô lên. Chân Đông A

Đạo Nhân giẫm xuống đất quá mạnh, đè ép vỏ mặt đất dồn lại thành các ngọn núi.

Mỗi khi Đông A Đạo Nhân đạp chân xuống là mấy dãy núi hùng vĩ xinh đẹp tựa đạo qua kiếm kích nhô lên. Đông A Đạo Nhân lùi trăm bước, xa mấy ngàn dặm nhô lên hai, ba vạn núi to tựa kiếm tựa qua, xen kẽ giao nhau, cực kỳ sắc bén.

Giang Nam cất bước đuổi theo, nháy mắt đến trước mặt Đông A Đạo Nhân. Giang Nam bỗng cảm giác có nguy hiểm mãnh liệt, ovọi vàng thụt lùi.

Xoẹt!

Một tia sáng rực rỡ bay ra từ bàn tay Đông A Đạo Nhân xẹt qua ngực Giang Nam, cắt một lỗ hổng dài cả thước.

Đó là kiếp quang, ánh sáng hủy diệt chỉ sinh ra trong tịch diệt kiếp. Tước thọ tước khí tước đạo hạnh, trảm thần trảm nguyên trảm đạo quả, phá hỏng đạo cơ một kiếp.

Kiếp quang cực kỳ nguy hiểm, sức mạnh vô địch. Giang Nam không dám nói có thể khống chế kiếp quang. Không biết Đông A Đạo Nhân dùng cách gì mà thu được một luồng kiếp quang.

Kiếp quang này sắc bén không gì sánh được, dù cơ thể Giang Nam cường đại cũng không đối kháng nổi. Chỗ kiếp quang cắt qua máu chảy ròng ròng, miệng vết thương không khép lại được.

Không chỉ thế, Giang Nam cảm giác tu vi của mình bị cắt một chút.

Khi kiếp quang đến, đạo quả của Giang Nam run rẩy, dường như kiếp quang chạm nhẹ một cái sẽ bị trảm đạo quả, diệt nguyên thần, giết thần hồn.

Đông A Đạo Nhân công kích thành công, gã bay lên, kiếp quang như giao long sắc bén bay đầy trời.

Đông A Đạo Nhân lao tới, cười to bảo:

- Xem ra ngươi không được đại đế truyền dạy, tự mình lần mò, chưa biết ý nghĩa tịch diệt. Tiểu qur, Tịch Diệt đại đế mới là vĩnh hằng, duy nhất, là tồn tại vạn cổ bất diệt!

kiếp quang rực rỡ chói lòa, cực kỳ hoàn mỹ, cũng siêu nguy hiểm. Nơi kiếp quang xẹt qua hư không vỡ vụn, tất cả bị hủy. Trước kia Đông A Đạo Nhân đã được Tịch Diệt Đạo Nhân truyền dạy, hiểu cách hút và vận dụng kiếp quang.

Xoẹt!

Giang Nam lại bị thương, kiếp quang tước pháp lực của hắn, mỗi một lần bị thương là tu vi lại giảm mạnh. Nếu Giang Nam không kịp né e rằng đạo quả cũng bị giết.

kiếp quang không phải pháp bảo nhưng hơn hẳn pháp bảo. Nó sắc bén, quỷ dị, cường đại, nếu bị kiếp quang cắt trúng sẽ là sát kiếp ngập đầu.

Đại đạo tịch diệt của Giang Nam không cách nào luyện hóa dư âm kiếp quang trong cơ thể, điều này chứng minh tạo nghệ đại đạo tịch diệt của hắn đúng là yếu kém, không được tinh túy.

Keng!

Trán Giang Nam toát ra kiếm quang, nguyên thủy chứng đạo kiếm như thất luyện chém ra. Kiếm quang chớp động, trong phút chốc không biết chém bao nhiêu nhát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2314: Kiếp Quang Thiên Hỏa. (2)

Kiếp quang bị chặt đứt từng khúc, Giang Nam vừa thở phào thì thấy kiếp quang đứt lại bay lên. Vài mảnh nhỏ kiếp quang xuyên qua người Giang Nam.

- Quái dị vậy?

Giang Nam hộc máu, thụt lùi lại. Mảnh nhỏ kiếp quang đầy trời bỗng gắn liền thành một chém xuống Giang Nam.

Giang Nam quát to:

- Khai Nguyên!

Kiếm quang sáng tạo thiên địa, biến thành các thời không, mở ra từng thịnh thế huy hoàng trong tịch diệt kiếp.

Kiếm quang cùng kiếp quang va chạm bộc phát tiếng nổ kinh thiên động địa. Trên người Giang Nam thêm mấy vết thương, kiếp quang trong tay Đông A Đạo Nhân không thể hoàn toàn đỡ nhát kiếm Khai Nguyên, người Đông A Đạo Nhân bị thương. Kiếm quanggần như xé mở cơ thể Đông A Đạo Nhân.

May mắn tu vi của Đông A Đạo Nhân siêu mạnh, dù gì cũng là đẳng cấp Tiên Quân. Rất nhanh Đông A Đạo Nhân đè xuống uy lực nhát kiếm Khai Nguyên, không tạo thành phá hoại gì lớn.

Giang Nam thở phào:

- May mắn Khai Nguyên kiếm thức của ta có thể phá kiếp quang.

Kiếp chỉ là ánh sáng tịch diệt kiếp, hủy thiên diệt địa, tuyệt diệt sự sống.

Khai Nguyên kiếm thức của Giang Nam là sáng tạo ra thiên địa, vạn vật trong tịch diệt kiếp, vừa lúc tương khắc nhau.

Kiếp quang có thể khắc chế Khai Nguyên kiếm thức, hủy diệt ác thiên địa Khai Nguyên kiếm thức sáng tạo. Khai Nguyên kiếm thức cũng có thể khắc chế kiếp quang, từ trong tĩnh mịch diệt tuyệt sáng tạo sự sống.

Nhưng kiếp quang là thiên địa diễn sinh, nó tự nhiên hình thành, bẩm sinh cường đại, là ánh sáng hủy diệt. Khai Nguyên kiếm thức là Giang Nam tự mình sáng tạo, có khuyết điểm.

Giang Nam hú dài, nguyên thủy chứng đạo kiếm bộc phát ánh sáng vô tận, kiếm quang nhấp nháy. Từng đợt kiếm quang đâm ra, các thế giới sinh ra trong kiếm quang. Ngân hà chiếu rọi, nhật nguyệt trên trời, sông ngòi hồ nước, non xanh nước biếc như cuộn tranh ập vào mặt.

Kiếm quang cùng kiếp quang chạm vào nhau, kiếm quang sáng tạo các thế giới bị tiêu diệt biến thành ảo ảnh. Kiếp quang trong tay Đông A Đạo Nhân liên tục co rút, bị Khai Nguyên kiếm thức phá từng luồng uy lực.

Hai người lấy nhanh thắng nhanh, cơ thể bị thương. Tu vi của Giang Nam bị chém, uy lực kiếp quang trong tay Đông A Đạo Nhân giảm sút. Hai phe giằng co.

Kiếp quang trong tay Đông A Đạo Nhân dần co rút gã nôn nóng bứt rứt.

Đông A Đạo Nhân hú dài:

- Thì ra là pháp bảo chế tạo bằng trụ hoang thần thạch, hèn gì chống đỡ được tịch diệt kiếp quang! Tịch diệt thiên hỏa!

Đông A Đạo Nhân chỉ vào trán mình, một hỏa long phun ra, là tịch diệt thiên hỏa bay hướng Giang Nam.

Tịch diệt thiên hỏa đi qua làm nguyên thủy chứng đạo kiếm đỏ rựa như lửa. Thân kiếm chế tạo bằng trụ hoang thần thạch cực kỳ cứng rắn, tiên hỏa,

hỗn độn hỏa không luyện hóa nó được. Nhưng gặp phải tịch diệt thiên hỏa thì như nước sôi đổ vào tuyết, thân kiếm bắt đầu tan rã, chảy dung nham tí tách.

Thiên hỏa ùa hướng Giang Nam, trong khoảnh khắc nhấn chìm hắn.

Đông A Đạo Nhân mừng rỡ cười to bảo:

- Giờ thì chết đi!

Bỗng trong tịch diệt thiên hỏa ngút trời, một bàn tay hoàn mỹ không tỳ vết cầm thần kiếm đốt đỏ vươn ra khỏi màn lửa đâm vào trán Đông A Đạo Nhân.

Giang Nam đi ra tịch diệt thiên hỏa, kiếm quang huơ nhẹ chém đầu Đông A Đạo Nhân xuống. Kiếm quang chém xuống, chặt bàn tay cầm kiếp quang của gã.

- Ngu ngốc, thấy ta có thể luyện hóa trụ hoang thần thạch, luyện thành thần kiếm thì ngươi nên biết ta cũng tinh thông tịch diệt thiên hỏa.

Giang Nam cất đi nguyên thủy chứng đạo kiếm, năm ngón cầm đầu Đông A Đạo Nhân, gồng sức chấn vỡ đầu lâu.

Đông A Đạo Nhân tu luyện đại đạo tịch diệt, đạo quả không có chỗ ký thác trong thiên địa, chỉ có thể ký thác bản thân. Đầu Đông A Đạo Nhân vỡ, đạo quả bay lên bị Giang Nam bắt chặt.

Trong đạo quả, đạo cung của Đông A Đạo Nhân rực cháy thiêu đốt nguyên thần. Đông A Đạo Nhân rất quyết tuyệt, tự biết khó thể may mắn thoát khỏi thì muốn tự hủy, tránh cho Giang Nam biết bí mật trong ký ức của mình.

- Muốn chết? Ngươi đi theo Tịch Diệt Đạo Nhân nhiều năm, trải qua tịch diệt kiếp, chắc chắn biết nhiều bí mật, sao ta có thể cho ngươi chết dễ vậy?

Giang Nam vươn tay ra đâm vào đạo quả của Đông A Đạo Nhân, một ngón tay đè tắt đạo cung thánh hỏa, điểm vào nguyên thần.

Giang Nam một chỉ nhấn mạnh nguyên thần của Đông A Đạo Nhân, ngăn cản nguyên thần tan vỡ. Giang Nam sưu tầm ký ức của Đông A Đạo Nhân, nguyên thần gầm rống, đạo quả tự động nứt vỡ, đại đạo tịch diệt tan nát vẫn không ngăn cản Giang Nam được.

Đạo quả của Đông A Đạo Nhân vỡ, đại đạo tịch diệt bị Giang Nam hấp thu luyện hóa, không lãng phí chút năng lượng nào.

Dù sao đây một đạo quả Tiên Quân, Giang Nam muốn luyện hóa cũng sẽ tốn công sức và thời gian.

Đông A Đạo Nhân tự động tan rã đạo quả ngược lại giúp Giang Nam bớt nhiều thời gian luyện hóa.

nguyên thần Đông A Đạo Nhân gầm rống nhưng không vùng thoát khỏi ngón tay Giang Nam được, ký ức bị hắn đánh cắp. Đông A Đạo Nhân biết không thể che giấu bí mật gì được.

- Tịch Diệt Đạo Nhân . . . Mạnh quá.

Giang Nam thấy các hình ảnh trong ký ức của Đông A Đạo Nhân, đó là cảnh tượng trong tịch diệt kiếp. Tịch Diệt Đạo Nhân giết các Thiên Quân, Đạo Quân, hủy diệt vô số sinh linh. Không biết bao nhiêu Thiên Quân, Đạo Quân chết vào tay Tịch Diệt Đạo Nhân. Có Đạo Quân sở hữu tiên thiên pháp bảo nhưng vẫn bị Tịch Diệt Đạo Nhân giết.

Trong ký ức của Đông A Đạo Nhân, gã đi theo Tịch Diệt Đạo Nhân qua bảy kỷ nguyên, bảy thời đại cổ xưa dài dặc. Trừ Đông A Đạo Nhân ra còn có người chăn nuôi khác, bọn họ ngày thường không ra ngoài mà luôn theo bên Tịch Diệt Đạo Nhân, đi đến tận cùng một kỷ nguyên.

Chờ kỷ nguyên này đến cuối, hồng hoang đại đạo bắt đầu héo tàn, tịch diệt kiếp đến với vũ trụ này thì người chăn nuôi sẽ xuất thế. Gieo các động

uy trong các thế giới ở thời đại này, để động uyên cắn nuốt những thế giới, tăng buy thế tịch diệt kiếp, thúc đẩy tịch diệt kiếp đến nhanh hơn, bùng nổ càng mãnh liết hơn.

Khi tịch diệt kiếp đến, trong tịch diệt thiên hỏa sinh ra kỷ nguyên mới. Kỷ nguyên mới sinh thành cũng là thời kỳ Tịch Diệt Đạo Nhân yếu ớt, người chăn nuôi sẽ lặn xuống, Tịch Diệt Đạo Nhân cũng ngủ say, chờ tịch diệt kiếp đến.

Chỉ có đời này là sự việc thay đổi.

Thời đại chú đạo tuyệt chủng, lực lượng kỳ lạ đánh vào tịch diệt thiên hỏa khiến tịch diệt thiên hỏa nổ tung, đốt cháy không gian hỗn độn. Khắp nơi trong tịch diệt thiên hỏa, hỗn độn dựng dục ra sinh mệnh. Hỗn Độn Ôn Đế, các Hỗn Độn Cổ Thần sinh ra, không khai thiên tích địa mà lấy hỗn độn làm không gian sống.

Lực lượng làm nổ tịch diệt thiên hỏa đến từ đâu thì Tịch Diệt Đạo Nhân không rõ.

Vụ nổ lớn diễn sinh ra Hỗn Độn Cổ Thần vượt ngoài dự đoán của Tịch Diệt Đạo Nhân. Hỗn độn thành chỗ cho Cổ Thần sống, Tịch Diệt Đạo Nhân không thể chìm vào ngủ say, ngược lại quan sát những sinh mệnh kỳ diệu đó.

Hỗn Độn Ôn Đế, Tịch Diệt Đạo Nhân đánh nhau mấy lần. Tuy Tịch Diệt Đạo Nhân trong thời kỳ suy yếu nhưng vẫn dễ dàng đánh bại Hỗn Độn Ôn Đế.

Mười ức năm dài dặc qua đi, một vị bá chủ khác trong hỗn độn là Bất Không Đạo Nhân nổi lên, mạnh mẽ trấn áp Hỗn Độn Ôn Đế, trở thành đại đế khác trong hỗn độn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2315: Lực Lượng Bí Ẩn.

Bất Không Đạo Nhân quấy rầy Tịch Diệt Đạo Nhân ngủ say, nhưng gã cũng bị Tịch Diệt Đạo Nhân đánh bại. Lúc này hai người xứ lạ đến.

Tịch Diệt Đạo Nhân dào dạt hứng thú quan sát hai người xứ lạ, bọn họ từn ơi khác đến bái phỏng nhiều sinh linh cổ xưa sâu trong hỗn độn, đi vô nhân cấm khu ngoan cố không thay đổi, cuối cùng tìm dến Bất Không Đạo Nhân.

Ba người trò chuyện ý hợp tâm đầu, ngồi với nhau mấy trăm vạn năm, tu vi tiến bộ nhiều. Biến đổi kỳ diệu hơn xuất hiện, hai người xứ lạ và Bất Không Đạo Nhân hợp tác với nhau, quyết định khai thiên.

Bọn họ quyết định khai thiên, Tịch Diệt Đạo Nhân xui xẻo. Người xứ lạ và Bất Không Đạo Nhân hợp tác giết Tịch Diệt Đạo Nhân, phân thây trấn áp.

Đám người chăn nuôi Đông A Đạo Nhân thì hoặc chết hoặc trốn rải rác khắp nơi trong hỗn độn.

Đông A Đạo Nhân bị người bắt, lưu đày trong mảnh đất bỏ hoang.

Tịch Diệt Đạo Nhân từng truyền dạy nhiều tinh túy đại đạo tịch diệt cho bọn họ. Đông A Đạo Nhân đến mảnh đất bỏ hoang, mừng rỡ phát hiện nơi này là vũ trụ đang vụn vỡ, khắp nơi là tịch diệt kiếp nhưng chưa hủy diệt mọi thứ hoàn toàn.

Đông A Đạo Nhân muốn thúc đẩy tịch diệt kiếp trong đây lớn mạnh hơn, hiến tế nguyên mảnh đất bỏ hoang, hiến tế cho Tịch Diệt đại đế vĩ đại, hồi sinh Tịch Diệt Đạo Nhân. Nhưng Đông A Đạo Nhân không ngờ mảnh đất bỏ hoang mặc dù nguy hiểm lại không bằng các tồn tại bị lưu đày trong đây.

Nơi này còn một số chỗ có sự sống, dân bản xứ cường đại, mạnh mẽ sinh

sống trong đó. Với thực lực của Đông A Đạo Nhân muốn giải quyết đám cư dân này không khó, nhưng trừ dân bản xứ ra còn có đám tội nhân hung thần ác ôn bị lưu đày.

Đông A Đạo Nhân chọc phải mấy tồn tại siêu khủng bố, bị truy sát vài lần suýt chết, cuối cùng chạy trốn đến đây. Đông A Đạo Nhân yên phận trong góc này, cơ duyên xảo hợp luyện hóa một đại đế, ngẫu nhiên lừa mấy cường giả bị lưu đày mới tới, hiến tế bọn họ cho Tịch Diệt Đạo Nhân.

Nhưng năng lượng hiến tế quá ít, không thể hồi sinh Tịch Diệt Đạo Nhân.

Đông A Đạo Nhân muốn rời khỏi mảnh đất bỏ hoang, nhưng tồn tại cường đại còn bị trấn áp tại đây chứ nói gì đến gã. Đông A Đạo Nhân đành ngoan ngoãn yên phận tại đây.

- Sau khi chú đạo diệt tuyệt, tịch diệt thiên hỏa đốt thế muốn sáng tạo ra kỷ nguên mới trong hỗn độn, sinh ra đại đạo mới. Tại sao vào lúc này tịch diệt thiên hỏa bị một lực lượng kỳ lạ nổ nát?

Giang Nam nhíu mày thầm nghĩ:

- Lực lượng này do ai phát ra? Tại sao muốn làm nổ tịch diệt thiên hỏa? Người này có lai lịch gì? Thúc giục thời đại Cổ Thần sinh ra vì mục đích gì?

Bản thân Tịch Diệt Đạo Nhân cũng không biết lực lượng đó đến từ đâu, do ai phát ra nên Giang Nam nghĩ nát óc cũng không rõ.

Giang Nam phấn chấn tinh thần:

- Quả nhiên có tin của Bỉ Ngạn, Càn Khôn!

rốt cuộc Giang Nam tìm đến ký ức về Bỉ Ngạn Nữ Đế, Càn Khôn lão tổ.

Bỉ Ngạn Nữ Đế, Càn Khôn lão tổ vô tình xâm nhập mảnh đất bỏ hoang gây ra náo động lớn, khiến cường giả bị lưu đày chú ý. Những kẻ bị lưu đày có một số là tồn tại cổ xưa trong hỗn độn, số khác là Hỗn Độn Cổ Thần, có

một tiên nhân siêu cường đại, có bá chủ dân bản xứ. Bọn họ muốn thông qua Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế tìm đường rời khỏi chỗ quái quỷ này.

Các cuộc tranh đấu bắt đầu, giết đến thánh địa thưa thớt lại bị phá diệt gần một nửa, nhiều người chết và bị thương. Cuối cùng thủ lĩnh mảnh đất lưu đày hiệp ước ngừng cuộc chiến, mọi người bắt tay sau rời khỏi mảnh đất bỏ hoang.

Nhưng con đường Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế đến là thông qua một phong ấn thả lỏng, phong ấn luôn di chuyển, thế là không tìm ra đường bọn họ đến.

Nhiều thủ lĩnh xâm nhập vào trong đó, vài tồn tại cường đại chết. Mấy cường giả khác sợ hãi từ bỏ ý nghĩ rời đi.

- Bỉ Ngạn, Càn Khôn rơi vào tay ai thì Đông A Đạo Nhân không rõ.

Giang Nam nhíu mày, Thiên Nguyên thần tổ không biết tung tích của Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế làm Giang Nam bó tay.

Quỷ Bà Thiên suy tính Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế còn sống, chưa chết. Nhưng Quỷ Bà Thiên không phải vạn năng, không thể tính ra hai người ở đâu trong mảnh đất bỏ hoang.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Đành tiếp tục tìm vậy, đi gặp thủ lĩnh nơi này xem sao.

Một số thủ lĩnh trong mảnh đất bỏ hoang là tồn tại cực kỳ khủng bố, ví dụ tiên nhân siêu đẳng kia có lẽ là đại đệ tử của Đế và Tôn. Đại sư huynh chân tiên có tôn hiệu Thái Ất, là một vị nửa bước Thiên Quân, đủ sức đối kháng với Đại Diễn Cổ Thần.

Tồn tại cổ xưa trong hỗn độn mạnh nhất là một cường giả tên Mông Tốn Đạo Chủ. Trong ký ức của Đông A Đạo Nhân, nghe nói người này là một vị Đạo Quân bị hủy diệt tiên thiên pháp bảo trong tịch diệt kiếp. Tuy sống qua

tịch diệt kiếp nhưng Mông Tốn Đạo Chủ rớt cảnh giới, rơi xuống đẳng cấp Tiên Quân. Bị Đế và Tôn ném vào mảnh đất bỏ hoang làm Mông Tốn Đạo Chủ không thể phục hồi lại tu vi.

Dân bản xứ mảnh đất bỏ hoang có cao thủ lợi hại, là tồn tại trời sinh đất dưỡng. Có ba người là ba đế Tố Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ. Nghe nói Đế và Tôn, Bất Không tự sáng tạo ba vũ trụ, ba vũ trụ tan vỡ, a bthiên chi kiêu tử ứng thiên đạo sinh ra tụ tập khí vạn ba vũ trụ tan vỡ, siêu cường đại koa thua gì Mông Tốn Đạo Chủ, đại sư huynh Thái Ất của Tiên giới.

Cường giả trong Hỗn Độn Cổ Thần thì là Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần. Nhưng hai Cổ Thần yếu hơn năm người này nhiều, có tin đồn Hỗn Độn Long Tổ bị lưu đày tại đây, vẫn còn sống.

Nhưng chưa ai thấy Hỗn Độn Long Tổ bao giờ, chỉ nghe tin đồn. Nghe nói có người từng thấy Hỗn Độn Long Tổ nhưng không biết thật giả ra sao.

Trừ mấy người kia còn một số tồn tại cường đại khác, đều là sinh linh kỳ lạ sinh ra từ thái cổ, không biết lai lịch. Dù không bằng đám người Thái Ất, Mông Tốn nhưng bọn họ đều là cao thủ rất kinh khủng.

Những người này tự chiếm mấy khối thánh địa cuối cùng trong mảnh đất bỏ hoang, tránh cho chính mình bị hủy trong tịch diệt kiếp.

Giang Nam xem lướt qua ký ức của Đông A Đạo Nhân, búng tay một cái, nguyên thần vỡ, Đông A Đạo Nhân hồn phi phách tán.

- Năm cường giả gần Thiên Quân, có Hỗn Độn Long Tổ không rõ sống chết thế nào, cộng thêm đoàn người Đại Diễn Cổ Thần. Nhiều tồn tại cường đại như thế, thực lực của ta không đủ xem.

Giang Nam nhíu mày, bình tĩnh lại, thầm nghĩ:

- Tịch Diệt Đạo Nhân đúng là truyền dạy một số tinh diệu trong đại đạo tịch diệt cho đám người chăn nuôi, tốt hơn ta tự mình lần mò nhiều. Mảnh đất bỏ hoang là chỗ tuyệt vời để tu luyện đại đạo tịch diệt, có thể giúp

Nguyên Thủy đại đạo của ta thăng lên một bậc.

- Hơn nữa Đông A Đạo Nhân có thể thu lấy kiếp quang thì ta cũng làm được!

Uy lực của kiếp quang siêu mạnh, cơ thể Giang Nam cũng không ngăn cản được. Nếu thu được vài kiếp quang hoàn chỉnh là Giang Nam có chiêu tự bảo vệ mình, ít ra không dễ bị người giết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2316: Người Khổng Lồ Sơ Sinh. (1)

Giang Nam nhặt bàn tay Đông A Đạo Nhân nắm kiếp quang lên, ném sang một bên. Kiếp quang đã bị Khai Nguyên kiếm thức của Giang Nam luyện hơn một nửa uy lực, mất giá trị. Dùng kiếp quang đối phó với người bình thường còn được, ứng chiến tồn tại cỡ Tiên Quân thì khó chống đỡ nổi.

Giang Nam ngồi xếp bằng tham ngộ kỹ thần thông mà Đông A Đạo Nhân học từ chỗ Tịch Diệt Đạo Nhân. Phải nói tài học của Tịch Diệt Đạo Nhân kinh thiên động địa, tùy tiện truyền dạy công pháp thần thông cho mấy người chăn nuôi đã thuộc hàng đẳng cấp đỉnh, ngang ngửa với công pháp Thiên Quân. Giang Nam khen không dứt miệng, phục sát đất.

- Công pháp Đông A tu luyện không phải đại đạo tịch diệt thuần khiết, chắc Tịch Diệt Đạo Nhân thay đổi công pháp của một Thiên Quân tiền sử, thêm một ít tinh hoa đại đạo tịch diệt rồi dạy cho hắn. Đông A không được chân truyền.

Giang Nam nghiên cứu kỹ, tạo nghệ tịch diệt thiên hỏa của Đông A Đạo Nhân mạnh hơn hắn, hiểu cách thu và tế luyện kiếp quang. Nhưng ngộ tính của Đông A Đạo Nhân thua xa Giang Nam, không thể hoàn toàn phát huy uy lực tịch diệt thiên hỏa, kiếp quang, nếu không trận chiến giữa hai người khó phân thắng thua.

Không lâu sau Giang Nam tham ngộ ra diệu dụng sâu hơn của tịch diệt thiên hỏa, kiếp quang. Giang Nam đứng dậy cất bước đi hướng một kiếp quang hoàn chỉnh.

Trước mặt Giang Nam là kiếp quang xao động tỏa ánh sáng huyễn lệ. Kiếp chỉ là ánh sáng hủy diệt thiên địa, Đông A Đạo Nhân thu kiếp quang là một loại nhỏ nhưng uy lực đủ để uy hiếp mạng sống và đạo quả của Giang Nam.

Có thể thấy tịch diệt kiếp snh ra kiếp quang có uy lực kinh người cỡ nào.

Đương nhiên kiếp quang chỉ có uy lực siêu kinh khủng trong mảnh đất bỏ hoang, nếu đến Tiên giới, vũ trụ phát triển mạnh mẽ, thiên địa đại đạo chưa héo tàn mà còn khuếch trương lớn mạnh thì uy lực kiếp quang sẽ bị áp chế, thậm chí xóa na.

Đây là lý do tại sao khi thời đại phát triển, thực lực tu vi của Tịch Diệt Đạo Nhân không mạnh như trong tịch diệt kiếp.

Trong mảnh đất bỏ hoang có kiếp quang lớn nhỏ nhiều không đếm xuể, mỗi kiếp quang đều là đại sát khí, ai thấy cũng né tránh. Trong đó kiếp quang nhỏ chỉ hơn mười trượng, kiếp quang to thì khủng bố, kiếp quang lớn nhất treo trên trời sao, xuyên suốt một tinh hệ, dài mấy vạn năm ánh sáng.

Kiếp quang này nhúc nhích nhẹ là phá hủy các tinh hệ, vô số ngôi sao bị quét thành tro bụi, trời sao bị xé ra lỗ hổng lớn nhìn thấy ghê người, cực kỳ kinh khủng.

Đương nhiên không có nhiều kiếp quang khủng bố như thế, chỉ một, haicái.

Kiếp quang khác dài mấy vạn, mấy trăm vạn dặm. Màu sắc kiếp quang khác nhau, uy lực lớn nhỏ khác biệt.

Giang Nam chọn kiếp quang này như cây cầu bắc trong không trung, cắt nát hư không.

Muốn thu kiếp quang không dễ, dù được truyền thừa của Tịch Diệt Đạo Nhân, tinh thông đại đạo tịch diệt, có cách thu kiếp quang thì hành động vẫn rất nguy hiểm.

Khi Đông A Đạo Nhân thu kiếp quang phải chín chết một sống mới thành công.

Giang Nam hết sức cẩn thận, Nguyên Thủy đại đạo bay ra. Trong đại đạo

đậm đặc hơi thở đại đạo tịch diệt như nước chảy bao phủ kiếp quang này, Giang Nam định thẩm thấu đại đạo tịch diệt vào kiếp quang.

Kiếp quang khẽ rung rinh, Giang Nam rùng mình. Giang Nam bị kiếp quang chấn thương, khóe môi tràn máu.

Giang Nam chọn kiếp quang này to hơn cái Đông A Đạo Nhân thu gấp bốn, năm lần, lực phản chấn siêu kinh khủng. Kiếp quang nhẹ rung rinh đã có thể cắt Nguyên Thủy đại đạo, chấn Giang Nam bị thương.

May mắn Nguyên Thủy đại đạo bao gồm nhiều mặt, diễn biến làm đại đạo tịch diệt cực kỳ thuần khiết. Kiếp quang không ghét đại đạo bao dung, nếu để kiếp quang tạo phản thì Giang Nam không chịu nổi sức mạnh phản phệ của nó.

Tuy nhiên lực phản chấn nhẹ nhàng đru làm Giang Nam không chịu nổi, hắn phải hết sức cẩn thận, sơ sẩy một cái bị kiếp quang phản phệ là thân chết đạo tiêu, đạo quả cũng khó trốn thoát.

Pháp lực của Giang Nam nhanh chóng tiêu hao, qua mấy tháng Nguyên Thủy đại đạo dần nuốt một nửa kiếp quang, thẩm thấu vào trong. Nguyên Thủy đại đạo và kiếp quang cảm ứng với nhau.

Mấy ngày nay Giang Nam vài lần tìm đường sống trong chỗ chết. Kiếp quang thường chấn động, đổi phương hướng. Có lần nguy hiểm nhất, kiếp quang này va chạm với kiếp quang khác.

Hai kiếp quang va chạm, uy lực bộc phát đánh Giang Nam dẹp lép.

Giang Nam bất đắc dĩ sử dụng nguyên thủy chứng đạo kiếm thúc giục Khai Nguyên kiếm thức mới giữ được mạng sống. Nhưng ngay khi Giang Nam mất tâm trung thì kiếp quang suýt chút phản phệ, hắn sợ hãi ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Nếu kiếp quang phản phệ thì không đơn giản là bị thương, sẽ mất mạng.

May mắn điều đó không xảy ra, Giang Nam chỉ kinh không gặp nguy hiểm.

Đoạn thời gian này tiêu hao pháp lực Giang Nam chỉ có thể sử dụng tiên dịch bù đắp, may mà hắn dựa vào Chú Đạo thiên đàn trấn lột nhiều tiên dịch từ các Tiên Vương, Tiên Quân. Nếu hao hết pháp lực thì Giang Nam sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

- Trong ký ức của Đông A Đạo Nhân, Tịch Diệt Đạo Nhân một tay hủy từng đợt kiếp quang cắt nát các tinh hệ. Tịch Diệt Đạo Nhân lợi hại vượt xa sức tưởng tượng của mọi người.

Giang Nam vừa luyện hóa kiếp quang vừa thầm nghĩ:

- Nhưng tịch diệt kiếp sinh ra ứng thiên địa kiếp vận, là tịch diệt kiếp trời sinh. Vũ trụ sinh sinh diệt diệt, từng thời đại hủy diệt rồi lại sinh ra đều do quy luật tự nhiên, không liên quan gì Tịch Diệt Đạo Nhân.

- Tịch Diệt Đạo Nhân chắc cũng là sinh linh tiền sử, một Tiên Quân tu luyện đại đạo tịch diệt. Tịch Diệt Đạo Nhân có thể lam đến trình độ này là vì trải qua tịch diệt kiếp trong mười bảy kỷ nguyên tôi luyện, hắn không phải tồn tại vô địch.

Trong ký ức Đông A Đạo Nhân, gã không biết nhiều bí mật của Tịch Diệt Đạo Nhân. Nhưng Giang Nam chắc chắn rằng Tịch Diệt Đạo Nhân không phải sinh ra ứng kiếp, không phải thủ phạm dấy lên tịch diệt kiếp hủy diệt các thời đại.

Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ tu luyện đại đạo tịch diệt, tu hành nhờ vào tịch diệt kiếp để mình càng lên cao một đẳng cấp.

Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân thu kiếp quang của từng thời đại, mỗi một kiếp quang có thể quán thông một tinh hệ, Giang Nam không bao giờ làm được điều khủng bố này.

Lại qua mấy tháng Giang Nam mới hoàn toàn thẩm thấu kiếp quang,

Nguyên Thủy đại đạo bao bọc, luyện hóa xong kiếp quang đó.

Giang Nam đè nén nỗi lòng kích động, khẽ quát:

- Thu!

Nguyên Thủy đại đạo như sông lớn kéo kiếp quang rầm rập quay về cơ thể Giang Nam. Hắn thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy, lòng máy động. Kiếp quang bay ra khỏi trán Giang Nam, kiếp quang dài mấy chục vạn dặm, thay đổi biến hóa cắt từng mảnh ưh không.

Nơi kiếp quang đi qua mọi thứ bị chôn vùi, hóa thành hư vô.

Giang Nam khen không dứt miệng:

- Đúng là bảo bối tuyệt vời, tiếc rằng chỉ có uy lực như thế trong tịch diệt kiếp, nếu mang đến Tiên giới thì có thể càn quét quần hùng rồi.

Giang Nam thu kiếp quang, nhìn bốn phía, phân biệt phương hướng, nhấc chân đi xa.

Trong ký ức Đông A Đạo Nhân có địa lý mảnh đất bỏ hoang.

Mảnh đất bỏ hoang chia ba khối lớn, là ba vũ trụ Đế và Tôn, Bất Không khai thiên sinh ra. Ba vũ trụ này tuy liên kết với nhau nhưng không hợp nhất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2317: Người Khổng Lồ Sơ Sinh. (2)

Tuy nhiên vì tịch diệt kiếp khiến mảnh đất bỏ hoang không ngừng xao động, địa lý tùy thời thay đổi, ký ức của Đông A Đạo Nhân không giúp gì nhiều cho Giang Nam.

- Lần trước khi thủ lĩnh mảnh đất bỏ hoang muốn rời đi, Bỉ Ngạn, Càn Khôn rơi vào tay bọn họ. Nhưng hành động bỏ trốn thất bại, hai người biến mất. Chắc Bỉ Ngạn, Càn Khôn rơi vào khống chế của tay trùm nào đó, nhưng hai người rốt cuộc vào tay ai?

Mảnh đất bỏ hoang đầy rẫy nguy hiểm, có nên xuất hiện tịch diệt sấm chớp mưa bão, tia sét khủng bố tuyệt diệt hết thảy liên tục đánh xuống ầm ầm tiêu diệt mọi sự sống. Có từng mây đen gió đen càn quét bốn phía, nơi nó lướt qua mọi thứ thành ảo ảnh. Trên bầu trời có vì sao rơi như mít rụng, có tinh hệ va vào nhau.

Ngoài ra có lỗ đen siêu khổng lồ lăn tới lăn lui, cắn nuốt, cắt nát tất cả. Đầu bên kia lỗ đen phun ra hỗn độn hồng mông.

Nơi này chính là tận thế, nhưng thứ nguy hiểm nhất không phải mấy cái này, không phải đám tịch diệt ma nhãn trôi nổi, không phải tịch diệt kiếp quang mà là hơi thở thiên nhân ngũ suy không chỗ không ở.

Loại hơi thở này có thể khiến bất cứ sinh linh nào rơi vào thiên nhân ngũ suy, thọ nguyên có tận cùng, thân thể khô héo, đạo quả héo tàn, nguyên thần mục rữa.

Dù ngươi là Thiên Quân thủ đoan thông thiên hay Đạo Quân có thể tạo hóa vạn vật cũng khó tránh khỏi tịch diệt.

Nên trong mảnh đất bỏ hoang, chỉ có ít ải vài thánh địa chống đỡ được thiên nhân ngũ suy trong tịch diệt kiếp. Trừ những thánh địa đó, cơ bản

không thấy sinh linh nào khác.

Giang Nam tinh thông đại đạo tịch diệt, thiên nhân ngũ suy cực kỳ nguy hiểm cho người khác nhưng với hắn thì vô hình.

- Những thánh địa trong mảnh đất bỏ hoang là sao? Đông A Đạo Nhân có thể sinh tồn tại mảnh đất hiểm ác này là vì hắn tu luyện đại đạo tịch diệt, là người chăn nuôi của Tịch Diệt Đạo Nhân. Những thánh địa làm sao tránh khỏi uy lực tịch diệt kiếp, chống lại thiên nhân ngũ suy?

Giang Nam bỗng dừng bước ngước lên nhìn trời. Một tinh cầu siêu khổng lồ lơ lửng trong không trung, có núi xanh nước biển, ao hồ đại dương, các tòa thành thị thành trì, thậm chí bao gồm quốc gia. Mấy chục ức sinh linh sinh sản, như thế ngoại đào viên.

Bên ngoài tinh cầu là kiếp quang khắp lối, sấm chớp bão tố cuốn động cực kỳ kinh người. Mặc cho tịch diệt kiếp dâng trào vẫn không cách nào xâm nhập vào tinh cầu được.

Trong tinh cầu cực kỳ bình tĩnh, sinh linh sống trong đó có chiến tranh, có tranh đấu vì giành đất đai.

Giang Nam đánh giá:

- Tinh cầu kia là sao? Bị tịch diệt kiếp vòng quanh nhưng không bị hủy diệt, có thể đối kháng uy lực tịch diệt kiếp thì chắc có bí mật gì.

Bỗng tim Giang Nam rung lên. Tinh cầu bỗng rung lắc, dãy núi sụp, sinh linh sống trong dó chết hàng đống. Rung mạnh kéo dài một đoạn thời gian rồi bình ổn.

Giang Nam trợn mắt há hốc mồm nhìn, câm nín.

Giang Nam rung động nói:

- Đây là một quả trứng.

Ngay khi tinh cầu chấn động, Giang Nam thấy vỏ đất nứt ra, ánh mắt hắn xuyên qua vỏ đất nhìn vào bên trong.

Đây không phải tinh cầu gì mà là quả trứng to, không phải là trứng sinh vật nào đẻ ra. Tình nghi là thiên địa sinh ra, cực kỳ cường đại, cực kỳ khủng bố. Nhờ sinh mệnh dựng dục trong quả trứng ngăn cản uy lực tịch diệt kiếp.

Mấy chục ức sinh linh sinh hoạt trên một quả trứng.

Giang Nam choáng váng:

- Là quái vật gì có thể sinh ra một quả trứng to như vậy?

Sự thật đảo điên hiểu biết của Giang Nam, một thoáng nhìn qua hắn thấy sinh mệnh đã hình thành trong quả trứng to là một người khổng lồ, cơ thể cuộn lại bị tròng trứng bao vây.

Mới rồi chấn động là vì người khổng lồ duỗi người.

Người khổng lồ sơ sinh.

- Hơi lạ, người khổng lồ như thế không phải quái vật sinh ra mà nên là thiên địa sinh, để ta xem ngươi có lai lịch gì! Tịch diệt thiên nhãn!

Đôi mắt Giang Nam thay đổi, biến thành hai vòng xoáy như hai vòng tịch diệt kiếp nhìn vào tinh cầu, xem thấu các tầng ngăn cách. Cảnh tượng trong tinh cầu dần rõ ràng hơn.

Quanh thân trẻ sơ sinh khổng lồ trải rộng phù văn xinh đẹp, các phù văn nhấp nháy ánh sáng, phức tạp huyền ảo. Trời sinh trẻ sơ sinh khổng lồ đã siêu cường đại, cực kỳ khủng bố.

Trẻ sơ sinh khổng lồ còn đang trưởng thành, tròng trứng là từng đóa tịch diệt thiên hỏa vô cùng tinh khiết.

- Tịch diệt thiên hỏa . . .

Giang Nam hút ngụm khí lạnh, nhíu chặt mày.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tịch diệt thiên hỏa là thiên hỏa sinh ra trong tịch diệt kiếp một vũ trụ biến mất. Thiên hỏa diệt tuyệt mọi hứ của thời đại trước, là tử khí cực kỳ dày nặng, cũng dựng dục thời đại tiếp theo. Có người đánh nát tịch diệt thiên hỏa hủy diệt thời đại chú đạo, tịch diệt thiên hỏa nổ tung rải rác trong hỗn độn sinh ra Hỗn Độn Cổ Thần. Trẻ sơ sinh này sinh ra trong tịch diệt thiên hỏa, không đơn giản.

Giang Nam quan sát kỹ thực lực trẻ sơ sinh khổng lồ cực kỳ khủng bố, mạnh hơn hắn nhiều. Dây không phải phân chia cảnh giới theo truyền thống, trẻ sơ sinh khổng lồ không phải Tiên Quân, Thiên Quân, càng không là Đạo Quân.

Lực lượng của trẻ sơ sinh khổng lồ thuần khiết một thể, hơi giống pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của Giang Nam. Nhưng trẻ sơ sinh khổng lồ không có đạo quả, nó chỉ có ba lực lượng pháp, thân, đạo, ba loại lực lượng chặt chẽ như một.

Pháp lực, cơ thể, đại đạo của trẻ sơ sinh khổng lồ đang không ngừng trưởng thành.

Giang Nam quan sát cẩn thận, lắc đầu, nói:

- Đạo của nó không phải hồng mông đại đạo, không cùng tộc với Hỗn Độn Cổ Thần.

Hỗn Độn Cổ Thần sinh ra vì tịch diệt thiên hỏa nhưng bọn họ sinh trong hỗn độn, nhờ sức sống chất chứa trong thiên hỏa mà sinh ra. Trẻ sơ sinh khổng lồ thì sinh trong thiên hỏa, càng tinh thuần hơn.

Không chỉ thế, lực lượng và cơ thể trẻ sơ sinh khổng lồ hoàn mỹ hơn Hỗn Độn Cổ Thần nhiều.

Trẻ sơ sinh khổng lồ là sinh linh kỳ diệu khi Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo ba vũ trụ hủy diệt, hình thành tịch diệt thiên hỏa, sinh ra từ thiên hỏa.

- Đại thiên vũ trụ thứ gì cũng có, không ngờ sinh ra quả trứng to cỡ tinh cầu, trong trứng có một trẻ sơ sinh khổng lồ.

Giang Nam nghiên cứu một lúc sau khẽ kêu. Đại đạo quanh thân trẻ sơ sinh khổng lồ hơi lạ, trong đó có đoạn ngắn đại đạo thời đại yêu tộc.

Không lâu sau Giang Nam phát hiện đoạn ngắn đại đạo tiền sử thần đạo. Giang Nam tìm ra nhiều đoạn ngắn đại đạo các thời đại hơn, có ma đạo, chú đạo, cự linh, sa môn . . .

Còn có đại đạo khác Giang Nam chưa từng gặp, hắn dám chắc chắn những đoạn ngắn này hơn một nửa từng xuất hiện trong tiền sử thời đại đại đạo.

- Nếu thật sự là thiên địa sinh ra, số phận đã định là nhân vật sáng tạo thời đại mới thì trong cơ thể trẻ sơ sinh khổng lồ nên là đại đạo hoàn toàn mới, khác với trước kia. Thế nhưng trong người nó bao gồm tinh hoa đại đạo của thời đại khác chứng minh trẻ sơ sinh khổng lồ này . . .

Giang Nam hít sâu, nhỏ giọng nói:

- Do người tạo ra, là Đế và Tôn hay Bất Không chế tạo sinh mệnh kỳ lạ này?

Lúc này trẻ sơ sinh khổng lồ trong tinh cầu dường như cảm ứng ánh mắt Giang Nam, hơi quay đầu nhìn hướng hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2318: Thì Ra Là Ngươi.

Ánh mắt hai người giao nhau, tim Giang Nam rung động. Đôi mắt trẻ sơ sinh khổng lồ sáng ngời trong suốt toát ra cổ xưa, tang thương, không sống sinh linh đơn thuần mới sinh.

Đầu óc Giang Nam ù vang:

- Có người chuyển thế vào cơ thể trẻ sơ sinh khổng lồ!

Giang Nam mới nghĩ đến đây bỗng đứa bé nhắm mắt lại. Giang Nam cảm giác trước mắt tối sầm, khi đôi mắt hắn lại thấy ánh sáng thì tinh cầu đã biến mất.

Giang Nam tìm kiếm xung quanh nhưng không thấy tinh cầu kỳ lạ kia đâu.

- Lạ, lạ quá.

Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc nói:

- Không phải Đế và Tôn, Bất Không bài bố. Với khí độ rộng rãi của bọn họ khinh thường làm hành động quái dị như thế, chắc là lực lượng bên ngoài xâmn hập mảnh đất bỏ hoang sáng tạo ra sinh mệnh này. Là lực lượng gì xâm nhập mảnh đất bỏ hoang? Có ý đồ gì khi chế tạo trẻ sơ sinh khổng lồ?

Giang Nam sưu tầm không được gì đành rời đi, thầm nghĩ:

- Mọi người sinh hoạt trong tinh cầu chắc thầmmừng mình có một thánh địa mà tịch diệt kiếp không cách nào lại gần, không hay rằng đang sống trên một quả trứng. Khi trẻ sơ sinh khổng lồ xuất thế thì mọi người sẽ thành tro tàn.

Lúc này Đại Diễn Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân, quái nhân đã sớm đến mảnh đất bỏ hoang. Vị trí bọn họ vào mảnh đất bỏ hoang cách xa chỗ Giang Nam, Linh Lung đạo đồng, Ma Thiên Tiên Quân.

Trên đường đi có Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần ngựa quen đường cũ, quái nhân thôi diễn vị trí của Hỗn Độn Long Tổ, gần cát tránh hung nên tốc độ cả đám rất nhanh. Bọn họ tiến sâu vào mảnh đất bỏ hoang.

Trên đường đi quái nhân trình diễn cho Đại Diễn Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân thấy chỗ đáng sợ của cường giả thần toán. Tuyệt địa khắp nơi, tìm đường sống trong chỗ chết. Rõ ràng là đường chết nhưng quái nhân tìm ra đường sống, Đại Diễn Cổ Thần là nửa bước Thiên Quân khen không dứt miệng.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn quái nhân:

- Tiên sinh, nếu sau này gặp đại chiến mong tiên sinh giúp đỡ Cổ Thần một tay.

Đại Diễn Cổ Thần cười to bảo:

- Nếu tiên sinh trợ giúp Tiên giới thì ta ăn ngủ không yên.

Tiên quang quanh thân quái nhân bị tiếng cười của Đại Diễn Cổ Thần chấn dao động.

Quái nhân biết Đại Diễn Cổ Thần thấy gã có năng lực thần toán kinh người thì nổi sát khí, vội vàng khom lưng nói:

- Đại Diễn đạo huynh yên tâm, ta và Cổ Thần vốn có nguồn gốc sâu xa, tương lai nếu Tiên giới và Cổ Thần đánh nhau tất nhiên ta sẽ bỏ gian tà theo chính nghĩa giúp đỡ Cổ Thần.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn chằm chằm quái nhân, nhoẻn miệng cười nói:

- Ta tin ngươi.

Quái nhân thở phào, cười nói:

- Các vị đạo hữu, cứ tiếp tục đi tới vài ức dặm là Long La đạo hữu sẽ cảm ứng được vị trí của Hỗn Độn Long Tổ. Ta chỉ có thể tính ra phương hướng đại khái, Long La đạo hữu thì cảm ứng được vị trí cụ thể. Ta ở lại đây không giúp ích được gì, cáo từ.

Long La Bồ Đề Tiên Quân vội hỏi:

- Đạo huynh thần toán vô địch, có thể tính ra Hỗn Độn Long Tổ sống chết thế nào không?

Quái nhân lắc đầu, nói:

- Hỗn Độn Long Tổ là bá chủ trong Thiên Quân, sinh tử của Hỗn Độn Long Tổ vượt qua suy tính của ta, thứ lỗi cho ta bất lực.

Đại Diễn Cổ Thần gật đầu, nói:

- Đạo hữu cứ đi đi, mảnh đất bỏ hoang có thể giam cầm Thiên Quân nhưng không trói buộc được cường giả thần toán như ngươi. Ngày nào đó nếu Hỗn Độn Cổ Thần có điều cần nhờ . . .

Quái nhân chắp tay:

- Tất nhiên ta sẽ đến giúp đỡ!

Quái nhân biến mất trong phế tích.

Đại Diễn Cổ Thần im lặng giây lát sau nhỏ giọng nói:

- Thật là nhân vật đáng sợ.

Mắt Kim Đồng Cổ Thần lóe tia sáng, cười quái dị hỏi:

- Thủ lĩnh có muốn ta đi theo giết hắn không?

Đại Diễn Cổ Thần lắc đầu, bình tĩnh nói:

- Ngươi không giết hắn được, ngươi động sát khí thôi đã bị hắn cảm giác ra ngay, biết nguy hiểm đến từ đâu liền có cách ứng đối. Nếu không có chỗ mượn sức thì giết hắn không khó, nhưng trong mảnh đất bỏ hoang có nhiều chỗ cho hắn mượn sức. Đừng nói ngươi không giết hắn được, dù là ta đích thân ra tay cũng chỉ được xác xuất năm mươi phần trăm.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân kinh hoàng.

Đại Diễn Cổ Thần là tồn tại như thế nào? Trong Tiên Quân không địch thủ, rất gần Thiên Quân, tồn tại như thế lại bảo là không giết quái nhân được, có thể thấy gã lợi hại cỡ nào.

- Cộng thêm ta cảm ứng được người này có liên quan chặt chẽ với Hỗn Độn Cổ Thần.

Đại Diễn Cổ Thần nhẹ giọng nói:

- Trong hơi thở của hắn có hơi thở tộc Cổ Thần, rất kỳ lạ, cao đẳng, như sinh linh sinh ra trong thiên hỏa. Không giết hắn được.

Đại Diễn Cổ Thần khẽ thở dài:

- Từ sau khi Ma Kha chết thì tộc Cổ Thần ta không còn vô trí giả nữa. Tiên giới thì anh hào lớp lớp, nếu ta chứng đạo Thiên Quân thì có thể kéo dài khí vận cho tộc Cổ Thần một đoạn thời gian. Nếu Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên chứng đạo Thiên Quân thì khí vận tộc Cổ Thần ta chấm dứt.

- Nếu được cường giả thần toán này giúp đỡ thì khí vận Cổ Thần có thể kéo dài, thậm chí giành chính thống với Tiên giới.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần biểu tình nghiêm túc, khom

lưng đồng thanh kêu lên:

- Thủ lĩnh hết lòng lo lắng cho tộc Cổ Thần, hai chúng ta rất khâm phục người. Nhưng thủ lĩnh quá đề cao Tiên giới, tám ức năm qua Tiên giới không tiến bộ được gì. Miễn tìm đến Hỗn Độn Long Tổ, có Thiên Quân vô địch này thì Tiên giới làm gì được ta?

Đại Diễn Cổ Thần lắc đầu, cất bước đi tới:

- Các ngươi không đọ lượng được không nhìn ra xu hướng Tiên giới hiện tại, không biết Hỗn Độn Cổ Thần đã đến lúc nguy hiểm. Thôi, tìm Hỗn Độn Long Tổ trước đi.

Phía bên kia mảnh đất bỏ hoang, Linh Lung đạo đồng bỗng hít mũi, vui vẻ nói:

- Phụ thân, ta cảm ứng được vị trí của Long Tổ!

Ma Thiên Tiên Quân mừng rỡ cười nói:

- May mắn có giáo chủ tặng cho hai nguyên thủy chi khí tang tốc độ tìm kiếm, hy vọng sẽ đến trước đám người Đại Diễn tìm ra Long Tổ.

Hai phụ tử Ma Thiên Tiên Quân chạy hướng có Hỗn Độn Long Tổ.

Lại nói quái nhân rời xa nhóm Đại Diễn Cổ Thần, gã tiến tới trước, thường dừng lại suy tính rồi đi tiếp.

Hướng quái nhân đi giống y như của Giang Nam.

Không lâu sau quái nhân dừng bước, ngước lên nhìn. Hư không tan vỡ, một tinh cầu to lớn bay ra khỏi hư không vỡ vụn, các sinh linh sống trên tinh cầu. Đây là thánh địa dồi dào sức sống.

Quái nhân hét chói tai:

- Đây là . . . Một trẻ sơ sinh khổng lồ!

Quái nhân vội vàng suy tính, lòng rung động, yêu tộc tràn ra khỏi người. Quái nhân tiếp tục suy tính, không lâu sau gã tính ra lai lịch của trẻ sơ sinh khổng lồ.

Quái nhân giật mình kêu lên:

- Thì ra là sinh linh sinh ra từ tịch diệt thiên hỏa, ủa? Không đúng, có lực lượng bên ngoài can thiệp vào mảnh đất bỏ hoang, là lực lượng gì mà . . . Ta không tính ra được?

Trước mắt quái nhân tối sầm, tinh cầu biến mất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2319: Tiền Sử Đại Chủng Mã. (1)

Quái nhân đè nén nỗi lòng giật mình, chạy tới trước đuổi theo. Quái nhân đi mấy tháng sau cuối cùng đến mục đích. Giang Nam ngước lên nhìn, chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn xuên qua một tịch diệt ma nhãn khổng lồ.

- Thiên Nguyên thần tổ!

Quái nhân dừng bước, ngước nhìn tịch diệt ma nhãn, mỉm cười nói:

- Chúc mừng thần tổ, hôm nay kiếp số của ngươi đã hết, ta đến mời thần tổ thoát kiếp!

Trong tịch diệt ma nhãn truyền đến chấn động kịch liệt, giọng Thiên Nguyên thần tổ tức giận vọng ra:

- Bất Không, trên người của ngươi cũng có hơi thở của Bất Không! Tổ cha nó, mới nãy có một tiểu quỷ gian manh truyền nhân của Bất Không chạy tới trêu đùa lão phu, bây giờ lại nhảy ra một truyền nhân khác đùa giỡn lão phu? Ngươi lại đây, lão phu muốn bóp ngươi thành nước!

Quái nhân kinh ngạc nói:

- Truyền nhân của Bất Không?

Quái nhân vội vàng suy tính, tim rớt cái bịch:

- Không ngờ Huyền Thiên giáo chủ cũng đến! Thiên Nguyên thần tổ, ta không chung nhóm với Huyền Thiên, ta thật sự đến cứu người thoát kiếp!

- Câm miệng lại!

Thiên Nguyên thần tổ nổi khùng lên:

- Trên người của ngươi có hơi thở của Bất Không! Không gạt ta được, lão phu phải bóp nát ngươi ra!

Quái nhân kia bất đắc dĩ, các tầng tiên quang quanh người rút đi lộ ra bộ mặt thật.

Quái nhân nói:

- Bây giờ thần tổ tin chưa?

Tịch diệt ma nhãn lăn tới trước mắt quái nhân, phập phềnh lên xuống quanh người gã mấy vòng.

Nửa ngày sau tịch diệt ma nhãn truyền ra giọng hoảng hốt và khó hiểu của Thiên Nguyên thần tổ:

- Thì ra là ngươi . . .

Quái nhân mỉm cười nói:

- Thần tổ không ngờ đúng không?

Thiên Nguyên thần tổ lẩm bẩm:

- Không ngờ, thật sự không ngờ.

Giang Nam lặn lội đường xa, tư xa thấy một tòa thánh thành nằm trong các tầng kiếp quang, sấm chớp mưa giong, mở ra thiên địa bảo vệ một phương bình an.

Giang Nam rung động:

- Rốt cuộc tìm đến một tòa thánh địa thật sự!

Giang Nam đến mảnh đất bỏ hoang đã lâu,đi qua Thiên Nguyên thần tổ, Đông A Đạo Nhân, tinh cầu quái lạ. Trên đường đi Giang Nam qua nhiều tuyệt cảnh, nhiều lần sinh tử, nhiều lần trải qua gian khổ nhấp nhô, bây giờ

rốt cuộc thấy nhân loại còn sống nên tâm tình của hắn rất thoải mái.

- Với thực lực của ta xem như tồn tại đỉnh cao trong Tiên giới, nhưng tại mảnh đất bỏ hoang mấy lần suýt rơi vào tuyệt cảnh. Thật khó tưởng tượng người bị lưu đày đến đây làm sao sống sót.

Giang Nam bước tới trước, thầm nghĩ:

- Không nhiều thánh địa trong mảnh đất bỏ hoang, chúng nó nằm trong tầm khống chế của bá phủ. Không biết bá chủ thánh địa này là ai? Tiên giới đại sư huynh Thái Ất hay đám người dân bản xứ Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ? Hay tồn tại tiền sử Đạo Quân Mông Tốn?

Tòa thánh thành rất cổ xưa, trải qua tang thương, thành trì hoa lệ vô cùng, dùng kim loại đặc biệt sinh ra trong hỗn độn xây dựng lên. Chính giữa thánh thành có đại điện tím vàng làm bằng nguyên khối hỗn độn tử tim luyện, xa hoa tráng lệ.

Trong thành có một loại lực lượng siêu mạnh che chắn tịch diệt kiếp. Giang Nam cất bước đến gần thánh thành, mơ hồ cảm ứng lực lượng đó.

Lòng Giang Nam máy động:

- Đây là . . . Hơi thở tiên thiên bất diệt linh quang@ hèn gì, chỉ có tiên thiên bất diệt linh quang mới chống nổi kiếp uy. Nhưng tiên thiên bất diệt linh quang trong thánh thành chắc không phải tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh mà là loại tàn khuyết. Mặc dù có thể tự bảo vệ mình trong tịch diệt kiếp nhưng uy lực thua xa tiên thiên pháp bảo thật sự, lạ là tại sao nơi này có mảnh nhỏ tiên thiên pháp bảo?

Tiên thiên pháp bảo có thể chống đỡ tịch diệt kiếp, đây là thứ mọi người đều biết. Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo ba vũ trụ không lớn bằng Tiên giới, cương vực không bằng tam giới. Mảnh đất bỏ hoang chỉ là vật thí nghiệm của ba người nên tịch diệt kiếp không khủng bố như kiếp số hủy diệt một thời đại.

Tiên thiên bất diệt linh quang đúng là có thể bảo vệ một mảnh đất tránh cho bị hủy trong kiếp.

Làm Giang Nam tò mò là tại sao chỗ này có mảnh nhỏ tiên thiên pháp bảo hình thành tiên thiên bất diệt linh quang.

Giang Nam động ý niệm, hắn biến thân Đông A Đạo Nhân đi hướng thánh thành.

Càng đến gần thánh thành Giang Nam càng cảm ứng tiên thiên bất diệt linh quang mãnh liệt hơn. Tòa thánh thành bày ra các tầng cấm chế chống đỡ tịch diệt kiếp trùng kích, Giang Nam dễ dàng vượt qua các cấm chế này.

Giang Nam tinh thông luyện thiên đại trận, bản thân là cao thủ phá trận phá cấm, hắn giỏi về âm thầm xuyên qua các tầng cấm chế. Lực lượng chủ yếu của cấm chế thánh thành này là phòng ngừa tịch diệt kiếp, đi vào trong thành không khó khăn với Giang Nam.

Rất nhanh Giang Nam đi vào phạm vi uy lực thánh thành bao phủ, nhấc chân vào trong.

Hư không nơi này khá ổn định, không giống bên ngoài đụng vào liền vỡ. Giang Nam đánh giá bốn phía. Giữa hư không có các thời không, cùng loại với đại thiên thời không của Tiên giới, tương đương các thế giới hoàn chỉnh. Có trời trăng sao, núi sông ao nước biển cả, hàng ức sinh linh sống trong đó.

Nó là thế giới cường giả có pháp lực lớn sáng tạo giữa hư không, lơ lửng quanh thánh thành. Nhìn số lượng các thế giới thì thấy trong thánh thành có bao nhiêu cao thủ.

Tim Giang Nam đập nhanh:

- Tổng cộng hai mươi bảy thế giới, xem ra trong thánh thành có hai mươi bảy Tiên Vương hay Tiên Quân bị lưu đày.

Cường giả đẳng cấp Tiên Vương, Tiên Quân nhiều đến hai mươi bảy

người, mảnh đất bỏ hoang đúng là nơi ngọa hổ tàng long. Tiên giới phát triển đến nay mới có hai, ba trăm Tiên Vương, hai, ba chục Tiên Quân. Trong thánh thành lại có hai mươi bảy Tiên Vương hay Tiên Quân tồn tại, không đơn giản chút nào.

- Chỉ có thể nói năm xưa Đế và Tôn, Bất Không lưu đày nhiều người có thực lực. Trong thời đại Hỗn Độn Cổ Thần có lẽ không chỉ tộc Hỗn Độn Cổ Thần sinh hoạt trong hỗn độn mà còn thế lực khác.

Lòng Giang Nam khát khao, hắn rất muốn đi thời đại đó nhìn xem, kiến thức điểm kỳ diệu của thời đại Cổ Thần. Đó chắc là một thời đại huy hoàng, nhiều chủng tộc, sinh linh kỳ diệu sống trong hỗn độn.

Tiếc rằng thời đại Hỗn Độn Cổ Thần đã một đi không trở lại, Giang Nam không có duyên trải qua.

Giang Nam cảm ứng kỹ, thầm hiểu ra:

- Sinh linh trong hai mươi bảy thế giới có huyết mạch tinh thuần, chắc là hậu đại cường giả trong thánh thành sinh sản, hình thành hệ thống thế gia khổng lồ.

Cho ta một nữ nhân, ta có thể sáng tạo một chủng tộc, câu nói đùa đó thực hiện tại đây. Cường giả bị nhốt trong mảnh đất bỏ hoang thời gian quá lâu, đừng nói tử tôn sinh sản đời đời không dứt, chỉ tính các cường giả tự mình sinh nhi tử, có một thê tử, qua tám ức năm ít nhất sinh ra mấy ức nhi nữ.

- Hưm, biến thái vậy sao?

Thần thức của Giang Nam thăm dò một thế giới, quét sơ qua thấy sinh linh có lực lượng huyết mạch đời đầu nhiều cỡ mấy chục ức.

Điều này chứng minh chủ nhân thế giới này không biết có bao nhiêu nữ nhân, yêu thích mỗi ngày có lẽ là nằm trên người nữ nhân chế tạo sinh mệnh.

Giang Nam lẩm bẩm:

- Ngựa giống lớn chưa từng thấy.

Giang Nam quét qua thế giới, không phát hiện hơi thở của Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, thần thức quét hướng các thế giới khác trong thánh thành

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2320: Tiền Sử Đại Chủng Mã. (2)

Nhiều cường giả sinh hoạt trong thánh thành, ngựa xe như nước. Giang Nam đi vào thánh thành, không ai phát hiện ra hắn. Thần thức Giang Nam quét qua một thế gia, lão tổ cổ xưa nhất thế gia đó không phát hiện được thần thức của hắn.

Với bản lĩnh hiện tại của Giang Nam có thể nói là hiếm có trong mảnh đất bỏ hoang.

Rất nhanh thần thức của Giang Nam tìm kiếm hết hai mươi bảy thế gia nhưng không phát hiện hơi thở của Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế. Lòng Giang Nam máy động, thần thứ tìm kiếm trung tâm thánh thành.

Thần thức của Giang Nam mới len vào đại điện tím vàng trung tâm thánh thành thì bỗng nhiên một luồng thần thức cực kỳ bá khí ập đến.

Thanh âm vang dội dày nặng tuyền khắp thánh thành:

- Là vị đạo hữu nào đến chơi với Mông Tốn ta?

Thần thức hai người va chạm dấy lên bão tố thổi quét mấy vạn dặm thánh thành vô số phòng ốc bị lật tung lên không trung.

Các cung điện nhà ở đều là cường giả Tiên Vương, Tiên Quân sống tại đây xây dựng, chúng nó là pháp bảo. Trừ cung điện do đẳng cấp Tiên Quân luyện không bị lật ra, mấy cung điện phòng ở khác bị tốc lên trời.

Có nhiều tồn tại tu vi hơi yếu chút cũng bị hất bay lên.

- Mông Tốn? Một trong năm siêu cường giả mảnh đất bỏ hoang, đồn rằng là tồn tại Đạo Quân rớt cảnh giới.

Giang Nam khẽ rên, hắn cảm giác thần trí hêt chống đỡ nổi, bị thần thức của Mông Tốn Đạo Chủ áp chế. Người này không uổng là Đạo Quân, tuy cảnh giới rớt xuống đẳng cấp Tiên Quân nhưng nội tình cực kỳ hùng hồn. Lực lượng thần thức của Giang Nam không đối kháng nổi với Mông Tốn Đạo Chủ.

Thần thức của Mông Tốn Đạo Chủ ồ ạt kéo đến, khí thế đổ ập xuống Giang Nam, dung nhập vào trán. Mông Tốn Đạo Chủ muốn phá hủy thần thức của Giang Nam, cắn nuốt ký ức, luyện hắn thành bù nhìn.

Giang Nam đứng im không nhúc nhích, mặc cho thần thức của Mông Tốn Đạo Chủ xâm nhập vào trán mình.

Bỗng trong đại điện tím vàng truyền ra thanh âm tức giận:

- Kiếp quang?

Một bóng người đi ra đại điện, thân hình to lớn vạm vỡ nhìn hướng Giang Nam.

- Thì ra là Đông A đạo hữu, ngươi dám xâm nhập địa bàn của ta? Thật to gan!

Người này chính là Mông Tốn Đạo Chủ, một trong năm cường giả mảnh đất bỏ hoang.

Mới rồi thần thức của Mông Tốn Đạo Chủ xâm nhập vào trán Giang Nam bị kiếp quang tiêu trừ thành mây khói. Mông Tốn Đạo Chủ nhận ra kiếp quang hộ thể Giang Nam, biết kiếp quang lợi hại nên rút thần thứ về ngay.

Giang Nam nhìn Mông Tốn Đạo Chủ, thầm khen. Người này mặt mày anh dũng, tuấn tú cao lớn, đứng trên đại điện tím vàng toát ra cảm giác hòa cùng thiên địa. Như thể Mông Tốn Đạo Chủ chính là trời, là đất, là chúng sinh, ý cảnh cao xa, sâu không lường được.

Giang Nam chắp tay chào:

- Mông thành chủ, đã lâu không gặp.

Giang Nam bỗng sửng sốt cảm ứng huyết mạch Mông Tốn Đạo Chủ tương tự với mấy chục ức huyết mạch đời đầu trong thế giới kia.

Giang Nam ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Hóa ra vị Đạo Quân tiền sử này chính là ngựa đực kia, không ngờ, thật là không ngờ.

Trong thánh thành, các cường giả bay ra tụ tập bên cạnh Mông Tốn Đạo Chủ, đó là lão tổ tông của hai mươi bảy thế gia. Tập thể nhìn Giang Nam chằm chằm.

- Đông A, ngươi còn dám xuất hiện?

- Lần trước chưa học khôn sao?

- Lần trước ngươi bị đánh như chó cụp đuôi, khó khăn chạy trốn, bây giờ còn dám đến chịu chết?

Mông Tốn Đạo Chủ giơ ay ngăn mọi người lại, gã nhìn Giang Nam, thản nhiên nói:

- Đông A, xem ra trong thời gian này ngươi tiến bộ nhiều, thu một kiếp quang, xông vào thánh thành của ta. Nhưng ngươi chưa đủ tư cách gây sự trong thánh thành của ta. Tuy kiếp quang lợi hại nhưng ta cũng trải qua tịch diệt kiếp mấy lần, biết cách khắc chế kiếp quang.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Cái tên Đông A hóa ra xấu như thế, lần này hóa trang này hắn đúng là sai lầm. Nhưng nếu ta xuất hiện với khuôn mặt vốn có sẽ bị phát hiện đến từ bên ngoài, sẽ nổi ý xấu muốn nám toán ta, bắt giữ ta, ép hỏi con đường rời khỏi mảnh đất bỏ hoang.

Giang Nam kiên trì tiếp tục đóng giả Đông A Đạo Nhân, cười to bảo:

- Mông thành chủ hiểu lầm, tiểu đệ đến đây không phải vì gây sự. Đại đế nhà ta đã thức tỉnh, hôm trước truyền ý niệm thứ nhất cho ta. Lão nhân gia sắp sửa phá mở phong ấn Đế và Tôn, Bất Không để lại, hoàn toàn kích phát tịch diệt kiếp nơi này để mình hồi sinh, đến trạng thái hùng mạnh nhất. Tiểu đệ nghĩ tình cũ với Mông thành chủ nên đặc biệt tới báo cho một tiếng.

Mông Tốn Đạo Chủ biến sắc mặt nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân sắp sống lại?

Mông Tốn Đạo Chủ không dám xử Giang Nam. Tịch Diệt Đạo Nhân là tồn tại như thế nào thì trong lòng Mông Tốn Đạo Chủ rõ nhất. Nếu ma đầu kia kích phát mảnh đất bỏ hoang, khiến tịch diệt kiếp hoàn toàn bùng nổ thì mảnh đất bỏ hoang sẽ bị hủy diệt hoàn toàn, bọn họ không cách nào chạy trốn, chỉ có đường chết.

Bỗng một thanh âm dịu dàng phát ra từ đại điện tím vàng:

- Tịch Diệt Đạo Nhân sống lại?

Một thân hình thon dài xuất hiện trên không có, đứng sóng vai với Mông Tốn Đạo Chủ.Người kia mỉm cười nói:

- Có hai vị ân sư của ta ở đây, làm sao Tịch Diệt Đạo Nhân trốn tháot hai vị ân sư trấn áp để hồi sinh? Đông A, ngươi đang nói dối!

Đôi mắt người này sáng ngời, con ngươi phản chiếu Tiên giới vô biên, như thể nơi người đó đứng toàn là tiên cảnh, khí độ phi phàm, không giống người tội ác tày trời.

Tiên giới đại sư huynh, Thái Ất Tiên Quân.

Ánh mắt Thái Ất Tiên Quân pahrn chiếu thân hình Giang Nam, mỉm cười hỏi:

- Hoặc nên nói ngươi không phải Đông A, rốt cuộc ngươi là ai? Tại sao

hóa trang làm Đông A?

Mắt Mông Tốn Đạo Chủ bắn ra ia sáng, đằng đằng sát khí:

- Như thế này không phải Đông A?

Đông A bỗng giơ tay chộp, một linh quang bay ra đại điện tím vàng biến thành tấm gương trắng tinh chiếu vào người Giang Nam.

Cơ thể Giang Nam vang một chuỗi tiếng xương kêu răng rắc, hiện ra thân hình thật.

Mông Tốn Đạo Chủ hừ lạnh một tiếng:

- Nếu không có Thái Nhất đạo hữu ở đây thì đã bị hắn lừa!

Mông Tốn Đạo Chủ nhìn Giang Nam chằm chằm, bất diệt linh quang biến thành gương sáng treo cao sau đầu gã. Gương tỏa sáng rực rỡ, kính chiếu rọi hư không trong khoảnh khắc si tỏ hư không gần thánh thành.

Mông Tốn Đạo Chủ kỹ tính, gã chiếu xung quanh tìm xem Giang Nam có đồng bọn không.

Ánh sáng tấm kính chiếu bốn phía, chiếu vào người Giang Nam. Đại sư huynh Tiên giới Thái Ất Tiên Quân dào dạt hứng thú nhìn Giang Nam, muốn xem thấu bí mật trên người hắn.

Mông Tốn Đạo Chủ tiến lên trước một bước:

- Vị đạo hữu này, ngươi là ai?

Mông Tốn Đạo Chủ lạnh nhạt nói:

- Ngươi từ đâu đến? Tại sao giả mạo Đông A Đạo Nhân? Nơi àny dù gì là thánh thành của ta, đạo hữu làm như thế nên cho ta một lời giải thích.

Giang Nam cười to, khom người nói:

- Hai vị đạo hữu quả nhiên bất phàm, nhìn thấu bản chất của ta, danh bất hư tuyền. Ta mới vào quý địa, vì Đông A Đạo Nhân từng tấn công ta nên ta giết hắn, ta là khác lạ mới đến, sợ đạo hữu có ý đồ xấu nên mới biến thành khuôn mặt Đông A chứ không cố ý lừa bịp hai vị đạo hữu. Xin hai đạo hữu thứ lỗi cho.

Chương 2321: Lòng Trong Sạch Như Hoa Mai.

Giang Nam cười nói:

- Hai vị đạo hữu muốn biết lai lịch của ta thì xin hãy lắng nghe.

Giang Nam ngâm nga:

- Có đạo là: Nhảy ra sinh chú tử kiêm vu cổ, phù văn thư xử quỷ thần kinh, trong động tĩnh dạ thiên lưu nguyệt, lòng trong sáng như hoa mai. Không dám giấu diếm . . .

Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc, chú đạo tuôn ra quanh thân hắn, nghiêm túc nói:

- Ta là Vạn Chú Đạo Quân! Vì ghét Tiên Đế, Tiên Tôn nên bị hai người kia giở trò đánh ra buộc phải chuyển thế. Sau khi ta chuyển thế hai người này vẫn không buông tha, ra lệnh anh vuốt lưu đày ta đến đây.

- Vạn Chú Đạo Quân?

Mông Tốn Đạo Chủ biểu tình nghiêm túc nói:

- Ta có nghe danh tiếng của đạo hữu, thật là . . . Uy danh như sấm bên tai. Đáng tiếc năm xưa hỗn độn đen tối không rõ, chưa có dịp gặp mặt. Đạo hữu, không phải ta không tin ngươi nhưng chỉ dựa vào một, hai lũ chú đạo rất khó nói ngươi có phải là Vạn Chú Đạo Quân thật không.

Lòng Giang Nam máy động, đại đạo tràn ra quanh thân biến thành một tòa Chú Đạo thiên đàn.

Giang Nam cười nói:

- Hai vị đạo hữu, tuy tu vi không bằng các ngươi nhưng chú đạo là sở

trường của ta. Hai vị đạo hữu có ai muốn xử tử không? Chỉ cần một lũ tinh khí là ta có thể chú sát người này.

Mắt Mông Tốn Đạo Chủ lóe tia sáng, cười nói:

- Đạo hữu có thể chú sát loại nhân vật nào?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiên Quân bình thường bị chú là chết ngay, nếu là tiểu bối thì chú chết ngàn vạn người không thành vấn đề. Một chú chú trảm thần hồn giết đạo quả là chuyện cỏn con với ta, nhưng lòng ta từ bi, thường nhân từ ít khi giết người. Hôm nay hiếm khi gặp hai vị đạo hữu, hãy nói tên tám, mười người ra đi, ta chú sát giúp vui cho hai đạo hữu.

Tim Mông Tốn Đạo Chủ đập nhanh, do dự nói:

- Ta không có đối thủ muốn xử lý. Thái Nhất đạo hữu cho Vạn Chú đạo hữu thử xem?

Tiên giới đại sư huynh Thái Ất mắt lóe tia sáng cười nói:

- Dưới tay Mông Tốn Đạo Chủ đạo huynh có một người gọi là Khánh Huy Đạo Nhân, thực lực đến đẳng cấp Tiên Quân, mới rồi đụng chạm ta, hay giết hắn đi.

Thái Ất Tiên Quân vươn tay, một Đạo Nhân bên cạnh Mông Tốn Đạo Chủ bị gã kéo ra một lũ tinh khí.

Thái Ất Tiên Quân búng tay, lũ tinh khí rơi vào Chú Đạo thiên đàn.

Thái Ất Tiên Quân cười nói:

- Xin Vạn Chú đạo hữu hãy ra tay chú sát tên này.

Khánh Huy Đạo Nhân hết hồn, lạc giọng hét lên:

- Đạo Chủ!

Ắc mặt Mông Tốn Đạo Chủ sa sầm, bỗng cười nói:

- Tốt, đắc tội Thái Nhất đạo hữu vốn là tội đáng muôn chết. Nếu Thái Nhất đạo hữu đã mở miệng vậy mời Vạn Chú đạo hữu hãy ra tay, để chúng ta kiến thức thần uy chú đạo!

Giang Nam nghe Mông Tốn Đạo Chủ gọi Thái Ất Tiên Quân là Thái Nhất thì rất khó hiểu, hắn không hỏi lý do, cười cười. Một luồng kiếm quang bay ra khỏi trán Giang Nam, mũi kiếm hứng tinh khí, mở đàn thi pháp.

Khánh Huy Đạo Nhân hét to, vội vàng bỏ chạy ra khỏi thánh thành. Giang Nam làm như không thấy. Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Ất Tiên Quân nhìn phương xa. Tốc độ Khánh Huy Đạo Nhân siêu nhanh, thế giới đã vượt qua mấy ngàn vạn dặm.

Thái Ất Tiên Quân cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu, Khánh Huy Đạo Nhân đã đi xa.

Giang Nam như không nghe thấy.

Giây lát sau, Mông Tốn Đạo Chủ tằng hắng:

- Đạo hữu, Khánh Huy đã qua ba ức dặm.

Giang Nam vẫn đứng im. Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Ất Tiên Quân nửa tin nửa ngờ, tiếp tục vận chuyển pháp lực theo dõi. Khánh Huy Đạo Nhân chạy xa hơn mười ức dặm, chuyển hóa thân pháp chạy trốn.

Mông Tốn Đạo Chủ, Khánh Huy Đạo Nhân nhíu mày. Khoảng cách xa như vậy, hai người có thể giết chết Khánh Huy Đạo Nhân nhưng bọn họ nhìn thấu cảnh giới tu vi của Giang Nam không cao, chưa đến đẳng cấp Tiên Quân, khó thể giết Khánh Huy Đạo Nhân.

Khánh Huy Đạo Nhân đã chạy ra trăm ức dặm, trung gian cách các tịch

diệt ma nhãn, kiếp quang to lớn, sấm chớp giông tố tịch diệt siêu khủng bố. Đẳng cấp gần Thiên Quân như Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Ất Tiên Quân phải dốc hết sức vận chuyển thị lực mới miễn cưỡng theo dõi bóng dáng Khánh Huy Đạo Nhân được.

Lòng Mông Tốn Đạo Chủ máy động, bất diệt linh quang biến thành minh kính, ánh sáng lắc lư, trong kính hiện ra thân hình Khánh Huy Đạo Nhân rõ ràng.

Giang Nam đâm ra một kiếm, khẽ quát:

- Đi!

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Ất Tiên Quân nhìn chằm chằm tấm gương. Khánh Huy Đạo Nhân vẫn đang chạy trốn bỗng bị xé rách thành mấy mảnh, lực lượng kỳ lạ xé xác gã ra.

Một đẳng cấp Tiên Quân cứ thế bị xé nát, không chút dấu hiệu.

Mắt Thái Ất Tiên Quân hấp háy cười nói:

- Không biết đạo quả của Khánh Huy Đạo Nhân có ký thác trong thánh thành không?

Thái Ất Tiên Quân chưan ói xong chợt một không gian trong thánh thành chấn động, có đạo quả rớt xuống đất thành tro tàn.

Mông Tốn Đạo Chủ liếc qua, gật đầu, nói:

- Đúng là đạo quả của Khánh Huy Đạo Nhân.

Thái Ất Tiên Quân cười tủm tỉm:

- Đạo hữu quả nhiên là Tiên Quân, cảnh giới đẳng cấp Tiên Vương lại có thể giết cường giả Tiên Quân, danh bất hư truyền.

Mắt Mông Tốn Đạo Chủ lóe tia sáng, mỉm cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu muốn giết mười người mới đả tay đúng không? Dưới tay Thái Nhất đạo hữu có một người tên là Lôi Uyên hỗn độn dị chủng, người này đã tu luyện đến đẳng cấp Tiên Quân, từng có xích mích với ta. Ta và Thái Nhất đạo hữu liên minh, không tiện ra tay với hắn, muốn nhờ Vạn Chú đạo hữu trừ khử hắn, vậy thì ta sẽ không đắc tội Thái Nhất đạo hữu.

- Thái Nhất đạo hữu, ngươi thấy có đúng không?

Mắt Thái Ất Tiên Quân hấp háy, cười to bảo:

- Dễ, chuyện này dễ. Nhưng Mông Tốn Đạo Chủ đạo huynh, ngươi có tinh khí của Lôi Uyên không?

Mông Tốn Đạo Chủ lấy một lũ tinh khí ra, cười nói:

- Thật tình cờ là ta từng đánh nhau với hắn, giữ lại một luồng tinh khí.

Giang Nam mừng rỡ nói:

- Tuy ta nhân từ thật nhưng nếu Mông Tốn đạo hữu đã nhờ thì lại phải bêu xấu.

Giang Nam một lần nữa mở đàn thi pháp, thi triển chú sát đại tế. Giang Nam một kiếm chém Lôi Uyên thuộc hạ của Thái Ất Tiên Quân.

Thái Ất Tiên Quân biến sắc mặt, gã cảm ứng được Lôi Uyên đã chết. Thái Ất Tiên Quân giương mắt nhìn Mông Tốn Đạo Chủ, Mông Tốn Đạo Chủ cười lại với gã.

Giang Nam cười nói:

- Mới giết hai người, chưa đã ghiền. Hai vị đạo hữu còn kẻ thù gì không?

Thái Ất Tiên Quân liếc qua từng cường giả dưới tay Mông Tốn Đạo Chủ. Đám người biến sắc mặt vội núp sau lưng Mông Tốn Đạo Chủ, sợ thót tim không dám hó hé.

- Ha ha ha ha ha ha! Vạn Chú đạo hữu, chúng ta chỉ muốn thấy bản lĩnh thật sự của ngươi chứ không nói cho đạo hữu giết đã tay.

Thái Ất Tiên Quân cười to bảo:

- Nếu để đạo hữu đã tay thì ta và Mông Tốn Đạo Chủ đạo huynh sẽ không còn thuộc hạ để dùng nữa. Mông Tốn Đạo Chủ đạo huynh thấy ta nói có đúng không?

Mông Tốn Đạo Chủ thở phào:

- Vạn Chú đạo hữu thứ lỗi, Khánh Huy, Lôi Uyên chết thì thôi, nếu vì tranh một hơi mà giết hết cao thủ dưới tay hai ta thì e rằng ta sẽ đỏ mắt đánh nhau với Thái Nhất đạo hữu. Vạn Chú đạo hữu, mời.

Mông Tốn Đạo Chủ phất tay xua mọi người đi, nghênh Giang Nam vào đại điện tím vàng. Ba người ngồi xuống

Chương 2322: Tổ Hợp Ác Ôn Mạnh Nhất Lịch Sử. (1)

Thái Ất Tiên Quân cố ý vô tình hỏi:

- Vạn Chú đạo hữu, đại thần thông chú sát của ngươi có thể thi triển mấy lần?

- Ba lần.

Giang Nam cười đáp:

- Mới rồi ta hù hai đạo hữu thôi. Ta chỉ có thể thi triển chú sát đại té ba lần, không giết được mười người. Bây giờ ta còn sót lại pháp lực đủ để giết một người, nhân vật cỡ như hai đạo hữu thì ta không chú sát nổi, tối đa khiến hai vị nhức đầu.

Thái Ất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ liếc nhau, vừa sợ vừa nhẹ nhõm. Sợ là thần thông giết người của Giang Nam đúng là lợi hại, làm hai người khó thể đề phòng. Nhẹ nhõm là Giang Nam chưa cường đại đến mức biến thái.

Thái Ất Tiên Quân khen ngợi:

- Thần thông chú đạo quả nhiên lợi hại, nếu Vạn Chú đạo hữu lên đẳng cấp Tiên Quân thì chúng ta cũng sẽ sợ ngươi ba phần. Đạo hữu đến thật tình cờ, ta mới đến gặp Mông Tốn Đạo Chủ, nhận được một tin kinh người.

Mông Tốn Đạo Chủ cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu thật tốt số, ngươi vừa đến mảnh đất bỏ hoang, chưa bị nhốt ở vùng khỉ ho cò gáy này mấy ức năm đã có hy vọng đi ra.

Giang Nam hơi thay đổi sắc mặt, vui vẻ hỏi:

- Không lẽ thái Ất đạo hữu có cách rời khỏi đây?

Thái Ất Tiên Quân cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu, xin hãy gọi ta là Thái Nhất. Vì hai sư tôn Tiên Đế, Tiên Tôn nói cái tên của ta quá bá khí, sợ ta không chịu nổi nên sửa thành Thái Ất. Bọn họ đã lưu đày ta đến chỗ quái quỷ mảnh đất bỏ hoang này thì tình cảm sư đồ cũng đứt, ta đổi về tên cũ, trở về bộ mặt thật của mình.

Giang Nam gật gù.

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Ta được tin tức liên quan cách rời khỏi mảnh đất bỏ hoang, nhưng muốn đi còn cần đạo hữu giúp dỡ.

Giang Nam vui mừng, nghi hoặc hỏi:

- Hai vị đạo hữu, ta giải quyết Đông A, biết từng có hai người từ bên ngoài vào mảnh đất bỏ hoang, nhưng hai người kia cũng không thể tìm được đường ra ngoài và đã mất tích, không biết rơi vào tay ai. Các người nói đường rời đi ý chỉ hai người này sao?

Thái Nhất Tiên Quân thản nhiên nói:

- Vạn Chú đạo hữu đang nói đến hai người kia là Bỉ Ngạn, Càn Khôn bây giờ là môn hạ của Tổ Cừ. Đúng là hai người kia không biết đường rời đi, ta nhận được tin hai Cổ Thần Kim Đồng, Ngân Đồng đã rời khỏi mảnh đất bỏ hoang nay quay về, muốn rời nơi đây cần bắt tay từ bọn họ.

Mông Tốn Đạo Chủ lạnh lùng cười:

- Bên cạnh Kim Đồng, Ngân Đồng có cao thủ, ta đã dùng thần kính điều tra, là Đại Diễn Cổ Thần. Bây giờ Đại Diễn sắp đến cảnh giới Thiên Quân, rất lợi hại.

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Nên phải giải quyết Đại Diễn, cướp Kim Đồng, Ngân Đồng đi, cần nhờ Vạn Chú đạo hữu giúp sức.

- Giải quyết Đại Diễn?

Giang Nam kêu khổ, thầm nghĩ:

- Chờ đến trước mặt Đại Diễn, tên đó nói ra lai lịch của ta, sợ là người đầu tiên các ngươi xử lý sẽ là ta.

- Lần trước ta giả làm Đông A bị chọc thủng một lần, chuyến này giả làm Vạn Chú nếu lại bị vạch trần, mất mặt là chuyện nhỏ, quan trọng là đại sư huynh Tiên giới hay Mông Tốn Đạo Chủ đều không dễ chọc. Bị Đế và Tôn, Bất Không nhốt tại đây không ai là người tốt.

- Hay khi bị vạch trần, ta sẽ cười to nói với họ mình là Vạn Vật Đạo Tổ? Ta thay đổi thái độ xoành xoạch, vô sỉ rất hợp phong cách Vạn Vật Đạo Tổ. Hình như không được, đám đó sẽ không cho ta cơ hội lần thứ ba. Dù ta đúng là Vạn Vật Đạo Tổ cũng sẽ bị bọn họ làm thịt.

Mông Tốn Đạo Chủ nhìn Giang Nam, cười hỏi:

- Hay Vạn Chú đạo hữu sợ?

Giang Nam cười phá lên:

- Ha ha ha ha ha ha!

Mặt Giang Nam vặn vẹo làm Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân rùng mình.

Giang Nam cười nham hiểm:

- Ta mà sợ? Đại Diễn chỉ là một hậu bối, anhĩ ranh. Nếu là kiếp trước ta ở đỉnh cao thì 20 nhỏ yếu như thế ta nhắm mắt có thể giết ba, năm tên.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân nhìn nhau, thầm nghĩ:

- Vạn Chú đúng là kẻ tâm ngoan thủ lạt, lòng dạ hiểm độc lại hay giả bộ từ bi. Vạn Chú âm hiểm như con rắn độc.

Giang Nam hung tợn làm Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân nổi tiếng ác ôn cũng hắn run.

May mắn thực lực tu vi của Giang Nam kém xa bọn họ, hai người tự tin có thể khống chế hắn. Để 'Vạn Chú Đạo Quân' thích giết chóc nổi điên không chừng giết luôn hai người.

Người bị lưu đày đến mảnh đất bỏ hoang không ai là kẻ nhân từ dịu dàng, toàn là ma đầu làm nhiều việc ác, tội ác tày trời, tuy tiện giết một người không là kẻ hiền lành.

Khánh Huy Đạo Nhân, Lôi Uyên bị Giang Nam chú sát cũng là người tội ác chồng chất. Đông A Đạo Nhân từ khi khai thiên tích địa đã huyết tế sinh linh, nuôi nấng ác thú động uyên khắp nơi.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần gợi ra quyết chiến cuối cùng giữa Cổ Thần và tiên nhân. Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ cũng không phải thỏ trắng nhỏ, âm thầm cảnh giác, mưu tính với Vạn Chú Đạo Quân giả.

Có thể sống trong mảnh đất bỏ hoang, mỗi người không dễ chọc.

Mắt Mông Tốn Đạo Chủ lóe tia sáng thầm nghĩ:

- Sớm nghe nói Vạn Chú là một kẻ điên có khí chất nghệ thuật gia, bây giờ gặp quả nhiên bất phàm. Người này có thể uy hiếp chúng ta nhờ hai bản lĩnh. Một là kiếp quang, một là chú sát đại tế, nhưng cũng chỉ là uy hiếp.

- Bản lĩnh của hắn chưa đủ lấy mạng chúng ta.

Thái Nhất Tiên Quân có cùng suy nghĩ với Mông Tốn Đạo Chủ. Giang

Nam thiếu hụt cảnh giới, hắn chỉ là Tiên Vương, Thái Nhất Tiên Quân và Mông Tốn Đạo Chủ là đẳng cấp Tiên Quân. Trước kia Mông Tốn Đạo Chủ là Đạo Quân rớt xuống cảnh giới trung kỳ Tiên Quân, nhưng thực lực gã ngang ngửa với nửa bước Thiên Quân. Cộng thêm lúc trước tiên thiên pháp bảo của mảnh đất bỏ hoang vỡ ra hình thành bất diệt linh quang, thực lực hoàn toàn xứng đáng là nhân vật siêu đẳng.

Thái Nhất Tiên Quân là nửa bước Thiên Quân, cùng đẳng cấp với Đại Diễn Cổ Thần, kiêm tu công pháp của Tiên Đế, Tiên Tôn, tư chất yêu nghiệt kinh thế.

Giang Nam thắng hai người về mặt âm hiểm, hung dữ nhưng thực lực thì chênh lệch rất lớn với Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ.

Mông Tốn Đạo Chủ đứng lên:

- Nếu Vạn Chú đạo hữu cũng tham gia vào liên minh vậy chúng ta hành động đi.

Mông Tốn Đạo Chủ cười nói:

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta xuất phát càng sớm càng tốt.

Thái Nhất Tiên Quân đứng dậy hùa theo?

- Đúng vậy! Thực lực ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ tuy không bằng chúng ta nhưng ba tên này là dân bản xứ. Chúng ta biết tin Kim Đồng, Ngân Đồng đi rồi quay về chắc chắn không giấu được ba người.

- Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ yếu hơn ta và Mông Tốn Đạo Chủ đạo huynh nhưng ba người đó kết minh với nhau, cùng tiến cùng lùi. Nếu Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đi chỗ Đại Diễn cướp Kim Đồng, Ngân Đồng thì sẽ bỏ lại chúng ta ở đây chờ chết, còn ba người chạy ra ngoài tiêu dao sung sướng.

Giang Nam liếm môi, cười gian hỏi:

- Ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ? Ba dân bản xứ kia thật phách lối, ta muốn gặp bọn họ thử.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2323: Tổ Hợp Ác Ôn Mạnh Nhất Lịch Sử. (2)

Vẻ mặt Mông Tốn Đạo Chủ nghiêm túc nói:

- Vạn Chú đạo hữu đừng khinh thường bọn họ, ba người này tụ tập khí vạn cuối cùng ba vũ trụ Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo ra. Trong mảnh đất bỏ hoang, khí vận của Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ nghịch thiên gần như không giết được, nếu không như thế ba người sớm bị ta giải quyết.

Thái Nhất Tiên Quân dịu giọng nói:

- Ba người này vâng chịu khí vạn vũ trụ tan vỡ mà sinh ra, không phải nhân vật tầm thường. Trong mảnh đất bỏ hoang có nhiều bí mật, là hai sư tôn của ta và Bất Không Đạo Nhân dể lại. Có tuyệt cảnh nhiều vô số kể, ta và Mông Tốn Đạo Chủ không lần mò được. Nhưng ba người kia được cơ duyên, tìm đường sống trong chỗ chết, không thì đã chẳng thể sống tới bây giờ.

Mông Tốn Đạo Chủ trầm giọng nói:

- Ví dụ lần trước hai người kia vào mảnh đất bỏ hoang, Bỉ Ngạn, Càn Khôn rơi vào tay Tổ Cừ. Từ điểm đó thấy được vạn đạo của bọn họ tốt nghịch thiên.

Giang Nam đứng dậy, ánh mắt hưng phấn như rắn độc, con trăn nhìn con mồi:

- Hai vị đạo hữu yên tâm, ta sẽ không coi thường bọn họ.

Giang Nam cười nói:

- Nhưng bọn họ càng mạnh thì ta càng phấn khởi, xử lý nhân vật cỡ đó mới có cảm giác thành tựu.

Thái Nhất Tiên Quân liếm môi cười nói:

- Nếu người luyện hóa Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, cướp khí vạn của bọn họ chiết xuất vào người mình thì . . . Ha ha.

Mông Tốn Đạo Chủ ngầm hiểu:

- Bọn họ có ba đế thì bên ta cũng có ba người. Giải quyết Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, chia đều khí vạn của bọn họ. Tất cả kho báu trong mảnh đất bỏ hoang sẽ thuộc về chúng ta!

Giang Nam cười toe toét gật đầu, thầm nghĩ:

- Hai người này đúng là ác ôn, ta phải hết sức cẩn thận không để lật thuyền trong mương. Nhưng nếu đi cùng bọn họ giết Đại Diễn Cổ Thần thì xác suất bị lật tẩy lớn hơn nữa.

Giang giáo chủ cảm thấy gặp đám người Đại Diễn Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân bị vạch mặt sẽ chết nhanh hơn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu có cơ hội cố gắng rời khỏi hai tên khốn này rồi đi tìm Bỉ Ngạn, Càn Khôn, sau đó ra khỏi đây ngay.

Ba người rời khỏi thánh thành. Mông Tốn Đạo Chủ có tiên thiên bất diệt linh quang biến thành minh kính chống đỡ tịch diệt kiếp hơi thở thiên nhân ngũ suy xâm thực. Mông Tốn Đạo Chủ dùng minh kính định vị hướng đi của đám người Đại Diễn Cổ Thần. Thái Nhất Tiên Quân cũng có bản lĩnh riêng, dùng tiên đạo vô cùng thuần khiết đối kháng hơi thở tịch diệt kiếp.

Tiên đạo của Thái Nhất Tiên Quân đến từ Tiên Đế, Tiên Tôn nên rất thuần khiết, hơn cả Ngọc Kinh, Huyền Đô. Ánh sáng xanh chiếu gọi, tịch diệt không xâm, những người khác rất hâm mộ.

Hiện giờ tiên đạo hưng thịnh, chưa đến lúc tịch diệt kiếp tiêu diệt Tiên

giới, tiên quang khắp người Thái Nhất Tiên Quân hoàn toàn đủ để khắc chế tịch diệt kiếp.

Hai người nhìn hướng Giang Nam, thấy hắn hờ hững trước hơi thở thiên nhân ngũ suy. Tim Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân đập nhanh.

Hai người âm thầm tính toán:

- Vạn Chú làm thịt Đông A, hấp thu ký ức nên chắc cũng tu luyện đại đạo tịch diệt.

- Nếu giải quyết Vạn Chú thì chẳng phải ta cũng không sợ hơi thở tịch diệt kiếp, luyện thành đại đạo tịch diệt sao?

- Tiếc rằng còn có việc lợi dụng Vạn Chú. Chờ bắt Kim Đồng, Ngân Đồng rồi giải quyết Vạn Chú, cả tên Mông Tốn nữa. Tiên giới quá chật, chứa đủ ta, không có chỗ cho hắn.

Ba người cười toe toét như bằng hữu tri kỷ, trong lòng thì thầm tính toán riêng.

Giang Nam lặng lẽ truyền âm cho Mông Tốn Đạo Chủ:

- Đạo hữu, Thái Nhất là đệ tử của Tiên Đế, Tiên Tôn, ngươi có tin tưởng hắn không? Thái Nhất không đơn giản, đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Nhị trong Tiên giới là hai đạo cung, tam tức là Ngọc Kinh, Càn Nguyên, Huyền Đô, nhất là Thái Nhất. Ta không tin tưởng Thái Nhất, chắc chắn người này là tai mắt Tiên Đế, Tiên Tôn xếp vào mảnh đất bỏ hoang!

Mắt Mông Tốn Đạo Chủ lóe tia sáng, truyền âm lại:

- Ta cũng không tin tên này, nhưng ta ngang ngửa với Thái Nhất, không làm gì được hắn. Nếu Vạn Chú đạo hữu chịu hợp tác với ta, chờ bắt Kim Đồng, Ngân Đồng rồi hai ta cùng giải quyết Thái Nhất.

Mông Tốn Đạo Chủ, Giang Nam ăn nhịp với nhau.

Giang giáo chủ lại truyền âm cho Thái Nhất Tiên Quân, nói:

- Thái Nhất đạo hữu, ngươi tin tưởng Mông Tốn không? Ta đã chuyển thế đến Tiên giới, làm lại cuộc đời, không uy hiếp lớn đến đạo hữu. Nhưng Mông Tốn Đạo Chủ chưa từng chuyển thế, người này ở trong mảnh đất bỏ hoang không có đầy đủ linh khí phục hồi tu vi. Nếu Mông Tốn rời khỏi mảnh đất bỏ hoang tất nhiên sẽ bay lượn trên trời cao, lại biến thành Đạo Quân. Khi Mông Tốn Đạo Chủ rời khỏi mảnh đất bỏ hoang cũng là giờ chết của đạo hữu và ta. Dù chúng ta không chết, sợ là trong Tiên giới không có chỗ cho hai ta đặt chân.

Mắt Thái Nhất Tiên Quân lóe tia sáng, truyền âm nói:

- Ta cũng không tin Mông Tốn, nhưng lần này phải mượn lực lượng của hắn đối kháng với Đại Diễn. Hay chờ bắt Kim Đồng, Ngân Đồng rồi hai ta cùng hợp tác . . .

Giang Nam và Thái Nhất Tiên Quân bàn bạc, hắn yên lòng.

Giang Nam bỗng nảy một ý. Cười to bảo:

- Hai vị đạo hữu, có thể nói chúng ta là tổ hợp mạnh nhất Tiên giới từ xưa đến nay, tất cả thứ khác đều là gà đất chó nhà, tro bụi.

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ cười toe toét hùa theo:

- Đúng đúng!

- Đằng trước có người!

Tổ hợp ba kẻ ác thu giấu hơi thở cùng nhìn phía trước. Một chiếc thuyền to đụng từng tầng hư không dễ vỡ bay hướng phương xa.

Giang Namnhìn qua, chiếc thuyền to lộng lẫy xa hoa vô cùng, làm bằng hỗn độn kim nhưng hình dạng rất lạ, giống đế giày. Chiếc thuyền như chiếc

giày to bay trong không trung.

Giày to dễ dàng xuyên qua tịch diệt sấm chớp mưa bão do tịch diệt kiếp tạo ra, bóng người thấp thoáng trên thuyền.

Giang Nam thầm ngạc nhiên. Lại có một chiếc thuyền lớn chui ra khỏi hư không tan vỡ, cũng là một chiếc giày kỳ lạ.

Chiếc giày thứ ba bay ra, trên giày đứng đầy người.

Giang Nam không hiểu ra sao, nhỏ giọng nói:

- Đây là . . .

- Đó là ngự giá của ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Thái Nhất Tiên Quân thản nhiên nói:

- Vạn Chú đạo hữu, ba người này vận khí may đến nghịch thiên, tìm được nơi hai vị ân sư của ta và Bất Không Đạo Nhân khai thiên, đào ra dấu chân của bọn họ, luyện thành ba chiếc bảo thuyền. Hai vị ân sư của ta và Bất Không Đạo Nhân là tồn tại như thế nào? Dấu chân bọn họ trong mảnh đất bỏ hoang không bị tịch diệt kiếp phá hủy, ba dấu chân này trở thành thánh địa của Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Mông Tốn Đạo Chủ tiếp lời:

- Ngoài ra còn ba dấu chân, một bị Kim Đồng, Ngân Đồng cướp đi, một cái rơi vào tay sinh linh hỗn độn xuất quỷ nhập thần, cái cuối cùng nghe nói trong tay Hỗn Độn Long Tổ nhưng chưa từng có ai thấy.

Lòng Giang Nam máy động nhìn ba chiếc thuyền to, bỗng tim đập nhanh. Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế ở trên một chiếc thuyền lớn, xem bộ dạng khá dễ chịu, làm quan to dưới tay Tổ Cừ đại đế.

- Rốt cuộc tìm được rồi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2324: Tận Thế Kiếp Âm. (1)

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Chắc Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cũng nhận được tin tức, gióng trống khua chiêng đi bắt Kim Đồng, Ngân Đồng. Chúng ta hãy ngồi xem trai cò tranh chấp, chờ bọn họ đánh nhau lưỡng bại câu thương, chúng ta đi ra hái trái.

Giang Nam đánh giá kỹ ba chiếc thuyền to hình đế giày, bên trên có khá nhiều cao thủ, đến từ mỗi chủng tộc. Chắc là tồn tại sinh ra tại mảnh đất bỏ hoang. Có một số Hỗn Độn Cổ Thần, có lẽ bị lưu đày rồi được Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ thu phục.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ xây dựng ba đế quốc, bọn họ là đại đế trong đó nên được gọi là ba đế. Những cường giả này là triều thần dưới tay Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Trong đó Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế là thuộc hạ của Tổ Cừ đại đế. Dường như Càn Khôn lão tổ làm quân sư, địa vị rất cao. Bỉ Ngạn Nữ Đế là quân sư phu nhân.

Hiện giờ thực lực tu vi của Bỉ Ngạn, Càn Khôn là cảnh giới Tiên Vương. Giang Nam đánh giá kỹ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Càn Khôn lão tổ là cường giả Tiên Vương siêu mạnh, không thua mấy đám người hung ác côn đồ kia.

Giang Nam khó hiểu thầm nghĩ:

- Lạ quá, mảnh đất bỏ hoang không có linh khí, không có tiên khí, bọn họ làm sao tăng thực lực tu vi?

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế đột phá giới hạn tiên nhân, lần lượt tu thành chân tiên, Tiên Vương. Trong mảnh đất bỏ hoang, hai người làm cách

nào tăng cảnh giới tu vi?

Hơn nữa đột phá thành tựu Tiên Vương là vô cùng khó khăn, Giang Nam hiểu rõ điều đó. Khi Giang Nam tu hành chân tiên rất nhanh, cách hiện tại khoảng một trăm vạn năm, trải qua chư thần hoàng hôn kiếp, vào Tiên giới lại qua bao cuộc chinh chiến. Mãi khi đến vùng đất nguyên thủy Giang Nam mới tu thành Tiên Vương, thành tựu Nguyên Thủy Thần Vương.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế mặc dù có tư chất rất cao, tài tình kinh thế nhưng muốn thành tựu Tiên Vương trong thời gian ngắn là rất miễn cưỡng.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Trừ phi bọn họ có được kỳ ngộ không thua gì vùng đất nguyên thủy!

- Trong mảnh đất bỏ hoang đúng là có một số bí mật không ai biết.

Thái Nhất Tiên Quân thấy Giang Nam nhìn ba chiếc thuyền lạ chằm chằm, cho rằng hắn nhìn ra manh mối.

- Vạn Chú đạo hữu cũng nhìn ra?

Thái Nhất Tiên Quân thản nhiên nói:

- Ba chiếc thuyền này có thể luyện ra tiên khí tiên dịch, người khác không cách nào tu luyện trong mảnh đất bỏ hoang là vì không có linh khí. Còn ở trong ba chiếc thuyền thì có thể tu luyện, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ được tu vi như hiện tại cũng là nhờ truyền thừa hai sư tôn của ta, Bất Không Đạo Nhân để lại dấu chân.

Mông Tốn Đạo Chủ gật đầu, nói:

- Ba chiếc thuyền nay đúng là thánh địa rất lợi hại, có thể đối kháng tịch diệt kiếp, vừa tinh luyện ra tiên khí tiên dịch. Nếu ta có được một chiếc thì đã sớm phục hồi cảnh giới Thiên Quân, không cần ngày ngày đêm đêm thải

âm bổ dương!

Mắt Giang Nam sáng rực cười nói:

- Kim Đồng, Ngân Đồng cũng lấy được một chiếc thuyền như vậy, chắc hai người luôn mang theo bên người.

Thái Nhất Tiên Quân mỉm cười nói:

- Vì vậy có rất nhiều ích lợi khi bắt Kim Đồng, Ngân Đồng.

Giang Nam, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ nhìn nhau cười, lặng lẽ theo sau ba chiếc thuyền to. Với bản lĩnh như bọn họ không khó giấu mình không để ai phát hiện ra. Nhưng hư không nơi này chạm vào liền vỡ, không cách nào hòa vào hư không. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ là ba cao thủ siêu cường đại, muốn đánh lừa ba người điều tra rất là khó khăn.

Lòng Giang Nam máy động, Nguyên Thủy đại đạo biến thành đại đạo tịch diệt tuôn ra, hình thành một tịch diệt ma nhãn khổng lồ bao phủ ba người, vậy là tránh cho bị Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ phát hiện.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân tim rướt cái bịch. Thủ đoan của Giang Nam vượt qua dự đoán của bọn họ, làm hai người phải đánh giá lại thực lực của hắn. Dù sao Giang Nam tu luyện ra tịch diệt ma nhãn nghĩa là hắn có tạo nghệ đại đạo tịch diệt rất cao.

Trong mảnh đất bỏ hoang giao đấu với nhân vật cỡ này, Giang Nam ở trong sân nhà, chiếm cứ thiên thời địa lợi.

Có tịch diệt ma nhãn, ba người truy tung đám Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ thuận lợi hơn rất nhiều.

Ba chiếc thuyền lạ bay sâu vào mảnh đất bỏ hoang, xung quanh ngày càng dày đặc tịch diệt kiếp, cũng càng lúc càng mạnh. Có lẽ chỗ này là trung tâm tịch diệt kiếp, nghĩa là mảnh đất khởi nguồn tịch diệt kiếp.

Thác sét trút xuống, thiên địa hỗn loạn, hư không chẳng còn. Khắp nơi là kiếp quang xẹt qua xẹt lại, các tịch diệt ma nhãn khổng lồ tụ thành vòng xoáy càn quét tất cả.

Từng áng mây lửa bay qua, đó là tịch diệt thiên hỏa, không có gì kiếp hỏa không nấu chảy, hòa tan được.

Vù vù vù vù vù!

Gió mạnh thổi qua, từng đợt gió đen tàn phá, đây là kiếp phong. Kiếp phong rít gào thổi tới trước ba chiếc thuyền to, lật bay con thuyền. Thuyền bảo hộ quanh chiếc thuyền to bị kiếp phong thổi tan tiên quang.

Kiếp phong thừa dịp đó len vào trong thuyền, hàng trăm cao thủ trên thuyền to bỗng rơi rụng máu thịt, trong khoảnh khắc biến thành da người rơi xuống.

Kiếp phong thổi tan cơ thể các cao thủ, nhiều người ký thác đạo quả trên thuyền to. Tuy nhiên thuyền lớn đúc bằng hỗn độn kim bị kiếp phong thổi thành bụi phấn tán đi, lộ ra đạo quả của nhiều người.

Đạo quả của các cường giả lộ ra trong kiếp phong, ngay sau đó đạo quả thành tro bụi, đạo cung sụp đổ, nguyên thần cũng bị kiếp phong thổi tán.

Khóe mắt Giang Nam co giật, trong khoảnh khắc chiếc thuyền kia chỉ còn lại một dấu chân đế giày to lớn không bị kiếp phong hủy diệt. Mới rồi kiến trúc đình đài lâu tạ, cung vàng dát ngọc trên thuyền, hàng trăm cường giả bị kiếp phong hóa ra tro.

Dấu chân đế giày vẫn còn vài người đứng, trong đó một người là Phụng Hạ đại đế. Thấy kiếp phong thổi tới, Phụng Hạ đại đế hét to, đại đạo cực kỳ hoa lệ bay ra dung nhập vào dấu chân to. Tiên quang trên dấu chân to tỏa sáng rực rỡ ngăn chặn kiếp phong.

Kiếp phong được một phần truyền thừa của Tiên Tôn, trong tiên quang chứa yêu khí, hồng mông tiên đạo đậm đặc. Dấu chân to là dấu chân Tiên

Tôn để lại khi sáng tạo vũ trụ.

Dấu chân to vô cùng, dù sao khi Tiên Tôn khai thiên tích địa tập trung lực lượng cao độ, điều động tất cả đại đạo, hai chân chịu lực phản chấn. Lực lượng đó đè ép đại đạo toàn thân Tiên Tôn dồn xuống lòng bàn chân, mỗi chân một nửa, hai dấu chân là toàn bộ dấu ấn đại đạo của Tiên Tôn.

Phụng Hạ đại đế được một dấu chân của Tiên Tôn có thể nói là có một nửa truyền thừa Tiên Tôn, gã rất lợi hại.

Lúc trước Phụng Hạ đại đế hơi sơ sẩy làm hại cường giả dưới ay tử thuương nặng nề, thuyền lớn bị thổi chỉ còn lại đế giày, giờ phút này gã dốc hết sức chống lại.

Dấu chân Tiên Tôn nhỏ dần, bay lên trên đầu đám người Phụng Hạ đại đế, rũ xuống từng đợt tiên quang bảo vệ mấy người cuối cùng.

Hai chiếc thuyền to khác thấy vậy vội giảm tốc độ, mọi người trên thuyền vận chuyển pháp lực, dốc sức khởi động hai chiếc thuyền to, tránh cho lặp lại vết xe đổ của Phụng Hạ đại đế.

Phương xa, một tịch diệt ma nhãn tạm dừng. Giang Nam nhìn tình huống của Phụng Hạ đại đế, chân mày nhíu chặt. Giang Nam không sợ tịch diệt ma nhãn.

Chương 2325: Tận Thế Kiếp Âm. (2)

Đại đạo tịch diệt không phải đại đạo trời sinh mà là một loại đại đạo do Tịch Diệt Đạo Nhân sáng tạo. Tịch diệt ma nhãn nơi này không chứa đại đạo tịch diệt, nó đơn thuần phá hủy tất cả năng lượng.

Giang Nam đã tham ngộ ra đại thần thông tịch diệt ma nhãn, trong mảnh đất bỏ hoang thì tịch diệt ma nhãn không uy hiếp quá lớn.

Nhưng Giang Nam không ngăn kiếp phong được, nơi này chẳng những tràn ngập kiếp phong còn có kiếp lôi, kiếp hỏa.

Đây là một tuyệt cảnh, cực kỳ nguy hiểm. Tịch diệt kiếp xuất hiện bốn biến đổi là ma nhãn, kiếp phong, kiếp lôi, kiếp hỏa, rất khó gặm.

Giang Nam nhíu mày thầm nghĩ:

- Ta hiểu biết đại đạo tịch diệt chưa hoàn chỉnh, không thể xem tịch diệt kiếp như vô hình, chuyến này khá nguy hiểm.

- Chắc nhóm Ma Thiên, Linh Lung cũng tới đây, bọn họ làm cách nào đi vào trong?

Mông Tốn Đạo Chủ thấy Giang Nam khó xử, cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu yên tâm, đến đây thì chúng ta cũng phải góp sức. Thái Nhất đạo hữu, cùng ra tay đi?

Thái Nhất Tiên Quân gật đầu. Hai người phát ra khí thế, Mông Tốn Đạo Chủ giơ cao minh kính. Thái Nhất Tiên Quân thì lấy một khối tiên ấn ra, tiên quang tỏa sáng.

Hai người có thực lực gần Thiên Quân, hơn xa Giang Nam. Mông Tốn

Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân có thủ đoan chống lại tịch diệt kiếp, hai người dốc sức ra tay. Giang Nam cảm giác áp lực giảm bớt, hắn thúc đẩy tịch diệt ma nhãn lao tới trước. Tịch diệt ma nhãn xông vào các loại ánh sáng hủy diệt, gió hủy diệt, sét hủy diệt như hạt đậu rơi vào nước sôi xóc nảy lưng tưng, khó khăn vào sâu bên trong.

Giang Nam nhờ vào tịch diệt ma nhãn của mình đối kháng với ma nhãn khác, ngăn cản kiếp quang kiếp phong kiếp lôi. Tuy nhiên vẫn có kiếp quang kiếp lôi kiếp phong xâm nhập ma nhãn, cuốn ba người.

Minh kính của Mông Tốn Đạo Chủ chiếu rọi, ánh sáng đi qua đâu là gió, ánh sáng bình ổn, kiếp lôi ngày càng mỏng rồi biến mất. Tiên quang tỏa sáng rực rỡ quanh thân Thái Nhất Tiên Quân, tiên ấn treo cao. Tiên ấn rung bần bật, từng đợt tiên quang tuôn ra bốn phía, sáng tạo các thế giới dồi dào sức sống trong hư vô, bị kiếp quang kiếp lôi kiếp phong xâm nhập.

Có hai cao thủ gần bằng Thiên Quân bảo vệ, Giang Nam thở phào thúc giục tịch diệt ma nhãn lao vào tuyệt cảnh trước mắt.

Thật ra tịch diệt ma nhãn là một vòng xoáy to lớn không ngừng di chuyển. Ba người ngày càng vào sâu bên trong, bỗng vang tiếng trầm đục như tiếng trống. Mặt Giang Nam trắng không còn chút máu, đạo quả trong người kêu răng rắc, bị chấn nứt một khe rãnh.

- Nguy rồi, đây là tận thế kiếp âm! Ta ở trong mảnh đất bỏ hoang tám ức năm chỉ nghe kiếp âm này một lần, tại sao chỗ này xuất hiện kiếp âm?

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ mặt tái xanh, rõ ràng cũng bị tận thế kiếp âm ảnh ưởng. Nhưng tu vi của hai người cao hơn Giang Nam nhiều, bị thương không nặng bằng hắn.

- Thần chung mộ cổ, thần chung đại biểu cho sự sống, mộ cổ đại biểu tử vong. Nếu ta được truyền thừa của Bất Không Đạo Nhân, nghiên cứu nguyên chung thì có thể dựa vào đại thần thông của nguyên chung ngăn cản tận thế kiếp âm, trợ giúp chúng ta lao qua!

Trên đầu Thái Nhất Tiên Quân hiện ra ảo ảnh một cái đỉnh to, dày nặng hùng vĩ, bốn chân chống hỗn độn hồng mông, rõ ràng là ảo ảnh nguyên đỉnh. Trong nguyên đỉnh phát ra đạo âm vang dội đối kháng với tận thế kiếp âm.

Thái Nhất Tiên Quân trầm giọng nói:

- Thần thông nguyên đỉnh của ta chỉ có thể tự bảo vệ mình, hai vị đạo hữu, thứ lỗi, ta không chết chung với các ngươi!

Thái Nhất Tiên Quân cất bước ra khỏi tịch diệt ma nhãn, xông vào tuyệt cảnh.

Một tay Mông Tốn Đạo Chủ đặt trên minh kính, cái gương do tiên thiên bất diệt linh quang biến ra phát ra tiếng vang như bát vàng. Mông Tốn Đạo Chủ tự bảo vệ mình, lao ra khỏi tịch diệt ma nhãn.

Mông Tốn Đạo Chủ hét to:

- Vạn Chú đạo hữu, ta chỉ có thể tự bảo vệ mình, không có sức bảo vệ ngươi, xin lỗi!

Chớp mắt Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân biến mất.

Giang Nam chửi thầm:

- Thứ không có nghĩa khí!

Dấu ấn nguyên chung trong đạo quả xoay tít, đột nhiên vang tiếng keng đinh tai, tận thế kiếp âm vọt tới bị tiếng chuông đánh tan.

Từng đợt kiếp quang huyễn lệ bị kiếp phong thổi đến, cắt hướng Giang Nam, muốn nhấn chìm hắn.

Đinh!

Tận thế kiếp âm lao tới xua tan chút ít kiếp quang kiếp phong. Giang Nam cắn răng lao hướng tận thế kiếp âm.

- Sống hay chết là phút này đây!

- Va chạm với những kiếp quang kiếp phong kiếp lôi này là chịu chết, chỉ có tận thế kiếp âm là ta khắc chế được. Xông hướng kiếp âm còn đường sống, nếu không chỉ có đường chết!

Giang Nam dốc sức thúc giục thần thông nguyên chung vọt hướng tận thế kiếp âm. Bây giờ Giang Nam không dám chậm trễ một giây, nếu không dù là kiếp phong, kiếp quang, kiếp lôi đều có thể hắn chết không có chỗ chôn.

Đột nhiên bầu trời tuyệt địa tối sầm đỏ mưa tí tách.

Xoẹt!

Một giọt mưa đỏ như máu tanh nồn rơi xuống đỉnh đầu Giang Nam, chớp mắt ăn mòn một lỗ nhỏ. Giọt mưa từ sọ não xuyên đến bàn chân.

Cơ thể Giang Nam bỗng chốc tràn ngập hơi thở mục rữa, không chỉ thân thể, pháp lực, đạo quả, đại đạo của hắn bắt đầu mục nát.

Mưa bỗng đổ rào rào, mưa máu tận thế bị tận thế kiếp âm trùng kích bay loạn, hỏa hoa tung tóe. Trán Giang Nam toát mồ hôi lạnh, nếu để mưa rào rơi trúng người thì hắn sẽ chết rất thảm.

- Đúng rồi, tiếng chuông dấu ấn nguyên chung có thể đối kháng tận thế kiếp âm chứng minh các kiếp số trong tịch diệt kiếp không phải không ngăn cản được. Ít ra tiên thiên pháp bảo có thể ngăn nó lại.

Giang Nam đột nhiên ngộ ra, dấu ấn nguyên chung có thể đối kháng tận thế kiếp âm thì những dấu ấn tiên thiên pháp bảo kháng cũng hống lại kiếp số tịch diệt kiếp được.

Bản thân tiên thiên pháp bảo là pháp bảo độ qua tịch diệt kiếp, dùng để đối kháng tịch diệt kiếp có hiệu quả cao nhất.

- Muốn ngăn kiếp số huyết vũ tận thế chỉ có tiên thiên ngũ sắc liên!

Lòng Giang Nam máy động, trong đạo cung đạo quả dấu ấn tiên thiên ngũ sắc liên bay ra, lơ lửng trên đầu hắn. Tiên thiên ngũ sắc liên liên tục chuyển động, hà quang bất diệt năm màu như nghê hà bốc hơi chặn lại mưa máu rơi xuống.

Tuy tiên thiên ngũ sắc liên có thể chặn lại huyết vũ tận thế nhưng Giang Nam cảm giác pháp lực đang tiêu hao cực nhanh, đối kháng với kiếp vũ rất tốn pháp lực.

Kiếp phong kiếp quang lại lần nữa vọt tới, phong vũ quang lôi giao thác. Da đầu Giang Nam tê rần, nếu chỉ đơn thuần là kiếp vũ thì không sao, các kiếp số cùng kéo đến, hắn không đỡ nổi.

Giang Nam quát to:

- Bảy dấu ấn hãy cùng ra đi!

Các dấu ấn tiên thiên kim long giản, tiên thiên linh căn, tiên thiên yếm ma thương, tiên thiên hỗn nguyên châu, tạo hóa chi môn, tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên thần đăng bay ra khỏi đạo cung phù văn3 của Giang Nam.

Bảy dấu ấn tiên thiên pháp bảo cùng tiên thiên ngũ sắc liên tỏa sáng rực rỡ khuếch tán ra ngoài. Hơi thở đại đạo Bất Không trong tiên thiên pháp bảo ngăn cản các tầng kiếp số.

Giang Nam cảm thấy pháp lực của mình như nước lũ vỡ đê điên cuồng trút ra ngoài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2326: Ma Cổ Tịch Diệt Kiếp.

- Cứ tiếp tục thế này e rằng ta không chống đỡ được lâu.

Tận thế kiếp âm lại vang lên, xua tan bốn tầng kiếp số một chút. Giang Nam thở phào, kiên trì lao hướng tận thế kiếp âm.

So sánh thì dấu ấn nguyên chung mạnh hơn, Giang Nam càng quen tay dùng nó đối kháng tận thế kiếp âm. Các dấu ấn tiên thiên pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên đối phó kiếp số khác hơi kém một chút, tiêu hao pháp lực rất nhiều. Cho nên Giang Nam biết rõ xông hướng kiếp âm có thể dấu ấn nguyên chung sẽ không chịu nổi nhưng hắn buộc lòng thiêu thân lao đầu vào lửa.

Tận thế kiếp âm chấn động, Giang Nam càng tiến lên uy lực kiếp âm càng mạnh hơn, có xu hướng lấn át dấu ấn nguyên chung.

Giang Nam gầm lên, dốc hết pháp lực ra thúc giục dấu ấn nguyên chung xông lên trước.

Mới rồi huyết vũ tận thế tạo thành tổn thương không ngừng khuếch tán, bắt đầu ảnh hưởng cơ thể hắn, phát huy pháp lực. Vết thương tiếp tục ác hóa.

Giang Nam không thể chữa lành loại vết thương này, đành mong trước khi nó hoàn toàn ác hóa hắn đã lao ra khỏi tuyệt cảnh.

Thùng thùng thùng!

Tiếng trống vang lên dồn dập, thần chung mộ cổ, thần chung đại biểu sự sống, mộ cổ là cái chết. Càng đến gần mảnh đất khởi nguồn tận thế kiếp âm thì càng đến gần cái chết hơn. Tiếng trống chấn động cơ thể Giang Nam, làm thân thể hắn nứt nẻ nhiều đường. Chấn động pháp lực của Giang Nam, làm pháp lực hỗn loạn. Chấn động thần thức của Giang Nam, khiến thần thức

hắn mơ hồ.

Tiếng trống còn chấn động đạo quả, làm đạo quả của Giang Nam nứt rạn li ti. Trong thế giới do đạo cung hình thành, các ảo ảnh thần ma bị chấn nát, đạo cung nguyên thần cũng cũng gặp tổn hại nặng.

Đến đây thì Tiên Quân bình thường sẽ bị một tiếng trống chấn giết, nếu Giang Nam không nhờ dấu ấn dấu ấn nguyên chung thì hắn sớm chết không có chỗ chôn.

Đang lúc Giang Nam hết chống đỡ nổi chợt cảm thấy áp lực bốn phía giảm bớt. Giang Nam bước ra một bước, tiến vào thiên địa kỳ diệu trong tuyệt cảnh.

Tiếng trống chấn động làm Giang Nam rất khó chịu, uy lực dấu ấn nguyên chung bị áp chế. Giang Nam thúc giục dấu ấn nguyên chung lơ lửng cách đầu mình ba tấc, dấu ấn dấu ấn nguyên chung rung rinh đối kháng với tiếng trống.

Tiếng trống đẩy lùi tất cả kiếp số khác hình thành thời không thoạt trông khá an toàn, không có quang lôi phong vũ.

- Đây là . . .

Giang Nam nhìn đằng trước, rùng mình. Nơi phát ra tiếng trống trầm đục kinh người hủy diệt hết thảy sự sống là một cái trống to.

Trước mặt Giang Nam là cái trống to, rộng mấy chục mẫu, được một cái giá cao làm bằng trụ hoang thần thạch dựng đứng. Trống to lắc lư bên trên cái giá, chuyển động một vòng sẽ phát ra một tiếng trống vang dội.

- Trống to này không phải thực chất mà là ảo ảnh hình thành từ đại đạo tịch diệt.

Giang Nam hộc búng máu. Huyết vũ tận thế tạo thành vết thương đang ác hóa, phá hỏng pháp lực cơ thể Giang Nam, khiến thực lực của hắn bây giờ

chỉ còn sáu, bảy phần.

Giang Nam giương mắt nhìn, rất nhanh phát hiện manh mối. Cái trốngto không phải pháp bảo, nó đơn thuần là đại đạo tịch diệt. Chỉ có cái giá cao làm bằng trụ hoang thần thạch bên dưới trống to là vật thực, khắc hoa văn kỳ lạ.

Cái giá hình thành tự nhiên, mặt trên có dấu vết bị tịch diệt thiên hỏa đốt cháy. Chắc lúc tịch diệt kiếp bùng nổ, tịch diệt thiên hỏa hòa tan vạn vật hình thành trụ hoang thần thạch, lúc này cái trống to cũng hình thành. Một thanh âm chấn động chế tạo ra giá cổ quái dị.

- Lạ lùng, đại đạo tịch diệt là Tịch Diệt Đạo Nhân cảm ngộ tịch diệt kiếp sáng tạo ra đại đạo. Trong tịch diệt kiếp không có loại đại đạo này, cái chuông cổ lại là ảo ảnh đại đạo tịch diệt biến ra. Tịch diệt kiếp trong mảnh đất bỏ hoang không thể xuất hiện ảo ảnh báu vật như vậy mới đúng.

Giang Nam đánh giá kỹ càng, bỗng tim đập nhanh. Giang Nam dùng tịch diệt ma nhãn nhìn, chính giữa cái trống to có một mảnh nhỏ đạo quả cỡ nắm tay.

Mảnh nhỏ đạo quả tràn ngập đại đạo tịch diệt huyền diệu tinh túy, là những đại đạo tịch diệt này hình thành dị tượng cái trống to.

- Chẳng lẽ là mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tim Ginag Nam đập nhanh. Đế và Tôn, Bất Không giết Tịch Diệt Đạo Nhân, phân thây gã ra, đạo quả bị đánh nát, có một phần đạo quả rải rác trong vô nhân cấm khu.

Giang Nam từng nghe tin đồn những mảnh nhỏ đạo quả mọc thánh dược tiền sử, nổi tiếng nhất là tịch diệt hoa và trường sinh liên. Ngọc Kinh Tiên Quân từng phát hiện tung tích hai thánh dược tiền sử này, tiếc nuối là không biết bị ai cho một gậy bất tỉnh, cuỗm mất thánh dược.

Không ngờ tại đây Giang Nam phát hiện một mảnh đạo quả của Tịch Diệt

Đạo Nhân.

Giang Nam quyết định:

- Lần này được cứu rồi. Nếu thu mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân là ta có thể ung dung xuyên qua tuyệt cảnh này!

Mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân không dễ chiếm hữu, mỗi mình tận thế kiếp âm đủ chấn Giang Nam tan vỡ, nếu tùy tiện dến gần chỉ có đường chết.

- Phải cảm ứng được mảnh nhỏ đạo quả này, luyện hóa nó dung nhập vào đại đạo của ta!

Giang Nam dốc sức thúc giục dấu ấn kiếp âm bảo vệ quanh thân, Nguyên Thủy đại đạo biến thành hơi thở đại đạo tịch diệt, cảm ứng mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân ngưng tụ đại đạo tịch diệt cực cao, chất chứa thần thức, thần hồn của gã. Nhưng thần thức, thần hồn bên trong đã bị xóa bỏ, nếu không đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ chẳng vỡ vụn.

Điều này cho Giang Nam cơ hội cảm ứng mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân, thậm chí luyện hóa chiếm làm của riêng.

Thật lâu sau Giang Nam bắt giữ một chút dao động yếu ớt, thành công cảm ứng mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Giang Nam cảm ứng mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân ngày càng mãnh liệt, tiếng trống dần trầm thấp, các kiếp số tịch diệt kiếp xung quanh ập đến. Kiếp quang, kiếp vũ, kiếp phong, kiếp lôi ùa vào không gian.

Giang Nam không chút suy nghĩ nhảy vọt lên, lao hướng trống to.

Vù vù vù vù vù!

Sau lưng Giang Nam, phong lôi quang vũ dâng lên bám sát gắt gao.

Ngay sau đó, Giang Nam nhảy lên giá trống, vươn tay bắt lấy ảo ảnh trống to, một tay cầm mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân. Cùng lúc đó, Nguyên Thủy đại đạo khóa thần thức của hắn chạy xuống bàn tay nhập vào mảnh nhỏ đạo quả.

Bốn kiếp số phong lôi quang vũ đã gần trong gang tấc, mắt thấy sắp xé xác Giang Nam ra. Đột nhiên tiếng trống lại vang lên. Thùng một tiếng, đinh tai nhức óc. Kiếp quang, kiếp vũ, kiếp lôi, kiếp phong bị đánh tan tác.

Giang Nam thả mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân ra, ngồi bệch xuống đất, lau mồ hôi lạnh. Tiếng trốngchấn động, uy lực kiếp vũ trong vết thương Giang Nam bị tiếng trống bài trừ ra ngoài người. Cơ thể Giang Nam dần lành lặn, pháp lực phục hồi.

* * *

- Còn sống thật tốt.

Trong tuyệt cảnh, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân liên tục gặp nguy hiểm, suýt chết. May mắn hai người cách nhau không xa, biết rõ dựa vào chính mình không thể xuyên qua tuyệt cảnh nên hợp tác cùng đối kháng các tầng kiếp uy.

Dù vậy Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân liên tiếp gặp tổn hại nặng, bị tịch diệt kiếp đánh hộc máu liên tục, liều mạng xông hướng tận cùng tuyệt cảnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2327: Bóp Chết Ngươi Một Trăm Lần. (1)

Mông Tốn Đạo Chủ ho ra mau, dốc sức thúc giục minh kính, thở dài nói:

- Tiếc rằng ngươi và ta không đợc dấu chân của Đế và Tôn, Bất Không, nếu không đã chẳng đến nỗi chật vật thế này.

Thái Nhất Tiên Quân rên rỉ, bị một kiếp quang sót lại suýt chém đứt eo.

Thái Nhất Tiên Quân vội né kiếp quang, nhíu mày nói:

- Vạn Chú chết trong tuyệt cảnh, dù chúng ta có vượt qua chỗ này thì thế lực vẫn yếu hơn đám người Tổ Cừ. Tiếc thật, hai chúng ta miễn cưỡng đến được đây, nếu mang Vạn Chú theo thì chết chắc.

Kiếp vũ rơi xuống gần như đâm hai người thủng lỗ chỗ. Bỗng có tiếng trống trầm đục vang lên, ngày càng gần, chấn Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ ngã trái ngã phải.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân dốc hết sức chống cự, thấy một khung xương to nâng cái trống lớn bay qua trước mặt hai người. Trên cái trống to có một người đứng khoanh tay trước ngực, ngự trống bay xuyên qua tuyệt cảnh tịch diệt kiếp như vào chốn không người.

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ kinh ngạc nói:

- Vạn Chú? Đó là Vạn Chú!

Hai người giật mình nhìn người đứng trên giá trống, đó là Vạn Chú Đạo Quân.

- Vạn Chú có thần thông dữ dội như thế?

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ mừng rỡ, cao giọng quát:

- Vạn Chú đạo hữu, chúng ta sắp không chống nổi, cứu với!

Mông Tốn Đạo Chủ hét to:

- Vạn Chú đạo hữu, chúng ta là ác ôn mạnh nhất lịch sử . . . Phi, là tổ hợp tinh anh, ngươi đã quên sao?

Giang Nam ngoái đầu lại, thấy Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ thì nhoẻn miệng cười.

- Hóa ra là Thái Nhất đạo hữu, Mông Tốn đạo hữu. Hai đạo hữu thật vất vả, theo lý thì chúng ta là minh hữu, ta nên cứu trợ nhưng . . .

Giang Nam áy náy nói:

- Bây giờ ta chỉ đủ sức tự bảo vệ mình. Hai vị đạo hữu, xin lỗi, ha ha ha ha ha ha!

Giang Nam cười to nghênh ngang đi.

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ bị tiếng cười chọc tức hộc máu. Xung quanh trống to hình thành không gian khoảng trăm mẫu tịch diệt kiếp không xâm nhập vào được. Hai người biết Giang Nam đang trả thù lúc nãy bọn họ bỏ lại hắn chạy trốn một mình.

Thái Nhất Tiên Quân chửi:

- Khốn kiếp!

Mông Tốn Đạo Chủ bất bình mắng:

- Tiện nhân!

Mắt Thái Nhất Tiên Quân hấp háy, đột nhiên mở miệng nói:

- Xem ra trên người Vạn Chú cũng cũng có một số bí mật, quả nhiên thần thông có thể thành tựu Đạo Quân đều không phải hư danh.

Mông Tốn Đạo Chủ mỉm cười nói:

- Thái Nhất đạo hữu nói như vậy là vì chính mình cũng có bí mật đúng không? Có lẽ đến bây giờ Thái Nhất đạo hữu chưa sử dụng thực lực thật sự?

Vẻ mặt Mông Tốn Đạo Chủ thản nhiê, gã cười nói:

- Mông Tốn đạo huynh cũng giấu nghề đúng không? Đường đường là Đạo Quân cùa thời đại thần đạo, tránh thoát Thần Mẫu tiêu diệt, độ qua tịch diệt kiếp mấy lần. Nếu Mông Tốn đạo huynh chết trong tuyệt cảnh này chẳng phải khiến người cười rụng răng? Đạo huynh, ta biết ngươi dang giấu nghề, sợ bị ta biết tẩy sẽ dề phòng ngươi. Sao Mông Tốn đạo huynh không sử dụng bản lĩnh thật của mình đi?

Mông Tốn Đạo Chủ cười to bảo:

- Thái Nhất đạo hữu, tại sao Đế và Tôn lưu đày ngươi ở đây? Chuyện này ngươi chưa từng nhắc đến, bí mật trên người của ngươi không ít hơn ta. Nhưng bây giờ dại nạn trước mắt, ngươi và ta cần ngay thẳng đối diện, tin tưởng vào nhau.

Mông Tốn Đạo Chủ nghiêm túc nói:

- Hay như vậy đi, Thái Nhất đạo hữu sử dụng bản lĩnh thật của mình, ta cũng vậy, không ai giấu diếm ai, quang minh lỗi lạc một phen. Thái Nhất đạo hữu thấy sao?

Biểu tình Thái Nhất Tiên Quân nghiêm nghị nói:

- Được, ta đếm một hai ba. Sau ba tiếng, chúng ta tự sử dụng tuyệt học dưới đáy hòm của mình đối kháng kiếp số tịch diết tuyệt cảnh này. Một!

Thái Nhất Tiên Quân giơ từng ngón tay:

- Hai, ba!

Hai người trợn tròn mắt nhìn đối phương, không ai bộc lộ bí mật cuối

cùng của mình ra.

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ trợn to mắt trừng nhau, cười gượng quay đầu đi, lòng thầm mắng: Tiện nhân.

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ dành hợp tác với nhau, vất vả ngăn chặn kiếp số tịch diệt ập đến.

Sâu trong tịch diệt tuyệt cảnh có một giá trống to lớn làm bằng trụ hoang thần thạch luyện lướt đi trong bão tố. Trên giá trống là một cái trống to mấy chục mẫu, trống liên tục chuyển động, mỗi quay một vòng là sẽ phát ra một tiếng tống trầm đục kinh người.

Giang Nam đứng trên cái trống to, đôi chân không đạp cái trống mà lơ lửng cách ba thước, lăng không bay đi.

Có trống to này, nơi Giang Nam đi qua, tịch diệt kiếp tan tác, để lại khu vực an toàn trăm mẫu đất.

- Từ tiếng trống dường như có thể lĩnh ngộ ra ảo diệu khác của đại đạo tịch diệt.

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, quần áo phấp phới, suy nghĩ chìm đắm trong tĩnh lặng. Mọi tiếng ồn biến mất, thanh âm duy nhất Giang Nam nghe thấy là một chuỗi nhịp trống.

Nhịp trống là cơn ác mộng với người khác, ác mộng gần cái chết. Với Giang Nam là tiết tấu vô cùng tuyệt vời. Giang Nam nghe tất cả điê linh mất đi, sinh mệnh chết, vũ trụ quay về yên tĩnh, hư vô tiêu điều, bối cảnh trống trải sa mac hoang vu.

Sinh mệnh sinh ra rất tuyệt vời, nhưng cái loại cảnh tượng đại tiêu điều đại hủy diệt, vũ trụ tan vỡ tan rã cũng đẹp khiếp hồn người.

Tiếng trống chấn động, Giang Nam lĩnh ngộ chút ít về tận thế kiếp âm. Nhưng thời gian quá ngắn, muốn hoàn toàn tham ngộ ra ảo diệu tận thế kiếp

âm cần cố gắng nhiều hơn nữa.

Nhưng có tận thế kiếp trống, mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân thì Giang Nam lĩnh ngộ ra tận thế kiếp âm chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Giang Nam đột nhiên cảm giác có hơi thở vô cùng hùng hồn từ chỗ sâu nhất tịch diệt tuyệt cảnh truyền ra. Hơi thở cực mạnh, siêu bá khí. Giang Nam từng gặp Đạo Quân tiền sử, ví dụ chân thân của Vạn Chú Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Bất Không Đạo Nhân. Trong đó chân Thần Mẫu Đạo Quân làm Giang Nam rung động lớn nhất.

Trong mảnh đất Đế và Tôn truyền pháp, vì cách quá xa nên Giang Nam không rung động mãnh liệt khi nhìn thân thể Bất Không Đạo Nhân.

Khí thế này khiến Giang Nam rung động cỡ chân thân Vạn Chú Đạo Quân và Thần Mẫu Đạo Quân.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Hỗn Độn Long Tổ, Hỗn Động Thiên Quân, thủ lĩnh đứng đầu trong Thiên Quân, tồn tại đứng sau Đạo Quân!

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, khí thế của Hỗn Độn Long Tổ xâm nhập vào tịch diệt tuyệt cảnh, khiến tịch diệt kiếp trong tuyệt cảnh này dần suy yếu. Có thể thấy Hỗn Độn Long Tổ cường đại, khủng bố đến mức nào.

- Uy thế cường đại như vậy? Sau khi chết sao Hỗn Độn Long Tổ có uy thế bá khí đến mức đó? Chẳng lẽ Quỷ bà bà tính sai, Hỗn Độn Long Tổ vẫn còn sống?

Khí thế quá mạnh, dù là Đạo Quân chết để lại cơ thể cũng chỉ đến thế là cùng. Hỗn Độn Long Tổ là cảnh giới Thiên Quân, làm sao có thể đạt đến loại trình độ này?

- Nếu Hỗn Độn Long Tổ còn sống trên đời thì kinh khủng.

Giang Nam do dự một lúc, tăng tốc độ xông hướng nơi phát ra hơi thở. Không lâu sau tịch diệt kiếp càng lúc càng mỏng, hơi thở Hỗn Độn Long Tổ càng mạnh mẽ vô biên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2328: Bóp Chết Ngươi Một Trăm Lần. (2)

Cuối cùng tịch diệt kiếp biến mất, Giang Nam từ từ đáp xuống, nhìn bốn phía. Dãy núi to trập trùng, liên miên bát ngát, cây lạ um tùm xanh biếc hình thành khu rừng. Có vân hà bốc lên từ sơn cốc, cực kỳ huyễn lệ.

Từng đó vân hà lơ lửng trên trời, hoàn toàn bao sư huynh bầu trời. Trong vân hà có phù văn hồng mông tráng lệ, hỗn độn đại đạo, như rồng như rắn bơi trong vân hà.

Nơi này không thấy được ánh mặt trời chỉ có phù văn hồng mông ngẫu nhiên bay ra khỏi vân hà, kích thước khổng lồ cỡ mấy trăm dặm, phức tạp huyền ảo.

Giang Nam thu tịch diệt ma trống, định bước tới trước chợt nghe tiếng răng rắc đinh tai nhức óc. Một chiếc thuyền to như đế giày lao ra tịch diệt tuyệt cảnh bay vào đây.

Chiếc thuyền to bị kiếp số trong tịch diệt tuyệt cảnh mài mòn rách nát, nhiều cường giả trên thuyền có chết có bị thương, chỉ còn lại mấy chục người.

Giang Nam nhìn ướt qua, thầm thất vọng. Chiếc thuyền to này không phải của Tổ Cừ đại đế mà là thuyền của Thái Nguyên. Giang Nam không thấy bóng dáng Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế trên thuyền.

- Chắc Tổ Cừ đã vào đây, nếu đến đây vậy mình cứu hai đạo hữu Bỉ Ngạn, Càn Khôn ra trước, rồi tụ hợp cùng Ma Thiên, Linh Lung, trở về đường cũ. Còn đám người Thái Nhất, Mông Tốn, Tổ Cừ, mấy tên đó tốt nhất cứ bị nhốt trong mảnh đất bỏ hoang là hơn.

Giang Nam nghĩ đến đây cất bươc đi hướng dãy núi, hắn cảm ứng được hơi thở cực kỳ đậm đặc của Hỗn Độn Long Tổ. Chỉ cần đi theo hơi thở này

là có thể gặp Hỗn Độn Long Tổ.

Đột nhiên một thanh âm vang lên:

- Tiểu bối phía trước, đứng lại!

Một người bay ra khỏi thuyền to, vươn tay chộp Giang Nam, cười khùng khục nói:

- Nhãi con, thấy Thái Nguyên đại đế liền quay đi, thế là hơi thất lễ. Thái Nguyên đại đế có chuyện muốn hỏi ngươi, hãy ở lại!

Giang Nam xoay người, bàn tay to ập vào mặt che đậy bầu trời, trừ bàn tay ra hắn không thấy cái gì khác.

Giang Nam khen:

- Thực lực không tệ, xứng là cường giả đỉnh Tiên Vương.

Giang Nam chậm rãi xòe tay ra, một chưởng mở ra làm người kia cảm giác mình nhanh chóng rút nhỏ, Giang Nam thì không ngừng biến to, ngày càng vạm vỡ, càng lúc càng khổng lồ, lớn như trời sao, lớn như vũ trụ hồng hoang.

Ngay sau đó, người kia rơi vào lòng bàn tay Giang Nam. Gã ngước lên nhìn, lòng hoảng sợ. Xung quanh gã là vô số tinh cầu khổng lồ, khoảng cách giữa các tinh cầu hàng ức vạn dặm, trời sao rộng lớn, mênh mông bát ngát.

tốc độ của gã siêu nhanh, trong khoảnh khắc vọt ra các tinh cầu, xé gió mà đi. Nhưng gã bay ra, ngày càng nhiều tinh cầu rậm rạp hiện ra trong không trung. Trong không trung các tinh cầu biến thành ngân hà xoay quanh, thành một itnh hệ lớn.

Người kia nhanh chóng chạy đi, thật khó khăn bay ra khỏi phạm vi một tinh hệ. Gã ngước lên nhìn, lòng kinh hoàng, các ngân hà tinh hệ ập vào mặt.

Tim gã rớt cái bịch:

- Nguy rồi, đá trúng sắt!

Gã ngừng lại, khom người hét to:

- Bệ hạ cứu ta với!

Giang Nam xòe tay ra, trong lòng bàn tay vang tiếng hét nhỏ như muỗi kêu.

- Thủ đoan hay!

Trên thuyền to bỗng có thân hình đế hoàng đứng lên, đứng ở đầu thuyền, chắp hai tay sau lưng nhìn Giang Nam từ xa. Khí thế bá khí cuồng dã, là một trong ba dân bản xứcủa mảnh đất bỏ hoang, Thái Nguyên đại đế, được nửa truyền thừa từ Bất Không Đạo Nhân, tồn tại gần với Thiên Quân.

Giọng Thái Nguyên đại đế ồm ồm truyền đến:

- Vị đạo hữu này, xin hãy thả Thiên Cữu Pháp Vương ra!

Giang Nam biến sắc mặt, cảm thấy trong thanh âm ẩn chứa năng lượng vô biên đánh vào bàn tay mình. Thái Nguyên đại đế phun ra chữ cuối, năm ngón tay Giang Nam bị chấn mềm nhũn, cổ tay nứt toác, thế giới trong bàn tay sụp đổ thành ảo ảnh.

Thiên Cữu Pháp Vương vội bay ra đáp xuống đầu thuyền, đứng sau lưng Thái Nguyên đại đế. Thiên Cữu Pháp Vương sợ hết hồn.

Giang Nam chắp tay hướng Thái Nguyên đại đế:

- Lĩnh giáo!

Giang Nam xoay người đi.

Thái Nguyên đại đế đứng ở đầu thuyền, mỉm cười nói:

- Người trẻ tuổi, ngươi còn chưa lĩnh giáo sao đã vội đi?

Thái Nguyên đại đế xòe tay ra:

- Ngươi làm nhục Thái Nguyên đại đế thuộc hạ của ta, hay cũng nếm thử xem ngươi có thể trốn khỏi tay ta không?

Thái Nguyên đại đế xoe tay ra, khí tượng khác với bàn tay của Giang Nam. Hỗn độn hồng mông khí vô tận tuôn ra từ bàn tay Thái Nguyên đại đế biến thành các ngôi sao hỗn độn cực kỳ to lớn nặng nề. Trong hư không, các ngôi sao to hiện ra, cực kỳ huyễn lệ.

Giang Nam đứng lại, quay đầu nhìn. Thái Nguyên đại đế xòe tay ra, muôn vàn khí tượng dẫn đến hư không sụp đổ cùng rơi vào lòng bàn tay gã. Hư không cắn nuốt ập đến trước mặt Giang Nam bỗng ngừng lại.

Giang Nam đứng thẳng tắp, dường như có màn trời chắn trươc hắn và bàn tay. Thái Nguyên đại đế không thể bắt Giang Nam vào lòng bàn tay,m diễn biến thế giới hỗn độn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đạo hữu, đang đòi tiền tiêu với ta sao?

Giang Nam cầm một đồng tiền nhẹ đặt vào lòng bàn tay Thái Nguyên đại đế.

Giang Nam cười cười:

- Đạo hữu cầm đi.

- Có chút thủ đoan, nhưng chàng trai, ngươi kiêu ngạo hơi quá đáng, người trẻ tuổi nên biết trời cao đất rộng.

Đồng tiền trong bàn tay Thái Nguyên đại đế kêu bóc một tiếng biến thành khí hỗn độn mỏng manh. Thái Nguyên đại đế búng tay, một chỉ như kiếm đâm vào trán Giang Nam.

Giang Nam đánh một đấm, ngón tay và nắm đấm va chạm. Ngón tay Thái Nguyên đại đế bị đấm cong, gã biến sắc mặt, rụt tay về.

Thái Nguyên đại đế cười nói:

- Đạo hữu đúng là có thực lực kinh người, là trẫm lỗ mãng . . .

Thái Nguyên đại đế rụt tay về một nửa bỗng vỗ mạnh, lần này dùng cả năm ngón.

- Trong mảnh đất bỏ hoang quả nhiên không có người tốt, toàn là thứ âm hiểm gian xảo!

Nguyên thủy chứng đạo kiếm bay ra khỏi trán Giang Nam, một kiếm chém vào bàn tay Thái Nguyên đại đế, xoẹt xoẹt chặt đứt ba ngón, đến ngón thứ tư thì hết sức.

- Đại đạo Bất Không! Thái Nguyên luyện đại đạo tinh thuần hơn đại đạo Bất Không của ta!

Giang Nam biết không đấu lại, vội thu kiếm về chạy mất.

Thái Nguyên đại đế vừa kinh vừa giận, phất tay áo. Ống tay áo bay lên, trong tay áo như có hỗn độn hồng mông cuồn cuộn cắn nuốt tất cả ập hướng Giang Nam.

Đinh!

Một giá trống nâng cái trống to bay ra từ trán Giang Nam, kêu ầm ầm. Thái Nguyên đại đế bị chấn đầu váng mắt hoa rớt xuống đất, gã đừng vững lại. Giang Nam đã chân đạp trống to bay đi xa.

Đằng sau, đám người trên thuyền to vội giục thuyền đuổi theo. Mặt Thái Nguyên đại đế xanh mét, tay phải đầm đìa máu tươi khu trục ba kiếm khí.

Thái Nguyên đại đế trầm giọng nói:

- Tiểu tử khốn kiếp này rốt cuộc là ai? Dám báo tên không?

Giang Nam cười to bảo:

- Thái Nguyên con rùa, bản Đạo Quân đi không đổi tên ngồi không đổi họ, ta là Vạn Chú Đạo Quân!

Giọng Giang Nam văng vẳng thật xa:

- Chờ bản Đạo Quân phục hồi tu vi kiếp trước sẽ bóp chết ngươi một trăm lần!

Mặt Thái Nguyên đại đế xanh như tàu lá chuối, lạnh lùng nói:

- Đạo Quân? Có cái gì ghê gớm? Tương lai trẫm cũng sẽ trở thành Đạo Quân! Vạn Chú, sau khi trẫm rời khỏi đây, bay lượn trên trời sẽ khiến ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2329: Vạn Chú Đạo Hữu, Làm Tốt Lắm! (1)

Giang Nam bay ra mấy ngàn vạn dặm, che giấu tung tích.

- Thái Nguyên được truyền thừa của Bất Không Đạo Nhân thật là lợi hại.

Giang Nam nhìn bàn tay của mình. Cổ tay nứt toác, máu chảy ròng ròng. Mới rồi Giang Nam cầm nguyên thủy chứng đạo kiếm chặt ba ngón tay Thái Nguyên đại đế nhưng cũng bị chưởng lực chấn thương.

- Thái Nguyên chịu thiệt ở chỗ không biết dùng trụ hoang thần thạch luyện ra nguyên thủy chứng đạo kiếm, không cảnh giác nên mới ngậm bồ hòn. Nếu ta ngay mặt đấu với Thái Nguyên, bị hắn tìm hiểu chi tiết thì người chịu thiệt chính là ta.

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, cất tịch diệt ma trống đi, thầm nghĩ:

- Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo ba vũ trụ, để lại sáu dấu chân đúng là không tầm thường, trong mỗi dấu chân chứa một nửa công pháp, đại đạo của bọn họ. Tham ngộ công pháp, đại đạo trong dấu chân là sẽ được truyền thừa Đế và Tôn, Bất Không. Nếu mình có những dấu chân này thì chẳng phải là tập công pháp của ba người đó?

Giang Nam động tâm. Tuy Nguyên Thủy Đại La kinh của Giang Nam phi phàm nhưng bên trong tạo nghệ tiên đạo chỉ đến đẳng cấp Tiên Quân, không được truyền thừa tiên đạo thâm sâu hơn.

Đại đạo Bất Không thì Giang Nam chỉ tham ngộ một lần trong vùng đất Đế và Tôn truyền pháp. Sau này tại Trấn Ngục Giang Nam được một lũ tinh khí đạo quả Bất Không, rồi trong vùng đất nguyên thủy, trên cây cột đá Đạo Quân được dấu ấn cây cột Bất Không Đạo Nhân để lại.

Tạo nghệ đại đạo Bất Không của Giang Nam chỉ cỡ đẳng cấp Tiên Quân,

tuy hiểu biết càng cao sâu hơn nhưng không đầy đủ.

Nếu có thể được sáu dấu chân, tham ngộ dấu ấn ảo diệu trong đó thì sẽ được truyền thừa hoàn chỉnh của ba tồn tại cường đại nhất. Sức hấp dẫn quá lớn lao.

Dãy núi trước mắt gãy biến thành không gian hồng mông, vân khí lơ lửng bên trên mảnh đất cổ bị người điều động nhét vào không gian hồng mông. Vân khí và không gian hồng mông hình thành lạch trời chặn đường tiến tới.

Giang Nam tập trung nhìn:

- Ủa? Đây là . . . Thần thông của Đại Diễn Cổ Thần!

Giang Nam nhận ra ngay đây là đạo pháp thần thông của Đại Diễn Cổ Thần. Gã điều động phù văn đại đạo Hỗn Độn Long Tổ để lại trong mảnh đất cổ chế tạo ra lạch trời cắt đứt đường đi.

Thần thông liên kết với phù văn đại đạo mảnh đất cổ, uy lực bao la cường đại, rất khó bình an đi qua.

- Kim Đồng, Ngân Đồng cũng có một chiếc thuyền to như vậy, tất nhiên đám người Đại Diễn Cổ Thần đi qua nơi này bằng thuyền, muốn đánh chiếm tiên cơ! Người này hùng tài vĩ lược, chắc biết sau lưng có người truy tung nên để lại ải khó ngăn cản người đi sau.

Giang Nam hít sâu, mắt nhìn chằm chằm không gian hồng mông cắt đứt mảnh đất cổ.

Giang Nam sớm lĩnh giáo bản lĩnh của Đại Diễn Cổ Thần, một bàn tay, sáu ngón tay gần như giết Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng. Thực lực tu vi của Đại Diễn Cổ Thần trên Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nguyên đại đế.

Đương nhiên Giang Nam không dám chắc Tiên giới đại sư huynh có giấu nghề gì không, nhưng nhìn biểu hiện của Thái Nguyên đại đế thì kém cỏi

hơn Đại Diễn Cổ Thần nhiều.

Giang Nam xem xét kỹ, lòng thầm sợ hãi. Đại Diễn Cổ Thần hoàn mỹ thống nhất phù văn đại đạo Hỗn Độn Cổ Thần để lại, biến thành lực lượng trong thần thông của gã, để lạch trời trở thành nơi có tiến không ra, sát khí bốn phía.

- Lợi hại! Đại Diễn Cổ Thần không uổng là mạnh nhất dưới Thiên Quân!

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, cất bước đi vào không gian hồng mông.

- Ta rất muốn nhìn xem chênh lệch giữa ta và tồn tại đỉnh cao!

Giang Nam mới bước vào không gian hồng mông bỗng cảm giác áp lực vô biên ập đến, lực lượng kia như thể đè trọng lượng nguyên vũ trụ lên người. Giang Nam rất khó di chuyển.

Đằng trước là hỗn độn đục ngầu, hồng mông mênh mang. Lòng Giang Nam gióng hồi chuông cảnh báo, hắn quát to, dấu ấn nguyên chung bay ra. Vang tiếng nổ điếc tai, dấu ấn nguyên chung ngày càng to, trong khoảnh khắc biến to cỡ ngọn núi, ầm ầm chấn động, thanh âm diệt tuyệt tất cả ập đến.

Lúc này trong không gian hồng mông, một luồng sáng lóe lên. Sâu trong không gian hồng mông hiện ra ra một hỗn độn tiên kiếm, thân kiếm đầy vảy rồng. Tiên kiếm lơ lửng trong hư minh, xa xôi không thể với tới. Tiên kiếm chấn động, một luồn kiếm quang chém xuống.

Dấu ấn nguyên chung trên đầu Giang Nam bị chém đôi, nhát kiếm như cầu vồng giáng xuống.

Đinh!

nguyên thủy chứng đạo kiếm bay ra va chạm với kiếm quang, Giang Nam khẽ rên, người rung bần bật. Kiếm quang đẩy ùi nguyên thủy chứng đạo kiếm, vẫn chém xuống Giang Nam.

- Tiên thiên tạo hóa chi môn!

Thần luân hiện ra sau gáy Giang Nam, thần luân quay một vòng Nguyên Thủy đại đạo tuôn ra hóa thành nguyên thủy chi khí, thương thương mang mang cổ kính như nhất. Nguyên Thủy đại đạo biến thành một khung cửa to lớn, cánh cửa mở rộng nuốt mất kiếm quang.

Ngay sau đó, tạo hóa chi môn bị phá vỡ, kiếm quang xé rách tạo hóa chi môn. Giang Nam giơ tay, một ấn giáng xuống. Lòng bàn tay Giang Nam hiện ra ảo ảnh Chú Đạo thiên đàn cứng rắn đỡ kiếm quang.

Uy lực thần thông Chú Đạo thiên đàn là mạnh nhất trong tất cả thần thông Giang Nam đang có, bá khí hơn cả nguyên thủy tam ấn. Tính riêng lực công kích Chú Đạo thiên đàn vượt trên cả thần thông nguyên chung.

Dù sao Giang Nam chỉ có dấu ấn nguyên chung, Chú Đạo thiên đàn thì đang ở trong biên cảnh Huyền Châu.

Ầm!

Thiên đàn tràn ngập sức mạnh hùng dũng thời đại chú đạo đối kháng với kiếm quang. Hai bên xói mòn, kiếm khí biến mất, ảo ảnh Chú Đạo thiên đàn cũng tan biến. Lòng bàn tay Giang Nam hiện ra từng vết kiếm sâu tận xương, máu chảy ròng ròng.

Giang Nam thở phào:

- Chặn được.

Nhưng trong lòng Giang Nam vẫn gióng hồi chuông cảnh báo, hỗn độn tiên kiếm sâu trong không gian hồng mông vẫn liên tục chấn động kêu leng keng. Mỗi lần tiên kiếm rung là một luồng kiếm quang bắn ra, trong khoảnh khắc kiếm chấn động trăm ngàn lần.

Kiếm quang ù ù chém xuống Giang Nam, da đâu hắn tê dại.

Lúc này sâu trong không gian hồng mông, các hỗn độn tiên kiếm hiện ra như những cây cột trời. Tổng cộng năm mươi hỗn độn tiên kiếm hợp thành đại trận con số đại diễn, sát trận hoàn mỹ vô khuyết.

Năm mươi hỗn độn tiên kiếm rung bần bật, kiếm khí phô thiên cái địa, chi chít chiếu sáng không gian hồng mông.

Đại diễn sát trận không nhằm vào Giang Nam, chỉ có một hỗn độn tiên kiếm chém về phía hắn. Những hỗn độn tiên kiếm khác chém vào chiếc thuyền to sâu trong không gian hồng mông, chém đám người Tổ Cừ đại đế trên đỉnh đầu.

Bốn mươi chín hỗn độn tiên kiếm rung bần bật, kiếm quang cắt nát tiên quang bảo hộ chiếc thuyền to của Tổ Cừ đại đế, kiến trúc lớn trên thuyền bị chém sập ầm ầm. Người trên thuyền tử thương không dứt.

Quần thần triều đình của Tổ Cừ đại đế bị chém chết hết chỉ còn một mình gã.

Tổ Cừ đại đế rống to, đáy thuyền hình đế giày đỡ kiếm quang. Tổ Cừ đại đế bay lên chộp một hỗn độn tiên kiếm. Nhìn như hỗn độn tiên kiếm treo trên đầu bọn họ, cách không xa nhưng thật ra thân kiếm giấu trong hỗn độn hư minh. Tốc độ của Tổ Cừ đại đế siêu nhanh, đạp mấy bước nhưng mãi không đến gần hỗn độn tiên kiếm được, khoảng cách cứ không xa không gần. Tổ Cừ đại đế không cách nào lấy hỗn độn tiên kiếm xuốn, phá vỡ đại diễn sát trận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2330: Vạn Chú Đạo Hữu, Làm Tốt Lắm! (2)

Tổ Cừ đại đế rơi vào tình trạng cơ hội, các thần tử trên thuyền tử thương hơn phân nửa, buộc cường giả gần bằng Thiên Quân này phải đứng lên dốc sức đối kháng.

Hai người một được một nửa truyền thừa của Tiên Đế, người kia được nửa truyền thừa từ Tiên Tôn, cùng đi con đường tiên đạo, thực lực tu vi đến đỉnh Tiên Quân. Giờ phút này, hai người dốc hết sức ra, vận dụng thuyền lớn chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình.

Xoẹt xoẹt, hai người bị kiếm quang chém trúng, người xuất hiện vết máu.

Giang Nam rống to:

- Đại Diễn không thể nào mạnh mẽ như vậy, một thần thông có thể áp chế tồn tại cùng đẳng cấp với mình!

Giang Nam dốc sức thúc giục Nguyên Thủy Đại La kinh, thần luân chuyển động sau gáy. Các loại thần thông bay ra hình thành ảo ảnh tiên thiên pháp bảo rồi lại liên tục bị chém nát. Giang Nam lại vận dụng tịch diệt ma trống, lần này hắn không dứng trên cái trống mà tự mình vỗ trống, hoàn toàn phát huy uy lực tịch diệt ma trống.

Thùng thùng thùng!

Từng tiếng trống mạnh mẽ vang lên. Giang Nam biến thành người khổng lồ hiện ra Cự Linh bá thể, lõa thân đứng trước cái trống to, người nổi cơ bắp cục cục như đúc bằng kim cương sắt đá. Giang Nam đánh từng cú đấm chấn vỡ các kiếm quang.

- Đại Diễn nhờ vào uy thế của Hỗn Độn Long Tổ, nếu không hắn chẳng thể nào bày ra sát trận có uy lực kinh người như thế. Tuy thực lực của Đại

Diễn mạnh nhưng không phải Thiên Quân! Đại Diễn mượn uy thế Hỗn Độn Long Tổ vậy tòa sát trận chắc chắn có cực hạn, trong lúc vận chuyển sẽ có sơ hở.

Giang Nam dần xâm nhập, kiếm quang chém hướng hắn ngày càng nhiều hơn. Một số kiếm quang đột phá thế công của tịch diệt ma trống lướt qua người hắn, máu tuôn ra.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, hắn biến thân người khổng lồ đầu đội trời chân đạp đất, tóc đen bay lên, nắm đấm rơi như mưa đánh tịch diệt ma trống kêu đinh tai nhức óc. Giang Nam xông hướng Phụng Hạ đại đế, Tổ Cừ đại đế.

- Tổ Cừ, Phụng Hạ có thể chặn lại kiếm quang nhưng Bỉ Ngạn, Càn Khôn thì không thể, sợ là hai người kia không chống được lâu.

Giang Nam cách Phụng Hạ đại đế, Tổ Cừ đại đế ngày càng gần, nhưng kiếm quang càng lúc càng dày đặc. Giang Nam khó khăn di chuyển, toàn thân bị chém đẫm máu.

Lúc này Giang Nam cảm giác kiếm quang bỗng giảm bớt, lòng máy động, ngoái đầu nhìn. Có một chiếc thuyền to xông vào không gian hồng mông, là đoàn người Thái Nguyên đại đế.

Năm mươi hỗn độn tiên kiếm liền chia ra một it kiếm quang chém hướng thuyền to của Thái Nguyên đại đế, khiến áp bên Giang Nam, Tổ Cừ đại đế, Phụng Hạ đại đế giảm bớt.

Thái Nguyên đại đế bị cuốn vào đại diễn sát trận, gã có được nửa truyền thừa của Bất Không Đạo Nhân, thực lực tu vi ngang ngửa với Tổ Cừ đại đế, Phụng Hạ đại đế, là cường giả gần bằng Thiên Quân. Nhưng trong đại diễn sát trận, Thái Nguyên đại đế liên tục gặp nạn, triều thần trên thuyền lần lượt chết đi, máu nhuộm đỏ con thuyền.

Kiếm quang bỗng giảm bớt, Giang Nam thở phào, quay đầu nhìn. Mông

Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân cũng xâm nhập đại diễn sát trận.

Hai người rất ranh ma, mới xông vào liền quay đầu chạy ra. Nhưng đại diễn sát trận kỳ dị phức tạp, có vào không ra. Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân không cách nào trốn khỏi.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân đi vào đại diễn sát trận, năm mươi hỗn độn tiên kiếm chia sáu phần chém hướng sáu người, mặc dù cực kỳ nguy hiểm nhưng áp lực không khủng bố như trước.

Mắt Giang Nam hấp háy ngước lên nhìn, uy lực năm mươi hỗn độn tiên kiếm bị thúc đẩy đến tận cùng, uy lực đại diễn sát trận đến cực hạn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Đại Diễn mượn lực lượng Hỗn Độn Long Tổ sắp đến cực hạn, tòa sát trận có sơ hở hay không phải xem lúc này đây!

Bỗng nhiên đại diễn sát trận khựng lại, Giang Nam nhận ra sơ hở ngay. Giang Nam đứng dậy, cầm tịch diệt ma trống vọt lên trời, nhanh như chớp tới gần một hỗn độn tiên kiếm.

Thùng!

Tiếng trống vang vọng chấn nát hỗn độn tiên kiếm kia.

Cùng lúc đó, đám người Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ bắt lấy cơ hội trong phút chốc, mỗi người tự đánh nát một hỗn độn tiên kiếm.

Vang tiếng nổ điếc tai, đại diễn sát trận tán đi, vân khí bốc lên cao, thiên địa trong sáng. Mọi người thân thể đẫm máu nhìn nhau, lòng thầm sợ hãi.

Lúc này Giang Nam bỗng vọt lên đấm vào tịch diệt ma trống, trống to bị đẩy thẳng tới trước đập mạnh vào Tổ Cừ đại đế.

Tổ Cừ đại đế bị chấn khí huyết cuồn cuộn, đạo quả gần vỡ ra. Tổ Cừ đại

đế biến sắc mặt, người chùng xuống, hai tay đẩy tới trước, tiên quang như mây như sóng dánh vào trống to.

Bàn tay Giang Nam ghì chặt thuyền to, nhấc chân đá tịch diệt ma trống. Tịch diệt ma trống lăn một vòng đập vào đôi tay Tổ Cừ đại đế, tiếng trống rung trời.

Phụng Hạ đại đế, Thái Nguyên đại đế thấy vậy vội bay tới cứu. Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân cười to tự chọn đối thủ.

Hai người đồng thanh kêu lên:

- Vạn Chú đạo hữu, làm rất tốt!

Mông Tốn Đạo Chủ cười to bảo:

- Vạn Chú đạo hữu, cùng nhau giải quyết ba con rùa mảnh đất bỏ hoang này đi! Trừ khử ba người, chia đều ba chiếc thuyền to, lại hợp tác giải quyết Đại Diễn là chúng ta có thể rời khỏi đây, trở về Tiên giới, lần nữa thống trị Tiên giới!

Mông Tốn Đạo Chủ sung sướng thầm nghĩ:

- Vạn Chú quả nhiên là con rắn độc tâm ngoan thủ lạt, thấy có cơ hội liền giết người, là kẻ cuồng giết người. Ta thích!

Mắt Thái Nhất Tiên Quân hấp háy, thầm nghĩ:

- Giải quyết ba con rùa mảnh đất bỏ hoang, dù không giết Đại Diễn tù binh Kim Đồng, Ngân Đồng rời khỏi đây được thì vẫn có thể xưng vương xưng bá trong này. Sau đó làm thịt Mông Tốn, Vạn Chú, mọi kho báu trong mảnh đất bỏ hoang sẽ thuộc về ta. Dù có thể trở về Tiên giới cũng cần xử hai tên này trước.

Thùng!

Tịch diệt ma trống chấn vỡ công kích của Tổ Cừ đại đế dánh vào đôi tay

tồn tại Tiên Quân đại viên mãn. Vang tiếng nổ điếc tai, người Tổ Cừ đại đế rung bần bật, thịt trên đôi tay rơi xuống, từng khối cơ bắp toàn thân rớt xuống dưới đất. Tổ Cừ đại đế chỉ còn lại khung xương đứng yên, nội tạng trong bụng cũng thành bãi nước đen.

Đây là uy lực của tịch diệt ma trống, dù là đỉnh Tiên Quân cũng không ngăn lại được.

Lúc này tay Giang Nam chộp chiếc thuyền to giật mạnh hướng mình. Đột nhiên một bàn tay xương vươn ra kiềm chặt đầu bên kia chiếc thuyền, là khung xương Tổ Cừ đại đế.

Ong ong ong ong ong!

Thuyền to hình đế giày tỏa tiên quang rực rỡ, uy lực khủng bố ập đến chấn gãy cánh tay Giang Nam. Bùm một tiếng, cánh tay biến thành mưa máu.

Thuyền lớn là pháp bảo luyện hóa từ dấu chân Tiên Đế để lại, nó bị Tổ Cừ đại đế tế luyện không biết bao nhiêu lần. Giang Nam chộp thuyền to nhưng không thể trấn giết Tổ Cừ đại đế, cho nên hắn chịu thiệt lớn.

Hai người cùng bị thương. Vết thương của Tổ Cừ đại đế nặng hơn một chút, tịch diệt ma trống toát ra ma uy đã xâm nhập vào xương cốt, khiến khung xương Tổ Cừ đại đế quanh quẩn khói đen. Tịch diệt ma cổ quỷ dị âm tà hơn xa Tổ Cừ đại đế vận chuyển.

Tuy nhiên Tổ Cừ đại đế đúng là lợi hại, một tay ghì thuyền lớn giơ lên cao như nhấc đế giày to đập mạnh xuống người Giang Nam

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2331: Tịch Diệt Huyết Châm. (1)

Tổ Cừ đại đế bị Giang Nam cố ý vô tình ám toán cộng thêm gã không ngờ tịch diệt ma trống hung ác bá khí như thế, không đề phòng kịp bị hắn dùng tịch diệt ma trống chấn vỡ cơ thể chỉ còn lịa khúc xương. Nhưng sức chiến đấu của Tổ Cừ đại đế trên Giang Nam, một kích kia hùng hồn mạnh mẽ, Tiên Quân bình thường sẽ bị đập chết.

Nếu Giang Nam bị đập trúng chắc chắn sẽ thân chết đạo tiêu.

- Vạn Chú, ngươi là tồn tại tiền sử?

Tổ Cừ đại đế giơ thuyền to đập xuống, hốc mắt khô lâu âm u như có ngọn lửa đang rực cháy.

Tổ Cừ đại đế lạnh lùng nói:

- Nhưng ngươi không phải Tiên Quân, đối đầu với ta, muốn cướp thuyền của ta là tìm cái chết!

Trên thuyền lớn, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế ngơ ngác nhìn Giang Nam, biểu tình kinh ngạc nhận ra hắn.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế đồng thanh kêu lên:

- Vạn Chú?

Giang Nam cười to bảo:

- Không sai! Đại trượng phu đi không đổi tên ngồi không đổi họ, bản Đạo Quân chính là Vạn Chú Đạo Quân uy danh hưởng vạn cổ, vô địch trấn bát hoang!

Cánh tay Giang Nam bị thuyền lớn chấn gãy, đại đạo trong thuyền tạo

thành vết thuương cực kỳ nghiêm trọng phong tỏa vết thương làm cánh tay không thể mọc cái mới ra. Giang Nam không phục hồi sức chiến đấu đỉnh cao được, có chút hụt hơi.

Thùng thùng thùng!

Tịch diệt ma trống bay lên lơ lửng trong không trung, Giang Nam giơ ra đánh xuống con thuyền. Tổ Cừ đại đế quát to, thuyền to bay lên va chạm mạnh với tịch diệt ma trống. Giang Nam chém một nhát kiếm hướng Tổ Cừ đại đế, Khai Nguyên kiếm thức phô thiên cái địa trút xuống. Kiếm quang chợt lóe, các thế giới được sáng tạo, cực kỳ huyễn lệ. Cùng lúc đó, thần thức Giang Nam truyền âm cho Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế.

Giang Nam cười nói:

- Quân sư, tẩu phu nhân, đã lâu không gặp.

Mặt Bỉ Ngạn Nữ Đế đỏ ửng.

Càn Khôn lão tổ mừng rỡ truyền âm:

- Tử Xuyên, là ngươi thật sao?

- Ta đặc biệt đến tìm, đón các người quay về Tiên giới!

Thần thức Giang Nam dao động nhanh chóng truyền ngọn nguồn vụ việc vào não Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế. Hai người vừa mừng vừa sợ.

Càn Khôn lão tổ vội đáp lại:

- Tử Xuyên hãy cẩn thận, Tổ Cừ không yếu chút nào. Tổ Cừ nhờ tịch diệt thiên hỏa trong mảnh đất bỏ hoang luyện hóa trụ hoang thần thạch, luyện thành một bộ pháp bảo cực kỳ đáng sợ tên là tịch diệt huyết châm, giỏi giết đạo quả. Bộ huyết châm này có mười hai cây, bị Tổ Cừ luyện vào huyết vũ tận thế làm người ta khó đề phòng nhất trong tịch diệt kiếp.

Tim Giang Nam rớt cái bịch. Bản thân trụ hoang thần thạch là thần liệu

cứng rắn nhất, khó luyện hóa nhất trên đời, chỉ có tịch diệt thiên hỏa mới luyện hóa nó nổi. Loại thần thạch này chỉ hình thành trong tịch diệt kiếp, tịch diệt thiên hỏa cũng xuất hiện trong tịch diệt kiếp. Tổ Cừ đại đế rất có thể luyện trụ hoang thần thạch thành pháp bảo trong mảnh đất bỏ hoang.

Nếu luyện trụ hoang thần thạch thành ma châm, trong thiên hạ e rằng không cơ thể người nào đề phòng nổi.

Trong mảnh đất bỏ hoang hung ác nhất là mấy kiếp số của tịch diệt kiếp. Giang Nam đỡ được tịch diệt ma nhãn, tận thế kiếp âm nhưng hắn tuyệt đối không chống nổi huyết vũ tận thế.

Nếu Tổ Cừ đại đế đột nhiên sử dụng tịch diệt huyết châm e rằng có thể một kích lấy mạng Giang Nam.

Lúc này lòng Giang Nam nổi lên cảnh giác, một luồng huyết quang xẹt qua trước mắt. Giang Nam biết Tổ Cừ đại đế đã ra tay.

Giang Nam hét dài:

- Quân sư, các người hãy giành quyền khống chế thuyền lớn!

kiếm quang xoay chuyển đỡ huyết quang, chấn kim đá mỏng như lông trâu bay ra khỏi huyết quang, bay ngược về chỗ Tổ Cừ đại đế.

Keng keng keng!

Giang Nam lấy nguyên thủy chứng đạo kiếm ra, tay trái liên tục búng ba cái vào thanh kiếm. Ba luồng kiếm quang bắn ra chém hướng xương khô Tổ Cừ đại đế.

- Sao ngươi dự đoán được tịch diệt huyết châm của ta?

Tổ Cừ đại đế vội động ý niệm ngừng tịch diệt huyết châm lại, lòng giật mình. Chuyện Tổ Cừ đại đế luyện hóa tịch diệt huyết châm thậm chí hai bằng hữu tri kỷ Phụng Hạ đại đế, Thái Nguyên đại đế cũng không biết.

Giang Nam thì như sớm dự đoán được Tổ Cừ đại đế sẽ tung ra tịch diệt huyết châm, nguyên thủy chứng đạo kiếm giơ ngay trán đánh bật tịch diệt huyết châm về. Giang Nam cũng đặt ra phương hướng phản kích.

Ba kiếm khí chém tới, Tổ Cừ đại đế dù gì là tồn tại gần bằng Thiên Quân, tuy bị tổn hại nặng, lại bị Giang Nam chiếm tiên cơ nhưng lòng gã máy động. Bỗng thuyền to đang đấu với tịch diệt ma trống đổ xuống màn sáng như thác nước che trước mặt Tổ Cừ đại đế, ngăn lại ba luồng kiếm khí.

Lúc này Giang Nam gầm rống, tay trái huơ nguyên thủy chứng đạo kiếm chém mạnh xuống, một kiếm cắt mở các tầng màn sáng. Nhưng uy lực thuyền to kinh người biết mấy, Giang Nam chỉ chém đường một tầng, rất khó tiến tới tiếp.

Tổ Cừ đại đế bắt chặt kiếm quang:

- Chết đi!

Từng đợt huyết quang xuyên qua thác nước tiên quang bắn hướng Giang Nam.

- Chết đi!

Trán Giang Nam bỗng bắn ra tia sáng, là một kiếp quang dài trăm vạn dặm. Kiếp quang chui vào khe hở thác nước tiên quang quấn thân hình khung xương, cắt nát Tổ Cừ đại đế ra.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Từng đợt huyết quang xuyên thủng Giang Nam.

Tuy Tổ Cừ đại đế chết nhưng tịch diệt huyết châm còn đà đi tới, cộng với Giang Nam khó chống đỡ hoang thần thạch luyện thành huyết châm.

Giang Nam rên rỉ, nguyên thủy chứng đạo kiếm bay múa, từng đợt kiếm quang dâm vào cơ thể cắt mạnh, đào từng miếng thịt ra. Trước khi uy lực

tịch diệt huyết châm chưa bùng nổ Giang Nam cắt những máu thịt bị ô nhiễm và các huyết châm.

Giang Nam liếc nhanh, biến sắc mặt nói:

- Mười một miếng thịt, còn thiếu một huyết châm.

Giang Nam cảm giác một sợi chỉ đỏ mỏng manh lao nhanh trong cơ thể hướng tới đạo quả.

Giang Nam ngồi xếp bằng, hú dài:

- Mau lên, nhân dịp Tổ Cừ chưa sống lại giành quyền khống chế thuyền lớn!

Tịch diệt ma trống bay tới, Giang Nam thò tay vào ma trống lại rút về, một mảnh đạo quả cỡ nắm tay bị hắn chộp ra, đú là mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Giang Nam há mồm nuốt mảnh nhỏ đạo quả vào bụng, di chuyển đạo quả của mình tránh đằng sau mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Đinh!

Một tiếng vang khẽ, tịch diệt huyết châm như gặp nam châm dán chặt vào mảnh nhỏ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân. Giang Nam thở phào, há mồm phun Tịch Diệt đạo quả ra. Trên mảnh đạo quả dán cây kim đỏ như mau thô cỡ lông trâu. Lúc này máu thịt Giang Nam cắt xuống đều thành máu loãng, các cây kim đỏ mỏng như lông trâu bay lên hướng tới thuyền to.

Giây phút Giang Nam trừ bỏ tịch diệt huyết châm thì Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế ra tay ngay, giết hết những người còn sống trên thuyền. Hai người toàn thân dày đặc tiên quang ùa vào chiếc thuyền to.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế cũng tu luyện nửa truyền thừa của Tiên Đế, phù hợp chiếc thuyền to. Thực lực, tu vi của Bỉ Ngạn, Càn Khôn là đỉnh

Tiên Vương, pháp lực dồi dào nhanh chóng xóa bỏ dấu ấn của Tổ Cừ đại đế, đẩy ra đạo quả của Tổ Cừ đại đế.

Tổ Cừ đại đế có được dị bảo như thuyền to đương nhiên sẽ không giữ đạo quả trên người mình. Tổ Cừ đại đế ký thác đạo quả vào chiếc thuyền lớn, nhờ thuyền ôn dưỡng, bảo vệ đạo quả của mình.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2332: Tịch Diệt Huyết Châm. (2)

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế nhân dịp Tổ Cừ đại đế chưa hồi sinh trong đạo quả đuổi gã ra khỏi thuyền to, hoàn toàn chiếm cứ con thuyền.

Càn Khôn lão tổ biến sắc mặt, gầm lên:

- Nguy rồi, Tổ Cừ sắp hồi sinh!

Thuyền to lại rung lắc, các ánh sáng đỏ bay lên bắn hướng Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, rõ ràng 69 msắp sống lịa, đang cấu tạo cơ thể. Tổ Cừ đại đế chút pháp lực vừa phục hồi sử dụng tịch diệt huyết châm giết Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế trước tránh cho thuyền lớn bị cướp.

Mắt thấy ánh sáng đro đánh trúng hai người, từng đợt kiếm quang xẹt qua che trước mặt Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế. Vang một chuỗi tiếng va chạm, một mảnh đạo quả bay ra hấp thu hai luồng sáng.

Giang Nam xuất hiện trên thuyền to, vươn tay chộp giá trống làm bằng trụ hoang thần thạch. Giang Nam búng mảnh đạo quả rơi vào giá trống, tịch diệt ma trống xuất hiện. Giang Nam đấm liên tục chấn động trống to bay hướng thuyền lớn.

- Quân sư, tẩu phu nhân, lôi hắn ra!

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế còn đang hoảng hồn vội vã điều động tất cả pháp lực đẩy đạo quả của Tổ Cừ đại đế ra. Tổ Cừ đại đế bị tấn công trong ngoài, lắc người bay ra khỏi thuyền lớn, gã chạy thật xa trốn tịch diệt ma trống oanh kích.

Phương xa, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân, Phụng Hạ đại đế, Thái Nguyên đại đế đang giằng co. Mông Tốn Đạo Chủ thấy thuyền to của Tổ Cừ đại đế bị cướp, bản tân gã chạy ra xa thì mừng khôn xiết.

Mông Tốn Đạo Chủ cao giọng quát:

- Vạn Chú đạo hữu, mau đến giúp!

Phụng Hạ đại đế, Thái Nguyên đại đế thấy vậy vội thoát khỏi Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân dây dưa, lắc người bỏ chạy vào tịch diệt tuyệt cảnh, biến mất không còn bóng dáng.

- Hai tên này thật hèn, ít ra nên ở lại quyết đấu tử chiến!

Mông Tốn Đạo Chủ định truy sát nhưng nhìn thoáng qua Thái Nhất Tiên Quân đứng im thì lòng máy động, cũng dừng bước.

- Thái Nhất, tại sao ngươi không dốc hết sức?

Mông Tốn Đạo Chủ cười khẩy nói:

- Uổng chúng ta là đồng minh mà ngươi cứ giấu sức!

Thái Nhất Tiên Quân trào phúng:

- Tại sao ngươi không dốc hết ra?

Hai người hung tợn trừng đối phương rồi bỗng cười to, cùng nhau đến chỗ Giang Nam.

Mông Tốn Đạo Chủ mỉm cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu có nhiều thủ đoan, đẩy lùi được Tổ Cừ, còn cướp thuyền báu, ha ha, thật là thủ đoan siêu đẳng. Vạn Chú đạo hữu, hai người này nhận ra ngươi? Còn giúp đỡ ngươi?

Mông Tốn Đạo Chủ nhìn Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế. Thái Nhất Tiên Quân cũng đánh giá hai người. Sau đó Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân quay sang ngó Giang Nam, lòng nổi lên nghi ngờ, nếu hắn lộ ra chút sơ hở là bọn họ sẽ xông lên giết người ngay.

Bởi vì Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân rõ ràng lai lịch của Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế không phải người Tiên giới mà đến từ một nơi nhỏ có tên chư thiên vạn giới. Giang Nam nói hắn ở Tiên giới chuyển thế trọng tu, không thể nào quen biết Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, thậm chí được hai người giúp đỡ.

- Khi ta hành động thì hai người này đã bị ta hau chú phụ thân.

Giang Nam lấy tịch diệt ma trống ra, vỗ một tiếng vào tay phải của mình. Lúc đánh nhau cánh tay phải Giang Nam bị thuyền to chấn vỡ, uy lực còn sót lại trong vết thương. Tịch diệt ma trống chấn động hủy diệt dư uy.

Giang Nam cười âm hiểm:

- Ta mưu tính sâu xa, biết mình không phải đối thủ của Tổ Cừ nên sớm hạ chú khống chế hai người này, tính kế Tổ Cừ nên mới cướp được thuyền báu. Còn hai vị . . .

Cánh tay phải Giang Nam dàn mọc ra, cầm lại ba tịch diệt huyết châm.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Hai vị đạo hữu, các ngươi thì sao? Với thực lực của hai người thì áp chế, bắt giữ Thái Nguyên, Phụng Hạ có khó khăn gì?

- Thái Nhất đạo hữu, ngươi được truyền thừa Đế và Tôn, Phụng Hạ chỉ được một nửa truyền thừa của Tiên Tôn. Mông Tốn đạo hữu, ngươi đã tu thành Đạo Quân, tôn xưng Đạo Chủ, ngang ngửa với Đế và Tôn, độ qua tịch diệt kiếp bốn tịch diệt kiếp, hơn Thái Nhất rất nhiều.

- Nhưng hai ngươi chỉ ra công không dốc sức, giấu đầu lòi đuôi, thật khiến bản Đạo Quân xem thường các ngươi!

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân xấu hổ. Hai người đấu đá tính kế nhau, che giấu thực lực, không bằng Giang Nam quang minh lỗi lạc lật hết mọi con bài.

Mông Tốn Đạo Chủ nhìn chằm chằm ba tịch diệt huyết châm trong tay Giang Nam, cười nịnh nói:

- Đạo hữu trách đúng, ta rất xấu hổ. Ba chúng ta liên minh thì nên đồng lòng góp sức, sức mạnh như thành đồng, đồng lòng hợp lực có thể cắt đá chặt vàng.

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu hãy yên tâm, sau này ta sẽ dốc sức không để đạo hữu khó xử.

Sắc mặt Giang Nam dịu lại, lạnh lùng cười:

- Chỉ hy vọng như thế. Nhưng ta không tin các ngươi, chút nữa khi gặp Đại Diễn Cổ Thần, các ngươi phải tấn công Đại Diễn trước. Ta xem các ngươi dố hết sức thì mới hành động, bắt giữ Kim Đồng, Ngân Đồng. Nếu không liên minh tan vỡ, gà bay trứng vỡ, mỗi người một ngả đi!

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân vâng dạ vuốt đuôi. Thái Nhất Tiên Quân liếc Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, mắt lóe tia sáng.

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Vạn Chú đạo hữu, hai người này đã bị đạo hữu phụ thân hay là giết luôn đi? Giữ lại cũng vô dụng.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế nghe Giang Nam nói phụ thân chú thì hiểu ý, phu thê biểu tình đờ đẫn như thật sự bị bám vào người. Tuy nhiên nghe Thái Nhất Tiên Quân ác độc đề nghị làm tim Bỉ Ngạn, Càn Khôn rớt cái bịch.

- Không cần.

Giang Nam cười nanh tranh:

- Chút nữa gặp đám người Đại Diễn Cổ Thần, ta còn cần mượn thân hai

người hiến chú, đem bọn họ làm đại thần thông chú đạo để Đại Diễn Cổ Thần chịu thiệt lớn, trên bầu trời thực lực tu vi của hai người này không yếu nhưng hơi ít, lực lượng hiến tế không mạnh.

Giang Nam liếm môi nói:

- Nếu có tìm một cường giả Tiên Quân đại viên mãn hiến chú, hoặc ức vạn vạn sinh linh hiến tế thì giết Đại Diễn Cổ Thần không khó với ta.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân rùng mình thầm nghĩ:

- Vạn Chú Đạo Quân này đúng là kẻ xấu xa ác ôn, may mắn tu vi của người này không cao. Nếu để Vạn Chú Đạo Quân tu luyện đến cảnh giới Tiên Quân thì không ai chế ngự được.

Giang Nam lấy thuyề to ra, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế điều khiển con thuyền. Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân đứng trên thuyền. Thuyền to chạy tới trước, Đại Diễn Cổ Thần để lại đại diễn sát trận trong không gian hồng mông bị bọn họ đánh phá nhưng lòng run cầm cập. Không gian hồng mông đại diễn sát trận chỉ là Đại Diễn Cổ Thần để lại một thần thông, điều động hơi thở và đại đạo của Hỗn Độn Long Tổ công kích bọn họ đã khiến mấy người suýt chết.

Thực lực Cổ Thần này cường đại, bá khí kinh người.

Không lâu sau bọn họ đến một thần luân, nơi này hư không hỗn loạn, khắp nơi là dư âm thần thông, tràn ngập hơi thở thô bạo bá đạo hủy diệt hết thảy. Đây là dấu vết cường giả đánh nhau mà đám Giang Nam khó thể tưởng tượng, chỉ là dư âm thần thông đủ khiến cả đám chịu áp lực

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 2333: Đạo Quân Ẩn Giấu.

Đám người Giang Nam cưỡi thuyền cẩn thận vào thời không hỗn loạn này, con đường đã đứt, dãy núi biến mất, chỉ còn lại một con đường sao và hư không tan vỡ vô tận.

Mông Tốn Đạo Chủ nhìn bốn phía:

- Con đường sao này . . .

Mông Tốn Đạo Chủ trầm giọng nói:

- Đây là con đường bị người dùng đại pháp lực đánh thông.

Thuyền to lướt đến bên tinh cầu lạnh băng toàn bằng tảng đá. Giang Nam thò tay hái tinh cầu, nhíu mày. Những tinh cầu này là thực chất, tức là tồn tại đánh nhau ở đây vung tay một cái chế tạo vô số ngôi sao.

Giang Nam cũng có thể chế tạo dị tượng ngôi sao trong lòng bàn tay, thậm chí diễn biến ra thế giới, vũ trụ.

Nhưng cái loại chế tạo đó chỉ là đại đạo ngưng tụ ra ngôi sao, không phải đồ thật.

Muốn sáng tạo sao trời vạn vật thật sự thì Giang Nam phải nhờ cậy hỗn độn hồng mông chi khí, tách hỗn độn hồng mông ra, diễn biến huyền hoàng thì mới ra ngôi sao.

Người để lại con đường sao này là thật sự sáng tạo ngôi sao, dùng pháp lực đại đạo của mình từ giữa hư không sáng tạo ra con đường sao, vô số ánh sáng.

Vẻ mặt Thái Nhất Tiên Quân nghiêm túc:

- Là thủ đoan của Đạo Quân.

Thái Nhất Tiên Quân trầm giọng nói:

- Mảnh đất bỏ hoang từ khi nào có đẳng cấp Đạo Quân bị lưu đày?

Biểu tình Mông Tốn Đạo Chủ cũng nặng nề, tuy gã là Đạo Quân nhưng trong tịch diệt kiếp tổn hại nặng, tu vi đã rớt xuống cảnh giới Tiên Quân. Nơi đây người chiến đấu với Hỗn Độn Long Tổ là Đạo Quân thật sự.

Bọn họ bị lưu đày đến mảnh đất bỏ hoang được tám ức năm, hiểu biết mảnh đât này rất rõ ràng. Nhưng trong tám ức năm qua Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân không biết trong mảnh đất bỏ hoang còn giấu một Đạo Quân thật sự.

Ngẫm nghĩ làm hai người sợ hãi. Một Đạo Quân thật sự ẩn náu bên cạnh bọn họ, đại chiến với Hỗn Độn Long Tổ thế nhưng Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân không phát hiện có gì lạ lùng.

- Tuy mảnh đất bỏ hoang có thể lưu đày đẳng cấp Tiên Quân, Thiên Quân nhưng không thể nào giam cầm Đạo Quân.

Thái Nhất Tiên Quân lẩm bẩm:

- Nếu không nhốt được Đạo Quân vậy Đạo Quân đó đến mảnh đất bỏ hoang vì chuyện gì? Có khi nào người này chuyên môn đến vì giết Hỗn Độn Long Tổ không? Mục đích thật sự là gì?

Thuyền to lướt đi, các ngôi sao to lớn lạnh băng lướt qua con thuyền. Tim Giang Nam đập nhanh, hắn chợt nhớ lúc mới vào mảnh đất bỏ hoang có thấy một quả trứng to giống thánh địa, trẻ sơ sinh khổng lồ đang dựng dục trong quả trứng.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Trẻ sơ sinh khổng lồ chưa sinh ra nhưng đã có sức chiến đấu đẳng cấp Tiên Quân, Thiên Quân. Nó có pháp, thân, đạo hợp nhất, cảnh giới rất cao, rõ ràng là một tồn tại cực kỳ cổ xưa chuyển thế. Hay đó là Đạo Quân ẩn trong mảnh đất bỏ hoang chuyển thế thành trẻ sơ sinh khổng lồ?

Giang Nam đánh rùngm ình. Trong mảnh đất bỏ hoang có nhiều bí mật chưa ai biết, bao phủ từng tầng sương mù khó thể nhìn rõ ràng.

Hư không tan vỡ xao động. Giữa hư không ngẫu nhiên có ánh sáng vô cùng huyễn lệ hiện ra, như hà quang cuồn cuộn, rất đẹp. Đó là thần thông tàn khuyết sót lại trong trận chiến tuyệt thế. Thuyền to cẩn thận tiến tới, né tránh những hà quang huyễn lệ. Tuy hà quang đẹp nhưng vô cùng nguy hiểm, đó là dấu vết Đạo Quân và Hỗn Độn Long Tổ đánh nhau để lại.

Hai cường giả chiến đấu, sáng tạo không gian tràn ngập năng lượng hủy diệt. Bởi vậy tuy chiến đấu cực kỳ kịch liệt nhưng không kinh động tồn tại khác trong mảnh đất bỏ hoang.

- Đây là cái gì?

Đám người vào sâu trong hư không đột nhiên trông thấy một tấm thuẫn to đỏ rực. Tấm thuẫn to hơn tinh cầu v6kiếm quang lần, thuẫn lơ lửng giữa hư không tỏa ánh sáng đỏ sậm. Thunè cũng rất to nhưng trước tấm thuần này thì nó thật nhỏ bé.

Giang Nam xòe bàn tay, không gian vặn vẹo, thuẫn ngày càng nhỏ rơi vào tay hắn.

Biểu tình Giang Nam nghiêm túc nói:

- Đây là vảy rồng, vảy của Hỗn Độn Long Tổ!

Giang Nam nhẹ nhàng vuốt mép vảy rồng, bàn tay hắn rách một đường. Giang Nam hoảng sợ, cơ thể của hắn mạnh mẽ biết bao, tuy chưa đến trình độ pháp, thân, đạo, quả hợp nhất nhưng thân thể hiếm có trong Tiên Quân.

Giang Nam chạm nhẹ vào vảy rồng đã bị rách da, có thể tưởng tượng vảy rồng sắc bén cỡ nào, đã bị tế luyện ôn dưỡng ngang ngửa với trụ hoang thần thạch.

- Vảy của Hỗn Độn Long Tổ, e rằng . . . Hỗn Độn Long Tổ dữ nhiều lành ít.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân gật gù, thòm thèm vảy rồng. Hỗn Độn Long Tổ là bá chủ vô địch trong Thiên Quân, lại xuất thân là Hỗn Độn Cổ Thần, cơ thể cường đại vô biên ngang ngửa với Đạo Quân. Vảy rồng của Hỗn Độn Long Tổ là báu vật hiếm có.

Giang Nam tùy tay đặt vảy rồng vào tay Càn Khôn lão tổ, cười nói:

- Nếu Hỗn Độn Long Tổ chết thật, chỉ cần tìm được xác chết là ta sẽ tổ chức hỗn độn đại tế. Ta sẽ tế tự thân xác Hỗn Độn Long Tổ, triệu hoán Chú Đạo thiên đàn, mượn lực lượng Chú Đạo thiên đàn đánh xuyên mảnh đất bỏ hoang để tất cả trở về Tiên giới. Hai vị đạo hữu, nếu các ngươi cướp được xác Hỗn Độn Long Tổ nhớ giao cho ta.

Mắt Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ hấp háy, cười tủm tỉm hùa theo nhưng trong lòng nổi lên ý đồ khác.

Trên đường đi đoàn người gặp rất nhiều vảy rồng, nhưng đa số đã bị đánh nát. Có một ít vảy rồng không bị vỡ nhưng hỗn độn đại đạo chứa bên trong đã bị xóa, không còn sắc bén và độ ứng kinh người. Có lẽ chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, Đạo Quân xuống tay giết người, không chừa chút đường sống cho Hỗn Độn Long Tổ.

Giang Nam, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ góp nhặt một ít vảy rồng, nhưng càng về sau thì đẳng cấp càng tệ, không bằng miếng vảy tứ nhất.

Dư âm chiến đấu càng lúc càng mạnh, may mắn tuy bọn họ không phải cao thủ đẳng cấp Hỗn Độn Long Tổ nhưng cũng gần bằng Thiên Quân, một

đường xông pha có kinh không hiểm. Chủ yếu là vì Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân ra tay ngăn cản các hiểm cảnh, Giang Nam chỉ đứng nhìn.

Đột nhiên thuyền to tạm dừng, đường sao đến cuối, có dải đất mảnh đất bỏ hoang. Dãy núi nguy nga, tử khí bốc tận trời, hồng mông mờ mịt, áp lực khủng bố ùn ùn kéo đến, cực kỳ kinh khủng. Cỡ như Giang Nam cũng thấy áp lực lớn.

Đó là hơi thở của Hỗn Độn Long Tổ.

- Rốt cuộc đến nơi. Thuyền báu quá to dễ gây chú ý, chúng ta đi bộ.

Giang Nam, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ nhảy xuống thuyền lớn. Chân đạp đất, Giang Nam pahat tay thu Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, thuyền vào tử phủ trong trán.

Giang Nam nói:

- Rốt cuộc Hỗn Độn Long Tổ sống hay chết sẽ biết ngay.

Biểu tình Thái Nhất Tiên Quân nghiêm túc nói:

- Hơi thở đậm đặc như vậy không giống đã chết, nếu mảnh đất bỏ hoang còn sống thì nguy rồi.

Mông Tốn Đạo Chủ cũng lộ vẻ mặt trầm trọng. Hơi thở quá đậm đặc, Mông Tốn Đạo Chủ là Đạo Quân tiền sử cũng thấy áp lực nặng nề.

Giang Nam, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân định tiến tới trước bỗng trực giác ngoái đầu nhìn. Hai chiếc thuyền to rẽ hướng về bọn họ.

- Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cũng theo đến, thực lực ba người không yếu, chúng ta phải hết sức cẩn thận, đừng để bị bọn họ giành hái trái.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2334: Xua Cọp Nuốt Sói. (1)

Ba người đi tiếp, vượt qua núi non, thấy cảnh tượng trước mắt thì thở ra.

- Cuối cùng Long Tổ vẫn chết.

Trước mặt Giang Nam, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân là một thiên đình mênh mông hỗn độn, rộng lớn bát ngát, tử khí thương mang, các tầng cung điện nhiều không đếm xuể. Cung điện lớn nhỏ điện vàng dát ngọc, to vượt mức tưởng tượng, tràn ngập vô số cổ xưa thần thánh. Có thể tưởng tượng nếu có nhiều Hỗn Độn Cổ Thần ở trong đó sẽ là cảnh tượng đồ sộ biết bao.

Đây là thiên đình của Hỗn Độn Long Tổ. Hỗn Độn Cổ Thần và tiên thiên, hậu thiên sịnh linh khác nhau. Chủng tộc này vừa ra đời đã là thần ma, vừa sinh ra là có nguyên thần, không cần tu luyện các giai đoạn võ đạo, thần luân, đạo đài, thần phủ, thiên cung. Hỗn Độn Cổ Thần chỉ cần tu luyện thiên đình. Thật ra bát Tiên Vương sáng tạo hệ thống thần đạo, trong đó thần linh bát cảnh tu luyện tám thiên đình là lấy ý tưởng từ Hỗn Độn Cổ Thần, thay đổi tám thiên đình thành một, tích lũy nền móng dày chắc mới nhảy ra thiên đạo chứng đạo thành tiên.

Dù sao Bất Không Đạo Nhân là một trong các tồn tại sáng tạo Tiên giới, thuở ấy Tiên giới và Cổ Thần chưa hoàn toàn cắt đứt, Cổ Thần và tiên nhân sống chung. Bát Tiên Vương có một phần công pháp tu luyện của Hỗn Độn Cổ Thần cũng bình thường.

thời đại đó là thời đại tốt nhất, Đế và Tôn, Bất Không thường hay truyền pháp truyền đạo, tiên nhân và Cổ Thần tới lui với nhau. Nhưng sau này Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hạ giới ăn thịt người, xúi giục Cổ Thần khác xem yêu tộc, sinh linh hạ giới là huyết thực mới gây ra náo động, kết thúc thời đại hoàng kim.

- Không cần thần luân, đạo đài, thần phủ, thiên cung, một tòa thiên đình đặt nền móng rất dày chắc. Hèn gì Hỗn Độn Long Tổ có thành tựu lớn như vậy.

Khi Giang Nam còn ở thần linh bát cảnh, tu luyện lại thiên đình, biến tám thiên đình thành một tòa, vô tình phù hợp cách của Hỗn Độn Cổ Thần, hắn không ngờ đến chuyện này. Thành tựu của Hỗn Độn Long Tổ làm Giang Nam rất khâm phục.

Giang Nam, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân nhìn hỗn độn thiên đình trước mắt là biết Hỗn Độn Long Tổ chết rồi. Tòa thiên đình kia là nấm mồ của Hỗn Độn Long Tổ, là tước khi chết Hỗn Độn Long Tổ tạo ra chôn xác mình, tránh cho bị người ngoài quấy rầy.

Ba người đi vào hỗn độn thiên đình.

Giang Nam than tiếc:

- Tồn tại gần với Hỗn Độn Đạo Tổ nhất đã chết, không biết là may mắn hay bất hạnh cho Tiên giới?

Thành tựu của Hỗn Độn Long Tổ đã gần chạm đến ngưỡng cửa Đạo Quân, thiên đình hóa thành thực chật, đây là thủ đoan hư không tạo vật. Có thể tưởng tượng khi Hỗn Độn Long Tổ còn sống, trong thiên đình kia chắc chắn có có vô số hỗn độn Cổ Thần hóa thành thực chất, các tồn tại sống động trú ngụ trong thiên đình.

Đây là thủ đoan của Đạo Quân, tiếc nuối là những Hỗn Độn Cổ Thần do đại đạo của Hỗn Độn Long Tổ biến ra, người chết đèn tắt, thân chết đạo cũng tiêu. Hỗn Độn Long Tổ chết, Cổ Thần cư ngụ trong hỗn độn thiên đình cũng chết, biến thành ảo ảnh, chỉ còn lại hỗn độn thiên đình rộng lớn tinh xảo xa hoa.

Từ đó thấy được Hỗn Độn Long Tổ có tiềm lực vấn đỉnh Đạo Quân. Tiên giới không có Đạo Quân tọa trấn, thậm chí thiếu Thiên Quân, trong thế tranh

hùng đương thời, Đạo Quân tiền sử lần lượt chuyển thế tu luyện lại, rồng rắn lẫn lộn, cuộc phân tranh hỗn loạn sắp đến.

Nếu Hỗn Độn Long Tổ còn sống, nếu chịu giúp Tiên giới, Hỗn Độn Long Tổ sẽ trấn áp nhiều Đạo Quân chuyển thế khiến bọn họ không dám rục rịch.

Hiện giờ thế lực Tiên giới quá nhỏ yuế, bất cứ Đạo Quân tiền sử nào chuyển thế tu thành Thiên Quân cũng là tai họa ngập đầu cho Tiên giới.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tại sao Hỗn Độn Long Tổ đến đây? Tại sao xung đột với Đạo Quân ẩn náu tại đây?

- Tồn tại như bọn họ đều rất yêu quý lông chim của mình, không dễ mạo hiểm để bản thân rơi vào nguy hiểm, càng đừng nói đến trận chiến chia ra sống chết. Rốt cuộc là lý do gì khiến hai tồn tại cường đại gần như vô địch đánh nhau túi bụi?

Giang Nam, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ đánh giá xung quanh. Đại điện cổ xưa còn sáng trưng như mới, không nhiễm một hạt bụi trần, rường cột chạm trổ, hoa văn đại đạo cổ xưa mà thần thánh. Loáng thoáng nghe trong đại điện từng tiếng đạo âm trầm đục chấn lòng người, như có Hỗn Độn Cổ Thần tụng đạo trong đại điện.

- Thành tựu kinh người.

Mông Tốn Đạo Chủ cảm thán rằng:

- May mắn đã chết.

Thái Nhất Tiên Quân chung cảm xúc, gật gù:

- Đúng là may, xác Hỗn Độn Long Tổ chắc chắn giấu trong hỗn độn thiên đình này. Nếu đạo của Hỗn Độn Long Tổ bị người đánh nát không chừng cũng có ở đây. Dù là cơ thể Hỗn Độn Long Tổ hay đạo quả hỗn độn Thiên

Quân đều là bảo bối lợi hại.

Giang Nam cười gian:

- Theo ta thấy Kim Đồng, Ngân Đồng mới thật sự là bảo bối. Hai người này điều khiển một chiếc thuyền báu, được nửa phần truyền thừa không biết của Đế và Tôn hay Bất Không. Quan trọng nhất là Kim Đồng, Ngân Đồng biết đường rời khỏi mảnh đất bỏ hoang!

Giang Nam, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân chạy nhanh tới trước, xung quanh là tiếng đại đạo ầm ĩ ngày càng đinh tai nhức óc. Tử khí càng lúc càng dày đặc xông thẳng lên trời, không lâu sau đằng trước truyền đến rung động làm người ta hoảng loạn như có các tồn tại cực kỳ cổ xưa tọa trấn nơi ấy.

Giang Nam, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ phấn khởi:

- Chân thân Hỗn Độn Long Tổ tại đó!

Ba người hăng hái chạy nhanh, chợt trước mắt có một chiếc thuyền to như đế giày, mấy Cổ Thần đứng trên thuyền lao hướng phát hiện thanh âm.

- Đại Diễn Cổ Thần!

Tim ba người đập nhanh. Trên thuyền là Long La Bồ Đề Tiên Quân, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Đại Diễn Cổ Thần chắp hai tay sau lưng.

Lúc này Đại Diễn Cổ Thần cảm ứng dược hơi thở của ba người, ngoái đầu lại. Đại Diễn Cổ Thần thấy Giang Nam, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân thì hơi nhíu mày.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không có cường giả thần toán kia!

Giang Nam không thấy cường giả thần toán, không chút do dự xông lên

quát to:

- Thái Nhất đạo hữu, Mông Tốn đạo hữu! Các người đối phí Đại Diễn, giao những người khác cho ta! Không cho Kim Đồng, Ngân Đồng có đường trốn!

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân chưa kịp phản ứng thì thấy Giang Nam lao ra, đành cứng rắn chạy theo.

Mông Tốn Đạo Chủ nhíu mày nói:

- Vạn Chú đạo hữu, ngươi quá sốt ruột. Chúng ta có thể để Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ trước tiên tranh chấp với Đại Diễn, chờ hai bên lưỡng bại câu thương rồi mới giết hết.

Thái Nhất Tiên Quân nhíu mày. Nhưng nếu không có Giang Nam thì Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân không có bắt giữ đoàn người Đại Diễn Cổ Thần được, đành theo sau hắn, lòng thầm oán hắn hành động lỗ mãng.

Đại Diễn Cổ Thần sửng sốt, lẩm bẩm:

- Vạn Chú . . .

Đại Diễn Cổ Thần chưa lấy lại tinh thần thì Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ đã lao lên làm gã không có thời gian suy nghĩ nhiều. Đại Diễn Cổ Thần bay xéo ra thuyền to, hai tay đẩy tới trước chiến đấu với hai cao thủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2335: Xua Cọp Nuốt Sói. (2)

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân phát ra khí thế tỏ rõ hai người khó chơi, là đỉnh cao trong Tiên Quân. Giang Nam thì không lọt vào mắt Đại Diễn Cổ Thần, nên gã chỉ ngăn lại Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ.

Ba cao thủ va chạm, dư âm đánh nhau khủng bố trùng kích làm đại điện cung vàng dát ngọc rung lắc.

Keng keng keng!

Sau gáy Đại Diễn Cổ Thần bốc lên tử khí, có năm mươi tử khí như năm mươi hỗn độn tiên kiếm. Các thanh kiếm duỗi ra như chim công xòe đuôi, rất huyễn lệ, vừa ra tay đã dùng đại diễn sát trận tuyệt kỹ của mình. Tuy tòa sát trận này không kinh người như đại diễn sát trận đám người Giang Nam đã gặp, nhưng năm mươi tử khí này là pháp bảo Đại Diễn Cổ Thần tự mình luyện hóa cấu thành trung tâm đại trận.

Lúc trước trung tâm đại diễn sát trận là năm mươi hỗn độn tiên kiếm nhưng đó chỉ là thần thông biến thành, nương nhờ phù văn đại đạo của Hỗn Độn Long Tổ, tuy uy lực mạnh hơn nhưng có sơ hở.

Lần này Đại Diễn Cổ Thần sử dụng năm mươi tử khí thì không còn chút sơ hở.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân vẻ mặt trầm trọng đồng thanh kêu lên:

- Mông Tốn? Thái Nhất, bây giờ ngươi còn muốn giấu nghề sao?

Thái Nhất Tiên Quân lật bàn tay, một tòa tháp đá làm bằng trụ hoang thần thạch hiện ra, tràn ngập hơi thở đại đạo bất diệt, tháp phỏng chế theo nguyên

tháp. Mặc dù là hàng nhái nhưng uy lực cực kỳ kinh người. Trán Thái Nhất Tiên Quân lóe tia sáng, một Thái Nhất Tiên Quân khác đi ra. Hai Thái Nhất Tiên Quân giống nhau y như đúc nhưng khí thế lại khác. Thái Nhất Tiên Quân trước quanh tân tràn ngập yêu khí thần thánh, hồng mông đại đạo quấn quanh, dưới chân sinh ra một đóa hoa sen.

Thái Nhất Tiên Quân thứ hai thì đường đường chính chính, giống như đế, chủ ạn linh. Tay Thái Nhất Tiên Quân nâng bản sao nguyên đỉnh cũng làm bằng trụ hoang thần thạch, khí quán trường hồng, đế ngự sơn hà, thống trị hoàn vũ Càn Khôn. Như thể là nhất đế, chí tôn duy nhất từ xưa đến nay.

Hai Thái Nhất Tiên Quân cực kỳ cường đại, mỗi người đều có cảnh giới Tiên Quân đại viên mãn, siêu khủng bố.

Trong người Mông Tốn Đạo Chủ phát ra tiếng mở khóa như thể trong người gã có các cánh cửa khóa chốt, bây giờ ống khóa mở ra, khí thế điên cuồng tăng vọt. Mông Tốn Đạo Chủ vốn là trung kỳ Tiên Quân bây giờ tu vi tiến bộ vượt bậc, chớp mắt đến cảnh giới Tiên Quân đại viên mãn.

Hai người thực lực tăng mạnh va chạm với Đại Diễn Cổ Thần. Đại diễn sát trận và nguyên đỉnh, nguyên tháp, minh kính tràn ngập sát uy diệt tuyệt hết thảy. Đại điện xung quanh bị bứng gốc, cắt nát bấy.

Mắt Đại Diễn Cổ Thần lóe tia sáng:

- Thái Nhất, Mông Tốn, hai vị đạo hữu, các người và ta xem như quen biết cũ.

Đại Diễn Cổ Thần thản nhiên nói:

- Mông Tốn đạo hữu, ngươi và ta gặp mặt trong hỗn độn, Thái Nhất đạo hữu bái vào Đế và Tôn cũng từng giao tiếp với ta. Ta biết gốc gác của các người, tại sao hai người không dốc hết sức ra?

- Thái Nhất đạo hữu, chân thân của ngươi ở đâu? Sao chỉ dể hai phân thân xuất chiến? Mông Tốn đạo hữu, tiên thiên thần kính của ngươi mặc dù bị vỡ

nhưng không đến mức chỉ còn lại một tiên thiên bất diệt linh quang đi? Hơn nữa vì sao ngươi không mở hết khóa trên người?

Thái Nhất Tiên Quân trừng Mông Tốn Đạo Chủ, đau đớn nói:

- Khốn kiếp, thì ra ngươi chưa dốc hết sức!

- Ngươi cũng vậy!

Mông Tốn Đạo Chủ giận dữ gào thét:

- Tiểu tử nhà ngươi không thèm lộ chân thân ra

Lúc này Giang Nam đã xông đến trước chiếc thuyền to, tịch diệt ma trống di chuyển nhanh như gió, tiếng trống trầm đục vang lên. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân bị chấn ngã trái ngã phải, vội vàng vận chuyển thuyền báu đề háng ma âm.

Vù vù vù vù vù!

Giang Nam lướt qua đầu bọn họ bay đi xa.

Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ đang chiến đấu oanh liệt với Đại Diễn Cổ Thần, nhìn bóng lưng Giang Nam khuất xa thì tập thể ngây người.

Mông Tốn Đạo Chủ tức hộc máu:

- Vạn Chú khốn nạn, tiểu nhân đê tiện! Ngươi có giỏi thì đứng lại đó cho ta!

Thái Nhất Tiên Quân tức hộc máu. Trước đó Vạn Chú Đạo Quân nói rất hay, kêu hai người lo nghênh chiến Đại Diễn Cổ Thần để xem thực lực thật sự của bọn họ thế nào, hắn sẽ bắt giữ Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần. Sau đó Vạn Chú Đạo Quân sẽ quay sang hỗ trợ Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ tiêu diệt Đại Diễn Cổ Thần. Giờ thì tốt rồi, Vạn Chú Đạo Quân nhanh chân chạy mất dép bỏ lại hai người, để mặc Thái Nhất Tiên

Quân, Mông Tốn Đạo Chủ nghênh chiến ba Cổ Thần Đại Diễn, Kim Đồng, Ngân Đồng, Long La Bồ Đề Tiên Quân!

Nếu chỉ là Đại Diễn Cổ Thần thì thôi đi, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ chưa hoàn toàn bày ra hết thực lực nhưng vẫn dư sức đối phó. Nhưng cộng thêm Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân thì hai người sẽ rất vất vả, buộc lòng dốc hết sức mạnh, lá bài tẩy ra.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần không phải loại thùng rỗng kêu to, sức chiến đấu không thuộc hàng cao nhất trong mảnh đất bỏ hoang nhưng không chênh lệch bao xa. Nếu không Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần làm sao đứng vững trong mảnh đất bỏ hoang, thậm chí độc chiếm một chiếc thuyền báu?

Thực lực của Long La Bồ Đề Tiên Quân mặc dù kém hơn Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần nhưng gã dù gì là đệ tử của Tiên Tôn, xuất thân huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ, tại đây là nơi Hỗn Độn Long Tổ vũ hóa. Long La Bồ Đề Tiên Quân có huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ có thể điều động lực lượng của Hỗn Độn Long Tổ, mạnh không kém gì Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần.

- Vạn Chú khốn nạn!

Thái Nhất Tiên Quân nghiến răng:

- Chúng ta đã bảo là liên minh . . .

Đại Diễn Cổ Thần sửng sốt, bật cười nói:

- Vạn Chú? Ngươi gọi hắn là Vạn Chú?

Đại Diễn Cổ Thần không lộ ra thân phận của Giang Nam, cười tủm tỉm:

- Kim Đồng, Ngân Đồng, Long La, nơi này không cần các ngươi, hãy mau đuổi theo, đừng để thi thể Long Tổ rơi vào tay người khác! Ta và Thái

Nhất đạo hữu, Mông Tốn đạo hữu đã lâu không gặp, muốn lĩnh giáo bọn họ một chút.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân đang định lao lên trợ giúp nghe Đại Diễn Cổ Thần nói liền xoay người đuổi theo hướng Giang Nam chạy đi.

Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần đánh nhau kinh thiên động địa biết mấy.

Ba người là tồn tại gần Thiên Quân nhất. Thực lực của Đại Diễn Cổ Thần khỏi phải nói, từng một tay cuốn gió mây nghiền Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng, gần như giết bọn họ trong hỗn độn. Thái Nhất Tiên Quân có hai phân thân kiêm công pháp Tiên Đế, Tiên Tôn. Hai phân thân Thái Nhất Tiên Quân gần bằng Thiên Quân.

Mông Tốn Đạo Chủ từng độ qua tịch diệt kiếp bốn lần, giờ gã giải mở phong ấn nâng thực lực tu vi lên vùn vụt. Mông Tốn Đạo Chủ thi triển thần thông đẳng cấp Huyền Thiên tiền sử làm ảnh hưởng đại diễn sát trận không thể phát huy uy lực vốn có.

Ba người đánh nhau, thiên đình của Hỗn Độn Long Tổ bị đánh lung lay, các tòa thần điện nguy nga sụp đổ rầm rầm. Thực lực ba người dần phát huy đến mức tận cùng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2336: Là Ai Chìm Nổi?

Thái Nhất Tiên Quân tu luyện công pháp Đế và Tôn luyện thành hai phân thân, phát huy uy lực tiên đạo đến tột đỉnh, kết hợp hai cái lại có dấu hiệu hồng mông khai tịch lập tiên đạo cương thống. Thần thông Đạo Quân tiền sử của Mông Tốn Đạo Chủ càng là bác đại tinh thâm, phát huy đầy đủ khí thế bá chủ thời đại đại đạo đến tận cùng.

Đại Diễn Cổ Thần càng kinh khủng hơn, năm mươi hồng mông chi khí sau gáy hóa thành đại diễn sát trận, hồng mông như kiếm, chém hết tam sinh. Lạc vào trận là đứt đoạn đường sống, kiếm trận tinh diệu, sức chiến đấu của Đại Diễn Cổ Thần càng vô song. Cơ thể cường đại của Hỗn Độn Cổ Thần bị Đại Diễn Cổ Thần phát huy đến mức tận cùng, cứng rắn đỡ nguyên tháp, nguyên đỉnh, chưởng vỗ minh kính tiên thiên bất diệt linh quang, lực lượng và pháp lực thống nhất cao độ.

Ba người đang đánh nhau túi bụi đột nhiên có hai chiếc thuyền to tiến tới. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đứng trên hai chiếc thuyền, dốc sức vạn dụng thuyền đụng mạnh vào Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần. Ba người hú dài vận chuyển pháp bảo đánh hướng Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ. Bọn họ định hừa dịp Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ, Đại Diễn Cổ Thần giằng co tiêu diệt hết.

Keng keng keng!

Đại diễn sát trận bị nặng nề đụng vỡ, hơi thở Đại Diễn Cổ Thần rối loạn, khóe môi tràn máu. Đại Diễn Cổ Thần lảo đảo thụt lùi, lắc người biến thành một con hỗn độn khổng tước giương cánh bay cao, cánh duỗi vô lượng bát ngát, năm mươi hồng mông tử khí hóa thành năm mươi long đuôi bay đi xa.

Trong thiên địa mênh mông tử khí, hỗn độn mờ mịt, không phân rõ trên dưới trái phải.

Đại Diễn Cổ Thần giương cánh, vô số kiếm khí như cầu vồng rồng to nhấp nhô biến đổi trong hỗn độn. Đòn công kích tuyệt sát đánh hướng Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân.

Vẻ mặt Thái Nhất Tiên Quân trầm trọng, gã bỗng hú dài. Hư không nứt ra, một Tiên Quân áo tím bước ra, đó là chanqa thân của gã.

Chân thân luôn ở bên phân thân, nhưng chân thân Thái Nhất Tiên Quân núp trong hư không, đám người Đại Diễn Cổ Thần, Mông Tốn Đạo Chủ, Giang Nam không hề hay biết.

Hơi thở chân thân Thái Nhất Tiên Quân đậm đặc hơn hai phân thân, cường đại hơn, khủng bố hơn. Chân thân Thái Nhất Tiên Quân không tu luyện công pháp Tiên Đế, Tiên Tôn mà là đại đạo kỳ lạ chưa từng gặp, hưa từng có.

Chân thân Thái Nhất Tiên Quân vỗ đỉnh đầu hiện ra hai đóa khánh vân. Hai phân thân cất bước leo lên khánh vân lấy nguyên đỉnh, nguyên tháp ra đỡ Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ tập kích, sát chiêu của Đại Diễn Cổ Thần.

Trong người Mông Tốn Đạo Chủ lại vang lên thanh âm xiềng xích đứt gãy, khi huyết đậm đặc thịnh vượng, thực lực tăng vùn vụt. Trán Mông Tốn Đạo Chủ lấp lánh từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang nhanh chóng hòa vào minh kính. Thoáng chốc minh kính trở nên cổ kính, già nua, càng lúc càng to ra. Cuối cùng minh kính biến thành tiên thiên pháp bảo loang lổ vết rỉ sét thủng một lỗ lớn, là tiên thiên thần kính!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trung tâm chiến đấu đột nhiên hiện ra một quả cầu ánh sáng to, quả cầu nhanh chóng trướng lớn lên. Vụ nổ diệt tuyệt tất cả bùng phát, hất tung, cắt nát cung điện trập trùng.

Chấn động qua đi, thiên đình Hỗn Độn Long Tổ bị san bằng.

Ánh sáng và thanh âm biến mất, sáu bóng người đứng trong không trung. Không khí yên lặng. Ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ quần áo rách rưới vẫn đứng trên hai chiếc thuyền, nói là thuyền chẳng bằng bảo là hai dấu chân. Hỗn độn kim đúc ra thuyền to đã bị hủy diệt trong đòn công kích vừa rồi.

Quần áo Thái Nhất Tiên Quân vẫn sáng như mới, áo tím không gió tự bay phần phật. Hai đóa khách vân trên đầu Thái Nhất Tiên Quân rách nát, hai phân thân cũng ọc máu.

Mông Tốn Đạo Chủ mặt lạnh lùng cúi đầu nhìn đôi tay mình, đỉnh đầu là tiên thiên thần kính nhấp nháy ánh sáng lúc chớp lúc tắt.

Đại Diễn Cổ Thần hiện ra nguyên hình, hỗn độn khổng tước khép cánh lại, tỏa ánh sáng lấp lánh tựa màu kim loại.

Sáu cường giả dốc hết sức ra bây giờ đứng im.

Trong thiên đình Hỗn Độn Long Tổ mọi thứ bị hủy hoại, chỉ lại một tòa đại điện hùng vĩ đứng thẳng. Giang Nam, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân đã lao vào đại điện trước khi Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, Đại Diễn Cổ Thần, Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ đánh nhau nên không bị ảnh hưởng.

Hỗn độn khổng tước trầm giọng cười khẽ:

- Ha ha ha ha ha ha!

- Quả nhiên các vị đạo hữu dốc hết sức có khác, không thể khinh tường. Thái Nhất đạo hữu, chú đạo hủy diệt, thiên địa quay về hỗn độn, trong tịch diệt thiên hỏa dựng dục ra ngươi.

- Vốn ngươi sẽ trở thành chí tôn thời đại sau, khai thiên tích địa tái diễn hồng hoang, chủ đại đạo. Đáng tiếc có người đánh nát hỗn độn thiên hỏa, tạo nên thời đại Hỗn Độn Cổ Thần. Tuy ngươi không chết nhưng bị chậm thời gian xuất thế.

- Chờ Đế và Tôn đến, thấy ngươi trong thiên hỏa mới điểm hóa ngươi, thu ngươi làm đồ đệ. Bản thể của ngươi tu luyện đại đạo sinh ra trong thiên hỏa sao? Ngươi cố ý phạm sai lầm, khiến Đế và Tôn lưu đày ngươi đến đây là vì muốn mượn thiên hỏa trong mảnh đất bỏ hoang trợ giúp ngươi đại đạo viên mãn?

Thái Nhất Tiên Quân vẻ mặt thản nhiên nói:

- Không phải ta cố ý phạm sai mà ta muốn có được cơ hội đảo điên 7tiên đạo, khiến vũ trụ quay về hỗn độn, trở lại quỹ đạo vốn có của nó.

Đại Diễn Cổ Thần gật đầu, nói:

- Tiên đạo xây dựng từ cơ sở thời đại Hỗn Độn Cổ Thần, mà thời đại Hỗn Độn Cổ Thần lại cướp đi thời đại vốn nên thuộc về ngươi. Ngươi muốn đảo điên tiên đạo, trở về thời đại mình là chủ đại đạo dĩ nhiên không thể lừa gạt Đế và Tôn.

- Bọn họ lưu đày ngươi ở đây vừa muốn đánh tỉnh ngươi, Đế và Tôn cũng muốn mượn tịch diệt thiên hỏa tại đây thành tựu ngươi. Cho đến nay ngươi chưa đột phá cảnh giới Thiên Quân chắc vì trong lòng không cách nào dứt bỏ ân tình, ân dưỡng dục, ân dạy dỗ của hai người? Nhưng ngươi lại muốn phục hồi thời đại củam ình, nỗi lòng băn khoăn không cách nào giải mở nhân quả.

Vẻ mặt Thái Nhất Tiên Quân đờ đẫn nói:

- Tuy ta gánh vác sứ mệnh nhưng vẫn có lòng biết ơn.

Hỗn độn khổng tước quay đầu nhìn Mông Tốn Đạo Chủ:

- Còn ngươi, Mông Tốn Đạo Chủ.

Đại Diễn Cổ Thần cười nói:

- Đạo hữu, ngươi cũng là thần thánh dựng dục trong tịch diệt thiên hỏa,

thần đạo tiền sử khai tịch, một tay thúc đẩy kế hoạch chế tạo Thần Mẫu Đạo Quân, ngươi góp phần rất lớn rèn Thần Mẫu Đạo Quân. Có thể nói Thần Mẫu Đạo Quân là pháp bảo của ngươi, nhưng tiếc rằng Thần Mẫu Đạo Quân cường đại vượt mức tưởng tượng, cắn nuốt linh hồn, đạo quả vô số tồn tại thần đạo. Ngươi tự mình chôn vùi thời đại của mình.

Mông Tốn Đạo Chủ vẫn nhìn đôi tay mình, hai giọt lệ trượt xuống tan vỡ trên ray gã.

Đại Diễn Cổ Thần buồn bã nói:

- Ngươi có tấm lòng son, muốn tất cả sinh linh thần đạo sống qua tịch diệt kiếp nhưng không ngờ chính tay mình đẩy đồng bạn, đạo hữu, sinh linh thời đại thần đạo lên đường chết. Cuối cùng chỉ một mình ngươi sống sót, nhờ cậy tiên thiên thần kính kéo dài hơi tàn, từng giây từng phút muốn sống lại thời đại thần đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2337: Ký Sinh Kỳ Lạ. (1)

- Khi thời đại Cổ Thần ta xuất hiện, ngươi chém giết Cổ Thần khắp nơi, muốn hủy diệt chúng ta. Ôn Đế thành tựu đại đế trong hỗn độn truy sát ngươi khắp nơi. Khi Bất Không đạo huynh thành tựu đại đế, ngươi bị dồn đến đường cùng suýt thân chết đạo tiêu. Sau này Đế và Tôn lưu đày ngươi đến đây, mặc dù bị lưu vong nhưng giữ lại mạng ngươi.

Mông Tốn Đạo Chủ lên tiếng, thanh âm trầm thấp, khàn khàn nói:

- Ta cảm kích hai người đó, nhưng thần đạo phải sống lại! Những cố nhân, sinh linh đã chết, ta thường thấy khuôn mặt bọn họ giãy dụa trong cơ thể Thần Mẫu chờ ta cứu vớt, sống lại bọn họ. Là ta nợ họ.

Đại Diễn Cổ Thần phớt lờ Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Đại Diễn Cổ Thần mỉm cười nói:

- Chuyện đời ngươi làm người cảm thán, nhưng nếu ngươi rời khỏi mảnh đất bỏ hoang đến Tiên giới, hủy diệt thời đại tiên đạo mà Đế và Tôn sáng tạo thì ngươi báo đáp ân đức của hai người đó như thế nào?

Mông Tốn Đạo Chủ từ từ ngước lên, nửa cười nửa khóc nói:

- Đạo khác biệt không chung đường. Chờ thần đạo của ta tái hiện thế gian thì ta sẽ tự vạn trả lại thiên địa, tạ tội bọn họ.

Đại Diễn Cổ Thần lặp lại câu nói:

- Đạo khác biệt không chung đường.

Đại Diễn Cổ Thần cất tiếng cười to bảo:

- Không sai, đúng là đạo khác biệt không chung đường. Năm tháng dài

dặc, thời gian đằng đẳng, là ai chìm nổi?

- Các đạo hữu, hôm nay hãy quyết thắng thua đi, nhìn xem tương lai thiên địa chính thống thuộc về ngươi hay ta!

Thiên đình của Hỗn Độn Long Tổ chỉ còn lại một đại điện. Giang Nam bay sâu vào đại điện, đây là cơ hội hiếm có, thời cơ siêu tốt hắn lên kế hoạch đã lâu.

Đại Diễn Cổ Thần, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân, sau đó là ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ. Những bá chu cường đại nhất trong Tiên Quân đánh nhau sẽ cho Giang Nam có đủ thời gian thăm dò mộ Hỗn Độn Long Tổ, tìm Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng.

Giang Nam thầm lo âu:

- Vào mộ Long Tổ khó khăn thế này, không biết Ma Thiên, Linh Lung có vào được không?

Một đường xông pha, mạnh như Giang Nam cũng chín chết một sống. Thực lực Ma Thiên Tiên Quân ngang ngửa với Giang Nam nhưng gặp kỳ ngộ không lạ bằng hắn. Dù sao Giang Nam luyện hóa một kiếp quang, thu hoạch tịch diệt ma trống, giành một chiếc thuyền báu. Các kỳ ngộ đó không phải ai đều gặp gỡ, dù có gặp mà không tinh thông đại đạo tịch diệt sẽ không chiếm được.

Vù vù vù vù vù!

Sau lưng Giang Nam vang tiếng xé gió. Giang Nam nhíu mày, cảm ứng ba khí thế đậm đặc, khỏi xem cũng biết là Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân truy sát.

- Ba tên này thật là bám dai như đỉa!

Long La Bồ Đề Tiên Quân không đáng gì, nhưng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần siêu mạnh, ai trong hai người đều là kình địch của

Giang Nam. Huống chi hai huynh đệ điều khiển một huyền báu, có cách ngăn cản tịch diệt ma trống. Nếu bị Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần đuổi theo thì Giang Nam sẽ gặp rắcrối to.

Đằng trước là khí thế Hỗn Độn Long Tổ ngày càng đậm đặc, đáng sợ hơn. Giang Nam cảm giác bá đạo vô song, thậm chí đại đạo của hắn bị trấn áp thần phục nó.

Giang Nam là cường giả đẳng cấp Tiên Quân, tu vi có thể bị áp lực nhưng rất khó khiến đại đạo của hắn thần phục.

Khiến đại đạo thần phục là tượng trưng của Đạo Tổ.

Thiên Quân là quân trong thiên địa, cai quản đại đạo thiên địa. Đạo Quân là quân đại đạo, là quân chủ đại đạo.

Giang Nam thắc mắc thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ Hỗn Độn Long Tổ chứng được Đạo Quân?

Hơi thở này quá đậm, áp chế mạnh Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam, khiến Nguyên Thủy đại đạo vội vàng thần phục, chỉ Đạo Quân mới làm được điều này.

Nếu Hỗn Độn Long Tổ chứng Đạo Quân vậy rất có thể Hỗn Độn Long Tổ còn sống, nhưng xem các dấu hiệu hiện có, Hỗn Độn Long Tổ thật sự đã chết. Một tồn tại chết rồi vẫn tỏa ra hơi thở chỉ Đạo Quân mới có, thật kỳ lạ.

Đằng trước có ánh lửa, Giang Nam phấn khởi lao nhanh tới. Trung tâm đại điện rực cháy hỗn độn thiên hỏa. Tại đây hỗn độn thiên hỏa thành biển lửa đốt cháy tất cả, ngăn đường Giang Nam đi tiếp.

Biển lửa hừng hực, Giang Nam không chút suy nghĩ bước vào trong, đạp bước tiến lên. Tuy tịch diệt thiên hỏa có uy thế kinh người, đốt cháy vạn vật nhưng Giang Nam có thể luyện tịch diệt thiên hỏa từ trong đại đạo tịch diệt, loại tịch diệt thiên hỏa vô chủ không nguy hiểm gì cho hắn.

- Tịch diệt thiên hỏa này có thể ngăn cản đám người Kim Đồng, Ngân Đồng một đoạn thời gian nhưng không quá lâu, dựa vào uy lực thuyền báu đủ giúp bọn họ xuyên qua biển lửa.

Giang Nam tăng tốc độ, trong lòng đầy cảm xúc. Hỗn Độn Long Tổ chế tạo ngôi mộ của mình vô cùng nguy hiểm, trên đường đi Giang Nam chín chết một sống mới tới được, rốt cuộc hắn có thể thấy chân dung nhân vật truyền kỳ trong hỗn độn.

- Hơn nữa chưa biết Hỗn Độn Long Tổ có chết thật không.

Càng đến đây câu hỏi Hỗn Độn Long Tổ sống hay chết càng mơ hồ. Lúc này Quỷ Bà Thiên tính chắc Hỗn Độn Long Tổ đã chết, Giang Nam đến tịch diệt tuyệt cảnh, trong hiểm cảnh như thế hơi thở của Hỗn Độn Long Tổ đậm đặc, bá đạo làm mọi người cho rằng Hỗn Độn Long Tổ còn sống.

Nhìn thấy dấu vết Hỗn Độn Long Tổ và Đạo Quân bí ẩn chiến đấu làm người ta nghi ngờ Hỗn Độn Long Tổ bị giết, thấy hỗn độn thiên đình càng khẳng định điều này.

Hiện giờ đi vào đại điện, hơi thở Hỗn Độn Long Tổ đặc biệt chỉ Đạo Quân mới có làm Giang Nam đạp đổ suy nghĩ trước đó. Hắn cho rằng Hỗn Độn Long Tổ còn sống.

Giang Nam cách mảnh đất phát ra hơi thở Hỗn Độn Long Tổ ngày càng gần, nỗi lòng kích động, vừa phập phồng lo sợ vừa hưng phấn.

- Rốt cuộc được biết Long Tổ sống hay chết!

Giang Nam xuyên qua biển lửa, đột nhiên biển lửa đứt, bị khí thế bá đạo vô song ngăn cách. Giang Nam nhìn đằng trước, nỗi lòng rung động.

Trước mặt Giang Nam là cự long xoay quanh, cự long hỗn độn cổ xưa, cường đại khoanh tròn trong biển lửa, đầu ngẩng cao tràn ngập hơi thở cổ xưa thủy tổ cao quý.

Con rồng quá cường đại, nó như thủy tổ long tộc, khí huyết tựa biển cả, khoanh tròn tại đó như căn cơ vũ trụ, là tồn tại cao quý, thần thánh nhất các thời đại.

Bên cạnh con rồng, khí huyết biến thành các con rồng. Hỗn độn tử long dài ngàn vạn dặm, có bay lượn, xuyên qua biển khí huyết, có nằm rạp bên cạnh rồng cao quý, có đang vui chơi, có trang nghiêm làm tư thế ngộ đạo, có dẫn bầy rồng giết chóc với nhóm trường long khí huyết khác.

Những hỗn độn tử long này do khí huyết con rồng biến ra, không phải sinh mệnh thật sự. Nhưng lại như có sự sống, có ý thức riêng, chỗ này như ổ rồng khổng lồ.

Hỗn Độn Long Tổ còn hít thở, lỗ mũi hút vào tịch diệt thiên hỏa dài biến thành hỏa lòng chui vào trong người, phun ra từng luồng khói trắng.

Giang Nam thu về tầm mắt, thầm thở dài:

- Hỗn Độn Long Tổ thật sự chết.

Hỗn Độn Long Tổ chết thật, thân xác này không còn bất cứ sự sống, chỉ còn lại cơ thể siêu cường đại bày tư thế kiêu ngạo, cao quý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2338: Ký Sinh Kỳ Lạ. (2)

Hỗn Độn Long Tổ bị người giết, trước mắt Giang Nam là cái xác cự long hỗn độn tôn quý cổ xưa vô cùng. Đầu Hỗn Độn Long Tổ mở rộng dường như bị người đập bể tạo vết thương không thể lành, lại như có thứ gì chui ra khỏi người Hỗn Độn Long Tổ.

- Sao vẫn còn hơi thở Đạo Quân?

Giang Nam nhíu mày, rất nhanh thấy ra hơi thở Đạo Quân đến từ cơ thể Hỗn Độn Long Tổ, hòa cùng hơi thở Hỗn Độn Long Tổ, không giống hai loại hơi thở khác nhau, rất lạ.

Giang Nam bay lên cao, tới gần miệng vết thương trên đầu Hỗn Độn Long Tổ.

- Thân thể Long Tổ . . .

Giang Nam nhìn miệng vết thương, sợ hãi hét thất thanh:

- Trống rỗng! Sao có thể như vậy? Cái gì ăn sạch Long Tổ?

Tay chân Giang Nam lạnh lẽo. Từ miệng vết thương Hỗn Độn Long Tổ nhìn xuống thì không có máu thịt, xương cốt, nội tạng, không có não óc gì, không một chút cơ bắp.

Hỗn Độn Long Tổ, tồn tại vô địch trong Thiên Quân, nhân vật gần Đạo Quân nhất bị quái vật lạ ăn sạch máu thịt xương cốt.

Giang Nam rùng mình lạnh run. Hỗn Độn Long Tổ cường đại biết bao, dù đã chết nhưng không phải thứ gì cũng ăn mòn cơ thể được. Hơn nữa người có năng lực ăn Long Tổ cũng cỡ đẳng cấpThiên Quân, Đạo Quân, nhưng tồn tại dó khinh thường làm nhục di thể của một vị cường giả.

- Rốt cuộc là thứ gì làm . . . Phải rồi, Ma Thiên, Linh Lung! Hai người kia ở đâu? Và hơi thở Đạo Quân là sao?

Giang Nam hít sâu nhảy vào người Hỗn Độn Long Tổ, bên trong trống rỗng lại phát ra hơi thở Đạo Quân. Hơi thở cường đại gắn liền với hơi thở Hỗn Độn Long Tổ, tuy hai mà một càng làm Giang Nam thấy lạ lùng hơn.

- Nếu Ma Thiên, Linh Lung đến đây chắc chắn sẽ vào cơ thể Long Tổ.

Giang Nam nhanh chóng rơi xuống hơi thở Đạo Quân càng đậm đặc hơn. Giang Nam nhìn bốn phía, Hỗn Độn Long Tổ chỉ còn lại da rồng, nhưng các dấu ấn đại đạo trên lớp da dường như bị cái gì ăn mất, không thấy dấu vết đại đạo nữa.

Chuyện như thế không thể xảy ra với tồn tại như Hỗn Độn Long Tổ, trừ phi có cái gì đó nuốt luôn dấu ấn đại đạo.

Quá đáng sợ.

Giang Nam đột nhiên trông thấy một chiếc thuyền to di chuyển trong không gian bao la vô ngần, lòng máy động thả thuyền báu của mình ra, mời phu phụ Bỉ Ngạn, Càn Khôn xuất hiện, đuổi theo chiếc thuyền đó.

Bỉ Ngạn Nữ Đế đánh giá bốn phía thấy nơi này là không gian đỏ rực, khó hiểu hỏi:

- Tử Xuyên, chỗ này là đâu?

Giang Nam nhanh chóng giải thích vụ việc.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày nói:

- Ngươi nói Hỗn Độn Long Tổ không thành tự Đạo Quân nhưng trong cơ thể có hơi thở Đạo Quân?

Giang Nam gật đầu.

Càn Khôn lão tổ khẽ nói:

- Có thể nói Hỗn Độn Long Tổ bị ký sinh không? Bị một Đạo Quân ký sinh.

Giang Nam sửng sốt:

- Ký sinh?

Càn Khôn lão tổ gật đầu, nói:

- Đúng, ký sinh. Người đánh nhau với Hỗn Độn Long Tổ ký sinh trong cơ thể, hút hết máu thịt tu vi pháp lực, nuốt đạo quả của Hỗn Độn Long Tổ. Nếu không thì khó giải thích tại sao ngươi thấy vết thương của Long Tổ trông như từ bên trong đâm ra ngoài.

Bỉ Ngạn Nữ Đế hỏi:

- Đạo Quân ăn một Thiên Quân? Không cần thiết di?

Càn Khôn lão tổ sửng sốt, lẩm bẩm:

- Đúng là không cần. Tuy Hỗn Độn Long Tổ rất mạnh nhưng không bằng Đạo Quân kia, vậy cần gì ăn Long Tổ? Nếu không phải Đạo Quân làm thì là ai ăn Hỗn Độn Long Tổ?

Phu phụ Càn Khôn lão tổ rất khó hiểu.

Giang Nam khởi động thuyền to đuổi theo thuyền báu khác, không lâu sau chiếc thuyền kia ngừng lại.Giang Nam vội vàng chạy lên, thấy Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng đứng ở đầu thuyền.

Giang Nam thở phào:

- Bọn họ không chết là ốt rồi, tốt lắm.

Giang Nam thầm khó hiểu Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng làm

sao xuyên qua các tầng tuyệt địa tuyệt cảnh tới đây, làm cách nào kiếm được chiếc thuyền báu cuối cùng?

Giang Nam định hỏi thì bỗng cứng người, thẫn thờ nhìn đằng trước. Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế đứng bên cạnh Giang Nam cũng nhìn phía trước, phu phụ đứng im như tượng. Trên chiếc thuyền báu khác, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng ngơ ngẩn nhìn trước mặt.

Đằng trước bọn họ là một cái xác khổng lồ ngồi xếp bằng tràn ngập hơi thở quân chủ đại đạo khủng bố, từng đợt khí huyết tuôn ra từ cơ thể người đó chảy vào người Hỗn Độn Long Tổ, gia hòa với nhau.

Trán người kia thủng một cái lỗ to.

Xác Đạo Quân àny trống rỗng, máu thịt bị cái gì cắn nuốt hết chỉ còn lại da người.

Trong cơ thể Hỗn Độn Long Tổ còn một cái xác khác, là xác chết của Đạo Quân.

Khiến bọn họ sởn gai ốc là Đạo Quân này cũng bị người nuốt chỉ còn lớp da. Tuy nhiên Đạo Quân quá mạnh, mỗi tấm da người vẫn giữ hình dạng ban đầu, sống động y như khi còn sống.

Hỗn Độn Long Tổ, Đạo Quân này đều la nhân vật hiếm có trong một thời đại. Bất cứ thời đại nào, tồn tại như thế hiếm hoi thưa thớt vô cùng, đếm ngón tay còn dư ra, nhân vật như vậy lại chết cả hai. Bọn họ bị người cắn nutố máu thịt, đại đạo chỉ còn lại da.

cảnh tượng quá khủng bố. Trong cơ thể Hỗn Độn Long Tổ giấu một Đạo Quân, hai người bị quái vật cắn nuốt. Chuyện không thể nào xảy ra, nhưng nó có thật, đã thành sự thật.

Ma Thiên Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Rốt cuộc là cái gì làm . . .

Giang Nam điều khiển thuyền báu đến gần hai người. Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng hành lễ, Giang Nam, phu phụ Càn Khôn lão tổ đáp lễ. Giang Nam hỏi thăm mới biết phụ tử Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng cảm ứng huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ đi tới tịch diệt tuyệt cảnh. Hai người tự nghĩ không đủ thực lực xuyên qua tịch diệt tuyệt cảnh, đang thấy lo thì một chiếc thuyền hình đế giày bay ra khỏi tuyệt cảnh, đáp xuống trước mặt bọn họ.

Phụ tử leo lên chiếc thuyền to, thuyền xuyên tịch diệt tuyệt cảnh, chở Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng xuyên qua các tầng thời không đến nơi đây.

Giang Nam thầm cảm thán hai người tốt số. Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng xuôi chèo mát mái đến đây, trên đường đi không gặp nguy hiểm gì. Ngược lại đám người Giang Nam suýt chết dọc đường.

Mắt Giang Nam lóe tia sáng:

- Có lẽ Hỗn Độn Long Tổ dự đoán đượ hậu nhân của mình sẽ tìm đến đây, các ngươi cảm ứng huyết mạch Long Tổ khởi động bài bố Long Tổ để lại, chiếc thuyền chủ động tìm các người.

Giang Nam cười nói:

- Hỗn Độn Long Tổ để lại bài bố này chắc chắn có mục đích gì đó. Ma Thiên sư huynh, Linh Lung, các người hãy cảm ứng kỹ càng, chắc hẳn sẽ tìm được cơ duyên Long Tổ để lại cho hai người.

Càn Khôn lão tổ gật đầu, nói:

- Hỗn Độn Long Tổ đúng là không tầm thường, chắc dự đoán được mình sắp chết nên để lại truyền thừa. Muốn có được truyền thừa của Long Tổ phải có huyết mạch của Long Tổ. Nguyên thủy chứng đạo kiếm gần như Đạo Quân, Long Tổ để lại truyền thừa, cơ duyên chắc rất kinh khủng.

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng cảm ơn, cười nói:

- Giáo chủ, vậy chúng ta đi tìm đây.

Hai phụ tử ngồi xếp bằng, tỉ mỉ cảm ứng. Giang Nam đánh giá bốn phía, hắn bỗng nhảy lên đáp xuống trán Đạo Quân. Cơ thể Đạo Quân khổng lồ, chỉ riêng cái lỗ to trên trán đã cỡ một tinh cầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2339: Tâm Nguyện Suốt Đời.

Giang Nam xem xét kỹ, đo đạc dọc miệng vết thương, lặng im.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế bay tới gần, dò hỏi:

- Có chuyện gì?

- Ta từng thấy một tinh cầu, bên trong có hỗn độn thiên hỏa dựng dục trẻ sơ sinh khổng lồ, tức là Đạo Quân tiền sử ký sinh, cực kỳ cường đại. Chưa sinh ra đã trưởng thành đến trình độ ngang ngửa Thiên Quân, thân, pháp, đạo hợp nhất. Nếu trẻ sơ sinh khổng lồ xuất thế luyệ thành đạo quả có lẽ sẽ làm được pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cường đại vô biên.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, nhẹ giọng nói:

- Tinh cầu kia kích cỡ bằng với vết thương trong trán Đạo Quân.

- Ý ngươi nói đứa bé sơ sinh kia rất có thể là hung thủ cắn nuốt Hỗn Độn Long Tổ, Đạo Quân này?

Bỉ Ngạn Nữ Đế chớp mắt, cười nói:

- Giáo chủ, là tồn tại gì có lực lượng cắn nuốt Hỗn Độn Long Tổ, cường giả không thua gì Đạo Quân? Lại còn hàng phục một Đạo Quân, trấn áp bọn họ, khiến bọn họ không có sức chống lại mặc cho y ký sinh?

Càn Khôn lão tổ nhíu mày nói:

- Nếu người ký sinh là Hỗn Độn Long Tổ hay Đạo Quân thì có khả năng.

Giang Nam run người, trầm giọng nói:

- Quân sư nói có lý. Hỗn Độn Long Tổ ở vào thế yếu, chắ bị Đạo Quân

trấn áp. Đạo Quân này tâm ngoan thủ lạt, dùng đại đạo, máu thịt của mình cộng với của Hỗn Độn Long Tổ bồi dưỡng thân chuyển thế cho mình. Mưu đồ của Đạo Quân đó quá đáng sợ!

Càn Khôn lão tổ nói:

- Không chỉ như thế. Tử Xuyên, ngươi biết gì về tịch diệt thiên hỏa dựng dục chuyển thế thân không?

Giang Nam giật mình, gật đầu, nói:

- Biết chút chút. Tịch diệt thiên hỏa là thiên hỏa hủy diệt một thời đại, cũng là thiên hỏa dựng dục thời đại, hủy diệt và sinh ra tồn tại song song. Sinh linh được dựng dục từ thiên hỏa có thể trở thành chủ đại đạo một thời đại, sinh ra thần thánh, đã định trước trở thành Đạo Chủ.

Giang Nam hít sâu, nhẹ giọng nói:

- Hơn nữa mảnh đất bỏ hoang hình thành từ ba vũ trụ Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân sáng tạo rồi bị tan vỡ. Đế và Tôn, Bất Không vốn định sáng tạo Tiên giới, bọn họ không khai thiên được, hình thành tịch diệt thiên hỏa, tịch diệt thiên hỏa sinh ra trẻ sơ sinh khổng lồ, mà trẻ sơ sinh khổng lồ bị Đạo Quân ký sinh . . .

Càn Khôn lão tổ tiếp lời:

- Tiên giới là thời đại mới đảo điên thời đại Cổ Thần, Cổ Thần lại cướp đi thời đại mới chưa hình thành sau thời đại chú đạo. Vậy là Đạo Quân ký sinh cùng với Cổ Thần, Tiên giới, Đế và Tôn, Bất Không, thậm chí thời đại sau chú đạo chưa hình thành đã bị đánh nát đan thành lưới nhân quả lớn. Tất cả sinh linh sau thời đại chú đạo bao gồm Cổ Thần, tiên nhân, Đế và Tôn, Bất Không, ngươi và ta, mọi thứ nằm trong cái lưới này.

Giang Nam hút ngụm khí lạnh, lạc giọng:

- Đạo Quân là người rut lưới nhân quả này lên, chấm dứt thời đại tiên đạo,

khởi đầu cho thời đại mới.

Càn Khôn lão tổ hưng phấn người run run, cười nói:

- Nhân vật lợi hại như vậy rất hiếm thấy, nếu tranh hùng, đấu trí đấu trận với người đó mới không uổng tài học suốt đời.

Giang Nam nhìn Càn Khôn lão tổ:

- Quân sư động tâm?

Giang Nam cười nói:

- Lần này ta tìm các người là vì đón hai người rời nơi này đi Tiên giới. Quân sư, tam giới quá nhỏ, không đủ để tiềm long bay lên, phi hoàng thay đổi. Chỉ có Tiên giới là nơi sóng ngầm bão tố mới khiến tiềm long bay ra đầm nước, tận dụng tài học suốt đời.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Làm quan trong triều của Tổ Cừ, một triều thần nho nhỏ là bôi nhọ quân sư. Mảnh đất bỏ hoang quá nhỏ, không chứa nổi tiềm long như quân sư. Chỉ có Tiên giới, nhiều Đạo Quân tiền sử chuyển thế chuyển thế, kẻ âm mưu bố cục thiên hạ, khống chế thương sinh. Người chí khí tiếu ngạo thiên hạ, quần hùng trục lộc, tranh đoạt chính thống thời đại này. Thiên địa như thế mới khiến tiềm long không còn lặn mà vọt lên trời.

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng rực:

- Tử Xuyên, ngươi đang chiêu lãm ta, hiến ta đánh chiếm thiên hạ cho ngươi sao? Ta và ái thê tuy cư ngụ trong vùng đất hiểm ác này nhưng rất an nhàn, hơn nữa . . .

Càn Khôn lão tổ nhìn nữ nhân bên cạnh mình, ánh mắt dịu dàng nói:

- Ta đã định ẩn cư lánh đời, cùng kiều thê tiếu ngạo sơn lâm, không rời núi nữa. Thế gian phân tranh không liên quan chúng ta.

Giang Nam nhíu mày, mỉm cười nói:

- Ta và Huyền Đô sư huynh có chút tình cảm, có thể kết thúc nhân quả cho các người.

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Ta và Bỉ Ngạn rời khỏi chư thiên vạn giới tha hương xa xứ thì đã kết thúc nhân quả với hắn. Tử Xuyên, ngươi đừng khuyên chúng ta nữa. Tranh hùng thiên hạ, đấu tranh với trí giả tuy không uổng những gì đã học trong đời nhưng sinh hoạt bình yên với kiều thê mới là thỏa mãn cuộc đời.

Giang Nam cười nói:

- Quân sư có điều không biết. Đạo Vương, Huyền Hoàng, Thiên Ý, Bình Thiên lão sư giờ đây đều ở Tiên giới, chẳng lẽ quân sư không muốn trùng phùng với bọn họ sao?

Càn Khôn lão tổ cười cười:

- Nếu có rảnh ta và phu nhân sẽ đi tìm bọn họ cùng nhau ôn chuyện, uống rượu.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Tẩu phu nhân bây giờ là một trong ba Đạo Tổ tiên đạo mới của Tiên giới, sáng tạo kim đan đại đạo, nếu đi Tiên giới sẽ là một bước lên trời, vấn đỉnh Tiên Quân, tương lai có thể thành tựu Thiên Quân, Đạo Quân.

Ánh mắt Càn Khôn lão tổ do dự nhìn hướng Bỉ Ngạn Nữ Đế.

Bỉ Ngạn Nữ Đế xì cười nói:

- Đạo Tổ Tiên giới có gì quý giá sao? Có quý hơn nữa cũng không bằng ngươi, không cần Đạo Tổ làm gì.

Hai người tình chàng ý thiếp, đôi tay đan nhau.

Giang Nam thở dài, giơ tay trấn áp hai người. Lòng Giang Nam máy động, Nguyên Thủy đại đạo biến thành sợi dây thừng trói phu thê vào thuyền báu.

Càn Khôn lão tổ vùng vẫy không thoát được, giận dữ hỏi:

- Tử Xuyên, ngươi làm vậy là sao? Có lời gì từ từ nói.

Giang Nam cười tủm tỉm:

- Tiềm Long quân sư, đương nhiên là ta trói hai người về Tiên giới.

Bỉ Ngạn Nữ Đế khuyên nhủ:

- Dưa hái xanh không ngọt.

Giang Nam cười to bảo:

- Bao ngọt, bao ngọt!

- Tiểu tử khốn kiếp, thả ta ra! Ngươi bắt ta về, ta không ra một chút kế sách nào cho ngươi, sẽ phá hỏng địa kế của ngươi!

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Quân sư, rổ lật thì không còn trứng nguyên. Tương lai trẻ sơ sinh khổng lồ xuất thế nếu hủy diệt Tiên giới, phu thê các người sống một mình được sao? Quân sư, tẩu phu nhân, ngươi không suy nghĩ cho mình cũng nên lo cho nhi tử sắp ra đời. Mảnh đất bỏ hoang này không phải thiện địa, quân sư muốn lệnh lang trưởng thành tại đây sao?

Càn Khôn lão tổ hết hồn, quay sang nhìn Bỉ Ngạn Nữ Đế, hỏi:

- Chuyện khi nào?

Bỉ Ngạn Nữ Đế ngại ngùng cúi đầu nói:

- Đã có một đoạn thời gian, nhưng ở mảnh đất bỏ hoang nên không dám sinh, không nói cho ngươi biết.

Càn Khôn lão tổ vừa khóc vừa cười ầm ĩ nửa ngày sau nói với Giang Nam:

- Tử Xuyên, chúng ta đồng ý về Tiên giới nhưng ta không tam gia cuộc tranh đấu này.

Giang Nam phất tay thu Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, thuyền báu vào tử phủ ở trán.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Vậy ta bắt ngươi về có tác dụng gì? Đã trói vậy cứ trói đến cùng, miễn cho ngươi lại trốn mất

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2340: Âm Hiểm Như Cáo. (1)

Thả chúng ta xuống, tên khốn này!

Càn Khôn lão tổ la lên:

- Tẩu tẩu của ngươi mang thai, đừng dể động thai khí!

Lòng Giang Nam máy động mở trói. Càn Khôn lão tổ định lao ra khỏi tử phủ nhưng không được, tức giận nghiến răng.

Bỉ Ngạn Nữ Đế an ủi:

- Tử Xuyên tuy hoạt bát nhưng tiểu tử này không phải người xấu. Chúng ta là sư tôn của phu nhân hắn, Tử Xuyên sẽ không làm gì hại chúng ta.

- Điều ta lo không phải chuyện này, ta lo là chúng ta sẽ bị cuốn vào tranh chấp.

Càn Khôn lão tổ khẽ thở dài:

- Cỡ như Huyền Đô suýt nữa chết, hạ giới náo động tranh đấu năm ngàn bốn trăm vạn năm. Tiên giới không phải chỗ tốt lành gì, trong Tiên giới người tài ba lớp lớp, nếu có gì sơ sẩy thì . . .

Bỉ Ngạn Nữ Đế cười nói:

- Lúc phu quân ở cảnh giới thần đế đã tụ tập lực lượng mọi người đấu trí đấu sức với Huyền Đô, trấn áp phân thây hắn. Bây giờ phu quân đã là Tiên Vương, sợ gì tương lai tranh đấu? Ngươi và ta ở cùng nhau, mặc dù suốt ngày vui cười nhưng ta biết trong lòng ngươi giấu ngọn lửa, khát vọng muốn thi tài, tranh hùng với cường giả trí mưu thông thiên là tâm nguyện suốt đời của ngươi.

Càn Khôn lão tổ lẩm bẩm lặp lại:

- Tâm nguyện suốt đời . . .

Đột nhiên trong người Hỗn Độn Long Tổ phát ra tiếng chấn động dữ dội. Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế ở trong tử phủ của Giang Nam nên không cảm thấy gì. Bên ngoài thì Giang Nam bị chấn lảo đảo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong cơ thể Hỗn Độn Long Tổ đột nhiên hiện ra một khung cửa, hai cánh cửa nguy nga mở ra. Ánh sáng tím tuôn ra ngoài, thoáng chốc chiếu không gian một màu tím.

Ma Thiên Tiên Quân mừng rỡ:

- Rốt cuộc cảm ứng được!

Hai phụ tử đứng lên, nhìn vào cánh cửa mở rộng. Không gian bên trong cánh cửa không lớn, chỉ cỡ vạn dặm, phương xa có mấy cây cột rồng đứng thẳng, chính giữa là một ao máu to.

Cột rông cao mấy ngàn trượng, bên trên xoay quanh các hỗn độn cự long khổng lồ, đuôi chĩa lên trên, đầu chĩa xuống, miệng ngâm trong ao.

Ao máu huyễn lệ rực rỡ như thể bên trong không phải máu mà là vô số thái dương bị luyện thành giọt nước, ánh sáng rực rỡ mù mắt người.

Giang Nam nhìn chằm chằm ao máu, mơ hồ hắn các long khí bơi lội trong ao như có con rồng to hỗn độn thật sự dậy sóng.

Chính giữa ao máu loáng thoáng có một ngọc đài nho nhỏ, từng đợt tử khí vòng quanh ngọc đài, bên trên đặt các quyển sách quý.

Linh Lung đạo đồng mừng rỡ kêu lên:

- Long Tổ để lại truyền thừa cho chúng ta!

- Ha ha ha ha ha ha! Không phải truyền thừa để cho các ngươi!

Không gian chấn động dữ dội, một chiếc thuyền lớn lướt tới. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần đứng ở đầu thuyền. Long La Bồ Đề Tiên Quân đứng bên cạnh hai người nhìn vết nứt trong hư không, mắt bắn ra tiên quang.

Long La Bồ Đề Tiên Quân lẩm bẩm:

- Đây là truyền thừa Long Tổ để lại cho ta. Nhưng phải đa tạ các ngươi, không nhờ các ngươi e rằng ta không tìm thấy nơi này.

Kim Đồng Cổ Thần mỉm cười nói:

- Long La đạo hữu, Long Tổ để lại truyền thừa cho ngươi vậy chúng ta thì sao?

Long La Bồ Đề Tiên Quân vội cười nịnh:

- Truyền thừa của ta cũng là của hiền huynh, Long Tổ để lại kho báu, hiền huynh muốn lấy cái nào cứ cầm.

Ngân Đồng Cổ Thần mỉm cười nói:

- Coi như ngươi biết điều.

Long La Bồ Đề Tiên Quân nuốt nước miếng, thầm nghĩ:

- Chỉ cần được truyền thừa Long Tổ thì ta sẽ tăng huyết mạch lên đến tinh khiết, sợ gì các ngươi nữa?

Giang Nam quát to:

- Đi!

Giang Nam lắc người đáp xuống thuyền báu của Ma Thiên Tiên Quân, lấy tịch diệt ma trống ra đặt ngay đầu thuyền. Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung

đạo đồng lập tức khởi động thuyền báu xông hướng cánh cửa.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần điều khiển thuyền báu lao tới. Nhưng đám người Giang Nam cách gần hơn, trước tiên lao vào trong cửa. Mắt thấy Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân cũng sắp vào theo. Giang Nam đột nhiên nhảy xuống đầu thuyền đứng chắn trước cửa, tịch diệt ma trống dựng thẳng, nắm đấm là dùi, tiếng trống thùng thùng vang lên. Tận thế kiếp âm cuồn cuộn ập hướng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân.

Long La Bồ Đề Tiên Quân cười khẩy nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi nghĩ có thể ngăn cản chúng ta sao?

Long La Bồ Đề Tiên Quân lấy hỗn độn thiên nguyên chung ra, kêu đinh đang đối kháng ma âm. Nhưng tận thế kiếp âm khủng bố biết mấy, trong khoảnh khắc hỗn độn thiên nguyên chung ngừng kêu, chuông to tối tăm.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hú dài, vận chuyển thuyền báu, thuyền tỏa tiên quang rực rỡ hiện ra nửa đóa sen phá mở ma âm xông hướng cánh cửa.

Chiếc thuyền to này là dấu chân của Tiên Tôn, nửa đóa sen là công pháp tàn khuyết của Tiên Tôn biến ra. Uy lực thuyền báu tăng mạnh nên mới hiện ra dị tượng nửa đóa sen.

Đám người Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ khống chế ba chiếc thuyền báu nhưng không tạo ra dị tượng như thế. Tu vi của Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần không bằng Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, bọn họ có thể khởi động dị tượng này là nhờ Đại Diễn Cổ Thần chỉ điểm.

Vẻ mặt Giang Nam trầm trọng, nhún chân hất tịch diệt ma trống lên cao, chân đạp trống to lạnh lùng nhìn thuyền báuc lao tới.

Đầu thuyền, Long La Bồ Đề Tiên Quân cất hỗn độn thiên nguyên chung, tay ngoắc một cái, Long Huyết Bồ Đề thụ hiện ra trong tay gã. Kim Đồng Cổ

Thần, Ngân Đồng Cổ Thần lấy ra lưỡi hái dài, ưỡi liềm dài mấy trăm trượng, đao như trăng khuyết, làm bằng trụ hoang thần thạch.

Trong mảnh đất bỏ hoang có tịch diệt thiên hỏa, muốn luyện hóa trụ hoang thần thạch không khó khăn. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần sẽ không bỏ qua cơ hội, mỗi người luyện một lưỡi hái to.

Ầm!

thuyền báu vang tiếng nổ điếc tai đụng vào tịch diệt ma trống, va chạm trống ma bay ra sau, rơi vào cánh cửa. Thuyền báu bị đụng rung bần bật, tạm dừng lại.

Trên thuyền lớn, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Long La Bồ Đề Tiên Quân bị chấn khí huyết cuồn cuộn, đứng không vững. Long La Bồ Đề Tiên Quân bất chấp người còn lảo đảo, Long Huyết Bồ Đề thụ bay ra khỏi tay. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần huơ lưỡi liềm chém hướng Giang Nam.

Kiếp quang phóng lên cao, Giang Nam cầm kiếp quang như rồng tước ngang Long Huyết Bồ Đề thụ chỉ còn lại rễ cây. Long La Bồ Đề Tiên Quân giật nảy mình, vội vàng cúi đầu xuống. Xoẹt một tiếng, búi tóc Long La Bồ Đề Tiên Quân bị chặt đứt gần như cắt trúng não gã.

Keng!

kiếp quang va chạm lưỡi liềm của Ngân Đồng Cổ Thần, hỏa hoa văng tung tóe. Kiếp quang bị chém thành hai khúc, kiếp quang bị chém đứt bay lên cắt vào ba người đứng trên thuyền báu.

Cùng lúc đó, Kim Đồng Cổ Thần chặt lưỡi liềm xuống cánh tay trái Giang Nam, lưỡi đao hất lên, cánh tay rơi xuống thuyền báu.

Giang Nam khẽ rên, thụt lùi trốn vào trong cánh cửa.

Trên thuyền báu, kiếp quang chém hướng ba người. Kim Đồng Cổ Thần,

Ngân Đồng Cổ Thần cười to, đóa sen tiên quang như nước, hồng mông đại đạo tuôn ra chặn kiếp quang lại, luyện hóa nó.

Kim Đồng Cổ Thần cười to bảo:

- Huyền Thiên giáo chủ, không biết mùi vị của ngươi như thế nào?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2341: Âm Hiểm Như Cáo. (2)

Kim Đồng Cổ Thần cầm cánh tay Giang Nam lên nhét vào miệng, nhe răng cười:

- Nếu rất ngon thì ta không ngại tha cho ngươi sống, hôm nay ăn một lần, ngày mai ăn tiếp.

Ngân Đồng Cổ Thần kinh kêu:

- Ca ca cẩn thận!

Ngân Đồng Cổ Thần vội vung lưỡi hái che trước miệng Kim Đồng Cổ Thần. Ngân Đồng Cổ Thần huơ đao quá nhanh cắt rớt mũi Kim Đồng Cổ Thần, hai bờ môi cũng bị cắt lộ ra hàm răng vàng.

Cánh tay Giang Nam bị Kim Đồng Cổ Thần đưa đến bên miệng đột nhiên xòe tay, búng ngón tay. Ánh sáng đỏ mỏng như lông trâu bắn hướng Tịch Trọng, đó là tịch diệt huyết châm là Tổ Cừ đại đế tế luyện ra.

Huyết châm này chuyên môn đối phó đạo quả, nếu bị đâm trúng người, mặc kệ đạo quả ở đâu đều bị huyết châm đánh chết, là vũ khí âm hiểm, độc ác nhất.

Kim Đồng Cổ Thần không ngờ Giang Nam bị chặt đứt tay nhưng ngón tay còn cầm một cây tịch diệt huyết châm chờ ám toán giết gã.

May mắn Ngân Đồng Cổ Thần phát hiện kịp lúc huơ lưỡi liềm, mặc dù cắt rớt mũi và môi Kim Đồng Cổ Thần nhưng rốt cuộc chặn lại huyết châm.

Đao quang lấp lóe, trong khoảnh khắc cắt nhỏ huyết châm.

Kim Đồng Cổ Thần lấy lại tinh thần, tức giận dập nát cánh tay Giang

Nam.

- Huyền Thiên âm hiểm!

Kim Đồng Cổ Thần hét lên:

- Tên này đã vào trong cửa, bên trong không lớn, hắn không có đường trốn!

Ngân Đồng Cổ Thần ngơ ngẩn nhìn sau lưng Kim Đồng Cổ Thần.

Kim Đồng Cổ Thần nghiêm túc hỏi:

- Nhị đệ, có chuyện gì?

Kim Đồng Cổ Thần ngoái đầu nhìn, sững sờ. Sau lưng Kim Đồng Cổ Thần, trán Long La Bồ Đề Tiên Quân xuất hiện một lỗ máu nhỏ.

Long La Bồ Đề Tiên Quân gật mình, cười hỏi:

- Hai vị đạo hữu nhìn ta làm gì?

Kim Đồng Cổ Thần hút ngụm khí lạnh, quát to:

- Long La, đạo quả của ngươi ở đâu? Mau lấy đạo quả ra, nếu không sẽ không cứu mạng ngươi được!

Tim Long La Bồ Đề Tiên Quân rớt cái bịch, cười khẩy nói:

- Hai vị đạo hữu, đạo quả quan trọng biết mấy, sao ta dễ dàng lấy ra cho x . . .

Long La Bồ Đề Tiên Quân chưa nói xong bỗng biến sắc mặt.

Ngân Đồng Cổ Thần lạnh lùng nói:

- Khốn kiếp, kêu ngươi lấy ra thì lấy mau! Đạo quả mạch Hỗn Độn Long Tổ các ngươi đều ký thác trong thân thể, nếu ngươi lấy ra thì còn cứu kịp . . .

Bỗng toàn thân Long La Bồ Đề Tiên Quân biến thành một bãi máu, đạo quả rơi vào vũng nước đen nhanh chóng tan rã. Trong khoảnh khắc đạo quả Long La Bồ Đề Tiên Quân tan biến.

Trán Tịch Trọng, Ngân Đồng Cổ Thần toát mồ hôi lạnh. Vừa rồi Ngân Đồng Cổ Thần chặn lại một cây tịch diệt huyết châm nhưng không đề phòng cây thứ hai, cánh tay Giang Nam bắn trúng ngay trán Long La Bồ Đề Tiên Quân.

Chính là cây huyết châm thứ hai này lấy mạng Long La Bồ Đề Tiên Quân.

Tịch diệt huyết châm bay lên muốn rời khỏi thuyền báu trở về bên cạnh Giang Nam. Kim Đồng Cổ Thần vươn tay định bắt lại nhưng Ngân Đồng Cổ Thần huơ lưỡi liềm vội chém nát huyết châm.

Ngân Đồng Cổ Thần nói:

- Tuyệt đối không thể bắt nó bằng tay không.

Kim Đồng Cổ Thần hiểu ra, lòng run sợ nói:

- Long La chết, e rằng chúng ta không cướp kho báu Hỗn Độn Long Tổ được . . .

Ngân Đồng Cổ Thần lắc đầu, nói:

- Không có huyết mạch Long Tổ thì không được Long Tổ công nhân, Long La bị Huyền Thiên giết, chặt đứt hy vọng của chúng ta.

Ngân Đồng Cổ Thần rất hận, phòng tới phòng lui nhưng không ngừa được Huyền Thiên giáo chủ âm hiểm độc ác như thế, thủ đoan kỳ bí khiến người rét run.

- Tuy Long La chết nhưng phụ tử Ma Thiên còn sống.

Ngân Đồng Cổ Thần cười nói:

- Ca ca, chúng ta đi!

Mắt Kim Đồng Cổ Thần sáng lên:

- Nhị đệ giỏi quá! Huyền Thiên giáo chủ và phụ tử Ma Thiên cộng lại không phải đối thủ của chúng ta, xử lý bọn họ là chúng ta sẽ độc chiếm kho báu Hỗn Độn Long Tổ, lại thiếu đi một người chia chác.

Đằng trước hai Cổ Thần, Giang Nam đứng trên tịch diệt ma trống, vạt áo bay phần phật, cánh tay đã mọc ra. Giang Nam chặn đường Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hừ mạnh, tăng tốc độ lao hướng Giang Nam.

Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng thì đã đến bên ao máu dưới một cây cột rồng. Ma Thiên Tiên Quân túm Linh Lung đạo đồng ném vào trong ao máu, chuyển đầu thuyền giết ngược về chỗ Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần.

Linh Lung đạo đồng hét to:

- Phụ thân không cùng ta sao?

Ma Thiên Tiên Quân điều khiển thuyền báu xông lên, cười to bảo:

- Giáo chủ chiến đấu vì phụ tử hai ta, sao vi phụ có thể để giáo chủ một mình nghênh địch? Linh Lung, ngươi nhanh chóng hấp thu huyết mạch Long Tổ, lấy sách quý trên ngọc đài đi!

Linh Lung đạo đồng chui vào trong ao máu, năng lượng cái ao bị dẫn động, ao máu sôi sục. Huyết vụ dày đặc bốc lên chui vào cơ thể Linh Lung đạo đồng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, ao máu dâng lên ngày càng cao, bay lên mặt đất. Bên dưới là một cái đỉnh to, hỗn độn hỏa rực cháy trong đỉnh, ao máu lơ lửng trên cái đỉnh.

Linh Lung đạo đồng ngửa đầu gầm rống, thân bất do kỷ hiện ra nguyên hình, biến thành một hỗn độn cự long nằm khoanh tròn trong ao. Nhiều huyết vụ ập đến, cự long quay quanh các cột rồng thì há mồm phun ra từng dòng lũ hồng mông đại đạo xâm nhập cơ thể Linh Lung đạo đồng.

Huyết mạch Linh Lung đạo đồng tăng nhanh vùn vụt, tu vi tiến bộ. Lúc này trên ngọc đài chính giữa ao máu, sách quý mở ra, từng đợt long văn hiện ra trong sách rất khó hiểu. Linh Lung đạo đồng thì như đọc được, nhìn chằm chằm sách quý.

Sách quý mở ra, mỗi giở một trang là chữ trang trước biến mất. Đây là Hỗn Độn Long Tổ để lại sắp xếp, không muốn truyền thừa của mình rơi vào tay người ngoài.

Sách quý giở từng trang, Linh Lung đạo đồng không dám thả lỏng tinh thần, liều mạng ghi nhớ, lĩnh ngộ.

Bên kia, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần đánh nhau với Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân. Ngân Đồng Cổ Thần đấu cùng Giang Nam, Kim Đồng Cổ Thần đứng trên thuyền báu quyết đấu với Ma Thiên Tiên Quân đứng trên chiếc thuyền khác.

Chiếc thuyền to dưới chân Ma Thiên Tiên Quân là dấu chân Bất Không Đạo Nhân, uy lực siêu phàm. Thuyền báu dưới chân Kim Đồng Cổ Thần là dấu chân Tiên Tôn, uy lực hai chiếc thuyền lớn không chênh lệch bao nhiêu. Nhưng Ma Thiên Tiên Quân kém hơn Kim Đồng Cổ Thần, không phát huy ra uy lực thuyền báu nên có.

Kim Đồng Cổ Thần thúc giục dị tượng hoa sen, uy lực thuyền báu kinh người. Ma Thiên Tiên Quân bị áp chế ngay, lưỡi liềm tung bay quay quanh gã. Mới mây giây va chạm, Ma Thiên Tiên Quân suýt bị lưỡi liềm chém

trúng.

Cùng lúc đó, Ngân Đồng Cổ Thần liên tục gặp nạn. Tuy thực lực tu vi của Ngân Đồng Cổ Thần vượt trên Giang Nam rất nhiều, lại có trụ hoang thần thạch luyện thành lưỡi hái, không gì phá nổi. Nhưng Giang Nam có tịch diệt ma trống, trống rung một cái là chấn Kim Đồng Cổ Thần suýt tan rã cơ thể, đạo quả tan nát.

Dưới chân Giang Nam cũng có một chiếc thuyền báu, là luyện chế bằng dấu chân Tiên Đế. Mặc dù Giang Nam không thể hoàn toàn phát huy ra uy lực thuyền báu nhưng cũng làm Kim Đồng Cổ Thần luống cuống.

Huống chi Giang Nam còn điều khiển tịch diệt huyết châm, trong tay có nửa kiếp quang, giết Kim Đồng Cổ Thần lo đầu không lo đuôi

Chương 2342: Long Tổ Thánh Dược.

Nhưng dù gì Giang Nam không là Tiên Quân, khó giết Kim Đồng Cổ Thần.

Ma Thiên Tiên Quân cao giọng gầm rú, lắc người biến thành cự long đánh xáp lá cà. Ma Thiên Tiên Quân đẩy thuyền báu xông hướng Kim Đồng Cổ Thần, hai chiếc thuyền va chạm vào nhau. Thuyền báu dấu chân Bất Không Đạo Nhân bị đụng bay. Kim Đồng Cổ Thần cười to, đao quang chợt lóe chém Ma Thiên Tiên Quân thành hai khúc.

Kim Đồng Cổ Thần định thừa dịp giết Ma Thiên Tiên Quân luôn chợt nghe Giang Nam quát to:

- Kim Đồng, hãy xem huyết châm!

Khóe mắt Kim Đồng Cổ Thần liếc thấy Giang Nam giơ tay, gã rùng mình bỏ qua Ma Thiên Tiên Quân, vội huơ lưỡi liềm bảo vệ mình kín không kẽ hở.

Tay kia Giang Nam cầm thuyền báu như cầm một chiếc đế giày, hắn nhấc thuyền lên đập xuống Ngân Đồng Cổ Thần.

Ngân Đồng Cổ Thần bị quất té xuống đất, chổng mông lên trời, lưỡi hái lăn lóc một bên, hai tay che mặt. Giang Nam cầm thuyền báu đập mạnh liên hồi, Ngân Đồng Cổ Thần bầm mình.

Kim Đồng Cổ Thần gầm rống, vội vận chuyển thuyền báu đụng vào Giang Nam.

Giang Nam giơ tay khác lên. Quát to:

- Kim Đồng, đỡ huyết châm!

Kim Đồng Cổ Thần vội huơ lưỡi hái nhưng không có gì xảy ra, Giang Nam không bắn tịch diệt huyết châm.

Kim Đồng Cổ Thần yên lòng, khởi động thuyền báu lao qua.

Tịch Trọng cười khẩy nói:

- Huyền Thiên, ngươi chỉ có hai tịch diệt huyết châm mà muốn hù ta?

Giang Nam lại giơ tay quát to:

- Đỡ huyết châm!

Kim Đồng Cổ Thần cười nhạt, mặc kệ. Đột nhiên một luồng sáng đỏ máu ập vào mặt, đâm vào trán Kim Đồng Cổ Thần. Gã gào rú, vội huơ lưỡi hái chặt đầu mình xuống, cổ lắc một cái mọc đầu mới.

Kim Đồng Cổ Thần thật độc, huơ lưỡi hái băm nát đầu mình ra, định chém nát huyết châm cuối cùng của Giang Nam.

Giang Nam không thành công đành thu về huyết châm cuối cùng. Giang Nam giơ tịch diệt ma trống bay hướng Ngân Đồng Cổ Thần bị hắn đập dẹp, định làm ma âm xuyên não.

Ầm!

Kim Đồng Cổ Thần đẩy thuyền báu đụng mạnh vào tịch diệt ma trống, đánh bay trống to. Kim Đồng Cổ Thần vươn tay chộp Ngân Đồng Cổ Thần bị đập không thành hình người.

Giang Nam tặc lưỡi tiếc nuối. Ma Thiên Tiên Quân trở về hình người, điều khiển thuyền báu lao tới.

- Nhị đệ, đừng nuương tay nữa, hợp thể!

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần cùng rống lên, hai cơ thể hợp lại thành một. Hai đầu bốn cánh tay, pháp lực hòa thành một, đại đạo cũng

vậy, khí thế tăng mạnh lên đến đỉnh Tiên Quân.

Hai huynh đệ biến thành một người, thực lực tăng vọt, lực lượng cũng tăng cường gấp đôi. Bốn cánh tay cầm hai lưỡi hai làm bằng trụ hoang thần thạch, lưỡi liềm tung tay, đao quang tứ giăng chém bay Giang Nam và thuyền báu.

Ma Thiên Tiên Quân mới lao tới đã bị đánh lăn lông lốc ra xa, miệng ọc máu.

Giang Nam ngừng thân hình, bay tới gần Ma Thiên Tiên Quân, quát to:

- Ma Thiên sư huynh, chúng ta cũng hợp thể!

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần đang định đuổi theo, nghe Giang Nam nói thì nổi lòng cảnh giác, vội dừng bước.

Kim Đồng, Ngân Đồng thầm nghĩ:

- Hai huynh đệ chúng ta vừa sinh ra đã dính vào nhau,m sau này được cao nhân điểm hóa mới tách ra. Sau khi hợp thể thực lực tăng vọt, tu vi trướng lên. Chẳng lẽ Huyền Thiên giáo chủ, Ma Thiên Tiên Quân cũng là huynh đệ ruột, hợp thể được?

Ma Thiên Tiên Quân cũng rất khó hiểu, ngừng thế thụt lùi.

Ma Thiên Tiên Quân nghi hoặc hỏi:

- Giáo chủ, làm sao hợp?

Giang Nam đáp xuống, cưỡi hỗn độn cự long, cười nói:

- Thì hợp thế này. Ta cưỡi ngươi, pháp lực, đại đạo của ngươi rót ào người ta, để ta đánh đấm với bọn họ.

Ma Thiên Tiên Quân ngây người, cảm thấy pháp lực, đại đạo bị Giang Nam khống chế liên tục rót vào cơ thể hắn. Đại đạo của Giang Nam rất kỳ

dị, kiêm dung tịnh súc, pháp lực và đại đạo của Ma Thiên Tiên Quân bị đại đạo của Giang Nam chỉnh hợp thành một, luyện thành một thể, không chút bài xích.

Khí thế Giang Nam tăng vọt, thực lực trướng lớn. Giang Nam lấy thuyền báu dấu chân Bất Không Đạo Nhân ra, hắn tu luyện đại đạo Bất Không nên năng lực khống chế thuyền báu mạnh hơn xa Ma Thiên Tiên Quân. Giang Nam kích phát uy lực thuyền báu, tuy không thể khởi động dị tượng nhưng không đến nỗi bị đụng một cái liền văng ra.

Ma Thiên Tiên Quân không cam lòng hét lên:

- Giáo chủ, đây là ngươi xem ta như tọa kỵ, không phải hợp thể . . .

Hai chân Giang Nam kẹp lại, điều khiển cự long dưới thân xông hướng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần. Giang Nam dốc sức khởi động tịch diệt ma trống, trên giá trống, cái trống to liên tục chuyển động, tiếng trống thùng thùng vang lên.

Giang Nam quát to:

- Đều giống nhau!

Giọng Ma Thiên Tiên Quân ồm ồm nói:

- Hôm nào ta sẽ đè ngươi, cưỡi ngược lại.

Giang Nam cười to, nét mặt sa sầm, thầm cười lạnh:

- Mơ đẹp quá.

Hai chiếc thuyền to va chạm, tiên quang như thủy triều dâng lên nổ không gian trời sụp đất nứt, hư không tan vỡ sụp xuống. Ba người bị chấn hộc máu, ma âm va chạm, người Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần nứt rạn đẫm máu. Hai lưỡi liềm chém xuống, Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân bị cắt máu thịt tung tóe.

Ầm!

Hai chiếc thuyền báu lại đụng vào nhau. Quái nhân hai đầu bốn cánh tay té ra sau, khựng người lại, huơ lưỡi liềm xung phong lao lên. Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân bị trùng kích bay ngược về. Pháp lực hai người không bằng Ngân Đồng Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần hợp thể, khó đứng vững. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần đã giết tới.

Giang Nam gầm rống, dốc sức vận chuyển pháp lực, thúc giục kiếp quang chém hướng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần.

Quái nhân hai đầu bốn cánh tay rống to:

- Kiếp quang? Kiếp quang cũng không làm gì được chúng ta!

Lưỡi hái tung bay, đao quang cắt vỡ hư không xuất hiện các thế giới, rất nhanh mài mòn kiếp quang sạch sẽ.

- Chết đi!

Đao quang chém xuống hút hồn người. Giang Nam lắc mình, thần luân hiện ra sau gáy, các loại dấu ấn tiên thiên pháp bảo bay ra đỡ lưỡi hái. Tịch diệt ma trống đánh tới. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần bị tận thế kiếp âm công kích, thân hình hợp thể bay ra, hộc máu liên tục. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần né qua tận thế kiếp âm lại hợp nhất, đao quang rậm rạp đổ ập xuống, chém nát các thần thông Giang Nam phát ra.

Ầm!

Hai chiếc thuyền báu một lần nữa va chạm. Hư không trong cánh cửa bỗng sụp xuống cuốn hai người một rồng, hai chiếc thuyền báu, tịch diệt ma trống vào hư không loạn lưu.

Giang Nam, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần ở trong loạn lưu vẫn đánh nhau túi bụi. Hai người một rồng người đẫm máu ác chiến không ngừng.

Đột nhiên hư không loạn lưu bình ổn, hai người một rồng chân đạp đất liền. Nơi àny là một thời không khác trong cơ thể Hỗn Độn Long Tổ. Thời không này do một mảnh đạo quả to khủng khiếp tạo dựng không gian hỗn độn. Mảnh đạo quả như núi to, trên núi mọc một gốc bảo thụ, bảo thụ không cao, chỉ cỡ một thước nhưng cành lá tươi tốt, um tùm, nhỏ xíu xiu.

Bảo thụ lắc lư, vô số hồng mông đại đạo bay ra gia cố thời không này.

Mùi thuốc nồng nặc xông vào mũi, vết thương trên người Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần nhanh chóng lành lặn. Pháp lực bị tiêu hao nhanh chóng bổ sung lại, đám người phấn chấn tinh thần

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2343: Nuốt Sống Thánh Dược. (1)

Tiền sử thánh dược?

Mắt ba người sáng rực nhìn bảo thụ.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần run giọng nói:

- Đây là thánh dược mọc từ đạo quả của Hỗn Độn Long Tổ?

Thùng thùng thùng!

Giang Nam liều mạng đánh trống, tận thế kiếp âm vang ầm ĩ ập hướng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần.

Giang Nam giơ tay quát to:

- Hãy đỡ huyết châm!

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần vội né tránh. Ma Thiên Tiên Quân chở Giang Nam lao nhanh hướng thánh dược, cái bóng trong không trung ngày càng to lớn hơn, đó là một chiếc thuyền to vỗ mạnh xuống, đè bẹp Giang Nam và Ma Thiên Tiên Quân.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần né huyết châm, rít gào xông hướng thánh dược. Một thuyền to hình đế giày khác đè hai người dưới thuyền.

Giang Nam nâng thuyền lớn che phủ mình lên, Ma Thiên Tiên Quân xông hướng thánh dược. Lại một chiếc thuyền lớn khác giáng xuống. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần tách ra, lao tới chỗ bảo thụ cao cỡ một thước.

Thánh dược thơm phức, mùi hương say lòng người. Cả ba bị tổn hại nặng nhưng ngửi mùi thuốc xong pháp lực, cơ thể phục hồi đến trạng thái cao

nhất.

Tuy Hỗn Độn Long Tổ không phải Đạo Quân nhưng cách Đạo Quân chỉ khoảng nửa bước. Mảnh vỡ đạo quả cực kỳ to lớn, sinh trưởng ra thánh dược có dược hiệu không thua gì thánh dược mọc trên mảnh đạo quả của Đạo Quân tiền sử.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Ma Thiên Tiên Quân dốc hết tốc độ chạy hướng thánh dược.

Ma Thiên Tiên Quân ngoái đầu lại không thấy bóng dáng Giang Nam đâu:

- Nguy rồi, tại sao Huyền Thiên không đuổi theo?

Chỉ còn lại hai Cổ Thần tranh phong với Ma Thiên Tiên Quân.

Giờ phút này, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hoàn toàn tách ra, nhìn thoáng qua còn mỗi Ma Thiên Tiên Quân tranh giành với hai người thì mừng rỡ trong bụng. Không có Giang Nam, ai trong hai huynh đệ đều dư sức đè bẹp Ma Thiên Tiên Quân.

Lúc này bọn họ chợt cảm thấy rời đất quay cuồng, bị hất bay. Núi to từ đạo quả hình thành đột nhiên bay lên cao, xoay nửa vòng trong không trung. Ma Thiên Tiên Quân, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần bị hất rơi xuống.

Giang Nam đứng dưới chân núi giơ núi to đạo quả lên ném vào không trung.

Đầu núi rơi xuống đất, Giang Nam thò tay bắt lấy thánh dược, bứng đứt thánh dược.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần trợn trừng muốn rách khóe mắt:

- Cặn bã, gian manh!

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần chỉ muốn leo lên núi giành thánh dược nhưng không ngờ thánh dược mọc trên đạo quả Hỗn Độn Long Tổ. Ma Thiên Tiên Quân cũng ngây người, thầm nhủ rất xấu hổ, gã chỉ lo giành thánh dược đã quên mất điều này.

Ma Thiên Tiên Quân hơi bất bình nói:

- Tên giáo chủ khốn kiếp, hắn nâng chiếc thuyền báu kia lên kêu ta chạy đi tranh thánh dược chắc chắn để làm mồi cho hắn, tổ cha nó!

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần lao tới. Giang Nam đứng thẳng tắp như núi, đối diện công kích của hai Cổ Thần.

Giang Nam uy phong ngang nhiên nói:

- Để ta chặn bọn họ lại, Ma Thiên sư huynh hãy thu đạo quả Hỗn Độn Long Tổ đi. Đạo quả dựng sinh thánh dược không đơn giản chút nào.

Ma Thiên Tiên Quân vốn đã muốn thu đạo quả Hỗn Độn Long Tổ, nghe xong ngây người. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần bỏ mặc Giang Nam lao hướng Ma Thiên Tiên Quân ngay.

Ma Thiên Tiên Quân tức giận quát:

- Huyền Thiên, tên khốn!

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần mới vừa vòng qua Giang Nam thì thấy hắn nâng núi to mảnh nhỏ đạo quả lên nhét vào tử phủ của mình.

Hai Cổ Thần tức giận bật cười, lại hợp thể giết hướng Giang Nam.

- Huyền Thiên khốn kiếp, hôm nay hai huynh đệ ta nếu không giết ngươi thề không làm người!

Đột nhiên hư không sụp xuống, chấn ba người lảo đảo. Hư không này do

đạo quả Hỗn Độn Long Tổ, thánh dược chống đỡ, bây giờ thánh dược, mảnh nhỏ đạo quả bị Giang Nam lấy đi nên tất nhiên không gian sụp đổ.

Giang Nam xoay người đi ngay. Ma Thiên Tiên Quân biến thành hỗn độn cự long bay tới, Giang Nam đứng trên lưng cự long, pháp lực hai người hòa vào nhau. Giang Nam dùng tịch diệt ma trống đoạn hậu, tiếng trống chấn trời. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hợp thể lao tới, hai người một rồng ác chiến không dứt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hư không hoàn toàn khép kín đè hai người một rồng hộc máu, cơ thể nứt toác bị đẩy ra khỏi hư không. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần bị đè ép lại tách ra.

Bốn người té xuống đất, cơ thể như giẻ rách, pháp lực, đại đạo, đạo quả đều bị hư không nghiền nát.

Ma Thiên Tiên Quân thảm nhất, cơ thể của gã không bằng Giang Nam, tuy có pháp lực cường đại nhưng khác với Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Ma Thiên Tiên Quân bị áp lực đè ngất xỉu.

- Huyền Thiên giáo chủ, chịu chết đi!

Bốn người cùng bị thương nặng nhưng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần có thực lực tu vi vượt qua Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân. Hai người trút ra pháp lực còn sót lại, hợp nhất xông lên.

Giang Nam cắn răng lấy bảo thụ thánh dược ra, há mồm nhai nuốt.

Bảo thụ vừa chui vào bụng bên tai Giang Nam ù vang. Dược lực siêu kinh khủng bùng nổ thoáng chốc lan tràn toàn thân Giang Nam, thần luân trướng to, đạo đài, thần phủ, thiên cung, thiên đình, thậm chí đạo quả, đạo cung đều bị lực lượng khủng bố nhét đầy.

Giang Nam rên rỉ, người bị đè ép nhanh chóng trướng to ra, trong khoảnh

khắc biến thành người khổng lồ cao cả vạn trượng. Thần luân kêu răng rắc, vết nứt li ti trên thần luân. Cơ thể Giang Nam nứt rạn, đạo đài trướng to ra, rộng lớn bát ngát. Trong thần phủ, thiên cung, thiên đình, đạo quả, đạo cung, năng lượng khủng bố dâng lên khiến những ảo ảnh thần ma trong thần phủ, thiên cung, thiên đình, đạo quả, đạo cung phình to ra.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Các ảo ảnh thần ma nổ tung, bị năng lượng thánh dược tiền sử trướng nứt.

Những ảo ảnh thần ma trong thần phủ, thiên cung, thiên đình, đạo quả, đạo cung do đại đạo của Giang Nam biến ra, số lượng nhiều vô cùng, cỡ ức vạn. Dù vậy không thể chịu nổi năng lượng từ bảo thụ thánh dược.

Ngay sau đó, trong thần phủ, thiên cung, thiên đình, đạo cung lại có ảo ảnh thần ma mới được tạo ra. Ảo ảnh thần ma mới sinh hầu như bị luyện thành thực chất, mạnh mẽ hơn trước. Nhưng vẫn không chịu nổi năng lượng từ bảo thụ thánh dược, lại nổ tung.

Thoáng chốc các ảo ảnh thần ma nổ rồi lại tạo ra, mỗi lần tái tạo là càng mạnh mẽ hơn trước.

Pháp lực của Giang Nam cũng liên tục nổ rồi tái tạo lại, pháp lực càng lúc càng thuần túy, cứng cỏi.

May mắn cơ thể Giang Nam đủ cường đại, chịu đựng năng lượng bảo thụ thánh dược trùng kích nếu không thân hình đã nổ nát.

Trên đạo quả Giang Nam hiện ra vết nứt, nhưng hắn tham ngộ chư thiên vô lậu đạo trong thời đại sa môn, đạo quả vô lậu, vô cùng cứng cỏi, cứng rắn chống đỡ năng lượng này trùng kích.

Nguyên Thủy đại đạo không ngừng cắn nuốt, luyện hóa năng lượng thánh dược, duy trì thần luân không phá. Nếu thần luân bị phá thì đạo cơ sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, pháp lực mất khống chế, trong khoảnh khắc sẽ trướng nổ.

Mảnh nhỏ đạo quả Hỗn Độn Long Tổ mọc thánh dược có dược hiệu không thua gì thánh dược tiền sử.

Pháp lực của Giang Nam đôi khi nổ, có khi ngưng tụ, một chố hắn có pháp lực cực kỳ cuòng bạo, lúc khác mất hết pháp lực, không thể dùng thần thông nào

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2344: Nuốt Sống Thánh Dược. (2)

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hợp thể công kích, mặc dù tu vi kém xa lúc trước nhưng trạng thái Giang Nam kỳ lạ, không thể phát huy thực lực vốn có. Giang Nam bị đánh liên tục thụt lùi, bị tương.

May mắn dược lực bảo thụ thánh dược siêu kinh người. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần tạo vết thương trí mạng cho Giang Nam nhưng nhanh chóng bị thánh dược chữa khỏi, không làm gì hắn được.

Chẳng những thế, công kích của Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần rơi vào người Giang Nam, lực lượng khủng bố chấn động ngược lại giảm bớt áp lực từ bảo thụ thánh dược, giảm đi nguy hiểm dược lực thánh dược nổ, giúp đỡ hắn luyện hóa thánh dược bảo thụ.

Thật ra báu vật như thánh dược tiền sử khi luyện hóa cần hết sức cẩn thận, không thể dùng trực tiếp mà phải dùng pháp lực bao bọc, luyện hóa từ từ. Trực tiếp nuốt như Giang Nam chắc chắn sẽ bị trướng nổ, thân chết đạo tiêu.

Muốn hoàn toàn luyện hóa một gốc tiền sử thánh dược pải mất mấy chục, trăm vạn năm, không dễ làm được. Như Viên Không Tiên Quân luyện hóa trăm vạn năm mới hấp thu hết dược lực của thánh dược, thành tựu Tiên Quân

Giang Nam trực tiếp nuốt thì thánh dược không còn là thánh dược, nó trở thành chất độc trí mạng.

Chỉ có sức mạnh cường đại, thần kinh thô, đạo quả kiên cườngdẻo dai, nguyên thần biến thái như Giang Nam mới chịu nổi dược lực bảo thụ thánh dược trùng kích. Dù vậy Giang Nam mệt lả người, bị động chịu đòn.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần huơ lưỡi hái chém xuống, đao aláp lánh kề cổ Giang Nam. Nhưng đao quang xẹt qua, đầu Giang Nam còn

trên cổ hắn, đó là vì dược hiệu bảo thụ thánh dược quá mạnh, lưỡi hái cắt đứt cổ, máu thịt nhanh chóng dính liền, không để lại chút vết trầy.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần tức giận hét lên, một chưởng ấn ngực Giang Nam. Lồng ngực Giang Nam hõm xuống rồi lại phình lên đánh bật bàn tay.

Công kích của Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần như bão tố cấp mười rơi vào người Giang Nam, hắn không hề thấy đau mà còn cảm giác rất sung sướng. So với thánh dược bạo phát trùng kích thì công kích của Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần như đang xoa bóp giảm áp lực giúp Giang Nam.

Giang Nam cười to bảo:

- Hai vị đạo hữu, các ngươi chỉ có chút năng lực đó sao?

Giang Nam định phát ra thần thông thì pháp lực tan vỡ, không có chút uy lực nào. Giang Nam rất lúng túng.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần tức giận gầm rú, bỗng nhiên tách ra.

Ngân Đồng Cổ Thần lao hướng Ma Thiên Tiên Quân, lạnh lùng cười:

- Không giết ngươi được thì giết Ma Thiên trước!

Giờ phút này, Ma Thiên Tiên Quân đã hôn mê, nằm sải lai dưới đất, không có sức đỡ đòn. Giang Nam định chạy tới cứu nhưng bị Kim Đồng Cổ Thần bám chặt, hắn không cách nào sử dụng pháp lực thần thông, không thể lấy pháp bảo ra. Giang Nam nóng ruột nóng gan.

Bỗng nhiên tiếng rồng ngâm cao vút du dương vang lên, một cái bóng khổng lồ lao tới đập mạnh vào người Ngân Đồng Cổ Thần, gã bị đụng bay đi.

Ngân Đồng Cổ Thần ở giữa không trung bị đuôi rồng quét trúng bay ra khỏi cánh cửa, rớt cái bịch.

Kim Đồng Cổ Thần vừa kinh vừa giận:

- Nhị đệ!

Kim Đồng Cổ Thần vội quay lại nhìn. Một con rồng to toàn thân bao phủ trong hỗn độn thương mang, khí thế cực kỳ bá đạo, là Linh Lung đạo đồng. Bây giờ đạo đồng nhỏ yếu sở hữu huyết mạch vô cùng tinh thuần, gần với Hỗn Độn Long Tổ, sắp đột phá thành tựu Tiên Quân.

Thực lực của Linh Lung đạo đồng mới đến đẳng cấp Tiên Quân, nhưng Ngân Đồng Cổ Thần vốn bị thương, hơn nữa Linh Lung đạo đồng đánh lén nên gã bị thương nặng.

Hỗn độn cự long hú dài, hồng lô bay lên ao máu. Ao đã khô cạn nhưng uy lực hồng lô càng bóng cháy, uy thế kinh thiên động địa, đây là báu vật Thiên Quân.

- Hỗn độn thần lô của Hỗn Độn Long Tổ?

Kim Đồng Cổ Thần tim đập nhanh, lao ra khỏi cánh cửa ngay. Thực lực tu vi của Linh Lung đạo đồng không đáng lọt vào mắt Kim Đồng Cổ Thần, nhưng hỗn độn thần lô của Hỗn Độn Long Tổ mạnh mẽ đáng sợ, gã buộc lòng phải trốn đi.

Linh Lung đạo đồng truy sát ra ngoài cửa. Hai Cổ Thần lao ra túi da Hỗn Độn Long Tổ, bay ra ngoài.

Giang Nam ngồi xếp bằng, gọi Linh Lung đạo đồng lại:

- Linh Lung, quay về!

Giang Nam trầm giọng nói:

- Nhóm Đại Diễn Cổ Thần mặc kệ ai thắng chúng ta đều chết, không thể ở

lại đây lâu, hãy mang chúng ta đi ngay!

Linh Lung đạo đồng cõng Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân dậy, bay ra ngoài. Bên ngoài thì Đại Diễn Cổ Thần, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ vẫn đang đánh nhau túi bụi.

Sáu người này là cường giả nổi bật, đỉnh cao nhất đương thời. Ác chiến liên tục đánh không gian nơi này thành tuyệt cảnh. Ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ hơi yếu, nhưng bọn họ điều khiển hai chiếc thuyền báu, hợp sức với nhau đủ đối kháng cùng đám người Đại Diễn Cổ Thần, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân.

Đại Diễn Cổ Thần, Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân không nương tau nữa, cuộc chém giết kinh tâm động phách biết mấy.

Sáu cường giả tuyệt thế mỗi người mình đầy vết thương nhưng vẫn ung dung bình tĩnh. Bỗng Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần bay ra khỏi đại điện, hét to:

- Đại Diễn thủ lĩnh! Có biến! Hỗn Độn Long Tổ bị người ăn chỉ còn lại cái xác rỗng, Đạo Quân khác cũng bị ăn. Long Tổ truyền thừa và hỗn độn thần binh của Long Tổ bị phụ tử Ma Thiên chiếm. Có đạo quả, thánh dược Long Tổ bị Huyền Thiên giáo chủ cướp đi. Chúng ta vô dụng không phải đối thủ của bọn họ!

Đại Diễn Cổ Thần vội ngoái đầu nhìn, lòng máy động biến thành hỗn độn khổng tước vỗ cánh bay lên, ánh sáng rực rỡ đẩy lùi đám người.

Ánh sáng thu về, Đại Diễn Cổ Thần trầm giọng nói:

- Các vị đạo hữu còn muốn đnhá không? Chúng ta tranh chấp chỉ vì kho báu Long Tổ, bây giờ kho báu đã rơi vào tay người khác . . .

Thái Nhất Tiên Quân rụt tay về, mỉm cười nói:

- Nói đúng, không cần đấu tiếp nữa. Đạo huynh, mới rồi hai vị đạo hữu

bảo Huyền Thiên giáo chủ cướp đạo quả, thánh dược Long Tổ. Huyền Thiên giáo chủ là ai? Tại sao mới rồi không thấy hắn?

Đại Diễn Cổ Thần định trả lời thì bỗng biến sắc mặt. Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân cùng lao vào Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần. Đại Diễn Cổ Thần quát to công kích Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân để cứu viện hai Cổ Thần.

Lúc này ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cũng công kích Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần.

Đại Diễn Cổ Thần tức giận hừ mạnh:

- Các ngươi làm vậy là sao?

Đại Diễn Cổ Thần vất vả chống đỡ, lạnh lùng hỏi:

- Các vị đạo hữu, kho báu Long Tổ đã rơi vào tay người khác . . .

- Long Tổ có là gì?

Mông Tốn Đạo Chủ lạnh lùng cười:

- Chỉ là một Thiên Quân, ta không để kho báu trong lòng. Ta chỉ muốn Kim Đồng, Ngân Đồng để rời khỏi mảnh đất bỏ hoang!

- Đúng vậy!

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Ta có truyền thừa công pháp Tiên Đế Tiên Tôn, truyền thừa của Long Tổ không lọt vào mắt ta. Chỉ có cách rời khỏi mảnh đất bỏ hoang mới khiến ta động lòng.

Thái Nhất Tiên Quân chưa nói xong bỗng con rồng to bay ra khỏi đại điện, lưng cõng hai người lướt qua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2345: Cổ Chi Nghĩa Sĩ. (1)

Đại Diễn Cổ Thần cười to bảo:

- Các vị đạo hữu, thì ra các người muốn rời khỏi đây, ta cứ tưởng các người định tranh giành truyền thừa Long Tổ. Nếu vậy thì ta sẽ mang các người rời khỏi.

Đám người Thái Nhất Tiên Quân, Mông Tốn Đạo Chủ, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ nửa tin nửa ngờ ngừng chiến đấu, cùng nhìn hướng Đại Diễn Cổ Thần.

Đại Diễn Cổ Thần cười nói:

- Đừng nghi ngờ, ta sẽ không giở trò. Bây giờ Tiên giới thế mạnh, người tài năng lớp lớp, lại có Đạo Quân chuyển thế. Thế lực Hỗn Độn thiên quốc ta dần bị Tiên giới dè ép, không lâu sau e rằng sẽ diệt quốc. Cho nên ta mới đi tìm Long Tổ trở về.

- Bây giờ Long Tổ đã chết, thế lực Tiên giới mạnh mẽ, Hỗn Độn thiên quốc không cách nào ngăn cản. Chẳng bằng thả các vị ra quấy rối Tiên giới.

Thái Nhất Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Đại Diễn sư huynh làm sao biết chúng ta sẽ quấy rối Tiên giới?

Đại Diễn Cổ Thần cười to bảo:

- Thái Nhất đạo hữu, ngươi sẽ không gây rối Tiên giới sao?

Thái Nhất Tiên Quân im lặng.

Đại Diễn Cổ Thần phấn chấn tinh thần, cười nói:

- Nếu vậy thì mảnh đất bỏ hoang không còn gì để lưu luyến, các vị hãy cùng ta rời đi. Nhưng Thái Nguyên đạo hữu, nếu ngươi muốn đi phải giao thuyền báu chế tạo bằng dấu chân Bất Không ra đây.

Ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ nhìn nhau, gật đầu.

Thái Nguyên đại đế trầm giọng nói:

- Có thể giao chiếc thuyền báu này cho ngươi.

Đại Diễn Cổ Thần thở phào, ra hiệu cho Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần. Hai Cổ Thần cất bước đi tới trước, mọi người theo sau.

Ngân Đồng Cổ Thần nhỏ giọng nói:

- Thủ lĩnh, Huyền Thiên giáo chủ kia . . .

Đại Diễn Cổ Thần thản nhiên nói:

- Sau khi chúng ta rời đi hãy phong ấn con đường ngay, hắn sẽ không thể rời khỏi mảnh đất bỏ hoang được.

Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần nhìn nhau, ngoác miệng cười.

Linh Lung đạo đồng cõng Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân xông ra, không lâu sau đến tịch diệt tuyệt cảnh. Giang Nam còn đang dốc sức đối kháng sức bùng nổ của bảo thụ thánh dược, không thể lấy pháp bảo ra, chỉ dựa vào sức Linh Lung đạo đồng khởi động thuyền báu khó thể bình an vượt qua tuyệt cảnh.

Giang Nam ngăn Linh Lung đạo đồng lại:

- Linh Lung, dừng lại.

Giang Nam cắt vỡ cổ tay đặt bên môi Ma Thiên Tiên Quân, máu chảy vào cổ họng gã.

Ma Thiên Tiên Quân bị thương rất nặng, luôn hôn mê. Giang Nam dùng thánh dược bảo thụ, trong cơ thể tràn ngập dược lực của thánh dược. Máu thấm nhuần Ma Thiên Tiên Quân, cơ thể và pháp lực nhanh chóng phục hồi.

Linh Lung đạo đồng thấy vậy vội cắt vỡ cổ tay, máu long tộc vô cùng tinh thuần bao phủ Ma Thiên Tiên Quân. Huyết mạch như sương từ lỗ chân lông thấm vào người Ma Thiên Tiên Quân. Huyết mạch của Linh Lung đạo đồng hiện tại là huyết mạch Hỗn Độn Long Tổ tinh khiết nhất, lực lượng huyết mạch hơn xa Ma Thiên Tiên Quân.

Giang Nam và Linh Lung đạo đồng tấn công trong ngoài, rất nhanh Ma Thiên Tiên Quân lành vết thương, tỉnh lại.

Giang Nam vẫn ngồi xếp bằng ức chế dược lực bả thụ thánh dược, trầm giọng nói:

- Ma Thiên sư huynh hãy khởi động thuyền báu, chúng ta nhanh chóng rời khỏi đây!

Ma Thiên Tiên Quân gật đầu, thực lực tu vi của gã mạnh hơn Linh Lung đạo đồng. Phụ tử cùng nhau vận chuyển thuyền báu xông vào tịch diệt tuyệt cảnh đi ra ngoài.

Không lâu sau bọn họ lao ra tuyệt cảnh, hai phụ tử điều khiển thuyền báu đi xa. Nhóm Giang Nam, Ma Thiên Tiên Quân. Linh Lung đạo đồng rời đi tịch diệt tuyệt cảnh giây lát sau đám người Đại Diễn Cổ Thần ra khỏi tuyệt cảnh. Mấy người không ngừng lại, theo Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần hướng dẫn quay về đường cũ.

Qua mấy chục ngày, cuối cùng đoàn người đến nơi phong ấn mảnh đất bỏ hoang thả lỏng. Đám người Mông Tốn Đạo Chủ, Thái Nhất Tiên Quân, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cực kỳ kích động. Mọi người lần lượt xuyên lỗ hổng phong ấn đi vào hỗn độn hồng mông.

Đại Diễn Cổ Thần lắc người, vô số tử khí hồng mông huyễn lệ bay lên rơi

vào lỗ hổng phong ấn, lại phong kín lỗ hổng, không để lại đường chạy trốn nào.

Đại Diễn Cổ Thần cười to hỏi:

- Các vị đạo hữu, có cần ta đưa về Tiên giới không?

Vẻ mặt Thái Nhất Tiên Quân thản nhiên cất bước vào hỗn độn thương mang bát ngát.

Thái Nhất Tiên Quân khẽ nói:

- Đa tạ ý tốt của đạo hữu, mặc dù Tiên giới gấu trong hỗn độn nhưng không gạt được cảm ứng của ta, cáo từ!

Mông Tốn Đạo Chủ cũng rời đi. Đại Diễn Cổ Thần nhìn Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, ba đế lắc đầu.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ vào hỗn độn, nói:

- Đi chung với đạo huynh ta sợ ba người chúng ta sẽ bị Đại Diễn đạo huynh xử lý.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn theo bọn họ rời đi, ra lệnh Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần lên đường, gã lấy thuyền báu vốn thuộc về Thái Nguyên đại đế ra.

Đại Diễn Cổ Thần thản nhiên nói:

- Có thuyền này, một nửa công pháp của thủ lĩnh Bất Không, sau khi ta về có thể chứng Thiên Quân. Hy vọng nhóm Thái Nhất, Mông Tốn sẽ tranh thủ một đoạn thời gian giúp ta, chỉ cần ta tu thành Thiên Quân là có thể bảo vệ mạch Cổ Thần . . .

Lúc này trong mảnh đất bỏ hoang, một tịch diệt ma nhãn to lớn lăn lộn. Quái nhân kia đo đạc thiên địa, hai ay vung điều động các tầng lực lượng trong mảnh đất tịch diệt, dùng uy lực các kiếp số kiếp quang, ma nhãn, lôi

bạo, thiên hỏa, lại luyện hóa chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn.

Trong tịch diệt ma nhãn, Thiên Nguyên thần tổ thấy bản lĩnh của quái nhân thì thầm hoảng sợ.

Quái nhân dùng hơn nửa năm điều động vô số kiép, lại mài mòn lực lượng chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn cuối cùng hao hết hơn một nửa uy lực xiềng xích Bất Không Đạo Nhân luyện ra.

Thiên Nguyên thần tổ làm hỗn độn Thiên Quân tám ức năm nhưng không thể mài mò bao nhiêu uy lực xiềng xích, quái nhân chỉ là Tiên Quân lại làm được điều này. Bản lĩnh của quái nhân thật là kinh thiên động địa.

- Thần tổ, hôm nay là ngày ngươi thoát khốn!

Quái nhân bài bố đại cấm cuối cùng, thở phào nói:

- Chúc mừng thần tổ!

Trong tịch diệt ma nhãn truyền ra giọng của Thiên Nguyên thần tổ:

- Thoát khốn . . .

Thiên Nguyên thần tổ lẩm bẩm:

- Rốt cuộc thoát khốn, ha ha ha ha ha ha! Rốt cuộc thoát khốn!

Chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn rung lắc dữ dội, tiếng cười Thiên Nguyên thần tổ dai dẳng. Thiên Nguyên thần tổ mạnh mẽ vùng vẫy, bỗng một sợi xích đứt. Các sợi xích đứt gãy, gần một nén nhang sau chín mươi chín sợi xích đứt hết.

Vang tiếng nổ điếc tai, tịch diệt ma nhãn vỡ tành nhiều mảnh. Một người nhỏ nhắn khô đét, tay chân ngắn ngủn trông như con khỉ đáp xuống dất, cất tiếng cười to, thanh âm kinh thiên động địa. Phạm vi mấy ức ức mảnh đất bỏ hoang nổ tung.

Người nhỏ xíu này là Thiên Nguyên thần tổ, tuy hỏ bé như con nít ba tuổi nhưng khí thế thì cắn trời nuốt đất, cực kỳ kinh người. Mắt Thiên Nguyên thần tổ bắn ra thần quang xuyê qua hư không quét ngang mảnh đất bỏ hoang.

- Bất Không, ngươi trấn áp ta lâu như vậy, món nợ này sớm muộn gì sẽ có lúc thanh toán với ngươi!

Thiên Nguyên thần tổ vươn tay chộp quái nhân, đụng vỡ vòng xoáy lao ra khỏi mảnh đất bỏ hoang.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2346: Cổ Chi Nghĩa Sĩ. (2)

Quái nhân vội nói:

- Xin thần tổ ra tay phong ấn vòng xoáy, tránh cho Huyền Thiên giáo chủ trốn thoát.

- Huyền Thiên giáo chủ là thứ gì? Dù chạy ra mảnh đất bỏ hoang thì có sao?

Thiên Nguyên thần tổ cười nhạt, nhưng vẫn làm theo lời quái nhân, phất tay xóa bỏ vòng xoáy và bày ra các tầngp hong ấn.

Thiên Nguyên thần tổ cười gian:

- Hôm nay thoát khốn nên đi Hỗn Độn thiên quốc nhìn xem, để coi đám vật nhỏ kiến thiết Hỗn Độn thiên quốc thành bộ dạng gì, ha ha ha ha ha ha! Còn tên khốn La Ma kia, cái đuôi của Bất Không quản lý trận pháp dại gia tộc hỗn độn ta. Tiểu tử này phụng mệnh trấn áp ta lâu như vậy . . .

Thiên Nguyên thần tổ túm quái nhân xông vào hỗn độn, biến mất.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã mấy năm. Mông Tốn Đạo Chủ phục hồi cảnh giới Thiên Quân, tu vi pháp lực vẫn không ngừng tăng trưởng. Mông Tốn Đạo Chủ dạo chơi trong hỗn độn, đi khắp chốn cũ. Hôm nay Mông Tốn Đạo Chủ cảm ứng được vị trí Tiên giới, gã cất bước xuên qua vách tường tiến vào trời sao Tiên giới.

- Tiên giới Đế và Tôn sáng tạo ra . . .

Mông Tốn Đạo Chủ đi vào trời sao, bước chân nặng nề chấn động dãy sao, sắc mặt âm u.

Bỗng một luồng sáng vàng bay tới, ánh sáng vàng khựng lại biến thành một cây gậy to ánh vàng rực rỡ chắn ngang trước mắt Mông Tốn Đạo Chủ.

Mông Tốn Đạo Chủ dừng bước nhìn cây gậy vàng trước mặt mình. Ánh sáng vàng tuôn ra từ cây gậy, Càn Nguyên Tiên Quân mỉm cười bước ra từ ánh sáng vàng, khom người hành lễ.

Càn Nguyên Tiên Quân cười nói:

- Càn Nguyên, đệ tử dưới tay Tiên Tôn, kính chào Mông Tốn Đạo Chủ.

Mông Tốn Đạo Chủ phất tay áo, lạnh lùng nói:

- Đứng dậy đi. Càn Nguyên, bằng vào ngươi cũng mơ ngăn cản ta vào Tiên giới?

Càn Nguyên Tiên Quân cười lắc đầu, nói:

- Ta phụng mệnh sư phụ chờ Đạo Chủ, Tiên Tôn bảo ta hỏi Đạo Chủ định báo ân như thế nào?

Mông Tốn Đạo Chủ cứng người, im lặng giây lát sau khô khốc nói:

- Sao Tiên Tôn khẳng định ta sẽ báo ân? Ta và đạo của hắn khác biệt, ta là ma đầu tiền sử giết người vô tình, làm gì biết báo ân?

Càn Nguyên Tiên Quân trả lời:

- Tiên Tôn nói Đạo Chủ có tấm lòng son, ân oán rõ ràng. Tuy rằng thủ đoạn cực đoan nhưng Đạo Chủ có ân sẽ trả, có thù sẽ báo. Tiên Tôn không nhìn lầm Đạo Chủ, Tiên Tôn còn bảo Đạo Chủ tự giải bản thân, tan rã đại đạo, đạo quả chuyển thế đến Tiên giới là xem như báo ân.

Mông Tốn Đạo Chủ im lặng, gã đã phục hồi cảnh giới Thiên Quân, vô địch trên đời. Không lâu sau Mông Tốn Đạo Chủ sẽ phục hồi tu vi đến Đạo Quân, trong thiên địa không còn đối thủ.

Nếu Mông Tốn Đạo Chủ tự giải bản thân, sau khi chuyển thế không biết đến bao giờ mới phục hồi thực lực hiện tại.

Càn Nguyên Tiên Quân yên lặng chờ. Trán Mông Tốn Đạo Chủ dần sáng lên, một tấm minh kính hiện ra, mép minh kính rất sắc bén. Xoẹt một tiếng minh kính cắt đầu Mông Tốn Đạo Chủ, ánh sáng kính luyện xác thịt thành tro, đầu cũng hóa tro tàn.

Tiếp theo đạo quả tan rã, nguyên thần sụp đổ, Mông Tốn Đạo Chủ chỉ còn lại thần hồn.

Thần hồn thều thào nói:

- Ta đã báo ân, từ nay không còn nợ Đế và Tôn cái gì.

Càn Nguyên Tiên Quân phất tay cuốn lấy lũ thần hồn, xoay người rời đi.

Càn Nguyên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Thật là cổ chi nghĩa sĩ. Đạo Chủ, ta đưa người đến một gia đình tốt.

Không lâu sau, ba đế Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đến Tiên giới. Ba Tiên Quân tuyệt đỉnh vào Tiên giới gây ra sóng to gió lớn, liên tục công chiếm mấy tiên châu, thu phục các Tiên Vương. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ tự xưng tam đế, uy danh rung động đương thời.

Nhưng sau lưng các Tiên Vương có Tiên Quân ủng hộ, Tiên Quân hai cung giáng xuống, tranh chấp với Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ. Các Tiên Quân lần lượt thua trận, An Thanh Tiên Quân suýt bị giết. Tiên Quân cổ xưa nhất trong nhóm là Tu A Tiên Quân suýt bị chém, tăng thêm uy danh cho Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cưỡi thuyền vào hư không thứ bảy của Tiên giới, tuyên bố muốn khiến hai đạo cung đổi chủ, từ ba người quản lý Tiên giới tạo sóng thần dữ dội hơn.

Nhưng ba cường giả siêu đẳng trên đường vào hư không thứ bảy gặp người bịt mặt bí ẩn gõ ba gậy, chật vật vô cùng. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đến hư không thứ bảy lại gặp thiếu niên áo trắng ở giữa hư không bày bàn cờ, mời ba người ngồi xuống đánh một ván.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ ứng chiến, hai phe tranh đấu thật lâu, dùng tinh cầu làm quân cờ. Đấu nửa năm mãi không thắng được thiếu niên áo trắng, ngược lại quân cờ phe Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ bị giết bỏ giáp đầu hàng, gần như bị lột sạch.

Thái Nguyên đại đế phất tay chấn vỡ vô số quân cờ, lạnh lùng nói:

- Bày cờ thiên hạ chỉ là tiểu đạo, thiên hạ có nhiều biến số, sao không quang minh chính đại đấu một trận? Dùng vũ lực quyết định thắng thua?

Thái Nguyên đại đế nổi khùng định ra tay giết người, thiếu niên áo trắng cười dài chạy mất.

Cuối cùng Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đến bên ngoài hai đạo cung. Khắp nơi là rừng tiên xây um tùm, cây ốci che trời. Ngoài rừng có một lương đình, trong đình có một thiếu niên áo vàng, thuộc hạ một người là nam nhân sừng trâu, một nữ yêu tiên xinh đẹp, còn có một nam nhân mặt vàng. Bọn họ ngồi trong đình nghe thiếu niên áo vàng giảng pháp.

Thiếu niên áo vàng mời:

- Ba vị đạo hữu từ xa đến, muốn nghe giảng không?

Tổ Cừ đại đế cười to bảo:

- Nghe giảng? Cũng tốt, ta muốn nghe xem đạo lý của ngươi có thắng đạo lý Đế và Tôn, Bất Không mà chúng ta ngộ được?

Ba đại đế không vào lương đình mà ngồi trên thuyền báu, cùng thiếu niên áo vàng bàn kinh luận đạo. Thời gian qua mấy chục năm.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, thiếu niên áo vàng cãi pháp, nói đến đạo và lý, tranh cãi đến cuối cùng không cãi lại được, ba người hoảng sợ.

Phụng Hạ đại đế đứng dậy, chắp tay nói:

- Hạnh ngộ!

Mặt Thái Nguyên đại đế cứng ngắc chắp tay:

- Lĩnh giáo.

Tổ Cừ đại đế ho khan:

- Ngày sau gặp lại.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ biết khó mà lui, biết trên đường gặp ba người là tồn tại đỉnh cao trong hai cung Tiên giới, người nào cũng là bá chủ Tiên Quân. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ không phải đối thủ của ba người kia, thế là khởi động thuyền báu trở về đại châu, mỗi người tự chiếm một đế quốc, tự xưng tiên đế.

Thiếu niên áo vàng đứng dậy mang theo mấy đạo đồng, đồng nữ kỳ lạ trở về đạo cung tiên thành.

Không lâu sau có tin tức nói ba Tiên Quân tuyệt đỉnh Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ truy giết Vạn Chú Đạo Quân, làm nhiều tiên châu không yên bình.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, thiên quốc linh chấn động. Trên một tòa tế đàn nguy nga vô song, một luồng ánh sáng tím hồng mông ngút trời, cực kỳ thô to, chấn động tất cả Cổ Thần.

Hôm nay Hỗn Độn thiên quốc nghênh đón một vị đại nhân vật, Thiên Quân trong hỗn độn, một trong những tồn tại cổ xưa nhất, Thiên Nguyên thần tổ.

Năm xưa Thiên Nguyên thần tổ ngỗ nghịch Bất Không Đạo Nhân bị trấn

áp, biến mất hơn mười ức năm. Trong hỗn độn khó tìm thấy đường cũ, không ai biết vị Thiên Quân này bị trấn áp ở đâu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2347: Loạn Cục.

Không ngờ hơn mười ức năm qua đi, tồn tại vô cùng cổ xưa này đến Hỗn Độn thiên quốc.

Các Cổ Thần trong Hỗn Độn thiên quốc hò reo, chúc mừng tin vui này. Nhưng cũng có nhiều người thầm lo âu. Năm xưa Thiên Nguyên thần tổ chống lại, phản đối Bất Không Đạo Nhân dữ dội nhất, pahrn đối Đế và Tôn, Bất Không liên minh. Thiên Nguyên thần tổ từng ám sát Bất Không Đạo Nhân.

Thiên Nguyên thần tổ đầy dã tâm, có ý định thay thế Bất Không Đạo Nhân, ham mê quyền lực. Nếu không phải thế Thiên Nguyên thần tổ đã chẳng bị trấn áp trong mảnh đất bỏ hoang.

Thiên Nguyên thần tổ trở về, Hỗn Độn thiên quốc sẽ nghênh đón động đất dữ dội.

Quả nhiên không lâu sau Thiên Nguyên thần tổ buộc các Cổ Thần nổi tiếng từ lâu nghe theo lão, dần khống chế quyền to trong Hỗn Độn thiên quốc. Thiên Nguyên thần tổ tự mình đi bắt La Ma Cổ Thần.

La Ma Cổ Thần là người không đầu nhưng cũng thuộc ba lãnh thụ Hỗn Độn Cổ Thần, càng là chủ thần cai quản trận pháp thời đại Bất Không, tạo nghệ trận pháp thiên hạ vô song nên dĩ nhiên sẽ không chịu thua Thiên Nguyên thần tổ.

Hai phe địa chiến gần như đánh nát Hỗn Độn thiên quốc, huyết vũ tận thế La Ma Cổ Thần thua rút về tế đàn Linh trong mảnh đất bỏ hoang.

- Ngươi nghĩ Linh sẽ bảo vệ được mình sao? La Ma, hôm nay ta sẽ luyện hóa ngươi!

Thiên Nguyên thần tổ mạnh mẽ xông vào, leo lên tế đàn. Đột nhiên tế đàn tỏa ánh sáng chói lòa, Linh biến thành một thần nữ bước ra ừ ánh sáng tím huơ pháp trượng đẩy lùi Thiên Nguyên thần tổ, làm lão tay trắng quay về.

Mãi khi Hỗn Độn thiên quốc đến đấu một trận dữ dội với Thiên Nguyên thần tổ, hai phe không phân thắng bại thì lão mới thu tay về, không làm quá nữa.

Trong mảnh đất bỏ hoang, một chiếc thuyền lớn đột nhiên tạm dừng, tránh thoát một luồng kiếp quang xẹt qua. Kiếp quang phô thiên cái địa tuôn ra, nơi kiếp quang xẹt qua mọi thứ bị hủy.

Linh Lung đạo đồng ngoái đầu nhìn Giang Nam đang khổ sở luyện hóa dược lực bảo thụ thánh dược.

- Sao nhiều năm đã qua mà lão gia còn bế quan?

Linh Lung đạo đồng lẩm bẩm:

- Phụ thân, chúng ta đi đã lâu mà không thấy một bóng người, có khi nào trong mảnh đất bỏ hoang chỉ còn lại chúng ta không?

Ma Thiên Tiên Quân nhìn xung quanh, mảnh đất bỏ hoang trống trơn, chỉ có kiếp quang, tịch diệt ma nhãn lơ lửng, không nghe thấy thanh âm nào khác, không thấy bóng người, hoang vắng tĩnh lặng. Ma Thiên Tiên Quân nhíu chặt mày.

Bọn họ trôi dạt trong mảnh đất bỏ hoang đã mấy chục năm, chẳng những không đụng phải đám người Đại Diễn Cổ Thần,, thậm chí không thấy dân bản xứ, sinh linh trong mảnh đất bỏ hoang, rất lạ lùng.

Không chỉ thế, Ma Thiên Tiên Quân điều khiển thuyền báu tới chỗ bọn họ tiến vào mảnh đất bỏ hoang, tịch diệt ma nhãn nhốt Thiên Nguyên thần tổ không cánh mà bay, chín mươi chín sợi xích tinh cầu hỗn độn gãy vụn. Hiển nhiên Thiên Nguyên thần tổ đã thoát khỏi trấn áp.

Quan trọng nhất là Thiên Nguyên thần tổ chế tạo ra vòng xoáy đi thông mảnh đất bỏ hoang cũng biến mất, nơi này chỉ còn lại dư âm tịch diệt kiếp. Ma Thiên Tiên Quân nhìn ra được có người dùng thủ đoan kinh thiên động địa mượn lực lượng hủy diệt của các kiếp số tịch diệt kiếp hao mòn trấn áp của Bất Không Đạo Nhân, giúp đỡ Thiên Nguyên thần tổ trốn đi.

Ma Thiên Tiên Quân lẩm bẩm:

- Người này là ai? Thủ đoan như thế rất hiếm thấy.

Hiện giờ Giang Nam đang dốc hết sức luyện hóa dược lực bảo thụ thánh dược. Đôi khi pháp lực toàn thân nổ, đôi khi pháp lực như đại dương mênh mông, sâu không lường được. Có khi Giang Nam tỉnh áo nghe phụ tử Ma Thiên Tiên Quân nói vài câu, đôi khi chìm vào mơ hồ, gọi cỡ nào cũng không nghe thấy.

- Dược lực bảo thụ thánh dược thật kinh người, trong một lúc Huyền Thiên giáo chủ sẽ không xuất quan.

Ma Thiên Tiên Quân đánh giá kỹ Giang Nam, càng xem càng giật mình. Khi pháp lực của Giang Nam ở thời kỳ đỉnh cao vượt qua cả tu vi của Ma Thiên Tiên Quân, mỗi lần pháp lực đến đỉnh cao là hắn sẽ trùng kích cảnh giới Tiên Quân. Nhưng căn cơ của Giang Nam quá vững chắc, vách ngăn cảnh giới này vô cùng cứng rắn, khó đột phá hơn người khác.

Giang Nam vất vả trùng kích vách tường cảnh giới Tiên Quân, có dược lực thánh dược tiền sử khổng lồ chống đỡ vẫn không thể phá tan vách ngăn mà chỉ khiến nó hơi thả lỏng.

Ma Thiên Tiên Quân cảm thán rằng:

- Nếu giáo chủ chứng đạo Tiên Quân sẽ có thành tựu lớn hơn ta nhiều, nhưng giáo chủ muốn đột phá cũng khó hơn ta.

Ma Thiên Tiên Quân và Giang Nam xưa nay hãy cãi nhau, từng đánh nhau nhưng cũng anh hùng tích anh hùng. Thấy Giang Nam có thành tựu

kinh người, trong lòng Ma Thiên Tiên Quân vừa mừng vừa lo cho Giang Nam.

Ma Thiên Tiên Quân nhìn ra được con đường Giang Nam đi không là tiên đạo, không phải đường Cổ Thần, đây là con đường hoàn toàn mới. Trên con đường này không ai làm bạn đi bên Giang Nam, không có người giao lưu. Con đường khó khăn, gian nan nguy hiểm chỉ một mình Giang Nam nếm trải.

Ma Thiên Tiên Quân hỏi Linh Lung đạo đồng dạy công pháp của Hỗn Độn Long Tổ. Linh Lung đạo đồng được Long Tổ thái tức đại pháp bản hoàn chỉnh, dĩ nhiên sẽ không giấu diếm phụ thân, ngược lại dốc hết sức ra dạy. Hai phụ tử nghiên cứu nửa ngày công pháp xứng là đẳng cấp Đạo Quân, thu hoạch vô cùng lớn lao.

- Linh Lung, tu vi của ngươi tiến bộ quá nhanh, mới mấy trăm năm đã sắp thành tựu Tiên Quân, e rằng điều này không tốt cho ngươi.

Ma Thiên Tiên Quân trầm giọng nói:

- Ngươi không thể đột phá, phải ức chế cảnh giới, củng cố cảnh giới lại. Đặt nền mỗi cảnh giới mấy trăm, mấy ngàn năm mới củng cố căn cơ được.

Linh Lung đạo đồng khó hiểu hỏi:

- Phụ thân, chẳng phải tu vi càng mạnh, cảnh giới càng cao thì càng tốt sao?

Ma Thiên Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Bây giờ ngươi tương đương với xây lâu đài cát, không chịu nổi gió táp sóng xô. Hiện tại ngươi giữ vững lâu đài lâu dài, nhưng tương lai nếu tiến thêm một bước thì sẽ sụp đổ tan vỡ. Hoặc suy sụp trong tay mình, hoặc bị hủy vì người khác. Ngươi

Linh Lung đạo đồng kinh hoàng.

Chốc lát sau Giang Nam tỉnh lại, thả phu phụ Càn Khôn lão tổ ra. Trong mấy chục năm qua Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế được nhiều ích lợi. Giang Nam dùng bảo thụ thánh dược, dược lực tràn ngập không gian tử phủ, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế phun nuốt toàn là dược lực cực kỳ tinh khiết nên thực lực tu vi tăng vọt.

Giang Nam lấy mảnh đạo quả Hỗn Độn Long Tổ ra, nói:

- Tuy tinh hao mảnh đạo quả này có hơn một nửa biến thành thánh dược tiền sử nhưng còn lại một phần cũng không nhỏ. Các người hãy cầm lấy luyện hóa đi, và cả chiếc Tịch Trọng6 này có một nửa dấu ấn đại đạo của Tiên Đế. Các người hãy nghiên cứu thuyền báu, chờ lần sau ta tỉnh lại chúng ta sẽ tìm đường rời đi.

Nói xong Giang Nam lại chìm trong hôn mê.

Bốn người nhìn nhau, đànhn ogòi xuống nghiên cứu hai chiếc thuyền báu, hấp thu mảnh đạo quả Hỗn Độn Long Tổ.

Chớp mắt ba mươi năm trôi qua, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế đều có thu hoạch, có lớn có nhỏ.

- Lần này giáo chủ bế quan không biết khi nào sẽ tỉnh lại.

Bỉ Ngạn Nữ Đế cười nói:

- Hay chúng ta đi dạo một vòn? Phu phụ chúng ta làm quan trong triều Tổ Cừ nghe nói mảnh đất bỏ hoang có nhiều mảnh đất bí ẩn chưa bị tịch diệt kiếp hủy diệt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2348: Một Tịch Diệt Đạo Nhân Khác. (1)

Bốn người bàn bạc một phen, cưỡi thuyền tiến lên thăm dò những khu vực bí ẩn trong mảnh đất bỏ hoang. Bây giờ mảnh đất bỏ hoang không còn ai, không có nguy hiểm gì, không cần lo có kẻ địch bên ngoài gây rối.

Giang Nam vẫn ngồi xếp bằng trên thuyền báu. Mấy năm nay Giang Nam vừa luyện hóa vừa áp chế dược lực bảo thụ thánh dược, hiện tại không còn chật vật như trước. Dược lực bảo thụ thánh dược bùng nổ không thể uy hiếp mạng sống Giang Nam nữa.

Pháp lực của Giang Nam tan vỡ rồi tái tạo, lặp lại mấy ngàn lần. Mỗi lần tan vỡ lại tái tạo thì pháp lực càng tinh thuần, cứng cỏi hơn trước. Pháp lực của Giang Nam bây giờ hơn trước kia rất nhiều. Giang Nam còn luyện hồng mông đại đạo trong thánh dược vào Nguyên Thủy đại đạo, trăng uy lực Nguyên Thủy đại đạo lên. Trong thần phủ, thiên cung, thiên đình, đạo quả, đạo cung, vô số thần ma lần lượt được cuộc sống mới, tăng thực lực vùn vụt khiến Giang Nam líu lưỡi.

Giang Nam vốn tưởng tu vi của mình đã đến tận cùng, dưới cảnh giới Thần Vương đại viên mãn không có đường tiến bộ nữa. Ai ngờ bảo thụ thánh dược giúp Giang Nam tăng vọt thực lực.

Nhưng muốn từ nguyên thủy Thần Vương đột phá đến Nguyên Thủy Thần Quân chỉ dựa vào bảo thụ thánh dược thì chưa đủ. Không phải dược lực bảo thụ thánh dược không đủ mạnh, thủ phạm vướng tay Giang Nam không phải tích lũy mà là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất.

Giang Nam tích lũy đã đủ, nhưng muốn đột phá cảnh giới Nguyên Thủy Thần Quân nhưng phải hoàn toàn tu thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Nếu không dù Giang Nam có luyện hóa thêm mấy gốc thánh dược cũng không đột phá nổi.

Giang Nam bình tĩnh tinh thần, tiếp tục từ từ luyện hóa dược lực bảo thụ thánh dược. Mấy chục năm nay dù Giang Nam ngày đêm tu luyện không ngừng nghỉ nhưng dược lực bảo thụ thánh dược còn hơn một nửa lắng đọng trong cơ thể hắn. Tuy nhiên theo thời gian trôi qua, Giang Nam phát hiện tác dụng dược lực bảo thụ thánh dược đối với hắn ngày càng yếu.

Giang Nam đến bình cảnh, không thể đột phá cảnh giới Nguyên Thủy Thần Quân, dù hoàn toàn luyện hóa dược lực bảo thụ thánh dược cũng không giúp hắn tăng vọt kinh người ngược lại lãng phí thánh dược này.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Bây giờ chỉ còn cách đột phá thử.

pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của hắn khác với mọi người. Giang Nam khác người ta ký thác đạo quả bản thân, khác con đường các Đạo Quân tiền sử đi. Nếu Giang Nam tu thành một bước này, thân hắn vừa là đạo, pháp, nguyên thần, đạo quả.

- Con đường trẻ sơ sinh khổng lồ kia đi cũng là pháp, thân, đạo hợp nhất. Nếu sau khi nó xuất thế tu thành đạo quả chắc sẽ là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất.

Mắt Giang Nam hấp háy thầm nghĩ:

- Trẻ sơ sinh khổng lồ đáng giá nghiên cứu, không chừng ta sẽ tìm được con dường đột phá.

Lòng Giang Nam máy động, biến mất khỏi thuyền báu.

Đám người Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng lấy lại tinh thần thì Giang Nam không còn bóng dáng. Bọn họ hoảng sợ nhìn nhau.

- Giáo chủ đi khi nào?

Ma Thiên Tiên Quân nhìn xung quanh nhưng không tìm được bóng dáng Giang Nam.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Không cần tìm, hắn rời đi tất nhiên vì có chuyện quan trọng. Hắn không kêu chúng ta đi chung có lẽ vì chúng ta cũng chẳng giúp được gì. Thôi mọi người cứ lo việc của mình đi, chờ Giang Nam hết bận sẽ tìm đến chúng ta.

Ma Thiên Tiên Quân gật đầu nhìn đằng trước, hỗn độn mênh mông mù mịt, không nhìn thấu bên trong có cái gì.

Ma Thiên Tiên Quân vội hỏi:

- Càn Khôn đạo hữu, nơi này là gì?

- Tổ Cừ suy đoán đây là nơi Đế và Tôn, Bất Không tạo vật, tại đây chế tạo ra sinh linh hình thành ba vũ trụ mảnh đất bỏ hoang. Sau này vũ trụ sụp đổ, nơi này bị đè thành hỗn độn. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ từng hợp tác thăm dò chốn này nhưng thu hoạch ít ỏi, không thể vào sâu bên trong.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Chúng ta vào xem đi, không chừng sẽ được chút ít thu hoạch.

Bốn người vận chuyển thuyền báu vào hỗn độn, bỗng nghe những tiếng gầm du dương phát ra từ sâu bên trong hỗn độn. Không lâu sau một con sâu khổng lồ đập cánh lông dài mấy ngàn trượng lao hướng thuyền báu. Con sâu lông có cái cổ cỡ mấy chục con rắn, trên mỗi cần cổ treo một cái đầu, có đu cọp, đầu rồng, đầu chim, đầu báo, đầu cá, rất là kỳ lạ.

Bốn người kinh ngạc nói:

- Đế và Tôn, Bất Không chế tạo ra quái vật gì vậy?

Bên kia Giang Nam lần tìm khắp nơi, mãi nửa năm sau hắn chưa tìm lại được tinh cầu quái dị kia.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Chắc người này biết trong mảnh đất bỏ hoang cường giả uy hiếp đến mình đã rời đi, tại sao vẫn cẩn thận như thế?

Giang Nam quát khẽ, đôi mắt tay đổi, con ngươi biến mất hóa thành hai vầng tịch diệt ma nhãn. Trán Giang Nam nứt ra, ma nhãn thứ ba lộ ra.

Giang Nam giang hai tay, năm ngón xòe ra. Nguyên Thủy đại đạo hóa thành tịch diệt đại đạo, thoáng chốc các tịch diệt ma nhãn lăn lộn trong thiên địa, hàng trăm vòng xoáy ma nhãn bị Giang Nam điều động lăn lộn trong thiên địa, phá phách lung tung.

- Nếu ngươi không chịu ra thì ta sẽ hoàn toàn hủy mảnh đất bỏ hoang, buộc ngươi đi ra!

Giang Nam đạp giá mà đi, các vòng xoáy ma nhãn sau lưng hắn hợp nhất lại biến ngày càng to, ucối cùng hóa thành vòng xoáy đen bao phủ mấy chục ức dặm. Trong vòng xoáy kiếp quang dâng lên, tận thế kiếp âm ầm ầm chấn động. Kiếp phong, kiếp vân, kiếp quang, thiên hỏa, kiếp vũ bị hút vào vòng xoáy, các ngôi sao lụi bại cũng bị vòng xoáy nuốt mất.

Giang Nam như kẻ điều khiển tịch diệt, nơi hắn đi qua đất đai biến mất, dãy núi nhô lên, không thấy bóng dáng ngôi sao, mọi thứ bị hủy diệt.

Dây chính là thành quả Giang Nam luyện hóa bảo thụ thánh dược mấy trăm năm, không chỉ nâng cao tu vi pháp lực cũng khiến hắn tập trung vào đại đạo tịch diệt, tham ngộ ảo diệu của kiếp quang, tận thế kiếp âm, tăng cao uy lực đại đạo tịch diệt.

Giang Nam khống chế đại đạo tịch diệt từ mặt nào đó đã đến tột đỉnh, hơn Đông A Đạo Nhân Đông A Đạo Nhân rất nhiều.

Đông A Đạo Nhân chỉ khống chế một loại kiếp số, bây giờ Giang Nam nắm giữ bốn loại là tịch diệt ma nhãn, tận thế kiếp âm, kiếp quang, tịch diệt

thiên hỏa.

Điều tiếc nuối duy nhất là trước mắt Giang Nam còn khiếm khuyết, không thể điều khiển mấy kiếp số như kiếp phong, kiếp vân, huyết vũ tận thế.

Nhưng có bốn loại kiếp số này đã quá đủ. Bốn loại kiếp số lại thêm điều động thiên uy tịch diệt kiếp trong mảnh đất bỏ hoang đủ ép trẻ sơ sinh khổng lồ xuất hiện.

Nơi Giang Nam đi qua hết thảy hủy diệt, hư không biến mất hoàn toàn. Đằng sau vòng xoáy tịch diệt ma nhãn không gian hóa thành hư vô, chỉ còn lại hỗn độn hồng mông dâng lên, mọi thứ không có chỗ che giấu.

Giang Nam đi ra mỗi một bước sẽ hủy diệt mấy chục ức dặm không gian, tuy khu vực mảnh đất bỏ hoang rất rộng lớn nhưng không chịu nổi tốc độ hủy diệt. Lại qua ba tháng, hơn một nửa không gian mảnh đất bỏ hoang bị phá hủy thành hư vô, không gian mảnh đất bỏ hoang co rút lại cỡ bốn phần so với ban đầu.

Giang Nam vẫn tiếp tục hủy diệt mảnh đất bỏ hoang, không gian hoạt động càng lúc càng nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2349: Một Tịch Diệt Đạo Nhân Khác. (2)

Giang Nam thầm giật mình, kiểu hủy thiên diệt đại thế này làm hắn rung động. Giang Nam không ngờ mình có thần thông như thế.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tịch Diệt Đạo Nhân hủy diệt một thời đại kinh người hơn ta bây giờ gấp ức vạn lần, ai có thể ngăn cản đây?

Bỗng một dao động tư duy cổ xưa truyền vào não Giang Nam:

- Một Tịch Diệt Đạo Nhân khác . . .

Giang Nam phấn chấn tinh thần, vội nhìn theo hướng phát ra thanh âm. Hư không tan vỡ, một quả trứng tinh châu lọt ra khỏi hư không. Quả trứng to đã nứt vỡ, sinh linh sống trên tinh cầu bị hủy diệt không còn một mống.

Trẻ sơ sinh khổng lồ trong trứng sắp xuất thế, thai động làm tinh cầu vỡ vụn, tất cả sinh linh sống trên đó dều chết.

Từ tinh cầu trứng to truyền đến tư duy trẻ sơ sinh khổng lồ dao động:

- Ta nhìn thấy một Tịch Diệt Đạo Nhân khác sắp xuất thế.

Giang Nam cảm giác áp lực khủng bố từ sâu trong trứng to tuyền ra, áp lực quả trứng không kém gì Đại Diễn Cổ Thần.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, chưa sinh ra đã có uy lực kinh thiên động địa như thế, nếu trẻ sơ sinh khổng lồ ra đời trời biết thành tựu của nó sẽ đáng sợ đến đâu.

- Trong năm tháng dài dặc ta chứng kiến Tịch Diệt Đạo Nhân nổi lên, trải qua mười tám thời đại, thấy hắn hủy diệt từng thời đại, khiến hết thảy trở về

hỗn độn.

Tư duy trẻ sơ sinh khổng lồ truyền đến, rất cổ xưa rõ ràng nhập vào não Giang Nam, chấn động ầm ầm.

- Không ngờ đến hôm nay lại thấy một Tịch Diệt Đạo Nhân khác trưởng thành, nổi lên.

Giang Nam cảm giác trong quả trứng tinh cầu một đôi mắt vô cùng tang thương nhìn mình, thanh âm ồm ồm vang lên:

- Ngươi sắp trở thành Tịch Diệt Đạo Nhân khác, tồn tại vô cùng tà ác, trên con đường hủy diệt phá hủy tất cả mục nát. Ta nhìn thấy ngươi dấy lên các tai nạn diệt thế, vô số sinh linh kêu gào, tử vong, hủy diệt dưới chân người. Từng văn minh sụp xuống, đổ dưới chân ngươi, thành tựu huy hoàng của cá nhân ngươi.

Tim Giang Nam rung động, trẻ sơ sinh khổng lồ cổ xưa hơn hắn tưởng tượng, là một lão quái vật tồn tại qua mười tám thời đại.

Giang Nam cười nói:

- Vị đạo hữu này, ta không đi con đường cũ của Tịch Diệt Đạo Nhân, ta cũng không phải Tịch Diệt Đạo Nhân tiếp theo.

- Ha ha ha ha ha ha! Năm xưa ý định của Tịch Diệt Đạo Nhân không phải muốn thành tựu một vị Tịch Diệt Đạo Nhân hủy diệt tất cả. Nhưng hắn đã bước lên con đường này, không thể quay đầu.

Tinh cầu trứng to phập phềnh lên xuống xung quanh Giang Nam, thanh âm vang lên:

- Năm xưa chúng ta sáng tạo Đạo Quân điện, Tịch Diệt Đạo Nhân là một trong các điện chủ, ba vị thủ lĩnh cổ xưa nhất. Tiếc rằng hắn lạc đường, đi ngày càng xa trên con đường tịch diệt, hy vọng chính mình có thể bước ra một bước cuối cùng.

- Ngươi rất giống Tịch Diệt Đạo Nhân ngày xưa, tự phụ, kiêu ngạo, coi trời bằng vung, tự cho là có thể khống chế tịch diệt đại đạo. Nhưng không biết tương lia ngươi sẽ bị đại đạo tịch diệt nô dịch, biến thành nô lệ của nó.

Giang Nam cất bước tiến tới, mỉm cười nói:

- Đạo hữu, ta hiểu rõ con đường mình đi nhất, không cần ngươi nhắc nhở làm chi. Đạo hữu, ngươi vì mình kiếp này mà giết Hỗn Độn Long Tổ, dùng thân tể Hỗn Độn Long Tổ và mình kiếp trước chế tạo kiếp này, dệt lưới nhân quả to. Đế và Tôn, Bất Không, vô số sinh linh thời đại tiên đạo ta, tất cả Cổ Thần đều nằm trong lưới, hủy diệt thời đại này. Cách làm có khác chi Tịch Diệt Đạo Nhân?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam lắc ngươi đáp xuống tinh cầu.

Tinh cầu cuồng bạo, đại đạo vô tận từ dưới lòng đất tuôn hướng Giang Nam.

- Tiểu bối nhà ngươi làm sao hiểu lý niệm của ta? Ngươi chỉ là kẻ bắt chước Tịch Diệt Đạo Nhân, còn ta . . .!

Tinh cầu chấn động càng thêm dữ dội, từng mảnh lục địa bay lên, tan vỡ thành bột. Vỏ trứng vỡ ra, tịch diệt thiên hỏa bốc lên. Một bàn tay trắng mềm vươn ra từ thiên hỏa chộp hướng Giang Nam, thản nhiên nói:

- Còn ta là điện chủ Đạo Quân điện, tồn tại vĩnh hằng bất diệt! Đế và Tôn, Bất Không tạo dựng Tiên giới cần kiếp số, và kiếp số này từ ta giáng xuống cho bọn họ, hủy diệt họ!

Tay trẻ sơ sinh khổng lồ che trời, một tay chộp xuống Giang Nam thấy các thời đại ngưng tụ trong tay nó. Giang Nam hoa mắt, như tiến vào các thời đại cực kỳ huy hoàng, rực rỡ. Thần điện nguy nga, tồn tại cô xưa ở trên cửu thiên, lại có hồng trần cuồn cuộn, xa hoa trụy lạc, tựa như khúc quân hành từng thời đại bao la hùng vĩ sóng vỗ vào Giang Nam.

Đây là là một dòng sông thời gian dài dặc, tang thương, các thời đại xa xưa trôi ua. Giang Nam là một giọt nước nhỏ bé trong dòng sông, dễ dàng bị nước sông đẩy đi mất không còn bóng dáng.

Giang Nam quát to, tiếng trống thùng thùng vang lên. Tịch diệt ma trống chấn động, các thời đại, năm tháng tan vỡ trong tiếng trống. Hòng trần biến mất, văn minh sụp xuống, năm tháng thời đại biến mất chỉ còn lại bàn tay trắng mềm.

- Trong thời gian dài dặc ta chứng kiến vô số sinh vật một thời đại.

Dưới bàn tay trẻ sơ sinh khổng lồ, tinh cầu rực cháy truyền ra thanh âm già nua:

- Trong thời gian vô tận này luôn có một vài sinh vật tự cho mình đúng. Chỉ số thông minh của ngươi nhỏ bé giống như chiều cao của ngươi. Buồn cười, bọn họ ngu ngốc đần độn, không biết tự lượng sức mình khiêu chiến với ta. Ngươi xuất hiện khiến ta một lần nữa khẳng định sinh vật ngu ngốc đần đồn như ngươi vĩnh viễn không tuyệt chủng.

Giang Nam hú dài, tay cầm nguyên thủy chứng đạo kiếm chém bàn tay. Khai Nguyên kiếm thức thi triển, kiếm quang dày đặc trút xuống.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Một chuỗi tiếng va chạm dày đặc vang lên, bàn tay kia không chút sứt mẻ vẫn đè xuống.

Thanh âm lạnh nhạt nói:

- Ta sinh ra trong tịch diệt thiên hỏa, thiên hỏa không thể bị tổn thương. Trụ hoang thần thạch cũng sinh ra trong thiên hỏa vậy mà bị thiên hỏa tan rã. Ngươi làm gì được ta? Ngươi ngu xuẩn đúng như ta dự đoán.

Bàn tay đè xuống, Giang Nam chấn động tịch diệt ma trống. Tiếng trống thùng thùng chấn trời, hủy diệt tất cả. Nhưng dù là tận thế kiếp âm cũng

không tổn thương bàn tay kia được một chút nào.

Trẻ sơ sinh khổng lồ độ qua tịch diệt kiếp từng thời đại, có nghiên cứu rất sâu về tận thế kiếp âm.

- Chú Đạo thiên đàn!

Giang Nam hoàn toàn bùng nổ, đại đạo hóa thành Chú Đạo thiên đàn. Ảo ảnh tế đàn to lớn cổ xưa hiện ra, chất chứa lực lượng mạnh mẽ, kỳ lạ nhát thời đại chú đạo.

Bản thân Chú Đạo thiên đàn là thần thông cường đại nhất của Giang Nam, hắn có được pháp bảo này, tăng mạnh uy lực thần thông Chú Đạo thiên đàn. Cộng thêm Giang Nam luyện hóa bảo thụ thánh dược mấy chục năm, tu vi, thực lực tăng vọt. Hiện tại uy lực Chú Đạo thiên đàn tăng lên gấp mấy lần.

Ngay sau đó Giang Nam hoảng sợ, bàn tay trắng mềm, chi tay thay đổi hiện ra hoa văn đại đạo vô tận nhằm vào Chú Đạo thiên đàn.

Ảo ảnh Chú Đạo thiên đàn mới phóng lên cao, mới tiếp xúc với chỉ tay liền tan tác.

Từng tia sáng rực rỡ nhiều màu bắn lên cao biến thành tám ảo ảnh tiên thiên pháp bảo. Yếm ma thương, ngũ sắc liên, hỗn nguyên châu, kim long giản, Ôn Đế quan, tạo hóa chi môn, tiên thiên linh căn, tiên thiên thần đăng xông hướng bàn tay kia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2350: Sai Hoàn Toàn.

Đây là tám dấu ấn tiên thiên pháp bảo trong đạo quả 2 cung của Giang Nam, uy lực cực kỳ cường đại. Nguyên thủy chứng đạo kiếm, tịch diệt ma trống, Chú Đạo thiên đàn không đấu nổi người này, dấu ấn tám tiên thiên pháp bảo là một trong các thủ đoan cường đại nhất của Giang Nam.

Tiếng chuông vang lên, dấu ấn nguyên chung cũng bị Giang Nam lôi ra, mạnh mẽ bay hướng bàn tay.

Tám ảo ảnh tiên thiên pháp bảo, dấu ấn nguyên chung cùng công kích bàn tay. Giang Nam chưa kịp thở phào thì bàn tay trắng mềm xòe năm ngón, nhẹ nhàng xẹt qua. Các ảo ảnh tiên thiên pháp bảo vỡ vụn, bàn tay ấn xuống đè bẹp ảo ảnh nguyên chung.

Vẻ mặt Giang Nam cực kỳ trầm trọng, tịch diệt ma nhãn khuấy độn sau lưng hắn. Ma nhãn nhấp nháy trong kiếp quang, tận thế kiếp âm chấn động, tịch diệt thiên hỏa đốt cháy.

Giang Nam mất gầ một năm, điều động các loại kiếp số trong tịch diệt kiếp chế tạo tịch diệt ma nhãn thành lực lượng kinh khủng. Nếu khởi động tịch diệt ma nhãn này sẽ càn quét mảnh đất bỏ hoang, đánh mảnh đất này tan tác thành tro bụi.

Trẻ sơ sinh khổng lồ hơi kiêng dè vòng xoáy ma nhãn này, tay lật lại, bỏ qua Giang Nam vỗ hướng tịch diệt ma nhãn.

Bàn tay trắng mềm thò vào ma nhãn, chấn động với tiết tấu kỳ lạ. Vang tiếng nổ điếc tai, Giang Nam rên rỉ. Tịch diệt ma nhãn khổng lồ bị vỡ vụn thành các vòng xoáy ma nhãn bao phủ mấy ngàn vạn dặm bay hướng bốn phía.

Bàn tay trắng mềm đánh nát vòng xoáy ma nhãn rồi lại đè hướng Giang

Nam.

Trong tinh cầu thiên hỏa, thanh âm cổ xưa vang lên:

- Ngươi vẫn ngu xuẩn như ta dự đoán.

Thanh âm thản nhiên nói:

- Ta trải qua mười tám thời đại, thấy vô số đại đạo, thần thông. Những gì ngươi hiểu chỉ là một giọt nước trong biển cả trí thức của ta. Vì vậy ngươi không có giá trị tồn tại.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Cái tên này quá lợi hại, tịch diệt ma trống cũng không đối phó được. Xem ra ta tu hành tất cả thần thông khó thể nhảy ra phạm trù lý niệm của hắn, dù là nguyên thủy tịch diệt ấn, nguyên thủy Bất Không ấn cũng không chạy ra tri thức của hắn được!

Giang Nam gầm rống, hai tay nâng lên trời, Nguyên Thủy đại đạo dâng lên hóa thành Đại La Thiên nguy nga nghênh đón bàn tay đè xuống.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Trẻ sơ sinh khổng lồ rất cổ xưa, thực lực của nó ở thời kỳ đỉnh cao chắc chắn ngang ngửa với Tịch Diệt Đạo Nhân. Trẻ sơ sinh khổng lồ trải mười tám thời đại, thần thông có uy lực mạnh nhất hiện tại của Giang Nam là Chú Đạo thiên đàn. Nhưng trẻ sơ sinh khổng lồ trải quathời đại chú đạo, có cách ứng đối với loại thần thông này.

Không chỉ thế, trẻ sơ sinh khổng lồ cực kỳ quen thuộc Tịch Diệt Đạo Nhân, không xa lạ gì Bất Không Đạo Nhân. Nguyên thủy tịch diệt ấn, nguyên thủy Bất Không ấn đều không chạy ra kiến thức của trẻ sơ sinh khổng lồ được.

Thứ duy nhất trẻ sơ sinh khổng lồ chưa kiến thức là Nguyên Thủy Đại La

Thiên ấn!

Giang Nam sáng tạo nguyên thủy tam ấn, nguyên thủy tịch diệt ấn là thần thông hắn nghiên cứu đại đạo tịch diệt rồi tạo ra. Nguyên thủy Bất Không là nghiên cứu đại đạo Bất Không áng tạo thần thông, không nhảy ra công pháp, lý niệm Tịch Diệt Đạo Nhân, Bất Không Đạo Nhân.

Chỉ có nguyên thủy Đại La Thiên ấn mới là tuyệt học đặc biệt của riêng Giang Nam.

Nhưng uy lực nguyên thủy Đại La Thiên ấn kém hơn nguyên thủy Bất Không ấn, nguyên thủy tịch diệt ấn một chút, so với Chú Đạo thiên đàn càng kém xa. Nguyên thủy Đại La Thiên ấn cũng không bằng tám tiên thiên thần thông, nguyên chung thần thông. Cho nên đã một thời gian dài Giang Nam không sử dụng Nguyên Thủy Đại La Thiên để đối địch.

Giờ phút này, kiến thức của trẻ sơ sinh khổng lồ quá đáng sợ, thần thông gì đều không thoát khỏi tầm mắt nó, dễ dàng bị phá tan. Kiếp số tịch diệt kiếp cũng không làm trẻ sơ sinh khổng lồ bị thương chút nào. Nguyên thủy chứng đạo kiếm hoàn toàn không có hiệu quả, Giang Nam buộc lòng sử dụng thần thông bị phủ bụi đã lâu.

Trẻ sơ sinh khổng lồ khẽ kêu:

- Ủa?

Trẻ sơ sinh khổng lồ khen:

- Ngươi không đến nỗi vô dụng, ta cứ nghĩ ngươi chỉ biết bắt chước người khác ai ngờ cũng có thứ của riêng mình. Chiêu này không tệ, thoát khỏi kiến thức của Vô Cực Thiên Tôn ta đây. Hãy để ta nhìn xem tinh diệu của chiêu này.

Trẻ sơ sinh khổng lồ vỗ một chưởng xuống, năm ngón bay múa, từng đượt thần luân hiện ra dưới bàn tay. Phù văn xoay chuyển, một dại thần thông kinh thiên động địa phát ra.

- Đây là thần thông do Thiên Hi Thánh Nhân thời đại thánh đạo sáng tạo, tên của nó là Thánh Hóa Cách Phàm, đủ ép ra tất cả biến đổi trong chiêu thần thông của ngươi đúng không?

Thánh Hóa Cách Phàm là đại thần thông đẳng cấp Đạo Quân, thánh đạo hùng dũng, khí lướt trường không, hạo nhiên chính khí, uy thế lẫm lẫm, chính khí áp chế hết thảy.

Thiên Hi Thánh Nhân thời đại thánh đạo sáng tạo ra thần thông, đại biểu thành tựu cao nhất trong thời đại thánh đạo của mình, trấn áp tất cả.

Trẻ sơ sinh khổng lồ phát ra thần thông này uy lực vừa đúng, không đánh chết Giang Nam, chỉ ép hắn phát huy tất cả biến đổi của Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Hai tay Giang Nam di chuyển, Nguyên Thủy đại đạo lao nhanh, các loại biến đổi chảy ra từ kẽ tay tựa làn sóng, đôi khi dịu nhẹ có khi dồn dập. Nguyên Thủy Đại La Thiên biến đổi theo, như chư thiên đưa tiễn,diễn biến ảo diệu đại thế giới đại thiên thời không đến mức tận cùng.

Thánh Hóa Cách Phàm không ngừng đè ép, Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam vẫn liên tục biến đổi, càng hoàn thiện hơn, uy lực dần tăng mạnh, nâng cao.

Thánh Hóa Cách Phàm đè ép khiến Giang Nam dốc hết tài trí ra, hoàn thiện Nguyên Thủy Đại La Thiên mà hắn vốn không xem trọng. Mỗi giây sinh ra vô số biến đổi, diễn biến ra thần diệu trước kia Giang Nam chưa từng tưởng tượng.

Chẳng những thế, Giang Nam còn lần lượt luyện tài học của mình vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, nâng cao uy lực.

Tiên đạo của Tiên Đế, hồng mông đại đạo của Tiên Tôn, đại đạo Bất Không cả Bất Không Đạo Nhân, đại đạo tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân, chú đạo của Vạn Chú Đạo Quân, các loại công pháp thần thông bị Nguyên

Thủy Đại La Thiên hấp thu tinh hoa, tăng thêm biến hóa và uy lực.

Uy lực thần thông Thánh Hóa Cách Phàm cũng dần tăng mạnh, áp lực ngày càng mạnh. Biến đổi của Thánh Hóa Cách Phàm dần đến tận cùng, không thể diễn biến tiếp nữa.

Trẻ sơ sinh khổng lồ khẽ kêu, thần luân thứ hai chuyển động trong lòng bà nay nó, lại một thần thông bộc phát công kích Giang Nam.

Trẻ sơ sinh khổng lồ cười nói:

- Có chút năng lực, đỡ được một chiêu mà chưa sử dụng hết tinh diệu. Nhưng đại thần thông này là tuyệt học số một của Khổ Hạnh Thiên Tôn thời đại sa môn, Khổ Hải Hành Chu. Ta muốn nhìn xem cực hạn của ngươi là đâu.

Khổ Hải Hành Chu của Khổ Hạnh Thiên Tôn đạo hết đạo diệu trong thời đại sa môn, tập trung mọi tinh hoa sa môn đại đạo. Trẻ sơ sinh khổng lồ tùy ý điều động Khổ Hải Hành Chu, đem chuyện đời bi khổ, trong khổ hành chu luyện thành thân, đạo, quả, thần kim cương bất hủ, phát huy ảo diệu đến mức tận cùng.

Giang Nam cảm giác cực khổ hành hạ khó thể tưởng tượng đổ ập vào mình, nhưng cực khổ này càng kích phát tiềm lực của hắn. Nhiều tinh diệu, tinh hoa Nguyên Thủy Đại La Thiên bị Giang Nam khám phá ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2351: Đỡ Đẻ Giúp Ngươi. (1)

Uy lực Nguyên Thủy Đại La Thiên dần tăng cao, đã vượt qua nguyên thủy tịch diệt ấn, nguyên thủy Bất Không ấn, đủ sánh ngang với tiên thiên thần thông.

- A? Còn kiên trì được? Ngươi hãy nếm thử Vạn Ác Thâm Uyên của Thánh Ma Thiên Tôn thời đại ma đạo xem. Hãy rơi vào vực sâu đi!

- Lại xem tinh diệu đại đạo thời đại yêu tộc, ta không tin không làm gì được ảo diệu một chiêu của ngươi!

Giang Nam dần dung nhập tất cả tài học vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, thánh đạo thần thông, sa môn thần thông, các đại thần thông Đạo Quân ghê gớm do trẻ sơ sinh khổng lồ phát ra cũng bị hắn hấp thu vài điểm tinh hao luyện vào Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Bất giác uy lực thần thông Nguyên Thủy Đại La Thiên tăng lên trình độ vượt qua nguyên chung đại thần thông, đủ ngang ngửa với đại thần thông Chú Đạo thiên đàn.

Trẻ sơ sinh khổng lồ phát ra từng đại thần thông của Đạo Quân tiền sử, dần thấy kiệt sức. Giang Nam phản kích càng lúc càng mạnh khiến trẻ sơ sinh khổng lồ không thoải mái ứng đối nữa, nhưng quan trọng hơn là nó chưa thăm dò ra giới hạn của Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Nguyên Thủy Đại La Thiên như cái hang không đáy, các biến đổi vô cùng tinh diệu tuôn ra vô cùng tận, dường như mãi mãi không có cuối, vĩnh viễn không có cực hạn.

Nhưng trẻ sơ sinh khổng lồ say mê đạo không kiềm được tiếp tục ra tay, nghiên cứu mọi biến đổi của thần thông này, hấp thu hóa thành tri thức của mình.

Trẻ sơ sinh khổng lồ tiếp tục thăm dò. Giang Nam dần hơi hiểu ra, hắn khám phá Nguyên Thủy Đại La Thiên ngày càngh oàn thiện thì sự lĩnh ngộ càng rõ rệt hơn.

Giang Nam dần lĩnh ngộ mấu chốt pháp, thân, đạo, quả hợp nhất.

Pháp của Giang Nam là Nguyên Thủy Đại La Thiên, bao dung tất cả. Thân của Giang Nam là thân nguyên thủy, chứa tất cả. Đạo của Giang Nam là Nguyên Thủy đại đạo, luyện hết thảy. Quả của Giang Nam là nguyên thủy đạo quả, thống nhất đại đạo, thống nhất pháp, thống nhất vào cơ thể hắn.

- Thân ta là đạo, là pháp, là thần, là quả. Trước kia ta sử dụng pháp, thần thông của người khác thì sao pháp, thân, đạo, quả hợp nhất được?

Trong đầu Giang Nam suy nghĩ nhiều điều, thần thông vẫn liên tục thay đổi, uy lực ngày càng mạnh mẽ làm trẻ sơ sinh khổng lồ vất vả ứng đối.

Giang Nam bỗng thoải mái cười to bảo:

- Bây giờ ta đã ngộ được, ta . . . Ngộ đạo!

Mấyn ăm nay Giang Nam luôn vắt óc nghiên cứu làm sao để hợp bốn cái lại, hoàn mỹ dung hợp pháp, thân, đạo, quả thành một, hóa thành vĩnh hằng.

Hiện giờ Giang Nam đã làm được một bước này, rốt cuộc lĩnh ngộ ra mấu chốt.

Nếu không có Vô Cực Thiên Tôn tôi luyện, Giang Nam sẽ đi xa trên con đường lạc lối. Nhờ trẻ sơ sinh khổng lồ rèn luyện Giang Nam trong thời gian này, khiến Nguyên Thủy Đại La Thiên năng lượng chưa từng có. Rốt cuộc Nguyên Thủy Đại La Thiên trở thành mấu chốt liên kết pháp, thân, đạo, quả.

Nguyên Thủy Đại La Thiên bao dung tất cả tài học, lĩnh ngộ, đạo và lý của Giang Nam, hắn cảm thấy pháp lực, đại đạo của mình kết nối chặt chẽ với cơ thể như hòa thành một.

Chẳng những thế, đạo quả của Giang Nam đang khuếch truương, đạo quả và cơ thể dung hợp lại. Giới hạn đạo quả và cơ thể chậm rãi biến mất.

Hơn nữa nguyên thần trong đạo quả trướng to cỡ bản thể, hoàn mỹ kết hợp cùng thân thể.

Đạo quả đạo cung của Giang Nam biến thành một phần cơ thể, vô số thần ma biến thành thần trong thân xác.

Giang Nam cảm giác hắn đang bước vào một cảnh giới, 22 khoàn toàn mới.

Tu vi của Giang Nam không tăng lên nhưng thực lực liên tục nâng cấp. Không chỉ thế, Giang Nam thống nhất phòng ngự pháp lực, thân thể, đạo quả, đại đạo.

Pháp lực có thể biến thành thần thông phòng ngự, đạo quả sa môn chư thiên kín kẽ, Nguyên Thủy đại đạo cứng cỏi cùng với cơ thể cường đại, bốn tầng phòng ngự chồng chất lên nhau.

Nếu làm được điều này, phòng ngự của Giang Nam sẽ biến thái đến trình độ hắn không dám tưởng tượng.

Ích lợi pháp, thân, đạo, quả hợp nhất không chỉ có thế. Bốn vị hợp nhất phát huy thần thông đến tận cùng, đến cảnh giới hoàn toàn mới. Pháp tùy tâm động, tăng trưởng tu vi không thể tưởng tượng. Bởi vì thân tức là pháp, là đạo, là thần, là đạo quả. Cho nên tu vi Giang Nam tăng trưởng luôn luôn phản ánh vào thân thể, nguyên thần, đạo quả, đại đạo.

Nghĩa là pháp lực của Giang Nam tăng một, bản thân được ích lợi là gấp bốn.

Chỉ tính điều này đã hơn người khác.

Nhưng muốn làm được bước này không dễ dàng. Tuy Giang Nam lĩnh ngộ mấu chốt bước ra pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, nhưng muốn tu thành

còn cần thời gian. Có áp lực từ trẻ sơ sinh khổng lồ, Giang Nam cảm giác mình cách mục tiêu hoàn thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất không bao xa.

Dường như trẻ sơ sinh khổng lồ cảm giác Giang Nam thay đổi, bàn tay phát ra thần thông liên tục tăng mạnh uy lực, tức giận hắn nhờ vào lực lượng của nó để đột phá.

- Dừng ở đây đi.

Trong thiên hỏa tinh cầu phát ra thanh âm tang thương:

- Đường ngươi đi hơi tương tự với ta, nhưng còn non. Tuy thần thông của ngươi tinh diệu nhưng chưa đủ làm ta hao phí thời gian dài. Ta đã chán.

Bàn tay trẻ sơ sinh khổng lồ luôn treo cao trên đầu Giang Nam nay giáng xuống.

Một kích kia có khí tượng hoàn toàn khác với đòn công kích lúc trước. Trước kia trẻ sơ sinh khổng lồ chỉ dùng thần thông tán tu tiền sử nó đã gặp, lĩnh ngộ, ép buộc Giang Nam, buộc hắn phát ra toàn bộ lực lượng, diễn biến mọi thay đổi trong Nguyên Thủy Đại La Thiên. Trẻ sơ sinh khổng lồ muốn nghiên cứu tinh diệu của Nguyên Thủy Đại La Thiên nên chưa định giết người.

Một kích kia là lực lượng thật sự của Nguyên Thủy Đại La Thiên, hùng hồn không gì sánh bằng nghiền ép, muốn hoàn toàn huy diệt Giang Nam.

- Ngươi bất tài, ngu xuẩn và đần đồn, ngu ngốc như ngươi không thể sống đến cuối thời đại này.

Bàn tay trắng mềm phát ra uy lực vô tận, lần này trẻ sơ sinh khổng lồ không sử dụng tuyệt học của Đạo Quân tiền sử mà là bản lĩnh thật của mình. Đại đạo dưới bàn tay trẻ sơ sinh khổng lồ mênh mông bao la, nhân quả dây dưa hóa thành cái lưới to đan xen vào nhau.

Đây là thủ đoan thật sự của trẻ sơ sinh khổng lồ, lực lượng vô cực. Dù là

Thiên Quân, Đạo Quân không dính nhân quả, khi đến lúc cũng sẽ rơi vào vũ trụ tịch diệt, không cách nào trốn thoát.

Trẻ sơ sinh khổng lồ có thủ đoan này, đại đạo biến thành lưới thu tất cả sinh linh vào trong, làm người ta không thoát khỏi được. Rơi vào trong lưới của trẻ sơ sinh khổng lồ, giãy dụa chìm nổi, cuối cùng thành kiếp tro bụi.

Giang Nam cười dài, nhanh như chớp lao ra ngoài

- Ngươi không trốn thoát được, không ai chạy ra khỏi võn la của ta được.

Trẻ sơ sinh khổng lồ lạnh nhạt nói:

- Dù là Thiên Quân, Đạo Quân lợi hại không dính nhân quả, nhảy ra nhân quả tuần hoàn cũng không thoát khỏi lưới của ta. Đây là rí tuệ xa xưa, ngươi không hiểu.

Lưới chụp xuống, Giang Nam xông hướng la võng, cười to bảo:

- Thân ta tức là quả, là thần hồn, muôn vàn nhân quả tập hợp thân ta. Nếu nhân quả đến thì ta dùng thân gánh, không cần trốn!

Ầm!

Giang Nam va vào cái lưới to. Các nhân quả đại đạo dây dưa, toáng chốc quấn đầy người Giang Nam, lưới to bị kéo thành các đại đạo lộ ra một lỗ hổng to.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2352: Đỡ Đẻ Giúp Ngươi. (2)

Trẻ sơ sinh khổng lồ khẽ kêu, la võng bắt chúng sinh, Đạo Quân, Thiên Quân cũng không trốn được. Nhưng nhân quả đại đạo của trẻ sơ sinh khổng lồ đụng vào Giang Nam thì tự động thoát khỏi la võng quấn quanh người hắn, tạo ra lỗ hổng trên la võng.

Giang Nam thoát thân bay ra, đứng trong không trung.

Giang Nam ngoái đầu nhìn thẳng thiên hỏa tinh cầu:

- Đường của ngươi và ta khác nhau, đạo hữu.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ngươi đi là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, ta cũng vậy. Nhìn như giống nhau nhưng thực chất lại khác.

- Ngươi điều khiển nhân quả, thưởng thức thương sinh. Còn ta thì nhân quả tập trung vào người, không sợ lợi hại. Cho nên ngươi muốn làm thiên tôn, vô cực vô lượng thiên tôn. Ta thì . . .

Giang Nam chắp tay sau đít, vô cùng tự phụ nói:

- Ta là thần! Không sợ hết thảy khó khăn, nghênh khó mà lên, đánh nát tất cả mục rữa, chướng ngại vật!

Trẻ sơ sinh khổng lồ không tiếp tục công kích, im lặng một lúc sau thản nhiên nói:

- Đạo hữu, ngươi kéo đi một phần la võng nhân quả trong tay ta, bây giờ ta không truy cứu ngươi. Nhưng ngươi đã dính nhân quả của ta, tương lai trước khi ngươi thành tựu Thiên Quân, ta sẽ đến tìm ngươi thanh toán.

Bất giác trẻ sơ sinh khổng lồ bỏ xưng hô với Giang Nam, không gọi hắn là sinh vật nho nhỏ ngu ngốc mà dùng chữ đạo hữu.

Có thể thấy sức nặng Giang Nam trong lòng trẻ sơ sinh khổng lồ tăng lớn, không còn là sinh vật nhỏ bé buồn cười.

Giang Nam cười to, vươn tay chộp:

- Đạo hữu, hay để nhân quả giữa ngươi và ta nặng thêm một chút, ta hỗ tợ ngươi sớm ngày xuất thế!

Bàn tay Giang Nam như Đại La Thiên chộp mạnh. Thiên hỏa bốc cháy hừng hực trên thiên hỏa tinh cầu bay vào lòng bàn tay Giang Nam.

Vù vù vù vù vù!

Giang Nam một chưởng kéo hết tịch diệt thiên hỏa lộ ra chân thân trẻ sơ sinh khổng lồ.

Trẻ sơ sinh khổng lồ vẫn cuộn người, bên ngoài có các đóa thiên hỏa lơ lửng. Giang Nam ra chiêu phá rối các bước đi, kế hoạch của trẻ sơ sinh khổng lồ, làm nó sinh ra trước thời gian.

Khuôn mặt non nớt của trẻ sơ sinh khổng lồ lộ biểu tình vừa kinh vừa giận:

- Ngươi tìm đường chết!

Trẻ sơ sinh khổng lồ không ngờ Giang Nam sẽ ra chiêu này, bóc tách 'vỏ trứng' làm nó xuất thế trước tiên.

Đời này trẻ sơ sinh khổng lồ sinh ra trong tịch diệt thiên hỏa vì lợi dụng tịch diệt thiên hỏa hình thành trong mảnh đất bỏ hoang, nơi Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo không thành công. Nó dựng dục mình kiếp này, tạo cái lưới to nhân quả với Đế và Tôn, Bất Không, bao phủ tất cả sinh linh có sự sống trong thời đại tiên đạo. Chờ ngày trẻ sơ sinh khổng lồ kéo lưới, Tiên Đế,

Tiên Tôn, Bất Không Đạo Nhân đều khó mà chạy ra khỏi la võng của nó.

Vì làm điều này, trẻ sơ sinh khổng lồ thậm chí giết Hỗn Độn Long Tổ sắp thành tựu Hỗn Độn Đạo Quân, không tiếc dùng cơ thể của Hỗn Độn Long Tổ và chính mình ôn dưỡng trẻ sơ sinh trong thiên hỏa. Giang Nam hút đi tịch diệt thiên hỏa khiến la võng trẻ sơ sinh khổng lồ chụp xuống thời đại tiên đạo không bện xong.

La võng bao phủ tất cả sinh linh có sự sống trong thời đại tiên đạo không hoàn mỹ, lộ ra nhiều lỗ hổng, sơ hở.

Giang Nam hút hết tịch diệt thiên hỏa, cười dài nói:

- Đạo hữu, ta đỡ đẻ cho ngươi, lẽ ra ngươi nên cảm ơn ta.

Giang Nam xoay người bay nhanh chạy trốn, không dám đứng lại.

Trẻ sơ sinh khổng lồ giận điên, em bé trắng mềm đứng thẳng, lắc người truy sát Giang Nam.

- Vật nhỏ ngu ngốc đần độn, ta cứ nghĩ ngươi có thể sống đến trước Thiên Quân, không ngờ ngươi tự mình tìm đường chết. Hôm nay ngươi sẽ chết tại đây, tịch diệt cùng mảnh đất bỏ hoang này!

Mặt đất nứt rạn, ánh sao dao động. Thiên tượng mảnh đất bỏ hoang vốn đã hỗn loạn bây giờ càng loạn hơn, vô số tàn sao vỡ vụn. Giang Nam từ thời không loạn lưu tan vỡ rơi xuống, trẻ sơ sinh khổng lồ cũng lao ra loạn lưu truy sát hắn.

Hai người đánh nhau giây alst trong không trung, Giang Nam lại lao ra la võng của trẻ sơ sinh khổng lồ, chạy mất dép.

Nơi Giang Nam đi qua vô số tịch diệt ma nhãn trong mảnh đất bỏ hoang dâng lên, cắt nát hư không, hủy diệt đất đai, ngôi sao, ngăn cản trẻ sơ sinh khổng lồ, kéo dài thời gian.

Trẻ sơ sinh khổng lồ tức điên, Giang Nam nhiều lần trốn thoát, nó nhiều lần tìm được hắn. Các cuộc ác chiến đánh Giang Nam hấp hối nhưng hắn nhiều lần chạy ra sát cục.

Đất tạo vật, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng cưỡi thuyền báu mà đi. Đám người đã vào đất tạo vật, trên đường gian nan hiểm trở, bọn họ gặp nhiều 73. Bốn người cẩn thận hóa giải, thu hoạch rất lớn.

Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo vạn linh trên đời tại đây, để lại nhiều di tích cổ xưa, giúp ích rất lớn cho việc lĩnh ngộ tạo hóa đạo diệu.

Hơn nữa trong đất tạo vật có nhiều thiên tài địa bảo, các gốc thần dược mọc không biết bao nhiêu năm. Mặc dù dược lực không bằng thánh dược tiền sử nhưng chúng nó kém hơn bao nhiêu. Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng tự hái mấy gốc thần dược viễn cổ, hào hứng tiến sâu vào.

Nhưng càng đi sâu vào đất tạo vật thì áp lực càng mạnh, bốn người hành động khó khăn, bất lực.

Bỗng hỗn độn cuồn cuộn dâng lên, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng ngoái dầu nhìn. Hỗn độn bị xé mở, một người toàn thân đẫm máu lao nhanh tới.

Giang Nam quát to:

- Đi mau, to con đến rồi!

Giang Nam lao nhanh tới đáp xuống9 m6, khởi động thuyền lớn lướt sóng tiến tới, tiến sâu vào đất tạo vật.

Bốn người mờ mịt:

- To con?

Linh Lung đạo đồng nhỏ giọng nói:

- Lão gia, to con gì?

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng thấy sau lưng bọn họ là hỗn độn nổ tung, một trẻ sơ sinh tay chân ngắn ngủi không mảnh vải che thân cất bước xông hướng bọn họ. Vẻ mặt đứa bé vặn vẹo giận dữ, khí thế kinh người hơn cả Giang Nam.

Trẻ sơ sinh quái dị nhìn như mới sinh ra nhưng to khổng lồ, thần thông to lớn vô biên làm bốn người nhìn trân trân.

Ma Thiên Tiên Quân nhức đầu nhỏ giọng nói:

- Quả nhiên là to con.

Bỉ Ngạn Nữ Đế lẩm bẩm:

- Khi nhi tử của ta sinh ra chắc cũng sẽ trần truồng như vậy?

Càn Khôn lão tổ bình thường hơn một chút, vội nói:

- Mọi người hãy mau khởi động thuyền báu tránh cho bị đuổi kịp. Giáo chủ, ngươi lại làm chuyện tốt gì?

- Đúng là chuyện tốt.

Giang Nam ấp úng nói:

- Ta đỡ đẻ cho hắn, hắn không vui nên truy sát ta.

Bỉ Ngạn Nữ Đế tức giận nói:

- Đỡ đẻ giúp nó mà còn bị truy sát ngược lại? Thật là không nói lý!

Trẻ sơ sinh khổng lồ hùng hổ lao tới. Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng đoán ra nó rất lợi hại, đám người

thúc giục thuyền báu khó khăn đi trong đất tạo vật. Trẻ sơ sinh khổng lồ thì lao tới như chẻ tre, hỗn độn dày đặc không là gì với nó.

Giang Nam càng làm bọn họ ngạc nhiên hơn. Bốn người biết thực lực tu vi của Giang Nam, trừ mấy báu vật như tịch diệt ma trống, kiếp quang ra hắn mạnh cỡ Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2353: Phong Ấn. (1)

Bây giờ một mình Giang Nam, không nương nhờ thuyền báu, xông pha trong đất tạo vật. Có thể thấy hai năm qua thực lực của Giang Nam tiến bộ kinh người.

Nếu không có Giang Nam khởi động thì đến đây là Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng bất lực. Giang Nam đứng trên thuyền báu nâng uy lực chiếc thuyền lên gấp đôi, một mình hắn mạnh hơn tổng hợp thực lực của bốn người.

Thuyền báu phá mở các tầng hỗn độn lao vào chỗ suâ nhất đất tạo vật, dọc theo đường đi Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng nhìn các thần dược xa xưa. Có một số thần dược thành linh cắm rễ vào hỗn độn hấp thu chất dinh dưỡng, thấy đám người thì rút rễ bỏ chạy.

Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng tầm than đáng tiếc, nếu thu mấy thần dược này sẽ giúp ích rất lớn cho tu vi của bọn họ. Tiếc rằng trẻ sơ sinh khổng lồ truy sát sau lưng, bọn họ không có thời gian hái mấy thần dược này.

Ma Thiên Tiên Quân không cam lòng:

- Giáo chủ, trẻ sơ sinh quái lạ kia mạnh cỡ nào?

Ma Thiên Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Năm chúng ta hợp tác cộng thuyền báu dấu chân Tiên Đế, Bất Không chẳng lẽ không làm thịt nó được?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Người này là Tiên Quân đã giết Hỗn Độn Long Tổ, nuốt thân thể Hỗn Độn Long Tổ. Tuy Đạo Quân chuyển thế nhưng thực lực mạnh hơn Đại Diễn Cổ Thần, Thái Nhất Tiên Quân. Đạo Quân bi ẩn, tinh thông các thần thông của Đạo Quân bất cứ thời đại tiền sử nào, có năng lực phá vỡ thần thông của các Đạo Quân. Bất cứ công kích nào đều vô dụng trước mặt hắn.

Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng hết hồn, hì hục thúc giục thuyền báu liều mạng lướt tới.

Tinh thông toàn bộ thần thông của các Đạo Quân, có thể phá vỡ bất cứ thần thông nào, Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn Nữ Đế, Linh Lung đạo đồng không thể so sánh với luyện chế như thế. Bọn họ mới chỉ là Tiên Vương, Tiên Quân, so với lão quái vật đó như đom đóm và trăng sáng, chiêu thức chưa kịp phát đã bị đánh chết.

Ma Thiên Tiên Quân hét lên:

- Giáo chủ, sao người trêu chọc vào lão quái vật như vậy?

Càn Khôn lão tổ nói:

- Phải rồi, trong xác Long Tổ ngươi từng nói có gặp một tinh cầu quái dị, bên trong có thiên hỏa dựng dục thần thai, tự thành một thánh địa, không lẽ là trẻ sơ sinh kỳ lạ này?

Giang Nam gật đầu.

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng rực, ngoái dầu nhìn trẻ sơ sinh khổng lồ.

Càn Khôn lão tổ nhỏ giọng nói:

- Người này là kẻ tính kế tất cả sinh linh, bao gồm Đạo Quân chuyển thế trong Tiên giới, Hỗn Độn Cổ Thần, thậm chí là Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không Đạo Nhân? Đấu trí tranh hùng với nhân vật như vậy . . .

- Tiềm Long quân sư, người ta khinh thường đấu trí tranh hùng với ngươi.

Linh Lung đạo đồng lên tiếng nhắc nhở:

- Bây giờ hắn chỉ cần nghiền áp, sẽ không cho ngươi cơ hội đấu trí.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Đấu trí chỉ có trong tình huống thực lực cách biệt không quá xa. Có thực lực tuyệt đối thì trí mưu không là gì. Tuy trẻ sơ sinh kỳ lạ này có thực lực kinh người nhưng không dễ nghiền áp chúng ta. Tử Xuyên, chỉ cần lao ra khỏi đây, ta mang các người rời khỏi mảnh đất bỏ hoang, bỏ hắn lại đây một mình.

Lòng Giang Nam máy động nhìn hướng Càn Khôn lão tổ, nghi hoặc hỏi:

- Quân sư, con đường người vào mảnh đất bỏ hoang chẳng phải đã biến mất sao? Ta nhìn ký ức của Đông A Đạo Nhân biết năm xưa các người bị bắt, sưu tầm ký ức của quân sư. Nhiều cường giả mảnh đất bỏ hoang đi đường đó, không ngờ chỗ thả lỏng đã đổi hướng, nhiều cường giả chết đi. Tại sao quân sử lại bảo là sẽ đưa chúng ta rời đi?

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Ta và nội tử khi vào mảnh đất bỏ hoang đã âm tầm động tay chân, để lại dấu ấn của mình ở nơi phong ấn thả lỏng, lại bóp méo ký ức hai người. Trong ký ức chúng ta đó là vị trí giả, người sưu tầm ký ức ta và nội tử sẽ không được gì. Ta chỉ cần thúc giục pháp lực là có thể cảm ứng được dấu ấn của mình, đây là đường lui ta để lại nên phải cẩn thận. Những người này ác ôn côn đồ, ta buộc phải cảnh giác.

Ma Thiên Tiên Quân nhìn Càn Khôn lão tổ từ trên xuống dưới, nói:

- Ngươi đúng là kẻ xảo quyệt.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Tiềm long không gian xảo mới lạ.

Thuyền báu xông tới chính giữa hỗn độn, mọi người bỗng cảm thấy áp lực nhẹ hẫng. Trung tâm đất tạo vật không bị vũ trụ sụp đổ tạo áp lực phá hủy hoàn oàn. Đất tạo vật có ba ao máu, một gợn sóng tiên quang, một tràn ngập hồng mông đại đạo, một đầy hơi thở đại đạo Bất Không. Tim mọi người đập nhanh.

- Đây là . . . Bảo huyết Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân để lại!

Bên trên ba ao máu có pháp bảo khổng lồ do hỗn độn tử kim đúc ra. Pháp bảo như bánh xe chia lục đạo, ràn ngập hơi thở dị chủng đại đạo. Từng đợt huyết khí bị lục đạo viên luân hút ra khỏi ba ao máu rơi vào trong bánh xe.

Pháp bảo hình bánh xe tròn rất cổ xưa, tự mình vận chuyển nhưng nặng nề khó khăn, nó kêu ken két. Bánh xe quay một vòng là huyết khí hóa thành sinh linh kỳ diệu sinh ra từ bánh xe.

Sinh linh có chín đầu, đầu người mình rắn. Sinh linh liếc đám người Giang Nam, chui vào hỗn độn biến mất.

- Viên luân này đang chế tạo sinh mệnh, chế tạo lửa linh hồn!

Tim Giang Nam đập nhanh. Đây là một bánh xe tạo hóa, từ máu của Đế và Tôn, Bất Không chế tạo ra sinh mệnh.

Tuy thứ bánh xe tạo hóa chế tạo ra rất kỳ lạ nhưng đó là báu vật khó tưởng tượng. Dù là Tiên Quân, Thiên Quân đều không có thủ đoan chế tạo linh hồn, chỉ Đạo Quân mới có năng lực này.

Viên luân này có năng lực tạo vật, chứng minh viên luân tạo hóa này là pháp bảo đẳng cấp Đạo Quân, công năng khác hẳn với báu vật Đạo Quân khác truy cầu uy lực.

Ba ao máu càng ghê gớm, đó là bảo huyết của tồn tại siêu cường đại Đế và Tôn, Bất Không. Nếu có thể thu được chút ít thì khó mà tưởng tượng hết ích lợi từ nó.

Mọi người thầm than thở:

- Tiếc là trẻ sơ sinh kia đuổi theo phía sau.

Đám người điều khiển thuyền báu lao thẳng tới trước, không dám ngừng lại lâu.

Trẻ sơ sinh khổng lồ xông vào nơi đây.

Giang Nam ngoái đầu nhìn, bánh xe tạo hóa bỗng sáng lên, sáu tia sáng bắn hướng trẻ sơ sinh khổng lồ, bao phủ nó trong vầng sáng.

Trẻ sơ sinh khổng lồ như gặp kẻ hù lớn, cánh tay tròn quay giơ lên, các thần thông khủng bố bùng phát chống lại bảo luân.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Bảo luân này chắc là pháp bảo Đế và Tôn, Bất Không hợp tác luyện hóa, gặp trẻ sơ sinh khổng lồ kia bỗng bùng phát uy lực. Có lẽ vì Vô Cực Thiên Tôn không hoàn toàn che mắt được Đế và Tôn, Bất Không, ba người xem Vô Cực Thiên Tôn là kẻ thù của mình.

Trẻ sơ sinh khổng lồ đánh nhau với bánh xe tạo hóa ngay giữa đất tạo vật. Đánh nhau đẳng cấp như thế, Giang Nam không tự tin xông vào rồi an toàn rút lui, đành lưu luyến như ba ao bảo huyết.

Cuối cùng bọn họ lao ra khỏi đất tạo vật. Càn Khôn lão tổ điều khiển thuyền báu hướng tới nơi để lại dấu ấn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2354: Phong Ấn. (2)

Giang Nam đánh giá bốn phía, mảnh đất bỏ hoang mênh mông bao la, khắp nơi là các tầng kiếp số tịch diệt kiếp biến chỗ này thành mảnh đất không có sức sống.

- Các người hãy tìm con đường, ta đi một chút.

Giang Nam để lại một đạo thân, hắn phóng lên cao, giương hai tay ra lôi kéo các tịch diệt ma nhãn lăn lộn cắn nuốt mảnh đất bỏ hoang còn lại.

Ma Thiên Tiên Quân khó hiểu hỏi:

- Giáo chủ đang định làm gì?

Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói:

- Hắn định kích phát tịch diệt kiếp, hoàn toàn hủy diệt mảnh đất bỏ hoang, để không gian nơi này co rút, biến nhỏ vô hận. Phong ấn của Đế và Tôn, Bất Không Đạo Nhân tầng tầng chồng lên nhau phong ấn trẻ sơ sinh kỳ lạ kia. Chúng ta mau đi đi, phải tìm được đường ra trước khi hắn kích phát tịch diệt kiếp, đây là cơ hội cuối cùng để rời đi!

Phụ tử Ma Thiên Tiên Quân căng thẳng. Khi Đế và Tôn, Bất Không phong ấn mảnh đất bỏ hoang thì không gian nơi đây vô cùng rộng lớn nên chỉ có một tầng phong ấn. Nếu Giang Nam kích phát tịch diệt kiếp, khiến không gian mảnh đất bỏ hoang thu nhỏ vô số lần, vậy phong ấn sẽ chồng chất tầng tầng, cực kỳ dày nặng, tất cả đường ra sẽ bị phong kín.

Đừng nói bọn họ không rời đi được, dù là Đạo Quân bị nhót tại đây cần mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn năm để rời khỏi mảnh đất bỏ hoang bị Đế và Tôn, Bất Không phong ấn.

Giang Nam đi qua các hư không tan vỡ, hắn đi đến đâu là tịch diệt ma nhãn càng mạnh mẽ hơn. Kiếp quang, tịch diệt thiên hỏa, tận thế kiếp âm bị luyện vào tịch diệt ma nhãn, hủy diệt các thiên địa thời không.

Thật lâu sau Càn Khôn lão tổ thở phào, gã tìm được dấu ấn mình để lại. Lòng Càn Khôn lão tổ máy động, dấu ấn biến mất, một con đường hiện ra.

Bốn người chờ mấy tháng không thấy mặt Giang Nam đâu, rất sốt ruột:

- Sao giáo chủ chưa trở về? Chẳng lẽ trẻ sơ sinh kỳ lạ kia thoát khốn?

Rốt cuộc có một ngày bóng người chợt lóe đáp xuống thuyền báu, quát to:

- Chúng ta di!

Bốn người phấn chấn tinh thần chạy vào đường hầm.

Trung tâm đất tạo vật bỗng truyền đén rung động cực kỳ mãnh liệt.

Có thanh âm cười nói:

- Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không, đạo và pháp của các ngươi đã bị ta nhìn thấu, tới lúc rồi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất tạo vật nổ tung, bánh xe tạo hóa to lớn vỡ nát. Đất tạo vật tan biến, bị hỗn độn chôn vùi.

Trẻ sơ sinh khổng lồ phóng lên cao, nó lớn lên khá nhiều, thân hình càng cao to, khí thế cường đại hơn. Đôi mắt trẻ sơ sinh khổng lồ như tia chớp thấu suốt hư minh, ngó quanh quất tìm đám người Giang Nam.

Trẻ sơ sinh khổng lồ bỗng cứng người, khó tin nhìn phương xa. Một tịch diệt ma nhãn bao phủ ức vạn vạn dặm từ từ chuyển động, lơ lửng trong không gian vỡ vụn.

Trong tịch diệt ma nhãn, kiếp quang, kiếp âm, thiên hỏa, kiếp vũ, kiếp lôi cuồn cuộn sôi trào, vô cùng kinh khủng.

Trẻ sơ sinh khổng lồ biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Trẻ sơ sinh khổng lồ bay lên đánh vào tịch diệt ma nhãn.

* * *

Một chiếc thuyền báu bay ra khỏi đường hầm mảnh đất bỏ hoang. Ma Thiên Tiên Quân nhìn phương xa, hỗn độn mỏng manh, phía là vũ trụ huyễn lệ rực rỡ.

- Rốt cuộc đi ra!

Ma Thiên Tiên Quân cười hỏi:

- Tiềm Long đạo hữu, đó là tam giới nơi các người sinh ra sao?

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Năm xưa chúng ta rời khỏi nơi đó không phải tam giới mà là chư thiên vạn giới.

Giang Nam ngoái đầu nhìn đường hầm mảnh đất bỏ hoang, vươn tay bóp mạnh, quát:

- Nổ!

Chấn động mãnh liệt truyền đến hất bay mọi người. Mảnh đất bỏ hoang nhanh chóng rút nhỏ, trong khoảnh khắc thu nhỏ vô số lần. Các tầng phong ấn vòng quanh mảnh đất bỏ hoang liên tục co rút, phong ân tầng tầng lớp lớp chồng lên nhau, ngày càng dày, càng nặng.

Một giây sau mảnh đất bỏ hoang bị rút nhỏ rất nhiều, kích cỡ bằng một

tinh cầu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong mảnh đất bỏ hoang, các chưởng ấn to lớn nhô ra tấn công phong ấn, mạnh mẽ mà bá đạo. Đám người Giang Nam sợ đứng tim, trẻ sơ sinh khổng lồ đang cố phá phong ấn.

Giây lát sau chưởng ấn biến mất, trẻ sơ sinh khổng lồ bị nhốt trong mảnh đất bỏ hoang có lẽ đã từ bỏ ý định phá phong ấn.

- Ha ha ha ha ha ha!

Mảnh đất bỏ hoang bị các tầng phong ấn chặt chẽ phát ra tiếng cười cổ xưa:

- Người trẻ tuổi, trước khi ngươi chứng đạo Thiên Quân chúng ta còn gặp lại.

Mảnh đất bỏ hoang chấn động bỗng nhiên lao nhanh đi biến mất trong hỗn độn mênh mang không còn bóng dáng.

Vẻ mặt Giang Nam trầm trọng.

Càn Khôn lão tổ tò mò hỏi:

- Tử Xuyên, hắn nói sẽ còn gặp lại trước khi ngươi chứng đạo Thiên Quân là sao?

- Trước khi chứng đạo Thiên Quân phải kết thúc nhân quả. Ý của hắn là khi ta gặp địa kiếp nạn Thiên Quân thì hắn sẽ đến, kết thúc ân oán giữa chúng ta.

Giang Nam thở hắt ra, nhỏ giọng nói:

- Nếu Vô Cực Thiên Tôn đột phá khỏi phong ấn có lẽ sẽ có thực lực Đạo Quân.

Đám người Ma Thiên Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ nhìn nhau, cảm thấy tuương lai vị giáo chủ trẻ này không tốt lắm.

Tiên Tôn cung, Ngọc Kinh tiên thành. Các Tiên Quân tụ tập lại với nhau. Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân dẫn đầu, mọi người ngồi xuống bồ đoàn.

tiên quang vòng quanh người các Tiên Quân, có lơ lửng, có như kinh hồng, có như mây, có như ảo, có tầng tầng tiên quang. Trong tiên quang có không gian vô tận biến thành các thế giới tỏ rõ Tiên Quân cường đại, bất phàm, thần thánh.

Ngọc Kinh Tiên Quân quân nhìn quanh một vòng, trầm giọng nói:

- Trong Hỗn Độn thiên quốc truyền tin, Thiên Nguyên thần tổ mất tích từ lâu nay đã trở về, chắc các vị sư huynh cũng nghe tin tức này?

Các Tiên Quân vẻ mặt trầm trọng gật đầu.

Tự Nhiên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Thiên Nguyên thần tổ là hỗn độn Thiên Quân, thực lực cường đại. Thiên Nguyên thần tổ bị Bất Không Đạo Nhân trấn áp dài mười ức năm, nếu người này không ở thì Tiên giới còn chiếm ưu thế được. Nhưng Thiên Nguyên thần tổ có mặt sẽ đảo ngược tình thế cho Hỗn Độn thiên quốc.

Thái Chân Tiên Quân gật đầu, nói:

- Thiên Nguyên thần tổ là phái cấp tiến trong Hỗn Độn Cổ Thần, cực kỳ xem trọng huyết thống và chính thống, từng ý định ám sát Bất Không cướp quyền. Người này rất gai mắt Tiên Đế, Tiên Tôn, trước kia có nhiều lời oán trách, chê bai Đế và Tôn, Bất Không. Thiên Nguyên thần tổ trở về, chắc chắn Đại Diễn Cổ Thần không khống chế hắn được, tối đa chỉ có thể dựa vào Linh và nguyên chung của thiên quốc hạn chế hắn. Chờ Thiên Nguyên thần tổ phục hồi tu vi sẽ xuống tay với Tiên giới.

Các Tiên Quân gật gù.

Côn Luân Tiên Quân lên tiếng:

- Tiên giới ta không có Thiên Quân, đối diện Thiên Nguyên thần tổ sẽ rơi vào thế bị động, không tranh đấu được. Ta nghe nói Đại Diễn Cổ Thần trở về từ mảnh đất bỏ hoang, mang theo rất nhiều ma đầu. Trước đó không lâu Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ bị ba vị sư huynh làm sợ hãi rút lui chính là ma đầu ra từ mảnh đất bỏ hoang. Đại Diễn Cổ Thần thả bọn họ ra vì để gây rối cho Tiên giới chúng ta.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân cau mày, nhẹ giọng nói:

- Ba sư huynh Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, trong Tiên giới thì tu vi của các người cao nhất, bây giờ trong ba sư huynh ai sắp thành tựu Thiên Quân?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2355: Tiên Giới Rối Loạn.

Huyền Đô Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Ta cách Thiên Quân không xa, nhưng có chứng được Thiên Quân cũng không làm gì Thiên Nguyên thần tổ được.

Ngọc Kinh Tiên Quân khẽ thở dài:

- Ta bị nhân quả quấn thân, tình kiếp khó đứt.

Ánh mắt Cảnh Nguyệt Nữ Quân dịu dàng như nước liếc Ngọc Kinh Tiên Quân, mặt đỏ ửng.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân lấy lại bình tĩnh nhìn hướng Càn Nguyên Tiên Quân, cười hỏi:

- Càn Nguyên sư huynh người nhẹ nhàng không bị gì quấn quýt, môn hạ không có bao nhiêu đệ tử, không tranh giành tiên châu trong Tiên giới nên nhân quả ít nhất. Càn Nguyên sư huynh nên trước tiên chứng Thiên Quân đúng không?

Cảnh Nguyệt Nữ Quân trào phúng Càn Nguyên Tiên Quân, mặc dù trong Tiên giới gã không có quyền lực gì, trong tay không có bao nhiêu thuộc hạ, ngày thường không dây chuyện thị phi nhưng ai đều biết vị Tiên Quân này chuyên thọc gậy bánh xe, che mặt đánh người, sớm kết vô số nhân quả.

Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân là hai tồn tại mạnh nhất Tiên giới từng ăn gậy của Ngọc Kinh Tiên Quân. Mấy vị thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc cũng không thoát khỏi ăn đòn.

Đừng nói mấy thủ lĩnh này, biết bao nhiêu tiểu bối trong Tiên giới, Hỗn Độn thiên quốc từng bị Càn Nguyên Tiên Quân đánh, vài tồn tại trong vô

nhân cấm khu nghe đồn cũng bị gậy đánh sau lưng.

Trong Tiên giới, người có nhiều nhân quả nhất chính là Càn Nguyên Tiên Quân. Mặt dyà mày dạn, gây chuyện thị phi khắp nơi, bộ dáng vừa không cần sĩ diện cũng chẳng cần mệnh.

Càn Nguyên Tiên Quân cười tủm tỉm, nheo mắt nói:

- Xưa nay ta không thích gây chuyệ thị phi, đúng là ít nhân quả nhất, nói đến thì ta cách Thiên Quân gần hơn.

Mấy Tiên Quân chửi thầm trong bụng mặt dày hơn cái mo, thầm nghĩ:

- Nếu tên này thành tựu Thiên Quân thì đúng là không có thiên lý!

Càn Nguyên Tiên Quân bỗng biến sắc mặt nhìn ra ngoài hai cung.

Tim Càn Nguyên Tiên Quân đập lỗi nhịp, biểu tình nghi ngờ nhìn ra ngoài hai cung.

Huyền Đô Tiên Quân từ từ mở mắt ra, vẻ mặt trầm trọng, ánh mắt xuyên qua Ngọc Kinh tiên thành tập trung vào một người vóc dáng thon dài đang tới gần hai cung.

Người đó cất bước từ từ đi hướng hai cung, khí chất đặc biệt, yêu dị nhưng tràn ngập khí tiêu dao hùng hồn, tiêu sái. Người đó đi giữa hai cung, mắt sáng tựa châu ngọc, ánh mắt chiếu cảnh tượng hai cung Tiên giới, nơi đi qua tiên hoa nở tựa tiên cảnh.

Thanh niên lên tiếng:

- Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, các ngươi không thể đối kháng Thiên Nguyên thần tổ, thôi để ta lo!

Thanh âm chấn động, có ma lực vượt qua tất cả, khí thế siêu cường đại, vô cùng to lớn. Các Tiên Quân biến sắc mặt.

Khí thế này cường đại đến khó tin, như là quân vương tiên đạo, đạo ta vừa ra, vạn đạo thần phục.

Thiên Quân!

Một Thiên Quân giáng xuống.

Trong Ngọc Kinh tiên thành, các Đạo Quân biểu tình ngạc nhiên.

Có người nhỏ giọng nói:

- Đại sư huynh . . .

- Thái Nhất đại sư huynh trở lại!

- Ma đầu kia cũng được Đại Diễn Cổ Thần thả ra, Tiên giới sẽ gặp nhiều tai họa!

Thái Nhất Tiên Quân bước tới, đi vào Ngọc Kinh tiên thành, tới gần mọi người.

Nơi Thái Nhất Tiên Quân đi qua, các Tiên Quân đứng dậy khom lưng hành lễ:

- Kính chào đại sư huynh!

- Đại sư huynh kiếp mãn thoát khốn, lại chứng được Thiên Quân, đáng vui đáng mừng.

- Đại sư huynh . . .

Thái Nhất Tiên Quân đi tới trước mặt Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân.

Ba người đứng dậy chào, khách sáo nói:

- Kính chào đại sư huynh!

Thái Nhất Tiên Quân tự mình ngồi trên đài cao, phất tay ra hiệu mọi người ngồi xuống.

Thái Nhất Tiên Quân nhìn quanh một vòng, cười nói:

- Các vị sư đệ, sư muội, các người thật tệ, vi huynh bị trấn áp bao nhiêu năm, thực lực tu vi không tiến bộ thì thôi. Nhưng bao nhiêu năm trôi qua mà các người vẫn kẹt lại cảnh giới Tiên Quân, khiến ta quá thất vọng.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Khiến đại sư huynh chê cười. Đại sư huynh bị ân sư lưu đày trong mảnh đất bỏ hoang là thân chịu tội, bây giờ leo lên ngồi ghế chính như vậy thì hơi không để ân sư vào mắt. Đài cao này là ngôi báu chỉ Tiên Đế, Tiên Tôn mới ngồi được.

Thái Nhất Tiên Quân cười, bình tĩnh nói:

- Ta bị trấn áp mấy ức ănm bây giờ kiếp số đã hết, có tội gì? Thiên Nguyên thần tổ sắp tấn công Tiên giới, các người vô dụng sắp đánh mất giang sơn của hai ân sư. Ta bất nhẫn nhìn thấy cảnh tượng này nên đành xuất hiện. Hôm nay ta đã thành tựu Thiên Quân, hai cung do ta dẫn đầu.

Thái Nhất Tiên Quân nhìn từng người, thản nhiên nói:

- Kể từ hôm nay hai cung do ta cai quản, là đế cung của ta. Các người có thể ở lại đây làm triều thần của ta, không muốn làm thần thì . . .

Thái Nhất Tiên Quân nhẹ giọng nói:

- Đi hạ giới làm chư hầu một phương!

Tu A Tiên Quân đập bàn đứng dậy, lạnh lùng nói:

- Thái Nhất, chỉ bằng vào ngươi cũng muốn chấp chưởng hai cung? Chẳng lẽ ngươi đã quên năm xưa vì sao hai sư tôn lưu đày ngươi? Ngươi quên nhưng ta thì không! Nhiều sư huynh, sư đệ tại đây bị ngươi bắt giữ,

ngươi muốn luyện hóa chúng ta, cướp đạo quả của chúng ta để trợ giúp ngươi tu luyện một môn ma công! Ngươi có còn nhớ năm xưa ai suýt chết trong tay ngươi không?

Tu A Tiên Quân chỉ vào đám người Huyền Đô Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Tự Nhiên Tiên Quân, Thái Chân Tiên Quân. Tu A Tiên Quân chỉ vào đa số Tiên Quân, bao gồm chính gã.

Tu A Tiên Quân cười khẩy nói:

- Còn những người khác nữa, nhưng bọn họ đã chết trận, không thể nói chuyện.

Những người sau này thành tựu Tiên Quân không bị Tu A Tiên Quân chỉ như Tử Tiêu Lão Đạo, Huyền Nữ nương nương, An Thanh Tiên Quân thấy cảnh này đánh rùng mình.

Những người Tu A Tiên Quân chỉ trúng toàn là đệ tử Tiên Đế, Tiên Tôn hai cung. Năm xưa Thái Nhất Tiên Quân bắt giữ các sư đệ, sư muội, luyện hóa bọn họ!

Tử Tiêu Lão Đạo thầm nghĩ:

- Đế và Tôn có bảy mươi hai đệ tử được gọi là bảy mươi hai thiên tiên. Thái Nhất Tiên Quân bắt hết bảy mươi mốt vị, một lưới bắt gọn đúng là hung bạo.

Từ khi Tiên giới được sáng tạo đến nay khá nhiều Tiên Quân chết trận, bảy mươi hai đệ tử của Đế và Tôn giờ đây chỉ còn lại hơn hai mươi người.

Nhưng trước khi Thái Nhất Tiên Quân bị lưu đày thì có đủ bảy mươi hai kim tiên, không ngờ gã suýt luyện hóa hết bọn họ.

Tu A Tiên Quân quát to:

- Thái Nhất, trước kia hai vị ân sư từng nói ngươi tâm thuật bất chính. Dù

là tên khốn Càn Nguyên làm Tiên Đế thì ta cũng chấp nhận, chỉ có ngươi là không thể!

Mắt Càn Nguyên Tiên Quân sáng rực:

- Thật không?

Tu A Tiên Quân nghiêm mặt nói:

- Ta chỉ so sánh, ngươi đừng hiểu lầm.

Vẻ mặt Thái Nhất Tiên Quân thản nhiên nói:

- Còn có ai không phục ta?

Các Tiên Quân đứng dậy. Huyền Đô Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân đứng lên. Ngọc Kinh Tiên Quân do dự một chút, cũng đứng dậy.

Thái Nhất Tiên Quân đứng lên nói:

- Thiên Nguyên thần tổ sắp tấn công Tiên giới mà các người muốn nội đấu với ta sao?

Thái Nhất Tiên Quân lạnh lùng cười:

- Cũng được, hôm nay ta sẽ thay hai vị ân sư giáo dục các ngươi! Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, ba vị đạo hữu hãy ra đi!

Một chiếc thuyền lớn lướt tới, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đứng trên thuyền báu xuất hiện trong Ngọc Kinh tiên thành.

Chương 2356: Người Cầm Lái Tiên Giới. (1)

Huyền Đô Tiên Quân khẽ thở dài:

- Đại sư huynh, quả nhiên ngươi tâm thuật bất chính.

* * *

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một chiếc thuyền báu đụng vỡ vách tường Tiên giới xuất hiện trong Huyền Châu. Giang Nam, phụ tử Ma Thiên Tiên Quân, phu phụ Càn Khôn lão tổ đứng trên thuyền. Vừa vào Tiên giới, Bỉ Ngạn Nữ Đế được Tiên giới công nhận, vô số tiên đạo trong thiên địa chen chục đến, các đại đạo nhập vào Bỉ Ngạn Nữ Đế.

Đây là đãi ngộ của Đạo Tổ, bây giờ tiên đạo mới sớm trở thành dòng chính của Tiên giới, được Tiên giới công nhận. Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân truyền đạo thiên hạ được ích lợi vô tận. Bỉ Ngạn Nữ Đế là Đạo Tổ kim đan đại đạo nên tất nhiên cũng đợc ích lợi.

Tu vi pháp lực của Bỉ Ngạn Nữ Đế tăng vùn vụt, phụ tử Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung đạo đồng hâm mộ nhìn.

- Chắc không lâu sau quân sư phu nhân sẽ trước quân sư một bước thành tựu Tiên Quân.

Giang Nam nhìn Càn Khôn lão tổ, cười nói:

- Nữ mạnh nam yếu, quân sư sắp mệt rồi đây.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Nàng vốn mạnh hơn ta, bây giờ chẳng qua càng mạnh mẽ hơn nữa.

Chinh phục nữ nhân cường đại mới có thành tựu.

Bỉ Ngạn Nữ Đế liếc xéo Càn Khôn lão tổ. Giang Nam nhíu mày, ngước nhìn hư không. Trừ đại đạo bị Bỉ Ngạn Nữ Đế dẫn động ầm ầm nhập vào, trên bầu trời Tiên giới rất náo nhiệt. Hư không chấn động, ngẫu nhiên có quả cầu lửa to lớn từ trên trời giáng xuống các châu Tiên giới.

Những quả cầu lửa này rõ àng là các mảnh vỡ pháp bảo to lớn, khổng lồ hơn cả ngọn núi.

Khắp nơi trong Tiên giới, các đại trận bảo vệ khởi động, ánh sáng rực rỡ chống đỡ mảnh nhỏ pháp bảo từ trên trời rơi xuống. Nhiều tiên nhân tụm năm tụm ba bay tới chỗ có mảnh nhỏ pháp bảo, chắc để tìm báu vật.

Trong Huyền Thiên tiên vực, các thủ lĩnh đến Huyền Châu. Hai thiếu niên Thiên Ý, Thiên Bình kích động nhìn Bỉ Ngạn Nữ Đế, Càn Khôn lão tổ. Đạo Vương cũng chạy tới gặp Càn Khôn lão tổ, quần áo không gió tự bay chứng tỏ gã rất kích động.

Đám người Giang Nam trở về Huyền Thiên tiên vực, nhiều thủ lĩnh đẳng cấp Tiên Vương trong Huyền Châu tụ tập với nhau.

Giang Nam hỏi kỹ càng:

- Chuyện gì đây?

Băng Liên Thánh Mẫu cười đáp:

- Ta ở trên đường giảng đạo hư không thứ sáu trông thấy Tiên Quân hai cung và một vị Thiên Quân đánh nhau, bây giờ đang đánh dữ dội. Mấy tên kia đánh nhau nhiều năm mà tới nay chưa phân ra thắng thua.

Giang Nam nghe vậy kinh ngạc hỏi:

- Thiên Quân? Là Mông Tốn Đạo Chủ hay Thái Nhất?

Giang Nam vung tay, hư không Tiên giới xé ra từng tầng lộ hư không đệ

thất trọng. Trong hai cung chiến đấu gay cấn, nhiều tiên thành bị đánh sập, đổ nát tiêu điều, không nhìn ra cung vàng dát ngọc hôm nào.

- Thì ra là Thái Nhất, hắn đã chứng được Thiên Quân? Bằng vào mình hắn chưa thể áp chế được hai cung, chắc còn có người giúp đỡ.

Vẻ mặt Giang Nam trầm trọng nhìn bốn phía, quả nhiên thấy Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Bây giờ Tiên giới gió tanh mưa máu, những cao tầng Tiên giới còn đánh tới đánh lui, cứ thế này khó ra kết quả gì.

Ma Thiên Tiên Quân cũng đang quan sát cuộc chiến. Hai phe giằng co, tuy ác chiến liên miên nhưng không ai làm gì được ai.

Thái Nhất Tiên Quân là đẳng cấp Thiên Quân, có Tiên Quân tuyệt đỉnh như Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ giúp đỡ nhưng không chịu nổi Càn Nguyên Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân là nửa bước Thiên Quân. Cộng thêm Tự Nhiên Tiên Quân, Côn Luân Tiên Quân, Minh Đường Tiên Quân, Minh Phạn Tiên Quân là những tồn tại cổ xưa cực kỳ mạnh mẽ đủ ngăn chặn bọn họ.

Hai phe đều có người bị thương, thực lực không trong trạng thái cao nhất.

- Giáo chủ, chúng ta giúp đỡ không?

Ma Thiên Tiên Quân lên tiếng:

- Nếu chúng ta tham gia trận chiến này sẽ trợ giúp đám người Huyền Đô Tiên Quân chiến thắng.

Giang Nam do dự.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Giáo chủ có nói Tiên giới này là Đế và Tôn, Bất Không nhờ vào tám tiên thiên pháp bảo sáng tạo ra sao?

Giang Nam gật đầu, trên đường đi hắn đã giới thiệu đại khái tình huống Tiên giới cho Càn Khôn lão tổ biết. Gồm hai cung, các tiên châu, vô nhân cấm khu, những bí mật không ai biết. Càn Khôn lão tổ qua đó hiểu biết sơ về Tiên giới. Giang Nam cố ý mời Càn Khôn lão tổ xuống núi vì nhận ra khuyết điểm của mình, hắn cần trí tuệ của gã bù đắp.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Vậy Tiên Quân hai cung có thể nhờ hai đạo cung điều động lực lượng tiên thiên pháp bảo rồi. Đến nay bọn họ chưa khởi động tiên thiên pháp bảo oanh giết Thái Nhất Tiên Quân, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ la vì sao?

Mắt Giang Nam sáng lên, hiểu ra.

Ma Thiên Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Tiềm Long quân sư, ta hiểu ý của ngươi. Ý ngươi nói bọn họ còn dư sức đúng không? Nhưng ngươi đoán sai rồi, Thái Nhất Tiên Quân cũng là đệ tử của Đế và Tôn, còn là đại đệ tử đứng đầu. Đám người Huyền Đô có thể điều động lực lượng tiên thiên pháp bảo thì Thái Nhất Tiên Quân cũng làm được, thậm chí uy lực mạnh hơn nữa.

- Theo ta thấy không phải bọn họ chưa điều động mà là bị Thái Nhất Tiên Quân áp chế. Thái Nhất Tiên Quân cũng bị bọn họ khắc chế, không ai điều động uy lực tiên thiên pháp bảo được.

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Ma Thiên đạo huynh, về thực lực tu vi thì ta không bằng ngươi nhưng những âm mưu quỷ kế thì ta hơn ngươi nhiều. Không phải bọn họ bị Bỉ Ngạn Nữ Đế áp chế, Thái Nhất Tiên Quân cũng chưa từng bị bọn họ áp chế. Bọn họ đang chờ.

Ma Thiên Tiên Quân nghi hoặc hỏi:

- Chờ? Đợi cái gì?

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Bọn họ chờ Thiên Nguyên thần tổ ra tay.

- Chờ Thiên Nguyên thần tổ ra tay?

Băng Liên Thánh Mẫu khó hiểu hỏi:

- Tại sao lại chờ Thiên Nguyên thần tổ ra tay? Ta biết rồi! Mây tên kia thật nham hiểm!

Băng Liên Thánh Mẫu run cầm cập. Đám người Đạo Vương, Bình Thiên suy nghĩ giây lát, hiểu ra, lòng thầm mắng quá hiểm.

Ma Thiên Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Thì ra là vậy. Bọn họ không dùng uy lực tiên thiên pháp bảo vì dụ Thiên Nguyên thần tổ ra tay. Thiên Nguyên thần tổ là hỗn độn Thiên Quân trong Cổ Thần, thực lực mạnh hơn bất cứ ai trong số họ, uy hiếp mạnh mẽ hơn ai hết. Vì vậy Thiên Nguyên thần tổ mới là kẻ thù hàng dầu, chỉ cần trừ khử Thiên Nguyên thần tổ thì đối thủ khác sau này nhổ bỏ sau.

Ma Thiên Tiên Quân lộ vẻ khâm phục:

- Tiềm Long quân sư, ta phục người.

Ma Thiên Tiên Quân cười nói:

- Tiềm Long không uổng là tiềm long, hèn gì giáo chủ quyết bắt trói người trở về. Chờ Thiên Nguyên thần tổ ra tay thì chúng ta có thể giúp đỡ bọn họ rồi?

Càn Khôn lão tổ vẫn lắc đầu, nói:

- Chưa giúp được.

Lần này Giang Nam cũng khó hiểu, dò hỏi:

- Tại sao?

- Không cần chúng ta ra tay.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Tiên Đế, Tiên Tôn là tồn tại gì? Là cường giả Trí mưu vô song, trí định thiên hạ. Bọn họ có thể buông tay mặc kệ Tiên giới tự trưởng thành, để các Đạo Quân chuyển thế trong Tiên giới sao? Bọn họ sẽ không dự đoán được tình trạng hỗn loạn này sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2357: Người Cầm Lái Tiên Giới. (2)

- Ta cho rằng Tiên Đế, Tiên Tôn để lại người cầm lái trong hai cung, người đó có thể thúc giục nguyên đỉnh, nguyên tháp, có được uy lực bình định thiên địa hỗn loạn. Có người này, đám người Thái Nhất Tiên Quân không cách nào hoàn toàn khống chế hai cung, không cần chúng ta ra tay.

Lòng Giang Nam máy động, hỏi:

- Quân sư có biết người này là ai không?

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Thế thì không, nhưng ta cho rằng người này không nằm trong hai cung, không giúp đữ Tiên Đế cung hoặc Tiên Tôn cung. Người đó trú ngụ trong một tòa đạo cung, che giấu tung tích không gây chú ý.

- Người này phải là một cường giả cự ạnh nhưng không có thế lực của mình. Người này không nắm giữ quyền to nhưng thích lo chuyện bao đồng, kiềm chế các mâu thuẫn lớn nhỏ trong hai cung, không để hai cung hoàn toàn rạn nứt.

Giang Nam thở phào, lẩm bẩm:

- Ta biết người đó là ai rồi.

Càn Nguyên Tiên Quân mặc dù ở Tiên Tôn cung nhưng đối xử hai cung bình đẳng. Càn Nguyên Tiên Quân từng trấn áp Huyền Đô Tiên Quân, dánh Ngọc Kinh Tiên Quân, không có thực quyền, chuyện lớn chuyện nhỏ tự mình làm. Càn Nguyên Tiên Quân gây chuyện thị phi, phá Tiên giới gà bay chó sủa.

Hai cung có mâu thuẫn nhưng vì Càn Nguyên Tiên Quân thọc gậy bánh

xe nên chỉ đấu chứ không đá, công lao của gã rất lớn.

Không ai nghi ngờ Càn Nguyên Tiên Quân chính là người cầm lái Tiên Đế, Tiên Tôn để lại cho Tiên giới. Vì Càn Nguyên Tiên Quân thật sự làm xằng làm bậy, nhân quả quấn thân, gần như đắc tội hết thủ lĩnh trong Tiên giới.

Giang Nam hơi khó chấp nhận, nhưng Càn Khôn lão tổ phỏng đoán có lý. Càn Nguyên Tiên Quân là người cầm lái Tiên giới cũng là chuyện đương nhiên. Càn Nguyên Tiên Quân phi thăng sau, khi đến Tiên giới thì nhiều sư huynh, sư đệ đã công thành danh toại trú trong hai cung, chia hai phái hệ. Càn Nguyên Tiên Quân không nằm trong hai phái hệ này, chỉ treo danh nghĩa tham gia Tiên Tôn cung.

Sau này Càn Nguyên Tiên Quân leo lên cao, nổi bật trong ma ngục huyền thai kinh, tính tình hoạt bát, suy nghĩ điều người ta không nghĩ tới, khai thác thứ người ta không thể khai thác.

Ngọc Kinh Tiên Quân quá đa nghi, Huyền Đô Tiên Quân quá hờ hững, Thái Nhất Tiên Quân quá cực đoan, Trọng Quang có kiếp nạn lớn. Mỗi mình Càn Nguyên Tiên Quân là không chỗ dựa, phúc duyên sâu dày, gã là nhân tuyển duy nhất cho người cầm lái Tiên giới.

- Người cầm lái này chắc chắn là Tiên Đế đời tiếp theo được Tiên Đế, Tiên Tôn quyết định nội bộ.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Nhưng không biết hắn có thể sống đến lúc thành tựu Tiên Đế không. Sau khi hắn bị lộ sẽ chịu người ghen ghét, hãm hại. Sau khi trận chiến này bình ổn, Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên đều sẽ có một trận đại kiếp nạn, không biết ai có thể sống sót.

Giang Nam gật đầu, hắn hiểu ý Càn Khôn lão tổ. Càn Nguyên Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân sắp thành tựu Thiên Quân,

cường giả Hỗn Độn thiên quốc như Đại Diễn Cổ Thần hay đám người Thái Nhất Tiên Quân đều sẽ không ngồi xem bọn họ chứng được Thiên Quân, sẽ trừ khử cả ba.

Càn Khôn lão tổ bỗng lạy dài Giang Nam, cười nói:

- Giáo chủ, ta có thể làm quân sư của người chưa?

Giang Nam vội nâng Càn Khôn lão tổ dậy, mỉm cười nói:

- Ta mời người đến là để làm quân sư cho ta, tại sao đạo hữu nói thế?

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Lúc trước là ngươi bắt ta về, nhâm mệnh ta làm quân sư chưa chắc người khác phục ta. Bây giờ ta hơi bộc lộ tài năng, làm quần hùng dưới tay giáo chủ phục, có như vậy quần hùng mới phục ta. Sau đó ta xin giáo chủ cho chức quân sư, khiến mọi người biết ta là quân sư được giáo chủ mời đàng hoàng, chứ không phải dựa vào mặt mũi thê tử leo lên chức quân sư.

Giang Nam cười phá lên.

Băng Liên Thánh Mẫu đánh giá Càn Khôn lão tổ từ trên xuống dưới, hỏi dồn:

- Giáo chủ, vị này là . . .?

Giang Nam trịnh giọng giới thiệu:

- Vị này là Càn Khôn lão tổ, đạo hiệu Tiềm Long, là quân sư mà bản giáo nhiều lần vất vả mời đến phụ tá cho Huyền Châu ta. Được quân sư giúp đỡ là vinh hạnh cho Huyền Châu ta!

Đám người Đạo Vương, Thiên Ý, Bình Thiên tiến lên trò chuyện vui vẻ với Càn Khôn lão tổ, bằng hữu cũ trùng phùng tất nhiên rất vui sướng.

Có Càn Khôn lão tổ, Huyền Châu rất nhanh được quản lý gọn gàng ngăn

nắp. Tài trí của Càn Khôn lão tổ đúng là hiếm có trong thiên hạ, thuộc về trí tướng đỉnh cao. Giang Nam nhẹ nhàng hơn nhiều.

Giang Nam dò hỏi:

- Quân sư nói Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên đều có kiếp số, không biết có cách nào ứng đối kiếp số này không?

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Ba vị Tiên Quân chỉ cách Thiên Quân nửa bước, đang định mượn kiếp số này để đột phá, thành tựu Thiên Quân. Nếu độ qua kiếp số này tất nhiên sẽ thành Thiên Quân, còn không vượt qua được sẽ thành tro. Người ngoài can thiệp ngược lại tăng thêm nhiều nhân quả, làm đứt đường Thiên Quân của bọn họ.

Càn Khôn lão tổ chớp mắt cười hỏi:

- Giáo chủ có muốn làm Tiên Đế không? Ta có thể giúp giáo chủ lên kế hoạch, khiến người cầm lái Tiên giới được Tiên Đế, Tiên Tôn chọn chết trong kiếp số này. Không còn hắn thì tương lai ngôi Tiên Đế chắc chắn thuộc về giáo chủ.

Giang Nam lắc đầu từ chối:

- Càn Nguyên có nửa ân sư phụ với ta, sao ta có thể tính kế hắn? Đừng nhắc lại chuyện này, hơn nữa ta không muốn ngôi Tiên Đế. Trong loạn thế này chỉ cần giữ mảnh đất của mình, bảo vệ an toàn cho người thân là được.

Càn Khôn lão tổ đi xa:

- Cây cao đón gió lớn.

Càn Khôn lão tổ khẽ thở dài:

- Tiên giới đã hỗn loạn, tương lai giáo chủ khó thể canh giữ lãnh thổ của mình. Huống chi mảnh đất của giáo chủ quá lớn, vô nhân cấm khu cũng nằm

trong số đó, sẽ chọc người đỏ mắt.

Giang Nam im lặng nhìn theo Càn Khôn lão tổ đi xa, giây lát sau hắn ngồi xếp bằng tập trung tu luyện.

- Loạn thế đã đến, lần này bế quan mặc kệ qua bao lâu phải hoàn toàn luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, một hơi chứng Nguyên Thủy Thần Quân!

Từ khi Giang Nam đấu với Vô Cực Thiên Tôn sớm đã sơ bộ luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, nhưng muốn luyện công pháp đến viên mãn còn cần một đoạn thời gian.

Ngày viên mãn chính là ngày Giang Nam chứng Nguyên Thủy Thần Quân quả vị.

Hiện giờ Giang Nam đã đả tông mấu chốt, hắn cần thời gian tham ngộ hiểu thấu.

Vù vù vù vù vù!

Trong Huyền Thiên tiên vực từng đợt thần quang phóng lên cao, chiếu rọi đại thiên thời không, hóa thành các loại dị tượng, đó là tình hình Giang Nam tu luyện.

Thần quang chiếu rọi ngày đêm không ngừng, đạo âm đại đạo chấn động, thiên hạ nghe thấy. Tiên nhân trong Huyền Châu vốn đã đông, nhiều tiên nhân tụ tập quanh Tiên vực ngày đêm nghe đạo âm, tu vi thực lực tiến bộ nhiều.

Bất giác xung quanh Huyền Thiên tiên vực hình thành một thánh địa danh hấn một phương, nhiều tiên nhân đến tham thiền ngộ đạo.

Từng ngày trôi qua, năm tháng dài dặc, năm năm đã qua đi. Hai cung vẫn tiếp tục chiến tranh, các Tiên Quân mệt rã rời. Thái Nhất Tiên Quân cũng lộ vẻ mệt mỏi.

Những cường giả này chiến đấu tám năm trời, khiến đám người Càn Khôn lão tổ bất ngờ là Thiên Nguyên thần tổ không lộ mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2358: Tấn Công Tiên Giới. (1)

- Thiên Nguyên thần tổ vô cùng cẩn thận, không phải loại lỗ mãng.

Giang Nam mời thiếu nữ ngực to Băng Liên Thánh Mẫu ra tay mang gã đi đường giảng đài hư không thứ sáu. Hai người đứng trên đường, Càn Khôn lão tổ đánh giá tình hình chiến đấu trong hai cung hư không thứ bảy. Tiên thành hưng thịnh một thời bị đánh hỏng hoàn toàn, các Tiên Quân bị thương rất nặng. Có người chết mấy lần, nhờ diệu dụng hai đạo cung hồi sinh.

Đám cường giả Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Thái Nhất Tiên Quân, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cũng bị tổn hại nặng.

Càn Khôn lão tổ xem giây lát, khẽ nói:

- Thiên Nguyên thần tổ sắp ra tay, chỗ này không yên ổn, chúng ta đi mau lên!

Băng Liên Thánh Mẫu mang Càn Khôn lão tổ rời khỏi đường giảng đạo ngay. Hai47e mới xuyên qua hư không thứ sáu chợt nghe tiếng nổ đinh tai, các tầng hư không Tiên giới rung lắc dữ dội như có cái gì đụng mạnh vào, đụng vỡ hư không.

Càn Khôn lão tổ, Băng Liên Thánh Mẫu vội ngoái lại nhìn, lòng thầm hoảng sợ. Thế giới hỗn độn mênh mang bị Cổ Thần bề ngoài như đồng tử thúc giục đập mạnh vào Tiên giới, trong khoảnh khắc đụng thủng từng tầng vách tường Tiên giới, xuyên qua dập mạnh vào hai đạo cung.

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng rực:

- Nhóc lùn kia là Thiên Nguyên thần tổ?

Càn Khôn lão tổ lạc giọng nói:

- Người này đúng là tâm ngoan thủ lạt, thúc giục Hỗn Độn thiên quốc va chạm vào hai đạo cung, buộc Linh và Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần cùng ra tay, định bắt hết cao tầng Tiên giới một phen. Mau, mau rời đi, chỗ này sắp xảy ra chuyện lớn!

Băng Liên Thánh Mẫu bảo vệ Càn Khôn lão tổ nhanh chóng chạy trốn, đột nhiên tưng đợt chấn động siêu kinh khủng bắn lên cao. Trong hai cung, một đóa sen năm màu nở rộ, tiên quang ngũ sắc phô thiên cái địa lan tràn ra ngoài, từng tia sáng đụng nhẹ vào Hỗn Độn thiên quốc thế là thế đi của Hỗn Độn thiên quốc bị ngăn lại.

Tiên thiên ngũ sắc liên xuất hiện, ngay sau đó một cánh cửa dựng thẳng hiện ra trong hai cung. Đó là tạo hóa chi môn, lực lượng tạo hóa tuôn ra ngoài, khoảnh khắc chữa lành vết thuương cho người trong hai cung.

Đám người Thái Nhất Tiên Quân, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân như sớm bàn bạc trước, tập thể dừng tay. Mọi người quát khẽ, một gốc thần thụ trong hai cung vươn lên, cành lá bao phủ hai đạo cung, bao phủ cương vực vô tận, đó là tiên thiên linh căn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, lại có tiên thiên kim long giản biến thành kim long gầm rống, long ngâm chấn thế. Cự long dài ức vạn vạn dặm bày ra sức mạnh vô cùng.

Lại có tiên thiên hỗn nguyên châu dâng lên, hóa thành một vầng hỗn nguyên đại nhật chiếu rọi hư minh, hết thảy thấu suốt, làm người ta không thể ẩn núp.

Lại có tiên thiên yếm ma thương đưng thẳng như cây cột chống Tiên giới, chống không gian vô cùng.

Lại có một ngọn thần đăng chiếu rọi, ánh đèn rực rỡ, nơi đèn đi qua vô số hỗn độn tiên kiếm chém xuống luyện hóa mọi tà ác.

Lại có một quan tài màu đen bay ra từ giữa hư không mênh mang, là tiên thiên Ôn Đế quan, bên trong ẩn chứa hơi thở kinh khủng nhất, tà ác nhất trên đời.

Tám tiên thiên pháp bảo của Tiên giới đều xuất hiện đánh hướng Thiên Nguyên thần tổ. Đại đạo bất diệt trong tiên thiên pháp bảo bị khởi động, từng tầng hư không Tiên giới lung lay dữ dội.

Băng Liên Thánh Mẫu, Càn Khôn lão tổ bị trùng kích khó thể tưởng tượng. May mắn Băng Liên Thánh Mẫu siêu mạnh, mấy năm nay chịu đựng tôi luyện khiến nữ nhân này trở thành tồn tại đẳng cấp Tiên Quân, chẳng qua nàng chưa chứng đạo Tiên Quân. Dư âm tiên thiên pháp bảo mặc dù hung mãnh nhưng chỉ hướng về Thiên Nguyên thần tổ, Hỗn Độn thiên quốc, không uy hiếp mạng sống Càn Khôn lão tổ, Băng Liên Thánh Mẫu.

Băng Liên Thánh Mẫu mang theo Càn Khôn lão tổ nhanh chóng chạy đi, trong khoảnh khắc vượt qua các tầng hư không đi đến hư không thứ hai.

Càn Khôn lão tổ vội kêu lên:

- Thánh mẫu, dừng lại!

Băng Liên Thánh Mẫu nghe lời đứng lại, khó hiểu nhìn Càn Khôn lão tổ.

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng ngời nhìn hư không thứ byả, trầm giọng nói:

- Ta muốn xem, quan sát tính cách và điểm yếu của những tồn tại này. Về sau giáo chủ tranh hùng thiên hạ, ta có thể lên kế hoạch đối phó các cường giả này. Chiến đấu là thời cơ tốt nhất để quan sát tính cách, điểm yếu của bọn họ.

Băng Liên Thánh Mẫu hoảng sợ, khó tin nói:

- Ngươi chỉ là Tiên Vương, đời này có thể đột phá thành tựu Tiên Quân đã là cực hạn. Đám người Thái Nhất, Huyền Đô, Thiên Nguyên là tồn tại vấn đỉnh Thiên Quân, thậm chí cảnh giới càng cao. Sao ngươi có thể nghiên cứu ra điểm yếu của bọn họ được?

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Khi ta chưa thành tiên, còn ở cảnh giới Thần Đế đã tìm hiểu rõ ràng điểm yếu tính cách của Huyền Đô, đặt kế hoạch trấn áp, phân thây hắn. Hiện giờ ta thành tựu Tiên Vương, phân tích mấy Thiên Quân, Tiên Quân có gì khó khăn?

Băng Liên Thánh Mẫu xì cười nói:

- Nếu ngươi thật sự lợi hại vậy tại sao theo đuổi Bỉ Ngạn nương nương năm ngàn vạn năm mới thành công ôm mỹ nhân về?

Hiện giờ Bỉ Ngạn Nữ Đế là Đạo Tổ tiên đạo, các tiên nhân gọi nàng là nương nương. Băng Liên Thánh Mẫu quen thân với Bỉ Ngạn Nữ Đế, cũng gọi nàng là nương nương.

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, tiếp tục hăm hở đánh giá các cường giả cao lớn trong hư không thứ bảy.

Càn Khôn lão tổ nói:

- Ta muốn cùng nàng hiểu nhau gần nhau yêu nhau suốt đời suốt kiếp. Ta muốn làm trượng phu của nàng, còn nàng muốn làm thê tử của ta, hai ta ân ái cả đời, sao có thể sử dụng trí mưu thủ đoạn?

Băng Liên Thánh Mẫu nhìn Càn Khôn lão tổ đăm đăm, thầm nghĩ:

- Người này và Bỉ Ngạn nương nương khá giống một cố nhân kinh tài tuyệt diễm ta từng kết bạn. Bọn họ chín đời quấn quýt nhau, chín kiếp dây dưa, nhảy ra tình kiếp, cuối cùng chết trong đạo quả. Bỉ Ngạn, Càn Khôn cũng kinh diễm như bọn họ, phong độ tuyệt thế. Chẳng lẽ là các ngươi

chuyển thể, kiếp trước biến thành Bỉ Ngạn, Càn Khôn bây giờ, tái diễn tình cảm sâu đậm của kiếp trước sao?

Băng Liên Thánh Mẫu lắc đầu thầm nhủ:

- Không thể nào! Bọn họ quấn quýt chín kiếp vẫn không phá giải được tình kiếp, ôm nhau chết trong tịch diệt kiếp. Từ thời đại yêu tộc của ta đến nay trải qua hai thời đại ma, chú, hai cố nhân không thể nào chuẻn thế vào Tiên giới được.

Chiến đấu trong hai đạo cung chớp mắt đến trạng thái kịch liệt nhất. Trong khoảnh khắc Thiên Nguyên thần tổ bị trọng thương, cơ thể nổ nát bấy. Thực lực hỗn độn Thiên Quân này có một không hai thiên hạ, nhưng trước tám tiên thiên pháp bảo thì mặc cho Thiên Nguyên thần tổ cường đại không gì sánh được cũng sẽ nổ nát.

Đạo quả Thiên Nguyên thần tổ mới chạy ra thì tiên thiên kim long giản biến thành kim long ngẩng đầu vọt tới, há mồm táp đạo quả, phá hủy hoàn toàn.

Bảy tiên thiên pháp bảo khác bộc phát uy lực xông hướng Hỗn Độn thiên quốc, muốn hoàn toàn hủy diệt Hỗn Độn thiên quốc, thừa dịp hiếm có một hơi xóa sổ kẻ thù truyền kiếp Hỗn Độn Cổ Thần.

Lúc này trong Hỗn Độn thiên quốc, tế đàn khổng lồ tỏa ánh sáng rực rỡ. Một vị thần nữ đứng trên tế đàn cao cao, miệng ngâm xướng khúc nhạc cổ trúc trắc khó hiểu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2359: Tấn Công Tiên Giới. (2)

Lực lượng tế đàn càng lúc càng mạnh như thể lực lượng trong tế đàn đang thứ tỉnh, sức mạnh siêu khủng bố tụ tập thành thân hình khổng lồ sau lưng thần nữ, là ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân.

Thần nữ này là Linh của Hỗn Độn thiên quốc, Bất Không Đạo Nhân dùng thiên đạo Linh giới, huyết mạch của mình luyện thành sinh linh kỳ lạ này.

Nữ nhân yêu kiều khom người, trong trẻo nói:

- Hỡi phụ thân của ta, xin người hãy ra tay che chở tộc Cổ Thần!

Ảo ảnh sau lưng Linh chậm rãi giơ tay lên chặn lại công kích của bảy tiên thiên pháp bảo, lực lượng tiên thiên pháp bảo khó thể tiến tới một li, không hủy diệt Hỗn Độn thiên quốc được.

Trong Hỗn Độn thiên quốc đột nhiên vang tiếng chuông. Thân hình khổng lồ của Đại Diễn Cổ Thần bao phủ chân trời, gã một tay nâng nguyên chung. Nguyên chung rung rinh, tiếng chuông đẩy lui tiên thiên kim long giản. Chuông to chụp xuống, bao bọc đạo quả Thiên Nguyên thần tổ vào nguyên chung.

Các Tiên Quân, đám người Thái Nhất Tiên Quân hét chói tai, tám tiên thiên pháp bảo bạo động tấn công nguyên chung. Linh lại vái, ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân vươn tay chộp chuông to. Tiếng chuông vang điếc tai, bộc phát uy lực mạnh hơn khi nguyên chung trong tay Đại Diễn Cổ Thần gấp vô số lần. Tám tiên thiên pháp bảo bị đẩy lui.

Vù vù vù vù vù!

Tiếng rung cực kỳ trúc trắc vang lên. Trong hai đạo cung Tiên giới, tiên quang vô tận băn lên cao, thoáng chốc chiếu sáng tầng tầng hư không. Dù là

Tiên giới, vô nhân cấm khu đều bị ánh sáng tiên quang chiếu rõ ràng, đó là nguyên đỉnh, nguyên tháp.

Hai tiên thiên linh abro này bị người khởi động đối kháng với uy lực nguyên chung.

Ánh mắt Thái Nhất Tiên Quân như điện, cực kỳ sắc bén quét hướng Càn Nguyên Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân. Thái Nhất Tiên Quân muốn tìm xem là ai điều động lực lượng nguyên đỉnh, nguyên tháp.

Vẻ mặt Huyền Đô Tiên Quân thản nhiên. Sắc mặt Ngọc Kinh Tiên Quân âm trầm. Càn Nguyên Tiên Quân thì hoang mang. Thái Nhất Tiên Quân hừ mạnh nhìn hướng Tiên Quân khác, mọi người có mờ mịt, có lộ biểu tình vui mừng. Thái Nhất Tiên Quân không nhìn ra được là ai điều động nguyên đỉnh, nguyên tháp.

Đại Diễn Cổ Thần thu nguyên chung, cất tiếng cười to bảo:

- Các vị đạo hữu, Thiên Nguyên thần tổ đã nhận được bài học, may mắn chúng ta chưa hoàn toàn trở mặt. Hay cho qua chuyện này đi, ý các người thế nào?

Thái Nhất Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Cứ theo ý đạo hữu đi.

Đám người Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân không có chiến ý, tự tán thần thông. Tám tiên thiên pháp bảo yên lặng, nguyên đỉnh, nguyên tháp biến mất.

Đại Diễn Cổ Thần vận chuyển Hỗn Độn thiên quốc dẫn đám người rời đi.

Trong hư không thứ hai Tiên giới, Càn Khôn lão tổ thu về tầm mắt, thở ra.

- Qua trận chiến này thực lực Hỗn Độn thiên quốc chẳng những không suy yếu mà càng mạnh mẽ.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày nói:

- Đại Diễn lợi hại hơn Thiên Nguyên thần tổ rất nhiều, trí mưu thâm trầm, vuông tròn trơn trượt, rộng lượng lớn đến nỗi ta hiếm khi thấy. Chắc Đại Diễn Cổ Thần sớm nhìn thấu mưu kế của đám người Thái Nhất, Huyền Đô, muốn mượn tay bọn họ chèn ép Thiên Nguyên thần tổ, hoàn toàn khống chế Thiên Nguyên thành thanh đao sắc bén trong tay mình.

- Lần này Đại Diễn Cổ Thần hoàn toàn khống chế Thiên Nguyên thần tổ, lại nắm quyền to Hỗn Độn thiên quốc, vậy là Hỗn Độn thiên quốc chặt chẽ không có kẽ hở, nguy hiểm hơn nằm trong tay Thiên Nguyên thần tổ.

Sau lần đại loạn này Tiên giới lại trở về bình tĩnh. Đám người Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân, Thái Nhất Tiên Quân, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ không tiếp tục đấu tranh. Hai cung tách ra, đám người Thái Nhất Tiên Quân chiếm Tiên Tôn cung. Đám Tiên Quân Càn Nguyên Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân thì di cư sang Tiên Đế cung, hai phe hòa bình.

Tuy cuộc chiến đã ổn định nhưng mọi người biết bình tĩnh chỉ là tạm thời, sớm muộn gì hai phe lại đánh nhau và càng thảm khốc hơn. Có thể nói là trở mặt, máu tươi tung toé!

Trong hai cung, các đệ tử Tiên Quân bị phái đi các châu. Trong hai cung chỉ còn lai đẳng cấp Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân luôn tốt tính cũng phái đệ tử Tịch Ứng Tình đi Huyền Châu. Đám người Huyền Hoàng lão tổ, Chiến Thiên ma tổ, Hạm Đạm yêu tôn, Tịch Ứng Tình tạm cư trú trong Huyền Châu.

Càn Nguyên Tiên Quân đưa các đệ tử Chung Tú Tú, Bán Viên Đạo Nhân, Vô Trần ra Tiên Đế cung, kêu bọn họ đầu vào Giang Nam.

Ngọc Kinh Tiên Quân di dời đám nhi nữ của mình giáng xuống Tiên giới. Các Tiên Quân khác đưa nhi nữ, đệ tử hạ giới.

Trước cơn bão tố, nhiều Tiên Quân tự đưa con cái, truyền nhân của mình đi. Vì bọn họ nhìn ra nguy hiểm, nếu để con cái, đệ tử ở lại hai đạo cung khó tránh khỏi cái chết.

Tiên giới bình tĩnh đến lạ lùng, bất giác hơn hai trăm năm trôi qua trong hòa bình.

Việc lớn việc nhỏ không dứt, lục tục có tin Đạo Quân tiền sử chuyển thế tu thành Tiên Quân. Ví dụ Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn đều tu thành Tiên Quân, ánh sáng chiếu rọi khắp các tiên châu.

Mấy trăm năm trước Vạn Chú Đạo Quân đã chứng được Tiên Quân, nhưng không hiểu sao gã đắc tội Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, cứ bị truy sát, cực khổ không thể tả.

Những Đạo Quân chuyển thế sau khi thành tựu Tiên Quân không đi cướp bóc lãnh địa của Tiên Vương, bọn họ rất yên phận.

Nhưng càng hóa bình thì chúng sinh trong Tiên giới càng bất an hơn.

Đạo Quân chuyển thế không phải loại ngoan ngoãn, bọn họ không xâm lược các tiên châu chỉ vì không để mắt, mục tiêu của họ là hai đạo cung.

Đạo Quân chuyển thế đang chờ, bọn họ đợi một cơ hội siêu tốt. Nguyên Dục Tiên Quân bị người vạch trần là Vạn Vật Đạo Tổ gây ra sóng gió khá lớn.

Nhưng Nguyên Dục Tiên Quân vẫn quỷ nhập thần, ngẫu nhiên lộ mặt. Nguyên Dục Tiên Quân vốn là số một trong tán tu, không nơi cư trú, muốn tìm ra tung tích của gã rất khó khăn.

Ngoài ra Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Tiên Nhân chứng đạo

Tiên Quân cũng gây chấn động. Hai người đều là nhân tài mới xuất hiện trong Tiên giới, bọn họ chứng đạo Tiên Quân làm mọi người rất bất ngờ.

Thanh Thường Tiên Nữ là đệ tử của Ngọc Kinh Tiên Quân. Tùng Nguyên Tiên Nhân là đệ tử của Long La Bồ Đề Tiên Quân. Mọi người cảm thán hai Tiên Quân dạy đồ đệ có khác, nhưng rất nhanh có tin Long La Bồ Đề Tiên Quân đã chết, khiến người tiếc thương.

Trong thời gian này vô nhân cấm khu lại xuất hiện bạo động bạo loạn, khí hủy diệt cuồng bạo tuôn ra từ sâu trong cấm khu thổi quét tiên châu.

Lần này bạo loạn, gió bão thổi qua các đại tiên châu. Trong gió đen có vô số quái thi trồi lên làm các đại tiên châu tử thương vô. Chỉ nơi con rồng to ở là không bị xâm nhập.

Náo động kéo dài mười năm, Tiên Quân trong hai cung hạ giới bình ổn bạo loạn, lại có tiên thiên pháp bảo bay ra khỏi hai cung trấn áp tà mị.

Nhưng qua lần bạo loạn này khiến vô nhân cấm khu co rút lại nhiều, phạm vi cấm khu bao phủ thu nhỏ cỡ bốn tiên châu.

Có tin tức bảo lão quái vật bất tử tỏn vô nhân cấm khu thừa dịp náo động chuyển thế đến Tiên giới, vô nhân khu trống mấy chỗ cấm khu nên mới khiến lãnh địa Tiên giới khuếch trương. Nhưng không ai chứng thực điều này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2360: Thời Đại Chư Hầu.

Lanh địa cỡ bốn tòa tiên châu bị Huyền Châu nuốt chửng. Các cường giả đẳng cấp Tiên Vương trước tiên bá chiếm, xây dựng tiên phủ, chế tạo tiên thành, khuếch trương lãnh địa. Các Tiên Vương xây dựng lãnh địa mới thành giang sơn chặt chẽ, các đại trận vòng quanh.

Giang Nam tìm Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân, khiến hai Đạo Tổ tiên đạo tuyên bố nơi này là lãnh địa Huyền Châu, vô nhân cấm khu cũng thuộc sở hữu Huyền Châu.

Hành động của Huyền Châu làm người ta tức ngứa răng. Nhiều Tiên Vương đề nghị phân chia Huyền Châu lại nhưng không được các Tiên Quân trong hai cung hồi âm.

- Huyền Châu quá lớn, bây giờ cỡ mười tiên châu, chẳng lẽ Huyền Thiên giáo chủ muốn xưng đế sao?

- Đuôi to khó vẫy, sớm muộn gì Huyền Châu sẽ gặp họa.

Không lâu sau có tin Đại Diễn Cổ Thần Hỗn Độn thiên quốc chứng đạo hỗn độn Thiên Quân, hùng cứ thiên quốc. Tin tức này gây ra náo động lớn, nhưng khiến người nhìn thấy hy vọng.

Đại Diễn Cổ Thần chứng đạo Thiên Quân, ba vị Tiên Quân đại viên mãn Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân tu vi cảnh giới ngang ngửa với Đại Diễn Cổ Thần cũng cách Thiên Quân không xa.

Đám người Tự Nhiên Tiên Quân, Côn Luân Tiên Quân, Thái Chân Tiên Quân, Minh Đường Tiên Quân, Minh Phạn Tiên Quân, Tu A Tiên Quân, Cảnh Nguyệt Nữ Quân đi ra hai đạo cung giáng xuống các châu Tiên giới. Bọn họ trú ngụ trong các tiên châu. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cũng hạ

giới gây náo động lớn.

Mấy chục Tiên Quân trong hai cung hạ giới chứng minh những tồn tại cổ xưa này không dám tiếp tục ở lại hai cung, đạo quả ký thác trong hai cung cũng bị bọn họ lấy ra, tránh cho mình chết.

Tiên Quân hạ giới, từ đó về sau e rằng không bao giờ vào ở hai đạo cung nữa.

Vì trong hai đạo cung sẽ có Thiên Quân tọa trấn, dưới Thiên Quân đều là triều thần.

Chờ những Tiên Quân này lại lên hai đạo cung là lúc đi tiều kiến Tiên Đế Thiên Quân.

Thời đại chư hầu kéo đến.

Tiên Vương hùng cứ một phương Tiên giới bây giờ lùi xuống một bậc, Tiên Quân trở thành đại diện các đại tiên châu.

Giờ đây hai cung chỉ còn lại Thái Nhất Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân ở. Trong đó Thái Nhất Tiên Quân từng chứng đạo Thiên Quân. Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân thì cách cảnh giới Thiên Quân gần nhất. Tương lai chủ nhân hai đạo cung sẽ nằm trong bốn người này.

Nhạc Ấu Nương đến báo cáo:

- Quân sư, Ngọc Cung Tiên Quân xin gặp giáo chủ.

Nhạc Ấu Nương khom người nói với Càn Khôn lão tổ:

- Ngọc Cung Tiên Quân đến có lẽ vì muốn giáo chủ cắt bớt lãnh địa Huyền Châu tặng cho môn nhân của mình cư trú.

Càn Khôn lão tổ hỏi:

- Có hùng hổ không?

Nhạc Ấu Nương lắc đầu, nói:

- Rất khách sáo.

Càn Khôn lão tổ nhức đầu nhỏ giọng nói:

- Nếu hùng hổ thì đi tìm con rồng to nói chuyện, con rồng đó rất dễ dụ. Còn lễ phép thì hơi khó đuổi. Thôi, Ấu Nương hãy đi tìm lão già vô sỉ Nam Quách Tiên Ông đi, kêu lão già đó đối phó Ngọc Cung Tiên Quân, chắc người giải quyết.

Nhạc Ấu Nương chớp mắt nói:

- Nam Quách Tiên Ông là chân tiên, kêu đi tiếp đãi Ngọc Cung Tiên Quân thì hơi xem thường người ta.

Ngọc Cung Tiên Quân cười nói:

- Giáo chủ đang bế quan, Nam Quách Tiên Ông là một trong ba đầu não Huyền Châu, địa vị ngang với Đạo Vương, Đông Cực, sao bảo là coi hường được? Nàng cứ bảo mọi chuyện do Tiên Ông quyết định, bảo đảm Tiên Ông sẽ không để Ngọc Cung Tiên Quân chiếm chút lợi ích.

Nhạc Ấu Nương rời đi, giây lát sau Tịch Trọng dẫn đám cường giả từ bên ngoài trở về xin gặp Càn Khôn lão tổ.

Tịch Trọng nói:

- Quân sư dự đoán đúng, chỗ trú của Thần Mẫu Đạo Quân trống rỗng. Thân thể Thần Mẫu bị người đưa ra khỏi chỗ trú cấm khu, đã biến mất. Chuyện vô nhân cấm khu bạo động đúng là có kẻ âm thầm điều khiển.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Huyền Đô Tiên Quân nguy hiểm rồi.

Tịch Trọng không hiểu tại sao Càn Khôn lão tổ nói như thế, gã do dự hỏi:

- Có nên báo cho giáo chủ, Bình Thiên lão tổ, phụ thân của ta không?

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Khoan nói. Giáo chủ bế quan đến thời kỳ mấu chốt, đừng tùy tiện quấy rầy. Tịch Ứng Tình, Bình Thiên dù biết cũng không giúp Huyền Đô được, ngược lại mất mạng. Đây là kiếp số của Huyền Đô, phải do hắn tự mình gánh. Tịch Trọng, ngươi lại đi làm một chuyện, điều tra người này giúp ta.

Càn Khôn lão tổ viết tên một người dưới đất, biểu tình nghiêm túc nói:

- Dù ngươi tra ra dấu vết gì cũng đừng nổi ý đối phó hắn, nếu không người này sẽ cảm giác được, ngươi sẽ bị nguy hiểm.

Tịch Trọng nhìn tên họ, giật mình kêu lên:

- Người này và giáo chủ có tình cũ, quen nhau rất thân, quân sư muốn điều tra . . .

- Đừng hỏi nhiều, ngươi đi đi.

Càn Khôn lão tổ dặn dò:

- Nhớ lời ta, tuyệt đối đừng có ý định đối phó hắn, nếu không mạng sống của ngươi khó giữ. Dù ngươi điều tra được cái gì phải báo về cho ta ngay, không được nói với ai khác.

Tịch Trọng gật đầu, ôm mối nghi ngờ rời đi.

Càn Khôn lão tổ vươn chân xóa cái tên dưới đất, suy tư thật lâu.

Càn Khôn lão tổ nhỏ giọng nói:

- Người này là kiêu hùng một thế hệ, ta không đối phó được. Nếu Quỷ Bà Thiên ở đây thì dễ xử, nhưng giáo chủ ra lệnh cấm Quỷ Bà Thiên thượng

giới . . .

Lúc này một quái nhân toàn thân bao phủ trong tiên quang nhìn đằng trước, mỉm cười nói:

- Ta dùng năm gốc tiên đạo linh căn luyện thành thân xác, hơn Vân Hương Tiên Vương nhiều. Thân xác này thế nào, Thần Mẫu Đạo Quân?

Trước mặt quái nhân là một nữ nhân xinh đẹp yêu kiều không mảnh vải che thân, nàng chậm rãi ngước đầu lên, mắt đưa làn thu bà hút hồn người.

Nữ nhân mỉm cười nói:

- Thân xác này không tệ, nhưng chỉ là cái vỏ tạm thời.

Sau lưng nữ nhân là một cái bóng tám chân khổng lồ đứng thẳng, vô số xúc tu bay múa, cái đuôi móc câu giơ cao.

Thần Mẫu Đạo Quân.

Nữ nhân xinh đẹp đứng dậy, không xấu hổ vì mình không mặc quần áo.

- Tiểu quỷ, nói đi, yêu cầu của ngươi là gì?

Nữ nhân mỉm cười nói:

- Ngươi thuyết phục đám lão quái vật trong cấm khu bạo động, để những lão quái vật chuyển thế vào Tiên giới, lại tìm thân xác cho ta, chắc chắn ngươi có điều gì cần?

Quái nhân cười to bảo:

- Ta không dám yêu cầu gì, thả Thần Mẫu ra vì muốn Thần Mẫu chấm dứt một đoạn nhân quả.

- Ta hiểu ý ngươi. Ngươi đang nói đến nhân quả với đám người Câu Trần, Tử Tiêu, Hậu Thổ đúng không?

Thiếu nữ xinh đẹp sải bước đi tới bên cạnh quái nhân, cái bóng khổng lồ sau lưng nàng di chuyển theo, xúc tu huơ trước mặt quái nhân.

Quái nhân không dám nhúc nhích.

Thiếu nữ xinh đẹp cười khúc khích:

- Thật muốn đâm thủng đầu ngươi, hút hết trí tuệ của ngươi. Tiếc rằng ngươi có hai thân hình, là hồn song sinh.

Thiếu nữ lắc người, cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân cũng biến mất, thanh âm mơ hồ vang vọng:

- Tiểu quỷ, sau này ta sẽ tìm một thân hình khác của ngươi, dung nhập các ngươi vào cơ thể ta!

Tiên giới, hư không thứ bảy, hai đạo cung.

Hiện giờ hai đạo cung trống trơn, rộng lớn, mênh mông, không một bóng người. Khắp nơi là tiên quang như khói như sương, tiên khí tràn ngập như mây. Tiên quang chiếu rọi tiên vân, rực rỡ huyễn lệ.

Chương 2361: Đoạn Nhân Quả Tình Duyên. (1)

Nơi rộng lớn này chỉ có bốn người cư ngụ.

Trong Tiên Đế cung, Huyền Đô Tiên Quân mở mắt ra, đứng dậy.

Huyền Đô Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Kiếp số của ta sắp đến, nhân quả che thần hồn của ta, làm loạn thần trí của ta. Hôm nay ta dùng trí tuệ làm kiếm kết thúc nhân quả che đi trí tuệ, chứng đạo Thiên Quân.

Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Tiên Quân tim rung lên nhìn hướng Huyền Đô Tiên Quân, khomg người nói:

- Chúc mừng sư huynh bước ra một bước này!

Huyền Đô Tiên Quân lắc đầu, nói:

- Số phận đã định sống chết, nên đến thì sẽ tới. Hai vị đạo hữu, lòng các người có rung động không? Chứng đạo Thiên Quân thì là đại đạo quân chủ, nhất định sẽ dẫn tới tiên đạo cảm ứng. Nếu nỗi lòng rung động, trên tầm mắt ẩn hiện huyết quang nghĩa là có người che đi nhân quả thần hồn, dấu hiệu kiếp số sắp đến. Vượt qua là Thiên Quân, không qua được thì thành tro.

Càn Nguyên Tiên Quân xem xét lại mình, lắc đầu, nói:

- Chưa từng cảm ứng được.

Lòng Ngọc Kinh Tiên Quân máy động, mơ hồ cảm thấy tầm mắt có huyết quang.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Xem ra cũng có người che nhân quả thần hồn của ta, kiếp số gần đến. Huyền Đô định ứng kiếp ở chỗ nào?

Huyền Đô Tiên Quân nhìn bốn phía. Hai đạo cung bao la mênh mông, sâu không thể đo lường, có rất nhiều chỗ mà đám Tiên Quân nổi danh từ lâu như bọn họ không thăm dò được.

Huyền Đô Tiên Quân nói:

- Ta ứng kiếp trong đạo cung ân sư để lại. Cách ta ứng kiếp đó là chờ kết thúc nhân quả. Từ đấy thần hồn nhẹ nhàng, chứng được Thiên Quân.

Ngọc Kinh Tiên Quân nhíu mày nói:

- Sư huynh độ kiếp trong đạo cung sẽ bị người phát hiện căn cơ của mình, bầy ma ập đến, gặp nhiều nguy hiểm. Cách sư huynh ứng kiếp là cắt đứt nhân quả, hơi tiêu cực.

Huyền Đô Tiên Quân nói:

- Cắt đứt nhân quả không dính đến đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân khác, đỡ tốn sức.

Càn Nguyên Tiên Quân nhìn Ngọc Kinh Tiên Quân, hỏi:

- Sư huynh sẽ độ kiếp ở đâu?

Ngọc Kinh Tiên Quân thở dài đáp:

- Tình kiếp của ta khó đứt, định đi khắp nơi đoạn tình kiếp. Ta đi là cách phóng túng nhân quả, điều tra rõ nguồn gốc, lần lượt kết thúc. Càn Nguyên sư đệ, ngươi có nhiều kiếp số, cũng nặng nhất. Kiếp số bùng nổ có lẽ nguy hiểm, thảm khốc hơn chúng ta. Ngươi chuẩn bị đi con dường gì?

Càn Nguyên Tiên Quân gật gù nói:

- Đa tạ sư huynh chỉ điểm, kiếp số của ta chưa đến, nói hơi sớm. Hai vị sư huynh hãy lên đường đi.

Ba người nói xong nhưng không ai đi, vẫn ngồi trong đạo cung, khí thế càng lúc càng mạnh.

Trên đầu Ngọc Kinh Tiên Quân hiện ra đóa sen, trên hoa sen là Ngọc Kinh tiên thành bao la vô ngần, cực kỳ thần thánh, bao phủ chín vạn dặm. Mỗi mặt có hai trăm bốn mươi cửa thành, một cổng thành đại biểu cho một lần tình kiếp. Chính giữa là thần thụ sáu lá, châu bảo treo cao, giấy tiên năm mày, hàng ngàn thụy khí.

Trên đầu Huyền Đô Tiên Quân hiện ra ánh sáng xanh, ánh sáng như mây, hơi nước thành mưa, mưa rơi xuống như anh lạc treo lơ lửng. Trên khói mây là rừng thất bảo, rừng tiên rậm rạp um tùm, chính giữa có ao sen. Trên ao sen nâng một tiên đỉnh.

Trên đầu Càn Nguyên Tiên Quân là tiên quang xao động, bên trong dựng dục huyền đài. Huyền đài kích cỡ như con gà, nhảy như nhịp tim, vô số đại đạo ra vào thâm nhuần ôn dưỡng.

Ba người thở dài, ra tay:

- Kết thúc nhân quả giữa ngươi và ta!

Ngọc Kinh bảo thuyền bay ra đụng mạnh vào người Càn Nguyên Tiên Quân. Càn Nguyên Tiên Quân hộc máu, xương cốt gãy vỡ té xuống. Ngọc Kinh Tiên Quân gầm lên, đứng dậy, tiên đạo quanh thân bùng nổ, tiên quang bắn thẳng lên chín tầng trời.

Ngọc Kinh Tiên Quân lạnh lùng hỏi:

- Sư đệ, tại sao ngươi không né không đỡ?

Càn Nguyên Tiên Quân đứng lại, ngước lên cười nói:

- Sư huynh, ta từng đập ngươi ba lần, là ta nợ ngươi, hôm nay trả lịa. Còn hai phát, ngươi đánh xong cắt đứt nhân quả với ta, lên đi!

tạo hóa tiên đỉnh của Huyền Đô Tiên Quân bay tới đập vào trán Ngọc Kinh Tiên Quân, đụng móp trán gã. Đỉnh to chụp xuống kiềm giữ Ngọc Kinh Tiên Quân, thu gã vào trong đỉnh luyện hóa.

Ngọc Kinh Tiên Quân vỗ đầu, đóa sen khó khăn nâng lên tạo hóa tiên đỉnh. Ngọc Kinh Tiên Quân bay ra khỏi hoa sen, thần thụ sáu lá trong tiên thành run run, vô số tiên quang lao nhanh hướng Càn Nguyên Tiên Quân.

Ngọc Kinh tiên thành vừa mới bay ra đã bị thu vào tạo hóa tiên đỉnh. Trong tạo hóa tiên đỉnh thời gian thay đổi, lực lượng khủng bố cuốn độn luyện hóa Ngọc Kinh Tiên Quân.

Lúc này Càn Nguyên Tiên Quân vẫn không phòng ngự, bị thần thụ sáu lá trong tiên thàn cắt người đẫm máu, gần như lột da, lóc hết thịt.

Trong tiên thành, vô số giấy tiên năm àu bay lên hợp thành Tiên Quân cao lớn, mùi thơm xông vào mũi tựa như làm bằng mỹ ngọc, quỳnh tương là máu, linh dược là thịt, bộ dạng giống Ngọc Kinh Tiên Quân vỗ chưởng xuống.

Chưởng thổi mất tiên quang trên đầu Càn Nguyên Tiên Quân, sắp đánh trúng huyền đài.

Ngọc Kinh Tiên Quân khẽ thở dài:

- Sư đệ, tuy ngươi lần lượt chống đối ta, đập ta ba gậy nhưng ngươi dù gì cũng là sư đệ, sao ta có thể phá hủy đạo hạnh của ngươi?

Bàn tay vươn ra chỉ vào huyền đài, để lại một vết rạn.

Ngọc Kinh Tiên Quân rút tay về, nói:

- Ân oán ngươi đập ta ba gậy chấm dứt tại đây.

Người Càn Nguyên Tiên Quân rung lên phun búng máu, hơi thở suy yếu.

Huyền Đô Tiên Quân vỗ một chưởng vào ngực Càn Nguyên Tiên Quân, lại phất tay áo hất bay gã.

Huyền Đô Tiên Quân nói:

- Chuyện ngươi ám toán ta chấm dứt tại đây.

Càn Nguyên Tiên Quân đứng vững, người bị thương nặng.

Càn Nguyên Tiên Quân khom lưng nói:

- Đa tạ hai vị sư huynh.

Huyền Đô Tiên Quân nhẹ lắc tạo hóa tiên đỉnh, giũ Ngọc Kinh Tiên Quân từ bên trong rớt ra.

Huyền Đô Tiên Quân nói:

- Trong đỉnh qua năm ngàn bốn trăm vạn năm, Ngọc Kinh, ngươi đi đi.

Trong đỉnh Ngọc Kinh Tiên Quân bị cắt thành nhiều mảnh, bị Huyền Đô Tiên Quân trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm. Ngọc Kinh Tiên Quân ra khỏi tiên đỉnh, cơ thể lành lặn.

Ngọc Kinh Tiên Quân khom người nói:

- Đa tạ sư huynh nương tình.

Huyền Đô Tiên Quân cười nói:

- Ngươi còn thiếu ta một chưởng.

Huyền Đô Tiên Quân nhẹ ấn Ngọc Kinh Tiên Quân rớt xuống hư không thứ bảy.

Ngọc Kinh Tiên Quân té từ hư không thứ bảy xuống, đập vào thiên châu

trong Tiên giới. Ngọc Kinh Tiên Quân chậm chạp đứng lên, giật mình, lắc đầu.

Ngọc Kinh Tiên Quân khẽ cười:

- Rốt cuộc vẫn nương tình.

Ngọc Kinh Tiên Quân bay đi.

Trong Tiên Đế cung, Càn Nguyên Tiên Quân ngồi xếp bằng nói với Huyền Đô Tiên Quân:

- Ta tọa trấn Tiên Đế cung giám thị Thái Nhất, sư huynh đi đi.

Huyền Đô Tiên Quân nhìn Càn Nguyên Tiên Quân chằm chằm, đứng dậy nói:

- Nếu gặp kiếp nạn hãy tìm ta, sư đệ đừng cố gánh.

Càn Nguyên Tiên Quân gật dầu nhìn Huyền Đô Tiên Quân đi khuất.

Huyền Đô Tiên Quân cất bước đi Huyền Đô tiên thành, vào rừng tiên, bẻ một cây tre. Đi sâu vào hai đạo cung, Huyền Đô Tiên Quân cầm gậy tre, đi giày vải qua thật lâu, đi xa tật xa, bốn phía dần xuất hiện các pho tượng lớn. Như thần như ma như tiên, hùng vĩ như núi

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2362: Đoạn Nhân Quả Tình Duyên. (2)

Huyền Đô Tiên Quân không thể đi đến tận cùng hai đạo cung, gã đi bộ thật lâu sau đến mảnh đất hoang vắng, giương mắt nhìn. Sa mạc trập trùng, núi hoang đá lởm chởm, bần cùng hoang vắng.

Huyền Đô Tiên Quân gật gù nói:

- Hoang vắng tiêu điều, trống rỗng nơi này là mảnh đất ta tái sinh, thành đạo.

Huyền Đô Tiên Quân cắm gậy tre vào sa mạc, ngồi xếp bằng. Cây tre sinh trưởng trong khoảnh khắc hóa thành một gốc tre xanh. Nhánh tre khuếch tán bốn phương tám hướng, vô số măng nẩy mầm, điên cuồng mọc lên. Chỉ một giây đã có rừng tiên rộng lớn bao la, núi hoang dạt dào sức sống.

Tạo hóa tiên đỉnh bay ra, Huyền Đô Tiên Quân vươn tay chỉ. Tạo Hóa Huyền Tổ, Hoàng Tổ từ trên đỉnh nhảy xuống, thân phận tự do.

Huyền Đô Tiên Quân cười nói:

- Hai vị đạo hữu, hôm nay kiếp số của ta đến, cho các người phục hồi thân tự do. Có thù báo thù, có oán báo oán đi.

Tạo Hóa Huyền Tổ nửa tin nửa ngờ, cười lạnh nói:

- Huyền Đô lão nhân, ngươi đang lừa ta sao? Ta không tin ngươi sẽ cho ta tự do.

Huyền Đô Tiên Quân cười cười.

Huyền Tổ do dự giây lát:

- Lão gia, nếu đúng là cho ta tự do thì ta đi đây.

Huyền Tổ nói xong ma thần này co giò chạy như bay.

Tạo Hóa Huyền Tổ ngây người, thấy Huyền Đô Tiên Quân không ngăn cản thì thở phào.

Tạo Hóa Huyền Tổ xoay người bỏ đi:

- Chẳng hiểu ngươi nổi điên cái gì.

Tạo Hóa Huyền Tổ đi ra mấy bước, đột nhiên quay đầu, xoay người lại. Tạo Hóa Huyền Tổ há mồm máu nuốt trọn Huyền Đô Tiên Quân, cười nanh tranh.

- Ngươi làm ta ngồi trên đỉnh tám ức năm, muốn ta đi đơn giản vậy sao? Có thù báo thù, đây là ngươi tự nói, hôm nay ta ăn ngươi!

Tạo Hóa Huyền Tổ nuốt Huyền Đô Tiên Quân, tay bắt lấy tạo hóa tiên đỉnh.

Tạo Hóa Huyền Tổ cười gian:

- Ăn no quá, Huyền Đô Tiên Quân không uổng là Tiên Quân, ăn rất no, làm ta buồn ngủ.

Tạo Hóa Huyền Tổ lim dim nằm dưới cây tre to ngáy ngủ, không lâu sau gã tỉnh dậy.

Tạo Hóa Huyền Tổ giật mình kêu lên:

- Bụng trướng quá, chuyện gì vậy? Lão tử mang thai! Làm sao lão tử mang thai được? Huyền Đô, có phải ngươi phá rối không? Mau đi ra cho ta!

Trong bụng Tạo Hóa Huyền Tổ phát ra giọng Huyền Đô Tiên Quân:

- Ra đây.

Tạo Hóa Huyền Tổ há to mồm định phun Huyền Đô Tiên Quân ra, đột

nhiên dưới nách nứt ra kẽ hở, một trẻ sơ sinh trắng trẻo mập mạp bò ra khỏi nách gã, rớt xuống đất đứt cuống rốn.

Tạo Hóa Huyền Tổ ngây người, ngơ ngác nhìn. Trẻ sơ sinh mới đẻ, có liên kết huyết mạch với Tạo Hóa Huyền Tổ.

Tạo Hóa Huyền Tổ khóc toáng lên:

- Ta thật sự sinh, ta là công! Huyền Đô, Huyền Đô, ngươi khiến ta làm sao bây giờ?

Trẻ sơ sinh đón gió lớn to, mấy giây sau trưởng thành bộ dạng Huyền Đô Tiên Quân.

Huyền Đô Tiên Quân vẫn mặc áo vàng, cười nói:

- Ân oán giữa ngươi và ta đã xong, trước kia ta luyện ngươi làm báu vật, hôm nay ngươi sinh ta làm con, ngươi là mẫu thân của ta.

Tạo Hóa Huyền Tổ khóc rống, che mặt bỏ đi.

Giây lát sau tiếng cười của Tạo Hóa Huyền Tổ từ xa vọng lại:

- Huyền Đô, bây giờ ngươi là nhi tử của ta, vậy ta không so đo với ngươi nữa!

* * *

Ngọc Kinh Tiên Quân đã đến Thiên Châu. Tiên Vương Thiên Châu là của Quan Giác Tiên Vương, sau này Tự Nhiên Tiên Quân đến, thế là Quan Giác Tiên Vương thành thuộc hạ.

Ngọc Kinh Tiên Quân đi vào hậu hoa viên trong tiên phủ của Quan Giác Tiên Vương, thấy một tiên nữ đang trồng hoa cắt cỏ. Tiên nữ bỗng cứng người, từ từ xoay lại nhìn Ngọc Kinh Tiên Quân.

Ngọc Kinh Tiên Quân mặc áo trắng như nước, mỉm cười đứng. Tiên nữ

lao vào ngực Ngọc Kinh Tiên Quân.

Hai người triền miên, Ngọc Kinh Tiên Quân dịu dàng thắm thiết, tiên nữ rất vui vẻ.

Bên ngoài Quan Giác tiên phủ, Quan Giác Tiên Vương khẽ thở dài:

- Đạo huynh, nên đoạn không đoạn thì sẽ loạn.

Bên cạnh Quan Giác Tiên Vương có một Ngọc Kinh Tiên Quân khác đứng, giọt nước chảy ra khỏi khóe mắt. Trên đầu Ngọc Kinh Tiên Quân, trong Ngọc Kinh tiên thành, ngũ sắc tiên chi rực rỡ kết từng tơ tình. Trong đó một tơ tình thò ra khỏi cổng thành bay đi liên kết tiên nữ và Ngọc Kinh Tiên Quân với nhau.

Ngọc Kinh Tiên Quân phất tay chặt đứt tơ tình, cổng Ngọc Kinh tiên thành đóng lại.

Ngọc Kinh Tiên Quân xoay người đi, nói:

- Hãy để đoạn tình cảm này của ta theo nàng suốt đời cho đến trời đất già cỗi đi.

Ngọc Kinh Tiên Quân đổi áo xanh, cất bước đi hướng tiên châu khác ngay bên cạnh Thiên Châu.

Xưa nay Ngọc Kinh Tiên Quân đa tình, nhúng chàm nhiều nữ nhân trong Tiên giới, kết thành đạo lữ. Nhưng Ngọc Kinh Tiên Quân cũng rất thâm tình, trong năm tháng dài dặc gã thật lòng, chân tình với mỗi một nữ nhân.

Người bình thường yêu đương kết thúc khi sinh lão bệnh tử, tồn tại như Ngọc Kinh Tiên Quân có thời gian mấy ức năm, mỗi giai đoạn hắn yêu nữ nhân là trao trọn con tim, không lừa gạt tình cảm ai.

Lần này Ngọc Kinh Tiên Quân muốn chứng đạo Thiên Quân, gã tự biết tình kiếp sâu nặng. Trong tất cả kiếp số thì nguy hiểm nhất là tình kiếp, nên

Ngọc Kinh Tiên Quân rất chú trọng tình kiếp. Mặc dù Ngọc Kinh Tiên Quân lưu luyến không muốn cắt đứt tình duyên gã vẫn phải chặt đứt nó.

Mỗi chém đứt một đoạn tình duyên là lòng Ngọc Kinh Tiên Quân đau như dao cắt. Mỗi lần Ngọc Kinh Tiên Quân đều luyện tình duyên của mình thành phân thân, có tình cảm chân thành tha thiết nhất với đối phương, để phân thân làm bạn bên nàng suốt đời.

Ngọc Kinh Tiên Quân thầm nghĩ:

- Có lẽ đây là kết quả tốt nhất.

Trong Ngọc Kinh tiên thành, các cổng thành đóng kín đại biểu cho từng ký ức yêu người biến mất khỏi đời gã. Nếu Ngọc Kinh Tiên Quân gặp lại nữ nhân trước kia từng yêu nhau, sẽ như người xa lạ, không nhận ra đối phương.

Ngọc Kinh Tiên Quân quen quá nhiều nữ nhân, yêu nhiều, có mẫu thân của Ngọc Lâm Tử, có Hậu Thổ nương nương, có mẫu thân Ngọc Tiên Nhi, có các tiên nữ khác, nhiều không đếm xuể.

Ngọc Kinh Tiên Quân đi thật lâu, kết thúc từng đoạn tình duyên. Hôm nay Ngọc Kinh Tiên Quân đến Tĩnh châu, ngẩng đầu nhìn lại. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân đang mở đàn truyền pháp, lại có một vị nữ tiên làm bạn, là Bỉ Ngạn Nữ Đế, Đạo Tổ tiên đạo thứ ba.

Ngọc Kinh Tiên Quân lắng nghe giây lát, khen không dứt miệng. Lòng Ngọc Kinh Tiên Quânm áy động, lững thững bước tới, không lâu sau tìm được hai ma tổ Kế Đô, La Hầu La. Hai vị ma đạo tổ sư cũng mở đàn truyền pháp. Nhưng so với Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn Nữ Đế đệ tử đông đúc chật kín thì người tu luyện ma đạo ít hơn chút.

Ngọc Kinh Tiên Quân phát tán thần thức. Kế Đô, La Hầu La cũng tuôn thần thức ra. Thần thức ba người va chạm, giao lưu với nhau.

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Tu vi hai vị ma tổ tiến bộ khiến người kính sợ. Hai vị ma tổ, ta và Huyền Thiên giáo chủ có một mối thù cũ chưa xong, hôm nay đến là muốn nhờ hai ma tổ ra tay giúp đỡ ta chấm dứt mối thù.

Kế Đô, La Hầu La nhìn nhau, thần thức dao động:

- Tiên Quân giúp đỡ hai chúng ta, có qua có lại nên đương nhiên chúng ta sẽ trợ giúp Tiên Quân. Xin hỏi mối thù cũ đó là gì?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2363: Sư Đệ, Mời!

Ngọc Kinh Tiên Quân cười nói:

- Năm xưa khi Huyền Thiên giáo chủ ở hạ giới giết nhi tử của ta, Tiên Cung thái tử, diệt ba đạo quả, hủy một nửa hồn phách nhi tử của ta. Bây giờ ta sắp chứng đạo Thiên Quân, nếu tự mình ra tay thì sẽ dây dưa nhân quả với Huyền Thiên, không tốt. Nhưng ta cần kết thúc nhân quả Huyền Thiên diệt hồn phách nhi tử của ta, cho nên ta đặc biệt đến nhờ hai vị đạo hữu giúp cho.

Kế Đô, La Hầu La động lòng.

Kế Đô cười nói:

- Ta và Hồng, Quân, Bỉ Ngạn sớm muộn gì sẽ tranh chính thống. Nhưng thực lực của hai ta không làm gì được Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân.

La Hầu La xen vào:

- Nếu chúng ta xuống tay với Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân nghĩa là hoàn toàn trở mặt với Đế Huyền. Tiên Quân thành Thiên Quân thì tiêu dao rồi, chỉ tội cho chúng ta.

Ngọc Kinh Tiên Quân mỉm cười nói:

- Tấ nhiên ta sẽ giúp đõ các người. Chỗ ta có một báu vật, là trọng bảo tiền sử tìm thấy trong vô nhân cấm khu.

Ngọc Kinh Tiên Quân lấy một lá cờ to ra:

- Các người khởi động lá cờ này là có thể đánh bại Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. Chỉ hủy một nửa hồn phách của bọn họ, đừng làm quá. Chờ ta chứng đạo Thiên Quân, Huyền Thiên giáo chủ đến tính sổ với các người thì

ta sẽ đỡ giùm cho.

Kế Đô nhận lá cờ, xem xét kỹ. Trong lá cờ ẩn chứa lực lượng kỳ lạ chuyên môn nhằm vào thần hồn, kỳ lạ khó lường, không biết là loại đại đạo tiền sử nào.

La Hầu La cười nói:

- Có câu nói của đạo huynh thì chúng ta chấp nhận nhờ vả.

Ngọc Kinh Tiên Quân thở phào, xoay người đi.

Ngọc Kinh Tiên Quân thầm nghĩ:

- Ta vốn định để Viên Không làm chuyện này, ai ngờ Viên Không chết. May mắn ta để lại hậu chiêu, sớm kết thân với Kế Đô, La Hầu La. Nếu ta chứng đạo Thiên Quân, giúp hai ma tổ đối phó Huyền Thiên cũng không sao. Nhưng Huyền Thiên quỷ kế đa đoan có thù sẽ trả, chưa chắc ta bảo vệ được hai ma tổ. Nếu Huyền Thiên khăng khăng báo thù, Kế Đô, La Hầu La chỉ có thể đầu vào tai, vậy một hòn dá ném nhiều chim.

Lúc này trong Tiên Đế cung, Càn Nguyên Tiên Quân ngồi mấy tháng bỗng nhiên mở mắt nhìn ra ngoài. Một thiếu nữ xinh đẹp cất bước đi vào, bước chân nhẹ nhàng như yêu mị đi hướng Huyền Đô tiên thành.

Tim Càn Nguyên Tiên Quân đập nhanh:

- Kiếp số của Huyền Đô sư huynh đến rồi!

Sau lưng thiếu nữ xinh đẹp có cái bóng khổng lồ đi theo, cái bóng cực kỳ to lớn, vô số xúc tu đen thui bay múa đầy trời, cái đuôi sắc bén dữ tợn như nửa vầng trăng đen bằng sắt.

Càn Nguyên Tiên Quân hít sâu:

- Thần Mẫu Đạo Quân!

Càn Nguyên Tiên Quân thầm nghĩ:

- Không biết Huyền Đô sư huynh có ứng đối nổi không. Sư huynh nói ta dừng nhúng tay vào vậy ta sẽ không xen vào.

Thiếu nữ xinh đẹp chính là Thần Mẫu Đạo Quân hồi sinh, nàng đi vào tiên thành bỗng nhảy xuống ao sen, biến mất. Không lâu sau, nữ nhân nhảy ra mặt nước. Bảy Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ, Thanh Hoa, Tử Tiêu, Tử Vi, Ngọc Hoàng, Trường Sinh ra khỏi mặt nước.

Thần Mẫu Đạo Quân liếc Càn Nguyên Tiên Quân, cười khẽ, dẫn bảy Tiên Quân đi sâu vào đạo cung.

Càn Nguyên Tiên Quân chưa kịp thở phào bỗng hư không lắc lư, một chiếc thuyền nhỏ lướt trong không trung. Một lão nhân gầy đét ngồi trên thuyền nhỏ, thuyền từ từ lướt vào đạo cung, hướng tới vị trí Huyền Đô Tiên Quân rời đi.

Càn Nguyên Tiên Quân đứng dậy:

- La Ma Cổ Thần!

Lúc này hư không lắc lư, một vầng mặt trời vàng, mặt trời bạc bay ra. Trời vàng trăng bạc bay vào đạo cung.

Càn Nguyên Tiên Quân giật mình kêu lên:

- Kim Đồng, Ngân Đồng!

Thấy Đại Diễn Cổ Thần bước đến, nét mặt Càn Nguyên Tiên Quân sa sầm, sờ mông mình.

Càn Nguyên Tiên Quân cười hỏi:

- Đại Diễn đạo huynh, ngươi đã chứng đạo Thiên Quân, kết thúc nhân quả, tại sao muốn nhúng tay vào chuyện của Huyền Đô đạo huynh?

Đại Diễn Cổ Thần cười to bảo:

- Càn Nguyên đạo hữu đừng lấy cái đuôi của ngươi ra. Tuy ta đã chứng đạo Thiên Quân, kết thúc nhân quả nhưng nhân quả của Huyền Đô đạo hữu chưa đứt. Ta dùng cách hỗn độn che nhân quả, hóa thành hỗn độn có thể độ qua kiếp số.

- Huyền Đô dùng cách cắt đứt, có thù cũ với ta nên hôm nay ta đến cắt. Đạo hữu yên tâm, ta chỉ trợ giúp hắn cắt đứt thù cũ với ta, không muốn lấy mạng hắn, có người khác muốn mạng của Huyền Đô.

Sắc mặt Càn Nguyên Tiên Quân dịu lại, cười nói:

- Đại Diễn đạo huynh rộng lượng vô biên, ta tin tưởng đạo huynh. Miễn đạo huynh không ra tay giết thì những người khác sẽ không lấy mạng Huyền Đô đạo huynh được.

Đại Diễn Cổ Thần cất bước đi vào đạo cung, cười cười:

- So với Huyền Đô thì ta muốn lấy mạng của ngươi hơn. Huyền Đô không màng danh lợi, Càn Nguyên lại 6 lòng tranh giành. Đạo hữu, ta rất mong chờ giây phút kiếp số của ngươi đến.

Càn Nguyên Tiên Quân đáp:

- Sợ là làm đạo huynh thất vọng.

Càn Nguyên Tiên Quân chưa cười xong chợt thấy ba Tiên Quân đại viên mãn Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cưỡi thuyền đến. Càn Nguyên Tiên Quân nhức đầu, thầm nhủ nguy rồi.

Thần Mẫu Đạo Quân, La Ma Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần đều không phải kẻ yếu. Đặc biệt La Ma Cổ Thần là đại gia trận pháp của Hỗn Độn thiên quốc, là tồn tại ngang hàng với bọn họ. Cộng thêm Đại Diễn Cổ Thần, Huyền Đô Tiên Quân vốn đã trong hoàn cảnh nguy hiểm. Bây giờ ba vị Tiên Quân đại viên mãn đến góp vui, tình trạng của Huyền Đô

Tiên Quân rất khó khăn.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ là nhân vật đỉnh cao đương thời, bọn họ dừng từ xa, hành lễ hướng Càn Nguyên Tiên Quân:

- Huyền Đô đạo huynh từng giảng đạo cho huynh đệ chúng ta mây tháng, lại đại chiến chín năm với ba chúng ta trong hai cung, hôm nay đến đáp lại.

Càn Nguyên Tiên Quân hừ lạnh, lạnh nhạt nói:

- Huyền Đô Tiên Quân chỉ giảng đạo cho các ngươi mây tháng, đại chiến chín năm vì ám toán Thiên Nguyên thần tổ. Ba vị đạo hữu đừng vì chút nhân quả nhỏ nhoi mà gây ra nhân quả sâu hơn, nếu không tương lai ba vị đạo hữu gặp nạ đừng trách ta không nhắc trước!

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ tim rớt cái bịch, cười nói:

- Đa tạ đạo huynh nhắc nhở, chúng ta hiểu. Nhưng lần này muốn mạng của Huyền Đô đạo huynh không phải chúng ta, chúng ta chỉ thừa dịp kết thúc ân oán với hắn, để khi kiếp số đến thì chúng ta dễ đón nhận hơn.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ cưỡi thuyền báu vào đạo cung.

Càn Nguyên Tiên Quân nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Đám người Tổ Cừ nói bọn họ không muốn lấy mạng Huyền Đô sư huynh, Đại Diễn cũng bảo như thế, chẳng lẽ là người khác? Thái Nhất Tiên Quân sao? Không đúng, rõ ràng Thái Nhất Tiên Quân ở trong Tiên Tôn cung.

Càn Nguyên Tiên Quân loáng thoáng cảm giác có điều lạ. Kẻ thù của Huyền Đô Tiên Quân tụ tập đầy đủ, Thái Nhất Tiên Quân chưa hành động đúng là đáng ngờ.

Càn Nguyên Tiên Quân chạy vào Tiên Tôn cung ngay.

Thái Nhất Tiên Quân cười hỏi:

- Sao sư đệ đến đây?

Càn Nguyên Tiên Quân nhìn Thái Nhất Tiên Quân từ trên xuống dưới, mỉm cười nói:

- Sư huynh không kết thúc ân oán với Huyền Đô sư huynh sao?

- Ta đã phái hai phân thân đi kết thúc rồi.

Thái Nhất Tiên Quân cười nói:

- Nhưng ta không phải người muốn lấy mạng hắn, có người khác. Có người đã bày ra sát cục nhốt hắn vào lưới, chỉ chờ hắn sa lưới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2364: Nguyên Thủy Thần Quân. (1)

Người Càn Nguyên Tiên Quân run lên, hét thất thanh:

- Thiên Nguyên thần tổ! Huyền Đô sư huynh nguy rồi!

Sắc mặt Càn Nguyên Tiên Quân âm trầm, định chạy đi giúp Huyền Đô Tiên Quân.

Thái Nhất Tiên Quân đứng lên cười nói:

- Tính tình Càn Nguyên sư đệ luôn là thọc gậy bánh xe, tại sao hôm nay lo lắng cho Huyền Đô sư đệ như vậy? Điều này không hợp với tính cách của ngươi.

Ánh mắt Thái Nhất Tiên Quân ngày càng sáng tỏ, khí thế càng lúc càng mạnh.

Thái Nhất Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Sư đệ, ngươi lộ ra sơ hở . Hai vị sư tôn thật là thiên vị, chọn ngươi làm người cầm lái Tiên giới.

Ánh mắt Thái Nhất Tiên Quân phức tạp khẽ thở dài:

- Ta có chỗ nào không bằng ngươi? Về xuất thân, tài hoa, tư chất ta đều hơn ngươi gấp trăm lần. Vậy mà bọn họ chọn ngươi, chọn kẻ năm xưa không nên hân nhất. Còn ta bị bọn họ lưu đày, nhốt trong mảnh đất bỏ hoang mấy ức năm.

Thái Nhất Tiên Quân chắp tay sau lưng, thản nhiên nói:

- Hai vị ân sư sai, ta đáng ra là chính thống của Tiên giới, người cai quản Tiên giới mới đúng!

Thái Nhất Tiên Quân phát ra khí thế bao sư huynh Tiên Tôn cung, biểu tình bình thản nhẹ giọng nói:

- Càn Nguyên sư đệ, ngươi có biết tại sao ngươi không cảm ứng được kiếp số Thiên Quân củam ình đến không? Bởi vì ta tự mình che cảm ứng nhân quả của ngươi, làm trí tuệ của ngươi đần độn. Bây giờ khí thế của ta bao phủ Tiên Tôn cung, ngươi đừng mơ thức tỉnh nguyên đỉnh, nguyên tháp. Hôm nay là lúc bình định.

Càn Nguyên Tiên Quân khẽ thở dài:

- Đại sư huynh, quả nhiên ngươi tâm thuật bất chính.

Ánh mắt Càn Nguyên Tiên Quân sáng ngời, cười nói:

- Nhưng ngươi không biết rằng ta không cảm ứng được kiếp số nhân quả không phải vì bị ngươi che mất mà do . . .

Càn Nguyên Tiên Quân đứng thẳng tắp, lạnh nhạt nói:

- Ta vốn không dính nhân quả!

Thái Nhất Tiên Quân sững sờ nhìn đỉnh đầu Càn Nguyên Tiên Quân, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Không . . . Không ngờ. Đáng tiếc ngươi không cứu được Huyền Đô. Sư đệ, mời!

- Sư huynh, mời!

Trên đầu Càn Nguyên Tiên Quân, huyền đài nằm trên tiên quang. Huyền đài chứa ảo diệu vô tận, chứa đại đạo của Càn Nguyên Tiên Quân, có một ít giống đạo quả nhưng lại khác hẳn, rất kỳ lạ.

Nếu Giang Nam ở đây sẽ nhìn thấu ảo diệu của huyền đài kia, mặt ngoài huyền đài quấn qanh nhân quả.

Nhân quả của người ta là quấn thần hồn nguyên thần trong đạo quả đạo cung, quấn đầy ba hồn bảy vía, che đi thần trí thần hồn, làm trí tuệ ngu đần, không thể nhìn thấu mọi thứ.

Tiên Quân không phân rõ nhân quả, không chia rõ lợi hại, thần hồn ngơ ngẩn, kiếp số đến sẽ chết, thân chết đạo đạo tiêu, hồn phi phách tán.

Chỉ có chứng đạo Thiên Quân mới không dính nhân quả vào người.

Không phải Thiên Quân không có nhân quả, chẳng qua nhân quả không thể quấn vào thần hồn Thiên Quân được, không thể che mờ trí tuệ Thiên Quân, tránh đi nhân quả lợi hại.

Có rất nhiều cách thành tựu Thiên Quân phá diệt nhân quả. Cách hỗn độn của Đại Diễn Cổ Thần, cách cắt đứt của Huyền Đô Tiên Quân, cách dung túng của Ngọc Kinh Tiên Quân, cách tịch diệt thiên hỏa chém nhân quả của Thái Nhất Tiên Quân đều là con đường chính thống.

Càn Nguyên Tiên Quân thì đi con đường khác, một con đường khác ahửn mọi người. Càn Nguyên Tiên Quân cũng có nhân quả nhưng nhân quả không quấn quanh thần hồn mà là quấn huyền đài. Trong huyền đài dựng dục đạo quả nguyên thần thần hồn của gã.

Càn Nguyên Tiên Quân nói gã không dính nhân quả là đạo lý này.

Nhân quả chưa từng che mờ thần trí thì sẽ không đần độn ngơ ngẩn.

Hiện giờ huyền đài của Càn Nguyên Tiên Quân đã chín muồi, bắt đầu nứt ra. Nhân quả quấn quanh huyền đài đứt đoạn như sâu trong kén hóa bướm.

Có thể tưởng tượng Càn Nguyên Tiên Quân tích lũy mấy ức năm dựng dục huyền đài, nếu phá nhân quả quấn quanh, huyền dài xuất thế sẽ đạt được thành tựu kinh người, thành tựu phi phàm cỡ nào.

Hiện giờ Càn Nguyên Tiên Quân đã đã bước ra một bước này.

Trong Tiên Tôn cung, hai Tiên Quân đứng sừng sững, khí thế dao động hư không thứ bảy, mạnh mẽ không gì sánh được.

- Hai vị ân sư giao Tiên giới cho ta từng lây ra ba hồn tinh anh, bảy phách tinh anh, khiến ta tu lại chân tiên, làm đến mức nhân quả không thể dính thân, đả thông đường Thiên Quân cho ta.

Càn Nguyên Thiên Quân thản nhiên nói:

- Ta từ chối. Ta nói với hai ân sư là con đường ta đi đã định trước khác với mọi người. Tổ tông không đủ pháp, thiên đạo không đủ úy thì có gì sợ nhân quả? Pháp của bọn họ dù tốt, tuy đạo rất diệu nhưng ta theo pháp của bọn họ rốt cuộc không thể vượt qua.

Ánh mắt Thái Nhất Tiên Quân lộ tia khen ngợi:

- Cho nên ngươi sáng tạo ra cách chứng đạo Thiên Quân khác với mọi người?

Thái Nhất Tiên Quân mỉm cười nói:

- Hai vị ân sư khiến ngươi làm người cầm lái Tiên giới đương nhiên sẽ khién nhân quả quấn quanh ngươi không thể thoát ra. Con đường của ngươi cần nhân quả vô tận quấn quýt, dựng dục huyền đài. Càng nhiều nhân quả quấn ngươi thì huyền đài càng lợi hại, sau khi đột phá thành tựu càng kinh người. Điều này hợp ý của ngươi, chế tạo ngươi càng cường đại hơn.

Càn Nguyên Thiên Quân bình tĩnh nói:

- Ta từng ám toán Huyền Đô, đánh Ngọc Kinh. Tất cả Tiên Quân trong hai cung đều bị ta đánh, ta còn dạy dỗ toàn bộ Tiên Vương trong Tiên giới, giết vào Hỗn Độn thiên quốc tìm Đại Diễn, La Ma, Ma Kha. Ta quyết chiến với bọn họ, đùa giỡn Linh của thiên quốc. Ta từng vào vô nhân cấm khu, mỗi cấm khu đều có dấu chân của ta. Đúng là ta tích lũy nhân quả nhiều đến đáng sợ, huyền đài được ta nuôi dưỡng siêu kinh người.

Ánh mắt Thái Nhất Tiên Quân kính nể nhìn Càn Nguyên Thiên Quân, nghiêm túc nói:

- Ta vốn nghĩ ngươi là kẻ không nên thân nhất, hai vị ân sư chọn ngươi làm người cầm lái Tiên giới là sái lầm. Bây giờ xem ra ngươi không làm hai ân sư thất vọng, ngươi có tài hoa, trí tuệ thông thiên. Nhưng ngươi vẫn không sánh bằng ta!

Thái Nhất Tiên Quân ra tay, di chuyển bước chân, thiên địa đổ xuống. Quy tắc thiên địa trong đạo cung đột biến thành một loại quy tắc đại đạo hoàn toàn mới. Khác với tiên đạo, không giống bất cứ đại đạo tiền sử nào.

Trong quy tắc này Thái Nhất Tiên Quân là chúa tể thiên địa, chủ đại đạo.

Càn Nguyên Thiên Quân nghênh đón, hai người đánh nhau dữ dội, chớp mắt kích phát cuộc chiến dữ leo thang.

Hai người đều là Thiên Quân mới nổi. Thái Nhất Tiên Quân sớm hơn Càn Nguyên Thiên Quân mấy trăm năm, nhưng đến cảnh giới Thiên Quân thì mỗi tiến lên một bước là vô cùng khó khăn. Cộng thêm Càn Nguyên Thiên Quân tích lũy cực kỳ dồi dào, dùng nhân quả dựng dục huyền đài. Càn Nguyên Thiên Quân và Thái Nhất Tiên Quân chênh lệch không lớn.

Trận chiến này kéo dài mấy ngày rốt cuộc kết thúc. Càn Nguyên Thiên Quân lảo đảo đi ra Tiên Tôn cung. Thái Nhất Tiên Quân người đẫm máu đứng bên trong, không tiếp tục truy kích, gã đưa mắt nhìn theo Càn Nguyên Thiên Quân đi xa.

Thái Nhất Tiên Quân cao gọng nói:

- Càn Nguyên sư đệ, ngươi bị thương nặng, có đi cũng vô ích!

Đến cảnh giới như bọn họ rất khó giết đối phương, Càn Nguyên Thiên Quân, Thái Nhất Tiên Quân chưa chia ra sinh tử thế nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2365: Nguyên Thủy Thần Quân. (2)

Càn Nguyên Thiên Quân chạy nhanh, gã bị thuương rất nặng, dù có lao qua cũng không còn bao nhiêu sức chiến đấu giúp đỡ Huyền Đô Tiên Quân. Không chừng Càn Nguyên Thiên Quân sẽ bị đám người Đại Diễn Cổ Thần đánh gục, giết chết.

- Ta là người cầm lái được ân sư khâm điểm, không cho phép cường giả Hỗn Độn thiên quốc lợi dụng kiếp số làm hại Huyền Đô sư huynh!

Không lâu sau Càn Nguyên Thiên Quâncảm ứng từng đợt dao động kịch liệt. Nhìn từ xa tay áo Đại Diễn Cổ Thần phất phơ, gã vọt lên chớp mắt biến mất.

Lòng Càn Nguyên Thiên Quân chìm xuống. Một chiếc thuyền to bay đi, ba cường giả Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đứng ở đầu thuyền.

Thần Mẫu Đạo Quân dẫn đám Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ đi mất. Một vầng mặt trời vàng trăng bạc ẩn trong hư không. Chiếc thuyền con bay tới, lão nhân ầy gò ngồi trên thuyền bay ra Tiên giới.

Càn Nguyên Thiên Quân thấy hai phân thân của Thái Nhất Tiên Quân rời đi.

Lòng Càn Nguyên Thiên Quân nặng nề:

- Những người này đã đi, kết thúc nhân quả với Huyền Đô sư huynh, chỉ còn lại Thiên Nguyên thần tổ.

Giang Nam sải bước chạy tới. Đằng trước là gây tre ngã, dãy núi sụp, pho tượng thần ma vỡ, cảnh tượng hỗn loạn, sa mạc dưới chân bị máu nhuộm đỏ.

Bỗng có tiếng cười to vang lên, Thiên Nguyên thần tổ thấp lùn nhảy vút

lên cao biến mất.

Càn Nguyên Thiên Quân hét to:

- Huyền Đô sư huynh!

Càn Nguyên Thiên Quân lảo đảo chạy tới.

* * *

Huyền Châu trong Tiên giới, thần quang bắn thẳng lên khung trời Huyền Thiên tiên vực kéo dài mấy trăm năm. Mấy ức tiên nhân thói quen thần quang này, biết đó là dị tượng chủ Huyền Châu bế quan tu luyện.

Huyền Thiên giáo chủ bế quan đã lâu, mấy trăm năm chưa từng nhúc nhích. Nghe nói Huyền Thiên giáo chủ đang thử đột phá cảnh giới, để mình có một chỗ dứng trong loạn thế.

Nhưng mọi người đều biết Huyền Thiên giáo chủ là một trong các tồn tại nổi bật nhất đương thời, sức chiến đấu mạnh mẽ dù là Tiên Quân cũng không dám vỗ ngực bảo thắng hắn. Có tin tức truyền đến, Long La Bồ Đề Tiên Quân chết trong tay Huyền Thiên giáo chủ.

Mấy năm nay lãnh địa của Huyền Thiên giáo chủ khuếch trương rộng lớn, vô nhân cấm khu co rút, lãnh địa không ngừng tăng lên. Ngày càng nhiều tiên nhân đổ về, khai hoang lập phủ. Đám Tiên Vương, Tiên Quân ở tiên châu khác thầm cảm thán Huyền Thiên giáo chủ thấy xa.

Từ lúc ban đầu cái tên gian xảo này đã nhìn ra tiềm lực của Tạp Đà châu, vô nhân cấm khu, xếp hai mảnh đất quý vào danh nghĩa của mình, tạo dựng Huyền Châu.

Lãnh địa Huyền Châu làm người ta đỏ mắt, mơ ước. Nhiều Tiên Quân nổi tiếng lừng lẫy không kiềm được động tâm, mặt dày đến xin cắt một ít lãnh địa.

Nhưng quân sư Huyền Châu là một kẻ âm hiểm gian manh, làm Tiên Quân đến xin lãnh địa đi đàm phán với con rồng to khổng lồ quái dị, bọn họ thường bị hất bay. Đến lượt lão lưu manh Nam Quách Tiên Ông đàm phán cùng bọn họ, lão già vô sỉ la lối khóc um sùm, không chừa cho miếng thịt trong chân con muỗi.

Các Tiên Quân có chút bất bình. Mấy năm nay Huyền Thiên giáo chủ chưa từng xuất quan, nhóm Tiên Quân mở cuộc họp liên minh với nhau, bức cung Huyền Châu. Mặ kệ thế nào bọn họ quyết chia lãnh địa cho bằng được.

Càn Khôn lão tổ chịu áp lực rất lớn. Mặc dù con rồng to khỏe mạnh nhưng nó nhát như chuột, không trông cậy vào được. Con rồng to cứ cảm thấy cái người đánh no đến mất trí nhớ vẫn luôn theo dõi nó, làm nó không dám càn rỡ. Con rồng to suốt ngày ôm Vạn Chú Thiên Chung nhìn đông ngó tây, bộ dáng gió thổi cỏ lay là trốn ngay.

Hôm nay trong Huyền Thiên tiên vực bỗng nhiên thần quang rực rỡ hơn gấp vô số lần. Thần hoang huy hoàng đụng thủng một tầng hư không, rồi tầng thứ hai, ba, bốn, năm . . .

Thầnquang liên tục đụng phá bảy tầng hư không, cực kỳ đồ sộ. Thần quang chiếu rọi bảy tầng hư không trong suốt như lưu ly. Thần quang đánh hướng tầng hư không thứ tám, mới phá thủng một đường thì bỗng thần quang thu về, như thác nước đổ ngược xuống dưới.

Thần quang đầy trời biến mất.

Càn Khôn lão tổ mừng rỡ. Trong Tiên vực, Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân, Đông Cực, Đạo Vương, Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình, cả đám người chạy tới chỗ Huyền Thiên giáo chủ bế quan.

Khi đám người đến gần thì thấy một Thần Quân to lớn ngồi xếp bằng, kim liên cuồn cuộn, vô số thần quang dài ức dặm quấn quanh thân,ra vào cơ thể, sáng tạo các tầng thời không. Đại thiên thời không đổ xuống càng nổi bật Thần Quân này to lớn hơn.

Mọi người muốn tiến tới trước, ai ngờ càng đến gần thì Nguyên Thủy Thần Quân càng xa xôi, lòng thầm hoảng sợ.

Nguyên Thủy Thần Quân từ từ mở mắt ra:

- Ta cảm giác tim đập chân run, nhi tử của ta có nạn lớn!

Vô số thần quang thu về, các tầng thời không vỡ dung nhập vào cơ thể, biến mất. Nguyên Thủy Thần Quân đứng dậy nhấc chân đi hướng mọi người, thân hình nhỏ dần. Cuối cùng kích cỡ như người bình thường.

Nguyên Thủy Thần Quân trở về bộ dạng Giang Nam, mở miệng nói:

- Ngọc Kinh Tiên Quân chuyển nhân quả vào nhi tử của ta, chuyện này không gạt ta được. Lạc Sư, hãy mang nguyên thủy chứng đạo kiếm của ta đi, thấy có lá cờ to dựng đứng triệu thần hồn Hồng nhi, Quân nhi thì rút kiếm ra chém đứt lá cờ.

Lạc Hoa Âm nhận lấy nguyên thủy chứng đạo kiếm, cười nói:

- Tử Xuyên, kiếm của ngươi vào tay ta rồi dừng mong sẽ lấy về.

Giang Nam cười cười:

- Lấy luôn cũng được.

Lạc Hoa Âm mừng rỡ. Lạc Hoa Âm cầm nguyên thủy chứng đạo kiếm, nhảy lên biến mất.

Mọi người chúc mừng Giang Nam.

Bỗng có người cao giọng nói:

- Tự Nhiên đại lão gia, Ngọc Cung đại lão gia, Thiên Môn đại lão gia, Tu A đại lão gia, Thái Chân đại lão gia, An Thanh đại lão gia, Minh Đường . . .

Một chuỗi báo danh vang lên, người đó lớn tiếng nói:

- Tiến đến bái phỏng Huyền Thiên giáo chủ!

Lòng Giang Nam máy động, cười nói:

- Những vị sư huynh này tin tức nhạy thật, biết ta đã đột phá trở thành Thần Quân, xuất quan. Đi, đi gặp mặt bọn họ.

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, cười nói:

- Giáo chủ, không phải bọn họ đến chúc mừng mà là đòi nợ. Tịch Trọng, sao ngươi trở về? Ta kêu ngươi làm việc đã làm xong chưa?

Càn Khôn lão tổ thoáng hắn Tịch Trọng, tim đập nhanh, gã vẫy tay kêu. Tịch Trọng chạy tới, lắc đầu lặng im.

Tim Càn Khôn lão tổ rớt cái bịch, cười nói:

- Giáo chủ, chúng ta mau đi qua gặp mấy Tiên Quân này. Những ngày giáo chủ bế qan ta chịu khổ hành hạ người gầy nhom.

Giang Nam ngạc nhiên nhìn Tịch Trọng.

Tịch Trọng lặng lẽ gật dầu với Càn Khôn lão tổ, nhỏ giọng nói:

- Đến rồi.

Càn Khôn lão tổ hiểu ý, bộ dáng bí hiểm.

Giang Nam khó hiểu thầm nghĩ:

- Hai người kia thập thò thậm thụt chẳng biết đang làm gì nữa.

Giang Nam cất bước dẫn đám người đi nghênh đón.

Trong Lưu ly thần điện Huyền Thiên cung, các Tiên Quân tụ tập, ngồi im không nói. Nhiều tiên thiên nguyên thủy thần linh trong Tiên vực ở một bên hầu hạ, bưng trà đưa nước. Từ khi Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân thượng

giới, các tiên thiên nguyên thủy thần linh sửa lại tu tiên đạo mới, hiện tại đa số là kim tiên, Thái Ất kim tiên.

Những tiên thiên nguyên thủy thần linh này tư chất vốn đã siêu tốt, mấy năm nay Huyền Châu phát triển siêu nhanh, bọn họ được nhiều ích lợi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2366: Thu Thập Nha Đầu Chết Tiệt Này. (1)

Giây lát sau An Thanh Tiên Quân ho khan nói:

- Đợi đã lâu mà Huyền Thiên giáo chủ chưa tới, hơi sơ sẩy đãi khách.

Các Tiên Quân gật gù, bọn họ cùng nhau đến nên đương nhiên chung mục đích. Bọn họ muốn bức cung Huyền Châu, mặc kệ Giang Nam có xuất quan hay không đều ép buộc Huyền Châu nhường một góc lãnh địa ra.

Giang Nam chậm chạp không lộ mặt, người có quyền quyết định Huyền Châu như Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, Nam Quách Tiên Ông, Đông Cực, Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân cũng không ra mặt. Chỉ một số tiên nhân, chân tiên người hầu đến chiêu đãi thì đúng là khá thất lễ với bọn họ.

Nhưng những cường giả này toàn là cáo già, trong lòng biết có thể bắt lây cái cớ bị lơ là này để ép Huyền Châu cắt thịt.

Huyền Châu quá lớn, Tiên giới cộng Huyền Châu có tổng cộng sáu mươi ba tòa đại châu, một mình Huyền Châu tương đương với lãnh địa mười hai tiên châu.

Những Tiên Quân khác chỉ chiếm khoảng một, hai châu, một mình Giang Nam chiếm lãnh thổ mười hai đại châu, cộng thêm Phong châu do Đạo Vương thống trị là mười ba đại châu. Bởi vậy Tiên Quân cổ xưa cũng thấy bất bình.

Minh Phạn Tiên Quân cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ không phải loại người không nói lý, chờ chút nữa bảo hắn cho chúng ta một lời giải thích là được.

Mọi người cười đầy ẩn ý. Lúc này có tiếng cười to vang lên, thanh âm

chấn động, hư không tan vỡ, chấn các vị Tiên Quân khí huyết cuồn cuộn, dị tượng tiên quang sau lưng lắc lư.

- Ha ha ha ha ha ha! Không biết các vị sư huynh đến, muốn tiểu đệ cho các người giải thích gì?

Giang Nam lên tiếng trước, các cường giả vây quanh hắn đi vào Lưu Ly đại điện, khí thế lấn át hơi thở tất cả Tiên Quân, như nước lũ đánh tan mấy chục dòng sông.

Các Tiên Quân biến sắc mặt.

Giang Nam ngồi chễm chệ trên ghế chính, cười nói:

- Các vị sư huynh, ta bế quan mấy trăm năm vắng mặt, vừa mới xuất quan các sư huynh đã đến chúc mừng, thật xấu hổ quá. Các sư huynh đến là được, cần gì mang quà theo, khách sáo quá. Ấu Nương, các sư huynh mang quà gì vậy? Trả lại hết, trả hết đi.

Các Tiên Quân Minh Đường, Minh Phạn, An Thanh cơ mặt cứng ngắc, ho khan.

Nhạc Ấu Nương do dự nói:

- Bẩm giáo chủ, các vị đại lão gia tiến đến không amng theo gì.

Tự Nhiên Tiên Quân ho khan ngắt lơi Nhạc Ấu Nương:

- Ngu huynh vội vàng tiến đến, chưa tặng quà. Tiểu cô nương, hãy đến đây nhận quà.

Tự Nhiên Tiên Quân lây một miếng ngọc bội xinh đẹp ra, khóe mắt co giật.

Tự Nhiên Tiên Quân hắng giọng:

- Đến vội vàng nên không mang theo đồ tốt gì, khối ngọc bội này là báu

vật ta sưu tầm được trong vô nhân cấm khu, làm bằng mỹ ngọc tiền sử. Ta mang theo nhiều năm, ngày đêm rèn luyện, chúc mừng giáo chủ đột phá.

Giang Nam giậm chân nói:

- Đạo huynh hãy mau cất vào đi, sao ta có thể không biết ngượng nhận pháp bảo quý trọng như thế? Ấu Nương, tiểu nha đầu bướng bỉnh kia, nàng muốn làm phản sao? Ta đã bảo đừng nhận mà nàng còn nhận? Nàng hãy trả lại đi, ta phải dạy dỗ lại nàng mới được, dám cãi lệnh sư phụ?

Tự Nhiên Tiên Quân khuyên nhủ:

- Giáo chủ đừng giận, dừng giận, chút quà mọn làm sao bày tỏ được tôn kính? Giáo chủ xuất quan, ta vốn nên tặng quà chúc mừng.

Giang Nam khó xử nói:

- Vậy làm theo lời sư huynh, tạm tha cho tiểu nha đầu . . . Ấu Nương! Nàng coi trời bằng vung phải không? Tự Nhiên sư huynh đưa thì thôi đi, nàng còn mặt dà mày dạn đòi các sư huynh khác tặng quà? Các người đừng cnả ta, hôm nay ta phải dạy dỗ nha đầu chết tiệt này mới được!

Đạo Vương, Tịch Ứng Tình vội ngăn Giang Nam lại, liên tục nói:

- Giáo chủ bớt giận, bớt giận. Các vị Tiên Quân tiến đến chúc mừng là có ý tốt, sao có thể không amng theo quà? Hơn nữa Ấu Nương đã nhận quà của Tự Nhiên Tiên Quân, nếu không nhận của Tiên Quân khác thì người ta mất hết mặt mũi. Giáo chủ đừng làm các Tiên Quân mất mặt.

Giang Nam hừ mạnh, lại ngồi xuống, tay che mặt.

Giang Nam thở dài:

- Mặt mũi của ta bị tiểu nha đầu này phá hỏng hết, không còn mặt mũi nào gặp người . . .

Nhạc Ấu Nương cúi đầu đi đến trước mặt các Tiên Quân, xòe tay ra. Đám

Tiên Quân Thiên Môn, Tu A cắn răng, mặt xám xit lấy ra bảo bối quý hiếm cất giấu đặt vào tay nha đầu.

Nhạc Ấu Nương đi một vòng, thu hết lễ vật, đang định lui xuống thì nghe bên ngoài vọng vào tiếng quát:

- Thanh Thường nương nương, Tùng Nguyên đại lão gia tiến đến bái phỏng Huyền Thiên giáo chủ!

Nhạc Ấu Nương mừng rỡ đứng lại.

Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Đạo Nhân bước vào, từ xa đã chắp tay cười nói:

- Chúc mừng giáo chủ, chúc mừng giáo chủ!

Giang Nam đứng dậy đón chào, cười nói:

- Hai vị đạo hữu tu thành Tiên Quân, ta không thể đi thăm. Ta xuất quan kinh động các người, lòng rất xấu hổ. Mời ngồi.

Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Đạo Nhân ngồi xuống, một người là Ma Kha Cổ Thần, một người là Trọng Quang Tiên Quân. Bọn họ vốn là tồn tại ngang ngửa Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân nhưng vì chết một lần, đoạt xá trọng sinh, tu thành Tiên Quân không khó khăn với hai người. Huống chi đời này Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Đạo Nhân được cơ duen kiếp trước chưa từng có, vào vùng đất nguyên thủy, thu tiên đạo linh căn, tư chất và vốn liếng càng dồi dào hơn kiếp trước.

Nhạc Ấu Nương bướng bỉnh bước tới. Giang Nam hắng giọng, định kêu Nhạc Ấu Nương đi xuống thì Ma Kha, Trọng Quang cười nói:

- Chúng ta đến chúc mừng giáo chủ nên đuương nhiên có chuẩn bị quà.

Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Đạo Nhân lấy quà ra, Nhạc Ấu

Nương nhận ngay.

Giang Nam trừng Nhạc Ấu Nương, quát:

- Anh đầu chết tiệt, làm ta mất hết mặt mũi. Đi ra ngoài tìm chỗ quỳ sám hối đi!

Nhạc Ấu Nương ủ rũ, cúi đầu khóc chạy ra Lưu Ly đại điện.

Giang Nam áy náy nói:

- Ngày thường ta ít dạy dỗ tiểu nha đầu kia, thất lễ làm các sư huynh chê cười.

Nhạc Ấu Nương khóc chạy ra đại điện, đến bên ngoài nàng cười toe toét ấy một đống bảo bối ra. Đám người Tịch Trọng, Hoa Trấn Nguyên, Tam Khuyết vây quanh Nhạc Ấu Nương đòi chia.

- Tiểu Chiếu, ngươi là sư thúc sao có thể đòi lấy đồ của ta? Hoa thúc thú, da mặt ngươi dày quá, ta kêu ngươi là thúc mà còn không biết ngượng đòi ta chia. Tam Khuyết, ngươi dù gì là Phật tổ, không phải tứ đại giai không sao? Các ngươi dừng tay, chút nữa còn phải giao cho sư tôn!

- Giáo chủ không cần mấy thứ này, không lọt vào mắt hắn được. Giáo chủ khiến nàng đòi mấy bảo bối này là để chia cho chúng ta!

Mấy người giành giật nhau phân chia bảo bối sạch sẽ.

Đột nhiên lại có tiếng quát:

- Tử Tiêu đại lão gia, Huyền Nữ nương nương, Ma Thiên Tiên Quân, Thánh Ma đại lão gia, Tử Hạm ưnơng nương, Thiên Hoang đại lão gia, Vô Tà đại lão gia, Vạn Chú đại lão gia tiến đến bái phỏng Huyền Thiên giáo chủ!

Nhạc Ấu Nương biến sắc mặt, giậm chân nói:

- Đi ra sớm quá. Tiểu Chiếu, lần này đổi ngươi đi, đòi được bảo bối đều thuộc về ngươi.

Tịch Trọng lắc đầu, nói:

- Ta không đi. Lúc trước quân sư kêu ta theo dõi người kia cũng nằm trong đám đó, ta sợ lộ dấu vết.

Mọi người tò mò hỏi:

- Người đó là ai?

- Không nói được.

Tịch Trọng lắc đầu:

- Quân sư dặn giáo chủ có hỏi cũng không thể nói.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2367: Thu Thập Nha Đầu Chết Tiệt Này. (2)

Trong đại điện, Giang Nam nghênh đón Tử Tiêu Lão Đạo, Băng Phách Huyền Nữ, mời hai người ngồi xuống.

Giang Nam nhìn quanh một vòng, đột nhiên cười nói:

- Hôm nay thật là ngày lành, Huyền Thiên ta có tài đức gì mà khiến các vị sư huynh tụ tập tại Huyền Thiên tiên vực này?

Các Tiên Quân nhìn xung quanh, Tiên Quân trong Tiên giới hầu như có mặt đầy đủ.

Trừ Càn Nguyên Thiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Huyền Đô Tiên Quân sắp chứng Thiên Quân ra, chỉ có Nguyên Dục Tiên Quân nghe đồn Vạn Vật Đạo Tổ, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ vắng mặt.

Cảnh tượng này dù là thời kỳ hai cung cũng ít đông đủ người như thế.

Ma Kha Cổ Thần nhoẻn miệng cười nói:

- Giáo chủ, người ta và Tùng Nguyên không biết giáo chủ xuất quan, thấy các sư huynh đến, cứ tưởng giáo chủ gặp rắc rối nên đến giúp một tay. Không ngờ giáo chủ xuất quan, tu vi tiến bộ nhiều, đột phá cảnh giới. Tại sao lần này giáo chủ cảnh giới nhưng không có kiếp số giáng xuống?

Ma Kha Cổ Thần từng gặp Giang Nam đột phá cảnh giới nguyên thủy Thần Vương trong vùng đất nguyên thủy, cảnh tượng kh iđó làm người ta sợ hãi. Nếu không có đại đạo nguên dịch thì Giang Nam chết chắc.

Mấy người khác, bao gồm nhóm Tử Tiêu Lão Đạo cũng khó hiểu. Giang Nam không tu luyện tiên đạo, hắn đột phá cảnh giới tất nhiên sẽ gặp nạn. Lần này Giang Nam đột phá xuất quan nhưng không có thiên kiếp, thật kỳ

lạ.

Giang Nam cười nói:

- Kiếp số trong Tiên giới không thể so sánh với thiên kiếp trong vùng đất nguyên thủy, bị thần quang trên đầu ta bắn một cái là xua tan kiếp vân.

Mọi người hoảng sợ liếc nhau.

Đẳng cấp cỡ Giang Nam dẫn phát thiên kiếp nặng nề biết mấy, không ngờ hắn bảo thần quang trên đầu bắn một cái là xua tan kiếp vân. Thần uy như thế ít ai làm được.

Có thể làm được một bước này chỉ có mấy Tiên Quân nổi tiếng lâu năm như Tự Nhiên Tiên Quân, Thái Chân Tiên Quân mới làm nổi.

Nhưng đám người Tự Nhiên Tiên Quân là đệ tử của Đế và Tôn, là nhân vật đỉnh tầng trong Tiên Quân của Tiên giới. Bọn họ tu luyện biết bao nhiêu ức năm, còn Giang Nam tu luyện bao nhiêu năm?

Minh Phạn Tiên Quân cười nói:

- Trước mắt giáo chủ có cảnh giới gì?

Giang Nam không che giấu:

- Cảnh giới Thần Quân.

- Cảnh giới Thần Quân?

Mọi người sửng sốt, mờ mịt. Cảnh giới Thần Quân là cảnh giới thứ sáu trong thần linh bát cảnh, sao Giang Nam càng tu luyện càng thụt lùi?

Tự Nhiên Tiên Quân hắng giọng:

- Giáo chủ, ngu huynh có một yêu cầu quá đáng.

Mọi người phấn chấn tinh thần, thầm nghĩ:

- Tới trò hay rồi. Tuy Huyền Thiên giáo chủ có nhiều trợ thủ nhưng phe ta càng đông người, dù là nói rõ phải trái hay đánh nhau Huyền Thiên giáo chủ đừng hòng chiếm ưu thế.

Tự Nhiên Tiên Quân định nói ra mục đích thật thì Giang Nam ngắt lời:

- Sư huynh đợi chút nữa đi. Vạn Chú đạo hữu, ngươi đến chắc không phải vì chúc mừng ta đi?

Vạn Chú Đạo Quân hừ mạnh, sắc mặt khó xem nói:

- Giáo chủ, ta bị Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ truy sát, nói là dù ta biến thành thành tro bọn họ cũng nhận ra, không phân tốt xấu xuống tay giết ta. Ngươi chứng đạo Tiên Quân, Thiên Quân liên quan gì ta?

- Ta đến chỉ vì đòi lại chuông của ta, và cả Chú Đạo thiên đàn! Bây giờ ngươi đã sáng tỏ nhân quả, biết cướp chuông búa của ta, bá chiếm thiên đàn sẽ kết nhân quả lớn cỡ nào đi? Nhân quả này lớn chịu ức ức vạn oan hồn thời đại chú đạo, ngươi không gánh nổi. Nếu ngươi trả lại thì ta và ngươi hóa giải ân oán này, mọi người gặp lại là bằng hữu không phải kẻ địch!

Giang Nam suy tư giây lát, cười nói:

- Cũng tốt.

Giang Nam đứng dậy, cao giọng quát:

- Rồng to, rồng!

Răng rắc!

Đại điện bị đè sụp xuống, cái đầu rồng khổng lồ thò vào, lỗ mũi phun ra hai luồng khói trắng nghiền nát đại điện.

Con rồng to ồm ồm hỏi:

- Gọi ta có chuyện gì?

Giang Nam chỉ vào Vạn Chú Đạo Quân, cười nói:

- Hắn muốn đòi lại lục lạc đeo trên cổ ngươi.

Con rồng to nhìn Vạn Chú Đạo Quân chằm chằm nửa ngày, gật đầu, nói:

- Lục lạc đúng là của ngươi, ta trông thấy hơi thở hai bên liên kết nhau. Ta trả lại cho ngươi.

Vạn Chú Đạo Quân phập phồng lo sợ, Tiên Quân khác cũng thót tim. Con rồng to kỳ lạ duỗi vuốt tháo Vạn Chú Thiên Chung trên cổ xuống đưa hướng Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân vừa mừng vừa sợ. Vạn Chú Đạo Quân định vươn tay nhận thì bỗng Vạn Chú Thiên Chung leng keng rớt xuống đất.

Vạn Chú Đạo Quân ngây người.

Con rồng to nhặt Vạn Chú Thiên Chung lên, hớn hở nói:

- Ô ô, nhặt được một cái lục lạc, may quá. Cái này là bảo bối, ai nhặt được là của người đó.

Trước mặt bao người con rồng to không hề thấy xấu hổ dùng tiên thiên bất diệt linh quang xâu Vạn Chú Thiên Chung lại đeo lên cổ mình.

Mặt Vạn Chú Đạo Quân xanh mét nhìn Giang Nam, nghiến răng nói:

- Giáo chủ, chuông này tạm để lại đây, nhưng Chú Đạo thiên đàn thì . . .

Giang Nam hiểu ý, ngước lên nói:

- Rồng to, hắn muốn lấy lại chỗ ngươi ngủ.

Con rồng to nhìn Vạn Chú Đạo Quân, gã tức suýt xỉu.

Giang Nam giải quyết xong Vạn Chú Đạo Quân, cười tủm tỉm nói:

- Tự Nhiên sư huynh, mới rồi chúng ta nói đến đâu?

Bên ngoài, Tam Khuyết thna thở:

- Gừng già càng cay, Ấu Nương, sư tôn của nàng vô sỉ hơn nàng nhiều.

Tự Nhiên Tiên Quân do dự nhìn con rồng to lỗ mũi phun khí thổi bay đại điện, băn khoăn vô cùng. Nếu đòi Giang Nam cắt đất Huyền Châu, hàng này hét một câu: Rồng to, hắn muốn lấy lãnh địa của ngươi.

Chuyện sẽ ra sao?

Với tính nết của Huyền Thiên giáo chủ, chắc chắn tên này sẽ làm chuyện đó.

Thân thể đám Tiên Quân nhỏ bé như thế không đánh lại con rồng to.

Minh Đường Tiên Quân ho khan, cười nói:

- Giáo chủ, ngươi khôn không nói tiếng lóng, chắc giáo chủ cũng biết ý định chúng ta đến đây?

Minh Đường Tiên Quân vào đề thẳng:

- Giáo chủ, lãnh địa Huyền Châu của ngươi quá lớn, theo xu hướng hiện tại, tương lai vô nhân cấm khu sẽ hoàn toàn biến mất, trở thành tiên cảnh. Một mình giáo chủ chiếm chín phần lãnh địa Tiên giới thì hơi quá đáng.

Minh Đường Tiên Quân mau miệng nói ra mục đích các Tiên Quân đến đây. Đám người gật gù, so với lòng vòng ám chỉ chẳng bằng nói thẳng ra mục đích chuyến đi, hai mặt một lời với Huyền Thiên giáo chủ.

Giang Nam cười tủm tỉm:

- Thì ra các vị sư huynh đến vì chuyện này. Các sư huynh đừng hiểu lầm,

Huyền Châu không chiếm đượ chín phần Tiên giới, tối đa chỉ một nửa.

Các Tiên Quân ngây người. Phe bên Giang Nam như Băng Phách Huyền Nữ, Tử Tiêu Lão Đạo, Ma Kha Cổ Thần cũng sững sờ. Bọn họ vốn định nói góp lời cho Giang Nam nhưng bây giờ từ bỏ ý định.

Tình trạng hiện tại của Tiên giới là Tiên Quân cao cao tại thượng thành chư hầu, chưa lập Tiên Đế, rắn mất dầu. Huyền Châu chiếm lãnh địa cỡ mười hai châu, vô nhân cấm khu cũng thuộc danh nghĩa của Giang Nam. Vô nhân cấm khu cực kỳ rộng lớn và phì nhiêu, chỉ xem diện tích thì cương vực Huyền Châu trên danh ngahĩ đến chín phần Tiên giới.

Các Tiên Quân hợp tác cùng đến Huyền Châu là vì bất bình Giang Nam một mình chiếm chín phần cương vực Tiên giới nên mới bức cung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2368: Đưa Các Ngươi Về Nhà.

Bọn họ ban đầu không nhìn ra điều này, ban Tạp Đà châu, vô nhân cấm khu cho Giang Nam. Bây giờ Tạp Đà châu thành mảnh đất màu mỡ, các Tiên Quân vốn đã thấy khó chịu. Lần trước vô nhân cấm khu bạo động, Tiên giới có thêm bốn lãnh địa tiên châu khiến các Tiên Quân nhận ra vô nhân cấm khu sẽ bị khai phá, biến thành mảnh đất màu mỡ nhất Tiên giới.

Các Tiên Quân hối hận thắt ruột, muốn lấy lại quyền thống trị vô nhân cấm khu.

Giang Nam cười nói:

- Hỗn độn lớn bao nhiêu thì Tiên giới to bấy nhiêu. Đế và Tôn để lại ba ngàn đại đạo, các đại đạo thông quân đồ, tương lai hỗn độn mở ra, Tiên giới sẽ có ba ngàn tiên châu. Nếu các ngươi vì lợi ích trước mắt e rằng tương lai sẽ hối hận.

Các Tiên Quân rung động, hỗn độn lớn bao nhiêu thì Tiên giới to bấy nhiêu.

Giang Nam nói câu này quá chấn động, lay động tâm hồn các Tiên Quân.

Hỗn độn thật sự quá to lớn!

Hiện giờ Tiên giới, vô nhân cấm khu chỉ dừng lại trong hỗn độn, chiếm một góc nhỏ xíu.

Không gian trong hỗn độn vô cùng bao la nhưng chưa được khám phá, hoang vắng tựa sa mạc. Nếu có ngày nào khám phá hỗn độn, cương vực Tiên giới sẽ bao la vô biên.

Không chỉ thế, tương lai các Tiên Quân thống lĩnh tiên châu sẽ khuếch

trương hơn, to hơn bây giờ gấp vô số lần?

Tiên châu quá nhỏ, không nuôi nổi nhiều Tiên Quân. Nếu khám phá hỗn độn, tương lai tiên châu sẽ lan tràn ra ngoài, các Tiên Quân thống trị tiên châu sẽ trở thành tổ châu.

Ba ngàn tiên đạo, ba ngàn tiên câu.

Đó là cảnh tượng bao la, mênh mông biết mấy. Tất cả có khả năng xảy ra.

An Thanh Tiên Quân cười nói:

- Giáo chủ nói tương lai không biết ngày tháng năm nào mới có, và chưa chắ biến thành sự thật. Chỉ tính Tạp Đà châu đã phải chờ tám ức năm, vô nhân cấm khu hoàn toàn khai phá ra càng không biết mất bao nhiêu lâu. Hỗn độn được khám phá thì càng chờ mòn mỏi. Giáo chủ, mấy thứ này là ảo, ích lợi thực tế mới là thật.

Đám Tiên Quân gật gù. Tuy Giang Nam miêu tả bộ dạng Tiên giới tương lai khiến bọn họ động lòng nhưng ích lợi trước mắt càng hấp dẫn hơn.

- Ha ha ha ha ha ha! Cho dù Tiên giới hoàn toàn mở ra, lãnh địa của chúng ta biến thành tổ châu thì Huyền Châu của giáo chủ vẫn được ích lợi lớn nhất.

An Thanh Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Ngươi nuốt vô nhân cấm khu sẽ được lợi lộc nhiều nhất.

Giang Nam mỉm cười hỏi:

- An Thanh sư huynh cho rằng ta nên làm sao?

An Thanh Tiên Quân cười nói:

- Có lẽ giáo chủ nên cắt một phần lãnh địa Huyền Châu để trấn an tâm linh các vị đạo huynh đi.

Giang Nam cười phá tay, phất tay ra hiệu đám người Đạo Vương rời đi.

Giang Nam cười nói:

- Nói tới nói lui vẫn phải tranh. Vậy đi, các vị sư huynh chứng Tiên Quân sớm hơn ta, ta không làm khó dễ các ngươi. Ta ngồi đây, nếu các vị sư huynh có ai buộc ta đứng lên được thì xem như ta thua, ta sẽ cắt đất một châu cho người dó. Nếu tất cả sư huynh không cách nào làm ta lùi một một bước thì chuyện này bỏ qua, không nhắc đến khiến ta giao Huyền Châu ra nữa. Ý các người thế nào?

Các Tiên Quân phấn chấn tinh thần. Giang Nam rất giỏi, chiến tích vang dội, nghe đồn Long La Bồ Đề Tiên Quân chết trong tay hắn. Nhưng mọi người chỉ nghe đồn, không ai biết tình huống cụ thể thế nào. Bây giờ Giang Nam đề nghị ngồi đỡ công kích từ nhiều Tiên Quân, ngông cuồng tự phụ vô cùng. Nhưng đây là cơ hội hiếm có cho bọn họ một hơi phân chia Huyền Châu.

Tự Nhiên Tiên Quân thầm nghĩ:

- Ít nhất tốt hơn đối diện con rồng to kia.

Minh Phạn Tiên Quân cười nói:

- Cứ theo lời ngươi nói đi.

Giang Nam cười nói:

- An Thanh sư huynh, ngươi và ta chưa xong nhân quả. Năm xưa ngươi suýt làm hỏng đạo quảcủa ta, hay hôm nay ngươi xung phong đi, thấy sao?

An Thanh Tiên Quân nhướng mày nói:

- Giáo chủ, ta cũng rất muốn lĩnh giáo xem Thần Quân nhà ngươi có gì khác với Tiên Quân ta!

An Thanh Tiên Quân đứng dậy, quần áo bay phần phật sải bước đi hướng

Giang Nam. Vạn bảo thế giới bay ra lơ lửng sau lưng An Thanh Tiên Quân, vô số pháp bảo kêu leng keng trong thế giới đó. Vạn bảo thế giới đã thăng lên đẳng cấp báu vật Tiên Quân, mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Tuy vạn bảo thế giới kinh người nhưng đó không phải thủ đoan mạnh nhất của An Thanh Tiên Quân, cơ thể mới là pháp bảo mạnh nhất của gã.

Toàn thân An Thanh Tiên Quân đúng bằng tiên thiên kim tinh, bản thể là tiên kim cứng rắn nhất. Cơ thể An Thanh Tiên Quân chính là pháp bảo hình người.

Tu An Thanh Tiên Quân mới thăng Tiên Quân có vài ngàn năm, tính lực công kích lại không thua kém một số Tiên Quân nổi danh từ lâu.

An Thanh Tiên Quân đánh ra một đấm, kim khí vô biên ngập trời. Mọi người cảm giác pháp bảo của mình rục rịch, có xu hướng bị An Thanh Tiên Quân điều động, khống chế. Đám người giật mình vội áp chế pháp bảo của mình.

Thiên Môn Tiên Quân cảm thán rằng:

- Hắn có thể điều động cả báu vật Tiên Quân, đánh nhau với An Thanh Tiên Quân sẽ rất nguy hiểm.

Các Tiên Quân khác gật gù. An Thanh Tiên Quân đánh ra cú đấm này không giống nắm đấm mà như cây thương, một cây thương to vô cùng sắc bén, bá đạo.

An Thanh Tiên Quân thúc đẩy uy lực bản thân đến mức tận cùng đánh hướng Giang Nam an nhàn ngồi.

Giang Nam vẫn ngồi im không nhúc nhích, thân hình hắn ngày càng to lớn uy nghi, dưới thân là hoa sen năm màu cuồn cuộn, vô số thần quang phát ra từ người hắn diễn biến thời không vô tận. Thời không chiếu rọi, Tiên Quân ở trước mặt Giang Nam trở nên vô cùng nhỏ bé.

Giang Nam ngồi yên lại như ngồi ở tận cùng thời không, cách các Tiên Quân rất xa xôi, cao xa.

Cú đấm của An Thanh Tiên Quân bay tới, xé mở vô số thời không diễn biến từ thần quang. Mọi người đều thấy cú đấm của An Thanh Tiên Quân rất lợi hại, kim hóa khí thành cây thương to đâm thẳng vào Giang Nam.

Cây thương to cực kỳ kinh người, to đáng sợ, như thần vật đâm thủng mọi vách ngăn tầng tầng trong thiên địa. Nhưng mặc cho cây thương này đâm thủng thời không trước mặt Giang Nam vẫn không thay đổi được cự ly.

Một kích của An Thanh Tiên Quân luôn đẩy tới trước nhưng không đến gần Giang Nam ly, rất quái dị.

Giang Nam mở miệng nói:

- An Thanh sư huynh, ngươi cư ngụ ở Bạch châu, mười hai châu Tây Hoàn đúng không?

Giang Nam vươn một ngón tay nhẹ chạm vào nắm đấm của An Thanh Tiên Quân, nói:

- Ta đưa sư huynh về nhà.

Ngón tay Giang Nam chạm vào nắm tay của An Thanh Tiên Quân, gã rên rỉ. Tiên Quân này bị Giang Nam điểm vào hư không, vang tiếng nổ điếc tai, An Thanh Tiên Quân biến mất trong nguyên thủy Tiên vực.

Giang Nam rụt ay về, mỉm cười với các Tiên Quân:

- Ta đưa hắn trở về mười hai châu Tây Hoàn, tuy chưa chết nhưng phải ăn chút đau khổ. Các vị sư huynh, ai đến chỉ giáo tiếp?

Bạch châu mười hai châu Tây Hoàn, hư không đột nhiên tách ra, một người từ trên cao té cái bịch xuống. Mặt đất, dãy núi bị đập gợn sóng phập phồng, đá đai thủng một cái hố to mấy ngàn dặm.

An Thanh Tiên Quân nằm dưới hố, xương tay đứt gãy, miệng ọc máu vàng, qua một lúc vẫn nằm tại chỗ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2369: Tạo Hóa Thần Tàng. (1)

Trong Huyền Thiên tiên vực, không khí yên lặng. Các Tiên Quân nhìn nhau, lòng hoảng sợ. Một ngón tay tổn thuương nặng An Thanh Tiên Quân cơ thể làm bằng tiên thiên kim tinh, đánh gã từ Huyền Châu đếntạn cùng phía tây Tiên giới. Thần thông như thế mạnh mẽ vô cùng, đẳng cấp cỡ đại viên mãn Tiên Quân, gần như Thiên Quân.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Các vị sư huynh không ra tay thì tiểu đệ đành làm trước.

Giang Nam đột nhiên đánh ra cú đấm vào Tu A Tiên Quân. Tu A Tiên Quân gầm lên, đứng dậy giơ tay đỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tu A Tiên Quân rên rỉ bị Giang Nam đánh vào hư không, biến mất.

Giang Nam cười to, chưa từng đứng dậy, ngồi công kích, các nắm đấm đánh vào đám Tiên Quân. Các yêu tộc bùng nổ. Cảnh Nguyệt Nữ Quân mới lấy Thất Bảo đế xa ra thì cả người lẫn xe bị đánh vào hư không. Thiên Môn Tiên Quân mới lấy tòa thiên môn ra định công kích Giang Nam nhưng cú đấm đánh vào cửa, thiên môn đè ra sau đập vào người Thiên Môn Tiên Quân, đẩy gã vào hư không.

Các Tiên Quân trong Huyền Thiên tiên vực hành động, tự lấy pháp bảo ra. Các nắm đấm đánh tới va chạm với pháp bảo của các Tiên Quân không biết bao nhiêu lần. Các Tiên Quân bị đánh vào hư không, biến mất.

Thoáng chốc không gian rộng rãi nhiều, hơn hai mươi Tiên Quân bị Giang Nam đánh bay, khi bọn họ ổn định thân hình thì thấy đã ở trong tiên châu mình thống lĩnh.

Hiện chỉ còn lại đám người Tử Tiêu Lão Đạo, Huyền Nữ nương nương, Vạn Chú Đạo Quân, Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Đạo Nhân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân là không bị Giang Nam công kích, những khác đùe biến mất.

Giang Nam vỗ tay, cười với bọn họ:

- Để vị chê cười. Ấu Nương, bưng rượu lên đây!

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu và Vạn Chú Đạo Quân ở lì không chịu đi không phải bằng hữu cũ của Giang Nam. Những Đạo Quân chuyển thế này đã tu luyện đến cảnh giới Tiên Quân, tu vi cực kỳ sâu dày, thực lực cường đại kinh khủng. Mới rồi Giang Nam tấn công các Tiên Quân không nhằm vào Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, vì hắn biết mình đụng vào đám người Tự Nhiên Tiên Quân được nhưng không thể làm gì mấy tồn tại đó.

Những Đạo Quân chuyển thế này có sức mạnh, bất phàm riêng, đều là kình địch của Giang Nam.

Tại sao những tồn tại này đến Huyền Thiên tiên vực chúc mừng hắn thì Giang Nam biết hết nguyên nhân. Vạn Chú Đạo Quân bị buộc đến đường cùng, gã tới Huyền Châu đòi lại pháp bảo, Chú Đạo thiên đàn của mình. Những người khác cho rằng Giang Nam có tư cách chứng được Đạo Quân quả vị nhất trong dân bản xứ Tiên giới, tương lai sẽ tranh chính thống với hắn nên muốn đến xem thành tựu của hắn thế nào.

Giang Nam cũng không rõ ràng, nếu không thể chấn nhiếp đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân e rằng hắn sẽ gặp nạn lớn. Cho nên Giang Nam xuống tay với nhóm An Thanh Tiên Quân, có hiệu quả chấn nhiếp đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân. Giang Nam bày ra năng lực ngang hàng với bọn họ, cảnh cáo họ đừng hành động thiếu suy nghĩ.

Nếu chỉ có năng lực ngang hàng với bọn họ thì chưa đủ, Giang Nam kêu con rồng to tới cũng là mối uy hiếp rất lớn, biểu thị dù đám người Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân hợp sức với nhau cũng không đụng vào hắn được.

Nhạc Ấu Nương dẫn mấy tiên nữ đi lên rót rượu. Mọi người ăn uống linh đình, khách và chủ đều vui.

Thánh Ma Thiên Tôn đứng dậy, cười to bảo:

- Huyền Thiên giáo chủ, hôm nay nhận mỹ tửu giai nhưỡng của ngươi, hôm khác tranh phong sẽ đấu tửu lượng cùng ngươi!

Tử Hạm Đạo Mẫu yểu điệu đứng dậy, thỏ thẻ:

- Tiếc rằng kỳ nam nhân như giáo chủ đã có giai nhân, nếu không người ta rất muốn hoa tiền nguyệt hạ với giáo chủ một phen.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân lục lục đứng dậy nói:

- Giáo chủ bảo vệ Băng Liên Thánh Mẫu, sớm muộn gì sẽ kết thúc nhân quả này với ngươi. Chờ tương lai giáo chủ độ đại kiếp nạn Thiên Quân chúng ta sẽ đến so tài một phen.

Giang Nam đứng dậy, cười nói:

- Cung tiễn các vị.

Trước khi bốn Đạo Quân chuyển thế rời đi, Giang Nam cười nói với Vạn Chú Đạo Quân:

- Sao Vạn Chú đạo huynh chưa đi?

Vạn Chú Đạo Quân hừ mạnh, bình tĩnh nói:

- Ngươi trả lại chuông hoặc thiên đàn cho ta thì ta đi ngay, nếu ngươi không trả thì ta sẽ ở lại chỗ ngươi!

Mắt Giang Nam lóe tia sáng lạnh, thản nhiên nói:

- Vạn Chú đạo huynh nên biết thù hận giữa chúng ta không nhỏ. Ta cướp Vạn Chú Thiên Chung của ngươi, mà ngươi nhiều lần xuống tay giết ta, nhân quả nặng nề. Lúc trước ta không ra tay với đạo huynh là vì có mặt nhóm Thánh Mặt, bọn họ sẽ không yên ngó. Bây giờ chỉ còn lại một mình ngươi . . .

Vạn Chú Đạo Quân cười gian nói:

- Giáo chủ, đạo quả của ta không ở đây, cùng lắm ngươi giết thân xác, không làm gì được ta.

- Bàn về thuật chú sát thì ngươi thua xa ta, nếu ngươi giết thân thể của ta, tuy ta không chú sát ngươi được nhưng chú chết ức vạn sinh linh trong Huyền Châu không kho khăn gì. Nếu ngươi trả lại một trong hai báu vật cho ta thì ta đứng lên đi ngay, tuyệt đối không dây dưa với ngươi!

Giang Nam nhức đầu, cười khẩy nói:

- Đạo huynh, ngươi nên biết nếu ta muốn tính ra vị trí đạo quả của ngươi cũng không khó khăn gì. Nếu ta muốn giết đạo huynh tất nhiên sẽ cắt đứt mọi đường lui của ngươi, không cho ngươi có cơ hội trốn thoát.

Tim Vạn Chú Đạo Quân rớt cái bịch nhớ đến bà lão thần toán bên cạnh Giang Nam.

Giang Nam mặc kệ Vạn Chú Đạo Quân, hắn nói với đám người Thanh Thường Tiên Nữ, Tùng Nguyên Đạo Nhân, Tử Tiêu Lão Đạo:

- Các vị đạo hữu, hiếm khi thịnh hội như hôm nay, chúng ta tiếp tục đi.

Vạn Chú Đạo Quân cắn răng, quyết tâm ở lì không đi. Giang Nam phớt lờ Vạn Chú Đạo Quân, cùng mọi người uống rượu đùa giỡn, bất giác nói lên chuyện lớn xảy ra gần đây.

Tử Tiêu Lão Đạo khẽ thở dài:

- Tiên giới càng lúc càng nguy hiểm, ta vốn tưởng chứng được Tiên Quân quả vị là có thể kê cao gối ngủ, ai ngờ nhiều Đạo Quân tiền sử chuyển thế, Tiên Quân không đáng một đồng.

Tử Tiêu Lão Đạo than thở, toát ra vẻ mệt mỏi. Mấy Tiên Quân khác đồng cảm. Đạo Quân tiền sử chuyển thế tạo cảm giác nguy cơ rất lớn, so với bọn họ thì những Đạo Quân tiền sử mạnh mẽ khỏi phải nói.

Đặc biệt lần trước vô nhân cấm khu bạo động có bốn Đạo Quân tiền sử chuyển thế, bọn họ sẽ nổi trội trong thời gian ngắn, vượt qua nhóm Tử Tiêu Lão Đạo trở thành tồn tại đỉnh cao nhất.

Bọn họ vất vả cực khổ tu luyện tám ức năm mới thành tựu Tiên Quân, không nghĩ rằng trong sóng dữ không có bao nhiêu lực lượng xoay chuyển tình thế.

- Tiên Quân trở thành chư hầu Tiên giới là chuyện sớm hay muộn.

Tùng Nguyên Đạo Nhân tức Trọng Quang Tiên Quân mỉm cười nói:

- Mới rồi chưởng môn nói ba ngàn tiên châu sớm nằm trong kế hoạch của Đế và Tôn, tương lai Thiên Quân trị thế, Tiên Quân chư hầu, thời kỳ hưng thịnh sẽ là cảnh tượng ba ngàn tiên châu bao la hùng vĩ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2370: Tạo Hóa Thần Tàng. (2)

Thanh Thường Tiên Nữ tức Ma Kha Cổ Thần thở dài:

- Ba ngàn chư hầu, cường đại hơn cả thời kỳ hưng thịnh thời đại Hỗn Độn Cổ Thần. Ba ngàn chư hầu xuất hiện, Thiên Quân cũng khó thống trị Tiên giới, phải là Đạo Quân mới đủ thực lực trấn áp chư hầu. Thiên Quân trị thế chỉ là thời đại chuyển tiếp.

- Đạo Quân . . .

Tâm tình mọi người trầm trọng, ôm mối ưu tư.

Ma Thiên Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Ai làm chủ ba ngàn tiên châu? Đất đai mênh mông ai nắm chìm nổi? Tiên Đế, Tiên Tôn ở đâu? Ai tranh? Ai làm chính thống thiên địa này?

Huyền Nữ nương nương nhẹ giọng nói:

- Ma Thiên đạo hữu ở trong vô nhân cấm khu lâu nên không biết, bây giờ hai đạo cung đã tranh giành chính thống thiên địa này, không lâu sau sẽ có Thiên Quân trị thế.

Giang Nam không hay biết gì, hỏi dồn.

Huyền Nữ nương nương trả lời:

- Nhiều Tiên Quân hạ giới vì biết cuộc chiến chính thống đã mở ra, bọn họ có ở lại hai đạo cung cũng vô dụng. Vì tránh cho bị liên lụy nên bọn họ hạ giới. Trong hai đạo cung, ba vị đại viên mãn Tiên Quân Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên đều chứng đạo Thiên Quân.

Tử Tiêu Lão Đạo tiếp lời:

- Trước đó không lâu giáo chủ bế quan, khi đó hai đạo cung truyền ra chấn động làm người ta sợ hãi, có cường giả khủng bố tranh phong trong hai cung.

Ma Kha Cổ Thần gật đầu, nói:

- Ta từng thấy Ngọc Kinh Tiên Quân hạ giới, triệu đám người Ngọc Lâm Tử, Ngọc Tiên Nhi đến kết thúc duyên phụ tử, nữ. Nhưng không biết trong ba Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên ai đã là Thiên Quân, ai chết đi. Ngọc Kinh và ta có một đoạn ân tình, ta cần báo đáp hắn kết thúc nhân quả.

Giang Nam nhíu mày, trầm giọng nói:

- Ta có cảm ứng được chuyện Ngọc Kinh hạ giới, ở lại hai đạo cung chắc là Huyền Đô, Càn Nguyên sư huynh?

Mọi người lắc đầu.

- Cái này thì không rõ.

Trọng Quang Tiên Quân rất là cảm thán, tam tình phức tạp nói:

- Mặc kệ ai giành được thiên địa chính thống đều không có phần của chúng ta, yên phận chờ Tiên Đế mới đăng cơ là được.

Trọng Quang Tiên Quân vốn cũng là vật khổng lồ trong Tiên giới, sánh ngang với Huyền Đô Tiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân. Tiếc rằng Trọng Quang Tiên Quân đánh nhau cùng Minh Đường Tiên Quân, cả hai chết đi chậm trễ nhiều thời gian, bây giờ không có duyên tham gia cuộc chiến chính thống, Tiên Đế nên lòng gã chứa nhiều cảm thán.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không biết tình hình chiến đấu trong hai cung sao rồi.

Mọi người say mèm rời đi, Giang Nam tự mình tiễn đưa.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Huyền Đô, Càn Nguyên sư huynh đều có ân với ta, không thể không đi hai đạo cung nhìn xem.

Nghĩ đến đây Giang Nam hành động ngay, vạch tầng tầng hư không Tiên giới, nhảy người vào hư không thứ bảy.

Càn Khôn lão tổ vội lên tiếng:

- Giáo chủ chờ đã, ta có chuyện muốn nói!

Giang Nam đã nhảy vào hư không thứ bảy Tiên giới, thanh âm từ xa vọng lại:

- Quân sư chờ chút, ta đi rồi về.

Càn Khôn lão tổ giậm chân, kêu Tịch Trọng đến hỏi:

- Ta kêu ngươi giám thị người kia có thu hoạch gì không?

Thần thức Tịch Trọng dao động truyền hết những gì mấy năm nay gã nghe thấy vào não Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ nhắm mắt, tập trung sửa sang lại.

Càn Khôn lão tổ lẩm bẩm:

- Quả nhiên là người này, ha ha ha! Đúng là kiêu hùng loạn thế, khâm phục, khâm phục. Một thân nhập thế, một thân lánh thế, được đạo quả Bất Không nhưng không ai biết. Người này thành tựu Thiên Quân, đạo quả Bất Không sẽ bị hắn hoàn toàn luyện hóa, trong Tiên giới dậy sóng, ai nắm giữ chìm nổi còn chưa biết.

Càn Khôn lão tổ ngước lên nhìn các tầng hư không Tiên giới, lẩm bẩm:

- Giáo chủ đi quá nhanh, nếu không nói cho hắn biết để giáo chủ nhìn rõ

bộ mặt thật của người kia, chuẩn bị trước thì . . .

Tịch Trọng nhỏ giọng nói:

- Quân sư, người kia lợi hại đến thế sao?

Càn Khôn lão tổ hừ lạnh một tiếng:

- Đâu chỉ lợi hại?

Càn Khôn lão tổ thản nhiên nói:

- Người này tính kế Thái Nhất, Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên không chừa một ai. Ba Tiên Quân chứng đạo Thiên Quân sẽ có người chết, làm giá y cho người đó chứng đạo Thiên Quân.

Sắc mặt Càn Khôn lão tổ âm trầm nhỏ giọng nói:

- Bây giờ chưa biết mục tiêu của hắn anhừm vào Ngọc Kinh, Huyền Đô hay Càn Nguyên? Ài, nếu có bà lão Quỷ Bà Thiên trợ giúp thì ta không đến nỗi bị động, nhưng đấu với kiêu hùng như thế cũng là thú vui trong đời.

Càn Khôn lão tổ nhìn bốn phía, trầm giọng hỏi:

- Trong các ngươi có ai đưa ta đi hai đạo cung được?

Băng Liên Thánh Mẫu cười nói:

- Ta miễn cưỡng có thể đến hư không thứ bảy, nhưng mang theo ngươi thượng giới cần có người giúp một tay.

Linh Lung đạo đồng giơ tay:

- Ta được truyền thừa của Hỗn Độn Long Tổ, miễn cưỡng đến hư không thứ bảy được nhưng cõng ngươi thì thua.

Càn Khôn lão tổ yên lòng, cười nói:

- Hai ngươi đi chung đủ đưa ta vào hư không thứ bảy, chúng ta id tìm giáo chủ!

* * *

Giang Nam xông vào hư không thứ bảy Tiên giới, cất bước đi vào hai đạo cung. Đưa mắt nhìn hai đạo cung hoang vắng trống trải, biển mây làn khói, không thấy bóng người. Giang Nam cảm ứng kỹ, đứng lên chạy hướng Huyền Đô Tiên Quân ứng kiếp.

Lúc này Càn Nguyên Thiên Quân đã đến chỗ Huyền Đô Tiên Quân ứng kiếp, Thiên Nguyên thần tổ nhảy vọt đi. Lòng Huyền Đô Tiên Quân run lên, vội vàng nhìn bốn phía, đầy đất máu, xương vụn, thịt nát, mảnh nhỏ tiên đỉnh khổng lồ như núi như tường rải rác.

Tạo hóa tiên đỉnh vỡ!

Càn Nguyên Thiên Quân bi thương quỳ rạp dưới đât gào khóc.

Không lâu sau Giang Nam bay tới, lòng lạnh lẽo, đờ đẫn đứng tại chỗ.

Càn Nguyên Thiên Quân từ từ đứng dậy:

- Giáo chủ, ngươi tới chậm . . .

Càn Nguyên Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Cuối cùng ta vẫn phụ ủy thác của hai vị sư tôn, không thể bảo vệ Tiên giới, không thể bảo vệ Huyền Đô sư huynh.

Giang Nam im lặng một lúc sau mở miệng hỏi:

- Càn Nguyên sư huynh đừng buồn, có lẽ còn đường cứu.

Càn Nguyên Thiên Quân giật thót, tha tiết nhìn Giang Nam.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Huyền Đô sư huynh dùng tạo hóa tiên đỉnh làm pháp bảo đương nhiên tiến xa hơn mọi người trên con đường tạo hóa. Ta nghi ngờ Huyền Đô sư huynh mượn tay Thiên Nguyên thần tổ kết thúc ân oán nhân quả . . .

Giang Nam chưa dứt lời đột nhiên trong thiên địa mênh mông vang lên thanh âm trầm thấp:

- Ta được thiên địa tạo hóa, thần có thần tàng, thần tàng tạo hóa, vì Huyền Đô tạo hóa Thiên Quân!

Càn Nguyên Tiên Quân giật mình kêu lên:

- Thần có thần tàng, thần tàng tạo hóa?

Càn Nguyên Thiên Quân chuyển sang mừng rỡ, nhỏ giọng nói:

- Tạo hóa thần tàng? Thân bất tử?

Tạo hóa thần tàng, câu nói này cực kỳ cao minh, nói hết đạo diệu đại đạo của Huyền Đô Tiên Quân. Giang Nam, Càn Nguyên Tiên Quân nhìn qua.

Trên mặt đất hoang vắng tiêu điều, máu, thịt vụn, xương nát dầy đất, hàng tre xanh đổ nghiêng, cái chết. Đại Diễn Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, cộng với ba Tiên Quân tuyệt đỉnh Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, hai phân thân Tiên Quân tuyệt đỉnh Thái Nhất Tiên Quân hình thành thế lực lớn diệt tuyệt Huyền Đô Tiên Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2371: Các Ngươi Đều Là Quân Cờ! (1)

Nhưng người cho Huyền Đô Tiên Quân một kích trí mạng là Thiên Nguyên thần tổ.

Đạo quả của Huyền Đô Tiên Quân vỡ, thân đã chết, nơi này chỉ còn lại sa mạc nhuộm máu, không chút sự sống.

Nhưng lúc này hoang mạc đỏ máu đột nhiên có săc xanh. Bên dưới sa mạc, mắng chui ra khỏi cát đỏ, từng hàng tre mọc lên, xanh biếc như ngọc, sắc xanh mơn mởn. Rất nhanh cây tre thẳng tắp dâm lên trời, cành đầy lá non.

Mấy giây sau nơi này biến thành biển tre, gió nhẹ thổi qua, tiếng rào rào vang lên.

Trong rừng tre tuyền ra đạo âm. Giang Nam, Càn Nguyên Thiên Quân nhìn theo thanh âm. Từ khi nào một thiếu niên áo vàng ngồi dưới gốc tre, tạo hóa tiên đỉnh vỡ vụn gắn liền lơ lửng trên đầu thiếu niên.

Thần có thần tàng, thần tàng tạo hóa!

Huyền Đô Tạo Hóa Thiên Quân!

Huyền Đô luyện thành thần tàng, nguyên thần và đạo quả diễn biến thành một kho báu to lớn. Dù bị Thiên Nguyên thần tổ đánh nát cơ thể, hủy diệt đạo quả, nguyên thần, Huyền Đô dựa vào lực lượng tạo hóa tự mình phục hồi.

Không ai so bằng thành tựu của Huyền Đô trong đạo tạo hóa. Lần này kiếp số Thiên Quân đến, Huyền Đô thừa dịp kết thúc tất cả nhân quả, nương nhờ tay Thiên Nguyên thần tổ hủy đi thân, đạo quả, nguyên thần cũ, tạo hóa hồi sinh, thế là thành Huyền Đô Tạo Hóa Thiên Quân!

Giang Nam, Càn Nguyên Thiên Quân tiến lên chào. Huyền Đô Thiên Quân đứng lên, ba người ngồi xuống bên nhau.

Huyền Đô Thiên Quân cười nói:

- Nhờ hai vị đạo hữu đến giúp.

Càn Nguyên Thiên Quân cảm thán rằng:

- Sư huynh vượt kiếp hù ta sợ gần chết. Kiếp số của sư huynh dã qua, hiện tại chỉ còn lại Ngọc Kinh sư huynh . Không biết hắn có vượt kiếp chưa.

Tuy Huyền Đô Thiên Quân chứng đạo Thiên Quân nhưng rất suy yếu, gã có năng lực tạo hóa thật, nhưng đám người Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần không dễ chọc. Đặc biệt Thiên Nguyên thần tổ ôm cục tức đến, quyết tâm giết Huyền Đô Thiên Quân nên ra tay càng nặng.

Mặc dù Huyền Đô Thiên Quân tạo hóa hồi snh, thoát khỏi hết thảy nhân quả chứng đạo Thiên Quân nhưng bây giờ thực lực tu vi không còn bao nhiêu.

Càn Nguyên Thiên Quân cũng chẳng tốt lành gì, chiến đấu với Thái Nhất Tiên Quân làm gã bị thương rất nặng.

Mắt Càn Nguyên Thiên Quân sáng rực:

- Sư huynh, tạo hóa huyền cơ của ngươi đúng là tuyệt học kết thúc nhân quả, giữ mạng.

Càn Nguyên Thiên Quân cười gian hỏi:

- Dạy cho ta được không?

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Có dạy ngươi cũng không học được.

- Sư huynh không dạy làm sao biết ta không học được?

- Không dạy.

- Dạy đi!

Giang Nam cười nhìn hai Thiên Quân cãi nhau, lòng máy động cười nói:

- Trong kiếp số của Huyền Đô sư huynh nhờ vào đạo tạo hóa mới tìm được đường sống trong chỗ chết thành tựu Thiên Quân. Kiếp số của Ngọc Kinh Tiên Quân càng nặng, e rằng dữ nhiều lành ít.

Càn Nguyên Thiên Quân cười nói:

- Người ta không lo nhất chính là hắn. Ngọc Kinh sư huynh tâm kế thâm sâu, sớm có cách ứng đối kiếp số Thiên Quân. Sư huynh đã bày ra nhiều hậu chiêu đối phó kiếp số, sẽ không chết. Dù đám người Đại Diễn, Thiên Nguyên, La Ma cùng đi tìm Ngọc Kinh sư huynh cũng không làm gì được hắn.

Giang Nam gật gù. Ba Tiên Quân Tiên giới, Huyền Đô, Ngọc Kinh, Càn Nguyên, trong đó khôn ngoan nhất là Càn Nguyên Tiên Quân. Người này tính toán rất nhiều, cũng nhiều lần né tránh dính nhân quả, chẳng qua vtình kiếp quá nặng khó mà thoát thân. Trong ba người, Càn Nguyên Tiên Quân có nhiều thủ đoan nhất, mưu tính lâu nhất, dĩ nhiên gã đã chuẩn bị nhiều thủ đoan cho kiếp số Thiên Quân này.

Huyền Đô Thiên Quân gật đầu, nói:

- Ngọc Kinh sư huynh tâm kế nhiều, trải đời rộng hơn. Kiếp số Thiên Quân của sư huynh có kinh không hiểm, độ kiếp sẽ nhẹ nhàng hơn ta.

Đột nhiên một thanh âm truyền đến:

- Chưa chắc.

Giang Nam, Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân nhìn hương

phát ra thanh âm. Linh Lung đạo đồng, Băng Liên Thánh Mẫu nâng cái kiệu nhỏ, Càn Khôn lão tổ ngồi trong kiệu. Linh Lung đạo đồng, Băng Liên Thánh Mẫu chạy nhanh tới.

Càn Khôn lão tổ nói:

- Theo ý ta thì Ngọc Kinh Tiên Quân đã rơi vào la võng, chết chắc. Ngọc Kinh Tiên Quânsẽ bị người cướp đi cơ duyên Thiên Quân, thân chết đạo tiêu. Người đó mượn cơ duyên Thiên Quân của Ngọc Kinh Tiên Quân một hơi đột phá, thành tựu Thiên Quân!

Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân nhíu mày, hai người không xa lạ gì Càn Khôn lão tổ. Huyền Đô Thiên Quân bị Càn Khôn lão tổ hợp sức đám người Đạo Vương phân thây trấn áp năm ngàn bốn trăm vạn năm. Lúc Càn Nguyên Thiên Quân đánh lén Huyền Đô Thiên Quân từng chú ý chặt chẽ tình hình chư thiên vạn giới, quan sát đám người Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ nhìn Huyền Đô Thiên Quân, khom người nói:

- Tiền bối thứ lỗi, ta không thể giữ lời hứa lưu đày năm ngàn bốn trăm vạn năm, lại xuất hiện trước mặt Tiên Quân.

Giang Nam vội nói:

- Huyền Đô sư huynh, hắn không muốn đến Tiên giới, là ta ép hắn đến, không liên quan hắn.

Huyền Đô Thiên Quân lạnh nhạt nói:

- Ta đã được cuộc sống mới, chứng đạo Thiên Quân, mọi nhân quả trước kia đã kết thúc, đừng nhắc tới nữa.

Càn Khôn lão tổ thở phào.

La Hầu La tiếp tục bảo:

- Đạo hữu, những lời ngươi vừa nói là có ý gì?

- Huyền Đô tiền bối nên biết ta có chút thủ đoan, mặc dù thực lực tu vi kém xa nhóm tiền bối nhưng về âmm ư quỷ kế thì không thua các vị.

Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói:

- Giáo chủ từng nói với ta về lịch sử Tiên giới mấy ức năm, các sự kiện lớn nhỏ thật tỉ mỉ. Nhắc đến vụ án đạo quả Bất Không bị trộm, quái nhân bí ẩn tinh thông thuật thần toán được đạo quả Bất Không, chuyện này khiến ta nổi hứng thú.

- Mới gàn đây vô nhân cấm khu bạo động, ta biết ngay là quái nhân được đạo quả Bất Không thuyết phục lão quái vật trong cấm khu chuyển thế vào Tiên giới. Dấy lên bạo động này là đẻ lão quái vật trong cấm khu thừa cơ chuyển thế.

Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân nhíu mày.

Huyền Đô Thiên Quân nói:

- Vụ đạo quả Bất Không trộm đúng là kỳ án đến nay chưa giải được. Năm xưa Ma Kha Cổ Thần xâm nhập hai cung trộm cắp, đại chiến với Trọng Quang Tiên Quân ở biên giới Tiên giới, cùng nhau chết, không mang theo đạo quả Bất Không thật sự. Chúng ta từng sưu tầm Trấn Ngục nhưng không thấy đạo quả Bất Không.

- Đạo quả Bất Không có thật có giả, thứ Ma Kha đánh cắp chỉ là đồ giả.

Càn Nguyên Thiên Quân nói:

- Đúng vậy! Nhưng Ma Kha đánh cắp đồ giả, đạo quả Bất Không thật cũng biến mất. Năm xưa chúng ta có suy đoán, đầu tiên là nghi ngờ Viên Không Tiên Quân làm. Càn Nguyên Thiên Quân chứng đạo Tiên Quân, đại đạo gần với đại đạo Bất Không. Nhưng sau này chúng ta điều tra thật lâu, biết Viên Không Tiên Quân không có đạo quả Bất Không, chúng ta đâm ra nghi ngờ Ngọc Kinh sư huynh đã làm.

Huyền Đô Thiên Quân tiếp lời:

- Ta và Huyền Đô từng giám thị Ngọc Kinh, không thấy đại đạo của hắn có gì thay đổi. Ngọc Kinh cũng giám thị chúng ta. Khi đó hai cung nghi ngờ nhau, đề phòng, ân oán ngày càng sâu.

Càn Khôn lão tổ tiếp lời:

- Khi đó ba người mâu thuẫn càng lúc càng kịch liệt, nghi ngờ đối phương là phản đồ, độc chiếm đạo quả Bất Không, phản bội Tiên Đế, Tiên Tôn đúng không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2372: Các Ngươi Đều Là Quân Cờ! (2)

Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân liếc nhau, gật đầu.

Lòng Giang Nam máy động, lên tiếng:

- Huyền Đô sư huynh bị người ám toán rớt xuống chư thiên vạn giới cũng vì sự kiện đạo quả Bất Không đúng không?

Huyền Đô Thiên Quân im lặng.

Càn Nguyên Thiên Quân mở miệng nói:

- Tuy mặt ngoài lý do không phải vì đạo quả Bất Không nhưng nguyên nhân thật là đạo quả Bất Không có dính dáng đến Huyền Đô sư huynh gặp nạn.

- Lúc đó ta nghi ngờ đạo quả Bất Không hoặc là trong tay Ngọc Kinh sư huynh hoặc trong tay Huyền Đô sư huynh. Nhưng ta giám thị Ngọc Kinh sư huynh trong Tiên Tôn cung không phát hiện bất cứ dấu vết nào thế là càng nghi ngờ Huyền Đô sư huynh hơn. Lúc ấy kiếp số Thiên Quân của Huyền Đô sư huynh đến, ta thấy tu vi của hắn tiến bộ nhanh thì tăng thêm nghi ngờ. Vì vậy ta hợp sức với Ngọc Kinh, đám người Thái Chân dẫn đầu khiến Huyền Đô sư huynh gặp nạn.

Huyền Đô Thiên Quân nhớ lại quá khứ:

- Khi đó ta rất tức giận, bởi vì đám người Càn Nguyên sư đệ, Ngọc Kinh hợp sức với đám La Ma Cổ Thần đánh ta gần chết, phải ẩn vào chư thiên vạn giới. Sau này ta mới hiểu, tất cả là do kiếp số.

- Không phải do kiếp số.

Càn Khôn lão tổ cười khẩy nói:

- Là có người bày ra cái lưới lớn nhốt ngươi vào đó. Viên Không Tiên Quân là quân cờ của hắn, La Ma, Ngọc Kinh, các người đều thế. Tất cả tồn tại liên lụy vụ kỳ án đạo quả Bất Không bị mất trộm đều là quân cờ cho hắn lợi dụng. Đạo quả Bất Không mất trọm, các người nghi ngờ lẫn nhau cho hắn cơ hội luyện hóa đạo quả Bất Không.

Càn Khôn lão tổ tiếp tục bảo:

- Người này cẩn thận tính toán khiến các ngươi tàn sát lẫn nhau. Huyền Đô tiền bối bị phân thây trấn áp, kiếp mãn thoát khốn rồi sẽ không chết không ngừng với Ngọc Kinh, Càn Nguyên tiền bối, từ nay Tiên giới rối loạn.

- Nhưng hắn không ngờ rằng Huyền Đô tiền bối là người cầm lái được Đế và Tôn khâm định, điều tiết mâu thẫn giữa ba người.

Tim Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân đập nhanh.

Càn Khôn lão tổ nói tiếp:

- Hắn cũng không ngờ giáo chủ xuất hiện. Giáo chủ xuất thân từ chư thiên vạn giới, vô tình dính vào nhiều nhân quả vụ án đạo quả Bất Không bị mất trộm. Nhân quả quấn thân, giáo chủ nổi lên, dính dáng nhiều đến người đó. Giáo chủ thúc đẩy chư thần hoàng hôn kiếp dẫn ra tiên đạo mới, đưa Tiên giới đến thời đại hoàn toàn mới.

- Giáo chủ thượng giới, mặc dù Tiên giới không ngừng rối loạn nhưng vì có giáo chủ xuất hiện nên chưa nổi loạn lớn. Ngược lại giáo chủ liên tục phá bát Tiên Vương, chèn ép Đạo Quân chuyển thế khiến nhiều tai họa ngầm trong Tiên giới biến mất.

- Người này không thể tha thứ điều đó, nên hắn không ngồi yên nữa, buộc phải chuyển thế rời núi. Hắn một người hai mặt, hai thân. Hai khuôn mặt, hai thân phận độc lập, một ngoài sáng, một trong tối. Chỗ tối là quái nhân thần toán, người ở ngoài sáng thì đang tìm thời cơ.

Tim Giang Nam đập nhanh hỏi:

- Quân sư nhìn thấu người kia rồi?

- Đương nhiên nhìn thấu.

Càn Khôn lão tổ mỉm cười nói:

- Người này trí tuệ thông thiên, tâm ngoan thủ lạt. Quái nhân thần toán không dính nhân quả nhưng có nhân quả quá sâu với giáo chủ, dính dáng nhiều, để lại nhiều dấu vết. Nếu ta đoán đúng thì Càn Nguyên Tiên Quân đã rơi vào sát cục của người này, sẽ bị cướp đi cơ duyên Thiên Quân, làm giá y.

Càn Nguyên Thiên Quân trầm giọng hỏi:

- Người kia là ai?

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Không thể nói. Người này tinh thông thần toán, nếu ta nói ra, lòng các ngươi động sát khí sẽ bị hắn phát hiện ngay, sẽ đánh rắn động cỏ, muốn giết hắn rất khó khăn. Ta cần biết vị trí của Càn Nguyên Tiên Quân, nếu Ngọc Kinh còn sống thì mưu kế của hắn khó mà thực hiện được. Nếu hắn không tu thành Thiên Quân, luyện hóa đạo quả Bất Không sẽ càng thêm khó khăn, dễ đối phó hơn. Nếu hắn tu thành Thiên Quân thì . . .

Càn Khôn lão tổ khẽ thở dài:

- Tiên giới sắp hết ngày lành. Người này trí tuệ thông thiên lại tinh thông thần toán, tương lai ai có thể chế ngự?

Lòng Giang Nam máy động, hắn có điều suy đoán, im lặng.

Huyền Đô Thiên Quân nhíu mày nói:

- Ngọc Kinh sư huynh tâm kế thâm trầm, khôn ngoan sâu không lường được. Vì kiếp số Thiên Quân, Ngọc Kinh sư huynh để lại nhiều sắp xếp,

muốn biết sư huynh hiện đang ở đâu, độ kiếp nơi thì rất khó khăn.

Càn Nguyên Thiên Quân mở miệng nói:

- Ta biết Ngọc Kinh sư huynh ở đâu!

Giang Nam, Huyền Đô Thiên Quân, Càn Khôn lão tổ cùng nhìn Càn Nguyên Thiên Quân.

Càn Nguyên Thiên Quân trầm giọng nói:

- Ngọc Kinh sư huynh từng đi vô nhân cấm khu sưu tầm trường sinh liên, tịch diệt hoa. Hai thánh dược tiền sử này đều mọc từ đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân. Khi đó ta và Ngọc Kinh sư huynh vừa trấn áp Huyền Đô sư huynh xong, lo hắn được hai gốc thánh dược thành tựu Thiên Quân, đuôi to khó vẫy nên lấy thánh dược đi. Ngọc Kinh sư huynh đến vô nhân cấm khu muốn nhờ vào hai thánh dược tiêu diệt hết kiếp số nhân quả của bản thân, thành tựu Thiên Quân.

- Vô nhân cấm khu rộng lớn như vậy, hai gốc thánh dược tiền sử không ở mãi một chỗ, ai biết bây giờ chúng nó đã chạy đi đâu?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Dù là Ngọc Kinh cũng khó tìm ra vị trí của hai thánh dược tiền sử trong thời gian ngắn.

Càn Nguyên Thiên Quân lắc đầu phủ nhận:

- Ngọc Kinh sư huynh biết. Lần trước Ngọc Kinh sư huynh tìm ra vị trí của tịch diệt hoa, trường sinh liên. Với trí mưu thủ đoan của sư huynh, khi đó chắc có động tay chân giữ lại hai gốc thánh dược này. Ta làm hai gốc thánh dược tiền sử sợ chạy đi cũng có để lại dấu ấn trên trường sinh liên.

Giang Nam rất khâm phục, thầm nghĩ:

- Nhân vật có thể đứng trên độ cao thế này quả nhiên không dễ chọc.

Ngọc Kinh lo mình chứng đạo không được nên tìm tịch diệt hoa, trường sinh liên. Càn Nguyên lo Ngọc Kinh dẫn đầu nên cũng để lại thủ đoan.

Càn Nguyên Thiên Quân hít sâu, ủ rũ nói:

- Bây giờ ta bị thương nặng, không đủ thực lực, thủ đoan đi cứu Ngọc Kinh sư huynh. Huyền Đô sư huynh còn lại amyá phần thực lực?

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Không đến hai phần.

Càn Nguyên Thiên Quân nhìn Giang Nam, trầm giọng nói:

- Tử Xuyên, chỉ có ngươi cứu Ngọc Kinh sư huynh được. Ngươi từng tu luyện Ma Ngục Huyền Đài Kinh của ta, ta sẽ giao một lũ đại đạo cùng ngươi, vậy thì ngươi sẽ cảm ứng được vị trí của trường sinh liên.

- Sư huynh, hãy gọi ta là giáo chủ.

Giang Nam cười cười:

- Cứu Ngọc Kinh? Giữa ta và hắn có thù, mới trước đó Ngọc Kinh vì kết thúc chuyện ta chém hồn phách Tiên Cung thái tử mà xúi giục Kế Đô, La Hầu La phản bội ta, chém hồn phách Hồng nhi, Quân nhi, bị ta nhìn thấu. Càn Nguyên sư huynh, ta tuyệt đối sẽ không làm chuyện nuôi địch, Ngọc Kinh chết hay sống liên quan gì ta?

Càn Nguyên Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Nếu ngươi không cứu Ngọc Kinh thì hắn sẽ chết trong tay quái nhân thần toán. Quái nhân thần toán tu thành Thiên Quân, nếu đúng như Càn Khôn tiểu hữu nói, e rằng tương lai ngươi cũng khó sống. Hơn nữa Ngọc Kinh luôn chú ý cẩn thận, sẽ không làm chuyện không chừa đường sống. Ngọc Kinh không đẩy lệnh lang vào chỗ chết mà chừa một đường đúng không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2373: Tịch Diệt Hoa Trường Sinh Liên. (1)

Giang Nam im lặng. Giang Nam biết Ngọc Kinh Tiên Quân muốn làm hại Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân là vì Kế Đô mật báo. Nhưng đúng như Càn Nguyên Thiên Quân nói, Ngọc Kinh Tiên Quân không làm chuyện tuyệt tình, lấy mạng Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, gã chỉ muốn chém một nửah ồn phách.

Giang Nam cũng không muốn hoàn toàn trở mặt, chỉ kêu Lạc Hoa Âm cầm nguyên thủy chứng đạo kiếm, chờ Kế Đô, La Hầu La lấy lá cờ ra, lấy một nửa hồn phách Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân mới chặt đứt là cờ, cướp lại nửa hồn phách. Vậy là nhân quả giữa Giang Nam và Ngọc Kinh Tiên Quân đã xong, không hoàn toàn trở mặt.

Huyền Đô Thiên Quân lên tiếng:

- Huyền Thiên đạo hữu, tuy Ngọc Kinh có nhiều mưu mô nhưng lòng không xấu, đến nay chưa làm chuyện gì hạic Tiên giới, nên cứu.

Càn Nguyên Thiên Quân cười tủm tỉm:

- Tử Xuyên . . .

Giang Nam nhấn mạnh:

- Sư huynh, xin hãy gọi ta là giáo chủ.

Càn Nguyên Thiên Quân cười ranh mãnh:

- Ngươi không thừa nhận là đệ tử của ta, nhưng ngươi không thể thay đổi sự thật là ngươi dựa vào Ma Ngục Huyền Đài Kinh của ta lập nghiệp. Ngươi nhảy ra Ma Ngục Huyền Đài Kinh tự lập một phái, thành tựu tương lai không chừng lớn hơn ta. Nhưng ngươi từng tu luyện Ma Ngục Huyền Đài

Kinh thì có nửa duyên sư đồ với ta.

Giang Nam bực bội câm nín.

Càn Nguyên Thiên Quân cười nói:

- Bây giờ hai Thiên Quân chúng ta nhờ ngươi ra tay cứu Ngọc Kinh, nếu Ngọc Kinh thoát kiếp, hắn thành tựu Thiên Quân thì ba Thiên Quân Tiên giới đều nợ ngươi một nhân tình! Tương lai ngươi muốn đi ngang đi dọc gì cũng không ai dám nói một tiếng.

Giang Nam hơi động tâm, gật đầu, nói:

- Ngươi nói hơi có lý. Được rồi, ta đi cứu Ngọc Kinh, nhưng ta không dám bảo đảm hắn chết sống thế nào.

- Ngọc Kinh gian xảo tinh ranh, thỏ khôn có ba hang, sẽ không chết dễ vậy.

Càn Nguyên Thiên Quân đưa một lũ 33 vao người Giang Nam, nói:

- Mau đi đi, nếu chậm sợ là không kịp.

Giang Nam thúc giục lũ đại đạo này, hắn cảm ứng vô hình trung trong vô nhân cấm khu Tiên giới có chút dao động yếu ớt. Giang Nam phất tay, Càn Khôn lão tổ bay lên đáp xuống bên cạnh Giang Nam.

Giang Nam bước ra, mang theo Càn Khôn lão tổ đi khỏi hư không thứ bảy giáng xuống biên cảnh Huyền Châu.

Càn Khôn lão tổ ngây người, nghi hoặc hỏi:

- Tại sao giáo chủ không giáng xuống vô nhân cấm khu?

- Quân sư quay về Huyền Châu đi.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Quân sư đi chung với ta sợ là gặp nhiều nguy hiểm, hơn nữa quân sư đã tiết lộ nhiều, ta đoán được người kia là ai rồi. Hắn có thể ám toán Ngọc Kinh nhưng không đánh lén ta được.

Càn Khôn lão tổ mỉm cười nói:

- Giáo chủ, hai ta hãy viết tên người này đi, để xem có giống nhau không.

Giang Nam gật đầu. Hai người viết một cái tên xuống đất. Càn Khôn lão tổ viết bốn chữ, Giang Nam viết hai chữ.

hai người nhìn nhau, cười to bảo:

- Quả nhiên giống y đúc.

Càn Khôn lão tổ yên lòng, xoay người rời đi:

- Nếu giáo chủ đoán giống y như ta thì ta yên tâm rồi. Giáo chủ hãy cẩn thận, người này rất ranh ma, chắc đã tính đến chuyện giáo chủ sẽ nhúng tay vào.

Giang Nam cất bước đi vào vô nhân cấm khu.

Sâu trong vô nhân cấm khu, Đại Diễn Cổ Thần đứng trong không trung mắt lạnh nhìn một8 con bò cạp vô chủ. Cách Đại Diễn Cổ Thần không xa, Thiên Nguyên thần tổ ngồi trên một ngọn núi. Một vầng mặt trời vàng trăng bạc phập phềnh trên bầu trời. Lại có một chiếc thuyề nhỏ bay tới, lão nhân gầy gò mặt ủ mày chau ngồi trên thuyền, bộ dáng cau có mọi người đều thiếu tiền mình.

Lại một chiếc thuyền báu bay tới, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đừng ở đầu thuyền. Cách thuyền báu không xa là hai phân thân Tiên Quân, một người đế khí hùng hồn, một người là thanh liên vạn cổ trường thanh.

Lại một thiếu nữ xinh đẹp cất bước đi tới. Đám Tiên Quân Tử Tiêu, Câu Trần, Hậu Thổ, Trường sinh theo bên cạnh. Sau lưng thiếu nữ thấp thoáng

bóng đen khổng lồ, âm u mà khủng bố.

Đại Diễn Cổ Thần mở miệng nói:

- Ngọc Kinh đạo hữu, ngươi đã xong tình kiếp, tại sao không đi ra kết thúc ân oán với chúng ta đi?

Thần Mẫu Đạo Quân cười khúc khích:

- Tình kiếp đã xong? Chưa chắc, Ngọc Kinh tiểu hữu, Hậu Thổ nương nương và ngươi chưa đứt tình kiếp.

Thiên Nguyên thần tổ cười to bảo:

- Ngọc Kinh, đừng trốn nữa. Ngươi và nhân quả của chúng ta gắn kết, dù ngươi trốn đi đâu cũng không lừa được cảm ứng của chúng ta. Hôm nay là ngày kiếp số của ngươi giáng xuống, ngoan ngoãn đi ra, nam nhân một chút. Thần tổ ta đây sẽ cho ngươi chết thật vui.

Sâu trong cấm khu, một tiên thành nguy nga hiện ra. Tiên thành bao phủ chín vạn dặm, các tầng cánh cửa, chín trăm năm mươi chín cổng thành đóng kín, chỉ còn lại một cổng thành để mở. Trong thành, ba tòa Ngọc Kinh cung như ba tòa thiên giới, thần thụ sáu lá, châu báu treo cao, ngũ sắc tiên chi dựng sinh đại đạo giăng ngang.

Ngọc Kinh Tiên Quân ngồi trong Ngọc Kinh cung tầng thứ ba, khí thế cường đại hơn lúc trước.

Ngọc Kinh Tiên Quân lạnh nhạt nói:

- Không phải ta né, ta đặc biệt ở đây chờ các đạo hữu đến kết thúc kiếp số.

- Hôm nay Ngọc Kinh có thể thành phá người chết, hoàn toàn kết thúc!

Thần Mẫu Đạo Quân giành lao tới trước, những người khác ùa vào cấm khu. Đám người Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, La Ma Cổ Thần, Kim

Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, phân thân Thái Nhất Tiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ nhào vào Ngọc Kinh tiên thành.

Ngọc Kinh tiên thành tỏa sáng, thần thụ sáu lá sinh trưởng, ức vạn mảnh lá xanh biếc lắc lư nâng lên hai cung bên trên tiên thành. Ngọc Kinh Tiên Quân đứng dậy, gã đứng trên cung cao nhất. Mọi người xông tới, Ngọc Kinh Tiên Quân quát to xung phong liều chết.

Trận đại chiến kích phát giây lát đã leo thang đến tột đỉnh. Ngọc Kinh tiên thành bị đánh sụp, hủy hoại chỉ trong chốc lát, thần thụ gãy, ba tòa Ngọc Kinh cung bị đánh nát bấy.

Vô số ngũ sắc tiên chi bị phá hủy, đại đạo tan rã. Ngọc Kinh Tiên Quân mấy lần bị đánh chết thân thể, ỷ vào đạo quả thần diệu lại lần nữa hồi sinh. Nhưng đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân bị tổn hại nặng.

Người thứ nhất rút đi là Đại Diễn Cổ Thần, kết thúc ân oán xong gã đi ra ngay. Người thứ hai là phân thân Thái Nhất Tiên Quân. Hai phân thân không ra tay giết người. Thần Mẫu Đạo Quân thấy cổng thành cuối cùng đón kín thì mang theo đám người Hậu Thổ, Câu Trần rời đi.

Trời vàng trăng bạc bay lên, xé gió rút đi. La Ma Cổ Thần cưỡi thuyền nhỏ chạy xa. Thuyền báu lướt đi, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ khuất xa. Chỉ còn Thiên Nguyên thần tổ vẫn đánh dữ dội, mặc kệ nhân quả gì đó, quyết tâm giết Ngọc Kinh Tiên Quân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên Nguyên thần tổ đánh một đấm, Ngọc Kinh Tiên Quân bị đánh thịt nát xương tan. Một luồng tiên quang bay đi, đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân rơi vào không gian hồng mông.

Thiên Nguyên thần tổ cười gằn:

- Muốn trốn?

Thiên Nguyên thần tổ truy sát theo. Đột nhiên đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân rơi xuống, tịch diệt kiếp tuôn ra, tịch diệt thiên hỏa bùng cháy, tận thế kiếp âm kêu thùng thùng, tịch diệt ma nhãn như vòng xoáy cuồn cuộn, kiếp vũ rơi tí tách.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2374: Tịch Diệt Hoa Trường Sinh Liên. (2)

Thiên Nguyên thần tổ ngạc nhiên, vội vàng thụt lùi, giương mắt nhìn. Trong tầng tầng kiếp số tịch diệt kiếp, một gốc hoa sen do tịch diệt thiên hỏa biến ra lắc lư đứng thaqửng, bên cạnh có một củ sen trông như hoa sen tàn hình thành đài sen, không dính chút tịch diệt kiếp, chất chứa sức sống vô tận.

Hai gốc thánh dược, một gốc tràn ngập tử vong, lực lượng hủy diệt vô tận, thánh dược khác chứa đầy sức sống như có thể dựng sinh hết thảy.

Đạo quả của Ngọc Kinh Tiên Quân bay vào đóa đài sen, rơi vào lỗ hổng hạt sen.

- Tịch diệt hoa, trường sinh liên!

Sắc mặt Thiên Nguyên thần tổ liên tục thay đổi, không dám vào sâu trong không gian do tịch diệt hoa, trường sinh liên hình thành. Thiên Nguyên thần tổ do dự giây lát, dứt áo rời đi.

Mọi người đi hết, chỉ còn lại hai gốc tiền sử thánh dược.

Trong đài sen, Ngọc Kinh Tiên Quân thở phào. Ngọc Kinh Tiên Quân định sống lại từ đạo quả thì bỗng có tiếng cười.

- Rốt cuộc tìm đươc thánh dược này, ha ha ha ha ha ha! Tịch Diệt Đạo Nhân không muốn giúp ta luyện hóa nhân quả, ta lại tạm thời không giải quyết Huyền Thiên giáo chủ được. Chỉ có chiếm hai thánh dược tiền sử này, nhờ vào trường sinh liên luyện hóa nhân quả, chứng đạo Thiên Quân!

Ngọc Kinh Tiên Quân hết hồn. Thiên tượng vô nhân cấm khu thay đổi, địa lý sửa đổi. Các cấm khu bị lực lượng kỳ lạ lôi kéo uy lực đánh vào trường sinh liên có Ngọc Kinh Tiên Quân ở bên trong.

Cùng lúc đó, một quái nhân toàn thân tiên quang đi tới, cất bước vào trong các tầng tịch diệt kiếp, phớt lờ tịch diệt kiếp. Quái nhân vào tịch diệt hoa, ngồi xếp bằn.

Uy lực cấm khu khủng bố đánh vào trường sinh liên, nghiền áp Ngọc Kinh Tiên Quân, diệt tuyệt tất cả. Ngọc Kinh Tiên Quân gầm rống, cố gắng chống cự. Tiếc rằng quái nhân điều động các uy lực cấm khu xung quanh muốn đẩy Ngọc Kinh Tiên Quân vào chỗ chết, không cho gã đối kháng.

Người Ngọc Kinh Tiên Quân đẫm máu đứng lên, vươn tay chộp hướng quái nhân toàn thân bao phủ các tầng tiên quang.

- Rốt cuộc ngươi là ai? Tại sao hiểu biết ta như vậy?

Ngọc Kinh Tiên Quân lạnh lùng hỏi:

- Viên Không, ngươi là Viên Không đúng không?

Quái nhân không chống đỡ:

- Viên Không là cái thứ gì?

Quái nhân cười nói:

- Hắn chỉ là một quân cờ nho nhỏ ta đặt bên cạnh ngươi, và ngươi cũng là quân cờ của ta, chẳng qua quân cờ hơi quan trọng. Bây giờ ngươi không còn giá trị lợi dụng, có thể đi cùng Viên Không, sư đồ đoàn tụ.

Xoẹt!

Ngọc Kinh Tiên Quân liều mạng chống đỡ công kích từ uy lực cấm khu, cuối cùng xé rách tiên quang quanh thân quái nhân.

Ngọc Kinh Tiên Quân lộ biểu tình khó tin:

- Là ngươi? Sao có thể?

Ngọc Kinh Tiên Quân bỗng nhảy lên bay ra khỏi trường sinh liên.

tiên quang tự động bao phủ người quái nhân, gã không đuổi giết Ngọc Kinh Tiên Quân mà ung dung nói:

- Nhất tuyệt sát.

Ngọc Kinh Tiên Quân mới bay ra khỏi trường sinh liên thì uy lực cấm khu khủng bố đột nhiên bùng nổ nhấn chìm gã.

Ngọc Kinh Tiên Quân dùng hết thủ đoan mới tìm được đường sống trong chỗ chết, lao nhanh ra ngoài.

Quái nhân nhỏ giọng nói:

- Nhị tuyệt sát.

Lại một tuyệt sat khủng bố bị dân động. Điệp huyết, cơ thể Ngọc Kinh Tiên Quân ổ tung, năng lượng trng đạo quả đạo cung phóng lên cao chống đỡ tuyệt sát thứ hai.

- Tam tuyệt sát.

Tuyệt sát thứ ba nhấn chìm Ngọc Kinh Tiên Quân, khi gã lao ra tuyệt sát đã là nỏ mạnh hết đà, dầu hết đèn tắt.

Thanh âm làm Ngọc Kinh Tiên Quân tuyệt vọng vang lên:

- Tứ tuyệt sát.

Tuyệt sát thứ bốn bùng phát. Lúc này Ngọc Kinh Tiên Quân thấy Giang Nam và một bóng dáng yêu kiều bay nhanh tới.

- Huyền Thiên, cẩn thận . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân vươn tay, gục ngã dưới tuyệt sát thứ bốn. Ngọc Kinh Tiên Quân không kéo dài lâu hơn chờ Giang Nam, nữ nhân kia đến.

Một Tiên Quân kinh tài tuyệt diễm gục ngã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam nặng nề đáp xuống đất, phất tay. Động đất, mấy ngàn vạn dặm đất đai bị Giang Nam phất tay tốc lên. Dãy núi lồng lộc ập hướng tuyệt sát bao phủ Ngọc Kinh Tiên Quân.

Quái nhân dẫn động tuyệt sát là điều động lực lượng cấm khu, cực kỳ khủng bố. Giang Nam dấy lên nguy hiểm to cỡ đại lục bị cắt nát. Giang Nam nhấc chân lao lên, các nắm đấm đánh ra, trong khoảnh khắc hắn đấm vô số lần đẩy lui tuyệt sát mở ra một con đường.

Giang Nam gầm rống, nhảy lên. Sông dài huyết khí xuyên suốt không gian, thay sao đổi trăng, đổi thiên tượng. Giang Nam đáp xuống đất, dãy núi tốc lên thay đổi địa lý. Khí thế khủng bố bùng nổ, hai tay Giang Nam đẩy ra hai bên, tiếng sấm ầm ĩ đẩy lùi tuyệt sát, tách thành hai nửa.

Tuyệt sát bị xóa tan nhưng Ngọc Kinh Tiên Quân đã thân chết đạo tiêu, biến thành ảo ảnh. Mảnh đất tuyệt sát bao phủ không còn lại gì.

- Tới chậm . . .

Mặt Giang Nam không biểu tình đứng lặng, nhỏ giọng nói:

- Đến chậm rồi. Ma Kha đạo huynh, ngươi cũng tới chậm, sợ là không báo đáp lại ân tình của Ngọc Kinh được.

Gió thơm thổi đến, Thanh Thường Tiên Nữ đáp xuống bên cạnh Giang Nam.

Ma Kha Cổ Thần thẫn thờ nói:

- Ân tình của Ngọc Kinh chỉ liên quan đến thân xác, không dính dáng gì ta. Bây giờ ta đoạt xá thân xác này nên muốn báo đáp ân tình giữa thân xác và Ngọc Kinh. Bây giờ người chết như đèn tắt, Ngọc Kinh chết, ân tình đứt.

Thân hình Thanh Thường Tiên Nữ yêu kiều, lắc đầu, nói:

- Thân xác của ta từng bái Minh Phạn làm sư phụ, sau khi ta đoạt xá Thanh Thường thì rời khỏi Trấn Ngục. Ngọc Kinh từng đòi ta từ tay Minh Phạn, nhận làm đồ đệ, thật ra muốn xem ta có lấy được đạo quả Bất Không từ Trấn Ngục không. Nhưng tóm lại Ngọc Kinh là sư tôn trên danh nghĩa thân xác này, có danh phận sư đồ với ta. Đáng tiếc, ta không biết vị trí Ngọc Kinh độ kiếp, đi tìm khắp nơi, cuối cùng đến chậm một bước.

Thanh Thường Tiên Nữ khẽ thở dài:

- Giáo chủ đến sớm hơn ta nửa bước nhưng vẫn không cứu mạng Ngọc Kinh được.

Giang Nam tặc lưỡi than tiếc, bỗng phấn chấn tinh thần, lạnh lùng cười:

- Người giết Ngọc Kinh ngay trước mặt, hay đạo huynh cùng ta đi xem rốt cuộc là ai có thủ đoan như vậy?

Giang Nam bước nhanh tới trước. Thanh Thường Tiên Nữ tức Ma Kha Cổ Thần do dự đi theo hắn.

Ma Kha Cổ Thần nói:

- Giáo chủ, người này rất mạnh, Tiên Quân tuyệt thế như Ngọc Kinh cũng chết vào tay hắn. Ngươi và ta cần phải cẩn thận.

Giang Nam gật đầu, nhìn chằm chằm đằng trước. Tịch diệt hoa, trường sinh liên lắc lư, quái nhân thần toán ngồi trong tịch diệt hoa.

Giang Nam nói:

- Người này đúng là lợi hại, ta và hắn từng đánh nhau, hắn là cường giả thần toán, thủ đoan thông thiên. Nhưng bây giờ tất cả thủ đoan của hắn đều dùng vào người Ngọc Kinh, không kịp bày ra tuyệt sát khác.

- Hắn đang cần luyện hóa, hấp thu tịch diệt hoa, dùng đại đạo tịch diệt

chứa trong tịch diệt đạo quả luyện hóa hết thảy nhân quả. Đây là thời cơ giết hắn tốt nhất.

Biểu tình Ma Kha Cổ Thần nghiêm túc, nhẹ giọng hỏi:

- Giáo chủ biết người đó là ai không? Có thể điều động uy lực cấm khu, bày ra các tầng tuyệt sát, Ngọc Kinh thua trong tay hắn, không trốn thoát nổi. Nhân vật như thế không tầm thường.

Hai người sóng vai nhau đi hướng tịch diệt hoa, trường sinh liên trong cấm khu, khí thế Giang Nam, Ma Kha Cổ Thần ngày càng mạnh mẽ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2375: Thân Phận Thật Sự Của Quái Nhân.

Giang Nam mới thành tựu Nguyên Thủy Thần Quân, nhưng hắn luyệ thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, thực lực mạnh hơn rất nhiều, sánh ngang với đại viên mãn Tiên Quân.

Ma Kha Cổ Thần tái sinh, kiếp trước là Cổ Thần, cũng thuộc đẳng cấp đại viên mãn Tiên Quân. Ma Kha Cổ Thần có thể giết vào Tiên giới, xâm nhập hai cung trộm đi đạo quả Bất Không, lại lao ra khỏi vòng vây, cuối cùng liều đấu với Trọng Quang Tiên Quân, hai người chết chung.

Ma Kha Cổ Thần là tồn tại sáng tạo Hồng Mông Tam Thnánh Kinh, kiép này đoạt xá Thanh Thường Tiên Nữ, dung hợp tiên đạo và hồng mông đại đạo, càng hơn kiếp trước.

Kiếm quang chợt lóe, Ma Kha Cổ Thần lấy hỗn độn trảm tiên kiếm ra.

Ma Kha Cổ Thần trầm giọng nói:

- Biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng, người này đến nay không lộ ra mặt thật cho ta cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Ta biết hắn là ai.

Giang Nam tiếp tục đi tới, lạnh lùng cười:

- Hắn chính là . . .

Kiếm quang lóe sáng, hồng mông chi khí tràn ngập. Hai ngón tay Giang Nam kẹp hỗn độn trảm tiên kiếm đâm sau gáy mình, một bàn tay khác huơ sau đầu đâm vào giữa ngực Ma Kha Cổ Thần, cắm vào trái tim.

Giang Nam nói:

- Hắn chính là Ma Kha Cổ Thần, hoặc nên nói là một vị Ma Kha Cổ Thần khác!

Phập!

Ma Kha Cổ Thần hé môi phun búng máu.

Giang Nam rút tay kéo ra trái tim nữ nhân đẹp nhất Tiên giới, trái tim còn đập thình thịch.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Lúc trước ta từng nghi ngờ Viên Không, nghi Ngọc Kinh. Nhưng tư chất Viên Không ngu dốt, trí tuệ không cao, không thể nào chơi đùa chúng sinh trong lòng bàn tay.

- Ngọc Kinh rất thông minh, nhưng Ngọc Kinh đa tình. Người đa tình sẽ có tình cảm với đồng môn sư huynh đệ sâu đậm. Tuy Ngọc Kinh sẽ xuống tay với bọn họ nhưng luôn nương tình, không đẩy vào chỗ chết. Huyền Đô không chết đã chứng minh điều này.

Bùm!

Giang Nam bóp nát trái tim Thanh Thường Tiên Nữ, ngón tay dính máu điểm vào trán Ma Kha Cổ Thần.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Ta từng nghi ngờ bát Tiên Vương, Tử Tiêu Lão Đạo, còn có Băng Phách Huyền Nữ, Ma Thiên Tiên Quân, Tự Nhiên Tiên Quân, Thái Chân Tiên Quân vân vân. Tiếc rằng trí tệu của bọn họ không cao, chưa đến trình độ xoay chúng sinh trong lòng bàn tay. Thủ đoan của bọn họ không gạt được Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên.

Hỗn độn trảm tiên kiếm chấn động, chặt đứt hai ngón tay Giang Nam,

chém đầu hắn.

Nhưng ngay sau đó Ma Kha Cổ Thần bị Giang Nam một chỉ đâm nổ đầu. Bàn tay Giang Nam chặt xuống, xẻ thân hình yêu kiều mềm mại thành hai nửa.

- Ta rơi vào cục diện bế tắc nhưng chưa bao giờ nghi ngờ ngươi.

Giang Nam lắc bàn tay, Ma Kha Cổ Thần bị chấn vỡ. Hai ngón tay Giang Nam mọc ra, hắn xoay người đến gần quái nhân trong tịch diệt hoa.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Bởi vì ngươi cũng là người bị hại, ngươi và Trọng Quang Tiên Quân tranh giành một đạo quả Bất Không giả, chết chung. Ngươi thủ hộ đạo quả Bất Không giả hơn một ức năm, rất khó khiến người nghi ngờ ngươi.

Trong tịch diệt hoa, các tầng tiên quang dày đặc bao phủ quanh thân quái nhân tán đi lộ ra khuôn mặt già cỗi tang thương.

Quái nhân dào dạt hứng thú hỏi:

- Giáo chủ, vậy tại sao bây giờ ngươi nghi ngờ ta?

- Đạo quả Bất Không nằm trong tay ngươi, và ngươi bắt đầu luyện hóa đạo quả. Ta từng mượn mắt của Quỷ Bà Thiên nhìn đạo quả này.

Quần áo Giang Nam không gió tự bay, sau lưng hắn, Thanh Thường Tiên Nữ thân chết đạo tiêu bị nghiền thành nhiều mảnh nhỏ đột nhiên sống lại. Hồng mông hoa nở trên đầu Thanh Thường Tiên Nữ, vươn tay cầm hỗn độn trảm tiên kiếm lặng lẽ chém Giang Nam.

Giang Nam bỗng nhiên thụt lùi, vang tiếng nổ điếc tai đụng vào ngực Thanh Thường Tiên Nữ, làm nàng bị đụng bẹp.

Răng rắc!

Giang Nam bắt chặt cổ tay trắng nõn mềm mại của Thanh Thường Tiên Nữ, bẻ gãy cổ tay.

Giang Nam há mồm rống to, Thanh Thường Tiên Nữ tan nát.

- Hồng Mông Tam Thánh Kinh có ba mạng, đây là mạng thứ hai.

Giang Nam cất bước tiếp tục đi hướng tịch diệt hoa, vào không gian tịch diệt hình thành từ hai gốc thánh dược như vào chỗ không người. Kiếp số tịch diệt kiếp không chút ảnh hưởng Giang Nam.

Giang Nam cười tủm tỉm nói:

- Đừng quên ta cũng tu luyện Hồng Mông Tam Thánh Kinh. Ta hưa từng nghi ngờ ngươi, vì giữa hai ta dính dáng quá nhiều.

- Lúc ở tam giới, ta tu luyện Hồng Mông Tam Thánh Kinh của ngươi, được truyền thừa của ngươi. Khi đến Tiên giới, giữa ngươi và ta giao tiếp nhiều. Ngươi và Trọng Quang còn cùng ta phân tích xem ai có khả năng lừa gạt các ngươi, đánh cắp đạo quả Bất Không thật. Ngươi hoàn toàn là bộ dáng người bị hại.

- Trong lòng ta, ngươi vừa là thầy vừa là bạn, ta thật lòng xem ngươi là bằng hữu, đạo hữu. Mặc dù Băng Liên Thánh Mẫu từng nói với ta song sinh hồn rất có thể xuất hiện trong Hỗn Độn Cổ Thần, nhưng ta không bao giờ nghi ngờ ngươi.

Giang Nam bước đến tịch diệt hoa ngày càng gần, khẽ thở dài:

- Mãi khi quân sư nhắc nhở ta, nói quái nhân thần toán trí tuệ thông thiên thì ta mới hiểu ra. Trí tuệ thông thiên,ha ha ha ha ha ha! Nhìn chung cả Tiên giới, Hỗn Độn thiên quốc có vị tồn tại nào xứng với bốn chữ trí tuệ thông thiên? Chỉ có Ma Kha!

Giang Nam đến gần tịch diệt hoa, bình tĩnh nói:

- Ma Kha, chí cường chí vĩ chí cao đại trí tuệ mới xứng là Ma Kha.

- Xúi giục vườn hoa, trộm đạo quả Bất Không giả chỉ là một phần kế hoạch của ngươi. Ý định thật của ngươi là trộm đạo quả Bất Không giả sau đó đồng quy vu tận với Trọng Quang. Vì làm cho giống, ngươi dể lại Chiến Thần điện, tiếp dẫn truyền nhân vào Trấn Ngục, ý định cướp thân thể truyền nhân để chuyển thế.

- Viên Không chỉ là quân cờ của ngươi. Ngươi lợi dụng Viên Không trộm đạo quả Bất Không giả, một nửa ngươi khác, tức là người trước mắt ta đây, ngươi tinh thông thần toán ăn cắp đạo quả Bất Không thật. Ngươi và Trọng Quang đồng quy vu tận, Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên không tìm thấy đạo quả Bất Không thế là quay sang nghi ngờ nhau.

- Trong Hỗn Độn Cổ Thần, đám người La Ma Cổ Thần, Đại Diễn Cổ Thần cũng cho rằng ngươi đã chết, đạo quả Bất Không rơi vào Trấn Ngục. Vì vậy bọn họ từng giây từng phút muốn tìm Trấn Ngục, bọn họ công kích Tiên giới, không rảnh điều tra xem ngươi có thân pahnạ nào khác không.

Huyền Đô gặp nạn, Ngọc Kinh bị Càn Nguyên chèn ép. Đại Diễn, La Ma tấn công Tiên giới. Ngươi thì với thân phận cường giả thần toán đi trong Tiên giới làm mưa làm gió, sau lưng các trận chiến tranh đều có bóng dáng của ngươi.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Ngươi để lại dấu vết duy nhất là Viên Không. Viên Không hữu dụng với ngươi, tạm thời chưa chết được. Cho nên ngươi tìm gốc thánh dược tiền sử giúp Viên Không, giúp hắn tăng cảnh giới lên Tiên Quân. Người khác tiến vào vô nhân cấm khu khó như lên trời nhưng với48e thì không.

Ma Kha Cổ Thần trong tịch diệt hoa gật đầu, nói:

- Viên Không đúng là hữu dụng, là tai mắt ta dùng để giám thị Ngọc Kinh. Sau này Ngọc Kinh tìm được tịch diệt hoa, trường sinh liên, thế là ta

biết Viên Không vô dụng rồi. Viên Không muốn đối phó giáo chủ nhà ngươi, mời ta xuống núi, đúng dịp ta đang muốn giết hắn, thế là thuận nước giong thuyền đồng ý luôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2376: Chém Thần Hồn Của Ngươi. (1)

Thanh Thường Tiên Nữ sống lại sau lưng Giang Nam nhưng không giết hắn, Thanh Thường Tiên Nữ và Ma Kha Cổ Thần trong tịch diệt hoa nhìn nhau, hơi thở giao hòa.

Thanh Thường Tiên Nữ nhoẻn miệng cười nói:

- Nhưng không ngờ bên cạnh ngươi cũng có một bà lão thần toán, chạy ra thần toán ủa ta. Ta bất đắc dĩ đành tặng Viên Không Tiên Quân, Đông Vân Tiên Quân cho Vạn Chú Đạo Quân, để Vạn Chú thiếu ta một nhân tình. Tiếc rằng Vạn Chú gặp con rồng to kia thua thảm, không thể giết ngươi.

- Mới gần đây ngươi kích động vô nhân cấm khu bạo động, mục đích thật sự trừ khiến bốn Đạo Quân tiền sử chuyển thế còn có tiện thể giải cứu Thần Mẫu Đạo Quân đúng không?

Giang Nam tán thán:

- Thần Mẫu Đạo Quân xuất hiện rất tình cờ. Tại sao trong thời gian ngắn Thần Mẫu Đạo Quân đến thành tựu như vậy? Chắc ngươi dùng tiên đạo linh căn đúc thân thể cho nàng ta, người có tiên đạo linh căn phải là người vào vùng đất nguyên thủy. Trong vùng đất nguyên thủy không nhiều người góp nhặt được linh căn.

- Ngươi thả Thần Mẫu Đạo Quân ra vì tìm tung tích của Ngọc Kinh, vì quấy nhiễu Càn Nguyên, để hắn hiểu lầm mục tiêu của ngươi là Huyền Đô. Thật ra mục đích chính của ngươi luôn là Ngọc Kinh.

Ma Kha Cổ Thần lắc đầu, nói:

- Giáo chủ, ngươi đoán sai. Ta không nhằm vào Ngọc Kinh mà là tịch diệt hoa, trường sinh liên và ngươi, Ngọc Kinh chỉ là vật kèm theo.

Ma Kha Cổ Thần chậm rãi đứng dậy:

- Một trong các mục đích của ta đã hoàn thành, tịch diệt hoa, trường sinh liên vào tay. Mục đích khác cũng hoàn thành, đó là dụ ngươi đến. Ta đã chuẩn bị năm tuyệt sát cho ngươi.

Ma Kha Cổ Thần chắp hai tay sau lưng, thở dài nói:

- Ta rất thưởng thức ngươi, từ đầu đến cuối đều thưởng thức ngươi. Ngươi xem như là truyền nhân của ta, ta không muốn giết ngươi chút nào. Nhưng ngươi biết quá nhiều, tiềm lực quá lớn làm ta cảm giác uy hiếp, hơn nữa . . .

Vẻ mặt Ma Kha Cổ Thần trầm trọng, từng đợt năng lượng khủng bố dâng lên trong cấm khu cổ xưa, tuyệt sát thứ nhất đang uấn nhưỡng.

- Hơn nữa . . .

Ma Kha Cổ Thần khẽ thở dài:

- Truyền nhân của Huyền Đô chỉ nên tồn tại một người, đó chính là ta, không thể là ngươi. Ngươi phải . . .

- Chết!

Bàn tay Ma Kha Cổ Thần bóp mạnh, năng lượng trong cấm khu bùng nổ, rít gào đổ ập xuống Giang Nam.

Ma Kha Cổ Thần đứng trong tịch diệt hoa, thực lực tu vi của gã tiến bộ rất nhiều so với trước kia. Lúc trước Giang Nam và Ma Kha Cổ Thần đánh nhau, khi đó gã điều động uy lực cấm khu đủ giết Tiên Quân, bây giờ gã càng tiến bộ vượt bậc.

- Giáo chủ, tiến bộ, ta cũng vậy. Hiện giờ ngũ tuyệt sát không quá khó khăn với ta.

Sau lưng Giang Nam, Thanh Thường Tiên Nữ nhẹ nhàng nói:

- Ngươi hãy hưởng thụ đi năm tuyệt sát ta chuẩn bị cho ngươi đi. Huyền Đô, Càn Nguyên nhờ ngươi đến cứu Ngọc Kinh cũng nằm trong tính toán của ta. Năm tuyêt sát này là ta đặc biệt nhằm vào tính cách, phong cách của ngươi, nghiên cứu các nhân quả quấn quanh thần hồn ngươi.

- Ta nghiên cứu ngươi thấu suốt, tính ra trong ức vạn khả năng mõi một điểm dừng chân của ngươi.

- Có lẽ ngươi không biết, nhân quả lợi hại bất giác ảnh hưởng quyết đoán của một người. Trong mắt cường giả thần toán ta đây, mỗi động tác, bước đi của ngươi đều có dấu vết lần theo.

Thanh Thường Tiên Nữ xì cười:

- Đây là tại sao ta thấy chúng sinh các ngươi, mạnh như Tiên Quân, Thiên Quân thật nhàm chán. Mọi hành động của các ngươi buồn cười như con nít, tất cả tâm kế non nớt như người mới học chơi cờ.

- Nhưng ta rất xem trọng ngươi, chuẩn bị năm tuyêt sát cho ngươi. Dù là Ngọc Kinh thì ta chỉ chuẩn bị bốn cái, có thể thấy ngươi rất quan trọng trong lòng người ta.

Uy lực cấm khu ập xuống, dư uy Đạo Quân tiền sử diệt tuyệt tất cả. Uy lực đẳng cấp này dù là Ngọc Kinh Tiên Quân cũng chỉ có thể co giò chạy trốn, không dám đon đỡ.

Giang Nam bỗng cất bước, lắc người đáp xuống dưới trường sinh liên.

Giang Nam xoay người cười nói:

- Năm tuyệt sát này là ngươi thiết kế? Trí tuệ các ngươi thông nhau?

Tuyệt sát ập đến bao phủ Giang Nam, trường sinh liên.

trường sinh liên nhìn như không lớn nhưng không gian ẩn chứa bên trong nó, đến dưới chân trường sinh liên có diện tích mấy mẫu. Giang Nam đứng

dưới trường sinh liên như người lùn ba tấc.

Thanh Thường Tiên Nữ cười nói:

- Đúng vậy! Ta vừa là hắn, hắn cũng là ta. Ta chỉ cần nhờ cậy trí tuệ của hắn, bày ra năm tuyệt sát không khó. Giáo chủ, ngươi có núp trong trường sinh liên cũng không tránh khỏi tính toán của ta. Ta tậm chí tính rõ ràng mọi bước đi sau đó của ngươi!

Quả nhiên tuyệt sát như sông dài vặn vẹo giữa không trung, vòng qua trường sinh liên cuốn lấy Giang Nam.

Đây là Ma Kha Cổ Thần tính ra mọi hành động của Giang Nam, biết hắn định mượn uy lực trường sinh liên ngăn cản tuyệt sát. Khi Ma Kha Cổ Thần bày ra tuyệt sát này đã sắp xếp các nước đi ứng đối mọi hành động của Giang Nam.

- Vậy sao?

Giang Nam mặc kệ tuyệt sát công kích, đột nhiên lắc người biến thành ma thần ngàn trượng, thò tay nhổ trường sinh liên lên. Giang Nam cắn đóa sen một khoảnh cỡ hơn trượng.

công kích của Thanh Thường Tiên Nữ ập đến, trong khoảnh khắc da toàn thân Giang Nam rách toạc.

Nhưng trong trường sinh liên chất chứa sức sống vô tận cộng thêm Giang Nam pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cơ thể vô cùng cường đại, mạnh hơn Ngọc Kinh Tiên Quân nhiều. Sức sống mỏng manh từ trường sinh liên vọt tới, máu thịt Giang Nam nhanh chóng mọc ra. Mặc kệ tuyệt sát có phá hủy cỡ nào cũng không thể giết Giang Nam, thậm chí không trọng thương hắn được.

Trong trường sinh liên chất chứa uy lực siêu kinh khủng, uy lực bùng nổ trong người Giang Nam còn cường đại, tinh thuần hơn bảo thụ thánh dược mọc từ đạo quả Hỗn Độn Long Tổ nhiều. Năng lượng bảo thụ thánh dược

làm pháp lực của Giang Nam trướng nổ liên tục, năng lượng của trường sinh liên thì càng kinh người.

Nhưng Giang Nam té một lần khôn hơn một chút, không nuốt trọn trường sinh liên mà chỉ cắn một miếng 'nhỏ'.

Mặc dù Giang Nam cắn có 'một miếng nhỏ' hơn trượng nhưng cũng không phải nhỏ, đổi lại người khác, cho dù là đại viên mãn Tiên Quân cũng không chịu nổi. Giang Nam chịu đựng được.

Cơ thể, pháp lực của Giang Nam bị tùng kích nhưng lực xung kích còn trong phạm vi chịu đựng được.

Dược hiệu trường sinh liên phát huy, Giang Nam chống đỡ công kích tuyệt sát của Ma Kha Cổ Thần mà không bị hủy diệt.

- Từ thần hồn nhân quả tính kế ta, suy tính ra mỗi bước đi.

Làn da cơ bắp Giang Nam bị hủy hoại rồi mọc ra, hắn đứng trước tịch diệt hoa, lạnh nhạt nói:

- Ta tu thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, nhân quả không quấn quanh thần hồn ta mà là thân thể. Nhân quả lợi hại không thể quấy nhiễu bất cứ hành động nào của ta. Ma Kha, hành động nuốt trường sinh liên của ta chắc nằm ngoài dự đoán của ngươi?

Tuyệt sát thứ nhất đã hao hết uy lực. Phương xa bỗng tuyền đến dao động cực kỳ mãnh liệt, rõ ràng là tuyệt sát thứ hai bùng nổ hủy diệt phạm vi mấy ngàn dặm.

Rồi tuyệt sát thứ ba bùng nổ, sau đó là tuyệt sát thứ bốn, thứ năm.

Bốn tuyệt sát đánh hụt, Giang Nam không hành động theo dự tính của Ma Kha Cổ Thần làm mọi thủ đoạn sau này của gã vô dụng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2477: Chém Thần Hồn Của Ngươi. (2)

Giang Nam cười to đứng dậy, giết hướng Ma Kha Cổ Thần trong tịch diệt hoa.

Thanh Thường Tiên Nữ quát to sau lưng Giang Nam, kiếm chém tới. Ma Kha Cổ Thần trong tịch diệt hoa giơ hai tay như chưởng ma thiên nghênh đón Giang Nam.

Giang Nam một tay thò ra sau lưng kẹp mũi kiếm, tay khác va chạm ma thiên song chưởng.

Thanh Thường Tiên Nữ biểu tình nghiêm túc, kiếm khí hỗn độn trảm tiên kiếm bắn thẳng lên trời. Trong tịch diệt hoa, Ma Kha Cổ Thần vẻ mặt cực kỳ trầm trọng, hai tay nặng nề như hai tịch diệt ma nhãn.

Ma Kha Cổ Thần thần toán tuyệt sát là sát chiêu tuyệt đối trong vô nhân cấm khu, đây là lần đầu tiên gã tính sai.

Hai tay Ma Kha Cổ Thần va chạm với một tay của Giang Nam rất nặng nề, không chút lực lượng thoát ra ngoài. Đó là vì thần thông của Ma Kha Cổ Thần đến từ Tịch Diệt Đạo Nhân, thần thông hỗn hợp lực lượng Hỗn Độn Cổ Thần, tiên đạo ngụy biến. Lực lượng chẳng những không toát ra ngoài mà còn cắn nuốt tất cả năng lượng.

Nhưng Ma Kha Cổ Thần không thể nuốt một chút năng lượng chứa trong lòng bàn tay Giang Nam. Lực lượng của Giang Nam rất bình thường, pháp thân đạo quả dung hợp thành một thể, Ma Kha Cổ Thần không nuốt được chút lực lượng nào, ngược lại bị chấn người run rẩy, hai tay tê rần.

- Thần thông Tịch Diệt?

Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc cảm ứng lai lịch lực lượng trong đôi tay

Ma Kha Cổ Thần, lạnh lùng cười:

- Ma Kha, thì ra ngươi còn phản bội Hỗn Độn Cổ Thần, đầu phục Tịch Diệt Đạo Nhân.

Hỗn độn trảm tiên kiếm đâm tới, Thanh Thường Tiên Nữ bị ngón tay Giang Nam kẹt chặt vũ khí gầm lên, uy lực hỗn độn trảm tiên kiếm bộc phát. Uy lực hỗn độn trảm tiên kiếm siêu kinh người, năm xưa Ma Kha Cổ Thần cầm kiếm này chém Trọng Quang Tiên Quân cảnh giới đại viên mãn.

Dù là cơ thể Giang Nam cũng không ngăn được uy lực nhát kiếm này. Khoảnh khắc uy lực hỗn độn trảm tiên kiếm bộc phát, bàn tay Giang Nam bị kiếm khí vô cùng sắc bén cắt đứt, máu chảy ròng ròng.

- Đầu phục Tịch Diệt Đạo Nhân?

Thanh Thường Tiên Nữ nhoẻn miệng cười nói:

- Giáo chủ, ngươi đoán sai, ta và Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ lợi dụng nhau. Hắn tính kế ta, còn ta cũng tính kế hắn. Kết quả thì chờ xem ai cao hơn một bậc, lộc về tay ai.

Sau gáy Giang Nam hiện ra một vầng thần luân quay một vòng. Nguyên Thủy Đại La Thiên hiện ra, đè xuống, bao bọc Thanh Thường Tiên Nữ vào trong.

Thanh Thường Tiên Nữ quát to, xé mướp hóng lên cao. Nguyên Thủy Đại La Thiên bỗng sụp xuống, thân hình yêu kiều chưa kịp rên một tiếng đã hóa thành tro tàn.

Ma Kha Cổ Thần rên rỉ, trán chảy máu. Thanh Thường Tiên Nữ là một trong song sinh hồn của Ma Kha Cổ Thần, bị Giang Nam dùng Nguyên Thủy Đại La Thiên hủy diệt, thần hồn đạo quả 48 cơ hội bỏ chạy đã chết hẳn.

Hồng Mông Tam Thánh Kinh luyện là kiếp trước kiếp này thế thân,

Giang Nam chém Thanh Thường Tiên Nữ ba lần, Hồng Mông Tam Thánh Kinh vỡ tan tành, hắn chém chết một thần hồn của Ma Kha Cổ Thần.

Hỗn độn trảm tiên kiếm từ xa đâm tới, pahạp một tiếng đâm vào cơ thể Giang Nam. Ma Kha Cổ Thần trong tịch diệt hoa tiếp tục công kích, gã dùng pháp lực của mình thúc giục uy lực hỗn độn trảm tiên kiếm.

Thanh Thường Tiên Nữ và Ma Kha Cổ Thần vốn là một người, song sinh thần hồn. Thanh Thường Tiên Nữ có thể vận dụng hỗn độn trảm tiên kiếm thì Ma Kha Cổ Thần cũng làm được, nhát kiếm thành công, Giang Nam bị thuương.

Cùng lúc đó, trán Ma Kha Cổ Thần tỏa ánh sáng rực rỡ, kiếp quang tuôn ra thành lưới ánh sáng chụp hướng Giang Nam.

Giang Nam hít một hơi sâu, hỗn độn trảm tiên kiếm bị cơ thể hắn kẹp chặt không thể đâm vào. Mười ngón Giang Nam tung bay, đầu ngón tay va chạm kiếp quang vang tiếng leng keng. Kiếp quang bị Giang Nam mấy chỉ bắn vỡ.

Mười ngón Giang Nam búng chục lần, búng vào ngực Ma Kha Cổ Thần như bắn vào trống da trâu kêu thùng thùng.

Ngực Ma Kha Cổ Thần sụp xuống, mỗi ngón tay Giang Nam xẹt qua là gã ãy một khúc xươn sườn. Mười ngón tay lướt qua, mười khúc xương gãy, lồng ngực hõm xuống, Ma Kha Cổ Thần hộc máu rớt xuống tịch diệt hoa.

Cổ Thần này quyết đoán dứt khoát, gã đáp xuống đất liền túm lấy tịch diệt hoa rút lui. Ma Kha Cổ Thần thụt lùi từng bước, mặt đất rung lắc, các dãy núi nhô lên, ngôi sao leo lét trên bầu trời lung lay, thiên tượng thay đổi.

Giang Nam rút hỗn độn trảm tiên kiếm ra khỏi lưng mình, sải bước tiến lên. Chân Giang Nam đạp xuống, dãy núi mới nhô lên lại sụp xuống, khí huyết bắn lên cao, ngôi sao leo lét trên trời vỡ. Giang Nam đuổi theo sát Ma Kha Cổ Thần.

Một hành động của Giang Nam là thần thông, giơ tay nhấc chân uy lực vô

cùng, chân đạp đất là mặt đất nứt ra, khí huyết bắn lên trời là khung trời sập, không cho Ma Kha Cổ Thần cơ hội mượn sức bày ra tuyệt sát.

hai bóng người lóe qua vô nhân cấm khu hoang vắng trống trải. Đôi mắt Ma Kha Cổ Thần như vòng tròn, lực lượng tịch diệt ma nhãn mở ra nhưng dễ dàng bị Giang Nam phá vỡ. Khí huyết trên đầu Ma Kha Cổ Thần biến thành mây máu, huyết vũ tận thế rơi xuống, gã há mồm rống là tận thế kiếp âm.

Tịch Diệt Đạo Nhân truyền dạy nhiều thần thông cho Ma Kha Cổ Thần hơn, càng tinh diệu hơn.

Nhưng thần thông Tịch Diệt của Ma Kha Cổ Thần không uy hiếp Giang Nam bao nhiêu. Bây giờ Giang Nam pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, phòng ngự siêu đẳng xưa nay cưha từng có. Thân là đạo, là pháp, là quả, là thần, sức đề kháng các thần thông lên đến trình độ kinh người.

Hơn nữa bây giờ Giang Nam cắn một miếng trường sinh liên, trong người tràn ngập uy lực của trường sinh liên, dù bị tổn thương nặng cũng rất nhanh phục hồi, pháp lực vô cùng tận.

Ma Kha Cổ Thần liên tục hộc máu, có xu hướng thu tan tác. Giang Nam tiến sát từng bước, không cho Ma Kha Cổ Thần cơ hội bày ra tuyệt sát. Đột nhiên Ma Kha Cổ Thần nhảy lên đụng vỡ hư không. Trong không trung bỗng xuất hiện một kiến trúc to lớn đồ sộ, cổ kính hùng vĩ, khổng lồ, kinh người hơn cả kiến trúc Cổ Thần. Các cây cột to chống trời, đình đài lâu tạ đứng thẳng trong mây, đây là một tòa cấm khu.

Giang Nam cất bước lao vào, đột nhiên dừng bước. Trước mắt Giang Nam là biển máu ngập trời, các khung xương khổng lồ rào rào đứng ậy từ trong biển máu. Xương trắng đứng thẳng vượt qua đụn mây.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Cấm khu của Cự Linh Đạo Quân!

Giang Nam đưa mắt nhìn, các bộ xương Cự Linh khổng lồ chẳng hề ngăn cản Ma Kha Cổ Thần, chỉ chặn lại hắn.

Những bộ xương Cự Linh tràn ngập hơi thở võ đạo, mỗi một khung xương sánh bằng Tiên Quân cường đại.

Giang Nam nét mặt sa sầm nói:

- Cự Linh Đạo Quân, ngươi có ý gì?

Giang Nam cao giọng quát:

- Tại sao ngăn cản ta trừ khử người này?

Sâu trong cấm khu Cự Linh, thi khí khủng bố tràn ngập. Một linh hồn vô cùng tang thương thức tỉnh, thần thức chấn động:

- Tiểu bối Tiên giới, dám la ó trước mặt ta? Người này từng đến cấm khu của ta, bày mưu tính kế cho ta. Nếu hắn định ẩn vào cấm khu của ta thì không ai được đụng vào hắn. Tiểu bối, nếu ngươi không đi chỉ có con đường chết!

- Nói vậy là Cự Linh Đạo Quân quyết tâm bảo vệ hắn?

Nét mặt Giang Nam sa sầm, xoay người đi.

Chương 2478: Giẫm Lên Tôn Nghiêm Của Ngươi. (1)

- Chuyện hôm nay ngày khác báo, mai sau ta sẽ đến san bằng cấm khu của ngươi.

Giang Nam lắc người đi, sau lưng vang tiếng tức giận hầm hừ. Thi trí tràn ngập, một bàn tay to vươn ra. Giang Nam lắc người làm bàn tay bắt hụt, hắn lao ra cấm khu.

Ma Kha Cổ Thần thở phào, khom người nói:

- Đạo Quân, đa tạ người giúp đỡ. Ta còn có việc, không tiện ở lâu. Trước khi đi xin khuyên Đạo Quân một câu, nhanh chóng chuyển thế Tiên giới thì tương lai mới có thể giành được một góc trời.

Cự Linh Đạo Quân trong thi khí lạnh nhạt nói:

- Tiên Đế, Tiên Tôn dù tài hao tuyệt đại cách mấy nhưng hai người kia đã chết, cần gì lo sợ như thế? Ta không chuyển thế, chờ qua tiên đạo tịch diệt kiếp rồi mới tính.

Ma Kha Cổ Thần khom người, rời đi.

Mấy ngày sau, Giang Nam quay về Huyền Châu, cao giọng quát:

- Rồng to, rồng đâu rồi?

Một con rồng to chắc khỏe ngước đầu nhìn Giang Nam, ồm ồm hỏi:

- Tìm ta có chuyện gì?

- Đi, đi với ta san bằng Cự Linh cấm khu!

Mắt con rồng to sáng lên, tứ chi chống thân hình to khỏe dậy.

Con rồng to cười gian:

- San bằng cấm khu? Thế này không ổn lắm, chúng ta đi có khi nào bị đánh không?

Mặt mày con rồng to hớn hở, không thấy có vẻ gì là không ổn, rõ ràng nó sớm muốn đi quậy nhưng có điều băn khoăn.

Giang Nam cười hỏi lại:

- Có ta ở thì ngươi sợ gì?

Con rồng to hoan hô rầm rập bước tới trước mặt Giang Nam:

- Vậy còn chờ gì nữa? Chúng ta xuất phát ngay! San bằng . . .

Con rồng to gãi đầu, nó đã quên phải sna bằng cấm khu nào.

Giang Nam nhắc nhở:

- Cự Linh cấm khu.

Con rồng to hưng phấn nói:

- San bằng Cự Linh cấm khu!

Giang Nam cười nói:

- Chậm đã, chúng ta cần mang Vạn Chú Đạo Quân đi. Vạn Chú đạo huynh, theo chúng ta đi san bằn Cự Linh cấm khu không?

Vạn Chú Đạo Quân sớm bị kinh động, gã như hồn ma xuất hiện, đứng xe ngó chừng.

Vạn Chú Đạo Quân nghe vậy lắc đầu, nói:

- Không đi, nếu ta theo các ngươi san bằng cấm khu của Cự Linh Đạo Quân thì những tồn tại trong cấm khu sẽ cho rằng ta là phản đồ vô nhân khu,

tương lai ta sẽ ăn trái đắng.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Đạo hữu, ngươi ở lại trong nhà thì ta không yên tâm, lõ ta và rồng to rời đi, ngươi vác Chú Đạo thiên đàn bỏ trốn thì chẳng phải rồng không có chỗ ngủ sao?

Con rồng to hiểu ra, nhìn Vạn Chú Đạo Quân chằm chằm, mặt hung tợn nói:

- Tiểu tử thối, muốn khiêng ổ rồng của ta không dễ đâu! Đi cùng chúng ta!

Con rồng to thò vuôt ra nhẹ nhòm nắm Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân muốn chống cự nhưng tiếc rằng tay mềm sao bằng chân cứng, bị con rồng to túm chặt không thể nhúc nhích.

Vạn Chú Đạo Quân tức giận quát:

- Huyền Thiên gian tặc, thả ta xuống! Ta và ngươi đại chiến ba trăm hiệp!

- Khốn kiếp, thả ta xuống! Nếu ta cùng các ngươi đi san bằng Cự Linh cấm khu thì sau này không cách nào ngẩng đầu trước những tồn tại tiền sử cổ xưa! Bọn họ sẽ cho rằng ta đầu phục dân bản xứ Tiên giới đê tiện, khinh thường ta, xem ta là kẻ địch!

- Khốn nạn, ngươi có thả ra không? Nếu không thả thì ta nguyền chết lớn bé cả nhà ngươi!

Vạn Chú Đạo Quân tức giận mũi xì khói, hùng hổ chửi.

Giang Nam nói nhỏ với con rồng to:

- Nhìn sắc mặt của tên này chắc chắn sẽ khiêng ổ rồng của ngươi đi. Rồng to, ngươi hãy trông chừng đừng để hắn chạy.

Con rồng to đánh giá Vạn Chú Đạo Quân, gật gù nói:

- Không chạy được.

Con rồng to thả vuốt ra.

Vạn Chú Đạo Quân thoát thân, mừng rỡ vọt đi xa. Con rồng to chờ Vạn Chú Đạo Quân chạy xa mới bay lên, lát sau nó bay trở về ném gã xuống đất.

Con rồng to hào hứng giục:

- Ngươi thử lần nữa.

Vạn Chú Đạo Quân cắn răng, cơ thể biến thành cái bóng dán sát mặt đất trượt đi.

Con rồng to chờ giây lát, đợi Vạn Chú Đạo Quân chạy xa rồilại bay lên, bắt cái bóng về lại chỗ cũ. Con rồng to là tiên thiên pháp bảo, tiên thiên bất diệt linh quang biến thành, người khác không bắt được cái bóng nhưng con rồng dã man này thì khỏi nói.

Vạn Chú Đạo Quân rất hận, gã chạy trốn hơn mười lần, luôn bị con rồng to bắt về, trái tim bị hành hạ chết đi sống lại cuối cùng tuyệt vọng.

Con rồng to cười nói:

- Bây giờ hắn sẽ ngoan ngoãn đi cùng chúng ta.

Vạn Chú Đạo Quân nhận mệnh, biểu tình đờ đẫn:

- Ta sẽ bị người khinh thường, bọn họ sẽ nói Vạn Chú đê tiện đầu phục Tiên giới tôm tép, mặt mũi của ta . . .

Vô nhân cấm khu, cấm khu của Cự Linh Đạo Quân tĩnh lặng. Mấy hôm trước xương khô Cự Linh trồi lên từ biển máu đã alựn xuống, chỉ còn lại các kiến trúc vô cùng hùng vĩ, đồ sộ.

Cự Linh Đạo Quân lắng xuống, thi khí mênh mông bao phủ cấm khu. Nơi này thi khí đậm đặc, cho nên Tiên Quân vào đây phải hết sức cẩn thận tránh bị thi khí đồng hóa.

Dù sao đây là nơi Cự Linh Đạo Quân chết, thi khí cực kỳ khủng bố. Cự Linh cấm khu là một trong các cấm khu nguy hiểm nhất, từ xưa đến nay người vào Cự Linh cấm khu tìm báu vật chết hàng đống.

Đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai, Giang Nam cắt hư không cấm khu, đi vào trong.

Thi khí cuồn cuộn, giọng Cự Linh Đạo Quân vọng ra:

- Người nào dám can đảm quấy nhiễu ta ngủ say?

Cự Linh Đạo Quân kinh ngạc nói:

- Lại là ngươi, tiểu bối Tiên giới? Lần trước cho ngươi trôn thoát, giờ còn dám quay về? Thật là không biết sống chết. Cũng được, hôm nay giết ngươi, lột da treo trên đạo cung Tiên giới, nhắc nhở mấy kẻ vô pháp vô thiên trong Tiên giới.

Trong Cự Linh cấm khu, biển máu gợn sóng, các bộ xương người khổng lồ trồi lên. Vô số xác chết Cự Linh thần tộc đứng dậy, khí thế hung tợn, lệ khí tràn ngập cấm khu.

- Bắt hắn lại!

Giọng Cự Linh Đạo Quân truyền ra từ nơi thi khí đậm đặc nhất:

- Uy nghiêm của Đạo Quân không tha thứ bị gaiãm lên!

Các bộ xương người khổng lồ hành động, xương trắng đầy trời lao hướng Giang Nam. Các khung xương nối liền một mảnh, rất kinh người.

Giang Nam đứng im trong không trung, đối diện vô số xương trắng Cự Linh vẫn lù lù bất động. Hư không chấn động dữ dội, từng mảng không gian

vỡ ra, một cái đầu khổng lồ thò vào Cự Linh cấm khu.

Cái đầu khổng lồ như tinh cầu, sau đó là thân rồng to kinh khủng. Con rồng to cố gắng vào Cự Linh cấm khu, lỗ mũi phun ra hai luồng khói dài. Xương Vự Linh đầy trời bị hai luồng linh quang phun xa, trên bầu trời rơi mưa xương.

Vô số khúc xương giao nhau rơi xuống, có rớt vào biển máu, có đè sụp các kiến trúc, cung điện, cột đá nguy nga, có rơi vào thi khí.

Cuối cùng con rồng to chen vào Cự Linh cấm khu, nó nhìn xung quanh, hưng phấn nói:

- Vạn Chú tiểu quỷ, chúng ta hãy cùng nhau giẫm nơi này đi, ta thích giẫm lên tôn nghiêm của mấy tên đó.

Sau lưng con rồng to là Vạn Chú Đạo Quân mặt nhăn nhó, ủ rũ miễn cưỡng đi vào Cự Linh cấm khu.

Con rồng to đáng sợ chắc khỏe rầm rập xông lên, nơi nó đi qua tất cả sụp đổ. Đụng núi là núi ngã, các cung điện bị con rồng to hất bay, biển máu bị con rồng thô bảo thổi bay ra không trung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2479: Giẫm Lên Tôn Nghiêm Của Ngươi. (2)

Trong khoảnh khắc Cự Linh cấm khu chỉnh chu trật tự trở nên hỗn độn.

Sau trong thi khí đậm đặc truyền ra thanh âm tức giận:

- Vạn Chú Đạo Quân? Kẻ xấu xa, phản đồ thời đại chú đạo, ngươi làm chó săn cho tiểu bối Tiên giới? Ta muốn bóp chết ngươi như bóp nát con kiến . . . Ác long ngươi dám!

Con rồng to há mồm rống to:

- Grao!

Sóng âm khủng bố ập hướng thi khí. Phạm vi thi khí bao phủ là trăm vạn dặm, đậm đặc đáng sợ. Tiên Quân vào trong đó cũng sẽ bị thi hóa tan rã, nhưng tiếng gầm qua đi thổi tan thi khí trăm vạn dặm, lộ ra cái xác Đạo Quân cổ xưa cao to.

Xác Đạo Quân ngồi xếp bằng trong thi khí tất cả đậm đặc, thi khí tuôn ra từ cơ thể Đạo Quân.

Đạo Quân đã chết, người mọc một thánh dược tiền sử, thi khí và mùi thuốc giao nhau.

Đạo Quân khác là đạo quả vỡ, từ mảnh đạo quả kết ra thánh dược Tiên giới. Đạo Quân này thì xác mọc thánh dược, rất kỳ lạ.

Bởi vì Cự Linh Đạo Quân không tu pháp lực, đạo quả là cơ thể, sau khi gã chết trên người mọc thánh dược. Nhưng cũng vì vậy mà đến nay chưa ai hái một thánh dược nào, có mấy chục thánh dược tiền sử trên người Cự Linh Đạo Quân.

Cự Linh Đạo Quân uqá cường đại, từ thời đại chú đạo đến nay chưa ai có thể đi vào thi khí tự tay hái thánh dược. Thiên Quân, Đạo Quân tuyệt đỉnh có thể làm được, nhưng hái thánh dược tất nhiên xung đột với Cự Linh Đạo Quân. Cộng thêm thánh dược không có tác dụng lớn cho Thiên Quân, Đạo Quân, tồn tại khác thì không đến gần Cự Linh Đạo Quân được, vì vậy từ xưa đến nay không thánh dược nào bị hái.

Giang Nam nhìn trân trân. Mấy chục gốc thánh dược tiền sử, có hoa có cỏ có trái treo trên người Cự Linh Đạo Quân, món hời kếch sù biếtm ấy.

Càng khiến Giang Nam sợ hãi là trên xác Cự Linh Đạo Quân tràn ra ánh sáng tiên thiên bất diệt linh quang.

Cự Linh Đạo Quân siêu cường đại, đã bắt đầu tiếp xúc tới trình độ luyệ bản thân thành tiền sử. Nhưng Cự Linh Đạo Quân chưa kịp luyện bản thân thành tiên thiên pháp bảo thì tịch diệt kiếp bùng nổ làm gã thân chết đạo tiêu.

- Ác long, người ta sợ ngươi nhưng ta thì không@

Xác Cự Linh Đạo Quânv ầm ầm đứng dậy, hồn phách vẫn còn, bản thân gã không có pháp lực, không cần pháp lực chống đỡ thân thể.

- Ngươi phá rối ở chỗ khác thì thôi, nhưng trước mắt ta thì ngươi không có tư cách!

Xác Cự Linh Đạo Quân ầm ầm bước tới trước, lạnh lùng nói:

- Chỉ bằng vào ngươi cũng muốn giẫm lân cấm khu, giẫm lên tôn nghiêm của ta? Hôm nay ta sẽ giết ngươi luyện thành tiên thiên pháp bảo!

Con rồng to xung phong lao vào Cự Linh Đạo Quân. Hai vật khổng lồ va chạm, cấm khu bị lực lượng hai bên trướng nổ. Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân bị gió lốc hất bay ra khỏi Cự Linh cấm khu.

Hai người đứng vững thân hình. Hai vật khổng lồ đánh nhau trời sụp đất nứt trong Cự Linh cấm khu. Xác Cự Linh Đạo Quân tuy chết nhưng cơ thể

vẫn còn, thân thể mạnh mẽ gần bằng tiên thiên pháp bảo, giơ tay nhấc chân là các đại thần thông cơ thể, uy lực kinh người.

Con rồng to là tiên thiên pháp bảo hoang dại do tiên thiên bất diệt linh quang hình thành, nó hoành hành trong vô nhân cấm khu đã tám ức năm, oai dám chọc vào nó nên đánh nhau càng dữ dội.

Hai vật khổng lồ liều mạng, tình huống nóng nảy biết mấy.

Nhưng thân xác Cự Linh Đạo Quân dù gì đã chết, hồn phách khống chế cơ thể có nhiều bất tiện. Con rồng bạo lực thì cơ bắp cục cục không thua gì Cự Linh Đạo Quân, thậm chí mạnh hơn gã, dã man hơn, lực lượng lớn hơn.

Giây lát sau xác Cự Linh Đạo Quân không chống nổi nữa, các thánh dược tiền sử bị đánh dập nát. Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân nhìn mà lòng nhỏ máu.

Vù vù vù vù vù!

Con rồng bạo lực quét đuôi xẹt qua xác Cự Linh Đạo Quân, nghiền nát sáu, bảy thánh dược tiền sử. Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân hộc máu nhìn, chửi thầm phí của trời.

Con rồng to rống to chấn da Cự Linh Đạo Quân nứt toác, thi huyết màu đen chảy ra. Thánh dược tiền sử còn lại bị tiếng rống run rẩy rớt xuống, vỡ vụn trong không trung.

Vạn Chú Đạo Quân tức khó thở quát:

- Con rồng bạo lực, ngươi nhỏ giọng chút, đánh nhẹ thôi, tổ cha nó!

Thánh dược tiền sử vỡ, mảnh nhỏ bay bốn phương tám hướng. Vạn Chú Đạo Quân không quan tâm mặt mũi vội bay tới bay lui nhặt cành, rễ, hoa thánh dược hoàn chỉnh.

Giang Nam cũng đi nhặt nhạnh, hai người nhặt nhiều mảnh nhỏ thánh

dược, lòng nhỏ máu. Dược hiệu trong các mảnh nhỏ xói mòn nhiều, bị tiếng gầm của con rồng bạo lực đánh tan một nửa dược hiệu, kém hơn trước nhiều.

Vạn Chú Đạo Quân nhét lá thánh dược vào miệng, lẩm bẩm:

- Phí của trời, phí quá!

Giang Nam liếc Vạn Chú Đạo Quân, Đạo Quân chuyển thế này nổi lên cảnh giá.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Huyền Thiên, ngươi muốn làm gì? Những mảnh thánh dược này là ta nhặt, theo lý luận của con rồng vô sỉ kia thì ai nhặt được là có người đó, ngươi đừng mơ cướp đi chút gì từ tay ta!

Giang Nam cười nói:

- Hẹp hòi. Ngươi yên tâm, ta sẽ không cướp của ngươi. Mấy mảnh thánh dược đó không lọt vào mắt ta, chỗ ta có gốc to hơn.

Giang Nam lấy trường sinh liên ra. Vạn Chú Đạo Quân nhìn trân trân, thấy trường sinh liên bị thiếu một miếng lớn thì cười khẩy nói:

- Cũng bị thiếu ụt, có gì đáng để khoe?

Giang Nam cất trường sinh liên đi, cười nói:

- Những mảnh thánh dược này ta để lại chia cho cường giả Huyền Châu. Hiện tại loạn thế, nếu Huyền Châu không có sức chiến đấu đỉnh cao e rằng sẽ thành vật hy sinh.

Khóe mắt Vạn Chú Đạo Quân co giật, lạnh lùng nói:

- Giáo chủ, ta khuyên ngươi đừng bỏ nhiều tình cảm vào người khác, nếu không tương lai tịch diệt kiếp đến ngươi sẽ càng thêm đau lòng tuyệt vọng, hoàn cảnh thê thảm hơnta.

- Ha ha ha ha ha ha! Thời đại tiếp theo có vô số sinh linh nhưng không có ai là đồng tộc, chỉ một mình ngươi cô đơn, cố nhân đều chết hế. Bóng dáng của họ thường quanh quẩn trước mặt ngươi, mấy ức năm không tan biến, như cô hồn dã quỷ quấn quýt ngươi, trách ngươi tại sao không cứu bọn họ, trào phúng ngươi là kẻ đáng thương.

- Chủng tộc các ngươi chỉ còn một người, khi ngươi chết thì tiên đạo chủng tộc các ngươi cũng tuyệt chủng.

Giang Nam thương hại nhìn Vạn Chú Đạo Quân, mặt ngoài gã mỉa mai hắn nhưng thật ra ra là châm chọc mình. Đạo Quân tiền sử thủ đoan ác độc nhưng trong lòng có một góc mềm mại, chẳng qua ngày thường bị hung tàn che giấu, nhìn không ra.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tên này có điểm đáng đồng tình, nhưng làm ác nhiều hơn. Biết bao sinh linh Tiên giới chết trong thần thông chú đạo của hắn.

Cự Linh Đạo Quân bị áp chế hoàn toàn, gã thua trong cuộc đối kháng lực lượng và cơ thể. Cự Linh Đạo Quân vốn được công nhận là thân tể mạnh nhất lịch sử, nhưng sau lần tranh đấu này, danh hiệu đó rơi vào con rồng to siêu khủng bố.

Điều duy nhất khiến Cự Linh Đạo Quân thấy an ủi là con rồng to chính là tiên thiên pháp bảo hoang dại không biết sinh ra linh trí như thế nào.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cự Linh Đạo Quân bị đánh té xuống đất, con rồng bạo lực đạp chân giẫm lên người gã, từ đầu đến chân lại vòng về đi từ chân lên đầu. Cự Linh Đạo Quân bị đạp lún sâu xuống lòng đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2480: Yến Hội Trước Nay Chưa Từng Có.

Dưới đất vọng lên tiếng gầm tức giận của cái xác khổng lồ, chấn mặt đất nứt rạn. Hai bàn tay to thò ra từ lòng đất bắt lấy đuôi rồng quét qua, ném bay con rồng to.

Cự Linh Đạo Quân nhảy lên, mới đứng vững đột nhiên thấy vật khổng lồ dã man đập vào mặt. Cự Linh Đạo Quân bị đụng ngã, bốn móng vuốt to đạp lên người gã. Sau khi móng vuốt nặng nề giẫm đạp, Cự Linh Đạo Quân bị đuôi rồng siêu nặng vỗ mạnh xuống. Quanh thân mới hình thành linh quang bị quất tan tác, thi huyết văng tung tóe.

Cự Linh Đạo Quân mới bò dậy thì con rồng to lại nhào lên, giẫm đạp người gã.

Cự Linh Đạo Quân rống to:

- Ta muốn . . .!

Cự Linh Đạo Quân lại bị đạp xuống đất, một chuỗi móng vuốt rầm rập chạy qua. Vạn Chú Đạo Quân vô cùng đồng tình Cự Linh Đạo Quân, cũng vui sướng khi người gặp họa, có chútđồng cảm.

Vạn Chú Đạo Quân thầm nghĩ:

- Đấu với con rồng to này thì lòng tự tôn phải cứng rắn chỉ còn lại một dây thần kinh mới không bị nó đả kích.

Vạn Chú Đạo Quân bị con rồng to chà đạp hơn mười lần, lòng tự tôn sớm rách nát, mình đầy vết thương. Vạn Chú Đạo Quân hiểu sâu sắc nỗi đau bị con rồng to đả kích hết lần này tới lần khác, đó là tuyệt vọng sâu tận linh hồn.

Nhưng thấy cường giả trong đỉnh Đạo Quân bị chà đạp làm Vạn Chú Đạo Quân rất thihsc thú, ít ra gã không phải nạn nhân bị con rồng bạo lực bắt nạt, có chút an ủi.

Cự Linh Đạo Quân liên tục bị đụng ngã, giẫm lên mấy chục lần. Lòng tự tôn của Cự Linh Đạo Quân mạnh hơn Vạn Chú Đạo Quân nhiều, gã chỉ chịu nổi hơn mười lần là tự tôn tan nát hết.

đột nhiên Cự Linh Đạo Quân bị giẫm lún xuống đất rồi không ló đầu lên nữa. Con rồng to thò đầu nhìn vào trong hố to, xác Đạo Quân tiền sử đã đào một con đường dưới lòng đất, nhanh chóng chạy trốn. Lòng tự tôn của Cự Linh Đạo Quân đã bị đả kích tan tành, gã không tiếc vứt bỏ mặt mũi chui xuống đât trốn đi.

Thần thức Cự Linh Đạo Quân dao động nổ vang bên tai Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân, con rồng to:

- Tiểu bối Tiên giới, Vạn Chú, ác long, ta nhớ kỹ các ngươi, sau này sẽ trả lại nhân quả này gấp trăm lần!

Nhưng Cự Linh Đạo Quân nói không mạnh mẽ, gã đã bị thương khá nặng.

Vạn Chú Đạo Quân vội cao giọng quát:

- Cự Linh đạo huynh, ta bị bắt buộc, ta không tham gia đánh ngươi, ngươi bị đánh liên quan gì ta?

Cự Linh Đạo Quân chửi mắng:

- Chó săn của tiểu bối Tiên giới, phản đồ trong Đạo Quân tiền sử, chuột anhứt nhân cách thấp kém . . .

Vạn Chú Đạo Quân nổi giận, nhe răng cười nói:

- Cự Linh, ngươi nghĩ ta sợ ngươi sao? Ta cũng từng quát tháo một thời

đại, trải qua tịch diệt kiếp mà không chết. Ngươi dám đến tìm ta trả thù thì ta sẽ cho ngươi chết cực kỳ khó xem!

Giang Nam giơ ngón cái lên khen:

- Vạn Chú đạo huynh, đây là mới làp hong độ Đạo Quân tiền sử nên có. Trước kia ngươi sợ đầu sơ đuôi làm ta xem thường ngươi, bây giờ những lời ngươi nói ra hùng tâm mới khiến ta khâm phục.

Vạn Chú Đạo Quân nhìn Giang Nam, cười gằn:

- Tiểu tử, ngươi cứ ám toán ta suốt, khiến ta liên tục chịu thiệt, ta muốn ngươi . . .

Giang Nam pahảy tay:

- Di thôi!

Giang Nam, con rồng to quay về đường cũ. Vạn Chú Đạo Quân không nói hết câu hăm dọa. Vạn Chú Đạo Quân nhìn Giang Nam, con rồng to đi xa, gã đành đi theo.

Vạn Chú Đạo Quân tiếp tục lẩm bẩm:

- Bằm thây vạn mảnh, không không, ta muốn bắt giữ ngươi, hành hạ vạn năm, một ức năm, cho ngươi sống không bằng chết . . .

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Bây giờ Cự Linh Đạo Quân bị thương nặng chắc sẽ trốn đi dưỡng thương . . . Không đúng, thân Cự Linh Đạo Quân đã chết, không dưỡng thương được, chỉ có thể chuyển thế. Nói vậy là Cự Linh cấm khu không còn nguy hiểm gì, là chỗ tốt để ánh sáng, tìm báu vật. Nơi đó có rất nhiều kiến trúc tiền sử chưa sụp đổ, sẽ có một ít kho báu Cự Linh Đạo Quân để lại.

Sắc mặt Vạn Chú Đạo Quân liên tục thay đổi, nói đến chỗ sướng thì cười khùng khục:

- Cho ngươi kêu gào, không nừng gào rú. Tiếng kêu rên của ngươi sẽ là tiếng nhạc êm tai tuyệt vời nhất . . .

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Hưm, chắc Phượng Nghi đạo hữu cũng được truyền thừa mạch Cự Linh, ta từng nhận nhiều ích lợi từ nàng. Vậy mời nàng dẫn tinh anh Huyền Châu vào Cự Linh cấm khu, nghiên cứu công pháp Cự Linh tộc, sư tầm kho báu.

- . . . Rồi từ từ giết ngươi, chậm thật chậm.

Vạn Chú Đạo Quân cười nham nhở:

- Đúng rồi, ta muốn bắt cóc con rông này, rồng ngốc chỉ số thông minh không cao. Rồng to thuộc về ta, Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Thiên Chung cũng vật về chủ cũ, ha ha ha ha ha ha!

Con rồng to ngoái đầu liếc Vạn Chú Đạo Quân, mắt rồng to lộ vẻ thương hại.

Con rồng to ồm ồm hỏi:

- Giáo chủ, tên này bị điên rồi?

Giang Nam quay đầu, thấy Vạn Chú Đạo Quân cười toe toét, lắc đầu, nói:

- Rồng to, ngươi đả kích hắn quá ác, chắc bị hỏng não rồi.

Vạn Chú Đạo Quân nhe răng cười nói tiếp:

- Chà đạp đến chết!

Con rồng bạo lực gãi vảy rồng trên đầu, xấu hổ nói:

- Bị hỏng não thật, tội nghiệp.

Giang Nam bỗng dừng bước. Con rồng to, Vạn Chú Đạo Quân đứng lại

theo. Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc nhìn phía trước, từ khi anò đằng trước xuất hiện một thôn xóm nhỏ, khói bếp bốc lên. Mấy đứa con nít chơi đùa ở đầu óm, vài phụ nhân giặt quần áo bên sông, tiếng gõ trong trẻo. Đầu thôn có hai lão nhân tóc bạc phơ đánh cờ, dăm ba người đứng bên cạnh xem, đang tranh luận nước cờ nên đi như thế nào.

Trong rừng cây bên cạnh xảy ra tiều phu đốn củi, thợ săn vào núi săn bắn. Phụ anhna canh cửi trong phường. Thư sinh mở cửa sổ thư phòng đọc sách.

Thôn xóm chỉ có hai, ba chục người, rất thưa thớt.

Nhưng trong vô nhân cấm khu đột nhiên xuất hiện một thôn nhỏ như thế ngoại đào nguyên thì rất kỳ lạ.

Giang Nam đi qua con đường này và khi đến không hề thấy thôn xóm gì.

Sắc mặt Vạn Chú Đạo Quân sa sầm, bộ dáng bình thường trở lại, trầm giọng nói:

- Có điều lạ.

Giang Nam gật đầu. Hai, ba mươi người trong thôn không phải thời không phản chiếu mà thật sự tồn tại, đúng là rất lạ.

Trong vô nhân cấm khu thường hay có phản chiếu thời không, đó là ảo ảnh các thời đại tan võ để lại. Nhưng trước mắt bọn họ là sinh linh sống động, trong hoàn cảnh vô nhân cấm khu càng kỳ lạ hơn.

Trong thôn một lão nhân phát hiện hai người một rồng, phất tay làm rối bàn cờ, cười to bảo:

- Khách từ phương xa đến, mời vào, mồi mời.

Lão nhân tóc bạc đối diện trợn tròn mắt, râu tóc dựng đứng mắng:

- Thiên Hi lão già, rõ ràng ngươi không đấu cờ thắng ta nên cố ý chơi xấu!

- Có khách nhân đến sao thất lễ được?

Thiên Hi lão nhân cười tủm tỉm:

- Ngươi và ta đánh cờ không gấp gáp gì, nghênh đón khách quý là hơn, đừng để thất lễ.

Hai lão nhân đứng dậy, hai, ba mươi thôn dân đi ra ngoài. Thư sinh ra khỏi thư phòng, thợ săn và tiều phu xuống núi. Đám người dón Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân, con rồng to vào thôn nhỏ.

Giang Nam nháy mắt với Vạn Chú Đạo Quân, hai người đi vào trong thôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2481: Kẻ Nổ Số Một Tiên Giới. (1)

Thiên Hi lão nhân cười hỏi thợ săn:

- Tương Khang, ngươi bắt được con gì mau lấy ra làm món ngon đãi khách. Viên Thái huynh, cũng lấy mỹ tửu nhà ngươi ra đây. Nữ La, đi trong ruộng rau nhà ngươi hái ít rau dưa đi. Chức Mẫu, hái ít trái cây nhà ngươi.

Thiên Hi lão nhân liên tục dặn dò, mọi người bận rộn làm theo.

Giang Nam cười nói:

- Lão trượng không cần khách sáo, chúng ta tình cờ đi ngang qua quý vùng, không tiện quấy rầy.

- Không quấy rầy, không quấy rầy.

Viên Thái lão nhân mặc quần áo sạch sẽ, sang trọng, ngón cái đeo nhẫn ngọc.

Viên Thái lão nhân cười nói:

- Gặp nhau là có duyên, mời quý khách ngồi.

Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân định ngồi xuống.

Viên Thái lão nhân bỗng nghiêm túc nói với Vạn Chú Đạo Quân:

- Vị tiểu khách nhân này được ngồi, còn ngươi đạo đứ xấu không được ngồi!

Mặt Vạn Chú Đạo Quân đỏ hồng, cười khẩy nói:

- Có trân tu gì ta chưa từng ăn? Không hiếm lạ!

Giây lát sau nhiều thứ ăn trân tu rau quả bày lên bàn, mỹ tửu rót vào ly. Giang Nam nhìn trân tu rau quả, biểu tình nghiêm tú. Vẻ mặt Vạn Chú Đạo Quân căng thẳng, nhìn ra manh mối.

Giang Nam nhìn quanh một vòng, thấy trong thôn không ai ngồi xuống. Hai, ba mươi nam nữ già trẻ vẻ mặt chân chất đứng một bên chờ hắn cầm đũa.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Các vị lấy nhiều thánh dược tiền sử đến chiêu đãi Giang ta, chắc bữa tiệc này không miễn phí?

Mâm thức ăn này rõ ràng là hái thánh dược tiền sử nấu ra.

Món nhìn như là thú hoang thật ra cũng là thánh dược tiền sử.

Mỹ ửu luyện hóa từ thánh dược.

Trên bàn đá bày rượu và thức ăn giá trị cao không thể đánh giá.

Thiên Hi lão nhân cười tủm tỉm nói:

- Quý khách ăn mấy rau xanh này rồi hãy mang con rồng ở đầu thôn rời xa vô nhân khu đi, tốt nhất là mãi mãi đừng trở về.

Nam nữ già trẻ trong thôn gật đầu cười rất chân chất, đồng thanh kêu lên:

- Tốt nhất là mãi mãi đừng trở về!

Giang Nam đặt đũa xuống, hỏi:

- Nếu chúng ta quay về thì sao?

Tiều phu cởi rìu to đeo sau lưng xuống, vẻ mặt thật thà nói:

- Tiểu khách nhân ăn, uống rượu rượu rồi chắc không muốn trở về nữa

đúng không?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đất đai nơi này là của ta, tất cả sinh ra trong này đều là sản nghiệp của ta. Con dân trong đây là con dân của ta, tại sao ta ta không thể trở về?

Thư sinh cầm quyển sách trong tay, gật gù nói:

- Trong thiên hạ đều là vương thổ, thống trị vương thổ trừ phi là vương thần. Tiểu khách nhân, ngươi hơi lớn lối, ngươi chưa đến trình độ xưng vương, ngực quá lớn.

Vạn Chú Đạo Quân nhìn ra có điều lạ, biểu tình nghiêm túc lặng lẽ vận chuyển pháp lực đại đạo.

Các thôn dân vây quanh Giang Nam.

Viên Thái lão nhân cười tủm tỉm:

- Tiểu khách nhân, ăn đi, uống đi. Đây là rượu mời, nếu ngươi không ăn không uống, chút nữa bọn ta sẽ là rượu phạt.

Giang Nam bưng ly rượu lên, suy nghĩ giây lát sau đặt ly xuống.

Giang Nam cười nói:

- Các vị, nói lý được không? Dù gì ta là địa chủ nơi này, các người cư trụ trên đất của ta, không giao thuế thì thôi, còn muốn đuổi địa chủ ta đi?

Thợ săn Tương Khang cởi cung dài trên lưng xuống, khẽ thở dài:

- Bắn chết khách nhân thì rất vô lệ, nhưng vẫn phải làm một lần.

Giang Nam đứng dậy, cười to bảo:

- Thế thì mời các vị hiện ra nguyên hình đi!

Giang Nam vừa dứt lời, đột nhiên thôn nhỏ biến mất, sương mù cuồn cuộn đầy trời. Các thân hình vô cùng cổ xưa, cường đại bước ra từ sương mù. Từng đợt ngân hà vòng quanh người các cường giả, trong ngân hà là vô số ngôi sao, ức vạn mặt trời vận chuyển ầm ầm.

Đây là các Đạo Quân cổ xưa, nhưng bọn họ chết hết chỉ còn lại thi thể và linh hồn.

Quanh thân Thiên Hi lão nhân tràn ngập thánh đạo cuồn cuộn, uy nghiêm trang trọng. Viên Thái lão nhân tròn quay, bụng to, một tay nâng bàn cờ, tay kia cầm quần cờ đen và đỏ. Thợ săn Trương Khang vô cùng uy vũ cầm trường cung đầy khí thế cái thế.

Nữ La phường chức ngồi bên canh cửi, thân hình to lớn, thần thánh thuần khiết, tay ngọc vung lên hàng ức vạn tơ bạc xuyên qua không trung. Thợ săn cao to vạm vỡ, cuồng hơn cả Cự Linh Đạo Quân, tay cầm cây rìu to như có thể khai thiên tích địa.

Mấy thôn dân khác, dù là con nít giờ đây thể hiện mặt khủng bố nhất, bọn họ toàn là Đạo Quân tiền sử.

Hai, ba mươi xác Đạo Quân tiền sử đứng trong không trung, phong ấn chốn này.

Tương Khang giương cung nhắm thẳng Giang Nam, mở miệng nói:

- Chúng ta lễ độ với ngươi, tiên lễ hậu binh. Ngươi kêu chúng ta hiện ra nguyên hình thì chúng ta hiện hình cho ngươi xem!

- Ngươi mang con rồng to hoang dãi đến vô nhân cấm khu ta làm xằng làm bậy, hôm nay san bằng Cự Linh cấm khu thì ngày sau sẽ xâm phạm cấm khu của chúng ta!

- Chúng ta tiên lễ hậu binh, nếu ngươi không uống rượu mời vậy hãy nhận rượu phạt đi!

- Người Tiên giới đa số tham lam, ăn trong bát nhìn trong nồi. Tiểu khách nhân, lòng ngươi quá lớn, vô nhân khu không phải lãnh địa của ngươi!

- Ngươi có thể thu phục bại hoại như Vạn Chú nhưng đừng hòng nhúng chàm vô nhân khu ta!

Các tiếng hét chấn thiên địa vang lên, chấn Giang Nam và Vạn Chú Đạo Quân liên tục thụt lùi.

Vạn Chú Đạo Quân cao giọng quát:

- Các vị đạo hữu, các người hiểu lầm rồi. Ta không liên quan chuyện này, chỉ tình cờ đi ngang qua, không chung nhóm với Huyền Thiên.

- Câm miệng!

- Phản đồ cấm khu!

- Bại hoại chú đạo!

- Nói chuyện với cặn bã như ngươi làm nhục tôn nghiêm Đạo Quân ta!

Các tiếng quát mắng vang lên, mặt Vạn Chú Đạo Quân đỏ rần, tay gã che mặt không dám nhìn ai.

Vạn Chú Đạo Quân giận dữ nói:

- Huyền Thiên, ta sớm nói nếu đi cùng ngươi thì danh tiếng sẽ mất hết. Nhìn xem, quá tệ.

- Bình tới tướng đỡ, nước đến đất chặn. Đạo Quân đến đương nhiên có người chắn!

Quần áo Giang Nam phấp phới, gầm lên:

- Rồng to đâu!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Con rồng to di chuyển bước chân núp sau lưng Giang Nam, rụt rè nói:

- Giáo chủ, bọn họ nhiều người quá, hơn pahản nửa ta không đánh lại.

Giang Nam nhức đầu, mặc dù con rồng này cường đại kinh khủng, vênh váo ngang ngược nhưng rất nhát gan. Gặp phải Đạo Quân tiền sử con rồng to đánh được, nhưng gặp đông người là nó teo, rụt vòi đòi người bảo vệ nó.

Giang Nam hết sức khuyên nhủ:

- Rồng to huynh, ngươi dù gì là tiên thiên pháp bảo, trên cổ đeo một tiên thiên pháp bảo, sao có thể gặp trận rút lui?

- Bọn họ sẽ đánh ta đến mất trí nhớ.

Tiên thiên pháp bảo hoang dại mạnh mẽ bạo lực tội nghiệp nói:

- Ta đã bị đánh mất trí nhớ một lần, ăn đòn thêm lần nữa sẽ não rỗng. Giáo chủ, ngươi đã nói sẽ bảo vệ ta.

Giang Nam cắn răng:

- Vĩ đại như ngươi . .

- Giáo chủ, ngươi vĩ đại như ta nhất định không sợ gì, ta toàn nhờ vào ngươi . . .

Con rồng to thò móng vuốt lặng lẽ đẩy Giang Nam tới trước.

Giang Nam câm nín, ngước đầu lên thay khuôn mặt khác, cười nịnh với hai, ba mươi xác Đạo Quân tiền sử:

- Các vị đạo hữu, chúng ta có chuyện từ từ bàn bạc, đánh nhau làm gì? Hay là ngồi xuống từ từ nói chuyện . . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2482: Kẻ Nổ Số Một Tiên Giới. (2)

- Đồ hèn, lúc trước chúng ta thiết đãi món ngon rượu ngon, muốn nói chuyện với ngươi thì ngươi không chịu, bây giờ đổi giọng?

Nữ Đạo Quân Chức Mẫu lạnh lùng cười:

- Bây giờ ngươi muốn nói chuyện nhưng chúng ta không có gì để nói với ngươi. Dứt khoát giết ngươi, chém luôn chó săn Vạn Chú, chấm dứt tia họa ngầm.

Giang Nam biến sắc mặt, phất tay áo, cười to bảo:

- Thì ra các vị đều là chuột nhát gan, chỉ biết ỷ thế hiếp người. Hèn gì các vị luôn núp trong cấm khu, ru rú trong mảnh dất nhỏ xíu này trăm ức năm không dám ló đầu ra. Tịch Diệt Đạo Nhân hù các ngươi teo tim, khi Tịch Diệt đến hắc các ngươi sẽ ôm đùi hắn khóc lóc van xin hắn tha mạng cho đúng không?

- To gan!

- Càn rõ!

- Kẻ nổ số một Tiên giới

Xác các Đạo Quân gầm lên, chấn thiên địa vỡ nát, trời trăng sao sụp đổ Giang Nam bị chấn khí huyết cuồn cuộn, cười phá lên.

Giang Nam nét mặt sa sầm nói:

- Nếu các ngươi không nhát như chuột vậy tại sao ngồi nhìn Tịch Diệt Đạo Nhân phá hủy quê nhà mà không dám phản kháng?

- Nếu không nhát cáy tại sao núp trong chỗ ncằn cỗi sỏi đá này kéo dài

hơi tàn?

- Nếu không nhát gan tại sao khi nguyên thần Đế và Tôn tuần tra vô nhân khu thì các ngươi không dám ló đầu ra?

- Đám chuột nhắt nhát gan, các ngươi sống quá lâu đã không còn chút tâm huyết, trong người không chảy dòng máu nóng!

- Theo ta thấy Vạn Chú Đạo Quân mạnh hơn các ngươi, ít nhất hắn dám chuyển thế đến Tiên giới, có gan phấn đấu cho kiếp này, chiến đấu vì sinh linh chú đạo quá cố.

- Nhưng các ngươi không dám!

- Các ngươi có tư cách gì cười nhạo Vạn Chú Đạo Quân? Đồ nhát gan!

Xác cá Đạo Quân giận điên lên, sát khí ngập trời.

Vạn Chú Đạo Quân run cầm cập, phập phồng lo sợ khuyên:

- Huyền Thiên giáo chủ, xin đừng nói nữa.

Con rồng to cũng run, nhìn đông ngó tay, bộ dáng tùy thời bỏ lại Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân co giò chạy mất.

Giang Nam cười to bảo:

- Nói các ngươi nhát gan như chuột là xem trọng các ngươi. Các ngươi chỉ ỷ vào tu vi kiếp trước ăn hiếp kẻ yếu cảnh giới thấp hơn mình. Nếu gặp cường giả là các ngươi chạy trối chết, chạy cắm đầu cắm cổ ngay!

- Hôm nay ta đến đây, dùng cảnh giới Tiên Quân khiêu chiến với các ngươi. Nếu trong các ngươi ai thắng được ta nửa thức một chiêu là ta tự sát tại chỗ ngay. Còn nếu không thể thắng ta . . .

Giang Nam cười khẩy nói:

- Vô nhân cấm khu này ta muốn đến thì đến, muốn đi là đi, các ngươi không thể ngăn ta!

Không gian tĩnh lặng, yên lặng đáng sợ. Các khuôn mặt tức giận vặn vẹo che lấp bầu trời. Các cặp mắt sâu không lường được nhìn Giang Nam chằm chằm. Bọn họ to lớn, cường đại, trong tầm mắt bọn họ thì Giang Nam nhỏ bé như một con kiến.

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, mặc kệ những xác Đạo Quân nhìn mình.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Các vị đạo hữu, các ngươi không dám sao? Nếu không dám thì cứ ra tay đánh chết ta đi, để ta nhìn xem lũ chuột nhát gan giết Thần Quân nho nhỏ như thế nào. Các ngươi ra tay đi, đến giết ta đi, ta không phản kháng!

Không gian càng yên lặng.

Tương Khang lạnh lùng cười:

- Nói ngươi là kẻ nổ số một Tiên giới quả nhiên không sai, nhưng ngươi quá cuồng vọng, thiếu dạy dỗ!

Thi thể Tương Khang rung lên, có mảnh nhỏ đại đạo bay ra khỏi cơ thể rơi xuống đất biến thành một người, bộ dạng giống y như Tương Khang. Đây là là cơ thể do đại đạo tinh thuần đắp nặn, rất thuần khiết, lưng Tương Khang cõng cung to, cây cung đó cũng do đại đạo biến ra.

Những đại đạo này khác với tiên đạo, càng cổ xưa và trưởng thành hơn. Tuy Tiên giới mở ra tám ức năm nhưng chưa đến trạng thái đỉnh cao, tiên đạo còn đang phát triển, khá non nớt.

Đại đạo của Tương Khang là đại đạo trưởng thành chín muồi, chất chứa đạo và lý phức tạp, tinh thuần, chín muồi, nhiều hơn tiên đạo, uy lực cũng mạnh hơn.

Nếu hỗn độn hoàn toàn mở ra, tiên đạo phát triển dến đỉnh cao thì sẽ sánh ngang với đại đạo của Tương Khang, nhưng bây giờ lại kém xa.

Tuy nhiên Tương Khang giữ lời, Tương Khang Đạo Nhân này do đại đạo đẳng cấp Tiên Quân biến ra, cảnh giới nang với Giang Nam, không vượt hơn một li.

Tương Khang muốn dùng cảnh giới Tiên Quân đánh nhau với Giang Nam, cho kẻ nổ số một Tiên giới nếm mùi đau khổ.

- Chỉ có một mình Tương Khang là có tâm huyết sao?

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, ánh mắt lướt qua từng Đạo Quân tiền sử.

Xác các Đạo Quân hừ mạnh, trong cơ thể hùng vĩ từng đợt đại đạo di chuyển, từ giữa không trung đổ ập xuống, sặc sỡ nhiều màu, rất huyễn lệ.

Những đại đạo đáp xuống đất biến thành các Đạo Nhân, có nam có nữ, có già có trẻ, tay cầm pháp bảo do các đại đạo biến ra.

Thiên Hi Thánh Nhân cười nói:

- Đã lâu không bị người mắng như vậy, tuy là khích tướng nhưng làm ta hơi kích động. Các vị đạo hữu, chúng ta hãy làm theo ý hắn, đánh chết hắn đi.

Các Đạo Quân gật đầu.

Chức Mẫu Đạo Quân cười nói:

- Đang định đánh chết tên nổ này để chính danh cho chúng ta đây.

Khí huyết Giang Nam ngút trời, tóc đen bay rối, cười to bảo:

- Tốt, mời!

Tương Khang Đạo Nhân lao ra trước, tay giương cung bắn.

Ngay khi Tương Khang Đạo Nhân giương cung, Giang Nam cảm giác thần hồn đạo quả nguyên thần bị người tỏa định. Một tia sáng mũi tên bắn tới, muốn bắn thủng đạo quả, nguyên thần của Giang Nam.

Mũi tên này không uổng là mũi tên Đạo Quân, giương cung tỏa định nguyên thần đạo quả, tên bắn ra là bắn hết nguyên thần đạo quả.

Tương Khang Đạo Nhân là Đạo Quân một thời đại vô cùng huy hoàng. Trong thời đại đó chủ yếu tu luyện thành ồn, bẩm sinh thần hồn cực kỳ cường đại nên đại đạo của Tương Khang Đạo Nhân có tạo nghệ kinh người về đối phó thần hồn, nguyên thần, đạo quả.

Giang Nam hít sâu, giẫm mạnh chân xuống, mặt đất nổ tung. Giang Nam lao hướng mũi tên ánh sáng.

Ầm!

Giang Nam vung nắm đấm, nắm tay và tên ánh sáng va chạm vào nhau. Tên ánh sáng vỡ thành nhiều mảnh nổ tung bốn phương tám hướng. Tương Khang Đạo Nhân bị đẩy lùi, cung căng rồi bắn, tên ánh sáng bay đầy trời. Trong khoảnh khắc Tương Khang Đạo Nhân bắn ra vô số tiễn khí, từ bốn phương tám hướng phong tỏa Giang Nam.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Người Giang Nam rung lên, nguyên thủy chi khí trên đầu bao la, từng mảng địa la thiên nguy nga dâng lên. Xoẹt một tiếng đóng đinh tất cả tên ánh sáng cách người Giang Nam ba trượng. Nguyên Thủy Đại La Thiên chuyển động, tiếng kêu răng rắc không dứt. Từng mũi tên ánh sáng bị mài nhỏ.

Giang Nam nhanh như tia sáng, lắc mình một cái vọt tới trước mặt Tương Khang Đạo Nhân.

Tương Khang Đạo Nhân cười khẩy, tay cầm cung, tay kia cầm tên. Cung

to giã mạnh xuống, mũi tên nhọn chỉ vào trán Giang Nam. Hai tay Giang Nam như bươm bướm trắng tung bay, cánh bướm chập chờn đẩy lui mũi tên nhọn, cung dài.

Tương Khang Đạo Nhân bị chấn cổ tay rách da, gã gầm rống, một luồng sáng trắng đâm vào trán Giang Nam. Trán Giang Nam nứt ra, bị ánh sáng trắng đâm choáng váng mặt mày.

- Vạn tiễn triêu thánh!

Tương Khang Đạo Nhân lức người, tên ánh sáng đầy trời rậm rạp bắn hướng Giang Nam.

- Kẻ nổ số một Tiên giới, chết đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2483: Thật Sự Không Lừa Ngươi. (1)

Vô số mũi tên ánh sáng thoáng chốc nhấn chìm Giang Nam. Tương Khang Đạo Nhân đánh một kích kia xuất kỳ bất ý, miệng phun ánh sáng trắng bắn trúng nguyên thần của Giang Nam, quấy nhiễu thần trí làm hắn mơ hồ. Sau đó Tương Khang Đạo Nhân bùng nổ, dùng sát chiêu tiêu diệt Giang Nam.

Loại thủ đoan này sắc bén bá đạo, vừa đụng độ đã trực tiếp phân ra sinh tử thắng bại.

Kinh nghiệm chiến đấu đẳng cấp như Tương Khang Đạo Nhân quá phong phú, đánh nhau cùng gã vô cùng nguy hiểm, sơ sẩy một cái là thân chết đạo tiêu ngay.

Thần trí Giang Nam chỉ hơi mơ hồ một chút rồi tỉnh táo lại, nhưng một chớp mắt ngắn ngủi đủ làm hắn rơi vào thế bị động.

Vù vù vù vù vù!

Nguyên thủy chi khí tràn ngập trên đầu Giang Nam, Nguyên Thủy Đại La Thiên dâng lên đóng đinh vô số tên ánh sáng, tầng tầng lớp lớp tên ánh sáng nhiều không đếm xuể khó khăn đâm tới trước. Dù dùng Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng khó trấn áp chúng nó, nhữn tên ánh sáng chậm rãi di chuyển đến gần Giang Nam hơn.

Không chỉ thế, Tương Khang Đạo Nhân lắc người, nhiều tên ánh sáng hơn tạo áp lực lớn cho Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Xoẹt!

Tương Khang Đạo Nhân gầm lên, lại một tia sáng trắng chém hướng Giang Nam. Pháp lực Tương Khang Đạo Nhân biến thành cái trống to, tiếng

trống ầm ĩ, gã dùng tiếng trống công kích đạo quả, thần hồn, nguyên thần của Giang Nam.

Cùng lúc đó, Tương Khang Đạo Nhân giơ trường cung lên chém hướng Giang Nam, định bắt giữ và chặt đầu hắn xuống.

Mũi tên trong tay Tương Khang Đạo Nhân bay lên cắm vào trán Giang Namm định đóng đinh nguyên thần.

Một chuỗi công kích hoàn thành trong chớp mắt, làm người ta không kịp nhìn, hoa cả mắt. Xác Đạo Quân tiền sử khác thầm giật mình, rất phục thủ đoan của Tương Khang Đạo Nhân.

- Hèn gì Tương Khang đạo hữu giả trang làm thợ săn, thủ đoan săn giết này khiến người khó thể phòng ngự.

Viên Thái Đạo Quân cười to bảo:

- Tiểu khách nhân Tiên giới đúng là tìm đường chết.

Các xác Đạo Quân gật gù.

Nguyên Thủy Đại La Thiên từ từ chuyển động, rất là trúc trắc. Mỗi khi Nguyên Thủy Đại La Thiên xoay một vòng là tầng tầng tên ánh sáng vỡ nát. Nhưng quá nhiều mũi tên, cứ tiếp tục như vậy sớm muộn gì sẽ đè sập Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Vạn Chú Đạo Quân thấy tình huống không ổn, thầm nghĩ:

- Huyền Thiên quá sơ sẩy, dù sao hắn còn trẻ, tranh đâu với mấy nhân vật ác ôn đó dù là cùng đẳng cấp cũng không dám lơ là. Ta nên trốn đi sau khi tiểu tử này chết hay đi ngay bây giờ?

- Đáng ghét, đám xấu xa phong ân thời không xung quanh làm ta không trốn đi được. Hay chờ sau khi Huyền Thiên chết, ta kiên trì đơn độc khiêu chiến với đám xấu xa này? Có lẽ bọn họ sẽ khinh thường đấu đơn với ta mà

trực tiếp làm thịt kẻ bại hoại như ta.

- Huyền Thiên, tổ cha nhà ngươi, hại ta thảm quá!

Mọi người mới lóe lên suy nghĩ thì bỗng thấy Giang Nam giơ tay chỉ vào ánh sáng trắng phun ra từ miệng Tương Khang Đạo Nhân. Giang Nam lật tay chém, trường cung rung lắc. Giang Nam gầm lên, sóng âm oanh kích làm mũi tên nhọn không thể chạm vào người mình.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, vô số tên ánh sáng đè sập Nguyên Thủy Đại La Thiên, vạn mũi tên cùng bắn ra bao phủ Giang Nam.

Lòng Vạn Chú Đạo Quân lạnh lẽo:

- Tiêu đời, Huyền Thiên chết thì ta cũng không sống được lâu. Phải rồi, dụ dỗ con rồng, con rồng bạo lực kia chắc chắn có thủ đoan cạy thoát thời không các Đạo Quân phong ấn.

Dường như con rồng to tràn đầy tự tin vào Giang Nam, nó nằm dưới đất ngủ gật, không hề lo hắn sẽ thua.

Các xác Đạo Quân tiền sử nở nụ cười chắc ăn:

- Nên chấm dứt.

Đột nhiên nụ cười đông trên mặt bọn họ. Vạn mũi tên bắn vào người Giang Nam như con nhím, nhưng tên ánh sáng chậm rãi tan rã, một giây sau tất cả biến mất.

Giang Nam vẫn đứng tại chỗ, làn da toàn thân bị tiễn khí bắn thủng lỗ chỗ nhưng không sâu, chỉ làm rách da.

Mới rồi vô số tên ánh sáng bị vết thương của Giang Nam hút vào trong người hắn.

- Cơ thể mạnh mẽ quá, biến thái hơn cả Cự Linh đạo hữu đẳng cấp Tiên Quân.

Đám người Thiên Hi Thánh Nhân vẻ mặt cực kỳ trầm trọng. Tuy Tương Khang Đạo Nhân chỉ có cảnh giới Tiên Quân nhưng thủ đoan công kích là thần thông Đạo Quân.

Bị thần thông như thế công kích, có thể nói dưới Thiên Quân không ai đỡ nổi.

Đổi lại bọn họ ở vào tình thế của Giang Nam cũng khó mà chống đỡ, vì công kích của Tương Khang Đạo Nhân nhằm vào thần hồn nguyên thần, bắn chết nguyên thần thần hồn, hồn phi phách tán thì thân chết đạo tiêu.

Nhưng Giang Nam đỡ được, chỉ có làn da bị tên ánh sáng bắn thủng, nguyên thần thần hồn không bị tổn thương chút nào.

Nghe rợn tcó gáy.

Chức Mẫu Đạo Quân mở miệng nói:

- Ta biết rồi! Hắn đi con đường giống Cự Linh Đạo Quân, thân, đạo, quả hợp nhất. Thân chính là nguyên thần, đạo quả, đại đạo, không phá thân thì khó phá thần hồn.

- Hắn có pháp lực, đi càng xa hơn Cự Linh Đạo Quân. Đây là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất!

Viên Thái Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Hắn làm sao luyện thành được? Biến thái như Cự Linh Đạo Quân cũng chỉ làm được ba vị hợp nhất, cả đời không thể luyện ra chút pháp lực.

Bốn vị hợp nhất nói thì dơn giản nhưng tồn tại đẳng cấp cỡ bọn họ biết rõ trong đó khó khăn thế nào. Đạo Quân xưng hùng các thời đại cũng không mấy ai luyện thành ba vị hợp nhất, càng đừng nói đến pháp, thân, đạo, quả

hợp nhất vô cùng khó khăn.

Muốn luyện thành bốn vị một thể, khó giải quyết nhất không phải khiến cả bốn dung hợp mà là công pháp. Cần công pháp có thể thống nhất pháp thân đạo quả.

Công pháp của Cự Linh Đạo Quân chỉ làm được thân, đạo, quả ba hợp nhất đã là nổi bật trong Đạo Quân, muốn khai phá ra công pháp bốn hợp nhất cần tài hoa, trí tuệ sâu cỡ nào?

Thành tựu kinh người biết mấy.

Một Tiên Quân nho nhỏ sao làm được điều này?

Các Đạo Quân chưa hết hồn xong Giang Nam đã đánh nhau với Tương Khang Đạo Nhân. Sở trường của Tương Khang Đạo Nhân là công pháp nhằm vào nguyên thần thần hồn, gã chủ tu nguyên thần thần hồn, nguyên thần thần hồn của gã vô cùng cường đại. Nhưng uy lực thần thông, cơ thể, tạo nghệ pháp bảo của Tương Khang Đạo Nhân yếu hơn Đạo Quân khác nhiều.

Tương Khang Đạo Nhân công kích Giang Nam không tạo hiệu quả lớn, dánh xáp lá cà với hắn càng rơi vào thế yếu. Bây giờ chỗ dựa duy nhất của Tương Khang Đạo Nhân là kinh nghiệm chiến đấu, kỹ xảo sâu sắc.

Về mặt này Tương Khang Đạo Nhân vượt trội rất nhiều, cũng là cơ hội cuối cùng cho gã chiến thắng.

Tồn tại đẳng cấp cỡ này khi đánh nhau đôi khi thực lực không quan trọng, kinh nghiệm chiến đấu, kỹ xảo mới có tác dụng quyết định.

Nên Tương Khang Đạo Nhân trải qua năm mươi sáu ức năm chiến đấu rèn luyện, chém giết, kinh nghiệm chiến đấu, kỹ xảo của Giang Nam còn rất non.

Hai người nhanh chóng đnhá nhau, mây giây ngắn ngủi đã đánh mấy trăm

vạn hiệp. Đánh nhau ngay mặt với đẳng cấp như Tương Khang Đạo Nhân là thử thách rất lớn cho Giang Nam. Đây là lần đầu tiên Giang Nam đánh nhau ngay mặt với Đạo Quân, hắn thu hoạch rất lớn từ trận chiến.

Trước kia Giang Nam đấu với Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân đều dùng uy lực pháp bảo nghiền áp đối phương, không có cơ hội xung đột ngay mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2484: Thật Sự Không Lừa Ngươi. (2)

Giang Nam biết inh nghiệm chiến đấu của mình không sánh bằng tồn tại như thế, hắn chỉ muốn dùng sở trường của mình đấu với sở đoản đối phương mới là đạo chiến thắng.

Hiện giờ đánh nhau ngay mặt với một Đạo Quân cùng cảnh giới, hấp thu kinh nghiệm chiến đấu của đối phương bù đắp thiếu sót cho mình, khiến Giang Nam vận dụng sức mạnh bản thân càng quen tay hơn.

Lúc mới đánh nhau Giang Nam bị thuương ngay. Mặc dù Tương Khang Đạo Nhân tạo ra vết thương có hạn nhưng tồn tại đẳng cấp đó tốc độ công kích, tần suất cực nhanh. Mỗi một giây tính bằng trăm vạn hiệp. Dù chỉ tạo vết thương nhỏ xíu nhưng chồng chất vào nhau thì cũng rất khả quan, đủ uy hiếp mạng sống Giang Nam.

Nhưng theo thời gian trôi qua, vết thương trên người Giang Nam ít dần, ngược lại Tương Khang Đạo Nhân bị thơng ngày càng nhiều hơn.

Tương Khang, nhận thua đi.

Thiên Hi Thánh Nhân lên tiếng:

- Hắn đang hấp thu kinh nghiệm chiến đấu của ngươi, nếu học lén quá nhiều ngón nghề của ngươi thì cơ hội chúng ta thắng hắn càng nhỏ.

Nét mặt Tương Khang Đạo Nhân sa sầm, hừ lạnh một tiếng:

- Kẻ nổ nhất Tiên giới đúng là có chút thủ đoan . . .

Tương Khang Đạo Nhân chưa nói xong Giang Nam bỗng hét lên, thực lực hoàn toàn bùng nổ. Tóc đẻn bay phần pahạt, duỗi dài ra như kiếm bén chém hướng Tương Khang Đạo Nhân.

Tương Khang Đạo Nhân lắc người, vô số tên ánh sáng bắn ra đối kháng với mái tóc đen. Giang Nam một chưởng đột pah tên ánh sáng vỗ mạnh vào trán Tương Khang Đạo Nhân. Nguyên Thủy Đại La Thiên bùng nổ nghiền áp, Tương Khang Đạo Nhân bị nghiền nát.

Tương Khang Đạo Nhân vừa định nói mấy lời hăm dọa để đại đạo phân thân nhận thua, chưa nói xong phân thân đã bị Giang Nam đánh chết. Mặt Tương Khang Đạo Nhân xụ xuống, dây trường cung rung rinh rồi bình ổn lại, gã không xuống tay giết Giang Nam.

Tương Khang Đạo Nhân hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi thắng.

Tương Khang Đạo Nhân treo trương cung sau lưng, người chùng xuống, biến mất. Tương Khang Đạo Nhân đã tua, 3e không còn mặt mũi nào ở lại đây.

Không gian tĩnh lặng, các Đạo Quân lặng im.

Tương Khang Đạo Nhân bị chém, gã rời đi làm bọn họ không thể khinh thường Giang Nam nữa.

Thiên Hi Thánh Nhân cười to bảo:

- Tiểu đạo hữu không đến nổi hoàn toàn nổ bằng miệng.

Phân thân Thiên Hi Thánh Nhân cất bước đi ra, cười nói:

- Bản lĩnh của tiểu đạo hữu kinh người, đúng là có thực lực luận đạo với chúng ta. Cũng được ta và tiểu đạo hữu launạ đạo một phen.

Thiên Hi Thánh Nhân biết bản lĩnh của Giang Nam nên không gọi hắn là tiểu khách nhân nưa mà đổi thành tiểu đạo hữu, ở mặt nào đó đã công nhận năng lực của hắn.

Thiên Hi Thánh Nhân đầy khí độ, cảm giác khác với Tương Khang Đạo

Nhân sắc bén lộ mũi nhọn. Thiên Hi Thánh Nhân như thánh nhân giáo hóa thế nhân.

Giang Nam chắp tay chào, cười nói:

- Lão giả là Đạo Quân thời đại thánh đạo, Thiên Hi Thánh Nhân phải không?

Thiên Hi Thánh Nhân trả lẽ:

- Đúng là lão phu, tiểu đạo hữu từng nghe tên lão phu?

- Có nghe nói.

Giang Nam cười dáp:

- Danh tiếng Thiên Hi Thánh Nhân như sấm bên tai, xin thánh nhân hãy lùi lại đổi người khác đến đi. Người khác đấu với ta có lẽ chống được vài hiệp, nhưng lão thánh nhân e rằng một kích bị ta xóa sổ ngay.

Thiên Hi Thánh Nhân rất ốt tính, nghe Giang Nam nói thế chẳng hề tức giận, cười tủm tỉm hỏi:

- Một kích xóa sổ? Tiểu khách nhân, ngươi quá huênh hoang. Ta muốn nhìn xem ngươi làm sao một kích xóa sổ ta, mời!

Giang Nam bất đắc dĩ nói:

- Thật không dám giấu diếm, ta có nghiên cứu tuyệt học của lão thánh nhân . . .

Nữ La Đạo Quân xì cười nói:

- Dân bản xứ Tiên giới bình thường nghĩ đến từng thấy thánh đạo, dám nói có điều nghiên cứu?

Mặt Thiên Hi Thánh Nhân xụ xuống, trầm giọng nói:

- Mời!

Giang Nam thở dài:

- Mời!

Thiên Hi Thánh Nhân không nhúc nhích, đại thần thông Thánh Hóa Cách Phàm bùng phát. Thánh đạo hưng thịnh, hạo nhiên chính khí, khí quán trường hồng, dùng lực lượng thánh trấn áp tất cả.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Uy lực Thánh Hóa Cách Phàm bùng phát mãnh liệt nhất, Giang Nam một chưởng Nguyên Thủy Đại La Thiên đánh gục Thiên Hi Thánh Nhân.

Giang Nam bất đắc dĩ nói:

- Ta không lừa ngươi, thấy không? Ta thật sự có nghiên cứu sâu về tuyệt học của lão thánh nhân.

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Vẻ mặt Giang Nam xin lỗi nâng phân thân Thiên Hi Thánh Nhân dậy. Khóe mắt Thiên Hi Thánh Nhân co giật, lòng máy động biến thành luồng khói quay về xác chết, không để Giang Nam dìu dậy.

Đạo Quân khác hoảng sợ. Công kích của Thiên Hi Thánh Nhân đúng là cường đại, tạo nghệ thánh đạo cực sâu. Thiên Hi Thánh Nhân nổi bật nhất trong đám Đạo Quân bọn họ, nhưng bị Giang Nam một chưởng vỗ bẹp dí. Kết quả này chẳng những làm Tương Khang Đạo Nhân khó chấp nhận, bọn họ cũng không chịu nổi.

Đám Đạo Quân tự hỏi bản lĩnh của mình sẽ không nổi trội hơn Thiên Hi Thánh Nhân, vì vậy sắc mặt khá là khó xem.

Thiên Hi Thánh Nhân thua quá nhanh, rất dứt khoát. Uy lực chiêu thức mới bộc phát đã bị đập té.

thần thông thánh đạo Thánh Hóa Cách Phàm của Thiên Hi Thánh Nhân nổi danh lợi hại nhất. Thần thông này chất chứa lý niệm rất sâu sắc, cái gọi là Cách Phàm tức từ bỏ mọi qấy nhiễu phàm trần tế tục, tẩy rửa lòng trần. Thánh hóa là thánh nhân giáo hóa, ghép lại là thánh nhân giáo hóa người người thành thánh, người người như rồng.

Thiên Hi Thánh Nhân muốn tạo dnựg thế giới thống nhất người người là thánh, là rồng.

Chiêu Thánh Hóa Cách Phàm chất chứa lý niệm suốt đời của Thiên Hi Thánh Nhân, có thể tưởng tượng nó lợi hại cỡ nào.

Nhưng thần thông cường đại nhất của Thiên Hi Thánh Nhân bị Giang Nam một chưởng vỗ bay, lão bị đả kích rất lớn.

Nhưng bọn họ không biết Giang Nam sóm có thủ đoan khắc chế thần thông Thánh Hóa Cách Phàm. Trong mảnh đất bỏ hoang, trẻ sơ sinh khổng lồ Vô Cực Thiên Tôn vì buộc Giang Nam thi triển tất cả ảo diệu Nguyên Thủy Đại La Thiên lần đầu tiên sử dụng thần thông chính là địa thần thông Thánh Hóa Cách Phàm, diễn biến mọi ảo diệu của thần thông này.

Khi đó Giang Nam đối kháng với Thánh Hóa Cách Phàm mấy tháng ròng, hắn thuộc lòng mỗi loại thần thông biến đổi như lòng bàn tay, nói hắn nghiên cứu sâu sắc cũng không đủ.

Không chỉ như vậy, trẻ sơ sinh khổng lồ kia bản thân là đại cao thủ phá vỡ bất cứ thần thông nào.

Thánh Hóa Cách Phàm chất chứa lý niệm người là thánh, người người như rồng. Giang Nam cho rằng đây chỉ là một lý niệm lý tưởng hóa, không chịu nổi một kích, đã định trước sẽ đầu rơi máu chảy trong hiện thực.

Cuộc đời không bình đẳng, có người giàu sang, có người nghèo khổ, có người tư chất tốt, có người tư chất xấu, có người ngộ tính tốt, có người ngộ tính tệ, có người thông minh, có người nug dốt, có người chăm chỉ, có người

lười biếng, có người hăng hái tiến tới, có người an nhàn với hiện tại.

Cho nên Thánh Hóa Cách Phàm bỏ qua chênh lệch bẩm sinh giữa người và người, mỹ hóa hình thành thế giới thống nhất lý tưởng. Như thế giới cực lạc trong phật môn chỉ tồn tại trong lý tưởng, lý niệm.

Giang Nam đối phó chiêu đại thần thông của Thiên Hi Thánh Nhân là xuống tay từ lý niệm. Lý niệm của Giang Nam thừa nhận chênh lệch bẩm sinh, trời sinh không tọn vẹn, sau đó mới tiến tới, không biết sợ, tinh thần không sợ hãi, đấu tranh phấn đấu, từ nghịch cảnh xông pha con đường riêng, siêu phàm thoát tục, nghịch thiên thành thánh.

Chương 2485: Phưởng Xa Khôi Lỗi.

Hai loại lý niệm va chạm, lý niệm của Thiên Hi Thánh Nhân tan vỡ, nghênh đón đả kích Thánh Hóa Cách Phàm bị phá.

Thiên Hi Thánh Nhân làm sao không thua cho được?

Giang Nam ngước nhìn các khuôn mặt khổng lồ, mỉm cười hỏi:

- Còn vị nào muốn chỉ giáo?

Chức Mẫu Đạo Quân cùng Đạo Quân khác nhìn nhau, cười nói:

- Tiểu khách nhân có chút bản lĩnh nhưng cậy tài khinh người, không có nội tình thâm sâu như Đạo Quân chúng ta. Thần thông của hắn có hạn, còn non. Thôi, để ta buộc hắn diễn biến ra hết ảo diệu thần thông, nếu ta không thắng được hắn thì các người đừng ra tay.

Các Đạo Quân lên tiếng:

- Chức Mẫu đạo hữu có thần thông khó lường, nếu đạo hữu không thắng được hắn thì chúng ta không cần ra tay nữa. Xin Chức Mẫu đạo hữu hãy triển thần thông, hàng phục tên đê tiện Tiên giới này.

Đại đạo phân thân của Chức Mẫu Đạo Quân là Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân ngồi trước guồng quay tơ, cười nói:

- Tiểu khách nhân hãy cẩn thận.

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân lay động guồng tơ, vô số sợi tơ bay ra đâm hướng Giang Nam. Chỉ bạc đầy trời, phi thoa bay ra, leng keng biến thành các thanh kiếm bén cùng chỉ bạc công kích Giang Nam.

Thủ doạn công kích thế này Giang Nam chưa từng gặp, chưa từng thấy,

vẻ mặt hắn nghiêm túc.

Guồng quay tơ chuyển từng vòng, thời không đảo ngược, thiên địa thác loạn, đại đạo biến hóa. Giang Nam cảm thấy Nguyên thủy đại đạo trong cơ thể bị khắc chế, khó vận chuyển.

Guồng quay tơ rõ ràng nhằm vào đại đạo, đảo loạn thiên địa Càn Khôn, khiến nguồn gốc đại đạo biến mất. Thiên địa chuyển biến, căn nguyên đại đạo nghịch chuyển, đại đạo từ mạnh mẽ biến thành mất hết uy lực.

Đại đạo bám vào thiên địa, thiên địa nghịch chuyển, không gian thích hợp đại đạo tồn tại biến mất thì dĩ nhiên đại đạo không có uy lực, bị đối thủ đánh về nguyên hình.

Chỉ bạc và phi thoa bay tới, nhân dịp đại đạo trong cơ thể đối thủ thác loạn một giây giết chết địch thủ.

- Nữ Đạo Quân này có thể xoay chuyển thiên địa Càn Khôn, phá hoại cơ sở đại đạo?

Giang Nam giật mình, Nguyên Thủy đại đạo cứng ngắc, khó khăn vận chuyển. Giang Nam chỉ có thể dựa vào thân thể đối kháng vô số chỉ bạc phi thoa lợi kiếm bay tới. Các sợi chỉ bạc xuyên thủng nắm tay Giang Nam, phi kiếm chém tới. Giang Nam nghiêng người né, nhưng chỉ bạc truyền đến lực lượng kỳ lạ làm hắn như con rối chủ động nghênh hướng phi kiếm.

Giang Nam quát to:

- Khôi lỗi? Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân tu luyện đạo khôi lỗi!

Giang Nam bứt đứt các sợi chỉ bạc, trong đường tơ kẽ tóc vùng thoát các phi kiếm chém giết, nhưng vẫn có mấy phi kiếm xẹt qua người hắn để lại ba, bốn vết thương sâu thấy xương.

- Nghĩa là nàng ta không có bản lĩnh sửa đổi thiên địa đại đạo, hơn phân nửa là dựa vào cách khôi lỗi tạo thời không khôi lỗi trên nền thời không cơ

sở, che đi thời không ban đầu, sinh ra hiện tượng đại đạo hỗn loạn.

Trong thoáng chốc Giang Nam tham ngộ ra thủ đoan của Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân là khiến đại đạo của địch thủ mất hết uy lực. Nhưng vừa đấu Giang Nam đã rơi vào thế yếu, hắn bị động. Thủ đoan của Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân rất quái dị, tay ném các phi thoa, phi thoa phân liệt biến thành các phi kiếm quay quanh Giang Nam.

Các sợi chỉ bạc sắc bén không gì sánh được, xuyên qua cơ thể Giang Nam như đâm vào đậu hủ.

Không chỉ thế, guồng quay tơ của nữ Đạo Quân không ngừng chuyển động, chỉ bạc là các đạo quỹ ẩn chứa đủ loại đại đạo khác nhau. Từng vòng quay biến đổi thời không.

Đại đạo của Giang Nam bị khắc chế, khi vận chuyển rất trúc trắc. Trong canh cửi, uy lực đại đạo của Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân tăng mạnh.

Mạnh so với yếu đương nhiên chém giết đối thủ dễ như chơi.

Hơn nữa con suốt bay lên trên guồng quay tơ, con suốt là thỏi thép quấn sợi chỉ, như đại ấn đập xuống làm Giang Nam càng thêm luống cuống tay chân.

Lần đầu tiên Giang Nam gặp đối thủ khó gặm như vậy. Thủ đoan công kích của Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân quái dị mạnh mẽ làm Giang Nam khó thể đến gần nàng.

Giang Nam rống to:

- Grao!

Tiếng rống biến thành tiếng chuông du dương trong trẻo, sóng âm ập hướng Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân. Từng sóng âm đánh tan chỉ bạc quay ngược về, Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân bị trùng kích khí huyết cuồn cuộn, bánh xe guồng quay tơ hơi dừng lại.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Nguyên thủy chi khí trên đầu Giang Nam bốc hơi thành Nguyên Thủy Đại La Thiên đóng đinh phi thua, thỏi thép bắn tới. Từng sợi chỉ bạc đâm vào bện thành cái lưới chụp xuống Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Keng!

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên vang lên tiếng chuông lảnh lót đinh tai. Dấu ấn nguyên chung hiện ra trên Đại La Thiên, lơ lửng ở đại điện cao nhất. Tiên thiên ngũ sắc liên nở rộ, tạo hóa chi môn sừng sững. Các dấu ấn tiên thiên pháp bảo tỏa sáng rực rỡ trong Đại La Thiên làm cái lưới không thể chụp xuống.

Giang Nam cất bước xông lên, một đấm đánh vào guồng quay tơ, đại khí bàng bạc muốn nổ nát guồng quay và Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân.

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Dệt xong vải, nên nhuộm chútm àu.

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân lây ra các btú vẽ trong cái thùng nhỏ bên chân, bút vẽ bay đầy trời. Trước mặt Giang Nam là dãy núi lồng lộng ập đến, núi non mênh mông mông biến thành thực chất kéo giãn khoảng cách giữa hắn và Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân.

- Tiểu khách nhân thấy kỹ xảo dệt của ta thế nào?

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân nhoẻn miệng cười nói:

- Ta nhuộm chút màu sắc cho khách nhân đây.

Bút vẽ bay múa trong khoảnh khắc vẽ ra vô số cự thú đặt trong núi sông mới vừa vẽ. Các con thú gầm rống lao hướng Giang Nam.

Các cự thú là khôi lỗi thú Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân luyện, số lượng rất nhiều, trong khoảnh khắc nhấn chìm Giang Nam.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- Nữ nhân này thật khó gặm.

Nguyên Thủy Đại La Thiên bỗng trướng lớn lên, thoáng chốc tràn ngập thế giới Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân nhuộm màu vẽ ra, đóng đinh thế giới này. Vô số khôi lỗi thú cũng bị đóng đinh tại chỗ.

- Phá!

Giang Nam lắc người, núi sông phá vỡ, cự thú tan rã. Giang Nam xuất hiện trước mặt Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân.

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Tiểu khách nhân, người ta vẽ không đẹp, để vẽ lại bức khác.

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân cầm thùng thuốc nhuộm lên hất vào Giang Nam, tay cầm bút vẽ bôi xóa. Giang Nam cảm giác ánh sáng trước mắt đều biến mất, bút vẽ đến đâu là xóa mất không gian xung quanh hắn, muốn xóa sổ hắn và hư không.

Răng rắc! Răng rắc!

Cơ thể Giang Nam bị xóa kêu răng rắc, gần như hòa tan trong thiên địa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Thủy Đại La Thiên chấn động, Giang Nam vận chuyển Nguyên Thủy Đại La Thiên dốc sức đánh tới. Người Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân rung lên, bút vẽ gãy ngang, hộc máu té xuống.

Ánh sáng trước mắt Giang Nam trở về. Hắn vọt hướng Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân.

Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân hét chói tai, guồng quay tơ bay lên. Chức Mẫu

Nữ Đạo Nhân đứng trên guồng quay tơ, bánh xe xoay chuyển, vô số chỉ bạc, phi thoa, thỏi thép ập hướng Giang Nam. Các sợi chỉ bạc xuyên ua Giang Nam, phi thoa chép, thỏi thép đập xuống.

Giang Nam hừ mạnh, vươn tay bắt hết chỉ bạc, giật mạnh. Guồng quay tơ và Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân bị kéo đi, Giang Nam đấm bể guồng quay tơ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2486: Tin Tức Kinh Người. (1)

Năm ngón tay Giang Nam bay múa như kiếm bén va chạm với phi thoa, đánh bật phi thoa. Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân bị chấn khi huyết cuồn cuộn, liên tục thụt lùi. Thỏi thép đập xuống, khí huyết trên đầu bắn lên làm thỏi thép không cách nào giáng xuống.

- Chết đi!

Giang Nam lắ người đến gần Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân, một nam một nữ đấu mấy trăm hiệp trong không trung. Chức Mẫu Nữ Đạo Nhân rên rỉ, bị mười ngón tay Giang Nam cắt nát vụn.

Chức Mẫu Đạo Quân nhìn phân thân đại đạo của mình bị chém, thở dài thu đại đạo tan vỡ vào cơ thể.

Chức Mẫu Đạo Quân hỏi:

- Chư vị đạo hữu, ta đã thất bại, các ngươi còn muốn so tài không?

Viên Thái Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Thân thể là vật dẫn đại đạo, phân thân đại đạo của chúng ta không có vật dẫn đã là chịu thiệt lớn, muốn thắng hắn càng khó khăn hơn. Tương Khang thua, Thiên Hi cũng thua, Chức Mẫu thua luôn, chúng ta có đi lên cũng khó làm được gì.

Các Đạo Quân khác gật gù.

Viên Thái Đạo Quân nhìn Giang Nam, cười to bảo:

- Tiểu hữu thắng, sau này trong vô nhân khu ngươi muốn đến thì đến, muốn đi liền đi, chúng ta nhường bước. Nhưng con rồng to này . . .

Viên Thái Đạo Quân nhìn con rồng to, lạnh lùng cười:

- Cấm tên này bước vào cấm khu nửa bước!

- Và cả tên xấu xa Vạn Chú nữa!

Nữ La Đạo Quân lên tiếng:

- Nếu Vạn Chú bước vào cấm khu, thấy một lần đánh một lần. Tiểu hữu, hy vọng ngươi quản lý hai người này cho tốt, nếu không lần sau có xung đột chúng ta sẽ không nương tay nữa.

Vạn Chú Đạo Quân tức giận quát:

- Quản lý ta? Các đạo huynh, ta đã nói rồi, ta và Huyền Thiên không chung nhóm, cũng không phải người hầu của hắn! Hắn dựa vào cái gì quản lý ta?

Các Đạo Quân cười nhạt, sương mù giăng khắp lối. Các xác chết ẩn trong sương mù, biến mất.

Bầu trời lại sáng trong, vô nhân cấm khu hoang vắng trống trải đập vào mắt. Giang Nam thở phào. Con rồng to to gan hơn, đứng lên bước chậm tới trước mặt Giang Nam.

Con rồng to cười nói:

- Giáo chủ, quả nhiên ngươi có thể che chở ta, khi nào chúng ta lại đến giẫm đạp nữa?

Giang Nam nhức đầu.

Vạn Chú Đạo Quân nổi điên ngửa đầu gào thét:

- Các ngươi cười nhạt cái khỉ gì? Lão tử không phải người hầu của hắn! Tất cả trở lại cho ta, chúng ta nói rõ ràng!

Giang Nam rời khỏi vô nhân cấm khu, leo lên hai đạo cung gặp Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân.

Hai người thẫn thờ thất vọng. Huyền Đô Thiên Quân rũ mi mắt xuống.

Càn Nguyên Thiên Quân liên tục lặp lại hỏi Giang Nam tình huống lúc đó:

- Ngọc Kinh sư huynh chết thật rồi?

Càn Nguyên Thiên Quân khóc nói:

- Cả đời Ngọc Kinh sư huynh thông minh, giỏi tính toán, để lại nhiều hậu chiêu cho mình vượt qua kiếp số Thiên Quân này, ai ngờ người tính không bằng trời tính, vẫn ứng kiếp ra đi.

Giang Nam im lặng. Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân có tình nghĩa suốt tám ức năm, tuy ba người hay tranh đấu nhưng tình cảm rất sâu dậm. Hai vị Thiên Quân đã quen nhìn sinh tử, trong lòng vẫn thấy buồn.

- Lãnh tụ trí tuệ ba quân Hỗn Độn thiên quốc, Ma Kha Cổ Thần quả nhiên không tầm thường, sau khi lấy mạng Trọng Quang sư huynh giờ lại tới Ngọc Kinh sư huynh.

Huyền Đô Thiên Quân khẽ thở dài:

- Phải tìm ra người này. Dùng tịch diệt hoa xóa sạch nhân quả, ước chừng ngàn năm là chứng đạo Thiên Quân. Sau ngàn năm hắn là Ma Kha Thiên Quân, luyện hóa xong hắn không cần ẩn nup nữa. Cuộc tranh giành quy mô lớn sắp mở màn che. Với trí tuê gì của người này chơi đùa thiên hạ trong lòng bàn tay, e rằng Tiên giới sẽ có nhiều tai nạn.

Giang Nam suy tư nói:

- Trọng Quang Tiên Quân chưa chết, bây giờ biến thành Tùng Nguyên, đã

chứng đạo Tiên Quân.

Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân nghe thế mừng rỡ nhìn nhau.

Càn Nguyên Thiên Quân cười nói:

- Một chuỗi tin dữ rốt cuộc có tin tốt! Tiềm lực của Trọng Quang sư huynh sẽ không dừng bước ở Tiên Quân, sư huynh chuyển thế làm lại từ đầu càng hơn trước kia. Huyền Thiên, hôm nay ta đổi xưng hô ngươi là sư đệ, thay mặt sư phụ thu đồ đệ, từ nay về sau ngươi ngang hàng với các vị Tiên Quân, gọi nhau là đạo hữu.

Càn Nguyên Thiên Quân rất muốn thu Giang Nam làm đồ đệ, dù sao hắn có được truyền thừa của gã mới được thành tựu ngày nay. Bây giờ Càn Nguyên Thiên Quân đã chịu sửa miệng gọi Giang Nam là sư đệ.

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Thay mặt sư phụ thu đồ đệ?

Giang Nam cười lắc đầu:

- Thay Tiên Đế, Tiên Tôn thu ta làm đồ đệ? Sư huynh, tương lai ta gặp bọn họ sẽ xưng hô là đạo hữu.

Càn Nguyên Thiên Quân ngạc nhiên, vỗ tay cười nói:

- Sư đệ, tổ tông không đủ pháp thiên đạo không đủ úy! Ngươi còn hơn ta. Thôi, tương lai nếu ngươi có bản lĩnh thì cứ xưng huynh gọi đệ với Tiên Đế, Tiên Tôn, dù sao ta sẽ chẳng bao giờ gọi ngươi là sư thúc.

Huyền Đô Thiên Quân nghiêm túc nói:

- Ta cũng không kêu.

Không lâu sau Giang Nam từ biệt, hắn cười nói:

- Ta còn chút chuyện vặt, không quấy rầy hai vị sư huynh.

Hai vị Thiên Quân gật đầu.

Huyền Đô Thiên Quân nói:

- Lại qua một đoạn thời gian hai cung sẽ xảy ra chuyện lớn, Huyền Thiên sư đệ đừng bỏ qua.

Giang Nam kinh ngạc hỏi lại:

- Chuyện lớn?

Giang Nam xoay người đi.

Hai Thiên Quân ngồi đối diện nhau.

Huyền Đô Thiên Quân trầm giọng nói:

- Chắc sư đệ cũng biết chuyện lớn này là gì?

Càn Nguyên Thiên Quân gật đầu, thở dài nói:

- Sư huynh đang đưa ta lên giàn nướng.

- Danh không chính thì ngôn không thuận, bây giờ không đưa ngươi lên giàn thì người khác sẽ thừa dịp chen chân vào Tiên giới.

Huyền Đô Thiên Quân nói đến đây bỗng lòng máy động nhìn ra ngoài. Càn Nguyên Thiên Quân cũng có cảm ứng. Hai Thiên Quân rất ngạc nhiên như thấy quỷ.

Một Tiên Quân áo trắng cất bước đi hướng hai người, cười hỏi:

- Là chuyện lớn gì?

Hai Thiên Quân đứng bật dậy:

- Ngọc Kinh sư huynh!

Càn Nguyên Thiên Quân vừa mừng vừa sợ cười nói:

- Sư huynh còn sống? Vừa rồi Huyền Thiên . . . Không đúng!

Càn Nguyên Thiên Quân bỗng biến sắc mặt, nét mặt sa sầm, không còn vẻ vui mừng.

Biểu tình Càn Nguyên Thiên Quân phức tạp nói:

- Ngọc Kinh sư huynh . . . Sa đọa.

Tiên Quân áo trắng chính là Ngọc Kinh Tiên Quân, bây giờ thực lực tu vi của gã tiến bộ hơn trước nhưng không thành tựu Thiên Quân. Làm người ngạc nhiên là kiếp số của Ngọc Kinh Tiên Quân đã hết, rất gần cảnh giới Thiên Quân.

Huyền Đô Thiên Quân bừng tỉnh, lắc đầu, nói:

- Sư huynh, sao đến nông nỗi này?

Ngọc Kinh Tiên Quân cười hỏi ngược lại:

- Tại sao hai vị sư huynh nói vậy?

Vẻ mặt Càn Nguyên Thiên Quân buồn bã, giây lát sao trở về bình thường.

Càn Nguyên Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Sư huynh tự hiểu. Mới rồi ta rất buồn trước cái chết của sư huynh, ai ngờ sư huynh trí mưu thâm sâu, không chỉ chôn một hậu chiêu. Sư huynh tính được hậu chiêu sống lại sau khi kiếp diệt. Vậy là sư huynh thà chết trong tai kiếp.

Càn Nguyên Thiên Quân khóc nói:

- Ngọc Kinh sư huynh kinh tài tuyệt diễm rốt cuộc vẫn chết, Ngọc Kinh sư huynh bây giờ không còn là người cũ.

Ngọc Kinh Tiên Quân im lặng, đột nhiên mỉm cười nói:

- Lòng của các ngươi thật khó hiểu. Đường đường là Thiên Quân lại làm ra bộ dáng tiểu nữ nhi, ta độ qua kiếp số Thiên Quân, sắp thành tựu Thiên Quân, các ngươi nên mừng cho ta mới đúng.

Chương 2487: Tin Tức Kinh Người. (2)

Huyền Đô Thiên Quân thở dài, xoay người rời đi:

- Diệt tuyệt hết thảy tình dục, chỉ để lại lý trí tuyệt đối, ta trước kia từng gặp nhân vật như vậy. Tình đến tận cùng nên tuyệt tình, không ngờ Ngọc Kinh sư huynh cũng đi lên con đường này, còn hợp tác với người kia. Sư huynh có mặt mũi nào đi gặp hai vị ân sư?

Càn Nguyên Thiên Quân im lặng giây lát sau nói:

- Sư huynh tự giải quyết cho tốt, hợp tác với người kia là bảo hổ lột da. Sư huynh làm như thế nếu tương lai trở về e rằng . . .

Càn Nguyên Thiên Quân thở dài thườn thượt quay đi:

- Sư huynh, chỉ lo cho tương lai của ngươi.

Ngọc Kinh Tiên Quân khoanh chân ngồi nhìn hai người đi xa, hai tay bắt ấn, mỉm cười.

Ngọc Kinh Tiên Quân thản nhiên nói:

- Không phải cá làm sao biết cá vui? Hai vị đạo hữu, bây giờ đôi mắt ta nhìn Tiên giới này rất rõ ràng, vô cùng rõ, như thể chưa từng tỉnh táo thế này.

Một tiếng cười mềm mại quyến rũ vang lên:

- Ngọc Lang . . .

Ngọc Kinh Tiên Quân quay đầu. Thấy thiếu nữ xinh đẹp quyến rũ bước gót sen đến, sau lưng là cái bóng khổng lồ theo sát. Đám người Câu Trần, Hậu Thổ, Tử Tiêu, Trường Sinh đi theo vào hai đạo cung.

Thiếu nữ thân hình yêu kiều, quyến rũ bước đi. Thiếu nữ đến bên cạnh Ngọc Kinh Tiên Quân, ngã vào ngực gã, cánh tay ngọc quàng cổ gã.

Thiếu nữ ngước mặt lên cười nói:

- Người ta sống lại ngươi, trả lại nhân tình lúc trước ngươi tặng tám người cho ta. Bây giờ kiếp số của ngươi đã qua, sắp thành tựu Thiên Quân, chúng ta có thể hợp tác rồi đi?

Vẻ mặt Ngọc Kinh Tiên Quân vẫn thản nhiên nói:

- Thần Mẫu, giao dịch giữa hai ta kết thúc tại đây.

- Hay cho kẻ bạc tình.

Thần Mẫu Đạo Quân rướn người cắn vành tai Ngọc Kinh Tiên Quân, thở vào tai gã.

Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên:

- Ngày xưa ngươi tặng tám người cho ta thì đã dự đoán được hôm nay, để lại hậu chiêu cho mình. Nhưng Hậu Thổ nương nương cũng nằm trong số đó, ngươi tặng cả nàng cho ta, có thể thấy ngươi là kẻ phụ lòng bạc tình.

Ngọc Kinh Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Thần Mẫu, những chuyện trước kia đã là dĩ vãng, ngươi không thể làm rối loạn đạo tâm của ta nữa.

Thần Mẫu Đạo Quân cười khẽ, đứng hẳn dậy:

- Thần hồn thuộc về Thần Mẫu. Ngọc Kinh, mặc dù ta cứu sống ngươi nhưng ngươi đi một vòng trong người ta, thật không muốn cho ngươi đi chút nào.

Ngọc Kinh Tiên Quân nhẹ giọng nói:

- Trước mắt ta ở lại Tiên giới còn có lợi cho ngươi, nếu Thần Mẫu nuốt ta thì lấy ai trợ ngươi giúp một tay?

Thần Mẫu Đạo Quân bật cười đi xa:

- Cho nên chúng ta vẫn hợp tác với nhau, ngươi không dứt bỏ ta được. Ngọc Kinh, ngươi tu thành thiên quân, sau này là cánh tay đắc lực của ta. Ngươi nên biết ta hồi sinh ngươi phải có trao đổi đồng giá, nếu ngươi ngỗ nghịch ta thì . . . Ha ha ha ha ha ha! Ta sẽ lấy đi thần hồn của ngươi . . .

Mặt Ngọc Kinh Tiên Quân không biểu tình, thật lâu sau từ từ thở hắt ra.

Ngọc Kinh Tiên Quân nhỏ giọng nói:

- Thần hồn thuộc về Thần Mẫu. Ngươi muốn nuốt ta thì ta cũng muốn nuốt ngươi, dù sao ngươi là pháp bảo, máy móc nhân tạo, có sơ hở. Sơ hở này nằm trong tay bỏ thần thành tiên.

Ngọc Kinh Tiên Quân trí mưu thâm trầm, khôn ngoan sâu không lường được, từ trước khi kiếp số giáng xuống gã đã để lại nhiều hậu chiêu. Ngọc Kinh Tiên Quân móc nối quan hệ với Thần Mẫu Đạo Quân. Ngọc Kinh Tiên Quân có xích mích với bát Tiên Vương Câu Trần, Trường Sinh, từ lâu đã phát hiện Tử Tiêu Tiên Vương bị Thần Mẫu Đạo Quân thay thế. Ngọc Kinh Tiên Quân thông qua Tử Tiêu giả liên lạc với Thần Mẫu Đạo Quân, gã tặng đám người Câu Trần, Trường Sinh cho nàng, bao gồm Hậu Thổ nương nương, nữ nhân của gã.

Khi đó Ngọc Kinh Tiên Quân đã suy tính rất có thể gã không độ qua kiếp số Thiên Quân được, mối giao dịch với Thần Mẫu Đạo Quân là nếu gã không thể thoát kiếp, thân chết đạo thì thần hồn sẽ hồi sinh trong cơ thể nàng.

Ma Kha Cổ Thần bày ra tứ tuyệt sát, trước khi Ngọc Kinh Tiên Quân bị tuyệt sát, Thần Mẫu Đạo Quân dẫn dắt đám người Câu Trần, Trường Sinh, Hậu Thổ nương nương đến khiến gã ứng kiếp. Thần Mẫu Đạo Quân đã đón

thần hồn Ngọc Kinh Tiên Quân đi, chuyện này thực hiện trong bí mật, Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ, Ma Kha Cổ Thần cũng không phát hiện ra.

Sau này Ngọc Kinh Tiên Quân nhờ vào năng lực của Thần Mẫu Đạo Quân hồi sinh, còn Thần Mẫu Đạo Quân cần mượn tay gã chen chân vào Tiên giới, thế là hai người hoàn thành giao dịch.

Huyền Châu.

Giang Nam mời Phượng Nghi Tiên Vương đến. Các cường giả Huyền Châu, Đạo Vương, Bình Thiên, Thiên Ý vân vân heo Phượng Nghi Tiên Vương dẫn dắt đi vào vô nhân cấm khu, đến cấm khu của vô nhân cấm khu. Giang Nam tự mình hộ tống, nơi đi qua đám Đạo Quân tiền sử Thiên Hi Thánh Nhân đúng như giao ước, nhường bước không làm khó.

Nếu là trước kia chắc chắn đám Đạo Quân tiền sử này sẽ làm mưa làm gió, mượn cơ hội giết hàng tá cường giả Tiên giới.

Tuy cấm khu Cự Linh Đạo Nhân bị san bằng nhưng còn lại kho báu nhiều không đếm xuể, đặc biệt công pháp thời đại Cự Linh là tinh hao trong tinh hoa, giúp ích rất lớn cho quần hùng Huyền Châu.

Sau khi Giang Nam trở về Huyền Châu, hắn lại bế quan không ra ngoài. Giang Nam vừa phải luyện hóa trường sinh liên, vừa tiêu hóa kinh nghiệm có được khi đấu với đám người Tương Khang. Tiên giới không có chiến sự, chuyện lớn gì, cực kỳ bình tĩnh.

Vạn Chú Đạo Quân thập thò lẻn vào định trộm Chú Đạo thiên đàn đi đều bị con rồng to vỗ bẹp dí. Mấy lần đều có kết quả giống nhau, vị Đạo Quân tiền sử này tuyệt vọng, rời khỏi Huyền Châu. Không lâu sau Vạn Chú Đạo Quân bị ba Tiên Quân tuyệt đỉnh Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ giết đến đầu rơi máu chảy, buộc lòng ẩn vào Huyền Châu lánh nạn.

Lại có tin Ngọc Kinh Tiên Quân sống sót quay về, thành công chứng đạo

Thiên Quân, trở thành một đại bá chủ khác trong hai đạo cung. Giang Nam rất ngạc nhiên khi biết tin.

Hôm nay thiên hạ thái bình, bỗng bốn Thiên Quân trong hai đạo cung truyền chiếu triệu tập Tiên Vương, Tiên Quân trong thiên hạ vào cung.

Giang Nam xuất quan, thầm nghĩ:

- Đây là chuyện lớn mà Huyền Đô sư huynh, Càn Nguyên sư huynh đã nói.

- Không biết là việc lớn gì?

Lại có một tin tức kinh người khuếch tán.

- Trong hai đạo cung, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân tiến cử Càn Nguyên Thiên Quân lên ngôi Tiên Đế. Thái Nhất Thiên Quân phản đối, bị Thiên Quân khác trấn áp.

thiên hạ náo động, bàn tán xôn xao.

Càn Nguyên Thiên Quân lên ngôi Tiên Đế!

Điều này vượt ngoài dự đoán của mọi người.

Đây đúng là chuyện không thể xảy ra nhưng kỳ lạ là nó có thật. Càn Nguyên Thiên Quân là thân phận gì? Năm xưa xếp chót trong số đệ tử của Đế và Tôn, trong tám ức năm lịch sử Tiên giới gã nổi tiếng là thọc gậy bánh xe, tai họa Tiên giới tám ức năm. Trên từ Tiên Quân, dưới đến Tiên Vương có ai chưa từng bị Càn Nguyên Thiên Quân phá?

Bao gồm vô nhân cấm khu cũng không thoát khỏi bàn tay ma, thường xuyên bi Càn Nguyên Thiên Quân quấy rối. Thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc hầu như ăn gậy của gã. Ngọc Kinh Tiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Trọng Quang Tiên Quân, các đệ tử của Đế và Tôn, Tiên Quân cao cao tại thượng có người nào chưa từng bị Càn Nguyên Thiên Quân đánh lén?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2488: Càn Nguyên Trị Thế. (1)

Càn Nguyên Thiên Quân tai họa nguyên Tiên giới, vô nhân cấm khu, Hỗn Độn thiên quốc, có kẻ thù khắp thiên hạ. Nhân vật như vậy được hai Thiên Quân tiến cử ên ngôi đế?

Tin tức này làm người ta rớt tròng mắt, cảm giác thần kinh rối loạn.

Nhưng ngạc nhiên thì ngạc nhiên, hai Thiên Quân triệu tập Tiên Vương, Tiên Quân trong thiên hạ vào hai đạo cung triều kiến Càn Nguyên Tiên Đế. Các Tiên Vương, Tiên Quân không dám làm trái, ngoan ngoãn vâng theo. Hiện tại có hơn hai ngàn đẳng cấp Tiên Vương trong Tiên giới, một nửa tu luyện tiên đạo, ma đạo mới lập nghiệp. Có gần năm mươi Tiên Quân, trong đó hai mươi bảy đệ tử Tiên Đế, Tiên Tôn, rồi tới An Thanh Tiên Quân, Tử Tiêu, Huyền Nữ nương nương, Câu Trần, các thế hệ trẻ. Tiếp theo là những Đạo Quân chuyển thế như Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân, Nguyên Dục Thiên Quân, Băng Liên Thánh Mẫu, Khổ Hạnh.

Ngoài ra năm vị tổ sư tiên đạo, ma đạo mới, năm Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Tự Nhiên Lão Quân, Kế Đô, La Hầu La cũng là Tiên Quân.

Ngoài ra có nhiều tồn tại gần bằng Tiên Quân như Đạo Vương, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình, Thị Hiên Vi, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Nhâm Tiên Thiên, Hoa Thanh Nghiên, Phượng Nghi Tiên Vương vân vân, rất đông. Chỉ tính Huyền Châu đã chiếm ba phần tổng số.

Trận thịnh thế này Huyền Châu tỏa sáng rực rỡ. Năm Đạo Tổ cộng sáu Tiên Quân Băng Liên Thánh Mẫu, rồi gần trăm đẳng cấp Tiên Vương, môn hạ dưới tay năm Đạo Tổ có khá nhiều là Tiên Vương, thanh thế to lớn.

Làm người ta ngạc nhiên là Đạo Quân chuyển thế Vạn Chú Đạo Quân cũng nằm trong đội Huyền Châu. Nên biết Tiên Quân này là đỉnh cao trong số Tiên Quân, bị ba vị đại viên mãn tiên quân Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ truy sát không biết bao nhiêu lần, luôn thoát trong đường tơ kẽ tóc đủ thấy thực lực của gã.

Không ngờ Vạn Chú Đạo Quân cũng tham gia Huyền Châu.

Đầu năm nay thật nhiều chuyện lạ khiến người hoa mắt.

Giang Nam tự mình dẫn quần hùng vào hai đạo cung. Đại điển đănt cơ Tiên Đế siêu long trọng, Thiên Quân, Tiên Vương, Tiên Quân tập trung lại hết. Cung điện của Càn Nguyên Tiên Đế nằm sâu trong hai cung, nguy nga đồ sộ. Thái Nhất Thiên Quân thống lĩnh Tiên Tôn cung, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Tiên Quân thống lĩnh Tiên Đế cung cùng nhau vây quanh Càn Nguyên Tiên Đế.

Đàn tiên đến bái, triều kiến Càn Nguyên tiên đế, thanh thế to lớn. Đại Diễn Cổ Thần ở Hỗn Độn thiên quốc cũng phái sứ giả đến chúc mừng.

Trong nhóm Đạo Quân chuyển thế trừ Vạn Chú Đạo Quân ra không ai đến, bởi vì Càn Nguyên Tiên Đế là đế của Tiên giới, thống lĩnh Tiên giới. Mọi sinh linh trong Tiên giới đều là dân của Càn Nguyên Tiên Đế, Đạo Quân chuyển thế tự cao thân phận, nếu bọn họ đến nghĩa là thấp hơn một cái đầu.

Trong thịnh hội, tám tiên thiên pháp bảo Tiên giới cùng hiện ra. Tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên kim long giản, tạo hóa chi môn, tiên thiên linh căn, tiên thiên thần đăng, tiên thiên yếm ma thương, tiên thiên Ôn Đế quan toát ra uy thé ngút trời, trấn áp đương thời.

Tám pháp bảo tỏa sáng rực rỡ, thấm nhuần chín tầng hư không, chiếu rọi đại thế giới. Đế cung được chiêu sang thần thánh huy hoàng.

Càn Nguyên Tiên Đế đăng cơ, hai tiên thiên linh bảo là nguyên đỉnh,

nguyên tháp cũng lần lượt xuất hiện, thống lĩnh tám tiên thiên pháp bảo trấn áp khí vận đế cung. Hai linh bảo, tám pháp bảo uy thế hùng hồn khiến người bị chấn nhiếp.

Uy danh, khí thế ủa Tiên Đế có một không hai.

Tuy nhiều người không phục thế hệ Tiên Đế này, muốn gây sự nhưng thấy tám tiên thiên pháp bảo, nguyên đỉnh, nguyên tháp thì rụt vòi.

Thịnh hội qua đi, Càn Nguyên trị thế, thiên hạ thái bình.

Không lâu sau, Huyền Thiên giáo chủ Huyền Châu dâng tấu lên đế cung Càn Nguyên Tiên Đế, mời thiên hạ quần thần rèn đế xa, quyền trượng đại biểu quyền uy Tiên Đế.

Sớ dâng lên, thiên hạ xôn xao. Huyền Thiên giáo chủ bị quần hùng gọi nịnh thần, gian thần, diễn trò hài. Tư đó Huyền Thiên giáo chủ bị người ghen ghét.

Nhưng đề nghị này được Càn Nguyên Tiên Đế đồng ý, quần hùng không dám làm trái. Tất cả tụ tập ở đế cung, tìm kiếm tiên kim, hỗn độn chi kim khắp thiên hạ chế tạo đế xa, quyền trượng Tiên Đế. Hai ngàn Tiên Vương, năm mươi Tiên Quân, ba Thiên Quân dùng dấu ấn đại đạo của mình khắc vào đế xa, quyền trượng Tiên Đế, mất ba trăm năm mới chế tạo xong.

Đế xa, quyền trượng Tiên Đế chế tạo thành công, uy thế trấn áp đương thời, được tiếng là pháp bảo nổi bật nhất trong báu vật Thiên Quân, gần bằng báu vật Đạo Quân.

Huyền Thiên giáo chủ Huyền Châu lại dâng tấu mời Tiên Quân, Thiên Quân trong thiên hạ thúc giục tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo khắc ấn vào đế xa, quyền trượng Tiên Đế. Các cường giả chửi thầm Giang Nam thúi đầu, có người ngay mặt mắng là Giang dại gian thần.

Càn Nguyên Tiên Đế đồng ý, thế là các quần hùng buộc phải vào hai đạo cung tiếp, thúc giục tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo, dùng

trăm năm khắc ấn uy lực tiên thiên pháp bảo, linh bảo vào đế xa, quyền trượng Tiên Đế.

Từ nay dấu ấn đại đạo thiên hạ quần hùng nằm trong tay Càn Nguyên Tiên Đế, tụ tập tri thức đại đạo của quần hùng trong thiên hạ. Uy lực đế xa, quyền trượng Tiên Đế chấn nhiếp đương thời, được gọi là tượng trưng cho Tiên Đế.

Vốn nhiều người không phục Càn Nguyên Tiên Đế khi thấy hai báu vật luyện thành thì từ bỏ ý tạo phản.

Càn Nguyên Tiên Đế ngồi trên đế xa tuần du thiên hạ, không người dám ngỗ nghịch gây rối.

Càn Nguyên năm trăm năm, Tiên Đế chinh phạt Thánh Ma Thiên Tôn, đè Thiên Hoang Đạo Quân, trấn áp Vô Tà Đạo Quân, đánh nhau với Vạn Vật Đạo Tổ ở vùng hoang dã, cưới Tử Hạm Đạo Mẫu. Tử Hạm Đạo Mẫu được tôn làm tiên hậu.

Càn Nguyên Tiên Đế bình định Thái Nhất Thiên Quân phản loạn, gặp Khổ Hạnh Thiên Tôn, quét sạch thiên hạ. Tiên Đế lại vào vô nhân cấm khu, gặp các tồn tại cổ xưa trong cấm khu, uy danh, khí thế có một không hai.

Hàng loạt hành động tạo hòa bình cho Tiên giới, năm trăm năm sau không có chiến sự.

Càn Nguyên sáu trăm năm, đế tử hàng thế, ban tên là Mông Tốn.

Càn Nguyên bảy trăm niên, vô nhân cấm khu thu nhỏ lại. Có Đạo Quân tiền sử chuyển thế chia ra năm vùng tiên châu, bị Huyền Thiên giáo chủ nhanh tay bá chiếm. Quần hùng nhiều lần dâng tấu buộc tội Huyền Thiên giáo chủ, xin bắt giữ Huyền Thiên, thanh quân trắc, trả cho Tiên giới một lẽ công bình nhưng Càn Nguyên Tiên Đế dàn xếp hết.

Càn Nguyên tám trăm niên, Đạo Vương, Phượng Nghi, Đông Cực chứng đạo Tiên Quân. Nhi tử của Ngọc Kinh Tiên Quân là Ngọc Lâm Tử chứng

đạo Tiên Quân. Trọng Quang Tiên Quân nổi lên thành tựu đại viên mãn Tiên Quân. Vùng đất nguyên thủy lại mở ra, Tiên Vương trong thiên hạ kéo nhau vào. Huyền Thiên giáo chủ tiếp tục vô sỉ đưa hết thuộc hạ Tiên Vương vào vùng đất nguyên thủy khiến các Tiên Quân bất mãn.

Quần hùng chinh phạt Huyền Thiên giáo chủ, bị đá quỳ rạp dưới đất. Càn Nguyên Tiên Đế ra mặt hóa giải, quần hùng xúc động giận dữ.

Càn Nguyên chín trăm năm, Tiên giới xuất hiện nhiều Tiên Quân mới lên, vô nhân cấm khu tiếp tục thu nhỏ. Có Đạo Quân tiền sử chuyển thế, lại dư ra bảy đất tiên châu. Huyền Thiên giáo chủ mặt dày mày dạn nuốt hết khiến quần hùng bất mãn

Chương 2489: Càn Nguyên Trị Thế. (2)

Càn Nguyên Tiên Đế hạ chiếu ra lệnh Huyền Thiên giáo chủ cắt nhường một phần mảnh đất. Huyền Thiên giáo chủ phụng mệnh, cắt đất tạo chín tiên châu. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Đông Cực Nguyên Quân, Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân, Kế Đô Ma Tổ, La Hầu La tổ sư, Đạo Vương Tiên Quân, Thiên Tử Mông Tốn mỗi người được một tòa tiên châu.

Quần hùng mắng vô sỉ.

Càn Nguyên một ngàn năm, vô nhân cấm khu lại thu nhỏ. Huyền Thiên giáo chủ lần nữa kéo binh xâm chiếm đất đai, tiếng mắng dậy trời. Quần hùng dâng tấu buộc tối. Càn Nguyên Tiên Đế bắt buộc Huyền Thiên giáo chủ cắt đất, Huyền Thiên giáo chủ không theo. Tiên Đế cười mắng bủn xỉn, mặc kệ hắn.

Năm nay Ma Kha Cổ Thần Hỗn Độn thiên quốc lộ mặt, chứng đạo Hỗn Độn Thiên Quân.

Năm nay loạn thế nổi lên. Có Thánh Ma Thiên Tôn tu thành Thiên Quân xuất thế, gây dựng Ma Môn đại giáo, người ta gọi là Thánh Ma giáo chủ, đối đầu với hai ma tổ Kế Đô, La Hầu La. Khổ Hạnh Thiên Tôn tu thành Thiên Quân xuất thế tạo Sa Môn đại giáo, người ta gọi là Khổ Hạnh giáo chủ. Thiên Hoang, Vô Tà tu thành Thiên Quân, tạo Yêu Môn đại giáo, người ta gọi là Thiên Hoang giáo chủ, Vô Tà giáo chủ. Vạn Vật tổ sư tu thành thiên quân, tạo Vạn Vật đại giáo, người ta gọi là Vạn Vật giáo chủ. Vạn Chú Đạo Quân tu thành Thiên Quân tạo Chú Môn đại giáo, người ta gọi là Vạn Chú giáo chủ.

Thái Nhất Thiên Quân tạo Thái Nhất thần giáo, người ta gọi là Thái Nhất giáo chủ. Ngọc Kinh Thiên Quân tạo Ngọc Kinh thánh giáo. Đệ tử của

Huyền Đô Thiên Quân, Tịch Ứng Tình phụng mệnh tạo Huyền Đô thánh giáo.

Năm nay lại có mười Tiên Quân trẻ xuất thế, bị nghi ngờ là Đạo Quân tiền sử chuyển thế.

Năm nay Càn Nguyên Tiên Đế triệu kiến gian thần số một đương thời Huyền Thiên giáo chủ vào cung yết kiến. Tiên Đế và Huyền Thiên giáo chủ tâm sự thật lâu mới cho gian thần về.

Huyền Thiên gian thần quay về Huyền Châu, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Tự Nhiên Lão Quân, Kế Đô, La Hầu La, năm Đạo Tổ tự thành lập đại giáo, tự xưng tổ sư, tôn Huyền Thiên làm giáo chủ.

- Giáo chủ, thiên hạ loạn tượng đã hiện, thái bình ngàn năm sau đó thiên hạ sẽ lộn xộn.

Càn Khôn lão tổ nói với Giang Nam:

- Bây giờ nhiều Đạo Quân tiền sử tự lập đại giáo, tuyên dương giáo lý của mình. Thật ra bọn họ tuyên truyền đại đạo thời đại tiền sử của mình, tranh giành lợi ích cho bản thân, chờ cơ hội lật đổ Càn Nguyên Tiên Đế.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Càn Nguyên sư huynh đã có dự cảm, lần này khiến ta lập năm đạo thống, ta làm giáo chủ là muốn mượn quy mô tiên đạo, ma đạo to lớn hạn chế đại giáo của các Đạo Quân khuếch trương, phân liệt Tiên giới. Tiềm Long quân sư có biết khi nào sẽ hỗn loạn không? Nguyên nhân lộn xộn là gì?

Mắt Càn Khôn lão tổ lóe tia sáng, lắc đầu, nói:

- Cái này thì ta không biết, có lẽ Ma Kha Thiên Quân biết. Nếu Ma Kha Thiên Quân biết thì Quỷ Bà Thiên sẽ biết. Bệ hạ, tại sao không đón Quỷ Bà Thiên thượng giới?

Giang Nam dứt khoát bác bỏ:

- Ta nợ Quỷ bà bà quá nhiều, tiếp dẫn bà bà thượng giới sẽ lại bà bà mất mạng. Quỷ bà bà đến sẽ khiến Ma Kha Thiên Quân dốc sức công kích. Quân sư, đừng nhắc lại chuyện này nữa.

Càn Khôn lão tổ thở dài, đột nhiên cười nói:

- Giáo chủ, năm giáo phái trên danh nghĩa của người cầm giữ hơn một nửa dân cư Tiên giới, Đạo Quân tiền sử khác sẽ xuống tay với giáo chủ. Không biết thực lực bây giờ của giáo chủ cẩn thận? Có thể chống đỡ được không? Đối phương là Thiên Quân, Huyền Thiên chỉ là Thần Quân.

Giang Nam chắp tay sau lưng, bình tĩnh nói:

- Mấy năm nay tuy ta không tiến bộ nhiều nhưng chưa chắc yếu hơn bọn họ. Tuy nhiên ai mạnh ai yếu thì phải tranh một phen, đấu một trận mới biết.

Tu luyện đến cảnh giới Tiên Quân muốn tiến thêm một bước là rất khó khăn. Hơn ngàn năm nay Giang Nam nhờ vào trường sinh liên tu luyện, tu vi tăng trưởng siêu tốc nhưng hắn hoàn toàn luyện hóa trường sinh liên chỉ lên đến cảnh giới trung kỳ Nguyên Thủy Thần Quân. Giang Nam muốn đến đỉnh hoặc đại viên mãn cần cố gắng thời gian rất dài.

Con đường thần đạo chỉ mỗi mình Giang Nam đi, tu luyện như thế nào, đi ra sao phải tự mình mày mò, không ai dạy cho hắn kinh nghiệm.

Những Đạo Quân chuyển thế thì khác, kiếp trước bọn họ tích lũy nội tình, kiếp này tu luyện tiến bộ siêu mau. Đạo Quân chuyển thế dung nhập đại đạo tiền sử vào tiên đạo, tu vi tăng tiến siêu nhanh, Giang Nam không bằng cường giả khác trong Giang Nam về điểm này.

Nhưng đó không có nghĩa là Giang Nam tiến bộ chậm chạp, hắn luyện hóa trường sinh liên, thực lực tu vi tăn mảng lớn. Nên Giang Nam mới bảo hắn không thua ai.

Mắt Giang Nam lóe tia sáng:

- Đạo Quân tiền sử chuyển thế đến Tiên giới muốn làm mưa làm gió, khống chế Tiên giới, tái hiện thịnh thế tiền sử. Chắc Càn Nguyên sư huynh sẽ ra tay chèn ép.

Đương thời cường giả lớp lớp, nhiều Đạo Quân tiền sử chuyển thế vào Tiên giới. Theo xu hướng này tương lai vô nhân cấm khu sẽ biến mất, bị khai phá hoàn toàn, trở thành một phần của Tiên giới.

Tốc độ tu luyện của đám Đạo Quân tiền sử siêu mau, con dân Tiên giới bị bỏ xa thật xa. Tương lai sẽ ngày càng nhiều Đạo Quân chuyển thế tu thành Thiên Quân, lực lượng cố hữu của Tiên giới khó chịu nổi một kích trước bọn họ.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Một bầy cừu thống lĩnh một đàn mãnh hổ, e rằng bị ăn không chừa mẩu xương.

- Bây giờ số lượng mãnh hổ đã hơn hai mươi con.

Trong ngàn năm lại có mười lăm Đạo Quân tiền sử chuyển thế, cộng bốn Đạo Quân chuyển thế thời kỳ bạo động chuyển thế, cộng Khổ Hạnh, Vạn Chú, Thánh Ma, Thiên Hoang, Vô Tà, Tử Hạm, Vạn Vật, đế tử Mông Tốn, đã có hai mươi bảy Đạo Quân chuyển thế.

Thực lực cố hữu của Tiên giới so sánh cùng Đạo Quân chuyển thế đã đảo ngược thế mạnh yếu. Bây giờ còn Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân ở trong hai đạo cung trấn áp khí vận. Có tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo thủ hộ, tạm bảo vệ Tiên giới bình yên.

Nhưng tương lai chắc chắn sẽ rối loạn.

Hiện giờ nhiều Đạo Quân lập giáo đã có ý nghĩ không phù hợp quy tắc.

Là giáo chủ đại giáo thấy Tiên Đế mà không bái, đây là thông lệ.

Hơn nữa các đại giáo được thành lập sẽ chia cắt khí vạn Tiên giới, tương lai Càn Nguyên Tiên Đế khó điều động nhiều lực lượng, gã sẽ bị cô lập.

Làm người ta nhức đầu là Ngọc Kinh Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế không đồng lòng. Ngọc Kinh Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân có tính toán riêng. Không nói Ngọc Kinh Thiên Quân, mặt ngoài Thái Nhất Thiên Quân chung trận doanh với Càn Nguyên Tiên Đế nhưng rõ ràng gã muốn phân cách khí vận Tiên giới, suy yếu quyền uy Tiên Đế.

Giang Nam khiến năm Đạo Tổ gầy dựng năm giáo phái, Huyền Đô Thiên Quân kêu Tịch Ứng Tình tạo Huyền Đô thánh giáo là vì tụ tập khí vận hoàng triều cho Càn Nguyên Tiên Đế. Nhưng khí vạn Tiên giới có thể kiên trì đến bao lâu thì không ai biết.

Huyền Đô Thiên Quân không màng danh lợi, không ham thích cầm quyền Huyền Đô thánh giáo. Tịch Ứng Tình quản lý Huyền Đô thánh giáo hụt hơi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2490: Tiên Triều Khí Vận Tụ Tại Huyền Châu.

Hiệ giờ Tịch Ứng Tình đã là đẳng cấp Tiên Quân nhưng Đạo Quân tiền sử khác có nhiều người là Thiên Quân. Tranh đấu với đám người này, chỉ dựa vào một mình Tịch Ứng Tình thì rất khó khăn. Nhưng Huyền Đô Thiên Quân không ham lo giáo phái, trong Huyền Đô thánh giáo không có nhiều người.

Khí vạn Tiên giới chủ yếu dựa vào năm giáo phái của Giang Nam chống đỡ.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Chờ khí vận Tiên giới bị phá, khí vạn Càn Nguyên tiên triều sẽ tụt dốc, tiếp theo là sát kiếp ngập trời.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Bây giờ chỉ còn thiếu nguồn bùng nổ lộn xộn, ngọn nguồn đó sẽ là gì?

Càn Khôn lão tổ nói:

- Giáo chủ, trước khi ngọn nguồn này bùng nổ thì Tiên giới chưa chắc bình an, Huyền Châu sẽ bị cường giả trong thiên hạ vây công. Bởi vì phân chia Huyền Châu, phá năm giáo phái dưới tay giáo chủ tức là phá hủy khí vận Tiên giới.

Giang Nam gật gù. Tiên giới hiện tại nhìn như thịnh vượng, hưng thịnh chưa từng có, nhân tài lớp lớp, cường giả đầy rẫy. Nhưng thật ra Tiên giới ở trên miệng núi lửa, bùng nổ quy mô lớn sẽ phá hủy huy hoàng không chừa một manh giáp.

Càn Khôn lão tổ, Giang Nam bàn bạc, suy tính xu hướng Tiên giới đột

nhiên nghe bên ngoài có tiếng ồn ào.

Tịch Trọng báo cáo:

- Ba Tiên Quân dưới tay Thái Nhất Thiên Quân là Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đến Huyền Châu ta truyền đạo, biện pháp với năm Đạo Tổ, bây giờ đang đánh nhau.

Mặt Giang Nam sa sầm, đột nhiên nhoẻn miệng cười nói:

- Tốt, tốt! Ta vốn nghĩ người hành động trước sẽ là Đạo Quân tiền sử, không ngờ Thái Nhất Thiên Quân tấn công trước. Quả nhiên Thái Nhất lòng muông dạ thú, tâm thuật bất chính! Người ra tay đầu tiên phá khí vận Tiên giới chính là Thái Nhất!

Mắt Càn Khôn lão tổ lóe tia sáng:

- Giáo chủ, người đến không tốt, đã tốt thì không đến. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ là đại viên mãn Tiên Quân, lần này nào Huyền Châu ta truyền đạo mưu đồ không phải năm Đạo Tổ mà mục tiêu chính là giáo chủ.

Giang Nam đứng lên, gật đầu, nói:

- Ta hiểu. Bất cứ ai muốn phá khí vận Tiên giới, hủy diệt Càn Nguyên tiên triều, không máu chảy thành biển, xác chết trăm vạn chồng chất thành núi thì sao làm được?

Càn Khôn lão tổ khom người nói:

- Giáo chủ, người không thể thua, nếu giáo chủ thua là Tiên giới cũng thua. Ma Kha Thiên Quân không sợ bất cứ người nào, hắn chỉ sợ giáo chủ và Quỷ Bà Thiên. Bây giờ Ma Kha Thiên Quân chưa ra tay, nếu hắn hành động thì giáo chủ nguy hiểm. Bây giờ chỉ còn cách đi mời Quỷ Bà Thiên đến giúp, có thần toán của Quỷ Bà Thiên sẽ bảo đảm giáo chủ an toàn.

Giọng Giang Nam từ xa vọng lại:

- Quỷ bà bà quá mềm lòng, cả đời không sát sinh. Trong loạn thế kêu Quỷ bà bà thượng giới là hại chết bà bà.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Tiên giới hiện nay có một ưnả cương vực của ta, muốn diệt khí vận Tiên giới thì phải diệt ta trước! Ta chống mắt xem ai có bản lĩnh, thủ đoạn này!

Càn Khôn lão tổ nhìn Giang Nam đi xa, giậm chân nói:

- Trong thái bình thịnh thế thì thần toán của Quỷ Bà Thiên có ích gì? Thiên địa tạo hóa Quỷ Bà Thiên là muốn nàng dùng thần toán trong loạn thế, dù thân chết đạo tiêu cũng có ý nghĩa! Giáo chủ, ta thấy không phải Quỷ Bà Thiên mềm lòng mà chính giáo chủ mới mềm lòng!

Mắt Càn Khôn lão tổ lóe tia sáng, kêu Tịch Trọng lại:

- Ngươi hạ giới đi đón Quỷ Bà Thiên thượng giới trợ trận!

Tịch Trọng do dự giây lát:

- Quân sư, Quỷ bà bà là mẹ nuôi của Quân Đạo Nhân, nếu có sơ suất gì thì ta không chịu trách nhiệm nổi. Hơn nữa giáo chủ giấu Quỷ Bà Thiên ở hạ giới, không ai biết vị trí. Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân cũng không rõ Quỷ Bà Thiên hiện ở đâu.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày, than thở:

- Giáo chủ muốn giữ mạng Quỷ Bà Thiên, khiến nàng che thiên cơ tránh cho bị Ma Kha tính ra vị trí giết chết. Bây giờ đành đi một bước xem một bước.

Trên danh nghĩa Huyền Châu cắt chín tiên châu, nhưng sự thật các tiên châu vẫn nằm trong lãnh địa Huyền Châu. Giang Nam bị nhiều người lên án điều này.

Nhưng ngay từ đầu Giang Nam đã đoán trước Huyền Châu là tiên châu

lớn nhất Tiên giới, liên quan khí vận Càn Nguyên tiên triều, không thể chia cắt nó. Vì vậy Giang Nam dùng chiêu chia chín khối lãnh địa giao cho người phe mình, người ngoài duy nhất là đế tử của Càn Nguyên, Mông Tốn.

Lúc này Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ và năm Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, hai cung gặp nhau tại Vũ châu, biện pháp một phen. Lúc nói đến chỗ kịch liệt, Thái Nguyên, Tổ Cừ nghẹn lời thế là nói bằng nắm đấm.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La tuy là nhân tài mới xuất hiện, được khí vận Tiên giới gia cố nhưng thua xa đại viên mãn tiên quân như Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Gần mấy năm nay năm Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân bởi vì đại đạo truyền khắp Tiên giới, kiến thức đại đạo tiền sử nên thực lực tu vi tiến bộ tiêu tốc, tiềm lực vô cùng. Tuy nhiên thời gian tu luyện bày ra đó, làm sao đấu lại ba người Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ?

Biện pháp còn được, đánh nhau thì năm Đạo Tổ thua chắc.

Thái Nguyên cười to bảo:

- Nhân giáo, Tiệt giáo, Xiển giá, Thiên Ma giáo, Hỗn Độn Ma giáo, năm giáo phái giáp lý thấp kém, không ra gì. Hôm nay năm Đạo Tổ thua, năm giáo nên xóa sổ khỏi thiên hạ đi.

Quân Đạo Nhân rũ mi mắt xuống, thản nhiên nói:

- Năm chúng ta thua là tài nghệ không bằng người, giáo lý không thua, tại sao ngũ giáo phải bị xóa tên khỏi thiên hạ?

Phụng Hạ lạnh nhạt nói:

- Năm ngươi là ngũ giáo phái chủ, các ngươi thua tất nhiên giáo lý thua.

La Hầu La cười khẩy nói:

- Ba vị tiền bối, các ngươi đắc đạo bao lâu? Chúng ta đắc đạo bao lâu? Ỷ

vào tu vi đè người, mất thân phận! Vừ rồi tranh biện giáo lý, ai cao ai thấp rõ rành rành. Ba vị biện không lại thì đánh nhau tổn thương người, hơi bị vô sỉ.

Tổ Cừ cười to bảo:

- La Hầu La ma tổ, ngươi cũng biết giáo lý chỉ nói miệng, bản lĩnh thật phải xem nắm tay. Giáo pháp ưu khuyết thế nào phải nhìn tu hành. Các ngươi tu hành không ra gì tức là giáo lý tấp kém! Hôm nay, ngũ giáo trừ danh, trong thiên hạ chỉ có Thái Nhất thần giáo là chính thống!

Thái Nguyên hùa theo:

- Năm Đạo Tổ, các ngươi tự mình giải tán ngũ giáo hay chờ ba chúng ta ra tay?

Hồng Đạo Nhân lắc đầu, nói:

- Mời ba tiền bối, thứ lỗi chúng ta không dám nghe theo. Năm chúng ta chỉ là Đạo Tổ ngũ giáo phái, có truyền đạo nhưng giải tán ngũ giáo phái hay không phải hỏi giáo chủ ngũ giáo phái.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ nghiến răng:

- Huyền Thiên giáo chủ đúng không?

Ba người lạnh lùng nói:

- Chúng ta đang định tìm người này đây!

- Ba vị đạo hữu, các người muốn tìm bản giáo chủ thì bản giáo chủ đến đây!

Đột nhiên gió mây vần vũ, thần quang bắn lên tận trời, khí thế vô địch giáng xuống, Giang Nam đi tới.

Năm Đạo Tổ khom lưng chào, đồng thanh kêu lên:

- Giáo tôn!

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ biến sắc mặt.

Tổ Cừ cắn răng nói:

- Huyền Thiên, trong mảnh đất bỏ hoang ngươi giả mạo tên Vạn Chú Đạo Quân nhiều lần ám toán chúng ta, cướp pháp bảo của ba chúng ta, cướp cơ duyên hại chúng ta và Vạn Chú Đạo Quân liều mạng sống chết lâu như vậy, kết ân oán không thể xóa bỏ. Hôm nay ngươi phải nợ máu trả bằng máu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2491: Cái Thế Thần Uy. (1)

- Tổ Cừ đừng tức giận, tuy Huyền Thiên làm nhiều việc ác nhưng dù gì là giáo chủ ngũ giáo phái. Hôm nay sư huynh và ta đến truyền đạo, không phải để báo thù.

Phụng Hạ cười to bảo:

- Huyền Thiên, hôm nay ngươi và ta hãy so tài đi, nhìn xem giáo lý nhà ai hơn một bậc. Nếu ngươi thua hãy giải tán ngũ giáo phái, Huyền Châu mặc cho ba chúng ta truyền đạo.

Giang Nam mỉm cười hỏi:

- Ba vị đạo hữu, nếu các người thua thì có giải tán Thái Nhất thần giáo không?

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ biến sắc mặt.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Vậy tại sao nếu ta thua sẽ giải tán ngũ giáo phái?

Thái Nguyên cười to bảo:

- Đương nhiên nói chuyện bằng thực lực.

- Vậy là đánh nhau?

Giang Nam đứng ra, thản nhiên nói:

- Bản giáo chủ đã một ngàn năm chưa giết người, hôm nay bắt đầu từ ba vị đi. Bản giáo chủ muốn nhìn xem dưới chân bản giáo chủ nằm bao nhiêu xác chết thì các ngươi mới thấy sợ!

Giang Nam không biểu hiện ra vui giận, thân hình thẳng tắp đứng, tựa quân hoàng thống trị vũ trụ Càn Khôn. Giang Nam đứng đó như Càn Khôn lồng lộng. Giang Nam dứt lời, mọi người như thấy máu tươi vô tận dâng lên, vô số xác chết trôi nổi trong biển máu.

Đây là khí thế, khí phách từ lời nói của Giang Nam.

Chỉ là ngôn ngữ đã mang lại dị tuượng biển máu, xác chết trôi.

Nếu Giang Nam đánh thật, cảm giác kích thích sẽ mãnh liệt hơn gấp trăm lần, ngàn lần.

Phụng Hạ tiến lên trước một bước, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, ngươi quỷ kế đa đoan, lúc trước trong mảnh đất bỏ hoang ngươi yếu thế, giả làm Vạn Chú Đạo Quân hãm hại chúng ta. Sau khi chúng ta rời khỏi mảnh đất bỏ hoang xảy ra xung đột với Vạn Chú Đạo Quân, làm chúng ta và Vạn Chú Đạo Quân kết thành nhân quả khó giải.

Phụng Hạ nói đến đây lòng Thái Nguyên, Tổ Cừ dâng trào nỗi hận. Kết thành nhân quả khó giải với Vạn Chú Đạo Quân khiến Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ mấy năm nay khó mà xóa bỏ ân oán này.

Đặc biệt sau khi Vạn Chú Đạo Quân chứng đạo Thiên Quân thì Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ càng phập phồng lo sợ, không dam tùng kích cảnh giới Thiên Quân tránh cho bị gã bắt lấy kiếp số, che nhân quả.

Vạn Chú Đạo Quân liên tục tấn công Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, nếu không có Thái Nhất Thiên Quân che chở thì ba người đã chết từ lâu.

Phụng Hạ phất tay:

- Huyền Thiên, chúng ta vốn định biện pháp với ngươi, cho ngươi biết giáo lý của Thái Nhất thần giáo ra. Nhưng nếu ngươi đã muốn chết thì bỏ qua cửa rườm rà này đi!

Phụng Hạ lạnh lùng nói:

- Hôm nay nên kết thúc nhân quả giữa ngươi và ta!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một chiếc thuyền báu xuất hiện, là dấu chân Tiên Tôn để lại khi khai thiên. Phụng Hạ leo lên đại quân Hỗn Độn thiên quốc, nửa đóa sen nở rộ, hồng mông đại đạo vô cùng thuần khiết bao phủ con thuyền to đụng mạnh vào Giang Nam.

Dấu chân Tiên Tôn để lại khi khai thiên làm thành thuyền báu vốn rất lợi hại, nhưng trong mảnh đất bỏ hoang, Phụng Hạ không thể kích phát ra nửa đóa sen. Đến Tiên giới đã lâu, tu vi Phụng Hạ tiến bộ mảng lớn cộng thêm Thái Nhất Thiên Quân chỉ điểm, gã đã có thể khởi động nửa đóa sen.

Nửa đóa sen không đơn giản, nó đại biểu một nửa dấu ấn công pháp đại đạo Tiên Tôn. Uy lực thuyền báu mạnh mẽ vô biên, đủ giết bất cứ Tiên Quân nào, dù là Thiên Quân cũng không dám cứng rắn đỡ.

Đặc biệt Phụng Hạ là Tiên Quân cảnh giới đại viên mãn, có thể nói đương thời chỉ đứng sau Thiên Quân, có bản lĩnh kinh thiên động địa.

Phụng Hạ hành động, Tổ Cừ, Thái Nguyên cũng lao ra.

Tổ Cừ giơ tay, từng tia sáng đỏ bắn hướng Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, La Hầu La, Kế Đô, là tịch diệt huyết châm.

Tịch diệt huyết châm cực kỳ nguy hiểm, độc ác. Trong mảnh đất bỏ hoang, Tổ Cừ luyện chế từ tịch diệt kiếp, báu vật chuyên môn nhằm vào đạo quả, thần hồn. Huyết châm chui vào người đạo quả thần hồn, trong khoảnh khắc làm Tiên Quân hồn phi phách tán.

Thái Nguyên tay không đánh hướng đám người Hồng Đạo Nhân.

Thái Nguyên tu luyện một nửa của Bất Không Đạo Nhân, tạo nghệ đại

đạo Bất Không rất cao sâu. Thái Nguyên đánh ra cú đấm này bá khí duy ta bất không lộ rõ.

Tấn công tức là tự cứu.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La đều là người Giang Nam cực kỳ xem trọng. Năm người yếu hơn nhóm Phụng Hạ. Sát chiêu của Tổ Cừ, Thái Nguyên bao phủ năm người, Giang Nam buộc phải cứu thế thì không thể thoát khỏi Phụng Hạ công kích.

Nếu Giang Nam không cứu, năm Đạo Tổ sẽ thân chết đạo tiêu.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ hận Giang Nam sâu đậm, bất chấp có công bằng hay không. Vừa lên liền xuống tay giết người, có thể thấy ba người hận Giang Nam nhiều cỡ nào.

Đây là vì nghe đồn năm xưa Vạn Chú Đạo Quân thành tựu Thiên Quân truy giết Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, trong đó có liên quan Giang Nam.

Vạn Chú Đạo Quân lao ra Huyền Châu, bị Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ truy sát, tìm được đường sống trong chỗ chết buộc lòng chạy về Huyền Châu. Vạn Chú Đạo Quân dưỡng thương xong đi gặp Giang Nam, hai người giao dịch.

Từ đó Giang Nam mở Chú Đạo thiên đàn cho Vạn Chú Đạo Quân, uy lực Chú Đạo thiên đàn gia cố Vạn Chú Đạo Quân, giúp gã trong ngàn năm đột phá cảnh giới Tiên Quân đại viên mãn.

Khi Vạn Chú Đạo Quân đột phá, thành tựu Thiên Quân rồi Giang Nam cung cấp Vạn Chú Thiên Chung cho gã. Uy lực tiên thiên pháp bảo trợ giúp Vạn Chú Đạo Quân kết thúc nhân quả lợi hại, gã nhờ thế chứng đạo Thiên Quân quả vị.

Nhưng Giang Nam sẽ không buôn bán lỗ vốn, Chú Đạo thiên đàn hay Vạn Chú Thiên Chung tuy từng là báu vật của Vạn Chú Đạo Quân nhưng bây giờ nằm trong tay hắn. Vạn Chú Đạo Quân lợi dụng hai báu vật đột phá,

gã phải trả giá chút gì.

Không ai biết Vạn Chú Đạo Quân đánh đổi cái gì, có tin đồn gã âm thầm trung thành với Huyền Thiên giáo chủ. Vạn Chú Đạo Quân lập Chú Môn đại giáo cũng vì Huyền Thiên giáo chủ kêu, là một trong các thế lực dưới tay hắn.

Những tin đồn truyền ra từ miệng mấy tồn tại tiền sử cổ xưa, độ tin cậy cực cao.

Vạn Chú Đạo Quân thành tựu Thiên Quân xong đảo ngược vị trí mạnh yếu, truy cùng đuổi tận Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ rửa hận cũ, giết đến ba người suýt chết.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ bị buộc cùng đường đành hoàn toàn đầu vào Thái Nhất Thiên Quân, thành ba hộ pháp trấn giáp cho Thái Nhất thần giáo. Nhờ Thái Nhất Thiên Quân đánh lui Vạn Chú Đạo Quân, phá giải chú sát Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ mới sống sót.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ vốn cũng là cường giả nổi bật, trong mảnh đất bỏ hoang ngang hàng cùng đám người Thái Nhất Thiên Quân, Mông Tốn. Đến Tiên giới ba người hợp tác với Thái Nhất Thiên Quân, bây giờ bị Vạn Chú Đạo Quân buộc phải làm thuộc hạ của gã.

Hùng tâm tráng chí của Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ bị Thái Nhất Thiên Quân đè ép, người tạo ra tất cả là Giang Nam, là Huyền Thiên giáo chủ trước mắt ba người.

Nếu không phải tại Giang Nam thì Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ đâu đến nỗi như bây giờ?

Cho nên khi Thái Nhất Thiên Quân quyết định đối phó với Giang Nam, Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ chủ động xin đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2492: Cái Thế Thần Uy. (2)

Thuyền báu đụng mạnh, Phụng Hạ đứng ở đầu thuyền, đằng đằn sát khí. Nửa đóa sen lắc lư kêu vù vù, vô số dấu ấn hồng mông đại đạo hiện ra bảo vệ qanh thân thuyền đụng mạnh vào Giang Nam.

Tổ Cừ, Phụng Hạ công kích Hồng Đạo Nhân Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La làm Giang Nam lo đầu khó lo đuôi.

Giang Nam nét mặt sa sầm nói:

- Ba vị, mấy năm nay các ngươi không tiến bộ chút nào, xuống tay với tiểu bối?

Giang Nam thật sự tưc giận, hắn quát to, tóc đen dựng đứng như thác đổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hư không một bên sụp xuống một bên khuếch trương, hình thành hai loại dị tượng cực kỳ khủng bố. Hư không sụp xuống thu nhỏ không gian, rút ngắn khoảng cách giữa Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ và Giang Nam. Hư không khuếch trương, hư không bao la dày nặng phát ra từ người Giang Nam, kéo khoảng cách ba người và hắn ra xa.

Hiện tượng này rất kỳ lạ nhưng nó xuất hiện, ngay trước mắt mọi người. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ thấy rõ Giang Nam cách ba người rất gần nhưng không thể chạm đến, bức bối tức ói máu.

Các cây tịch diệt huyết châm rơi vào hư không hình thành từ hơi thở của Giang Nam, xé mở các tầng hư không nhưng không thể đâm thủng hư không vô tận, uy hiếp đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La.

Thái Nguyên, Phụng Hạ cùng nhau công kích cũng khó xuyên thấu dị tượng hình thành từ hơi thở Giang Nam trong giây lát.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ giật mình. Nguyên thủy chi khí mênh mang tràn ngập, Nguyên Thủy Đại La Thiên hiện ra bên trên nguyên thủy chi khí.

Giang Nam ngồi trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, thân hình to lớn khổng lồ. Nguyên thủy thương mang, vô lượng bát ngát.

Phụng Hạ gào thét:

- Huyền Thiên, ngươi quá xem thường chúng ta!

Thuyền báu tỏa sáng càng chói lòa, căng buồm lướt sóng tăng tốc độ đụng phá tầng tầng hư không, thẳng hướng Giang Nam.

Tổ Cừ, Thái Nguyên đổi hướng, không công kích Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La nữa mà tấn công Giang Nam.

Tịch diệt huyết châm lẫn trong công kích, chợt lóe biến mất. Bàn tay to của Thái Nguyên cụp mạnh thuyền báu, uy lực thuyền báu càng kinh người hơn.

Vang tiếng nổ kinh thiên động địa, khí thế quanh thân Giang Nam hình thành các tầng hư không bị phá mở. Nguyên Thủy Đại La Thiên và thuyền báu va chạm, Đại La Thiên chấn động, tầng tầng thiên địa sụp đổ. Khí thế vô địch vô lượng của Giang Nam bị đụng phá, thân hình cao lớn vô biên thu nhỏ lại.

Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ hùng hổ lên. Mới rồi khí thế vô địch phát ra từ Giang Nam làm ba người rất khó chịu, bọn họ như đối diện thần linh cao cao tại thượng, vô địch, bá khí vô biên nghiền áp. Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ như bươm bướm lao vào lửa.

Giờ thì Nguyên Thủy Đại La Thiên bị đụng thủng, phá vỡ khí thế vô địch của Giang Nam, không còn tạo áp lực tâm linh cho Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ nữa.

Ba người sát khí ngút trời. Phụng Hạ đứng ở đầu thuyền, Tổ Cừ vận dụng tịch diệt huyết châm. Thân hình Thái Nguyên trướng lớn biến thành thân thể Bất Không. Ba người cùng tấn công Giang Nam.

- Chỉ mới phá vỡ khí thế của ta đã khiến ba vị dốc hết thủ đoạn ra, ta thật không hiểu vốn liếng cho các ngươi hùng hổ là gì? Thái Nhất Thiên Quân sao?

Ánh mắt Giang Nam lạnh lẽo ngước nhìn các tầng hư không Tiên giới, ánh mắt xuyên thấu hư không rơi vào hai đạo cung tầng hư không thứ bảy. Giang Nam phớt lờ Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ lao tới. Có đôi mắt giữa tầng hư không thứ bảy nhìn Giang Nam.

Đó là một Thiên Quân, cao cao tại thượng, tọa trấn trong Tiên Tôn, các Tiên Quân vây quanh.

Ngàn năm nay Thái Nhất Thiên Quân hàng phục nhiều Tiên Quân trong Tiên giới, khiến bọn họ trở thành lực lượng trụ cột của Thái Nhất thần giáo.

Ánh mắt hai người giao nhau, giọng Giang Nam trầm thấp vang lên:

- Thái Nhất, ngươi nên biết Huyền Châu là nơi khí vận Càn Nguyên tiên triều tụ tập, ta là trụ cột của Càn Nguyên tiên triều. Chỉ cần diệt ta, tiêu diệt năm đại giáp dưới tay ta là khí vận Tiên giới sẽ bị tiêu diệt. Ngươi có thể thay thế Càn Nguyên thành tựu Tiên Đế triều đại mới.

Thanh âm ồm ồm truyền vào tầng hư không thứ bảy, vang vọng trong Tiên Tôn cung:

- Nhưng ngươi đoán sai một điều, đó là muốn có được trụ cột tiên triều Huyền Châu thì phải đổ máu, xác chết la liệt!

Từng tia sáng đỏ bắn tới, leng keng va chạm vào người Giang Nam phát ra một chuỗi hỏa hoa.

Tịch diệt huyết châm luyện bằng trụ hoang thần thạch chỉ đâm thủng da Giang Nam, không thể xuyên thấ lớp thịt.

Tịch diệt huyết châm chuyên môn bắn chết thần hồn, đạo quả chỉ đâm rách da Giang Nam, không tạo thành tổn thương gì. Tổ Cừ nhìn, da đầu tê dại.

Tịch diệt huyết châm có uy lực cỡ nào? Trong lòng Tổ Cừ hiểu rõ nhất, tịch diệt huyết châm luyện bằng trụ hoang thần thạch, ngưng tụ tịch diệt kiếp. Dù tịch diệt huyết châm chỉ đâm rách da vẫn có thể theo khí huyểnt chui vào đạo quả, giết thần hồn.

Nhưng tịch diệt huyết châm đầy uy lực, được Tiên Quân đại viên mãn Thái Nguyên vận dụng vậy mà chỉ đâm thủng da Giang Nam, không hơn.

Thái Nhất Thiên Quân ở trên tầng hư không thứ bảy xa xôi ánh mắt lạnh lẽo, đứng dậy quát to:

- Nguy rồi, các ngươi mau lui ra!

Giọng Thái Nhất Thiên Quân xuyên qua tầng hư không thứ bảy ầm ầm nổ vang bên tai Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ.

Thái Nhất Thiên Quân ra tay, một cái ấn to từ tầng hư không thứ bảy bay xuống đập vào Giang Nam.

Giang Nam hành động, một chưởng chém xuống, đầu Tổ Cừ bay xéo lên. Giang Nam lắc người, các cây tịch diệt huyết châm bắn vào đầu Tổ Cừ.

Tịch diệt huyết châm lợi hại biết mấy, nếu không phải Giang Nam luyện thành pháp, thân, đạo, quả bốn vị hợp nhất thì không đỡ nổi công kích âm tà như thế.

Tuy những huyết châm là Tổ Cừ tự mình luyện nhưng chúng nó bắn vào trong đầu gã cũng không chịu nổi.

Rất nhanh đầu Tổ Cừ bị ăn mòn sạch sẽ, từn tia sáng đỏ bay ra, ẩn vào trong hư không, biến mất.

Đây là tịch diệt huyết châm cảm ứng được vị trí đạo quả của Tổ Cừ, xuyên qua hư không bắn chết đạo quả, thần hồn của gã.

Nếu không ai ngăn cản thì Tổ Cừ chết chắc.

Lúc này công kích của Thái Nguyên vỗ mạnh vào lưng Giang Nam, máu thịt nổ tung. Tuy pháp, thân, đạo, quả của Giang Nam mạnh mẽ nhưng Thái Nguyên tu luyện là nửa công pháp Bất Không Đạo Nhân, thân thể mạnh mẽ không gì sánh được, đi theo chiều công kích thân thể. Thái Nguyên luyện thành hồng mông đại đạo, đủ phá vỡ phòng ngự thân thể của Giang Nam.

Nhưng một chưởng giáng vào người Giang Nam, Thái Nguyên là người giật mình. Thái Nguyên cứ nghĩ ăn một chưởng này Giang Nam không chết cũng bị thương nặng, nhưng bây giờ xem ra hắn chỉ hơi lắc lư thân thể, uy lực đòn công kích bị tiêu trừ hoàn toàn.

Không chỉ thế, máu thịt trên lưng Giang Nam nhanh chóng lành lặn, rất nhanh vết thương bị xóa sạch, phục hồi như ban đầu.

Giang Nam đánh ra một đấm. Nguyên thủy chi khí mênh mông, tất cả lực lượng ngưng tụ thành một điểm. Cú đấm thể hiện rõ mênh mông đại khí, cảm giác giắt ngang trường không xưa nay, tung hoành vô địch

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2493: Giết Vào Tiên Tôn Cung.

Cú đấm chứa mọi tài học của Giang Nam, dung hợp võ đạo của Cự Linh Đạo Quân, chú sát của Vạn Chú Đạo Quân, đại đạo Bất Không của Bất Không Đạo Nhân, thánh đạo của Thiên Hi khánh nhất, các tuyệt học tiền sử vào cú đấm, đấm thủng thời gian, đánh nát không gian, không gì địch nổi.

Thái Nguyên biến sắc mặt, khí thế thay đổi, gã tựa như thần ma sừng sững trong hỗn độn, bất phá bất diệt bất tử. Thái Nguyên giơ hai tay đỡ cú đấm của Giang Nam.

- Duy ta bất không!

- Đại đạo Bất Không?

Biểu tình Giang Nam lạnh lùng nói:

- Tuyệt học của Bất Không Đạo Nhân có lẽ sẽ ngăn được cú đấm của ta, nhưng ngươi thì không, vì ngươi chỉ học được một nửa truyền thừa Bất Không.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Công kích hai bên va chạm nhau. Ý cảnh duy ta bất không của Thái Nguyên bị đánh tan, hai tay đứt gãy, gai xương nhô ra khỏi máu thịt. Thái Nguyên đau đớn ngửa đầu gầm rú.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam giáng một chưởng xuống, diễn biến Nguyên Thủy Đại La Thiên, ẩn Đại La Thiên vào bàn tay. Năm ngón xòe ra, Nguyên Thủy Đại La Thiên hiển hiện bao phủ Thái Nguyên.

Thái Nguyên nhìn xung quanh, vô số thần ma sừng sững trong Đại La Thiên, các tầng trọng thiên, các tòa cung điệ, các Thần Vương cổ xưa. Khuôn mặt các Thần Vương làm Thái Nguyên rùng mình.

Khuôn mặt trong một tòa thần diện là Vạn Chú Đạo Quân, giống y như đúc. Có hình dạng ma thần trong đại điện dường như là Bất Không Đạo Nhân.

Thái Nguyên nhìn xung quanh, lòng ngày càng kinh khủng. Trong đại điện toàn là ảo ảnh các Đạo Quân tiền sử.

Thần Mẫu, Khổ Hạnh, Thiên Hi,Chức Mẫu, Tương Khang, trẻ sơ sinh khổng lồ, các ảo ảnh Đạo Quân tiền sử trở thành chủ bảy diện trong Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam. Có cả ảo ảnh Tiên Đế, Tiên Tôn.

Thái Nguyên gào thét:

- Huyền Thiên, ngươi không nhốt ta được!

Vô số đại đạo hồng mông tuôn ra quanh thân Thái Nguyên, như rồng như rắn táp nuốt bốn phía, quyết phá thủng Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Thái Nguyên biết rõ Nguyên Thủy Đại La Thiên lợi hại, thần thông này là thần thông mạnh nhất của Giang Nam, một tay che trời. Rơi vào chiêu đại thần thông này Thái Nhất Thiên Quân lành ít dữ nhiều.

Khi Thái Nguyên nhúc nhích thì vô số thần ma vô số đại đạo bắn tới, như thiên la địa võng trói gã lại.

Bên ngoài, Phụng Hạ thúc giục thuyền báu cứu giúp, thuyền đụng vào Giang Nam. Thuyền báu chưa đến gần bỗng một chiếc thuyền báu phóng lên cao đụng vào Phụng Hạ.

Chiếc thuyền báu này là thuyền Tiên Đế Giang Nam cướp từ tay Tổ Cừ. Giang Nam lấy được thuyền báu này, trong trăm ngàn năm qua hắn nghiên cứu ảo diệu công pháp chất chứa trong đó. Giờ phút này, thuyền báu hoàn

toàn bùng nổ uy lực. Một nửa Thế Giới thụ trong thuyền báu nâng lên ức vạn thời không, Giang Nam kích phát ra uy lực thuyền báu Tiên Đế.

Thuyền báu Tiên Đế và thuyền báu Tiên Tôn va chạm. Khí huyết Phụng Hạ cuồn cuộn, lòng thầm giật mình. Giang Nam là cảnh giới trung kỳ Nguyên Thủy Thần Quân, còn Phụng Hạ là cảnh giới đại viên mãn Tiên Quân, cách Thiên Quân chỉ nửa bước. Không ngờ Giang Nam phất tay một cái tru Tổ Cừ, trấn áp Thái Nguyên, Phụng Hạ ngay mặt xung đột cũng rơi vào thế yếu.

Một bàn tay khác của Giang Nam giơ lại, có một chiếc thuyền báu xuất hiện, đó là thuyền báu của Bất Không Đạo Nhân. Thuyền báu đón gió biến to ra, càng lúc càng to đụng mạnh vào thuyền báu Tiên Tôn.

Phụng Hạ chịu hai cú va chạm, phun ra búng máu. Phụng Hạ không dám ở lâu, lập tức cưỡi thuyền quay đầu đi ngay.

- Tên này có được thuyền báu đầu đội trời chân đạp đất, Bất Không, chắc mấy năm nay đã tham ngộ rõ ràng. Ta chỉ được một nửa truyền thừa Tiên Tôn, không phải đối thủ của hắn!

Thuyền báu Tiên Đế, Bất Không Đạo Nhân lướt không gian truy kích Phụng Hạ, liên tục va đụng. Phụng Hạ ở trên thuyền báu bị chấn khí huyết cuồn cuộn, từng đại đạo quanh thân nổ tung. Tóc Phụng Hạ xõa ra, người đẫm máu, lòng khủng hoảng.

Phụng Hạ sợ hãi thầm nghĩ:

- Huyền Thiên dung hợp công pháp Tiên Đế và Bất Không, công pháp mạnh hơn ta rất nhiều! Thái Nhất kêu chúng ta đối phó Huyền Thiên sợ là việc nguy hiểm chết người.

Phụng Hạ không biết Thái Nguyên ở trong lòng bàn tay Giang Nam càng kinh hoàng hơn. Phụng Hạ suy đoán công pháp của Giang Nam có tinh diệu của Tiên Đế, Bất Không Đạo Nhân, thật ra đó chỉ là một góc nhỏ trong thực

lực của hắn.

Thái Nguyên mới là người biết rõ sự khủng bố của công pháp Giang Nam.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, các ảo ảnh Đạo Quân tiền sử đại biểu các loại công pháp Giang Nam dung hợp. Những tinh hoa, tinh túy công pháp của các Đạo Quân tiền sử trở thành một phần Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Đây mới là điểm kinh khủng nhất!

Một tiên ấn từ trên trời giáng xuống, chính là Thái Nhất Thiên Quân từ tầng hư không thứ bảy xa xôi dập hướng Giang Nam.

Thái Nhất Thiên Quân ra tay rất nhanh nhưng Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ thua càng mau. Tiên ấn giáng xuống cũng là lúc Tổ Cừ bị tịch diệt huyết châm hòa tan thành nước mủ. Thái Nguyên, Phụng Hạ rơi vào bàn tay Giang Nam bị thương nặng.

Ba đại viên mãn Tiên Quân hợp sức nhưng không đấu lại Giang Nam.

Tiên ấn giáng xuống, nó là pháp bảo Thái Nhất Thiên Quân luyện ra, uy lực cực kỳ cường đại. Tiên ấn đè sụp các tầng h không Tiên giới, uy thế mãnh liệt muốn một kích đánh nát Giang Nam.

Lúc này giữa tầng hư không thứ bảy có một cái đỉnh to chậm rãi bay ra chặn lại tiên ấn. Tiên đỉnh cùng tiên ấn va chạm, truyền ra thanh âm du dương.

Hư không leng keng nứt vỡ, bị hai pháp bảo chấn sụp đổ.

Đột nhiên một cây quyền trượng bay ra hư không, vang tiếng nổ điếc tai đập vào tiên ấn. Tiên ấn nứt rạn.

Tiên ấn bỗng nhiên tách ra, trong ấn có hai báu vật bay ra. Một biến thành

hình nguyên đỉnh, một là hình nguyên tháp. Một báu vật chặn tiên đỉnh, pháp bảo kia ngăn quyền trượng.

Tiên ấn thừa cơ hợp nhất, gào thét đập xuống.

Giữa hư không đột nhiên lại có một áng mây vàng bay tới, kêu phần phật, đó là chiếc áo vàng. Áo vàng ném hướng tiên ấn, mắt thấy sắp bao trùm tiên ấn thì một bóng người trong tiên ấn đứng lên vỗ đỉnh đầu. Đế khí xông lên trời, một gốc Thế Giới thụ đứng thẳng trong đế khí.

Bóng người đó là phân thân Tiên Đế của Thái Nhất Thiên Quân, dùng Thế Giới thụ nâng áo vàng không để nó giáng xuống.

Giữa không trung vang tiếng chuông trong trẻo êm tai, một chiếc đế xe bay ra, trên xe không có ai, không vô gia súc kéo xe, nhưng khí diễm ngập trời, đế uy cái thế nghiền áp tiên ấn.

Tiên ấn chấn động dữ dội, lại một csái bóng đứng lên trong tiên ấn, vỗ đỉnh đầu, một đóa sen hiện ra, đón gió trướng to ngăn lại đế xe nghiền áp.

Hai phân thân Thái Nhất Thiên Quân xuất hiện, tuy không địch nổi áo vàng và đế xe nhưng dư sức ngăn một thời gian.

Lúc này tiên ấn giáng xuống đầu Giang Nam.

Giang Nam giơ tay nghênh đón tiên ấn.

Rung động siêu kinh khủng bùng nổ, Nguyên Thủy Đại La Thiên trong tay Giang Nam tan vỡ. Thái Nguyên bị tiên ấn và Nguyên Thủy Đại La Thiên, hai uy lực khủng bố chấn vỡ chết không kịp ngáp.

Thái Nguyên tu luyện truyền thừa Bất Không Đạo Nhân, đi đường Hỗn Độn Cổ Thần, chỉ có thể ký thác đạo quả trong cơ thể. Thân chết, đạo tan vỡ, thần hồn tan biến, hồn phi phách tán.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2494: Lãnh Tụ Giáo Môn Đô. (1)

Giang Nam bị chấn khí huyết cuồn cuộn, khóe miệng tràn máu. Giang Nam cười to, giơ tay chộp hai chiếc thuyền báu luân phiên quất mạnh vào thuyền báu Tiên Tôn và Phụng Hạ.

Tiên ấn lại nâng lên rồi đập mạnh xuống.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ba chiếc thuyền báu va chạm, Phụng Hạ đứng trên thuyền vốn đã bị thương nặng bây giờ Giang Nam dốch ết sức, gã bị đánh nát bấy.

Tiên ấn đập vào người Giang Nam, hắn lảo đảo, đầu gần như bị đập bể.

Trong Tiên Tôn cung, mặt Thái Nhất Thiên Quân xanh mét vung tay chộp hư không, hút mấy cây tịch diệt huyết châm.

Thái Nhất Thiên Quân lạnh lùng cười:

- Huyền Đô, Càn Nguyên, các ngươi lo hơi bị nhiều. Hôm nay ta muốn giết Huyền Thiên, để xem trong các ngươi ai ngăn được ta?

Thái Nhất Thiên Quân bước ra Tiên Tôn cung, lúc này Huyền Đô Thiên Quân đi ra Tiên Đế cung. Sâu trong đế cung, Càn Nguyên Tiên Đế đi ra.

Mặt Thái Nhất Thiên Quân sa sầm, Càn Nguyên Tiên Đế và Huyền Đô Thiên Quân chặn đường gã lại.

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Thái Nhất, ngươi làm quá đáng.

Thái Nhất Thiên Quân cười khẩy nói:

- Hai vị sư đệ, có quá đáng hay không dùng nắm đấm thì biết, mời!

Đột nhiên hư không lắc lư, Giang Nam đằng đằng sát khí bước lên tầng hư không thứ bảy, cứng rắn xông vào Tiên Tôn cung.

Thái Nhất Thiên Quân biến sắc mặt, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, ngươi làm cái gì?

- Giết người!

Giang Nam bước nhanh vào Tiên Tôn cung, cảm ứng hơi thở. Giang Nam bỗng giơ tay chộp, bắt đạo quả Tổ Cừ ký thác trong Tiên Tôn cung ra. Giang Nam rống to, chấn vỡ từng mảng hư không, đạo quả của Phụng Hạ cũng hiện ra.

- Thái Nhất, ngươi không trêu vào ta thì ta cung muốn lập uy chấn nhiếp bọn trộm cắp. Nếu ngươi đã chủ động trêu chọc vậy đừng trách ta vô tình, không nể mặt!

Giang Nam phất tay áo, đạo quả của hai đại viên mãn Tiên Quân vỡ nát thành bột rơi từ kẽ tay hắn.

Giang Nam phất tay áo, xoay người đi ra Tiên Tôn cung, nhảy xuống hạ giới, để lại Thái Nhất Thiên Quân mặt xanh như tàu lá chuối.

Thái Nhất Thiên Quân muốn truy kích, chém Giang Nam tại hai đạo cung, lập uy chấn nhiếp thế nhân. Nhưng có Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế ngăn lại, Thái Nhất Thiên Quân lo bản thân còn không xong, lòng muốn mà không đủ sức.

Giang Nam liên tục chém ba đại viên mãn Tiên Quân Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, muượn sức Thái Nhất Thiên Quân giết đạo quả Thái Nguyên, lại xâm nhập Tiên Tôn cung như vào chỗ không người. Tìm đạo quả của Tổ Cừ, Phụng Hạ, bóp nát ngay trước mặt Thái Nhất Thiên Quân. Cái này không chỉ bẽ mặt mà còn tát mặt gã sưng húp.

Thái Nhất thần giáo, bao gồm Thái Nhất giáo chủ đều trở thành đối tượng bị người cười chê.

Thái Nhất Thiên Quân quát mắng:

- Huyền Thiên, ngươi muốn giữ địa vị chính thống của Càn Nguyên tiên triều tức là ngăn cản Tiên giới phát triển. Ta chống mắt xem ngươi cứng đầu đến đầu rơi máu chảy ra sao!

Giang Nam ngoái đầu liếc Thái Nhất Thiên Quân, vẻ mặt thản nhiên hạ giới.

Từ mặt nào đó Thái Nhất Thiên Quân không nói sai, Càn Nguyên tiên triều chỉ là vật thay thế đi hướng thời đại vô cùng huy hoàng khác, là kết quả một đoạn thời kỳ Tiên giới. Tương lai Càn Nguyên tiên triều đã định trước sẽ tan vỡ, bị tiên triều huy hoàng vô cùng khổng lồ do Đạo Quân Tiên Đế thống trị thay thế.

Đây là quỹ tích Tiên giới phát triển.

Hiện giờ trong Tiên giới có rất nhiều cường giả nhìn thấu quỹ tích này, các đại giáo nổi lên tranh giành khí vận Tiên giới chỉ là thuận theo quỹ tích thời đại, giành tương lai chính thống tiên triều.

Càn Nguyên tiên triều sẽ bị hủy diệt, sức thống trị sẽ càng lúc càng yếu, đây là số phận đã định trước.

Bởi vì nhiều Đạo Quân chuyển thế, tương lai lãnh địa Tiên giới sẽ càng lúc càng to, càng rộng hơn, mãi đến khi nuốt toàn bộ vô nhân cấm khu, khai phá hỗn độn, mở rộng lĩnh vực Tiên giới, khuếch trương lớn hơn bây giờ gấp ngàn vạn lần.

Khi đó Tiên giới ba ngàn tiên châu, ba ngàn chư hầu, Đạo Quân tiền sử thành tựu Thiên Quân. Thực lực như Càn Nguyên Tiên Đế không thể thống trị Càn Khôn vũ trụ khổng lồ này, không thể cai trị tồn tại mạnh mẽ hơn gã.

Nay Giang Nam trở thành trụ cột vững chắc của Càn Nguyên tiên triều, tụ tập khí vận cuối cùng cho Càn Nguyên Tiên Đế nghĩa là nghịch dòng chảy thời đại, làm trái quỹ tích phát triển. Giang Nam sẽ bị sóng triều thời đại đổ ập xuống hết lần này đến lần khác, đầu rơi máu chảy, thân chết đạo tiêu.

Trước mặt những cường giả tiền sử sống lại, Giang Nam và Huyền Châu của hắn, Càn Nguyên tiên triều sẽ gặp công kích trước giờ chưa từng có.

Không chỉ thế, Hỗn Độn thiên quốc lửa cháy đổ thêm dầu, sẽ không yên phận trong góc. Hỗn Độn thiên quốc sẽ quạt cho ngọn lửa đốt Tiên giới càng bùng cháy dữ dội hơn.

Càn Nguyên Tiên Đế mất lộc, thiên hạ cùng đuổi theo lộc.

Giang Nam che trước mặt quần hùng thiên hạ, kết cuộc của hắn quá rõ ràng.

Giang Nam thầm than thở:

- Thái Nhất, ngươi làm sao hiểu? Không phải ta bảo vệ chính thống Càn Nguyên tiên triều mà đang bảo vệ chính thống tiên đạo.

Quần hùng tranh giành, mỗi người một ý tưởng, không đơn giản là tranh chấp chính thống Tiên giới mà muốn đảo điên thời đại tiên đạo.

Mục tiêu cuối cùng của các Đạo Quân tiền sử không phải thành tựu Tiên Đế mà muốn dựng lại huy hoàng tiền sử.

Tiên đạo bây giờ chưa phát triển đến mức cứng cáp đối kháng với Đạo Quân tiền sử. Giang Nam che trước đại triều thời đại không phải vì bảo vệ Càn Nguyên Tiên Đế, không phải đi ngược dòng chảy thời đại. Giang Nam muốn dùng sức bản thân đối kháng dòng nước lũ, tranh thủ nhiều thời gian cho tiên đạo hơn.

Thời gian kéo dài càng lâu thì tiên đạo càng phát triển hoàn thiện, cường giả tiên đạo càng nhiều, những người có hùng tâm tráng chí càng khó lay

động Tiên giới.

Giang Nam quay về Huyền Châu, thầm nghĩ:

- Có lẽ ta là vị thần cuối cùng đương thời, Tổ Thần cuối cùng là vì điều này.

Giang Nam giết ba đại viên mãn Tiên Quân Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ, giết vào Tiên Tôn cung, tiêu diệt đạo quả của Tổ Cừ, Phụng Hạ ngay trước mặt Thái Nhất Thiên Quân. Uy lực rất nhanh đồn khắp Tiên giới, dẫn đến chấn động dữ dội.

Thái Nhất Thiên Quân là tồn tại như thế nào? Tổ Cừ, Thái Nguyên, Phụng Hạ lại là ai?

Hai đạo cung là thánh địa ký thác đạo quả!

Nhưng Giang Nam lao vào thánh địa đó, mạnh mẽ chém đạo quả, làm Thái Nhất Thiên Quân bó tay.

Không lâu sau Càn Nguyên Tiên Đế ra lệnh, sắc phong Giang Nam làm thái sư, lão sư cho Mông Tốn thái tử. Thái sư của thái tử quản lý các giáo môn trong thiên hạ, là lãnh tụ của giáo môn.

Người ta gọi Giang thái sư, Giang đại gian thần, quyền khuynh triều dã.

Nhưng thái sư chỉ có danh nghĩa, không quyền lực. Mặc dù trên danh nghĩa Giang Nam thống lĩnh đại giáo trong thiên hạ nhưng thật ra không có sức kiềm chế các giáo phái.

Tuy nhiên vì chức thái sư, Giang Nam và Huyền Châu lại trở thành tiêu điểm của thiên hạ.

Hôm nay Giang Nam bái phỏng Mông Tốn thái tử, gã làm lễ đệ tử chào hắn.

Giang Nam cười nói:

- Đạo Quân không cần đa lễ.

Mông Tốn lắc đầu, nói:

- Nếu ta là thái tử, giáo chủ là thái sư của thái tử đương nhien phải chào, không thể bỏ qua lễ độ.

Giang Nam lắc đầu, hắn biết Mông Tốn rất xem trọng lễ độ và bối phận, có ân thì báo ân, có thù tất nhiên báo thù. Mông Tốn hành động cử chỉ thẳng ruột ngựa, cố chấp đến thiên chấp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2495: Lãnh Tụ Giáo Môn Đô. (2)

Giang Nam cười nói:

- Mời Đạo Quân ngồi.

Hai người ngồi xuống.

Mông Tốn Đạo Quân hỏi:

- Giáo chủ đến đây vì chuyện gì?

Giang Nam cười nói:

- Vì luận đạo với Đạo Quân, cũng muốn hỏi Đạo Quân thấy thế nào về tương lai.

Mông Tốn Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Đế và Tôn Tiên giới không ra, tương lai sẽ là giông gió, thiên hạ loạn. Tiên giới tương lai con dân chỉ là phụ thuộc, từ nay rơi xuống không có ngày nổi lên. Thống trị Tiên giới có lẽ là Đạo Quân tiền sử chuyển thế.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Ta cũng lo điều này. Đạo Quân, tình huống tương lai ra sao?

Giang Nam lại hỏi tương lai, vấn đề lặp lại.

Mông Tốn Đạo Quân hiểu ý Giang Nam, trả lời:

- Tương lai có một cơ hội chứng đạo Đạo Quân. Đó là Tiên giới hoàn toàn mở rộng, hỗn độn không còn, nương cơ hội này có thể chứng được Đạo Quân, nhưng trước đó có lẽ giáo chủ đã chết. Phụ thân Càn Nguyên của ta

hàng phục Tử Hạm Đạo Mẫu, sinh ra làm nhi tử, có hai Đạo Quân tiền sử bảo vệ, dù không làm Tiên Đế cũng có thể độ qua kiếp số. Giáo chủ thì nhân quả quấn thân, khó thể vượt qua.

Giang Nam gật gù cười nói:

- Rất nhiều Tiên giới cho rằng ta có tiềm lực chứng được Đạo Quân, sẽ không cho ta sống đến ngày đó. Nhưng Tiên giới không chỉ một người có năng lực chứng đọc Đạo Quân, Thái Nhất có tiềm lực Thiên Quân. Nhưng Thái Nhất tâm thuật bất chính, không muốn phát huy tiên đạo rộng rãi mà chỉ muốn mình trở thành đạo chủ sáng thế. Những người khác cần có cơ duyên lớn.

Giang Nam đứng lên:

- Với ánh mắt của Đạo Quân, tương lai sẽ ra sao?

Mông Tốn Đạo Quân trả lời:

- Sợ là tương lai không còn tiên đạo, vạn đạo đầy rẫy. Có lẽ tịch diệt kiếp sẽ đến trước tiên hoặc mãi mãi không đến.

Giang Nam vỗ tay khen:

- Ánh mắt Đạo Quân có khác, trên danh nghĩa ta là thái sư nhưng có vài điều cần người dạy ta.

Mông Tốn Đạo Quân khom người nói:

- Giáo chủ hùng tài vĩ lược, dù trong thời đại tiền sử thì nhân vật như giáo chủ cũng đứng riêng một cõi. Nhưng kiếp số của giáo chủ ngày càng đến gần, tương lai nếu vượt qua tiên thiên linh bảo Thiên Quân thành tựu Thiên Quân tất nhiên đường rộng thênh thang. Nếu không vượt qua được . . .

Mông Tốn Đạo Quân lắc đầu, không nói gì.

Giang Nam cười to bảo:

- Ta bị nhân quả quấn thân, không dính thần hồn, thông nhân quả, hiểu lợi hại. Tuy tương lai kiếp số hung mãnh nhưng chưa chắc làm gì được ta.

Hai người bỏ qua đề tài đó, ngồi luận đạo, giao lưu với nhau, mỗi người được lợi ích riêng.

Mười ngày sau, Nhạc Ấu Nương tiến đến, khom người nói:

- Giáo tôn, Khổ Hạnh Thiên Tôn đến chơi, ở lì trong Huyền Châu không chịu đi. Khổ Hạnh Thiên Tôn đòi lđộ hóa Tam Khuyết, a không, là Tam Đức Phật Tổ vào Sa Môn. Hòa thượng này tu thành Thiên Quân, chúng ta đuổi không đi, đánh không lại, đành mời giáo tôn ra mặt nhìn xem Khổ Hạnh Thiên Tôn muốn làm gì.

Lòng Giang Nam máy động, đứng lên nói:

- Đạo Quân, ta di giải quyết việc riêng.

Mông Tốn Đạo Quân đứng dậy tiễn đưa, vẫn hành lễ đệ tử. Giang Nam, Nhạc Ấu Nương rời đi, chốc lát sau đến Huyền Châu. Nhìn từ xa phật quang ngút trời, vô số tăng nhân Sa Môn đứng thành hàng ngồi bên cạnh một tăng nhân mặt gầy gò khắc khổ.

Trăm vạn cường giả Sa Môn toàn là tiên nhân, tu vi chân tiên, trong đó có khá nhiều Tiên Vương.

Giang Nam thấy vài Tiên Quân quay quanh Khổ Hạnh Thiên Tôn, có Tu A Tiên Quân cũng quy y Sa Môn, thành môn sinh của Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Lòng Giang Nam máy động, cất bước đi đến trước mặt lãnh tụ Sa Môn. Thân hình Khổ Hạnh Thiên Tôn gầy đét, mặt nhăn nhó, thế sự xoay vần, áo vải giày cỏ. Khổ Hạnh Thiên Tôn không giống thủ lĩnh thời đại Sa Môn mà càng như hổ hạnh tăng.

Tam Khuyết Đại Phật nhăn nhỏ ngồi dưới tay Khổ Hạnh Thiên Tôn,

muốn giãy dụa đứng dậy nhưng trăm vạn cường giả Sa Môn tụng phạn âm trấn áp gã đứng không nổi.

Giang Nam tiến lên, đám người Tịch Trọng nâng ghế thái sư đến.

Giang Nam ngồi xuống, cười chào:

- Khổ Hạnh giáo chủ.

Khổ Hạnh Thiên Tôn mặt thê lương, hai tay chắp vào nhau chào:

- Giang thái sư.

Giang Nam cười hỏi:

- Khổ Hạnh giáo chủ làm vậy là sao?

Khổ Hạnh Thiên Tôn khẽ thở dài:

- Năm xưa ta bị trấn áp dưới lòng Huyền Châu, Đế và Tôn tụ tập lực lượng Tiên giới luyện ta, bất đắc dĩ phải chuyển thế đến Tiên giới. Giang thái sư nên biết khi ta rời khỏi Sa Môn địa cung có nói một câu kệ?

Giang Nam gật đầu. Lúc trước vùng đất nguyên thủy mở ra, Đế và Tôn để lại hậu chiêu dùng tất cả lực lượng Tiên giới đánh vào địa cung Sa Môn, luyện hóa Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Khi đó Giang Nam còn trong vùng đất nguyên thủy, sau này nghe đám người Đạo Vương Tiên Quân, Giang Tuyết nhắc đến chuyện này. Khổ Hạnh Thiên Tôn ra địa cung, chuyển thế đi, nói một câu kệ với nhóm Huyền Đô Thiên Quân, Đạo Vương Tiên Quân.

- Ngày đó ta nói báu vật là vật ngoài thân, vốn có duyên từ lâu.

Khổ Hạnh Thiên Tôn chắp tay vào nhau, nói:

- Người nào được báu vật của địa cung tức là người có duyên với Sa Môn,

những đạo hữu này . . .

Khổ Hạnh Thiên Tôn xòe tay ra cho Giang Nam thấy đám người Tu A Tiên Quân:

- Bọn họ được báu vật Sa Môn, bây giờ quy nhập Sa Môn, trở thành giáo chúng của Sa Môn đại giáo.

Giang Nam nhíu mày. Năm xưa địa cung Sa Môn mở ra, Huyền Đô Thiên Quân có nói chuyện này với mọi người. Lấy bất cứ báu vật nào của địa cung là kết duyên phận với Khổ Hạnh Thiên Tôn, tương lai sẽ bị độ hóa. Người Huyền Châu biết có thể vào địa cung tham ngộ đại đạo Sa Môn nhưng không thể lấy báu vật.

Giang Nam mở miệng hỏi:

- Tam Khuyết, ngươi lấy báu vật địa cung?

Tam Khuyết Đại Phật vội kêu oan:

- Không có! Không lấy cái nào!

Khổ Hạnh Thiên Tôn cười to bảo:

- Tam Đức và Sa Môn ta có duyên, tuy chưa từng lấy báu vật nhưng ăn luôn báu vật Sa Môn, luyện hóa trong bụng thành một thần lô, nhờ đó tu vi tiến bộ nhanh. Giang thái sư, nếu Tam Đức và Sa Môn có duyên, vậy sao Giang thái sư không để lại thiện duyên?

Giang Nam nhíu chặt mày,công pháp của Tam Khuyết Đại Phật đúng là Vạn Ngục Hồng Lô Linh, luyện hóa tất cả pháp bảo để tăng cường bản thân.

Giang Nam hỏi dò:

- Khổ Hạnh giáo chủ, nếu ta không cho phép . . .

Khổ Hạnh Thiên Tôn cười tủm tỉm:

- Giang thái sư, mặc dù ngươi là lãnh tụ giáo môn đô nhưng chỉ là chức ảo, cần gì liều mình đầu rơi máu chảy? Hôm nay ta phải mang Tam Đức đi, Giang thái sư không ngăn được, cũng không thể ngăn!

Giang Nam ngồi trên ghế thái sư, ung dung nói:

- Sao Khổ Hạnh giáo chủ không thử xem?

Mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn khắc khổ, khô khan nói:

- Lão tăng đang muốn thử đây. Giang thái sư, lão tăng là Sa Môn chúng nhân, lão là đứng đầu giáo môn. Hay so tài một phen tránh cho tổn thương tình cảm, lão tăng muốn bắt tay với Giang thái sư.

Khổ Hạnh Thiên Tôn vươn tay ra, bàn tay khô gầy, da bọc xương từ từ mở ra.

Khổ Hạnh Thiên Tôn hành động không gợn sóng, không ao động, nhưng hư không biến đổi điên đảo. Bàn tay xòe ra có ngôi sao vô tận bay ra, giữa kẽ tay Khổ Hạnh Thiên Tôn từng đợt ngân hà quay quanh, hóa thành các tinh hệ như vũ trụ thật sự.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2496: Đạo Quân Tương Lai Của Tiên Giới.

Một bàn tay giấu đại thiên vũ trụ.

Biểu tình Giang Nam nghiêm túc cũng xòe tay ra. Bàn tay Giang Nam không có khí thế kinh thiên đống địa như Khổ Hạnh Thiên Tôn, nó vô cùng bình thường. Năm ngón tay ngày càng lớn, chỉ tay rõ ràng. Từng vân tay như các con rồng, vòng xoáy.

Bàn tay Giang Nam to đến cực hạn, chỉ tay biến mất hết, chỉ còn lại các đại đạo siêu lớn trong mây mù, như rồng như rắn vặn vẹo thân hình.

Nơi rồng rắn giao nhau, các vòng oáy khủng bố như tịch diệt ma nhãn.

Hai bàn tay của Khổ Hạnh Thiên Tôn, Giang Nam hiện ra dị tượng hoàn toàn khác nhau.

Hai bàn tay nhẹ chạm vào, nắm tay nhau, hai đại đạo khác nhau va chạm. Trong hai bàn tay, từng ngân hà đứt đoạn, từng đại đạo tan vỡ, từng tinh hệ thành ảo ảnh, từng vòng xoáy bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Nhưng uy lực hủy thiên diệt địa này bị kiềm chặt giữa hai bàn tay, không lộ ra ngoài.

Nếu uy lực trong hai bàn tay Giang Nam, Khổ Hạnh Thiên Tôn thoát ra ngoài thì Huyền Châu sẽ trời sụp đất nứt, đả kích không thể đo lường. Không biết có bao nhiêu người chết thảm.

Cuối cùng tất cả năng lượng, đại đạo trong hai lòng bàn tay tan biến, hai tay nắm chặt.

Khổ Hạnh Thiên Tôn nhíu mày, xương tay kêu răng rắc. Giang Nam khẽ rên, mặt ửng đỏ, người lắc lư.

Hai người rụt tay về, Khổ Hạnh Thiên Tôn thở dài từ từ đứng dậy. Khổ Hạnh Thiên Tôn vươn tay chộp, một cây gậy tre vàng cam hiện ra trong tay gã.

Gậy tre tràn ngập uy lực hùng hồn đại đạo bất diệt, là tiên thiên pháp bảo có thể độ qua tịch diệt kiếp, Khổ Hạnh Thiên Tôn trượng, song song với Khổ Hạnh Thiên Tôn.

- Thủ đoạn của Giang thái sư rất mạnh, lão tăng khó mà mang Tam Đức đi.

Hai tay Khổ Hạnh Thiên Tôn nâng gậy tre, khom người nói:

- Mời Giang thái sư nhìn gậy tre này, nó là Khổ Trúc Đạo Chủ, sư huynh của ta biến ra. Khổ Trúc Đạo Chủ là thủ lĩnh Sa Môn, tự biết không thể độ qua tịch diệt kiếp nên lấy bản thân làm báu vật, luyện mình thành tiên thiên pháp bảo. Khổ Trúc sư huynh khiến ta cầm báu vật này kiếp số nên Khổ Hạnh mới có thể sống đến bây giờ. Mời Giang thái sư ngắm thử.

Giang Nam cười to bảo:

- Khổ Hạnh giáo chủ chờ đã, nếu muốn ta ngắm thử cây Tiên Thiên Khổ Trúc này vậy giáo chủ cũng ngắm cái chuông của ta đi.

Giang Nam cao giọng quát:

- Rồng to! Rồng to đâu rồi?

Một con rồng to đứng dậy, đầu từ mấy trăm vạn dặm thò tới gần, mắt to nhìn Giang Nam:

- Kêu ta có chuyện gì?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Rồng to, ngươi tháo lục lạc trên cổ ngươi xuống cho Khổ Hạnh giáo chủ ngắm thử.

Con rồng to ngần ngừ:

- Có khi nào hắn làm rớt xuống đất rồi nhặt lên bảo là của hắn không?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Khổ Hạnh Thiên Tôn sao có thể mặt dày vô sỉ như thế? Ngươi mau đưa đi.

Con rồng to tháo lục lạc trên cổ xuống, đánh giá Khổ Hạnh Thiên Tôn một lúc. Con rồng to cảm thấy tăng nhân gầy gò này bộ dáng không giống cầm lục lạc bỏ chạy, thế là đưa Vạn Chú Thiên Chung cho Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Khổ Hạnh Thiên Tôn vội giao Tiên Thiên Khổ Trúc cho Tu A Tiên Quân:

- Hãy mời thái sư xem qua.

Tu A Tiên Quân nâng Tiên Thiên Khổ Trúc bước tới trước mặt Giang Nam, khom người nói:

- Mời thái sư xem.

Giang Nam nhận lấy Tiên Thiên Khổ Trúc, pháp lực tuôn ra trấn áp gậy tre vàng cam rồi ới từ từ ngắm nghía.

Bên kia Khổ Hạnh Thiên Tôn không dám lơ là, trước tiên dùng pháp lực trấn áp Vạn Chú Thiên Chung sau đó đánh giá.

Hai người âm thầm đề phòng, tránh cho đối phượng lặng lẽ khởi động tiên thiên pháp bảo giết mình.

Giang Nam, Khổ Hạnh Thiên Tôn bảo là cho đối phương nhìn tiên thiên pháp bảo của mình, nhưng cũng có ý nhờ cậy tiên thiên pháp bảo giết đối thủ.

Lúc trước Khổ Hạnh Thiên Tôn mời Giang Nam ngắm thử Tiên Thiên Khổ Trúc nghĩa là nói ta có tiên thiên pháp bảo đây, ta muốn mang Tam Khuyết đi, ngươi không ngăn ta được ngược lại sẽ mất mạng.

Giang Nam kêu con rồng to tự mình đưa Vạn Chú Thiên Chung đến có ý ngầm là ta cũng sở hữu tiên thiên pháp bảo, tận hai cái. Ngươi muốn mang Tam Khuyết đi, ta không ngăn được nhưng có thể đánh một trận.

Giây lát sau Giang Nam trả Tiên Thiên Khổ Trúc cho Tu A Tiên Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn cũng đưa trả Vạn Chú Thiên Chung cho con rồng to.

Khổ Hạnh Thiên Tôn cất gậy tre, khom người hành lễ:

- Giang thái sư có tài sản kếch sù, lão tăng lĩnh giáo, cáo lui!

Khổ Hạnh Thiên Tôn nói xong sửa sang hành trang, dẫn các tăng rời đi. Tam Khuyết Đại Phật thở phào nhẹ nhõm.

Giang Nam lộ vẻ đăm chiêu, lên tiếng:

- Khoan đã.

Khổ Hạnh Thiên Tôn dừng bước, siết chặt gậy tre, xoay người lại.

Mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn khắc khổ hỏi:

- Giang thái sư có gì chỉ giáo?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Khổ Hạnh giáo chủ đừng căng thẳng, ta không có ác ý.

Khổ Hạnh Thiên Tôn nhìn con rồng to, lại ngó 'lục lạc' trên cổ rồng, hắng giọng:

- Mời Giang thái sư nói.

Giang Nam thay biểu tình khác nhìn Tam Khuyết Đại Phật:

- Tam Khuyết, ngươi theo Khổ Hạnh Thiên Tôn đi đi.

Tam Khuyết Đại Phật sửng sốt, nhảy cẫng lên, tức giận nói:

- Họ Giang, ngươi bán ta?

Giang Nam cười lắc đầu nói:

- Ta bán ngươi làm gì? Ngươi có thấy ta lấy tiền không? Tam Khuyết lão đệ, ngươi thuộc dòng phật môn, truyền thừa từ thời đại Sa Môn. Đi theo Khổ Hạnh giáo chủ chỉ có lợi không chỗ hại. Ngươi cứ đi đi, Khổ Hạnh giáo chủ sẽ không bạc đãi ngươi.

Tam Khuyết Đại Phật ngạc nhiên, gã hơi hiểu ý Giang Nam.

Khổ Hạnh Thiên Tôn trầm ngâm.

Giang Nam chắp tay hành lễ:

- Chúc mừng Thiên Tôn thu được ái đồ!

Vẻ mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn nhăn nhó nói:

- Làm đồ đệ của ta sao?

Giang Nam cười hỏi:

- Tiên Tôn không chịu?

Mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn càng nhăn, gã vốn định hàng phục Tam Khuyết Đại Phật làm lãnh tụ giáo môn đô Giang Nam mât mặt. Bây giờ Giang Nam chẳng những không bẽ mặt mà Khổ Hạnh Thiên Tôn còn phải thu Tam Khuyết Đại Phật xấu xa làm đồ đệ, làm Đạo Quân Sa Môn như gã thấy nhức đầu.

Nói cách khác, Khổ Hạnh Thiên Tôn định tìm một tay sai, bây giờ Giang Nam muốn gã làm bảo mẫu, vui được mới lạ.

- Thôi, Giang thái sư đã mở miệng thì là duyên phận.

Khổ Hạnh Thiên Tôn khẽ thở dài:

- Hôm nay ta thu một đệ tử y bát vậy.

Tam Khuyết Đại Phật khinh thường liếc Khổ Hạnh Thiên Tôn, lẩm bẩm:

- Đầu trọc, ngó bộ dáng ngươi không vui . . .

Sắc mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn vàng vọt, nhỏ giọng nói:

- Cuộc đời là bể khổ, tu hành như thuyền trong biển khổ. Thu đồ đệ tuy khổ, thu đồ đệ bướng bỉnh càng khổ hơn, nhưng đây cũng là tu hành.

Tam Khuyết Đại Phật chợt nhớ một chuyện, chạy tới gần Khổ Hạnh Thiên Tôn, cười nịnh hỏi:

- Sư phụ, Sa Môn chúng ta có tổ sư nào? Còn mộ không? Đệ tử muốn đi bái các đời tổ sư.

Đoàn người đi xa. Giang Nam thu về tầm mắt, trầm ngâm giây lát sau kêu Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, La Hầu La, Kế Đô đến.

Giang Nam trầm ngâm nói:

- Bây giờ Tiên giới càng lúc càng loạn, các ngươi là Đạo Tổ, phải có báu vật phòng thân. Kế Đô, ngươi lên trước.

Kế Đô tiến lên, Giang Nam lấy tịch diệt ma trống ra:

- Cho ngươi báu vật này để phòng thân.

Kế Đô nhận tịch diệt ma trống, mừng hớn hở

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2497: Phản Bội. (1)

Giang Nam kêu Bỉ Ngạn nương nương đến:

- Đạo hữu, tặng người chiếc thuyền báu Tiên Đế này, về sau gặp nguy hiểm con thuyền có thể giữ mạng.

Bỉ Ngạn nương nương nhận thuyền báu Tiên Đế. Giang Nam kêu Hồng Đạo Nhân lên, tặng thuyền báu Tiên Tôn. Tặng thuyền báu Bất Không Đạo Nhân cho Quân Đạo Nhân.

Giang Nam kêu La Hầu La lên sau cùng:

- La Hầu La, xưa nay ngươi hai lòng, đa nghi, từng bị Ngọc Kinh Thiên Quân dụ dỗ ám toán Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. Nhưng hiện nay loạn thế, nếu ngươi không dưới tay ta thì sẽ chết không có chỗ chôn. Hiện giờ ta cũng cho ngươi một báu vật phòng thân.

Giang Nam lấy hỗn độn tru tiên kiếm từ tay Ma Kha Thiên Quân ra giao cho La Hầu La:

- Nếu ngươi dám phản bội ta lần nữa thì đừng trách ta không nể mặt.

La Hầu La vâng dạ nhận lấy hỗn độn tru tiên kiếm, lòng bất bình thầm nghĩ:

- Huyền Thiên tặng báu vật, cái tốt nhất là ba chiếc thuyền báu. Tặng báu vật cho ta và Kế Đô đẳng cấp thấp hơn nhiều, rõ ràng không xem chúng ta là người nhà.

Giang Nam phất tay kêu mọi người rời đi.

Thị Hiên Vi tiến lên hỏi:

- Tại sao lão gia để Tam Khuyết sư huynh đi theo Khổ Hạnh Thiên Tôn? Tại sao chia báu vật cho Hồng nhi, Quân nhi?

Giang Nam xoa trán, khẽ thở dài:

- Khiến Tam Khuyết đi theo Khổ Hạnh Thiên Tôn vì tránh cho hắn chết trong cuộc hỗn loạn này, cũng thông qua hắn kết thiện duyên với Khổ Hạnh Thiên Tôn. Chia báu vật cho Hồng nhi, Quân nhi là để bọn họ có năng lực tự bảo vệ mình.

- Sợ là Kế Đô, La Hầu La sẽ không biết ơn ý tốt của lão gia.

Thị Hiên Vi nhìn Giang Nam làm việc vất vả, tốn công tốn sức mấy ngày nay đến gầy rộp, lòng nhói đau.

Thị Hiên Vi oán trách:

- Lão gia một lòng làm việc cho Càn Nguyên tiên triều, vừa bày mưu tính kế vừa tự mình ra trận, vừa mệt nhọc vừa đắc tội với người, tùy thời bị đám Đạo Quân tiền sử hại. Tên kia làm Tiên Đế lại ở trong tầng hư không thứ bảy thoải mái hưởng phúc, không chịu góp chút sức. Lão gia cần gì vất vả như vậy?

Giang Nam cười nói:

- Nàng không biết nguyên do trong đó. Ta và Càn Nguyên sư huynh sớm đặt ra kế hoạch, trong thiên hạ hiếm ai nhìn thấu mưu kế của chúng ta.

- Mặt ngoài Huyền Châu tụ tập khí vận Càn Nguyên tiên triều, ta và Huyền Châu là lá chắn cho Càn Nguyên tiên triều. Nhưng thật ra Càn Nguyên tiên triều là lá chắn hấp dẫn mấy người bụng dạ xấu xa tấn công. Ta, Huyền Châu, Càn Nguyên Tiên Đế, Càn Nguyên tiên triều chỉ là mồi để dời ánh mắt.

Thị Hiên Vi rung động, chợt nghĩ đến điểm quan trọng, hỏi dồn:

- Các người đang bảo vệ cái gì sao?

- Bảo vệ Đạo Quân tương lai của Tiên giới!

Giang Nam thở hắt ra, thản nhiên nói:

- Đạo Quân tương lai của Tiên giới thống trị quân đại đạo Tiên giới đã xuất hiện. Nếu không bảo vệ thì bọn họ khó sống đến ngày chứng Đạo Quân. Càn Nguyên tiên triều, Huyền Châu ta là mồi nhử hấp dẫn các Đạo Quân tiền sử tấn công, để bọn họ không tìm ra vị trí Đạo Quân Tiên giới tương lai, không rảnh đối phó.

Thị Hiên Vi giật mình, lạc giọng hỏi:

- Lão gia, Đạo Quân Tiên giới tương lai đã xuất thế? Người kia là ai?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Phu nhân, ta nói Đạo Quân Tiên giới tương lai không phải một người, trong đó có hai người gọi nàng một tiếng phụ thân.

Lòng Thị Hiên Vi run lên, đăm chiêu, run giọng nói:

- Hồng nhi, Quân nhi! Hèn gì vừa rồi lão gia ban báu vật . . . Không đúng, lão gia ban năm pháp bảo, trong đó có Kế Đô, La Hầu La, Bỉ Ngạn nương nương. Chẳng lẽ bọn họ tương lai có khả năng chứng được Đạo Quân? Sao có thể? Năm người kia làm sao có thể là Đạo Quân Tiên giới tương lai được?

- Năm người đó chỉ có khả năng trở thành Đạo Quân.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đạo Quân Tiên giới hay phải nói là Đạo Quân tiên đạo, lần trước ta vào đế cung trò chuyện với Càn Nguyên sư huynh rất lâu có nhắc đến chuyện này. Năm người là Đạo Tổ tiên đạo, tiên đạo, ma đạo mới đã thống nhất Tiên giới, tất cả sinh linh bám vào đại thế tiên đạo và ma đạo mới. Năm người trở thành Đạo Tổ thật sự.

Lòng Thị Hiên Vi rối loạn, nhỏ giọng nói:

- Bây giờ tiên đạo, ma đạo mới bao dung, tinh túy. Đại đạo tiền sử khác đều có thể hòa nhập vào tiên đạo, ma đạo mới, càng nhiều đại đạo tiền sử dung nhập thì tiên đạo, ma đạo mới càng cường đại hơn.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Tiên đạo, ma đạo mới sẽ thống nhất Tiên giới, tất cả đại đạo tiền sử sẽ thành một phần trong đó. Khi Tiên giới hoàn toàn khai phá, có vô tận bao la mênh mông, vô số thời không bị khám phá. Ba ngàn tiên châu, ba ngàn vũ trụ, ví dụ Tiên giới hiện tại to gấp ngàn lần, vạn lần.

- Khi đó nếu trong những thời không này sinh ra sinh linh đều tu luyện tiên đạo, ma đạo mới, Đạo Tổ sẽ được ích lợi, thành tựu lớn biết bao?

Lòng Thị Hiên Vi rối như tơ vò, không biết làm sao.

Tin tức này làm Thị Hiên Vi hoảng hốt.

Trong năm Đạo Tổ, Quân Đạo Nhân là máu mủ ruột thịt của nàng, Hồng Đạo Nhân mặc dù không phải con ruột nhưng bái nàng làm mẫu thân. Cho nên đạo hiệu của Thị Hiên Vi mới gọi là Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân.

Hai nhi tử có y vọng tương lai thành tựu Đạo Quân, Thị Hiên Vi không biết nên hạnh phúc hay thấy lo.

Trong lòng Thị Hiên Vi lo nhiều hơn vui.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Trước mắt các Đạo Quân tiền sử bị Huyền Châu, ta và Càn Nguyên tiên triều hấp dẫn, không chú ý đến năm người kia. Ta khiến bọn họ gầy dựng Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Thiên Ma giáo, Hỗn Độn ma giáo chủ yếu không phải tụ tập khí vận Càn Nguyên tiên triều mà là tụ tập khí vận cho chính bọn họ.

Lòng Thị Hiên Vi càng rối rắm hơn, nhỏ giọng nói:

- Lão gia, nếu những tên tiền sử ác ôn kia phát hiện Hồng nhi, Quân nhi là Đạo Quân Tiên giới tương lai thì . . .

Giang Nam an ủi:

- Phu nhân yên tâm, trong thiên hạ hiếm có người nhìn thấu mưu kế của ta và Càn Nguyên sư huynh. Bọn họ tập trung chú ý vào chính thống Tiên giới, cho rằng giải quyết ta và Càn Nguyên sư huynh là có thể thống trị Tiên giới, phục hồi tiền sử thịnh thế. Ít ai phỏng đoán ra mục đích thật sự của chúng ta.

Thị Hiên Vi bớt lo hơn, cười nói:

- Lão gia, tương lai Hồng nhi, Quân nhi thành tựu Đạo Quân, lão gia làm phụ thân bị bọn họ vượt mặt.

Giang Nam câm nín, cười cười:

- Nếu bọn họ có bản lĩnh đó thì ta rất vui. Nhưng tu vi của ta sẽ không ngừng tiến bộ, bọn họ có đuổi theo ta được không vẫn chưa biết.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La mỗi người được pháp bảo, chia tay nhau tự đi tế luyện.

Trong năm báu vật, ba chiếc thuyền báu có giá trị cao nhất. Ba thuyền báu công phòng một thể, nếu tham ngộ được tinh túy trong đó là có thể khởi động dị tượng nửa đóa sen, một nửa Thế Giới thụ, hay nửa nguyên chung.

Trong thuyền báu ẩn giấu nửa công pháp của Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không Đạo Nhân rất kinh người.

Tịch diệt ma trống của Kế Đô, hỗn độn tru tiên kiếm của La Hầu La kém hơn nhiều. Tịch diệt ma trống có uy lực siêu mạnh, dùng trụ hoang thần thạch luyện thành giá trống, mảnh nhỏ đạo quả thành ảo ảnh trống ma. Chỉ tính uy lực thì yếu hơn thuyền báu, cũng không có sức phòng ngự.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2498: Phản Bội. (2)

Hỗn độn tru tiên kiếm cực kỳ sắc bén, từng giết Trọng Quang Tiên Quân đại viên mãn Tiên Quân, hấp thu máu của Trọng Quang, uy lực lực với báu vật Thiên Quân nhưng kém hơn tịch diệt ma trống một bậc.

La Hầu La nhìn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương đi xa, mắt lóe tia sáng lạnh.

La Hầu La nói với Kế Đô:

- Huyền Thiên vẫn không tin tưởng chúng ta, ban cho báu vật toàn là pháp bảo thấp kém, đâu xuất sắc như thuyền báu? Huyền Thiên muốn dùng thứ này thu mua chúng ta, để chúng ta bán mạng cho hắn nhưng quá thiên vị!

Kế Đô kinh ngạc hỏi:

- Những báu vật này là Huyền Thiên tặng cho chúng ta hộ thân, dù hắn không cho thì chúng ta không lời nào để nói. La Hầu La, ngươi vì điều này sinh lòng ghen tỵ là sao?

La Hầu La cãi lại:

- Ta không ghen tỵ, ta chỉ bất bình hắn nặng bên này nhẹ bên kia!

Kế Đô lắc đầu, nói:

- Chúng ta hại hai nhi tử của hắn, Huyền Thiên không truy cứu, vào lúc hỗn loạn này vẫn bảo vệ chúng ta, trợ giúp chúng ta tạo dựng giáo môn cho mình, nhìn sao cũng đã hết lòng hết nghĩa. Chúng ta không phải nhi tử của Huyền Thiên, hắn đối xử với chúng ta đã quá tốt rồi. La Hầu La, ngươi đừng gây chuyện nữa.

La Hầu La cười khẩy nói:

- Đương nhiên ta sẽ không gây sự. Nhưng Kế Đô, ngươi quá ngây thơ, ngươi suy nghĩ Huyền Thiên tốt quá. Huyền Thiên không truy cứu chúng ta hại Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân chẳng qua vì muốn mượn thân phận Đạo Tổ tạo ra Thiên Ma giáo, Hỗn Độn ma giáo!

- Tuy chúng ta lập hai ma giáo nhưng quyền khống chế, trở thành giáo chủ vẫn là Huyền Thiên, chúng ta chỉ là con rối! Tặng bảo bối cho chúng ta đã nghĩ chúng ta bán mạng giúp hắn? Huyền Thiên nghĩ cho của ăn xin sao?

Kế Đô lắc đầu, cất bước đi tiếp:

- Huyền Thiên giáo chủ nói ngươi đa nghi quả nhiên đúng. Ta cần tế luyện tịch diệt ma trống, ngươi cũng mau chóng tế luyện hỗn độn trảm tiên kiếm đi, sau này hỗn loạn còn có đường giữ mạng.

La Hầu La lạnh lùng cười:

- Kế Đô, không phải ta đa nghi mà là trước tiểu nhân hậu quân tử!

La Hầu La quay về phủ đệ của mình, tế luyện hỗn độn tru tiên kiếm.

Uy lực hỗn độn tru tiên kiếm siêu mạnh, Ma Kha Thiên Quân và La Hầu La giống nhau, đều xuất thân từ tộc Hỗn Độn Cổ Thần. La Hầu La là hỗn độn tiên thể do Linh của Hỗn Độn thiên quốc sáng tạo ra.

Cho nên hỗn độn tru tiên kiếm rơi vào tay La Hầu La phát huy uy lực lớn hơn người khác nhiều, đây là lý do Giang Nam ban báu vật này cho gã. Nhưng La Hầu La lại nổi lên nghi ngờ, gã chỉ nhớ người không cho ích lợi chứ không nhớ nhận được gì từ người ta.

Dấu ấn trong hỗn độn tru tiên kiếm bị Giang Nam xóa sạch, không để lại chút hơi thở Ma Kha Thiên Quân. Nhưng dấu ấn đại đạo trong pháp bảo này vẫn còn.

La Hầu La dù gì là sinh linh do Linh của Hỗn Độn thiên quốc sáng tạo ra, lĩnh ngộ lực lượng đại đạo hồng mông sở trường của Hỗn Độn Cổ Thần càng cao. La Hầu La có ưu điểm của Hỗn Độn Cổ Thần lẫn tiên nhân, mấy năm sau gã lĩnh ngộ bảy, tám phần Hồng Mông Tam Thánh Kinh chứa trong hỗn độn tru tiên kiếm, hỗn hợp vào công pháp của mình.

La Hầu La thúc giục công pháp sau khi hỗn hợp Hồng Mông Tam Thánh Kinh, cảm thấy vô hình trung một tồn tại bao la mênh mông kết nối với mình.

Tồn tại đó như chủ thiên địa, cổ xưa, cường đại, tràn ngập trí tuệ vô lượng.

Thanh âm của tồn tại kia vang trong đầu La Hầu La:

- Hỗn độn tiên thể do Linh của Thiên Quốc sáng tạo, La Hầu La, ngụy biến dung hợp tiên, Cổ Thần vĩ đại . . .

Thanh âm cười to bảo:

- Lại là một kẻ đáng thương bị Huyền Thiên giáo chủ xoay trong lòng bàn tay. Linh của Hỗn Độn thiên quốc kết hợp ưu điểm tiên và Cổ Thần sáng tạo ra ngươi, còn ngươi thì vẫn ngơ ngẩn.

La Hầu La bị thanh âm chấn não ù vang, gã tức giận lạnh lùng nói:

- Ngươi là ai?

- Hỏi ta?

- Tồn tại cổ xưa cười nói:

- Ta là thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc, Ma Kha Thiên Quân!

Đầu óc La Hầu La ù đặc, lẩm bẩm:

- Ma Kha Thiên Quân?

La Hầu La có nghe tiếng Ma Kha, là một trong ba lãnh tụ Hỗn Độn thiên quốc, cực kỳ cổ xưa, nhiều năm trước đã chứng đạo hỗn độn Thiên Quân.

Có tin đồn Ma Kha Thiên Quân cướp được đạo quả Bất Không, bị xem là kẻ địch mạnh nhất Tiên giới.

Hỗn độn tru tiên kiếm là pháp bảo Ma Kha Thiên Quân luyện ra.

La Hầu La không ngờ dung hợp Hồng Mông Tam Thánh Kinh sẽ kết nối với tồn tại này.

Ma Kha Thiên Quân châm chọc nói:

- Vật nhỏ đáng thương, ngươi có huyết mạch cao quý nhất tộc Cổ Thần, lại là Đạo Tổ ma đạo vậy mà đầu vào Huyền Thiên, cam tâm tình nguyện làm chó săn cho hắn.

La Hầu La giận dữ, gã cười khẩy nói:

- Ta đầu vào Huyền Thiên giáo chủ chỉ là kế tạm thời . . .

- Kế tạm thời?

Ma Kha Thiên Quân tiếp tục trào phúng:

- Sợ là ngươi sẽ mãi mãi thích ứng tạm thời như thế, làm chó săn cho Huyền Thiên. Tâm kế Huyền Thiên rất thâm sâu, mặc dù ngươi thông mịnh thật nhưng trước mặt vẫn chỉ là đứa con nít.

La Hầu La không phục.

Ma Kha Thiên Quân châm chọc:

- Không phục sao? Ta hỏi ngươi, có biết Kế Đô ngang ngửa với ngươi là nhi tử thứ ba của Huyền Thiên không? Ha ha ha ha ha ha! Huyền Thiên giáo chủ để nhi tử thứ ba bên cạnh ngươi, cùng xưng Đạo Tổ ma đạo với ngươi. Mọi hành động của ngươi không gạt Huyền Thiên được!

La Hầu La vừa kinh vừa giận, hét thất thanh:

- Không thể nào! Kế Đô . . . Phải rồi, lần trước Ngọc Kinh cho chúng ta pháp bảo muốn chúng ta chiêu hồn phách Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. Ta thắc mắc là sao Huyền Thiên biết chuyện, khiến Lạc Hoa Âm đến chém cờ, hóa ra là Kế Đô mật báo. Thì ra Kế Đô là nhi tử của Huyền Thiên!

La Hầu La nghiến răng, ma tính nổi lên.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Bây giờ ngươi đã biết mình ngây thơ rồi đi? Ngươi chỉ là một con cờ hữu dụng bị Huyền Thiên giáo chủ khống chế. Không cùng tộc sẽ bị bài xích, Huyền Thiên đề phòng ngươi, lợi dụng ngươi, vậy ngươi còn muốn giúp Huyền Thiên giáo chủ sao?

La Hầu La im lặng.

Ma Kha Thiên Quân dụ dỗ:

- La Hầu La, chỉ có Hỗn Độn Cổ Thần mới là chủng tộc của ngươi, cùng tộc với ngươi. Bây giờ ngươi quay về tộc Cổ Thần còn kịp.

La Hầu La cắn răng, dứt khoát nói:

- Tốt, nhưng trước khi trở về với Cổ Thần ta muốn làm một chunẹ là giết Kế Đô, để Huyền Thiên nếm nỗi đau mất nhi tử, báo thù mấy năm nay hắn lợi dụng, điều khiển ta!

3

Phong Mãn Lâu cười to bảo:

- Tốt, đây mới là bộ dạng Cổ Thần khoái ý ân cừu nên có. Nhưng ngươi giết Kế Đô sẽ bị lộ, ta cần ngươi ở lại Tiên giới làm chuyện quan trọng hơn nữa.

La Hầu La lấy lại bình tĩnh, trầm giọng hỏi:

- Có chuyện gì?

- Mở tiên thiên Ôn Đế quan, thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Hỗn Độn Ôn Đế thoát khốn thì Tiên giới sẽ hoành hành ôn dịch, thiên hạ hỗn loạn!

- Hỗn Độn Ôn Đế?

La Hầu La rùng mình. Hỗn Độn Ôn Đế là hỗn độn Đạo Quân thứ nhất trong thời đại Cổ Thần, cực kỳ cường đại. Thời đại Cổ Thần, Hỗn Độn Ôn Đế từng tranh phong với Tịch Diệt Đạo Nhân, ngang tài ngang sức.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2499: Ám Toán. (1)

Tuy Hỗn Độn Ôn Đế bị Tịch Diệt Đạo Nhân hàng phục biến thành thần tử nhưng không thể phủ nhận Hỗn Độn Ôn Đế cường đại.

Hỗn Độn Ôn Đế quá tàn bạo nên Bất Không Đạo Nhân tạo phản, hợp sức nhiều Cổ Thần cường đại trọng thương gã, trấn áp trong tiên thiên Ôn Đế quan, nhờ Ôn Đế quan chậm rãi luyện hóa.

Tiên thiên pháp bảo như tiên thiên Ôn Đế quan qua mười ức năm vẫn chưa thể luyện chết Hỗn Độn Ôn Đế, có thể tưởng tượng bản lĩnh của gã lớn cỡ nào.

Ma Kha Thiên Quân muốn thả ôn thần này ra, khiến ôn dịch hoành hành Tiên giới, đúng là độc kế máu me mà hiểm độc.

Nếu Hỗn Độn Ôn Đế thoát khốt thì Tiên giới hiện tại không một ai ngăn cản được.

- Thiên Quân, tiên thiên Ôn Đế quan là tiên thiên pháp bảo, không ai biết nó giấu ở đâu trong Tiên giới.

La Hầu La trầm giọng nói:

- Hơn nữa với thực lực của ta làm sao mở tiên thiên pháp bảo này, thả Hỗn Độn Ôn Đế ra?

- Ha ha ha ha ha ha! Ta có thủ đoạn tìm ra tiên thiên Ôn Đế quan, còn làm sao mở quan thả Ôn Đế còn cần một cơ hội. Ngươi hãy kiên nhẫn chờ đợi, ẩn nấp bên cạnh Huyền Thiên, rất nhanh cơ hội sẽ đến. Trừ Hỗn Độn Ôn Đế ra ta còn cần ngươi giúp ta giết một người.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Tạm không thể cho ngươi biết tên, tránh cho bị nàng phát hiện. Huyền Thiên giáo chủ kiêng kỵ ta nhất, ngươi nên biết thủ đoạn của ta thế nào có ta bày mưu tính kế đủ bảo đảm an toàn cho ngươi.

La Hầu La yên bụng. Gã sớm nghe thấy bản lĩnh của Ma Kha Thiên Quân, là tồn tại gần như vô địch trong thần toán, ra vào vô nhân cấm khu như chỗ không người.

Có tồn tại như thế liên lạc, bày mưu tính kế cho mình, đủ giúp La Hầu La như cá gặp nước núp trong Tiên giới, thậm chi là bên cạnh Huyền Thiên giáo chủ.

Bên ngoài Tiên giới, sâu trong hỗn độn vang lên thanh âm u ám:

- Đạo quả Bất Không thật khó luyện hóa.

Đó là một tòa hỗn độn thần thành hoang phế, chiến tranh gây ra vết thương không thể xóa nhòa cho thần thành. Đây là dấu vết tiên và Cổ Thần chiến đấu để lại.

Nơi này vắng lặng không bóng người, rất yên tĩnh. Trong hỗn độn ngẫu nhiên có một, hai sinh linh kỳ lạ đi ngang qua, tạm dừng chân tại đây một đoạn thời gian.

Ma Kha Thiên Quân đã chiếm cứ nơi này, tin gã sở hữu đạo quả Bất Không truyền ra, gã không dám quay về Hỗn Độn thiên quốc. Vì nơi đó có hai hỗn độn Thiên Quân Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ, Ma Kha Thiên Quân sợ bi cướp đạo quả hỗn độn.

Ma Kha Thiên Quân cảm thán rằng:

- Huyền Thiên, ngươi thật tốt số, một môn ba nhi tử, cả ba đều có hy vọng trở thành Đạo Quân.

Ma Kha Thiên Quân nhỏ giọng nói:

- Người ta, dù là Đạo Quân cũng không nhìn thấu mưu kế của ngươi và Càn Nguyên được, nhưng các ngươi không thể giấu ta, ha ha ha ha ha ha! Ngươi lấy Càn Nguyên tiên triều làm mồi, muốn bảo vệ Đạo Quân Tiên giới tương lai, thủ đoạn khá cao minh. Tiếc rằn ta không về lại Tiên giới được, nếu không có thể gây thêm chút rắc rối cho ngươi, không để ngươi sống yên.

- Tuy nhiên Hỗn Độn Ôn Đế tái hiện thế gian đủ làm các ngươi nhức đầu, ha ha ha ha ha ha! Ôn Đế ngày xưa chỉ đứng sau Tịch Diệt Đạo Nhân, Bất Không Đạo Nhân ám toán hắn mới trấn áp được. Không biết nhiều năm qua đi, Ôn Đế còn lại mấy phần thực lực?

Huyền Châu, trong Thiên Nhãn tiên cung, Giang Nam nhìn đằng trước. Một tinh thể kỳ lạ to khổng lồ xoay tròn trước mặt hắn.

Tinh thể có ba ngàn mặt kính, mỗi mặt kính to cỡ một tinh hệ. Kính chiếu các hình ảnh, chiếu rọi đại thiên thời không Tiên giới.

Một Đại La Kim Tiên trẻ tuổi mắt to đứng bên cạnh Giang Nam, người này là Tam Nhãn Thần Tôn trong tam giới, bây giờ đã tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên, ngang ngửa đỉnh Tiên Vương.

Tinh thể kỳ lạ trước mặt Giang Nam là Lăng Kính Đốc Thiên Nghi. Bản thân Lăng Kính Đốc Thiên Nghi là pháp bảo thiên nhãn, dùng để theo dõi tam giới chư thiên.

Sau khi đến Tiên giới, tu vi thực lực của Thiên Nhãn tăng mạnh, Lăng Kính Đốc Thiên Nghi bị luyện hóa lại.

Không chỉ thế, sau khi Càn Khôn lão tổ trở về cực kỳ chú trọng Lăng Kính Đốc Thiên Nghi. Trong mấy chuyện ưu tiên làm có tìm Thiên Nhãn, mượn Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, mời Giang Nam, Đạo Vương Tiên Quân, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Băng Liên Thánh Mẫu, Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân, các cường giả cùng nhau luyện hóa lại.

Sau khi Càn Nguyên đăng cơ xưng đế, Càn Khôn lão tổ mang báu vật đó đi gặp Càn Nguyên Tiên Đế và Huyền Đô Thiên Quân, xin hai vị Thiên Quân ia cố cho Lăng Kính Đốc Thiên Nghi, để báu vật thiên nhãn tăng thần diệu.

- Rốt cuộc La Hầu La vẫn phản bội ta.

Giang Nam không nhìn Lăng Kính Đốc Thiên Nghi nữa, khẽ thở dài:

- Nếu ta không cho hắn cơ hội này không chừng hắn chưa phản bội.

Thanh niên mắt to cười nheo mắt nói:

- Giáo chủ, La Hầu La vốn lòng muông dạ thú, lần này không phản bội thì lần sau sẽ làm, tai họa ngầm càng lớn hơn. Lần này giáo chủ cho La Hầu La cơ hội phản bội ngược lại giảm mối nguy hiểm xuống thấp nhất, có thu hoạch lớn.

Giang Nam thầm cảm thán, Thiên Nhãn khống chế Lăng Kính Đốc Thiên Nghi chỉ là một góc băng sơn Đế Huyền thần triều to lớn hắn tạo ra, dưới tay hắn còn vô số người tài xảo tướng cùng loại như Thiên Nhãn.

Càn Nguyên tiên triều hay Hỗn Độn thiên quốc ở mặt ngoài nhìn như thực lực kinh khủng nhưng kết cấu hai vật khổng lồ đơn giản, không đồng lòng.

Chỉ có Giang Nam sáng lập Đế Huyền thần triều trong tam giới mới là hệ thống thần triệu vô cùng khổng lồ, rộng lớn. Không chỉ có thiên nhãn giám sát thiên hạ, còn có những người nhiệm vụ khác nhau, cực kỳ phức tạp.

Trong đó chỉ tính đại quan các nơi đã gồm lũy bích trận, bộ quân doanh, hãm trận doanh, trận kỳ doanh, thiên binh doanh, vũ lâm quân, thiên hà thủy sư, minh hải thủy sư, tiên thiên sư, chiêu hồn doanh, các quân chủng lớn nhỏ hơn trăm, phân loại rạch ròi, công dụng khác nhau.

Không chỉ thế, Giang Nam có hệ thống triều đình thống trị to lớn, cường giả dưới tay hắn thống soái ngàn vạn đại quân tiên nhân, sai khiến như cánh

tay, tùy thời biến thành cỗ máy chiến tranh khổng lồ, hệ thống cai trị to lớn, tùy thời chọn ra các loại nhân tài gánh nhiệm vụ.

Hệ thống này không bàn đến thực lực thế nào, chỉ tính hiệu suất và sự đầy đủ thì bỏ xa Càn Nguyên tiên triều, Hỗn Độn thiên quốc.

Đây mới là điểm kinh khủng nhất của Huyền Châu.

Có thể nói nếu Giang Nam thống trị Tiên giới, hắn có thể chế tạo ra đế quốc không gì phá nổi trong thời gian ngắn nhất, dọn dẹp thiên hạ gọn gàng, dù có phản loạn rất nhanh sẽ bị trấn áp.

Đây là điểm mạnh của Đế Huyền thần triều từng thống trị Hồng Đạo Nhân.

Giang Nam chớp mắt:

- Nếu Hỗn Độn Ôn Đế sống lại thì đúng là có thể tạo thành hỗn loạn lớn cho Tiên giới, Hỗn Độn Ôn Đế bị trấn áp đã lâu, tuổi già sức yếu.

Giang Nam cười nói:

- Ta đã biết khi nào Hỗn Độn Ôn Đế sẽ thoát khốn, không chừng mới thoát ra đã chết ngay.

Thiên Nhãn chớp mắt, cười hỏi:

- Từn là Đạo Quân sao có thể chết ngay khi vừa thoát khốn?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2500: Ám Toán. (2)

Giang Nam cười phá lên:

- Nếu Hỗn Độn Ôn Đế không chết sẽ có người giúp một tay tiễn về cõi chết. Không chỉ Hỗn Độn Ôn Đế, vị hỗn độn Thiên Quân kia cũng rơi vào lưới của ta!

Giang Nam không nói tên Ma Kha Thiên Quân ra vì sợ nhắc đến tên gã vô hình trung sẽ cảm ứng được có chuyện xấu xảy đến với mình, thoát khỏi ám toán.

Thiên Nhãn lòng máy động, chợt nghe tiếng rào rào, tinh thể to lớn tách ra thành vô số minh kính.

Thiên Nhãn thở hổn hển:

- Bảo bối này đẳng cấp quá cao, khởi động nó giây lát ta đã không chịu nổi.

Giang Nam cất bước đi ra ngoài, cười nói:

- Nếu đẳng cấp không cao, ngươi theo dõi La Hầu La làm sao tránh thoát thần toán của vị Cổ Thần đại trí tuệ kia? Lăng Kính Đốc Thiên Nghi này có ta và hai Thiên Quân Càn Nguyên, Huyền Đô rèn luyện, trong Tiên giới hiếm bảo bói nào đẳng cấo cao hơn nó.

- Thiên Nhãn, ta và các Thiên Quân Huyền Đô, Càn Nguyên đã suy tính, không lâu sau vùng đất nguyên thủy lại mở ra một lần. Vùng đất nguyên thủy không quan trọng, chính yếu là cơ duyên lớn khác. Cơ duyên này là chín hư không Tiên giới mở ra, sẽ có nhiều báu vật Đế và Tôn rèn luyện bắn ra. Những báu vật sẽ rơi vào tay người có duyên, nhưng cơ duyên vốn thuộc về mình tranh đấu, ngươi hãy chuẩn bị đi.

Thiên Nhãn giật mình, đang định hỏi kỹ thì Giang Nam đã đi xa.

- Chín hư không Tiên giới mở ra, sẽ có nhiều báu vật Đế và Tôn rèn luyện bắn ra?

Tim Giang Nam đập nhanh, vội vàng đi chuẩn bị.

Giang Nam đến Huyền Thiên Tiên vực, triệu tập mấy thống lĩnh Huyền Châu như Đạo Vương Tiên Quân, Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân.

Giang Nam thông báo vùng đất nguyên thủy cho mọi người, kêu bọn họ triệu tập đàn tiên dưới tay âm thầm chuẩn bị. Đám người Đạo Vương Tiên Quân, Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân mừng rỡ.

Đế và Tôn giấu bao nhiêu là bảo bối trong chín hư không Tiên giới, tầng hư không thứ nhất là lôi hải, dựng dục nhiều tiên thú khủng bố. Khá nhiều tiên thú đẳng cấp Tiên Vương.

Lần trước Giang Nam dẫn các tiên thượng giới, nhiều tiên nhân tam giới thu phục rất nhiều tiên thú thực lực cường đại tổ chức thành đại quân thú ly, do Ly Châu thống soái.

Tầng hư không Tiên giới thứ hai có vô số bí cảnh, mỗi bí cảnh đều có một pháp bảo đang rèn luyện thành hình, hấp thu uy lực lôi hải không ngừng mạnh mẽ hơn.

Tầng hư không Tiên giới thứ ba có ba ngàn tiên sơn, tiên khí trong tiên sơn cực kỳ đậm đặc, đạo âm dày nặng khiến người ngộ ra.

Tầng hư không Tiên giới thứ bốn có ba trăm ao tiên, tẩy cân phạt tủy. Đồn rằng có người vô tình rơi vào một ao tiên, lúc đi ra tư chất tăng vọt, một bước lên mây.

Tầng hư không Tiên giới thứ năm là ba mươi tiên thiên Tiên vực, loại

hoàn chỉnh, dựng dục tiên thiên thần linh. Số lượng tiên thiên thần linh nhiều còn hơn tiên thiên nguyên thủy Tiên vực.

Tầng hư không Tiên giới thứ sáu có đường giảng đạo, mười hai đại lục. Mười hai đại lục hượp thành bánh xe to lớn, một pháp bảo siêu kinh người.

Tầng hư không Tiên giới thứ bảy là hai đạo cung, trong hai cung có bí mật vô tận. Bây giờ Tiên Quân chưa khám phá hết bí mật trong hai đạo cung.

Tầng hư không Tiên giới thứ tám chôn Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tầng hư không Tiên giới thứ chín là vùng đất nguyên thủy.

Hoa Thanh Nghiên hỏi:

- Giáo chủ, lần này chín hư không sẽ phun ra bao nhiêu báu vật?

- Ta cũng không biết, chắc số lượng báu vật không ít. Rất có thể sẽ xuất hiện báu vật uy lực siêu cường đại. Ta và mấy Thiên Quân suy tính, không chừng có báu vật có thể xưng là tiên giới chi cơ xuất hiện. Ai chiếm được mấy báu vật này thì bản lĩnh của từng người.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Khoảng cách vùng đất nguyên thủy mở ra ngày càng ngắn, theo chúng ta suy đoán lần mở ra gần nhất trong vòng ngàn năm. Trước kia vùng đất nguyên thủy mở ra là vì luyện hóa Đạo Quân tiền sử, nhưng Đạo Quân tiền sử dưới lòng đất Huyền Châu ta đã bị luyện hóa sạch. Đạo Quân tiền sử trong vô nhân cấm khu lần lượt chuyển thế, bởi vậy vùng đất nguyên thủy mở ra không cần điều động lực lượng nguyên Tiên giới nữa.

- Rất có thể lần này vùng đất nguyên thủy mở, các pháp bảo Đế và Tôn giấu trong tầng hư không thứ chín thừa cơ bay ra, tự tìm người có duyên.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Đế và Tôn tính toán thâm sâu, hơn các tồn tại như Ma Kha Thiên Quân

nhiều vô số kể. Đế và Tôn để lại hậu chiêu từng mắc xích nối nhau. Khi Tiên giới còn nhỏ yếu, đầu tiên là điều động nguyên Tiên giới luyện hóa những Đạo Quân tiền sử bị Đế và Tôn trấn áp, nhân tiện tôi luện báu vật ẩn núp trong tầng hư không thứ chín Tiên giới.

- Chờ những Đạo Quân tiền sử bị trấn áp luyện hóa xong, Đế và Tôn mượn thời gian này luyện hóa pháp bảo cũng chín muồi, tặng cho người có duyên để lực lượng Tiên giới tăng tiến kinh người. Sợ là lần này nhiều người sẽ được cơ duyên lớn Đế và Tôn để lại, tương lai Tiên giới chắc chắn nhân tài lớp lớp, chính thức bước vào thịnh thế.

Lòng Giang Tuyết máy động, hỏi:

- Tử Xuyên, bây giờ trong Tiên giới có bao nhiêu người tính ra chuyện này?

Biểu tình Giang Nam nghiêm túc nói:

- Không nhiều người tính ra chuyện này nhưng toàn là tồn tại đỉnh cao trong Tiên giới. Mấy Thiên Quân trong hai đạo cung, Đạo Quân tiền sử, Đại Diễn Cổ Thần và Thiên Nguyên thần tổ trong Hỗn Độn thiên quốc. Những người này có thế lực không nhỏ, sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Tim mọi người run lên.

- Tinh Quang Đạo Nhân lên tiếng:

- Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ dám vào Tiên giới sao?

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Bọn họ muốn vào Tiên giới có ai cản nổi? Tiên giới bây giờ quần hùng nổi lên, mặt ngoài Càn Nguyên tiên triều là một tổng tể nhưng thật ra quần hùng cát cứ.

- Nếu Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân ngăn cản Đại Diễn

Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ sẽ bị Thái Nhất, Ngọc Kinh, những Đạo Quân tiền sử thừa dịp, không chừng bắt hết bọn họ. Đại Diễn Cổ Thần sẽ quang minh chính đại vào Tiên giới chia một chén canh!

Đạo Vương Tiên Quân khẽ thở dài:

- Này thế cục càng lúc càng hiểm ác, lần này Hỗn Độn Cổ Thần dám đến, lần sau đương nhiên dám lĩnh đại quân Đạo Vương Tiên Quân xâm lăng. Tiên giới đúng là ăn bữa hôm lo bữa mai.

Mắt Tịch Ứng Tình lóe tia sáng, cười nói:

- Theo ta thấy đây là lúc loạn thế anh hùng nổi lên, Tiên giới ngày càng phấn khích hơn.

Các thủ lĩnh Huyền Châu xoa tay, rất hưng phấn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Trong đó có Đế và Tôn định trước cơ duyên, cũng có duyên phận cướp được. Sở hữu bao nhiêu bảo bối phải xem bản thân các người. Ta cũng cần hoàn thành một chuyện lớn, không rảnh tay giúp đỡ các người.

Đám người Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân sốt ruột cười nói:

- Giáo chủ, chúng ta liếm máu trên lưỡi dao lập nghiệp, đấu tranh với giáo chủ nhiều năm mà chưa chết trong tay người, còn cần giáo chủ chăm sóc sao? Giáo chủ cứ lo chuyện của mình đi.

Băng Liên Thánh Mẫu tò mò hỏi:

- Giáo chủ, cơ duyên Đế và Tôn giáng thế, giáo chủ định tranh cái gì?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta muốn tranh là khí vận Tiên giới mấy chục ức sau.

Mọi người sửng sốt, bật cười nói:

- Khí vận hư vô mờ mịt, làm sao tranh?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2501: Tranh Giành Khí Vận.

- Bây giờ còn ngàn năm mới đến lúc, các người hãy chuẩn bị đi.

Giang Nam tiễn mọi người đi, chỉ để lại Giang Tuyết. Hai tỷ đệ ngồi im nhìn nhau thật lâu.

Giang Nam nhìn Giang Tuyết chằm chằm:

- Tỷ tỷ bây giờ sắp chứng Tiên Quân đúng không?

Vẻ mặt Giang Tuyết hờ hững, khí chất nhẹ nhàng không nhiễm bụi trần.

Giang Tuyết mỉm cười nói:

- Đúng rồi, gần đây ta cảm ứng được nhân quả lợi hại. Nếu ngàn năm sau vùng đất nguyên thủy mở ra, ta được một cơ duyên của Đế và Tôn không chừng mượn cơ hội này chứng đạo Tiên Quân.

Giang Nam trầm ngâm giây lát nói:

- Bây giờ tỷ tỷ nên chú ý nhân quả quấn quanh thần hồn, không biết tương lai tỷ tỷ định chấm dứt nhân quả này như thế nào?

Giang Tuyết ngồi im, bỗng đứng dậy thướt tha đi xa.

Thanh âm dịu dàng từ xa vọng lại:

- Tử Xuyên, duyên khởi duyên lạc, cần gì cưỡng cầu?

Giang Nam nhìn Giang Tuyết khuất xa:

- Duyên khởi duyên lạc . . . Nàng và ta có ngày hữu duyên sao?

Thật lâu sau Giang Nam đứng lên đi tìm Thị Hiên Vi, mỉm cười hỏi:

- Phu nhân, tương lai nếu nàng chứng đạo Thiên Quân, nên châm dưt tình duyên giữa nàng và ta như thế nào?

Thị Hiên Vi cười nói:

- Vậy không chứng Thiên Quân là xong.

Giang Nam giật mình, bỗng hai hàng lệ rơi.

Thị Hiên Vi xì cười:

- Sao lão gia bỗng nhiên trở nên đa sầu đa cảm?

Giang Nam cười nói:

- Không có gì, chỉ là gió tohỏi hạt cát vào mắt.

Hai phu thê đứng bên khung cửa sổ ngắm cảnh. Thời tiết Huyền Thiên Tiên vực thay đổi nhiều, ngoài cửa sổ lất phất bông tuyết. Chốc lát sau Tiên vực phủ trùm một màu trắng tinh, mấy gốc tre xanh đứng thẳng trong tuyết.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Tuyết trắng đẹp quá.

- Ừm! Tuyết thật đẹp, không dính chút vết dơ.

Giang Nam thầm hiểu ra, cười nhỏ giọng nói:

- Tuyết trắng tinh như vậy nếu dính vết nhơ thì rất tiếc.

Tiên giới, tổng đàn Ma Môn đại giáo, Thánh Ma Thiên Tôn kêu các cường giả thuộc hạ đến.

Thánh Ma Thiên Tôn nói:

- Sau ngàn năm kho báu Đế và Tôn sẽ mở ra, không chỉ vùng đất nguyên thủy mở rộng còn có nhiều báu vật cường đại. Ma đạo ta vốn nghịch thiên

mà đi, cướp đoạt cơ duyên. Khi đó các ngươi hãy tự mình chiếm lấy, cứ dốc sức mà dánh.

Trong Ma Môn đại giáo nhân tài đông đúc, nhiều Tiên Vương đầu vào Thánh Ma Thiên Tôn. Có mấy người trong Tiên Quân cũng đến Ma Môn đại giáo. Thánh Ma Thiên Tôn không hề keo kiệt truyền cho bọn họ pháp bảo ma đạo tiền sử cao thâm.

Ma đạo vốn là dũng mãnh cứng rắn, tốc độ tu luyện kinh người. Nhiều cường giả bái vào môn hạ Thánh Ma Thiên Tôn, thực lực tiến bộ siêu mau.

Một Tiên Vương cười hỏi:

- Thánh giáo chủ định mang chúng ta đại sát tứ phương sao?

Thánh Ma Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Không, ta đi một mình. Lần này ta không vì cướp báu vật mà vì ta, vì ma đạo tranh khí vận!

Các cường giả Ma Môn đại giáo kinh ngạc hỏi:

- Khí vận?

Thánh Ma Thiên Tôn chắp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói:

- Đúng vậy! Là khí vận!

Mắt Thánh Ma Thiên Tôn bắn ra tia sáng, bình tĩnh nói:

- Đế và Tôn đồng quy vu tận, thân chết đạo chưa tiêu, để lại khí vận Tiên giới, nếu ai được khí vận đó tương lai việc lớn thành công. Ta cần bế quan ngàn năm, sau ngàn năm tranh hùng thiên hạ!

Lúc này Sa Môn đại giáo, mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn ủ rũ kêu dám người Tam Khuyết Đại Phật, Tu A Tiên Quân đến dặn dò.

- Tam Khuyết, vi sư sắp bế quan ngàn năm để tranh giành khí vận sau ngàn năm, các ngươi hãy chăm chỉ tu hành. Ngàn năm sau kho báu Đế và Tôn mở ra, các ngươi sẽ được cơ duyên lớn.

Yêu Môn đại giáo, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân kêu giáo chúng đến dặn dò:

- Hai chúng ta cần bế quan tiềm tu, luyện chế vài món pháp bảo chờ cuộc chiến khí vận trong tương lai.

Thần Mẫu Đạo Quân trầm ngâm:

- Tranh giành khí vận sau ngàn năm sao?

Dưới tay Thần Mẫu Đạo Quân là hàng vạn tiên nhân đã trở thành giáo đồ, tôn kính nàng còn hơn là giáo đồ của đại giáo khác.

Thần Mẫu Đạo Quân nhỏ giọng nói:

- Ngàn năm sau là lúc trở về bản thể của ta . . .

Trong Tiên giới, các Đạo Quân chuyển thế vì thời gian chuyển thế quá ngắn, không thể tính ra thịnh thế ngàn năm sau nhưng đều được tin tức.

Trong cấm khu, Vạn Vật Đạo Tổ cất bước đi:

- Ngàn năm sau với tu vi tiến cảnh của ta đủ để tranh một phen.

Vạn Vật Đạo Tổ bái phỏng cac cấm khu, thức tỉnh những tàn hồn ngủ say.

Vạn Vật Đạo Tổ nói:

- Các vị đạo hữu, sau ngàn năm là cuộc tranh giành khí vận, nếu bây giờ các vị đạo hữu chuyển thế thì còn kịp, không đến nổi bỏ qua cuộc tranh giành.

Các ý chí cổ xưa tang thương dao động trong cấm khu, tư duy vĩ đại va

chạm.

- Tranh giành khí vận? Đó chỉ là tranh khí vận Tiên giới.

- Chúng ta đã ngủ say các thời đại, năm tháng vô tận. Nếu muôn chuyển thế thì ngay từ trước kia đã chuyển.

- Thời đại Tiên giới không khác gì thời đại khác, tội gì hy sinh một lần cơ hội chuyển thế đầu thai với Tiên giới? Theo ta thấy tương lai Tiên giới cũng không vượt qua tịch diệt kiếp được.

- Vạn Vật, ngươi rất cổ xưa nhưng tuổi thọ đã đến tận cùng. Chỉ vì ngươi không chịu cô đơn, chuyển thế sớm làm thần hồn của mình ngày càng yếu.

- Chúng ta còn cần xem xét, nhìn tiềm năng ẩn giấu của thời đại Tiên giới như thế nào.

Vạn Vật Đạo Tổ đi qua cá cấm khu, lộ vẻ mặt thất vọng.

Thái Nguyên nhỏ giọng nói:

- Một đám già ngoan cố, các ngươi không biết mình bỏ lỡ cái gì, ha ha ha ha ha ha! Tranh giành khí vận liên quan tương lai tiên đạo, đây là trận đánh đồ sộ hùng hồn nhất từ khi Đế và Tôn, Bất Không đánh nhau. Ta cũng cần bế quan, tiềm tu ngàn năm.

- Ha ha ha ha ha ha! Trận va chạm này là Đạo Quân với Đạo Quân!

Ánh mắt Vạn Vật Đạo Tổ điên cuồng nhỏ giọng nói:

- Đám tiểu quỷ Tiên giới vốn không có tư cách, chỉ là vật hy sinh. Không biết lần này bao nhiêu Đạo Quân chuyển thế sẽ chết?

Hỗn Độn thiên quốc, giọng Đại Diễn Cổ Thần vang vọng khắp nơi:

- La Ma đạo hữu, khi nào ngươi có thể chứng đạo Thiên Quân? Trận chiến ngàn năm sau cần đại gia số một trận pháp Thiên Quốc.

- Đạo huynh, hãy chờ ta ngàn năm!

Đại Diễn Cổ Thần nghe La Ma Cổ Thần trả lời thì rất mừng, tự mình đi hỗn độn tế đàn bái kiến Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc.

Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc biến thành một thần nữ uy nghi.

Đại Diễn Cổ Thần khom người nói:

- Thánh nữ, trận chiến khí vận ngàn năm sau rất quan trọng, xin thánh nữ đến lúc đó thả mấy Cổ Thần Thiên Quốc ta. Bọn họ toàn là đẳng cấp Tiên Quân, trận đại chiến này cần bọn họ.

Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc gật đầu, nói:

- Được.

Đại Diễn Cổ Thần phấn khởi nói:

- Khi đó xin thánh nữ cho mượn nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung!

Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc im lặng giây lát, gật đầu nói:

- Được.

Đại Diễn Cổ Thần thở phào, vái Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc rồi lui ra.

Tuy Tiên giới trở về bình tĩnh nhưng vẫn sóng ngầm dữ dội. Giáo chủ các đại giáo môn bế quan, nhưng vẫn có nhiều giáo đồ ra ngoài truyền giáo.

Đẳng cấp giáo chủ toàn là cường giả Thiên Quân, những người này bế quan chờ trận chiến chưa bao giờ có sau một ngàn năm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2502: Đại La Thiên Quân. (1)

Cuộc tranh đấu khí vận không nhỏ, Đạo Quân tiền sử chuyển thế hay tồn tại cường đại của Tiên giới đều chú trọng trận chiến đó, nên bọn họ dốc hết sức tu hành.

Nếu không thì đẳng cấp như bọn họ vẫn có nguy hiểm sẽ chết.

Nhưng bế quan thì bế quan, vẫn phải tiếp tục truyền giáo. Các cường giả đại giáo môn đi khắp thiên hạ, tuyên truyền giáo lí của mình, tranh giành giáo chúng, các trận dấu lớn nhỏ không dứt.

Ban đầu chỉ là đánh lộn, nhưng xung đột cứ leo thang, dần đổ máu, tranh đấu kịch liệt hơn.

Các đại giáo môn đánh nhau, đẳng cấp Tiên Vương cũng đánh bể đầu.

Tuy nhiên cuộc tranh đấu đa phần nhằm vào Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Thiên Ma giáo, Hỗn Độn ma giáo. Bởi vì ngũ giáo phái là giáo môn cường đại nhất, anh tài trong thiên hạ hơn phân nửa tụ tập vào Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Thiên Ma giáo, Hỗn Độn ma giáo, khiến người ghen tỵ.

Mặ dù ngũ giáo phái nhân tài lớp lớp nhưng không có nhiều cường giả Tiên Vương, Tiên Quân, trong hỗn chiến chịu thiệt lớn. Nhiều lần có giáo chúng truyền đạo bị giết.

Rất nhanh lực lượng trụ cột ngũ giáo phái là đám người Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Thiệu Thiên Nhai dẫn dắt Tiên Vương nổi bật trong giáo môn xuất kích. Khoảng hoan sáu trăm Tiên Vương càn quét các tiên châu, xóa sạch kẻ thù.

Nhưng giáo môn khác nhiều cỡ mười mấy giáo, một đám đẳng cấp Tiên Vương tụ tập lại, có nhiều người là lão Tiên Vương rất nổi tiếng trong Tiên

giới. Có hơn ngàn đại viên mãn Tiên Vương!

Những Tiên Vương đặt bẫy đánh đám người Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương chạy mất dép, bị chặn ở Hóa Ma cốc.

Thiệu Thiên Nhai giết ra vòng vây, quay về Huyền Châu cầu cứu Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Cầu ta làm chi? Ta không đánh lại người ta. Ngươi đi cầu nhóm Tịch Thiên Vương đi.

Thiệu Thiên Nhai vội chạy đi tìm Tịch Ứng Tình.

Tịch Ứng Tình trầm ngâm giây lát, gặp Càn Khôn lão tổ, nói:

- Tiềm Long quân sư, lần này ta định mang theo vài người đi, tạo dựng oai phong cho Huyền Châu.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Đẳng cấp Tiên Quân các người đừng ra tay miễn cho gây lớn chuyện, giáo môn khác sẽ nói chúng ta ỷ lớn hiếp nhỏ.

Tịch Ứng Tình gật đầu, nói:

- Yên tâm, Tiên Quân sẽ không ra tay, nhưng nếu đối phương có Tiên Quân ra mặt thì chúng ta không nhịn.

Càn Khôn lão tổ đồng ý, vẫn không yên tâm, dặn Tịch Ứng Tình:

- Thiên Vương đã là Tiên Quân, Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tuyệt đối đừng ra tay. Miễn đẳng cấp Tiên Quân các người không nhúng tay vào thì chuyện lớn đến mấy ta đều có thể dàn xếp.

Tịch Ứng Tình vâng dạ:

- Quân sư, dối phương có nhiều người, ta cần sử dụng trực thuộc Đại La Thiên quân trong tam giới ngày xưa của giáo chủ. Ta đi mời nhưng chưa chắc người ta chịu giúp, xin quân sư ban binh phù cho ta không để bọn họ từ chối.

Càn Khôn lão tổ cho Tịch Ứng Tình binh phù, gã đi tìm Thiếu Hư, Nhâm Tiên Thiên, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Thiên Ý, Huyền Hoàng, Thông U, Tinh Quang, Minh Thổ. Tịch Ứng Tình không mời các Tiên Quân như Băng Liên Thánh Mẫu, Linh Lung đạo đồng, Nam Quách Tiên Ông, Đạo Vương Tiên Quân, Giang Tuyết trợ trận.

Tịch Ứng Tình nói:

- Quân sư đã cho phép chúng ta xuất chiến, hôm nay phải giết ra oai phong Huyền Châu! Các vị, kéo ra trực thuộc Đại La Thiên quân của thần triều Đế Huyền bệ hạ học hỏi kinh nghiệm đi, làm nóng người cho cuộc tranh đấu ngàn năm sau.

Đám người Thiếu Hư, Nhâm Tiên Thiên giật mình kêu lên:

- Đại La Thiên quân trực thuộc Đế Huyền bệ hạ? Tịch Thiên Vương, quân sư cho phép?

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Quân sư bảo miễn đẳng cấp Tiên Quân không ra tay hì chuyện lớn mấy cũng dàn xếp được.

Lạc Hoa Âm rùng mình nhỏ giọng nói:

- Sư huynh, làm vậy không được tốt lắm.

Thiên Ý nhíu mày nói:

- Thiên Vương, thế này hơi chuyện bé xé to. Đại La Thiên quân trực thuộc Đế Huyền chỉ cần dùng năm phần binh lực là đủ rồi.

Tịch Ứng Tình gật đầu, nói:

- Vậy chỉ dùng năm phần binh lực.

Thông U, Tinh Quang, Minh Thổ khó hiểu tại sao bọn họ chú trọng như vậy.

Tuy nhóm Thông U, Tinh Quang, Minh Thổ xuất thân tam giới nhưng phi thăng quá sớm, không thấy thời kỳ Đế Huyền thần triều hưng thịnh, chư thiên binh bộ khủng bố biết bao. Đại La Thiên quân là đại quân trực thuộc của Giang Nam, là đứng đầu chư thiên binh bộ.

Ngày xưa chư thiên binh bộ toàn chọn thần tướng nổi bật nhất mới được xếp vào Đại La Thiên quân. Những người này được Giang Nam đích thân truyền dạy, dạy dỗ. Bây giờ bọn họ đều thượng giới, ở trong Huyền Châu.

Thông U Đạo Nhân cười nói:

- Chẳng qua là quân đội tiên nhân trực thuộc giáo chủ đi ra rèn luyện, có gì ghê gớm? Tịch Thiên Vương, ngươi đừng đưa ra năm phần, đưa hết đi đi, làm nóng người cho trận chinh chiến ngàn năm sau cũng tốt.

Mọi người bàn bạc xong Tịch Ứng Tình lấy binh phù ra, truyền lệnh binh bộ Huyền Châu điều động Đại La Thiên quân.

Không lâu sau Thông U Đạo Nhân thấy cờ xí rợp trời, thiên xa lao nhanh, thiên thuyền thấp thoáng, các tiên thú rít gào lao nhanh. Trận đồ dày đặc, xiềng xích giắt ngang trời, móc câu chỉ xéo, kim đấu như các vầng mặt trời. Trăm vạn tiên nhân mặt giáp nặng thân hình to lớn chạy đến giữa không trung.

- Thiên Tự doanh đến!

- Trận Tự doanh đến!

- Huyền Tự doanh đến!

- Hoàng Tự doanh đến!

- Phong Tự doanh đến!

- Địa Tự doanh đến!

- Thú Tự doanh đến!

- Trảm Tự doanh đến!

Các tiếng rống kinh thiên động địa vang lên. Đám người Thông U giật nảy mình. Các tiên nhân vẻ mặt nghiêm trang, pháp bảo kiểu thống nhất, có pháp bảo loại nặng, ba mươi ba trọng thiên bảo tháp. Có cầm vũ khí khóa, có trận đồ.

Tuy những pháp bảo này là loại độc lập nhưng có thể tụ tập một chỗ thành pháp bảo uy lực kinh thiên động địa, tăng uy thế gấp vô số lần.

Tu vi đám người này sàn sàn như nhau, đa số là chân tiên. Mấy thống lĩnh trận doanh là đẳng cấp Tiên Vương.

- Đây là Đại La Thiên quân một tay giáo chủ dạy dỗ?

Đám người Huyền Hoàng lão tổ, Thông U Đạo Nhân, Tinh Quang Đạo Nhân mắt sáng lên, khen không dứt.

- Giáo chủ ở hạ giới đúng là giỏi, dạy dỗ ra đại quân hùng tráng uy vũ như thế. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi Hóa Ma cốc ngay!

Bọn họ mới đi, bên Thị Hiên Vi nhận được tin biến sắc mặt, vội chạy đi tìm Càn Khôn lão tổ.

Thị Hiên Vi hỏi:

- Quân sư, tại sao để Tịch Thiên Vương kéo đi Đại La Thiên quân của giáo chủ?

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Tịch Thiên Vương bảo là muốn đi cứu người mà ít người thì không đủ oai nên xin ta binh phù điều động Đại La Thiên quân.

Thị Hiên Vi giậm chân nói:

- Sợ là gây lớn chuyện! Lão gia đâu?

Càn Khôn lão tổ hết hồn, trả lời ngay:

- Giáo chủ đi vô nhân cấm khu, nói là muốn luận đạo với mấy lão quái vật tiền sử, không có trong Huyền Châu. Nguyên Quân nương nương, lai lịch Đại La Thiên quân là gì?

- Đại quân này là lão gia chọn tồn tại nổi bật nhất trong tam giới, đích thân dạy dỗ, trải qua cuộc chiến bảy đại vũ trụ thống nhất, cuộc chiến chư thần hoàng hôn kiếp. Mỗi trận doanh tu luyện một bộ công pháp của lão gia, nhiều trận doanh tập hợp lại là công pháp hoàn chỉnh.

Chương 2503: Đại La Thiên Quân. (2)

Thị Hiên Vi khẽ thở dài:

- Sau khi thượng giới lão gia thêm tiên thiên nguyên thủy thần linh vào Đại La Thiên quân, lại tự mình dạy dỗ. Đại La Thiên quân bây giờ tương đương một nửa sức chiến đấu của lão gia, Tịch Thiên Vương cũng biết chuyện này, hắn không nói cho quân sư biết sao?

Càn Khôn lão tổ sợ hãi, lạc giọng nói:

- Một nửa sức chiến đấu của giáo chủ? Tịch Ứng Tình khốn kiếp, hắn không hề nói cho ta biết!

- Thiên Ý lão tổ cũng không nói gì?

Thị Hiên Vi bực mình nói:

- Thiên Ý lão tổ là đại thủ lĩnh trong Trảm Tự doanh, năm xưa nhờ Thiên Ý Trảm Tam Sinh làm thủ lĩnh Thiên Ý doanh. Ngoài ra Lý Châu cũng là thủ lĩnh Ma Tự doanh, Tịch Thiên Vương là thủ lĩnh Thiên Tự doanh.

Càn Khôn lão tổ giậm chân, tức giận nói:

- Tên khốn Thiên Ý không hề nói uy lực, nguy rồi, sợ là sẽ gây lớn chuyện, ta không dàn xếp được!

Không lâu sau Tiên giới truyền ra tin tức kinh người. Trăm vạn tiên nhân tấn công Hóa Ma cốc, san bằng hàng ngàn Tiên Vương, giết sạch không chừa một Tiên Vương.

trận chiến ấy hộ pháp Tiên Quân các đại giáo môn đi ra định cứu những Tiên Vương kia, đại chiến với đám Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Hạo Thiếu

Quântịa Hóa Ma cốc. Đại La Thiên quân rầm rộ kéo đến, đại chiến ba ngày ba đêm. Các Tiên Quân chết trong đại trận, không ai trốn thoát.

Tiên Quân nổi tiếng lâu năm trong giới Tiên Quân như Cảnh Nguyệt Nữ Quân, Thiên Môn Tiên Quân cũng bị Đại La Thiên quân giam cầm, luyện hóa thành tro.

Tuy những Tiên Vương,Tiên Quân đa số ký thác đạo quả trong Tiên vực, không thân chết đạo tiêu thật nhưng vẫn có số ít chọn ký thác đạo quả vào pháp bảo, cơ thể mình. Bọn họ chết hẳn, không sống lại được.

trận chiến này số Tiên Vương chết hẳn nhiều cỡ năm mươi sáu người.

Danh tiếng Đại La Thiên quân Huyền Châu lan rộng, thiên hạ giật mình, giết đến các đại giáo môn run sợ.

Càn Khôn lão tổ than thở nghênh đón đám Tịch Ứng Tình khải hoàn về triều, càu nhàu:

- Lần này gây lớn chuyện rồi, lớn chuyện. Các ngươi giết nhiều người, làm nhiều đại giáo bẽ mặt. Giáo chủ những đại giáo này sẽ có người không nhịn được, ta không thể dàn xếp. Trong các ngươi ai đi vô nhân cấm khu một chuyến mời giáo chủ về?

Trong Huyền Thiên giáo chủ, một thân hình Nguyên Thủy Thần Quân to lớn đứng trong tòa cấm khu tiền sử, miệng niệm đạo âm hùng vĩ. Đạo âm chấn động tranh phong với đạo âm già nau, tang thương sâu trong cấm khu. Hai loại đạo âm hoàn toàn khác nhau, một cao một thấp. Âm cao ngày càng cao vút, đến cực độ thì đột nhiên như thiên hà sụp đổ, minh hải đổ ngược. Nước lũ nhấn chìm vũ trụ tuôn ra muốn đập vỡ âm thấp.

Âm thấp bắt đầu như sông lớn tuôn chảy liên miên không dứt, lúc này đột nhiên phóng lên cao tựa cột chống trời, vững vàng chặn lại đối phương công kích.

Đột nhiên âm thấp ngừng, thanh âm tang thương vang lên:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi và ta luận đạo nhiều năm sao bây giờ bỗng nhiên im lặng? Hay Huyền Thiên giáo chủ nhận thua?

- Tạo nghệ đại đạo của Viên Thái đạo huynh làm ta vô cùng khâm phục.

Giang Nam thu về dị tượng, thân thể trở về kích cỡ bình thường, cười nói:

- Nhưng ta còn bận việc trong Tiên giới, đi giải quyết việc riêng trước rồi lại lý luận với đạo huynh sau.

Giang Nam cất bước đi ra cấm khu.

- Thật đáng sợ.

Sâu trong cấm khu, thanh âm già nua im lặng thật lâu sau khẽ thở dài:

- Luận đạo với ta mấy năm vậy mà vẫn không thắng hắn được. Rõ ràng hắn sắp tua nhưng luôn có thể vùng lên, ngang sức ngang tài với ta. Huyền Thiên giáo chủ . . .

Tổng đàn Ma Môn đại giáo, Thánh Ma Thiên Tôn từ từ tỉnh lại, mở mắt ra, không giận mà uy.

Thánh Ma Thiên Tôn đã là Thiên Quân, uy nghiêm càng ngày càng mạnh mẽ hơn. Thiên Quân quân lâm thiên hạ, Đạo Quân tiền sử chuyển thế tu thành Thiên Quân càng lợi hại hơn cùng cảnh giới.

Thánh Ma Thiên Tôn nhẫn nhịn đến bây giờ là vì khí vận Tiên giới vẫn còn, Càn Nguyên tiên triều nắm giữ tiên thiên pháp bảo. Tuy Càn Nguyên tiên triều không thể phát huy hết uy lực tiên thiên pháp bảo nhưng đủ bảo vệ khí vận Tiên giới không mất.

Ngàn năm sau lại có biến cố lớn, e rằng thay đổi khí vận Tiên giới. Vì vậy Thánh Ma Thiên Tôn cố nhịn, chờ phân tranh sau ngàn năm.

Thánh Ma Thiên Tôn quét mắt một vòng, lại nhìn các giáo đồ:

- Chuyện gì mà thức tỉnh ta?

Những giáo chúng này là lực lượng trụ cột của Ma Môn đại giáo, các Tiên Vương, Thiên Môn Tiên Quân.

Mọi người báo cá chuyện cao thủ các đại giáo môn vây khốn nhóm Tịch Trọng trong Hóa ma cốc, Tịch Ứng Tình dẫn Đại La Thiên quân đánh lén.

Thánh Ma Thiên Tôn rung động, trầm ngâm nói:

- Huyền Thiên giáo chủ có thủ đoạn như vậy, chia công pháp ra thành vạn lại biến vạn thành một. Công pháp của Huyền Thiên giáo chủ thật kỳ diệu, tạo nên địa quân tiên nhân như thế, đáng sợ, thật đáng sợ.

Tầm mắt, kiến thức của Thánh Ma Thiên Tôn rất cao, nghe đám Thiên môn Tiên Quân miêu tả là đoán được ngay ảo diệu của Đại La Thiên quân.

Thánh Ma Thiên Tôn lẩm bẩm:

- Đại La Thiên quân này là Huyền Thiên giáo chủ chia công pháp ra nhiều phần, một bộ binh mã tu luyện một phần công pháp, tiếp đó các bộ tổ hợp là phát huy uy lực công pháp của Huyền Thiên giáo chủ đến tận cùng. Tuy tu vi Đại La Thiên quân không cao nhưng nhiều tiên nhân tập hợp lại vận chuyển công pháp của Huyền Thiên giáo chủ có thể phát huy ra năm, sáu phần thực lực của Huyền Thiên.

Thánh Ma Thiên Tôn phân tích rõ ràng hợp lý, chợt cười nói:

- Năm, sáu phần thực lực của Huyền Thiên giáo chủ đủ sánh ngang đại viên mãn Tiên Quân, các ngươi chết không oan.

Đám Tiên Vương không phục.

Thiên Môn Tiên Quân ho khan nói:

- Giáo chủ, Huyền Thiên nhục nhã chúng ta như vậy chẳng lẽ giáo chủ bỏ qua sao? Nếu không thể lật lại bàn cờ này e rằng Ma Môn giáo chúng sẽ nảy

sinh bất mãn, cho rằng giáo chủ không thể che chở bọn họ.

Thánh Ma Thiên Tôn cười lắc đầu, nói:

- Lần này không phải các ngươi muốn đối phó Huyền Châu, các ngươi chỉ bị người lợi dụng, mượn tay các ngươi tiêu diệt Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Thiên Ma giáo, Hỗn Độn ma giáo.

- Giáo chúng đại giáo khác cũng bị lợi dụng, người này muốn dụ chúng ta chiến đấu với Huyền Châu. Vì giáo chúng chết nhiều sẽ kinh động giáo chủ, Huyền Thiên giáo chủ cũng sẽ không ngồi xem môn nhân bị giết.

- Nếu giáo chủ các đại giáo môn tức giận lưỡng bại câu tương thì tương lai trận chiến giành khí vận người kia bớt rất nhiều đối thủ cường đại.

Đám người Thiên môn Tiên Quân tim rớt cái bịch, bọn họ chưa từng nghĩ đến điều này. Nếu không có Thánh Ma Thiên Tôn chỉ điểm e rằng bọn họ không hay biết gì trở thành vũ khí cho người ta.

- Bàn tay đen lợi dụng các ngươi đối phó Huyền Thiên, ngũ giáo phái giấu được người khác nhưng không thể lừa ta.

Thánh Ma Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Tên này khôn lỏi, làm việc không lộ dấu chân, nhưng ta sẽ tóm hắn ra. Tuy nói các ngươi bị người lợi dụng nhưng dù sao môn nhân của Huyền Thiên giết nhiều người bên chúng ta, chuyện này phải có một kết thúc. Người Huyền Thiên giáo chủ, phải tru giết ác đồ mới có thể lấy lại mặt mũi Ma Môn đại giáo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2504: Ngang Ngược.

Thánh Ma Thiên Tôn đứng dậy:

- Ta đi giết đám Tịch Ứng Tình, Thiên Ý, Thiếu Hư. Đám người kia chết, Đại La Thiên quân mất đi thủ lĩnh tương đương với chặt cụt một tay Huyền Thiên.

Đám Tiên Vương Thiên Môn khom người nói:

- Cung chúc giáo chủ ra trận là thắng!

Thánh Ma Thiên Tôn cất bước đi ra, đột nhiên nghe bên ngoài có tiếng ầm ĩ.

Thanh âm hét to:

- Nguy rồi, việc lớn không tốt! Giang thái sư giết lên núi, bây giờ đang chặn ngoài sơn môn!

Toàn Ma Môn đại giáo tức giận.

Lòng Thánh Ma Thiên Tôn máy động, lạnh lùng cười:

- Hắn dám đến tổng đàn Ma Môn ta, thật to gan!

Thánh Ma Thiên Tôn dẫn đám giáo chúng bước nhanh ra quái đàm, nhìn sơn môn phía xa thấy thần quang bốc tận trời, che lấp trời tiên, trăng tiên, ánh ao trong Tiên giới.

Dưới thần quang, Giang Nam ngồi một mình, nhìn Thánh Ma Thiên Tôn đến mới đứng dậy.

Giang Nam hơi khom người cười nói:

- Thánh Ma đạo huynh.

Thánh Ma Thiên Tôn trả lễ:

- Giang thái sư.

Thánh Ma Thiên Tôn nhìn như thế nào, chỉ thấy thần quang của Giang Nam bao phủ gáo đàn kín không kẽ hở, làm người ta không thể ra vào.

Thánh Ma Thiên Tôn lạnh lùng cười:

- Tại sao Giang thái sư chặn sơn môn của ta?

Giang Nam nhoẻn miệng cười:

- Thánh Ma đạo huynh, người của Ma môn giết ngũ giáo phái trên danh nghĩa của ta, hôm nay ta chặn sơn môn của Ma Môn là để hỏi tội.

Mấy Tiên Vương sau lưng Thánh Ma Thiên Tôn suýt hộc máu:

- Phụt!

Thánh Ma Thiên Tôn nửa cười nửa không:

- Hỏi tội? Đám người Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Thiên Ý dưới tay ngươi dẫn Đại La Thiên quân giết hàng ngàn Tiên Vương của các giới, lấy mạng hơn năm mươi Tiên Vương. Mấy Tiên Vương dưới tay ta cũng mất mạng, thân chết đạo tiêu, ngươi còn dám tới hỏi ta?

Giang Nam nheo mắt nói:

- Đúng vậy!

Thánh Ma Thiên Tôn tức giận, lạnh lùng cười:

- Ngươi quá kiêu ngạo! Huyền Thiên, tuy ngươi là lãnh tụ giáo môn, thái sư tiên triều nhưng hành động ngang ngược như thế, ta sợ là ngươi sẽ giảm

thọ chết sớm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một cây kích to phóng lên cao, Thánh Ma Thiên Tôn thò tay cầm kích chỉ vào Giang Nam, lạnh lùng nói:

- Giang thái sư, ngươi có biết là mình sắp chết không?

Giang Nam cười phá lên, đứng dậy ra thiên ngoại.

Giang Nam đứng trong trời sao:

- Thánh Ma đạo huynh chỗ này là của ngươi, hai ta tranh chấp lỡ phá hỏng nơi này thì đạo huynh sẽ đau lòng. Ngươi và ta đi thiên ngoại chiến đấu!

Thánh Ma Thiên Tôn lắc người cầm kích to xông vào trời sao.

Kích chém xuống, Thánh Ma Thiên Tôn lạnh lùng nói:

- Giang thái sư, ngươi đắc tội quá nhiều người, hành động thì ngang ngược kiêu ngạo, không chịu thiệt chút nào. Ta sợ tương lai ngươi sẽ vì cái tính này mà gặp nạn.

- Hôm nay nếu ngươi xử tử đám người Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Thiên Ý thì ta sẽ bỏ qua ân oán này, còn giúp ngươi nói đỡ trước mắt các giáo chủ khác, cùng nhau kéo kẻ xúi giục cuộc tranh đấu này ra. Nếu ngươi vẫn cứng đầu cố chấp thì hôm nay sẽ cho ngươi biết tay!

Các ngôi sao Tiên giới lắc lư chìm nổi, Thánh Ma Thiên Tôn huơ kích dấy lên bão sao. Các ngôi sao, mặt trời Tiên giới bị hất bay.

Giang Nam giơ tay đỡ, tay không chộp kích to. Nắm đấm thịt và kích to va chạm. Trong trời sao như có ức vạn mặt trời bùng nổ, thần quang, ma quang rực rỡ chiếu rọi trời sao, rực rỡ như tia chớp ức vạn vạn dặm.

Keng!

Tay Giang Nam rung lên, năm ngón xòe ra theo thứ tự như đóa sen nở. Năm ngón chia làm năm màu, diễn biến dị tượng tiên thiên ngũ sắc liên.

Giang Nam dùng cơ thể mình, bàn tay diễn biến tiên thiên ngũ sắc liên.

Thần thông tiên thiên ngũ sắc liên là pháp lực, đại đạo cấu tạo hình dạng sen năm màu, phát huy uy lực khó tin. Nhưng dù gì là pháp lực, đại đạo cấu tạo ra thần thông, không cứng rắn như thực thể, uy lực có hạn.

Bàn tay Giang Nam hóa thành tiên thiên ngũ sắc liên, dung hợp thân thể, thần thông, pháp lực, đại đạo thậm chí nguyên thần, đạo quả, hết thảy thành một thể. Bàn tay này không thua gì pháp bảo mài giũa nhiều lần, uy lực, uy thế hay độ cứng đều tương đương với đúc bằng tiên kim cứng rắn nhất, ôn dưỡng nhiều năm.

Đây là điểm mạnh của Giang Nam, pháp, thân, đạo, quả hợp nhất khiến thần thông của hắn mạnh chưa từng có. Khi Giang Nam ra tay thần thông không còn là thần thông, nó là pháp bảo.

Bàn tay Giang Nam tựa như sen năm màu, ngón tay bay múa trong khoảnh khắc chấn động không biết bao nhiêu lần, giống như tầng tầng lớp lớp cánh hoa xòe ra ngoài, tiêu trừ lực lượng hủy diệt chứa trong kích to.

Tay kia giơ lên đánh vào trán Thánh Ma Thiên Tôn, đại đạo chấn động vù vù, cánh tay Giang Nam như rồng vàng mọc vảy rậm rạp biến thành tiên thiên kim long giản chân thật.

Đây là thành quả tu hành mấy năm nay của Giang Nam, hắn vào vô nhân cấm khu luận đạo với đám lão quái vật ngoan cố nhiều năm là để hoàn thiện pháp, thân, đạo, quả của mình.

Tu luyện đến trình độ như Giang Nam rất khó tiến bộ tiếp, dù hắn không phải Đạo Quân chuyển thế, có kinh nghiệm và nội tình kiếp trước. Giang Nam đi con đường nguyên thủy thần đạo gian nan khó khăn, chỉ một mình

hắn đi, không ai theo cùng, không ai cùng hắn tiến lui khám phá khó khăn trên con đường tu luyện.

Giang Nam chỉ có thể một mình lần mò.

Giang Nam tự mày mò lại lấy được thành tựu khiến người sợ hãi. Pháp, thân, đạo, quả hợp nhất càng mạnh mẽ, chín muồi hơn, đi đến bước đường này Giang Nam không cần luyện chế bất cứ pháp bảo cũng có thể phát huy ra uy lực.

Thánh Ma Thiên Tôn gầm rống, nhẹ nhàng rút kích xoay chuyển, đuôi kích bắn lên vang tiếng nổ điếc tai va chạm với dị tượng tiên thiên kim long giản từ cánh tay Giang Nam.

Hai người lướt qua nhau, kích to rơi như mưa đâm hướng Giang Nam.

Thánh Ma Thiên Tôn càng chiến càng mạnh, vung kích to mạnh mẽ khai thiên, tích địa. Thánh Ma Thiên Tôn là Đạo Quân thời đại ma đạo, quân chủ đại đạo, đường tu hành theo hướng mạnh mẽ cứng rắn, tinh dũn xông pha, chém hết chướng ngại vật. Thần chắn ta, giết thần, ma chắn ta, giết ma, người thân chắn đường, giết luôn!

Bản thân chặn đường ta đi, cũng chém!

Thánh Ma Thiên Tôn phát huy tinh túy tịnh diệu của ma đến cực hạn, dù chuyển thế làm tiên nhưng tinh hoa ma đạo không hề mất.

Đối diện công kích hung dữ kinh người này, Giang Nam không hề phòng thủ, không ở thế yếu. Ngược lại Giang Nam công kích, dùng tấn công thay phòng ngự. Hai tay Giang Nam múa may là tiên thiên pháp bảo, hình dạng biến đổi, bộc phát ra năng lượng kinh người ngang ngửa với Thánh Ma Thiên Tôn.

Vù vù vù vù vù!

Tóc đen Giang Nam bay lên như thác nước đổ ngược trong trời sao, đột

nhiên lắc một cái biến thành Chú Đạo thiên đàn. Sát chiêu chú đạo thành thực chất chú giết Thánh Ma Thiên Tôn.

Tim Thánh Ma Thiên Tôn đập nhanh, gã hú dài, há mồm phun ra cây quạt ba tiêu quay tròn, càng lúc càng to ra quạt Chú Đạo thiên đàn.

Trời sao bị quạt sụp đổ, Chú Đạo thiên đàn làm bằng tó đen của Giang Nam bị bão trời sao thổi tan tác. Tóc đen bị thổi dựng đứng, gió lốc thổi người hắn lảo đảo.

Cây quạt ba tiêu uy lực siêu mạnh, Chú Đạo thiên đàn của Giang Nam cũng rất kinh người. Giang Nam dùng mái tóc đen diễn biến ra Chú Đạo thiên đàn thành pháp bảo ngang ngửa Thiên Quân. Nhưng Chú Đạo thiên đàn bị quạt ba tiêu phất một cái thế là tan tác.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2505: Tiên Thiên Di Bảo.

Quạt ba tiêu chưa hoàn toàn luyện chế thành công, nếu nó hoàn thành thì uy lực càng thêm kinh người.

Báu vật này là pháp bảo Thánh Ma Thiên Tôn luyện hóa chuẩn bị cho cuộc chiến ngàn năm sau.

Thánh Ma Thiên Tôn được quạt ba tiêu cũng do cơ duyên tình cơ. Khi đó thời đại chú đạo chưa mở, từ tịch diệt thiên hỏa dựng sinh ra một gốc linh căn, trong linh căn kết một gốc ba tiêu, chỉ có chín miếng lá.

Sau này tịch diệt thiên hỏa nổ dựng sinh chú đạo, cây ba tiêu bị hủy trong lúc khai thiên tích địa, chỉ có một miếng lá ba tiêu rơi vào vô nhân cấm khu, vừa lúc là Thán Ma cấm khu, Thánh Ma Thiên Tôn sở hữu nó.

Thánh Ma Thiên Tôn luôn cho rằng lá ba tiêu là cơ duyên vô thượng của gã, là mấu chốt để gã luyện thành tiên thiên pháp bảo. Bởi vì lá ba tiêu là tiên thiên sinh ra, không bị hủy diệt trong khai thiên tích địa thời đại chú đạo, chất chứa một chút linh tính abát diệt.

Cộng thêm khai thiên tích địa thời đại chú đạo hủy đi cây chuối nhưng miếng lá này tồn tại, nó ẩn chứa uy lực chú đạo rất sâu.

Thánh Ma Thiên Tôn chưa từng chuyển thế đến thời đại chú đạo mà chờ tới thời đại tiên đạo mới chuyển sinh, luyện lá ba tiêu thành cây quạt là muốn thừa dịp biến động lớn này không chừng có thể luyện thành tiên thiên pháp bảo.

- Tiếc rằng báu vật của ta chưa luyện thành, không thể thổi Huyền Thiên thành tro. Ta dùng cây quạt này vẫn không làm gì Huyền Thiên được, hôm nay khó đánh chết hắn.

Thánh Ma Thiên Tôn hít sâu, quạt ba tiêu biến nhỏ chui vào miệng gã.

Thánh Ma Thiên Tôn xoay người đi, lạnh lùng nói:

- Huyền Thiên, hôm nay dừng đấu tại đây. Ta không so đo với ngươi, chờ kiếp số Thiên Quân của ngươi đến lại lý luận với ngươi!

Thánh Ma Thiên Tôn muốn đi, Giang Nam không ngăn gã được. Nhưng Giang Nam có mặt, Thánh Ma Thiên Tôn không thể giết đám người Tịch Ứng Tình.

Giang Nam cười to bảo:

- Cung tiễn đạo huynh.

Giang Nam quay người đi.

- Báu vật đó của Thánh Ma Thiên Tôn khá lợi hại, những Đạo Quân chuyển thế như Thánh Ma Thiên Tôn chắc chắn có báu vật kinh khủng.

Biểu tình Giang Nam nặng nề cúi đầu nhìn, mới rồi Thánh Ma Thiên Tôn quạt một cái làm hắn rụng mấy trăm sợi tóc, làn da nứt ra mấy chục lằn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không biết cuộc tranh đấu ngàn năm sau Đạo Quân khác sẽ lấy ra lá bài gì? Đây sẽ là cuộc chiến kinh thiên động địa, không chừng có Đạo Quân chết.

Giang Nam đã nhìn ra nguy hiểm, trước kia đánh nhau còn dễ đối phó Đạo Quân chuyển thế, chưa đến mức bộc lộ nội tình. Lần này Thánh Ma Thiên Tôn sử dụng dị bảo như quạt ba tiêu chứng minh Đạo Quân chuyển thế rất chú trọng cuộc chiến, không tiếc dùng vốn liếng mạnh nhất của mình.

Thánh Ma giáo chủ lấy quạt ba tiêu ra, cây quạt chưa luyện xong đã nâng thực lực của gã trên Giang Nam một bậc. Ngàn năm sau, quạt ba tiêu luyện thành, uy lực của nó sẽ uy hiếp mạng sống Giang Nam.

Đạo Quân tiền sử không thể khinh thường, mỗi người đều không dễ chọc.

Vô Tà Đạo Quân đằng đằng sát khí mới giáng xuống bầu trời Huyền Châu thì đột nhiên Giang Nam từ trên trời giáng xuống.

- Vô Tà Đạo Quân, lâu không gặp.

Giang Nam cười tủm tỉm:

- Đạo Quân không đi chuẩn bị trận chiến ngàn năm sau, sao rảnh rỗi đến chốn rừng sâu núi thẳm Huyền Châu của ta làm gì? Hay tiên thiên Ôn Đế quan cho rằng mình sẽ thắng cuộc chiến đó?

Vô Tà Đạo Quân dừng bước, lạnh nhạt nói:

- Giang thái sư, ngươi cũng xuất quan chứ tốt gì? Tại sao ta đến Huyền Châu thì trong lòng Giang thái sư biết rõ, cần gì cố hỏi?

Giang Nam cười nói:

- Có biết chút ít. Ta vốn định đi Yêu Môn đại giáo hỏi tội, không ngờ Đạo Quân tự mình đến cửa chịu tội, đạo huynh khách sáo quá. Mới rồi Thánh ma giáo chủ không khách sáo nên cùng ta ở thiên ngoại lý luận một phen. Cuối cùng Thánh Ma giáo chủ biết sai, dùng quạt ba tiêu thổi mát cho ta, hiện giờ đã trở lại bế quan, ta không truy cứu nữa.

Khóe mắt Vô Tà Đạo Quân co giật. Mới rồi Vô Tà Đạo Quân cảm giác thiên ngoại có tồn tại siêu cường đại đánh nhau, chiến đấu cực kỳ kịch liệt. Vô Tà Đạo Quân không ngờ đó là Giang Nam và Thánh Ma Thiên Tôn đánh nhau.

Vô Tà Đạo Quân có biết về quạt ba tiêu. Khi thời đại chú đạo mở ra, quạt ba tiêu rơi vào Thánh Ma cấm khu, không giấu được tồn tại cổ xưa trong vô nhân cấm khu.

Thánh Ma Thiên Tôn dùng quạt ba tiêu vẫn không làm gì được Giang

Nam, tim Vô Tà Đạo Quân rớt cái bịch, đánh giá lại sức chiến đấu của hắn.

- Phải rồi, sao Thiên Hoang đạo huynh không đến?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Thiên Hoang đạo huynh chững chạc hơn, khiến ngươi đến xin tội còn hắn thì bế quan không ra. Không biết hai vị đều là giáo chủ Têu Mon, vậy ai là chính giáo chủ, phó giáo chủ? Không chừng bây giờ Thiên Hoang đạo huynh đã xuất quan, núp trong chỗ tối lén quan sát Vô Tà đạo huynh có lấy ra bảo bối như quạt ba tiêu không.

Tim Vô Tà Đạo Quân rớt cái bịch, xoay người đi, cười nói:

- Thái sư đừng châm ngòi ly gián, hai chúng ta cùng nhau xây dựng Yêu Môn đại giáo, tình nghĩa sâu đậm đâu dễ bị Giang thái sư châm ngòi? Thái sư, tranh đấu giữa ngươi và giáo môn của ta có lẽ do ai đó âm thầm đâm thọc, người này sẽ còn hành động.

Vô Tà Đạo Quân bay đi, Giang Nam không ngăn cản.

Giang Nam thở phào, thầm nghĩ:

- Đến nay người chưa hành động chắc sẽ không rục rịch nữa. Thần Mẫu Đạo Quân đang dung hợp thân thể kiếp trước, không tùy tiện xuất quan.

Giang Nam quay về Huyền Châu.

Tịch Ứng Tình nói:

- Tử Xuyên, ta tự tiện điều động Đại La Thiên quân làm rối sắp xếp của ngươi, ta đến xin tội.

Giang Nam cười lắc đầu, nói:

- Nếu ngươi không điều động Đại La Thiên quân thì đám người Tử Quy, Ấu Nương sẽ chết, Huyền Châu tổn thất nặng nề. Ngược lại điều động Đại

La Thiên quân vừa trấn áp đám xấu xa vừa khiến người không dám rục rịch.

- Bây giờ giáo chủ các đại giáo môn hơn phân nửa biêt ta không là thùng rỗng, sẽ không xuống tay với các ngươi nữa. Nhưng có người âm thầm gây mâu thuẫn giữa các giáo môn và ngũ giáo phái Huyền Châu ta, phải giết tên đó!

Tịch Ứng Tình gật đầu, nói:

- Cơ thể có người ở sau lưng giật dây trận chiến này, tạo sóng gió thổi quét các giáo môn. Nhưng không biết là ai phá rối.

Giang Nam suy tư.

Đột nhiên có tiếng cười của Càn Khôn lão tổ truyền đến:

- Ngũ giáo phái Huyền Châu là giáo môn lớn nhất Tiên giới, người thứ hai thúc đẩy trận chiến này tất nhiên là giáo môn xếp thứ hai. Hạng hai giải quyết hạng nhất, chèn ép hạng ba, bốn, năm đương nhiên địa vị sẽ ổn định.

- Giáo môn lớn thứ hai?

Tim Giang Nam rung lên, trầm giọng nói:

- Quân sư, trong Tiên giới trừ ngũ giáo phái ra thế lực giáo môn khác đều sàn sàn như nhau, ai là giáo môn lớn thứ hai?

Tịch Ứng Tình cũng khó hiểu. Thực lực các giáo môn Tiên giới ngang ngửa nhau, đều là Thiên Quân sáng tạo ra để giành khí vận Càn Nguyên tiên triều, phá hỏng căn cơ.

Các đại giáo môn phát triển không chênh lệch bao nhiêu, khó chia ra ai vượt qua giáo môn khác, xếp thứ hai sau vật khổng lồ ngũ giáo phái Huyền Châu.

Càn Khôn lão tổ cất bước đi tới, vạt áo rộng bay bay, tiên khí lượn lờ, chòm râu tăng thêm nam nhân trung niên này tiên phong đạo cốt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2506: Sắc Dụ Và Cầu Xin. (1)

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Giáo môn lớn thứ hai Tiên giới không ở trong Đạo Quân tiền sử mà là giáo môn Tiên giới. Giáo chủ sáng tạo giáo môn này có nhân mạch rộng lớn, giao thiệp nhiều người, cường giả các nơi có tình cảm với hắn. Người đó có thể xếp nhiều tay chân vào các đại giáo môn, vừa giám thị tình hình các giáo môn vừa châm ngòi phân tranh.

Giang Nam, Tịch Ứng Tình hiểu ra, lờ mờ có dáp án.

Càn Khôn lão tổ tiếp tục bảo:

- Người này thông minh khéo đưa đẩy, âm thầm tài bồi nhiều thế lực hắc ám. Đại giáo ở trước mặt đại giáo của Đạo Quân tiền sử, sẽ không gây chú ý, không ai biết giáo môn của hắn rất khổng lồ.

Biểu tình Tịch Ứng Tình nghiêm túc nói:

- Ngọc Kinh Thiên Quân, Ngọc Kinh thánh giáo! Ngọc Kinh thánh giáo không xem như đại giáo, nhi tử của Ngọc Kinh Thiên Quân, Ngọc Lâm Tử tu thành Thiên Quân, làm thiếu giáo chủ. Nữ nhi Ngọc Tiên Nhi là thánh nữ của Ngọc Kinh thánh giáo. Trong cuộc chiến Hóa Ma cốc lần này Ngọc Lâm Tử bị ta chém một lần, Ngọc Lâm Tử gian xảo trơn trượt, giỏi châm ngòi, chắc chắn là hắn ở sau lưng đâm thọc!

Giang Nam gật thù, khẽ thở dài:

- Ngọc Kinh Thiên Quân đúng là nhân vật khéo đưa đẩy, nhân mạch trong Tiên giới rộng, có thể nói là đệ nhất nhân, bỏ xa những người khác. Nếu Ngọc Kinh Thiên Quân lập giáo đúng là có thể trở thành giáo môn lớn thứ hai Tiên giới. Người khác chú ý thấy tuy Ngọc Kinh Thiên Quân chứng đạo

Thiên Quân nhưng đó là con rối được Thần Mẫu Đạo Quân nâng đỡ, xem thường hắn. Không ngờ quy mô Ngọc Kinh thánh giáo nhỏ xíu, nhỏ đến mức không ai chú ý thấy.

- Giáo chủ từng nói tám Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ sau khi bị Huyền Đô Thiên Quân trấn áp thì quần hùng phân chia tám tiên thiên Tiên vực, tiên thiên thần linh dựng sinh trong đó bỗng nhiên có ba trăm tiên thiên thần linh biến mất, nghi ngờ là Ngọc Kinh lén ra tay cướp người.

Càn Khôn lão tổ mỉm cười nói:

- Những tiên thiên thần linh này có lẽ đã là Tiên Vương. Néu Ngọc Kinh lập giáo, sao có thể không cho mấy tiên thiên Tiên Vương vào giáo môn của mình? Bây giờ trong Ngọc Kinh thánh giáo chỉ có mấy con chó mèo, từ đó nhìn ra được manh mối.

Hơn ba trăm Tiên Vương là thế lực rất kinh khủng, hơn xa giáo môn khác.

Cộng với Ngọc Kinh Thiên Quân có nhân mạch kinh người, Ngọc Kinh thánh giáo ẩn giấu thực lực khủng bố đến mức nào? Gọi là đại giáo thứ hai đứng sau ngũ giáo phái là còn ít.

Ngũ giáo phái cộng lại mới có thế lực mạnh hơn Ngọc Kinh thánh giáo, nếu chỉ một giáo môn sẽ kém xa Ngọc Kinh thánh giáo.

Nếu cộng với Thần Mẫu đạo môn do Thần Mẫu Đạo Quân xây dựng thì càng khủng khiếp.

Đây là điểm nhìn xa trông rộng ủa Ngọc Kinh thánh giáo.

- Ngọc Kinh Thiên Quân . . .

Quần áo Giang Nam bay phần phật bước vào các tầng hư không trong y3, lạnh nhạt nói:

- Ta đi tìm hắn cảnh cáo một phen.

Càn Khôn lão tổ, Tịch Ứng Tình hoảng sợ:

- Cảnh cáo Thiên Quân?

Tuy mấy năm nay Ngọc Kinh Thiên Quân rất điệu thấp nhưng Thiên Quân vẫn là Thiên Quân, trong các thời đại tiền sử cũng thuộc hàng hiếm hoi. Năm mươi sáu ức năm cộng lại chưa đến con số một trăm Thiên Quân.

Có lẽ ở thời đại tiên đạo sẽ xuất hiện nhiều Thiên Quân hơn dĩ vãng, nhưng dù sao mười bảy thời đại tiền sử tích lũy, Thiên Quân mạnh mẽ vẫn đứng đầu một thời đại, là vật khổng lồ chỉ sau Đạo Quân.

Cảnh cáo Thiên Quân, chỉ Giang Nam vô pháp vô thiên mới dám nói câu đó.

Càn Khôn lão tổ, Tịch Ứng Tình chưa kịp nghĩ nhiều Giang Nam đã bước vào tầng hư không thứ bảy, đi vào Tiên Đế cung.

Tiên Đế cung bao la bát ngát, có Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân cư ngụ, hai Thiên Quân đều có giáo môn riêng. Huyền Đô thánh giáo giao cho Thiên Quân, Ngọc Kinh thánh giáo thì giao cho thiếu giáo chủ Ngọc Lâm Tử.

Hai người đều là đẳng cấp Tiên Quân, thường ra vào, hai giáo chủ có đạo đồng đi theo hầu hạ. Lúc này Tiên Đế cung không hoang vắng như trước.

Đặc biết là Ngọc Kinh tiên thành nơi Ngọc Kinh Thiên Quân cư ngụ có nhiều tiên nữ xinh đẹp ra vào. Giang Nam đến Ngọc Kinh tiên thành như vào đại quan viên, các tiên nữ như hoa khoe sắc thắm, muôn hồng nghìn tía.

Mọi người đều biết Ngọc Kinh Thiên Quân phong lưu, Giang Nam không ngờ sau khi gã tu thành Thiên Quân, chém đứt mọi tình duyên mà vẫn phong lưu.

Ngọc Tiên Nhi nghe tin vội chạy ra nghênh đón.

- Thiếp thân kính chào Giang thái sư.

Ngọc Tiên Nhi khom người yêu kiều vái:

- Thái sư đến đây có chuyện gì?

Ngọc Tiên Nhi xinh đẹp duyên dáng, là tiên nữ nổi tiếng trong Tiên giới, ngang ngửa với Thanh Thường Tiên Nữ, Đông Cực nương nương, Huyền Nữ nương nương, đến nay hoa chưa có chủ.

Tính cách Huyền Nữ nương nương lạnh nhạt, không hỏi thế sự. Đông Cực nương nương lạnh tựa băng giá, ẩn cư ít khi nào ra. Thanh Thường Tiên Nữ thì nghe đồn là chân thân Ma Kha Thiên Quân, chết trong tay Giang Nam. Vô số nam tiên trẻ tuổi đẹp trai trong Tiên giới khóc lóc chết đi sống lại.

Mỗi mình Ngọc Tiên Nhi là bình dị gần gũi, nổi tiếng khắp chốn. Có thể nói Ngọc Tiên Nhi làm sáng mắt nhất Tiên giới, nàng được tôn làm thánh nữ Ngọc Kinh thánh giáo đương nhiên có tài sắc hơn người.

Giang Nam vươn tay dìu, cười nói:

- Nữ hiền chất hãy mau đứng dậy, không cần đa lễ. Lệnh tôn ở đâu?

Ngọc Tiên Nhi do dự nói:

- Không dám giấu thái sư, gia phụ gần đây mê đắm tửu sắc, ít khi gặp khách.

- Mê đắm tửu sắc?

Giang Nam cảm thán rằng:

- Ngọc Kinh sư huynh thật giỏi, ta muốn được hai vị giai nhân mà khó tránh khỏi hậu cung đốt lửa. Còn sư huynh rong chơi trong các giai nhân như

cá gặp nước, làm người ta ghen tỵ.

Mặt Ngọc Tiên Nhi đỏ hồng liếc trộm Giang Nam, mỉm cười nói:

- Thái sư thiếu niên anh tuấn, người có ài, trong thiên hạ có nam nhân nào sánh bằng? Nếu thái sư bày ra chút tình cảm dịu dàng, không biết bao nhiêu giai nhân lao vào vòng tay. Như người ta đây thấy thái sư thì tim cứ đập thình thịch, thình thịch.

Măt Ngọc Tiên Nhi đỏ rực, mắt đưa làn thu ba, mặt mày đưa tình, ngực nửa che nửa đậy phập phồng.

Giang Nam bước nhanh vào trong đại điện, cười to bảo:

- Nữ hiền chất, ta là người từng trải, chiêu đó vô dụng.

Ngọc Tiên Nhi nghiến răng ken két. Ngọc Lâm Tử từ trong đại điện chạy ra, vừa mừng vừa sợ vái lạy Giang Nam.

Ngọc Lâm Tử dập đầu nói:

- Thái sư, thái sư đến đúng lúc! Phụ thân nghe nói tiểu điệt đánh nhau với Tịch Thiên Vương trong Hóa Ma cốc thì rất tức giận, bảo ta làm hỏng tình cảm của phụ thân với thái sư, đòi giết ta. Xin thái sư cứu ta với!

Ngọc Lâm Tử khóc kể:

- Tiểu điệt chỉ là một thoáng bị che mặt, thấy Tịch Thiên Vương giết các giáo chúng ta nên mới nổi gan đánh nhau, không ngờ tài nghệ không bằng người, may mắn bị Tịch Thiên Vương chém mới không gây ra sai lầm lớn hơn.

- Phụ thân nói thái sư trọng tình trọng nghĩa, đã từng biết rõ Ma Kha Thiên Quân cố ý hại phụ thân, bày cạm bẫy chờ thái sư chui đầu vô lưới mà thái sư vẫn bất chấp tất cả đến cứu viện. Lồng ngực rộng rãi, ân tình như thế ngọc gia ta suốt đời khó quên, vậy mà ta tội ác tày trời ra tay với người của

thái sư.

- Tội ác tày trời?

Chương 2507: Sắc Dụ Và Cầu Xin. (2)

Giang Nam nhẹ nhàng vuốt đầu Ngọc Lâm Tử, cười tủm tỉm nói:

- Ngươi đúng là tội ác tày trời.

Người Ngọc Lâm Tử cứng ngắc, quỳ dưới đất không dám nhúc nhích. Ngọc Lâm Tử cảm ứng bàn tay Giang Nam đặt trên đầu mình chứa năng lượng khủng bố, trán toát mồ hôi lạnh chảy dọc xuống cổ, thấm ướt ngực áo.

Giang Nam mỉm cười hỏi:

- Ngọc Kinh sư huynh còn nói gì nữa?

Ngọc Lâm Tử đổ mồ hôi như mưa, cười gượng nói:

- Phụ thân bảo thái sư trọng tình trọng nghĩa có lẽ sẽ tha cho tiểu điệt, nhưng lão nhân gia tuyệt đối không cho qua, muốn trách phạt tiểu điệt thật nặng.

- Ngọc Kinh sư huynh nghiêm trọng, ta nhất định sẽ khuyên nhủ sư huynh.

Giang Nam thu tay về, tiếp tục đi vào trong, cảm thán rằng:

- Tiên Quân nho nhỏ như con kiến, bản thái sư không ham giết. Nhìn sinh mệnh nhỏ bé như ngươi bày tâm kế trước mặt ta cũng vui, mạng của ngươi chừa lại cho người khác vậy.

Tay Giang Nam rời đi, Ngọc Lâm Tử như được tha, xụi lơ dưới đất, lòng trnà ngập sợ hãi.

Ngọc Lâm Tử chưa từng có cảm giác kinh khủng ngươi với Tiên Quân khác, chỉ có đối diện Thiên Quân mới cảm nhận áp lực kinh khủng.

Đó là lực lượng như trời đè đầu, trí tuệ thâm sâu tựa biển cả, vui giận không lộ ra ngoài mặt, thâm trầm khôn ngoan. Từng hành động, mỗi lời ăn tiếng nói làm người ta khó đoán, đè nát tự tin, đạo tâm của Ngọc Lâm Tử.

- Phụ thân của ta thật sự có thể đối phó lại tồn tại như vậy sao?

Lần đầu tiên dao động niềm tin với Ngọc Kinh Thiên Quân, nhưng gã nghĩ đến cảm giác như trời sao mênh mông của Tiên giới khi đối diện Ngọc Kinh Thiên Quân thì ấy lại niềm tin.

Ngọc Kinh Thiên Quân bây giờ không còn là Ngọc Kinh trước kia.

Giang Nam cất bước đi vào đại điện, bên trong treo đàn sáo, thanh âm du dương, tiên nữ ca múa. Tiếng ca dịu dàng trong trẻo, điệu múa đẹp như bươm bướm bay. Ngọc Kinh Thiên Quân trái ôm phải ấm, rượu ngon mỹ nhân rất là sung sướng.

Giang Nam tằng hắng. Ngọc Kinh Thiên Quân thế mới chú ý đến hắn, vội ngăn ca múa lại, phất tay ra hiệu các tiên nữ lui xuống.

Ngọc Kinh Thiên Quân sửa ang lại vạt áo, đứng dậy chào:

- Tệ xá hơi lộn xộn, Ngọc Kinh hành vi bừa bãi, đã làm Giang thái sư chê cười.

Giang Nam trả lễ, cười nói:

- Sư huynh, mới rồi lệnh lang nói sư huynh đang trách phạt định giết hắn nên ta vội vàng đến ngăn cản, không ngờ sư huynh ở đây vui vẻ uống rượu.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- Ngọc Lâm có chút thông minh, trước mắt khôn vặt không biết thái sư là đại trí tuệ.

- Nếu nói đại trí tuệ thì sao bằng Ngọc Kinh sư huynh?

Giang Nam cười toe toét:

- Mới rồi điệt nữ Ngọc Tiên Nhi sắc dụ thúc phụ ta đây, Ngọc Lâm hiền điệt thì dùng tình cảm đánh động ta để ngăn bước chân ta, kéo dài thời gian cho Ngọc Kinh sư huynh. Xem ra mới rồi sư huynh không phải đang uống rượu vui chơi gì mà là chiêu đãi khách quan trọng. Hai người kia tranh thủ thời gian cho sư huynh để vị khách kia thong thả rời đi.

Ngọc Kinh Thiên Quân bật cười nói:

- Chỗ ta hẻo lánh làm gì có khách quý đến tệ xá?

- Thần Mẫu bế quan, Thái Nhất ở gần bên, vị khách này đương nhiên đến từ Hỗn Độn thiên quốc.

Giang Nam cười nói:

- Sư huynh châm ngòi ngũ giáo phái và giáo môn khác tranh đấu, khiến các đẳng cấp giáo chủ nổi lửa, một mình sư huynh khó mà ngư ông đắc lợi. Thái Nhất, Huyền Đô, Càn Nguyên đều bình yên vô sự. Cho nên trận chiến sau ngàn năm sư huynh cần có người giúp đỡ, Hỗn Độn thiên quốc là lựa chọn tốt nhất.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Sư huynh có chỗ nào giải thích không?

Ngọc Kinh Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Nói chuyện với người thông minh không còn giãi bày gì.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Sư huynh, mời!

Ngọc Kinh Thiên Quân nghiêm nghị nói:

- Mời!

Hai người sóng vai đi ra ngoài uy lực, bước chân tần suất như nhau, không nhanh không chậm. Ngọc Kinh Thiên Quân, Giang Nam ra khỏi Ngọc Kinh tiên thành, một đường hướng bắc vào sâu trong hai đạo cung.

Ngọc Lâm Tử, Ngọc Tiên Nhi vội chạy ra Ngọc Kinh tiên thành, đưa mắt nhìn theo. Hai bóng người vẫn tiến tới, tốc độ như nhau nhưng dần khác biệt.

Bước chân Ngọc Kinh Thiên Quân đạp xuống, trong thiên địa hai đạo cung dần có hà quang tỏa sáng, ngàn vạn con đường. Tiên đạo hai đạo cung cộng minh với Ngọc Kinh Thiên Quân.

Bước chân Ngọc Kinh Thiên Quân phát ra thanh âm như tiếng nhạc đẹp nhất rung động lòng người, đạo âm tấu tiên khúc. Nơi Ngọc Kinh Thiên Quân đi qua nở hoa năm màu, chân gã bước qua đá sỏi biến thành tiên ngọc.

Khí thế Ngọc Kinh Thiên Quân càng lúc càng mạnh, cảm ứng không gian với hai đạo cung càng mãnh liệt, chặt chẽ hơn. Một số núi tiên biến thành núi ngọc, không gian lóe sắc ngọc.

Nơi Ngọc Kinh Thiên Quân đứng khắp chốn là ngọc kinh.

Liên kết giữa Ngọc Kinh Thiên Quân và hai đạo cung chặt chẽnhư một người.

Giang Nam đạp bước khác hẳn Ngọc Kinh Thiên Quân. Bước chân Giang Nam nặng nề, hai đạo cung đang bài xích hắn, không gian ngăn cách hắn, đại đạo không cộng minh cùng hắn.

Giang Nam như kẻ cô độc đi xa, cái bóng kéo dài.

Cảm giác cô đơn chiếc bóng dần rõ hơn theo bước chân Giang Nam đi tới.

Vị thần duy nhất trên đời, cô đơn và duy nhất.

Thần vĩ đại, không sợ, cô độc, tất cả đậm đặc trên người Giang Nam.

Nguyên là nhất,thủy là nhất, là khởi nguồn, là cô độc, là nguyên thủy.

Là thần.

Ngọc Kinh Thiên Quân dựa thế, mượn thế hai đạo cung. Ngọc Kinh Thiên Quân đi trên con đường của mình, mà dù sóng vai nhau nhưng đạo tâm hai người càng đi càng xa.

Hai người dừng bước. Khí thế của Ngọc Kinh Thiên Quân đã ảnh hưởng thiên địa xung quanh, thiên địa như làm bằngmỹ ngọc, nơi gã đứng là ngọc kinh.

- Giang thái sư, ta mượn thế hai đạo cung, bây giờ đã uấn nhưỡng đến cực hạn. Ngươi nên biết lúc này ngươi không phải đối thủ của ta, đạo quả của ngươi ký thác vào bản thân, ta giết ngươi không khó khăn gì. Ngươi không thể thất bại, bởi vì ngươi thua là chết.

Ngọc Kinh Thiên Quân khẽ thở dài:

- Ngươi là số ít đối thủ ta thưởng thức, ta không muốn giết ngươi ngay bây giờ.

Giang Nam dứng thẳng tắp, mỉm cười nói:

- Sư huynh, không khoác lác sẽ chết sao?

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe sát khí, ra tay.

Huyền Châu. Đám thủ lĩnh Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân, Càn Khôn lão tổ đang họp.

Băng Liên Thánh Mẫu vội vàng xông vào hỏi dồn:

- Giáo chủ mới đi hai đạo cung, đấu với Ngọc Kinh Thiên Quân?

Càn Khôn lão tổ gật đầu, nói:

- Đã đi một đoạn thời gian.

Băng Liên Thánh Mẫu giậm chân, ngực to phập phồng:

- Nguy rồi, lần này nguy thật. Ngọc Kinh đã là Thiên Quân, lại ở hai đạo cung, giáo chủ sẽ chịu thiệt thòi lớn.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Băng Liên đạo hữu bình tĩnh đi. Tuy Thiên Quân cường đại vô biên nhưng giáo chủ cũng có thủ đoạn riêng. Mới rồi giáo chủ đấu với Thánh Ma Thiên Tôn một trận không chia thắng bại, Ngọc Kinh Thiên Quân mạnh hơn Thánh Ma Thiên Tôn sao? Dù giáo chủ không bằng Ngọc Kinh nhưng cũng không kém quá xa.

Băng Liên Thánh Mẫu lạnh lùng cười:

- Cái gì gọi là Thiên Quân? Thiên Quân chính là người khống chế đại đạo trong thiên hạ. Đạo Quân là người thống trị, sáng tạo đại đạo thiên hạ. Kiếp trước ta là Thiên Quân, hiểu rõ năng lực của Thiên Quân nhất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2508: Nói Đánh Gục Ngươi Là Đánh Thật.

- Thiên Quân là người khống chế đại đạo, cảnh giới dại viên mãn có thể điều động đại đạo trong vũ trụ gia cố vào bản thân. Thánh Ma Thiên Tôn và giáo chủ đại chiến trong trời sao. Trời sao quá rộng lớn, đại đạo thưa thớt, hơn nữa Tiên giới chưa đến trạng thái đỉnh cao, Thánh Ma Thiên Tôn không điều động được nhiều đại đạo. Nhưng trong hai đạo cung chất chứa bao nhiêu tiên đạo?

Đám người Càn Khôn lão tổ, Tịch Ứng Tình rùng mình. Hai đạo cung là thánh địa tối cao của Tiên giới, từng là chỗ Đế và Tôn trú ngụ. Trong hai đạo cung chất chứa Tịch Thiên Vương nhiều, mạnh mẽ người ngoài khó thể tưởng tượng.

Hơn nữa Ngọc Kinh Thiên Quân là đệ tử của Tiên Tôn, trong hai đạo cung chứa đại đạo cực kỳ hợp với gã, càng dễ điều động đại đạo hơn đám Thánh Ma Thiên Tôn.

Trong hai đạo cung là sân nhà của Ngọc Kinh Thiên Quân, gã điều động lực lượng hai cung thì sức mạnh sẽ khủng bố đến mức nào?

Đạo Vương Tiên Quân trầm giọng nói:

- Ngọc Kinh Thiên Quân chỉ mới chứng đạo Thiên Quân, chưa tới ngàn năm, muốn điều động lực lượng hai đạo cung với bản lĩnh của hắn cũng rất khó khăn.

Băng Liên Thánh Mẫu lắc đầu, nói:

- Dĩ nhiên Ngọc Kinh Thiên Quân khó điều động tất cả lực lượng hai đạo cung nhưng không cần nhiều, chỉ cần sức mạnh gấp đôi đủ để đánh bại giáo chủ. Các người nghĩ những Đạo Quân chuyển thế tại sao mãi mà không đánh vào hai đạo cung? Là vì bốn Thiên Quân Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn

Nguyên, Thái Nhất cư ngụ trong đó, bọn họ có bản lĩnh điều động uy lực đạo cung!

- Biến thái nhất là Thiên Quân ở trong hai đạo cung được đại đạo gia cố, bản thân không tiêu hao chút nào, có thể chiến đấu mãi không ngừng nghỉ.

Càn Khôn lão tổ mở miệng nói:

- Các người đừng quá lo, dù giáo chủ không phải đối thủ của Ngọc Kinh nhưng Ngọc Kinh Thiên Quân muốn uy hiếp mạng sống giáo chủ cũng khó. Dù sao trong hai đạo cung không chỉ có mình Ngọc Kinh là Thiên Quân.

Đám người Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân gật gù.

Băng Liên Thánh Mẫu lắc đầu, nói:

- Sợ là Huyền Đô, Càn Nguyên sẽ bị Thái Nhất ngăn cản. Thực lực Thái Nhất Thiên Quân đứng đầu bốn Thiên Quân, sao hắn chịu bỏ lỡ cơ hội này? Dù các người mời Vạn Chú Đạo Quân đến cũng sẽ có người ngăn cản Vạn Chú Đạo Quân. Chỉ cần kéo dài một đoạn thời gian là Ngọc Kinh đủ xử giáo chủ.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày nói:

- Đương thời có quá nhiều người muốn mạng giáo chủ, đúng là có người sẽ thừa dịp này ngăn Huyền Đô, Càn Nguyên Tiên Đế lại.

Đám người lòng nặng trĩu ưu tư.

Thiên Nhãn tiến lên, khom người nói:

- Bây giờ chỉ còn cách xin các các vị giúp ta khởi động tam giới, nhìn tình huống tầng hư không thứ bảy thế nào.

Mọi người gật gù, dốc sức khởi động Lăng Kính Đốc Thiên Nghi.

Lúc này tầng hư không thứ bảy, sâu trong hai đạo cung, Giang Nam và

Ngọc Kinh Thiên Quân đã đánh nhau. Vừa mới tiếp xúc Giang Nam đã cảm giác áp lực chưa từng có.

Ngọc Kinh Thiên Quân điều động đại đạo hai đạo cung, uy lực mạnh mẽ, là cường giả hiếm thấy trong đời Giang Nam. Thực lực Ngọc Kinh Thiên Quân kinh khủng mạnh hơn Thánh Ma Thiên Tôn gấp hai, ba lần.

sức chiến đấu khủng bố như thế trong khoảnh khắc đập nát mọi đòn công kích của Giang Nam.

Ầm!

Giang Nam bay lên cao, bị Ngọc Kinh Thiên Quân đánh rớt vào dãy núi nguy nga.

Ngọc Kinh Thiên Quân quá mạnh, chỉ một kích dễ dàng đánh gục Giang Nam.

Nếu Giang Nam không nhờ pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cơ thể cường đại kinh khủng hơn đám Thiên Quân Ngọc Kinh, Thánh Ma Thiên Tôn thì một kích kia đủ làm hắn tan xương nát thịt.

- Huyền Thiên, ngươi làm sao biết hai đạo cung gia cố cho Thiên Quân ta đây mạnh biết bao?

Ngọc Kinh Thiên Quân bay lên, chậm rãi hướng tới chỗ Giang Nam rơi xuống.

Ngọc Kinh Thiên Quân bình tĩnh nói:

- Trong hai đạo cung, Thiên Quân có thể thoải mái vận chuyển thần thông, cảm nhận năng lượng, lực lượng chưa từng có. Trong không gian bao la này ta là vô địch!

- Ngươi đến Tiên Đế cung tìm ta là một sai lầm, tự chui đầu vào rọ!

Ngọc Kinh Thiên Quân chỉ vào vị trí Giang Nam rơi xuống. Bầu trời chấn

động, một ngón tay thô to, trơn bóng, khủng bố từ trên trời giáng xuống, tựa như làm bằng mỹ ngọc tinh thuần nhất, tiên quang vô cùng rực rỡ, uy lực diệt tuyệt tất cả cắm xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung rinh, dãy núi sụp đổ, bị ngón tay của Ngọc Kinh Thiên Quân đâ thủng cái lỗ to, khói mịt mù bay ra ngoài.

- Ngươi quá tự phụ, cho rằng có thể khiển trách ta, cảnh cáo ta nhưng không biết ta nhìn ngươi như trò hề. Xem cahsn,tùy tay xóa ổ ngươi không khó.

Bàn tay Ngọc Kinh Thiên Quân đập xuống, không trung hiện ra ngọc chưởng như ấn đè xuống dãy núi sụp đổ. Mặt đất nứt ra, khói bốc mù mịt, tất cả bị san bằng chỉ để lại một chưởng ấn to lớn như địa dương mênh mông.

- Ngọc Kinh, người tự phụ là ngươi mới đúng!

Ngọc Kinh Thiên Quân biến sắc mặt, gã cảm ứng uy lực siêu kinh khủng phát ra từ dưới chưởng ấn. Một thanh âm vang lên rung động thiên địa mây mù.

- Ta xâm nhập vô nhân cấm khu, đi vào các cấm khu, luận đạo với lão quái vật tiền sử nhiều năm. Ngươi nghĩ ta không biết Thiên Quân có thể điều động đại đạo trong hai đạo cung sao?

Mặt đất nứt ra, dưới lòng đất chảy trào kim tuyền thành đường sóng vàng. Một đóa sen nở nâng Giang Nam lên, hoa sen tràn ra ánh sáng năm màu.

- Tại sao ta biết rõ hai đạo cung giúp thực lực của ngươi càng mạnh nhưng vẫn một mình đi vào?

Giang Nam ngước lên, mỉm cười. Bộ dáng Giang Nam khá chật vật, khóe môi tràn máu, quần áo rách rưới, mình đầy vết thương, hắn bị thương khá nặng.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi chưa từng nghĩ vốn liếng của ta là gì sao?

Ngọc Kinh Thiên Quân hừ mạnh, năm ngón tay trơn bóng theo thứ tự đè xuống, lạnh nhạt nói:

- Biết bản lĩnh Thiên Quân thì sao? Ta muốn giết ngươi chỉ cần lật tay một cái.

Giang Nam ngửa đầu hú dài, mười ngón tung bay, đầu ngón tay xẹt qua từng đường cong ưu mỹ tựa như hai đóa sen năm màu nở rộ trong tay hắn, nghênh đón năm ngón tay của Ngọc Kinh Thiên Quân.

Tiên thiên ngũ sắc liên!

Giang Nam dùng cơ thể hóa thành pháp bảo, thân thể tạo ra tiên thiên ngũ sắc liên giống y như thật, bản sao có chút khí đại đạo bất diệt tràn ra.

Nhưng so với uy lực năm ngón tay của Ngọc Kinh Thiên Quân thì tiên thiên ngũ sắc liên rất yếu.

Ngọc Kinh Thiên Quân dù gì là Thiên Quân, gã điều động đại đạo hai đạo cung gia cố, thực lực tăng vọt. Xem biểu hiện của hai bên thì Ngọc Kinh Thiên Quân gần như áp đảo Giang Nam hoàn toàn.

Lúc này sâu trong hai đạo cung truyền ra từng đạo âm đại đạo kỳ lạ, ánh sáng năm màu phát ra từ hai cung. Một đóa sen năm màu to lớn hiện ra, khuếch tán uy lực bất diết vô tận ra ngoài.

Tiên thiên ngũ sắc liên thật, tiên thiên pháp bảo xuất hiện ngay lúc này.

Tiên thiên ngũ sắc liên cộng minh với hoa sen trong tay Giang Nam, đạo âm hòa hợp. Tiên thiên ngũ sắc liên giữa ngón tay Giang Nam phát ra uy lực tăng gấp hai, ba lần.

Ngọc Kinh Thiên Quân chỉ dùng một tay, Giang Nam dùng cả hai tay.

Tiếng xương gãy vang lên, năm ngón tay Ngọc Kinh Thiên Quân vặn vẹo, bị bẻ gãy từng ngón. Tay phải Ngọc Kinh Thiên Quân đẫm máu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2509: Hủy Đàn Bẽ Mặt. (1)

Máu chảy ra từ kẽ tay Ngọc Kinh Thiên Quân không phải màu đỏ mà như ngọc tương trắng ngà, rát thành thánh, chất chứa đại đạo Thiên Quân.

Năm ngón tay Giang Nam khép lại như đầu rồng, hai tay giao nhau đẩy tới trước. Trên đôi tay Giang Nam phủ đầy vảy rồng chui ra lớp da, đây không phải cánh tay mà là hai con rồng vàng.

Tiên thiên kim long giản!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- Ta nói đánh ngươi thì có bản lĩnh dánh! Ngươi không phục thì ta đánh đến khi ngươi phục!

Sau trong hai đạo cung, tiếng rồng ngâm lảnh lót vang lên. Tiên thiên kim long giản thật bị thần thông của Giang Nam dẫn động vọt ra ngoài, cộng minh với đôi tay hắn.

Xoẹt, đôi tay Giang Nam biến thành hai con rồng vàng xẹt qua đường cong xinh đẹp trong không trung, Ngọc Kinh Thiên Quân bị chém eo.

Hai khúc thân thể Ngọc Kinh Thiên Quân khép lại, gã bay ra sau, kéo giãn khoảng cách. Đại đạo hai đạo cung sôi trào ùa hướng Ngọc Kinh Thiên Quân, biến thành một cây trường cung, gã giơ cung bắn.

Giang Nam cảm giác nguy hiểm đến, tóc đen dựng đứng thành gốc thần thụ tinh xảo, là tiên thiên linh căn. Hai đạo cung lại chấn động, tiên thiên linh căn thật hiển hiện, cộng minh.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Từng đợt linh quang bay ra, va chạm với tên ánh sáng, cả hai cùng tan biến.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, hắn hai lần thành công nhưng toàn là thưa dịp địch chưa chuẩn bị. Ngọc Kinh Thiên Quân không đề phòng cảnh giác nên bị Giang Nam đánh trúng.

Tuy nhiên Ngọc Kinh Thiên Quân mạnh vượt ngoài dự đoán của Giang Nam, bây giờ gã đánh hết sức, chưa biết ai thắng ai thua.

Giang Nam tức giận quát:

- Ngọc Kinh sư huynh, ta đa nói đánh gục ngươi thì chắc chắn sẽ đánh!

Giang Nam cất bước xông hướng Ngọc Kinh Thiên Quân, hắn như người khổng lồ ngàn cánh tay, đôi tay thiên biến vạn hóa thi triển tất cả tiên thiên đại thần thông. Hai đạo cung liên tục chấn động, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên yếm ma thương, tạo hóa chi môn, tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên thần đăng hiện ra.

Tám tiên thiên pháp bảo ẩn trong hai đạo cung xuất hiện cùng một lúc.

Tám tiên thiên pháp bảo cùng hiện thế, cảnh tượng này từng xuất hiện, lần gần đây nhất là ám toán hỗn độn Thiên Quân cổ xưa Thiên Nguyên thần tổ. Nhưng khi dó do mấy chục Tiên Quân hợp sức với Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, Thái Nhất cùng khởi động.

Bọn họ có thể vận chuyển tám tiên thiên pháp bảo chủ yếu vì là đệ tử của Đế và Tôn, có một phần quyền khống chế tám tiên thiên pháp bảo.

Giang Nam không có chút quyền khống chế, hắn không phải đệ tử Đế và Tôn. Hiện tại Giang Nam dẫn động tám tiên thiên pháp bảo cộng minh, gai cố vào hắn.

Đòn công kích của Giang Nam hung mãnh biết mấy, tám tiên thiên pháp bảo cùng bộc phát. Giang Nam bước nhanh, mỗi tiến lên một bước là hai tay

giao nhau mấy lần. Một bước bộc phát mấy loại thần thông, dẫn động tám tiên thiên pháp bảo gia cố. Chỉ mấy bước Giang Nam đã đến trước mặt Ngọc Kinh Thiên Quân.

Giờ phút này, Ngọc Kinh Thiên Quân cảm giác lao tới trước mặt gã không phải con người mà là mãnh hổ.

Giang Nam như mãnh hổ xuống núi, khí thế rào rạc sắp lao lên săn con mồi. Ngọc Kinh Thiên Quân chính là con mồi đó.

Ngọc Kinh Thiên Quân vẫn rất bình tĩnh, liên tục thụt lùi, mỗi bước bộc phát các loại thần thông trừ khử lực lượng của Giang Nam.

Ầm!

Đòn công kích thứ nhất va chạm, tay áo Ngọc Kinh Thiên Quân bị chấn rách tung tóe, bay lượn như bươm bướm bay.

Đòn công kích thứ hai, đôi tay Ngọc Kinh Thiên Quân chấn động, cơ bắp rung lắc, lớp da rung rinh, các cơ như con rắn bò lung tung.

Đòn công kích thứ thứ ba, da dẻ nứt toác, máu chảy đầm đìa.

Đòn công kích thứ bốn, bắp thịt đôi tay Ngọc Kinh Thiên Quân đứt gãy. Đòn công kích thứ năm, Ngọc Kinh Thiên Quân hộc máu. Đòn công kích thứ sáu, Ngọc Kinh Thiên Quân bị Giang Nam công phá phòng ngự.

Đòn công kích thứ tứ bảy, Ngọc Kinh Thiên Quân gần như bị tạo hóa chi môn vặn vẹo. Đòn công kích thứ tám, cơ thể Ngọc Kinh Thiên Quân rách nát suýt chết.

Nhưng ngay sau đó, Ngọc Kinh Thiên Quân hít sâu, đại đạo không gian xung quanh nổ ầm vang. Vô số tiên hà chi khí dâng lên nhập vào cơ thể Ngọc Kinh Thiên Quân, trong khoảnh khắc gã lại khỏe khoắn, pháp lực và thực lực tăng lên trạng thái cao nhất.

- Giang thái sư, chắc đây là một kích mạnh nhất của ngươi?

Ngọc Kinh Thiên Quân bắt đầu phản công, thần thông đánh ra sắc bén, bá đạo, ưu nhã, tiến sát từng bước.

Ngọc Kinh Thiên Quân lạnh nhạt nói:

- Tâm kế, thực lực của ngươi vượt qua ta tưởng tượng, nhưng ngươi hiểu biết quá ít về Thiên Quân. Trong hai cung này ta ở vào thế bất bại!

Ngọc Kinh Thiên Quân công kích ngày càng mạnh mẽ buộc Giang Nam liên tục thụt lùi, rất nhanh người hắn đẫm máu.

Ngọc Kinh Thiên Quân tiến lên một bước là thiên địa đại đạo sẽ nổ vang đinh tai nhức óc, cắt đứt cảm ứng giữa Giang Nam và một tiên thiên pháp bảo.

Bước đầu tiên đạp xuống, tiên thiên ngũ sắc liên chìm vào mặt dấdt hai đạo cung, ánh sáng năm màu biến mất. Bước thứ hai, tiên thiên kim long giản phát ra tiếng rồng ngâm trầm thấp, cũng chìm xuống. Bước thứ ba, tạo hóa chi môn từ từ lặn xuống đất.

Ngọc Kinh Thiên Quân liên tục tám bước cắt đứt tám tiên thiên pháp bảo cộng minh với Giang Nam, hắn lại trắng tay.

- Thiên Quân rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Ngọc Kinh Thiên Quân mỉm cười, liên tục tung ra sát chiêu, ánh mắt bình tĩnh ung dung.

Ngọc Kinh Thiên Quân thản nhiên nói:

- Ta từng hỏi Tiên Tôn, người nói người xuất thân ở vũ trụ vu, có một Thiên Quân cường đại nhất. Người đó có thể nói là triệu tập đại đạo toàn vũ trụ gia cố vào hắn, khiến thực lực của hắn ngang ngửa với Đạo Quân. Ta thì tuy không thể làm được điều đó nhưng điều động đại đạo hai đạo cung trấn

áp ngươi, cắt đứt cảm ứng giữa ngươi và tám tiên thiên pháp bảo không quá khó khăn.

công kích của Ngọc Kinh Thiên Quân cho người cảm giác như con nhện, phát ra mỗi chiêu thần thông uy lực không hoàn toàn bung ra, còn một phần ẩn nấp. Uy thế đó là một sợi tơ trong mạng nhện.

Ngọc Kinh Thiên Quân càng công kích nhiều thì sợi tơ càng nhiều, cuối cùng bện mạng nhện bắt trói con mồi, không thể nhúc nhích.

Ngọc Kinh Thiên Quân sắp giăng lưới xong, Giang Nam rơi vào lưới, phạm vi hoạt động ngày càng nhỏ. Lưới của Ngọc Kinh Thiên Quân càng kín, Giang Nam thành con mồi trong lưới, mặc cho hắn vùng vẫy cỡ nào cũng không thoát khỏi được, mặc cho người mổ xẻ.

Mỗi một chiêu thần thông ẩn giấu một phần uy lực không phát ra, tuy nhìn như ít nhưng góp gió thành bão, đủ để giết kẻ thù mạnh mẽ.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Giang Nam hành động khó khăn, hơi nhúc nhích một chút là sẽ có sợi tơ vô hình cắt vỡ da thịt, máu phun tung tóe.

Giang Nam hú dài, đụng mạnh vào cái lưới.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nhạt, bây giờ dù gã không thi triển đòn sát thủ nào thì Giang Nam sẽ bị lưới cắt nát, không có đường thoát.

Đột nhiên nụ cười đông trên mặt Ngọc Kinh Thiên Quân. Giang Nam lấy thân làm tháp, cơ thể hắn như biến thành ba mươi ba trọng thiên bảo tháp.

Nguyên tháp!

Lúc này sâu trong hai đạo cung đột nhiên truyền ra tiếng chấn động rung trời. Mũi tháp to lớn đâm thủng lòng đất từ từ trồi lên, đó là nguyên tháp, một trong ba tiên thiên linh bảo.

Nguyên tháo xuất hiện, ai dám tranh phong?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2510: Hủy Đàn Bẽ Mặt. (2)

- Ngọc Kinh sư huynh, ta hiểu biết Thiên Quân không thâm sâu như sư huynh, nhưng sư huynh thật sự hiểu rõ ta sao?

Giang Nam được nguyên tháp gia cố, bản thân làm tháp. Ngọc Kinh Thiên Quân vất vả bài ra lưới bị nguyên tháp phá nát, nghiền áp gã.

- Ta được thuyền báu Tiên Tôn, nghiên cứu dấu ấn liên quan nguyên tháp. Sư huynh có thể phong tỏa ta cảm ứng tám tiên thiên pháp bảo, nhưng sư huynh có phong được ta cảm ứng nguyên tháp không?

Ngọc Kinh Thiên Quân người đẫm máu bị đụng bay lên cao, gã vẫn chưa chết. Hà quang tiên đạo trong hai đạo cung bắn nhanh tới giúp Ngọc Kinh Thiên Quân phục hồi trạng thái cao nhất.

Lúc này Giang Nam đánh tan nguyên tháp, mười ngón nhanh chóng tung bay. Tiếng xé gió vang lên, Giang Nam cưỡng ép triệu ra một cái đỉnh to.

Đỉnh to nuốt trời bao phủ Ngọc Kinh Thiên Quân.

Nguyên đỉnh!

Nguyên đỉnh cũng hiện ra một góc to lớn, Giang Nam dẫn động nguyên tháp, nguyên đỉnh!

Điều này thật kinh khủng.

Đương thời chỉ có Càn Nguyên Tiên Đế là có thể dẫn động nguyên tháp, nguyên đỉnh, nhưng Giang Nam triệu ra hai tiên thiên linh bảo!

Mặc dù Giang Nam không thể khởi động uy lực nguyên tháp, nguyên đỉnh nhưng mượn một lũ uy lực gia cố thân mình cũng đã là thành tựu ghê

gớm.

Ngọc Kinh Thiên Quân va đụng trong nguyên đỉnh nhưng không thoát ra được. Mặc dù cái này không phải nguyên đỉnh thật, là lực lượng bản thân Giang Nam diễn biến ra cộng một lũ uy lực nguyên đỉnh thật nhưng đu khắc chế, trấn áp Ngọc Kinh Thiên Quân không cách nào thoát ra được.

Hơn nữa Giang Nam biến ra nguyên đỉnh có thực lực luyện hóa Ngọc Kinh Thiên Quân, gã cảm ứng được đại đạo, pháp lực bản thân nhanh chóng trôi đi.

Đột nhiên nguyên đỉnh vỡ, Ngọc Kinh Thiên Quân thoát ra ngoài, gã dẫn động thiên địa đại đạo phục hồi lực lượng.

Giang Nam tặc lưỡi tiếc nuối. Giang Nam tạo ra nguyên tháp, nguyên đỉnh, được hàng thật gia cố, công trình không nhẹ nhàng như mặt ngoài. Giang Nam chỉ giữ được một giây, nếu kéo dài lâu hắn có thể luyện hóa Ngọc Kinh Thiên Quân thành tro.

- Nếu có thể được dúa ấn công pháp Tiên Đế, Tiên Tôn bản hoàn chỉnh là dư sức luyện chế Thiên Quân như Ngọc Kinh. Tiếc quá, khó làm được.

Giang Nam và Ngọc Kinh Thiên Quân lại đánh nhau. Lần này Giang Nam không quyết tâm giết Ngọc Kinh Thiên Quân, hắn uốn mượn gã tạo trấn áp cho mình, liên tục điều động uy lực tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo.

Giang Nam muốn nhân cơ hội này khiến mình hiểu nhiều hơn áo nghĩa ẩn chứa trong mười báu vật tiên thiên.

Tiên thiên pháp bảo và linh bảo chứa đại đạo bất diệt, thâm sâu khó hiểu vô cùng. Vạn Chú Đạo Quân có được Vạn Chú Thiên Chung nhiều năm mãi mà không thể tham ngộ thấu suốt Vạn Chú Thiên Chung.

Có thể thấy đại đạo bất diệt chứa trong tiên thiên pháp bảo sâu sắc biết mấy.

Nhưng mỗi lần Giang Nam cảm ứng tiên thiên pháp bảo, nguyên tháp, bệ hạ, uy lực gia cố hắn xen lẫn nhiều tin tức thâm ảo. Giang Nam không thể hiểu hết áo nghĩa những tin tức này nhưng hắn có thể khắc vào người, khắc vào đạo quả, vào cơ thể, vào pháp lực, vào nguyên thần, để mình càng mạnh hơn nữa.

Hiện giờ mục tiêu của Giang Nam không chỉ cảnh cáo Ngọc Kinh Thiên Quân còn muốn mượn tay gã rèn luyện bản thân, dùng gã làm đá mài dao để mình tiến bộ vượt bậc.

Hai người huyết chiến, người loang lổ vết máu. Ngọc Kinh Thiên Quân vẫn bình tĩnh, ray tay ngày càng sắc bén.

- Giang thái sư, vô dụng. Trong hai cung ta ở thế bất bại. Ngươi chiến đấu càng lâu càng suy yếu, chiến thắng thuộc về ta!

Giang Nam cười to bảo:

- Thế bất bại? Ta nói mới đúng!

Giang Nam tấn công càng lúc càng mãnh liệt:

- Ngươi không cảm giác được sao? Khi ta chiến đấu không có tinh khí, pháp lực bị tiêu hao. Ta nghiên cứu chư thiên vô lậu đạo thời đại Sa Môn, chiến đấu bao lâu vẫn không tiêu hao chút pháp lực nào. Bây giờ chờ xem ai mới là ở thế bất bại!

Hai người sát phạt dánh nhau càng lúc càng dữ dội. Ngọc Kinh Thiên Quân tiến bộ trong cuộc chiến, hà quang đại đạo hai cung liên tục nhập vào người gã, khiến gã hiểu biết đại đạo sâu sắc hơn, nâng cao thực lực.

Hai người đều tiến bộ, nhưng Nguyên Thủy Thần Quân và Thiên Quân rất khó tăng tiến cảnh giới. Dù có trấn áp từ đối thủ nhưng muốn tiến bộ kinh người trong thời gian ngắn, hoàn toàn đè ép đối phương là chuyện không thể nào.

Giang Nam, Ngọc Kinh Thiên Quân đánh nhau mấy chục ngày. Trong Huyền Châu, đám người Càn Khôn lão tổ, Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân, Băng Liên Thánh Mẫu nhờ Lăng Kính Đốc Thiên Nghi của Thiên Nhãn xem cuộc chiến. Không lâu sau mọi người giải tán lo làm chuyện của mình, không quan tâm trận chiến nữa.

Ngọc Kinh Thiên Quân bây giờ không còn uy hiếp mạng sống Giang Nam nữa, hắn muốn thắng gã cũng rất khó khăn.

Quả nhiên trận chiến này kéo dài mấy năm vẫn không ngừng ác chiến, hai người tuyên bố mình ở thế bất bại nhưng khó chia ra thắng thua.

Theo thời gian trôi qua, Giang Nam tấn công ngày càng dữ dội, dần lấn át Ngọc Kinh Thiên Quân. Giang Nam cảm ngộ tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo dần tăng mạnh lên, ra tay dẫn động uy lực tiên thiên pháp bảo, linh bảo luyện hóa bản thân, thực lực không ngừng tiến bộ.

Ngọc Kinh Thiên Quân càng chiến càng hoảng sợ, không ngừng bị thương. Ngọc Kinh Thiên Quân không nhịn được nữa, quay người bỏ đi. Giang Nam lao lên truy sát, hai người vừa chiến vừa đi.

Trong lòng Ngọc Kinh Thiên Quân không có chiến ý nên không đỡ nổi, liên tục bị thương, gần như bị Giang Nam giết.

Không lâu sau Ngọc Kinh Thiên Quân trở về Ngọc Kinh tiên thành, lao vào trong thành không ló đầu ra.

Giang Nam chặn trước cửa mấy năm, Ngọc Kinh Thiên Quân núp trong tiên thành không ứng chiến.

Giang Nam không ngồi yên, bứng tổng đàn Đạo Quân tiền sử chuyển thế, Ngọc Kinh tiên thành. Ngọc Kinh Thiên Quân dẫn đám người ra thành bỏ chạy, không chiến đấu.

Giang Nam bất đắc dĩ dọn sạch Ngọc Kinh tiên thành, vác về Huyền Châu chia tiên thành cho quần hùng.

Quần hùng Huyền Châu mừng rỡ. Ngọc Kinh tiên thành là tổng đàn Ngọc Kinh thánh giáo, là mặt mũi của Huyền Châu. Tòa thánh thành đó được Ngọc Kinh Thiên Quân đích thân luyện, giá trị vô cùng.

Sau khi Giang Nam rời đi Ngọc Kinh Thiên Quân mới dẫn đám người quay về. Ngọc Tiên Nhi nhìn di tích tiên thành hoang tàn, khóc không ra nước mắt.

Ngọc Tiên Nhi oán hận nói:

- Phụ thân, Giang thái sư khiêng tiên thành của chúng ta đi. Tổng đàn thánh giáo bị Giang thái sư kiêng đi mất, mặt mũi thánh giáo . . .

- Chờ trận chiến ngàn năm sau, ta sẽ khiến hắn hối hận điều hôm nay đã làm.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn tổng đàn bị hủy hoại hoàn toàn, dù gã đã tuyệt tình bỏ dục, rất ít có chuyện gì dao động tâm tình gã nhưng bây giờ gã rất tức giận.

Ngọc Kinh Thiên Quân nét mặt sa sầm nói:

- Hôm nay cứ để hắn kiêu ngạo đi, chờ khi đó sẽ cho hắn chết không có chỗ chôn! Hắn không biết vi phụ có năng lực mạnh cỡ nào trong trận chiến!

Giáo chủ bị đánh, tổng đàn bị hủy, cái này tương đương diệt một giáo môn. Nhục nhã quá lớn không ai nhịn nổi. Nhưng Ngọc Kinh Thiên Quân nhịn, tiếp tục xây dựng lại giáo môn, tổng đàn trong Tiên Đế cung. Ngọc Kinh Thiên Quân đi khắp chốn sưu tầm tiên kim tiên liệu, trùng kiến Ngọc Kinh tiên thành. Ngọc Kinh Thiên Quân thản nhiên như không xảy ra chuyện gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2511: Kiếp Số Chết Chắc.

Tâm kế Ngọc Kinh Thiên Quân thâm sâu, không biểu hiện vui giận ra ngoài mặt, làm người thấy rợn gai ốc.

Khiến người kinh khủng hơn là Huyền Thiên giáo chủ. Giang thái sư giết vào Tiên Đế cung, ước chiến Ngọc Kinh Thiên Quân. Trong hai đạo cung, sân nhà của Ngọc Kinh Thiên Quân, chiến đấu mấy năm đánh đến gã không dám lộ mặt ra.

Sức mạnh đó làm nhiều cường giả trong Tiên giới thầm than, lãnh tụ giáo môn đô Giang thái sư danh xứng với thực.

Quản lý ngũ giáo phái, thống trị giáo môn Thiên Quân khác thành lập, Giang thái sư khí diêm và quyền thế ngút trời.

Nhưng người sáng suốt đều nhìn ra Giang thái sư hết ngày lành.

Hiện giờ Tiên giới bình an nhưng Càn Nguyên tiên triều tiêu điều trong mưa gió, tùy thời sụp đổ. Giang thái sư quyền thế ngút trời trong tiên triều sẽ bị mấy người đầy dã tâm nhắm vào.

Tiêu diệt thái sư thì Càn Nguyên tiên triều sẽ bị đảo điên.

Có người cảm thán rằng:

- Giang thái sư tỏa sáng chói lòa, không biết rằng mình chết chắc.

Trong vô nhân cấm khu bao la vô ngần, các tiếng đạo âm lảnh lót vang lên. Giang Nam ngồi trong một cấm khu, đạo âm văng vẳng. Tận cùng cấm khu, thanh âm cổ xưa vang vọng, đại đạo cuồn cuộn. Hai loại đạo âm đụng chạm, biện pháp luận chứng.

Đây là cấm khu của Chức Mẫu, Giang Nam đến cấm khu này đã bốn mươi năm, luận mua với Chức Mẫu hơn bốn mươi năm.

Từ lần trước chiến đấu với Ngọc Kinh Thiên Quân xong Giang Nam rời khỏi Huyền Châu, đi vào vô nhân cấm khu tìm Đạo Quân tiền sử luận đạo.

Tuy Đạo Quân tiền sử đã thân chết đạo tiêu, nhưng gặp Giang Nam khiêu chiến bọn họ vẫn hăng hái chấp nhận. Thân phận, địa vị, khí phách không cho phép bọn họ từ chối.

Tận cùng cấm khu, tiếng cười của Chức Mẫu vang lên:

- Ha ha ha ha ha ha! Huyền Thiên giáo chủ, ngươi sắp chết, ngươi có biết mình sắp chết không?

- Ta và ngươi biện pháp luận đạo bốn mươi ba năm, thấy khí vận của ngươi luôn thấp, bây giờ vận xấu tràn ngập. Ta luận đạo với người sắp chết đúng là phí lời.

Vẻ mặt Giang Nam thay đổi, cười hỏi:

- Sao Chức Mẫu nói vậy?

Tận cùng cấm khu bốc lên khói đen mù mịt, tử khí tràn ngập biến thành một mỹ nhân áo đen.

Nữ nhân cười duyên nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, tuy ngươi có thần thông kinh người, bản lĩnh không tầm thường nhưng ngươi không tính ra mệnh đạo của mình được, kém xa đám chúng ta. Ta nhìn khí vận của ngươi, khí như hoa cái che trời. Nhưng khí vận hoa cái của ngươi ô uế không chịu nổi, đây là thiên nhân ngũ suy, người chưa suy, khí suy trước, đó là dấu hiệu chết chóc.

Giang Nam ngước lên nhìn nhưng không thấy gì, cười nói:

- Chức Mẫu nói đùa.

Chức Mẫu đánh tan tử khí, lười biếng nói:

- Ngươi là người sắp chết, ta không luận đạo với ngươi, tránh cho dính cái xui. Ngươi đi đi.

Giang Nam nhíu mày, Chức Mẫu đóng cấm khu đuổi hắn ra ngoài.

Không lâu sau Giang Nam đến một cấm khu khác, là cấm khu của Thanh Hư Đạo Quân. Giang Nam chưa đi vào chợt nghe thanh âm truyền ra.

- Tử kiếp quấn quanh giáo chủ, có dấu hiệu chết, hôm nay không luận đạo với giáo chủ.

Giang Nam khom người nói:

- Dám hỏi đạo huynh vì sao thấy vậy?

Trong cấm khu truyền ra giọng của Thanh hư Đạo Quân:

- Ta giỏi xem mệnh số, năm xưa cùng đám người Thiên Hi Thánh Nhân chiêu đãi ngươi trong cấm khu, thấy mệnh số của ngươi dài, biết không phải tướng chết sớm. Tương lai tiên đạo tan vỡ, không chừng trong cấm khu có một chỗ cho ngươi ở, vì vậy không ngăn cản làm gì.

- Nhưng hôm nay ta xem mệnh số của ngươi lại như búp bê, mệnh tựa tơ nhện, trong vòng ngàn năm sẽ đứt đoạn. Mệnh số của ngươi gần tới, tử kiếp sắp cắt mạng sống. Ngươi đi đi, ta không gặp ngươi.

Giang Nam nhíu mày, đi đến cấm khu tiếp theo. Đây là cấm khu Vân Dương phu nhân.

Vân Dương phu nhân khách sáo mở cửa cấm khu mời Giang Nam đi vào, nói:

- Thiếp thân người chết đạo tiêu, một bộ xương khô không có mặt mũi nào gặp giáo chủ. Tại sao giáo chủ không đi ứng đối tử kiếp mà còn loanh

quanh trong cấm khu của ta?

Lòng Giang Nam chìm xuống, chắp tay hỏi:

- Tại sao Vân Dương phu nhân nói ta có tử kiếp?

- Thiếp thân tinh thông kiếp số, liếc sơ là biết kiếp số ngay. Bây giờ kiếp số quấn quanh giáo chủ như mây đen, trong khí đen ánh huyết quang, có dấu hiệu bị chém chết.

Giang Nam từ biểt Vân Dương phu nhân rời đi. Giang Nam trở về Huyền Châu, đang trầm ngâm thì Vạn Chú Đạo Quân đến bái phỏng.

Vạn Chú Đạo Quân nói:

- Giáo chủ, ngươi và ta hợp tác, sáu giáo phái hợp sức lại chờ tới cuộc chiến khí vận tám trăm năm sau, ngươi nhớ trả lại Chú Đạo thiên đàn cho ta . . . A?

Vạn Chú Đạo Quân nhìn Giang Nam, biến sắc mặt sau đó bình tĩnh như thường, gã đổi giọng:

- Giáo chủ, bây giờ ngươi trả Chú Đạo thiên đàn lại cho ta, ta sẽ dốc sức giúp ngươi thu hoạch ích lợi lớn nhất!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Vạn Chú đạo huynh thấy dấu hiệu ta sắp chết, sợ sau tám trăm năm ta chết rồi đạo huynh không có được Chú Đạo thiên đàn đúng không?

Vạn Chú Đạo Quân hét thất thanh:

- Ngươi cũng biết?

Vạn Chú Đạo Quân sắc mặt âm trầm lẩm bẩm:

- Người tốt không sống lâu, tai họa sống ngàn năm, bản thân ngươi biết

mình không sống được bao lâu. Tám trăm năm sau không chưng ngươi sống sót, nhưng tử kiếp này không có chút đường sống, không thể nào vượt qua được.

Giang Nam cười mắng:

- Cái gì gọi là người tốt không sống lâu, tai họa sống ngàn năm? Ta là thái sư tiên triều, công cái xã tắc, duy trì Tiên giới hơn một ngàn năm không loạn. Hai nhi tử của ta sáng tạo tiên đạo mới bố thí thiên hạ, dẫn Tiên giới đến thời đại mới. Ta là người tốt, còn đạo huynh ngươi mới là tai họa!

Vạn Chú Đạo Quân cười xòe:

- Giáo chủ, ta tập trung tu chú đạo, giỏi chém thần hồn, nguyên thần của người. Chém nguyên thần tất nhiên phải giỏi về nguyên thần. Bây giờ ta đã là Thiên Quân, bản lĩnh trước kia phục hồi chút ít. Tuy thần hồn, nguyên thần của ngươi lớn mạnh nhưng tử khí quấn quanh, cơ duyên to lớn tám trăm năm sau cũng sẽ là giờ chết của ngươi.

Lòng Giang Nam chìm xuống. Chức Mẫu Đạo Quân giỏi xem khí vận, nói khí vận của hắn hoa cái ô uế không chịu nổi. Thanh Hư Đạo Quân giỏi xem mệnh số, nói mệnh số của Giang Nam đã gãy. Vân Dương phu nhân giỏi xem kiếp số, nói kiếp số của Giang Nam gần ngay trước mắt.

Giang Nam vốn nửa tin nửa ngờ, bây giờ Vạn Chú Đạo Quân giỏi xem nguyên thần bảo là nguyên thần của hắn tràn ngập tử khí.

Có lửa mới có khói, Giang Nam phải tin.

Không lâu sau Vạn Chú Đạo Quân rời đi. Giang Nam nhíu mày suy tư, suy tính kiếp số của mình. Suy tính không đơn giản, Giang Nam cảm thấy tim đập chân run, huyết quang hiện ra trước mắt.

Giang Nam thầm than hỏng rồi, chân bước ra xé mở vách tường Tiên giới, hạ giới.

Trong tam giới, Giang Nam và Quỷ Bà Thiên ngồi đối diện nhau.

- Bệ hạ thấy tai họa huyết quang? Mấy Đạo Quân nói bệ hạ chết chắc?

Quỷ Bà Thiên bưng một mâm bánh chèo rau hẹ lên, nhếch môi cười nói:

- Đúng là bệ hạ có kiếp số, trên người toát ra hơi thở tai nạn. Tám trăm năm sau bệ hạ sẽ gặp tai kiếp chết chắc.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Kiếp đến từ đâu?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2512: Cắt Đứt Đường Sống. (1)

- Sau tám trăm năm Càn Nguyên tiên triều sụp đổ, bệ hạ dính liền khí vận Càn Nguyên tiên triều, một khi Càn Nguyên tiên triều bị diệt là khí vận Tiên giới cũng diệt. Khí vận của bệ hạ đến cuối, có dấu hiệu chết.

Quỷ Bà Thiên dùng huyết nhãn xem, huyết nhãn trên trán mở ra, xoay tròn rất kỳ lạ.

Quỷ Bà Thiên âm u nói:

- Đây chỉ là một nguyên nhân, chưa lấy mạng Đế Huyền bệ hạ được. Nhưng tám trăm năm sau có trận biến cố lớn khiến kiếp số bủa giăng, kẻ thù của bệ hạ thừa cơ xuống tay giết bệ hạ.

Tim Giang Nam rớt cái bịch hỏi:

- Càn Nguyên tiên triều sẽ vì thế mà bị hủy diệt? Rốt cuộc đây là cơ duyên hay tai họa? Ta, Huyền Đô, Càn Nguyên cùng nhau thôi diễn suy tính, chỉ có thể tính ra nó là cơ duyên lớn. Kiếp từ đâu đến?

- Tai kiếp luôn đi kèm cơ duyên.

Quỷ Bà Thiên mỉm cười nói:

- Bệ hạ, lão thân nhìn ra được khí vận của bệ hạ suy sút, trong đại vận khí vận Tiên giới chấm dứt, kiếp sinh duyên tận. Bệ hạ khó giữ được mạng sống trong kiếp nạn lớn này, từ nay thân chết đạo tiêu, toi đời.

Giang Nam tức giận nói:

- Vậy mà Quỷ bà bà còn cười? Bà bà có cách nào phá giải không?

- Có!

Quỷ Bà Thiên trả lời dứt khoát:

- Bệ hạ là lãnh tụ giáo môn, thái sư của thái tử, liên kết khí vận Càn Nguyên tiên triều. Nếu nhường hai chức vụ này cho người khác, không bảo vệ Càn Nguyên tiên triều nữa là có thể giữ khí vận bản thân, người chết sẽ là kẻ khác. Cách này gọi là di hoa tiếp mộc.

Giang Nam nhíu mày, khẽ thở dài:

- Ta liên kết khí vận Càn Nguyên tiên triều không phải muốn bảo vệ Càn Nguyên tiên triều mà là bảo vệ Hồng nhi, Quân nhi. Kéo chú ý của quần hùng thiên hạ vào ta, do đó bỏ qua cho chúng.

Quỷ Bà Thiên nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Vậy hơi khó đây. Tuy ta giỏi thần toán nhưng không có thủ đoạn nghịch thiên sửa mệnh. Hay là vậy đi, sau tám trăm năm, trước khi kiếp số đến, bệ hạ khiến sinh linh tam giới tổ chức nhương thiên chi pháp, khiến khí vận tam giới tụ tập vào bệ hạ. Khi đó khí vận Càn Nguyên tiên triều có bị phá thì bệ hạ vẫn có thể dựa vào khí vận tam giới, không chừng còn một đường sống.

Lòng Giang Nam rung lên, cười nói:

- Bà bà nắm chắc mấy phần?

- Bệ hạ, ta đang nói là một đường sống.

Quỷ Bà Thiên nhấn mạnh:

- Tam giới nhỏ bé làm sao sánh bằng khí vận Tiên giới? Tối đa khiến bệ hạ có một đường sống, còn bệ hạ có sống sót hay không thì lão thần chịu thua.

Tâm tình Giang Nam nặng nề, thật lâu sau hắn cười to bảo:

- Số trời! Mệnh số! Kiếp số! Tất cả muốn lấy mạng ta, nhưng trời làm sao cướp mạng ta được? Kiếp làm sao có thể lấy đi?

- Mệnh của ta nằm trong tay ta, không do trời, không thuộc kiếp!

Giang Nam sải bước đi trong tiếng cười:

- Ta muốn nhìn xem cuộc tranh giành tám trăm năm sau rốt cuộc là cơ duyên hay kiếp trong mạng của ta!

- Tai kiếp và cơ duyên chỉ có người can đảm không sợ ứng kiếp mới đi tới được!

- Ai đến diệt ta thì ta diệt kẻ đó!

Quỷ Bà Thiên vội đuổi theo:

- Bệ hạ dừng quên sau tám trăm năm phái người xuống dưới tụ tập lực lượng tam giới tổ chức nhương thiên chi pháp, nếu không thật ra chết không còn cơ may sống!

Thời gian trôi qua từng ngày, bất giác năm trăm năm qua đi. Cách cơ duyên tuyệt thế mà Thiên Quân tính ra ngày càng gần. Trong năm trăm Tiên giới một mảnh hòa bình, nhưng khí túc sát càng lúc càng đậm đặc.

Dường như mọi người đều biết vùng đất nguyên thủy mở ra, cơ duyên lớn lao sẽ xuất hiện. Cơ duyên này liên quan tương lai, khí vận của Tiên giới.

Một Tiên Quân trẻ tình nghi là Đạo Quân tiền sử chuyển thế thổ lộ tin tức:

- Cơ duyên này qua đi, Tiên giới sẽ xuất hiện cải cách biến động lớn, khác hẳn với hiện tại.

Một cường giả khác tình nghi là Tiên Quân chuyển thế thổ lọ tin kinh người:

- Một thời đại hoàn toàn mới, khác với bất cứ thời đại tiền sử nào, cũng khác thời đại Tiên giới.

- Thời đại thuộc về tiên đạo rốt cuộc kết thúc.

- Thời đại sau này không liên quan tiên đạo nữa, sẽ là các trào lưu tư tưởng, đạo quân tranh phong tàn phá thời đại!

- Ha ha ha ha ha ha! Đến lúc đó sẽ biết ai mới là người mạnh nhất, Đạo Quân mạnh nhất trong mười tám thời đại, một ngàn ức năm!

* * *

Vào lúc này nhiều tồn tại đã thành tựu Tiên Quân loáng thoáng tính ra cơ duyên lớn, biến cố lớn sau ba trăm năm, vùng đất nguyên thủy mở ra sẽ kéo Tiên giới vào thời đại hoàn toàn mới.

Trước kia bọn họ không thể tính ra nhưng bây giờ thời gian đến ngày càng gần, cách thời gian vùng đất nguyên thủy mở ra càng lúc càng gần, cảm ứng kinh tâm động phách càng mãnh liệt.

Tiên giới xuất hiện khủng hoảng, khủng hoảng biến cố lớn sắp đến.

Lúc này vô nhân cấm khu cung không bình tĩnh, lại một cấm khu trống rỗng gây ra khủng hoảng lớn cho Tiên giới. Dù là những Đạo Quân chuyển thế đã công thành danh toại trong Tiên giới bây giờ biểu tình trầm trọng.

Trong vô nhân cấm khu có gần một nửa Đạo Quân tiền sử công chúa vào Tiên giới, số còn lại toàn là lão quái vật thực lực càng cường đại hơn. Trong đám lão quái vật nguy hiểm nhất là Huyết Tổ.

cấm khu trống chính là Huyết Tổ cấm khu.

Huyết Tổ cấm khu là tòa cấm khu kinh khủng nhất trong tất cả cấm khu, từ xưa đến nay tiên nhân đi vào đó chưa có ai sống sót trở ra.

Đồn rằng trong Huyết Tổ cấm khu, Huyết Tổ chưa chết hẳn mà nửa chết. Huyết Tổ tạo nhiều quái vật tiền sử trong cấm khu cắn nuốt mọi sinh linh dám can đảm xâm nhập cấm khu.

Trong lịch sử Tiên giới mấy lần vô nhân cấm khu bạo động đều có bóng dáng Huyết Tổ. Là Huyết Tổ xua quái vật tiền sử mình chế tạo xâm lăng Tiên giới, cướp giật sinh linh, hấp thu khí huyết sinh linh Tiên giới để nuôi nấng bản thân.

Không lâu sau có nhiều tin đồn chảy ra, nghe nói Huyết Tổ không chỉ gây ra bạo động vô nhân cấm khu trong thời đại tiên đạo. Thời đại chú đạo, ma đạo, yêu đạo, thần đạo hay thời đại thánh đạo, cự linh, nhân đạo xa xưa hơn Huyết Tổ cũng gây bạo động, tàn sát vô số sinh linh, hấp thu khí huyết.

Lần này Huyết Thánh Đạo Quân chuyển thế hay thừa dịp loạn lẻn ào Tiên giới thì không ai biết.

Nếu Huyết Thánh Đạo Quân chuyển thế thì thôi, nếu không chuyển thế thì rất khủng bố. Tuy Huyết Thánh Đạo Quân rơi vào trạng thái gần chết, rớt xuống cảnh giới Đạo Quân, chỉ bằng vào thân thể Đạo Quân và tu vi đỉnh Thiên Quân đủ để vô địch càn quét Tiên giới.

Nhưng Huyết Thánh Đạo Quân không chủ động xuất hiện, không ai biết gã chuyển thế hay thừa dịp lẻn vào Tiên giới.

Tiên giới có nhiều tồn tại tìm kiếm khắp nơi, định kiếm ra thân chuyển thế của Huyết Tổ, bóp chết từ trong trứng nước. Nhiều người là Đạo Quân chuyển thế tham gia cuộc tìm kiếm, từ đó thấy được Huyết Tổ có sức uy hiếp lớn thế nào với bọn họ.

Đạo Quân chuyển thế khác sẽ không tàn sát vô tội nhưng Huyết Tổ thích giết chóc, có dục vọng hủy diệt rất mãnh liệt. Huyết Thánh Đạo Quân là nhân vật nguy hiểm, tai họa các thời đại, nhiều Đạo Quân tiền sử có thù với gã.

Thời gian dần trôi, chớp mắt lại hai trăm năm qua đi, Huyết Tổ không lộ mặt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2513: Cắt Đứt Đường Sống. (2)

Cách thời gian vùng đất nguyên thủy mở ra theo suy tính chỉ còn lại trăm năm, dù là Tiên Vương cũng cảm ứng được áp lực gió thổi mưa giông trước cơn bão, mây đen đè nặng. Tiên Vương tính ra cùng với vùng đất nguyên thủy là biến cố lớn, cơ duyên lớn đủ để thay đổi lịch sử Tiên giới.

Tiên Vương đều có thể tính ra biến cố, cơ duyên, có thể thấy cuộc chiến lớn thật sự sắp đến.

Tuy nhiều người tính ra biến cố sắp đến nhưng không cách nào biết biến cố đó là gì.

Có Thiên Quân lờ mờ suy tính được biến cố này là những pháp bảo Đế và Tôn luyện tám ức năm sắp xuất thế, giao mình cho người có duyên.

Đại chiến này là đấu cơ duyên.

Nhưng cuộc chiến cơ duyên là với người bình thường, còn đẳng cấp Thiên Quân thì sẽ là cuộc chiến khí vận.

Cuộc chiến khí vận liên quan tiền đồ, tương lai Tiên giới.

Cường đại như Thiên Quân cũng không thể tính ra ngọn nguồn cuộc chiến khí vận đến từ đâu, chỉ tính ra là phân tranh trước giờ chưa từng có, cực kỳ nguy hiểm. Tồn tại kiếp trước là Đạo Quân cũng rất có thể chết trong trận chiến này.

Một trăm năm nay thường có tin tức có người chứng đạo Tiên Quân, khỏi nói, đa số là lão quái vật tiền sử chuyển thế như Cự Linh Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, Cửu Nghi Hoàng Quân vân vân. Mười một, hai Tiên Quân mới lên.

Cũng có nhiều người là dân bản xứ Tiên giới, trong đó nổi tiếng nhất là Linh Lung Tiên Quân, vốn là đạo đồng của Huyền Thiên giáo chủ, nhi tử của Ma Thiên Tiên Quân giờ cũng thành tựu Tiên Quân.

Số lượng Tiên Quân trong Tiên giới đã đến tám mươi mốt người.

Tiên giới bây giờ có hàng trăm tiên châu.

Nhưng làm người ta bất đắc dĩ là Huyền Thiên giáo chủ, Giang thái sư chiếm gần một nửa lãnh địa, có thể chia làm hơn bốn mươi tòa tiên châu.

Hành động vô sỉ của Giang thái sư khiến nhiều người công kích, không ai đánh nhau vì Giang thái sư đang được Càn Nguyên Tiên Đế tin cậy, không người dám đụng vào hắn.

Nhưng Giang thái sư vân thuận theo dân ý, cắt mấy lãnh địa tiên châu trong Huyền Châu cho Tiên Quân mới. Đương nhiên nước phù sa không để cho người ngoài hưởng, Tịch Ứng Tình, Ma Thiên Tiên Quân, Băng Liên Thánh Mẫu, Linh Lung Tiên Quân, Thiên Ý lão tổ mỗi người được một tòa tiên châu.

Thời gian đế ngày càng gần, tầng hư không thứ chín bí ẩn nhất, sâu nhất Tiên giới truyền ra chấn động. Trong thiên địa thường bộc phát từng lũ hà quang rực rỡ, chói lòa.

Các cường giả Tiên giới đã bắt đầu hành động, rèn luyện đại quân tiên nhân, chuẩn bị nghênh đón thịnh thế.

Hôm nay hư không bỗng nứt ra, một luồng tiên quang rạch phá chân trời rơi vào tòa tiên châu. Trong tiên châu này có một tu sĩ nho nhỏ mới luyện thành kim đan, ngày đêm chịu đựng lực khí, lĩnh ngộ thiên đạo. Đột nhiên một luồng tiên quang xẹt qua, tu sĩ chợt cảm thấy trong kim đan có thêm một ngọc câu.

Trong ngọc câu truyền ra đạo âm thần diệu khó lường, tu sĩ nhỏ cảm thấy tin tức hỗn loạn tuôn vào não. Ngọc câu tỏa tiên quang rực rỡ nâng cao pháp

lực, nguyên thần, thân thể, khiến tu vi của tu sĩ tăng vùn vụt.

Tu sĩ nhỏ vừa mừng vừa sợ, thầm nghĩ ngọc câu từ đâu đến? Tu sĩ ngước lên nhìn, ngây ngẩn.

Trên bầu trời Tiên giới nứt ra từng cái khe, tiên quang rạch phá không gian rơi uống như các ngôi sao.

Một thanh âm trầm thấp vang vọng trong thiên địa:

- Đến rồi!

Thanh âm truyền đến từ Ma Môn đại giáo gần dó. Một ma thần đứng trong thiên địa, tay cầm kích to đỏ như máu nhìn hư không. Thần ma lù lù bất động, chỉ có áo choàng bay lên sau lưng như lá cờ đen.

Yêu Môn đại giáo, Chú Môn đại giáo, Sa Môn đại giáo, Vạn Vật đại giáo, Thái Nhất thần giáo, Ngọc Kinh thánh giáo, Huyền Đô thánh giáo phát ra thanh âm kích động:

- Đến rồi!!!

- Cuộc chiến thế từ nay vén màn, đại chiến sắp đến là khúc nhạc dạo tranh thế.

- Tiên giới mất đi khí vận, Đạo Quân giành giật Tiên giới, là ai nắm giữ trong tay?

- Ai là bá chủ vô địch mười tám thời đại, một ngàn ức năm? Ai là vô địch trong Đạo Quân?

- Trận đại chiến này làm ta máu nóng sôi sục! Giết giết giết, giết thiên địa sáng rõ, chém đầu quần hùng! Giết tịch diệt kiếp mãi mãi không đến, thịnh thế tới!

Huyền Châu, Giang Nam thu về tầm mắt, kêu Lạc Hoa Âm đến.

Giang Nam nói:

- Sư tôn, nguyên thủy chứng đạo kiếm ở trong tay người đúng không? Ta nhờ sư tôn làm một việc, hạ giới tìm Quỷ bà bà, tổ chức nhương thiên chi pháp, tụ tập khí vận cho ta.

Lạc Hoa Âm lưu luyến nhìn bầu trời, càng nhiều tiên quang bay ra giữa không trung, chiếu sáng chân trời.

Giang Nam cười nói:

- Sư tôn yên tâm, hiện tại chỉ là món khai vị. Sư tôn đi rồi về còn kịp.

Lạc Hoa Âm cười:

- Được rồi, ta hạ giới đây.

Giang Nam dặn dò:

- Sư tôn, nhương thiên chi pháp này liên quan mạng sống của ta, tuyệt đối không thể có gì sơ sẩy!

Lạc Hoa Âm vỗ ngực:

- Cứ giao cho ta!

Lạc Hoa Âm hạ giới.

Lúc này trong Hỗn Độn thiên quốc, Đại Diễn Cổ Thần triệu tập hùng binh các đường. La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ, Ngân Đồng Cổ Thần, Kim Đồng Cổ Thần, La Đà, Hắc Điệt, Ba Hộ, năm Cổ Thần đẳng cấp Tiên Quân này và bốn Cổ Thần khuôn mặt xa lạ thống lĩnh đại quân Cổ Thần.

La Đà, Hắc Điệt, Ba Hộ từng vào vùng đất nguyên thủy, tu thành Tiên Quân. Bốn Cổ Thần lạ mặt khác đều là đẳng cấp Tiên Quân, đỉnh Tiên Quân. Nhiều Cổ Thần rất tò mò về bọn họ.

Bốn Cổ Thần không gặp nhiều người, đa số người không quen mặt. Nhưng một số Cổ Thần thấy mặt bốn Cổ Thần thì thầm giật mình.

- Bốn người kia mấy ức năm mất tích, ta cứ tưởng bọn họ đã chết.

- Nghe đồn bọn họ bị Đại Diễn Cổ Thần đưa đi Linh tế đàn tu luyện, quân chủ lực cho Hỗn Độn thiên quốc. Không ngờ cuối cùng xuất động bốn vị lão tiền bối . . .

Mắt Đại Diễn Cổ Thần sáng rực nhìn Tiên giới, đang định ra lệnh chợt lòng máy động.

Đại Diễn Cổ Thần ngước mặt lên, thản nhiên nói:

- Ma Kha, nếu đã đến tại sao ngươi không lộ mặt?

Các Cổ Thần rung động, quay qua nhìn. Ma Kha Thiên Quân cất bước đi ra hư không, chào mọi người.

Ma Kha Thiên Quân cười hỏi:

- Các vị, lâu không gặp có khỏe không?

Sắc mặt Đại Diễn Cổ Thần dịu lại:

- Cổ Thần đại trí tuệ của Thiên Quốc ta rốt cuộc chịu đi ra. Ngươi ẩn giấu hơn hai ngàn năm, không thành tựu Thiên Quân luyện hóa đạo quả Bất Không thì không chịu lộ mặt, sợ ta hoặc Thiên Nguyên thần tổ cướp của ngươi. Bây giờ ngươi chịu ra nghĩa là đã luyện hóa đạo quả Bất Không?

Ma Kha Thiên Quân cười toe:

- Đúng vậy! Nhưng ta đến là còn một việc nữa. Muốn nhờ đại thủ lĩnh phái Ba Hộ Cổ Thần đi tam giới chặn giết một nữ nhân, phá hư khí vận của Huyền Thiên giáo chủ, cắt đứt mọi cơ hội sống của hắn.

Lòng Đại Diễn Cổ Thần máy động, hỏi:

- Nữ nhân đó là?

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Sư tôn của Huyền Thiên giáo chủ, tên đạo hữu, một vị đẳng cấp Tiên Quân.

Đại Diễn Cổ Thần gật đầu. Ba Hộ Cổ Thần bước ra khỏi hàng, sát khí đằng đằng rời đi.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn Ma Kha Thiên Quân, trầm giọng hỏi:

- Ma Kha, chém Lạc Hoa Âm là có thể cắt đứt khí vận của Huyền Thiên?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2514: Lạc Nữ Vương.

Ma Kha Thiên Quân trả lời:

- Nếu là lúc bình thường thì không cắt được, nhưng bây giờ sắp biến cố lớn, khí vận Càn Nguyên tiên triều đã hết. Huyền Thiên là thái sư tiên triều, khí vận cũng tận. Huyền Thiên muốn để lại một đường sống cho mình thì chỉ có thể dựa vào tam giới tổ chức nhương thiên chi pháp, tục mệnh kéo dài vận số. Lạc Hoa Âm hạ giới vì tổ chức nhương thiên chi pháp.

Đại Diễn Cổ Thần nhíu mày hỏi:

- Thực lực của Lạc Hoa Âm như thế nào? Ba Hộ có đối phó Lạc Hoa Âm được không?

Ma Kha Thiên Quân chắc ăn nói:

- Lạc Hoa Âm tu luyện tiên đạo ới do Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân sáng tạo, tu vi đến cảnh giới hỗn Nguyên Huyền Thiên Thánh Nhân trong Hỗn Nguyên Tam Thánh. Thực lực của Lạc Hoa Âm mới thăng lên Tiên Quân, nhưng trong tay nàng có pháp bảo của Huyền Thiên giáo chủ, nguyên thủy chứng đạo kiếm, tính ra cỡ trung kỳ Tiên Quân.

Đại Diễn Cổ Thần thở phào, cười nói:

- Cổ Thần ta trời sinh cường đại, thực lực của Ba Hộ xem như trung kỳ Tiên Quân. Nhưng Ba Hộ cầm pháp bảo ta luyện chế cho hắn, có thể chống lại nguyên thủy chứng đạo kiếm. Ba Hộ giết Lạc Hoa Âm không khó.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn Ma Kha Thiên Quân, lòng thầm e ngại. Ma Kha Thiên Quân kêu Ba Hộ Cổ Thần xuất chiến chắc vì tính được Đại Diễn Cổ Thần luyện chế pháp bảo đủ sức chống lại nguyên thủy chứng đạo kiếm cho gã.

Cường giả thần toán như thế đúng là nghịch thiên, không gì không biết, dễ dàng lên kế hoạch đối phó ngươi.

Mắt Đại Diễn Cổ Thần lóe tia sáng, trầm giọng nói:

- Ma Kha, nếu ngươi đã trở lại vậy hãy cùng chúng ta xuất chinh, dù gì ngươi là Cổ Thần.

Đại đạo cười to bảo:

- Ta đến đây cũng là vì góp chút sức cho tộc Cổ Thần!

Lạc Hoa Âm phá mở vách Tiên giới bay vào trong, nhanh chóng lao hướng tam giới. Chốc lát sau lôi hải đã ở trước mắt Lạc Hoa Âm.

- Lần đầu tiên ta thấy Tử Xuyên tiểu tử nghiêm túc như thế. Xem ra nhương thiên chi pháp không đơn giản, liên quan rất lớn, tuyệt đối không thể có sơ sẩy gì. Ủa, trong lôi hải có nhiều tiên vật lộ ra.

Lạc Hoa Âm đang định vượt qua lôi hải thì thấy nơi này dầ khô cạn, mặt biển rút nhỏ hơn trước nhiều. Các lôi thú to ở trong biển gây sóng gió. Long, phượng, kỳ lân, Bạch Hổ, các loại thụy thú đông đúc.

Trên bầu trời lôi hải hư không nứt ra, trong hư không thứ hai, các bí cảnh trong suốt điên cuồng hấp thu lôi dịch trong biển.

Không lâu sau lôi hải bảo vệ Tiên giới sẽ hoàn toàn khô cạn, các tiên thú trong lôi hải sẽ tự tìm chủ nhân.

Trong các bí cảnh, pháp bảo nhờ lôi dịch tẩm bổ, uy lực kinh thiên.

Lạc Hoa Âm chú ý thấy có mấy tiên thú đã đến đẳng cấp Tiên Quân, có vài pháp bảo gần tới báu vật Thiên Quân.

Bảo bối mạnh nhất là bộ đồ nữ xếp trong bí cảnh. Có quần áo, nữ quan,dải lụa, dây lưng, ngọc bội, vòng tay, vỏ kiếm tinh xảo.

Lạc Hoa Âm càng xem càng thích, khen:

- Thứ tốt, thứ tốt, có cảm ứng kỳ diệu với ta, nên thuộc về ta. Đáng tiếc là đồ nữ, nếu mặc vào bị người ta thấy thì . . . Bây giờ không kịp lấy, chuyện của Tử Xuyên quan trọng hơn.

Lạc Hoa Âm định bước nhanh vào tam giới đột nhiên hư không chấn động, phía xa lôi hải sóng trào dâng, sóng to ngập trời. Một thân hình khổng lồ rơi vào lôi hải, đè chết mấy con tiên thú.

- Lạc Hoa Âm?

Ba Hộ Cổ Thần đứng lên, thân thể sừng sững, cơ bắp cuồn cuộn. Ba Hộ Cổ Thần vươn tay chộp, hỗn độn chi khí ngưng tụ trong tay gã xen lẫn hồng mông đại đạo hóa thành cây đinh ba đâm vào Lạc Hoa Âm.

- Là lão nương!

Lạc Hoa Âm vừa kinh vừa giận, hớn hở nói:

- To con, ngươi là tiên thú trong lôi hải sao? Nếu hàng phục ngươi làm tọa kỵ thì chắc chắn rất oai.

Ba Hộ Cổ Thần nổi giận:

- Tọa kỵ? Ngươi nghĩ ta giống mấy tiên thú này? Khốn kiếp!

Ba Hộ Cổ Thần sải bước đi tới, gã là Hỗn Độn Cổ Thần chứng đạo Tiên Quân, thực lực bá đạo vô biên, khí thế cuồng dã. Ba Hộ Cổ Thần cất bước, lôi hải nổ tung. Ba Hộ Cổ Thần vung cây đinh ba đâm mạnh xuống, khí thế hùng hồn.

- Tiên thú biết nói, còn nói tục?

Lạc Hoa Âm càng vui vẻ, lấy nguyên thủy chứng đạo kiếm ra lao lên.

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Tử Xuyên có một con rồng to, có cơm cơm đáng yêu, có con ếch. Nếu ta thu phục tiên thú biết nói tục chắc chắn sẽ phong cách hơn Tử Xuyên!

Uy lực nguyên thủy chứng đạo kiếm tỏa ra, nhưng cách dùng khác với Giang Nam, Lạc Hoa Âm đi đường vẫn là đại ngũ hành tiên khí. Ánth kiếm chém ra, năm luồng kiếm quang leng keng chém vào đinh ba ngưng tụ từ lôi dịch, đại đạo hồng mông.

- Tiểu tiên thú, ngoan ngoãn lại đây đi!

Vạt áo phấp phới, Lạc Hoa Âm xinh đẹp xuất trần, không giống nữ nhân mà càng như nam nhân anh tư hiên ngang. Mắt thấy võ đạo kiếm quang sắp chém đứt tứ chi của Ba Hộ Cổ Thần, gã cười nhạt, tay cầm tấm thuẫn to. Tiếng va chạm leng keng vang lên, năm luồng kiếm quang bị chặn lại hết.

Lạc Hoa Âm giật mình kêu lên:

- Trụ hoang thần thạch luyện thành thuẫn to? Tiên thú này hiểu luyện bảo, dùng trụ hoang thần thạch luyện ra tấm thuẫn?

Ba Hộ Cổ Thần huơ thuẫn quét qua, hất bay Lạc Hoa Âm và kiếm. Ba Hộ Cổ Thần vươn tay chộp, vô số tiên lôi hóa thành sấm chớp mưa bão nhấn chìm Lạc Hoa Âm.

- Tiểu nữ nhân, chết đi!

Ba Hộ Cổ Thần nhảy lên, thuẫn làm chùy đập mạnh xuống trung tâm giông tố.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giông tốbị đánh tan, lôi quang bay tứ tán. Một số tiên thú đẳng cấp Tiên Vương gặp họa, bị đập thành thịt vụn.

Tấm thuẫn to này là Đại Diễn Cổ Thần luyện ra. Đại Diễn Cổ Thần gố nhặt nhiều tịch diệt thiên hỏa trong mảnh đất bỏ hoang định dùng nó luyện

hỗn độn hồng mông, để nhiều Cổ Thần sinh ra trong hỗn độn.

Tịch diệt thiên hỏa có năng lực uy lực trụ hoang thần thạch, Đại Diễn Cổ Thần sẽ không bỏ qua cơ hội này, thừa dịp luyện chế một ít pháp bảo.

Lạc Hoa Âm đổ máu, lắc người chia thành năm phân thân nghênh đón Ba Hộ Cổ Thần, đây là đại ngũ hành phân thân của nó. Bản thể Lạc Hoa Âm nhảy lên, chém ra một nhát kiếm quang cắt tầng hư không thứ hai lẻn vào trong.

Ba Hộ Cổ Thần rống to:

- Muốn đi?

Nhương thiên chi pháp chấn năm phân thân Lạc Hoa Âm đứng ngây như phỗng, tấm thuần đè xuống, năm phân thân nát bấy. Ba Hộ Cổ Thần phóng lên cao, lao vào hư không tầng hai.

Nữ nhân kia sắc bén dứt khoát, một kiếm cắt một tòa bí cảnh chui vào trong. Ba Hộ Cổ Thần xung phong vào bí cảnh đó ngay.

Tiếng cười của Lạc Hoa Âm vang lên:

- Ha ha ha ha ha ha! Hiểu cách vận dụng tịch diệt thiên hỏa luyện hóa trụ hoang thần thạch, luyện thành pháp bảo, ta nhất định phải thu phục tiên thú như ngươi!

Lạc Hoa Âm giơ cao nguyên thủy chứng đạo kiếm, keng một tiếng, vỏ kiếm bay ra chụp vào thần kiếm.

Lạc Hoa Âm đeo nguyên thủy chứng đạo kiếm bên hông, quần áo, nữ quan, dải lụa, dây lưng, ngọc bội, vòng tay trong bí cảnh tự động bay tới chỗ Lạc Hoa Âm. Trong phút chốc tiên khí dồi dào quấn quanh người Lạc Hoa Âm, nàng hú dài, cảm thấy mọi người tràn ngập lực lượng.

Nữ ma đầu rút kiếm hú dài:

- Tiên thú, quy thuận ta, làm tọa kỵ của ta đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2515: Thiên Ngự Đạo Quân. (1)

Lạc Hoa Âm chém nhát kiếm vào thấm to luyện bằng trụ hoang thần thạch, Ba Hộ Cổ Thần cảm thấy sức mạnh nặng nề đè xuống, gã bay ra ngoài.

Trong tam giới, Quỷ Bà Thiên thầm suy tính, đột nhiên biến sắc mặt.

Quỷ Bà Thiên lẩm bẩm:

- Nguy rồi, Ma Kha đã tính ra Lạc Hoa giáng xuống, phái Ba Hộ Cổ Thần chặn giết, sợ là nàng lành ít dữ nhiều.

Quỷ Bà Thiên sốt ruột đi tới đi lui:

- Nếu không có cường giả hạ giới, với thực lực của ta làm sao điều khiển ngàn vạn tiên nhân tam giới tổ chức nhương thiên chi pháp? Tiếc rằng ta không thể chạy đi Tiên giới thông báo cho bệ hạ. Ma Kha Cổ Thần, không uổng là trí giả Hỗn Độn thiên quốc, Cổ Thần đại trí tuệ. Người này tu thành Thiên Quân, năng lực thần toán càng mạnh.

Giang Nam đã nói cho Quỷ Bà Thiên biết chuyện quái nhân bí ẩn là Ma Kha Cổ Thần, để nàng đề phòng. Quỷ Bà Thiên tính ra Lạc Hoa Âm gặp nạn nhưng không có thực lực cứu viện, chỉ có thể sốt ruột đi loanh quanh.

Không lâu sau hư không tam giới nứt ra, một Cổ Thần bốn tay xâm nhập tam giới, bước nhanh hướng Quỷ Bà Thiên.

Quanh thân Cổ Thần khí diễm ngút trời, nơi đi qua khí thế đè ép hư không tam giới sụp đổ, các tinh cầu bị nghiền thành bộ phấn.

Quỷ Bà Thiên biến sắc mặt, chợt thấy một nữ nhân anh khí bừng bừng, lưng treo bội kiếm dứng trên đầu một ngón tay Cổ Thần, là Lạc Hoa Âm.

Quỷ Bà Thiên vội mở ra cấm chế Giang Nam để lại, chạy ra lạc giọng hỏi:

- Lạc nữ vương làm sao hàng phục được Cổ Thần này?

Lạc Hoa Âm nhảy xuống, đắc ý nói:

- Quỷ bà bà nhìn lầm rồi, đây là tiên thú, ta bắt giữ trong lôi hải, còn biết nói, biết chửi người, biết luyện bảo. Ta ất khó khăn bắt được nó, dùng vòng tay ta mới lấy được tròng vào đạo quả nguyên thần mới hàng phụ nó. Nào, tiểu bảo bối, chửi vài câu cho Quỷ bà bà nghe đi.

Ba Hộ Cổ Thần tức giận nói:

- Tổ cha ngươi!

Quỷ Bà Thiên nhắc nhở:

- Lạc nữ vương, đây là Hỗn Độn Cổ Thần.

- Là tiên thú!

- Được rồi, là tiên thú.

Quỷ Bà Thiên không thuyết phục Lạc Hoa Âm được, đành xuôi theo:

- Lạc nữ vương được một vòng tay trong lôi hải?

Lạc Hoa Âm kể lại những gì mình gặp trong lôi hải.

Quỷ Bà Thiên giật mình, khẽ thở dài:

- Có thể làm ta và Ma Kha Cổ Thần mất khả năng thần toán chỉ có cơ duyên của Đế và Tôn. Ngươi được cơ duyên Đế và Tôn, được bộ pháp bảo này là số phận đã định, giúp ngươi thoát khỏi kiếp nạn này, hàng phục Ba Hộ Cổ Thần.

- Đây là tiên thú!

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Bà bà bị hoa mắt rồi.

Quỷ Bà Thiên không biết nên nói cái gì, thầm đồng tình Ba Hộ Cổ Thần.

Một lúc sau Quỷ Bà Thiên nói:

- Bệ hạ phái ngươi hạ giới, triệu tập sinh linh tam giới tô chức nhương thiên chi pháp. Ngươi và ta đi Đại La Thiên, ta bài bố, ngươi trở thành mắt trận đại tế luyện khí vận tam giới thành một thể. Nhương thiên chi pháp liên quan nguy hiểm sống của bệ hạ, không thể có sơ suất gì.

- Nhương thiên đại tế không thể bị ngừng giữa chừng, nếu không kiếm củi ba năm thiêu một giờ, bệ hạ sẽ chết. Nếu lão thân không đoàn sai, sẽ có kẻ địch mạnh đánh lén làm hỏng nhương thiên đại, khi đó ngươi không được lùi bước!

Lạc Hoa Âm nghiêm túc nói:

- Hoa Âm liều mạng tới cùng!

Tiên giới, tầng hư không thứ chín truền đến chấn động càng thêm kịch liệt, lay động các tầng hư không khác. Vô số tiên quang từ tầng hư không thứ chín bắn ra chiếu rọi Tiên giới.

Rất nhanh, tầng hư không thứ nhất được chiếu sáng trong suốt như phủ lớp mỏng trong suốt.

Trong hư không tầng thứ nhất vô số tiên thú gào thét lao nhanh, tiếng thú gầm hú dài. Các tiên thú khổng lồ đụng vỡ hư không thứ nhất, vô số tiên thú bay lên, trên bầu trời và trời sao xẹt qua đường tiên quang cực kỳ huyễn lệ.

Tiên giới chấn động, vô số tiên quang bắn lên đuổi theo đám tiên thú.

Tiên thú là sức chiến đấu siêu mạnh nếu có thể hàng phục làm tọa kỵ thì tính linh động hơn pháp bảo, không cần pháp bảo thúc giục.

Tiên thú là mặt mũi của tiên nhân, khi dự tiệc cưỡi tiên thú đi rất là phong độ khí phách.

Nếu hàng phục mấy con tiên thú làm thú nuôi kéo xe kéo thuyền thì càng oách, khi chiến đấu sẽ giúp ích rất lớn.

Nếu hàng phục hàng trăm tiên thú, tổ thành một đội kỵ binh thì càng khủng bố hơn.

- Thiên Mã Ti, Thiên Mã Ti Thần Thứu Yêu Vương!

Huyền Châu, Tịch Trọng huơ cờ to, cao giọng quát:

- Thiên Hà Thủy Sư Thiên Mã Ti xuất động, bắt yêu thú!

Một đội quân bay lên cao, mười vạn tiên nhân ngay ngắn đồng bộ, tay cầm vũ khí săn bắt, lưng giắt mấy bộ. Nó có tên là vòng cổ ngự thú, do mấy Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La nghiên cứu ra truyền pháp bảo cho Thiên Hà Thủy Sư Thiên Mã Ti để tiện hàng phục tiên thú.

tiên thú bình thường bị tròng vòng ngự thú vào là sẽ bị bắt giữ thần hồn, đạo âm ma âm trong vòng cổ phát ra mê hoặc thần hồn, để kỵ sĩ và nguyên thần tiên thú kết nối với nhau, điều khiển tiên thú.

Dẫn đầu Thiên Mã Ti là một Thần Thứu Yêu Tiên biến thành Đạo Quân đầu trọc, cưỡi con ếch to gầm rú xông vào tiên thú bay tứ tán ra lôi hải.

Thần Thứu Yêu Vương hét to:

- Vòng ngự thú có hạn, chỉ chọn tiên thú đẳng cấp chân tiên trở lên tổ chức kỵ binh đại quân thần triều!

Các tiên thiên Mã Ti đồng thanh vâng dạ.

Con ếch dưới thân Đạo Quân đầu trọc cũng kêu:

- Ộp ộp!

Mười vạn tiên nhân bay lên hợp thành các trận pháp xông vào đàn thú. So với tiên nhân khác, dù là đẳng cấp Tiên Vương, Tiên Quân cũng không dám xâm nhập dàn thú. Muốn hàng phục tiên thú chỉ có thể chọn con lạc bầy.

Xông vào đàn thú, chọn lựa tiên thú, chỉ Thiên Mã Ti mới làm được điều đó.

Rất nhanh, Thần Thứu Yêu Vương dẫn dắt đám tiên nhân thu phục các con tiên thú thần tuấn, trong đó khá nhiều dị chủng đẳng cấp Tiên Vương.

- Thần thứ thủ lĩnh, chỗ đó có một tiên thú đẳng cấp Tiên Quân, là vua vạn thú!

Thần Thứu Yêu Vương vội nhìn sang. Trong đàn vạn thú có một con kỳ lân mắt vàng bạch ngọc rất thần tuấn bị nhiều tiên nhân vòng quanh, chân đạp tiên vân, khí phách siêu phàm như hoàng đế đi tuần.

Thần Thứu Yêu Vương mừng rỡ nói:

- Lấy trận đồ ra, bày trận, mau! Tiên thú như vậy là cực phẩm, thích hợp làm tiên sủng dâng lên cho lão gia kéo xe!

Các tướng Thiên Mã Ti lấy vòng ngự thú ra, trải trận đồ bao phủ mười vạn dặm. Thiên Mã Ti bày ra một tòa đại trận lao vào đàn tiên thú, xông hướng kỳ lân mắt vàng bạch ngọc.

kỳ lân mắt vàng bạch ngọc gầm rống, vạn thú chạy chồm va chạm. Vô số tiên thú há mồm phun ra từng luồng hỏa quang tiên quang băng quang huyền khí đánh vào đại trận. Đại trận vòng ngự thú do mấy Đạo Tổ hợp sức luyện chế bi trùng kích lắc lư, tốc độ giảm bớt.

Trong trnậ đồ, mười vạn tiên nhân bị trùng ích khí huyết dâng trào. May

mắn bọn họ thu nhiều tiên thú, dùng pháp lực của chúng nó thúc giục trận đồ nên không bị phản lực quá mãnh liệt.

Đám người vất vả đánh tan đàn thú, lấy các vòng ngự thú ra. Mấy ngàn vòng ngự thú tròng vào người kỳ lân mắt vàng bạch ngọc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2516: Thiên Ngự Đạo Quân. (2)

Lúc này đột nhiên một nhóm người chạy xéo vào chặt đứt kỳ lân mắt vàng bạch ngọc, lấy cái lưới to ra bắt kỳ lân mắt vàng bạch ngọc.

Thần Thứu Yêu Vương tức giận, nhìn kỹ thì cười khẩy nói:

- Hóa ra là Ngự Tinh đại giáo gần đây mới chui ra. Giáo chủ Ngự Tinh đại giáo các ngươi, Thiên Ngự Đạo Quân nghe đồn là Đạo Quân tiền sử chuyển thế nhưng bây giờ mới chỉ là cảnh giới Tiên Quân, dám cướp bảo bối của chúng ta?

Ngự Tinh đại giáo là giáo môn mới nổi, Thần Thứu Yêu Vương có nghe tiếng. Nghe đồn giáo chủ là Thiên Ngự Đạo Quân, mà thời đại của Thiên Ngự Đạo Quân khác với thời đại tiền sử khác.

Nghe nói ở thời đại đó không có ngôi sao, bầu trời đêm chỉ có các cự thú, vô số sinh linh sinh hoạt trên người cự thú. Có cự thú tỏa ánh sáng nóng như mặt trời, có cự thú trên người có biển cả, đất liền, không khí, thích hợp sinh tồn.

Vô số cự thu thể hình khổng lồ hợp thành trời sao một thời đại, biến thành ngân hà, tinh hệ.

Cường giả thời đại đó có thể ngự sử cự thú, lấy thú làm sao, có uy lực khó tin.

Thiên Ngự Đạo Quân là Đạo Quân thời đại kia, gã chuyển thế trễ một chút, tạo dựng giáo môn còn yếu. Nhưng về thủ đoạn ngự thú thì cao minh hơn Thiên Hà Thủy Sư Thiên Mã Ti nhiều.

Ngự Tinh đại giáo là một trong vài thế lực ít ỏi có gan xông vào đàn thú.

Dẫn đầu nhóm người Ngự Tinh đại giáo là Thiên Hạo Tiên Vương bị Thiên Ngự Đạo Quân thu phục làm môn hạ.

Thiên Hạo Tiên Vương nghe Thần Thứu Yêu Vương thì cười nhạt:

- Thần Thứu, ngươi chỉ là một con chim, ta chẳng những hàng phục kỳ lân mắt vàng bạch ngọc mà còn hàng phục cả ngươi, hiến cho Thiên Ngự Đạo Quân!

Tiên Vương khác tức Quân Dương Tiên Vương cười nói:

- Sau lưng ngươi chỉ là Huyền Thiên giáo chủ, Thiên Ngự giáo chủ nói vận số của Huyền Thiên sắp hết, thân chết đạo tiêu. Nếu là thời kỳ bình thường Huyền Thiên là thái sư tiên triều. Chúng ta không dám cướp đồ của các ngươi. Còn bây giờ? Chúng ta cướp rồi sao? Các ngươi làm được gì?

Thần Thứu Yêu Vương tức giận phất cờ, đàn tiên thiên Mã Ti bày đại trận xông lên chem giết. Hai phe đụng độ, đám người Thiên Hạo Tiên Vương khó đấu lại trận đồ do năm Đạo Tổ luyện ra, mây chục giáo chung bị thương hoặc chết, tiên thú bắt được cũng bị Thiên Hà Thủy Sư Thiên Mã Ti cướp.

Thiên Hạo Tiên Vương là cường giả đại viên mãn Tiên Vương, thực lực cường đại. Có nhiều người Thiên Mã Ti chết vào tay Thiên Hạo Tiên Vương.

Lúc này một ánh lửa hiện ra, Nam Minh thái tử sát khí đằng đằng xông vào Thiên Mã Ti trận đồ, tiên kiếm tung bay trên dưới liên tục đâm vào đầu Thiên Hạo Tiên Vương, Quân Dương Tiên Vương.

Quân Dương Tiên Vương, Thiên Hạo Tiên Vương hết hồn, vội né tránh bốn phía nhưng khó thoát khỏi tiên kiếm truy sát.

Nam Minh thái tử cười to, yêu khí quanh thân ngút rời, thế công ngày càng mãnh liệt.

Nam Minh thái tử lạnh lùng nói:

- Thiên Hạo thúc phụ, tiểu điệt ba ngàn năm mài một kiếm, hôm nay xin chém đầu thúc phụ kiểm tra độ bén của thanh kiếm!

Nam Minh thái tử ôm hận đến sau khi phụ thân Nam Chiên Tiên Vương chết, đám Tiên Vương Quân Dương tấn công Nam Chiên tiên châu. Thiên Hạo Tiên Vương là bằng hữu thân thiết của Nam Chiên Tiên Vương, chẳng những không đến cứu còn giết thê tử của Nam Minh thái tử được phái đi cầu cứu viện, vây giết thuộc hạ Nam Chiên Tiên Vương, ý định chiếm lãnh địa.

Nam Minh thái tử được Giang Nam cứu đưa đến Băng Liên Thánh Mẫu dạy dỗ, ba ngàn năm qua gã chăm chỉ tu hành chỉ để báo thù rửa hận.

Hiện giờ Nam Minh thái tử đã là cường giả đỉnh Tiên Vương, tu luyện công pháp đẳng cấp Thiên Quân yêu tộc tiền sử do Băng Liên Thánh Mẫu truyền dày, thực lực vượt qua Thiên Hạo Tiên Vương, Quân Dương Tiên Vương.

Rất nhanh Thiên Hạo Tiên Vương rơi vào thế yếu, người đầy vết thương, lòng kinh hoàng muốn chạy trốn nhưng không thể phá trận đồ Thiên Mã Ti.

Thiên Hạo Tiên Vương hét to:

- Thiên Ngự giáo chủ, Thiên Ngự giáo chủ!

Nam Minh thái tử làm ngơ như không nghe thấy, gã chỉ chăm chăm giết Thiên Hạo Tiên Vương, Quân Dương Tiên Vương. Bỗng tiên thú đầy trời sôi trào tập thể tấn công Thiên Mã Ti trận đồ, chúng nó như điên cuồng. Kỳ lân mắt vàng bạch ngọc cũng mơ hồ, dường như bị ma lực kỳ lạ điều khiển, đôi khi tỉnh táo có lúc mơ màng.

Một Tiên Quân trẻ tuổi đứng gần đó từ bao giờ, hai tay giương ra thúc đẩy bầy thú. Người này có sức hấp dẫn tự nhiên, có thể điều khiển đàn thú cho mình dùng.

- Thiên Ngự Đạo Quân, đệ nhất nhân thời đại lấy thú làm sao!

Bầy thú biến thành ngân hà quay quanh mười vạn tiên nhân Thiên Mã Ti, quay từng vòng từng vòng, liên tục tấn công, miệng phun thần thông. Rất nhanh đám tiên thiên Hà Thủy Sư Thiên Mã Ti bị đánh khó giữ trận thế, không lâu sau sẽ bị đột phá trận pháp, đến lúc đó là tai họa ngập đầu.

Chợt có tiếng cười khẽ vang lên:

- Thiên Ngự giáo chủ, đường đường là Đạo Quân tiền sử vậy mà đi ăn hiếp tiểu bối, khi dễ đồ đệ của ta, thật không biết xấu hổ!

Thiên Ngự Đạo Quân biến sắc mặt, tay vỗ sau lưng. Một bàn tay trắng mềm bay ra, hai bên va cạm phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa.

Người Thiên Ngự Đạo Quân lảo đảo, gã bị một chưởng quấy rối, đàn thú mất khống chế. Kỳ lân mắt vàng bạch ngọc ngửa đầu gầm rống, bầy thú gào thét chạy nhanh tứ tán.

Thiên Ngự Đạo Quân ngoái đầu nhìn, một thiếu nữ mười hai, ba tuổi cất bước đi tới. Bề ngoài thiếu nữ khá nhỏ tuổi nhưng bộ ngực đầy đặn, rất quyến rũ.

- Băng Liên Thánh Mẫu!

Mắt Thiên Ngự Đạo Quân bắn ra tia sáng, sau đó bình tĩnh lại:

- Nghe nói nàng đầu phục Giang thái sư, làm nhân tình cho hắn, không có danh phận, thật khiến thời đại yêu tộc mất mặt, làm người ta khinh thường. Băng Liên Thánh Mẫu, nàng chỉ là Thiên Quân tiền sử, được vận may trời ban mới độ qua tịch diệt kiếp, cho nàng có cơ hội hồi sinh trong kiếp này, cần gì tự tìm đường chết? Mau lùi lại đi, ta sẽ tha mạng cho nàng.

Băng Liên Thánh Mẫu kinh ngạc hỏi:

- Ta là nhân tình của Giang thái sư?

Băng Liên Thánh Mẫu cười khúc khích:

- Ta muốn nhưng thái sư và thái sư phu nhân thì không thích. Thiên Ngự giáo chủ, bớt nói nhảm đi. Ngươi ngự thú làm sao, ta là Thiên Quân thời đại yêu tộc, được giáo chủ trợ giúp dùng tiên đạo linh căn trúc cơ cho ta, đạo quả luyện thành năm linh căn. Kiếp này ta sẽ chứng được Thiên Quân, làm Đạo Mẫu! Ngươi và ta tương khắc, hãy so tài thắng thua đi!

Băng Liên Thánh Mẫu lao tới, thế công nhẹ nhàng kỳ lạ.

Thiên Ngự Đạo Quân cười nhạt nghênh đón:

- Thời đại yêu tộc toàn là đại yêu thành thánh, còn ta lấy thú làm sao. Trời sinh yêu tộc các người đã bị ta khắc chế, nàng cũng sẽ rơi vào tay ta, làm thiên tinh thành đạo cho ta!

Hai người đánh nhau, giết vào tầng hư không thứn hất. Băng Liên Thánh Mẫu hú dài, phát ra yêu uy cái thế chấn nhiếp điều khiển đàn thú xông hướng Thiên Ngự Đạo Quân.

Thiên Ngự Đạo Quân cười nhạt, đại đạo khủng bố toát ra điều khiển bầy thú ngược lại. Thực lực hai người siêu quần, trong Tiên Quân cũng thuộc hàng đỉnh cao, giết đến trời long đất lở.

Bên dưới Huyền Châu, Huyền Thiên Tiên vực. Đạo Vương Tiên Quân, Tịch Ứng Tình, Hạo Thiếu Quân, Thiếu Hư, Kim Đế, cả đám người ngửa đầu xem cuộc chiến.

Chương 2517: Thuyền Vàng. (1)

Nhâm Tiên Thiên mở miệng nói:

- Giáo chủ, không biết Băng Liên Thánh Mẫu có đánh lại Thiên Ngự Đạo Quân không? Có cần chúng ta giúp đỡ?

Giang Nam thu về tầm mắt, lắc đầu, nói:

- Kiếp này Băng Liên đạo hữu muốn tiến thêm một bước, chứng được Thiên Quân, nếu nàng không đấu lại Thiên Ngự Đạo Quân thì kiếp này không cách nào thành tựu Đạo Quân. Hãy để nàng tự mình đối phó, bây giờ các bí cảnh trong hư không thứ hai mở ra, Đế và Tôn để lại pháp bảo sắp xuất hiện. Kim Đế, tủuyền lệnh đi, khiến Thiên Hà Thủy Sư, Bắc Lạc Sư Môn chuẩn bị.

Kim Đế khom người bước nhanh rời đi, giương cánh biến thành trời tiên rực rỡ trên bầu trời. Mặt trời bay lên, lớn tiếng hú:

- Thiên Hà Thủy Sư, Bắc Lạc Sư Môn, chuẩn bị xuất kích!

Mắt Giang Nam lóe tia sáng nói:

- Các vị cũng đi đi, mỗi người được cơ duyên. Hãy để đám đần Tiên giới, tiền sử kiến thức Đế Huyền thần triều ngày xưa khủng bố cỡ nào!

Đám người Đạo Vương Tiên Quân, Tịch Ứng Tình, Hạo Thiếu Quân, Thiếu Hư, Nhâm Tiên Thiên, Ly Châu, Hoa Trấn Nguyên kích động.

Ma La Thập cúi đầu nhìn đôi tay mình, hốcm ắt ửng đỏ nhỏ giọng nói:

- Đế Huyền thần triều sắp tái hiện thế gian sao?

Ma La Thập cười to vọt lên:

- Giết ra uy phong thần triều!

Bọn họ lập nghiệp từ thời đại náo động đó, cùng Giang Nam vượt qua sóng gió đến bây giờ. Trước mặt như hiện ra ảo ảnh các thần linh đầu đội trời chân đạp đất tranh bá chư thần, bên tai vang hành khúc và tiếng trống thảm liết.

Đế Huyền thần triều không phải tiên tự do nhàn nhã mà là thần đầu đội trời chân đạp đất!

* * *

Ma Môn đại giáo, Thánh Ma Thiên Tôn vẻ mặt uy nghi nhìn quét giáo chúng, giọng ồm ồm:

- Các vị, hư không thứ hai Tiên giới đã mở, các ngươi chuẩn bị xuất kích cướp pháp bảo!

Tiên Tôn cung, tổng đàn Thái Nhất thần giáo.

Thái Nhất Thiên Quân dặn dò giáo chúng, trầm giọng nói:

- Trong pháp bảo hai vị ân sư của ta luyện chế không thiếu tinh phẩm có một không ai, không thua gì trọng bảo trong báu vật Thiên Quân. Các người hãy đi đi, tự giành lấy cơ duyên cho mình.

Sa Môn đại giáo, Khổ Hạnh Thiên Tôn dặn dò đám người Tam Khuyết Đại Phật:

- Tam Đức, lúc trước ngươi định đào mồ tổ sư chỉ vì muốn có các loại bảo bối. Thời đại Sa Môn đã mất, không có mộ cho ngươi đào. Nhưng kho báu pháp bảo Đế và Tôn để lại hôm nay mở ra, ngươi hãy dẫn giáo chúng đi lấy, cướp cơ duyên, sẽ có thu hoạch phong phú.

Thần Mẫu thánh giáo, Thần Mẫu Đạo Quân không cần dặn dò giáo chúng, lòng máy động là đám người Câu Trần, Hậu Thổ dẫn hàng trăm vạn

giáo chúng bay ra.

Tổng đàn Yêu Môn đại giáo, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân ngồi trên ngia báu giáo chủ tổng đàn, vẻ mặt uy nghiêm đồng thanh quát:

- Giáo chúng Yêu Môn, yêu tộc chúng ta bị các tiên trong Tiên giới xem là tọa kỵ, công cụ thay đi bộ, súc vật tùy tay giết. Hôm nay hai giáo chủ ban cho các ngươi quyền lực!

- Giết ra đi, giết tất cả những người có gan tấn công các ngươi. Tranh giành pháp bảo, giành cơ duyên, san bằng mọi kẻ ác trong Tiên giới. Khi về yêu tộc sẽ được địa vị cao!

- Giết!!!

Các yêu tiên cực kỳ kích động lấy ra pháp bảo bay cao, tự hiện nguyên hình, yêu quang, tiên quang bắn lên cao.

- Giết!!!

- Giết trời long đất lở!

Hư không thứ hai bị vô số tiên quang từ tầng hư không thứ chín chiếu xuống sáng rực lên như màng thai trong suốt. Các bí cảnh như bọt bong bóng rực rỡ, các bọt bong bóng vỡ ra, các báu vật uy lực kinh thiên động địa bay ra từ hư không.

Các pháp bảo này là Đế và Tôn luyện chế, mượn đại đạo đại đạo ôn dưỡng tám ức năm. Giờ đây đa số đã chín muồi, phun ra từ giữa hư không. Pháp bảo cảm ứng người có duyên, bay tứ tán.

Giờ phút này, Tiên giới như bắn vô số pháo hoa, các pháp bảo đủ loại hình dạng. Có như đóa châu hoa, có là vũ khí, có là lâu thuyền, cung diện, cầm kỳ thư họa, đình đài lâu tạ, đỉnh úng tôn tỉ, tiêu ấn đan trận, nhiều không đếm xuể!

Trong đó các loại pháp bảo chất chứa đại đạo cũng khác nhau. Không chỉ có đại đạo hồng mông, tiên đạo, còn có đại đạo tiền sử các loại tiên hóa, thậm chí là đại đạo tịch diệt.

Pháp bảo tuôn ra hình thành nước lũ, cảnh tượng hùng vĩ đồ sộ lần đầu tiên từ xưa đến nay, hùng vĩ hơn lúc tiên thú tuôn ra từ lôi hải gấp trăm lần.

Sâu trong hư không tầng hai có các bí cảnh bong bóng to chưa vỡ, pháp bảo trong đó chưa chín muồi.

Tiên thú ùa ra chưa đủ làm các Tiên Quân động lòng. Nhưng bây giờ vô số pháp bảo bay ra, đám Tiên Quân không nhịn được nữa. Bọn họ bay ra, chấn động ngập trời, tranh giành các loại pháp bảo.

Lúc này Tiên giới bỗng rung lắc dữ dội như thể vách tường bị cái gì đụng mạnh. Vách Tiên giới vỡ ra, bão tố nổi lên thổi bốn phương tám hướng, trời sao bị thổi thủng một lỗ lớn.

Vô số tiên lôi nổ tung từ vi trí va chạm, ức vạn sấm sét bộc phát. Sâm chớp đổ xuống chiếu rọi trời sao Tiên giới.

Tiếng nổ đì đồng không dứt, khu vực bị va chạm h không nứt ra, mỗi vết nứt dài ức vạn vạn dặm, vô cùng kinh người.

Vô số cường giả lao ra nhìn chỗ va chạm, ánh mắt tràn ngập khó tin.

Một vũ trụ cỡ ba, bốn tòa tiên châu đụng mạnh vào vách Tiên giới như viên minh châu màu tim khảm vào tường.

Vũ trụ đó tràn ngập hỗn độn hồng mông chi khí, nhìn từ xa thấp thoáng thần thành cổ xưa, tang thương đứng thẳng. Các lá cờ to bay phấp phới trên đầu tường, Cổ Thần đứng sừng sững.

- Hỗn Độn thiên quốc!

- Quá điên cuồng! Cổ Thần Hỗn Độn thiên quốc đẩy Thiên Quốc đụng

vào Tiên giới!

- Đại Diễn Cổ Thần điên rồi, va chạm Tiên giới như thế sẽ khiến màng ngăn Tiên giới và Thiên Quốc biến mất. Hỗn Độn thiên quốc sẽ hoàn toàn dung nhập Tiên giới, trở thành một phần của Tiên giới, từ nay Hỗn Độn thiên quốc không còn tồn tại.

- Không phải Đại Diễn Cổ Thần điên mà là to gan, được ăn cả ngã về không! Hắn định dung nhập Hỗn Độn thiên quốc vào Tiên giới, để Cổ Thần Hỗn Độn thiên quốc dốc hết sức giành cơ duyên, nâng cao thực lực Cổ Thần giành chính thống tiên đạo. Đại Diễn Cổ Thần muốn trở thành chúa tể Tiên giới!

- Nếu Đại Diễn Cổ Thần thua thì Hỗn Độn Cổ Thần cũng diệt tộc.

Lần này Hỗn Độn thiên quốc va chạm Tiên giới tất nhiên là lấy trứng chọi đá, dù sao chỉ là một quốc gia sau khi Linh giới hủy diệt, Hỗn Độn Cổ Thần xây dựng, không sánh bằng Tiên giới được.

Hiện giờ màng vũ trụ Hỗn Độn thiên quốc bị đụng vỡ, Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc, vị thần nữ giơ cao hai tay lên. Vô số đại đạo hồng mông hiện ra trong Thiên Quốc, các đại đạo xuyên suốt hư không ức chế bão tố hình thành từ đợt va chạm, không tạo thành tổn thương lớn cho Hỗn Độn thiên quốc.

Linh nữ vốn là thiên đạo Linh giới, sau khi bị đánh nát được Bất Không Đạo Nhân đúc lại, thêm vào máu huyết mạch của mình, rèn tạo thành linh, được gọi thần nữ, thánh nữ.

Cho nên thân phận của Linh nữ rất kỳ lạ, vừa là thiên đạo hóa thân lại là một sinh linh, ở giữa sinh linh và thiên đạo.

Thực lực của Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc siêu mạnh, được đám người Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần tôn trọng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2518: Thuyền Vàng. (2)

Ma Kha Thiên Quân đứng bên cạnh Đại Diễn Cổ Thần biến sắc mặt:

- Nguy rồi!

Ma Kha Thiên Quân nhỏ giọng nói:

- Đại Diễn thủ lĩnh, Ba Hộ Cổ Thần không thể giết Lạc Hoa Âm ngược lại Lạc Hoa Âm lấy pháp bảo Đế và Tôn để lại cho nàng, bắt giữ Ba Hộ Cổ Thần. Bây giờ Lạc Hoa Âm đang bài bố nhương thiên đại tế tụ tập khí vận trong tam giới.

Đại Diễn Cổ Thần liếc Ma Kha Thiên Quân, tâm tình thoải mái nói:

- Xem ra Ma Kha nhà ngươi cũng không thể tính toán không sót, ngươi không tính ra Đế và Tôn sắp đặt.

Ma Kha Thiên Quân gật đầu, biểu tình nghiêm túc nói:

- Vùng đất nguyên thủy mở ra, các hư không nứt toác, báu vật bay ra trải rộng cơ duyên Đế và Tôn đã quấy nhiễu thần toán của ta. Sợ là thần toán mất linh, giờ chỉ còn cách phái thêm người đi tru giết Lạc Hoa Âm!

Đại Diễn Cổ Thần lắc đầu, từ chối:

- Hỗn Độn thiên quốc vốn yếu hơn Tiên giới một chút, phái thêm cao thủ sợ là trong đại chiến thiếu người dùng. Ngân Đồng, ngươi đi hai đạo cung thông báo cho Thái Nhất Thiên Quân biết. Thái Nhất và Huyền Thiên có mối thù bẽ mặt, sẽ không nhịn được phái cường giả hạ giới giết Lạc Hoa Âm.

Ngân Đồng Cổ Thần lĩnh mệnh lắc người biến thành mặt trăng bạc xuyên qua hư không.

- Lần này hư không thứ hai mở ra, Hỗn Độn Cổ Thần có cơ duyên không nhỏ. Có pháp bảo Đế và Tôn chuẩn bị cho Hỗn Độn Cổ Thần ta.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn quanh một vòng, trầm giọng hỏi:

- Ai cùng ta đi cướp bảo duyên?

La Ma Cổ Thần cười to bảo:

- Giờ là lúc ta lên sân khấu. Tuy về thần toán thì ta kém hơn Ma Kha sư huynh mười vạn tám ngàn dặm, nhưng về đạo trận pháp không ai hơn ta. Chắc chắn sẽ giết đám khỉ Tiên giới người ngã ngựa đổ!

La Ma Cổ Thần đang định dẫn đám Hỗn Độn Cổ Thần đi tầng hư không thứ hai chợt Đại Diễn Cổ Thần lắc đầu, nói:

- La Ma, ngươi là Thiên Quân, không cần tự mình ra trận. Để đám trẻ đi đi, Thiên Quân là sức chiến đấu mạnh nhất đương thời, tất nhiên phải dùng cho cuộc chiến khí vận.

La Ma Cổ Thần dừng bước, nhìn Đại Diễn Cổ Thần lại ngó bốn Hỗn Độn Cổ Thần khá.

La Ma Cổ Thần trầm giọng nói:

- Lê Di, Nữ Hi, Hách Tư, Phục Hiển, các ngươi dẫn bọn nhỏ đi giành pháp bảo. Bốn vị, nuôi binh ngàn ngày, các người khổ tu trong tế đàn mấy ức năm, hôm nay là lúc thỏa thích vẫy vùng, hùng mãnh uy thế Cổ Thần ta!

Bốn Cổ Thần Lê Di, Nữ Hi, Hách Tư, Phục Hiển khom người vâng dạ, dẫn đội đại quân Cổ Thần lao vào tầng hư không thứ hai Nhạc Ấu Nương.

Trong tầng hư không thứ hai có nhiều pháp bảo bay lượn, nhiều pháp bảo sắp chín muồi. Các tòa bí cảnh như bong bỏng nổ tung, pháp bảo bay ra tầng hư không thứ hai trước đã chín muồi nhiều năm, đẳng cấp khá thấp. Pháp bảo bây giờ mới bay ra là trải qua tám ức năm rèn luyện, uy lực mạnh khó

tin.

Pháp bảo đẳng cấp Tiên Vương rực rỡ muôn màu, thường thấp thoáng bóng dáng pháp bảo Tiên Quân dẫn đến cuộc chiến tranh giành.

Đột nhiên hư không ầm vang, sâu trong tầng hư không thứ hai, một bí cảnh bỗng tan vỡ. Hàng ức vạn ánh sáng vàng bắn ra, từng vầng sáng vàng dài ức vạn dặm, ánh sáng chiếu khắp các châu Tiên giới rất kinh người.

Nơi ánh sáng vàng rực rỡ xẹt qua, các pháp bảo bay ra từ tầng hư không thứ hai đều biến mất. Những tiên nhân, giáo chúng các giáo bị ánh sáng vàng bao phủ đứng ngây như phỗng. Bọn họ mới thu pháp bảo vào tay, bao gồm pháp bảo bản thân mình luyện chế nhưng giờ đây biến mất hết, bị ánh sáng vàng hút đi.

Có nhiều tiên nhân luyện chế bảo y nhưng giờ bị mấy ánh sáng vàng lột trần truồng đứng trong không trung.

Có nhiều nữ tiên bị lột độ, tiếng hét chói tai không dứt, mọi người nhìn chằm chằm.

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng lên, sốt ruột vò đầu bứt tai, đứng ngồi không yên.

Đột nhiên ánh sáng vàng đầy trời biến mất, một chiếc thuyền vàng khổng lồ từ sâu trong tầng hư không thứ hai chậm rãi bay ra. Trên thuyền vàng có rồng vàng quay quanh cột buồm, đình đài lâu tạ giăng đầy đèn lồng đỏ.

Giữa khoang thuyền và lầu các là các pháp bảo đang va đụng, chính là những pháp bảo bị ánh sáng vàng lấy đi, bị thuyền vàng hút vào trong khoang.

Hàng vạn pháp bảo va đụng, có mấy ngàn pháp bảo đụng mở cửa sổ và cánh cửa bay ra bốn phương tám hướng, đầy trời toàn là pháp bảo.

Lúc này vô số đèn lồng đỏ treo trên thuyền vàng tỏa sáng rực rỡ, ánh sáng

vàng bắn ra nhốt những pháp bảo lại kéo vào khoang thuyền, lầu các.

Ai ngờ cửa vưa mở, vô số pháp bảo thừa dịp bay đi mấdt.

thuyền vàng có linh tính, đèn lồng tỏa sáng rực rỡ liên tục bắt giữ các loại pháp bảo. Những pháp bảo không ngừng bỏ trốn, pháp bảo quay quanh thuyền vàng hình thành cái vòng lớn tới lui rất náo nhiêu.

Trong năm Đạo Tổ, mắt Bỉ Ngạn nương nương sáng rực, cùng Càn Khôn lão tổ trao đổi ánh mắt.

Bỉ Ngạn nương nương nói với Giang Nam:

- Giáo chủ, chiếc thuyền báu này là của phu thê chúng ta, hai ta đi chút rồi về.

Giang Nam gật đầu cho phép. Bỉ Ngạn nương nương vốn luyện thành một chiếc Bỉ Ngạn Thần Châu, Càn Khôn lão tổ thì luyện hóa tiên thần quang, đúng là có nguồn gốc sâu xa với thuyền vàng.

Nhìn chiếc thuyền vàng là Đế và Tôn luyện ra, pháp bảo chuẩn bị cho Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương.

- Chiếc thuyền vàng này uy lực quá mạnh, sánh bằng báu vật Thiên Quân. Khá nhiều cường giả núp trên thuyền vàng, hai vị hãy cẩn thận. Đặc biệt là quân sư, nhiều người muốn giết ngươi.

Giang Nam vươn tay chộp, bút mực giấy nghiên mực hiện ra trước mặt. Giang Nam nhấc bút nhanh chóng viết một phù văn sắc lệnh thần đạo giao cho Càn Khôn lão tổ.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Phù văn sắc lệnh của ta có thể bảo vệ quân sư bị Tiên Quân vây công mà không bị thương, nhưng không phòng ngự được lâu. Hiền Khang Lệ hãy cẩn thận, đừng để người ta giết các ngươi, cướp mất cơ duyên thuộc về mình.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương trịnh trọng gật đầu, nhận lấy phù văn sắc lệnh.

Thịnh huống này vốn là cuộc chiến giành cơ duyên, cướp cơ duyên và giết đối thủ liên tục lặp lại, sơ sẩy một cái là cơ duyên sẽ biến thành kiếp số, thân chết đạo tiêu.

Tuy Bỉ Ngạn nương nương là một trong năm Đạo Tổ tiên đạo mới nhưng về tu vi kém hơn Kế Đô, La Hầu La một bậc, yếu hơn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân nhiều.

Hiện giờ Bỉ Ngạn nương nương ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thnánh Nhân, sức chiến đấu trung kỳ Tiên Quân. Càn Khôn lão tổ là trung kỳ Tiên Vương. Thực lực hai người có thể nói là cường giả thượng tầng trong Tiên giới, nhưng khá nhiều tồn tại dư sức giết Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương hợp sức vận chuyển thuyền báu Tiên Đế bay hướng thuyền vàng. Hai người mới đến gần chợt thấy một luồng tiên quang bay ra bám vào thuyền báu Tiên Đế.

Càn Khôn lão tổ ngoái đầu nhìn:

- Thì ra là Tự Nhiên Lão Quân.

Tự Nhiên Lão Quân tay áo phất phới, tươi cười toe toét, tay nâng một gốc tiên thụ. Mới rồi nhánh và rễ tiên thụ bám vào thuyền báu, không cho nó tới gần thuyền vàng.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày hỏi:

- Tự Nhiên Lão Quân làm vậy là sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2519: Cáo Già. (1)

Tự Nhiên Lão Quân cười nói:

- Bỉ Ngạn Đạo Tổ, thiên tài địa bảo ai có tài thì được, người có duyên thì lấy. Không dám giấu diếm, thuyền vàng này là bảo bối sư tôn để lại cho ta. Lão phu thấy Hiền Lệ Khang định ra tay nên sốt ruột ngăn cản, xin đừng trách, đừng trách.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương chửi thầm vô sỉ. Tự Nhiên Lão Quân dù gì là đệ tử của Đế và Tôn, thực lực tu vi cao hơn Bỉ Ngạn, Càn Khôn, là đỉnh Tiên Quân.

Tự Nhiên Lão Quân nói thuyền vàng là bảo bối Đế và Tôn để lại cho lão đúng là nói dối không xé nháp.

Càn Khôn lão tổ cảm thán rằng:

- Lão Quân tuổi lớn, đức cao vọng trọng, không ngờ da mặt dày theo tuổi tác, làm vãn bối rất khâm phục.

Bỉ Ngạn nương nương thúc giục thuyền báu Tiên Đế, nửa Thế Giới Thụ hiện ra. Thuyền báu nhẹ rung, rễ nhánh cây tiên của Tự Nhiên Lão Quân bị chấn gãy, thuyền báu cướp thuyền vàng trước một bước.

Tự Nhiên Lão Quân không dám chậm trễ, cũng lao hướng thuyền vàng, lấy tiên thụ ra quét hai người đứng trên thuyền báu Tiên Đế. Từng dải thụy thải, từng đóa tường vân. Trên cây có tổ chim, phượng hoàng đậu. Tiên hoàng bay lên, giương cánh phát ra thần hà bảy sắc giết hướng Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương.

Tiên hoàng này là tọa kỵ của Tự Nhiên Lão Quân, cũng là cao thủ đẳng cấp Tiên Quân.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương không mạnh bằng tiên hoàng, dốc sức vận chuyển thuyền báu Tiên Đế, nửa gốc Thế Giới thụ lung lay, vô số thụy khí tiên hà bay ra va chạm vào tiên thụ và phượng hoàng của Tự Nhiên Lão Quân.

Thần thông công pháp của bọn họ đi đường nhẹ nhàng tự nhiên, khiđánh nhau hình ảnh duy mỹ. Hai gốc tiên thụ rực rỡ chói mắt, cực kỳ huyễn lệ.

Đột nhiên một con tỳ hưu gào thét lao nhanh, há mồm phun ánh sáng cắt đứt hai gốc tiên thụ quấn quanh. Tỳ lưu lao hướng thuyền vàng, trên lưng nó là Thái Chân Tiên Quân cười to chắp tay với Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương, Tự Nhiên Lão Quân.

Thái Chân Tiên Quân cười nói:

- Đạo hữu, sư huynh, đây là bảo bối gia sư để lại cho ta, các ngươi thật không biết xấu hổ, đi cướp của ta.

Tự Nhiên Lão Quân cười xòa:

- Thái Chân sư đệ, đây là tọa kỵ ngươi mới thu được?

Tự Nhiên Lão Quân rút cây phất trần ra khỏi ống tay áo phất trước mặt. Ức vạn sợi tơ phất trần bay ra quấn chặt tứ chi tỳ lưu dưới thân Thái Chân Tiên Quân.

Thái Chân Tiên Quân rút kiếm chém tơ trần, cười nói:

- Sư huynh, cẩn thận chút, tiểu đệ khó khăn lắm mới bắt được súc sinh này, nếu bị sư huynh chém chết thì tiểu đệ không có chỗ khóc.

Thái Chân Tiên Quân vỗ đầu, khánh vân bay ra khỏi đỉnh đầu, khánh vân nâng ba phi đao mỏng và nhỏ. Đao quang bắn hướng phượng hoàng trên tiên thụ của Tự Nhiên Lão Quân, sau ánh sáng có mấy hạt châu trơn bóng bay theo, nhìn thoáng qua là biết bảo bối ghê gớm.

Quả nhiên, Tự Nhiên Lão Quân chặn ánh sáng lại, mấy hạt châu liên tục nổ làm lão người khét đen. Tiên hoàng trên cây bi đốt cháy vài cọng lông.

Tiên hoàng hóa thành một thiếu nữ, líu ríu kêu, miệng cử động rất nhanh, dường như đang chửi Thái Chân Tiên Quân là tiểu nhân nham hiểm.

Bỉ Ngạn nương nương, Càn Khôn lão tổ trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Bỉ Ngạn nương nương dở khóc dở cười:

- Hai vị lão Tiên Quân thật vô sỉ, bọn họ là đệ tử của Đế và Tôn nào?

Càn Khôn lão tổ không biết nên nói cái gì với hai lão Tiên Quân, cười trả lời:

- Tiên Đế.

- Ra là vậy.

Bỉ Ngạn nương nương nhỏ giọng nói:

- Ta nghe giáo chủ bảo phụ thân của Tiên Đế là một tồn tại cực kỳ tà ác, ngay cả Tiên Tôn cũng phải kiêng dè. Chắc huyết mạch di truyền.

Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân mặc dù đánh nhau túi bụi nhưng không quên Bỉ Ngạn nương nương, Càn Khôn lão tổ. Vòng chiến bao vây hai người, nếu Bỉ Ngạn nương nương, Càn Khôn lão tổ sắp đột phá vòng vây là Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân sẽ kéo lại, khiến hai phu phụ hận ngứa răng.

Càn Khôn lão tổ giỏi đấu trí, mượn sức nhưng tu vi quá yếu, gặp hai lão Tiên Quân nham hiểm như cáo giá thì thuật hợp tung vô dụng.

Lúc này lại có hai đẳng cấp Tiên Quân kéo người lao đến, dẫn đầu là Cự Linh Đạo Quân, một đội khác là Nữ Hi Cổ Thần kéo Hỗn Độn Cổ Thần lao tới. Bọn họ đều muốn chiếm thuyền vàng.

Trên thuyền vàng có rất nhiều báu vật, nhiều cỡ hàng vạn. Bản thân thuyền vàng hay pháp bảo trong thuyền đều là tài sản kếch sù.

Cự Linh Đạo Quân cũng động tâm, muốn chiếm thuyền vàng, võ trang cho thuộc hạ.

Hai người một là Tiên Quân trong Hỗn Độn Cổ Thần, ngang ngửa với Tự Nhiên Lão Quân, người kia là Đạo Quân chuyển thế, cơ thể siêu mạnh, tu thành thân, đạo, quả hợp nhất, thực lực rất mạnh.

Giờ phút này, Cự Linh Đạo Quân, Nữ Hi Cổ Thần dẫn thuộc hạ của mình đến, tự hợp thành hai sát trận ngăn người khác đến gần thuyền vàng. Hai người lao nhanh hướng thuyền vàng.

Tự Nhiên Lão Quân bỏ Bỉ Ngạn nương nương, Càn Khôn lão tổ lại, lao hướng Cự Linh Đạo Quân. Thái Chân Tiên Quân cũng bỏ qua hai người, cưỡi tiên kỳ lân xông tới chỗ Nữ Hi Cổ Thần.

Nữ Hi Cổ Thần, Cự Linh Đạo Quân đã bước lên thuyền. Bốn người đại chiến trên thuyền vàng.

Thái Chân Tiên Quân bạn chiến đấu nhưng không quên hét hướng Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương:

- Sao các ngươi còn chưa thu thuyền vàng?

Bỉ Ngạn nương nương ngạc nhiên, tức giận nói:

- Lão già kia, mới rồi còn ngăn chúng ta lại sao bây giờ lại kêu chúng ta thu?

Tự Nhiên Lão Quân cười nói:

- Mới rồi tranh cho mình, bây giờ có kẻ địch bên ngoài tất nhiên phải nhường các ngươi. Dù sao các ngươi là người Tiên giới, Cự Linh Đạo Quân là lão quái vật tiền sử, Nữ Hi là nữ Cổ Thần, không cùng tộc.

Thái Chân Tiên Quân tiếp lời:

- Nước phù sa không để cho người ngoài.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương câm nín, vội vàng tập trung cảm ứng chiếc thuyền vàng.

Lúc này Bắc Lạc Sư Môn, Thiên Hà Thủy Sư hành động. Trăm vạn đại quân tiên nhân Thiên Hà Thủy Sư dàn trận. Giữa hư không một luồng thiên hà lao nhanh tới, một chiếc lâu thuyền khổng lồ lướt trên thiên hà, buồm đung đưa, người đông đúc. Lửa đạn bắn ra từ nòng pháo áp chế các pháp bảo.

Bắc Lạc Sư Môn dàn trận pháp, các tòa tiên thành lơ lửng. Thành trì to mấy trăm vạn dặm, hàng trăm tiên thành nối thành một mảnh. Tiên thành đến gần, vô số tiên nhân dứng trên đầu tường, đằng đằng sát khí.

Bên dưới Huyền Châu, Giang Nam ngước đầu quan sát cuộc chiến. Bỗng lòng máy động, thần quang bắn ra từ mắt Giang Nam nhìn tầng hư không thứ bảy. Trong hai đạo cung, Tiên Tôn cung bắn ra tiên quang rơi xuống mặt đất, nổ tung vách tường Tiên giới, biến mất.

Giang Nam đứng dậy:

- Phân thân Thái Nhất Thiên Quân!

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- Thái Nhất Thiên Quân phái phân thân đi tam giới chắc vì muốn cắt đứt khí vận của tam giới ta.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La biến sắc mặt.

La Hầu La vội nói:

- Giáo chủ, gần đây ta nghe vài tin đồn nhảm bảo khí vận của giáo chủ đã tận, chạy trời không khỏi nắng, sắp sửa chết trong cơ duyên lớn, kiếp nạn lớn

này. Giáo chủ phái Lạc Hoa Âm hạ giới hay là để dùng chúng sinh tam giới tụ tập khí vận cho mình?

Chương 2520: Cáo Già. (2)

- Bây giờ Thái Nhất Thiên Quân phái phân thân đi chắc vì muốn cắt đứt khí vận của giáo chủ, cắt hết mọi đường sống!

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô gật gù, bọn họ có nghe tin đồn về chuyện này, lòng thấp thỏm lo âu nhìn Giang Nam.

Mặt Giang Nam không biểu tình.

La Hầu La nổi can đảm tiến lên nói:

- Hay để tiểu điệt hạ giới ngăn cản phân thân Thái Nhất Thiên Quân? La Hầu La sẽ dốc hết sức, muôn lần chết không chối từ! Còn nhóm Hồng sư huynh sẽ ở lại đây giành cơ duyên.

Giang Nam thở dài nói:

- Đành vậy. La Hầu La ngươi hạ giới rồi trực tiếp đi Đại La Thiên giúp đỡ, đừng chậm trễ. Ta ban cho ngươi một phù văn sắc lệnh có thể giữ mạng.

Giang Nam nói xong viết phù văn sắc lệnh giao cho La Hầu La.

La Hầu La mở vách tường Tiên giới bay xuống, đến lôi hải gã ném phù văn sắc lệnh đi.

La Hầu La lạnh lùng cười:

- Huyền Thiên, quả nhiên ngươi thiên vị, không thấy nhi tử ruột hạ giới, sợ đứt cơ duyên của bọn họ. Nếu hôm nay ta không hủy diệt tam giới, cắt đứt khí vận của ngươi thì ta sẽ cùng họ với ngươi!

La Hầu La bay vào tam giới, phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân đã đi trước một bước giết hướng Đại La Thiên. Trong Đại La Thiên, Lạc Hoa

Âm đã bày nhương thiên đại tế, tụ tập sinh linh tam giới cùng nhau tế tự. Lạc Hoa Âm là mắt trận tụ tập khí vận cho Giang Nam, bên cạnh có một Cổ Thần áp trận, đó là Ba Hộ Cổ Thần.

Phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân lao vào Đại La Thiên, Ba Hộ Cổ Thần bay lên, giơ thuẫn to ngăn cản. Nhưng Ba Hộ Cổ Thần làm sao đánh lại phân thân Thái Nhất Thiên Quân? Chiến đấu mấy hiệp sau Ba Hộ Cổ Thần bị đánh trọng thương, may mắn có thuẫn to nên không chết trong tay phân thân Thái Nhất Thiên Quân.

Phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân giết hướng Lạc Hoa Âm, nàng không lùi một bước, rút kiếm chiến đấu đẫm máu. Tuy Lạc Hoa Âm được bộ pháp bảo Đế và Tôn để lại, thực lực tăng vọt nhưng không đánh lại phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân, nguy hiểm trùng trùng. Lạc Hoa Âm kiên quyết không lùi.

La Hầu La xem giây lát, ngẫm tới ngẫm lui vẫn do dự không ra tay.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Chờ xem chút nữa, một chút nữa. Huyền Thiên phái ta xuống không chừng có âm mưu, nếu Lạc Hoa Âm chết ta sẽ ra tay hủy diệt tam giới, Đại La Thiên.

Lạc Hoa Âm không chống nổi, nàng quỳ một gối, vùng vẫy muốn đứng lên nhưng không được.

- Khí vận của Huyền Thiên sẽ diệt tuyệnt.

Vẻ mặt phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân thản nhiên vỗ xuống đầu Lạc Hoa Âm.

La Hầu La phấn khởi, cười to bảo:

- Bây giờ có thể hủy diệt tam giới rồi đổ hết lên đầu Thái Nhất, Huyền Thiên sẽ không nghi ngờ ta . . .

La Hầu La cưha cười xong chợt một luồng kiếm quang kinh thiên động địa bay ra từ bàn tay Lạc Hoa Âm. Một kiếm Khai Nguyên đâm thủng lòng bàn tay phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân. Một chuỗi tiếng nổ không dứt, xương tay phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân bị cắt vụn.

Kiếm quang thật kinh diễm và sắc bén, xẹt qua không trung đâm vào trán phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân, biến thành nguyên thủy chứng đạo kiếm xuyên qua sau lưng rơi vào tay Lạc Hoa Âm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phân thân tiên tôn Thái Nhất Thiên Quân ngã xuống đất, thân thể sụp đổ biến thành linh khí, linh tương cuồn cuộn, máu tuôn như thác đổ khắp Đại La Thiên, từ Đại La Thiên chảy xuống chư thiên, ôn dưỡng tam giới.

La Hầu La sợ hét hồn, người ướt đẫm mồ hôi. Một kích kinh diễm vừa rồi không thể nào là Lạc Hoa Âm đẳng cấp Tiên Quân phát ra được, đó là trình độ Thiên Quân, một kích khủng bố uẩn nhưỡng đã lâu.

- Là Huyền Thiên, hắn sớm tính được có người muốn phá hong khí vận, mai phục một thần thông trong nguyên thủy chứng đạo kiếm.

- Hắn có hậu chiêu tại sao còn phái ta đến? Hắn nghi ngờ ta, muốn giết cả ta và phân thân Thái Nhất?

- Không đúng, không đúng, hắn không thể nào nghi ngờ ta được, hay đang thử thách lòng trung thành của ta?

La Hầu La thấp thỏm lo âu, không biết làm sao, bối rối không biết có nên trở về bên cạnh Giang Nam không. Thật lâu sau La Hầu La cắn răng xoay người đi Tiên giới.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Ma Kha Thiên Quân tính không bỏ sót, tuyệt đối không tính sai. Nếu vậy ta vẫn cứ trở về bên Huyền Thiên.

La Hầu La đến Huyền Châu Tiên giới, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô chạy ra đón gã, hỏi han dồn dập.

Giang Nam nhìn La Hầu La, dịu dàng hỏi:

- Làm ổn thỏa chưa?

Vẻ mặt La Hầu La như bình thường, khom người nói:

- Tất cả ổn thỏa.

Giang Nam gật đầu, nói:

- La Hầu La đã giúp ta nhiều, ngươi lập công lao lớn. Hay làm nhi tử nuôi theo họ ta đi, ta ban cho ngươi họ Giang.

Tim La Hầu La đập nhanh, ngước đầu liếc trộm Giang Nam, thấy mặt hắn không biểu tình, nhìn không ra suy nghĩ trong lòng hắn. Lưng La Hầu La ướt đẫm mồ hôi.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Là hắn nghe lời ta đã nói hay thật sự định ban thưởng cho Giang, khiến ta làm nhi tử nuôi của hắn?

La Hầu La thấp thỏm bất an, không biết lúc này nên nhanh chân chạy trốn hay mặt dày vô sỉ quỳ xuống hô to nghĩa phụ?

La Hầu La đang bàng hoàng đột nhiên Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu ngươi không thích thì thôi.

La Hầu La như được xá tội, bản tính gã đa nghi, càng gặp loại chuyện này càng đâm ra nghi ngờ, tự mình rối loạn. Giang Nam nói thôi cho La Hầu La bậc thang leo xuống, gã khỏi băn khoăn gì nữa.

Kế Đô ngước đầu lên nhìn tầng hư không thứ chín, hỏi:

- Giáo chủ, khi nào chúng ta ra tay?

Trong tầng hư không thứ chín liên tục phun báu vật ra, số lượng báu vật ngày càng ít nhưng toàn là tinh phẩm hiếm có. Đạo Tổ như bọn họ cũng động lòng.

Giang Nam liếc tầng hư không thứ chín, cười lắc đầu, nói:

- Những báu vật này không phải báu vật chuẩn bị cho Đạo Tổ các người. Các người còn trong thời kỳ trưởng thành, các pháp bảo đó rất nhanh sẽ không còn tác dụng với các người, nếu bây giờ các người ra tay giành lấy thì uổng.

Giang Nam lộ vẻ mặt ngưỡng mộ nói:

- Đế và Tôn là nhân vật thông thiên triệt địa, trong Đạo Quân hiếm ai sánh bằng hùng tài vĩ lược như bọn họ. Chắc Đế và Tôn đã chuẩn bị bảo bối cần thiết cho các người, tiên thần thế hệ của ta có tính toán, tranh đấu gì ở trong mắt Đế và Tôn rõ như lòng bàn tay.

Tim Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La đập nhanh.

Càng hiểu nhiều về Đế và Tôn càng khiến người ta cảm thấy sâu không lường được. Đặc biệt là Giang Nam, hắn thấy nhiều Thiên Quân, Đạo Quân, so sánh mới biết trí tuệ của Đế và Tôn khiến người vô cùng khâm phục.

Tầng hư không thứ chín vẫn còn tiếp tục chinh chiến sát phạt. Thiên Hà Thủy Sư, Bắc Lạc Sư Môn xưng hùng, tung hoành trong tầng hư không thứ chín, vớt các báu vật. Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân, Giang Tuyết, Thông U, Tinh Quang, Hoa Trấn Nguyên, các cường giả tự tìm báu vật của mình, thu hoạch phong phú.

Trừ cường giả Huyền Châu ra, các cường giả khác cũng rất đáng chú ý. Trong đó hấp dẫn ánh mắt nhất là ba đại quân tộc Hỗn Độn Cổ Thần

Chương 2521: Giết Nữ Nhân Của Hắn.

Ba đại quân này không thua kém Thiên Hà Thủy Sư, Bắc Lạc Sư Môn của Huyền Châu chút nào, sức chiến đấu cực kỳ cường đại. Đặc biệt về mặt trận pháp hơn đại quân Huyền Châu chứ không thua, hấp dẫn ánh mắt người.

Thủ lĩnh ba đại quân Hỗn Độn Cổ Thần khiến các cường giả Tiên giới tim rớt cái bịch. Lê Di, Phục Hiển, Hách Tư, ba Cổ Thần đẳng cấp Tiên Quân, rất lạ mặt, không nhiều người biết họ là ai. Nhưng vẫn có người nhận ra.

- Phục Hiển Cổ Thần, đó chẳng phải là Cổ Thần được tiền sử thánh dược sao? Nghe đồn Phục Hiển giống như Viên Không, được tiền sử thánh dược, do đó tu thành Cổ Thần đẳng cấp Tiên Quân.

- Phục Hiển cổ xưa hơn Viên Không nhiều, khi Phục Hiển Cổ Thần nổi danh thì Viên Không mới là con nít hỉ mũi chưa sạch.

- Mấy ức năm trước Phục Hiển Cổ Thần đã mất tích, không tham gia cuộc chiến tiên thần, chắc đã ẩn núp.

- Nghe đồn Hách Tư chết trong đại chiến tiên thần lần đầu tiên rồi mà? Sao bỗng dưng sống lại?

- Khi thời đại Cổ Thần hủy diệt, lão quái vật Lê Di đã chết, tại sao bây giờ bỗng nhiên xuất hiện?

- Nữ Hi đánh nhau với Thái Chân Tiên Quân cũng rất lợi hại, là nữ Cổ Thần rất cổ xưa.

Tầng hư không thứ chín phun ra báu vật ngày càng quý hiếm, uy lực càng lúc càng mạnh. Đa số đẳng cấp Tiên Quân đã lao vào tầng hư không thứ chín tranh cướp báu vật. Kim Đồng Cổ Thần, Ngân Đồng Cổ Thần, Hắc Điệt, La Đà, các Cổ Thần xuất chiến. Côn Luân, Mịnh Phạn, Minh Đường, Tu A,

Cảnh Nguyệt, Ngọc Tiên Nhi, Ngọc Lâm Tử, Ma thiên, Linh Lung, Câu Trần, các thực lực hỗn chiến trong tầng hư không thứ chín, tranh giành báu vật.

Phe Giang Nam không chiếm ưu thế, các Tiên Quân, Cổ Thần khác kinh tài tuyệt diễm, sức chiến đấu rất mạnh ví dụ tám Tiên Quân Câu Trần tụ tập lại hừng hực như lửa, rất lợi hại.

Nhưng phe Giang Nam còn nhiều đại quân chưa ra, vẫn còn dư sức. Thế lực khác cơ bản đã ra hết quân chủ lực. Có một số giáo môn mới thành lập, giáo chủ cũng tự mình xuất chiến.

Cuộc đâu tranh này càng đến cuối báu vật càng quý giá, uy lực càng mạnh, màn diễn chính còn ở phía sau.

Phải chờ mấy năm nữa báu vật mới bắn ra hết, tiên thú ở tầng hư không thứ nhất cần vài năm mới trưởng thành bay ra.

Tầng hư không thứ bảy, trong Tiên Đế cung, Ngọc Kinh Thiên Quân cao cao tại thượng cúi xuống nhìn tranh dấu dưới mấy tầng hư không.

Ngọc Kinh Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Thứ ngu dốt, mới mở ra hai tầng hư không đã dốc hết sức, báu vật ở mấy tầng hư không khác làm gì có phần các ngươi nữa?

- Cuộc chiến khí vận mới là chinh phạt quan trọng nhất, liên quan đến có giành được chính thống Tiên giới không. Bây giờ các ngươi dốc hết thủ đoạn ra, mấy Đạo Quân chuyển thế tự mình hành động. Thủ đoạn bị người nhìn thấu, sau này các ngươi còn bao nhiêu năng lực cho cuộc chiến khí vận?

Đến nay đẳng cấp Thiên Quân chưa ai ra mặt, còn vài Đạo Quân chuyển thế tu thành Tiên Quân cũng lặng im. Bọn họ đang chờ, đợi cơ duyên thuộc về mình, đó là cuộc chiến khí vận.

Giờ phút này, đã có nhiều tiên nhân chết ở tầng hư không thứ nhất, thứ

hai. Các đại giáo môn tranh đoạt, cuộc chiến cơ duyên tăng phần thảm khốc. Mỗi giây mỗi phút có thủ đoạn, Cổ Thần thân chết đạo tiêu.

Có nhiều Tiên Vương chết đi.

Hai đại quân Huyền Châu cũng chết, nhưng số lượng không quá nặng nề, còn trong phạm vi caháp nhận được.

Tầng hư không thứ chín phun ra pháp bảo dần có trọng bảo đẳng cấp cỡ thuyền vàng, không thua kém gì báu vật Thiên Quân, tranh giành càng tảm khốch ơn.

Lúc này lực lượng Huyền Châu hiện ra. Hai đại quân Thiên Hà Thủy Sư, Bắc Lạc Sư Môn tự mình trấn áp một pháp bảo. Các đẳng cấp Tiên Quân như Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân, Đông Cực tự cảm ứng cơ duyên của mình, lấy được báu vật định mệnh rồi đi cướp báu vật khác.

Nhưng trong thế lực khác có đẳng cấp Tiên Quân giết ngược lại cường giả Huyền Châu, cỡ như Đạo Vương Tiên Quân, Giang Tuyết cũng bị thương, mấy lần tìm được đường sống trong chỗ chết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lại một tiếng chấn động kịch liệt. Hư không rung lắc, một tòa bí cảnh sâu trong tầng hư không thứ chín vỡ ra, từng vòng sang bạc bắn ra.

Vòng bạc khuếch tán không trung, rộng lớn mấy trăm vạn dặm, khoảng năm trăm vòng bạc.

Trong vòng toát ra áp lực khủng bố, đè hư không sụp xuống. Một Tiên Vương, mấy chục chân tiên không né kịp bị một vòng bạc kéo vào, biến mất như bị vòng bạc cắn nuốt.

Lại có mấy pháp bảo Tiên Quân không thể chạy ra sức hút của vòng bạc, bọn họ bị đóng đinh, bị vòng bạc nuốt mất.

Phục Hiển Cổ Thần gầm lên, dẫn các Hỗn Độn Cổ Thần giết vào. Dàn trận pháp ra, các Hỗn Độn Cổ Thần cố định vòng bạc.

Phục Hiển là một Hỗn Độn Cổ Thần đẳng cấp Tiên Quân, tu vi thực lực siêu cường đại, cộng thêm trận pháp La Ma Cổ Thần chế tạo. Khi trận pháp vận chuyển, một bàn tay to vươn ra khỏi trận pháp chộp tất cả vòng bạc trong không trung.

Một kích kia bá đạo vô song, đại trận của La Ma Cổ Thần tổng hợp lực lượng mọi người lại, khiến đòn công kích đạt đến đỉnh Tiên Quân.

Mắt thấy Phục Hiển Cổ Thần sắp thâu tóm năm trăm vòng bạc chợt nghe tiếng keng khẽ, năm trăm vòng bạc hợp nhất thành cái vòng bạc trơn bóng xoay tít trong không trung đập vào bàn tay to.

Bàn tay to vỡ thành nhiều mảnh. Phục Hiển Cổ Thần bị chấn khí huyết dâng trào.

Phục Hiển Cổ Thần giật mình kêu lên:

- Bảo bối tốt!

Thị Hiên Vi lòng máy động, cảm thấy năm trăm vòng bạc và mình có cảm ứng kỳ diệu.

Thị Hiên Vi đang do dự chợt nghe Giang Nam cười nói:

- Nương nương, mời ra tay.

Thị Hiên Vi đứng dậy, nhẹ giọng nói:

- Tướng sĩ Huyền Châu, thuộc hạ cũ của bản cung ở đâu?

Các lá cờ bay phấp phới, đám cường giả Đô Thiên Mão Nhật, Phong Hoa đứng trên mặt cờ, khom người nói:

- Thuộc hạ cũ của nương nương ở đây!

- Bày trận!

Vô số cờ bay phấp phới, Luyện Thiên đại trận hình thành. Thị Hiên Vi cất bước đi vào trong trận, Luyện Thiên đại trận xé trời lướt đi.

Từ thượng giới tới nay, Luyện Thiên đại trận được vô số người tà trí thông thiên trong Huyền Châu luyện lại, nâng cấp uy lực trận pháp, sửa lại khiếm khuyết, dung hợp Cổ Thần và tiên đạo mới, thần đạo của Giang Nam. Luyện Thiên đại trận nâng cấp vượt bậc, bây giờ đại trận có thể biến thành trận pháp đẳng cấp Tiên Quân.

Luyện Thiên đại trận lại xuất hiện đã cách vòng bạc không xa. Vòng bạc bỗng tách ra thành năm trăm cái vòng, phát ra uy lực muốn nuốt đại quân Cổ Thần của Phục Hiển Cổ Thần.

Phục Hiển Cổ Thần dẫn đám lín chhém giết, dần đè ép uy lực các vòng bạc. Đây là báu vật vô chủ, không ai khống chế, không như trận pháp La Ma Cổ Thần nhanh nhẹn biến đổi nhiều, vòng bạc bị trấn áp là chuyện sớm hay muộn.

Thị Hiên Vi đứng trong Luyện Thiên đại trận nhìn năm trăm vòng bạc, toát ra thần thức đại đạo pháp lực liên kết với vòng bạc.

- Năm trăm kiếp dùng tình, năm trăm kiếp trở về nguyên điểm, si tình một lòng, nguyện tình yêu này không có cuối.

Thị Hiên Vi lẩm bẩm:

- Ngươi là Đa Tình Hoàn năm trăm kiếp tình yêu của ta sao?

Keng!

Từng vòng bạc va chạm, dung hợp, lại hợp nhất thành vòng tay đụng vỡ địa trận của Phục Hiển Cổ Thần, xoay tròn bay vào Luyện Thiên đại trận, đeo trên tay Thị Hiên Vi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2522: Chiến Quần Hùng. (1)

Khí thế Thị Hiên Vi tăng vọt, cảm giác trong vòng tay chứatình cảm năm trăm kiếp, si tình quấn quýt quanh thân nàng, quấn đầy suy nghĩ, nguyên thần, thần hồn, đạo quả, suốt đời không thoát ra được.

- Kiếp này ta không nhảy ra ngoài thì không thành Thiên Quân được.

Thị Hiên Vi hơi vui mừng, cảm thấy Đa Tình Hoàn và khí huyết của mình liên kết.

Thị Hiên Vi lẩm bẩm:

- Nếu tình yêu là vui vẻ vậy đâu cần thoát ra?

Phục Hiển Cổ Thần hắn pháp bảo bị cướp thì dẫn người lao tới, hai đại trận va chạm đánh nhau, sát khí ngút trời. Thị Hiên Vi được Đa Tình Hoàn, thực lực tăng tiến, thúc giục Luyện Thiên đại trận đối kháng Hỗn Độn Cổ Thần, không hề sợ hãi.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, La Ma Cổ Thần nhìn tầng hư không thứ hai, thấy cảnh tượng đó thì hừ mạnh. La Ma Cổ Thần nhận ra Luyện Thiên đại trận do nhi tử Đô Thiên của mình sáng tạo ra, nhớ mối thù với Giang Nam.

La Ma Cổ Thần nói:

- Nữ nhân của Huyền Thiên giáo chủ dùng trận pháp sinh từ đầu nhi tử ta đối phó Hỗn Độn Cổ Thần là không để Thiên Quân ta đây vào mắt. Đã giết nhi tử của ta vậy ta sẽ giết lại nữ nhân của hắn!

La Ma Cổ Thần vươn tay chộp, các ngôi sao hỗn độn to lớn trong Hỗn Độn thiên quốc bị lôi kéo rơi vào tay gã biến thành hạt châu to cỡ trứng gà.

La Ma Cổ Thần nhìn Luyện Thiên đại trận, trong khoảnh khắc thấm nhuần ảo diệu vận chuyển trận pháp. La Ma Cổ Thần nâng chín hạt châu lên, liên tục búng tay. Các tinh cầu hỗn độn bị luyện thành hạt châu lần lượt bay ra Hỗn Độn thiên quốc, rít gào đập xuống Thị Hiên Vi.

Không ai sánh bằng La Ma Cổ Thần về tạo nghệ trận pháp, cực kỳ đáng sợ. La Ma Cổ Thần thấm nhuần tất cả biến đổi của Luyện Thiên đại trận, ra tay ngay lỗ hổng trong khi trận pháp vận chuyển, chín hạt châu sẽ xuyên qua đại trận đập trúng Thị Hiên Vi.

Thiên Quân ra tay hung mãnh biết mấy, bá khí tuyệt biết bao.

Dù Thị Hiên Vi được Đa Tình Hoàn cũng tuyệt đối không thoát khỏi công kích của La Ma Cổ Thần.

Tim Giang Nam đập nhanh, bỗng bước ra, vươn tay, năm ngón cắm vào hư không. Một bàn tay trắng mềm bao phủ mấy trăm vạn dặm xuất hiện bên trên Luyện Thiên đại trận.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- A Ma đạo huynh xuống tay với nội tử không sợ bị người cười chê sao?

Năm ngón tay liên tục búng, các tinh cầu hỗn độn luyện thành hạt châu nổ tung, không cái nào thoát ra đánh trúng Thị Hiên Vi được.

La Ma Cổ Thần biến sắc mặt, hừ lạnh, đang định tấn công lần nữa.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- La Ma, ngươi đã mở đâu, sợ gì không ai trợ giúp? Khá nhiều người muốn dạy Huyền Thiên một bài học, lần này Huyền Thiên sắp nhức đầu.

Ma Kha Thiên Quân chưa nói xong đột nhiên hư không nứt ra, một bàn tay đen thui từ trên trời giáng xuống va chạm với tay Giang Nam. Đầu ngón tay đè đầu ngón tay, lòng bàn tay đẩy lòng bàn tay.

Giang Nam khẽ rên:

- Thánh Ma Thiên Tôn, ngươi nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!

Bàn tay Giang Nam gần như bị đánh bật ra tầng hư không thứ hai, lúc này hư không nứt ra, một đấm đánh mạnh vào tay hắn.

Nắm đấm không có chút pháp lực dao động, chỉ đơn thuần là lực lượng, sức mạnh thân thể đánh vào bàn tay Giang Nam. ừa lúc tay Giang Nam bị bàn tay đen đánh lén, sức cũ mới qua, sức mới chưa sinh.

Tuy lực lượng cú đấm này không bằng Giang Nam nhưng công kích xảo diệu, lực lượng xảo quyệt. Chỉ một cú đấm chứa hàng trăm vạn sức mạnh, các loại sức lực hỗn hợp lại có trật tự, không hề lộn xộn.

Nhiều lực lượng hỗn hợp, nhưng mục tiêu các lực lượng khác nhau. Có công kích pháp lực Giang Nam, có phá hư cấu tạo cơ bắp, có chém vào dây gân, có xé rách lớp da, có công kích xương cốt, có chiến thần hồn, có đập vỡ đạo quả.

Có thể phát huy cú đấm bề ngoài bình thường ra sức mạnh kinh người như thế, sức khống chế thân thể trên cả Giang Nam thì chỉ có Cự Linh Đạo Quân.

Chỉ có Cự Linh Đạo Quân dùng thân thể chứng Đạo Quân mới diễn biến võ đạo đến mức tận cùng được.

Giang Nam lại rên rỉ. Cự Linh Đạo Quân chuyển thế muộn, mới chứng Tiên Quân nên thua xa Giang Nam, nhưng hắn mới va chạm với Thánh Ma Thiên Tôn, Cự Linh Đạo Quân thừa dịp đó dánh lén.

Tiếp theo một phiên bản nguyên đỉnh bay ra, toát ra rung động ngập trời, có chút khí thế đại đạo bát diệt chứa trong nguyên đỉnh bộc phát.

Cái đỉnh to này tuy chỉ là vật mô hỏng nguyên đỉnh nhưng bên trong chứa năng lượng khiến người sợ hãi tột cùng, là Thái Nhất Thiên Quân ra tay!

Giang Nam biến sắc mặt, một bàn tay khác thò vào hư không, năm ngón búng như cánh hao nở, biến thành tiên thiên ngũ sắc liên nghênh đón nguyên đỉnh mô phỏng.

Giang Nam và nguyên đỉnh của Thái Nhất Thiên Quân va chạm mạnh, uy lực khủng bố bùng nổ chấn hư không nứt rạn li ti.

Một bàn tay Giang Nam không ngăn được nguyên đỉnh, bàn tay hắn thay đổi hóa thành tiên thiên linh căn. Một bàn tay khác lấy lại sức, năm ngón co lại như hình cái chuông, là hình dạng nguyên chung. Giang Nam phất tay, vang tiếng nổ điếc tai, hai tay đều xuất hiện rốt cuộc chặn lại nguyên đỉnh mô phỏng.

Cùng lúc đó, một xà mâu từ hư không đâm ra, là Vô Tà Đạo Quân há mồm phun đầu lưỡi ám sát Giang Nam.

Thiên Hoang Đạo Quân nhẹ vung mai rùa, mai rùa chụp xuống dưới muốn biến Giang Nam thành bãi máu.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, hai tay giao nhau công kích. Một tay biến thành tiên thiên kim long giản, một bàn tay năm ngón nhô lên như tòa tháp cao. Kim long giản cùng xà mâu va chạm, nguyên tháp nâng mai rùa không cho đè xuống.

Một mình Thiên Quân, Đạo Quân tiền sử đủ làm Giang Nam ứng đối cực kỳ khó khăn, giờ cả đám cường giả cùng công kích hắn.

Tuy mọi người cách không đánh nhau, địa điểm là tầng hư không thứ hai nên cùng lắm Giang Nam cụt hai tay. Nhưng bộc phát tất cả sinh linh Tiên giới, Hỗn Độn thiên quốc bị người chặt hai tay là nhục nhã.

Hơn nữa nếu hai tay Giang Nam bị chặ thì Thị Hiên Vi, các tiên tướng Huyền Châu trong Luyện Thiên đại trận sẽ thành tro bụi, bị những cường giả này giết.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Thiên Nguyên thần tổ bỗng cười khùng khục:

- Tiểu quỷ thật lợi hại. Tiểu quỷ này là tên khốn đã hù dọa ta trong mảnh đất bỏ hoang, hôm nay ta phải giết hắn!

Thiên Nguyên thần tổ lắc đầu, cái đầu nhỏ xinh bỗng trướng to ra, tóc rối tung. Vô số sợi tóc như trường mâu sắc bén đâm vào hư không, xuất hiện trongTầng hư không thứ hai.

Tóc bay rối chém vào đôi tay Giang Nam.

Thiên Nguyên thần tổ thấp lùn, giờ cái đầu to đến không thấy tay chân, thân thể, trông như quái não hung tợn lơ lửng trong Hỗn Độn thiên quốc, khiến người rợn tóc gáy.

Giờ phút này, Giang Nam một mình chống lại mấy Thiên Quân, hắn dốc hết sức ra. Thiên Nguyên thần tổ tấn công cũn là lúc Giang Nam hao hết lực lượng.

Thiên Nguyên thần tổ là cường giả sớm vào cảnh giới Thiên Quân, là hỗn độn Thiên Quân nổi tiếng từ lâu. Dù Giang Nam tự mình xuất chiến cũng không đánh lại Thiên Nguyên thần tổ, huống chi hắn liên tục ứng đối với nhiều Thiên Quân giờ đối diện công kích của Thiên Nguyên thần tổ đã bất lực.

Giang Nam cứng rắn đỡ các Tiên Quân, Thiên Quân công phạt đã là ngọa thị quần hùng, chứng minh thực lực cho mọi người trong thiên hạ thấy. Đây là thành tựu ngạo thế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2523: Chiến Quần Hùng. (2)

Nhưng Thiên Nguyên thần tổ công kích sẽ phá vỡ uy lực chấn kinh thiên hạ mà Giang Nam mới tích lũy.

Trong Tiên Đế cung, Huyền Đô Thiên Quân thở dài, cởi áo vàng mặc trên người xuống. Bây giờ ném áo vào tầng hư không thứ hai.

Áo vàng bay ra tầng hư không thứ bảy biến ngày càng to, hóa thành áng mây vàng. Lúc này trong Tiên Đế cung, một bàn tay như bạch ngọc bay ra không dính chút khói lửa túm một góc mây vàng, giật mạnh. Mây vàng lại biến thành áo vàng.

Huyền Đô Thiên Quân lên tiếng:

- Ngọc Kinh sư huynh, hơi quá đáng rồi.

Tạo Hóa Tiên Đỉnh bay ra đánh vào Ngọc Kinh tiên thành nơi Ngọc Kinh Thiên Quân cư ngụ.

Trong tiên thành, Ngọc Kinh Thiên Quân bấu trán rút ra tuệ kiếm chém Tạo Hóa Tiên Đỉnh.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- Huyền Đô sư huynh, xin hãy xem tuệ kiếm ta chém tình duyên, dùng tơ tình luyện ra. Tuệ kiếm này vô thiên, vô địa, vô quân, vô thân, vô sư, gọi là tuyệt tình tuệ kiếm, không biết có thể phá vỡ tạo hóa của sư huynh không?

Huyền Đô Thiên Quân bị Ngọc Kinh Thiên Quân bám chặt. Bỗng trong đế cung chính giữa hai đạo cung bắn ra một đỉnh phượng quan rơi xuống dưới.

Phượng quan bay ra tầng hư không thứ bảy, ngày càng trướng to. Một đầu phượng quan đính chim phượng bay lượn, cánh che rợp trời, đầu kia con phượng khác ngậm phượng quan bay xuống. Là Tử Hạm Đạo Mẫu, tiên hậu nương nương đương thời.

Tử Hạm Đạo Mẫu bị Càn Nguyên Tiên Đế mạnh mẽ cướp vào cung, cưỡng ép thành hôn làm tiên hậu, trở thành chính cung nương nương. Càn Nguyên Tiên Đế chung tình, chỉ lập chính cung, không cưới thêm nữ nhân khác.

Tử Hạm Đạo Mẫu vốn hơi bất mãn, nhưng sau khi sinh Mông Tốn thái tử thì hết lòng với Càn Nguyên Tiên Đế.

Tử Hạm Đạo Mẫu cũng là Thiên Quân, lần này ra tay là vì giúp thái sư Càn Nguyên tiên triều không mất mặt. Để mặc các Thiên Quân tấn công Giang Nam thì hắn mạnh cách mấy cũng đành nuốt hận.

Đột nhiên một tòa nguyên tháp mô phỏng bay ra Tiên Đế cung đánh vào phượng quan, thải phượng tung bay đấu với nguyên tháp.

Tình hình rối ren, lúc này những pháp bảo, nắm đấm, cộng thêm Thiên Nguyên thần tổ tóc rối tấn công Giang Nam, hắn khó mà chống đỡ.

Tầng hư không thứ bảy, giữa hai đạo cung, một thanh âm vô cùng uy nghiêm vang lên:

- Các ngươi cho rằng trẫm là vật trang trí sao?

Một quyền trượng vàng rực rỡ bay ra khỏi đế cung ầm ầm giáng xuống. Quyền trượng ngày càng thô, càng dài ra.

Trên quyền trượng hiện ra dấu ấn đại đạo vô tận, là các Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân hợp sức khắc ấn đại đạo của mình vào quyền trượng.

Quyền trượng đó tượng trưng cho đế quyền của đại đạo, trượng bay ra, đế uy tràn ngập trấn áp Tiên giới.

- Trẫm dù gì là đế của Tiên giới, tiên nhân hay Cổ Thần đều là thần tử của trẫm. Các ngươi hợp sức chèn ép thái sư của trẫm, không coi trẫm ra gì!

Thanh âm uy nghiêm văng vẳng trong Tiên giới không dứt. Quyền trượng chuyển động quấn mái tóc rối của Thiên Nguyên thần tổ, quyền trượng tiếp tục lao xuống, cái đầu to của Thiên Nguyên thần tổ bị kéo ra ngoài Hỗn Độn thiên quốc.

Quyền trượng tượng trưng cho đế quyền của Tiên Đế là Giang Nam đề nghị luyện chế, tụ tập tất cả đại đạo của Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân trong Tiên giới, thu thập kim tinh trong thiên hạ, uy lực sánh bằng dị bảo của Đạo Quân. Thiên Nguyên thần tổ chỉ dùng tóc rối công kích làm sao đấu lại nổi quyền trượng Tiên Đế?

Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần vội vươn tay chộp hai chân Thiên Nguyên thần tổ, kéo lão lại tránh cho bị quyền trượng cuốn đi.

Bên kia Ma Kha Thiên Quân phất tay làm kiếm chém đứt tóc Thiên Nguyên thần tổ.

Trong tầng hư không thứ hai, quần hùng công kích đã tới nơi.

Giang Nam mỉm cười không ngăn cản. Quyền trượng Tiên Đế bay tới đập vào nguyên đỉnh mô phỏng, làm nó bắn xuyên qua tầng hư không thứ hai, thứ nhất, bay vào hỗn độn.

Quyền trượng Tiên Đế cắm vào xà mâu, xà mâu nứt ra, biến mất. Vô Tà Đạo Quân rụt lưỡi về, che miệng hút ngụm khí lạnh.

Mai rùa của Thiên Hoang Đạo Quân bị quyền trượng Tiên Đế gõ bể nát, gã vội thu mai rùa về, lòng nhỏ máu.

Thánh Ma Thiên Tôn rút nắm đấm lại, Cự Linh Đạo Quân vội thụt lùi. Những nắm đấm, pháp bảo bao vây Giang Nam bỗng chốc biến mất sạch.

Một bàn tay tiên hà quấn quanh thò xuống từ tầng tầng hư không cầm

quyền trượng Tiên Đế rút lên, trở về đế cung giữa hai đạo cung.

Quần hùng Tiên giới im lặng. Càn Nguyên Tiên Đế ra tay không giống bình thường.

- Không uổng là thọc gậy bánh xe.

Có người nhỏ giọng nói:

- Còn là loại cứng nhất.

Ma Kha Thiên Quân bình tĩnh nói:

- Hắn không thoải mái bao lâu. Vùng đất nguyên thủy mở ra, giang sơn của hắn sẽ mất. 'Giang' của giang sơn sẽ chết,khí vận Tiên giới tan tác thậm chí còn nhanh hơn Giang thái sư, Càn Nguyên Tiên Đế đã định trước là khách qua đường vội vã của thời đại này, như sao băng.

Giang sơn của Càn Nguyên Tiên Đế là Giang Nam cai quản giúp, nếu không có Huyền Châu chiếm gần một nửa đất đai, gã muốn thống trị Tiên giới là rất khó khăn. Nên 'giang' của giang sơn tiên triều ý chỉ Giang Nam.

Hiện giờ khí vận Tiên giới sắp khô cạn, giang sơn sụp đổ, chỉ mành treo chuông.

Trước có Giang Nam cứng rắn chống lại các Đạo Quân chuyển thế, Thiên Quân nổi tiếng, chấn kinh thế nhân. Sau có Càn Nguyên Tiên Đế ra tay, đế uy cái thế trấn áp các Thiên Quân.

Tình hình này đủ nói cho mọi người trong Tiên giới, bao gồm Hỗn Độn Cổ Thần rằng bầu trời Tiên giới chưa thay đổi, đại thế Tiên giới vẫn nằm trong tay quân thần Càn Nguyên, Giang Nam.

Hai ngàn năm trước, Càn Nguyên xưng đế, Giang Nam phụ tá dâng lên kế độc ác thu gom kim tinh trong thiên hạ, tụ tập các cường giả, chư hầu trong thiên hạ luyện chế đế xa, quyền trượng Tiên Đế. Khắc ấn đại đạo chư hầu

trong thiên hạ vào đế xa, quyền trượng.

Hiện giờ Càn Nguyên Tiên Đế cầm gậy đánh người đương nhiên không ai địch nổi.

Giang Nam bị người gọi là gian nịnh, tất cả muốn thanh quân trắc nhưng cũng có người khâm phục Giang thái sư thấy xa.

Trong đế cung, giọng tiên hậu Tử Hạm nương nương vang lên:

- Thê tử của thái sư là mẫu của Đạo Tổ, đạo mẫu của tiên đạo, các vị đừng qá đáng, đối địch với tiên đạo.

Các cường giả tim rớt cái bịch. Thị Hiên Vi là mẫu thân của Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân tức là đạo mẫu, địa vị vô cùng cao thượng. Chẳng qua Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân dù là Đạo Tổ nhưng chưa chen chân vào hàng cường giả mạnh nhất Tiên giới, nên không ai xem trọng đạo mẫu Thị Hiên Vi.

Nhưng đạo mẫu dù gì là đạo mẫu, vô cùng tôn quý. Bất cứ tiên nhân nào đi con đường tiên đạo mới đều phải tôn kính gọi đạo mẫu.

Hiện giờ tiên đạo mới là dòng chính của tiên đạo, địa vị đạo mẫu rất cao, giết Thị Hiên Vi là mạo hiểm đối địch với tiên đạo.

- Bệ hạ có chỉ, tuyên thái sư vào cung gặp thánh!

Giang Nam sửng sốt, vào phút quan trọng này Càn Nguyên Tiên Đế kêu hắn vào cung chắc chắn có chuyện cần bàn, nếu không đã chẳng kêu hắn đi ngay trước mặt quần hùng thiên hạ.

Giang Nam đứng dậy bước vào tầng hư không thứ bảy, đến đế cung. Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử đều chờ sẵn. Càn Nguyên Tiên Đế ra hiệu Giang Nam ngồi xuống, không lâu sau Huyền Đô Thiên Quân đi tới, ngồi xuống ghế.

Chương 2524: Phôi Của Pháp Bảo Mạnh Nhất Trong Lịch Sử.

Không khí nặng nề, mọi người nhìn nhau.

Càn Nguyên Tiên Đế hắng giọng:

- Thái sư . . . Phi! Ta không quen gọi ngươi là thái sư. Giáo chủ, khí vận Tiên giới ta đã tận, ta và nương nương, thái tử, Huyền Đô sư huynh có cách giữ mạng. Ngươi gánh khí vận Tiên giới, giờ có cách giữ mạng nào không?

Giang Nam biết rõ cả đám kêu hắn đến đây là muốn hỏi hắn có độ qua tai kiếp tiên triều hủy diệt được không.

Giang Nam cười nói:

- Ta bày nhương thiên đại tế trong tam giới, khí vận không đến mức khô kiệt.

- Chưa đủ.

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Tối đa chỉ giữ một nguy hiểm sống, xác suất sống sót vẫn rất xa vời.

Tử Hạm tiên hậu mở miệng nói:

- Mấy ngày nay ta suy tính lần kịch biến này xảy ra chuyện gì nhưng không tính được, chỉ thấy tương lai mờ mịt, sương mù dày đặc. Ta có suy tính mệnh số cho thái sư, chỉ thấy huyết quang, là dấu hiệu chết. Chắc thái sư cũng có suy tính mệnh số của mình, có thấy tương lai thế nào không? Có tính ra lần kịch biến này xảy ra chuyện gì không?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Ta cũng không tính ra được, mấy lần thôi diễn tương lai chỉ thấy huyết quang.

Mấy lần Giang Nam thôi diễn vận mệnh tương lai của mình, kết quả đều giống nhau. Huyết quang ngập trời che đi cảm quan thần thức, làm Giang Nam mờ mịt trước tương lai.

Đây là dấu hiệu đại hung, tương lai không biết, hoặc nên nói là tương lai đã đứt.

Lần kịch biết này đẳng cấp như bọn họ tuy sớm cảm giác có cơ duyên tuyệt thế đến, cũng là biến cố kinh thiên động địa, nhưng bọn họ không tính ra khởi nguồn biến cố từ đâu đến, tạo thành hậu quả gì.

Dường như có sương mù che đi suy tính, làm bọn họ không cách nào dự đoán tương lai.

Càn Nguyên Tiên Đế khẽ thở dài:

- Giáo chủ, ta biết tai kiếp của ngươi từ đâu đến, cũng biết cách hóa giải, nhưng sợ ngươi không chịu.

Lòng Giang Nam máy động, cười nói:

- Mong sư huynh chỉ giáo cho.

- Lần này khí vận Tiên giới tan vỡ, ngươi gánh vác khí vận Tiên giới cũng suy sụp theo, nên mới chết.

Càn Nguyên Tiên Đế giải thích rằng:

- Có lẽ điều này chưa đủ lấy mạng ngươi, nhưng thêm vào quần hùng trợ giúp đủ khiến ngươi mất mạng. Nhưng đây chưa phải là căn nguyên, chính yếu vì ngươi không phải tiên, ngươi là thần, không được Tiên giới chấp nhận.

- Kiếp nạn của ngươi là kiếp số khí vận Tiên giới cũng là nhân kiếp,

muốn lấy mạng ngươi làmh ong tiên triều của ta. Đây là thiên kiếp, trời muốn diệt ngươi, tiên muốn diệt ngươi.

- Giáo chủ, ngươi là người thông minh, chắc ngươi cũng - A? Cảnh ngộ của Vạn Chú Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn. Tại sao bọn họ gặp nạn? Tại sao bị tiên thiên pháp bảo luyện hóa? Tại sao bị buộc phải chuyển thế? Dùng tiên đạo dung hợp chú đạo, đại đạo Sa Môn?

Càn Nguyên Tiên Đế thở hắt ra:

- Đây là bài bố của Đế và Tôn, không tu tiên đạo sẽ gặp nạn, sẽ bị hủy diệt. Lúc trước tu vi của ngươi thấp nên chưa đến mức trời diệt ngươi. Nhưng bây giờ ngươi đã là Nguyên Thủy Thần Quân, có sức chiến đấu như Thiên Quân, đã uy hiếp thiên địa này. Trời muốn diệt ngươi!

Huyền Đô Thiên Quân tiếp lời:

- Có lý. Tại sao các Đạo Quân tiền sử chuyển thế đến Tiên giới? Cũng cùng lý do trên. Tiên giới càng lúc càng mạnh, càng lúc càng lớn, nếu Đạo Quân tiền sử không chuyển thế sẽ bị xóa bỏ.

Lòng Giang Nam rộng mở. Lúc trước Giang Nam không biết dấu hiệu nguy hiểm từ đâu đến, bây giờ Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân chỉ rõ ra, hắn đã hiểu.

Mông Tốn thái tử trầm giọng nói:

- Đế và Tôn bài bố không phải vì đối phó ngươi mà là vô nhân cấm khu, và những Đạo Quân không muốn chuyển thế vào Tiên giới tu luyện tiên đạo. Bây giờ Tiên giới đã hình thành một thể hệ lớn, sinh thái lớn, không cần bọn họ điều khiển cũng có thể tự vận chuyển. Hệ thốn này là hệ thống tiên đạo, có thể gọi là trời. Ngươi là khối u trong hệ thống sinh thái này, nên trời muốn diệt ngươi.

Càn Nguyên Tiên Đế gật đầu, nói:

- Cho nên ngươi muốn thoát kiếp, sống sót thoát khỏi kiếp số thì chỉ có một cách, đó là . . .

Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử nhìn nhau, đồng thanh kêu lên:

- Trở thành tiên nhân!

- Bỏ thần đạo vào tiên đạo, trở thành tiên nhân!

- Chỉ cần ngươi trở thành tiên nhân thì tiên đạo sẽ chấp nhận ngươi, kiếp số mớới có đường sự sống, có cơ hội sống sót.

Mắt bốn người sáng rực nhìn Giang Nam.

Giang Nam nhíu mày, thật lâu sau mỉm cười nói:

- Đa tạ ý tốt của các vị sư huynh. Khi ta tu thần, mục tiêu tủy cầu là tiên. Khi tu tiên ta mới phát hiện con đường mình đã sai, ta là thần, không phải tiên, bởi vậy bỏ tiên đạo nhập thần đạo.

Bốn người nhíu chặt chân mày.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Trước kia ta đã nói rồi, tương lai ta sẽ ngang hàng đạo hữu với Đế và Tôn, nếu bây giờ sửa sang tu tiên đạo tức là đồ tử đồ tôn của hai người kia, vậy làm sao xưng hô đạo hữu?

- Giáo chủ, ngươi đừng ngoan cố . . .

- Thái sư, chuyện này liên quan mạng sống, hãy suy nghĩ cho kỹ.

Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử cố gắn khuyên nhủ, Huyền Đô Thiên Quân cũng khuyên.

Càn Nguyên Tiên Đế cười nói:

- Tổ tông không đủ pháp, thiên đạo không đủ úy. Giáo chủ, ta nói câu này là tổ sư, không làm hoàn toàn như ngươi. Nếu ngươi đã có hùng tâm tráng chí như thế chắc muốn cố gắng đến cùng, chết có ý nghĩa? Thôi ta không ngăn cản neã, thú thật ta hâm mộ ngươi, thật sự không sợ hãi làm điều mình muốn.

Tử Hạm tiên hậu trừng Càn Nguyên Tiên Đế, tiếp tục khuyên:

- Giáo chủ, dừng nghe theo cái tên này nói, mạng sống quan trọng hơn.

Giang Nam cảm ơn:

- Tử Xuyên xin nhận ý tốt của các vị.

Huyền Đô Thiên Quân, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử không biết suy nghĩ trong lòng Giang Nam thế nào.

- Giáo chủ, hãy suy nghĩ cho kỹ, bây giờ bỏ thần thành tiên còn kịp. Chuyện này rất quan trọng, sẽ không kết thúc ít hơn một trăm năm.

Giang Nam lại cảm ơn, hắn chào tạm biệt mọi người, trở về Huyền Châu.

Cuộc chiến tranh giành này đã chấm dứt. Thị Hiên Vi được Đa Tình Hoàn, bình yên quay về, không tham gia tranh đấu.

Cuộc chiến tầng hư không thứ hai càng háp dẫn ánh mắt hơn. Giang Nam, mảnh đất bỏ hoang, Đại Diễn Cổ Thần, các xuất thế đẳng cấp Thiên Quân không ra tay nữa nhưng có khá nhiều nhân vật nổi bật đang liều mạng đổ máu đầu.

Lúc này từ chỗ sâu nhất tầng hư không thứ hai phun ra mỗi một báu vật có uy thế mạnh kinh khủng, cực kỳ cường đại. Các đệ tử của Đế và Tôn đã thành tựu Tiên Quân cũng tham gia vào cuộc tranh giành.

Về sau Đạo Quân chuyển thế không kiềm được tham gia vào cuộc chiến.

Đây là bởi vì sâu trong tầng hư không thứ hai phun ra pháp bảo phù hợp

đại đạo của bọn họ hơn, đẳng cấp rất cao. Làm bọn họ động lòng, không kiềm nổi ra tay cướp đoạt.

Nếu bọn họ không tranh giành, để pháp bảo rơi vào tay người khác sẽ thôi diễn ra ảo diệu đại đạo, công pháp của bọn họ trong pháp bảo đó, tìm ra sơ hở của bọn họ, tạo uy hiếp lớn.

Tuy Thiên Quân không ra tay nữa nhưng Tiên Quân, Đạo Quân chuyển thế, Hỗn Độn Cổ Thần hành động vẫn kinh diễm Tiên giới, làm người xem hoa mắt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2525: Huyền Thiên, Ngươi Chán Sống! (1)

Đây là thời đại trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng. Từ cuộc tranh đấu này có thể thấy tương lai Tiên giới sẽ là huy hoàng, thịnh thế hơn bất cứ thời đại nào trước kia.

Cuộc chiến kéo dài mấy năm mới chậm rãi kết thúc. Pháp bảo phun ra từ tầng hư không thứ hai ít dần, cuối cùng mấy chục ngày chưa chắc có một pháp bảo.

Chờ pháp bảo cuối cùng phun ra, bị hai đại quân Huyền Châu, các Tiên Quân cưỡng ép cướp đi, lại qua mấy tháng không thấy pháp bảo nào phun ra nữa. Nhưng biểu tình của mọi người rất nghiêm trọng.

Bởi vì sâu trong tầng hư không thứ hai có hơi thở pháp bảo khủng bố dao động.

Hơi thở kia đậm đặc hơn các pháp bảo trước dó, Thiên Quân cũng cảm nhận được pháp bảo cường đại. Các Thiên Quân tập trung tinh thần chờ xem.

Đột nhiên tầng hư không thứ hai truyền ra tiếng nổ, một tòa bí cảnh khổng lồ dần sáng lên. Bí cảnh hiện ra từ chỗ sâu nhất, ngày càng sáng rực rỡ, đó là pháp bảo cường đại nhất tầng hư không thứ hai đã chín muồi, sắp xuất thế.

- Uy lực này . . .

Các Tiên Quân run rẩy, Tiên Vương mặt trắng bệch. Biểu tình Ngọc Kinh Thiên Quân trầm trọng. Thái Nhất Thiên Quân đứng dậy nhìn bí cảnh từ xa.

Giờ phút này, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân đều đứng lên nhìn bí cảnh, vẻ mặt nghi ngờ.

Đại Diễn Cổ Thần hít sâu, trầm giọng nói:

- Tịch diệt pháp bảo.

Trong bí cảnh lộ ra hơi thở tịch diệt!

Điều này nói lên trong bí cảnh chứa pháp bảo đại đạo tịch diệt!

Huyền Đô Thiên Quân hét thất thanh:

- Không đúng, còn có hơi thở tiên đạo!

Thánh Ma Thiên Tôn kinh kêu:

- Có đại đạo ma đạo của ta! Ta cảm giác được đại đạo ma đạo!

- Ủa? Có cả thần đạo tiền sử của ta.

Thần Mẫu Đạo Quân biến sắc mặt, lộ vẻ khó tin lẩm bẩm:

- Đây là pháp bảo gì? Sao có thể hỗn hợp nhiều đại đạo tiền sử, tiên đạo như thế?

- Lạ thật, ta cảm ứng được đại đạo Sa Môn của mình

- Hơi thở chú đạo của ta! Không đúng, có cả thánh đạo tiền sử!

- Cự linh đại đạo! Hừ!

Tim Giang Nam đập nhanh, hắn cảm giác liên kết như có như không với tòa bí cảnh kia.

- Trong bí cảnh đó có pháp bảo Đế và Tôn để lại cho ta.

Trong bí cảnh toát ra rung động đại biểu các loại đại đạo dao động. Trong đó có bất không, tiên đạo, hồng mông đại đạo, chú đạo, tiền sử thần đạo, cự linh đại đạo, tịch diệt đại đạo, tiền sử ma đạo, tiền sử thánh đạo, yêu đạo . . .

Những đại đạo khiến người kinh khủng dung hợp vào nhau chứa trong một pháp bảo.

Pháp bảo cường đại như thế lần đầu tiên xuất hiện trong vùng đất nguyên thủy.

Tầng hư không thứ hai phun trào hơn mười năm đã trống rỗng, cho nên đây là lần cuối cùng.

pháp bảo như thế có ai không động lòng?

Ai có thể cùng lúc tinh thông nhiều đại đạo, tiên đạo như thế? Ai có thể hợp nhất những pháp bảo thành một? Ai có thể thống nhất khống chế những đại đạo này?

Có pháp bảo này đại biểu cho khả năng, có pháp bảo này nghĩa là có khả năng siêu thoát.

Khả năng siêu thoát tất cả tồn tại khác, bao trùm mọi Đạo Quân từ xưa đến nay, đạp phá Đạo Quân bước vào cảnh giới hoàn toàn mới, cảnh giới xưa nay chưa từng có.

Đương đây chỉ là khả năng.

Dù mong manh nhưng dủ làm người động tâm.

Giang Nam khẽ run, giây lát sau hắn hít sâu, phục hồi bình thường.

Quá đáng sợ.

Giang Nam cứ nghĩ mình đã nhảy ra tính toán của Đế và Tôn, không ngờ hắn vẫn ở trong lòng bàn tay họ, chưa từng bay đi.

Năm xưa trong vùng đất nguyên thủy, Giang Nam cưỡng ép phế bỏ một loại trong mười hai linh căn đạo quả, đổi lấy gieo hồng mông đạo chủng vào đạo quả, tẩm bổ nguyên thần, vốn tưởng rằng thế là thoát khỏi Đế và Tôn.

Giờ đây cảm ứng pháp bảo dao động bao gồm tất cả đại đạo trong Nguyên Thủy đại đạo hắn đang có, lòng Giang Nam lạnh lẽo, hắn biết mình không thoát khỏi tay Đế và Tôn được.

- Pháp bảo này tuyệt đối không thể rơi vào tay người khác, nếu bị biết rõ về ta thì ta sẽ nguy hiểm!

Nghĩ đến đây Giang Nam ngây người, nếu hắn sở hữu pháp bảo đó chẳng phải còn bị Đế và Tôn xoay vòng vòng? Mọi cố gắng trở thành trò cười sao?

Trong Hỗn Độn thiên quốc, mắt Ma Kha Thiên Quân sáng rực, trầm giọng nói:

- Đại Diễn thủ lĩnh, nhất định phải lấy được pháp bảo đó!

Đại Diễn Cổ Thần nhíu mày, lắc đầu:

- Rất khó, dù gì còn nhiều Tiên Quân, Thiên Quân như hổ rình mồi. Lực lượng Hỗn Độn thiên quốc không chiếm ưu thế, khó trấn áp quần hùng . . .

Ma Kha Thiên Quân hít sâu, mỉm cười:

- Hỗn Độn thiên quốc có ngươi, ta, La Ma, Thiên Nguyên là bốn Thiên Quân, cộng thêm nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung, Linh cũng là một đại cao thủ, muốn cướp báu vật này không khó khăn. Có lẽ pháp bảo này không mạnh mẽ gì, đẳng cấp cỉ cỡ Thiên Quân, nhưng có được nó là có thể đẩy Huyền Thiên giáo chủ vào chỗ chết!

Ma Kha Thiên Quân bình tĩnh nói:

- Ta nghĩ đây là nguồn gốc tử kiếp của Huyền Thiên giáo chủ. Huyền Thiên giáo chủ mất 7Lão nhân, mất mệnh số, bị tử khí quấn quanh. Tiên giới muốn giáng tử kiếp vào Huyền Thiên giáo chủ, pháp bảo là mấu chốt. Huyền Thiên mất pháp bảo này là chết chắc!

Ma Kha Thiên Quân không nói kỹ càng nhưng Đại Diễn Cổ Thần nhanh

chóng hiểu ý.

- Huyền Thiên giáo chủ dù gì là một nửa tộc nhân Cổ Thần.

Đại Diễn Cổ Thần lộ vẻ tiếc nuối:

- Ta thưởng thức Huyền Thiên giáo chủ, chẳng lẽ phải hủy hắn trong tay Cổ Thần sao?

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Thủ lĩnh, nếu muốn khuất phục Huyền Thiên giáo chủ làm việc cho ta thì càng phải cướp pháp bảo này, có như vậy mới khống chế kẻ kiệt ngạo bất thuần như Giang Nam.

Mắt Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc lóe tia sáng trí tuệ, hé môi, thanh âm trong trẻo êm tai như chuông bạc vang lên:

- Càn Nguyên ở hạ giới từng được tôn làm thủy hoàng, ý là hoàng đạo cực cảnh thứ nhất từ khi khai thiên tích địa tới nay. Hiện tại Huyền Thiên giáo chủ là con lộc của Càn Nguyên tiên triều, thủy hoàng mất lộc, quần hùng đuổi theo, ai giết được lộc tức được khí vận Tiên giới, tương lai sẽ hưng thịnh thiên hạ. Người có năng lực, thực lực chắc chắn sẽ ra tay bắt lộc Huyền Thiên là được báu vật. Cổ Thần ta là thế lực lớn nhất, không thể bỏ qua cơ hội này.

Linh Nữ mở miệng nói chuyện, Đại Diễn Cổ Thần gật đầu ngay.

Đại Diễn Cổ Thần trầm giọng quát:

- Được rồi! Thiên Nguyên, Ma Kha, La Ma, chuẩn bị hành động cướp pháp bảo này!

Lúc này Thiên Quân khác cũng chú ý đến bí cảnh cuối cùng trong tầng hư không thứ hai. Nhiều người đoán ra pháp bảo này rất có thể là cơ duyên Đế và Tôn tặng cho Giang Nam.

Nhiều người từng đánh nhau với Giang Nam, hắn là Huyền Thiên giáo chủ, là tổng giáo chủ, giáo tôn của ngũ giáo phái Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Thiên Ma giáo, Hỗn Độn ma giáo, lại làthái sư tiên triều, lãnh tụ giáo môn thiên hạ. Cho nên khá nhiều người nghiên cứu công pháp, thần thông của Giang Nam.

Hầu như Đạo Quân chuyển thế đều cho rằng Giang Nam là Đạo Quân tương lai của thời đại tiên đạo, xem hắn là kẻ địch lớn nhất.

Tầm quan trọng của pháp bảo này quá lớn, có được nó là có thể nghiên cứu rõ ràng công pháp, thần thông của Giang Nam, lột trần mọi bí mật của hắn, từ đó đánh bại, giết Giang Nam không còn khó khăn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2526: Huyền Thiên, Ngươi Chán Sống! (2)

Những pháp bảo lúc trước xuất hiện có lẽ không lọt vào mắt bọn họ được, nhưng pháp bảo này là vật bọn họ quyết tâm tranh cướp cho bằng được.

Không khí Tiên giới nặng nề, túc sát chưa từng có. Bí cảnh trong tầng hư không thứ hai vẫn phát ra rung động kinh người, càng lúc càng mạnh, bí cảnh cũng càng lúc càng sáng tỏ.

Đột nhiên bí cảnh siêu khổng lồ bỗng khuếch trương, lan rộng ra khoảng gâp trăm lần. Tim mọi người thít chặt cho rằng bí cảnh sắp nổ, sau đó bí cảnh nhanh chóng rút nhỏ lại, chớp mắt thu nhỏ mấy ngàn lần, như quả cầu to mấy trượng.

Bí cảnh bỗng nhiên khuếch trương rồi rút về, biếnđổi mau chóng như đang rèn pháp bảo bên trong, khiến uy lực ngưng tụ chưa từng có.

Phình ra co vào, tầng hư không thứ hai bị chấn run rẩy, hất bay đám người ra ngoài.

Bí cảnh co bóp chín lần, đến lần thu nhỏ thứ chín thì bí cảnh không nổ như mọi người dự đoán mà bí cảnh không ngừng sụp xuống, dường như báu vật đang nuốt bí cảnh.

Cảnh tượng đó làm các đẳng cấp Thiên Quân khóe mắt co giật. Pháp bảo chưa hiện hình này quá mạnh, rất quái dị. Pháp bảo khác sau khi chín muồi uy thế nặng nề đè bí cảnh nổ tung. Pháp bảo này uy lực mạnh mẽ tột cùng, rất kỳ lạ. Cho nên lực lượng bí cảnh bị pháp bảo nuốt mất.

Giang Nam nhìn cảnh tượng đó, lòng chìm xuống:

- Đây là Nguyên Thủy đại đạo, nhưng nó là Nguyên Thủy đại đạo lấy tiên đạo làm gốc.

Chỉ có Nguyên Thủy đại đạo mới thống ngự các loại đại đạo, luyện thành pháp bảo trong khoảnh khắc không để chút uy lực nào xói mòn, cắn nuốt năng lượng bên ngoài.

Nhưng Nguyên Thủy đại đạo này khác với Giang Nam tu luyện. Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam không chia tiên thần, đó là đại đạo, chỉ là con đường hắn đi thành thần.

Nguyên Thủy đại đạo này lấy tiên đạo làm gốc, giống với Nguyên Thủy đại đạo Giang Nam tu luyện trước khi anhỷ ra tiên đạo, nhưng cái này càng tinh diệu, tinh thâm hơn, dung chứa rộng hơn, uy lực mạnh hơn.

Kinh khủng nhất là Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam tuy khác với Nguyên Thủy đại đạo nhưng áo nghĩa trong đó thì giống y như đúc.

- Pháp bảo này quá cường đại, không biết là hình dạng gì?

Các cặp mắt nhìn chưm chú, rốt cuộc pháp bảo trong bí cảnh hiện ra nguyên hình, xuất hiện trước mặt mọi người. Làm bọn họ giật mình, kinh ngạc, hêt chói tai.

Pháp bảo xuất hiện trong bí cảnh là một đoàn khí, không biết có lai lịch gì.

Đoàn khí kia cổ kính, Hằng nhất, thái sơ, thương mang, chất chứa đạo diệu vô tận.

Đoàn khí cho người cảm giác cao xa, tuyên cổ, mênh mông, vô lượng.

Nguyên thủy chi khí!

Nó khác với nguyên thủy chi khí Giang Nam luyện bằng Nguyên Thủy đại đạo, hắn dùng đại đạo diễn biến ra, còn đoàn khí này dường như thiên địa sinh thành, không có dấu vết nhân tạo.

Có một dấu vết nhân tạo là trong nguyên thủy chi khí chứa đại đạo, nó

chứa Nguyên Thủy đại đạo do người luyện chế ra.

Trong đế cung tầng hư không thứ bảy, Mông Tốn thái tử đứng dậy:

- Lợi hại thật, nếu đây là cơ duyên Đế và Tôn tặng cho thái sư thì coi như bỏ vốn gốc.

Mắt Mông Tốn thái tử mơ hồ nói:

- Ta từng trông thấy loại khí này. Khi thần đạo ta mở ra, trước khi thiên địa sinh thành từng xuất hiện loại khí này, rất hiếm hoi, cực kỳ nguyên thủy . . .

Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu giật mình, nhìn Mông Tốn thái tử chằm chằm. Kiếp trước Mông Tốn thái tử là Mông Tốn Đạo Quân, có ưu thế trời cho, là ngọn nguồn đại đạo một thời đại.

Mông Tốn thái tử đã chứng kiến khai thiên tích địa vũ trụ sinh ra, biết rất nhiều bí mật xa xưa không ai biết. Mông Tốn thái tử có thể rèn ra nghịch thiên như Thần Mẫu Đạo Quân là biết gã lợi hại cỡ nào.

- Loại khí này rất hiếm hoi, được gọi là khởi nguồn của vũ trụ, đại đạo. Có thể hóa thành bất cứ đại đạo nào, nên có người gọi nó là nguyên thủy chi khí.

Mông Tốn thái tử nhỏ giọng nói:

- Sau khi thần đạo vũ trụ của ta xuất hiện, nguyên thủy chi khí bị người thu đi, nghe đồn là như thế trong Đạo Quân điện. Đạo Quân điện cũng xem trọng nó là biết nguyên thủy chi khí hiếm hoi cỡ nào. Các người đừng lo, nếu Đế và Tôn tặng thần vật chỉ xuất hiện một lần trong một thời đại cho thái sư thì không ai cướp đi được.

Mông Tốn thái tử thở hắt ra, lẩm bẩm:

- Thần vật như thế không phải ai cũng thu phục được, khống chế nổi.

Nhưng lấy thần vật đó rồi thái sư muốn không bỏ thần thành tiên là chuyện không thể.

Mông Tốn thái tử chưa dứt lời chiến đấu đã bùng nỏ.

Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân, Thiên Ngự Đạo Quân, Cửu Nghi Hoàng Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, các Đạo Quân chuyển thế đến Tiên giới đều ra tay. Vạn Chú Đạo Quân cũng góp mặt.

Cùng lúc đó, Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân hành động. Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ hành động, bốn người đồng lòng phá các công kích chộp hướng nguyên thủy chi khí.

Bỗng khí thế kinh khủng bộc phát, muôn vàn khí tượng, đại khí bàng bạc, rõ ràng là Vạn Vật Đạo Tổ ra tay.

Thực lực của Vạn Vật Đạo Tổ trên cơ đám người Đại Diễn Cổ Thần, Vạn Vật Đạo Tổ ra tay tăng thêm nhiều biến số.

Lúc này Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc vẻ mặt thản nhiên, vươn bàn tay nõn nà không tỳ vết vỗ nhẹ. Nguyên chung hiện ra, leng keng vang dội, tiếng chuông vang vọng xưa nay chặn lại thế công của Vạn Vật Đạo Tổ.

- Chỉ ta bất không!

Ma Kha Thiên Quân bước tới trước một bước thi triển đại đạo Bất Không cứng rắn đỡ công kích của đám cường giả. Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ thì bảo vệ quanh người Ma Kha Thiên Quân, ngăn công kích nguy hiểm nhất cho gã. Dù vậy Ma Kha Thiên Quân vẫn bị chấn hộc máu.

Ma Kha Thiên Quân vươn tay chộp, bắt lấy nguyên thủy chi khí.

Ma Kha Thiên Quân cười to bảo:

- Huyền Thiên giáo chủ . . .!

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Nguyên thủy chi khí bỗng xuyên thủng lòng bàn tay Ma Kha Thiên Quân, xuyên qua các bàn tay, pháp bảo ngăn cản nó như vào chỗ không người, sau đó rơi vào Huyền Châu, Huyền Thiên Tiên vực, rơi vào tay Giang Nam.

- Ta thật sự không muốn có nguyên thủy chi khí này . . .

Giang Nam nhìn quần hùng, tất cả như hổ rình mồi nhìn chằm chằm nguyên thủy chi khí trong tay hắn.

Giang Nam ném nguyên thủy chi khí đi, khẽ thở dài:

- Các vị ai thích thì cứ lấy đi.

Nguyên thủy chi khí bị Giang Nam ném lên cao như đốm lửa rơi vào chảo dầu, đại chiến bùng nổ. Các Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế giết đến trời sụp đất nứt, đánh đến nhật nguyệt vô quang.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Nguyên thủy chi khí xuyên qua chiến trường như vào chỗ không người, đám Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế luống cuống bó tay. Nguyên thủy chi khí lại rơi vào tay Giang Nam.

Giang Nam tức giận nói:

- Thứ rác rưởi, ta không cần mà ngươi còn cố bám?

Giang Nam lại ném nguyên thủy chi khí đi.

Quần hùng đánh tiếp, tranh giành nguyên thủy chi khí, sau đó nguyên thủy chi khí lướt qua lại rơi vào tay Giang Nam.

Giang Nam ném nguyên thủy chi khí ra, quần hùng không chiến đấu,

không tranh giành nữa, lúng túng trừng nguyên thủy chi khí bị ném đi rồi lại trở về tay Giang Nam.

- Huyền Thiên, ngươi dám đùa giỡn chúng ta?

Quần hùng giận dữ bật cười, quay về chỗ của mình, mất hết mặt mũi.

- Tên này chán sống rồi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2527: Tăng Mạnh Uy Danh Của Ta. (1)

Các Thiên Quân, Đạo Quân tiền sử tức giận nghiến răng, Giang Nam thì rất bất đắc dĩ. Giang Nam vốn định bỏ mạng cũng không chấp nhận nguyên thủy chi khí, ném nó xa thật xa, mặc người cướp giật. Ai ngờ nguyên thủy chi khí bám dính Giang Nam, lì lợm không chịu dứt ra. Giang Nam ném nguyên thủy chi khí ra bao xa, ai bắt giữ nó, cuối cùng nguyên thủy chi khí vẫn trở về trong tay Giang Nam, ném mãi không đi.

- Các vị, không phải ta muốn lừa các người mà là nguyên thủy chi khí bám dính ta.

Giang Nam bất đắc dĩ, nguyên thủy chi khí biến thành một vòng tròn to sau đầu hắn, bám vào thần luân, cùng nhau song song tăng thêm nét thần thánh cho Giang Nam.

Giang Nam nói:

- Các người nhìn đi, ta cũng muốn vứt nó. Hay ta lại ném một lần, các người cướp thử xem?

Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Thánh Ma Thiên Tôn, Cự Linh Đạo Quân, đám trùm mặt xanh như tàu lá chuối, mặt không biểu tình. Đám người im lặng, không khí nặng nề đáng sợ.

Mới rồi bọn họ tranh cướp nguyên thủy chi khí nhưng no nhiều lần quay về tay Giang Nam, tình huống như ném khúc xương cho bầy chó giành giật. Giang Nam xỏ sợi chỉ trên khúc xương, giật xương về nên bầy chó không cướp xương được, uổng công tranh giành.

Giang Nam cũng nhìn ra được giờ hắn ném nguyên thủy chi khí đi cũng không ai thèm giành, hắn thở dài thườn thượt.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Tại sao các người không tin ta? Ta chan thành thật lòng . . .

Trong đế cung, Càn Nguyên Tiên Đế cười muốn té khỏi ngôi báu.

Càn Nguyên Tiên Đế cười mắng:

- Cái tên Tử Xuyên này ác quá, thật xấu xa, ta thích! Nhìn xem hắn chọc tức đám người kia . . .

Tử Hạm tiên hậu cũng buồn cười nhưng hơi lo lắng nói:

- Tuy nhiên hắn làm vậy là hoàn toàn đắc tội đám người đó, tử kiếp sẽ càng nghiêm trọng.

Càn Nguyên Tiên Đế lắc đầu, cười nói:

- Hắn đã thu nguyên thủy chi khí chứng minh sẽ bỏ thần thành tiên, vậy kiếp số lần này sẽ là tìm đường sống trong chỗ chết, không thân chết đạo tiêu.

Mông Tốn thái tử mở miệng hỏi:

- Nếu hắn không bỏ thần thành tiên thì sao?

Biểu tình Càn Nguyên Tiên Đế nghiêm túc nói:

- Nếu vậy kiếp số của hắn sẽ rất lớn, không ai cứu được.

Dường như Giang Nam đã nhận mệnh, mặc kệ nguyên thủy chi khí lơ lửng sau đầu mình tỏa ánh sáng rực rỡ, thần thánh trang nghiêm, tựa như khoe khoang với quần hùng.

Đám người La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân cho rằng Giang Nam đang diễu võ dương oai, ai nấy tức giận ngứa răng, hận không thể túm cổ tiểu tử này ra đánh bầm dập.

Nhưng bọn họ không biết rằng Giang Nam đang rầu nên giải quyết nguyên thủy chi khí như thế nào.

Tiên thú trong tầng hư không thứ nhất bị bắt gần hết, vẫn còn vô số tiên thú xâm nhập các tiên châu. Có tiên thú đã nhận chủ, có tiên thú hoang dại.

Tầng hư không thứ ba dần mở ra, bị năng lượng từ tầng hư không thứ chín chiếu sáng mở ra các đồng đạo.

Tầng hư không thứ ba khác với hai hư không trước. Tầng hư không này ẩn giấu ba ngàn tiên sơn. Ba ngàn tiên sơn có ý nghĩa không đơn giản, tượng trưng cho ba ngàn đại đạo.

Không nhiều người biết Tiên giới có ba ngàn đại đạo, không phải tất cả đại đạo đều được nghiên cứu ra. Ba ngàn tiên sơn có công năng tụ tập ba ngàn đại đạo.

Ba ngàn đại đạo, có một đại đạo đủ để vấn đỉnh Thiên Quân, trở thành người khống chế đại đạo.

Được ba ngàn đại đạo có thể chứng Đạo Quân Tiên giới, trở thành người nắm giữ đại đạo.

Ba ngàn tiên sơn có năng lực rất lợi hại, tạo động phủ trong núi, tu luyện bên trong động phủ là có thể tiếp xúc tiên đạo gần hơn, khó thể đánh giá nó giúp ích cho tăng trưởng tu vi, ngộ đạo của cá nhân như thế nào.

Giờ phút này, mọi ánh mắt nhìn chằm chằm ba ngàn tiên sơn. Những tiên sơn này làm người động lòng, bản thân ngộ đạo hay tài bồi hậu nhân thì tiên sơn xứng là thánh địa.

Mỗi tiên sơn có thể làm khu căn cứ, tổng đàn, giáo môn cho một thánh giáo. Có một tòa tiên sơn đại biểu cho mặt mũi, da mặt, đại giáo.

Đại Diễn Cổ Thần ra lệnh:

- Hỗn Độn thiên quốc, các đại quân hành động!

Đại Diễn Cổ Thần trầm giọng nói:

- La Ma Cổ Thần, ngươi từ xa khống chế trận pháp của các đại quân!

La Ma Cổ Thần vâng dạ, lắc người, các cờ lệnh sau lưng bay lên, giương ra, vô số cờ lệnh như khổng tước xòe đuôi rực rỡ.

- Kim Đồng, Ngân Đồng, Nữ Hi, Lê Di, Phục Hiển, Hách Tư, Hắc Điệt, La Đà, dẫn người xuất kích!

Các Thiên Quân Tiên giới cũng ra lệnh cho giáo chúng thuộc hạ xuất kích tranh giành tiên sơn.

Các Tiên Quân như Tự Nhiên, Thái Chân, Minh Đường thì tự mình ra tay tranh giành tiên sơn. Những Đạo Quân chuyển thế chưa chứng đạo Thiên Quân cũng ra trận.

Đột nhiên Mông Tốn thái tử dẫn nhiều lực sĩ giáo vàng bay ra đế cung, đứng trong tầng hư không thứ bảy quát to với bên dưới:

- Bệ hạ có chỉ, mời giáo chúng ngũ giáo phái dưới tay Giang thái sư dốc sứcra tay giành tiên sơn!

Mấy vạn lực sĩ giáo vàng đồng thanh kêu lên:

- Xin thái sư dốc hết sức cướp tiên sơn!

- Tuân pháp chỉ của bệ hạ!

Giang Nam đứng ra, thân hình bỗng trở nên to lớn vô cùng, thần quang cuồn cuộn biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam đứng trên Đại La Thiên nhìn xuống Huyền Châu, trầm giọng nói:

- Các thuộc hạ Huyền Châu của ta ở đâu?

Vô số cờ bay phất phới, xe ngựa ồn ào náo động, tiên thành lơ lửng, lâu thuyền vận chuyển. Các tiên nhân đứng sừng sững, rút ra pháp bảo, cờ bay phấp phới.

- Ngũ Đế nội tọa, Ngũ Đế ngũ sư, ngũ xa binh bộ, tập kết hoàn tất!

- Tứ phụ tọa kỳ, tả kỳ, hữu kỳ, hà cổ, thiên kỳ bốn kỳ tập kết xong!

- Tả thiếu vệ, tả thượng vệ, hữu thiếu vệ, hữu thượng vệ tập kết hoàn tất!

- Bắc đấu tinh bộ, nam đấu tinh bộ, thiên cương tinh bộ, địa sát tinh bộ, tiểu chu thiên tinh bộ, đại chu thiên tinh bộ, tập kết hoàn tất!

- Vũ Lâm quân, Lũy Bích trận đại quân, Thiên Hà Thủy Sư, Bắc Lạc Sư Môn, Thiên Ngục Đại quân tập kết xong.

- Tam cung chiến bộ, tam thai trận bộ, thiên uyên ma bộ, thiên giới đấu bộ, tiên thiên chiến bộ, u minh quỷ bộ, tây thiên đấu bộ, tập kết hoàn tất!

- Thiên hoàng tinh đấu các bộ, tập kết hoàn tất!

- Bạch hổ cung tinh đấu các bộ, tập kết hoàn tất!

- Huyền vũ cung tinh đấu các bộ, tập kết hoàn tất!

- Đại La Thiên ngự giá tọa hạ, Đại La Thiên quân tập kết hoàn tất!

Các tiếng rống vang lên, tiên tướng thống lĩnh các quân chạy nhanh như bay xem xét đội hình, quay về trước đại quân, quỳ một gối xuống đất nói với Giang Nam:

- Đế Huyền bệ hạ, các bộ đại quân tập kết hoàn tất, xin Đế Huyền bệ hạ kiểm duyệt!

Vô số tiên tiếng quỳ một gối, đồng thanh kêu lên:

- Xin Đế Huyền bệ hạ kiểm duyệt!

Tiên nhân từ hạ giới Huyền Châu phi thăng tổng cộng một ngàn bốn trăm vạn người, mấy ngàn năm nay phát triển, hấp thu cường giả từ châu khác đến Huyền Châu nhập vào các đại binh bộ, hiện giờ đã có hai ngàn vạn tiên nhân.

Hai ngàn vạn tiên binh tiên tướng cùng rông to là kinh thiên động địa, bá khí, khí phách hào hùng biết mấy?

Tiêng rống thổi tan mây trên trời, xua trời sao, dao động trời trăng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2528: Tăng Mạnh Uy Danh Của Ta. (2)

Tiếng rống làm quần hùng giật mình đưa mắt nhìn qua, trong lòng càng thêm rung động. Các đại quân Huyền Châu thể hiện sự khủng bố của cỗ máy chiến tranh hoàng triều.

Hoàng triều này là Đế Huyền thần triều, từng quát tháo tam giới, hiện giờ đã biến mất, haòng triều của thần.

Năm xưa là thần tam giới nay thành tiên của Tiên giới, tồn tại đầu đội trời cân đạp đất chưa từng chôn vùi.

Trong đế cung tầng hư không thứ bảy, Càn Nguyên Tiên Đế biến sắc mặt:

- Thế lực này thật đáng sợ.

Càn Nguyên Tiên Đế lẩm bẩm:

- Cái tên Tử Xuyên nếu sau khi hắn chứng đạo Thiên Quân muốn tạo phản làm Tiên Đế thì ta chỉ có thể nhường ngôi cho hắn.

Các binh sĩ Huyền Châu hét to Đế Huyền bệ hạ. Bây giờ Tiên Đế của Tiên giới vẫn là Càn Nguyên, xưng hô Giang Nam như thế là bất kính. Tuy nhiên Càn Nguyên Tiên Đế biết mình không thể cai trị lâu, sẽ bị người đuổi xuống ngia. Hơn nữa Càn Nguyên làm Tiên Đế chỉ có tiếng không có miếng, không trâu bắt chó đi cày, bản thân gã không lưu luyến gì ngôi báu này nên trong lòng chẳng hề bất mãn.

Huống chi Càn Nguyên Tiên Đế ngồi vững giang sơn hai ngàn năm toàn nhờ công Giang Nam.

Giang Nam đứng trên Nguyên Thủy Đại La Thiên xem xét các quân. Gật đầu, nói:

- Tăng mạnh uy danh ta, xuất kích!

- Truyền lệnh của bệ hạ, tăng mạnh uy danh ta!

- Toàn quân xuất kích!

- Hỡi tướng sĩ thần triều, toàn quân xuất kích!

- Giết!!!

- Giết!!!

Tầng hư không thứ ba Tiên giới, quần hùng biến sắc mặt. Cỗ máy chiến tranh Đế Huyền thần triều khởi động, quy mô khổng lồ, kinh khủng biết mấy. Hai ngàn vạn đại quân Đế Huyền thần triều, huấn luyện nghiêm chỉnh đâu ra đó. Mỗi bộ binh là một tổng thể, cũng là linh kiệntrong cỗ máy chiến tranh to lớn, phối hợp với nhau. Mấy ngàn lâu thuyền lướt ngang trời, mấy ngàn tiên thành lơ lửng, cờ lớn bay paháp phới, pháp bảo rợp trời.

Tiếng trống trận rầm rầm làm máu nóng sục sôi, đằng đằng sát khí. Có người khổng lồ vỗ trống, các người khổng lồ đầu đội trời chân dạp đất vỗ trống to bịt bằng da tiên long. Trống cao to như núi, đại quân theo nhịp trống tựa mây đen kéo qua.

Nơi bọn họ đi qua tất cả cường giả chắn đường đều bị đẩy ngã, oanh giết, nghiền nát.

Đây chính là lực lượng của Huyền Châu, của Đế huyền, căn cơ Càn Nguyên tiên triều, Giang thái sư Giang Nam tạo ra vách tường vô địch cho tiên triều Tiên Đế.

Đại La Thiên quân là lưỡi dao, Đại La Thiên quân có năm phần sức chiến đấu của Giang Nam san bằng thế lực khác, va chạm với đại quân hỗn độn thần tộc. Một nửa sức chiến đấu của Giang Nam kinh khủng biết bao.

Đại La Thiên quân như đao nhọn cắt đại trận Hỗn Độn Cổ Thần ra, mặc

kệ La Ma Cổ Thần từ xa điều khiền trận thế trận pháp cũng không ngăn họ lại được.

Hai cánh đại quân Ngũ Đế nội tọa, Ngũ Đế ngũ sư như nước lũ ập đến, nhấn chìm đại quân Hỗn Độn Cổ Thần bị cắt thành hai nửa. Xe ngựa xóc nảy, xuyên toa gặt mạng sống.

Đây là đại quân Hỗn Độn Cổ Thần đối kháng với đại quân Huyền Châu, thế lực nhỏ hơn chút không thể gây ra sóng gió gì, dễ dàng bị đẩy ngã, thậm chí toàn quân bị diệt.

Dù là đại quân Hỗn Độn Cổ Thần cũng không dám tùy tiện đụng vào mũi nhọn đại quân Huyền Châu, nếu không sẽ thương vong nặng nề, Hỗn Độn thiên quốc khó thể chịu đựng.

La Ma Cổ Thần rất khốn khổ, gã là thủ lĩnh trận pháp Thiên Quốc, đối diện thế yếu này đành dốc hết sức điều động các trận pháp đại quân tránh cho bị bao vây, thừa dịp loạn giành tiên sơn.

Các đại thế lực khác cũng bị địa quân Huyền Châu áp đảo, từ bỏ đấu đá với nhau, quay sang đồng lòng đối kháng đại quân Huyền Châu công kích.

Có nhiều thế lực bàn cứ trên cáctiên sơn, nhờ uy lực tiên sơn chống cự.

Trận chiến này Cự Linh thần giáo bị nhổ sạch, Cự Linh Đạo Quân thất bại bỏ trốn.

Giáo chúng Thái Nhất thần giáo cũng bị đánh bờm đầu, mắt thấy sắp bị diệt sạch. Thái Nhất Thiên Quân lấy nguyên đỉnh mô phỏng ra cứu đi số giáo chúng còn sống.

Thế lực khác thì vừa cướp tiên sơn liền đi ngay, tuyệt đối không va chạm với đại quân Huyền Châu, có thể thu hoạch bao nhiêu ích lợi hay bấy nhiêu.

- Bệ hạ . . . A không, giáo chủ.

Bên cạnh Giang Nam, La Hầu La mới kêu tiếng bệ hạ chợt giật mình nhớ ra, vội sửa lời:

- Huyền Châu ta đã lộ ũi nhọn, thế này không được ổn. Ta sợ Huyền Châu sẽ chọc nhiều người tức giận, quần hùng tấn công.

- Bây giờ ta còn khí vận, ai dám làm gì?

Biểu tình Giang Nam thản nhiên nói:

- Hôm nay ta lộ mũi nhọn, nhe nanh vuốt ra cho quần hùng biết tay ta chỉ đến đâu là mọi thứ thành tro bụi. Nơi đại quân ta đi qua, tất cả hoặc thần phục hoặc bị hủy diệt.

- Ta muốn để bọn họ biết Huyền Thiên không dễ ăn hiếp, Huyền Châu không dễ bắt nạt!

Cuộc chiến tranh giành này không thể nào hoàn toàn chiến thắng, nhưng dư sức càn quét quần hùng. Tiên sơn rất quan trọng, Giang Nam muốn cướp tiên sơn áp chế khí vận của các giáo.

Càn Nguyên tiên triều bị hủy diệt là điều không thể tránh được, hiện giờ quần hùng giành lộc, chỉ có biến lộc thành mãnh hổ không ai dám đụng vào mới có một mảnh đất sống yên trong loạn thế tương lai.

Từ khi cơ duyên mở ra cho đến bây giờ đã qua hơn hai mươi năm, thế lực các phương thu lấy nhiều tiên thú, pháp bảo. Thực lực các đại giáo môn tăng mạnh kinh người, các loại dị bảo xuất hiện nhiều lần, thực lực cường đại đến đáng sợ.

Tuy các đại quân Huyền Châu siêu mạnh, phối hợp tinh diệu nhưng chưa đủ để trấn áp các thế lực khác. Dù dù là Hỗn Độn Cổ Thần hay Đạo Quân tiền sử chuyển thế đều là cường giả siêu lợi hại, nếu phân tán thực lực trấn áp hết thì sẽ thua cả bàn cờ.

Tuy Huyền Châu chiếm ưu thế nhưng không hoàn toàn áp đảo, bởi vì các

đại quân Huyền Châu chọn hợp thành ột lực lượng san bằng mọi chướng ngại vật.

Làm như vậy nghĩa là Huyền Châu không thể độc chiếm tiên sơn trong tầng hư không thứ ba, thế lực khác có thể thừa dịp cướp đi tiên sơn.

Hơn nữa những thế lực chưa bị đá khỏi cuộc chơi đang hợp tác với nhau, bọn họ liên minh đối kháng cá đại quân Huyền Châu thanh tẩy.

Trong các thế lực thì sức chiến đấu Hỗn Độn Cổ Thần là mạnh nhất, thế lực duy nhất một mình ngay mặt đối kháng với đại quân Huyền Châu. Nhưng số lượng Hỗn Độn Cổ Thần ít ỏi, không người đông thế mạnh như Huyền Châu. Nếu Hỗn Độn Cổ Thần hợp tác với thế lực sẽ thay đổi tình huống này, khiến đại quân Huyền Châu không cách nào nhổ từng thế lực một.

Không lâu sau ba ngàn tiên sơn trong tầng hư không thứ ba bị phân chia hết, các đại quân điều quân trở về.

Huyền Châu thu hoạch phong phú nhất, giành hơn ngàn tiên sơn. Các thế lực, gáio môn khác chia gần hai ngàn tiên sơn còn lại.

Trong đó có Tiên Quân như Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân cướp được tiên sơn liền bỏ chạy ngay, không dây dưa với thế lực khác.

Huyền Châu bỏ hết lực lượng vào, khiến thế nhân nhận ra Huyền Châu có thể trở thành tiên châu số một đương thời không phải chỉ dựa vào một mình Giang Nam dốc sức chống đỡ, sức chiến đấu Huyền Châu cũng rất kinh người, không thể xem thường.

Hơn một ngàn tiên sơn thật khiến người đỏ mắt. Như Hỗn Độn thiên quốc, có đại tông sư trận pháp chỉ điểm thì Hỗn Độn thiên quốc chỉ giành được hơn sáu trăm tiên sơn

Chương 2529: Nguyên Thủy Chi Khí.

tiên sơn bị phân chia xong, tầng hư không thứ bốn không mở ra. Chỉ có từng đợt uy lực đang uấn nhưỡng, tầng hư không thứ chín tích súc năng lượng để mở tầng hư không thứ bốn ra.

- Tầng hư không thứ bốn mở ra còn cần chờ năm, sáu năm.

Giang Nam phất tay ra hiệu các tướng sĩ Huyền Châu đi nghỉ ngơi.

Giang Nam nói:

- Các người hãy nhân dịp này uy lực pháp bảo, ôn dưỡng tiên thú vừa có được đi. Mở động phủ trong tiên sơn ở năm, sáu năm chuẩn bị cho đại chiến tầng hư không thứ bốn.

Mọi người nhận lệnh rút đi.

Năm Đạo Tổ cũng đi.

Giang Nam đang định xem xét nguyên thủy chi khí kỹ bỗng nhiên lòng máy động, Lạc Hoa Âm từ tiên thiên pháp bảo xông vào Tiên giới, hùng hổ lao ra hư không thứ nhất vọt vào hư không thứ hai.

Không lâu sau nữ ma đầu tức giận trở về Huyền Thiên Tiên vực, nghiến răng nói:

- Tử Xuyên, ngươi lừa ta. Hạ giới chuẩn bị nhương thiên đại tế đồ bỏ kia, nói là sau khi hoàn thành đại tế lại trở về cướp báu vật còn kịp lúc. Lão nương đã về đây, nhưng không vớt được chút mỡ nào, ngươi đền cho ta mau!

Giang Nam cười nói:

- Sư tôn, người có được bộ đồ, nguyên thủy chứng đạo kiếm vẫn chưa thỏa mãn sao?

Lạc Hoa Âm giật mình, mừng rỡ cười toe:

- Ngươi không đòi lại thanh kiếm này mà tặng cho ta?

- Tất nhiên.

Giang Nam cười nói:

- Kiếm này xem như bù đắp mất mát cho sư tôn.

Lạc Hoa Âm vui vẻ cười toe toét:

- Ngươi thiệt thòi lớn! Ta tận mắt thấy ngươi dùng thanh kiếm này giết Cự Linh Đạo Quân như xắt rau. Phải rồi, ngươi tặng kiếm cho ta rồi lấy gì nghênh địch? Quỷ bà bà nói kiếp số của ngươi hầu như không có đường sống . . .

Sắc mặt Lạc Hoa Âm liên tục thay đổi, nàng bỗng cắn răng rút nguyên thủy chứng đạo kiếm ra trả lại cho Giang Nam.

Lạc Hoa Âm nói:

- Cho ngươi mượn tạm thanh kiếm, nhớ trả lại, cái này không phải tặng ngươi. Sau khi độ qua kiếp số rồi ngươi nhớ trả cho ta, nếu ngươi chết ta sẽ dùng thanh kiếm này báo thù cho ngươi.

Giang Nam không biết nên nói cái gì, hắn đẩy nguyên thủy chứng đạo kiếm lại.

Giang Nam cười nói:

- Sư tôn, bây giờ ta ít khi dùng pháp bảo, thanh kiếm này ta có dùng hay không đều không sao.

Giang Nam không nói khoác, bây giờ nguyên thủy chứng đạo kiếm không giúp ích gì nhiều cho Giang Nam. Chỉ cần Giang Nam muốn, hắn tùy thời lấy thân làm kiếm thi triển ra Khai Nguyên, tịch diệt, hằng cổ đẳng kiếm thức, uy lực không thua gì dùng nguyên thủy chứng đạo kiếm.

Hiện giờ không có nhiều pháp bảo lọt vào mắt xanh của Giang Nam, chỉ báu vật Đạo Quân, tiên thiên pháp bảo thì họa may.

Giang Nam đề nghị:

- Sư tôn, lần này ta có một pháp bảo, là báu vật Đế và Tôn ban cho ta. Hay sư tôn và ta cùng nghiên cứu nó xem?

Lạc Hoa Âm tò mò hỏi:

- Là bảo bối gì?

Giang Nam chỉ thần luân sau gáy. Lạc Hoa Âm nhìn chằm chằm nhưng không thấy gì, thầm khó hiểu.

Giang Nam tiến tới trước, nữ ma đầu chạy theo hắn. Lạc Hoa Âm nhìn chằm chằm thần luân sau gày Giang Nam, vươn tay sờ, thầm hoảng sợ. Bàn tay Lạc Hoa Âm vởna nhưng cách thần luân này càng xa, không cách nào chạm vào.

Giang Nam đi đến bên Chú Đạo thiên đàn, đánh thức con rồng to.

- Rồng to, ta muốn mượn phúc địa của ngươi một lúc.

Con rồng to tỉnh dậy, ồm ồm nói:

- Ngươi cứ vào đi.

Con rồng to há to mồm.

- Sư tôn, chúng ta đi vào.

Giang Nam bay vào miệng con rồng to, Lạc Hoa Âm nhìn cổ họng sâu không đáy, hơi run nhưng vẫn cắn răng bay theo.

Bay vào miệng con rồng to rồi Lạc Hoa Âm đánh giá bốn phía, thế mới thấy không gian trong cơ thể nó khác với cảnh tượng dữ tợn máu me như nàng tưởng tượng.

Trong người con rồng to không có cấu tạo cơ thể như cơ bắp xương cốt bao tử dạ dày mà là trời sao bao la vô ngần. Các tiên thiên bất diệt linh quang to như tinh cầu, có tinh hệ bầu dục. Có tinh hệ vòng tròn, có tinh hệ tròn quay, có biến thành ngân hà, muôn màu muôn vẻ.

Các tiên thiên bất diệt linh quang tỏa ánh sáng rực rỡ nhấp nháy.

Giang Nam chọn chỗ này là vì con rồng to chính là tiên thiên pháp bảo hoang dãi, ở trong người nó thì đừng hòng có ai rình ngó được bí mật của hắn.

Tại đây dù là năng lực thần toán của Ma Kha Thiên Quân cũng không tính ra được.

Lạc Hoa Âm khen không dứt:

- Không ngờ trong người tiên thiên pháp bảo hoang dại này có cảnh tượng khác, như vũ trụ Càn Khôn cỡ nhỏ.

Giang Nam bay vào tinh hệ tiên thiên bất diệt linh quang hắn dừng bước, thò tay vào thần luân. Thần luân xao động, một luồng nguyên thủy chi khí bị Giang Nam kéo ra, tách khỏi thần luân.

Lạc Hoa Âm xoe tròn mắt:

- Tử Xuyên, đây là pháp bảo Đế và Tôn ban cho ngươi?

Lạc Hoa Âm nhìn nguyên thủy chi khí chằm chằm, hét thất thanh:

- Keo kiệt quá vậy? Đây là pháp bảo? Đế và Tôn lấy thứ này ra cho, bủn

xỉn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Pháp bảo này lợi hại hơn xa người tưởng tượng, nhìn đây!

Lòng Giang Nam máy động, nguyên thủy chi khí lắc một cái biến thành Vạn Chú Thiên Chung, tiếng chuông chấn động, hơi thở bất diệt bắn lên cao.

Lạc Hoa Âm giật mình chưa lấy lại tinh thần thì Vạn Chú Thiên Chung trong bàn tay Giang Nam lại thay đổi, biến thành một con rồng to giống y như rồng thật, ngửa đầu gầm rống.

Con rồng to biến mất, thay thế là một đóa sen năm màu, tiên thiên ngũ sắc liên lắc lư ướt át, năm loại bất diệt thần quang phóng lên cao.

Sen năm màu hóa thành tạo hóa chi môn, sức mạnh tạo hóa hùng dũng tràn ngập bỗng biến thành nguyên đỉnh, rồi nguyên tháp, nguyên đỉnh, lại biến thành Thần Mẫu Đạo Quân, giống y như đúc.

Giang Nam phất tay một cái, Thần Mẫu Đạo Quân biến thành nguyên thủy chứng đạo kiếm rồi trở về hình dạng nguyên thủy chi khí.

Lạc Hoa Âm ngẩn ngơ nhìn nguyên thủy chi khí, thật lâu sau lấy lại tinh thần.

Lạc Hoa Âm lẩm bẩm:

- Trên đời có báu vật kỳ lạ như vậy?

Giang Nam cười nói:

- Thiên hạ to lớn không gì không có. Năng lực Đế và Tôn kinh thiên động địa chế tạo ra báu vật như thế không khó. Nhưng mới rồi những hình dạng sư tôn thấy chưa phải kiểu mạnh nhất của pháp bảo này.

Lạc Hoa Âm tỉnh táo lại:

- Nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung cũng không phải hình dạng mạnh nhất của nó, vậy thì là gì?

- Sư tôn xem đây.

Giang Nam cắn đầu lưỡi phun ra ngụm máu vào nguyên thủy chi khí, bỗng chốc nguyên thủy chi khí biến đổi. Lần này thay đổi khác với lần trước, Lạc Hoa Âm trợn mắt há hốc mồm, ú ớ không nói nên lời.

Trước mặt Lạc Hoa Âm, bên cạnh Giang Nam có thêm một Giang Nam.

Nguyên thủy chi khí biến thành hình dạng Giang Nam, giống y như đúc, không khác chút nào.

Khí thế, hơi thở, đại đạo của Giang Nam đều giống y, không khác nhau.

Lạc Hoa Âm tiến lên chọc thử, lòng rất ngạc nhiên. Nguyên thủy đại đạo biến thành Giang Nam là thân xác thịt.

Lạc Hoa Âm xem xét kỹ, cuối cùng tìm ra chỗ khác biệt. Giang Nam là Đạo Tổ còn sót lại của thần đạo, là tổ thần duy nhất nên trong nho nhã chứa thần bá đạo, bá khí nội liễm.

Nguyên thủy chi khí biến thành Giang Nam không có thần bá đạo, mà tăng phần nhẹ nhàng xuất trần như tiên đạo.

Đây là điểm khác biệt duy nhất giữa Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2530: Giang Nam Tiên Đạo. (1)

Lạc Hoa Âm lắp bắp:

- Tử Xuyên, đây là phân thân sao?

- Không phải.

Biểu tình Giang Nam phức tạp nhìn một người khác bên cạnh mình, nhỏ giọng nói:

- Đây là ta sau khi bỏ thần thành tiên. Cường đại giống nhau, công pháp giống nhau, hệ thống tu luyện giống nhau. Khác biệt duy nhất là ta là thần, hắn là tiên. Ta có khả năng ngang ngửa hay thậm chí vượt qua Đế và Tôn, còn hắn là đồ tử đồ tốt của Đế và Tôn, không thể thoát khỏi tiên đạo Đế và Tôn sáng tạo.

Vẻ mặt Giang Nam ngày càng nghiêm túc, vươn tay hướng bản thân khác:

- Muốn khuất phục ta, khiến ta bỏ thần thành tiên thì hãy cho ta xem bản lĩnh của tiên đạo. Đạo hữu, mời!

Mắt Giang Nam khác phát ra tia sáng vô tận, phong độ siêu quần, vươn tay nói:

- Mời!

Lạc Hoa Âm giật mình, ngơ ngác nhìn hai người trước mắt. Giang Nam và Giang Nam khác do nguyên thủy chi khí biến ra, mọi thứ vượt sức tưởng tượng của Lạc Hoa Âm.

Giang Nam nói 'ta sau khi bỏ thần thành tiên' thì Lạc Hoa Âm nghe ù ù

cạc cạc, không hiểu gì hết. Bây giờ hai Giang Nam sắp đánh nhau càng làm Lạc Hoa Âm ngơ ngác.

Lạc Hoa Âm lẩm bẩm:

- Hai Tử Xuyên đánh nhau, chuyệnquái quỷ gì đây?

Nhưng Lạc Hoa Âm nhìn ra được nguyên thủy chi khí Đế và Tôn ban cho Giang Nam đúng là là phôi pháp bảo cường đại nhất từ xưa đến nay, tương đương với Giang Nam gốc, lại còn có thể tùy ý biến thành bất cứ pháp bảo nào.

nguyên thủy chi khí này thần quái, thần diệu như thế, tương lai nếu Giang Nam tu thành Đạo Quân, nguyên thủy chi khí cùng hắn trưởng thành sẽ vô cùng đáng sợ, khủng bố.

Thử nghĩ xem, nguyên thủy chi khí có thể biến thành tiên thiên pháp bảo đẳng cấp Đạo Quân hay tiên thiên linh bảo, Đạo Quân mười tám thời đại từ xưa đến nay cũng hiếm ai đấu lại.

Huống chi nguyên thủy chi khí có thể biến thành Giang Nam, hai Giang Nam đẳng cấp Đạo Quân, nghĩ thôi đã làm người rợn tóc gáy.

Nhưng khiến Lạc Hoa Âm khó hiểu là dường như Giang Nam không mấy hài lòng pháp bảo nghịch thiên này, hắn chẳng những không vừa lòng mà còn nói lời kỳ lạ là 'nếu muốn khuất phục ta . . . '

Lạc Hoa Âm không kịp suy nghĩ sâu xa, hai Giang Nam đã đánh nhau.

Hai cường giả đẳng cấp Thiên Quân đánh nhau là khái niệm gì?

Lạc Hoa Âm là Tiên Quân, đẳng cấp Hỗn Nguyên Huyền Thiên Thánh Nhân tiên đạo mới, nhưng đối diện chiến đấu trình độ này nàng đành chọn lùi bước, né xa thật xa, miễn cho văng miểng từ chiến trường.

Lạc Hoa Âm theo dõi từ xa hai Giang Nam bộc phát sức chiến đấu có thể

nói là hủy thiên diệt địa. Uy lực khủng bố nở rộ trong tay hai người, đại đạo dao động đủ chấn động tiên thiên bất diệt linh quang trong cơ thể con rồng to.

Tất cả thần thông phát ra uy lực siêu kinh khủng trong tay hai Giang Nam, có thể nói là biến mục nát thành thần kỳ. Trước kia Lạc Hoa Âm đã biết sức chiến đấu của Giang Nam rất đáng sợ, nhưng đây là lần đầu tiên nàng thấy hắn ra tay hết sức, mới biết hắn khủng bố, cường đại cỡ nào.

Mỗi một kích đủ sức giết Tiên Quân như Lạc Hoa Âm, Giang Nam giơ tay nhấc chân uy lực ngang ngửa báu vật Thiên Quân bộc phát.

Không chỉ thế, Giang Nam tu thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, có thể nói cơ thể của hắn là pháp bảo, một kho báu vật to lớn có thể tùy thời thi triển bất cứ hình dạng nào.

Tiên thiên ngũ sắc liên nở rộ trong ngón tay Giang Nam, năm bất diệt thần quang rực rỡ phóng lên cao ập đến như năm thanh kiếm sắc bén tuyệt thế. Năm ngón tay như tầng tầng cánh hoa xòe ra mang đến sứ phòng ngự mạnh mẽ không gì phá nổi.

Mắt Lạc Hoa Âm sáng rực nhìn. Từ khi nàng bỏ thần thành tiên đến nay tu luyện con đường đại ngũ hành, tiên thiên ngũ sắc liên tình cờ phù hợp với đường nàng đi, Lạc Hoa Âm say mê nhìn nó.

Càng lam Lạc Hoa Âm giật mình là Giang Nam tiên đạo do nguyên thủy chi khí biến ra thực lực ngang ngửa Giang Nam. Giang Nam tiên đạo tinh thông mọi chiêu thức của Giang Nam, uy lực không kém cỏi hơn.

Giang Nam diễn biến tiên thiên ngũ sắc liên, Giang Nam tiên đạo thì hai tay biến tiên thiên kim long giản. Hai con rồng vàng bay lên cao, cờ phấp phới, các cánh hoa sen lất phất, uy thế kinh thiên động địa.

Hai bóng người giống nhau va chạm, lướt qua nhau. Thân thể đối chiến thân thể, tựa như hai người khổng lồ đầu đội trời chân đạp đất đứng trên tinh

cầu tiên thiên bất diệt linh quang quyết đầu. Uy lực thần thông cơ thể bộc phát, mạnh mẽ có thể khai thiên tích địa.

Tiếp theo hai bóng người tách ra, thần luân sau gáy chuyển động. Thoáng chố vô số thần thông bộc phát công kích đối phương.

- Muốn khuất phục ta, khiến ta bỏ thần thành tiên thì hãy cho ta xem tiên đạo mạnh hơn thần đạo của ta ở điểm nào?

Giang Nam xoay người, ngón tay làm kiếm, tay búng như đang cầm nguyên thủy chứng đạo kiếm, Khai Nguyên kiếm thức bộc phát, sáng tạo kỷ nguyên, sáng tạo mầm móng trước thiên địa.

Giang Nam lại búng tay hóa thành tịch diệt kiếm thức, kiếm quang như tịch diệt kiếp quang hủy thiên diệt địa, phá hủy hết thảy.

Búng tay lần ba, hằng cổ kiếm thức bộc phát, như vĩnh cửu trường tồn, bất diệt bất tử, bất lão vĩnh sinh, là vĩnh ahừng nhất, một kiếm bất diệt sinh ra trong thiên địa vũ trụ Càn Khôn hỗn độn.

Không ngờ Giang Nam tiên đạocũng lấy ngón tay làm kiếm, búng ba lần, giống y như kiếm thức của Giang Nam. Sáng tạo kỷ nguyên, hủy diệt thiên địa, hằng cổ kiếm ý, lấy kiếm khắc kiếm, lấy pháp phá pháp.

Sáu kiếm thức tấn công nhau, Lạc Hoa Âm hớn hở nhìn. Lạc Hoa Âm tu luyện tiên đạo đại ngũ hành kiếm khí, Giang Nam vừa dùng ba kiếm thức gợi ý rất lớn cho nàng. Lạc Hoa Âm được ích lợi nhiều để hoàn thiện đại ngũ hành kiếm khí.

- Tử Xuyên đấu với Tử Xuyên, quá điên cuồng, rất cuồng bạo. Tử Xuyên phải làm sao để đánh bại chính mình?

Lạc Hoa Âm thầm lo cho Giang Nam, nàng không rõ vì sao hắn khăng khăng trừ bỏ 'chính mình' nhưng hắn là đệ tử của nàng, mặc kệ Giang Nam làm ra hành động gì, Lạc Hoa Âm nàng sẽ không đắn đo luôn ủng hộ hắn.

Nguyên thủy chi khí biến thành Giang Nam tiên đạo dùng thân hóa thành nguyên tháp đỡ chú sát do tóc đen của Giang Nam biến thành Chú Đạo thiên đàn, ngăn thiên đàn trảm hồn.

Giang Nam tiên đạo đụng vào Giang Nam.

- Giang đạo hữu, thần đạo của ngươi làm được thì tiên đạo cũn có thể. Thần đạo và tiên đạo có gì khác nhau?

Giang Nam tiên đạo mỉm cười nói:

- Ngươi cần gì ngoan cố không thay đổi, kiên trì đi con đường của mình?

Hai tay Giang Nam ôm ngực, cánh tay dính vào nhau biến thành một vòng tròn lớn. Nguyên chung hiện ra, vang tiếng nổ điếc tai, thanh âm trong trẻo lảnh lót cứng rắn va chạm với nguyên tháp.

Hai bóng người té ra sau, đứng lên, lại bộc phát thần thông vô cùng tinh diệu, lại đánh nhau.

- Thần đạo của ngươi cô đơn, chỉ một mình ngươi đi. Tiên đạo thì trăm nhà đua tiếng, có Đạo Quân tiền sử làm bạn cùng ngươi.

Đôi mắt Giang Nam tiên đạo biến thành tịch diệt ma nhãn xoay tròn, kéo Giang Nam vào ma nhãn.

Giang Nam tiên đạo cười nói:

- Nếu ngươi bỏ thần thành tiên, kiếp này không còn cô đơn, có Thần Quân đi chung với ngươi. Nếu ngươi cứ cứng đầu bám thần đạo thì cô đơn chiếc bóng, thậm chí tiên đạo không dung, khó tránh kiếp số trước mắt, khó tránh tai họa ngập đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2531: Giang Nam Tiên Đạo. (2)

Đinh!

Giang Nam biến thành tịch diệt ma trống chấn vỡ tịch diệt ma nhãn bay ra ngoài, mái tóc đen dựng đứng mọc dài ra, tóc đen che trời tựa dòng sông đen nhánh.

Đột nhiên tóc đen đầy trời dựng thẳng như vô số kiếm quang sắc bén chém hướng đối thủ,

Giang Nam cười nói:

- Nếu ta bỏ thần thành tiên là làm đồ tử đồ tôn của Đế và Tôn, kiếp này đừng hòng đuổi theo, vượt qua bọn họ. Dù con đường ta đi cô đơn chiếc bóng thì sao? Ta vẫn cứ tiến lên, leo lên đỉnh, vượt qua người xưa!

- Ngu xuẩn cứng đầu!

Mái tóc đen Giang Nam tiên đạo bay lên, cũng biến thành từng đợt kiếm quang. Vô số kiếm quang màu đen va chạm, chém hư không thủng lỗ chỗ.

Giang Nam tiên đạo cười nói:

- Thần đạo lẻ loi một mình, tiên đạo tụ tập trí tuệ của tất cả tiền sử, va chạm trí tuệ vô cùng nhận được thành tựu hơn xa một mình ngươi mày mò.

Hai người lướt qua nhau. Giang Nam vỗ chưởng sinh ra pháp lực diễn biến thành nguyên đỉnh, thu Giang Nam tiên đạo vào đỉnh luyện hóa.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Muôn vàn đại đạo tụ về nguyên thủy, cùng chung một đường. Trí tuệ vô số làm được thì một mình ta cũng có thể. Vô số người không phải ai đều

thành nguyên thủy, thần đạo của ta lại giúp ta thành tựu nguyên thủy!

Tuy ngàn vạn người ta một mình, cô độc tiến lên, giương bồm lướt sóng, không sợ hãi hiểm trở.

Giang Nam tiên đạo cười khẩy nói:

- Cố chấp cứng đầu bướng bỉnh, ta e rằng ngươi sẽ đụng đầu rơi máu chảy.

Hai người nhiều lần chiến đấu, mỗi thức đầu lột tả đạo diệu tận cùng. Lạc Hoa Âm không quan tâm ai mạnh hơn ai, nàng tập trung vào tham ngộ đạo pháp thần thông của hai Giang Nam.

Nhưng Giang Nam và Giang Nam tiên đạo đánh quá nhanh, một chiêu chưa hết chiêu sau đã nối tiếp. Những thần diệu thoáng cái lướt qua, Lạc Hoa Âm chưa kịp hiểu thấu thì hai người đã đánh trăm ngàn chiêu.

Hai Giang Nam đánh nhau là cơ duyên lớn cho Lạc Hoa Âm, không thua gì cơ duyên hư không thứ nhất, thứ hai. Nếu có thể hấp thu ảo diệu đạo pháp của Giang Nam thì thực lực tu vi của Lạc Hoa Âm sẽ tiến bộ vượt bậc.

Lạc Hoa Âm dần hiểu lý do hai Giang Nam đánh nhau.

Nói Giang Nam và Giang Nam tiên đạo đánh nhau chẳng bằng nói tư duy của hắn chia thành hai, ý thức tiên đạo và thần đạo chiến đấu.

Ý thức tiên đạo và ý thức thần đạo tách ra, ý thức tiên đạo xen lẫn ý chí 'thiên' của Tiên giới. Trận đấu này có ý nghĩa rất quan trọng với Giang Nam.

Nếu Giang Nam thắng, hắn kiên quyết trên con đường thần đạo. Nếu thua, ý thức thần đạo sẽ tan biến, hắn thật sự bỏ đạo thành tiên.

- Khai Nguyên!

- Tịch diệt!

- Hằng cổ!

Năm ngón tay Giang Nam xòe ra, ba ngón ba kiếm thức phát ra. Giang Nam tiên đạo cũng phát ra kiếm thứ tương tự, lấy kiếm phá kiếm. Giang Nam chợt bật cười, ngón tay thứ bốn tỏa sáng rực rỡ, lại nhát kiếm bay ra.

Bỗng thiên địa xoay tròn, Càn Khôn điên đảo, chúng sinh trầm luân. Dường như có mạng sống vô số sinh linh sinh sinh diệt diệt, lặp lại luân hồi trong nhát kiếm này.

Kiếm thứ thứ bốn!

- Luân hồi!

Luân hồi kiếm thức là Giang Nam va chạm với 'bản thân' kích phát ra tiềm lực, tiềm năng, ngưng tụ trí tuệ sáng tạo ra nó. Dùng đại trí tuệ sáng tạo luân hồi kiếm thức, khiến sinh linh trong thiên hạ thiên địa nhân, thần, quỷ, thánh, ma, tiên, linh, hết thảy nằm trong nhát kiếm đó, không đường thoát khỏi kiếm thức của Giang Nam.

Nhát kiếm này dung nhập đạo tạo hóa, đạo tịch diệt, đại đạo Bất Không, các tuyệt học, chỗ tinh diệu không cần nói nhiều. Giang Nam sáng tạo trong khi chiến đấu, hắn tự tin Giang Nam tiên đạo không thể phá vỡ.

Lúc này Giang Nam tiên đạo phía đối diện vươn ngón tay ra, cũng là luân hồi kiếm thức, giống y như đúc, uy lực y như nhau. Tám kiếm thức va cạm, phá vỡ uy lực của nhau.

- Đạo hữu, ta chính là ngươi, pháp của ngươi là pháp của ta. Ngươi làm sao có thể chiến thắng chính mình?

Giang Nam tiên đạo cười nói:

- Thần đạo của ngươi và tiên đạo của ta không có gì khác nhau, ngươi có thể làm được thì ta cũng có thể. Ngươi cần gì cứ ckhăng khăng cứng đầu?

Giang Nam gầm rống, óc lóe tia sáng, một loại thần thông hoàn toàn mới nở rộ trong tay hắn. Những thần thông này là thần thông Giang Nam sáng tạo trong khoảnh khắc, trước giờ chưa từng có.

Nhưng Giang Nam tiên đạo cũng có thể sử dụng ra thần thông tương tự, khắc chế lẫn nhau.

Hai người đều là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, dù người đầy vết thương, dù bị thương nặng thì rất nhanh sẽ phục hồi sức chiến đấu, cuộc chiến kéo dài tận bốn năm.

Giang Nam hoang mang thầm nghĩ:

- Phải làm sao để chiến thắng chính mình?

Lần đầu tiên Giang Nam dao động niềm tin con đường thần đạo. Đúng vậy, chuyện thần đạo có thể làm thì tiên đạo cũng làm được, Giang Nam có lý do gì kiên trì thần đạo?

Giang Nam luôn miệng nói thần đạo của mình khác biệt với người, bây giờ Đế và Tôn ché tạo nguyên thủy chi khí đánh vỡ hiểu biết của hắn.

thần đạo khác với tất cả, khác nhau ở chỗ nào?

Giang Nam loáng thoáng cảm thấy mình gặp cửa ải khó khăn vượt qua nhất trong cuộc đời, nếu phá vỡ được thì hắn sẽ bước chân vào lĩnh vực hoàn toàn mới.

Nếu không thể phá vỡ, Giang Nam sẽ như những Đạo Quân tiền sử chìm vào tiên đạo, giống như mọi người.

Trong bụng con rồng to, giữa tiên thiên bất diệt linh quang, chiến đấu leo thang dữ dội. Giang Nam và Giang Nam tiên đạo do nguyên thủy chi khí biến ra không biết mệt mỏi vẫn đang trong trạng thái cao nhất.

Đây là điểm mạnh của pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, dù liên tục chiến

đấu thì tinh khí không tiêu hao chút nào, hai Giang Nam vung thần thông không tiêu hao chút pháp lực.

Đây là vì bọn họ hiểu biết thần thông đa đến tình trạng người ta khó thể với tới. Nắm rõ mỗi phần uy lực có thành thần thông như lòng bàn tay, dù huyết chiến liều mạng vẫn không tiêu hao chút năng lượng.

Thiên Quân có thể mượn thiên địa đại đạo để mình trong trạng thái cao nhất, Giang Nam không phải Thiên Quân nhưng lại hơn hẳn.

Đây đã là thành tựu vô cùng kinh người, nhưng không làm gì được Giang Nam tiên đạo.

Trong thời gian chiến đấu Giang Nam lĩnh ngộ ra nhiều loại thần thông đếm không xuể, tiến bộ vượt bậc, kích phát rí tuệ. Giang Nam trưởng thành, Giang Nam tiên đạo cũng trưởng thành, luôn ngang ngửa với hắn, mãi mà không thể vượt qua được.

Đừng nói vượt qua, Giang Nam không thể thi triển ra thần thông chiêu thức nào Giang Nam tiên đạo bó tay.

Chỉ có sáng tạo chiêu thức thần thông mà Giang Nam tiên đạo không thể thi triển mới chứng minh thần đạo và tiên đạo khác nhau, chứng minh con đường thần đạo Giang Nam đi không thể thay thế.

Chỉ có vượt qua Giang Nam tiên đạo mới chứng minh Giang Nam đi đường thần đạo là đúng, chứng minh hắn độc nhất vô nhị, chứng minh hắn giống như thần đạo không thể thay thế.

Nhưng Giang Nam không cách nào chứng minh được điều này.

Giang Nam bị đả kích quá lớn.

Giang Nam tiên đạo chứng minh tất cả cố gắng trước kia của Giang Nam, tự phụ Đạo Tổ thần đạo, tổ thần cô độc, tất cả chỉ là trò cười, dã ràng se cát.

Không phải Giang Nam ngu ngốc, cứng đầu, cổ hủ, không biết thay đổi theo chiều, chỉ vì hắn là thần duy nhất trên đời đương thời.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2532: Thần.

Hỗn Độn Cổ Thần là một chủng tộc, không phải thần. Thần đạo tiền sử sớm tan biến, chỉ một mình Giang Nam cô độc đi trên con đường thần.

Phương xa, Lạc Hoa Âm đột nhiên cảm thấy lúc này Giang Nam như con chim nhỏ bay vào bụi gai, bị đâm người đẫm máu.

Con chim muốn thoát khỏi bụi gai bay đi phương xa, nhưng nó càng cố gắng vùng vẫy bị gai nhọn đâm càng sâu hơn.

- Tử Xuyên, đừng đối kháng nữa!

Lạc Hoa Âm hét to:

- Làm tiên nhân đi! Làm tiên nhân cũng tốt!

Giang Nam làm ngơ như không nghe thấy.

Trận chiến đấu này đối với Giang Nam là kiếp số, không thể độ qua nhưng không cách nào bỏ qua. Bây giờ từ bỏ là phủ định bản thân, phủ định những gì đã trải qua, phủ định nửa đời trước của mình.

Từ lúc Giang Nam bước chân vào con đường tu hành, điều chống đỡ ý chí võ đạo, đạo tâm của hắn là tổ tông không đủ pháp, thiên đạo không đủ úy. Là câu nói này chống đỡ Giang Nam đi đến bây giờ.

Nếu hiện tại Giang Nam nhận thua, bỏ thần thành tiên, vậy suốt đời hắn thua thật, thua hoàn toàn, thua thê thảm.

Giang Nam quát to:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam thúc giục khí huyết toàn thân, điều động đại đạo, đạo quả, thân thể thi triển ra tuyệt học mạnh nhất của mình. Nguyên Thủy Đại La Thiên phát động, thần quang chiếu rọi tiên thiên bất diệt linh quang, chiếu sáng ngân hà tinh hệ rực rỡ.

Nguyên Thủy Đại La Thiên cường đại có thể nói là thần thông đại biểu Giang Nam, hắn biến Nguyên Thủy đại đạo thành Đại La Thiên, trên bầu trời treo cao nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung, dấu ấn tám tiên thiên pháp bảo rơi xuống thành ao sen, môn hộ, kim long, mặt trời nóng cháy, thành thần đăng trong Lăng Tiêu điện, thành quan tài trong ngôi mộ, trong Đại La Thiên.

Một kích kia có thể nói là gần điểm cuối thần thông, trong thiên hạ xưa nay hiếm có thần thông nào vượt qua Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam tiên đạo cũng hét to:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Cũng là Nguyên Thủy Đại La Thiên, cũng là nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung, dị tượng tám tiên thiên pháp bảo. Nhưng Nguyên Thủy Đại La Thiên tỏa tiên quang rực rỡ đối kháng với thần uang.

- Đạo hữu, vô dụng. Tiên đạo bao dung vạn đạo, dung nạp vạn đạo. Ngươi tinh thông, tiên đạo cũng có thể tinh thông. Ngươi sáng tạo, tiên đạo cũng sáng tạo được.

Hai địa ấn va chạm mạnh, một chuỗi tiếng nổ vang lên lay động tinh hệ ngân hà, Giang Nam và Giang Nam tiên đạo cùng bị thương, cơ thể nứt toác như gốm sứ.

Giang Nam tiên đạo hộc máu, cười nói:

- Tiên đạo có thể sao chép lại kinh nghiệm của ngươi, sao chép lại thành tựu của ngươi, sao chép lại thành công của ngươi. Ngươi không độc nhất vô nhị, tiên đạo có thể sáng tạo ra tồn tại như ngươi, dùng kinh nghiệm của

ngươi hoàn toàn đủ sức chế tạo một ngươi khác.

Giang Nam lau máu bên khóe môi, ngửa đầu hú dài:

- Tiên đạo có thể sao chép ta?

Giang Nam bỗng tấn công liều mạng mãnh liệt hơn, không truy cầu biến đổi thần thông, không suy tính thần thông kia có phải đối phương cũng biết? Có khí thế uấn nhưỡng trong ngực Giang Nam, càng lúc càng mạnh, càng lúc càng nóng cháy.

Chiêu thức của Giang Nam đại khai đại hợp, cương mãnh bá đạo.

Giang Nam không thể quên lúc địa ngục vạn giới và chư thiên vạn giới đại chiến các thần linh đầu đội trời chân đạp đất ngang nhiên chịu chết.

Giang Nam không thể quên khúc bi ca thẳng thắn chịu chết trong đại chiến, không quên các thần ma chế trận bảo vệ người bình thường.

Giang Nam không quên thần đế các thời đại chết đi, kỷ kiếp bộc phát, những thần ma kiên quyết thanh âm ngọn nguồn kỷ kiếp đến chết không rời đi.

Giang Nam không thể quên khi chư thần hoàng hôn, các thần ma cùng đường tuyệt vọng bỏ thần thành tiên.

Lưng Giang Nam cõng không chỉ là vị thần cuối cùng, còn có hy vọng cuối cùng của những vị thần cùng đường tuyệt vọng bỏ thần thành tiên.

Thần, không kém gì tiên, thậm chí mạnh hơn.

Thần có thể xếp ngang hàng với tiên, đi đến cuối cùng, đi tới tận cùng đại đạo!

- Không ai có thể đánh gục tâm linh của ta!

- Không ai có thể phá hủy đạo tâm của ta!

- Ta chính là ta!

- Không ai thay thế ta được! Ta là độc nhất vô nhị!

Ngực Giang Nam uấn nhưỡng khí thế bộc phát như núi lửa phun trào, trong ngực hắn có luồng khí vĩnh viễn không chịu thua, không khuất phục.

- Tiên đạo tự nhiên nhiều biến, cao cao tại thượng, cách xa thế nhân, không dính khói lửa trần gian. Thần thì khác!

- Thần là bảo vệ, che chở!

- Bảo vệ thương sinh, che chở thương sinh!

- Trong Anh Linh điện ở tam giới ta còn thờ phụng anh linh thần tượng, thần vị chết trận vì chúng sinh tam giới, hưởng thụ nhang đèn từ chúng sinh. Thần linh tam giới ta bỏ thần thành tiên bây giờ vẫn còn đảm nhiệm thần chức bảo vệ tam giới, trách nhiệm nặng nề bảo vệ chúng sinh!

Giang Nam cao giọng hú dài, thế công như nước sông cuồn cuộn nhấn chìm Giang Nam tiên đạo biến ra từ tinh huyết Bất Không Đạo Nhân.

Giang Nam nổi giận ầm lên:

- Tuy bọn họ bị buộc phải thành tiên nhưng có trái tim thần linh, đạo tâm thần linh!

- Mặc dù ta là thần duy nhất, bảo vệ đạo cuối cùng. Tuy đạo của ta cô độc nhưng lòng ta không cô đơn!

- Đạo tâm của bọn họ giống như ta, là trái tim thần!

- Bọn họ ký thác đạo tâm vào người ta, miễn mạng sống của ta vẫn còn, trong ngực còn một hơi thì tuyệt đối không bỏ thần thành tiên!

Trước mặt Giang Nam như hiện ra cảnh tượng chư thần hoàng hôn kết thúc, các thần linh cùng hắn kề vai chiến đấu trong mắt tràn ngập không cam

lòng, chiến hữu ngày xưa đành từ bỏ thần thành tiên.

Các ánh mắt nhìn Giang Nam như giao hy vọng thần ma cuối cùng cho hắn, như ký thác can đảm thần linh vào hắn.

- Lưng ta cõng ký thác của bọn họ, đến chết cũng phải đi tiếp con đường này, đi đến tận cùng đại đạo, chứng minh thần không kém gì tiên!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam hoàn toàn bùng nổ, không sợ không hãi, không sợ chết. Khí thế trong ngực Giang Nam là khí thế bảo vệ chúng sinh, là khí thế chư thần ký thác, là khí thế bất khuất, không cong, không lùi bước, là khí thế dũng cảm tiến tới phá mọi chướng ngại.

Khí thế của Giang Nam đè sụp Giang Nam tiên đạo, không sợ hãi đánh tan tự nhiên xuất trần, khí thế bảo vệ chúng sinh đánh tan tiên đạo bình thản, hăng hái tiến tới đánh bại chỉ lo thân mình. Giang Nam đánh gục Giang Nam tiên đạo.

- Đạo tâm tiên đạo đúng là không bằng của thần đạo.

Giang Nam tiên đạo hộc máu, vùng vẫy đứng dậy, thân hình nhạt dần, thanh âm mơ hồ văng vẳng:

- Nhưng không phải tiên đạo thua. Đạo hữu, thần đạo của ngươi không đánh bại tiên đạo, đây chỉ là đạo tâm thần đánh gục đạo tâm tiên. Nếu ngươi không bỏ thần thành tiên thì Tiên giới vẫn sẽ giáng kiếp xuống, ngươi không có cơ hội sống sót. Nếu ngươi chết thì thần đạo cũng tuyệt.

Thân hình Giang Nam tiên đạo biến mất, thành luồng nguyên thủy chi khí rơi vào tay Giang Nam.

Giang Nam cúi đầu nhìn nguyên thủy chi khí, im lặng giây lát sau ném nguyên thủy chi khí lên biến thành vầng thần luân bay ra sau đầu hắn.

- Vượt qua tiên đạo? Bây giờ ta chưa thể làm được nhưng tương lai chắc chắn có thể. Ta sẽ chứng minh, cho thần linh quá cố xem!

Giang Nam sửa sang lại quần sáo đi hướng Lạc Hoa Âm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2533: Cần Gì Khổ. (1)

Phương xa, Lạc Hoa Âm giật mình. Trước mắt nàng như thấy cảnh tượng thần linh chiến đấu tư thế oai hùng, vì bảo vệ chúng sinh mà gục ngã. Những bóng dáng đó chồng lên người Giang Nam khi hắn bước hướng nàng, làm mặt Lạc Hoa Âm ướt lệ, thấm ướt ngực áo.

- Sư tôn khóc.

Giang Nam đi tới trước mặt nàng, mỉm cười nói:

- Lớn rồi còn giống con nít.

Lạc Hoa Âm giận dữ:

- Ai khóc?

Lạc Hoa Âm lau nước mắt, cái lại:

- Buồn cười, nam nhân . . . Phi, là tiên nữ đầu đội trời chân đạp đất như lão nương sao khóc được? Là tại gió thổi vào mắt ta!

Giang Nam lắc đầu không vạch trần Lạc Hoa Âm, bước đi ra ngoài:

- Tầng hư không thứ bốn sắp mở ra, chúng ta ra ngoài đi.

- Ừm!

Lạc Hoa Âm ngoan ngoãn đi theo sau lưng Giang Nam, nàng nhìn bóng lưng hắn, cảm thấy trên vai đệ tử mình khiêng gánh nặng vô hình. Giang Nam ngơ ngác nhìn.

Đệ tử của nàng quá cố chấp, đến mức ngoan cố. Nhưng Lạc Hoa Âm kính nể cái tên ngoan cố này, đến nỗi khóc vì hắn.

- Tử Xuyên.

- Gì?

- Ngươi đừng chết, nếu ngươi chết thì thần sẽ tuyệt chủng.

- Không đâu, thần đạo tâm sẽ không tuyệt chủng. Dù ta chết trận thì vẫn còn các người.

Tầng hư không thứ bốn chứa ba trăm ao tiên, tẩy cân phạt tủy, thay đổi tư chất thân thể. Tầng hư không này mở rộng khó tránh khỏi cuộc tranh đấu cướp giật.

Tác dụng ba trăm ao tiên có ý nghĩa rất lớn với các giáo môn, là vật đại giáo quyết giành bằng được.

Giang Nam tiếp tục tọa trấn Huyền Châu, quần hùng Huyền Châu giết vào tầng hư không thứ bốn tranh giành. Trận chiến này Huyền Châu được chín mươi ao tiên, phân chia tầng hư không thứ bốn xong xuôi.

Tầng hư không thứ năm đang uấn nhưỡng, không biết sẽ mở ra khi nào.

tiên nhân Huyền Châu vào ao tiên tẩy cân phạt tủy, nâng cao tư chất thân thể, rất náo nhiệt. Bọn họ chờ đợi tầng hư không thứ năm mở ra.

Tầng thứ năm là ba mươi tiên thiên Tiên vực hoàn chỉnh, quy mô lớn hơn tiên thiên nguyên thủy Tiên vực Huyền Châu gấp mấy chục lần. Trong Tiên vực dựng dục tiên thiên thần linh hình thành quốc gia.

Ba mươi tiên thiên Tiên vực cực kỳ quan trọng, tư chất, ngộ, tính, thể chất tiên thiên thần linh đạt dế tình trạng chủng tộc khác không thể với tới, là kỳ tài tu luyện bẩm sinh.

Tiên thiên thần linh trên cơ bản đều có thể đến cảnh giới Tiên Vương hoặc càng cao hơn. Dù là giáo môn hay tiên triều, nếu có được những tiên thiên Tiên vực này, bồi dưỡng những tiên thiên thần linh sẽ tăng thực lực của

mình lên vượt bậc.

Tiên giới, tầng hư không thứ bảy, trong đế cung.

Giang Nam ngồi xuống.

Càn Nguyên Tiên Đế nghiêng người cười hỏi:

- Bây giờ thái sư được báu vật Đế và Tôn ban tặng rồi, khi nào bỏ thần thành tiên?

Huyền Đô Thiên Quân, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử nhìn Giang Nam chằm chằm, rất là quan tâm.

Giang Nam mỉm cười, lắc đầu nói:

- Thần chính là thần, tại sao phải bỏ thần thành tiên? Ta trông thấy miếu thờ ở trần gian cung phụng thần, không phải tiên, dù cung phụng tiên cũng viết trên thần vị, thêm chức thần. Tiên cách người quá xa, thần cách người gần. Ta đã nghĩ thông đường của mình, kiếp này không thay đổi.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân nhíu chặt mày. Kiếp số của Giang Nam đã đến, bỏ thần thành tiên mới là cách giữ mạng. Hơn nữa Đế và Tôn ban báu vật đó cho Giang Nam ngụ ý là miễn hắn trở thành tiên sẽ tránh cho nguy hiểm chết trong kiếp số.

Không ngờ Giang Nam ngoan cố từ chối ý tốt của Đế và Tôn.

Giang Nam nói tiên cách người quá xa, thần cách người gần thì là bậy bạ làm người ta dở khóc dở cười.

Tồn tại thần thông quảng đại như tiên nhân làm gì rảnh đi quản lý chuyện của người phàm?

Điều dưỡng gió mưa, bình ổn sóng gió, cứu người bình thường gặp nạn là chuyện thần linh chốn trần gian mới làm, chuyện cỏn con đó không cần chú ý.

Thần linh được phàm nhân cung phụng, đổ mồ hôi mà không được lợi gì, khiến nhân quả quấn thân.

Tiên nhân tham ngộ nhân quả hiểu ra lợi hại, mong ước cách chốn hồng trần, quấy rầy thế gian càng xa càng tốt.

Tiếp xúc hồng trần sẽ khiến đạo tâm của mình phủ bụi, nhân quả quấn thân.

Đặc biệt Huyền Đô Thiên Quân cảm nhận sâu sắc điều đó.

Lúc trước Huyền Đô Thiên Quân sáng tạo huyền hoàng đại thế giới, Huyền Hoàng lão tổ sinh ra hại gã gặp nạn chết. Đây mới chỉ là dính chút xíu vào phàm trần, nếu dính líu quá sâu, e rằng đời này kiếp này không thoát khỏi nhân quả được, không thể nhảy ra thành tựu Thiên Quân.

- Cường đại như Đạo Quân tiền sử, như Bất Không Đạo Nhân đều đã chuyển thế tu tiên, ngươi cần gì nhất quyết đi theo con đường của mình?

Mấy người rất khó hiểu.

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Nếu ngươi đã quyết định thì chúng ta không tiện nói gì thêm. Nhưng ta hỏi ngươi có cách giữ mạng nào không?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Ta không có chút gì đối phó kiếp số này.

Huyền Đô Thiên Quân thở dài.

Càn Nguyên Tiên Đế trầm ngâm giây lát sau nói:

- Ta phụng mệnh sư phụ khống chế nguyên đỉnh, nguyên tháp, cùng lắm khi đó khởi động nguyên đỉnh nguyên tháp trợ ngươi giúp một tay!

Giang Nam cảm ơn:

- Trong tầng hư không thứ năm là tiên thiên Tiên vực, tầng hư không thứ sáu là mười hai tòa đại lục hợp thành pháp bảo, đường giảng đại. Tầng hư không thứ bảy là hai đạo cung. Chờ quầng hùng lao vào hai đạo cung e rằng Thiên Quân sẽ ra tay, Càn Nguyên tiên triều trập trùng nguy hiểm, dám hỏi bệ hạ tầng hư không thứ bảy rốt cuộc có cái gì?

Giang Nam rất tò mò, mỗi tầng hư không Tiên giới có rất nhiều bí mật, càng về sau càng nhiều bí mật, kho báu hơn.

Tầng hư không thứ bảy, nơi có hai đạo cung là hư không bí ẩn nhất, chỉ sau tầng hư không thứ chín.

Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế liếc nhau. Mặc dù hai người là đệ tử của Đế và Tôn nhưng cũng hoang mang, không biết tầng hư không thứ bảy ẩn giấu cái gì.

- Trong tầng hư không thứ bảy chắc có tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo, còn hai đạo cung.

Càn Nguyên Tiên Đế nhíu mày nói:

- Chẳng lẽ Tiên Quân lao vào đây là để tranh giành tiên thiên pháp bảo sao? Ta cho rằng hai vị sư tôn sẽ không thả tiên thiên pháp bảo ra cho người lấy.

Đám người Giang Nam nhíu mày đăm chiêu. Tiên thiên pháp bảo quan trọng biết bao, uy lực mạnh biết mấy.

Tầng hư không thứ bảy giấu tiên thiên pháp bảo là vũ khí trấn áp vô nhân cấm khu, là vũ khí mũi nhọn tạo ra vũ trụ Càn Khôn.

Lấy tiên thiên pháp bảo ra cho đám Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế tranh giành? Đế và Tôn sẽ không làm ra chuyện có lợi cho địch như thế.

Vậy báu vật tầng hư không thứ bảy không phải tiên thiên pháp bảo chẳng lẽ là hai đạo cung?

Trong hai đạo cung chứa nhiều bí mật đến nay chưa ai tìm hiểu hết. Không chừng khi đó hai đạo cung sẽ hoàn toàn mở rộng.

Càn Nguyên Tiên Đế mỉm cười nói:

- Giáo chủ đừng khinh thường tầng hư không thứ năm, sáu. Hư không thứ năm không chỉ chứa tiên thiên Tiên vực, hư không thư sáu không chỉ có mười hai đại lục hợp thành pháp bảo, đường giảng đạo.

Càn Nguyên Tiên Đế bí hiểm nói:

- Hai hư không này giấu báu vật có thể gọi là Tiên giới chi cơ, các Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế chắc chắn sẽ không ngồi yên, làm nóng người trước tầng hư không thứ bảy, bọn họ sẽ tranh giành pháp bảo này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2534: Cần Gì Khổ. (2)

Giang Nam giật mình. Hắn, Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân đã tính ra vùng đất nguyên thủy mở ra, trong chín hư không sẽ có pháp bảo có thể gọi là Tiên giới chi cơ xuất thế.

Nhưng đạo hạnh của Giang Nam không bằng đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân, Tử Hạm tiên hậu, hắn chưa phải Thiên Quân, không tính ra báu vật đến từ tầng hư không nào.

- Chín tầng hư không Tiên giới chứa nhiều bí mật, bốn tầng hư không trước mới chỉ là món khai vị, mặt sau mới quan trọng.

Càn Nguyên Tiên Đế ung dung nói:

- Tầng hư không thứ năm, sáu giấu pháp bảo Tiên giới chi cơ sẽ khiến Thiên Quân ra tay nhưng không hoàn toàn bùng nổ. Cuộc chiến tầng hư không thứ bảy sẽ là quyết chiến trước giờ chưa từng có, là lúc khí vận Càn Nguyên tiên triều chấm dứt. Kiếp số của ngươi cũng sẽ đến.

Giang Nam gật đầu, hắn cũng cảm giác kiếp số đến dần từng ngày. Cuộc chiến tầng hư không thứ bảy, khí vận Tiên giới sẽ chấm dứt. Bởi vì có đế cung trong tầng hư không thứ bảy, quần hùng lao vào tầng hư không thứ bảy thì uy nghiêm Tiên Đế không còn, tiên triều sẽ bị hủy diệt, đây là chuyện đương nhiên.

Huyền Đô Thiên Quân khẽ thở dài:

- Tiên triều hủy diệt, quần hùng nổi lên, đây sẽ là thời kỳ hắc ám, máu me, hỗn loạn nhất Tiên giới.

Giang Nam cười nói:

- Huyền Đô sư huynh, ta cho rằng đây là thời đại huy hoàng, hưng thịnh nhất Tiên giới, trăm giáo đua tiếng, trăm hoa đua nở, Tiên giới sẽ nghênh đón phát triển lớn mạnh chưa từng có. Cuộc phát triển mạnh mẽ này vượt qua cả lúc khai thiên tích địa.

- Ai có thể chúa tể cuộc đời? Ai nắm giữ thiên địa thần khí? Ai hạ màn trong thời đại hỗn loạn này?

Càn Nguyên Tiên Đế cười nói:

- Nhưng thái sư, ngươi cần sống đến ngày đó mới thấy được cảnh tượng kia. Nếu ngươi bỏ thần thành tiên . . .

Giang Nam cười cười:

- Bệ hạ đừng nói nữa.

Càn Nguyên Tiên Đế thầm than thở:

- Cá tính ngươi bướng lên là không ai thuyết phục được. Thôi, ta chờ xem lần này ngươi làm sao thoát khỏi vận rủi.

Giang Nam đứng lên từ biệt, trở về Huyền Châu.

Không lâu sau Thị Hiên Vi tìm đến, vẻ mặt lo âu nói:

- Mới rồi Tử Hạm tiên hậu phái người đến bảo lão gia gần tử kiếp, cần bỏ thần thành tiên mới có thể hóa giải.

Giang Nam sửng sốt, cười nói:

- Tử Hạm tiên hậu vẫn không yên lòng, muốn nàng thổi gió bên gối đây mà. Phu nhân yên tâm, sóng to gió lớn đều vượt qua được, ta sợ gì tử kiếp trước mắt? Thần đạo của ta không phá thì không xây được, kiếp số này ta cũng để lại chút khí vận cho mình, không đến nỗi chết.

Lòng Thị Hiên Vi thít chặt:

- Nếu lão gia không qua được . . .

Giang Nam cười nói:

- Trên đời không có ải nào không thể vượt qua, chắc chắn ta sẽ qua, sống trở về! Nếu ta không về thì nàng hãy tìm đến Càn Nguyên Tiên Đế, hắn là người cầm lái Tiên giới được Đế và Tôn chọn, có thủ đoạn bảo vệ các người.

Thị Hiên Vi lắc đầu, nói:

- Nếu lão gia chết thì ta sẽ đi theo luôn.

Người Giang Nam run lên, nhìn Thị Hiên Vi chằm chằm, thật lâu sau nói:

- Phu nhân cần gì khổ như vậy.

- Không khổ.

Thị Hiên Vi nhoẻn miệng cười nói:

- Không có lão gia ở bên cạnh mới khổ.

Giang Nam ôm chặt Thị Hiên Vi, hai phu thê đứng bên song cửa sổ ngắm phong cảnh Huyền Châu.

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Ta sẽ trở về, chắc chắn quay về.

Giang Nam nhớ đến năm xưa nghênh chiến thái hoàng, Tịch Ứng Tình thất bại chết đi nhưng cố chống một hơi liều mạng quay về nhìn thê nhi lần cuối.

Khi đó thân hình Tịch Ứng Tình tan biến, khóc nói:

- Luyến tiếc . . .

- Ta sẽ trở về!

Giang Nam siết chặt vòng tay ôm Thị Hiên Vi, nghiêm túc nói:

- Kiếp số gì cũng không thể lấy mạng ta, không thể cướp đi mọi thứ của ta!

- Chắc chắn ta sẽ về!

Từng ngày trôi qua. Lại hơn mười năm qua đi, mỗi địa giáp Tiên giới thực lực tăng mạnh, cao thủ lớp lớp. Huyền Châu nghênh đón phát triển lớn kinh thiên động địa, được nhiều ích lợi. Tiên nhân Huyền Châu tăng tiến nhanh kinh người.

Thế lực khác cũng tiến bộ khiến u thế Huyền Châu không còn rõ ràng, áp đảo nữa.

Ngày tầng hư không thứ năm mở ra càng gần ơn. Hôm nay đột nhiên có sứ giả đến tìm.

Một Hỗn Độn Cổ Thần cầm thiệp mời nói:

- Giang thái sư, gia chủ của ta mời thái sư tham gia yến hội.

Càn Khôn lão tổ nhận thiệp mời, lòng máy động, nghi hoặc hỏi:

- Quý chủ thượng là?

Hỗn Độn Cổ Thần cười nói:

- Gia chủ nhà ta là linh Hỗn Độn thiên quốc.

- Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc?

Tim Giang Nam rung lên, cười nói:

- Linh Nữ mời ta dự tiệc? Có ý gì? Quân sư, Linh Nữ mời ta, có đi không?

Càn Khôn lão tổ suy nghĩ kỹ càng, trả lời:

- Đi, dĩ nhiên phải đi. Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc mời gia chủ chắc chắn có mục đích gì, nhưng địa điểm là Hỗn Độn thiên quốc nên phải cảnh giác. Nếu giáo chủ đi cần mang theo rồng to hoặc Vạn Chú Thiên Chung.

Giang Nam gật gù cười nói:

- Có rồng to thì đầm rồng hang hổ cũng đi được. A, lão già chết tiệt đã về? Có lẽ không cần quấy rầy rông to.

Càn Khôn lão tổ nhìn theo ánh mắt Giang Nam, kinh ngạc nói:

- Lão già nay biến mất trong cấm khu đã lâu thế mà sống trở về được? Giáo chủ, chắc không phải người định mang lão cùng đi dự tiệc Hỗn Độn thiên quốc đi? Chuyện này không ổn . . .

Nam Quách Tiên Ông thập thò như con thỏ xuất hiện trong Huyền Thiên Tiên vực, nhưng lão già này chưa kịp trốn đã bị Giang Nam chặn lại.

Nam Quách Tiên Ông lấp ló bị dồn đến góc tường.

- Tiên Ông, ngươi đã đi vô nhân cấm khu khoảng một trăm năm, bặt vô âm tín.

Biểu tình Giang Nam âm u nói:

- Mấy năm nay ta vào vô nhân cấm khu nhiều lần, bái phỏng Đạo Quân tiền sử nhưng không tìm được ngươi. Rốt cuộc ngươi trốn đi đâu?

Nam Quách Tiên Ông thường bí ẩn mất tích, đặc biệt hai ngàn năm nay số ẩn càng lúc càng thường xuyên, lần gần đây nhất là đi trăm năm.

Giang Nam thấy tò mò. Lão già này tính cách luôn là không có báu vật sẽ không có mặt, bây giờ chín hư không Tiên giới lần lượt mở ra, chuyện lớn như vậy mà Nam Quách Tiên Ông không có mặt, thật lạ lùng.

Nam Quách Tiên Ông đứng ở chân tường, ba mặt là bức tường, đường duy nhất bị Giang Nam chặn lại, không có chỗ trốn.

Nam Quách Tiên Ông giậm chân kêu oan:

- Mấy năm nay ta cũng gặp xui, vốn định nhân dịp chín hư không chưa mở đi vô nhân cấm khu vớt vát chút đihr, ai ngờ bị người theo dõi canh gác tại chỗ. Ta khó khăn lắm mới chạy ra, giáo chủ . . . Ủa? Ngươi gắp chết?

- Ngươi mới sắp chết!

Giang Nam tức giận nói:

- Vừa về đã nguyền rủa ta chết. Tiên Ông, nói câu nào dễ nghe đi.

Nam Quách Tiên Ông phập phồng lo sợ, khẽ thở dài:

- Ta cũng xui rủi ngập đầu, vận xui ô nhiễm khí vận hoa cái. Đang yên lành đi gây chuyện, kết quả bị người ta theo dõi suýt không về được. Giáo chủ còn thảm hơn ta, vận xui ô nhiễm hoa cái, nguyên thần tràn ngập tử khí, kiếp số nặng nề. Nhân kiếp, thiên kiếp sắp đến, không sắp chết thì là gì?

Giang Nam chớp mắt, từ giận thành vui:

- Nếu Tiên Ông nhìn ra được chắc biết cách hóa giải đúng không?

Chương 2535: Đạo Quân Điện Lệnh.

- Sao ta biết?

Nam Quách Tiên Ông vuốt râu trắng, nháy mắt nói:

- Tiên giới muốn diệt giáo chủ, ta cũng không biết làm sao. Trước kia có Vạn Chú Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn cao lớn gánh giùm, Tiên giới không rảnh đối phó với ngươi. Bây giờ Vạn Chú, Khổ Hạnh theo tiên đạo, nên ngươi thành mục tiêu lớn nhất, ta hết cách. Hay ngươi tự chém tu vi? Không được, nếu làm vậy sẽ không qua được cửa nhân kiếp.

Giang Nam cười nói:

- Tiên triều sụp đổ, khí vận tan biến. Ta lấy tam giới làm khí vận để không hoàn toàn mất đi, Tiên Ông thấy như vậy được không? Có thể độ qua kiếp nạn này?

Nam Quách Tiên Ông lắc đầu, nói:

- Tam giới chật hẹp nhỏ bé, khí vận được bao nhiêu? Khí vận tam giới không bảo vệ giáo chủ được, nếu ngươi trông chờ khí vận tam giới gia cố thì chết chắc.

Tim Giang Nam đập nhanh, hắn cũng lo mặt này.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Nếu ta bỏ thần thành tiên thì có thể độ qua kiếp nạn này?

Nam Quách Tiên Ông liếc Giang Nam, cười nói:

- Nếu ngươi bỏ thần thành tiên trước tiên đạo tâm thua, đạo tâm thua thì ngươi thậm chí không qua được nhân kiếp, chết chắc.

Giang Nam giật mình, phục sát đất. Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân không nhìn thấu được điều này, cho rằng Giang Nam bỏ thần thành tiên là sẽ bình yên vô sự. Bọn họ không nhìn rõ ràng như Nam Quách Tiên Ông lão già không đứng đắn.

Giang Nam trầm ngâm thật lâu, chậm rãi nói:

- Tiên Ông, nếu ta dùng cách thay trời đổi trăng, di hoa tiếp mộc để người khác chịu kiếp thay ta thì có thể vượt qua kiếp số được không? Thiên kiếp của ta là bởi vì không dung hợp tiên đạo, người ta chịu kiếp thay ta là thoát khỏi kiếp số rồi.

Nam Quách Tiên Ông lắc đầu, nói:

- Chịu kiếp thay ngươi? Người này phải tu luyện cùng công pháp như ngươi, có cùng cảnh giới tu vi để thay trời đổi trăng, di hoa tiếp mộc. Đi đâu tìm ra người như vậy?

Giang Nam vươn tay chộp, nguyên thủy chi khí bị kéo ra thần luân. Lòng Giang Nam máy động, nguyên thủy chi khí biến thành Giang Nam tiên đạo đứng trước mặt hắn và Nam Quách Tiên Ông.

Giang Nam tiên đạo khom người chào:

- Tử Xuyên xin chào hai vị đạo hữu.

Nam Quách Tiên Ông trợn tròn mắt nhìn Giang Nam tiên đạo từ trên xuống dưới, tặc lưỡi khen:

- Nguyên thủy chi khí, ngươi kiếm bảo bối này ở đâu ra? Nếu có nó là có thể thi triển thay trời đổi trăng, di hoa tiếp mộc, vượt qua kiếp số.

Giang Nam chớp mắt, cười hỏi:

- Tiên Ông từng thấy nguyên thủy chi khí?

Nam Quách Tiên Ông lắc đầu nguầy nguậy:

- Làm gì có! Ta chỉ nghe người ta nói về bảo bối này, hôm nay may mắn được thấy . . .

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nữa rồi.

- Nếu lão chưa thấy qua thì sao nhận ra ngay cái này là nguyên thủy chi khí?

Giang Nam kể lai lịch nguyên thủy chi khí.

Nam Quách Tiên Ông nhíu chặt mày, khẽ thở dài:

- Nếu Đế và Tôn ban báu vật cho ngươi vậy sẽ không để ngươi độ qua kiếp số. Tiên giới là Đế và Tôn bài bố ra, bọn họ đã sắp xếp thì ngươi không thể thay trời đổi trăng, di hoa tiếp mộc được, chết chắc.

Giang Nam suy sụp, con đường này cũng không thể đi.

Nam Quách Tiên Ông cười xòa:

- Ta cho ngươi một đề nghị, đi Đạo Quân điện một chuyến. Người trong Đạo Quân điện hơn phân nửa có cách cứu.

Giang Nam phấn chấn lên, sau đó lắc đầu nói:

- Ta và Đạo Quân điện không quen biết, bọn họ lấy gì giúp ta?

Nam Quách Tiên Ông do dự, cắn răng nói:

- Ta cũng hết cách, nhưng ta từng nghe người nói . . . Là gặp một lão già tặng một tín vật cho ta, nghe nói là lệnh bài của Đạo Quân điện. Cầm lệnh bài này có thể yêu cầu Đạo Quân điện làm một chuyện cho ngươi, bây giờ lệnh bài này . . .

Khóe mắt Nam Quách Tiên Ông co giật, nghiến răng đau đớn như bị cắt thịt nói:

- Bán cho ngươi!

Giang Nam thấy mặt Nam Quách Tiên Ông vặn vẹo thì hết hồn, cười nói:

- Tiên Ông, chỉ là một lệnh bài, có cần như vậy không?

- Đây là lệnh bài Đạo Quân điện!

Khóe mắt Nam Quách Tiên Ông giật liên hồi, lão đau đớn lấy ngọc bài ra:

- Lão phu bán lệnh bài này cho ngươi, tương lai ngươi phải làm một việc . . . Hai, không, ba việc cho ta!

Giang Nam câm nín, nhận lấy lệnh bài từ tay Nam Quách Tiên Ông.

Giang Nam lầu bầu:

- Ba việc? Gian ác cắt cổ.

- Không muốn thì trả đây!

Giang Nam nắm chặt lệnh bài, xem xét kỹ. Trên lệnh bài khắc chữ điện, tràn ngập uy nghiêm vô tận, không giống hàng nhái Nam Quách Tiên Ông làm. Giang Nam cất lệnh bài, cảm thấy lòng nhẹ nhõm hơn nhiều.

Giang Nam cười nói:

- Tiên Ông đến đúng lúc, ta có một chuyện nữa muốn nhờ. Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc mời ta làm khách, xin Tiên Ông đi chung.

- Linh Hỗn Độn thiên quốc?

Nam Quách Tiên Ông do dự nói:

- Ta không đi, chút thực lực của ta, thân thể nhỏ bé như ta đi vào Hỗn

Độn thiên quốc không đủ nhét răng cho đám Cổ Thần. Ngươi tự đi đi, lão phu ở lại đây chờ đi tầng hư không thứ bốn cướp bảo bối. Mấy năm nay lão phu bị người canh giữ, nhiều bảo bối rơi vào tay người khác, lòng nhỏ máu.

Giang Nam nghi ngờ nhìn Nam Quách Tiên Ông, không hiểu tại sao thỏ già này không muốn đi Hỗn Độn thiên quốc, nhưng lão đã không muốn thì hắn cũng không ép. Giang Nam đi tìm con rồng to.

Con rồng to rất vui, không đợi Giang Nam khuyên nhủ đã đồng ý ùng hắn đi Hỗn Độn thiên quốc.

Giang Nam thở phào, có con rồng to chắc khỏe lạ lùng đi theo, dù Linh Nữ muốn đối phó với hắn cũng không sợ.

Cách Hỗn Độn thiên quốc càng lúc càng gần, đột nhiên con rồng to dừng bước, sắc mặt liên tục thay đổi.

Con rồng to không chịu đi:

- Ủa? Ủa?

Con rồng to vò đầu nói:

- Giáo chủ, ta cảm giác hơi thở của người đã đánh ta ẩn trong Hỗn Độn thiên quốc, ta không đi.

Con rồng to xoay người chạy mất. Giang Nam kinh ngạc nhìn theo bóng dáng nó.

Đại Diễn Cổ Thần bay ra khỏi Hỗn Độn thiên quốc, cười to bảo:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên không tầm thường, đơn độc một mình đến dự tiệc. Khí phách đó khiến ngu huynh rất khâm phục. Giáo chủ, mời!

Giang Nam câm nín, phất tay áo bước tới, cười dài:

- Linh Hỗn Độn thiên quốc tự mình đưa thiệp mời, làm sao ta không đến

được? Đại Diễn đạo huynh đừng khách sáo, mời!

hai người sóng vai đi.

Đại Diễn Cổ Thần lộ vẻ khâm phục nói:

- Không dám giấu diếm, lần này mời giáo chủ tiến đến, ta dự bị một ít đao binh phủ thủ. Linh và giáo chủ không cùng ý kiến là sẽ loạn đạo búa chém chết giáo chủ. Nhưng giáo chủ một mình đến đây, lòng rộng rãi, thanh liêm, không mang theo pháp bảo nào. Có vẻ như ngu huynh hơi âm hiểm.

Trán Giang Nam nổi gân xanh, ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Đại Diễn đạo huynh mau miệng thật, nhưng đạo huynh nói rõ sắp xếp của mình cho ta nghe, không sợ ta cảnh giác sao?

- Không sao, dù giáo chủ cảnh giác cũng không giãy dụa được bao lâu.

Đại Diễn Cổ Thần dẫn Giang Nam đi sâu vào Hỗn Độn thiên quốc.

Đại Diễn Cổ Thần chỉ phương xa, cười nói:

- Giáo chủ xem đi, đó là Hỗn Độn Thiên Cung.

Giang Nam nhìn kỹ, trên một tòa hỗn độn tế đàn có một cây cung to lơ lửng trong hỗn độn, tràn ngập đạo uy bất diệt.

Chương 2536: Ngươi Dám Ăn Hiếp Nữ Nhi Của Ta? (1)

- Thiên cung này giỏi bắn chết đạo quả, Hỗn Độn thiên quốc và Tiên giới đại chiến hơn mười ức năm, trong bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn có hơn một nửa chết vào thiên cung.

Đại Diễn Cổ Thần cười nói:

- Giáo chủ, ta khiến Kim Đồng thống lĩnh ba ngàn Cổ Thần bày ra đại trận, giáo chủ mà không nghe lời là sẽ bắn chết.

Giang Nam tặc lưỡi khen không dứt.

Đại Diễn Cổ Thần lại chỉ vào một tòa hỗn độn tế đàn khác, mỉm cười nói:

- Giáo chủ hãy xem bên đó, nơi đó là nguyên chung, tiên thiên linh bảo ngang hàng với nguyên đỉnh, nguyên tháp. Cái chuông này thì ta kêu Ngân Đồng thống lĩnh tám ngàn Cổ Thần mai phục gần đó, nếu Giang Nam tránh thoát Hỗn Độn Thiên Cung bắn chết, Ngân Đồng sẽ khởi động nguyên chung nổ nát giáo chủ.

Giang Nam khen không dứt:

- Chuông tốt, chuông tốt.

Đại Diễn Cổ Thần thấy Giang Nam không sợ hãi thì khá ngạc nhiên, cười nói:

- Giáo chủ còn cười được, không biết giáo chủ có cách gì đón đỡ hai đòn sát thủ này của ta không?

Giang Nam thành thật nói:

- Không có cách nào. Ta nghe Linh Hỗn Độn thiên quốc mời đến dự tiệc

nên vui vẻ tham gia, không nghi ngờ gì khác.

Đại Diễn Cổ Thần không tin, cười cười:

- Giáo chủ nói đùa, nếu giáo chủ là người dễ đối phó như thế đã sớm chết trăm ngàn lần. Giáo chủ không muốn nói thì ta không ép.

Đại Diễn Cổ Thần dẫn Giang Nam đi hướng tế đàn chính giữa Hỗn Độn thiên quốc. Tế đàn cao ngất đâm mây, đỉnh tế đàn có một đại điện tế tự lớn.

Đại Diễn Cổ Thần đưa Giang Nam đến ngoài diện, nói:

- Linh Thiên Quốc ta đang chờ giáo chủ, mời vào. Ngu huynh đợi ở đây, chút nữa giáo chủ đi ra nếu Linh ra lệnh một tiếng là ngu huynh sẽ ra tay giết người ngay, tránh cho giáo chủ trốn thoát.

- Đạo huynh khách sáo quá.

Giang Nam cất bước đi vào đại điện tế tự.

Đại Diễn Cổ Thần nhìn theo Giang Nam bước vào đại điện, nhíu mày nói:

- Hắn bình tĩnh hơi lố, Huyền Thiên giáo chủ sẽ không chẳng chút đề phòng đến dự tiệc Hỗn Độn thiên quốc. Chắc chắn Huyền Thiên giáo chủ có đòn sát thủ, Ma Kha, ngươi nhìn ra chiêu trò gì của hắn không?

Hư không sau lưng Đại Diễn Cổ Thần nứt ra, Ma Kha Thiên Quân từ từ bước ra ngoài.

Ma Kha Thiên Quân nhíu mày nhìn lối vào đại điện, lắc đầu nói:

- Bây giờ Tiên giới trải rộng sắp đặt, cơ duyên của Đế và Tôn, chúng nó khởi động làm thần toán của ta tính sai. Ta không thể tính ra đòn sát thủ của Huyền Thiên, nhưng theo ta thấy hơn phân nửa là hắn phô trơng thanh thế hù chúng ta.

Đại Diễn Cổ Thần nhẹ giọng nói:

- Hỗn Độn thiên quốc là đầm rồng hang hổ, Linh mời Huyền Thiên đến dự tiệc. Ngươi hiểu biết Huyền Thiên giáo chủ, cảm thấy hắn sẽ đến tham gia mà không chuẩn bị đòn sát thủ sao?

Ma Kha Thiên Quân sửng sốt, lắc đầu:

- Đúng là không, Huyền Thiên kiêu căng ngang ngược nhưng mỗi lần đều có chuẩn bị, không thì đã chẳng sống đến bây giờ. Nhưng đòn sát thủ của Huyền Thiên là cái gì?

Hai người nhìn nhau, suy đoán lung tung.

La Ma Cổ Thần xuất hiện, cười khẩy nói:

- Ta cho rằng mặc kệ Huyền Thiên có đòn sát thủ gì, chờ hắn đi ra là ta sẽ vận chuyển đại trận nhốt hắn lại. Đại Diễn, Ma Kha, Thiên Nguyên, ba vị lãnh tụ thừa cơ oanh giết hắn. Sau đó lấy nguyên chung Hỗn Độn Thiên Cung ra giết Huyền Thiên, chấm dứt tai họa ngầm.

Ma Kha Thiên Quân lắc đầu, nói:

- La Ma, ngươi sắp xếp kiểu đó ai cũng dễ dàng nghĩ ra. Chắc chắn Huyền Thiên có thủ đoạn khác đẹp hòng chiêu này, nếu Huyền Thiên giáo chủ dễ bị đối phó thì ta không cần nhức đầu với hắn.

Đại Diễn Cổ Thần than thở:

- Huyền Thiên vô cùng gian xảo, sẽ không đơn độc đến nơi. Huyền Thiên dám tham gia bữa tiệc chắc chắn có chỗ dựa. Ma Kha, tình hình bên Huyền Đô, Càn Nguyên thế nào?

Ma Kha Thiên Quân kêu một Cổ Thần đến hỏi, trả lời:

- Càn Nguyên tâm sự với thê nhi, Huyền Đô tham ngộ đại đạo.

Đại Diễn Cổ Thần nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Hai người này là đồng minh của Huyền Thiên giáo chủ, bình tĩnh hơi quá. Còn con rồng to Huyền Châu thì sao?

La Ma Cổ Thần phất tay xua mây dày che tầm mắt và hư không, nhìn Huyền Châu chằm chằm.

La Ma Cổ Thần trả lời:

- Con rồng kia đang nằm ngủ trên Chú Đạo thiên đàn.

Đại Diễn Cổ Thần nhíu chặt mày:

- Ngủ? Cũng bình tĩnh quá lố, vô tâm vô phế.

Ma Kha Thiên Quân biến sắc mặt nói:

- Ai tìm tung tích Vạn Chú Đạo Quân chung với ta?

Các Cổ Thần đứng trên áng mây, mắt bắn thần quang chiếu rọi Tiên giới, mắt thần tìm kiếm bốn phương tám hướng nhưng không thấy Vạn Chú Đạo Quân.

Ma Kha Thiên Quân lạnh lùng cười:

- Ta biết sắp xếp của Huyền Thiên giáo chủ rồi. Tên này quá to gan, hắn mang theo Vạn Chú Đạo Quân đến, rất có thể Vạn Chú Đạo Quân giâu trong tử phủ, chờ chúng ta hành động là Vạn Chú Đạo Quân sẽ triệu hoán Chú Đạo thiên đàn mang theo tiên thiên pháp bảo hoang dại kia lao ra. Cùng lúc đó Huyền Đô, Càn Nguyên sẽ khởi động tiên thiên pháp bảo trong tầng hư không thứ bảy đánh vào Hỗn Độn thiên quốc, tấn công trong ngoài.

Đại Diễn Cổ Thần rung động, nhỏ giọng nói:

- Quá . . . âm hiểm, nham hiểm thật.

Thiên Nguyên thần tổ hiện hình, ánh mắt hung ác lạnh lùng nói:

- Theo ta thấy mặc kệ hắn có đòn sát thủ gì, trực tiếp giêt hắn, bao gồm Vạn Chú Đạo Quân trong tử phủ, không cho hắn triệu hoán Chú Đạo thiên đàn và con rồng to kia. Huyền Đô, Càn Nguyên không kịp cứu.

Ma Kha Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Không dễ vậy, Huyền Thiên vô cùng gian xảo, nếu hắn không giấu Vạn Chú Đạo Quân trong tử phủ thì sao? Nếu Huyền Thiên khiến Vạn Chú Đạo Quân ẩn núp ở đâu đó trong Thiên Quốc ta, dù chúng ta giết Huyền Thiên cũng sẽ rơi vào hoàn cảnh bị trong ngoài tấn công.

Mấy Hỗn Độn Cổ Thần tim rớt cái bịch. Vạn Chú Đạo Quân xuất quỷ nhập thần khó mà đề phòng, nếu gã núp trong Hỗn Độn thiên quốc thì rất phát hiện.

- Rung nguyên chung, lấy thiên cung ra, sưu tầm tung tích Vạn Chú!

Các Hỗn Độn Cổ Thần giơ gậy to lên gióng nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung bị giơ lên, tự động mở ra. Thiên cung dẫn tiễn, mũi tên chậm rãi di động chỉ hướng quanh Hỗn Độn thiên quốc. Tiếng chuông nguyên chung đánh vào hư không, góc đó có gì rục rịch là mũi tên bắn ra đâm chết kẻ thù.

Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần, các cường giả bận rộn thật lâu vẫn không sưu tầm ra trong không trung có gì khác lạ.

Đám người tim rung lên:

- Vạn Chú không uổng là Đạo Quân thời đại Hỗn Độn thiên quốc1, che giấu là không ai tìm được, thủ đoạn cao siêu làm người kính sợ.

Lúc này dưới lòng Huyền Châu, Vạn Chú Đạo Quân đào địa cung dưới lòng đất, dang tu luyện bỗng lòng máy động.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Quả nhiên có kẻ muốn sưu tầm tung tích của ta. Biết ngay mà, Huyền

Thiên giáo chủ sắp chết, chắc chắn có người muốn giải quyết ta trước, nhổ cánh Huyền Thiên đi. May mắn lão tử thông minh sớm ẩn núp, không ai tìm ra ta được, ha ha ha ha ha ha!

Trong đại điện tế tự, Giang Nam bước chậm đi trong đại điện trống trải, tiếng bước chân vang vọng bốn vách tường rõ to. Giang Nam đi mãi chợt bốn phía không còn trống rỗng, có núi sông hiện ra, thác nước đảo ngược, xung quanh muôn hoa đua nở chim hót.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2537: Ngươi Dám Ăn Hiếp Nữ Nhi Của Ta? (2)

Phương xa sườn núi trập trùng, một tòa lầu các lơ lửng giữa vách núi. Có nữ nhân yêu kiều tựa bên khung cửa sổ nhìn Giang Nam.

Giang Nam đi đến giữa vườn hoa, khom người hái một đóa hoa, hoa tươi mơn mớt mọng nước.

Giang Nam cười nói:

- Hỗn độn thương mang, ngơ ngơ ngẩn ngẩn không ngờ sinh trưởng tiên hoa kiều diễm tươi mới như thế.

Trước khung cửa sổ, Linh Nữ thân hình yêu kiều tò mò nhìn Giang Nam hái hoa, thanh âm tựa tiếng chuông truyền đến êm tai dễ nghe như nguyên chung lay động hồn người.

- Giáo chủ có ẩn ý gì?

Hai ngón tay Giang Nam kẹp cành hoa đạp không đi hướng lầu các, cười nói:

- Hoa tươi xứng mỹ nhân, bảo kiếm tặng anh hùng. Linh Nữ, hãy để bản giáo chủ cài đóa hoa này cho nàng.

Tay cầm hoa nhẹ phất, cành hoa cài lên tóc mai Linh Nữ.

Linh Nữ nghiêng đầu, bàn tay trắng lắc nhẹ, bóng ngón tay đầy trời:

- Giáo chủ hái hoa trong vườn của ta tặng cho ta thì hơi keo kiệt.

Ngón tay và bàn tay va chạm. Hai ngón tay kẹp hoa không nhúc nhích, ba ngón tay búng ra. Ba kiếm quang kinh thế chém hướng mạch chủ của Linh Nữ.

Giang Nam cười nói:

- Mượn hoa hiến phật vốn là tấm lòng, sao Linh Nữ nỡ từ chối ý tốt của ta?

Hai loại lực lượng khác nhau va chạm, thanh âm trầm đục. Hai đẳng cấp Thiên Quân đánh nhau, sức mạnh kinh người biết mấy. Hư không bị chấn nứt, lầu các nứt rạn ra.

Nhưng hoa trong tay Giang Nam vẫn kiều diễm, không hề bị tổn thương chút nào.

Thân hình mềm mại khẽ run, Linh Nữ không đấu nổi sức mạnh của Giang Nam. Linh Nữ bỗng phất tay áo quấn eo Giang Nam.

Giang Nam cười to, thụt lùi ra sau kéo Linh Nữ ra lầu các, lầu các sup đổ.

Linh Nữ khẽ hừ, tay áo tung bay, vải nhẹ phủ đầy trời. Mười hai ngón tay huơ, ngón tay nàng trơn mềm trắng trẻo bây giờ xanh tươi hóa kiếm ẩn sau vải mỏng, ẩn giấu sát khí chém vào trán, cổ họng, trái tim, các khớp trên người Giang Nam.

Quanh thân Giang Nam hiện chuông văn như có nguyên chung bao phủ người. Vải bay tới, ngón tay Linh Nữ đánh vào nguyên chung rồi tách ra ngay. Hai người tựa hai con bướm bay trong vườn hoa, chợt cao chợt thấp.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Cánh hoa bay đầy, bị dư âm công kích làm cánh hoa điêu tàn.

Giang Nam bay tới gần ôm eo Linh Nữ, vòng eo nhỏ xinh một bàn tay nắm hết, mềm mại không xương. Giang Nam cài hoa vào tóc Linh Nữ nhưng nàng ngửa người ra sau.

Giang Nam cười hỏi:

- Linh Nữ mời bản giáo chủ đến dự tiệc thì tại sao từ chối ta tặng hoa?

Hiện giờ chỉ còn một đóa hoa, hay Linh Nữ ép ta lạt thủ tồi hoa?

Linh Nữ bật cười:

- Muốn bắt ta, ép đám người Đại Diễn ném chuột sợ vỡ đồ do đó thả ngươi đi?

Linh Nữ giơ chân, mũi chân đạp đầu Giang Nam, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, chỉ dựa vào một mình ngươi e rằng không bắt ta được.

Giang Nam cắm hoa vào tóc mái Linh Nữ, bàn tay xoay bắt mắt cá chân của nàng. Linh Nữ bị Giang Nam bắt mắt cá chân, eo bị ôm, lòng hoảng loạn quát to.

Một ảo ảnh thần ma đầu đội trời chân đạp đất xuất hiện sau lưng Giang Nam, cao to vạm vỡ, khí thế tràn ngập bá khí bất không, là ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân.

Ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân vươn tay nâng một nam một nữ lên, mắt chứa thần quang không bắn ra, vô cùng uy nghiêm.

Thanh âm nổ vang chấn động thiên địa:

- Ngươi dám ăn hiếp nữ nhi của ta ngay trước mặt ta?

Giang Nam thả Linh Nữ ra, nhanh như chim nhận bay ra ngoài. Giang Nam lắc người một cái dưới chân hiện Đại La Thiên, hắn ngồi trên nó, chư thần vòng quanh. Giang Nam như quân hoàng chư thần, vĩ ngạn nguy nga.

Giang Nam nhíu mày hỏi:

- Bất Không Đạo Nhân hay Đạo Không Đạo Nhân?

Linh Nữ đứng trên bàn tay người khổng lồ, đè nén nỗi lòng dao động.

Linh Nữ mỉm cười hỏi:

- Tại sao giáo chủ hỏi vậy?

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Nàng không biết Bất Không Đạo Nhân đã chuyển thế thành Đạo Không Đạo Nhân sao?

Người Linh Nữ rung lên, biến sắc mặt. Giang Nam nhìn thấy hết.

Giang Nam cười nói:

- Xem ra nàng thật sự không biết. Nói vậy ảo ảnh sau lưng nàng không phải ý chí Bất Không Đạo Nhân mà là một đoạn ý chí Bất Không Đạo Nhân để lại trong Hỗn Độn thiên quốc. Bất Không Đạo Nhân quả nhiên thần thông quảng đại, một đoạn ý chí kiếp trước có thể duy trì Hỗn Độn thiên quốc nhiều năm như thế, làm người ta kinh thán.

Bất Không Đạo Nhân ảo lắc lư, mắt nhìn Giang Nam, chậm rãi nói:

- Ngươi ăn hiếp nữ nhi của ta mà vẫn ung dung trước mặt ta, rất to gan.

Mặt Linh Nữ đỏ hồng, vuốt ve đóa hoa trên mái tóc, lại trở về dáng vẻ ung dung thánh khiết:

- Kiếp nạn của giáo chủ ngay trước mắt, thiếp thân mời giáo chủ đến dự tiệc vì có một giao dịch muốn bàn bạc với giáo chủ, không chừng Hỗn Độn Cổ Thần có thể trợ giúp giáo chủ độ qua kiếp số này.

Vẻ mặt Giang Nam hơi dao động:

- Linh Nữ hãy nói nghe thử.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Kiếp số của giáo chủ là kiếp số chết chắc, từ nay thân chết đạo tiêu. Bởi

vậy thiếp thân ngỏ ý muốn mời giáo chủ tham gia Hỗn Độn thiên quốc, trở thành người Hỗn Độn thiên quốc. Tướng sĩ Thiên Quốc ta sẽ dốc sức giúp giáo chủ ngăn lại kiếp số này.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiên giới quyết tiêu diệt ta bởi vì ta không phải tiên nhân, Cổ Thần các người cũng không phải tiên nhân, khó tránh khỏi bị thiên Tiên giới tru sát. Hỗn Độn thiên quốc bản thân khó bảo đảm thì làm sao giúp ta độ qua kiếp số?

Linh Nữ cười cười:

- Phụ thân của ta là một trong những người sáng tạo Tiên giới, sao có thể không dự đoán được điều này? Phụ thân để lại bài bố đủ cho hỗn độn thần tộc ở trong Tiên giới không bị bài xích. Giáo chủ, chỉ cần ngươi tham gia vào Hỗn Độn thiên quốc thì tránh thoát kiếp số diệt sát này dễ như trở bàn tay?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đạo khác nhau không chung đường, ta sẽ không phản bội Tiên giới tham gia Hỗn Độn thiên quốc.

- Giáo chủ là tiên sao?

Linh Nữ mỉm cười:

- Giáo chủ không phải tiên nhân thì nói gì đến phản bội? Ngược lại giáo chủ là Cổ Thần, tuy là hậu thiên nghịch chứng tiên thiên nhưng vẫn là Cổ Thần. Giáo chủ theo thần đạo, không liên tiên đạo. Giáo chủ bảo vệ tiên đạo nhưng tiên đạo không chấp nhận, muốn diệt giáo chủ vậy giáo chủ cần gì bán mạng cho tiên đạo?

Linh Nữ buồn bã nói:

- Giáo chủ đầu đội trời chân đạp đất, Đạo Tổ cuối cùng của thần, đại thành tổ thần nhưng quyết bảo vệ tiên đạo, lại bị tiên đạo phản bội. Ta nhìn còn thấy bất bình cho giáo chủ. Nếu giáo chủ tham gia Hỗn Độn thiên quốc, tướng sĩ Hỗn Độn thiên quốc mặc cho giáo chủ sử dụng, mưu đồ đại nghiệp. Khống chế Tiên giới, xóa sạch tiên đạo, phục hồi thịnh thế thần!

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Linh Nữ nghĩ sai rồi, ta không bảo vệ tiên đạo mà là bảo vệ người thân của mình, bảo vệ sinh linh tiên phàm. Hỗn Độn Cổ Thần là như thế nào bản thân ta hiểu rõ. Cổ Thần lấy sinh linh khác làm thức ăn, tùy ý nuốt sinh linh. Nếu Cổ Thần trở thành người bảo vệ Tiên giới, tương lai Tiên giới biến thành bộ dạng gì đã rất rõ ràng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2538: Đây Chính Là Thần, Đây Chính Là Ta! (1)

Linh Nữ mỉm cười, ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân sau lưng nàng biến mất. Linh Nữ phất tay, một lương đình xuất hiện, có bồ đoàn để ngồi.

Linh Nữ ngồi trên bồ đoàn, nhoẻn miệng cười ra hiệu. Giang Nam cất bước đi đến, hai người ngồi trên bồ đoàn đối diện nhau.

Lòng Linh Nữ máy động, hoa cài trên tóc biến thành hai tiên nữ hoa nhỏ xinh. Một người cầm lãng hoa vỗ cánh bay vào núi hái mấy lá trà trên cây trà hỗn độn, người khác ôm ấm nước cao hơn thân hình mình đi thác nước hứng nước.

Linh Nữ phất tay, một ấm trà tinh xảo xuất hiện trước mặt hai người. Ấm trà lơ lửng, bên dưới đốt hỗn độn hỏa. Hai tiên nữ hoa nhỏ xinh bay tới, một rót nước vào ấm trà, một chờ nước sôi thì mở nắp ra bỏ lá trà vào.

Làm xong tất cả, hai tiên nữ hao ôm nhau lại biến thành đóa hoa cài trên tóc Linh Nữ.

Linh Nữ châm trà cho Giang Nam, nước trà xanh biếc.

Linh Nữ cười hỏi:

- Giáo chủ là Đạo Tổ thần đạo, tổ thần, vậy giáo chủ có biết cái gì là thần không?

Giang Nam nhìn cảnh tượng đó tặc lưỡi khen, lại nhìn đóa hoa trên tóc Linh Nữ, hơi ngạc nhiên.

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Thủ đoạn của Linh Nữ đúng là bất phàm, nhưng lúc trước ta cài hoa cho

nàng thì nàng chết sống không chịu, tại sao bây giờ tự mình cài?

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Lúc trước giáo chủ ý đồ gây rối nên tất nhiên thiếp thân không chịu, giáo chủ còn chưa trả lời câu hỏi của người ta.

Giang Nam uống hớp trà, cười cười:

- Cái gì là thần? Ta cho rằng . . .

- Thì ra giáo chủ cho rằng?

Linh Nữ lạnh lùng cười:

- Đường đường là Đạo Tổ thần đạo, tổ thần mà hiểu biết về thần chỉ vỏn vẹn hai chữ cho rằng. Giáo chủ không hiểu nhiều bằng người ngoài như ta, giáo chủ làm thiếp thân quá thất vọng!

Giang Nam ậm ừ, đặt chén trà xuống:

- Xin Linh Nữ chỉ giáo cho.

- Lúc trước Đế và Tôn và phụ thân ta khai thiên tích địa, sáng tạo tám vũ trụ từ hỗn độn, sáng có vạn linh thế gian. Khi đó chỉ có Cổ Thần và bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn, không có đường tu hành.

Linh Nữ uống trà nói tiếp:

- Khi ấy vạn linh thế gian mơ hồ không biết tu luyện, đường tu hành, tu tiên là sau này mới có. Đế và Tôn và phụ thân ta sáng tạo ba ngàn đại đạo, lên kế hoạch làm sao hoàn thiện ba ngàn đại đạo.

- Khi ấy ba ngàn đại đạo không gọi là tiên đạo mà là một phương hướng tu luyện lớn, khiến người tu luyện trường sinh. Đế và Tôn và phụ thân ta cảm thấy truyền pháp cho thế nhân chẳng bằng truyền đạo, nên ba người cùng nhau truyền đạo cho thế nhân. Không phải truyền cách tu tiên mà là đại

đạo lý các thời đại tiền sử, bao gồm Thái Nguyên Hỗn Độn Cổ Thần ta, để vạn linh thế gian tự mình tham ngộ.

Giang Nam yên lặng nghe, hắn không biết nhiều về thời đại Linh Nữ nói.

- Trong thời kỳ hoang dã u mê đó có yêu thú cường đại gây rối, có Cổ Thần tàn phá hoang dã ăn thịt người khắp nơi, các tộc chinh chiến sát phạt nhiều vô số kể.

Linh Nữ đặt chén trà xuống, nói:

- Đế và Tôn và phụ thân ta truyền pháp xong đi sáng tạo Tiên giới, khi đó bọn họ không mấy quan tâm tám vũ trụ, chỉ tập trung tạo dựng một thế giới hoàn mỹ, thế giới có thể tránh thoát tịch diệt kiếp. Nhiều sinh linh sống trong tám vũ trụ có thu hoạch riêng, sáng tạo các pháp môn tu luyện kỳ lạ đối kháng với Cổ Thần, yêu ma. Trong đó thần đạo dần lớn mạnh, thần đạo này là lấy cách tu luyện Cổ Thần làm bản gốc tạo ra.

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Lấy Cổ Thần làm bản gốc tạo ra?

Linh Nữ châm trà cho Giang Nam, gật đầu nói:

- Khi dó Cổ Thần ta tàn phá tám vũ trụ, không biết bao nhiêu sinh linh vừa kính vừa sợ Cổ Thần. Một Cổ Thần giáng xuống bộ lạc hoang dã là bộ lạc đó nơm nớp lo sợ dâng lên xử nữ xinh đẹp nhất, món ngon nhất cho Cổ Thần hưởng dụng. Hoặc đổ máu chiến đến cùng rồi diệt tộc. Tộc Cổ Thần trở thành đồ đằng của các bộ lạc hoang dã, được các sinh linh tôn sùng. Bọn họ kính sợ Cổ Thần nên đương nhiên thần đạo lấy Cổ Thần làm bản gốc tạo ra.

Giang Nam thẫn thờ, lắc đầu:

- Thật là thời kỳ hoang dã.

- Khi ấy tám vũ trụ đều xuất hiện mấy nhân vật nổi bật, sau này là bát Tiên Vương. Câu Trần, Hậu Thổ, Tử Tiêu, Trường Sinh, Thanh Hoa, Tử Vi, Ngọc Hoàng, Huyền Thành, bọn họ tụ tập trí tuệ thời đại đó, đại thành sáng tạo ra thần đạo.

Linh Nữ ung dung nói:

- Câu Trần dung hợp yêu đạo tiền sử sáng tạo Câu Tần thiên cung. Hậu Thổ dung hợp ma đạo tiền sử, sáng tạo Hậu Thổ thiên cung. Huyền Thanh dung hợp hồn đạo tiền sử, sáng tạo Huyền Thanh thiên cung. Ngọc Hoàng dung hợp đại đạo thiên tộc tiền sử, sáng tạo Ngọc Hoàng thiên cung. Tử Tiêu dung hợp thần đạo tiền sử, sáng tạo Tử Tiêu thiên cung. Thanh Hoa dung hợp đại đạo Sa Môn tiền sử, sáng tạo Thanh Hoa thiên cung. Trường Sinh đi đường đại đạo Cự Linh và Hỗn Độn Cổ Thần, sáng tạo Trường Sinh thiên cung.

- Nhưng công pháp gốc của tám người thật ra đến từ tộc Cổ Thần, mục đích là thành tựu giống như Hỗn Độn Cổ Thần, chống đỡ Cổ Thần xâm nhập và cướp đoạt. Khi đó thần đạo đúng như ngươi nói, bảo vệ sinh linh.

- Nhưng ngoài ý muốn xuất hiện. Thủy Hoàng Càn Nguyên dung hợp tám thần cung, người thứ nhất với thân phận tu sĩ chứng đạo vào Tiên giới. Tiên Tôn nói nếu có người tu thành trường sinh vậy con đường Càn Nguyên đi qua đặt tên là tiên đạo đi, thế là có tiên đạo. Các đệ tử khác của Đế và Tôn đã thành tiên được gọi là tiên nhân, sau khi Càn Nguyên trở thành tiên nhân thì con đường thần đạo các ngươi đứt.

Linh Nữ cười nói:

- Bát Tiên Vương không thể trở thành hỗn độn như Hỗn Độn Cổ Thần, con đường thần đạo ngày càng khó đi, tuổi thọ có hạn. Thủy Hoàng Càn Nguyên thành công khiến bát Tiên Vương trông thấy con đường khác để đi. Bọn họ dựa vào tài trí thông minh kinh người cắt đứt đường thần đạo, luyện hoàng đạo thành tiên đạo, thành tiên nhân, chuyện sau đó thì ngươi biết giáo chủ.

Giang Nam gật gù, sau đó bát Tiên Vương đến Tiên giới gây ra náo động, cuối cùng có sinh linh thế gian đi thông con đường thành tiên.

Càn Nguyên không phải sinh linh trần gian, gã là tiên thiên thần ma, đệ tử Đế và Tôn. Bát Tiên Vương là sinh linh thế gian, tu luyện thần đạo mà thành tiên, ý nghĩa quan trọng, khiến từ từ thần chứng tiên trở thành hệ thống tu luyện chính thống, được thiên đạo chấp nhận.

- Thủy Hoàng Càn Nguyên dẫn thần đạo lạc lối, là nguyên nhân cản bản cắt đứt thần đạo.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Bởi vì Càn Nguyên là tiên nhân thứ nhất tu luyện chứng đạo thành tiên, nên có khí vận thành Tiên Đế. Nhưng bởi vì Càn Nguyên là thần hoàng thứ nhất, được khí vận thần đạo mới thành tiên, lại làm gương xấu dẫn bát Tiên Vương đi lầm đường làm đứt thần đạo. Vì vậy thời gian Càn Nguyên làm Tiên Đế không quá lâu, tiên triều của hắn sẽ bị đảo điên. Số phận dã định trước Càn Nguyên tiên triều bị hủy diệt.

Giang Nam hiểu ra, nghiêm túc nói:

- Đa tạ Linh Nữ giải đáp thắc mắc cho ta.

- Thật sự hoàn thiện thần đạo, dẫn thần đạo vào trường sinh chính là Giang thái sư.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2539: Đây Chính Là Thần, Đây Chính Là Ta! (2)

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Giáo chủ uống trà.

Giang Nam uống trà, đặt chén trà xuống, tiếp tục nhìn Linh Nữ.

Linh Nữ cười cười:

- Thiên chi đạo tổn có dư mà bổ không đủ, Càn Nguyên cắt đứt thần đạo vô hình trung sẽ bồi thường thần đạo, bằng cách nào đó Càn Nguyên không nhận ra.

- Khi thần đạo đã phụ thuộc vào thần đạo, giáo chủ xuất thế sau tám ức năm, được công pháp Ma Ngục Huyền Thai Kinh của Càn Nguyên, cuối cùng hoàn thành hành động vĩ đại mà bát Tiên Vương không thể làm, nghịch chứng tiên thiên, bổ sung khuyết điểm tuổi thọ thần không đủ.

- Càn Nguyên dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh làm hỏng tương lai thần đạo, giáo chủ lại dùng Ma Ngục Huyền Thai Kinh hoàn thiện thần đạo. Nhân quả trong đó khiến người kinh thán.

Giang Nam giật mình, lần đầu tiên hắn nghe giải thích huyền diệu như vậy.

Điều Linh Nữ nói thâm ảo như thiên t\hư, nhưng sâu sắc tỉ mỉ, kể rõ giảng dạy tuần hoàn nhân quả.

Những đạo lý này thật sự là do nữ nhân trước mắt hắn nhìn thấu sao?

Giang Nam nghi ngờ, thầm nghĩ:

- Hơn phân nửa là Bất Không Đạo Nhân nói, Linh Nữ thuật lại. Nhưng nữ

nhân này thông minh đáng sợ.

Linh Nữ khen:

- Giáo chủ kéo dài thần đạo, hành động này đúng là kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu. Người bình thường rốt cuộc có thể đạt được thành tựu cao nhất, ngang hàng với tộc Hỗn Độn Cổ Thần.

- Sau này giáo chủ tu đạo quả, mở đạo cung, khiến thần đạo viên mãn. Tiếc rằng giáo chủ sinh ra quá muộn, nếu giáo chủ xuất thế sớm hơn tám ức năm thì tiên đạo không có cửa, cũn sẽ không xảy ra trận ác chiến giữa Hỗn Độn Cổ Thần và Tiên giới, phụ thân của ta không chết. Cách cục Tiên giới sẽ là cảnh tượng khác.

Linh Nữ cảm thán rằng:

- Tiếc rằng giáo chủ xuất thế quá muộn.

Linh Nữ bưng tách trà lên uống cạn, tiếp tục bảo:

- Nhưng bây giờ có một cơ hội bù đắp sai sót này. Giáo chủ tài hoa tuyệt đại, nếu tham gia Hỗn Độn thiên quốc, tương lai có thể phục hồi lại thần đạo thịnh thế.

- Không phục hồi được.

Giang Nam bùi ngùi:

- Ta đi lên con đường này thì đã biết thần đạo rất khó khăn, dù có người lại bước lên con đường cũn khó nghịch chứng tiên thiên, càng khó tu thành đạo quả thần đạo, mở đạo cung là chuyện rất khó khăn.

- Thần đạo phát triển mấy ức năm mới có lác đác vài người trở thành thần thật sự. Đi con đường ta đi không thông thường, dễ dàng bằng Tiên giới. Thần đạo quá gian khó, không thể thay thế Tiên giới, đã định trước sẽ bị đào thải. Không phải bị ta đào thải mà là bị thế gian vạn linh từ bỏ, đây là chuyện

sớm hay muộn.

Giang Nam lên tinh thần, cười nói:

- Mới rồi Linh Nữ nói khởi nguồn của thần cho ta nghe, cái gì là thần thì ta cũng có quan niệm riêng, xin chỉ điểm cho.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Thiếp thân rửa tai lắng nghe.

Giang Nam cười cười, cầm ấm trà lên rót cho Linh Nữ, nói:

- Tiên đạo hư vô xuất trần, đến từ hồng trần nhưng mục đích cuối cùng là không nhiễm hồng trần. Thành tựu tiên đạo càng cao thì dục vọng trong lòng càng ít, dính líu trần thế ít đi, vì vậy chứng Thiên Quân phải cắt nhân quả. Thần thì khác.

Giang Nam đặt ấm trà xuống, nghiêm túc nói:

- Tại sao là thần?

Linh Nữ nghiêm túc lắng nghe, không dám lơ là.

Giang Nam cất tiếng cười to, tiếng cười lảnh lót chấn động núi sông:

- Thần là bất khuất, dã tâm, dục vọng, bảo vệ, nguyên tắc.

- Bất khuất là không vì khó khăn nguy hiểm mà khuất phục, biết khó vẫn lên, nghênh khó mà tiến, không sợ sống chết.

- Dã tâm là động lực thúc đẩy mình đi tới, leo lên ngọn núi rồi lại leo tiếp, dã tâm càng lớn thì năng lực càng mạnh.

- Dục vọng là vô tận mới có thể không bao giờ dừng bước, mới có thể không ngừng tiến bộ, không bao giờ lười biếng.

- Bảo vệ là che chở tộc nhân, chiến đấu vì người thân, phó thác mạng sống, ủy thác con cái.

Giang Nam tỏa thần quang rực rỡ, tóc đen bay rối vô cùng thần thánh.

Giang Nam chậm rãi nói:

- Dục vọng khiến ta đi tới, không ngừng tiến bộ. Nguên tắc hạn chế bước chân, khiến ta không đi lệch đường làm trái bản tâm. Một gạch dọc một gạch ngang, thị phi đúng sai trong lòng thần có cái cân đo lường.

- Linh Nữ, đây chính là thần!

- Đây chính là ta!

- Ta độc nhất vô nhị, không thể sao chép. Mặc cho trời sập đất nứt không thể phá hỏng đạo tâm của ta, mặc kệ miệng lưỡi xảo ngôn không thể thay đổi nguyên tắc của ta!

Ánh mắt Linh Nữ lộ tia khâm phục, kính ngưỡng.

Linh Nữ khẽ thở dài:

- Đạo tâm của giáo chủ thuần khiết cứng cỏi, thiếp thân không thuyết phục giáo chủ được, vậy giáo chủ không thể sống trở ra. Ta biết giáo chủ có chỗ dựa, cùng lắm là con rồng hoang dại kia. Tiếc rằng phụ thân ta đánh nó mất rí nhớ.

Linh Nữ nhẹ giọng nói:

- Nó không dám đến Hỗn Độn thiên quốc, chỗ dựa lớn nhất của giáo chủ đã mất. Giáo chủ, khi rời khỏi đại điện tế tự là giờ chết của giáo chủ. Người sẽ bị đạo phủ chém, bị tướng sĩ Thiên Quốc giết trong loạn quân!

Vẻ mặt Linh Nữ bình tĩnh, khi nói câu này nàng không sợ bị Giang Nam bắt làm con tin để ra khỏi Hỗn Độn thiên quốc.

Mới rồi Giang Nam và Linh Nữ đã đánh nhau, hắn không bắt nàng được, bây giờ thử lại thì kết quả vẫn không thay đổi.

Giang Nam không ra tay, Linh Nữ có ý chí Bất Không Đạo Nhân để lại bảo vệ nàng, hắn không bắt nàng được.

- Ty tỷ, tại sao cứ đòi đánh đấm giết chóc?

Giang Nam cười to bảo:

- Chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện, không chừng có thể tìm đến tiếng nói chung.

Linh Nữ xì cười nói:

- Giáo chủ, con người của ngươi thật lạ, mới rồi còn hào khí ngút trời bây giờ lại nham nhở, thật là sinh linh mâu thuẫn.

- Nhân loại vốn là thể mâu thuẫn.

Giang Nam cười nói:

- Linh Nữ, tuy nàng là Linh Hỗn Độn thiên quốc, dung hợp thiên đạo Linh giới và tinh huyết của Bất Không Đạo Nhân, hưởng thụ Thiên Quốc tế tự, bàng quan. Nhưng nàng không còn là tiên đạo, có vui có buồn, nàng đã không là thiên đạo thì có thể hợp tác, giao dịch với nhau. Hôm nay hai ta sẽ làm cuộc giao dịch.

Biểu tình Linh Nữ dao động, mắt đẹp nhìn Giang Nam, cười nói:

- Không biết giáo chủ muốn giao dịch gì? Nếu muốn đổi mạng sống của giáo chủ thì xin lỗi, thiếp thân không làm được. Hiếm khi có cơ hội này, thiếp thân không muốn bỏ qua chút nào. Giáo chủ chết rồi mới đáng yêu nhất.

Giang Nam câm nín, cười tủm tỉm:

- Nàng yên tâm, không phải ta muốn trao đổi mạng sống mà có một thứ khác. Ta dùng tung tích thân chuyển thế của Bất Không Đạo Nhân đổi lấy công pháp của Bất Không Đạo Nhân, một nửa công pháp trong tay Đại Diễn Cổ Thần.

- Không được!

Linh Nữ lắc đầu, nói:

- Nếu tin tức thiếp thân có không lầm thì giáo chủ đã được một nửa công pháp của phụ thân ta, nửa công pháp khác nằm trong tay Đại Diễn Cổ Thần. Ma Kha Thiên Quân cũng có một phần không đầy đủ.

- Ma Kha Thiên Quân lấy đạo quả của phụ thân ta, lý do là đã hoàn toàn luyện hóa, nhưng hắn chưa có bản lĩnh kia. Nếu ta đưa công pháp chỗ Đại Diễn Cổ Thần cho giáo chủ thì giáo chủ được công pháp hoàn chỉnh. Thiếp thân sợ giáo chủ có thể thân hóa bất không, Đại Diễn, La Ma, Ma Kha, Thiên Nguyên không giữ chân giáo chủ được

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2540: Phong Độ.

Giang Nam bật cười nói:

- Nàng đặt niềm tin vào ta đến vậy sao? Cho rằng ta có thể đối phó bốn hỗn độn Thiên Quân? Cho rằng ta đỡ được nguyên chung oanh giết, Hỗn Độn Thiên Cung bắn chết?

- Nếu là bây giờ thì giáo chủ chết chắc, nhưng nếu giáo chủ có pc hoàn chỉnh của phụ thân ta thì còn một cơ hội sống.

Linh Nữ giải thích rằng:

- Thần đạo của giáo chủ tu luyện bốn vị một thể, pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cộng thêm công pháp của phụ thân ta thì giáo chủ là Bất Không tái thế, phát huy duy ta bất không đến tận cùng. Sẽ có một cơ hội nhỏ trốn thoát, thiếp thân đã chiếm ưu thế thì cần gì cho giáo chủ cơ hội này? Dù chỉ là cơ hội nhỏ.

Giang Nam thầm khen nữ nhân này tâm kế chặt chẽ, kín không kẽ hở.

Giang Nam cười nói:

- Nếu vậy ta sẽ giao dịch thứ khác với Linh Nữ.

Giang Nam uống cạn nước trà, đẩy tách tới trước mặt Linh Nữ.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Ta muốn dùng tung tích thân chuyển thế Bất Không giao dịch một chén tinh huyết của Bất Không Đạo Nhân!

Linh Nữ đánh giá tách trà, đây chỉ là tách trà bình thường, không thể đựng biển cả.

Linh Nữ gật đầu, nói:

- Có thể giao dịch, dù giáo chủ mang đi một chén tinh huyết phụ thân ta cũng không sống sót ra khỏi Thiên Quốc được.

Linh Nữ có nghe nói phong cách của Giang Nam, không tin tưởng hắn, nàng kiểm tra cái tách xem coi hắn có động tay chân không.

Linh Nữ cắt cổ tay, máu chảy ra đựng đầy tách, miệng vết thương khép lại.

Giang Nam cất đi tách đựng máu Bất Không Đạo Nhân, cười nói:

- Bất Không Đạo Nhân là thần hồn song sinh, sớm dự đoán được mình sẽ gặp nạn nên một thần hồn khác ẩn núp. Sau khi Bất Không chết, hắn biến thành Đạo Không Đạo Nhân. Ở tầng hư không thứ chín vùng đất nguyên thủy Tiên giới ta từng gặp Đạo Không Đạo Nhân, bây giờ hắn vẫn còn trong vùng đất nguyên thủy, bế quan trong đại điện Đạo Quân quả vị.

Vẻ mặt Linh Nữ kích động sau đó bình tĩnh lại, khom người nói:

- Thiếp thân đa tạ giáo chủ, mời giáo chủ lên đường.

Giang Nam đứng dậy:

- Hôm nay từ biệt không biết khi nào gặp lại, phong độ của Linh Nữ khiến Giang ta khó quên.

Linh Nữ xì cười:

- Giáo chủ nói làm tim thiếp thân đập nhanh,còn tưởng rằng giáo chủ có thể sống sót.

Hoa cài trên tóc Linh Nữ bay ra biến thành hai tiên nữ hoa bay hướng ngoài đại điện.

Linh Nữ cười nói:

- Thiếp thân khiến đóa hoa ra ngoài thông báo cho đám người Đại Diễn, chờ giáo chủ đi ra là giết không tha. Có bốn Thiên Quân ra tay cộng với nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung, giáo chủ có thể chết bi tráng rồi.

Giang Nam mỉm cười, một Giang Nam khác bước ra từ thần luân sau gáy.

Giang Nam cười nói:

- Ai nói ta không thể sống rời khỏi đây?

Linh Nữ ngây ngốc nhìn hai giáo chủ trước mặt mình. Hai người giống y như đúc, cấu thành đại đạo cũng giống nhau. Khác biệt duy nhất là khí chất. Một người khí chất tiên đạo mờ ảo, một người là khí chât thần đạo bá khí.

Nhưng khí chất rất khó cảm nhận, nếu không quan sát kỹ sẽ không phân biệt ra hai Giang Nam khác nhau.

Giang Nam tiên đạo chào Linh Nữ:

- Hôm nay từ biệt có thể nói là vĩnh biệt . Tuy ta không thể lừa được thiên Tiên giới nhưng dư sức đánh lừa mấy Cổ Thần.

Giang Nam hành lễ:

- Đạo hữu vất vả.

Giang Nam tiên đạo cười to sải bước đi ra ngoài:

- Ta vốn là ngươi, bây giờ trả lại ngươi có gì mà khổ?

Mắt Linh Nữ lóe tia sáng, đã hiểu ý:

- Giáo chủ định để hắn ra ngoài hấp dẫn đám người Đại Diễn, Ma Kha chú ý, còn mình thì thừa dịp trốn thoát?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Hao tổn phôi pháp bảo mạnh nhất trong lịch sử đổi lấy cơ hội trốn khỏi Hỗn Độn thiên quốc. Linh Nữ cảm thấy ta sẽ làm chuyện thiệt thòi lớn vậy sao? Không dám giấu diếm, mục đích của ta là nhờ tay đám người Đại Diễn, Ma Kha, Thiên Nguyên, La Ma cộng với uy lực nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung đánh nát pháp bảo Đế và Tôn ban tặng, đánh nát hết dấu ấn trong pháp bảo đó.

Giang Nam cười nhe răng:

- Rồi ta thừa dịp lao ra đại điện tế tự, trong khoảnh khắc tung ra bốn công kích làm đám Đại Diễn không kịp trở tay, sẽ bị ta trọng thương. Ta thừa dịp đó hấp thu nguyên thủy chi khí không có dấu ấn gì, luyện nguyên thủy chi khí vào Nguyên Thủy Đại La Thiên của ta, nghênh ngang đi.

- Đám người Đại Diễn, Ma Kha, Thiên Nguyên, La Ma bị ta tổn thương nặng, tầng hư không thứ bốn mở ra, sức chiến đấu chủ yếu nhất Hỗn Độn thiên quốc không thể xuất chiến, Huyền Châu của ta sẽ càn quét quần hùng, không người địch nổi, giành được ích lợi lớn nhất. Linh Nữ thấy mưu kế này của ta thế nào?

Tim Linh Nữ đập nhanh, hút ngụm khí lạnh.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Mưu kế này tốt thật nhưng có một sơ hở.

Giang Nam nghiêm túc hỏi:

- Xin chỉ giáo.

- Đó là đã bị thiếp thân biết.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Thiếp thân đã biết tất nhiên sẽ thông báo cho đám người Đại Diễn.

- Vô dụng.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đại điện này đã bị ta phong tỏa thời không, dù nàng có kêu rách cổ họng cũng không ai biết. Nàng cứ kêu thử xem.

Linh Nữ nghiến răng ken két, cười nói:

- Nếu cộng thêm ý chí của phụ thân ta thì có thể phá phong tỏa của Giang đại giáo chủ được không?

Sau lưng Linh Nữ hiện ra ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân, uy nghiêm to lớn.

Giang Nam cười toe toét lắc đầu:

- Linh Nữ, nàng thêm vào đoạn ý chí Bất Không Đạo Nhân cũng chỉ ngang ngửa sức mạnh với ta, không thể nào giữ ta lại được. Ta sống rời khỏi Hỗn Độn thiên quốc đã là không có gì bàn cãi. Bây giờ còn chút thời gian, Linh Nữ, hai ta đều là tài hao tuyệt địa, cần gì đánh giết làm hỏng cảnh đẹp, nói chuyện gió mây chẳng phải càng tuyệt diệu?

Linh Nữ nghiến răng ken két, nhoẻn miệng cười:

- Xưa nay nghe nói Huyền Thiên giáo chủ trơn trượt như cá chạch thành tinh, thiếp thân vốn không tin. Bây giờ đối đầu với giáo chủ một trận mới tin. Càn Nguyên tiên triều có khí vận mấy năm nữa, khí vận của giáo chủ vẫn còn. Cũng được, hôm nay để lại tình cảm, sau này thiếp thân còn gặp lại giáo chủ khi kiếp số đến.

Hai người ngồi xuống.

Linh Nữ cảm thán rằng:

- Phong độ của giáo chủ trước kia thiếp thân ít khi thấy.

- Linh Nữ quá khen.

Giang Nam tán thán:

- Tâm sự với Linh Nữ xong Tử Xuyên phải cảm thán rằng trên đời còn kỳ nữ như nàng. Nếu ta chưa có gia đình, Linh Nữ đuổi chưa chắc ta chịu đi.

Linh Nữ xì cười:

- Giáo chủ, thiếp thân vốn là thiên đạo biến thành, vâng chịu thiên đạo công chính vô tư. Thiên đạo vô tình, ta càng vô tình. Giáo chủ phong thần tuấn lãng tài hoa tuyệt đại, có sức sát thương lớn với thiếu nữ đa tình nhưng không có hiệu quả với thiếp thân.

- Nàng là thiên đạo Linh giới tan vỡ, nhưng Bất Không Đạo Nhân ban sinh mệnh ch o2e. Từ giây phút kia thì nàng đã cảm giác được chua cay mặn ngọt, có thể trải qua yêu hận tình thù.

Giang Nam cười to bảo:

- Nàng nghe xem.

Linh Nữ vốn tức giận câu yêu hận tình thù, giờ bất giác nghiêng tai lắng nghe. Bên ngoài đại điện tế tự có tiếng đại đạo ầm vang, thần thông nổ, tiên thiên pháp bảo bộc phát đạo âm bất diệt.

Chương 2541: Giết Ra Hỗn Độn Thiên Quốc. (1)

Đám người La Ma Cổ Thần, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ đã xuống tay giết Giang Nam do nguyên thủy chi khí biến ra, tiên thiên pháp bảo, Hỗn Độn Thiên Cung được lấy ra.

Giang Nam đứng dậy nói:

- Linh Nữ, hôm nay từ biệt sau này gặp nhau hy vọng nàng và ta không thành kẻ thù, cáo từ!

Giang Nam cất bước đi ra ngoài điện, Linh Nữ bay ra ngăn lại. Bất Không Đạo Nhân ảo hiện ra sau lưng Linh Nữ ngăn cản Giang Nam đi.

thần luân xoay tròn sau đầu Giang Nam, thần quang vô lượng phát ra biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên bao phủ Linh Nữ, Bất Không Đạo Nhân ảo.

Linh Nữ, ảo ảnh Bất Không Đạo Nhân la hét, đóng đinh Nguyên Thủy Đại La Thiên, đối kháng lại uy lực. Lúc này Giang Nam đã bước ra đại điện.

Ngoài đại điện, bốn cường giả Thiên Quân La Ma Cổ Thần, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ vây công Giang Nam tiên đạo, làm nguyên thủy chi khí trái xông phải né vẫn không thoát ra được.

Hàng ngàn Cổ Thần tuôn ra pháp lực ngập trời, thúc giục Hỗn Độn Thiên Cung giương cung bắn tên, đạo uy bất diệt bắn lên cao.

Một luồng sáng mũi tên bay ra đóng đinh Giang Nam tiên đạo.

Lại có mấy vạn Hỗn Độn Cổ Thần khởi động nguyên chung, nguyên chung là một trong ba tiên thiên linh bảo bộc phát uy lực diệt thế khủng bố nhấn chìm Giang Nam tiên đạo.

Tiếng hét của Linh Nữ truyền ra từ đại điện:

- Cẩn thận!

Thanh âm bị tiếng chuông nguyên chung nhấn chìm, không ai nghe thấy.

Linh Nữ mới lên tiếng cũng là lúc ý chí, tinh thần Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ, La Ma Cổ Thần leo lên đỉnh điểm sau đó sụp đổ.

Giang Nam tiên đạo rơi vào vây công khó thể trốn thoát, đối thủ một mất một còn của Hỗn Độn thiên quốc vâng chịu ý chí thần đạo sau khi viễn cổ khai thiên tích địa liền chinh chiến với Cổ Thần, giờ đây hắn sẽ chết trước uy lực nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung.

- Rốt cuộc Huyền Thiên giáo chủ chết!

La Ma Cổ Thần cười to bảo:

- Nhi tử của ta ở trên trời có linh thiêng . . .

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hư không bên ngoài đại điện bỗng nứt ra tầng tầng như bị lực lượng vô địch cắt mỏng hư không thành nhiều mảnh. Vô số không gian cô lập mọi người, tất cả bị nhốt trong các không gian nhỏ hẹp.

Hỗn Độn Cổ Thần cầm nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung bị cắt đứt liên kết với hai tiên thiên pháp bảo. Pháp lực của bọn họ không thể lao ra những không gian khởi động nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung.

Lúc này một Giang Nam khác xuất hiện, thân hình cao lớn đầu đội trời chân đạp đất. Thân hình xuyên suốt các không gian nhỏ hẹp bé xíu, như thể trong Hỗn Độn thiên quốc đột nhiên xuất hiện một thần ma khí nuốt Càn Khôn.

Cảnh tượng đó làm mọi người không kịp trở tay. Bọn họ mới giết Giang

Nam, tiêu diệt hắn, Giang Nam đó không thể nào là hàng giả.

Bởi vì sức chiến đấu của Giang Nam tiên đạo rất khủng bố, bốn Thiên Quân hợp sức lại mới giam cầm được, khó khăn giết chết. Bọn họ chỉ có thể nhờ vào uy lực Hỗn Độn Thiên Cung, nguyên chung trong thời gian ngắn tiêu diệt Giang Nam.

Có ai ngờ Giang Nam này là do pháp bảo Đế và Tôn tặng cho Giang Nam biến ra?

Có ai ngờ pháp bảo biến thành Giang Nam tiên đạo giống y như người thật, đại đạo cũng như nhau, thần thông không khác chút nào?

Giang Nam giết ra đại điện tế tự, xông vào vòng vây bốn hỗn độn Thiên Quân. Thân hóa nguyên tháp, Giang Nam đụng vào La Ma Cổ Thần. Hỗn độn Thiên Quân này ngực vỡ xương, nội tạng nổ phát ra tiếng vang. Ngũ tạng lục phủ bị đè ép dồn lên cổ họng phun ra từ đường miệng.

Ngực La Ma Cổ Thần bị Giang Nam đụng mạnh bỗng mềm oặt. Giang Nam va chạm làm mọi thứ trong ngực La Ma Cổ Thần dồn lên cổ họng, nội tạng, xương gãy bị nghiền nát bấy phun ra khỏi miệng.

Cùng lúc đó, hai tay Giang Nam ôm hờ, ngực dâng lên dấu ấn nguyên chung nhốt Ma Kha Thiên Quân vào chuông. Tiếng chuông gióng lên.

Bên dưới nguyên chung là máu thịt bị chấn nát thành bãi bầy nhầy chảy xuống ồ ạt như thác nước.

Tóc đen xõa ra dạng ngược lên, cuốn hỗn độn phong vân, biến thành Chú Đạo thiên đàn. Giang Nam không thi triển chú sát của chú đạo, mái tóc giáng xuống nghiền Thiên Nguyên thần tổ chưa lấy lại tinh thần.

Cùng lúc đó, trong thần luân sau gáy Giang Nam, từng đợt thần thông bộc phát. Tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên hỗn nguyên châu, tạo hóa chi môn, trước thiên thần đăng vân vân, các dị tượng cùng tuôn ra nhấn chìm Thiên Nguyên thần tổ.

Thiên Nguyên thần tổ bị Chú Đạo thiên đàn đụng vào người, khóe môi tràn máu. Các tiên thiên pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên hỗn nguyên châu, tạo hóa chi môn đụng bay hỗn độn Thiên Quân nổi danh lâu năm vào hư không, chẳn biết bay tới chỗ nào.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn!

Đòn công kích cuối cùng Giang Nam dành cho Đại Diễn Cổ Thần. Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn tràn ngập thần uy cái thế, uy thế vô địch nghiền áp đại thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc.

Đại Diễn Cổ Thần phản ứng rất nhanh, giơ tay đỡ, lắc người kết ấn pháp.

- Duy ta bất không . . .

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Thủy Đại La Thiên và Bất Không ấn chưa hoàn thành va chạm vào nhau. Đại Diễn Cổ Thần bay lên cao, miệng hộc búng máu màu tím. Máu tím đổ xuống biến thành các Đại Diễn Cổ Thần giơ tay đánh các không gian do đại đạo Giang Nam biến ra, phá vỡ thế xâm nhập nghiền áp của hắn.

Đại Diễn Cổ Thần cực kỳ lợi hại, bị Giang Nam đánh hộc máu, gã thừa dịp đó biến giọt máu thành phân thân phá giải hế và bài bố của Giang Nam, thể hiện năng lực ứng biến, gặp nguy không sợ của một đại thủ lĩnh.

Lúc này La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân cũng phản kích lại. Uy lực hỗn độn Thiên Quân 82. Ma Kha Thiên Quân dẫn đầu phá vỡ ảo ảnh nguyên chung do Giang Nam diễn biến ra, gã tóc tai bù xù vọt ra.

La Ma Cổ Thần ổn định thân hình bị đụng bay, hít sâu. Lồng ngực xẹp ép bỗng phồng lên, rung rinh như trống trận, kêu thùng thùng.

- Luyện Thiên đại trận? Trận pháp do nhi tử của ta sáng tạo? Phá cho ta!

La Ma Cổ Thần chỉ một cái, vô số không gian sụp đổ.

Hư không liên tục chấn động, tầng tầng tan vỡ. Bên trong truyền ra tiếng gầm tức giận của Thiên Nguyên thần tổ, lão nhanh chóng tới gần.

Người Thiên Nguyên thần tổ đẫm máu, lửa giận ngút trời phá vỡ hư không giết ra ngoài.

Lúc này Đạo Quân điện oanh giết Giang Nam tiên đạo đã mất uy lực, lộ ra Giang Nam tiên đạo tan vỡ biến thành nguyên thủy chi khí.

Trong nguyên thủy chi khí ẩn chứa dấu ấn tiên đạo, là pháp bảo Đế và Tôn làm ra. Với thực lực như Thiên Quân của Giang Nam không cách nào xóa bỏ dấu ấn. Đám người La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ cũng không thể xóa mờ dấu ấn.

Nhưng trước uy lực nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung, mọi dấu ấn trong nguyên thủy chi khí bị xóa sạch sẽ, không chừa lại chút gì. Nó hoàn nguyên thành nguyên thủy chi khí tinh khiết nhất.

Giang Nam há mồm hút mạnh, nguyên thủy chi khí ùa vào miệng hắn. Giang Nam nhảy lên, trước khi bốn hỗn độn Thiên Quân lao đến hắn đụng vỡ vách tường Hỗn Độn thiên quốc, nghênh ngang đi mất.

- Bốn vị đạo huynh, đa tạ!

Tiếng cười của Giang Nam văng vẳng từ xa, người đã biến mất

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2542: Giết Ra Hỗn Độn Thiên Quốc. (2)

Bốn hỗn độn Thiên Quân vừa kinh vừa giận, khí huyết hỗn loạn. Đẳng cấp cỡ như Giang Nam cố ý đánh lén thì dù bọn họ là hỗn độn Thiên Quân, trong tình huống không kịp trở tay sẽ bị trọng thương.

Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ, La Ma Cổ Thần bị thương nặng, muốn giữ chân Giang Nam đẳng cấp Thiên Quân là vô cùng khó khăn.

Khiến bốn hỗn độn Thiên Quân bất đắc dĩ nhất là Giang Nam trước tiên cách ly các tướng sĩ Hỗn Độn Cổ Thần khởi động nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung mà bọn họ mai phục sẵn. Nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung trở thành vật trang trí.

Đúng là gian xảo như hồ ly.

Quan trọng hơn, Giang Nam hoàn toàn xóa bỏ dấu ấn Đế và Tôn để lại trong nguyên thủy chi khí ban cho hắn, khiến nguyên thủy chi khí trở về trạng thái nguyên thủy. Giang Nam mượn tay Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ, La Ma Cổ Thần giúp hắn gạt bỏ chướng ngại vật lớn nhất, tiếp theo bị thương nặng bốn người, đả kích quá lớn.

- Tập hợp đại quân, mau tập hợp đại quân!

Thiên Nguyên thần tổ nhảy lên tế đàn Hỗn Độn Thiên Cung, lấy cây cung to xuống.

Thiên Nguyên thần tổ lạnh lùng nói:

- Giết đến Huyền Châu, tiêu diệt con dế Huyền Thiên, san bằng Huyền Châu!

La Ma Cổ Thần giận run người quát to:

- Đúng vậy! Dùng uy lực nguyên chung cộng thêm Hỗn Độn Thiên Cung, các tướng sĩ Hỗn Độn thiên quốc san bằng Huyền Châu dễ như chơi! Huyền Thiên làm nhục ta quá đáng, hôm nay san bằng Huyền Châu, huyết tẩy Tiên giới, nâng cao thiên uy của Hỗn Độn Cổ Thần ta!

Đại Diễn Cổ Thần sắc mặt âm trầm.

Ma Kha Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Không được.

- Thánh Ma Thiên Tôn, ngươi phản đối san bằng Huyền Châu?

Thiên Nguyên thần tổ tức giận quát:

- Bốn Thiên Quân tộc Hỗn Độn Cổ Thần ta đã bao giờ chịu thiệt lớn như vậy?

Bỗng một thanh âm trong trẻo vang lên:

- Không được.

Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc xuất hiện trước đại điện, nàng nhìn các tướng sĩ Hỗn Độn Cổ Thần giận điên.

Linh Nữ lắc đầu, nói:

- Huyền Thiên giáo chủ là káchh chúng ta mời đến, chúng ta đối phó hắn trong Thiên Quốc là đã đuối lý. Huyền Thiên giáo chủ trốn thoát, Hỗn Độn thiên quốc mất hết mặt mũi, bị người cười chê.

- Nếu kéo đại quân công phạt Huyền Châu, chẳng những Huyền Đô, Càn Nguyên chống lại chúng ta mà Thái Nhất, Ngọc Kinh cũng sẽ nhân lúc cháy nhà đi hôi của. Đám người khác như Thánh Ma, Khổ Hạnh, Thiên Hoang bỏ đá xuống giếng, thừa cơ tóm gọn Hỗn Độn thiên quốc, phân chia thế lực,

thực lực Thiên Quốc ta.

Đại Diễn Cổ Thần gật đầu, nói:

- Linh nói đúng, Hỗn Độn thiên quốc chúng ta xâm nhập Tiên giới, thừa dịp loạn thế. Nếu thế lực gây hỗn loạn cùng chĩa mũi dùi vào chúng ta thì Hỗn Độn thiên quốc sẽ bị hủy diệt, những thế lực này hiện đang kiên kỵ Huyền Châu nhất, xếp thứ hai là chúng ta.

Thiên Nguyên thần tổ vẫn tức run người:

- Chẳng lẽ dễ dàng buông tha cho Huyền Thiên sao?

Linh Nữ lắc đầu, mỉm cười nói:

- Sao có thể tha cho hắn? Huyền Thiên giáo chủ xem tướng sĩ Thiên Quốc ta không ra gì, dùng quy kế bị thương bốn Thiên Quân, làm Thiên Quốc bẽ mặt, hắn sẽ phải trả giá. Nhưng lúc này khí vận Càn Nguyên tiên triều vẫn còn, khí vận của Huyền Thiên giáo chủ còn đó. Tạm thời Huyền Thiên giáo chủ chưa chết, nhưng chờ khí vận Tiên giới bị phá sẽ là ngày chết của hắn!

Thiên Nguyên thần tổ còn đang giận nhưng không kêu gào đòi xuất chiến nữa.

Ma Kha Thiên Quân liếc Linh Nữ, mắt lộ tia kiêng dè. Linh Nữ nhìn Ma Kha Thiên Quân, ánh mắt hai người giao nhau, gườm gườm.

- Linh Nữ có quyền uy quá lớn trong Thiên Quốc, lại có Đại Diễn, La Ma bảo vệ, Thiên Nguyên cũng nghe theo nàng, không ai nghe lời ta.

- Muốn trừ bỏ ta làm thủ lĩnh Thiên Quốc? Ma Kha, dã tâm của ngươi quá lớn.

Linh Nữ và Ma Kha Thiên Quân có suy nghĩ riêng nhưng không vạch mặt đối phương.

Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân sửa sang lại đại quân, kiểm kê

thương vong. Điều đáng mừng là mục tiêu công kích chủ yếu của Giang Nam là đám hỗn độn Thiên Quân, các tướng sĩ tử thương không nhiều.

Đây là tâm kế của Giang Nam. Nếu Giang Nam giết Cổ Thần khác của Hỗn Độn thiên quốc sẽ chậm trễ thời gian, dù chi một giây cũng sẽ bị Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ, Ma Kha Thiên Quân thừa dịp chặn lại, hắn chết chắc.

Đại Diễn Cổ Thần nhức đầu:

- Thật ranh ma.

Đại Diễn Cổ Thần nói với Ma Kha Thiên Quân:

- Nếu năng lực thần oán của ngươi vẫn còn thì Thiên Quốc chúng ta đã không chật vật như thế.

Khóe mắt Ma Kha Thiên Quân giật giật, không phản bác lại.

Hỗn Độn thiên quốc phục hồi bình tĩnh. Linh Nữ vẫy tay, hai tiên nữ hao nhỏ xinh bay lại hợp nhất thành đóa hoa tiên kiều diễm mọng nước.

Linh Nữ nhìn chằm chằm đóa hoa, bật cười cài lên tóc mai. Linh Nữ đột nhiên biến sắc mặt, ném hao xuống đất, nàng định đạp nát hoa nhưng bỗng do dự, cuối cùng bỏ qua.

Linh Nữ khẽ thở dài:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi làm lòng ta rối loạn.

Linh Nữ nhặt hoa lên, thổi nhẹ. Hoa tiên biến thành hai tiên nữ hoa nhỏ xinh bay tới bay lui.

- Đáng tiếc 48ep hải chết, nếu không tộc Hỗn Độn Cổ Thần ta sẽ gặp họa đến nơi. Nếu có vũ trụ khác, ta không phải Linh, quân lại chưa lập gia đình, có lẽ còn có thể . . . Tiên giới, trong thời đại này ngươi và ta chỉ có thể đao binh chĩa vào nhau.

Linh Nữ cất bước đi vào đại điện tế tự nhỏ giọng nói:

- Giáo chủ, khi gặp lại là lúc ngươi gục ngã trong vũng máu trước mặt ta. Tộc Cổ Thần ta sẽ thống lĩnh Tiên giới, phục hồi thịnh thế, không ai ngăn cản được! Tương lai ta sẽ vùi ngươi xuống đất, thường xuyên bón phân tưới nước, không chừng sẽ mọc ra đóa hoa xinh, đội ngươi lên mái tóc ta.

Giang Nam quay về Huyền Châu, đột nhiên tầng hư không thứ năm chấn động dữ dội. Vô số tiên quang từ tầng hư không thứ chín chiếu xuống, thấm nhuần hư minh, cưỡng ép mở tầng hư không thứ năm ra.

Ba mươi tòa tiên thiên Tiên vực hiện ra, mỗi Tiên vực bao la mênh mông như một tiểu thế giới, rất kinh người.

Tiên thiên Tiên vực bình thường tối đa chỉ cỡ tiên thiên nguyên thủy Tiên vực như Huyền Châu, bên ngoài rộng lớn ba ngàn dặm, bên trong có không gian khác.

Ba mươi tòa tiên thiên Tiên vực này to hơn tiên thiên nguyên thủy Tiên vực vô số lần, chỉ đứng sau Tiên vực hai đạo cung, là Tiên vực hoàn chỉnh.

Hiện giờ tiên thiên Tiên vực trong Tiên giới không phải Tiên vực hoàn chỉnh. Trước kia bát Tiên Vương cai quản tám Tiên vực là bọn họ tự sưu tầm, chỉ là thứ phẩm khiếm khuyết. Tiên thiên nguyên thủy Tiên vực của Giang Nam là to nhất, nhưng bị tịch diệt kiếp xóa đi nhiều uy lực, không xem như hoàn chỉnh.

Ba mươi tiên thiên Tiên vực tầng hư không thứ năm chẳng bị hư hao chút nào, giá trị cao đến không thể tưởng tượng.

Vô số cặp mắt bị hấp dẫn, trong những tiên thiên Tiên vực có các tấm bia lớn, bia cao vạn trượng, cao chót vót.

Trong đó một bia đá viết hai chữ thần tiêu, dùng nét bút viễn cổ, khoa đấu văn, rồng bay rắn bò.

Một bia đá khác viết hai chữ động đình, có bia đá thanh vân, hữu bích không, thiên ca, vấn tình, xích thiên, đoạt độ, giáng tiên, huyền thiên, lang gia, tử giới, thiên đô, minh vực. Có lẽ đây là danh xưng của nhữn tiên thiên Tiên vực.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2543: Tiên Đạo Chí Bảo.

Đằng sau bia đá là các quốc gia, tiên thiên thần linh sinh sản trong đó, tạo dựng quốc gia, thành thị, có truyền thừa đã hình thành hệ thống tu luyện.

Khiến người giật mình là trong những tiên thiên Tiên vực có đẳng cấp Tiên Vương.

Điều này rất kinh người. Tuy tiên thiên thần linh có tư chất tuyệt vời, ngộ tính hơn người ột bậc nhưng nếu không được ai dạy dỗ truyền dạy thì tiên thiên thần linh sẽ mơ hồ, sinh lão bệnh tử như sinh linh bình thường.

Trong tiên thiên Tiên vực có Tiên Vương, nói lên những tiên thiên Tiên vực dựng dục ra nhiều tiên thiên thần linh, thế nên trong năm tháng dài dặc xuất hiện tiên thiên thần linh đặc biệt sáng tạo pháp môn tu luyện.

Những pháp môn tu luyện có một số không đi con đường tiên đạo mà tự thành một trường phái riêng, có thể cho tiên thiên thần linh nổi bật nhất tu luyện đến đẳng cấp Tiên Vương.

Những tiên thiên thần linh này sáng tạo công pháp ở trước mặt đám Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân Tiên giới thì có vẻ rất thô ráp, không nhiều triển vọng, tu luyện đến đẳng cấp Tiên Vương là cực hạn.

Nhưng điều này kèm teo một sự thật kinh người, đó là những tiên thiên Tiên vực tự hình thành một giới, tương đương với thế giới hoàn chỉnh, thế giới có hệ thống riêng.

Thế giới hoàn chỉnh nghĩa là trong các tiên thiên Tiên vực, những tiên thiên thần linh có thể tự mình sinh sản, liên tục sinh ra tiên thiên thần linh mới, không như Tiên vực tàn khuyếnt khác chỉ có một đám tiên thiên thần linh đời đầu.

Một Tiên vực, lại là thế giới hoàn chỉnh, tự nhiên là thánh địa tu luyện, ký thác đạo quả. Cộng thêm tiên thiên thần linh liên tục sinh sản, tương đương với cỗ máy tạo máu.

Thử nghĩ xem, nếu có thể đặt thánh địa như thế dưới tay mình thì giáo môn cường đại biết mấy?

Tiên vực như vậy đủ làm các giáo chủ giáo môn nổi hứng.

Đột nhiên có người giật mình kêu lên:

- Đó là cái gì?

Sau khi ba mươi tiên thiên Tiên vực xuất hiện lại có hỗn độn thương mang, từng đợt hỗn độn hồng mông chi khí tuôn ra từ sâu trong tầng hư không thứ năm biến thành cây cầu màu đỏ đi thông tận cùng.

Các tồn tại cổ xưa của Tiên giới đôi mắt ngưng tụ tiên quang nhìn tận cùng cây cầu hỗn độn. Mơ hồ thấy có pháp bảo ở cuối cây cầu, chìm nổi phập phềnh không thấy rõ có vài món.

- Có thể gọi là báu vật Tiên giới chi cơ.

- Quả nhiên ta không suy tính sai, tầng hư không thứ năm ẩn giấu pháp bảo có thể gọi là Tiên giới chi cơ.

- Mấy báu vật này kinh người hơn cả tiên thiên Tiên vực.

Các giáo chủ đứng dậy, mắt sáng rực nhìn tận cùng cây cầu hồng mông hỗn độn, rất kích động.

Bọn họ không kiềm được động tâm.

- Tử Xuyên, cái gì gọi là Tiên giới chi cơ?

Lạc Hoa Âm đứng bên cạnh Giang Nam mở miệng hỏi:

- Những giáo chủ này đều là Đạo Quân tiền sử, có bảo bối gì chưa từng gặp? Nhìn bộ dạng bọn họ kích động, Tiên giới chi cơ có cái gì lợi hại?

Bên cạnh Giang Nam tụ tập các thủ lĩnh Huyền Châu, Ma Thiên Tiên Quân cũng đến. Vạn Chú Đạo Quân tọa trấn trong Tiên vực.

Mọi người thắc mắc cùng nhìn hướng Giang Nam.

Giang Nam cười nói:

- Không nhiều người tính ra lai lịch cái gọi là Tiên giới chi cơ. Trong Huyền Châu chúng ta chỉ có Vạn Chú, Băng Liên và ta biết. Hay Băng Liên Thánh Mẫu nói đi?

Băng Liên Thánh Mẫu cười nói:

- Cái gọi là Tiên giới chi cơ ý chỉ Đế và Tôn, Bất Không dùng báu vật củng cố Tiên giới, không để Tiên giới sụp đổ. Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo Tiên giới, nhưng bọn họ lo Tiên giới sẽ sụp đổ nên rèn tạo sáu báu vật chống đỡ chín tầng hư không.

- Sau đó Đế và Tôn, Bất Không gặp trắc trở, vô nhân cấm khu chặn bước chân khai thiên. Vì vậy tám tiên thiên pháp bảo, nguyên đỉnh, nguyên tháp thay thế bọn họ tiếp tục sự nghiệp khai thiên.

- Có tám tiên thiên pháp bảo, nguyên tháp, nguyên đỉnh liên tục gia cố hư không Tiên giới, thế là chín bảo bối chống đỡ Tiên giới lúc ban đầu để trống.

Vạn Chú Đạo Quân tiếp lời:

- Ta tính ra có mười báu vật chứ không phải chín. Băng Liên đạo hữu tính ra chín món chắc là chín bảo bối chống đỡ chín hư không. Bảo bối thứ mười là định Càn Khôn, cây cột chống đỡ nguyên Tiên giới, có uy lực mạnh nhất trong mười bảo bối.

Vẻ mặt Băng Liên Thánh Mẫu buồn bã, đúng là nàng chỉ tính được chín

món.

Kiếp trước Băng Liên Thánh Mẫu là Thiên Quân thời đại yêu tộc, kiếp này Đạo Quân là mục tiêu của nàng. Băng Liên Thánh Mẫu chăm chỉ tu luyện, Giang Nam dùng tiên đạo linh căn đúc ra cơ thể cho nàng, trong đạo quả gom đủ năm linh căn. Băng Liên Thánh Mẫu cho rằng kiếp này nàng có vốn liếng chứng Đạo Quân, nhưng so với Vạn Chú Đạo Quân thì nàng thua kém Đạo Quân chuyển thế một bậc.

Vạn Chú Đạo Quân tiếp tục bảo:

- Tám tiên thiên pháp bảo và nguyên đỉnh, nguyên tháp thay thế mười bảo bối. Đế và Tôn, Bất Không không lấy mười báu vật đi, bọn họ để lại trong tầng hư không thứ năm, thứ sáu. Mười báu vật này không đơn giản, đã bị tiên đạo, tám tiên thiên pháp bảo, nguyên đỉnh, nguyên tháp rèn luyện tám ức năm, uy lực mạnh vượt sức tưởng tượng.

Mọi người rung động. Đế và Tôn, Bất Không tự mình rèn luyện, qua tám ức năm tiên đạo rèn cộng thêm tiên thiên pháp bảo, linh bảo mài luyện, uy lực mười báu vật này sẽ rất kinh người. Có thể nói chúng là báu vật chí cao chí cường trừ tiên thiên pháp bảo.

Mười báu vật tiên đạo!

Giang Nam cười nói:

- Đế và Tôn, Bất Không để lại mười báu vật chắc có sắp xếp riêng, người có duyên, khí vận dồi dào có thể đi tranh giành. Người vô duyên đành trơ mắt xem. Ví dụ ta, Vạn Chú Đạo Quân, Băng Liên Thánh Mẫu là vô duên. Khí vận của ta sắp kho cạn, lại là thần linh không phải tiên nhân nên vô duyên.

- Băng Liên, Vạn Chú một xuất thân từ vô nhân cấm khu, một xuất thân từ thời đại chú đạo. Hai đạo hữu đều đến từn ơi ngăn cản Đế và Tôn, Bất Không khai thiên nên cũng vô duyên.

Vạn Chú Đạo Quân không phục, cười khẩy nói:

- Giáo chủ, ngươi hơi thiên vị. Không cho ta đi thử làm sao biết ta có duyên không? Dù vô duyên ta có thể đi cướp!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu đạo huynh muốn cướp thì cứ thử đi, ta e rằng đạo huynh không lên nổi cây cầu.

Vạn Chú Đạo Quân cười nhạt, gã quyết tâm, chuẩn bị lao đến tận cùng cây cầu hồng mông hỗn độn tranh giành báu vật.

- Tranh cướp mười tiên đạo chí bảo cần chọn ra người có duyên với tiên đạo, hồng mông tiên đạo, hồng mông đại đạo, có khí vận lớn.

Giang Nam nhìn quanh một vòng, nói:

- Hồng, Quân, Bỉ Ngạn, Kế Đô, La Hầu La, năm người leo lên cầu tranh thử đi. Các người là năm Đạo Tổ tiên đạo, ma đạo, có duyên phận tử xem.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô, La Hầu La khom lưng vâng dạ.

Giang Nam đứng trong đám người xem xét bốn phía, cười nói:

- Phu nhân, nàng cũng đi thử. Nàng là Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân, mẫu thân ruột của Đạo Tổ tiên đạo, không chừng cũng có duyên.

Thị Hiên Vi gật đầu.

Giang Nam nhìn Giang Tuyết:

- Tỷ tỷ tu luyện đạo thập toàn, truyền Ma Ngục Huyền Thai Kinh cho ta, khiến ta hoàn thành thần đạo, hình thành vòng tròn nhân quả với Càn Nguyên Tiên Đế. Bằng duyên phận này tỷ tỷ có thể thử vận may.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2544: Giết Mấy Người Rồi Về. (1)

- Nam Quách Tiên Ông cũng đi đi, nếu không lên được cây cầu hồng mông hỗn độn nhớ trở về.

- Linh Lung Tiên Quân, Ma Thiên Tiên Quân, các người truyền thừa hồng mông đại đạo, thân kiêm tiên đạo và đại đạo hồng mông, có thể thử vận may.

- Đạo vương, Tịch đại ca, Thiếu Hư, các người đi thử xem có leo lên cây cầu hồng mông hỗn độn được không.

- Các người ở lại tranh giành tiên thiên Tiên vực!

Giang Nam sắp xếp hàng loạt, mọi người nhận lệnh. Năm Đạo Tổ, Thị Hiên Vi, Giang Tuyết, cả đám bay vào tầng hư không thứ năm. Các cường giả Băng Liên Thánh Mẫu thì tụ tập đại quân, chuẩn bị giành tiên thiên Tiên vực.

Vạn Chú Đạo Quân lấy Chú Đạo thiên đàn ra xông hướng tầng hư không thứ năm, lao tới cây cầu hồng mông hỗn độn.

Cùng lúc đó, giáo chủ khác tự phái cường giả ra đi hướng tầng hư không thứ năm. Có một số đệ tử Đế và Tôn đã đầu phục vào đại giáo Đạo Quân tiền sử sáng lập, đa số người được phái ra là đệ tử Đế và Tôn đó, có khá nhiều người khí vận dồi dào.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Hỗn Độn Cổ Thần có người đại diện, là Linh Nữ, nàng lao tới cây cầu hồng mông hỗn độn. Tiên Quân khác dẫn đại quân đi giành tiên thiên Tiên vực. Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ bị Giang Nam tổn thương nặng nên không ra mặt.

Giang Nam biến sắc mặt nói:

- A? Quả nhiên Vạn Vật Đạo Tổ cũng đi cây cầu hồng mông hỗn độn!

Giang Nam trông thấy Vạn Vật Đạo Tổ biến thành Nguyên Dục Thiên Quân, lòng chìm xuống:

- Hắn là Đạo Quân luận đạo thua Đế và Tôn, chủ động chuyển thế đến Tiên giới, cũng có chút duyên phận. Người này ra tay thì cường giả Huyền Châu đi cây cầu hồng mông hỗn độn sẽ gặp nguy hiểm. Không biết Nam Quách Tiên Ông có phải là lão quái vật không? Không ngăn Vạn Vật Đạo Tổ được không?

- Nếu Nam Quách Tiên Ông không thể ngăn lại Vạn Vật Đạo Tổ thì ta đành tự mình hành động. Thần Mẫu Đạo Quân! Nàng cũng vào cây cầu hồng mông hỗn độn. Phải rồi, Thần Mẫu Đạo Quân cướp đi khí vận của bát Tiên Quân, có thủ đoạn này.

Giang Nam định bướcra ngăn Vạn Vật Đạo Tổ, Thần Mẫu Đạo Quân lại thì đột nhiên ngồi xuống. Trng hai đạo cung tầng hư không thứ bảy, Càn Nguyên Tiên Đế, Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân tự hiện thân. Bốn Thiên Quân đi hướng cây cầu hồng mông hỗn độn, bọn họ cũng định giành mười tiên đạo chí bảo.

Giang Nam vững lòng, có mấy Thiên Quân này Vạn Vật Đạo Tổ gặp kỳ phùng địch thủ, khó mà diệt sạch mọi người.

Càn Khôn lão tổ thấy Giang Nam vẫn tọa trấn tiên thiên Tiên vực, lù lù bất động thì cười hỏi:

- Giáo chủ, tại sao người không hành động?

- Theo ta thấy giáo chủ các giáo môn sắp nhảy ra giành Tiên vực.

- Cho nên ta đang nghỉ ngơi dưỡng sức.

Giang Nam bình tĩnh nhàn nhã nói:

- Chuẩn bị vùng lên chém mấy giáo chủ lập uy.

Càn Khôn lão tổ rùng mình, chém mấy giáo chủ lập uy?

Ai dám ăn nói lớn lối như vậy?

- Giáo chủ, muốn giết chết Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế chỉ bằng vào tích lũy hiện tại của người thì chưa đủ.

Tuy Giang Nam ngày càng uy nghiêm nhưng Càn Khôn lão tổ vẫn nói chuyện không kiêng nể gì trước mặt hắn.

Càn Khôn lão tổ trầm ngâm giây lát, cười nói:

- Những Đạo Quân chuyển thế lập giáo có tích lũy kiếp trước, nội tình đáng sợ. Muốn tiêu diệt bọn họ trừ phi có sức chiến đấu mạnh gấp hai mới được. Tịch diệt kiếp không thể hủy diệt bọn họ nữa là, giáo chủ tối đa chỉ có thể chém thân thể bọn họ lập uy. Nhưng giáo chủ chém thân thể bọn họ sẽ đắc tội nhiều người hơn, đến cuộc chiến tầng hư không thứ bảy thì kiếp số của giáo chủ sẽ càng dữ dội.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Quân sư nói không sai

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng lên, cười hỏi:

- Giáo chủ còn thong dong như vậy hay có nắm chắc đọ kiếp?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Quân sư quả nhiên là quân sư, không gạt người được. Đúng, sau khi ta trở về từ Hỗn Độn thiên quốc thì có một phần nắm chắc độ kiếp, không lâu sau sẽ lên hai phần. Chờ cuộc chiến tầng hư không thứ năm kết thúc, ta đi Đạo Quân điện trung tâm vô nhân cấm khu một chuyến, nhìn xem có mấy phần nắm chắc độ qua kiếp số.

- Nắm chắc hai phần?

Mắt Càn Khôn lão tổ sáng lấp lánh, mở miệng nói:

- Ta biết rồi. Trong Hỗn Độn thiên quốc, giáo chủ nhờ uy lực nguyên chung hoặc Hỗn Độn Thiên Cung xóa bỏ dấu ấn của Đế và Tôn trong nguyên thủy chi khí, hoàn toàn luyện hóa nguyên thủy chi khí nên có một phần nắm chắc đúng không? Còn phần thư hai là từ đâu đến? Giáo chủ gợi ý được không?

Giang Nam lấy một tách trà ra, trong tách chứa tinh huyết của Bất Không Đạo Nhân.

Giang Nam cười nói:

- Ta từ chỗ Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc đổi một chén tinh huyết Bất Không.

Càn Khôn lão tổ rung động, hoảng sợ nói:

- Linh Nữ nỡ cho giáo chủ cái này sao? Nàng quá to gan. Không, không đúng, là vì nàng không đoán được ý định của giáo chủ, hoặc bị giáo chủ dùng ngôn ngữ lừa dối đoán sai suy nghĩ của giáo chủ nên Linh Nữ mới chịu đổi tinh huyết của Bất Không!

Giang Nam vỗ tay cười nói:

- Quân sư không uổng là Tiềm Long, nếu quân sư là Linh Nữ thì ta không lừa người được. Thật ra ta nói với Linh Nữ là muốn đổi nửa công pháp của Bất Không Đạo Nhân, nàng không chịu, nên ta lùi một bước xin một chén tinh huyết Bất Không.

Càn Khôn lão tổ thở dài:

- Linh Nữ cho rằng mục tiêu của giáo chủ là công pháp hoàn chỉnh của Bất Không Đạo Nhân, vì vậy nghĩ rằng cho người một chén tinh huyết Bất

Không không có gì ghê gớm, kết quả trúng kế. Một chén tinh huyết Bất Không đổi lấy không chỉ một phần tự tin độ qua kiếp số, theo ta thấy ít nhất là hai phần.

Giang Nam không tỏ ý kiến gì:

- Kiếp số của ta mạnh đến đâu thì bây giờ còn chưa biết, tính tới tính lui thêm mệt.

Càn Khôn lão tổ gật gù, phấn chấn tinh thần, cười to bảo:

- Nguyên thủy chi khí, tinh huyết Bất Không cộng thêm chuyến đi Đạo Quân điện, kiếp số của giáo chủ coi như làm người ta tuyệt vọng. Cơ hội sống đã có, khi kiếp số giáng xuống ta chờ xem Giang Nam lật trời đổ nước.

- Ta sẽ không làm quân sư thất vọng.

Trên cây cầu hồng mông hỗn độn, một trận chiến dữ dội đã kéo khúc nhạc dạo.

Mấy ngàn người bước lên cây cầu hồng mông hỗn độn, có thể nói toàn là người có duyên hoặc khí vận lớn. Trừ bốn Thiên Quân Tiên giới thì Linh Nữ, Vạn Vật, Thần Mẫu Đạo Quân là mạnh nhất, tiếp theo là cá Tiên Quân nổi danh lâu năm, năm Đạo Tổ, bảy Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ.

Trên cây cầu hồng mông hỗn độn, sát phạt nổi lên bốn phía, ngàn người giành nhau đi qua. Người có duyên, có khí vận lớn cũng khó tránh khỏi cái chết. Các xác chết rớt xuống cây cầu hồng mông hỗn độn.

Đầu cầu có nhiều cường giả chen lấn bước lên cây cầu hồng mông hỗn độn. Vạn Chú Đạo Quân lấy Chú Đạo thiên đàn ra hùng hổ lao tới, mấy Đạo Quân chuyển thế mới lập giáo cũng xông hướng cây cầu. Lại có một con rắn to vô song dài mấy ngàn dặm bơi tới, không thấy phần đuôi, rắn bơi hướng cây cầu.

Đẳng cấp giáo chủ tranh nhau đi qua, muốn xem mình có thể leo lên cây

cầu hồng mông hỗn độn, có khí vận cướp tiên đạo chí bảo Tiên giới được không.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2545: Giết Mấy Người Rồi Về. (2)

Dù những tồn tại này thần thông quảng đại, thần thông kinh thiên động địa nhưng không ai leo lên cây cầu hồng mông hỗn độn được. Bọn họ cảm thấy cây cầu hồng mông hỗn độn cách mình ngày càng xa xôi.

Ngược lại những người có khí vận lớn, có duyên dù yếu hơn bọn họ nhiều lại dễ dàng leo lên cây cầu hồng mông hỗn độn, làm họ rất hâm mộ.

Đạo Quân chuyển thế vô duyên với mười chí bảo tiên đạo, chỉ có thể tranh giành ba mươi tiên thiên Tiên vực. Tiên thiên Tiên vực là thánh địa tu luyện công phòng hợp nhất, tác dụng cuản ó rất lớn.

Bốn Thiên Quân Hỗn Độn thiên quốc chưa ra mặt, tuy tầng hư không thứ năm tranh giành thảm khốc nhưng các giáo chủ không dám ra tay giết đại quân Hỗn Độn Cổ Thần, không dám làm quá đáng.

Đại quân Hỗn Độn Cổ Thần là một thế lực lớn trong chiến trường tầng hư không thứ năm, một đại thế lực khác là đại quân Huyền Châu. Ngũ giáo phái gom lại một chỗ nên tự nhiên đánh đâu thắng đó, không ai ngăn nổi.

Các giáo chúng đại giáo môn khác quyết giữ tiên thiên Tiên vực mình đã xâm chiếm, nhưng khó ngăn nổi khí thế đại quân Huyền Châu ập đến.

Nhất là Đại La Thiên quân, có năm phần sức chiến đấu của Giang Nam mạnh mẽ càn quét, công phá các Tiên vực. Những đại quân khác đánh lén từ đằngv sau, đẩy ngã thế lực chống đối trong tiên thiên Tiên vực dễ như trở bàn tay.

Lực phòng ngự tiên thiên Tiên vực không đến mức dễ dàng bị công phá như vậy, nhưng các đại giáo môn mới chiếm Tiên vực, chưa kịp tế luyện, phát huy hết uy lực Tiên vực cho nên không khó công phá nó.

Đại quân Huyền Châu đã thu tám tiên thiên Tiên vực vào trong túi, bắt đầu xâm chiếm nhiều Tiên vực hơn.

Cuối cùng có giáo chủ không nhịn được nữa, Đạo Quân chuyển thế công kích. Người ra tay đầu tiên là Cửu Nghi Hoàng Quân giết hướng đại quân Huyền Châu, cắt vào trong đại quân. Cửu Nghi Hoàng Quân vươn tay bắt lấy tiên thiên Tiên vực đã thuộc quyền sở hữu của đại quân Huyền Châu.

Băng Liên Thánh Mẫu quát to nghênh đón Cửu Nghi Hoàng Quân.

Băng Liên Thánh Mẫu lạnh lùng cười:

- Cửu Nghi tiền bối dù gì là giáo chủ một giáo, sao lại mặt dày cướp đồ của vãn bối?

Bàn tay hai người va chạm, Băng Liên Thánh Mẫu rên rỉ, tim đập nhanh. Va chạm đượt đầu Băng Liên Thánh Mẫu đã rơi vào thế yếu. Cửu Nghi Hoàng Quân cũng thuộc loại chuyển thế như nhóm Thần Mẫu Đạo Quân, đã chuyển thế hơn hai ngàn năm, ần cảnh giới Thiên Quân, thực lực mạnh hơn Băng Liên Thánh Mẫu một bậc.

Tuy Băng Liên Thánh Mẫu sắp tu thành Thiên Quân nhưng kém hơn nội tình của Đạo Quân chuyển thế nhiều, khó thể đối kháng với lão quái vật.

Cửu Nghi Hoàng Quân liếc Băng Liên Thánh Mẫu:

- Tiểu thiếp của 0Nhạc Ấu Nương, Băng Liên Thánh Mẫu?

Cửu Nghi Hoàng Quân lạnh lùng nói:

- Ngươi không phải đối thủ của ta, dù là nội tình hay thực lực tu vi đều kém nhiều. Bây giờ ngươi rút đi còn kịp, nếu không Huyền Thiên không thể bảo vệ được ngươi.

Băng Liên Thánh Mẫu xông lên, cười khẩy nói:

- Không thử làm sao biết?

Lúc này đột nhiên có một giáo chủ từ bên cạnh lao vào va chạm với Đại La Thiên quân. Vang tiếng nổ điếc tai, Đại La Thiên quân bị chặn lại.

Mười vạn đại quân va chạm một người, dư âm dao động tầng hư không thứ năm như sóng gợn. Đại quân Đại La Thiên quân bị chấn lắc lư như sóng vỗ, có thể thấy cú va chạm mạnh cỡ nào.

- Lũy Sinh lão tổ?

Đằng trước Đại La Thiên quân là vô số tiên thành cuồn cuộn, tiên thành hợp lại thành một cái áo to, vang một chuỗi tiếng nổ, các pháp bảo tiên thành ghép lại thành bảo y. Bảo y khoác lên thân một Đạo Quân chuyển thế.

- Lũy Sinh lão tổ, đây là Đại La Thiên quân, đại trận do Huyền Thiên giáo chủ sáng tạo.

An Thanh Tiên Quân đứng dưới tay Đạo Quân chuyển thế này, hiển nhiên đã đầu phục Lũy Sinh lão tổ.

An Thanh Tiên Quân khom người nói:

- Đại trận này có một nửa sức chiến đấu của Huyền Thiên giáo chủ, khi khởi động sẽ thi triển công pháp của Huyền Thiên giáo chủ.

Lũy Sinh lão tổ thản nhiên nói:

- Công pháp của Huyền Thiên giáo chủ? Cũng chỉ có thế. Ta dùng đại đạo linh bảo là có thể phá đại trận. An Thanh, ngươi đi cướp Tiên vực.

An Thanh Tiên Quân lĩnh mệnh lao vào đại quân, vạn bảo thế giới mở ra. Vô số tiên khí phóng lên cao, tiên gia pháp bảo các tướng sĩ Huyền Châu cũng bị An Thanh Tiên Quân dẫn động bộc phát uy lực khủng bố giết ngược lại phe mình. Thoáng chốc đại quân Huyền Châu hỗn loạn, nhiều người bị An Thanh Tiên Quân đồ sát.

- An Thanh, ngươi là Tiên Quân sinh trưởng tại Tiên giới vậy mà đi đầu

vào Đạo Quân tiền sử, làm chó săn!

Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương, Hoa Trấn Nguyên, Hạo Thiếu Quân ưỡi tiênthú thần tuấn lao lên nghênh chiến An Thanh Tiên Quân, cười khẩy nói:

- Phản đồ, hôm nay phải cho ngươi thân chết đạo tiêu, thi thể đạo quả luyện thành pháp bảo!

An Thanh Tiên Quân lạnh lùng cười:

- Mọi người tranh giành chính thống Tiên giới vì đạo của mình, bây giờ đại đạo linh bảo cũng nằm trong tiên đạo, nói gì mà phản bội, chó săn? Còn Huyền Thiên giáo chủ là một vị thần, các ngươi là tiên nhân đi làm chó săn cho thần mới là phản đồ tiên đạo!

An Thanh Tiên Quân bị đám người Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương bao vây. Tuy nhóm Hoa Trấn Nguyên, Hạo Thiếu Quân không thể lấy pháp bảo nhưng thần thông kinh thiên động địa, An Thanh Tiên Quân không thể giết ra vòng vây.

Đại La Thiên quân đối đầu với Lũy Sinh lão tổ thì như một chỉnh thể, đột nhiên đại trận thay đổi, mười vạn tiên nhân hợp thành một thần nhân đầu đội trời chân đạp đất. Pháp bảo nhiều vô số kể leng keng va chạm hợp thành thần kiếm. Nhất kiếm khai nguyên giết hướng Lũy Sinh lão tổ, cứng đấu cứng.

Lại một giáo chủ lao vào đại quân Huyền Châu, tay chộp tiên thiên Tiên vực. Đây là nữ Đạo Quân chuyển thế, tên gọi Lê Hoa Thánh Mẫu.

Lê Hoa Thánh Mẫu nhẹ giọng nói:

- Huyền Thiên thất đức, muốn độc chiếm ba mươi Tiên vực, nuốt chửng thiên hạ. Tiên nhân đầu vào Huyền Châu nên có kiếp nạn này!

Bên kia, rắn to vô song không thể leo lên cây cầu hồng mông hỗn độn đột nhiên xoay người há mồm máu, táp nuốt trời, hút mấy trăm vạn tướng sĩ tiên

nhân Huyền Châu vào miệng.

Chú Đạo thiên đàn bỗng bay lên chặn miệng rắn to vô song cứu các tiên binh tiên tướng.

Vạn Chú Đạo Quân đứng trên tế đàn, lạnh lùng cười:

- Vô Tà Đạo Quân, ngươi định nuốt mây trăm vạn đại quân Huyền Châu sao? Không muốn sống nữa?

Rắn to vô song thu nhỏ lại biến thành Vô Tà Đạo Quân, cười khẩy nói:

- Vạn Chú, ngươi mới là chán sống. Ngươi chẳng những chán sống còn không biết xấu hổ, đi đầu vào dế nhũi Tiên giới. Mặt mũi, vinh quang của Đạo Quân tiền sử bị ngươi làm mất hết. Bây giờ ngươi mặt dày nịnh bợ Huyền Thiên? Hôm nay phải xóa tên thứ không biết liêm sỉ nhà ngươi!

Vạn Chú Đạo Quân nổi giận, vận chuyển Chú Đạo thiên đàn giết lên. Hai Đạo Quân chuyển thế đều là đẳng cấp Thiên Quân, đánh nhau càng dữ dội hơn cường giả khá.

Lại có thân chuyển thế của Cự Linh Đạo Quân lao vào đại quân Huyền Châu.

Trong Huyền Thiên Tiên vực, biểu tình Càn Khôn lão tổ căng thẳng nhìn Giang Nam:

- Huyền Thiên . . .

Giang Nam đứng lên, lạnh nhạt nói:

- Quân sư chờ chút, ta giết vài người rồi về.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2546: Các Ngươi Vẫn Là Con Nít. (1)

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ đứng trên đài cao nhìn tầng hư không thứ năm. La Ma Cổ Thần thì từ xa điều khiển đại quân Hỗn Độn thiên quốc, tranh giành ích lợi.

Bốn hỗn độn Thiên Quân bị Giang Nam trọng thương, ở lại đầu bên kia tầng hư không thứ năm. Mặt Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ, Ma Kha Thiên Quân trắng bệch, chưa lành vết thương.

La Ma Cổ Thần bị thương khá nặng, nhưng điều khiển trận pháp đại quân Hỗn Độn thiên quốc không cần nhiều pháp lực, gã có thể chống đỡ. La Ma Cổ Thần dư sức bảo đảm trận pháp đại quân Hỗn Độn thiên quốc biến đổi như ý, không đến mức thương vọng nặng nề.

Bốn người vây giết Giang Nam không thành công, ngược lại bị hắn trọng thương. Giang Nam còn nhờ uy lực nguyên chung Hỗn Độn Thiên Cung xóa bỏ dấu ấn của Đế và Tôn trong nguyên thủy chi khí. Có thể nói ăn bồ hòn lớn, bẽ mặt.

Thiên Nguyên thần tổ nhìn tình hình tầng hư không thứ năm, mắt sáng rực cười nói:

- Huyền Thiên làm nhiều việc ác, hiện giờ ác giả ác báo. Chọc Đạo Quân chuyển thế khác gai mắt muốn lấy hắn ra khai đao. Thế lực Huyền Châu của hắn bị những Đạo Quân chuyển thế bám chặt, e rằng đại quân tan tác, thua thê thảm.

- Thần tổ, Huyền Thiên giáo chủ sẽ không ngồi yên xem thế lực Huyền Châu bị mấy Đạo Quân chuyển thế xóa bỏ. Theo ta thấy Huyền Thiên đang tìm một cơ hội.

- Lập uy với Đạo Quân tiền sử?

Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ ngạc nhiên.

Thiên Nguyên thần tổ hét thất thanh:

- Điên, Huyền Thiên điên rồi! Đạo Quân tiền sử là tồn tại như thế nào? Dù mới chuyển thế không lâu nhưng mỗi người đều nổi bật, một thời đại mới xuất hiện một, hai người. Lập uy với bọn họ? Huyền Thiên giáo chủ điên quá!

Đại Diễn Cổ Thần gật gù, khó tin nói:

- Huyền Thiên giáo chủ làm vậy hơi mạo hiểm, dù giết được vài Đạo Quân chuyển thế cũng không thể làm đối phương kinh thiên động địa, ngược lại vì điều đó mà hoàn toàn đắc tội Đạo Quân chuyển thế. Khi kiếp số đến, Huyền Thiên sẽ đối diện kiếp số càng trầm trọng hơn, không có cơ hội sống.

Thiên Nguyên thần tổ cười nói:

- Chắc Huyền Thiên làm liều, ghẻ rồi không sợ lở.

Ma Kha Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Mỗi hành động của Huyền Thiên giáo chủ có ẩn ý sâu sắc, có tướng kiêu hùng Tiên giới, thủ đoạn kinh người. Huyền Thiên giáo chủ không thua kém mấy Đạo Quân tiền sử. Người này là tồn tại cuộc đời ta hiếm thấy, gian xảo, có thủ đoạn, có tâm kế. Nếu không phải bài bố của Đế và Tôn trong Tiên giới bộc phát che thiên cơ, ta rất muốn tính thử xem Huyền Thiên giáo chủ ỷ vào cái gì.

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng, cười nói:

- Thiên Nguyên thần tổ, ngươi sớm muốn bắn chết Huyền Thiên giáo chủ đúng không? Bây giờ có một cơ hội, Huyền Thiên và mấy giáo chủ khác chiến đấu sẽ gặp cường địch. Ngươi chuẩn bị sẵn Hỗn Độn Thiên Cung, chờ

chút nữa ta ra lệnh một tiếng ngươi hãy bắn tên ra.

Tổng đàn Ma Môn đại giáo, núi tiên trập trùng, ao tiên nằm giữa dãy núi. Tổng đàn xây tại nơi hiểm ác có dãy núi vòng quanh hình nanh sói, khí thế hùng hồn hơn trước, khí túc sát hung ác.

- Chắc Huyền Thiên giáo chủ sẽ lao ra giết người lập uy.

Thánh Ma Thiên Tôn chống chiến kích nhìn tầng hư không thứ năm, nhỏ giọng nói:

- Cửu Nghi Hoàng Quân, Lũy Sinh lão tổ thật thiếu kiên nhẫn. Giang Nam sớm muốn lập uy chờ mãi không có cơ hội, các người cố tình nhảy ra. Nhưng đây là cơ hội, có thể cho Giang Nam chịu thiệt lớn, đả kích nhệu khí của hắn.

Yêu Môn đại giáo.

- Huyền Thiên giáo chủ muốn giết người lập uy.

Thiên Hoang Đạo Quân mỉm cười nói:

- Cho nên đây cũng là cơ hội giết Huyền Thiên lập uy.

Huyền Châu, tim Càn Khôn lão tổ đập nhanh, Giang Nam đã biến mất.

Càn Khôn lão tổ thầm nghĩ:

- Giết vài người rồi về, bây giờ giáo chủ ngày càng lớn lối.

Trong tầng hư không thứ năm, Cửu Nghi Hoàng Quân và Băng Liên Thánh Mẫu đánh nhau. Cửu Nghi Hoàng Quân dù gì là Đạo Quân tiền sử chuyển thế, dù kiếp này chuyển thế tu lại, đi tiên đạo chứ không phải đại đạo tiền sử, nhưng tu vi cùng cảnh giới không hề giảm thấp. Cửu Nghi Hoàng Quân vẫn có thể tiếu ngạo vô địch một cảnh giới.

Băng Liên Thánh Mẫu cũng là cường giả Tiên Quân viên mãn nhưng so

với Cửu Nghi Hoàng Quân thì kém một bậc. Đối với đẳng cấp Đạo Quân, tiến bộ rất khó khăn, lệch một bậc đã là thành tựu khó mà vượt qua.

Băng Liên Thánh Mẫu rơi vào thế yếu, tuy kiếp trước nàng là Thiên Quân thời đại yêu tộc, kiếp này tiến bộ mảng lớn so với kiếp trước nhưng nội tình, tích lũy không bằng đám Đạo Quân tiền sử.

Lúc trước Băng Liên Thánh Mẫu có thể sánh ngang với Thiên Ngự Đạo Quân vì thời gian gã chuyển thế mới có hơn một ngàn năm. Cửu Nghi Hoàng Quân thì chuyển thế hơn hai ngàn năm,

Tích lũy nhiều hơn một ngàn năm đương nhiên chênh lệch bị kéo giãn.

Cửu Nghi Hoàng Quân hoàn toàn chiếm ưu thế, gã đột nhiên há mồm phun. Một quan tài vàng nhỏ xinh bay ra, trướng to lên. Trên quan tài khắc đầy chữ và hoa văn tiền sử.

Cửu Nghi Hoàng Quân lạnh nhạt nói:

- Băng Liên Thánh Mẫu, ngươi dù gì là nhân kiệt một thế hệ, chết trong Cửu Nghi quan là vinh diệu cho ngươi. Quan tài của ta . . .

Cửu Nghi Hoàng Quân chưa nói xong bỗng biến sắc mặt, Cửu Nghi quan mở rộng, tiên uy khủng bố phá tán ra ngoài.

Cửu Nghi Hoàng Quân cười khẩy nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, ngươi định đánh lén sao? Ta sớm đoán ra ngươi sẽ hành động, cũng được, để ta xem sinh linh dân bản xứ Tiên giới có được mấy phần uy thế?

Một bàn tay to ma thiên mạnh mẽ áp sát. Cửu Nghi quan bộc phát uy lực kinh thế hãi tục. Cửu Nghi Hoàng Quân hú dài thúc giục quan tài vàng.

- Hôm nay ta sẽ phá vỡ thần thoại, cho ngươi và tiểu nhân tình của ngươi

Ầm!

Mọi uy lực của Cửu Nghi quan bị bàn tay kia bóp nát đè thành nén vàng. Bàn tay không giảm uy lực đánh vào người Cửu Nghi Hoàng Quân.

Cửu Nghi Hoàng Quân chia năm xẻ bảy, một bóng người xuyên qua mẩy mảnh xác chết, bóng người tạm dừng, Giang Nam hiện hình. Giang Nam xuất hiện trong nguyên chung, biểu tình hờ hững, không nhìn ra mới rồi là hắn một chưởng đánh Đạo Quân chuyển thế Cửu Nghi Hoàng Quân rách toác nhiều mảnh.

- Không chứng Thiên Quân thì không có tư cách kêu la trước mặt ta.

Giang Nam chắp hai tay sau lưng, cất bước đi hướng Lũy Sinh lão tổ. Sau lưng Giang Nam, các miếng thịt Cửu Nghi Hoàng Quân mấp máy, va chạm gắn liền thành thân hình Cửu Nghi Hoàng Quân.

Cửu Nghi Hoàng Quân lừng chừng không biết có nên xông lên đánh nhau với Giang Nam không.

Lúc này thần luân sau gáy Giang Nam nhẹ chuyển động, một luồng kiếm quang bắn ra. Cửu Nghi Hoàng Quân không kịp trở tay bị chém nát.

Cơ thể Cửu Nghi Hoàng Quân hoàn toàn phá hủy, chỉ có thể dựa vào đạo quả sống lại.

Lũy Sinh lão tổ đang đánh nhau với Đại La Thiên quân, nhờ vào đại đạo linh bảo hoàn toàn chiếm ưu thế. Trận pháp Đại La Thiên quân rất tinh diệu, có thể tập hợp lực lượng mười vạn tiên binh tiên tướng hóa thân chiến thần, có được gần một nửa thực lực Giang Nam. Nhưng đại trận dù sao là đại trận, khi vận chuyển sẽ không như ý, không nhanh nhẹn như một người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2547: Các Ngươi Vẫn Là Con Nít. (2)

Đối phó cường giả bình thường thì không sao, với Đạo Quân chuyển thế như Lũy Sinh lão tổ, sơ hở một chút là sẽ bị bắt lấy, đuổi theo gắt gao.

Giang Nam đạp không bước tới, Lũy Sinh lão tổ bắt đầu đánh tan trận pháp Đại La Thiên quân. Lũy Sinh lão tổ đang định tàn sát chợt thấy Giang Nam một chưởng đánh nát Cửu Nghi Hoàng Quân, tim run lên vội thu về công kích, vận chuyển vách tường tiên thành đối thủ thành công.

Lũy Sinh lão tổ cao giọng quát hỏi:

- Huyền Thiên giáo chủ?

Vách tường tiên thành như áo, tầng tầng lớp lớp bảo vệ Lũy Sinh lão tổ, tổng như người khổng lồ làm bằng tiên kim.

Giang Nam cất bước đi đến:

- Là bản giáo chủ.

Các tiên thành giao nhau bộc phát tiên uy kinh thiên động địa va đụng. Giang Nam như không thấy, các tiên thành chưa đến gần người hắn đã bị thời không vặn vẹo, thần uy hòa tan thành nước.

Giang Nam đi qua đâu là các tiên thành tan rã, không thể ngăn cản bước chân hắn. Giang Nam đến bộc phát Lũy Sinh lão tổ.

Lũy Sinh lão tổ gào thét:

- Ngươi không thể mạnh như vậy được, không thể nào phá vỡ tiên thành bích lũy y của ta . . .

Lũy Sinh lão tổ thủ đoạn thông thiên, trong khoảnh khắc này cơ hồ pháp

bảo nguyên tầng hư không thứ năm kêu leng keng. Vô số pháp bảo tuôn ra từ đại đạo như quần sáng nhập vào người Lũy Sinh lão tổ.

- Thời đại linh bảo ta là Đạo Quân, không ai dám khinh thường ta. Ta không tin ngươi có thể ngăn cản đại đạo linh bảo của ta!

Lũy Sinh lão tổ tụ tập lực lượng vạn bảo một đấm đánh vào Giang Nam, một kích kia kinh diễm, bá đạo biết bao.

- Lũy Sinh, ngươi mới sinh ra hơn hai ngàn năm, trong tuổi thọ dài dặc của ta thì ngươi chỉ là đứa con nít, đừng làm khó mình.

Giang Nam giơ tay, tiếng chuông ngân vang. Đạo âm bất diệt của nguyên chung chấn động đánh tới trước, nghiền nát uy lực một kích của Lũy Sinh lão tổ.

- Chờ khi ngươi tu luyện đến cảnh giới Thiên Quân lại đến la lối trước mặt ta đi.

Tóc Giang Nam xõa ra tung bay như vô số kiếm quang màu đen chém qua, sau đó tóc đen thu về, dải lạu bay lên tự động quấn thành búi tóc.

Lũy Sinh lão tổ bị chém nát vụn.

An Thanh Tiên Quân thấy vậy sợ hết hồn hết vía, gã biến thành luồng tiên quang xé gió lao đi.

Giang Nam đi hướng Cự Linh Đạo Quân.

Cự Linh Đạo Quân hừ mạnh, quay đầu bỏ đi, không ngay mặt xung đột với Giang Nam.

Thời gian Cự Linh Đạo Quân chuyển thế còn chậm hơn Lũy Sinh lão tổ, đi đường thân, đạo, quả ba hợp nhất. Nếu ũng đột ngay mặt với Giang Nam sẽ bị hắn đánh chết đạo quả, hồn phi phách tán, Cự Linh Đạo Quân đành rút lui.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ nhíu chặt mày.

- Huyền Thiên giáo chủ không thể nào mạnh như thế được.

Giang Nam liên tục giết hai thân Đạo Quân chuyển thế, hai người ở trước mặt hắn như đứa con nít không có chút sức uy hiếp, điều này vượt qua hiểu biết của bốn hỗn độn Thiên Quân.

Khi dánh lén bốn hỗn độn Thiên Quân, mặc dù Giang Nam mạnh nhưng chưa vượt mức như thế. Giang Nam ngang ngửa với La Ma Cổ Thần, kém hơn Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân một bậc, thua xa Thiên Nguyên thần tổ.

Giang Nam bây giờ mạnh đến khó tin, đủ ngang hàng cùng đám Đại Diễn Cổ Thần.

Ma Kha Thiên Quân hít sâu:

- Hắn luyện hóa nguyên thủy chi khí, thực lực tăng nhiều!

Ma Kha Thiên Quân trầm giọng nói:

- Nhưng có vẻ Huyền Thiên chưa hoàn toàn tiêu hóa nguyên thủy chi khí, mặc dù thực lực tăng nhiều còn chưa đến mức vượt bậc.

Đại Diễn Cổ Thần khẽ thở dài:

- Tức là Huyền Thiên vẫn còn có thể tăng cao thực lực? Thiên Nguyên thần tổ, để ta cầm Hỗn Độn Thiên Cung, ngươi kéo cung bắn chết Huyền Thiên.

Tầng hư không thứ năm, Giang Nam cất bước đi hướng Vô Tà Đạo Quân.

Vô Tà Đạo Quân đang đại chiến với Vạn Chú Đạo Quân, hai người cùng là Đạo Quân chuyển thế, kiếp này đến cảnh giới Thiên Quân, thủ đoạn chồng chất.

Vô Tà Đạo Quân là dị xà đắc đạo, rắn nuốt thiên địa. Vô Tà Đạo Quân hiện nguyên hình to hù chết người.

Pháp bảo của Vô Tà Đạo Quân trừ xà mâu ra còn có di thuế, kiếp trước gã thành tựu Đạo Quân thì lột da rắn luyện thành túi da rắn. Khi sử dụng không có gì không thể thu, không thể luyện, như bị người ăn mất, không chừa một mẩu xương.

Vạn Chú Đạo Quân thì chú đạo lập nghiệp, đi đường âm thầm đánh lén, bày chú vẽ bùa. Đánh cận chiến Vạn Chú Đạo Quân thua xa Vô Tà Đạo Quân, một là vì cơ thể không mạnh bằng, hai là pháp lực không thâm sâu bằng.

Nhưng có Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Đạo Quân có thể chống đỡ không yếu thế.

Chú Đạo thiên đàn là pháp bảo tập hợp lực lượng một thời đại luyện thành, tịch diệt kiếp cũng không phá hủy được, uy lực siêu mạnh.

Giang Nam cất bước tiến đến. Vô Tà Đạo Quân đang đánh hăng say bỗng thấy Vạn Chú Đạo Quân thu Chú Đạo thiên đàn lại bỏ đi, gã truy sát theo.

Vô Tà Đạo Quân cười khẩy nói:

- Vạn Chú tiểu bối, đầu phục dế nhũi Tiên giới xấu xa, hôm nay ta chém ngươi lấy lại danh tiếng cho Đạo Quân!

Vô Tà Đạo Quân chưa nói xong chợt một cú đấm đập vào mặt, đại khí bàng bạc, bá đạo đầm đìa. Cú đấm như muốn nổ nát thiên địa thời không, phá tan tất cả.

Vô Tà Đạo Quân giật mình kêu lên:

- Huyền Thiên giáo chủ?

Vô Tà Đạo Quân lấy da rắn ra, túi da run bần bật, cắn nuốt thiên địa, gàn

như hút tầng hư không thứ năm vào túi luyện hóa thành tro.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nắm đấm bỗng xòe tay ra, Nguyên Thủy Đại La Thiên hiện ra trong lòng bàn tay. Nguyên thủy chi khí mênh mang dè túi da rắn, mặc cho Vô Tà Đạo Quân khởi động không cách nào nuốt Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Túi da rắn của Vô Tà Đạo Quân là lúc gã chứng Đạo Quân lột da luyện hóa, sau khi thành tựu Đạo Quân gã không lột da nữa. Vì vậy túi da rắn là báu vật Đạo Quân do Vô Tà Đạo Quân luyện chế.

Kiếp này Vô Tà Đạo Quân đã là cảnh giới Thiên Quân, vận dụng báu vật Đạo Quân thế mà không nuốt được Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam, hỏi sao gã không hoảng?

- Không phải túi da rắn của ta không đủ uy lực mà do pháp lực không thể hoàn toàn thúc giục uy lực túi da. Nguyên Thủy Đại La Thiên của hắn sao có thể mạnh như thế được?

Vô Tà Đạo Quân há mồm, phun ra xà mâu hai mũi, lạnh lùng cười:

- Đánh chó đi rồi chủ nhân đến, Huyền Thiên, chủ tớ hai ngươi cùng lên ta cũng không sợ.

Vạn Chú Đạo Quân chưa đi xa, nghe vậy đứng lại tức giận nói:

- Khốn kiếp, lão tử phải nói bao nhiêu lần? Lão tử và Huyền Thiên giáo chủ chỉ có quan hệ hợp tác, không phải thuộc hạ của hắn, càng không đầu phục hắn!

Vô Tà Đạo Quân cười nhạt, hét to:

- Ngươi là con chó của Huyền Thiên, hãy cùng hắn đấu với ta đi, ta sợ các ngươi sao?

Vạn Chú Đạo Quân vốn định cùng Giang Nam hợp tác chém chết Vô Tà

Đạo Quân nghe vậy quay đầu đi.

Vô Tà Đạo Quân thở phào. Giang Nam cất bước lao tới, Vô Tà Đạo Quân lắc người biến thành người khổng lồ nửa người nửa rắn cầm xà mâu hai đầu đâm mạnh.

Giang Nam giơ tay đỡ, tay va chạm với xà mâu hai đầu phát ra tiếng trong trẻo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2548: Huyền Vũ Đạo Quân.

Giang Nam cười nói:

- Vô Tà đạo hữu, ta muốn lập uy nên đến chém ngươi, dù muốn Vạn Chú đạo hữu hợp tác ta cũng không chịu. Bởi vì tự mình giết ngươi mới cho những kẻ to gan xuống tay với tướng sĩ Huyền Châu biết rằng Huyền Châu ta không dễ chọc!

Vô Tà Đạo Quân ngạc nhiên, xà mâu luyện từ lưỡi của gã, vô cùng sắc bén vậy mà không thể đâm bị thương tay Giang Nam, làm gã rất bất ngờ.

- Thân thể mạnh quá, tên này luyện thân thể thành pháp bảo sao? Ta không tin ngươi luyện toàn thân cứng như bàn tay!

Xà mâu bỗng trở nên mềm amị như cây roi rung nhanh xuyên qua phòng ngự của Giang Nam, đâm vào các tầng thời không quanh thân hắn. Roi đâm ngực Giang Nam phát ra tiếng vang thật lớn như trống ma vỗ.

- Tận thế kiếp âm?

Vô Tà Đạo Quân bị tiếng trống làm không kịp trở tay, bị trùng kích đầu óc mơ hồ. Vô Tà Đạo Quân biết chuyện không ổn, vội vàng thụt lùi.

Giang Nam tiến tới, năm ngón tay liên tục búng, từng đợt kiếm quang bắn ra từ đầu nogsn tay. Vô Tà Đạo Quân múav xà mâu, khi cứng khi mềm đón đỡ từng đợt kiếm quang.

Giang Nam quát to, tóc đen dài vạn trượng như vô số kiếm bén chém xuống.

Vô Tà Đạo Quân há mồm, khói độc bay đầy trời, khói độc ăn mòn hư không, hòa tan thành nọc độc như thác nước đổ.

Hai tay Giang Nam ôm ngực, nhẹ rung. Vang tiếng nổ điếc tai, đạo uy bất diệt từ nguyên chung bắn lên cao xua tan khói độc đầy trời.

Sợi tóc như kiếm chém rơi, thân hình rắn của Vô Tà Đạo Quân bò nhanh ra mấy ức dặm, trong nơi như tầng hư không thứ năm vẫn không thấy chút áp lực nào.

Nhưng Vô Tà Đạo Quân không tránh được vài sợi tóc, người đổ máu.

Con ngươi Vô Tà Đạo Quân dựng đứng, hừ mạnh. Vô Tà Đạo Quân bơi nhanh xung quanh Giang Nam, xà mâu lúc cứng lúc mềm như bão tấn công Giang Nam, khiến người khó thể đề phòng.

Tốc độ của Vô Tà Đạo Quân siêu nhanh, mau hơn Giang Nam nhiều, tấn công làm phòng thủ, công kích siêu tốc.

Giang Nam đứng yên, giơ tay ngăn. Hoa sen năm màu, cánh cửa nguy nga, kim long, thần đăng, đại thương, các dị tượng phát ra từ tay Giang Nam, đỡ tất cả công kích từ Vô Tà Đạo Quân.

So với Vô Tà Đạo Quân thì Giang Nam thoải mái nhẹ nhàng hơn.

Giang Nam đột nhiên hú dài:

- Vô Tà Đạo Quân, bản lĩnh của ngươi chỉ có bấy nhiêu sao?

Giang Nam không thmè nhìn Vô Tà Đạo Quân công kích, chưởng vỗ bốn phương tám hướng. Vô Tà Đạo Quân thấy mấy chưởng đánh vào không khí thầm khó hiểu, bỗng các chưởng ấn vào tầng hư không thứ năm ngưng mà không tán. Vô số dấu chưởng biến thành hình đỉnh to, đặt Vô Tà Đạo Quân và Giang Nam trong đỉnh.

- Nguyên đỉnh? Nguy rồi!

Vô Tà Đạo Quân hiểu ra, gã định bò ra nguyên đỉnh đột nhiên Giang Nam bay lên, lắc người hóa thân nguyên tháp, càng lúc càng đại càng lúc càng lớn

trấn áp miệng đỉnh.

Vô Tà Đạo Quân biến sắc mặt, quát to:

- Thiên Hoang đâu?

Một mai rùa to từ Tiên giới lăn đến tầng hư không thứ năm, đụng mạnh vào nguyên đỉnh. Vỏ rùa to này xông vào nguyên đỉnh.

Mai rùa vươn ra tay chân và đầu thô to chắc khỏe, đẩy nguyên đỉnh nứt một cái khe lớn, là Thiên Hoang Đạo Quân ra tay.

Bản thể Thiên Hoang Đạo Quân là một con huyền quy, sức mạnh rất lớn. 56 do đại đạo của Giang Nam biến ra cũng bị Thiên Hoang Đạo Quân phá mở, thần lực kinh người.

Vô Tà Đạo Quân thừa dịp đó chui ra khỏi nguyên đỉnh. Tứ chi Thiên Hoang Đạo Quân rút vào mai rùa, lăn ra nguyên đỉnh.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Thiên Hoang đạo hữu, đã đến rồi vì sao phải đi?

Giang Nam tán đi nguyên tháp, đánh rea một đấm. Hư không rung mạnh giáng xuống mai rùa, cú đấm như đánh vào cái trống vô hình, tận thế kiếp âm bộc phát chấn Thiên Hoang Đạo Quân trong mai rùa choáng váng mặt mày.

Thiên Hoang Đạo Quân tức giận, từ chi và đầu thò ra mai rùa đỡ cú đấm từ Giang Nam.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Hai người va chạm nhanh, tận thế kiếp âm rung động không dứt. Thiên Hoang Đạo Quân hộc búng máu, bị tận thế kiếp âm và lực lượng của Giang Nam chấn thương.

- Huyền Thiên giáo chủ, đây là ngươi tự tìm đường chết!

Thiên Hoang Đạo Quân dán sát mặt đất, quát to:

- Vô Tà đạo hữu, biến thể huyền Vũ chém chết hắn đi!

Vô Tà Đạo Quân biến thân rắn to bơi tới, hai Đạo Quân chuyển thế đao quang gắn liền, pháp lực kết nối biến thành quái vật rắn rùa, khí thế lay động tầng hư không thứ năm, kinh thế hãi tục.

hai người vốn là Thiên Quân, bây giờ hợp nhất biến thành Huyền Vũ cự thú, bốn mắt bắn ra tiên quang có thể đè sụp chư thiên.

Trong phút chốc rắn rùa bay loạn đầy trời, uy lực thần thông yêu đạo tăng vọt luân phiên công kích Giang Nam.

Xà mâu như mưa nhanh như chớp đâm vào Giang Nam, rùa đứng thẳng, quyền chưởng giao nhau, lực lượng kinh thiên động địa công kích Giang Nam.

Giang Nam khó thể chống đỡ, liên tục thụt lùi. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân sử dụng chiêu này, hai Đạo Quân chuyển thế hợp nhất biến thành Huyền Vũ cự thú, thực lực tăng vọt đè Giang Nam.

Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân tấn công điên cuồng, đồng thanh kêu lên:

- Huyền Thiên, ngươi làm sao biết hai chúng ta vốn là Huyền Vũ Đạo Quân!

- Bởi vì tịch diệt kiếp đến, chỉ có một tiên thiên pháp bảo tiên thiên dao cầm bảo vệ một Đạo Quân sống qua tịch diệt kiếp. Hai chúng ta tranh chấp một tách làm hai, kết quả Băng Liên Thánh Mẫu được lợi.

- Ngươi muốn giết chúng ta lập uy? Ha ha ha ha ha ha! Huyền Thiên, không phải chúng ta xem thường ngươi, ngươi chưa đủ tư cách!

Cảnh tượng này chẳng những làm Giang Nam giật mình, các tồn tại quan sát cuộc chiến cũng hết hồn.

Có ai ngờ Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân oai phong thời đại yêu tộc có thể hợp thể biến thành Huyền Vũ Đạo Quân?

Trong Ma Môn đại giáo, mắt Thánh Ma Thiên Tôn sáng lên, cười to huơ chiến kích đâm vào tầng hư không thứ năm.

- Huyền Thiên giáo chủ, kiếp số của ngươi đã đến!

Cùng lúc đó, trong Hỗn Độn thiên quốc, mắt Ma Kha Thiên Quân sáng rực rít:

- Thiên Nguyên thần tổ, giương cung, bắn chết Huyền Thiên!

Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân hợp thể biến thành Huyền Vũ Đạo Quân hoàn toàn đè đầu Giang Nam, dù hắn luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất cũng bị thương mấy phen. Lúc này một cây kích to đâm vào tầng hư không thứ năm, tập kích sau lưng cắt đứt đường lui của Giang Nam.

Cùng lúc đó, một mũi tên ánh sáng kinh thế lóe lên trong Hỗn Độn thiên quốc, tỏa định đạo quả của Giang Nam, mũi tên bay ra.

Huyền Vũ Đạo Quân thì tấn công rào rạt nhấn chìm Giang Nam, làm hắn không rảnh tay đối kháng kích to và Hỗn Độn Thiên Cung bắn tới.

Giang Nam mỉm cười, khẽ nói:

- Ta vốn định chém một Thiên Quân lập uy, giờ thì tốt rồi, có cả hai. Vạn Chú Thiên Chung, tế!

Một cái chuông nhỏ bay ra khỏi trán Giang Nam, chuông xoay tròn phóng to ra bao bọc quanh thân hắn.

Chiến kích đâm mạnh vào Vạn Chú Thiên Chung, bàn tay Thánh Ma Thiên Tôn nứt toác. Chiến kích Thánh Ma Thiên Tôn cực khổ khó khăn

luyện chế ra bỗng chốc nổ tung, các mảnh nhỏ bay đi bốn phương tám hướng.

Ầm!

Pháp lực của Giang Nam cộng với Thánh Ma Thiên Tôn dốc sức đâm, uy lực Vạn Chú Thiên Chung phát huy ra hai phần trăm. Tiếng chuông ngân vang trùng kích Huyền Vũ Đạo Quân bay bổng lên, một tách thành hai biến thành Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2549: Chấn Nhiếp Quần Hùng. (1)

Trong Huyền Châu, khi Càn Khôn lão tổ thấy Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân biến thành Huyền Vũ Đạo Quân thì rất lo cho Giang Nam. Càn Khôn lão tổ thấy Giang Nam láy cái chuông to ra, gã chạy nhanh tới chỗ con rồng to, quả nhiên 'lục lạc' trên cổ con rồng không cánh mà bay.

Càn Khôn lão tổ thầm nghĩ:

- Giáo chủ âm hiểm thật.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Ma Kha Thiên Quân thấy Vạn Chú Thiên Chung thì biến sắc mặt, gã biết chuyện không ổn.

- Thiên Hoang, Vô Tà gặp nguy hiểm.

Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ cũng biến sắc mặt, hét thất thanh:

- Nguy rồi, tên này bụng đầy mưu mô, muốn mượn lực lượng của chúng ta chém thân thể hai Đạo Quân chuyển thế Thiên Hoang, Vô Tà!

Bọn họ đã hiểu ra, nhưng tên đã bắn ra không thể quay đầu, Hỗn Độn Thiên Cung đã bắn mũi tên, không bắt lại được.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân bị chấn khí huyết suy giảm, liên tục hộc máu. Vạn Chú Thiên Chung là tiên thiên pháp bảo, pháp bảo có thể độ qua tịch diệt kiếp thì hai phần uy lực kinh người biết bao?

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân mặc dù là hai Thiên Quân hợp thể biến thành Huyền Vũ Đạo Quân cũng không ngăn được. Hai người bị Vạn Chú Thiên Chung hất bay, bị thương nặng.

Đột nhiên một mũi tên ánh sáng bay hướng Vạn Chú Thiên Chung.

Ánh mắt Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân tuyệt vọng hét chói tai:

- Đừng!!!

Đinh!

Tiếng chuông thứ hai vang lên, thanh âm mạnh hơn, mãnh liệt hơn tiếng thứ nhất, phát huy bốn phần uy lực Vạn Chú Thiên Chung.

Vạn Chú Thiên Chung là tiên thiên pháp bảo, tiên thiên pháp bảo va chạm tiên thiên pháp bảo sinh ra uy lực khủng bố biết bao.

Huống chi người khởi động Hỗn Độn Thiên Cung là hai Cổ Thần đẳng cấp Thiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần và Thiên Nguyên thần tổ.

Hai hỗn độn Thiên Quân nhất quyết muốn bắn chết Giang Nam nên dốc hết sức ra, không chút giữ lại vận chuyển uy lực Hỗn Độn Thiên Cung. Nên khi va chạm vào Vạn Chú Thiên Chung dẫn đến bị bắn ngược càng mạnh.

Cộng thêm pháp lực của Giang Nam trợ giúp, uy lực tiếng chuông tăng gấp đôi.

Tiếng chuông ngân dài chấn động tầng hư không thứ năm, thân thể Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân tầng tầng vỡ ra, tan rã trong tiếng buông, biến thành tro.

Chuông ngừng, dư âm văng vẳng bên tai.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân biến mất, chỉ còn lại mai rùa to và xương rắn.

Tí da rắn đang giằng co với Nguyên Thủy Đại La Thiên bỗng bay ra ngoài, biến mất trong vô nhân cấm khu.

Giang Nam không đuổi theo. Tồn tại như Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân tất nhiên có nhiều hậu chiêu, sẽ không đặt đạo quả trong hư không các châu Tiên giới, bọn họ có bài bố riêng.

Dù Giang Nam đuổi theo sẽ chỉ rơi vào sát cục Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân bày ra, chẳng những không chiếm được ích lợi mà còn mất mạng.

Hiện giờ Giang Nam liên tục giết hai Đạo Quân chuyển thế, tiếng tăm lừng lẫy. Hai giáo chủ Yêu Môn đại giáo, đẳng cấp Thiên Quân. Giang Nam đã hoàn thành mục đích, lập uy chấn nhiếp quần hùng, không cần nhổ cỏ tận gốc.

Nếu Giang Nam nhổ cỏ tận gốc thì Đạo Quân chuyển thế khác sẽ cùng chung mối thù, hắn chỉ có con đường chết.

Giang Nam vươn tay bắt lấy xác hết Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, xoay người xuống tầng hư không thứ năm, để lại thanh âm vang vọng không dứt.

- Xác Thiên Quân có thể dùng để luyện chế hai bảo bối không tệ, ha ha ha ha ha ha! Thật muốn có nhiều xác Thiên Quân hơn, tiếc rằng người đối phó tiên nhân Huyền Châu ta chỉ có hai người là Thiên Quân.

Quần hùng Tiên giới lòng lạnh băng, Giang Nam không lẩm bẩm tự nói mà là cho bọn họ nghe, hắn cảnh cáo họ đừng bỏ qua giáo chủ như hắn đi tấn công tướng sĩ Huyền Châu.

Nếu xuống tay với tiên nhân Huyền Châu sẽ rơi vào kết cuộc như Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, hoặc càng thảm hơn.

Trước mặt người trong thiên hạ uy hiếp giáo chủ các giáo phái, đa số là Đạo Quân chuyển thế, chắc chỉ mỗi mình Giang Nam dám làm chuyện này.

Giang Nam không chỉ có gan uy hiếp bọn họ, hắn còn giết Cửu Nghi Hoàng Quân, Lũy Sinh lão tổ, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân.

Lập uy này đủ chấn nhiếp mọi người.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Đại Diễn Cổ Thần sắc mặt âm trầm nhìn Ma Kha Thiên Quân.

Đại Diễn Cổ Thần khẽ thở dài:

- Đại trí tuệ Cổ Thần, Huyền Thiên giáo chủ lợi dụng lực lượng của chúng ta chém Thiên Hoang, Vô Tà lập uy cho hắn. Ngươi sai lầm.

Ma Kha Thiên Quân gật đầu, than thở:

- Ta tính sai. Huyền Thiên là thái sư tiên triều, lãnh tụ giáo môn. Tiên tiều chưa diệt thì khí vận của Huyền Thiên hưng thịnh, không giết hắn được. Trước khi tiên triều hủy diệt khó thể đụng vào Huyền Thiên.

Đại Diễn Cổ Thần gật gù. Giang Nam là thái sư của thái tử tiên triều, lại được Càn Nguyên Tiên Đế phong cho làm lãnh thụ giáo môn đô, Huyền Châu tụ tập khí vận Tiên giới, muốn tiêu diệt Giang Nam đúng là khó khăn.

Chỉ khi Càn Nguyên tiên triều bị hủy diệt thì khí vận của Giang Nam mới cạn kiệt, kiếp số, kiếp vạn ồ ạt kéo đến, đó là ngày chết của hắn.

Giang Nam quay về Huyền Châu, đi vào Huyền Thiên Tiên vực ngay. Lòng máy động, một luồng nguyên thủy chi khí bay ra biến thành Giang Nam khác, giống y như đúc.

Càn Khôn lão tổ xông vào thấy hai Giang Nam thì kinh ngạc hỏi:

- Giáo chủ muốn rời khỏi Tiên giới ngay lúc này?

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Vừa rồi ta lập uy đủ chấn nhiếp quần hùng Tiên giới một đoạn thời gian, nhân cơ hội này ta đi làm công chuyện.

Càn Khôn lão tổ nhìn Giang Nam tiên đạo, khen:

- Đây là phân thân một nửa nguyên thủy chi khí chưa bị giáo chủ hấp thu đúng không? Có phân thân này tọa trấn chấn nhiếp quần hùng, đủ chống đỡ đến tầng hư không thứ sáu mở ra. Nhưng trước khi tầng hư không thứ sáu mở ra giáo chủ nhớ quay về, nếu bị người thăm dò thì phân thân của giáo chủ sẽ bị lộ.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Ta nhất định sẽ quay về trước khi tầng hư không thứ sáu mở ra.

Giang Nam nhấc chân giẫm nhẹ, vách Tiên giới nứt ra. Giang Nam ẩn vào khe nứt, biến mất.

Không lâu sau Giang Nam đến tam giới, nơi Quỷ Bà Thiên quy ẩn.

Quỷ Bà Thiên vội chạy ra nghênh đón:

- Sao bệ hạ rảnh đến chỗ lão thân?

- Đi ngang qua.

Giang Nam cười nói:

- Đặc biệt thăm Quỷ bà bà.

Quỷ Bà Thiên nhếch môi:

- Tiên giới thật náo nhiệt. Cơ duyên Đế và Tôn xuất thế, vô số cơ duyên bay rối, lão thân cũng không suy tính thiên cơ được. Bệ hạ không ở lại Tiên giới tranh giành cơ duyên sao lại hạ giới?

Giang Nam cười cười:

- Bà bà đoán thử?

Tròng mắt Quỷ Bà Thiên xoay tròn, cười nói:

- Lần trước bệ hạ đến gặp lão thân thì tâm tình nặng nề, đạo tâm mờ mịt, tâm linh phủ bụi. Bây giờ bệ hạ tỏa sáng rực rỡ chói mắt, đạo tâm thấu suốt, chắc tu vi tiến bộ nhiều. Hay bệ hạ đã tìm được cách đối kháng kiếp số?

Quỷ Bà Thiên suy tư:

- Bệ hạ sẽ không bỗng nhiên đến tam giới, tới đây chắc chắn có mục đích riêng. Mục đích của bệ hạ là đối kháng kiếp số, nắm chắc một cơ hội sống. Khí vận tam giới đã tụ tập trên người bệ hạ, cho nên bệ hạ sẽ không đến vì điều này.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2550: Chấn Nhiếp Quần Hùng. (2)

Mắt Quỷ Bà Thiên sáng rực, vỗ tay cười nói:

- Lão thân biết rồi! Dám hỏi bệ hạ từ đâu có được tinh huyết Bất Không Đạo Nhân? Khoan, lão thân biết rồi, bệ hạ lấy từ chỗ Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc. Lạ thật, bệ hạ và Linh Nữ không thân chẳng quen, làm sao thuyết phục được Linh Nữ tặng tinh huyết Bất Không Đạo Nhân cho bệ hạ? Không lẽ bệ hạ hy sinh nhan sắc . . .

Giang Nam xua tay nói:

- Hy sinh nhan sắc thì hơi quá. Tuy thần nhãn của bà bà bị thiên cơ che nhưng tâm linh trong suốt, đoán liền trúng ngay, Tử Xuyên khâm phục.

Quỷ Bà Thiên xì cười:

- Bệ hạ thật sự không hy sinh anhn sắc sao? Lão thân không tin. Nhưng lão thân muốn khuyên bệ hạ một câu, Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc không dễ chi phối. Nàng là nữ nhi của Bất Không Đạo Nhân, ôm lý niệm và sắp xếp của Bất Không, tuyệt đối đừng động tình với nữ nhân kia, nếu không . . .

Giang Nam không biết nên nói cái gì:

- Bà bà lo xa quá, ta đi làm công chuyện, không nghe nói bậy bạ.

Tầng hư không thứ năm Tiên giới, cuối cây cầu hồng mông hỗn độn.

Qua cuộc chiến trên cây cầu hồng mông hỗn độn có khá nhiều tiên nhân chết, nhưng vẫn có hơn một ngàn người lao tới chân cầu tranh giành cơ duyên mười chí bảo tiên đạo.

Năm tổ tiên đạo, ma đạo, Tịch Ứng Tình, Thị Hiên Vi, Đạo Vương Tiên

Quân, cuộc chiến khí vận, Ma Thiên Tiên Quân, đám người có dựa vào duyên phận, có dựa vào khí vận xông vào cây cầu hồng mông hỗn độn. Khiến người ngạc nhiên là Nam Quách Tiên Ông nhởn nhơ đi theo mọi người vào chân cầu.

Ma Thiên Tiên Quân cảm thán rằng:

- Giáo chủ pháp nhãn vô song, tuyển người toàn có thể vào đây.

Ma Thiên Tiên Quân liếc Nam Quách Tiên Ông, lòng ngạc niên thầm nghĩ:

- Lão già này cũng đi vào được, lão dựa vào cái gì? Chẳng lẽ lão cũng là người có cơ duyên lớn? Hay khí vận nghịch thiên? Lão là chân tiên, giáo chủ kêu lão vào có ích gì?

Nam Quách Tiên Ông thập thò nhìn đông ngó tây, nói:

- Cá vị, Đế và Tôn để lại mười chí bảo tiên đạo tại đây, lại cho nhiều người xông lên cây cầu hồng mông hỗn độn, chắc chắn sẽ không để chí bảo tiên đạo ở chỗ dễ thấy. Sẽ có thử thách, không chừng chinh chiến tranh giành. Mọi người phải cẩn thận, điều tra dấu vết kỹ càng.

Tim Ma Thiên Tiên Quân rung lên thầm nghĩ:

- Lão già thỏ này đúng là cao thủ săn tìm báu vật, giáo chủ phái lão đi chắc vì mang theo chúng ta tìm báu vật.

Mọi người đi theo Nam Quách Tiên Ông tiến lên, không lâu sau gặp Tử Tiêu Tiên Quân. Tử Tiêu Tiên Quân là Đạo Tổ sáng tạo thần đạo, sau này chuyển sang tu tiên đạo, sáng tạo con đường thần chứng tiên cho tiên đạo nên là người có cơ duyên lớn, được vào cây cầu hồng mông hỗn độn.

- Mười chí bảo tiên đạo, hơn một ngàn người, làm sao chia?

Tử Tiêu Tiên Quân khẽ thở dài:

- Chắc duyên phận của chúng ta không lớn, năm vị Đạo Tổ rất có khả năng.

Nam Quách Tiên Ông cười nói:

- Mười chí bảo tiên đạo? Ta cho rằng chỗ này tối đa chỉ có tám cái. A, ta cảm ứng đằng trước có bảo bối, đi theo ta!

Ma Thiên Tiên Quân phục Nam Quách Tiên Ông sát đất, vội vàng theo sau lão.

Ma Thiên Tiên Quân thầm nghĩ:

- Mũi lão già nà chắc thuộc loài chó, hèn gì ở đâu hễ có bảo bối xuất thế là lão chạy nhanh tới ngay.

La Hầu La cũng rung động tinh thần, thầm nghĩ:

- Trong mười chí bảo tiên đạo chắc có chí bảo Đế và Tôn để lại cho ta, ha ha ha ha ha ha! Được báu vật như thế ta cần gì sợ ai nưa?

Đột nhiên lòng La Hầu La máy động, dừng bước rời khỏi đoàn người. La Hầu La biến thành khói ma biến mất.

Giây lát sau La Hầu La xuất hiện trong một sơn cốc, có nữ nhân thanh tú tuyệt trần đứng bên hồ nước, đưa lưng hướng La Hầu La.

La Hầu La vội vàng chạy lên, quỳ một gối cung kính nói:

- Là người triệu hoán ta?

Nữ nhân xoay người lại, tóc mai cài đóa hoa tiên kiều diễm, nàng vô cùng thánh khiết cười nói:

- La Hầu La, Đạo Tổ ma đạo, Cổ Thần và tiên xuất sắc nhất, mấy năm nay khổ cho ngươi. Đứng lên đi, nhi tử của ta.

- Đa tạ mẫu thân đại nhân.

La Hầu La đứng dậy, sóng vai bên cạnh nữ nhân.

La Hầu La nhìn đóa hoa trên tóc mai nữ nhân, hoa tươi sánh cùng mỹ nhân càng thêm đẹp, khe rằng:

- Mẫu thân cài hao thật dẹp.

Nữ nhân rất vui hỏi:

- Đẹp thật sao? Đây là Huyền Thiên giáo chủ tặng cho vi nương, hắn nói vi nương cài hoa này rất đẹp.

La Hầu La trợn mắt há hốc mồm, thật lâu không nói nên lời.

Nữ nhân là Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc, mẫu thân của La Hầu La.

Năm xưa chư thần hoàng hôn kiếp giáng xuống, tiên đạo thay thế thần đạo. Thiên đạo có cảm ứng, giáng sinh tiên thể đối kháng kiếp nạn lớn này. Trong Tiên giới có thời không đại la thiên, sinh ba ngàn tiên thể. Ở hạ giới, chư thiên, địa ngục, thiên giới, quỷ giới, phật giới, yêu giới, hỗn độn giới cũng có tiên thể giáng thế.

Nhưng Linh giới vốn đã hủy diệt biến thành Hỗn Độn thiên quốc bây giờ, thiên đạo Linh giới bị đánh thành tro, bị Bất Không Đạo Nhân sưu tầm các mảnh nhỏ thiên đạo Linh giới nhỏ vài giọt máu của mình luyện thành Linh Nữ.

Trước khi chư thần hoàng hôn kiếp đến đến Linh Nữ cảm ứng được, dùng máu và thiên đạo đại đạo của mình bám vào linh trong thiên địa có nên một hỗn độn tiên thể, đó là La Hầu La.

Linh Nữ dù gì sinh ra từ thiên đạo Linh giới, có trực giác nhạy bén, thấu suốt hơn người bình thường, cảm ứng kiếp số không khó với nàng.

Linh Nữ gọi Bất Không Đạo Nhân là phụ thân, La Hầu La gọi nàng là

mẫu thân cũng cùng một đạo lý.

Sau này Linh Nữ tự quyết định đưa La Hầu La đến tam giới tham gia chư thần hoàng hôn kiếp.

Linh Nữ cười cười, nàng nhìn La Hầu La:

- Huyền Thiên giáo chủ đúng là nhân kiệt, vi nương từng gặp hắn một lần, đấu với nhau. Vi nương rơi vào thế yếu, bị hắn ăn bớt.

- Ăn bớt?

Lòng La Hầu La thít chặt, trong đầu hiện ra hình ảnh xấu xa.

Linh Nữ xì cười:

- Ta bị hắn che tâm trí, cho rằng hắn muốn xin công pháp Bất Không, ta đã không chú ý mục đích thật của hắn, đó là một chén tinh huyết của tổ phụ ngươi. Vi nương không kịp phản ứng, cứ nghĩ đã ăn bớt hắn, sau này mới nghĩ thông. Huyền Thiên giáo chủ đúng là âm hiểm đáng sợ.

La Hầu La thở phào:

- Huyền Thiên giáo chủ muốn tinh huyết của tổ phụ làm gì?

Linh Nữ khẽ thở dài:

- Đi tam giới, vùng đất Đế và Tôn truyền pháp.

Tim La Hầu La rớt cái bịch, hiểu ý Linh Nữ.

La Hầu La lạc giọng:

- Huyền Thiên giáo chủ muốn dựa vào máu của tổ phụ lấy đi thân thể tổ phụ để đối kháng kiếp số?

Linh Nữ gật đầu, nói:

- Huyền Thiên giáo chủ chính là người đáng sợ như vậy đấy. Vi nương vốn hơi coi thường hắn, muốn khống chế hắn. Sau lần giao đấu này, vi nương dập tắt ý nghĩ đó. La Hầu La, Huyền Thiên giáo chủ ban cho ngươi một thanh hỗn độn tru tiên kiếm là pháp bảo Ma Kha Thiên Quân luyện ra?

La Hầu La giật mình, truyền âm:

- Mẫu thân đừng nói, lỡ bị Ma Kha cảm ứng . . .

- Ngươi yên tâm, trong chỗ này dù là Ma Kha hay Huyền Thiên đều không cảm ứng được đối thoại của hai ta.

Chương 2551: Chí Bảo, Hỗn Độn Tiên Kiếm.

Linh Nữ thản nhiên nói:

- Vi nương triệu hoán ngươi đến là vì ở đây không ai nghe được mẫu tử chúng ta đối thoại. Hỗn độn tru tiên kiếm là pháp bảo Ma Kha Thiên Quân luyện ra, ngươi cầm báu vật này chắc đã nghiên cứu công pháp chứa trong thanh kiếm, sau đó bị Ma Kha Thiên Quân cảm ứng dược. Ma Kha Thiên Quân sẽ thừa dịp dụ dỗ ngươi ám toán Huyền Thiên, tham gia phe hắn.

La Hầu La gật gù, rất là khâm phục:

- Mẫu thân, đúng là Ma Kha Thiên Quân tìm ta, khiến ta ẩn núp bên cạnh Huyền Thiên giáo chủ ám sát một người, kêu ta đến hai đạo cung mở Ôn Đế hắc quan thả Ôn Đế ra.

Linh Nữ cười khẩy nói:

- Cái tên Ma Kha muốn ngươi chết. Thực lực như ngươi sao mà mở tiên thiên Ôn Đế quan ra được? Trên tiên thiên Ôn Đế quan có phong ấn của Bất Không Đạo Nhân, ngươi có huyết mạch tổ phụ, huyết tế ngươi tẩy đi phong ấn mới mở tiên thiên Ôn Đế quan, thả Hỗn Độn Ôn Đế ra được.

Trán La Hầu La toát mồ hôi lạnh, lạc giọng hỏi:

- Vậy tại sao Ma Kha còn kêu ta giết một người bên cạnh Huyền Thiên? Nếu ta chết vậy chẳng phải không thể giải quyết người kia?

- Đây là điểm lợi hại của dại trí tuệ Cổ Thần. Ma Kha Thiên Quân nói vậy để ngươi cho rằng mở tiên thiên Ôn Đế quan không nguy hiểm mạng sống, mới yên lòng làm việc cho hắn.

Linh Nữ lạnh lùng cười:

- Nhưng có vi nương ở đây, ngươi sẽ không chết. Vi nương bảo đảm ngươi mở tiên thiên Ôn Đế quan ra sẽ không bị tổn thương chút nào. Khi đó Ma Kha Thiên Quân sẽ kêu ngươi giết người, tiếp tục làm việc cho hắn.

La Hầu La thở phào:

- Ma Kha Thiên Quân âm hiểm như thế sao?

Không chỉ Ma Kha âm hiểm, Huyền Thiên giáo chủ cũng ranh ma. Chuyện Ma Kha Thiên Quân liên lạc với ngươi không thể lừa được Huyền Thiên, hắn ban hỗn độn tru tiên kiếm cho ngươi là vì thăm dò lòng trung thành.

Linh Nữ cười nói:

- Kết quả ngươi làm Huyền Thiên thất vọng.

La Hầu La trợn tròn mắt, há hốc mồm không nói nên lời, rất là ủ rũ.

La Hầu La cho rằng mình trí mưu thông thiên, bày mưu lập kế, tính toán không bỏ không sót. La Hầu La tràn đầy tự tin, đâu biết trước mặt hai tay tùm Ma Kha Thiên Quân, Giang Nam thì gã như con nít mới biết nói dối, từng hành động không giấu được bọn họ.

La Hầu La bị đả kích nặng nề.

Linh Nữ xì cười:

- Ma Kha là thần toán, Huyền Thiên có tiềm long giúp đỡ, ngươi không đấu lại bọn họ là bình thường. Đừng buồn nữa, Ma Kha dầy dã tâm, muốn trừ bỏ ta để thay thế. Tuy Ma Kha thuộc hỗn độn thần tộc nhưng không đặt ích lợi Cổ Thần lên hàng đầu, chỉ có lòng ích kỷ, là ung nhọt trong Hỗn Độn thiên quốc.

- Huyền Thiên giáo chủ khó tranh khỏi kiếp số của mình, tuy hắn đi vùng đất Đế và Tôn truyền pháp lấy thân thể kiếp trước của tổ phụ ngươi nhưng

cùng lắm chỉ được hai, ba phần trăm nắm chắc độ kiếp.

Linh Nữ bình tĩnh nói:

- Nếu vận dụng nguyên chung, Hỗn Độn Thiên Cung thì hai, ba phần trăm đó sẽ bị tước mất một phần.

La Hầu La không nói xen lời được, đối diện nhân vật như Linh Nữ có thể đấu trí với Giang Nam, Ma Kha Thiên Quân thì gã còn quá non.

- La Hầu La, ngươi đừng buồn.

Linh Nữ cười nói:

- Tổ phụ của ngươi sớm tính ra cách cục hôm nay, tính được Hỗn Độn Cổ Thần sẽ dung nhập Tiên giới, có hiểm họa bị tiên đạo đồng hóa. Nên khi hắn cùng Đế và Tôn sáng tạo Tiên giới có để lại các hậu chiêu, che chở tộc Hỗn Độn Cổ Thần, trong đó một hậu chiêu là ngươi.

La Hầu La giật mình kêu lên:

- Ta?

- Đúng vậy! Chính là ngươi!

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Tổ phụ của ngươi tính ra ngươi xuất hiện, tính ra tương lai tiên đạo hưng thịnh thiên hạ, không ai kiềm chế được, sẽ trở thành đại đạo thống trị nguyên thời đại. Những Đạo Quân tiền sử cũng sẽ xuất hiện, góp một viên gạch cho tiên đạo trở thành đại đạo mạnh nhất từ xưa đến nay.

- Thời đại Hỗn Độn Cổ Thần ta sẽ hoàn toàn xuống dốc, bị Tiên giới cắn nuốt, từ nay không còn tộc Cổ Thần. Vì không để tộc Cổ Thần tuyệt chủng, vì để Cổ Thần ngang bằng địa vị với tiên, không bị tiên tiêu diệt, cần một nhân vật ngang hàng với Đạo Tổ tiên đạo.

Linh Nữ nhìn La Hầu La, khẽ nói:

- Tổ phụ của ngươi sáng tạo ra vi nương là vì tạo ra ngươi. Ngươi sinh ra, ngươi khai sáng ma đạo, trở thành Đạo Tổ của ma đạo. Có thể nói là ngẫu nhiên cũng tất nhiên. Ngươi Đạo Quân điện ma đạo mới, trở thành một trong năm Đạo Tổ, để lại một cơ hội sống cho Hỗn Độn Cổ Thần, cũng sáng tạo cơ hội ngang hàng với tiên.

La Hầu La giật mình, Linh Nữ ném ra một chuỗi tin tức làm gã choáng váng.

- Trong mười chí bảo tiên đạo có báu vật tổ phụ để lại cho ngươi, vi nương đến đây là để nói cho ngươi biết vùng đất khai quật báu vật.

Linh Nữ nhìn hồ nước trước mặt, nhẹ giọng nói:

- Chí bảo tiên đạo khác thì ngươi sẽ phải tranh giành, đấu với cường giả khác. Báu vật này nằm trong hồ, không ai giành được với ngươi. Hãy xuống dưới lấy đi.

La Hầu La mừng hết lớn, gã bỗng do dự nói:

- Mẫu thân, nếu ta lấy được báu vật này thì có thể tranh giành chí bảo tiên đạo khác nữa được không?

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Đương nhiên có thể.

La Hầu La nhảy vào hồ nước, lòng thầm vui sướng:

- Ta có được báu vật trong hồ rồi thực lực sẽ tăng vọt, đi tranh giành chí bảo tiên đạo khác dễ như chơi.

Không lâu sau La Hầu La lặn xuống đáy hồ, bỗng thấy trước mặt sáng rực. Đáy hồ không có nước mà là hỗn độn hồng mông hình thành hỗn độn dịch!

Hỗn độn như tương như dịch.

Hòn hỗn độn dịch dày nặng này che giấu dao động uy lực pháp bảo, làm người ta có đi ngang qua cũng không phát hiện được.

Thần quang rực rỡ lấp lóe sâu trong hỗn độn dịch. Hỗn độn dịch dày như thế mà không che dậy thần quang được, có thể thấy uy lực chí bảo tiên đạo này kinh người biết bao.

Tim La Hầu La đập nhanh, lặn vào hỗn độn dịch, cố gắng bơi hướng thần quang. Hai thần kiếm kỳ lạ bị hỗn độn dịch đậm đặc bao bọc, hoa văn tiên đạo vọt vào thần kiếm.

Thân kiếm xoắn ốc, hai mũi kiếm quấn vào nhau, một mũi kiếm đại biểu hỗn độn, một đại biểu tiên đạo. Mũi kiếm quấn nhau như bánh quai chèo đại biểu hai loại hệ thống dung hợp.

- Tốt, bảo bối tốt! Ta bán tiên bán thần, vừa là tiên thể vừa là Hỗn Độn Cổ Thần, hai thanh kiếm này thích hợp cho dùng, có thể cho ta thỏa thích phát huy sức chiến đấu của mình!

* * *

Tam giới, vùng đất Đế và Tôn truyền pháp. Giang Nam đi trong thánh địa công pháp từng khiến nhiều người khao khát, nơi này hoang vắng hiếm dấu chân người.

Khi thần đạo còn hưng thịnh, đây là nơi vô số thần linh đi qua. Giang Nam cố định bảo địa ở Đại La Thiên là để người ta dễ đi vào.

Nhưng bây giờ chỉ còn lại một mình Giang Nam, tiên đạo hưng thịnh khiến thánh địa suy sụp.

Linh Nữ suy đoán đúng, Giang Nam có được một chén tinh huyết Bất Không Đạo Nhân là để đến mảnh đất này lấy xác Bất Không Đạo Nhân.

Cái gì đối kháng với nhân kiếp, thiên kiếp được? Chỉ có thân thể Bất Không Đạo Nhân vô cùng cường đại mới cho Giang Nam một phần trăm cơ hội sống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2552: Tuyết Tình. (1)

- Thần đạo suy sụp, nơi này cũng xuống dốc.

Giang Nam buồn bã thở dài, cất bước đi sâu vào mảnh đất truyền pháp.

Giang Nam tới gần ba tòa đại điện, đột nhiên ngừng lại:

- A? Có người tu hành tại đây?

Giang Nam cảm ứng hai hơi thở huyết mạch quen thuộc, đưa mắt nhìn thấy một nữ nhân mang theo một tiểu cô nương thông minh đáng yêu đứng trước đế điện.

- Tiểu muội . . . Hèn gì ta cảm giác huyết mạch quen thuộc.

Giang Nam lắc người xuất hiện trước mặt hai người kia.

Giang Nam nhìn tiểu cô nương bên cạnh nữ nhân, cười nói:

- Lâm Nhi muội muội, đây là nữ nhi nàng và Phong Mãn Lâu, Phong sư huynh sinh ra?

Nữ nhân này là Giang Lâm, muội muội của Giang Nam. Vốn Giang Lâm và Vân Bằng có tình cảm rất tốt, nhiều người cho rằng bọn họ sẽ kết làm đạo lữ, không ngờ Vân Bằng chết trận trong chư thần hoàng hôn kiếp.

Giang Lâm tu thành tiên nhân nhưng tư chất của nàng không cao, ở lại tam giới chứ không thượng giới. Sau này Giang Lâm gả cho Phong Mãn Lâu, trở thành phu nhân chưởng giáo của Huyền Thiên thánh tông.

Giang Nam nhìn tiểu cô nương, có vẻ nàng rất nhát gan, núp sau lưng Giang Lâm, rụt rè nhìn hắn. Mặt mày tiểu cô nương có nét giống Giang Lâm, cũng hơi giống Giang Nam.

- Quả nhiên là huyết mạch của Giang gia, lực lượng huyết mạch đậm hơn Lâm nhi nhiều.

Giang Nam cười hỏi:

- Tên nàng là gì?

- Là Tuyết Tình.

Giang Nam cười nói:

- Tứ ca, sao ngươi có thời gian rảnh dến tam giới? Lại còn ở chỗ vắng dấu chân người này.

- Phong Tuyết Tình? Tên thật có ý cảnh. Phong sư huynh tu dưỡng càng lúc càng cao, tam giới độc lập bên ngoài Tiên giới, không liên lụy chính thống Tiên giới, cuộc chiến khí vận, đại chiến không nổi lên, Phong Tuyết Tình?

Giang Nam nhìn kỹ tiểu cô nương, càng xem càng thích.

Giang Nam cười hỏi:

- Sao nàng đi đường thần đạo? Đường thần đạo đã đứt, không thích hợp tu luyện nữa. Đi đường thần đạo tương lai nàng sẽ gặp nhiều gian nan trắc trở.

Tiểu cô nương tu luyện thần đạo chính thống, đã luyện ra thần luân, tu thành đạo đài, hiển nhiên Giang Lâm rất chú trọng, dùng nhiều thiên tài địa bảo cho Phong Tuyết Tình, trợ giúp nàng luyện thành một thần luân, nhất trọng đạo đài, đi con đường Giang Nam từng đi.

Hiện giờ tiên đạo hưng thịnh, đường thần đạo đã đứt, không được thiên địa caháp nhận. Bản thân Giang Nam trải qua nhiều điều, qua kiếp nạn sinh tử.

Nên khi thấy Phong Tuyết Tình đi con đường thần đạo, Giang Nam rất ngạc nhiên.

- Con đường thần đạo chẳng phải có tứ ca sao?

Giang Lâm cười nói:

- Có cao thủ như tứ ca thì sợ gì Tuyết Tình không vượt qua các tầng kiếp nạn?

Giang Nam cười to, một lũ nguyên thủy chi khí bay ra khỏi ngón tay hắn rơi vào cơ thể Phong Tuyết Tình.

Giang Nam cười nói:

- Tuyết Tình là cháu gái của ta, nếu muốn đi thần đạo thì ta làm cữu cữu sao có thể không giúp? Thần đạo của ta nhiều kiếp nạn, lũ nguyên thủy chi khí này đủ giúp Tuyết Tình đặt nền móng vững chắc nhất, chắc chắn hơn ta ngày xưa gấp trăm ngàn lần.

Giang Nam nói thật, lúc trước Giang Nam tu luyện thì các loại căn cơ không ổn định, không có thiên tài địa bảo trúc cơ, hắn trầy trật đi từng bước, ăn bao nhiêu đau khổ.

Giang Lâm cười hỏi:

- Tứ ca còn chưa nói tại sao đến đây.

Giang Nam nhìn Bất Không điện, trầm giọng nói:

- Ta đến đây vì muốn lấy thân thể Bất Không, làm xong chuyện này sẽ trở về Tiên giới ngay.

Giang Lâm buồn bã nói:

- Tứ ca không ở lại tam giới mấy ngày sao? Từ khi tứ ca thượng giới thì huynh muội ta ít khi gặp mặt, ngàn năm khó thấy tứ ca một lần, mới gặp đã đòi đi. Tứ ca không nghĩ tình tiểu muội và Mãn Lâu cũng nên thương Tuyết Tình, ở lâu mấy hôm lại đi.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Không ở được. Kiếp số trí mạng sắp đến, sơ sẩy một cái là ta thân chết đạo tiêu, bây giờ dù lấy đi thân thể Bất Không cũng chỉ được hai phần thắng.

Giang Nam cất bước đi vào Bất Không điện, trầm giọng nói:

- Lâm nhi, chờ kiếp nạn qua đi ta sẽ đến thăm muội và Tuyết Tình, uống rượu với Phong sư huynh. Nhưng bây giờ thì không được.

Trong Bất Không điện, Giang Nam cách thân thể Bất Không Đạo Nhân ngày càng gần. Giang Nam cảm nhận sự cường đại, hùng vĩ của hỗn độn Đạo Quân này.thân kiếp trước của Bất Không Đạo Nhân đã chết nhưng vẫn như mãnh hổ, ác long, khí thế ngút trời, không ai sánh bằng.

Bất Không Đạo Nhân bá khí, đại đạo của gã vạn cổ không tán, muốn thu cơ thể Bất Không dù là Thiên Quân cũng không làm được, Giang Nam không có thực lực đó.

Giang Nam có thể đến gần người Bất Không Đạo Nhân nhưng hơi thở sẽ bị đại đạo Bất Không sót lại trong cơ thể Bất Không phản kích.

Giang Nam không chịu nổi lực công kích đẳng cấp như Bất Không Đạo Nhân.

Giang Nam chén tinh huyết Bất Không Đạo Nhân ra, lòng máy động. Tinh huyết trong cốc bay lên, rơi xuống đất biến hình Linh Nữ, yêu kiều tiến lên.

Hai người huyết mạch gắn kết, đại đạo trong cơ thể Bất Không Đạo Nhân phớt lờ Linh Nữ tinh huyết trong cốc, mặc cho nàng tới gần.

Giang Nam rùng mình, đại đạo Bất Không tách ra khỏi Nguyên Thủy đại đạo, từ xa rót vào người Linh Nữ, nhờ vào Linh Nữ tinh huyết luyện hóa cơ thể Bất Không Đạo Nhân.

- Rốt cuộc thành công!

Thật lâu sau mắt Giang Nam bắn ra tia sáng, một luồng thần quang cuốn cơ thể Bất Không vào tử phủ trên trán hắn. Giang Nam lao ra Bất Không đại điện.

- Lâm nhi, Tuyết Tình, chờ ta giải quyết kiếp số xong cả gia đình sẽ lại gặp nhau.

Giọng Giang Nam ồm ồm, người đã biến mất.

Tiểu cô nương đứng bên cạnh Giang Lâm ngước mặt lên, khó hiểu hỏi:

- Cô cô, mới rồi thúc thúc kia bảo ta họ Phong, sao cô cô không nói rằn ta không họ Phong? Rõ ràng ta tên Giang Tuyết Tình. Mẫu thân nói trời trong, tuyết tan, nên đặt tên là Giang Tuyết Tình, không phải Phong Tuyết Tình.

Giang Lâm vuốt đầu tiểu cô nương, cười nói:

- Mẫu thân ngươi không cho ta nói thì sao ta dám nói? Được rồi, chúng ta vào tôn điện nhìn xem, nghe nói Tiên Tôn cũng xuất thân từ yêu tộc.

* * *

Giang Nam trở về Tiên giới không gây ồn ào, hắn lặng lẽ lao tới vô nhân cấm khu.

Trong tầng hư không thứ năm đã kết thúc chiến đấu. Ba mươi tiên thiên Tiên vực bị phân chia xong, Giang Nam giết mấy giáo chủ các đại giáo môn chấn nhiếp quần hùng, sau đó mấy giáo chủ không ai ra tay nữa.

Chủ một giáo bị người giết chêt nay trước mặt các tiên nhân, tuy không thật sự thân chết đạo tiêu nhưng cũng rất nhục nhã. Hơn nữa Giang Nam toàn chém Đạo Quân tiền sử chuyển thế, càng mất mặt hơn.

cuộc chiến lần này Huyền Châu chiếm một nửa tiên thiên Tiên vực, có thể nói là thắng lớn.

Những tiên thiên Tiên vực sẽ liên tục sinh ra tiên thiên thần linh, tương lai vào môn hạ năm Đạo Tổ, sẽ là tồn tại siêu giỏi, đủ để ánh sáng ngũ giáo phái hoàn toàn bao phủ các đại giáo môn khác.

Nhưng chiến đấu chân cây cầu hồng mông hỗn độn chưa xong. Cuối cây cầu hồng mông hỗn độn là mảnh đất Đế và Tôn giấu kho báu, mười chí bảo tiên đạo. Đây là pháp bảo đẳng cấp Đạo Quân, Đế và Tôn, Bất Không dùng để chống đỡ Tiên giới, là nền móng của Tiên giới. Tiên đạo rèn luyện tám ức năm, uy lực mười chí bảo tiên đạo mạnh mẽ biết bao, sức hấp dẫn quá lớn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2553: Tuyết Tình. (2)

Nắm giữ mười chí bảo tiên đạo, điều động uy lực Tiên giới là có thể không tuân theo quy tắc, giết vua.

Chỉ có một ngàn người vào cuối cây cầu hồng mông hỗn độn, rất nhiều cao thủ, bốn Thiên Quân tiên đạo, Thần Mẫu Đạo Quân, Linh Nữ, Vạn Vật Đạo Tổ cũng tham gia. Có thể tưởng tượng tranh đấu cuối cây cầu hồng mông hỗn độn dữ dội, thảm khốc hơn cuộc tranh giành ba mươi tiên thiên Tiên vực nhiều cỡ nào.

Nhưng tất cả không liên quan gì Giang Nam, bây giờ hắn đã vào sâu bên trong vô nhân cấm khu.

Vô nhân cấm khu nhỏ hơn lúc trước nhiều, còn lại đều là lão quái vật thời đại tiền sử, phe ngoan cố, kiên quyết ở lì trong cấm khu không chuyển thế.

Hiện giờ đối với Giang Nam, vô nhân cấm khu là nơi không mấy nguy hiểm miễn không vào hang ổ lão quái vật.

Nhưng đến tịch diệt khu Giang Nam cảm giác áp lực. Trong tịch diệt khu không thể sử dụng pháp lực, pháp bảo, nơi này yên tĩnh đáng sợ. Cương vực tịch diệt khu to hơn bên ngoài vô nhân cấm khu gấp vô số lần.

Giang Nam lại đến nơi đây, cảm giác tịch diệt khu như cấm khu hình thành từ đại chiến kinh thiên động địa. Chắc là Tịch Diệt Đạo Nhân đánh nhau với một vị tồn tại đầu đội trời chân đạp đất, biến nơi này thành cương vực không đạo không pháp.

Tịch diệt khu là phân cách, ngăn cách liên lạc giữa Đạo Quân điện với bên ngoài.

- Rốt cuộc Tịch Diệt Đạo Nhân đánh nhau với ai? Chẳng lẽ là hai điện

chủ khác của Đạo Quân điện?

Giang Nam đăm chiêu suy tư:

- Trẻ sơ sinh Vô Cực Thiên Tôn nói Tịch Diệt Đạo Nhân là một trong ba điện chủ, bởi vì tu luyện đại đạo tịch diệt nên bị đại đạo tịch diệt khống chế, nên các điện chủ bất hòa. Nói đến thì Đạo Quân điện đúng là kinh người, Vô Cực Thiên Tôn tinh thông đại đạo của các thời đại tiền sử.

Trong lòng Giang Nam chứa nhiều thắc mắc, Tiên Đế giết đến Đạo Quân điện, chém chết Linh Bảo Đạo Quân, buộc Đạo Quân điện ký hiệp nghị không bao giờ làm trái.

Giang Nam đã hắn bản lĩnh của Vô Cực Thiên Tôn, hắn biết năng lực của Tịch Diệt Đạo Nhân, một mình Tiên Đế không áp chế Đạo Quân điện được.

- Có lẽ khi đó Tịch Diệt Đạo Nhân đã bị trấn áp, Vô Cực Thiên Tôn chuyển thế, Đạo Quân điện trống rỗng . . . Vô lý, trong Đạo Quân điện vẫn còn điện chủ thứ ba. Nếu điện chủ này ngang ngửa với Đế và Tôn, Bất Không thì Tiên Đế, Tiên Tôn cộng thêm Bất Không mới đấu lại được, tại sao điện chủ đó không ra tay? Trừ phi điện chủ thứ ba đã chết hoặc không có trong Đạo Quân điện?

Giang Nam ngày càng khó hiểu hơn, thầm nghĩ:

- Thêm nữa Thái Nhất vốn nên trở thành đạo chủ thời đại, sáng tạo thời đại, đại đạo chưa từng có nhưng bị ai đó đánh nát tịch diệt thiên hỏa dẫn đến thời đại Cổ Thần buông xuống. Người ra tay có khi nào là tồn tại trong Đạo Quân điện?

Những thắc mắc này không ai giải đáp được.

Bất giác Giang Nam đi đến tận cùng tịch diệt khu, thấy vực sâu. Trước vực sâu là thời không bị cắt đứt, bia đá Tiên Đế lập uy đứng trong thời không, tận cùng thời không bị ngăn cách là Đạo Quân điện.

đại điện như tuyên cổ vĩnh hsằng đứng ở cuối không gian và thời gian, cổ xưa lạnh lẽo.

- Lần này đi vào Đạo Quân điện có lẽ sẽ giải mở nhiều thắc mắc.

Giang Nam nhìn thời không bị cắt đứt, bên trong tràn ngập dư âm khủng bố sót lại trong cuộc chiến giữa Tiên Đế và Linh Bảo Đạo Quân, hủy diệt tất cả, uy hiếp lớn nhất.

Lần trước Giang Nam cõng Quỷ Bà Thiên đến đây, mạo hiểm mạng sống, nhờ thần toán của Quỷ Bà Thiên, uy lực Vạn Chú Thiên Chung, chết biết bao nhiêu lần mới đi một nửa, leo lên bia đá.

Hiện giờ không có Quỷ Bà Thiên, với thủ đoạn của Giang Nam không thể tính ra con đường nào có cơ hội sống.

Giang Nam trầm ngâm, bỗng cất bước đi vào nước lũ thời không bị cắt.

- Trực tiếp xông qua đi.

Cuối cây cầu hồng mông hỗn độn đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai, chấn động dữ dội truyền đến. Dãy núi như thành bay lên, hoa văn mặt đất kêu đì đùng, đan xen thành dị tượng kinh thiên động địa.

Đây là một tiên ấn, nhưng vì nó quá to lớn, nguy nga như dãy núi. Hoa văn mặt đất đều là một góc trang trí trên tiên ấn.

Không biết là ai đó thời đại ra tiên ấn trước, kích phát tiên ấn. Nhưng tiên ấn xuất hiện dẫn đến quần hùng chinh chiến, tranh giành máu me.

Nhiều Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân đã kéo nhau tới đây. Trong đó có đệ tử Đế và Tôn, Tự Nhiên Lão Quân, Minh Đường Tiên Quân, Minh Phạn Tiên Quân, một đám Tiên Quân cổ xưa. Có mấy thật sự khí vận nghịch thiên được các đại giáo môn chọn ra. Có Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ. Bốn Thiên Quân Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân cũng tụ tập lại.

Cường đại như bốn Thiên Quân khi ngước nhìn tiên ấn cũng kiềm không được thẫn thờ. Tiên ấn quá lớn, uy thế quá hung dữ, uy ghiêm quá nặng nề. Ấn to lơ lửng trong không trung trấn áp vạn cổ, như có uy Tiên giới, như Tiên giới treo trên đầu quần hùng.

Dường như tiên ấn hơi đè xuống là có thể nghiền nát tất cả đối thủ.

- Pháp bảo thứ nhất chống đỡ chín tầng hư không Tiên giới rốt cuộc bị khai quật.

- Không uổng là chí bảo tiên đạo, uy lực tiên ấn này có thể tượng trưng cho thiên quyền, quyền lực thiên Tiên giới, là đế bảo đế binh, tiên đế quyền uy chi bảo!

- Chẳng lẽ có pháp bảo này là Tiên Đế tiếp theo số phạn đã định?

- Càn Nguyên Tiên Đế sẽ không tình nguyện nhường ngôi, quần hùng khác tranh giành đổ máu đầu cướp ngôi Tiên Đế. Trận chiến này sẽ rất nguy hiểm.

Từng đợt tiên quang chiếu rọi, mọi người tụ lại quanh chí bảo tiên ấn bỗng bị cuốn bay lên, đáp xuống tiên ấn. Đưa mắt nhìn, trong chí bảo tiên ấn có các con đường đi thẳng tới chín hgiữa, mọi người bị đưa đến con đường khác nhau, hai bên là dãy núi trập tùng. Mỗi cách một đoạn sẽ có một đại điện, người đi qua những đại điện này mới đến chính giữa chí bảo tiên ấn được.

Đế và Tôn để lại sắp đặt là vì chọn ra người thích hợp nắm giữ chí bảo tiên ấn nhất.

Quần hùng xông tới các đại điện, dốc sức muốn chạy nhanh hơn người khác, vượt qua các thử thách đến chính giữa tiên ấn, giành quyền khống chế chí bảo tiên ấn.

Lúc này cuối cây cầu hồng mông hỗn độn lại có hai luồng sáng bắn lên cao, tràn ngập uy hỗn độn, uy tiên đạo. Hai uy thế khác nhu đan xen biến

thành một chữ ma.

Một chí bảo tiên đạo khác xuất thế.

Quần hùng chưa vào không gian chí bảo tiên ấn liền chạy hướng ánh sáng. Chữ ma ngày càng tối đi, hiển nhiên có người đã hàng phục chí bảo tiên đạo.

Có nhiều người vẫn chạy tới đó.

Có người hét to:

- Không biết là ai hàng phục báu vật này? Nếu có tu vi thấp sẽ giết chết, cướp báu vật lại.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ, Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân còn đang theo sau Nam Quách Tiên Ông chạy đi sâu trong cây cầu hồng mông hỗn độn.

Thiếu Hư ngước lên thấy tiên ấn và chữ ma bộc phát, nhíu mày nói:

- Tiên Ông, lỗ mũi của ngươi không nhạy, đã có người tìm hai chí bảo tiên đạo trước, chúng ta chậm một bước, bây giờ vẫn tiếp tục vào trong tìm kiếm sao? Theo ta thấy chúng ta nên trở về giành quyền khống chế hai chí bảo tiên đạo . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2554: Không Báu Vật Không Vào

Đám người Tử Tiêu Tiên Quân cũng rất sốt ruột. Chỉ có mười chí bảo tiên đạo, nghe ý Giang Nam thì trong tầng hư không thứ năm giấu bảy, tám món là cùng. Mười chí bảo tiên đạo trừ hai, chí bảo chưa bị phát hiện tối đa là năm, sáu cái.

Nếu đi theo lão già Nam Quách Tiên Ông chạy lung tung, không chừng bọn họ sẽ không được pháp bảo nào.

- Im miệng!

Nam Quách Tiên Ông ngừng bước, nhìn xung quanh, hớn hở nói:

- Nam Quách Tiên Ông ta không báu vật không vào, biệt danh này không phải chơi. Có bảo bối ở đây!

Mọi người nhìn bốn phía, chỗ này là thảo nguyên, trời cao đất bằng, không thấy dấu vết pháp bảo đâu.

- Tiên Ông, ngươi thật không đáng tin . . .

Linh Lung Tiên Quân mới mở miệng nói Nam Quách Tiên Ông đã vẫy tay, cười tủm tỉm:

- Thực lực của ta không tốt, các ngươi hợp kích đánh vào bầu trời này buộc pháp bảo kia hiện hình đi.

Mọi người nửa tin nửa ngờ ngước đầu lên nhìn bầu trời, trời trong xanh không thấy có gì khác lạ.

Mọi người giơ tay đánh vào bầu trời. Bỗng trời sao vạn dặm bị mây đen che kín, vô số lôi đình hiển hiện ra, tiên lôi cùng hỗn độn tử lôi dâng lên

không dứt. Công kích của mọi người bị tan rã.

Đám người hoảng sợ. Trên bầu trời, vô số tiên lôi cùng hỗn độn tử lôi quấn quanh biến thành cây cột thô vạn dặm khuấy vòng, lôi quang rậm rạp trộn vào nhau từ trên trời giáng xuống, cắm vào mặt đất.

Các cầu vồng trải rộng bầu trời, một đầu kết nối nhau, đầu kia lan tràn đến cuối trời. Cầu vồng như cây dù to, sấm sét là cột to, là tay cầm cây dù.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn, không nói nên lời.

Nam Quách Tiên Ông gật gù:

- Hỗn Nguyên Thiên Tán, một trong chí bảo tiên đạo, tượng trưng cho thiên của Tiên giới. Là Đế và Tôn, Bất Không luyện ra, đại biểu che chở Tiên giới, cầm dù báu này vạn pháp không xâm, quần ma không nhập.

Nam Quách Tiên Ông đánh giá bốn phía, lẩm bẩm:

- Hỗn Nguyên Thiên Tán là báu vật bảo vệ, che chở, vậy xung quanh chắc có báu vật đối ứng. Báu vật này sẽ là loại công phạt, chinh chiến, có thể nói là báu vật sát phạt số một trong mười chí bảo tiên đạo.

Mắt Nam Quách Tiên Ông sáng rực, cười nói:

- Các vị, lại đánh mặt đất này đi.

Mọi người lấy pháp bảo ra, thi triển thần thông đánh xuống mặt đất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất đai run rẩy gợn sóng, mặt đất ức vạn dặm từ bằng pahửng bỗng bùn đất thành bột phấn bốc hơi. Khí thế thiết huyết ngút trời, mọi người như rơi vào chiến trường thiết mã can qua chinh chiến sát phạt. Bên tai nghe tiếng trống trận, tiếng sát phạt, lưỡi mác giao nhau. Tiếng chém giết, kêu gào, tiếng thịt nứt toác, tiếng linh hồn tan vỡ, các tiếng vang kỳ lạ.

Bọn họ chưa lấy lại tinh thần thì đất dưới chân bỗng cuộn lên, đó đâup hải 'mặt đất', nó là cuộn tranh cực lớn, trận đồ vô cùng to, không nhỏ hơn Hỗn Nguyên Thiên Tán chút nào.

Tiếng ầm ầm không dứt phát ra từ trận đồ, các cánh cửa đầu đội trời chân đạp đất nhổ lên từ trận đồ, tổng cộng ba ngàn khung cửa đứng thẳng. Cửa cao ngất đâm mây, sát khí vô biên phát ra từ trong khung cửa nhuộm đỏ bầu trời, phản chiếu Hỗn Nguyên Thiên Tán cũng đỏ rực.

- Hai chí bảo . . .

Mọi người trân trân ngó, kích động khó kiềm chế, rất phục lão già thỏ. Nam Quách Tiên Ông quá lợi hại, không uổng 'tiếng thơm' không báu vật không vào. Người ta vất vả cực khổ mới tìm được hai chí bảo, đánh nhau đầu rơi máu chảy. Nam Quách Tiên Ông tùy tiện tìm được hai chí bảo tiên đạo, lại còn cùng một chỗ, không cần giành giật.

Thị Hiên Vi nhìn cảnh tượng, nhíu mày hỏi:

- Hai chí bảo tiên đạo khổng lồ như thế làm sao thu?

Đám người Tịch Ứng Tình nhức đầu. Hai báu vật này quá to, toàn là chí bảo đẳng cấp Đạo Quân, bằng vào thực lực tu vi của bọn họ không cách nào lấy chí bảo tiên đạo.

Nam Quách Tiên Ông cười nói:

- Đế và Tôn chọn người có duyên, khí vận lớn, miễn có đủ hai yếu tốt này là vượt qua thử thách. Muốn thu Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ cần có khí sát phạt, lòng dứt khoát. Vào trong cánh cửa, trải qua ba ngàn thử thách mới lấy Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ được.

- Muốn thu Hỗn Nguyên Thiên Tán cần có lòng hộ đạo, lòng nhân nghĩa, lòng che chở. Trèo lên cột sấm sét, leo lên khu đại đạo thiên tán ánh sáng đỏ giao nhau là lấy được.

- Các người mau lên đi, nếu để cường giả khác chạy tới sẽ tranh giành.

Đám người Tịch Ứng Tình, Đạo Vương Tiên Quân nhìn nhau, lắc đầu, nói:

- Ta không có sát tâm, sát đạo đồ vô duyên với chúng ta.

Thị Hiên Vi lắc đầu, nói:

- Hỗn Nguyên Thiên Tán vô duên với bản cung, các ngươi thử thu hai báu vật này đi, ta sẽ hộ pháp cho.

Kế Đô ma tổ tiến lên nói:

- Ta đi thu sát đạo đồ.

Kế Đô ma tổ bước vào một cánh cửa.

Hồng Đạo Nhân nhìn Quân Đạo Nhân, nói:

- Đệ đệ, ngươi thương hại phuTrấn Thiên á phụ sắp chết, mượn mắt của Quỷ Bà Thiên nhìn chúng sinh khó tránh tử kiếp nên có lòng khai sáng tiên đạo, ta chỉ giúp ngươi mở tiên đạo. Hỗn Nguyên Thiên Tán là báu vật che chở, chỉ có ngươi mới xứng với nó. Ngươi lên đi, chúng ta hộ pháp cho ngươi.

Quân Đạo Nhân gật đầu, trèo lên cột sét.

Nam Quách Tiên Ông cười nói:

- Những người khác có thể thử.

Đám người Thiếu Hư lắc đầu, nói:

- Đạo tâm của chúng ta không bằng hai tổ, lại là hàng trưởng bối thúc phụ, thôi không thử. Chúng ta sẽ ở đây hộ pháp cho bọn họ. Tiên Ông có thủ đoạn tìm báu vật lợi hại như vậy tại sao không tự mình thử?

Câu nói chọt trúng chỗ đau của Nam Quách Tiên Ông, lão già thỏ rơi lệ như mưa gào khóc:

- Lão tử là chân tiên, chân tiên chết tiệt, thử con khỉ! Lão tử có thủ đoạn tìm báu vật đầym ình nhưng không có sức th các pháp bảo, trơ mắt nhìn đám nhóc các người lấy đi . . .

Mọi người thấy tội cho Nam Quách Tiên Ông.

Tận cùng vô nhân cấm khu, Giang Nam bước đến chỗ Tiên Đế và Linh Bảo Đạo Chủ đánh nhau. Dư uy hai Đạo Quân bộc phát ập hướng Giang Nam, thoáng chốc hắn rơi vào hiểm cảnh.

Dư âm Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ đánh nhau hung hãn, dữ dội biết mấy. Giang Nam mới đi vào trong đã thấy một hà quang vô hại bay hướng mình, đột nhiên uy lực hà quang tăng vọt như thanh tiên kiếm hữu hình vô chất chém tới.

Nguy hiểm mãnh liệt làm Giang Nam nổi da gà, lắc người một cái, ảo ảnh tám tiên thiên pháp bảo hiện ra cùn đánh hướng hà quang.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Tiên thiên ngũ sắc liên bị hà quang tước, thiên thần đăng tắt, hỗn nguyên châu bị chém thành hai khúc, tạo hóa chi môn bị đâm thủng, kim long giản bị chặt đầu, Ôn Đế quan và Hỗn Độn Ôn Đế trong quan tài cùng bị chém. Tiên thiên linh căn bị hà quang bao trùm, héo tàn sụp đổ, yểm ma thương bị băm.

Tám tiên thiên thần thông của Giang Nam không cái nào đỡ nổi hà quang.

Hà quang chém tới, Giang Nam gầm lên, lắc người một cái. Nguyên Thủy đại đạo đan xen, dệ nên một cái chuông to ở ngoài người Giang Nam.

Nguyên chung!

Đinh!

Hà quang chém vào nguyên chung, tiếng chuông gióng vang, thanh âm chợt trầm xuống, là bị hà quang chém vỡ. Thần thông tiên thiên linh bảo của Giang Nam bị phá vỡ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2555: Đi Hướng Đạo Quân Điện. (1)

- Thân ta là tháp!

Giang Nam rùng mình, biến thân nguyên tháp, thần luân sau gáy tỏa sáng rực rỡ, đại đạo đan xen thành cái đỉnh to, nguyên đỉnh.

Hà quang chém vào người Giang Nam. Tiêng cắt chói tai vang tiếng. Hà quang cắt vào da thịt, thanh âm trầm đục làm người đau răng. Giang Nam liên tục bộc phát nhiều thần thông cuối cùng chặn lại một kích kia, nhưng hắn vẫn bị thương nặng.

- Nguyên đỉnh!

Một nguyên đỉnh bay ra khỏi thần luân, chụp xuống xuống, hà quang bị thu vào trong. Hà quang rung lắc vùng vẫy chạy ra nguyên đỉnh trấn áp, nhưng Giang Nam dốc sức đánh một đòn trước đó làm uy lực hà quang bị giảm sút.

Giang Nam thở phào, đột nhiên nổi da gà. Trong thời không bị cắt đứt, bao nhiêu dư âm thần thông trở nên cuồng bạo, như bị kích động ập hướng Giang Nam.

- Chuyện gì đây? Là . . . Là thần thông nguyên đỉnh! Tiên Đế giết Linh Bảo Đạo Chủ luyện nguyên đỉnh, ta thi triển thần thông nguyên đỉnh tại đây, kích động thần thông sót lại của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ.

Giang Nam lông tóc dựng đứng vội nhảy lên, quay về vách núi, cắm đầu chạy nhanh hướng tịch diệt khu. Hà quang như sóng ập tới sau lưng Giang Nam, thủy triều cuốn sạch tịch diệt khu.

Lúc này tận cùng thời không, trong Đạo Quân điện cao ngất, một thân hình thanh thoát xuất trần đứng trước đại điện nhìn tình hình.

Giang Nam không chú ý đến cảnh đó, hắn chạy vắt giò lên cổ, bị hà quang thủy triều rượt tới biên giới tịch diệt khu mới rút đi, quay về thời không bị cắt đứt.

Giang Nam thở hắt ra, luyện hóa hà quang trong nguyên đỉnh. Giang Nam cảm thấy nhiều lý niệm đại đạo ùa vào não, tu vi tăng tiến.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nguyên đỉnh vốn luyện chế từ Linh Bảo Đạo Chủ, ta thi triển thần thông nguyên đỉnh trong khu vực hai cường giả đánh nhau sẽ khiến dư âm thần thông Linh Bảo Đạo Chủ công kích. Nhưng nếu luyện hóa càng nhiều dư âm thần thông sẽ giúp ích rất lớn cho tu vi của ta.

Giang Nam lại vòng về bên vách núi, không sốt ruột vượt qua thời không đứt đoạn, bình tĩnh tinh thần lại bước chân vào thời không.

Trước đó Giang Nam không có thực lực đối kháng dư âm chiến đấu của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ, cộng Vạn Chú Thiên Chung và thần toán của Quỷ Bà Thiên cũng chỉ miễn cưỡng sống sót.

Hiện giờ Giang Nam không cần Vạn Chú Thiên Chung và thần toán của Quỷ Bà Thiên vẫn giữ mạng được.

Nhưng Giang Nam vẫn cần hết sức cẩn thận, hắn không dám tiến sâu vào. Bất cứ dư âm thần thông nào đều có thể lấy mạng Giang Nam, hắn cần dốc sức đối kháng mới có cơ may thu dư âm thần thông.

Nếu vài dư âm thần thông cùng đánh tới, Giang Nam chỉ có đường rút lui, không thì khó sống.

Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ quá cường đại, dư âm thần thông của hai người mấy trăm năm không tan. Bên trong ẩn chứa lý niệm đại đạo vô cùng cao sâu, sức chiến đấu đẳng cấp Thiên Quân như Giang Nam cũng thấy nó thật khó hiểu thâm sâu.

Trong đó chất chứa năng lượng đủ giúp Giang Nam liên tục tiến bộ.

Điều này rất đáng quý. Giang Nam tu luyện đến cảnh giới hiện tại muốn tiến thêm một bước rất khó khăn, dù nhờ nguyên chung Hỗn Độn Thiên Cung đánh nát tinh huyết Bất Không Đạo Nhân giúp hắn hấp thu, luyện hóa một nửa nguyên thủy chi khí nhưng cảnh giới tu vi chỉ lên đến đỉnh Nguyên Thủy Thần Quân.

Dù hoàn toàn luyện hóa nguyên thủy chi khí thì Giang Nam không thể lên đến cảnh giới viên mãn được.

Nếu tu luyện theo từng bước, Giang Nam cho rằng khoảng mấy ngàn vạn năm sau hắn sẽ đến cảnh giới viên mãn Thiên Quân, lên đỉnh Nguyên Thủy Thiên Quân.

Trong thời không cắt đứt này, mỗi khi Giang Nam bắt một dư âm thần thông, luyện hóa nó là tu vi sẽ tăng một chút, nhanh hơn kế hoạch tu luyện ban đầu gấp vô số lần.

Quan trọng nhất là trong dư âm thần thông chứa lý niệm đại đạo của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ, khiến tu vi Giang Nam vừa tăng lên vừa hiểu sâu sắc về đại đạo.

Nhất là đại đạo của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ là đẳng cáp Đạo Quân, khiến nội tình Giang Nam tăng siêu mau, tích lũy vốn liếng dồi dào.

Bất giác mấy năm trôi qua.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Một luồng hà quang chém tới, Giang Nam vỗ chưởng, năm ngón bay múa. Trong khoảnh khắc các loại thần thông bộc phát, liên tục suy yếuu uy lực trong hà quang.

Uy lực thần thông của Giang Nam bây giờ mạnh hơn lúc mới đến đây một phần, thần thông bộc phát trơn tru như ý, không chật vật như trước. Giang

Nam dễ dàng cố định hà quang, phất tay một cái, Cự Linh Đạo Quân xuất hiện. Keng một tiếng, hà quang bị thu vào quan tài.

Như vậy loạn lưu cuồn cuộn giữa hư không, bão thời không thổi, giông tố đẩy vô số hà quang bộc phát cuốn hướng Giang Nam.

Giang Nam đã quen thuộc, lắc người một cái, Nguyên Thủy đại đạo biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, hắn tọa trấn trong Nguyên Thủy Đại La Thiên nhanh chóng thụt lùi.

Hà quang bộc phát va chạm vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, các loại thần thông bên trong bắn ra. Nguyên chung treo cao, nguyên tháp đứng thẳng, ngũ sắc liên lắc lư, hỗn nguyên châu như ngôi sao, tiên thiên thần đăng như mặt trời, kim long giản hóa thành cự long. Các dị tượng thần thông tuôn ra không ngừng va chạm với hà quang.

Thời không rách nát này phát ra tiêng va chạm đinh ra, các loại thần quang tiên quang tiếp tục như có ức vạn mặt trời tỏa sáng chói lòa, lắc lư không dứt.

Đột nhiên vị trí ánh sáng rực rỡ có một tòa Nguyên Thủy Đại La Thiên bay xéo ra, Giang Nam lao khỏi vòng vây hà quang đáp xuống vách núi.

Đại La Thiên bị đánh thủng lỗ chỗ, Giang Nam mình đầy vết thương nhưng bình yên lao ra tuyệt địa.

- Ha ha ha ha ha ha! Mấy năm rèn luyện khiến tu vi thực lực của ta tiến bộ nhiều, nhưng tăng tiến lớn nhất là uy lực Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam khoanh tay đứng trên vách núi nhìn thời không rách nát trước mắt, lẩm bẩm:

- Thần thông tàn huyết của Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ liên tục va chạm, Nguyên Thủy Đại La Thiên của ta được ích lợi lớn nhất.

Giang Nam nói thật, mấy năm nay hắn trải qua nhiều tuyệt cảnh, va chạm

hết lần này đến lần khác rèn luyện Nguyên Thủy Đại La Thiên càng lúc càng mạnh, các loại tinh diệu cơ hồ bị khai phá hết. Trong tình huống nguy hiểm vừa rồi Giang Nam vẫn lao ra khỏi vòng vây được.

Đây là thu hoạch lớn nhất mấy năm nay của Giang Nam.

Giang Nam thiếu là va chạm ở mức độ cao hơn, kích phát linh cảm, tiềm năng củam ình. Đẳng cấp như đầu đội trời chân đạp đất, Linh Bảo Đạo Chủ va chạm ở thời kỳ đỉnh cao nhất để lại hỏa hao là sân rèn luyện tốt nhất, khiến Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam tiến bộ mảng lớn.

Chớp mắt mấy tháng qua đi, Giang Nam lại luyện hóa hơn mười dư âm thần thông. Giang Nam thói quen các loại nguy hiểm ở đây, không còn nguy hiểm nữa.

- Thời không tan vỡ này đã không thể giúp ta tiếp tục hoàn thiện Nguyên Thủy Đại La Thiên, là lúc rời đi.

Giang Nam đứng bên vách núi, nhấc chân bước vào thời không tan vỡ, đi hướng tận cùng.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Bây giờ thực lực của ta đi xuyên qua thời không tan vỡ này chắc không nguy hiểm gì.

Lần này Giang Nam không lòng vòng bên ngoài mà tiến thẳng vào trong, dù gặp loạn lưu thời không vẫn không thể dao động bước chân hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2556: Đi Hướng Đạo Quân Điện. (2)

Dư âm thần thông Tiên Đế, Linh Bảo Đạo Chủ ập đến, Giang Nam không lùi bước, dùng thần thông cương mãnh cương liệt vô cùng cứng rắn đỡ, xông ra một con đường.

Không lâu sau Giang Nam an toàn đến dưới bia dá giữa đường, chiêm ngưỡng nét bút Tiên Đế để lại sau đó tiếp tục đi.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tiên Đế lập bia ở đây chắc muốn chấn nhiếp Đạo Quân điện, không cho thánh điện cổ xưa này can thiệp Tiên giới phát triển.

- Nói vậy Đạo Quân điện là thế lực đối địch của Tiên giới, ta đi vào Đạo Quân điện có gặp nguy hiểm gì không? Nam Quách Tiên Ông cho ta lệnh bài kia có công dụng thế nào?

Giang Nam thâp thỏm bất an. Nếu Nam Quách Tiên Ông cho lệnh bài không được Đạo Quân điện tin tưởng thì hắn chết oan rồi.

- Mặc kệ thế nào, đã đến vậy cứ đi thử!

Giang Nam ngước lên nhìn, phía xa Đạo Quân điện mãi mãi im lìm trong ánh hoàng hôn, màn trời đỏ máu ở sau lưng Đạo Quân điện. Đằng trước tòa đại điện có một nữ nhân xinh đẹp tuyệt trần đứng yên như chờ Giang Nam đến.

Lòng Giang Nam máy động, hắn từng gặp nữ nhân này, lần trước hắn tới đây cũn là nàng đi ra Đạo Quân điện, đứng ở bờ bên kia thời không tan vỡ, vạt váy tung bay, cổ xưa mênh mang. Thời gian như dòng nước cuốn trôi tất cả, nữ nhân là hòn đá trong sông năm tháng dài dặc mang đi mọi thứ chỉ có nàng là bị lãng quên.

Giang Nam hít một hơi thật sâu, lấy ra lệnh bài Nam Quách Tiên Ông cho hắn, bước nhanh tiến tới.

Tầng hư không thứ năm Tiên giới, tận cùng cây cầu hồng mông hỗn độn, trong tiên đạo chí bảo đế tôn tiên ấn, Càn Nguyên Tiên Đế, Vạn Vật Đạo Tổ, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, các Thiên Quân đi trước vượt ải, phá mở các thử thách trong đại điện, đến gần chính giữa chí bảo tiên ấn.

Bọn họ có là Đạo Quân chuyển thế, có là Thiên Quân Tiên giới, vừa có duyên phận cũng có khí vận. Lần này tiên đạo chí bảo đế tôn tiên ấn xuất thế, bọn họ là người có hy vọng giành được pháp bảo này nhất.

Đột nhiên tiên ấn chấn động dữ dội. Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân cảm thấy không ổn. Trời long đất lở, các cường giả bị đế tôn tiên ấn bài xích, thân bất do kỷ bị đẩy ra không gian tiên ấn.

- Cái gì? Đế tôn tiên ấn bị lấy đi?

- Ai có năng lực lớn như vậy?

- Thần Mẫu Đạo Quân, Càn Nguyên Tiên Đế cũng bị bỏ lại, người đó vào trung tâm tiên ấn trước?

- Thái Nhất Thiên Quân, là Thái Nhất Thiên Quân!

Thái Nhất Thiên Quân đứng trong hư không, tiên ấn to lớn thu nhỏ dần, bị gã khống chế. Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân biến sắc mặt, xoay người bỏ đi ngay.

Thái Nhất Thiên Quân lấy được đế tôn tiên ấn đương nhiên sẽ dọn dẹp, Thiên Quân như Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân là mục tiêu đầu tiên, bây giờ không đi thì chút nữa khỏi đi.

Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ đã đi trước, né tránh Thái Nhất.

Kế Đô ma tổ, Quân Đạo Nhân định luyện hóa Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Hỗn Nguyên Thiên Tán. Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết, Đạo Vương Tiên Quân, Thị Hiên Vi, Hồng Đạo Nhân ở một bên hộ pháp.

Đạo Vương Tiên Quân đột nhiên biến sắc mặt, hét lên:

- Nguy rồi, Thần Mẫu Đạo Quân chạy qua đây!

Thiếu Hư nhỏ giọng nói:

- Nàng sẽ đâm xúc tu sau lưng chúng ta sao?

Tiếng cười Thần Mẫu Đạo Quân từ xa vọng lại:

- Đó là đương nhiên!

Đám người Giang Tuyết, Đạo Vương Tiên Quân từ xa nhìn lại, thấy Thần Mẫu Đạo Quân dẫn bảy người Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh chạy nhan1h đến. Xúc tu bay múa sau lưng Thần Mẫu Đạo Quân.

Bảy người Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh trừ Tử Tiêu ra, sáu người khác là Đạo Tổ thần đạo, thực lực cường đại. Cộng thêm Thần Mẫu Đạo Quân, trận chiến này rất nguy hiểm.

Thần Mẫu Đạo Quân chạy tới nơi.

- Mấy vị đạo hữu đều là nhân kiệt, đẳng cấp Tiên Quân, có khí vận, cơ duyên lớn, còn có bốn Đạo Tổ.

Thần Mẫu Đạo Quân cười khúc khích:

- Thiếp thân thấy mấy vị đạo hữu là tim đập nhanh, mừng như bắt được con mồi, thấy tài là động lòng. Đương nhiên phải cắm ống vào đầu các vị, ai đến trước?

Hồng Đạo Nhân tiến lên, cười nói:

- Thần Mẫu Đạo Quân, kiếp trước ngươi là Đạo Quân, tồn tại siêu quần. Xuống tay với chúng ta không sợ làm nhục uy nghiêm Thần Mẫu sao?

- Hồng Đạo Nhân, đừng nói nhiều. Phụ thân Huyền Thiên của ngươi nhiều lần đối đầu với t,a hai lần làm hỏng thân chuyển thế của ta. Nếu không phải ta còn chút thủ đoạn thì đã sớm bị hắn hại chết.

Thần Mẫu Đạo Quân trông thấy Hồng Đạo Nhân là nhớ đến Giang Nam, nghĩ tới hai lần bị hắn ám toán.

Thần Mẫu Đạo Quân nghiến răng nói:

- Câu Trần, Trường Sinh, bắt chúng lại!

Đám người Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh bay ra.

Hậu Thổ nương nương cười nói:

- Các vị đạo hữu, linh hồn về Thần Mẫu, Thần Mẫu thần thông quảng đại, trong thiên hạ không người sánh kịp. Các người đừng chống cự, đầu vào trong người Thần Mẫu mới cảm nhận được sự bình yên tự do.

Bỉ Ngạn nương nương lao ra nghênh đón Hậu Thổ nương nương, cười khẩy nói:

- Bị Thần Mẫu khống chế thì nói gì đến bình yên tự do?

Tử Tiêu Tiên Quân nghênh đón Tử Tiêu giả, kẻ thù gặp lại hết sức đỏ mắt.

Tử Tiêu Tiên Quân quát to:

- Mấy lần không thể giết ngươi, lần này ngươi chạy trời không khỏi nắng!

Giang Tuyết nghênh chiến Câu Trần Tiên Quân, Đạo Vương Tiên Quân đấu với Thanh Hoa Tiên Quân. Tịch Ứng Tình nghênh chiến Trường Sinh Tiên Quân, Thiếu Hư quyết đấ Ngọc Hoàng Tiên Quân.

Hồng Đạo Nhân, Linh Lung Tiên Quân, Ma Thiên Tiên Quân cùng Thị Hiên Vi xông lên công kích Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân cười nhạt, một xúc tu sau lưng mấp máy phun ra một cục thịt to. Cục thịt nổ tung, Huyền Thanh Tiên Quân sinh ra nghênh chiến Ma Thiên Tiên Quân.

Huyền Thanh Tiên Quân cười dài:

- Đám phàm phu tục tử các ngươi làm sao biết công dụng đạo diệu tạo hóa của Thần Mẫu?

Huyền Thanh Tiên Quân vốn chết trong tay Giang Nam, chẳng những bị chém người mà đạo quả, nguyên thần, thần hồn cũng không trốn thoát, bị Giang Nam băm nát bấy. Nhưng Tiên Quân này sinh ra trong cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, thật khó tưởng tượng.

Đây là vì thời đại thần đạo tiền sử, Mông Tốn Đạo Quân tập trung lực lượng tất cả cường giả thần đạo tiền sử chế tạo pháp bảo Thần Mẫu Đạo Quân, vì tiện lưu trữ linh hồn, nguyên thần, đạo quả sinh linh trong thời đại đó, không đến mức bị tịch diệt kiếp hủy diệt. Chờ tịch diệt kiếp qua đi, lại lấy ra linh hồn, nguyên thần, đạo quả sinh linh trong cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, sống lại sinh linh thần đạo tiền sử.

Huyền Thanh Tiên Quân đầu phục vào Thần Mẫu Đạo Quân, bị sao hép linh hồn, nguyên thần, đạo quả, cơ thể, ký ức cũng bị làm lại hoàn toàn.

Lúc này Thần Mẫu Đạo Quân gần với cảnh giới Thiên Quân, tái tạo Huyền Thanh Tiên Quân không khó khăn.

Đây là điểm cường đại, siêu phàm của Thần Mẫu Đạo Quân.

Ngọc Kinh Thiên Quân thoát khỏi kiếp số Thiên Quân là nhờ vào đặc điểm Thần Mẫu Đạo Quân lưu trữ thần hồn, thát khỏi tất cả nhân quả, chứng đạo Thiên Quân.

Nhưng Thần Mẫu Đạo Quân không phải thoải mái chế tạo cường giả như Huyền Thanh Tiên Quân. Kiếp này Thần Mẫu Đạo Quân chưa phải Thiên Quân, chế tạo Huyền Thanh Tiên Quân cần năng lượng rất lớn. Trừ phi sử dụng năng lượng trong bản thể Thần Mẫu thì họa may Thần Mẫu Đạo Quân dễ dàng sao chép ra cường giả Tiên Quân

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2557: Thần Mẫu Tập Kích.

Ma Thiên Tiên Quân bị ngăn, chỉ còn lại Linh Lung Tiên Quân, Thị Hiên Vi, Hồng Đạo Nhân hợp tác công kích Thần Mẫu Đạo Quân. Thị Hiên Vi dù gì là Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân, thê tử của Giang Nam, thực lực tu vi yếu nhất trong ba người nhưng được hắn luyện chế cho một đống pháp bảo. Cộng thêm Thị Hiên Vi thu được Đa Tình Hoàn, ra tay sắc bén bá đạo.

Keng keng keng!

Đa Tình Hoàn chia ra năm trăm vòng bạc, vòng bay đầy trời nối thành một mảnh nhốt Thần Mẫu Đạo Quân lại, kiềm giữ các xúc tu.

Vô số xúc tu rung bần bật, từng thần luân hiện ra trên xúc tu va chạm với Đa Tình Hoàn, làm hơn năm trăm tình hoàn lúc to lúc nhỏ.

Linh Lung Tiên Quân hóa thành hỗn độn cự long, thi triển tuyệt học của Hỗn Độn Long Tổ, lấy Long Tổ đỉnh ra. Tu vi của Linh Lung Tiên Quân cực kỳ thâm sâu, trên cả phụ thân Ma Thiên Tiên Quân, tương đương Hỗn Độn Long Tổ còn sống.

Thế công của Linh Lung Tiên Quân đại khai đại hợp, bày ra công kích mạnh nhất, cao nhất mạch Hỗn Độn Long Tổ. Long Tổ đỉnh phun ra nuốt vào như Hỗn Độn Long Tổ cắn nuốt thiên địa. Thần Mẫu Đạo Quân lắc người hiện ra đuôi bò cạp, cái đuôi nhếch lên quất tới lui như chớp thô to như mãng xà đen độc long, đấu với Linh Lung Tiên Quân túi bụi.

Hồng Đạo Nhân lấy thuyền báu Tiên Tôn ra, nửa đóa sen hiện hình, uy lực Tiên Tôn bảo vệ Thị Hiên Vi, Linh Lung Tiên Quân. Hồng Đạo Nhân xua thuyền báu đánh với Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân cười phá lên, thân bò cạp khổng lồ xuất hiện, nửa phần trên là mình người nghênh chiến thuyền báu Tiên Tôn. Tám xúc tu huơ,

hai tay kết ấn cứng rắn chống lại thuyền báu Tiên Tôn.

Hồng Đạo Nhân là Đạo Tổ tiên đạo, tu vi cao nhất, bây giờ đã bước lên cảnh giới cuối cùng trong Hỗn Nguyên Tam Tahsnh Nhân, thành tựu Hỗn Nguyên Nguyên Thủy Thánh Nhân, thêm một bước là Thiên Quân. Thực lực của Hồng Đạo Nhân mạnh nhất trong đám người, hơn Quân Đạo Nhân một bậc.

Bởi vậy hơn một nửa thực lực tu vi của Thần Mẫu Đạo Quân bạn đối phó Hồng Đạo Nhân.

Bốn người đánh túi bụi. Thần Mẫu Đạo Quân dù gì là Đạo Quân chuyển thế, tu vi hay tầm mắt, kiến thức đều hơn xa ba người. Rất nhanh Linh Lung Tiên Quân, Thị Hiên Vi, Hồng Đạo Nhân bị kiềm chế.

Thần Mẫu Đạo Quân cười khúc khích:

- Trong các ngươi sẽ là ai trong đầu cắm ống trước đây?

Nam Quách Tiên Ông thấy ba người gặp nguy hiểm vội xông lên, quát to:

- Các vị đạo hữu đừng hoảng, để ta giúp cho!

Linh Lung Tiên Quân than khổ:

- Tiên Ông tới giúp vui làm gì? Ngươi chỉ là chân tiên, sẽ là người đầu tiên bị cắm ống vào đầu!

Thần Mẫu Đạo Quân cười nói:

- Lão già thỏ, tuy ngươi yếu một chút nhưng vẫn là thịt, Thần Mẫu sẽ không bỏ qua cho ngươi, hãy ngoan ngoãn . . . A?

Một xúc tu bay ra định đâm vào gáy Nam Quách Tiên Ông, đột nhiên khí thế lão già tăng vọt một mảng lớn, từ cảnh giới đại viên mãn chân tiên nhảy lên Tiên Vương.

Tu vi lão già thỏ tăng vọt, đủ sức ngăn cản một xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân.

- Đột phá vào lúc này cũng vô dụng, chỉ đưa món ăn lên tận miệng bản cung!

Thần Mẫu Đạo Quân biết một xúc tu không giết Nam Quách Tiên Ông được, đột nhiên hai xúc tu đâm vào lão. Nam Quách Tiên Ông la hét ngăn cản, đều đỡ hết ba xúc tu.

Thần Mẫu Đạo Quân nhíu mày, càng nhiều xúc tu bay ra và bị lão già thỏ dốc hết sức chặn lại mấy chục xúc tu. Thị Hiên Vi, Linh Lung Tiên Quân, Hồng Đạo Nhân vừa mừng vừa sợ.

Linh Lung Tiên Quân hét to:

- Tiên Ông, giỏi lắm!

Thần Mẫu Đạo Quân liếc trộm, mặt Nam Quách Tiên Ông đỏ hồng, lão đang liều mạng muốn ná thở. Lòng máy động, Thần Mẫu Đạo Quân vung thêm mười xúc tu nữa.

Giây lát sau Nam Quách Tiên Ông gào rú nhảy nhót nhưng vẫn chặn được công kích của Thần Mẫu Đạo Quân.

- Lão quỷ này lạ đây, mấy chục xúc tu của ta dù là đại viên mãn Tiên Vương cũng đừng hòng ngăn được, nhưng lão thật sự chặn lại . . .

Thần Mẫu Đạo Quân dần thấy bất lực, nhiều xú tu tấn công Nam Quách Tiên Ông nhưng lão già thỏ luôn chặn lại được, đã có hai trăm xúc tu công kích lão.

Đạo mẫu như Thị Hiên Vi, có sức chiến đấu Tiên Quân, có Đa Tình Hoàn nhưng chỉ kiềm chế được năm trăm xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân. Nam Quách Tiên Ông là Tiên Vương nho nhỏ vậy mà bám giữ hai trăm xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân, làm nàng không thể rút ra. Đây là sức chiến đấu của

Tiên Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân cảm thấy xúc tu bị Nam Quách Tiên Ông bám giữ ngày càng giảm uy lực, càng lúc càng bât lực. Thần Mẫu Đạo Quân cắn răng hung ác hừ mạnh, hư không chấn động dữ dội, uy nhiếp Đạo Quân cực kỳ khủng bố trấn áp bầu trời. Một cái bóng siêu khổng lồ hiện ra sau lưng Thần Mẫu Đạo Quân.

Chân thân kiếp trước của Thần Mẫu Đạo Quân.

Thân thể Đạo Quân tập hợp vô số lực lượng cường giả, thiên tài địa bào thần đạo tiền sử, pháp bảo ượt qua tịch diệt kiếp, thân thể không thua gì tiên thiên pháp bảo.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Năm xúc tu vung lên. Linh Lung Tiên Quân khẽ rên, hộc máu, bị một xúc tu đụng bay, Long Tổ đỉnh cũng bay ra. Linh Lung Tiên Quân bị thương nặng. Vang tiếng leng keng giòn vang, Đa Tình Hoàn hợp nhất, Thị Hiên Vi suýt bị xúc tu khác giết chết, té xuống. Hồng Đạo Nhân cũng bị đánh bại, thuyền báu Tiên Tôn bị hất bay.

Xoẹt!

Lại một xúc tu bay ra cắm vào gáy Nam Quách Tiên Ông, Thần Mẫu Đạo Quân hung tợn nói:

- Cho ngươi nhảy tới nảy lui! Giờ thì nhảy cho bản cung xem!

Nam Quách Tiên Ông lơ lửng trên xúc tu, hoa tay múa chân. Thần Mẫu Đạo Quân nổi giận, hai xúc tu đâm vào gáy Nam Quách Tiên Ông nhấc lão lên.

Các khớp xúc tu mấp máy như muốn hút khô Nam Quách Tiên Ông.

Đột nhiên nụ cười đông trên mặt Thần Mẫu Đạo Quân, xúc tu run bần bật

muốn hất Nam Quách Tiên Ông xuống. Hai tiếng nổ đinh tai vang lên, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ bay lên cao, Hỗn Nguyên Thiên Tán dần khép lại. Hai chí bảo tiên đạo bị Kế Đô ma tổ, Quân Đạo Nhân khống chế, thu phục.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ biến thành màn sắt chém ngang chặt một xúc tu. Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Thiên Tán khép lại biến thành ô dù một đầu cầm trong tay Quân Đạo Nhân, đầu kia đâm vào xúc tu.

Hai tiếng vang khẽ, Thần Mẫu Đạo Quân kinh kêu. Hai xúc tu bị chém đứt, Nam Quách Tiên Ông rớt xuống. Mọi người hoảng hồn.

Thân kiếp trước của Thần Mẫu Đạo Quân là cơ thể Đạo Quân cường đại nhất, vậy mà bị hai chí bảo tiên đạo chặt đứt, uy lực thật khó tưởng tượng.

- Lão quái vật, là ngươi, không ngờ là ngươi! Ngươi còn sống . . .

Xúc tu bay quanh Thần Mẫu Đạo Quân quấn đám người Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh, Thần Mẫu Đạo Quân bay nhanh chạy trốn.

Kế Đô ma tổ, Quân Đạo Nhân thu chí bảo tiên đạo lại, hai người liếc nhau, lòng rất ngạc nhiên.

Hai người thầm nghĩ:

- Tuy chí bảo tiên đạo mạnh nhưng thua xa thân kiếp trước của Thần Mẫu Đạo Quân, sao có thể chặt đứt xúc tu làm nàng sợ bỏ chạy? Chẳng lẽ là Nam Quách Tiên Ông? Phụ thân sớm nói Nam Quách Tiên Ông rất lạ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2558: Đám Yêu Tinh Trong Đạo Quân Điện. (1)

Người ta nghĩ rằng Kế Đô ma tổ, Quân Đạo Nhân chặt xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân, nhưng hai người biết Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ mặc dù là chí bảo tiên đạo lại thua xa thân kiếp trước của Thần Mẫu Đạo Quân. Hai người không phát huy hết uy lực hai chí bảo tiên đạo, không thể nào chặt đứt xúc tu chân thân của Thần Mẫu Đạo Quân.

Ma Thiên Tiên Quân vội chạy tới trước nhìn gáy Nam Quách Tiên Ông:

- Lão già, có sao không?

Gáy Nam Quách Tiên Ông thủng hai lỗ to lủng lẳng hai xúc tu đen nhánh như hai cái bím tóc. Nam Quách Tiên Ông như không bị gì, nhảy nhót như không biết não thủng lỗ, Ma Thiên Tiên Quân nhìn mà sợ.

- Có chuyện đây!

Nam Quách Tiên Ông nước mắt nước mũi bê bết gòa khóc:

- Ta mới thăng lên cảnh giới Tiên Vương bị hai xúc tu của cô nương Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh hút đi lại rớt xuống chân tiên rồi!

Ma Thiên Tiên Quân quay đầu báo cáo với mọi người:

- Lão không bị gì.

Đám người Đạo Vương Tiên Quân, Tử Tiêu Tiên Quân, Tịch Ứng Tình thở phào nhẹ nhõm.

- Không bị gì là tốt, tốt rồi. Lần này may mắn Tiên Ông đột nhiên bùng nổ giúp chúng ta sống đến bây giờ.

Nam Quách Tiên Ông trừng cả đám, tức giận quát:

- Đầu ta thủng hai cái lỗ, ta khó khăn lắm tu luyện đến cảnh giới Tiên Vương bây giờ bị hút rớt xuống chân tiên, không bị gì cái con khỉ!

Tịch Ứng Tình đi vòng ra sau gáy Nam Quách Tiên Ông, xuuên qua hai xúc tu nhìn não trắng, khen:

- Rất có sức sống, nguyên dương dồi dào, quả nhiên không bi gì.

Nam Quách Tiên Ông mếu:

- Ta thấy hơi nặng đầu . . .

Ma Thiên Tiên Quân giật hai xú tu ra khỏi não Nam Quách Tiên Ông, an ủi:

- Rất nhanh là khỏe rồi, rất nhanh.

- Thật không? Sao ta hơi chóng mặt . . .

- Bảo đảm bảo đảm.

- Ta cảm thấy sau đầu lành lạnh, có lẽ sắp xỉu . . .

* * *

Trước Đạo Quân điện, Giang Nam ngước đầu nhìn, sông núi lúc hoàng hồn như bức tranh treo đằng sau thần điện. Nơi này như tận cùng thời gian, điểm cuối không gian, chẳng có phân tranh buồn phiền, không có trói buộc rắc rối trần thế, chỉ có bình yên.

- Đi tới một bước là tận cùng đại đạo, lùi ra sau một bước là hồng trần thế tục.

Giang Nam ngộ ra, ngoái đầu nhìn. Tuy bị thời không rách nát, tịch diệt khu ngăn chặn nhưng Tiên giới vẫn như hồng trần vạn trượng đập vào mắt Giang Nam.

Tiến một bước là vào tận cùng đại đạo, lùi một bước là nhập phàm trần, ý cảnh rõ ràng tại đây.

Nhưng Đạo Quân điện có thể đến trình độ tận cùng đại đạo sao?

Hoặc nên nói Đạo Quân điện ở điểm cuối thời gian và không gian là đang tìm kiếm tận cùng?

Trước Đạo Quân điện, nữ Đạo Quân lúc trước Giang Nam từng gặp mặt nhìn hắn chằm chằm, mở miệng hỏi:

- Tại sao đến đây?

Thanh âm như xuyên qua vô số thế kỷ và thời đại hỏi:

- Tại sao đến đây? Có gì cần?

Giang Nam khom người, đưa lệnh bài ra:

- Kiếp số sắp đến, ta muốn cầu con đường độ kiếp.

Nữ Đạo Quân nhận lệnh bài, lạnh nhạt nói:

- Nếu ngươi có lệnh bài của người kia thì có thể trốn trong Đạo Quân điện, không kiếp không nạn.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Ta muốn độ kiếp, không muốn ẩn cư.

Nữ Đạo Quân nhìn Giang Nam, lắc đầu:

- Ngươi có biết chăng? Từng có rất nhiều người muốn vào Đạo Quân điện, ẩn thế né tránh tịch diệt kiếp mà không được.

- Đạo của ta là đạo nhập thế, biết khó vẫn nghênh nan chứ không phải đạo lánh thế.

Giang Nam cười nói:

- Xin đạo hữu chỉ điểm cho.

Nữ Đạo Quân nhìn Giang Nam, buồn bã nói:

- Từng có người cũng cầm lệnh bài tiến đến, cũng nói y như ngươi, muốn tránh tử kiếp. Tâm tình các ngươi hơi giống nhau, nhưng ngươi càng dứt khoát hơn. Đi theo ta.

Giang Nam theo sau nữ Đạo Quân đến cửa chính Đạo Quân điện, hỏi:

- Cho hỏi người kia là ai?

- Bất Không.

Nữ Đạo Quân thản nhiên nói:

- Hắn đến ký thác thần hồn, trước đó không lâu đã hồi sinh thần hồn.

Tim Giang Nam đập nhanh. Bất Không Đạo Nhân tính ra tử kiếp sắp đến nên trước tiên ký thác thần hồn vào Đạo Quân điện, giữ cơ hội sau này lại nổi dậy.

Nữ Đạo Quân nói tâm tính Bất Không Đạo Nhân giống Giang Nam nhưng hắn càng dứt khoát hơn, vì hai người cùng có lòng muốn đấu độ kiếp. Nhưng Bất Không Đạo Nhân né tử kiếp rồi mới nhập thế, Giang Nam thì không né tử kiếp mà cầu cách độ kiếp, so sánh thì Bất Không hơi yếu hơn.

Nhưng khó trách, tử kiếp của Bất Không Đạo Nhân là Đế và Tôn, đối diện hai cao thủ đó không ai hùng dũng lên nổi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửa điện mở ra. Giang Nam cảm giác khí thế cổ xưa hùng vĩ ập vào mặt, trong không trung như có vô số tư duy ập về phía hắn.

Bên tai Giang Nam nghe nhiều câu hỏi:

- Cái gì gọi là đạo?

- Đạo từ đâu đến?

- Hư hư minh minh có thể gọi là đạo không?

- Sinh sinh diệt diệt có cuối không?

- Thời gian bắt đầu từ khi nào, kết thúc từ bao giờ?

- Tận cùng đạo nằm ở đâu?

Các câu hỏi chui vào não Giang Nam, đầu óc hắn sắp bị thanh âm làm trướng nổ.

Giang Nam hét to một tiếng:

- Ta là đạo, đạo là ta!

- Ngươi là đạo? Cái gì gọi là ngươi?"

- Ngươi từ đâu đến?

- Có thể là đạo không?

- Ngươi có cuối không?

- Ngươi bắt đầu từ khi nào, kết thúc từ bao giờ?

- Tận cùng của ngươi ở đâu?

Vô số câu hỏi hỗn độn oanh tạc, Giang Nam nhức đầu, não sắp nổ tung.

Nữ Đạo Quân lạnh nhạt nói:

- Mặc kệ bọn họ đi, những câu hỏi đó là từ rất nhiều thời đại tới nay,

những Đạo Quân tiến đến Đạo Quân điện viếng thăm đặt câu hỏi. Ba điện chủ cũng không đáp được.

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Tại sao ta còn có thể nghe mấy vấn đề nay? Hơn nữa nó tự động đổi câu hỏi như thể có người chất vấn ta.

- Mấy vấn đề đó do người đặt câu hỏi là Đạo Quân, không ai trả lời nên lâu dần chúng nó thành tinh. Chẳng qua là dám yêu tinh vô hình vô chất chỉ có ý chí.

Nữ Đạo Quân đi trước dẫn dường. Hai bên đường có một số cái hũ cổ xưa, nhiều hũ đã vỡ nát. Nữ Đạo Quân lạnh băng, không biết là bẩm sinh lạnh lùng hay vì sống qua lâu đã quên cười.

Nữ Đạo Quân nói:

- Mấy cái hũ này vốn chứa các câu hỏi của Đạo Quân, sau này một số bị đánh bể, chúng nó trốn ra ngoài. Ta bắt lại một số, lại một ít trốn ra nên ta lười quan tâm chúng. Ngươi phải cẩn thận, đừng làm vỡ, nếu không sẽ tăng thêm câu hỏi.

Giang Nam rất ngạc nhiên, tò mò nhìn mấy cái hũ, mắt chớp chớp.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Câu hỏi của Đạo Quân có thể thành tinh? Lại còn bị bắt nhét vào trong hũ, thật là thế giới lớn không gì không có.

Mấy cái hũ quả nhiên như chứa yêu tinh nhỏ, hũ lắc lư kêu lạch cạch như có câu hỏi sắp chạy ra ngoài.

Đường đi trong Đạo Quân điện rắc rối phức tạp, Giang Nam đi theo nữ Đạo Quân thật lâu, vòng qua bao nhiêu là hành lang gấp khúc nhưng không thấy một bóng người.

Giang Nam ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Trong Đạo Quân điện chẳng lẽ chỉ có một mình nữ nhân này? Không thể nào, Linh Bảo Đạo Chủ ra khỏi Đạo Quân điện bị Tiên Đế giết đúng không?

Chương 2559: Đám Yêu Tinh Trong Đạo Quân Điện. (2)

Dường như nữ Đạo Quân biết Giang Nam khó hiểu, lên tiếng:

- Người trong Đạo Quân điện đều đang tọa quan, định giải quyết một số vấn đề quấn quýt bọn họ thật lâu. Vài người ngồi mấy chục ức năm không ra, bên ngoài qua mấy thời đại bọn họ mới xuất quan một lần.

Giang Nam giật mình kêu lên:

- Bế quan mấy thời đại? Mấy trăm ức năm toan bế quan? Hèn gì chỗ này đìu hiu như thế.

- Tu luyện đến trình độ như bọn họ thì mọi thứ trần thế rất khó gây hứng thú. Mấy thời đại, mấy trăm ức năm có gì ghê gớm? Nếu ngươi ở lại Đạo Quân điện tránh kiếp, tương lai sẽ từ từ thói quen kiểu tọa quan này.

Nữ Đạo Quân dẫn Giang Nam đi qua một hành lang dài, tiếng phành phạch tuyền ra. Một đống sách mọc cánh bay tới bay lui định đột phá hành lang dài bay ra ngoài. Một số sách đang tụng kinh, nói từ ngữ cao thâm khó dò, kinh ý thâm ảo khó hiểu.

Có thư phát ra uy lực khủng bố công kích sách khác.

- Đây là tâm đắc bọn họ để lại, đã thành yêu. Có một số đột phá phong ấn tự chạy ra khỏi các.

Nữ Đạo Quân nhìn Giang Nam từ trên xuống dưới, nghiêng đầu ngẫm nghĩ.

Nữ Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Ngươi chưa đủ chắc khỏe, không thể nghiên cứu pháp môn câu sâu

trong Đạo Quân điện. Thư các tận cùng hành lang này miễn cưỡng thích hợp ngươi. Nhưng dù ngươi đọc hết tâm đắc Đạo Quân cũng không thể độ qua kiếp số, nhưng nếu ngươi tham ngộ hết điển tàng Đạo Quân sẽ thêm một phần cơ hội sống.

Nữ Đạo Quân trầm ngâm nói:

- Chờ ngươi ra khỏi thư các có thể nghiên cứu pháp môn cao sâu hơn, khi đó ta dẫn ngươi đi Thông Thiên các.

- Ta chưa đủ chắc khỏe?

Tuy Giang Nam đã thói quen nhưng nghe nữ Đạo Quân nói câu đó thì hơi bất mãn. Nói cảnh giới Giang Nam thấp thì thôi, còn về chắc khỏe, Giang giáo chủ đi đường trai u thịt bắp.

- Cẩn thận chút, đừng chết ở bên trong, vì ta sẽ không đi cứu ngươi.

Nữ Đạo Quân mặt không biểu tình thân thiết nói:

- Nếu ngươi chết cũng không liên quan gì ta, người đó không thể trách móc ta. Bởi vì ta đã cho ngươi cơ hội, là tại ngươi yếu bị thư yêu giải quyết.

Giang Nam hít một hơi thật sâu, cười nói:

- Chỉ là vài cuốn thư yếu mà có thể lấy mạng của ta? Vị tỷ tỷ này yên tâm đi, chờ ta đi ra sẽ tìm tỷ tỷ cùng đi Thông Thiên các tham ngộ.

- Tỷ tỷ? Xưng hô thế tục. Nơi này là Đạo Quân điện, không phải thế tục.

Nữ Đạo Quân nghiêng đầu ngẫm nghĩ, xoay người rời đi, nói:

- Đạo hiệu của ta là Thiên Phi Đạo Tôn, ngươi gọi Thiên Phi là được.

Giang Nam sửng sốt, kinh ngạc nói:

- Thiên Phi Đạo Tôn? Thiên Phi của ai?

Nữ Đạo Quân tên Thiên Phi tức là phi tử của người khác, là loại người nào có tư cách thành hôn, nạp một Đạo Quân làm phi tử?

Giang Nam bước vào hành lang dài, trong hành lang có phong ấn nhưng là loại đơn, chỉ phong sách thành tinh, sẽ không phong ấn nhân loại.

- Đạo có đạo tái, thiên sơ, làm đạo . . .

Tiếng tụng kinh truyền đến, vài cuốn sách đập cánh, bìa sách mọc con mắt tò mò nhìn Giang Nam. Trang sách lật, tiếng tụng kinh văng vẳng.

tâm đắc cảm ngộ của Đạo Quân chắc có thể giúp ta hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo.

Nọng lửa cháy trong ngực Giang Nam, hắn nhìn cuốn sách bay tới bay lui trong hành lang dài, thầm nghĩ:

- Dung nhập trí tuệ những Đạo Quân tiền sử vào Nguyên Thủy đại đạo, vậy Nguyên Thủy đại đạo của ta sẽ trưởng thành đến mức nào?

Giang Nam vươn tay chộp một quyển sách yêu. Thư yêu kêu lên, tiếng tụng kinh bỗng chốc dồn dập, đại thần thông vô cùng khủng bố bay ra khỏi trang sách đánh vào người Giang Nam.

Giang Nam bị hất văng lên cao, rớt ra ngoài hành lang.

- Sơ sẩy quá.

Khóe môi Giang Nam tràn máu, chậm rãi đứng dậy.

Thư yêu công kích tương đương với Thiên Quân dốc sức đánh ra một kích. Trong tình huống không đề phòng Giang Nam bị vết thương khá nặng.

Lực phòng ngự của Giang Nam rất kinh người nhưng khi đối diện Thiên Quân hắn không dám lơ là chút nào. Mỗi lần đối kháng với đẳng cấp Thiên Quân là Giang Nam sẽ dốc hết sức ra.

Đối diện quyển thư yếu thì Giang Nam lơ là, không ngờ sứ bộc phát của thư yêu hung mãnh như thế, mạnh mẽ ngang ngửa với Thiên Quân.

- Sơ sẩy, sơ sẩy quá.

Giang Nam đứng dậy, Nguyên Thủy đại đạo chạy một vòng, vết thương lành lại hết. Giang Nam bước nhanh vào hành lang dài, cười khẽ.

- Ta vốn nghĩ Đạo Quân tự viết cảm ngộ ẩn chứa uy lực Đạo Quân biến thành thư yêu thì cảm ngộ sẽ chuyển thành thần thông. Bây giờ ta sẽ không lơ là nữa!

Các thư yêu mặc dù tqua thời gian xa xưa nhưng không thể phát huy ra thần thông có uy lực đẳng cấp Đạo Quân, nếu không mỗi quyển sách tương đương với một Đạo Quân.

Dù vậy các thư yêu tương đương một Thiên Quân, đương nhiên không mạnh bằng đám Thiên Quân ở Tiên giới.

Bởi vì các Thiên Quân như Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân tu luyện từng bước một mới có thành tựu hôm nay. Những thư yêu chỉ nhờ vào Đạo Quân để lại cảm ngộ phát huy ra thần thông Đạo Quân.

Thần thông biến đổi, năng lực chịu đả kích, sức kéo dài, so sánh thì thư yêu thua xa Thiên Quân thật sự.

Giang Nam lại đi vào hành lang, thư yêu vừa rồi thấy hắn lại đến thì hét chói tai. Thư yêu như nữ nhân, trang sách lật rào rào, chữ trên giấy tỏa ánh sáng rực rỡ. Lại một thần thông đánh hướng Giang Nam.

Thần thông này cực kỳ sắc bén như kiếm chém xuống. Giang Nam hừ mạnh, đầu ngón tay bắn ra kiếm quang, dùng kiếm đối kiếm. Hai kiếm va chạm, năm ngón tay Giang Nam xòe ra, đại đạo đan xen như nguyên đỉnh lơ lửng trong lòng bàn tay hắn bắn ra từng đợt ráng màu quấn thư yêu kéo vào trong đỉnh.

Thư yêu kinh kêu, quanh quyển sách tràn ngập các đại đạo đánh bật ráng màu. Lúc này một bàn tay khác của Giang Nam nhanh như chớp xuyên qua đại đạo bao bọc thư yêu bắt lấy đôi cánh.

Thư yêu vùng vẫy, giãy dụa nhưng không thoát khỏi.

Giang Nam mừng rỡ:

- Vật nhỏ, rốt cuộc bắt được ngươi.

Giang Nam tóm chặt thư yêu, giở một trang, đọc lướt qua cảm ngộ Đạo Quân.

Thư yêu phát ra tiếng nữ nhân hét chói tai:

- Dê xồm, ngươi vén váy của ta . . . Đừng, sàm sỡ!

Mặt Giang Nam đỏ hồng, buồn bực nói:

- Ta chỉ muốn xem chữ trên giấy . . .

Thư yêu la hét:

- Ngươi muốn làm gì? Dừng tay, người ta bị nhìn thấy hết rồi! Sàm sỡ, cứu mạng, bắt cóc dân nữ!

Giang Nam đột nhiên cảm giác có sát khí, sát khí đậm đặc vô cùng. Giang Nam vụt ngẩng đầu, tất cả thư yêu trong hành lang dài cùng nhìn hướng hắn, ánh mắt giận dữ, hung tợn.

- A . . . Các vị . . .

Giang Nam đã lật hai trang sách, thấy các thư yêu hùng hổ tức giận thì lúng túng.

Giang Nam ấp úng nói:

- Ta thật sự chỉ xem nội dung quyển sách . . .

Thư yêu bị Giang Nam cầm trong tay vươn hai tay ra che sách, vừa xấu hổ vừa tức giận nói:

- Hắn vén váy người ta còn động tay động chân, làm hành động phi lễ, hắn sờ người ta . . .

Trong hành lang dài vang tiếng chấn động đinh tai nhưc sóc. Giang Nam như sao băng bay ra hành lang dài, đập mạnh vào vách tường đối diện, mặt xám mày tro đứng lên.

Chương 2560: Ta Đến Đọc Sách.

Mới rồi Giang Nam bị một đám thư yêu giận dữ đánh bay, đây là lần đầu tiên trong đời hắn gặp chuyện kỳ lạ người.

- May mắn không có ai ở đây, nêu không sẽ giết người diệt khẩu. Đường đường là Giang đại giáo chủ lại bị một đám thư yêu đánh bay, lý do là sàm sỡ một quyển sách . . .

Mặt Giang Nam nhăn nhó đứng dậy, may mắn tay hắn còn nắm chặt thư yêu chưa đánh mất. Giang Nam giở trang sách ra đọc tiếp cảm ngộ của Đạo Quân.

Thư yêu la hét cực kỳ thảm thiết như thiếu nữ bị hãm hiếp. Mặt Giang Nam đỏ rực làm bộ như không nghe thấy, tiếp tục lật xem.

Qua dăm ba ngày sau Giang Nam xem hết cảm ngộ Đạo Quân, khép sách lại, nhắm mắt suy ngẫm.

Thư yêu vẻ mặt rối rắm, cuối cùng có quyết định.

Thư yêu trịnh trọng nói với Giang Nam:

- Ngươi đã sờ, cũng xem hết rồi, ngươi phải chịu trách nhiệm với người ta.

Giang Nam cầm quyển sách ném vào hành lang dài. Thư yêu khóc sưới mướt, ấy thư yêu khác vội bay tới dịu dàng an ủi.

- Không uổng là Đạo Quân, ý cảnh sâu xa khó lường.

Thật lâu sau Giang Nam mở mắt ra, trong quyển sách ghi chép cảm ngộ Đạo Quân rất sâu sắc, trình bày đại đạo đến cực độ. Trong đó trình bày đại

đạo Sa Môn nhưng không phải Khổ Hạnh Thiên Tôn tự viết.

Khổ Hạnh Thiên Tôn chưa từng đến Đạo Quân điện, Giang Nam có đi địa cung Khổ Hạnh Thiên Tôn một chuyến, thấy chữ viết của gã, khác hẳn chữ trong sách. Chữ viết thư yêu rất đẹp, như nữ nhân viết ra.

- Lạ thật, chẳng lẽ thời đại Sa Môn có một vị Đạo Quân khác, là nữ nhân chứng đạo?

Giang Nam suy tư, thầm nghĩ:

- Có một khả năng là tồn tại cổ xưa tỏn Đạo Quân điện nghiên cứu thấu suốt đại đạo thời đại Sa Môn, rồi viết tâm dắc của mình ra?

Giang Nam từng gặp Vô Cực Thiên Tôn, một trong ba điện chủ của Đạo Quân điện. Vô Cực Thiên Tôn tinh thông tất cả đại đạo thời đại tiền sử, bao gồm tuyệt học của các Đạo Quân khác.

Có thể thấy trong Đạo Quân điện có người nghiên cứu, ghi chép đại đạo của các thời đại.

Từ quyển sách này Giang Nam được ích lợi còn nhiều hơn cùng Băng Liên Thánh Mẫu tìm trong di tích thời đại Sa Môn. Giang Nam hiểu biết về đại đạo Sa Môn thâm sâu hơn nhiều.

Giang Nam đứng dậy, lại vào hành lang dài. Không lâu sau Giang Nam lại bị đánh ra hành lang dài, bị đám thư yêu đánh mặt xám mày tro. Lần này Giang Nam bắt giữ một thư yêu khác.

Thư yêu phát ra tiếng hét lảnh lót thô kệch:

- Ngươi làm cái gì?

Là giọng nam tức giận quát:

- Ngươi làm gì? Dừng tay lại, sàm sỡ . . .!

Mấy ngày sau, Giang Nam ném thư yêu trở lại hành lang dài. Thư yêu nói về chú đạo, ghi chép tinh hoa chú đạo. Trong đó có vài chỗ thâm sâu huyền diệu Giang Nam chưa từng thấy.

Giang Nam được Chú Đạo thiên đàn, động viên biết bao nhiêu cường giả đi vào trong nghiên cứu chú đạo. Có thể nói tạo nghệ chú đạo của Giang Nam tuy thua Vạn Chú Đạo Quân nhưng không quá xa.

Trong thời đại chú đạo Giang Nam có thể trở thành đẳng cấp Thiên Quân.

Thư yêu cho Giang Nam có thu hoạch lớn, làm hắn cảm thán kho sách Đạo Quân điện cất chứa phong phú.

Giang Nam ặp lại hành động, nhiều lần lao vào hành lang dài đánh lén, tù binh mấy quyển thư yêu đi ra nghien cứu. Không lâu sau thư yêu trong hành lang dài biến mất sạch, không phải bị Giang Nam bắt nhốt. Khi Giang Nam bắt chúng nó đọc xong sẽ trả thư yêu lại, nguyên nhân chủ yếu là những thư yêu bị hắn bắt sẽ gào thét rầm trời, cực kỳ thê thảm. Các thư yêu khác bị hù sợ chạy vào trong thư các trốn.

Giang Nam xem hơn mười quyển sách, ghi chép cảm ngộ đại đạo các thời đại sa môn, chú, thánh, bảo, thiên, yêu, quỷ. Có mấy quyển sách lặp lại, vài cuốn ghi đại đạo cùng một thời đại nhưng trình bày lý niệm khác nhau, chắc là sách của Đạo Quân khác, hiểu biết về đại đạo cũng chênh lệch.

Giang Nam khép lại quyển sách cuối cùng, mặc kệ thư yêu gào thét, hắn ném sách trở vào hành lang dài.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Xem chữ viết trên sách đa số do hai người viết, một nam một nữ. Hai người này ghi lại tất cả điển tịch trong thư các, không biết họ là ai, hình như so tài với nhau.

Giang Nam so sánh cảm ngộ đại đạo cùng một thời đại ghi trong hai quyển sách, phát hiện một điều, dường như nam nhân và nữ nhân âm thầm

so tài, so xem mình và đối phương ai cảm ngộ sâu sắc hơn.

- Tồn tại trong Đạo Quân điện mà cũng cạnh tranh lẫn nhau? Ta cứ tưởng những Đạo Quân tọa quan đã biến thành khúc gỗ.

Giang Nam không đồng ý với cái kiểu Đạo Quân Đạo Quân điện tọa quan, ngồi lì một chỗ không đi đâu cảm ngộ tận cùng đại đạo, ngồi lâu mấy ức năm, mấy trăm ức năm sẽ làm mình ngày càng cứng ngắc, tư duy bị đặt trong khuôn khổ.

Chỉ có cạnh tranh mới tiến bộ.

Giang Nam đứng dậy đi vào hành lang dài, dọc theo hành lang bước tới thư các nằm ở cuối hành lang.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không biết trong thư các có sách gì khác không?

Giang Nam chưa đến gần chợt nghe trong thư các rất ồn ào. Tiếng nổ thần thông va chạm, đại đạo đánh nhau, đạo âm liên tục vang lên. Giang Nam bước qua cánh cửa, đứng ngây như phỗng.

Mấy trăm quyển thư yêu trong thư các chia ba phe hợp thành đại quân cuốn sách. Ba đại quân đấu tranh sát phạt, công kích lẫn nhau, hỗn chiến tam quốc.

Rào rào! Rào rào!

Sách lật, từng trang mở ra, dao động ngang ngửa Thiên Quân bộc phát. Trong thư các nổ ầm ầm, nghiêng trời lệch đất.

Có thần thông thư yêu biến thành đao thương kiếm kích búa rìu câu xoa chém đối thủ. Có thần thông thư yêu biến thành trời sáng trăng tỏ, ngân hà tinh hệ xoay vòng. Có thư yêu như lão phật ngồi xếp bằng, dùng thân chặn vạn pháp, vạn pháp không xâm.

Có thư yêu giở trang sách là dòng sông đại đạo tuôn ra gột rửa hết thảy.

Có thư yêu như đại đế tồn tại vĩnh hằng, khí thế kinh người, tiếu ngạo đám sách, bộ dáng bệ vệ.

Gần trước mắt Giang Nam có một quyển sách yêu phun hỏa, lửa bốc tận trời đốt thư yêu khác, hưng phấn hét lên:

- Đốt chết dị giáo đồ!

Giang Nam trố mắt líu lưỡi xem, nói không ra lời.

Sách ba phe do ba người viết, bởi vì lý niệm khác nhau nên thành ba phe phái công kích đánh túi bụi.

Đột nhiên tất cả thư yêu ngừng lại, nhìn hướng Giang Nam.

Giang Nam vẫy tay, cười tủm tỉm:

- Xin chào, các ngươi cứ tiếp tục, ta đến đọc sách.

Thư yêu cách Giang Nam gần nhất hét to một tiếng:

- Đốt chết dị giáo đồ!

Thư yêu trong thư các bạo động, kéo nhau bay tới, thần thông dẳng cấp Thiên Quân đổ ập xuống người Giang Nam.

Thoáng chốc mấy trăm thần thông khủng bố như Thiên Quân bộc phát trong thư các, Giang Nam nhìn rợn tóc gáy.

Giang Nam hú dài:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam thi triển Đại La Thiên, thân biến thành Nguyên Thủy Thần Quân đứng trong Đại La Thiên. Vô số điện vũ triều đình cao ngất, trời trăng

treo cao, dị tượng tiên thiên pháp bảo, linh bảo phóng lên cao cứng rắn đỡ thần thông đám thư yêu công kích.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy Đại La Thiên rách rưới chở Giang Nam bầm dập té ra ngoài thư các.

Đám thư yêu la hét:

- Đánh chết hắn!

Đám thư yêu oanh tạc, các thần thông bộc phát công kích Giang Nam.

- Đánh chết dị giáo đồ!

Các thư yêu hưng phấn, vốn chúng nó chia ba phe công kích nhau bây giờ đoàn kết lại cùng tấn công Giang Nam.

Chương 2561: Tịch Diệt Vĩnh Hằng.

Nhưng hành lang dài hẹp hòi, chỉ bảy, tám thư yêu tấn công Giang Nam. Các thư yêu phía sau đánh ra thần thông thường trúng thư yêu đằng trước, các trang sách rào rào lật nhanh.

Thư yêu đằng trước không chịu thiệt, quay lại bắn đại thần thông qua. Đám thư yêu đánh nhau túi bụi.

Giang Nam hộc máu, cố gắng giữ cho Nguyên Thủy Đại La Thiên không phá, đối kháng với bảy, tám quyển thư yêu trước mặt. Nhưng Giang Nam bị các thần thông đánh choáng váng mặt mày, chân mềm nhũn bị đẩy lùi ra ngoài hành lang dài.

- Đánh chết dị giáo đồ!

Sau khi Giang Nam bị đẩy ra hành lang dài thì đám thư yêu dồi dào sức sống tự động tách thành ba phe đánh nhau tiếp, trong hành lang dài ồn ào náo nhiệt.

Giang Nam không biết nên nói cái gì:

- Đám thư yêu này . . .

Mới rồi trong thư các rất nguy hiểm, mấy trăm Thiên Quân dốc sức đánh ra thần thông làm Giang Nam nổi da gà, suýt vùi thây. Nếu không phải trong thời gian này Giang Nam nghiên cứu nội dung ghi trong mười mấy quyển sách Đạo Quân, thực lực và tu vi tăng vọt thì mới va chạm đã không chịu nổi, sẽ bị thư yêu giết.

- Trong thư các có ba người viết mây quyển sách, nếu không đã chẳng có tình huống tam quốc hỗn chiến. Thư yêu chia làm ba phe, bất cứ phe nào đều khó đối phó. Ta không thể đứng vững trong hành lang dài thì làm sao công

phá ba phái hệ, đọc hết điển tịch Đạo Quân?

Giang Nam suy tư giây lát, vết thương dần lành lặn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Mạnh mẽ tấn công, trong hành lang dài đánh giằng co với đám thư yêu, vừa đánh vừa nghiên cứu đại đạo thần thông của chúng nó. Càng nhiều kiến thức thì ta sẽ càng mạnh hơn, càng đứng vững gót chân.

Sau khi lành vết thương, Giang Nam lại lao vào hành lang dài. Bảy, tám thư yêu trước nhất lập tức tấn công. Giang Nam thi triển Nguyên Thủy Đại La Thiên đối kháng với các thần thông phát ra từ thư yêu.

Những thư yêu này cực kỳ cường đại, bảy, tám thư yêu hợp sứ bù đắp khuyết điểm là vận chuyển thần thông không nhanh nhạy. Khi công kích có tiến có lùi, rất sắc bén.

Dù Giang Nam tiến bộ vượt bậc nhưng chỉ miễn cưỡng giữ cho không thua, hết sức giữ cho mình không chết. Giang Nam hấp thu các lý niệm đại đạo chứa trong các công kích, dù vậy hắn vẫn bị đẩy lùi từng bước. Qua một nén nhang, người Giang Nam đầy vết thương, Nguyên Thủy Đại La Thiên bị đánh rách nát té ra hành lang dài.

- Tới nữa!

Giang Nam chữa lành vết thương, nhảy cẫng lên lao vào hành lang dài.

Giang Nam lần lượt bị thương, lao vào hành lang dài, thời gian chống cự ngày càng dài, từ một nén nhang đến nửa canh giờ, lại qua hai canh giờ. Giang Nam đứng vững gót chân, kiên trì không lùi, đấu ngang sức ngang tài công phòng với bảy, tám thư yêu.

Có thư yêu đằng sau hét lên:

- Các ngươi ở đằng trước được không vậy? Nếu không được thì để ta!

- Bản cung thần thông vô lượng, nhất định có thể đánh tiểu tử kia bẹp dí!

- Lùi lại đi, khốn kiếp, không nhường đường là lão tử đốt cháy các ngươi!

Một đám thư yêu ồn ào ầm ĩ không dứt, Giang Nam làm ngơ như không nghe thấy. Giang Nam dần quen thuộc tất cả bản lĩnh của bảy, tám thư yêu, hấp thu lý niệm đại đạo trong thần thông. Giang Nam ứng đối ngày càng nhẹ nhàng, hắn bắt đầu đẩy lùi bảy, tám quyển thư yêu đằng trước. Thư yêu đằng sau sốt ruột dùng thần thông trói bảy, tám thư yêu đằng trước kéo ra phía sau.

Lần này đổi bảy, tám thư yêu khác. Bước chân tiến lên của Giang Nam bị chặn lại, thư yêu mới thế công rào rạt, thần thông khác hẳn với nhóm trước. Giang Nam bị đẩy lùi dần đến mép hành lang dài.

Giang Nam chỉ lân mò ra thần thông bảy, tám thư yêu đợt trước, hấp thu một phần lý niệm trong thần thông, thực lực tu vi có tiến bộ nhưng không nhiều. Đổi nhóm thư yêu khác, Giang Nam lại lần mò lần nữa, tìm hiểu biến đổi thần thông, đạo lý ẩn chứa trong thư yêu.

Đến mép hành lang dài thì Giang Nam đứng vững, hắn không thụt lùi nữa. Giang Nam 43ep hản kích, mức độ ngày càng mãnh liệt hơn.

Thực lực tu vi của Giang Nam tăng không nhanh nhưng vẫn có tiên bộ, hắn dần mở rộng ưu thế, lấn át đám thư yêu liên tục thụt lùi.

Thư yêu đằng sau la hát cũng vô ích, chúng bị đè ép buộc phải quay về thư các. Đa số thư yêu bị buộc trở vào thư các, còn lại vài phần tử ngoan cố chống cự. Một số thư yêu thò đầu ra định xông vào hành lang dài.

Giang Nam đột nhiên bạo lực chộp một thư yêu xoay người chạy.

Tiếng hét của thư yêu đó kinh thiên động địa, cực kỳ chói tai.

Không lâu sau Giang Nam ném trả thư yêu, lại lao vào hành lang dài, lặp lại nhiều lần. Giang Nam bắt mấy chục cuốn thư yêu, xem cảm ngộ Đạo

Quân trong sách, thu hoạch rất nhiều.

- Kỳ lạ, người thứ ba viết mấy quyển sách này là nam nhân, tràn ngập lệ khí.

Cuối cùng Giang Nam đã biết Đạo Quân thứ ba viết sách, xem kỹ thì thấy nội dung tình bày hiểu biết về đại đạo khác với hai Đạo Quân kia, hình thành trường phái riêng.

Nhưng người này khá cực đoan. Hai Đạo Quân khác cũng đối đầu nhau nhưng bọn họ đi con đường cảm ngộ chính thống chính tông, người này soạn đạo thư lộ ra lệ khí chán đời diệt thế, trong lý niệm xen lẫn ý tưởng các thời đại đại đạo chỉ là bất thường, tịch diệt mới là trạng thái bình thường.

- Tịch diệt vĩnh hằng.

Trong sách người dó không chỉ một lần viết ý tưởng này.

- Lý niệm của người này không bằng Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng có ý nghĩ trở thành Tịch Diệt Đạo Nhân thứ hai.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng. Bản thân Tịch Diệt Đạo Nhân dến từ Đạo Quân điện, là một trong ba điện chủ, diệt tuyệt các thời đại, tạo thành hủy diệt thời đại, giết chó bao nhiêu sinh linh. Bây giờ sẽ có Tịch Diệt Đạo Nhân thứ hai sinh ra, kế thừa y bát của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Người này hơn phân nửa nằm trong số tọa quan ở lì trong Đạo Quân điện.

- Chuyện này nói lên điện chủ thứ ba Đạo Quân điện thật ra dần bất lực với Đạo Quân trong này, không thể khống chế bọn họ.

Ba điện chủ Đạo Quân điện, Vô Cực Thiên Tôn chuyển thế thành trẻ sơ sinh khổng lồ, bây giờ còn bị trấn áp trong mảnh đất bỏ hoang, không biết khi nào mới thoát khốn được.

Điện chủ khác là Tịch Diệt Đạo Nhân bởi vì tu luyện đại đạo tịch diệt,

cho rằng tịch diệt vĩnh hằng, bị đại đạo tịch diệt khống chế. Tịch Diệt Đạo Nhân ngủ say trong thời kỳ hưng thịnh của các thời đại, rồi khi thời đại đến điểm cuối là gã đi ra diệt thế.

Điện chủ thứ ba trước mắt là người cầm quyền Đạo Quân điện, nhưng những gì Giang Nam trải qua, nghiên cứu các đạo thư thì điện chủ thứ ba dần khó kiểm soát Đạo Quân khác.

- Sớm muộn gì Đạo Quân điện sẽ dưỡng ra hỗn loạn, thậm chí lan đến Tiên giới.

Thấy mầm biết cây, nhìn lá rơi biết thu đến, đây là tầm mắt kiến thức của cường giả.

- Nhưng ta ở trong mắt các Đạo Quân đó có lẽ nhỏ yếu như con kiến, không có thực lực xen vào chuyện này. Trước mắt vượt qua cửa ải khó khăn rồi tính.

Giang Nam vứt bỏ tạp niệm, lại xâm nhập hành lang dài lao vào thư các. Trong hỗn loạn Giang Nam bị đá ra ngoài, lại bắt một thư yêu rút ra hành lang dài chậm rãi nghiên cứu.

Thật lâu sau Giang Nam đứng dậy, ném thư yêu gào khàn giọng trở về hành lang dài.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2562: La Thiên Khánh Vân. (1)

Giang Nam thầm nghĩ:

- Lần này dù thế nào ta cũng phải đứng vững trong thư các. Những thư yêu đừng hòng đá ta ra ngoài!

* * *

Tiên giới, tầng hư không thứ năm, tận cùng cây cầu hồng mông hỗn độn. Chí bảo tiên đạo thứ năm, Hai con chim màu đỏ, chí bảo tiên đạo thứ sáu, Hồng Mông Kim Phiên đã xuất thế. Hai chí bảo tiên đạo dẫn đến cuộc tranh giành khốc liệt, chém giết đẫm máu. Nhiều người có cơ duyên, khí vận lớn bị giết, chết hẳn.

Trong mấy trận đại chiến, Hỗn Độn tiên kiếm, đế tôn tiên ấn, Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ tự hiện ra, bộc phát uy lực vô lượng vô tận, chí bảo nhuộm máu.

Không chỉ thế, Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc, Thái Nhất Thiên Quân Huyền Đô Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Càn Nguyên Tiên Đế, Ngọc Kinh Thiên Quân, cả dám tự ra tay. Làm người thấy kinh khủng nhất là Vạn Vật Đạo Tổ hành động, cứng rắn đỡ chí bảo tiên đạo, giết bao nhiêu là cường giả. Hơn phân nửa cường giả chết vào tay đám người Vạn Vật Đạo Tổ, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân cũng bị đánh lùi. Từ đó Vạn Vật Đạo Tổ có biệt danh đại ma vương.

Mặc dù Vạn Vật Đạo Tổ hung hãn nhưng không cướp được chí bảo tiên đạo, Hai con chim màu đỏ bị Linh Nữ cướp, hồng mông kim thiên rơi vào tay Càn Nguyên Tiên Đế.

Vạn Vật Đạo Tổ nổi khùng, truy sát những người khác sở hữu chí bảo tiên đạo. Đoàn người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân có thực lực yếu nhất.

Nhưng La Hầu La được Hỗn Độn tiên kiếm, Kế Đô ma tổ được Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Quân Đạo Nhân được Hỗn Nguyên Thiên Tán. Bọn họ cầm ba chí bảo tiên đạo, đương nhiên bị Vạn Vật Đạo Tổ rượt theo truy sát.

Vạn Vật Đạo Tổ là tồn tại như thế nào? Đạo Quân chuyển thế, nhân vật số một số hai trong Thiên Quân, dù không cầm chí bảo tiên đạo vẫn mạnh hơn bọn họ nhiều.

Huống chi Ngọc Kinh Thiên Quân, Linh Nữ, Thái Nhất Thiên Quân, mấy Tiên Quân khác rình rập. Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân vừa đánh vừa lùi.

May mắn Nam Quách Tiên Ông cái gì cũng yếu nhưng bản lĩnh chạy trốn thì số một, hướng dẫn cả đám né thoát các cuộc truy sát.

Nam Quách Tiên Ông thập thò ló đầu ra nhìn bốn phía, không thấy ai truy sát, lão thở phào.

- Trong không gian này chỉ còn lại hai chí bảo tiên đạo.

Nam Quách Tiên Ông cười nói:

- Hai chí bảo tiên đạo này có một cái bị ta tìm được, chẳng qua bị người ta truy sát nên không rảnh lấy. Bao bối này dường như là Đế và Tôn để lại cho giáo chủ, nhưng bây giờ giáo chủ không ở đây, không biết có ai lấy nó được không?

Mắt Thị Hiên Vi sáng lên, hỏi dồn:

- Tiên Ông, báu vật này ở đâu?

Mọi người mắt long lanh nhìn Nam Quách Tiên Ông.

- Ta làm sao biết bảo bối đó giấu ở đâu?

Nam Quách Tiên Ông cười nói:

- Nhưng dùng huyết mạch của giáo chủ chắc có thể dụ nó ra, còn lấy được hay k' othì ta không chắc. Chỉ có thể nói người có duyên phận sâu nhất với giáo chủ càng có khả năng được bảo bối này.

Mọi người lòng máy động. Những người có mặt đều có liên quan đến Giang Nam. Giang Tuyết là tỷ tỷ của Giang Nam. Thị Hiên Vi là phu nhân của Giang Nam. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân là nhi tử của Giang Nam. Tịch Ứng Tình là đại ca kết nghĩa của Giang Nam. Thiếu Hư là bằng hữu thân thiết của Giang Nam. Bỉ Ngạn nương nương và Giang Nam có duyên nửa sư phụ.

Kế Đô ma tổ và La Hầu La cũng có quan hệ khá sâu với Giang Nam. Đạo Vương Tiên Quân, Linh Lung Tiên Quân, Ma Thiên Tiên Quân, Tử Tiêu Tiên Quân đều là bằng hữu của Giang Nam. Giang Tuyết, Thị Hiên Vi, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân có khả năng lấy được pháp bảo nhất.

- Nếu vậy xin Tiên Ông chỉ điểm dụ pháp bảo này ra!

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân tự cắt cổ tay.

Biểu tình Nam Quách Tiên Ông căng thẳng nói:

- Giáo chủ nhìn thấu bài bố, kế hoạch của Đế và Tôn. Bây giờ giáo chủ không có cơ duyên lấy báu vật này, tuy máu của hắn có thể dụ chí bảo đó ra nhưng các người có duyên phận lấy báu vật đó không thì ta không chắc. Lên!

Nam Quách Tiên Ông vươn tay chỉ, tinh huyết hai Đạo Tổ bay ra biến thành hai con chim đỏ giương cánh bay lượn trong không trung, chớp mắt bay xa mấy trăm vạn dặm.

Nam Quách Tiên Ông vội vàng chạy theo hai con chim đỏ. Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân đuổi theo sau. Hai con chim đỏ đập cánh bay qua dãy núi, sông lớn, biển cả.

Mọi người theo đuổi không bỏ, không lâu sau hai con chim đỏ khép cánh,

từ không trung rơi xuống nhanh như mũi kiếm. Vang hai tiếng nổ, hai con chim đỏ nổ tung thành huyết vụ bao phủ hư không.

Mọi người nhìn chằm chằm, hư không càng lúc càng rõ ràng, một pháp bảo dần hiện hình trong không trung.

Pháp bảo vốn núp trong hư không, chẳng ai phát hiện ra nó. Nhưng bây giờ pháp bảo bị máu của Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân nhuộm đỏ, lộ ra ngoài.

Pháp bảo hiện hình không đơn giản, thần hà đầy trời, tiên quang bắn thẳng tầng mây, các loại đại đạo kêu ầm vang. Các đại đạo hiện ra, có tiên đạo nhẹ nhàng, có thần đạo trung chính, có Cổ Thần dày nặng, có chú đạo quỷ bí, có ma đạo bá đạo, có yêu đạo tà, có thần đạo tiền sử sâu xa.

Trên bầu trời lại chấn động, uy lực pháp bảo kia chấn động mãnh liệt hơn, khung trời nứt vỡ.

- Đó là pháp bảo gì? Khác hẳn với pháp bảo lần trước ban cho giáo chủ.

Mọi người nhìn sang. Các loại ánh sáng tỏa ra, khó thể nhìn thấu pháp bảo bao phủ trong các ánh sáng và đại đạo có hình dạng gì.

Uy lực pháp bảo quá kinh khủng, đẳng cấp như bọn họ cũng khó nhìn thấu hình dạng của nó.

- Mau dùng huyết mạch cảm ứng duyên phận của giáo chủ!

Nam Quách Tiên Ông thúc giục:

- Những cường giả khác đã chú ý nơi này, sắp chạy tới!

Tim mọi người đập nhanh. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Giang Tuyết, Thị Hiên Vi, Tịch Ứng Tình, cả đám cảm ứng, tranh thủ liên kết với pháp bảo.

Pháp bảo phát ra tiếng rung rinh, vô số đại đạo bay lên trời đan xen thành

hình dạng hỗn nguyên châu. Lại có thần quang năm màu bay ra biến thành sen năm sắc. Lại có kim long bay ra từ các huyền quang, như ẩn như hiện. Loáng thoáng có cánh cửa to đứng thẳng trong các màu ánh sáng.

Vị trí đại đạo đan xen có một cây thương to như cây cột,quan tài màu đen lơ lửng, thần đăng âm u giấu ở chỗ sâu nhất, tán cây linh căn rậm rạp xanh um.

Tiếng chuông du dương vang lên, một tiếng trống vỗ trầm đục như tận thế kiếp âm. Lại có bảo đỉnh bốn chân nằm ngay giữa mây mù dâng lên hà quang, có bảo tháp khổng lồ hùng vĩ ẩn hiện.

Tình hình rầm rộ kinh động mọi người, phương xa có cường giả phát ra khí thế kinh khủng như vực sâu lao nhanh tới.

- Không cảm ứng được!

Đám người Tử Tiêu Tiên Quân, Linh Lung Tiên Quân, Ma Thiên Tiên Quân, Đạo Vương Tiên Quân từ bỏ trước, bọn họ không thể kết nối với báu vật này.

Tịch Ứng Tình, Thiếu Hư, Bỉ Ngạn nương nương thử giây lát rồi lắc đầu.

Thị Hiên Vi nhíu mày nói:

- Lạ lùng, ta cũng không cảm ứng được chút gì. Tỷ tỷ thì sao?

Thị Hiên Vi nhìn hướng Giang Tuyết.

Giang Tuyết lắc đầu trả lời:

- Ta không thể cảm ứng với pháp bảo, bây giờ đành trông chờ vào mấy vị Đạo Tổ.

Chương 2563: La Thiên Khánh Vân. (2)

Mọi người nhìn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, La Hầu La.

La Hầu La đã bỏ cuộc, không lâu sau Kế Đô ma tổ cũng bỏ.

Kế Đô ma tổ lắc đầu, nói:

- Ta không được.

Trán Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân toát mồ hôi hột. Các màu huyền quang xung quanh pháp bảo tắt dần, chắc hai vị Đạo Tổ đã hơi kết nối với pháp bảo, thần uy nội liễm.

Nhưng nhìn bộ dạng Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân e rằng hai Đạo Tổ thu phục rất vất vả.

Đột nhiên có tiếng hú dài vang lên, sắc ngọc đầy trời. Ngọc Kinh Thiên Quân chạy tới đầu tiếng, có tiếng hét to, đạo âm chấn động ầm ầm đánh tan cảm ứng Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân khó khăn kết nối với pháp bảo. Ngọc Kinh Thiên Quân chộp pháp bảo.

Lúc này lại một người xé gió bay tới, vô số xúc tu màu đen lao vút vào các tầng huyền quang, chộp pháp bảo trong đó.

- Mau tránh ra!

Vạn Vật Đạo Tổ chạy tới, muôn vàn dị tượng kéo theo. Xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân, bàn tay của Ngọc Kinh Thiên Quân bị đánh bật ra.

Lúc này một tiên ấn bộc phát ra uy lực vô lượng đánh vào muôn vàn dị tượng, áo vàng bay tới biến thành áng mây, Huyền Đô Thiên Quân cũng đến nơi.

Đột nhiên hai phân thân Thái Nhất Thiên Quân xông hướng mây vàng, kéo mây lại.

Càn Nguyên Tiên Đế cầm quyền trượng Tiên Đế điều khiển đế xa, đế uy ập đến. Càn Nguyên Tiên Đế giơ Hồng Mông Kim Phiên lên, cờ to phất phới phá mở các dị tượng của pháp bảo.

Lại có cây cầu to giáng xuống đè trên hồng mông kim phiên, Linh Nữ đạp cầu lướt tới huyền quang dày đặc bao phủ pháp bảo.

Ngọc Kinh Thiên Quân hừ mạnh, lắc người đuổi theo Linh Nữ trên Hai con chim màu đỏ. Thần Mẫu Đạo Quân mang theo tám Tiên Quân cũng leo lên Hai con chim màu đỏ, cùng Ngọc Kinh Thiên Quân vây công Linh Nữ.

Thái Nhất Thiên Quân leo lên Hai con chim màu đỏ, Huyền Đô Thiên Quân nâng tạo hóa tiên đỉnh chặn ở đầu cầu nghênh chiến Thái Nhất. Vạn Vật Đạo Tổ sắc mặt âm trầm nhảy lên Hai con chim màu đỏ, đang định xông vào huyền quang thì đế xa của Càn Nguyên Tiên Đế chặn đường gã.

Đẳng cấp Thiên Quân đại chiến, thần thông hủy thiên diệt địa, uy lực pháp bảo bộc phát công kích tất cả.

La Hầu La hừ mạnh, bỗng lấy Hỗn Độn tiên kiếm hai mũi ra phóng lên cao, lạnh lùng cười:

- So với cảm ứng pháp bảo đồ bỏ này chẳng bằng lao lên cứng rắn cướp.

Kế Đô ma tổ cười to, lấy Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ ra bay hướng pháp bảo:

- Đúng vậy! Báu vật rơi vào tay ai là của người đó!

Quân Đạo Nhân lấy Hỗn Nguyên Thiên Tán ra, đang định lao qua bỗng pháp bảo kia toát ra uy lực kinh khủng, dị tượng sen năm màu hiện ra, kim long bay lượn khắp nơi, tiếng chuông gióng lên, nguyên đỉnh phun trào, nguyên tháp lóe sáng. Thoáng chốc pháp bảo bạo động, uy lực mạnh mẽ

trùng kích bốn phía.

La Hầu La, Kế Đô ma tổ chưa đên gần đã bị đè bẹp. Hai con chim màu đỏ chệch đường, bị đánh rơi xuống. Mọi người trên cầu đứng không vững lần lượt bay lên. Pháp bảo vang tiếng nổ điếc tai, uy lực khủng bố càn quét bốn phương tám hướng, xé gió bay đi.

Vạn Vật Đạo Tổ vươn tay chộp, bàn tay biến thành thời không dị tượng vô tận. Đột nhiên tất cả dị tượng, thời không bị phá vỡ. Năm ngón tay đau đớn làm Vạn Vật Đạo Tổ rên rỉ, vội rụt tay về. Năm ngón tay Vạn Vật Đạo Tổ bị chấn nát.

Càn Nguyên Tiên Đế huơ Hồng Mông Kim Phiên, đại đạo ánh sáng vàng đánh vào pháp bảo bay nhanh. Càn Nguyên Tiên Đế khẽ rên, Hồng Mông Kim Phiên bị hất bay lên cao, đại đạo ánh sáng vàng bị pháp bảo vỗ cắm ngược ngàn vạn dặm.

Linh Nữ lấy Hai con chim màu đỏ ra trấn áp. Vang tiếng nổ điếc tai, bỏ thần thành tiên ầm ầm bắn ra từ huyền quang bao phủ pháp bảo, công kích Linh Nữ choáng váng ù tai buộc phải dừng bước tạm né tránh.

- Muốn đi? Không dễ vậy!

Vô số xúc tu bay múa, Thần Mẫu Đạo Quân lấy chân thân kiếp trước ra cuốn pháp bảo.

Thần Mẫu Đạo Quân cười khẩy nói:

- Ta không tin pháp bảo Đế và Tôn luyện chế mạnh hơn thân kiếp trước của ta!

Cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân là pháp bảo có thể vượt qua tịch diệt kiếp, cực kỳ lợi hại. Tuy Thần Mẫu Đạo Quân không thể phát huy uy lực thân thể kiếp trước, nhưng độ cứng pháp bảo ngang ngửa tiên thiên pháp bảo.

Không ngờ xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân mới chạm vào huyền quang

thì tháp ca ba mươi ba tầng xoay tròn bay ra đập mạnh vào người nàng, hất nàng bay lên cao. Thần Mẫu Đạo Quân hộc máu té xuống đất, tạm mất quyền kiểm soát thân kiếp trước, bị pháp bảo va đụng chạy ra khỏi vòng vây.

Các cường giả đuổi theo. Mấy tháng sau, đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân mệt mỏi đuổi theo. Pháp bảo như sinh linh biết tránh né, hai Đạo Tổ dùng huyết mạch cảm ứng cũng không triệu hồi pháp bảo đó được.

Thường có tin tức kinh người truyền đến. Ngọc Kinh Thiên Quân bị pháp bảo tổn thương nặng. Linh Nữ đuổi theo pháp bảo, định thu phục nó nhưng trúng vô số thần thông, may có Hai con chim màu đỏ nên không chết.

Lại có tin pháp bảo bị Vạn Vật Đạo Tổ ngăn lại, gã xông vào tầng tầng huyền quang quanh pháp bảo, tiếng chiến đấu kịch liệt từ bên trong truyền ra. Không lâu sau người Vạn Vật Đạo Tổ đẫm máu chạy ra huyền qaung.

Vạn Vật Đạo Tổ mang đến tin tức kinh người:

- Pháp bảo kia là một đóa khánh vân.

- Trong khánh vân chứa đại đạo đẳng cấp Đạo Quân, có thể biến thành nguyên chung, tịch diệt ma trống, các báu vật tiên đạo hoặc tiên thiên báu vật. Chỉ chí bảo tiên đạo mới trấn áp được nó.

Không lâu sau Linh Nữ tìm Thái Nhất Thiên Quân, đề nghị hợp tác, hiệp ước hoàn thành. Càn Nguyên Tiên Đế tìm Huyền Đô Thiên Quân. Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân định hợp sức trấn áp pháp bảo này.

Đột nhiên một đóa khánh vân nhanh như chớp bay lên cây cầu hồng mông hỗn độn, ngay trước mắt bao người nó bay vào tầng hư không thứ năm.

Quần hùng vội lao lên cây cầu hồng mông hỗn độn, chính mắt thấy pháp bảo biến mất trong tầng hư không thứ năm.

- Biến mất?

Quần hùng ủ rũ nhìn xung quanh, quét khắp Tiên giới nhưng không thấy dấu vết khánh vân đó.

Tiên giới. Giáo chủ các đại giáo môn, Hỗn Độn thiên quốc đột nhiên cảm giác chấn động kịch liệt. Bọn họ tìm kiếm khắp nơi, thấy các bóng dáng cường đại đứng trên cây cầu hồng mông hỗn độn. Không lâu sau các cường giả trở về chân cây cầu hồng mông hỗn độn, đám người rất ngạc nhiên, không hay biết có một chí bảo tiên đạo đã chạy ra không gian.

Tam giới, Quỷ Bà Thiên đột nhiên mở đôi mắt khàn đục ra.

Quỷ Bà Thiên kinh ngạc nói:

- Hình như có cái gì hạ giới? Kỳ quái, là thứ kỳ lạ gì mà bay nhanh vậy?

Quỷ Bà Thiên nhìn bốn phía, thứ kỳ lạ chớp mắt đã biến mất, nếu không có thần nhãn thì Quỷ Bà Thiên cứ nghĩ mình bị hoa mắt.

Mảnh đất Đế và Tôn truyền pháp, Giang Lâm cùng Giang Tuyết Tình đang nghiên cứu tôn điện. Hai người ngồi mấy năm trời, tiểu nha dầu tính cách ngoan ngoãn, ngồi một chỗ từ từ nghiên cứu.

Đột nhiên một đóa khánh vân từ ngoài điện bay vào, dừng lại cách đầu Giang Tuyết Tình ba thước, chậm rãi xoay tròn.

Giang Tuyết Tình ngước lên nhin, rất là tò mò. Khánh vân không lớn, phạm vi hai thước, nhỏ nhắn đáng yêu. Giang Tuyết Tình cảm giác khí huyết gắn liền với khánh vân, nguyên thủy chi khí ló ra khỏi cơ thể nàng liên kết với khánh vân, như một mảnh lá sen

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2564: Ngoan Đi, Đừng Chống Cự.

Giang Tuyết Tình vừa giật mình vừa vui vẻ nói:

- Cô cô mau nhìn này, áng mây thật đẹp. A, có con rồng nhỏ màu vàng thò đầu ra sau đó lại rút về trong mây.

Giang Lâm cũng chú ý đến khánh vân, lòng thầm khó hiểu. Giang Lâm xem xét kỹ, thấy khánh vân có chỗ không tầm thường.

Giang Lâm thầm nghĩ:

- Hình như là báu vật tiên gia. Lạ lùng, sao báu vật chủ động chạy đến mảnh đất truyền pháp? Còn nhận Tuyết Tình làm chủ? Hay ca ca cố ý?

Giang Tuyết Tình nhón chân thò tay vào khánh vân, cười khúc khích:

- Cô cô, trong mây có thứ gì, con rồng nhỏ núp trong mây.

Đinh đang!

Giang Tuyết Tình đào ra một cái chuông nhỏ, một cái tháp nhỏ, một cái trống đen từ trong mây. Giang Lâm ngạc nhiên, giây lát sau Giang Tuyết Tình đã lấy ra một đống đồ xếp thành núi nhỏ. Có hoa sen, cây cối, thần đăng, lô đỉnh, đủ thứ đồ vật.

Những thứ này trông như pháp bảo nhưng không phải. Tuy Giang Lâm là muội muội của Giang Nam nhưng tư chất không cao, bây giờ chỉ miễn cưỡng đến kim tiên nhất trọng thiên, khó tăng tiến thêm. Vì vậy Giang Lâm không nhìn ra mấy vật nhỏ này có gì lạ, không nhận ra đa số là hình dạng tiên thiên pháp bảo.

Giang Tuyết Tình sờ soạng trong mây cuối cùng bắt được con rồng nhỏ,

vất vả kéo nó ra ngoài. Giang Tuyết Tình khó khăn thành công kéo con rồng ra khỏi mây.

- Tốt rồi, mau cất hết đi.

Giang Lâm cười nói:

- Chúng ta tiếp tục tham ngộ công pháp Tiên Tôn.

Giang Tuyết Tình mới nghĩ cất mấy thứ này thì bỗng nhiên chuông nhỏ, tháp nhỏ, trống đen vân vân biến mất hết trong mây.

Giang Tuyết Tình có tính con nít, mắt sáng long lanh, lòng máy động, chuông nhỏ, tháp nhỏ, các báu vật bay ra. Giang Tuyết Tình chơi mấy lần, nhìn thoáng qua biểu tình cô cô Giang Lâm không vui thì thè lưỡi, ngồi xuống quan sát thanh liên hồng mông thế giớiTrong tôn điện.

Giang Tuyết Tình ngồi yên, khánh vân trên đầu nàng lắc một cái, chuông nhỏ treo dưới khánh vân phát ra tiếng đinh đang. Tiếng chuông không ồn ào, ngược lại khiến Giang Lâm, Giang Tuyết Tình cảm thấy yên bình, trí tuệ quán thông. Lúc trước có nhiều điều không hiểu đột nhiên dng hội quán thông, trước kia không luyện thành thần thông bỗng chốc dễ dàng làm được. Hai người ngạc nhiên.

- Áng mây này có điều lạ, có phải tứ ca tặng cho Tuyết Tình không?

Giang Lâm chớp mắt, càng nhìn càng nghi ngờ. Nếu là pháp bảo luyện thì đương nhiên là pháp bảo thần linh. Khánh vân lại bao bọc tiên khí, đây là báu vật tiên gia mới đúng.

- Lạ, lạ quá.

Tiếng chuông ngân vang, đột nhiên một tháp nhỏ hiện ra. Tháp nhỏ chiếu các tia sáng xuống bao bọc toàn thân Giang Tuyết Tình. Trong cơ thể Giang Tuyết Tình vang tiếng răng rắc, từng đợt yêu khí tràn ngập.

Giang Lâm hếth ồn:

- Hỏng rồi, phong ấn mẫu thân của Tuyết Tình bị tháp nhỏ phá mất!

Mẫu thân Giang Tuyết Tình không hy vọng nàng bị nhận ra lai lịch nên phong ấn huyết mạch của nàng. Lực lượng huyết mạch Giang gia quá mạnh, không thể hoàn toàn phong ấn nên Giang Nam mới thấy phong ấn Giang gia trên người Giang Tuyết Tình.

Thật ra lực lượng huyết mạch của Giang Tuyết Tình rất mạnh, hơn xa Giang Lâm. Bây giờ tháp nhỏ chiếu ánh sáng xuống phá vỡ tất cả phong ấn, kích hoạt lực lượng huyết mạch của Giang Tuyết Tình, không chỉ yêu tộc mà huyết mạch thần cũng bị kích hoạt.

Giang Lâm sợ hãi không biết biến đổi này là tốt hay xấu.

* * *

Đạo Quân điện, trong thư các. Giang Nam thi triển Nguyên Thủy Đại La Thiên cứng rắn đỡ công kích của mấy trăm thư yêu. Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, tịch diệt ma trống rung rinh phát ra tận thế kiếp âm, sen năm màu tỏa ánh sáng rực rỡ. Trong tạo hóa chi môn bay ra lực lượng tạo hóa, kim long giản hóa thành kim long, tiên thiên linh căn bắn ra vô số khí tường thụy.

Lại có hỗn nguyên châu đập xuống, Cự Linh Đạo Quân mở ra, khuếch tán ôn dịch. Tiên thiên thần đăng rực lửa cháy thành biển.

Lại có nguyên tháp, nguyên, đỉnh nguyên chung, tiếng chuông văng vẳng. Nguyên tháp trấn áp, nguyên đỉnh luyện hóa, dốc sức đối kháng với mấy trăm thư yêu.

Giang Nam đứng vững gót chân trong thư các, bị trùng kích khí huyết dâng trào nhưng hắn không lùi một bước. Mặc kệ các thư yêu công kích mãnh liệt tới đâu cũng không thể đánh Giang Nam ra khỏi thư các.

Giang Nam vươn tay chộp, nhanh chóng bắt giữ một thư yêu. Giang Nam đứng trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, mặc thư yêu ở bên ngoài tấn công hắn vẫn lù lù bất động, bình tĩnh giở sách ra xem.

Thật lâu sau Giang Nam đọc xong một quyển sách, ném một bên, lại vươn tay bắt thư yêu khác.

Thời gian trôi qua, mấy năm sau Giang Nam bắt hết tất cả thư yêu, đọc hết điển tàng trong thư các. Trong đầu Giang Nam tràn ngập đại đạo mỗi thời đại, giải thích hiểu nghĩa khác nhau. Đại đạo cùng một thời đại cũng có nghĩa khác nhau.

Đây là cảm ngộ của Đạo Quân lần đầu tiên Giang Nam nghiên cứu toàn bộ đại đạo mười một thời đại tiền sử.

Những Đạo Quân cảm ngộ giờ biến thành tri thức của Giang Nam, khiến nội tình hắn rất dồi dào. Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên bắt đầu có đạo lý mới đan xen, thúc đẩy tu vi của hắn càng hùng hồn hơn.

Tu vi của Giang Nam từng giây từng phút không ngừng tăng tiến, thẳng hướng cảnh giới viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân.

Giang Nam tu thành Nguyên Thủy Thần Quân mới có hơn hai ngàn năm, đối với đẳng cấp Tiên Quân thì đó chỉ là một khoảng thời gian bế quan một lần, tu vi sẽ không tăng trưởng nhiều.

Trừ những Đạo Quân chuyển thế, ai dám nói mình có thể từ sơ kỳ Tiên Quân lên đến viên mãn chỉ trong hai ngàn năm?

Dù là Thiên Quân chuyển thế như Băng Liên Thánh Mẫu cũng mất ba, bốn ngàn năm, hiện tại miễn cưỡng đến viên mãn Tiên Quân.

Tốc độ tu luyện của Giang Nam chỉ chậm hơn bọn họ một bậc.

Điều này rất kinh khủng.

Hơn nữa Tiên Quân tu luyện đến bước này sẽ có kiếp số giáng xống, nhân quả che thần hồn làm thần hồn ngơ ngẩn, trí tuệ phủ bụi không biết lợi hại, dễ dàng gặp nạn.

Giang Nam thì nhân quả quấn thân, không che thần hồn của hắn được, không thể phủ bụi trí tuệ. Giang Nam nhìn thấy rõ kiếp số của mình.

Giang Nam chứng đạo Thiên Quân không rắc rối như người tu tiên, miễn nội tình đủ là một hơi xông vào Thiên Quân ngay, không cần tốn công sức chặt đứt nhân quả.

- Muốn hoàn toàn tiêu hóa những cảm ngộ Đạo Quân cần mười mấy năm nhưng thời gian này đủ để ta lên đến cảnh giới viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân.

Giang Nam xác định kế hoạch, đắn đo kỹ càng:

- Thiên Phi Đạo Tôn có nói ta đọc hết điển tàng trong thư các sẽ tăng một phần trăm khả năng độ kiếp, bây giờ xem ra nàng nói đúng. Nếu đến cảnh giới viên mãn Tiên Quân đúng là có một phần trăm an toàn.

Giang Nam định rời khỏi thư các, bỗng lòng máy động. Không gian thư các không lớn, trừ những thư yêu bay tứ tán có rất nhiều giá sách. Giá sách ngã nghiêng, có một hàng giá sách không bị đám thư yêu làm ngã.

Giá sách đặt ba quyển điển tịch.

Những thư yêu kác rất sợ ba điển tịch này, dù đánh nhau long trời lở đất nhưng không quyển sách nào va đụng vào ba điển tịch đó, thần thông ít khi tới gần hàng kệ này.

Lúc trước Giang Nam chỉ lo bắt giữ đám thư yêu, không chú ý đến điển tịch trên giá sách, bây giờ hắn mới thấy lạ.

Chương 2565: Vô Cực Thư Đồng. (1)

- Kỳ lạ, những thư yêu dường như sợ ba điển tịch, chẳng lẽ chúng nó không sinh ra giống thư yêu?

Giang Nam cất bước đi hướng giá sách.

- Tướng công cẩn thận.

Một thư yêu phát ra giọng nữ nhân rụt rè nói:

- Đừng kinh động chúng nó, chúng nó rất lợi hại . . .

Các thư yêu khác ùa lên bịt miệng thư yêu đó.

Một thư yêu cười gian:

- Tiểu tử này ăn hiếp chúng ta, nhắc nhở hắn làm gì? Cứ để hắn chịu hết đi.

- Kinh động ba lão già kia, hắn tàn đời.

- Dị giáo đồ chết hết đi!

Giang Nam đến trước giá sách. Ba quyển điển tịch xếp ngay ngắn, chưa từng có ai lật xem. Một quyển bìa viết hai chữ tịch diệt, quyển khác có tên vô cực, quyển còn lại là nguyên mẫu.

Những chữ viết khác nhau, chắc do ba người viết, khác hẳn nét chữ trên đạo thư khác.

Giang Nam giật mình kêu lên:

- Ba điện chủ Đạo Quân điện để lại cảm ngộ!

Giang Nam vươn tay chộp điển tịch vô cực. Đột nhiên điển tịch phát ra từng vòng sóng gợn đánh bật bàn tay Giang Nam.

Trang sách quyển điển tịch rào rào mở ra, từn đợt uy lực hùng hồn táo ra như đế hoàng uy nghiêm, khí thế ngút trời.

- Là ai kinh động ta?

Mấy trăm thư yêu kinh kêu, vội núp trong các góc thư các, run lẩy bẩy.

Một thư yêu kêu lên:

- Sắp chết, chết!

Quyển điển tịch nhẹ rung bay khỏi kệ sách, cánh tay và chân nhỏ xíu duỗi ra, sách phát ra thanh âm trầm thấp:

- Đã lâu không ai lật xem ta . . . Thì ra là ngươi.

Thư yêu chú ý đến Giang Nam, dường như nhận ra hắn, cười khẩy nói:

- Ha ha ha ha ha ha! Ngươi dùng quỷ kế làm hỏng việc lớn của chủ nhân ta, ám toán, trấn áp chủ nhân trong mảnh đất bỏ hoang. Không ngờ ngươi dám xuất hiện trong Đạo Quân điện!

Mắt Giang Nam sáng rực:

- Ngươi có thể cảm ứng với Vô Cực Thiên Tôn?

Giang Nam cười nói:

- Đừng khó chịu như vậy. Vô Cực Thiên Tôn không chết được, ta có thể đi vào Đạo Quân điện vì cầm lệnh bài, ta chỉ đến đọc sách.

- Đọc sách?

Thư yêu cười to bảo:

- Hôm nay ngươi chẳng những không đọc sách được mà còn mất mạng!

Giang Nam cất bước tới gần, mỉm cười nói:

- Ta có thể ám toán Vô Cực Thiên Tôn chủ nhân của ngươi chứ nói gì là ngươi? Ngoan chút, đừng chống cự, nếu không ngươi sẽ chịu khổ nhiều.

Thư yêu này nghe thế tức giận, sách rung lên, vô số thần thông bộc phát. Khác với thư yêu khác, chúng nó chỉ có thể bộc phát ra một loại thần thông. Thư yêu này như dung hội quán thông tất cả đại đạo tiền sử, tựa như một Vô Cực Thiên Tôn khác.

Giang Nam lắc người, Nguyên Thủy Đại La Thiên hiển hiện, vô số thần ma sừng sững trong Đại La Thiên. Các loại pháp bảo treo cao nghênh đón thư yêu vọt tới.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần thông va chạm, các thư yêu bị sóng cuộn vỗ đập vào vách tường, gái sách bay bổng. Những giá sách các Đạo Quân tùy tay luyện ra vô cùng cứng rắn, nhưng trước công kích này, dư âm chấn nát tất cả.

Thư yêu kia bị chấn tờ giấy lật rào rào, nó thầm giật mình. Đột nhiên ánh sáng lấp lánh, trên sách hiện ra một bé sơ sinh trần truồng, trắng trẻo mập mạp đứng trong sách.

Nó khác với thư yêu khác, Vô Cực Thiên Tôn viết ra nó mạnh hơn mấy Đạo Quân khác viết sách, hiểu sâu sắc hơn về đại đạo. Cho nên thư yêu có thể nhờ vào đại đạo thay đổi trong sác biến thành thật.

- Tiểu quỷ!

Trẻ sơ sinh cao gần một thước đứng trên hàng chữ, sách bay lên xông hướng Giang Nam.

Trẻ sơ sinh già dặn nói:

- Lần trước Thiên Tôn đại nhân muốn xem bản lĩnh của ngươi nên không ra tay giết, không ngờ bị ngươi phá hủy đại kế chuyển thế. Hôm nay cho ngươi mở mắt xem lý niệm thần thông của Thiên Tôn đại nhân!

Trẻ sơ sinh cưỡi thư yêu vọt tới, nó như Vô Cực Thiên Tôn thu nhỏ nhiều lần. Mặc dù nhỏ hơn Vô Cực Thiên Tôn vô số lần nhưng khí thế trẻ sơ sinh rất khủng bố, tràn ngập uy nghiêm Đạo Quân.

Vô Cực thư đồng này không phải Đạo Quân, nó chỉ là một quyển điển tịch do Vô Cực Thiên Tôn viết ra, trong đó chất chứa lý niệm và đại đạo biến thành thư yêu. Tuy có uy nghiêm Đạo Quân nhưng thật ra vận chuyển pháp lực, thần thông thua xa Đạo Quân thật.

Tuy nhiên không thể xem thường Vô Cực thư đồng, thực lực của nó hơn xa thư yêu khác rất nhiều. Quyển điển tịch Vô Cực Thiên Tôn tự tay viết ra đương nhiên không giống bình thường.

Hơn nữa Vô Cực thư đồng dùng đại đạo trong sách luyện thành cơ thể, bản lĩnh mạnh hơn thư yêu khác gấp vô số lần.

Một thư yêu đơn thuần có thể thi triển ra thần thông uy lực đẳng cấp Thiên Quân, còn Vô Cực thư đồng chẳng những tinh thông thần thông của những thư yêu khác, thậm chí luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất.

Giang Nam và Vô Cực thư đồng vứt bỏ thần thông, đối với tồn tại có pháp, thân, đạo, quả hợp nhất thì bộc phát thần thông không nhanh bằng tốc độ cơ thể hành động.

Trong tình huống cạn chiến, tồn tại pháp, thân, đạo, quả hợp nhất là vô địch. Bất cứ cường giả cùng đẳng cấp không thể đối kháng với tồn tại pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, dù cầm pháp bảo cũng thua, chắc chắn sẽ bị đánh nát người và báu vật trước khi tấn công.

Vậy hai tồn tại luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất va chạm sẽ là tình huống kịch liệt đến đâu?

Vô Cực thư đồng chủ chủ tấn công, chiếm sáu phần công kích, cực kỳ hung mãnh. Nhưng thể hình Vô Cực thư đồng nhỏ xíu, đứng trên Vô Cực đạo thư như cục thịt lăn qua lăn lại quanh thân Giang Nam.

Vô Cực thư đồng nhỏ xíu xìu xiu nhưng công kích siêu mau, trong khoảnh khắc vô số công kích như cuồng phong sóng dữ đổ ập xuống. Trên dưới trái phải bốn phương tám hướng, các đòn công kích cùng tấn công Giang Nam.

Giang Nam đứng yên tại chỗ, hai tay liên tục biến đổi. Đầu ngón tay đôi khi hóa thành tiên thiên ngũ sắc liên, có khi là tiên thiên kim long giản, đột nhiên lại bộc phát ra đạo âm nguyên chung, diễn biến nguyên tháp trấn áp, nguyên đỉnh luyện hóa, uy lực nội liễm chất chứa trong ngón tay.

Tiếng đánh dày đặc chấn thư yêu khác ngã trái ngã phải. Đám thư yêu không nhịn được nữa, chúng nó chạy nhanh ra thư các, trốn vào hành lang dài.

Hai cao thủ pháp, thân, đạo, quả hợp nhất đánh nhau rất kinh khủng, mỗi một lần va chạm bộc phát ra đạo âm cơ hồ tương đương với tiếng gầm đẳng cấp Thiên Quân.

Nếu chỉ phát ra một, hai tiếng thì đám thư yêu còn chịu được. Quan trọng là Giang Nam và Vô Cực thư đồng va chạm quá nhiều, một chuỗi tiếng nổ liên tục không ngừng, oanh kích dồn dập. Đám thư yêu không chịu nổi.

Một cuốn thư yêu thò đầu quan sát trong thư các, bị chấn đầu váng mắt hoa vội vàng rụt đầu về, hoảng sợ nói:

- Tiểu tử ki lợi hại quá, đánh nhau với Vô Cực đại nhân lâu như vậy.

Thư yêu khác cười nói:

- Nhưng Vô Cực đại nhân lợi hại biết mấy, chắc tiểu tử kia khó chống đỡ nổi, không lâu sau sẽ bị đánh chết.

- Vô Cực đại nhân báo thù cho chúng ta!

Một hàng thư yêu hưng phấn nói:

- Đánh chết hắn!

Hàng thư yêu khác lật trang sách rào rào, kêu to:

- Đánh chết Vô Cực yêu đồng!

Hàng thư yêu khác hân hoan cổ vũ:

- Cuối cùng để bọn họ lưỡng bại câu thương, tiếp đó phe chúng ta có thể vô địch rồi, ha ha ha ha ha ha!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2566: Vô Cực Thư Đồng. (2)

Trong hành lang dài, đám thư yêu trừng mắt nhìn nhau, vì không hợp nên lại đánh lộn.

Trong thư các, khí huyết của Giang Nam đột nhiên như biển rộng, huyết khí nhuộm thư các đỏ rực. Giang Nam tấn công ngày càng mạnh mẽ, càng lúc càng bá đạo. Một đấm, một chưởng đánh ra lay động không gian thư các, chấn thiên địa trong phòng lắc lư.

Tốc độ công kích của Giang Nam dần chậm lại, ngày càng chậm. Mặc dù thế công chậm nhưng lực lượng càng lúc càng mạnh, buộc Vô Cực thư đồng cũng dần tấn công chậm, không dám đánh nhanh.

Bởi vì công kích quá nhanh, lực lượng không vững vàng. Đánh chậm thì phát huy lực lượng đến tận cùng.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Vô số lưới nhân quả bay ra bện vào nhau thành cái lưới to, Vô Cực thư đồng thi triển tuyệt học của Vô Cực Thiên Tôn, dùng thần thông áp chế Giang Nam.

Bất cứ ai đều khó thoát khỏi lưới nhân quả, dù là Đạo Quân thiên sinh địa dưỡng cũng có ơn với thiên địa dựng dục mình, tịch diệt kiếp đến sẽ thành tro.

Tuyệt học của Vô Cực Thiên Tôn là lấy nhân quả bao phủ một thời đại kết thành lưới, lấy nhân quả vô số sinh linh, tồn tại dây dưa nhau bện thành la võng, bắt nhốt tất cả, không ai trốn thoát được.

Giang Nam bỗng cười to đụng vào la võng. Xoẹt một tiếng, la võng thủng một cái lỗ to, Nguyên Thủy Đại La Thiên bay ra khỏi đầu hắn đè lên đỉnh

đầu Vô Cực thư đồng, đánh trẻ sơ sinh dài một thước đầu rơi máu cháy.

Vô Cực thư đồng cưỡi Vô Cực đạo thư bay đi, Giang Nam cất bước đuổi theo. Vô Cực đạo thư rào rào lật mấy tờ, thần thông trong sách bộc phát ngăn bước chân Giang Nam lại.

Trong một giây ngắn ngủi, Vô Cực thư đồng phục hồi lại trạng thái cao nhất, vết thương khắp người biến mất. Chữa lành vết thương xong Vô Cực thư đồng lại lao tới.

Giang Nam nhíu mày. Vô Cực thư đồng giống như Giang Nam khác, pháp, thân, đạo, quả hợp nhất khiến hắn cảm giác như đánh nhau với mình, vĩnh viễn chiến đấu không biết mệt, dù bị thương nặng cũng rất nhanh phục hồi.

Lòng Giang Nam bỗng sáng lên:

- Không đúng, không đúng, tiểu tử này là đại đạo trong sách biến ra, không phải dựa vào bản lĩnh của mình tu thành pháp, thân, đạo, quả. Của nó chỉ là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất giả tạo.

Giang Nam tấn công Vô Cực thư đồng dồn dập, thầm nghĩ:

- Nguồn suối lực lượng của nó đến từ Vô Cực đạo thư dưới chân!

Vô Cực thư đồng vất vả đối kháng, đột nhiên một bàn tay to vươn tới cầm chặt Vô Cực đạo thư dưới chân nó, giật mạnh.

Vô Cực thư đồng hết hồn. Giang Nam vẫn tấn công dồn dập, Vô Cực thư đồng chỉ có thể liều mạng ngăn cản.

Không còn Vô Cực đạo thư, tốc độ phục hồi pháp lực của Vô Cực thư đồng giảm mạnh, rất nhanh tiêu hao một nửa pháp lực.

Giang Nam cười phá lên, vươn tay chộp cổ non mềm của Vô Cực thư đồng, đặt trên đùi võ vào mông tròn quay. Giang Nam vỗ mười mấy cái làm

cặp mông Vô Cực thư đồng đỏ hồng.

Vô Cực thư đồng giận dữ gào thét.

Giang Nam vỗ mấy chục cái, cười nói:

- Con nít không ngoan sẽ bị đánh mông, ngươi la tiếp xem?

- Ngươi dám đánh mông ta? Chưa từng có ai đánh mông ta, ta muốn giết ngươi . . .!

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Giang Nam vỗ mạnh, mông mềm sắp chảy máu.

- Ta sẽ không ta cho ngươi . . .

Giang Nam tiếp tục đánh mạnh. Vô Cực thư đồng vừa tức vừa giận, đột nhiên mắt trợn trắng, xỉu.

Hành lang dài bên ngoài thư các, mấy trăm thư yêu thò đầu vào, ngơ ngác nhìn Giang Nam vỗ mông Vô Cực thư đồng, chúng nó sợ teo tim.

Giang Nam ném trẻ sơ sinh qua một bên, lấy Vô Cực đạo thư mới rồi hắn cướp từ dưới chân Vô Cực thư đồng.

Giang Nam cười nói:

- Dù gì là thư yêu, không phải bản lĩnh tu luyện thật sự, chỉ nhờ vào đại đạo chứa trong đạo thư, đạo tâm rất yếu ớt. Nhưng được quyển Vô Cực đạo thư này hơn xem mấy quyển điển tịch khác rất nhiều.

Giang Nam không nói khoa trương. Vô Cực Thiên Tôn đi con đường tương tự như Giang Nam, đều là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Vô Cực Thiên Tôn cũng tinh thông các loại đại đạo tiền sử, gỏi còn hơn Giang Nam.

Nội tình của Vô Cực Thiên Tôn nhiều hơn Giang Nam gấp vô số lần.

Vô Cực Thiên Tôn dung hợp các loại đại đạo tiền sử, mạnh hơn Đạo Quân khác trong Đạo Quân điện, khủng bố hơn.

Bởi vậy quyển Vô Cực đạo thư này được Giang Nam xem trọng nhất trong ba quyển điển tịch trên giá sách.

Đọc cảm ngộ, tâm đắc của Vô Cực Thiên Tôn giúp Giang Nam tham khảo nhiều chỗ có thể dung hợp hơn, được dẫn dắt nhiều hơn.

Giang Nam lật Vô Cực đạo thư ra, mắt sáng rực. Giang Nam viết cảm ngộ lúc ở cảnh giới Đạo Quân, từng chữ như châu ngọc, Giang Nam cảm giác như nắng hạn gặp mưa rào.

- Quyển đạo thư này rất thâm ảo, ba, năm mươi năm chưa chắc tham ngộ thấu.

Giang Nam càng xem càng giật mình, đột nhiên giơ tay ấn Vô Cực đạo thư vào tử phủ.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Ta không có nhiều thời gian tham ngộ kỹ, không biết có thể mang sách đi, chậm rãi nghiên cứu không? Chỉ sợ Thiên Phi Đạo Tôn không cho.

Bỗng sâu trong Đạo Quân điện truyền ra đạo âm vang dội, đạo âm cuồn cuộn chấn động. Giang Nam lảo đảo, thầm giật mình.

- Đây là . . . Tiên thiên pháp bảo phát ra đạo uy bất diệt. Xảy ra chuyện gì?

Giang Nam không rảnh thu hai đạo thư khác, vội vàng lao ra thư các.

- Chẳng lẽ có người can đảm dám công kích Đạo Quân điện? Là ai to gan quá vậy?

Giang Nam lao ra hành lang dài, quân sư có điều không thích hợp. Đạo uy tiên thiên bất diệt càng lúc càng mạnh, càng lúc càng kinh người, nhưng

không công kích Đạo Quân điện mà truyền đến từ sâu trong Đạo Quân điện.

Còn có các tiếng đạo âm xa xưa du dương.

Các tiếng đạo âm ca hát truyền từ tận cùng Đạo Quân điện, dường như có tồn tại cực kỳ cổ xưa tỉnh dậy, dùng đại đạo làm bài hát.

Tiếng đạo âm ca hát lúc trầm lúc bổng, du dương. Thanh âm khác nhau, có già nua, có trong trẻo, có nam nhân ồm ồm nặng nề, có nữ nhân trong trẻo êm tai. Chắc là mười Đạo Quân cùng ca hát.

Tiên thiên bất diệt đạo uy liên tục tăng mạnh lên, Giang Nam đi vào sân Đạo Quân điện, nhìn hướng phát ra thanh âm. Trong tầng tầng cung khuyết, từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang phóng lên cao, lăn lộn biến đổi, huyễn lệ như ngân hà do các ngôi sao ghép lại.

Vô số ngân hà xoay tròn quấn quanh, sâu thẳm như vũ trụ cỡ nhỏ, rực rỡ, hấp dẫn.

- Tiên thiên pháp bảo! Chẳng lẽ là tồn tại trong Đạo Quân điện luyện chế tiên thiên pháp bảo?

Lòng Giang Nam máy động đi theo thanh âm.

Lúc này tiếng Đạo Quân ca hát trong Đạo Quân điện trở nên đau khổ, tràn ngập bi thương. Trong đạo âm chứa tình cảm sâu sắc, xa xưa, dung đạo âm lột tả tình cảm phức tạp đưa tiễn đạo hữu.

- Chuyện gì xảy ra?

Giang Nam nghe tiếng ca cũng kiềm lòng không đậu rơi lệ như mưa. Các Đạo Quân cổ xưa trong Đạo Quân điện phát ra đạo âm ảnh hưởng quá mạnh, dù Giang Nam luyện đạo tâm đến trình độ vĩnh hằng không dao động cũng phải bật khóc. Giang Nam thấy đau như người thân thiết nhất qua đời.

- Những tiếng ca quá buồn, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Luyện chế tiên

thiên pháp bảo thì nên vui mới đúng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2567: Bi Ca Tiễn Đưa.

Giang Nam đi hướng các tiên thiên bất diệt linh quang, không lâu sau đến tận cùng Đạo Quân điện. Trước mặt hư không như vực thẳm, các cây cột to dựng đứng giữa hư không. Không có đường đi hướng cây cột.

Trên cột trải bồ đoàn, các Đạo Quân già khú đế ngồi xếp bằng quay quanh cây cột chính giữa.

Đạo Quân nửa người nửa bảo ngồi chính giữa, tiên thiên bất diệt linh quang quay quanh người Đạo Quân, thân thể đã linh hóa một nửa, còn một nửa là thân người.

Những cây cột cách Giang Nam không xa, nhưng Đạo Quân là tồn tại cường đại, dù hắn dốc sức bay đi e rằng cả đời không thể đến bên cạnh các Đạo Quân.

Giang Nam vô cùng rung động, đang ngạc nhiên chợt thấy một người đứng cạnh mình, là Thiên Phi Đạo Tôn.

Thiên Phi Đạo Tôn nhíu mày hỏi:

- Sao ngươi đến đây?

Thiên Phi Đạo Tôn liếc Giang Nam, lạnh nhạt nói:

- Nơi này không phải chỗ cho ngươi đến.

Giang Nam kiềm nén nỗi lòng hoảng hốt, hỏi dò:

- Bọn họ định luyện chế một đồng bạn, luyện đồng bạn thành tiên thiên pháp bảo?

Thiên Phi Đạo Tôn lắc đầu, nói:

- Không phải, là Đại Si Đạo Quân sắp tọa hóa, bọn họ bi ca đưa tiễn Đại Si Đạo Quân.

- Tọa hóa?

Giang Nam sửng sốt, hét thất thanh:

- Đạo Quân làm sao chết được?

Thiên Phi Đạo Tôn bình tĩnh nói:

- Ai nói với ngươi là Đạo Quân không chết? Dù Đạo Quân sống qua tịch diệt kiếp cũng sẽ có nguy hiểm tọa hóa. Mỗi qua một tịch diệt kiếp là nguy hiểm tọa hóa lớn một phần. Đại Si Đạo Quân đã qua chín lần tịch diệt kiếp, sống qua chín thời đại. Lần này tọa quan, Đại Si Đạo Quân không vượt qua được.

Lòng Giang Nam rung động, tin tức nghe rùng rợn. Trước kia Giang Nam hiểu biết Đạo Quân sống qua tịch diệt kiếp là sẽ có tuổi thọ vô tận, trường sinh bất tử.

Không ngờ Đạo Quân cũng có cực hạn, sẽtọa hóa chết.

- Thì ra dù trốn trong Đạo Quân điện độ qua tịch diệt kiếp cũng không an toàn kê cao gối ngủ.

Giang Nam chợt nhớ một điều, hỏi tới:

- Tại sao Đại Si Đạo Quân tọa hóa sẽ biến thành tuyệt cảnh?

Thiên Phi Đạo Tôn nhẹ giọng nói:

- Đại đạo của Đạo Quân quá mạnh, hiểu biết đại đạo quá sâu, tiến thêm một bước sẽ tiếp xúc tận cùng đại đạo, hoàn toàn thành vĩnh hằng. Nếu không thể bước ra một bước đó, sau khi chết sẽ biến thành tiên thiên pháp bảo. Đây là chốn về cuối cùng cho các Đạo Quân trong Đạo Quân điện chúng ta. Trong lịch sử Đạo Quân điện có rất nhiều Đạo Quân trên đường

tọa quan sẽ tọa hóa, hóa thành tiên thiên pháp bảo.

Giang Nam kinh hoàng, hít sâu bình ổn tinh thần.

Tin tức đả kích đạo tâm của Giang Nam quá mạnh. Đạo Quân trong Đạo Quân điện không thể mãi mãi sống trên đời, sẽ chết, sau khi chết biến thành tiên thiên pháp bảo.

Đạo Quân trong Đạo Quân điện quá mạnh, cường đại hơn Đạo Quân tung hoành các thời đại. Bọn họ đã gần đến tận cùng đại đạo, nhưng điều đó cũng đồng nghĩa với kiếp số giáng xuống.

Đạo Quân tiền sử khác không mạnh bằng bọn họ nhưng cũng không gặp nguy hiểm bằng.

Kiếp số đến, những Đạo Quân cường đại trong Đạo Quân điện sẽ chết, thân chết, đạo không tiêu. Đại đạo cùng thân thể kết hợp hóa thành tiên thiên bất diệt linh quang, trở thành tiên thiên pháp bảo.

- Tiên thiên pháp bảo sẽ tan biến, biến mất trong tịch diệt kiếp, cuối cùng thành bọt bèo.

Ánh mắt Thiên Phi Đạo Tôn mông lung nói:

- Khi đó Đạo Quân không còn tồn tại nữa. Tận cùng đại đạo thật sự tồn tại sao? Hoặc chúng ta đã đi lạc đường?

Đẳng cấp như Thiên Phi Đạo Tôn cũng thấy mờ mịt trước quyết định vào Đạo Quân điện, truy cầu tận cùng đại đạo của mình.

Thiên Phi Đạo Tôn tỉnh táo lại, trở về bộ dáng lạnh băng:

- Ta đi tiễn Đại Si Đạo Quân.

Thiên Phi Đạo Tôn đi hướng một cây cột, thản nhiên nói:

- Tiểu đạo hữu, ta tạm thời không thể mở Thông Thiên các cho ngươi.

Hãy chờ thêm mười năm, sau khi Đại Si Đạo Quân hoàn toàn biến thành tiên thiên pháp bảo ta sẽ mời Đạo Quân khác hợp sứ mở Thông Thiên các ra. Vào Thông Thiên các rồi ngươi sẽ có tám, chín phần thắng.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Ta không chờ nổi mười năm, nếu bây giờ không thể mở Thông Thiên các vậy ta rời khỏi Đạo Quân điện đây.

Thiên Phi Đạo Tôn sửng sốt, ngoái đầu nhìn Giang Nam, thắc mắc tại sao hắn không chờ thêm mười năm là có tám, chín phần thắng ứng kiếp.

Thiên Phi Đạo Tôn cảm thấy Giang Nam cố chấp, truy cầu thật kỳ lạ, khó hiểu so với thời gian dài dặc vô tận.

Giang Nam chậm mấy năm trong thời không bị cắt đứt, lại nghiên cứu đại đạo mỗi thời đại trong thư các tốn sáu, bảy năm. Bây giờ đã gần đến lúc tầng hư không thứ sáu Tiên giới mở ra.

Giang Nam dùng nửa nguyên thủy chi khí biến ra phân thân của mình trấn thủ trong Huyền Châu, chỉ miễn cưỡng trấn được mười năm, khiến quần hùng không dám rục rịch.

Thời gian lâu sẽ làm đám Đạo Quân chuyển thế nghi ngờ, ra tay thăm dò, vạch trần thủ đoạn của Giang Nam.

Khi đó Huyền Châu sẽ bị nguy hiểm, gặp đả kích diệt vong.

Giang Nam không cho phép chuyện đó xảy ra.

Giang Nam cao giọng hỏi:

- Thiên Phi, tương lai nếu ta còn sống thì có thể đến Đạo Quân điện lần nữa, vào Thông Thiên các không?

Thiên Phi Đạo Tôn chưa trả lời bỗng một giọng nữ vang lên:

- Nếu ngươi sống thì có thể tiếp tục vào Thông Thiên các.

Thanh âm vang vọng khắp Đạo Quân điện:

- Ta giao điện chủ lệnh cho người kia, người đó tặng điện chủ lệnh cho ngươi. Ngươi cầm lệnh bài của ta đến, Đạo Quân điện sẽ không nuốt lời, nếu không người đó sẽ cười Đạo Quân điện ta hẹp hòi.

- Nguyên Mẫu điện chủ!

Trên các cây cột, đám Đạo Quân vẫn ngồi khoanh chân, hơi khom người chào.

Hà quang đầy trời giáng xuống một cây cột, biến thành một nữ nhân ngồi xếp bằng, cùng các Đạo Quân tụng đạo âm đưa tiễn Đại Si Đạo Quân.

Đại Si Đạo Quân chết kinh động điện chủ Đạo Quân điện, nàng tự mình đưa tiễn.

Giang Nam khom người chào, lòng tò mò thầm nghĩ:

- Nam Quách Tiên Ông tặng lệnh bài cho ta là của Nguyên Mẫu điện chủ tặng lão? Nam Quách Tiên Ông nói đã cứu một vị tiền bối Đạo Quân điện, được tiền bối kia tặng lệnh bài. Lão già này luôn miệng nói dối, trong mười câu có bảy là giả. Nhưng lai lịch của Nam Quách Tiên Ông là gì?

Lúc này các Đạo Quân trong Đạo Quân điện đang xướng tụng đạo âm, trang nghiêm trang trọng, Giang Nam không tiện lên tiếng hỏi.

Giang Nam xoay người đi ra ngoài điện, qua chuyện này khiến lòng hắn trống trơn, mất mác.

Đạo Quân trong Đạo Quân điện cũng không tránh khỏi cái chết, thân cùng đạo hóa thành tiên thiên pháp bảo. Tiên thiên pháp bảo chỉ qua mấy lần tịch diệt kiếp là sẽ thành bọt nước. Chuyện này khiến người chán nản.

- Đế và Tôn, Bất Không được hơn mười tiên thiên pháp bảo, bọn họ lấy

pháp bảo từ đâu ra?

Giang Nam đi ra Đạo Quân điện, chợt nhớ điều này, thầm nghĩ:

- Những tiên thiên pháp bảo chắc không phải cũng ra từ Đạo Quân điện đi? Nhưng Đạo Quân điện cực kỳ trân trọng tiên thiên pháp bảo, dù gì là đạo hữu của họ biến ra, làm sao tặng cho người được?

Giang Nam lắc đầu. Tiên giới còn nhiều bí mật không ai biết, những gì Đế và Tôn, Bất Không trải qua là thần thoại truyền kỳ.

- Không biết pháp bảo của Đế và Tôn, Bất Không đến từ đâu, tiên thiên pháp bảo hoang dại con rồng to từ đâu tới?

Giang Nam chớp mắt lia, thầm hối hận rời khỏi Đạo Quân điện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2568: Thăm Dò. (1)

- Sớm biết thế này đã hỏi Thiên Phi, chắc nàng biết lai lịch của rồng to.

Chuyến đi Đạo Quân điện không xem như uổng công, chỉ mỗi Vô Cực đạo thư đã làm Giang Nam mừng hết lớn.

Giang Nam vượt qua thời không bị cắt đứt, vào tịch diệt khu, chạy nhanh hướng Tiên giới.

Giang Nam rời đi không lâu, trong thư các Đạo Quân điện truyền đến tiếng chân động. Phong ấn trong hành lang dài có một giây thả lỏng, có đứa con nít thừa dịp chạy ra hành lang, bay khỏi Đạo Quân điện hướng tới Tiên giới.

Sâu trong Đạo Quân điện, Nguyên Mẫu điện chủ nhướng mày, hiểu ra.

- Vô Cực sư huynh đúng là lợi hại, tạo nghệ nhân quả hơn ta một bậc. Phong ấn trong thư các chỉ phong sách, không phong ấn sinh linh được. Huyền Thiên giáo chủ lấy Vô Cực đạo thư đi, đại đạo trong sách hình thành thư yêu Vô Cực thư đồng nhờ thế được một phần cơ duyên, rời khỏi Đạo Quân điện.

- Vô Cực thư đồng rời đi sẽ đến mảnh đất bỏ hoang trợ giúp Vô Cực sư huynh thoát khốn, ngày sư huynh đi ra không xa. Tất cả đều nằm trong tính toán của sư huynh, Huyền Thiên giáo chủ phong ấn hắn, sư huynh lại nhờ tay Huyền Thiên giáo chủ thoát khốn, đây là nhân quả tuần hoàn, báo ứng xoay vần.

Một đứa trẻ trắng mềm trần truồng chạy nhanh trong tịch diệt khu, tốc độ siêu mau. Không lâu sau đứa trẻ chạy ra tịch diệt khu, nhảy lên lao ra thiên ngoài.

Khi đến biên giới Tiên giới, đứa bé phá tan vách tường đi vào hỗn độn.

Mấy năm sau, Vô Cực thư đồng tìm đến nơi Vô Cực Thiên Tôn bị phong ấn.

- Thiên Tôn đại nhân!

Nhìn từ xa một trẻ sơ sinh khổng lồ ngồi xếp bằn, bị phong ân trong tịch diệt kiếp cuồn cuộn. Bên ngoài tịch diệt kiếp có một tầngp hong ấn của Đế và Tôn.

Trẻ sơ sinh khổng lồ nhờ tịch diệt kiếp công kích phong ấn Đế và Tôn, khuấy động hỗn độn, rất kinh khủng.

Vô Cực thư đồng quỳ gối kể lể:

- Thiên Tôn đại nhân, Huyền Thiên giáo chủ xâm nhập Đạo Quân điện cướp đi Vô Cực đạo thư. Thiên Tôn đại nhân phải lấy lại công bằng cho ta!

Vô Cực Thiên Tôn cười to bảo:

- Ta sớm đã biết, điều này nằm trong dự đoán của ta. Nếu Huyền Thiên không cướp Vô Cực đạo thư thì ngươi làm sao rời khỏi thư các đến đây giúp ta thoát khốn được?

- Huyền Thiên giáo chủ lần này có sinh tử đại kiếp nạn, nguy hiểm nặng nề, có dấu hiệu sẽ chết. Còn một lúc nữa là đến kiếp số của Huyền Thiên, ngươi giải thoát ta, luyện chế từ bên ngoài đi. Chúng ta cùng tấn công trong ngoài có thể phá phong ấn của Đế và Tôn.

- Chờ kiếp số của Huyền Thiên giáo chủ đến, hắn sẽ phát hiện ra kiếp số khó khăn chưa từng có. Mọi cơ hội sống Huyền Thiên tính toán đều tan biến.

Lòng Vô Cực thư đồng run lên, hét thất thanh:

- Huyền Thiên giáo chủ sắp chứng Thiên Quân?

- Đúng vậy! Huyền Thiên tu thành Thiên Quân vốn vô cùng khó khăn, nhưng chiếm được Vô Cực đạo thư của ta thì có khả năng này.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Cộng thêm nửa nguyên thủy chi khí đủ để Huyền Thiên chứng Thiên Quân trước khi kiếp số đến. Nhưng Huyền Thiên không ngờ là ta cố ý cho hắn Vô Cực đạo thư, để hắn sớm thành tựu Thiên Quân. Giây phút Huyền Thiên thành tựu Thiên Quân là lúc kiếp số giáng xuống, Huyền Thiên giáo chủ chết chắc!

Tiên giới, tầng hư không thứ năm, cuối cây cầu hồng mông hỗn độn. Cuộc tranh giành đã kết thúc, chí bảo tiên đạo thứ tám bị tìm ra. Pháp bảo này là một bộ, tên là ngũ sắc trấn đạo đỉnh. Năm pháp bảo, trung ương Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh, đông phương Thanh Liên trấn đạo đỉnh, tây phương Kim Quang Trấn đạo đỉnh. Nam phương Ly Địa Trấn đạo đỉnh, bắc phương Huyền U trấn đạo đỉnh.

Trong đó trung ương Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh có uy lực mạnh nhất, đứng đầu năm đỉnh. Bốn đỉnh khác đều có tinh diệu riêng, tính uy lực thì tương đương với nhau.

Bộ pháp bảo này bị người chia ra. Đông phương Thanh Liên trấn đạo đỉnh rơi vào tay Ngọc Kinh Thiên Quân. Bắc phương Huyền U trấn đạo đỉnh thuộc về Huyền Đô Thiên Quân. Nam phương Ly Địa Trấn đạo đỉnh vào tay tám Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh, nghai là nằm trong tay Thần Mẫu Đạo Quân. Tây phương Kim Quang Trấn đạo đỉnh thuộc về Tự Nhiên Lão Quân.

Nhưng Tự Nhiên Lão Quân chỉ có cảnh giới Tiên Quân, mới bước vào trình độ viên mãn, không thể giữ Kim Quang Trấn đạo đỉnh. Vạn Vật Đạo Tổ lao tới cướp báu vật, Tự Nhiên Lão Quân đành ném Kim Quang Trấn đạo đỉnh ra đổi mạng, tìm được đường sống trong chỗ chết.

Chuyện này làm người ta nhận ra dù ngươi lấy được pháp bảo Đế và Tôn,

Bất Không ban tặng nhưng chưa chắc nó thuộc về ngươi, có thể bị cướp.

Còn trung ương Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh bị Bỉ Ngạn nương nương lấy đi. Ngọc Kinh Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ truy sát Bỉ Ngạn nương nương. Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh là trung tâm ngũ sắc trấn đạo đỉnh, cũng là thứ mạnh nhất. Ngọc Kinh Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ làm sao chấp nhận Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh rơi vào tay người khác?

Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, La Hầu La dốc sức giúp đỡ, thúc giục ba chí bảo tiên đạo Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Hỗn Nguyên Thiên Tán hòa Hỗn Độn tiên kiếm đối kháng. Có Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế giúp đỡ cuối cùng trốn thoát sát kiếp.

Sau khi ra khỏi tầng hư không thứ năm, Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân trở về tầng hư không thứ bảy. Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân quay về Huyền Châu. Sóng ngầm nổi lên trong Tiên giới.

Quân Đạo Nhân được Hỗn Nguyên Thiên Tán, Kế Đô ma tổ được Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, La Hầu La được hai thanh Hỗn Độn tiên kiếm, Bỉ Ngạn nương nương được trung ương Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh. Nghĩa là Huyền Châu có ba chí bảo tiên đạo rưỡi, khiến biết bao người đỏ mắt.

Lúc này có tin nói Đạo Quân tương lai của tiên đạo không phải Huyền Thiên giáo chủ mà là năm tổ tiên đạo. Trong năm tổ rất có thể sinh ra Đạo Quân thống trị Tiên giới, tất cả Đạo Quân chuyển thế sẽ trở thành triều thần dưới tay.

Không biết là ai đồn nhưng gây ra chấn động khá lớn.

Trước kia các đại giáo phái tranh chấp chỉ vì giành khí vận tương lai Giang Nam, đảo điên Càn Nguyên Tiên Đế, chèn ép Huyền Thiên giáo chủ.

Huyền Thiên giáo chủ chịu hơn một nửa áp lực anhừm vào tiên đạo, nên mọi người cho rằng hắn rất có thể trở thành Đạo Quân tương lai của Tiên giới. Ai ngờ Huyền Thiên giáo chủ không phải Đạo Quân Tiên giới tương lai mà là người khác.

Tin tức lan ra, thiên hạ náo động.

Cac Đạo Quân chuyển thế sớm nghi ngờ, mười chí bảo tiên đạo xuất hiện thì năm Đạo Tổ được ba cái rưỡi, còn hai chí bảo tiên đạo ẩn giấu trong tầng hư không thứ sáu. Có thể thấy Đế và Tôn, Bất Không xem trọng bọn họ biết bao.

Nếu nói trong đó không có ẩn khuất gì thì khó giải thích, nên tin đồn khá là đáng tin.

Lại có tin Huyền Thiên giáo chủ không có mặt trong Huyền Châu, Huyền Thiên giáo chủ ở Huyền Châu chỉ là một pahna thân.

Tin này làm người kích động hơn tin đầu.

Huyền Thiên giáo chủ là một trong những cường giả mạnh nhất đương thời trong Tiên giới, Đạo Quân chuyển thế còn bị giết. Chỉ có tồn tại tu thành Thiên Quân mới đấu lại Giang Nam.

Giang Nam tọa trấn Huyền Châu, người bình thường không dám đụng vào Huyền Châu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2569: Thăm Dò. (2)

Nhưng nếu Giang Nam không có mặt, Huyền Châu còn lực lượng gì chống lại giáo chủ các giáo phái đây?

Miễn có một chí bảo tiên đạo, đừng nói Huyền Thiên giáo chủ, đấu với Càn Nguyên Tiên Đế còn được, huống chi có tận ba chí bảo tiên đạo.

Những báu vật này nằm trong tay đám người Quân Đạo Nhân, còn do dự gì nữa?

Cộng thêm năm Đạo Tổ rất có thể là Đạo Quân Tiên giới tương lai, là kẻ thù không đội trời chung của Đạo Quân tiền sử mưu đồ đảo điên Tiên giới.

Ba lý do này cái nào cũng đáng để giáo chủ các giáo môn hành động.

Nhưng Huyền Thiên giáo chủ tọa trấn Huyền Châu rốt cuộc là thật hay giả thì không dám chắc. Bởi Huyền Thiên giáo chủ tọa trấn Huyền Châu giống y như thật, không khác gì chính chủ.

rốt cuộc có người không kiềm được ra tay thăm dò.

Hôm nay Huyền Châu trời xanh mây trắng, đột nhiên bầu trời thay đổi, mây đen mù mịt bao phủ một nửa Huyền Châu. Mây đen tụ lại, một người khổng lồ to lớn cảm ngộ đứng trên mây, che rợp trời, vươn tay chộp Huyền Thiên Tiên vực Huyền Châu.

Đạo Quân tiền sử đại viên mãn Tiên Quân, gần cảnh giới Thiên Quân đã ra tay.

Tuy là thăm dò nhưng cảnh tượng rất khủng khiếp.

Đến cảnh giới này thì thăm dò thôi đã kinh thiên động địa.

Vô số trận pháp trong Huyền Châu lóe sáng, các Tiên vực cùng bộc phát, các loại đại trận ầm ầm vận chuyển cùng chống lại bàn tay to xâm nhập.

Nên biết Huyền Châu cướp hơn chín mươi ao tiên, mấy chục tiên thiên Tiên vực, kiếm bao nhiêu là tiên thú. Tiên nhân được cơ duyên tầng hư không thứ ba nhiều không đếm xuể, thu hoạch biết bao pháp bảo, thực lực mạnh hơn trước kia.

Các thế lực Huyền Châu cùng khởi động, cương vực Huyền Châu rộng lớn bát ngát tụ tập thành giang sơn sắt thép, chặn lại công kích của Đạo Quân tiền sử gần bằng Thiên Quân. Không một chút uy lực nào xâm nhập vào Huyền Châu được.

Cảnh tượng này rất kinh khủng, đẳng cấp gần bằng Thiên Quân công kích thì mạnh mẽ biết mấy, thế mà không công phá nổi các đại trận của Huyền Châu.

Một kích kia làm cường giả trong thiên hạ nhìn thấy sức chiến đấu khủng bố của Huyền Châu.

Chợt có tiếng cười to vang lên, lại có biển lửa vô biên xuất hiện. Nửa thân hình đầu đội trời chân đạp đất từ từ dâng lên trong lửa, giơ tay tấn công Huyền Châu.

Lại một tồn tại gần bằng Thiên Quân ra tay.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các đại trận bao phủ rung lắc bần bật, đòn công kích của hai cường giả đại viên mãn Tiên Quân vẫn không công phá được. Mặc cho hai tồn tại tấn công cỡ nào cũng không thể đâm thủng phòng ngự của Huyền Châu.

Vù vù vù vù vù!

Gió đen rít gào, gió đen thổi trời trăng sao biến mất. Gió đen phô thiên cái địa, trong gió có nắm đấm đánh mạnh vào đại trận Huyền Châu.

Ba tồn tại gần bằng Thiên Quân tấn công, các đại trận Huyền Châu khó thể chống đỡ. Trận pháp vang một chuỗi tiếng nổ, có trận pháp bị tấn công đã ngừng vận chuyển.

Băng Liên Thánh Mẫu tức giận quát:

- Các vị khi dễ Huyền Châu ta không có người sao?

Kế Đô ma tổ, Quân Đạo Nhân lấy chí bảo tiên đạo ra tấn công ba giáo chủ giấu đầu lòi đuôi trong không trung. La Hầu La, Bỉ Ngạn nương nương chưa hành động, áp trận hậu phương.

Đột nhiên hư không chấn động mãnh liệt, có tiếng cười to văng vẳng. Một bàn tay to thò ra hư không phá mở đại trận bao phủ Huyền Châu, chộp vào Huyền Thiên Tiên vực.

Trong Huyền Châu, các ao tiên, Tiên vực hoàn mỹ có giá trị hơn xa tiên thiên Tiên vực. Bởi vì Huyền Thiên Tiên vực là Giang Nam lấy từ Thần Mẫu cấm khu, trải qua tịch diệt kiếp nên bị khiếm khuyết. Còn Ma La Thập lấy từ tầng hư không thứ năm là Tiên vực hoàn chỉnh.

Đám cường giả ra tay, phớt lờ Tiên vực hoàn chỉnh, tấn công Huyền Thiên Tiên vực. Mục đích của bọn họ không phải giành Tiên vực trong Huyền Châu mà buộc Giang Nam trong Huyền Thiên Tiên vực ra tay, kiểm tra xem là người thật hay giả.

Trong Huyền Thiên Tiên vực, Giang Nam ngồi xếp bằng không nhúc nhích, mặc kệ bàn tay to thò vào Huyền Thiên Tiên vực. Bàn tay kia càng lúc càng lớn, không gian vô tận trong Huyền Thiên Tiên vực bị tóm gọn trong bàn tay.

Càn Khôn lão tổ ở bên cạnh Giang Nam lạnh nhạt nói:

- La Hầu La, ngươi hãy đối phó người này.

Mắt La Hầu La lóe tia sáng, phân vân do dự không biết Giang Nam trước

mắt có phải người thật không. La Hầu La nghe Càn Khôn lão tổ ra lệnh, không dám làm trái, lấy Hỗn Độn tiên kiếm la ỏa ngoài.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Quần hùng đến thăm dò chắc chắn sẽ không dễ bỏ qua, trước mắt đã xuất hiện bốn Đạo Quân chuyển thế. Dù ta chặn được người này thì sẽ có Đạo Quân chuyển thế khác hành động. Thôi ta cứ đi qua cho có, không dốc hết sức.

La Hầu La lao ra ngăn kẻ tấn công.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày, ngày càng nhiều cường giả nghi ngờ Giang Nam làp hân thân tọa trấn Huyền Châu, làm gã nhức đầu.

- Giáo chủ, bây giờ Huyền Châu ta có bao nhiêu người ngăn được tồn tại Thiên Quân đều đã xuất chiến, nếu có thêm người đến nữa đành sử dụng Đại La Thiên quân.

Càn Khôn lão tổ nhìn Giang Nam:

- Nếu Đại La Thiên quân đi ra, thêm một người nữa thì đành để phân thân của giáo chủ ra tay. Khi đó sẽ bị người ta biết rõ Huyền Châu, đẳng cấp Thiên Quân sẽ tranh cướp chí bảo tiên đạo.

Càn Khôn lão tổ chưa nói xong người thứ năm rốt cuộc xuất hiện công kích Huyền Thiên Tiên vực.

- Quân sư không cần lo.

Phân thân nguyên thủy chi khí Giang Nam ngước nhìn hư không, mỉm cười nói:

- Để bọn họ gây sự đi, người ngang bằng nửa nguyên thủy chi khí ta hiếm có trên đời.

Tim Càn Khôn lão tổ rung động nhìn Giang Nam từ trên xuống dưới, cười

to bảo:

- Khí vận của giáo chủ còn, không biết giáo chủ có muốn chơi vố lớn không?

Mắt Giang Nam tiên đạo sáng rực hỏi:

- Lớn cỡ nào?

- Lớn hù chết người, giúp giáo chủ tăng thêm một phần cơ hội sống.

Càn Khôn lão tổ cao giọng quát:

- Đại La Thiên quân ở đâu?

Tịch Ứng Tình, Hoa Trấn Nguyên, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Ma La Thập, đám cường giả dẫn Đại La Thiên quân lao ra nghênh chiến Đạo Quân chuyển thế thứ năm tấn công.

Càn Khôn lão tổ nhìn Giang Nam, nói:

- Giáo chủ nhẫn nại mười ngày, trong lúc này giáo chủ phái người đi cầu viện khắp nơi. Mười ngày sau cường giả kéo đến, sẽ không chỉ là thăm dò.

Càn Khôn lão tổ dùng thần thức truyền âm cho Giang Nam, nói hết kế sách.

Vẻ mặt Giang Nam hơi thay đổi, nói:

- Cường giả trong Tiên giới kéo đến thì phân thân ta đây không gạt được mười ngày.

- Bảy, tám ngày cũng được.

Càn Khôn lão tổ cười tủm tỉm:

- Giáo chủ hãy làm giống một chút mới dụ cá lớn đến, có nhiều cá mắc

câu hơn.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Ta chỉ muốn hố vài người lập uy, quân sư lại muốn ta trở thành công địch toàn thiên hạ.

Giang Nam kêu Tịch Trọng, Linh Bảo Đạo Chủ đến, nói:

- Tử Quy, Ấu Nương, hãy phái người đi mời Vạn Chú Đạo Quân, Mông Tốn thái tử, Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế đến trợ trận.

Hư không lại chấn động, có thêm một Đạo Quân chuyển thế giết tới.

Sức chiến đấu của Huyền Châu rất kinh người, năm Đạo Quân chuyển thế ra tay nhưng đều bị ngăn lại. Rốt cuộc Đạo Quân chuyển thế phải chính thức nhìn thẳn vào lực lượng Huyền Châu.

Chương 2570: Chôn Sống.

Lực lượng Huyền Châu làm người sợ hãi, có thể nói Huyền Châu chống đỡ tiên triều của Càn Nguyên Tiên Đế, lực lượng kinh khủng này nếu tiếp tục phát triển sẽ trở thành vật khổng lồ ảnh hưởng Tiên giới.

Nhiều tồn tại cổ xưa trong Tiên giới động sát khí. Trước mắt Huyền Châu còn có thể đối kháng, chờ thời gian sau Huyền Châu sẽ càng lúc càng khủng bố, tương lai ai lên ngôi đế sẽ bó tay trước vật khổng lồ này, sẽ bị Huyền Châu ảnh hưởng triều cục.

Đây là điều không người nào có dã tâm cho phép xảy ra.

Hiện giờ nếu Huyền Châu không có trong Huyền Châu thì có thể chia cắt, tan rã Huyền Châu. Đây là thời cơ siêu tốt để nuốt Huyền Châu.

Đạo Quân chuyển thế thứ sáu ra tay, người này có cảnh giới đại viên mãn Tiên Quân, gần bằng Thiên Quân. Khi công kích Đạo Quân chuyển thế không lộ ra, mục đích chỉ vì thăm dò Giang Nam trong Huyền Thiên Tiên vực là người thật hay phân thân.

Nếu phân thân Giang Nam bị lộ thì kết cuộc Huyền Châu sẽ ra sao?

Mắt thấy bàn tay Đạo Quân chuyển thế kia sắp thò vào Huyền Thiên Tiên vực, đột nhiên một mảnh la thiên lồng lộng bay lên va chạm với bàn tay kia.

Bàn tay bị bẻ gãy, chấn nát.

Giữa không trung vang tiếng rên:

- Là chân thân!

Đạo Quân bị thương chạy đi ngay, không ai dám ngăn cản.

Mấy Đạo Quân đánh nhau với Băng Liên Thánh Mẫu thầm run sợ, vội thụt lùi dứt áo ra đi.

Trong không trung gần Huyền Châu ẩn giấu nhiều tay trùm, thấy tình huống đó thì lặng lẽ đi mất, không dây dưa tiếp.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Ma Kha Thiên Quân quan sát chiến đấu từ xa.

Ma Kha Thiên Quân nhíu mày nói:

- Không thích hợp!

Ma Kha Thiên Quân lẩm bẩm:

- Rất lạ. Mới rồi một kích của Huyền Thiên nhìn như rất dữ nhưng hắn sử dụng thần thông, đại đạo chứa trong thần thông nhiều hơn lúc trước, bao gồm đại đạo tiền sử mười mấy thời đại. Lúc trước Huyền Thiên đánh ra thần thông không chứa nhiều đại đạo tiền sử như thế.

La Ma Cổ Thần khó hiểu hỏi:

- Vậy thì có gì lạ? Điều này nói lên Huyền Thiên lợi hại hơn trước.

- Vấn đề là ở chỗ này.

Ma Kha Thiên Quân trầm giọng nói:

- Thần thông của Huyền Thiên hoàn chỉnh hơn trước, theo lý thì uy lực càng cường đại. Lúc Huyền Thiên giáo chủ trong tầng hư không thứ năm giết mấy Đạo Quân chuyển thế đỉnh Tiên Quân, cảnh giới viên mãn thì tối đa hai chiêu là hắn giết chết một người. Vừa rồi Huyền Thiên sử dụng thần thông một lần chỉ đánh gãy một cánh tay Quỷ Nhung Đạo Quân.

- Quỷ Nhung Đạo Quân là Đạo Quân tiền sử thời đại hồn đạo, thần hồn cường đại nhưng cơ thể không phải sở trường của hắn. Cộng thêm cảnh giới của Quỷ Nhung Đạo Quân cũng là viên mãn Tiên Quân.

Đại Diễn Cổ Thần gật đầu, nói:

- Đúng là lạ. Thần thông của Huyền Thiên càng hoàn mỹ nhưng thực lực giảm thấp, nói lên chân thân không có trong Huyền Châu, chỉ là phân thân tọa trấn.

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng:

- Một phân thân có sức chiến đấu như thế cũng đã rất lợi hại.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Ta cho rằng Đế và Tôn ban nguyên thủy chi khí cho Huyền Thiên chưa bị hắn luyện hóa hết, có lẽ hắn khiến nửa nguyên thủy chi khí biến thành mình tọa trấn Huyền Châu uy hiếp quần hùng. Những người kia đúng là đã bị Huyền Thiên uy hiếp.

Đại Diễn Cổ Thần lắc đầu, nói:

- Theo ta thấy Huyền Thiên không lừa được bao lâu, rất nhanh sẽ có người nghiệm ra.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Hay truyền tin cho đám Đạo Quân tiền sử để bọn họ giết hồi mã thương đi? Ta nghĩ biểu tình của Huyền Thiên sẽ rất thú vị. Miễn Thiên Quân trong Đạo Quân chuyển thế ra tay thì Huyền Châu bị phá là cái chắc.

Đại Diễn Cổ Thần lắc đầu, bình tĩnh nói:

- Sau khi Huyền Châu bị phá mục tiêu kế tiếp là Hỗn Độn thiên quốc. Hỗn Độn thiên quốc là đại thế lực đứng au Huyền Châu, có năm đẳng cấp Thiên Quân. Đám Đạo Quân chuyển thế làm sao chấp nhận chúng ta? Ma Kha Cổ Thần, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra được điều này? Hoặc ngươi đã biết nhưng cố ý?

Ma Kha Thiên Quân cười to bảo:

- Đại thủ lĩnh, ta không dám có ý gì. Ta thật tình không nghĩ tới diểm này.

Đại Diễn Cổ Thần không dồn ép Ma Kha Thiên Quân, lòng thầm cảnh giác:

- Linh nói đúng, Ma Kha có lòng phản trắc, phản bội tộc Cổ Thần.

Tiên giới bình tĩnh mấy ngày, quả nhiên như Đại Diễn Cổ Thần dự đoán, rất nhanh có Đạo Quân bình tĩnh lại phát hiện Giang Nam khác lạ.

- Huyền Thiên giáo chủ trong Huyền Châu đúng là phân thân rồi, đám người Quỷ Nhung Đạo Quân chim sợ cành cong.

- Đúng, Huyền Thiên giáo chủ phái người đi đế cung cầu viện, lại tìm Vạn Chú, Huyền Đô vì hắn lo sợ.

Thần Mẫu Đạo Quân chỉ sợ thiên hạ không loạn, phái đám người Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh đi thông báo cho giáo chủ các đại giáo môn.

- Trước mắt là thời cơ tốt nhất giết Huyền Thiên, nuốt chí bảo tiên đạo, tiêu diệt Cổ Thần Tiên giới tương lai. Bỏ lỡ cơ hội này rồi lần sau muốn tìm cơ hội khác rất khó khăn. Ta có thể ngăn cản Vạn Chú Đạo Quân chó săn của Huyền Thiên, trợ giúp các vị đạo hữu một tay.

Thánh Ma Thiên Tôn cũng phái sứ giả đi các đại giáo phái giáo môn.

- Ta sẽ chặn Huyền Đô Thiên Quân, giúp các vị một tay.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân phái sứ giả đi.

- Hai chúng ta ngăn cản Càn Nguyên Tiên Đế.

Thái Nhất Thiên Quân ở tầng hư không thứ bảy ra lệnh thuộc hạ đi gõ cửa các đại giáo môn, liên lạc với mấy giáo chủ.

- Có ta ở đây, Tử Hạm tiên hậu không ra tầng hư không thứ bảy được.

Cuối cùng Hỗn Độn thiên quốc truyền tin:

- Con rồng to Huyền Châu bị Bất Không Đạo Nhân đánh mất trí nhớ, miễn Linh Nữ xuất hiện là nó không dám rục rịch, sẽ hốt hoảng chạy trốn.

Mấy cường giả truyền tin khắp thiên hạ, cuối cùng mấy giáo chủ giáo phái mới mọc lại công kích Huyền Châu.

Người ra tay trước là Lê Hoa Thánh Mẫu, nữ Đạo Quân chuyển thế cất bước đi vào lãnh địa Huyền Châu, đại đạo quanh thân như ức vạn hà quang chiếu sáng khắp chốn.

Lê Hoa Thánh Mẫu sử dụng nội tình của mình, xác chết kiếp trước của mình. Một Đạo Quân vô cùng xa xưa ngồi trong ức vạn hà quang, uy nghiêm Đạo Quân trấn áp thiên địa.

Lần này không phải thăm dò mà đánh hết sức, cướp giật chí bảo tiên đạo.

Mặc dù xác Đạo Quân của Lê Hoa Thánh Mẫu nhiều lần bị tịch diệt kiếp tiêu hao uy nghiêm uy lực, xác rách nát. Nhưng thân thể Đạo Quân cường đại biết bao.

Xác Đạo Quân rách nát xuất hiện, uy lực khủng bố làm thiên địa rung động. Uy nghiêm đè ép các tiên châu trong Tiên giới không tự chủ được bộc phát tiên đạo rực rỡ chói lòa.

Những tiên đạo tự động kích phát bảo vệ thiên địa không bị uy nghiêm Đạo Quân đè sụp.

Chỉ tính điều này đã vđủ rung động thế gian.

Lại một Đạo Quân chuyển thế bước vào Huyền Châu, là Cửu Nghi Hoàng Quân.

Xác kiếp trước của Cửu Nghi Hoàng Quân bị hủy diệt trong tịch diệt kiếp, nhưng gã mang đến báu vật Đạo Quân kiếp trước của mình. Báu vật Đạo

Quân này cũng rách nát, bị tịch diệt kiếp tiêu hao không còn nhiều uy lực. Nhưng uy thế Đạo Quân lay động thiên địa không yếu hơn Lê Hoa Thánh Mẫu.

Chí bảo tiên đạo cũng là báu vật Đạo Quân, uy lực mạnh hơn kiếp trước Cửu Nghi Hoàng Quân luyện ra báu vật Đạo Quân. Tuy nhiên pháp bảo có thể phát huy uy lực lớn nhất hay không phải xem ai sử dụng nó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2571: Thôn Tính Vũ Trụ, Càn Quét Bát Hoang. (1)

Trong Huyền Châu, không ai có thể hoàn toàn phát huy uy lực chí bảo tiên đạo. Cửu Nghi Hoàng Quân thì có thể vận dụng báu vật Đạo Quân rách nát của mình trăm phần trăm, phát huy đến cực hạn.

Hai Đạo Quân chuyển thế đi vào Huyền Châu, Đạo Quân chuyển thế thứ ba xuất hiện. Quỷ Nhung Đạo Quân không có xác kiếp trước, báu vật Đạo Quân bị hủy trong tịch diệt kiếp nhưng gã mang theo đạo quả của mình.

Quỷ Nhung Đạo Quân chuyên tu thần hồn, tạo nghệ thần hồn, nguyên thần, đạo quả kinh người. Đạo quả của Quỷ Nhung Đạo Quân không bị hủy diệt trong tịch diệt kiếp, mặc dù rách nát nhưng chứa uy lực kinh thế, chứa đại đạo tiền sử, là đại đạo chỉ Đạo Quân mới luyện thành.

Không chỉ thế, trên đạo quả thủng lỗ chỗ của Quỷ Nhung Đạo Quân treo đầy tiền sử thánh dược, dị hoa, thánh thảo, thánh thụ, dị quả tỏa mùi thơm mát lòng.

Đạo quả kiếp trước của Quỷ Nhung Đạo Quân chứa uy lực vô biên, so với xác kiếp trước của Lê Hoa Thánh Mẫu báu vật Đạo Quân kiếp trước của Cửu Nghi Hoàng Quân không thua kém chút nào.

Đạo Quân chuyển thế thứ bốn bước ra, tên là Khuê Dược. Đây là Đạo Quân tiền sử thời đại ba mắt, dùng đại đạo suốt đời luyện ra một con mặt dựng đứng, tịch diệt kiếp không thể phá hủy con mắt đó.

Khuê Dực Đạo Quân mang theo con mắt kiếp trước đến, gã lấy vốn gốc ra, quyết tâm cướp chí bảo tiên đạo trong cuộc tranh giành.

- Giáo chủ, ngươi hại thảm ta rồi.

Vạn Chú Đạo Quân nhìn bốn Đạo Quân, có nhiều người như Cự Linh

Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Thiên Ngự Đạo Quân rục rịch. Quan trọng hơn, trong đẳng cấp Thiên Quân có nhiều người muốn xuống tay với Giang Nam, ví dụ Ngọc Kinh Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ.

- Không chừng tồn tại trong truyền thuyết như Huyết Tổ cũng . . .

Vạn Chú Đạo Quân rùng mình, cứng cổ tiến lên, quát to:

- Các vị đạo hữu, các người tùy tiện xâm chiếm Huyền Châu không sợ đắc tội Giang thái sư sao?

Lê Hoa Thánh Mẫu nhìn Vạn Chú Đạo Quân, tức hộc máu.

Lê Hoa Thánh Mẫu mắng chửi:

- Phản đồ, ngươi còn mặt mũi nói câu đó?

Cửu Nghi Hoàng Quân lạnh lùng nói:

- Cặn bã!

- Chó săn của Huyền Thiên!

Vạn Chú Đạo Quân tức ói máu, hùng hổ lao lên trước.

Vạn Chú Đạo Quân tức giận quát:

- Tía nó, lão tử phải nói bao nhiêu lần lão tử và Giang thái sư là quan hệ hợp tác các người mới chịu tin? Hôm nay ta giết hết những người không tin!

Đột nhiên vô số xúc tu thò ra giữa hư không, tiếng cười của Thần Mẫu Đạo Quân vang lên:

- Vạn Chú đạo hữu, không lẽ ngươi định giết hết người trong thiên hạ?

Thần Mẫu Đạo Quân chặn Vạn Chú Đạo Quân lại. Vẻ mặt Càn Khôn lão tổ trầm trọng, đứng cao trên Huyền Châu nhìn bốn phương tám hướng.

Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói:

- Quân Đạo Nhân, Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, Tử Tiêu Lão Đạo, Thiên Ý, năm vị hợp sức vận dụng Hỗn Nguyên Thiên Tán chặn Khuê Dực Đạo Quân lại.

- Kế Đô, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Đông Cực, năm vị dẫn dắt các lộ đại quân vào Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ chặn Cửu Nghi Hoàng Quân lại.

- Phu nhân, Băng Liên Thánh Mẫu, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung Tiên Quân, bốn vị hợp sức khởi động Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh ngăn Lê Hoa Thánh Mẫu.

- Hồng Đạo Nhân, La Hầu La, các người dẫn Đại La Thiên quân ngăn Quỷ Nhung Đạo Quân. La Hầu La, ngươi có hai Hỗn Độn tiên kiếm, chia cho Hồng Đạo Nhân một cái cùng nhau trợ trận đi.

- Các vị hãy nhớ trận chiến này không cầu công lao, có thể kéo dài bao lâu hay bấy nhiêu.

Mọi người nhận lệnh đi nghênh chiến.

Tiên giới, tầng hư không thứ bảy. Huyền Đô Thiên Quân đứng dậy, mới đi tới tầng hư không thứ sáu chợt thấy hư không run ẩy, Thánh Ma Thiên Tôn bước ra. Nét mặt Huyền Đô Thiên Quân sa sầm, lấy Huyền U trấn đạo đỉnh ra.

Huyền Đô Thiên Quân trầm giọng nói:

- Thánh Ma đạo huynh, ngươi không ngăn ta được.

Thánh Ma Thiên Tôn lấy chiến kích ra, há mồm phun cây quạt ba tiêu.

Thánh Ma Thiên Tôn cười nói:

- Huyền Đô, tuy ngươi chứng Thiên Quân nhưng so với Đạo Quân vẫn

kém hơn một bậc. Dù có Huyền U trấn đạo đỉnh chưa chắc là đối thủ của ta.

Huyền Đô Thiên Quân khởi động Huyền U trấn đạo đỉnh cất bước lao tới, thản nhiên nói:

- Có địch nổi hay không thử mới biết.

Bên kia, một chiếc đế xa chạy ra đế cung. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đừng bên ngoài đế cung chờ sẵn.

Đế xa chậm rãi dừng lại, màn xe vén lên lộ ra khuôn mặt Càn Nguyên Tiên Đế.

Càn Nguyên Tiên Đế bình tĩnh nói:

- Hai vị đạo huynh, trẫm là Tiên Đế của Tiên giới, có được Hồng Mông Kim Phiên, lại chấp chưởng đế xa quyền trượng Tiên Đế, các ngươi không đấu lại ta.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân liếc nhau, lắc người biến ra nguyên hình, rắn rùa kết hợp biến thành Huyền Vũ Đạo Quân.

Giọng Huyền Vũ Đạo Quân ồm ồm nói:

- Bệ hạ, giờ thì sao?

Biểu tình Càn Nguyên Tiên Đế trầm trọng, tay cầm quyền trượng Tiên Đế, lấy Hồng Mông Kim Phiên ra, đế xa xông vào Huyền Vũ Đạo Quân.

Càn Nguyên Tiên Đế lạnh lùng nói:

- Là con dân Tiên giới lại dám chống lại trẫm thì là nghịch tặc loạn đảng, phải tru!

Tử Hạm tiên hậu mới bay ra đế cung đột nhiên thấy Thái Nhất Thiên Quân xuất hiện.

Thái Nhất Thiên Quân giơ Đế và Tôn tiên ấn, cười nói:

- Đệ muội định đi đâu?

Tử Hạm tiên hậu mỉm cười nói:

- Thái Nhất, ngươi biết ta là tiên hậu, mẫu nghi Tiên giới, ngươi ngăn đường ta đi là tội chết.

Thái Nhất Thiên Quân cười to, thanh âm chấn động tầng hư không thứ bảy:

- Càn Nguyên sư đệ có tài đức gì lấy được Đạo Quân tiền sử làm hậu? Đệ muội, nàng là Đạo Quân tiền sử, từng chứng đạo. Thành tựu cả đời Càn Nguyên sư đệ cùng lắm là Thiên Quân, không có bản lĩnh chứng Đạo Quân. Gả cho hắn là bôi nhọ nàng, gả cho ta mới xứng đôi vừa lứa.

Tử Hạm tiên hậu mỉm cười nói:

- Thứ tâm thuật bất chính xứng gì?

Thái Nhất Thiên Quân cười lớn, sải bước tiến tới:

- Năm xưa Càn Nguyên sư đệ ỷ vào bản lĩnh thắng nàng, cướp làm áp trại phu nhân. Hôm nay ta cũng làm tương tự, hàng phục nàng rồi khiêng về nhà ấm giường.

Tử Hạm tiên hậu xì cười:

- Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh đó không đã, nhi tử của ta đâu?

Mông Tốn Đạo Quân xuất hiện sau lưng Thái Nhất Thiên Quân, lấy tiên thiên pháp bảo tiên thiên thần kính nứt vỡ ra, cùng Tử Hạm tiên hậu công kích Thái Nhất Thiên Quân.

Càn Khôn lão tổ thấy tình huống không ổn liền ra lệnh người đi mời con rồng to. Khiến Càn Khôn lão tổ nhức đầu là con rồng to đã mất tích.

Là Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc phát ra hơi thở Bất Không Đạo Nhân hù con rồng to bỏ trốn.

Lũy Sinh lão tổ chợt xuất hiện cất bước đi hướng Huyền Châu:

- Huyền Đô, Càn Nguyên, Tử Hạm, Mông Tốn đã bị người chặn lại, con rồng to cũng bỏ trốn, Huyền Châu chỉ còn lại Huyền Thiên giáo chủ!

Vô số tiên thành bay lên biến thành áo tiên vách ngăn.

Lũy Sinh lão tổ lạnh nhạt nói:

- Giang thái sư ra lệnh người đi cầu cứu chứng minh ngươi lo lắng, lộ ra chuyện ngươi là phân thân trấn thủ Huyền Châu. Bây giờ ngươi còn thủ đoạn gì hãy lấy ra xem.

Lúc này Cự Linh Đạo Quân đi hướng Huyền Châu. Các bóng người vây quanh Huyền Châu, đi vào trong.

Lũy Sinh lão tổ sải bước vào Huyền Thiên Tiên vực như vào chỗ không người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2572: Thôn Tính Vũ Trụ, Càn Quét Bát Hoang. (2)

- Kính chào Giang thái sư.

Lũy Sinh lão tổ khom người hướng Giang Nam:

- Thái sư có từng nghĩ đến mình cũng có hôm nay?

- Không phải hắn không nghĩ đến kết cuộc của mình hôm nay, hắn bị nhân quả che thần trí.

Cự Linh Đạo Quân bước tới, lạnh lùng cười:

- Hủy cấm khu của ta, ngang ngược càn rỡ, ngươi không ngờ hôm nay Huyền Châu cũng bị phá hủy đúng không?

Vô số tiên thú bay tới, Thiên Ngự Đạo Quân đứng trong bầy thú hàng vạn con.

Thiên Ngự Đạo Quân mỉm cười nói:

- Không có thực lực cường đại, trí tuệ siêu đẳng thì mọi tích lũy đều là hoa trong gương. Giang thái sư, Huyền Châu của ngươi như ảo mộng, hôm nay sẽ tan vỡ.

Lại một Đạo Quân tiền sử đi tới, là Hậu Tôn Đạo Quân.

Hậu Tôn Đạo Quân mỉm cười nói:

- Huyền Châu bị phá hủy, chí bảo tiên đạo đổi chủ, khí vận Càn Nguyên tiên triều suy sụp một nửa. Chờ tầng hư không thứ bảy mở ra, tiên triều diệt vong, thiên hạ vô chủ là lúc đại giáo tiền sử thịnh hành trên dời. Thời đại rộng rãi bao la hùng vĩ rốt cuộc đến.

Bốn Đạo Quân chuyển thế tụ tập trong Huyền Thiên Tiên vực, từ bốn phía vây quanh phân thân Giang Nam nguyên thủy chi khí, hơi thở gắn liền phong tỏa Tiên vực không cho Giang Nam trốn thoát.

Bốn Đạo Quân chuyển thế tuy chưa tu thành Thiên Quân nhưng chỉ cách Thiên Quân có nửa bước, chắc chắn sẽ đén Thiên Quân.

Bốn Đạo Quân chuyển thế đã có chuẩn bị trước, mỗi người tự mang nội tình của mình. Cự Linh Đạo Quân mang theo thân thể kiếp trước, Lũy Sinh lão tổ sở trường luyện bảo nhất, mang bộ áo giáp kiếp trước đã rèn luyện. Tuy áo giáp bị tịch diệt kiếp ăn mòn rách nát nhưng uy lực không đơn giản.

Hậu Tôn Đạo Quân không lộ ra nội tình, nhưng từ người gã phát ra từng lũ đạo uy bất diệt. Đạo Quân này có kỳ ngộ không giống bình thường, từng được tiên thiên pháp bảo.

Đồn rằng Hậu Tôn Đạo Quân từng được tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh, độ qua tịch diệt kiếp. Nhưng Hậu Tôn Đạo Quân quá xa xưa, sau khi trải qua mấy lần tịch diệt kiếp thì tiên thiên pháp bảo bị hư hao làm gã chết. Hậu Tôn Đạo Quân đành chế tạo cấm khu trong vô nhân cấm khu bảo vệ thần hồn của mình bất diệt.

Hiện giờ xem ra tiên thiên pháp bảo của Hậu Tôn Đạo Quân không hoàn toàn bị hủy diệt trong tịch diệt kiếp, gã còn đem theo mảnh nhỏ tiên thiên pháp bảo.

Thiên Ngự Đạo Quân ngự thú làm ngôi sao cũng khá lợi hại. Cường giả thời đại này ngự thú làm đạo, nương nhờ đại đạo trong cơ thể cự thú cho mình dùng, phát huy sức chiến đấu gâp mấy lần.

Giờ phút này, Thiên Ngự Đạo Quân khoác chiếc da thú lông xù, tay cầm xương thú. Da thú rất xa xưa, tràn ngập uy nhgiêm thời đại ngự thú. Khúc xương thú cũng lợi hại, cùng nguồn với da thú. Đây là da lông cự thú bị Thiên Ngự Đạo Quân tế luyện vào thời kỳ đỉnh cao trong kiếp trước.

Càn Khôn lão tổ đứng bên phân thân nguyên thủy chi khí 1y, liếc bốn Đạo Quân chuyển thế.

Càn Khôn lão tổ khẽ thở dài:

- Bốn vị đạo huynh, Thánh Ma, Vô Tà, Thiên Hoang, Vạn Vất không đến đối phó thái sư tiên triều, các người cần gì cố gắng làm chi mđầu đàn? Các người ra mặt trước, không sợ cuối cùng là bọn họ chiếm lợi sao?

Lũy Sinh lão tổ cười phá lên, khí thế tăng vọt đè Càn Khôn lão tổ nghẹt thở:

- Tiên Vương bình thường, không có chỗ cho ngươi nói chuyện!

Càn Khôn lão tổ bị khí thế Lũy Sinh lão tổ đè nghẹt thở không nói nên lời, mặt đỏ rực. Tuy Càn Khôn lão tổ thành tựu Tiên Vương nhưng trước mặt mấy Đạo Quân chuyển thế thì nhỏ yếu đến tội, không chút giá trị.

Phân thân nguyên thủy chi khí 1y mở mắt ra, thản nhiên nhìn bốn Đạo Quân.

Phân thân nguyên thủy chi khí 1y mỉm cười nói:

- Bốn vị đạo hữu, có một loại người mạnh ở chỗ trí tuệ chứ không phải vũ lực. Kỳ nhân trí tuệ thông đạt, trong lồng ngực có ngàn vạn khe rãnh, bễ nghễ ức vạn cường giả.

Phân thân nguyên thủy chi khí 1y đứng dậy, khí thế khuếch tán.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Kỳ nhân ẩn trong núi rừng là chân long đùa với cá tôm. Rồng cá lẫn lộn, không nhìn ra có điểm nào đặc biệt. Kỳ nhân ra khỏi rừng, trời long đất lở, một kế định Càn Khôn, một mưu an thiên hạ, thôn tính vũ trụ, càn quét bát hoang!

Càn Khôn lão tổ giật mình, hốc mắt đỏ hồng, hào khí dâng trào trong

ngực. Càn Khôn lão tổ có cảm giác gặp tri âm.

Cự Linh Đạo Quân cười khẩy nói:

- Huyền Thiên, ngươi đang khen mình sao?

Giang Nam lắc đầu, nhìn hướng Càn Khôn lão tổ.

Giang Nam cười nói:

- Ta đang nói về quân sư của ta.

Khí thế Giang Nam đột nhiên bộc phát lay động hư không, khí huyết tựa biển cả tuôn ra từ đỉnh đầu, biến thành thần quang cột máu đụng vỡ tầng hư không thứ nhất, hai, ba.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần quang khí huyết oanh kích các tầng hư không Tiên giới mở rộng, đánh đến tầng hư không thứ bảy thì thế đi thần quang khí huyết vẫn không giảm, phá mở hư không thứ tám bay hướng tầng hư không thứ chín.

Đinh!

Thần quang khí huyết đụng vào tầng hư không thứ chín, va chạm hư không cao nhất phát ra thanh âm như chuông gióng vang.

Cự Linh Đạo Quân, Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân nhìn muốn rớt tròng mắt, kinh hoàng.

Đánh mở hư không thứ tám là gần trình độ Thiên Quân, khí huyết đánh xuyên qua hư không thứ tám thì chỉ có Thiên Quân mới làm được.

Khí huyết của Giang Nam lúc xông vào hư không thứ tám chẳng hề giảm bớt, lay động tầng hư không thứ chín, tuy chưa phá vỡ nhưng không đơn giản.

Điều này nói lên cái gì?

Khóe mắt Cự Linh Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Thiên Ngự Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân co giật, lòng bất an.

- Trúng kế!

- Trước mặt không phải phân thân Huyền Thiên giáo chủ mà là chân thân!

- Tên này sai người đi cứu viện là kế dụ địch vào sâu!

Khí huyết Giang Nam dâng trào, nhấc chân đi hướng đám người Lũy Sinh lão tổ.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Tiềm Long quân sư lập kế hoạch dụ mấy cá lớn như các vị đến. Các vị, hôm nay sẽ có Đạo Quân chuyển thế chết, không phải thân chết mà là thân chết đạo tiêu, hoàn toàn hồn phi phách tán!

Giang Nam ra tay giết hướng đám người Lũy Sinh lão tổ, Thiên Ngự Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân.

- Tịch diệt kiếp không diệt các ngươi nhưng ta thì có thể!

Giang Nam hành động cho Cự Linh Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Thiên Ngự Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân cảm giác như rồng giận, giông tố thổi quét. Rồng giận dữ giương nanh múa vuốt nuốt chửng thiên hạ, bắt người liền nuốt.

Khí phách hùng tàn, bá đạo, vô địch không ai như ta bộc phát từ người Giang Nam.

Hôm nay Giang Nam chẳng những giết người còn muốn giết Đạo Quân tiền sử chuyển thế, giết chết Đạo Quân tiền sử mà tịch diệt kiếp không thể nhổ cỏ tận gốc, xóa sổ khỏi cõi đời.

- Quân sư lập kế hoạch, Càn Nguyên Tiên Đế bám giữ Thiên Hoang, Vô Tà. Huyền Đô Thiên Quân bám giữ Thánh Ma Thiên Tôn. Tiên hậu, thái tử giữ Thái Nhất Thiên Quân. Vạn Chú Đạo Quân giữ chân Thần Mẫu, dùng bốn thế lực Đại La Thiên quân ta giữ chân bốn Đạo Quân chuyển thế.

Chỉ chưởng tung bay, Nguyên Thủy đại đạo hoàn toàn bộc phát biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên. Đại La Thiên ầm ầm chấn động mở tiên thiên nguyên thủy Tiên vực ra bao phủ một nửa Huyền Châu, rất là khổng lồ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2573: Bắt Đầu Đổ Máu, Đạo Quân Chết. (1)

- Các người nghĩ đám Thiên Hoang, Vô Tà giữ chân nhóm Càn Nguyên Tiên Đế, nhưng không biết sự thật ngược lại. Thời kỳ bình thường muốn giết các ngươi là vô vàn khó khăn, nhưng bây giờ cho ta cơ hội chém chết Đạo Quân!

Nguyên Thủy Đại La Thiên tóm Cự Linh Đạo Quân, Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân vào Đại La Thiên. Bốn Đạo Quân chuyển thế cảm thấy thiên địa đột nhiên thay đổi, vô số ngôi sao lớn treo trên màn trời, xung quanh là cung điện trập trùng, đình đài lầu các, mái cong lâu tạ, cung đình lớp lớp. Vô số thần ma sừng sững tọa trấn thần cung thần điện, như thần đạo thiên đình cổ xưa ma thần thánh. Thánh địa thần linh tối cao.

Trong thiên địa này ánh sáng năm màu dâng lên biến thành hao sen năm sắc, khung cửa nguy nga nhất tuôn ra tạo hóa chi khí diễn biến cùng kỳ. Cột trời to lớn hùng vĩ nhất, tiên thiên kim long quay quanh.

Nơi sâu trong có quan tài Hỗn Độn Ôn Đế chôn tà ác.

Tiên thiên hỗn nguyên châu chiếu rọi trên bầu trời, Lăng Tiêu bảo điện treo cao tiên thiên thần đăng. Quỷ trên triều đình là tiên thiên yém ma thương, cành lá bao phủ các tầng cung khuyết là tiên thiên linh căn.

Lại có tháp cao ba mươi ba tầng đứng thẳng, chuông lớn lơ lửng trong không trung, đỉnh to chứa đế khí cổ kính.

Bốn Đạo Quân chuyển thế như vào thế giới lạ, thế giới do thần thống trị. Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, đại đạo của bọn họ bị trấn áp, có thể phát huy thực lực cao nhất bảy phần. Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân hoảng sợ.

Giang Nam đang tạo cấm khu, dùng lực lượng mạnh mẽ của bản thân tạo cấm khu thần linh trong Tiên giới.

Nguyên Thủy Đại La Thiên ầm ầm chấn động, bay xéo lên rời xa Huyền Châu. Nguyên Thủy Đại La Thiên như bánh xe to lớn bay hướng vô nhân cấm khu.

Thiên Ngự Đạo Quân nhìn tim đập chân run, đột nhiên quát to:

- Huyền Thiên, hèn gì ngươi sắp gặp nạn. Tu luyện đến trình độ như ngươi sắpd bằng cấm khu trong vô nhân cấm khu, Tiên giới làm sao chứa chấp ngươi?

Muôn vàn cự thú lớt không trung, rực rỡ như trời trăng. Đại đạo sôi sục trong cơ thể các tiên thú, đại đạo tiên thú nhập vào người Thiên Ngự Đạo Quân. Khí thế Thiên Ngự Đạo Quân tăng vọt, tu vi leo một hơi lên Thiên Quân.

- Nhưng ngươi nghĩ thiếu niên là có thể đối kháng với thái sư thì úa xem thường nội tình của Đạo Quân! Dân bản xứ Tiên giới, con dế làm sao hiểu hết uy nghiêm, nội tình của Đạo Quân?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cơ thể Thiên Ngự Đạo Quân trở nên to lớn khổng lồ, cơ bắp cục cục, tay chân thô to. Thiên Ngự Đạo Quân như người rừng đầu đội trời chân đạp đất, thể hiện khí thế hoang dã.

Thiên Ngự Đạo Quân khoác da thú, ay cầm xương thú bộc phát uy nhiếp Đạo Quân trấn áp thiên địa Càn Khôn, lay động Nguyên Thủy Đại La Thiên. Nguyên Thủy Đại La Thiên bị Thiên Ngự Đạo Quân trấn áp quét sạch.

Cùng lúc đó, Cự Linh Đạo Quân dung nhập vào thân thể tiền sử của mình, thân hình dữ tợn, thân, đạo, ủa hợp nhất, mạnh hơn Thiên Ngự Đạo Quân một bậc.

Lòng Lũy Sinh lão tổ máy động, áo giáp Đạo Quân kiếp trước luyện chế tùm lên người gã. Sau gáy Hậu Tôn Đạo Quân dâng lên mảnh trăng khuyết tràn ngập đạo uy bất diệt.

Bốn Đạo Quân chuyển thế hoàn toàn phát động uy lực, bộc lộ vốn liếng của mình.

Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân có pháp bảo, thân thể từ tiền sử làm hậu thuẫn. Trừ phi Giang Nam quá hung tợn có thể uy hiếp mạng sống bốn người, nếu không cá Đạo Quân chuyển thế đã chẳng lật con bài tẩy của mình lên.

Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam bị khí thế Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân trấn áp không cách nào vận chuyển. Nguyên Thủy Đại La Thiên kêu ken két, tạm dừng. Đại La Thiên đã vào biên giới vô nhân cấm khu.

Đinh!

Tiếng chuông lảnh lót vang lên, tiếng trống thùng thùng. Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, các dị bảo bạo động, bạo phát. Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo cùng chấn động. Nguyên Thủy Đại La Thiên tỏa ánh sáng rực rỡ khuếch tán ra ngoài, uy lực tăng vọt gấp mấy lần đối kháng cùng bốn Đạo Quân chuyển thế, tiếp tục vào sâu trong vô nhân cấm khu.

Nguyên Thủy Đại La Thiên biến thành cái bóng khổng lồ abo phủ các vô nhân cấm khu, lơ lửng bên trên.

Bốn Đạo Quân chuyển thế bị nhốt trong Nguyên Thủy Đại La Thiên. Giang Nam sừng sững như tổ các thần, hai tay giao nhau. Nguyên Thủy Đại La Thiên bộc phát lực lượng vô tận, xoay tròn, vặn vẹo, sụp đổ. Mọi thứ trong Đại La Thiên tan thành mây khói, biến thành hỗn độn.

Cuộc bộc phát này hình thành vòng xoáy tịch diệt siêu khủng bố. Tịch diệt kiếp quang, tận thế kiếp âm, tịch diệt lôi bạo, tận thế kiếp vũ giã nát vô

số tiên thú mà Thiên Ngự Đạo Quân biến ra. Máu thịt, pháp lực, đại đạo của tiên thú không chút lãng phí biến thành nguyên khí nhập vào người Giang Nam.

Đây là biến đổi mạnh nhất trong Nguyên Thủy Đại La Thiên,32 tịch diệt kiếp.

Khiến Đại La Thiên rơi vào tịch diệt kiếp, bộc phát ra uy lực diệt tuyệt hết thảy.

Không chỉ thế, sau khi luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, mọi thứ trong Đại La Thiên bị hủy diệt sẽ quay ngược về người Giang Nam, hắn biến mạnh hơn trạng thái bình thường.

- Sao pháp lực của hắn mạnh như vậy? Dù là Thiên Quân trong Hỗn Độn Cổ Thần cũng không có pháp lực ngập trời như thế!

Bốn Đạo Quân chuyển thế hết hồn. Giang Nam biểu hiện ra pháp lực khủng bố hơn đám Đạo Quân như Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân trong cuộc chiến tầng hư không thứ năm, mạnh mẽ hơn bốn, năm phần.

Chuyện này không thể xảy ra.

Đối với đẳng cấp Thiên Quân thì tăng bốn, năm phần tu vi hầu như là tiến bộtrời long đất lở.

Quan trọng hơn, trong mười năm, Giang Nam chỉ dùng mười năm tăng tu vi lên bốn, năm phần.

Có thể nói bây giờ tính trình độ pháp lực thì Giang Nam xếp năm hàng đầu trong tất cả tồn tại nổi tiếng ở Tiên giới.

Tồn tại mạnh hơn Giang Nam về pháp lực trừ Thiên Nguyên thần tổ, Vạn Vật Đạo Tổ ra không còn ai.

Đám biến thái tiền sử như Huyết Tổ không chuyển thế thì Giang Nam chỉ

xếp ở vị trí thứ bốn. Nếu tính Đạo Không Đạo Nhân bế quan trong Đạo Quân quả vị thần điện ở tầng hư không thứ chín là Bất Không Đạo Nhân chuyển thế thì Giang Nam chỉ xếp thứ năm.

Hiện giờ pháp lực của Giang Nam hùngh ồn hơn Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân gấp hai lần.

Giang Nam cùng cảnh giới với Thiên Ngự Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân, bọn họ là cảnh giới viên mãn Tiên Quân, Giang Nam nửa chân bước vào cảnh giới viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân. Nhưng tính pháp lực, Đạo Quân chuyển thế giục ngựa không đuổi kịp Giang Nam.

Tuy nhiên bốn Đạo Quân chuyển thế cường đại vô biên. Da thú, xương thú của Thiên Ngự Đạo Quân, thân kiếp trước của Cự Linh Đạo Quân, giáp Đạo Quân của Lũy Sinh lão tổ cùng phát ra uy nhiếp Đạo Quân bảo vệ quanh thân không bị Đại La Thiên tịch diệt kiếp xóa sổ.

Trăng khuyết của Hậu Tôn Đạo Quân phát ra đạo uy bất diệt, quét sạch uy lực một thức mạnh nhất của Giang Nam.

Chương 2574: Bắt Đầu Đổ Máu, Đạo Quân Chết. (2)

Nhưng Thiên Ngự Đạo Quân dù gì nhờ vào vô số tiên thú chống đỡ, miễn cưỡng nâng tu vi lên đẳng cấp Thiên Quân. Giờ phút này, tất cả tiên thú bị nghiền nát thành tro, tu vi pháp lực của Thiên Ngự Đạo Quân trở về như cũ.

Cùng lúc đó, uy lực da thú, xương thú của Thiên Ngự Đạo Quân giảm mạnh, phát ra uy lực hữu hạn, không kinh khủng như lúc trước.

Tu vi pháp lực giảm sút, sẽ càng nhiều người rớt thực lực. Đặc biệt Thiên Ngự Đạo Quân dựa vào vận chuyển pháp bảo tăng thực lực của mình, thực lực tụt dốc càng nhanh.

Giang Nam bước ra một bước đến trước mặt Thiên Ngự Đạo Quân, há mồm phun một tia tịch diệt kiếp quang kinh diễm chém vào gã. Tay trái nhẹ gõ, vang tiếng nổ điếc tai như Giang Nam vỗ vào tịch diệt ma trống, tận thế kiếp âm vang vọng.

Da thú trong tay Thiên Ngự Đạo Quân tỏa sáng rực rỡ, phù văn đại đạo Đạo Quân vô tận bay ra bảo vệ quanh thân gã đối kháng lại tận thế kiếp âm.

Thiên Ngự Đạo Quân huơ xương thú, khúc xương to như cái chày đập mạnh xuống.

Cùng lúc đó, Cự Linh Đạo Quân khống chế cơ thể tiền sử vọt tới. Lũy Sinh lão tổ khoác giáp Đạo Quân phát ra một thần thông bắn vào lưng Giang Nam. Hậu Tôn Đạo Quân vận chuyển trăng khuyết, tiên thiên bất diệt linh quang bắn ra từ mảnh trăng như đao quang vô cùng kinh diễm chém vào đầu Giang Nam.

Chỉ cần Thiên Ngự Đạo Quân ngăn Giang Nam lại giây lát, dù hắn mạnh hơn mười năm trước gấp bốn, năm phần chắc chắn sẽ bị giết.

- Thiên Ngự Đạo Quân, ngươi là người thứ nhất!

Giang Nam lắc người, cơ thể làm tháp, người hắn biến thành một tòa nguyên tháp. Một tay Giang Nam biến ra nguyên chung chụp xuống, tay kia xòe ra thành nguyên đỉnh. Uy lực nguyên chung, nguyên đỉnh bộc phát, một trước một sau va chạm vào xương thú.

Uy lực ba người va chạm, tiếng rung động kinh thiên động địa truyền đến. Bốn phương tám hướng nổ tung chấn động vô nhân cấm khu, làm các cấm khu như bị bão thổi qua.

Từ xưa đến nay chỉ có vô nhân cấm khu xâm nhập Tiên giới, tàn phá hoành hành. Lần đầu tiên người Tiên giới chiến đấu lan đến vô nhân cấm khu.

Uy lực xương thú bị nguyên đỉnh, nguyên chung đánh tan. Giang Nam biến thân nguyên tháp đụng mạnh vào Thiên Ngự Đạo Quân.

Tấm da thú rách rưới của Thiên Ngự Đạo Quân bộc phát uy nhiếp Đạo Quân đáng sợ. Nhưng dù sao đây là tấm da thú rách, nhiều đại đạo trong đó đã bị tịch diệt kiếp xóa hết, chỉ còn lại nhiều phù văn Đạo Quân.

Cộng thêm bây giờ pháp lực của Thiên Ngự Đạo Quân chỉ bằng bốn, năm phần của Giang Nam, có pháp bảo tinh diệu mấy cũng khó vượt qua chênh lệch.

Thiên Ngự Đạo Quân bị hất bay lên cao, nhanh như chớp lùi ra sau. Giang Nam theo sát như bóng với hình, lượn lờ quanh thân Thiên Ngự Đạo Quân. Bị người pháp, thân, đạo, quả hợp nhất đánh xáp lá cà là chuyện kinh khủng cỡ nào?

Rất nhanh Thiên Ngự Đạo Quân nếm mùi. Chớp mắt Thiên Ngự Đạo Quân bị công kích ngàn vạn lần, mỗi lần đánh trúng ngay chỗ bị tịch diệt kiếp phá hoại trên da thú, công kích phá vỡ phù văn đại đạo, đánh nát các phù văn.

Thiên Ngự Đạo Quân cảm giác uy lực da thú nhanh chóng giảm xuống, cứ tiếp tục thế này thì rất nhanh da thú sẽ rớt xuống hàng báu vật Thiên Quân.

Thiên Ngự Đạo Quân gầm rống, cố gắng hơ xương thú lên. Lúc này hai tay Giang Nam giao nhau như hai tiên thiên kim long giản, hai con rồng vàng xẹt qua cắt da thú và Thiên Ngự Đạo Quân thành hai khúc.

Thiên Ngự Đạo Quân chết, xương thú xé gió bay đi, ẩn vào một tòa cấm khu bên dưới.

Trán Giang Nam bắn tia sáng, Vạn Chú Thiên Chung xoay tít theo sau xương thú lao vào cấm khu.

Đinh!

Trong Thiên Ngự cấm khu vang tiếng chuông kinh thiên động địa, chấn cấm khu nứt ra khe hở dài ức vạn dặm.

- Thiên Ngự Đạo Quân, như vậy là Đạo Quân tiền sử thứ nhất chết hoàn toàn trong tay ta.

Giang Nam xoay người đi hướng Cự Linh Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân lao nhanh tới.

Giang Nam nhẹ nhàng nói với ba Đạo Quân chuyển thế:

- Trong các ngươi sẽ có người thứ hai.

Cự Linh Đạo Quân, Lũy Sinh lão tổ, Hậu Tôn Đạo Quân tim đập nhanh, đã hiểu tại sao Giang Nam chọn chiến trường ở vô nhân cấm khu. Bởi vì Đạo Quân chuyển thế toàn để lại hậu chiêu, ký thác đạo quả sau khi chuyển thế trong cấm khu của mình.

Muốn hoàn toàn tiêu diệt Đạo Quân chuyển thế thì phải giết vào cấm khu.

Đạo Quân chuyển thế thì lợi hại biết mấy, trước khi chuyển thế để lại các

tầng cấm chế bảo vệ đạo quả của mình, Thiên Quân đi vào cũng chết chắc.

Nhưng vừa rồi Giang Nam giết thân thể Thiên Ngự Đạo Quân mà không xông vào vô nhân cấm khu, nhờ xương thú đưa Vạn Chú Thiên Chung vào cấm khu.

Xương thú đó làp bcủa Thiên Ngự Đạo Quân, gã chết, xương thú cảm ứng vị trí đạo quả gã giấu. Xương thú xuyên qua các tầng bài bố của Thiên Ngự Đạo Quân bảo vệ đạo quả kiếp này mà không bị ngăn cản, nên tiên thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung cũng dễ dàng chui vào vô nhân cấm khu.

Vạn Chú Thiên Chung cùng xương thú đến bên đạo quả của Thiên Ngự Đạo Quân, chuông bộc phát đạo uy bất diệt khủng bố đánh nát đạo quả của Thiên Ngự Đạo Quân.

Thiên Ngự Đạo Quân đã chết, gã không chết trong các cuộc tịch diệt kiếp, không chết vào tay Tịch Diệt Đạo Nhân, Đế và Tôn, gã chết vì các mưu tính của Giang Nam, chết vì thủ đoạn sấm sét của Giang Nam.

Giang Nam nổ nát đạo quả, chém nguyên thần, chấn vỡ thần hồn của Thiên Ngự Đạo Quân.

Từ khi sáng tạo Tiên giới tám ức năm đến nay, vi Đạo Quân tiền sử thứ nhất hồn phi phách tán, không còn tồn tại.

Từ lúc các tầng hư không Tiên giới mở ra đến nay lần đầu tiên có Đạo Quân chết.

Giang Nam đột nhiên di chuyển, biến mất tại chỗ. Lũy Sinh lão tổ giật mình nổi da gà.

Trực giác nguy hiểm mãnh liệt ập đến làm Lũy Sinh lão tổ dựng đứng lông tơ.

Lũy Sinh lão tổ quát to:

- Lũy Bích đạo giáp!

Giáp Đạo Quân rách rưới trên người Lũy Sinh lão tổ tỏa sáng chói lòa. Đại đạo Đạo Quân trong áo giáp biến thành dòng máu chảy ồ ạt, chớp mắt lấp đầy lỗ hổng trên áo giáp.

Áo giáp của Lũy Sinh lão tổ không đơn giản như da thú của Thiên Ngự Đạo Quân. Da thú chỉ bảo vệ một phần cơ thể, cần đại đạo trong da thú chảy khắp toàn tân mới che chở vị trí khác được.

Hơn nữa da thú kia không phải báu vật chuyên phòng ngự. Lũy Sinh lão tổ luyện chế áo giáp này là để phòng ngự cho bản thân.

Không chỉ thế, mặc vào Bích Lũy đạo giáp, sau khi kích phát thì năng lượng trong đạo giáp như biển cả nhập vào qanh thân Lũy Sinh lão tổ, nâng cao pháp lực kéo tu vi tăng vọt.

Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt làm Lũy Sinh lão tổ dốc hết sức để ứng đối.

Ngay sau đó, Lũy Sinh lão tổ chịu đựng công kích như trời sập đập vào người, chấn tứ chi gã tê dại.

Lực lượng này quá cường đại, mạnh mẽ đến nỗi Lũy Sinh lão tổ được Bích Lũy đạo giáp gia cố vẫn không chịu nổi.

Không ngay mặt đánh với Giang Nam sẽ không bao giờ biết sức chiến đấu của hắn kinh khủng đến đâu, bá đạo tới mức nào.

Lúc trước Lũy Sinh lão tổ từng đánh nhau với Giang Nam trong tầng hư không thứ năm, bị hắn giết. Khi đó Lũy Sinh lão tổ chưa dốc hết nội tình, chết mau gọn lẹ. Bây giờ Lũy Sinh lão tổ tuôn hết nội tình ra nhưng vẫn bị Giang Nam đè đầu, hỏi sao gã không hết hồn?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2575: Đạo Quân Thứ Hai Chết.

Lũy Sinh lão tổ hét to:

- Các quân, hợp sức giết hắn đi!

Lũy Sinh lão tổ đấm vào Giang Nam, cánh tay vung lên. Đại đạo tuôn ra từ Bích Lũy đạo giáp, thần thông bộc phát từ đạo giáp. Trong khoảnh khắc mấy trăm loại thần thông cùng đánh hướng Giang Nam.

Tiên thiên bất diệt linh quang công kích lưng Giang Nam, đạo uy bất diệt chém xuống. Lại có Cự Linh Đạo Quân lao lên, từng bước tranh phong, phát huy thần thông thân thể đến tận cùng.

Trong ba người, Cự Linh Đạo Quân và Lũy Sinh lão tổ có thù với Giang Nam, kết oán rất sâu. Cự Linh Đạo Quân bị Giang Nam dẫn con rồng to san bằng cấm khu, bẽ mặt. Thân thể kiếp trước bị Giang Nam đánh tàn phế, Cự Linh Đạo Quân không định chuyển thế Tiên giới nhưng buộc phải chuyển thế.

Lũy Sinh lão tổ thì ở tầng hư không thứ năm, ngay trước mặt vô số tiên nhân bị Giang Nam đánh chết cơ thể, nhờ đạo quả giấu trong Huyền Thiên giáo chủ nên thoát chết, mất hết mặt mũi.

Hậu Tôn Đạo Quân và Giang Nam không oán không thù nhưng Huyền Châu chiếm nhiều thiên tài địa bảo, lại có ba chí bảo tiên đạo rưỡi, đây đã là mối thù hơn.

Huống chi năm tổ tiên đạo có hy vọng trở thành Đạo Quân tiên đạo, phải trừ khử bọn họ. Muốn xử năm Đạo Tổ cần tiêu diệt Giang Nam trước.

Giang Nam đối diện thần thông phát ra từ Bích Lũy đạo giáp của Lũy Sinh lão tổ nhưng không nhường một bước, Đại La Thiên Ấn vỗ xuống cứng

chọi cứng với Lũy Sinh lão tổ.

Vang tiếng nổ điếc tai, Lũy Sinh lão tổ khẽ rên, thụt lùi lại.

Giang Nam quát to:

- Nữa!

Giang Nam lắc người, mấy cái đầu rậm rạp chui ra từ cổ hắn, mấy cánh tay mọc từ nách. Chớp mắt Giang Nam mọc tám trăm đầu, ba ngàn cánh tay.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ba ngàn cánh tay tự kết ấn. Có biến thành sen năm màu, có biến yếm ma thương, hóa thành chứng đạo kiếm, thành nguyên đỉnh, có hóa thành nguyên chung!

Các cánh tay biến đổi chưởng ấn, hoặc tháp hoặc đao hoặc hoặc kích, hoặc bàn hoặc cầm hoặc xử hoặc trụ. Ba ngàn cánh tay biến thành dị bảo không lặp lại, tất cả công kích Lũy Sinh lão tổ.

Tám trăm cái đầu Giang Nam rống to, tiếng gầm là tiếng trống, tận thế kiếp âm.

thùng!

Tám trăm sóng âm cùng bộc phát công kích Lũy Sinh lão tổ.

Lũy Sinh lão tổ hộc máu, choáng váng ù tai. Ba ngàn cánh tay giáng xuống, công kích ồ ạt cùng lúc đập vào Lũy Sinh lão tổ, đánh vào chỗ hủy hoại trên Bích Lũy đạo giáp lại rách ra.

Một chuỗi tiếng nổ liên tiếp, công kích của Giang Nam xuyên thấu Bích Lũy đạo giáp đánh vào cơ thể Lũy Sinh lão tổ.

Máu chảy ra từ lỗ hổng Bích Lũy đạo giáp, máu tuôn như suối.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, miệng Giang Nam phun búng máu, là Cự Linh Đạo Quân lao tới. Cự Linh Đạo Quân vận chuyển thân thể kiếp trước đấm vào lưng Giang Nam.

Giang Nam bị Cự Linh Đạo Quân đánh bay, người ở giữa không trung. Hậu Tôn Đạo Quân vận chuyển trăng khuyết lóe tia sáng chém vào Giang Nam, ngay lúc sức cũ đã qua sức mới chưa sinh.

Lúc này đột nhiên nghe tiếng chuông vang, Hậu Tôn Đạo Quân cảm thấy nguy hiểm chưa từng có ập đến. Trăng khuyết không kịp giết Giang Nam vội bay về bảo vệ đỉnh đầu.

Đinh!

Vạn Chú Thiên Chung từ sau lưng Hậu Tôn Đạo Quân bay tới va chạm trăng khuyếnt, Hậu Tôn Đạo Quân rên rỉ, mặt đỏ au. May mắn Giang Nam bận đối phó Lũy Sinh lão tổ, Cự Linh Đạo Quân chứ không đặc biệt nhằm vào Hậu Tôn Đạo Quân, gã không bị thương.

- Tịch diệt ma nhãn!

Giang Nam ở trong không trung, trên trán tám trăm cái đầu cùng sinh ra một con mắt dựng đứng. Mắt xoay tròn như vòng xoáy bắn ra từng tia sáng ma hình thành vòng xoáy xuyên qua lỗ hổng Bích Lũy đạo giáp chui vào cơ thể Lũy Sinh lão tổ.

Cự Linh Đạo Quân lại lao lên, gã nhảy vọt hai tay ôm trước ngực giã mạnh. Giang Nam trúng đòn rơi xuống như sao băng, đập vào một cấm khu. Dãy núi sụp xuống.

Ba ngàn cánh tay bị đánh nổ tung thành huyết vụ, tám trăm cái đầu lần lượt nổ. Có thể thấy thân thể kiếp trước của Cự Linh Đạo Quân cường đại cỡ nào.

Cảnh giới Cự Linh Đạo Quân còn thấp, chưa vào Thiên Quân nên không thể phát huy nhiều uy lực thân thể kiếp trước, nếu không một chiêu đủ nổ nát Giang Nam.

Đột nhiên Bích Lũy đạo giáp truyền ra chấn động, trong đạo giáp trống trơn. Máu thịt, đại đạo, pháp lực của Lũy Sinh lão tổ bị Giang Nam tiêu diệt sạch.

Bích Lũy đạo giáp chấn động biến thành luồng sáng chạy hướng cấm khu.

Hậu Tôn Đạo Quân, Cự Linh Đạo Quân biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Vạn Chú Thiên Chung bỏ qua Hậu Tôn Đạo Quân, chuông xoay tít đuổi theo Bích Lũy đạo giáp.

Cự Linh Đạo Quân nhanh chóng bay lên chộp Vạn Chú Thiên Chung.

Hậu Tôn Đạo Quân vận chuyển trăng khuyết biến thành luông sáng bạc đuổi theo Vạn Chú Thiên Chung.

Giang Nam giết thân thể Lũy Sinh lão tổ, giờ lại dùng trò cũ để Bích Lũy đạo giáp chỉ dẫn vị trí đạo quả của gã, dùng Vạn Chú Thiên Chung tru sát gã hồn phi phách tán.

Hai Đạo Quân chuyển thế vừa ra tay thì một bóng người bắn lên cao chen vào giữa Cự Linh Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân.

Giang Nam hét to:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Thủy đại đạo tuôn ra từ người Giang Nam kéo dài ức dặm. Nguyên Thủy Đại La Thiên đột nhiên xuất hiện bao phủ Cự Linh Đạo Quân,

Hậu Tôn Đạo Quân vào trong.

Đại La Thiên ầm ầm chuyển động, vô số dị bảo bay lượn nhấn chìm Cự Linh Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân.

Toàn thân Giang Nam đẫm máu đứng giữa Đại La Thiên, ánh mắt lạnh băng nhìn hướng Vạn Chú Thiên Chung biến mất. Giang Nam giơ tay vỗ mạnh.

Vạn Chú Thiên Chung chui vào một cấm khu, tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Cấm khu kia vỡ thành nhiều mảnh.

Đạo Quân chuyển thế thứ hai, Lũy Sinh lão tổ, đã chết.

Cự Linh Đạo Quân gầm lên, rung người dánh sập vô số cung điện, nổ nát vô số thần ma, nhảy ra Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Hậu Tôn Đạo Quân hú dài, trăng khuyết bay lượn. Từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang quét bốn phương tám hướng dọn một nửa Nguyên Thủy Đại La Thiên, gã nhảy ra ngoài.

Cự Linh Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân thấy cảnh Lũy Sinh cấm khu đổ nát, lòng lạnh lẽo.

Vạn Chú Thiên Chung bay ra Lũy Sinh cấm khu, càng tới gần càng khổng lồ. Chuông to như lỗ đen chụp trên lưng Giang Nam, cắn nuốt thời không.

Giang Nam nhìn hai Đạo Quân chuyển thế, lau máu bên khóe môi.

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Bây giờ trong hai vị sẽ có Đạo Quân tiền sử thứ ba chết.

Lòng Cự Linh Đạo Quân ngày càng lạnh, ánh mắt giao nhau với Thiên Tôn đại nhân.

Hai người đồng thanh kêu lên:

- Đi!

Cự Linh Đạo Quân đạp đất, thân thể khổng lồ chìm xuống lòng đất, đi đường dưới đất. Hậu Tôn Đạo Quân vận chuyển trăng khuyếnt biến thành ánh đao chạy xa.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- Đi? Chạy đi đâu? Ta muốn giết thì ngươi có thể chạy trốn tới nơi nào?

Giang Nam phất tay áo, Vạn Chú Thiên Chung rơi xuống chụp vào cái hố to Cự Linh Đạo Quân lặn xuống.

Giang Nam nổi giận xoay nhanh quanh tiên thiên pháp bảo to lớn hình chuông, chưởng ấn rậm rạp vỗ vào Vạn Chú Thiên Chung.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Tiếng chuông dồn dập vang trong vô nhân cấm khu. Đạo uy bất diệt của Vạn Chú Thiên Chung đánh vào lòng đất Cự Linh Đạo Quân chui ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2576: Hàng Phục Cự Linh. (1)

Tiên thiên pháp bảo tàn khuyết có thể uy hiếp mạng sống cỡ Giang Nam, huống chi tiên thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung độ qua tịch diệt kiếp một lần, uy lực ở trạng thái cao nhất.

Giang Nam dùng pháp lực dồi dào nhất thúc giục Vạn Chú Thiên Chung đánh vào đường hầm, uy lực khủng bố, cường đại biết bao.

Tiếng chuông chui xuống lòng đất, sông núi vô nhân cấm khu trập trùng. Lòng đất vang một chuỗi tiếng nổ, mặt đất phương xa nứt ra lạch trời, có núi nhô lên. Đạo âm khủng bố bốc hơi dung nham dưới lòng đất, dung nham cuộn trào ngọn lửa bùng nổ các hố to.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vô nhân cấm khu cách xa mấy trăm ức dặm đột nhiên nổ tung tóe, người Cự Linh Đạo Quân đẫm máu chui lên cao, nặng nề đáp xuống đất. Cự Linh Đạo Quân nhảy cẫng lên tiếp tục co giò chạy nhanh.

Máu không phải chảy ra từ thân thể kiếp trước của Cự Linh Đạo Quân. Giang Nam cường đại vô cùng, lại cầm Vạn Chú Thiên Chung nhưng hắn chưa đủ mạnh phá hoại thân thể kiếp trước.

Cự Linh Đạo Quân luyện thân thể kiếp trước sắp thành tiên thiên linh bảo, trong cơ thể chứa tiên thiên bất diệt linh quang. Giang Nam chưa đủ sức đánh bại thân thể kiếp trước của Cự Linh Đạo Quân.

Là thân chuyển thế của Cự Linh Đạo Quân đổ máu. Thân chuyển thế chưa đến cảnh giới viên mãn Tiên Quân, tuy dung hợp thân thể kiếp trước nhưng hai thân xác không hòa hợp đại đạo hoàn mỹ, bởi vậy cơ thể Cự Linh Đạo Quân khó hòa vào nhau.

Tiếng chuông Vạn Chú Thiên Chung công kích, cơ thể kiếp này của Cự Linh Đạo Quân khó chống lại, bị thương nặng buộc phải trồi lên mặt đất.

Giang Nam vỗ một chưởng vào Vạn Chú Thiên Chung, cái chuông siêu to bay xéo, thanh âm đinh tai như óc đánh vào lưng Cự Linh Đạo Quân.

Cự Linh Đạo Quân té sấp xuống đất, Vạn Chú Thiên Chung chụp xuống nhốt gã bên trong.

Giang Nam lắc người xuất hiện đằng trước Vạn Chú Thiên Chung, nguyên thủy chi khí biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên nâng Vạn Chú Thiên Chung và Cự Linh Đạo Quân dưới chuông lên.

Ảo ảnh các pháp bảo nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung hiện ra quay quanh Vạn Chú Thiên Chung chuẩn bị luyện hóa Cự Linh Đạo Quân.

Cự Linh Đạo Quân đã là vật trong túi Giang Nam, tuy thân thể kiếp trước của Cự Linh Đạo Quân mạnh ngang ngửa với tiên thiên pháp bảo nhưng gã đi con đường thân, đạo, quả hợp nhất, trong người không có chút pháp lực.

Sau khi Cự Linh Đạo Quân chuyển thế, mặc dù dung nhập đại đạo cự linh vào tiên đạo nhưng không giải được câu hỏi làm sao dung hợp pháp lực và cơ thể.

Hiện giờ thân chuyển thế của Cự Linh Đạo Quân là cảnh giới viên mãn Tiên Quân, Giang Nam không đối phó thân thể kiếp trước được, còn cơ thể kiếp này của gã thì dễ như chơi.

Quan trọng nhất là Cự Linh Đạo Quân không như Đạo Quân khác giấu đạo quả trong tiên thú. Cự Linh Đạo Quân là thân, đạo, quả hợp nhất, yêu cầu cơ thể vừa là đạo quả vừa là đại đạo. Chỉ cần chém cơ thể kiếp này là Cự Linh Đạo Quân sẽ hồn phi phách tán, thân chết đạo tiêu.

Giang Nam đang định một hơi luyện chết Cự Linh Đạo Quân chợt phía xa vọng lại tiếng than thở:

- Giáo chủ cần gì đuổi tận giết tuyệt?

Giang Nam nhìn hướng phát ra thanh âm. Sâu trong các cấm khu hiện ra thân hình các Đạo Quân tiền sử, cơ thể to lớn như thần như ma.

Giang Nam biết đám Đạo Quân tiền sử còn ẩn trong cấm khu chưa chuyển thế thấy hắn liên tục giết Lũy Sinh lão tổ, Thiên Ngự Đạo Quân thế là nảy tình cảm thỏ chết cáo khóc.

- Nếu ta nhất quyết luyện chết Cự Linh Đạo Quân thì đám lão quái vật trở mặt ngay, trừ khử ta. Mặc dù ta không sợ nhưng thật rắc rối, vời đến phiền phức cho kiếp số trong tương lai.

Trong đầu Giang Nam lóe qua nhiều suy nghĩ, hắn hành lễ hướng các Đạo Quân tiền sử.

Giang Nam cười nói:

- Các vị đạo huynh, Huyền Thiên xin chào mọi người.

Trên các cấm khu, ảo ảnh Đạo Quân vội trả lễ, không dám chậm trễ.

Thiên Hi Thánh Nhân cười tủm tỉm:

- Giáo chủ, ta xem đại đạo của ngươi có đại đạo thời đại cư linh, chắc giáo chủ lấy được nhiều ích lợi từ chỗ Cự Linh đạo hữu. Giáo chủ được cơ duyên từ hắn vậy cần gì cứ quyết lấy mạng hắn?

Chức Mẫu cười nói:

- Giáo chủ, bắt người tay ngắn. Giáo chủ đã lấy được ích lợi từ người ta thì sao phải đánh chết người? Hơi quá đáng.

Đúng là Giang Nam được Cự Linh võ đạo đồ, dược ích lợi rất lớn. Cự Linh võ đạo đồ là tuyệt học Cự Linh Đạo Quân để lại trên đời.

Lòng Giang Nam dao động, cười nói:

- Không phải Huyền Thiên không biết cảm ơn mà vì Cự Linh đạo huynh không nể tình. Ta vốn rất cảm kích hắn, nhưng hắn bao che Ma Kha, vì vậy ta bản năng giết cường địch. Cuối cùng Ma Kha vẫn bỏ trốn, tương lai người này sẽ là mối họa lớn của ta.

Viên Thái lão tổ cười nói:

- Giáo chủ mang con rồng hoang kia san bằng đạo tràng của Cự Linh, đánh hắn buộc phải chuyển thế. Bỏ qua nhân quả này đi, không đáng nhắc tới.

- Được rồi, cứ cho qua.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Nhưng Cự Linh chuyển thế liên tục đối đầu với ta. Khi tầng hư không thứ năm Tiên giới mở ra, hắn định hại mạng sống tướng sĩ Huyền Châu của ta. Lần này mưu tính phân chia Huyền Châu, cướp chí bảo tiên đạo, hại mạng sống nhi của ta, thê tử của ta, huynh đệ của ta. Tục ngữ có câu rất hay, chuyện không quá hai lần, hắn liên tục hai lần ra tay với Huyền Châu, nếu không . . .

Đám Đạo Quân tiền sử cười nói:

- Giáo chủ, gì mà chuyện không quá hai lần? Rõ ràng là nhất quá tam!

Nữ La Đạo Quân xì cười:

- Nhất quá tam, Cự Linh đạo huynh chỉ phạm hai lần, tội không đáng chết. Huống chi hắn cũng không ăn bớt giáo chủ được, ngược lại là giáo chủ chiếm lợi nhiều, sao không tha cho hắn thêm một lần?

Giang Nam khẽ thở dài:

- Các vị đạo huynh, không phải Huyền Thiên vô tình mà do kiếp số sắp đến, nếu ta tha cho Cự Linh đạo huynh rồi hắn tiếp tục đối đầu với ta trong

kiếp số, ta chết trong tay hắn chẳng phải quá oan sao?

Tương Khang trầm giọng nói:

- Giáo chủ yên tâm, chúng ta sẽ trông chừng hắn, bắt Cự Linh đạo huynh tu thân dưỡng tính, không để hắn chạy ra đối đầu với giáo chủ.

Đám người Thiên Hi Thánh Nhân, Chức Mẫu, Viên Thái, hơn mười ảo ảnh Đạo Quân tiền sử khom người nói:

- Mong giáo chủ nể mặt đám lão hủ.

Giang Nam trả lễ, cười nói:

- Nếu các vị đạo huynh đã lên tiếng thì đương nhiên Huyền Thiên không dám từ chối, nhưng tiểu đệ có chuyện muốn nhờ. Kiếp số của tiểu đệ sắp đến, tính ra thì khoảng hơn hai mươi năm. Bản thân ta khó an toàn trong kiếp số, mong các vị đạo huynh giúp một tay.

Đám người Thiên Hi Thánh Nhân, Chức Mẫu, Viên Thái nhìn nhau.

Thật lâu sau Thiên Hi Thánh Nhân chậm rãi nói:

- Giáo chủ, muốn chúng ta giúp đỡ không thành vấn đề. Nhưng chúng ta già rồi, ra tay không giúp ích gì nhiều được. Nếu giáo chủ đặt hy vọng sống vào nắm xương già chúng ta sợ là sẽ thất vọng.

Giang Nam khom người rối rít cảm ơn:

- Miễn các vị đạo huynh đồng ý hỗ trợ là Huyền Thiên đã rất mãn nguyện. Nếu Huyền Thiên không chết, hôm nào các đạo huynh có gì cần chắc chắn Huyền Thiên cũng sẽ giúp đỡ.

Đám người Thiên Hi Thánh Nhân, Chức Mẫu, Viên Thái, Nữ La lòng máy động, đáp lễ:

- Không chừng tương lai đúng là có chuyện cần nhờ giáo chủ, mong giáo

chủ đừng quên lời hứa hôm nay.

Chương 2577: Hàng Phục Cự Linh. (2)

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Một lời hứa đáng giá ngàn vàng, không dám sửa đổi!

Đám Đạo Quân tiền sử cười nói:

- Nếu vậy xin giáo chủ tha cho Vự linh đạo hữu trước đi.

Giang Nam thu Vạn Chú Thiên Chung về, Cự Linh Đạo Quân nhảy ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, thấy mặt hắn là lòng gã bốc cháy lửa giận. Cự Linh Đạo Quân định xông tới công kích, đám người Thiên Hi Thánh Nhân, Viên Thái vội cao giọng quát:

- Cự Linh đạo hữu, mau trở về, đừng dây dưa với giáo chủ nữa. Giáo chủ không phải người ngoài, nếu ngươi chịu thiệt thì chúng ta cũng sẽ không giúp đỡ.

Cự Linh Đạo Quân vội dừng tay, bước nhanh tới chỗ đám người Thiên Hi Thánh Nhân.

Cự Linh Đạo Quân cười khẩy nói:

- Các vị đạo huynh cầu tình cho hắn nên ta mới tha cho, không so đo.

Giang Nam cười cười không quan tâm:

- Các vị đạo huynh, Huyền Thiên xin từ biệt.

Đám Thiên Hi Thánh Nhân định đưa tiễn.

Giang Nam từ chối:

- Các vị đạo huynh hãy dừng bước, dừng lại đi. Tiểu đệ còn bận dọn dẹp cấm khu Lũy Sinh, Thiên Ngự, bộ dạng khó xem. Nếu các vị đưa tiễn thì ta không còn mặt mũi nào, sẽ bị các vị đạo huynh cười chê.

Nữ La Đạo Quân cười nói:

- Giáo chủ thật thú vị, nói chuyện tếu thật. Nếu người ta không chết, nếu người ta còn ở tuổi xuân mơn mởn thì thật muốn sương sớm nhân duyên với giáo chủ.

Giang Nam đỏ mặt tía tai, vội vàng từ biệt chạy vào Lũy Sinh đại quân Hỗn Độn thiên quốc. Không lâu sau Giang Nam rời khỏi Lũy Sinh cấm khu đi Thiên Ngự cấm khu. Giây lát sau Giang Nam bay lên cao, điều khiển luồng thần quang đi xa.

Đám Đạo Quân tiền sử nhìn Giang Nam rời đi, quay về Tiên giới, nổi lên lòng tò mò.

Viên Thái lão tổ nói:

- Huyền Thiên giáo chủ bảo tướng ăn của hắn khó xem nhưng không biết khó xem đến cỡ nào? Các vị đạo huynh, chúng ta đi xem thử không?

Mấy ảo ảnh Đạo Quân tiền sử khác vỗ tay cười nói:

- Tốt, cùng đi xem!

Đám Đạo Quân tiền sử đi và Lũy Sinh cấm khu, sau khi đi ra mặt tái xanh, lại đến Thiên Ngự cấm khu, khi ra thì mặt không còn chút máu.

Viên Thái lão tổ run giọng hỏi:

- Nữ La, nàng xác định muốn cùng người này sương sớm nhân duyên?

Mặt Nữ La Đạo Quân trắng bệch lắc đầu nguầy nguậy:

- Còn lâu! Tướng ăn của người này xấu quá, ta sợ không thành giai thoại

mà bị người nói là quét rác. Nói đi phải nói lại, trước kia Huyền Thiên giáo chủ làm nghề gì mà dọn dẹp sạch quá vậy?

Thiên Ngự cấm khu, Lũy Sinh cấm khu bị dọn dẹp sạch sẽ không chừa một miếng ngói, gió thổi vi vu. Dư âm tịch diệt kiếp trong cấm khu cũng bị tẩy sạch.

Giang Nam quay về Tiên giới, mắt lóe tia sáng. Giây lát sau Giang Nam thấy rõ ràng tình hình chiến đấu trong Huyền Châu, tầng hư không thứ sáu.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Huyền Châu ta có Tiềm Long tọa trấn, điều độ đại quân bốn phương, còn chống đỡ được. Hay ta chém tiếp mấy Đạo Quân chuyển thế?

Giang Nam cất bước đi hướng tổng đàn Hậu Tôn đại giáo do Hậu Tôn Đạo Quân sáng lập, nhẹ giọng nói:

- Nếu đuổi tận giết tuyệt đám cường giả đối đầu với ta thì kiếp số chỉ còn lại thiên kiếp, không có nhân kiếp.

Tổng đàn Hậu Tôn đại giáo rất náo nhiệt, người đến người đi, rộn ràng nhốn nháo. Hậu Tôn Đạo Quân lập giáo hơn một ngàn năm, qua thời gian dài phát triển giáo phái này rất hưng thịnh.

Đây là nhờ Hậu Tôn Đạo Quân là Đạo Quân tiền sử, có bản lĩnh biến đại đạo tiền sử của mình thành giáo lý truyền bá, khá nổi tiếng trong Viêm Châu.

Giáo lý của Hậu Tôn Đạo Quân là đại đạo tiền sử, nghe giáo lý liền cảm nhận thần thông rộng lớn vô biên, tu luyện sơ là sẽ ngứa ngáy muốn được nhiều giáo lý hơn, tu luyện nhiều đại đạo hơn.

Những người này sẽ chân thành tôn kính Hậu Tôn đại giáo đến bái vào Hậu Tôn đại giáo, trở thành giáo đồ, giáo chúng.

Giang Nam giáng xuống tổng đàn, thấy nhiều tiên nhân, phàm nhân, tu sĩ đến để được mở mang đầu óc, tham gai giáo môn. Người tư chất tốt trở thành giáo đồ ký danh, tư chất kém sẽ bị đào thải khỏi cuộc chơi. Không nhiều đệ tử chính thức vào Hậu Tôn đại giáo.

Một giáo đồ bộ dạng quản sự nhìn Giang Nam, quát hỏi:

- Ngươi đến làm gì?

Giang Nam chớp chớp mắt, cười nói:

- Ta đến . . .

- Xếp hàng đi!

Quản sự huơ bút, bá khí hùng hổ quát:

- Đến bái sư vào giáo phải xếp hàng, ngươi muốn chen ngang? Không có cửa đâu!

Giang Nam ngoan ngoãn xếp hàng, may mắn trước mặt hắn không có nhiều người, rất nhanh đến lượt hắn. Vẫn là quản sự thu tu sĩ, tiên nhân vào Hậu Tôn đại giáo.

Quản sự không ngẩng đầu hỏi:

- Tên gì? Tu vi gì? Muốn vào giáo hay đến cầu giáo nghĩa?

Giang Nam thành thật nói:

- Ta tên Giang Nam, tên chữ là Tử Xuyên, tu vi Thiên Quân.

- Tu vi Thần Quân?

Quản sự ngạc nhiên ngước lên xem xét Giang Nam, nghi hoặc hỏi:

- Đầu năm nay còn có kẻ ngớ ngẩn tu thần? Lại còn luyện đến cảnh giới

Thần Quân? Ngươi nghĩ mình là Huyền Thiên giáo chủ sao? Tư chất như ngươi sợ là không vào Hậu Tôn đại giáo ta được, tối đa cho ngươi một phần giáo lý, để ngươi chậm rãi tham ngộ. Ngươi mang theo giáo lý truyền đạo trăm năm là có thể trở thành giáo đồ ký danh.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta không đến nhập giáo, ta tới giết giáo chủ của các ngươi.

Quản sự không nghe rõ ràng, giật mình nhìn Giang Nam sau đó nói tiếp:

- Đi qua bên giáo phụ lĩnh một phần giáo lý là ngươi có thể xuống núi.

Giang Nam lắc đầu, bất đắc dĩ nói:

- Ta thật sự đến giết giáo chủ của các người, Hậu Tôn Đạo Quân có đây không?

Quản sự thế mới biết mình không nghe lầm, dựng đứng chân mày, bá khí hùng hổ quát:

- Muốn đá quán phải không? Rốt cuộc ngươi là ai?

- Huyền Thiên giáo chủ.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Không ngờ ta đến giết Hậu Tôn Đạo Quân của các ngươi mà còn cần xếp hàng, chẳng lẽ vì có quá nhiều người muốn giết hắn?

Giang Nam phớt lờ quản sự, thanh âm lạnh nhạt nhưng truyền khắp tổng đàn Hậu Tôn đại giáo:

- Hậu Tôn đạo huynh, ta đến tìm ngươi đây, định trốn tới bao giờ?

Quản sự dựng đứng lông mày, há ồm định chửi nhưng sợ hãi nhận ra không thể thốt nên lời. Quản sự chẳng những không nói được, thân thể, pháp

lực, thần thức, mọi thứ không thể nhúc nhích.

Quản sự kinh hoàng, tròng mắt khó khăn xoay chuyển. Mọi người trên tổng đàn, các Tiên Vương, Tiên Quân trong giáo môn bị đóng đinh tại chỗ như thể không gian đông lại, thời gian yên lặng.

Giọng Hậu Tôn Đạo Quân tức giận vang lên:

- Giang thái sư, ngươi dám đến tận tổng đàn của giáo ta? Trận chiến trước ta dã thua ngươi, rút lui rồi. Ta tự nhận mình kém cỏi, chẳng lẽ ngươi định đuổi tận giết tuyệt sao?

Hậu Tôn Đạo Quân xuất hiện trên bầu trời tổng đàn, tiên thiên thần đao bị hỏng thành trăng khuyết treo trên đầu gã, tràn ngập đạo uy bất diệt. Đạo danh của nó là trảm đạo, đáng tiếc đã tàn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Hậu Tôn, ngươi đến giết ta, thua trong tay ta rồi cho rằng nói một tiếng thua là trốn khỏi sát kiếp sao?

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Nếu tha cho ngươi, hôm nay người ta đến giết ta, thua thì thừa nhận rồi bỏ đi, ngày mai có người khác đến giết ta xong nhận thua bỏ đi, vậy uy nghiêm của ta để đâu? Đế và Tôn để lại cá tầng hư không mở ra, vừa là cơ duyên cũng là sát kiếp, đã định trước trăm vạn xác chết đầy đất, máu chảy thành sông, Đạo Quân chuyển thế cũng phải đổ máu, gục ngã.

Chương 2578: Hóa Duyên.

Giang Nam lấy Vạn Chú Thiên Chung ra, thản nhiên nói:

- Ta là thần duy nhất đương thời, sát kiếp này hãy để ta hoàn thành đi!

Cơ duyên, sát kiếp tồn tại song song.

Cơ duyên to lớn mỗi cái khác nhau, sát kiếp cũng vô lượng. Giang Nam nói trăm vạn xác chết đầy đất, máu chảy thành sông không phải nói đùa.

Hậu Tôn Đạo Quân nhìn giáo chúng của mình, ánh mắt thương hại nói:

- Thái sư chờ thêm một thời gian được không? Ta cần để lại giáo lý hoàn chỉnh truyền cho hậu nhân, tránh cho tương lai thời đại của ta bị người lãng quên. Mong thái sư thành toàn.

Hậu Tôn Đạo Quân đã biết chắc mình sẽ chết nên mở miệng xin Giang Nam chờ giây lát, cho gã thời gian để lại truyền thừa.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Mời đạo huynh.

Hậu Tôn Đạo Quân gật đầu, ngồi xếp bằng, đại đạo đan xen tạo ra các con chữ kỳ lạ, đại đạo phát ra đạo âm biến thành đạo âm, cảm ngộ trong con chữ. Đạo quang luyện vào hàng chữ, dẫn dắt tâm linh.

Hậu Tôn Đạo Quân rất nghiêm túc biến cảm ngộ suốt đời mình học được thành con chữ, đạo âm, đạo quang luyện thành quyển sách đại đạo áo nghĩa, bất hủ.

Thật lâu sau Hậu Tôn Đạo Quân luyện xong cuốn sách.

Hậu Tôn Đạo Quân đứng dậy, nâng tay:

- Thái sư, mời.

- Mời!

Hai người bước lên trời cao, Hậu Tôn Đạo Quân quát to, trời sụp. Hậu Tôn Đạo Quân lây trăng khuyết ra, trăng tàn như đao thất luyện chém xuống.

Vạn Chú Thiên Chung treo cao trên đầu Giang Nam va chạm với trăng khuyết. Trăng khuyết là tiên thiên pháp bảo khiếm khuyết. Vạn Chú Thiên Chung là tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh, hai bên không thể so sánh. Tàn nguyệt đao quang không thể lay động Vạn Chú Thiên Chung một li.

Nhưng Giang Nam không vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung, nhờ lực lượng thiên chung oanh giết Hậu Tôn Đạo Quân. Giang Nam lướt tới gần, dùng đạo pháp thần thông đấu với Hậu Tôn Đạo Quân.

Hai người đại khai đại hợp, đao quang lấp lóe tung hoành trời sao. Vô số ngôi sao Tiên giới bị đao quang xẹt qua nổ bùm bùm, liên tục va chạm với Vạn Chú Thiên Chung.

Tiếng chuông du dương. Dưới Vạn Chú Thiên Chung, Giang Nam lấy nhanh đánh nhanh. Tu vi của Giang Nam vốn cao hơn Hậu Tôn Đạo Quân nhiều, lại là đại cao thủ pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Chỉ mấy giây sau Hậu Tôn Đạo Quân phun máu nhuộm đỏ trời đêm, bị Giang Nam đánh nát. Máu như biển tuôn chảy trong trời sao dậy sóng to.

Vạn Chú Thiên Chung bộc phát uy lực cố định trăng khuyết, chụp xuống thu trăng vào chuông.

Giang Nam vươn tay, Vạn Chú Thiên Chung nhỏ dần rơi vào bàn tay hắn, cất bước đi hướng Huyền Châu Tiên giới.

Giang Nam nói:

- Hậu Tôn đạo huynh không giấu đạo quả trong cấm khu của mình mà ký thác trong tiên thiên pháp bảo tàn khuyết này, ta nói có đúng không?

- Không gạt được thái sư.

Trong Vạn Chú Thiên Chung vọng ra tiếng thở dài của Hậu Tôn Đạo Quân:

- Ta thua tâm phục khẩu phục, hiện giờ ta chỉ có một tâm nguyện là mong thái sư tương lai lên ngôi đế thống nhất thiên hạ đừng nhổ cỏ tận gốc Hậu Tôn đại giáo. Thời đại của ta . . .

Hậu Tôn Đạo Quân ngừng một lúc lâu:

- Chỉ còn lại giáo môn này.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Ta là thần sao có thể ngồi vào ngai đế đại đạo? Nhưng đạo huynh yên tâm, ta sẽ không đuổi tận giết tuyệt.

Hậu Tôn Đạo Quân cười phá lên:

- Thái sư, ta không ngồi chờ chết. Ngươi muốn luyện hóa đạo quả của ta, xóa đạo quả trong tiên thiên thần đao, phải xem ngươi có bản lĩnh đó không đã.

Giang Nam mỉm cười ném Vạn Chú Thiên Chung vào thần luân sau gáy. Một tòa Nguyên Thủy Đại La Thiên hiện ra trong thần luân, vô số bảo quang, đạo ảnh, thần ma ùa ra dốc sức luyện hóa trăng khuyết trong chuông.

- Ta sắp thành tựu Thiên Quân, trừ Đạo Quân ra trên đời không có ai là ta không luyện chết được. Dù đạo quả của ngươi ký thác trong tiên thiên pháp bảo thật sự thì ta vẫn có thể luyện chết ngươi huống chi là tiên thiên pháp bảo tàn khuyết?

Huyền Châu, đại chiến vẫn còn tiếp tục. Giang Nam không vào Huyền

Châu. Đám người Quân Đạo Nhân, Đạo Vương Tiên Quân, Tịch Ứng Tình hợp sức vận chuyển Hỗn Nguyên Thiên Tán, tuy không đấu lại Khuê Dực Đạo Quân nhưng còn sức chống cự. Kế Đô ma tổ, Giang Tuyết, Lạc Hoa Âm sử dụng Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ đối kháng với Cửu Nghi Hoàng Quân. Bọn họ rơi vào thế yếu, vất vả phòng thủ, nhưng Cửu Nghi Hoàng Quân muốn phá vỡ Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ không dễ gì.

Bỉ Ngạn nương nương, Linh Lung Tiên Quân, Ma Thiên Tiên Quân khởi động Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh, bọn họ thực lực yếu nhất, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh không phải chí bảo tiên đạo hoàn chỉnh. Băng Liên Thánh Mẫu gần bằng Thiên Quân đánh lại Lê Hoa Thánh Mẫu.

Hồng Đạo Nhân, La Hầu La chia nhau điều khiển Hỗn Độn tiên kiếm đấu với Quỷ Nhung Đạo Quân ngang sức ngang tài. Tiếc rằng Hồng Đạo Nhân không có chí bảo tiên đạo, chỉ mượn dùng Hỗn Độn tiên kiếm nên không thuận tay.

Mắt Giang Nam tràn ngập sát khí:

- Trước tiên luyện hóa Hậu Tôn Đạo Quân rồi giết hết đám Quỷ Nhung Đạo Quân.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Với thực lực hiện tại của ta mau thì hai, ba canh giờ, lâu thì một ngày là có thể công phá trăng khuyết xóa bỏ đạo quả của Hậu Tôn Đạo Quân. Nhóm Bỉ Ngạn nương nương chắc chống được thêm hai ngày.

Giang Nam mới nghĩ đến đây bỗng lòng máy động nhìn hướng tây. Mây tía phương tây đột nhiên tỏa sáng rực rỡ, từng tia sáng vàng bắn ra bốn phương tám hướng chiếu rọi mây tía. Tam Khuyết Đại Phật, Tu A Tiên Quân, một đám hòa thượng đầu trọc vây quanh một tăng nhân cầm gậy tre vàng bước nhanh tới. Từng tiếng tụng kinh lảnh lót vang vọng các tiên châu.

Tăng nhân cầm gậy tre vàng gầy như cây tre, mặt nhăn mày nhó nhíu

thành chữ 'khổ', là Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Khổ Hạnh Thiên Tôn chắp tay từ xa, chào hỏi:

- Thái sư, lão tăng xin chào.

Giang Nam đáp lễ, cười hỏi:

- Sao Thiên Tôn đến đây?

- Gần đây phật tử Sa Môn giáo phái rất thảm, không có áo che thân nên lão tăng đến hóa thiện duyên với thái sư, cầu bố thí.

Mặt Khổ Hạnh Thiên Tôn đau khổ nói:

- Hậu Tôn thí chủ trong chuông của thái sư sinh ở gia đình giàu có, hơi có chút tiền nên lão tăng khẩn cầu thái sư nể mặt cho Hậu Tôn thí chủ tham gia vào Khổ Hạnh đại giáo.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Thiên Tôn tính giỏi thật, ta trấn áp luyện hóa Hậu Tôn, còn Thiên Tôn thì đòi xin Hậu Tôn, nuốt giáo môn của hắn, để Sa Môn đại giáo thịnh vượng, thêm một Đạo Quân chuyển thế. Nhưng không dễ ăn bớt ta!

Khổ Hạnh Thiên Tôn càng nhăn mặt khắc khổ, thở dài:

- Nếu thái sư giết Hậu Tôn thì Đạo Quân chuyển thế khác sẽ nghĩ sao? Thái sư đã giết hai Đạo Quân chuyển thế, giết thêm Hậu Tôn nữa thì lão tăng e rằng tất cả cường giả trong thiên hạ sẽ vùng lên tấn công thái sư. Lão tăng đây cũng hơi sợ giùm thái sư, nếu thái sư cho lão tăng hóa thiện duyên này, tương lai thái sư ít đi một phần kiếp số.

Giang Nam chuyển giận thành vui:

- Thiên Tôn, pháp bảo của Hậu Tôn Đạo Quân là tiên thiên pháp bảo tàn khuyết, Thiên Tôn muốn hóa duyên cần lấy ra chút thành ý. Tiên Thiên Khổ

Trúc của Thiên Tôn cũng là tiên thiên pháp bảo, khi kiếp số đến ta mong Thiên Tôn sẽ lấy Tiên Thiên Khổ Trúc ra.

Khổ Hạnh Thiên Tôn biến sắc mặt, do dự giây lát nói:

- Đồng ý!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2579: Lay Động Thiên Hạ. (1)

Khổ Hạnh Thiên Tôn dứt lời, Giang Nam cười lớn, Vạn Chú Thiên Chung bay ra thần luân, ném trăng khuyết ra khỏi chuông.

Khổ Hạnh Thiên Tôn giơ gậy tre vàng lên điểm nhẹ, một luồng tiên thiên bất diệt linh quang bay ra xuyên thâu trăng khuyết treo trăng trên đầu gậy.

Khổ Hạnh Thiên Tôn quát to:

- Hậu Tôn đạo hữu, sao không tỉnh lại?

Trăng khuyết tỏa sáng rực rỡ đáp xuống đất biến thành Hậu Tôn Đạo Quân, gã đứng bên cạnh Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Mặt Hậu Tôn Đạo Quân liên tục thay đổi, cuối cùng thở ra:

- Đại hòa thượng thủ đoạn kinh người, tại hạ khâm phục.

Hậu Tôn Đạo Quân hành lễ đứng dưới tay Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Khổ Hạnh Thiên Tôn vội lùi lại một bước dứng sóng vai với Hậu Tôn Đạo Quân, nói:

- Hậu Tôn đừng làm vậy, ngươi và ta cùng là giáo chủ, không có tôn ti địa vị.

Giang Nam thầm khen, rất phục thủ đoạn của Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Hậu Tôn Đạo Quân nói câu kia vì trăng khuyết treo trên Tiên Thiên Khổ Trúc, không thể thoát khỏi gậy tre vàng. Đạo quả của Hậu Tôn Đạo Quân nằm trong trăng khuyết, nghĩa là Khổ Hạnh Thiên Tôn khống chế đạo quả Hậu Tôn Đạo Quân.

Hậu Tôn Đạo Quân biết chống cự cũng vô dụng, Khổ Hạnh Thiên Tôn khác với Giang Nam. Vì Giang Nam muốn lấy mạng Hậu Tôn Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn thì muốn kết hợp Hậu Tôn đại giáo, cũng cần nhờ vào thực lực của gã. Tuy hai người chia cao thấp nhưng đa phần là hợp tác với nhau, sư huynh, sư đệ.

Khổ Hạnh Thiên Tôn có khống chế Hậu Tôn Đạo Quân cũng sẽ không coi thường gã. Hơn nữa Khổ Hạnh Thiên Tôn ở trước mặt mọi người nói Hậu Tôn Đạo Quân là giáo chủ Sa Môn đại giáo, không tôn ti cao thấp là cho gã mặt mũi rất lớn.

Tiên giới đương thời, mỗi giáo mô nthịnh hành. Giáo môn do Thiên Quân sáng lập cộng ngũ giáo phái lên đến con số hơn chục, cộng thêm giáo môn do Đạo Quân chuyển thế gầy dựng, khoảng ba mươi giáo phái.

Sau này nếu phe cổ hủ vô nhân cấm khu chuyển thế đến Tiên giới chắc chắn sẽ có thêm nhiều giáo môn xuất hiện.

Giáo môn phong phú, mỗi người một vùng trời, thế lực phân chia rất nhỏ, không thể đối kháng với ngũ giáo phái. Hôm nay Hậu Tôn Đạo Quân và Sa Môn đại giáo hợp nhất là theo xu hướng.

Có như vậy mới đối kháng với ngũ giáo phái được, không đến mức bị chèn ép, cắn nuốt.

Khổ Hạnh Thiên Tôn đi trước giáo chủ mấy các đại giáo môn khác, tầm mắt cao xa hơn người.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Dã tâm của Khổ Hạnh Thiên Tôn không nhỏ, tâm kế sâu, thủ đoạn kinh người. Chẳng những không đắc tội người còn biết lôi kéo, tương lai Sa Môn đại giáo sẽ trở thành một trong các giáo môn quan trọng nhất Tiên giới.

- Cho đến nay lão tăng này chưa lộ nanh vuốt, nhưng tương lai đụng phải tranh giành chính thống chắc chắn lão sẽ làm thế nhân giật mình, Tiên giới

hết hồn.

Khổ Hạnh Thiên Tôn giải quyết xong chuyện, hành lễ với Giang Nam:

- Thái sư sát phạt quá nặng, đã có hai Đạo Quân chuyển thế chết, nếu tiếp tục giết chóc sẽ gây ra đánh hội đồng. Lão tăng đến vì cầu thiện duyên, sẽ không đánh nhau với thái sư. Những người khác chưa chắc để mặc thái sư tiếp tục làm bừa, trong Đạo Quân chuyển thế không thiếu Thiên Quân. Thái sư hãy cẩn thận Vạn Vật Đạo Tổ, Huyết Tổ.

Tim Giang Nam rớt cái bịch, đứng dậy tiễn đưa.

Trước khi đi Khổ Hạnh Thiên Tôn nhắc đến Vạn Vật Đạo Tổ, Huyết Tổ là hai nhân vật nghịch thiên trong Đạo Quân tiền sử.

Tuổi thọ Vạn Vật Đạo Tổ dài lâu, có tin đồn tồn tại trước cả chú đạo. Rất có thể Vạn Vật Đạo Tổ là Đạo Quân thời đại ma đạo hoặc yêu đạo. Có tin đồn lần đầu tiên Vạn Vật Đạo Tổ chứng Đạo Quân có lẽ càng xa xôi hơn.

Vạn Vật Đạo Tổ là người khá ác, giết một nửa sinh linh chú đạo chỉ để nghiệm chứng có thể ngăn cản tịch diệt kiếp không. Vạn Chú Đạo Quân sợ Vạn Vật Đạo Tổ như mãnh tú và nước lũ, nghe tên gã là đã run lẩy bẩy.

Trong thời đại tiên đạo Vạn Vật Đạo Tổ bị Đế và Tôn khuất phục, giữ lời hứa chuyển thế đến Tiên giới, giả danh Thần Mẫu Đạo Quân. Dù là Thần Mẫu Đạo Quân hay Vạn Vật Đạo Tổ, cái tên chất chứa ý cảnh đại đạo xa xôi, có thể thấy Vạn Vật Đạo Tổ không đơn giản, tạo nghệ với đạo thâm sâu đáng sợ.

Hơn nữa Vạn Vật Đạo Tổ cướp tây phương Kim Quang Trấn đạo đỉnh của Tam Khuyết Đại Phật, được chí bảo tiên đạo.

Đây chỉ là biểu tượng, khiến người e ngại nhất là Vạn Vật Đạo Tổ dựa vào báu vật gì bình an độ qua tịch diệt kiếp?

Chỉ có tiên thiên pháp bảo mới có uy lực đó, nghĩa là Vạn Vật Đạo Tổ sở

hữu tiên thiên pháp bảo.

Huyết Tổ càng đáng sợ hơn.

Huyết Tổ đến từ vô nhân cấm khu. Khác với những Đạo Quân đã chết, Huyết Tổ nửa chết nửa sống, là thủ phạm gây ra các lần vô nhân cấm khu bạo động trong lịch sử.

Thời đại tiền sử, Huyết Tổ gây ra bạo động cắn nuốt sinh linh các thời đại, xem sinh linh là huyết thực.

Huyết Tổ không là người chết, Huyết Tổ là Đạo Quân sắp chết, không cần chuyển thế. Nghe đồn Huyết Tổ chưa chuyển thế, chỉ lẻn vào Tiên giới mưu đồ đại nghiệp.

Huyết Tổ chậm chạp không lộ mặt, mưu đồ không nhỏ.

Nếu Giang Nam giết Đạo Quân chuyển thế khác sẽ vời đến hai người kia. Vạn Vật Đạo Tổ hay Huyết Tổ đều rất ác, bọn họ tự mình ra trận thì Giang Nam khó chống lại.

Huống chi trong Đạo Quân chuyển thế không chỉ hai 47e kia có sức chiến đấu không thua Giang Nam. Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân cũng rất mạnh.

Cộng thêm Ngọc Kinh Thiên Quân và Thần Mẫu Đạo Quân hợp tác, thế lực Hỗn Độn thiên quốc khổng lồ kinh người sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

- Nói vậy nhưng nên ra tay vẫn phải ra tay. Bây giờ là kẻ thù, tương lai cũng se là đối thủ. Giết được một người hay một người, tương lai ít một phần kiếp nạn.

Giang Nam đứng trong không trung Huyền Châu, khí thế kinh khủng bộc phát chấn động thiên địa Càn Khôn.

Trên bầu trời Huyền Châu gió mây thay đổi, khí thế hùng vĩ vô biên biến thành cấm khu thần đạo.

Trong cấm khu thần đạo, tiên đạo bị bài trừ. Chỉ có thần rộng lớn, thần vĩ ngạn, thần uy nhiếp trấn áp thiên địa, trấn áp Càn Khôn, trấn áp vạn đạo.

Sát khí thần tâm nổi lên, không thể ngăn cản.

Giang Nam muốn giết người, giêt ra bầu trời trong xanh, dám xuống tay với Huyền Châu, tấn công hắn thì đều là kẻ thù. Mặc kệ là Thiên Quân cao cao tại thượng hây Đạo Quân chuyển thế đều phải bị xóa sổ.

Các tầng hư không chấn động, các tồn tại cường đại cổ xưa trong Tiên giới cảm ứng thay đổi kinh khủng trên bầu trời Huyền Châu. Thánh Ma Thiên Tôn giật mình vung quạt ba tiêu, bão nổi lên thổi quét vạn vạn dặm tầng hư không thứ bảy. Huyền Đô Thiên Quân và Huyền U trấn đạo đỉnh bị đẩy lùi, Thánh Ma Thiên Tôn nhìn hướng Huyền Châu.

Thần Mẫu Đạo Quân đang đánh nhau túi bụi với Vạn Chú Đạo Quân, hai người lăn lộn từ bầu trời Huyền Châu vọt lên các tầng hư không, đánh từ tầng hư không thứ nhất lên tầng hư không thứ năm.

Giờ phút này, Thần Mẫu Đạo Quân cảm nhận khí thế khủng bố kia, biến sắc mặt hét to một tiếng:

- Ngọc Kinh ở đâu?

Trong tầng hư không thứ năm hiện ra sắc ngọc nhuộm ức vạn dặm hư không thành thiên địa bằng ngọc. Ngọc Kinh Thiên Quân xuất hiện trong tầng hư không thứ năm, sau lưng Thần Mẫu Đạo Quân. Khí thế hai người nối liền đẩy lùi Vạn Chú Đạo Quân, cùng nhìn bầu trời Huyền Châu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2580: Lay Động Thiên Hạ. (2)

Thái Nhất Thiên Quân đang hoang mang, hai phân thân hiện ra cùng nâng Đế Tôn ấn vào thế phòng ngự. Thái Nhất Thiên Quân mặc cho Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm tiên hậu công kích, gã không đánh trả, sợ phản kích lộ ra sơ hở bị Giang Nam tấn công.

Huyền Vũ Đạo Quân đánh nhau với Càn Nguyên Tiên Đế bỗng xoay người bỏ đi. Rồng rắn bay múa cắt nát hư không, đụng vào sâu trong tầng hư không thứ bảy, ẩn núp không dám ló đầu ra.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân không dám chắc lần này Giang Nam có tấn công mình không. Nếu bị Càn Nguyên Tiên Đế bám giữ rồi Giang Nam lao tới thì hai người sẽ thân chết đạo tiêu, nuốt hận tắt thở.

Giang Nam sát ý ngtú trời, lay động đạo tâm của cường giả trong thiên hạ.

Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, Khuê Dực Đạo Quân, Cửu Nghi Hoàng Quân đang đánh nhau kịch liệt với đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân thì cảm thấy tim đập chân run.

Bọn họ cảm giác bất an như lúc tịch diệt kiếp bộc phát, như là sát kiếp sinh tử sắp đến.

Bốn Đạo Quân chuyển thế cố đè nén nỗi bất an, thoát khỏi đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, chạy xa khỏi Huyền Châu.

Càn Khôn lão tổ hừ mạnh, khom người nói:

- Nguyên Quân nương nương, xin hãy điều động đại quân tiên nhân khởi động tất cả trận pháp Huyền Châu bám giữ bốn Đạo Quân chuyển thế.

Thị Hiên Vi gật đầu, mười vạn tám ngàn lá cờ bay lên từ sau lưng nàng. Đại quân tiên nhân trú đóng khắp nơi trong Huyền Châu kích hoạt các trận pháp, các ao tiên tỏa sáng rực rỡ như biển tiên lơ lửng trên bầu trời. Tiên quang mông lung bắn thẳng tầng mây, các núi tiên phát ra đạo âm kinh thiên động địa, núi tiên bay bổng như các ấn to. Các Tiên vực như rồng như rắn phát ra uy lực siêu kinh khủng.

Huyền Châu bị phong tỏa như một chỉnh thể.

Kế Đô ma tổ, La Hầu La, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, cả đám dốc sức bám giữ đám người Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân không để bọn họ dốc hết sức phá phong tỏa của Huyền Châu.

Cửu Nghi Hoàng Quân gào thét:

- Mau tránh ra!

Cửu Nghi Hoàng Quân biến thành cự hút chín đầu. Chín cái đầu, cổ rắn, mình voi. Chín cái đầu khác nhau, có rồng, phượng, chó, heo, cá, cọp, trâu, rùa, kỳ lân. Có sáu chân, bốn vó hai vuốt. Cửu Nghi Hoàng Quân lấy ra báu vật Đạo Quân khiếm khuyết của mình lao ra Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ.

Chín cái đầu Cửu Nghi Hoàng Quân hú dài, dốc sức vận chuyển pháp bảo đụng mạnh vào đại trận bao phủ Huyền Châu.

Lúc này đạo uy bất diệt khuếch tán trên bầu trời Huyền Châu. Vạn Chú Thiên Chung ngân vang, thanh âm du dương chấn động. Giang Nam từ trên trời giáng xuống, thân hình to lớn, sải bước dài. Cân đạp hư không kêu thùng thùng như tận thế kiếp âm

Thân thần cao lớn của Giang Nam xuyên qua đại trận bao phủ Huyền Châu, đến sau lưng Cửu Nghi Hoàng Quân. Hai tay ôm Vạn Chú Thiên Chung bỗng xoay tròn, chuông to như lỗ đen xoay nhanh, rít gào chấn động đánh vào lưng Cửu Nghi Hoàng Quân.

Đinh!

Giang Nam bước đạp cương đấu, đấm liên tục, mỗi cú đấm đánh ra là Vạn Chú Thiên Chung sẽ phát ra tiếng vang kinh thiên động địa. Giang Nam đấm chín cái, Vạn Chú Thiên Chung rung chín lần.

Đạo uy bất diệt, đạo âm khủng bố vô biên chồng lên nhau biến thành thực chất, sóng to sông lớn trập trùng cùng Vạn Chú Thiên Chung ập vào lưng Cửu Nghi Hoàng Quân.

Giang Nam bay lên, cách xa Cửu Nghi Hoàng Quân. Giang Nam đáp xuống, đứng trước mặt đám người Khuê Dực Đạo Quân mới thoát khỏi Hỗn Nguyên Thiên Tán, đám người Quân Đạo Nhân.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn!

Giang Nam giơ ấn giáng xuống, các đại trận Huyền Châu ầm vna,g vạn đạo như mưa như sông ùa đến nhập vào Nguyên Thủy Đại La Thiên trong lòng bàn tay hắn, gia cố đại thần thông.

Giang Nam cùng tấn công hai Đạo Quân chuyển thế, hai giáo chủ đương thời. Giang Nam muốn dùng thủ đoạn sấm sét, trong tình huống quần hùng không kịp ngăn cản, đưa hai Đạo Quân chuyển thế xuống suối vàng.

Vạn Chú Thiên Chung đã đánh vào lưng Cửu Nghi Hoàng Quân, gã sợ teo tim. Cửu Nghi Hoàng Quân không kịp đụng vỡ các tầng đại trận bao phủ Huyền Châu, quay người lấy báu vật Đạo Quân của mình ra.

Báu vật Đạo Quân rách nát nhưng lúc này phát ra lực lượng, uy lực vô cùng hùng hồn như muốn tái hiện vinh diệu, thần quang kiếp trước.

Cùng lúc đó, chín cái đầu Cửu Nghi Hoàng Quân rống to, chín thần thông phòng ngự bộc phát biến thành chín tấm thuẫn che trước mặt gã.

Cái đuôi to như sơn mạch ngàn vạn dặm sau lưng Cửu Nghi Hoàng Quân giơ lên quất vào đại trận bao phủ Huyền Châu. Đuôi to như đao xẹt một

tiếng cắt rách đại trận.

Chỉ cần Cửu Nghi Hoàng Quân chặn lại một kích Giang Nam vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung là có thể nhờ xung lực cái chuông đẩy gã ra Huyền Châu, tránh xa chốn này, chạy ra sát kiếp.

Cùng lúc đó, con mắt thứ ba trên trán Khuê Dực Đạo Quân trợn trừng, con mắt dựng đứng là thủ đoạn công kích mạnh nhất kiếp trước của gã. Khuê Dực Đạo Quân là Đạo Quân thời đại ba mắt, đại đạo suốt đời mới luyện thành con mắt thứ ba. Đây là vũ khí công kích, thủ đoạn mạnh nhất kiếp trước của Khuê Dực Đạo Quân.

Mặc dù con mắt thứ ba bị tịch diệt kiếp xâm nhập nhưng vẫn có uy nhiếp Đạo Quân vô biên.

Khuê Dực Đạo Quân biết lúc này là phút nguy hiểm sống còn, gã dốc sức bùng nổ cố gắng thoát khỏi công kích của Giang Nam, chạy khỏi Huyền Châu.

Một kích của Giang Nam không dễ đỡ. Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn là tuyệt chọc suốt dời của Giang Nam, cộng với các đại trận, ao tiên, núi tiên, uy nhiếp đại đạo chứa trong các Tiên vực Huyền Châu, uy lực đòn công kích dù thua Vạn Chú Thiên Chung tấn công Cửu Nghi Hoàng Quân cũng không chênh lệch quá lớn.

Không có sức mạnh chống cự sẽ bị ấn đập chết.

Đinh!

Chuông gióng lên thanh âm đinh tai. Cửu Nghi Hoàng Quân va chạm với Vạn Chú Thiên Chung, đạo uy bất diệt va chạm cùng uy nhiếp Đạo Quân. Uy nhiếp Đạo Quân bị áp chế, sóng âm chín tầng tựa sông lớn dấy lên sóng thần oanh kích, bẻ gãy nghiền nát báu vật Đạo Quân, uy nhiếp Đạo Quân của Cửu Nghi Hoàng Quân.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiếng nổ dữ dội vang lên, chín cái đầu Cửu Nghi Hoàng Quân phát ra chín thần thông lần lượt nổ tung, nhưng cản được một nửa uy lực Vạn Chú Thiên Chung.

Cửu Nghi Hoàng Quân mừng thầm, chỉ cần đỡ thế nghiền áp của Vạn Chú Thiên Chung thành công là gã có thể nhờ xung lực từ cái chuông thuận lợi chạy trốn khỏi Huyền Châu.

Đột nhiên Vạn Chú Thiên Chung rung lắc dữ dội, tiếng chuông thứ mười vang lên. Đây là tiếng nổ thứ mười phát ra từ pháp lực Giang Nam ẩn trong Vạn Chú Thiên Chung.

Các cái đầu Cửu Nghi Hoàng Quân nổ tung, thân hình mục rữa trong tiếng chuông, tan vỡ thành huyết vụ, nước mủ

Tiếng chuông Vạn Chú Thiên Chung không phải dùng đạo uy vô biên nghiền ép mà uy lực chú đạo nguyền rủa, chú sát. Dùng lý niệm chú đạo biến thành đại đạo bất diệt, nguyền rủa pháp lực, mau thịt, thần hồn, tu vi đại đạo sâu không lường được của Cửu Nghi Hoàng Quân.

Làm thân Cửu Nghi Hoàng Quân chết, đạo tiêu, đây là là điểm kinh khủng của Vạn Chú Thiên Chung.

Báu vật Đạo Quân của Cửu Nghi Hoàng Quân bay lên bắn hướng vô nhân cấm khu. Vạn Chú Thiên Chung cũng bay nhanh như chớp theo sát Cửu Nghi Hoàng Quân, chuẩn bị tiêu diệt đạo quả.

Chương 2581: Huyết Tổ Xuất Hiện.

Bên kia, Khuê Dực Đạo Quân ngay mặt đối kháng Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn của Giang Nam, con mắt thứ ba bắn ra thần quang diệt tuyệt. Đại đạo Đạo Quân thô to cô đọng thành tia sáng mỏng manh bắn vào tay Giang Nam, va cạm với Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Một kích kia lợi hại biết mấy, xuyên thủng Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam. Con mắt thứ ba bắn ra thần quang khuấy động gió mây làm Nguyên Thủy Đại La Thiên trong ấn của Giang Nam sụp đổ.

Khuê Dực Đạo Quân mừng rỡ, nhưng lúc này một bàn tay khác của Giang Nam chặt cổ gã.

Đầu Khuê Dực Đạo Quân bay lên, con mắt thứ ba bắn ra thần quang đâm thủng tay Giang Nam nhưng đầu gã bị hắn chặt xuống. Thần quang mất khống chế xẹt qua chân trời, hư không bị thần quang nung nóng, các tầng hư không bị xuyên qua.

Trong phút chốc thần quang của Khuê Dực Đạo Quân cắt tám tầng hư không Tiên giới. Khi thần quang bắn đến màn trời tầng hư không thứ chín đâm thủng một cái lỗ nhỏ.

Đạo Quân thần nhãn của Khuê Dực Đạo Quân có uy lực kinh thế hãi tục.

Đáng tiếc ngay sau đó đầu Khuê Dực Đạo Quân bị Giang Nam một chưởng chấn vỡ, cơ thể tan vỡ theo.

Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn của Giang Nam chỉ là chiêu dụ Khuê Dực Đạo Quân thi triển đòn công kích mạnh nhất chống lại, bàn tay kia mới là sát chiêu thật sự lấy mạng gã.

Thân Khuê Dực Đạo Quân đã chết nhưng đạo quả vẫn còn, con mắt thứ

ba bay nhanh đi vô nhân cấm khu.

Lúc này Giang Nam nhích người di chuyển vào giữa Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân định phá tan địa trận bao phủ Huyền Châu. Nguyên Thủy đại đạo tuôn ra quanh thân Giang Nam biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên to lớn bao la nhốt hai người vào.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Giang Nam điều khiển Nguyên Thủy Đại La Thiên xông phá đại trận Huyền Châu đuổi theo thần nhãn của Khuê Dực Đạo Quân, bay hướng vô nhân cấm khu.

Đằng trước Khuê Dực Đạo Quân là Vạn Chú Thiên Chung, báu vật Đạo Quân của Cửu Nghi Hoàng Quân.

Từ lúc Vạn Chú Thiên Chung oanh giết Cửu Nghi Hoàng Quân đến lúc bàn tay Giang Nam chặt đầu Khuê Dực Đạo Quân, rồi hắn nhốt Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, lao ra Huyền Châu, nói thì chậm nhưng xảy ra trong chớp mắt làm người ta không kịp nhìn.

Một số tồn tại định ra tay cũng không kịp.

Tĩnh như xử nữ, núi cổ, động như tia chớp, sấm sét.

Không ra tay thì thôi, vừa ra tay là đổ máu, giết người.

Đây là Giang Nam, đây là uy nhiếp thần linh duy nhất trên đời bảo vệ tiên đạo.

Báu vật Đạo Quân của Cửu Nghi Hoàng Quân, thần nhãn của Khuê Dực Đạo Quân chạy nhanh. Vạn Chú Thiên Chung, Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam dí sát. Trong Đại La Thiên, Giang Nam đánh với Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân.

Giang Nam muốn giết hai Đạo Quân trên đường vào vô nhân cấm khu,

một hơi tiêu diệt đạo quả của bốn Đạo Quân.

Nguyên Thủy Đại La Thiên đã bay vào vô nhân cấm khu, đột nhiên máu lan tràn, huyết vụ vô tận tuôn ra từ vô nhân cấm khu xâm nhập vào Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Trong huyết vụ quỷ khóc sói tru, các thi thể khổng lồ thấp thoáng vùng vẫy, kêu gào trong huyết vụ, rất kinh khủng.

- Huyết Tổ!

- Rốt cuộc Huyết Tổ xuất hiện!

Trong Tiên giới, đám tồn tại cường đại muốn đuổi theo Giang Nam, ngăn cản hắn giết bốn Đạo Quân chuyển thế. Khi thấy cảnh tượng đó thì vội dừng bước, rùng mình.

Thánh Ma Thiên Tôn mặt tái xanh quay người trở về Ma Môn đại giáo. Hai Đạo Quân chuyển thế Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân quay người đi về giáo môn của mình. Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân ai về nhà nấy.

Trên tầng hư không thứ bảy, đám người Thái Nhất Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân biểu tình trầm trọng nhìn khu vực huyết vụ tuôn ra.

Huyết Tổ gây ra các tai kiếp trong mỗi thời đại, cắn nuốt vô số mạng sống, nổi tiếng hung thần, Đạo Quân tiền sử truyền kỳ. Huyết Tổ không chuyển thế vào Tiên giới mà ẩn núp trong này.

Hơn hai ngàn năm qua Huyết Tổ chưa từng ra mặt, bây giờ thấy Giang Nam tàn sát Đạo Quân tiền sử nên không nhịn được lộ ra.

Huyết Tổ đã là truyền thuyết, thần thoại trong vô nhân cấm khu, qua các đợt tịch diệt kiếp mà không chết, vẫn giữ mạng sống. Huyết Tổ khác với các Đạo Quân đã chết trong vô nhân cấm khu, Huyết Tổ tạo ra các tai kiếp cắn

nuốt sinh linh khác để kéo dài hơi tàn.

Trong Đạo Quân tiền sử có nhiều người nghe truyền thuyết khủng bố của Huyết Tổ lớn lên, trưởng thành Đạo Quân.

Đây là một tuyệt đại hung thần, hung đồ

Huyết Tổ không chết, lẻn vào Tiên giới đương nhiên không vì phát triển Tiên giới mà muốn nhờ tiên đạo chữa trị vết thương đạo gặp trong tịch diệt kiếp.

Tuyệt đại hung thần ra tay đụng độ với Huyền Thiên giáo chủ, làm người ta vừa mong chờ vừa sợ hãi.

Huyết vụ ngưng kết thành huyết vũ, mưa rơi tí tách vào Nguyên Thủy Đại La Thiên. Thoáng chốc vô số sợi chỉ máu bò lên các kiến trúc trập trùng khí thế hùng dũng, bò lên thần điện cổ xưa. Sợi chỉ máu như con giun quấn quanh các thần tượng, quấn những ảo ảnh thần linh, cổ thần biến ra từ đại đạo của Giang Nam.

Không chỉ thế, con giun chỉ máu xâm nhiễm các dị tượng pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên kim long giản. Dị tượng ba tiên thiên linh bảo nguyên chung, nguyên đỉnh, nguyên tháp cũng không buông tha.

Giang Nam cảm giác mưa máu huyết vụ chỉ máu xâm nhập năng lượng trong Nguyên Thủy Đại La Thiên liên tục biến mất, như bị mấy sợi chỉ nuốt đi.

Càng làm người ta sợ hãi là Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân bị những sợi chỉ đỏ quấn quanh. Chúng nó bò lên người hai Đạo Quân chuyển thế, cắn nuốt lực lượng của bọn họ. Đạo quả Đạo Quân của Quỷ Nhung Đạo Quân, chân thân Đạo Quân của Lê Hoa Thánh Mẫu cũng không may mắn thoát khỏi.

Chân thân Đạo Quân của Lê Hoa Thánh Mẫu cường đại biết bao. Đạo quả của Quỷ Nhung Đạo Quân mọc đầy tiền sử thánh dược, kinh người biết mấy.

Nhưng những sợi chỉ đỏ bò lên người, đạo quả của bọn họ, hút đi lực lượng. Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân chấn những sợi chỉ đỏ đứt từng khúc nhưng lại có vô số sợi chỉ đỏ khác bao trùm lên như ức vạn con giun.

Lê Hoa Thánh Mẫu hét chói tai:

- Huyết Tổ!

Lê Hoa Thánh Mẫu run bần bật, lòng sợ hãi cố gắng lao ra ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên. Lê Hoa Thánh Mẫu đã chuyển thế, chưa tu thành Thiên Quân, không mạnh như khi ở trong cấm khu. Nếu bị Huyết Tổ, Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam giam cầm thì Lê Hoa Thánh Mẫu sẽ bị hút khô.

Quỷ Nhung Đạo Quân cũng gào rú, gầm rống xông ra ngoài, rất sợ hung thần Huyết Tổ.

Huyết Tổ không muốn cứu bọn họ mà muốn hút khô Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân. Hai Đạo Quân chuyển thế sẽ là chất dinh dưỡng, Huyết Tổ ăn tất cả của bọn họ.

Giang Nam nét mặt sa sầm nói:

- Muốn nuốt lực lượng của ta? Huyết Tổ, ta muốn xem ngươi và ta ai có năng lực luyện hóa mạnh hơn. Đại La Thiên tịch diệt!

Nguyên Thủy Đại La Thiên đột nhiên rơi vào tịch diệt, như dấy lên các cuộc tịch diệt kiếp. Các dị tượng tịch diệt hoành hành, thoáng chốc Nguyên Thủy Đại La Thiên tan biến thành ảo ảnh. Mưa máu, chỉ đỏ trong Đại La Thiên bị Giang Nam luyện hóa thành nguyên thủy chi khí nhập vào người hắn

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2582: Ăn Cửu Nghi Hoàng Quân. (1)

Trong Tiên giới, các tồn tại cổ xưa kinh hoàng. Tuyệt đại hung thần Huyết Tổ biến thái biết mấy, dám hút bất cứ ai, không buông tha cả Đạo Quân tiền sử. Giang Nam định nuốt ngược lại lực lượng của Huyết Tổ?

- Huyền Thiên tiểu quỷ, ngươi dám hút lực lượng của ta?

Trong huyết vụ vô biên, một con mắt màu xanh âm u dần hiện ra, to lớn không gì so sánh được, như vầng mặt trời màu xanh. Các con mắt xanh âm u mở ra, thoáng chốc trong huyết vụ tràn ngập các con mắt to cỡ mặt trời cùng nhìn hướng Giang Nam, âm u làm cho người ta sợ hãi.

Nguyên Thủy Đại La Thiên tan vỡ, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân thoát khốn. Bọn họ có chân thân Đạo Quân, đạo quả Đạo Quân, không bị Nguyên Thủy Đại La Thiên ăn mòn. Tuy hai người bị thương khá nặng nhưng chưa đến mức trí mạng.

Hai Đạo Quân chuyển thế ngước nhìn cảnh tượng trong huyết vụ, đánh rùng mình vội bỏ chạy.

Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân không xa lạ gì cảnh tượng đó, lúc trong vô nhân cấm khu từng thấy ít nhất mười lần.

Đó là mắt của Huyết Tổ.

Những con mắt di chuyển không theo quy luật.

Mắt của Huyết Tổ như thể không ở trên mặt, hoặc nên nói con mắt tùy ý di chuyển trên mặt gã, rất kỳ lạ, tà dị.

Không ai từng thấy chân thân của Huyết Tổ, tồn tại cổ xưa trong vô nhân cấm khu chưa từng thấy. Nhưng có nhiều tin đồn về chân thân Huyết Tổ.

Có tin đồn Huyết Tổ là một con dơi máu toàn thân là con mắt. Huyết Tổ có quá nhiều mắt, có mọc trên cánh thịt, khi giương cánh thì huyết nhãn xuất hiện. Cánh vỗ, huyết nhãn di chuyển theo.

Có người nói Huyết Tổ là rắn độc toàn thân đầy mắt. Con mắt là vảy rắn, vảy khép mở di chuyển sinh ra ảo giác con mắt di chuyển.

Nhưng những suy đoán này không có căn cứ gì, không giải thích được tại sao mắt của Huyết Tổ di chuyển không theo quy luật.

Nhưng có thể thấy Huyết Tổ khủng bố thế nào.

Có thể nói Huyết Tổ là tồn tại tà ác, truyền kỳ nhất vô nhân cấm khu, không ai sánh bằng. Đương nhiên không tính đến Tịch Diệt Đạo Nhân.

Sớm có người dự đoán Giang Nam tàn sát Đạo Quân tiền sử sẽ bị tồn tại siêu cường đại ngăn cản. Có người đoán là đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân ra tay. Có lẽ Vạn Vật Đạo Tổ cũng sẽ hành động. Có lẽ Hỗn Độn thiên quốc sẽ ngăn cản Giang Nam. Nhưng Huyết Tổ ra tay thì đa số người không muốn thấy chút nào.

Huyết Tổ sẽ không cứu người, chỉ biết ăn thịt.

Huyết Tổ ăn đủ loại người, sinh linh nào cũng không chừa.

Huyết Tổ công kích Giang Nam chỉ vì muốn ăn hắn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân.

Giang Nam không hề sợ hãi. Sau Đại La Thiên tịch diệt biến thành tịch diệt kiếp vẫn chưa biến mất mà càng to lớn thêm. Tịch diệt kiếp tàn phá trong huyết vụ, cắn nuốt mảng lớn huyết vụ, luyện hóa.

- Mắt nhiều thì hù chết người sao?

Giang Nam thú vị nhìn những con mắt xanh âm u, cười nói:

- Huyết Tổ đạo huynh sao không hiện chân thân đi? Hay ngươi ấu quá

không dám gặp người?

Các con mắt khép mở tràn ngập áp lực kinh người nhìn Nguyên Thủy Đại La Thiên biến thành tịch diệt kiếp. Tịch diệt kiếp cắn nuốt huyết vụ biến ra từ pháp lực, đại đạo của Huyết Tổ.

Huyết Tổ toàn hút tinh khí, tinh huyết, pháp lực, đại đạo của người khác, lần đầu tiên bị người luyện hóa pháp lực, đại đạo của mình, trong lòng vừa kinh vừa giận.

Một giọng nói âm trầm phát ra từ huyết vụ:

- Huyền Thiên giáo chủ, không tha được . . .

Các con mắt xanh kéo giãn ra thành ai hàng, các con mắt cùng nhắm lại, Giang Nam không biết vị trí Huyết Tổ nữa.

Huyết vụ cực kỳ đậm đặc, ngăn cản bất cứ pháp lực thần thức, ánh mắt tra xét. Pháp lực, thần thức đều bị huyết vụ cắn nuốt biến thành hư ảo.

Tim Giang Nam rớt cái bịch, cất bước đi tới. Huyết vụ không biết sâu bao nhiêu, Giang Nam bước ra một bước là ức dặm, thoáng chốc hắn đã đi ngàn bước, tốc độ siêu nhanh nhưng bốn phía vẫn là huyết vụ, có không đến tận cùng.

- Vô dụng, ngươi không đi ra ngoài được.

Giọng tiên thiên ngũ sắc liên mơ hồ, tiếng cười quái dị từ bốn phương tám hướng truyền đến:

- Ngươi có thể cắn nuốt huyết vụ của ta làm ta tăng hứng thú với ngươi. Nếu có thể hút hết mọi thứ của ngươi thì không chừng tương lai ta cũng sẽ hút được vài Đạo Quân.

Giang Nam dừng bước lại, cười nói:

- Huyết Tổ, ngươi có mấy phần tu vi để ta cắn nuốt luyện hóa?

Giang Nam bộc phát khí thế hoàn toàn, phạm vi tịch diệt kiếp bao phủ càng lúc càng lớn. Huyết vụ bị tịch diệt kiếp cắn nuốt biến thành nguyên khí bổ sung vào người Giang Nam.

Tu vi của Giang Nam dần tăng trưởng:

- Chưa chịu lộ mặt sao? Xem ra ngươi xấu khủng khiếp, dù bị ta luyện hóa hết đại đạo cũng không chịu lộ mặt.

Giang Nam chưa nói xong bỗng lòng gióng hồi chuông cảnh báo, khí thế bá đạo tuyệnt luân từ sâu trong huyết vụ vọt đến, va chạm vào tịch diệt kiếp, đụng nát tịch diệt kiếp.

Huyết Tổ không cam lòng lực lượng bị Giang Nam cắn nuốt, không kiềm được nữa ra tay.

Giang Nam trực giác nguy hiểm ngay bên cạnh mình, vụt ngoái đầu lại. Một cái mòm to tròn trĩnh xuất hiện sau lưng hắn.

Cái mồm tròn xoe, hàm răng dựng ngược sắc bén trắng tinh từng vòng trải rộng khoang miệng, từ miệng kéo dài đến dạ dày, phần đuôi.

- Cái gì đây?

Da đầu Giang Nam tê dại, phất tay. Tiếng chuông du dương vang lên, tiếng chuông phá tan huyết vụ đụng mạnh đến.

Đinh!

Tiếng chuông du dương vang lên, cái mồm to bị đụng nghiêng. Giang Nam thấy hết thân hình Huyết Tổ. Làn da đen nhánh sáng bóng, không có cổ, không có đầu, không có tóc, không có mũi tai, chỉ có cái mồm và thân hình thô to. Có từng hàng con mắt mọc trên lưng.

Uy lực Vạn Chú Thiên Chung kinh người biết mấy, tiếng chuông cộng với cú va chạm, bất cứ Thiên Quân nào nếu không có tiên thiên pháp bảo thì

khó thể chịu nổi.

Huyết Tổ chỉ lắc lư cái mồm, bình yên như không bị gì.

Huyết Tổ dù gì là Đạo Quân tiền sử, chưa chuyển thế, trạng thái nửa chết nửa sống, cơ thể mạnh mẽ vô biên. Huyết Tổ mạnh hơn đám Đạo Quân tiền sử Lê Hoa Thánh Mẫu nhiều, pháp lực cực kỳ hùng hồn, hơn xa Giang Nam. Huyết Tổ ngăn lại công kích Vạn Chú Thiên Chung dễ như trở bàn tay.

Đột nhiên thân hình thô to của Huyết Tổ biến mỏng, Giang Nam cảm giác không ổn. Vạn Chú Thiên Chung bay trên đầu Giang Nam, đại đạo ầm ầm trút xuống bảo vệ toàn thân hắn.

Ngay sau đó, thân hình Huyết Tổ xuất hiện sau lưng Giang Nam, thân hình thô to khủng khiếp lăn lông lốc đụng mạnh vào Giang Nam và Vạn Chú Thiên Chung. Chấn động khí huyếnt Giang Nam cuộn trào, chuông ngân vang.

Kỳ lạ là thân hình Huyết Tổ vẫn ở trước mặt Giang Nam, nhổng cao há to mồm.

Thân hình Huyết Tổ vừa ở trước mặt vừa tấn công sau lưng Giang Nam.

Giang Nam kinh hoàng thầm nghĩ:

- Huyết Tổ là quái vật gì? Chẳng lẽ đúng như tin đồn nói, Huyết Tổ là con rắn to? Nhưng đầu của Huyết Tổ đâu giống con rắn?

Huyết Tổ không có đầu, chỉ có miệng, hình dạng không giống con rắn, càng không phải dơi dị chủng tiền sử.

Ầm!

Đột nhiên khí thế kinh khủng bộc phát, đuôi Huyết Tổ hút chặt Vạn Chú Thiên Chung, hút Vạn Chú Thiên Chung rời khỏi đỉnh đầu Giang Nam.

Cái mồm to trước mặt Giang Nam thì táp hắn, định nuốt trọn hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2583: Ăn Cửu Nghi Hoàng Quân. (2)

Vạn Chú Thiên Chung rung lắc, Giang Nam liều mạng chống cự. Huyết Tổ siêu kỳ lạ, thủ đoạn công kích âm tà khó lường buộc Giang Nam phải liều mạng.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn!

Giang Nam ấn vào cái mồm to, ngoái đầu lại, trông thấy cảnh tượng làm hắn hết hồn.

Sau lưng Giang Nam, lại một cái mồm khác hút Vạn Chú Thiên Chung, giống y như mồm Huyết Tổ trước mặt hắn.

Cái mồm to hút Vạn Chú Thiên Chung, cố gắng kéo tiên thiên pháp bảo vào người Huyết Tổ. Mấy cái răng nhọn hoắc ghìm thân chung làm Giang Nam không thể triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung.

Cái mồm to Huyết Tổ trước mặt Giang Nam bỗng truyền ra sức hút mạnh mẽ, hư không sụp xuống. Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn, bản thể Giang Nam bị kéo vào miệng Huyết Tổ.

Hai cái mồm Huyết Tổ cùng nuốt Giang Nam và tiên thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, thân bất do kỷ bay hướng mồm Huyết Tổ. Quá cường đại, Huyết Tổ dù gì là Đạo Quân, tuy chưa ở trạng thái đỉnh cao, bị tịch diệt kiếp tiêu hao hơn một nửa uy lực nhưng Giang Nam không đánh lại nổi.

Mắt thấy Giang Nam sắp bị kéo vào miệng Huyết Tổ, đột nhiên trán hắn tach ra, một nắm tay to lớn thò ra vỗ vào miệng Huyết Tổ. Vô số vòng răng nhọn của Huyết Tổ bị đấm gãy, bể ra thành bột.

Ầm!

Cơ thể kỳ lạ của Huyết Tổ bị dánh thẳng tắp. Cái mồm to Huyết Tổ sau lưng Giang Nam bị đau không thể nuốt Vạn Chú Thiên Chung, vèo một tiếng rời xa hắn.

Ngay sau đó, cái mồm Huyết Tổ há to, một quyền ấn lớn bay ra khỏi miệng kèm theo nhiều mảnh răng gãy.

Huyết Tổ kinh kêu:

- Thân thể Bất Không?

Huyết Tổ từ trước mặt Giang Nam biến mất, huyết vụ đầy trời cũng mất. Trước mắt Giang Nam không còn là màu đỏ máu mà là thiên địa xám xịt của vô nhân cấm khu. Những ngôi sao hoang phế trong không trung, các dãy núi dưới đất, sinh linh tiền sử kỳ lạ trong vô nhân cấm khu, cây cối, tất cả đã biến mất, chắc bị huyết vụ cắn nuốt.

- Một con đĩa . . .

Nắm đấm chậm rãi rút về trán Giang Nam, biểu tình giật mình còn đọng lại trên mặt hắn.

Cuối cùng Giang Nam đã thấy chân thân Huyết Tổ.

Đó là một con đĩa to tiền sử, con đĩa dị chủng siêu khổng lồ, lưng mọc đầy mắt lạ, ánh sáng xanh âm u, các cặp mắt sinh trưởng. Khi đĩa to rụt người tì mắt sẽ tụ lại cùng một chỗ xếp thành con mắt to do vô số con mắt nhỏ ghép lại.

Con đĩa to duỗi người thì mắt trên lưng sẽ xếp thành hàng.

Con đĩa to bơi trong không trung, người vặn vẹo thì mấy con mắt lạ sẽ di chuyển lên xuống theo thân hình. Trong huyết vụ không thấy thân thể đĩa to sẽ cho rằng mắt lạ màu xanh di chuyển không theo quy luật.

Cơ thể Huyết Tổ to cỡ nào?

Một con mắt lạ bằng một mặt trời, có thể tưởng tượng cơ thể Huyết Tổ to hỗn độn.

Con đĩa to tiền sử lớn như thế phải nuốt bao nhiêu sinh linh mới lấp đầy bụng Huyết Tổ?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, triệu hồi Vạn Chú Thiên Chung nhìn cấm khu Quỷ Nhung Đạo Quân, Cửu Nghi Hoàng Quân. Bỗng tim Giang Nam rung lên, một luồng huyết vụ từ cấm khu Cửu Nghi Hoàng Quân bắn lên cao. Trong huyết vụ vang tiếng cười kỳ lạ xông vào sâu trong cấm khu, đến bên cấm khu Khuê Dực Đạo Quân, huyết vụ chui vào trong cấm khu.

Cùng lúc đó, Khuê Dực Đạo Quân bay lên khỏi cấm khu, hốt hoảng chạy trốn.

Huyết vụ bay ra Khuê Dực cấm khu, bên trong phát ra tiếng cười kỳ lạ của Huyết Tổ:

- Huyền Thiên giáo chủ, khi kiếp số của ngươi đến thì ta sẽ tìm ngươi!

Huyết vụ chui xuống mặt đất, không còn dấu vết.

Giang Nam nhíu mày. Đạo quả của Cửu Nghi Hoàng Quân bị Huyết Tổ ăn, mới rồi hắn nhờ cơ thể Bất Không Đạo Nhân tổn thương nặng Huyết Tổ hoàn toàn không có hiệu quả.

Chờ khi Huyết Tổ xuất hiện lần nữa sẽ càng mạnh hơn.

- Trong Đạo Quân tiền sử không thiếu yêu ma quỷ quái, một con đĩa dị chủng tiền sử mà tu thành Đạo Quân, không chết trong tịch diệt kiếp.

Giang Nam trầm ngâm, xoay người trở về Huyền Châu. Huyết Tổ ra tay phá hỏng kế lớn của Giang Nam, khiến Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, Khuê Dực Đạo Quân trốn thoát. Cửu Nghi Hoàng Quân bị Huyết Tổ

ăn mất.

Hiện giờ Giang Nam tấn công đám Lê Hoa Thánh Mẫu sẽ rất khó khăn. Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, thậm chí nhóm Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, mấy tay trùm Hỗn Độn thiên quốc sẽ không cho Giang Nam cơ hội giết Đạo Quân tiền sử khác.

Tiên giới đang loạn, thế cục không rõ ràng. Giang Nam là kẻ thù chung của các đại thế lực Tiên giới, đây là điều mọi người cùng công nhận. Trước không nói Giang Nam là trụ cột vững chắc của Càn Nguyên Tiên Đế, chỉ nói năm Đạo Tổ dưới tay hắn đã là cái đinh trong mắt mọi người.

Cộng thêm Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, La Hầu La, Bỉ Ngạn nương nương đều được chí bảo tiên đạo. Nếu để bọn họ tiếp tục trưởng tành sẽ trở thành đối thủ mạnh nhất cỉa các thế lực khác.

Giang Nam quay về Huyền Châu, tĩnh tâm lại. Giang Nam không tấn công nữa, trận chiến này đã có ba Đạo Quân chuyển thế chết. Tương lai kiếp số đến, áp lực của Giang Nam sẽ giảm bớt chút ít, nhưng không đến hiệu quả như hắn dự tính.

Càn Khôn lão tổ đặt ra kế sách cho Giang Nam là tiêu diệt hết đối thủ, giải quyết mấy cường giả có thể tấn công hắn khi nhân kiếp bùng nổ, không chừa một người. Thế thì nhân kiếp không tồn tại, chỉ có thiên kiếp Tiên giới nhằm vào Giang Nam. Như vậy dễ dàng hơn nhiều, có cơ hội sống.

Nhưng hiện tại xem ra không làm được.

- Giáo chủ, ta có một kế có lẽ sẽ giúp giáo chủ suy yếu uy lực thiên kiếp vài phần.

Càn Khôn lão tổ mỉm cười nói:

- Nếu kế này thành công sẽ giảm uy lực thiên kiếp xuống nhiều thì bốn phần, ít thì bảy phần.

Lòng Giang Nam máy động, ngoái đầu nhìn Càn Khôn lão tổ, hỏi:

- Quân sư có kế gì?

Càn Khôn lão tổ thì thầm, mặt Giang Nam liên tục thay đổi như gió mây Tiên giới, lúc trong lúc giông. Càn Khôn lão tổ nói xong kế sách, Giang Nam trầm ngâm thật lâu sau đột nhiên đứng dậy vái dài.

Giang Nam cảm thán rằng:

- Tiềm Long là thiên nhân, yêu tà. May mắn ta bắt ngươi đến Tiên giới giúp đỡ ta, nếu không trong kiếp số ta dữ nhiều lành ít. Bây giờ đã thấy tia sáng trong sương mù.

Càn Khôn lão tổ vội trả lễ, cười nói:

- Nếu không có giáo chủ thì trài học suốt đời của ta không có đất dụng võ, uổng cho ta có bản lĩnh đầy mình. Vì có giáo chủ cho ta cơ hội thi triển tài hoa, khast vọng.

Hai người đứng dậy, nhìn nhau cười, cảm thán tướng tài gặp minh chủ.

Đến đây thì cuộc chinh chiến sát phạt tầng hư không thứ năm hoàn toàn hạ màn, tầng hư không thứ sáu sắp mở ra.

Chín tầng hư không Tiên giới chậm rãi uấn nhưỡng năng lượng đánh mở tầng hư không thứ sáu. Các đại giáo môn, thế lực chú ý tình hình tầng hư không thứ sáu. Từ lúc tầng hư không thứ nhất mở ra đến tầng hư không thứ năm mở, đẳn cấp giáo chủ đã tham gia cuộc chiến cơ duyên, ba Đạo Quân chuyển thế lần lượt chết. Cự Linh Đạo Quân bị lão quái vật vô nhân cấm khu bắt đi, Hậu Tôn Đạo Quân thuộc về Khổ Hạnh Thiên Tôn. Có thể nói là gió mây vần vũ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2584: Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng Hậu Tôn đại giáo và Sa Môn đại giáo hợp nhất khiến người nhận ra chỉ dựa vào lực lượng một giáo thì mình khó đứng vững trong Tiên giới, cần liên hợp với nhiều lực lượng hơn mới giành được nhiều lợi lộc.

Tuy nhiên Thiên Quân hay Đạo Quân chuyển thế đều là người dã tâm ngút trời, tài hoa hoành hành, sao chịu cam lòng mình thành thuộc hạ của người khác?

Chỉ có chiến và máu, có người thua mới chịu quy thuận người khác.

Giông tố đang tụ tập, tương lai chiến đấu và chinh phạt sẽ càng thảm khốc hơn.

Tầng hư không thứ chín Tiên giới toát ra uy nhiếp khủng bố ngày càng đậm đặc, như có Đạo Quân thời kỳ đỉnh cao tọa trấn tầng hư không thứ chín. Khủng bố, áp lực, làm các sinh linh Tiên giới cảm giác trái tim đè chặt một tảng đá lớn.

Đây là tầng hư không thứ chín điều động lực lượng đại đạo Tiên giới chuẩn bị mở ra tầng hư không thứ sáu.

Mở tầng hư không thứ sáu cần uấn nhưỡng lâu hơn hư không khác mấy năm, nói lên báu vật trong tầng hư không thứ sáu mạnh hơn báu vật trong năm tầng hư không trước.

Ngày mở ra càng gần, các giáo chủ Tiên giới, tay trùm Hỗn Độn thiên quốc bàn tán xôn xao, thảo luận báu vật trong tầng hư không thứ sáu là cái gì?

- Tầng hư không thứ năm ra tám chí bảo tiên đạo, trong đó La Thiên Khánh Vân không cánh mà bay. Vậy trong tầng hư không thứ sáu chắc có

hai chí bảo tiên đạo, hai món này nằm trong mười chí bảo tiên đạo, là hai món mạnh nhất.

- Tầng hư không thứ sáu sắp mở ra nhưng ta chỉ thấy một món trong đó, là mười hai đại lục ghép lại thành vòng tròn, còn thứ khasc là cái gì thì từ lúc Tiên giới sáng tạo đến nay chưa từng lộ ra.

- Báu vật này chắc là cột chống trời chống đỡ Tiên giới. Khi Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo Tiên giới dùng nó cắm ở trung ương tiên châu, chống đỡ các tầng hư không Tiên giới, đóng đinh trên đỉnh tầng hư không thứ chín. Bây giờ báu vật này biến mất, hay bị Đế và Tôn, Bất Không giấu mất, chúng ta không thể thấy?

- Mặc kệ thế nào, khi tầng hư không thứ sáu mở ra, chắc chắn báu vật này sẽ hiện thế. Trong mười chí bảo tiên đạo, báu vật có uy lực mạnh nhất, đứng đầu chí bảo là nó. Ai có được báu vật kia là có thể lấn lướt chín chí bảo tiên đạo khác, tranh hùng thiên hạ!

- Cái tên Huyền Thiên giáo chủ chắc cũng mắt thèm báu vật này. Sau khi tầng hư không thứ sáu mở ra, kiếp số của hắn sắp đến. Bây giờ Huyền Thiên giáo chủ chưa có chí bảo tiên đạo nào, chắc sẽ ra tay tranh giành.

- Chờ xem Huyền Thiên giáo chủ bài bố tế nào để đề phòng, không cho hắn thành công!

Không biết bao nhiêu tồn tại âm thầm quan sát Huyền Thiên Tiên vực Huyền Châu, sưu tầm vị trí của Giang Nam. Làm bọn họ ngạc nhiên là mấy hôm nay Giang Nam không hề căng thẳng, không sắp xếp gì.

Các đại quân Huyền Châu luyện binh, rèn pháp bảo. Năm Đạo Tổ truyền giáo, khai đàn giảng pháp biện pháp. Có rất nhiều Tiên Vương, Tiên Quân hoặc tọa quan trong núi tiên Tiên vực, hoặc đi thăm bằng hữu.

Giang Nam ở trong Huyền Thiên Tiên vực, cầm sách đọc ngấu nghiến, không lo công việc trong Huyền Châu, suốt ngày đọc sách.

Thánh Ma Thiên Tôn thấy vậy lòng nổi lên nghi ngờ:

- Huyền Thiên giáo chủ định khảo trạng nguyên trần gian sao?

Thánh Ma Thiên Tôn nhỏ giọng nói:

- Không lẽ Huyền Thiên đã trải đường lui cho mình, có thể giữ thần hồn trong kiếp số, chuyển thế đến hạ giới thi cử nhân trạng nguyên?

Mấy Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế khác cũng đầy thắc mắc. Giang Nam đọc sách, ngẫu nhiên tu luyện một đoạn thời gian, tiếp theo lại gặm sách.

Thần Mẫu Đạo Quân cười khúc khích:

- Đại kiếp nạn trước mắt còn bình yên thản nhiên, Huyền Thiên muốn hưởng thụ mấy ngày cuối cùng đây.

Giang Nam ung dung mỗi ngày đọc Vô Cực đạo thư, hắn trở về từ Đạo Quân điện liền chinh chiến chém giết, không có thời gian bình tĩnh tinh thần. Bình yên ngắn ngủi này giúp Giang Nam có rảnh tham ngộ kỹ ảo diệu đạo pháp của Vô Cực Thiên Tôn.

Giang Nam phải kinh thán Vô Cực Thiên Tôn pháp, thân, đạo, quả hợp nhất bỏ xa hắn.

Giang Nam cũng đi đường pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, mặt ngoài hai người đi chung đường nhưng lý niệm hoàn toàn khác. Vô Cực Thiên Tôn đi con đường là khống chế nhân quả, Giang Nam thì là không sợ hãi nhân quả, muôn vàn nhân quả gia cố thân ta.

Điều này khiến càng về sau con đường của hai người càng cách xa nhau. Giang Nam đi đường thần, dũng mãnh tiến tới, đạp sóng mà đi, có chướng ngại thì chặt bỏ.

Đường Vô Cực Thiên Tôn đi là nắm giữ nhân quả, khống hế nhân quả

trong một thời đại. Khuấy động nhân quả là có thể giết người, diệt thế.

Vô Cực Thiên Tôn đã đi đến cuối con đường này, muốn tiến lên thăm dò tiếp nhưng trước mặt đã là mù mịt mênh mông.

Vô Cực Thiên Tôn nhờ vào Đế và Tôn, Bất Không khai thiên thất bại, nhân quả chuyển thế thành trẻ sơ sinh khổng lồ. Trong lòng Vô Cực Thiên Tôn muốn nương nhờ thời đại huy hoàng của Tiên giới, khó chia rõ nhân quả thác loạn để mình bước ra sương mù, đi đến cuối cùng.

Nhưng Vô Cực đạo thư dẫn dắt Giang Nam nhiều điều, trong sách bao gồm các lĩnh ngộ thâm ảo, huyền diệu rất khó tưởng tượng về pháp, thân, đạo, quả hợp nhất.

Nếu để Giang Nam chậm rãi làn mò sẽ mất thời gian rất dài để lĩnh ngộ, có Vô Cực đạo thư giúp hắn giảm bớt thời gian.

Giang Nam như khao khát tham ngộ Vô Cực đạo thư, mỗi giây mỗi phút đều mới mẻ. Có một số diều thâm ảo Giang Nam cần bế quan mới tham ngộ thấu suốt.

Đạo thư của Vô Cực Thiên Tôn chứa toàn diện, có cảm ngộ đại đạo các thời đại, mỗi lần Giang Nam dừng lại tham chiếu những đạo thư thời đại hắn xem trong thư các Đạo Quân điện, thu hoạch ích lợi khá nhiều, cảm ngộ mấy thời đại kia càng sâu sắc.

Quyển đạo thư này có dấu vết đại đạo của thời đại trước mười bảy thời đại.

Trước mười bảy thời đại còn kỷ nguyên khác nữa, nhưng Vô Cực đạo thư không nói rõ là mấy kỷ nguyên nào.

Vô Cực Thiên Tôn có nhắc đến một kỷ nguyên, ách nói kỷ nguyên đó vô cùng huy hoàng, thịnh thế, xuất hiện nhiều kỳ tài nghịch thiên.

Vô Cực Thiên Tôn không ghi nhiều về kỷ nguyên kia trong đạo thư, chỉ ít

ỏi vài câu. Kỷ nguyên cực kỳ cổ xưa lần đầu tiên xuất hiện sinh mệnh, là khởi nguồn của các thời đại nên được gọi là thời đại nguyên đạo.

Đạo Quân điện xây dựng vào thời đại nguyên đạo, Vô Cực Thiên Tôn không phải nhân vật thời đại đó, không phải người sáng lập Đạo Quân điện. Sau thời đại nguyên đạo, trước mười bảy thời đại, Vô Cực Thiên Tôn là Đạo Quân của kỷ nguyên nao đó. Sau này Vô Cực Thiên Tôn tham gia Đạo Quân điện, trở thành một trong ba điện chủ.

Tịch Diệt Đạo Nhân có cùng lai lịch.

Mỗi mình Nguyên Mẫu điện chủ là Đạo Quân thời đại nguyên đạo, nhưng không phải người sáng lập Đạo Quân điện.

Đồn rằng những Đạo Quân sáng lập Đạo Quân điện không vượt qua được năm tháng dài dặc, trên đường đi tìm tận cùng đại đạo đã tọa hóa.

- Thật sự có báu vật tiên thiên chí bảo sao?

Tim Giang Nam đập nhanh, vội giở 60 ra xem. Trong sách thông tin liên quan Đạo Quân điện, thời đại nguyên đạo đến đây là ngừng, Vô Cực Thiên Tôn tiếp tục tình bày cảm ngộ về đại đạo.

Giang Nam dở khóc dở cười:

- Tổ cha Vô Cực, đồ thừa nước đục thả câu!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2585: Tiên Giới Khuếch Trương. (1)

Giang Nam biết chút ít về tiên thiên chí bảo. Đồn rằng Đế và Tôn mỗi người có một tiên thiên chí bảo, uy lực hơn xa ba tiên thiên linh bảo nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung.

Nhưng đây chỉ là tin đồn, đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân chưa từng gặp.

Vô Cực Thiên Tôn nói tiên thiên chí bảo có thật, nhưng cái tên này viết tới đây thì không chịu viết tiếp, làm Giang Nam rất muốn túm cổ gã đánh tơi bời, ép phun hết những gì đã biết ra.

Cuối cùng có ngày tầng hư không thứ sáu mở ra, tiên quang vô biên từ tầng hư không thứ chín đè xuống. Lực lượng này tương đương với Đạo Quân thời kỳ đỉnh, khủng bố biết bao.

Trong tầng hư không thứ chín tiên quang tuôn ra, không ai có can đảm tiến vào tầng hư không thứ sáu. Trước mắt người mạnh nhất Tiên giới là Thiên Quân. Dù Thiên Quân lấy ra tiên thiên pháp bảo cũng khó thể đối kháng với lực lượng phun ra từ tầng hư không thứ chín, dễ dàng bị đè thành bột phấn.

Nên dù có được chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo thì các cường giả không dám đi vào trước khi tầng hư không thứ sáu bị tiên quang mở ra.

Trong tầng hư không thứ sáu, các đại lục hiện ra. Mười hai đại lục va chạm phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc, từ từ ghép lại thành vòng tròn lớn.

Nhiều người sớm dự đoán được cảnh này, nhưng thấy mười hai đại lục hợp nhất vẫn rất rung động.

Một tiếng rống trầm đục rợn người vang lên:

- Grao!

Thanh âm chấn động thiên địa, mọi người giật nảy mình. Hư không rung rinh, một hỗn độn cự thú đi ra từ tầng hư không thứ sáu, là con hỗn độn bá hạ, tứ chi thô to cỡ Thiên Hoang Đạo Quân.

Dường như hỗn độn cự thú sống trong tầng hư không thứ sáu, mọi người chưa từng gặp nó.

Giang Nam khẽ kêu:

- Hư không cự thú.

Giang Nam từng thấy cự thú như thế. Trước khi lần đầu tiên Giang Nam đi vào vùng đất nguyên thủy, hắn gặp một hư không mãng xà trong tầng hư không thứ sáu, đánh nhau với nó, rất vât vả giết chết nó.

Thực lực hư không mãng xà đó không quá mạnh, chỉ cỡ đẳng cấp Tiên Vương. Con hỗn độn bá hạ này là Tiên Quân, thực lực hai hỗn độn cự thú cách xa nhau gấp mấy chục lần.

Lại có tiếng thú rống vang lên, một hỗn độn cự thú khác chui ra từ tầng hư không thứ sáu. Lần này là tiên thú, ngạ hổ ba đầu sáu cánh, tu vi Tiên Quân.

Tiếp theo lại có các tiếng gầm điếc tai, có phượng hoàng hót, rắn rít cá nhảy, vô số rồng rắn mãng xà thần thụ lục trúc thao thiết quy long thải phượng, các hỗn độn cự thú, tiên thú thần dị, thực vật kỳ lạ tuôn ra từ không trung, quay quanh vòng tròn mười hai đại lục.

Mấy chục vạn hư không cự thú, mỗi con chủng tộc khác nhau chứa đại đạo khác biệt, rất mạnh. Có một số cự thú ngang ngửa Thiên Quân, tương đương đại viên mãn Tiên Quân. Chúng nó thoải mái trong áp lực tầng hư không thứ sáu.

Tiên quang tầng hư không thứ chín bắn tới, mấy hư không cự thú nhanh

chóng thu nhỏ. Một con hư không cự thú bị tiên quang đánh vào vòng tròn.

Hư không cự thú in dấu trên vòng tròn, sống động như thật, hóa thành hoa văn đại đạo.

Càng nhiều hư không cự thú lần lượt in trên vòng tròn. Vòng tròn là mười hai đại lục ghép vào nhau, có sông núi hồ nước biển cả bình nguyên, cương vực vô cùng to lớn. Dấu ấn cự thú in trên vòng tròn không chật chội chút nào.

- Những hư không cự thú không phải sinh linh thật mà do đại đạo biến ra.

Quần hung chú ý cảnh tượng này tinh thần rung động, nhìn ra manh mối. Nhiều hư không cự thú nhưng không phải cự thú thật, đó là đại đạo biến ra hình dạng cự thú.

Chúng nó không phải sinh linh mà là hình dạng đại đạo.

Cự thú khổng lồ, khủng bố như thế, có thể tưởng tượng đại đạo hình thành cự thú cao đẳng, tinh thuần cỡ nào.

Quan trọng là nhiều hư không cự thú luyện nhập vòng tròn mười hai đại lục thì uy lực vòng tròn kinh khủng biết mấy.

Chí bảo tiên đạo thứ chín, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân chưa hoàn thành dã làm người ta rung động.

Uy lực Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân có lẽ mạnh hơn cả La Thiên Khánh Vân, chí bảo tiên đạo thứ bảy, mạnh hơn năm trấn đạo đỉnh một bậc.

Nhưng chí bảo tiên đạo cuối cùng cho đến nay chưa xuất hiện. Quần hùng nhìn quét bốn phía, tìm kiếm khắp nơi. Trong tầng hư không thứ sáu trừ Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân ra không có pháp bảo kinh thiên động địa nào.

Ánh mắt mọi người quét tới quét lui, các đại giáo, tiên châu, Hỗn Độn thiên quốc, trong tầng hư không thứ bảy, từ tiên nhân đến Cổ Thần mắt bắn

ra tiên quang, thần quang như cột chiếu rọi tầng hư không thứ sáu xuyên suốt.

Huyền Châu, Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Là giảng đạo nhai.

Trong tầng hư không thứ bảy, biểu tình Thái Nhất Thiên Quân trầm trọng khẽ kêu:

- Giảng đạo nhai!

Các giáo chủ đại giáo môn lòng rung động, cùng một lúc nghĩ đến khả năng đó.

Ánh mắt mọi người cùng nhìn giảng đạo nhai.

Trong tầng hư không thứ sáu trừ Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân ra có giảng đạo nhai.

Giảng đạo nhai là nơi Đế và Tôn truyền pháp, khai hóa chúng sinh, truyền lý niệm tu hành, mảnh đất truyền thừa lửa.

Đây là vùng đất từ tầng hư không thứ sáu nối đến tầng hư không thứ chín khi vùng đất nguyên thủy mở ra.

Giảng đạo nhai có ý nghĩa siêu phàm, là vỡ lòng tiên đạo, khởi nguồn đạo thống tiên đạo. Tầng hư không thứ sáu không có pháp bảo khác, vậy chí bảo tiên đạo thứ mười chỉ có giảng đạo nhai là khả năng lớn nhất.

Bề ngoài giảng đạo nhai mộc mạc, chỉ có một ngọn núi trụi lủi. Nhìn từ xa giảng đạo nhai như cây cột, to nhưng không quá lớn, dùng để chống đỡ tầng hư không thứ sáu còn được, chống chín tầng hư không Tiên giới thì hơi miễn cưỡng.

chí bảo tiên đạo thứ chín, tiên đạo thập nhị luân đã đúc xong. Tiếp theo tầng hư không thứ chín bắn ra tiên quang cuồn cuộn nhập vào giảng đạo

nhai.

Đất đá bay đầy, lớp đá bao phủ giảng đạo nhai rơi xuống lộ ra bộ mặt thật của nó.Một cây cột tròn xoe xuất hiện trong mắt mọi người. Xám xịt, không bắt mắt. Nhưng dưới màu xám mơ hồ thấy trong cây cột có hoa văn huyền diệu kỳ lạ di chuyển.

Những thứ đó là hoa văn đại đạo, lạ ở chỗ hướng chúng nó di chuyển kỳ lạ, chia chín tầng. Tầng trên và tầng dưới vận chuyển hướng trái ngược nhau, như hai bánh răng lăn hướng khác nhau.

Cây cột như làm bằng chín tầng bánh răng, không ngừng chuyển động đại biểu chín tầng hư không Tiên giới.

So với Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân cường đại thì cây cột giảng đạo nhai hơi bình thường, không bắt mắt như Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, trông như cái cọc sắt.

pháp bảo số một chí bảo tiên đạo, Đinh Thiên Nguyên Thung.

- Chí bảo tiên đạo thứ mười có mấy phần uy lực? Có giống như chúng ta suy tính, là đứng đầu mười chí bảo không?

Nhin cảnh tượng này dù là Đạo Quân chuyển thế cũng không kiềm được nghi ngờ. Theo lý thì pháp bảo càng cường đại sau khi chín muồi thiên uy càng mạnh, khi bộc phát thiên uy sẽ từ từ nội liễm. Nhưng uy thế vẫn khuếch tán, nhìn là biết ngay.

Đinh Thiên Nguyên Thung thì mộc mạc không phát ra chút uy lực nào. Đứng đầu mười chí bảo tiên đạo mà như thế thật khiến người thất vọng.

Huyền Châu, Giang Nam đứng lên nhìn quần hùng dưới tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2586: Tiên Giới Khuếch Trương. (2)

Giang Nam nói:

- Hồng nhi, Quân nhi, Kế Đô, La Hầu La, Bỉ Ngạn nương nương, các người theo ta đi tầng hư không thứ sáu giành chí bảo. Những người khác trấn thủ Huyền Châu, tránh cho Huyền Châu trống rỗng bị người thừa dịp tấn công.

Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân khom lưng vâng dạ. Mỗi người lấy chí bảo tiên đạo ra, đứng sau lưng Giang Nam. La Hầu La cũng lấy hai thanh Hỗn Độn tiên kiếm, mắt lóe tia sáng nhìn lưng Giang Nam.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Ta cách Huyền Thiên rất gần, nếu khởi động song kiếm, dựa vào uy lực chí bảo tiên đạo thì Huyền Thiên sẽ không né được, bị ta chém nát.

La Hầu La hăng hái muốn thử, Giang Nam ngoái đầu nhìn gã.

Giang Nam mỉm cười hỏi:

- La Hầu La, ngươi từng gặp Linh Nữ, mẫu thân ruột của ngươi?

La Hầu La giật mình, trán toát mồ hôi lạnh.

La Hầu La cười gượng:

- Bây giờ ta là ma tổ tiên đạo, sớm thoát khỏi Hỗn Độn thiên quốc. Dù là mẫu thân dựng dục ta cũng là kẻ thù, sao gặp nàng được?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đừng tuyệt tình như vậy. Phải rồi, lần trước ta định thu ngươi làm nghĩa

tử, ngươi suy nghĩ sao rồi?

La Hầu La rối rắm, gã quá đa nghi, Giang Nam nói một câu làm sát cơ trong lòng gã bị các nghi ngờ thay thế.

Tim La Hầu La rớt cái bịch:

- Tên này nhìn trúng mẫu thân ta, định làm phụ thân của ta.

Lúc này tầng hư không thứ chín giáng tiên quang tối dần.

Mắt Giang Nam bắn ra tia sáng, quát to:

- Dốc sức khởi động pháp bảo của các ngươi . . . Đi!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hư không quanh thân bọn họ sụp đổ, Giang Nam mang theo năm Đạo Tổ lao ra Huyền Châu bước vào tầng hư không thứ sáu. Đám người xuất hiện trước Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân.

Tầng hư không thứ sáu liên tục nổ tung, các thân hình to lớn siêu cường đại xuất hiện.

Chỉ tính tầng hư không thứ bảy đã có Thái Nhất Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, sáu cường giả đẳng cấp Thiên Quân.

Trong Hỗn Độn thiên quốc, Linh Nữ hành động, Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ, năm hỗn độn Thiên Quân cũng xuất hiện. Thiên Nguyên thần tổ cầm Hỗn Độn Thiên Cung, nguyên chung bay lên sau lưng Đại Diễn Cổ Thần. Linh Nữ lấy Hai con chim màu đỏ ra, đằng đằng sát khí.

Có hơn mười giáo chủ, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, các Đạo Quân

chuyển thế cùng xuất hiện trong tầng hư không thứ sáu.

Trong tầng hư không thứ sáu liên tục hiện ra dị tượng, như đại thiên vũ trụ muôn sông nghìn núi ngân hà tinh vân ập vào mặt các tồn tại. Đám người vội ngăn cản. Muôn vàn dị tượng đột nhiên thu về, Vạn Vật Đạo Tổ đứng trên Đinh Thiên Nguyên Thung, chiếm chí bảo tiên đạo trước. Vô Tà Đạo Quân giơ Kim Quang Trấn đạo đỉnh lên.

Biểu tình Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên nói:

- Hôm nay sẽ đại khai sát giới, ha ha ha ha ha ha! Giết hết Đạo Quân chuyển thế, Thiên Quân bản xứ chắc sẽ là chuyện thú vị.

Bên ngoài tầng hư không thứ sáu, huyết vụ tuôn ra, tiếng gào rú quỷ khóc sói trù phát ra từ huyết vụ. Cá con mắt xanh âm u mở ra trong huyết vụ.

Có tiếng cười âm trầm từ huyết vụ:

- Ngon quá, ăn hết bọn họ chắc sẽ no bụng, ha ha ha ha ha ha!

Hiện giờ quần hùng đứng đầy tầng hư không thứ sáu, người xuất hiện tại đây đều là Thiên Quân, hoặc từng chứng đạo Thiên Quân. Cuộc chiến không thể tránh khỏi.

Lúc này dị tượng thay đổi.

Đinh Thiên Nguyên Thung nhanh chóng trướng to, biến co, dài, to ra. Chân cột vang tiếng nổ điếc tai, đâm thủng tầng hư không thứ năm, thứ tư, thứ ba, thứ hai, thứ nhất, giộng xuống trung âm Tiên giới trung ương bát châu. Tiên giới rung lắc bàn bật.

Đinh Thiên Nguyên Thung vươn lên cao, xuyên qua tầng hư không thứ bảy, thứ tám, chạy thẳng đến tầng hư không thứ chín.

Tim La Thiên Khánh Vân đập nhanh, không dám đứng trên đỉnh núi nữa, vội bay ra.

Đinh Thiên Nguyên Thung dâm thủng tầng hư không thứ chín, tiếng va chạm trầm đục gì vang lên, đã chạm tới đỉnh tầng hư không thứ chín.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các tầng hư không Tiên giới chấn động dữ dội, các tiên châu Tiên giới lắc lư kịch liệt. Quần hùng trong tầng hư không thứ sáu nhìn trên trời dưới đất, nỗi lòng rung động.

Tiên giới đang sinh trưởng, bị Đinh Thiên Nguyên Thung chống đỡ khuếch trương ra ngoài.

Không chỉ tay trùm Tiên giới nhìn thấy Tiên giới khuếch trương, các snh linh, tiên nhân cũng cảm nhận được biến đổi kinh người kia.

Trời Tiên giới liên tục cao lên, ngôi sao cách các tiên châu ngày càng xa. Các loại tiên khí, linh khí tràn ngập hư không Tiên giới trở nên mỏng manh.

Không chỉ thế, các tiên châu trướng to, các dãy núi nhô lên, bỗng tăng thêm nhiều lãnh địa.

Đây là uy lực của Đinh Thiên Nguyên Thung, trướng chín tầng hư không khuếch trương ra ngoài, Tiên giới cũng trưởng thành theo.

Giữa hư không, vô số tiên đạo hiển hiện, tràn ngập khuếch tán, gia cố không gian Tiên giới. Vô nhân cấm khu cũng bị lan đến.

Lần đầu tiên vô nhân cấm khu bị Tiên giới, tiên đạo đè ép, không gian co rút, phạm vi bao phủ dần rút nhỏ. Các Đạo Quân tiền sử chuyển thế Tiên giới nhíu mày.

Tiên giới đè ép không gian vô nhân cấm khu, Đạo Quân tiền sử ký thác đạo quả trong cấm khu không còn an toàn.

Có thể thấy đại đạo tiền sử trong vô nhân cấm khu va chạm với tiên đạo Tiên giới liên tục tan vỡ, biến mất. Rất nhanh các cấm khu bị đè ép, trong đó

đại đạo bị trấn áp, luyện hóa.

Đối diện tình huống này bọn họ đành bó tay. Trong chí bảo tiên đạo Đinh Thiên Nguyên Thung có uy lực mạnh nhất. Thánh Ma Thiên Tôn, Huyết Tổ hay Đạo Quân chuyển thế khác không thể đối kháng với Đinh Thiên Nguyên Thung, trơ mắt nhìn pháp bảo này khuếch trương lĩnh vực Tiên giới đến vô nhân cấm khu, xâm chiếm cấm khu.

Đột nhiên sâu trong vô nhân cấm khu, trong các cấm khu cổ xưa, đạo uy khủng bố và bá đạo ngút trời. Các tồn tại xa xưa đứng trên bầu trời cấm khu, đạo uy đối kháng với Đinh Thiên Nguyên Thung.

Rung động kinh thiên động địa truền đến, các Đạo Quân tiền sử đã chết lấy ra pháp bảo, thân thể mạnh nhất của mình kiên quyết bảo vệ cấm khu, không cho Tiên giới khuếch trương.

Những phần tử cổ xưa ngoan cố lúc còn sống mạnh hơn đám Đạo Quân chuyển thế đến Tiên giới, tích lũy kinh người, qua các kỷ nguyên lắng đọng càng lợi hại.

Tuy bọn họ đã chết nhưng để lại bài bố trong cấm khu gần bằng uy nhiếp Đạo Quân thật sự va chạm với Đinh Thiên Nguyên Thung. Tiên giới chấn động, dải sao rung rinh, ngân hà tan vỡ.

Các ngôi sao trên bầu trời Tiên giới rơi xuống như mưa sao băng đập vào các tiên châu, như tận thế đến.

Hai bên va chạm ngắn ngủi, Đinh Thiên Nguyên Thung tạo ra làn sóng khuếch trương Tiên giới ngừng lại. Pháp bảo này dần thu nhỏ, trở về tầng hư không thứ sáu.

Không lâu sau Đinh Thiên Nguyên Thung rút về kích cỡ ban đầu, vẫn đang nhỏ lại. Mấy giây sau Đinh Thiên Nguyên Thung thu nhỏ thành cây cột dài ngàn vạn dặm.

Đinh Thiên Nguyên Thung vẫn rút nhỏ. Cuộc chiến đã bùng nổ, Vạn Vật

Đạo Tổ ra tay trước. Vạn Vật Đạo Tổ giơ Kim Quang Trấn đạo đỉnh lên đầu chụp xuống cây cột. Hư không sau lưng Vạn Vật Đạo Tổ tách ra, một cây chiến kích đâm mạnh vào đầu gã, là Thánh Ma Thiên Tôn ra tay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2587: Một Cọc Định Thiên Địa.

Cùng lúc đó, Thần Mẫu Đạo Quân lấy chân thân kiếp trước của mình ra, vô số xúc tu bay múa cuốn hướng Đinh Thiên Nguyên Thung. Một nửa xúc tu công kích Vạn Vật Đạo Tổ.

Ầm!

Tám Tiên Quân xuất hiện bên cạnh Thần Mẫu Đạo Quân, cùng hợp sức đẩy Ly Địa Trấn đạo đỉnh đánh vào bên cạnh Đinh Thiên Nguyên Thung.

Nơi Ly Địa Trấn đạo đỉnh oanh kích, Thái Nhất Thiên Quân xuất hiện. Thiên Quân này lấy Đế Tôn ấn ra đập vào Vạn Vật Đạo Tổ, cũng chộp Đinh Thiên Nguyên Thung.

Ly Địa Trấn đạo đỉnh lao tới, tiên quang lấp lánh trên đầu Thái Nhất Thiên Quân. Hai Đạo Nhân hiện ra, cầm nguyên đỉnh, nguyên tháp mô phỏng đối kháng với Ly Địa Trấn đạo đỉnh.

Đại Diễn Cổ Thần giơ cao nguyên chung chụp xuống Đinh Thiên Nguyên Thung, quát to:

- Thiên Nguyên, giương cung, giết người!

Thiên Nguyên thần tổ lấy Hỗn Độn Thiên Cung từ trên lưng xuống, đạo uy bất diệt bộc phát từ thân cung. Thiên Nguyên thần tổ giương cung bắn hướng Vạn Vật Đạo Tổ.

Vạn Vật Đạo Tổ là tồn tại cường đại nhất trong số mọi người, cách Đinh Thiên Nguyên Thung gần nhất nên khi đám người ra tay thì mục tiêu tấn công đầu tiên là gã.

Cùng lúc dó, Linh Nữ lấy Hai con chim màu đỏ ra, vang tiếng nổ điếc tai,

cây cầu bắc trên Đinh Thiên Nguyên Thung. Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần và Linh Nữ đứng ở đầu cầu đánh ra thần thông hỗn độn công kích Vạn Vật Đạo Tổ.

Hai con chim màu đỏ bỗng chìm xuống, một con rùa già, rắn to quấn mai rùa xuất hiện trên cây cầu.

Ngọc Kinh Thiên Quân lấy Thanh Liên trấn đạo đỉnh ra. Càn Nguyên Tiên Đế huơ Hồng Mông Kim Phiên. Huyền Đô Thiên Quân vận chuyển Huyền U trấn đạo đỉnh. Đám người Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân lao lên. Vạn Chú Đạo Quân điều khiển Chú Đạo thiên đàn xông đến, quay quanh Đinh Thiên Nguyên Thung. Cuộc chiến tranh giành, long tranh hổ đấu.

Mười chí bảo tiên đạo, Đinh Thiên Nguyên Thung đứng đầu, ai cũng muốn chiếm chí bảo tiên đạo chí cao vô thượng này, nắm giữ khí vận Tiên giới.

Vạn Vật Đạo Tổ cách Đinh Thiên Nguyên Thung gần nhất, bàn tay đầu tiên đụng vào chí bảo tiên đạo. Lúc này Đinh Thiên Nguyên Thung thu nhỏ cỡ ba, năm trăm dặm, bị Vạn Vật Đạo Tổ chộp trong tay.

Ngay sau đó, chiến kích của Thánh Ma Thiên Tôn bị Đinh Thiên Nguyên Thung quét gãy. Thánh Ma Thiên Tôn hộc máu lăn lông lốc, té vào hư không.

Vạn Vật Đạo Tổ huơ Đinh Thiên Nguyên Thung quét bốn phương tám hướng. Các xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân bị đánh vặn vẹo, lực lượng kinh khủng dập Thần Mẫu Đạo Quân vào tầng hư không thứ bảy. Vang tiếng nổ điếc tai, Thần Mẫu Đạo Quân bay tới hư không thứ tám, đập mạnh vào tầng hư không thứ chín.

Đinh Thiên Nguyên Thung quét qua Hai con chim màu đỏ. Cây cầu to lên xuống, Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần, hai Đạo Quân chuyển thế Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân cũng bị quét bay.

Thiên Nguyên thần tổ bắn ra Hỗn Độn Thiên Cung, Vạn Vật Đạo Tổ giơ Đinh Thiên Nguyên Thung đỡ bị chấn lùi một bước. Nguyên chung đập xuống, Đạo Quân chuyển thế Vạn Vật Đạo Tổ biến sắc mặt vội ném Đinh Thiên Nguyên Thung, thụt lùi lại.

Đại Diễn Cổ Thần mừng rỡ, nguyên chung bay ra sau đầu, vươn tay chộp Đinh Thiên Nguyên Thung, pháp bảo thu nhỏ cỡ ngàn trượng.

Đại Diễn Cổ Thần mới cầmcây gậy dài bỗng biến sắc mặt. Ngọc Kinh Thiên Quân lấy Thanh Liên trấn đạo đỉnh ra công kích Đại Diễn Cổ Thần, gã vội huơ Đinh Thiên Nguyên Thung quét qua Thanh Liên trấn đạo đỉnh.

Đinh!

Vang tiếng nổ điếc tai, Ngọc Kinh Thiên Quân hộc máu, người và Thanh Liên trấn đạo đỉnh bị đánh ra tầng hư không thứ sáu, biến thành luồng sáng. Thiên Quân này đụng vỡ vách tường Tiên giới, bay vào hỗn độn.

Càn Nguyên Tiên Đế ngồi trong đế xa huơ Hồng Mông Kim Phiên. Hồng mông tiên đạo như suối trút xuống Đại Diễn Cổ Thần. Đại Diễn Cổ Thần huơ Đinh Thiên Nguyên Thung đập xuống.

Càn Nguyên Tiên Đế biến sắc mặt, đế xa đụng mạnh, người và xe, Hồng Mông Kim Phiên bị hất bay.

Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử vội lao qua cứu, tay chộp đế xa.

Càn Nguyên Tiên Đế cao giọng quát:

- Đừng đụng vào!

Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử đã bắt lấy đế xa, hai Đạo Quân chuyển thế khẽ rên, bị đế xa kéo theo đập mạnh vào vô nhân cấm khu. Mặt đất vô nhân cấm khu rung bần bật.

Đế Tôn ấn đánh tới, Đại Diễn Cổ Thần biến sắc mặt, muốn giơ Đinh

Thiên Nguyên Thung lên nhưng cơ hai tay run rẩy. Đại Diễn Cổ Thần vội ném Đinh Thiên Nguyên Thung qua một bên, dốc hết pháp lực thúc giục nguyên chung đỡ công kích.

Keng!

Đế Tôn ấn đập vào nguyên chung, Đại Diễn Cổ Thần và chuông cùng bị đánh bay.

Thái Nhất Thiên Quân thành công, ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Sao pháp lực của Đại Diễn yếu vậy?

Thái Nhất Thiên Quân không kịp nghĩ nhiều, tay cầm Đinh Thiên Nguyên Thung. Thái Nhất Thiên Quân biến sắc mặt, quát khẽ, hai tay ôm Đinh Thiên Nguyên Thung. Lúc này hơn mười Đạo Quân chuyển thế Lê Hoa Thánh Mẫu, Huyền Đô Thiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân giết tới. Thái Nhất Thiên Quân huơ Đinh Thiên Nguyên Thung quét qua.

Huyền Đô Thiên Quân hộc máu. Đám người Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân run bần bật. Nhóm Đạo Quân chuyển thế Lê Hoa Thánh Mẫu cũng bị quét bay.

Vạn Chú Đạo Quân đứng trên Chú Đạo thiên đàn bay tới sau lưng Thái Nhất Thiên Quân, gã hừ mạnh ném Đinh Thiên Nguyên Thung.

Vạn Chú Đạo Quân vừa mừng vừa sợ, vội vàng ôm Đinh Thiên Nguyên Thung.

Vạn Chú Đạo Quân cười to bảo:

- Giang thái sư, ngươi nói ta không có cơ duyên, cơ duyên của ta đến đây! Đứng đầu mười chí bảo tiên đạo rơi vào tay ta . . . Sao nặng vậy?

Sắc mặt Vạn Chú Đạo Quân thay đổi, lảo đảo ôm Đinh Thiên Nguyên Thung.

Càn Nguyên Tiên Đế điuè khiển đế xa rách rưới cùng Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử lao ra. Đám người Linh Nữ tập kết lại chạy tới. Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân cùng nhau lao đến. Thánh Ma Thiên Tôn cầm quạt ba tiêu hùng hổ xông lên.

Vạn Chú Đạo Quân không chút nghĩ ngợi ném Đinh Thiên Nguyên Thung, mình thì bỏ chạy.

- Lão tử không có duyên phận này, nhường cho các ngươi!

Vạn Chú Đạo Quân chủ động vứt bỏ Đinh Thiên Nguyên Thung làm người ta ngạc nhiên. Càn Nguyên Tiên Đế tiến lên trước, định cầm Đinh Thiên Nguyên Thung chợt ánh sáng vàng rực rỡ, Khổ Hạnh Thiên Tôn từ bên cạnh lao tới, cầm Tiên Thiên Khổ Trúc chỉ một cái.

Càn Nguyên Tiên Đế biến sắc mặt, giơ cao Đinh Thiên Nguyên Thung quét qua, đựng độ với tiên thiên pháp bảo Tiên Thiên Khổ Trúc.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Tiên Thiên Khổ Trúc tỏa sáng rực rỡ, đạo uy bất diệt ngút trời, tiếng tụng kinh văng vẳng. Tiên Thiên Khổ Trúc không địch nổi Đinh Thiên Nguyên Thung, bị đụng cong.

Khổ Hạnh Thiên Tôn kinh ngạc nói:

- Không uổng là đứng đầu mời chí bảo tiên đạo, uy lực ngang ngửa với tiên thiên pháp bảo. Tiếc rằng Tiên Thiên Khổ Trúc của ta độ qua mấy đợt tịch diệt kiếp, không ở trạng thái đỉnh cao nhất.

Khổ Hạnh Thiên Tôn cao giọng quát:

- Hậu Tôn sư đệ, hãy giúp ta một tay!

Hậu Tôn Đạo Quân đột nhiên nhảy lên Tiên Thiên Khổ Trúc, chân đạp cây gậy lao lên. Trăng khuyết treo trên Tiên Thiên Khổ Trúc phát ra đạo uy

bất diệt cùng nhau đối kháng Đinh Thiên Nguyên Thung.

Mặt Càn Nguyên Tiên Đế đỏ rực, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử vỗ chưởng vào lưng gã, pháp lực cuồng bạo tuôn vào người gã.

Có hai cường giả trợ trận Càn Nguyên Tiên Đế, Khổ Hạnh Thiên Tôn và Hậu Tôn Đạo Quân biến sắc mặt, vội rút lui.

Chương 2588: Hoành Hành. (1)

Hai tay Càn Nguyên Tiên Đế run run nhìn quần hùng lao tới, thở dài ném Đinh Thiên Nguyên Thung đi. Càn Nguyên Tiên Đế điều khiển đế xa chở Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử rút lui.

- Không lấy Đinh Thiên Nguyên Thung được.

Càn Nguyên Tiên Đế mới ném Đinh Thiên Nguyên Thung liền có hơn mười cường giả lao lên. Quỷ Nhung Đạo Quân đi đầu chộp Đinh Thiên Nguyên Thung trước, bị người đánh hộc máu, buộc phải thả ra.

Mấy người khác cũng thế, mới chạm vào Đinh Thiên Nguyên Thung liền bị tổn thương nặng. Đám người Linh Nữ chạy về. Thiên Nguyên thần tổ chộp Đinh Thiên Nguyên Thung vào tay, huơ gậy đại sát tứ phương. Thiên Nguyên thần tổ mới vung được hai cái thì ném Đinh Thiên Nguyên Thung sang một bên, thở hồng hộc.

Lá phổi Thiên Nguyên thần tổ như thủng lỗ gió thổi vù vù vào, gã nói với nhóm Linh Nữ:

- Nặng quá!

Giọng Giang Nam vang lên:

- Nặng cỡ nào?

Tay Giang Nam xuyên qua quần hùng tấn công cầm Đinh Thiên Nguyên Thung.

Đinh Thiên Nguyên Thung vào tay, Giang Nam rung động. Cây cột này đúng là quá nặng, nặng tới nổi Giang Nam cần dốc hết sức mạnh tay phải mới miễn cưỡng cầm được.

Muốn huơ Đinh Thiên Nguyên Thung thì lực lượng cường đại vô biên như Giang Nam cũng không chống được bao lâu.

- Hèn gì đám Vạn Vật Đạo Tổ cướp Đinh Thiên Nguyên Thung xong mới huơ hai cái đã thả ra. Uy lực cây gậy này tuy đến đẳng cấp tiên thiên pháp bảo nhưng muốn khống chế, điều khiển nó khó như lên trời.

Giang Nam cầm một tay rất vất vả, đành cầm Đinh Thiên Nguyên Thung bằng hai tay, thế mới dễ dàng hơn. Giang Nam cảm giác Đinh Thiên Nguyên Thung khác lạ.

Chí bảo tiên đạo này hút pháp lực của Giang Nam.

Giống như nuốt cầu vồng, kéo pháp lực của Giang Nam vào Đinh Thiên Nguyên Thung.

Tình hình này không hiếm gặp, một số pháp bảo cần pháp lực kích hoạt uy lực, chỉ cần rót pháp lực vào pháp bảo là sẽ kích phát ra sưc mạnh của nó.

Nhưng Đinh Thiên Nguyên Thung như không có cuối, pháp lực của Giang Nam bị hút vào như cái hang không đáy, không cách nào quán thông pháp bảo này.

Hiện giờ Giang Nam mới biết tại sao đám người Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân ném Đinh Thiên Nguyên Thung đi thì trạng thái rất yếu ớt. Trong thời gian ngắn ngủi bọn họ bị chí bảo tiên đạo hút đi hơn một nửa tu vi pháp lực.

- Buông xuống!

Giang Nam chưa kịp thăm dò kỹ càng thì đám người Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần đạp Hai con chim màu đỏ lao tới. Phương xa, Vạn Vật Đạo Tổ thúc giục Kim Quang Trấn đạo đỉnh. Đạo đỉnh treo cao, ức vạn ánh sáng vàng chém tới, định giết bọn họ.

Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân hợp sức vận chuyển Thanh

Liên trấn đạo đỉnh, Ly Địa Trấn đạo đỉnh. Huyền Vũ Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn giết tới. Cả đám cường giả cao thủ công kích ồ ạt, chí bảo tiên đạo cộng thêm pháp bảo Đạo Quân tiền sử để lại tuyệt đối có thể oanh giết Giang Nam.

Giang Nam vung Đinh Thiên Nguyên Thung.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ đinh rai vang lên. Vô lượng ánh sáng vàng của Kim Quang Trấn đạo đỉnh bị một gậy đánh nát, Kim Quang Trấn đạo đỉnh bị quét bay. Mặt Vạn Vật Đạo Tổ đỏ ửng, máu trào cổ họng, gã té xuống.

Lúc này Vạn Vật Đạo Tổ từng ôm Đinh Thiên Nguyên Thung đánh vài kích, pháp lực bị Đinh Thiên Nguyên Thung cắn nuốt đến bây giờ chưa phục hồi. Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung thì sao Vạn Vật Đạo Tổ đỡ nổi?

Hai con chim màu đỏ chồm lên đè xuống đầu Giang Nam. Mắt Linh Nữ lóe tia sáng, cây cầu xuyên qua tầng hư không thứ sáu. Trên cầu là khung trời ám xịt, dưới cầu là dòng sông hồng mông chảy ào ào.

Linh Nữ điều động uy lực chí bảo tiên đạo Hai con chim màu đỏ, lại có La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân trợ giúp, quyết trấn áp Giang Nam.

Giang Nam vung Đinh Thiên Nguyên Thung va chạm nhẹ với Hai con chim màu đỏ. Linh Nữ kinh kêu, Hai con chim màu đỏ nhấn vào hư không, bay ra Tiên giới, không biết bay đi đâu trong hỗn độn.

Có người hét lên:

- Hai kích, hắn không còn bao nhiêu pháp lực, không giơ Đinh Thiên Nguyên Thung nổi nữa!

Quần hùng phấn chấn tinh thần chen chúc nhau xông lên. Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung laolên, đánh đâu thắng đó.

Thần Mẫu Đạo Quân điều khiển chân thân kiếp trước của mình, vận chuyển Ly Địa Trấn đạo đỉnh, vô số xúc tu tung bay quấn Đinh Thiên Nguyên Thung. Ly Địa Trấn đạo đỉnh bốc cháy ánh lửa, lửa vô biên dâng lên đốt Giang Nam.

Ngọc Kinh Thiên Quân khởi động Thanh Liên trấn đạo đỉnh thuộc một trong năm trấn đạo đỉnh. Ánh sáng xanh tràn ngập trong đỉnh biến thành đóa sen xanh xuất hiện dưới chân Giang Nam, muốn kéo hắn vào Thanh Liên trấn đạo đỉnh.

Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung hất mạnh, Thần Mẫu Đạo Quân bị nhấc lên sau đó Đinh Thiên Nguyên Thung đè mạnh xuống. Thần Mẫu Đạo Quân bị đập vào Ly Địa Trấn đạo đỉnh, các xúc tu tự động thả lỏng Đinh Thiên Nguyên Thung. Thần Mẫu Đạo Quân và Ly Địa Trấn đạo đỉnh bị đánh bay hướng vô nhân cấm khu.

Ầm!

Vô nhân cấm khu thủng cái lỗ to, Thần Mẫu Đạo Quân và Ly Địa Trấn đạo đỉnh đâm thủng vô nhân cấm khu, phá vỡ vách tường Tiên giới, bay vào hỗn độn hồng mông.

Thế đi Đinh Thiên Nguyên Thung chưa hết, tiếp tục đè xuống. Ngọc Kinh Thiên Quân rên rỉ bị quét trúng hai chân. Đôi chân Thiên Quân nổ tung, Ngọc Kinh Thiên Quân chỉ còn lại nửa người trên.

Đinh Thiên Nguyên Thung đè Thanh Liên trấn đạo đỉnh đập vào hư không, biến mất.

Ngọc Kinh Thiên Quân biến sắc mặt, nửa người trên hóa thành luồng sáng xé gió đuổi theo Thanh Liên trấn đạo đỉnh. Ngọc Kinh Thiên Quân sợ trấn đạo đỉnh của mình bị đánh vào hỗn độn, không thể triệu hồi.

Huyền Vũ Đạo Quân vọt tới. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân hợp thể thành Huyền Vũ Đạo Quân, pháp lực kinh thiên động địa, mạnh hơn

Giang Nam nhiều. Rùa rắn gầm rống, thanh âm đánh nát thiên địa. Đạo âm mang theo uy lực diệt tuyệt tất cả xông hướng Giang Nam.

Giang Nam bị đánh người run rẩy, giơ Đinh Thiên Nguyên Thung quét qua.

- Grao!

Tiếng gầm của Huyền Vũ Đạo Quân càng dữ dội, đạo âm hóa thành thực chất bao phủ trước người, ngưng kết thành tấm thuẫn to cực kỳ cứng rắn. Tấm thuẫn vỡ thành mấy mảnh, đầu Đinh Thiên Nguyên Thung đập xuống. Huyền Vũ Đạo Quân tách thành hai, từ trên xuống dưới biến trở về Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân. Hai người né thoát cú đánh.

Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung vung lên, đầu gậy run lên xuống đánh vào người Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân. Hai Đạo Quân chuyển thế hộc máu, không biết bị đánh bay đi đâu.

Đạo Quân chuyển thế khác, đám người Thánh Ma Thiên Tôn xông lên. Nhóm Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ xũng lao lên. Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung như gió, một đường càn quét không ai đánh lại. Bọn họ chưa áp sát đã bị Giang Nam đập hộc máu.

Giang Nam quét sạch quần hùng lmà mọi người giật mình. Vạn Vật Đạo Tổ huơ Đinh Thiên Nguyên Thung lâu nhất nhưng cùng lắm là ba lần đã kiệt sức.

Những người khác kém hơn đại giáou. Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ chỉ hơ hai cái là buộc phải ném Đinh Thiên Nguyên Thung đi. Nếu không thả Đinh Thiên Nguyên Thung ra, Cổ Thần như bọn họ cũng không chịu nổi. Pháp lực sẽ bị Đinh Thiên Nguyên Thung cắn nuốt sạch sẽ.

Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung lao vào quần hùng, càn quét tất cả. Vài giây ngắn ngủi Giang Nam đã dánh ra hơn mười kích

Chương 2589: Hoành Hành. (2)

Lực lượng như thế kinh thế hãi tục biết mấy.

Giang Nam thầm sốt ruột, pháp lực của hắn chưa quán thông cùng Đinh Thiên Nguyên Thung. Pháp lực đã cạn kiệt, cứ tiếp tục thế này pháp lực của Giang Nam sẽ bị Đinh Thiên Nguyên Thung hút khô.

Không còn pháp lực, pháp, thân, đạo, quả hợp nhất sẽ bị phá vỡ, Giang Nam rơi vào tình thế nguy hiểm.

Hơn nữa hai tay Giang Nam đã bủn rủn, rất khó giữ trạng thái chiến đấu.

Sức nặng, sự mạnh mẽ của Đinh Thiên Nguyên Thung vượt ngoài dự đoán của Giang Nam.

Khổ Hạnh Thiên Tôn chống gậy tre vàng bước tới:

- Giang thái sư, lão tăng muốn hóa duyên với thái sư. Nếu thái sư chiếm Đinh Thiên Nguyên Thung này sẽ trở thành kẻ thù chung của Tiên giới, hay giao cho lão tăng . . .

Trên Tiên Thiên Khổ Trúc treo vầng trăng khuyết.

Khổ Hạnh Thiên Tôn chưa nói xong Giang Nam như kẻ điên quét bay đi.

Hậu Tôn Đạo Quân giật mình, gã vốn định cùng Khổ Hạnh Thiên Tôn xông lên thấy vậy vội vàng rút đi.

Tầng hư không thứ sáu bị Giang Nam đập nát bấy, các cường giả công kích hắn đều bị đánh bay vào hư không, biến mất.

Hai tay Giang Nam run run, chân cũng run, khó mà chống đỡ.

Giang Nam hít sâu, gầm lên:

- Pháp, thân, đạo, quả hợp nhất!

Pháp lực của Giang Nam bị hút vào Đinh Thiên Nguyên Thung bắt đầu quay ngược vào cơ thể hắn, đây là điểm mạnh của pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Cho dù chiến đấu lâu thật lâu thì pháp lực sẽ không biến mất chút nào.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân ngây như phỗng nhìn. Lúc này hư không nổ, Vạn Vật Đạo Tổ, Linh Nữ, Thần Mẫu Đạo Quân, cả đám quay về tầng hư không thứ sáu.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Nếu ta chứng đạo Thiên Quân thì còn cơ may hàng phục Đinh Thiên Nguyên Thung được. Nhưng pháp lực, lực lượng của ta hiện tại còn kém nhiều.

Giang Nam khó khăn kéo Đinh Thiên Nguyên Thung nhưng nó không nhúc nhích, đành ném Đinh Thiên Nguyên Thung đi. La Ma Cổ Thần thấy có cơ hội liền đánh lén Giang Nam, vỗ lưng hắn.

Đám người Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân cũng công kích Giang Nam. Nhóm Vạn Vật Đạo Tổ sau khi điều khiển Đinh Thiên Nguyên Thung sẽ xuất hiện tình huống pháp lực suy yếu. Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung lâu như vậy, chắc pháp lực của hắn bị nuốt sạch sẽ.

Giang Nam mỉm cười, vươn tay móc chuông to ra khỏi trán, lắc chuông. Uy lực Vạn Chú Thiên Chung bùng nổ, La Ma Cổ Thần hộc máu té xuống.

Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân chưa đến gần đã bị Vạn Chú Thiên Chung đánh người rách toác, vội xoay người bỏ chạy.

Giang Nam không rượt theo, hắn lảo đảo đến bên Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, giơ Vạn Chú Thiên Chung, ngồi khoanh chân.

Cuộc tranh giành Đinh Thiên Nguyên Thung vẫn còn tiếp tục. Đứng đầu mười chí bảo tiên đạo, không ai muốn từ bỏ pháp bảo này. Nhưng người nào chiếm Đinh Thiên Nguyên Thung thì khó thể an toàn rút lui, huống chi sức nặng pháp bảo này rất kinh người. Cầm Đinh Thiên Nguyên Thung trong tay, huơ mấy cái là kiệt sức.

Lực lượng, pháp lực sẽ bị Đinh Thiên Nguyên Thung hút hết.

Khổ Hạnh Thiên Tôn lại tham gia chiến đấu. Lão tăng này có sức chiến đấu kinh người, tu thành thân bất lậu. Sau khi Khổ Hạnh Thiên Tôn giành được Đinh Thiên Nguyên Thung thì nguyên chung cũng không hút pháp lực của lão được.

Khổ Hạnh Thiên Tôn không chém giết với mọi người, vác Đinh Thiên Nguyên Thung cất bước đi, định kéo Đinh Thiên Nguyên Thung về chỗ mình.

Quần hùng hét lên, vội đuổi theo Khổ Hạnh Thiên Tôn. Đinh Thiên Nguyên Thung quá nặng, lão hòa thượng đi không xa thì mệt ná thở.

- Lão hòa thượng khôn thật!

Quần hùng vọt tới, quyền đấm cước đá. Chẳng ngờ Khổ Hạnh Thiên Tôn còn pháp lực, vận chuyển Tiên Thiên Khổ Trúc đánh bị thương mấy người. Tiếc rằng đám Thánh Ma Thiên Tôn, Ma Kha Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế không dễ chọc. Khổ Hạnh Thiên Tôn bị đánh hấp hối, may mắn Hậu Tôn Đạo Quân liều mạng lao vào chiến trường cứu ra.

Hậu Tôn Đạo Quân thấy Khổ Hạnh Thiên Tôn bị đánh mặt mũi bầm dập thì nêu ý kiến:

- Đinh Thiên Nguyên Thung mạnh như thế không dễ thu vào tay, hay thử thu chí bảo tiên đạo khác, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân xem?

Hai người hợp ý, nhìn hướng Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân. Bên cạnh

Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân có nhiều tồn tại đánh nhau túi bụi, chắc là cho rằng không cướp được Đinh Thiên Nguyên Thung nên chọn tranh giành Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân.

Khổ Hạnh Thiên Tôn liếc sơ, lắc đầu nói:

- Không lấy được, đi tranh giành Đinh Thiên Nguyên Thung thôi.

Hậu Tôn Đạo Quân ngạc nhiên, mắt nhìn chằm chằm. Giang Nam nghỉ ngơi bên cạnh Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ, La Hầu La đang đánh nhau với quần hùng. Tuy cuộc chiến không dữ dội như bên Đinh Thiên Nguyên Thung nhưng cũng kinh người.

- Thiếu Hồng Đạo Nhân!

Tim Hậu Tôn Đạo Quân rớt cái bịch:

- Hồng Đạo Nhân đứng đầu năm Đạo Tổ, tu vi, thực lực mạnh nhất, có xu hướng đuổi kịp và vượt qua phụ thân. Hồng Đạo Nhân sắp chứng đạo Thiên Quân, hắn đột nhiên lẩm bẩm chắc đã vào Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân.

Khổ Hạnh Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Huyền Thiên gian xảo, người ta tập trung vào Đinh Thiên Nguyên Thung, còn hắn đã đưa Hồng Đạo Nhân vào Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân để Hồng Đạo Nhân thu chí bảo tiên đạo. Tính thời gian, với bản lĩnh của Hồng Đạo Nhân chắc rất nhanh Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân sẽ thuộc về hắn. Ta và Huyền Thiên giáo chủ có tình cảm không mỏng, nếu cướp không thành công ngược lại mất hết tình nghĩa.

Hậu Tôn Đạo Quân do dự nói:

- Vừa rồi sư huynh hóa duyên không thành công còn bị hắn gõ một gậy . . .

Khổ Hạnh Thiên Tôn nhăn nhó, buông tiếng thở dài:

- Sư đệ, thật sự không nhúng tay vào được, đừng nhắc nữa.

Hậu Tôn Đạo Quân thầm nghĩ:

- Khổ Hạnh Thiên Tôn cũng là loại bắt nạt kẻ yếu, chỉ dám ăn hiếp người như ta. Gặp nhân vật độc như Huyền Thiên là không dám đắc tội.

Khổ Hạnh Thiên Tôn nhân dịp Giang Nam kiệt sức thì 'hóa duyên', lão chẳng tốt lành gì, định cướp Đinh Thiên Nguyên Thung nhưng bị hắn cho một gậy hất bay. Khổ Hạnh Thiên Tôn không dám trách Giang Nam.

Giang Nam nói đừng nhắc nữa vì giữ tình cảm, tránh cho hoàn toàn trở mặt.

- Khổ Hành sư huynh, không ai cầm Đinh Thiên Nguyên Thung nổi, dù cầm được, huơ vài cái là kiệt sức. Nếu có thể thu pháp bảo trong mấy loại đỉnh, bình, tháp, chuông, cửa thì tốt quá.

Hậu Tôn Đạo Quân suy tư:

- Nhưng chúng ta không có pháp bảo như thế.

Mắt Khổ Hạnh Thiên Tôn sáng lên, gật đầu kia:

- Cái này thì không làm khó ta được, chỗ ta có một bát vàng có thể chứa người và vật, không biết có thể thu Đinh Thiên Nguyên Thung được không?

Hai vị giáo chủ định ra tay đột nhiên thấy một trấn đạo đỉnh bay tới, từ trên cao chụp xuống Đinh Thiên Nguyên Thung.

Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân thầm kêu hỏng rồi. Trấn đạo đỉnh utôn ra tiên hỏa, hỗn độn hỏa vô tận, là Ly Địa Trấn đạo đỉnh của Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân cũng nghĩ đến cách đó, định dùng Ly Địa Trấn đạo

đỉnh lấy Đinh Thiên Nguyên Thung.

Đại chiến bùng nổ. Đại Diễn Cổ Thần lấy nguyên chung ra, tiếng chuông gióng vang đánh hướng Thần Mẫu Đạo Quân. Thần Mẫu Đạo Quân chưa phải Thiên Quân, bị chấn rên rỉ, thụt lùi ra sau, không dám đón đỡ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2590: Lớn!

Vù vù vù vù vù!

Nguyên chung bay lên chụp xuống, bao Đinh Thiên Nguyên Thung vào trong chuông.

Đại Diễn Cổ Thần biến sắc mặt:

- A?

Đinh Thiên Nguyên Thung rơi vào nguyên chung, có một nửa lộ ra ngoài.

Đại Diễn Cổ Thần hét to một tiếng:

- Lớn!

Nguyên chung đột nhiên biến to, cao trăm vạn dặm, lớn còn hơn tinh cầu.

Nhưng nguyên chung biến to thì Đinh Thiên Nguyên Thung cũng to ra, giữ y tỷ lệ với nguyên chung, làm cái chuông khó thể lấy nó đi.

Đại Diễn Cổ Thần định thử nữa chợt nghe tiếng cười to vang lên. Thái Nhất Thiên Quân lao tới, đáp xuống nguyên chung, lắc người biến thành người khổng lồ ôm Đinh Thiên Nguyên Thung, hất nguyên chung văng ra.

Thái Nhất Thiên Quân cười to, trán mở rộng. Thái Nhất Thiên Quân ôm Đinh Thiên Nguyên Thung nhét vào trán mình, lấp đầy tử phủ.

Có Đại Diễn Cổ Thần sốt ruột. Càn Nguyên Tiên Đế, Linh Nữ, Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thiên Hoang Đạo Quân lao lên. Thái Nhất Thiên Quân đã nhét Đinh Thiên Nguyên Thung vào tử phủ của mình.

Không ngờ tử phủ của Thái Nhất Thiên Quân tuy rộng nhưng Đinh Thiên Nguyên Thung không nhỏ, thân cột dài mấy trăm trượng lộ ra ngoài.

Trán Thái Nhất Thiên Quân toát mồ hôi lạnh, giữa trán bị Đinh Thiên Nguyên Thung đè ép chảy máu ròng ròng. Nhét Đinh Thiên Nguyên Thung vào không được mà rút ra cũng không thể.

- Lớn!

Thái Nhất Thiên Quân lắc người, thân hình to ngàn vạn dặm bây giờ lại trướng lên gấp mấy lần.

Thái Nhất Thiên Quân thay đổi, Đinh Thiên Nguyên Thung cũng biến hóa theo, nhanh chóng tăng vọt. Vẫn là thân gậy dài mấy dặm lộ ra ngoài trán Thái Nhất Thiên Quân.

Trán Thái Nhất Thiên Quân toát mồ hôi ròng ròng. Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Linh Nữ đã lao tới. Thái Nhất Thiên Quân gặp nguy không loạn, hai phân thân bay ra với nguyên đỉnh, nguyên tháp mô phỏng nghênh chiến quần hùng. Thái Nhất Thiên Quân lại vạn dụng Phong Tuyết Tình đánh vào Hai con chim màu đỏ của Linh Nữ.

- Sư huynh!

Càn Nguyên Tiên Đế điều khiển đế xa lao lên, cười nói:

- Chẳng lẽ sư huynh không biết Đinh Thiên Nguyên Thung là cây cột chống thiên Tiên giới sao? Tiên giới cao bao nhiêu là Đinh Thiên Nguyên Thung cao bấy nhiêu. Trừ phi sư huynh có thể biến ra cao hơn chín tầng hư không Tiên giới, nếu không đừng hòng thu Đinh Thiên Nguyên Thung vào pháp bảo hoặc tử phủ.

Càn Nguyên Tiên Đế thốt lời làm quần hùng biến sắc mặt. Đinh Thiên Nguyên Thung là cây cột để chống trời, đúng là không thể thu nó vào pháp bảo hoặc tử phủ được.

Thử hỏi xem pháp bảo của ai chứa nổi nguyên Tiên giới? Thân thể của ai biến hóa cao như Tiên giới?

Càn Nguyên Tiên Đế lấy ra Hồng Mông Kim Phiên, hồng mông đại đạo đè xuống vai Thái Nhất Thiên Quân làm gã không thể chạy trốn. Càn Nguyên Tiên Đế bước tới gần, tay chộp Đinh Thiên Nguyên Thung.

Càn Nguyên Tiên Đế quát to:

- Đinh Thiên Nguyên Thung, cho trẫm xem thử ngươi hùng vĩ đầu đội trời chân đạp đất xem sao! To!

Pháp lực của Càn Nguyên Tiên Đế điên cuồng ùa vào Đinh Thiên Nguyên Thung, cây cột biến to vùn vụt.

- Càn Nguyên, tổ cha ngươi!

Thái Nhất Thiên Quân chửi được một câu rồi bùm một tiếng, tử phủ bị trướng nứt toác, đầu gã nổ tung. Thân hình không đầu xoay người bỏ chạy.

Hai phân thân Thái Nhất Thiên Quân không dám dây dưa, dốc sức vận chuyển nguyên đỉnh, nguyên tháp mô phỏng, Đế Tôn ấn đoạn hậu. Càn Nguyên Tiên Đế không kịp truy sát Thái Nhất Thiên Quân, vội ôm Đinh Thiên Nguyên Thung đặt trên đế xa, khởi động xe chạy hương tầng hư không thứ bảy.

Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử hỗ trợ phát huy uy lực đế xa đến tận cùng. Nhưng đế xa chạy chậm như trâu già kéo xe.

Quần hùng vây giết, Càn Nguyên Tiên Đế thở dài ném Đinh Thiên Nguyên Thung xuống.

- Giành đi, dù có người tài nghệ trấn áp quần hùng cũng không khiêng chí bảo này đi nổi.

Lại có trận ác chiến vây quanh Đinh Thiên Nguyên Thung. Quần hùng

giúp túi bụi nhưng không ai khiêng Đinh Thiên Nguyên Thung đi nổi. Cỡ như Giang Nam, Vạn Vật Đạo Tổ, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Thiên Nguyên thần tổ cũng không mang chí bảo tiên đạo đó đi được.

Trong đám người Giang Nam có sức mạnh nhất, nhưng hắn không thể vác Đinh Thiên Nguyên Thung rời khỏi đây. Giang Nam chưa ra khỏi tầng hư không thứ sáu sẽ kiệt sức ngay.

Pháp lực sâu nhất là Vạn Vật Đạo Tổ, nhưng gã không thể dựa vào pháp lực luyện hóa Đinh Thiên Nguyên Thung thu làm vật sở hữu riêng.

Người đánh nhau ngày càng ít, dần dần mọi người ngừng tranh dấu nhưng vẫn canh giữ gần Đinh Thiên Nguyên Thung không chịu đi.

Sức hấp dẫn chí bảo tiên đạo thứ mười quá lớn, mọi người không muốn từ bỏ cơ hội này.

Nhưng các cường giả cũng nhận ra phải tu luyện đến cảnh giới đỉnh Thiên Quân mới luyện hóa nổi Đinh Thiên Nguyên Thung.

Trong đám người, Thiên Nguyên thần tổ có cảnh giới cao nhất nhưng chỉ cỡ trung kỳ Thiên Quân. Những người khác đa số là Thiên Quân sơ kỳ, nhiều Đạo Quân sau này chuyển thế muộn chưa bước vào cảnh giới Thiên Quân.

Chuyện này làm người ta bất đắc dĩ. Đường đường là tồn tại mạnh nhất Tiên giới, cả đám tụ tập lại một chỗ nhưng không ai lấy đi chí bảo tiên đạo mạnh nhất được, làm cả đám rất mất mặt.

Không thể trách bọn họ, Đinh Thiên Nguyên Thung quá biến thái. Pháp bảo này nặng kinh người, trong thiên hạ hiếm có ai nâng chí bảo tiên đạo này nổi. Thậm chí Đạo Quân chuyển thế tu thành Thiên Quân cũng hiếm ai nâng Đinh Thiên Nguyên Thung lên được.

Cộng thêm Đinh Thiên Nguyên Thung yêu cầu pháp lực cao đến biến thái, cỡ như Vạn Vật Đạo Tổ không có đủ pháp lực quán thông với nó. Có

thể tưởng tượng Đinh Thiên Nguyên Thung yêu cầu pháp lực luyện hóa cao tới cỡ nào.

Đinh Thiên Nguyên Thung không phải tiên thiên pháp bảo nhưng có uy lực cường đại như tiên thiên pháp bảo. Yêu cầu khởi động chí bảo tiên đạo này quá cao, chứng minh Đinh Thiên Nguyên Thung kém hơn tiên thiên pháp bảo một bậc.

Tiên Quân. Thiên Quân có thể sử dụng tiên thiên pháp bảo, yêu cầu thấp hơn chút.

Nhưng không nhiều tiên thiên pháp bảo còn sót lại trên đời. Trừ tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo ra đa số pháp bảo độ qua mấy lần tịch diệt kiếp thì uy lực không còn ở trạng thái đỉnh cao.

Linh Nữ đột nhiên cười nói:

- Các vị, nên giải quyết Đinh Thiên Nguyên Thung sao đây? Chẳng lẽ chúng ta cứ đứng nhìn cây cột thế này đến khi trời đất già cỗi sao?

Thái Nhất Thiên Quân bay tới, cơ thể đã lành lại, gã hỏi:

- Linh Nữ có cao kiến gì?

- Nói cao kiến thì không dám.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Hay để Đinh Thiên Nguyên Thung lại tầng hư không thứ sáu, chúng ta đừng chiếm nó. Chờ khi nào mọi người có bản lĩnh rồi lại đến tranh giành cũng không muộn.

Quần hùng gật gù đồng ý.

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh nhạt nói:

- Cảnh giới pháp lực của ai đã đến thì tự nhiên lấy pháp bảo này, không

cần tranh chấp.

Đám người gật đầu lia. Nếu có thực lực lấy Đinh Thiên Nguyên Thung, điều khiển pháp bảo này thì còn ai ngăn được? Tranh giành không còn ý nghĩa gì.

Linh Nữ cười nói:

- Thế thì quyết định vậy đi.

Quần hùng thở phào.

Có người kinh kêu:

- Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân đâu rồi?

Mọi người nhìn xung quanh, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân to lớn không gì so sánh được đã biến mất.

Mới rồi còn nhiều người quay quanh Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân tranh giành, nhưng bây giờ Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân biến mất, bỏ lại đám cường giả.

Chương 2591: Nguyên Thủy Thần Quân Đại Viên Mãn. (1)

Một người trả lời:

- Bàn Cổ Luân bị Hồng Đạo Nhân lấy, bây giờ đang cùng Giang thái sư trở về Huyền Châu.

Mọi người nhìn xuống, thấy trong Huyền Châu, các tướng sĩ đang nhậu nhẹt tẩy trần với Giang Nam, năm Đạo Tổ. Đám người tức hộc máu.

Bọn họ đánh sống đánh chết, đám người Giang Nam thì ôm bảo bối về.

Ngọc Kinh Thiên Quân ho khan, đầy ẩn ý nói:

- Bây giờ Huyền Châu có bốn Thiên Quốc rưỡi, bệ hạ không sợ Giang thái sư đuôi to khó vẫy, mưu phản soán vị sao?

Càn Nguyên Tiên Đế cười nói:

- Sư huynh nói chí lý, để trẫm xuống cảnh cáo hắn, thuận tiện xin ly rượu.

Tử Hạm tiên hậu mỉm cười nói:

- Thiếp thân cũng đi.

Mông Tốn thái tử, Huyền Đô Thiên Quân, Vạn Chú Đạo Quân đi theo. Khổ Hạnh Thiên Tôn ngần ngừ một lúc, lắc đầu, chống gậy đi xa.

Khổ Hạnh Thiên Tôn thầm nghĩ:

- Cơ hội sống của Huyền Thiên xa vời, lão tăng không đi.

* * *

Càn Khôn lão tổ kính rượu, cười nói:

- Giáo chủ không động tâm Đinh Thiên Nguyên Thung sao?

Giang Nam cười cười, ngước nhìn tầng hư không thứ sáu.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Đinh Thiên Nguyên Thung đặt ở đó, không ai lấy đi được, sớm muộn gì sẽ là của ta, không trốn thoát lòng bàn tay ta.

Càn Nguyên Tiên Đế giáng xuống, cười nói:

- Thái sư tự tin vậy sao?

Giang Nam đứng lên hành lễ, mời Tiên Đế, tiên hậu, thái tử, Huyền Đô Thiên Quân ngồi xuống. Vạn Chú Đạo Quân tự ngồi xuống ghế, nhìn đông ngó tây.

Vạn Chú Đạo Quân mở miệng hỏi:

- Thái sư, con rồng to đâu rồi? Hay hy vọng giành Đinh Thiên Nguyên Thung của thái sư chính là nó?

Giang Nam chớp chớp mắt, cười nói:

- Tạm thời không trông chờ vào con rồng to, cần dạy dỗ lại mới sử dụng được. Ta đang dạy nó, chờ sau này đạo hữu gặp lại sẽ nhìn nó với cặp mắt khác xưa.

Càn Nguyên Tiên Đế thấy Giang Nam không nói có tự tin cỡ nào thì thở dài:

- Kiếp số của thái sư sắp đến, Càn Nguyên tiên triều của ta cũng gần diệt vong. Không biết bây giờ thái sư có mấy phần tính toán độ qua kiếp số này?

Giang Nam lắc đầu nói:

- Nhiều thì năm phần, ít thì ba phần. Nếu ta có thể tu thành Thiên Quân,

cướp Đinh Thiên Nguyên Thung không chừng tăng thêm một phần.

Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân liếc nhau, không quá xem trọng Giang Nam. Đừng nói cảnh giới Thiên Quân có thể khống chế Đinh Thiên Nguyên Thung được không, dù Giang Nam thành tựu Thiên Quân, nắm giữ được Đinh Thiên Nguyên Thung, nhưng quan trọng là hắn tu thành Thiên Quân trước khi kiếp số đến.

Tiên Quân tu thành Thiên Quân khó khăn biết mấy? Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân cảm nhận sâu sắc điều đó. Cần tích lũy dài cả ức năm, còn cần giải quyết nhân quả, tiêu trừ lợi hại, hơi sơ sẩy một chút là thân chết đạo tiêu.

Tuy Giang Nam là thần linh, con đường tu luyện khác với tiên đạo nhưng hắn tích lũy quá ít. Giang Nam mới tu thành Thiên Quân hơn hai ngàn năm, chưa tới ba ngàn năm, muốn trong thời gian ngắn chứng đạo Thiên Quân hơi mơ tưởng viễn vông.

Giang Nam mỉm cười không giải thích.

Khi Giang Nam bước vào cảnh giới Nguyên Thủy Thần Quân, thời gian tích lũy đúng là ngắn. So với Tiên Quân hởi chút tích lũy ức năm, mấy ức năm thì chút thời gian tu luyện của hắn tương đương thời gian người ta bế quan một lần.

Nhưng nội tình của Giang Nam đã đủ. Giang Nam luyện hóa nguyên thủy chi khí, cộng với kỳ ngộ trong Đạo Quân điện, đọc hết đạo thư mười bảy thời đại tiền sử. Nội tình của Giang Nam thâm sâu còn hơn Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân tích lũy trước khi chứng đạo Thiên Quân.

Hiện nay có Vô Cực đạo thư của Vô Cực Thiên Tôn, nội tình của Giang Nam ngày càng thâm sâu hơn, vốn liếng chứng đạo Thiên Quân của hắn đã đủ.

Huyền Đô Thiên Quân khẽ thở dài:

- Tiên triều hủy diệt, không biết tương lai ai làm Tiên Đế.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Dù ai làm Tiên Đế nếu không thành Đạo Quân thì đừng mong làm người ta tâm phục khẩu phục. Thời đại chư hầu đã đến, sau này Tiên Đế mặt ngoài là người thống trị nhưng thật ra là các giáo phái nắm quyền.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế gật gù. Thời đại các giáo môn thống trị Tiên giới đã đến. Bây giờ các đại giáo môn không còn nghe tuyên, không nghe lệnh nữa. Càn Nguyên Tiên Đế chưa từng thống trị các đại giáo môn.

Càn Nguyên Tiên Đế phong Giang Nam làm lãnh tụ giáo môn nhưng các đại giáo môn có ai phục hắn không?

- Hai mươi năm sau chắc tầng hư không thứ bảy sẽ mở ra.

Càn Nguyên Tiên Đế nhìn tầng hư không thứ chín, rất là cảm thán.

Càn Nguyên Tiên Đế nâng ly:

- Hai vị ân sư để lại hai đạo cung tám ức năm, chúng ta chưa từng nhìn thấu đạo cung hoàn chỉnh có bộ dạng gì, sâu trong đạo cung có cái gì.

Huyền Đô Thiên Quân gật đầu than thở:

- Hai đạo cung tầng hư không thứ bảy tầng tầng bí ẩn, giấu bí mật lớn nhất Tiên giới hơn hẳn tầng hư không thứ chín. Hai mươi năm sau chúng ta sẽ thấy hết huyền bí trong tầng hư không thứ bảy.

Tử Hạm tiên hậu cười nói:

- Thái sư, phải sống đến ngày đó!

Nỗi lòng Giang Nam dao động, cười dài:

- Nhân kiếp, thiên kiếp bình thường ta có gì mà sợ? Nhân kiếp đến thì san

bằng, thiên kiếp đến thì gánh trên vai. Muốn lấy mạng ta? Dù là trời Tiên giới thì ta sẽ đâm thủng lỗ!

- Ngươi đừng quá lo.

Càn Nguyên Tiên Đế cười nói:

- Chờ thiên kiếp của ngươi đến, trẫm và Huyền Đô Thiên Quân sẽ hợp sức khởi động tám tiên thiên pháp bảo, hai tiên thiên linh bảo, chắc có thể bảo vệ ngươi bình an độ kiếp.

Bữa tiệc quân thần vui vẻ cười gian, hân hoan tan tiệc.

Giang Nam vẫn bình tĩnh ung dung, mỗi ngày đọc Vô Cực đạo thư, tham khảo đại đạo các thời đại tiền sử, mỗi ngày được nhiều thu hoạch.

Hôm nay tinh thần Giang Nam dao động, hắn cảm giác có đại đạo ầm vang, đạo quả chấn động. Đạo cung, nguyên thần trong đạo quả rơi vào cảnh giới kỳ lạ.

Tu vi của Giang Nam tăng vùn vụt, các loại đại đạo thời đại không ngừng dung hợp, Nguyên Thủy đại đạo trở nên sâu sắc rộng lớn hơn, tinh thuần hơn.

Thần hồn, nguyên thần, đạo cung, đạo quả, thân thể, pháp lực của Giang Nam không ngừng tăng cao. Thần hồn cứng cỏi, nguyên thần cường đại, đạo cung càng sâu xa ổn định, đại đạo chứa hiểu biết đại đạo ngày càng nhiều, thân thể càng lúc càng lớn mạnh, pháp lực thâm sâu hơn.

Kiểu tăng tiến này kéo dài mấy chục ngày sau cuối cùng chậm lại.

Giang Nam mở mắt ra, trong mắt lộ tia vui mừng. Giang Nam nhìn cơ thể mình, các sợi nhân quả quấn quanh người hắn.

Các nhân quả kết thành lưới bao vây người Giang Nam. Những nhân quả như sợi tơ vốn quấn thần hồn Giang Nam nhưng hắn luyện thành pháp, thân,

đạo, quả hợp nhất, thân vừa là thần, đạo, pháp nên kiếp này hắn tích lũy nhân quả chỉ quấn người.

Giang Nam nhìn kỹ, soi rõ ngọn nguồn từng sợi nhân quả, thấy báo ứng từ nhân quả ra sao.

Tiên Quân khác tu luyện đến bước này sẽ bị nhân quả che mờ thần hồn, không biết lợi hại, dễ dàng gặp nạn.

Giang Nam chẳng những không bị che thần trí ngược lại nhìn rõ mỗi một nhân quả, biết tất cả lợi hại.

Đây là cảnh giới đại viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân.

Đây là điểm khác biệt giữa cảnh giới Nguyên Thủy Thần Quân và Tiên Quân tiên đạo.

Không chỉ thế, Giang Nam nhìn kỹ những lưới tơ, thấy các kiếp số đến từ đâu. Khi kiếp số bùng nổ, loại nhân quả nào sẽ lấy mạng hắn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2592: Nguyên Thủy Thần Quân Đại Viên Mãn. (2)

Giang Nam xem xét kỹ từng cái, trong mắt nhớ lại tình huống tạo ra nhân quả, diễn tính tương lai, thôi diễn các hình ảnh sau này kiếp số bộc phát.

Quảng đại thần thông đã vượt qua mọi cảnh giới Tiên Quân, tìm ra con đường thần đạo khác hẳn tiên đạo.

Đến đây Giang Nam mới dám nói Đế và Tôn tuyệt đối không thể bồi dưỡng ra Giang Nam tiên đạo khác.

Bởi vì Giang Nam tiên đạo không bao giờ làm được điều này.

Không bị nhân quả che mờ thần hồn, soi xét lợi và hại hình thành các nhân quả, truy gốc tìm ngọn, thậm chí suy tính tương lai. Tiên đạo không làm được điều này, chỉ thần mới có thể.

- Đây là kết quả ta và Thánh Ma Thiên Tôn đã kết. Cái này là nhân quả Thiên Hoang, Vô Tà, cái này là Thần Mẫu . . .

Giang Nam xem xét từng sợi tơ, bỗng thấy một sợi nhân quả, người run lên.

Giang Nam hét thất thanh:

- Nguy rồi, sợi tơ nhân quả này là Vô Cực Thiên Tôn. Nhân quả Vô Cực Thiên Tôn và ta gắn liền, tại sao đột nhiên hiện ra nhân quả này?

Giang Nam rung động tinh thần, rất nhanh biết tại sao nhân quả Vô Cực Thiên Tôn hiện ra.

- Vô Cực Thiên Tôn thoát khốn!

- Vô Cực Thiên Tôn làm sao thoát khốn?

Giang Nam tủy tìm nguồn gốc, lý luận mỗi nhân quả, bỗng chú ý đến nhân quả với Vô Cực thư đồng. Giang Nam thấy sợi chỉ nhân quả Vô Cực thư đồng giao nhau với Vô Cực Thiên Tôn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Vô Cực Thiên Tôn thật lợi hại, nhờ tay ta khiến Vô Cực Thiên Tôn chạy ra Đạo Quân điện, lại nhờ tay Vô Cực thư đồng thoát khốn. Ngày ta chứng đạo Thiên Quân e rằng Vô Cực Thiên Tôn sẽ tìm đến khiến ta gặp nạn.

Sắc mặt Giang Nam liên tục thay đổi, rất nhanh hắn hiểu rằng kiếp Thiên Quân và nhân kiếp, thiên kiếp ở Huyền Châu sẽ kết hợp với nhau thành đại kiếp nạn chưa từng có.

Tất cả rất có thể là Vô Cực Thiên Tôn ở sau lưng kéo nhân quả, khiến Giang Nam vào cảnh giới đại viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân trước tiên, có khả năng trùng kích Thiên Quân.

- Vô Cực Thiên Tôn về tạo nghệ đạo nhân quả đúng là không ai sánh bằng.

Giang Nam than thở mặc cảm không bằng. Vô Cực Thiên Tôn khống chế nhân quả, đẳng cấp như thế bất giác đẩy ngươi vào tuyệt cảnh, giết ngươi không tốn chút sức.

- Nhưng Vô Cực Thiên Tôn tuyệt đối không ngờ rằng Nguyên Thủy Thần Quân của ta đến cảnh giới viên mãn, mặc dù không thể khống chế mọi nhân quả trên đời như hắn nhưng ta nhìn thấu tất cả nhân quả, tránh hại tìm lợi. Vô Cực Thiên Tôn muốn đốip hó ta không dễ.

Giang Nam rất tự tin. Cảnh giới đại viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân lĩnh ngộ nhân quả rất mạnh, cho Giang Nam khả năng tránh hại tìm lợi, để hắn đối diện kiếp số sắp đến, không bị động.

- A? Hơn mười sợi nhân quả này là sao?

Giang Nam chú ý thấy trừ các loại nhân quả ra có hơn mười sợi nhân quả quấn quanh người mình. Giang Nam quan sát kỹ nhưng không thấy ra lia lịch nhân quả.

Giang Nam cưỡng ép diễn tính chỉ thấy một mảnh mông lung, không nhìn ra mười mây nhân quả đến từ đâu.

- Không, không đúng, mười mấy nhân quả này không thể nào bị người che giấu. Bây giờ có là Đạo Quân đích thực cũng không giấu ta được.

Giang Nam khẽ quát, vận chuyển Nhạc Ấu Nương, nhân quả chấn động. Vô số thần ma đứng trong đạo cung, nguyên thần thúc đẩy hồng mông thụ sau lưng. Đại đạo ầm vang quanh thân Giang Nam, thần quang bắn lên mây.

- Nếu không nhìn ra lai lịch nhân quả thì ta muốn xem tương lai chúng dem lại cái gì!

Giang Nam điều động pháp lực thô idiễn mười mấy sợi nhân quả sau này mang đến kiếp số gì. Trong phút chốc mười mấy sợi nhân quả tỏa sáng quấn quanh người Giang Nam như tơ nhện, ngày càng sáng.

Trong các sợi nhân quả hiện ra hình ảnh, các đoạn ngắn hình ảnh, tiên đạo quấn quanh thành hình. Các hình ảnh ghép lại thành cảnh tượng Tiên giới, có chín tầng hư không, có các tiên châu, có quần hùng khắp nơi, các giáo chủ, trời trăng sao, tinh tú ngân hà.

- Thiên kiếp! Đây . . . Đây là tiên đạo không chứa ta, muốn giáng thiếp kiếp xuống ta!

Giang Nam phấn chấn tinh thần. Những nhân quả hiện ra cảnh tượng Tiên giới, chắc là thiên kiếp Giang Nam sắp đối mặt.

- Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng! Ta muốn em lần này ta đối diện thiên kiếp là cái gì!

Giang Nam quát to, pháp lực, đại đạo sôi trào khắp người, các sợi nhân

quả àng rõ ràng hơn, chiếu sáng tương lai.

Các sợi nhân quả dần thôi diễn đến tận cùng, các hình ảnh cuối hiện ra trước mặt Giang Nam.

Giang Nam nhìn chằm chằm, người run rẩy. Tận cùng một sợi nhân quả là hình ảnh nguyên chung. Sợi khác là hình nguyên đỉnh. Có sợi nhân quả phía cuối là nguyên tháp.

Tận cùng những sợi nhân quả khác là các tiên thiên pháp bảo.

Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo là thiên kiếp lần này của Giang Nam.

Tiên đạo muốn diệt Giang Nam, khi kiếp số đến kéo theo tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo.

Lòng Giang Nam lạnh lẽo:

- Đây là muốn chặt đứt mọi cơ hội sống của ta.

Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo là để Tiên giới định vũ trụ Càn Khôn, cũng là thay thế Đế và Tôn mở ra vô nhân cấm khu, hỗn độn hồng mông.

Thiên kiếp lần này của Giang Nam là nguyên tháp, nguyên đỉnh, nguyên chung, tám tiên thiên pháp bảo. Nếu đúng vậy thì Giang Nam chỉ còn cách chứng Đạo Quân mới có thủ đoạn, thực lực độ qua.

Thiên Quân mà muốn độ qua thiên kiếp? Càng không có cơ may.

Nên biết Bất Không, Khổ Hạnh Thiên Tôn khi còn chưa chuyển thế là Đạo Quân tiền sử, có tiên thiên pháp bảo thế mà vẫn bị tám tiên thiên pháp bảo luyện tơi tả phải đầu hàng, buộc phải đạo hữu đến Tiên giới trở thành tiên nhân.

Hơn nữa tám tiên thiên pháp bảo đối phó hai vị Tiên Quân không phải

toàn bộ, chỉ có bốn, năm pháp bảo, một tiên thiên linh bảo.

Hiện giờ đại kiếp nạn Thiên Quân của Giang Nam sắp đến, hắn thấy cảnh tượng tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo cùng xuất hiện trong nhân quả. Điều này nghĩa là tương lai khi Giang Nam độ thiên kiếp sẽ có tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo công phạt.

Đạo Quân còn bị luyện chết chứ nói gì Giang Nam không phải Đạo Quân?

Xuất hiện tình huống này không phải vì thực lực của Giang Nam vượt qua Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân trước khi chuyển thế mà vì khi đó Tiên giới còn nhiều tai họa ngầm, các tiên thiên pháp bảo cần trấn giữ mối nguy hiểm, không dốc hết sức được.

Hiện giờ nhiệu Đạo Quân tiền sử chuyển thế đến Tiên giới, tăng mạnh sức chiến đấu tổng thể của Tiên giới, hoàn thiện tiên đạo. Chỉ còn lại một số cứng cổ trong vô nhân cấm khu không chịu chuyển thế. Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo có thể xuất hiện cùng lúc.

Không phải Đế và Tôn muốn diệt Giang Nam mà là 'thiên' Tiên giới không tha cho hắn. Đế và Tôn để lại những tiên thiên pháp bảo để khi bọn họ đi vắng, Tiên giới đi tiếp theo con đường bọn họ trải sẵn, còn họ thì làm phủi chưởng quầy.

Khống chế những tiên thiên pháp bảo này là thiên Tiên giới.

Dù là uy lực Vạn Chú Đạo Quân hay Khổ Hạnh Thiên Tôn đều dựa theo bước đi Đế và Tôn đặt sẵn, bàn thân thực hiện là thiên Tiên giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2593: Anh Minh Thần Võ.

Thiên Tiên giới phải bảo vệ chính thống tiên đạo, những thứ khác không tôn tiên đạo là chính thống, Tu luyện đại đạo khác đều bị xem là kẻ thù của Tiên giới.

Hiện giờ Giang Nam chứng đạo Thiên Quân thì hắn sẽ là người có cái đầu cao nhất trong đám 'kẻ thù' tiên đạo. Đối với thiên, mối uy hiếp Giang Nam vượt trên các Đạo Quân tiền sử trong vô nhân cấm khu chưa chuyển thế.

Giang Nam ngồi yên, xem các sợi nhân quả. Nhân kiếp đã khó độ, giờ thêm thiên kiếp diệt tuyệt cơ hội sống thì Giang Nam gần như chỉ có chết không sống.

- Không ai lấy mạng ta được, thiên Tiên giới không thể, tiên thiên pháp bảo cũng vậy!

Giang Nam đứng dậy, trán tách ra. Trong tử phủ giữa trán Giang Nam, một thân hình cao to khổng lồ đứng thẳng, là chân thân kiếp trước của Bất Không Đạo Nhân tràn ngập uy nhiếp Đạo Quân, uy nhiếp hỗn độn ngập trời.

Trước chân thân kiếp trước của Bất Không Đạo Nhân có một con rồng to nằm chổng vó, đuôi nhếch dựng đứng, lưỡi thè ra ngoài miệng, bộ dáng đã chết.

Con rồng to nằm giả chết trước chân thân kiếp trước bảy, tám năm trời. Từ lần trước Linh Nữ hù con rồng to bỏ chạy, con rồng thập thò trở về bị nhét vào tử phủ của mình.

Con rồng to thấy chân thân Bất Không Đạo Nhân liền nằm ngửa ra sau, cái đuôi nhếch cao thật cao biểu thị mình chết rồi.

Con rồng to rất có kiên nhẫn, bảy, tám năm trời giữ nguyên trạng thái,

không nhúc nhích chút nào, không chớp mắt cái nào.

- Rồng to, đừng giả chết nữa.

Giọng Giang Nam truyền vào tử phủ:

- Ngươi hãy mở mắt nhìn là biết ngay Bất Không Đạo Nhân trước mắt ngươi thật ra đã chết, Bất Không Đạo Nhân chết rồi. Ngươi đừng sợ hắn lại đánh ngươi mất trí nhớ nữa.

Con rồng to tiếp tục nằm ngay đơ.

Giang Nam nói mấy lần nhưng con rồng to kiên quyết nằm ngay đơ, mặc kệ hắn khuyên thế nào miễn Bất Không Đạo Nhân ngay trước mắt là nó sẽ không đứng dậy.

Giang Nam bất đắc dĩ, lòng máy động thả con rồng to ra khỏi tử phủ.

Con rồng to vẫn nằm cứng đơ dưới đất làm các tiên nhân Huyền Châu vây quanh ngó, rất tò mò.

- Tử Xuyên, con rồng chết rồi?

Lạc Hoa Âm đến gần xem xét, mỉm cười nói:

- Hay tặng xác rồng cho ta đi, ra lột da rồng luyện bộ áo giáp thượng đẳng, gân rồng luyện thành roi, long căn thì để Tử Xuyên bổ người.

Con rồng to nhảy cẫng lên:

- Ai chết?

Con rồng to tức giận nói:

- Con sâu nhỏ yếu nhà người xấu kinh, đòi lấy long căn của ta . . .

Con rồng to nhìn đông ngó tây không thấy bóng dáng Bất Không Đạo

Nhân thì thở phào, ngồi bệch xuống đất lau mồ hôi lạnh trên trán.

Lỗ mũi con rồng to phun hai tiên thiên bất diệt linh quang, nhỏ giọng nói:

- May mắn ta thông minh chủ động giả chết nên tiểu tử kia không đánh ta nữa.

Giang Nam đột nhiên bay lên lưng con rồng to, trán nứt ra mở tử phủ. Khí thế Bất Không Đạo Nhân tuôn ra từ tử phủ của Giang Nam.

Con rồng to chim sợ cành cong, vảy toàn thân dựng đứng. Vang tiếng nổ điếc tai, con rồng to chở Giang Nam xông ra ngoài, thoáng chốc bay vào trời sao bao la bát ngát.

Vù vù vù vù vù!

Giang Nam cảm giác hư không đập vào mặt, đè ép hắn biến hình. Tốc độ bay của con rồng to quá nhanh, cơ thể mạnh mẽ như Giang Nam cũng khó chống lại áp lực kinh khủng ập vào mặt.

Con rồng to lướt nhanh qua trời sao Tiên giới, thấy ngôi sao cũng không né, thoải mái đâm thẳng.

Mảng lớn ngôi sao nổ tung, các vì sao mặt trời bị đụng bể nát.

Giang Nam vẫn mở rộng tử phủ mặc cho hơi thở Bất Không Đạo Nhân tỏa ra. Con rồng to tăng tốc độ, đụng mở một ngân hà. Mặt trời, ngôi sao tinh tú Tiên giới bị phá hủy. Mấy giây sau con rồng to chở Giang Nam đụng vỡ vách tường Tiên giới xông vào hỗn độn.

- Vẫn đuổi theo ta?

Con rồng to cảm ứng vô số Bất Không Đạo Nhân từ sau lưng, sợ hết hồn hết vía. Dù xông vào hỗn độn nhưng tốc độ của con rồng to không chậm chút nào, điên cuồng xông vào hỗn độn. Nhưng con rồng to chạy nhanh mấy cũng không thoát khỏi hơi thở Bất Không Đạo Nhân sau lưng được.

Hỗn độn thương mang vô tận, con rồng to bay mấy năm, tốc độ chậm dần. Con rồng to là tiên thiên pháp bảo hoang dại, giờ chịu không nổi mệt nhũn người, nó nằm tại chỗ thở hổn hển.

Con rồng to la lên:

- Đánh đi, cùng lắm lại mất trí nhớ lần nữa.

Giang Nam n hảy xuống lưng con rồng to, mở tử phủ thả thiên kiếp Bất Không Đạo Nhân ra đứng trước mặt con rồng to.

Giang Nam cười nói:

- Rồng to, ta sớm nói với ngươi là Bất Không Đạo Nhân đã chết mà ngươi không tin, thật không dám giấu diếm . . .

Biểu tình Giang Nam nghiêm túc, trầm giọng nói:

- Kẻ thù của ngươi, Bất Không Đạo Nhân đã đánh ngươi mất trí nhớ thật ra bị ta giết rồi. Ta nghe chuyện của ngươi, giận dữ muốn báo thù rửa hận cho ngươi nên xuống tay giết hắn.

Con rồng to vốn nhắm mắt chờ ăn đòn, nghe Giang Nam nói xong hí mắt ra liếc Bất Không Đạo Nhân, con mắt dần mở to.

Tròng mắt con rồng to quay tròn, xác định Bất Không Đạo Nhân chết thật, trước mắt nó chỉ là một thể xác. Con rồng to nhảy lên, đạp thiên kiếp Bất Không Đạo Nhân xuống đất.

- Ha ha ha ha ha ha! Ta không sợ ngươi, không cần sợ ngươi nữa!

Con rồng to đạp ngực thiên kiếp Bất Không Đạo Nhân, nhếch đuôi kiêu ngạo cười to.

- Xem đi, không ngờ đúng không? Có ngày ngươi nằm dưới chân ta. Chắc chắn là tám ức năm trước ta cũng đại chiến ba trăm hiệp với ngươi. Ngươi đánh ta mất trí nhớ, còn ta đánh ngươi chết, grao grao grao!

Giang Nam ngạc nhiên, nhắc nhở nói:

- Rồng to, là ta đánh chết hắn, ta báo thù cho ngươi . . .

Con rồng to nhảy cẫng lên, hưng phấn xoay quanh thiên kiếp của Bất Không Đạo Nhân, cười gian:

- Giáo chủ, người nhỏ bé như ngươi sao có thể xử lý đại cao thủ như vậy? Chắc chắn là tám ức năm trước ta ác chiến với hắn, đánh hắn bị thương nặng hấp hối, tám ức năm không phục hồi lại nguyên khí. Rồi ngươi dựa vào bản lĩnh nhỏ yếu của mình nhặt của rơi!

Hai chân thô của con rồng to đứng thẳng, cái đuôi chống mặt đất, hai chân trước cực kỳ thô to co thành nắm đấm.

Con rồng to la lên:

- Nào nào, ngươi và ta lại đại chiến ba trăm hiệp! Ta cho ngươi hai vuốt . . . Grao grao, không làm được đúng không? Trước tồn tại vĩ đại như ta thì ánh sáng nhỏ yếu nhà ngươi giống con sâu bé xíu . . .

Giang Nam trợn tròn mắt. Con rồng to mà vô sỉ thì Nam Quách Tiên Ông cũng chịu thua.

- Khụ khụ, Long huynh, ngươi trọng thương hắn, còn ta thì giết, có thể nói là huynh đệ đồng lòng phá núi chặt đá.

Giang Nam cười tủm tỉm:

- Ngươi và ta như huynh đệ ruột, miễn chúng ta hợp sức thì không có gì là không làm được.

Con rồng to cười to, hai tay chống nạnh:

- Huynh đệ đồng lòng phá núi chặt đá, nói câu này hay lắm! Nhưng ta khỏe hơn ngươi, vì ta đánh hắn hấp hối, ngươi thì hưởng sái, huynh đệ!

Vuốt rồng vỗ vai Giang Nam làm hắn cong người, thấm thái nói:

- Ngươi còn cần Tu luyện thêm. Chờ khi ngươi Tu luyện ra toàn thân cơ bắp như ta rồi hãy cố gắng nâng cao trí tuệ, sau đó ngươi sẽ anh minh thần võ như ta vậy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2594: Đế Giang. (1)

Giang Nam gật đầu như gà mổ thóc:

- Ta rất khâm phục khí phách của Long huynh, giục ngựa không đuổi kịp. Long huynh, mấy năm nữa ta có rắc rối nhỏ, không biết . . .

- Ha ha, vĩ đại như ta sợ gì rắc rối?

Đuôi to nhếch lên, con rồng to vỗ ngực bồm bộp:

- Cứ giao hết cho ta, bảo đảm!

Giang Nam thở phào, sắc mặt âm trầm, thầm nghĩ:

- Con rồng to đẩy ngã Vô Cực Thiên Tôn chắc dễ như chơi, vấn đề duy nhất là bây giờ con rồng này có đối phó được mấy tiên thiên pháp bảo không? Chưa biết chừng nó lại bị đánh mất trí nhớ.

Hỗn độn vắng vẻ, bên trong loạn lưu đầy rẫy, thường có tiếng đạo âm trầm đục du dương như đồng hỗn độn thầm thì.

Nơi đây là chỗ sâu nhất hỗn độn, tràn ngập các chuyện bí ẩn. Giang Nam bị con rồng to mang tới đây, trong một chốc không về Tiên giới được. Thiên nhiên hỗn độn đạo âm du dương như chuông, hoặc như cá voi trong biển, lúc cao lúc thấp, chất chứa chút đạo diệu trong hỗn độn.

- Đế . . . Giang . . .

Đạo âm trong hỗn độn thì thầm, Giang Nam nghe say sưa. Con rồng to cõng Giang Nam bay nhanh. Hỗn độn mênh mông, con rồng to không biết Tiên giới ở đâu.

Đạo âm trong hỗn độn tiếp tục:

- Đế . . . Giang . . .

Giang Nam lòng máy động:

- Trong tam giới niên hiệu của ta là Đế Huyền, họ Giang, có thể gọi là Đế Giang. Đế và Tôn để lại linh căn Tiên giới cho ta trong vùng đất nguyên thủy cũng gọi là Đế Giang, cảm giác thật kỳ lạ . . .

Đạo âm trong hỗn độn cao thấp phập phồng. Giang Nam bỗng thấy trong hỗn độn vô biên có ánh sáng lóe lên. Thời không bao la hùng vĩ xinh đẹp như bức tranh trải dài.

Con rồng to khựng lại, nghi ngờ nhìn trước mặt:

- Sao trong hỗn độn còn có vũ trụ khác?

Tinh thần Giang Namh rung động, trước mắt là thời không vũ trụ vô cùng to lớn hùng vĩ. Nhìn từ xa dãy sao lấp lánh, ngân hà diệu thế. Các đại lục to lớn bát ngát lơ lửng trong hư không, các thần điện nguy nga đứng thẳng trên đại lục, cao ngất đâm mây.

Vô số sinh linh sống, sinh sản trong đó, tôn sùng thần điện.

Trong các thần điện có tồn tại siêu cường đại trú ngụ, uy nghiêm lấp đầy thiên địa. Thần nhân cổ xưa đầu đội trời chân đạp đất, Giang Nam cảm ứng khí thế khủng bố như Đạo Quân.

Đột nhiên vũ trụ trước mắt sụp đổ, mọi thứ tan biến thành hư vô, nguyên thời đại biến thành tro tàn, quay về hỗn độn.

Giang Nam kinh ngạc nhìn cảnh tượng, nhỏ giọng nói:

- Đây là . . . Ký ức trong hỗn độn?

Cảnh tượng vừa rồi là hình ảnh thời đại xa xưa nào đó bị hủy diệt, không thật sự tồn tại, đó là ký ức hỗn độn.

Thời đại tiền sử sáng tạo hỗn độn hồng mông, rồi lần lượt sinh ra thần đạo. Đối với hỗn độn thì thời gian dài lâu chỉ trong chớp mắt, những thời đại này về mặt ý nghĩ nào đó có thể nói là ký ức hỗn độn.

Con rồng to tiếp tục tiến tới, không lâu sau đột nhiên khí thế kinh người truyền đến. Khí thế rất mạnh, con rồng to bạo lực, trong đầu toàn cơ bắp cũng thấy run sợ.

Giang Nam nhìn từ xa, thầm giật mình. Trong hỗn độn có hai cường giả đang đại chiến.

Hai người mạnh không gì sánh bằng, Giang Nam thấy áp lực, cường đại, kinh người hơn cả tồn tại trong Đạo Quân điện.

Giang Nam hít sâu, nói:

- Đây cũng là ký ức hỗn độn!

Giang Nam nhìn đằng trước, xem kỹ hai người chiến đấu. Quanh thân bọn họ bao phủ các tầng đại đạo dày nặng làm người ta khó thấy mặt mũi.

Giang Nam lẩm bẩm:

- Hai tồn tại này quá mạnh, nên hỗn độn ghi nhớ trận chiến này. Chẳng lẽ bọn họ là tồn tại đi đến tận cùng đại đạo?

Hai người đánh nhau siêu mạnh, cho Giang Nam cảm giác mạnh hơn cả một trong ba điện chủ Đạo Quân điện, Nguyên Mẫu.

Nguyên Mẫu là cường giả mạnh nhất qua các thời đại, vậy mà có người còn mạnh hơn cả nàng. Giang Nam nghi ngờ hai người trong ký ức hỗn độn đã đến tham ngộ.

Tuy trận chiến này là hình ảnh ký ức hỗn độn, nhưng ghi chép rất kỹ càng các đòn công kích. Mỗi hành động, mỗi thần thông của hai cường giả đều mây bay nước chảy, đạo diệu tận cùng. Uy lực mỗi đòn công kích vượt qua

tiên thiên pháp bảo, linh bảo. Trong thần thông, chiêu thức của bọn họ chứa lý niệm đại đạo, Giang Nam cảm thấy như đọc thiên thư, trúc trắc khó hiểu.

Hai tồn tại mạnh nhất từ xưa đến nay, thủ đoạn của bọn họ vượt qua Giang Nam hiểu biết. Con rồng to cũng nhìn trân trân.

Cuối cùng trận chiến kết thúc, một người ngã xuống, sắp chết.

Mặc dù cường giả đó sắp chết nhưng mắt phát ra tia sáng vô tận nhìn đối thủ của mình:

- Đạo hữu, ngươi đã đến tận cùng đại đạo chưa?

Cường giả không tỏ vẻ ghét địch thủ giết mình chút nào, còn mong chờ cái chết của mình giúp đối thủ đến tận cùng đại đạo.

Dường như tâm nguyện suốt đời cường giả đó là để tận mắt thấy tận cùng đại đạo, thấy người đứng ở cuối cùng.

Đến cuối đạo, chết cũng vui.

- Không.

Đối thủ biểu tình đau thương, đại đạo khuếch tán cố gắng cứu sống cường giả kia.

Đối thủ khóc nói:

- Ngươi và ta là tồn tại mạnh nhất trong thời gian vô tận, liều mạng đánh nhau, bộc phát ra tất cả tiềm năng nhưng tại sao vẫn không thấy tận cùng đại đạo? Tại sao không cách nào bước ra một bước cuối cùng?

- Có lẽ vì không có tận cùng đại đạo.

Cường giả ho ra máu, mắt dần mất tia sáng, sắp hồn phi phách tán, thân chết đạo tiêu.

Cường giả cười thảm:

- Có lẽ . . . Chúng ta đã đi lầm đường. Ngươi và ta từ thời đại nguyên đạo đến nay sáng tạo Đạo Quân điện, thu nhận Đạo Quân mỗi thời đại, tập hợp trí tuệ các thời đại để tìm tận cùng đại đạo. Tiếc rằng ta sắp chết. Đạo hữu, con đường này chỉ có một mình ngươi, ta không thể đi cùng.

Đối thủ quỳ dưới đất, gào khóc như con nít:

- Đạo hữu, ngươi và ta là tồn tại cường đại nhất, là bằng hữu thân thiết nhất. Nếu ngươi chết rồi còn ai cùng ta đến tận cùng đại đạo?

Mắt cường giả tối sầm, phun ra hơi thở cuối cùng:

- Kỳ lạ, ta thấy một ngày nào đó trong tương lai có hai người từ nơi khác đến, từ một nơi xa thật xa đến đây . . .

Đối thủ quỳ bên xác chết, nằm sấp dưới đất nức nở lâu thật lâu.

Giang Nam cảm giác tuyệt vọng, nỗi tuyệt vọng vô biên phát ra từ người kia, cảm nhiễm hắn.

Ký ức hỗn độn ghi chép nỗi tuyệt vọng của người đó, cách thời gian dài dặc vẫn lay động hồn người, làm Giang Nam khóc.

Con rồng to cũng khóc, la lên:

- Tiếng khóc của người này tuyệt vọng quá, chúng ta đi đi!

Giang Nam gật đầu, tiếng khóc rung động hồn người, hắn có đạo tâm vững vàng cũng bị tiếng khóc ảnh hưởng.

Giang Nam lòng máy động, không ngờ hai người đánh nhau là lãnh tụ sáng tạo Đạo Quân điện thời đại nguyên đạo, điện chủ đời thứ nhất, sớm hơn cả Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân.

Bọn họ muốn tìm tận cùng đại đạo, thu nhận Đạo Quân các thời đại, tập

hợp trí tuệ Đạo Quân nhưng không tìm được tận cùng đại đạo.

Cuối cùng bọn họ đi lên con đường đối đầu, muốn dựa vào sức chiến đấu cường đại của đối phương, buộc người kia kích phát tất cả tiềm năng một hơi xông đến cảnh giới cuối cùng.

Nhưng bọn họ thất bại, tự tay giết bằng hữu tốt nhất của mình vẫn không đi ra bước cuối cùng, không đến tận cùng đại đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2595: Đế Giang. (2)

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tồn tại đã chết bảo trông thấy tương lai có hai người đến đây, chẳng lẽ trước khi chết thấy tương lai Đế và Tôn tìm đến?

Đến đẳng cấp đó thì thần thông rất khó lường, cảnh giới cao sâu không ai sánh bằng, trước khi chết thấy tương lai xa xôi cũng không lạ.

Giang Nam không lĩnh ngộ được thần thông và bản lĩnh như thế.

Con rồng to định chở Giang Nam đi, chợt người kia từ từ đứng dậy, chậm rãi nói:

- Đạo hữu, sau này còn có vô số thời đại, chắc chắn sẽ có người sánh ngang chúng ta, sẽ lại xuất hiện tồn tại đẳng cấp như ngươi và ta. Tương lai tràn ngập vô số biến cố, ngươi trông thấy hai người nơi khác đến có lẽ là giây phút biến số đến, có lẽ khi đó ta sẽ thấy tận cùng đại đạo.

Người kia đi xa, khẽ nói:

- Tương lai ta sẽ nhìn bọn họ mang đến thay đổi gì cho thời đại này, hỗn độn này.

- Đế . . . Giang . . . Đế . . . Giang . . .

Đạo âm trong hỗn độn cao thấp du dương, Giang Nam nghe mê mẩn. Thanh âm kia thấp dần trôi xa, chắc đã rời khỏi vị trí trung tâm hỗn độn.

Mấy năm sau, Giang Nam phấn chấn tinh thần, rốt cuộc thấy hỗn độn thần thành. Đó là một tòa thần thành bị phá hủy trong cuộc đại chiến Cổ Thần và tiên vào thời gian xa xưa lúc Tiên giới mới được tạo ra.

- Thần thành xuất hiện nghĩa là Tiên giới không còn xa. A? Chỗ này là . . .

Giang Nam kêu con rồng to dừng bước lại, đáp xuống thần thành. Trong di tích hỗn độn thần thành khắp nơi tràn ngập dư uy tịch diệt kiếp tàn phá thần thành. Tận cùng thần thành là nơi tịch diệt kiếp đậm đặc nhất, một quả trứng khổng lồ đứng thẳng như tường. Quả trứng to cỡ tinh cầu.

Giang Nam bay tới bên vỏ trứng vỡ, xem xét kỹ càng, sắc mặt âm trầm. Quả trứng do phong ấn Đế và Tôn đúc ra, bên trong trải rộng dấu vết tịch diệt kiếp, còn có dấu vết tấn công từ bên ngoài.

- Mảnh đất bỏ hoang!

Giang Nam giật mình, nhận ra ngay phong ấn quả trứng này là phong ấn của Đế và Tôn trong mảnh đất bỏ hoang.

- Vô Cực Thiên Tôn đã thoát khốn!

Giang Nam kích phát tịch diệt kiếp trong mảnh đất bỏ hoang, phong ấn thu nhỏ dần nhốt Vô Cực Thiên Tôn bên trong. Bây giờ phong ấn này bị phá nghĩa là gã đã thoát khốn.

Giang Nam xem xét vết nứt vỏ trừng, vươn tay bắt một lũ dư âm tịch diệt kiếp.

tinh thần Giang Nam rung động:

- Vỏ trứng này chỉ mới vỡ, nghĩa là Vô Cực Thiên Tôn vừa thoát khốn chưa đi xa. Rồng to, theo ta, chúng ta đi đánh người!

Con rồng to phấn khởi nhảy nhót:

- Giáo chủ, đánh người không tốt lắm. Người ở đâu? Chúng ta mau đi đi, miễn cho hắn chạy xa.

- Vô Cực Thiên Tôn ra khỏi mảnh đất bỏ hoang, người dính hơi thở tịch

diệt kiếp, khó thoát khỏi ta truy tung.

Giang Nam sắc mặt âm trầm thầm nghĩ:

- Vô Cực Thiên Tôn phá được phong ấn Đế và Tôn chắc nhờ tay Vô Cực thư đồng, nhưng Vô Cực Thiên Tôn cũng khá lợi hại. Ước chừng là vật khổng lồ trong Thiên Quân, nhưng Vô Cực Thiên Tôn mạnh mấy cũng không thể thành tựu Đạo Quân trong thời gian ngắn.

Giang Nam nhìn con rồng to chắc khỏe, thầm nghĩ:

- Móng vuốt rồng đủ đè chết Vô Cực Thiên Tôn.

Trong hỗn độn xa xôi, Vô Cực Thiên Tôn, Vô Cực thư đồng đã đến gần Tiên giới.

Vô Cực thư đồng hỏi:

- Đại lão gia định quay về Đạo Quân điện trước?

Vô Cực Thiên Tôn cười lắc đầu, nói:

- Nguyên Mẫu và ta không hợp, ta không muốn gặp nàng. Lần này ta chuyển thế trọng sinh để tìm tận cùng đại đạo, nhìn xem hai người đến từ nơi khác Đế và Tôn muốn giở trò gì. Nhưng Huyền Thiên giáo chủ làm hỏng kế hoạch chuyển thế của ta, xứng đáng cho hắn gặp đại kiếp nạn này. Ngươi đi Tiên giới trước, liên lạc vài Đạo Quân chuyển thế, nói là ta muốn dùng bọn họ, kêu bọn họ đến nghênh đón.

Vô Cực thư đồng gật đầu vâng dạ, đi Tiên giới trước.

Vô Cực thư đồng thầm nghĩ:

- Thiên Tôn đại nhân phô trương thật, muốn các Đạo Quân chuyển thế đến nghênh đón. Nhưng Thiên Tôn đại nhân là điện chủ có quyền thế nhất Đạo Quân điện, kêu bọn họ đi nghênh tiếp là xem trọng họ.

Vô Cực thư đồng bay đi. Vô Cực Thiên Tôn không vội vã vào Tiên giới, gã là đại nhân vật, một trong ba điện chủ Đạo Quân điện, là điện chủ nắm quyền lớn nhất. Mặc dù chuyển thế vào Tiên giới nhưng Vô Cực thư đồng không quên bày ra phô trương, phong độ.

Ba điện chủ Đạo Quân điện, Tịch Diệt Đạo Nhân đi lên con đường tịch diệt vĩnh tồn nên nhân duyên kém nhất, trong Đạo Quân điện không nhiều Đạo Quân ủng hộ gã. Nguyên Mẫu lánh đời, không ham thích quyền thế. Mặc dù Nguyên Mẫu có mối quan hệ không tệ với các Đạo Quân trong Đạo Quân điện nhưng tính quyền mưu thì thua xa Vô Cực Thiên Tôn.

Lần này Vô Cực Thiên Tôn chuyển thế, định nhờ vào Đế và Tôn sáng tạo Tiên giới một tay khống chế mười bảy cơ duyên sở mang đến nhân quả tuần hoàn, để đại đạo nhân quả của mình đến tận cùng đại đạo.

Giang Nam làm hỏng kế hoạch chuyển thế buộc Vô Cực Thiên Tôn sinh ra sớm, không đến viên mãn như trong dự định. Vô Cực Thiên Tôn phải nhập thế trước dự tính bù đắp thiếu sót, lỗ hổng nhân quả do sinh ra sớm.

Lần này Vô Cực Thiên Tôn vào Tiên giới tham gia tranh đấu, tru sát Giang Nam là thứ yếu, mục đích quan trọng nhất là sửa lưới đại trận nguyên đỉnh. Nguyên Tiên giới, các sinh linh, thậm chí Đế và Tôn, tất cả bị lưới nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn bao lấy.

Chờ thời đại tiên đạo Đế và Tôn sáng tạo đi đến cuối, tiên đạo tịch diệt, lưới nhân quả thu về, các sinh linh, Đế và Tôn thành cá mắc lưới. Đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn mới có khả năng siêu thoát, đặt chân đến tận cùng đại đạo.

- Tiên giới bây giờ còn quá nhỏ, có thể nói là thời đại nhỏ nhất trong các thời đại từ xưa đến nay.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn chằm chằm Tiên giới. Bây giờ Tiên giới khuếch trương nhiều, lớn hơn lúc Đế và Tôn, Bất Không sáng tạo nhưng đối với cường giả chứng kiến mười bảy thời đại như Vô Cực Thiên Tôn thì Tiên giới

không lớn, đứng bét trong lịch sử.

Thời đại lớn nhất có cương vực rộng hơn Tiên giới gấm trăm vạn lần.

Thời đại nhỏ nhất là 34ry chú đạo, cương vực lolứn hơn Tiên giới gấp vạn lần.

- Thời đại nhỏ như thế lại chứa nhiều Đạo Quân tiền sử chuyển thế, Đế và Tôn buộc nhiều Đạo Quân tiền sử phải chuyển sang tu tiên đạo, trợ bọn họ hoàn thiện tiên đạo. Đế và Tôn đúng là hùng tài vĩ lược, không giống tầm thường.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn Tiên giới nho nhỏ, càng xem càng giật mình, tán thán. Có một số Đạo Quân tiền sử chuyển thế Tiên giới không phải bị Đế và Tôn ép buộc mà cho rằng Tiên giới hiện tại đã siêu thoát bất cứ kỷ nguyên nào từ xưa đến nay.

Điều này càng kinh khủng hơn. Khiến Đạo Quân tiền sử cho rằng có khả năng siêu thoát, cam tâm tình nguyện chuyển thế đến Tiên giới, góp phần hoàn thiện tiên đạo. Đế và Tôn đúng là nhân tài Vô Cực Thiên Tôn hiếm khi gặp.

Vô Cực Thiên Tôn khen không dứt:

- Tiên giới bây giờ chắc thật ra một góc rất nhỏ trong tương lai. Sau này Đế và Tôn sẽ mở ra hỗn độn, khiến Tiên giới to gấp trăm vạn lần hiện tại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2596: Đánh Hắn Đạp Hắn Giết Hắn!

Vô Cực Thiên Tôn nhỏ giọng nói:

- Người ta tin rằng Đế và Tôn đã chết, đã đồng quy vu tận nhưng ta thì không. Có thể bày ra cách cục như vậy, phá hủy vô nhân cấm khu, khiến Đạo Quân tiền sử cho rằng đây là một thời đại siêu thoát thì làm sao tự tàn sát lẫn nhau, chết chung được? Nhưng Đế và Tôn, rốt cuộc các ngươi núp ở đâu?

Vô Cực Thiên Tôn nhìn khắp Tiên giới cũng không thấy Đế và Tôn ẩn trong chỗ nào.

Toàn Tiên giới tràn ngập hơi thở Đế và Tôn, nhưng không nơi đâu có bóng dáng hai người, điều này thật kỳ lạ.

Vô Cực Thiên Tôn không tin Đế và Tôn đã chết, gã không tin hai người rời khỏi Tiên giới quay về quê hương.

Từ các sắp xếp nhìn ra Đế và Tôn hùng tài đại lược, nhân vật như thế sẽ không ham quyền thế thoáng chốc mà tự giết nhau, sẽ không bỏ đi vứt thành quả của mình sang một bên.

Vô Cực Thiên Tôn cho rằng Đế và Tôn còn ở Tiên giới hoặc ẩn trong góc hỗn độn nào đó, không xen vào Tiên giới phát triển, để mặc Tiên giới tràn ngập đủ loại biến số, mặc kệ biến số thay đổi tương lai Tiên giới, khiến tiên đạo phát triển đến tận cùng huy hoàng.

Nếu Đế và Tôn còn trong Tiên giới, nhúng tay vào, có hai người này cao cao tại thượng thì thế hệ mới, bao gồm Đạo Quân chuyển thế sẽ không đứng ra bộc lộ tài năng, sẽ không siêu thoát vượt qua được. Đế và Tôn làm phủi chưởng quầy ngược lại mang đến sức sống bừng bừng cho Tiên giới, tràn ngập biến số thay đổi do đó có vô số khả năng, có hy vọng siêu thoát.

- Làm phủi chưởng quầy, không tham gia vào tiên đạo mình sáng tạo ra. Khí phách của hai người này lớn đáng sợ, so sánh thì khí độ của Bất Không Đạo Nhân kém hơn một bậc nhưng vẫn cao minh hơn Đạo Quân khác nhiều.

- A? Kỳ lạ, sao bỗng nhiên sợi Linh Lung Tiên Quân giữa ta và Huyền Thiên giáo chủ sáng lên?

Vô Cực Thiên Tôn nhìn chằm chằm thân mình, xem các nhân quả, chợt thấy sợi nhân quả kết nối mình và Giang Nam sáng rực lên. Điều này đại biểu không phải Vô Cực Thiên Tôn mang đến kiếp số cho Giang Nam mà ngược lại.

- Chuyện gì đây? Sao tiểu tử này tính ra ta, mang đến kiếp số, mãi đến bây giờ ta mới biết kiếp số tới gần?

Vô Cực Thiên Tôn biến sắc mặt, gã cảm giác kiếp số của mình đến gần. Vô Cực Thiên Tôn bị che nhân quả, khi kiếp số gần kề mới cảm giác được. Chuyện này không thể xảy ra, tạo nghệ đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn cao biết bao, ai che mắt được gã?

Nhưng Giang Nam làm được, khiến Vô Cực Thiên Tôn phát hiện khi nhân quả gần trong gang tấc.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn chằm chằm sợi nhân quả, thấy Giang Nam, Vạn Chú Thiên Chung, một con rồng to khổng lồ kỳ lạ, bối cảnh là hỗn độn mông lung.

Vô Cực Thiên Tôn biến sắc mặt nói:

- Huyền Thiên giáo chủ đã đáng sợ đến mức này sao? Nhờ vào hỗn độn, tiên thiên pháp bảo, linh bảo che mắt ta? Huyền Thiên giáo chủ khôn ngoan đến mức này, tính ra ngày và địa điểm ta thoát khốn, vào hỗn độn trước để che đi cảm ứng nhân quả của ta?

Vô Cực Thiên Tôn xem trọng Giang Nam, cảm thấy hắn sâu không lường được. Vô Cực Thiên Tôn nào biết Giang Nam không hề tính ra ngày và địa

điểm gã thoát khốn, hắn bị con rồng to mang vào sâu trong hỗn độn, vô tình đụng phải nơi Vô Cực Thiên Tôn thoát khốn nên mới biết gã vừa chạy ra.

Cái gọi là trùng hợp, Vô Cực Thiên Tôn nắm giữ nhân quả trong lòng bàn tay cũng bị che trí tuệ, suy nghĩ lung tung. Vô Cực Thiên Tôn cho rằng Giang Nam là cáo già âm hiểm, mưu kế thâm sâu.

Sợi nhân quả tỏa sáng rực rỡ, tim Vô Cực Thiên Tôn rớt cái bịch:

- Mau vậy?

Vô Cực Thiên Tôn mới nghĩ đến đây chợt nghe thanh âm vang dội:

- Giáo chủ, chúng ta sắp đánh nhóc lùn này sao?

Vô Cực Thiên Tôn cảm giác khí thế bất diệt kiêu ngạo càn rỡ đến gần, vụt xoay người. Cơ mặt Vô Cực Thiên Tôn cứng ngắc.

Vô Cực Thiên Tôn nhờ tịch diệt thiên hỏa trong mảnh đất bỏ hoang luyện thành thân hình kiếp này, chưa xuất thế là Trẻ sơ sinh khổng lồ cỡ hành tinh. Bây giờ Vô Cực Thiên Tôn sinh ra, trong mấy ngàn năm trưởng thành người khổng lồ thiếu niên cao trăm vạn dặm.

Nhưng con rồng to to lớn bay tới gần so với Vô Cực Thiên Tôn thì đúng là gã nhỏ xíu.

Trước mặt con rồng to khổng lồ này Vô Cực Thiên Tôn nhỏ bé xíu.

Giang Nam đứng trên đầu con rồng to, tay áo phất phới, phong độ phiên phiên. Giang Nam cười tủm tỉm nhìn Vô Cực Thiên Tôn.

Nụ cười đó làm Vô Cực Thiên Tôn thấy Giang Nam thật cao thâm khó dò.

Mặt Vô Cực Thiên Tôn sa sầm, bình tĩnh nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, quả nhiên ngươi có chút bản lĩnh, nhưng ngươi

nghĩ . . .

Giang Nam mở miệng nói:

- Rồng to, đánh hắn, đạp hắn, chà đạp hắn đi!

- Chuyện nhỏ!

Con rồng to hưng phấn xông lên đánh giết Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn vừa kinh vừa giận, lạnh lùng cười:

- Huyền Thiên, ngươi nghĩ dựa vào con rồng ngốc này có thể làm gì ta được sao? Ta tung hoành mười tám thời đại . . .

Đinh!

Giang Nam lấy Vạn Chú Thiên Chung ra, hăng hái xông lên. Vô Cực Thiên Tôn chưa nói xong đã bị tiếng chuông lấn át.

Một người một rồng reo lên:

- Đánh chết hắn!

Lúc này Vô Cực thư đồng đã đến tiên đạo, nó chỉ là thư yêu từ đại đạo Vô Cực Thiên Tôn viết trong sách biến ra nhưng khá lợi hại. Dù không còn Vô Cực đạo thư thì thực lực của Vô Cực thư đồng xứng là cường giả trong Thiên Quân Tiên giới, chỉ thua Giang Nam một bậc.

Thần thức Vô Cực thư đồng quét cá đại thế lực Tiên giới, dò tìm rõ ràng vị trí các Đạo Quân chuyển thế trong Tiên giới. Thần thức của Vô Cực thư đồng cường đại khiến các cường giả Tiên giới rung động.

Một Thiên Quân chưa từng xuất hiện đột nhiên đến Tiên giới đương nhiên gây ra chấn động, bao nhiêu người chú ý.

Vô Cực thư đồng không quan tâm những chuyện này, sau lưng nó có Vô

Cực Thiên Tôn, một trong các yêu tộc mạnh nhất từ xưa đến nay. Vô Cực thư đồng không sợ bị cường giả Tiên giới chú ý.

Đối với Vô Cực Thiên Tôn thì không nhiều Đạo Quân tiền sử lọt vào mắt gã, huống chi đa số cường giả trong Tiên giới là Thiên Quân?

Vô Cực thư đồng truyền âm đến các đại giáo môn, không lâu sau Khổ Hạnh Thiên Tôn, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân vân vân chạy đến, Vạn Vật Đạo Tổ cũng có mặt.

Các tay trùm vòng quanh Vô Cực thư đồng, thư đồng như trẻ sơ sinh cao chưa tới một thước, mặc áo ngắn tay nhỏ xinh.

Đám người Thánh Ma Thiên Tôn biểu tình trầm trọng.

Thần Mẫu Đạo Quân nhoẻn miệng cười nói:

- Tiểu Đạo Nhân thật đáng yêu, không biết tiểu Đạo Nhân kêu chúng ta đến có chuyện gì?

Vô Cực thư đồng ngước đầu, mỉm cười nói:

- Đại lão gia nhà ta sắp giáng lâm Tiên giới, lệnh ta đến thông báo cho các vị đi nghênh tiếp, không đến mức thất lễ.

- Kêu chúng ta đi nghênh tiếp?

Các Đạo Quân chuyển thế bật cười thành tiếng, nhưng tiếng cười thấp dần. Vô Cực thư đồng có sức chiến đấu Thiên Quân mà còn phải gọi nhân vật kia là đại lão gia, vậy người kia có lai lịch không nhỏ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2597: Ai Ngăn Nổi? (1)

Biểu tình Vạn Vật Đạo Tổ trầm trọng nghiêm túc hỏi:

- Dám hỏi lão gia của tiểu Đạo Nhân là ai? Từ đâu đến?

Vô Cực thư đồng nhìn khuôn mặt từng người, cười nói:

- Các vị, không dám giấu diếm, đại lão gia nhà ta xuất thân trước mười bảy thời đại, một trong ba điện chủ Đạo Quân điện, Vô Cực Thiên Tôn, Vô Cực đại lão gia! Lần này đại lão gia nhà ta chuyển thế, sắp làm chuyện lớn trước giờ chưa từng có.

Các Đạo Quân chuyển thế chấn động, vẻ mặt nghi ngờ.

Đạo Quân điện là tồn tại thần thánh biết bao.

Nơi đó gọi là Đạo Quân điện nhưng không phải tất cả Đạo Quân đều được vào. Đạo Quân vào Đạo Quân điện toàn là đứng đầu các Đạo Quân.

Đạo Quân điện là thánh đại trong mắt Đạo Quân, các đời Đạo Quân tuy biết tiếng Đạo Quân điện nhưng không nhiều người xuyên qua vô nhân cấm khu, vào Đạo Quân điện được. Nhưng cũng có người đã vào Đạo Quân điện.

Ví dụ Vạn Vật Đạo Tổ từng đi Đạo Quân điện, thỉnh giáo một phen. Nhưng Vạn Vật Đạo Tổ không có duyên vào Đạo Quân điện tu hành.

Sư huynh Khổ Trúc của Khổ Hạnh Thiên Tôn đi Đạo Quân điện một chuyến, được cho cách luyện chế tiên thiên pháp bảo. Khi trở về Khổ Trúc luyện mình thành tiên thiên pháp bảo Tiên Thiên Khổ Trúc, để Khổ Hạnh Thiên Tôn cầm Tiên Thiên Khổ Trúc độ qua tịch diệt kiếp, giữ lại một tia hy vọng cho thời đại Sa Môn.

Đạo Quân điện là nơi như thế đấy, cổ xưa, siêu nhiên, sừng sững ở tận cùng thời gian và không gian. Vô nhân cấm khu bắt nguồn từ các Đạo Quân tiền sử không có tư cách vào Đạo Quân điện nên quay quanh đại điện, đối kháng tịch diệt kiếp, Tịch Diệt Đạo Nhân.

Hiện giờ điện chủ của Đạo Quân điện bí ẩn xuất hiện, muốn bọn họ đi nghênh đón, đây là chuyện quan trọng biết bao.

Đẳng cấp như Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ cũng không kiềm được nỗi lòng rung động, đạo tâm lắc lư.

Kỳ ngộ này từ xưa đến nay khó cầu.

Bọn họ cho rằng Vô Cực thư đồng kêu bọn họ đi nghênh đón đại lão gia là trò cười lớn nhất thế giới, nhưng nếu là điện chủ Đạo Quân điện thì không phải trò cười, đó là vinh diệu.

Không đi nghênh đón mới là thất lễ.

Vô Cực Thiên Tôn là một trong ba điện chủ Đạo Quân điện, chỉ riêng đạo đồng của gã đã là Thiên Quân, có thể tưởng tượng người này cường đại cỡ nào.

Thánh Ma Thiên Tôn nghiêm túc nói:

- Xin đạo hữu dẫn đường cho.

Đám người Khổ Hạnh Thiên Tôn gật gù, Thần Mẫu Đạo Quân cũng động tâm định đi nghênh đón Vô Cực Thiên Tôn.

Ba điện chủ Đạo Quân điện, tồn tại cao cao tại thượng, bình thường làm gì được ngắm nhân vật như thế. Bây giờ Vô Cực Thiên Tôn chuyển thế, đi gặp mặt sẽ được lợi rất lớn.

Vô Cực thư đồng dẫn đường ngay, các Đạo Quân chuyển thế lên đường, vẻ mặt kính cẩn bay ra Tiên giới.

Hỗn Độn thiên quốc. Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ tụ tập lại, ánh mắt như điện nhìn nhóm Thánh Ma Thiên Tôn, chú ý hành động của bọn họ.

Lúc trước thần thức Vô Cực thư đồng quét khắp Tiên giới đã kinh động bọn họ, các Đạo Quân chuyển thế tụ tập lại càng làm cường giả Hỗn Độn thiên quốc cảnh giác.

Giữa Đạo Quân chuyển thế không hòa thuận, không đồng lòng. Bọn họ mỗi người tự lo thân, có khi xung đột, không ai phục ai. Đạo Quân chuyển thế năm bè bảy máng, uy hiếp Hỗn Độn thiên quốc không lớn.

Hiện giờ đám Đạo Quân chuyển thế tụ tập lại, các cường giả Hỗn Độn thiên quốc cảnh giác. Nếu Đạo Quân chuyển thế hợp sức với nhau thì Hỗn Độn thiên quốc khó mà đỡ công kích từ bọn họ, sẽ bị công phá hủy diệt.

La Ma Cổ Thần lấy làm lạ hỏi:

- Kỳ lạ, những Đạo Quân chuyển thế tụ tập lại thì thôi, sao bây giờ còn cùng nhau đi ra Tiên giới?

Thiên Nguyên thần tổ trầm giọng nói:

- Điều ta quan tâm nhất là đứa nhỏ kia là ai? Nó phát ra thần thức cường đại như Thiên Quân, nhìn quét Hỗn Độn thiên quốc ta, lai lịch không giống bình thường! Chẳng lẽ là tồn tại xa xưa nào đó trong vô nhân cấm khu chuyển thế? Các người nhìn xem, đám Khổ Hạnh, Vạn Vật rất cung kính với nó, chắc lai lịch siêu to và đáng sợ.

Vẻ mặt Đại Diễn Cổ Thần trầm trọng phủ nhận:

- Thần Tổ, có lẽ ngươi đoán sai. Đám Khổ Hạnh, Vạn Vật tôn kính không phải với đứa nhỏ này mà là người đứng sau lưng nó. Làm ta tò mò là Vạn Chú Đạo Quân thuộc hệ đạo huynh tại sao cũng tụ tập với bọn họ? Bộ dáng rất cung kính với đứa nhỏ.

Đám người thầm lấy làm lạ.

Ma Kha Thiên Quân cười khẽ:

- Ta biết rồi. Nhân vật sau lưng đứa nhỏ này chắc xuất thân từ Đạo Quân điện tận cùng vô nhân cấm khu. Chỉ có thủ lĩnh trong Đạo Quân điện mới khiến dám Đạo Quân chuyển thế cung kính như thế.

Lòng các cường giả Hỗn Độn thiên quốc nặng trĩu. Tồn tại Đạo Quân điện nhúng tay chuyện Tiên giới không phải điều tốt cho bọn họ.

Linh Nữ gật gù, nhíu mày liễu:

- Người kia rất có thể đến từ Đạo Quân điện. Phụ thân của ta từng tới đó, rất khâm phục tồn tại trong Đạo Quân điện. Đạo Quân điện bình thường không can thiệp vào thời đại nào, tại sao lần này nhúng tay vào Tiên giới?

Ma Kha Thiên Quân nói:

- Đại nhân vật Đạo Quân điện giáng lâm khiến các Đạo Quân chuyển thế tự mình đón chào, đám Đạo Quân chuyển thế tụ tập lại sẽ là đả kích trí mạng cho Hỗn Độn thiên quốc ta, càn quét Tiên giới. Không biết Linh Nữ có cách ứng đối gì không?

Linh Nữ liếc Ma Kha Thiên Quân, trả lời:

- Ma Kha Cổ Thần là đại trí tuệ Cổ Thần của Hỗn Độn thiên quốc, chắc có cách đối phó?

Hai người đối đầu nhau, không nói rõ nhưng từng cậu sắc bén như dao.

Đại Diễn Cổ Thần hắng giọng, mở miệng nói:

- Tiên Quân đến từ Đạo Quân điện dù mạnh cách mấy cũng không thể tùy ý làm bậy, chúng ta chờ xem người đó hành động thế nòào rồi tính.

Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân ngừng đối đầu.

Linh Nữ khẽ thở dài:

- Nếu người này tùy ý làm bậy . . .

Linh Nữ cười chua xót nói:

- Ai ngăn nổi?

Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ tâm tình nặng nề lẩm bẩm:

- Ai ngăn nổi?

Bọn họ mạnh nhất Tiên giới nhưng lúc này đành bó tay. Ma Kha Thiên Quân luôn tự tin nắm giữ mọi chuyện cũng thấy bất lực.

Trong tầng hư không thứ bảy Tiên giới. Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế hiếm khi ngồi chung với nhau. Bọn họ chú ý đến hướng đi của đám người Vô Cực thư đồng, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ. Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân là loại người trí tuệ vô song, nhưng bọn họ không hiểu nhiều về Đạo Quân điện.

- Nếu đúng là người từ Đạo Quân điện thì rất nguy hiểm. Trước mắt Đạo Quân tiền sử mỗi người tự đánh, nếu người này thống nhất các Đạo Quân tiền sử thì dân bản xứ Tiên giới ta sẽ gặp tai họa ngập đầu, Tiên giới sắp đổi chủ.

Thái Nhất Thiên Quân khẽ thở dài:

- Chúng ta tranh chấp là vì tiên nhân, dù đánh ngươi chết ta sống nhưng trời Tiên giới sẽ không thay đổi. Nếu Đạo Quân tiền sử chuyển thế tiêu diệt chúng ta thì Tiên giới thật sự sẽ đổi trời. Cơ nghiệp của hai vị sư tôn sẽ rơi vào tay người khác.

Chương 2598: Ai Ngăn Nổi? (2)

Huyền Đô Thiên Quân gật đầu, nói:

- Ta không biết nhiều về Đạo Quân điện, nghe nói hai vị ân sư và Đạo Quân điện có hiệp ước, tồn tại Đạo Quân điện không được bước ra Đạo Quân điện, đi vào Tiên giới. Bây giờ tồn tại Đạo Quân điện đi ra là phá vỡ hiệp ước với hai vị ân sư, Tiên giới gặp nguy hiểm. Tồn tại cường đại như vậy vô địch thế gian, Tiên giới . . .

Huyền Đô Thiên Quân thở ra, lắc đầu.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn Càn Nguyên Tiên Đế, hỏi:

- Bệ hạ, tiên hậu nương nương và thái tử điện hạ đi nghênh tiếp người đó, bệ hạ có biết tin không?

Càn Nguyên Tiên Đế nhẹ gật đầu:

- Mới nhận được bọn họ truyền âm, bảo người đến là điện chủ Đạo Quân điện, Vô Cực Thiên Tôn.

- Điện chủ Đạo Quân điện!?

Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân cùng hút ngụm khí lạnh. Bọn họ cứ nghĩ là Đạo Quân trong Đạo Quân điện đến, ai ngờ là điện chủ.

Đạo Quân ra từ Đạo Quân điện dù là người bình thường nhất cũng đã vô địch trên đời huống chi là điện chủ?

Đẳng cấp điện chủ là cao thủ mạnh nhất các thời đại, viên mãn Đạo Quân, ai đánh lại nổi?

- Nhưng Vô Cực điện chủ đã chuyển thế.

Càn Nguyên Tiên Đế nói:

- Đã chuyển thế thì sẽ không quá mạnh, cùng lắm là Thiên Quân, không thể nào thành tựu Đạo Quân. Bây giờ Tiên giới chưa có cơ hội thành tựu Đạo Quân.

Tiên giới hiện tại chưa viên mãn, ba ngàn đại đạo chưa hoàn thiện, ba ngàn tiên châu chưa xuất hiện hết, hỗn độn chưa mở ra, người chuyển thế chưa chứng Đạo Quân được.

- Nếu người này không Tu luyện tiên đạo thì vẫn có thể chứng Đạo Quân.

Thái Nhất Thiên Quân cười khẩy nói:

- Cứ cho rằng người đó là Thiên Quân thì ai đấu lại nổi?

Mấy người trầm mặc.

Thái Nhất Thiên Quân khẽ thở dài:

- Tồn tại mạnh nhất lịch sử, cảnh giới Thiên Quân đủ càn quét quần hùng. Bây giờ ai ngăn nổi? Ai có thể ngăn lại?

Càn Nguyên Tiên Đế, Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân lòng cay đắng, thấy bất lực.

- Tiên giới sẽ rơi vào tay vật khổng lồ đó, mặc cho người đó quay vòng vòng sao?

* * *

Đám người Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân đã theo Vô Cực thư đồng đến biên giới Tiên giới, chưa kịp đi ra vách tường chợt nghe tiếng nổ đinh tai. Vách tường Tiên giới bỗng thủng lỗ, đạo uy bất diệt cuồn cuộn dâng lên xông vào Tiên giới. Nổ nát các ngôi sao.

Trong sóng đạo uy bất diệt, một thân hình cao to bị đạo uy bất diệt đánh trúng, cực kỳ chật vật rớt vào Tiên giới. Một vuốt rồng vô cùng to lớn thò vào Tiên giới đạp người khổng lồ, đạp người đó phun vòi máu.

Người khổng lồ không vừa, nhanh chóng chìm xuống. Người khổng lồ đụng vỡ các ngôi sao, né thoát vuốt rồng đè ép, định bay đi trốn.

Lúc này một bóng người bay tới, tay nâng chuông to, lấy chuông làm lục lạc đập mạnh vào đầu người khổng lồ.

Đinh!

Tiếng chuông vang vọng chấn động thần hồn, đạo quả, có thể chút sát thần hồn.

Người khổng lồ không sợ, thần hồn không bị tổn thương. Nhưng bóng người kia quá mạnh cộng với uy lực chuông to, gõ đầu người khổng lồ u một cục.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Vạn Chú Đạo Quân hét thất thanh:

- Chú Đạo thiên đàn! Vuốt to mới rồi là của con rồng to tồi tệ vô sỉ kia!

Quả nhiên, một con rồng to khổng lồ xông vào Tiên giới, người khổng lồ chưa kịp trống đã bị con rồng ngồi đè xuống.

Vô Cực thư đồng hét chói tai:

- Thiên Tôn đại nhân!

Người khổng lồ đó là Vô Cực Thiên Tôn, gã bị con rồng to hoang dại ngồi đè người. Vô Cực Thiên Tôn bò ra ngoài, thoáng nhìn các Đạo Quân tiền sử chuyển thế đứng xem thì vừa kinh vừa giận rồi lại không biết làm sao. Vô Cực Thiên Tôn cảm thấy mình cả đời anh minh thần võ, tung hoành vô địch các thời đại bị phá hỏng trong một chốc.

- Vạn Chú, ngươi đến vừa lúc!

Giang Nam trông thấy Vạn Chú Đạo Quân, vui vẻ cười nói:

- Nào, ngươi đến vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung đi, chúng ta cùng nhau giết tên này!

Mặt Vạn Chú Đạo Quân xám xịt, hét to:

- Tên đó là ai?

- Vô Cực Thiên Tôn, điện chủ Đạo Quân điện!

Giang Nam ném chuông đè Vô Cực Thiên Tôn xuống, cười nói:

- Đây là chuông của ngươi, ta sử dụng không thuận tay. Nếu ngươi vận dụng nó thì giết hắn dễ như chơi.

- Tía nó, Huyền Thiên!

Vạn Chú Đạo Quân muốn khóc, la lên:

- Ngươi làm ơn đừng nói là chuông của ta!

Đám người Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ, Thần Mẫu Đạo Quân ngơ ngác nhìn, không nói nên lời. Trong Hỗn Độn thiên quốc, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ, La Ma Cổ Thần. Trong tầng hư không thứ bảy, Càn Nguyên Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân cũng thấy cảnh tượng đó. Tập thể hóa đá.

Trong đế cung, Càn Nguyên Tiên Đế lẩm bẩm:

- Vị này thật sự là tuyệt đại đạo Quân ra từ Đạo Quân điện sao?

- Thoạt trông không mạnh gì mấy.

Thái Nhất Thiên Quân khó hiểu hỏi:

- Dù chuyển thế thì điện chủ Đạo Quân điện vô địch tung hoành mười bảy thời đại không nên bị người đánh tơi bời như thế. Hơn nữa bị Huyền Thiên giáo chủ đành thì . . .

Các tay trùm Hỗn Độn thiên quốc cũng rất thắc mắc. Vô Cực Thiên Tôn biểu hiện quá kém, lần đầu tiên xuất hiện trong Tiên giới chưa kịp bảo hiện sức mạnh đã bị Giang Nam và con rồng hoang dánh bầm dập, cái này khác xa với Đạo Quân điện nghe đồn cao cao tại thượng, sừng sững tận cùng thời gian và không gian, huống chi Vô Cực Thiên Tôn còn là điện chủ Đạo Quân điện?

- Tên này kêu đồng tử đi mời các vị Đạo Quân tiền sử chắc sẽ không vì để bọn họ thấy mình bị đánh bầm dập đi?

Thiên Nguyên thần tổ nhỏ giọng nói:

- Chẳng lẽ hắn biết mình tạo áp lực quá lớn cho các Đạo Quân chuyển thế, cố ý để Huyền Thiên đánh tơi bời trước mặt mọi người, bỏ đi bóng ma trong lòng Đạo Quân chuyển thế?

Ma Kha Thiên Quân, Linh Nữ không biết nên nói cái gì. Tư duy của Thiên Nguyên thần tổ đúng là lạ lùng, đi cho rằng Vô Cực Thiên Tôn cố ý bị đánh.

Nhưng biểu hiện của Vô Cực Thiên Tôn thật sự khiến người thất vọng, nhìn sao cũng không như danh xứng với thực, rất uổng với tiếng tăm lừng lẫy của gã.

Vô Cực Thiên Tôn tức hộc máu, cảm giác nhục nhã này mãnh liệt hơn gã bị nhốt suốt đời gấp trăm lần. Nhưng Vô Cực Thiên Tôn đành bó tay, lòng bất lực không cứu vãn lại được.

Vô Cực Thiên Tôn kêu Vô Cực thư đồng mời mấy Đạo Quân chuyển thế đến để phô trươngp hong độ điện chủ Đạo Quân điện ra, nhân tiện lộ chút tài

năng chấn nhiếp quần hùng, để quần hùng làm việc cho mình.

Nhưng Vô Cực Thiên Tôn không ngờ chưa kịp lộ ra phô trương và phong độ ngược lại anh danh suốt đời tan biến, bị con rồng hoang và Giang Nam đánh bầm dập trước mặt mọi người.

Bị đánh mặt mũi sưng thì thôi, quan trọng hơn con rồng hoang đạp lên Vô Cực Thiên Tôn trước mắt bao người, mông ngồi lên người gã. Nỗi nhục nhã này không thể kể xiết.

Tức giận nhất là bị con rồng to đánh thì thôi, dù gì nó là tiên thiên linh bảo, Vô Cực Thiên Tôn từng thấy nó, biết thực lực của nó thế nào. Nhưng bị Giang Nam đánh túi bụi, Vô Cực Thiên Tôn không chịu nổi sự thật đó.

Giang Nam là ai?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2599: Thân Bại Danh Liệt.

Đối với Vô Cực Thiên Tôn, đây chỉ là dân bản xứ tôm tép trong một thời đại. Giang Nam không bằng một đóa phù dung trong dòng sông tuổi thọ dài dặc của Vô Cực Thiên Tôn.

Thế nhưng Vô Cực Thiên Tôn bị Giang Nam đè đầu đánh.

Vô Cực Thiên Tôn biểu hiện đã rất tốt, con rồng to là tiên thiên linh bảo sinh ra linh trí, Giang Nam cầm tiên thiên pháp bảo, lại là đánh hội đồng. Đổi lại Thiên Quân khác sớm bị đánh tan nát.

Vô Cực Thiên Tôn chống chọi đến bây giờ chưa chết đã đủ làm người ta trố mắt líu lưỡi, Giang Nam rất phục gã, kịnh thán thực lực của gã.

Nhưng danh tiếng điện chủ Đạo Quân điện quá vang, khiến người khó chấp nhận cục diện này. Bản thân Vô Cực Thiên Tôn cũng không chịu nổi. Tồn tại vô địch trong Đạo Quân, tung hoành mười bảy thời đại bất bại bây giờ bị Giang Nam và con rồng ngốc đánh dồn dập nát thở, đây là vết nhơ lớn nhất đời Vô Cực Thiên Tôn.

Vạn Vật Đạo Tổ tỉnh táo lại trước tiên, bật cười nói:

- Vị này thật sự là điện chủ Đạo Quân điện sao?

Vạn Vật Đạo Tổ cười to, lắc đầu quay đi.

Khổ Hạnh Thiên Tôn thở dài, chống Tiên Thiên Khổ Trúc màu vàng cất bước đi.

Đạo Quân tiền sử khác như Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn đều lắc đầu rời đi, không giúp đỡ. Bọn họ mặc kệ Vô Cực Thiên Tôn bị Giang Nam và con rồng to rượt

đánh.

- Các ngươi đang làm gì?

Vô Cực thư đồng hét to:

- Tất cả trở lại cho ta! Vị này thật sự là điện chủ Đạo Quân điện, Vô Cực Thiên Tôn! Chỉ cần các ngươi trợ giúp Thiên Tôn đại nhân thoát khốn thì đại nhân sẽ cho các ngươi phần thưởng không tưởng tượng được, cho các ngươi vào Đạo Quân điện, được cơ hội trường sinh bất tử!

- Không ngờ ta cũng bị lừa.

Lê Hoa Thánh Mẫu quay người đi, thở dài thườn thượt:

- Ta cứ nghĩ điện chủ Đạo Quân điện vĩ đại cỡ nào, cách tận cùng đại đạo chỉ nửa bước, sao mà chuyển thế đến Tiên giớih được?

Vô Cực thư đồng tức giận quát:

- Có mắt không nhận ra vàng ngọc! Sớm muộn gì các ngươi sẽ hối hận quyết định ngày hôm nay của mình!

Quỷ Nhung Đạo Quân lắc đầu quay đi:

- Tiểu đạo hữu, ngươi gạt chúng ta thì thôi, chúng ta không so đo với ngươi. Nhưng đắc tội đạo huynh, ngươi muốn chết cũng không biết chết như thế nào. Ta sâu sắc biết sự lợi hại của Huyền Thiên giáo chủ, vận số hắn chưa tận, trước mắt không phải cơ hội giết hắn. Ta khuyên ngươi mau trốn đi, tránh cho hắn giải quyết đồng bạn của ngươi xong quay sang xử ngươi.

Tử Hạm tiên hậu cười khúc khích:

- Thật không biết ngươi mời chúng ta đến là để xem đồng bạn bị Huyền Thiên đè đầu đánh hay sao nữa. Mông Tốn, chúng ta đi đi.

Mông Tốn thái tử gật đầu, cùng Tử Hạm tiên hậu trở về đế cung trong

tầng hư không thứ bảy Tiên giới. Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân tiến lên đón.

Bọn họ cười nói:

- Vô duyên vô cớ ra trò khôi hài này, còn tưởng người đó thật sự là điện chủ Đạo Quân điện.

- Người kia đúng là điện chủ Đạo Quân điện.

Mông Tốn thái tử mở miệng nói:

- Ta từng đi Đạo Quân điện, thấy mặt hắn một lần. Trong mảnh đất bỏ hoang gặp một tịnh cầu kỳ lạ, bên trong nội uẩn thiên hỏa dựng dục trẻ sơ sinh. Thái Nhất đạo hữu, ngươi cũng từng thấy thiên hỏa tinh cầu đó đúng không?

Tim Thái Nhất Thiên Quân rớt cái bịch, chợt nhớ ra, lạc giọng nói:

- Ý ngươi là người khổng lồ này chính là trẻ sơ sinh trong thiên hỏa tinh cầu đó? Là vị Đạo Quân xử Hỗn Độn Long Tổ sắp chứng đạo hỗn độn Tiên Quân, nuốt trọn tu vi, máu thịt của Hỗn Độn Long Tổ?

Mông Tốn thái tử gật đầu, hai người này xuất thân từ mảnh đất bỏ hoang nên biết rõ các điều kỳ lạ trong khu vực kia.

- Thật sự là điện chủ Đạo Quân điện?

Tử Hạm tiên hậu giậm chân hỏi:

- Sao mới rồi ngươi không nói sớm?

Mông Tốn thái tử khó hiểu hỏi:

- Nói ra làm chi? Trợ giúp hắn đánh đuổi giáo chủ sao? Hơn nữa người này là điện chủ Đạo Quân điện, nếu công khai thân phận thì hắn sẽ thống ngự tất cả Đạo Quân tiền sử, khiến Đạo Quân tiền sử trở thành thuộc hạ của

hắn.

- Theo ta thấy đám Vạn Vật, Khổ Hạnh từng đi Đạo Quân điện cũng nhận ra Vô Cực Thiên Tôn nhưng không nói thật là lo mình bị bắt làm thuộc hạ.

Tử Hạm tiên hậu gật gù.

Càn Nguyên Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân rất ngạc nhiên.

Thật lâu sau, Càn Nguyên Tiên Đế khẽ thở dài:

- Thái sư có thể xử Vô Cực Thiên Tôn này không?

Mông Tốn thái tử lắc đầu, nói:

- Không thể. Vô Cực Thiên Tôn chỉ bị giáo chủ tấn công không kịp trở tay nên mới chịu thiệt, với nội tình của người này rất nhanh sẽ thoát khốn trốn ra.

Giang Nam, con rồng to vẫn đang đè đầu đánh Vô Cực Thiên Tôn, gã bị đánh mặt mũi bầm dập, bị thương nhiều lần nhưng không chết. Tu vi Vô Cực Thiên Tôn chưa đến đẳng cấp Đạo Quân đã cứng rắn đỡ Giang Nam, con rồng to, làm bọn họ rất giật mình, khâm phục gã.

Vô Cực thư đồng nhìn Vạn Chú Đạo Quân, vị Đạo Quân chuyển thế này chưa đi, mắt nó sáng rực.

Vô Cực thư đồng dồn dập nói:

- Vị đạo hữu này, mỗi mình ngươi là cao minh mắt sáng, biết đây là điện chủ Đạo Quân điện, Vô Cực Thiên Tôn đại nhân. Miễn ngươi ra tay cứu Thiên Tôn đại nhân thì tương lai sẽ được nhiều lợi lộc.

Vạn Chú Đạo Quân cắn răng, vang tiếng nổ điếc tai, Chú Đạo thiên đàn xuất hiện đánh vào người Vô Cực thư đồng, đụng nó hộc máu.

Vạn Chú Đạo Quân đứng trên Chú Đạo thiên đàn giết hướng Vô Cực thư đồng, nghiến răng nói:

- Mặc kệ hắn có phải là điện chủ thật hay giả, lão tử đã lên thuyền giặc thì không xuống được, vậy cứ giết tới cùng đi. Làm thịt nhỏ rồi chém lớn sau!

Vô Cực thư đồng vừa kinh vừa giận phản kích, nó đâu thấu hiểu Vạn Chú Đạo Quân đắng lòng?

Vạn Chú Đạo Quân ôm nước đắng mà không thể trút nỗi lòng ra, chỉ có thể giết Vô Cực thư đồng, định xử nó và Vô Cực Thiên Tôn để gã có thể kê cao gối ngủ, không lo sau này bị tính sổ.

Chủ tớ Vô Cực thư đồng, Vô Cực Thiên Tôn liên tục bị thương, không lâu sau hai người toànd thân đẫm máu, rất thê thảm.

Lúc này trong Đạo Quân điện tận cùng vô nhân cấm khu đột nhiên có một tòa cung khuyết chấn động, cửa mở rộng. Một thân thể Đạo Quân cực kỳ cổ xưa tọa trấn trong hư không vô biên, rộng lớn vĩ đại. Chín tiên thiên pháp bảo quay quanh cơ thể Đạo Quân hợp thành vòng tròn lớn.

Những pháp bảo vô cùng thần thánh, có vài món tràn ngập uy lực không thua gì nguyên tháp, nguyên đỉnh, nguyên chung, là đẳng cấp tiên thiên linh bảo.

Không chỉ thế, trong thân thể bất diệt của Đạo Quân kia có một uy lực sâu xa cường đại vô cùng cổ xưa vượt qua tiên thiên linh bảo.

Đột nhiên một tiên thiên linh bảo trong đó bay ra, phá tan cánh cửa nhanh như chớpa bay khỏi Đạo Quân điện. Thoáng chốc tiên thiên linh bảo xé rách các tầng hư không vô nhân cấm khu, biến thành luồng sáng lao hướng Giang Nam, con rồng to vây công Vô Cực Thiên Tôn.

Trong Đạo Quân điện, Nguyên Mẫu điện chủ mở mắt ra, khẽ kêu, thần thức quét qua nắm rõ vụ việc từ đầu đến cuối.

Nguyên Mẫu điện chủ nhỏ giọng nói:

- Vô Cực đạo hữu chịu thiệt, buộc lòng sử dụng Lưu Ly Ngọc Như Ý . . . Ha ha ha,, thì ra là Huyền Thiên giáo chủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2600: Cường Cường Gặp Nhau. (1)

Nữ Đạo Quân xa xưa vô cùng nhìn thấy nhiều chuyện lạ lúc này không kiềm được bật cười, hình như rất vui khi thấy Vô Cực Thiên Tôn chịu thiệt.

Tiên thiên linh bảo mới bay ra khỏi Đạo Quân điện là Lưu Ly Ngọc Như Ý, pháp bảo do một vị Đạo Quân tiền sử tọa hóa biến thành. Trong khoảnh khắc Lưu Ly Ngọc Như Ý bay tới chiến trường, giống như ý đập xuống đầu con rồng to.

Con rồng to bị đánh váng đầu, vảy trên đầu có mấy miếng bị vỡ. Đỉnh Lưu Ly Ngọc Như Ý nởi tầng tầng cánh hoa che đậy sao trời ngân hà, khuếch tán tràn ngập khung trời cuốn Giang Nam.

Giang Nam lấy chuông to ra, tiếng chuông đinh đang không dứt làm cánh hoa không cách nào đến gần hắn được.

Vô Cực Thiên Tôn thở phào, vươn tay chộp Lưu Ly Ngọc Như Ý, đập xuống.

Đinh!

Giang Nam cầm Vạn Chú Thiên Chung bị đập bay. Lưu Ly Ngọc Như Ý đập xuống đầu Giang Nam, thần luân sau gáy hắn chuyển động, nguyên thủy chi khí biến thành Đại La Thiên nâng lên trên giảm bớt thế đi của Lưu Ly Ngọc Như Ý. Giang Nam rút nhanh ra sau né tránh đòn công kích, cất Vạn Chú Thiên Chung.

Con rồng to lao lên, Giang Nam cầm Vạn Chú Thiên Chung xông tới. Ba người cứng đấu cứng, Vô Cực Thiên Tôn bị đè đầu nhưng không còn nguy hiểm mạng sống nữa.

Vô Cực Thiên Tôn vừa đánh vừa lùi, rất nhanh đến trên bầu trời các tiên

châu, bên dưới là Huyền Châu.

Tâm kế Vô Cực Thiên Tôn sâu xa, biết đánh nhau trên bầu trời Huyền Châu thì Giang Nam sẽ bó tay bó chân, tránh cho dư âm chiến đấu bị thương sinh linh.

Quả nhiên Giang Nam đừng bước không truy kích nữa. Vô Cực Thiên Tôn thừa dịp thoát khỏi con rồng to. Cầmg Lưu Ly Ngọc Như Ý đập hướng Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân vội né, Vô Cực Thiên Tôn túm lấy Vô Cực thư đồng chạy mất không còn bóng dáng.

Giọng Vô Cực Thiên Tôn văng vẳng từ xa:

- Huyền Thiên, chờ khi thiên kiếp của 48ie đến, ta sẽ thanh toán nhân quả với ngươi!

Giang Nam tiến lên trước một bước, ra con rồng to đừng đuổi theo.

Giang Nam cao giọng quát:

- Huyền Thiên xin chờ đạo huynh!

Vô Cực Thiên Tôn rời xa Huyền Châu, từng bước lên cao, vượt qua các tầng hư không, chớp mắt mang theo Vô Cực thư đồng bước ra chín bước. Chín tầng hư không như vô hình với Vô Cực Thiên Tôn, khi bước chân thứ chín đạp xuống thì gã đã ở trong vùng đất nguyên thủy.

Vô Cực Thiên Tôn lảo đảo, mặt tái xanh buông Vô Cực thư đồng xuống, vội ngồi xếp bằng. Biểu tình Vô Cực thư đồng căng thẳng nhìn Vô Cực Thiên Tôn.

Thật lâu sau sắc mặt Vô Cực Thiên Tôn hồng hào, thở hắt ra, cười khẽ:

- Ha ha ha, không uổng là nhân vật luyện pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, Huyền Thiên có thể lĩnh ngộ được bốn vị hợp nhất, tài trí mưu lược ngang

ngửa với ta, sơ sẩy một cái là bị hắn ám toán . . .

Vô Cực thư đồng do dự hỏi:

- Vết thương của lão gia . . .?

- Không đáng lo. Con rồng ngốc kia tuy là tiên thiên linh bảo, tạo đạo thương khá nặng cho ta nhưng trong thiên hạ không có đại đạo nào ta không biết, không giỏi. Tiên thiên linh bảo tạo vết thương cho ta có hạn, luyện hóa đạo thương từ đại đạo bất diệt không khó khăn. Nhưng tiểu quỷ Huyền Thiên gây ra đạo thương hơi khó giải quyết.

Vô Cực Thiên Tôn trầm ngâm giây lát, nói:

- Đại đạo của Huyền Thiên không thuộc về đại đạo bất cứ thời đại nào trong lịch sử, mặc dù đẳng cấp đại đạo còn thấp nhưng trước kia ta hiếm khi thấy, rất cao đẳng, chắc là đại đạo Huyền Thiên tự sáng tạo. Muốn luyện hóa đạo thương Huyền Thiên gây ra còn rắc rối hơn của con rồng ngốc, nhưng Huyền Thiên chưa chứng đạo Thiên Quân, đại đạo chém lửa một chút, luyện hóa không khó mấy.

Tim Vô Cực thư đồng dập nhanh, được Vô Cực Thiên Tôn đánh giá cao, Huyền Thiên giáo chủ đủ kiêu ngạo.

Vô Cực Thiên Tôn là tồn tại mạnh nhất từ mười bảy thời đại tiền sử đến nay, Tịch Diệt Đạo Nhân cũng không dám nói thắng được gã. Từ mặt nào đó Vô Cực Thiên Tôn khinh thường Tịch Diệt Đạo Nhân, cho rằng Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ là con rối của đại đạo tịch diệt chứ không là Đạo Quân thật sự.

Đạo Quân thật sự là khống chế, sáng tạo đại đạo, thậm chí khai sáng các thời đại. Tịch Diệt Đạo Nhân bị đại đạo tịch diệt ảnh hưởng, Vô Cực Thiên Tôn cho rằng điều này rời xa ý nghĩa Đạo Quân.

Vô Cực Thiên Tôn kiêu ngạo như thế mà khen ngợi Giang Nam hết mức, xem hắn là nhân vật ngang ngửa với mình. Ở trong lòng Vô Cực Thiên Tôn đánh giá Giang Nam bao biết bao, hơn cả Tịch Diệt Đạo Nhân.

Vô Cực Thiên Tôn khẽ thở dài:

- Huyền Thiên làm hỏng kế hoạch lớn của ta, hơn nữa đánh nhau với hắn, ta phát hiện Huyền Thiên không trúng kế.

Vô Cực Thiên Tôn trầm giọng nói:

- Ta đưa Vô Cực đạo thư cho Huyền Thiên, trừ giúp hắn chứng đạo Thiên Quân ra còn một ẩn ý sâu xa là khiến hắn bước lên con đường của ta, đi theo lối mòn. Không ngờ đánh nhau với Huyền Thiên, ta phát hiện tuy hắn bốn vị hợp nhất nhưng không chung đường với ta.

Vô Cực thư đồng khó hiểu hỏi:

- Lão gia đưa Vô Cực đạo thư cho Huyền Thiên chẳng khác nào nuôi địch? Nếu hắn đi theo con đường của lão gia chẳng phải là biết hết thủ đoạn?

Vô Cực Thiên Tôn cười phá lên, lắc đầu:

- Ngươi là thư yêu, dù có thực lực Thiên Quân nhưng tầm mắt, kiến thức kém xa Thiên Quân thật sự. Nếu Huyền Thiên Tu luyện đạo thư của ta, đi lên con đường của ta mới rơi vào bàn tay ta, không cần sợ thủ đoạn của hắn nữa.

- Bởi vì là ta mở đường, ta đi đằng trước, đứng ở nơi cao n hất, liếc mắt một cái biết hết thần thông, thủ đoạn của hắn. Huyền Thiên không đi con đường của ta, tham khảo đường ta đi mới là lợi hại. Tương lai Huyền Thiên có hy vọng đứng ngang bằng ta, loại người này mới hiếm gặp.

Vô Cực thư đồng cái hiểu cái không.

- Ví dụ những Đạo Quân tiền sử chuyển thế, trước mắt nhìn như bọn họ có thể xưng bá Tiên giới, tung hoành một đời. Nhưng dù kiếp này bọn họ lại chứng Đạo Quân, khi đối diện Đế và Tôn chỉ có thể cúi đầu xưng thần. Bởi vì bọn họ chuyển thế vào Tiên giới, tu tiên đạo nghĩa là bước trên con đường Đế và Tôn trải sẵn.

Vô Cực Thiên Tôn tiếp tục bảo:

- Đế và Tôn thiết kế âm mưu còn lợi hại hơn ta mưu tính Huyền Thiên, bọn họ Đạo Quân điện tiên đạo không hoàn chỉnh, cần bù đắph oàn thiện. Những Đạo Quân chuyển thế bước lên con đường của Đế và Tôn, và trải đường cho bọn họ. Đế và Tôn dùng mắt bọn họ làm mắt, dùng đạo của họ làm đạo, dùng trí tuệ của bọn họ làm trí tuệ. Có thể nói là đại tượng vô hình, người khác bất giác bị mượn đi lực lượng hoàn thiện tiên đạo, thành tựu Đế và Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn khen:

- Đây là lý do ta rời khỏi Đạo Quân điện, mượn cơ duyên khai thiên không thành công dấy lên tịch diệt kiếp của Đế và Tôn để chuyển thế, kéo bọn họ vào đại đạo nhân quả của ta. Nhân vật kiệt xuất như vậy chắc chắn sẽ trợ giúp đại đạo nhân quả của ta đến trạng thái hoàn mỹ, một hơi đột phá đến tận cùng đại đạo!

Vô Cực thư đồng hỏi dồn:

- Đại lão gia, Huyền Thiên giáo chủ làm nhục lão gia, làm hỏng việc lớn của lão gia thì . . .

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2601: Cường Cường Gặp Nhau. (2)

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ là người sắp chết, không đáng cho ta để trong lòng. Mặc dù ta tức giận điều Huyền Thiên làm nhưng hắn không phải người ta dốc sức đối phó.

- Lần này ta chịu thiệt lớn, ngày sau kiếp số Huyền Thiên đến, ta sẽ trả lại cho hắn, bảo đảm khiến hắn thân chết đạo tiêu. Điều ta quan tâm hơn hết là tiểu tử Huyền Thiên làm hỏng kế hoạch của ta, khiến ta xuất thế trước mấy ngàn năm.

- Đại đạo nhân quả của ta không thể đặt Tiên giới mà Đế và Tôn mở mang vào lưới nhân quả, sau này chiến đấu với Đế và Tôn sẽ để lại chút sơ hở. Nếu không lấp đầy sơ hở này, e rằng sẽ bị Đế và Tôn bắt lấy, chưa chắc ta bước vào tận cùng đại đạo. Ta vào Tiên giới chủ yếu là vì bù đắp thiếu sót này.

Vô Cực thư đồng phục sát đất, cười nói:

- Đại đạo nhân quả của lão gia bao phủ nguyên Tiên giới, ngày Tiên giới bị hủy là lúc đại đạo nhân quả viên mãn. Thủ đoạn như thế hơn Tịch Diệt đại nhân rất nhiều. Hèn gì trong Đạo Quân điện địa vị của Tịch Diệt đại nhân thấp hơn lão gia một bậc.

Vô Cực Thiên Tôn phất tayh nói:

- Thực lực của Tịch Diệt không tầm thường, ngươi không ước đoán được. Ngươi hãy hạ giới, tầng hư không thứ bảy sắp mở ra, hãy đi tranh giành. Chờ kiếp số của Huyền Thiên giáo chủ đến ta cũng sẽ hạ giới tiễn hắn lên đường, để Huyền Thiên đi sớm.

Vô Cực thư đồng vâng dạ. Vô Cực Thiên Tôn cầm Lưu Ly Ngọc Như Ý phất một cái cắt vỡ tầng hư không thứ chín, Vô Cực thư đồng bay ra ngay.

Vô Cực thư đồng bay đến tầng hư không thứ tám, hướng tới tầng hư không thứ bảy. Vô Cực thư đồng đến chính giữa đột nhiên tịch diệt kiếp vô biên dâng lên, tịch diệt ma nhãn, tịch diệt thiên hỏa, kiếp lôi kiếp quang vọt đến. Lại có các quan tài màu đen bay tới chặn đường đi của Vô Cực thư đồng.

Vô Cực thư đồng giật mình kêu lên:

- Tịch Diệt đại nhân!

5ttrấn đạo đỉnh khom người nói:

- Tại sao Tịch Diệt đại nhân ngăn đường ta đi?

Trong quan tài màu đen phát ra tiếng cười âm trầm:

- Ha ha ha ha ha ha!

Quan tài đen khác cũng phát ra tiếng cười vọng lại từ bốn phương tám hướng, càng thêm âm u quỷ dị.

- Thư yêu nho nhỏ do Đại Thiên Tôn viết trốn ra Đạo Quân điện? Làm ta ngạc nhiên hơn là Đại Thiên Tôn chuyển thế, bị dân bản xứ Tiên giới nho nhỏ đánh tè ra quần phải trốn đi liếm vết thương. Thật là thú vị, thú vị!

Trong các quan tài màu đen phát ra tiếng cười sung sướng của Tịch Diệt Đạo Nhân:

- Tiểu thư yêu, ngươi làm một chuyện giúp ta, rồi ta thả ngươi đi.

Vô Cực thư đồng thầm cảnh giác, hỏi:

- Tịch Diệt đại nhân muốn ta làm gì?

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Mở một nắp quan tài.

Vô Cực thư đồng giật nảy mình, lắc đầu nguầy nguậy. Tịch Diệt Đạo Nhân tuy từng là điện chủ nhưng gã sớm phản bội Đạo Quân điện, thả gã ra để gã hủy Tiên giới chẳng phải làm hỏng mưu tính của Vô Cực Thiên Tôn sao?

- Ngươi dám cãi lại?

Vô Cực thư đồng vội nói:

- Không phải ta cãi lại đại nhân mà vì ta làm gì có thực lực đó? Cường đại như đại nhân còn không thể mở quan tài ra, ta giục ngựa cũng không đuổi kịp đại nhân!

Tịch Diệt Đạo Nhân hừ lạnh một tiếng:

- Được rồi, coi như ngươi nói có lý. Ngươi đi Đạo Quân điện mang Tịch Diệt đạo thư của ta ra đây.

Vô Cực thư đồng cười khổ nói:

- Ta khó khăn lắm mới trốn ra khỏi đó, nếu lại vào Đạo Quân điện chắc chắn sẽ bị Nguyên Mẫu đại nhân bắt, không trốn ra được. Đại nhân yêu cầu làm khó ta quá.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Vậy cho ngươi một nhiệm vụ đơn giản, đi Hỗn Độn thiên quốc tìm Ma Kha Thiên Quân đến đây. Nhiệm vụ này rất dễ đúng không? Nếu ngươi đồng ý thì ta sẽ thả ngươi đi ngay, còn từ chối? Chết ngay tại chỗ!

Vô Cực thư đồng thở phào, gật đầu, nói:

- Xin đại nhân yên tâm, chút chuyện nhỏ này cứ giao cho ta.

Đột nhiên một luồng tịch diệt kiếp quang bay vào trán Vô Cực thư đồng. Tịch diệt kiếp tán đi, các quan tài đen ẩn vào tầng hư không thứ tám, giọng Tịch Diệt Đạo Nhân văng vẳng từ xa cười nói:

- Nếu ngươi không làm tốt chuyện này thì kiếp quang sẽ bộc phát cho ngươi chết ngay.

Vô Cực thư đồng cứng cổ bay ra tầng hư không thứ tám, nhìn xung quanh, lao hướng Hỗn Độn thiên quốc ngay.

Vô Cực thư đồng thầm nghĩ:

- Không biết Ma Kha có quan hệ gì với Tịch Diệt đại nhân, tại sao đại nhân muốn gặp hắn?

Lúc này Vô Cực Thiên Tôn đi trong vùng đất nguyên thủy, nơi này tràn ngập các tiên khí, năng lượng huyền diệu ùa vào người gã. Khi Vô Cực Thiên Tôn đi hết vòng ngoài vùng đất nguyên thủy thì vết thương trong người đã lành bảy, tám phần, chỉ còn lại đạo thương Giang Nam gây ra là chưa bị luyện hóa.

Không lâu sau Vô Cực Thiên Tôn nhẹ nhàng huơ Lưu Ly Ngọc Như Ý cắt hư không vùng đất nguyên thủy, bước vào nơi đầy tiên đạo linh căn. Giây lát sau Vô Cực Thiên Tôn vận dụng Lưu Ly Ngọc Như Ý miễn cưỡng mở ra đại điện tận cùng đại đạo, bước vào trong.

- Tận cùng đại đạo . . . Đế và Tôn bỏ vốn gốc lớn thật.

Vô Cực Thiên Tôn leo lên một cây cột đá leo thẳng lên trên, mặc cho cây cột bắn ra tiên quang đánh vào người không thể ngăn bước chân của gã, không làm gã bị thương.

Thật lâu sau Vô Cực Thiên Tôn leo lên đỉnh, ngước mặt nhìn ảo ảnh cánh cửa to lớn dựng đứng trước mắt. Vô Cực Thiên Tôn giật mình ngẩn người thật lâu mới nhúc nhích.

- Tận cùng đại đạo sao? Chỉ dựa vào một khung cửa không xem như tận cùng đại đạo, chỉ là pháp bảo đến tận cùng.

Vô Cực Thiên Tôn nhảy lên cây cột đá khác, ngước nhnìn bảo tháp ba mươi ba trọng thiên, lòng rung động.

Vô Cực Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Cũng là pháp bảo đến tận cùng, không đáng lo.

Vô Cực Thiên Tôn nhảy lên cây cột đá cuối cùng, thấy thần ma đứng thẳng, người rung động mạnh.

- Đạt đến rồi, có người đi tới tận cùng đại đạo thật . . . Không, không đúng, ảo ảnh thần ma vẫn kém hơn một bậc. Thân thể đến tận cùng đại đạo, nguyên thần cũng vậy, nhưng đại đạo thì chưa, không xem như viên mãn thật sự.

Ánh mắt Vô Cực Thiên Tôn rất cao minh, nhìn thấu thân thể, nguyên thần, pháp bảo của người này đến tận cùng nhưng đại đạo thì chưa, còn kém một bậc mới hoàn toàn viên mãn. Dù vậy Vô Cực Thiên Tôn vẫn rất rung động.

Chưa từng có ai đến cảnh giới này, người đó làm được, thần, thân, bảo đều tới tận cùng, cảnh giới tối cao.

- Đây là vũ trụ hồng hoang nơi xuất thân của Đế và Tôn sao? Hèn gì bọn họ rời khỏi đó, có nhân vật như thế tọa trấn rất khó vượt qua.

Vô Cực Thiên Tôn nhảy xuống cột đá, cầm Lưu Ly Ngọc Như Ý rạch một đường, đi vào Đạo Quân quả vị thần điện, bước qua các bia đá trôi nổi. Trên bia đá không có Đạo Quân quả vị của Vô Cực Thiên Tôn, gã Tu luyện là đại đạo nhân quả chứ không chuyển tu tiên đạo, gã khinh thường làm điều đó.

Giây lát sau Vô Cực Thiên Tôn đi trong vườn hoa, xuyên qua khu vườn đi

lên tế đàn, nhìn vô số đại đạo vọt vào người Đạo Nhân áo đen trên tế đàn.

Vô Cực Thiên Tôn rung động, hành lễ:

- Bất Không Đạo Nhân.

Đạo Không Đạo Nhân ngước lên chào lại:

- Vô Cực điện chủ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2602: Đòn Sát Thủ. (1)

Hai người ngồi trên tế đàn. Vô Cực Thiên Tôn nhìn Đạo Không Đạo Nhân từ trên xuống dươis.

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Ngươi thật dứt khoát, đi lên con đường này. Con đường này gần giống với con rồng ngốc, biến mình thành tiên thiên pháp bảo. Tuy ngươi đi xa hơn, tụ tập các loại tiên đạo trong Tiên giới biến thành tiên thiên bất diệt linh quang nhưng tương lai cũng chỉ luyện mình thành tiên thiên pháp bảo.

Hiếm khi Đạo Không Đạo Nhân cười nói:

- Con đường của ta đúng là tham khảo con rồng kia. Ta từng bắt nó nghiên cứu kỹ, tìm kiếm cách nó làm sao biến thành tiên thiên pháp bảo mà vẫn giữ được lý trí. Nhưng đường ta đi khác với nó, con rồng dựa vào biến thành tiên thiên pháp bảo độ qua tịch diệt kiếp, ta thì truy cầu ba ngàn đại đạo hợp nhất. Cơ thể của ta hóa thành pháp bảo mạnh nhất, đại đạo sát thủ đạo bất diệt thẳng hướng tận cùng đại đạo.

Vô Cực Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Tận cùng đại đạo không dễ thành tựu.

Vô Cực Thiên Tôn lộ vẻ mặt thú vị cười nói:

- Nhưng con đường của ngươi có hai phần trăm khả năng. Có lẽ tương lai ngươi có hy vọng đến tận cùng đại đạo, ngươi đã có tư cách làm đạo hữu của ta. Nhưng ngươi phải chờ khi Tiên giới hoàn toàn mở ra, tiên đạo hoàn thiện mới chứng Đạo Quân được. Đế và Tôn sẽ vẫn đi trước ngươi.

Bất Không Đạo Nhân gật đầu, giây lát sau nói:

- Hai người kia tài hoa hoành dật, kiến thức sâu rộng. Tuy bọn họ chém kiếp trước của ta nhưng ta rất phục hai người, ta tranh chấp lý niệm với Đế và Tôn chứ không có thù gì.

Vô Cực Thiên Tôn khen:

- Tranh chấp lý niệm. Tu luyện đến trình độ như ngươi và ta không bao nhiêu thù hận đáng để chúng ta ghi nhớ, nói ra thì đa số vì lý niệm khác biệt nên cần chia thắng thua. Tương lai Đế và Tôn sẽ trở thành địch thủ của ta, có thể tranh phong cùng tồn tại như vậy làm đạo tâm ta thật lâu chưa lay động cũng kiềm không được dao động.

Đạo Không Đạo Nhân lộ ánh mắt vui mừng nói:

- Hai người này là đạo hữu thật sự!

Vô Cực Thiên Tôn cũng vui vẻ nói:

- Ta rất mong chờ luận chứng luận đạo, tran hphong lý niệm với bọn họ.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân nhìn nhau, cảm giác bạn chung chí hướng.

Đạo Không Đạo Nhân thầm nghĩ:

- Nếu bọn họ tái hiện chưa chắc Vô Cực điện chủ đánh lại.

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Đại đạo nhân quả của ta đã vòng quanh nguyên vũ trụ Càn Khôn, bọn họ cũng khó trốn thoát. Thế gian vạn linh sinh ra nhờ thiên địa , nhân quả này cần phải trả lại, Đế và Tôn cũng không ngoại lệ.

Đạo Không Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Bọn họ là người nơi khác đến, không sinh ra trong vũ trụ này.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Nhưng bọn họ khai sáng Tiên giới tại đây tức là dính nhân quả, tương lai khi bọn họ trả lại nhân quả sẽ giúp ta bước ra bước cuối cùng. Đế và Tôn có điểm yếu riêng, Bất Không đạo hữu, ngươi cũng có điểm yếu. Điểm yếu của ngươi là trong lòng có tộc nhân, đây là nguyên nhân kiếp trước ngươi bị Đế và Tôn giết, cũng là lý do tại sao ngươi không bằng ta.

Đạo Không Đạo Nhân tò mò hỏi:

- Điện chủ nói điểm yếu của ta ở chỗ tộc nhân, còn điện chủ thì sao? Với thực lực của điện chủ, muốn khai sáng thời đại của mình không khó khăn gì. Chẳng lẽ điện chủ không muốn sống lại bằng hữu cũ, sinh linh thời đại của mình sao?

- Bất Không đạo hữu đang thăm dò ta?

Hai tay Vô Cực Thiên Tôn thò vào ống tay áo, bình tĩnh nói:

- Với thực lực, nội tình của ta dù san bằng vô nhân cấm khu, khai sáng nguyên hỗn độn cũng dễ như chơi. Sống lại cố nhân dễ như trở bàn tay, nhưng ta sống lại là người trong trí nhớ của mình, không phải người thật.

Vô Cực Thiên Tôn cười to, cười chảy nước mắt. Vô Cực Thiên Tôn rút tay ra khỏi ống tay áo lau nước mắt.

Vô Cực Thiên Tôn nói:

- Bọn họ đã chết. Chết thật. Ta cần gì bắt chước phàm nhân tự dối mình?

Con ngươi Đạo Không Đạo Nhân co rút, mỉm cười nói:

- Thì ra tâm linh điện chủ cũng có sơ hở.

Vô Cực Thiên Tôn biến sắc mặt, Đạo Không Đạo Nhân ra tay.

Thời cơ Đạo Không Đạo Nhân công kích rất xảo diệu, ngay phút đạo tâm

Vô Cực Thiên Tôn dao động. Đạo Không Đạo Nhân như biến thành tiên thiên pháp bảo hình người, năm ngón tay như năm tiên thiên thần kiếm, 35t ksắc bén. Năm ngón rung rinh như năm tiên thiên đạo trống rung, phát ra năm loại tiên thiên đạo âm khác nhau.

Năm ngón tay đâm ra, lòng bàn tay Đạo Không Đạo Nhân hõm vào như cái miệng to cắn trời nuốt đất. Lòng bàn tay đầy lên như nguyên chung bộc phát đạo uy bất diệt kinh khủng nhất.

Chỉ một kích Đạo Không Đạo Nhân phát ra năng lượng đã như hơn mười tiên thiên pháp bảo cùng bộc phát uy lực.

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười giơ tay lên, một chưởng bình thường đơn giản va chạm với bàn tay Đạo Không Đạo Nhân. Vô Cực Thiên Tôn thu tay về nhét vào ống tay áo.

Đạo Không Đạo Nhân rụt tay lại, nhìn Vô Cực Thiên Tôn từ trên xuống dưới.

Đạo Không Đạo Nhân lắc đầu, nói:

- Điện chủ danh bất hư truyền, mới rồi đạo tâm của điện chủ không thật sự dao động mà cố ý giả bộ dụ ta ra tay, xem thực lực của ta. Nhưng nếu điện chủ muốn đối phó Huyền Thiên giáo chủ sẽ có đại kiếp nạn. Ta ở tầng hư không thứ chín xem xét Tiên giới, thấy rõ ràng ngươi và đạo huynh đánh hau, nhìn thấu bản lĩnh của điện chủ.

Vô Cực Thiên Tôn câm nín, cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ như một ta khác, chẳng qua bây giờ còn yếu, không lên được sân khấu. Ngươi nói ta có đại kiếp nạn là quá xem trọng giáo chủ, lần này chẳng qua ta không kịp đề phòng bị hắn đánh lén, không có lần sau.

Đạo Không Đạo Nhân cười to bảo:

- Đây là lần thứ mấy Huyền Thiên ám toán đạo huynh? Ta thấy kiếp này điện chủ có vẻ không hoàn mỹ, nếu không đã chẳng giáng thế sớm như vậy. Điện chủ nên ở trong mảnh đất bỏ hoang, nhờ vào thiên hỏa tạo thân kiếp này. Chắc điện chủ bị buộc xuất thế trước thời gian, ta biết Huyền Thiên giáo chủ từng đi mảnh đất bỏ hoang.

Vẻ mặt Vô Cực Thiên Tôn không thay đổi, Đạo Không Đạo Nhân chọt trúng chỗ đau của gã. Giang Nam ba lần ám toán Vô Cực Thiên Tôn, lần nào cũng thành công.

Lần đầu tiên là ở mảnh đất bỏ hoang, Giang Nam một hơi nuốt tịch diệt thiên hỏa, làm hỏng 'vỏ trứng' buộc Vô Cực Thiên Tôn xuất thế sớm.

Lần thứ hai ám toán nối gót theo sau, trong mảnh đất bỏ hoang Giang Nam hoàn toàn kích phát tịch diệt kiếp phá hủy mảnh đất bỏ hoang, khiến phong ấn của Đế và Tôn cô đọng lại giam cầm Vô Cực Thiên Tôn.

Lần thứ ba là lần này, Giang Nam mang theo con rồng to đè đầu Vô Cực Thiên Tôn ra đánh, làm gã mất hết mặt mũi, không thể hiệu lệnh quần hùng nữa.

Vô Cực Thiên Tôn nói không có lần sau, bây giờ Đạo Không Đạo Nhân lại chỉ rõ Vô Cực Thiên Tôn bị Giang Nam ám toán không chỉ một lần, bóng gió mỉa mai gã.

Nhưng chỉ một câu đó không đủ dao động đạo tâm của Vô Cực Thiên Tôn.

Đạo Không Đạo Nhân nhìn chằm chằm đôi mắt Vô Cực Thiên Tôn, xuyên thấu cửa sổ tâm hồn nhìn lòng gã không chút dao động, Đạo Không Đạo Nhân thấy thất vọng.

Chương 2603: Đòn Sát Thủ. (2)

Vô Cực Thiên Tôn không dao động đạo tâm làm Đạo Không Đạo Nhân không có cơ hội ra tay.

Vô Cực Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Cánh Huyền Thiên giáo chủ chưa cứng cáp, lần này hắn sẽ không vượt qua kiếp số thì làm sao tạo kiếp số cho ta?

Vô Cực Thiên Tôn đứng lên đi ra ngoài:

- Bất Không, nếu ngươi biết ta mượn thiên hỏa trong mảnh đất bỏ hoang dựng sinh kiếp này thì nên biết ngươi cũng nằm trong lưới nhân quả của ta. Hôm nay ngươi và ta dừng tại đây, ta không muốn giết ngươi, chỉ đến trò chuyện đôi câu. Sau này ngươi cũng là hòn đá kê chân cần thiết để ta bước ra một bước.

Đạo Không Đạo Nhân không đứng lên đưa tiễn, cười nói:

- Chuyện tương lai có ai biết trước? Điện chủ, nếu Huyền Thiên giáo chủ lại ám toán ngươi lần nữa, không biết đạo tâm của điện chủ có dao động không?

Vô Cực Thiên Tôn im lặng, lắc dầu cười cười. Vô Cực Thiên Tôn không trả lời, quay người đi, thanh âm văng vẳng:

- Bất Không, lần này hai ta gặp nhau ngươi vẫn thua một bậc, một ngươi khác không cần ẩn giấu nữa.

Vô Cực Thiên Tôn đã đi xa.

Đạo Không Đạo Nhân biến sắc mặt, thở hắt ra, nhỏ giọng nói:

- Điện chủ Đạo Quân điện quả nhiên là tồn tại rất đáng sợ.

Hư không sau lưng Đạo Không Đạo Nhân lắc lư, một 'Đạo Không Đạo Nhân' khác bước ra, bộ dạng giống gã y như đúc, khí thế như nhau nhưng mặc áo trắng.

Song sinh thần hồn.

Trước kia Đạo Không Đạo Nhân là một thân hai phách, kiếp này gã có hai thân xác, đều là chân thân. Mỗi chân thân có thần hồn, nguyên thần, đạo quả hoàn chỉnh, Đạo Không Đạo Nhân có thực lực gấp đôi.

Đây là lá bài tẩy của Đạo Không Đạo Nhân, nhưng bị Vô Cực Thiên Tôn nhìn thấu.

Mới rồi Vô Cực Thiên Tôn bước lên tế đàn, hai người ngồi dưới đất nói chuyện. Nhìn như toàn tán nhảm nhưng đánh nhau bằng lời nói, ngầm tìm sơ hở của đối phương, muốn nhìn thấu lá bài của đối thủ.

Vô Cực Thiên Tôn trước dùng 'rồng ngốc' thăm dò, chỉ rõ Đạo Không Đạo Nhân ngốc như con rồng, sẽ thất bại, rối loạn tinh thần gã.

Đạo Không Đạo Nhân chỉ ra đúng là gã có nghiên cứu con rồng to và vượt trội, thành tựu sẽ không ngừng tại đây, gạt bỏ thế công của Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn lại lấy bằng hữu tốt trước kia của Đạo Không Đạo Nhân là hai Đế và Tôn giết gã kiếp trước, lay động đạo tâm của gã. Vô Cực Thiên Tôn nói thành tựu của Đế và Tôn sẽ trên Đạo Không Đạo Nhân.

Đạo Không Đạo Nhân dùng cách giải thích tranh đấu lý niệm nên không hận để xóa bỏ, sau đó phản công. Đạo Không Đạo Nhân dùng Đế và Tôn là người nơi khác để thăm dò, phá vỡ niềm tin đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn cũng dễ dàng hóa giải.

Vô Cực Thiên Tôn chỉ ra tộc nhân là điểm yếu của Đạo Không Đạo Nhân. Đạo Không Đạo Nhân lấy răng trả răng, Vô Cực Thiên Tôn hơi biến sắc mặt, Đạo Không Đạo Nhân thừa dịp tấn công. Không ngờ Vô Cực Thiên Tôn cố ý dụ Đạo Không Đạo Nhân ra tay, nên bị gã thăm dò ra thực lực và lá bài tẩy của Đạo Không Đạo Nhân.

Đạo Không Đạo Nhân không thăm dò được thực lực, lá bài tẩy của Vô Cực Thiên Tôn như thế nào.

Đạo Không Đạo Nhân thua một ván, lấy ra đòn sát thủ Giang Nam. Chẳng ngờ Vô Cực Thiên Tôn không dao động, có thể nói Đạo Không Đạo Nhân thua trận hoàn toàn.

Đạo Không Đạo Nhân áo trắng nói:

- Thật ra Vô Cực Thiên Tôn cũng có sơ hở, khi đạo hữu nhắ đến Huyền Thiên giáo chủ thì đạo tâm của hắn hơi dao động.

Đạo Không Đạo Nhân áo trắng gật đầu, nói:

- Tiếc rằng Huyền Thiên giáo chủ đem lại đả kích, thất bại cho Vô Cực Thiên Tôn chưa đủ trình độ. Nếu Huyền Thiên giáo chủ cho Vô Cực Thiên Tôn ăn trái đắng thêm lần nữa, tâm tình Vô Cực Thiên Tôn sẽ không hoàn mỹ mà có sơ hở.

Đạo Không Đạo Nhân áo trắng nói:

- Hy vọng Huyền Thiên giáo chủ có thể đả kích Vô Cực Thiên Tôn thật dữ vào, nhưng muốn ám toán một người Tu luyện đại đạo nhân quả đến mức tận cùng rất khó.

Đạo Không Đạo Nhân áo đen khẽ thở dài:

- Đúng là khó thật.

Cách ngày tầng hư không thứ bảy mở ra càng lúc càng gần. Tầng hư

không thứ chín đang tích súc lực lượng mở ra tầng hư không thứ bảy, lực lượng đó càng lúc càng mạnh.

Rốt cuộc có một ngày Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân rời khỏi hai đạo cung. Ngọc Kinh Thiên Quân sớm có bài bố, có tiên châu của mình trong Tiên giới. Huyền Đô Thiên Quân thì đặt chân ở Huyền Châu, đám Giang Nam, Tịch Ứng Tình nghênh đón.

Ngọc Kinh Thiên Quân nói:

- Không thể cư ngụ trong hai đạo cung được nữa, không lâu sau năng lượng tầng hư không thứ chín đánh xuống mở hai cung ra, không ai sống sót trong oanh kích được.

Hai vị Thiên Quân rời đi không lâu sau Thái Nhất Thiên Quân dẫn theo đám thuộc hạ rời khỏi hai đạo cung. Thái Nhất Thiên Quân có vùng đất của mình trong Tiên giới, giáo chúng Thái Nhất thần giáo nghênh đón vào Tiên giới.

Lại qua hai ngày, Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử rời khỏi đế cung, bay ra tầng hư không thứ bảy giáng xuống đất phong thái tử kế bên Huyền Châu.

- Tiên Đế rời cung, đây là dấu hiệu thiên hạ đổi chủ.

- Càn Nguyên Tiên Đế đi chuyến này đừng mơ quay về hai đạo cung được.

- Khí vận Càn Nguyên tiên triều chấm dứt, sắp hủy diệt.

Rất nhiều tin đồn truyền ra, mấy tin đó không phải đồn thổi mà là thật sự. Càn Nguyên Tiên Đế là tượng trưng cho tiên triều cư ngụ trong địa cung hai đạo cung. Bây giờ Tiên Đế rời khỏi cung đại biểu khí vận Tiên giới dần đến cuối.

Tiên triều của Càn Nguyên Tiên Đế sắp kết thúc.

Tiên Đế rời cung đương nhiên khiến Tiên giới dậy sóng ngầm. Càn Nguyên tiên triều thống trị Tiên giới dài hơn hai ngàn năm, khí vận chấm dứt, Tiên giới vô chủ, quần hùng bắt lộc. Ai bắt được chính thống Tiên giới thì người đó có hy vọng trở thành Tiên Đế đời tiếp theo, khống chế tài nguyên thiên hạ, tụ tập khí vận vô thượng.

Sau khi Tiên giới hoàn toàn mở ra, bằng vào khí vận này có lẽ sẽ có khả năng trở thành Đạo Quân thứ nhất của Tiên giới, tiên đạo, Đạo Chủ.

Khí vận Càn Nguyên tiên triều suy sụp, trụ cột tiên triều vững chắc, chư uhầu mạnh nhất, lãnh tụ giáo môn đô Giang thái sư cũng theo đó suy kiệt khí vận. Đây là cơ hội tốt nhất để trừ bỏ Giang thái sư, phân chia lãnh địa, thế lực của hắn.

Giang Nam không có khí vận, tử kiếp sắp đến, thiên kiếp, nhân kiếp kéo nhau đến xóa sổ vị tồn tại mạnh nhất trong dân bản xứ Tiên giới.

Quần hùng chạy khắp nơi, liên lạc với nhau. Vô Cực thư đồng đi Hỗn Độn thiên quốc bái phỏng Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, lại liên lạc các cường giả khác. Vô Cực thư đồng đi gặp Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, được trịnh trọng hoan nghênh.

Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân qua lại với nhau, đại giáo do Đạo Quân chuyển thế sáng lập thừa dịp khuếch trương, tuyên dương giáo lý của mình, thu nhận môn đồ rộng rãi, trước tiên kéo ngã ngũ giáo phái trên danh nghĩa của Giang thái sư.

Ma Kha Thiên Quân tiễn Vô Cực thư đồng đi, lòng máy động:

- Tịch Diệt Đạo Nhân muốn gặp ta?

Chương 2604: Mỗi Người Một Bụng Ý Nghĩ Xấu.

- Hơn phân nửa là muốn ta giúp hắn thoát khốn. Ha ha ha, ta làm gì có năng lực giảip hong ấn của Đế và Tôn, Bất Không? Nhưng đi gặp Tịch Diệt Đạo Nhân cũng không sao, hiện tại hắn bị nhốt trong quan tài, không làm gì ta được.

Ma Kha Thiên Quân âm thầm đi hướng tầng hư không thứ tám.

Không lâu sau Ma Kha Thiên Quân đến tầng hư không thứ tám, thay khuôn mặt cung kính nói:

- Sư tôn, đệ tử đã đến.

Các quan tài hiện ra trong không trung, giọng Tịch Diệt Đạo Nhân phát ra từ quan tài to lớn không gì sánh bằng.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Đệ tử của ta, hiện giờ ngươi giỏi thật, không trải qua ta đã chứng đạo Thiên Quân, không thèm để sư tôn ta đây vào mắt. Thật lâu không thấy bóng dáng ngươi.

Ma Kha Thiên Quân quỳ xuống, trán toát mồ hôi ròng ròng, kinh sợ nói:

- Đệ tử không dám! Sau khi đệ tử tu thành Thiên Quân có nghĩ đến thăm ân sư, nhưng bây giờ trong Tiên giới cường giả lớp lớp, lơ là một cái là sẽ bị người ta chú ý. Đệ tử bị giết là chuyện nhỏ, nếu liên lụy sư tôn thoát khốn chẳng phải là tội đáng muôn chết?

- Bị người ta chú ý?

Tịch Diệt Đạo Nhân cười đầy ẩn ý:

- Hành động của ngươi đúng là đã bị chú ý. Đạo Không là Bất Không, người này đang ở tầng hư không thứ chín nhìn toàn thiên hạ. Mọi hành động của ngươi, bao gồm ngươi tính toán cướp đạo quả Bất Không, trở thành đệ tử của ta, quỳ trước mặt ta, không có gì lừa hắn được.

Ma Kha Thiên Quân toát mồ hôi lạnh, mới rồi gã chỉ giả bộ chảy mồ hôi nhưng bây giờ người gã ướt đẫm mồ hôi thật.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Ta biết ngươi có chí lớn, bằng mặt không bằng lòng với ta. Nhưng nếu Bất Không tái hiện, khó bảo đảm hắn không tính sổ với ngươi. Ngươi giỏi thần toán, chẳng lẽ không tính ra mạng mình không còn bao lâu? Nếu ngươi muốn sống hãy đầu vào ta, thật sự trung thành với ta. Đương thời chỉ có ta mới đỡ được công kích từ Bất Không.

Sắc mặt Ma Kha Thiên Quân liên tục thay đổi, đột nhiên dập mạnh đầu, liên tục lạy lục:

- Xin sư tôn hãy cứu ta!

- Cứu ngươi không khó, điều kiện là ta phải thoát khốn, rời khỏi đám quan tài này mới chống lại thân chuyển thế của Bất Không được.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Ngươi phải hết sức giúp ta phá vỡ các quan tài mới giữ được mạng sống.

Ma Kha Thiên Quân cắn răng nói:

- Sư tôn, ta làmg gì có năng lực luyện hóa phong ấn của Đế và Tôn, Bất Không?

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Ta không bắt ngươi mở quan tài, ngươi không có bản lĩnh này. Mấy năm nay ta dùng đại đạo tịch diệt luyện một lá cờ to, ta giao cờ cho ngươi, không

cần ngươi tế luyện. Khi ngươi sử dụng lá cờ thì nó sẽ thu gom mọi Tiên giới đại chiến hết thảy lệ khí, sát khí, oán khí, tử vong, chiến đấu, sát phạt, máu tươi, oan hồn, thi cốt, mọi cảm xúc mặt trái là chất dinh dưỡng cho nó. Lá cờ sẽ luyện thành pháp bảo ngang ngửa chí bảo tiên đạo, thậm chí vượt qua.

Trong quan tài to lớn, một lá cờ to bỗng bay ra, rơi vào tay Ma Kha Thiên Quân.

Lá cờ này chỉ là bán thành phẩm, nhưng khi Ma Kha Thiên Quân đụng vào lá cờ, gã rùng mình như rơi vào hắc ám vô biên. Đủ loại hãi hùng dâng lên trong lòng gã, người Ma Kha Thiên Quân cứng ngắc.

- Tầng hư không thứ bảy mở, sát kiếp dấy lên, nương sát kiếp này luyện thành Thất Hung Kỳ!

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Thất Hung Kỳ hoàn thành rồi ngươi hãy mang nó đến gặp ta, hung uy của lá cờ đủ phá vỡ cấm chế trên quan tài.

Ma Kha Thiên Quân cất lá cờ to, khom người nói:

- Đệ tử tuân mệnh.

Ma Kha Thiên Quân vội vã rời khỏi tầng hư không thứ tám.

- Lão quỷ Tịch Diệt Đạo Nhân đúng là lợi hại, lợi dụng cơ duyên, cơ hội Đế và Tôn để cho tiên đạo, dẫn động sát phạt, luyện thành Thất Hung Kỳ trợ giúp hắn thoát khốn. Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân muốn nắm chặt ta trong tay, buộc ta phải bán mạng cho hắn.

Tịch Diệt Đạo Nhân suy ta giây lát, thầm nghĩ:

- Nếu vậy ta sẽ giúp Tịch Diệt Đạo Nhân thoát khốn trước, để hắn đi đấu với Bất Không, lưỡng bại câu thương. Thà ngươi chết còn hơn ta chết. Bây giờ tầng hư không thứ bảy mở ra, trước khi lấy lá cờ to ra cần dặn dò tiểu tử

La Hầu La mấy câu.

* * *

Huyền Châu, Hỗn Độn ma giáo. Tổ sư La Hầu La đang tế luyện chí bảo tiên đạo Hỗn Độn tiên kiếm của mình, bỗng lòng máy động. La Hầu La thay thanh kiếm khác, trong hỗn độn tru tiên kiếm truyền ra tư duy bao la biến thành ảo ảnh Ma Kha Thiên Quân.

- La Hầu La, tầng hư không thứ bảy sắp mở ra, khi đó tám tiên thiên pháp bảo, Nguyên đỉnh, nguyên tháp sẽ hiện thế, cũng là lúc ngươi mở tiên thiên Ôn Đế quan thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

Ma Kha Thiên Quân cười to bảo:

- Hỗn Độn Ôn Đế được thả ra sẽ trút cơn giận bị trấn áp hơn mười ức năm, ôn dịch thiên hạ. Hỗn Độn Cổ Thần ta đây có Đạo Quân trợ giúp càn quét quần hùng, trở thành chí tôn, bá chủ Tiên giới. Ngươi có thể trở về Hỗn Độn thiên quốc, trở thành alnxh tụ Thiên Quốc ta, sẽ có vài Hỗn Độn Cổ Thần tham gia Hỗn Độn ma giáo, ngươi là đại giáo chủ.

La Hầu La thầm cười nhạt, mặt ngoài cung kính nói:

- Ma Kha thủ lĩnh, với thực lực như ta có mở tiên thiên Ôn Đế quan được không? Đây là tiên thiên pháp bảo . . .

- Ngươi không cần lo.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Ngươi có Hỗn Độn tiên kiếm, hai thanh kiếm đó là chí bảo tiên đạo. Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ là chí bảo sát phạt số một, sát khí nặng nhất, thích hợp quần chiến. Hỗn Độn tiên kiếm của ngươi là chí bảo sát đạo số một, mạnh đấu một chọi một, có thể khắc chế tiên thiên Ôn Đế quan, đủ mở quan tài thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

La Hầu La mừng rỡ, khom người nói:

- Thủ lĩnh nắm giữ hết mọi điều, La Hầu La khaam phục. Xin hỏi thủ lĩnh muốn ta trừ khử ai?

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Bây giờ nói cho ngươi biết cũng không sao, người đó tên là Quỷ Bà Thiên.

- Bà lão này chắc núp trong tam giới, giỏi thần toán, che thiên cơ, ta không tính ra Quỷ Bà Thiên ẩn giấu ở đâu. Ta vốn không định nói tên nàng ra vì lo sẽ bị Quỷ Bà Thiên cảm giác được đề phòng trước. Nhưng các loại cơ duyên Đế và Tôn để lại quấy nhiễu thần toán, Quỷ Bà Thiên không cách nào dự tính được nữa.

- Lần này Huyền Thiên gặp nạn, ta nghĩ nàng sẽ thượng giới. Sau khi ngươi thả Hỗn Độn Ôn Đế ra hãy chú ý đến Quỷ Bà Thiên, đừng vội động sát khí, chờ đến gần rồi mới giết, giết ngay trong một nhát kiếm!

Lòng La Hầu La máy động, khom người vâng dạ.

Ma Kha Thiên Quân nhìn La Hầu La chằm chằm, trầm giọng nói:

- Sau này Hỗn Độn Cổ Thần sẽ làm chủ Tiên giới, thống trị vạn đạo vạn tộc, tái hiện viễn cổ huy hoàng. Ngươi sẽ là thánh giáo chủ đệ nhất thánh giáo, không ai sánh bằng. La Hầu La, tuyệt đối đừng làm ta thất vọng.

Nỗi lòng La Hầu La kích động, lớn tiếng vâng dạ.

Ảo ảnh Ma Kha Thiên Quân tán đi.

Ma Kha Thiên Quân mới tan biến thì La Hầu La lộ vẻ mặt trào phúng. La Hầu La ngẫm nghĩ, lấy một nén nhang cắm vào lư hương, lại treo một bức tranh trước lư hương, cung kính cầu nguyện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2605: Tương Ái Tương Sát. (1)

Tranh vẽ một nữ nhân xinh đẹp tuyệt trần, đẹp không thể tả, tóc mai cài một đóa hoa tiên mọc trong hỗn độn, đẹp động lòng người.

Lư hương bốc khói mờ ảo, giây lát sau nữ nhân trong tranh như sống lại bước ra ngoài.

- Mẫu thân!

La Hầu La vội chào nói:

- Mới rồi Ma Kha Cổ Thần tìm ta!

La Hầu La kể lại những gì Ma Kha Thiên Quân nói.

Nữ nhân trong tranh là một phân thân của Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc. La Hầu La đốt nhang cầu nguyện sẽ bị Linh Nữ cảm ứng.

Linh Nữ mỉm cười nói:

- Ma Kha kêu ngươi thả Hỗn Độn Ôn Đế ra là muốn đảo điên cơ nghiệp của tổ phụ ngươi, khiến Tiên giới hỗn loạn, hắn thừa dịp loạn chiến thắng. Tổ phụ của ngươi, Bất Không Đạo Nhân trấn áp Ôn Đế, nếu Ôn Đế chạy ra thì mục tiêu thứ nhất là hủy Hỗn Độn thiên quốc, thứ hai là Tiên giới. Nhưng vạn số Hỗn Độn Ôn Đế đã hết, không gây sóng gió gì lớn được, ngươi cứ thả Ôn Đế ra đi.

La Hầu La do dự nói:

- Tiên thiên Ôn Đế quan . . .

- Tiên thiên Ôn Đế quan là phong ấn của tổ phụ ngươi, ta sẽ dạy cách giải phong ấn cho ngươi. Qua đó giúp ngươi hấp thu đại đạo của tổ phụ chứa

trong phong ấn để ngươi tiến bộ thêm một bước.

Linh Nữ chỉ tay vào trán La Hầu La, truyền cách giảip hong ấn cho gã.

Linh Nữ cười nói:

- Ma Kha kêu ngươi đi giết Quỷ Bà Thiên nhưng đừng giết nàng, để Quỷ Bà Thiên sống đối đầu với Ma Kha. Con người Ma Kha đã đầu phục Tịch Diệt Đạo Nhân, lần trước Vô Cực thư đồng đến tìm hắn là ta nhìn ra manh mối ngay. Ta phát hiện Ma Kha đi tầng hư không thứ tám, qua một thời gian mới trở về, chắc bàn bạc điều gì đó xấu xa với Tịch Diệt Đạo Nhân.

- Tịch Diệt Đạo Nhân!?

La Hầu La hét thất thanh:

- Ma Kha đầu vào Tịch Diệt Đạo Nhân vậy chẳng phải là tộc Cổ Thần chúng ta gặp nguy hiểm sao?

Linh Nữ cười nói:

- Đừng lo về Tịch Diệt Đạo Nhân. Có bài bố của Đế và Tôn, tổ phụ ngươi, Tịch Diệt Đạo Nhân không trốn ra được. Ngươi ở dưới tay Huyền Thiên, miễn không làm hành động gì hại hắn thì Huyền Thiên sẽ không xuống tay với ngươi. Vạn số của Huyền Thiên đã tận, sắp thân chết đạo tiêu. Sau khi ngươi có được đại đạo phong ấn tổ phụ để lại là có thể nhảy lên hàng năm đại đạo Tổ, kế thừa cơ nghiệp của Huyền Thiên. Thời đại Cổ Thần sẽ lại đến.

La Hầu La phấn khởi, khom người vâng dạ.

Linh Nữ đi vào trong tranh, biến mất.

La Hầu La thở phào, đột nhiên giọng Giang Nam từ bên ngoài truyền vào:

- La Hầu La, ngươi có trong đó không?

Lòng La Hầu La hoảng hốt, vội tháo tranh Linh Nữ trước lư hương xuống, nhưng gã chậm một chút, Giang Nam đã vào phòng.

La Hầu La sợ đứng tim, cứng rắn nói:

- La Hầu La cung nghênh thái sư. Thái sư đến đây có gì chỉ giáo?

Giang Nam không trả lời, chắp hai tay sau lưng bước đến trước lư hương, ngắm bức tranh Linh Nữ.

Giây lát sau Giang Nam khen rằng:

- Thật là nữ nhân xinh đẹp, làm lòng người xao động. La Hầu La, mẫu thân của ngươi không có chút gì giống thiếu phụ mà như thiếu nữ, nàng còn cài hoa ta tặng . . .

La Hầu La rối rắm thắt ruột.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi không xem mẫu thân mình là kẻ thù, còn treo tranh nàng cúng bái, lòng ta rất vui mừng.

La Hầu La càng rối rắm hơn, thầm nghĩ:

- Làm ơn đừng dùng giọng điệu đó, ngươi không phải phụ thân của ta!

Giang Nam nhẹ vỗ vai La Hầu La, cười đầy ẩn ý:

- Đừng làm vậy, tuy mẫu thân ngươi bỏ quang minh đi theo hắc ám, ở trong phe địch nhưng sau này sẽ quay lại, chúng ta trở thành người một nhà.

Não La Hầu La trống rỗng, các suy nghĩ rối loạn thầm nghĩ:

- Người một nhà? Chẳng lẽ không phải mẫu thân sáng tạo ra ta mà là kết hợp với Huyền Thiên sinh ra ta? Không thể nào, khi đó Huyền Thiên mới là hoàng đạo cực cảnh yếu như bún, sao lọt vào mắt mẫu thân được? Nhưng tại

sao Huyền Thiên nói là người một nhà? Không được, lần sau gặp mặt ta phải hỏi mẫu thân rõ ràng.

Giang Nam cười tủm tỉm:

- La Hầu La, tầng hư không thứ bảy mở ra, vi phụ . . . A không, ta có một nhiệm cho ngươi.

Đầu óc La Hầu La rối bời.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Sau khi tầng hư không thứ bảy mở ra ngươi hãy đi mở tiên thiên Ôn Đế quan, thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

- Vi phụ . . . quả nhiên như thế . . . Cái gì? Thả Hỗn Độn Ôn Đế ra?

La Hầu La rùng mình, sắp nổi khùng lên rút Hỗn Độn tiên kiếm ra tấn công. Nhưng La Hầu La biết không phải đói thủ của Giang Nam, gã toát mồ hôi lạnh, không biết nên lmà sao.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Đừng lo, thả Hỗn Độn Ôn Đế ra, ta có việc cần dùng hắn. Ôn Đế bị trấn áp trong tiên thiên Ôn Đế quan lâu mười mấy ức năm, tu vi đã bị tiêu hao năm phần, không gây sóng gió gì được.

La Hầu La ngừng toát mồ hôi lạnh, nổi can đảm hỏi:

- Xin hỏi tại sao giáo chủ muốn thả Hỗn Độn Ôn Đế ra?

Giang Nam cười mỉm chi.

La Hầu La không hiểu ra sao, trong đầu xoay quanh câu Giang Nam lỡ mồm nói 'vi phụ'.

Giang Nam vừa đi chợt thấy phân thân Linh Nữ bước ra từ trong tranh.

Linh Nữ hỏi:

- Mới rồi Huyền Thiên tìm ngươi có chuyện gì? Vi nương sợ bị hắn phát hiện bức tranh có gì lạ nên giấu trong tranh không dám nghe giọng hắn.

Vẻ mặt La Hầu La rối rắm, gã do dự nửa ngày, nổi lên can đảm:

- Mẫu thân, hãy nói thật cho biết đi, có phải . . .

La Hầu La cắn răng nói:

- Có phải ta là mẫu thân và Huyền Thiên sinh không? Huyền Thiên là phụ thân của ta? Nếu đúng là vậy thì ta không thể đấu với hắn.

Linh Nữ sửng sốt, sau đó mặt đỏ hồng mắng:

- Nói bậy bạ, sao ngươi có thể nảy ra ý nghĩ như thế? Đúng rồi, là Huyền Thiên nói với đúng không? Tên này không chuyện ác nào không làm, hắn muốn làm rối tâm trí của ngươi. Vi nương phải cho hắn chết thật thảm, chết không có chỗ chôn!

Linh Nữ tức giận quay vào trong tranh.

La Hầu La giật mình, thật lâu sau chợt nhớ gã chưa nói với Linh Nữ là Giang Nam muốn gã thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

La Hầu La do dự thầm nghĩ:

- Bây giờ mẫu thân còn đang giận, dù ta có vái thì mẫu thân sẽ mặc kệ ta. Thôi, dù sao bọn họ đều muốn thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

- Ài, người lớn làm chuyện xấu với nhau, tương ái tương sát lại gây rắc rối cho con nhỏ . . .

Cách ngày tầng hư không thứ bảy hai đạo cung mở ra càng lúc càng gần. Trong Tiên giới tràn ngập không khí căng thẳng, nhất là Huyền Châu như gặp đại địch. Các đại quân bị kéo đi rèn luyện, khua chiêng gõ trống chuẩn

bị cho cuộc chiến sinh tử sắp đến.

Đại chiến ở hai đạo cung là cuộc chiến sinh tử tồn vong đối với Huyền Châu.

Đột nhiên thiên địa chấn động, từng đợt đại đạo hiện ra ở các châu, rậm rạp chen chúc tụ hướng Huyền Châu. Đạo âm chấn động vang vọng thiên địa.

Đây là dấu hiệu có người chứng đạo Thiên Quân.

Quần hùng Tiên giới đua nhau điều ra, phát hiện người chứng đạo Thiên Quân không phải Huyền Thiên giáo chủ mà là Băng Liên Thánh Mẫu, cả đám thở phào.

Băng Liên Thánh Mẫu chuyển thế Tiên giới, khổ tu hơn ba ngàn năm cuối cùng lại chứng Thiên Quân quả vị.

Chương 2606: Tương Ái Tương Sát. (2)

Băng Liên Thánh Mẫu tuy mạnh nhưng kém hơn Đạo Quân chuyển thế một bậc rưỡi, dù nàng chứng đạo Thiên Quân cũng không đáng lo.

Cùng một ngày, tiên châu nơi Càn Nguyên Tiên Đế ở cũng truyền ra chấn động kinh thiên động địa, có người chứng đạo Thiên Quân. Người này là Trọng Quang Thiên Quân!

Trọng Quang Thiên Quân vốn ngang hàng với Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân. Tiếc rằng Trọng Quang Thiên Quân đánh nhau với Ma Kha Thiên Quân rồi chết chung, sau này đoạt xá Tùng Nguyên trọng sinh tu tiên, hiện giờ rốt cuộc leo lên hàng Thiên Quân.

Băng Liên Thánh Mẫu, Trọng Quang Thiên Quân mang đến rung động chưa kết thúc. Các châu Tiên giới, trong các đại giáo môn từng tiếng chấn động truyền khắp nơi. Giáo chủ các đại giáo môn, Đạo Quân chuyển thế gần hai ngàn năm trăm nay lần lượt chứng đạo Thiên Quân.

Mông Tốn thái tử, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, mười mấy Đạo Quân chuyển thế đều chứng đạo Thiên Quân, rất kinh khủng.

Nhiều tướng sĩ Huyền Châu chưa kịp mừng đã bị tin tức này đả kích. Băng Liên Thánh Mẫu, Trọng Quang Thiên Quân, Mông Tốn thái tử là phe bọn họ, nhưng mấy người khác chứng đạo Thiên Quân toàn là kẻ địch.

Trong kiếp số của Giang Nam nếu thêm mười mấy Thiên Quân thì là lửa cháy đổ thêm dầu, cơ hội sống xa vời.

kiếp số càng đến gần Giang Nam càng bình tĩnh, ung dung hơn, dường như chắc chắn sẽ độ kiệp thành công.

Trong tầng hư không thứ chín đột nhiên đất rung núi chuyển, một cột sáng khủng bố từ trên trời giáng xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cột sáng đánh thẳng vào giữa Tiên Đế cung trong tầng hư không thứ bảy, chấn Tiên Đế cung nổi lên vô số mây tiên, tiên quang chiếu sáng khắp nơi, chiếu rọi hàng vạn áng mây tiên.

Lực lượng này gần như sánh bằng Đạo Quân trong trạng thái đỉnh cao nhất dốc sức đánh ra một kích.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lại một cột sáng giáng xuống, cũng đánh vào Tiên Đế cung, lại cột sáng thứ ba, thứ tư, thứ năm . . .

Chín cột sáng liên tục giáng xuống, uy lực khủng bố làm người run rẩy sợ ãi. Từng cột sáng oanh kích, những nơi bị niêm phong trong Tiên Đế cung dần rút đi sương mù. Cương vực vô tận hiện ra trong không trung.

Tiên Đế cung vốn bao la mênh mông, bây giờ sương mù tan biến, càng nhiều đất đai lộ ra. Rộng rãi bao la hùng vĩ, dường như vô cùng vô tận.

Nhìn từ xa Tiên Đế cung núi non trpậ trùng, tiên điện đầy rẫy, nguy nga đồ sộ. Bảo khó vô tận, châu quang vô số dâng lên từ tận cùng đạo cung.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tầng hư không thứ chín đột nhiên lại giáng xuống một cột ánh sáng vào Tiên Tôn cung. Tiên Tôn cung chấn động, không ngừng khai sáng nhiều không gian hơn. Từng cột sáng giáng xuống liên tục, chín cột sáng tất cả. Rốt cuộc đạo cung Tiên Tôn cũng bị mở ra.

Các tồn tại cường đại trong Tiên giới cùng nhìn hai đạo cung. Cương vực trong hai đạo cung bao la vô tận không thấy sâu xa bao nhiêu, chỉ mơ hồ

thấy trong Tiên Đế cung là nơi tiên khí như long tiên đạo như long. Loáng thoáng có thần thụ đầu đội trời chân đạp đất đứng thẳng, to lớn không gì sánh bằng.

Tận cùng Tiên Tôn cung mơ hồ có đóa sen xanh to lớn không gì sánh bằng.

Tầng hư không thứ bảy Tiên giới đã không còn, thay thế là hai đạo cung. Là hai đạo cung bao phủ tầng hư không thứ bảy.

Vạn Vật Đạo Tổ hít sâu, nói:

- Từ xưa đến nay sát kiếp lớn nhất Tiên giới sắp bắt đầu.

Vạn Vật Đạo Tổ lấy Kim Quang trấn đạo đỉnh ra, lại lấy tiên thiên bất diệt linh quang cực kỳ đậm đặc. Linh quang biến thành tiên thiên pháp bảo hình dạng kỳ lạ giống búa lại giống quyền trượng. Pháp bảo này có chuôi dài, đỉnh có cái vòng như lưới, linh quang chi chít đan xen thành lưới.

Khổ Hạnh Thiên Tôn đứng dậy, ra khỏi Sa Môn đại giáo, chống Tiên Thiên Khổ Trúc cất bước đi hướng hai đạo cung. Hậu Tôn Đạo Quân sóng vai đi cùng Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Hỗn Độn thiên quốc. Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ, Ma Kha Thiên Quân cùng bay hướng hai đạo cung. Ma Kha Thiên Quân đi chậm một chút, lặng lẽ lấy Thất Hung Kỳ ra. Cây cờ nhập vào thiên địa , biến mất.

Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân cũng bay hướng hai đạo cung.

Mấy giáo chủ, giáp môn các giáo môn trong Tiên giới đều bay lên, thẳng hướng hai đạo cung.

Cùng lúc đó, các Tiên Quân, Tiên Vương bay đi hai đạo cung. Lại có cả đám đại quân tiên nhân hành động, cờ bay rợp trời, tiên thành tiên phủ tiên

thuyền tiên sơn chi chít. Tiên nhân nhiều vô số kể đứng trên đó cùng kéo hướng hai đạo cung.

Cuộc chiến khí vận liên quan tương lai Tiên giới, trận sát kiếp lớn nhất Tiên giới từ xưa đến nay rốt cuộc vén màn che.

Tầng hư không thứ bảy, các đạo quang tứ tung như ánh nắng. Quần hùng chưa kịp chạy tới thì một luồng đạo uy bất diệt bắn lên cao. Tầng tầng lớp lớp sen năm màu nở rộ duỗi ra ngoài, xuất hiện trong Tiên Tôn cung ngăn một góc tầng hư không thứ bảy.

Lần đầu tiên tiên thiên pháp bảo này hoàn toàn bùng nổ uy lực, tiên thiên bất diệt linh quang huyễn lệ lay động đương thời. Từng đợt ánh sáng rực rỡ, kinh thiên động địa, chói mắt.

Sau khi tiên thiên ngũ sắc liên xuất hiện, chợt vang tiếng đinh tai nhức óc. Vô số long khí bắn lên cao tụ thành cây cột giữa không trung, biến thành một cây kim long đại giản.

Tiên thiên kim long giản!

Tiên thiên kim long giản bộc phát ra uy lực bất diệt, không thua kém gì tiên thiên ngũ sắc liên. Nhưng tiên thiên ngũ sắc liên chú trọng phòng ngự, còn tiên thiên kim long giản thì thiên về công kích, mạnh mẽ, cương mãnh, bá đạo.

Tiên thiên kim long giản cũng định một góc tầng hư không thứ bảy. Tiếp theo một khung cửa từ dưới đất trồi lên, dựng dục tạo hóa, tràn ngập sự sống.

Tạo hóa chi môn, chủ chưởng tạo hóa, dưỡng dục vạn linh, là pháp bảo Đế và Tôn, Bất Không dùng để sáng tạo vạn vật, chiếm một góc tầng hư không thứ bảy.

Tiếp theo tiên thiên hỗn nguyên châu bay lên cao, ánh sáng chiếu rọi, hỗn nguyên vô cực, cũng định một góc tầng hư không thứ bảy.

Vô số rễ cành lá tiên thiên linh căn bay múa che rợp trời, rậm rạp um tùm, định một góc tầng hư không thứ bảy.

Lại có tiên thiên yếm ma đâm lên mặt đất, tựa như mộng ảo. Cây thương to lắc lư hư thật định một góc tầng hư không thứ bảy.

Có tiên thiên thần đăng bay ra, tỏa ánh sáng như mặt trời chiếu rọi xua tan âm u tối tăm, định một góc tầng hư không thứ bảy.

Có tiên thiên Ôn Đế quan bay ra trấn áp tà ác, ôn dịch, mộ khí, tử khí, định một góc tầng hư không thứ bảy.

Tám tiên thiên pháp bảo đều ra định tám góc.

Tuyệt thế đạo uy của đại đạo bất diệt nối liền một mảnh phong tỏa tầng hư không thứ bảy. Bên dưới tám pháp bảo hình thành tám cánh cửa, mỗi cửa có con đường riêng đi thông hai đạo cung.

Quần hùng hoảng sợ, lửa lòng bốc cháy, nổi lên nhiều ý nghĩ.

- Chẳng lẽ Đế và Tôn rộng rãi như vậy, định tặng tám tiên thiên pháp bảo cho người có duyên?

Tiên thiên pháp bảo quý giá biết bao.

Được một báu vật là có thể bình an độ qua tịch diệt kiếp, thậm chí sống xuyên suốt ba thời đại.

Thời đại tiền sử biết bao nhiêu Đạo Quân khao khát mà không có tiên thiên pháp bảo, bây giờ tầng hư không thứ bảy treo tám tiên thiên pháp bảo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2607: Trời Sắp Diệt Ta.

Lại vang tiếng nổ điếc tai, tầng hư không thứ bảy rung lắc dữ dội. Nguyên tháp nhô lên từ mặt đất, xuất hiện gần đóa sen xanh. Nguyên đỉnh cũng hiện ra, xuất hiện gần Thế Giới thụ.

Quần hùng càng rung động hơn. Đột nhiên nghe tiếng chuông thật lớn, nguyên chung trong Hỗn Độn thiên quốc tự động bay ra, treo cao đằng trước đóa sen xanh, Thế Giới thụ, cùng nguyên tháp và Nguyên đỉnh thành hình tam giác.

Quần hùng xôn xao. Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo đều xuất hiện. Nguyên chung cũng không theo Cổ Thần Hỗn Độn thiên quốc điều khiển tự động bay vào tầng hư không thứ bảy, biến thành vật vô chủ.

Đây là cơ duyên lớn biết mấy.

- Hèn gì khi chúng ta suy tính tầng hư không thứ bảy mở sẽ có khí vận lớn dâng lên, tương lai trở thành chúa tể Tiên giới. Nếu có được tiên thiên pháp bảo chính là khí vận lớn, vậy không là chúa tể Tiên giới tương lai thì là gì?

Quần hùng tăng tốc độ bay nhanh đến tầng hư không thứ bảy.

Huyền Châu. Đại quân mấy trăm vạn tiên nhân yên lặng, tập thể chờ xuất phát.

Giang Nam nhìn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ, La Hầu La ma tổ.

Giang Nam mở miệng nói:

- Bây giờ ta chia đại quân Huyền Châu làm sáu phần, năm người mỗi

người tự dẫn một đại quân. Mỗi đại quân có hai trăm đẳng cấp Tiên Vương. Mấy hôm nay ta luyện bốn trận đồ, nay ban cho các người. Kế Đô, ngươi có Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, không cần ban trận đồ.

Giang Nam lấy bốn cuộn trận đồ ra. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, La Hầu La tiến lên, Giang Nam phân phát cho bọn họ.

Hồng Đạo Nhân giở trận đồ ra, sửng sốt. Hồng Đạo Nhân vội giơ trận đồ, nó xẹt qua không trung rồi biến mất, chỉ còn lại một tòa bảo tháp ba mươi ba trọng thiên, là hình dạng nguyên tháp.

Tòa nguyên tháp có mấy trăm vạn điểm tụm lực lượng, tiên nhân có thể đứng trong mấy điểm đó tự do phát huy thần thông của mình, vận chuyển pháp bảo để pháp lực và lực lượng liên kết cùng người khác.

Cộng thêm chư tiên phòng ngự trải dài nguyên tòa tháp, trận thế liên tục thay đổi. Tầng thứ nhất không giết được đối thủ thì tầng thứ hai lên, tầng thứ hai không đánh chết được thì đưa lên tầng ba, cứthế tính đến tầng cao nhất chủ trận thì ngừng.

Đây là đại trận siêu khổng lồ.

Đại trận nguyên tháp chắc Giang Nam phỏng chế dựa theo nguyên tháp gốc, sao chép hình dạng tiên thiên pháp bảo nguyên tháp thành đại trận. Các tiên nhân hợp sức thành trận thế đủ phát huy uy lực siêu cường đại, đương nhiên phỏng chế vật phẩm đẳng cấp nhân tộc.

Quan trọng nhất là nguyên tháp đẳng cấp Thiên Quân này có thể kích phát uy lực đến trạng thái lớn nhất, không cần cường giả Thiên Quân khởi động. Mấy tiên nhân đủ vận dụng đại trận, điều này rất tuyệt vời.

Tiên nhân, chân tiên bình thường, thậm chí Tiên Vương đều khó đứng trong tầng hư không thứ bảy, phát huy ra lực lượng có hạn, không thể ảnh hưởng cuộc chiến. Dù sao tung hoành tầng hư không thứ bảy toàn là cường giả Thiên Quân, đa số là Đạo Quân tiền sử.

Dù là Tiên Quân ở trong tầng hư không thứ bảy là việc rất nguy hiểm.

Có trận đồ này tiên nhân, chân tiên bình thường có thể phát huy sức chiến đấu mạnh mẽ, nghiền nát Tiên Quân, uy hiếp Thiên Quân.

Quân Đạo Nhân thấy vậy mở trận đồ của mình ra. Trận đồ không thể nào Nguyên đỉnh, cũng có nhiều tụ điểm lực lượng.

La Hầu La mở trận đồ của mình, quyển trận đồ biến hình nguyên chung, lòng nhẹ nhõm.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Giáo chủ tặng trận đồ cho ta không phải loại yếu nhất trong bốn người.

Bỉ Ngạn nương nương lấy trận đồ của mình ra, đó là một con rồng to, giống y như con rồng hoang dã ở Huyền Châu, to lớn đáng sợ.

Vận dụng trận đồ này sẽ biến thành đại trận hình dạng con rồng to.

Bốn người cất đi trận đồ, dẫn dắt đại quân tiên nhân của mình.

Đại quân thứ sáu là Đại La Thiên quân. Tịch Ứng Tình, Đạo Vương, Tinh Quang, Giang Tuyết, Thị Hiên Vi, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Linh Lung Tiên Quân, các cường giả mạnh nhất Huyền Châu đều ở trong Đại La Thiên quân.

Thống lĩnh đại quân toàn là đẳng cấp Tiên Quân.

- Đại La Thiên quân không tham chiến, hãy phối hợp năm đại trận là được. Nhờ quân sư điều khiển đại quân này.

Giang Nam nhìn quét xung quanh, phất tay nói:

- Đại quân hành động!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Huyền Châu rung lắc dữ dội, các tiên sơn, tiên thiên Tiên vực, ao tiên, tiên thành, tiên phủ, tiên thuyền bay lên cao hướng tầng hư không thứ bảy.

Mang theo tiên thiên Tiên vực là vì rất nhiều tiên nhân ký thác đạo quả ôn dưỡng trong tiên thiên Tiên vực, có thể nhanh chóng hồi sinh lại tham gia chiến đấu.

Không chỉ thế, tiên thiên Tiên vực là một pháp bảo có uy lực cực mạnh, là đại trận thể tập hơn phòng ngự và công kích. Tiên thiên Tiên vực vừa là pháp bảo công kích vừa là đại trận phòng ngự. Uy lực tiên thiên Tiên vực hoàn chỉnh ngang ngửa với Thiên Quân, là vũ khí cực mạnh.

Phương xa, đại quân các đại giáo cũng hành động, tiên nhân các giáo môn điều khiển các loại pháp bảo, tiên thuyền, tiên phủ, Tiên vực, ao tiên, trận đồ. Giờ phút này, trên bầu trời Tiên giới, bóng dáng tiên nhân rợp trời, che lấp trời trăng sao.

Cảnh tượng đồ sộ làm người ta kinh thán, khó quên.

Huyền Châu đã trống không, còn sót lại vài tiên nhân già yếu. Tiên châu khác cũng trống rỗng, toàn bộ sức chiến đấu đổ vào tầng hư không thứ bảy, tranh giành khí vận tương lai cho mình.

Hiện tại chiến đấu còn chưa bắt đầu mũi như ngửi thấy mùi máu nồng nặc.

Chưa đến tầng hư không thứ bảy thì các trận chiến đã bùng nổ. Vô số tiên đạo thần thông tràn ngập khung trời, các pháp bảo bộc phát uy lực, tiên nhân quy mô trăm vạn tranh đấu liều chết. Giờ phút này, máu nhuộm đỏ bầu trời, các xác chết rơi như mưa xuống đất.

Sát kiếp lớn nhất Tiên giới từ xưa đến nay bắt đầu.

Năm Đạo Tổ Huyền Châu dẫn năm đại quân lao vào tầng hư không thứ bảy, Đại La Thiên quân ở sau lưng phối hợp tác chiến. Năm đại quân tách ra. La Hầu La dẫn quân mình chạy hướng tiên thiên Ôn Đế quan, dùng đạo uy

mở cửa chạy vào trong.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ thì đi cánh cửa khác, Đại La Thiên quân xông vào cánh cửa khác.

Giang Nam nhìn Băng Liên Thánh Mẫu, cười hỏi:

- Đạo hữu đi cửa nào?

Băng Liên Thánh Mẫu đã thành tựu Thiên Quân, bây giờ nàng không thua gì mấy Đạo Quân chuyển thế.

Băng Liên Thánh Mẫu trả lời:

- Giáo chủ, ta đi cùng ngươi, nếu ngươi gặp kiếp số ta ít nhiều gì sẽ hỗ trợ.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Kiếp số của ta quá mạnh, đạo hữu mới tương lai Thiên Quân, không thể phân ưu cho ta.

Băng Liên Thánh Mẫu nảy người bay nhanh, cười duyên:

- Cũng được, người ta sợ đi theo ngươi sẽ bị đánh hội đồng theo.

Giang Nam câm nín nhìn Băng Liên Thánh Mẫu đi vào một cánh cửa, theo Bỉ Ngạn nương nương dẫn đại quân vào tạo hóa chi môn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Bỉ Ngạn nương nương là khâu yếu nhất, có Băng Liên Thánh Mẫu đi chung bù đắp lại.

Giang Nam nhìn Vạn Chú Đạo Quân đứng gần đó, cười hỏi:

- Vạn Chú đạo hữu vẫn chưa đi vào?

Vạn Chú Đạo Quân do dự nói:

- Thái sư, lúc trước chúng ta đã nói rồi, chờ ta giúp ngươi lần này rồi dù ngươi sống hay chết, Vạn Chú Thiên Chung và Chú Đạo thiên đàn sẽ thuộc quyền sở hữu của ta. Thái sư không thể đổi ý!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2608: Bất Diệt Đạo Dịch. (1)

Giang Nam cười nói:

- Ta là loại người hẹp hòi vậy sao? Ta đưa Chú Đạo thiên đàn cho đạo hữu trước, trận chiến này qua đi sẽ trả Vạn Chú Thiên Chung luôn. Tuyệt đối không nuốt lời!

Vạn Chú Đạo Quân cắn răng cất bước đi vào một cánh cửa.

Giang Nam nhìn hướng cánh cửa đó, cảm giác tim đập chân run, sát kiếp lớn lao kéo đến. Dường như Giang Nam đi vào trong đó sẽ khó tự bảo vệ mình.

Giang Nam nhấc chân đi hướng cánh cửa tiên thiên Ôn Đế quan, hít sâu, mắt bắn ra sát khí:

- Ta muốn xem thiên Tiên giới định diệt ta như thế nào!

Muốn vào hai đạo cung tầng hư không thứ bảy trước hết phải đi qua cánh cửa do các tiên thiên pháp bảo hình thành.

Những cánh cửa này đi thông trung tâm hai đạo cung, mọi người không biết trên đường sẽ gặp cái gì, gặp thứ gì, chỉ có thể lần mò.

Đế và Tôn để lại cái gì trong hai đạo cung? Không ai biết. Rất nhiều cường giả trực giác nếu bắt lấy cơ duyên trước giờ chưa từng có này sẽ trở thành chúa tể Tiên giới tương lai.

Người ta trở thành chúa tể thì mình sẽ là cá nằm trên thớt, đây là điều tất cả tồn tại không chấp nhận được. Nên lần này sẽ là cuộc tranh đấu trước giờ chưa từng có.

Giang Nam đi vào cánh cửa tiên thiên Ôn Đế quan phát ra đạo uy bất diệt hình thành cánh cửa, cảm giác tim đập chân run kiếp số đến gần càng mãnh liệt hơn. Giang Nam đi sâu vào, cảm giác đậm dần.

Trong cánh cửa tiên thiên Ôn Đế quan có khá nhiều cường giả đi vào, có nhiều Đạo Quân tiền sử. Giang Nam mới bước vào trong không lâu chợt thấy trăm vạn đại quân tiên nhân đứng trên một quyển trận đồ bay tới, chính giữa có một tòa đại điện. Các trưởng lão, hộ pháp Thái Nhất thần giáo đứng hai bên Thái Nhất Thiên Quân.

Thái Nhất Thiên Quân uy nghiêm như đế, nhiều giáo chúng vận chuyển trận đồ bay vào cánh cửa.

Thái Nhất thần giáo mới vào cửa thì trăm vạn đại quân tiên nhân khác bay tới. Thánh Ma Thiên Tôn dẫn trăm vạn giáo chúng Ma Môn đại giáo xuyên qua cánh cửa.

Nhiều Thiên Quân khác, dân bản xứ Tiên giới hay Đạo Quân chuyển thế, Hỗn Độn Cổ Thần đều dẫn theo giáo đồ, giáo chúng của mình đi qua một cánh cửa.

Không lâu sau Tiên giới trống rỗng, tồn tại đẳng cấp tuyệt đỉnh đều ùa vào tầng hư không thứ bảy, đi vào các cánh cửa tranh giành cơ duyên.

Tiên giới trống rỗng, Hỗn Độn thiên quốc cũng vậy.

Hơn mười ngày sau, đột nhiên có huyết vụ vô tận tuôn ra từ dưới lòng đất. Các con mắt xanh biếc mở ra, sâu trong huyết vụ phát ra thanh âm:

- Ha ha ha ha ha ha! Các ngươi nghĩ đi vào hai đạo cung là ta không ăn các ngươi được sao? Ngược lại nơi hỗn loạn thì Huyết Tổ ta như cá vào nước.

Huyết vụ rút về, một con đĩa khổng lồ mấp máy trong không trung biến thành một Đạo Nhân hình dạng kỳ lạ, lúc mập lúc gầy, khuôn mặt không có mắt tai mũi chỉ có cái miệng tròn, trong miệng đầy răng nanh.

Sau lưng người đó mọc đầy tròng mắt, lắc người chui vào cánh cửa.

- Ăn, ăn hết . . .

Vô Cực Thiên Tôn đi xuống tầng hư không thứ chín, nhưng gã không vào tầng hư không thứ bảy mà đến vô nhân cấm khu.

Các tồn tại xa xưa thức tỉnh đi ra đón chào.

Đám người Thiên Hi Thánh Nhân khom lưng, cung kính nói:

- Đại Thiên Tôn có gì chỉ bảo?

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Các vị đạo hữu đừng khách sáo. Cự Linh Đạo Quân ở đâu? Ta muốn mang hắn đi.

Đám người Thiên Hi, Viên Thái, Chức Mẫu nhìn nhau.

Tương Khang nổi can đảm nói:

- Bẩm Đại Thiên Tôn, chúng ta đã hứa với Huyền Thiên giáo chủ là kiềm chế Cự Linh Đạo Quân không cho hắn đối địch với Huyền Thiên giáo chủ. Nếu Đại Thiên Tôn mang Cự Linh Đạo Quân đi thì . . .

Biểu tình Vô Cực Thiên Tôn lạnh nhạt nói:

- Hay các vị đạo hữu muốn đối địch với ta?

Viên Thái lão đạo vội nói:

- Không dám.

Mấy Đạo Quân thảo luận một phen, mời Cự Linh Đạo Quân đến. Bây giờ Cự Linh Đạo Quân đã tu thành Linh Nữ, nhưng bị đám Đạo Quân tiền sử trông chừng không thể rời đi kiếm Giang Nam gây chuyện. Cự Linh Đạo

Quân thấy Vô Cực Thiên Tôn đến tìm thì rất ngạc nhiên.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn Cự Linh Đạo Quân, nghiêm túc hỏi:

- Cự Linh, ngươi có đồng ý bái ta làm sư phụ không? Ta truyền cách pháp, thân, đạo, quả hợp nhất cho ngươi, để ngươi tiến bộ thêm một bước.

Cự Linh Đạo Quân mừng rỡ. Thân thể kiếp trước của Cự Linh Đạo Quân Tu luyện đến đẳng cấp gần tiên thiên pháp bảo, chỉ kém một bước là luyện thành tiên thiên pháp bảo. Tiếc rằng Cự Linh Đạo Quân chỉ luyện thân, đạo, quả ba hợp nhất, thiếu một khâu nên thất bại trong gang tấc.

Giờ đây nghe Vô Cực Thiên Tôn nói muốn nhận làm đệ tử, dạy cách pháp, thân, đạo, quả hợp nhất hỏi sao Cự Linh Đạo Quân không mừng?

Cự Linh Đạo Quân vội bái lễ đệ tử, cung kính nói:

- Đệ tử Cự Linh bái kiến sư tôn!

Vô Cực Thiên Tôn gật đầu, khá là vừa lòng. Vô Cực Thiên Tôn vươn tay chỉ, dạy cảm ngộ pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của mình cho Cự Linh Đạo Quân, không chút giữ lại.

Vô Cực Thiên Tôn nói:

- Kiếp số của Huyền Thiên giáo chủ đã đến, ngươi hãy đi hai đạo cung tìm cơ duyên, Tu luyện pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Chờ kiếp số của Huyền Thiên đến, ta gọi ngươi ra tay thì hãy làm theo, kết thúc nhân quả ân oán với Huyền Thiên giáo chủ.

Cự Linh Đạo Quân hành lễ:

- Xin tuân lệnh sư phụ!

Cự Linh Đạo Quân đứng dậy bay đi tám cánh cửa trong tầng hư không thứ bảy.

* * *

Trong cánh cửa tiên thiên Ôn Đế quan, Giang Nam đột nhiên cảm giác nguy hiểm cực mạnh ập đến, lòng máy động. Các cánh hoa hiện ra quanh thân Giang Nam, năm màu hoa nở. Giang Nam sử dụng đại thần thông tiên thiên ngũ sắc liên.

Thần thông tiên thiên ngũ sắc liên vừa bao phủ quanh người Giang Nam chợt có đạo uy bất diệt oanh kích, mạnh mẽ nghiền ép tiên thiên ngũ sắc liên.

Lực lượng luyện hóa khủng bố cho Giang Nam cảm giác như một quan tài sắp hút hắn vào trong, luyện hóa hắn thành nước mủ.

- Là tiên thiên Ôn Đế quan đang công kích ta! Không đúng, trừ tiên thiên Ôn Đế quan ra còn xen lẫn pháp lực của Hỗn Độn Ôn Đế. Là Hỗn Độn Ôn Đế thừa dịp ra tay!

Giang Nam cảm giác hơi thở tịch diệt ôn dịch mục nát xen lẫn trong đó. Hỗn Độn Ôn Đế từng Tu luyện đại đạo tịch diệt, vị đại đế Hỗn Độn Cổ Thần thứ nhất này từng là thuộc hạ, thần tử dưới ay Tịch Diệt Đạo Nhân nên được truyền dạy đại đạo tịch diệt.

- Hỗn nguyên châu hiện! Sen năm sắc nở! Kim long ra giản! Linh căn che chở!

Giang Nam lắc người, xung quanh đầy reẫy đại thần thông tiên thiên pháp bảo không ngừng biến đổi tuôn ra, đối kháng với đạo uy bất diệt kinh khủng kia. Thần thông tiên thiên Ôn Đế quan cũng bị Giang Nam thi triển.

Xa thật xa, tiên thiên Ôn Đế quan dựng đứng trên một ngọn núi, quan tài đứng thẳng khẽ rung đánh ra năng lượng hủy thiên diệt địa.

Tiên thiên pháp bảo này không oanh kích một mình Giang Nam mà nhằm vào tất cả tồn tại đi vào con đường này. Đại quân La Hầu La dẫn dắt, các cường giả khác xông vào cánh cửa.

Nhưng Giang Nam liếc mắt qua thấy ngay công kích nhằm vào người khác không mạnh, chỉ có đạo uy bất diệt tấn công Giang Nam mới mạnh nhất, muốn dồn hắn vào chỗ chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2609: Bất Diệt Đạo Dịch. (2)

Chắc tại Giang Nam Tu luyện thần đạo, không phải tiên đạo nên tiên thiên Ôn Đế quan cho rằng hắn là kẻ thù, phải xóa sổ.

Những người khác được pháp bảo cho rằng một phần của tiên đạo nên năng lượng oanh kích bọn họ chỉ là thử thách.

Giang Nam cười to bảo:

- Dựa vào một tiên thiên Ôn Đế quan mà muốn diệt ta?

Giang Nam lắc người, càng nhiều đại thần thông tiên thiên pháp bảo bay ra. Các loại dị tượng tiên thiên pháp bảo bay quanh người Giang Nam, không ngừng đối kháng với đạo uy bất diệt.

Lực lượng ôn dịch cũng không thể coi thường, hơi va chạm với hỗn độn Đạo Quân này một chút là Giang Nam cảm giác được ngay Hỗn Độn Ôn Đế không tầm thường.

Hỗn Độn Ôn Đế ôn dịch thiên hạ, sơ sẩy một cái là đại đạo sẽ dính ôn dịch biến thành bọt nước, cơ thể dính một chút sẽ thành nước mủ.

Giang Nam giơ một chân giẫm mạnh, Nguyên Thủy Đại La Thiên hiện ra bảo vệ quanh thân, trong Đại La Thiên treo các loại dị bảo.

Uy lực của tiên thiên Ôn Đế quan, thần thông Hỗn Độn Ôn Đế đánh tới, đối kháng với Nguyên Thủy Đại La Thiên, hai bên tiêu trừ sức mạnh. Vì đối phó đòn công kích, Giang Nam dùng hết thủ đoạn nhưng vẫn không thể xóa bỏ công kích này.

Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam liên tục bị đánh nát rồi tái tạo, sinh sinh diệt diệt, lặp lại tuần hoàn. Cuối cùng chặn lại công kích, thân

thể Giang Nam chưa từng bị thương.

- Ôn Đế!

Tư duy Giang Nam lao ra va chạm nhẹ với thần thông Hỗn Độn Ôn Đế, hắn cảm ứng được Hỗn Độn Ôn Đế, hai bên giao lưu.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Ngươi và ta không thù không oán, ngược lại ngươi bị nhốt trong tiên thiên Ôn Đế quan, mà ta cần đối phó với tiên thiên pháp bảo. Nếu ngươi thu thần thông, hai ta hợp tác với nhau, ta có thể giúp ngươi rời khỏi tiên thiên Ôn Đế quan. Còn nếu ngươi cứ làm bậy, ta e rằng đại kiếp nạn ngay trước mắt ngươi, chết không có chỗ chôn!

Tư duy Hỗn Độn Ôn Đế xen lẫn trong thần thông bộc phát, cười to bảo:

- Bất Không, ta quen thuộc hơi thở của ngươi. Ngươi là Bất Không chuyển thế, đừng hòng lừa ta! Ta thông qua tiên thiên Ôn Đế quan cảm ứng được kiếp số của ngươi sắp đến, thiên địa không dung, lần này chết chắc. Còn ta thì sắp thoát khốn, tiêu dao tự tại . . .

Giang Nam dùng tư duy tấn công lại:

- Ôn Đế, ta đã nói là ta không phải Bất Không Đạo Nhân nhưng ngươi không tin. Ta tốt bụng muốn giúp ngươi thoát khốn, ngươi lại muốn hại ta. Thôi được, ngày ngươi thoát khốn sẽ là lúc ngươi thân chết đạo tiêu, thành tro bụi!

Giang Nam thu về tư duy, dốc sức đối kháng tiên thiên Ôn Đế quan công kích. Nguyên Thủy đại đạo bay ra bắt giữ đạo uy bất diệt của tiên thiên Ôn Đế quan, hút đại đạo tiên thiên bất diệt, đại đạo ôn dịch trong thần thông của Hỗn Độn Ôn Đế.

Thật lâu sau Giang Nam hấp thu hết đòn công kích, hơi thở tăng vọt, cất bước tiến lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam chưa đi ra mấy bước thì tiên thiên Ôn Đế quan lại bộc phát, uy lực khủng bố, cường đại hơn tới gần.

Tư duy Hỗn Độn Ôn Đế dọc theo công kích tiến đến, cười to bảo:

- Bất Không, uy lực tiên thiên Ôn Đế quan lần sau khủng bố hơn lần trước, ta thi triển thần thông càng mạnh hơn. Ngươi có thể chống đỡ được bao lâu?

Giang Nam hừ lạnh một tiếng, ung dung nói:

- Ôn Đế, chắc ngươi không biết chút nữa ta giết ngươi như thế nào.

Hỗn Độn Ôn Đế cười phá lên:

- Bất Không, chẳng ngờ sau khi chuyển thế ngươi thành kẻ mồm mép.

Hỗn Độn Ôn Đế đắc ý nói:

- Ngươi càng Tu luyện càng kém, lần này thoát khốn rồi ta sẽ giết ngươi, huyết tẩy Hỗn Độn thiên quốc của ngươi, giết hết thuộc hạ của ngươi, trở về Hỗn Độn Cổ Thần thịnh thế!

Giang Nam không rảnh cãi nhau với Hỗn Độn Ôn Đế, hắn tiếp tục hấp thu đại đạo tiên thiên bất diệt trong tiên thiên Ôn Đế quan, mượn cơ hội này hoàn thiện thần thông Ôn Đế quan.

Giang Nam cứng rắn đỡ vài đòn công kích từ tiên thiên Ôn Đế quan, Hỗn Độn Ôn Đế, nhìn phương xa.

- Đó là cái gì?

Bên dưới tiên thiên Ôn Đế quan có một bình ngọc cao cỡ một người đứng thẳng, hà quang bắn ra từ miệng bình thẳng đâm mây, chứa đạo uy bất diệt.

Trong tiên thiên Ôn Đế quan liên tục tuôn ra đại đạo tiên thiên bất diệt thành mấy giọt máu rơi vào ao ngọc.

Óc Giang Nam lóe tia sáng:

- Đại đạo tiên thiên bất diệt biến thành đạo dịch!

Đại đạo tiên thiên bất diệt chiết xuất thành đạo dịch!

Thứ này làm tim Giang Nam đập nhanh. Tuy cái tên tiên thiên Ôn Đế quan không hay ho, chứa ẩn ý gì đó nhưng tiên thiên pháp bảo này là pháp bảo trấn tà, trấn áp hết thảy tà mị tai họa, luyện hóa tất cả tà ác. Hỗn Độn Ôn Đế là loại tà ác cường đại biết mấy, rơi vào trong quan tài bị trấn áp gắt gao, không trốn ra được.

Đại đạo tiên thiên Ôn Đế quan biến thành đạo dịch tuyệt đối là bảo dịch chí cao vô thượng, nếu hấp thu, luyện hóa nó thì ích lợi không thể đo lường.

Quan trọng nhất là trong đó chứa đại đạo tiên thiên bất diệt, Giang Nam hay các cường giả Thiên Quân khác chỉ hiểu biết sơ về Đế và Tôn, Bất Không, nếu hấp thu luyện hóa xuất thế tiên thiên Ôn Đế quan sẽ trợ giúp lĩnh ngộ ra tinh diệu, tinh túy đại đạo tiên thiên bất diệt mà tịch diệt kiếp cũng không thể xóa bỏ.

Giang Nam vọt lên trước, tiên thiên Ôn Đế quan lại phát ra chấn động kinh thiên động địa công kích hắn.

Giang Nam nhíu mày, buộc phải dừng bước đỡ đòn công kích này. Đột nhiên trên đầu Giang Nam xuất hiện một cái ấn to đập xuống.

Ấn to chứa đế uy cái thế như tượng trưng đế quền thống lĩnh chư tiên. Tiên ấnd động, các đại đạo Tiên giới tập trung vào ấn, dùng quyền lực mạnh mẽ tru sát đối thủ.

Tim Giang Nam rớt cái bịch:

- Đế Tôn ấn? Thái Nhất Thiên Quân!

Trước có tiên thiên Ôn Đế quan công kích, sau có Thái Nhất Thiên Quân, bên trên có Đế Tôn ấn đánh xuống, Giang Nam rơi vào vòng vây.

Giang Nam gầm rống, dốc hết sức ra. Nguyên thủy chi khí bay ra khỏi đỉnh đầu biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên nâng lên trên đỡ Đế Tôn ấn. Giang Nam lắc người biến thành tám trăm cái đầu, ba ngàn cánh tay đỡ oanh kích của tiên thiên Ôn Đế quan.

Giang Nam hành động rất là mạnh mẽ, như muốn đánh sập thiên địa.

Thái Nhất Thiên Quân cười to bảo:

- Huyền Thiên giáo chủ quả nhiên không giống người tầm thường, đỡ được uy lực của chí bảo tiên đạo như Đế Tôn ấn.

Trận đồ lơ lửng trên không trung, Thái Nhất Thiên Quân và trăm vạn tiên nhân Thái Nhất thần giáo xẹt qua không trung lao hướng Giang Nam.

Thái Nhất Thiên Quân ngồi trong đại điện trên trận đồ, hợp sức với trăm vạn đại quân, cao thủ Thái Nhất thần giáo vận chuyển Đế Tôn ấn đập mạnh xuống.

Thái Nhất Thiên Quân cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, đạo dịch tiên thiên Ôn Đế quan không phải thứ ngươi chiếm được.

Giang Nam dốc sức đối kháng với tiên thiên Ôn Đế quan, Đế Tôn ấn, bị chấn người run run.

Cơ thể Giang Nam cường đại không gì sánh được, nhưng pháp lực của hắn không bằng Thái Nhất Thiên Quân hợp sức với trăm vạn đại quân tiên nhân Thái Nhất thần giáo, cộng thêm tiên thiên Ôn Đế quan công kích làm hắn bị động nhốt tại chỗ, hành động khó khăn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2610: Đòn Tập Kích Đếm Số.

Đám người Thái Nhất Thiên Quân vội vã chạy dến chỗ tiên thiên Ôn Đế quan thu đạo dịch, không rảnh xử Giang Nam. Bọn họ chỉ từ xa vận chuyển Đế Tôn ấn đánh xuống, Giang Nam thởp hào nhẹ nhõm.

Trăm vạn đại quân mới lướt qua Giang Nam thì đột nhiên ma khí ngút trời, Thánh Ma Thiên Tôn dẫn trăm vạn ma tiên Ma Môn đại giáo đến. Thánh Ma Thiên Tôn thấy Giang Nam, măst lóe tia sáng nhưng không bao vây hắn mà lấy quạt ba tiêu ra giơ giữa trời.

Thánh Ma Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Giáo chủ, ngươi hãy nhảy nhót thêm một lúc đi, lát nữa ngu huynh rảnh đến 'chăm sóc' ngươi.

Quạt ba tiêu bay lên, gió mạnh thổi quạt hướng Giang Nam, gió như ức vạn đao kiếm chém tới.

Giang Nam càng vất vả hơn, nửa bước khó đi.

- Ha ha ha ha ha ha! Huyền Thiên giáo chủ, ngươi cũng có ngày hôm nay!

Một đội đại quân Hỗn Độn Cổ Thần xông thẳng tới, các Hỗn Độn Cổ Thần thân hình vạm vỡ, La Ma Cổ Thần dẫn đầu đội. Từ xa trông thấy Giang Nam, La Ma Cổ Thần mừng rỡ ra lệnh ba quân bày trận, các trận kỳ bay ra xếp thành trận để lại sát trận bao vây quanh người Giang Nam. La Ma Cổ Thần kéo đại quân lao hướng tiên thiên Ôn Đế quan.

- Dùng La Ma Vô Lượng Sát Trận của ta nhốt ngươi, tuy không lấy mạng ngươi nhưng có thể làm ngươi mât nửa cái mạng. Chờ ta hàng phục tiên thiên Ôn Đế quan rồi lại đến lấy mạng ngươi!

Giang Nam hừ mạnh, ba cường giả cùng công kích cộng thêm tiên thiên Ôn Đế quan tấn công, hắn dần không đỡ nổi.

Đinh!

Tiếng chuông trong trẻo lảnh lót vang lên, Giang Nam vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung. Chuông to bay ra, càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc to mấy ngàn dặm.

Giang Nam vỗ mạnh, chuông gióng lên, thiên địa rung lắc dữ dội. Các lá cờ to bị chấn ra hư không, lần lượt nổ nát.

Tiếng chuông vang, phá sạch Vô lương Sát Trận do La Ma Cổ Thần để lại.

Vù vù vù vù vù!

Giang Nam ném Vạn Chú Thiên Chung đập vào Đế Tôn ấn. Cái ấn to bị đánh bay như sao băng ra xa.

Quạt ba tiêu quạt mạnh, Giang Nam đứng yên bất động. Gió lốc thổi, ức vạn đao kiếm vô hình cắt vào người hắn nhưng không tổn thương Giang Nam chút nào.

Vạn Chú Thiên Chung quay về đánh vào quạt ba tiêu, quạt báu bị đụng giảm bớt uy lực, nó biến thành luồng sáng bay nhanh trốn đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam vọt lên, tám trăm cái đầu quát to, ba ngàn bàn tay giơ cao đẩy tới trước, đánh nát công kích tiên thiên Ôn Đế quan. Giang Nam giống như quả cầu to mọc đầy tay đánh vào đại quân La Ma Cổ Thần cách xa mấy ngàn dặm.

La Ma Cổ Thần cảm ứng Vô Lượng Sát Trận bị phá biết hỏng chuyện, quát to:

- Nguy rồi!

Đại quân Cổ Thần Hỗn Độn thiên quốc bày trận thế, vô số cờ bay phấp phới. Nơi đại quân ở biến thành không gian hồng mông hỗn độn, chẳng những tự nhiên tuôn ra. Trong đại trận, đại đạo hợp thành một, biến ra hỗn độn cự long, hỗn độn thải phượng.

La Ma Cổ Thần lắc người biến to lớn, cao ngàn vạn dặm, đầu đội trời, chân đạp hỗn độn thải phượng, hỗn độn cự long quấn quanh người. La Ma Cổ Thần nghênh chiến Giang Nam lao tới.

La Ma Cổ Thần ngưng tụ đại đạo tất cả tướng sĩ Hỗn Độn thiên quốc vào người, khí thế dưới chân tăng vọt hơn trước kia.

Giang Nam hóa thành tám trăm đầu, ba ngàn cánh tay phớt lờ lợi hại tăng khí thế, một đường nghiền áp xông lên.

Giang Nam quát to:

- Mười!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam và La Ma Cổ Thần, đại quân Cổ Thần va chạm. La Ma Cổ Thần gầm rống, cự long quấn quanh người, chân đạp cự phượng. Lực lượng long phượng nhập vào người La Ma Cổ Thần đánh hướng Giang Nam.

Ngay sau đó, cự long đứt gãy, thải phượng thành bùn. Đại trận Cổ Thần tan tác. Giang Nam lao vào đại trận, mới một cú va chạm La Ma Cổ Thần hộc máu, bay lên cao rớt cái bịch xuống đất.

Giang Nam cắt đại quân Cổ Thần thành hai nửa, hắn xuyên qua đại quân.

Giang Nam quát to:

- Chín!

La Ma Cổ Thần đụng nứt mặt đất, anhỷ dựng lên, hộc máu nhìn bóng lưng Giang Nam chạy ra. Trong khoảnh khắc Giang Nam xông tới đằng sau Thánh Ma Thiên Tôn, Ma Môn đại giáo.

Giang Nam quát to:

- Tám!

La Ma Cổ Thần ngạc nhiên nhỏ giọng nói:

- Mười, chín, tám? Là sao?

Vang tiếng nổ điếc tai, Thánh Ma Thiên Tôn mới va chạm với Giang Nam đã bị thương nặng, hộc máu thụt lùi. Trăm vạn ma tiên Ma Môn đại giáo bị Giang Nam xông phá. Có ma tiên bị đụng tan xương nát thịt, có bị gió lốc từ người hắn thổi bay lên cao.

- Bảy!

- Sáu!

Chữ sáu mới thốt ra Giang Nam đã xông đến đằng sau Thái Nhất thần giáo. Thái Nhất Thiên Quân, Thái Nhất thần giáo vận chuyển Đế Tôn ấn, một ấn đè sụp chư thiên, đại đạo vòng quanh nghiền áp chặn Giang Nam lại.

Vạn Chú Thiên Chung bay tới đỡ Đế Tôn ấn, Giang Nam một hơi xông vào Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh. Thái Nhất Thiên Quân tự mình lao ra, vỗ đầu một cái, hai phân thân đứng trong khánh vân trên đầu gã. Thái Nhất Thiên Quân vận chuyển nguyên tháp, nguyên đỉnh mô phỏng công kích Giang Nam.

Giang Nam hét to:

- Năm!

Giang Nam đụng độ ba Thái Nhất Thiên Quân. Đột nhiên tám trăm cái đầu há mồm phun, tịch diệt thiên hỏa đầy trời nung nóng nguyên tháp,

nguyên đỉnh mô phỏng, hoàn nguyên thành trụ hoang thần thạch.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Ba ngàn cánh tay vung biến thành ba ngàn tiên thiên kim long bắn tới trước. Hai phân thân Thái Nhất Thiên Quân bị nghiền nát, gã giật nảy mình vội triuệ hồi Đế Tôn ấn bảo vệ quanh thân ngăn lại ba ngàn tiên thiên kim long nghiền ép.

Vạn Chú Thiên Chung đụng vào Đế Tôn ấn phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc. Đế Tôn ấn lắc lư, phòng ngự có sơ hở.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên ấn!

Ba ngàn cánh tay giơ lên biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên ấn, ba ngàn chưởng ấn chồng lên nhau chỉ còn lại một ấn pháp đẩy hướng Thái Nhất Thiên Quân.

Biểu tình Thái Nhất Thiên Quân nghiêm túc chưa từng có. Gã chậm rãi giơ hai tay lên. Thái Nhất Thiên Quân một chưởng âm một chưởng dương, hai chưởng giao nhau, âm dương hòa hợp, bộc phát uy lực vô tận.

Vô số

Chấn động dữ dội. Thái Nhất Thiên Quân khẽ rên, lảo đảo thụt lùi, Giang Nam không rượt theo, hắn lao nhanh tới trước.

- Bốn!

- Ba!

Giang Nam xông lên tòa thánh sơn nơi có tiên thiên Ôn Đế quan, đằng trước là đại quân Huyền Châu La Hầu La dẫn dắt đã bày trận thế nguyên chung đại trận, như có chuông to kiềm chế thánh sơn. La Hầu La chạy lên đỉnh núi, lấy hai Hỗn Độn tiên kiếm ra phá vỡ uy lực vô tận toát ra từ tiên thiên Ôn Đế quan.

- Hai!

Giang Nam xuyên qua trận thế đại quân Huyền Châu, xông đến bên cạnh La Hầu La, vươn tay chộp.đại trận nguyên chung do La Hầu La, mấy trăm vạn đại quân Huyền Châu biến ra bị hắn cầm trong tay lao đi.

Áp lực siêu khủng bố từ tiên thiên Ôn Đế quan đè lên người Giang Nam, nhưng chúng nó như vô hình với hắn.

- Một!

Giang Nam đứng trước ngọc bình cao cỡ một người, bỗng ngừng bước. Giang Nam vung tay ném La Hầu La, đại quân Huyền Châu tới trước, đáp xuống tiên thiên Ôn Đế quan.

Tiên thiên Ôn Đế quan rung lắc bàn bật, uy lực siêu kinh khủng bộc phát ập vào người Giang Nam. Đạo uy bất diệt sôi trào lay động thiên địa Càn Khôn, dường như tức giận vì Giang Nam là tồn tại tiên đạo không chấp nhận lại dám chạy đến trước mặt nó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2611: Kẻ Siêu Hung Ác. (1)

Giang Nam hít sâu, trước khi tiên thiên Ôn Đế quan hoàn toàn bộc phát uy lực, Vạn Chú Thiên Chung và ba ngàn chưởng ấn vỗ mạnh vào quan tài đen khổng lồ.

Dưới chân núi, phương xa hơn. La Ma Cổ Thần, Thánh Ma Thiên Tôn, Thái Nhất Thiên Quân thấy cảnh tượng quan tài đen to lớn dựng đứng trên đỉnh núi bị Giang Nam đánh bay vào hư không.

La Ma Cổ Thần hút ngụm khí lạnh, nhỏ giọng nói:

- Má ơi, tên này mạnh quá vậy?

Trong khoảng thời gian tiên thiên Ôn Đế quan ngừng công kích Giang Nam, hơn mười giây đánh lén, hắn không đánh lén La Ma Cổ Thần, Thánh Ma Thiên Tôn, Thái Nhất Thiên Quân mà hướng về tiên thiên pháp bảo tiên thiên Ôn Đế quan, đánh bay nó.

Trên đỉnh núi, Giang Nam cầm bình ngọc, ngửa đầu uống ừng ực.

Vị trí tiên thiên Ôn Đế quan biến mất, uy lực tiên thiên pháp bảo bộc phát đánh vào người Giang Nam, đánh hắn bay vào hư không, biến mất. Dưới đất chỉ còn một bình ngọc và vũng máu.

- Uy lực tiên thiên Ôn Đế quan đánh vào người Huyền Thiên, chắc đủ giết hắn rồi.

Thái Nhất Thiên Quân, La Ma Cổ Thần, Thánh Ma Thiên Tôn xem tim đập chân run. Mới rồi Giang Nam đỡ uy lực tuyệt thế của tiên thiên Ôn Đế quan, sức mạnh đó đánh vào người hắn, Giang Nam biến mất, trên đỉnhn úi chỉ để lại vũng máu. Đòn công kích nặng như vậy Giang Nam không chết cũng sẽ bị thương rất nặng.

Mấy người vội bước nhanh xông lên. Thái Nhất Thiên Quân lao lên đỉnh núi trước, vươn tay chộp bình ngọc. Vừa cầm bình ngọc trong tay, Thái Nhất Thiên Quân chưa kịp xem xét trong bình có bao nhiêu đạo dịch thì Thánh Ma Thiên Tôn, La Ma Cổ Thần đã giết tới.

Thái Nhất Thiên Quân quát to:

- Đế Tôn ấn!

Giáo đồ giáo chúng Thái Nhất thần giáo vận chuyển chí bảo tiên đạo Đế Tôn ấn nghênh đón Thánh Ma Thiên Tôn, La Ma Cổ Thần công kích. Ma Môn đại giáo, đại quân Hỗn Độn Cổ Thần cũng lao lên. Hơn hai trăm vạn đại quân sát phạt gần thánh sơn, tình hình kinh thiên động địa.

Giáo chúng Thái Nhất thần giáo vận chuyển Đế Tôn ấn không chống được lâu. Thái Nhất Thiên Quân thừa dịp giơ ngọc bình lên uống. Giây lát sau một cột nước nhỏ từ bình ngọc chảy xuống miệng Thái Nhất Thiên Quân.

Thánh Ma Thiên Tôn lao lên phẩy quạt, Thái Nhất Thiên Quân đứng không yên bị hất bay. Thánh Ma Thiên Tôn vươn tay chộp bình ngọc, ngửa đầu uống, giọt nước tí tách rơi vào miệng gã. Thánh Ma Thiên Tôn nổi giận, định vận chuyển pháp lực ép đạo dịch còn sót lại ra khỏi bình ngọc thì bỗng trời đất quay cuồn, La Ma Cổ Thần khởi động trận đồ hút Thánh Ma Thiên Tôn vào trong trận, giật bình ngọc.

- Tía nó, sao chỉ có bình rỗng?

La Ma Cổ Thần định dốc ngược bình, gã dùng hết pháp lực chỉ ép ra vài giọt đạo dịch. La Ma Cổ Thần tức giận đập bể bình ngọc. Thánh Ma Thiên Tôn múa quạt lao ra trận đồ, Thái Nhất Thiên Quân chạy về. Hai người thấy La Ma Cổ Thần đập bể bình ngọc thì ngừng đánh nhau.

Ba phe thế lực dừng lại.

Thái Nhất Thiên Quân lạnh nhạt nói:

- Ta không uống bao nhiêu đạo dịch, chắc hơn phân nửa đạo dịch trong bình đã vào bụng Huyền Thiên.

Lòng Thánh Ma Thiên Tôn, La Ma Cổ Thần nặng trĩu. Giang Nam ra tay quá nhanh, khó gặm. Giang Nam xông qua các rào cản đánh bay tiên thiên Ôn Đế quan, cướp bình ngọc là uống ngay. Dù tiên thiên Ôn Đế quan đánh bay Giang Nam nhưng hơn phân nửa đạo dịch rơi vào trong miệng hắn.

Mắt Thánh Ma Thiên Tôn lóe tía sáng ma quái:

- Nếu luyện hóa Huyền Thiên không chừng sẽ tinh luyện ra nhiều đạo dịch.

Mới rồi Thánh Ma Thiên Tôn uống được một ít, đạo dịch rơi vào miệng biến thành đại đạo tiên thiên bất diệt vô cùng tinh thuần, giúp tu vi pháp lực tăng trưởng một chút.

Trong đầu Thánh Ma Thiên Tôn thêm chút hiểu biết về đại đạo tiên thiên bất diệt, tiếp xúc lý niệm đại đạo kiếp trước chưa từng chạm đến.

Nếu có thể nuốt hết nguyên bình ngọc, luyện hóa nó thì ích lợi không thể đo lường.

- Ai trong số chúng ta đều khó đấu lại Huyền Thiên, nhưng ba người hợp sức có thể giết hắn. Huyền Thiên đã bị thương nặng, càng không phải đối thủ của chúng ta.

La Ma Cổ Thần nhìn xung quanh, nhíu mày hỏi:

- Quan trọng nhất là Huyền Thiên bị tiên thiên Ôn Đế quan đánh bay đi đâu rồi?

Thái Nhất Thiên Quân, Thánh Ma Thiên Tôn nhìn quanh quất. Giang Nam đã biến mất, mới rồi tiên thiên Ôn Đế quan phát ra uy lực kinh thiên động địa một hơi trọng hắn, đánh Giang Nam vào hư không. Bọn họ cũng không biết Giang Nam bị đánh bay đi đâu.

Lúc này Giang Nam đang trong vòng nguy hiểm. Giang Nam bị tiên thiên Ôn Đế quan công kích bay ra khung cửa lao vào một cửa khác, cánh cửa có tiên thiên hỗn nguyên châu.

Tiên thiên hỗn nguyên châu ở trên cao chiếu sáng, từng tia sáng bất diệt chém vào Giang Nam. Khi hắn bay vào đây trúng phải tia sáng bất diệt chém ngang eo, cắt Giang Nam thành hai khúc.

Giang Nam bị tiên thiên Ôn Đế quan công kích, cơ thể đã tổn thương gần như nổ tung, may mắn hắn nuốt một nửa đạo dịch, cơ thể bị phá hoại lại tái tạo, không bị đả kích trí mạng.

Dù vậy Giang Nam không chịu nổi công kích của tiên thiên hỗn nguyên châu, chịu đựng bị chém.

Tiên thiên hỗn nguyên châu công kích đơn nhất nhưng càng mạnh, may mắn đạo dịch trong người Giang Nam phát ra năng lượng siêu mạnh, đạo thương mới xuất hiện đã bị đạo dịch chữa khỏi.

Hai khúc thân thể Giang Nam nhanh chóng dung hợp lại thành một. Tia sáng bất diệt của tiên thiên hỗn nguyên châu chém nữa, Giang Nam vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung đón đỡ. Tiếng chuông vang vọng ngăn lại đòn công kích của tiên thiên pháp bảo tiên thiên hỗn nguyên châu.

Uy lực tiên thiên hỗn nguyên châu không ở trạng thái đỉnh cao, có bốn, năm đại thế lực chạy tới chỗ tiên thiên pháp bảo này, đang huyết chiến.

Hấp dẫn chú ý nhất là Vạn Vật Đạo Tổ, tên này hung mãnh đáng sợ, vận dụng Kim Quang trấn đạo đỉnh bảo vệ quanh thân, tay cầm tiên thiên pháp bảo hình dạng lạ lùng, như gậy như bùa, đầu búa có lồng chụp do tiên thiên bất diệt linh quang biến thành, tròn tròn dẹp dẹp. Dưới tay Vạn Vật Đạo Tổ là Vạn Vật thánh giáo do gã thành lập, không nhiều người, chỉ khoảng mấy vạn tiên nhân.

Vạn Vật Đạo Tổ không ham lập giáo môn thu đồ đệ rộng rãi, gã chỉ tùy

tiện nhận mấy giáo đồ rồi để bọn họ truyền bá giáo lý. Cho nên Vạn Vật thánh giáo là giáo phái yếu nhất trong các đại giáo môn.

Tranh chấp với Vạn Vật Đạo Tổ là bốn Đạo Quân tiền sử và giáo môn bọn họ thành lập. Bốn Đạo Quân tiền sử đã tu thành Thiên Quân, cộng với nội tình tiền sử, thực lực cường đại kinh người.

Mấy giáo phái này không thành lập sớm như Ma Môn đại giáo của Thánh Ma Thiên Tôn nhưng không ít người. Nhiều cỡ mấy chục chục vạn giáo chúng giáo đồ, toàn là tiên nhân, có sức chiến đấu chân tiên, cộng thêm đại trận tiền sử, thực lực không thể khinh thường.

Vạn Vật thánh giáo không đánh lại mấy giáo phái kia, bị giết tan tác, người chết nhiều không đếm xuể.

Cộng thêm tiên thiên hỗn nguyên châu hay bắn ra các tia sáng bất diệt, Vạn Vật thánh giáo có xu hướng bị diệt môn diệt giáo.

Vạn Vật Đạo Tổ cười phá lên:

- Ha ha ha ha ha ha! Thật là thịnh thế.

Tiên thiên quyển trượng quét qua ngăn thế công của bốn Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ bình tĩnh nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2612: Kẻ Siêu Hung Ác. (2)

- Bảo Hoàng, Đấu Mỗ, Đô Đế, Tam nguyên, bốn vị Đạo Quân tiền sử tung hoành vô địch thời đại của mình, ta muốn tranh hùng thế gian với ngươi mà không được. May mắn các ngươi chuyển thế, chuyển làm tiên, để ta lĩnh giáo tinh úy đại đạo ở thời đại các ngươi. Có thể đồ sát cường giả như các ngươi, nghĩ thôi đã làm người ta run rẩy.

Bốn Thiên Quân đấu với Vạn Vật Đạo Tổ là Đế Mỗ Nữ Quân, Bảo Hoàng Đạo Quân, Đô Đế Đạo Quân, Tam Nguyên Thiên Tôn, cũng là cường giả xuất thân từ vô nhân cấm khu chuyển thế Tiên giới, thực lực siêu mạnh. Bọn họ đều có nội tình thời đại tiền sử để lại.

Bốn người không có tiên thiên pháp bảo như tiên thiên quyền trượng, nhưng thời tiền sử để lại thân thể kiếp trước, báu vật Đạo Quân kiếp trước, các loại thiên tài địa bảo. Đế Mỗ Nữ Quân, Đô Đế Đạo Quân, Bảo Hoàng Đạo Quân, Tam Nguyên Thiên Tôn đè đầu Vạn Vật Đạo Tổ đánh.

Đế Mỗ Nữ Quân cười khẩy nói:

- Vạn Vật, đúng là ngươi có chút bản lĩnh nhưng chúng ta cũng không phải hư danh. Là Đạo Quân tiền sử, sao không có chút vốn liếng được?

Tam Nguyên Thiên Tôn cười nói:

- Đạo huynh, Vạn Vật thánh giáo của ngươi sắp bị diệt, không còn đạo thống thì đạo huynh mất hết mặt mũi, còn mặt đâu tranh chấp với chúng ta?

Vạn Vật Đạo Tổ cười to bảo:

- Vạn Vật thánh giáo chỉ là trò chơi ta làm khi chán, bị diệt thì tùy. Ta diệt đạo thống của các ngươi dễ như trở bàn tay, giết các ngươi cũng không khó khăn. Thôi, hiếm khi Huyền Thiên giáo chủ xông vào đây, ta tiêu diệt đại

giáo của các ngươi, giết hết Đạo Quân tiền sử lập uy với Huyền Thiên đạo hữu, không thì sẽ bị hắn khinh thường.

Bốn Thiên Quân tấn công dồn dập, chí bảo Đạo Quân tiền sử cộng với cơ thể Đạo Quân, uy lực hủy thiên diệt địa.

Vạn Vật Đạo Tổ vận chuyển tiên thiên quyền trượng, tiên thiên bất diệt linh quang biến thành cái lồng chụp trên đầu trượng bỗng chốc tỏa sáng.

Xoẹt!

Vô số tiên thiên bất diệt linh quang giãn ra, hình thành cái lưới to mấy ức dặm giã không trung chụp xuống. Tất cả giáo đồ giáo chúng bốn giáo môn của Đế Mỗ Nữ Quân, Đô Đế Đạo Quân, Bảo Hoàng Đạo Quân, Tam Nguyên Thiên Tôn, gần hai trăm vạn tiên nhân bị bắt vào lưới.

Lưới to bỗng rút về biến thành lồng chụp hình tròn trên đầu tiên thiên quyền trượng, bên trong nhốt gần hai trăm vạn tiên nhân.

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn Giang Nam từ xa, cười nói:

- Huyền Thiên đạo hữu, ta cho ngươi xem thủ đoạn của ta!

Vạn Vật Đạo Tổ nhẹ vung tiên thiên quyền trượng, cái lồng đầu trượng nhốt hai trăm vạn tiên nhân của bốn giáo môn chết không kịp ngáp. Trong đó có Tiên Quân cũng không chịu nổi cái lồng luyện hóa.

Đế Mỗ Nữ Quân, Bảo Hoàng Đạo Quân, Đô Đế Đạo Quân, Tam Nguyên Thiên Tôn khóe mắt muốn nứt ra, gầm rống xông lên liều mạng với Vạn Vật Đạo Tổ.

Kim Quang trấn đạo đỉnh treo cao trên đầu Vạn Vật Đạo Tổ, mặc kệ bốn Thiên Quân công kích. Vạn Vật Đạo Tổ mở lồng chụp đầu tiên thiên quyền trượng, xương cốt tiên nhân trắng toát rơi như mưa xếp thành, núi, rừng, biển thây.

Phương xa, Giang Nam nhìn da đầu tê dại. Một chiêu tiêu diệt bốn đại giáo môn, đồ sát hai trăm vạn tiên nhân, hủy bốn đạo thống. Vạn Vật Đạo Tổ thật là kẻ hung ác tuyệt thế, hung dữ hết thuốc chữa.

- Tiêu diệt có hai trăm vạn tiên nhân bình thường chắc chưa đủ làm Huyền Thiên đạo hữu động tâm? Cần giết mấy Thiên Quân hay Đạo Quân chuyển thế mới làm đạo hữu rung động đúng không?

Vạn Vật Đạo Tổ huơ tiên thiên quyền trượng, lồng chụp đầu trượng mở ra, vô số tiên thiên bất diệt linh quang bộc phát. Đô Đế Đạo Quân bị lưới bắt.

Đô Đế Đạo Quân gầm rống, vận chuyển báu vật Đạo Quân tiền sử của mình chấn vỡ các tiên thiên bất diệt linh quang. Càng nhiều tiên thiên bất diệt linh quang quấn lấy Đô Đế Đạo Quân, trói chặt gã.

Đế Mỗ Nữ Quân, Bảo Hoàng Đạo Quân, Tam Nguyên Thiên Tôn vội lao lên cứu. Tam Nguyên Thiên Tôn vận chuyển thân thể kiếp trước lay động Kim Quang trấn đạo đỉnh, công kích bản thể Vạn Vật Đạo Tổ.

Vạn Vật Đạo Tổ lật tay lại, vô số thần thông bạo phát, muôn vàn khí tượng.

Bảo Hoàng Đạo Quân vận dụng báu vật Đạo Quân kiếp trước lao vào Vạn Vật Đạo Tổ. Muôn vàn thải khí trên đầu Vạn Vật Đạo Tổ bắn ra, như rồng như rắn đỡ báu vật Đạo Quân, làm Bảo Hoàng Đạo Quân không áp sát được. Đế Mỗ Nữ Quân điều khiển thân thể kiếp trước của mình định phá hủy các tiên thiên bất diệt linh quang quấn quanh Đô Đế Đạo Quân.

Lúc này tiên thiên quyền trượng bỗng thu về, quấn Đế Mỗ Nữ Quân và Đô Đế Đạo Quân hút vào trong lồng.

Vạn Vật Đạo Tổ vận chuyển tiên thiên quyền trượng, hai Đạo Quân chuyển thế đã tu thành Thiên Quân cùng hét lên, bị luyện thành tro.

Bảo Hoàng Đạo Quân, Tam Nguyên Thiên Tôn tim đập chân run, vội vàng xoay người bỏ chạy.

Vạn Vật Đạo Tổ không truy sát, cầm trượng đứng thẳng liếc mắt Giang Nam tới gần, dáng vẻ ung dung thoải mái.

Vạn Vật Đạo Tổ bình tĩnh nói:

- Huyền Thiên đạo hữu, thực lực của ta như thế nào? Ngươi có vui mừng vì thấy đối thủ, muốn cùng ta đấu một trận, luận thắng bại sinh tử hay không?

Khí độ của Vạn Vật Đạo Tổ làm người phục, không giống Đạo Quân tiền sử sát khí nặng nhất mà như cao nhân thế ngoại đã đắc đạo.

Giang Nam bước tới gần, tay nâng Vạn Chú Thiên Chung.

Giang Nam khen:

- Thực lực của đạo huynh số một số hai trong Đạo Quân chuyển thế, trận chiến vừa rồi đạo huynh chưa dốc hết sức chiến đấu ra. Ta nghe đồn đạo huynh và Đế và Tôn luận đạo ba trăm mới thua, theo giao ước chuyển thế Tiên giới. Vậy uy lực cường đại nhất không phải tiên thiên pháp bảo trong tay đạo huynh mà là thân thể. Thân thể kiếp trước của đạo huynh trải qua mấy tịch diệt kiếp cũng không thể tiêu trừ thân Đạo Quân, bị đạo huynh tế luyện ba trăm ức năm. Cơ thể như thế ngang ngửa với tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh.

- Dân bản xứ Tiên giới ra nhân tài như Huyền Thiên giáo chủ không phải là may mắn hay bất hạnh cho Tiên giới.

Vạn Vật Đạo Tổ lộ vẻ thưởng thức:

- Nhưng có một điều ngươi đã sai. Cơ thể của ta sán hbằng tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh, nhưng ta không chỉ có một thân thể kiếp trước. Tiên thiên pháp bảo trong tay ta là một thân xác kiếp trước luyện ra. Mỗi khi ta sống qua một thời đại sẽ chuyển thế một lần, tham gia vào thời đại này, chứng Đạo Quân, nghiên cứu tất cả đạo diệu của thời đại. Dù không có giao ước với Đế và Tôn thì ta vẫn sẽ chuyển thế vào Tiên giới, tu thành Đạo Quân tiên

đạo trong thời đại này.

Giang Nam cất bước đến gần hơn, rung động nói:

- Mỗi thời đại đều chuyển thế, tu thành Đạo Quân? Đạo huynh, ta rất muốn biết ngươi là nhân kiệt của thời đại nào? Thánh Ma Thiên Tôn thời đại ma đạo không nhận biết ngươi. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân thời đại yêu đạo xa lạ với ngươi. Vậy đạo huynh đến từ thời đại nào? Là thời đại càng xa xưa hơn sao?

Vạn Vật Đạo Tổ cười to bảo:

- Ở thời đại ma đạo ta không gọi Vạn Vật mà tên là Tâm Ma Thiên Tôn. Trong thời đại yêu tộc ta tên Yêu Sào Thiên Sư. Trong thời đại thần đạo ta tên Trang Nghiêm Thần Tổ. Thời đại nhân đạo ta gọi là Thiên Tâm Thanh Sư. Trong thời đại hồn đạo ta gọi là Nguyên Tổ. Trong thời đại Cự Linh ta kêu Thần Linh Đạo Quân. Trong thời đại Sa Môn ta gọi là Khổ Chu Thiên Tôn. Trong thời đại thánh đạo ta là sư huynh của Thiên Hi Thánh Nhân, gọi là Thiên Bảo Thánh Nhân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2613: Tiên Thiên Bất Bại Chi Địa.

Giang Nam rung động lạc giọng:

- Đạo huynh, ngươi đến từ thời đại thánh đạo, là sư huynh của Thiên Hi Thánh Nhân? Đã chuyển thế chín lần? Mỗi đời luyện mình đến đẳng cấp tiên thiên pháp bảo? Thành tựu như vậy làm người ta trố mắt. Tại hạ khâm phục!

Giang Nam vốn không để Vạn Vật Đạo Tổ vào mắt, thấy gã lấy tiên thiên quyền trượng ra giết Đế Mỗ Nữ Quân, Đô Đế Đạo Quân như đồ trong túi liền biết Đạo Quân chuyển thế này chưa từng dốc hết sức ra.

Giờ nghe Vạn Vật Đạo Tổ nói là Đạo Quân thời đại thánh đạo, sư huynh của Thiên Hi Thánh Nhân, sống ba chín kiếp, đời đười luyện cơ thể đến đẳng cấp tiên thiên pháp bảo thì Giang Nam biết Vạn Vật Đạo Tổ chưa từng dốc hết sức. Trong lúc tranh giành Đinh Thiên Nguyên Thung, chí bảo tiên đạo thứ mười Vạn Vật Đạo Tổ cũng không dốc hết sức.

Mới rồi giết hai Đạo Quân chuyển thế Đô Đế Đạo Quân, Đế Mỗ Nữ Quân chỉ là tiện tay.

Đây là một đối thủ siêu cường đại, trong các Đạo Quân chuyển thế, Vạn Vật Đạo Tổ che giấu sâu nhất.

Vạn Vật Đạo Tổ lắc đầu than thở:

- Tuy kiếp trước ta tên Vạn Vật nhưng không vạn vật mà là thập tướng. Kiếp này là lần chuyển thế thứ chín, ta cảm giác thần hồn của mình đã đến cực hạn. Lần sau chuyển thế nữa ta sẽ thất bại.

Giang Nam gật đầu. Chín lần chuyển thế là cực hạn thần hồn chịu đựng. Thần hồn như dây đàn, chuyển thế một lần là dây đàn căng một chút, chuyển thế chín lần căng dây đến cực hạn. Còn chuyển thế tiếp dây đàn sẽ đứt, thần

hồn tan vỡ, hồn phi phách tán.

Nhưng Vạn Vật Đạo Tổ chuyển thế chín lần, chín kiếp trước đã tu thành Đạo Quân, còn là đứng đầu Đạo Quân, luyện cơ thể thành tiên thiên pháp bảo. Thành tựu như thế thật không thể tưởng tượng, làm người ta trố mắt.

Dù Vạn Vật Đạo Tổ luyện thân thể kiếp trước thành pháp bảo có mấy cái bị hủy trong tịch diệt kiếp chín kiếp trước thì gã vẫn còn vài cái, số lượng tiên thiên pháp bảo trạng thái đỉnh cao chắc khoảng bảy cái.

Một người có bảy tiên thiên pháp bảo là khái niệm gì?

Vạn Vật Đạo Tổ cường đại không chỉ thế, gã tu thành Đạo Quân trong chín thời đại, là đứng đầu Đạo Quân, tất nhiên tinh thông đại đạo của mấy thời đại đó. Kiếp này Vạn Vật Đạo Tổ mạnh đến đâu?

Dường như Vạn Vật Đạo Tổ nhìn thâu suy nghĩ của Giang Nam, cười to bảo:

- Huyền Thiên đạo hữu, ta không có nhiều tiên thiên pháp bảo như thế. Vốn ta có bảy tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh, nhưng khi luận đạo với Đế và Tôn ta thua vào tay họ, buộc phải chuyển thế vào Tiên giới. Sáu tiên thiên pháp bảo bị Đế và Tôn lấy mất.

Vạn Vật Đạo Tổ ngước nhìn tiên thiên hỗn nguyên châu treo cao trên đầu, thản nhiên nói:

- Đây là luyện từ thân tể Thiên Tâm Thánh Sư của ta. Tiên thiên kim long giản luyện từ cơ thể Yêu Sào Thiên Sư. Tiên thiên yếm ma thương luyện từ người Tâm ma Thiên Tôn. Tạo hóa chi môn luyện bằng cơ thể Nguyên Tổ. Tiên thiên thần đăng luyện từ thân thể Thần Linh Đạo Quân. Tiên thiên linh căn luyện từ thân thể Trang Nghiêm Thần Tổ. Đế và Tôn dùng tám tiên thiên pháp bảo khai sáng trong đó có sáu cái là cơ thể của ta.

Nỗi lòng Giang Nam rung động. Giang Nam cứ nghĩ Đế và Tôn để lại tám tiên thiên pháp bảo là đến từ Đạo Quân điện, không bao giờ ngờ tất cả

bắt nguồn từ Vạn Vật Đạo Tổ.

Đế và Tôn dùng tiên thiên pháp bảo luyện từ cơ thể Vạn Vật Đạo Tổ chống đỡ Tiên giới, nhân quả lớn lao. Hèn gì Vạn Vật Đạo Tổ có thể giành chí bảo tiên đạo Đế và Tôn để cho hậu nhân, cướp đi Kim Quang trấn đạo đỉnh.

khí vận của Vạn Vật Đạo Tổ liên kết với toàn Tiên giới, khí vận gia cố, bất cứ chí bảo tiên đạo nào đều có thể bị gã cướp đi.

- Tiên thiên quyền trượng này là thân thể của ta trong thời đại chú đạo.

Vạn Vật Đạo Tổ cầm tiên thiên quyền trượng, mỉm cười nói:

- Ta tung hoành chín thời đại chưa gặp được địch thủ, chỉ khi đụng độ Đế và Tôn mới thua trận một lần, về cảm ngộ đạo thì ta không bằng bọn họ. Bây giờ ta gặp Huyền Thiên đạo hữu, nên ta rất muốn thử xem sinh linh dân bản xứ Tiên giới có thể trưởng thành đến mức nào.

Vô Tà Đạo Quân bình tĩnh nói:

- Nếu trong sinh linh dân bản xứ Tiên giới không xuất hiện nhân vật nào luận đạo với ta được thì Đế và Tôn khiến ta rất thất vọng. Thế giới bọn họ sáng tạo không có một nhân vật nổi bật, Tiên giới như vậy không cần tồn tại nữa. Vũ trụ ti tiện nhỏ bé này nên sớm bị hủy diệt là hơn.

Vạn Vật Đạo Tổ cười to bảo:

- Huyền Thiên đạo hữu, nếu ngươi sống sót trong tay ta, tặng đạo dịch tiên thiên hỗn nguyên châu cho ngươi cũng không sao. Dù gì đạo dịch này vô dụng với ta. Nếu ngươi không sống được, tương lai ta sẽ tiễn Tiên giới chôn cùng ngươi.

Giang Nam nghiêm túc thu Vạn Chú Thiên Chung về, chắp tay:

- Vạn Vật đạo huynh, mời!

Vạn Vật Đạo Tổ thấy Giang Nam cất Vạn Chú Thiên Chung, gã cũng cất tiên thiên quyền trượng.

Vạn Vật Đạo Tổ nghiêm túc nói:

- Mời!

Giang Nam lắc người đi nhanh như sấm, chớp mắt đến trước mặt Vạn Vật Đạo Tổ. Đầu ngón tay sinh ra các đóa sen, hoa sen năm màu nở rộ. Đạo uy bất diệt từ đầu ngón tay Giang Nam bắn lên cao, bộc phát uy lực siêu kinh khủng.

- Grao!

Trong cơ thể Vạn Vật Đạo Tổ phát ra tiếng rông ngâm, hai con rồng vàng quay quanh người gã. Rồng thò người ra, giao nhau đâm tới trước.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Mười ngón tay Giang Nam biến thành tiên thiên ngũ sắc liên bị cắt nát, không thể ngăn cản.

Cũng khó trách, Giang Nam chỉ được một phần dấu ấn tiên thiên ngũ sắc liên, lĩnh ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt có hạn. Vạn Vật Đạo Tổ là sát thủ thứ nạhat của tiên thiên kim long giản, nó thậm chí là thân thể kiếp trước, đại đạo của gã biến ra.

Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ tiên thiên kim long giản hơn xa bất cứ ai, hơn hẳn Đế và Tôn.

Giang Nam đấu đại thần thông tiên thiên pháp bảo với Vạn Vật Đạo Tổ sao thắng nổi?

Đinh!

Quanh người Giang Nam hiện ra hoa văn hình chuông rậm rạp, hắn sử dụng đại thần thông nguyên chung bảo vệ thân thể. Mũi tên kim long từ hai

con kim long giản biến ra va chạm với dấu ấn nguyên chung. Chuông gióng vang không dứt.

Vạn Vật Đạo Tổ há mồm phun, một viên tiên thiên hỗn nguyên châu đập tới, chứa đại đạo tiên thiên bất diệt thời đại thần đạo. Hạt châu đập vào dấu ấn nguyên chung, làm nguyên chung quanh thân Giang Nam vỡ tan.

Không phải tiên thiên hỗn nguyên châu mạnh hơn nguyên chung mà do bên trong nguyên chung của Giang Nam chứa lĩnh ngộ tiên thiên đại đạo tiên thiên bất diệt có hạn, thua xa Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ sâu đại đạo tiên thiên bất diệt thời đại thần đạo.

Hai mũi tên kim long bắn tới, Giang Nam lắc người biến thành nguyên tháp. Mũi tên kim long bay tới gần, tiếng xoẹt xoẹt không dứt. Máu phun ra từ người Giang Nam, tuy chưa bị chém eo nhưng cơ thể đã bị thương.

- Mở!

Mười ngón tay Giang Nam bay múa, trường kiếm đầy trời, nhất kiếm khai nguyên, kiếm chém rồng vàng. Hai kim long bị xẻ ra, nhát kiếm chém hướng Vạn Vật Đạo Tổ.

Vạn Vật Đạo Tổ rung mình, đại đạo tuôn ra thành cây thương to, ma khí dày nặng hơn xa Thánh Ma Thiên Tôn. Thương chọc lên chém xuống, đập nát vô số trường kiếm, cây thương đâm vào trán Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2614: Tiên Thiên Thái Cực. (1)

Giang Nam một tay nghênh thương, lòng bàn tay hõm xuống, bốn ngón như bốn chân vạc, lòng bàn tay như nguyên đỉnh. Ngón cái nhếch lên tụ tập lực lượng hùng vĩ từ nguyên đỉnh vào đầu ngón cái va chạm với mũi yếm ma thương.

Người Giang Nam run rẩy liên tục thụt lùi, ngón cái bị lưỡi yếm ma thương đâm thủng. Trán Giang Nam bắn ra một luồng tịch diệt kiếp quang chém vào Vạn Vật Đạo Tổ.

- Ta đã độ qua chín lần tịch diệt kiếp, không xa lạ gì mọi thủ đoạn của Tịch Diệt Đạo Nhân. Kiếp quang bình thường làm sao chém ta được?

Vạn Vật Đạo Tổ cầm thương xông lên, sau lưng hiện ra ảo ảnh tạo hóa chi môn thu kiếp quang vào cửa. Thương to tiếp tục đâm xuống, ba ngàn sợi tóc đen hóa thành tiên thiên linh căn, như gốc thần thụ đâm tới.

Giang Nam đứng lại, nhìn vô số rễ cành lá tiên thiên linh căn ập vào mặt, yếm ma thương hung mãnh đâm tới. Giang Nam hít sâu, Nguyên Thủy đại đạo tuôn ra.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Tịch Diệt Đạo Nhân quay quanh người Giang Nam biến thành một vùng trời Nguyên Thủy Đại La Thiên. Tòa Nguyên Thủy Đại La Thiên tích lũy cao độ, luyện thành cá loại dị tượng. ức vạn thần ma, thần điện, trời trăng sao trong đạo cung đạo quả của Giang Nam đều có trong vùng trời Đại La Thiên, có cả hồng mông thụ.

Rễ cành tiên thiên linh căn bị đóng đinh giữa không trung, yếm ma thương biến ra từ đại đạo của Vạn Vật Đạo Tổ đâm thủng Nguyên Thủy Đại La Thiên thẳng đâm trán Giang Nam.

Giang Nam đánh ra nắm đấm chất chứa lực lượng Nguyên Thủy Đại La Thiên, chấn động dữ dội truyền đến. Yếm ma thương nổ tung.

Vạn Vật Đạo Tổ lắc người né cú đấm, trán bỗng tách ra. Tiên thiên thần đăng hiện ra trên trán Vạn Vật Đạo Tổ, bất diệt đạo hỏa tuôn ra, lửa đốt Nguyên Thủy Đại La Thiên. Vạn Vật Đạo Tổ há mồm phun một viên tiên thiên hỗn nguyên châu bay hướng Giang Nam, muốn phá hủy Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Vô dụng, Vạn Vật Đạo Tổ. Chiêu Nguyên Thủy Đại La Thiên của ta ngưng tụ đại đạo mười bảy thời đại tiền sử cộng thêm tiên đạo, đại đạo mười tám thời đại.

Giang Nam đứng trong Đại La Thiên, vươn tay đánh nát tiên thiên hỗn nguyên châu.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên của ta một khi xuất hiện là đứng ở tiên thiên bất bại chi địa, là sát chiêu ta chuẩn bị độ nhân kiếp. Mặc kệ Thiên Quân, Đạo Quân tiền sử tấn công cũng không phá nổi Đại La Thiên của ta. Ta không ngờ đạo huynh mạnh như vậy, buộc ta sử dụng chiêu này trước tiên.

Vạn Vật Đạo Tổ cười phá lên:

- Tiên thiên bất bại chi địa?

Thế công như bão tố mưa giông, Vạn Vật Đạo Tổ từ bốn phương tám hướng công kích.

Vạn Vật Đạo Tổ cười nói:

- Huyền Thiên, ngươi chưa tìm đến bản chất đại đạo tiên thiên bất diệt làm gì có tư cách nói tiên thiên bất bại? Chờ khi ngươi lĩnh ngộ tiên thiên bất

diệt trong cảnh giới Đạo Quân lại nói đến bất bại đi!

Đại đạo tiên thiên bất diệt là đỉnh cao trong Đạo Quân mới lĩnh ngộ, tiếp xúc được đại đạo đó. Chỉ có lĩnh ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt mới luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang, luyện bản thân làm tiên thiên pháp bảo.

Đến bước này có thể nói là đứng ở tiên thiên bất bại chi địa.

Giang Nam luyện Nguyên Thủy Đại La Thiên thành một vùng trời, bao gồm tinh hao đại đạo mười tám thời đại. Trong Đại La Thiên treo cao các dị tượng tiên thiên pháp bảo, Giang Nam nói hắn ở tiên thiên bất bại chi địa, những người khác sẽ khen bảo giáo chủ siêu quá. Nhưng với nhân vật nghịch thiên chuyển thế sống đến mười thời đại như Vạn Vật Đạo Tổ thì Giang Nam đang khoác lác.

Thổi phồng toét mũi.

Giang Nam thông qua tiên thiên pháp bảo tiếp xúc đại đạo tiên thiên bất diệt nhưng hắn còn chưa đến cảnh giới Đạo Quân, hiểu biết đại đạo tiên thiên bất diệt chỉ ở mặt ngoài, chỉ biết chút ít về tiên thiên bất diệt linh quang mà dám vỗ ngực bảo tiên thiên bất bại?

Cứ cho rằng Giang Nam lĩnh ngộ ra đại đạo tiên thiên bất diệt cũng không dám nói mình làm được tiên thiên bất bại. Nhân vật nghịch thiên như Vạn Vật Đạo Tổ, cường giả luyện thân thể chín kiếp thành tiên thiên pháp bảo, luận đạo ba trăm năm với Đế và Tôn còn bị thua nữa là.

Tiên thiên pháp bảo mà Vạn Vật Đạo Tổ luyện từ thân thể kiếp trước bị Đế và Tôn lấy mất sáu cái, tiên thiên bất diệt là trò cười.

Dù luyện thành đại đạo tiên thiên bất diệt cũng chỉ là tương đối tiên thiên bất bại, không thể nào Vô Tà Đạo Quân bất bại.

Vạn Vật Đạo Tổ sâu sắc hiểu điều đó, huống chi Giang Nam chưa luyện thành đại đạo tiên thiên bất diệt?

Một vùng trời của Giang Nam lớn cỡ nào? Cùng lắm một trượng. Vạn Vật Đạo Tổ bay nhanh quanh mảnh đất, bước ra một bướclà một loại đại đạo tiên thiên bất diệt biến thành dị tượng tiên thiên pháp bảo công kích. Có sắc bén bá đạo, có âm mưu quỷ bí, làm người ta khó thể đề phòng. Vạn Vật Đạo Tổ muốn phá hoại một vùng trời tiên thiên bất diệt của Giang Nam.

Tiên thiên kim long giản, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên yếm ma thương, tiên thiên linh căn, tạo hóa chi môn, tiên thiên thần đăng, sáu đại đạo tiên thiên bất diệt bộc phát trong tay Vạn Vật Đạo Tổ, uy lực Giang Nam chưa từng thấy.

Vạn Vật Đạo Tổ là sát thủ sáu tiên thiên pháp bảo này, là người rèn ra chúng nó. Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ sáu loại đại đạo tiên thiên bất diệt hơn hẳn bất cứ ai, gã thể hiện rõ sức mạnh của mình trong cuộc chiến này.

Giang Nam vỗ ngực bảo có Nguyên Thủy Đại La Thiên là hắn sẽ ở tiên thiên bất bại chi địa, nhưng giờ bị công kích trước giờ chưa từng có. Tiên thiên kim long giản, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên yếm ma thương, tiên thiên thần dăng đều có thể xuyên qua Nguyên Thủy Đại La Thiên phạm vi hơn trượng.

Nhưng Nguyên Thủy Đại La Thiên tiêu trừ bớt, Giang Nam đỡ đòn công kích của Vạn Vật Đạo Tổ không quá khó khăn.

Giang Nam lĩnh ngộ mười bảy đại đạo tiền sử, tiên đạo đến trình độ cực cao, bắt kịp Đạo Quân tiền sử. Lại dùng đại đạo mười tám thời đại luyện thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, luyện ra một vùng trời, phòng ngự và công kích đến cực hạn trước giờ chưa từng có.

Tồn tại nghịch thiên như Vạn Vật Đạo Tổ cũng rất khó làm gì được Giang Nam.

Giang Nam đọc nhiều sách trong thư cá Đạo Quân điện, được cảm ngộ tích lũy nặng nề.

Nếu không có kinh nghiệm trong thư các Đạo Quân điện, Giang Nam đối diện Vạn Vật Đạo Tổ chắc chắn sẽ thua.

Không chỉ thế, Giang Nam cắn nuốt, luyện hóa đạo dịch uẩn nhưỡng từ tiên thiên Ôn Đế quan, lĩnh ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt chứa trong tiên thiên Ôn Đế quan rất nhiều. Tuy không bằng Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ sáu tiên thiên pháp bảo nhưng tiên thiên Ôn Đế quan không nằm trong sáu pháp bảo kia, uy lực vượt qua sáu tiên thiên pháp bảo tạo ra từ cơ thể Vạn Vật Đạo Tổ.

Bởi vậy Giang Nam rơi vào thế bị động, không công kích được chiêu nào nhưng đòn tấn công của Vạn Vật Đạo Tổ đánh vào Nguyên Thủy Đại La Thiên sẽ bị tiên thiên Ôn Đế quan luyện hóa, cắn nuốt một phần uy lực.

Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam bị Vạn Vật Đạo Tổ công kích liên tục vỡ ra, tình hình càng lúc càng nguy hiểm. Nhưng Nguyên Thủy Đại La Thiên liên tục tự tu sửa, nhờ nuốt, luyện hóa một phần đại đạo tiên thiên bất diệt trong thần thông của Vạn Vật Đạo Tổ nên nó không ngừng sinh trưởng, càng ổn định hơn, khuếch trương lan tràn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2615: Tiên Thiên Thái Cực. (2)

Một tấc, hai tấc.

Tốc độ khuếch trương của Nguyên Thủy Đại La Thiên rất chậm, nhưng mỗi khuếch trương một tấc đại biểu tiên thiên bất bại chi địa của Giang Nam càng hoàn thiện hơn, lĩnh ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt càng đầy đặn.

Giang Nam đang lợi dụng Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt hoàn thiện tiên thiên bất bại chi địa của mình.

Vạn Vật Đạo Tổ khen:

- Huyền Thiên giáo chủ, sinh linh mạnh nhất trong dân bản xứ Tiên giới quả nhiên không thể coi thường. Trong chín thời đại tiền sử ta chưa từng gặp đối thủ nào khó xử như ngươi.

Vạn Vật Đạo Tổ đột nhiên thay đổi chiêu thức, biến thành đại đạo tiên thiên bất diệt tiền sử thánh đạo, mênh mông như một quyển tranh Thái Cực, dùng uy lực thánh đạo trừ khử lực lượng luyện hóa từ tiên thiên Ôn Đế quan trong Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Tiên thiên Thái Cực đồ!

Tiên thiên pháp bảo thứ nhất Vạn Vật Đạo Tổ luyện ra, loại đại đạo tiên thiên bất diệt thứ nhất.

Vạn Vật Đạo Tổ tung ra chiêu này làm Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam không thể hấp thu bất cứ đại đạo nào trong đòn công kích được nữa, không thể luyện hóa công kích của gã để suy yếu thế công.

Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ thánh đạo tiền sử trên cả Thiên Hi Thánh nhân, không uổng là thánh nhân thời đại thánh đạo. Chiêu tiên thiên Thái Cực đồ

phá thế Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Khôgn chỉ thế, Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ Sa Môn, cự linh, hồn đạo, nhân đạo, thần đạo, yêu đạo, ma đạo, chú đạo, tiên đạo đều nhập vào tiên thiên Thái Cực đồ.

Một kích kia dung hợp đại đạo của thánh đạo, chín thời đại khác lại, dung hợp quán thong, có xu hướng biến thành một loại đại đạo tiên thiên bất diệt.

Nhìn từ điểm này thì biết dã tâm của Vạn Vật Đạo Tổ lớn biết bao. Vạn Vật Đạo Tổ tích lũy chín kiếp vì kiếp này trong tiên đạo dung hợp mười đời đại đạo bất diệt lại, khiến mình siêu thoát, từ đó bât diệt.

Chín loại đại đạo tiên thiên bất diệt cộng với tiên đạo chưa luyện đến cảnh giới tiên thiên bất diệt dung hợp trong tiên thiên Thái Cực đồ, biến thành cá Thái Cực một âm một dương bơi lội, chứa lý niệm đại đạo sinh sinh diệt diệt.

Đây là một kích mạnh nhất của Vạn Vật Đạo Tổ, đại biểu những gì gã học, cảm ngộ cả đời.

Rất khó tưởng tượng hung thần như Vạn Vật Đạo Tổ lại xuất thân từ thời đại thánh đạo thánh tâm thiên tâm thánh nhân giáo hóa vạn linh, là Thiên Bảo Thánh nhân chí cao vô thượng trong thời đại thánh đạo.

Trong thời đại chú đạo, Vạn Vật Đạo Tổ đồ sát một nửa sinh linh chỉ để nghiệm chứng có thể làm chậm lại tịch diệt kiếp không. Tồn tại tà ác như thế lại là thánh nhân thánh tâm, thiên tâm một thể.

Biểu tình Giang Nam trầm tgọng, hai nắm tay siết chặt, nắm đấm trai nghênh đón tiên thiên Thái Cực đồ xông vào Nguyên Thủy Đại La Thiên. Giang Nam luyện thành một vùng trời Nguyên Thủy Đại La Thiên, lần đầu tiên bị công phá dễ dàng làm hắn hoảng sợ. Lần này Giang Nam dốc hết lực lượng, uy thế ra.

Giang Nam đánh ra cú đấm là nguyên thủy mẫu quyền, chỉ có một luồng

nguyên thủy chi khí tinh thuần. Vứt bỏ mọi thần thông biến đổi, để lại Nguyên Thủy đại đạo tinh khiết nhất, trả lại bản chất vốn có của nguyên thủy.

Cú đấm đánh vào tiên thiên Thái Cực đồ, quyền lực lại thay đổi, thành hình dị tượng vũ trụ khai sáng chém ra hỗn độn phân liệt huyền hoàng định âm dương tứ tượng, khai ngũ hành lục hợp bát hoang. Ức vạn ngôi sao ùa vào, vô số sinh linh được tạo ra.

Ầm!

Nắm đấm của Giang Nam va chạm với tiên thiên Thái Cực đồ, đánh vào một con Thái Cực ngư. Da tay nứt toác lộ ra xương trắng hếu, xương cốt sắp nứt ra.

Người Giang Nam run rẩy, cú đấm khác đánh tiếp. Nắm đấm trái ngược với nguyên thủy mẫu quyền, nó là cú đấm nặng nề tử khí tịch diệt vạn vật, đại tịch diệt trở về nguyên thủy, là nguyên thủy tịch diệt quyền.

Cú đấm của Giang Nam đánh vào Thái Cực ngư khác, quyền lực bộc phát tịch diệt vạn vật, vừa đối lập vừa hòa cùng cú đấm trước, đẩy thế Thái Cực của Vạn Vật Đạo Tổ ra.

Hai quyền lực đánh vào tiên thiên Thái Cực đồ, đôi tay Giang Nam nổ tung, máu thịt bị chấn vỡ nát, tay vặn vẹo. Đại đạo bất diệt chứa trong tiên thiên Thái Cực đồ bẻ tay Giang Nam về hai hướng khác nhau.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiên thiên bất bại chi địa kích cỡ một vùng trời của Giang Nam bị nổ nát, Nguyên Thủy Đại La Thiên bị phá.

Giang Nam lảo đảo thụt lùi, xương hai tay răng rắp nứt vỡ, xương vụn rơi rớt.

Vạn Vật Đạo Tổ khẽ rên, khóe môi tràn máu. Tiên thiên Thái Cực đồ hỗn

loạn. Đột nhiên Thái Cực đồ tan vỡ biến thành các dị tượng hỗn nguyên châu, yếm ma thương, kim long giản, tiên thiên thần đăng, tạo hóa chi môn, tiên thiên linh căn, tiên thiên quyền trượng công phạt, tiêu diệt nhau. Uy năng khủng bố đnáh Vạn Vật Đạo Tổ bị thương nặng.

- Tốt, tốt!

Vạn Vật Đạo Tổ bay ngược ra sau, đụng mạnh vào tiên thiên pháp bảo tiên thiên hỗn nguyên châu treo cao, dung hợp với nó.

Vạn Vật Đạo Tổ xé gió bay đi, cười nói:

- Huyền Thiên đạo hữu, ngươi dùng thế tịch diệt khai nguyên phá giải tiên thiên Thái Cực đồ của ta, đúng là có vài phần thủ đoạn. Tiên đạo của ta chưa viên mãn, còn chưa luyện thành đại đạo tiên thiên bất diệt, tiên thiên Thái Cực đồ để lại chút sơ hở nên bị ngươi phá vỡ. Hôm nay ta không giết ngươi, chờ khi kiếp số của ngươi đến ta sẽ tìm ngươi lý luận một phen!

Giang Nam ổn định thân thể tàn phá, hộc búng máu. Giang Nam tiến lên trước một bước, thịt mấp máy trên đôi tay, xương gãy nhanh chóng mọc ra, phục hồi như cũ. Giang Nam ngước lên nhìn, Vạn Vật Đạo Tổ điều khiển tiên thiên hỗn nguyên châu biến mất sâu trong đường hầm, chỉ để lại một bình ngọc cao cỡ một người.

Trong bình ngọc chiết xấu đại đạo tiên thiên bất diệt trong tiên thiên hỗn nguyên châu thành bất diệt đạo dịch.

- Vạn Vật Đạo Tổ, một nhân vật cực kỳ đáng sợ. Nếu hắn lĩnh ngộ ra đại đạo bất diệt tiên đạo, viên mãn đại đạo tiên thiên bất diệt thì không ai chế ngự được. Người này tà ác, lại có khí độ kinh người, Đế và Tôn không ra còn ai hàng phục được Vạn Vật Đạo Tổ?

Giang Nam phất tay áo thu ngọc bình về, ngửa đầu uống đạo dịch, cảm ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt chứa trong đó. Hiểu biết về đại đạo tiên thiên bất diệt trong thời đại thần đạo chen chúc ùa vào đầu Giang Nam, cao thâm

khó dò.

Những đại đạo tiên thiên bất diệt này toàn là lĩnh ngộ của Vạn Vật Đạo Tổ dối với đạo bất diệt, Giang Nam chỉ tương đương được một phần hiểu biết.

Dù vậy đối với Giang Nam đây đã là cơ duyên suốt đời khó gặp.

- Chỉ dựa vào đạo dịch tiên thiên pháp bảo không thể giúp ta lĩnh ngộ đại đạo tiên thiên bất diệt mười tám thời đại, trong lúc tranh chấp với Vạn Vật Đạo Tổ có lẽ mấy đạo dịch tiên thiên pháp bảo khác đã bị các cường giả cướp hết.

Giang Nam nhíu mày, nhờ vào đạo dịch chữa vết thương. Giang Nam bỗng lấy Vạn Chú Thiên Chung ra, tiếng chuông ngân vang. Không gian trong đạo cung tầng hư không thứ bảy bị hắn phá vỡ, cưỡng ép đánh ra con đường đi hướng cửa khác.

Giang Nam bước vào một con đường khác. Thân thể Thần Mẫu Đạo Quân khổng lồ, xúc tu thông hư không, trên các xúc tu treo tiên nhân, xúc tu cắm vào gáy bọn họ. Vô số xúc tu mấp máy phun ra các cục thịt to, trong cục thị như có sinh linh cự quậy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2616: Đàn Chuông Hợp Bích. (1)

Thần Mẫu Đạo Quân đã được đạo dịch trong con đường này, nhờ năng lượng đạo dịch chế tạo cường giả thời đại thần đạo tiền sử.

Thân thể kiếp trước của Thần Mẫu Đạo Quân siêu khổng lồ, như một ngọn núi sắt to lớn. Các xúc tu vung vẩy nhiều cỡ mấy trăm vạn, đa số xúc tu xuyên thủng não một tiên nhân.

Bát Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh thì đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân, vòng quanh cơ thể kiếp này của nàng. Sau lưng là tiên thiên pháp bảo tiên thiên kim long giản.

Cơ thể kiếp này của Thần Mẫu Đạo Quân có cảnh giới Thiên Quân, nàng dùng thân thể kiếp trước sinh sản ra cường giả thời đại thần đạo tiền sử. Chỉ có thân thể kiếp trước mới chế tạo ra sinh linh siêu cường đại.

Giang Nam nhìn từ xa, lòng rung động. Trong mấy cơ thể bị treo trên xúc tu có hai người là giáo chủ. Đó là hai vị Thiên Quân, Đạo Quân tiền sử chuyển thế vậy mà bị Thần Mẫu Đạo Quân 'ăn'.

Đương nhiên Thần Mẫu Đạo Quân không thật sự ăn thịt bọn họ, nàng cắn nuốt thần hồn, nguyên thần, đạo quả, dung nhập bọn họ vào người thành một phần của Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu này cắn nuốt hai vị Đạo Quân chuyển thế, cộng với đạo dịch tiên thiên kim long giản khiến thực lực tiến bộ vượt bậc.

Xem bộ dáng Thần Mẫu Đạo Quân hiển nhiên đã được một phần quyền khống chế tiên thiên kim long giản

Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo xuất thế nghĩa là giao một phần quyền khống chế các tiên thiên pháp bảo cho cường giả Tiên giới.

Đây là cục diện Đế và Tôn đã thiết kế, giao một phần quyền khống chế tiên thiên pháp bảo, linh bảo cho cường giả Tiên giới cai quản Tiên giới, để Tiên giới không đến mức bị một đại thế lực nắm giữ độc quyền.

Nếu một nhà độc quyền sẽ hạn chế Tiên giới phát triển, trăm nhà đua tiếng tranh nở mới có lợi cho Tiên giới tiến bộ.

Tuy nhiên Đế và Tôn không toàn trí toàn năng, một phần quyền khống chế tiên thiên kim long giản rơi vào tay Thần Mẫu Đạo Quân sẽ nguy hiểm cho Tiên giới nhiều hơn.

Bản thân Thần Mẫu Đạo Quân siêu mạnh, điều khiển thân thể kiếp trước không thua gì tiên thiên pháp bảo, được một phần quyền khống chế tiên thiên kim long giản càng như hổ thêm cánh.

Nếu Thần Mẫu Đạo Quân nuốt nhiều cường giả Tiên giới, Đạo Quân chuyển thế hơn sẽ trưởng thành đến trình độ không ai kiềm giữ được.

Thần Mẫu Đạo Quân sinh sản cường giả tiền sử cũng rất kinh người. Các quả trứng to sinh từ xúc tu tràn ngập đại đạo đẳng cấp Tiên Quân. Có hai trứng siêu cường đại, trong trứng toát ra đại đạo đẳng cấp Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân định chế tạo Thiên Quân!

Đương nhiên sinh trứng to đẳn cấp Thiên Quân rất khó khăn với Thần Mẫu Đạo Quân hiện tại, cần nhiều năng lượng hơn. Dù Thần Mẫu Đạo Quân nuốt đạo dịch uấn nhưỡng từ tiên thiên kim long giản cũng khó sinh, đến nay chưa có trứng to đẳng cấp Thiên Quân ấp thành công.

Giang Nam nhìn một cái, Thần Mẫu Đạo Quân muốn sinh trứng to đẳng cấp Thiên Quân cần mấy năm mới ra một người, hao phí năng lượng rất lớn. Với trạng thái bây giờ của Thần Mẫu Đạo Quân, sau khi cắn nuốt Thiên Quân cường đại sinh ra hai quả trứng to đẳng cấp Thiên Quân đã là cực hạn.

Sản xuất hàng loạt đẳng cấp, thậm chí chế tạo thân thể Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân bây giờ đã rất khủng bố.

Thần Mẫu Đạo Quân từ xa thấy Giang Nam thì mắt sáng rực, xúc tu bay múa cuốn hướng hắn.

- Huyền Thiên giáo chủ!

Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên:

- Giáo chủ, từ trước kia thiếp thân đã muốn nếm mùi vị giáo chủ, hay giáo chủ cho thiếp thân nếm thử đi? Người ta nếm mùi vị của giáo chủ ròi chắc chắn có thể chế tạo một đống giáo chủ!

Giang Nam cười cười, lấy Vạn Chú Thiên Chung ra. Tiếng chuông vang vọng đánh bật các xúc tu.

Giang Nam cười nói:

- Thần Mẫu ngoan, đừng phá. Nàng có một chút thành tựu tu vi đã càn rỡ với ta, chẳng lẽ nàng quên từng chết trong tay ta sao?

Thần Mẫu Đạo Quân tức giận, hơi kiêng dè Giang Nam.

Thân thể kiếp trước của Thần Mẫu Đạo Quân còn đang sinh sản cường giả tiền sử, sao chép thần hồn, nguyên thần, đạo quả các cường giả thần đạo tiên thiên pháp bảo trong cơ thể thành những thân thể mới sinh. Tóm lại Thần Mẫu Đạo Quân không sử dụng thân thể kiếp trước vào lúc này được.

Nhưng Thần Mẫu Đạo Quân có thể vận dụng tiên thiên kim long giản, một xúc tu quấn tiên thiên kim long giản đập mạnh vào Giang Nam.

Đinh!

Vang tiếng nổ điếc tai, tiên thiên kim long giản va chạm với Vạn Chú Thiên Chung, đẩy cái chuông cách xa đỉnh đầu Giang Nam mấy trăm trượng. Các xúc tu như kiếm bén đâm tới.

Uy lực tiên thiên kim long giản hơn Vạn Chú Thiên Chung nửa bậc, Thần Mẫu Đạo Quân có được báu vật này cộng thêm thân thể kiếp trước mạnh mẽ

của mình, tương đương hai tiên thiên pháp bảo hợp sức công kích. Vì vậy Vạn Chú Thiên Chung trên đầu Giang Nam dễ dàng bị đánh bay, công kích thân thể hắn.

Cùng lúc đó, các quả trứng to nứt ra, những thân hình cường đại đứng lên. Đó là các cường giả thời đại thần đạo tiền sử, mỗi cường giả ngang ngửa Tiên Quân, quanh thân tràn ngập đại đạo thần đạo tiền sử.

Có hàng trăm cường giả thần đạo tiền sử đẳng cấp Tiên Quân bay lên giết hướng Giang Nam.

Giang Nam đứng im không nhúc nhích, mười ngón tung bay, đầu ngón tay búng một cái là một loại đại thần thông tiên thiên pháp bảo bay ra đánh lui các xúc tu.

Giang Nam cười nói:

- Thần Mẫu, bây giờ nàng đang sinh nở, để tiểu đệ trợ hứng tấu khúc nhạc cho nàng được không?

Giang Nam bay lên cao, đại đạo quanh thân biến thành tế đàn, là hình dạng Chú Đạo thiên đàn. Tuy đây không phải Chú Đạo thiên đàn thật sự, là thiên đàn tạo ra từ pháp lực nhưng giống Chú Đạo thiên đàn thật y như đúc, uy lực thì kém hơn rất nhiều.

Giang Nam đứng trên tế đàn, tóc dài xõa vai, chân đạp cương đấu.

Vạn Chú Thiên Chung bay tới, Giang Nam bước ra một bước vỗ chuông. Vạn Chú Thiên Chung phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa.

Trong Chú Đạo thiên đàn, Giang Nam như người say liên tục vỗ chưởng vào Vạn Chú Thiên Chung. Uy lực Vạn Chú Thiên Chung bị pháp lực của Giang Nam và uy thế Chú Đạo thiên đàn kích phát, uy lực chú đạo kỳ lạ cùng với sóng âm tấn công Thần Mẫu Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân không sợ, các xúc tu bay múa tiếp tục công kích

Giang Nam, như không cảm giác đại thần thông chú sát của hắn.

Nhưng các cường giả thần đạo tiền sử định xông lên vây công Giang Nam chưa tới gần bỗng vang tiếng nổ điếc tai, một cường giả tiền sử thần đạo đẳng cấp Tiên Quân nổ tung, máu thành nước lũ tuôn ra như dòng sông.

Giang Nam di chuyển nhanh trên tế đàn, Chú Đạo thiên đàn bay lên né tránh xúc tu công kích, mơ hồ xoay quanh cơ thể to lớn không gì sánh bằng của Thần Mẫu Đạo Quân.

Giang Nam liên tục vỗ vào Vạn Chú Thiên Chung. Các cường giả tiền sử thần đạo lần lượt nổ, cơ thể thành máu ngưng tụ trong không trung hình thành dòng sông chú đạo.

Sông máu chú đạo càng lúc càng khổng lồ, ngưng tụ lực lượng chú đạo càng mạnh mẽ hơn.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Các huyết vụ bay ra khỏi sông máu như xúc tu lao hướng mấy quả trứng Thần Mẫu Đạo Quân sinh sản.

Các quả trứng to bị huyết vụ như xúc tu xuyên thủng, nhấc lên. Các xúc tu màu đo mấp máy, cắn nuốt năng lượng từ quả trứng. Các quả trứng to nứt ra, mấy cường giả tiền sử thần đạo mới sinh huơ tay chân bị treo trên xúc tu đỏ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2617: Đàn Chuông Hợp Bích. (2)

Đây là tuyệt học của Vạn Chú Đạo Quân, gã từng dựa vào thủ đoạn này bắt hết Tiên Vương Tiên giới trong Vạn Chú địa cung. Bây giờ Giang Nam hoàn toàn thi triển tuyệt học này.

Cùng lúc đó, Giang Nam đứng trên Chú Đạo thiên đàn vẫn vỗ Vạn Chú Thiên Chung, uy lực thiên đàn và thiên chung hỗ trợ lẫn nhau, tiếng chuông là chú đạo, sóng âm trùng kích là chú sát.

Vạn Chú Đạo Quân là cường giả trong thời đại chú đạo, mất mười mấy ức năm mới chế tạo ra ra Chú Đạo thiên đàn mong dựa vào nó độ qua tịch diệt kiếp. Nên giữa Chú Đạo thiên đàn và tiên thiên pháp bảo Vạn Chú Thiên Chung có công hiệu hỗ trợ lẫn nhau, tăng mạnh uy lực.

Tiếc rằng Vạn Chú Đạo Quân nhát gan, đầu tiên bị Vạn Vật Đạo Tổ giết một nửa uy lực chú đạo. Sau này tịch diệt kiếp bộc phát, Tịch Diệt Đạo Nhân lao vào Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Đạo Quân không dám ngăn cản, mang theo nam nhân trung niên bỏ trốn, thiếu sức mạnh kết hợp Chú Đạo thiên đàn và Vạn Chú Thiên Chung.

Hiện giờ Giang Nam dùng đại đạo pháp lực biến thành Chú Đạo thiên đàn, không thể phát huy hết sức mạnh thiên đàn và thiên chung nhưng uy lực vẫn cường đại đến đáng sợ. Bát Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh bên cạnh Thần Mẫu Đạo Quân lần lượt nổ tung. Trong khoảnh khắc năm Tiên Quân chết đi biến thành dòng sông máu nhập vào con sông lớn, sông ngày càng lớn, càng lúc càng mạnh mẽ.

Không chỉ thế, thần thông chú sát của Giang Nam xâm nhập vào xúc tu, vào hai quả trứng to Thiên Quân chưa xuất thế, chú giết hai Thiên Quân chưa ra đời.

Thần Mẫu Đạo Quân hét chói tai, ngửa đầu phun ra một tia sáng bắn vào tiên thiên kim long giản. Tiên thiên kim long giản đột nhiên biến đổi, thành một con tiên thiên kim long. Vang tiếng rồng ngâm chấn động hư không, chấn vỡ Chú Đạo thiên đàn do đại đạo của Giang Nam biến ra.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Tiên thiên kim long giơ vuốt tóm sông máu vung mạnh, dòng sông đứt từng khúc, nổ tung bốc hơi trong không trung.

Rồng vàng vẫy đuôi quét mạnh vào Giang Nam, hắn cười to bay ra sau, Vạn Chú Thiên Chung theo sát. Giang Nam liên tục vỗ chưởng vào Vạn Chú Thiên Chung.

Tiếng chuông văng vẳng không dứt công kích hai quả trứng Thiên Quân chưa xuất thế.

Trán Thần Mẫu Đạo Quân toát mồ hôi lạnh, mấy trăm vạn xúc tu giật giật hất mấy cái xác tiên nhân xuống. Vô số xúc tu chống mặt đất, cơ thể khổng lồ dựng lên che chở hai quả trứng Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân cắm đầu bỏ chạy.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cơ thể to lớn không gì sánh bằng của Thần Mẫu Đạo Quân đụng vỡ hư không, xúc tu tung bay chui vào.

Giang Nam vác Vạn Chú Thiên Chung lao qua, mới xông vào hư không bị xé rách chợt thấy ánh sáng vàng chói mắt. Tiên thiên kim long giản hung tợn đập vào mặt, Giang Nam vội giơ Vạn Chú Thiên Chung đỡ.

Đinh!

Giang Nam bị đánh bay ra hư không, hắn lại quay vào hư không đó, Thần Mẫu Đạo Quân và tiên thiên kim long giản đều biến mất.

- Nếu Thần Mẫu sinh ra hai quả trứng Thiên Quân, sao chép thần hồn, nguyên thần, đạo quả Đạo Quân vào hai thân xác thì như có hai Thiên Quân trợ giúp?

Giang Nam truy sát, tìm kiếm vị trí của Thần Mẫu Đạo Quân.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Nếu nàng chế tạo thêm mấy Đạo Quân, sợ là đủ sức hoành hành Tiên giới, cắn nuốt Đạo Quân chuyển thế, Thiên Quân Tiên giới khác, không còn địch thủ.

Tốc độ của Thần Mẫu Đạo Quân rất nhanh, dù trong hư không hai đạo cung vẫn như cá gặp nước. Giang Nam chỉ bị Thần Mẫu Đạo Quân chặn lại có một giây đã không thấy bóng dáng nàng đâu.

Giang Nam đặt chân vào con đường tạo hóa chi môn mở ra đi thông hai đạo cung. Đưa mắt nhìn chỉ thấy nơi này đầy dấu vết? Tình huống sát phạt, khắp nơi là núi to ngã đổ, sông lớn vỡ nát. Pháp bảo rải đầy mặt đất và không trung, nhiều xác chết cường giả nằm la liệt.

Có tồn tại đẳng cấp Thiên Quân chiến đấu tại đây, là đại chiến tiên nhân quy mô lớn, chắc xuất động cỡ trăm vạn tiên nhân.

- Là nhóm Quân nhi vào đường này.

Giang Nam nhìn bốn phía, thấy dấu vết Hỗn Nguyên Thiên Tán để lại, có trận đồ nguyên đỉnh hắn ban cho Quân Đạo Nhân. Vô số tiên nhân Huyền Châu tọa trấn trong trận đồ để lại dấu vết uy lực trận đồ.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Tiên nhân Huyền Châu tử thương khá nhiều, xem ra đối thủ rất mạnh.

Giang Nam nhìn một đống xác tiên nhân Huyền Châu, đại quân Huyền Châu đa số ký thác đạo quả vào tiên thiên Tiên vực, trong cuộc chiến tranh

giành hai đạo cung lần này Huyền Châu mang đi hết tiên thiên Tiên vực để tiên nhân ký thác đạo quả trong đó tùy thời sống lại.

Trận chiến này có nhiều tiên nhân chết chứng minh đối thủ của Quân Đạo Nhân có pháp bảo kỳ lạ hoặc năng lực phá giải tiên thiên Tiên vực.

Tiên thiên Tiên vực Huyền Châu lấy từ tầng hư không thứ năm, có hơn mười cái, toàn là tiên thiên Tiên vực hoàn chỉnh, lực phòng ngự rất mạnh. Báu vật Thiên Quân cũng đừng mơ công phá tiên thiên Tiên vực này, bị thương đạo quả ký thác trong Tiên vực.

Trận đại chiến này ít nhất mười vạn tiên nhân Huyền Châu chết chứng minh đối phương sử dụng vô cùng cường đại, xuyên thấu Tiên vực giết đạo quả.

- Là Đại Diễn Cổ Thần, Thiên Nguyên thần tổ thống lĩnh đại quân Hỗn Độn Cổ Thần, có đám Quỷ Nhung Đạo Quân.

Giang Nam nhìn dấu vết chiến đấu, nhíu mày. Trong thiên địa này còn sót lại da âm thần thông, uy lực pháp bảo bộc phát năng lượng.

Giang Nam phất tay áo nhẹ nhàng xẹt qua trước mặt, ống tay áo bao phủ không gian ức dặm.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Không gian đằng trước hiện ra vô số ảo ảnh. Các tiên nhân, Cổ Thần sống động đứng giữa không trung. Có người uấn nhưỡng thần thông, có người giơ pháp bảo, có người bày trận. Có người vung tay gào rống, có người trúng chiêu lộ vẻ mặt đau đớn. Có người sắp thân chết đạo tiêu, ánh mắt sợ hãi.

Những hình ảnh khác nhau ghi lại chuyện xảy ra trên chiến trường, hiện ra trước mắt Giang Nam.

Giang Nam dùng pháp lực vô cùng hùng hồn bắt giữ tinh khí, dư âm thần thông để lại trong chiến đấu, tái hiện cảnh tượng kịch liệt nhất.

Giang Nam xem xét kỹ. Đại trận nguyên đỉnh hiện ra, trong đỉnh núi tiên cao ngất, ao tiên gợn sóng, Tiên vực quay quanh. Bên trên, Quân Đạo Nhân lấy Hỗn Nguyên Thiên Tán ra bao phủ miệng đỉnh, tạo giang sơn vững chắc một mảnh, không gì phá nổi đại trận.

Giang Nam gật gù. Trên có chí bảo tiên đạo Hỗn Nguyên Thiên Tán, dưới có đại trận nguyên đỉnh, đổi lại Giang Nam điều khiển đại quân này cũng chỉ đến thế là cùng. Quân Đạo Nhân vận dụng trận pháp không có sơ hở gì.

- Vậy tại sao quá nhiều tiên nhân Huyền Châu chết?

Giang Nam nhìn đại quân Hỗn Độn Cổ Thần, đại quân giáo môn khác chiến đấu với Quân Đạo Nhân. Giang Nam thở dài, đã hiểu lý do Quân Đạo Nhân thua thảm.

Quỷ Nhung Đạo Quân và một Đạo Quân chuyển thế khác hợp sức với Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ. Hai đại giáo cộng hai đại quân Hỗn Độn Cổ Thần cùng công phạt đại trận nguyên đỉnh, về số lượng tiên nhân đã hơn xa đại quân do Quân Đạo Nhân thống lĩnh.

Giang Nam thở một hơi, dòng khí tuôn ra rơi vào liên quân Quỷ Nhung Đạo Quân, Thiên Nguyên thần tổ. Thoáng chốc mấy pháp bảo siêu cường đại hiện ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2618: Tiên Giới Quần Ma Loạn.

Con mắt thứ ba của Quỷ Nhung Đạo Quân bắn ra thần quang xuyên thủng đại trận nguyên đỉnh. Một Đạo Quân chuyển thế khác lấy thân thể kiếp trước của mình ra mạnh mẽ công kích đại trận nguyên đỉnh, cảnh tượng rung động hồn người.

Nhưng đây chưa phải công kích mạnh nhất.

Ma Kha Thiên Quân tấn công càng mạn mẽ, gã lấy đạo quả Bất Không ra đánh vào Hỗn Nguyên Thiên Tán, mở một lỗ hổng phòng ngự.

Sát chiêu kéo đến. Giang Nam thấy chính giữa đại trận liên quan, Thiên Nguyên thần tổ vóc dáng thấp lùn bỗng biến khổng lồ, giương Hỗn Độn Thiên Cung bắn vào khe hở đám người Quỷ Nhung Đạo Quân, Ma Kha Thiên Quân mở ra. Hỗn Độn Thiên Cung bay vào các tiên thiên Tiên vực.

Đây là lý do đại quân Huyền Châu thua thảm, bỏ lại xác chết hơn mười vạn tiên nhân, đạo quả cũng không trốn khỏi.

Bản thân Hỗn Độn Thiên Cung là tiên thiên pháp bảo, báu vật trấn tộc Bất Không Đạo Nhân để lại cho tộc Hỗn Độn Cổ Thần chuyên môn bắn chết đạo quả. Mũi tên chuyên môn đối phó đạo quả ký thác trong tiên thiên Tiên vực, có thể tưởng tượng hậu quả thế nào.

- Đám người Quỷ Nhung Đạo Quân hợp tá với Ma Kha Thiên Quân là vì Ma Kha khuyên nhủ bọn họ chuyển thế Tiên giới, có tình cảm không tệ. Có tình cảm này, Ma Kha hợp tác cùng bọn họ đối phó Quân nhi không khó khăn gì.

Mặt Giang Nam không biểu tình lại phất tay áo, cảnh tượng trong chiến trường thay đổi. Quân Đạo Nhân từ bỏ tranh giành tạo hóa chi môn, dẫn đại quân Huyền Châu rút lui, vừa lùi vừa phòng thủ. Đám người Ma Kha Thiên

Quân, Thiên Nguyên thần tổ, Quỷ Nhung Đạo Quân truy sát. Lúc này một đại quân khác lao ra cứu nhóm Quân Đạo Nhân.

Đại quân này là Đại La Thiên quân do nhóm Đạo Vương, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình thống lĩnh.

Giang Nam xem đến đây thì vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung phá hư không, cất bước đi đến.

Có Đại La Thiên quân giúp đỡ, đám người Quân Đạo Nhân sẽ không gặp nguy hiểm. Nhóm Ma Kha Thiên Quân dù giành tạo hóa chi môn cũng không làm gì bọn họ được.

Giang Nam đi con đường tiếp theo, là con đường tiên thiên linh căn mở ra. Nhóm Băng Liên Thánh Mẫu, Bỉ Ngạn nương nương dẫn đại quân vào đây. Giang Nam nhìn bốn phía, thở phào. Giang Nam thấy dấu vết đám Càn Nguyên Tiên Đế, Huyền Đô Thiên Quân để lại.

- Tiên thiên linh căn rơi vào tay Càn Nguyên Tiên Đế, đạo dịch linh căn thì thuộc về Bỉ Ngạn nương nương, rốt cuộc Huyền Châu ta cũng có thu hoạch.

Giang Nam yên lòng, tiếp theo bước lên một con đường khác, đây là đường yếm ma thương mở. Kế Đô ma tổ đi đường này.

Thực lực của Kế Đô ma tổ và La Hầu La ngang nhau, điều khiển Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ. Trận đồ này là chí bảo tiên đạo, vũ khí sát phạt số một trong mười chí bảo tiên đạo. Khi vận dụng trận đồ thì ba ngàn cánh cửa, xuất quỷ nhập thần. Trong chỗ này đàn tiên chiến đấu quy mô lớn thì không ai đấu lại Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ nổi.

Nhưng Giang Nam thấy Kế Đô ma tổ đánh nhau với hai Đạo Quân tiền sử siêu mạnh là Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, còn có yêu Môn đại giáo do hai người sáng lập. Thêm hai Đạo Quân chuyển thế, hai đại giáo khác tham gia.

Giang Nam làm theo cách cũ, nhờ vào tinh khí, dư âm thần thông sót lại khi mọi người chiến đấu tái hiện cảnh tượng, hắn nhíu chặt mày.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân hợp thể biến thành Huyền Vũ Đạo Quân, Kế Đô ma tổ không giành tiên thiên yếm ma thương được. Kế Đô chỉ lấy đạo dịch, còn tiên thiên yếm ma thương rơi vào tay Huyền Vũ Đạo Quân.

Con đường tiếp theo là tiên thiên ngũ sắc liên mở, Hồng Đạo Nhân dẫn đại quân vào con đường này, Giang Nam phát hiện hơi thở Càn Nguyên Tiên Đế, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân, lòng thít chặt.

Nhưng trong đó có hơi thở Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu, Giang Nam thở phào.

Có hai Đạo Quân chuyển thế giúp đỡ, Hồng Đạo Nhân hoàn toàn có thể tranh một phen với Càn Nguyên Tiên Đế, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân.

Giang Nam xem xét kỹ kết quả chiến đấu. Hồng Đạo Nhân giành được đạo dịch tiên thiên ngũ sắc liên, cùng Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử cướp quyền khống chế tiên thiên ngũ sắc liên. Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần không dây dưa mà lao sâu vào hai đạo cung. Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân không quá mức, đánh một lúc thấy không cướp được tiên thiên ngũ sắc liên thì bỏ đi.

Càn Nguyên Tiên Đế không tranh chấp mà giao lưu với Mông Tốn thái tử.

- Mục đích của Linh Nữ, Đại Diễn không vì giành tiên thiên ngũ sắc liên mà là nguyên chung, sẽ không liều mạng. Khổ Hạnh để lại chút tình cảm. Càn Nguyên Tiên Đế đơn độc một mình. Trong tám tiên thiên pháp bảo có tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan rơi vào tay phe ta.

Giang Nam đi vào con đường cuối cùng, đường này là tiên thiên thần đăng mở. Mới bước vào Giang Nam nhíu chặt mày.

Huyết khí, có huyết khí vô cùng đậm đặc truyền ra từ con đường này.

- Huyết Tổ!

Tim Giang Nam rớt cái bịch, hắn nhìn con đường này sạch sẽ, không có xác chết, không dấu vết chiến đấu nào để lại. Bất cứ dư âm chiến đấu, thần thông, pháp bảo dường như bị cái mồm to nuốt sạch, không chừa cả mẩu xương.

Nơi này chỉ có vết máu đọng lại dưới đất, mùi máu cực kỳ đậm đặc.

Huyết Tổ vào con đường tiên thiên thần đăng mở, ăn sạch mọi người trong này, nuốt luôn đạo dịch, được một phần quyền điều khiển tiên thiên thần đăng.

Đạo Quân chuyển thế đi vào con đường này sợ là không ai trốn thoát, bị Huyết Tổ nuốt, thành chất dinh dưỡng cho nó.

Huyết Tổ ăn bọn họ là được đại đạo, tu vi của họ, thực lực tến bộ kinh khủng, cộng với uy lực tiên thiên thần đăng.

Giang Nam rùng mình, nhỏ giọng nói:

- Thần Mẫu, Vạn Vật, Huyết Tổ, mấy kẻ hung thần ác sát nhảy ra cướp quyền khống chế tiên thiên pháp bảo. Đế và Tôn mở hai đạo cung, bọn họ sẽ kiểm soát được tình hình sao?

Giang Nam thở hắt ra. Vạn Vật Đạo Tổ là kẻ cuồng giết người, sinh mạng của ai đều không có ý nghĩa gì với gã, đó đơn giản là con số. Để thí nghiệm. Thần Mẫu Đạo Quân cuồng thu gom thần hồn và sao chép lại, muốn nuốt cả Đạo Quân để sao chép. Huyết Tổ thích căn nuốt, muốn ăn mọi thứ có thể ăn.

Hai đạo cung mở ra, chỉ vòng ngoài đạo cung đã khiến ba hung thần như

hổ thêm cánh, tăng mạnh thực lực cho bọn họ. Chờ đi vào hai đạo cung, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ, Huyết Tổ càng tung hoành vô địch.

- Đi tìm Huyết Tổ trước!

Giang Nam lần theo hơi thở của Huyết Tổ, cảm ứng kỹ càng. Hơi thở Huyết Tổ càng mạnh mẽ hơn, trên đường đi chắc đã nuốt một số cường giả đẳng cấp tiên nhân, Tiên Vương, Tiên Quân, thực lực từ từ phục hồi gần đến Đạo Quân.

- A? Con đường này còn có người không bị Huyết Tổ ăn. Huyết Tổ vội lao tới trước chắc vì muốn ăn người đó.

Giang Nam cảm ứng hơi thở người khác, là một cường giả đẳng cấp Thiên Quân, khá quen thuộc.

- Là Trọng Quang Thiên Quân! Tên này chạy rất nhanh, Huyết Tổ cũng bắt hụt.

Giang Nam lên tinh thần, tăng tốc chạy tới trước. Không lâu sau phía trước màu đỏ ngập trời, các con mắt to trải rộng hư không, hiện ra trong huyết vụ. Huyết Tổ đuổi kịp Trọng Quang Thiên Quân nhưng không xuống tay, các con mắt xanh mượt lộ vẻ kiêng dè.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2619: Trăm Vạn Tiên Quân. (1)

Trọng Quang Thiên Quân không đánh nhau, rất e ngại nhìn chằm chằm đằng trước.

Giang Nam nhìn đằng trước, có vô số pho tượng đứng thẳng, cao lớn như núi. Phương xa có nguyên chung lơ lửng, tiếng định đang vang vọng chúng sinh. Bề ngoài bằng đá của các pho tượng to bị tiếng chuông chấn động rơi xuống lộ ra bên trong dữ tợn.

Trọng Quang Thiên Quân liếc thấy Giang Nam thì mừng rỡ, vội chạy tới:

- Huyền Thiên giáo chủ!

Huyết Tổ quay đầu nhìn Giang Nam, mắt bắn ra tia sáng hung ác, há mồm phun tiên thiên thần đăng bay ra.

Huyết Tổ nhe răng cười:

- Huyền Thiên tiểu quỷ, ngươi định cướp lương thực của ta?

Vạn Chú Thiên Chung bay lên từ tay Giang Nam, lơ lửng trên đầu hắn.

Giang Nam lạnh lùng cười:

- Huyết Tổ, đúng là thực lực của ngươi mạnh hơn lúc trước nhiều nhưng ta cũng có cách xử ngươi!

Hai người từ xa giằng co. Huyết Tổ do dự nhìn nguyên chung to lớn không gì sánh bằng treo cao giữa không trung, lại ngó Vạn Chú Thiên Chung của Giang Nam, không lao lên giết hắn ngay.

Mấy con mắt to lăn lộn trên lưng Huyết Tổ, thầm nghĩ:

- Ta bị tiên đạo bài xích, tiên thiên pháp bảo Tiên giới nhiều lần giết ta. Bây giờ nguyên chung treo cao ở đây, nếu ta đánh nhau với Huyền Thiên e rằng sẽ bị nguyên chung giết.

- Ta cướp tiên thiên thần đăng, giờ chỉ chiếm được một phần quyền khống chế, không biết khi nào ngọn đèn này sẽ tạo phản cắn ngược lại ta.

- Điều quan trọng bây giờ là ăn ngọn đèn này, luyện hóa nó trước. Chờ hoàn toàn tiêu hóa tiên thiên thần đăng là thực lực của ta sẽ phục hồi đến trạng thái đỉnh cao, không sợ nguyên chung nữa. Khi đó muốn ăn Huyền Thiên lúc nào chẳng được?

Trọng Quang Thiên Quân chạy tới bên cạnh Giang Nam.

Giang Nam chào:

- Xin chào Trọng Quang đạo hữu.

Hai người trò chuyện.

Trọng Quang Thiên Quân ngước nhìn Huyết Tổ trong không trung, khẽ thở dài:

- Giáo chủ, ta vốn nghĩ chứng đạo Thiên Quân là có thể tiêu hao tự tại, chẳng ngờ Thiên Quân không là gì, vẫn bị đánh cắm cổ mà chạy.

Trọng Quang Thiên Quân có chút thổn thức, chứng đạo Thiên Quân là giấc mơ cả đời gã. Trọng Quang Thiên Quân từng mơ về Đạo Quân nhưng cảm thấy nội tình, tài trí của mình cỡ Thiên Quân là cực hạn.

Trọng Quang Thiên Quân đoạt xá Tùng Nguyên trọng sinh quay về, rốt cuộc cắt đứt nhân quả, thành công hợp đạo, chứng đạo Thiên Quân.

Nhưng sau khi chứng đạo Thiên Quân, Trọng Quang Thiên Quân gặp nhiều Đạo Quân tiền sử cũng chứng đạo Thiên Quân. Đạo Quân tiền sử chuyển thế, vô địch hay tài trí đều hơn xa Trọng Quang Thiên Quân, thực

lực mạnh hơn gã rất nhiều.

Trọng Quang Thiên Quân vào con đường tiên thiên thần đăng mở càng bị Huyết Tổ truy sát. Trọng Quang Thiên Quân thậm chí không có can đảm đánh nhau với Huyết Tổ, co giò chạy ngay, may mắn giữ được mạng sống.

Giang Nam đồng tình nói:

- Nếu là các thời đại xưa đi, có thể nói Thiên Quân là cường giả đếm trên đầu ngón tay năm, sáu mươi ức năm. Nhìn chung một thời đại thì Đạo Quân rất hiếm hoi, người nắm giữ thiên địa này là hợp đạo Thiên Quân.

- Nhưng thời đại tiên đạo là thời đại lớn hiếm có từ nguyên đạo đến nay, tụ tập Đạo Quân tất cả thời đại từ nguyên đạo đến hiện tại, các đời Đạo Quân tụ tập ở đời này, Thiên Quân bi kịch.

Trọng Quang Thiên Quân gật gù, bất đắc dĩ nói:

- Giáo chủ nói ác quá, nhưng đúng là sự thật. Những Thiên Quân sinh trưởng trong Tiên giới như chúng ta thật bi kịch, ánh sáng hoàn toàn bị che lấp, không chút bắt mắt.

Giang Nam lắc đầu cười to, hào khí ngất trời nói:

- Đạo hữu, đây cũng là thời đại mà những sinh linh như ngươi và ta sinh trưởng trong Tiên giới may mắn nhất.

Trọng Quang Thiên Quân khó hiểu.

- Có thể sống chung một thời đại với nhiều Đạo Quân, nhiều cường giả tuyệt đài tung hoành các thời đại, chứng kiến những cường giả huy hoàng sống qua thời đại tiền sử, tranh hùng, chiến đấu với bọn họ, giết bọn họ!

Mắt Giang Nam ngày càng sáng, cười to bảo:

- Thời thế hiện nay trăm nhà đua tiếng, trăm tàu tranh nhau chèo. Nam nhi ta đây nên vượt qua nghịch cảnh, hùng cứ đỉnh thời đại này, khiến Đạo Quân

tiền sử chứng kiến cường giả tung hoành mười tám thời đại, báu vật vô địch vùng lên. Đây là may mắn, siêu may mắn!

Trọng Quang Thiên Quân kinh ngạc, lắp bắp nói không ra lời.

Chốc lát sau Trọng Quang Thiên Quân nói:

- Đánh chết bọn họ . . . Giáo chủ, trong thiên hạ chỉ có thần như giáo chủ mới dám nói câu đó.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Khá nhiều người chung ý tưởng với ta. Trong Đạo Quân tiền sử không thiếu người kinh tài tuyệt diễm.

Trong đầu Giang Nam hiện ra khuôn mặt đám người Vạn Vật Đạo Tổ, Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Những người này chỉ là cỏn con, tối đa giành được một góc trời. Người oai phong một cõi phải là tồn tại Đạo Quân điện, Đế và Tôn, Bất Không . . .

Phía trước, hòn đá trên người pho tượng lăn xuống lộ ra thân hình vạm vỡ, biến thành các sinh linh sống động, cực kỳ cường đại, quanh thân tràn ngập tiên đạo tinh thuần nhất.

Làm Giang Nam, Trọng Quang Thiên Quân giật mình là những pho tượng sống lại đều là đẳng cấp Tiên Quân.

Bên trong cơ thể của bọn họ tràn ngập tiên đạo, tinh thuần đến đáng sợ. Trọng Quang Thiên Quân lấy tiên đạo lập nghiệp, tu thành Thiên Quân so sánh mấy pho tượng sinh linh đều kém hơn về độ tịnh thuần.

Hung thần như Huyết Tổ thấy cảnh tượng này da đầu tê dại, lắc người thu nỏ bản thể thành quái nhân không mặt không mũi không tai, khuôn mặt chỉ có cái miệng to, vẫn cao mười trượng.

Quái nhân xoay người đưa lương hướng các pho tượng, các hàng con mắt lăn lông lốc nhìn chằm chằm vào đám sinh linh kỳ lạ sống lại.

Những pho tượng sống lại như sinh linh rồi lại không giống sinh linh. Huyết Tổ không nhận ra lai lịch thứ kỳ lạ này.

Đinh!

Nguyên chung chấn động, mặt đất rung lắc bần bật. Một tòa thành trì to lớn nhô lên đặt các sinh linh sống lại vào trong đó.

Các sinh linh ở trong thành lớn, dường như sớm quen thuộc mọi thứ trong thành, đi tới đi lui, chộn rộn nhốn nháo như thể lâu nay luôn sống trong thành.

Mắt Huyết Tổ lóe tia hung ác, nâng tiên thiên thần đăng lên đỉnh đầu ẩn trong huyết vụ. Huyết Tổ hăm hở định lao vào thành cắn nuốt các sinh linh, nhưng nó bỗng dừng bước.

Trăm vạn sinh linh biến ra từ pho tượng trong thành toát ra khí thế cường đại, lại có chín khí thế như Thiên Quân bắn lên cao. Chín pho tượng chính giữa thành sống lại.

Chín Thiên Quân cộng thêm nguyên chung có thể đánh Huyết Tổ bẹp dí, chấn nhiếp hung thần này không dám nhúc nhích.

Huyết Tổ chưa phục hồi đến trạng thái cao nhất, thực lực còn kém xa mới đến đẳng cấp Đạo Quân. Đối diện mảnh đất kỳ lạ này, Huyết Tổ không dám càn rỡ.

Lại có từng đợt khí thế cường đại từ con đường khác trong tiên thành hùng vĩ truyền đến. Giang Nam, Trọng Quang Thiên Quân, Huyết Tổ liếc mắt qua. Trên đường cờ bay phấp phới, các Hỗn Độn Cổ Thần cường đại điều khiển hỗn độn cổ thành bay tới. Hỗn độn cổ thành khổng lồ to vạn vạn dặm, cổ kính đại khí.

Trong mỗi cổ thành không có nhiều Hỗn Độn Cổ Thần nhưng cũng hơn mười vạn người, thân hình vạm vỡ như thần như ma.

Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần cũng có mặ,t hai người đứng trên hai hỗn độn cổ thành.

Chương 2620: Trăm Vạn Tiên Quân. (2)

đại quân Hỗn Độn Cổ Thần vừa đến lại có đại quân khác chạy tới. Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân thi triển thiên địa pháp tướng, các đại phật, hòa thượng vòng quanh, tiếng tụng kinh vang vọng. Tiên Thiên Khổ Trúc giơ cao treo vầng trăng khuyết, mấy chiếc lá khô vàng.

Tiếp theo Ngọc Kinh Thiên Quân dẫn Ngọc Kinh thánh giáo, Hồng Đạo Nhân dẫn hai trăm vạn đại quân Huyền Châu, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử đến.

Giang Nam nhìn hướng Mông Tốn thái tử, thấy thái tử tiên triều này có nhiều liên lạc với Ngọc Kinh Thiên Quân. Mông Tốn thái tử đứng trong Ngọc Kinh thánh giáo, đi chung với Ngọc Kinh Thiên Quân.

Giang Nam thầm khó hiểu:

- Mông Tốn Đạo Quân cũng là nhân vật kinh thiên động địa, là Đạo Chủ thời đại thần đạo tiền sử, chuyển thế làm nhi tử của Càn Nguyên, Tử Hạm. Tại sao Mông Tốn Đạo Quân đứng chung với Ngọc Kinh Thiên Quân?

Mấy con mắt ma quái xanh mượt sau lưng Huyết Tổ bắn ra tia sáng hung ác, miệng bao phủ nguyên khuôn mặt thè đầu lưỡi đỏ rực liếm đầu trọc. Huyết Tổ nổi sát khí, muốn nuốt hết cường giả.

Lúc này lại có khí thế cường đại truền đến, trên con đường khác có đại quân chạy tới. Kế Đô ma tổ dẫn hai trăm vạn đại quân Huyền Châu giơ cao Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, sát khí bắn thẳng tầng mây, sâu thẳm như đại dương.

Ngoài ra Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân dẫn đại quân Yêu Môn đại giáo. Hai Đạo Quân tiền sử khác là Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn cũng là Thiên Quân trong Đạo Quân chuyển thế. Hai người này

thuộc thời đại thiên đạo trong thời đại tiền sử.

Mấy cường giả từ xa nhìn nguyên chung treo trên tòa thành lớn, chân thành tụ tập hàng đống cường giả thì tim rớt cái bịch. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân vội lấy tiên thiên yếm ma thương ra, sẵn sàng chiến đấu. Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn tự khởi động nửa bên trận đồ ghép lại với nhau bao phủ đại quân của mình.

Cường giả hai con đường nhìn hướng con đường Giang Nam đứng, ngây người. Hai con đường bọn họ kéo đến mấy trăm vạn người, còn dường Giang Nam đứng chỉ có ba người, thật ngạc nhiên.

Khi mọi người thấy thân hình cao gầy của Huyết Tổ, tiên thiên thần đăng trong huyết vụ trên đầu nó thì tim rớt cái bịch.

- Ma đầu Huyết Tổ ăn hết những người khác, chỉ có Huyền Thiên giáo chủ, Trọng Quang Thiên Quân là sống sót.

Bọn họ không biết Giang Nam lần mò dấu vết Huyết Tổ chạy tới chứ không phải trốn thoát từ tay nó.

Các đường đại quân bày trận thế. Giang Nam đi hướng trận doanh Hồng Đạo Nhân, gã chạy ra nghênh đón hắn và Trọng Quang Thiên Quân vào đại trận.

Kế Đô ma tổ dẫn đại quân chạy tới, hai quân tụ họp. Kế Đô ma tổ vào đại doanh chào Giang Nam, Tử Hạm tiên hậu. Mông Tốn thái tử, Ngọc Kinh Thiên Quân chạy đến chào Giang Nam.

- Trong hai đạo cung đột nhiên xuất hiện tiên thành, trong tiên thành có trăm vạn Tiên Tôn. Đạo cung này là nơi nào, tại sao có nhiều Tiên Quân như thế nào?

Tử Hạm tiên hậu nhíu mày hỏi:

- Ngọc Kinh đạo hữu, ngươi cư ngụ trong hai cung đã tám ức năm, có

từng thấy những Tiên Quân này không?

Ngọc Kinh Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Chưa từng thấy qua. Nhưng ta du lịch hai đạo cung tìm kiếm những ảo diệu trong đó, thấy rất nhiều pho tượng. Những Tiên Quân này là pho tượng biến ra, chắc bên trong chứa điều kỳ lạ.

Giang Nam gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Lúc ta và Ngọc Kinh đạo hữu đại chiến trong đạo cung từng thấy một số pho tượng, nhưng không ngờ chúng nó có thể biến thành các Tiên Quân sống. Theo ta thấy những Tiên Quân này là là đại đạo biến ra, không phải sinh mệnh thật sự. Các người nói xem có khi nào hai đạo cung là đạo cung thật không? Đạo cung trong đạo quả của Đế và Tôn? Những Tiên Quân là tiên nhân, thần linh do đại đạo của Đế và Tôn biến ra?

Tử Hạm tiên hậu cười lạc giọng:

- Giáo chủ đừng đùa, nếu những Tiên Quân này do đại đạo Đế và Tôn biến ra thì pháp lực của bọn họ mạnh đến mức nào?

Mông Tốn thái tử lắc đầu, nói:

- Giáo chủ quá khoa trương, đạo cung của ai có thể biến thành tầng hư không thứ bảy Tiên giới? Đạo cung lớn như vậy, thế thì đạo quả của bọn họ to biết nhường nào? Mặc dù Đế và Tôn là cường giả hiếm thấy xưa nay nhưng không đến mức luyện thành đạo quả như thế.

Giang Nam lắc đầu, bật cười, cảm thấy suy đoán của mình thật là kinh thế hãi tục. Tầng hư không thứ bảy khổng lồ biết bao, dù là Thiên Quân muốn đi hết tầng hư không thứ bảy cũng phải mấdt mấy năm trời.

Nơi khổng lồ như vậy nếu là không gian đạo cung của Đế và Tôn, đạo cung to lớn như thế chứa bao nhiêu pháp lực? Bao nhiêu đại đạo?

Tồn tại có hai đạo cung như vậy, pháp lực kinh người biết mấy?

Các Đạo Quân những thời đại từ xưa đến nay chưa từng có ai làm được điều này.

Đạo cung còn như vậy huống chi là đạo quả?

Đạo cung chỉ là vết nứt trong đạo quả, là khai sáng từ trong đạo quả. Nếu hai đạo cung Đế và Tôn hợp thành tầng hư không thứ bảy thì đạo quả của hai người khổng lồ biết bao, rất khó tưởng tượng.

Đừng nói Giang Nam, Hồng Đạo Nhân, Càn Nguyên Tiên Đế không tin nổi, đám Đạo Quân chuyển thế Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử cũng chưa từng nghe nói.

Kiếp trước thời kỳ đỉnh cao nhất của bọn họ cũng không làm được một bước này. Tiên giới là thời đại nhỏ nhất xưa nay, chiếm vị trí trong hỗn độn không bằng thời đại chú đạo nhưng nó không bé xíu. Cương vực tầng hư không thứ bảy đủ bao phủ Tiên giới, sáu tầng hư không trước.

Nếu nói hai đạo cung là đạo cung trong đạo quả Đế và Tôn, vậy đạo quả của hai người ít nhất to bằng Tiên giới.

Hoặc nên nói mọi người, bao gồm tồn tại trong vô nhân cấm khu đều sinh hoạt trong đạo quả của Đế và Tôn.

Hai Đạo Quân chuyển thế Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu tưởng tượng đều cảm thấy chuyện khủng bố như thế không thể xảy ra.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đúng là khoa trương thật.

Đám người Linh Nữ, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân cũng đang phân vân, bàn bạc, suy đoán lai lịch trăm vạn Tiên Quân trong tiên thành. Trong hai đạo cung đột nhiên xuất hiện trăm vạn Tiên Quân, năng

lượng hủy thiên diệt địa này không thế lực nào đối kháng được, hỏi sao Đế và Tôn Linh Nữ không thấy lo?

Trăm vạn Tiên Quân, thế lực khổng lồ như thế đủ vượt qua bất cứ thời đại tiền sử nào.

Tình hình làm người ta sợ khủng khiếp.

Linh Nữ nhỏ giọng nói:

- Hơn nữa nơi này chỉ là một tòa tiên thành bên dưới nguyên chung, dưới hai tiên thiên pháp bảo khác là nguyên tháp, nguyên đỉnh có khi nào cũng có tiên thành không?

Mặc dù Linh Nữ là sinh linh sáng tạo từ hỗn hợp máu Bất Không Đạo Nhân và thiên đạo Linh giới, nhưng thấy cảnh tượng này nàng rất khó đoán ra bài bố của Đế và Tôn như thế nào.

Đột nhiên cánh cửa tiên thành đằng trước ầm ầm mở ra, chín Thiên Quân đứng trên đầu tường, chắp tay từ xa, cười tươi tắn.

- Các vị khách từ xa đến, chúng ta là thành chủ nguyên chung thành, nghênh đón trễ, xin mời vào, mời vào.

Ngoài tiên thành, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Huyết Tổ, Đạo Tạng Thiên Tôn, Thiên Cơ Đạo Quân, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, các Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế nhìn nhau, do dự.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2621: Đạo Tràng Đế Tôn.

Nếu đi vào tiên thành rồi đám Tiên Quân biến ra từ pho tượng trở mặt giết người có lẽ bọn họ sống được, nhưng đại quân dưới tay sẽ bị tiêu diệt sạch.

Đám người đang do dự, bỗng Huyết Tổ cười khùng khục:

- Mời ta vào thành? Tốt, vậy vào xem. Nếu các ngươi có ý xấu gì thì ăn sạch hết!

Huyết Tổ đi vào tiên thành trước nhất.

Mắt Giang Nam lóe tia sáng:

- Hồng Nhi, Kế Đô dẫn đại quân đứng trong trận đồ, vào thành!

Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ khom người vâng dạ, ra lệnh hai trăm đại quân đứng trong nguyên tháp trận đồ, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ. Trận đồ mở thời không khác treo trên đầu Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, nhìn từ bên ngoài rộng mấy trượng nhưng đi vào có diện tích ức vạn dặm, rộng kinh người.

Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu, Ngọc Kinh Thiên Quân, Trọng Quang Thiên Quân cũng đi. Trọng Quang Thiên Quân, Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu không có bao nhiêu thế lực. Mỗi mình Ngọc Kinh Thiên Quân thành lập Ngọc Kinh thánh giáo, dưới tay có trăm vạn người. Nhưng thực lực của Ngọc Kinh Thiên Quân khá kinh khủng, sau gáy hiện ra ra một thần luân, trong thần luân có Ngọc Kinh tiên thành. Trăm vạn giáo chúng bị thu vào tiên thành.

Mọi người cùng nhau đi vào nguyên chung tiên thành đằng trước.

Noài thành, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần cũng thu các hỗn độn cổ thành

vào thần luân, đám tướng sĩ Hỗn Độn Cổ Thần đứng trên cổ thành. Hai người đi hướng nguyên chung tiên thành.

Thiên Hoang Đạo Quân ho khan, nhỏ giọng nói:

- Vào tiên thành nhìn xem, tùy cơ ứng biến.

Vô Tà Đạo Quân gật đầu, dặn dò giáo chúng. Bên kia, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn thu giáo chúng, đi vào nguyên chung tiên thành.

Chín vị thành chủ nghênh đón mọi người vào nguyên chung tiên thành.

Thiên Quân thành chủ dẫn đầu cười nói:

- Các vị đạo hữu đều là tài ba rường cột Tiên giới, chúng ta thu hoạch được ích lợi rất lớn từ các đạo hữu, xin hãy nhận chúng ta cúi đầu!

Nói xong chín thành chủ đẳng cấp Thiên Quân khom người hành lễ.

Trăm vạn Tiên Quân trong thành cũng khom người hành lễ:

- Xin hãy nhận chúng ta cúi đầu!

Mọi người luống cuống tay chân, đành nhận bọn họ cúi đầu, lòng thầm khó hiểu. Đám người không rõ đã làm gì giúp các cường giả thu hoạch lợi ích lớn? Lại còn trịnh trọng cúi đầu cảm ơn.

Trọng Quang Thiên Quân liếc Huyết Tổ, lạnh lùng cười:

- Chín vị thành chủ, Huyết Tổ làm nhiều việc ác, nuốt sinh linh mà cũng giúp ích cho các người sao? Các vị cho hung thần như Huyết Tổ vào thành, không sợ hắn ăn tất cả?

Người Huyết Tổ nồng nặc mùi máu gay mũi, các con mắt ma quái di chuyển sau lưng, thân hình trơn trượt bỗng trở nên mềm nhũn như con rắn duỗi người ra.

Các con mắt dồn tới trước mặt Trọng Quang Thiên Quân, Huyết Tổ cười khùng khục:

- Tiểu quỷ, ta không ăn thịt ngươi làm ngươi bất mãn sao? Đang châm ngòi mấy vị thành chủ xử lý ta?

Trọng Quang Thiên Quân oán hận bị Huyết Tổ truy sát suýt mất mạng, nói câu kia là hy vọng nhờ vào lực lượng chín thành chủ, nguyên chung trừ khử ma đầu Huyết Tổ. Bị Huyết Tổ vạch trần, Trọng Quang lúng túng cười nhạt.

- Đúng thì sao? Huyết Tổ, ngươi không chuyển thế Tu luyện tiên đạo đã định trước sẽ bị Tiên giới bài xích, sớm muộn gì gặp nạn!

Chín thành chủ Thiên Quân nhìn nhau.

Thành chủ dẫn đầu cười nói:

- Các vị đạo hữu đừng khắc khẩu, ở xa tới là khách, dù các đạo hữu có chuyển thế đến Tiên giới, có Tu luyện tiên đạo hay không đều giúp ích cho chúng ta. Thời đại huyết tộc của Huyết Tổ cho chúng ta thu hoạch rất nhiều.

Một thành chủ tóc bạc phơ nói tiếp:

- Đương nhiên nếu Huyết Tổ dung nhập đại đạo thời đại huyết tộc vào tiên đạo thì càng tuyệt.

Tim Huyết Tổ đập nhanh, e ngại không dám nổi khùng, lạnh lùng cười:

- Huyền Thiên giáo chủ cũng không Tu luyện tiên đạo, tại sao không kêu hắn chuyển thế đi?

Chín thành chủ dẫn mọi người vào nguyên chung tiên thành.

Thành chủ tóc bạc phơ cười nói:

- Các vị có chuyển thế hay không thì chúng ta không có quyền nói ra vào.

Chúng ta hiện hình vì có một cơ duyên với các vị.

Thành chủ khác xen vào:

- Tiên giới có ba ngàn đại đạo, Đế và Tôn, Bất Không thiết lập ba ngàn đại đạo giấu trong hai đạo cung. Ba ngàn đại đạo là cơ duyên bọn họ để lại cho các vị, hễ vào thành này đều có thể lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo.

Lại một thành chủ bộ dạng nho sĩ cười nói:

- Chúng ta dùng nguyên chung, nguyên đỉnh, nguyên tháp mở ra đạo tràng ba ngàn đại đạo cho các vị, có thể tham ngộ được bao nhiêu đại đạo phải xem bản lĩnh của các vị thế nào.

Nữ thành chủ mỉm cười nói:

- Tuy ba ngàn đại đạo đã thành hình, có khuông nhưng còn cần các vị hoàn thiện. Có cơ duyên được ba ngàn đại đạo hay không, có năng lực hoàn thiện nó không thì phải xem các vị thông minh tài trí thế nào.

- Ba ngàn đại đạo, được một đạo đủ chứng đạo Thiên Quân, dung hợp với tiên đạo. Nếu được ba ngàn đại đạo là vô địch thế gian, chứng Đạo Quân ngay.

- Đương nhiên nếu nghiên cứu một đại đạo đến tận cùng, tiên đạo nhiều biến, duy một ra ba. Lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo cũng có thể chứng Đạo Quân.

Thành chủ dẫn đầu cười nói:

- Các vị, trong đạo tràng ba ngàn đại đạo có nhiều nguy hiểm, theo ta thấy tồn tại dưới Tiên Quân đừng đi vào.

Đám người Giang Nam lòng rung động. Chín thành chủ lộ tin tức quá kinh người. Bọn họ có nghe cách nói Tiên giới có ba ngàn đại đạo.

Đế và Tôn, Bất Không thiết lập ba ngàn đại đạo làm quy tắc chung cho tiên đạo, cơ sở của Tiên giới. Mọi thứ trong Tiên giới diễn sinh từ ba ngàn

đại đạo, mọi cách tu tiên cũng từ đó mà ra.

Nhiều người tiếp xúc một góc ba ngàn đại đạo, tồn tại chứng đạo Tiên Quân, Thiên Quân đều cảm ngộ được ảo diệu trong đó. Ví dụ đạo tạo hóa của Huyền Đô Thiên Quân, đạo vô tình của Ngọc Kinh Thiên Quân đều nằm trong ba ngàn đại đạo. Đạo Quân chuyển thế càng hơn một bậc, dung hợp đại đạo thời đại tiền sử vào tiên đạo, tiếp xúc sâu hơn.

Nhưng Đạo Quân chuyển thế chưa từng chạm vào đại đạo hoàn chỉnh.

Hiện giờ mấy thành chủ nói đạo tràng ba ngàn đại đạo mở ra, mặc cho bọn họ đi vào tham ngộ, chuyện này không đơn giản.

Tồn tại đẳng cấp Thiên Quân hợp đạo có thể điều động thiên địa đại đạo gia cố bản thân, nếu vào đạo tràng sẽ có thu hoạch cực lớn.

Nghe ý chín thành chủ thì nguyên tháp, nguyên đỉnh cũng sẽ mở đạo tràng, để các cường giả vào trong tìm cơ duyên.

Điều này sẽ dẫn đến gió tanh mưa máu, tranh giành máu me.

Thành chủ dẫn đầu cười tủm tỉm:

- Đây là cuộc tuyển chọn, các vị có thể ký thác đạo quả vào nguyên chung, dù chết trong đạo tràng vẫn giữ được mạng sống.

Mọi người nhìn nhau, do dự. Đạo quả rất quan trọng, nếu ký thác vào nguyên chung rồi các thành chủ hơi có ác ý sẽ khống chế sống chết của bọn họ.

Giao sự sống vào tay người khác, còn là những Thiên Quân lai lịch khó lường, bọn họ không muốn chút nào.

Giang Nam lòng máy động, ra hiệu cho Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ.

- Các người đừng ký thác đạo quả vào nguyên chung, ký thác vào chí bảo tiên đạo là được. Trọng Quang đạo hữu, ngươi cũng làm vậy đi.

Đám người Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ nghe lời chọn Tiên Quân dưới tay mình cùng nhau ký thác đạo quả vào chí bảo tiên đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2622: Thời Đại Nguyên Đạo. (1)

Trọng Quang Thiên Quân ký thác đạo quả vào Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân.

Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu ký thác đạo quả vào tiên thiên ngũ sắc liên. Ngọc Kinh Thiên Quân tiến lên bàn bạc với Mông Tốn thái tử, cũng ký thác đạo quả vào tiên thiên ngũ sắc liên.

Linh Nữ lấy Bất Không Thông Thiên Kiều ra. Đám người Đại Diễn Cổ Thần ký thác đạo quả vào Bất Không Thông Thiên Kiều. Những Đạo Quân chuyển thế Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân do dự, bọn họ không ký thác đạo quả. Khổ Hạnh Thiên Tôn nhíu mày, suy tư giây lát, cũng chọn không ký thác đạo quả.

Khổ Hạnh Thiên Tôn nói:

- Chúng ta có tiên thiên pháp bảo trong người, không làm phiền các vị.

Mỗi người có thủ đoạn riêng.

Huyết Tổ cười khùng khục:

- Ta có tiên thiên thần đăng, các ngươi đừng hòng ám toán ta.

Chín thành chủ không miễn cưỡng, nhìn Giang Nam hỏi:

- Đế Giang đạo hữu không ký thác đạo quả sao?

Giang Nam giật mình, các suy nghĩ kéo đến:

- Đế Giang? Tại sao bọn họ gọi ta là Đế Giang?

Giang Nam chỉ được kêu Đế Giang hai lần, một lần là tiên thiên linh căn

trong vùng đất nguyên thủy, từ bụng hỗn độn cự thú phát ra tiếng kêu Đế Giang, Đế Giang.

Lần thứ hai là cùng con rồng to trong hỗn độn, từ hỗn độn truyền ra thanh âm Đế Giang, Đế Giang.

Không ngờ tại đây cũng có người gọi Giang Nam là Đế Giang, tình huống này thật kỳ lạ.

- Các sinh linh trong nguyên chung tiên thành này có liên quan Đế và Tôn, có lẽ đúng là đại đạo Đế và Tôn biến thành. Bọn họ là thần trong đạo cung của Đế và Tôn.

Giang Nam hít sâu, từ giải thích này ra không còn cái nào hợp lý. Chỉ có thần trong đạo cung đạo quả của Đế và Tôn mới có một phần ý thức tư duy của Đế và Tôn, gọi Giang Nam là Đế Giang.

Giang Nam hơi khó tin, nếu những sinh linh này là thần trong đạo cung đạo quả của Đế và Tôn, vậy hai đạo cung tầng hư không thứ bảy chính là đạo cung đạo quả của Đế và Tôn.

Nếu là đạo cung của Đế và Tôn vậy đạo quả đi đâu?

Nhìn khắp các hư không, tiên châu trong Tiên giới không có chỗ nào chứa nổi đạo quả khổng lồ kinh người như vậy. Nếu đạo quả của Đế và Tôn giấu trong Tiên giới, mục tiêu lớn như thế nên sớm bị phát hiện.

Chỉ có đạo cung không thấy đạo quả, Đế và Tôn giấu đạo quả ở đâu?

Trong lòng Giang Nam có nhiều thắc mắc, hắn lấy lại bình tĩnh, lắc đầu nói:

- Thân ta là đạo quả, không cần ký thác.

Chín thành chủ không khuyên thêm, leo lên tế đàn giữa thành, bái lạy nguyên chung. Trong tiên thành, trăm vạn Tiên Quân cùng vái nguyên

chung. Chín Thiên Quân leo lên tế đàn, vái nguyên chung. Nguyên chung chấn động ầm ầm, vách chuông hiện phù văn rậm rạp ghép thành con đường.

Tiếng chuông vang dội khắp thiên địa , dường như quán thông các thời đại xưa nay. Phù văn đánh đến đâu là đảo ngược thời gian, mở ra con đường đi thông quá khứ.

Tiếng chuông phù văn lan đến đâu là hình ảnh các thời đại hiện ra, thời đại chú đạo, ma đạo, yêu đạo, thần đạo, nhân đạo . . .

Thời đại vô cùng huy hoàng sắp tái hiện trong dòng sông thời gian theo tiếng chuông ngân vang. Mọi người nhìn hoa mắt say mê, khó thể kiềm chế.

Cái chuông to này phá vỡ trói buộc thời gian, xuyên suốt xưa nay, từ thời đại tiên đạo đánh thủng vách tường thời gian đi thông chú đạo, ma đạo, yêu đạo, thần đạo, nhân đạo, xuyên suốt các thời đại tiền sử.

Cảnh tượng làm người hãi hùng.

Tiên thiên pháp bảo cường đại làm được một bước này, có uy lực như thế, xuyên thủng thời không từ kiếp này thẳng hướng tiền sử.

Cường giả Tiên giới phá vỡ thời không chỉ là một câu hình dung, cường giả Tiên giới chỉ đánh xuyên thời gian, không thể đảo ngược trở về quá khứ.

Tiếng chuông nguyên chung thì mở ra con đường, quay về quá khứ, không chỉ trước kia mà còn trở về tiền sử, về các thời đại tiền sử.

Mọi người đều có kiến thức rộng rãi, nhìn ra được tiếng chuông chỉ xuyên suốt các thời đại, không quấy rầy những thời đại tiền sử vận động, không phá hoại bất cứ thứ gì trong thời đại tiền sử.

Nguyên chung mở ra con đường vượt qua những thời đại chỉ là tiếng chuông vang lên, không ảnh hưởng những gì xảy ra trong các thời đại. Nếu nguyên chung bộc phát uy lực trong thời đại tiên đạo đánh chết được cường giả tiền sử thì đúng là nghịch thiên.

May mắn tình huống này tuyệt đối không xảy ra, nếu không đám Đạo Quân chuyển thế Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn sẽ phập phồng lo sợ.

Dù nguyên chung không thể quấy nhiễu tiền sử nhưng cũng khá lợi hại.

Đi vào con đường nguyên chung mở ra, bọn họ có thể nhìn các thời đại vận chuyển, nổi lên, hưng thịnh, đỉnh cao, tụt dốc, suy vong, hủy diệt.

Loại tình huống này dù là Đạo Quân tiền sử cũng chưa từng thấy.

Đột nhiên Vô Tà Đạo Quân rùng mình, hét thất thanh:

- Lúc ta ở thời đại yêu tộc từng nghe tiếng chuông này, tìm kiếm không gian vũ trụ yêu đạo nhưng không có kết quả!

Thiên Hoang Đạo Quân biến sắc mặt, gật đầu:

- Thời đại yêu tộc ta cũng nghe tiếng chuông, ngoài ra còn hai loại đạo âm kỳ lạ khác, hình như là đạo âm từ bảo tháp và tiếng ngân vang của đỉnh to. Loại thanh âm này truyền ra hai lần, nhưng ta sưu taiàm khắp nơi không tìm được ngọn nguồn.

Thiên Hoang Đạo Quân chưa nói xong, bốn Đạo Quân tiền sử Hậu Tôn Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn biến sắc mặt. Huyết Tổ rùng mình.

Nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh phát ra đạo âm, bọn họ từng nghe thanh âm hai lần lúc ở thời đại của mình.

Khi đó bọn họ không biết đạo âm đến từ đâu, vì sao vang lên. Bây giờ ngẫm lại, thấy nổi da gàv.

Đạo âm này vang lần đầu tiên là Đế và Tôn, Bất Không vận dụng nguyên đỉnh, nguyên tháp, nguyên chung đánh xuyên thời đại tiền sử, nguồn gốc đạo âm lần thứ hai là trước mắt bọn họ.

Đám người giật mình kinh hoàng.

Thời đại càng cổ xưa hơn mở ra theo tiếng chuông. Hồn đạo, cự linh, sa môn, thánh đạo, thú đạo, huyết tộc, khôi lỗi, tam nhãn, thiên đạo . . .

Mười bảy thời đại tiền sử có mười bốn thời đại đã mở. Tiếng chuông mở các thời đại dần chậm lại, nguyên chung lung lay, tiếng chuông từ trong trẻo trở nên trầm đục. Trăm vạn Tiên Quân, chín Thiên Quân trong nguyên chung tiên thành cảm thấy rất vất vả, tiên đạo cực kỳ tinh thuần quanh người bọn họ bắn lên cao nhập vào nguyên chung khiến tiếng chuông lại trong trẻo.

Tiếng chuông chấn động, phù văn nguyên chung xông mở linh bảo, xiển đạo, huyền đạo, phá tan mười bảy thời đại tiền sử, vẫn đang thẳng hướng thời đại càng xa xôi hơn.

Ma đầu vô pháp vô thiên như Huyết Tổ lúc này giật mình đến chết lặng.

Cách nói mười bảy thời đại tiền sử đến từ Tịch Diệt Đạo Nhân, Đạo Quân điện. Tịch Diệt Đạo Nhân lấy hỗn độn làm tuổi, bảo bây giờ mình chỉ có mười bảy tuổi.

Có nhiều người cho rằng tiền sử chỉ có mười bảy thời đại. Giang Nam từng đi Đạo Quân điện, được Vô Cực đạo thư của Vô Cực Thiên Tôn nên biết trước mười bảy thời đại còn có thời đại càng huy hoàng hơn.

Nhưng những người khác không biết, thấy nguyên chung mở ra thời đại thứ mười tám thì kinh hoàng.

Cuối cùng nguyên chung mở mười tám thời đại đi hướng thời đại thứ mười chín.

Mọi người đờ đẫn nhìn. Giang Nam rất giật mình, uy lực nguyên chung quá cường đại. Nguyên chung bộc phát toàn bộ uy lực xuyên suốt xưa nay, đến trình độ Thiên Quân không thể tưởng tượng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2623: Thời Đại Nguyên Đạo. (2)

- Chín thành chủ mở đường thông thời đại tiền sử là có mục đích gì?

- Mới rồi bọn họ nói trong đạo tràng Đế và Tôn có ba ngàn đại đạo, chẳng lẽ ba ngàn đại đạo bị Đế và Tôn giấu trong thời không tiền sử?

- Không đúng, vừa rồi những thành chủ nói ba ngàn đại đạo giấu trong Tiên giới, Đế và Tôn sáng tạo đạo tràng, nếu giấu trong thời không tiền sử thì sao nằm trong Tiên giới được?

Mọi người xì xầm bàn tán.

Khổ Hạnh Thiên Tôn lên tiếng:

- Nguyên chung mở thời gian chứ không mở ra vô tận. Lão tăng cho rằng đạo tràng ba ngàn đại đạo vẫn nằm trong Tiên giới, nhưng ở trong thời đại tiền sử vô cùng xa xưa, thời đại Tiên giới chưa sinh ra.

Khổ Hạnh Thiên Tôn sâu không lường được, là Đạo Quân đứng đầu thời đại Sa Môn đại đạo. Lời Khổ Hạnh Thiên Tôn nói có đạo lý, làm người ta gật gù công nhận.

Cuối cùng nguyên chung mở thời đại thứ mười chín, lực lượng đến tận cùng. Tiếng chuông trầm đục, không còn sức mở thời đại thứ hai mươi.

Chín thành chủ, trăm vạn Tiên Quân cũng đến cực hạn, không thể kích phát uy lực nguyên chung mạnh hơn nữa.

Đột nhiên hư không chấn động, tận cùng hai đạo cung có lực lượng hùng vĩ bay đến rót vào nguyên chung.

Lực lượng cường đại mạnh còn hơn trăm vạn Tiên Quân và chín Thiên

Quân hợp sức gấp vô số lớn. Bao la mênh mông uy nhiếp chúng sinh, đám cường giả như Giang Nam, Huyết Tổ rất rung động.

Lực lượng cường đại này đến trình độ khó thể tưởng tượng. Các Đạo Quân chuyển thế Huyết Tổ, Khổ Hạnh Thiên Tôn kiếp trước mạnh nhất cũng xấu hổ thấy không bằng.

Huyết Tổ rút người lại thành cục thịt, không dám thò đầu ra, giật mình kêu lên:

- Rốt cuộc là Tiên Đế hay Tiên Tôn ra tay?

Mọi người nhìn hướng lực lượng vọt tới, nó bắn từ tận cùng hai đạo cung nhưng không nhìn ra là ai làm.

Nguyên chung bị lực lượng đẩy đến tận cùng, vượt qua lực lượng bản thể. Bề mặt tiên thiên pháp bảo nứt rạn, tiếng chuông cực kỳ vang dội đánh mở hai mươi thời đại.

Tiếng chuông bẻ gãy nghiền nát xuyên qua các thời đại tiền sử, con đường phù văn trải càng lúc càng rõ ràng. Một con đường vượt qua thời gian đi thông ngàn ức năm hay càng xa xôi hơn.

Tiếng chuông văng vẳng các thời đại, mở ra thời đại càng xa xưa, xé mở thời gian ngăn giữa thời đại này và thời đại khác.

Cuối cùng thời gian đi đến điểm khởi nguồn, thời đại tiền sử thứ nhất, thời đại nguyên đạo.

Đó là khởi nguồn của mọi thời đại, mọi đại đạo, sinh ra vô số sinh linh cường đại, là thời đại vô cùng huy hoàng.

Cái gọi là nguyên đạo tức là khởi đầu mọi đại đạo, là nguồn gốc của đời sau.

Giang Nam hiểu biết về thời đại nguyên đạo hơn xa mấy Đạo Quân tiền

sử khác. Giang Nam biết cường giả thời đại này sáng lập Đạo Quân điện, biết hai điện chủ đời đầu có năng lực không thể tưởng tượng, đặt thần điện tại tận cùng thời gian và không gian.

Lực lượng từ tận cùng hai đạo cung tiếp tục đánh ra giữ con đường đi thông thời đại nguyên đạo.

Đạo tràng con đường này nằm ở thời đại nguyên đạo. Đế và Tôn giấu ba ngàn đại đạo trong thời không thời đại nguyên đạo, mở ra một không gian trong chỗ này, mượn ảo diệu thời đại nguyên đạo thấm nhuần ba ngàn đại đạo.

Đạo tràng tiên đạo thời đại nguyên đạo.

Trong nguyên chung tiên thành, một thành chủ tóc bạc phơ nhìn bọn họ, cười tủm tỉm:

- Các vị, đạo tràng ba ngàn đại đạo đã mở ra, mời các vị vào đạo tràng.

Đám người Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần đè nén nỗi lòng hoảng hốt, đi hướng con đường nguyên chung mở ra.

Giang Nam nhìn đám người Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Chúng ta cũng đi vào.

Giang Nam dẫn đám người đi tới trước con đường.

Thành chủ tóc bạc đột nhiên mỉm cười nói:

- Đế Giang đạo hữu và Huyết Tổ đạo hữu hãy dừng lại. Những người khác đều tu tiên, không bị đường hầm bài xích. Hai vị không phải tiên nhân, không thể bước vào.

Huyết Tổ nghe vậy lạnh lùng cười:

- Đường đã mở nhưng không cho ta vào? Đây là đạo lý gì? Ta không tin không tu tiên đạo thì không vào được!

Huyết Tổ lắc người xông vào con đường nguyên chung mở ra. Không ngờ tốc độ của Huyết Tổ siêu nhanh nhưng mãi mãi cách con đường một bước, không đặt chân vào được.

Huyết Tổ liên tục biến đổi thân pháp vẫn vô dụng. Rõ ràng con đường ngay trước mắt, nhìn như một bước có thể đạp vào, nhưng Huyết Tổ đạp bao nhiêu bước vẫn vô dụng.

Thành chủ tóc bạc cười hỏi:

- Huyết Tổ đạo hữu, đạo của ngươi khác với tiên đạo, còn muốn đặt chân lên tiên đạo?

Giang Nam lòng máy động, mỉm cười nói:

- Vừa rồi mấy vị thành chủ kêu chúng ta ký thác đạo quả vào nguyên chung nghĩa là chúng ta cũng có thể vào đạo tràng Đế và Tôn, được ba ngàn đại đạo. Con đường ta đi không phải tiên đạo, hay là có đường nào khác để vào đạo tràng?

Thành chủ tóc bạc khen:

- Quả nhiên Đế Giang nhạy bén, đúng là Đế và Tôn có để lại con đường khác cho người không Tu luyện tiên đạo cũng vào đạo tràng được. Nhưng con đường này không thuận buồm xuôi gió, miễn hai vị vượt qua thử thách của Đế và Tôn thì có cơ may vào đạo tràng.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Xin đạo hữu chỉ cho.

Thành chủ tóc bạc bước ra ngoài tiên thành:

- Đế và Tôn biết tiên đạo mình sáng tạo chỉ là một con đường đi thông tận

cùng đại đạo, có lẽ còn đường khác đến tận cùng đại đạo, có lẽ còn người tài trí siêu đẳng tìm ra con đường khác kia. Nếu không cho tồn tại siêu quần đó vào đạo tràng chẳng khác nào chứng tỏ Đế và Tôn hẹp hòi. Có lẽ đá núi cũng có thể thành ngọc, không chừng con đường khác hoàn thiện tiên đạo, hấp thu sở trường của đối phương. Nên con đường vào đạo tràng trừ đường tiên đạo ra còn một con đường khác.

Giang Nam thầm khen, tiên đạo nhiều biến, tập trung sở trường của tất cả, khiến tiên đạo tiến hóa và trưởng thành. Đế và Tôn có khí phách rộng lớn như thế, không khư khư cố chấp đúng là vượt trội Đạo Quân khác.

Huyết Tổ vội đi theo, lạnh lùng nói:

- Tại sao những Hỗn Độn Cổ Thần có thể bước lên con đường kia còn ta thì cần nhận thử thách?

Thành chủ tóc bạc kiên nhẫn giải thích rằng:

- Tiên giới là do Đế và Tôn, Bất Không khai sáng, ba ngàn đại đạo là Đế và Tôn, Bất Không cùng nhau thành lập. Đương nhiên Bất Không sẽ mở cửa sau cho tộc nhân của mình.

Huyết Tổ cười gằn, răng nhọn đầy rẫy trong miệng chuyển động:

- Cái gọi là công bình cũng chỉ có thế, làm người ta buồn cười quá.

Thành chủ tóc bạc khó hiểu hỏi:

- Ai nói với ngươi là công bằng? Nếu ngươi tham gia sáng tạo Tiên giới, sáng lập ba ngàn đại đạo thì có thể để lại cửa sau.

Huyết Tổ mắc nghẹn, các con mắt sau lưng lộ tia hung tợn, đang tính có nên ăn lão nhân tóc bạc không.

Thành chủ tóc bạc mặc kệ Huyết Tổ, đi trước dẫn đường hai người vào sâu trong hai đạo cung.

Thành chủ tóc bạc nói:

- Đế và Tôn khai sáng thời đại tiên đạo đương nhiên lấy tu tiên làm chính yếu, không đi tiên đạo sẽ bị chèn ép. Chỉ có số ít tồn tại chịu được tiên đạo chèn ép mới sóng vai cùng tiên đạo, trở thành người thành tựu tối cao, tương lai ngang hàng với Đế và Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2624: Đi Hướng Tiền Sử.

- Kỳ nhân có thể một mình đối kháng tiên đạo, người đó sánh bằng thời đại tiên đạo huy hoàng. Đế và Tôn cho rằng người đó sẽ xuất hiện, nên để lại con đường này cho đối phương vào đạo tràng, thấm nhuần tiên đạo. Tiên đạo mượn cơ hội này thấm nhuần đối phương, đây là một loại giao lưu, kiểm chứng.

Giang Nam gật gù:

- Ba điện chủ Đạo Quân điện chắc đều là tồn tại này, Đế và Tôn cần đối thủ, cũng cần đạo hữu có thể giao lưu kiểm chứng mới đi đến tận cùng đại đạo được.

Thành chủ tóc bạc dẫn Giang Nam, Huyết Tổ vào sâu trong hai đạo cung, đi thật lâu mãi chưa đến cuối.

Huyết Tổ dần mất kiên nhẫn thầm nghĩ:

- Chắc không phải tên này dẫn ta đi lòng vòng đi? Giờ mấy người khác đã vào đạo tràng Đế và Tôn nghiên cứu ba ngàn đại đạo, không chừng thân và đạo hợp đạo, đạo và đạo hợp đạo, tu vi thực lực tiến bộ vượt bậc. Hay ăn hắn đi, rồi ăn hết yêu tộc, Thiên Quân trong nguyên chung tiên thành, bá chiếm nguyên chung, ta làm chúa tể thời đại tiên đạo

Huyết Tổ nghĩ đến liền làm, há mồm táp thành chủ tóc bạc, cười gian nói:

- Đạo tràng Đế và Tôn gì đó cứ ăn hết là xong mọi chuyện.

Huyết Tổ ra tay quá nhanh, Giang Nam không kịp cản. Huyết Tổ đã nuốt Thành chủ tóc bạc vào bụng.

Lúc này cơ thể Thành chủ tóc bạc như vô hình, như hồn ma đi ra từ bụng

Huyết Tổ, không có chút vết thương nào.

Thành chủ tóc bạc lắc đầu, nói:

- Huyết Tổ đạo hữu, đừng đùa.

Huyết Tổ vừa kinh vừa giận, há to mồm táp Thành chủ tóc bạc, vô số răng nhọn chuyển động trong khoang miệng nghiền nát thành chủ.

Các đại đạo vỡ ra quanh thân Huyết Tổ ghép lại thành thân hình Thành chủ tóc bạc.

Thành chủ tóc bạc tiếp tục tiến tới:

- Huyết Tổ, đừng phá.

Huyết Tổ kinh hoàng.

Giang Nam cảm thấy lạ lùng, thầm nghĩ:

- Thành chủ tóc bạc, những Tiên Quân, Thiên Quân trong nguyên chung tiên thành đúng là do đại đạo trong đạo cung của Đế và Tôn biến ra thật.

Ba người đi thật lâu sau rốt cuộc trước mặt có một gốc Thế Giới thụ nguy nga đứng thẳng. Nhánh cây sum xuê cành lá, một chiếc lá nâng một thế giới, nguy nga đồ sộ.

Thành chủ tóc bạc, Giang Nam, Huyết Tổ đến dưới gốc cây, Thế Giới thụ đồ sộ càng rung động hồn người. Huyết Tổ cảm thấy mình thật nhỏ bé.

Đối diện Thế Giới thụ là hỗn độn hồng mông vô biên. Trong hồng mông có một đóa sen màu xanh nở ra, từng đợt đại đạo hồng mông phập phềnh trong nhụy hoa không thua gì Thế Giới thụ, thậm chí hơn hẳn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Hay đây là nguyên thần của Tiên Đế, Tiên Tôn?

Tiên Đế, Tiên Tôn từng dùng nguyên thần bay vào vô nhân cấm khu chấn nhiếp các Đạo Quân tiền sử trong đó. Băng Liên Thánh Mẫu có kể lại cảnh tượng cho Giang Nam nghe. Nguyên thần hai người tràn ngập uy lực vô biên, các tồn tại cổ xưa trong vô nhân cấm khu không dám nhúc nhích.

Không ai có nguyên thần hùng vĩ mạnh mẽ như thế, Băng Liên Thánh Mẫu nói câu bình luận trên cho Giang Nam.

Giờ đây Giang Nam tận mắt nhìn Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, đồng ý đánh giá của Băng Liên Thánh Mẫu.

Nếu Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên là nguyên thần của Tiên Đế, Tiên Tôn thì rất khó tưởng tượng pháp lực của hai người hùng hồn cỡ nào.

Giữa Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, rễ hai vật khổng lồ đầu đội trời chân đạp đất quay quanh dệt nên một con đường.

Con đường này không phải đường tiên đạo mà là đại đạo khác, khác biệt với tất cả đại đạo, khác với đại đạo của bất cứ thời đại nào.

Đường đi thông thời đại tiền sử nhìn từ xa là không gian vũ trụ chú đạo một thời huy hoàng.

Thành chủ tóc bạc cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, Huyết Tổ đạo hữu, con đường này là cho người không tu tiên đạo vào đạo tràng Đế và Tôn. Bọn họ dùng đại đạo pháp lực ngày xưa dệt nên, khác với tiên đạo sáng tạo ra. Bước chân vào trong có thể đến đạo tràng Đế và Tôn, nếu hai vị muốn vào đạo tràng phải đi qua con đường này.

Huyết Tổ giành đi trước chạy nhanh vào con đường.

Giang Nam xoay người, khom lưng cảm ơn Thành chủ tóc bạc:

- Đa tạ đạo hữu chỉ đường.

Thành chủ tóc bạc trả lễ:

- Đế Giang đạo hữu khách sáo. Tiền đồ của đạo hữu nhấp nhô nhiều kiếp nạn, không phải Đế và Tôn cố ý nhằm vào mà do tiên đạo đã định. Người muốn nhảy ra tiên đạo phải có kiếp nạn. Nếu Đế Giang đạo hữu sống đến ngày Đế và Tôn thức tỉnh thì mọi khó hiểu sẽ được giải đáp, có thể xưng đạo hữu với Đế và Tôn.

Giang Nam chớp mắt, cười nói:

- Nghe ý của đạo hữu thì Đế và Tôn chưa chết, chỉ ngủ say?

Thành chủ tóc bạc lắc đầu, nói:

- Đế và Tôn đã chết, nếu bọn họ không chết thì sao vô nhân cấm khu bị xóa sổ? Hai người thật sự đã chết, nhưng tử vong đối với đẳng cấp như bọn họ đơn giản là ngủ một giấc, khi tỉnh dậy là sống lại.

Giang Nam hỏi dồn:

- Đạo hữu, Đế và Tôn thật sự tàn sát lẫn nhau nên chết chung sao? Tồn tại cỡ như bọn họ sao lại tàn sát lẫn nhau, cùng chết được?

- Đế Giang đạo hữu, đi đến cuối đường liền biết.

Thân hình Thành chủ tóc bạc bỗng biến thành đại đạo dung nhập vào thiên địa , biến mất.

Giang Nam nhíu mày hỏi:

- Cuối đường? Là cuối con đường này hay tận cùng đại đạo?

Giang Nam xoay người bước lên con đường Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên dệt nên, dọc theo con đường đi hướng thời không chú đạo.

Giang Nam đi thật lâu, hai bên là thời không chú đạo. Giang Nam đi từ tịch diệt kiếp thời đại chú đạo, thời gian đảo ngược hai bên đường. Giang

Nam nhìn thấy cảnh tịch diệt kiếp phá hủy nguyên vũ trụ, thấy Tịch Diệt Đạo Nhân lao vào Chú Đạo thiên đàn.

Mắt tử phủ Tịch Diệt Đạo Nhân sắp phá hủy Chú Đạo thiên đàn đột nhiên Đạo Nhân này cảm ứng được điều gì, vụt xoay người nhìn con đường.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười khẩy nói:

- Là ai đang rình ngó ta . . . Lại là ngươi! Mỗi lần tịch diệt kiếp bộc phát là ngươi sẽ rình rập ta!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tịch Diệt Đạo Nhân vươn tay chộp con đường, bàn tay to lớn hủy diệt tất cả chứa năng lượng khủng bố tịch diệt kiếp chộp con đường Giang Nam đi, thậm chí bắt trúng người hắn. Bàn tay vô hình xuyên qua người Giang Nam, không chộp được gì.

Tịch Diệt Đạo Nhân đánh hụt, lộ vẻ đăm chiêu, nhỏ giọng nói:

- Phải rồi, là ngươi đứng trong dòng sông thời gian rình ngó ta phải không? Nói vậy ngươi đến từ tương lai? Ha ha ha ha ha ha! Ta đã cảm ứng được hơi thở của ngươi, chờ tương lai đến, khi gặp lại ngươi, chắc chắn ta sẽ biết tồn tại rình ngó ta mười bảy năm hỗn độn là kẻ nào.

- Ta sẽ phá hủy ngươi . . .

Giang Nam sợ hết hồn, hắn lấy lại bình tĩnh tiếp tục tiến tới. Giang Nam thấy vô số tồn tại cường đại thời đại chú đạo theo Vạn Chú Đạo Quân dẫn dắt chế tạo Chú Đạo thiên đàn, nhìn mỗi bước rèn tạo Chú Đạo thiên đàn.

Vô số tiên dân chú đạo vòng quanh thiên đàn to lớn, cầu nguyện bái lạy, luyện đại đạo mạn nhất của mình vào thiên đàn, tinh luyện đại đạo thiên địa dung nhập vào thiên đàn, lại tinh luyện tinh huyết bản thân hòa vào thiên đàn, tràn đầy hy vọng chuẩn bị cho tịch diệt kiếp sắp đến.

Giang Nam thấy Vạn Vật Đạo Tổ đồ sát sinh linh chú đạo. Đạo Quân cường đại này hủy diệt một nửa sinh linh, cường giả thời đại chú đạo, đứng trong biển máu xác chết vô tận.

Chương 2625: Đụng Độ Tiên Đế. (1)

Vạn Vật Đạo Tổ cười khẽ:

- Ha ha ha ha ha ha! Giết chết một nửa sinh linh không biết có thể giảm chậm thời gian tịch diệt kiếp đến không? Thời đại tiếp theo thử giết sạch sinh linh xem sao, không chừng cách này hay.

Giang Nam tiếp tục đi về phía trước, rốt cuộc đi tới điểm bắt đầu thời đại chú đạo. Con đường đi thông tịch diệt thiên hỏa vô tận, trong tịch diệt thiên hỏa dựng dục một tiên thiên pháp bảo là Vạn Chú Thiên Chung. Vạn Chú Thiên Chung rung chấn vỡ tịch diệt thiên hỏa, thời đại thuộc về chú đạo mở ra.

Giang Nam đi hướng Vạn Chú Thiên Chung, xuyên qua thiên hỏa thiên chung nhìn một tòa đài cao to lớn. Một thân hình đứng trên đài cao đưa lưng hướng Giang Nam.

Người đó chưa quay lại nhưng Giang Nam thấy bóng lưng rất quen thuộc.

Tiên Đế.

Tiên Đế khai sáng Tiên giới đứng đó, dường như chờ người bước lên con đường này đến gần.

Giang Nam leo lên đài cao, khom người nói:

- Huyền Thiên xin chào Tiên Đế bệ hạ.

Quanh thân Tiên Đế tràn ngập chú đạo, xoay người lại, phong thần sâu sắc, như Đạo Quân Tu luyện chú đạo đến đại thành.

Tiên Đế đáp lễ:

- Xin chào Đế Giang đạo hữu. Đế Giang đạo hữu qua ải của ta là sẽ vào đường thời đại ma đạo, Tiên Tôn chờ đạo hữu ở cửa tiếp theo.

Giang Nam không tấn công, mỉm cười hỏi:

- Ta tin tưởng ta không phải bất cứ người nào chuyển thế, không có kiếp trước. Tại sao bệ hạ gọi ta là Đế Giang?

Trên đài cao, Giang Nam và Tiên Đế đối diện. Đây là lần đầu tiên Giang Nam xem xét kỹ nhân vật truyền kỳ này. Trước kia Giang Nam từng thấy mặt Tiên Đế nhưng không có dịp quan sát kỹ.

Tiên Đế có khí độ kỳ lạ, sức hấp dẫn như đế hoàng, như gió xuân. Tiên Đế cho người cảm giác trầm ổn tựa trời, đất, vũ trụ hồng hoang.

Trước mắt Tiên Đế chỉ là ảo ảnh dọng lại trong thời không, chẳng phải bản thể, không là phân thân. Ảnh chiếu này là hiểu biết của Tiên Đế về chú đạo.

Tiên Đế lĩnh ngộ chú đạo không thua Vạn Chú Đạo Quân chút nào.

Giang Nam rất khâm phục người trước mặt. Tiên Đế, Tiên Tôn từ vũ trụ xa xôi khác lặn lội đường xa đến. Bọn họ là người nơi khác, không thuộc vũ trụ này.

Vũ trụ của Tiên Đế, Tiên Tôn tràn ngập bí ẩn, không ai biết quê hương của bọn họ có đại đạo gì, sinh linh như thế nào.

Những gì Tiên Đế, Tiên Tôn trải qua cũng bí ẩn, không ai biết bọn họ du lịch trong hư vô mênh mang vô tận gặp gỡ cái gì, trải qua chuyện gì.

Hai người xứ lạ đến vũ trụ này, khai sáng Tiên giới, cắt đứt thời đại Hỗn Độn Cổ Thần, khiến Vạn Vật Đạo Tổ chịu thua, các Đạo Quân tiền sử chuyển thế đến Tiên giới, dấy lên sóng gió lớn, chấn động các thời đại từ xưa đến nay chưa bị tiêu diệt hoàn toàn.

Tiên Đế, Tiên Tôn còn giết Tịch Diệt Đạo Nhân, phân thây trấn áp kẻ cùng hung cực ác này.

Tiên Đế, Tiên Tôn chế tạo mảnh đất kỳ lạ đạo tràng Đế và Tôn, đặt đạo tràng trong thời đại cổ xưa nhất, thời đại nguyên đạo.

Kiếp này Tiên Đế, Tiên Tôn trải qua nhiều điều hấp dẫn, là thần thoại khác, truyền kỳ khác biệt.

Bất cứ ai, dù là tồn tại đứng ở tận cùng đại đạo cũng không có kinh nghiệm chói mắt như Tiên Đế, Tiên Tôn. Bọn họ có cuộc đời phong phú, họ là truyền kỳ thật sự, thần thoại không thể miêu tả.

- Đế Giang chính là hỗn độn.

Mắt Tiên Đế sáng ngời, mỉm cười nói:

- Hỗn độn là không biết, là biến số. Nếu ngươi đi sâu trong hỗn độn, nghe thấy đạo âm tuyệt vời kia, tiếng kêu Đế Giang Đế Giang đại biểu cho không biết, là biến hóa, biến số.

Giang Nam gật gù, hắn từng đi sâu trong hỗn độn, có nghe đạo âm đó, nhưng câu hỏi chưa được giải đáp.

Giang Nam hỏi lại:

- Nhưng cái này liên quan gì ta?

Tiên Đế thản nhiên nói:

- Ngươi cũng là chưa biết, biến hóa, biến số của của thời đại tiên đạo, nên ngươi chính là Đế Giang. Ngươi sinh trong thời đại tiên đạo, thời đại này tràn ngập biến số biến hóa nhưng mọi thứ không nhảy ra vòng khống chế của ta và Thanh Liên đạo huynh được. Tất cả vận chuyển theo quỹ đạo chúng ta định trước.

- Tiên đạo nhiều biến, sở trường dung hợp, tụ tập các đời đại đạo đến đại

thành, đây là tôn chỉ căn bản khi chúng ta sáng lập thời đại tiên đạo. Ta và Thanh Liên đạo huynh từng thôi diễn tương lai, tính ra tất cả, phát hiện bởi vì tiên đạo nhiều biến nên sẽ sinh ra chưa biết, biến hóa, biến số.

Tiên Đế nói Thanh Liên đạo huynh ý chỉ Tiên Tôn, một người sáng lập khác của Tiên giới.

- Tuy chúng ta có thể đảo ngược thời gian, khiến thời gian quay ngược về tiền sử, thậm chí trở về khởi nguồn thời gian. Nhưng quá khứ là không thể thay đổi, tương lai là chưa biết.

Tiên Đế tiếp tục bảo:

- Khi chúng ta thôi diễn tương lai, muốn nhờ vào tiên thiên chí bảo mở con đường đi thông tương lai, nhìn xem cảnh tượng tương lai. Nhưng làm chúng ta ngạc nhiên là mỗi lần thấy cảnh tượng lại khác hẳn.

- Chúng ta lần lượt tìm kiếm tương lai, rốt cuộc xác định trong tương lai có một biến số chưa biết quấy nhiễu Tiên giới, khiến tương lai không định trước. Biến số này là Đế Giang, cho nên Đế Giang là xưng hô đối với biến số chưa biết này.

Tiên Đế cười nói:

- Chúng ta muốn đặt Đế Giang vào quỹ đạo Tiên giới, khiến chưa biết thành đã biết. Nhưng các hậu chiêu của chúng ta thất bại, Đế Giang vẫn xuất hiện, vẫn đi con đường của mình, không đi đường tiên đạo.

Giang Nam gật đầu, biết Tiên Đế nói hậu chiêu là gì. Tiên đạo hưng thịnh, vô số người bất giác thay đổi nhưng không thể làm Giang Nam sửa sang tu tiên đạo. Linh căn Đế Giang trong vùng đất nguyên thủy không thể làm Giang Nam bỏ thần thành tiên. Nguyên thủy chi khí, Huyền Thiên tiên vực giữa hư không, Đế và Tôn lần lượt ném ra miếng bánh dụ Giang Nam đầu vào Giang Nam.

Trừ dụ dỗ ra còn có uy hiếp, lần gần đây nhất là thiên kiếp sắp đến.

thiên kiếp kèm theo nhân kiếp, tuy Đế và Tôn không cố ý nhưng chưa chắc không xen lẫn ý tưởng buộc Giang Nam đổi sang tiên đạo.

- Chúng ta từng nghi ngờ Đế Giang xuất hiện có khi nào quấy nhiễu sâu hơn nữa, ví dụ hỗn độn?

Tiên Đế lộ biểu tình khó hiểu:

- Thanh Liên đạo huynh nói có lẽ ý chí hỗn độn quấy nhiễu tiên đạo Tiên giới nên sinh ra Đế Giang. Cách nói này hư vô mờ mịt, hỗn độn làm sao sinh ra ý chí được? Nhưng đạo âm sâu trong hỗn độn kêu gọi Đế Giang, nên chúng ta không thể khẳng định hỗn độn hình thành vũ trụ có lẽ nào sinh ra ý chí?

Tiên Đế nhíu mày suy tư, giây lát sau lắc đầu cười nói:

- Ngươi xuất hiện có lẽ là số phận đã định, nếu không ngươi làm sao trở thành đế của chú đạo? Vì sao ngươi họ Giang? Không chừng hỗn độn thật sự có ý chí, sắp sinh ra một vị Đế Giang.

Giang Nam câm nín, cười lắc đầu nói:

- Bệ hạ, có vẻ các người tự dồn mình vào ngõ cụt.

Giang Nam nghe Tiên Đế giải thích về Đế Giang thì thở phào, hắn đúng là không phải ai chuyển thế, còn Tiên Đế nói số phận đã định trước Giang Nam sinh ra ở Tiên giới, hắn cho rằng rất vớ vẩn.

Giang Nam cười nói:

- Ta chính là ta, độc nhất vô nhị!

- Có lẽ đi.

Tiên Đế mỉm cười:

- Nếu Đế Giang đi lên tiên đạo thì không phải Đế Giang, không phải chưa

biết, không phải biến số mà là tồn tại nổi bật trong tiên đạo, không còn các loại tương lai.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2626: Đụng Độ Tiên Đế. (2)

Giang Nam gật gù, tâm tình nhẹ nhõm, sương mù bao phủ đạo tâm tan biến.

Giang Nam cười nói:

- Chưa biết mới hấp dẫn, trong mờ mịt lần mò đitới cuối cùng được thành quả mới có cảm giác thành tựu. Nếu các người biết hết tương lai sẽ thấy nhàm chán đúng không?

Tiên Đế vui vẻ nói:

- Ta cũng có ý đó. Đế Giang đạo hữu, Huyết Tổ đã qua ải của ta, bây giờ đến lượt ngươi.

Giang Nam phấn chấn tinh thần, khí thế bộc phát, khí túc sát kỳ lạ của chú đạo tràn ngập toàn thân hắn.

Giang Nam trầm giọng nói:

- Bệ hạ, mời!

Tiên Đế chớp mắt, bật cười:

- Ngươi định dùng chú đạo đấu với ta? Về hiểu biết chú đạo thì ngươi không thể thắng ta, nếu ngươi bị đào thải sẽ không có cơ hội lần thứ hai.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Nếu không vượt qua ngươi về chú đạo thì nói gì đến thành tựu vượt qua ngươi?

Tiên Đế vỗ tay khen:

- Chỉ tính điều này Đế Giang đạo hữu đã hơn Huyết Tổ rất nhiều. Huyết Tổ vượt qua chỗ ta chỉ dùng đại đạo riêng mình, còn ngươi định dùng chú đạo so cao thấp với ta, tuy ngươi thua nhưng vinh dự. Đế Giang đạo hữu, mời!

Giang Nam quát to, dưới chân đột nhiên hiện ra Chú Đạo thiên đàn to lớn. Vô số sinh linh hiển hiện trong thiên đàn, sống động như tái hiện cường giả thời đại chú đạo đã tan biến trong dòng sông thời gian.

Giang Nam đứng trên Chú Đạo thiên đàn, chú đạo bắn lên cao biến thành Vạn Chú Thiên Chung lơ lửng trên đầu.

Giang Nam không dùng Vạn Chú Thiên Chung thật àm là lĩnh ngộ chú đạo diễn biến ra Vạn Chú Thiên Chung, Chú Đạo thiên đàn, dùng hiểu biết chú đạo chống lại Tiên Đế.

Đối diện Tiên Đế chỉ là một ảnh chiếu nhưng rất cường đại, cường giả thông thiên địa tạo hóa có thể ảnh chiếu ra một thời đại như Tiên Đế, nếu vừa bắt đầu không dốc hết thủ đoạn mạnh nhất ra sẽ nuốt hận gục ngã.

Bởi vậy ngay từ đầu Giang Nam đã vận chuyển thần thông chú đạo mạnh nhất, Chú Đạo thiên đàn gia cố, Vạn Chú Thiên Chung treo cao. Thiên đàn thiên chung hợp bích.

Đinh!

Tiếng chuông gióng lên, lực lượng chú sát mạnh mẽ xông hướng ảnh chiếu Tiên Đế.

Giang Nam vượt thời gian, đi qua nguyên thời đại Hỗn Độn thiên quốc1, hiểu biết về chú đạo hơn trước kia rất nhiều. Giang Nam chính mắt thấy quá trình rèn tạo chú đạo, Vạn Chú Thiên Chung hình thành, quá trình khai sáng thời đại chú đạo.

Giang Nam hiểu biết Vạn Chú Thiên Chung, Chú Đạo thiên đàn sâu sắc chưa từng có.

Tiên Đế mỉm cười, chú đạo tuôn chảy quanh thân. Chú đạo của Tiên Đế không hoàn toàn là chú đạo tiền sử, gã dung nhập chú đạo vào tiên đạo, biến thành chú đạo thời đại tiên đạo. Hỗn Độn thiên quốc1 thay đổi thành cây cung trong tay Tiên Đế, kéo căng dây, bắn tên.

Cung và tên bay ra từ tay Tiên Đế như tiên thiên pháp bảo, một mũi phá các tầng lực lượng chú đạo, bắn trúng Vạn Chú Thiên Chung.

Nhưng Giang Nam biết thời đại chú đạo chỉ có hai tiên thiên pháp bảo, một là Vạn Chú Thiên Chung mà Vạn Chú Đạo Quân có được trong tịch diệt thiên hỏa. Một là tiên thiên quyền trượng từ cơ thể Vạn Vật Đạo Tổ, không có loại cung tên.

Mũi tên bay ra, Vạn Chú Thiên Chung biến ra từ đại đạo của Giang Nam bị bắn nát. Tiên Đế kéo dây cung, đột nhiên cung to thay đổi biến thành đàn cổ. Tiên Đế bay lên đài cao, dây đàn rung rinh. Giang Nam cảm giác lực lượng chú sát vô hình ập đến.

Chú Đạo thiên đàn dưới chân Giang Nam tan vỡ, ảo ảnh các sinh linh chú đạo tan nát. Chú Đạo thiên đàn nứt nẻ ghê người rồi vụn vỡ, Giang Nam bị hất bay.

Đàm cổ của Giang Nam cũng là tiên thiên pháp bảo thời đại chú đạo, Giang Nam sợ hết hồn.

- Đế Giang đạo hữu, ngươi hiểu biết về chú đạo vẫn chỉ có một chiều.

Tiên Đế bay trong gió, mười ngón đánh đàn. Dây đnà phát ra đạo âm êm tai tuyệt vời, như tiên khúc từ chín tầng trời trút xuống, lực lượng chú sát vô hình bị đánh tan.

Tiên Đế bình tĩnh nói:

- Vạn Chú Thiên Chung chỉ là một biểu hiện chú đạo. Tại sao chú đạo không thể biến thành cung, tên, cầm? Tại sao gò bó vào thiên chung? Đại đạo vô hình, nhưng đại đạo trong lòng ngươi hữu hình.

Đầu óc Giang Nam ù vang, Tiên Đế hiểu biết chú đạo vượt qua Đạo Quân, đến trình độ cao thâm khó dò.

Giang Nam cười to bảo:

- Lĩnh giáo!

Giang Nam cảm thấy rộng mở trí óc, cười nói:

- Đúng là ta gò bó vào đạo hữu hình, hèn gì không thể đứng ở tiên thiên bất bại chi địa.

Giang Nam lắc người, chú đạo tuôn chảy quanh thân. Giang Nam không thi triển Vạn Chú Thiên Chung nữa mà pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, dung hợp pháp, đạo, quả, thân chú đạo thành một, biến thành trạng thái nguyên thủy chú đạo. Giang Nam rống to, càng gầm càng lảnh lót, đột nhiên biến ra tiếng cầm, trong tiếng cầm xen lẫn tiếng trống, trong tiếng trống có kim qua thiết mã lao nhanh, như chiến trường mênh mông ức vạn sinh linh chém giết nhau, không ngừng va chạm.

Tiếng cầm của Tiên Đế bị phá, Giang Nam cất bước áp sát, người nhô ra. Đại đạo biến thành cây thương to, đầu thương đâm thẳng.

So với Tiên Đế thản nhiên nhẹ nhàng thì chú đạo của Giang Nam là sắc bén, bá đạo.

Tiên Đế khen:

- Không uổng là Đế Giang.

Đàn cổ biến mất, thay thế là bảo kiếm sáng choang nghênh đón Giang Nam.

Tiên Đế thản nhiên nói:

- Nhưng ngươi chưa hiểu biết chú đạo sâu sắc, hãy xem nhát kiếm của ta, chú kiếm trảm thiên cương!

Tiên Đế chém một nhát kiếm, cây thương to trong tay Giang Nam bỗng nhiên nhẹ hẫng, bị chặt đầu thương. Trường kiếm lóe tia sáng chém vào người Giang Nam.

Phập!

Một vòi máu phun ra, Giang Nam bị kiếm chém trúng.

Chú đạo giỏi về bị thương nguyên thần, nhát kiếm trúng xác thịt, Giang Nam cảm giác bốn vị hợp nhất dung hợp nguyên thần và cơ thể nhưng vẫn không ngăn được, nguyên thần bị thương.

Nhát kiếm của Tiên Đế tên là chú kiếm trảm thiên cương, căn bản không giống công kích kỳ lạ âm tà của chú đạo mà như chứa cương mãnh không gì địch nổi, khác hẳn với chú đạo truyền thống.

Nhưng vận dụng chú đạo như thế lộ ra Tiên Đế siêu nhiên, thoát tục. Cảnh giới của Tiên Đế đã vượt qua lý niệm đại đạo đơn thuần nhất, tiến vào đẳng cấp cao sâu hơn.

Giang Nam chưa từng thấy cảnh giới này từ người Vạn Chú Đạo Quân. Mặc dù Vạn Chú Đạo Quân là Đạo Quân thời đại chú đạo nhưng gã gò bó về hình, cần dựa vào Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Thiên Chung phát huy hết thực lực. Chú đạo của Vạn Chú Đạo Quân chứa mặt quỷ bí âm u.

Giang Nam cũng không thấy điều này từ người Vạn Vật Đạo Tổ, tuy gã tinh thông đại đạo chín thời đại nhưng đại đạo của gã vẫn có hình. Vạn Vật Đạo Tổ luyện Hỗn Độn thiên quốc1 của mình thành tiên thiên quyền trượng, không thoát khỏi chú đạo quỷ quái âm u.

Tiên Đế hiểu biết chú đạo không gò bó bất cứ tiên thiên pháp bảo nào, lòng máy động là chú đạo sẽ biến thành hình dạng tiên thiên pháp bảo khác nhau, có cương mãnh bá đạo, có sắc bén không gì sánh được, có quỷ quái âm u, có cứng rắn không gì phá nổi.

Trong tay Tiên Đế chú đạo thiên biến vạn hóa, không giống chú đạo. Nhưng Giang Nam biết chú đạo của Tiên Đế mới là chú đạo thật sự, là hình dạng nguyên thủy ban sơ nhất.

Tiên Đế đã nắm bắt bản chất đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2627: Từng Đến Đây Chơi.

Giang Nam thụt lùi, thương gãy làm gậy quét mạnh. Chú kiếm trong tay Tiên Đế rung bần bật, cây gậy của Giang Nam bị chém mấy chục khúc. Trường kiếm chợt lóe chém cổ Giang Nam.

Chú kiếm trảm thiên cương chưa hết. Bàn tay khác của Tiên Đế nhúc nhích năm ngón như đánh đàn, tiếng cầm du dương chém hướng Giang Nam.

Thủ đoạn của Tiên Đế thật khó đề phòng, nhất là chú đạo giỏi chém nguyên thần. Nếu Giang Nam trúng một chiêu nữa thì nguyên thần chồng chất vết thương, càng thêm bị động.

So sánh thì Giang Nam lĩnh ngộ chú đạo kém hơn Tiên Đế nhiều. Giang Nam được Tiên Đế chỉ điểm lĩnh ngộ ra đạo lý đại đạo vô hình, không gò bó hữu hình, chú đạo hơi thiên biến vạn hóa nhưng vẫn thua xa Tiên Đế.

Dù Giang Nam biến đổi chú đạo thành hình dạng tiên thiên nhưng luôn thiếu chút thần vận, đây là do tích lũy, kiến thức tầm mắt của hắn chưa đủ.

Tiên Đế vốn có cảnh giới siêu cao, vượt qua bất cứ kẻ thành tựu lớn nào trong chú đạo, đứng ở góc độ cao chót vót cúi xuống nhìn chú đạo.

Cảnh giới của Giang Nam là đại viên mãn Nguyên Thủy Thần Quân, còn đang học tập, lĩnh ngộ chú đạo. Giữa hai bên tất nhiên có chênh lệch.

Giang Nam đột nhiên ngừng thụt lùi, hai tay ôm trước ngực, lắc mình. Chú đạo bay ra hình thành pháo to trước ngực hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một cột sáng bắn ra. Tiên Đế thầm khen, lắc người né. Tóc đen xõa tung,

pháo trước ngực Giang Nam biến thành cái trống to. Giang Nam đá trống bay lên, áp sát Tiên Đế.

Thùng thùng thùng!

Giang Nam dùng nắm đấm làm dùi, biến thân người khổng lồ nổi trống tiến lên. Tiếng trống kinh thiên động địa, không ngừng oanh kích Tiên Đế.

Giang Nam lĩnh ngộ chú đạo ngày càng sâu sắc, biết rõ cứ phòng thủ sẽ không thắng nổi, chuyển thủ thành công.

Ngay sau đó, trống to tan vỡ. Tiên Đế đấm vào trống, tiếng trống rung trời giết ngược lại Giang Nam.

Giang Nam khẽ rên, lảo đảo thụt lùi. Đối diện Tiên Đế thì Giang Nam không chiếm ưu thế nổi.

Vết thương trên người Giang Nam ngày càng hiều, nhưng hắn bốn vị hợp nhất có năng lực phục hồi rất mạnh. Tiên Đế tạo thành vết thương dù là bị thương nguyên thần, miễn không trí mạng thì Giang Nam sẽ nhanh chóng phục hồi lại trạng thái cao nhất.

Giang Nam như cỗ máy chiến đấu mãi mãi không biết mệt, tinh lực, thể lực, pháp lực dồi dào nhất không ngừng va chạm với Tiên Đế, lần lượt đụng độ rồi đổ máu, bị thương.

Nhưng tu vi thực lực của Giang Nam liên tục tiến bộ, hiểu biết về Hỗn Độn thiên quốc càng lúc càng sâu sắc.

Bất giác hai người chiến đấu năm tháng ròng, trên đài cao vẫn không ngừng đánh nhau. Giang Nam luôn phòng ngự, không cách nàop hản công.

Thời gian trôi qua, một năm đã qua, chiến đấu còn tiếp tục. Hai bóng người đánh nhau trên đài cao. Quanh thân Giang Nam tụ máu, anh dũng chiến đấu không ngừng nghỉ đỡ công kích như mưa thấm từng ngõ ngách của Tiên Đế.

Bất giác mười năm đã qua, Giang Nam vẫn không chuyển từ thế thủ sang công được. Giang Nam vừa mới chiếm thế công liền bị Tiên Đế đánh tan, người bị thương nặng đành chuyển sang phòng ngự.

Hai người thủ đoạn chồng chất làm người xem hoa mắt. Nếu Vạn Chú Đạo Quân có mặt tại đây sẽ kinh thán Giang Nam, Tiên Đế hiểu biết chú đạo sâu sắc vô cùng.

Trăm năm trôi qua, vết thương trên người 1 ít dần. Cuối cùng Giang Nam đứng vững gót chân trên đài cao, từ phòng thủ chuyển sang công kích.

Lại qua ba trăm năm, Giang Nam và Tiên Đế có tấn công có phòng thủ. Thế công của Giang Nam chiếm hai phần trăm, mặc dù chỉ có hai phần nhưng đã là thành công lớn, tiến bộ vượt bậc.

Lại qua năm trăm năm, rốt cuộc Giang Nam miễn cưỡng chiếm năm phần thế công.

Tiên Đế đột nhiên rút tay về không tấn công nữa, thở dài:

- Đế Giang đạo hữu, ta đã không còn gì dạy cho ngươi, đạo hữu đã qua ải.

Giang Nam khom người hành lễ:

- Đa tạ bệ hạ mấy năm nay chỉ điểm.

Tiên Đế cười nói:

- Năng lực lĩnh ngộ của Đế Giang thật kinh người, dùng tám trăm năm đã tham ngộ ra áo nghĩa chú đạo. Nhưng cửa tiếp theo là ảnh chiếu Thanh Liên đạo huynh. Thanh Liên đạo huynh suy tính thâm sâu hơn ta, lý niệm xung đột khá lớn với ta. Chưa chắc đạo hữu vượt qua được ải của hắn.

Giang Nam giật mình kêu lên:

- Hơn tám trăm năm?

Giang Nam và Tiên Đế đánh nhau, trong đầu không có khái niệm thời gian, hắn chỉ nghĩ đến lĩnh ngộ, cảm ngộ chú đạo. Mỗi giây mỗi phút có cảm ngộ vô tận ùa vào não Giang Nam, làm hắn quên thời gian trôi.

- Tám trăm năm này là thời đại quá khứ, ngươi đối chiến với ta tám trăm năm trong dòng sông thời gian, còn Tiên giới thì một giây cũng chưa trôi qua.

Tiên Đế tránh ra, cười nói:

- Ngươi đừng lo thương hải tang điền, không cần sợ cố nhân đi xa. Đế Giang đạo hữu, lên đường đi. Nếu đạo hữu không vượt qua được ải Thanh Liên đạo huynh thì hãy quay về.

Giang Nam lại khom lưng cảm ơn:

- Suốt đời khó quên ơn chỉ điểm củabệ hạ.

Giang Nam sải bước đi, bước lên con đường thời đại ma đạo, dọc theo thời gian đi ngược.

- Tiên Đế nói tâm kế Tiên Tôn sâu, xung đột lý niệm với Tiên Đế. Sợ là Thanh Liên Tiên Tôn sẽ không chỉ diểm tận tình như Tiên Đế, ngược lại ra tay giết chóc. Nhưng qua kỳ ngộ này ta sẽ không tùy tiện đến gần, cần quan sát dọc đường đi nhiều hơn, nghiên cứu ảo diệu ma đạo, Tiên Tôn có muốn chém ta cũng khó.

Giang Nam chậm rãi đi tới, thường ngừng lại xem thời đại ma đạo bị hủy diệt trong tịch diệt kiếp. Giang Nam không chỉ nghiên cứu ảo diệu đại đạo thời đại ma đạo, hắn còn tham ngộ ảo diệu đại đạo của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Trong tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại ma đạo, Tịch Diệt Đạo Nhân lộ vẻ mặt kinh hoàng:

- Rốt cuộc ngươi là ai, ở đâu rình ngó ta?

Tịch Diệt Đạo Nhân chộp hướng Giang Nam đứng trong đường hầm nhưng luôn bắt hụt.

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh lùng cười:

- Ngươi nhìn ngó ta mười sáu năm hỗn độn, nhìn lâu như vậy chắc đã có nắm chắc đối phó ta? Đi ra, đấu với ta đi! Núp núp ló ló có gì giỏi?

Giang Nam ngừng trên đường thời gian, rất là ung dung ngồi xuống nhìn Tịch Diệt Đạo Nhân huơ tay chộp mình, dốc hết thủ đoạn. Đây là kỳ ngộ hiếm có, Tịch Diệt Đạo Nhân nổi điên có uy lực hủy diệt tất cả nhưng không thể kéo Giang Nam ra khỏi dòng sông thời gian.

Ngược lại Giang Nam có thể quan sát thủ đoạn của Tịch Diệt Đạo Nhân, tịch diệt kiếp, lĩnh ngộ đại đạo tịch diệt càng sâu sắc.

Thật lâu sau Tịch Diệt Đạo Nhân ngừng lại, không ra tay nữa.

- Hèn gì Tịch Diệt Đạo Nhân muốn giết ta, thì ra hắn bị ta nhìn ngó mười bảy kỷ nguyên.

Giang Nam chớp mắt, đi tiếp, ngược dòng thời gian thời đại ma đạo, từ suy sụp đến huy hoàng, đỉnh cao, khởi nguồn. Giang Nam chậm rãi từng bước nghiên cứu ảo diệu thời đại ma đạo, thu hoạch càng lúc càng nhiều.

Giang Nam nhìn thấy Thánh Ma Thiên Tôn nổi lên, nhìn Vạn Vật Đạo Tổ oai phong một cõi, nhìn Ma Thiên Đạo Chủ vùi thây trong tịch diệt kiếp.

Kỳ ngộ này giúp Giang Nam được ích lợi nhiều hơn trong Đạo Quân điện, cùng với xem đạo thư trong Đạo Quân điện tăng nội tình cho Giang Nam, lĩnh ngộ ma đạo càng sâu sắc chưa từng có.

Hơn nữa có kinh nghiệm chiến đấu với Tiên Đế, hắn nhìn ma đạo suy một ra ba, lĩnh ngộ càng dễ dàng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2628: Hồng Mông Tiên Thiên. (1)

Cuối cùng sau ba trăm năm, Giang Nam đi tới khởi nguồn thời đại ma đạo. Trong tịch diệt thiên hỏa, có một tòa đài cao đứng thẳng, một nam nhân áo xanh cao gầy đứng đó. Gần đài cao có bia đá dựng đứng trong tịch diệt thiên hỏa.

Giang Nam không vội leo lên đài cao mà đến trước bia đá, xem chữ khắc trên bia.

- Thanh Liên từng đến đây chơi.

Giang Nam bật cười nói:

- Là ai không có đạo đức công cộng, để lại một khối bia văn trong tịch diệt thiên hỏa sinh ra thời đại ma đạo? Nếu sinh linh thời đại ma đạo sinh ra thấy bia đá này không chừng sợ chết khiếp.

- Là ta không có đạo đức công cộngđể lại.

Nam nhân áo xanh cao gầy đứng trên đài cao xoay người lại, dáng vẻ không hề tức giận cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, nếu ngươi du lịch đến đây, hắn vũ trụ huy hoàng huyễn lệ như vậy sinh ra, có vô số sinh linh sinh sống tại dây, ngươi nhìn hết tất cả, tán thán vũ trụ hùng kỳ, chẳng lẽ không muốn để lại một khối bia đá viễ chữ lưu niệm mình từng đến?

Giang Nam leo lên đài cao, cười nói:

Nếu ta có sức mạnh kinh người như thế không chừng cũng làm như vậy. Huyền Thiên xin chào Tiên Tôn.

Giang Nam khom người hành lễ.

Tiên Tôn trả lễ:

- Chắc Diệp lân tiểu quỷ nói xấu ta với ngươi phải không? Hắn sẽ nói ta và hắn lý niệm khác nhau, hơn phân nửa xuống tay giết ngươi? Hắn không biết ta và hắn xung đột lý niệm bắt nguồn từ phụ thân của hắn, tồn tại cường đại tà ác.

- Phụ thân của Tiên Đế?

Giang Nam rung động hỏi:

- Xin hỏi Tiên Tôn các người xuất thân từ đâu? Phụ thân của Tiên Đế là người như thế nào?

Tiên Tôn bình tĩnh nói:

- Là một người rất tà ác nhưng vô cùng hấp dẫn, trong lòng tràn ngập hủy diệt và sáng tạo ma tính.

Tiên Tôn không muốn nói nhiều.

Giang Nam không miễn cưỡng, cười nói:

- Vậy Tiên Tôn có xuống tay giết ta không?

Tiên Tôn dứt khoát nói:

- Có!

Trán Giang Nam nổi gân xanh. Vừa rồi Tiên Tôn còn bảo là Tiên Đế nói xấu sau lưng gã, nhưng những gì Tiên Đế đều đúng, đánh giá Tiên Tôn không sai một li.

Tiên Tôn vẫn xung đột lý niệm với Tiên Đế, vẫn sẽ xuống tay với Giang Nam.

Tiên Tôn tiên phong đạo cốt, khác với khí thế đế hoàng của Tiên Đế. Mặc dù Tiên Tôn là ảnh chiếu ma đạo nhưng không có chút hơi thở ma đạo, càng toát ra thản nhiên ung dung, nhìn như đứng gần nhưng lại hờ hững xa xôi.

Tiên Tôn nói:

- Đời ta không thích biến số, nhiều biến số nghĩa là tương lai mất kiểm soát. Đế Giang đạo hữu là biến số của tiên đạo Tiên giới ta, tuy không biết tương lai đó tốt hay xấu với Tiên giới, mặc kệ như thế nào phải nằm trong vòng khống chế. Nếu vượt tầm tay với thì nên xuống tay giết, tránh cho tương lai mất kiểm soát làm hại Tiên giới, tiên đạo của ta.

Giang Nam nhíu mày. Theo các kinh nghiệm trước kia, Giang Nam cảm giác được Tiên Đế và Tiên Tôn tính cách khác nhau. Giang Nam thường cảm giác bài bố Đế và Tôn nhằm vào hắn đôi khi là bồi dưỡng rèn luyện, có khi đầy rẫy sát khí, rất mâu thuẫn.

Hiện giờ ngẫm lại những điều đó đại biểu khác biệt lý niệm của hai người. Tiên Đế thích thú biến hóa, thích thấy Tiên giới tiên đạo tràn ngập các loại biến hóa biến số, muốn tìm niềm vui trong biến hóa chưa biết.

Tiên Tôn mặc dù cho phép biến hóa biến số, nhưng yêu cầu biến hóa biến số phải trong phạm vi khống chế. Nếu không kiểm soát được, mặc kệ thưởng thức đối thủ cỡ nào cũng sẽ không nương tay bóp nát từ trong trứng nước.

Cách làm của hai người không có gì đáng trách. Tiên Đế có lòng đế hoàng, khí độ dung người. Tiên Tôn thì đặt ích lợi Tiên giới lên trên hết.

- Mời!

Quanh thân Giang Nam tràn ngập đại đạo thời đại ma đạo, pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Cơ thể Giang Nam như biến thành thân thể mạnh nhất ma đạo. Đạo quả từ nguyên thủy đạo quả hóa thành ma đạo đạo quả, nguyên thần tràn ngập ma tính.

- Diệp Lân dạy cho ngươi rất nhiều.

Mắt Tiên Tôn sáng lên, khen rằng:

- Hắn dạy ngươi đạo vô hình, khiến ngươi tiếp xúc sơ đến tiên thiên, để ngươi trên đường đi chậm rãi quan sát thời đại ma đạo từ nổi lên, biến thiên, suy sụp, nhìn trọn vẹn quỹ tích ma đạo vận chuyển, chuẩn bị đầy đủ luyện thành đại đạo vô hình mới đến gặp ta.

- Nhưng bản lĩnh của Diệp lân có ba phần là ta dạy, ba phần là phụ thân của hắn dạy, bốn phần là tự mình lĩnh ngộ. Phụ thân của hắn có hai phần bản lĩnh đến truyền thừa.

Tiên Tôn thản nhiên nói:

- Đạo vô hình, pháp vô dạng, vô hình vô dạng tức là tiên thiên. Trong tiên thiên có hồng mông là cao nhất. Ngươi chưa lĩnh ngộ được hồng mông tiên thiên thì sẽ thua!

- Hồng mông tiên thiên?

Giang Nam trầm ngâm lộ vẻ đăm chiêu, ngay giây phút đó Tiên Tôn tấn công.

Tiên Tôn bước ra một bước, chân sinh sen, một đóa sen xanh nở rộ, tầng tầng lớp lớp cánh hoa phủ kín đài cao nhốt Giang Nam vào hoa sen.

Giang Nam giật nảy mình, quát to, hai tay chắp trước ngực, cúi đầu khom người như đang hỏi Tiên Tôn. Ngay khi Giang Nam khom người, ức vạn trường kiếm từ sau lưng hắn bay lên tựa chim công xòe đuôi nhưng huyễn lệ hơn rất nhiều.

trường kiếm rậm rạp tựa cây quạt xòe ra, nhìn chậm nhưng thật ra rất mau. Các trường kiếm chém hướng Tiên Tôn.

Tiếng leng keng không dứt, vô số trường kiếm duỗi ra đâm thủng người Tiên Tôn, lại có vô số trường kiếm chém hướng đóa sen xanh bao phủ đài cao.

Giang Nam đánh một kích kia là ma đạo tiên thiên hắn lĩnh ngộ khi đi ngược năm, sáu mươi ức thời gian, ba trăm năm đi qua năm, sáu mươi ức năm luyện thành ma đạo kiếm khí biến ra từ đại đạo vô hình.

Chiêu này Giang Nam gọi là cúi đầu trảm tiên sư, biểu lộ ra ma đạo gian xảo, bá khí, vô pháp vô thiên.

Nhưng các trường kiếm xuyên thủng người Tiên Tôn không tạo thành chút tổn thương, các kiếm khí quét hướng đóa sen xanh cũng không làm gì được nó.

Mắt Giang Nam hoa lên, mất bóng dáng Tiên Tôn. Đóa sen xanh biến mất, đài cao cũng mất. Trời xanh lồng lộng ập vào mặt, bao phủ Giang Nam, nhốt hắn trong vũ trụ kỳ lạ.

Thời đại ma đạo!

Giang Nam nhìn xung quanh, lòng hoảng sợ. Này thiên địa Càn Khôn, này sông núi, này vũ trụ trời sao, đó là thời đại ma đạo Giang Nam dọc theo đường đi trông thấy, cảnh tượng giống y.

- Tiên Tôn quả nhiên khó đối phó hơn Tiên Đế. Tiên Đế dùng thần thông chú đạo đụng độ với ta, đại đạo vô thường chưa đến trình độ như Tiên Tôn. Còn Tiên Tôn tự mình diễn biến thời đại ma đạo, càng kinh người hơn. Đây là hồng mông tiên thiên mà Tiên Tôn đã nói sao?

Giang Nam cảm giác có lực lượng kỳ lạ xâm nhập như muốn đồng hóa hắn thành đại đạo thiên địa thời đại ma đạo, để thân thể, đạo quả, nguyên thần, tư duy, lý niệm, hết thảy của hắn không tồn tại, hòa vào thiên địa , xuôi theo đại đạo, không còn bản thân.

Hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn đã đến cực độ. Đại đạo vô hình của Tiên Đế là từ thị giác siêu nhiên bên trên cúi nhìn lịch sử chú đạo, lĩnh ngộ ra đạo tiên thiên. Hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn là dùng hồng mông biến ra thời đại ma đạo, diễn biến tất cả.

Cảnh giới của Tiên Tôn đúng là hơn Tiên Đế một bậc.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2629: Hồng Mông Tiên Thiên. (2)

Đương nhiên đây chỉ là hai vị Đạo Quân tuyệt thế biểu hiện một loại thủ đoạn trước mặt Giang Nam, không có nghĩa là toàn bộ thực lực của bọn họ. Hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn làm người ta rung động, giật mình.

- Ma đạo Đại La Thiên!

Giang Nam rùng mình, Đại La Thiên từ dưới bay lên trên, mở ra thời đại ma đạo, đồng hóa đại đạo ngự thiên địa tự thành một giới.

Trong ma đạo Đại La Thiên, các ảo ảnh tiên thiên pháp bảo treo cao như vật thật. Có sen, chuông, đỉnh, tháp, du long, thải phượng, hồng hà, ma thần, đồng hóa và xâm nhập thời đại ma đạo.

Thời đại ma đạo đè xuống, đè ma đạo Đại La Thiên rung lắc bần bật, không ngừng thu nhỏ chỉ còn lại một vùng trời.

Đây là nhờ Giang Nam lĩnh ngộ đạo lý đạo vô hình pháp vô dạng, nếu là trước kia sợ là hắn không chống lại thiên địa đại đạo đồng hóa, trực tiếp hóa đạo thân chết.

Giang Nam dùng Nguyên Thủy Đại La Thiên làm bản gốc, ma đạo tinh thuần biến thành ma đạo Đại La Thiên. Giang Nam ở trên Đại La Thiên cao xem hết thời đại ma đạo, cảm giác nắm giữ một loại đại đạo trong tay, thiên địa ngay dưới chân mình.

- Thiên địa không chứa ta thì ta mở một vùng trời tự đứng. Trong vùng trời đó ta tiên thiên bất diệt!

Giang Nam đứng vững gót chân, ngửa đầu cười nói:

- Tiên Tôn, hồng mông tiên thiên của ngươi chỉ có bấy nhiêu thủ đoạn

sao? Dựa vào lực lượng thiên địa đồng hóa không thể phá tiên thiên bất diệt của ta.

Chợt vang tiếng cười to, thiên địa xao động, tử khí vạn vạn dặm, các đại đạo treo cao ngoài chân trời. Trong trời sao vũ trụ, nơi tử khí ùa ra, một lão nhân chống gậy bước tới.

Lão nhân cười dài:

- Đế Giang đạo hữu, ngươi làm sao tham ngộ được hồng mông tiên thiên? Ngươi làm sao phá vỡ? Ngươi tiên thiên bất diệt có thể xưng hùng trước mặt người khác, nhưng với ta thì chỉ là tài mọn!

Gậy quét qua, đâm thủng ma đạo Đại La Thiên của Giang Nam. Đầu gậy xẹt qua đâu là ảo ảnh tiên thiên pháp bảo nổ tung biến thành từng đợt ma khí.

Tiên thiên bất bại chi địa của Giang Nam không ngừng diễn sinh, các loại hình dạng tiên thiên pháp bảo hiện ra. Giang Nam lắ mình biến thành ma thần khổng lồ, cao vô tận đấm vào cây gậy.

Khi Giang Nam biến đổi thì Tiên Tôn già cả cũng thay đổi, thiên địa thời đại ma đạo đổi thay. Giang Nam biến cao lớn bao nhiêu thì thời đại ma đạo, Tiên Tôn già nua biến đổi to cỡ đó.

Ầm!

Mắm tay Giang Nam nổ, máu và xương vụn bay đầy. Nhưng Giang Nam mọc bàn tay mới, lắc người thành tám trăm đầu, ba ngàn cánh tay, ma đạo Thiên Tôn tuyệt thế vô song. Một bàn tay nâng một thế giới ma đạo, trời trăng sao, tinh tú ngân hà xoay tròn trong lòng bàn tay. Tay nâng ba ngàn thế giới ma đạo từ từ chuyển động, ba ngàn đạo ấn đánh vào Tiên Tôn già nua.

Chợt có tiếng cười dài phát ra từ sau lưng Giang Nam, thiếu niên áo xanh tay cầm bảo kiếm tới gần, nhát kiếm chém vào hắn.

Tiên Tôn thiếu niên cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, ngươi chỉ là hậu thiên sinh linh, tầm mắt có hạn làm sao biết ảo diệu hồng mông tiên thiên? Hôm nay chém ngươi một nhát, chém tam sinh quá khứ, hiện tại, tương lai của ngươi, cho ngươi biết đạo diệu hồng mông, tâm phục khẩu phục.

Giang Nam đối diện một Tiên Tôn già đã rất vất vả, bây giờ đến thiếu niên Tiên Tôn càng làm hắn rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Lúc này có tiếng cười từ vị trí khác truyền đến, Tiên Tôn trung niên từ tận cùng vũ trụ đi ra, tray cầm đóa sen xanh.

Tiên Tôn trung niên cười nói:

- Đừng nói nhiều với hắn, có nói thì hắn cũng không hiểu, chỉ biết tự phụ vũ lực nhưng không rõ diệu dụng hồng mông tiên thiên.

Ba Tiên Tôn bao vây, gậy gỗ, bảo kiếm, đóa sen xanh công kích Giang Nam. Trong khoảnh khắc Giang Nam bị đánh đầu rơi máu chảy, các cái đầu bị chặt, các cánh tay gãy, máu nhuộm ma đạo Đại La Thiên.

Ba Tiên Tôn xoay nhanh xung quanh Giang Nam, các đòn công kích vô cùng cường đại trút xuống người hắn.

Giang Nam đứng yên tại chỗ, vô số cánh tay tung bay, thủ ấn hóa thành hình dạng các tiên thiên pháp bảo công kích ba Tiên Tôn. Đối với Giang Nam đây là trận chiến vô cùng khó khăn. Tiên Tôn đã động sát khí, Giang Nam buộc lòng liều mạng chống trả, nếu không sẽ hồn phi phách tán.

Dù Giang Nam xem quá trình năm, sáu mươi ức năm thời đại ma đạo nhưng vẫn bị giết, bị thương nhiều lần.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam vận chuyển ma đạo Đại La Thiên, liều mạng bị thương nặng

lao ra vòng vây ba Tiên Tôn, vừa chiến vừa lùi. Ba Tiên Tôn trước sau giết lên, nhưng thế ba người bao vây đã bị phá.

Giang Nam vừa đánh vừa lùi va chạm với ba Tiên Tôn, tuy bị thương nặng nhiều lần nhưng không mặt đất mạng sống.

- Không, không đúng. Hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn không chỉ có như thế, chắc chắn là ta đã bỏ sót cái gì!

Trong đầu Giang Nam xoay nhanh các ý nghĩ, ba Tiên Tôn liên tục tấn công, mỗi người làm hắn vất vả đón đơ. Thực lực mỗi Tiên Tôn đều hơn hẳn Giang Nam, nhưng chưa đủ lấy mạng hắn.

Trán tám trăm cái đầu đột nhiên mọc con mắt, tám trăm ma nhãn quét qua trên trời dưới đất bốn phương tám hướng, nhìn thấu mọi thứ trong vũ trụ thời đại ma đạo. Đột nhiên tim Giang Nam rung lên, hắn thấy tận cùng vũ trụ này dựng đứng các cây cột xanh chống đỡ vũ trụ hồng hoang.

Năm cây cột xanh tràn ngập hồng mông chi khí, bên trên hồng mông chi khí kết nối lại thành màn trời khép thời đại ma đạo.

Trong khe hở khung trời chưa khép kín, Giang Namtrông thấy khuôn mặt to lớn, mặt lớn như vũ trụ.

Khuôn mặt Tiên Tôn!

Bên ngoài, đài cao vẫn là đài cao, Tiên Tôn vẫn là Tiên Tôn. Ảnh chiếu Tiên Tôn ngồi xếp bằng, xòe tay ra, trong tay là một đóa sen xanh, trong hoa sen là thời đại ma đạo mênh mông. Trong thời đại ma đạo, Giang Nam đang đánh nhau với ba Tiên Tôn già, trung niên, thiếu niên. Đóa sen xanh khép lại sắp thành nụ hoa.

Giang Nam nằm trong bàn tay Tiên Tôn.

Đóa sen xanh trong tay Tiên Tôn hình thành nụ hoa là Giang Nam không thoát khỏi bàn tay gã được. Một đóa sen là một vũ trụ, bên trong chứa thời

đại ma đạo biến ra từ đại đạo của Tiên Tôn, cuối cùng nụ hoa thành hồng mông tiên thiên. Giang Nam sẽ tan biến trong bàn tay Tiên Tôn, thành ảo mộng, thành tế phẩm cho hồng mông tiên thiên, thành một phần của hồng mông tiên thiên.

Đây là hoàn toàn xóa sổ, xóa mọi dấu vết của Giang Nam. Kiếp trước, kiếp này, kiếp sau, xóa hết, không chừa chút cơ hội sống.

Tiên Tôn ra tay không giống người thường, không như Tiên Đế để lại một đường sống, cho Giang Nam cơ hội trưởng thành.

Trong nhụy đóa sen xanh, Giang Nam dốc hết sức bay ra thời đại ma đạo. Giang Nam phải thừa dịp cánh hoa chưa khép kín nhảy ra vũ trụ hồng hoang, nếu không ra được thì hắn chỉ có con đường chết.

Một kích của Tiên Tôn quá khủng bố, kinh khủng đến nỗi không chừa một chút cơ hội sống.

Giang Nam nhảy lên cao, chợt thấy Tiên Tôn trung niên huơ đóa sen xanh, vô số đại đạo ma đạo bay ra từ hoa sen quấn quanh mắt cá chân Giang Nam kéo hắn xuống.

Tiên Tôn trung niên cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, có chúng ta ở đây, ngươi muốn trốn sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2630: Tiên Thiên Đạo Chủ.

Một bên có trường kiếm chém tới, Tiên Tôn thiếu niên chém đầu Giang Nam, cười:

- Ngươi chưa từng lĩnh ngộ hồng mông tiên thiên thì không nhảy ra khỏi chỗ này được, mãi mãi nằm trong vòng khống chế của ta.

Bên kia, Tiên Tôn già huơ gậy điểm, cười nói:

- Dù ngươi lĩnh ngộ hồng mông tiên thiên cũng là đi con đường ta mở, vẫn phải gọi ta là tổ sư, thấp hơn ta một bậc, rơi vào bàn tay ta.

Giang Nam xoay người chiến đấu, rốt cuộc hắn cảm nhận được sự cường đại vô địch của Tiên Tôn. Bây giờ Giang Nam chỉ có nước cố gắng nhảy ra trước khi cánh hoa sen khép kín.

Trận chiến này rất vất vả, Giang Nam muốn nhảy ra ngoài nhưng cứ bị ba Tiên Tôn kéo xuống.

Trên bầu trời thời đại ma đạo, các cánh hoa dần khép kín, khe hở ngày càng nhỏ, cơ hội trốn thoát càng xa vời.

Giang Nam biến thân ma đạo cầu vồng, cố gắng đụng chạm, liều mạng chiến đấu cuối cùng giành được một cơ hội sống trong chớp mắt. Giang Nam thò đầu ra vũ trụ thời đại ma đạo, quẫy mạnh nhảy khỏi vũ trụ ma đạo trong tay Tiên Tôn.

Lúc này thiên ngoại đột nhiên có một ngón tay xanh mông lung từ xa vươn tới đè thân hình Giang Nam thò ra ngoài, ấn hắn té vào vũ trụ thời đại ma đạo.

Tiên Tôn già, thiếu niên, trung niên lại bao vây, gần như chém Giang

Nam chết tại chỗ.

Giang Nam tử chiến chạy trốn, lại nhảy ra thiên ngoại. Lúc này chỉ còn năm chỗ có thể ra thiên ngoại, chợt nghe tiếng nổ, lại một khe hở khép kín, cánh hoa sen khép lại.

Giang Nam định xông ra thiên ngoại nhưng bên ngoài một mảnh xanh mông lung, một ngón tay như mở ra vũ trụ hồng hoang đè xuống, đẩy Giang Nam trở về.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lại một khe hở khép kín, chỉ còn ba khe hở, cái khe càng lúc càng nhỏ, đại biểu cho ba cơ hội sống cuối cùng. Nếu không bắt chặt ba cơ hội sống thì Giang Nam sẽ hoàn toàn rơi vào tay Thanh Liên Tiên Tôn.

Ba Tiên Tôn không vây giết nữa mà bay lên. Tiên Tôn giáo chủ canh khe hở bên trái, Tiên Tôn già canh khe hở bên phải, Tiên Tôn trung niên che khe hở chính giữa.

- Đế Giang đạo hữu, nếu ngươi không dùng đại đạo ma đạo mà sử dụng thực lực thật của mình, lấy ra tiên thiên pháp bảo thì có thể thoát khỏi.

Tiên Tôn trung niên cười to bảo:

- Nhưng làm vậy thì ngươi đừng mơ học được thứ gì từ ta, không thể nghiệm chứng hiểu biết ma đạo của ngươi có đạt đến trình độ như ta không. Dù ngươi trốn ra ngoài sẽ để lại bóng ma trong lòng, sau này gặp ta sẽ thất bại.

- Nếu ngươi bằng vào tu vi ma đạo thì thua là cái chắc. Tiến lùi khó khăn, ngươi lựa chọn như thế nào? Ta để lại cho ngươi ba con đường, một đường quá khứ, một đường tương lai, một đường hiện tại. Ngươi đi con đường nào?

Giang Nam đứng trong không trung, nhíu mày đi hướng Tiên Tôn trung niên.

Giang Nam cười nói:

- Tiên Tôn, kiếp trước không thể đuổi theo, tương lai chưa biết có thể đấu tranh, giành lấy. Nhưng muốn tranh thủ tương lai thì phải cố gắng ngay hiện tại, cho nên ta chọn hiện tại.

Ma đạo Đại La Thiên của Giang Nam càng ổn định, tiên thiên pháp bảo các hình dạng treo cao bên trong, chiếu rọi kiếp này, thông qua hiện tại chiếu sáng tương lai nhưng không chiếu quá khứ.

Quá khứ không thể sửa đuổi, có thể đuổi theo tương lai, có thể thay đổi, phải cố gắng từ hiện tại mới tranh thủ một cơ hội sống thay đổi tương lai.

Đạo tâm Giang Nam sáng tỏ, hắn cảm thấy gặp Tiên Tôn, chiến đấu với Thanh Liên Tiên Tôn làm đạo tâm càng vững chắc hơn, tăng lên trình độ trước giờ chưa từng có, có cảm giác chạm được đạo tâm tiên thiên.

Tiên Tôn trung niên nghênh đón, hoa sen nở trong tay, cười nói:

- Nếu ngươi vượt qua được ta thì sẽ cho ngươi đi ra ngoài. Đế Giang đạo hữu, mời!

Giang Nam quát to, ma đạo Đại La Thiên khuếch trương, càng vững chắc hơn. Giang Nam xông lên. Đóa sen lắc lư trong tay Tiên Tôn trung niên quét qua, ma đạo hóa thành hồng mông chi khí, đóa sen xanh che trời, tràn ngập vũ trụ hồng hoang. Trong sen sinh ra một ma đạo vũ trụ.

Một đóa sen khai thiên.

Giang Nam gầm lên. Sen xanh và ma đạo Đại La Thiên va chạm. Ma đạo Đại La Thiên tan biến thành tịch diệt kiếp cuồn cuộn hủy diệt đóa sen xanh.

Giang Nam sử dụng hiểu biết sâu sắc nhất về ma đạo của mình hòa tan ma đạo Đại La Thiên, dùng nó phá giải hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn.

Hồng mông thanh liên trong tay Tiên Tôn trung niên bị thế tịch diệt ma

đạo Đại La Thiên đồng hóa, biến thành tịch diệt ma đạo của Giang Nam, tăng uy lực tịch diệt kiếp.

Tiên Tôn trung niên nhíu mày, lắc người né tránh. Giang Nam cười to, cất bước chui ra khe hở nhảy ra vũ trụ trong bàn tay Tiên Tôn.

Giang Nam cười nói:

- Tiên Tôn, hôm nay nhảy ra rồi ta có thể đại chiến với ảnh chiếu của ngươi . . . Nguy rồi!

Giang Nam vừa nhảy ra vũ trụ trong bàn tay thì bỗng biến sắc mặt, nhìn xung quanh. Sau khi Giang Nam nhảy ra vũ trụ trong bàn tay thì bốn phía vẫn là trời sao vũ trụ, vẫn là vũ trụ hồng hoang thời đại ma đạo. Dường như tất cả không thay đổi, chỉ có vị trí vũ trụ là đảo điên trên dưới, thay đổi trái phải.

Ma đạo vẫn là ma đạo, Giang Nam còn nằm trong tay Thanh Liên Tiên Tôn, chẳng qua từ vũ trụ trong bàn tay phải nhảy sang tay trái.

Khi Giang Nam nhảy ra, một bàn tay khác của Thanh Liên Tiên Tôn biến thành vũ trụ thời đại ma đạo khác, hai bàn tay chồng lên nhau.

Nhìn như Giang Nam nhảy ra ngoài, m1e cố gắng vùng vẫy trốn thoát nhưng thật ra là nhảy từ bàn tay này của Thanh Liên Tiên Tôn sang tay kia.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên đầu Giang Nam vang tiếng nổ đinh tai nhức óc, con đường kiếp trước khép kín. Lại một tiếng nổ, con đường kiếp sau khép. Thanh âm chấn động cuối cùng vang lên, con đường kiếp này cũng khép lại. Giang Nam hoàn toàn rơi vào vòng khống chế của Thanh Liên Tiên Tôn.

- Đế Giang đạo hữu, ngươi có thể hóa đạo.

Giọng Thanh Liên Tiên Tôn chấn động thiên địa hoàn vũ, vang vọng

không dứt trong vũ trụ.

Thanh Liên Tiên Tôn thản nhiên nói:

- Dù ngươi lĩnh ngộ hồng mông tiên thiên thì bây giờ đã muộn. Đạo hữu, từ nay ngươi không còn tồn tại.

Trong đôi tay Thanh Liên Tiên Tôn, hai đóa sen xanh bắt đầu hợp thành một, hai vũ trụ thời đại ma đạo trong hoa sen hợp nhất. Vũ trụ bắt đầu đồng hóa, hóa thành ma đạo hồng mông, thiên địa đổ xuống, ầm ầm kéo đến.

Giang Nam thở hắt ra, ngồi xếp bằng giữ cho ma đạo Đại La Thiên không phá. Giang Nam định lĩnh ngộ hồng mông tiên thiên, nhưng lực lượng hồng mông từ bên ngoài càng lúc càng nặng nề, đè ép ma đạo Đại La Thiên liên tục thu nhỏ, khó giữ một góc trời.

Một chớp mắt như qua ngàn năm, trong một góc trời ma đạo Đại La Thiên của Giang Nam có ma đạo vũ trụ chậm rãi khai sáng, cố gắng giữ một góc trời, giữ bất bại.

Giang Nam muốn mượn cơ hội này lĩnh ngộ ma đạo hồng mông tiên thiên, dùng hồng mông tiên thiên đối kháng với hồng mông tiên thiên.

Nhưng so với tốc độ lĩnh ngộ của Giang Nam thì hồng mông tiên thiên của Thanh Liên Tiên Tôn đã hình thành thế tất sát, làm ma đạo Đại La Thiên liên tục tan rã, dung nhập vào hồng mông nghiền áp đổ ập đến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2631: Tranh Chấp Lý Niệm. (1)

Đúng như Tiên Tôn nói, dù Giang Nam lĩnh ngộ hồng mông tiên thiên cũng đi theo sau lưng Tiên Tôn, đi con đường Thanh Liên Tiên Tôn đã bước qua. Thanh Liên Tiên Tôn ở cuối đường thấy rõ Giang Nam, muốn tiêu diệt hắn không khó gì.

- Dựa vào hồng mông tiên thiên không thể phá cục chết chắc này, chỉ có tìm con đường khác mới giải trừ nguy hiểm, nhưng con đường nằm ở đâu?

Giang Nam mờ mịt, bỗng bật cười:

- Phải rồi, ta bị Tiên Tôn dẫn lầm đường, cho rằng học hồng mông tiên thiên là có thể đấu lại hắn. Ta đâu cần học theo Tiên Tôn? Đi con đường của hắn thì làm sao vượt qua hắn? Ta có con đường riêng của mình, đường ta đi là thông hướng tận cùng đại đạo!

- Con đường của ta là thần đạo, là đạo nguyên thủy!

- Nếu ta cứ nhất quyết học hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn thì chắc chắn thua, nếu là đạo nguyên thủy luyện thành ma đạo nguyên thủy thì còn một cơ hội sống. Hồng mông tiên thiên của Tiên Tôn tối đa chỉ là chất dinh dưỡng cho đạo nguyên thủy của ta, vì chút dinh dưỡng này mà quên con đường mình đi, mất nhiều hơn được.

Giang Nam xóa tan sương mù trong lòng, cười dài:

- Cái gọi là ma đạo, chú đạo, tiên đạo, hồng mông tiên thiên đều là biểu tượng, là hình dạng nguyên thủy biến ra. Cố ý truy cầu hồng mông tiên thiên chẳng bằng cầu chứng nguyên thủy, tìm nguồn, tìm khởi đầu.

Quanh thân Giang Nam là ma đạo Đại La Thiên, là vũ trụ thời đại ma đạo mới diễn sinh ra, tất cả đốt cháy, bị tịch diệt thiên hỏa đốt. Ma đạo nguyên

thần, đạo quả, pháp lực, thần thông, cơ thể Giang Nam đều tẩm trong tịch diệt thiên hỏa.

Giang Nam dùng tịch diệt thiên hỏa đốt cháy bản thân, lĩnh ngộ đại đạo lý sinh ra từ thời đại ma đạo trong tịch diệt thiên hỏa, đuổi theo nguyên, thủy ma đạo. Ma đạo quay về tịch diệt thiên hỏa. Thoáng chốc đại đại đạo vô cùng cao thâm vọt tới, vô số đạo âm ngân nga trong não Giang Nam.

Giang Nam như trải qua quá trình huyền diệu trước khi ma đạo sinh ra, tịch diệt thiên hỏa dựng dục thời đại ma đạo.

Hồng mông tiên thiên nghiền áp, nghiền nát Giang Nam ra, nhưng khi đụng vào tịch diệt thiên hỏa thì tan rã hòa vào trong, thành dinh dưỡng của tịch diệt thiên hỏa, tăng thêm nhiều đại đạo lý ma đạo hòa vào tri thức của Giang Nam.

Trong tịch diệt thiên hỏa, cơ thể mới của Giang Nam hình thành, tịch diệt thiên hỏa vòng quanh người hắn, như thể tịch diệt thiên hỏa biến thành đạo chủ, chủ đại đạo.

Đột nhiên hồng mông tiên thiên tán đi, tất cả biến mất, Giang Nam vừa tiến vào trạng thái ngộ đạo trước giờ chưa từng có bỗng nhiên bị đánh gãy, lòng thất vọng.

Trên đài cao, Thanh Liên Tiên Tôn ngồi xếp bằng đối diện Giang Nam, hắn cũng khoanh chân ngồi trên đài.

Thanh Liên Tiên Tôn đứng lên:

- Đế Giang, ngươi qua cửa.

Thanh Liên Tiên Tôn phất tay áo:

- Ta sẽ không cho ngươi cơ hội tham ngộ đao lý hồng mông tiên thiên càng cao sâu hơn, ngươi có thể đi ải tiế theo.

Giang Nam nhíu mày, hắn vừa rơi vào trạng thái ngộ đao dã bị ném ra ngoài, lòng trống trơn, khổ sở muốn hộc máu. Lần sau Giang Nam muốn tiến vào lĩnh ngộ huyền diệu như thế là vô cùng khó khăn.

Tiên Tôn không cho Giang Nam cơ hội nào để hắn tiến bộ, không có cơ hội lĩnh ngộ hồng mông tiên thiên, cũng không có cơ hội lĩnh ngộ ma đạo nguyên thủy, có thể nói Thanh Liên Tiên Tôn dứt khoát tuyệt tình.

Giang Nam đứng lên, hành lễ với ảnh chiếu Thanh Liên Tiên Tôn, đi lướt qua người gã hướng tới con đường đằng sau đài cao.

Thanh Liên Tiên Tôn khá ngạc nhiên, giương mắt liếc Giang Nam:

- Chẳng lẽ ngươi không muốn hỏi tại sao ta đánh gãy ngươi ngộ đạo? Ta chen ngang ngươi ngộ đạo tương đương cướp đi một cơ hội cho ngươi vấn đỉnh hồng mông tiên thiên thậm chí trình độ cao hơn. Lần sau ngươi tiến vào đáng sợ ngộ đao tương tự sẽ rất khó khăn, chẳng lẽ ngươi không muốn nói vài câu biểu lộ tức giận sao?

Giang Nam dừng bước lại, cười nói:

- Tiên Tôn dù gì là tiền bối, Tiên Tôn làm như vậy chắc có đạo lý của mình. Theo ta thấy hành động của Tiên Tôn khiến ta hơi khinh thường, nhưng đổi lại góc độ của ngươi, hai ta không thân chẳng quen,ta không phải người trong tiên đạo, ngươi không cần đưa ra lĩnh ngộ của mình trợ giúp ta.

Thanh Liên Tiên Tôn gật gù, cười nói:

- Tuy ngươi nói có chút đạo lý nhưng đó không phải ý định của ta. Nếu ngươi đi đường tiên đạo, ta giúp ngươi cũng không sao, chẳng sợ tương lai ngươi vượt qua ta.

- Ý định của ta là ngươi là biến số tiên đạo, Tiên giới, có một nửa khả năng sau này ngươi giúp ích cho tiên đạo Tiên giới, một nửa khả năng phá hoại. Ta không thể mạo hiểm giúp đỡ ngươi, lỡ tương lai ngươi trở thành mối hiểm họa cho Tiên giới và tiên đạo thì hành động hôm nay là nuôi địch.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta hiểu, ta cũng biết tại sao lý niệm của Tiên Tôn và Tiên Đế khác nhau. Hai người ở chung đã lâu, lý niệm sẽ sinh ra xung đột.

Thanh Liên Tiên Tôn nét mặt sa sầm nói:

- Hai chúng ta tranh chấp lý niệm, ngươi không có tư cách đánh giá.

Tiên Tôn ung dung bảo:

- Lần này ta cắt đứt đường ngộ đạo của ngươi, hỏi thật, trong lòng ngươi không căm giận sao?

Giang Nam cười phá lên, cất bước đi xuống đài cao.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Bây giờ có oán cũng vô dụng, ta làm gì được Tiên Tôn? Sau này đánh gãy cơ hội ngộ đạo của Tiên Tôn là được.

Ảnh chiếu Thanh Liên Tiên Tôn nhíu mày nhìn Giang Nam đi vào dòng sông thời gian thời đại yêu đạo tiền sử.

Thanh Liên Tiên Tôn nhỏ giọng nói:

- Đây là loại người có thù sẽ trả, nhưng đánh gãy cơ hội ta ngộ đạo? Tiểu tử này nói năng càn rỡ thật. Lần sau ta ngộ đạo đương nhiên là chứng nguyên thủy đặt chân đến tận cùng đại đạo, hắn làm sao đánh gãy . . .

* * *

Giang Nam cất bước đi tới, bước qua con đường thời đại yêu đạo hủy diệt. Tịch diệt kiếp phá hủy vũ trụ hồng hoang hoàn chỉnh, cảnh tượng thê mỹ mà đồ sộ, khiến người rung động. Giang Nam đã trông thấy trạng thái tịch diệt kiếp phá hủy thời đại chú đạo, ma đạo nhưng hắn vẫn bị cảnh tượng trước mắt rung động thật sâu.

Mỗi lần quan sát tịch diệt kiếp là Giang Nam có hiểu biết, tri thức khác đi, nhiều lĩnh ngộ ùa vào não hơn.

Mỗi tịch diệt kiếp biểu hiện ra đại đạo tịch diệt khác nhiều, có ý nghĩa đạo vô hình pháp vô thường.

Nhiều lần Giang Nam đứng lại, mỗi giây có thu hoạch khác nhau. Nhưng Tiên Tôn đánh gãy ngộ đạo làm lòng Giang Nam trống rỗng, mãi khi hắn chìm đắm trong lĩnh ngộ đại đạo tịch diệt mới xóa bỏ cảm giác mất mát.

Ngộ đạo là kỳ ngộ chỉ gặp chứ không cầu được, huống chi lần này Giang Nam ngộ đạo sắp tiếp xúc trạng thái tiên thiên cao đẳng hơn hồng mông tiên thiên, có thể gọi là tiên thiên nguyên thủy. Nếu tham ngộ ra ma đạo tiên thiên nguyên thủy, suy một ra ba, tham ngộ đại đạo các thời đại tiền sử đến trạng thái tiên thiên nguyên thủy thì tu vi của Giang Nam sẽ tiến bộ vượt bậmc, nhân kiếp, thiên kiếp gì đó không đáng lo.

Bị đánh gãy trạng thái huyền diệu kia nói Giang Nam không bất mãn là xạo, lần sau hắn muốn tiến vào trạng thái này không biết là năm nào tháng nào. Giang Nam cần một thời gian bình tĩnh lại đạo tâm của mình.

- Rốt cuộc ngươi là ai?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2632: Tranh Chấp Lý Niệm. (2)

Giọng Tịch Diệt Đạo Nhân ồm ồm vang lên, tràn ngập giận dữ:

- Tại sao nhìn ngó ta mười lăm năm hỗn độn? Ngươi đi ra, ta bảo đảm đnáh chết ngươi! Ra đi, đường đường chính chính đấu một trận với ta!

Giang Nam làm ngơ như không nghe thấy. Tịch Diệt Đạo Nhân rực cháy lửa giận nhờ thế tịch diệt kiếp hủy thiên diệt địa, trút ra cơn tức của mình. Vũ trụ thời đại yêu đạo hoang tàn, rách nát.

Mấy chục năm sau, Giang Nam chậm rãi đứng dậy, ngược thời gian đi hướng thời đại yêu đạo huy hoàng.

Giang Nam đột nhiên dừng bước:

- A? Hai người chết vì tình chắc là đạo lữ chín kiếp quấn quýt mà Băng Liên Thánh Mẫu từng nhắc?

Giang Nam nhìn một góc thời đại yêu đạo, thấy trước khi tịch diệt kiếp bộc phát, dù tịch diệt kiếp chưa đến nhưng thiên địa đã tan vỡ, đại đạo tan rã tách rời ra, nhiều yêu tộc Thiên Quân cổ xưa đã không chịu nổi.

Thiên Quân là tồn tại hợp đạo, kết hợp với thiên địa đại đạo, có thể điều động lực lượng đại đạo thiên địa. Trước thời kỳ tịch diệt kiếp bộc phát, thiên địa đại đạo không ngừng tan rã hủy diệt, Thiên Quân khó bước vào cảnh giới hợp đạo nữa.

Giang Nam nhìn thấy đôi đạo lữ không phải Thiên Quân mà là đẳng cấp Tiên Quân.

Hai người quấn quýt chín kiếp nhưng mãi không độ qua tình kiếp Thiên Quân. Bọn họ luyến tiếc nhau, lần lượt chuyển thế, xóa bỏ ký ức về đối

phương nhưng cuối cùng luôn bên nhau.

Khi tịch diệt kiếp bộc phát, đôi nam nữ tuyệt vọng ôm nhau chết, mãi mãi biến mất trong thời gian.

Giang Nam yên lặng nhìn hai người chết vì tình, lòng buồn bã. Từ xưa đến nay hiếm có ai như đôi đạo lữ này, chẳng lẽ người có tình không thể nắm tay đến cuối đường, độ qua tịch diệt kiếp sao?

- Phu nhân thà không chứng Thiên Quân cũng muốn bên ta, còn Giang Tuyết tỷ tỷ thì sao?

Giang Nam bước tiếp, thầm nghĩ:

- Nàng khí cao chí hướng xa, có lẽ sẽ chém đứt tình duyên ta với nàng, chứng đạo Thiên Quân.

Giang Nam cười tự giễu, nhìn kiếp trước của Băng Liên Thánh Mẫu thừa dịp Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân tranh chấp thì thông minh cướp tiên thiên dao cầm. Giang Nam bật cười.

Băng Liên Thánh Mẫu thông minh tinh nghịch đúng là tiểu yêu tinh, cướp mồi ngay miệng cọp, nàng chiếm cơ hội sống trốn thoát tịch diệt kiếp.

Giang Nam đi con đường này mất mấy trăm năm, nghiên cứu đại đạo thời đại yêu đạo, xác định những gì đã đọc trong Đạo Quân điện. Cuối cùng Giang Nam đến khởi đầu thời đại yêu đạo, trong tịch diệt thiên hỏa.

Trên đài cao đằng trước, Tiên Đế đứng thẳng chờ Giang Nam tới.

Hai người chào nhau:

- Đế Giang đạo hữu.

- Tiên Đế bệ hạ.

Tiên Đế cười nói:

- Đế Giang đạo hữu vượt qua được ải Thanh Liên đạo huynh làm ta bất ngờ. Thanh Liên đạo huynh sẽ không nương tay như ta, thủ đoạn cao hơn ta, tâm kế thâm sâu hơn ta. Chắc Thanh Liên đạo huynh làm khó Đế Giang đạo hữu rất nhiều?

Giang Nam cảm ơn, cười nói:

- May mắn chạy thoát từ tay Tiên Tôn. Bệ hạ, ta rất tò mò, giữa bệ hạ và Tiên Tôn có đúng như những Đạo Quân tiền sử nói? Hai người tàn sát lẫn nhau, chết chung? Bệ hạ có thể cho ta biết không?

Tiên Đế mỉm cười nói:

- Tranh chấp lý niệm thường sẽ biến thành tranh chấp bằng vũ lực. Đúng là ta và Thanh Liên đạo huynh đánh nhau. Trước khi phụ thân đi có ban cho ta một hồ lô, bị Thanh Liên đạo huynh đánh nát.

Giang Nam lòng máy động, hắn có nghe nói về hồ lô Tiên Đế nhắc, thậm chí được một hồ lô tử nhi trồng trong tam giới Đại La Thiên. Bình Thiên lão tổ làm lại cơ thể cũng nhờ hồ lô trên hồ lô đằng.

Giang Nam có dính dáng khá nhiều với chuyện này. Hồ lô đằng giúp Giang Nam vượt qua nhiều khó khăn, hồ lô đằng kết ra hồ lô bị hắn lấy ban cho đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô.

Nhóm Hồng Đạo Nhân toàn là Đạo Tổ tiên đạo, bây giờ ngẫm lại Giang Nam cảm thấy nhân quả trong đó thâm sâu làm hắn rung mình.

- Hai vị đều chết trong trận chiến ấy?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, dò hỏi:

- Tiên giới nhỏ như vậy chắc không chịu nổi hai vị đại chiến, trong hỗn độn nếu có hai chiến đấu e rằng hỗn độn không bình tĩnh như hiện tại. Nếu hai vị dốc sức đánh sẽ để lại dấu vết không thể xóa nhòa.

Tiên Đế cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, có vẻ trong đầu ngươi chứa đầy câu hỏi. Cũng được, nếu ngươi vượt qua được một ải thì ta sẽ trả lời một vấn đề. Nhưng cửa này tạm dừng đặt câu hỏi, Đế Giang đạo hữu, mời.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Mời!

- Yêu đạo mơ hồ khó dò. Đế Giang đạo hữu, trận chiến ta và ngươi sẽ không so đại đạo vô hình, chúng ta hãy so tài cấp bậc cao hơn đi.

Người Tiên Đế rung lên, ảnh chiếu yêu đạo quấn quanh người, tiên thiên bất diệt linh quang lấp lóe.

Tiên Đế nói:

- Đại đạo vô hình nhưng khi sử dụng tức hữu hình. Đạo vô hình pháp vô dạng, vô hình vô dạng chứng tiên thiên. Tiến thêm một bước là tiên thiên bất diệt. Cái gì gọi là tiên thiên bất diệt? Chỉ một điểm linh quang. Trong cửa này, chúng ta hãy đấu một trận linh quang bất diệt.

Lòng Giang Nam rung lên, khom người nói:

- Xin bệ hạ chỉ điểm.

Tiên Đế không vội tấn công, cười nói:

- Trước kia ngươi đã thấy tiên thiên bất diệt linh quang rồi đúng không? Chắc có nghiên cứu đại đạo bất diệt chứa trong đó. Thiên địa tịch diệt đại đạo làm sao bất diệt? Bất diệt là một điểm linh quang sinh linh. Linh quang khởi điểm từ đạo tâm, dến cảnh giới Đạo Quân thì là tiên thiên đạo tâm. Tịch diệt kiếp diệt hết thảy nhưng không thể diệt đạo tâm của ta. Trong ải này nếu ngươi lĩnh ngộ được một chút điều đó coi như qua cửa.

Lòng Giang Nam rung động, hắn luôn không thể hoàn toàn tham ngộ đại

đạo bất diệt kết nối tiên thiên pháp bảo, tiên thiên bất diệt linh quang. Bây giờ nghe Tiên Đế chỉ điểm, cảm giác như đẩy ra mây mù thấy trời xanh.

Tiên Đế vươn tay chỉ, tiên thiên bất diệt linh quang như sông lớn dâng trào ập hướng Giang Nam. Yêu đạo đại đạo bất diệt trong linh quang phóng lên cao, chứa uy lực tiên thiên pháp bảo, mênh mông dâng trào.

Tiên Đế cười to bảo:

- Đế Giang đạo hữu, nếu ngươi mất tập trung sẽ bị ta một kích giết chết!

Giang Nam cười phá lên, tất cả tu vi biến thành đại đạo thời đại yêu đạo. Yêu đạo Đại La Thiên dâng lên đỡ sông tiên thiên bất diệt linh quang trùng kích.

- Bệ hạ yên tâm, ta còn muốn đi đến cuối cùng hỏi ra thắc mắc trong lòng, sao có thể gục ngã trước ải này?

Trận chiến này vất vả còn hơn lần trước Giang Nam đấu với ảnh chiếu Tiên Đế, nguy hiểm hơn. Đúng như Tiên Đế nói, sơ sẩy một cái là hắn sẽ bị một kích giết chết.

Dung hợp bất diệt đại đạo tiên thiên bất diệt linh quang, một mặt nào đó thì đây là tiếp xúc cảnh giới Đạo Quân. Đầu tiên là đạo tâm, đạo tâm bất diệt, không bị thời gian mài mòn, không bị tịch diệt kiếp tiêu diệt.

Đối với tồn tại như Giang Nam nửa chân bước vào cảnh giới Thiên Quân thì lĩnh ngộ đạo tâm mà thời gian, tịch diệt kiếp không thể lay động hơi làm khó hắn.

Giang Nam có hy vọng, dù sao hắn khác với Thiên Quân trước kia. Đầu tiên, sức chiến đấu của Giang Nam đã đến đẳng cấp Thiên Quân, là nổi bật trong Thiên Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2633: Tiên Thiên Lô Bồng. (1)

Thứ hai, Giang Nam lần lượt bước vào dòng sông thời gian, nhìn vũ trụ sinh diệt, thời đại biến thiên, đã đứng trên độ cao siêu nhiên nhìn các thời đại. Chờ đạo tâm tăng lên, Giang Nam sẽ vượt qua những gì Thiên Quân nghe và thấy.

Điều này cho Giang Nam khả năng đột phá đạo tâm bất diệt.

Đạo tâm bất diệt mới làm được đại đạo bất diệt, Tu luyện đến cảnh giới đại đạo bất diệt cần lĩnh ngộ vô hình vô dạng. Giang Nam đã làm được điều này.

Tuy nhiên đây chỉ là khả năng, có thể lĩnh ngộ ra tiên thiên bất diệt linh quang, đại đạo bất diệt hay không phải xem Giang Nam cố gắng, năng lực lĩnh ngộ của hắn như thế nào.

Tiên thiên bất diệt linh quang trong tay Tiên Đế thiên biến vạn hóa, linh quang chợt lóe, sát chiêu sắc bén vô cùng công kích yêu đạo Đại La Thiên của Giang Nam. Hoặc cắt nát, hoặc trấn áp, hoặc công kích nguyên thần, hoặc yêu hóa đạo quả, hoặc chém giết thần hồn, hoặc tan rã thân thể, hoặc vặn vẹo lực lượng tạo hóa biến Giang Nam thành mèo chuột gà chó. Giang Nam buộc phải dốc hết sức ra đánh nhưng vẫn lần lượt bị thương nặng.

Giang Nam bộc phát tất cả tiềm năng của mình, dốc sức đối kháng, cố gắng tìm ra cơ hội sống trong sát cục sát khí. Giang Nam biến hóa tất cả, phát huy uy lực yêu đạo biến đổi khó lường lâm li vô cùng.

Nhưng như thế chưa đủ đối kháng công kích của Tiên Đế, bởi vì ảnh chiếu Tiên Đế đứng trên độ cao hơn, uy nhiếp đại đạo bất diệt, linh quang công kích. Nếu không có thủ đoạn tương ứng thì không cách nào đối kháng được, đành phải liên tục rút lui, bị thương.

- Thần đạo cuối cùng thật sự đáng giá đạo hữu trả giá như thế sao?

Tiên Đế công kích, tiên thiên bất diệt linh quang thứ hai bay ra khỏi người biến thành đóa khánh vân bảo vệ đỉnh đầu. Khánh vân anh lạc thùy châu, có ảo ảnh các pháp bảo lơ lửng bên trên khánh vân. Chuông to, bảo đỉnh, tiên tháp, dao cầm, tiên ấn, quyền trượng, vương tọa trôi bềnh bồng.

Đóa khánh vân bay ra vạn pháp không xâm, mặc kệ Giang Nam công kích mãnh liệt cỡ nào, bá đạo ra sao cũng không thể đến gần khánh vân nửa bước.

Linh quang trong tay Tiên Đế biến thành trường đao chém Giang Nam, thản nhiên nói:

- Đế Giang đạo hữu, đôi khi ta cảm thấy ngươi cố chấp quá mức.

Người Giang Nam run lên, loáng thoáng có linh quang bay ra từ đỉnh đầu, dần biến đổi hình thành một tòa thần vực.

Giang Nam cười nói:

- Bệ hạ, nếu tiên đạo chỉ có một mình bệ hạ thì tiên đạo có đáng giá để bệ hạ trả gái không?

Đạo tâm của Giang Nam dần hiểu ra, tất cả là nhờ kinh nghiệm suốt đời Giang Nam, từ ý niệm bảo vệ, từ sự kiên trì. Từ lúc thiên thần đại chiến hủy diệt quê hương khiến Giang Nam bước vào con đường Tu luyện, vì cố chấp quyết tâm bảo vệ tộc nhân quê hương mà trở thành tu sĩ, vào Huyền Thiên thánh tông bắt đầu bảo vệ thánh tông, vì báo ân, vì giết kẻ thù mà không tiếc liều mạng, anh dũng không sợ chết.

Vì bảo vệ trung thiên thế giới, huyền minh nguyên giới, Giang Nam chặn đại quân địa ngục, bị đánh thành hỗn độn hồng mông bị chôn trong huyền minh nguyên giới hủy diệt.

Vì bảo vệ Giang Tuyết tỷ tỷ Giang Nam có thể chém giết cùng quần hùng

chư thiên vạn giới. Vì bảo vệ thần giới, chúng sinh vạn giới, Giang Nam lần lượt chiến đấu đẫm máu, thậm chí dùng hết âm mưu quỷ kế, rốt cuộc lên ngôi đế, thống nhất chư thiên, vạn giới.

Vì bảo vệ thê tử, nhi tử, Giang Nam nuốt sáu vũ trụ khác, tự mình gánh tiếng xấu chư thần hoàng hôn kiếp phản bội thần đạo.

Đến Tiên giới, đối diện dòng nước lũ đại thế nghiền áp, Giang Nam lại vác gánh nặng bảo vệ Tiên giới tiên đạo.

Mọi điều Giang Nam làm rất ít vì bản thân, hắn toàn vì người bên cạnh, vì che chở. Đây là trách nhiệm, là trách nhiệm làm phụ thân người ta, làm phu quân người ta, làm đế vạn linh, vì nguyên tắc của bản thân.

Trách nhiệm hóa thành gánh nặng gánh trên vai, đầu đội trời chân đạp đất, đằng trước là con đường gập ghềnh khó đi. Giang Nam dốc sức vác gánh nặng đi tới.

Đạo tâm Giang Nam thấu suốt, có niềm tin tràn ngập lồng ngực. Đó là một mình gánh trách nhiệm, bảo vệ bạn bà người thân, dưới vạt áo để che chở sinh linh, kiến tịch diệt kiếp không thể tiêu trừ.

Linh quang trên đầu Giang Nam ngày càng nhiều hơn, thần vực treo cao càng lúc càng rõ ràng. Cố chấp, chấp niệm xen lẫn đạo tâm bất diệt, đại đạo bất diệt biến thành tiên thiên bất diệt linh quang riêng của Giang Nam.

Trường đao linh quang của Tiên Đế chém xuống, đứng trên thần vực, thần vực bị chém rách rồi khép lại. Bất diệt đạo âm phóng lên cao, chấn động, lảnh lót, rung động hồn người.

Trường đao linh quang liên tục chém xuống, tiên thiên bất diệt linh quang trên đầu Giang Nam biến thành thần vực cũng càng rõ ràng, rốt cuộc khi bất diệ đạo âm đậm đặc nhất thì hoàn toàn biến đổi.

Đây là một tòa Lô Bồng, vẫn là một góc trời, lơ lửng cách đỉnh đầu Giang Nam một trượng. Dưới Lô Bồng treo chuông lớn, cái trống to đơn giản đứng

thẳng trước Lô Bồng. Trong bồng bày lư hương, bồ đoàn đặt trước lồ. Trên bồ đoàn có thần yêu đạo tay nâng linh tháp, trong góc có đỉnh vuông.

Tiên thiên bất diệt linh quang của Giang Nam biến thành Lô Bồng che chở.

Tiên Đế thu linh quang, ngồi xếp bằng. Giang Nam cũng ngồi khoanh chân, hai người im lặng đối diện nhau. Khánh vân trên đầu Tiên Đế phát ra tiếng chuông lảnh lót, gõ đạo diệu vô tận, thời gian tiên đạo vô tận, hư vô mờ mịt. Thời gian trôi qua, mọi thứ di chuyển chỉ có tiên đạo vĩnh tồn.

Lô Bồng trên đầu Giang Nam bao phủ sau lưng, bên dưới treo chuông lớn ngân vang. Thời gian ầm ĩ như sông chảy xiết gột rửa tất cả nhưng không thể cuốn trôi mọi thứ Lô Bồng che chở bên trong.

Khánh âm vang, lại có một loại đạo âm bât diệt phát ra, xa xôi như từ thiên ngoại thiên truyền đến, ý cảnh xa vời. Như có một người ngồi trên khánh vân xem thương hải tang điền, hồng trần quấy rầy nhưng không thể lay động đạo tâm, vĩnh hằng không phá.

Đằng trước Lô Bồng vang tiếng trống kêu thùng thùng, thanh âm sát phạt nổi lên như chiến trường trong hồng trần, chiến đấu vì lý tưởng niềm tin.

Hai người ngồi yên, đạo âm bất diệt va chạm, lý niệm xung đột tranh đấu. Các loại đạo âm giao thác công phạt như có trận chiến vô hình.

Tiên Đế đột nhiên thu về khánh vân trên đầu.

- Đế Giang đạo hữu, qua năm trăm năm rồi, ngươi nên đi.

Tiên Đế đứng dậy nói:

- Ngươi đã qua cửa, ải tiếp theo vẫn là Thanh Liên đạo huynh. Ta không biết hắn sẽ làm khó dễ đạo hữu như thế nào, nhưng chắc hắn sẽ không để ngươi được ích lợi gì.

Giang Nam thu về yêu đạo Đại La Thiên, lòng rung động hét thất thanh:

- Năm trăm năm? Sao mau vậy?

- Giao lưu đại đạo, năm trăm năm đã là ngắn.

Tiên Đế bình tĩnh nói:

- Thời gian đối với tồn tại như hai ta chỉ là một chớp mắt, thoáng chốc phàm nhân sinh sản không biết bao nhiêu đời. Ví dụ Đế Giang đạo hữu muốn che chở một phàm nhân, có lẽ ngươi chớp mắt một cái phàm nhân đã sinh sản không biết bao nhiêu đời.

- Ví dụ đạo hữu muốn che chở một phàm nhân, có lẽ ngươi chớp mắt một cái phàm nhân kia đã mất trăm ngàn năm, hậu đại sinh sản thành đại tộc. Người đạo hữu che chở nhân ở đâu? Có ý nghĩa gì? Đạo hữu không níu giữ thời gian được, dù có thể thì trong Lô Bồng đó có thể che chở bao nhiêu người?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2634: Tiên Thiên Lô Bồng. (2)

Giang Nam im lặng, lướt qua người Tiên Đế, bỗng đứng lại.

Giang Nam cười nói:

- Chớp mắt qua trăm ngàn năm sẽ bỏ qua nhiều điều thú vị. Tiên Đế bệ hạ muốn sáng tạo ra thời đại tiên đạo không bị tịch diệt kiếp tiêu trừ, đó cũng là chấp niệm. Hai ta có điểm giống nhau, chờ ta vượt qua các cửa ải, ta sẽ xin thỉnh giáo bệ hạ một vấn đề.

Giang Nam bước lên dòng sông thời gian thần đạo tiền sử, đi ngược dòng tới trước.

Giọng Tịch Diệt Đạo Nhân ầm ĩ gào thét:

- Ha ha ha ha ha ha! Nhìn ngó ta mười bốn thời đại mà không dám đánh nhau với ta?

- Chuột nhắt nhát gan, chỉ dám làm rùa đen rút đầu, ngươi đi ra, ra mau!

- Chờ xem ta sẽ bóp nát ngươi nhét vào trong góc hỗn độn, chôn vùi ngươi. Mỗi một năm hỗn độn qua đi ta sẽ đào mồ cuốc mã ngươi lên, tưởng nhớ tên cặn bã rình ngó ta . . .

Giang Nam phớt lờ Tịch Diệt Đạo Nhân la ó, thầm nghĩ:

- Lần này Tiên Tôn sẽ làm khó ta như thế nào? Lại là hồng mông tiên thiên sao? Nếu Tiên Tôn lại thi triển ra hồng mông tiên thiên thì khó làm gì được ta, ngược lại bị ta thăm dò ảo diệu trong đó, không chừng một hơi tham ngộ ra tiên thiên nguyên thủy.

Thời đại thần đạo tiền sử là một thời đại rất rực rỡ, hơn cả yêu đạo, ma

đạo. Trừ Mông Tốn, Vạn Vật Đạo Tổ ra có bốn Đạo Quân. Mông Tốn Đạo Quân là lãnh tụ cao nhất tập hợp tất cả thiên tài địa bảo thần tiền sử, các cường giả cùng nhau chế tạo Thần Mẫu.

Vạn Vật Đạo Tổ cho rằng kế này có thể thực hiện, kế hoạch to lớn độ qua tịch diệt kiếp nên hết sức giúp đỡ chế tạo Thần Mẫu, đóng góp trí tuệ.

Khi đó Vạn Vật Đạo Tổ rất nhiệt tình, chân thành. Vạn Vật Đạo Tổ cùng Đạo Quân thần đạo khác hoàn thành kế hoạch vĩ đại.

Đó là thời đại nhân tài lớp lớp, ức vạn vạn thần linh tiền sử chế tạo Thần Mẫu có thể viết thành sử thi hào hùng. Tất cả hy vọng đặt hết vào Thần Mẫu.

Cuối cùng bọn họ thành công tạo ra Thần Mẫu trước khi tịch diệt kiếp đến, reo hò hoan hô. Các sinh linh mừng vui, đám Đạo Quân Mông Tốn Đạo Quân kích động nước mắt lưng tròng. Vạn Vật Đạo Tổ cũng rất hưng phấn.

Vô số sinh linh thời đại thần đạo ký thác thần hồn, nguyên thần, đạo quả vào cơ thể Thần Mẫu. Ban đầu không có gì lạ, nhưng tồn tại càng mạnh ký thác vào người Thần Mẫu làm Thần Mẫu dần sinh ra linh trí.

Cuối cùng một vị Đạo Quân ký thác đạo quả, nguyên thần và thần hồn trong đạo quả vào Thần Mẫu là lúc Thần Mẫu mất khống chế. Tất cả hy vọng biến thành bọt nước, toàn bộ sinh linh thời đại thần đạo trừ số ít Đạo Quân như Mông Tốn Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ ra còn lại bị Thần Mẫu nuốt sạch đạo quả, nguyên thần, thần hồn.

Đó là cảnh tượng thê thảm biết nhường nào?

Khắp vũ trụ thần đạo đầy rẫy xác chết, nguyên vũ trụ chết, tịch diệt kiếp bộc phát trước tiên.

Vạn Vật Đạo Tổ ủ rũ. Các Đạo Quân khác hoặc chết hoặc trốn. Có người may mắn vào vô nhân cấm khu trốn.

Mông Tốn Đạo Quân phát điên. Trong khoảnh khắc Thần Mẫu Đạo Quân

mất khống chế thì Vạn Vật Đạo Tổ nổi điên, khóc kinh thiên động địa, khóc nguyên vũ trụ thần đạo đổ mưa máu. Mông Tốn Đạo Quân lang thang trong tịch diệt kiếp và hỗn độn như ma quỷ xác sống.

Lòng Giang Nam buồn bã:

- Mông Tốn Đạo Quân vì sinh linh thời đại mình chế tạo ra Thần Mẫu, kết quả Thần Mẫu sinh ra sinh linh nên tất cả sinh linh thời đại thần đạo chết thảm. Lòng Mông Tốn Đạo Quân áy náy, bị đả kích rất lớn. Có lẽ suốt đời Mông Tốn chìm đắm trong cảm xúc áy náy này không thể giải thoát.

Mông Tốn Đạo Quân vì báo đáp ơn Đế và Tôn không giết, cứu mạng mà biến thành Mông Tốn thái tử, kiếp này có xung đột với Thần Mẫu Đạo Quân là chuyện sớm hay muộn.

Giang Nam đi trong dòng sông thời gian thời đại thần đạo tiền sử sáu, bảy trăm năm mới đến điểm khởi đầu thần đạo, đi vào tịch diệt thiên hỏa.

Đằng trước là đài cao đứng thẳng, ảnh chiếu tồn tại ngồi xếp bằng, dường như đang nhắm mắt tập trung.

Giang Nam nhìn xung quanh, trong tịch diệt thiên hỏa có thêm một tấm bia đá viết chữ 'từng đến đây chơi'.

Giang Nam đứng trước bia đá quan sát chữ viết của Tiên Tôn, chép miệng khen.

Giang Nam bước lên đài cao, hành lễ:

- Tử Xuyên xin chào Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn đứng dậy đáp lên, bình tĩnh nói:

- Đế Giang đạo hữu, ải này hai ta không đánh nhau, ngươi chơi một ván cờ với ta đi.

Giang Nam thế mới chú ý thấy trước mặt Thanh Liên Tiên Tôn bày một

bàn cờ, chưa có quân cờ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tiên Tôn thật có nhã hứng, nhưng tạo nghệ kỳ đạo của ta khá thấp, không phải đối thủ của Tiên Tôn.

- Có thể đi đến đây nhiều ít có khí phách rộng lớn chứa vũ trụ Càn Khôn, thủ đoạn không còn phân biệt cao thấp.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, mời ngồi.

Giang Nam ngồi xuống. Thanh Liên Tiên Tôn cầm cờ đen, đặt một quân xuống.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Trưởng giả ưu tiên, ta đi trước một chiêu.

Giang Nam cầm cờ đen lên, chưa đặt quân cờ xuống đột nhiên mắt hoa lên, bàn cờ biến mất, thay thế là vũ trụ hồng hoang, rõ ràng là thời đại thần đạo.

Giang Nam cười cười:

- Lại đến nữa? Tiên Tôn định dùng hồng mông tiên thiên lấy mạng ta sao?

Nhưng Giang Nam phát hiện có điều khác, tuy hắn vào vũ trụ thần đạo biến ra từ hồng mông tiên thiên nhưng vị trí cao cao tại thượng, vũ trụ hồng hoang dưới chân, mắt nhìn thấy hết, tay nắm giữ tất cả.

Đối diện Giang Nam, thân hình Thanh Liên Tiên Tôn to lớn bao la, khổng lồ y như hắn sừng sững trước màn trời vũ trụ, như bóng lưng thời đại.

Giang Nam cũng là một bóng lưng khác, hắn ngơ ngẩn nhìn cờ đen trong

tay. Cờ đen là một sinh linh thời đại thần đạo.

Thanh Liên Tiên Tôn đặt cờ trắng xuống đã biến thành sinh linh thứ nhất trong thời đại thần đạo, chém tiên thiên chi cơ.

- Đế Giang đạo hữu, trận so đấu này chúng ta luận đạo cao thấp, nhưng không làm tổn thương hòa thuận.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Mời đặt cờ.

Giang Nam nhíu mày, đặt sinh linh thần đạo trong tay xuống. Hai sinh linh rơi vào vũ trụ thần đạo, mỗi bên tự Tu luyện. Một Tu luyện tiền sử thần đạo chuyển hóa tiên đạo, một Tu luyện thần đạo mà Giang Nam tự mình sáng tạo. Hai bên tự phát triển, không liên quan.

Thời gian trong vũ trụ thần đạo qua nhanh, Giang Nam, Thanh Liên Tiên Tôn như người khống chế vũ trụ từ thiên ngoại, dùng thiên hạ làm ván cờ, so tài ván cờ hoàn toàn mới.

Trong khi hai người chớp mắt thì vũ trụ thần đạo đã qua mấy vạn năm.

Thanh Liên Tiên Tôn lại đặt cờ xuống, quân cờ biến thành nữ nhân, Tu luyện tiền sử thần đạo chuyển hóa tiên đạo, kết đạo lữ với quân cờ trước, sinh sản sinh sôi. Thời gian trôi qua, rất nhanh phát triển thành đại bộ lạc man hoang.

Giang Nam cũng đặt cờ xuống biến thành nữ nhân thần đạo, kết đạo lữ với quân cờ trước, phát triển thành thần đạo bộ lạc.

Bất giác Giang Nam, Thanh Liên Tiên Tôn đặt mấy chục quân cờ, vũ trụ thần đạo dần phát triển. Càng lúc càng nhiều sinh linh chia hai phái tiên đạo, thần đạo, đối lập với nhau. Các bộ lạc đầy rẫy ngôi sao phân cách cương vực vũ trụ thần đạo, tự chiếm lĩnh động tiên, mạch khoáng linh mạch, chiếm cứ tài nguyên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2635: Nguyên Thần Đại Đạo.

Trong vũ trụ thần đạo đã hình thành thế đối lập, các bộ lạc tự phát triển lớn mạn lên. Nhưng tiên đạo dễ Tu luyện hơn thần đạo Giang Nam khai sáng, bộ lạc tiên đạo mạnh hơn bộ lạc thần đạo, đông người hơn.

Cuối cùng bắt đầu đụng độ. Các bộ lạc thần đạo bị tiêu diệt, nhưng vũ trụ quá rộng lớn, chiến đấu chỉ là va chạm quy mô nhỏ.

Giang Nam và Thanh Liên Tiên Tôn vẫn đặt quân cờ trải rộng khắp vũ trụ hồng hoang, đẩy vũ trụ phát triển đến trạng thái hưng thịnh nhất.

Trong vũ trụ bắt đầu bùng nổ va chạm quy mô lớn, chiến tranh lan tràn khắp nơi, sát phạt chinh chiến. Các bộ lạc thần đạo bị tiêu diệt, thần linh bị đồ sát.

Cuối cùng tất cả quân cờ đen của Giang Nam đặt trên bàn cờ và bị giết sạch, nguyên vũ trụ chỉ còn lại tiên đạo.

- Đế Giang đạo hữu, ngươi thua.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Ngươi và ta đánh cờ, ngươi kém hơn ta một bậc.

Giang Nam hơi nhíu mày, đột nhiên cười nói:

- Dù sao ta không phải kỳ thủ khống chế vũ trụ, thua Tiên Tôn là đương nhiên. Nhưng đây bằng hữu thôi diễn, cờ trong hiện thực không phải như vậy.

Giang Nam đứng dậy, rơi vào bộ lạc thần đạo. Giang Nam giơ tay lên, ức vạn trời sao phá vỡ, bàn tay rơi xuống, vũ trụ chấn động, tịch diệt kiếp bộc

phát.

Trong khoảnh khắc tất cả bố cục, quân cờ của Tiên Tôn bị quét sạch.

Giang Nam hủy diệt vũ trụ. Vũ trụ thần đạo biến mất, Giang Nam trở về đài cao. Thanh Liên Tiên Tôn ngồi đói diện, giữa hai người là bàn cờ lộn xộn.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Trong hiện thực ta không phải kỳ thủ, quân cờ trong tay ta là bản thân ta. Thần trong thần đạo có một mình ta đã đủ xoay chuyển thiên địa Càn Khôn, mặc ngươi có muôn vàn quân cờ, bao nhiêu bài bố, một mình ta đủ lật bàn cờ. Tiên Tôn thấy sao?

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn chằm chằm Giang Nam giây lát, phất tay áo thu các quân cờ, bình tĩnh nói:

- Ngươi qua cửa.

Giang Nam đứng dậy, lướt qua Thanh Liên Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn nhẹ giọng nói:

- Đế Giang đạo hữu, ngươi và ta đánh cờ ngàn năm, hy vọng ngươi có thu hoạch.

- Đánh cờ ngàn năm?

Giang Nam ngẩn ngơ, quay đầu nhìn lại. Thanh Liên Tiên Tôn ung dung ngồi, không ngoái đầu.

- Cáo già, làm ta trễ ngàn năm.

Giang Nam hận ngứa răng. Giang Nam và Thanh Liên Tiên Tôn đánh ván cờ nhìn như rất nhanh nhưng bất giác một ngàn năm trôi qua, Giang Nam thắng cờ, đổi lại là ngàn năm đã qua.

Khiến Giang Nam tức giận nhất là dù thắng nhưng hắn không học được đạo và lý cao sâu hơn từ ván cờ với Thanh Liên Tiên Tôn. Giang Nam không lĩnh ngộ ra hồng mông tiên thiên, bị Thanh Liên Tiên Tôn đùa cợt.

Trễ ngàn năm đối với Tiên giới chỉ là một chớp mắt nhưng với những tồn tại đặt chân trong dòng sông thời gian thì đây là ngàn năm lãng phí.

Trong ngàn năm này có lẽ đạo tràng Đế và Tôn thời đại nguyên đạo đã thay đổi nghiêng trời lệch đất. Không biết ba ngàn đại đạo còn lại mấy?

Giang Nam cần vượt qua các ải khó khăn gồm ảnh chiếu Tiên Đế, Tiên Tôn trấn thủ, mỗi cửa hắn mất mấy trăm năm nghiên cứu đại đạo các thời đại, lại chậm trễ nhiều thời gian.

Chờ Giang Nam đến đạo tràng Đế Tôn sợ là không còn canh mà húp.

- Bị tính kế! Thôi kệ, lần sau gặp con cáo già này mặc kệ hắn chơi trò gì ta cũng không quan tâm, cứ đi thẳng tới đạp qua lão già đó, một ảnh chiếu cũng không làm gì ta được.

Giang Nam đi vào thời đại nhân đạo tiền sử. Thời đại này cực kỳ huy hoàng, là một thịnh thế dồi dào, cường giả lớp lớp. Mấy lão già ngoan cố kiên quyết chôn chân trong vô nhân cấm khu như Tương Khang là cường giả thời đại nhân đạo.

- Kẻ thấp kém ti tiện đáng thương, ngươi rình ngó ta mười ba năm hỗn độn, dần yếu ớt hơn. Ngươi ti tiện làm ta rất đồng tình.

Tịch Diệt Đạo Nhân như đối diện với Giang Nam:

- Tuy ta không biết ngươi núp ở đâu nhưng thứ sinh linh không có chút cảm giác tồn tại như ngươi bị ta giết vô số kể. Ngươi có thể chọn chết oanh liệt hoặc như con kiến núp đi, tham sống sợ chết. Vẫn không muốn chiến đấu với ta sao? Tổ cha ngươi!

Lại mấy trăm năm trôi qua, Giang Nam đi đến nguồn thời đại nhân đạo,

thấy ảnh chiếu Tiên Đế đứng trên đài cao trong tịch diệt thiên hỏa.

Giang Nam chào Tiên Đế:

- Bệ hạ, có thể trả lời vấn đề của ta không?

Giang Nam cười nói:

- Lần trước ta hỏi bệ hạ cuộc chiến giữa người và Tiên Tôn là chết chung với nhau sao?

Tiên Đế trả lễ:

- Đương nhiên, ta và Thanh Liên đạo huynh chiến đấu đúng là cùng chết, bây giờ thân đã chết.

Giang Nam giật mình, lạc giọng nói:

- Dù lý niệm các người khác nhau nhưng không đến nỗi đánh tới chết đi? Là lý do gì khiến các người vứt bỏ tình cảm, quyết đẩy đối phương vào chỗ chết? Các người đại chiến ở đâu? Tại sao trong Tiên giới không để lại dấu vết gì?

Tiên Đế nhíu mày, hắng giọng:

- Đế Giang đạo hữu, ta đã trả lời một vấn đề của ngươi, câu khác thì chờ ngươi qua ải tiếp theo lại hỏi. Cửa trước ta thử thách đạo tâm của ngươi, cửa này chúng ta so nguyên thần. Ta và Thanh Liên đạo huynh đều là người nơi khác, bẩm sinh nguyên thần hơn xa tất cả tồn tại trong vũ trụ này, bao gồm tiền sử. Ta có thể chỉ điểm ngươi về nguyên thần.

Giang Nam thở dài, kiềm nén nỗi lòng khó hiểu, khom người:

- Xin bệ hạ chỉ giáo.

Lại qua ba trăm năm, Giang Nam được Tiên Đế công nhận, vượt qua ải này.

Giang Nam thu hoạch rất phong phú.

Giang Nam là nhân tộc, mà nhân tộc thì không có nguyên thần. Chủng tộc khác trừ Hỗn Độn Cổ Thần trời sinh có nguyên thần ra còn lại đều là Tu luyện hậu thiên. Giang Nam nghiên cứu cách Tu luyện của Cổ Thần, chủ yếu là từ Hồng Mông Tam Thánh Kinh của Ma Kha Thiên Quân, đại đạo Bất Không của Bất Không Đạo Nhân.

Cách Tu luyện nguyên thần của Tiên Đế càng tinh diệu hơn, vượt xa Bất Không Đạo Nhân.

Ba trăm năm qua Giang Nam thu hoạch nghịch thiên, khiến hắn nhìn thấy con đường thẳng hướng tận cùng đại đạo.

Trên dòng sông thời gian thời đại hồn đạo, Giang Nam nghe Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Ngươi còn muốn trốn sao? Ngươi yếu ớt năm hỗn độn ngoái nhiều!

- Ngươi suy yếu dần từng năm, chắc ngươi giỏi trốn làm ta không tìm được nhưng vẫn bị tịch diệt kiếp làm bị thương. Ta thì mỗi năm càng mạnh hơn, có phải ngươi rất tuyệt vọng?

- Nếu tuyệt vọng tại sao ngươi không ra khỏi chỗ trốn đi, để ta cho ngươi một nhát đi luôn. Vẫn chưa chịu ra? Tí nó, mỗi năm rình ngó ta, năm nào cũng rình rập, đừng để ta bắt được ngươi!

* * *

Giang Nam lại leo lên đài cao, đối mặt ảnh chiếu Tiên Đế trấn thủ cửa này.

Giang Nam hành lễ:

- Lần này bệ hạ trả lời câu hỏi của ta được rồi đi? Bệ hạ và Tiên Tôn có lý niệm khác nhau nhưng tình nghĩa sâu đậm, không đến mức đánh nhau, lấy

mạng nhau đi? Tại sao bệ hạ và Tiên Tôn cùng chết?

Hai người ngồi bệch dưới đất.

Tiên Đế cười nói:

- Nếu là bình thường thì ta và Tiên Tôn sẽ không thi triển sát chiêu lấy mạng nhau. Nhưng khi đó chúng ta gặp khó khăn cả đời, không giải đáp được.

- Ta và Thanh Liên đạo huynh muốn sáng tạo một thế giới hoàn mỹ vô khuyết, ba ngàn tiên đạo không suy sụp, không bị tịch diệt kiếp tan rã.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2636: Biến Cùng Thông.

- Nhưng sau này chúng ta luyện ba ngàn tiên đạo hoàn mỹ cỡ nào khi tịch diệt kiếp đến các đại đạo vẫn đi hướng suy tàn, tụt dốc, thời đại tiên đạo sẽ tịch diệt.

Giang Nam rợn tóc gáy, hét thất thanh:

- Thời đại tiên đạo là thịnh thế, nhiều Đạo Quân chuyển thế đều nói rất có thể là thịnh thế mà tịch diệt kiếp mãi mãi không đến, sao vẫn chìm trong tịch diệt . . .

Tiên Đế bình tĩnh nói:

- Có sinh thì có diệt, sinh sinh diệt diệt, đây là quy luật của vũ trụ.

Tiên Đế mỉm cười:

- Ta và Thanh Liên đạo huynh liên tục thôi diễn tương lai, phát hiện không thể tránh khỏi tịch diệt kiếp phá hủy thời đại tiên đạo. Hai chúng ta nghĩ rất nhiều cách, thôi diễn đủ loại khả năng trong tương lai, vấn đề hóc búa vẫn khó giải đáp. Chúng ta chưa từng bị vấn đề khó khăn nào làm khó, nên muốn trở về vũ trụ của mình, hỏi ý kiến phụ thân của ta.

Phụ thân của Tiên Đế là tồn tại cường đại nhất, tà ác nhất mà Thanh Liên Tiên Tôn nhắc đến. Tồn tại vừa cường đại vừa tà ác kia đứng ở tận cùng đại đạo, Tiên Đế hay Tiên Đế, Bất Không Đạo Nhân đều xem người đó là tận cùng đại đạo.

Tiên Đế nghĩ đến phụ thân của mình, định quay về hỏi giải đáp vấn đề.

Ánh mắt, kiến thức của tồn tại kia không chừng sẽ giải quyết vấn đề khó tiên đạo bị tịch diệt.

Nhưng Thanh Liên Tiên Tôn kịch liệt phản đối.

Thanh Liên Tiên Tôn nói phụ thân của Tiên Đế, tồn tại kia tràn ngập dục vọng hủy diệt và sáng tạo, nếu tồn tại đó đến vũ trụ sẽ phá hủy tất cả, chôn vùi lịch sử vũ trụ xa xưa mà hấp dẫn. Tiêu diệt tất cả tồn tại tiền sử, tiêu diệt mọi văn minh trong dòng sông lịch sử. Tồn tại kia sẽ giơ đao lên khai sáng vũ trụ mới, biến vũ trụ thành hình dạng tồn tại đó muốn.

Nếu thất bại, tồn tại đó sẽ đánh vũ trụ trở về hỗn độn, khai thiên lại, thử nghiệm tiếp, sẽ không thương tiếc bất cứ sinh mệnh thời đại tiên đạo.

Tồn tại đó tràn ngập sức sống, gặp vũ trụ kỳ lạ này sẽ bị dục vọng hủy diệt, sáng tạo thúc đẩy mãnh liệt khai thiên liên tục, lần lượt hủy thiên diệt địa, đầy hứng thú truy cầu ảo diệu chung cực vũ trụ tịch diệt.

Thanh Liên Tiên Tôn cho rằng tồn tại kia đến là tai họa tận thế mới thời đại tiên đạo còn chưa hưng thịnh. Trước tồn tại kia, tiên đạo không có quyền tự lựa chọn, sẽ bị xóa sổ hoàn toàn.

Bất cứ sinh linh thời đại tiên đạo sẽ không có quyền tự lựa chọn, bị tồn tại đó xóa sổ như lau bụi.

Tiên Đế lặng im giây lát sau cười nói:

- Thanh Liên đạo huynh nói đúng, phụ thân của ta thật sự là tồn tại như thế. Nhưng khi ta và Thanh Liên đạo huynh đau đầu vắt óc vì vấn đề khó khăn, ta bảo sẽ quay về gặp phụ thân xin chỉ dạy nhưng không đưa người đến, Thanh Liên đạo huynh vẫn không chịu.

- Thanh Liên đạo huynh nói nguy hiểm quá lớn, thế là phá hỏng hồ lô của ta, từ tranh chấp lý niệm biến thành đánh nhau. Đây là khởi nguồn hai chúng ta chết, nhưng không là lý do trực tiếp.

Giang Nam rùng mình, nghe Tiên Đế miêu tả làm hắn tưởng tượng một bóng ma cường đại và tà ác đứng ở tận cùng đại đạo. Sự tà ác bao phủ trước các thời đại vũ trụ này, trùm lên mọi người.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Không ngờ phụ thân của Tiên Đế là tồn tại như thế. Thanh Liên Tiên Tôn không làm sai, mời vị kia đến đúng là nguy hiểm quá lớn. Đổi lại là ta tuyệt đối sẽ không mời tồn tại tà ác thế kia can thiệp tiên đạo, vũ trụ này phát triển.

Tiên Đế thản nhiên nói:

- Nguyên nhân trực tiếp khiến hai chúng ta chết là vì trong đại chiến tìm ra cách tịch diệt kiếp mãi mãi không đến. Ta và Thanh Liên đạo huynh nhìn nhau cười, chủ động xả thân chết.

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Chủ động xả thân chết? Là sao? Các người nghĩ ra cách gì khiến tịch diệt kiếp mãi mãi không đế?

- Đây là câu hỏi tiếp theo.

Tiên Đế mỉm cười nói:

- Đế Giang đạo hữu, mấy ải trước chúng ta so tài về đạo, đạo tâm, nguyên thần, bây giờ tới pháp bảo.

Giang Nam lấy Vạn Chú Thiên Chung ra, cười nói:

- Là so tiên thiên pháp bảo sao? Ta khá nghèo, không có nhiều tiên thiên pháp bảo như bệ hạ, có lẽ sẽ thua.

Tiên Đế lắc đầu, nói:

- Chúng ta so tài luyện chế pháp bảo, nhìn xem!

Trên đầu Tiên Đế hiện ra một đóa khánh vân, anh lạc thùy châu, có ảo ảnh tiên thiên pháp bảo bềnh bồng trong đó.

Tiên Đế cười nói:

- Cái gọi là tiên thiên chí bảo là do người luyện chế ra. Trong Đạo Quân điện có vài tiên thiên chí bảo do thân thể tiền bối biến ra, mấy tiên thiên chí bảo kia định Đạo Quân điện ở tận cùng thời gian, tịch diệt kiếp không thể phá hủy.

- Khánh vân của ta là tiên thiên chí bảo mà ta luyện chế ra, có công hiệu như vậy. Một đóa khánh vân đủ cho ta không bị tịch diệt kiếp xóa sổ.

Khánh vân của Tiên Đế chỉ là ảo ảnh phản chiếu từ khánh vân thật.

Giang Nam đăm chiêu, trên đầu hiện ra Lô Bồng.

Hai trăm năm sau, Giang Nam đi ra tế đàn, bước vào dòng sông thời gian thời đại Cự Linh.

Giọng Tịch Diệt Đạo Nhân vang lên:

- Ngươi yếu hơn hỗn độn năm trước, có phải rất tuyệt vọng không?

- Lúc trước thực lực của ngươi không tệ như vậy, tuy ngươi vẫn thua xa ta nhưng còn chút bản lĩnh, giờ thì ngươi yếu thấy tội.

- Núp trong góc tối rình ngó ta thì có gì hay? Ra đi, ta cho ngươi nếm ngàn vạn kiểu chết khác nhau!

Giang Nam dùng năm trăm năm đi qua thời đại cự linh, đến khởi nguồn thời đại này, trong tịch diệt thiên hỏa. Ảnh chiếu Thanh Liên Tiên Tôn ngồi trên đài cao chờ Giang Nam đến.

Thanh Liên Tiên Tôn chào:

- Đế Giang đạo hữu.

Giang Nam trả lễ:

- Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Cửa này chúng ta hãy luận đạo, nếu ngươi biện thua hì hãy quay về, còn ngươi thắng là qua ải.

Giang Nam lắc người, cơ bắp nho ỏa, cơ thể trướng to, Vạn Chú Thiên Chung bay ra khỏi trán, tiếp theo là con rồng to khổng lồ, thân thể Bất Không Đạo Nhân.

Ảnh chiếu Thanh Liên Tiên Tôn chưa phản ứng lại thì ba tên siêu to khỏe xông lên, đạp lão già té xuống đất, rầm rập xông qua đài cao, nghênh ngang đi.

Ảnh chiếu Thanh Liên Tiên Tôn bị ba tên khổng lồ giẫm đạp, giây lát sau bò dậy, ngoái đầu nhìn. Giang Nam thu con rồng to, thân thể Bất Không Đạo Nhân, Vạn Chú Thiên Chung về, đã xông vào dòng sông thời gian thời đại Sa Môn.

Thanh Liên Tiên Tôn lắc đầu, nói:

- Đế Giang không trúng kế, cửa sau không ngăn hắn nữa.

Tính tình Thanh Liên Tiên Tôn rất tốt, không hề giận dữ.

Trong tịch diệt kiếp thời đại Sa Môn, Tịch Diệt Đạo Nhân nổi khùng hét rầm lên:

- Khốn kiếp, ngươi lại đến nữa?

- Đời ta chưa từng gặp ai vô sỉ như ngươi, đấu thì đánh đi, ta sợ ngươi chắc? Ra đây, không giết ngươi thì ta theo họ ngươi!

Giang Nam dùng hơn bốn trăm năm đi qua thời đại Sa Môn, bước đến đài cao gặp Tiên Đế.

Giang Nam cười hỏi:

- Bệ hạ, có thể trả lời csâu hỏi của ta chưa?

Tiên Đế ngồi giữa đài cao, trước mặt là trà bốc hương thơm.

Tiên Đế mời Giang Nam ngồi xuống, cười nói:

- Ta và Thanh Liên đạo huynh trong đại chiến chợt nghĩ đến một cách khiến tịch diệt kiếp không đến được. Tịch diệt kiếp tới là vì quy luật sinh diệt của vũ trụ, quy luật này là một thời đại đến thời kỳ đỉnh cao, đại đạo phát triển tới đỉnh, sau đó tụt xuống, suy sụp. Năm, sáu mươi ức năm một chu kỳ, nên mới có tịch diệt kiếp cách năm, sáu mươi ức năm một lần. Nếu một đại đạo mãi mãi phát triển, thay đổi thì sẽ ra sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2637: Con Rồng To Hoang Dại Tiền Sử. (1)

Mắt Giang Nam sáng rực, cười nói:

- Nếu tiên đạo vĩnh viễn phát triển, thay đổi thì tịch diệt kiếp không bao giờ đến.

Tiên Đế vỗ tay khen:

- Ta và Thanh Liên đạo huynh nghĩ thông điều này, cho rằng giải quyết xong câu hỏi làm khó chúng ta bấy lâu này.

- Nhưng một vấn đề khó khác xuất hiện, đó là làm sao để tiên đạo mãi mãi biến đổi, không ngừng phát triển? Tài trí một người có hạn, nhưng nếu tập hợp tất cả thời đại tiền sử, tất cả tồn tại trí tuệ thông minh nhất thì có thể!

Giang Nam gật gù:

- Vì vậy Đạo Quân tiền sử phải chuyển thế, phải vào Tiên giới, thành một phần của Tiên giới, cống hiến công sức phát triển tiên đạo.

Tiên Đế cười nói:

- Nếu ta và Thanh Liên đạo huynh còn trên đời thì e rằng mấy Đạo Quân tiền sử sẽ không chịu chuyển thế. Chúng ta chết rồi bọn họ mới vào Tiên giới, trở thành một phần của Tiên giới, vì vậy chúng ta chết. Còn phe ngoan cố thì chúng ta để lại các hậu chiêu, phá giải vô nhân cấm khu, buộc bọn họ chuyển thế.

Nhiều điều khó hiểu được giải đáp nhưng Giang Nam nhíu mày nói:

- Tiên Đế vẫn chưa trả lời câu hỏi chiến trường của hai vị ở đâu, nếu hai vị đã chết thì xác nằm ở đâu?

Tiên Đế cười nói:

- Cửa tiếp theo đi. Đế Giang đạo hữu, hôm nay chúng ta so tài thân thể.

Hai trăm năm sau, Giang Nam rời khỏi đài cao, bước lên dòng sông thời gian thời đại thánh đạo.

Tịch Diệt Đạo Nhân nói:

- Chín năm hỗn độn, ngươi nghiên cứu ta đã chín năm hỗn độn, là đang tìm điểm yếu của ta sao? Ha ha ha ha ha ha! Ta vốn không có điểm yếu nào!

Giang Nam mất bốn trăm năm nghiên cứu thời đại vô cùng bao la hùng vĩ này, thấy kiếp thứ nhất của Vạn Vật Đạo Tổ. Khi đó Vạn Vật Đạo Tổ là Thiên Bảo Thánh Nhân, tài hoa tuyệt đại, dưỡng dục giáo hóa chúng sinh. Thiên Hi Thánh Nhân là sư đệ.

Giang Nam đến khởi nguồn thời đại thánh đạo, đột nhiên con rồng to bay ra khỏi trán hắn, thân thể Bất Không Đạo Nhân nhảy ra ngoài, Vạn Chú Thiên Chung treo cao lao lên đài cao trong tịch diệt thiên hỏa.

Trên đài cao không có ai, Giang Nam rất ngạc nhiện. Giang Nam không nghĩ nhiều, hắn vượt qua đài cao chạy hướng thời đại huyết tộc.

Đây là thời đại Huyết Tổ sinh ra, một thời đại khát máu, thời đại nghiên cứu huyết mạch đến tận cùng.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Ha ha ha ha ha ha! Ngươi lại đến, ngươi ti tiện, như con chuột núp trong hang hốc rỉnh rập ta tám năm hỗn độn vẫn không dám ra tay sao? Chắc ngươi rất tuyệt vọng?

- Hễ ngươi không dám ra đây thì ngươi sẽ mãi mãi tuyệt vọng. Ngươi tuyệt vọng không có tận cùng, bởi vì ngươi trốn đi thời đại nào cũng sẽ bị ta phá hủy!

Giang Nam đi tới nguồn thời đại huyết tộc, leo lên đài cao trong tịch diệt thiên hỏa. Vết máu trên đài chưa khô, trong máu chứa hơi thở Huyết Tổ.

Giang Nam kinh ngạc nói:

- Chuyện gì xảy ra ở đây?

Tiên Đế cười hỏi:

- Đây là câu hỏi của ngươi trong cửa này?

Giang Nam lắc đầu nguầy nguậy:

- Xin bệ hạ đừng đùa.

- Cho ngươi biết cũng không sao.

Tiên Đế cười nói:

- Huyết Tổ liên tục vượt qua đến ải này toàn dựa vào sức chiến đấu của mình, hắn không lĩnh ngộ đại đạo các thời đại tiền sử mà nôn nóng vượt qua các cửa để vào đạo tràng, tranh giành ba ngàn đại đạo. Huyết Tổ đến sớm hơn ngươi mấy ngàn năm, ta dùng đại đạo thời đại huyết tộc đánh bại hắn.

- Dùng đại đạo thời đại huyết tộc đánh bại Huyết Tổ?

Giang Nam phục sát đất. Huyết Tổ mạnh mẽ biết bao, trong tịch diệt kiếp không thể xóa sổ Huyết Tổ, sống từ thời đại huyết tộc đến bây giờ. Tuy Huyết Tổ núp trong vô nhân cấm khu kéo dài hơi tàn nhưng dù sao người chưa chết.

Hơn nữa lão ma đầu này nuốt sinh linh các thời đại, làm mưa làm gió chưa bị ai giết, có thể thấy thực lực của Huyết Tổ cao đến đâu. Tạo nghệ đại đạo thời đại huyết tộc của Huyết Tổ thâm sâu biết mấy.

Tiên Đế dùng đại đạo thời đại huyết tộc thắng Huyết Tổ thì đúng là không giống bình thường.

Giang Nam chợt nhớ một chuyện, dò hỏi:

- Huyết Tổ đã chết?

Tiên Đế lắc đầu, nói:

- Cửa của ta chỉ là thử thách, sao lấy mạng Huyết Tổ được? Ta dùng đại đạo huyết tộc thắng Huyết Tổ là muốn cho Huyết Tổ biết tiên đạo hơn hẳn đại đạo huyết tộc mà hắn cố chấp không buông, để hắn tâm phục khẩu phục, cam tâm tình nguyện chuyển thế làm tiên. Sau khi Huyết Tổ chịu thua ta đã đưa hắn về Tiên giới.

Giang Nam cười nói:

- Huyết Tổ hung thần ác sát biết mấy, sao dễ dàng chịu thua chuyển thế? Quỷ Bà Thiên không giết Huyết Tổ là sai lầm, theo ta thấy Huyết Tổ sẽ làm mưa làm gió hại Tiên giới.

Tiên Đế cười nói:

- Vậy thì Huyết Tổ sẽ gặp nạn. Lúc trước Đế Giang đạo hữu hỏi ta chiến trường của ta và Thanh Liên đạo huynh ở đâu, tại sao chúng ta không tạo thành tổn thương cho Tiên giới. Khi ngươi bước lên con đường này, đi đến thời đại nguyên đạo sẽ hiểu.

Giang Nam giật mình:

- Đi đến thời đại nguyên đạo sẽ hiểu?

Giang Nam ngộ ra:

- Các người đại chiến trong thời đại nguyên đạo? Sao có thể . . .

Lòng Giang Nam rung động. Đại chiến trong thời đại nguyên đạo nên thời đại tiên đạo không thấy dấu vết hai vị cường giả đánh nhau. Nhưng giết đến thời đại nguyên đạo không sợ phá hỏng sự ổn định của thời đại nguyên đạo sao? Không sợ đánh nát thời đại nguyên đạo, phá hoại đời sau sinh sản?

- Chúng ta không xuyên qua tiền sử mà chỉ dọc theo dòng thời gian ngược về tiền sử. Tuy ngươi thấy tiền sử nhưng không thể thay đổi bất cứ chuyện gì đã định trước.

Tiên Đế bình tĩnh nói:

- Chuyện đã xảy ra không thể thay đổi. Cuộc chiến của ta và Thanh Liên đạo huynh tuy kinh thiên động địa nhưng không phá hoại bất cứ thứ gì của thời đại nguyên đạo, không tổn thương sinh linh nào của thời đại nguyên đạo. Ngươi đi đến thời đại nguyên đạo, nhìn đạo tràng chúng ta để lại sẽ hiểu ngay.

Giang Nam cái hiểu cái không. Tuy trên đường đi Giang Nam lĩnh ngộ rất nhiều huyền diệu nhưng tu vi thực lực, cảnh giới cách Tiên Đế, Tiên Tôn quá xa, không thể hiểu hết những gì Tiên Đế nói.

- Cửa này không cần so tài nữa.

Tiên Đế nhìn máu văng khắp nơi, nhíu mày, cảm giác hơi khó chịu.

Tiên Đế nói:

- Bây giờ ta không có bao nhiêu thứ cho ngươi tham ngộ nữa, hãy để lại ít đồ của mình đi. Tránh cho sau này Đế Giang đạo hữu trở thành kẻ địch của Tiên giới mà ta không có cách nào ứng đối. Ta sẽ không xuất hiện trong cửa sau, ngươi thích lĩnh ngộ đại đạo tiền sử thì tùy, muốn đi thời đại nguyên đạo thì cứ chạy thẳng.

Giang Nam lưu luyến không nỡ. Trong thời gian này tranh phong luận đạo với Tiên Đế giúp Giang Nam thu hoạch rất nhiều, nghe Tiên Đế nói mấy cửa sau không còn xuất hiện làm hắn mất mát.

- Bệ hạ, ta còn câu hỏi nữa.

Giang Nam phấn chấn tinh thần, cười nói:

- Ta xem chín thời đại tiền sử nhưng không tìm được một người, rõ ràng người này nên xuất hiện trong vô nhân cấm khu các thời đại. Còn về tận cùng đại đạo, đó là cảnh giới gì? Xin bệ hạ chỉ giáo cho.

Tiên Đế cười phá lên, ảnh chiếu trong thời không quá khứ dần tan biến, thanh âm xa xăm lạnh nhạt:

- Đế Giang đạo hữu, ngươi hãy tự tìm câu trả lời, như vậy chẳng phải càng tuyệt sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2638: Con Rồng To Hoang Dại Tiền Sử. (2)

Thân hình Tiên Đế tan biến. Giang Nam đứng bơ vơ trên đài cao, bốn phía tĩnh lặng. Trước mắt Giang Nam là quá khứ xa xôi, sau lưng là tương lai của quá khứ. Chỉ còn một mình Giang Nam đứng trên đài cao tịch diệt thiên hỏa.

- Đi, đi tiếp.

Giang Nam lên tinh thần, cất bước đi hướng năm tháng xa xưa hơn, bước vào dòng thời gian thời đại thú đạo. Tịch Diệt Đạo Nhân trong thời đại thú đạo bình thường hơn trước nhiều, tìm trời lục đất, tìm kiếm bóng dáng Giang Nam khắp nơi. Mãi khi Tịch Diệt Đạo Nhân hoàn toàn hủy diệt thú đạo, tìm Giang Nam trong hỗn độn, xâm nhập vô nhân cấm khu, đánh nhau với đám lão quái vật.

Cấm khu này hùng mạnh hơn hiện tại, các lão quái vật siêu mạnh, bọn họ sống sót từ mười bảy thời đại.

Các lão quái vật cưỡng ép điều động pháp lực đại chiến với Tịch Diệt Đạo Nhân. Một vài tồn tại xa xưa chết hoàn toàn, mãi mãi biến mất.

Bởi vì trận đại chiến, tịch diệt thiên hỏa bao phủ trong hỗn độn tràn ngập tinh huyết các tồn tại cổ xưa, gián tiếp dẫn đến thời đại huyết tộc sinh, các quái vật vặn vẹo như Huyết Tổ ra đời.

- Quá khứ đã định, vậy ta đi đến đây, đi qua các thời đại cũng là điều được định trước?

Giang Nam hoang mang, thầm nghĩ:

- Nếu bây giờ ta trở ra, không đi thời đại nguyên đạo, không đến đạo tràng Đế Tôn phải chăng quá khứ sẽ thay đổi?

Đương nhiên Giang Nam chỉ nghĩ vậy thôi, khởi nguồn mọi thời đại, thời đại thứ nhất, thời đại nguyên đạo cách hắn càng lúc càng gần. Mặc kệ thế nào, Giang Nam phải đi đến cuối.

Giang Nam mất hơn bốn trăm năm ở thời đại thú đạo, nghiên cứu kỹ càng đại đạo của thời đại này, tham ngộ, nghiệm chứng. Giang Nam đi vào tịch diệt thiên hỏa khởi nguồn thú đạo.

Trên đài cao trong tịch diệt thiên hỏa trống rỗng, không còn ảnh chiếu Thanh Liên Tiên Tôn. Đại đạo hình thú khổng lồ hình thành trong tịch diệt thiên hỏa gầm rống, có tiên thiên pháp bảo tự sinh ra trong thiên hỏa, phun ra nuốt vào thiên hỏa.

Giang Nam đi đến thời đại tiếp theo, khóe mắt thoáng nhìn dường như trong tịch diệt thiên hỏa có một con rồng to xẹt qua. Con rồng to thật quen thuộc, làm Giang Nam rất ngạc nhiên.

- Rồng to . . . Rồng to! Mau xem ngươi trước kia!

Giang Nam cười to thả con rồng bạo lực trong tử phủ ra, cười nói:

- Rốt cuộc ta đã biết lai lịch của ngươi!

Con rồng to nhảy ra, tò mò nhìn tịch diệt thiên hỏa thời đại thú đạo. Thật lâu sau con rồng to trông thấy một con rồng giống như nó bơi trong tịch diệt thiên hỏa, lướt qua đài cao.

Con rồng to trố mắt líu lưỡi ngơ ngác nhìn 'bản thân' cổ xưa, cao giọng quát:

- Ta . . . Ta ơi! Hãy cẩn thận tương lai cái tên gọi là Bất Không!

Tiếng gầm chấn trời, con rồng to trong tịch diệt thiên hỏa bên ngoài đài cao dường như không nghe thấy, vặn vẹo người bơi tiếp.

Con rồng to trên đài cao sốt ruột hét to:

- Kẻ tên Bất Không sẽ đánh ngươi mất trí nhớ! Bà nội nó, ngươi có nghe thấy không?

Con rồng to gầm rống kinh thiên động địa, con rồng trong tịch diệt thiên hỏa như không nghe thấy, bay ngày càng xa.

Giang Nam lắc đầu nói:

- Quá khứ không thể thay đổi, chúng ta đứng trong đường hầm thời gian Đế và Tôn mở ra, không cách nào thông báo cho tồn tại tiền sử. Ngươi trước kia vẫn sẽ gặp Bất Không, bị đánh mất trí nhớ. Rồng to, chúng ta đi.

Con rồng to ủ rũ chui vào tử phủ của Giang Nam.

Giang Nam đi vào thời đại khôi lỗi, mất hơn bốn trăm năm tới thời đại tam nhãn. Giang Nam ngược dòng từng thời đại, mỗi thời đại hắn bỏ ra ba, bốn trăm năm. Giang Nam quan sát Tịch Diệt Đạo Nhân làm mưa làm gió trong tịch diệt kiếp, phá hủy các thời đại, lĩnh ngộ đại đạo tịch diệt, hiểu đạo lý sâu hơn.

Càng về sau Tịch Diệt Đạo Nhân càng bình tĩnh, châm chọc Giang Nam rình ngó mình vài câu, muốn tìm ra chỗ hắn ẩn giấu. Tịch Diệt Đạo Nhân không điên cuồng như lúc đầu.

Giang Nam đi qua thời đại thiên đạo, linh bảo, xiển đạo, tới thời đại huyền đạo. Trong thời đại này, Giang Nam thấy Tịch Diệt Đạo Nhân lần đầu tiên phá hủy một thời đại.

- Là ngươi đang nhìn ngó ta?

Tịch Diệt Đạo Nhân đứng trong tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại tráng lệ này, đôi mắt trống rỗng không có tình cảm nhìn hướng dòng thời gian Giang Nam đứng.

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh nhạt nói:

- Ngươi là ai? Có câu chuyện gì? Chúng ta hãy ngồi xuống trò chuyện một buổi đi. Ngươi nói chuyện của mình cho ta nghe, ta sẽ kiên nhẫn nghe hết rồi giết ngươi.

Tịch Diệt Đạo Nhân chờ thật lâu nhưng không được đáp lại, gã cất bước đi, đi trong tịch diệt kiếp vô biên, người lắc lư. Tịch Diệt Đạo Nhân vung tay áo, mắt liếc qua, giết hết cường giả trong thời đại này.

Tịch Diệt Đạo Nhân như hồn ma cô độc, ánh mắt tiêu diệt nhìn thấu tất cả. Tịch Diệt Đạo Nhân ngẫu nhiên dừng lại nghe câu chuyện của các cường giả rồi tiêu diệt đối phương.

Giang Nam đi ngược thời gian, khi thời đại huyền đạo khởi đầu hắn lại thấy Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tịch Diệt Đạo Nhân đi ra từ Đạo Quân điện ở điểm cuối thời gian, không gian thời đại huyền đạo.

Mấy Đạo Quân vô cùng cổ xưa đứng ở tận cùng thời gian và không gian, dẫn đầu là Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn cao giọng quát:

- Quảng Đô điện chủ, nghiên cứu của ngươi làm ta và các đạo hữu Đạo Quân điện rất bất an. Ngươi đã rời xa tôn chỉ Đạo Quân điện, hy vọng ngươi vào trần thế lĩnh ngộ, chờ ngươi tẩy sạch tà ác trên người lại quay về Đạo Quân điện, ngươi vẫn là điện chủ Đạo Quân điện.

Giọng Nguyên Mẫu điện chủ trong trẻo vang lên:

- Quảng Đô điện chủ, ngươi nghiên cứu đại đạo tịch diệt, đã lạc đường, không thể đi tiếp. Tôn chỉ của Đạo Quân điện ta . . .

- Tôn chỉ của Đạo Quân điện?

Tịch Diệt Đạo Nhân đờ đãn, thần quang vô tận trong mắt vụt tắt, trở nên

trống rỗng.

Tịch Diệt Đạo Nhân xoay người đi:

- Tôn chỉ của Đạo Quân điện là cái thứ gì? Tất cả đại đạo sẽ mục nát, Đạo Quân điện cũng vậy, chỉ có tịch diệt vĩnh tồn . . . Từ nay về sau ta không còn là Quảng Đô điện chủ, Quảng Đô Thiên Tôn, ta là . . . Tịch Diệt Đạo Nhân!

Người Tịch Diệt Đạo Nhân phát ra hơi thở tịch diệt đậm đặc, gã bước vào thời đại huyền đạo.

Giang Nam nhìn cảnh tượng này, nhỏ giọng nói:

- Quảng Đô Thiên Tôn . . . Tịch Diệt Đạo Nhân, ngươi hỏi câu chuyện của ta, còn ngươi sẽ có câu chuyện gì?

Giang Nam ngừng lại, đột nhiên cảm giác có bốn ánh mắt siêu mạnh bắn hướng mình. Giang Nam nhìn hướng phát ra ánh mắt, thấy Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu điện chủ đang ngó mình.

- Vô Cực, ngươi có thấy không?

Nguyên Mẫu điện chủ khó hiểu nói:

- Dường như trong thời gian có ai đang nhìn chúng ta.

Vô Cực Thiên Tôn chắp hai tay sau lưng, gật đầu nói:

- Người này đứng trong thời gian, không ở vũ trụ này mà đi qua dòng thời gian xem chúng ta, nhảy ra đại đạo nhân quả, không trong lưới nhân quả. Nhưng khi hắn nhìn ta thì đã có một đoạn nhân quả. Thú vị, tương lai một kiếp nào đó sẽ xuất hiện một tồn tại siêu cường đại ngược dòng thời gian. Không chừng sau này ta sẽ rời khỏi Đạo Quân điện, nhập thế một phen để gặp tồn tại kiếp sau.

Chương 2639: Khởi Nguồn Tịch Diệt.

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, nói:

- Vô Cực, Đạo Quân điện ta đứng ở tận cùng thời gian và không gian, siêu phàm thoát tục. Nếu tương lai ngươi nhập thế, liên lụy Đạo Quân điện vào thời đại nào đó sẽ mang đến biến hóa biến số không tưởng cho Đạo Quân điện, có lẽ là tai họa tận thế.

- Chuyện tương lai nào ai biết trước?

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Nguyên Mẫu, không chừng kiếp sau sẽ có một cơ hội siêu thoát.

Hai người trở về Đạo Quân điện, biến mất.

Giang Nam lòng máy động, cảm thấy đầu óc rối loạn:

- Vô Cực Thiên Tôn chuyển thế là vì ta một thoáng nhìn? Nếu ta không nhìn lung tung trong dòng thời gian thì Vô Cực Thiên Tôn có chuyển thế không? Tía nó, bắt đầu rối.

Giang Nam bình tĩnh tinh thần, đi qua thời đại huyền đạo, ngược thời gian vào thời đại thái thượng.

Đây là thời đại trước mười tám kỷ nguyên. Trong tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại thái thượng, Giang Nam lại thấy Tịch Diệt Đạo Nhân, hoặc nên nói là kiếp trước của Tịch Diệt Đạo Nhân, Quảng Đô Thiên Tôn.

Khi đó Tịch Diệt Đạo Nhân ở trong tịch diệt kiếp, nghiên cứu các cấu tạo tịch diệt kiếp, như một nhà nghiên cứu. Tịch Diệt Đạo Nhân đã rất mạnh, tịch diệt kiếp tổn thương gã nhưng không lấy mạng được, chỉ tổn thương căn

nguyên.

Nếu bị tịch diệt kiếp lần lượt tổn thương căn nguyên thì sẽ mất mạng, nên Đạo Quân trong Đạo Quân điện trốn tránh, núp trong tận cùng thời gian và không gian, nơi không có tịch diệt kiếp.

Đạo Quân thời đại khác nhập kiếp dựa vào tiên thiên pháp bảo né tránh, hiếm ai như Tịch Diệt Đạo Nhân nhập kiếp nghiên cứu tịch diệt kiếp.

Đế và Tôn, Bất Không cố chấp làm Giang Nam rung động. Tịch Diệt Đạo Nhân cố chấp không tiếc rời khỏi Đạo Quân điện nghiên cứu tịch diệt kiếp, chắc chắn sau lưng có câu chuyện không ai biết.

- Quảng Đô điện chủ!

Tiếng chuông trầm thấp vang lên, ánh sáng vô cùng thần thánh xuất hiện trong tịch diệt kiếp. Đó là ánh sáng của Đạo Quân điện chiếu rọi từ tận cùng thời gian và không gian.

Mấy Đạo Quân cổ xưa đứng trong ánh sáng cao giọng quát:

- Quảng Đô điện chủ, Thần Tang nương nương tọa hóa, hãy đưa tiễn nàng!

Tịch Diệt Đạo Nhân rùng mình, người cứng ngắc trong tịch diệt kiếp. Tịch Diệt Đạo Nhân ánh sáng biến thành luồng sáng xông hướng Đạo Quân điện.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Thần Tang nương nương là ai? Có quan hệ gì với Tịch Diệt Đạo Nhân? Thần Tang nương nương tọa hóa, chẳng lẽ hóa đạo đi, người biến thành tiên thiên pháp bảo?

Không lâu sau Đạo Quân điện lại xuất hiện, mấy thân hình siêu cường đại đánh nhau dữ dội trong tịch diệt kiếp. Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu điện

chủ, mấy tồn tại cổ xưa trong Đạo Quân điện cùng nhau cố sức áp chế Tịch Diệt Đạo Nhân.

- Quảng Đô, dừng tay!

- Thần Tang nương nương tọa hóa, chúng ta bất lực!

- Quảng Đô điện chủ, Thần Tang nương nương là đạo lữ của ngươi, nàng tọa hóa thành tiên thiên pháp bảo, thân biến vĩnh hằng là chuyện tốt. Ngươi ngăn cản nàng hóa đạo nghĩa là nàng sẽ mãi mãi biến mất, ngươi có biết không?

- Quảng Đô, hãy dừng tay.

Cuộc tranh đấu không có kết quả. Cuối cùng Tịch Diệt Đạo Nhân dừng tay, một trăm năm dài qua đi, gã ôm một gốc thần tang thụ ra Đạo Quân điện, mang theo bên người ngồi trong tịch diệt kiếp chưa biến mất. Tịch Diệt Đạo Nhân ngồi không biết bao nhiêu lâu, mãi khi tịch diệt kiếp biến thời đại thái thương thành hư ảo.

Thần tang thụ kia là tiên thiên pháp bảo do đạo lữ của Tịch Diệt Đạo Nhân, Thần Tang nương nương biến ra.

Giang Nam giật mình kêu lên:

- Đây là nguyên nhân Quảng Đô biến thành Tịch Diệt?

Giang Nam nhấc chân đi ngược thời đại thái thượng, nghiên cứu ảo diệu đại đạo của thời đại chưa biết này. Thời đại thái thượng quá xa xưa, trước mười bảy thời đại đã biết Giang Nam chưa từng tiếp xúc đại đạo thời đại thái thượng nên hắn mất thời gian lâu hơn. Giang Nam bỏ ra ngàn năm mới đi đến nguồn thời đại thái thượng.

Trước mắt Giang Nam là thời đại nguyên diệt.

Trong thời đại này Giang Nam thấy Tịch Diệt Đạo Nhân, Quảng Đô

Thiên Tôn. Tịch Diệt Đạo Nhân là lãnh tụ thời đại nguyên diệt, có vô số đệ tử, có thê tử nhi tử của mình. Kiếp sau Tịch Diệt Đạo Nhân còn mẫu thân, bảo là gia đình hạnh phúc mỹ mãn cũng không đủ.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to an ủi mẫu thân già trước khi tịch diệt kiếp đến:

- Mẫu thân yên tâm, dưới tay ta có vô số người tài, cường giả, sáu Đạo Quân kết bái với ta nên sợ gì tịch diệt kiếp?

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Có bảy Thiên Tôn chúng ta ở đây, tịch diệt kiếp không diệt được thời đại nguyên diệt chúng ta. Sẽ không có sinh linh nào bị hủy diệt trong kiếp.

tịch diệt kiếp đến, thế đến mãnh liệt, là tịch diệt kiếp mạnh nhất Giang Nam từng thấy.

Tịch diệt kiếp rào rạt ập đến, dường như thời đại càng mạnh thì sức mạnh hủy diệt của tịch diệt kiếp càng lớn, phá hủy tất cả trong thời đại nguyên diệt. Chỉ còn lại xác chết vô biên, vũ trụ tĩnh lặng, mọi văn minh, sự phồn hoa, sinh linh đều thành giấc mộng.

- Linh nhi . . .

Quảng Đô Thiên Tôn điên cuồng, đi trong vũ trụ tĩnh lặng tràn ngập tịch diệt kiếp, tìm kiếm các xác chết. Quảng Đô Thiên Tôn ôm xác một nữ nhân, gào khóc, đó là nữ nhi gã thương nhất.

Quảng Đô Thiên Tôn tìm đến xác nhi tử, xác thê tử, xác huynh đệ kết nghĩa tức sáu vị Thiên Tôn.

- Mẫu thân!

Quảng Đô Thiên Tôn loạng choạng đi hướng tịch diệt kiếp quang, tận thế kiếp âm chấn động, gã tìm thấy mẫu thân của mình.

- Mẫu thân!

Quảng Đô Thiên Tôn trước xác chết không có chút dấu hiệu sự sống, vai run run, mặc cho tịch diệt kiếp đốt bỏng mình, mặc tịch diệt thiên hỏa cắn nuốt mình.

Thần Tang nương nương không còn gì nữa, gã mất hết tất cả, chỉ còn lại chính mình.

Sâu trong thời không vọng tiếng chuông, trầm thấp nhưng trong trẻo. Đạo Quân điện xuất hiện trong ánh thần quang, một nữ Đạo Quân thanh tú cầm cây dù bằng lông chim chậm rãi bước tới sau lưng Quảng Đô Thiên Tôn, che khỏi gió mưa, thiên hỏa tịch diệt kiếp.

Dưới cây dù là vùng trời yên lặng.

- Quảng Đô đạo hữu, hãy đi theo ta.

Giọng nữ nhân dịu dàng, thanh âm đánh động hồn Quảng Đô Thiên Tôn.

- Đạo Quân điện cần người xuất sắc như đạo hữu, không có bi thương, không chết chóc, chỉ có bình yên, theo đuổi đạo.

Quảng Đô Thiên Tôn đờ đẫn quỳ trước xác chết mẫu thân. Tịch diệt kiếp cắn nuốt mọi thứ của thời đại nguyên diệt, hoàn toàn phá hủy văn minh hùng vĩ, chôn vùi mọi thứ, không còn lại gì, bao gồm mẫu thân của Quảng Đô Thiên Tôn.

Nữ nhân làm bạn bên cạnh Quảng Đô Thiên Tôn đến khi tất cả thành tịch diệt thiên hỏa, nàng rất kiên nhẫn, dịu dàng.

Cuối cùng trong tịch diệt thiên hỏa, Quảng Đô Thiên Tôn ngước lên nhìn nữ nhân, thấy một góc mềm mại nhất trong lòng mình. Đôi mắt nữ nhân trong suốt nhìn Quảng Đô Thiên Tôn.

Quảng Đô Thiên Tôn khào khào hỏi:

- Nàng là ai?

Nữ nhân cười như đóa hoa sự sống nở trong tịch diệt thiên hỏa, đáp:

- Ta vốn là một gốc cây dâu trong thời đại nguyên đạo, sau này đắc đạo được dẫn vào Đạo Quân điện, nên bọn họ gọi ta là Thần Tang.

Quảng Đô Thiên Tôn lẩm bẩm:

- Thần Tang . . .

Quảng Đô Thiên Tôn đứng lên, đi theo nữ nhân hướng Đạo Quân điện. Dưới cây dù, bóng dáng hai người xa dần, khuất trong thần quang phát ra từ Đạo Quân điện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2640: Đường Đã Đứt. (1)

Giang Nam nhìn bóng lưng hai người, đầu óc ù vang. Nữ nhân kia là đạo lữ sau khi Quảng Đô Thiên Tôn trở thành điện chủ Đạo Quân điện, Thần Tang nương nương. Nàng là gốc tiên thiên linh bảo, thần tang thụ đi theo Tịch Diệt Đạo Nhân.

Thời đại thái thượng, Thần Tang nương nương tọa hóa biến thành thần tang thụ, Quảng Đô Thiên Tôn tài hoa tuyệt đại vứt bỏ đạo tâm, đại đạo trở thành Tịch Diệt Đạo Nhân.

Đây là khởi nguồn Tịch Diệt Đạo Nhân làm cường giả, sinh linh mười bảy thời đại run sợ. Từ nay Tịch Diệt Đạo Nhân bước lên con đường tà ác, hủy diệt, bóng tối của gã bao phủ các thời đại.

Giang Nam đứng lặng thật lâu. Quảng Đô Thiên Tôn có thể từ một Đạo Quân đỉnh cao trong một thời đại trở thành điện chủ Đạo Quân điện, tài hoa của gã kinh thiên động địa. Nhưng cuối cùng Quảng Đô Thiên Tôn biến thành tồn tại tà ác làm mọi người sợ hãi, gã lắng nghe câu chuyện của ngươi trong khi hủy diệt ngươi, nhưng bao nhiêu người biết câu chuyện của Tịch Diệt Đạo Nhân?

Tương lai Giang Nam quay về Tiên giới, vẫn sẽ đứng đối lập với Tịch Diệt Đạo Nhân. Nhưng bây giờ, Giang Nam có chút tôn trọng Tịch Diệt Đạo Nhân.

- Nếu ta gặp chuyện như Tịch Diệt Đạo Nhân, phải chăng ta cũng sẽ giống như hắn?

con đường còn trải dài đằng trước, Giang Nam cất bước tiến tới, để thời gian bình ổn nỗi lòng, để ảo diệu đại đạo tẩy đi cảm xúc. Giang Nam dùng mấy ngàn năm tập trung nghiên cứu đại đạo thời đại nguyên diệt, bước lên

thời đại nguyên thiên. Giang Nam chứng kiến Vô Cực Thiên Tôn nổi lên, thể hiện tài hoa không ai sánh bằng, khai sáng đại đạo nhân quả của mình. Cuộc đời Vô Cực Thiên Tôn có vui có buồn, là một truyền kỳ khác, thần thoại khác.

Giang Nam lại đến thời đại nguyên khởi, chứng kiến vũ trụ này huy hoàng và suy sụp, vô số sinh linh bi hoan ly hợp.

Cuối cùng Giang Nam đến thời đại nguyên đạo, thời đại xa xưa nhất, thời đại thứ nhất sinh ra trong hỗn độn. Nơi này có tồn tại gần tận cùng đại đạo nhất, có văn minh và huy hoàng đời sau không thể sánh bằng. Thời đại nguyên đạo sinh ra cường giả khai sáng Đạo Quân điện, lực lượng hùng mạnh để Đạo Quân điện đứng ở tận cùng thời gian và không gian.

Khi đó chưa có vô nhân cấm khu, chưa có đại đạo nhiều thời đại. Tất cả khởi bước, mọi thứ từ không đến có.

Khi vào thời đại nguyên đạo, Giang Nam thấy tịch diệt kiếp trước giờ chưa từng có, không thể tưởng tượng. Kiếp số kinh người, khổng lồ hơn tất cả tịch diệt kiếp đời sau cộng lại.

Cảnh tượng đó khủng bố biết mấy, tình huống kinh khủng nhường nào.

Giang Nam nghiên cứu hơn hai mươi thời đại, tinh thông đại đạo tịch diệt cũng phải run rẩy.

Giang Nam rùng mình:

- Nếu thời đại tiên đạo nghênh đón tịch diệt kiếp như thế e rằng . . . Rằng . . .

Thời đại nguyên đạo rất huy hoàng, thời đại này được ưu đãi, là thời đại thứ nhất sinh ra trong hỗn độn. Có nguyên thủy chi khí dồi dào, thứ huyền diệu thần kỳ này có thể nói là linh khí đẳng cấp cao nhất. Trong nguyên thủy chi khí chứa một ít ảo diệu liên quan tận cùng đại đạo, chỉ có hoàn toàn phá hủy tất cả mới sinh ra nhiều.

Từ sau thời đại nguyên đạo, mỗi lần thời đại cũ bị phá hủy mới sinh ra nguyên thủy chi khí, bị phá hoàn toàn. Bởi vì thời đại nguyên đạo có quá nhiều cường giả, toàn là người mạnh mẽ, rèn ra thần vật nghịch thiên như Đạo Quân điện trốn ở tận cùng thời gian và không gian, nơi tịch diệt kiếp không thể đến. Cho tới nay mỗi thời đại không hoàn toàn khai sáng, vì sau này nguyên thủy chi khí sinh ra ngày càng ít dần.

Nếu có thể quét hết tồn tại tiền sử, phá hủy vô nhân cấm khu, dọn sạch Đạo Quân điện, lại khai sáng hỗn độn, nguyên thủy chi khí sinh ra sẽ dồi dào như thời đại nguyên đạo.

Nhưng khả năng đó quá nhỏ bé. Trước không nói là ai có năng lực công phá Đạo Quân điện, giết hết Đạo Quân cổ xưa tỏg đó, chỉ nói vô nhân cấm khu. Trừ thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, mấy thời đại khác bị đóng chặt, không nhổ vô nhân cấm khu được.

Mấy thời đại sau nhỏ yếu như yêu, ma, chú vì bị vô nhân cấm khu ngăn cản, khai sáng ra không gian hỗn độn ít đến tội.

Tiên giới thời đại tiên đạo thì càng bé xíu xiu, sinh ra nguyên thủy chi khí ít đến không đáng nhắc tới. Sau này Đế và Tôn luyện nguyên thủy chi khí mỏng manh thành pháp bảo, đưa tặng nó để dụ dỗ Giang Nam.

Nhưng nguyên thủy chi khí ở thời đại nguyên đạo thì cực kỳ dồi dào, nên mới sinh ra văn minh huy hoàng, nhiều cường giả, mãi không lần mò đến tận cùng đại đạo.

Giang Nam đứng trong dòng thời gian nhìn lịch sử, quá trình thời đại này, rất là kinh thán. Thời đại nguyên đạo có quá nhiều cường giả, đại đạo phát triển đến đỉnh cao.

Giang Nam đi càng chậm, nhìn mọi đại đạo trong thời đại nguyên đạo, hấp thu dinh dưỡng.

Kỳ ngộ này rất hiếm có. Khi thấy cường giả thời đại nguyên đạo hoang

phí nguyên thủy chi khí thì Giang Nam đỏ mắt ghen tỵ. Giang Nam chỉ còn lại nửa nguyên thủy chi khí, để dành đột phá cảnh giới Thiên Quân. Vài cường giả thời đại nguyên đạo không biết quý trọng là gì, không kiêng nể gì dùng nguyên thủy chi khí tăng cao thực lực.

Giang Nam chép miệng:

- Hận không sinh ra trong thời đại . . .

Giang Nam ngược dòng hơn mười ức năm, bỗng giật mình:

- Không đúng, lạ, quá lạ! Tại sao ta không thấy Đạo Quân điện? Tại sao không thấy hai vị điện chủ rèn, sáng lập Đạo Quân điện trước khi tịch diệt kiếp đến?

Trong lòng Giang Nam có nhiều khó hiểu. Đạo Quân điện là thần điện có thể tránh tịch diệt kiếp, rèn thần điện đương nhiên sẽ kinh thiên động địa. Hai điện chủ Đạo Quân điện là siêu cường giả thời đại nguyên đạo.

Nhưng Giang Nam nhìn hơn mười ức năm mà không thấy tình hình rèn Đạo Quân điện, không thấy hai điện chủ cường đại vô biên.

Giang Nam bỗng hiểu ra:

- Ta trông thấy thời đại nguyên đạo không hoàn chỉnh, thời đại này xảy ra vài chuyện bị nhân vật khủng bố giấu khỏi dòng thời gian.

Là ai có pháp lực lớn đến nỗi giấu một đoạn lịch sử từ dòng thời gian?

Thực lực của người này e rằng càng mạnh hơn Đế và Tôn.

Giang Nam đăm chiêu:

- Chẳng lẽ là điện chủ sống sót kia đã làm?

Giang Nam từng thấy ký ức hỗn độn, hai điện chủ sáng lập Đạo Quân điện vì truy tìm tận cùng đại đạo mà đánh nhau. Một người chết, người kia biến

mất, nói là chờ Đế và Tôn tìm đến.

- Chỉ có người đó mới che giấu đoạn lịch sử hắn và tồn tại khác rèn Đạo Quân điện trong dòng thời gian.

điện chủ Đạo Quân điện sống sót trong ký ức hỗn độn mặt mũi mơ hồ, rất bí ẩn. Giang Nam nhìn khắp sinh linh thời đại nguyên đạo, không biết phải chăng người này cũng nằm trong số đó.

Giang Nam tiếp tục ngược dòng, gặp thời kỳ đỉnh cao nhất của thời đại nguyên đạo hàng vạn năm trước. Giang Nam bỗng sửng sốt, nhìn thời đại nguyên đạo, hắn thấy một khuôn mặt quen thuộc.

Người kia cũng nhìn Giang Nam, lộ biểu tình nghi hoặc.

Người đó nhẹ giọng nói:

- Đế Giang đến từ tương lai?

Giang Nam nhìn chằm chằm, người quen này biến mất khỏi thời đại nguyên đạo.

Giang Nam bật cười:

- Lại giấu mình sao? Đạo hữu, ngươi không biết tương lai chúng ta còn gặp lại nhau không? Nhưng pháp lực, đạo hạnh như thế mới là ngươi thật sự đúng không? Ngươi giấu mình trong các thời đại vì sợ Đế và Tôn nhìn thấy hay sợ tồn tại của ngươi ảnh hưởng đời sau?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2641: Đường Đã Đứt. (2)

Giang Nam tiếp tục tìm kiếm, đi tới trước nhưng mãi không tìm được người quen kia. Sau đó Giang Nam thấy dấu vết chiến đấu của Đế và Tôn.

Trong dòng thời gian đằng trước xuất hiện nhiều vết nứt, là dấu vết tồn tại siêu mạnh đại chiến để lại. Bọn họ cường đại đến nỗi khiến pháp lực quán thông tiền sử, ảnh hưởng sự ổn định của dòng thời gian.

Đây là dấu vết chiến đấu của Đế và Tôn.

Giang Nam nhìn đằng trước, khe rãnh lớn xé rách thời không tiền sử cổ xưa, khe rách lan tới tận thời đại nguyên đạo.

Chuyện này gần như không thể xảy ra nhưng nó có thật. Đứng trong dòng thời gian không thể vào các thời đại, như người ngoài cuộc đứng xem thời đại phát triển.

Nhưng Đế và Tôn? Tình huống từ dòng thời gian đánh tới thời đại nguyên đạo, dư âm công kích xuyên vào thời đại nguyên đạo.

Thủ đoạn kinh thiên động địa như thế thật là vượt sức tưởng tượng.

Giang Nam đánh giá kỹ, rất là giật mình. Thực lực của Đế và Tôn vượt qua sự tưởng tượng của cường giả như Giang Nam, làm hắn ngước nhìn.

Giang Nam cẩn thận tiến tới, né trách vết nứt thời không. Các vết nứt rất nguy hiểm, rơi vào trong đó bị thời gian loạn lưu cuốn đi, hoàn toàn biến mất, không còn xuất hiện ở bât cứ thời đại nào, mãi mãi biến mất trong thời gian loạn lưu không tìm thấy đường về.

- Có vẻ Đế và Tôn đánh thật, nếu không chẳng ra tay dữ dội như thế.

Giang Nam Thần Tang nương nương kđi tới, xem xét những vết nứt thời gian, phát hiện chút manh mối. Tuy Đế và Tôn khiến dư âm công kích xông vào thời đại nguyên đạo nhưng thời đại này tự động sinh ra thời không bao vây đòn công kích lại, cho nên tuy bọn họ chiến đấu rất mãnh liệt vẫn không tạo thành chút tổn thương nào cho sinh linh sống trong đó.

Sức chiến đấu của Đế và Tôn mạnh mẽ đến thế nhưng không thay đổi được sự thật đã xảy ra.

Không lâu sau, Giang Nam trông thấy đạo tràng Đế Tôn.

Trong vũ trụ thời đại nguyên đạo, một thời không kỳ lạ lơ lửng liên tục hút nguyên thủy chi khí từ thời đại nguyên đạo. Trong thời không, hai cái xác to lớn bềnh bồng, một là Hồng Mông Thanh Liên, một là Tiên Đế.

Tiên Đế và Tiên Tôn lĩnh ngộ đạo lý khiến tiên đạo vĩnh viễn bất diệt tại đây, hai người nhìn nhau cười, chủ động tan rã đại đạo, để lại xác chết và ba ngàn tiên đạo chưa hoàn thành. Nguyên thần của hai người bay vào tầng hư không thứ bảy biến thành hai đạo cung.

Nguyên thần trong hai đạo cung có cảm ứng kỳ diệu với thân thể Tiên Đế, Tiên Tôn nên mới đánh thông đường hầm kết nối với chỗ này.

Xác Tiên Đế, Tiên Tôn trở thành đạo tràng Đế Tôn.

Chỉ có cơ thể đẳng cấp như hai người mới khiến thời đại nguyên đạo không bài trừ đạo tràng được, mới hút nguyên thủy chi khí từ thời đại nguyên đạo được, mới dẫn đại đạo thời đại nguyên đạo tẩm bổ, thấm nhuần ba ngàn ba ngàn đại đạo được.

Đạo tràng kia vô cùng thần thánh, chưa đến gần mơ hồ có đạo âm làm người tỉnh ngộ từ xa vọng đến. Giang Nam đứng bên ngoài đạo tràng Đế Tôn quan sát.

Đường đằng trước đã đứt.

Đế và Tôn tạo đạo tràng tại đây chứ không trong hỗn độn hồng mông khởi nguồn thời đại nguyên đạo, có lẽ nơi này là cực hạn của bọn họ.

Đường gãy ngang, Giang Nam không thể dọc theo dòng thời gian đi tiếp, đến khởi nguồn thời đại nguyên đạo, chứng kiến quá trình thời đại vĩ đại này sinh ra.

Giang Nam đi ngược dòng thời gian Đế và Tôn khai sáng, hắn đi hơn hai vạn năm.

Hiện giờ đạo tràng Đế Tôn ngay trước mặt.

Giang Nam nhìn đạo tràng Đế Tôn, mục đích không còn xa vượt tầm vời. Nơi đó có bóng người thấp thoáng, chắc là các cường giả đi vào đạo tràng, còn đang tranh giành ba ngàn đại đạo, nguyên thủy chi khí.

Đây là cơ duyên siêu khổng lồ, ba ngàn đại đạo hay nguyên thủy chi khí đều là thần vật, thánh vật rất lợi hại, giúp tu vi, sức chiến đấu của bọn họ tăng mảng lớn.

Hơn hai vạn năm trôi qua mà tranh đấu chưa ngừng, Giang Nam còn cơ hội.

Giang Nam đứng im không nhúc nhích, giây lát sau hắn bật cười, xoay người trở về đường cũ.

- Nguyên thủy chi khí còn có chút sức hấp dẫn với ta chứ ba ngàn tiên đạo thì không là gì. Tiên đạo thì cứ để tiên nhân tranh giành đi.

Giang Nam vừa xoay người chợt thấy đạo tràng Đế Tôn tan vỡ sụp đổ, đạo tràng kia không chịu nổi thời đại nguyên đạo nghiền áp bắt đầu tan vỡ.

Các bóng người phóng lên cao, hốt hoảng chạy ra đạo tràng Đế Tôn, dọc theo đường cũ quay về.

Có người thấy Giang Nam trong dòng thời gian:

- Huyền Thiên giáo chủ?

Người đó cười phá lên:

- Huyền Thiên, bây giờ ngươi mới đến sao? Vô số kho báu Đế và Tôn, nguyên thủy chi khí, các tiên đạo đều bị phân chia hết rồi, giờ này ngươi mới tới đây? Ha ha ha ha ha ha!

Là giọng của Quỷ Nhung Đạo Quân.

Cự Linh Đạo Quân cũng xuất hiện trong dòng thời gian, cười to bảo:

- Tiểu quỷ Huyền Thiên, ngươi không biết bây giờ ta cường đại đến mức nào, ta bóp chết ngươi như bóp một con kiến!

Càn Nguyên Tiên Đế lao ra đạo tràng, nhíu mày nói:

- Thái sư, sao ngươi lâu vậy mới đến? Hơn hai vạn năm, thái sư đi đâu?

Càn Nguyên Tiên Đế tiếc cho Giang Nam

- Thực lực mọi người tiến bộ nhiều, e rằng nhân kiếp của thái sư . . .

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân lao ra đạo tràng Đế Tôn, vội chạy đến bảo vệ Giang Nam. Cả hai khí thế siêu cường đại, tiến bộ gấp mấy lần.

Huyền Đô Thiên Quân lao tới nói:

- Tuy đạo tràng còn chút tiên đạo chưa bị luyện hóa hấp thu nhưng bây giờ đạo tràng đã sụp đổ, e rằng giáo chủ không có duyên phận.

Giang Nam mỉm cười hờ hững, thi thể Đế và Tôn biến thành đạo tràng bị thời đại nguyên đạo nuốt hết. Dòng thời gian sụp đổ, mọi người không kịp nghĩ nhiều, vội bay nhanh như tia chớp ra ngoài.

- Huyền Thiên, khi đến Tiên giới là lúc nhân kiếp của ngươi bùng nổ!

Có người cười to bảo:

- Ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là tuyệt vọng!

Hồng Đạo Nhân tức giận quát:

- Ai dám đụng vào phụ thân của ta?

Hồng Đạo Nhân tức giận, mấy cường giả có thù với Giang Nam tim rớt cái bịch. Hồng Đạo Nhân tỏa sáng trong đạo tràng Đế Tôn, lấy vài tiên đạo quan trọng nhất trong ba ngàn đại đạo, thực lực tăng vọt, có vốn liếng đối đầu với bọn họ.

Đặc biệt là Hồng Đạo Nhân khống chế Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, chí bảo tiên đạo chỉ đứng sau Đinh Thiên Nguyên Thung, lại được đạo dịch tiên thiên ngũ sắc liên, có vài nguyên thủy chi khí trong đạo tràng bù đắp lại yếu kém tu vi cảnh giới, tiến vào Thiên Quân. Hồng Đạo Nhân là một đại cao thủ trong thời đại tiên đạo.

Quân Đạo Nhân tiến lên che trước mặt Giang Nam, lạnh nhạt nói:

- Các vị đạo hữu, phụ nợ thì tử trả, ăn hiếp phụ thân của ta có gì hay?

Giang Nam không biết nên nói cái gì, trong bụng hơi vui vẻ.

Bỉ Ngạn nương nương, Càn Khôn lão tổ tiến lên đứng hai bên Giang Nam, hộ tống hắn nhanh chóng thụt lùi.

Càn Khôn lão tổ cười to bảo:

- Các vị đạo hữu, đường hầm đang sụp, đây không phải nơi đánh nhau. Chờ đến Tiên giới phân thắng thua đi!

Đám người Kế Đô ma tổ, La Hầu La cũng lao tới che chở Giang Nam rút ra sau.

Kế Đô ma tổ thản nhiên nói:

- Các vị đạo hữu, chúng ta tranh chấp trong đạo tràng đã lâu, các ngươi nên biết thủ đoạn của Kế Đô ta không phải hư danh. Muốn đụng vào giáo chủ của đại giáo ta cần qua ải chúng ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2642: Bị Xem Thường. (1)

Đám người Băng Liên Thánh Mẫu, Đạo Vương, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình, Thị Hiên Vi cũng bao quanh bảo vệ Giang Nam vào giữa, lấy các pháp bảo ra tránh cho quần hùng giết hắn trong dòng thời gian.

Giang Nam nhìn bốn phía, thấy mọi người tiến bộ siêu nhanh làm người sợ hãi, được ích lợi rất lớn trong đạo tràng.

Trong người bọn họ lộ ra hơi thở tiên đạo siêu cao đẳng, chắc được một ít đại đạo trong ba ngàn tiên đạo, thậm chí có nguyên thủy chi khí.

Thị Hiên Vi toát ra sát khí mãnh liệt nhìn chằm chằm quần hùng lao tới, không quay đầu lại nói với Giang Nam:

- Lão gia yên tâm, có chúng ta ở đây không ai đụng vào lão gia được!

Giang Nam ngạc nhiên không nói nên lời, một lúc lâu sau ấp úng nói:

- Phu nhân, ta cảm thấy ta có thể đánh được . . .

Thị Hiên Vi quay đầu lại, nghiêm khắc nhìn Giang Nam:

- Lão gia, đừng cậy mạnh.

Giang Tuyết nhìn Giang Nam, mỉm cười nói:

- Huyền Thiên lão gia hãy nghe theo phu nhân đi.

Giang Nam câm nín.

Thần Mẫu Đạo Quân đột nhiên lấy Ly Địa trấn đạo đỉnh, tiên thiên kim long giản ra, từng đợt tiên đạo hoàn chỉnh vòng quanh thân.

Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên:

- Huyền Thiên, ngươi chưa biết gì sao? Ngươi đã quá thời! Ngươi không tu tiên đạo, đã định trước không vào đạo tràng, không được bất cứ lợi lộc gì. Bây giờ ngươi chỉ có thực lực tu vi hơn hai vạn năm trước, không lên sân khấu được, đã định trước bị thời gian đào thải.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân lao lên hợp thể thành Huyền Vũ Đạo Quân, lấy tiên thiên yếm ma thương ra, tiên đạo nóng rực, bá đạo, khủng bố vòng quanh thân.

Huyền Quy cười nói:

- Huyền Thiên, ngươi đã không có tư cách nói chuyện với chúng ta. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, các ngươi đừng vội cuồng, muốn bảo vệ Huyền Thiên thì chúng ta hãy đánh một trận đi!

Huyền Vũ rắn to cười khùng khục:

- Các ngươi được ích lợi trong đạo tràng, chúng ta cũng vậy. Hơn nữa chúng ta được lợi không thua gì các ngươi, tương lai tranh chính thống Tiên giới sẽ thấy ai hơn ai!

Trong dòng thời gian Đế và Tôn mở ra, quần hùng sát khí đằng đằng. Bọn họ toàn được cơ duyên kinh thiên động địa, thực lực mạnh hơn trước khi vào đạo tràng Đế Tôn gấp mấy lần, có bản lĩnh kiêu ngạo.

Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, Huyền Đô Thiên Quân chen vào hai bên.

Càn Nguyên Tiên Đế lạnh lùng cười:

- Các vị, dòng thời gian sụp đổ, nếu đánh nhau sát phạt trong này thì tất cả sẽ mất mạng tại đây, chờ ra Tiên giới lại đánh cũng không muộn.

Bọn họ xen vào, quần hùng liền từ bỏ ý định giết Giang Nam trong dòng

thời gian, tản ra bay hướng thời đại tiên đạo.

Phe Giang Nam, Hồng Đạo Nhân được ích lợi không thể tưởng tượng. Bốn Đạo Tổ tiên đạo, ma đạo khác cũng được lợi. Quân Đạo Nhân điều khiển chí bảo tiên đạo Hỗn Nguyên Thiên Tán, Bỉ Ngạn nương nương được Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh, Kế Đô ma tổ được Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, La Hầu La được Hỗn Độn tiên kiếm, tiên thiên Ôn Đế quan. Bọn họ cũng được nhiều tiên đạo.

Mấy cường giả Huyền Châu khác như Băng Liên Thánh Mẫu, Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết, Thị Hiên Vi, Thiếu Hư mỗi người có cơ duyên riêng. Hoặc được một, hai tiên đạo, nguyên thủy chi khí, thực lực tiến bộ vượt bậc, có hy vọng Thiên Quân.

Trong lòng mọi người vào đạo tràng Đế Tôn thì Giang Nam có lẽ vẫn là cường giả trong Huyền Châu, nhưng siêu cường giả Huyền Châu là năm tổ tiên đạo.

Giang Nam không vào đạo tràng Đế Tôn đã bỏ lỡ cơ duyên, chậm trễ hơn hai vạn năm, bị thời đại vứt bỏ.

Đây là thời đại gió mây vần vũ, không ai nói rõ mình mãi mãi đứng trên đỉnh thời đại, lơ là một cái là sẽ bị thời đại vứt bỏ.

Dù vậy thực lực phe Giang Nam không thể xem thường. Càn Nguyên Tiên Đế được Hồng Mông Kim Phiên, tiên thiên linh căn. Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử được tiên thiên ngũ sắc liên. Huyền Đô Thiên Quân tuy chưa lấy được tiên thiên pháp bảo nào nhưng có Huyền U trấn đạo đỉnh. Những cường giả dân bản xứ Tiên giới có thu hoạch lớn trong đạo tràng Đế Tôn, được nhiều đại đạo, nguyên thủy chi khí.

Trừ Giang Nam ra, phe Giang Nam ai cũng lợi hại.

Đương nhiên các cường giả khác cũng thu hoạch khá lớn.

Thái Nhất Thiên Quân điều khiển Đế Tôn ấn. Linh Nữ nắm giữ Bất

Không Thông Thiên Kiều. Ngọc Kinh Thiên Quân có Thanh Liên trấn đạo đỉnh. Thần Mẫu Đạo Quân có Ly Địa trấn đạo đỉnh, tiên thiên kim long giản. Vạn Vật Đạo Tổ có tiên thiên hỗn nguyên châu, Kim Quang trấn đạo đỉnh. Ma Kha Thiên Quân có tạo hóa chi môn. Thiên Nguyên thần tổ có Hỗn Độn Thiên Cung. Cộng thêm đám Đạo Quân chuyển thế khác, Cự Linh Đạo Quân cũng tái hiện thế gian, thoạt trông luyện thành pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, đã có pháp lực.

Bọn họ được đến đủ loại tiên đạo, thậm chí thu nhiều nguyên thủy chi khí, thực lực mạnh hơn trước nhiều, có vốn liếng đầy đủ.

Lần này đạo tràng Đế Tôn mở ra, bọn họ được quá nhiều lợi ích, lớn đến nỗi xem thường, thậm chí phớt lò Giang Nam.

Nhưng trong dòng thời gian liên tục sụp đổ, quần hùng hăm hở muốn đánh không dám.

Đế và Tôn mở ra dòng thời gian còn bị sụp đổ, có phải rời khỏi trước khi tất cả đổ nát. Nếu không sẽ bị dòng thời gian nuốt mất, mãi mãi biến mất.

Xác Đế và Tôn đã bị nuốt, mãi mãi biến mất trong thời không, bọn họ càng không chịu nổi.

Cùng lúc đó, nơi đạo tràng Đế Tôn sụp đổ có mấy trăm tiên đạo bay ra như rồng dọc theo đường hầm bay nhanh hướng Tiên giới.

Mọi người đang vội vã vào Tiên giới, không rảnh bắt lấy tiên đạo.

Giang Nam bị mọi người bảo chật kín, nghiêm túc nói với hai nữ nhân bên cạnh mình:

- Phu nhân, tỷ tỷ, ta thật sự rất mạnh, ta cảm thấy mình có thể đánh . . .

Giang Tuyết nhẹ giọng nói:

- Ta tin tưởng ngươi.

Thị Hiên Vi an ủi:

- Thiếp thân công nhận lời tỷ tỷ nói, đương nhiên lão gia đánh được.

Giang Nam nhìn mặt Thị Hiên Vi, Giang Tuyết, khẽ thở dài:

- Các người vẫn không tin ta.

Nhạc Ấu Nương hân hoan nói:

- Sư tôn yên tâm, ngươi bảo hộ chúng ta lâu như vậy, giờ đến lượt ta bảo vệ lại sư tôn!

Lạc Hoa Âm cười nói:

- Tử Xuyên, đừng miễn cưỡng. Ta sẽ dùng tiên thiên đạo chủ ngươi tặng cho bảo vệ ngươi. Muốn giết ngươi thì phải bước qua xác của lão nương!

- Ta . . . Ài.

Giang Nam lắc đầu, bỏ cuộc.

Giang Nam đứng trên cao, hắn không còn quan tâm ba ngàn ba ngàn đại đạo. Cảm giác chính mắt thấy, biết hết ảo diệu đại đạo đó đứng ngang hàng với Đế và Tôn. Dù là Đạo Quân tiền sử cũng hiếm ai lĩnh ngộ đến cảnh giới như Giang Nam, ít ai hiểu bây giờ hắn mạnh đến mức nào.

Giang Nam khó giải thích rõ cho bọn họ hiểu.

Bởi vì Đế và Tôn để lại ba ngàn ba ngàn đại đạo quá cường đại, là căn bản lĩnh ngộ Đạo Quân tiên đạo. Nếu tham ngộ thấu suốt ba ngàn đại đạo thì chứng Đạo Quân ngay cũng được.

Dù gì ba ngàn tiên đạo hấp thu tinh túy tinh hoa đại đạo thời đại nguyên đạo, nhờ vào thời đại nguyên đạo ôn dưỡng ba ngàn đại đạo, có thể tưởng tượng uy lực của nó mạnh cỡ nào.

Dù không tham ngộ thấu suốt ba ngàn đại đạo, chỉ cần được một đại đạo là sẽ có sức chiến đấu Thiên Quân hay đỉnh cấp Thiên Quân. Cộng thêm đạo tràng Đế Tôn hút nguyên thủy chi khí từ đại đạo thời đại nguyên đạo, bọn họ cảm thấy đã đặt chân lên đỉnh thời đại cũng không có gì đáng trách.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2643: Bị Xem Thường. (2)

So sánh thì trước kia Giang đại giáo chủ tiếu ngọa Tiên giới, đẩy ngã Tiên giới không địch thủ, bản lĩnh đó chẳng còn rung động hồn người.

Đằng trước, vũ trụ tiên đạo ngay trước mặt.

Đột nhiên có người cười nói:

- Trước giờ không ai lay động Đinh Thiên Nguyên Thung được, nhưng bây giờ chắc có nhiều người làm được? Hiện tại có thể so thử xem ai mới là trụ cột tất cả!

Quần hùng nghe xong tim đập nhanh. Trong mười chí bảo tiên đạo thì Đinh Thiên Nguyên Thung mạnh nhất, có uy lực ngang ngửa tiên thiên pháp bảo, là loại tiên thiên pháp bảo không bị hư hao gì.

Mặc dù tám tiên thiên pháp bảo Tiên giới đã là vật có chủ nhưng vì Đế và Tôn để lại bài bố, Hồng Đạo Nhân, đám người Vạn Vật Đạo Tổ không thể hoàn toàn phát huy uy lực tiên thiên pháp bảo mình giành được.

Đinh Thiên Nguyên Thung thì khác, pháp bảo này mặc cho ngươi phát huy uy lực, được nó sẽ kích phát năng lượng hủy thiên diệt địa trong đó, là một đại sát khí.

Trước kia bọn họ không có sức vung báu vật này, dù là Giang Nam có lực lượng mạnh nhất bấy giờ chỉ huơ mười mấy cái. Vạn Vật Đạo Tổ có pháp lực thâm sâu nhất cũng không có rót pháp lực vào luyện hóa Đinh Thiên Nguyên Thung.

Hiện giờ người có năng lực sở hữu chí bảo tiên đạo này không dưới mười người.

Cuối cùng mọi người nối đuôi nhau lao ra con đường trước khi dòng thời gian hoàn toàn sụp đổ. Quần hùng bay đi bốn phương tám hướng, bay tới bên ngoài hai đạo cung, tranh thủ xông đi tầng hư không thứ sáu trước nhất, cướp Đinh Thiên Nguyên Thung.

Bởi vì bọn họ ngược thời gian nên Tiên giới vẫn giống như trước khi rời đi, hơn hai vạn năm chỉ là một chớp mắt. Lúc bọn họ lao ra dòng thời gian cũng là khi Huyết Tổ mới bị đẩy ra.

Thánh Ma Thiên Tôn, Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyền Vũ Đạo Quân, Quỷ Nhung Đạo Quân, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, La Hầu La, Càn Nguyên Tiên Đế, Ngọc Kinh Thiên Quân, các tồn tại siêu cường đại đều lao hướng tầng hư không thứ sáu.

hai đạo cung đã lộ ra bộ mặt thật, hiện tại bọn họ không thể mở ra tầng hư không thứ bảy nên phải bay ra ngoài mới đi vào tầng hư không thứ sáu được.

Cuộc hỗn chiến trong tầng hư không thứ sáu đã bắt đầu.

Bất cứ ai đều không hy vọng Đinh Thiên Nguyên Thung rơi vào tay người khác, sẽ có cuộc tranh giành.

Trận ác chiến mới bộc phát đột nhiên tầng hư không thứ bảy bị lực lượng ngút trời mở ra. Một bàn tay to từ tầng hư không thứ bảy thò xuống dưới túm chặt Đinh Thiên Nguyên Thung, pháp lực cuồng bạo đổ ập xuống, trong phút chốc quán thông Đinh Thiên Nguyên Thung, luyện hóa nó.

Vô số tiên đạo phù văn hiện trên thân Đinh Thiên Nguyên Thung, phù văn rậm rạp, ánh sáng diệu thế chiếu tầng hư không thứ sáu, tầng hư không thứ bảy, chiếu sáng Tiên giới.

Bàn tay to nhẹ nhàng nhấc Đinh Thiên Nguyên Thung lên, ngay trước mặt quần hùng rút Đinh Thiên Nguyên Thung về tầng hư không thứ bảy.

Trong tầng hư không thứ bảy, đám người Đạo Vương, Giang Tuyết, Băng

Liên Thánh Mẫu, Thị Hiên Vi, Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình dẫn Đế và Tôn, Bất Không bảo vệ Giang Nam. Đột nhiên tay Giang Nam xuyên qua tầng hư không thứ bảy, từ vết nứt hư không kéo Đinh Thiên Nguyên Thung đỉnh thiên lập địa lên.

- Nhỏ chút.

Giang Nam nhấc Đinh Thiên Nguyên Thung lên, Đinh Thiên Nguyên Thung nhanh chóng thu nhỏ còn cỡ một trượng tám. Giang Nam nhẹ nhàng huơ Đinh Thiên Nguyên Thung, ngước nhìn bầu trời.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Thiên kiếp, nhân kiếp của ta sắp đến. Phu nhân, tỷ tỷ, các vị đạo hữu hãy tránh đi.

Trong tầng hư không thứ sáu, quần hùng mới đánh nhau đã thấy Đinh Thiên Nguyên Thung bị người thò tay từ tầng hư không thứ bảy bắt mất.

Quần hùng chấn động, gào thét:

- Kẻ nào cướp Đinh Thiên Nguyên Thung!?

Quần hùng bay lên cao, lao vào khe nứt hư không hai đạo cung mà bàn tay xé rách, định nhìn rõ ràng.

Bọn họ muốn xé mở tầng hư không thứ bảy cũng rất khó khăn, cần sử dụng tiên thiên pháp bảo, tốn thời gian dài, không nhanh bằng bay ra tầng hư không thứ bảy.

Hiện giờ bọn họ chưa đến gần Đinh Thiên Nguyên Thung thì trọng bảo đứng đầu mười chí bảo tiên đạo bị dễ dàng lấy đi, hỏi sao quần hùng không giật mình?

- Tầng hư không thứ bảy? Chẳng lẽ là Huyền Thiên giáo chủ?

Biểu tình Vạn Vật Đạo Tổ kỳ lạ nhìn khe nứt tầng hư không thứ bảy, mới

rồi bàn tay kia xuyên qua tầng hư không thứ bảy để lại hơi thở đặc biệt.

Tồn tại đẳng cấp như bọn họ hễ ra tay thì khó mà xóa bỏ hơi thở đặc biệt của mình, dựa theo hơi thở đó dễ dàng nhận ra thủ phạm.

Tim Vạn Vật Đạo Tổ đập nhanh:

- Đúng là hơi thở của Huyền Thiên!

Khóe môi Vạn Vật Đạo Tổ cong lên:

- Thú vị thật, thời đại tiên đạo rốt cuộc xuất hiện một tồn tại làm ta có hứng thú. Huyền Thiên giáo chủ, không biết ngươi bây giờ có thể đấu lại Thái Cực tiên đạo của ta không?

Các cường giả không ai yếu, khi đến gần khe nứt rất nhanh có người nhận ra hơi thở của Giang Nam.

- Là Huyền Thiên!

- Huyền Thiên cướp Đinh Thiên Nguyên Thung!

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân biến thành Huyền Vũ Đạo Quân giật mình kêu lên:

- Thực lực như vậy không tầm thường!

Huyền Vũ Đạo Quân điều khiển tiên thiên pháp bảo tiên thiên yếm ma thương, biết rõ muốn đâm thủng tầng hư không thứ bảy là vô cùng khó khăn. Hai người biến thân Huyền Vũ Đạo Quân, dốc sức sử dụng tiên thiên yếm ma thương thì có thể làm được, nhưng không nhanh bằng trực tiếp bay đến tầng hư không thứ sáu.

Những người khác vẻ mặt trầm trọng xông vào khe nứt, thừa dịp lao vào hai đạo cung.

Thái Nhất Thiên Quân lộ biểu tình khó hiểu nhỏ giọng nói:

- Huyền Thiên không vào đạo tràng Đế Tôn, không được ba ngàn đại đạo, nguyên thủy chi khí, hắn làm sao nâng thực lực lên đến trình độ này? Chẳng lẽ Huyền Thiên đã thành Thiên Quân, hợp đạo? Không thể nào, Huyền Thiên không phải tiên nhân, bây giờ Tiên giới làm sao cho phép hắn hợp đạo? Nếu Huyền Thiên hợp đạo chỉ có thể hợp bản thân . . .

Đám người Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân nhíu chặt mày. Giang Nam đột nhiên ra tay bắt đi Đinh Thiên Nguyên Thung, trong khoảnh khắc luyện hóa chí bảo tiên đạo làm bọn họ không có cơ hội ngăn cản, cuộc chiến tranh giành đã kết thúc trong chớp mắt.

Ma Kha Thiên Quân nghi hoặc hỏi:

- Chẳng lẽ Huyền Thiên chứng đạo Thiên Quân trong dòng thời gian?

Cường giả như bọn họ có tầm mắt, kiến thức không tầm thường, sớm biết Giang Nam không thể hợp đạo. Giang Nam chỉ có thể tự chứng bản thân, tự chứng đạo mới thành tựu Thiên Quân trong Tiên giới.

Cho dù Giang Nam thành tựu Thiên Quân thì thiên địa đại đạo Tiên giới sẽ không gia cố vào hắn, không thể nào điều động uy lực thiên địa đại đạo Tiên giới.

Không chỉ thế, khi chứng đạo Thiên Quân Giang Nam sẽ gặp nạn, đại đạo Tiên giới tru hắn, tiêu diệt dị loại, xóa sổ.

Khi ấy là thời cơ tốt nhất để thanh toán ân oán với Giang Nam, là cơ hội tốt nhất để tiêu diệt hắn. Người có thù với Giang Nam hay không đều sẽ không bỏ qua cơ hội này, bởi vì thiên kiếp đương nhiên đi kèm nhân kiếp.

Chuyện không đơn giản như thế, chứng đạo Thiên Quân thì thiên kiếp giáng xuống. Các cường giả là tồn tại đỉnh cao nhất tiên đạo tất nhiên cảm nhận tiên đạo ảnh hưởng, kêu gọi, thúc đẩy bọn họ giết kẻ địch tiên đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2644: Kiếp Số Bộc Phát.

Đặc biệt cường giả đẳng cấp Thiên Quân, hợp đạo, sức ảnh hưởng của tiên đạo với có càng mãnh liệt hơn. Khi Giang Nam chứng đạo Thiên Quân, nhân kiếp sẽ rất dữ dội.

Nhưng nếu Giang Nam chứng đạo Thiên Quân trong dòng thời gian là có thể trốn thiên kiếp. Mặc dù tiên đạo Tiên giới mới mạnh không thể xuyên qua các thời đại quá khứ giáng kiếp vào Giang Nam.

Chỉ có cách đó mới giải thích tại sao thực lực của Giang Nam tăng mạnh, bởi vì hắn đã bước vào cảnh giới Thiên Quân hai vạn năm.

Tuy nhiên điều này chưa thể giải thích vì sao thực lực của Giang Nam tăng lên đến trình độ này. Giang Nam đặt chân vào cảnh giới Thiên Quân hơn hai vạn năm cũng không thể sánh ngang bọn họ được ba ngàn tiên đạo.

Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân xông vào khe hở, đi vào hai đạo cung trong tầng hư không thứ bảy.

Bọn họ mừng thầm:

- Nếu phụ thần chứng đạo Thiên Quân trong dòng thời gian là sẽ có năng lực tự bảo vệ mình, chúng ta có thể dốc hết sức hỗ trợ phụ thần độ kiếp, chẳng cần canh giữ chặt chẽ bên cạnh hắn!

Quần hùng thi nhau xông vào hai đạo cung. Nhóm Đạo Vương, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình dẫn dắt Đại La Thiên quân đứng trong hai đạo cung, nhưng không thấy bóng dáng Giang Nam đâu.

Lúc này trong hai đạo cung đột nhiên thiên địa đại đạo chấn động, các đại đạo hiện ra từ thiên địa , hư không, dãy núi sông nước cỏ cây pho tượng biển cả bầu trời áng mây.

Vạn đạo cùng ngân, chấn động thiên địa!

Không chỉ thế, quần hùng vào đạo tràng Đế Tôn, được ba ngàn tiên đạo, nay tiên đạo bay ra khỏi người bọn họ vòng quanh thân hình. Có bay trên đầu, có biến thành chuông, đỉnh, điện ngọc, các hình dạng pháp bảo, tất cả bị kích phát.

Không chỉ thế, các tay trùm mạnh nhất Tiên giới cảm giác những tiên đạo mình thu được đột nhiên toát ra địch ý mãnh liệt, thúc giục bọn họ lao sâu vào hai đạo cung tiêu diệt kẻ thù tiên đạo.

Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ cũng cảm giác tiên đạo mình thu trong đạo tràng Đế Tôn toát ra chiến ý, địch ý khủng bố.

Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân của Hồng Đạo Nhân, Hỗn Nguyên Thiên Tán của Quân Đạo Nhân, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh của Bỉ Ngạn nương nương, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ của Kế Đô ma tổ, Hỗn Độn tiên kiếm của La Hầu La, các chí bảo tiên đạo bộc phát uy lực vùng thoát khỏi khống chế, chủ động bay ra giết kẻ thù tiên đạo.

Ong ong ong ong ong!

Tiên thiên ngũ sắc liên trong tay Tử Hạm tiên hậu bỗng tỏa ánh sáng năm sắc, uy lực ngút trời, đạo uy bất diệt nở rộ.

Cùng lúc đó, tiên thiên hỗn nguyên châu của Vạn Vật Đạo Tổ sắp thoát khỏi kiểm soát. Tiên thiên Ôn Đế quan La Hầu La cõng trên lưng rung bần bật. Tiên thiên kim long giản của Thần Mẫu Đạo Quân phát ra tiếng rồng ngâm.

Người Ma Kha Thiên Quân rung lên, tạo hóa chi môn sau lưng lấp lánh ánh sáng. Huyết Tổ run bần bật, há mồm phun tiên thiên thần đăng ra, thần đăng rực cháy ngọn lửa bộc phát đạo uy bất diệt. Càn Nguyên Tiên Đế cảm thấy không khống chế được tiên thiên linh căn, tiên đạo của mình.

Hồng Đạo Nhân biến sắc mặt nói:

- Nguy rồi!

Hồng Đạo Nhân cao giọng quát:

- Phụ thần đang chứng đạo Thiên Quân! Các tướng sĩ Huyền Châu, hỡi thủ lĩnh các giáo, bày trận, mau bày trận!

Đám người Quân Đạo Nhân biến sắc mặt. Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, Huyền Đô Thiên Quân cũng biến sắc, vội trấn áp Hồng Mông Kim Phiên, tiên thiên linh căn, tiên thiên ngũ sắc liên rung động.

Hồng Đạo Nhân đi trước lấy ra nguyên tháp trận đồ, đặt hai trăm vạn đại quân tiên nhân giáo môn của mình vào, bản thân Hồng Đạo Nhân tọa trấn ở đỉnh tháp, đại đạo liên kết với các tiên nhân. Mũi tháp bắn ra tiên quang chảy xuống như máu màu vàng, thoáng chốc chảy qua ba mươi ba tầng nguyên tháp đại trận, tựa như một tòa nguyên tháp rực rỡ sắc vàng.

Hồng Đạo Nhân điều động hai trăm vạn đại quân tiên nhân thi triển nguyên tháp đại trận, trấn áp tiên đạo, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân xao động.

Lúc này Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương cũng lấy nguyên đỉnh, rồng to trận đồ ra, thu đại quân của mình vào đại trận, dốc sức trấn áp Hỗn Nguyên Thiên Tán, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh.

Hồng Đạo Nhân cao giọng quát:

- Kế Đô, La Hầu La, các ngươi còn làm gì đó?

Kế Đô ma tổ lộ vẻ khó xử, cắn răng nói:

- Nếu ta khởi động sát đạo đồ thì uy lực quyển trận bị kích phát, sẽ chủ động bay đi thoát khỏi tầm kiểm soát của ta . . . Đại La Thiên quân, trấn áp

Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ!

Kế Đô ma tổ đưa Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ vào Đại La Thiên quân, dẫn dắt đại quân dưới tay hợp tác với Đại La Thiên quân trấn áp quyển trận đồ này.

- La Hầu La!

Các cường giả Huyền Châu cùng nhìn hướng La Hầu La.

Hồng Đạo Nhân lạnh lùng nói:

- Sao ngươi không lấy nguyên chung trận đồ ra trấn áp Hỗn Độn tiên kiếm, tiên thiên Ôn Đế quan?

La Hầu La do dự, phân vân.

Đột nhiên Ma Kha Thiên Quân truyền âm:

- La Hầu La giáo chủ, bây giờ chưa phải lúc mở Ôn Đế quan.

Linh Nữ truyền âm:

- La nhi, hãy bình tĩnh đừng sốt ruột, giờ chưa phải lúc Ôn Đế xuất thế.

Giọng vang lên:

- La nhi, hiện tại không cần mở Ôn Đế quan thả Hỗn Độn Ôn Đế ra, chút nữa hãy nghe lệnh ta.

La Hầu La thở phào, lập tức lấy nguyên chung trận đồ ra, đặt đại quân dưới tay vào trong, trấn áp Hỗn Độn tiên kiếm, tiên thiên Ôn Đế quan.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Mẫu thân, giáo chủ, Ma Kha hiếm khi thống nhất ý kiến, ta đỡ phải khó xử.

Chỉ dựa vào thực lực của La Hầu La chưa thể trấn áp hai báu vật này. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương thúc giục đại trận, năm đại trận một thể rốt cuộc ổn định trận thế.

Giọng Ma Kha Thiên Quân truyền vào đầu La Hầu La, gã cười hả hê:

- La Hầu La, chút nữa bắt đầu chiến đấu, vào lúc kịch liệt nhất ta sẽ truyền âm kêu ngươi thả Ôn Đế ra. Ôn Đế ra sẽ bắt hết cường giả Huyền Châu, ha ha ha ha ha ha! Thời đại Hỗn Độn Cổ Thần sẽ đến, Thiên Quốc không còn chướng ngại gì khi thống trị Tiên giới, ngươi sẽ có công lớn!

- Huyền Thiên giáo chủ chứng đạo Thiên Quân?

Huyết Tổ cười kỳ dị:

- Đám nhãi Huyền Châu kia, các ngươi cho rằng dựa vào các ngươi là có thể trấn áp chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo xao động sao? Một đám dế nhũi! Tiên thiên thần đăng, chúng ta đi, ta mang ngươi đi ăn thịt người!

Huyết Tổ bay lên, lao nhanh hướng trung tâm thiên địa đại đạo xao động.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Thái Nhất Thiên Quân, Vô Cực thư đồng, Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân cũng cười to, các loại pháp bảo bay lên xông hướng Giang Nam độ kiếp.

Đặc biệt những chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo bộc phát rung động trước giờ chưa từng có. Hồn người rung động, chấn động Tiên giới, chín tầng hư không.

Đám người Đạo Vương, Tịch Ứng Tình quát to:

- Các tướng sĩ Huyền Châu, đừng rối quân tâm, có thể trấn áp được bao lâu hay bấy nhiêu!

Ma Kha Thiên Quân nhìn Linh Nữ.

Linh Nữ đứng ra kêu gọi:

- Thiên Nguyên thần tổ, không mau quay về?

Thiên Nguyên thần tổ do dự, gã nhìn Ma Kha Thiên Quân. Ma Kha Thiên Quân cười cười, chậm rãi lắc đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2645: Một Người, Một Thời Đại! (1)

Thiên Nguyên thần tổ không đi.

Linh Nữ nhíu mày.

Đại Diễn Cổ Thần hừ mạnh, thản nhiên nói:

- Thiên Nguyên, nếu ngươi muốn đi theo Ma Kha thì hãy giao Hỗn Độn Thiên Cung ra đi!

- Đại Diễn, đừng làm vậy.

Linh Nữ kêu La Ma Cổ Thần tới, nhẹ giọng nói:

- Bụng dạ Ma Kha xấu xa lôi kéo thực lực của mình, hắn cứu Thiên Nguyên thần tổ ra đương nhiên muốna nắm giữ Hỗn Độn Thiên Cung, sao chịu trả lại?

La Ma Cổ Thần vội nói:

- Linh, chúng ta không có tiên thiên pháp bảo . . .

- Có nguyên chung là được rồi.

Linh Nữ đi hướng nguyên chung, tiên thành bên dưới nguyên chung đã biến mất. Trăm vạn Tiên Quân, chín thành chủ Thiên Quân cũng biến mất, hóa thành thiên địa đại đạo.

Linh Nữ lấy nguyên chung xuống, vạt váy bay lên, đóa hoa trên mái tóc càng đẹp xinh.

Linh Nữ bình tĩnh nói:

- Đi đi, Huyền Thiên độ nhân kiếp, theo ta tiễn Huyền Thiên một đoạn đường.

Nguyên chung bị lấy xuống, cái chuông to tràn ngập đạo uy bất diệt khủng bố hơn xa tiên thiên pháp bảo khác. Nhưng mặt ngoài chuông to nứt nẻ, đó là vết thương để lại khi cưỡng ép mở ra tiên thiên linh bảo.

Dù vậy linh bảo đúng là linh bảo, pháp bảo khác không thể sánh bằng.

Linh Nữ giao nguyên chung cho Đại Diễn Cổ Thần, dẫn Đại Diễn, La Ma Cổ Thần, Hắc Điệt, đám hỗn độn Thiên Quân bay tới chỗ Giang Nam.

Những người khác thấy Linh Nữ lấy nguyên chung thì lòng máy động. Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, hai vị Đạo Quân chuyển thế thời đại thiên thiên đạo lao nhanh hướng nguyên đỉnh.

Lúc này các bóng người bay hướng nguyên tháp, định lấy hai tiên thiên linh bảo xuống.

Nhưng Đạo Tạng Thiên Tôn, Thiên Cơ Đạo Quân đến bên dưới nguyên đỉnh, giật mãi mà không lấy được cái đỉnh to. Những người định lấy nguyên tháp xuống cũng bất lực, không được nguyên tháp công nhận.

- Là Bất Không Đạo Nhân để lại sắp đặt cho Linh Nữ lấy nguyên chung, chúng ta không may mắn như thế.

Đám Đạo Tạng Thiên Tôn xoay người đi:

- Bây giờ nên tiễn Huyền Thiên lên đường.

Giang Nam ung dung đi đến chính giữa hai đạo cung, một bên là Thế Giới thụ cành lá nâng lên đại thế giới vũ trụ Càn Khôn, bên kia là hồng mông thanh liên, hồng mông tràn ngập, trong sen như có vũ trụ Càn Khôn.

Thế Giới thụ hay hồng mông thanh liên đều to lớn không gì sánh bằng, vô số đại đạo quấn quanh thấp thoáng trong đó, chống đỡ tầng hư không thứ

bảy Tiên giới.

Giang Nam ngước nhìn Thế Giới thụ, than thở khen không dứt, bộ dáng không giống như chứng đạo Thiên Quân, thiên kiếp, nhân kiếp, tai vạ sắp đến nơi.

Trong hai đạo cung vang vọng đại đạo, vô số 17uy bay tới. Có mấy trăm tiên đạo trốn ra khỏi đạo tràng Đế Tôn cũng xuất hiện. Đại đạo chấn động, uy nhiếp không gì sánh bằng đè xuống Giang Nam.

Ức vạn loại dị tượng quay quanh bên cạnh Giang Nam, công kích liên miên.

Đinh Thiên Nguyên Thung nằm trong tay Giang Nam rung bần bật như muốn thoát khỏi khống chế. Báu vật này có uy lực ngang ngửa với tiên thiên pháp bảo, là trọng bảo Đế và Tôn luyện ra chống đỡ thiên địa Tiên giới, sức mạnh khổng lồ biết bao. Đinh Thiên Nguyên Thung rơi vào tay Giang Nam, bị hắn luyện hóa nhưng nó vẫn muốn nhảy ra khỏi sự kiểm soát để tấn công, tiêu diệt hắn.

Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung, vẻ mặt thản nhiên. Đinh Thiên Nguyên Thung vùng vẫy cỡ nào cũng không thoát khỏi tay Giang Nam được.

- Vạn Vật đạo hữu.

Vạn Vật Đạo Tổ chạy tới đầu tiên. Giang Nam không ngoái đầu lại, vô tận dị tượng tiên đạo bao vây hắn, Giang Nam tiếp tục ngửa đầu nhìn Thế Giới thụ.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Trong dòng thời gian ta gặp Tiên Đế bệ hạ, hắn nói với ta nếu tiếp tục ngoan cố không thay đổi kiên trì đi đường thần đạo sẽ gặp nạn. Nếu muốn đến tận cùng thần đạo sẽ đối địch với nguyên thời đại tiên đạo.

- Ý của Tiên Đế bệ hạ là trừ phi ta có thực lực đối kháng với thời đại tiên đạo, nếu không đã định trước sẽ chết.

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn Giang Nam, mắt dần sáng ngời, quanh thân hiện ra chín tiên đạo, là chín đại đạo gã lấy từ đạo tràng Đế Tôn.

Chín đại đạo đại biểu các thời đại Vạn Vật Đạo Tổ đã qua, chú đạo, ma đạo, yêu đạo, thần đạo. Nhân đạo, hồn đạo, cự linh, sa môn, thánh đạo.

Vạn Vật Đạo Tổ đã tế luyện chín tiên đạo vô cùng quen tay, hơn xa cường giả khác. Vạn Vật Đạo Tổ thậm chí dung nhập lĩnh ngộ về đạo trong năm tháng xa xưa vào chín đại đạo này.

Đế và Tôn để lại ba ngàn đại đạo không hoàn chỉnh, chỉ có hình dạng ban đầu, chừa không gian rộng lớn cho người tài trí thông thiên bù đắp hoàn thiện.

Vạn Vật Đạo Tổ đã bù đắp, hoàn thiện chín tiên đạo bảy, tám phần, còn tuyệt hơn bản thân gã. Chín tiên đạo ghép lại, có xu hướng hợp thành một loại đại đạo.

Lúc này đại đạo thứ mười xuất hiện, đó là tiên đạo tự Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ ra, là thuyết minh tối cao của gã với giáo chủ.

Đạo phủ đại đạo thứ mười vừa xuất hiện liền thống nhất chín đại đạo hợp thành một, biến thành một quyển Thái Cực đồ.

Vạn Vật Đạo Tổ nhờ vào kỳ ngộ đạo tràng Đế Tôn hợp nhất các đại đạo kiếp trước Tu luyện thành một, luyện thành Thái Cực đồ.

Quyển Thái Cực đồ bay ra, tiên thiên bất diệt.

Chờ khi Vạn Vật Đạo Tổ chứng Đạo Quân là có thể luyện Thái Cực đồ thành tiên thiên linh bảo, không cần tế luyện thân thể biến bản thân thành tiên thiên pháp bảo.

Nếu làm được bước này Vạn Vật Đạo Tổ sẽ vượt qua đám Đạo Quân ẩn cư trong Đạo Quân điện, đạt đến trình độ càng cao.

Vạn Vật Đạo Tổ đứng trong Thái Cực đồ, hai âm dương ngư phun ra. Một âm ngư há mồm phun ra viên tiên thiên hỗn nguyên châu, đó là tiên thiên pháp bảo thật sự. Dương ngư phun một luồng tiên thiên bất diệt linh quang biến thành tiên thiên pháp bảo, tiên thiên quyền trượng.

Vạn Vật Đạo Tổ túm lấy tiên thiên quyền trượng, song ngư bơi quanh chân gã. Khi cá bơi từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang lóe lên, hoặc biến thành tiên thiên yếm ma thương, hoặc là thành tiên thiên linh căn, hoặc hóa thành tiên thiên kim long giản, hoặc thành tạo hóa chi môn, các dị tượng bay bổng cùng Thái Cực đồ, lúc chìm lúc nổi.

Đại đạo của Vạn Vật Đạo Tổ đã thành.

Nguyên thủy chi khí trong đạo tràng Đế Tôn khiến tu vi Vạn Vật Đạo Tổ đến trung hậu kỳ Thiên Quân, mạnh hơn lúc trước rất nhiều.

- Huyền Thiên, ngươi định một mình đối kháng một thời đại sao?

Vạn Vật Đạo Tổ phong độ phiên phiên, khí độ khí phách làm người phục.

Vạn Vật Đạo Tổ bình tĩnh nói:

- Đối kháng một thời đại huy hoàng trước giờ chưa từng có, đối địch toàn thời đại, một người có làm được chuyện này không?

Giang Nam cười nói:

- Bởi vậy ta có cách nghĩ của mình.

Giang Nam thả Đinh Thiên Nguyên Thung ra, cây cọc vẫn rung bần bật nhưng không bay ra khỏi người hắn được.

Giang Nam chắp tay sau lưng, thản nhiên nói:

- Một mình ta không thể đối kháng với thời đại tiên đạo, nhưng nếu cá nhân ta là một thời đại thì sao?

Vạn Vật Đạo Tổ kinh ngạc hỏi:

- Một người là một thời đại?

Giang Nam cười toe toét:

- Đúng rồi, cá nhân ta là một thời đại. Ta là thần, thân thể của ta là vũ trụ thần đạo, ta là thời đại thần đạo. Thời đại tiên đạo có vô số cường giả, ức vạn tiên nhân. Thời đại thần đạo của ta chỉ có một mình ta đã đủ, tuy tiên đạo đối địch với ta nhưng thần ta đây vẫn bảo vệ Tiên giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2646: Một Người, Một Thời Đại! (2)

Vạn Vật Đạo Tổ ngạc nhiên, bỗng cười to bảo:

- Một người là một thời đại? Huyền Thiên, ngươi cho rằng một mình có thể đối kháng toàn vũ trụ? Một mình có thể đối kháng vô số cường giả tiên đạo sao?

- Thế thì trấn áp bọn họ.

Giang Nam cười hờ hững:

- Cường giả tiên đạo muốn tru sát ta, ai nên giết thì ta sẽ giết, nên trấn áp thì ta trấn áp. Thời đại tiên đạo muốn đối kháng ta cũng sẽ bị trấn áp!

Giang Nam chắp tay sau lưng, ung dung nói:

- Nếu muốn trấn áp thời đại tiên đạo thì phải trấn áp các người trước!

Từng bóng người siêu mạnh lao đến. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thái Nhất Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Nguyên thần tổ, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Huyết Tổ, Vô Cực thư đồng, Cự Linh Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn. Cả đám người tụ tập lại.

Các chí bảo tiên đạo, báu vật Đạo Quân tàn khuyết bay lên. Ba ngàn đại đạo lấy được từ đạo tràng Đế Tôn lơ lửng hợp thành một mảnh. Lại có các tiên thiên bất diệt linh quang bay bổng, đạo uy bất diệt cái thế, uy lực tiên thiên pháp bảo kinh thiên động địa.

Đinh!

Nguyên chung chấn động biểu thị kiếp số của Giang Nam đến.

Đám người Thần Mẫu Đạo Quân, Thái Nhất Thiên Quân, Ma Kha Thiên Quân điều khiển tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo, khí thế đè tầng hư không thứ bảy rung lắc.

Thiên kiếp, nhân kiếp của Giang Nam cùng nhau ập đến.

Đây là kiếp số trước giờ chưa từng có, có xung hướng uy lực tiên thiên pháp bảo hoàn toàn bùng nổ.

Tiên thiên pháp bảo khai thiên tích địa sắp bộc phát uy nhiếp cái thế của chúng nó.

Mặc dù đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Hồng Đạo Nhân trấn áp tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan, mấy chí bảo tiên đạo khác nhưng kiếp nạn này quá mãnh liệt làm người ta cảnh giác. Đây là đối kháng dữ dội nhất từ xưa đến nay trong thời đại tiên đạo, chỉ xếp sau trận chiến Bất Không Đạo Nhân chết.

Phương xa, Vạn Chú Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân xuất hiện, từ xa ra hiệu với Giang Nam.

- Trấn áp một thời đại, giáo chủ lớn giọng thật.

Tiên đạo quay quanh quần hùng, khí thế lay động thiên địa dẫn đến vô số tiên đạo trong thiên địa Càn Khôn ầm vang. Các hư không dần sáng rực, càng lúc càng kinh người, vô số tiên đạo hiển hiện ra, thậm chí tiên đạo tiên châu trong Tiên giới cũng hiện hình, thiên địa đại đạo chen chúc kéo đến.

Vô số tiên đạo rậm rạp nhập vào người các Thiên Quân, gia cố cho bọn họ. Đây là Thiên Quân hợp đạo, điều khiển thiên địa đại đạo, tăng mạnh sức chiến đấu cho bọn họ.

So sánh thì khí thế của Giang Nam trung chính bình hòa, tuy rằng chứng đạo Thiên Quân nhưng không có thiên địa đại đạo gia cố.

Giang Nam chứng đạo Thiên Quân, dường như trừ tu vi tăng mạnh ra không được ích lợi gì khác.

Bàn tay Giang Nam buông xuống bắt lấy Đinh Thiên Nguyên Thung, thần quang bắn ra từ đỉnh đầu biến thành từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang. Uy lực đại đạo bất diệt bắn lên cao, các linh quang như rồng như rắn biến thành Lô Bồng rộng một trượng. Biến thành các hình dạng tiên thiên pháp bảo, hoặc chuông hoặc đỉnh hoặc cầm hoặc kiếm hoặc bồ đoàn hoặc lâu hoặc tháp, thiên biến vạn hóa.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Trong Tiên giới, Lô Bồng này là đạo tràng của ta. Chỉ c một góc trời, một góc tiên thiên bất bại chi địa trấn áp một thời đại, trấn áp cường giả mười tám thời đại, mảnh đất vô địch!

- Các vị!

Giang Nam nhấc Đinh Thiên Nguyên Thung lên:

- Mời!

Vô Cực thư đồng nhảy người đạp lên vai Cự Linh Đạo Quân, cười khúc khích:

- Các vị, cùng nhau xông lên đánh chết hắn đi!

Ầm!

Đại đạo trong hai đạo cung ầm vang, đột nhiên bộc phát, các bóng người siêu mạnh làm hư không run rẩy, bọn họ cùng lao vào bủa vây Giang Nam.

- Huyền Thiên, chết đi!

Cự Linh Đạo Quân lao lên trước nhất, cơ bắp nhô ra, thoáng chốc cơ thể to lớn vô song. Pháp, thân, đạo, quả hợp nhất chấn động hư không, các đại đạo trong ba ngàn đại đạo quấn quanh người Cự Linh Đạo Quân, pháp lực

gần như cuồng bạo đánh ra cú đấm.

Vô Cực thư đồng đứng trên vai Cự Linh Đạo Quân, bàn tay búp măng thiên biến vạn hóa, các đại thần thông tiền sử phô thiên cái địa ập đến.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vô số công kích cùng một lúc ập đến trước mặt Giang Nam, lay động Lô Bồng. Lô Bồng chấn động, linh quang bất diệt các loại hình dạng tiên thiên pháp bảo bùng nổ, thần quang chiếu rọi, chiếu sáng hai đạo cung, chiếu sáng chín tầng hư không, sáu mươi ba châu Tiên giới.

Bàn tay Cự Linh Đạo Quân nổ bay ngược ra sau.

Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung chỉ một cái, vang tiếng nổ điếc tai, gậy đập vào đầu Cự Linh Đạo Quân, cái đầu to nổ tung.

Giang Nam cười lớn, cầm Đinh Thiên Nguyên Thung nghênh đón đám người, tiên đạo, chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo giết tới.

- Các vị, có thể sống cùng một thời đại với ta, xem ta trấn áp các ngươi, trấn áp thời đại tiên đạo, chứng kiến cường giả vô địch tung hoành mười tám thời đại thật sự nổi lên, các người sống trong thời đại này là siêu may mắn!

- Huênh hoang!

Các Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế tức giận. Giang Nam nói rất ngông. Bọn họ là tồn tại như thế nào? Không nói đến đám Thiên Quân Thái Nhất Thiên Quân, dù sao những người này còn đang trưởng thành. Đám còn lại như Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn có ai không phải cường giả tung hoành một thời đại bất bại?

Trong đó có lão quái vật Vạn Vật Đạo Tổ, Huyết Tổ sống qua từng thời đại, có Thần Mẫu Đạo Quân đủ sức nuốt Đạo Quân.

Giang Nam nói muốn trấn áp bọn họ, trấn áp thời đại tiên đạo, tung hoành

vô địch xưa nay là ngông, ngông cuồng không biên giới.

Các bóng dáng cường đại lao lên. Thần Mẫu Đạo Quân lấy chân thân kiếp trước ra, vô số xúc tu bay đầy trời. Thần Mẫu Đạo Quân lấy Ly Địa trấn đạo đỉnh, tiên thiên kim long giản ra, tiên thiên bất diệt đạo uy và tiên uy ngút trời.

Tu vi của Thần Mẫu Đạo Quân đã đến trình độ hoàn toàn vận chuyển chân thân kiếp trước.

Không chỉ thế, Giang Nam thấy trên cơ thể khổng lồ của Thần Mẫu Đạo Quân có các Thiên Quân đứng, khí diễm ngập trời, cực kỳ cường đại. Đó là Thiên Quân thời đại thần đạo tiền sử bị Thần Mẫu Đạo Quân sống lại.

Trước khi Thần Mẫu Đạo Quân vào đạo tràng Đế Tôn đã chế tạo hai thân thể Thiên Quân, nhưng khi ấy thời gian ngắn ngủi, nàng không có đủ năng lượng sống lại bọn họ.

Thần Mẫu Đạo Quân ở trong đạo tràng Đế Tôn hơn hai vạn năm, nhờ năng lượng dồi dào, nguyên thủy chi khí trong đạo tràng, nàng sống lịa hai Thiên Quân thần đạo, thậm chí chế tạo nhiều Thiên Quân hơn.

Có hơn mười thần đạo Thiên Quân đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân, đại đạo pháp lực ồ ạt anhpạ vào chân thân kiếp trước của nàng. Pháp lực cuồng bạo đẩy uy lực cơ thể của Thần Mẫu Đạo Quân sánh bằng tiên thiên pháp bảo lên cao. Thậm chí thúc giục tất cả uy lực của Ly Địa trấn đạo đỉnh.

Không chỉ thế, pháp lực của bọn họ cường đại dư sức thúc đẩy thêm uy lực tiên thiên kim long giản. Kim long giản hóa thành thần long, bất diệt đạo uy kinh thiên động địa, tiếng rồng ngâm tận trời giết hướng Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2647: Máu Nhuộm Đạo Cung. (1)

Thần Mẫu Đạo Quân bây giờ không còn là nàng trước khi bước vào đạo tràng Đế Tôn. Hơn mười Thiên Quân dưới tay Thần Mẫu Đạo Quân có thể nói là thế lực khổng lồ nhất Tiên giới.

Có Thần Mẫu Đạo Quân ra tay, đòn công kích của những người khác bị lu mờ.

Giang Nam nhanh chóng thụt lùi, đối diện thế công khủng bố của Thần Mẫu Đạo Quân thì hắn không muốn cứng rắn đỡ. Giang Nam đang độ kiếp, bị bao vây, nếu bị Thần Mẫu Đạo Quân dây dưa thì kết cuộc không chịu nổi.

Nhưng bốn phương tám hướng quanh Giang Nam toàn là kẻ thù, Thánh Ma Thiên Tôn chặn đường lui sau lưng hắn.

Tuy Thánh Ma Thiên Tôn chưa từng được chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo gì nhưng trong đạo tràng Đế Tôn ba ngàn đại đạo, gã được mấy đại đạo. Thánh Ma Thiên Tôn nhờ nguyên thủy chi khí trong đạo tràng khiến tu vi thực lực tăng nhiều.

Đặc biệt quạt ba tiêu của Thánh Ma Thiên Tôn thăng cấp trong đạo tràng Đế Tôn. Quạt ba tiêu lag thánh vật sinh ra trong tịch diệt thiên hỏa, bây giờ bị Thánh Ma Thiên Tôn luyện thành một luồng tiên thiên bất diệt linh quang.

Vù vù vù vù vù!

Thánh Ma Thiên Tôn giơ quạt ba tiêu quạt tới quạt lui, quạt ra đạo uy bất diệt. Gió lốc đen kịt thổi lưng Giang Nam, gió đen như đao như kiếm kín không kẽ hở.

Trong Lô Bồng trên đầu Giang Nam, tiên thiên bất diệt linh quang các hình dạng pháp bảo kêu vù vù, phát ra đạo âm như tiếng lục lạc, như tiếng

đàn thao thiết, như tiếng chuông từ chân trời chặn quạt ba tiêu lại.

Trong gió đen, Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung thụt lùi, ra khỏi phạm vi sức gió. Thánh Ma Thiên Tôn nhíu mày, cầm quạt ba tiêu liên tục quạt. Gió lốc biến thành mây đen phô thiên cái địa, thoáng chốc tràn ngập hai đạo cung thổi nhanh ra ngoài. Chớp mắt gió lốc đen kịt thổi vào trời sao, quét vô số ngôi sao văng ra, bay vào sâu trong trời sao.

Thánh Ma Thiên Tôn dốc hết sức lực, từng đợt tiên đạo có được từ đạo tràng Đế Tôn quấn quanh người gã, uy nhiếp tiên đạo bộc phát. Thánh Ma Thiên Tôn muốn thổi bay Giang Nam, ngăn bước chân hắn.

Trong gió lốc, Giang Nam vẫn thụt lùi. Lô Bồng chặn lại công kích mạnh mẽ nhất của Thánh Ma Thiên Tôn. Dưới Lô Bồng không có chút sức gió.

Ngay sau đó, Giang Nam lùi đến trước mặt Thánh Ma Thiên Tôn.

Thánh Ma Thiên Tôn gầm lên, gã ném quạt ba tiêu, tiên đạo vòng quanh thân hình thành một cây chiến kích, mấy tiên đạo ghép thành một đập mạnh xuống.

Keng

Ba ngàn tiên đạo biến thành kích to vỗ xuống, chém vào Lô Bồng nhưng không thể xẻ Lô Bồng ra.

Thánh Ma Thiên Tôn giật mình kêu lên:

- Đây là thần thông hay pháp bảo?

Giang Nam thụt lùi, thản nhiên nói:

- Thánh Ma đạo hữu, đây là tiên thiên bất bại chi địa, là hình thức ban đầu tiên thiên chí bảo của ta.

Trong Lô Bồng treo cái chuông to dưới mái hiên, chuông bỗng xoay tít bay ra ngoài. Chuông phát ra thanh âm kinh thiên, chuông chĩa vào Thánh

Ma Thiên Tôn, ầm ầm chấn động.

Tiếng chuông du dương trong trẻo như nguyên chung, có quỷ quái âm độc của Vạn Chú Thiên Chung, có dấu vết đại đạo các thời đại tiền sử. Thanh âm chấn động, Thánh Ma Thiên Tôn đã Tu luyện đến đỉnh Thiên Quân bị hất lên không trung, thân thể to lớn không thể đứng vững.

Chuông kêu đinh đang, miệng chuông bay hướng Thánh Ma Thiên Tôn. Tiếng chuông như thủy triều từng đợt sóng xô bờ giết tới sau lưng gã, định chấn vỡ gã trong không trung.

Đinh!

Chuông to bỗng chụp xuống, nhốt Thánh Ma Thiên Tôn trong chuông.

Thánh Ma Thiên Tôn lấy quạt ba tiêu ra, gió đen rít gào va chạm chuông to.

- Huyền Thiên, ngươi đánh ra một thần thông đã muốn giết ta? Không dễ vậy!

Thánh Ma Thiên Tôn dốc hết thực lực, huơ quạt ba tiêu như chong chóng xoay giò quay. Gió lốc xoay tít, gió lốc như gợn sóng từ bốn phương tám hướng tuôn ra, va chạm với vách chuông chống lại uy lực chuông to.

Trong chuông, các miệng thịt tung tóe, máu xen lẫn xương vụn rơi lộp độp ra khỏi miệng chuông.

- Thần thông? Thánh Ma đạo hữu, tầm mắt của ngươi chỉ đến đây, không nhìn ra cái chuông này là tiên thiên bất diệt linh quang ta luyện bằng Nguyên Thủy đại đạo, thành tựu sau này của ngươi có hạn.

Giang Nam phớt lờ Thánh Ma Thiên Tôn, giơ Đinh Thiên Nguyên Thung va chạm với tiên thiên kim long giản giáng xuống. Kim long giản đột nhiên biến mềm nhũn quấn Đinh Thiên Nguyên Thung.

Thần Mẫu Đạo Quân quát to, tụ tập pháp lực hơn mười Thiên Quân rót vào tiên thiên kim long giản áp chế Đinh Thiên Nguyên Thung.

- Tiên thiên bất diệt? Huyền Thiên, ta muốn xem ngươi làm sao bất bại!

Thần Mẫu Đạo Quân nhếch đuôi, móc câu đâm vào trán Giang Nam.

Móc câu mới đến gần một góc trời của Giang Nam thì từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang bay ra khỏi Lô Bồng, rậm rạp quấn lấy cái đuôi.

Sau lưng Giang Nam, Quỷ Nhung Đạo Quân quát to, con mắt thứ ba trên trán mở ra. Một luồng thần quang như kiếm chém lưng Giang Nam.

Trong con mắt Quỷ Nhung Đạo Quân có các đại đạo bàn cứ, như rồng như phượng, chắc có được trong đạo tràng Đế Tôn.

Thần nhãn của Quỷ Nhung Đạo Quân vốn có uy lực kinh người, uy nhiếp cái thế, có thể bắn xuyên tầng hư không thứ chín. Giờ phút này, Quỷ Nhung Đạo Quân được một số đại đạo trong ba ngàn đại đạo ở đạo tràng Đế Tôn, uy lực vượt bậc.

Cộng thêm Quỷ Nhung Đạo Quân được khá nhiều nguyên thủy chi khí, tu vi thực lực tăng vọt, tôi luyện thần nhãn đến đẳng cấp báu vật Đạo Quân. Tiên đạo ra tay thần nhãn có vài phần đạo uy bất diệt lộ ra ngoài.

Giang Nam vẫn đối diện Thần Mẫu Đạo Quân, trong Lô Bồng bay ra một cái bồ đoàn xoay tròn chặn lại thần quang tam nhãn. Bồ đoàn vỗ xuống, Quỷ Nhung Đạo Quân khẽ rên té xuống đất. Quỷ Nhung Đạo Quân nhảy lên cao, bồ đoàn biến thành luồng tiên thiên bất diệt linh quang trói gã lại.

Tiên thiên bất diệt linh quang tự biến thành các bồ đoàn tròn, Quỷ Nhung Đạo Quân ngồi xếp bằng trên bồ đoàn. Quỷ Nhung Đạo Quân vùng vẫy dữ dội, mỗi lần muốn bay lên lại bị đè xuống.

Quỷ Nhung Đạo Quân tức giận quát:

- Thần nhãn, mở!

Con mắt thứ ba mở ra, thần quang bắn ra từ con mắt thẳng hướng bồ đoàn. Lúc này một mảnh lá bồ thảo trên bồ đoàn bay lên dán vào con mắt thứ ba, Quỷ Nhung Đạo Quân hết đường bắn ra thần quang.

Quỷ Nhung Đạo Quân rống to:

- Huyền Thiên, bản thân ngươi khó an toàn mà mơ luyện hóa ta?

Quỷ Nhung Đạo Quân giơ tay giật lá bồ thảo. Trong bồ đoàn bay ra các linh quang mỏng nhỏ trói chặt Quỷ Nhung Đạo Quân, gã không vùng thoát được.

Vù vù vù vù vù!

Bồ đoàn bay về Lô Bồng. Quỷ Nhung Đạo Quân ngồi trên bồ đoàn, vùng vẫy kịch liệt.

Tám xúc tu Thần Mẫu Đạo Quân tung bay, cất bước giết hướng Giang Nam. Hai cái càng bay lên cắt xuống, lưng cõng hơn mười Thiên Quân hợp sức vận chuyển Ly Địa trấn đạo đỉnh. Trong đỉnh bốc cháy ngọn lửa đốt Giang Nam.

Giang Nam giơ Đinh Thiên Nguyên Thung vừa đỡ vừa lùi, mấy Đạo Quân tiền sử kéo tới. Thiên Nguyên thần tổ gầm lên, lắc người biến thành con khỉ to đầu đội trời chân đạp đất nhảy lên Thế Giới thụ, lấy Hỗn Độn Thiên Cung đeo trên lưng xuống, giương cung bắn một mũi tên.

Đây là một tiên thiên pháp bảo không bị hư hao, uy lực siêu mạnh. Giang Nam đang vừa đánh với Thần Mẫu Đạo Quân vừa lùi, không rảnh ngăn cản uy lực Hỗn Độn Thiên Cung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2648: Máu Nhuộm Đạo Cung. (2)

Huyết Tổ cười khùng khục, huyết vụ quanh thân tuôn ra. Tiên thiên thần đăng bay ra khỏi huyết vụ, ngọn lửa bốc cháy cuốn Giang Nam.

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng, lặng lẽ lấy Thanh Liên trấn đạo đỉnh ra. Đóa sen xanh nở trong đỉnh, cánh hoa rụng, các cánh hoa sen rậm rạp bay hướng Giang Nam hợp thành hoa long.

Thái Nhất Thiên Quân tóc xõa xông lên, giơ Đế Tôn ấn nhấn mạnh xuống.

Ma Kha Thiên Quân lật tay ra, một tạo hóa chi môn nhảy ra lòng bàn tay, lực lượng tạo hóa vặn vẹo thời không thiên địa kéo Giang Nam vào tạo hóa chi môn.

Các Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế khác cũng hành động, thi triển thủ đoạn mạnh nhất giết hướng Giang Nam.

Chỉ có Vạn Chú Đạo Quân vẫn đứng im tại chỗ nhìn Giang Nam đấu cùng quần hùng, làm sao tiên thiên bất diệt. Vạn Chú Đạo Quân không ra tay.

Linh Nữ lấy Bất Không Thông Thiên Kiều ra, nhẹ giọng nói với Đại Diễn Cổ Thần:

- Chuẩn bị tế chuông.

Giang Nam bị Thần Mẫu Đạo Quân dây dưa không rảnh tay ứng đối quần hùng vây công. Đột nhiên trán Giang Nam mở ra, Vạn Chú Thiên Chung bay ra, biến to dần chụp từ đầu trở xuống.

Đinh!

Mũi tên Hỗn Độn Thiên Cung bay ra va chạm vào Vạn Chú Thiên Chung. Tiếng chuông vang lảnh lót, chuông bị chấn lắc lư. Huyết Tổ lấy tiên thiên thần đăng ra va chạm vào Vạn Chú Thiên Chung, hỏa hoa nổ tung. Chuông to bị nổ bay khỏi đầu Giang Nam, bị đốt nóng rực.

Thanh Liên trấn đạo đỉnh hoa long cuồn cuộn quấn quanh chấn động Lô Bồng, uy lực Đế Tôn ấn bộc phát đập mạnh vào Lô Bồng làm Lô Bồng lắc lư. Tạo hóa chi môn của Ma Kha Thiên Quân không kéo Giang Nam lại, lực lượng tạo hóa chui vào Lô Bồng. Một chuỗi tiếng nổ vang lên, Lô Bồng hầu như bị nổ vặn vẹo, sụp xuống.

Công kích của Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế khác rơi vào Lô Bồng. Linh Nữ lấy Bất Không Thông Thiên Kiều ra đè xuống dưới. Lô Bồng sụp xuống, biến thành từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang.

Linh Nữ quát to:

- Đại Diễn!

Đại Diễn Cổ Thần gầm lên, thân thể to lớn nhô ra, một chưởng vỗ vào nguyên chung. Nguyên chung bay lên ầm ầm đụng vào Giang Nam, tiếng chuông gióng vang.

Sắc mặt Giang Nam sa sầm, hắn giơ Đinh Thiên Nguyên Thung lên, cây gậy kđập vào vách nguyên chung. Chuông to rung bần bật, từng đượt tiên thiên bất diệt linh quang bị chấn nát trên đỉnh đầu Giang Nam.

Ngay sau đó, Đại Diễn Cổ Thần đập vào nguyên chung, tiếng chuông càng thêm lảnh lót, gã bị đẩy lùi.

Linh Nữ bước gót sen, giơ Bất Không Thông Thiên Kiều đập vào nguyên chung tăng mạnh uy lực cho chuông, sức mạnh tiên thiên linh bảo bị kích phát.

Giang Nam khẽ rên, cánh tay cầm Đinh Thiên Nguyên Thung nổ tung, hắn lảo đảo lùi lại.

Tiếng chuông vang không dứt trùng kích Giang Nam. Lúc này tiên thiên bất diệt linh quang bị chấn nát đột nhiên hóa thành nguyên thủy chi khí, nguyên thủy chi khí lắc một cái biến thành Lô Bồng bay trên đầu Giang Nam.

Giang Nam liên tục điểm mấy gậy đánh bật nguyên chung, đứng vững thân hình.

Giang Nam liếc quần hùng bao vây xung quanh, cười nói:

- Có thể làm ta bị thương, không tệ. Bây giờ, chấm dứt nóng người.

Trong Lô Bồng, một thần nhãn rơi xuống.

Phương xa, tiên thiên bất diệt linh quang biến thành chuông to cuốn quạt ba tiêu bay tới, Thánh Ma Thiên Tôn thành tro tàn.

Ánh mắt mọi người cùng nhìn Giang Nam, tim rớt cái bịch. Cự Linh Đạo Quân xông lên, biến thành người khổng lồ không đầu. Vô Cực thư đồng vẫn đứng trên vai Cự Linh Đạo Quân. Đầu Cự Linh Đạo Quân bị Giang Nam một gậy đập bể, cổ quấn linh quang biến ra từ đại đạo của Giang Nam ngăn thân thể hồi sinh.

Hai vú Cự Linh Đạo Quân biến thành đôi mắt thay cái đầu, mắt liếc Lô Bồng của Giang Nam, thấy mọi người đứng im thì gã cũng không dám xông lên.

Thần nhãn của Quỷ Nhung Đạo Quân, quạt ba tiêu của Thánh Ma Thiên Tôn lần lượt rơi vào Lô Bồng trên đầu Giang Nam.

Hai báu vật rung lắc bần bật, trong báu vật như có linh tính muốn thoát khỏi Lô Bồng trấn áp. Bên trong truyền ra tiếng gào rú của Quỷ Nhung Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn.

Hai người cao giọng quát:

- Huyền Thiên, ngươi đừng mơ luyện hóa chúng ta!

- Giáo chủ, ngươi thả ta ra, ta và ngươi đại chiến ba trăm hiệp!

Quỷ Nhung Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn vì ứng đối hai đạo cung mở ra, vào đạo tràng Đế Tôn nên lấy đạo quả ra khỏi hư không ký thác trong pháp bảo mạnh nhất của mình. Bây giờ hai người chết, đạo quả tất nhiên đặt trong thần nhãn, quạt ba tiêu.

thần nhãn, quạt ba tiêu nhảy nthó trong Lô Bồng, hai Đạo Quân chuyển thế định hồi sinh. Nhưng Lô Bồng là một góc tiên thiên bất bại chi địa của Giang Nam. Trong tiên thiên bất bại chi địa này, hết thảy quy tắc do Giang Nam đặt ra, uy lực pháp bảo của Quỷ Nhung Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn bị đè ép, không có một chút cơ hội sống lại từ đạo quả ký thác trong pháp bảo.

Đặc biệt Quỷ Nhung Đạo Quân thua rất oan, gã vốn bị Giang Nam dùng bồ đoàn trấn áp, phong ấn con mắt thứ ba. Quỷ Nhung Đạo Quân cố gắng chống cự, Giang Nam bận rộn bị quần hùng vây công không rảnh hàng phục gã.

Không ngờ quần hùng vây công định phá giải tiên thiên bất bại chi địa của Giang Nam, tru sát hắn. Quỷ Nhung Đạo Quân bị định trên bồ đoàn trong Lô Bồng, thế là gã cũng bị đánh nát, chỉ còn lại đạo quả núp trong thần nhãn may mắn thoát kiếp nhưng tương đương rơi vào tay Giang Nam.

Giang Nam chứng đạo Thiên Quân trong hai đạo cung là nhục nhã tiên đạo quá lớn, nên nhân kiếp, thiên kiếp cùng bộc phát. Quần hùng công kích, tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo dần thức tỉnh sức mạnh. Tuy nhiên hiệp thứ nhất, quần hùng vây công, các pháp bảo tập trung lại nhưng kết quả là Giang Nam tiếp tục trấn áp hai Đạo Quân chuyển thế.

Bọn họ hùng tâm tráng chí, hừng hực dã tâm, cho rằng được ba ngàn đại đạo, nguyên thủy chi khí trong đạo tràng Đế Tôn, qua hơn hai vạn năm cần cù Tu luyện, chăm chỉ tôi luyện dù không vô địch nhất đời nhưng nói sao

cũng nên nhẹ nhàng giết Giang Nam, con dế không được một chút cơ duyên Tiên giới mới đúng.

Hiện giờ tình huống đảo ngược, Giang dế nhũi trong lần tranh chấp đầu tiên dễ dàng trấn áp Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân.

Không lẽ Giang Nam thật sự có thể trấn áp tất cả cường giả thời đại tiên đạo, trấn áp thời đại tiên đạo?

Ma Kha Thiên Quân giật mình nhất trong mọi người. Quỷ Nhung Đạo Quân liên minh với Ma Kha Thiên Quân, giống như các Đạo Quân khác, Lê Hoa Thánh Mẫu, Thiên Ngự Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân toàn bị gã du thuyết dụ dỗ mới chuyển thế đến Tiên giới.

Giang Nam đã giết mấy Đạo Quân Thiên Ngự Đạo Quân, Hậu Tôn Đạo Quân bị Khổ Hạnh Thiên Tôn hàng phục, Thần Mẫu Đạo Quân ăn vài Đạo Quân. Thế lực liên minh củaMa Kha Thiên Quân suy giảm mạnh, gã chỉ còn lại Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lương Hỏa Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân cũng bị Ma Kha Thiên Quân kêu gọi trọng sinh, cung cấp năm gốc tiên đạo linh căn cho nàng, trợ giúp nàng luyện thành thân thể kiếp này. Nhưng Thần Mẫu Đạo Quân đầy dã tâm, bây giờ là thế lực số một Tiên giới, sao chịu nghe Ma Kha Thiên Quân ra lệnh?

Ma Kha Thiên Quân và Thần Mẫu Đạo Quân tối đa là quan hệ hợp tác.

Hiện giờ Quỷ Nhung Đạo Quân bị Giang Nam trấn áp trong Lô Bồng, thế lực Ma Kha Thiên Quân có thể sử dụng lại thiếu một cánh tay đắc lực.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2649: Chuyện Không Quá Ba Lần.

Trong hai đạo cung, vô số đại đạo ầm vang. Tiên thiên kim long giản, tiên thiên thần đăng, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên yếm ma thương, các tiên thiên pháp bảo phát ra tiếng rít trầm đục. Vô số đại đạo vọt ra từ hai đạo cung nhập vào mấy tiên thiên pháp bảo.

Tiên thiên pháp bảo tự mình thức tỉnh, đạo uy càng lúc càng chìm, càng nặng.

Điều này khác với Ma Kha Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyết Tổ thúc giục uy lực tiên thiên pháp bảo. Tiên thiên pháp bảo tự tiến vào trạng thái thay trời hành đạo, cảm ứng Giang Nam là đầu sỏ tiên đạo không dung, tự mình thức tỉnh giết hắn.

Tiên thiên pháp bảo tự thức tỉnh thì cường đại biết bao.

Đạo uy bất diệt lay động thiên địa Càn Khôn, trấn áp vạn cổ, khí thế khai sáng vũ trụ hồng hoang dồi dào làm người ta rung động.

Đám người Ma Kha Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyết Tổ, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân điểu khiển tiên thiên pháp bảo cảm ứng uy lực khủng bố không chỉ thế mạnh vừa giật mình vừa mừng như điên.

Bọn họ muốn kích phát uy lực tiên thiên pháp bảo cần tốn pháp lực và tinh thần rất nhiều. Hơn nữa bọn họ chỉ được một phần quyền khống chế tiên thiên pháp bảo, khó thể vận chuyển hết uy lực tiên thiên pháp bảo, không hoàn toàn phát huy diệu dụng được.

Hiện giờ bọn họ không cần tốn pháp lực, tinh thần kích phát uy lực tiên thiên pháp bảo, tự tiên thiên pháp bảo thức tỉnh tiêu diệt Giang Nam.

Vù vù vù vù vù!

Đế Tôn ấn trong tay Thái Nhất Thiên Quân đột nhiên bộc phát uy lực vô tận, tiên đạo cuồn cuộn trong người gã. Tiên đạo quấn quanh Đế Tôn ấn, tiên ấn tràn ngập uy nhiếp, khí thế Đế và Tôn mênh mông thương mang.

Uy lực chí bảo tiên đạo Đế Tôn ấn cũng bị kích phát sức mạnh, uy nhiếp Đạo Quân tang thương bộc phát trong ấn không thua gì mấy tiên thiên pháp bảo.

Bất Không Thông Thiên Kiều dưới chân Linh Nữ cũng gặp tình huống tương tự. Cây cầu bắt ngang thời không, uy lực to lớn gần bằng chí bảo tiên đạo.

Đại Diễn Cổ Thần giơ tay triệu hồi nguyên chung, tiên thiên linh bảo này đang thức tỉnh, tiếng chuông ngân vang.

Phương xa, trong miệng nguyên đỉnh tràn ra bảo quang như khói như sương, nguyên đỉnh dần thức tỉnh, hơi thở cổ xưa không chỉ thế mạnh.

Nguyên tháp ba mươi ba tầng rung bần bật, trong tháp vang tiếng các cánh cửa mở. Như thể trong nguyên tháp có ba mươi ba cánh cửa đang lần lượt mở ra, thả hết uy lực chứa bên trong ba mươi ba tầng.

Các trấn đạo đỉnh tự mình thức tỉnh. Uy lực Ly Địa trấn đạo đỉnh, Thanh Liên trấn đạo đỉnh, Kim Quang trấn đạo đỉnh ngày càng mạnh mẽ, dẫn động Huyền U trấn đạo đỉnh của Huyền Đô Thiên Quân, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh của Bỉ Ngạn nương nương đang bị trấn áp.

Năm trấn đạo đỉnh bay lên cao, hơi thở gắn kết. Đám người Huyền Đô Thiên Quân, Bỉ Ngạn nương nương bị áp lực đè nặng, rất vất vả.

Ngực Băng Liên Thánh Mẫu phập phồng lên xuống, đại đạo sôi trào quanh thân. Băng Liên Thánh Mẫu dốc sức giúp Bỉ Ngạn nương nương trấn áp chí bảo tiên đạo Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh.

Băng Liên Thánh Mẫu hét to:

- Các vị mau đến giúp ta, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh sắp không trấn áp nổi nữa!

Trán đám Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân chảy mồ hôi lạnh ròng ròng. Các đại trận bị tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo chấn rung lắc, có xu hướng tan vỡ, sắp không trấn áp nổi nữa.

Bên Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử cũng vô cùng chật vật, khó thể trấn áp tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo của mình.

Nếu những tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo này bay ra thì nhân kiếp, thiên kiếp của Giang Nam sẽ lên đến tột đỉnh.

Giang Nam chống Đinh Thiên Nguyên Thung nhìn các đại nhân vật xung quanh. Đinh Thiên Nguyên Thung xao động nhưng không thoát khỏi tay Giang Nam khống chế được.

Quần hùng không nhúc nhích, bọn họ như pho tượng cổ xưa đứng trong không trung. Chỉ có đạo uy càng lúc càng nóng rực, uy lực các loại pháp bảo tràn ngập trấn áp thế gian, chỉ có vô số đại đạo bay bổng biến đổi, chỉ có các tiếng đạo âm nối tiếp.

Không khí ngày càng nặng nề, gió giông đến trước cơn bão.

Giang Nam chợt cười, nhấc Đinh Thiên Nguyên Thung lên, chắp tay:

- Các vị đạo hữu, mời!

Đinh!

Nguyên chung trong tay Đại Diễn Cổ Thần rung lên như tiếng kèn lệnh. Các thân hình cường đại động. Chỉ có ba thân hình di chuyển nhanh bên trên biển cả từ đại đạo trong hai đạo cung biến ra.

- Một người một thời đại đâu dễ làm được?

Vạn Vật Đạo Tổ chưa tham gia vào cuộc vây công, gã đột nhiên buông

tiên thiên hỗn nguyên châu, Kim Quang trấn đạo đỉnh.

Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên nói:

- Ta cũng từng muốn một người một thời đại, nhưng điều đó quá khó khăn.

Tiên thiên hỗn nguyên châu, Kim Quang trấn đạo đỉnh bộc phát. Đại đạo thời đại thần đạo trong tiên thiên hỗn nguyên châu biến thành linh quang bất diệt, trong châu loáng thoáng hiện ảo ảnh thời đại thần đạo.

Kim Quang trấn đạo đỉnh kích phát uy lực đến tột đỉnh, khiến Huyền U trấn đạo đỉnh, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh càng khó áp chế hơn.

Vạn Vật Đạo Tổ không ra tay nhưng thả quyền khống chế tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo, thay đổi chiến cuộc.

Trong khoảnh khắc bốn tiên thiên pháp bảo đánh tới, chưa đến gần đã lay động Lô Bồng của Giang Nam. Các báu vật trong Lô Bồng bị chấn sắp biến thành tiên thiên bất diệt linh quang.

Đế Tôn ấn, Bất Không Thông Thiên Kiều, ba trấn đạo đỉnh đè xuống, uy thế ngút trời.

Có các thân hình cường đại lao tới. Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân hợp thể thành Huyền Vũ Đạo Quân, nhờ uy lực tiên thiên yếm ma thương, rắn to cuốn cây thương đâm tới. Tiên thiên yếm ma thương hất văng Lô Bồng, thương chỉ vào Giang Nam.

Giang Nam gầm rống, thân thể trở nên to lớn vạm vỡ, Lô Bồng biến vững chắc. Giang Nam giơ Đinh Thiên Nguyên Thung lên, gậy điểm tới va chạm mũi tiên thiên yếm ma thương.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chấn động khủng bố truyền đến, nổ vang trong hai đạo cung. Thân rùa

rắn Huyền Vũ Đạo Quân tràn ngập ba ngàn đại đạo, bị chấn như rồng rắn múa may, Huyền Vũ Đạo Quân cầm thương lảo đảo thụt lùi.

Khí huyết dâng lên quanh thân Giang Nam, liên tục thụt lùi trừ đi uy lực tiên thiên yếm ma thương.

Ma Kha Thiên Quân xuất hiện sau lưng Giang Nam, tạo hóa chi môn bay lên khỏi tay gã. Cửa càng lúc càng to ra, nguy nga như một vũ trụ, muốn nuốt Giang Nam vào tạo hóa chi môn.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Lực lượng tạo hóa tuôn ra từ cánh cửa quấn người Giang Nam kéo vào trong.

Giang Nam gào thét:

- Lớn!

Đinh Thiên Nguyên Thung biến khổng lồ chống tạo hóa chi môn, làm tiên thiên pháp bảo không cách nào kéo Giang Nam vào cửa.

Tiên thiên hỗn nguyên châu lao tới, thời đại thần đạo trong châu hiển hiện va chạm vào Lô Bồng, đụng nát Lô Bồng trên đầu Giang Nam.

Tiên thiên kim long giản trong tay Thần Mẫu Đạo Quân quét vai Giang Nam, đập nát vai hắn.

Cự Linh Đạo Quân thấy có của rơi thì chộp ngay cơ hội, cơ thể không đầu lắc lư thi triển thần thông võ đạo. Thoáng chốc vô số bàn tay chui ra từ dưới nách, Cự Linh Đạo Quân sải bước tới bên cạnh Giang Nam. Trong khoảnh khắc vô số quyền cước đánh vào người Giang Nam, lực lượng bộc phát đẩy hắn vào tạo hóa chi môn.

Ma Kha Thiên Quân mừng rỡ quát to, tạo hóa chi môn ầm ầm khép kín nhưng bị Đinh Thiên Nguyên Thung chặn lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2650: Chú Sát Thiên Nguyên. (1)

Một bàn tay xuyên qua tạo hóa chi môn cầm Đinh Thiên Nguyên Thung, Giang Nam vọt ra ngoài cửa đụng vào người Cự Linh Đạo Quân.

Giang Nam như bóng với hình, tay trái bắt lấy thân thể khổng lồ của Cự Linh Đạo Quân nhấc lên cao đỡ Đế Tôn ấn giáng xuống.

- Cự Linh đạo hữu, nhóm Thiên Hi Thánh Nhân nói chuyện không quá ba lần, ngươi còn nhớ không?

Vô Cực thư đồng thấy tình huống không ổn, ngay khi Cự Linh Đạo Quân bị Giang Nam nhấc bổng liền bay ra khỏi vai gã, chạy mất dép.

Đế Tôn ấn của Thái Nhất Thiên Quân giáng xuống va chạm với thân thể Cự Linh Đạo Quân. Thoáng chốc máu thịt tung tóe, mặc dù Đế Tôn ấn rất mạnh nhưng một kích kia chưa đủ chấn chết Cự Linh Đạo Quân, chỉ làm gã máy thịt bầy nhầy.

Vô Cực thư đồng cao giọng quát:

- Huyền Thiên giáo chủ, Cự Linh là đệ tử của Vô Cực Thiên Tôn đại lão gia nhà ta, ngươi dám giết hắn?

Vô Cực thư đồng chưa nói xong Giang Nam túm Cự Linh Đạo Quân nghênh đón tiên thiên hỗn nguyên châu, đẩy mạnh tới trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dưới tiên thiên hỗn nguyên châu là một bãi thịt, thời đại thần đạo trong hạt châu thoáng chốc bị máu nhuộm đỏ. Ảo ảnh Cự Linh Đạo Quân xuất hiện trong thời đại thần đạo tiên thiên hỗn nguyên châu, thần hồn biến thành nguyên linh của tiên thiên pháp bảo này.

Cự Linh Đạo Quân, bỏ mình.

Giang Nam hừ lạnh một tiếng:

- So bốn vị một thể với ta?

Giang Nam giơ Đinh Thiên Nguyên Thung ầm ầm quét bay Lê Hoa Thánh Mẫu xông lên. Lê Hoa Thánh Mẫu trúng chiêu cơ thể bị đánh vào màn trời tầng hư không thứ tám, đụng thủng tầng hư không thứ tám. Lê Hoa Thánh Mẫu tiếp tục bay tới tầng hư không thứ chín, đập vào màn trời.

Ầm!

Cơ thể nữ Đạo Quân chuyển thế nổ tung, máu nhuộm màn trời tầng hư không thứ chín, chỉ còn lại từng đợt đại đạo như rồng rắn thô to mấp máy trên màn trời, khó khăn ghép thịt lại thành thân thể.

- Ngươi chỉ học được bốn vị một thể trừ chxo Vô Cực Thiên Tôn, còn ta thì khai sáng pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, sau này gặp Vô Cực Thiên Tôn mới biết hắn cũng đi chung đường!

Giang Nam giơ Đinh Thiên Nguyên Thung quét bốn phương tám hướng, cứng rắn va chạm các Thiên Quân, Đạo Quân chuyển thế. Một gậy đánh bay Vô Cực thư đồng, mũi gậy giộng mạnh xuống đất. Một chuỗi tiếng nổ điếc tai, các lá cờ lớn nhô lên khỏi mặt đất, phá vỡ sát trận của La Ma Cổ Thần.

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn thấy Giang Nam chạy tới liền xoay người bỏ đi, không dám đỡ.

Mấy cường giả khác đánh thần thông, pháp bảo vào Lô Bồng, bị Lô Bồng chặn lại hết. Một vài pháp bảo, thần thông xuyên thấu phòng ngự của Lô Bồng rơi vào người Giang Nam nhưng không tạo thành chút tổn thương.

Giang Nam bốn vị hợp nhất hơn xa Cự Linh Đạo Quân, đến trình độ khó tin.

Đột nhiên Ly Địa trấn đạo đỉnh, Thanh Liên trấn đạo đỉnh, Kim Quang trấn đạo đỉnh cùng bay tới. Ba đỉnh này là báu vật Đạo Quân do Đế và Tôn rèn luyện, tuy thiếu hai đỉnh nhưng uy lực không nhỏ chút nào.

Trong Ly Địa trấn đạo đỉnh phun ra tiên thiên chi hỏa hừng hực đốt thành mây xanh. Thanh Liên trấn đạo đỉnh tuôn ra cánh sen xanh biếc biến thành mây xanh. Kim Quang trấn đạo đỉnh phun ra ánh sáng vàng biến thành mây vàng. Ba áng mây giáng xuống, xoẹt một tiếng cuốn lấy Giang Nam và Lô Bồng trên đầu hắn đóng đinh giữa không trung. Trong ba đỉnh to phun ra ánh sáng vàng, ánh lửa, cánh hoa xanh càng đậm đặc bao vây Giang Nam.

Thiên Nguyên thần tổ cõng Hỗn Độn Thiên Cung nhảy nhót như bay trên Thế Giới thụ. Thiên Nguyên thần tổ nhảy qua các kẽ lá, nhanh chóng đổi vị trí tìm kiếm sơ hở của Giang Nam, chờ thời cơ xuất kích.

Giang Nam bị ba trấn đạo đỉnh đóng đinh trong không trung, Thiên Nguyên thần tổ liền giương cung bắn tên.

Giang Nam bị ba trấn đạo đỉnh bao vây, sức nặng đỉnh to đè lên người hắn và Đinh Thiên Nguyên Thung, nặng đến nỗi hắn không cách nào giơ Đinh Thiên Nguyên Thung lên được.

Thiên Nguyên thần tổ bắn mũi tên ngay lúc Giang Nam đối kháng với ba trấn đạo đỉnh, phải nói là tấn công bất ngờ.

Cùng lúc đó, Linh Nữ búng tay, Bất Không Thông Thiên Kiều bắc ngang không trung đổ xuống lưng Giang Nam.

Thái Nhất Thiên Quân thu về Đế Tôn ấn, lại thúc giục ấn to đè xuống.

Mắt Đại Diễn Cổ Thần sáng rực ôm nguyên chung, nhìn Giang Nam chằm chằm, tìm sơ hở lộ ra trong nháy mắt.

Đại Diễn Cổ Thần cảm thấy Thiên Nguyên thần tổ bắn tên vào Giang Nam, gã chỉ thấy đó là thời cơ tổn thương nặng chứ chưa có cơ hội đẩy hắn vào chỗ chết.

Thần Mẫu Đạo Quân vận chuyển tiên thiên kim long giản, hơn mười Thiên Quân trên lưng nàng quát to rót đại đạo vào tiên thiên kim long giản. Vốn uy lực của Quân Đạo Nhân dần thức tỉnh, bây giờ được rót vào pháp lực dồi dào thì càng mạnh hơn, hầu như người sáu, bảy pahnà uy lực tiên thiên pháp bảo.

Uy lực như thế tương đương với một Đạo Quân.

Thần Mẫu Đạo Quân đang chờ cơ hội. Huyết Tổ thì đứng trên hai đạo cung, vô số con mắt xanh biếc ẩn trong huyết vụ. Tiên thiên thần đăng thường lóe tia sáng trong huyết vụ, Huyết Tổ đang tìm cơ hội tiêu diệt Giang Nam.

Huyết Tổ không chỉ muốn tiêu diệt, còn chờ nuốt mấy Đạo Quân khác, nhưng đến nay chưa có cơ hội nào. Giang Nam Quỷ Nhung Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Cự Linh Đạo Quân chết quá nhanh, Huyết Tổ không kịp ăn đám cường giả.

Giang Nam đối diện tình thế nguy hiểm đột nhiên ném Đinh Thiên Nguyên Thung đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đinh Thiên Nguyên Thung thay đổi nhanh, trở nên siêu khổng lồ. Vang tiếng nổ điếc tai, Đinh Thiên Nguyên Thung đánh vào màn trời tầng hư không thứ tám, đụng thủng hư không, dí một quan tài to đen đụng vào tầng hư không thứ chín.

Trên màn trời tầng hư không thứ chín, Lê Hoa Thánh Mẫu đang cố gắng phục hồi thân thể đột nhiên thấy cây cột to khổng lồ nghiền nát nàng ra.

Ầm!

Đinh Thiên Nguyên Thung đụng thủng tầng hư không thứ chín, đỉnh gậy đâm vào vùng đất nguyên thủy.

Giang Nam cười to bảo:

- Các vị đạo hữu, lên vùng đất nguyên thủy đấu đi!

Giang Nam mạnh mẽ vọt lên cao, mang theo ba trấn đạo đỉnh bay quanh người, chúng nó không thể ngăn bước chân của hắn.

Thiên Nguyên thần tổ bắn mũi tên đánh vào Đinh Thiên Nguyên Thung, bên dưới cây gậy cắm giữa hai đạo cung tầng hư không thứ bảy, phần đầu thì đâm vào tầng hư không thứ chín. Mũi tên bắn Đinh Thiên Nguyên Thung lắc lư ngiêng một bên, đè tầng hư không thứ chín bị xé một lổ hổng lớn, rất kinh người.

Giang Nam vươn tay chộp Đinh Thiên Nguyên Thung, nó tự thu nhỏ lại bay hướng tầng hư không thứ chín. Trên Thiên Ngự Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu bị nghiền nát bấy vẫn đang mấp máy ghép thân thể.

- Lê Hoa đạo hữu, nàng hãy đến làm bạn với Thánh Ma, Quỷ Nhung đạo hữu đi!

Giang Nam búng tay, đống thịt dính đầu Đinh Thiên Nguyên Thung bay lên, rơi vào Lô Bồng biến thành cục thịt tròn trĩnh.

Cục thịt không ngừng biến đổi, định phục hồi thân thể nhưng bị Lô Bồng trấn áp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2651: Chú Sát Thiên Nguyên. (2)

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo xuyên qua khe nứt tầng hư không thứ chín, các bóng người phóng lên cao đáp xuống đỉnh núi xung quanh khe hở.

Cùng lúc đó, đám người Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân thân bất do kỷ bị các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo bọn họ đang trấn áp kéo theo. Mấy trăm vạn tiên nhân Huyền Châu, các đại trận cũng bay lên tầng hư không thứ chín.

Băng Liên Thánh Mẫu, Bỉ Ngạn nương nương kinh kêu:

- Không trấn áp được!

Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh bay ra, thoát khỏi trấn áp. Trấn đạo đỉnh này có cảm ứng với bốn trấn đạo đỉnh khác. Huyền Đô Thiên Quân khẽ rên, Huyền U trấn đạo đỉnh cũng thoát khỏi kiểm soát, cùng Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh xông vào tầng hư không thứ chín.

Càn Nguyên Tiên Đế vội quát to:

- Băng L:iên, Bỉ Ngạn, Huyền Đô, mặc kệ hai đại đỉnh đi. Lo trấn áp tiên thiên ngũ sắc liên, Ôn Đế quan đã!

cường giả phe Giang Nam vất vả trấn áp các chí bảo tiên đạo Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, các tiên thiên pháp bảo tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên ngũ sắc liên. Giờ đây bọn họ sắp bất lực.

Bên Băng Liên Thánh Mẫu, Bỉ Ngạn nương nương, Huyền Đô Thiên

Quân đã mất hai trấn đạo đỉnh, rảnh tay giúp đỡ nhưng chỉ kéo dài thêm chút thời gian.

Mấy chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo này sẽ thoát khỏi bọn họ trấn áp giết hướng Giang Nam.

Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử hội hợp với Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân nhưng không cách nào ngừng thế bay của Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, tiên thiên ngũ sắc liên hướng tới tầng hư không thứ chín. May mắn tầng hư không thứ chín dần khép lại, nguyên chung đại trận bị kẹt ở khe nứt Đinh Thiên Nguyên Thung đâm thủng. Mọi người dốc hết tu vi ra giữ nguyên chung đại trận, kéo các pháp bảo xuống, tình hình giằng co.

Mấy pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên Ôn Đế quan không thể kéo bọn họ vào tầng hư không thứ chín, còn họ không cách nào kéo các pháp bảo trở về.

Càn Nguyên Tiên Đế thoáng nhìn Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân bước hướng tầng hư không thứ chín, mừng rỡ hét to:

- Vạn Chú đạo hữu, Khổ Hạnh đạo hữu, mau giúp một tay!

Hậu Tôn Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn chỉ đứng xem, không định giúp đỡ.

Khổ Hạnh Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Các vị đạo hữu, lão tăng thiếu giáo chủ một nhân tình, hứa với hắn chỉ ra tay một lần. Nếu giúp các ngươi, chút nữa giáo chủ gặp nạn thì lão tăng chịu thua.

Vạn Chú Đạo Quân đứng trên Chú Đạo thiên đàn, lắc đầu:

- Lát nữa nếu giáo chủ kêu ta ra tay thì ta phải dốc hết sức chú sát Thiên

Quân. Trợ giúp các ngươi sẽ làm giảm pháp lực của ta, không chú chết người được. Với thực lực của ta, chú chết một Thiên Quân còn được, chú hai người hơi miễn cưỡng.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế cắn răng cố chống.

Vạn Vật Đạo Tổ lướt qua, bình tĩnh hỏi:

- Cần ta hỗ trợ không?

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế rùng mình, khó hiểu, không dám để lão ma đầu giúp.

Vạn Vật Đạo Tổ lắc đầu, xé tầng hư không thứ chín, bước vào trong.

La Hầu La ngồi trên đỉnh nguyên chung đại trận nhìn chiến trường tầng hư không thứ chín, lòng hoảng sợ.

Kế Đô ma tổ thò đầu nhìn vào tầng hư không thứ chín, giật nảy mình.

Trong tầng hư không thứ chín, vùng đất nguyên thủy đã bị đánh thành hỗn độn hồng mông. Kho báu báu vật bị quét thành tro, các núi tiên bị hất lên trời, ném tới ném lui trong hỗn độn, vô cùng kinh người.

Trong hỗn độn có các tiên đạo linh căn đứt gãy làm người ta đau lòng.

Các thân hình to lớn đứng trong hỗn độn hồng mông cuồn cuộn, đại khai đại hợp, vây công Giang Nam. Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung đè sập trời, đánh nát đất. Một người một gậy khiêu chiến nhiều tồn tại cường đại vô biên.

Đám Cổ Thần Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Ma Kha Thiên Quân, La Ma Cổ Thần ở trong hỗn độn như cá gặp nước, đòn công kích mạnh hơn trước.

Đặc biệt là Thiên Nguyên thần tổ nhảy nhót lao nhanh như tia chớp, xuất quỷ nhập thần, một mũi tên vào Giang Nam làm hắn không cách nào phát huy thế công, phải đề phòng Thiên Nguyên thần tổ bắn lén.

Bên dưới nguyên chung đại trận, Vạn Chú Đạo Quân lòng máy động nhìn đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Hồng Đạo Nhân.

Vạn Chú Đạo Quân nói:

- Giáo chủ khiến ta chú giết Thiên Nguyên thần tổ. Các vị làm việc đi, ta cũng bận rồi.

Trên Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Đạo Quân bay lên cao, áo choàng màu đen bay phất phới sau lưng. Áo choàng trải rộng bao phủ Chú Đạo thiên đàn, tòa thiên đàn to cỡ một tòa tiên châu, từng rơi vào vô nhân cấm khu tự thành một cấm khu. Áo choàng của Vạn Chú Đạo Quân có thể bao phủ Chú Đạo thiên đàn, thực lực của gã đã mạnh hơn trước kia gấp mấy lần.

Vạn Chú Đạo Quân từ con đường khác đi vào đạo tràng Đế Tôn, được nhiều ba ngàn đại đạo Đế và Tôn, Bất Không để lại. Trong đạo tràng Vạn Chú Đạo Quân thu hoạch khá nhiều nguyên thủy chi khí, bây giờ tu vi tăng nhiều, áo choàng bao phủ thiên đàn là biểu hiện sức mạnh đó.

Bên dưới áo choàng vô số âm hồn hiển hiện trên Chú Đạo thiên đàn, là tiên dân thời đại chú đạo. Bọn họ chết trong tịch diệt kiếp, tràn ngập lệ khí, oán niệm mãi chưa tan biến.

Vạn Chú Đạo Quân cúi đầu nhìn các âm hồn, thở dài:

- Hỡi con dân, các đạo hữu của ta, các người vẫn đang oán ta sao?

Vạn Chú Đạo Quân lau khóe mắt ngấn lệ, nâng tinh thần thúc giục uy lực Chú Đạo thiên đàn.

- Đến đây, hỡi con dân, các đạo hữu của ta, dùng oán niệm, nguyền rủa nguyên thời đại chú đạo giúp ta giết người đi!

Tầng hư không thứ chín, vùng đất nguyên thủy. Thiên Nguyên thần tổ biến thân con vượn to cầm Hỗn Độn Thiên Cung nhảy nhót như bay bắn tên

vào Giang Nam. Trong hỗn độn hồng mông Thiên Nguyên thần tổ như cá gặp nước, sức chiến đấu thoải mái phát huy.

Hỗn Độn Thiên Cung là một tiên thiên pháp bảo, Bất Không Đạo Nhân để lại cho Hỗn Độn thiên quốc, dùng để trấn áp khí vận. Vốn Hỗn Độn Thiên Cung thuộc về Linh Nữ, đặt trên tế đàn Hỗn Độn thiên quốc.

Trong lịch sử cây cung này mấy lần xuất động, mỗi lần mang đến sát kiếp. Tiên Vương, Tiên Quân Tiên giới chết dưới Hỗn Độn Thiên Cung này không dưới ba mươi người.

Trong đó có hơn một nửa bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn chết vì Hỗn Độn Thiên Cung, bị tên bắn đạo quả, hồn phi phách tán.

Ma Kha Thiên Quân và Linh Nữ trở mặt, gã kéo Thiên Nguyên thần tổ vào trận doanh của mình. Thiên Nguyên thần tổ ăn cắp Hỗn Độn Thiên Cung không chịu trả cho Linh Nữ.

Thiên Nguyên thần tổ giương cung bắn Giang Nam, quấy nhiễu hắn rất nhiều. Thiên Nguyên thần tổ đi trong tiên thiên bất diệt linh quang nhanh như tia chớp, bắn tên xong chạy đi ngay, tuyệt đối không đứng tại chỗ. Dù Giang Nam lao ra trùng vây muốn giết Thiên Nguyên thần tổ cũng không thấy người đâu.

Quần hùng vây công, mỗi lần Giang Nam muốn tấn công đón đỡ bọn họ công kích thường sẽ bị mũi tên Thiên Nguyên thần tổ bắn ra đánh gãy. Dù Giang Nam lấy Vạn Chú Thiên Chung ra bảo vệ quanh thân, chuông sẽ bị mũi tên bắn lệch khỏi đầu Giang Nam. Đám Thái Nhất Thiên Quân, Ma Kha Thiên Quân, Linh Nữ nhờ đó có cơ hội công kích gần người Giang Nam.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2652: Tiên Thiên Bất Diệt Thật Sự.

Tuy Giang Nam có Lô Bồng là tiên thiên bất bại chi địa, nhưng tạo hóa chi môn của Ma Kha Thiên Quân, tiên thiên kim long giản của Thần Mẫu Đạo Quân, tiên thiên yếm ma thương của Vô Tà Đạo Quân và Thiên Hoang Đạo Quân, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên thần đăng của Huyết Tổ, nguyên chung trong tay Đại Diễn Cổ Thần, tất cả đánh vào tiên thiên bất bại chi địa đủ sức uy hiếp mạng sống Giang Nam.

Nhưng khó vận chuyển nguyên chung, tiên thiên linh bảo này tự mình thức tỉnh nhưng khó phát huy uy lực hơn mấy tiên thiên pháp bảo tự thức tỉnh khác. Cần Đại Diễn Cổ Thần tiêu hao pháp lực vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung, nên gã không tường sử dụng nó.

Nếu Đại Diễn Cổ Thần vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung là lúc Giang Nam gặp nguy hiểm nhất.

Đại Diễn Cổ Thần dựa vào cái chuông này ba phen bốn lượt suýt giết Giang Nam.

Không chỉ thế, Đế Tôn ấn trong chí bảo tiên đạo chậm rãi phát ra uy lực hoàn toàn, càng lúc càng mạnh. Bất Không Thông Thiên Kiều của Linh Nữ công kích khó lường, một khi lấy ra luôn đổ sau lưng Giang Nam hoặc từ bên trên đè xuống, đến đi khó bắt. Kinh khủng nhất là năm trấn đạo đỉnh.

Ly Địa trấn đạo đỉnh, Giang thái sư, Huyền U trấn đạo đỉnh, Thanh Liên trấn đạo đỉnh, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh, năm trấn đạo đỉnh tập hợp lại biến thành đại trận. Năm đỉnh hợp bích, không ai điều khiển nhưng có thể đóng đinh Giang Nam trong không trung. Năm trấn đạo đỉnh không luyện hóa được Giang Nam nhưng cho mọi người cơ hội công kích hắn.

Nếu bị Thiên Nguyên thần tổ bắn tên vào Vạn Chú Thiên Chung thì

Giang Nam sẻất nguy hiểm, sẽ bị quần hùng đổ dồn đống pháp bảo oanh sát trong không trung.

Treạn ác chiến này cực kỳ nguy hiểm, Giang Nam liên tục bị thương nặng nhưng đám người vây công hắn cũng bị thương. Máu đổ trong hỗn độn hồng mông, huyết vụ đến đi như gió, vô số mắt quái hút tinh huyết các cường giả, bao gồm Giang Nam.

Huyết Tổ biến thành đĩa nước lượn qua lượn lại rất là vui vẻ. Tinh huyết các cường giả khiến tu vi pháp lực Huyết Tổ chậm rãi phục hồi.

Huyết Tổ lộ vẻ khó hiểu:

- Lạ quá, hình như có cái gì tranh giành tinh huyết các cường giả với ta. Ta chỉ hút được ba, bốn phần, thứ ẩn núp trong hư không hút sáu, bảy phần.

Huyết Tổ cảm ứng kỹ, vô hình trung có lực lượng kỳ lạ khó lường xuyên thấu tầng hư không thứ chín tranh giành tinh huyết quần hùng với Huyết Tổ.

Không chỉ thế, lực lượng này hấp thu chiến ý, ác niệm, sát lục chi khí, hung khí, lệ khí, oán khí chết chóc khi chiến đấu, các cảm xúc mặt trái, khí sát phạt từ các cường giả.

Thời đại huyết tộc là lúc Tịch Diệt Đạo Nhân tìm kiếm Giang Nam rồi cuối cùng giết vào vô nhân cấm khu, tàn sát vô số lão quái vật trước khi thời đại huyết tộc sinh ra. Tịch Diệt Đạo Nhân bị thương đổ máu, máu của lão quái vật và Tịch Diệt Đạo Nhân đổ khắp tịch diệt thiên hỏa, ô nhiễm thiên hỏa nên sinh ra thời đại huyết tộc khát máu.

Huyết Tổ xuất thân từ sinh linh dơ bẩn nhất trong tịch diệt thiên hỏa. Máu của lão quái vật vô nhân cấm khu, Tịch Diệt Đạo Nhân sinh ra Huyết Tổ, khát máu như điên, cảm ứng cá cảm xúc mặt trái nhạy bén hơn mọi người. Huyết Tổ cảm ứng lực lượng quái dị cắn nuốt các cảm xúc mặt trái, tinh huyết.

- Lực lượng này hơi quen...

Huyết Tổ chợt hiểu ra, rùng mình:

- Tịch Diệt Đạo Nhân, là Tịch Diệt Đạo Nhân! Tên kia trộm lực lượng, oán khí của các cường giả tụ tập lực lượng của mình, muốn thoát khỏi tầng hư không thứ tám. Ha ha ha, liên quan gì ta? Tịch Diệt hồi sinh trốn ra, đại sát tứ phương thì ta càng ăn được nhiều cường giả hơn. Tiên giới này càng loạn càng tốt.

Giang Nam bị năm trấn đạo đỉnh bộc phát uy lực đóng đinh. Năm trấn đạo đỉnh biến thành một tòa đại trận luyện hóa, tiên đạo phun ra từ miệng đỉnh. Hỏa quang, kim quang, u quang, thanh quang hòa huyền hoàng chi quang vòng quanh người Giang Nam, trấn áp cơ thể hắn, Lô Bồng, Vạn Chú Thiên Chung.

Vạn Chú Thiên Chung chấn động kêu đinh đang muốn phá vỡ lực lượng trấn áp, luyện hóa của năm trấn đạo đỉnh, chấn các huyền quang ra.

Ma Kha Thiên Quân mừng rỡ, cao giọng quát:

- Thiên Nguyên, bắn văng Vạn Chú Thiên Chung đi!

Thiên Nguyên thần tổ ngừng chạy tới chạy lui, gã quát to, cơ thể biến lớn. Pháp lực toàn thân Thiên Nguyên thần tổ rót vào Hỗn Độn Thiên Cung, giơ cung lên.

Thái Nhất Thiên Quân vận chuyển Đế Tôn ấn, hai phân thân đứng trên đầu gã nâng tiên ấn nhìn Giang Nam chằm chằm.

Ma Kha Thiên Quân há mồm phun ngụm tinh huyết rót vào tạo hóa chi môn, đẩy uy lực tạo hóa chi môn lên tột đỉnh. Mắt Ma Kha Thiên Quân nhìn Giang Nam chằm chằm.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân biến thành Huyền Vũ Đạo Quân, đuôi rắn huyền Vũ quấn tiên thiên yếm ma thương, chuẩn bị đâm một thương ám sát Giang Nam.

Các Thiên Quân tiền sử đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân gào thét, rót hết pháp lực vào tiên thiên kim long giản. Cá xú tu của Thần Mẫu Đạo Quân rậm rạp quấn tiên thiên kim long giản, tám chân dưới thân uấn nhưỡng lực lượng sẵn sàng bùng nổ đánh bất ngờ, oanh giết Giang Nam.

Linh Nữ lấy Bất Không Thông Thiên Kiều ra, nàng nhìn hướng Đại Diễn Cổ Thần. Đại Diễn Cổ Thần nhẹ gật đầu, hai tay ôm ngực, nguyên chung hiện ra, miệng chuông chĩa hướng Giang Nam.

Ngọc Kinh Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Lương Hỏa Đạo Quân, Vô Cực thư đồng sẵn sàng một kích mạnh nhất. Bọn họ định thừa dịp Vạn Chú Thiên Chung bị mũi tên đánh bật liền giết Giang Nam chết hoàn toàn.

Tiên thiên hỗn nguyên châu không người điều khiển chủ động công kích Giang Nam.

Các cặp mắt Huyết Tổ chớp chớp, hưngp hấn lấy tiên thiên thần đăng ra, cười to bảo:

- Nào nào, chờ ăn Huyền Thiên thì...

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh. Các cường giả đầu óc suy nghĩ lung tung, Thiên Nguyên thần tổ giương Hỗn Độn Thiên Cung. Lúc này đám người rút nguyên chung đại trận La Hầu La, Kế Đô ma tổ. Vạn Chú Đạo Quân hoàn thành chú sát đại tế trên thiên đàn.

Vạn Chú Đạo Quân tụ tập vô số chú đạo thành kiếm chém xuống, quát to:

- Chém!

Thiên Nguyên thần tổ mới giương Hỗn Độn Thiên Cung đột nhiên sức mạnh biến mất hết, đạo quả nứt vỡ. Hỗn độn nguyên thần trong đạo quả đạo cung bị lực lượng kỳ lạ tiêu trừ, thần hồn của Thiên Nguyên thần tổ cũng mất.

Quần hùng chờ đợi Thiên Nguyên thần tổ bắn lệch Vạn Chú Thiên Chung, đột nhiên Thiên Nguyên thần tổ hét to, tai mắt mũi miệng chảy máu đen. Thiên Nguyên thần tổ té ngửa ra sau, chớp mắt tắt thở, không cảm ứng được thần hồn của gã.

Giang Nam cười lớn, Vạn Chú Thiên Chung gióng tiếng chuông dồn dập đánh nát trói buộc của năm trấn đạo đỉnh. Giang Nam nhảy lên cao, vươn tay chộp xác Thiên Nguyên thần tổ.

Huyết Tổ cười khùng khục:

- Huyền Thiên, ngươi định cướp lương thực của ta sao?

Huyết Tổ là người thứ nhất tỉnh táo lại. Mục đích của Huyết Tổ không cỉ vì giết Giang Nam, còn muốn cắn nuốt tất cả những gì có thể nuốt, nên Huyết Tổ cảm ứng mùi máu liền hành động. Trước khi Giang Nam ra tay Huyết Tổ đã nhào vào Thiên Nguyên thần tổ, há to mồm nuốt xác Thiên Nguyên thần tổ, Hỗn Độn Thiên Cung.

Giang Nam chộp trúng thân hình trơn mềm của Huyết Tổ, cơ căng ra đánh bật lại lực lượng Giang Nam.

Bàn tay Giang Nam biến thành nắm đấm đánh ra.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2653: Đuôi Bò Cạp, Lòng Nữ Nhân. (1)

Giang Nam đấm vào người con đĩa to, tuy toàn thân Huyết Tổ trơn trượt nhưng cú đấm của hắn quá mạnh mẽ, Huyết Tổ không thể tiêu trừ lực lượng, bị hắn đánh bay.

- Đau quá!

Thân thể Huyết Tổ dung nhập vào hỗn độn hồng mông, biến mất.

Thanh âm mơ hồ văng vẳng từ bốn phương tám hướng, Huyết Tổ cười khùng khục:

- Huyền Thiên, ta sẽ ăn ngươi, nhất định ăn ngươi! Chờ đi!

Quần hùng lao lên, trong lúc Giang Nam tranh giành Hỗn Độn Thiên Cung thì tiên thiên hỗn nguyên châu đập xuống hất Vạn Chú Thiên Chung ra. Mục đích của Giang Nam là cướp Hỗn Độn Thiên Cung, bây giờ không giành được. Ngay khi Giang Nam bị Huyết Tổ bám là lúc hắn rơi vào nguy hiểm.

Đám cường giả Thái Nhất Thiên Quân, Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân công kích rơi như mưa, đánh bay Lô Bồng. Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên, cái càng to cắt, xúc tu giơ tiên thiên kim long giản đập vào Lô Bồng. Lô Bồng nổ tung biến thành tiên thiên bất diệt linh quang.

Cái kiềm kẹp Giang Nam nhấc lên giữa không trung nghênh đón Đế Tôn ấn.

Ầm!

Giang Nam đầu rơi máu chảy. Quần hùng mừng rỡ. Bất Không Thông Thiên Kiều rơi xuống trấn áp Giang Nam làm hắn không vùng thoát khỏi cái

càng của Thần Mẫu Đạo Quân được. Huyền Vũ Đạo Quân đâm thương, tiên thiên yếm ma thương xuất quỷ nhập thần đâm thủng người Giang Nam.

Ma Kha Thiên Quân cười to bảo:

- Huyền Thiên, có biết là ngươi sắp chết không? Tuy ngươi khiến Vạn Chú ám sát Thiên Nguyên nhưng vận số đã hết, rốt cuộc ngươi sắp chết!

Ma Kha Thiên Quân vận chuyển tạo hóa chi môn, lực lượng tạo hóa tuôn ra từ cánh cửa thoáng chốc nhập vào cơ thể Giang Nam, tiêu trừ tu vi pháp lực của hắn còn co nsố không.

Linh Nữ quát to:

- Đại Diễn!

Đinh!

Đại Diễn Cổ Thần lắc nguyên chung, tiếng chuông chồng chất trùng kích cơ thể Giang Nam vỡ nát.

- Đã chết?

Quần hùng thở phào nhìn cơ thể Giang Nam tan nát. Sở trường cường giả bốn vị hợp nhất rõ ràng, nhưng điểm yếu cũng rõ rành rành. Đó là ký thác đạo quả trong người, cơ thể chết thì chết chắc.

Hiện giờ cơ thể Giang Nam bị nguyên chung nổ nát, sống sao nổi?

Vẻ mặt Linh Nữ buồn bã, tháo đóa hoa khỏi tóc mai.

Đột nhiên cơ thể Giang Nam nổ nhưng không có máu thịt mà biến thành tiên thiên bất diệt linh quang. Từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang bay đầy trời, vô số linh quang lấp lánh như ngôi sao, như vũ trụ Càn Khôn, như một thời đại, trong thời đại đó khắp nơi vang lên đạo âm bất diệt.

Mọi người ngây ngốc nhìn cảnh tượng. Vũ trụ dung hợp, linh quang tụ tập

thành một điểm sinh ra thần hồn, nguyên thần, đạo quả, đạo cung, hóa thành cơ thể cao to, luyện thành một. Giang Nam cất bước đi ra.

- Đau quá. Huyết Tổ, ngươi làm hỏng việc lớn của ta, làm ta lộ ra thân, pháp, thần, đạo, quả tiên thiên bất diệt, chờ lát nữa ta sẽ cho ngươi biết chết như thế nào!

Giang Nam ngửa đầu tìm kiếm Huyết Tổ.

Huyết Tổ giật mình vội trốn vào hỗn độn.

Giang Nam nhìn đám người Linh Nữ, cười nói:

- Linh, cài hoa lên đi. Các vị đạo hữu, chúng ta tiếp tục?

Linh Nữ hừ mạnh, mặt đỏ ửng cài hoa tươi lên mái tóc. Quần hùng nhìn chằm chằm. Linh Nữ không chịu nổi, muốn tháo hoa xuống lại sợ bị nhìn ra manh mối. Linh Nữ lúng túng đành làm mặt lạnh, nhưng gò má nàng hây hồng.

Quần hùng dời tầm mắt, tiếp tục nhìn Giang Nam.

Mới rồi một kích tất sát của mọi người uy lực hung mãnh biết bao, nhưng Giang Nam sống sót được. Không ngờ Giang Nam luyện thân thể, nguyên thần, đạo quả, đại đạo thành tiên thiên bất diệt linh quang, nhìn như phá hủy cơ thể hắn nhưng thật ra là linh quang bị đánh tan.

Những linh quang bất diệt ghép lại, Giang Nam vẫn sống, xuất hiện trước mặt bọn họ.

Không chỉ thế, pháp của Giang Nam biến thành Lô Bồng, Lô Bồng do linh quang tổ thành.

Đây là tiên thiên bất diệt!

Không đi đạo tràng Đế Tôn nhưng luyện thành tiên thiên bất diệt trước bọn họ, sao có thể?

Đám Đạo Quân chuyển thế như Thiên Hoang Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân kiếp trước trong trạng thái đỉnh cao nhất cũng chưa từng tiếp xúc tiên thiên bất diệt. Giang Nam đạt tới độ cao này, thật quá sức tưởng tượng.

Bọn họ làm sao biết những gì Giang Nam gặp trên đường đến đạo tràng Đế Tôn?

Trong dòng thời gian, Giang Nam nhìn đại đạo hai mươi hai thời đại từ nguyên đạo đến chú đạo, từ hưng thịnh đến tụt dốc, suy vong. Giang Nam nghiên cứu mỗi thời đại đến tận cùng.

Không chỉ thế, Giang Nam luận đạo với Đế và Tôn, học được thân thể, nguyên thần, tiên thiên, bất diệt, những huyền diệu chỉ có Đạo Quân và phải là Đạo Quân đến cảnh giới bất diệt mới lĩnh ngộ được.

Trong dòng thời gian Giang Nam đã luyện thân thể, nguyên thần, pháp lực, thần thông, đại đạo thành linh quang bất diệt. Giang Nam còn lĩnh ngộ ra chí bảo tiên đạo, Lô Bồng tương lai, nếu không Giang Nam đã chẳng vượt qua các cửa ải đi đến cuối đường.

Giang Nam dùng hơn hai vạn năm Tu luyện, tham ngộ, khi ra khỏi dòng thời gian trở về Tiên giới, mọi thứ hắn học được lắng đọng lại khiến tu vi thực lực tăng gấp mấy lần. Quan trọng nhất là mở một con đường thẳng hướng chứng Đạo Quân.

Giang Nam không vào đạo tràng Đế Tôn, không được nguyên thủy chi khí thời đại nguyên đạo nhưng hắn thu hoạch phong phú nhất.

Có thể nói nội tình của Giang Nam bây giờ vượt qua thiên địa có mặt tại đây. Thứ Giang Nam lĩnh ngộ dù có nói cho đám người này nghe chưa chắc bọn họ lĩnh ngộ ra được.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Thánh Ma Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân, đám Đạo Quân chuyển thế không dám vỗ ngực bảo lĩnh ngộ đại đạo thời đại của mình hơn

hẳn Giang Nam.

Một người tụ tập đại đạo của hơn hai mươi thời đại, đều lĩnh ngộ đến đẳng cấp Đạo Quân là chuyện khủng bố cỡ nào?

Một người có nội tình dồi dào như vậy, có hiểu biết sâu sắc, thậm chí luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang. Tranh chấp với tồn tại như thế là chuyện vất vả biết bao?

Hơn nữa sau khi đến Tiên giới Giang Nam liền chứng đạo Thiên Quân, nhìn như không thể dung hợp đại đạo của mình và thời đại tiên đạo nhưng thật ra cảnh giới của hắn tăng tiến, tu vi pháp lực và đại đạo thăng cấp, đạo quả, cơ thể cũng lớn mạnh.

Vượt qua cảnh giới Nguyên Thủy Thần Quân, tu vi của Giang Nam tăng mạnh gấp mấy lần.

Thiên Quân là một cảnh giới vô cùng khổng lồ, nhờ vào nhân kiếp, thiên kiếp Thiên Quân, Giang Nam rèn luyện bản thân.

Đám người Linh Nữ, Thần Mẫu Đạo Quân, Ma Kha Thiên Quân vào đạo tràng Đế Tôn, được ba ngàn đại đạo Tiên Đế, Tiên Tôn để lại. Mặc dù thực lực của bọn họ tăng mảng lớn nhưng vẫn đi dọc theo con đường Đế và Tôn vạch ra. So với Giang Nam, mặc dù bọn họ tiến bộ nhiều nhưng hắn đã không cùng đẳng cấp với họ.

Giang Nam sắp đi con đường một người đối kháng một thời đại, một người chính là một thời đại rực rỡ sáng chói. Bọn họ thì chỉ là một hạt châu rực rỡ trong thời đại tiên đạo.

Nhưng con đường của Giang Nam rất khó đi, có nguy hiểm sẽ chết, không biết chết khi nào. Lần này Giang Nam không dám nói mình sẽ vượt qua được.

Các loại đại đạo Tiên giới không ngừng ùa đến, uy lực các chí bảo tiên đạo càng lúc càng mạnh. Tốc độ tiên thiên pháp bảo thức tỉnh không ngừng

tăng lên, sức mạnh hơn trước rất nhiều.

Không chỉ thế, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh chậm rãi mạnh hơn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2654: Đuôi Bò Cạp, Lòng Nữ Nhân. (2)

Nguyên tháp, nguyên đỉnh còn chưa tham gia thiên kiếp. Chí bảo tiên đạo khác như Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Hỗn Độn tiên kiếm, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hồng Mông Kim Phiên bị đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Hồng Đạo Nhân trấn áp.

Chí bảo tiên đạo khác như La Thiên Khánh Vân đến nay vẫn mất tích.

Còn lại ba tiên thiên pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên linh căn hiện tại bị trấn áp, không tham gia thiên kiếp.

Nếu những tiên đạo chí bảo, tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo đều tham gia thiên kiếp, cộng mấy tay trùm Huyết Tổ, Vạn Vật Đạo Tổ, Vô Cực Thiên Tôn thì Giang Nam mạnh mấy cũng nuốt hận đi bá muối.

Ầm!

Tiên thiên hỗn nguyên châu đánh vào Giang Nam, bứt dây động rừng, tiên thiên hỗn nguyên châu công kích khiến những cường giả khác xông lên. Uy năng vô biên nhấn chìm Giang Nam.

Linh Nữ lấy Bất Không Thông Thiên Kiều ra, quát với La Ma Cổ Thần:

- La Ma, công kích đại trận năm tổ Huyền Châu, phá mấy đại trận đó cho ta!

La Ma Cổ Thần hiểu ý, bay hướng nguyên chung đại trận ngay.

Giang Nam lao lên đuổi theo La Ma Cổ Thần nhưng bị đám Ma Kha Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân chặn lại. Dù Giang Nam mạnh hơn mọi người nhưng bọn họ có các loại tiên đạo chí bảo, tiên thiên pháp bảo gia cố. Giang Nam không thể vượt vòng vây giết La Ma Cổ Thần.

La Ma Cổ Thần là đại tông sư trận pháp của Hỗn Độn thiên quốc, từng là trận pháp đại sư mạnh nhất dưới tay Bất Không Đạo Nhân ở thời đại Hỗn Độn Cổ Thần. Với tầm mắt, kiến thức của La Ma Cổ Thần không khó phá giải nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh, các trận pháp Giang Nam thiết kế.

Mấy đại trận này là Giang Nam luyện trước khi vào tầng hư không thứ bảy, lúc ấy hắn còn chưa lĩnh ngộ tiên thiên bất diệt. Nếu Giang Nam bây giờ lấy nội tình luyện lại đại trận thì bốn tòa đại trận hoàn mỹ vô khuyết, La Ma Cổ Thần không phá giải được.

Giang Nam đấu với Thần Mẫu Đạo Quân, thầm nghĩ:

- Đuôi bò cạp, lòng nữ nhân, kế của Linh Nữ quá ác!

- Bây giờ kêu Vạn Chú nguyền rủa chết La Ma cũng không kịp. Nhưng La Ma Cổ Thần muốn phá giải năm đại trận trong thời gian thì đành hả mấy pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân ra.

Hơn mười Thiên Quân trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân hợp sức thúc đẩy thân thể Thần Mẫu và tiên thiên kim long giản. Hai cái kiềm to của Thần Mẫu Đạo Quân cắt tới kẹp lui, vận chuyển như gió.

Thần Mẫu Đạo Quân cười khúc khích:

- Linh Nữ, ý kiến của ngươi hay thật. Nhưng La ma phá giải nguyên chung đại trận của Huyền Châu thì dễ, muốn phá mấy đại trận khác sẽ mất chút công sức và thời gian. Hay để ta giúp ngươi một tay?

Thần Mẫu Đạo Quân lắc người, phằng đuôi có miếng vảy xòe ra. Các Tiên Vương, Tiên Quân tiền sử bay ra tành đại quân tám ngàn người. Bát Tiên Quân Câu Trần, Hậu Thổ, Trường Sinh dẫn quân hội hợp cùng La Ma Cổ Thần giết hướng đại trận nguyên chung Huyền Châu.

Thái Nhất Thiên Quân cười nói:

- Thế thì ta cũng giúp.

Hai phân thân bước xuống đầu Thái Nhất Thiên Quân, lấy pháp bảo luyện bằng trụ hoang thần thạch ra giúp đỡ La Ma Cổ Thần. Thái Nhất Thiên Quân đè Đế Tôn ấn xuyên qua tầng hư không thứ chín, đè sập tầng hư không thứ tám, mở ra một con đường.=

Thanh âm ồm ồm truyền vào hai đạo cung tầng hư không thứ bảy:

- Giáo chúng Thái Nhất thần giáo của ta đâu?

- Chúng ta đây!

Cờ bay phấp phới, trăm vạn tiên nhân đứng trong không trung. Lâu thuyền chiến hạm tiên vực tiên thành, nhiều không đếm xuể.

- Lên đây!

Thái Nhất Thiên Quân hừ mạn:

- Tiêu diệt đại quân Huyền Châu cho ta!

- Yêu Môn đại giáo, các bộ nghe lệnh!

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân biến thành Huyền Vũ Đạo Quân đột nhiên đâm thương xuống. Tiên thiên yếm ma thương xuyên qua tầng hư không thứ chín, thứ tám biến thành cây cầu đỏ rơi vào giữa hai đạo cung. Trăm vạn giáo chúng Yêu Môn đứng đó.

Huyền Vũ Đạo Quân quát to:

- Giết vào hư không thứ bảy, giáp công trong ngoài, công phá đại trận Huyền Châu!

Thần Mẫu Đạo Quân quẫy đuôi bò cạp xuyên qua các tầng hư không rơi vào hai đạo cung. Các tiên nhân Thần Mẫu đạo môn có mặt.

Thần Mẫu Đạo Quân quát to:

- Tất cả thượng giới giết loạn đảng Huyền Châu!

Đinh!

Một cây Bất Không Thông Thiên Kiều giáng xuống rơi vào hai đạo cung, Linh Nữ quát to:

- Các tướng sĩ Thiên Quốc nghe lện, giết vào tầng hư không thứ tám, phá trận!

Ngọc Kinh Thiên Quân lòng máy động thúc giục Thanh Liên trấn đạo đỉnh. Cánh hoa xanh trong đỉnh bay ra, xuyên suốt hai hư không trải một con đường trước mặt giáo chúng Ngọc Kinh thánh giáo trong hai đạo cung.

Ngọc Kinh Thiên Quân lạnh nhạt nói:

- Hôm nay khí vận Càn Nguyên tiên triều đã hết. Các vị đạo hữu, cùng lên tranh một phen. Các vị sư đệ cũng lên đi, chôn vùi tiên triều của Càn Nguyên sư đệ!

Trăm vạn giáo chúng Ngọc Kinh thánh giáo bước lên con đường. Đột nhiên các Tiên Quân bay tới, là những Tiên Quân hùng cứ các tiên châu, toàn là đệ tử của Đế và Tôn. Các Tiên Quân cổ xưa như công Luân, Minh Đường, Ngọc Cung, dưới tay có mấy chục, hàng trăm Tiên Vương. An Thanh Tiên Quân, Ngọc Lâm Tử, Ngọc Tiên Nhi cũng bay đến con đường cánh hoa.

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Lương Hỏa, các Đạo Quân chuyển thế sử dụng lực lượng kéo giáo chúng giáo môn của mình lên.

Các giáo môn, thế lực kéo lên tầng hư không thứ tám. Đại trận vô biên cuốn hướng đại trận nguyên tháp, nguyên đỉnh, con rồng to, nguyên chung Huyền Châu.

Vô số tiên nhân, vô số pháp bảo như thủy triều tràn vào, cộng thêm tiên nhân Huyền Châu. Đây là cuộc chiến tiên nhân, chiến tranh cỡ ngàn vạn người.

Lúc này La Ma Cổ Thần dẫn hai phân thân Thái Nhất Thiên Quân, tám ngàn Tiên Vương, Tiên Quân của Thần Mẫu Đạo Quân va chạm với đại trận nguyên chung, chấn động đại trận. Các tiên nhân ghhép thành đại trận rơi lộp độp như mưa.

Nguyên chung đại trận dao động, các pháp bảo tiên thiên Ôn Đế quan, Hỗn Độn tiên kiếm bị trấn áp sắpp há trận bay ra.

Giang Nam thầm thở dài, cao giọng quát:

- La Hầu La, Bỉ Ngạn, Quân Nhi, rút đại trận nguyên chung, rồng to, Nguyên đỉnh đi, chỉ để lại đại trận nguyên tháp đốip hóa địch, trấn áp Ôn Đế quan, tiên thiên ngũ sắc liên, linh căn. Những chí bảo tiên đạo khác nếu không trấn áp được thì mặc kệ chúng nó đi ra!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ba đại trận nguyên chung, Nguyên đỉnh, con rồng to bị đánh tan. Hơn năm trăm vạn đại quân Huyền Châu ùa vào đại trận nguyên tháp. Hồng Đạo Nhân dẫn dắt đại quân tổng cộng hơn bảy trăm vạn. Đại La Thiên quân rút vào đại trận nguyên tháp, khí thế như hồng thúc đẩy uy lực đại trận đến tột đỉnh, có chút uy thế nguyên tháp.

Trong khi ghép lại đại trận, hai thanh Hỗn Độn tiên kiếm, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ chạy ra ngoài lao vào vùng đất nguyên thủy. Hỗn Độn tiên kiếm như hai con rồng nhanh như chớp chém xuống Giang Nam, không nghe theo La Hầu La điều khiển.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2655: Thi Hoàng Ra Biển Máu. (1)

Vù vù vù vù vù!

Uy lực Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ đến đỉnh trước, mười hai phần uy lực bị kích phát, kinh khủng như một Đạo Quân.

Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ biến tiên đạo phóng khoáng thành sát đạo, ba ngàn đại đạo thành ba ngàn sát đạo. Sát ý, sát khí vô biên xoay chuyển tiên đạo hư vô mờ mịt thành công phạt, công kích.

Mấy trăm ba ngàn đại đạo trốn khỏi đạo tràng Đế Tôn đều bị hút vào Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, đặc tính của chí bảo tiên đạo có thể trong chớp mắt kích phát toàn bộ uy lực của nó.

Đổi lại chí bảo tiên đạo khác thức tỉnh kích phát thua xa Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, không thì tất cả chí bảo tiên đạo đạt đến trạng thái cao nhất, không cần đám Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân làm gì. Chỉ một mình chí bảo tiên đạo đủ khiến Giang Nam nhức đầu.

Trong tầng hư không thứ tám, đại chiến quy mô trước giờ chưa từng có đang diễn ra.

Các đại giáo môn Tiên giới dốc hết thực lực ra vây công ngũ giáo phái năm tổ Huyền Châu, sát phạt nổi lên.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân thu thế lực còn lại một tòa đại trận nguyên tháp. Ba mươi ba tầng đại trận tụ tập bảy, tám trăm vạn tiên nhân hợp thành các điểm thực lực.

Các đại giáo môn khác cỡ ngàn vạn người, cộng đại quân Hỗn Độn Cổ Thần, tám ngàn Tiên Vương, Tiên Quân dưới tay phân thân Thái Nhất Thiên

Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, La Ma Cổ Thần vây công từ bên trên.

Đại trận bao phủ ngàn vạn dặm, bảy, tám trăm vạn tiên nhân gầy dựng đại trận không hề chật chội. Ba mươi ba tầng đại trận xoay hướng khác nhau. Chiến trường như thế đủ chứa chinh chiến sát phạt trước giờ chưa từng có.

Yêu Môn, Thần Mẫu thánh giáo, Thái Nhất giáo, Ngọc Kinh thánh giáo, Nhân Đạo thánh giáo, Linh Bảo thánh giáo, các đại giáo môn công phạt. Đại quân Cổ Thần tộc Hỗn Độn Cổ Thần xông vào đại trận. Các Tiên Vương, Tiên Quân dẫn dắt các đại giáo môn công kích đại trận nguyên tháp, tình hình kinh thiên động địa.

Những đại giáo, thế lực có đại trận trấn giáo riêng, tất cả đại trận thi triển. Vô số tiên phủ tiên thành tiên vực tiên trì lơ lửng trên bầu trời cùng hợp thành đại trận. Tiên nhân nhiều vô số kể thúc giục các pháp bảo phá trận. Mới đụng độ đã có chi chít xác tiên nhân rớt từ trên trời xuống.

Nhất là Ngọc Kinh thánh giáo của Ngọc Kinh Thiên Quân tụ tập hơn hai mươi Tiên Quân toàn là đệ tử Đế và Tôn, dưới tay có mấy ngàn Tiên Vương. Có thể nói Ngọc Kinh thánh giáo là thế lực lớn nhất trừ ngũ giáo phái ra. Mấy người như An Thanh Tiên Quân vốn đầu vào Lũy Sinh lão tổ cũng Ngọc Kinh Thiên Quân âm thầm thu phục vào Ngọc Kinh thánh giáo.

Lũy Sinh lão tổ chết trong tay Giang Nam, An Thanh Tiên Quân trở thành giáo chủ giáo môn do Lũy Sinh lão tổ tạo dựng. An Thanh Tiên Quân mình khó an toàn nên đầu vào Ngọc Kinh Thiên Quân.

Ngoài ra mấy giáo môn do Đạo Quân tiền sử thành lập chết trong tay Giang Nam cũng được Ngọc Kinh Thiên Quân xếp vào cao tầng. Những là đệ tử Đế và Tôn, sư đệ của Ngọc Kinh Thiên Quân, trừ Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân, các Tiên Quân hầu như làm môn hạ của gã.

Mấy người này vốn ẩn núp trong các giáo môn, khi giáo chủ Đạo Quân tiền sử chết, các Tiên Quân cướp quyền, thu giáo môn vào tay rồi biến tài nguyên cướp được thành tài nguyên của Ngọc Kinh thánh giáo, một thành

phần của Ngọc Kinh thánh giáo.

Ngọc Kinh Thiên Quân ẩn giấu đã lâu, trong sát kiếp này rốt cuộc gã triệu hoán thuộc hạ cũ, lộ ra khuôn mặmt dữ tợn của Ngọc Kinh thánh giáo đã là vật khổng lồ vượt qua ngũ giáo phái.

Chỉ Ngọc Kinh thánh giáo đã có hơn tám trăm vạn tiên nhân, làm người ta giật mình.

Trong tầng hư không thứ chín, đám Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Linh Nữ, Thái Nhất Thiên Quân trông thấy Ngọc Kinh thánh giáo có vô số tiên nhân, lòng thầm giật mình.

- Ngọc Kinh Thiên Quân che giấu quá sâu, thừa dịp Huyền Thiên giáo chủ giết Đạo Quân chuyển thế thì nuốt mấy giáo môn. Tên này dã tâm rất lớn, trong lần bao vây tiễu trừ Huyền Thiên này Ngọc Kinh Thiên Quân chỉ ra công không ra sức. Ngọc Kinh Thiên Quân không lao lên liều mạng với Huyền Thiên bao giờ, chỉ dùng Thanh Liên trấn đạo đỉnh ngáng chân Huyền Thiên.

Các đại giáo môn với Ngọc Kinh thánh giáo dẫn đầu, vô số Tiên Vương, Tiên Quân dẫn chư tiên lao vào đại trận nguyên tháp. Ngước lên nhìn có ba mươi ba trọng thiên, mỗi một trọng thiên là vô số tiên nhân tọa trấn, hình thành từng cửa ải thủ họ đại trận, biến thành hình lục giác hoặc bát giác. Thiên địa xoay tròn, các màu tiên quang từ trung tâm thiên địa bắn ra tiêu diệt mảng lớn kẻ tấn công.

Trong các trọng thiên có các pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên Ôn Đế quan bềnh bồng muốn đột phá phong tỏa đại trận. Các phòng ngự kêu vù vù oanh kích ba mươi ba trọng thiên, xé rách trấn áp đại trận.

Huyền Châu gặp giặc trong giặc ngoài, đại trận nguyên tháp một mặt trấn áp tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên linh căn, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo đã khó chống đỡ. Đám cường giả La Ma Cổ Thần từ bên trên tấn công há giải đại trận

nguyên tháp. Các đại giáo môn từ bên dưới công kích, Huyền Châu rơi vào thế nguy hiểm trước giờ chưa từng có.

Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, Huyền Đô Thiên Quân, năm tổ tiên đạo Hồng Đạo Nhân, Băng Liên Thánh Mẫu, Linh Lung Tiên Quân, các cường giả dốc sức trấn áp tiên đạo chí bảo, tiên thiên pháp bảo xao động, không còn sức đối kháng các đại giáo môn vây công phá trận.

Các thủ lĩnh Đại La Thiên quân thì thống nhất đại trận, các tiên trướng đứng trong vị trí chốt chặt trận pháp đối kháng các giáo cường giả vây công.

Ầm!

Đỉnh ba mươi ba trọng thiên, một luồng tiên quang giáng xuống, xẹt qua các tầng trọng thiên, qua một tầng là uy lực tiên quang tăng một lần. Bắn đến tầng dưới chót thiên kiếp biến thành cột sáng rực rỡ, hơi thở diệt tuyệt tất cả đánh vào các đại giáo môn.

Côn Luân Tiên Quân cao giọng quát:

- Mọi người hãy cẩn thận, dốc sức đón đỡ!

Các đại trận các đại giáo môn bay lên cao, châu liên bích hợp, ngưng tụ thành một thế lực nghênh đón cột sáng.

Chấn động dữ dội truyền đến, các đại trận tan tác, vô số xác tiên nhân rơi xuống.

La Ma Cổ Thần nhìn từ trên xuống, mắt quét qua hung trận. Thanh âm La Ma Cổ Thần truyền ra chấn động tầng hư không thứ tám, quát to:

- Từ bên trên đánh đại trận nguyên tháp rất khó, từ dưới công phá trận này dễ dàng hơn. Hỡi tịnh anh các giáo, mấy lục giác, bát giác ba mươi ba trọng thiên là các điểm quan trọng của đại trận nguyên tháp. Muốn phá trận hãy chiếm lấy những điểm đó là có thể tan rã tác trọng thiên.

La Ma Cổ Thần gầm rống, cơ thể trở nên khổng lồ, tụ tập lực lượng quần hùng dưới tay phân thân Thái Nhất Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, đại đạo biến thành các lá cờ bắn vào đại trận nguyên tháp.

Hỗn Độn Long Tổ quát to:

- Ta sẽ mở cửa, các người lo phá trận!

Các lá cờ bay vào đại trận nguyên tháp, cắm xuống các điểm chốt trận pháp. Cờ lớn phất một cái, mặt cờ biến thành các cánh cửa, cửa mở ra, các hồng mông đại đạo từ những điểm trong ba mươi ba trọng thiên tràn xuống, trỉa trước mặt các đại giáo môn bên dưới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2656: Thi Hoàng Ra Biển Máu. (2)

Ba mươi ba trọng thiên nguyên tháp có lục giác, bát giác, tổng cộng hai trăm mười sáu điểm trận pháp quan trọng nhất, hiện tại tất cả bị phá mở.

Trên những điểm trận pháp tọa trấn các tồn tại cường đại nhất Huyền Châu trừ năm tổ ra, bọn họ là lãnh tụ Đại La Thiên quân.

La Ma Cổ Thần quát to:

- Những người khác kiềm chế đại trận. Các vị Tiên Quân, Tiên Vương, hãy phá trận cho ta! Tan rã đại trận nguyên tháp!

Côn Luân, Thiên Môn, Minh Đường, đám Tiên Quân cổ xưa bước lên các con đường lao vào các điểm trận pháp.

Mọi người bước trên các con đường. Cảnh Nguyệt Nữ Quân leo lên một con đường, nhìn giữa hư không, bỗng tim đập nhanh. Bên ngoài con đường là binẻ máu, vô số xác chết chìm nổi vùng vẫy trong biển máu, các cánh tay kéo nàng, muốn lôi Cảnh Nguyệt Nữ Quân vào biển.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân cười khẩy nói:

- Con đường này đi thông điểm trận pháp chắc là một đại ma đầu giết vô số người!

Cảnh Nguyệt Nữ Quân lấy tiên châu ra, viên tiên châu có một ba ngàn đại đạo Đế và Tôn luyện ra. Nàng là Tiên Quân, lại gian díu với Ngọc Kinh Thiên Quân nên có tư cách vào đạo tràng Đế Tôn, lấy một tiên đạo.

Hạt châu tỏa tiên quang rực rỡ đẩy lùi bầy xác chết, Cảnh Nguyệt Nữ Quân đi đến cuối đường. Nhìn từ xa trên điểm đại trận nguyên tháp điện ngọc quỳnh lâu, tiên khí lượn lờ, tiên quang lấp lánh tựa như thánh cảnh.

Một vị đế hoàng ngồi trong điện ngọc quỳnh lâu khống chế các điểm trận pháp, khí tượng bất phàm, nhìn không giống thủ phạm tạo ra xác chết trôi trong biển máu.

Đế hoàng thấy Cảnh Nguyệt Nữ Quân đến, đứng lên chào:

- Xin chào Cảnh Nguyệt Nữ Quân.

- Ngươi là ai mà dám ngăn ta? Tà ma ngoại đạo tạo thành xác chết biển máu, không biết có bao nhiêu người chết trong tay ngươi!

Cảnh Nguyệt Nữ Quân vận chuyển tiên châu đập vào đế hoàng, cười khẩy nói:

- Môn hạ của Huyền Thiên giáo chủ toàn là yêu ma tai họa, thứ hung dữ như ngươi cũng được thu làm môn hạ, hèn gì tiên đạo không chứa, xứng đáng có kiếp này!

Đế hoàng cười phá lên, trên đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện từng tầng địa ngục, tổng cộng mười tám tầng, có một ba ngàn đại đạo biến thành suối vàng xuyên suốt mười tám tầng địa ngục, nâng tiên châu lên.

Đế hoàng ung dung nói:

- Nữ quân sai rồi, cái này không phải biển máu xác nổi mà là mười tám tầng địa ngục. Xác chết trong biển máu không phải vong hồn chết trong tay ta mà là thuộc hạ của ta. Ta là Minh Thổ đại đế, thuộc hạ của Huyền Thiên giáo chủ. Vì thi thể của mình biến ra, cầu bộ hạ cầu trường sinh mà chủ động chìm xuống địa ngục! Nữ quân muốn phá giải đại trận nguyên tháp phải đánh một trận mới được, mời!

Cảnh Nguyệt Nữ Quân quát to, tay áo phấp phới lao lên. Tiên châu đến đi khó đoán trong tay áo, mỗi khi xuyên qua tay áo tập kích làm người ta khó đề phòng.

Minh Thổ đại đế nghênh chiến, hai người giao chiêu nhanh như điện, tốc

độ siêu mau. Cuộc tranh đấu này kết thúc cũng nhanh. Lực lượng mười tám tầng địa ngục của Minh Thổ đại đế tán loạn, mặc dù có một ba ngàn đại đạo biến thành suối vàng xuyên suốt nhưng không ổn định bằng tiên châu, bị tiên châu xuyên thủng mười tám tầng địa ngục.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân búng tay điểm vào trán Minh Thổ đại đế, xuyên thủng đầu gã, đá xác vào biển máu.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân lạnh lùng cười:

- Điểm trận pháp này rốt cuộc bị công phá.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân cất bước tiến lên, định phá hủy điểm trận pháp đột nhiên biển máu dậy sóng, vô số xác chết trồi lên. Các xác chết hò hát trong biển máu rất là vui.

- Sinh sinh tử tử, thảnh thơi thảnh thơi, năm nay tử hề, năm sau sinh hề!

Các xác chết mặt đầy máu vui vẻ hát:

- Hoàng quá cố, sinh trong thi, hoàng trong thi, minh thổ trúc chân thân hề, tử tử sinh sinh tuân vãng phục hề!

Răng rắc!

Biển máu nứt ra, một xác chết to lớn vĩ đại dâng lên, tràn ngập thi khí, huyết tương quanh thân tuôn ra như thác, vươn bàn tay to xanh đen chộp Cảnh Nguyệt Nữ Quân.

Thanh âm ồm ồm nói:

- Ta luôn dùng một lũ phân thân thần hồn gặp người. Nữ quân buộc ta lộ ra chân thân, đúng là kình địch của ta.

- Thì ra thi thể giấu trong biển máu mới là chân thân của ngươi.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân cười nói:

- Hôm nay chém luôn chân thân.

Một con đường khác, Côn Luân Tiên Quân ung dung bước đi. Hai bên đường thấp thoáng ma quang, kỳ lạ, lấp lánh chiếu ra hình ảnh đại thế giới.

Côn Luân Tiên Quân không quan tâm, mỉm cười nói:

- Môn hạ của Huyền Thiên đa số là ác đồ, chắc đây là thằng nhãi Tu luyện ma đạo? Giết chết xem như trừ ma vệ đạo, trả lại lanh lảnh Càn Khôn cho Tiên giới.

Côn Luân Tiên Quân đi đến tận cùng, giương mắt nhìn. Phía trước cung khuyết thâm trầm, nghê hồng treo nơi chân trời, phượng hót rồng ngâm, đẹp không sao tả xiết.

Trên cầu vồng, một thiếu niên đứng ở đầu cầu, mặt mày thanh tú, như thần như ma như tiên, một tay cầm quyển sách đọc say sưa.

- Tiểu đạo hữu, ngươi là ma đầu điểm trận pháp này?

Côn Luân Tiên Quân nhìn thiếu niên, bất giác có chút hảo cảm, cười nói:

- Tuổi ngươi còn rất nhỏ, đừng tự lầm. Lui xuống đi, đừng vì Huyền Thiên bỗng dưng mất mạng.

Thiếu niên khép sách lại, mở mắt ra, mỉm cười nói:

- Côn Luân đạo hữu không nhận biết ta sao? Ta là Hỗn Nguyên Tam Thánh Nhân cảnh dưới tay Huyền Thiên, Thiếu Hư. Lúc hạ giới ta đối địch với Huyền Thiên giáo chủ vạn năm mà không bị hắn giết, sau này trợ giúp hắn thống nhất bảy vũ trụ, gầy dựng tam giới.

Nét mặt Côn Luân Tiên Quân sa sầm, nâng một ngọn núi tiên, trong núi có một ba ngàn đại đạo.

Côn Luân Tiên Quân bình tĩnh nói:

- Thì ra là trộm cướp dưới tay Huyền Thiên, đáng tru!

Thiếu Hư nâng sách lên, một ba ngàn đại đạo hiện ra, tiên uy tràn ngập.

Thiếu Hư cười nói:

- Được làm vua thua làm giặc, ta thua Huyền Thiên, tôn hắn làm đế nhưng không có nghĩa là ta sẽ phục người khác. Côn Luân Tiên Quân, mặc dù ngươi là đệ tử của Đế và Tôn, hôm nay ta quyết chém lão già cứng cổ không biết thiên thời nhà ngươi!

- Không biết thiên thời? Nông dân xuất thân từ hạ giới đúng là tầm nhìn hạn hẹp!

Côn Luân Tiên Quân vận chuyển Côn Luân tiên sơn, Côn Luân tiên sơn to lớn không gì sánh bằng, tiên đạo trong núi ầm vang, rồng bay phượng múa. Các tiên đạo như xiềng xích xuyên suốt không gian bay hướng Thiếu Hư.

Côn Luân Tiên Quân cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ chỉ là sinh linh dân bản xứ vũ trụ hạ giới thấp kém, không tính là sinh linh tiên thiên, giúp hắn xứng gọi là thiên thời sao? Tiểu đạo hữu, hãy để ta nói cho ngươi nghe cái gì gọi là thiên thời. Bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn sinh tiên thiên, chứng kiến Đế và Tôn khai thiên, khai sáng Tiên giới. Là chúng ta nhìn Tiên giới lớn lên, ngươi xem Huyền Thiên là thiên thời, buồn cười quá!

Quyển sách trên đầu Thiếu Hư mở ra, vô số tiên văn khuếch trương chắn hoặc phong từng tiên đạo.

Côn Luân tiên sơn đập xuống, vô số phù văn tiên đạo bộc phát. Dưới núi hình thành ức vạn loại dị tượng bao trùm Thiếu Hư.

Mắt thấy tòa núi tiên sắp đè Thiếu Hư đột nhiên Tiên vực mênh mông bay ra từ đỉnh đầu gã. Côn Luân tiên sơn đè xuống, Tiên vực bị nghiền nát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2657: Ta Đi Giết Người.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Từng đợt tiên quang bay ra khỏi Tiên vực, tiên bút hóa thành cột thông thiên, tiên điệp biến thành thiên thạch, dây tiên cầm thành các thiên đạo. Núi tiên bao la, tiên hảo mênh mông nhấn chìm Côn Luân Tiên Quân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Côn Luân tiên sơn đè sụp Tiên vực dưới chân núi, tiên điệp thu Côn Luân tiên sơn vào trong. Dây tiên cầm biến thành thiên đạo phủ lên điệp, tiên hải rót xuống điệp. Côn Luân tiên sơn đập xuống đầu Côn Luân Tiên Quân.

Hai người cùng gặp nạn, cùng đổ máu.

- Côn Luân, hèn gì Đế và Tôn khai thiên, khai sáng Tiên giới, tạo hóa chúng sinh. Bảy mươi hai đệ tử các ngươi ngu dốt, chỉ hai, ba người thành đạo. Suốt ngày nhìn đám ngu xuẩn các ngươi, Đế và Tôn thấy chán cũng phải.

Thiếu Hư bị đè dưới núi bỗng rùng mình nhập vào sách tiên, lại bay ra khỏi xách, người rách rưới. Côn Luân Tiên Quân cũng rất chật vật chạy ra tiên điệp luyện hóa. Hai người lướt qua nhau trong không trung.

Thiếu Hư đáp xuống cây cầu đỏ, mCôn Luân Tiên Quân lảo đảo, người nổ cái bùm. Máu thịt vặn vẹo thành lục đạo tiên luân, rơi vào lục đạo thiên địa nhân thần quỷ Tu La.

Nhưng lục đạo này không phải của Hậu Thổ Tiên Quân mà lấy đại đạo của sáu thời đại thiên sư huynh, nhân đạo, thần đạo, hồn đạo, yêu tộc luyện ra, uy thế hơn xa Hậu Thổ Tiên Quân.

Côn Luân Tiên Quân sơ sẩy một cái bị kéo vào lục đạo tiên luân.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Sách tiên bay tới, ma quang tỏa sáng từ quyển sách tiêu diệt Côn Luân Tiên Quân biến thành lục đạo tiên luân ra tro.

- Ngươi không nhìn ra ta lấy mục tiêu đánh bại Huyền Thiên giáo chủ. Có đối thủ cả đời như giáo chủ, làm sao ta không cố gắng tiến tới? Nếu không ta chẳng có tư cách đứng trước mặt hắn.

Thiếu Hư triệu sách tiên về, vẫn đứng ở đầu cầu nhìn đại đạo trong sách.

Thiếu Hư lạnh nhạt nói:

- Hôm nay ngươi thua... Phụt.

Mặt Thiếu Hư trắng bệch, ngửa đầu hộc máu. Thiếu Hư vội cất sách tiên, ngồi xếp bằng chữa thương.

Thiếu Hư buồn bã nói:

- Quả nhiên không thể làm bộ làm tịch, ta vẫn bị thương nặng, không thể đứng trước mặt Huyền Thiên. Rất muốn đánh bại hắn...

* * *

An Thanh Tiên Quân cât bước leo lên một con đường, từng bước lên cao. Không lâu sau An Thanh Tiên Quân đến trước một cánh cửa, bên trong có người khổng lồ nổi trống gióng chuông. Tiếng trống chấn trời, tiếng chuông chấn động.

Điểm trận pháp do người này trấn thủ, dùng tiếng trống thúc giục một phần uy lực đại trận nguyên tháp.

- An Thanh Tiên Quân!

Người khổng lồ trông thấy An Thanh Tiên Quân, thân thể vĩ đại to lớn đè trống to.

Người khổng lồ cười khẩy nói:

- Chó săn ba họ cũng dám đến chịu chết?

An Thanh Tiên Quân cười gằn:

- Ngươi là ai?

- Ly Châu Ma Hoàng!

Người khổng lồ bay lên, chân to đá. Trống lớn bay hướng An Thanh Tiên Quân, chuông gióng lên. Ly Châu Ma Hoàng đánh chuông to, trống nổ ầm ầm.

- Chơi pháp bảo trước mặt ta? Huyền Thiên không dạy ngươi khi gặp ta thì nên làm gì sao?

An Thanh Tiên Quân phẩy tay, chuông to vòng về chụp Ly Châu Ma Hoàng vào trong chuông. Trống to cũng bị An Thanh Tiên Quân khống chế ngã dưới chuông. Trống chuông cùng ngân, chấn vỡ Ly Châu Ma Hoàng, thân chết đạo tiêu.

An Thanh Tiên Quân thi triển thế giới tiên bảo, điểm trận pháp tan vỡ. Hơn mười vạn tiên nhân dưới tay Ly Châu Ma Hoàng chạy khỏi đại trận ngay.

- Báo thù cho Ma Hoàng bệ hạ!

Đám tướng sĩ đa số là tộc địa ngục ma thần được Ly Châu Ma Hoàng đưa đi theo. Thấy đại trận nguyên chung chết thảm, bọn họ đỏ mắt, vô số pháp bảo oanh giết An Thanh Tiên Quân.

An Thanh Tiên Quân cười to bảo:

- Môn hạ của Huyền Thiên đều là thứ ngu xuẩn như vậy thì đại trận này dễ phá rồi!

hai tay An Thanh Tiên Quân giang ra, vô số pháp bảo bị gã khống chế giết ngược lại chủ nhân. Vô số xác chết từ giữa hư không rơi lộp độp như mưa. Chưa đến một giây, hơn mười vạn tiên binh tiên tướng Huyền Châu bị đồ sát sạch.

- Quá yếu.

An Thanh Tiên Quân cười nói:

- Đi điểm trận pháp tiếp theo, nhìn xem môn hạ của Huyền Thiên giáo chủ có ai làm mắt ta sáng lên không.

An Thanh Tiên Quân đi tiếp, bước lên tầng hai đại trận nguyên tháp, đến trước một cánh cửa đểm trận pháp. An Thanh Tiên Quân giương mắt nhìn, bên trong vân khí mông lung, một trung niên nhân sĩ đang châm trà, có hai cái chén, một bốc khói trắng mờ mịt, một chén chưa rót.

- Đệ tử của Huyền Đô, Tịch Ứng Tình Tịch Thiên vương?

An Thanh Tiên Quân cười nói:

- Pháp bảo của ngươi đâu?

- Cho đến nay ta chưa luyện pháp bảo, cũng muốn có một báu vật khác với mọi người nhưng không may là khó tìm tài liệu.

Tịch Ứng Tình đặt ấm trà xuống, gã nhìn An Thanh Tiên Quân, cười nói:

- May mắn An Thanh đạo hữu tìm đến cửa, nghe nói thân thể Tiên Quân là tài liệu luyện chế pháp bảo tốt nhất. Pháp bảo của ta chính là Tiên Quân!

An Thanh Tiên Quân cười phá lên, đột nhiên thi triển thế giới tiên bảo. Vô số pháp bảo bay ra khỏi thế giới, uy lực vô tận dâng lên, phô thiên cái địa ùa hướng Tịch Ứng Tình.

Tịch Ứng Tình cầm chén trà chưa rót nước lên chiếu hư không, tất cả pháp bảo biến mất. Tịch Ứng Tình đứng dậy đi tới bên cạnh An Thanh Tiên Quân, giơ tay ấn một cái. Chợt vang tiếng nổ, An Thanh Tiên Quân bị đánh thành thịt nát.

Tịch Ứng Tình quay về lương định, bưng chén trà lên, nước trà còn nóng.

- An Thanh xông vào chỗ ta, xem ra Ly Châu đạo hữu đã bị hại.

Tịch Ứng Tình nhấp ngụm trà, thầm nghĩ:

- Cửa Tử Quy trấn thủ không biết tình hình chiến đấu như thế nào...

* * *

Ngọc Lâm Tiên Quân cất bước đi trên đường thông hướng điểm đại trận nguyên tháp, dọc đường đi sóng to tận trời, hai bên sông có địa thủy phong hỏa dâng lên. Mấy ngôi sao to chìm nổi trong địa thủy phong hỏa, các thiên thuyền lướt qua thiên hà. Vô số tướng sĩ đứng thẳng, sát khí đằng đằng.

Đây là một góc đại trận nguyên tháp, Ngọc Kinh Thiên Quân đi con đường Đại La Thiên quân mở cửa, mấy tướng sĩ trên thiên thuyền muốn công kích gã cũng không được.

Ngọc Lâm Tử đến trước cánh cửa, nhìn vào trong. Một thiếu niên Hỗn Nguyên Thánh Nhân quần áo mộc mạc, cầm cây kéo đang cắt hoa cỏ, sửa sang lại vườn hoa.

- Tịch Trọng đạo hữu.

Ngọc Lâm Tử cười tủm tỉm chào thiếu niên:

- Thì ra là đạo hữu trấn thủ điểm trận pháp này.

Tịch Trọng vội ném kéo đi, đáp lễ:

- Ngọc Lâm Tử sư huynh, ta không dám nhận lễ!

Hai người hành lễ thì sát khí nổi lên bốn phía. Khi Ngọc Lâm Tử chào, chuông, đỉnh, ấn, đao, kiếm, châu, các pháp bảo đông nghìn nghịt bay ra từ sau lưng gã đánh vào Tịch Trọng.

Tịch Trọng đáp lễ khom người, lưng hiện ra tiên thiên Tiên vực. Tiên vực đột nhiên tách ra biến thành rồng bay giương nanh múa vuốt nuốt hết pháp bảo Ngọc Lâm Tử đánh ra.

Cây kéo bị Tịch Trọng ném dưới chân lắc mình biến thành hai con rồng vàng răng rắc cắt Ngọc Lâm Tử.

Ngọc Lâm Tử bay lên né hai rồng vàng cắt, thầm nghĩ:

- Cái tên Tịch Trọng nhìn như thật thà nhưng thật ra âm hiểm không thua gì ta.

Vẻ mặt Tịch Trọng chân chất lao lên, cười nói:

- Ngọc Lâm sư huynh, chúng ta đã lâu không gặp. Hay chúng ta tâm sự đi?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2658: Trận Phá. (1)

Một con đường khác, Ngọc Tiên Nhi nữ quân đi đến trước cánh cửa, nhìn vào trong. Một thiếu nữ váy xanh đang giơ túi lưới bắt bướm trong vườn hoa, bay tới bay đi bỗng vướng váy té xuống đất.

Ngọc Tiên Nhi xì cười nói:

- Nhạc sư tỷ đừng giả bộ dụ ta vào sát cục của đều là. Nhạc sư tỷ sâu sắc biết Nhạc sư tỷ miệng cười bụng một bồ dao găm, sẽ không bị lừa.

Thiếu nữ bắt bướm bỗng chốc cất túi lưới, nàng nhìn Ngọc Tiên Nhi. Đột nhiên biển hoa, bươm bướm thay đổi thành sát trận. Thiếu nữ cầm túi lưới bỗng run run biến thành thiên la địa võng, là Nhạc Ấu Nương.

Nhạc Ấu Nương khẽ thở dài:

- Tiên Nhi tỷ tỷ không bị lừa, làm người ta bài bố đã lâu rồi.

Hai thiếu nữ khuôn mặt ngây thơ đối diện. Ngọc Tiên Nhi cẩn thận đi vào Tiên vực. Nhạc Ấu Nương chớp mắt, lấy cái chùy to kinh khủng đập mạnh vào Ngọc Tiên Nhi.

Nhạc Ấu Nương mỉm cười nói:

- Nghe nói Tiên nhi tỷ tỷ đã từng định dụ dỗ sư tôn của ta, suýt làm tiểu sư nương? Người ta thật không nỡ giết Tiên Nhi tỷ tỷ.

Từng sợi tơ bạc quanh người Ngọc Tiên Nhi ẩn trong không trung quấn đầu chùy, một sợi chỉm ỏng cắt qua cổ Nhạc Ấu Nương.

Ngọc Tiên Nhi kêu oan:

- Làm gì có? Người ta cũng muốn trở thành sư nương của Nhạc sư tỷ, tiếc

rằng Huyền Thiên giáo chủ cứng mềm không ăn, không vừa mắt 04x. Hay ta bắt Nhạc sư tỷ, buộc Huyền Thiên giáo chủ ngoan ngoãn nghe theo?

Nhạc Ấu Nương ném thiên la địa võng va chạm với sợi tơ, cười duyên:

- Tiên Nhi tỷ tỷ, sư tôn của ta sợ thê tử lắm, sợ sư nương của ta nhất. Hay tiểu muội bắt Tiên Nhi tỷ tỷ nhét vào ổ chăn của sư tôn ấm giường, chờ gạo nấu thành cơm rồi chẳng sợ sư tôn chối?

Hai thiếu nữ cười nói vui vẻ nhưng ra tay thì độc ác nham hiểm, khó mà đề phòng.

Đại trận nguyên tháp, hai trăm mười sáu điểm trận pháp, bên trong mỗi cái đều diễn ra đại chiến. Toàn là tinh anh trong tinh anh Đại La Thiên quân Huyền Châu trấn thủ các điểm trận pháp, nhưng người tấn công không tầm thường. Chỉ tính đẳng cấp Tiên Quân đã có hơn bốn mươi vị, dần dần hơn năm mươi điểm trận pháp bị phá.

Mỗi điểm trận pháp bị phá là có mấy vạn, thậm chí hơn mười vạn tiên nhân Huyền Châu bị giết.

Không chỉ thế, bên trên nơi cá cường giả Đạo Vương, Giang Tuyết, Lạc Hoa Âm trấn thủ có La Ma Cổ Thần đưa tám Tiên Quân xuống, Thần Mẫu Đạo Quân chế tạo tám ngàng Tiên Vương, Tiên Quân tấn công những điểm trận pháp. Bọn họ định giáo công trên và dưới để phá đại trận nguyên tháp nhanh hơn.

Tuy đại trận nguyên tháp Huyền Châu còn ráng chống đỡ được nhưng sẽ không kéo dài được bao lâu.

Hồng Đạo Nhân thở dài, đột nhiên mở một cái khe trong đại trận nguyên tháp, lộ ra một đường trời để chí bảo tiên đạo Hỗn Nguyên Thiên Tán của Quân Đạo Nhân bay ra công kích Giang Nam.

- Nhị đệ, đại trận nguyên tháp không chống được bao lâu, hãy thả pháp bảo của ngươi ra đi, có lẽ sẽ chống được một lúc.

Hồng Đạo Nhân nói với Quân Đạo Nhân:

- Ngươi chưa từng giết người, đối diện bát Tiên Quân, thuộc hạ lang sói của Thần Mẫu Đạo Quân, e rằng không xuống tay được. Đôi tay ta dính đầy máu, lập nghiệp từ sát phạt. Để ta giết người, ngươi hãy chủ trì đại trận nguyên tháp.

Năm tổ tiên đạo Hồng Đạo Nhân, tiên thiên kim long giản bây giờ đã là Thiên Quân. Thân phận bọn họ siêu nhiên, thu hoạch nhiều hơn người khác trong đạo tràng Đế Tôn. Bọn họ được nhiều ba ngàn đại đạo công nhận, lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo hơn hẳn người khác.

Hồng Đạo Nhân nhìn như trưởng bối hiền lành, đứng đầu năm tổ nhưng xuất thân khác với mấy người kia. Bỉ Ngạn nương nương là tiên thể thiên địa sinh dưỡng, sinh ra vì ứng đối đại kiếp nạn của Huyền Đô Thiên Quân. Kế Đô, La Hầu La là tiên thể sinh ra vì ứng đối chư thần hoàng hôn kiếp. Quân Đạo Nhân là nhi tử của Thị Hiên Vi, được các thần chúc phúc.

Có mỗi mình Hồng Đạo Nhân là con riêng của Giang Nam, hắn không chăm sóc gã nhiều. Có thể nói Hồng Đạo Nhân lập nghiệp trong nghịch cảnh, từng bước đi đến địa vị Đạo Tổ, trải qua nhiều sát phạt chiến đấu. Hồng Đạo Nhân gặp rất nhiều cuộc chiến sinh tử. Quân Đạo Nhân khai sáng tiên đạo mới cũng nhờ có Hồng Đạo Nhân dẫn dắt.

Hồng Đạo Nhân lao lên tầng cao nhất đại trận nguyên tháp, bát Tiên Quân dẫn tám ngàn Tiên Vương, Tiên Tôn tấn công điểm trận pháp. Giang Tuyết, Đạo Vương, Lạc Hoa Âm, Thị Hiên Vi bị bao vây, giết đám người gặp nguy hiểm chỉ mành treo chuông.

Hồng Đạo Nhân xông lên, tay di chuyển cắt các mạng sống.

Một chỉ điểm ra, hao máu nở rộ, các Tiên Vương hoặc Tiên Quân bị giết ngay, tốc độ siêu mau. Hồng Đạo Nhân theo gió vượt sóng đến gần đám người Đạo Vương.

Nhóm Đạo Vương, Giang Tuyết đối diện áp lực không nhỏ hơn bên Ly Châu Ma Hoàng, Tịch Ứng Tình, Tinh Quang, thậm chí nặng nề hơn. Bọn họ chặn lại cường giả đẳng cấp Tiên Vương, Tiên Quân do Thần Mẫu Đạo Quân chế tạo ra, hai phân thân Thái Nhất. Dù bọn họ là tồn tại mạnh nhất trừ Giang Nam, năm Đạo Tổ ra cũng rơi vào nguy hiểm.

Hồng Đạo Nhân đẳng cấp Thiên Quân lao lên giảm bớt áp lực rất nhiều. Bát Tiên Quân từ bỏ vây công nhóm Đạo Vương, cùng bay tới bao quanh Hồng Đạo Nhân.

Trường Sinh Tiên Quân cười nói:

- Hồng Đạo Nhân, Đạo Tổ tiên đạo cũng không kiềm được đi ra chịu chết sao? Cũng tốt, ngươi là Đạo Tổ tiên đạo, chúng ta là Đạo Tổ thần đạo, đang định giết ngươi. Ta muốn xem thần đạo mạnh hay tiên đạo mạnh hơn.

Tám Tiên Quân cùng tấn công, thoáng chốc chiến đấu trời long đất lở. Tám Tiên Quân hợp thành một trận pháp, là trận pháp Thần Mẫu Đạo Quân sáng tạo, nhốt bát hoang, định Càn Khôn, liên kết lực lượng tám người lại. Mỗi người đều có lực lượng của tám người, sức chiến đấu không thua gì Thiên Quân.

Hơn nữa tám người vây công, cơ hồ tương đương với tám Thiên Quân công kích, trí tuệ của Thần Mẫu Đạo Quân thật phi thường.

Thần Mẫu Đạo Quân nuốt mấy Đạo Quân, hấp thu trí tuệ Đạo Quân. Thần Mẫu Đạo Quân sáng tạo đại trận này không khổng lồ như đại trận nguyên tháp nhưng điểm tinh diệu thì chỉ hơn chứ không kém.

- Thần đạo mạnh hay tiên đạo mạnh không phải tám vị đạo hữu so sánh bằng. Chỉ có phụ thần của ta với Đế và Tôn mới so được. Tám vị chẳng những phản bội thần đạo, còn pahrn bội Tiên giới, không có tư cách.

Hồng Đạo Nhân nghênh chiến, vừa đụng độ bát Tiên Quân đã hùng hổ nghiền áp. Hồng Đạo Nhân mạnh hơn bát Tiên Quân nhiều, đứng trên đẳng

cấp Thiên Quân. Dù bát Tiên Quân có đại trận Thần Mẫu Đạo Quân sáng tạo cũng khó tránh thế thua.

Hai phân thân Thái Nhất lao lên, lấy Nguyên đỉnh, nguyên tháp mô phỏng ra giúp đỡ.

Hai phân thân Thái Nhất cười nói:

- Hồng điệt nhi, cần gì đằng đằng sát khí vậy?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2659: Trận Phá. (2)

Bát Tiên Quân, hai phân thân Thái Nhất đều đi đường tiên đạo, pháp bảo và thần thông không thể gần người Hồng Đạo Nhân. Dù mười người hợp sức cũng không làm gì được Hồng Đạo Nhân, ngược lại gã chiếm ưu thế.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, một cái chân thô to đột nhiên từ trên trời giáng xuống. Các lỗ chân lông, gân xanh lộ rõ trên chân. Lông chân thô như cây cối màu đen.

Cái chân to đạp xuống hoa cái, La Ma Cổ Thần giáng lâm.

La Ma Cổ Thần lao vào đại trận nguyên tháp, một cước đè Hồng Đạo Nhân lún xuống mấy trăm dặm, uy phong lẫm lẫm nói:

- Mấy vị đạo hữu không cần lo, hoa cái bất bại chi địa Đạo Tổ chỉ nhằm vào tiên đạo, nhưng không bao gồm thần thông và đại đạo của tộc Cổ Thần ta. Các đạo hữu hãy phá điểm trận pháp, để ta tru sát Đạo Tổ tiên đạo!

Hồng Đạo Nhân ổn định thân thể.

La Ma Cổ Thần lao lên, cười nói:

- Hồng, hoa cái Đạo Tổ của ngươi hữu dụng với người khác nhưng không là gì với ta. Ta không giết phụ thân của ngươi được nhưng đối phó ngươi dễ như chơi.

Hồng Đạo Nhân thở dài, khom người nói:

- Ba vị đạo hữu, xin hãy xuất hiện.

Bên dưới hoa cái Đạo Tổ đột nhiên xuất hiện ba vị Hồng Đạo Nhân. Một

thiếu niên, một lão nhân, một trung niên, đều có tu vi đẳng cấp Thiên Quân bao vây La Ma Cổ Thần.

La Ma Cổ Thần hết hồn:

- Hồng Mông Tam Thánh Kinh của Ma Kha? Cái tên này truyền công pháp cho ngươi?

Ba Hồng Đạo Nhân lao lên đại biểu quá khứ, hiện tại, tương lai, ba đời. Bản thể Hồng Đạo Nhân thì xông hướng bát Tiên Quân.

Hồng Đạo Nhân lắc đầu, nói:

- Phụ thần của ta được Hồng Mông Tam Thánh Kinh nên truyền lại cho ta, nhưng đây không phải Hồng Mông Tam Thánh mà là đại đạo trình độ cao hơn có tên hồng mông tiên thiên. Đây là tuyệt học ta lĩnh ngộ trong ba ngàn đại đạo.

Ba Hồng Đạo Nhân bao vây La Ma Cổ Thần, giết gã đổ mồ hôi ròng ròng.

La Ma Cổ Thần thầm nghĩ:

- Hồng mông tiên thiên? Chẳng lẽ là truyền thừa Tiên Tôn? Hồng Đạo Nhân cũng là yêu tộc, chắc lĩnh ngộ tuyệt học của Tiên Tôn trong ba ngàn đại đạo. Ta không phá giải hồng mông tiên thiên của Hồng Đạo Nhân được, nhưng điểm trận pháp đại trận nguyên tháp đã bị phá vỡ ba phần, đại trận này không chống được bao lâu.

Trong đại trận nguyên tháp, các trận sát phạt dữ dội vẫn bộc phát. Đại trận giặc trong giặc ngoài, bị phá hai phần điểm trận pháp. Lại có tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, đám pháp bảo rục rịch công kích khiến đại trận nguyên tháp nguy ngập.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu

dốc hết sức áp chế các pháp bảo xao động, không còn sức ngăn cản các đại giáo môn công phạt.

Nhưng La Ma Cổ Thần, các đại giáo môn muốn phá đại trận nguyên tháp trong thời gian ngắn là chuyện không thể.

Đột nhiên tầng hư không thứ tám rung lắc dữ dội, một đóa khánh vân phá vỡ vách tường Tiên giới, tràn ngập tiên quang vô tận. Các pháp bảo lắc lư trong khánh vân, hoặc chuông hoặc hoa sen hoặc tháp hoặc đỉnh hoặc rồng hoặc cây, dị tượng tiên thiên pháp bảo phá các tầng hư không. Thoáng chốc chúng nó bay vào đại trận nguyên tháp.

Đằng sau khánh vân có một tiểu cô nương đáng yêu nhỏ xinh túm đuôi đám mây bị khánh vân chở bay tới, bím tóc lắc lắc, nức nở hét to:

- Mây ơi, ngươi đừng chạy!

Khánh vân đụng vào đại trận nguyên tháp như bỏ lửa vào thùng thuốc súng. Đại trận nguyên tháp rung lắc dữ dội, đám tiên thiên pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân rung lên, khí thế tăng vọt cảm ứng với khánh vân.

Tiên thiên ngũ sắc liên nở rộ, ánh sáng năm màu bắn lên cao. Trong khánh vân cũng có một đóa sen năm màu tương ứng. Tiên thiên ngũ sắc liên đánh mở đại trận nguyên tháp rít gào bay ra ngoài lao hướng Giang Nam trong vùng đất nguyên thủy.

Đại trận nguyên tháp bị phá, tiên thiên linh căn như mọc cánh bay đi, rễ cây xuyên qua hư không chấn động mạnh, trốn khỏi đại trận nguyên tháp.

Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân cũng được khánh vân gia cố, ầm ầm xoay tròn cắt đại trận nguyên tháp và tầng hư không thứ chín, lao vào vùng đất nguyên thủy.

Tiên thiên Ôn Đế quan rung bần bật. Càn Nguyên Tiên Đế, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ, Mông Tốn thái tử rên rỉ bị tiên

thiên Ôn Đế quan đánh bật ra. Bọn họ văng bốn phương tám hướng.

La Hầu La nhảy lên trên tiên thiên Ôn Đế quan, treo trên nắp quan tài, bám chặt không buông.

Tiên thiên Ôn Đế quan rung bần bật chấn đại trận nguyên tháp tan nát. Quan tài đen to lớn chở La Hầu La bay vào vùng đất nguyên thủy.

Không ai ngờ đến tình huống này. Khánh vân xuất hiện trực tiếp kích phát tất cả tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo bị trấn áp trong đại trận nguyên tháp, làm chúng nó cuồng bạo phá đại trận.

Ma Kha Thiên Quân cũng không ngờ đại trận nguyên tháp bị phá dễ dàng như thế.

- La Thiên Khánh Vân, là La Thiên Khánh Vân trong mười chí bảo tiên đạo!

- Là La Thiên Khánh Vân đã biến mất!

- Tiểu nha đầu bắt cái đuôi khánh vân là ai? Lạ thật, cũng đi đường thần đạo giống như Huyền Thiên giáo chủ.

- Kết trận, mau mau kết trận, ngăn khánh vân này lại! Nếu khánh vân bay vào vùng đất nguyên thủy thì Đế huyền bệ hạ sẽ gặp nguy hiểm!

- Khánh vân này như mồi lửa kích phát các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo, không thể để nó vào vùng đất nguyên thủy!

La Thiên Khánh Vân của nữ hài tử quấy rối đại trận nguyên tháp, khánh vân xuyên qua hàng ngàn vạn đại quân tiên nhân, vô số chiến hạm to lớn rách nát, tiên thành tan tác lướt qua hai bên. Các tiên nhân hung thần ác sát, mắt bắn tiên quang nhìn chằm chằm làm nữ hài tử sợ hãi mặt trắng bệch.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ nhanh chóng kết đại trận từ tầng hư không thứ tám vào tầng hư không thứ chín, bày

ra thiên la địa võng. Dòng nước đại quân tiên nhân rầm rập chạy đến, dốc sức phong tỏa hư không ngăn không để La Thiên Khánh Vân vào vùng đất nguyên thủy.

La Thiên Khánh Vân đụng vào thiên la địa võng, bị vây khốn không xông phá phòng ngự được.

- Nhiều người quá...

Nữ hài tử khó khăn leo len La Thiên Khánh Vân, sợ hãi nức nở:

- Các người đừng làm ta sợ, ta muốn tìm mẫu thân...

Giang Tuyết bay tới. Nữ hài tử ngừng khóc, nhảy xuống La Thiên Khánh Vân, giang hai tay nhào tới.

- Mẫu thân!

Thị Hiên Vi đầy nghi ngờ nhìn Giang Tuyết.

Vẻ mặt Giang Tuyết thản nhiên.

Nữ hài tử líu ríu hỏi:

- Mẫu thân, bọn họ dữ quá. Phụ thân đâu?

Thị Hiên Vi chớp mắt, tiếp tục nhìn Giang Tuyết chằm chằm. Giang Tuyết bình chân như vại.

Quần hùng Huyền Châu kết đại trận thiên ha địa võng. Bên dưới La Ma Cổ Thần, đại quân các đại giáo môn tụ tập.

Thống soái đại quân Hỗn Độn Cổ Thần ngây người:

- Tiểu nha đầu là nữ nhi của Đông Cực? Vậy phụ thân của nàng là ai? Sớm nghe nói yêu hồ Đông Cực có gian díu với Huyền Thiên, có khi nào phụ thân của nha đầu là Huyền Thiên giáo chủ không? Ha ha ha ha ha ha!

La Ma Cổ Thần cười rớt nước mắt, ôm bụng cười:

- Chúng ta vì phá giải đại trận nguyên tháp đã chết nhiều người, không ngờ cuối cùng người phá đại trận kia là nữ nhi của Huyền Thiên. Huyền Thiên giáo chủ, ngươi thật là tự tạo nghiệt không thể sống, trời cũng không cứu ngươi được!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2660: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (1)

- Tuyệt đối không thể để khánh vân vào hư không thứ chín, nếu không giáo chủ sẽ bị nguy hiểm!

La Thiên Khánh Vân bị đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Hồng Đạo Nhân trấn áp. La Thiên Khánh Vân va đụng lung tung nhưng không cách nào thoát khỏi để bay vào tầng hư không thứ chín. La Thiên Khánh Vân vừa xuất hiện bọn họ đã hiểu ngay diệu dụng của nó, trước không nói uy lực chí bảo tiên đạo này ra sao, chỉ tính khánh vân kích phát, lớn mạnh uy thế pháp bảo khác đủ dẫn động thiên kiếp của Giang Nam.

Giang Nam có thể kiên trì đến bây giờ chủ yếu vì nhiều chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo chưa hoàn toàn thức tỉnh, kích phát uy lực. Nếu mấy pháp bảo bị La Thiên Khánh Vân kích hoạt, hoàn toàn sống lại, dù Giang Nam mạnh cách mấy cũng sẽ nuốt hận.

- Trấn áp khánh vân không cần nhiều người như vậy!

Càn Khôn lão tổ nhìn xung quanh, mở miệng nói:

- Đại La Thiên quân, giáo chúng ngũ giáo ở lại đây. Quân Đạo Nhân, quân sư, Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân ở đây. Tiên Quân khác, Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng ở lại. Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, Càn Nguyên bệ hạ cùng vào Càn Nguyên Tiên Đế phá giải nhân kiếp!

Mọi người gật đầu. Trong vùng đất nguyên thủy người đối kháng với Giang Nam toàn là cường giả đẳng cấp Thiên Quân, các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo. Tồn tại đẳng cấp Tiên Quân tham gia vào không giúp

được gì, không gây ra chút sóng gió nào. Dù là mấy trăm vạn đại quân cũng không cách nào tham gia vào cuộc chiến, chẳng bằng ở lại đây trấn áp La Thiên Khánh Vân.

Chỉ có Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử, sáu đẳng cấp Thiên Quân mới tham gia vào thiên kiếp, nhân kiếp của Giang Nam được.

Để trấn áp La Thiên Khánh Vân còn cần cường giả Thiên Quân tọa trấn. Quân Đạo Nhân chưa từng giết sinh linh, gặp chiến đấu trong tầng hư không thứ chín chắc chắn không xuống tay được, thế nên bị giữ lại. Năm tồn tại đẳng cấp Thiên Quân khác sẽ đi giúp Giang Nam chống lại nhân kiếp.

Đám người Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, Càn Nguyên Tiên Đế vào tầng hư không thứ chín ngay. Càn Khôn lão tổ thấy năm người rời đi, mắt liếc các thủ lĩnh Đại La Thiên quân.

Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói:

- Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn, Phù Lê Thánh Mẫu Nguyên Quân thống lĩnh đại quân ngũ giáo phái trấn áp La Thiên Khánh Vân. Đại La Thiên quân, san bằng các đại giáo môn cho ta!

Tim Quân Đạo Nhân đập nhanh, vội khuyên:

- Quân sư, bên duối có hàng nàn vạn tiên nhân...

Càn Khôn lão tổ cười lạnh nói:

- Huyền Châu chúng ta chết hai, ba trăm vạn tiên nhân, đã chết mấy chục Tiên Tôn, Tiên Quân. Quân Đạo Nhân không muốn báo thù sao?

- Nhưng mà...

- Đại La Thiên quân, nghe lệnh ta!

Càn Khôn lão tổ nhìn Đại La Thiên quân, ánh mắt nhìn Ngọc Kinh thánh giáo, Thần Mẫu thánh giáo, các đại quân giáo môn. Giọng Càn Khôn lão tổ vang dội như tiếng trống chấn động tầng hư không thứ tám.

- Sau khi nhân kiếp, thiên kiếp này qua đi, nếu giáo chủ thắng là vô địch

thiên hạ, lên ngôi Tiên Đế, không còn chướng ngại vật gì! Hiện tại đại quân hành động, san bằng các đại giáo môn, nhổ sạch các giáo! Dọn sạch mọi chướng ngại để bệ hạ đăng cơ!

Càn Khôn lão tổ vung tay quát to:

- Từ nay về sau thiên hạ của Đế Huyền gia, ngươi và ta là công thần, tạo dựng sự nghiệp vĩ đại tồn tại vạn vạn thế, ức vạn thế, mãi mãi!

Các binh sĩ Thần Mẫu bị lời nói của Càn Khôn lão tổ kích động hào tình, ngực phập phồng.

Có người nhỏ giọng nói:

- Sự nghiệp vĩ đại tồn tại vạn vạn thế, ức vạn thế, mãi mãi...

- Đúng vậy! Đây là cơ nghiệp Đế Huyền bệ hạ đánh chiếm, cũng là cơ nghiệp các ngươi tạo ra!

Càn Khôn lão tổ chỉ hướng Ngọc Kinh thánh giáo, đại quân Hỗn Độn Cổ Thần.

Càn Khôn lão tổ cười to bảo:

- Những tên này giết bằng hữu chúng ta, chặn đường chúng ta đi, các vị thấy nên xử như thế nào?

Các tiên nhân cảm xúc kích động cao giọng hỏi:

- Quân sư thấy nên xử sao?

Càn Khôn lão tổ phất tay:

- San bằng!

Đại La Thiên quân lao ra, thành Nguyên Thủy Đại La Thiên đại trận giết hướng các đại giáo môn.

Đôi mắt La Ma Cổ Thần bắn ra hai luồng ánh sáng tím hồng mông, thân thể trướng to vĩ đại.

La Ma Cổ Thần cười khẩy nói:

- Huyền Thiên muốn san bằng thiên hạ, độc chiếm vũ trụ Càn Khôn? Lớn lối thật. Cái tên quân sư kia, ta chờ xem thủ đoạn hành quân bày trận của ngươi ra sao, có hơn ta không? Chỉ bằng vào Đại La Thiên quân tầm thường sao ngăn dược liên quân các đại giáo môn? Các đại giáo môn đâu, hãy cùng ta đạp nát loạn đảng Huyền Châu!

Lúc này tầng hư không thứ chín Tiên giới, vùng đất nguyên thủy, chiến đấu ngày càng kịch liệt.

Khi Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ bay tới thì Giang Nam liên tục gặp nạn. Uy lực Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ không thua Đạo Quân, Giang Nam chỉ mới chứng đạo Thiên Quân, còn đang ổn định tu vi.

Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ thu mấy trăm ba ngàn đại đạo, vừa xuất hiện hầu như đặt Giang Nam vào sát trận tiêu diệt.

Đặc biệt hai thanh Hỗn Độn tiên kiếm lơ lửng trên sát đạo đồ. Hai luồng trường kiếm như rồng bay lượn cắt xuống, cắt đứt đường Giang Nam ra khỏi Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ.

Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung, một gậy đụng mở sát trận trốn ra ngoài, cứng rắn đỡ Hỗn Độn tiên kiếm công kích. Giang Nam trúng hai nhát chém eo tại chỗ, may mắn thân thể, nguyên thầ,n đạo quả, đại

đạo đã luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang nên toát một kiếp.

Trận ác chiến này Giang Nam vất vả ngạo, chờ khi Hỗn Nguyên Thiên Tán bay tới càng tắng ánh nặng, hắn liên tục bị thương.

Ngọc Kinh Thiên Quân, Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn thở phào. Bây giờ Giang Nam khó giữ mạng sống, không

còn sức công kích bọn họ, có thể thoải mái đánh hắn.

Ngay vừa rồi tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan bay ra, lao vào trong.

Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân cũng bay tới, thế nghiền nát phá Lô Bồng của Giang Nam. Tiên thiên ngũ sắc liên tỏa sáng rực rỡ hút Giang Nam vào hoa sen, các cánh hoa khép lại.

Giang Nam muốn nhảy ra, lúc này vô số rễ tiên thiên linh căn bay múa quấn chặt hắn, cành lá vươn ra trói người hắn.

Giang Nam hộc máu, tiên thiên hỗn nguyên châu đập vào đầu hắn.

Trong huyết vụ, tiên thiên thần đăng bắn ra một tia sáng chém vào Giang Nam, Hỗn Độn Thiên Cung bắn một mũi tên, lại là Huyết Tổ ra tay.

Tiên thiên kim long giản, tạo hóa chi môn, tiên thiên yếm ma thương cũng tấn công. Năm trấn đạo đỉnh, Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Hỗn Độn tiên kiếm, Đế Tôn ấn, Bất Không Thông Thiên Kiều, các báu vật cùng lao tới.

Đại Diễn Cổ Thần giơ nguyên chung, tiếng chuông rung động như chuông tang đánh vào Giang Nam.

Giang Nam thở dài, một luồng nguyên thủy chi khí bay ra khỏi trán rơi vào miệng hắn, gầm lên:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên... Mở!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong tiên thiên ngũ sắc liên truền ra chấn động mãnh liệt, từng đượt tiên thiên bất diệt linh quang bay ra từ chân Giang Nam biến thành Đại La Thiên lồng lộng, kích cỡ một vùng trời bằng Lô Bồng, nhưngĐại La Thiên hoàn mỹ hơn Lô Bồng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2661: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn. (2)

Tuy Đại La Thiên nhỏ nhưng bên trong như có không gian vô tận, các tầng cung khuyết thần đình trập trùng, thiên hải gợn sóng, thiên hà treo ngược. Trời trăng sao vũ trụ hồng hoang có đủ trong thiên địa này.

Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Vạn Vật Đạo Tổ chưa từng tham gia cuộc chiến, từ xa nhìn Đại La Thiên mở dưới chân Giang Nam trong tiên thiên ngũ sắc liên, trướng nở hoa sen, làm tiên thiên pháp bảo này không thể khép lại.

Vạn Vật Đạo Tổ rung động, nhỏ giọng nói:

- Huyền Thiên giáo chủ, thật lợi hại. Nguyên Thủy Đại La Thiên kia mới là tiên thiên bất bại chi địa thật sự của hắn. Mãi đến bây giờ Huyền Thiên giáo chủ mới lộ ra bản lĩnh, đúng là nhân vật đáng sợ.

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn ra được tiên thiên Lô Bồng không phải thủ đoạn mạnh nhất của Giang Nam, có lẽ một góc Nguyên Thủy Đại La Thiên mới là tuyệt chiêu.

Ánh mắt Vạn Vật Đạo Tổ sắc bén tinh ranh biết mấy, nhìn thấu ngay Lô Bồng là nơi che chở. Giang Nam nói Lô Bồng là một góc tiên thiên bất bại chi địa của hắn nhưng thật ra đây chỉ là ngụy trang.

Tiên thiên bất bại chi địa thật sự là Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Đại La Thiên xuất hiện khuếch trương tiên thiên ngũ sắc liên, rễ tiên thiên linh căn quấn quanh người Giang Nam cũng bị trướng mở, cách hắn một khoảng. Đây mới là thủ đoạn thật sự, đại thần thông thật sự.

Vạn Vật Đạo Tổ lắc đầu, nói:

- Đáng tiếc vẫn chạy trời không khỏi nắng...

Ầm!

Sáu tiên thiên pháp bảo khác ập đến. Tiên thiên hỗn nguyên châu, yếm ma thương, kim long giản lần lượt đánh vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, liên tục ba đòn đụng nát Đại La Thiên.

Tiên thiên Ôn Đế quan đập mạnh vào lưng Giang Nam, đánh bay hắn. Giang Nam hộc máu giữa không trung, tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo khác kéo tới công kích.

Tiên thiên ngũ sắc liên đột nhiên nở rộ cánh sen, tầng tầng lớp lớp cánh hoa dâng lên, càng lúc càng to, như màn hoa năm sắc chặn Giang Nam lại, nhốt hắn trong hoa. Nhiều tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo tấn công, luyện hóa Giang Nam trong hoa sen.

Giang Nam cao giọng quát:

- Khổ Hạnh!

Một cây gậy tre vàng dài bay tới, đầu gậy treo vầng trăng khuyết nhẹ nhấc tiên thiên ngũ sắc liên lên, lật đóa hoa lại. Tiên Thiên Khổ Trúc đè xuống, đầu Giang Nam thò ra ngoài hoa sen.

Cuối cùng Khổ Hạnh Thiên Tôn ra tay trả ơn đoạn Linh Lung Tiên Quân Giang Nam tha cho Hậu Tôn Đạo Quân.

- Giang thái sư, ta chỉ ra tay một lần đối phó tiên thiên ngũ sắc liên, còn lại bỏ mặc.

Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân đi tới dốc sức công kích tiên thiên ngũ sắc liên.

Khổ Hạnh Thiên Tôn cười nói:

- Thiên Hoang đạo hữu, Vô Tà đạo hữu, các người đừng tấn công lão

tăng. Lão tăng và Hậu Tôn sư đệ chỉ đi ngang qua, sẽ không làm gì các người. Xin các vị hãy nể mặt sư huynh huynh đệ lão tăng.

Gậy tre vàng trong tay Khổ Hạnh Thiên Tôn là tiên thiên pháp bảo Tiên Thiên Khổ Trúc, gã lại hết sức khiêm nhường thảo luận với mọi người, cho quần hùng mặt mũi. Các Đạo Quân chuyển thế Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân hay Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân đều không muốn gây hấn với Khổ Hạnh Thiên Tôn.

Vạn Vật Đạo Tổ càng không có ý định ra tay. Huyết Tổ núp trong hư không, bạn rộn lén nuốt tinh huyết, lười đối phó lão hòa thượng này.

Giang Nam nhờ Khổ Hạnh Thiên Tôn ra tay ngăn lại tiên thiên ngũ sắc liên nhưng vẫn trong trạng thái nguy hiểm. Có bảy tiên thiên pháp bảo, bảy chí bảo tiên đạo vây công Giang Nam, tùy thời lấy mạng hắn.

Lại có Huyết Tổ sử dụng Hỗn Độn Thiên Cung bắn tên vào Giang Nam, tuy không giống Thiên Nguyên thần tổ công kích kỳ lạ, bắt giữ thời cơ xảo diệu nhưng cũng rất khó đề phòng.

Huống chi công kích của đám người Thần Mẫu Đạo Quân, Ma Kha Thiên Quân, Đại Diễn Cổ Thần cũng không thể khinh thường.

Trán Giang Nam bắn ra tia sáng, khí thế rung động hồn người phóng lên cao. Đạo âm cuồn cuộn đầy trời, oanh kích màng tai quần hùng ù đặc.

- Duy ta Bất Không!

Một thân hình to lớn vĩ đại xuất hiện, ngạo nghễ tất cả. Một tay khép đánh bay tiên thiên Ôn Đế quan, một đấm đánh ra tiên thiên kim long giản chấn động, bị đánh phát ra tiếng rít. Là thân thể của Bất Không Đạo Nhân.

Giang Nam sử dụng thân thể Bất Không Đạo Nhân đại khai đại hợp, càn quét bốn phương tám hướng đỡ các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo công kích. Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung cùng thân thể Bất Không Đạo Nhân tấn công, rốt cuộc đỡ được đợt tấn công này.

- Huyền Thiên, thiếp thân đang chờ ngươi lấy thân thể phụ thân ra đây.

Ánh mắt Linh Nữ buồn bã ngấn lệ, nhỏ giọng nói:

- Không ngờ kết quả vẫn là thiếp thân đưa ngươi lên đường. Thái Nhất Thiên Quân, ra tay đi!

Đại Diễn Cổ Thần lấy nguyên chung ra, không tấn công Giang Nam mà là lắc chuông. Linh Nữ cắn đầu lưỡi phun máu vào nguyên chung, cái chuông khuếch tán hơi thở duy ta Bất Không cảm ứng thân thể Bất Không Đạo Nhân.

Giang Nam cảm thấy thân thể Bất Không Đạo Nhân thoát tầm kiểm soát. Giang Nam luyện hóa thân thể Bất Không Đạo Nhân dựa vào một chén tinh huyết của Linh Nữ, không ngờ nàng chờ sẵn, dùng tinh huyết bản thân cộng với nguyên chung mà Bất Không Đạo Nhân luyện chế muốn cướp về thân thể Bất Không.

Giang Nam khen:

- Linh Nữ, không uổng là Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc.

Thân thể Bất Không Đạo Nhân mất khống chế bị nguyên chung, Linh Nữ lấy đi. Đế Tôn ấn đánh bay Vạn Chú Thiên Chung, Giang Nam thụt lùi. Đột nhiên sau lưng Giang Nam xuất hiện một cái mồm máu to, miệng đầy móc ngược nuốt trọn hắn.

- Ha ha ha ha ha ha! Ha ha ha ha ha ha! Rốt cuộc ăn được ngươi, rốt cuộc ăn ngươi rồi!

Huyết Tổ xuất hiện biến thành con đĩa to mấp máy, tung tăng nói:

- Huyền Thiên, ta biết ngươi có thân thể Bất Không, ngươi giấu thân xác đó nên ta không dám ra tay với ngươi. Nhưng bây giờ ngươi không còn thân xác kia, hãy ngoan ngoãn làm lương thực cho ta đi!

Trong người con đĩa to truyền ra giọng nói của Giang Nam như trút gánh nặng:

- Hiện tại ta không phải người cao nhất rồi. Huyết Tổ, đa tạ ngươi, không biết ngươi có thể cho ta thời gian thở dốc dài bao lâu?

- Người cao nhất?

Huyết Tổ khó hiểu, chưa lấy lại tinh thần thì các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo cùng đánh tới. Huyết Tổ rợn tóc gáy.

Huyết Tổ nhanh chóng mấp máy né tránh các chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo công kích.

Huyết Tổ cười khẩy nói:

- Huyền Thiên, ngươi nghĩ ở trong bụng ta là sẽ tránh thoát đại kiếp nạn sao? Ta tiêu hóa ngươi, cho ngươi thân chết đạo tiêu!

Vù vù vù vù vù!

Tiên thiên pháp bảo tiên thiên thần đăng đột nhiên thoát khỏi tầm kiểm soát của Huyết Tổ, nhảy ra ngoài. Đốm lửa trong ngọn đèn nổ tung bắn vào người Huyết Tổ.

Chương 2662: Huyết Tổ Chịu Kiếp.

Mấy tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo khác bay tới liên tục công kích làm Huyết Tổ không thể chạy ra tầng hư không thứ chín, buộc lòng liều mạng chui sâu vào vùng đất nguyên thủy.

Đám người Ma Kha Thiên Quân, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân giật nảy mình vội bay theo Huyết Tổ.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- Huyết Tổ cũng là kẻ địch, cùng hung cực ác. Bây giờ Huyết Tổ chịu kiếp thay Huyền Thiên, thiên Tiên giới muốn diệt Huyết Tổ. Chúng ta hãy hợp tác tiêu diệt Huyết Tổ đi, tiện tay xóa sổ Huyền Thiên luôn, sẽ là công đức lớn.

Đám người Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn gật gù. Bọn họ đều không phải nhân vật tầm thường, chớp mắt hiểu ý câu nói của Giang Nam.

Giang Nam nói hắn không còn là người cao nhất, ý là thiên kiếp muốn tiêu diệt người không tu tiên đạo, mục tiêu đầu tiên là 'người cao nhất', bây giờ Huyết Tổ thay vào chỗ Giang Nam.

Lúc trước Giang Nam chứng đạo Thiên Quân, vô hình trung dẫn động thiên kiếp, bị chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo công kích, nguy hiểm chỉ mành treo chuông, ván bài chỉ có đường chết. Huyết Tổ 'ăn' Giang Nam, thay hắn dấn thân vào thiên kiếp, biến thành kẻ địch hàng đầu thiên kiếp muốn tiêu diệt.

Nếu lúc bình thường, kiếp số không dễ giáng xuống đầu Huyết Tổ. Bởi vì Huyết Tổ trải qua nhiều đợt tịch diệt kiếp đả kích, tu vi thực lực hao tổn nhiều, giờ còn đang phục hồi, chưa đến trạng thái đỉnh cao trước kia, khó thể xúc động thiên kiếp.

Giang Nam đột phá cảnh giới Thiên Quân xúc động thiên kiếp, dẫn đến nhiều chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo thức tỉnh vây công. Huyết Tổ là một phần trong nhân kiếp, đem lại kiếp số cho Giang Nam, cũng tham gia vào kiếp số.

Giang Nam bị Huyết Tổ 'ăn', thiên kiếp chưa tan ngược lại công kích Huyết Tổ, làm Huyết Tổ chia sẻ Huyết Tổ với hắn.

Nhưng Giang Nam mạo hiểm rất lớn, trong người Huyết Tổ không có gì là không luyện được, không hóa được. Bấtcứ ai, pháp bảo nào bị Huyết Tổ ăn đều không thoát khỏi dạ dày Huyết Tổ. Mấy tiên thiên pháp bảo như tiên thiên thần đăng, Hỗn Độn Thiên Cung bị Huyết Tổ nuốt vào bụng cũng có thể tinh luyện ra tinh khiết bổ dưỡng.

Đây là vì Huyết Tổ do các lão quái vật trong vô nhân cấm khu, Tịch Diệt Đạo Nhân đại chiến chảy máu biến ra. Những giọt máu đen toàn là máu ô uế, bao tử Huyết Tổ là chỗ dơ bẩn.

Bất cứ ai, pháp bảo nào lọt vào dạ dày Huyết Tổ sẽ bị ô nhiễm, phân giải.

Tiên thiên thần đăng, Hỗn Độn Thiên Cung đến bây giờ chưa bị Huyết Tổ chủ yếu vì chúng nó quá mạnh. Huyết Tổ chưa đến trạng thái đỉnh cao, muốn tiêu hóa chúng nó cần thời gian rất dài.

Nhưng tiêu hóa Giang Nam thì không rắc rối như vậy.

Giang Nam mạnh thật nhưng chưa đến cảnh giới Đạo Quân, đại đạo mới tới đẳng cấp Thiên Quân, dễ tiêu hóa hơn tiên thiên pháp bảo.

Vô Cực thư đồng do dự một lúc sau cũng đi theo truy sát, thầm nghĩ:

- Hèn gì đến nay Đại Thiên Tôn chưa tới, chắc tính ra Huyền Thiên giáo chủ định dùng cách ám toán Huyết Tổ áp dụng vào đại lão gia. Đại Thiên Tôn kỹ cao một bậc, sáng tỏ hết thảy nhân quả, biết mọi lợi hại, giỏi dẫn nhân quả giáng kiếp giết người. Huyền Thiên giáo chủ không ám toán đại lão gia được, nhưng ta cần phải cẩn thận tránh cho bị Huyền Thiên ám toán.

Vô Cực thư đồng cũng không Tu luyện tiên đạo mà là đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn. Thấy cảnh ngộ của Huyết Tổ, lòng Vô Cực thư đồng nặng trĩu ưu tư.

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng, trên đường truy sát Huyết Tổ thoáng nhìn La Hầu La bám trên tiên thiên Ôn Đế quan.

Ma Kha Thiên Quân truyền âm:

- La Hầu La giáo chủ, hãy thả Hỗn Độn Ôn Đế ra. Huyết Tổ chịu kiếp thay Huyền Thiên, Ôn Đế xuất quan sẽ không gặp nạn. Để Ôn Đế lật tung đại quân Huyền Châu, ôn dịch rải khắp thiên hạ, hủy diệt các đại giáo môn, vậy thì tộc Cổ Thần ta sẽ thống nhất vũ trụ hồng hoang!

Linh Nữ cũng truyền âm cho La Hầu La:

- La nhi, Huyết Tổ và Huyền Thiên đều chịu kiếp, không rảnh lo gì khác, thừa dịp này hãy thả Hỗn Độn Ôn Đế ra phá hủy Tiên giới. Tiên giới chỉ còn lại tộc Cổ Thần ta là có thể quay về thời đại Cổ Thần.

La Hầu La nằm trên tiên thiên Ôn Đế quan, nghe hai người truyền âm thgì rất khó xử.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Ma Kha định hại ta, phớt lờ hắn đi. Nhưng phải nghe lời mẫu thân. Tuy nhiên giáo chủ đang trong cơ thể Huyết Tổ, chưa truyền âm cho ta. Đám người lớn không thể bàn bạc trước, quyết định rồi hãy nói sao? Đừng cứ làm ta khó xử.

La Hầu La rất rối rắm.

Lúc này rốt cuộc Giang Nam truền âm đến:

- La nhi, chờ chút nữa Huyết Tổ bị oanh giết hãy thả Hỗn Độn Ôn Đế ra.

La Hầu La do dự, thầm nghĩ:

- Nghe lời giáo chủ vậy, chờ lát nữa thả Hỗn Độn Ôn Đế ra, rất có thể hắn là phụ thân ruột của ta.

Bản tính La Hầu La đa nghi, đối với ai cũng nghi ngờ, gặp chuyện liên quan đến mình thì càng nghi ngờ lung tung.

Đặc biệt tình thù dây dưa giữa Linh Nữ và Giang Nam, hai người không nói rõ ràng cho La Hầu La nghe nên gã càng rối rắm hơn. Gặp chuyện thế này La Hầu La bối rối không biết làm sao.

Trong người Huyết Tổ. Giang Nam ngồi xếp bằng, bốn phía biển máu ngập trời, xương trắng khắp nơi, khí ô uế tràn ngập, hôi thối không thể tả. Nếu Thiên Quân bình thường rơi vào đây e rằng bị ngộp thở, nguyên thần cứng ngắc, đạo quả ngừng vận chuyển, đại đạo bị ăn mòn.

Trong biển máu tràn ngập cảm xúc mặt trái, là ác niệm của Đạo Quân tiền sử vô cùng cổ xưa và Tịch Diệt Đạo Nhân. Đạo tâm đẳng cấp Đạo Quân cũng bị ô nhiễm xâm nhập.

Tiên thiên bất diệt linh quang cũng bị khí ô uế xâm nhiễm, luyện hóa.

Có thể thấy bao tử Huyết Tổ là chỗ nguy hiểm cỡ nào.

Giang Nam không quan tâm, Lô Bồng dâng lên, biển máu vờn quanh hắn không thể đến gần. Trống to trước Lô Bồng không người tự vang, tiếng thùng thùng chấn động phát ra tận thế kiếp âm ngăn biển máu xâm nhập.

- Huyết Tổ, ngươi chỉ là máu của Tịch Diệt Đạo Nhân và Đạo Quân tiền sử cổ xưa biến ra, ta tinh thông tất cả đại đạo tịch diệt, đại đạo tiền sử, ngươi không tiêu hóa ta được.

Tận thế kiếp âm chấn động, Giang Nam bình tĩnh nói:

- Đạo tâm của ta đã đến tiên thiên bất diệt chi tâm, có thể vượt qua tịch diệt kiếp mấy lần mà bất diệt. Chứng kiến vũ trụ tan vỡ nhưng đạo tâm của

ta không hủ, ngươi không ô nhiễm ta được chút nào!

Giờ phút này, Huyết Tổ đối diện bảy tiên thiên pháp bảo, bảy chí bảo tiên đạo vây công, không rảnh quan tâm Giang Nam.

Tình hình của Huyết Tổ chẳng tốt hơn lúc Giang Nam độ kiếp. Thân thể Huyết Tổ trơn trượt độ qua các trận tịch diệt kiếp toàn dùng chiêu chạy trốn, dù Giang Nam công kích Huyết Tổ cũng không hoàn toàn trúng người. Lần này Huyết Tổ chịu kiếp thay Giang Nam, rất nhanh Huyết Tổ bị thương nặng, dù có Hỗn Độn Thiên Cung cũng không giúp được gì.

Đây còn là tình huống Khổ Hạnh Thiên Tôn kiềm chế tiên thiên ngũ sắc liên, nếu tiên thiên ngũ sắc liên cũng tham gia vào cuộc vây công, e rằng Huyết Tổ không chịu nổi một hiệp đã đi bán muối.

Huyết Tổ hét lên:

- Huyền Thiên khốn nạn, ngươi đang nuốt lực lượng của ta?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2663: Chịu Thiệt. (1)

Huyết Tổ cảm thấy lực lượng trong cơ thể liên tục xói mòn. Giang Nam ở trong người Huyết Tổ dùng đại đạo tịch diệt luyện hóa lực lượng chảy ngược về bản thân hắn, tăng thêm gánh nặng cho Huyết Tổ.

Người ta không làm gì được Huyết Tổ bởi lực lượng của Huyết Tổ là đạo siêu bẩn, tất cả dơ bẩn. Nhưng Giang Nam đi qua thời đại huyết tộc, nghiên cứu sâu sắc về đạo dơ bẩn, luyện đến cảnh giới tiên thiên bất diệt, dung nhập vào Nguyên Thủy đại đạo của mình.

Giang Nam dùng đại đạo tịch diệt ăn mất lực lượng của Huyết Tổ, dung nhập vào tu vi của mình, nhanh chóng phục hồi tổn thương, nâng cao pháp lực. Đổi lại Huyết Tổ yếu dần.

Huyết Tổ nhanh chóng chạy trốn, định phun Giang Nam ra. Nhưng Giang Nam như cắm rễ trong cơ thể Huyết Tổ, không phun mầm họa này ra được.

Huyết Tổ la lối:

- Tổ cha Huyền Thiên, ngươi có giỏi thì ra đây, gia gia cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp!

Không lâu sau Huyết Tổ bị đánh mình đầy vết thương, hơi thở héo mòn, lại bị năm trấn đạo đỉnh đóng đinh giữa không trung. Huyết Tổ vặn vẹo thân hình, không thoát ra được.

Huyết Tổ la lên:

- Huyền Thiên đại gia, ngươi ra đi... Gia gia, ngươi ra giùm đi, ngươi muốn gì ta cũng cho. Ngươi ra đi, có gì từ từ tính.

Hiếm khi Giang Nam yên lặng giây lát, đấu với tiên thiên pháp bảo, chí

bảo tiên đạo giúp hắn thu hoạch rất nhiều. Khi mới ra khỏi dòng thời gian, tuy Giang Nam lĩnh ngộ tiên thiên bất diệt nhưng Tu luyện hơn hai vạn năm chưa đủ ổn định cảnh giới. Qua cuộc chiến này khiến Giang Nam lĩnh ngộ nhiều hơn nữa, thừa dịp nhờ tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo đánh dung hợp lĩnh ngộ vào bản thân hoàn toàn.

Pháp, thân, đạo, quả hợp nhất càng cường đại hơn, bây giờ Giang Nam nhờ vào tinh khí của Huyết Tổ độ qua thời kỳ suy yếu sơ kỳ Thiên Quân, thực lực tu vi củng cố lại.

Cảnh giới Thiên Quân ổn định, Tịch Diệt Đạo Nhân đến trạng thái cao nhất trước giờ chưa từng có. Có một loại cảm ngộ vô hình, lĩnh ngộ nguyên thủy tiên thiên càng sâu một bậc.

Nhưng Giang Nam bị Tiên Tôn đánh gãy quá trình ngộ đạo nguyên thủy tiên thiên, hiện tại không thể tiến vào trạng thái ngộ đạo huyền diệu như vậy. Giang Nam chiến đấu đã lâu, trải qua sinh tử mới chỉ lĩnh ngộ thêm được một phần, không cách nào hoàn toàn tham ngộ ra nguyên thủy tiên thiên.

- Tiên thiên pháp bảo, Tịch Trọng đúng là hung ác, nhưng chưa đến phút nguy hiểm nhất.

Nguyên Thủy Đại La Thiên dâng lên dưới chân hắn. Tiên thiên bất diệt linh quang biến thành Đại La Thiên vô cùng thần thánh, tự thành một mảnh thiên địa tỏa sáng sức sống trong biển máu.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Phút nguy hiểm nhất là khi tất cả tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo thức tỉnh, trạng thái lên đỉnh. Không chỉ thế, nguyên tháp, nguyên đỉnh, nguyên chung hoàn toàn thức tỉnh, đó mới là ván chết chắc.

- Nhân kiếp không đáng lo, thiên kiếp mới là kiếp số lấy mạng. Một người, một thời đại, nói thì dễ nhưng làm được rất khó khăn.

Giang Nam nhìn chằm chằm bản thân, Nguyên Thủy Đại La Thiên, tham

ngộ tiên thiên nguyên thủy, lĩnh ngộ đạo và lý càng cao sâu hơn.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Tiên đạo không cho ta được một góc nhỏ nhoi sao? Nếu vậy... Đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

Ầm!

Huyết Tổ bị tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo oanh kích cơ thể nổ tung, huyết vụ dâng lên định ghép lại. Tiên thiên chi hỏa của tiên thiên thần đăng đốt Huyết Tổ, vô số huyết vụ biến thành tro bụi, các con mắt ma quái lần lượt nổ tung.

Huyết Tổ chống chọi ngắn hơn Giang Nam, không giống hắn có cách luyện thân, đạo, quả, pháp thành tiên thiên bất diệt linh quang. Cơ thể Huyết Tổ bị đánh thành tro, khó cứu vãn xu hướng suy tàn, không thể lật bàn ngược lại.

Nhưng thời đại của Huyết Tổ chưa bị giết, điều Huyết Tổ khác với mọi người là sinh ra từ máu đen dơ bẩn, đạo quả là cục máu chưa từng bị xóa bỏ hoàn toàn. Miễn cục máu đen còn thì Huyết Tổ sẽ không thân chết đạo tiêu.

Nhưng tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo tiếp tục oanh kích, đạo quả của Huyết Tổ không thoát khỏi kiếp này.

Trong huyết vụ mỏng manh truyền ra tiếng hét chói tai của Huyết Tổ:

- Ta đầu hàng, ta chuyển thế vào tiên đạo, đừng giết ta!

Vù vù vù vù vù!

Tiên thiên linh căn huơ cành lá, một nhánh đâm vào huyết vụ xuyên thủng cục máu, đó là đạo quả của Huyết Tổ.

Nhánh rút ra cuốn lấy thần hồn Huyết Tổ, cành khô búng một cái đưa thần hồn Huyết Tổ đến một tòa tiên châu.

Giang Nam ở sâu trong huyết vụ thấy thế tim rớt cái bịch, vươn tay chộp Hỗn Độn Thiên Cung.

Giang Nam truyền âm:

- La nhi, thả Hỗn Độn Ôn Đế ra!

Huyết Tổ chưa chuyển thế, nhưng sau khi gã chuyển thế thì Giang Nam sẽ trở thành đối tượng bị các tiên thiên pháp bảo vây công.

hiện giờ Giang Nam còn cần một thời gian tham ngộ nguyên thủy tiên thiên thâm sâu hơn, để Hỗn Độn Ôn Đế chịu tội thay là tuyệt nhất, ít ra câu thêm giờ. Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân sớm truyền âm cho La Hầu La nhưng mãi không thấy gã hành động, lòng nóng như lửa đốt liên tục truyền âm hỏi.

Giờ Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân thấy tiên thiên Ôn Đế quan đằng trước La Hầu La dựng đứng lên, các ấn pháp khuếch tán cưỡng ép mở ra phong ấn của Bất Không Đạo Nhân, mở tiên thiên Ôn Đế quan.

Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân rợn tóc gáy, lớn tiếng hét to:

- La nhi? La Hầu La giáo chủ, ngươi đang làm gì?

La Hầu La giận dữ gầm lên:

- Im miệng hết đi!

La Hầu La dốc hết sức mạnh laạt tung phong ấn của Bất Không Đạo Nhân. Các phong ấn biến thành phù văn hỗn độn nhập vào người La Hầu La, khí thế tăng vọt. La Hầu La chộp một góc quan tài, giở nắp ra.

La Hầu La tức giận nói:

- Các người làm ta rối trí, lúc thì bảo mở quan tài ngay, lúc thì bảo chút nữa mở. Ta mặc kệ, mở ngay bây giờ!

Linh Nữ tức giận choáng váng:

- Trẻ hư!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiên thiên Ôn Đế quan dần bị La Hầu La giở nắ ra. Các chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo khựng giã không trung. Có pháp bảo rung lắc định dọn dẹp huyết vụ, có pháp bảo định công kích Giang Nam, có pháp bảo uy thế tăng vọt tỏa định tồn tại trong tiên thiên Ôn Đế quan.

- Ha ha ha ha ha ha! Rốt cuộc sắp thoát khốn!

Trong tiên thiên Ôn Đế quan, một luồng khí thế siêu khủng bố bay ra biến thành khí ôn dịch vô tận nhìn xuống hư không, như muốn nhấn chìm tầng hư không thứ chín trong ôn dịch.

Khí thế còn kinh khủng hơn Huyết Tổ, Hỗn Độn Ôn Đế bị tiên thiên Ôn Đế quan tiêu trừ luyện hóa mười mấy ức năm, tu vi vẫn còn ở cảnh giới Đạo Quân.

Một nhân vật vô cùng đáng sợ, tiên thiên Ôn Đế, không uổng là Đạo Chủ sinh trong hỗn độn, hỗn độn thần đế đời thứ nhất.

- Bất Không, ngươi dẫn nhiều tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo đến là muốn ám toán, để ta gặp nạn sao?

Nắp quan tài mở hẳn ra, Hỗn Độn Ôn Đế bước nhanh ra tiên thiên Ôn Đế quan, mặt vặn vẹo nhìn Giang Nam.

Hỗn Độn Ôn Đế cười nanh tranh:

- Muốn ta chịu kiếp thay ngươi? Thật nham hiểm, nhưng ngươi sẽ không ngờ ta làmg như thế nào.

Trước mắt bao người, Hỗn Độn Ôn Đế đột nhiên phát ra đại đạo biến thành lưỡi dao ôn dịch chém vào mình. Trường đao đánh trúng thân thể Hỗn

Độn Ôn Đế, xuyên qua người, không tổn thương chút nào.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2664: Chịu Thiệt. (2)

Hỗn Độn Ôn Đế chém mình ba nhát, khí thế nhanh chóng suy sụp. Khí thế hỗn độn Đạo Quân giảm xuống còn cảnh giới hỗn độn Thiên Quân.

Hỗn Độn Ôn Đế liên tục chém ba nhát, tu vi từ cảnh giới Đạo Quân rớt xuống Thiên Quân, gã cười to như kẻ điên.

Hỗn Độn Ôn Đế quát to với Giang Nam:

- Bất Không, ngươi và hai tên nhà quê Đế và Tôn cùng nhau khai sáng Tiên giới, để lại cửa sau cho tộc Cổ Thần. Nếu ta cùng cảnh giới Đạo Quân với ngươi lúc khai thiên thì cửa sau này không có phần ta. Nhưng bây giờ ta tự chém tu vi rớt xuống Thiên Quân, bài bố của ngươi sẽ bảo vệ ta, khiến ta không gặp nạn, ngược lại ta tự chém tu vi thì chính ngươi sẽ nguy hiểm!

Hỗn Độn Ôn Đế cười lớn:

- Bất Không, ngươi cứ chịu trận đi, lão tử đi đây!

Dưới chân Hỗn Độn Ôn Đế sinh ra mây ôn dịch lao đi xa, để lại quần hùng đứng ngây như phỗng.

Giang Nam vô cùng ngạc nhiên, sững sờ:

- Hỗn Độn Ôn Đế, khốn kiếp, thông minh quá.

Giang Nam, Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân đều âm thầm tính kế Hỗn Độn Ôn Đế, vì điều này bọn họ vắt óc lên kế hoạch rất lâu. Ba người tự tin nắm chắc có thể ăn Hỗn Độn Ôn Đế không chừa mẩu xương.

Nhưng Hỗn Độn Ôn Đế thông minh vượt sức tưởng tượng, chọn cách này nhảy ra cái bẫy của ba người, an toàn vui vẻ rời đi. Không chỉ Giang Nam bị

đả kích, Linh Nữ và Ma Kha Thiên Quân cũng thấy vị hỗn độn thần đế này rất khó gặm, không dễ đối phó.

Tim Thái Nhất Thiên Quân rung lên, thầm nghĩ:

- Hỗn Độn Ôn Đế tự chém tu vi chạy ra một kiếp, muốn phục hồi thực lực đến Đạo Quân cần khổ tu không biết bao nhiêu lâu. Nhưng Hỗn Độn Ôn Đế gian xảo, hơn nữa tâm ngoan thủ lạt, chắc chắn sẽ làm mưa làm gió trong Tiên giới. Ta muốn xưng đế e rằng Hỗn Độn Ôn Đế sẽ là đối thủ nặng ký.

Đám người Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân cũng ôm suy tính riêng:

- Đây là chuyện tốt. Hỗn Độn Ôn Đế chạy ra Ôn Đế quan đương nhiên đi Hỗn Độn thiên quốc gây rối, tru sát cao tầng Hỗn Độn thiên quốc, khiến thế lực Hỗn Độn thiên quốc bị tổn thương nặng nề. Trong loạn thế chúng đại giáo ta mới có cơ hội vùng lên, nổi bật.

Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên:

- Hỗn Độn Ôn Đế, làm người ta rất muốn ăn thử.

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng thầm nghĩ:

- Sau khi Huyền Thiên chết Ôn Đế là kẻ thù lớn nhất của Tiên giới ta. Huyền Thiên giáo chủ mưu tính lâu như vậy, có thể nói là công dã tràng, hắn phải chết!

Mọi người đều đồng ý chuyện này. Hỗn Độn Ôn Đế với đại trí tuệ xuyên thấu quỷ kế của Giang Nam, đại quyết đoán hạ thấp tu vi của mình. Vậy là người không tu tiên đạo, cao nhất vẫn là Giang Nam.

Giang Nam sẽ gặp nạn, trừ phi hắn bỏ đường thần đạo chuyển thế hoặc tự phế tu vi Tu luyện tiên đạo.

Quần hùng như hổ rình mồi, mặc kệ Giang Nam chuyển thế hay tự phế tu

vi, chờ đợi hắn chỉ một con đường chết, không có đường thứ hai để đi.

Các quần hùng không ai sẽ cho Giang Nam cơ hội thứ hai.

Các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo lại bạo động. Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân phát ra uy lực siêu quần, một luân định thiên địa Càn Khôn. Uy nhiếp siêu khủng bố đè Giang Nam, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân như mặt kính tỏa sáng chiếu vào hắn.

Trước trấn áp rồi luyện hóa, đây là uy lực của Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân.

Cùng lúc đó, Hỗn Độn tiên kiếm biến thành hai luồng kinh hồng giao thác qua, một trái một phải chém hai bên Giang Nam.

Có Hỗn Nguyên Thiên Tán mở bung dù, dưới dù là từng đợt tinh khí như rồng quấn lấy Giang Nam.

Lại có Đế Tôn ấn treo cao, một ấn đề xuống trấn vạn cổ.

Có Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ bay tới, tranh trải ra. Mấy trăm ba ngàn đại đạo muốn hút Giang Nam vào sát trận đồ để luyện hóa.

Có Bất Không Thông Thiên Kiều như cầu vồng từ sau lưng Giang Nam giết tới. Có năm trấn đạo đỉnh bộc phát thành đại trận, năm luồng khí nhiều màu tựa vòi rồng thổi hướng Giang Nam, muốn đóng đinh hắn trong không trung cho mấy pháp bảo khác giết.

Có Hồng Mông Kim Phiên, cờ lung lay, tử khí ức vạn dặm giắt ngang trường không, không có gì không xóa được.

Các tiên thiên pháp bảo tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên thần đăng, tiên thiên linh căn, tiên thiên kim long giản, tạo hóa chi môn, tiên thiên yếm ma thương bộc phát uy lực, đặc biệt tiên thiên Ôn Đế quan khủng bố nhất.

Tiên thiên pháp bảo này bên trong trấn áp Hỗn Độn Ôn Đế, một nửa uy

lực dùng để trấn Ôn Đế. Giờ Hỗn Độn Ôn Đế bị thả ra, tiên thiên Ôn Đế quan tập trung tất cả uy lực đối phó Giang Nam.

Tiên thiên Ôn Đế quan là pháp bảo có uy lực kinh khủng nhất trong tám tiên thiên pháp bảo, đứng sau nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh. Bây giờ tiên thiên Ôn Đế quan mạnh hơn mấy tiên thiên pháp bảo khác.

Mấy tiên thiên pháp bảo khác trừ tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên Ôn Đế quan ra đều luyện từ thân thể Vạn Vật Đạo Tổ. Tiên thiên Ôn Đế quan có lai lịch cổ xưa, là Bất Không Đạo Nhân để lại.

Năm xưa Hỗn Độn Ôn Đế thống trị thời đại Hỗn Độn Cổ Thần. Bất Không Đạo Nhân bị chèn ép, một mình gã không đánh lại Hỗn Độn Ôn Đế. Nhưng Bất Không Đạo Nhân và Cổ Thần khác đã bị thương Hỗn Độn Ôn Đế, nhét vào quan tài, thành công cướp quyền.

Bất Không Đạo Nhân thành công là chủ yếu nhờ tiên thiên Ôn Đế quan.

Có nhiều suy đoán lai lịch tiên thiên Ôn Đế quan. Có người nói quan tài này sinh ra cùng Bất Không Đạo Nhân. Có người bảo quan tài này là Bất Không Đạo Nhân dùng thân thể của mình luyện ra. Có người nói Bất Không Đạo Nhân gặp xuất thế Đạo Quân điện, được tặng quan tài để trấn áp Hỗn Độn Ôn Đế.

Giờ đây quan tài đen mở ra, trong quan tài có vô số trời sao cuồn cuộn, tất cả, do linh quang bất diệt tổ hợp, tự thành vũ trụ Càn Khôn. Vô số linh quang bay ra định hút Giang Nam vào trong, quan tài chẳng những muốn thu hắn, cũng hút luôn mấy tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo khác.

Quan tài đen này định luyện hóa Giang Nam.

Nếu bị hút vào quan tài là Giang Nam chết chắc.

Nhưng giây trước khi các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo bộc phát Giang Nam đã rời khỏi vị trí. Tiên thiên Lô Bồng, Nguyên Thủy Đại La Thiên vận chuyển, dưới nách Giang Nam sinh ra đôi tay. Bốn cánh tay một

đôi cầm Đinh Thiên Nguyên Thung, cây cọc quét bốn phương tám hướng đón đỡ mấy pháp bảo cận chiến như hỗn nguyên châu, kim long giản, yếm ma thương, hỗn độn tiên kiếm. Hai bên va chạm, uy nhiếp diệt thế.

Cùng lúc đó, hai cánh tay khác của Giang Nam giương Hỗn Độn Thiên Cung, giơ cung bắn.

Hỗn Độn Thiên Cung không nằm trong tám tiên thiên pháp bảo, không bị tiên đạo khống chế, chưa trải qua tịch diệt kiếp. Hỗn Độn Thiên Cung còn trong trạng thái đỉnh cao, uy lực kinh người.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2665: Đại Nhân Vật Sau Lưng. (1)

Đám người Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Thái Nhất Thiên Quân, Ma Kha Thiên Quân xông lên, không cầu oanh giết Giang Nam, chỉ mong bám chân hắn. Miễn Giang Nam khựng lại một giây là sẽ bị các báu vật giết tại chỗ.

Lúc này đám người Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ chạy tới nơi, xông vào quần hùng.

Hồng Đạo Nhân hét to:

- La Hầu La, ngươi giúp bên nào?

Vẻ mặt La Hầu La khó xử, gã nhìn Linh Nữ, ngó Giang Nam bị các báu vật vây công. La Hầu La hấp thu phong ấn Bất Không Đạo Nhân để lại trên tiên thiên Ôn Đế quan, được đại đạo Bất Không Đạo Nhân để lại, tu vi thực lực tăng vọt. La Hầu La đã nhảy lên tầng cường giả mũi nhọn đương thời.

Giang Nam vừa chiến vừa lùi:

- La nhi, đừng khó xử. Nếu ngươi tấn công ta thì ta sẽ không trách ngươi. Ngươi cũng biết là ta nợ mẫu tử ngươi quá nhiều...

La Hầu La nghe vậy càng rối rắm, gã bỗng hét to bay vút đi:

- Các người mặc kệ ta đi, ta muốn yên lặng một mình!

Linh Nữ nổi giận liều mạng tấn công Giang Nam:

- Gian tặc Huyền Thiên, dám làm hỏng danh tiếng của ta? Ta cùng ngươi không chết không ngừng!

Linh Nữ chưa lao tới bên cạnh Giang Nam thì Tử Hạm tiên hậu đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng.

Tử Hạm tiên hậu cười nói:

- Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc, hình như có dính líu gì với thái sư? Linh, ngươi vì yêu sinh hận, yêu nhau tương sát sao?

Tử Hạm tiên hậu trêu chọc Linh Nữ, làm rối loạn tâm trí Linh Nữ để lộ ra sơ hở.

Tim Linh Nữ rớt cái bịch, vội ngừng bước. Rất nhanh Linh Nữ bình tĩnh lại, mỉm cười nói:

- Đường đường là Tử Hạm Đạo Mẫu bị dân bản xứ Tiên giới Càn Nguyên Tiên Đế bắt đi, phải làm tiên hậu cho hắn, sinh con cho hắn. Tử Hạm Đạo Mẫu, ngươi không thấy xấu hổ cho Đạo Quân chuyển thế sao?

Linh Nữ rất kiêng dè Tử Hạm tiên hậu, nữ nhân này là Đạo Quân tiền sử chuyển thế, thực lực siêu mạnh, là nhóm Đạo Quân tiền sử đầu tiên. Bây giờ Bất Không Thông Thiên Kiều đã thoát khỏi kiểm soát của Linh Nữ, nó bay đi giết Giang Nam. Linh Nữ không còn Bất Không Thông Thiên Kiều, không chút tự tin đối diện Tử Hạm tiên hậu nên nàng dùng ngôn ngữ đả kích đạo tâm của Tử Hạm tiên hậu, để đạo tâm lộ sơ hở.

Tử Hạm tiên hậu lao lên, cười nói:

- Lúc trước ta và Càn Nguyên không có tình cảm, chỉ giao ước với hắn. Nếu hắn thắng thì ta làm tiên hậu của hắn, không ngờ Càn Nguyên thắng thật. Nữ tử dựa vào cường giả, có gì xấu hổ? Linh, ngươi cũng dựa vào Giang thái sư vậy, ta rất tò mò ngươi làm sao bị thái sư bắt, sinh ra ma tổ? Hay Linh Nữ kể cho ta nghe xem?

Linh Nữ cố gắng không quan tâm những lời Tử Hạm tiên hậu nói, dốc hết sức chiến đấu ra đánh với Tử Hạm tiên hậu.

Linh Nữ cười nói:

- Vậy ngươi hết lòng hết dạ đi theo Càn Nguyên như thế nào?

Tử Hạm tiên hậu điểm một chỉ, thanh tú nhẹ nhàng, rất là rộng lượng kể không hề giấu diếm:

- Càn Nguyên nói với ta, nếu ta theo hắn thì tương lai ta vẫn là đạo mẫu, mẫu của Đạo Quân. Sau này quả nhiên ta sinh ra Mông Tốn Đạo Quân, trở thành mẫu của Đạo Quân.

- Nam nhân của ta thủ đoạn cao siêu, thế là ta bắt đầu yêu hắn. Hắn chinh phục thân thể của ta trước, sau đó là lòng, hỏi sao ta không hết lòng hết dạ theo hắn?

- Linh, còn ngươi bị giáo chủ chinh phục thân thể và tâm như thế nào? Sau đó giáo chủ vứt bỏ ngươi ra sao? Làm ngươi hận hắn như vậy?

Linh Nữ cắn răng, đột nhiên rơi vào thế nguy hiểm suýt bị Tử Hạm tiên hậu giết. Tim Linh Nữ rớt cái bịch, vội ổn định đạo tâm.

Bên kia, Càn Nguyên Tiên Đế điều khiển đế xa chặn Thái Nhất Thiên Quân lại. Bây giờ hai người không còn tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo, chỉ có thể dựa vào báu vật Thiên Quân tự mình luyện chế.

Càn Nguyên Tiên Đế huơ quyền trượng Tiên Đế đánh Thái Nhất Thiên Quân, cười nói:

- Đại sư huynh, nhân kiếp này nên kết thúc, sư huynh cần gì đẩy giáo chủ vào chỗ chết?

Biểu tình Thái Nhất Thiên Quân trầm trọng, gã không để sư đệ Càn Nguyên thọc gậy bánh xe vào mắt, nhưng Càn Nguyên Tiên Đế đã trở thành nhân vật ngang ngửa với gã. Thái Nhất Thiên Quân buộc phải tập trung hết sức ứng đối.

- Sư đệ, huynh trưởng như phụ thân, ta là đại sư huynh, từng thay sư phụ thu đồ đệ. Ngươi học được chúta bản lĩnh của ta, giờ dám ra tay với ta?

Thái Nhất Thiên Quân đỡ một gậy của Càn Nguyên Tiên Đế, lạnh nhạt nói:

- Hai vị sư tôn quá cố, đương nhiên Tiên giới lấy ta đứng đầu. Ngươi trợ giúp dị loại không tu tiên đạo, ngươi để hai vị ân sư ở đâu?

Càn Nguyên Tiên Đế im lặng:

- Để hai vị ân sư ở đâu?

Càn Nguyên Tiên Đế bật cười:

- Bây giờ ngươi còn mặt mũi nào nhắc đến hai vị ân sư? Những gì ngươi làm có cái nào xứng với hai ân sư không?

Bên kia, Kế Đô ma tổ nghênh chiến Ma Kha Thiên Quân.

Kế Đô ma tổ lạnh lùng cười:

- Đại trí tuệ Cổ Thần, ngươi đâm thọc thị phi khắp nơi, gây náo động, ma đạo còn hơn ma đạo của ta. Giờ ta muốn xem bản lĩnh thật của ngươi có lợi hại như khả năng châm ngòi không?

Ma Kha Thiên Quân cười lớn, nhanh chóng thụt lùi, thanh âm từ xa vọng lại:

- Kế Đô, nhi tử thứ ba của Huyền Thiên, ngươi muốn đấu với ta? Còn kém xa. Trong thiên hạ chỉ có phụ thân ngươi, Linh Nữ, Quỷ Bà Thiên, Càn Khôn là xứng làm đối thủ của ta. Hơn nữa bọn họ phải hợp sức chung với nhau mới có tư cách này. Mưu tính mưu lược của ta nếu không nói thẳng ra thì ngươi không bao giờ nìn thấu.

Ma Kha Thiên Quân bay đi xa, không tranh chấp với Kế Đô ma tổ.

Kế Đô ma tổ sửng sốt. Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn lao tới, Kế Đô ma tổ nghênh chiến.

Hồng Đạo Nhân chặn Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân lại.

Hồng Đạo Nhân khom người nói:

- Hai vị đạo huynh dừng bước.

- Hồng Đạo Nhân luyện ra hoa cái Đạo Tổ, thành tựu hồng mông tiên thiên.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân dừng bước biến thành rùa to và rắn đen hợp thể thành Huyền Vũ Đạo Quân.

Rùa to cười lớn:

- Trong dân bản xứ hiếm ai đi đến một bước như ngươi. Nếu trong thời đại yêu tộc thì ngươi có thể chứng Đạo Quân, nhưng chỉ một mình ngươi không ngăn chúng ta được!

Rắn đen rít:

- Hồng Đạo Nhân. Ngươi muốn cứu mạng phụ thân mình là vô ích. Dù ngươi ngăn chúng ta lại cũng không chặn được tiên đạo Tiên giới, không chặn được tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo. Mọi cố gắng của các ngươi chỉ uổng công.

Hoa cái Đạo Tổ hiện ra trên đầu Hồng Đạo Nhân, dưới hao cái xuất hiện ba Hồng Đạo Nhân già, trung niên, trẻ.

Hồng Đạo Nhân cười nói:

- Các ngươi làm sao đoán được bản lĩnh thần thông của phụ thân ta? Huyền Vũ Đạo Quân, hôm nay ngươi và ta đánh một trận, cho ngươi kiến thức bản lĩnh của ta thế nào!

Mông Tốn thái tử tức giận quát:

- Thần Mẫu!

Mông Tốn thái tử đằng đằng sát khí lao hướng Thần Mẫu Đạo Quân, lạnh lùng nói:

- Còn nhận ra ta không?

Thần Mẫu Đạo Quân nhìn Mông Tốn thái tử, cười duyên:

- Chủ nhân kiếp trước của ta, sao không nhận ra được? Nô gia sớm muốn ăn ngươi, không ngờ sắp thành công thì ngươi trốn thoát. Bây giờ ngươi chủ động đưa lên cửa, nô gia đỡ mất công tìm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2666: Đại Nhân Vật Sau Lưng. (2)

Vô số xúc tu bay múa đập vào Mông Tốn Đạo Quân, các Thiên Quân thời đại thần đạo đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân cùng nâng thân thể nàng, kích hoạt thân thể tiền sử siêu cường đại kia.

Thần Mẫu Đạo Quân cười nói:

- Mông Tốn Đạo Quân, ngươi rèn tạo ra ta thì nên biết thực lực của nô gia Đế và Tôn đến đâu.

- Hôm nay nô gia tiễn ngươi đoàn tụ với vô số tiên dân, đồng đạo thời đại thần đạo của ngươi. Nô gia ăn ngươi không chừng sẽ được viên mãn đại đạo, đến tiên thiên bất diệt!

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng nhìn Thần Mẫu Đạo Quân và Mông Tốn Đạo Quân. Thần Mẫu Đạo Quân chiếm ưu thế, nhưng Mông Tốn Đạo Quân luôn đón đỡ được.

- Quả nhiên Mông Tốn Đạo Quân biết sơ hở của Thần Mẫu Đạo Quân. Huyền Thiên giáo chủ là mối nguy hiểm, Hỗn Độn Ôn Đế cũng vậy. Mấy Đạo Quân chuyển thế, Cổ Thần khác đều là hiểm họa. Chỉ có Thần Mẫu là uy hiếp trí mạng với ta. Xem ra hợp tác với Mông Tốn Đạo Quân có thể giết chết Thần Mẫu Đạo Quân.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhanh như chớp tới sau lưng Thần Mẫu Đạo Quân, đang định đánh lén mấy Thiên Quân tiền sử trên lưng nàng thì bỗng Thần Mẫu quát to. Đầu óc Ngọc Kinh Thiên Quân ù đặc, tư duy của Thần Mẫu Đạo Quân như biển cả bao la nhấn chìm gã, khống chế gã.

Thần Mẫu Đạo Quân cười nói:

- Ngọc Kinh, ngươi đừng quên thần hồn, đạo quả ký thác trong người ta

mới thành tựu Thiên Quân như hôm nay. Mọi thứ của ngươi nằm trong tầm kiểm soát của ta, muốn đánh lén ta?

Tư duy Thần Mẫu Đạo Quân tấn công Ngọc Kinh Thiên Quân.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười phá lên, thản nhiên nói:

- Thần Mẫu, tư duy của ngươi tụ tập trí tuệ của mọi người, nhưng ta chặt đứt hết thảy cảm xúc. Ngươi muốn khống chế ta? Không dễ vậy!

Tuy tư duy của Ngọc Kinh Thiên Quân so với Thần Mẫu Đạo Quân thì nhỏ bé không đáng kể nhưng bị tư duy Thần Mẫu áp chế vẫn giữ sự tỉnh táo. Thần Mẫu không thể nuốt tư duy của Ngọc Kinh Thiên Quân, gã tấn công mấy Thiên Quân đứng trên lưng Thần Mẫu.

- Ngọc Kinh, ngươi đúng là đứa trẻ đáng sợ, ngon miệng hơn chủ nhân cũ Mông Tốn Đạo Quân.

Chân thân kiếp này của Thần Mẫu Đạo Quân đột nhiên xuất hiện trên lưng thân thể kiếp trước, cười nói:

- Nhưng ngươi lao vào lưng ta là chui đầu vô lưới. Ma Kha, vụ hợp tác giữa hai ta còn hiệu lực không?

Ngọc Kinh Thiên Quân dựng đứng tóc gáy, thấy Ma Kha Thiên Quân đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân chờ gã chui đầu vô lưới.

Mông Tốn Đạo Quân đột nhiên giơ vầng trăng khuyết chiếu rọi bầu trời, chém vào chân thân kiếp này của Thần Mẫu Đạo Quân. Trăng khuyết là mảnh nhỏ tiên thiên pháp bảo của Mông Tốn Đạo Quân, uy lực không bằng mấy tiên thiên pháp bảo hoàn chỉnh khác nhưng cũng không thể coi thường.

Thần Mẫu Đạo Quân, Ma Kha Thiên Quân đỡ đòn, ngay khi đó Ngọc Kinh Thiên Quân thụt lùi ra sau, đứng sóng vai với Mông Tốn Đạo Quân. Ngọc Kinh Thiên Quân hết sức cảnh giác nhìn Ma Kha Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân.

Vô Cực thư đồng chớp mắt nhìn bốn phía, thấy quần hùng vây ôcng Giang Nam đều bị người chặn lại, còn mỗi Đại Diễn Cổ Thần vận dụng nguyên chung nhưng không có cơ hội vây công Giang Nam, bị Hỗn Độn Thiên Cung liên tục bắn bay.

Vô Cực thư đồng thầm nghĩ:

- Nhân kiếp đã không có ý nghĩa, thôi đi hỏi Đại Thiên Tôn xem khi nào ra tay cho Huyền Thiên giáo chủ một kích trí mạng.

Vô Cực thư đồng nhảy vào hư không, liên tục di chuyển, biến mất.

Không lâu sau Vô Cực thư đồng đến sâu trong tầng hư không thứ chín, nhìn từ xa thấy một tòa thần điện cao vút đứng bên ngoài tầng hư không thứ chín.

Nhân kiếp, thiên kiếp của Giang Nam đánh túi bụi làm vùng đất nguyên thủy trong tầng hư không thứ chín vô cùng rộng lớn thành tro, các bí cảnh bị đánh nát. Nhưng thần điện này vẫn đứng sừng sững bên ngoài trận ác chiến, tiên thiên pháp bảo cũng không công kích vào được.

Vô Cực thư đồng cất bước đi vào đại điện Đạo Quân quả vị, thấy các bia đá to đứng dầy rẫy, những hàng tên trên bia đá. Vô số đại đạo bay ra khỏi bia đá tụ tập bên trong.

- Đại điện Đạo Quân quả vị mà Đế và Tôn xây dựng!

Sâu trong đại điện, Vô Cực Thiên Tôn và Đạo Không Đạo Nhân áo đen ngồi trên tế đàn nho nhỏ. Hai vị tồn tại ngồi uống trà rất là nhàn nhã, mặc kệ bên ngoài đại điện phân tranh.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Đạo Không đạo hữu, ngoại tôn La Hầu La của đạo hữu bị Huyền Thiên dắt mũi xoay quanh, nữ nhi Linh Nữ thì nhiều lần chịu thiệt trong tay Huyền Thiên. Hơn nữa Huyền Thiên trộm thân thể kiếp trước của đạo hữu, ngươi

không định ra tay sao?

- Đạo huynh đừng châm ngòi.

Đạo Không Đạo Nhân bình tĩnh nói:

- Đế Giang có chỗ hơn người, nữ nhi và ngoại tôn của ta không làm gì hắn được cũng hợp tình hợp lý. Nếu Đế Giang dễ đối phó thì hắn không phải Đế Giang.

Vô Cực thư đồng tiến lên chào, nghe vậy cười nói:

- Đạo Không đại lão gia, dù Huyền Thiên giáo chủ có tài thông thiên cũng chạy trời không khỏi nắng! Không cần Đại Thiên Tôn nhà ta ra tay thì Huyền Thiên cũng không vượt qua ải này được. Bây giờ chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo đang thức tỉnh, chờ chúng nó hoàn toàn thức tỉnh sẽ lấy mạng Huyền Thiên. Dù Huyền Thiên trốn đi nhưng hắn đi đâu được? Huống chi nguyên tháp, nguyên đỉnh, nguyên chung chưa thức tỉnh...

Vô Cực Thiên Tôn giơ tay ngăn Vô Cực thư đồng nói tiếp, mỉm cười:

- Tiểu tử, những gì ngươi nói Đạo Không đạo hữu đều biết, không cần nghe ngươi nói nhảm. Đạo Không đạo hữu, ta và Nguyên Mẫu rất xem trọng ngươi, cho rằng ngươi có thể trở thành điện chủ thứ ba của Đạo Quân điện, kế thừa vị trí Tịch Diệt. Hôm nay để ta thử thách ngươi xem sao, ngươi cảm thấy cơ hội sống của Huyền Thiên ở đâu?

Đạo Không Đạo Nhân áo đen trầm ngâm, lắc đầu:

- Ta không biết. Tuy Đế Giang gian xảo, nhân mạch khá rộng, nếu Đế Giang đưa con rồng hoang kia ra có thể chặn nguyên chung thức tỉnh. Đế Giang mời được mấy lão quái vật trong vô nhân cấm khu là có thể chặn lại Nguyên đỉnh. Còn lại các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo, nguyên tháp thức tỉnh, ta không biết Đế Giang làm sao ngăn được. Không lẽ Vô Cực điện chủ nhìn ra thủ đoạn độ kiếp của Đế Giang?

- Tám chín phần mười.

Vô Cực Thiên Tôn rót trà cho Đạo Không Đạo Nhân, bình tĩnh nói:

- Ta sáng tỏ hết thảy nhân quả, bất cứ tồn tại nào đều nằm trong đại đạo nhân quả của ta, chớp mắt một cái là ta biết hết. Tuy Đế Giang khó dò nhưng hắn không lừa mắt ta được, Đế Giang sắp làm việc lớn, một chuyện kinh thiên động địa.

Đạo Không Đạo Nhân áo đen rung động, khom người hỏi:

- Xin hỏi thủ đoạn của Đế Giang là...?

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Hủy tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo.

Đạo Không Đạo Nhân áo đen kinh ngạc, lạc giọng:

- Cái gì?

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Ngươi không nhìn ra? Chỉ có hủy tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo mới khiến kiếp số biến mất, tiên đạo không thể giáng kiếp số xuống nữa. Trừ ngươi, ta, mấy Đạo Quân cổ xưa trong Đạo Quân điện, không ai có thể uy hiếp mạng sống Đế Giang. Dù Đế và Tôn sống lại chỉ có thể gọi hắn là đạo hữu, khẩu vị lớn như thế mới là Đế Giang.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2667: Linh Bảo Thức Tỉnh. (1)

- Tên này muốn phá hủy tiên thiên pháp bảo, linh bảo, dụ ta ra tay, xóa sổ ta. Còn ta thì chờ Đế Giang hủy Vô Cực đạo thư, tránh cho bị mấy tiên thiên pháp bảo này uy hiếp, rồi thừa cơ tiêu diệt Đế Giang.

- Ta mong chờ trận chiến này đã lâu. Chỉ có tiêu diệt Đế Giang không thể đặt vào lưới nhân quả thì đại đạo nhân quả của ta mới bao phủ nguyên thời đại tiên đạo được.

Đạo Không Đạo Nhân áo đen mở miệng nói:

- Lưới nhân quả bao phủ thời đại tiên đạo, chờ khi ngươi thu lưới về, tất cả sinh linh Tiên giới sẽ bị bắt hết. Đế và Tôn, ta cũng không thoát được. Vô Cực điện chủ, nói thẳng trước mặt ta như thế không sợ ta trở mặt sao?

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Đạo hữu có bản lĩnh nhưng một mình ngươi không làm gì ta được. Đạo không đạo hữu cần hợp sức cùng Đế và Tôn mới trấn áp ta như đã làm với Tịch Diệt. Nhưng muốn giết ta là chuyện không thể nào. Tịch Diệt bất diệt, Tịch Diệt Đạo Nhân bất tử, còn ta thì nhân quả bất diệt, ta bất tử. Bất Không, Đế và Tôn có xích mích, bọn họ làm hỏng kiếp trước của ngươi, khả năng các ngươi hợp tác rất nhỏ bé.

Đạo Không Đạo Nhân áo đen trầm ngâm giây lát, gật đầu, nói:

- Ta và bọn họ có lý niệm khác nhau, đúng là sẽ không hợp tác giết ngươi. Hơn nữa ta không đến trình độ hỗn độn bất diệt mình bất tử, ta không làm gì ngươi được.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Ta không phải loại người cắt đứt mọi cơ hội sống. Lưới nhân quả bao phủ thời đại tiên đạo chủ yếu mượn thời đại huy hoàng trước giờ chưa từng có này nâng cấp đại đạo nhân quả, thẳng hướng tận cùng đại đạo. Dù người nào trong Tiên giới đi đến tận cùng đại đạo là có thể nhảy ra khỏi lưới nhân quả, giữ được mạng sống.

Vô Cực Thiên Tôn thản nhiên nói:

- Đế và Tôn khai sáng thời đại tiên đạo đúng là một thời đại ghê gớm. Ta hận mình sinh muộn, không sinh ra trong thời đại nguyên đạo, tham gia vào sóng triều lịch sử vô cùng bao la hùng vĩ kia. Nhưng thời đại tiên đạo trong tương lai sẽ không kém cỏi hơn thời đại nguyên đạo.

- Chỉ có thông qua thời đại như thế hoàn thiện đại đạo nhân quả của ta mới giúp ta đặt chân đến tận cùng đại đạo.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn tầng hư không thứ tám, mắt nhìn chằm chằm quan tài to ở tận cùng hư không.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Chắc Tịch Diệt cũn chờ thời đại như thế, để đại đạo tịch diệt của hắn đi đến tận cùng đại đạo. Tiểu tử này thừa dịp kiếp số của Đế Giang được nhiều ích lợi, ngày hắn thoát khốn không còn xa.

Tim Đạo Không Đạo Nhân đập nhanh, nhìn chằm chằm tầng hư không thứ tám.

Trong tầng hư không thứ tám, các đại giáo môn và Đại La Thiên quân Huyền Châu hỗn chiến. Đại La Thiên quân không đông người, bọn họ như mũi dao cắm vào các đại trận gặt hái mạng sống. Nơi Đại La Thiên quân đi qua người ngã ngựa đổ, các đầu tiên nhân, tay chân cụt bay tứ tung.

Quy mô đại chiến lớn kinh người, số tiên nhân chết nhiều không đếm xuể. Máu tiên nhân nhuộm đỏ tầng hư không thứ tám, trên biển máu trôi đầy xác chết.

Không chỉ thế, thậm chí có pháp bảo công kích xuyên thấu các tầng hư không như thiên hà treo ngược rót vào Tiên giới. Các xác tiên nhân rơi xuống như sao băng rạch phá chân trời.

Cuộc chiến khốc liệt.

Nhưng vượt ngoài dự đoán của Đạo Không Đạo Nhân là Tịch Diệt Đạo Nhân không điều khiển quan tài đen thừa cơ làm mưa làm gió. Ngược lại Tịch Diệt Đạo Nhân núp trong tận cùng tầng hư không thứ tám.

Tồn tại như Tịch Diệt Đạo Nhân hủy diệt sinh linh các thời đại nếu sống lại sẽ là gió tanh mưa máu.

Đạo Không Đạo Nhân nhìn bốn phía, bỗng tim rớt cái bịch. Đạo Không Đạo Nhân cảm ứng tầng hư không thứ tám có gì đó lạ, gã không như Huyết Tổ rất mẫn cảm với Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng cũng cảm thấy có lực lượng ẩn giấu trong hư không cắn nuốt tinh khí trong máu, những cảm xúc mặt trái bộc phát trong đại chiến quy mô trước giờ chưa từng có.

Đại chiến tiên nhân quy mô ngàn vạn người, các tiên nhân liều mạng chiến đấu, khi chết đi, oán niệm và các xúc mặt trái mãnh liệt biết mấy.

Hầu hết cao thủ trong Tiên giới bây giờ đều tham gia trận ác chiến, cảm xúc mặt trái bùng nổ trong đại chiến trước giờ chưa từng có trong Tiên giới.

Đạo Không Đạo Nhân dám chắc Tịch Diệt Đạo Nhân âm thầm góp nhặmt cảm xúc mặt trái, máu tươi trong đại chiến luyện thành pháp bảo kỳ lạ, báu vật đủ phá giải phong ấn của Đế và Tôn, Bất Không.

Đạo Không Đạo Nhân thu về tầm mắt, chuyển sang nhìn Vô Cực Thiên Tôn:

- Tịch Diệt Đạo Nhân chết mà không cứng, dù gì từng là điện chủ thứ ba Đạo Quân điện, có bản lĩnh như thế cũng không lạ.

Đạo Không Đạo Nhân trầm giọng nói:

- Năm xưa ta và Đế và Tôn cùng nhau giết Tịch Diệt Đạo Nhân, đánh nát bấy đạo quả thế nhưng hắn không chết. Đế và Tôn đế từ xứ ngoại cũng rất ngạc nhiên.

- Chúng ta thấy không giết Tịch Diệt Đạo Nhân được nên trấn áp trong tầng hư không thứ tám. Tịch Diệt Đạo Nhân thoát khôn nằm trong dự đoán của chúng ta, ngược lại Vô Cực điện chủ nói Đế Giang định phá hủy tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh khiến ta rất bất ngờ. Không biết điện chủ có thể chỉ rõ ra Đế Giang làm sao phá hủy những tiên thiên pháp bảo, linh bảo này không?

Đạo Không Đạo Nhân rất tò mò, không hề giả bộ. Tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo cường đại biết bao. Tám tiên thiên pháp bảo định vũ trụ Càn Khôn Tiên giới, sừng sững đến nay, luyện hóa từng Đạo Quân tiền sử không chịu chuyển thế. Vô nhân cấm khu trải qua nhiều thời đại vẫn không ngã bị buộc đến đổ nát hoang tàn, nhiều Đạo Quân tiền sử buộc lòng chuyển thế vào Tiên giới, trở thành một thành viên của Tiên giới.

Ba tiên thiên linh bảo nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh càng khủng bố, ba linh bảo hợp sức mở dòng thời gian, ngược về thời đại nguyên đạo, có thể nói là nghịch thiên.

Giang Nam không yếu chút nào, nhưng Đạo Không Đạo Nhân cảm thấy hắn còn thiếu chút lửa, hơi kém hơn gã.

Với bản lĩnh của Giang Nam, tay không đối phó một tiên thiên pháp bảo uy lực hoàn toàn bộc phát đã là miễn cưỡng. Dù Giang Nam thuyết phục được lão quái vật vô nhân cấm khu chắn tia kiếp giúp, lôi con rồng to ra ngăn tai nạn cũng khó tránh khỏi thế tau.

Vô Cực Thiên Tôn lại bảo là Giang Nam sắp phá hủy hết tiên thiên pháp bảo, linh bảo, nghe rợn cả người.

Đạo Không Đạo Nhân không nghĩ ra Giang Nam làm sao pháh ủy được nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh.

Vô Cực Thiên Tôn trầm ngâm, lắc đầu, nói:

- Ta cũng không nhìn ra. Đế Giang đại biểu chưa biết, đại biểu hỗn độn. Nếu ta biết bước tiếp theo của hắn thì Đế Giang không còn là Đế Giang. Nhưng đại đạo nhân quả của ta cảm ứng được, tạo hóa chi môn hay hỗn nguyên châu, kim long giản, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh đều sẽ bị phá hủy, không còn tồn tại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2668: Linh Bảo Thức Tỉnh. (2)

Nhưng có Vô Cực Thiên Tôn ở đây, gã tỏ rõ ngăn Đạo Không Đạo Nhân hành động, không cho Đạo Không Đạo Nhân cơ hội thu nguyên chung về.

Đạo Không Đạo Nhân thầm nghĩ:

- Ta kém hơn Vô Cực điện chủ một bậc. Điện chủ Đạo Quân điện quả nhiên lợi hại.

- Nếu hai ta cùng ra tay không biết có thể trọng thương Vô Cực điện chủ không?

Đạo Không Đạo Nhân hớn hở muốn thử nhưng rồi từ bỏ ý nghĩ bốc đồng này. Vô Cực Thiên Tôn có mang một tiên thiên linh bảo theo bên mình, hai chân thân Đạo Không Đạo Nhân vây công chưa chắc làm gì được Vô Cực Thiên Tôn.

* * *

Lúc này tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo vây công Giang Nam nâng uy lực lên không chỉ thế mạnh mẽ. Uy thế các chí bảo tiên đạo tăng lên tám phần, uy lực bảy tiên thiên pháp bảo cũng đến sáu, bảy phần.

Giang Nam còn đang vất vả chống đỡ, dù hắn có Đinh Thiên Nguyên Thung, Vạn Chú Thiên Chung, Hỗn Độn Thiên Cung tương đương cầm ba tiên thiên pháp bảo nhưng khó tránh khỏi bị thương mấy lần, luôn tìm đường sống trong chỗ chết.

Khiến Giang Nam hoảng sợ là nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh chấn động ngày càng mãnh liệt, ba tiên thiên linh bảo thức tỉnh uy lực không chỉ thế nhanh hơn. Sợ là không lâu sau ba tiên thiên linh bảo không cần ai điều khiển, chủ động giết Giang Nam.

Trước uy lực của ba tiên thiên linh bảo, mọi sắp xếp của Giang Nam, dù là tụ tập khí vận tam giới, khiến chúng sinh tổ chức nhương thiên đại tế cho hắn cũng không có khí vận, cơ hội sống nào.

Giang Nam dốc hết sức đối kháng với các pháp bảo, thầm nghĩ:

- Nếu có thêm một người chặn nguy hiểm cho ta, để ta nghỉ ngơi giây lát phục hồi trạng thái đến cao nhất thì hay.

- Tiếc rằng Vô Cực Thiên Tôn cáo già, ranh ma không nhảy ra trả thù ta.

Giang Nam lại một lần tìm được đường sống trong chỗ chết, lập tức cao giọng quát:

- Vạn Chú đạo hữu, trả Vạn Chú Thiên Chung lại cho ngươi, chặn năm trấn đạo đỉnh giùm ta!

Ầm!

Vạn Chú Thiên Chung bay ra, phương xa có một tế đàn to lớn bay tới ngay. Vạn Chú Đạo Quân đứng trên tế đàn, áo choàng bay phần phật. Vạn Chú Đạo Quân vẫy tay, Vạn Chú Thiên Chung rơi trên đầu gã.

Vạn Chú Đạo Quân nâng Vạn Chú Thiên Chung trong tay, cười to bảo:

- Giáo chủ, ngươi lừa lão tử nhiều năm toàn dựa vào thiên chung khiến ta làm trâu bò cho ngươi. Bây giờ ngươi trả thiên chung lại vẫn muốn ta bán mạng cho ngươi sao? Lão tử đi đây, ngươi thích làm gì thì tùy!

Giang Nam dốc hết sức đối kháng với pháp bảo, giương cung bắn bay tiên thiên hỗn nguyên châu, huơ Đinh Thiên Nguyên Thung đâm vào tạo hóa chi môn đánh lui cánh cửa.

Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu, chúng ta đã có giao ước, hay ngươi muốn nuốt lời?

- Lão tử không phải chưa từng nuốt lời bao giờ.

Vạn Chú Đạo Quân cười khẩy nói:

- Giáo chủ, ngươi không biết là lời lão tử nói chưa bao giờ giữ sao?

Giang Nam rơi vào nguy hiểm, không rảnh đấu võ mồm, hắn liều mạng đỡ các pháp bảo vây công.

Vạn Chú Đạo Quân lạnh lùng cười:

- Lão tử hứa với sinh linh chú đạo là cùng bọn họ độ kiếp nhưng vẫn ném bọn họ trên tế đàn chịu chết. Ngươi nhìn xem, ta chưa từng giữ lời, ta thậm chí bỏ rơi con dân chú đạo...

Giang Nam hộc máu, hắn bị tiên thiên kim long giản công phá Lô Bồng, lại bị hấp thu Nguyên Thủy Đại La Thiên, bị tiên thiên yếm ma thương một thương đâm thủng người. Giang Nam hộc máu thụt lùi, Đế Tôn ấn đánh trúng trán, lảo đảo chật vật.

Xoẹt!

Năm trấn đạo đỉnh hợp sức lại đóng đinh Giang Nam trong không trung.

Vạn Chú Đạo Quân hét to:

- Giáo chủ, ta đi thật đây!

Vạn Chú Đạo Quân xoay người bỏ đi.

Vạn Chú Đạo Quân đi chưa được bao xa thì Đạo Quân chuyển thế này lao về, Chú Đạo thiên đàn đánh bật mấy năm trấn đạo đỉnh, cứu Giang Nam thoát khỏi 7utrường kiếm.

Vạn Chú Đạo Quân giận dữ mắng:

- Sao ngươi không chửi ta? Chửi ta phản đồ đi, vậy thì lão tử sẽ thoải mái

rời đi. Ta trốn đã lâu, từ tịch diệt kiếp chú đạo chạy trốn đến bây giờ, ta bỏ cả sinh linh chú đạo, không dám cứu bọn họ. Khốn nạn, lão tử không muốn trốn nữa!

Chú Đạo thiên đàn xé gió biến to, đặt năm trấn đạo đỉnh vào trong tế đàn. Vạn Chú Đạo Quân dốc sức vận chuyển Vạn Chú Thiên Chung, tiếng chuông chấn động truyền tất cả lực lượng trấn áp năm trấn đạo đỉnh.

Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Thiên Chung từ trước tới nay lần đầu tiên hợp bích. Năm trấn đạo đỉnh rất mạnh nhưng không trốn thoát được.

- Vạn Chú, đa tạ!

Giang Nam phấn chấn tinh thần, lắc người né ánh sáng gương Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân bắn ra. Giang Nam định gưiơng cung bắn lùi tiên thiên linh căn đột nhiên nghe tiếng chuông du dương vang vọng. Nguyên chung bay ra khỏi tay Đại Diễn Cổ Thần, không người gióng tự ngân vang. Nguyên chung bay hướng Giang Nam.

Lúc này tầng hư không thứ bảy, Nguyên đỉnh chấn động, bảo quang bắn thẳng lên trời. Nguyên tháp ầm vang, ba mươi ba tầng bảo tháp như biến thành ba mươi ba vũ trụ. Hai linh bảo cùng bay hướng tầng hư không thứ chín.

Ba tiên thiên linh bảo thức tỉnh.

Nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh thức tỉnh.

Ba tiên thiên linh bảo này rất nổi tiếng, hơn bất cứ tiên thiên pháp bảo nào khác, là vũ khí Đế và Tôn, Bất Không từng sử dụng. Nguyên chung đại biểu cho thời gian, nguyên đỉnh đại biểu cho không gian, hai cái hợp lại là vũ trụ.

Nguyên tháp ba mươi ba trọng thiên đại biểu cho vũ trụ thời đại vị diện.

Ba tiên thiên linh bảo bao gồm hết thảy đạo diệu, đứng đầu các pháp bảo nổi tiếng trong Tiên giới.

Tuy ba linh bảo chưa từng hoàn toàn thức tỉnh nhưng uy lực đã vượt qua chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo khác.

Thiên kiếp của Giang Nam nghênh đón cuộc chiến đồ sộ, khốc liệt nhất.

Tiếng chuông nguyên chung réo rắt nối liền một mảnh, du dương vang vọng ập đến. Chuông treo cao, khí thế định thiên địa vũ trụ Càn Khôn.

- Rồng to!

Một con rồng to khổng lồ bay ra khỏi trán Giang Nam, rồng ngâm, giơ vuốt chộp nguyên chung. Nguyên chung chấn động, tầng tầng sóng âm va chạm với vuốt rồng, vảy trên móng vuốt bị chấn run bần bật, các mảnh vảy rớt ra loáng thoáng biến thành tiên thiên bất diệt linh quang.

- Ta nhận được ngươi, ngươi là pháp bảo Bất Không ác nhân đánh ta mất trí nhớ, grao!

Con rồng to há mồm gầm, tiếng rống va chạm với tiếng chuông. Đạo âm khủng bố che đậy đạo âm phát ra từ tiên thiên pháp bảo khác, làm chúng nó bị lu mờ. Linh quang bề mặt vuốt rồng tự ghép lại thành vảy.

Con rồng to hưng phấn nhào lên, đuôi quét qua. Vang tiếng tiếng keng thật lớn, nguyên chung bị con rồng to quất bay lên cao.

Con rồng to hét to:

- Bây giờ ác nhân Bất Không chẳng còn, chúng ta hãy so tài đi, nhìn xem ai mới là đệ nhất linh bảo từ xưa đến nay!

Nguyên chung chấn động. Dường như linh bảo này có linh tính, nhận ra rồng hoang. Uy lực chuông to thức tỉnh càng nhanh, càng mạnh hơn. Nguyên chung đánh vào người con rồng to, chấn thân thể nó vặn vẹo, các miếng vảy nổ nát.

- Ta thích bộ dạng chống cự của ngươi, làm ta chà đạp thấy sướng hơn.

Con rồng to hưng phấn la lên:

- Dốc hết sức chống cự đi, để ta càng hưng phấn hơn!

Nguyên đỉnh, nguyên tháp lao tới đè sập vách tường tầng hư không thứ tám và thứ chín. Mắt thấy Nguyên đỉnh, nguyên tháp sắp lao vào vùng đất nguyên thủy trong tầng hư không thứ chín.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2669: Phá Hủy Tiên Giới. (1)

Giang Nam cao giọng quát:

- Thiên Hi, Chức Mẫu, các vị đạo hữu có còn nhớ giao hẹn giữa chúng ta không?

Giang Nam dứt lời, trong vô nhân cấm khu nằm ở biên giới Tiên giới truyền đến tiếng thở dài cổ xưa. Các cấm khu khổng lồ bạo động, khí thế khủng bố phóng lên cao. Những bóng người vô cùng cổ xưa hiện ra trong vô nhân cấm khu.

Bên cạnh các thân hình Đạo Quân tiền sử khổng lồ là pháp bảo to lớn như ngôi sao xoay tròn. Hoặc cung hoặc ấn hoặc guồng quay tơ, hoặc châu hoặc tôn hoặc cầm, khí diễm ngập trời.

- Các vị đạo hữu, ngày xưa Huyền Thiên giáo chủ tha cho Cự Linh Đạo Quân, có giao ước với chúng ta, muốn chúng ta ra tay khi kiếp số của hắn đến.

Viên Thái lão nhân cười nói:

- Kiếp số này khó khăn, nếu chúng ta xen vào sẽ bị kéo theo kiếp số của hắn. Vô nhân cấm khu tồn tại hơn hai mươi thời đại khó vượt qua kiếp này. Các vị đạo hữu, chúng ta có ra tay không?

Thiên Hi Thánh Nhân cười nói:

- Đã hứa với hắn đương nhiên ta sẽ không nuốt lời. Kiếp của Huyền Thiên cũng là kiếp của cấm khu chúng ta. Không biết sau trận chiến này cấm khu còn tồn tại không.

- Nếu vậy... Hành động đi!

Các khí thế bộc phát trong vô nhân cấm khu biến thành dòng nước lũ tiếp tục đánh xuyên qua tám hư không vọt vào Nguyên đỉnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chấn động dữ dội truyền đến, trong tầng hư không thứ tám, đại chiến tiên nhân ngàn vạn người bị trùng kích đại quân tan tác.

Cuối cùng vô nhân cấm khu phát uy, ngăn Nguyên đỉnh lại. Các bàn tay to thò ra từ vô nhân cấm khu, các bàn tay hợp thành một thể bắt lấy chân vạc, kéo đỉnh to từ tầng hư không thứ tám xuống các tầng hư không.

Nguyên đỉnh chấn động, dường như đỉnh to rất giận, nó tứcgiạn có người can đảm ngỗ nghịch nó. Bảo quang vô tận từ Nguyên đỉnh bắn thẳng lên trời biến thành các hình dạng dị bảo từ bốn phương tám hướng ập đến, đánh nát các bàn tay từ đại đạo biến ra.

Tiếp theo vô số dị bảo như sao băng xuyên qua các tầng hư không đập vào vô nhân cấm khu bao la vô ngần, vào các cấm khu.

Cái đỉnh to này làm từ thân xác Linh Bảo Đạo Chủ thời đại linh bảo tiền sử, uy lực cường đại không gì sánh được. Bảo quang trong Nguyên đỉnh có thể diễn biến thành hình dạng vô số tiên thiên pháp bảo, nó muốn một mình đối kháng các đại nhân vật cấm khu vây công. Chẳng những đối kháng, Nguyên đỉnh còn phản công.

Cám khu là nơi đám lão quái vật ngoan cố cổ hủ tụ tập lại, bọn họ chưa từng chuyển thế đến Tiên giới, không Tu luyện tiên đạo, trở thành một thành viên tiên đạo. Đám lão quái vật tấn công Nguyên đỉnh dẫn đến tiên đạo thiên phạt.

Nguyên đỉnh từ bỏ Giang Nam, giáng xuống vô nhân cấm khu. Đỉnh to xông vào cấm khu, uy thế vô biên khuếch tán muốn phá hủy các cấm khu, san bằng tất cả.

Đám cường giả Viên thái, Thiên Hi Thánh Nhân trong vô nhân cấm khu

không ra tay thì thôi, đã ra tay là dẫn động tiên đạo thiên phạt, giáng kiếp số xuống bọn họ. Bởi vì Giang Nam là dị loại tiên đạo muốn xóa sổ, vô nhân cấm khu cũng vậy.

Trong các cấm khu truyền ra tiếng cười sang sảng:

- Một linh bảo bình thường mà muốn san bằng cấm khu?

Các tồn tại vô cùng cổ xưa đi ra cấm khu, bọn họ cười to bảo:

- Cho dù ngươi là Linh Bảo Đạo Chủ biến ra cũng không san bằng cấm khu ta được!

- Hôm nay đấu một trận với Đế và Tôn đi, để thế nhân thấy thực lực cấm khu ta thế nào, không thể để Đế và Tôn khinh thường chúng ta!

Đám lão quái vật quát to. Thiên Hi, Viên Thái, Chức Mẫu, Tương Khang, Nữ La, Thanh Hư, Vân Dương toàn là tồn tại cổ xưa. Bọn họ xa xưa hơn cả những Đạo Quân tiền sử chuyển thế khác, trải qua các thời đại, thực lực rất kinh người. Bọn họ lập đại trận trong cấm khu, thống nhất tất cả cấm khu lại chiến đấu với Nguyên đỉnh.

Lúc này nguyên tháp phá tan vách tường tầng hư không thứ chín, ba mươi ba trọng thiên bảo tháp chấn động. Thoáng chốc tiên thiên linh căn, tiên thiên kim long giản, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên yếm ma thương, tạo hóa chi môn, tiên thiên thần đăng, tiên thiên Ôn Đế quan, các pháp bảo bỏ qua Giang Nam cùng bay đi.

Vù vù vù vù vù!

Tiên thiên thần đăng đáp xuống tầng cao nhất, treo trên đỉnh nguyên tháp. Ánh lửa tỏa sáng, ánh đèn mờ nhạt chiếu rọi ba mươi ba trọng bảo tháp.

Tiên thiên Ôn Đế quan bay vào bảo tháp, đáp xuống tầng chót nhất. Tiên thiên Ôn Đế quan lơ lửng trong không gian tầng dưới cùng, nắp quan tài mở ra. Vô số linh quang bất diệt tuôn ra, bay tới bay lui trong tháp cung ứng lực

lượng luyện hóa nguyên tháp.

Tiên thiên yếm ma thương bay vào nguyên tháp, cây thương to xuyên suốt ba mươi ba trọng thiên như cột trời.

Kim long giản phát ra tiếng rồng ngâm, quẫy đuôi biến thành con rồng vàng bay vào nguyên tháp, quấn quanh tiên thiên yếm ma thương thành cột trời, hai pháp bảo kết hợp thành cây cột rồng.

Tiên thiên linh căn đáp xuống tầng cao nhất nguyên tháp, trong tầng ba mươi ba. Cỏ cây um tùm, cành lá rậm rạp, các nhánh rũ xuống thân tháp, hà quang rực rỡ. Rễ rũ xuống trong tháp cắm rễ các tầng bảo tháp.

Tiên thiên hỗn nguyên châu đáp xuống chính giữa nguyên tháp, như quả cầu to, thời đại thần đạo hiện ra bên trong tựa như chúng sinh.

Tạo hóa chi môn dung nhập vào nguyên tháp biến thành một cánh cửa duy nhất của bảo tháp.

Chỉ có tiên thiên ngũ sắc liên là còn bị Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân bám giữ không bay tới được. Nhưng uy lực tiên thiên pháp bảo này không ngừng tăng vọt. Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân dần dần không trấn áp tiên thiên ngũ sắc liên nổi, nó tùy thời đột phá phong tỏa của hai vị Đạo Quân chuyển thế.

Hậu Tôn Đạo Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn vận chuyển Tiên Thiên Khổ Trúc đã độ qua các cuộc tịch diệt kiếp, bị tiêu trừ nhiều uy lực nên không mạnh bằng tiên thiên ngũ sắc liên.

Lúc trước Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân trấn áp được tiên thiên ngũ sắc liên bởi vì uy lực của nó đang dần thức tỉnh, chưa đến trạng thái hoàn toàn đỉnh cao.

Giờ phút này, nguyên tháp xuất hiện, uy lực tiên thiên ngũ sắc liên bộc phát ra, cảm ứng với nguyên tháp. Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân dần bất lực.

Nguyên tháp vẫn không ngừng rung, các tiên thiên pháp bảo sáng chói hơn trong bảo tháp, uy lực tiên thiên ngũ sắc liên tăng mạnh hơn.

Cuối cùng tiên thiên ngũ sắc liên tỏa sáng làm người ta mù lòa, quét bay Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân. Tiên thiên ngũ sắc liên tự bay lên hướng về nguyên tháp.

Sen năm sắc từ từ chuyển động, càng lúc càng lớn, các lớp cánh hoa nở rộ vô cùng huyễn lệ. Trong hoa sen, các lỗ thủng phun ra từng dợt khí lưu năm màu.

Đinh!

Nguyên tháp đáp xuống nhụy hoa, tiên thiên ngũ sắc liên biến thành nền nguyên tháp, khí lưu năm màu tuôn ra quán thông nguyên tháp ba mươi ba trọng thiên.

Nguyên tháp dung hợp uy lực tám tiên thiên pháp bảo thành một thể.

Bảo tháp chưa công kích nhưng khí lưu cuồng bạo đã dấy lên bốn phương tám hướng, Càn Nguyên Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Quân, Hồng Đạo Nhân, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyền Vũ Đạo Quân đang đánh nhau túi bụi trong tầng hư không thứ chín bị hất bay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2670: Phá Hủy Tiên Giới. (2)

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tầng hư không thứ chín chấn động, các bí cảnh bí hiểm bị buộc lộ ra, sụp đổ. Thần điện giấu ở tận cùng đại đạo cũng bị chấn hiện ra, đại điện sụp đổ, ba cây cột đá đại biểu tận cùng đại đạo hiện hình và vỡ tan. Ba ảo ảnh đại biểu tận cùng đại đạo trên đỉnh cột đá bị uy lực nguyên tháp chấn vỡ.

Đại điện Đạo Quân quả vị bị chấn rung bần bật, nhưng đại điện vẫn sừng sững trong áp lực. Các đại đạo cổ xưa tang thương quấn quanh ngoài đại điện, có ba loại hơi thở, đó là bài bố Tiên Đế, Tiên Tôn, Bất Không Đạo Nhân để lại bảo vệ đại điện đối kháng uy lực nguyên tháp.

Kiếp số mạnh nhất của Giang Nam rốt cuộc giáng xuống.

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, Vô Cực Thiên Tôn khen rằng:

- Tiên Tôn quả nhiên cao hơn Tiên Đế một bậc, chiêu này rất đẹp.

Vô Cực Thiên Tôn không chịu nổi tim đập nhanh, trán hiện ra Ngọc Như Ý sắc màu lưu ly, bảo quang ẩn mà không lan tỏa. Vô Cực Thiên Tôn sợ bị nguyên tháp phát hiện hơi thở rồi tấn công.

- Nguyên tháp tập hợp tám tiên thiên pháp bảo lại khống chế, uy lực tám tiên thiên pháp bảo hợp nhất cộng thêm lực lượng bản thân nguyên tháp, một kích kia phải nói là hủy thiên diệt địa.

Vô Cực Thiên Tôn nhíu mày suy tư:

- Đế Giang làm sao ngăn cản? Dù Đế Giang mạnh hơn bây giờ gấp trăm lần cũng sẽ bị oanh giết ngay, nhưng đại đạo nhân quả của ta cảm ứng được tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh sẽ bị hủy

diệt trong kiếp số này.

Tầng hư không thứ chín truền ra tiếng gầm kinh thiên động địa.

- Mở cho ta!

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân vội quay sang nhìn. Giang Nam rơi vào vòng vây chí bảo tiên đạo, bị đánh người đầy vết thương. Cùng với tiếng gầm, thân thể Giang Nam biến lớn, Đinh Thiên Nguyên Thung cũng to ra theo.

Một người một cái cọc nhanh chóng to ra, đỉnh thiên lập địa. Thân thể to lớn vĩ đại vượt qua đại điện Đạo Quân quả vị, đại điện khổng lồ rất nhanh chỉ đến eo Giang Nam, dưới chân hắn, mắt cá chân của hắn.

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân rất ngạc nhiên.

Đạo Không Đạo Nhân nhíu mày nói:

- Biến lớn như vậy có ý nghĩa gì? Không ngăn được một kích của nguyên tháp, sẽ bị đánh nát...

Giang Nam rống to:

- Tiên đạo, ngươi muốn diệt ta vậy đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung, gậy quét màn trời. Tầng hư không thứ chín bị lật ngược, hỗn độn hồng mông chi khí cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống như con sông đổ ập xuống tầng hư không thứ chín.

Giang Nam mặc kệ chí bảo tiên đạo đánh vào người mình, hai tay ôm Đinh Thiên Nguyên Thung mạnh khuấy màn trời tầng hư không thứ chín, khuấy nát màn trời. Hỗn độn vô tận rút xuống, rơi vào Tiên giới, đè sụp tầng hư không thứ tám. Hỗn độn hùng dũng như nước lũ tràn vào ổ chuột, từ bên trên rót xuống, nghiền nát tầng hư không thứ tám, đè tầng hư không thứ bảy.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân kinh kêu, đứng bật dậy, ánh mắt ngạc nhiên và khó tin.

Tầng hư không thứ tám bị hỗn độn đè sụp, trong quan tài đen truyền ra tiếng cười to:

- Giỏi, làm giỏi lắm! Tiên đạo muốn giết ngươi thì ngươi dẫn hỗn độn đến, diệt nguyên thời đại tiên đạo! Làm rất tốt, vậy là tịch diệt kiếp sẽ bộc phát trong thời đại tiên đạo, ta có thể xuất thế!

Các quan tài đen trấn áp xác Tịch Diệt Đạo Nhân, bây giờ gã rất vui vẻ, không kiềm được cất tiếng cười to. Tịch Diệt Đạo Nhân còn khen Giang Nam người đã rình rập gã mười bảy năm hỗn độn.

Tiên giới nóilớn thì thật lớn, nhưng so các thời đại tiền sử thì vũ trụ thời đại này nhỏ xíu xiu, thua xa thời đại chú đạo.

Tiên giới ở trong hỗn độn như một trái banh trong hỗn độn. Giang Nam đâm thủng tầng hư không thứ chín, khuấy chọc làm lỗ hổng càng lúc càng lớn, đương nhiên hỗn độn sẽ nghiền áp.

Không chỉ Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân trợn mắt há hốc mồm nhìn, đám cường giả khác muốn rớt tròng mắt. Hỗn độn đổ ập xuống nghiền áp Tiên giới, chuyện khủng bố biết mấy. Lực lượng này làm vách tường Tiên giới như vỏ trứng, nhiều chỗ sụp đổ. Tiên giới hoàn toàn tan vỡ, bị hỗn độn hồng mông đè nát. Nguyên thời đại biến thành hỗn độn.

Ma Kha Thiên Quân nhỏ giọng nói:

- Huyền Thiên, ngươi muốn làm gì...

Ma Kha Thiên Quân trí tuệ ngút trời, rất tự phụ nhưng bây giờ nỗi lòng hỗn loạn,d dầu óc trống rỗng.

Hỗn độn phá hủy Tiên giới, hết thảy sinh linh không sống được, sẽ bị hỗn độn đè nát. Tiên đạo không tồn tại, tịch diệt kiếp sinh ra, mấy Thiên Quân

cũng khó trốn thoát.

Mặt Thần Mẫu Đạo Quân không còn chút máu cao giọng quát:

- Huyền Thiên, ngươi hủy diệt Tiên giới sẽ không chết tử tế được!

- Huyền Thiên, khốn kiếp, ngươi quá ích kỷ!

Vạn Chú Đạo Quân đang áp chế năm trấn đạo đỉnh trông thấy cảnh tượng này nổi hết da gà, bỏ mặc năm trấn đạo đỉnh, gã tức giận nói:

- Giáo chủ, ngươi dẫn hỗn độn vào là lưỡng bại câu thương. Hết thảy sinh linh sẽ chết vì ngươi, khốn kiếp!

Ngọc Kinh Thiên Quân không rảnh đại chiến, quay đầu bỏ chạy, hét to:

- Huyền Thiên, ngươi làm ra chuyện diệt tuyệt Tiên giới táng tận thiên lương, trời đất không tha, sẽ bị trời phạt!

Đám người Thái Nhất Thiên Quân, Càn Nguyên Tiên Đế, Mông Tốn thái tử kinh ngạc, đầu óc trống rỗng. Bọn họ không dám ở lại, vội xuống tầng hư không thứ chín, hạ giới, nỗi lòng rất hoảng loạn không biết làm sao.

Giang Nam đâm thủng tầng hư không thứ chín dẫn hỗn độn hồng mông ùa vào, đè nát Tiên giới. Tiên giới sẽ nghênh đón tận thế, tai họa diệt thế, không ai trốn thoát được. Tất cả sinh linh, trừ lão quái vật trong vô nhân cấm khu ra còn lại thành mây khói, chết sạch.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế là bằng hữu tốt với Giang Nam bây giờ cũng kinh hoàng, cảm thấy tận thế sắp đến.

Huyền Đô Thiên Quân lẩm bẩm:

- Giáo chủ sẽ không làm chuyện như vậy...

Càn Nguyên Tiên Đế tức giận quát:

- Huyền Đô sư huynh, đến lúc này rồi còn bênh hắn? Hắn gây lớn chuyện, to đến nỗi nhét chúng ta vào cũng không lấp đầy được! Các người hay nói ta thọc gậy bánh xe, ngươi nhìn đi, nhìn xem, ai mới là kẻ thọc gậy bánh xe? Hắn còn quá cha!

Tử Hạm tiên hậu dứt khoát nói:

- Hai người đừng gây nhau nữa! Bây giờ quan trọng là mọi người đồng tâm hợp lực nhân lúc hỗn độn chưa hoàn toàn hủy diệt Tiên giới hãy di chuyển sinh linh Tiên giới đến tam giới.

- Chúng ta không cứu được toàn bộ sinh linh, được bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Huyền Đô Thiên Quân khẽ thở dài:

- Tam giới... Cũng không giữ được. Ngay khi Tiên giới hủy diệt, dư uy chấn động từ hỗn độn nghiền áp mạnh mẽ ngang ngửa tiên thiên linh bảo dốc sức đánh ra một đòn. Tam giới cách Tiên giới quá gần, không chịu nổi.

Đám người Càn Nguyên Tiên Đế rối rắm không biết làm sao.

Chương 2671: Táng Tận Thiên Lương Và Vô Thượng Công Đức.

Dư uy chấn động này mạnh mẽ, đừng nói bọn họ, dù là Hỗn Độn Cổ Thần sinh hoạt trong hỗn độn cũng sẽ bị diệt sạch, không ai sống sót.

- Huyền Thiên giáo chủ táng tận thiên lương, táng tận thiên lương!

Trong tầng hư không thứ tám, Càn Khôn lão tổ thống lĩnh Đại La Thiên quân đang liều mạng với La Ma Cổ Thần. Đám người Quân Đạo Nhân thì dẫn giáo chúng ngũ giáo phái trấn áp La Thiên Khánh Vân.

Giang Nam đánh nát màn trời tầng hư không thứ chín, hỗn độn đổ ập xuống. Càn Khôn lão tổ ngước lên nhìn, biến sắc mặt sau đó lộ vẻ mừng như điên.

Càn Khôn lão tổ lẩm bẩm:

- Tốt, tốt, kế này hay.

Giáo chúng các đại giáo môn ngơ ngẩn, không rảnh tranh đấu, vô số tiếng hét chói tai vang lên. Quần hùng dưới tay La Ma Cổ Thần chạy tứ tán, Đại La Thiên quân xôn xao nhưng chưa mạnh ai nấy chạy.

Đám người Đạo Vương nhìn tầng hư không thứ chín, nói nhanh:

- Giáo chủ ác quá. Càn Khôn, chốc lát nữa Tiên giới sẽ bị hủy, chúng ta làm sao sống đây? Hãy mau lên kế hoạch!

Càn Khôn lão tổ kích động mặt ửng đỏ, gã cố gắng lấy lại bình tĩnh. Đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương dẫn đại quân Huyền Châu đến tụ hợp cùng Đại La Thiên quân.

Càn Khôn lão tổ nghênh đón Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương,

nói:

- Quân Đạo Tổ, các vị, đại kiếp nạn của giáo chủ đã lo, từ nay không tai không nạn, không cần lo nữa. Chúng ta muốn giữ mạng thì xuống tầng hư không thứ sáu ngay!

Quân Đạo Nhân ngước nhìn hỗn độn hồng mông, mặt không còn chút máu.

Quân Đạo Nhân lẩm bẩm:

- Phụ thân muốn hủy diệt Tiên giới sao? Phụ thân làm như vậy e rằng... Rằng...

Quân Đạo Nhân thẫn thờ, lòng rất mâu thuẫn, khủng hoảng. Quân Đạo Nhân cảm thấy Giang Nam làm như thế là tiêu diệt biết bao sinh linh, không khác gì đại ma đầu diệt thế. Quân Đạo Nhân lại cảm thấy nếu Giang Nam không làm vậy thì chết chắc, gã rất rối rắm.

- Không bao nhiêu người chết.

Càn Khôn lão tổ sửa sang lại đại quân, ổn định lòng quân, cười nói:

- Không trốn đến tầng hư không thứ sáu mới chết, chạy xuống tầng hư không thứ sáu coi như sống. Có tầng hư không thứ bảy, Tiên giới sẽ không dễ dàng bị tiêu diệt. Các vị hãy cùng ta đến tầng hư không thứ sáu tránh né, nhìn xem thịnh huống hai mươi mấy thời đại tiền sử chưa từng có! Lần này giáo chủ sắp làm việc tốt vô thượng công đức, sau này vô số sinh linh sẽ nhớ ân đức của giáo chủ!

Quân Đạo Nhân ngạc nhiên, mọi người xoe tròn mắt khó hiểu.

Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân, Mông Tốn thái tử, Tử Hạm tiên hậu, Thần Mẫu Đạo Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân thi nhau lao xuống, không dám chậm một giây. Hỗn độn chảy xuống, lực lượng nghiền

áp đó hung mãnh biết bao.

Tầng hư không thứ chín, thứ tám Tiên giới bị đè tan vỡ sụp đổ. Mấy quan tài đen trong tầng hư không thứ tám kêu ken két nhưng không vỡ, trong quan tài truyền ra tiếng cười quái dị.

- Tịch diệt... Ta cảm ứng được tịch diệt kiếp của Tiên giới sắp đến... Ha ha ha, Đế và Tôn, Bất Không, rất nhanh ta sẽ đi ra, các ngươi đã sẵn sàng nhận ta thanh tẩy chưa? Phải rồi, còn ngươi nữa Đế Giang...

Giờ phút này, chúng sinh trong các tiên châu yên lặng, ngước nhìn bầu trời. Tiên nhân, tu sĩ, con kiến chim thúa cá nhảy sâu bọ đều nhìn bầu trời.

Các sinh linh nhìn cảnh tượng làm bọn họ sợ hãi. Chín hư không Tiên giới từng tầng sụp đổ, tan vỡ. Hỗn độn vô biên từ nơi cao không thể đo lường đè xuống, hơi thở chết chóc bao phủ các góc, bao trùm lên tâm hồn các sinh linh.

Tiên giới sắp bị chôn vùi.

- Mưu kế hay.

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, Đạo Không Đạo Nhân ngồi xuống, khẽ thở dài:

- Đúng là mưu kế hay, lợi dụng bài cố của Đế và Tôn và ta khiến tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh bị tổn hại trước, sau này không còn thiên kiếp. Đế Giang, không uổng là Đế Giang.

Vô Cực Thiên Tôn cười hỏi:

- Đạo không đạo hữu không lo Tiên giới sắp bị phá hủy hoàn toàn sao? Dù gì đạo hữu là một trong những người khai sáng Tiên giới, chẳng lẽ không có chút tình cảm với Tiên giới?

Đạo Không Đạo Nhân buồn cười nói:

- Điện chủ cần gì thăm dò ta? Dù Đế Giang dịnh xé rách mô thai Tiên giới thì hỗn độn không thể nào hủy diệt Tiên giới được, ngươi và ta đều rõ ràng điều này. Đế Giang lợi dụng bài bố của ba chúng ta khiến mình thoát kiếp ra ngoài, thật là vượt sức tưởng tượng của ta.

Vô Cực Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Thì ra đạo hữu đã nhìn ra, đây là điểm ta thưởng thức ngươi, là nguyên nhân ta cho rằng ngươi có thể thay thế Tịch Diệt trở thành điện chủ thứ ba Đạo Quân điện. Cái tên Tịch Diệt bị đại đạo tịch diệt biến thành con rối, đánh mất đạo tâm, bây giờ đang vui vẻ thấy thời đại tiên đạo rơi vào tịch diệt. Hắn không biết mình mừng hụt.

- Nhưng Đế Giang nhìn thấu được, dùng cách này độ kiếp làm ta hết sức bất ngờ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hỗn độn vô biên đè xuống tầng hư không thứ tám, lao hướng tầng hư không thứ bảy. Hỗn độn hồng mông đập mạnh vào hai đạo cung trong tầng hư không thứ bảy.

Hai đạo cung lắc lư, không chỉ thế sáng ngời. Thoáng chốc vô số đại đạo bay lên từ hai đạo cung, làm đạo cung càng sáng hơn.

Trong hai đạo cung hiện ra các bóng người, những thần ma cổ xưa to lớn đứng bên trong. Ngoài hai đạo cung hiện lên mô thai, Tiên Đế đạo cung bên trái, Tiên Tôn đạo cung bên phải được bao bọc trong mô thai.

Phạm vi mô thai bao phủ rất rộng, bao bọc các tầng hư không, các tiên châu Tiên giới vào trong.

Giống như có hai đạo quả to lớn không gì sánh bằng, các tiên châu ở trong đạo quả đó.

Hai đạo cung là hai khe hở trong đạo quả, mở ra thời không.

Tầng hư không thứ chín sụp đổ, Giang Nam đứng trong hỗn độn hồng mông cuồn cuộn nhìn xuống dưới, lòng rung động. Giang Nam sớm dự đoán được chuyện này sẽ xảy ra nhưng thấy tận mắt vẫn rất rung động.

Hai đạo cung đúng là đạo cung trong đạo quả.

Hai đạo quả bao bọc Tiên giới là đạo quả của Đế và Tôn.

Mọi người cho rằng bọn họ sống trong Tiên giới, không biết rằng bọn họ sinh hoạt trong đạo quả của Đế và Tôn.

Nhưng đường mép hai đạo quả không rõ ràng, chắc chưa hoàn toàn hình thành.

Giang Nam thở hắt ra:

- Quả nhiên Đế và Tôn nhờ tay chúng ính thời đại tiên đạo hoàn thiện tiên đạo là để hoàn thành đạo quả cho mình.

Cảnh tượng vừa làm người rung động vừa thấy rùng rợn, hãi hùng đạo quả của Đế và Tôn to lớn biết bao, mưu kế thâm sâu biết mấy.

Giờ phút này, Nguyên đỉnh không truy kích Giang Nam nữa, nó đột nhiên chìm xuống, chìm vào hai đạo cung, lơ lửng trên hồng mông thanh liên. Nguyên tháp rời khỏi vô nhân cấm khu bay vào hai đạo cung, đáp xuống Thế Giới thụ.

Nguyên chung tự rung rinh rơi vào hai đạo cung, hình thành thế tam giác với tiên thiên linh bảo nguyên tháp, nguyên đỉnh.

Vù vù vù vù vù!

Từng luồng sáng bay ra khỏi nguyên tháp, tám tiên thiên pháp bảo xuất hiện tám hướng.

Ong ong ong ong ong!

Các tiên thiên pháp bảo, linh bảo bộc phát uy lực chống hỗn độn hồng mông không cho rơi xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2672: Ta Chủ Chìm Nổi. (1)

Mép Tiên giới, Giang Nam cầm Đinh Thiên Nguyên Thung bay nhanh. Giang Nam huơ Đinh Thiên Nguyên Thung gõ đánh lung tung, xé rách mô thai Tiên giới. Dần dần nguyên Tiên giới lộ ra trong hỗn độn, hỗn độn hồng mông từ bốn phương tám hướng vọt tới.

- Tiên thiên bất diệt linh quang chắc là kẻ thù hàng đầu của tiên đạo đúng không? Tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh sẽ ưu tiên tiêu diệt hỗn độn. Sau đó tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh sẽ bị hư hao trên đường khai thiên.

Giang Nam ngoái đầu nhìn cảnh tượng kia, dừng bước, nhỏ giọng nói:

- Nếu để lại một cơ hội sống cho ta thì ta đã không làm vậy. Nhưng tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh khai sáng nguyên hỗn độn, cảnh tượng bao la, hùng vĩ không thể tưởng tượng. Tiên giới sau khi khai sáng sẽ lớn hơn bây giờ gấp vô số lần. Đây là chuyện tốt, vô thượng công đức ta làm cho chúng sinh Tiên giới. Tiên giới sắp huy hoàng thịnh thế.

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, Vô Cực Thiên Tôn đứng dậy bước ra ngoài.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Tiểu tử Đế Giang đã nhảy ra kiếp số lần này nhưng kiếp số ta giáng cho hắn vẫn còn. Đạo không đạo hữu, sau này có rảnh lại nói chuyện.

Đạo Không Đạo Nhân áo đen cười nói:

- Điện chủ cẩn thận, kiếp số lần này lớn như thế mà Đế Giang chưa chết, không chừng hắn có cách nào đó làm điện chủ bó tay.

Vô Cực Thiên Tôn cười lớn bước đi xa.

Mô thai Tiên giới không ngừng sụp xuống, bị hỗn độn đè ép. So sánh với Tiên giới thì hỗn độn quá lớn, hỗn độn hồng mông cuồn cuộn từ bốn phương tám hướng nghiền áp.

Đạo quả của Tiên Đế, Tiên Tôn bao phủ Tiên giới vào trong. Vô số luồng sáng từ bốn phương tám hướng tụ về, Tiên giới như viên minh châu trong hỗn độn.

Ngũ sắc liên, yếm ma thương, hỗn nguyên châu, tạo hóa chi môn, tiên thiên thần đăng, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên kim long giản hoàn toàn thức tỉnh. Uy lực nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh thoáng chốc lên đến đỉnh điểm, mạnh hơn lúc cho Giang Nam kiếp số gấp mấy lần.

Tám tiên thiên pháp bảo chấn động, Vô Cực đạo thư tỏa sáng rực rỡ. Các tiên thiên pháp bảo, linh bảo oanh kích hỗn độn, chịu đựng áp lực, mở mang hỗn độn ùa vào Tiên giới.

Hỗn độn thay thế Giang Nam, biến thành kẻ địch hàng đầu của tiên đạo. Những tiên thiên pháp bảo, linh bảo sẽ xóa sổ hỗn độn.

Giờ phút này, cảnh tượng hùng vĩ khai thiên tích địa phô bày trước mắt nhiều người.

Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo mỗi lần chấn động là hỗn độn vô tận bị mở mang, hóa thành huyền hoàng, hóa thành thiên địa, hóa thành ngũ hành lục hợp bát hoang, hóa thành vô số ngôi sao.

Huyền khí dâng lên, hoàng khí chìm xuống. Các đại lục hình thành, dãy núi ầm ầm nhô lên. Trời trăng sao hiện ra trong hỗn độn cuồn cuộn. Vô số tiên khí giắt ngang bầu trời biến thành nước mưa từ trên trời rơi xuống. Địa hỏa dâng lên, núi lửa tuôn trào, mảng lớn thiên địa hình thành.

Gió to rít gào thổi các ngôi sao trong trời đêm, thổi bay các khối lục địa to

lớn, cuốn lửa vô biên.

Cảnh tượng địa thủy phong hỏa dâng lên, tái tạo vũ trụ Càn Khôn rung động hồn người.

Tiên giới nhanh chóng khuếch trương, rất nhanh to hơn Tiên giới hiện tại gấp hai, ba lần.

Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo mạnh mẽ hơn trước, đạo âm chấn động thiên địa, từng tia sáng bất diệt quét biên giới Tiên giới. Tám tiên thiên pháp bảo bay tới biên giới Tiên giới, mở mang nhiều lãnh địa hơn nữa.

Nguyên chung ngay chính giữa thiên địa, cái chuông càng lúc càng to ra, dần vượt qua hai đạo cung. Mỗi tiếng chuông ngân, mỗi lần rung rinh sẽ khiến hỗn độn vô tận sôi trào, phân liệt.

Nguyên tháp càng lúc càng cao, sinh trưởng lên trên. Ba mươi ba trọng bảo tháp gần như thành ảo ảnh chống trời, mỗi tầng bảo tháp lay động khung trời, làm bầu trời trướng lớn, tái tạo trời sao trăng Tiên giới.

Nguyên tháp bắn ra tiên quang lướt qua đâu là hỗn độn sôi trào bị phân giải thành các ngôi sao to tinh thuần nhất làm bằng tiên kim, nối liền với nhau thành ngân hà, tinh hệ xoay tròn.

Nguyên đỉnh chìm xuống, rơi vào các tiên châu, nhanh chóng biến to. Chân vạc đứng ở đất tứ cực tiên châu, Tiên giới to một vòng là bốn chân vạc cũng trướng to ra.

Vạc bốn chân sừng sững trong địa thủy phong hỏa vô biên, giữ cho mặt đất ổn định.

Hiện giờ mô thai Tiên giới đã vỡ, hỗn độn và Tiên giới không còn ngăn cách biên giới. Tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo sẽ có nhiệm vụ khai sáng nguyên hỗn độn, không khai sáng hoàn toàn hỗn độn quyết không bỏ qua!

Nhưng khai sáng toàn bộ hỗn độn biến thành Tiên giới là điều khó khăn biết bao.

Mấy tiên thiên pháp bảo, linh bảo cần nhân dịp hỗn độn đè ép, chịu sức nặng mở mang thiên địa mới qua đó khai sáng ra nhiều hỗn độn hơn. Tiên giới càng lúc càng rộng, những pháp bảo chịu sức nặng ngày càng nặng.

Trong Tiên giới có vô số hậu thiên sinh linh không có duyên chứng kiến cảnh Đế và Tôn khai thiên, đoạn lịch sử tương lai xán lạn. Hiện tại, thời đại này, bọn họ chứng kiến cảnh sáng rực rỡ hơn lúc Đế và Tôn khai thiên.

Bọn họ may mắn sống trong thời đại huy hoàng này. Tiên thiên pháp bảo, linh bảo khai thiên, hình thành không gian vô tận, vô số tiên khí, vô số cơ hội chứng đạo, vô số sinh linh quan sát thiên địa hình thành, vũ trụ mở mang, thành cơ hội tham ngộ thiên địa đại đạo, vô số kho báu.

Thời đại dĩ vãng trừ thời đại nguyên đạo ra, mấy thời đại khác sinh ra trong tịch diệt thiên hỏa. Chỉ có thời đại tiên đạo là được người khai sáng, chứng kiến khai thiên chỉ có sinh linh thời đại tiên đạo thấy.

Đây là cơ duyên lớn, tạo hóa to lớn. Có thể tưởng tượng sinh linh thời đại này sẽ nhờ vào cơ duyên trở thành cự phách Tiên giới trong tương lai, như bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn, được dẫn dắt chưa từng có, biến thành trụ cột vững chắc cho Tiên giới tương lai.

Nhiều tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh liên tục oanh kích hỗn độn. Tiếp tục, nơi địa thủy phong hỏa dâng lên có các sinh linh cường đại tự sinh ra.

Đó là tiên thiên sinh linh được cơ duyên thiên địa sinh ra, bẩm sinh cường đại, sinh ra thần thánh, tư chất siêu tốt.

Đây đã định trước là thời đại bao la, rộng lớn, sinh ra vô số cường giả lưu danh sử sách, thần thoại.

Biên duyên Tiên giới, Giang Nam đưa Tiên giới đến thịnh thế đang ngồi

xếp bằng, ngồi trên điểm cao chứng kiến thời đại huy hoàng đến.

Tiên giới mở mang khuếch trương, Giang Nam được nhiều ích lợi. Chứng kiến cảnh tượng khai thiên tích địa đem lại giúp ích cho hắn lĩnh ngộ.

Nhưng ích lợi lớn nhất chưa đến, đó là nguyên thủy chi khí.

Nguyên thủy chi khí chỉ hình thành trong quá trình khai thiên.

Thời đại nguyên đạo hình thành vô số nguyên thủy chi khí, thời đại khi sinh ra cũng có nguyên thủy chi khí hình thành nhưng thua xa thời đại nguyên đạo.

Lúc thời đại tiên đạo mở mang, Tiên giới quá nhỏ, hình thành nguyên thủy chi khí ít đến tội. Bây giờ tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo khai thiên, khai sáng hỗn độn, chắc chắn nguyên thủy chi khí sẽ sinh ra và số lượng rất nhiều, ngang ngửa thời đại nguyên đạo huy hoàng nhất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2673: Ta Chủ Chìm Nổi. (2)

Đối với Giang Nam, nguyên thủy chi khí chứa đạo diệu và tận cùng đại đạo là chất dinh dưỡng tốt nhất cho Nguyên Thủy đại đạo, là mấu chốt để hắn chứng đạo tận cùng đại đạo.

Con rồng to bay tới bên cạnh, ngồi xuống nhìn cảnh khai thiên hừng hực khí thế.

Con rồng to chớp mắt nói:

- Đáng tiếc ta chưa phân thắng bại với nguyên chung mà nó đã sắp chết.

Con rồng to đắc ý hớn hở nói:

- Nhưng nguyên chung nhỏ yếu như thế làm sao là đối thủ của Long đại lão gia anh minh thần võ? Long đại lão gia là tiên thiên linh bảo hoang dại số một từ xưa đến nay, xếp đầu bảng. Tồn tại nhỏ bé đáng thương, nhỏ đến mức không đọng lại trong lòng Long đại lão gia.

Giang Nam liên tục gật đầu, cười nói:

- Long đại lão gia đúng là dũng mãnh vô song, hết thảy pháp bảo đều chịu thiệt trong tay Long đại lão gia. Giục ngựa cũng không bằng một sợi lông của Long đại lão gia.

Con rồng to càng đắc ý hơn, nó sửa lời Giang Nam:

- Không phải lông, là vảy, trên người ta không mọc lông. Nhưng giáo chủ nịnh câu đó làm lòng Long đại lão gia rất thoải mái. Giáo chủ, nhà ngươi cũng không tệ, một tay chôn vùi tám tiên thiên pháp bảo, ba linh bảo, xem như nhân vật khiến mắt Long đại lão gia sáng lên trong đám sinh linh nhỏ yếu. Long đại lão gia vô địch cõi đời khen ngợi ngươi.

Giang Nam cười híp mắt nói:

- Vậy chắc Long đại lão gia không sợ tiên thiên linh bảo khác?

Con rồng to nhảy cẫng lên, tức giận quát:

- Buồn cười! Long đại lão gia đã từng sợ ai? Ngươi cũng biết Bất Không còn bị ta đánh chết! Bây giờ Long đại lão gia xếp hạng đầu bảng tiên thiên linh bảo, long khí oai hùng đi qua đâu là không con sâu nào không phục.

Giang Nam cười to, hắn đứng dậy hành lễ với hư không:

- Vô Cực điện chủ đã đến rồi sao không xuất hiện? Chẳng lẽ bị long khí oai hùng trấn áp không dám lộ mặt?

Hư không dao động, Vô Cực Thiên Tôn đi ra, chớp mắt nhìn Giang Nam và con rồng to hoang dại.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Đế Giang đạo hữu và con rồng hoang này thật thú vị, đều là loại khoác lác đụng trời, tâng bốc nhau mà không đỏ mặt. Ta nghe lời các ngươi nói ngược lại xấu hổ giùm không dám ra đây.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Sau đại chiến khó được thả lỏng, nếu cứ mặt nhăn mày nhó thì còn gì vui? Đấu với trời, với đất, với thời đại tiên đạo rất vui. Mời Đại Thiên Tôn ngồi.

Giang Nam xòe tay ra, thoáng chốc cảnh tượng điểm cao nhất Tiên giới thay đổi. Vô tận linh quang bất diệt mênh mông tuôn ra thành Đại La Thiên lồng lộng, cung điện thâm trầm.

Các tầng đại điện san sát như rừng rậm, trời trăng sao quay quanh, vô số thần ma sinh hoạt trong đó. Có đứng trên ngôi sao, có ở trong biển cả, có sơn thần, thuỷ thần, nguyệt thần, thái dương thần, hoa cỏ cây cối chim chóc sâu

bọ thú chạy, cái gì cũng có thần.

Giang Nam ngồi trên bầu trời Nguyên Thủy Đại La Thiên, thân hình vĩ đại, sau lưng có Lô Bồng, con rồng to quay quanh trong Lô Bồng.

Giang Nam cười nói:

- Đại Thiên Tôn thấy một góc nhỏ của ta thế nào?

Vô Cực Thiên Tôn xem xét kỹ, mắt lóe tia sáng khen rằng:

- Cam minh hơn lúc ngươi trong kiếp số rất nhiều, có thể lọt vào mắt ta.

Vô Cực Thiên Tôn ngồi dưới đất đối diện Giang Nam, không quan tâm Nguyên Thủy Đại La Thiên. Trên đầu Vô Cực Thiên Tôn hiện ra ngọc như ý, cánh hoa nở rộ tầng tầng tự thành thiên địa. Vô Cực Thiên Tôn vừa không ở trong Tiên giới cũng không trong Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam, tách rời tất cả.

Giang Nam ở trong Nguyên Thủy Đại La Thiên mời Vô Cực Thiên Tôn ngồi là muốn gã đáp xuống Đại La Thiên. Con rồng to quay quanh trong Vô Cực Thiên Tôn, khí thế hùng hổ tùy thời tấn công, vô hình trung khiến Vô Cực Thiên Tôn rơi vào thế yếu.

Nếu Vô Cực Thiên Tôn không dám ngồi xuống là hụt hơi hơn Giang Nam, một câu đơn giản đại biểu cho thử thách siêu nguy hiểm.

Vô Cực Thiên Tôn ngồi trong Đại La Thiên nhưng không phải ở Nguyên Thủy Đại La Thiên, đây mới là bản lĩnh thật.

Vô Cực Thiên Tôn đánh giá xung quanh, tán thán:

- Cả đời ta hiếm khi thấy nhân vật nổi bật như Đế Giang, có thể sống đến bây giờ càng hiếm hoi. Nếu Đế Giang không phải sinh linh thời đại, không ở trong lưới nhân quả của ta thì ta không muốn ra tay với đạo hữu chút nào. Nhân tài hiếm có.

- Nguyên Thủy Đại La Thiên của đạo hữu định mượn khai sáng hỗn độn ra nguyên thủy chi khí chế tạo thành thiên cao nhất Tiên giới sao? Suy nghĩ của đạo hữu không tệ, mượn cơ duyên này thành tựu thiên cao nhất Tiên giới, dù là Đế hay Tôn, Bất Không sẽ không tha cho ngươi ở trong Tiên giới của bọn họ.

Giang Nam cười nói:

- Đại Thiên Tôn nói quá lời. Ta chỉ muốn một góc nhỏ nhoi, không muốn nắm giữ Càn Khôn Tiên giới.

Vô Cực Thiên Tôn cười mắng:

- Giả dối, xạo quá. Ngươi đừng gải mù sa mưa trước mặt ta nói mình không có ý đồ. Nếu ngươi thật sự chế tạo Nguyên Thủy Đại La Thiên thành thiên cao nhất Tiên giới sẽ đủ sức ngang hàng với bọn họ, ta không tin ngươi không có ý nghĩ đó.

Giang Nam kêu oan:

- Đại Thiên Tôn chỉ biết một mà không biết hai. Ta đây thời gian xuất thế muộn, không thể theo kịp tiền sử, thời đại hỗn độn, cơ hội đợt tiên thiên sinh linh cũng không đến lượt ta. Nếu không nhân dịp này đánh cắp chút tiên đạo bảo địa thì thật sự sẽ bị người đùa chơi!

Vô Cực Thiên Tôn nghiêm túc nói:

- Cho nên đây là điểm ta phục ngươi. Ngươi không phải lão quái vật tiền sử chuyển thế, không phải thủ lĩnh thời đại Hỗn Độn Cổ Thần. Thời gian ngươi xuất thế chậm, không là tiên thiên sinh linh, chỉ là hậu thiên sinh linh đáng buồn sống trong ván cờ lớn Đế và Tôn, Bất Không bài bố hơn tám ức năm.

- Nhưng ngươi làm mưa làm gió trong Đại La Thiên, sống đến tận bây giờ, chế tạo ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, khiến tiên đạo ở dưới chân ngươi, muốn sóng vai với Đế và Tôn. Ta hiếm thấy ai có tài năng, sự gan

góc như ngươi.

Giang Nam cười to bảo:

- Đại Thiên Tôn không uổng là tồn tại tinh thông đại đạo nhân quả, chút khôn vặt không lừa gạt ngươi được. Ta không muốn dưới cơ ai, không muốn bị tiên đạo tiêu diệt, nếu vậy chẳng bằng khiến Đại La Thiên thành thiên cao nhất Tiên giới. Tiên đạo không bao giờ diệt ta được!

Hai người bình tĩnh không giống kẻ thù sắp chiến đấu mà trò chuyện rất vui, con rồng to vô cùng khó hiểu.

Con rồng to thầm nghĩ:

- Giáo chủ và Vô Cực tâng bốc nhau, nhìn mà buồn nôn.

Trí nhớ con rồng to kém, nó không nhớ mới rồi cũng mèo khen mèo dài đuôi với Giang Nam.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn bên dưới, tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo khai sáng hỗn độn, định thiên địa Càn Khôn.

Vô Cực Thiên Tôn cảm thán rằng:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2674: Cuộc Chiến Khốc Liệt.

Thời đại nguyên đạo được ưu đãi, lần đầu tiên từ trong hỗn độn sinh ra vũ trụ hồng hoang, vũ trụ thời đại khác nhỏ hơn thời đại nguyên đạo nhiều.

Điều này giống như ném cục đá vào mặt hồ tĩnh lặng, gợn sóng đầu tiên là rõ ràng và lớn nhất. Những gợn sóng sau chỉ là dư âm của gợn sóng thứ nhất, càng lúc càng mơ hồ, càng lúc càng nhỏ.

Thời đại nguyên đạo là gợn sóng thứ nhất, có mặt những thời đại khác không thể sánh bằng. Mỗi gợn sóng ngừng lăn tăn đại biểu cho một cuộc tịch diệt kiếp.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, sau khi gợn sóng khuếch tán xong mặt hồ sẽ lại tĩnh lặng.

Hỗn độn cũng vậy, sau này ở thời đại nào đó sẽ bị kéo vào hoang mạc tĩnh lặng, tất cả thời đại sẽ biến mất.

Nhưng Đế và Tôn, hai người từ xứ lạ đến đương nhiên ném hòn đá vào mặt hồ, khiến hồ nước sắp bình lặng lại gợn sóng.

Lần này càng kỳ dị hơn, vì gợn sóng trước chưa biến mất thì sóng sau đã nổi lên, hai gợn sóng va chạm vào nhau.

Kỳ lạ hơn là thời đại Kim Quang trấn đạo đỉnh không chủ động gợn sóng mà bị lực lượng bí ẩn đnáh nát tịch diệt thiên hỏa, đánh gãy quỹ tích gợn sóng cố hữu.

Điều này hình thành gợn sóng ở ba vị trí khác nhau, va vào nhau, ảnh hưởng nhau.

Giang Nam cho rằng trạng thái kỳ lạ này hình thành thế cục Tiên giới bây

giờ. Có Đạo Quân tiền sử chuyển thế đến thời đại này, có Hỗn Độn Cổ Thần sống trong thời đại này, tồn tại cùng tiên nhân, chung một đời, hình thành thời đại vô cùng huy hoàng.

- Thời đại tiên đạo làg một thời đại có thể sánh ngang với thời đại nguyên đạo.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Từ trước kia ta sớm phát hiện có người rình ngó ta trong dòng thời gian, biết tương lai sẽ xuất hiện thời đại vô cùng huy hoàng, có cường giả mở dòng thời gian trở về thời đại cổ xưa. Thời đại tương lai đó sẽ là một thời đại cực kỳ rực rỡ. Ta bỏ lỡ thời đại nguyên đạo nhưng tuyệt đối không bỏ qua thời đại này!

Biểu tình Giang Nam kỳ lạ ho khan:

- Năm xưa Đại Thiên Tôn cảm giác bị người nhìn ngó đó là... Ta.

Vô Cực Thiên Tôn hiểu ra, cười nói:

- Thì ra nhân quả giữa ngươi và ta bắt nguồn từ đây. Hèn gì khi ta muốn ngược dòng căn nguyên, đặt ngươi vào lưới nhân quả mà không cách nào làm được. Hóa ra duyên nhân quả giữa hai ta khởi đầu từ ngàn ức năm trước.

Vô Cực Thiên Tôn tạm dừng, tiếp tục bảo:

- Ta trông thấy hai người xứ lạ đến thời đại hỗn độn liền biết tương lai mà ta chờ đợi rốt cuộc đến. Vì vậy ta nhân dịp hai người xứ lạ thí nghiệm khai thiên thất bại thì chuyển thế vào mảnh đất bỏ hoang, định đặt thịnh thế sắp đến vào lưới nhân quả của ta. Chờ thời đại này hủy diệt, nhân quả thu lưới, ta có thể đặt chân đến tận cùng đại đạo.

Giang Nam khen:

- Đại đạo nhân quả của Đại Thiên Tôn đúng là cao thâm khó dò, ta theo

không kịp.

Vô Cực Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Tiếc rằng bị ngươi trốn ra, ngươi không nằm trong lưới nhân quả của ta, khiến ta luôn lo lắng bất an. Chỉ có tiêu diệt Đế Giang đạo hữu thì lưới nhân quả mới không còn sơ hở.

Giang Nam cười hỏi:

- Vì vậy Đại Thiên Tôn nhất định lấy mạng ta?

Vô Cực Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Ta càng tiếp xúc sâu với ngươi thì càng hết hồn hết vía. Nhân vật như ngươi thậm chí nhảy ra khỏi sắp xếp của Đế và Tôn, hai người kia là nhân kiệt hiếm có. Người không thể khống chế thì không giữ được.

Con rồng to cười khẩy nói:

- Tồn tại ti tiện nhà ngươi nói nửa ngày rốt cuộc vẫn muốn đánh?

Vô Cực Thiên Tôn xì cười:

- Tiểu long ngốc nghếch đáng yêu, ta nói chuyện với Đế Giang đạo hữu không phải lãng phí miệng lưỡi mà muốn nói rõ lý do giết hắn, vậy thì hắn sẽ biết mình không chết oan.

Giang Nam giải thích với con rồng to:

- Đại Thiên Tôn Tu luyện đại đạo nhân quả nên đương nhiên phải giải thích nhân quả với người bị giết, sau đó mới ra tay kết thúc nhân quả.

Vô Cực Thiên Tôn cười vỗ tay:

- Đúng là đạo lý này. Đế Giang đạo hữu, sau khi ngươi chết ta sẽ tưởng niệm ngươi.

Vô Cực Thiên Tôn vừa dứt lời liền hành động.

Khi Vô Cực Thiên Tôn ra tay thì Giang Nam cũng động.

Hai người đều Tu luyện pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cảnh giới cực độ. Pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của Vô Cực Thiên Tôn trong đó đạo làg đại đạo nhân quả. Đạo của Giang Nam là vạn đạo hợp thành một cùng xây dựng Nguyên Thủy đại đạo.

Thần thông của hai người Tu luyện đến mức độ hòa hợp thân thể, đạo quả, pháp lực. Thân thể là thần thông, đạo quả, pháp lực, nguyên thần.

Hai người pháp, thân, đạo, quả hợp nhất đụng độ sẽ kịch liệt, dữ dội dmdến mức nào?

Bọn họ cùng là cảnh giới Thiên Quân, một người là Nguyên Thủy Thần Quân, một người là nhân quả Thiên Quân. Kiếp này thân thể Vô Cực Thiên Tôn sinh ra từ tịch diệt thiên hỏa, hấp thu thân thể kiếp trước, cơ thể Hỗn Độn Long Tổ thành công chế tạo ra thân xác này. Cơ thể Vô Cực Thiên Tôn mạnh hơn Giang Nam.

Thân thể kiếp trước của Vô Cực Thiên Tôn không mạnh nhưng kiếp này gã đã luyện thành cơ thể hoàn mỹ.

Giang Nam từng cùng con rồng to đánh Vô Cực Thiên Tôn nhưng không giết gã được, có thể thấy cơ thể gã cứng cỏi cỡ nào.

Giờ phút này, thân hình Vô Cực Thiên Tôn dữ tợn, cơ bắp nhô ra, thiên địa quanh thân sụp đổ. Đại đạo quanh người Vô Cực Thiên Tôn biến thành từng linh quang, linh quang như lưới, trong lưới có dị tượng hai mươi thời đại.

Đó là tiên thiên bất bại chi địa của Vô Cực Thiên Tôn, thiên la.

Vô Cực Thiên Tôn có tiên thiên bất bại chi địa của mình, không thua gì Nguyên Thủy Đại La Thiên và Lô Bồng của Giang Nam, thậm chí hoàn

chỉnh hơn.

Ong ong ong ong ong!

Vô Cực Thiên Tôn vẫy tay, Lưu Ly Ngọc Như Ý rơi vào tay gã. Lưu Ly Ngọc Như Ý là tiên thiên linh bảo Vô Cực Thiên Tôn mang theo lúc rời khỏi Đạo Quân điện, lần trước khi bị Giang Nam và con rồng to đè đầu đánh gã nhờ nó để trốn thoát.

Lưu Ly Ngọc Như Ý đánh một kích thậm chí làm con rồng to bị thương.

Lưu Ly Ngọc Như Ý tỏa sáng rực rỡ, đạo uy bất diệt bắn lên cao rung động đương thời, khuấy hỗn độn, trấn áp Tiên giới. Lưu Ly Ngọc Như Ý không thua kém nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh chút nào.

Phần đầu Lưu Ly Ngọc Như Ý nở rộ các cánh hoa, chớp mắt cánh hoa trắng rơi lất phất bay hướng Giang Nam.

Cùng với vô số cánh hoa là Vô Cực Thiên Tôn cầm Lưu Ly Ngọc Như Ý đập mạnh vào Giang Nam.

Một kích kia bá đạo tuyệt luân, không có sự trơn trượt âm hiểm vô hình của đại đạo nhân quả. Vô Cực Thiên Tôn muốn dùng ưu thế thân thể hơn xa Giang Nam trực tiếp bẻ gãy nghiền nát, hủy diệt hắn.

Lúc này cơ bắp Giang Nam nhô ra. Trong Lô Bồng, con rồng to ngửa đầu hú dài, quay vòng vòng quấn thân thể cao lớn của Giang Nam.

Một người một rồng cơ thể do tiên thiên bất diệt linh quang tổ thành, hai loại khác nhau bộc phát, quấn quanh, giao hòa, khiến báu vật của Giang Nam tăng vùn vụt.

Khác với Vô Cực Thiên Tôn, Giang Nam dung hợp lực lượng con rồng to tăng mạnh sức chiến đấu của bản thân.

Con rồng to cũng là tiên thiên linh bảo, hơn cả Lưu Ly Ngọc Như Ý. Bất

Không Đạo Nhân muốn bắt giữ con rồng này cần nhờ lực lượng Đinh Thiên Nguyên Thung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2675: Cuộc Chiến Tuyệt Sát. (1)

Giang Nam rùng mình, hắn như tiên thiên linh bảo thức tỉnh, con rồng to quấn quanh người làm cánh tay hắn thô to. Vuốt rồng dung hợp bàn tay Giang Nam, vảy rồng phủ lên người hắn. Giang Nam như mặc áo giáp làm từ tiên thiên bất diệt linh quang.

Giang Nam và con rồng to trong khoảnh khắc lên đến trạng thái mạnh nhất. Giang Nam không đỡ Lưu Ly Ngọc Như Ý, hắn vỗ một chưởng xuống, linh quang của con rồng to và hắn dung hợp, Nguyên Thủy Đại La Thiên dưới chân hắn bay lên nhập vào bàn tayh.

Vô Cực Thiên Tôn không đỡ đòn công kích của Giang Nam, huơ Lưu Ly Ngọc Như Ý đập mạnh vào đầu hắn.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai kinh thiên động địa. Tiên giới bị xé rách, hai luồng đạo uy bất diệt như kinh hồng bộc phát trên thiên cao nhất Tiên giới, xé nát nơi đó, cắt vào hỗn độn. Kinh hồng xẹt qua đâu là hỗn độn mở mang, lộ ra hai vũ trụ, rồi vũ trụ sụp đổ, trở về trạng thái hỗn độn.

Lô Bồng của Giang Nam vỡ nát, hắn bị Lưu Ly Ngọc Như Ý đập trúng đầu. Thiên la của Vô Cực Thiên Tôn tan vỡ, bị Giang Nam ấn ngực. Hai thân hình vĩ đại lướt qua nhau, máu văng tung tóe, lảo đảo. Giang Nam và Vô Cực Thiên Tôn cùng bị thương nặng.

- Phụt!

Giang Nam phun búng máu, đầu bị Lưu Ly Ngọc Như Ý đập lõm vào một nửa, sọ não bể ra nhưng không lộ não mà là thứ giống tiên thiên bất diệt linh quang bốc hơi.

Con rồng to biến thành áo giáp bảo hộ nhưng Giang Nam gần như bị một kích của Vô Cực Thiên Tôn đánh chết.

Vết thương thân thể không nghiêm trọng, quan trọng là Lưu Ly Ngọc Như Ý đập trúng gây đạo thương.

Tiên thiên bất diệt linh quang của Giang Nam là cảnh giới Thiên Quân, Lưu Ly Ngọc Như Ý là tiên thiên linh bảo Đạo Quân. Mặc dù Nguyên Thủy đại đạo luyện thành linh quang bất diệt siêu cường đại, nhưng đối diện công kích mạnh mẽ như thế Giang Nam gần như bị chấn nát.

Giang Nam phu nra ngụm máu biến thành tiên thiên bất diệt linh quang như trường kiếm nhẹ xẹt qua, rực rỡ tựa chim công xòe đuôi từ phía chém ra đằng trước.

Sau lưng Giang Nam, ngực Vô Cực Thiên Tôn mở rộng, Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn hầu như rạch ngực gã. Ngực Vô Cực Thiên Tôn mở rộng, bên trong như vũ trụ Càn Khôn, có thể thấy vô số đốm linh quang như tinh hệ quay quanh.

Vô Cực Thiên Tôn cũng bị thương khá nặng, nếu chỉ là lực lượng của Giang Nam thì gã còn đỡ nổi. Vấn đề là Giang Nam dung hợp lực lượng con rồng to, tiên thiên linh bảo hoang dại, rót sức mạnh đó vào Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn.

Cái ấn này phá hủy thân thể Vô Cực Thiên Tôn lấy làm kiêu ngạo, đặc tính vạn đao hợp thành nguyên thủy xâm nhập vào cơ thể gã, phá hoại, tan rã linh quang.

Đáng sợ hơn là trong ấn chứa sức phá hoại khủng bố. Lực lượng cực kỳ bá đạo của Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn trùng kích cơ thể Vô Cực Thiên Tôn như muốn mở mang, khai sáng thành Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Lưng Vô Cực Thiên Tôn bị mở rộng, ngay khi hai người lướt qua nhau, thịt nát xương vụn bắn ra từ sau lưng gã biến thành cầu linh quang bất diệt

chém hướng Giang Nam.

Giang Nam và Vô Cực Thiên Tôn chiến đấu quả nhiên dữ dội.

Hai người không thăm dò nhiều, vừa lên đã sử dụng sát chiêu sắc bén nhất, không cho đối phương có cơ hội.

Nếu lúc bắt đầu đối phương ra chiêu thăm dò thì chắc chắn sẽ bị công kích vô cùng bá đạo xóa sổ ngay.

Keng keng keng!

Hai người trúng chiêu cùng lúc, nhưnglinh quang biến thành trường kiếm không thể tổn thương Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn một li, không để lại chút tổn thương nào.

- Không uổng là Đế Giang, từ lúc rời khỏi dòng thời gian đến bây giờ ngươi đã cường đại đến trình độ tiếu ngạo xưa nay.

Vô Cực Thiên Tôn xoay người, vô số linh quang bất diệt dâng lên trong ngực gã, đại đạo nhân quả đan xen tiêu diệt Nguyên Thủy đại đạo xâm nhập cơ thể. Uy lực Lưu Ly Ngọc Như Ý bộc phát, linh quang biến thành cánh hoa nở rộ ra ngoài.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Ngươi có thể đứng ngang hàng với Bất Không Đạo Nhân, nhưng muốn tranh đấu với ta thì còn kém một bậc.

Đạo thương của Giang Nam bị Nguyên Thủy đại đạo dung hợp lực lượng con rồng to và hắn trấn áp, luyện hóa. Nhưng các cánh hoa Lưu Ly Ngọc Như Ý nhẹ chạm vào áo giáp con rồng to trên người Giang Nam thì cắt vỡ vảy rồng, thân thể hắn sau lớp áo giáp cảm giác sự nguy hiểm.

Hai người bị đạo thương rất nặng nhưng đều có thủ đoạn tiêu trừ. Sức chiến đấu của Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn đã đặt chân lên đỉnh thời đại,

muốn trừ khử hai người không dễ dàng.

Lô Bồng bay lên trên đầu Giang Nam, Nguyên Thủy Đại La Thiên sinh ra dưới chân. Linh quang con rồng to hòa hợp với đại đạo của Giang Nam khiến Lô Bồng, Nguyên Thủy Đại La Thiên càng thần thánh. Linh quang bất diệt trong Lô Bồng, Đại La Thiên biến thành hình dạng tiên thiên pháp bảo, sắp ngưng tụ thực chất.

Đại La Thiên, Lô Bồng bay ra chặn cánh hoa Lưu Ly Ngọc Như Ý lại, không thể xâm nhập.

Thiên la của Vô Cực Thiên Tôn tự xuất hiện, hai mươi thời đại bên trong thiên la biến thành cảnh tượng tiên thiên pháp bảo mỗi thời đại, một thời đại là một pháp bảo.

Nếu nói mới rồi bọn họ sử dụng mười phần sức chiến đấu, vậy bây giờ Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn dùng mười hai phần sức mạnh, phát huy vượt xa bình thường.

hỗn độn rung bần bật phát ra các tiếng vang kỳ lạ.

Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn đứng trong hỗn độn hồng mông, biên giới Tiên giới đã vỡ nát. Xung quanh bọn họ, đạo âm mở rộng hỗn độn thành các vũ trụ Càn Khôn.

Đây là dị tượng thiên la, thiên la của Vô Cực Thiên Tôn bắt lưới hai mươi thời đại, đạo âm mỗi thời đại chấn động mở mang hỗn độn hình thành dị tượng hai mươi thời đại.

Hai mươi thời đại bị lưới nhân quả quấn quýt cung ứng pháp lực không gì sánh ngang khiến khí thế của Vô Cực Thiên Tôn tăng vùn vụt.

Mười hai sức chiến đấu đến từ đâu?

Là đây!

Thiên Quân hợp đạo, Vô Cực Thiên Tôn không Tu luyện tiên đạo, không thể hòa hợp với thời đại tiên đạo. Vô Cực Thiên Tôn không cần dung hợp với tiên đạo, gã hợp đại đạo là bản thân, thiên la mở ra ảnh chiếu các thời đại.

Bên cạnh Giang Nam, hỗn độn tự khai sáng không ngừng ùa vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, khí thế tăng vùn vụt.

Khí thế hai người càng lúc càng nặng nề. Tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo oanh kích hỗn độn hư không, khai sáng hỗn độn hồng mông. Uy lực tiên thiên pháp bảo, linh bảo trùng kích Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn nhưng không lay động được hai người.

Ầm!

Hai khí thế siêu kinh khủng bộc phát, khí huyết như biển cả lay động hỗn độn hồng mông, có hỗn độn nứt ra, huyền khí vọt lên, trọc khí chìm xuống.

- Đại Thiên Tôn, có kém một bậc hay không phải đánh mới biết!

Giang Nam lắc người khuấy động hỗn độn như vòng xoáy to cắn nuốt tất cả. Giờ phút này, Giang Nam là thần nhân mạnh nhất, có sức mạnh siêu quần khai thiên tích địa, một chưởng thiên địa tách ra chém hướng Vô Cực Thiên Tôn.

Thiên la của Vô Cực Thiên Tôn sáng lên, các thời đại thu nhỏ rực rỡ hơn trong thiên la, như hạt ngọc. Đột nhiên tất cả thời đại tan biến trong thiên la, thành dòng nước lũ dung nhập vào Lưu Ly Ngọc Như Ý.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2676: Cuộc Chiến Tuyệt Sát. (2)

Uy lực Lưu Ly Ngọc Như Ý tăng vọt, quanh thân Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn tràn ngập đạo uy bất diệt thật kinh khủng, cường đại. Tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh ở trong Tiên giới xa xôi cũng hết sức e ngại, uy lực đánh hướng Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn dần mạnh hơn. Chúng nó định bỏ hỗn độn hồng mông chuyển sang tấn công hai người.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn va chạm, từng đợt ánh sáng diệu thế. Ánh sáng dài ức vạn dặm như mấy thanh kiếm bén cắt sâu vào hỗn độn, nơi chúng đi qua hỗn độn tách ra. Hai người chém ra thời không, dị tượng kỳ lạ.

Đây chỉ là dư âm chiến đấu từ một kích của hai người, nguy hiểm thật sự là bên cạnh Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn.

Con rồng to biến ra áo giáp bị Lưu Ly Ngọc Như Ý đánh nứt vảy, lộp bộp nổ tung. Linh quang bị chấn tan rã, tan biến.

Dưới lớp áo giáp, thân thể, nguyên thần, đạo quả, pháp lực của Giang Nam bị trùng kích hủy diệt. Hai mươi thời đại trong thiên la tan biến cung cấp lực lượng, uy lực không gì sánh bằng cho Lưu Ly Ngọc Như Ý, tiên thiên linh bảo rồng hoang cũng không chịu nổi.

Lưu Ly Ngọc Như Ý đả kích, con rồng to và Giang Nam sắp bị trách ra.

Con rồng to vặn vẹo dần rời khỏi người Giang Nam. Linh quang Giang Nam và con rồng to dây dưa khảm sâu vào máu thịt. Một kích của Vô Cực Thiên Tôn tách ra linh quang bám chặt da thịt con rồng to và Giang Nam, thời không điên đảo, nghịch chuyển Càn Khôn. Đại đạo nhân quả huyền diệu khó lường phá hỏng nhân quả giữa con rồng to, Giang Nam, cắt đứt mọi

duyên phận.

Uy lực của Lưu Ly Ngọc Như Ý như xuyên qua quá khứ, xóa sạch nhân quả xảy ra, lỗ đen thời không xuất hiện định kéo con rồng to vào trong.

Con rồng to cảm giác ký ức của mình không ngừng trôi qua, bị thay đổi, bóp méo. Chuyện từng cùng Giang Nam bị xóa đi, không còn duyên phận. Con rồng to và Giang Nam sẽ không gặp nhau, Giang Nam không thể sử dụng nó nghênh chiến Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn bóp méo nhân quả, muốn đánh con rồng to về lại thời gian mấy ngàn năm trước, đoạn thời gian trước khi gặp Giang Nam, để nó tiếp tục sống trong mơ hồ.

Thân thể khủng bố của Vô Cực Thiên Tôn bị Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn làm rung lắc nứt toác, sắp tan rã.

- Tịch diệt!

Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn bỗng tan biến thành tịch diệt kiếp cuồn cuộn dâng trào. Vô Cực Thiên Tôn khẽ rên, cơ thể có dấu hiệu bị hủy diệt.

Vô Cực Thiên Tôn cũng là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, nếu cơ thể bị hủy thì nguyên thần, đạo quả, thần hồn cũng sẽ mất.

Đây là lực lượng tập hợp của Giang Nam và con rồng to thi triển ra nguyên thủy tịch diệt kiếp, uy thế hơn hẳn một mình Giang Nam làm gấp trăm lần, có thể tưởng tượng nó kinh khủng cỡ nào.

Vô Cực Thiên Tôn quát to:

- Đại kiếp!

Lưu Ly Ngọc Như Ý thay cơ thể Vô Cực Thiên Tôn rơi vào Nguyên Thủy Đại La Thiên tịch diệt kiếp, chấn động khủng bố truyền đến. Mọi thứ tan biến, trong Lưu Ly Ngọc Như Ý vang một chuỗi tiếng nổ. Vô số linh quang

bay ra khỏi tiên thiên linh bảo này, tan nát hết.

Răng rắc!

Tiên thiên linh bảo này nứt nẻ li ti.

Lúc này Lưu Ly Ngọc Như Ý bộc phát lỗ đen thời không tách con rồng to khỏi người Giang Nam thành công, kéo con rồng vào lỗ đen. Giang Nam vươn tay chộp con rồng to, giật mạnh về.

Thời không sụp đổ, các phong cảnh trong lỗ đen lướt nhanh. Miệng lỗ xuất hiện cảnh tượng linh quang, con rồng to vùng vẫy sắp rơi vào trong.

Cơ thể con rồng to bị phân giải phong lỗ đen thời không, vì bên dưới cái lỗ có con rồng đang nằm sấp ngủ gật. Hai con rồng không thể gặp nhau, phải có một bị hủy diệt, đó là quy luật thời không.

Vô Cực Thiên Tôn muốn mượn cơ hội này phá hủy con rồng to hiện tại, giữ lại con rồng hoang trong linh quang sống mơ màng.

Vô Cực Thiên Tôn vận dụng đạo diệu nhân quả đã đến trình độ không thể tưởng tượng.

Lúc này tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh trong Tiên giới truyền đến chấn động, bùm bùm liên tục va chạm vào Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn, lỗ đen thời không. Giang Nam hộc máu té xuống, tay vẫn túm chặt con rồng to không thả. Vô Cực Thiên Tôn bị thương nặng bay vào hỗn độn.

Lỗ đen thời không sụp đổ, thân thể con rồng to bầm dập rơi xuống cạnh Giang Nam.

Giang Nam giãy dụa gượng dậy lại hộc máu té xuống. Vô Cực Thiên Tôn cố gắng đứng lên nhưng không nổi, Lưu Ly Ngọc Như Ý rơi gần đó.

Hai người thở hổn hển.

Vô Cực thư đồng kinh kêu:

- Đại Thiên Tôn!

Vô Cực thư đồng bay nhanh tới.

Vô Cực Thiên Tôn ho ra máu, kiệt sức giơ ngón tay chỉ Lưu Ly Ngọc Như Ý lại chỉ hướng Giang Nam.

Vô Cực thư đồng hiểu ý, túm lấy Lưu Ly Ngọc Như Ý lao hướng Giang Nam.

Đinh!

Một cái chuông to bay tới đụng xéo vào Vô Cực thư đồng, nó giật mình vội né tránh. Vô Cực thư đồng liếc qua thấy Vạn Chú Đạo Quân điều khiển Chú Đạo thiên đàn bay tới, tóc xão ngang vai làm phép muốn tru sát nó.

Vô Cực thư đồng cười phá lên:

- Vô dụng, ta là đại đạo của Đại Thiên Tôn biến ra, không hồn không phách, ngươi làm sao chú chết ta?

Vạn Chú Đạo Quân hoàn thành chú kiếm, nhát kiếm chém qua, Vô Cực thư đồng vẫn bình yên vô sự đứng đó. Vạn Chú Đạo Quân giật mình vội chạy tới bên cạnh Giang Nam, đứng che trước mặt hắn.

Vô Cực thư đồng và Vạn Chú Đạo Quân đứng giằng co, không ai dám hành động. Tu vi Vạn Chú Đạo Quân thâm sâu hơn Vô Cực thư đồng, lại có đàn chuông hợp nhất, thực lực tăng nhiều. Vô Cực thư đồng cầm tiên thiên linh bảo Lưu Ly Ngọc Như Ý, Vạn Chú Đạo Quân không chắc đánh lại được.

Vô Cực thư đồng nghĩ rằng dù có Lưu Ly Ngọc Như Ý nhưng Vạn Chú Thiên Chung của Vạn Chú Đạo Quân cũng rất lợi hại. Thế nên hai người đành giằng co.

Sau lưng hai người, Giang Nam và Vô Cực Thiên Tôn bị thương nặng chưa từng có, cố gắng điều dưỡng lại.

Vạn Chú Đạo Quân cẩn thận nhìn Lưu Ly Ngọc Như Ý trong tay Vô Cực thư đồng, nhỏ giọng nói:

- Giáo chủ, bị thương nghiêm trọng không?

- Nghiêm trọng, nhưng chưa chết được.

Vết thương Giang Nam dần lành lại, hắn gượng dậy, ho khan:

- Đại Thiên Tôn không uổng là điện chủ Đạo Quân điện, suýt lấy mạng ta. Nhưng Vô Cực thư đồng không phải đối thủ của Vạn Chú Đạo Quân.

Vô Cực Thiên Tôn ngồi dậy, hộc máu, cười nói:

- Đế Giang đạo hữu cũng không kém, trước đó đã kêu Vạn Chú canh giữ gần đó. Nếu không có Vạn Chú đến thì ngươi đã chết. Vạn Chú thì... Ha ha ha, nếu có ta chỉ điểm, thư đồng giết Vạn Chú không khó gì.

Giang Nam yên lặng, ngực như cái ống bể lọt gió.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2677: Chuyển Vận Tam Giới. (1)

Vô Cực Thiên Tôn ra hiệu. Vô Cực thư đồng cõng gã, xoay người bỏ đi. Vạn Chú Đạo Quân thở phào, kéo con rồng to hấp hối lên Chú Đạo thiên đàn, lại cõng Giang Nam định đi Huyền Châu.

Giang Nam nằm trên lưng Vạn Chú Đạo Quân, ho ra máu nói:

- Vạn Chú đạo hữu, đừng đi Huyền Châu, hãy ở lại đỉnh Tiên giới đi.

Vạn Chú Đạo Quân dừng bước, tò mò hỏi:

- Giáo chủ, bây giờ ngươi bị thương rất nặng, tùy thời duỗi thẳng cẳng. Ở lại đỉnh Tiên giới này có ích gì?

Giang Nam không biết nên nói cái gì:

- Ta chưa đến nỗi duỗi thẳng cẳng. Vết thương của ta là đạo thương do Lưu Ly Ngọc Như Ý tạo thành, tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh cũng nhân lúc cháy nhà hôi của. Trong Huyền Châu có ai chữa lành được vết thương?

Vạn Chú Đạo Quân gật gù. Tiên thiên pháp bảo, linh bảo tạo thành đạo thương đúng là không ai trong Huyền Châu chữa được. Đám người Càn Nguyên Tiên Đế, Tử Hạm tiên hậu, Mông Tốn thái tử cũng bó tay.

Vạn Chú Đạo Quân hỏi:

- Ở lại thiên đỉnh thì được gì?

Giang Nam thở hổn hển:

- Ở thiên đỉnh ta có thể xem quá trình khai thiên tích địa, tham ngộ đại đạo ảo diệu. Tại đây là chỗ thu nguyên thủy chi khí tốt nhất.

Vạn Chú Đạo Quân đặt Giang Nam trên thiên cao nhất Tiên giới, nhìn kỹ hắn. Hơi thở Giang Nam mong manh, bộ dáng tùy thời sẽ chết. Vạn Chú Đạo Quân lại nhìn con rồng to, thấy con rồng cũng rất thê thảm, cơ thể bị đánh rách nát, tiên thiên bất diệt linh quang tạo ra thân thể bị tiêu trừ mảng lớn.

Nhưng tinh khí thần con rồng to tốt hơn Giang Nam nhìn, chỉ có bộ dáng ngơ ngác.

Vạn Chú Đạo Quân huơ ngón tay trước mặt con rồng to, thân thiết hỏi:

- Ác long, ngươi có sao không?

Con rồng to ngơ ngác nhìn Vạn Chú Đạo Quân:

- Ngươi là ai?

Con rồng to ồm ồm hỏi:

- Khuôn mặt xấu xa này hơi quen, nhưng ta không nhựó ra... Hình như ta mất trí nhớ... Ôi chao, ta mất trí nhớ thật rồi!

Vạn Chú Đạo Quân giật mình kêu lên:

- Lại mất trí nhớ?

Giây sau Vạn Chú Đạo Quân mừng như điên, đổi vẻ mặt khác. Vạn Chú Đạo Quân nhào lên râu rồng, ôm cọng râu thô to gào khóc:

- Ca ca, ca ca thân yêu, rốt cuộc ta đã tìm được ngươi! Ta là huynh đệ ruột thịt của ca ca đây!

Giang Nam suýt hộc máu. Con rồng to ngơ ngác lúc lắc csái đầu, Vạn Chú Đạo Quân ôm cọng râu cũng lắc theo.

Con rồng to lẩm bẩm:

- Khoan, ta nhớ mang máng...

Vạn Chú Đạo Quân sợ hết hồn, mặt xanh mét vội bỏ râu rồng ra. Con rồng to ôm đầu vắt óc suy tư, Vạn Chú Đạo Quân muốn lao lên nhận ca ca nhưng lo nó đột nhiên nhớ ra cái gì sẽ đánh mình một trận.

Bị đánh cũng đành thôi, nếu con rồng to nuốt luôn Vạn Chú Đạo Quân thì gã kêu trời, trời không thấu, kêu đất, đất chẳng nghe.

Con rồng to lẩm bẩm:

- Tồn tại vĩ đại như ta làm sao có đệ đệ đáng khinh như thế?

Con rồng to bỗng tỉnh táo hét lên:

- Giáo chủ, ha ha ha ha ha ha! Ta nhớ rồi, ta nhớ ngươi! Vạn Chú, con sâu ti tiện đáng thương... Ủa, đây là đâu? Các ngươi là ai?

Vù vù vù vù vù!

Con rồng to đột nhiên bay đi, chớp mắt chui vào Tiên giới.

Giọng con rồng to vang vọng:

- Bất Không, Bất Không, ngươi ở đâu? Hãy đi ra đại chiến ba trăm hiệp với Long đại lão gia!

Vạn Chú Đạo Quân nhìn Giang Nam.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Vô Cực Thiên Tôn rối loạn nhân quả, làm nó thần trí không rõ. Nhưng với thực lực của rồng to, dù bị thương thì trên đời không nhiều người làm gì nó được. Vạn Chú đạo hữu, lần này phải đa tạ ngươi ra tay giúp đỡ.

Vạn Chú Đạo Quân cười nói:

- Tuy ngươi nhiều lần đối đầu với ta nhưng nói được thì làm được, không thiếu ta cái gì. Hơn nữa ngươi và ta đã giao hẹn, ta giúp ngươi vượt qua kiếp số này, ngươi trả lại Chú Đạo thiên đàn, Vạn Chú Thiên Chung cho ta. Bây giờ thanh toán sòng phẳng.

Giang Nam cười nói:

- Sau này Tiên giới hoàn toàn mở ra, đạo hữu tự do trời cao mặc chim bay. Không biết đạo hữu có dự tính gì không?

Nếu hỗn độn bị mở mang hết, Tiên giới sẽ trở thành bao la rộng lớn, to hơn hiện tại gấp vô số lần. Đất rộng người thưa, Tiên giới có kho báu vô tận. Vạn Chú Đạo Quân sẽ không ở lại Huyền Châu, gã có sự nghiệp phải làm.

Vạn Chú Đạo Quân im lặng giây lát, nhìn Chú Đạo thiên đàn, nói:

- Ta định đi sâu vào Tiên giới tìm một động tiên, sưu tầm linh dược thánh dược khắp Tiên giới, sống lại sinh linh chú đạo. Hiện tại là thời đại tiên đạo, ta sống lại sinh linh chú đạo không phải vì muốn tái hiện chú đạo thịnh thế, ta chỉ cầu bọn họ sống lại, không có ý định đảo điên tiên đạo.

- Khiến âm linh trong thiên đàn sống lại sao?

Giang Nam im lặng giây lát sau khẽ thở dài:

- Đạo hữu, bọn họ đã hồn phi phách tán trong tịch diệt kiếp, âm linh ở lại thiên đàn chỉ là tàn hồn tụ tập chú niệm, oán niệm. Đạo hữu muốn sống lại bọn họ sẽ rất khó khăn, ta e rằng đạo hữu bỏ ra cả đời cũng không được kết quả gì.

Vạn Chú Đạo Quân yên lặng giây lát sau cười nói:

- Kiếp trước ta nợ bọn họ, nếu kiếp này không trả thì lòng ta luôn giữ cái gút. Cho dù uổng phí một kiếp người cũng có sao?

Giang Nam chào Giang Nam:

- Giáo chủ, ta đi đây.

Giang Nam vùng vẫy đứng dậy, lại hộc máu, mặt trắng bệch. Vạn Chú Đạo Quân định dìu hắn nhưng Giang Nam huơ tay, chào đáp lại gã.

Giang Nam nói:

- Tử Xuyên bị thương, không thể đưa tiễn đạo hữu, chỉ biết chúc đạo hữu sớm ngày tìm được phúc địa, hoàn thành chấp niệm. Tương lai hai ta sẽ còn gặp lại!

Vạn Chú Đạo Quân cười to bảo:

- Tốt!

Vạn Chú Đạo Quân xoay người rời đi:

- Giáo chủ, sau này hai ta còn gặp lại!

Giang Nam nhìn teo Vạn Chú Đạo Quân đi xa, giây lát sau ngồi xếp bằng chữa thương thân thể, nguyên thần, pháp lực, đại đạo, đạo quả. Chiến đấu với Vô Cực Thiên Tôn làm Giang Nam bị thương rất nặng, tiên thiên bất diệt linh quang xây dựng thân thể, nguyên thần, pháp lực, đại đạo, đạo quả gần như bị đánh tan nát.

Kiếp số lần này Giang Nam tranh đấu với tám tiên thiên pháp bảo, nhiều chí bảo tiên đạo đã lâu nhưng chưa từng bị đạo thương nghiêm trọng như thế.

- Đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn không giống bình thường, gần với tận cùng đại đạo, khi ra tay không tầm thường.

Giang Nam vô cùng khâm phục Vô Cực Thiên Tôn, tuy gã kiêu ngạo, tự phụ nhưng đúng là có vốn liếng kiêu ngạo.

Điện chủ Đạo Quân điện này có đại đạo nhân quả quỷ thần khó lường, dù là tiên thiên linh bảo hoang dại như con rồng to cũng bị thương nặng. Nếu

không phải Giang Nam bắt chặt con rồng to không để nó rơi vào lỗ đen thời không, sợ là nó đã tan biến.

- Nhưng trận chiến này khiến ta thấy bản lĩnh Vô Cực Thiên Tôn, sau này hắn muốn giết ta càng khó hơn, lộc về tay ai còn chưa biết.

Giang Nam hít sâu, tập trung chữa đạo thương.

Bên dưới, Tiên giới liên tục khuếch trương, hư không chấn động, vũ trụ không ngừng kéo dài ra ngoài, biến hỗn độn hồng mông thành thiên tài địa bảo, trời sao đại lục, đại thủy phong hỏa.

Hỗn độn bất diệt thì hành động khai thiên sẽ không ngừng lại, hoặc tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh hao hết uy lực tan vỡ hoặc hỗn độn bị khai sáng hoàn toàn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2678: Chuyển Vận Tam Giới. (2)

Đột nhiên thiên địa chấn động, chỗ hỗn độn mở mang, một luồng linh khí huyễn lệ sinh ra, rực rỡ chói mắt. Trong linh khí vang tiếng đạo âm kỳ diệu, cao thâm khó dò.

Mắt Giang Nam sáng rực:

- Nguyên thủy chi khí!

Giang Nam cưỡng ép thi triển Nguyên Thủy Đại La Thiên, Đại La Thiên rách rưới xuất hiện, khắp nơi là cung điện đổ nát, ngôi sao hoang phế, không còn khí tượng thần thánh ban đầu.

Giang Nam vươn tay kéo nguyên thủy chi khí, nuốt xuống ngay.

Nguyên thủy chi khí vào người, Giang Nam cảm thấy vô cùng thoải mái. Nguyên thủy chi khí không chỉ là linh đan diệu dược thần kỳ nhất, nó chứa một ít ảo diệu tận cùng đại đạo. Tuy đạo thương của Giang Nam nghiêm trọng nhưng nguyên thủy chi khí có thể chữa lành.

Tuy nhiên nguyên thủy chi khí trong Tiên giới rất hiếm hoi, Giang Nam muốn lành lặn hẳn thì cần rất nhiều nguyên thủy chi khí.

- Nguyên thủy chi khí này xuất hiện nghĩa là có nhiều nguyên thủy chi khí hơn sẽ sinh ra.

Giang Nam suy tư giây lát, thầm nghĩ:

- Tiên giới khuếch trương, với khí độ của Đế và Tôn, Bất Không đương nhiên sẽ sáng tạo một thời đại không thua gì thời đại nguyên đạo. Nếu tam giới còn ở chỗ cũ sẽ mất cơ hội phát triển mạnh.

Tam giới vốn là bảy vũ trụ, Đạo Quân tiền sử chuyển thế luyện tập mở mang tiểu vũ trụ trước khi khai sáng Tiên giới.

Tiên giới mới là chính thống.

Hiện giờ Tiên giới sắp khuếch trương nguyên không gian hỗn độn, tam giới bé nhỏ không đáng kể sẽ bị thời đại đào thải.

- Hay vận chuyển tam giới vào Tiên giới, vậy thì sinh linh tam giới sẽ không bị thời đại đào thải.

Giang Nam lòng máy động, định đứng lên bỗng nhiên mặt tái xanh, thở dài. Bây giờ Giang Nam bị thương rất nặng, vận chuyển tam giới vào Tiên giới hao tổn pháp lực rất lớn, trạng thái hiện tại của hắn không làm được.

Giang Nam cố dốc sức ra chút pháp lực biến thành một phù văn sắc lệnh, sắc lệnh rơi xuống Huyền Châu.

Trong Huyền Châu, Càn Khôn lão tổ sớm dẫn đại quân quay về, sửa sang lại quân mã, kêu lãnh tụ các bộ đến bàn bạc việc Tiên giới khuếch trương, Huyền Châu làm sao nuốt nhiều cương vực hơn.

Lúc này một sắc lệnh rơi xuống tay Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ đọc lướt qua, mừng rỡ nói với các lãnh tụ Huyền Châu:

- Giáo chủ bình yên vô sự, các vị không cần lo lắng. Lần này giáo chủ hạ lệnh cho chúng ta chuyển tam giới vào Tiên giới.

Đạo Vương trầm giọng nói:

- Hiện tại Tiên giới tràn ngập các kho báu, cơ duyên, chúng ta chuyển chúng sinh tam giới thượng giới, bọn họ có thể nhận một phần cơ duyên, được ích lợi lớn khai thiên tích địa... Khoan, ý quân sư nói giáo chủ kêu chúng ta chuyển tam giới chứ không phải chúng sinh tam giới?

Đạo Vương lộ biểu tình khó tin hét thất tanh:

- Chuyển vũ trụ tam giới vào Tiên giới?

Mấy lãnh tụ Huyền Châu khác bàn tán xôn xao.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Đúng vậy! Chuyển vũ trụ tam giới vào Tiên giới! Hỗn Độn Cổ Thần có thể đẩy Hỗn Độn thiên quốc đánh vào Tiên giới, với lực lượng Huyền Châu hiện tại còn hơn cả Hỗn Độn thiên quốc, không khó chuyển tam giới vào Tiên giới. Nhưng điều ta càng quan tâm là rốt cuộc được thấy thần toán Quỷ Bà Thiên. Tương lai chinh chiến Tiên giới làm sao thiếu thần toán Quỷ Bà Thiên được?

Nếu tam giới chuyển vào Tiên giới thì Quỷ Bà Thiên ẩn cư trong tam giới sẽ xuất hiện. Càn Khôn lão tổ sớm ngưỡng mộ cao thủ thần toán truyền kỳ này, nhưng Giang Nam sợ an toàn của Quỷ Bà Thiên nên giấu trong tam giới.

Tam giới chuyển vào Tiên giới đương nhiên Quỷ Bà Thiên sẽ đi theo.

- Quỷ Bà Thiên?

Càn Nguyên Tiên Đế lộ vẻ suy tư:

- Ta có nghe Huyền Thiên giáo chủ nói bên người có một cao thủ thần toán, là một bà lão, thần toán kinh người. Quỷ Bà Thiên này có đấu lại Ma Kha Thiên Quân được không?

Hiện giờ Tiên giới lại mở ra, hai đạo cung có biến đổi, không còn là đạo cung ban đầu. Hai cung trở thành một phần trong đạo quả của Tiên Đế, Tiên Tôn.

Đế cung của Tiên Đế cũng đặt trong hai đạo cung, bây giờ thời thế thay đổi, đế cung biến mất, Càn Nguyên Tiên Đế không còn là Tiên Đế trên danh nghĩa của Tiên giới, Tử Hạm cũng không còn là tiên hậu.

Tiên giới vô chủ, không ai làm chủ Tiên giới được. Thời đại giáo môn thống trị Tiên giới đã đến.

Thật ra Tiên giới bây giờ càng lúc càng rộng lớn, khó có thế lực khổng lồ nào thống nhất Tiên giới được, dù thống trị trên danh nghĩa cũng không thể. Trừ phi chứng Đạo Quân mới chiếm cứ chính thống, nếu không các đại giáo môn chỉ giành được một góc nhỏ nhoi.

Huyền Châu là thế lực lớn nhất Tiên giới cũng không thể nuốt hết Tiên giới được.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Ta từng nghe lão gia nói qua Quỷ bà bà và Ma Kha từng đấu trong vô nhân cấm khu, bà bà trên cơ Ma Kha.

Đám người rung động. Ma Kha Thiên Quân là tồn tại như thế nào? Thủ lĩnh Hỗn Độn thiên quốc, khống chế một nửa quân lực Hỗn Độn thiên quốc, có tiếng là đại trí tuệ Cổ Thần, cường giả thần toán được Tiên giới công nhận.

Quỷ Bà Thiên chỉ là một tiểu nhân vật đẳng cấp chân tiên vậy mà đấu với Ma Kha Thiên Quân, lại còn trên cơ, thật khiến người khó tin.

La Hầu La cũng trở về Huyền Châu, đứng chung với các thủ lĩnh. La Hầu La thu hoạch nhiều ích lợi trong cuộc chiến độ kiếp của Giang Nam, tu vi thực lực nhảy vọt lên một trong mấy tồn tại mạnh nhất Tiên giới.

La Hầu La thầm nghĩ:

- Ma Kha Thiên Quân kêu ta ở lại Huyền Châu, chuẩn bị ám sát một người, hay người này là Quỷ Bà Thiên?

- Hèn gì Ma Kha cứ kêu ta giết nàng, chắc vì thần toán thua Quỷ Bà Thiên.

Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói:

- Lúc trước Tiên giới tràn ngập các loại cơ duyên Đế và Tôn để lại quấy nhiễu thiên cơ, khiến thần toán vô dụng. Hiện tại cơ duyên này đã kết thúc, tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh sẽ bị hủy trên đường khai thiên. Thiên cơ dần phục hồi bình thường lại.

- Năng lực thần toán của Ma Kha Thiên Quân sẽ tỏa sáng trong thời đại này. Ta có thể giúp Tiên giới khống chế đại cục, nhưng với cường giả hiểu biết thần toán như Ma Kha Thiên Quân thì ta lo không xuể.

- Bây giờ giáo chủ không có đây, nhưng có Quỷ Bà Thiên thì Huyền Châu có thể thừa dịp cơ duyên khuếch trương lớn mạnh. Giờ cần gấp nhất là chuyển tam giới vào Tiên giới, mời vị Quỷ bà bà này. Nhưng tam giới to lớn làm sao vận chuyển lên đây? Làm sao oanh kích tam giới mà không bị thương chúng sinh trong đó, đây là vấn đề khó khăn.

Tịch Ứng Tình cười nói:

- Huyền Châu ta tụ tập nhiều chí bảo tiên đạo, dựa vào lực lượng chúng nó nâng tam giới lên, bảo vệ tam giới. Lại oanh kích Tiên giới, vào trong Tiên giới. Có những chí bảo tiên đạo bảo vệ sẽ không có sinh linh bị gì.

Kiếp số của Giang Nam đã qua, các chí bảo tiên đạo quay về với chủ nhân.

Trong mười chí bảo tiên đạo rơi vào Huyền Châu có Hồng Mông Kim Phiên, Hỗn Độn tiên kiếm, Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh, Huyền U trấn đạo đỉnh, La Thiên Khánh Vân. Huyền U trấn đạo đỉnh và Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh chỉ xem như một nửa, nếu cộng thêm Đinh Thiên Nguyên Thung trong tay Giang Nam là bảy chí bảo tiên đạo rưỡi thuộc về Huyền Châu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2679: Quỷ Bà Thiên Thượng Giới.

Huyền Châu xuất động mấy ngàn vạn tiên nhân, dốc hết lực lượng hạ giới. Tình hình đó làm các giáo môn Tiên giới giật mình.

Năm xưa Giang Nam mang một ngàn bốn trăm vạn tiên nhân thượng giới dã rung động Tiên giới. Qua thời gian dài phát triển, năm Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân truyền đạo Tiên giới, thu môn sinh rộng rãi càng phát triển ngũ giáo phái thành thế lực số một Tiên giới, tiên nhân đông đúc.

Cuộc chiến tầng hư không thứ bảy Tiên giới, Huyền Châu toàn chọn tinh anh đi tầng hư không thứ bảy, mặc dù chết khá nhiều nhưng Huyền Châu không bị thương nguyên khí nặng gì.

Giờ phút này, mấy ngàn vạn tiên nhân cùng hành động khiến người rung động, vô cùng giật mình.

Nhưng rung động thì mặc rung động, bây giờ tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh khai thiên tích địa, mở mang hỗn độn hồng mông, Tiên giới có mảng lớn bảo địa, thiên tài địa bảo vô chủ, tình hình bên Huyền Châu mặc dù khiến người động lòng nhưng các giáo môn tập trung sức lực, tầm mắt vào việc thăm dò không gian mới, tìm dị bảo, phúc địa mới trong Tiên giới.

Mấy tháng trôi qua, rất nhiều động tiên bị phát hiện. Thường có tin ai phát hiện một ngọn núi lớn tiên thiên tiên kim tổ thành. Có người phát hiện một đại dương toàn là tiên khí tiên dịch.

Có người tìm được một quả trứng tiên, trong đó dựng dục tiên thiên sinh linh khủng bố, chưa xuất thế đã toát ra hơi thở kinh thiên động địa.

Có người tìm một tòa cổ thành tiền sử để lại trong hỗn độn xa xưa, thành cổ chưa bị hủy diệt trong các tịch diệt kiếp, không bị mở mạng khi khai thiên

tích địa.

Có người phát hiện trên đường khai thiên tích địa, thiên địa thật tự nhiên sinh ra ma địa, có yêu ma trời sinh siêu mạnh.

Có người tìm được tiên thiên Tiên vực, vô cùng thần thánh, hơn hẳn những tiên thiên Tiên vực hoàn chỉnh xuất hiện trong hư không Tiên giới.

Kho báu vô tận xuất hiện trong không gian mới được mở mang. Mỗi bảo địa, kho báu bị tìm ra sẽ dẫn đến cuộc tranh giành đẫm máu. Có một số kho báu kinh động các giáo môn, đại giáo chinh chiến với nhau.

Quần hùng Huyền Châu đã biến mất, mấy tháng không có bóng dáng bọn họ.

Hôm nay đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai, Tiên giới rung lắc dữ dội chấn động các tiên châu. Các ngôi sao mới hình thành trên bầu trời cũng bị chấn nat, đánh bay.

Các tiên nhân lòng rung động nhìn hướng phát ra thanh âm đinh tai nhức óc, trong thấy hình ảnh khiến người hoảng sợ.

Một vũ trụ vô cùng khổng lồ khảm vào vách Tiên giới, đang rung lắc xâm nhập vào Tiên giới.

Vũ trụ kia do vô số thế giới tổ thành, hình dạng kỳ lạ ba mươi ba trọng thiên, từng tầng xếp hàng, hơi giống nguyên tháp.

Xung quanh ba mươi ba trọng thiên lơ lửng các thế giới, ngân hà tinh tú. Những thế giới này có đủ kiểu đủ hình, có hình dạng như ngọc, có như đỉnh to, có như bảo tháp, có như chuông to quay quanh ba mươi ba trọng thiên.

Các thần điện đứng thẳng tầng trên cùng. Hình dạng và cách bài bố hơi giống Nguyên Thủy Đại La Thiên của Huyền Thiên giáo chủ. Những tầng thiên này không phải từ đại đạo biến ra mà thật sự tồn tại, rất đơn sơ, không tinh xảo bằng Nguyên Thủy Đại La Thiên của Huyền Thiên.

Vũ trụ khổng lồ ầm ầm chấn động, các tiên nhân đứng trên các tầng thiên thúc giục Hồng Mông Kim Phiên, La Thiên Khánh Vân, Hỗn Nguyên Thiên Tán, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, các chí bảo tiên đạo bao quanh vũ trụ kỳ lạ oanh kích vách Tiên giới, xâm nhập vào trong.

- Điên, điên rồi!

Trong Tiên giới, các giáo chủ đại giáo bị kinh động, giậtm ình nhìn cảnh tượng.

Thiên Hoang Đạo Quân hét chói tai:

- Huyền Thiên giáo chủ bị điên, định chuyển tam giới vào Tiên giới! Điên hết sức!

Đám người Thái Nhất Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Vô Tà Đạo Quân, Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân nhìn vũ trụ dần xâm nhập Tiên giới, lòng vừa giật mình vừa hoảng sợ.

Tam giới to tương đương với bảy Hỗn Độn thiên quốc, vận chuyển vũ trụ đó đánh vào Tiên giới, hành động điên cuồng như thế chỉ có kẻ điên Huyền Thiên giáo chủ mới làm.

- Tam giới vào Tiên giới, vậy là Quỷ Bà Thiên cũng đi theo?

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng, cười tà:

- Quỷ Bà Thiên, cao thủ thần toán, kình địch của ta. Nhưng chắc ngươi không ngờ ta sớm để lại hậu chiêu, quân cờ La Hầu La sẽ lấy mạng ngươi, chờ ngươi chết trong tay La Hầu La thì Tiên giới này còn ai ngăn cản thần toán của ta?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cuối cùng tam giới hoàn toàn xuyên thấu vách tường Tiên giới đụng vào Tiên giới.

Vũ trụ này tuy rất khổng lồ nhưng so với Tiên giới bây giờ thì rất nhỏ bé.

Tiên giới hiện tại quá lớn, tam giới như hạt cát trong sa mạc. Tiên giới vẫn đang khuếch trương, rất khó tưởng tượng sau khi Tiên giới hoàn toàn mở mang sẽ có lãnh địa to lớn đến đâu?

Đám tiên nhân Huyền Châu vận chuyển tam giới bay vào trung tâm Tiên giới, nơi có Huyền Châu. Vũ trụ vẫn giữ hình dạng cũ, như một tòa bảo tháp. Tiên giới đè ép vũ trụ liên tục rút nhỏ lại.

Dù sao tam giới không phải vũ trụ cao đẳng như Tiên giới, sau khi nó vào Tiên giới sẽ bị chèn ép rút nhỏ.

Các tiên nhân Huyền Châu lắc người, vô số tiên đạo bay ra khỏi cơ thể, rậm rạp như sợi xích đan xen hư không tam giới, tinh cầu, ngân hà, đại lục, tế luyện tam giới.

Lại có các tiên nhân cầm tiên khí biến thành nước mưa rót xuống tam giới, tăng độ cứng của tam giới lên.

Có nhiều tiên nhân lấy pháp bảo ra, pháp bảo tỏa tiên quang chiếu rọi hư minh tam giới, ổn định không gian.

Các tiên Huyền Châu bạn rộn. Càn Khôn lão tổ dẫn quần hùng tự mình tiếp đãi Quỷ Bà Thiên.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Đại thế đương thời đã đến, sao có thể thiếu Quỷ bà bà? Nhưng Quỷ bà bà thật khó tìm, nếu không chuyển tam giới đi e rằng bà bà vẫn còn đang thanh tu.

Quỷ Bà Thiên chống gậy cười nói:

- Quân sư, đoạn thời gian trước dù có tìm được lão thân cũng vô dụng. Hậu chiêu của Đế và Tôn che thiên cơ, lão thân không tính ra được gì.

Mọi người nhìn chằm chằm bà lão, Quỷ Bà Thiên tóc bạc da mồi, vóc dáng thấp lùn, tu vi yếu như bún.

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn thái tử tò mò hơn ai hết.

Quỷ Bà Thiên nhìn mọi người, gật gù, cười tủm tỉm nói:

- Các vị đều là rường cột, nhân tài rường cột. Nhưng các vị muốn trở thành đế thống tị Tiên giới thì còn kém chút lửa, chắc Tiên Đế sau này không ra từ Huyền Châu.

La Hầu La lòng máy động, trong đầu vang lên Ma Kha Thiên Quân truyền âm:

- La Hầu La giáo chủ, phải giết Quỷ Bà Thiên bằng được! Diệt người này là đại nghiệp Hỗn Độn Cổ Thần ta không còn ai ngăn được! Bây giờ ngươi khoan động sát khí, chờ lúc ra tay mới lộ sát khí, nếu không nàng sẽ cảm ứng được!

Ngay lúc này Quỷ Bà Thiên nhìn La Hầu La, cười toa nói:

- La Hầu La ma tổ... Có gì không?

Tim La Hầu La đập nhanh, mới rồi gã chỉ nghe Ma Kha Thiên Quân nói một câu chứ lòng chưa từng động sát khí!

La Hầu La thởp hào thầm nghĩ:

- May mắn mẫu thân không kêu ta giết Quỷ Bà Thiên, nếu không sẽ bị Quỷ Bà Thiên nhìn thấu lòng.

Chương 2680: Luyện Lại Đại La Thiên. (1)

Quỷ Bà Thiên mở mắt ra, lại nhìn hướng La Hầu La.

Trán La Hầu La toát mồ hôi lạnh, cười gượng hỏi:

- Lão thân nhìn ta làm chi?

Quỷ Bà Thiên cười kỳ lạ, không trả lời.

Mắt Càn Nguyên Thiên Quân lóe tia sáng, cười nói:

- Xin hỏi lão thân đế tương lai của Tiên Đế sẽ hoa rơi nhà ai?

- Bà bà cần xem quần hùng Tiên giới mới nhìn ra ai là Tiên Đế tương lai được.

Quỷ Bà Thiên run run nói:

- Các vị, bà bà mệt mỏi, xin hãy tán đi, bà bà cần nghỉ ngơi.

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân, Giang Tuyết, Hồng Đạo Nhân rời đi.

La Hầu La đang định đi thì Quỷ Bà Thiên đột nhiên kêu gã lại:

- La Hầu La Đạo Tổ xin dừng bước, bà bà có chuyện cần bàn với ngươi.

La Hầu La lòng máy động, vừa lo âu vừa hưng phấn. Linh Nữ, Ma Kha Thiên Quân muốn La Hầu La trừ khử Quỷ Bà Thiên, có thể không nghe lời Ma Kha nhưng gã phải nghe theo Linh Nữ.

Nhưng Quỷ Bà Thiên nhìn La Hầu La hai lần làm gã phập phồng lo sợ, lo bị bà lão này nhìn ra dấu vết gì.

Hiện giờ Quỷ Bà Thiên kêu La Hầu La ở lại cho gã cơ hội tiêu diệt nàng, một dịp tốt trời cho.

Mọi người tan họp, trong đại điện chỉ còn lại Quỷ Bà Thiên và La Hầu La.

La Hầu La đang định khi nào ra tay, đột nhiên Quỷ Bà Thiên cười nói:

- La Hầu La Đạo Tổ, lão thân nói cho Đạo Tổ biết nếu ngươi giết ta sẽ có hậu quả hội như thế nào.

Tim La Hầu La rớt cái bịch, vội nói:

- Bà bà nói gì vậy?

Quỷ Bà Thiên giộng cây gậy, cười tủm tỉm:

- Ma Kha Thiên Quân và Linh mẫu thân của ngươi tuy đều là đại cao thủ, ngươi cũng rất lợi hại, nhưng hễ nổi lên sát niệm với lão thân là sẽ không gạt được lão thân.

- La Hầu La Đạo Tổ, nếu ngươi giết lão thân thì cũng khó khó thoát khỏi cái chết. Lão thân chết, Đế Huyền bệ hạ tức giận, ai chịu nổi cơn giận của bệ hạ? Ai bảo vệ được ngươi? Ngươi cảm thấy người đó là Linh Nữ hay Ma Kha ngăn được uy lực một chiêu của bệ hạ?

Trán La Hầu La toát mồ hôi lạnh.

Quỷ Bà Thiên thay biểu tình khác, cười tủm tỉm nói:

- Lão thân thấy ngươi không giống người chết yểu, nếu ngươi giết lão thân thì chính là người chết, nếu ngươi không đụng vào lão thân tương lai ngươi là năm lãnh tụ Tiên giới, cao cao tại thượng. Trong thiên địa hiếm có tồn tại nào xếp trên ngươi, lão thân xem người tuyệt đối không sai.

La Hầu La im lặng.

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Đường đường là ma tổ nhưng là người không có quyết đoán, nhiều lần bị người giật dây, lão thân thấy xấu hổ giùm ngươi.

La Hầu La nghiêm túc nói:

- Bà bà, muốn không bị người điều khiển nói dễ hơn làm.

- Buồn cười!

Quỷ Bà Thiên lạnh lùng nói:

- Ma tổ đường đường là nam nhi, thiên hạ hiện thời có mấy người xứng gọi là Đạo Tổ? Ngươi xếp vào Đạo Tổ ma đạo mới ngang hàng với tiên đạo mới, La Hầu La Đạo Tổ trong năm Đạo Tổ lại bị người liên tục giật dây, ma tính của ngươi ở đâu?

La Hầu La hiểu ý ngay, vội khom người vái:

- Xin Bảo Hoàng Đạo Quân chỉ dạy ta!

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Bây giờ Tiên giới mở mang, có không gian rộng lớn vô ngần, ngươi cần gì nhớ đến Hỗn Độn thiên quốc hay Huyền Châu? Thiên hạ to lớn, chỗ nào không có đất cho ngươi dung thân?

- La Hầu La Đạo Tổ, sự nghiệp của ngươi không ở Huyền Châu, không ở Hỗn Độn thiên quốc mà là bên ngoài, không gian rộng lớn bên ngoài! Hãy mang theo giáo chúng giáp đồ của ngươi rời khỏi Huyền Châu, đào hoang khai thác đất, sau này ngươi nhìn xem trong thiên hạ còn bao nhiêu người có thể điều khiển ngươi?

La Hầu La mừng rỡ, lại khom người vái, xoay người đi.

Không lâu sau Càn Khôn lão tổ vội vàng tìm Quỷ Bà Thiên, giậm chân

nói:

- Bà bà nói gì với tiểu tử La Hầu La? Hắn kéo mấy trăm vạn ma tiên rời khỏi Huyền Châu rồi!

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Quân sư đừng nóng, nếu lão thân kêu Hồng Đạo Tổ, Quân Đạo Tổ, Kế Đô ma tổ, phu nhân Bỉ Ngạn Đạo Tổ của quân sư rời khỏi Huyền Châu chắc quân sư sẽ nhảy cẫng lên?

Càn Khôn lão tổ hét thất thanh:

- Để năm Đạo Tổ rời khỏi Huyền Châu? Vậy Huyền Châu ta còn lại gì?

- Còn lại rất nhiều.

Quỷ Bà Thiên bình tĩnh nói:

- Năm vị ở bên ngoài khai hoang, đánh chiếm thiên hạ đều thuộc về Đế Huyền bệ hạ. Giáo chúng môn sinh của bọn họ là giáo đồ giáo chúng của bệ hạ, sau này bệ hạ kêu một tiếng là năm Đạo Tổ đến chầu, đàn tiên đến bái.

- Nếu để bọn họ ở lại Huyền Châu, ha ha ha,, năm tổ là Đạo Tổ thời đại tiên đạo, Đế và Tôn sống lại thấy bọn họ đều ở dưới tay bệ hạ sẽ nghĩ sao?

Tim Càn Khôn lão tổ đập nhanh, khẽ thở dài:

- Đế và Tôn sẽ có cái gai trong lòng, dù không nói thì vẫn có khúc mắc.

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Càn Nguyên, Mông Tốn, Tử Hạm cũng không thể ở lại Huyền Châu. Càn Nguyên từng là Tiên Đế, danh hiệu Tiên Đế không tầm thường. Đế trong Đế và Tôn là Tiên Đế, nếu Càn Nguyên ở dưới tay Đế Huyền bệ hạ sau này sẽ gây ra tranh chấp thị phi.

Càn Khôn lão tổ trố mắt líu lưỡi, giây lát sau nói:

- Tiên Đế sẽ không nhỏ nhen như vậy.

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Vấn đề không phải nhỏ nhen hay không mà là mặt mũi. Nếu Đế Huyền bệ hạ trở thành tồn tại ngang hàng với Đế và Tôn thì thu Càn Nguyên vào tay cũng không sao. Nhưng nếu Đế Huyền bệ hạ không có thực lực này, một chút xíu dấu vết cũng sẽ thành nguyên nhân tương lai chết. lão thân không phóng đại, cẩn thận là hơn. Đến độ cao như Đế Huyền bệ hạ càng phải hết sức cẩn trọng.

Càn Khôn lão tổ nhíu mày nói:

- Ba Thiên Quân Càn Nguyên, Mông Tốn, Tử Hạm rời khỏi Huyền Châu, năm Đạo Tổ mang ngũ giáo phái rời đi, Huyền Châu ta còn lại gì? Đại thế lực khác tấn công thì chúng ta làm sao ngăn cản?

Quỷ Bà Thiên cười đáp:

- Quân sư, còn có ngươi.

Càn Khôn lão tổ thở dài:

- Bà bà nói đúng, ta vốn có lòng trợ giúp giáo chủ tranh hùng thiên hạ, nuốt vũ trụ, lên ngôi Tiên Đế, thống nhất Tiên giới, cũng để thỏa mãn chí khí của ta. Mấy lời bà bà nói làm lòng ta lạnh.

- Nếu Đế Huyền bệ hạ trở thành đế của Tiên giới thì chết chắc.

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, nói:

- Đế Huyền bệ hạ là thần, không phải tiên. Đế Huyền bệ hạ lên ngôi Tiên Đế sẽ cho người lý do giết bệ hạ, chết chắc. Quân sư hãy xem đạo quả của Đế và Tôn, quân sư không thấy sợ sao?đừng để tồn tại như thế cho lý do giết ngươi, ít nhất khi ngươi chưa đủ sức mạnh thì để bọn họ có cơ hội.

- Đế Huyền bệ hạ có thể sống đến bây giờ chủ yếu vì hắn luôn bảo vệ Tiên giới, không cho Đạo Quân tiền sử phá hủy Tiên giới, bóp chết tiên đạo. Đây là nguyên nhân Đế và Tôn nhịn Đế Huyền bệ hạ đến bây giờ, cho bệ hạ ích lợi. Không phải tiên nhân nhưng muốn thống trị Tiên giới, lão thân e rằng Đế và Tôn sẽ không tha thứ.

Càn Khôn lão tổ im lặng giây lát sau thở hắt ra:

- Đa tạ bà bà chỉ điểm, ta sẽ bàn bạc với nhóm Hồng Đạo Tổ, Càn Nguyên. Nếu đẳng cấp Thiên Quân rời khỏi Huyền Châu hết thì thực lực Huyền Châu sẽ yếu ớt, gặp phân tranh gì thì mong bà bà sẽ giúp đỡ ta.

Quỷ Bà Thiên gật đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2681: Luyện Lại Đại La Thiên. (2)

Lúc này thiên địa đột nhiên lay động, Đại La Thiên tam giới rung ỉnh hất bay các tiên nhân đi. Đại La Thiên bay khỏi tam giới hướng tới bầu trời Tiên giới.

- Là giáo chủ triệu hồi Đại La Thiên.

Càn Khôn lão tổ nhìn một cái, tò mò hỏi:

- Giáo chủ triệu hồi Đại La Thiên làm gì?

Quỷ Bà Thiên thúc giục:

- Quân sư, mau làm công việc rồi dẫn đại quân Huyền Châu ta sưu tầm bảo bối trong Tiên giới, nếu chậm chân sợ là động tiên bị người cướp đi hết.

Trên đỉnh Tiên giới, bầu trời không ngừng nâng cao, vũ trụ càng lúc càng lớn.

Giang Nam ngồi xếp bằng trên đỉnh, triệu Đại La Thiên đến xem xét kỹ. Đại La Thiên là Giang Nam tạo ra khi mở mang hỗn độn hồng mông, xếp vào thiên cao nhất Tiên giới. Một mặt nào đó Đại La Thiên là pháp bảo củaGiang Nam.

Nhưng Giang Nam rời khỏi tam giới đã lâu, sau này không tiếp tục tế luyện Đại La Thiên, hiện tại nó rất bình thường trong mắt hắn, không ổn định như Tiên giới.

Mấy hôm nay Giang Nam thu được vài nguyên thủy chi khí, vết thương lành vài phần, phục hồi một chút thực lực nên nảy ý định rèn luyện lại Đại La Thiên.

- Ta thành đạo nhờ Đại La Thiên, sau đó rời khỏi tam giới, bỏ nó lại đó. Không ngờ bây giờ lại nhặt nó về, Đại La Thiên này sẽ là báu vật tiên thiên bất diệt của ta.

Linh quang bất diệt tràn ngập quanh thân Giang Nam, linh quang bay vào Đại La Thiên. Từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang đan xen vào nhau, lặp lại tế luyện khiến Đại La Thiên dần ổn định hơn.

Trong Đại La Thiên đã không còn sinh linh, hết thảy bị Giang Nam đánh bay. Nhưng đằng sau Lăng Tiêu bảo điện có một gốc thần thụ, tên là đế hoàng thụ, từng sợi thụy thải.

Giang Nam làm môn hạ Bình Thiên lão tổ tham ngộ ra hình dạng ban đầu Nguyên Thủy đại đạo là ngộ đạo dưới cây này, là cây hắn thành đạo. Giờ phút này, trên cây có bảy ổ chim rộng hai, ba trượng. Bảy con chim xanh ở trong các tổ chim. Khi Đại La Thiên chấn động, cánh chim ôm thân cây không bị hất ra ngoài.

- Thì ra là bảy vật nhỏ.

Giang Nam nhìn bảy tổ chim trên đế hoàng thụ, cười nói:

- Các ngươi lớn lên, ở riêng? Cũng được, chúng ta có duyên, ta sẽ cho các ngươi một cơ duyên.

Càng nhiều linh quang bất diệt bay ra khỏi người Giang Nam dung nhập vào đế hoàng thụ, có nhiều linh quang bay vào người bảy con chim xanh.

Bảy con chim xanh tẩm trong các linh quang bất diệt biến ra từ Nguyên Thủy đại đạo, ngơ ngẩn không biết trời giáng phúc duyên.

Giang Nam tế luyện một lúc lâu đột nhiên chộp đất đai mênh mông của Tiên giới mới mở mang. Đá trên núi tiên lăn xuống lộ ra tiên thiên kim tinh vô cùng tinh thuần, tốt hơn tiên thiên tiên kim rất nhiều. Mấy ngọn núi tiên này qua vài vạn năm nữa sẽ dựng dục ra sinh linh giống như An Thanh Tiên Quân.

Giang Nam không thèm nhìn, trực tiếp luyện hóa mấy ngọn núi tiên, dung nhập vào Đại La Thiên. Tiếp theo Giang Nam vươn tay chộp trời sao mênh mông, bắt lấy mấy trăm ức ngôi sao, xoa nắn. Trăm ức ngôi sao bị luyện hóa đánh vào Đại La Thiên.

Ầm!

Một dòng sông khí huyết bay từ đỉnh đầu Giang Nam lên cao, đụng thủng thiên đỉnh, lôi kéo hỗn độn hồng mông bao la như dòng sông rót vào Đại La Thiên, thành biển hồng mông.

Giang Nam lại thu gom tiên khí luyện thành áng mây trong Đại La Thiên, thu tiên dịch luyện thành thiên hà, làm Đại La Thiên to hơn trước gấp mấy trăm lần.

Giang Nam ngồi xuống, dùng tiên thiên bất diệt linh quang tế luyện lặp đi lặp lại, luyện Đại La Thiên nhỏ như lúc ban đầu. Giang Nam vươn tay chộp Tiên giới và hỗn độn.

Cứ thế lặp lại liên tục, Giang Nam luyện bao nhiêu là hỗn độn hồng mông tự nhiên, tiên khí, tiên dịch, tiên kim, ngôi sao vào Đại La Thiên.

- Còn thiếu một ít trụ hoang thần thạch.

Các cung điện làm bằng trụ hoang thần thạch bay ra, đó là thần thạch Giang Nam góp nhặt từ cấm khu Thần Mẫu Đạo Quân, mảnh đất bỏ hoang, dùng tịch diệt thiên hỏa luyện hóa vào Đại La Thiên.

Giang Nam cứ tế luyện lặp đi lặp lại như thế, Đại La Thiên và đế hoàng thụ, bảy con chim xanh trên cây toát ra đặc tính tiên thiên bất diệt linh quang.

Bảy con chim xanh được nhiều ích lợi. Giang Nam dùng đại đạo, pháp lực của mình tế luyện chim, lại đưa tinh hoa hấp thu từ vô số thiên tài địa bảo vào Đại La Thiên, khiến thực lực các co nchim xanh tăng vọt, mỗi giây tiến bộ hơn khổ tu trăm năm.

Giang Nam luyện lại Đại La Thiên tương đương với luyện các con chim như tiên thiên pháp bảo, nhưng chúng nó có sinh linh, không hoàn toàn là pháp bảo. Giang Nam tế luyện các con chim nhưng không xóa bỏ linh trí, khiến chúng nó được lợi ích rất phong phú.

Mấy tháng sau, Giang Nam không tế luyện Đại La Thiên nữa, hắn chộp tiên kim trong hồng mông tự nhiên, Tiên giới luyện chế Lô Bồng.

Lô Bồng là một bquan trọng của Giang Nam.

Đại La Thiên là một góc trời của Giang Nam, Lô Bồng là góc trời hắn chuẩn bị cho người phe mình.

Giang Nam dùng cách tiên thiên chí bảo luyện chế Lô Bồng, Đại La Thiên. Trong dòng thời gian, Giang Nam lĩnh ngộ ra cách luyện chế tiên thiên chí bảo, tham ngộ đạo diệu của tiên thiên chí bảo. Nhưng muốn luyện thành tiên thiên chí bảo trừ cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân ra còn cần lĩnh ngộ đại đạo lên đến tối cao.

Trong hai điểm này Giang Nam chưa làm được cái nào.

Tuy Giang Nam thăng lên cảnh giới Nguyên Thủy Thần Quân nhưng cách luyện thành tiên thiên pháp bảo còn rất xa xôi, càng đừng nói đến chí bảo.

Luyện thành tiên thiên pháp bảo không cần tài liệu hữu hình, chỉ dùng đại đạo biến thành linh quang từ bản thân, một chút linh quang bất diệt luyện thành tiên thiên pháp bảo.

Đây là lý do tại sao tiên thiên pháp bảo như Vạn Chú Thiên Chung bị đánh nát không có mảnh nhỏ tài liệu pháp bảo nào, chỉ có từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang.

Hiện giờ Giang Nam chưa đến cảnh giới luyện chế tiên thiên pháp bảo, hắn chỉ có thể dùng thiên tài địa bảo bù đắp cảnh giới yếu kém.

Nếu Giang Nam đến cảnh giới Đạo Quân thì không cần nhờ vào bất cứ tài liệu hữu hình nào, chỉ dựa vào linh quang bất diệt của mình là có thể luyện thành hai tiên thiên pháp bảo.

Chờ Lô Bồng, Đại La Thiên luyện thành, Giang Nam treo hai pháp bảo trên đỉnh Tiên giới. Vô số thần tượng to lớn đứng trong Đại La Thiên, cung khuyết trầm lắng vĩ địa. Từng báu vật biến ra từ linh quang treo cao, các ngôi sao chiếu rọi. Lô Bồng thì các loại bảo vật treo cao, mỗi thứ có kỳ diệu riêng.

Trong Lô Bồng trừ linh quang bất diệt biến ra báu vật còn có một cây quạt ba tiêu, một con mắt, một cục thịt.

Giang Nam vươn tay chỉ, khí thế cuồng bạo dâng lên từ quạt ba tiêu, một thân thể vạm vỡ hình thành trong cây quạt, là bộ dạng Thánh Ma Thiên Tôn.

Giây lát sau Thánh Ma Thiên Tôn ra khỏi quạt ba tiêu, ngước lên nhìn Giang Nam.

Thánh Ma Thiên Tôn hét to:

- Huyền Thiên giáo chủ, ta không phục ngươi!

Giang Nam mặc kệ Thánh Ma Thiên Tôn. Một người bước ra từ con mắt, là Quỷ Nhung Đạo Quân, sắc mặt âm trầm quan sát bốn phía. Quỷ Nhung Đạo Quân bay lên cao muốn lao ra khỏi Lô Bồng nhỏ, nhưng mặc cho gã va đụng thế nào, vừa bay khỏi Lô Bồng liền bị hai linh quang bất diệt bắt giữ, trói chặt kéo trở về.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2682: Hàng Phục Ba Đạo Quân.

Cục thịt mấp máy biến thành nữ nhân yêu kiều mười sáu xuân xanh, là Lê Hoa Thánh Mẫu, trang điểm kiểu thiếu phụ. Lê Hoa Thánh Mẫu đứng dưới Lô Bồng, im lặng nhìn xung quanh.

Trong nhân kiếp Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân bị Giang Nam đánh chết thân thể, đạo quả tự trốn nên không mất mạng mà bị hắn trấn áp trong Lô Bồng.

Giờ đây Giang Nam giải trừ trấn áp, ba người sống lại từ đạo quả của mình.

Thánh Ma Thiên Tôn chộp quạt ba tiêu trong tay, cười gằn:

- Huyền Thiên, có giỏi thì quang minh chính địa đánh ba trăm hiệp!

Giang Nam buồn cười:

- Thánh ma đạo hữu, bây giờ kiếp số của ta đã qua, cần gì tiếp tục đánh giết? Hơn nữa ba vị không làm gì ta được, có đấu tiếp cũng vô nghĩa.

Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu hoảng sợ:

- Kiếp số của ngươi đã qua?

Lê Hoa Thánh Mẫu lạc giọng:

- Tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh, chí bảo tiên đạo giáng kiép vào ngươi. Kiếp số như thế mà ngươi vượt qua được?

Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân vô cùng rung động. Chí bảo

tiên đạo là báu vật Đạo Quân, uy lực một cái đã vượt qua bất cứ Thiên Quân nào, huống chi tới chín chí bảo tiên đạo oanh giết Giang Nam?

Lại còn tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo?

Kiếp số như thế cũng vượt qua được, thực lực của Giang Nam mạnh đến mức nào?

Giang Nam dịu dàng cười nói:

- Nếu những báu vật này phát huy hết uy lực thì ta khó vượt qua. Nhưng ta dùng mẹo, ép tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo khai thiên. Ba vị đạo hữu, nhìn xem.

Giang Nam chỉ Tiên giới.

Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu đưa mắt nhìn, lòng vừa giật mình vừa hoảng sợ.

Tiên giới bây giờ to hơn trước khi ba người chết gấp mấy trăm lần, rộng lớn bát ngát. Ngũ sắc liên, tạo hóa chi môn, kim long giản, các tiên thiên pháp bảo sừng sững trong bát hoang Tiên giới, liên tục oanh kích hỗn độn hồng mông, khai thiên tích địa.

Nguyên chung ở chính giữa định Tiên giới. Nguyên tháp ở trên cao nâng hư không Tiên giới. Nguyên đỉnh ở bên dưới chống tứ cực Tiên giới.

Ba tiên thiên linh bảo rung bần bật, bộc phát đạo uy bất diệt khủng bố mở mang hỗn độn, rẽ hồng mông, khiến Tiên giới tiếp tục khuếch trương.

Các tiên châu nhanh chóng trưởng thành, hấp thu thiên địa linh khí sinh ra từ khai thiên tích địa. Mỗi tiên châu lớn hơn trước gấp mấy chục lần!

Vô nhân cấm khu vốn rộng mênh mông thì biến thành đốm nhỏ xíu trong Tiên giới, bé xíu xiu.

Giang Nam cười nói:

- Tiên giới bây giờ hoàn toàn khác hẳn trước kia ba vị nhìn thấy. Ba ngàn tiên châu đã thành hình, có kho báu và lãnh địa vô tận chờ quần hùng Tiên giới khám phá, chiếm lĩnh. Những động tiên toàn là vật, đất vô chủ. Ba vị đạo hữu không động tâm sao?

Tất nhiên Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu động lòng.

Lê Hoa Thánh Mẫu cười khẩy nói:

- Giáo chủ nhốt chúng ta trong Lô Bồng giờ còn nói mát?

Giang Nam mỉm cười vươn tay chỉ, áp lực trên người Lê Hoa Thánh Mẫu, Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân nhẹ hẫng. Quỷ Nhung Đạo Quân vội bay ra Lô Bồng, không bị ngăn cản nữa, gã sửng sốt. Lê Hoa Thánh Mẫu bay ra, Thánh Ma Thiên Tôn do dự một lúc, cũng ra khỏi Lê Hoa Thánh Mẫu.

Ba người không đi ngay. Thánh Ma Thiên Tôn ngước đầu nhìn Giang Nam, thân thể hắn to lớn đối lập ba người nhỏ thấy tội.

Thánh Ma Thiên Tôn cao giọng quát:

- Huyền Thiên, ngươi tính bày trò gì? Nói thẳng đi!

Quỷ Nhung Đạo Quân ngửa đầu hét:

- Đúng vậy! Ta không tin ngươi bắt ba chúng ta rồi dễ dàng thả ra như vậy!

Giang Nam nhìn xuống ba người tí hon, cười nói:

- Ba vị đạo hữu đương nhiên có thể rời đi, ta sẽ không ngăn cản. Nhưng ba vị đi thì đi, đạo quả phải giữ lại ký thác trong Đại La Thiên của ta.

Ba người ngây ra.

Thánh Ma Thiên Tôn cười gằn:

- Để lại đạo quả của chúng ta, ký thác trong Đại La Thiên của ngươi? Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta làm như vậy chẳng lẽ là giao sinh tử vào tay ngươi khống chế? Ngươi muốn chúng ta sống thì sống, muốn chúng ta chết liền chết?

Quỷ Nhung Đạo Quân lạnh lùng cười:

- Ngươi tính hay thật.

Lê Hoa Thánh Mẫu quát to:

- Đi!

Ba người bay lên chạy ba hướng khác nhau. Quỷ Nhung Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu tự biết không làm gì Giang Nam được nên không công kích hắn mà quay đầu bỏ chạy.

Đánh nhau với Giang Nam là không có phần thắng, nhưng Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân chắc chắn nếu bọn họ muốn trốn thì hắn không giữ ba người lại được.

Giang Nam cười nói:

- Ba vị đạo hữu, các người ký thác đạo quả vào góc nào trong Tiên giới thì Đế và Tôn cũng muốn các người chết lúc nào là các người chết lúc đó. Đạo quả của các người ký thác trong Tiên giới hay trong Đại La Thiên của ta có gì khác nhau?

Giang Nam không truy kích, Lô Bồng truyền ra tiếng chấn động. Chuông to treo dưới Lô Bồng bay lên, bồ đoàn, lư hương bay ra khỏi Lô Bồng.

Cái chuông to đuổi theo Thánh Ma Thiên Tôn, chụp xuống. Thánh Ma Thiên Tôn thân bất do kỷ bay lên, bị thu vào chuông to.

Bồ đoàn đuổi theo Quỷ Nhung Đạo Quân, trong bồ đoàn bay ra từng đợt

linh quang bất diệt trói chặt gã. Quỷ Nhung Đạo Quân thân bất do kỷ rơi vào bồ đoàn.

Lư hương đập vào lưng Lê Hoa Thánh Mẫu, mặc cho nàng di chuyển góc độ nào cũng không trốn thoát được. Lư hương càng lúc càng nặng, đè chặt nữ Đạo Quân chuyển thế dưới lư hương.

Ba người bị bắt ném vào Lô Bồng.

Giang Nam không thèm nhìn Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, tiếp tục tế luyện Nguyên Thủy Đại La Thiên, Lô Bồng. Giang Nam ngẫu nhiên ra tay lôi kéo nguyên thủy chi khí sinh ra từ khai thiên tích địa.

Hiện giờ nguyên thủy chi khí sinh ra trong Tiên giới không còn bảo nhiêu, các nguyên thủy chi khí cách Giang Nam khá xa, có nhiều cường giả đang sưu tầm nguyên thủy chi khí, có người đã lấy được.

Ưu thế của Giang Nam là hắn đứng trên thiên cao nhất Tiên giới, bất cứ nơi nào hễ sinh ra nguyên thủy chi khí là hắn phát hiện đầu tiên. Giang Nam ra tay trước mấy cường giả Tiên giới tiên tri tiên giác, nên hắn được nhiều nguyên thủy chi khí hơn.

Giang Nam không hoàn toàn hấp thu luyện hóa mấy nguyên thủy chi khí, luyện một phần vào Đại La Thiên và Lô Bồng, nâng cao uy lực hai báu vật này.

Trong Lô Bồng, Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu không cảm thấy áp lực gì, Giang Nam không trấn áp bọn họ. Ba người nhìn nhau.

Thánh Ma Thiên Tôn nhỏ giọng nói:

- Huyền Thiên định khuất phục chúng ta, để chúng ta biết có trốn thế nào cũng không chạy ra lòng bàn tay hắn được. Huyền Thiên thật đáng hận, nhưng hắn có thực lực đó. Nói đi phải nói lại, chúng ta không chỉ có hư

danh, hay thế này đi, ta công kích Giang Nam còn hai vị thừa dịp trốn? Đả kích tự tin của Huyền Thiên, cho hắn biết chúng ta có thể xưng hùng tiền sử không phải loại có tiếng không có miếng.

Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân do dự một lúc sau chắp tay nói:

- Đa tạ Thánh Ma đạo hữu thành toàn! Đạo hữu yên tâm, chúng ta thoát xong sẽ sưu tầm tài nguyên trong Tiên giới, tu vi thực lực tăng vọt lại đến cứu đạo hữu.

Chương 2683: Ngọc Kinh Thánh Giáo Chủ. (1)

Ba người bàn bạc xong, Thánh Ma Thiên Tôn lấy quạt ba tiêu ra, huơ quạt xông hướng Giang Nam.

Thánh Ma Thiên Tôn quát to:

- Huyền Thiên, chịu chết đi! Hãy ăn một đòn của ta!

Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân cùng đánh ra thần thông mạnh nhất của mình vào Giang Nam. Hai người bay khỏi Lô Bồng trốn hướng Tiên giới.

Giang Nam đưa lưng về phía Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, mặc kệ ba người công kích sau lưng. Ba tiếng nổ trầm đục vang lên, Giang Nam chịu đựng đòn công kích mạnh nhất của ba người, cơ thể không lung lay một li. Chỉ có Thánh Ma Thiên Tôn xông tới sau lưng Giang Nam, huơ quạt ba tiêu thổi vạt áo hắn bay lên.

Thánh Ma Thiên Tôn giật mình, gã đi tới sau lưng Giang Nam vẫn rất nhỏ bé, hắn thật to lớn. Giang Nam như lạch trời ngồi đưa lưng về phía Thánh Ma Thiên Tôn.

- Dù thế nào thì phải để Lê Hoa, Quỷ Nhung trốn thoát!

Thánh Ma Thiên Tôn gầm rống, thân hình trướng to, cơ bắp nhô ra khỏi làn da như sắp nứt toác.

Thánh Ma Thiên Tôn hét lên:

- Lớn, lớn, lớn!

Chớp mắt cơ thể Thánh Ma Thiên Tôn to vô số lần, người khổng lồ vô

song cao ức vạn dặm. Giang Nam vẫn như lạch trời ngồi đưa lưng hướng Thánh Ma Thiên Tôn, dường như gã biến to thì hắn cũng to theo. Thánh Ma Thiên Tôn vẫn chỉ là bé tí hon.

Thánh Ma Thiên Tôn gầm rú liên tục, huơ nắm đấm điên cuồng công kích Giang Nam, trong khoảnh khắc tung ra nhiều thức. Thánh Ma Thiên Tôn thi triển tất cả thủ đoạn của mình, nhưng trông như con kiến huơ nắm tay với người khổng lồ, rất buồn cười.

Thánh Ma Thiên Tôn đột nhiên nghe giọng Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân:

- Huyền Thiên giáo chủ, chúng ta phục!

Thánh Ma Thiên Tôn quay đầu lại. Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân rơi vào Lô Bồng, ánh mắt bàng hoàng chán nản. Hiển nhiên hai người thấy Thánh Ma Thiên Tôn tấn công Giang Nam buồn cười như kiến càng lay cây, bị đả kích trước giờ chưa từng có.

Thánh Ma Thiên Tôn suy sụp, không trấn công nữa.

Thánh Ma Thiên Tôn ủ rũ nói:

- Giáo chủ, ta... Phục.

Ba vị Đạo Quân chuyển thế bị hàng phục, Giang Nam không khó xử bọn họ. Giang Nam chỉ khiến Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân ký thác đạo quả vào Đại La Thiên, sau đó để ba người đi.

Ba Đạo Quân chuyển thế đi xa. Thánh Ma Thiên Tôn thở dài thườn thượt, ngoái đầu nhìn Đại La Thiên lơ lửng trên đỉnh. Đại La Thiên tỏa ra từng đợt linh quang bất diệt, đôi khi hiện ra muôn vàn dị tượng, có lúc trở về tĩnh lặng.

Thánh Ma Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Sau này trong năm táng vô tận, chúng ta khó thể lấy lại những gì đã mất.

Quỷ Nhung Đạo Quân cười khẩy nói:

- Tuy bây giờ Huyền Thiên mạnh đến biến thái nhưng chúng ta làm sao chịu thua dễ vậy được? Miễn chứng Đạo Quân thì sợ gì không lấy lại những gì đã mất? Chúng ta có kinh nghiệm kiếp trước chứng đạo, đời này chứng Đạo Quân càng dễ hơn kiếp trước. Chỉ cần chứng Đạo Quân sớm thì sợ gì Huyền Thiên?

Lê Hoa Thánh Mẫu trầm giọng nói:

- Đúng vậy! Chứng Đạo Quân rồi Đại La Thiên của Huyền Thiên không làm gì đạo quả chúng ta được, khi đó lấy lại đạo quả là xong. Ba Đạo Quân chẳng lẽ không đánh lại một Thiên Quân?

Thánh Ma Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Tiên giới hiện thời muốn chứng Đạo Quân khó khăn biết bnao, không lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo mà muốn chứng đạo thì nói dễ hơn làm. Các người cũng thấy ba ngàn đại đạo rồi, nên biết chúng nó chỉ là hình dạng ban đầu, không hoàn chỉnh. Đừng nói tham ngộ hết ba ngàn đại đạo, chỉ tính bổ sung hoàn chỉnh đại đạo chúng ta có được đã rất khó khăn. Chứng Đạo Quân càng không biết đến bao giờ.

Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu gật gù, cảm thấy tương lai tối tăm.

Đế và Tôn để lại ba ngàn đại đạo toàn là hố to. Trước khi lấy được ba ngàn đại đạo thì bọn họ tràn ngập khát khao, cho rằng được đại đạo của đại viên mãn Đạo Quân thì tu vi thực lực sẽ tăng vọt. Với ánh mắt, kiến thức, nội tình tích lũy qua các thời đại của bọn họ hoàn thiện ba ngàn đại đạo dễ như trở bàn tay.

Nhưng chiếm ba ngàn đại đạo rồi, thực lực tiến bộ thật, song song đó bọn họ phát hiện hoàn thiện ba ngàn đại đạo khó khăn hơn tưởng tượng rất nhiều.

Hoàn thiện ba ngàn đại đạo mình chiếm được đã khó, càng đừng nói tham ngộ thấu suốt từng cái, hiểu rõ tinh diệu trong đó rồi hoàn thiện.

Hiện giờ muốn chứng Đạo Quân trong Tiên giới khó khăn hơn bất cứ thời đại nào gấp trăm lần.

Kiếp trước người nào chứng Đạo Quân thì kiếp này đa số dừng bước trong cảnh giới Thiên Quân, hiếm ai thành tựu Đạo Quân được.

- Chúng ta khó chứng Đạo Quân thì những người khác cũng vậy.

Thánh Ma Thiên Tôn trầm giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, bây giờ khai thiên tích địa, trong thiên địa có nhiều thiên tài địa bảo, thần thánh tương lai. Chúng ta hãy cố gắng chiếm lĩnh đất vô chủ, chiếm mấy chỗ thánh địa, miễn cho đi muộn không còn cháo mà húp.

Lê Hoa Thánh Mẫu cười nói:

- Thánh Ma đạo hữu lo quá, Tiên giới bây giờ mênh mông, dù là Thiên Quân muốn từ bên này bay đến bên kia cũng mất mấy chục năm. Chờ Tiên giới mở mang xong, Thiên Quân bay trăm ngàn năm cũng không đến cuối được. Muốn phân chia hết động tiên không dễ dàng.

Nói vậy nhưng ba người nhanh chóng chạy đi Tiên giới.

- Không biết đoạn thời gian này giáo môn của chúng ta còn không...

Ba người chạy tới Ma Môn của Thánh Ma Thiên Tôn trước, nhìn xong trái tim lạnh lẽo. Ma Môn Thánh Ma Thiên Tôn thành lập giờ đây hoang vắng, vốn có hơn trăm vạn giáo đồ giáo chúng giờ không còn một mống. Bảo khố Ma Môn bị chuyển đi hết, các kho báu mất sạch.

Thánh Ma Thiên Tôn phát ra thần thức sưu tầm bốn phía, cuối cùng tìm được một lão tiên nhân. Thánh Ma Thiên Tôn hỏi thăm.

Lão tiên nhân trả lời:

- Phó giáo chủ nghe nói Thánh giáo chủ chết nên dẫn trăm vạn giáo chúng tham gia Ngọc Kinh thánh giáo, bây giờ làm phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo rồi.

Lòng Thánh Ma Thiên Tôn lạnh lẽo. Phó giáo chủ Ma Môn là Minh Phạn Tiên Quân, một trong bảy mươi hai đệ tử của Đế và Tôn. Không ngờ Minh Phạn Tiên Quân cuỗm tài nguyên Ma Môn đại giáo của Thánh Ma Thiên Tôn đầu vào Ngọc Kinh Thiên Quân.

- Nguy rồi!

Quỷ Nhung Đạo Quân biến sắc mặt nói:

- Ta phải nhanh chóng đi Tam Nguyên thánh giáo nhìn xem, miễn cho giáo của ta cũng bị người nuốt.

Lão tiên nhân run run nói:

- Tam Nguyên thánh giáo? Ta nghe nói phó giáo chủ Tam Nguyên thánh giáo dẫn theo giáo chúng tham gia vào Ngọc Kinh thánh giáo.

Quỷ Nhung Đạo Quân đứng ngây như phỗng, không biết làm sao. Phó giáo chủ Tam Nguyên thánh giáo là Tư Khấu Tiên Quân, một trong bảy mươi hai đệ tử của Đế và Tôn.

Lê Hoa Thánh Mẫu hỏi dồn:

- Còn Nhân Đạo thánh giáo của ta thì sao?

- Nghe nói thánh giáo chủ Nhân Đạo thánh giáo, Thông Chất Tiên Quân dẫn theo giáo chúng tham gia Ngọc Kinh thánh giáo, không biết là thật hay giả.

Lê Hoa Thánh Mẫu tức hộc máu. Thông Chất Tiên Quân là một trong bảy mươi hai đệ tử của Đế và Tôn.

Ba Đạo Quân chuyển thế tay chân lạnh lẽo.

Giây lát sau, Thánh Ma Thiên Tôn tức giận nói:

- Thì ra mấy tên kia là gian tế Ngọc Kinh xếp vào giáo môn chúng ta. Uổng công chúng ta cho nhóm Minh Phạn địa vị cao, chúng ta xảy ra chuyện là bọn họ nuốt hết đại giáo chúng ta vất vả gầy dựng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2684: Ngọc Kinh Thánh Giáo Chủ. (2)

Ba người ủ rũ. Bị nuốt giáo môn là chuyện nhỏ, quan trọng là giáo lý của bọn họ là công pháp. Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu để lại kinh điển trấn giáp, tuy không có công pháp đẳng cấp Đạo Quân nhưng dù là công pháp Thiên Quân cũng không tầm thường.

Ngọc Kinh Thiên Quân chẳng những cướp giáo môn của bọn họ, cũng gom hết công pháp Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân lại.

- Ngọc Kinh chỉ là Thiên Quân trong dân bản xứ Tiên giới, không phải đối thủ của chúng ta. Bây giờ giết đến Ngọc Kinh thánh giáo, chém phản đồ, dạy Ngọc Kinh một bài học!

Ba người bàn bạc xong hỏi thăm vị trí Ngọc Kinh thánh giáo, nhưng càng biết nhiều thông tin thì Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân càng giật mình.

Ngọc Kinh thánh giáo là đại giáo môn số một đương thời trong thiên hạ, nuốt mười mấy giáo môn lớn nhỏ. Không chỉ có Tam Nguyên, Ma Môn, Nhân Đạo, mấy giáo môn giáo phái các Đạo Quân tiền sử chết trong tay Giang Nam, Thần Mẫu Đạo Quân, Huyết Tổ thành lập cũng bị Ngọc Kinh thánh giáo nuốt hết.

Uy danh Ngọc Kinh thánh giáo còn trên cả ngũ giáo phái của năm Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân. Gọi Ngọc Kinh thánh giáo là đại giáo đệ nhất thiên hạ cũng không đủ.

Giáo chủ giáo môn khác như Thái Nhất Thiên Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn nhanh chóng cách chức phó giáo chủ dưới

tay đuổi ra giáo môn.

Những phó giáo chủ giáo môn đa số là một trong bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn.

Thánh Ma Thiên Tôn thở dài lẩm bẩm:

- Ngọc Kinh tụ tập kinh điển mười mấy giáo môn, thu gom kinh điển mười mấy Đạo Quân chuyển thế lại, sợ là... Là...

Quỷ Nhung Đạo Quân cảm thấy ngọn lửa rực cháy trong ngực bị dập tắt, nói:

- Ngọc Kinh nắm giữ Thanh Liên trấn đạo đỉnh cộng với kinh điển của mười mấy Đạo Quân chuyển thế, hơn hai ngàn vạn đại quân tiên nhân. Chúng ta không phải đối thủ của Ngọc Kinh.

Lê Hoa Thánh Mẫu vừa khóc vừa cười:

- Dân bản xứ Tiên giới không thể khinh thường, có ai ngờ Ngọc Kinh không chút bắt mắt lại âm hiểm như thế, đi đến một bước này? Chúng ta chịu thiệt trong tay Huyền Thiên giáo chủ thì thôi, không ngờ một Ngọc Kinh bình thường cũng làm chúng ta ăn quả đắng.

- Thôi, bây giờ Tiên giới mở mang nhiều lãnh địa hơn, xuất hiện nhiều tiên thiên sinh linh trời sinh địa dưỡng, vâng chịu khí vận Tiên giới sinh ra. Những sinh linh này sẽ có nhân vật vượt qua đám Ngọc Kinh, chúng ta hãy đi thu môn đồ, gầy dựng lại giáo môn.

* * *

Trên Đại La Thiên, Giang Nam liếc nhìn Tiên giới, hắn sớm biết rõ kết cuộc giáo môn của Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu. Giang Nam khâm phục kế sách của Ngọc Kinh Thiên Quân.

Ngọc Kinh Thiên Quân thống trị thiên hạ. Trong hai đạo cung, đa số bảy

mươi hai đệ tử thuộc phe Ngọc Kinh Thiên Quân. Lúc nhiều Tiên Quân rời khỏi hai đạo cung, các Tiên Quân lẻn vào các đại giáo vì khống chế chúng nó.

- Tâm kế Ngọc Kinh thâm sâu, lợi hại. Bước tiếp theo chắc Ngọc Kinh sẽ đối phó Thần Mẫu Đạo Quân?

Giang Nam thu về tầm mắt, tìm kiếm tầng hư không thứ tám. Giờ phút này, tầng hư không thứ tám đã tan vỡ không còn một mảnh, những quan tài đen trấn áp trong tầng hư không thứ tám biến mất hết.

Trong các quan tài đen trấn áp thân thể Tịch Diệt Đạo Nhân. Đế và Tôn chém Tịch Diệt Đạo Nhân cắt thành nhiều miếng phong ấn trong các quan tài, tránh cho Tịch Diệt Đạo Nhân sống lại.

- Kỳ lạ, Tịch Diệt Đạo Nhân thừa dịp Tiên giới rối loạn đã trốn đi đâu?

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tịch Diệt Đạo Nhân còn tưởng rằng ta hủy diệt Tiên giới, rất vui mừng ai ngờ công dã tràng, chắc lòng rất bực bội. Theo lý thì tầng hư không thứ tám tan vỡ, Tịch Diệt Đạo Nhân không thể vào Tiên giới được, nhưng tại sao lúc này không thấy hắn đâu?

Tịch Diệt Đạo Nhân mất tích không thể tìm kiếm, Giang Nam đi tìm tung tích Hỗn Độn Ôn Đế. Tiên giới rộng lớn, dù thực lực của Giang Nam kinh người, vết thương đã lành nhưng hắn không cách nào tìm ra chỗ ở của Hỗn Độn Ôn Đế.

- Bây giờ kiếp số đã qua, tám tiên thiên pháp bảo, linh bảo sẽ tan vỡ. Hỗn Độn Ôn Đế sẽ không kiêng dè như trước, hơn nữa khai thiên tích địa dựng sinh vô tận linh khí, tiên dược tiên thảo, thậm chí có nguyên thủy chi khí. Hỗn Độn Ôn Đế sẽ nhanh chóng phục hồi tu vi.

Giang Nam nhíu mày thầm nghĩ:

- Huyết Tổ cũng đã sinh ra, cộng thêm Tịch Diệt Đạo Nhân không biết tung tích, Vô Cực Thiên Tôn, tương lai Tiên giới sẽ rất khó khăn.

Ầm!

Đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai chấn động Tiên giới, Giang Nam vội nhìn hướng phát ra thanh âm, lòng rung động. Trong bát hoang Tiên giới, một đất hoang, tiên thiên thần đăng liên tục bộc phát uy lực đã vỡ.

Tiên thiên pháp bảo thứ nhất tan vỡ.

Tiên thiên thần đăng vỡ thành nhiều mảnh linh quang bất diệt, linh quang vụt tắt, ngày càng tối tăm, cuối cùng tan rã trong thiên địa.

Nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh lao tới ngay, lấp đầy khoảng trống sau khi tiên thiên thần đăng tan vỡ, tiếp tục mở mang hỗn độn hồng mông.

Giang Nam nhìn mấy tiên thiên pháp bảo khác, tiên thiên kim long giản hay tiên thiên ngũ sắc liên đều nứt nẻ.

Các tiên thiên pháp bảo này vẫn có uy lực rất mạnh, các báu vật khổng lồ như vũ trụ thu nhỏ. Nhưng có vết rạn nghĩa là các pháp bảo đã đến cực hạn, cách tan vỡ không còn xa.

Mười năm sau, tạo hóa chi môn vỡ tan.

Lại qua mười năm, tiên thiên yếm ma thương nổ tung.

Tiên thiên hỗn nguyên châu nối gót.

Chưa đến trăm năm, tám tiên thiên pháp bảo bị hỏng hết, tiên thiên Ôn Đế quan mạnh nhất cũng bị lực phản chấn hỗn độn phá hủy.

Tiên giới lại to lên gấp mấy lần, hỗn độn vẫn vô tận như không có cuối.

Nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh rung bần bật oanh kích hỗn

độn, muốn mở mang hỗn độn hồng mông hoàn toàn.

Hôm nay Giang Nam là người đầu tiên phát hiện tiếng chuông nguyên chung trầm đục, tim hắn rớt cái bịch. Nguyên chung to lớn không gì sánh bằng nứt một vệt ghê người.

Khả năng chịu đựng của nguyên chung đã đến cực hạn, cách tan vỡ không còn xa.

- Nếu chưa từng mở mang hỗn độn, thế thì Tiên giới không chịu đựng nổi áp lực hỗn độn, sẽ bị hủy diệt hoàn toàn. Không, không đúng, nguyên chung không thể nào đến cực hạn nhanh vậy được. Cái chuông này rõ ràng có thể đánh tới thời đại tiền sử.

Giang Nam rùng mình, hét thất thanh:

- Bất Không! Không, là Đạo Không, Đạo Không hạn chế một phần uy lực nguyên chung khiến nguyên chung hư hỏng nhanh hơn!

- Đạo Không khiến nguyên chung sớm bị phá hỏng là có mục đích gì? Chẳng lẽ vì phá hoại bài bố của Đế và Tôn, khiến Tiên giới hoàn toàn hủy diệt biến thành hỗn độn hồng mông, gầy dựng lại thời đại Cổ Thần?

Giang Nam nhíu mày. Nếu ba tiên thiên linh bảo không thể hoàn toàn mở mang hỗn độn hồng mông, bị hỗn độn đè ngược sẽ hủy diệt thời đại tiên đạo. Đó là tịch diệt kiếp bao la hùng vĩ, thảm khốc vô cùng, đủ hủy diệt thời đại tiên đạo hoàn toàn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2685: Các Phương Mưu Đồ. (1)

- Nhưng nếu tình huống kia xảy ra thì tộc Hỗn Độn Cổ Thần cũng sẽ bị diệt tuyệt, trừ Đạo Quân điện trốn thoát ra không ai may mắn tránh khỏi. Dù là vô nhân cấm khu cũng sẽ bị thiên địa hợp nhất phá hủy. Đạo Không sẽ không làm như vậy, thế thì mục đích của Đạo Không là gì?

Giang Nam suy tư kỹ càng, nhìn các hành động của Đạo Không Đạo Nhân thì gã cực kỳ xem trọng chủng tộc, nếu không đã chẳng trở mặt với Đế và Tôn vì mấy Cổ Thần bị giết.

Nếu hỗn độn hồng mông đè ngược hủy diệt thời đại tiên đạo, chẳng những Hỗn Độn Cổ Thần chết, Đạo Không Đạo Nhân cúng chẳng thoát khỏi. Kết quả là Đạo Không Đạo Nhân không cố ý kiềm chế nguyên chung.

Nguyên chung bị phá hoại trước nguyên tháp, nguyên đỉnh, mưu đồ của Đạo Không Đạo Nhân không phải phá hủy thời đại tiên đạo mà muốn giữ lại một phần hỗn độn hồng mông để thời đại tiên đạo không cách nào viên mãn, chừa một góc sống cho tộc Hỗn Độn Cổ Thần cư trú.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Đạo Không đang chơi với lửa.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Hao tổn nguyên chung trước, không thể mở mang hỗn độn hoàn toàn. Nhưng nếu Đạo Không khống chế không tốt, hỗn độn đè xuống, thời đại tiên đạo bị hủy diệt thì sẽ là thảm kịch chưa từng có.

Rất nhanh có người khác phát hiện vết nứt trên nguyên chung, cả đám tim đập chân run, cảm giác tai vạ đến nơi.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn chằm chằm nguyên chung, thấy mặt ngoài cái chuông nứt rạn li ti.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhỏ giọng nói:

- Nguyên chung nứt đương nhiên là Đạo Không Đạo Nhân giở trò, chẳng lẽ Đạo Không định thăm dò hậu chiêu của Đế và Tôn?

- Nghe nói hai vị sư tôn có tiên thiên chí bảo, hay Đạo Không Đạo Nhân muốn buộc chúng nó ra, để hai tiên thiên chí bảo bị hủy diệt trên đường khai thiên?

Dưới tay Ngọc Kinh Thiên Quân đông đúc nhân tài. Bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn còn mười sáu Tiên Quân sống đề tụ tập trong Ngọc Kinh thánh giáo. Minh Đường, Minh Phạn, ngọc Cung, Cảnh Nguyệt, Tư Khấu, Tu A, Thông Chất. Trong đó Tu A Tiên Quân đầu vào môn hạ Khổ Hạnh Thiên Tôn, Ngọc Kinh thánh giáo nuốt Khổ Hạnh Thiên Tôn khác thì Khổ Hạnh Thiên Tôn lo bị Ngọc Kinh Thiên Quân đánh lén nên đuổi Tu A Tiên Quân ra giáo môn.

Cảnh Nguyệt Nữ Quân, Ngọc Cung, Minh Đường Côn Luân lúc tấn công đại trận nguyên tháp, có mấy Tiên Quân như Côn Luân Tiên Quân vùi thân trong đó.

Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân lớn tuổi nhất trong bảy mươi hai đệ tử Đế và Tôn không tham gia Ngọc Kinh thánh giáo. Thái Nhất Thiên Quân từng lôi kéo hai người này nhưng bị từ chối.

Trừ Tiên Quân nổi danh lâu năm ra, mấy Tiên Quân mới lên như Ngọc Lâm Tử, Ngọc Tiên Nhi cũng được xếp vào hàng cao tầng.

Hiện giờ dưới tay Ngọc Kinh Thiên Quân có hai mươi mốt Tiên Quân, Tiên Vương thì càng là nhiều không đếm xuể. Tuy không đông bằng bên Thần Mẫu Đạo Quân nhưng công nhận nàng nhiều Thiên Quân thật, có điều toàn do nàng tự tạo ra. Của Ngọc Kinh Thiên Quân là nhân mạch, thế lực

thật sự.

Ngọc Kinh Thiên Quân thu thế lực của mười mấy giáo môn cộng thêm các Tiên Quân thu hoạch khá nhiều ba ngàn đại đạo trong đạo tràng Đế Tôn, nhiều ít gì cũng có một, hai đại đạo. Bản thân Ngọc Kinh Thiên Quân được nhiều ba ngàn đại đạo, những đại đạo gom lại một chỗ, đám Tiên Quân, Ngọc Kinh cùng nhau nghiên cứu, tế luyện, thu hoạch rất kinh người.

Hai mươi mốt Tiên Quân dưới tay Ngọc Kinh Thiên Quân tăng vọt cảnh giới tu vi, gần đặt chân đến ngưỡng cửa Thiên Quân.

Bản thân ba ngàn đại đạo do Đế và Tôn luyện ra, là đại đạo của đại viên mãn Đạo Quân, nghiên cứu thấu một đại đạo là có thể chứng đạo Thiên Quân. Những người này có thành tựu làm người ta giật mình.

Không chỉ thế, Ngọc Kinh Thiên Quân còn tụ tập kinh điển mười mấy đại giáo bị nuốt lại, cùng các Tiên Quân nghiên cứu, hấp thu tinh túy các giáo lý giáo môn dung nhập vào ba ngàn đại đạo, thu hoạch càng phong phú.

Tiên Quân môn hạ Ngọc Kinh Thiên Quân nhờ ba ngàn đại đạo chứng đạo Thiên Quân là chuyện chắc như bắp.

Có thể tưởng tượng nếu Ngọc Kinh Thiên Quân vận động hai mươi mốt Thiên Quân, mấy ngàn vạn giáo chúng sẽ là chuyện khủng bố cỡ nào. Điều này thật sự xảy ra.

Đoạn thời gian này giáo chúng Ngọc Kinh Thiên Quân xâm nhập không gian Tiên giới mới mở mang, đi khắp nơi sưu tầm thiên tài địa bảo, chiếm lĩnh động tiên, khoanh vùng địa bàn. Nguyên chung có vết nứt đương nhiên kinh động đám người Ngọc Kinh Thiên Quân.

- Khó ai nhìn thấu mưu tính của Đạo Không Đạo Nhân, nhưng chắc chắn không hủy diệt Tiên giới được. Có lẽ hai vị sư tôn đã đoán trước điều này, để lại hậu chiêu.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn mọi người:

- Các vị cứ tiếp tục tìm thiên tài địa bảo, đừng lo. Ngọc Lâm, ngươi đi gặp Mông Tốn Đạo Quân, mời hắn đến cùng bàn chuyện đối phó Thần Mẫu Đạo Quân.

Ngọc Lâm Tử lĩnh mệnh bay đi ngay.

Trong Hỗn Độn thiên quốc. Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần, các lãnh tụ Hỗn Độn thiên quốc chú ý thấy nguyên chung rạn nứt.

Linh Nữ mở miệng nói:

- Đừng lo, phụ thân của ta chỉ muốn tìm một chỗ cư trú cho Hỗn Độn Cổ Thần. Ma Kha Thiên Quân đâu?

Đại Diễn Cổ Thần trả lời:

- Từ khi La Hầu La rời khỏi Huyền Châu, Ma Kha Thiên Quân thấy hắn không tru sát Quỷ Bà Thiên thì rất tức giận, hiện giờ không biết tung tích.

Linh Nữ suy tư giây lát, thở dài:

- Tuy Ma Kha Thiên Quân là lãnh tụ Hỗn Độn thiên quốc nhưng người này luôn làm người ta không nhìn thấu, khiến ta khó yên tâm về hắn. Đạo quả phụ thân rơi vào tay Ma Kha, dù chưa bị hắn luyện hóa thì cũng đem lại nhiều ích lợi cho hắn.

Tim Đại Diễn Cổ Thần đập nhanh, trầm giọng nói:

- Nếu Ma Kha hoàn toàn luyện hóa đạo quả, sợ là sẽ nhảy vọt lên tồn tại cường đại nhất. Hơn nữa Ma Kha đầy dã tâm, có mối quan hệ thân thiết với Đạo Quân chuyển thế như Thiên Cơ, Đạo Tạng. Ma Kha dính líu với Thần Mẫu Đạo Quân, chắc có âm mưu gì, phải đề phòng mới được.

Linh Nữ thản nhiên nói:

- Ma Kha có âm mưu nhưng chỉ cần ta còn đây, hắn đừng mơ khống chế Hỗn Độn thiên quốc. Hơn nữa Đạo Không, phụ thân ta sắp ra mặt.

Tận cùng Tiên giới, trước một vách vực sâu thẳm to lớn. Ma Kha Thiên Quân ngước nhìn nguyên chung, nhíu mày, đi vào vực sâu.

Vực thẳm như cái hang không đáy, khủng bố âm u. Ma Kha Thiên Quân vào sâu bên trong, hơi thở tịch diệt ngày càng nặng. Vô số quái thú tịch diệt khổng lồ bám trên vách vực, há mồm to, đầu lưỡi đỏ như máu ngoe nguẩy khiến người sợ hãi.

Ma Kha Thiên Quân đi đến tận cùng vực sâu, bên trong có cảnh tượng khác. Các quan tài đen to lớn lơ lửng trong không trung. Có lá cờ bay trên một quan tài to, tràn ngập khí thế hung ác vô cùng, lệ khí đánh vào phù văn trên bề mặt quan tài

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2686: Các Phương Mưu Đồ. (2)

Tịch Diệt Đạo Nhân giao Thất Hung Kỳ cho Ma Kha Thiên Quân trước khi tầng hư không thứ bảy mở ra, kêu gã sử dụng nó hấp thu lệ khí trong kiếp số. Bây giờ Thất Hung Kỳ đã luyện thành, dùng nó tiêu trừ phong ấn của Đế và Tôn, Bất Không.

Ma Kha Thiên Quân khom người hướng quan tài to, nói:

- Sư tôn, nguyên chung sắpp há, đệ tử không rõ ý định của Đạo Không Đạo Nhân. Nếu nguyên chung vỡ trước e rằng thời đại tiên đạo sẽ bị hủy diệt hết...

Trong quan tài to lớn truyền ra giọng Tịch Diệt Đạo Nhân:

- Không đâu.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười khẩy nói:

- Ta cứ tưởng Đế Giang nổ nát vách Tiên giới thì thời đại tiên đạo sẽ vào tịch diệt kiếp trước thời gian nhưng quên mất sắp xếp của Đế và Tôn. Thời đại tiên đạo sẽ không bị phá hủy dễ dàng như vậy. Đế và Tôn muốn tạo ra thời đại trước giờ chưa từng có, thời đại khiến tịch diệt kiếp mãi mãi không đến được. Đạo Không thì vì kéo dài khí vận Hỗn Độn Cổ Thần, để lại chút kỷ niệm thời đại Cổ Thần.

Ma Kha Thiên Quân khen:

- Sư tôn hiểu thấu mọi việc.

Tiếng cười của Tịch Diệt Đạo Nhân càng kỳ dị:

- Ta đã thấu suốt mục đích của Đạo Không Đạo Nhân, nhưng hắn không

bao giờ ngờ rằng hắn muốn kéo dài khí vận Hỗn Độn Cổ Thần sẽ gây ra hậu quả tệ cỡ nào.

- Ha ha ha ha ha ha! Thời đại Hỗn Độn Cổ Thần đã qua đi hai mươi ba ức năm, cách tịch diệt kiếp thời đại Cổ Thần còn lại ba mươi ba ức năm. Tịch diệt kiếp của Cổ Thần đã không còn xa.

Tim Ma Kha Thiên Quân rớt cái bịch, chợt nhớ đến chuyện khủng bố.

Từ Hỗn Độn Cổ Thần thứ nhất, Hỗn Độn Ôn Đế sinh ra đến nay đã hai hai mươi ba ức năm. Tuy thời đại Hỗn Độn Cổ Thần bị tiên đạo thay thế nhưng Hỗn Độn Cổ Thần vẫn là chủng tộc lớn, sinh sản đến nay kéo dài khí vận thời đại Cổ Thần.

Thời đại Hỗn Độn Cổ Thần chưa hoàn toàn biến mất, Đạo Không Đạo Nhân vì kéo dài khí vận khiến hỗn độn không mở mang hết. Tịch diệt kiếp của thời đại Cổ Thần sẽ đến đúng hẹn.

Dù Đạo Không Đạo Nhân không làm điều đó thì tịch diệt kiếp của thời đại Cổ Thần vẫn sẽ đến.

- Lại qua năm ức năm là thời đại Hỗn Độn Cổ Thần sẽ từ thịnh đến suy, khi ấy tịch diệt hưng thịnh, thực lực của ta chậm rãi phục hồi.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Đế và Tôn, Bất Không muốn khai sáng ra thời đại mà tịch diệt kiếp mãi mãi không đến, nhưng bọn họ không ngờ rằng đao là vô thường đạo, pháp là vô thường pháp. Tất cả có đạo pháp đều sẽ chết, hưng thịnh quá cũng đến suy tàn, chỉ có tịch diệt mới vĩnh ahừng. Đầu tiên là thời đại Cổ Thần tịch diệt, sau đó là tịch diệt kiếp của thời đại tiên đạo không còn xa.

- Thật mong chờ, tịch diệt kiếp đến với thời đại huy hoàng tiên đạo sẽ đồ sộ biết bao.

Ma Kha Thiên Quân càng cung kính, đè nén nỗi lòng giật mình.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Ngươi không cần lo, dù tịch diệt kiếp đến thời đại tiên đạo thì ngươi sẽ không chết. Ma Kha, ta cần ngươi nuôi một đám người chăn nuôi trong thời đại tiên đạo, chăn nuôi các bảo bối ngoan của ta ăn tiên đạo, để tiên đạo sớm ngày đến.

- Ha ha ha ha ha ha! Huyết Tổ, Hỗn Độn Ôn Đế không tệ, có thể làm thủ lĩnh người chăn nuôi dưới tay ta, nhưng muốn quy mô lớn thì cần có thêm nhiều người nữa. Ngươi hãy làm xong chuyện này, ta giúp ngươi luyện hóa hoàn toàn đạo quả Bất Không, để ngươi nhảy lên đẳng cấp Đạo Quân.

Ma Kha Thiên Quân vội nói:

- Đệ tử nhất định sẽ nhanh chóng tìm ra Huyết Tổ, Hỗn Độn Ôn Đế, chuẩn bị nhiều người chăn nuoi cho sư tôn.

Ma Kha Thiên Quân khom người rời đia, mắt lóe tia sáng, cười nhạt.

Ma Kha Thiên Quân thầm nghĩ:

- Tịch Diệt Đạo Nhân dù gì vẫn bị đại đạo tịch diệt khống chế, tuy có cách nghĩ hay ho nhưng không nhìn thấu ta, sớm muộn gì sẽ rơi vào tay ta, thành toàn ta. Ta mới là người điều khiển đại đạo tịch diệt, ngươi chỉ là kẻ thủ đạo, làm giá y cho ta. Nhưng người chăn nuôi là ý kiến hay, ta nên tích lũy thế lực cho mình...

Sau lưng Ma Kha Thiên Quân, trên các quan tài to hiện ra tịch diệt ma nhãn to lớn, trong ma nhãn phản chiếu các mặt Ma Kha Thiên Quân.

- Dường như đệ tử của ta không quá đáng tin. Ha ha ha,, dù hắn có chút tâm kế cũng không sao, ta sắp thoát khốn, rất nhanh...

Lại qua tám năm, rốt cuộc nguyên chung nổ tung. Khi tiên thiên linh bảo này vỡ, không gian vô cùng Tiên giới bị chiếu sáng, các linh quang bất diệt sụp đổ, lụi tàn.

Nguyên chung nổ sinh ra ánh sáng kéo dài bốn năm mới tắt. Các Thiên Quân cường đại trong Tiên giới phát hiện nguyên chung không hoàn toàn tan vỡ, có mấy mảnh khá lớn chưa biến mất mà bay vào Tiên giới, mất tích. Nhiều cường giả tìm kiếm, định tìm ra mảnh nhỏ nguyên chung.

Nguyên chung nổ, nguyên tháp, nguyên đỉnh chịu đựng áp lực càng lớn. Nhưng sức chịu đựng của hai tiên thiên linh bảo này rất kinh người, mãi mà chưa có vết nứt.

Lúc này không gian Tiên giới đã lớn hơn đa số thời đại tiền sử, nó rộng lớn làm nhiều Đạo Quân chuyển thế kinh thán. Có đại thế lực vào không gian Tiên giới mới khai sáng, bình định địa thủy phong hỏa, định phát triển ở đó.

Ví dụ năm Đạo Tổ Huyền Châu tự dẫn giáo chúng giáo môn của mình vào thiên địa mới sưu tầm động tiên.

Khổ Hạnh Thiên Tôn khiến Hậu Tôn Đạo Quân trấn thủ giáo môn, mình thì mang theo đám cao thủ Sa Môn đại giáo như Tam Khuyết Đại Phật đi vào thiên địa mới.

Còn đại giáo khác như đám người Thái Nhất Thiên Quân, Thần Mẫu Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ cũng dẫn dắt cường giả vào thiên địa mới khai hoang.

Trên thiên cao nhất Tiên giới, Giang Nam để Đại La Thiên, Lô Bồng lại, định quay về Huyền Châu.

- Đại La Thiên, Lô Bồng đã luyện thành, ta tiếp tục ở lại đây cũng vô dụng. Chẳng bằng để hai pháp bảo tự mình trưởng thành.

Chim xanh trong Đại La Thiên hét lên:

- Lão gia cứ yên tâm đi đi, chúng ta trông chừng pháp bảo của lão gia không cho ai nhặt!

Giang Nam cười nói:

- Ai nhặt được pháp bảo của ta? Hai pháp bảo ở lại đây, mấy chục Thiên Quân bình thường đừng mơ vác được. Ta lòng máy động một cái là có thể lấy về. Ta còn cần nhờ hai pháp bảo thu nguyên thủy chi khí, trong pháp bảo có đạo thân của ta, sẽ không bị người lấy đi.

Dưới trống to đằng trước Lô Bồng, một thần nhân cầm song chùy đứng thẳng. Trong Đại La Thiên thì ức vạn thần ma đứng đầy, các thần ma, thần nhân biến ra từ đại đạo của Giang Nam, không khác gì phân thân. Cơ thể hình thành từ đại đạo, không có thực chất.

Những đạo thân này có pháp lực, nếu ai muốn cướp thì ức vạn đạo thân của Giang Nam sẽ vận chuyển Lô Bồng, Đại La Thiên chống lại.

Không chỉ thế, những đạo thân này có thể hấp thu nguyên thủy chi khí, bắt giữ nhiều nguyên thủy chi khí hơn lư trữ lại.

Con chim xanh nghe thế chớp mắt chim ti hí, nói:

- Nếu lão gia không cần chúng ta ở đây trấn thủ vậy chúng ta có thể đi Tiên giới du lịch không?

- Có gì không được?

Giang Nam cười nói:

- Hiện tại trong Tiên giới tràn ngập kho báu, bản thân ta không chừng cũng đi vào trong sưu tầm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2687: Hòn Ngọc Quý Trên Tay.

Bảy con chim xanh mừng rỡ bay ra Đại La Thiên hướng tới Tiên giới, đột nhiên ba con chim nhỏ hơn quay về thu tổ chim của mình.

Ba con chim líu ríu nói:

- Đi ra ngoài du lịch sao có thể không mang theo ổ ngủ. A Đại, các ngươi không mang theo ổ sao?

Ba con chim khác bay về, la lên:

- Đương nhiên phải mang theo, nếu không kẻ trộm không lấy đi Đại La Thiên của lão gia được quay sang ăn trộm tổ chim thì chúng ta lỗ to. Bọn họ thoải mái ngủ trong tổ chim của chúng ta, còn chúng ta chỉ có thể giương mắt nhìn!

Một con chim xanh khác bẻ một nhánh đế hoàng thụ dính mấy miếng lá, nói:

- Còn nữa, ta nghe nói trong Tiên giới có nhiều người xấu, chúng ta cần mang theo vũ khí!

- A Nhị, mang thêm hai cây cho phụ mẫu đi!

Giang Nam lắc đầu, cất bước đi hướng Huyền Châu. Vốn thực lực bảy con chim xanh này không cao nhưng trải qua Giang Nam tế luyện, pháp lực, thân thể, thậm chí nguyên thần đã biến thành linh quang. Trong cơ thể chim xanh tích lũy lực lượng khủng bố, tương đương với pháp bảo của Giang Nam.

Hiện giờ chúng nó chưa quen thuộc lực lượng bản thân, không phát huy được bao nhiêu nhưng cũng không đơn giản. Chờ chúng hoàn toàn khống

chế sức mạnh thì cỡ cao thủ Thiên Quân, muốn giết hay luyện hóa chúng nó càng khó khăn.

Không lâu sau Giang Nam đến Huyền Châu, cường giả đẳng cấp Thiên Quân đều đã đi khai hoang, chỉ còn thuộc hạ cũ của Giang Nam như đám người Thị Hiên Vi, Tịch Ứng Tình, Nhạc Ấu Nương.

Nhóm Đạo Vương, Giang Tuyết, Tinh Quang, minh Thổ cũng rời khỏi Huyền Châu, định tìm động tiên, kỳ trân dị bảo, tham ngộ ba ngàn đại đạo đã thu hoạch được, tự lập môn họ.

Đặc biệt là Lạc Hoa Âm chạy đi trước nhất, kéo Nam Quách Tiên Ông đi cùng. Chắc Lạc Hoa Âm thèm thuồng bảo bối sinh ra trong khai thiên tích địa.

Mọi người tự mang đi thuộc hạ của mình, tiên nhân trong Huyền Châu ít tám phần.

Giang Nam nhìn Huyền Châu vắng vẻ nhưng không để bụng. Huyền Châu bây giờ càng rộng lớn hơn lúc trước, được phúc trạch khai thiên tích địa, lãnh thổ khuếch trương, tiên khí dồi dào. Các khí linh tú tụ tập trong thiên địa, núi tiên, thánh thổ khắp nơi. Thêm nhiều tiên khoáng, mạch khoáng.

Huyền Châu bây giờ dù chuyển vũ trụ tam giới vào chỉ chiếm vị trí nhỏ.

tiên châu khác đang khuếch trương, to hơn lúc trước gấp trăm ngàn lần. Nhưng khu vực Huyền Châu rộng nhất, được nhiều ích lợi nhất.

Nhưng những tiên châu là thiên địa mở mang trước tiên, không như nơi khác mới mở mang có thể sinh ra nguyên thủy chi khí, một ít sinh linh cường đại tiên thiên thần thánh, không có nhiều tiên dược, tiên chu.

Thị Hiên Vi dẫn mọi người ra đón chào. Giang Nam thấy nhóm Tịch Ứng Tình, Nhạc Ấu Nương, Hoa Trấn Nguyên, Âu Tùy Tĩnh đều có mặt.

Giang Nam cười hỏi:

- Sao các ngươi không đi rèn luyện một phen?

Càn Khôn lão tổ trả lời:

- Huyền Châu nên có người trấn thủ, nếu bị ngoại địch xâm nhập thì không tốt. Nên ta khiến bọn họ và Đại La Thiên quân ở lại trấn thủ Huyền Châu.

Giang Nam phất tay nói:

- Ta đã trở về, còn ai dám xâm nhập Huyền Châu? Các người đi đi, sẽ có thu hoạch không nhỏ. Thế hệ chúng ta không kịp có mặt lúc Đế và Tôn khai thiên, bây giờ tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo khai thiên, nếu các người bỏ lỡ thì rất tiếc. Quân sư hãy dẫn Đại La Thiên quân đi cùng bọn họ, chỗ này có ta là được.

Càn Khôn lão tổ vâng dạ nhưng không di chuyển, cười kỳ dị.

Giang Nam ngạc nhiên nhìn Càn Khôn lão tổ, thấy đám người Hoa Trấn Nguyên, Phong Mãn Lâu, Âu Tùy Tĩnh, hiệu Thiên Nhai cũng cười kỳ cục. Tịch Ứng Tình, Nhạc Ấu Nương lộ vẻ vui sướng khi người gặp họa. Giang Nam rất khó hiểu.

Giang Lâm đứng một bên sốt ruột mặt đỏ ửng, muốn nói chuyện nhưng không dám.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục.

Thị Hiên Vi ho khan, nhẹ giọng hỏi:

- Kiếp số của lão gia đã qua, đáng vui đáng mừng. Kiếp số hãy nhìn xem đây là ai?

Giang Nam nhìn bên cạnh Thị Hiên Vi. Tiểu nha đầu thò đầu ra từ sau lưng Thị Hiên Vi, tay túm đuôi một áng mây.

Giang Nam cười to bảo:

- Thì ra là Tuyết Tình. Mau qua đây, tới chỗ ta.

Thị Hiên Vi mỉm cười hỏi:

- Lão gia sớm biết Tuyết Tình? Vậy chắc trong lòng lão gia sớm tính toán chuyện mẫu thân ruột của nàng? Xin hỏi lão gia, mẫu thân ruột của Tuyết Tình là ai?

Giang Nam ngạc nhiên, cười nói:

- Phu nhân, gì mà biết hay không? Rõ ràng mẫu thân ruột của Tuyết Tình là Lâm nhi muội muội...

Mọi người xôn xao cùng nhìn hướng Giang Lâm:

- Lâm nhi? Muội muội ruột của giáo chủ?

Nhạc Ấu Nương trợn tròn mắt, rất hưng phấn nhỏ giọng nói:

- Ta cứ tưởng là Đông Cực tỷ tỷ, bây giờ có phát triển mới, sư tôn và muội muội ruột, sư cô của ta, đây là tình cảm cấm kỵ! Tiếc rằng sư tổ không có ở đây, nếu không nàng sẽ vui vẻ nhảy cẫng lên.

Mặt Giang Lâm đỏ rực xua tay nói:

- Tứ ca, Tuyết Tình không phải của ta, thật sự!

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Tiểu muội, chuyện gì đây? A, sao trên người Tuyết Tình có hơi thở yêu tộc?

Giang Tuyết Tình nhút nhát đến gần Giang Nam, tiểu nha đầu có huyết mạch yêu tộc, tuổi thọ yêu tộc lâu dài nên nàng phát dục hơi chậm. Cộng

thêm tu vi Giang Tuyết Tình tiến bộ nhanh, mặt nàng vẫn như con nít.

Giang Nam nhìn ra nguồn gốc huyết mạch của Giang Tuyết Tình là từ yêu tộc.

Giang Nam ngạc nhiên lẩm bẩm:

- Không phải nữ nhi của tiểum uội, là của ta... Nữ nhi của là ta và Giang Tuyết tỷ tỷ. Chuyện gì đây?

Giang Nam ngộ ra, sáng tỏ đầu đuôi ngọn nguồn. Hắn và Giang Tuyết tỷ tỷ dây dưa nhân duyên kết trái, Giang Tuyết có thai sinh ra Giang Tuyết Tình, đưa nàng hạ giới.

Giang Tuyết là chuyên gia che giấu hơi thở, từng dạy pháp môn che hơi thở cho Giang Nam, giúp hắn né tránh sát kiếp bao nhiêu lần. Giang Tuyết muốn giấu huyết mạch của Giang Tuyết Tình, che mắt Giang Nam không hề khó khăn. Huống chi trong đất Đế và Tôn truyền pháp, Giang Nam và Giang Lâm, Tuyết Tình vội vàng gặp thoáng qua, hắn không nhìn kỹ.

Nỗi lòng Giang Nam phức tạp, cay đắng thầm nghĩ:

- Tại sao tỷ tỷ giấu diếm ta? Tại sao đặt tên Tuyết Tình cho nữ nhi của chúng ta?

Thị Hiên Vi xua mọi người đi, tiến lên nói:

- Lão gia, không phải thiếp thân cố ý làm lão gia khó xử mà vì Tuyết tỷ tỷ không muốn giữ lại Tuyết Tình, nói huyết mạch Giang gia thì trả lại cho Giang gia.

- Tuyết tỷ tỷ rời đi là định tự mình lập môn hộ, chứng đạo Thiên Quân, để lại Tuyết Tình. Lão gia hãy nhận nữ nhi trước mặt mọi người, cho nàng nhận tổ quy tông, có danh phận, không đến nỗi là trẻ mồ côi không phụ không mẫu.

- Không phụ không mẫu?

Giang Nam hít sâu, yêu thương vuốt đầu Giang Tuyết Tình làm rối tóc tơ.

Giang Nam cười nói:

- Sao có thể không phụ không mẫu? Nàng là nữ nhi của ta, công chúa Huyền Châu, hồn ngọc quý trên tay vi phụ!

Giang Nam bế Giang Tuyết Tình lên, cười nói:

- Phu nhân nói đúng, nên có danh có phận. Huyền Thiên giáo chủ ta mừng được nữ nhi yêu quý, là minh châu của Tiên giới!

Giang Tuyết Tình cắn môi dưới, rụt rè hỏi:

- Người là phụ thân của ta? Thật sự?

- Tuyết Tình, trong người của ngươi có lực lượng huyết mạch của ta, chưa hoàn toàn kích phát ra, áng mây này đã kích phát một phần. Ngươi xem, huyết mạch phụ thân và nữ nhi, nhìn liền biết ta là phụ thân của ngươi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2688: Cấm Khu Trở Thành Lịch Sử. (1)

Giang Nam cười lớn, khí huyết quanh thân như biển cả ầm ĩ chấn động, đạo âm ầm ầm. Khí huyết hình thành cầu vồng, cung đình, chuông lớn, bảo tháp, đỉnh to, thiên luân, kim long, các dị tượng, kích phát lực lượng huyết mạch trong người Tuyết Tình.

Thoáng chốc lực lượng huyết mạch trong người Giang Tuyết Tình phóng lên cao, khí huyết ầm ĩ, đạo âm ầm ầm. Khí huyết tự hình thành các loại dị tượng, rất kinh người, giao nhau với khí huyết của Giang Nam.

Khí huyết tộc yêu hồ cũng tự bay ra hình thành dị tượng yêu hồ chín đuôi, khác với Giang Nam, đó là huyết mạch di truyền từ mẫu thân của Giang Tuyết Tình.

Khí huyết phụ thân và nữ nhi nối liền, Giang Nam hoàn toàn kích phát lực lượng huyết mạch của Giang Tuyết Tình. Lực lượng ẩn giấu trong huyết mạch khiến tu vi Giang Tuyết Tình tăng vụt, thoáng cchố tiến bộ gấp mấy lần.

- Tỷ tỷ sẽ như những người khác chặt đứt mọi tình duyên nhân quả chứng đạo Thiên Quân sao?

Giang Nam ôm nữ nhi đi hướng Huyền Thiên cung. Tuyết Tình nằm gọn trong ngực Giang Nam, tay túm đuôi La Thiên Khánh Vân, kéo đám mây nhỏ xinh. Trong La Thiên Khánh Vân phát ra đạo âm trong trẻo kêu đinh đang.

Có rất nhiều pháp môn chứng đạo Thiên Quân, chủ yếu nhất là chém hết thảy nhân quả tình duyên hợp đạo. Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân đều làm vậy.

Còn cách hỗn độn chứng đạo, là pháp môn riêng thuộc về tộc Hỗn Độn

Cổ Thần. Biến nhân quả dây dưa thần hồn, nguyên thần thành hỗn độn, chứng đạo Thiên Quân.

Cách chứng đạo của Ma Kha Thiên Quân là áp dụng tịch diệt, khiến nhân quả tịch diệt có thể hợp đạo.

Còn có cách huyền đài chứng đạo của Càn Nguyên Thiên Quân, để nhân quả quấn quanh huyền đài, huyền đài vỡ thì nhân quả tiêu, có thể hợp đạo.

Nhưng những pháp môn đó về mặt bản chất đều là cắt đứt nhân quả, khiến nhân quả trước kia không còn quấn thần hồn, nhờ đó hợp đạo. Tất cả theo pháp môn hợp đạo chủ lưu, bản chất không thay đổi.

Đạo Quân chuyển thế khác có pháp môn chém nhân quả hợp đạo nhưng đa số giống nhau.

Chỉ có Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ, La Hầu La là khác. Bọn họ là Đạo Tổ, không chém nhân quả được và cũng không cần chém.

Bọn họ dựa vào công đức hợp đạo, chứng Thiên Quân.

Trừ hai loại này ra là thật sự nhảy khỏi nhân quả,Chỉ có Giang Nam, Cự Linh Đạo Quân, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân làm được. Trong bốn người, Cự Linh Đạo Quân chứng đạo Thiên Quân dựa vào ba vị một thể. Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn là pháp, thân, đạo, quả hợp nhất. Đạo Không Đạo Nhân là thân thể hóa thành tiên thiên bất diệt linh quang. Nhân quả không thể quấn thần hồn bọn họ, chứng đạo Thiên Quân thì không sợ nhân quả.

Trong đạo tràng Đế Tôn, nhiều Tiên Quân được ba ngàn đại đạo. Trong Huyền Châu, đám người Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư được một hoặc vài ba ngàn đại đạo, có vốn liếng chứng đạo Thiên Quân.

Nhưng bọn họ không có thân phận Đạo Tổ, không có thủ đoạn như Giang Nam Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Đạo Nhân. Bọn họ muốn chứng đạo

Thiên Quân phải đi theo dòng chính, đó là chém nhân quả tình duyên hợp đạo. Có lẽ thủ đoạn khác nhau nhưng xét đến cùng vẫn chung một loại.

Tuy sau khi chém nhân quả tình duyên hợp đạo Thiên Quân vẫn như trước kia, nhưng sau khi chứng đạo Thiên Quân dù ính ra nhân quả mới sẽ không bám vào người, không ảnh hưởng thần hồn, không thể hại mạng sống.

Duyên trước đã đứt, tình cảm trước kia sau khi hợp đạo có lẽ còn tiếp tục. Những tình cảm này thường chỉ là phản chiếu đạo tâm hợp đạo, lòng không còn như cũ.

Trước kia quen nhau là thật lòng thật dạ, bây giờ cách một tầng sương mờ, người vẫn là người đó, nhưng tình cảm đã mỏng manh.

Đây chính là hợp đạo, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Ma Kha Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân đều người. Tất cả tồn tại chứng đạo Thiên Quân trong các thời đại tiên thiên pháp bảo cũng như vậy.

Thị Hiên Vi nói nàng không muốn chứng đạo Thiên Quân, chỉ mong làm bạn bên cạnh Giang Nam, đây là lý do hắn cảm động.

Bởi vậy Giang Tuyết rời khỏi Huyền Châu, muốn chứng đạo kích thích Giang Nam rất lớn.

- Thiên Quân khó chứng, tình nhân quấn quýt chín kiếp mà không thể chứng đạo, cuối cùng ôm nhau chết otrng tịch diệt kiếp. Có người sống tiếp, chứng Thiên Quân, Đạo Quân...

Giang Nam đặt Tuyết Tình xuống, cười chơi với hắn.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Sức nặng của ta trong lòng tỷ tỷ không bằng đạo, tỷ tỷ muốn chứng Thiên Quân, đối với nàng có lẽ là một kết cuộc tốt.

Giang Tuyết Tình vốn hơi sợ Giang Nam nhưng rất nhanh thân với hắn,

phụ thân và nữ nhi chơi đùa vui vẻ. Tiểu nha đầu lấy mấy vật nhỏ ra khỏi La Thiên Khánh Vân, khoe khoang món đồ chơi với Giang Nam.

Giang Nam câm nín, xòe tay ra. Linh quang bất diệt biến thành các pháp bảo chuông, đỉnh, khánh, thiên biến vạn hóa, chủng loại nhiều hơn La Thiên Khánh Vân gấp mấy trăm lần. Giang Tuyết Tình nhìn trân trân.

- Nếu Tuyết Tình đến cảnh giới của ta thgì cũng làm được, không cần nhờ vào mây nhỏ, linh quang của mình biến hóa ra mọi pháp bảo.

Giang Nam cười nói:

- Tuyết Tình yên tâm, phụ nữ chúng ta là hai vị thần cuối cùng trên đời, có ta bên cạnh Tuyết Tình sẽ không thấy cô đơn.

Một đoàn linh quang bất diệt hiện ra trong tay Giang Nam, Giang Tuyết Tình thò tay nhỏ ra thò vào linh quang. Khi rút ra Giang Tuyết Tình lấy được thứ mình muốn, tiểu nha đầu vui vẻ cười the thé.

Thị Hiên Vi dựa vào ngưỡng cửa nhìn phụ thân và nữ nhi chơi đùa.

Mấy thán sau Huyền Châu hành động rầm rộ. Giang Nam liên tục ra tay, lấy hỗn độn tự nhiên từ bên ngoài Tiên giới khai sáng bổ sung ba mươi ba trọng thiên tam giới. Lại kéo tiên khí, linh mạch vô cùng luyện vào tam giới, để chúng sinh được nhiều ích lợi.

Tam giới dần trưởng thành, hình dạng hơi giống nguyên tháp. Chư thiên tam giới càng lúc càng cao, tầng trên cùng gần với thiên cao nhất Tiên giới. Tam giới tự động hấp thu tiên linh khí trong không gian Tiên giới bao la rộng lớn.

Các tầng chư thiên đi thông Đại La Thiên.

Giang Nam mời Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên đến.

Giang Nam cười nói:

- Quân sư, sau này gia đình ba người ta sẽ đi Đại La Thiên cư ngụ, chuyện trong Tiên giới giao hết cho quân sư.

Càn Khôn lão tổ thầm than thở, biết Giang Nam không có lòng tranh giành ngôi đế nên tránh trên Đại La Thiên.

Càn Khôn lão tổ gật đầu, nói:

- Giáo chủ, nếu Tiên giới hoàn toàn mở mang sẽ có phân tranh, cuộc chiến giành ngôi đế không thể tránh khỏi. Tiên Đế quân lâm thiên hạ sẽ chèn ép Huyền Châu ta, giáo chủ cao cao tại thượng tránh xa trần thế nhưng sợ là không được yên tĩnh.

Giang Nam cười hỏi:

- Ai bảo ta cao cao tại thượng tránh xa trần thế? Thần sẽ không rời xa thế nhân, chỉ có tiên nhân mới làm vậy. Ta ở Đại La Thiên là vì luyện bảo, không phải muốn yên tĩnh. Ai dám đụng vào Huyền Châu của ta? Ngươi chờ xem ta xử kẻ đó.

Càn Khôn lão tổ ngạc nhiên.

Chương 2689: Cấm Khu Trở Thành Lịch Sử. (2)

Thị Hiên Vi theo Giang Nam, gai đình ba người không đi Đại La Thiên mà hướng tới vô nhân cấm khu.

Thị Hiên Vi tò mò hỏi:

- Lão gia đi vô nhân cấm khu làm gì?

- Đi gặp mấy lão đạo hữu.

Giang Nam cười nói:

- Nhìn xem bọn họ có muốn chuyển thế Tiên giới không. Tiên giới bây giờ không tầm thường, ta nghĩ mấy lão già ngoan cố đó cũng sẽ động tâm.

Chờ Giang Nam vào vô nhân cấm khu, hắn giật mình. Phạm vi vô nhân cấm khu rút nhỏ rất nhiều, có nhiều cấm khu đã trống trơn, lại có mấy Đạo Quân tiền sử chuyển thế đến Tiên giới.

Chợt tiếng cười to vang lên:

- Giáo chủ từ xa mà đến, tiếp đón chậm trễ, thứ lỗi.

Một tòa cấm khu mở rộng, mấy Đạo Quân tiền sử nghênh đón Giang Nam vào cấm khu. Tòa cấm khu này là phủ đệ của Thanh Hư Đạo Quân, lấy gã làm xuất thân từ, bên cạnh là Thiên Hi Thánh Nhân, Viên Thái lão đạo, Chức Mẫu Đạo Quân.

bốn Đạo Quân tiền sử cùng cười nói:

- Giáo chủ thật là khách quý hiếm đến, mấy năm nay không thăm chúng ta.

Giang Nam nhìn xung quanh, cấm khu của Thanh Hư Đạo Quân cũng trống trơn, hoang vắng.

Giang Nam cười hỏi:

- Mấy đạo hữu Tương Khang, Nữ La, Vân Dương đâu rồi?

- Bọn họ đều đã chuyển thế.

Viên Thái lão đạo khẽ thở dài:

- Tám pháp bảo, ba linh bảo khai thiên, Tiên giới mở rộng, vô nhân cấm khu bị trùng kích càng lúc càng nhỏ, không chống nổi nữa. Bọn họ chuyển thế trước, không lâu sau mấy lão già cổ hủ chúng ta cũng sẽ đi. Giáo chủ đến chậm vài ngày sợ là không thấy được chúng ta.

Giang Nam rung động. Vô nhân cấm khu sừng sững trong hai mươi mấy thời đại rốt cuộc sắp thành lịch sử.

Giang Nam cười nói:

- Mấy đạo hữu cũng cho rằng Tiên giới sẽ làm cho tịch diệt kiếp mãi mãi không bao giờ đến?

Thanh Hư Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Đây không phải lý do chúng ta chuyển thế Tiên giới.

Chức Mẫu Đạo Quân nói tiếp:

- Lý do chúng ta chuyển thế là vì Tiên giới quá lớn, nhiều cường giả, một thịnh thế không thua gì thời đại nguyên đạo. Nếu tịch diệt kiếp bộc phát thì... Ha ha.

- Nếu tịch diệt kiếp bộc phát trong thời đại tiên đạo sẽ không thua gì thời đại nguyên đạo, kiếp số như thế nga cả vô nhân cấm khu cũng bị hủy diệt. Tất cả tồn tại trong cấm khu sẽ tan biến, không còn lại gì.

Thiên Hi Thánh Nhân mở miệng nói:

- Nếu vậy chẳng bằng chuyển thế đến Tiên giới, tìm chút cơ hội sống. Không chừng kiếp này có thể vấn đỉnh tận cùng đại đạo, tránh thoát tịch diệt kiếp tương lai.

Giang Nam nhíu mày nói:

- Mấy vị đạo hữu không tin Đế và Tôn có thể khai sáng ra thịnh thế mà tịch diệt kiếp mãi mãi không bao giờ đến?

Bốn Đạo Quân tiền sử nhìn nhau.

Thanh Hư Đạo Quân hắng giọng:

- Giáo chủ, thịnh cực mà suy, đây là định luật. Chúng ta chứng kiến lịch sử vũ trụ xa xưa, các thời đại hưng suy, vô số kỳ tài ngút trời, chưa từng thấy thịnh thế nào thoát khỏi tịch diệt kiếp. Dã tâm của Đế và Tôn rất lớn, chúng ta cho rằng đây chỉ là trăng trong nước.

Chức Mẫu Đạo Quân nói tiếp:

- Giáo chủ, ngươi hãy cẩn thận. Lão thân không kêu giáo chủ đề phòng Đế và Tôn mà là tịch diệt kiếp. Thời đại thần đạo của giáo chủ và thời đại tiên đạo cùng sinh ra, thần đạo hủy diệt, tịch diệt kiếp sẽ đến.

Tim Giang Nam rớt cái bịch, đăm chiêu suy tư.

Viên Thái lão đạo đứng lên nói:

- Thời đại tiên đạo quá lớn, nếu tịch diệt kiếp đến sẽ xóa hết mọi dấu vết tiền sử và hiện tại, không chứng tận cùng đại đạo e rằng tất cả thành tro bụi.

Thiên Hi Thánh Nhân đứng dậy, hỏi:

- Giáo chủ, đây là lệnh ái sao?

Giang Nam gật đầu cười:

- Tình nhi, sao không chào các vị tiền bối đi?

Giang Tuyết Tình vội vái chào.

Thiên Hi Thánh Nhân bước tới đỡ Giang Tuyết Tình dậy, cười nói:

- Mấy lão quái vật chúng ta đi, vô nhân cấm khu thành lịch sử. Hiếm khi giáo chủ nhớ đến thăm chúng ta, hôm nay mấy lão hủ dùng đạo và lý các thời đại chôn vùi tại đây cầu phúc cầu thọ cho lệnh ái, nguyện nàng mang theo những chấp niệm của lão quái vật chúng ta bình an mãi đến trời già đất cỗi.

Thanh Hư Đạo Quân, Chức Mẫu Đạo Quân đứng dậy, đại đạo trong cấm khu ầm ĩ, đạo âm vang lên, đại đạo sôi sục, đạo quang chen chúc tuôn hướng Giang Tuyết Tình.

Đại đạo tiền sử lắng đọng trong vô nhân cấm khu như thức tỉnh, hình ảnh lịch sử các thời đại xuất hiện trong đạo quang. Đó là năm tháng tươi sáng rực rỡ lắng đọng trong vô nhân cấm khu.

Những đạo âm như khúc nhạc năm tháng tuyệt vời, tiếng trống ầm ầm, tiếng cầm du dương chất chứa thê lương làm người bật khóc. Cuối cùng tất cả đạo âm biến mất chỉ còn lại hụt hẫng vô cùng, không nghe thanh âm gì, không thấy sắc màu gì.

Đạo thân của Thanh Hư Đạo Quân, Thiên Hi Thánh Nhân, Viên Thái lão đạo, Chức Mẫu Đạo Quân tán đi, mọi cảnh tượng trong cấm khu sụp đổ. Uy lực nguyên tháp, nguyên đỉnh ập đến, san bằng cấm khu, phá hủy linh quang.

Vô nhân cấm khu đã thành lịch sử.

Thị Hiên Vi ngập ngừng:

- Lão gia, nhóm Thanh Hư...

Giang Tuyết Tình ngước đầu hỏi:

- Mấy lão gia gia, nãi nãi đi đâu rồi?

- Đã chuyển thế.

Giang Nam ôm Giang Tuyết Tình đi ra ngoài:

- Ta nghĩ qua trăm ngàn năm sau sẽ còn gặp lại bọn họ. Chúng ta đi, nhìn xem Tiên giới mới. Tuyết Tình, bọn họ tặng lịch sử cấm khu cho ngươi, tương lai...

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Hy vọng ngày đó sẽ không đến, không thì... Rất khủng bố.

Thị Hiên Vi giật mình hỏi dồn:

- Lão gia, cái gì rất khủng bố? Lão gia đừng hù thiếp thân.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Có lẽ bọn họ hy vọng khi tịch diệt kiếp tiên đạo đến Tuyết Tình tái tạo cấm khu, kế thừa lịch sử vô nhân cấm khu. Chỉ mong Đế và Tôn khiến tịch diệt kiếp không bao giờ đến, ta không hy vọng nữ nhi của ta gánh lịch sử nặng nề như thế. Tịch diệt kiếp... Thật sự không đến được sao?

Thanh Hư Đạo Quân, Viên Thái lão đạo, 71, Chức Mẫu Đạo Quân đưa lịch sử lắng đọng trong vô nhân cấm khu vào người Giang Tuyết Tình. Bây giờ Giang Tuyết Tình chưa thể lĩnh ngộ nhưng cảnh giới tu vi càng tăng cao thì tương lai sẽ có lúc nàng hiểu hết những đạo lý này.

Đám người Thanh Hư Đạo Quân tặng quà rất kinh người, giúp Giang Tuyết Tình bớt nhiều thời gian lĩnh ngộ. Nhưng Giang Nam biết bốn lão quái vật sẽ không vô duyên cớ tặng quà, bọn họ có mục đích riêng.

- Ta chỉ hy vọng Tuyết Tình bình an sống, không mong nàng gánh chịu

đoạn lịch sử này.

Gia đình Giang Nam đi trong Tiên giới mới khai sáng. Khắp nơi là thánh địa, khu vực quá rộng nên cách ức vạn dặm mới gặp một tiên nhân.

Có nhiều tiên thú ẩn hiện, một số tiên thú là sinh linh do thiên địa sinh ra, rất mạnh.

Thị Hiên Vi thu mấy dãy núi bằng tinê kim, bắt một ít ngôi sao Tiên giới, thu vài áng vân khí, hàng phục tám tiên thú, toàn là long giao mã, thuộc loại tiên thú tiên thiên dị chủng.

Thị Hiên Vi lấy đại lộ bảo liễn lúc Giang đại giáo chủ làm thần đế trong tam giới đã dùng. Tiên kim, ngôi sao, vân khí luyện lại bảo liễn, dị chủng long giao mã kéo xe. Gia đình Giang Nam ngồi trong đại lộ bảo liễn lướt qua không trung.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2690: Bồi Dưỡng Tiên Nhân. (1)

Đại lộ bảo liễn rất hoa lệ, nóc có hoa cái treo cao, dùng tiên kim toàn là tiên thiên kim tinh. Rèm luyện bằng ngôi sao, trong thùng xe trải tiên thiên vân khí. Nơi đại lộ bảo liễn lướt qua tường thụy dâng lên, hài thải cuồn cuộn, tiên vân bay đầy.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Bây giờ địa vị của lão gia siêu phàm, tiếc rằng đi ra ngoài không mang theo tùy tùng.

Giang Nam lắc đầu cười:

- Chúng ta chỉ mang theo Tuyết Tình du lịch cho vui, không cần kinh thiên động địa.

Đột nhiên đằng trước bộc phát tiên quang, từng đợt tiên quang rạch phá không gian bay đi, là các tiên nhân đang chạy nhanh.

Có người cao giọng quát:

- To gan, dám chọc vào Ngọc Kinh thánh giáo chúng ta!

- Mọi người đừng hoảng, mấy con chim này dù là thần ma tiên thiên sinh ra cũng không làm gì chúng ta được! Hai phó giáo chủ Minh Đường, Tư Khấu Ngọc Kinh thánh giáo sắp chạy đến!

- Mấy con chim đó quá kiêu ngạo, nhưng thực lực siêu mạnh, đánh tuần thiên sứ Ngọc Kinh thánh giáo ta tơi bời. Nhưng kinh động hai phó giáo chủ Minh Đường, Tư Khấu thì chúng nó sẽ nhanh chóng bị bắt làm tọa kỵ của thánh giáo chủ!

- Hai vị phó giáo chủ đều chứng đạo Thiên Quân, đối phó mấy tiên thiên sinh linh dễ như chơi!

Lòng Giang Nam máy động, tám tiên thiên long giao mã chuyển hướng đuổi theo đám tiên nhân.

Giang Nam cười nói:

- Chúng ta đi nhìn xem là tiên thiên ma quái nào có thể vời đến Minh Đường Tiên Quân, Tư Khấu Tiên Quân.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Lần này Tiên giới khai thiên sẽ sinh ra nhiều thần thánh bẩm sinh, tư chất tốt hơn bảy mươi hai tiên thiên thần thánh đệ tử của Đế và Tôn, không chừng tương lai có Đạo Quân, Thiên Quân. Những sinh linh này vâng chịu thiên địa khí vận Tiên giới, tương lai sẽ rất lợi hại, trở thành chúa tể Tiên giới. Lão gia có sợ không?

Giang Nam buồn cười nói:

- Đối thủ của ta không phải bọn họ, chờ khi bọn họ tu thành Đạo Quân có lẽ còn tư cách đứng trước mặt ta. Nhưng phu nhân nói đúng, những sinh linh sinh ra từ thiên địa khí vận là tài năng có thể dạy dỗ. Nếu có duyên không chừng ta sẽ thu mấy sinh linh dạy dỗ.

Giang Tuyết Tình nắm tay nói:

- Phụ thân lợi hại nhất!

Giang Nam khều mũi Giang Tuyết Tình, cười nói:

- Đừng nói vậy, ngoài trời có trời, ngoài người có người. Tuy vi phụ lợi hại nhưng đụng tới Đạo Quân vi phụ sẽ né tránh. Đương nhiên trừ Đạo Quân điện ra trên đời này đã không có Đạo Quân. Tuyết Tình nói thế cũng không sai, nhưng đồn ra ngoài thì không hay, sẽ có người bảo là vi phụ tự tâng bốc

mình.

Thị Hiên Vi xì cười:

- Bây giờ lão gia đang tự khoe đây.

Giang Nam cười to:

- Đúng là hơi khoa trương nhưng vô cùng trên đời hiếm cái gì lọt vào mắt lão gia ta.

Các tiên nhân Ngọc Kinh thánh giáo chạy nhanh như bay lướt qua như không thấy đại lộ bảo liễn, bọn họ bay vút đi xa.

Có tiên nhân bàn tán:

- Nghe nói thánh giáo chủ và mười chín phó giáo chủ ở gần đây, hình như phát hiện tiên thiên sinh linh gì ghê gớm lắm, định bắt giữ. Có thể kinh động hai mươi mốt vị phó giáo chủ và thánh giáo chủ thì tiên thiên sinh linh này không tầm thường.

- Thì đó, nghe đồn sinh linh này là do tiên thiên ngũ sắc liên vỡ tan có một lũ linh quang tàn khuyết rơi vào tự nhiên tiên thiên ban sơ, biến thành một quả trứng đá dựng dục linh trí, nếu không thì làm sao kinh động thánh giáo chủ được?

- Quả trứng đá dựng dục sinh linh hấp thu tiên thiên bản sơ tự nhiên to cỡ tinh hệ không còn một mảnh nhưng chưa xuất thế, liên tục hấp thu tiên khí xung quanh ức vạn dặm. Nghe nói nó khiến xung quanh biến thành hoang mạc.

- Thánh giáo chủ vốn định tìm mảnhn hỏ nguyên chung, nghe chuyện này thì vội vàng chạy tới. Nếu không phải mấy con chim tiên thiên đáng hận kia phá thì chúng ta đã đến đó rồi, xem thử trong trứng đá tiên thiên dựng dục sinh linh gì.

- Mấy con chim to kia thật đáng hận, bắt nhiều huynh đệ của chúng ta. Nếu bắt được chúng nó phải nhổ sạch lông!

* * *

Không lâu sau Giang Nam cảm ứng đằng trước có dao động chiến đấu kịch liệt, giương mắt nhìn thấy hơn mười vạn tiên nhân Ngọc Kinh thánh giáo hợp thành đại trận vây công mấy con chim tiên thiên. Chính giữa đại trận là một gốc thần thụ, mấy bóng dáng bay tới bay lui quanh thân cây. Hai phe đánh túi bụi.

Giang Nam nhìn từ xa, lòng thầm thắc mắc nhỏ giọng nói:

- Hình như là mấy con chim nhà ta...

- Mấy con chim nhà chúng ta?

Thị Hiên Vi kinh ngạc hỏi:

- Mấy con nào? Là kim đế hay thần thứu?

Giang Nam lắc đầu, đại lộ bảo liễn chạy tới gần. Hơn mười vạn tiên nhân Ngọc Kinh thánh giáo kết đại trận vây công mấy con chim xanh, cây to bao phủ mấy ngàn dặm. Bốn con chim xanh bay tới bay lui chặn lại hơn mười vạn tiên nhân công kích.

Hai con chim to đậu trên thần thụ.

Chim công buồn rầu than thở:

- Ta đã nói là đám nchó các ngươi sẽ gây sự, quả nhiên. Bây giờ nên làm sao đây? Bị lão gia biết sẽ mắng các ngươi.

Bốn con chim xanh lấy ra mấy tổ chim vàng óng ánh, tổ chim bay lên, ánh sáng vàng rực rỡ thu các tiên nhân vào trong. Tổ chim chĩa xuống, mấy tiên nhân rớt ra ngoài, bị trói chặt.

Dưới thần thụ có một con chim xanh to, hai chân chim dài nhỏ nhảy nhót, mỏ chim gõ mặt đất là thủng một lỗ to. Con chim ngậm các tiên nhân bị trói chặt nhét vào hố.

Chim to lẩm bẩm:

- Ăn không hết, vậy thì trồng, chắc năm sau sẽ cho ra nhiều tiên nhân.

Giang Nam, Thị Hiên Vi câm nín nhìn. Giang Tuyết Tình ngơ ngác xem. Dưới gốc thần thụ có ba, bốn vạn tiên nhân bị vùi dưới đất chỉ lộ cái đầu ra ngoài.

Bảy con chim xanh bắt ba, bốn vạn tiên nhân Ngọc Kinh thánh giáo, 'trồng' chờ năm sau ăn tiếp.

Giang Tuyết Tình ngước đầu lên, tò mò hỏi:

- Phụ thân, trồng tiên nhân dưới đất, năm sau sẽ mọc ra càng nhiều thật sao?

Giang Nam chưa trả lời Thị Hiên Vi đã lắc đầu:

- Tuyết Tình đừng tin bọn chúng. Trồng tiên nhân dưới đất không thể mọc ra nhiều tiên nhân, bảy vật xấu này quen vùi hột, cho rằng thứ gì ăn được cứ vùi xuống đất là sẽ mọc ra nhiều hơn.

Biểu tình Giang Tuyết Tình càng lạ:

- Thứ ăn được?

Giang Tuyết Tình khó hiểu hỏi:

- Tiên nhân mà cũng ăn được sao?

Trán Thị Hiên Vi nổi gần xanh, nhìn Giang Nam cầu cứu.

Giang Nam hắng giọng, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Đối với yêu quái thì có thể ăn tiên nhân, bởi vì...

Tiểu nha đầu chớp mắt, tò mò hỏi:

- Ta cũng là yêu quái, vậy có thể ăn tiên nhân không?

Mặt Giang Nam đen thui nói:

- Tại sao phải ăn? Ăn thịt người là hành động của yêu quái cấp thấp, yêu quái cấp cao ăn gió uống sương, không ăn ngũ cốc...

Giang Nam định dạy kỹ càng hơn cho Giang Tuyết Tình, chợt thấy đám giáo chúng giáo đồ Ngọc Kinh thánh giáo kéo tới. Hai Tiên Quân dẫn đầu khí thế mạnh kinh người, là Tư Khấu Tiên Quân, Minh Đường Tiên Quân. Hai người đã là cảnh giới đại viên mãn Tiên Quân, nhưng vì Tiên Quân cần cắt nhân quả nên Tư Khấu Tiên Quân, Minh Đường Tiên Quân chưa chứng đạo Thiên Quân.

Minh Đường Tiên Quân thấy rộng biết nhiều, liếc sơ nhìn thấu ngay bảy con chim không phải tiên thiên sinh linh mà là tiên cầm tu vi cao đẳng.

- Yêu nghiệt từ đâu đến, to gan dám làm nhục Ngọc Kinh thánh giáo ta?

Chương 2691: Bồi Dưỡng Tiên Nhân. (2)

Minh Đường Tiên Quân lạnh lùng nói:

- Cho bảy con cầm thú các ngươi lá gan cũng không dám ra tay với Ngọc Kinh thánh giáo. Nói, là ai sai khiến các ngươi?

Tư Khấu Tiên Quân nhìn bảy con chim bắt mấy vạn đệ tử Ngọc Kinh thánh giáo vùi trong lòng đất thì nổi giận, giơ tay vỗ vàomấy con chim xanh trên thần thụ.

Tư Khấu Tiên Quân lên tiếng:

- Minh Đường sư huynh đừng nói nhiều với chúng, dám làm nhục thánh giáo ta cứ tiêu diệt chúng nó, giết gà dọa khỉ. Ta không tin người đứng sau lưng chúng sẽ không ra mặt.

Tư Khấu Tiên Quân là đại viên mãn Tiên Quân, uy lực một chưởng lợi hại hơn cả đại trận mười vạn tiên nhân hợp thành. Trong người Tư Khấu Tiên Quân có hơi thở ba ngàn đại đạo, đại đạo ầm vang tăng thêm uy lực một chưởng.

Thị Hiên Vi khẽ kêu, định ra tay chợt thấy bảy con chim xanh trên thần thụ có sáu con lấy mấy nhánh cây lưa thưa lá ra. Các nhánh cây bay lên, ánh sáng chói lòa đẩy tới trước. Các linh quang bay ra đập nát chưởng của Tư Khấu Tiên Quân.

Linh quang bất diệt đổ ập tới trước, sáu nhánh cây xẹt qua người Tư Khấu Tiên Quân. Đại viên mãn Tiên Quân khẽ rên bị hất bay mấy ngàn dặm, đập mạnh vào một ngọn núi lớn, đụng gãy ngang ngọn núi kia.

Tư Khấu Tiên Quân gầm rống, một ba ngàn đại đạo bay ra khỏi người, vòng quanh thân thể. Mới rồi Tư Khấu Tiên Quân nhờ ba ngàn đại đạo của

Đế và Tôn luyện ra hộ thể nên không bị thương, sáu nhánh cây mà đánh trúng người, gã không chết cũng lột da.

Tư Khấu Tiên Quân hùng hổ bay tới định đánh con chim trên thần thụ. Chim xanh không lấy nhánh cây tấn công chợt lắc người biến thành trung niên, mặc áo khoác chim xanh.

Nam nhân trung niên khom người nói:

- Hai vị khoan đánh, gia đình bảy miệng ăn chúng ta là môn hạ của Huyền Thiên đại lão gia, đi du lịch đến đây vốn không định gây thị phi. Là đệ tử thánh giáo các ngươi cho rằng chúng ta là tiên thiên sinh linh, định bắt giữ, hạ sát thủ với chúng ta. Cho nên gia đình chúng ta đánh trả, nhưng không hại mạng sống bọn họ mà chỉ vùi dưới đất, đùa một chút.

- Môn hạ của Huyền Thiên giáo chủ?

Minh Đường Tiên Quân vội ngăn Tư Khấu Tiên Quân lại, nói:

- Nếu bảy con chim này là môn hạ của Huyền Thiên giáo chủ thì không thể trêu vào. Tuy thánh giáo ta sẽ bị mất mặt nhưng không ai chết, thôi bỏ đi. Kêu chúng nó giao đệ tử thánh giáo bị chôn, răn dạy mấy câu là được. Quan trọng là chạy đi giúp Ngọc Kinh sư huynh hàng phục tiên thiên sinh linh trong quả trứng đá.

Tư Khấu Tiên Quân cười lắc đầu nói:

- Minh Phạn sư huynh, Huyền Thiên giáo chủ sớm bị thương nặng, hơn trăm năm không xuất hiện. Nghe đồn Huyền Thiên và Vô Cực Thiên Tôn lưỡng bại câu thương, trong kiếp số bị các tiên thiên pháp bảo, linh bảo, chí bảo tiên đạo để lại đạo thương không thể xóa nhòa. Huyền Châu bị phân liệt, cây đổ bầy khỉ tan. Mấy cường giả đều phân chia thế lực của Huyền Thiên, chỉ còn lại già yếu bệnh tàn.

- Nếu là lúc trước thì Ngọc Kinh thánh giáo còn sợ Huyền Thiên ba phần, nhưng bây giờ thánh giáo ta là đệ nhất đại giáo. Huyền Thiên giáo chủ

không biết sống chết, Huyền Châu chỉ còn lại già yếu bệnh tàn. Thánh giáo ta có gì mà sợ?

Minh Đường Tiên Quân nhíu mày. Tư Khấu Tiên Quân lấy pháp bảo ra, một ba ngàn đại đạo bay vào pháp bảo.

Tư Khấu Tiên Quân lao hướng bảy con chim xanh, cười nói:

- Bảy con chim xanh sử dụng nhánh cây là tiên thiên bất diệt linh quang, dị bảo hiếm thấy, phải bắt giữ. Hơn nữa lần này khai thiên tích địa là cơ hội rất tốt để thanh tẩy. Bắt bảy con chim xanh, dụ người Huyền Châu ra tay, thừa dịp tiêu diệt luôn Huyền Châu.

Tư Khấu Tiên Quân giết hướng bảy con chim xanh, mây giáo chúng Ngọc Kinh thánh giáo cũng hành động.

Minh Đường Tiên Quân thấy vậy đành lên theo, thầm nghĩ:

- Tư Khấu nói đúng, Huyền Thiên giáo chủ trăm năm chưa lộ mặt, có lẽ đã bị thương nạng. Nếu không quần hùng Huyền Châu đã chẳng phân liệt thành nhiều thế lực. Bảy con chim xanh và nhánh cây chúng nó lấy ra đều là tiên thiên bất diệt linh quang biến thành, nếu có thể bắt giữ sẽ là báu vật không tệ.

Thị Hiên Vi nhìn Giang Nam, nghi hoặc hỏi:

- Sao lão gia không ra tay?

Giang Nam lòng máy động, tám con tiên thiên long giao mã kéo đại lộ bảo liễn rời đi.

Giang Nam cười nói:

- Bây giờ không vội. Xuống tay với Tư Khấu, Minh Đường hơi chán. Cộng thêm nhóm A Đại có thể ngăn cản, chúng ta đi xem đám Ngọc Kinh định lấy quả trứng đá có sinh linh gì mà khiến Ngọc Kinh làm rầm rộ như

thế.

Thị Hiên Vi chớp mắt nói:

- Lão gia đừng làm hư con nít.

Giang Nam cười to bảo:

- Làm gì có? Ta chỉ muốn xem sau khi tiên thiên ngũ sắc liên tan vỡ một lũ tiên thiên bất diệt linh quang hình thành sinh linh có bộ dáng gì.

Ngọc Kinh thánh giáo phát hiện tiên thiên sinh linh chưa sinh ra nhưng không khó tìm. Tiên thiên long giao mã kéo đại lộ bảo liễn bay một lúc vượt qua ức vạn dặm, chợt thấy đằng trước sa mạc rộng lớn, ức vạn dặm hoang mạc ngay trước mắt.

Đây là tiên thiên sinh linh hấp thu tiên thiên bản sơ chi khí trong thiên địa hình thành kỳ quan.

Không chỉ thế, tiên thiên sinh linh chưa xuất thế liên tục hấp thu tiên linh khí trong thiên địa, linh khí trong không trung cũng bị hút.

Phu phụ Giang Nam, Giang Tuyết Tình ngước lên nhìn. Trong không trung từng đợt tiên khí linh khí như rồng tụ tập một vị trí, rất kinh người.

Không chỉ thế, Giang Nam, Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình thấy mấy trăm vạn tiên nhân tổ thành các đại trận trong không trung. Mỗi đại trận có một tồn tại đẳng cấp Tiên Quân trấn thủ như gặp đại địch, canh giữ chốn này. Hoang mạc bị canh gác không một con ruồi bay lọt được.

Giang Nam dùng pháp lực của bản thân bao phủ đại lộ bảo liễn. Tám con tiên thiên long giao mã kéo xe vào các đại trận nhưng chỗ không người, những Tiên Quân thậm chí không phát hiện đại lộ bảo liễn.

Thị Hiên Vi cảm ứng hư không, cười nói:

- Lão gia, đúng là có một số thế lực rình rập sinh linh này.

Giang Nam sớm chú ý thấy trong không trung trừ một sốa cao thủ Ngọc Kinh thánh giáo ẩn núp ra còn hơi thở của cường giả khác. Chắc cường giả các giáo môn phát hiện tiên thiên sinh linh nên nổi lòng tham, nhưng không lộ mặt mà ẩn giấu, quan sát tình hình tìm cơ hội cướp sinh linh.

Trong đó có đẳng cấp Thiên Quân.

Quả trứng đá không tầm thường nên đương nhiên dẫn đến các phương thèm muốn, nhưng vì quy mô Ngọc Kinh thánh giáo quá lớn, không tiện lộ mặt tranh cướp.

- Quy mô Ngọc Kinh thánh giáo bây giờ khổng lồ, đệ nhất thiên hạ, giáo môn khác sao dám tranh chấp với Ngọc Kinh?

Giang Nam cười nói:

- Trừ mấy giáo chủ Khổ Hạnh, Thần Mẫu, Thiên Hoang, Vô Tà, Thái Nhất là còn cơ hội tranh giành, còn giáo môn nhỏ làm gì có cơ hội đó?

Không lâu sau đại lộ bảo liễn chạy đến trung tâm sa mạc. Đại trận đằng trước châu liên bích hợp canh giữ một ốc đảo trong sa mạc, mười chín đại viên mãn Tiên Quân đứng trên bầu trời vòng quanh Ngọc Kinh Thiên Quân.

Bên trên ốc đảo có một Thanh Liên trấn đạo đỉnh lơ lửng, Thanh Liên chi khí phô thiên cái địa bao phủ khung trời, bảo vệ nơi đây.

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 2692: Công Đức Khai Thiên

Cát vàng đầy trời, ốc đảo thì xanh biếc, hồ nước tiên dịch bao vây ốc đảo. Ánh sáng năm màu tràn ra từ trong hồ thành hình đảo nhỏ.

Hình dạng đảo nhỏ như đóa sen, chia làm năm màu, đại đạo đan xen. Các đại đạo như rồng như rắn ghép thành hình hoa sen.

Chính giữa tiểu đảo, các cánh hoa vòng quanh nhụy hoa, có một quả trứng đá to cao chín trượng. Nó lúc to lúc nhỏ như đang hít thở, lúc to cao trăm trượng, khi nhỏ thì bé như trẻ sơ sinh.

Trong quả trứng đá có sức sống sinh linh, linh tính trong quả trứng mạnh mẽ đáng sợ. Giang Nam rung động.

Quả trứng đá dựng dục sinh linh có điều kiện bẩm sinh quá tốt, không chỉ được phúc trạch dư thưa của tiên thiên pháp bảo tiên thiên ngũ sắc liên khai thiên, cũng kế thừa khí vận, công đức của thần khí khai thiên.

Sinh linh trong quả trứng đá tập trung sức sống thiên địa, linh khí sinh ra, tương lai không tầm thường.

Khí vận, công đức của thần khí khai thiên, khí vận khủng bố biết bao, công đức đức thâm sâu biết mấy. Tụ tập hai thứ này lại sinh ra sinh linh, có thể tưởng tượng thành tựu tương lai của nó.

- Ánh mắt của Ngọc Kinh không tệ, tương lai sinh linh này sẽ trở thành tồn tại hiếm hoi trong Tiên giới.

Mắt Giang Nam sáng rực cười nói:

- Không biết tiên thiên pháp bảo khác có sinh ra sinh linh giống vậy

không?

Thị Hiên Vi cười hỏi:

- Lão gia động tâm?

Giang Nam gật đầu, không thèm che giấy nói thẳng:

- Ai đều có lòng yêu tài. Tiên thiên sinh linh như thế mơ màng, nếu rơi vào tay Ngọc Kinh bị hắn dạy dỗ đi lầm đường thì uổng phí khí vận, công đức khai thiên.

Thị Hiên Vi bật cười:

- Thiếp thân cảm thấy nó đi theo lão gia mới là lầm đường.

Giang Nam trừng Thị Hiên Vi, mỉm cười với Giang Tuyết Tình:

- Đừng nghe nhị nương của ngươi nói bậy, Tuyết Tình và vi phụ tuyệt đối không đi sai đường, đường chúng ta đi mới là chính đạo.

Giang Tuyết Tình ngây thơ liên tục gật đầu, tò mò hỏi:

- Phụ thân, sinh linh trong quả trứng đá có bộ dạng gì?

Giang Nam nhìn chằm chằm, nhìn thấu sinh mệnh trong quả trứng đá, khẽ kêu. Sinh linh trong quả trứng đá rất đặc biệt, tứ chi là ngó sen, hoa sen làm quần áo, ngó sen làm tim. Một đứa bé tinh xảo đán yêu, nhưng chưa đến lúc xuất thế.

Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân đều chờ tiên thiên sinh linh xuất thế, nên bọn họ trấn thủ tại đây, phong ấn hư không, trấn hư minh để phòng ngừa đứa trẻ xuất thế chạy trốn hoặc bị người ta cướp mất.

Giang Nam nhẹ vung tay, thần quang trên đầu ngón tay biến thành thần kính chiếu ra hình đứa bé trong quả trứng đá.

Mắt Giang Tuyết Tình sáng rực vui vẻ nói:

- Ta thích tiểu đệ đệ này... A, là tiểu muội muội, ta càng thích!

Giang Nam cười nói:

- Thích thì mang đi, mang đi Đại La Thiên làm bạn với ngươi.

- Ừm!

Giang Tuyết Tình gật đầu lia, mắt sáng rỡ.

Gia đình ba người ở trong đại lộ bảo liễn bàn kế hoạch cướp đứa bé, không quan tâm bên ngoài là đại quân ngàn vạn tiên nhân Ngọc Kinh thánh giáo, mười chí nđại viên mãn Tiên Quân. Đại lộ bảo liễn đậu giữa hư không, đám người không nhận ra chút nào, Ngọc Kinh Thiên Quân cũng không cảm ứng được đại trận của mình bị người xâm nhập.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhíu mày nói:

- Kỳ lạ, sao đột nhiên thấy tim đập chân run?

Mười chín đại viên mãn Tiên Quân vây quanh tọa trấn Ngọc Kinh tiên thành.

Ngọc Kinh Thiên Quân nhẹ giọng nói:

- Chẳng lẽ có cường giả mơ ước sinh linh, ẩn núp bên cạnh? Đúng là có một ít trộm cắp đang ẩn núp, trong đó có đẳng cấp Thiên Quân. Nhưng ta có ngàn vạn đại quân trấn thủ tại đây, dưới tay nhiều cường giả, lại có Thanh Liên trấn đạo đỉnh. Không nhiều người có thể cướp sinh linh từ tay ta, hay tiên thiên sinh linh sắp xuất thế khiến ta cảm ứng?

Ngọc Cung Tiên Quân ở một bên cười nói:

- Sư huynh, tại sao tiên thiên sinh linh trong quả trứng đá chưa xuất thế? Theo lý thì hấp thu nhiều tiên linh khí, tiên thiên bản sơ chi khí, nó nên

trưởng thành rồi mới đúng.

Ngọc Kinh Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Còn thiếu một chút thiên địa nhân quả, chắc đó là khí vận khai thiên của nó.

Các Tiên Quân khó hiểu hỏi:

- Thiên địa nhân quả?

Ngọc Kinh Thiên Quân trả lời:

- Năm xưa đạo tràng Đế Tôn sụp đổ có tám trăm ba ngàn đại đạo tràn ra ngoài, rơi vào Tiên giới. Kiếp số của Huyền Thiên giáo chủ đến, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ của Kế Đô ma tổ từng tụ tập tám trăm đại đạo suýt tru sát Huyền Thiên. Kiếp số qua đi, tám trăm đại đạo bay ra Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, không rõ tung tích.

- Sinh linh trong quả trứng đá muốn xuất thế, thiên địa giáng phúc cho nó thích hợp nhất là ba ngàn đại đạo. Nếu có ba ngàn đại đạo bay tới là nó sẽ xuất thế.

Các Tiên Quân tặc lưỡi:

- Con người có số, chúng ta chinh chiến sát phạt trong đạo tràng Đế Tôn, liều mạng mới giành được một, hai ba ngàn đại đạo, có hy vọng chứng đạo Thiên Quân. Sinh linh này không cần làm gì, chỉ vâng chịu khai thiên khí vận và công đức là có hy vọng chứng đạo Thiên Quân. Thật làm người ta chua xót.

Ngọc Kinh Thiên Quân nói:

- Vì vậy phải thu nó vào môn hạ Ngọc Kinh thánh giáo ta. Sinh linh này thành tựu tương lai sẽ tạo, rất có thể vấn đỉnh Đạo Quân. Có được nó đương nhiên được khai thiên khí vận và công đức. Thiên địa bất diệt thì thánh giáo

ta bất diệt, tương lai ta có leo lên ngôi đế được hay không phải xem nó.

Ngọc Kinh Thiên Quân chưa nói xong đột nhiên thiên địa đại đạo ầm vang.

Ngọc Kinh Thiên Quân đứng dậy, cười nói:

- Sinh linh đó sắp xuất thế, các đệ tử thánh giáo hãy khởi động trận pháp đi!

Các đại trận ầm ầm vận chuyển, đại trận ngàn vạn tiên nhân tổ thành phong tỏa thiên địa. Các đại đạo chui vào đại trận, lướt sóng tiến lên, xông hướng quả trứng đá hòn đảo nhỏ.

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân sáng rực:

- Chín ba ngàn đại đạo!

Chín ba ngàn đại đạo bay vào hòn đảo nhỏ hoa sen, như rồng như rắn chui vào quả trứng đá. Thoáng chốc quả trứng đá nuốt chửng tiên linh khí xung quanh, uống cạn hồ nước quanh hòn đảo. Đảo nhỏ hoa sen bị quả trứng đá hấp thu, ánh sáng năm màu chui vào quả trứng.

Quả trứng đá nhanh chóng rút nhỏ, sinh linh trong trứng sắp xuất thế.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười to, tóc đen bay lên.

Ngọc Kinh Thiên Quân ngửa đầu nói:

- Đạo hữu núp trong bóng tối, các ngươi còn chưa ra tay là sẽ muộn!

Hư không chấn động, đột nhiên một thanh âm vang lên:

- Ngọc Kinh sư huynh, ngươi cho rằng thnáh giáo của ngươi là thiên hạ đệ nhất giáo môn thì ta không dám ra tay? Như ngươi mong muốn!

Thiên địa run rẩy như mảnh vải bay, là một tồn tại đẳng cấp Thiên Quân

hành động.

Người này phớt lờ các trận pháp, xem đại trận nàn vạn tiên nhân là vô hình nhanh như chớp xông vào đại trận, tới gần quả trứng đá.

- Thì ra là La Ma Cổ Thần, hèn gì dễ dàng phá vỡ đại trận của thánh giáo ta.

Ngọc Kinh Thiên Quân không nhúc nhích, đám người Ngọc Cung Tiên Quân bay lên cao nghênh đón La Ma Cổ Thần lao xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2693: Tiểu Quỷ Ranh Mãnh. (1)

Lúc này một hỗn độn Thiên Quân to lớn vĩ đại từ trên trời giáng xuống, đè đại trận do ngàn vạn Tiên Quân tổ thành run rẩy, tầng tầng sụp đổ

Là Đại Diễn Cổ Thần ra tay

Ngọc Kinh Thiên Quân vẫn không nhúc nhích, cười nói:

- Đại Diễn sư huynh, ngươi không có bản lĩnh như La Ma sư huynh mà cũng muốn phá trận lao vào?

Đại Diễn Cổ Thần cười to bảo:

- Ta không muốn phá trận, chỉ muốn làm loạn trận thế để Bất Không Thông Thiên Kiều có thể giáng xuống!

Đại Diễn Cổ Thần dứt lời, một cây cầu to như cầu vồng từ chân trời bắn tới, phá tan đại trận

Đầu kia cây cầu chạm vào đảo nhỏ hoa sen chưa biến mất, một nữ nhân như mộng như ảo bước trên cầu

Ngọc Kinh Thiên Quân cười lớn, vươn tay chỉ, Thanh Liên trấn đạo đỉnh đè xuống Bất Không Thông Thiên Kiều

- Linh Nữ, tuy trấn đạo đỉnh của ta chỉ là là một trong năm đỉnh, không bằng Thông Thiên Kiều của nàng nhưng uy lực chí bảo tiên đạo phát huy được bao nhiêu phải xem bản lĩnh của người tế luyện nó

Bây giờ thực lực của ta vượt qua Linh Nữ rất nhiều, dù nàng có Thông Thiên Kiều cũng không đánh lại ta

Ngọc Kinh Thiên Quân không nói khoác

Thanh Liên trấn đạo đỉnh đè xuống, hoa sen trong đỉnh tầng tầng nở ra rơi xuống Bất Không Thông Thiên Kiều

Các cánh hoa phong tỏa cây cầu, mặc cho Linh Nữ khởi động uy lực Bất Không Thông Thiên Kiều cũng không đánh bay mấy đóa sen để đến hòn đảo nhỏ được

Ngọc Kinh Thiên Quân nuốt mười mấy giáo môn, thu hoạch kinh điển, tổng hợp lại thành một, thực lực tiến bộ vượt bậc đã mạnh hơn Linh Nữ

Linh Nữ nhíu mày, đột nhiên thu Bất Không Thông Thiên Kiều về

Cây cầu bắc ngang, La Ma Cổ Thần đáp xuống cầu

Bất Không Thông Thiên Kiều quét qua hất bay đại trận Ngọc Kinh thánh giáo

Đại Diễn Cổ Thần cũng đáp xuống cây cầu, nói:

- Không được rồi, đi!

Bất Không Thông Thiên Kiều xé không gian lướt đi

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn bọn họ đi xa, liếc hư không xung quanh, mỉm cười hỏi:

- Còn vị đạo hữu nào muốn chỉ giáo không?

Hư không lặng yên, không ai ra tay nữa

Ngọc Kinh Thiên Quân cảm ứng các hơi thở núp trong không trung đi xa, mỉm cười bước hướng quả trứng đá

Đột nhiên hư không xao động, một bàn tay dễ dàng xuyên thấu đại trận ngàn vạn tiên nhân

Bàn tay tới đâu là các tiên nhân bị đánh bay ra bốn phương tám hướng

Năm ngón tay tung bay xoa nắn, đám người Ngọc Cung Tiên Quân rên rỉ bị mấy ngón tay búng bay, không ai ngăn được

Ngọc Kinh Thiên Quân tim đập chân run, vội vận chuyển Thanh Liên trấn đạo đỉnh

Uy lực đỉnh to mới bộc phát, hoa sen bay ra miệng đỉnh thì bàn tay đè xuống ngay miệng đỉnh

Uy lực Thanh Liên trấn đạo đỉnh bị chặn lại, không thể chính là

Bàn tay kia bắt lấy quả trứng đá, rút về ngay trước mặt Ngọc Kinh Thiên Quân, bàn tay biến mất

Ngọc Kinh Thiên Quân tức ói máu, cao giọng quát:

- Ngươi là ai?

Hư không im lặng không có tiếng vang

Một chiếc đại lộ bảo liễn chạy ra khỏi đại trận Ngọc Kinh thánh giáo

Trong xe, Giang Nam buông quả trứng đá, cười nói:

- Chúng ta đi

Giang Tuyết Tình nhào lên ôm quả trứng đá, gõ trứng, cười nói:

- Tiểu muội muội, ngươi tên là gì? Phụ thân, nhị nương, chúng ta đặt tên gì cho nàng?

Giang Nam trầm ngâm

Thị Hiên Vi cười nói:

- Nàng được khí vận khai thiên sinh ra ra, lại là linh quang bất diệt cuối cùng của tiên thiên ngũ sắc liên biến ra, hãy gọi là Vân Liên đi

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Cũng được, vậy đặt là Vân Liên

Vật nhỏ, còn không chịu ra?

Giang Nam gõ nhẹ quả trứng đá, bên trong vang tiếng răng rắc khe khẽ

Quả trứng đá vỡ ra như trứng gà, một cô bé cao khoảng một thước ngồi trong vỏ trứng bể, người mặc váy sen, tay chân trắng mũm mĩm, mắt to đen láy tò mò nhìn bọn họ

Thị Hiên Vi khen:

- Thật là băng tuyết đáng yêu

Cô bé hít ngửi, ôm một miếng vỏ trứng nhai rôm rốp, rất vui vẻ

- Băng tuyết đáng yêu?

Giang Nam xì cười:

- Phu nhân đừng bị lừa, bộ dạng Vân Liên đáng yêu nhưng không thuần khiết như trẻ mới sinh

Vân Liên mà nghịch thì cáo già cũng sẽ bị lừa xoay quanh

Thị Hiên Vi không hiểu

Giang Nam cười nói:

- Vân Liên sinh ra từ tiên thiên, bẩm sinh là tinh quái, thần thánh, sớm hiểu tiếng người, tiếng thú, nghịch ngợm ranh mãnh

Phu nhân nghĩ Ngọc Kinh đặt đại trận ngàn vạn người là để phòng ngừa bị cường giả khác cướp sao? Ngọc Kinh còn một mục đích khá là đề phòng vật nhỏ này bỏ trốn

Thiên Quân mà còn phòng ngừa Vân Liên trốn thoát, phu nhân nói xem nàng là đứa con nít mới ra đời sao?

Thị Hiên Vi nhìn cô bé ngồi trong vỏ trứng giả bộ đáng yêu, hét thất thanh:

- Ý lão gia bảo nàng giả bộ đáng yêu cho chúng ta xem?

Giang Nam gật đầu, nói:

- Nàng hấp thu chín ba ngàn đại đạo là có thể sinh ra, nhưng thấy bên ngoài có cường giả đánh nhau, biết không trốn thoát được nên mới nhịn

Bị ta bắt vào bảo liễn, Vân Liên luôn chờ cơ hội chạy trốn

Ta gõ vỏ trứng của Vân Liên, nàng biết ta nhìn thấu kế hoạch chạy trốn nên buộc lòng xuất thế

Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình chớp mắt nhìn Vân Liên ngồi trong vỏ trứng

Cổ bé vẫn còn cắn vỏ trứng, nhỏ anhứn đáng yêu

Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình thấy rất khó tin

Thị Hiên Vi lắc đầu, nói:

- Vừa xuất thế đã biết nói, lại còn ranh mãnh như vậy? Ta không tin

Giang Tuyết Tình chú ý khác với Thị Hiên Vi, tò mò hỏi Vân Liên trong vỏ trứng:

- Ăn ngon không?

Vân Liên ngước lên đưa một miếng cho Giang Tuyết Tình, ngọt ngào nói:

- Ăn ngon, cho ngươi một miếng

Giang Tuyết Tình ngồi xuống, hai tiểu nha đầu một ngồi trong vỏ trứng, một ngồi bên ngoài, cầm miếng vỏ nhai rôm rốp

Giang Nam cười nói:

- Vừa sinh ra đã biết nói chuyện là yêu nghiệt, nhưng đứa nhỏ này ra đời là thần thánh, thần tiến, có chút tâm kế là khó tránh khỏi

- Vân Liên, ngươi đừng thử chạy trốn, cũng không cần

Ngươi không chạy thoát được, trong thiên hạ chỉ có ba, bốn người ngang hàng với ta

Ngươi không thể thoát khỏi tay ta, hơn nữa đi theo ta, chơi đùa với nữ nhi của ta sẽ được ích lợi lớn

Cô bé ngồi trong vỏ trứng ngước đầu lên, ngọt ngào nói:

- Liên Liên không nghe hiểu ngươi đang nói gì, nhưng Liên Liên rất ngoan, rất nghe lời

Thị Hiên Vi đã nhìn ra:

- Vân Liên đúng là ranh mãnh

Lão gia, tìm y phục đàng hoàng cho nàng mặc đi

Lúc nhỏ mặc cánh sen làm váy còn được, khi lớn lên không thể mặc như thế

Giang Nam nói:

- Thì Chiến Thiên Ma Tôn cũng mặc như thế

Giang Nam nhớ đến Chiến Thiên Ma Tôn mặc váy sen tay cầm chùy to, rùng mình

Nói vậy nhưng Giang Nam vẫn bắn ra một luồng linh quang bất diệt dệt quần áo nhỏ tự động mặc vào người Vân Liên

Giang Nam cười nói:

- Nhiều người thèm muốn tiểu Vân Liên, không thiếu người muốn ăn nàng cướp khí vận, công đức

Nếu vật nhỏ này chạy trốn, có bộ đồ của ta có thể ngăn cản được giây lát

Vân Liên giật mình, liếc trộm Giang Nam, xác định hắn không nói đùa

Giây lát sau cô bé khẳng định bên ngoài có nhiều người muốn ăn nàng, cướp công đức, khí vận gì đó

Thị Hiên Vi quan sát giây lát, buồn cười nói:

- Vật nhỏ này thật ranh mãnh

Giang Nam cướp vật trong túi Ngọc Kinh thánh giáo, mười chín phó giáo chủ vừa kinh vừa sợ

Các đại viên mãn Tiên Quân bay lên, lấy ra ba ngàn đại đạo mình có được, vận chuyển các pháp bảo

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2694: Tiểu Quỷ Ranh Mãnh. (2)

Bọn họ cao giọng quát:

- Bày trận, bày trận! Phong tỏa hư không, không thể để người đó chạy thoát!

Sắc mặt Ngọc Kinh Thiên Quân âm trầm nâng tay nói:

- Không cần, người kia thành công rồi chắc sẽ trốn thật xa, không ở lại lâu

Đây là một nhân vật lợi hại, siêu hơn đám người Linh Nữ, Đại Diễn

Ta sơ sẩy bị hắn chiếm tiên cơ, nhưng hắn giấu đầu lòi đuôi chắc là người quen

Nếu gặp lại hắn sẽ không thoát khỏi pháp nhãn của ta

Ngọc Lâm Tử tiến lên, do dự nói:

- Phụ thân, có khi nào là Huyền Thiên giáo chủ làm không

Tim Ngọc Kinh Thiên Quân đập nhanh, gật đầu, nói:

- Đúng là có khả năng này, nhưng Huyền Thiên bị thương nặng, lưỡng bại câu thương với Vô Cực Thiên Tôn, chuyện này sẽ không là tin đồn bậy

Hay Huyền Thiên đã lành vết thương

- Báo!

Một tiên nhân bay tới hét to:

- Thánh giáo chủ, hai phó giáo chủ Tư Khấu, Minh Đường gặp huyền điểu do tiên thiên bất diệt linh quang biến thành, không thể bắt giữ nên kêu

ta đến cầu viện!

- Tiên thiên bất diệt linh quang biến thành huyền điểu

Ngọc Kinh Thiên Quân lên tinh thần, cười nói:

- Phía đông không sáng phía tây sáng

Có lẽ hai sư đệ Tư Khấu, Minh Đường tìm ra thứ không thua gì tiên thiên sinh linh tiên thiên ngũ sắc liên biến thành

Các vị hãy đi cùng ta!

Bất giác đại lộ bảo liễn quay về chỗ bảy con chim xanh bị nhốt

Giang Nam không che giấu đại lộ bảo liễn, mặc cho các loại thần quang, hà quang, vân khí phát ra bảo liễn

Đám người Tư Khấu Tiên Quân thấy dị tượng đó là biết ngay người trong đại lộ bảo liễn không tầm thường, phái một Tiên Quân ra giao thiệp

Tiên Quân lớn tiếng hỏi:

- Là vị giáo chủ nào đi ngang qua

Phó giáo chủ Tư Khấu, Minh Đường của Ngọc Kinh thánh giáo đang hàng yêu trừ ma, không rảnh tay nghênh tiếp, xin đạo hữu hãy chờ một lát

Trong đại lộ bảo liễn, Giang Nam nhìn Tiểu Vân Liên, cười nói:

- Ngươi hãy nói với bọn họ là Huyền Thiên giáo chủ đi qua đây, mấy con chim đó của giáo chủ, xin các vị hãy trả lại

Tiểu Vân Liên xuyên qua cửa sổ xe đằng trước thấy hai đại viên mãn Tiên Quân dẫn hơn mười vạn đại quân vây công bảy con chim trên gốc thần thụ, các loại thần thông pháp bảo bay đầy trời

Tiểu Vân Liên rùng mình nói:

- Bọn họ dữ quá

Giang Tuyết Tình cười nói:

- Liên Liên đi cùng ta, để ta nói với bọn họ

Hai nữ hài tử đi ra đại lộ bảo liễn

Giang Tuyết Tình trong trẻo nói:

- Đây là ngự giá của phụ thân ta, Huyền Thiên giáo chủ, không được quấy rầy

Phụ thân kêu ta đi ra hỏi ngươi tại sao đánh chim nhà ta

Đầu óc Tiên Vương ù vang, hét chói tai:

- Ngự giá của Huyền Thiên giáo chủ

Có thật không

Tay Giang Tuyết Tình túm đuôi La Thiên Khánh Vân, cười hỏi:

- Có từng thấy khánh vân này chưa

Lúc kiếp số của Giang Nam bộc phát Tiên Vương từng thấy khánh vân kia, là chí bảo tiên đạo

Tiên Vương nhận ra khánh vân mới tin lời Giang Tuyết Tình, vội xoay người vào đại trận Ngọc Kinh thánh giáo, báo cáo lại cho thời đại, Tư Khấu Tiên Quân biết

Hai người kinh ngạc la lên:

- Dừng tay, đừng tấn công nữa!

Tư Khấu Tiên Quân hỏi:

- Sư huynh, Huyền Thiên giáo chủ đến thấy chúng ta vây công con chim của hắn, giờ làm sao đây

Huyền Thiên dám lộ mặt nghĩa là vết thương của hắn đã lành, chúng ta không phải đối thủ

Minh Đường Tiên Quân nhíu mày, phân vân:

- Chúng ta từng gặp mặt Huyền Thiên giáo chủ mấy lần, cứ chối là không biết con chim của hắn, chắc sẽ lừa được

Hai người quát ra lệnh hơn mười vạn giáo chúng tan đại trận, để bảy con chim xanh ngậm nhánh cây bay ra, đáp xuống đại lộ bảo liễn

Bảy con chim xanh nhỏ dần, kích cỡ bằng chim én, chúng nó bay vào cửa xe líu ríu tố cáo

Tư Khấu Tiên Quân, Minh Đường Tiên Quân cứng rắn tiến lên nói:

- Huyền Thiên sư huynh, chúng ta không biết đây là chim sư huynh nuôi, xin thứ tội

Trong đại lộ bảo liễn, Giang Nam không lên tiếng

Thị Hiên Vi mở miệng nói:

- Người không biết không có tội, hai vị sư huynh không cần tự trách

Ngoài xe, Tư Khấu Tiên Quân, Minh Đường Tiên Quân có chút bất mãn thầm nghĩ:

- Hai ta dù gì là đệ tử của Đế và Tôn, từng gặp mặt ngươi vài lần, xem như tiền bối

Chúng ta tự mình đến xin lỗi thế mà ngươi không lộ mặt ra, kênh kiệu quá

vậy

Tư Khấu Tiên Quân truyền âm:

- Sư huynh, có khi nào Huyền Thiên giáo chủ không ở trong xe, phu nhân của hắn cố ý lừa chúng ta không

Nghe đồn phu nhân của Huyền Thiên thực lực không cao, trong tay nữ hài tử là La Thiên Khánh Vân bí ẩn nhất trong mười chí bảo tiên đạo, đây là cơ hội

Minh Đường Tiên Quân ngần ngừ một lúc

Đột nhiên tiên khí mờ mịt từ xa bay đến

Giọng cười của Ngọc Kinh Thiên Quân vang lên:

- Huyền Thiên đạo hữu, sao từ xa đến mà không báo cho biết

Minh Đường Tiên Quân, Tư Khấu Tiên Quân giật mình thầm nghĩ:

- Huyền Thiên giáo chủ có trong xe thật

Hai người mừng là mình không hành động

Ngọc Kinh Thiên Quân, mười chín phó giáo chủ khác dẫn đại quân ngàn vạn tiên nhân rầm rộ đến, khí thế kinh người

Minh Đường Tiên Quân, Tư Khấu Tiên Quân yên lòng, chạy lên chào Ngọc Kinh Thiên Quân

Ngọc Kinh Thiên Quân pahat tay lấy ra tiên thành, đại quân ngàn vạn tiên nhân trú đóng quanh Ngọc Kinh tiên thành, bày ra các tầng trận thế

Ngọc Kinh Thiên Quân và hai mươi mốt phó giáo chủ ngồi trên mây tiên tuôn ra từ miệng Thanh Liên trấn đạo đỉnh, bày trà rượu

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- 0y đạo hữu, nhiều năm không gặp, mời dời bước tâm sự giây lát

Trong xe truyền ra giọng Giang Nam:

- Cũng tốt

Đại lộ bảo liễn chạy tới Ngọc Kinh tiên thành, giây lát sau chạy vào trong

Đại quân ngàn vạn tiên nhân bao vây tiên thành kín không kẽ hở

Đại lộ bảo liễn chạy đến trước mây tiên tuôn ra từ Thanh Liên trấn đạo đỉnh, Giang Nam vén màn xe, cùng Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên xuống xe

Giang Nam cười nói:

- Ngọc Kinh đạo hữu phô trương thật, đi đâu cũng mang theo ngàn vạn đại quân, quả nhiên là nhà giàu mới nổi

Ngọc Kinh Thiên Quân đang định nói chuyện chợt thấy Tiểu Vân Liên theo bên cạnh Giang Tuyết Tình, biến sắc mặt sau đó trở về bình thản

Ngọc Kinh Thiên Quân mỉm cười nói:

- Huyền Thiên đạo hữu nói đùa

Vừa rồi ta muốn nghênh một tiên thiên sinh linh vào Ngọc Kinh thánh giáo, không ngờ bị kẻ trộm cướp đi

Tên trộm đáng hận, thừa dịp ta chưa chuẩn bị đánh lén, làm ta lật thuyền trong mương

Đạo hữu, hai tiểu cô nương này là

Thị Hiên Vi phập phồng lo sợ

Mặt Tiểu Vân Liên trắng bệch, tay cầm vỏ trứng sợ đến quên ăn

Giang Tuyết Tình thì nhai vỏ trứng, rất là bình tĩnh

Giang Nam trả lời:

- Đây là tiểu nữ Tuyết Tình, vật nhỏ này là ta mới nhặt được thu làm nghĩa nữ, tên Vân Liên

Tiểu Vân Liên sao không mau chào Ngọc Kinh sư thúc đi

Thị Hiên Vi khẽ thở dài thầm nghĩ:

- Quả nhiên da mặt lão gia dày hơn, ta gặp chuyện này bối rối hoảng hốt sợ bị vạch trần, lão gia thì nói là nhặt được

Các phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo nhận ra điều lạ

Cô bé tên Vân Liên chỉ cao hơn thước nhưng không giống con nít mới sinh mà tinh xảo hoạt bát, khí thế trên người đậm đặc nội uẩn đại đạo

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2695: Chỉ Điểm Ngọc Kinh. (1)

Bọn họ rất quen thuộc hơi thở này, giống y như quả trứng đá trên đảo nhỏ trong sa mạc

Quan trọng nhất là tay cô bé còn cầm một miếng vỏ trứng, hoa văn giống y như quả trứng đá

Cảnh Nguyệt Nữ Quân tiến lên, nhỏ giọng nói:

- Giáo chủ

Ngọc Kinh Thiên Quân giơ tay ra hiệu Cảnh Nguyệt Nữ Quân dừng nói tiếp

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng rót trà cho phu phụ Giang Nam

Ngọc Kinh Thiên Quân nói:

- Huyền Thiên đạo hữu nhặt ở đâu

Ta cũng muốn nhặt một cái

- Vậy phải xem ngươi có duyên phạn đó không

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Không có duyên thì đặt ngay trước mặt ngươi cũng không bắt được, có duyên sẽ đến bên cạnh ngươi

Ngọc Kinh đạo hữu thấy ta nói đúng không

Sắc mặt Ngọc Kinh Thiên Quân liên tục thay đổi

Cảnh Nguyệt Nữ Quân cười khẩy nói:

- Huyền Thiên, ngươi không định giải thích lai lịch nữ hài tử này cho chúng ta sao

Không khí bỗng chốc nặng nề

Thanh Liên trấn đạo đỉnh dưới áng mây xanh to như miệng núi lửa, Ngọc Kinh tiên thành như nhà giam to lớn

Ngoài thành là ngàn vạn đại quân Ngọc Kinh thánh giáo tựa thiên la địa võng

Cảnh Nguyệt Nữ Quân lạnh lùng cười:

- Chúng ta vất vả cực khổ thủ hộ quả trứng đá tiên thai đến bây giờ lại bị người ta cướp mất, bên cạnh ngươi tình cờ có vật nhỏ hơi thở giống y như tiên thia quả trứng đá

Xin ngươi hãy giải thích đi

Giang Nam đặt chén trà xuống, mắt nhìn Cảnh Nguyệt Nữ Quân, sắc mặt âm trầm:

- Giải thích

Thiên địa đột nhiên biến sắc, vang tiếng nổ ầm ầm liên tục

Sấm sét vô cùng bay ra hư không giáng xuống như từng thanh kiếm bén, sấm xét chiếu rọi thiên địa lúc tối lúc sáng

Trong ức vạn dặm địa thủy phong hỏa dâng lên, các ngôi sao từ trời sao rơi xuống, kéo theo đuôi lửa đập xuống đất đai hoang vắng mênh mang

Hai mươi mốt phó giáo chủ Ngọc Kinh Thiên Quân biến sắc mặt, ngước lên nhìn

Thiên địa xung quanh như bị hủy diệt, cảnh tượng khủng bố chìm nổi bên ngoài Ngọc Kinh tiên thành, hình thành cảnh tượng tịch diệt kiếp

Các tịch diệt ma nhãn đen thui to vạn vạn dặm hiện ra trong hư minh trên cao sắp đè xuống, nghiền nát Ngọc Kinh tiên thành, mọi thứ trong và ngoài thành

Giang Nam thản nhiên nói:

- Cảnh Nguyệt, nàng đang kêu ta giải thích cho nàng sao

Vù vù vù vù vù!

Bên ngoài Ngọc Kinh tiên thành, ngàn vạn tiên nhân Ngọc Kinh thánh giáo không chiến tự lui, mặt không còn chút máu, lo sợe hãi hùng

Bọn họ ném pháp bảo xuống đất, ngước nhìn khung trời vần vũ, quân tâm đã mất

Cảnh Nguyệt Nữ Quân biến sắc mặt, lòng kinh hoàn

Giọng Giang Nam có ma tính kỳ lạ đánh vào đạo tâm của Cảnh Nguyệt Nữ Quân, khí thế đè sụp nàng

Cảnh Nguyệt Nữ Quân sắp rơi vào tương lai vô tận, vực sâu thăm thẳm mãi mãi không tỉnh lại

Ngọc Kinh Thiên Quân ho khan:

- Đạo hữu bớt giận, Cảnh Nguyệt chỉ là Tiên Quân, ngây thơ nói đùa xúcông pháp hạm đạo hữu, tội không đáng chết

Giang Nam tan khí thế uy nghiêm, cảnh tượng khủng bố bên ngoài Ngọc Kinh tiên thành biến mất

Giang Nam cười nói:

- Ta cũng biết nàng là Tiên Quân nên không đụng nàng, nếu nàng là Thiên Quân mà dám nói kiểu đó với ta thì bây giờ đã chết

Bởi vì Cảnh Nguyệt Nữ Quân là Tiên Quân nên không giết, nếu nàng là Thiên Quân thì đã chết với hắn

Hai mươi mốt phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo nghe mà lạnh lòng, khóe mắt Ngọc Kinh Thiên Quân co giật

Giang Nam nói câu đó rõ ràng là nhằm vào gã, ý nghĩa rất rõ ràng: Nếu ngươi dám nhắc việc này sẽ chết ngay, còn không thì chúng ta nói chuyện đàng hoàng, uống trà

Ngọc Kinh Thiên Quân nâng chén trà lên, cười mời:

- Đạo hữu uống trà

Giang Nam bưng chén lên, cười nói:

- Uống trà

hai người hớp một ngụm rồi đặt chén trà xuống

Bây giờ Ngọc Kinh Thiên Quân hơi hối hận mời Giang Nam đến tâm sự, gã có ngàn vạn đại quân, Ngọc Kinh thánh thành là báu vật Thiên Quân, cộng thêm chỗ uống trà là otnrg mây xanh bên trên Thanh Liên trấn đạo đỉnh

Ngọc Kinh Thiên Quân cảm thấy chắc ăn nên mời Giang Nam đến uống trà là mời quân vào bẫy

Nhưng tình hình bây giờ người ngồi trên bàn chông chính là Ngọc Kinh Thiên Quân

Giây lát sau Ngọc Kinh Thiên Quân ho khan, thân thiết nói:

- Đạo thương của đạo hữu chắc đã lành

Trong kiếp số kia ta toát mồ hôi lạnh giùm đạo hữu, sau này nghe đồn Vô Cực Thiên Tôn nhân lúc cháy nhà đi hôi của ra tay với đạo hữu, ta rất lo cho an toàn của đạo hữu

Hôm nay thấy đạo hữu lại rời núi, mừng cho đạo hữu

Giang Nam cười nói:

- Chỉ là đạo thương nho nhỏ, đa tạ đạo hữu quan tâm

Hai người trò chuyện mấy câu, thân thiện như thể lúc trước đám người vây công Giang Nam không có mặt Ngọc Kinh Thiên Quân

Như thể Giang Nam không truy cứu Ngọc Kinh Thiên Quân tấn công hắn trong nhân kiếp

Trong lòng Giang Nam cho rằng Ngọc Kinh Thiên Quân mạnh hơn trước rất nhiều nhưng chưa phải đối thủ của hắn

Thực lực Giang Nam cao, tầm mắt cũng lên cao

Đương nhiên nếu Ngọc Kinh Thiên Quân không biết điều thì Giang Nam không ngại ra tay

Giang Nam hỏi:

- Ngọc Kinh thánh giáo chính là thiên hạ đệ nhất giáo môn, có nhiều tai mắt, chắc biết được nhiều tin tức

Không biết Ngọc Kinh đạo hữu có biết tin Hỗn Độn Ôn Đế ở đâu không

Ngọc Kinh Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Trước giờ chưa nghe tin về Hỗn Độn Ôn Đế

Lúc Tiên giới mới mở mang có nghe mấy lần, gây ra rối loạn rất lớn, nhưng tiếp theo Hỗn Độn Ôn Đế bặt tin

Chắc Hỗn Độn Ôn Đế đi khắp nơi tìm tiên linh khí, chuẩn bị phục hồi thực lực của mình

Lòng Giang Nam chìm xuống

Lúc khai thiên Hỗn Độn Ôn Đế không gióng trống khua chiêng lộ mặt, chắc gã chờ phục hồi thực lực mới quân lâm thiên hạ

So sánh với người khác thì Hỗn Độn Ôn Đế có sức uy hiếp lớn hơn

Bởi vì Hỗn Độn Ôn Đế là phái bảo thủ trong Kim Quang trấn đạo đỉnh, là Đạo Chủ thời đại hỗn độn, hỗn độn đại đế đời thứ nhất, Đạo Quân thứ nhất

Có lẽ chấp niệm của Hỗn Độn Ôn Đế là phục hồi vinh quang thời đại Cổ Thần

Đương nhiên Hỗn Độn Ôn Đế tàn bạo, chắc sẽ tính sổ với mấy Hỗn Độn Cổ Thần ngày xưa phản bội mình, Đạo Không Đạo Nhân để lại Hỗn Độn thiên quốc đứng mũi chịu sào

Hỗn Độn Ôn Đế cũng rất gian xảo, xuất quy nhập thần, có liên quan với Tịch Diệt Đạo Nhân

Một nhân vật rất khó giải quyết, có thể nói là kẻ thù chung của Tiên giới

Đặc biệt Hỗn Độn Ôn Đế ngộ nhân Giang Nam là Bất Không Đạo Nhân chuyển thế, đây mới là điều khiến hắn đau đầu nhất

Nếu Hỗn Độn Ôn Đế phục hồi tu vi, bây giờ tiên thiên pháp bảo, linh bảo đa số tan vỡ, chỉ còn Nguyên đỉnh, nguyên tháp còn trên đường khai thiên, sớm muộn gì sẽ tan nát

Không còn gì khắc chế Hỗn Độn Ôn Đế được, hỗn độn đại đế này sẽ làm mưa làm gió, càng lúc càng không kiêng nể gì

Giang Nam thầm nghĩ:

- Bây giờ ta còn đối phó Hỗn Độn Ôn Đế được, nếu hắn trở về cảnh giới Đạo Quân thì ta không nắm chắc mười phần

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng, xòe một tay ra cười nói:

- Đạo hữu, trong thời gian này tu vi thực lực của ta có tiến bộ, không biết đạo hữu có thể chỉ điểm cho không

Đại đạo hiện ra trong bàn tay Ngọc Kinh Thiên Quân biến thành ngôi sao thiên địa lồng lộng như một vũ trụ nhỏ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2696: Chỉ Điểm Ngọc Kinh. (2)

Khiến người kinh khủng là Càn Khôn trong bàn tay nhỏ đó bao gồm đại đạo hơn mười thời đại, hiện ra với hình dạng tiên đạo

Ngọc Kinh Thiên Quân xòe một bàn tay thể hiện thực lực, tu vi gã che giấu đã lâu

Ngọc Kinh Thiên Quân bây giờ có thể nói là nhân vật tuyệt đỉnh trong Thiên Quân đương thời

Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần đều tay trắng trở về, bọn họ thua Ngọc Kinh Thiên Quân không oan

Ngọc Kinh Thiên Quân không mấy tin tưởng Giang Nam đã lành vết thương, cũng muốn thăm dò thực lực hiện tại của hắn

Giang Nam mỉm cười nói:

- Cũng tốt

Giang Nam điểm một ngón tay, bình tĩnh nói:

- Chỉ điểm cho ngươi cũng được

Ngón tay Giang Nam điểm vào lòng bàn tay Ngọc Kinh Thiên Quân, thoáng chốc vũ trụ tan vỡ, mọi đại đạo, tất cả bị cắt nát không còn sót lại chút gì

Ngọc Kinh Thiên Quân rùng mình, lòng bàn tayh bị Giang Nam đâm thủng một lỗ máu

Giang Nam thu ngón tay về, lạnh nhạt nói:

- Đã chỉ điểm

Ngọc Kinh Thiên Quân cố nén đau đớn thu tay về, cười nói:

- Đã được chỉ dạy

Giang Nam không ở lâu, hắn ngồi giây lát rồi đứng lên từ biệt

Ngọc Kinh Thiên Quân đưa tiễn

Giang Nam cùng phu nhân, nữ nhi leo lên đại lộ bảo liễn chạy sâu vào Tiên giới mở mang

Hai mươi mốt phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo rất bất bình, thi nhau lên tiếng:

- Thánh giáo chủ, nữ hài tử tên Vân Liên rõ ràng là

- Đừng nói nữa!

Ngọc Kinh Thiên Quân giơ tay lên, vết thương bị Giang Nam đâm thủng không khép lại

Ngọc Kinh Thiên Quân trầm giọng nói:

- Ta biết đứa bé đó là tiên thiên sinh linh trong quả trứng đá, kẻ cướp quả trứng đá chính là Huyền Thiên, nhưng vậy thì sao? Một mình Huyền Thiên giáo chủ có thể san bằng Ngọc Kinh thánh giáo, nếu mới rồi ta nói ra thgì mọi người phải chết!

Các phó giáo chủ rất tức giận

Cảnh Nguyệt Nữ Quân giận dữ nói:

- Chúng ta chuẩn bị thời gian dài như vậy, sử dụng ngàn vạn đại quân không lẽ cứ thế chịu thua?

Ngọc Cung Tiên Quân vun vào:

- Sư huynh, sức chiến đấu của thánh giáo ta bây giờ không như lúc xưa, thực lực của chúng ta cũng cao hơn trước kia gấp mấy lần

Hỗn Độn thiên quốc không đánh lại chúng ta

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn bàn tay thủng từ đằng trước ra sau, lắc đầu, nói:

- Huyền Thiên có Hỗn Độn Thiên Cung là tiên thiên pháp bảo, có Đinh Thiên Nguyên Thung là Tịch Trọng uy lực mạnh nhất

Mặc dù thực lực của chúng ta tăng lên nhưng Huyền Thiên không yếu, cộng thêm hai báu vật, sức chiến đấu tổng thể của Ngọc Kinh thánh giáo yếu hơn hắn

- Nhưng đây chỉ là tạm thời, chờ các ngươi chứng đạo Thiên Quân rồi hợp tác với Mông Tốn Đạo Quân trừ khử Thần Mẫu, kết hợp lực lượng Thần Mẫu thì Huyền Thiên không đáng lo

Ngọc Kinh Thiên Quân gằn từng chữ, dõng dạc tuyên bố:

- Huyền Thiên có thể kiêu ngạo một lúc nhưng sẽ không kiêu ngạo cả đời! Đây là thời đại tiên đạo, không phải thời đại cho Huyền Thiên càn rỡ! Huyền Thiên chỉ là một cái bóng thời đại tiên đạo hỗn loạn, bây giờ Tiên giới sắp hoàn toàn mở mang, thời đại tiên đạo đã đi vào quỹ đạo, Huyền Thiên cũng thành lịch sử, bị thời đại đào thải!

Đám người Ngọc Kinh thánh giáo phấn khởi, sương mù Giang Nam tạo ra cho mọi người bị Ngọc Kinh Thiên Quân nói mấy câu xóa sạch

Ngọc Kinh Thiên Quân bình tĩnh nói:

- Tiên thiên sinh linh vâng chịu khai thiên khí vận công đức của tiên thiên ngũ sắc liên tuy bị Huyền Thiên cướp đi nhưng còn bảy tiên thiên pháp bảo

khác, những sinh linh vâng chịu khai thiên khí vận công đức của những pháp bảo này cũng sắp xuất thế

Các vị hãy tiếp tục sưu tầm, phải tìm ra tất cả

Những sinh linh này là Đạo Quân tương lai của Tiên giới ta, tuyệt đối không để lọt vào tay người khác!

- Huyền Thiên chỉ là Thiên Quân, những sinh linh này tương lai thành tựu Đạo Quân, sau này trong Tiên giới không còn chỗ đứng cho Huyền Thiên giáo chủ

Đại lộ bảo liễn chậm rãi chạy sâu vào Tiên giới mới mở mang

Trong xe, Thị Hiên Vi nghi hoặc hỏi:

- Tại sao vừa rồi lão gia không ra tay trừng trị Ngọc Kinh? Trong kiếp số là Ngọc Kinh tấn công lão gia, hơn nữa cường giả giáo môn của hắn giết nhiều người Huyền Châu ta

Vừa rồi Ngọc Kinh còn thăm dò lão gia

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đám Ngọc Kinh không còn khiến ta muốn đánh nhau nữa, nếu bọn họ chứng Đạo Quân thì họa may làm ta hứng thú

Giờ cứ giao cho Hồng nhi, Quân nhi giải quyết đi

Hai đứa cũng cần đối thủ, không có đối thủ thì làm sao rèn luyện bản thân?

Giang Nam vuốt đầu Giang Tuyết Tình, cười nói:

- Không chừng tương lai người rong ruổi tung hoành Tiên giới, tranh phong với đá, Ngọc Kinh sẽ là Tình nhi, Vân Liên

Hai vật nhỏ, hãy cố gắng chăm chỉ

Hai nữ hài tử gật mạnh đầu

Tiểu Vân Liên vang dội nói:

- Liên Liên ngoan nhất, phụ mẫu nuôi phải thương Liên Liên!

Thị Hiên Vi mỉm cười nói:

- Vật nhỏ này giỏi làm nũng nhất

Giang Nam bật cười:

- Khi nàng lớn lên không biết bao nhiêu người sẽ chịu thiệt

Thị Hiên Vi chợt nhớ một chuyện:

- Lão gia, sinh linh có khai thiên khí vận, công đức như Tiểu Vân Liên về tư chất cỡ nào?

Giang Nam trầm ngâm giây lát sau lên tiếng:

- Khoan nói tư chất, chỉ tính khai thiên khí vận, công đức đủ để nàng thành tựu Đạo Quân

Nhưng sức người cố gắng, nếu có khai thiên khí vận, công đức mà không cố gắng tu hành, tương lai thành tựu có hạn

Người bình thường dù xuất thân thấp hèn như ta là hậu thiên sinh linh, miễn cố gắng chăm chỉ vẫn có thể chứng đạo Thiên Quân, Đạo Quân, thậm chí vấn đỉnh tận cùng đại đạo

Mọi thành tựu tương lai đều nằm ở sự cố gắng

Thị Hiên Vi cảm động cười nói:

- Phong độ Đạo Quân không tầm thường, trừ Tiểu Vân Liên ra còn công

đức và khí vận của bảy tiên thiên pháp bảo khác sẽ rơi vào người các tiên thiên sinh linh

Nếu những sinh linh này rơi vào tay người khác e raqừng tương lai sẽ là uy hiếp rất lớn cho lão gia

Giang Nam bật cười:

- Phu nhân khinh thường ta, dù tương lai bọn họ thành tựu Đạo Quân thì chỉ là vãn bối của ta, như Thiên Quân bây giờ

Nhưng thu tiên thiên sinh linh có khai thiên khí vận, công đức vào môn hạ cũng là chuyện tốt

Cái này phải xem may mắn thế nào, không thể miễn cưỡng

Hiện giờ trong thiên địa Tiên giới mới mở mang có nhiều thế lực xây dựng các tiên thành, tiên phủ làm khu căn cứ, chiếm địa bàn

Tiên giới địa thủy phong hỏa còn đang dâng lên, rất kinh người, cũng vô cùng nguy hiểm

Ngẫu nhiên có mấy tiên thiên tiên thú, yêu ma cường đại đi dạo, thực lực siêu mạnh, là tiên thiên sinh ra

Nhiều tiên nhân số xui hay gặp bầy yêu ma đi rong, bị nuốt cả người và báu vật

Trên đường đi Giang Nam đám người con chim công kinh khủng há mồm nuốt sinh linh trong vạn vạn dặm đất đai, hút một hơi quét sạch phạm vi vạn vạn dặm

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2697: Ôn Đế Xuất Hiện.

Thị Hiên Vi ra tay định bắt chim công về Đại La Thiên, ai ngờ con chim to tuy thời gian xuất thế ngắn nhưng thiên phú dị bẩm, thấy tình hình không ổn thì giương cánh bay đi

Chim công biến thành luồng sáng bảy sắc trốn đi xa, Thị Hiên Vi không bắt được nó

- Tiên giới bây giờ thật như hoang dã

Thị Hiên Vi không thành công, nàng rất ngạc nhiên

Thị Hiên Vi nhìn núi sông, biển hồ bao la to lớn, thủy phong hỏa dâng lên không dứt, hỗn độn tự nhiên xen lẫn trong đó

Có các ngôi sao to lớn không gì sánh bằng tái tạo, sinh ra trong hỗn độn, dịa thủy phong hỏa

Cảnh tượng vĩ đại mà kinh khủng

Thị Hiên Vi cảm thán rằng:

- Thời đại hoang dã này có lẽ sẽ kéo dài ngàn vạn năm không yên tĩnh được

Giang Nam cười nói:

- Nhưg chúng ta xuất thế sớm tuy không kịp lúc Đế và Tôn khai thiên nhưng gặp lần này linh bảo khai thiên

Đối với người đời sau thì chúng ta là thần thánh, đại năng giả trước khai thiên, cũng là chuyện may mắn

Thị Hiên Vi lắc đầu, nói:

- Có thể bắt lấy kỳ ngộ lớn khai thiên tích địa lần này mới xem như thần thánh, đại năng giả

Sợ là không nhiều người làm được điều này

Giang Nam gật gù

Đa số người không thể đến trình độ đó, loại người không bắt được hai lần cơ duyên khai thiên đã định trước cả đời bình thường không, vất vả mà không có chút thành tựu

Tiên nhân cường đại mở mang tiên thành tiên phủ là các thành địa trong hoang dã, tiên nhân đi ngang qua thường sẽ vào thành nghỉ ngơi lấy sức

Nhưng tiên thành tiên phủ có thể sừng sững không ngã thường là đại năng giả trong tiên nhân, cần có tu vi từ Tiên Vương trở lên mới bảo vệ được một phương bình an, nhưng thường hay gặp đả kích hủy diệt

Gia đình bốn người và bảy con chim trên đường đi thấy hiều tiên thành bị tiên thiên tiên thú, yêu ma phá hủy, thậm chí Tiên Vương cũng bị nuốt

Trong không trung sinh ra sinh linh khủng bố ăn đạo quả của người, đến đi vô ảnh

Có một số tiên thành phồn hoa hưng thịnh thường giây sau trống rỗng, xương trắng đầy đất

Chắc bị thế lực khá mạnh tấn công, nhưng không biết là ma quái nào làm

Lần này khai thiên có khí ô uế hình thành tụ tập lại thành đất đọa lạc

Có ma khí tụ tập hình thành má vực, huyết khí tụ lại thành biển máu sông máu, minh khí tụ tập thành u minh biên giới, tử khí tụ tập thành cương vực tử vong

Những mảnh đất hiểm ác này sinh ra nhiều sinh linh cường đại và tà ác

Nhưng Tiên giới bây giờ quá rộng lớn, đa số là ức vạn dặm không thấy bóng người, bóng chim

Tuy khắp nơi có tài phú nhưng không người đào móc

Đại lộ bảo liễn đột nhiên tạm dừng, Giang Nam bước ra ngoài, nhíu mày nhìn tòa thành lớn khí thế đồ sộ trước mắt

- Nơi này xảy ra chuyện gì?

Tòa thành đó hùng vĩ hơn mấy tiên thành khác, khí thế bao la đồ sộ

Cao mấy ngàn dặm như màn trời dựng đứng đằng trước, giương mắt nhìn liên miên bát ngát, là một thành trì bao phủ ức vạn dặm đất đai

Tòa thành trì này dùng vô số tiên kim nung chảy đổ bê tông, thu gom nhiều ngôi sao luyện thành chỉ còn lại tinh hạch khảm trên tường thành

Thành lớn như thế rất hiếm thấy, chỉ có tộc Hỗn Độn Cổ Thần mới xây dựng thành trì khổng lồ

Giang Nam từng thấy thành trì giống vậy trong Hỗn Độn thiên quốc, sâu trong hỗn độn, là lãnh địa của tộc Cổ Thần

Hiển nhiên tộc Hỗn Độn Cổ Thần đang thăm dò Tiên giới mới mở mang, đã xây dựng thành trì

Nhưng hỗn độn cổ thành trước mắt không có Cổ Thần nào canh gác, trong thành không có hơi thở Cổ Thần

Thị Hiên Vi đi xuống đại lộ bảo liễn, nhíu mày hỏi:

- Có chuyện gì?

Giang Nam nhìn thành cổ:

- Hỗn Độn Ôn Đế từng đến đây

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Ta cảm ứng được hơi thở của Hỗn Độn Ôn Đế từng ở lại đây một thời gian

Đại lộ bảo liễn chạy thẳng tới trước, đến bên tường thành

Giang Nam và Thị Hiên Vi nhíu chặt mày

Tường thành như qua ức vạn năm, vách tường loang lổ như bị cái gì ăn mòn

Cổ Thần xây dựng thành trì này khắc dấu đại đạo hồng mông vào tường thành, bây giờ những đại đạo tan rã hết

Tường cổ thành dài ức vạn dặm không sót lại một chút đại đạo nào

Đại lộ bảo liễn bay qua tường thành tiến vào trong

Giang Nam, Thị Hiên Vi nhìn trong thành

Thị Hiên Vi kinh kêu, vội che mắt hai nữ hài tử

Trong thành cổ nằm la liệt xác chết, có Hỗn Độn Cổ Thần thân thể to lớn, có tiên nhân đi ngang qua nghỉ tạm, tổng cộng hơn mười vạn người

Những người này toàn thân mục rữa, pháp bảo ăn mòn, đại đạo trong cơ thể bị cái gì xâm thực nhũn ra

Từng đợt khí ôn dịch bao phủ toàn thành, kéo dài không tan

Ôn dịch ăn mòn hết thảy, thậm chí hư không cũng bị tan rã

Thị Hiên Vi chỉ hướng một Cổ Thần to lớn phía xa:

- Hắc Điệt Cổ Thần đã chết

Cổ Thần này là số ít Tiên Quân trong Hỗn Độn thiên quốc, Hắc Điệt Cổ Thần, từng có tiếp xúc với Giang Nam

Hắc Điệt Cổ Thần rất mạnh, cảnh giới viên mãn hỗn độn Tiên Quân

Nhưng nơi này không để lại dấu vết chiến đấu gì, chứng minh Hỗn Độn Ôn Đế tới đây, hơi thở bao phủ, mọi người chết hết, không có cơ hội đánh nhau

Đây là Hỗn Độn Ôn Đế kết hợp một phần đại đạo tịch diệt và đại đạo hồng mông sáng tạo ra đại đạo ôn dịch, giết người không cần ra tay

Thị Hiên Vi ôm Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên lên đại lộ bảo liễn, cấm không cho hai nữ hài tử đi ra

Thị Hiên Vi nói:

- Lão gia, những người này như thể đã chết mấy trăm vạn năm, có thể Hỗn Độn Ôn Đế sớm rời khỏi đây

- Không, Hỗn Độn Ôn Đế chỉ mới rời đi

Giang Nam nhìn quét hư minh, trầm giọng nói:

- Hỗn Độn Ôn Đế chưa đi xa, nhưng đại đạo ôn dịch của hắn quá lợi hại, có sức ăn mòn rất mạnh làm những người chết trông như đã qua trăm vạn năm

Phu nhân hãy mang Vân Liên, Tuyết Tình trở về Đại La Thiên, ta đi gặp Hỗn Độn Ôn Đế

Thị Hiên Vi gật đầu, điều khiển đại lộ bảo liễn rời khỏi thành treì chạy hướng Đại La Thiên

Giang Nam lắc người lần theo hơi thở Hỗn Độn Ôn Đế để lại

Hai ngày sau Giang Nam đến trước một tòa tiên thành

Tiên thành là thành trì do một vị đẳng cấp Tiên Quân xây dựng, Giang Nam nhìn từ xa thấy từng đợt khí ôn dịch bốc tận trời

Giang Nam vào thành xem, tất cả tiên nhân trong thành đã chết sạch y như Cổ Thần và tiên nhân trong hỗn độn cổ thành

Nét mặt Giang Nam sa sầm, rời khỏi tiên thành tiếp tục lần theo hơi thở Hỗn Độn Ôn Đế

Giang Nam đi tới tiên thành thứ ba

Hơn mười vạn tiên nhân trong tiên thành chết hết

Giang Nam đến tiên thành thứ bốn, năm

Nơi Hỗn Độn Ôn Đế đi qua toàn là thành chết, không sinh linh nào trốn thoát

Hỗn Độn Ôn Đế sót lại hơi thở càng lúc càng mạnh chưéng minh gã đánh cướp tiên thành, hỗn độn cổ thành được tài nguyên các tiên nhân, Cổ Thần tích lũy, tu vi nhanh chóng phục hồi

- Hỗn Độn Ôn Đế không chỉ hận những Cổ Thần phản bội mình, cũng hận sinh linh thời đại tiên đạo

Bây giờ tiên thiên linh bảo chỉ còn lại nguyên đỉnh, nguyên tháp, không rảnh đối phó với Hỗn Độn Ôn Đế làm hắn thoải mái đại khai sát giới không sợ ai

Giang Nam sắc mặt âm trầm tăng tốc đuổi theo

Rốt cuộc Giang Nam cảm giác hơi thở phát ra từ người Hỗn Độn Ôn Đế, không phải khí ôn dịch còn sót lại trong không gian

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2698: Kiếp Sát Ôn Đế. (1)

Lúc này trong một tòa thành lớn, Ma Kha Thiên Quân cười nói với hai Đạo Quân chuyển thế Thiên Cơ, Đạo Tạng:

- Rốt cuộc tính ra nơi ở của Hỗn Độn Ôn Đế

Tu vi Ôn Đế quá mạnh, khó phỏng đoán, nhưng trong thời gian này tu vi của ta cũng tiến b

A? Nguy rồi, Ôn Đế có dấu hiệu chết~

Ma Kha Thiên Quân biến sắc mặt, gã vừa tính ra tung tích Hỗn Độn Ôn Đế không ngờ có dấu hiệu sắp chết, lòng giật mình

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn nhíu mày

Hai người giỏi thần toán, mới rồi nhờ bọn họ giúp đỡ nên Ma Kha Thiên Quân tính ra nơi Hỗn Độn Ôn Đế ở

Đạo hiệu Thiên Cơ, Đạo Tạng đại biểu hai Đạo Quân chuyển thế có thành tựu hơn người trong đạo thần toán

Ma Kha Thiên Quân cảm ứng Hỗn Độn Ôn Đế có kiếp số sẽ chết, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn cũng cảm ứng được

Đạo Tạng Thiên Tôn nhẹ giọng nói:

- Ôn Đế là Đạo Chủ Cổ Thần, hỗn độn Đạo Quân thứ nhất, ai làm Ôn Đế có dấu hiệu chết?

Thiên Cơ Đạo Quân nhíu mày hỏi:

- Chẳng lẽ là Bất Không tái hiện?

Không phải Bất Không

Ma Kha Thiên Quân hừ lạnh một tiếng:

- Bất Không chuyển thế thành Đạo Không, nếu hắn ra tay thì ta sẽ cảm ứng được

Hoặc là Huyền Thiên giáo chủ hoặc là Vô Cực Thiên Tôn dính vào chuyện này

Nhưng phần trăm Vô Cực Thiên Tôn ra tay không lớn, vậy chỉ còn lại Huyền Thiên giáo chủ

- Huyết Tổ, ngươi đi Vô Đạo thâm uyên gặp sư tôn Tịch Diệt Đạo Nhân của ta

Thiên Cơ, Đạo Tạng, hai vị đạo hữu cùng ta tìm Ôn Đế, dù thế nào quyết không thể để Huyền Thiên thành công!

Bên cạnh Ma Kha Thiên Quân, một đứa bé trai mắt lóe tia đỏ máu cười khùng khục:

- Ma Kha tiểu quỷ, dám chỉ huy ta? Ngươi có biết

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng:

- Huyết Tổ, ngươi đừng quên là ta tính ra chỗ tạo hóa chi môn vỡ thành tiên thiên bất diệt linh quang dựng dục tiên thiên sinh linh, cho ngươi ăn nó được khai thiên khí vận, công đức! Là ta tìm đất ô uế này cho ngươi Tu luyện tại đây!

Ma Kha Thiên Quân cười khẩy nói:

- Bây giờ tu vi của ngươi còn yếu, có tin là ta tùy thời cướp khai thiên khí vận, công đức của ngươi không?

Đứa bé trai khoảng bốn, năm tuổi nhưng tỏ ra rất già dặn, người đầy lệ

khí, là Huyết Tổ chuyển thế

Huyết Tổ cười khùng khục:

- Ma Kha tiểu quỷ, làm gì nóng vậy? Ta đi là được

Huyết Tổ bay đi

Ma Kha Thiên Quân thở phào, cùng Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn chạy tới chỗ Hỗn Độn Ôn Đế

Ma Kha Thiên Quân nói:

- Hai vị đạo hữu, bây giờ Tiên giới mới khai thiên, khắp nơi là kho báu, tiên linh khí, ta thi triển thần toán bày ra tuyệt sát, siêu cường đại, hiệu quả tốt hơn vô nhân cấm khu

Nhưng Huyền Thiên giáo chủ kia đã độ qua kiếp số mạnh nhất từ xưa đến nay, e rằng không làm gì hắn được

Ta cần hai vị đạo hữu giúp đỡ đánh lui hắn

Thiên Cơ Đạo Quân cười nói:

- Nếu là trước kia thì ba chúng ta gộp lại cũng không đấu nổi Huyền Thiên giáo chủ

Huyền Thiên là cường giả từng cứng rắn chống đỡ chí bảo tiên đạo, tiên thiên pháp bảo

Nhưng thuở khai thiên là thời đại cường giả thần toán vô địch

Ba chúng ta là cường giả thần toán mạnh nhất từ xưa đến nay, Huyền Thiên giáo chủ sẽ chịu khổ lớn

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn đều là Đạo Quân tiền sử thời đại thiên đạo, đạo nghệ thiên đạo đỉnh cao, tự xưng là cường giả thần toán

mạnh nhất từ xưa đến nay không tính khoe mẽ

Thiên Cơ Đạo Quân gọi Ma Kha Thiên Quân mạnh nhất, xếp ngang với hai người là vì đã thấy bản lĩnh thần toán của gã, đúng là không thua gì bọn họ

Hai Đạo Quân chuyển thế thầm thắc mắc, nghi ngờ Ma Kha Thiên Quân là Đạo Quân giỏi thần toán chuyển thế, nếu không tại sao gã có tạo nghệ thần toán tỉ mỉ như vậy?

- Không thể xem thường Huyền Thiên giáo chủ, dù ba cường giả thần toán chúng ta hợp tác điều động lực lượng thiên địa e rằng không thể giết hắn được

Ma Kha Thiên Quân dứt khoát nói:

- Chúng ta chỉ mong cứu người, đừng để Huyền Thiên giết Hỗn Độn Ôn Đế!

- Hỗn Độn Ôn Đế dù gì là Đạo Quân, tuy rớt cảnh giới nhưng nhiều năm trôi qua, chắc tu vi sắp đến trình độ cũ

Đạo Tạng Thiên Tôn cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ có bản lĩnh lớn đến vậy sao? Ngang ngửa với Đạo Quân?

Ma Kha Thiên Quân nói:

- Chẳng lẽ hai vị đạo hữu đã quên trong tay Huyền Thiên có hai chí bảo Đinh Thiên Nguyên Thung, Hỗn Độn Thiên Cung?

Tim Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn rớt cái bịch

Bây giờ tám tiên thiên pháp bảo bị hủy, ba tiên thiên linh bảo sắp tan vỡ

Tiên thiên pháp bảo còn lại là Tiên Thiên Khổ Trúc của Khổ Hạnh Thiên

Tôn, tiên thiên quyền trượng của Vạn Vật Đạo Tổ, Chú Đạo thiên đàn của Vạn Chú Đạo Quân, Hỗn Độn Thiên Cung của Giang Nam

Tiên Thiên Khổ Trúc, Chú Đạo thiên đàn là tiên thiên pháp bảo trải qua tịch diệt kiếp, uy lực không đến đỉnh cao

Hỗn Độn Thiên Cung thì chưa qua tịch diệt kiếp, uy lực cực kỳ cường đại

Huống chi Đinh Thiên Nguyên Thung đánh cạn chiến lợi hại hơn một số tiên thiên pháp bảo

Ba cường giả thần toán trong tay không có chí bảo tiên đạo đúng là khó đối kháng với Giang Nam

Ma Kha Thiên Quân nói:

- Ba chúng ta thi triển thần toán e rằng không đỡ nổi hai chí bảo này, nên ta kêu Huyết Tổ đi mời sư tôn Tịch Diệt Đạo Nhân để phòng ngừa

Miễn Tịch Diệt Đạo Nhân ra tay thì Huyền Thiên giáo chủ không đáng lo

* * *

Lúc này Hỗn Độn Ôn Đế đã chạy tới trước một tiên thành khác, dừng lại cách tiên thành ngàn vạn dặm

Tòa tiên thành khí tượng bất phàm, nằm trong ao vàng quỳnh dịch, vạn dặm sóng vàng

Ao vàng quỳnh dịch đó à tiên dịch, đại đạo nguyên dịch, bản sơ nguyên dịch, một ít nguyên thủy chi khí dung hợp thành linh dịch, quý hiếm vô cùng

Đặc biệt tiên thành không phải do tiên ki mđúc mà là đại đạo tràn ra từ ao vàng quỳnh dịch hình thành tiên thiên tiên vực, có thể nói là động tiên hạng nhất sinh ra trong khai thiên lần này

Hỗn Độn Ôn Đế nhìn ao vàng quỳnh dịch, cười nói:

- Được ao vàng quỳnh dịch là ta sẽ phục hồi cảnh giới hỗn độn Đạo Quân

Trong tiên thành bên trên ao vàng quỳnh dịch, không có nhiều tiên nhân trú ngụ, chỉ khoảng mấy ngàn người

Hai đại viên mãn Tiên Quân đang truyền đạo giáo lý, các tiên nghe say mê

Hai đại viên mãn Tiên Quân đó là Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân

Hai vị Tiên Quân mặc dù là đệ tử của Đế và Tôn, xếp hàng rất cao trong bảy mươi hai đệ tử nhưng xưa nay không giao thiệp với ai, không ekó bè kết phía

Ngọc Kinh Thiên Quân tạo dựng Ngọc Kinh thánh giáo sớm lôi kéo Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân nhưng bị hai người từ chối

Hai vị Tiên Quân nhàn vân dã hạc, đi đến đâu hay tới đó

Lần này vì duyên khai thiên hai người tìm đến ao vàng quỳnh dịch, dẫn nhiều đệ tử đặt chân tại đây, nghiên cứu ba ngàn đại đạo mình có được tìm cơ hội đột phá thành tựu Thiên Quân

Tự Nhiên Lão Quân đang ung dung từ tốn giảng đạo bỗng rùng mình, vội nói với Thái Chân Tiên Quân:

- Sư đệ, tai họa đến rồi

Thái Chân Tiên Quân gật đầu, nói:

- Ta cũng cảm giác được, sư huynh, như cũ?

Tự Nhiên Lão Quân cười trả lời:

- Đương nhiên là như cũ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2699: Kiếp Sát Ôn Đế. (2)

Hai vị đại viên mãn Tiên Quân cuốn tay áo thu mấy ngàn tiên nhân vào trong, bỏ mặc ao vàng quỳnh dịch, Tiên vực, co giò đạp tiên quang chạy mất

Hai lão Tiên Quân tóc bạc phơ, ngày thường bộ dáng sống dở chết dở

Giờ Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân chạy nhanh không thấy bóng dáng, tốc độ mau đến làm người trợn mắt há hốc mồm

Hỗn Độn Ôn Đế giật mình, cười to bảo:

- Đám nhóc ranh thật, chạy nhanh

Nhưng các ngươi nghĩ có thể chạy ra lòng bàn tay của ta sao? Xem thường ta quá

Hỗn Độn Ôn Đế thò tay ra, bàn tay như vân khí trướng to lên

Trong khoảnh khắc ôn dịch trải rộng hư không, hóa thành năm ngón tay, không chỉ thế to, càng rộng chụp xuống Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân

- Thì ra là lão già Hỗn Độn Ôn Đế

hai lão Tiên Quân ngoái đầu nhìn, co giò chạy nhanh hơn

Nhưng Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân khó trốn thoát bàn tay ôn dịch bao phủ

Đột nhiên tay Hỗn Độn Ôn Đế khựng lại giữa không trung

Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân mừng rỡ vội chạy ra phạm vi bàn tay bao phủ

Hai lão Tiên Quân ngoái đầu nhìn, thấy một thư sinh trẻ tuổi đứng sau lưng Hỗn Độn Ôn Đế

Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân thở phào, không chạy nữa:

- Huyền Thiên giáo chủ!

Giang Nam nhẹ giọng kêu lên:

- Ôn Đế

Hỗn Độn Ôn Đế xoay người, khí thế tàn bạo tích lũy quanh thân, bốc hơi

Ánh mắt Hỗn Độn Ôn Đế cực kỳ sắc bén:

- Bất Không!

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đạo hữu, ta phải nói mấy lần ngươi mới tin là ta không phải Bất Không? Bất Không Đạo Nhân đã chuyển thế thành Đạo Không, nhưng chắc đạo hữu khó gặp hắn

Ôn Đế, ta thả ngươi ra vốn để ngươi chắn kiếp giùm ta, ai ngờ đạo huynh quá thông minh, trốn thoát

Ta rất khâm phục đạo huynh, nhưng lần này đạo huynh không thể trốn nữa

Hỗn Độn Ôn Đế cười lớn, khí ôn dịch thổi quét không trung

Hỗn Độn Ôn Đế không chỉ là Đạo Quân, gã còn là một Hỗn Độn Cổ Thần, thân thể cường đại không gì sánh bằng

Hỗn Độn Ôn Đế nói:

- Mặc kệ ngươi có phải là Bất Không hay không đều kko thoát chết

Bất Không cướp chính thông của ta, làm hỏng thiên địa Cổ Thần, nuôi hổ tai họa nên sinh ra thời đại tiên đạo vớ vẩn này

Thiên địa này phải bị diệt, thiên bị tru thì trẫm sẽ lại quân lâm hỗn độn, tái hiện thịnh thế Cổ Thần!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí ôn dịch cuồn cuộn ùa hướng Giang Nam

Khí ôn dịch rất kỳ lạ, dính một chút là đạo tiêu, quả tán, thần chết, thân thể mục, giết người vô hình

Tuy đại đạo ôn dịch của Hỗn Độn Ôn Đế không đến trình độ biến thành linh quang bất diệt nhưng về kỳ lạ thì âm tà hơn cả đại đạo Huyết Tổ, chú đạo của Vạn Chú Đạo Quân

Đạo Quân đều không ngăn được lực lượng ôn dịch, đại đạo tan rã, thân thể khô héo, đạo quả tan biến, nguyên thần trung ôn dịch chết

Hơn nữa ôn dịch này có thể xâm thực ăn mòn hư không, chắn không được

Hỗn Độn Ôn Đế tùy ý thúc giục khí ôn dịch, khiến người khó thể đề phòng

Đây là Hỗn Độn Ôn Đế hỗn hợp đại đạo hồng mông và đại đạo tịch diệt sáng tạo ra đại đạo ôn dịch, có vài đặc tính tịch diệt kiếp không thể né tránh

Khí ôn dịch cuồn cuộn dâng lên rơi vào người Giang Nam nhưng không thể xâm nhiễm hắn một chút nào

Đại đạo ôn dịch luôn thành công vậy mà chẳng có chút tác dụng

Giang Nam cũng tinh thông đại đạo hồng mông, đại đạo tịch diệt

Trừ đại đạo hồng mông là Giang Nam không hiểu sâu sắc bằng Hỗn Độn Ôn Đế, nhưng tạo nghệ đại đạo tịch diệt thì hắn hơn gã mười vạn tám ngàn

dặm

- Nếu là Thiên Quân bình thường dính một chút đủ lấy mạng, còn ngươi ngăn được khí ôn dịch của ta, có chút thủ đoạn

thân thể Hỗn Độn Ôn Đế ngày càng vạm vỡ, đại đạo ôn dịch tuôn ra biến thành bảo bình

Bảo bình phun ra chướng khí đủ màu sắc, các đóa hoa đào tràn ngập hư không biến thành đại trận phong tỏa xung quanh

Hỗn Độn Ôn Đế cười nói:

- Nhưng tộc Cổ Thần ta có thân thể mạnh nhất, sức chứa kinh khủng nhất

Ta là đế của Cổ Thần, ta mạnh nhất là cơ thể, pháp lực!

Ầm!

Hỗn Độn Ôn Đế vỗ một chưởng, khí thế có một không hai thiên hạ, nuốt vũ trụ Càn Khôn

Giang Nam giơ tay nghênh đón một chưởng

Giờ phút này, mặt đất, bầu trời, hư không rung lắc dữ dội

Ngan hà tránh ra, chòm sao run rẩy, các mặt trời và ngôi sao nổ tung thành ảo ảnh

Phương xa, Tự Nhiên Lão Quân

Thái Chân Tiên Quân cùng kêu rên phun búng máu

Hai người theo quy tắc cũ cắm đầu chạy, né dư âm hai tồn tại tuyệt đỉnh đánh nhau

Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân chạy ra mấy ức dặm mới dừng

lại, trông về phương xa

Người Hỗn Độn Ôn Đế run run, các cục cơ, gân, xương nhô ra xóa tan lực lượng một kích của Giang Nam

Cơ thể Hỗn Độn Ôn Đế đúng là cường đại, dù gã tự chém tu vi, thực lực hao hụt nhiều không bằng lúc ở đỉnh cao nhưng pháp lực, thân thể đều mạnh đến gần bằng Đạo Quân

Quần áo Giang Nam bay phần phật dần hạ xuống

Tự Nhiên Lão Quân ho khan:

- Sư đệ, ngươi thấy Huyền Thiên và Ôn Đế ai mạnh ai yếu?

Thái Chân Tiên Quân trầm ngâm nói:

- Nếu là trước kia ta chắc chắn cho rằng Hỗn Độn Ôn Đế thắng

Ôn Đế dù gì là Đạo Quân trong hỗn độn, dù tự chém tu vi nhưng qua cơ duyên khai thiên đủ để Ôn Đế phục hồi đến đẳng cấp Đạo Quân

Cộng thêm Ôn Đế là hỗn độn Cổ Thần, bẩm sinh thân thể cực kỳ cường đại đến cực hạn thể xác

- Thân thể cường đại nghĩa là trong cơ thể chứa pháp lực cực kỳ mạnh

Hỗn Độn Ôn Đế có thân thể, pháp lực cực độ thì ai địch lại nổi? Nhưng bây giờ ta cảm thấy phần thắng của Huyền Thiên giáo chủ cũng không nhỏ

Tự Nhiên Lão Quân gật đầu, nói:

- Giáo chủ độ kiếp dẫn động nhiều tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo công phạt

Tuy những pháp bảo này không đến trạng thái đỉnh cao nhưng đã là bản lĩnh có một không hai trong Tiên giới

Hơn một nửa Thiên Quân vây công giáo chủ, thế mà bị hắn đánh tơi bời

- Ba Đạo Quân chuyển thế Thánh Ma, Quỷ Nhung, Kế Hoa cũng bị Huyền Thiên giáo chủ nhốt

Thiên Nguyên thần tổ, Huyết Tổ lần lượt bị hắn ám toán

Một người thân chết đạo tiêu, một người chuyển thế

Bản lĩnh như thế không thua kém Hỗn Độn Ôn Đế

Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân đồng cảm

Trong đại kiếp nạn, Giang Nam biểu hiện vượt ngoài dự đoán mọi người

Một người chiến quần hùng và các tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo, liên tục giết vài người, chống đỡ đến lúc ba tiên thiên linh bảo nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh oanh kích

Nghe đồn sau kiếp số Giang Nam còn đánh nhau với Vô Cực Thiên Tôn, lưỡng bại câu thương

Vô Cực Thiên Tôn là điện chủ Đạo Quân điện, tuy chuyển thế nhưng cảnh giới cũng cỡ Thiên Quân

Đánh ngang tay với Vô Cực Thiên Tôn, lưỡng bại câu thương, điều này chứng minh hậu bối Giang Nam có thực lực cùng đẳng cấp với điện chủ Đạo Quân điện

Chiến tích như thế đủ chấn thế, đủ tiếu ngạo vạn cổ

Hỗn Độn Ôn Đế là kiêu hùng thống trị thời đại Hỗn Độn Cổ Thần mười ức năm, chưa tưèng chuyển thế, Đạo Quân thứ nhất thời đại hỗn độn, Đạo Chủ Cổ Thần

Uy danh của Hỗn Độn Ôn Đế cũng chấn thế, tuy tự chém tu vi nhưng thời gian lâu như vậy có lẽ gã đã một chân đạp tới ngưỡng cảnh giới hỗn độn Đạo

Quân

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2700: Ai Cùng Tranh Phong?

Hỗn Độn Ôn Đế cường đại không thể nghi ngờ

Hai vị cường giả đặt trong thời đại nào từ xưa đến nay đều quý hiếm, lông phượng sừng lân

- Có lẽ Huyền Thiên mạnh hơn một chút

Tiểu tử này có Hỗn Độn Thiên Cung, Đinh Thiên Nguyên Thung

Hai pháp bảo kia đẳng cấp tiên thiên pháp bảo

Thái Chân Tiên Quân cười nói:

- Hỗn Độn Ôn Đế bị trấn áp lâu, trên người có pháp bảo gì đều bị luyện hóa

Nếu Huyền Thiên sử dụng tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo thì Ôn Đế sẽ không đánh lại

Tự Nhiên Lão Quân gật đầu, nói:

- Chúng ta xem Huyền Thiên giáo chủ một đường trưởng thành, không ngờ bây giờ đã trở thành thủ lĩnh ngang ngửa với Hỗn Độn Ôn Đế

Còn chúng ta thì lo làm sao chứng đạo Thiên Quân

Hai vị Tiên Quân chưa nói xong Giang Nam và Hỗn Độn Ôn Đế lại đánh nhau

Ôn dịch đầy trời, đại đạo của Hỗn Độn Ôn Đế bao phủ nơi đâu là tiên đạo mục nát, vạn vật chìm xuống, sinh mệnh điêu linh, rất thê thảm, kinh người

Tựa như vũ trụ Càn Khôn sắp sửa rơi vào đại kiếp nạn tịch diệt, mọi thứ trong quá trình suy sụp đến chết, đại đạo cũng suy vong

Đại đạo tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân là con đường tịch diệt kiếp, kiếp số tăng thực lực cho gã

Đại đạo ôn dịch của Hỗn Độn Ôn Đế là quá trình trước khi tịch diệt kiếp đến

Thiên nhân ngũ suy, hết thảy bị ôn dịch bao phủ, đại đạo cũng không ngoại lệ

Tuy Hỗn Độn Ôn Đế lĩnh ngộ đại đạo tịch diệt không bằng Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng đại đạo ôn dịch chế tạo thiên nhân ngũ suy có đặc điểm riêng

Hỗn Độn Ôn Đế càng kiêu dũng hơn, ôn dịch tăng thế cho gã, mọi thứ rơi vào ôn dịch suy sụp suy vong

Mỗi mình đại đạo ôn dịch là như cá gặp nước, càng thêm hưng thịnh, uy lực mạnh mẽ

Hỗn Độn Ôn Đế quát to:

- Cực độ thân thể và pháp lực, trong cùng cảnh giới không ai vượt qua ta được!

Đại đạo ôn dịch càng lớn mạnh khiến pháp lực của Hỗn Độn Ôn Đế dồi dào hơn

Pháp lực như thế đúng là đến cực hạn tất cả sinh linh

Pháp lực vô cùng cuồng bạo chống đỡ Hỗn Độn Ôn Đế công kích muốn muốn đánh Tiên giới thiên địa Càn Khôn mới khai thiên trở về hỗn độn hồng mông

Mỗi kích đánh xuống như dao động nền móng tiên đạo

Một đấm một đá làm thiên địa lắc lư, Tiên giới liên tục khuếch trương bị xé rách, hỗn độn từ trên trời giáng xuống đổ ập xuống như sắp nhấn chìm Tiên giới

Loại tình huống này không giống lúc Giang Nam đâm thủng trời

Hỗn Độn Ôn Đế phát tán đại đạo dẫn động hỗn độn hồng mông, thậm chí khiến Nguyên đỉnh, nguyên tháp không kịp khai thiên

Hỗn Độn Ôn Đế lôi kéo hỗn độn hồng mông không đủ để hủy diệt nhưng bản thân gã là đại đế Cổ Thần trong hỗn độn, hỗn độn hồng mông vọt tới tăng thêm nhiều sức mạnh cho Hỗn Độn Ôn Đế

Hỗn Độn Ôn Đế hoàn toàn bộc phát, không kiêng nể gì, căn bản không lo lắng nguyên đỉnh, nguyên tháp thấy gã phát ra thực lực có một không hai mà chuyển sang tru sát

Bởi vì nguyên tháp, nguyên đỉnh không thể ngừng khai thiên

Hỗn Độn Ôn Đế cười to bảo:

- Ôn hành thiên hạ!

Đại đạo ôn dịch xâm nhập không gian ức vạn dặm, nơi đi qua núi tiên mục nát, trời trăng tối tăm, tiên khí biến thành ôn dịch chi khí, tiên dịch tràn ngập mùi tanh

Ao vàng quỳnh dịch gần đó cũng bị ô nhiễm, tiên thiên Tiên vực gần như hoàn mỹ trong ao vàng quỳnh dịch dần héo tàn, biến thành nhiều đại đạo ôn dịch hơn

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cơ thể Hỗn Độn Ôn Đế trướng to một chưởng chụp xuống Giang Nam, cười to bảo:

- Sảng khoái, sảng khoái! Không kiêng nể gì, phá hủy hết thảy, biến mọi

thứ thành lực lượng của mình, cảm giác này thật sung sướng! Huyền Thiên, mặc kệ ngươi có phải là Bất Không hay gì thì không thể đỡ một kích của ta!

- Cường giả như ngươi chết trong đại đạo ôn dịch của ta, tu vi, đại đạo của ngươi biến thành ôn dịch chắc chắn sẽ nâng tầm đại đạo ôn dịch của ta lên độ cao chưa từng có

Chết đi!

Phạm vi ức vạn dặm như rơi vào không gian chết chóc hỗn độn, hỗn tạp nhất

Hư không lần lượt sụp đổ, bị ôn dịch, hỗn độn lấp đầy

Một kích của Hỗn Độn Ôn Đế từ ôn dịch và hỗn độn lao ra, uy lực mạnh mẽ khiến người nghi ngờ phải chăng gã đã phục hồi sức chiến đấu Đạo Quân

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, hắn hít sâu nhìn một kích tất sát bay ra từ hỗn độn, ôn dịch

Một kích kia thật sự hung ác, Giang Nam phải tập trung tất cả tinh thần ứng đối nó

Giang Nam quát to:

- Đại La Thiên

Mở!

Vang tiếng nổ điếc tai, vô số linh quang bất diệt dâng lên đan xen thành các cung điện, đài cao, thần phủ, quỳn h lâu, tháp cao, ngân hà

Vô số dị tượng dâng lên tổ thành một tòa Đại La Thiên

Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Năm ngón tay Giang Nam xòe ra, Đại La Thiên hiện ra trong tay hắn

Giang Nam vỗ một chưởng, tiếng trầm đục kinh người vang lên

Hỗn Độn Ôn Đế khẽ rên, gã cảm thấy lực lượng trong bàn tay không ngừng tan rã sụp đổ, bị bẻ gãy nghiền nát

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Cơ tay Hỗn Độn Ôn Đế như pháo nổ tung, máu xen lẫn thịt vụn bay tung tóe

Một chuỗi tiếng rôm rốp vang lên, là tiếng xương gãy

Hỗn Độn Cổ Thần tự hào thân thể vô địch rốt cuộc không còn vô địch, gặp đối thủ càng mạnh mẽ hơn

Một chưởng của Giang Nam nổ nát nguyên cánh tay Hỗn Độn Ôn Đế, lực lượng sóng sau vọt tới

Hỗn Độn Ôn Đế bị chưởng ấn vào ngực, Nguyên Thủy Đại La Thiên bằng linh quang bất diệt dồn hết uy lực vào ngực Hỗn Độn Ôn Đế

Hỗn Độn Ôn Đế hộc máu té ra sau

Phương xa, Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân thấy cảnh tượng này trợn mắt há hốc mồm

Hai lão Tiên Quân cứ nghĩ là lực lượng tương đương nhưng hiện thực là hoàn toàn nghiêng về một phía

Giang Nam không sử dụng Đinh Thiên Nguyên Thung, Hỗn Độn Thiên Cung như Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân dự đoán mà dựa vào sức mạnh bản thân nghiền áp Hỗn Độn Ôn Đế

Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân thấy mặt bùng nổ của Giang Nam

Giang Nam lắc người bay tới trước mặt Hỗn Độn Ôn Đế đã té xuống đất,

giơ tay chặt xuống

Một chưởng này như đao như kiếm, chặt xuống như hỏa thụ ngân hoa, vô số linh quang đan xen hình thành cái cây to um tùm, trên cây kết hàng trăm trái

Trái cây không phải loại bình thường, đó là các hình dạng tiên thiên pháp bảo bằng linh quang bất diệt

Trái cây có loại chuông, tháp, đỉnh, tòa sen, bồ đoàn, quỳnh lâu, mộ cổ

Hình dạng mỗi trái khác nhau, uy lực cũng khác

Hỗn Độn Ôn Đế giơ tay đỡ, cơ bắp nguyên tay trái bị lóc không còn một mảnh, xương treo lủng lẳng

Răng rắc!

Cánh tay Hỗn Độn Ôn Đế bị Giang Nam bắt chặt, bẻ gãy

Một chưởng chém vào đầu Hỗn Độn Ôn Đế, nửa sọ não bị Giang Nam cắt

Hỗn Độn Ôn Đế gầm rống, hai cánh tay mọc ra chưa kịp công kích thì Giang Nam đấm mạnh vàon gực gã, trong khoảnh khắc lực lượng chấn động vô số lần

Cơ thể Hỗn Độn Ôn Đế vặn vẹo sắp rách

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2701: Tịch Diệt Linh Quang. (1)

- Ta sinh ra từ hỗn độn, là Đạo Chủ trong hỗn độn, ngươi không giết ta được!

Máu chảy vào hỗn độn, hỗn độn xao động, thân thể Hỗn Độn Ôn Đế ngưng tụ.

Hỗn Độn Ôn Đế co giò cắm đầu chạy:

- Huyền Thiên, ngươi thật sự không phải Bất Không, Bất Không cũng không có bản lĩnh như ngươi. Ta nhớ kỹ ngươi, chờ khi ta phục hồi đến cảnh giới Đạo Quân sẽ trở về diệt ngươi!

- Ôn Đế, ngươi không đi được. Ngươi dẫn hỗn độn đến trợ giúp tăng thực lực, ta chuẩn bị một món quà lớn cho ngươi đây!

Giang Nam tiến lên trước một bước, bàn tay to co lại:

- Tịch diệt Đại La Thiên!

Hỗn độn dâng lên, bị Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam tràn ngập, đan xen với đại đạo ôn dịch. Đột nhiên tất cả tan biến thành đại đạo tịch diệt tinh thuần, tịch diệt thiên hỏa đốt hỗn độn hồng mông, nhốt Hỗn Độn Ôn Đế trong đó.

Giang Nam quát to:

- Khai thiên!

Giang Nam định khai thiên hỗn độn và cả Hỗn Độn Ôn Đế.

Phương xa, Thái Chân Tiên Quân, Tự Nhiên Lão Quân kinh hoàng nhìn.

Thái Chân Tiên Quân lẩm bẩm:

- Huyền Thiên giáo chủ đã là vô địch cảnh giới Thiên Quân, Đạo Quân không ra còn ai tranh phong với hắn?

Hỗn Độn Ôn Đế rơi vào tình thế chết chắc, khó thể trốn khỏi một kích tất sát. Hỗn Độn Ôn Đế dẫn hỗn độn hồng mông từ bên ngoài đến, thấy tịch diệt Đại La Thiên của Giang Nam thì mừng thầm. Dù sao Hỗn Độn Ôn Đế sinh ra từ hỗn độn, vì tịch diệt thiên hỏa dính hỗn độn mới sinh ra gã, là tiên thiên thần thánh.

Tịch diệt Đại La Thiên của Giang Nam khiến khắp hỗn độn dấy lên tịch diệt thiên hỏa, đối với Hỗn Độn Ôn Đế như hổ thêm cánh, giúp gã tăng tu vi.

Nhưng ngay sau đó Hỗn Độn Ôn Đế biết gã quá sai lầm. Tịch diệt thiên hỏa này là đại đạo thần thông của Giang Nam, Hỗn Độn Ôn Đế không hấp thu được chút gì. Uy lực tịch diệt Đại La Thiên bộc phát chấn động hỗn độn, luyện hóa, phá hủy tất cả, khiến Hỗn Độn Ôn Đế lại bị thương nặng.

Hiện giờ hỗn độn sắp bị Giang Nam khai thiên, Hỗn Độn Ôn Đế cũng bị giết hẳn. Hỗn Độn Ôn Đế sinh ra vì hỗn độn, hỗn độn diệt thì gã cũng tiêu đời theo.

- Cứu Ôn Đế!

Mắt thấy Hỗn Độn Ôn Đế sắp chết đột nhiên hư không chấn động, lực lượng hùng hồn từ giữa hư không đánh tới, xuyên qua hỗn độn biến thành mấy cây cột đỉnh thiên lập địa đứng thẳng trong hỗn độn hồng mông nơi có Hỗn Độn Ôn Đế.

Cây cột chứa năng lượng vô cùng đáng sợ, là lực lượng thiên địa Tiên giới, có ba ngàn cây sừng sững trong không gian hỗn độn như cây cột chống trời.

Có người mượn lực lượng thiên địa khai thiên không gian Tiên giới đối kháng với Giang Nam.

Tiên giới khai thiên không gian chứa tài phú, kho báu vô tận, khắp nơi tràn ngập các loại tiên khí, tiên dịch, tiên kim, cơ duyên, lực lượng đó khủng bố biết mấy.

Đây là thực lực của cường giả thần toán, nhất là lúc vừa khai thiên. Cường giả thần toán có thể tính ra các loại báu vật, kho báu, cơ duyên, xâm chiếm thiên địa tạo hóa, cướp huyền cơ trời trăng, mượn lực lượng thiên địa đại đạo.

Một kích của Giang Nam định khai thiên hỗn độn, nhưng lực lượng này biến thành cây cột xuất hiện trong hỗn độn chặn đòn tấn công lại. Vang một chuỗi tiếng nổ, các cây cột bị Giang Nam đánh gẫy, hỗn độn tách rời. Nhưng có cây cột ngăn lại được, cho Hỗn Độn Ôn Đế một cơ hội sống.

Hỗn Độn Ôn Đế bắt chặt cơ hội đó, gã bay lên chạy ra hỗn độn hồng mông, lắc người biến thành khí ôn dịch trố nthật xa.

Phương xa, mắt Ma Kha Thiên Quân sáng lên.

- Thành công, đi!

Ma Kha Thiên Quân vội giục Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn:

- Ôn Đế mà chạy rồi là Huyền Thiên khó bắt lại, chúng ta đã thành công, đừng tranh chấp với Huyền Thiên nữa.

Thiên Cơ Đạo Quân cười nói:

- Tiếc thật, ta còn định mượn uy nhiếp thiên địa so tài với Huyền Thiên.

- Sau này sẽ có cơ hội!

Ma Kha Thiên Quân định mang Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn rút lui thì đột nhiên khí ôn dịch bay vút đi khựng lại giữa không trung. Thần quang mờ mịt ùa ra hư không, các đóa hoa thần từ trên trời giáng xuống. Chuông rung, trống vỗ, tiếng tế tự làm lòng người các ngươi như có

vị thần cổ xưa sắp bước ra từ hư không.

Nơi phát ra thần quang và thần hoa có một Lô Bồng nhỏ nhoi lộ một góc trong không trung. Trước Lô Bồng có trống to, trước trống có thần nhân vỗ. Huyền chung dưới Lô Bồng, chuông to không người lắc tự rung.

Lô Bồng xuất hiện trấn áp khí ôn dịch do Hỗn Độn Ôn Đế biến ra, đóng đinh gã tại chỗ.

Khóe mắt Ma Kha Thiên Quân co giật vội chộp hai vị Đạo Quân chuyển thế:

- Huyền Thiên biết vị trí của chúng ta, mau tránh ra!

Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn vừa bay lên thì hư không trước mắt bọn họ tan biến thành bàn tay to bao phủ thiên địa Càn Khôn đập xuống ba người.

Ma Kha Thiên Quân quát to:

- Hợp sức thi triển tuyệt sát!

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn gầm lên, ba người hợp sức dẫn động lực lượng thiên địa. Thoáng chốc lực lượng cuồng bạo ồ ạt ập hướng bàn tay to vỗ xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn rên rỉ hộc máu bay ra. Một bàn tay to bẻ gãy nghiền nát xóa tan tầng tuyệt sát thứ nhất, tiếp tục vỗ xuống ba người.

Ma Kha Thiên Quân quát to:

- Nhị tuyệt sát!

Đợt tuyệt sát thứ hai bộc phát, năm ngón bàn tay liên tục búng, năm ngón

như kiếm bén chém hết uy lực tuyệt sát thứ hai.

- Tam tuyệt sát!!

Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn lại hộc máu, liên tục thụt lùi, cố gắng hết sức lực thi triển tuyệt sát thứ ba. Tuyệt sát xuất hiện, không gian ức vạn dặm biến thành sa mạc, mọi tiên linh khí bị hút khô. Năng lượng chứa trong tiên kim trong phạm vi ức vạn dặm cũng bị hút đi, tiên kim thành đất hoang.

Bàn tay co thành nắm đấm đánh mạnh, tuyệt sát thứ ba chưa hình thành đã bị nổ nát. Bàn tay dựng thẳng chém mạnh xuống.

- Tứ tuyệt sát!

- Ngũ tuyệt sát!

- Lục tuyệt sát!

Ba Đạo Quân liên tục thay đổi, thi triển sáu tuyệt sát. Rốt cuộc bàn tay kia hết sức, khó truy sát ba người. Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn tìm được đường sống trong chỗ chết, co giò chạy xa. Bọn họ bay ra ức vạn dặm mới đứng lại, ba người bị thương, hơi thở suy yếu.

Thiên Cơ Đạo Quân nhìn chăm chú:

- Lợi hại, thật là lợi hại!

Vùng đất Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn thi triển sáu tuyệt sát đã thành nơi cằn cỗi nhất Tiên giới. Chỗ đó có tiên linh khí, tiên kim, khoáng mạch, khoáng sơn đều bị hút đi linh tính. Ngay cả trời, trăng, sao đều tan biến, không chút ánh sáng, thành đất hoang.

Một kích của Giang Nam buộc Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn thi triển sáu tuyệt sát mới trốn thoát được, suýt khiến

bọn họ chết tại đó, quá nguy hiểm hung ác.

Đạo Tạng Thiên Tôn thở phào:

- May mắn chúng ta hợp tác có thể tính ra sáu chỗ biến đổi, điểm rơi chiêu công kích của Huyền Thiên giáo chủ, nếu không đã bị hắn giết.

Vẻ mặt Đạo Tạng Thiên Tôn nghiêm túc nói:

- Thực lực của Huyền Thiên giáo chủ đúng là quỷ thần khó lường, vô địch trong Thiên Quân. Nhưng Huyền Thiên không thể giết cường giả thần toán như chúng ta, hắn không đánh trúng, dù có thi triển chiêu thứ hai, ba vẫn không thể giết chúng ta. Sau này tranh chấp với Huyền Thiên, đây là sở trường, cơ hội chúng ta thắng lợi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2702: Tịch Diệt Linh Quang. (2)

Ma Kha Thiên Quân lắc đầu, khẽ thở dài:

- Đạo Tạng, ngươi nghĩ nhiều quá. Huyền Thiên giáo chủ không muốn giết chúng ta, mục đích của hắn là giết Hỗn Độn Ôn Đế. Mới rồi Huyền Thiên ra tay vì buộc chúng ta thụt lùi, không cho chúng ta quấy rầy hắn giết Hỗn Độn Ôn Đế. Bây giờ chúng ta bị đẩy lùi ức vạn dặm, không kịp cứu viện Ôn Đế.

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn hết hồn, hiểu ra. Hai người vừa xấu hổ vừa kinh hoàng. Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn tập trung tầm mắt tìm kiếm tung tích Hỗn Độn Ôn Đế. Hai người có cảnh giới Thiên Quân, giờ tập tung nhìn chỉ miễn cưỡng thấy Hỗn Độn Ôn Đế bị Lô Bồng giam cầm, đang đánh nhau với Giang Nam bên dưới Hỗn Độn Ôn Đế, không thấy krõ ch itiết cụ thể.

Khoảng cách quá xa, công kích thần toán khó quấy nhiễu cuộc chiến giữa Giang Nam và Hỗn Độn Ôn Đế. Chờ bọn họ xông tới gần e rằng Hỗn Độn Ôn Đế đã bị Giang Nam giết.

Bọn họ thật khó chấp nhận kết quả này, mục tiêu ba người đến là vì cứu Hỗn Độn Ôn Đế, lúc này thuở ban đầu khai thiên, cường giả thần toán giương cánh phát huy. Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn tràn ngập tự tiên cho rằng ba người hợp tác dù không đánh lại Giang Nam cũng không chênh lệch quá xa, cứu Hỗn Độn Ôn Đế dễ như chơi.

Ai biết bọn họ chỉ gây chút cản trở cho Giang Nam, không thể thay đổi chiến cuộc.

Ma Kha Thiên Quân nhìn chiến đấu dưới Lô Bồng, bỗng mắt sáng lên:

- Hai vị đạo hữu đừng buồn, Huyền Thiên không giết Hỗn Độn Ôn Đế

được.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Sư tôn của ta sắp ra tay.

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn giật mình kêu lên:

- Tịch Diệt Đạo Nhân sắp hành động?

Hai người nhìn chằm chằm. Thiên địa gần Lô Bồng xao động, từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang biến ra từ đại đạo tịch diệt chui ra ùa vào Lô Bồng.

Dưới Lô Bồng, tịch diệt linh quang bám vào các góc phủ lên pháp bảo này, hạn chế uy lực Lô Bồng.

Chuông to, trống to, lư hương, bồ đoàn, các pháp bảo trong Lô Bồng giờ im pahưng phắc, không phát ra chút uy lực nào.

Lô Bồng là mô phôi chí bảo tiên đạo Giang Nam luyện chế, tế luyện cùng Đại La Thiên, biến ra từ tiên thiên bất diệt linh quang. Tuy Lô Bồng là báu vật bảo vệ nhưng uy lực siêu mạnh, gần bằng tiên thiên pháp bảo. Tịch diệt linh quang bay đến lập tức khắc chế uy lực của báu vật này.

Cuối cùng Tịch Diệt Đạo Nhân ra tay, mới bắt đầu đã thi triển bản lĩnh bất phàm. Tịch diệt linh quang phủ lên pháp bảo đối phương làm pháp bảo không thể phát huy uy lực thật sự, đây là bản lĩnh thật của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Không chỉ thế, tịch diệt linh quang của Tịch Diệt Đạo Nhân có thể nuốt hết năng lượng trong pháp bảo đối phương. Từ xưa đến nay cường giả trong các thời đại biết bao người chết dưới chiêu này, bị nuốt pháp bảo, giết thân thể, đạo quả, nguyên thần.

Ma Kha Thiên Quân thở phào:

- Sư tôn ra tay, Hỗn Độn Ôn Đế an toàn.

Ma Kha Thiên Quân cười nói:

- Tuy Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ có một quan tài thoát khốn nhưng dù gì là Đạo Quân cường đại nhất, đủ để Huyền Thiên giáo chủ chịu thiệt lớn.

Ma Kha Thiên Quân chưa nói xong bỗng thấy hai loại linh quang khác nhau va chạm trong Lô Bồng, tranh đấu với nhau. Là nguyên thủy bất diệt linh quang của Giang Nam đấu với tịch diệt linh quang của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tịch diệt linh quang của Tịch Diệt Đạo Nhân luôn thắng rốt cuộc gặp địch thủ, bị nguyên thủy bất diệt linh quang của Giang Nam dây dưa giằng co.

Trong Lô Bồng, Hỗn Độn Ôn Đế và Giang Nam đang đánh nhau. Hỗn Độn Ôn Đế bị thương nặng, hoàn toàn yếu thế. Tuy Tịch Diệt Đạo Nhân ra tay nhưng khó ngăn cản Hỗn Độn Ôn Đế thua trận.

Đột nhiên trong không trung vang tiếng trống trận, một tịch diệt ma trống to lớn không gì sánh bằng hiện ra. Trống thùng thùng, tận thế kiếp âm diệt tuyệt tất cả vỡ bờ đánh Lô Bồng bay lên cao, áp chế nguyên thủy bất diệt linh quang của Giang Nam.

Trong tận thế kiếp âm, giọng Tịch Diệt Đạo Nhân kỳ dị xuyên qua tiếng trống rõ ràng truyền vào tai Giang Nam.

- Huyền Thiên giáo chủ, rốt cuộc chúng ta chạm mặt.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Ngươi rình ngó ta mười tám thời đại có nghĩ đến ngày hai ta đối diện?

tịch diệt ma trống chấn động công kích Giang Nam. Vang tiếng nổ điếc tai, tiếng trống chấn Giang Nam lùi một bước.

Hỗn Độn Ôn Đế bắt lấy cơ hội bỏ chạy ngay, cười to bảo:

- Tịch Diệt đại đế, cuối cùng ngươi sống lại! Tốt, hôm nay hai ta hợp sức giết Huyền Thiên đi!

- Ngươi có trợ thụ chẳng lẽ ta không có?

Giang Nam bay lên lao hướng Hỗn Độn Ôn Đế, quát to:

- Đạo Không, Tịch Diệt Đạo Nhân hay Ôn Đế đều là kẻ thù của ngươi, vẫn không chịu ra tay sao? Ngươi chặn Tịch Diệt, còn ta giết Ôn Đế!

Trong không trung đột nhiên vang lên thanh âm ồm ồm:

- Tốt!

Đại điện Đạo Quân quả vị đột nhiên xuất hiện đằng trước tịch diệt ma trống. Đạo Không Đạo Nhân áo đen đứng trước đại điện, tóc đen bay lên một đấm đánh vào tịch diệt ma trống, đẩy lùi trống.

- Tịch Diệt Đạo Nhân, ngươi chỉ có một phần nhỏ thân thể chạy ra mà muốn làm mưa làm gió? Được rồi, để ta xem ngươi núp ở đâu, phong ấn ngươi lần nữa, cho ngươi mãi mãi không trốn được!

Đại điện Đạo Quân quả vị ầm vang phá tan không gian truy tìm hơi thở của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tịch diệt ma trống, các tịch diệt linh quang bay múa đuổi theo đại điện Đạo Quân quả vị, tiếng trống dồn dập. Tịch diệt linh quang như dòng nước phủ lên đại điện Đạo Quân quả vị, xâm nhập vào trong.

- Bất Không, chỉ bằng vào ngươi mà mơ lại phong ấn ta? Bây giờ ngươi không ở trạng thái đỉnh như ngày xưa, không có thực lực đó! Hãy để ta tiêu hóa ngươi, tiễn ngươi vào đại tịch diệt đi!

Đạo Không Đạo Nhân đứng trước đại điện Đạo Quân quả vị, đầu ngón tay bắn ra các thần thông đẩy lùi từng đượt tịch diệt linh quang. Tịch diệt ma trống chấn động làm hơi thở Đạo Không Đạo Nhân thay đổi, cơ thể lảo đảo.

Lúc này trong đại điện Đạo Quân quả vị có một Đạo Không Đạo Nhân khác bay lên cao đuổi theo hơi thở Tịch Diệt Đạo Nhân, là Đạo Không áo trắng.

Đạo Không Đạo Nhân là thần hồn song sinh, có hai thần hồn. Kiếp này Đạo Không Đạo Nhân luyện thành hai bản thân, lúc trước giằng co với Vô Cực Thiên Tôn thì Đạo Không Đạo Nhân chỉ dùng một chân thân, mặc dù Vô Cực Thiên Tôn nhìn thấu nhưng chưa từng xuất động chân thân thứ hai.

Vô Cực Thiên Tôn là điện chủ Đạo Quân điện, tuy có ý đồ tiêu diệt Tiên giới nhưng không phải loại không giữ nguyên tắc. Vô Cực Thiên Tôn hành động toàn theo lòng mình, rất chú trọng nhân quả báo ứng, sẽ không bỗng dưng ra tay, càng sẽ không lạm sát vô tội.

Nên Đạo Không Đạo Nhân không trở mặt với Vô Cực Thiên Tôn. Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân thì khác, gã không có chút nguyên tắc gì. Mục đích của Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ có một, đó là hủy diệt.

Hủy diệt hết thảy sinh mệnh, chỉ vì mình bất tử, vì tận cùng đại đạo.

Đạo Không Đạo Nhân xuất động hai chân thân, không hề giấu thực lực nữa. Tịch Diệt Đạo Nhân đã Tu luyện đến trình độ tịch diệt bất tử thì ta bất diệt, về mặt hiểu biết đại đạo cao sâu hơn Đạo Không Đạo Nhân một bậc, đẳng cấp điện chủ. Tuy Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ có một phần thân thể chạy ra Đế và Tôn, Bất Không trấn áp nhưng phong ấn trong mấy quan tài khác đã thả lỏng, một phần tu vi có thể chạy thoát rót vào một phần thân thể Tịch Diệt Đạo Nhân.

Chương 2703: Di Độc Ức Vạn Năm.

Phải nhanh chóng phong ấn phần thân thể thoát khốn này mới tránh cho Tịch Diệt Đạo Nhân hoàn toàn giải trừ phong ấn, nếu không thật khó tưởng tượng hậu quả.

Ngay khi Đạo Không Đạo Nhân lộ mặt, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn rùng mình.

Hai người hét thất thanh:

- Hỏng rồi, sợ là Ôn Đế sẽ gặp nguy hiểm!

Ma Kha Thiên Quân biến sắc mặt. Khi Đạo Không Đạo Nhân xuất hiện, Ma Kha Thiên Quân cảm ứng đạo quả Bất Không mà gã đánh cắp rung bần bật muốn chạy khỏi cơ thể gã.

Đạo quả Bất Không là một trong những bản lĩnh lớn nhất của Ma Kha Thiên Quân, nếu để nó trốn thoát quay về cơ thể Đạo Không Đạo Nhân chẳng khác nào chặt cụt một tay gã.

May mắn mục tiêu của Đạo Không Đạo Nhân không phải Ma Kha Thiên Quân mà là Tịch Diệt Đạo Nhân, nếu Đạo Không nhằm vào gã thì Ma Kha Thiên Quân không giữ được đạo quả Bất Không.

Ma Kha Thiên Quân thấy Đạo Không Đạo Nhân đi xa, thở phò.

- Đạo Không xuất hiện ngăn sư tôn của ta, Hỗn Độn Ôn Đế sẽ gặp độc thủ của Huyền Thiên giáo chủ!

Ma Kha Thiên Quân quát to:

- Thiên Cơ, Đạo Tạng, ba chúng ta lại hợp sức công kích Huyền Thiên

giáo chủ thêm lần nữa!

Tim Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn đập nhanh. Chuyện đến bây giờ hai người không cho rằng bọn họ xen vào sẽ cứu mạng Hỗn Độn Ôn Đế được. Nhưng Ma Kha Thiên Quân đã lên tiếng, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn thử một lần.

Khí cơ ba người liên kết, chỉ trời vẽ đất, dẫn động tiên linh khí, tiên kim, mạch khoáng, linh lực ngôi sao trong thiên địa.

Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn dốc hết thủ đoạn ra, phát huy trí tuệ cường giả thần toán đến mức tận cùng, dẫn động trời sao, đại lục, hư không trong ức vạn dặm, tụ tập tất cả linh khí, lực lượng thành một thức tuyệt sát mạnh nhất.

Lúc này cuộc chiến của Giang Nam và Hỗn Độn Ôn Đế sắp kết thúc.

Hỗn Độn Ôn Đế liên tục bị thương nặng, tu vi bị Giang Nam đánh còn lại gần năm phần. Hỗn độn hồng mông xung quanh sớm bị Giang Nam hoàn toàn khai thiên, không cho Hỗn Độn Ôn Đế có chút cơ hội nhờ cậy hồng mông hồi sinh.

Không chỉ thế, Giang Nam lo Hỗn Độn Ôn Đế bỏ trốn nên lấy Lô Bồng ra, uy lực Lô Bồng đóng đinh thời không xung quanh. Một góc Lô Bồng nho nhỏ uy lực lại lớn đáng sợ. Lô Bồng treo cao trên trời, chuông to, trống to, lư hương, bồ đoàn đóng đinh bốn phía, phong tỏa thời không. Hỗn Độn Ôn Đế khó thể trốn thoát.

Dưới Lô Bồng, hai người nhanh chóng đánh nhau. Hỗn Độn Ôn Đế chỉ còn gần năm phần tu vi nhưng cơ thể siêu mạnh mẽ, không uổng là thần đế đời thứ nhất trong Cổ Thần, Đạo Quân thứ nhất, Đạo Chủ thời đại Cổ Thần.

Cơ thể Hỗn Độn Ôn Đế sánh bằng báu vật Đạo Quân, giơ tay nhấc chân sức mạnh to lớn vô cùng, mỗi một công kích ngang ngửa uy lực báu vật Đạo Quân hoàn toàn bộc phát.

Nhưng trước mặt Giang Nam thì cơ thể Hỗn Độn Ôn Đế hằng kiêu ngạo bị đả kích hủy diệt. Lực lượng thân thể Giang Nam mạnh hơn Hỗn Độn Ôn Đế hai phần, cứng chọi chứng với gã, cường phá cường. Hỗn Độn Ôn Đế bị thương nặng.

Hai nắm đấm va chạm, Hỗn Độn Ôn Đế khẽ rên, tay vang tiếng vương gãy.

Giang Nam cất bước tiến tới, Đại La Thiên chụp xuống.

- Ôn Đế, thời đại bây giờ đã không là thời đại của ngươi!

Giang Nam nói:

- Thời đại thuộc về ngươi sớm kết thúc từ khi ngươi vùi thân trong tiên thiên Ôn Đế quan.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cơ thể Hỗn Độn Ôn Đế nổ tung rồi lại ngưng tụ, gã cười gằn:

- Huyền Thiên, nếu không phải ta bị Bất Không ám toán, trấn áp trong quan tài nhiều ức năm, tiêu hao tu vi thực lực hơn một nửa thì sao ngươi thắng ta được?

Giang Nam lắc người, vô số tiên thiên bất diệt linh quang bay ra biến thành các tầng cung khuyết, dãy núi, trăng sáng, mặt trời, ngôi sao, biển cả, Đại La Thiên lồng lộng to lớn ức vạn dặm.

Giang Nam cười khẩy nói:

- Ta dùng cảnh giới sơ kỳ Thiên Quân chém ngươi cảnh giới tiên thiên viên mãn mà ngươi còn không phục? Nếu ta là Đạo Quân, dù ngươi phục hồi đến trạng thái cao nhất cũng dễ dàng bóp chết ngươi. Ôn Đế, lên đường đi!

Ầm!

Cung khuyết, dãy núi, trăng sáng, mặt trời, ngôi sao, biển cả, các dị tượng tiên thiên pháp bảo trong Đại La Thiên bỗng chốc bộc phát uy lực, nhấn chìm Hỗn Độn Ôn Đế.

- Ha ha ha ha ha ha! Muốn giết ta? Dù ta là hổ lạc bình dương cũng không thể khinh thường!

Bạo động siêu khủng bố đột nhiên truyền ra từ người Hỗn Độn Ôn Đế, đó là đại đạo đốt cháy, bùng nổ, vỡ tan. Hỗn Độn Ôn Đế vùng lên, vô số đại đạo ôn dịch khủng bố bao bọc người gã xông ra ngoài Đại La Thiên.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Từng đợt đại đạo ôn dịch tan vỡ trong đòn công kích của vô số tiên thiên bất diệt linh quang. Thân xác Hỗn Độn Ôn Đế liên tục tan rã, cơ thể thành khói sương bị Đại La Thiên luyện ngày càng nhạt nhòa. Mơ hồ thấy đại đạo ôn dịch bảo vệ đạo quả của Hỗn Độn Ôn Đế cố gắng bay ra ngoài Đại La Thiên.

Chờ khi Hỗn Độn Ôn Đế bay đến biên giới Đại La Thiên, máu thịt trên người gã đã bị luyện sạch, xương cốt nátvụn. Đại đạo ôn dịch quay quanh đạo quả bị chấn vỡ.

- Dù ta chết cũng phải di họa ức vạn năm, khiến tất cả sinh linh trong Tiên giới không sống yên!

Đạo quả Hỗn Độn Ôn Đế không chạy ra Đại La Thiên được, đột nhiên đạo quả nổ tung. Đại La Thiên bị nổ hở một đường, khí ôn dịch cuồn cuộn tràn ra ngoài.

Giang Nam vươn tay chộp, định thu về khí ôn dịch thì đột nhiên thiên địa xao động dữ dội. Tuyệt sát của Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn bộc phát đánh bật bàn tay Giang Nam lên cao.

Vù vù vù vù vù!

khí ôn dịch bay đi bốn phương tám hướng, biến thành từng cầu vồng sặc sỡ nhiều màu bắc ngang không gian. Đó là đạo hạnh của Hỗn Độn Ôn Đế biến thành khí ôn dịch, dính một chút đủ lấy mạng Tiên Quân. Nếu những khí ôn dịch này thoát ra ngoài sẽ là tận thế với sinh linh Tiên giới.

Giang Nam biến sắc mặt, lắc người một cái, từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang bay ra khỏi người hắn truy tìm khí ôn dịch.

Từng đợt linh quang bất diệt biến thành chuông to, đỉnh to, thanh đồng tôn, bình ngọc hấp thu khí ôn dịch. Các tiên thiên bất diệt linh quang phải hút hết khí ôn dịch, tránh cho tai họa thế gian.

Phương xa, Ma Kha Thiên Quân biến sắc mặt, vuội phất tay áo bắt lấy đạo quả Ôn Đế.

Ma Kha Thiên Quân quát to:

- Hai vị đạo hữu, mau trốn đi!

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn vụt ngoái đầu, thấy Giang Nam đạp gió bay tới gần. Mặt hai người tái xanh, vội vàng bay lên cao cùng Ma Kha Thiên Quân cắm đầu chạy.

Trong vội vàng Đạo Tạng Thiên Tôn không quên hỏi:

- Ma Kha đạo hữu, ngươi mới thu thần hồn của Ôn Đế sao?

- Không phải, thần hồn Ôn Đế đã nát, bị Huyền Thiên tru sát. Ta chỉ cướp được một mảnh đạo quả Ôn Đế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2704: Gặp Lại Đạo Không. (1)

- Tiên thiên Ôn Đế quan có uy lực mạnh nhất trong tám tiên thiên pháp bảo, cũng là cái cuối cùng tan vỡ

Khai thiên khí vận, công đức của tiên thiên Ôn Đế quan hơn xa tiên thiên pháp bảo khác

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn giật mình

Mới rồi Ma Kha Thiên Quân ra tay không phải cứu Hỗn Độn Ôn Đế, Ôn Đế đã không có khả năng trốn thoát

Mục đích của Ma Kha Thiên Quân là vì giành mảnh nhỏ đạo quả Hỗn Độn Ôn Đế

- Hai vị đạo hữu, ba chúng ta gộp lại cũng không đấu nổi Huyền Thiên, ba người đi chung một chỗ sẽ không trốn thoát được

Ma Kha Thiên Quân đột nhiên vung tay, một tuyệt sát như lạch trời đứng thsẳng trước mặt ba người

Ma Kha Thiên Quân xuyên qua tuyệt sát, cười nói:

- Nên xin nhờ hai vị đạo hữu ngăn Huyền Thiên lại

Yên tâm, đạo quả của các người ký thác trong Vô Đạo thâm uyên, các người chỉ chết một lần trong tay Huyền Thiên, sẽ không chết hẳn

Ta thì không thể chết, bởi vì trong người có đạo quả Bất Không

Nếu ta chết, đạo quả Bất Không sẽ rơi vào tay Huyền Thiên

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn bị tuyệt sát chặn lại, trong một

thoáng không thể xuyên qua

Hai người giận dữ, ngoái đầu nhìn thấy Giang Nam cách không xa

Thiên Cơ Đạo Quân nghiến răng nói:

- Đạo quả của chúng ta bị Tịch Diệt Đạo Nhân khống chế, không phản bội được, giờ đành liều mạng với Huyền Thiên giáo chủ

Đạo Tạng Thiên Tôn cắn răng:

- Được, cùng lắm chết một lần! Sau đó hồi sinh trong đạo quả!

Giang Nam đi tới trước mặt hai người:

- Chết một lần?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Hai vị, nếu các người chết trong tay ta thì thân chết đạo tiêu thật, không đơn giản là chết một lần

Ma Kha không cho các người biết tu vi chú đạo của ta hơn hẳn Vạn Chú Đạo Quân sao?

Vù vù vù vù vù!

Tiên thiên bất diệt linh quang đan xen dưới chân Giang Nam biến thành một tòa Chú Đạo thiên đàn

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn lòng lạnh lẽo

Trong Chú Đạo thiên đàn dưới chân Giang Nam, chú sát đại tế đã bắt đầu vận chuyển

Mặt hai người trắng bệch, điên cuồng công kích Giang Nam

Chú sát đại tế đã bắt đầu, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn có

chạy đi đâu cũng khó thoát khỏi chú sát

Nếu tu vi thực lực của Giang Nam yếu hơn bọn họ thì thôi, không thể chú sát hai người

Vấn đè là thực lực Giang Nam hơn xa Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn

Chỉ cần hắn bắt được một lũ tinh khí của hai người là có thể tỏa định vị trí đạo quả, trực tiếp chú sát, xóa bỏ thần hồn trong đạo quả

Có cơ may phòng ngự chú sát, nếu dùng pháp bảo cường đại bảo vệ đạo quả là chặn được, hoặc ký thác đạo quả vào thời không phong kín để Chú Đạo thiên đàn không tìm ra vị trí

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn vẫn còn một cơ hội sống, đó là đạo quả ký thác trong Vô Đạo thâm uyên, bị Tịch Diệt Đạo Nhân điều khiển

Nếu Giang Nam chú sát một người sẽ kinh động Tịch Diệt Đạo Nhân, gã sẽ bảo vệ đạo quả của người còn lại, ngăn chú sát đại tế

Nhưng vậy là sẽ có một người chết, là hoàn toàn hồn phi phách tán, không có khả năng sống lại

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn vốn bị Ma Kha Thiên Quân ép buộc phải ký thác đạo quả trong Vô Đạo thâm uyên, biểu minh lòng trung thành với Tịch Diệt Đạo Nhân

Khi đó hai người khá bực bội nhưng bây giờ thầm mình đạo quả của mình nằm trong tay Tịch Diệt Đạo Nhân

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn đều không muốn chết, bọn họ phải làm công phá phòng ngự của Giang Nam, phá hỏng chú sát đại tế

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai Đạo Quân chuyển thế thời đại thiên đạo dẫn động lực lượng thiên địa

ức vạn dặm biến thành tuyệt sát công kích Giang Nam

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn phát huy sức mạnh cường giả thần toán đến tột đỉnh

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn tuyệt vọng là công kích tuyệt sát của bọn họ va chạm vào người Giang Nam nhưng vạt áo của hắn không bay lên chút nào

Hiện giờ là thở ban đầu khai thiên, cường giả thần toán có thể phát huy thực lực mạnh hơn lúc trước gấp mấy lần

Có thể nói cường giả thần toán là tồn tại mạnh nhất, sống thoải mái trong thở khai thiên

Nhưng Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn đứng trên cao hơn tất cả Thiên Quân lại không thể làm bay được một góc áo của Giang Nam

- Cường giả thần toán không tính ra được giờ chết của mình sao?

Chú sát đại tế trong Chú Đạo thiên đàn đã hoàn thành biến ra kiếm chú sát, thuần túy làm bằng linh quang bất diệt

Giang Nam khẽ nói:

- Chém!

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn sững sờ, lòng tràn ngập sợ hãi

Giang Nam cất bước lướt qua hai người, đi ra mấy ngàn dặm

Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn vẫn bình yên đứng đó

Đạo Tạng Thiên Tôn run giọng nói:

- Chú sát đại tế của hắn mất hiệu quả, không chém chết ai trong chúng ta

Huyền Thiên giáo chủ cũng chỉ có thế

- Đạo quả của các ngươi giấu quá xa, để uy lực chú sát bay một lúc đã

Giọng Giang Nam từ xa vọng lại:

- Mười

Chín

Tám

Bảy

Khi Giang Nam đếm số một thì Thiên Cơ Đạo Quân hét to, miệng mũi chảy máu ngã xuống đất tắt thở

Đạo Tạng Thiên Tôn cứng người đứng yên tại chỗ, không biết làm sao

Đạo Tạng Thiên Tôn vừa mừng vừa sợ

Sợ là thủ đoạn chú sát của Giang Nam khiến người sợ hãi, Thiên Quân ký thác đạo quả trong Vô Đạo thâm uyên cũng bị hắn âm thầm giết chết

Thủ đoạn giết người như vậy có ai phòng ngự được?

Đạo Tạng Thiên Tôn mừng là người chết không phải gã

Thiên Cơ Đạo Quân là bằng hữu tốt của Đạo Tạng Thiên Tôn, nhưng mạng bằng hữu tốt làm sao quan trọng bằng mạng của mình?

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Một luồng linh quang bất diệt chém eo Đạo Tạng Thiên Tôn thành hai khúc, linh quang biến thành cái chuông to bao hai khúc mình lại

Tiếng chuông vang, thân thể Đạo Tạng Thiên Tôn bị luyện thành tro bụi

- Vẫn không giết Đạo Tạng được, đạo quả có Tịch Diệt Đạo Nhân che chở, thực lực như ta dù cầm Vạn Chú Thiên Chung chân đạp Chú Đạo thiên đàn, dốc sức đại tế cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Tịch Diệt Đạo Nhân

Giang Nam tiến tới trước, Ma Kha Thiên Quân sớm cao chạy xa bay không còn bóng dáng

Nhưng Giang Nam nhờ thời gian ngắn chú sát đại tế chết Thiên Cơ Đạo Quân tìm hiểu rõ phương hướng uy lực chú sát, dù không bám theo Ma Kha Thiên Quân thì hắn cũng tìm đến hang ổ của Tịch Diệt Đạo Nhân được

Giang Nam cất bước đi tới, một bước vượt vạn vạn dặm không gian

Thần thức cường đại bao phủ thiên địa, nơi Giang Nam đi qua bao nhiêu tiên thiên sinh linh sinh ra trong thiên địa Tiên giới mới khai thiên run rẩy, cảm nhận uy nhiếp vô địch

Thật lâu sau Giang Nam chạy đến chỗ Tịch Diệt Đạo Nhân ẩn núp, Vô Đạo thâm uyên

Giang Nam nhìn đằng trước, không biết nên nói cái gì

Tịch diệt linh quang to lớn thăm thẳm, nơi này tràn ngập hơi thở đại đạo suy vong siêu cường đại, khi nguyên chung vỡ đã làm nổ ra một vực thẳm

Tiên thiên linh bảo chết tại đây hình thành nơi diệt đạo kỳ dị nên mới gọi là Vô Đạo thâm uyên

Hiện giờ Vô Đạo thâm uyên bị người chuyển đi chỉ còn lại một cái hố to

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2705: Gặp Lại Đạo Không. (2)

Chỉ Tịch Diệt Đạo Nhân có năng lượng lớn như thế

Một Đạo Nhân áo trắng bước ra khỏi vực sâu, đi tới đối diện Giang Nam

- Đế Giang đạo hữu tới chậm một bước, Tịch Diệt Đạo Nhân dã đi

Đạo Nhân áo trắng hành lễ:

- Đạo hữu tiến bộ siêu nhanh, bây giờ đã trở thành một trong những tồn tại mạnh nhất đương thời, đáng kính, xảy ra chuyện gì

chắc Tịch Diệt Đạo Nhân biết hai ta cùng đến, tự hiểu không đánh lại nên dọn tất cả đi trốn

Giang Nam trả lễ:

- Đạo Không đạo huynh

Giang Nam cười nói:

- Khi ta kiếp số từng mượn thân thể kiếp trước của đạo huynh, đã mạo phạm, xin thứ lỗi

- Không dám

Sau lưng Đạo Không Đạo Nhân áo trắng hiện ra đại điện Đạo Quân quả vị

Đạo Không Đạo Nhân áo đen đứng trước đại điện, nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân bỏ chạy, muốn tìm được hắn vô vàn khó khăn

Người này giỏi nhất là ẩn giấu, tịch diệt kiếp mỗi thời đại qua đi là Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ ẩn núp, không ai tìm được hắn

Mời Huyền Thiên đạo hữu đến chơi

- Làm phiền

Giang Nam leo lên đại điện Đạo Quân quả vị, các bia đá Đạo Quân quả vị trong đại điện lại tăng thêm mấy chục cái tên

Trong bia đá tự động diễn sinh ra đại đạo của những tồn tại đó, liên tục nhập vào người Đạo Không Đạo Nhân

Đây là điểm tốt khai thiên tích địa, thiên địa do Đế và Tôn, Bất Không khai sáng, để lại có các sắp đặt thuở khai thiên tích địa là chuyện thường

Còn những Đạo Quân chuyển thế đến Tiên giới thì hơi khó chịu, cảm giác đại đạo, lĩnh ngộ của mình bị ăn cắp

- Ủa? Trên bia đá này có nhiều cái tên mới, không phải Đạo Quân chuyển thế

Mắt Giang Nam sáng lên xem xét kỹ

Tên của đám người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, La Hầu La ma tổ, Bỉ Ngạn nương nương xếp trên bia đá

Còn có sinh linh bản xứ Tiên giới cùn nằm tại đây

Ví dụ Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân đều có trên bia đá

Có tên Giang Tuyết Tình nữ nhi của Giang Nam, tên Tiểu Vân Liên

Các tên trên bia đá là người có tư chất Đạo Quân, dù tu vi kém xa mười vạn tám ngàn dặm, miễn là đạt đến điều kiện thì sẽ có tên trên bia đá

Giang Nam xem kỹ lại thấy vài cái tên xa lạ như Linh Châu Tử, Long Ngạn

- Chẳng lẽ đám người Linh Châu Tử, Long Ngạn là sinh linh được khai thiên khí vận, công đức?

Giang Nam quét một vòng, bia đá trong đại điện vốn có tên hắn đã bị xóa, nghĩa là hắn nhảy khỏi tiên đạo, không bị tiên đạo điều khiển nữa

Trừ Giang Nam ra cũng không có tên con rồng to, Vô Cực Thiên Tôn

Con rồng to là tiên thiên linh bảo, Vô Cực Thiên Tôn thì giống như Giang Nam, không Tu luyện tiên đạo, không nằm trong hàng Đạo Quân đại điện Đạo Quân quả vị

- Đạo Không đạo huynh, hình như trong này thiếu một người?

Giang Nam suy tư giây lát, cười nói:

- Tại sao không thấy tên Ma Kha Thiên Quân? Ma Kha được đạo quả kiếp trước của đạo huynh, tính sao cũng có tư chất Đạo Quân

Đạo không áo trắng lắc đầu, nói:

- Ma Kha không Tu luyện tiên đạo, không luyện đại đạo hồng mông của Hỗn Độn Cổ Thần

Tên Ma Kha không có trong bia đá đại điện Đạo Quân quả vị là bình thường, người này

Đạo không áo trắng nhíu mày, lắc đầu:

- Rất lạ

Có lẽ Ma Kha có lai lịch khác, ta nghi ngờ là tồn tại nào đó chuyển thế vào Hỗn Độn Cổ Thần nhưng không có chứng cứ

Giang Nam giật mình kêu lên:

- Tồn tại nào đó chuyển thế vào Hỗn Độn Cổ Thần?

Giang Nam nghi hoặc hỏi:

- Là ai có bản lĩnh này đến nỗi đạo huynh không phát hiện?

Đạo không áo đen mở miệng nói:

- Ngoài người có người, ngoài trời có trời, Ma Kha có bản lĩnh này cũng không lạ

Ví dụ Đế Giang đạo hữu cũng khiến ta, Đế và Tôn nhiều lần tính sai

Vô Cực Thiên Tôn không chiếm được chút ưu thế nào từ ngươi đúng không?

- Ta chỉ mới nghi ngờ Ma Kha có thể là tồn tại nào đó chuyển thế, không có chứng cứ

Số lượng Cổ Thần song sinh thần hồn rất hiếm hoi, Ma Kha sinh ra đã là song sinh hồn

Nếu Ma Kha là vị tồn tại nào chuyển thế thì người đó tất nhiên cũng có song sinh hồn, xác suất này rất nhỏ

Giang Nam gật gù, cùng hai Đạo Không Đạo Nhân đi vào vườn hoa, ngồi xuống trên tế đàn

Tiếng bước chân loảng xoảng vang lên

Một con bò cạp khổng lồ nâng nước trà leo lên tế đàn, đặt trước mặt Giang Nam

Cái càng quen thuộc kẹp ấm trà rót nước cho ba người

Giang Nam nhìn con bò cạp to, cười nói:

- Năm xưa ngươi truy sát ta khốn khổ, lần đầu tiên ta đến đây ba phen bốn lượt suýt bị ngươi ăn mất

Con bò cạp vội nói:

- Tiểu yêu mắt không tròng không biết Đế Giang lão gia, đã đắc tội nhiều, may mắn lão gia không so đo, tha mạng cho ta

Đạo Không Đạo Nhân phất tay khiến con bò cạp lui xuống

Đạo Không Đạo Nhân nói:

- Lần này Tịch Diệt Đạo Nhân bỏ chạy sợ là không lâu sau các mảnh thân thể sẽ thoát khốn, thực lực càng lúc càng mạnh

Tịch Diệt Đạo Nhân thích thú hủy diệt, sẽ không dễ bỏ qua, góp tay thúc đẩy tiên đạo xuống dốc sớm, thúc giục tịch diệt kiếp đến nhanh

- Thần đạo của Đế Giang đạo hữu sau này cũng sẽ gặp tình huống đại đạo thịnh cực rồi suy, tịch diệt kiếp đến

Một mình đạo hữu là một thời đại, trong ngực chứa vũ trụ Càn Khôn, khó tránh khỏi bản thân tịch diệt, thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán

Tương lai thần đạo của ngươi đến tận cùng, Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ tìm tới diệt đạo hữu

Giang Nam lấy trà thay rượu nâng chén kính Đạo Không Đạo Nhân

Giang Nam cười nói:

- Đạo huynh, tịch diệt kiếp thời đại Cổ Thần của ngươi có lẽ đến sớm hơn tịch diệt kiếp của thần đạo ta mấy chục ức năm

Nghe giọng điệu của đạo huynh dường như không cho rằng Đế và Tôn sẽ làm tịch diệt kiếp mãi mãi không đến?

Đạo không áo trắng lắc đầu, nói:

- Mưu lược của Đế và Tôn có thể xưng là nhân vật số một số hai từ xưa

đến nay, nhìn khắp thời đại nguyên đạo đến nay cường giả trí tuệ như bọn họ chỉ đếm trên đầu ngón tay

Không chừng Đế và Tôn thật sự có thể tránh cho tịch diệt kiếp đến

Nhưng tịch diệt kiếp là quy luật tự nhiên, ta e rằng mọi cố gắng của Đế và Tôn chỉ là công dã tràng

Giang Nam gật gù

Tiên Đế, Tiên Tôn đúng là nhân vật hiếm thấy xưa nay, từ thời đại nguyên đạo đến bây giờ rất hiếm thấy ai được như vậy

Đế và Tôn nghĩ ra cách khiến tịch diệt kiếp mãi mãi không đến đúng là xảo diệu tuyệt vời

Tiên Đế, Tiên Tôn để lại ba ngàn đại đạo, tất cả là mô phôi, chưa hoàn toàn

Bất cứ ai được ba ngàn đại đạo, thử hoàn thiện chúng nó, cuối cùng đại đạo mỗi người mỗi khác

Một ngàn người người cùng một loại ba ngàn đại đạo đến cuối cùng sẽ có một ngàn kết quả

Điều này khiến tiên đạo mãi mãi biến đổi, thay đổi nghĩa là sống, khư khư theo khuôn mẫu là chết

Trong lịch sử lý do các thời đại đi hướng hủy diệt, tịch diệt kiếp đến là vì đại đạo phát triển đã đạt đến mức tận cùng, ngừng biến đổi, từ thịnh cực đến suy

Tiên đạo mãi mãi thay đổi nghĩa là có khả năng vô hạn, có hy vọng né qua tịch diệt kiếp

Đây chỉ là giả thiết của Đế và Tôn, không ai biết cách này có tránh khỏi tịch diệt kiếp được không

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2706: Ta Vì Đại Thiên Tôn. (1)

- Đạo huynh nói thần đạo của ta đi đến tận cùng thì tịch diệt kiếp sẽ đến, Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ tìm diệt ta

Đạo huynh nói như thế là khinh thường ta

Giang Nam cười nói:

- Nguyên Thủy đại đạo của ta bao gồm toàn diện siêu thoát vạn cổ, dù là đại đạo tịch diệt chỉ là một phần của Nguyên Thủy đại đạo

Ta có thể hóa thân tịch diệt, tịch diệt kiếp mãi mãi sẽ không đến với ta

Dù vũ trụ hồng hoang tịch diệt ngàn lần, vạn lần ta vẫn sẽ siêu thoát khỏi nó, bất lão, bất tử, bất diệt

Điểm yếu duy nhất của ta là chưa đi đến tận cùng đại đạo, có khả năng bị người giết

Còn tịch diệt kiếp

Giang Nam lắc đầu

Đạo không áo đen rung động, thật lâu sau thở hắt ra

Đạo không áo đen nói:

- Ngươi biến mình thành Tịch Diệt Đạo Nhân khác

Trước mắt ngươi còn khống chế bản thân được nhưng tương lai ngươi sẽ giống như Tịch Diệt Đạo Nhân, bị đại đạo tịch diệt khống chế

- Đạo huynh nói sai rồi

Đại đạo tịch diệt là đại đạo tịch diệt, Nguyên Thủy đại đạo là Nguyên Thủy đại đạo

Nguyên Thủy đại đạo của ta bao gồm tịch diệt nhưng cũng chứa đạo và lý vô cùng trong đó

Giang Nam mỉm cười nói:

- Lòng ta máy động là có thể diễn sinh biến đổi vô tận, diễn biến chú đạo, nguyên đạo, đại đạo Cổ Thần, đại đạo những thời đại trước kia chưa từng sinh ra

- Nếu ta đến tận cùng đại đạo, dù thiên địa quay về hỗn độn không còn sinh ra gợn sóng gì, hỗn độn bình tĩnh chưa từng có thì ta có thể khai thiên hỗn độn, tái diễn hồng hoang, nhận đại đạo khác, sáng tạo một thời đại

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Đạo huynh, đây là tận cùng đại đạo của ta

- Tương lai ta chứng tận cùng đại đạo sẽ đặt tên đại đạo của ta cho cảnh giới này, tên nó là nguyên thủy

Ta là Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, các vị tôn ta làm tôn!

Hai Đạo Không Đạo Nhân trố mắt nghe

Một lúc sau Đạo Không Đạo Nhân lắc đầu, nói:

- Đế Giang, không uổng là Đế Giang

Hùng tài vĩ lực, ánh mắt cao xa

Hèn gì Vô Cực Thiên Tôn khen ngươi không tiếc lời

Giang Nam cười to bảo:

- Ta chỉ thuận miệng nói, thổi phồng

Đạo Không đạo huynh, Đế và Tôn, Vô Cực đạo huynh, Thần Mẫu, Tịch Diệt, mấy vị tồn tại đều là tiền bối của ta, thủ đoạn chồng chất, trí mưu sâu xa, một kế khai thiên, khai sáng một thời đại

Một kế diệt thế, hủy diệt một thời đại

Từ xưa đến nay đại năng giả đến thế là cùng

- Bây giờ ta chỉ có thể cố gắng đuổi theo sau lưng các vị, không biết đến bao giờ mới tới cảnh giới trong dự định của mình

Đạo không áo trắng cười lớn:

- Nếu ngươi đến cảnh giới nguyên thủy thì chúng ta sẽ phải gọi ngươi là Nguyên Thủy sư huynh rồi

Khoác lác quá, Đế Giang đạo hữu, ngươi nói khoác quá

Tương lai tận cùng đại đạo, ta sẽ chờ ngươi tại đó, nhìn xem ai mới là Đại Thiên Tôn

Giang Nam đứng dậy hành lễ:

- Một lời hứa chắc

Hai Đạo Không Đạo Nhân đứng dậy đáp lễ:

- Một lời hứa chắc!

Giang Nam xoay người đi ra vườn hoa, đến trung tâm đại điện Đạo Quân quả vị

Giang Nam nhìn bia đá Đạo Quân quả vị của Giang Tuyết Tình, giơ tay muốn xóa tên nữ nhi nhưng bỗng hắn dừng lại, lắc đầu ra khỏi đại điện Đạo Quân quả vị

- Ta lĩnh ngộ bốn vị một thể, nhảy ra sắp xếp của Đế và Tôn nên tên tự động biến mất trên bia đá

Bước ra một bước, từ nay mệnh ta thuộc về ta, không do người, từ nay tiêu dao tự do không trói buộc

- Tuyết Tình đi đường cũ của ta, được chí bảo tiên đạo Đế và Tôn để lại cho ta là La Thiên Khánh Vân, thay ta chịu Đế và Tôn trói buộc

Mục đích của Đế và Tôn là tái tạo một Đế Giang tiên đạo

Giang Nam đi xa, thầm nghĩ:

- Nếu ta xóa tên cho Tuyết Tình, tuy sẽ không bị Đế và Tôn điều khiển nhưng nàng rơi vào tay ta

Mục đích của ta là che chở Tuyết Tình, nhưng cái bóng của ta sẽ bao phủ nàng, khó mà tự do sinh trưởng, đây là biến tướng khống chế nàng

Tuyết Tình có thể thoát khỏi Đế và Tôn điều khiển hay không phải xem lĩnh ngộ của bản thân nàng, nếu không ra được vậy đành bỏ thần thành tiên

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, Đạo Không Đạo Nhân lộ vẻ đăm chiêu

Đạo Không Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Nguyên Thủy đại đạo

Tận cùng đại đạo

Cảnh giới nguyên thủy

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn

Đạo Không Đạo Nhân thở hắt ra:

- Phù

Hai Đạo Không Đạo Nhân ngồi đối diện nhau, nhỏ giọng nói:

- Đế và Tôn đến từ vũ trụ kia, xưng hô tận cùng đại đạo là nguyên thủy, không ngờ ở vũ trụ chúng ta rốt cuộc sắp có cảnh giới nguyên thủy

- Vùng đất Đế và Tôn đến có cảnh giới nguyên thủy, đã có người san bằng đường cho đời sau

Vũ trụ chúng ta còn đang lần mò, không ai dẫn đường, chỉ có thể mày mò trong bóng tối

- Kiếp này không chừng sẽ có người chứng tận cùng đại đạo, thành tựu nguyên thủy

Ai thành tựu nguyên thủy trước thì người đó là Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn!

- Không biết sẽ là ai bước ra một bước cuối cùng?

Giang Nam đi Đại La Thiên một chuyến đón Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên, tiếp tục đi du lịch vũ trụ Tiên giới mới khai thiên

Bảy con chim xanh sớm tự mình chạy ra ngoài, không biết tung tích

Giang Nam không quan tâm chúng nó, trừ Thiên Quân ra đương thời không nhiều người làm gì được mấy con chim

Không lâu sau đại lộ bảo liễn chạy vào di quang thánh cảnh

Di quang thánh cảnh này là xen lẫn một phần nguyên thủy chi khí với tiên đạo linh khí khác biến thành thánh cảnh

Lại gặp cổ địa khiếm khuyết trong hỗn độn chưa bị tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo khai thiên

Cổ địa rơi vào đây biến thành di quang thánh cảnh, cũng là một mảnh tiên thiên tiên vực, tiên linh khí bị cổ địa hóa thành di quang

Khối cổ địa này chắc để lại từ thời đại tiền sử Sa Môn, chưa từng bị hủy diệt trong các tịch diệt kiếp

Hỗn độn rộng lớn vô cùng, có nhiều chỗ kỳ lạ

Vào thời đại Hỗn Độn Cổ Thần, các Cổ Thần chưa thăm dò hết hỗn độn

Thường có người phát hiện một số di tích tiền sử kỳ lạ còn trong hỗn độn

Di quang thánh cảnh bị môn hạ của Khổ Hạnh Thiên Tôn là Tam Khuyết Đại Phật chiếm cứ, chế tạo ba ngàn cực lạc đại thế giới

Các hỗn độn khai thiên quay quanh di quang thánh cảnh, huy hoàng hưng thịnh

Tam Khuyết Đại Phật biết phu phụ Giang Nam đến thì vội dẫn các đại phật mảnh đất bỏ hoang đại giáo ra nghênh đón

Tam Khuyết Đại Phật tiến lên chào, cười nói:

- Sao giáo chủ có rảnh ghé chơi thâm sơn cùng cốc của tiểu tăng?

- Thâm sơn cùng cốc?

Giang Nam im lặng nhìn di quang thánh cảnh khắp nơi là tài phú, núi tiên, ao tiên

Giang Nam cười nói:

- Tam Khuyết đạo hữu, nếu chỗ của ngươi là thâm sơn cùng cốc thì trên đời không còn thánh cảnh

1Tiên thiên Tiên vực của ngươi là Tiên vực hảo hạng hiếm có trong vũ trụ mới khai thiên này

Tam Khuyết Đại Phật vội vàng nói:

- Các đệ tử mau trông chừng bảo bnối của gia gia, giáo chủ mà còn khen tốt thì chắc chắn sẽ trộm mất, hãy canh gác chống trộm!

Chương 2707: Ta Vì Đại Thiên Tôn. (2)

- Lão trọc... A không, sư tôn của ta không quen hưởng lạc, cả ngày mặt nhăn nhó bảo ta xây dựng di quang thánh cảnh quá xa hoa, không giống khổ hạnh tăng. Sư tôn mang theo đám người đi khổ hạnh rồi.

Tam Khuyết Đại Phật phàn nàn:

- Giáo chủ bán ta cho Khổ Hạnh làm khổ ta quá, giáo chủ xem, ta gầy rọp bao nhiêu vạn cân.

Giang Nam nhìòn Tam Khuyết Đại Phật càng lúc càng mập mạp, âm ừ gật đầu. Bây giờ tu vi của Tam Khuyết Đại Phật là đại viên mãn Tiên Quân, cùng nhiều đại phật cần cù nghiên cứu một ba ngàn đại đạo gã chiếm được trong đạo tràng Đế Tôn, định hoàng thiện đại đạo chứng đạo Thiên Quân. Gia đình Giang Nam ở lại di quang thánh cảnh mấy ngày, hòa thượng này lấy ba ngàn đại đạo đó ra nhờ Giang Nam hỗ trợ tham ngộ ngộ. Giang Nam đành giảng pháp mấy ngày, các phật có thu hoạch lớn.

Qua mấy ngày, Tam Khuyết Đại Phật, các phật cung tiễn gia đình Giang Nam rời đi, nhìn đại lộ bảo liễn khuất xa.

- Giáo chủ ngày càng sâu không lường được.

Tam Khuyết Đại Phật khẽ thở dài:

- Mấy ngày nghe hắn giảng hơn chúng ta nghiên cứu ngàn năm.

- Tam Đức Phật Tổ, Khổ Hạnh giáo chủ so với Huyền Thiên giáo chủ ai hơn ai?

Một đại phật vẻ mặt hoang mang nói:

- Ta nghe Huyền Thiên giáo chủ giảng pháp có nhiều chỗ giống với Khổ Hạnh giáo chủ, nhưng về đạo lý cao sâu thì Khổ Hạnh giáo chủ thâm sâu hơn chút, khó lĩnh ngộ hơn. Huyền Thiên giáo chủ nói đơn giản dễ hiểu nhiều.

Tam Khuyết Đại Phật gật đầu, nói:

- Ta cũng phát hiện điều này. Đẳng cấp như bọn họ giảng dạy đạo lý thâm sâu không khó khăn, khó ở chỗ giảng đạo lý từ thâm sâu đến dễ hiểu. Sợ là tạo nghệ của Huyền Thiên giáo chủ về đại đạo Tam Khuyết Đại Phật hơn sư tôn chứ không kém.

Các phật hoảng hốt.

Không lâu sau gia đình Giang Nam đến cửu mang thánh cảnh. Cửu mang thánh cảnh này là nguyên thủy chi khí hỗn hợp với một di tích tiền sử trong hỗn độn biến thành Tiên vực. Di tích này cổ xưa hơn, có lẽ di tích thời đại nguyên sơ.

Chủ cửu mang thánh cảnh là phu phụ Tịch Ứng Tình, bọn họ kéo trăm vạn tiên nhân chế tạo thánh cảnh, khai hoang, rất huy hoàng. Cửu mang thánh cảnh càng khổng lồ hơn di quang thánh cảnh, tiên quang tràn ngập, tiên khí nghi ngút.

Phu phụ Tịch Ứng Tình nghênh gia đình Giang Nam vào cửu mang thánh cảnh, chiêu đãi ân cần. Giang Nam ở lại vài ngày, cùng Tịch Ứng Tình nghiên cứu ba ngàn đại đạo gã có được sau đó rời đi. Phu phụ Tịch Ứng Tình tiễn gia đình Giang Nam đi.

Mộ Vãn Tình nghi hoặc hỏi:

- Giáo chủ lại sinh ra một đứa trẻ trắng trẻo đáng yêu, Tiểu Vân Liên kia không biết là giáo chủ và nữ nhân nào sinh ra?

Tịch Ứng Tình bật cười:

- Phu nhân, Tiểu Vân Liên không phải nữ nhi của Tử Xuyên, ta xem khí vận của Tiểu Vân Liên sáng lấp lánh năm màu, rất kinh người. Chắc đó là khai thiên khí vận, công đức của tiên thiên ngũ sắc liên, tiên thiên sinh linh được ưu đãi.

Ánh mắt Tịch Ứng Tình sắc bén hơn Mộ Vãn Tình, Giang Nam chưa từng nói lai lịch Tiểu Vân Liên cho gã nghe nhưng Tịch Ứng Tình nhìn thấu hết.

Gia đình Giang Nam đi qua thánh cảnh mấy người quen xây dựng. Hôm nay hư không chấn động dữ dội, nguyên tháp, nguyên đỉnh phát ra tiếng nổ. Hai tiên thiên linh bảo có vết rạn.

Lúc này hỗn độn chưa hoàn toàn khai thiên.

Đại lộ bảo liễn ngừng lại, Giang Nam vén màn xe nhìn nguyên đỉnh, nguyên tháp phía xa.

- Nguyên đỉnh, nguyên tháp sắp vỡ nát.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Không biết sau khi hai linh bảo tan vỡ thì hỗn độn có đè vỡ Tiên giới không?

Thị Hiên Vi chỉ hướng bắc, vẻ mặt kinh hoàng:

- Lão gia, mau nhìn bên kia!

Thị Hiên Vi hét chói tai:

- Chỗ đó là đâu? Tại sao Tiên giới sinh ra ma địa như vậy?

Giang Nam nhìn theo hướng ngón tay Thị Hiên Vi, người run lên.

- Đế và Tôn mạnh tay... Hơi quá đi?

Giang Nam nhìn đằng trước, lòng rất rung động. Thị Hiên Vi chỉ thấy mặt ngoài ma địa, cảm thấy ma địa vô cùng rộng lớn. Giang Nam nhìn xuyên bản chất ma địa, phải cảm thán Đế và Tôn mạnh bạo và đại trí tuệ.

Đằng trước đại lộ bảo liễn có ma khí vô biên bốc lên, loại ma khí này không giống thời đại ma đạo, đó là ma khí đối lập với tiên linh khí hoàn mỹ, chứa ma đạo đối lập tiên đạo hoàn mỹ.

tiên đạo có ba ngàn đại đạo, Giang Nam cảm ứng trong ma khí cũng có ba ngàn ma đạo.

Không chỉ thế, ma khí hình thành ma địa chỉ là biểu tượng, tình hình thật thì đây là ảnh chiếu vũ trụ khác vào Tiên giới.

Bên dưới đau có không gian vô cùng rộng lớn đang hình thành.

Giang Nam không nhìn ra, Giang Nam thì pháp nhãn nên nhìn thấu biểu tượng ma địa.

Giang Nam điều khiển xe chậm rãi vào ma địa. Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên thò đầu ra khỏi xe, tò mò nhìn phong cảnh ma địa. Hai nữ hài tử cảm ứng được hơi thở ma đạo hoàn toàn đối lập với tiên đạo, rất là ngạc nhiên.

- Ma đạo này khác với ma đạo bình thường, đó là đại đạo đối lập sáng tạo dựa trên ba ngàn đại đạo tiên đạo, về bản chất có thể phân loại trong phạm trù tiên đạo to lớn.

Thị Hiên Vi kinh ngạc nói:

- Lạ thật, sao lại có chỗ như vậy?

Ma địa rất rộng lớn, to hơn tam giới gấp mấy trăm lần, bao phủ đất đai, trời sao Tiên giới vô ngần, tràn ngập ma khí ma đạo đối lập với ba ngàn đại đạo tiên đạo.

Bất cứ sự vật gì tại đây như mặt trái với Tiên giới, quy tắc ngược ngạo, như trong gương.

Giang Nam đứng trước rèm xe đại lộ bảo liễn, mỉm cười nói:

- Phu nhân, cái nàng thấy chỉ là một góc ma địa, là tạo xâm nhập Tiên giới hình thành ma địa. Cảnh tượng thật sẽ làm phu nhân vô cùng rung động.

Giang Nam đột nhiên phất tay, mặt đất ma địa bị hắn san bằng, ức vạn dặm đất đai biến mất hết.

Đất biến mất, cảnh tượng dưới mặt đất hiện ra. Dưới chân bọn họ là mô thai khổng lồ, mô thai vũ trụ.

Mô thai này siêu dày, giấu bên dưới Tiên giới. Đằng sau mô thai là trời sao vô tận, trời trăng sao vận chuyển trong đó, nhưng trên dưới đảo ngược như mặt gương, phản chiếu phong cảnh Tiên giới vào vũ trụ đó.

Nơi đó tràn ngập ma khí, so với vũ trụ tiên đạo thì chỗ này hoang vắng hơn, cuồng dã hơn, hồng hoang, dã man, hiểm sác hơn. Không biết có bao nhiêu tiên thiên sinh linh tự sinh ra. So với tiên thiên sinh linh thời đại tiên đạo thì những sinh linh này do ma đạo dựng dục, kiêu dũng hiếu chiến, tràn ngập dục vọng phá hư và hủy diệt.

Vũ trụ này không ngừng khuếch trương ra ngoài.

Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên ngạc nhiên nhìn, nỗi lòng vô cùng rung động.

Giang Nam giục xe vào mô thai ngăn cách Tiên giới và vũ trụ này, tán thán:

- Đế và Tôn thật là tồn tại trước giờ chưa từng có, từ trước kia đã để lại hậu chiêu. Lợi dụng Tiên giới khai thiên vũ trụ khuếch trương, thời đại tiên đạo trong hỗn độn phản chiếu vũ trụ khác thành thời đại ma đạo. Tiên ma đối lập, kiềm chế nhau, thúc giục sinh trưởng, chế hoành và phụ tá. Hai vũ trụ

vận chuyển, ngươi khắc chế ta, ta khắc chế ngươi, nhưng lại dựa vào nhau. Dù tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo đều vỡ tan thì vũ trụ tiên đạo, ma đạo sẽ tiếp tục tồn tại, không sụp đổ.

Thị Hiên Vi, hai nữ hài tử ù ù cạc cạc nghe.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2708: Vô Thượng Cảnh.

Vũ trụ tiên đạo, vũ trụ ma đạo đều thuộc về thời đại tiên đạo, đối lập nhau, giống như phong cảnh trong và ngoài gương nhưng có điều khác.

Ngoài gương, vũ trụ tiên đạo phát triển hơn, hoàn thiện hơn. Vũ trụ ma đạo trong gương cũng ẽ phát triển và hoàn thiện y như vậy, hai bên cùng khuếch trương ra ngoài.

Vũ trụ ma đạo là ngoài kính thì ma đạo phát triển, hoàn thiện phần nào, vũ trụ tiên đạo cũng sẽ hoang thiện như thế.

Hai vũ trụ đối lập, ảnh chiếu vào nhau, khắc chế nhau hình thành thế bổ sung. Như cùng một điểm mà hai quả cầu song song nhau, quả cầu bên này được bao nhiêu không khí là quả cầu bên kia cũng vậy.

Tiết tấut phát triển đại đạo của hai vũ trụ sẽ không giống y nhau nên hai vũ trụ không ngừng phát triển, biến đổi. Hai vũ trụ do đó ổn định sinh trưởng, dù không có tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo chống đỡ thiên địa Càn Khôn cũng không bị sức nặng bản thân đè bẹp.

Hơn nữa hai vũ trụ thuộc thời đại tiên đạo, phản chiếu mặt gương vào nhau rồi lại tự mình thay đổi phát triển nên thời đại tiên đạo mãi mãi tiến hóa.

Theo cách nghĩ của Đế và Tôn thì tiên đạo mãi mãi thay đổi, phát triển, đại đạo vĩnh viễn không suy vong. Thế thì tịch diệt kiếp không bao giờ đến.

Hai Đế và Tôn bài bố bỏ vốn lớn, thủ đoạn cao siêu làm Giang Nam khen không dứt miệng, rất khâm phục.

- Đế và Tôn xứng đáng là trí giả, không chừng bọn họ thật sự có thể khiến tịch diệt kiếp mãi mãi không đến.

Giang Nam rất vui mừng, cười nói với Thị Hiên Vi:

- Nếu không có tịch diệt kiếp thì không còn đại hủy diệt, không có nhiều sinh ly tử biệt bi thảm, không có chấp niệm các Đạo Quân chuyển thế không thể tiêu trừ. Nếu có ngày nào đó thì ta sẽ về hưu, không nhúng tay vào chuyện gì trong Tiên giới nữa, yên ổn làm Nguyên Thủy Thiên Tôn, không làm Đại Thiên Tôn ta cũng vui.

- Những chuyện khác cứ giao cho hậu nhân giải quyết, nàng và ta đứng ngoài, thăm viếng bạn cũ, bái phỏng Đế và Tôn, Bất Không, tâm sự đạo, bàn luận pháp cũng là chuyện vui.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Nếu ngày đó đến, thiếp thân cũng rất vui mừng.

Giang Nam cười lớn, cảm thấy lòng vô cùng nhẹ nhõm.

Giang Nam nói:

- Hy vọng ngày đó mau đến, không còn phân tranh nữa.

Đại lộ bảo liễn đi trong vũ trụ ma đạo, phong cảnh ác liệt nhưng bên trong chứa vẻ đẹp, phong tình đặc sắc làm người lưu luyến quên về.

Vũ trụ ma đạo nhỏ hơn vũ trụ tiên đạo nhiều. Bởi vì đa số thế lực tiên đạo đi đường chính thống, ma đạo thì hiếm ai đi đường ma tiên.

Thật lâu sau đại lộ bảo liễn chạy qua các thánh cảnh trong vũ trụ ma đạo. Đã có người phát hiện vũ trụ ma đạo và trú ngụ trong đó, chế tạo thánh cảnh, khai thiên thế lực.

Trong những thánh cảnh ma đạo có khá nhiều chủ nhân xuất thân từ Huyền Châu, đa phần là cường giả dưới tay Kế Đô ma tổ, La Hầu La. Năm xưa hai Đạo Tổ ma đạo có ba ngàn tiên thể dưới tay bây giờ đã là nhân tài đứng vững một góc trời.

Trừ bọn họ ra có thế lực khác cũng phát hiện chỗ này, vươn xúc tu đến vũ trụ ma đạo, chế tạo thế lực của mình, thu nhận tiên thiên sinh linh, khuếch trương thế lực.

Một chủ thánh cảnh nghe tin vội dẫn cường giả thuộc hạ trống khua chiêng nghênh tiếp gia đình Giang Nam.

- Bệ hạ, Kế Đô ma tổ đang tấn công một vô thượng ma cảnh, định khai sáng nó làm vô thượng thiên cho ma tổ trú ngụ.

Chủ thánh cảnh khom người nói:

- Nếu ma tổ biết bệ hạ đến chắc sẽ rất mừng.

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Vô thượng cảnh?

Giang Nam kêu chủ thánh cảnh dẫn đường, giục đại lộ bảo liễn chạy theo.

- Vô thượng ma cảnh tụ tập tinh hoa khai thiên của vũ trụ này, sinh ra rất nhiều nguyên thủy chi khí. Có ảnh chiếu tiên thiên pháp bảo rơi vào trong đó sinh ra sinh linh ma đạo cường đại, bẩm sinh mạnh mẽ.

- Nơi đó có chỗ hiểm yếu, thiên nhiên hình thành sát trận và cấm chế, uy lực cực mạnh. Chúng ta vô tình phát hiện nó, nhiều người tử thương nhưng không tấn công vào trong được, vì vậy kinh động ma tổ đại nhân. Ma tổ đại nhân đứng từ xa xem rồi nói với chúng ta đây là khởi điểm ma đạo hưng thịnh, thích hợp để ma tổ cư ngụ. Tiên thiên sinh linh tập hợp khí vận thiên địa sinh ra thích hợp làm tọa kỵ cho lão nhân gia ma tổ đại nhân.

Đại lộ bảo liễn chạy mất tháng mới đi vào vô thượng ma cảnh mà chủ thánh cảnh đã kể. Giang Nam giương mắt nhìn, phương xa một mảnh vũ trụ hồng hoang mới mở, địa thủy phong hỏa dâng lên, chưa từng bình định. Hồng mông lung tung, huyền hoàng nhị khí lên xuống, đôi khi xuất hiện cảnh tượng khai thiên, có khi là cảnh tan vỡ sụp đổ, làm người ta sợ hãi.

Chỗ đó ma khí rất dày nặng dựng sinh ra nhiều ma đạo thiên nhiên, như rồng ngủ đông, các loại ma đạo linh khí tràn ngập hóa thành năng lượng địa thủy phong hỏa. Ma hỏa đốt sụp chư thiên, ma linh chi dịch biến thành sông ma cuồn cuộn, biển ma dao động. Gió đen cuốn ngôi sao, đất ma chấn động tan nát.

Đây là nơi vô cùng hiểm ác, tràn ngập nguy hiểm. Những ma đạo trời sinh ngủ đông kết nối địa thủy phong hỏa thành các sát trận, cấm chế bẩm sinh cực kỳ sắc bén, vô tình xúc động nó có thể sẽ bộc phát sát khí diệt tuyệt tất cả.

Chính giữa vô thượng ma cảnh có một mảnh đất lành, bên ngoài là sát khí âm trầm đáng sợ, bên trong là hơ nở chim hót như thánh cảnh. Mặt trời mọc mặt trăng lặn, giang sơn gấm vóc, có nguyên thủy chi khí và các loại linh khí gột rửa như mây.

Giang Nam khen:

- Thật là nơi tốt, ngoài giấu ba ngàn sát khí có thể kết hợp với Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ biến thành hiểm địa số một thiên hạ, thậm chí diệt Đạo Quân.

Giang Nam cười nói:

- Bên trong là vô thượng ma đạo thánh cảnh, nơi Đạo Tổ cư trú, là nơi Đạo Quân nổi lên. Kế Đô mà chiếm được chỗ này, tham ngộ ba ngàn ma đạo thì có hy vọng thành Đạo Quân.

Trong vô thượng ma cảnh có đại ma thần trời sinh, là sinh linh biến ra từ ma khí âm trầm nhất, nguyên thủy chi khí, được thiên địa khí vận vũ trụ ma đạo sinh ra. Tiên thiên sinh linh đó là một con mặc ngạn biến hình người.

Hiện giờ tu vi của con mặc ngạn này không cao nhưng bẩm sinh thần thánh, khống chế ma đạo nơi đây, lại điểm hóa rất nhiều tiên thiên sinh linh. Trời ính mặc ngạn có thể điều khiển mọi trận pháp, cấm chế của vô thượng

ma cảnh này, phát huy uy lực thánh cảnh. Kế Đô ma tổ gặp trắc trở rất lớn.

Kế Đô ma tổ lấy Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ ra, một mình lao vào vô thượng ma cảnh, mỗi đi qua một khu vực là luyện sát khí nơi đó vào sát đạo đồ, biến thành một cánh cửa. Giờ phút này Kế Đô ma tổ đã luyện hóa hơn một nửa ba ngàn sát khí trong vô thượng ma cảnh, sắp luyện hóa hoàn toàn vô thượng ma cảnh này.

Kế Đô ma tổ có hùng tâm, quyết luyện hóa nơi này làm nơi chứng đạo, thành đạo của mình.

Kế Đô ma tổ liếc thấy đại lộ bảo liễn thì lắc người rời khỏi vô thượng ma cảnh, một luồng ma quang đáp xuống trước đại lộ bảo liễn, chào hỏi Giang Nam và Thị Hiên Vi.

- Hài nhi bái kiến phụ thần, mẫu hậu!

Kế Đô ma tổ thấy Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên, kinh ngạc hỏi:

- Ta biết Tình hi muội muội, nhưng đứa bé này là ai?

Chương 2709: Tiên Đế Tương Lai. (1)

Thị Hiên Vi trả lời:

- Là nghĩa nữ phụ thân ngươi vừa nhận, tên Vân Liên, sinh ra từ khai thiên khí vận, công đức.

Giang Nam lên tiếng:

- Kế Đô, ngươi lo thu vô thượng thiên kia trước đi.

Kế Đô ma tổ khom người vâng dạ, biến thành luồng ma quang rơi vào Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, dốc sức thúc giục sát đạo đồ đẩy uy lực lên đến tột đỉnh. Thoáng chốc Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ bao phủ nguyên vô thượng ma cảnh, va chạm với thiên nhiên trận pháp, cấm chế, luyện các trận pháp, cấm chế vào sát đạo đồ.

Cách làm này hao phí pháp lực, tinh thần rất lớn, nhưng có Giang Nam ở bên ngoài, Kế Đô ma tổ không lo gì nữa, dốc hết sức ra.

Mấy ngày sau Kế Đô ma tổ luyện hóa hết ba ngàn thiên nhiên trận pháp, cấm chế, lao vào vô thượng ma cảnh. Giây lát sau mặc ngạn bị đánh trở về nguyên hình, đám tiên thiên sinh linh bị trấn áp. Mặc ngạn cõng Kế Đô ma tổ đi ra vô thượng ma cảnh, cung nghênh phu phụ Giang Nam vào trong.

Kế Đô ma tổ nhảy xuống mặc ngạn, mời Giang Nam và Thị Hiên Vi ngồi ghế trên.

Kế Đô ma tổ khom người vái:

- Phụ thần, mẫu hậu, sau này hài nhi sẽ định cư tại đây, không thể thường hầu hạ bên cạnh người, xin phụ mẫu thứ lỗi cho.

Giang Nam kêu Kế Đô ma tổ đứng dậy, cười nói:

- Ngươi được vô thượng ma cảnh, hoàn thiện ba ngàn ma đạo, ngồi vững ghế Đạo Tổ ma đạo. Chờ ngươi hoàn thiện ba ngàn ma đạo chính là đại đạo quân ma đạo, ta mừng cho ngươi. Đế và Tôn sắp xếp thâm sâu trí tuệ, theo ta thấy phạm vi đạo quả hai người đó bao phủ chắc cũng bao gồm chỗ này.

Kế Đô ma tổ gật đầu, huơ tay, ma đạo biến thành ma kính trước mặt.

Kế Đô ma tổ nói:

- Xin phụ thần nhìn xem, một nửa đạo quả của Đế và Tôn ở trong ma giới. Chúng ta hoàn thiện ma đạo là làm giá y cho Đế và Tôn, mặc cho chúng ta thông minh trí tuệ đến đâu cũng không vượt qua bọn họ được.

Giang Nam nhìn vào gương, trong ma kính chiếu trung tâm ma giới có hai đạo quả to lớn không gì sánh bằng. Đạo quả đó khổng lồ bao phủ mấy trăm vạn ngân hà. Rễ Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên vươn ra từ đạo quả, các rễ cây thô to cỡ ngân hà itnh hệ, khuấy động ngôi sao.

Đó là rễ nguyên thần của Đế và Tôn đâm vào vũ trụ ma đạo, hấp thu đạo và lý trong ma đạo.

Cảnh tượng này cực kỳ rung động.

Đạo quả Đế và Tôn một nửa ở trong vũ trụ tiên đạo, nửa khác ở vũ trụ ma đạo hấp thu đại đạo vũ trụ tương ứng. Hai đạo quả này hình thành là Đế và Tôn sẽ trọng sinh, sống lại từ cái chết.

Đạo quả người ta dốc sức bảo vệ, đạo quả của Đế và Tôn thì siêu cường đại, nguyên thần là pháp bảo mạnh nhất. Năm xưa nguyên thần của Đế và Tôn tuần du vô nhân cấm khu, trấn áp trong cấm khu không ai dám ló đầu ra.

Có thể tưởng tượng nếu hai đạo quả này trưởng thành thì thực lực của Đế và Tôn sẽ đến trình độ nào.

Vũ trụ ma đạo hay vũ trụ tiên đạo, ma tiên hay tiên nhân, bọn họ hoàn thiện tiên đạo, sáng tạo tiên đạo đều trở thành chất dinh dưỡng cho đạo quả của Đế và Tôn. Bọn họ lĩnh ngộ trở thành lĩnh ngộ của Đế và Tôn, khiến hai người đó thu hoạch thành tựu lớn đến không thể tưởng tượng.

Đây là sắp xếp của Đế và Tôn, tụ tập lực lượng quần anh thời đại tiên đạo, cường giả các thời đại nâng cao chính mình, là vốn liếng để Đế và Tôn đi tới tận cùng đại đạo.

- Bọn họ được ưu đãi, nguyên thần to lạ thường. Ta từng nghe Tiên Đế kể bọn họ đến từ vũ trụ không tu đạo quả, chỉ có nguyên thần. Chắc đó là lần đầu tiên Đế và Tôn Tu luyện đạo quả, bọn họ mà sống lại sẽ là tồn tại cường đại nhất.

Giang Nam thu về tầm mắt, cười nói:

- Nhưng đây là chuyện không biết bao nhiêu vạn năm sau, khi đó chắc trên đời có rất nhiều Đạo Quân.

Kế Đô ma tổ gật đầu, nói:

- Bất cứ ai miễn là hoàn thiện ba ngàn đại đạo liền chứng Đạo Quân. Đương thời khá nhiều người chiếm được ba ngàn đại đạo, không thiếu người có tư cách chứng đạo. Bất cứ người nào chứng đạo đều có lĩnh ngộ khác với ba ngàn đại đạo của người khác. Đế và Tôn phải chứa hết đại đạo, lĩnh ngộ của bọn họ thì đạo quả mới trưởng thành, cần khá nhiều thời gian.

Giang Nam ở lại vô thượng ma cảnh vài ngày sau đó rời đi. Kế Đô ma tổ được vài ba ngàn đại đạo nhưng Giang Nam không chỉ điểm gã cặn kẽ như Tam Khuyết Đại Phật, Tịch Ứng Tình.

Kế Đô là ma tổ, đi ra con đường của mình, không cần Giang Nam chỉ điểm. Kế Đô ma tổ tự mình lĩnh ngộ ngược lại càng có lợi hơn.

Lại qua vài năm, Giang Nam tìm thấy La Hầu La ma tổ trong ma giới. La Hầu La dẫn đám cường giả Huyền Châu đứng vững gót chân trong ma giới,

gã tìm một vô thượng ma cảnh khác tên là ma uyên không đáy, nằm ở trung tâm âm u nhất ma giới. Dưới lòng đất có không gian khác, chính là ma uyên không đáy, không thua gì vô thượng ma cảnh của Kế Đô ma tổ.

La Hầu La ma tổ và Kế Đô ma tổ một người ở trên tầng mây, một người ở dưới lòng đất. Hai người có xích mích nên không tới lui với nhau.

Nhưng thấy Giang Nam đến, La Hầu La ma tổ rất nhiệt tình chiêu đãi, có một tiểu đồng theo bên cạnh gã.

La Hầu La ma tổ cười nói:

- Giáo chủ, tiểu đồng này là tiên thiên sinh linh được khai thiên khí vận, công đức của tiên thiên yếm ma thương, ta gọi nó là Ma Thiên.

Ma Thiên tiểu đồng bước lên phía trước quỳ lạy:

- Ma Thiên bái kiến tổ sư, tổ sư nãi nãi!

Giang Nam nhìn chằm chằm vào Ma Thiên, tiểu đồng tuy nhỏ tuổi nhưng ma tính nặng nề, trong mắt tràn ngập dục vọng hủy diệt, phá hoại tất cả, hơn hai Đạo Tổ ma đạo chứ không kém.

Giang Nam cười nói với La Hầu La ma tổ:

- Tương lai Ma Thiên sẽ xuất sắc không thua gì ngươi.

Mười mấy năm sau gia đình Giang Nam ở trong ma giới gặp đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân. Bọn họ tự chiếm lĩnh một ít động tiên. Mấy Thiên Quân, Tiên Quân khác cũng vào ma giới.

Có một số đại thế lực trong Tiên giới vào ma giới, xây dựng lãnh địa.

Vạn Chú Đạo Quân chiếm cứ động tiên tuy không bằng hai Đạo Tổ nhưng cũng không nhỏ, tên là Đăng Hồn lĩnh, một địa điểm được ưu đãi. Nhiều núi đồi cao to hiểm trở, vách đá cheo leo, có trời trăng ngôi sao ma bay giữa vách núi. Khá nhiều nguyên thủy chi khí, tiên thiên bản sơ chi khí,

ma linh chi khí rơi vào đây, có tác dụng kỳ diệu với hồn.

Vạn Chú Đạo Quân luyện Chú Đạo thiên đàn vào chỗ này, vô số âm hồn chú đạo lang thang trong Đăng Lĩnh hồn. Vạn Chú Thiên Chung lơ lửng bên trên các ngôi sao tăng thêm không khí kỳ dị.

Hiện giờ khai thiên tích địa đã gần đến cuối, càng lúc càng nhiều nguyên thủy chi khí sinh ra. Nơi nguyên thủy chi khí rơi xuống là thánh địa, thánh cảnh. Không phải ai cũng có phần nhưng số phượng thánh địa, thánh cảnh rất nhiều.

- Sau khi tiên thiên thần đăng vỡ một lũ bất diệt linh quang rơi vào ma giới, sinh linh biến ra từ thần đăng sắp sinh ra!

Chương 2710: Tiên Đế Tương Lai. (2)

Giang Nam đang định rời khỏi Đăng Hồn lĩnh chợt nghe tin tức, hắn và Vạn Chú Đạo Quân chạy xe đến nơi tiên thiên sinh linh biến ra từ tiên thiên thần đăng. Khi Giang Nam, Vạn Chú Đạo Quân tới nơi đã tàn tiệc, sinh linh được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên thần đăng đã bị người cướp đi.

Nhiều người chỉ thấy một luồng sáng trắng, luồng sáng đen xẹt qua, sinh linh không cánh mà bay. Không ai biết là người nào ra tay.

- Linh Châu Tử, Long Ngạn xuất thế. Trong đó Linh Châu Tử được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên hỗn nguyên châu. Long Ngạn được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên kim long giản. Tiểu Vân Liên được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên ngũ sắc liên, Ma Thiên được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên yếm ma thương. Cộng thêm khai thiên khí vận, công đức tiên thiên thần đăng, tám tiên thiên sinh linh có tư chất Đạo Quân đã có năm sinh ra.

Giang Nam suy tư:

- Còn lại sinh linh từ khai thiên khí vận, công đức tạo hóa chi môn, tiên thiên linh căn, tiên thiên Ôn Đế quan.

Vạn Chú Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Khi ta đến ma giới vừa lúc Ma Kha Thiên Quân, Thiên Cơ Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn cướp khí vận công đức một trẻ sơ sinh, giết chết đứa bé chuyển dời vào người một đứa bé trai. Hình như trẻ sơ sinh đó là tiên thiên sinh linh biến ra từ tiên thiên bất diệt linh quang tạo hóa chi môn.

- Khi ấy ta không kinh động đám người Ma Kha, định cướp trẻ sơ sinh. Ai ngờ bị đám Ma Kha phát hiện, buộc phải bỏ chạy. Bây giờ chỉ còn sinh linh có khai thiên khí vận, công đức tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên linh căn là

chưa xuất thế.

Giang Nam vội hỏi:

- Giết tiên thiên sinh linh cướp khí vận công đức chuyển dời đến đứa bé trai? Vạn Chú đạo hữu, bộ dạng bé trai đó như thế nào?

Vạn Chú Đạo Quân miêu tả bộ dáng bé trai.

- Đứa bé đó là Huyết Tổ chuyển thế.

Giang Nam suy tư giây lát, nói:

- Huyết Tổ rất lợi hại, giờ được khai thiên khí vận, công đức e rằng tương lai thành tựu cao hơn kiếp trước nhiều. Tương lai Tiên giới sẽ là gió tanh mưa máu.

Giang Nam không ở lại ma giới lâu. Ma giới nhỏ hơn Tiên giới, Giang Nam đi du lịch chỉ vì muốn xem vũ trụ hồng hoang mới, mang Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên trải đời.

Đại lộ bảo liễn quay về Tiên giới, lại du lịch một phen. Khoảng trăm năm sau gia đình Giang Nam gặp người quen cũ Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Trọng Quang Thiên Quân, ngồi tâm sự vài ngày rồi đi. Cũng có gặp Khổ Hạnh Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân, Đạo Vương, Giang Tuyết. Gia đình Giang Nam ở lại chỗ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương một thời gian.

Ba Đạo Tổ tiên đạo có cơ duyên riêng. Quân Đạo Nhân định cư trong chí thanh thnáh cảnh, Hồng Đạo Nhân định cư ở ngọc thanh thánh cảnh. Bỉ Ngạn nương nương định cư ở thiên thanh thánh cảnh. Ba thánh cảnh trong Tiên giới, đẳng cấp tương xứng với vô thượng ma cảnh, ma quyên không đáy của Kế Đô ma tổ, La Hầu La ma tổ.

Giang Nam du lịch một phen, trăm năm quan hanh. Hôm nay Giang Nam định lái xe trở về Đại La Thiên đột nhiên thiên địa xao động dữ dội. Vang

tiếng nổ điếc tai như trời sập, đại lộ bảo liễn dừng lại. Giang Nam, Thị Hiên Vi mang hai nữ hài tử ra khỏi đại lộ bảo liễn, ngước lên nhìn. Nguyên tháp ba mươi ba trọng thiên chậm rãi nứt ra.

Nguyên tháp vô cùng to lớn, trên nóc chạm bầu trời. Nhìn từ xa tốc độ nứt rất chậm, nhưng đến gần thì thấy tốc độ nguyên tháp tan vỡ làm người ta sợ hãi.

Giang Nam nhìn nguyên tháp từ xa, thấy tiên thiên bất diệt linh quang câu thành nguyên tháp đã mục nát, bị chấn vỡ. Tiên thiên linh bảo này đã tiêu hao hết uy lực cuản ó.

Lúc này trong Tiên giới truyền ra tiếng nổ kinh thiên động địa khác, Nguyên đỉnh cũng tự nứt ra.

Hai tiên thiên linh bảo tan vỡ cùng một lúc.

Chưa khai thiên hết hỗn độn nhưng hai tiên thiên linh bảo đã vỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên đỉnh, nguyên tháp đột nhiên nứt ra thành mấy mảnh, vỡ thành từng linh quang bất diệt. Linh quang phân giải sắp tan biến, nhưng có vài tiên thiên bất diệt linh quang chưa vỡ bay tứ tán, biến mất.

Thiên hạ xôn xao, bao nhiêu cường giả sợ hết hồn hết vía, kinh khủng ngước nhìn trời, lo Tiên giới bị hỗn độn hồng mông đè vỡ, sinh ra đại kiếp nạn diệt thế.

Lại có các tiên quang bắn lên cao bay ra ngoài trời, là cường giả trong Tiên giới muốn xem biên giới Tiên giới có bị hỗn độn xâm lấn không.

Giang Nam cảm ứng Đại La Thiên kỹ càng, lòng máy động. Đại La Thiên ở thiên cao nhất Tiên giới, bây giờ không có nhiều hỗn độn đè xuống, hỗn độn vẫn bị ngăn bên ngoài Tiên giới.

Điều này nói lên hỗn độn hồng mông bên ngoài Tiên giới đã rất mỏng manh, không đủ áp lực đè sụp Tiên giới.

Giang Nam khen:

- Đạo Không tính toán thật chuẩn, nguyên chung vỡ trước, có thể giữ lại một mảnh hỗn độn hồng mông cho Hỗn Độn Cổ Thần có chỗ trú.

Giang Nam rất khâm phục thủ đoạn của Đạo Không Đạo Nhân. Đột nhiên một đội quân tiên nhân Huyền Châu theo Càn Khôn lão tổ dẫn dắt chạy tới gần, Quỷ Bà Thiên có mặt trong đó. Giang Nam rục rịch, lái xe tới gần.

- Bệ hạ, lão thân đã cảm ứng trước nguyên tháp sẽ vỡ, biết cơ duyên lớn của mình đến rồi.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục:

- Nguyên đỉnh này đồng nguyên với lão thân, nếu dược mảnh nhỏ Nguyên đỉnh thì lão thân sẽ có lợi rất lớn. Nên lão thân năn nỉ Càn Khôn quân sư cùng đi tìm mảnh nhỏ Nguyên đỉnh.

Giang Nam rục rịch. Quỷ Bà Thiên và Nguyên đỉnh đúng là đồng nguyên. Nguyên đỉnh do thân thể Linh Bảo Đạo Chủ biến ra, nếu Quỷ Bà Thiên được mảnh nhỏ Nguyên đỉnh sẽ được ích lợi rất lớn.

Giang Nam dặn dò:

- Bà bà hãy cẩn thận.

Đột nhiên vài tiên quang từ xa xẹt qua, Quỷ Bà Thiên rùng mình nhìn một luồng tiên quang.

Quỷ Bà Thiên hét thất thanh:

- Tiên Đế tương lai của Tiên giới! Người này đã có khí tượng Tiên Đế, không tầm thường, không tầm thường!

Giang Nam vội vàng hướng vài tiên quang, giật mình hỏi:

- Bà bà, Tiên Đế Tiên giới tương lai là người này sao?

Tiên quang đó và vài tiên quang khác bay lên đỉnh tìm hiểu nóc Tiên giới có bị hỗn độn hồng mông đè sụp không. Giang Nam thấy người trong tiên quang thì rất ngạc nhiên sau đó cảm thấy đương nhiên.

Giang Nam thu về tầm mắt:

- Tiên giới thiếu người này quá nhiều, hắn trở thành Tiên Đế Tiên giới tương lai cũng đúng.

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Giáo chủ, bây giờ nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh đã vỡ, sẽ xuất hiện ba sinh linh được khí vận khai thiên của ba linh bảo. Giáo chủ có hứng thú không?

Biểu tình Giang Nam nghiêm túc nói:

- Quân sư, ba sinh linh này sớm có người đặt trước, không dễ đụng vào.

Tim Càn Khôn lão tổ rớt cái bịch, giật mình hiểu ra:

- Phải rồi, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh là pháp bảo của Đế và Tôn, Bất Không, ba tiên thiên sinh linh được khai thiên khí vận, công đức của ba linh bảo này là đệ tử Đế và Tôn, Bất Không dự định trước. Nếu giành ba tiên thiên sinh linh e rằng sẽ bị ba người đó xuống tay giết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2711: Nghiền Áp. (1)

Càn Khôn lão tổ gật đầu, dẫn đám người rời đi

Gia đình Giang Nam leo lên đại lộ bảo liễn bay hướng Đại La Thiên

Phía xa từng đợt tiên quang xẹt qua, lại là cường giả trong tiên nhân lo hỗn độn đè sụp nóc Tiên giới nên chạy đi quan sát

Trong đó có khá nhiều cường giả Tiên giới cưỡi bảo liễn, lâu thuyền xa hoa to lớn, xa xỉ còn hơn đại lộ bảo liễn của Giang Nam

Thanh thế kinh thiên động địa, hận không thể treo hết bảo bối trên xe, trên thuyền

Giang Nam mặc kệ, chậm rãi chạy đến Đại La Thiên

Khi sắp tới nơi, có người từ trên nóc Tiên giới leo xuống, phát hiện Đại La Thiên thì chạy tới định cướp đi

Trên danh ngãi Đại La Thiên là một góc trời của Giang Nam, có thể biến to thu nhỏ

Giang Nam đặt Đại La Thiên ở đây là để lôi kéo nguyên thủy chi khí trên đường khai thiên, vì vậy hắn biến Đại La Thiên to ra

Đại La Thiên khổng lồ như vũ trụ nhỏ

Trong Đại La Thiên, tiên thiên bất diệt linh quang của Giang Nam biến thành các dị bảo, cung khuyết liên tục lôi kéo nguyên thủy chi khí luyện vào Đại La Thiên

Trong ba trăm năm khai thiên, Đại La Thiên góp nhặt bao nhiêu là nguyên thủy chi khí

Trong Đại La Thiên thậm chí thấy từng đợt nguyên thủy chi khí lững lờ trôi thành mây, rơi xuống thành mưa, tụ tập thành dòng sông chảy ra thành biển

Trong Đại La Thiên, đạo âm và nguyên thủy chi khí chứa huyền diệu nối liền nhau, đinh đang êm tia như thần khúc

Đại La Thiên tỏa bảo quang đủ màu hấp dẫn ánh mắt, bảo quang chiếu rọi thiên cao nhất Tiên giới như lưu ly chói mắt

Nơi này dù là dãy núi, cỏ cây, trời trăng sao, đám mây đều là dị bảo vô cùng hiếm thấy, hỏi sao không làm người ta khao khát?

Nhưng tồn tại đẳng cấp Thiên Quân mạnhh cách mấy cũng không lấy Đại La Thiên đi được, thậm chí không thể lay động nó

Đám người lần lượt tay trắng quay về nhưng không nỡ rời đi

Hiện giờ Đại La Thiên có thể nó ilà thánh cảnh tuyệt thế vô song, tốt hơn chí thanh, ngọc thanh, thiên thanh thánh cảnh gấp chục, trăm lần, xứng là động thiên số một

Thoạt trông Đại La Thiên là vật vô chủ, nên không ai muốn từ bỏ cơ hội

Các tiên nhân cường đại vòng quanh Đại La Thiên ngày càng nhiều hơn, biển người đông đúc, tiếc không muốn đi

Trong đám người bỗng vang tiếng ồn ào:

- Thần giáo chủ Thái Nhất thần giáo đến!

Uy nghiêm kinh thiên động địa vọt tới trước, các tiên nhân vội né tránh

Các cường giả Thái Nhất thần giáo vây quanh Thái Nhất Thiên Quân chậm rãi tiến lên, một nữ hài tử đi theo bên cạnh

Đế Tôn ấn treo cao trên đầu Thái Nhất Thiên Quân, bềnh bồng chìm nổi,

muôn vàn khí tượng

Ấn này là một trong mười chí bảo tiên đạo tượng trưng cho thiên quyền, thiên uy, thiên lực, có uy nhiếp quỷ thần khó lường

Hiện nay trong thiên hạ tám tiên thiên pháp bảo, ba tiên thiên linh bảo đã vỡ nát

Có thể nói mười chí bảo tiên đạo là pháp bảo mạnh nhất đương thời

Thần giáo chủ của Thái Nhất thần giáo, Thái Nhất Thiên Quân khống chế Đế Tôn ấn, vừa ra mặt đã toát ra khí thế quyền uy cái thế

- Trọng thiên này hơi giống Nguyên Thủy Đại La Thiên của Huyền Thiên giáo chủ

Nhưng Nguyên Thủy Đại La Thiên là thần thông, trọng thiên này là pháp bảo, chẳng lẽ là của Huyền Thiên luyện

Thái Nhất Thiên Quân nhìn Đại La Thiên, xem xét kỹ càng, lòng rung động

Thái Nhất Thiên Quân lòng máy động, uy nhiếp khủng bố phát ra từ Đế Tôn ấn, vô số tiên đạo đánh vào Đại La Thiên

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Uy lực Đế Tôn ấn cường đại biết bao, uy nhiếp bộc phát làm các Tiên Vương, Tiên Quân quanh Đại La Thiên rên rỉ, tu vi bị trấn áp, nơm nớp lo sợ, tiên đạo bị đè bẹp trong người không dám rục rịch

Đế Tôn ấn đại biểu cho thiên quyền, thiên uy, thiên lực thời đại tiên đạo, bất cứ ai, dù là Thiên Quân, báu vật Đạo Quân, Thiên Quân trước ấn này đều bị khắc chế, áp chế

Chỉ có cùng là pháp bảo chí bảo tiên đạo mới đối kháng với Đế Tôn ấn được

Uy lực Đế Tôn ấn đánh vào, Đại La Thiên khẽ rung, xóa tan uy nhiếp, không bị tổn thương chút gì

- Pháp bảo mạnh quá!

Tim Thái Nhất Thiên Quân đập nhanh, thu Đế Tôn ấn về, trầm ngâm

Các Tiên Vương, Tiên Quân xôn xao

Một bà lão Thái Nhất thần giáo mắt lóe tia sáng, nhỏ giọng nói:

- Thần giáo chủ, uy lực pháp bảo này không thua gì Đế Tôn ấn, thần giáo chủ có thể thu nó không?

- Được thì được rồi, nhưng pháp bảo này do Huyền Thiên giáo chủ luyện, nếu ta thu pháp bảo của hắn tức là trở mặt với hắn

Khóe mắt Thái Nhất Thiên Quân co giật, dắt tay nữ hài tử bên cạnh mình

Thái Nhất Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Bây giờ ta chưa chứng Đạo Quân, không tiện trở mặt với Huyền Thiên

Linh nhi, chúng ta đi

Đột nhiên Thái Nhất Thiên Quân dừng bước, ánh mắt cảnh giác nhìn vài tiên quang từ trên trời giáng xuống

Vạn Vật Đạo Tổ khoác Thái Cực đạo bào, chống tiên thiên quyền trượng mang theo hai đứa bé trai

Hai đứa trẻ mặt mày thanh tú, linh khí khiếp người, nhìn là biết tiên thiên sinh linh được khí vận thiên địa, rất giống Linh nhi mà Thái Nhất Thiên Quân dắt tay

Hai đứa bé bên cạnh Vạn Vật Đạo Tổ tràn ngập một đứa ma tính, ánh mắt

tựa lửa đốt trời, một đứa thì đầy tiên tính, mắt trong suốt

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn Thái Nhất Thiên Quân, không quan tâm đến gã, ánh mắt nhìn nữ hài tử đi bên cạnh gã

Vạn Vật Đạo Tổ biến sắc mặt, bước tới gần Thái Nhất Thiên Quân

Đế Tôn ấn treo cao, uy lực càng nặng nề

Quyền trượng trong tay Vạn Vật Đạo Tổ phát ra tiên thiên bất diệt linh quang, rất kinh người

Không chỉ thế, có một trấn đạo đỉnh hiện ra treo trên đầu hai bé trai, bảo vệ chúng nó

Ánh sáng xanh dao động trên đầu Thái Nhất Thiên Quân, hai Thiên Quân bước ra, là đế thân và tôn tân của gã

Cả hai gia cố Đế Tôn ấn, cảnh giác như gặp kẻ địch lớn

- Thái Nhất, cho đến nay ngươi chưa từng lộ ra thực lực thật sự của mình, che giấu rất sâu, nhưng ngươi không phải đối thủ của ta

Vẻ mặt Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên nói:

- Nữ hài tử bên cạnh ngươi là thân thể kiếp trước kiếp trước ta khai thiên chết biến ra, được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên linh căn sinh ra

Nữ hài tử có duyên sâu với ta, xin Thái Nhất giáo chủ hãy trả lại cho ta

Thái Nhất Thiên Quân cười to, khí thế hùng dũng:

- Vạn Vật giáo chủ, trong tám tiên thiên pháp bảo có sáu là làm từ thân thể ngươi

Nhưng ngươi thua hai sư tôn của ta, thua hết sáu báu vật, nên chúng nó không còn liên quan gì ngươi

- Tiên thiên sinh linh được khai thiên khí vận, công đức có liên quan gì ngươi? Bọn họ có duyên với ai thì rơi vào tay người đó

Thiên Linh và ta có duyên, anhnạ ta làm phụ thân

Đời này Thái Nhất Thiên Quân ta không người thân, khó khăn lắm mới được một nữ nhi, ai dám cướp thi ta liều mạng với kẻ đó!

Vẻ mặt Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên ung dung nói:

- Giết ngươi rồi cướp Thiên Linh thì ngươi hết ý kiến phải không?

Mắt Thái Nhất Thiên Quân tràn ngập sát khí, đại đạo ẩn hiện trong người gã

Thái Nhất Thiên Quân lạnh lùng cười:

- Ngày xưa Huyền Thiên giáo chủ độ kiếp, ta chưa từng thi triển bản lĩnh thật là vì lo đại đạo quá mạnh, chịu kiếp thay Huyền Thiên

Bây giờ tám tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh đều vỡ ná,t trong thiên hạ không còn ai làm gì được ta

Vạn Vật, hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy bản lĩnh Đạo Chủ của ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2712: Nghiền Áp. (2)

Khí thế Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên, Thái Cực đồ hiện ra trên Thái Cực đạo bào, chín kiếp đại đạo dung hợp làm một thành tiên đạo kiếp này

Thái Cực đồ bày ra, chia âm dương, hai con cá bơi, linh quang cấu thành hình dạng tiên thiên pháp bảo bềnh bồng trong Thái Cực đồ

Có chín tiên thiên pháp bảo, trong đó sáu món là tiên thiên thần đăng, tiên thiên linh căn, tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên yếm ma thương, tạo hóa chi môn, tiên thiên kim long giản, sáu báu vật khai thiên

Khí thế Thái Nhất Thiên Quân bộc phát hoàn toàn, đại đạo mơ hồ có xu hướng biến thành linh quang bất diệt, như rồng rắn bay lượn

Đây là đại đạo mới mẻ, không nsằm trong tiên đạo, không xếp vào hàng đại đạo tiền sử nào

Nó không có tiên đạo nhiều biến, chỉ có một đại đạo nhưng rất dày nặng chắc chắn, hơn xa đạo và lý khác

Thái Nhất Thiên Quân che giấu thực lực, lúc Giang Nam độ kiếp gã chưa từng bùng nổ hết sức mạnh

Giờ phút này, vì nữ hài tử tên Thiên Linh, Thái Nhất Thiên Quân không tiếc lộ ra thực lực che giấu đã lâu

Thái Nhất Thiên Quân biết gã kém hơn Vạn Vật Đạo Tổ một bậc, dù gì Vạn Vật Đạo Tổ là cường giả chín kiếp, suốt chín kiếp chứng Đạo Quân

Kiếp này Vạn Vật Đạo Tổ đã đi đến tận cùng, dung hợp đại đạo chín kiếp Đạo Quân luyện thành Thái Cực tiên đạo, là đối thủ rất khủng bố

Hai người giằng co, ba đứa trẻ sớm bị cường giả thuộc hạ hai phe ôm đi tránh cho bị thương

Khí thế của Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ càng lúc càng mạnh, không khí căng thẳng

Lúc này có tiếng ngựa hí, rồng ngâm trầm thấp vang lên

Tám con tiên thiên long giao mã một chiếc đại lộ bảo liễn lăn bánh tới, chạy ngang qua hai cường giả tuyệt thế

Nơi bánh xe nghiền qua các cảnh tượng tiên thiên pháp bảo trong Thái Cực đồ của Vạn Vật Đạo Tổ bị nghiền nát, hằn dấu bánh xe thật sâu

Trong người Thái Nhất Thiên Quân phát ra đại đạo trước giờ chưa từng có, đại đạo có xu hướng biến linh quang bất diệt cũng bị bánh xe nghiền thành hai khúc

Thái Nhất Thiên Quân khẽ rên, thu lấy đại đạo của mình, nghi ngờ nhìn đại lộ bảo liễn

Vạn Vật Đạo Tổ biến sắc mặt nhìn bảo liễn, con mắt một đen một trắng như muốn thấu ai ngồi bên trong

Tám con long giao mã vui vẻ hí, cái đuôi nhếch cao rất là kiêu ngạo

Chúng nó kóe đại lộ bảo liễn đi qua mặt hai Thiên Quân tuyệt thế vào Đại La Thiên

Tám long giao mã đậu đại lộ bảo liễn ngay trước Lăng Tiêu bảo điện, sau bảo điện có một gốc đế hoàng thụ cao cao đứng thẳng

Một nữ hài tử lanh lợi đáng yêu nhảy xuống xe, tay túm đuôi một đóa khánh vân, tay kia dắt một nữ hài tử khác

Tiểu cô nương trong trẻo nói:

- Hai vị thúc bá, phụ thân ta mời các người vào cung gặp mặt

Thái Nhất Thiên Quân hít sâu, nói:

- Phụ thân của ngươi là

?

Vạn Vật Đạo Tổ thu Thái Cực đồ biến thành đạo bào mặc lên người, ra hiệu hai bé trai theo mình

Vạn Vật Đạo Tổ đi hướng Đại La Thiên, lạnh nhạt nói:

- Không kiêng nể gì phá tan khí thế của hai ta, nghiền áp pháp bảo chúng ta, làm chúng ta mất mặt, vô sỉ mời chúng ta làm khách

Mặt dày bụng đen, lại có thực lực như vậy trong thiên hạ trừ Huyền Thiên giáo chủ ra không thấy người thứ hai

Huyền Thiên giáo chủ, ta nói có đúng không?

Giang Nam đi xuống đại lộ bảo liễn, ngước đầu cười nói:

- Đạo hữu đừng nói vậy, ta không dám nhận

Thái Nhất đạo hữu, mời vào cung ngồi chơi

Thái Nhất Thiên Quân hừ mạnh, ôm nữ hài tử Thiên Linh bước vào Đại La Thiên

- Ta sợ ngươi sao?

Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân ngẩng cao đầu bước vào Đại La Thiên

Hai người là một trong những tồn tại cường đại nhất đương thời

Đại La Thiên là pháp bảo của Giang Nam nhưng Thái Nhất Thiên Quân,

Vạn Vật Đạo Tổ không sợ chút nào

Tuy nhiên hai người vào trong Đại La Thiên, nhìn phong cảnh, biến sắc mặt

Pháp bảo khác đều làm bằng tiên kim tiên liệu, dù là chí bảo tiên đạo cũng không ngoại lệ

Mọi thứ trong Đại La Thiên, một gốc cây ngọn cỏ, một đóa hoa tảng đá đều làm bằng tiên thiên bất diệt linh quang

Cái gọi là tiên kim tiên liệu chỉ có tác dụng hỗ trợ

Lúc này Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân mới nhận ra điểm khủng bố của Giang Nam

Hai người cũng có tiếp xúc đẳng cấp tiên thiên bất diệt linh quang, trong đó Vạn Vật Đạo Tổ giỏi nhất

Tiên thiên bất diệt linh quang cần đạo tâm thông thấu bất diệt, đại đạo linh hóa, tiếp đó dung hợp

Đạo tâm bất diệt là đại đạo bất diệt, chín kiếp Vạn Vật Đạo Tổ đều luyện đại đạo và thân thể thành tiên thiên bất diệt linh quang

Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ linh quang còn cần ngoại vật, đó là cơ thể

Vạn Vật Đạo Tổ cần thân thể làm dụng cụ chứa mới diễn biến tiên thiên pháp bảo được

Kiếp này Vạn Vật Đạo Tổ dần vượt qua cảnh giới này, nếu kiếp này gã lại luyện pháp bảo thì không cần nương nhờ ngoại vật nữa, có thể dùng đại đạo hỗn hợp đạo tâm diễn biến bất diệt linh quang chế tạo tiên thiên pháp bảo, bởi vậy loại pháp bảo này là linh bảo

Trước mắt Vạn Vật Đạo Tổ còn trong giai đoạn thăm dò, chưa hoàn toàn lĩnh ngộ cách luyện hóa linh bảo

Thái Nhất Thiên Quân được ưu đãi, gã vốn được dựng dục trong tịch diệt thiên hỏa sau khi thời đại chú đạo bị hủy diệt, chuẩn bị sinh ra trong thời đại tiếp theo

Thái Nhất Thiên Quân vốn nên là Đạo Chủ của thời đại kế tiếp, trời sinh có sức lĩnh ngộ đại đạo thâm sâu

Qua thời gian dài tu hành, cảm ngộ, Thái Nhất Thiên Quân sờ soạng đến ngưỡng tiên thiên bất diệt linh quang, đại đạo đã bắt đầu linh hóa

Nhưng Thái Nhất Thiên Quân chỉ mới tiếp xúc tiên thiên bất diệt linh quang, kém hơn Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ một cảnh giới

So với bọn họ, Đại La Thiên càng hoàn toàn, dần đến đẳng cấp bỏ ngoại vật, một mình linh quang cấu thành pháp bảo

Điều này nói lên tạo nghệ tiên thiên bất diệt linh quang của Giang Nam đã đi trước bọn họ, hắn lĩnh ngộ sâu sắc hơn

Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân càng đi càng kinh hoàng

Trong Đại La Thiên treo chuông, trống, sen trong hồ, núi tiên trong biển, ngọc vũ quỳnh đài lầu các đình tạ, thậm chí treo minh kính, đường khúc khuỷu cầu cong cong, tất cả dùng hình dạng tiên thiên pháp bảo cấu trúc

Trời trăng sau, mây khói đều như vậy

Cây cối hoa cỏ cũng không ngoại lệ

Những hình dạng tiên thiên khác nhau chứa đại đạo cũng khác, không cái nào lặp lại

Vạn Vật Đạo Tổ sống chín kiếp, thấy rộng biết nhiều cũng không đếm hết được hình dạng đại đạo

Một tòa Đại La Thiên do vô số hình dạng tiên thiên pháp bảo cấu trúc, từ

lý niệm thì đã vượt qua đẳng cấp linh bảo nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh lên đến trình độ cao hơn

Đại la, chữ đại nghĩa là rộng lớn, mênh mông, vô biên vô hạn, la là bao la, toàn diện

Đại La Thiên của Giang Nam thể hiện chữ la đến tận cùng, khắp nơi là nguyên thủy chi khí, chí thanh chi cảnh, không trung vang lên vô thượng đạo âm

Nhìn như không lớn nhưng Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ tin tưởng nếu Giang Nam mất trí phát cuồng vận chuyển Đại La Thiên cho nó biến to ra có lẽ sẽ hoàn toàn bao phủ nóc Tiên giới, biến thành thiên cao nhất Tiên giới

Mọi người đều thấp hơn Giang Nam một đầu, sống bên dưới hắn

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2713: Quyết Định Cách Cục Đời Sau.

Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ liếc nhau, thầm nghĩ:

- Cái tên Huyền Thiên ngó bộ dáng thuộc loại điên

Nếu còn Đế và Tôn, Bất Không hạn chế thì hắn sẽ không làm chuyện hoang đường

- May mắn tu vi của Huyền Thiên chưa đến trình độ phát cuồng, nếu hắn chứng Đạo Quân thì mới kinh khủng

Hiện tại Giang Nam còn là sơ kỳ Thiên Quân, vẫn có cơ hội thắng hắn

- Trong Đại La Thiên của Huyền Thiên có tiên kim, những tiên kim này là tạp chất

Nếu Huyền Thiên không dùng tiên kim luyện thành Đại La Thiên thì đúng là vô địch

Trước Lăng Tiêu bảo điện, phu phụ Giang Nam đón chào Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ vào đại điện

Mọi người ngồi xuống, toàn mang theo người nhà

Thái Nhất Thiên Quân dẫn nữ hài tử Thiên Linh

Bên cạnh Giang Nam có Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên

Vạn Vật Đạo Tổ mang hai bé trai

Mấy người nhìn xung quanh, sinh linh được khai thiên khí vận, công đức từ tiên thiên pháp bảo trong thiên hạ có bốn tụ tập tại đây

Giang Nam nhìn hai bé trai đứng bên cạn Vạn Vật Đạo Tổ, cười nói:

- Vạn Vật đạo hữu, hai đứa trẻ này là tiên thiên sinh linh sih ra từ khai thiên khí vận, công đức của tiên thiên thần đăng, tiên thiên hỗn nguyên châu đúng không? Thì ra đạo hữu cướp bọn họ đi, ta còn khó hiểu là ai lấy đi tiên thiên sinh linh sinh ra từ khai thiên khí vận, công đức thần đăng trước ta, hóa ra là đạo hữu

Vạn Vật Đạo Tổ gật đầu, nói:

- Được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên hỗn nguyên châu là Linh Châu Tử, được khai thiên khí vận, công đức tiên thiên thần đăng là Định Quang

Bởi vì tiên thiên thần đăng từng bị Huyết Tổ xâm nhiễm, nuốt thần đăng vào bụng hàng vạn năm nên dính ma tính

Cộng thêm tiên thiên thần đăng chết vì khai thiên, không cam lòng nên ma tính rất nặng

Giang Nam gật gù đồng ý

Huyết Tổ được tiên thiên thần đăng, nuốt đèn vào bụng, ở trong dòng thời gian vạn năm định luyện hóa nó

Tiên thiên thần đăng xâm nhiễm ma tính của Huyết Tổ là bình thường

Còn về tiên thiên pháp bảo không cam lòng chết, trong công đức khai thiên chứa ma tính cũng không lạ

Khai thiên khí vận, công đức tiên thiên yếm ma thương biến thành Ma Thiên tiểu đồng cũng rơi vào ma giới

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn hai nữ hài tử Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên bên cạnh Giang Nam, thắc mắc hỏi lai lịch

Giang Nam cười nói:

- Đây là tiểu nữ Tuyết Tình, cơ duyên xảo hợp được La Thiên Khánh Vân

Vân Liên là ta vô tình gặp, nhận làm nghĩa nữ

Thái Nhất Thiên Quân giải thích lai lịch nữ hài tử Thiên Linh, lại là kiểu gã du lịch bốn phương tìm động thiên phúc địa, gặp trẻ sơ sinh khóc trong địa thủy phong hỏa, hầu như bị môi trường nguy hiểm giết

Thái Nhất Thiên Quân động lòng trắc ẩn ôm trẻ sơ sinh, bỗng băng tuyết tan rã, trong thoáng chốc đại thủy phong hỏa dâng trào ức vạn dặm bình lặng

Vô số cây cỏ xanh tươi chui lên mặt đất, xanh biếc mơn mởn, hoa tươi nở rộ, cây cối um tùm thành rừng

Lúc này Thái Nhất Thiên Quân mới biết nhặt được bé gái không tầm thường

Giang Nam khen ngợi, phất tay nói:

- Tình nhi hãy mang mấy đệ đệ, muội muội đi chơi trong Đại La Thiên, vi phụ và hai thúc bá của ngươi có chuyện cần bàn

Giang Tuyết Tình vỗ tay, cười toe nói:

- Liên Liên, Linh Linh, Quang Quang, Châu Châu, chúng ta ra ngoài chơi

Đại La Thiên của phụ thân vui lắm, lần trước ta đến đây chưa đi chơi hết đã bị phụ thân bắt đi du lịch Tiên giới, hôm nay phải thám hiểm trọn vẹn!

Mấy đứa nhóc thích chơi, hớn hở theo đuôi Giang Tuyết Tình ra ngoài

Vẻ mặt Định Quang hờ hững, trong mắt tràn ngập ma tính, lạnh băng nói:

- Đừng gọi ta là Quang Quang

Tương lai ta sẽ hùng cứ đỉnh Giang Nam, tiếu ngạo thiên hạ, chúa tể sinh

tử chúng sinh vô tận

Gọi ta là Quang Quang sẽ là vết bẩn cho ta sau này

Giang Tuyết Tình chớp mắt hỏi:

- Vậy kêu ngươi là Định Định?

Mặt Định Quang cứng ngắc:

- Mông Mông?

Định Quang ngẫm nghĩ, cảm thấy xưng hô này càng tạo nên vết bẩn lớn hơn

Giây lát sau, Định Quang ấp úng nói:

- Thôi kêu Quang Quang đi

Mấy đứa trẻ đi sâu vào Đại La Thiên, không lâu sau đã rất quen thuộc

Đám nhóc bị Đại La Thiên hấp dẫn, la hét chơi rất vui

Định Quang ma tính nặng, lạnh băng

Tiểu Vân Liên ranh mãnh nghịch ngợm, thích giả bộ đáng yêu

Linh Châu Tử chân chất

Nữ hài tử thiên linh băng tuyết thông minh

Giang Tuyết Tình lớn tuổi nhất, rất nhanh thành đại tỷ trong đám nhóc

Mấy đứa trẻ lai lịch không tầm thường nhưng còn nhỏ tuổi, thấy trong Đại La Thiên treo chuông to là leo lên gõ, chuông rung

Mỗi lần chuông rung phát ra thanh âm khác nhau, giai điệu du dương làm người ta rất muốn gõ tiếp

Đám nhóc lại chạy đến hồ nước hái hoa sen

Trong hoa sen dựng dục đại đạo, hâp thu các lũ nguyên thủy chi khí

Mấy đứa nhỏ chỉ ăn một đóa đã trướng bụng, ợ chua

Mấy đứa nhỏ lại leo cây haiá trái

Trái cây đỏ rực ăn vào bụng, cảm giác trướng phình biến mất

Chết mệt, năm đứa nhỏ nằm trong tổ chim

Định Quang bỗng ngồi dậy chỉ trời vẻ đất, bộ dáng đại tông sư nói:

- Tương lai ta là chủ thiên hạ, chưởng hai giới tiên ma

Mọi người dù là tiên hay ma đều phải nghe lệnh ta!

Tiểu Vân Liên tội nghiệp hỏi:

- Ngươi chiếm hết thiên hạ rồi Liên Liên làm sao?

Định Quang mềm lòng, vò đầu nói:

- Không thì

Chia cho ngươi một khối? Ngươi lấy Tiên giới ta lấy ma giới, thấy sao?

Tiểu Vân Liên rất vui, vỗ tay bồm bộp

Đột nhiên Tiểu Vân Liên mặt ủ mày chua nói:

- Còn Tuyết Tình tỷ, Linh Linh tỷ, Châu Châu ca ca cũng không có chỗ

Bọn họ không có nơi ở thì phải làm sao?

Định Quang gãi đầu nói:

- Linh Linh muốn khối nào?

Thiên Linh ngẫm nghĩ, trán hiện ra một gốc cây non

Thiên Linh cười nói:

- Tương lai ta trồng gốc cây này xuống, rễ phủ lên chỗ nào thì nơi đó là địa bàn của ta được không?

Định Quang vỗ tay:

- Được!

Định Quang không quan tâm nói:

- Cây của ngươi nhỏ xíu, không chiếm bao nhiêu đất, tùy ngươi

Châu Châu ca muốn chỗ nào?

Linh Châu Tử giã đầu, cười chân chất:

- Các người chia sao cũng được, ta không đòi hỏi

Đám nhóc lao nhao:

- Vậy sao được?

- Mọi người đều muốn mà ngươi không lấy là không công bằng!

Linh Châu Tử nghĩ tới nghĩ lui vẫn không biết muốn cái gì

Giang Tuyết Tình cười tủm tỉm:

- Nơi nào có đất là của chúng ta, vậy bầu trời thuộc về Châu Châu ca ca đi?

Mấy đứa nchó gật gù đồng ý

Linh Châu Tử nhăn nhó nhìn Giang Tuyết Tình

Linh Châu Tử nói:

- Chúng ta chia hết hai giới tiên ma rồi Tình Tình tỷ làm sao đây?

Giang Tuyết Tình đứng dậy, rất có bộ dáng đại tỷ

Một tay Giang Tuyết Tình kéo đuôi La Thiên Khánh Vân, phong độ đại tỷ hùng hồn nói:

- Ta lớn nhất, các ngươi đều nghe lời ta

Ta kêu các ngươi làm gì thì làm cái đó, dám cãi lời ta sẽ đánh các ngươi!

Mấy đứa nhỏ ngẫm nghĩ, gật đầu

Định Quang hơi sợ Giang Tuyết Tình, nói:

- Vậy cũng được, quyết định vậy đi, không được nuốt lời!

Vân Liên cười nói:

- Ai nuốt lời là chó con!

- Ừm! Ai đổi ý là chó con, ngoéo tay!

- Nếu có người định cướp chỗ của chúng ta thì làm sao?

Linh Châu Tử nhỏ giọng nói:

- Chắc chúng ta không đánh lại người ta

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2714: Không Thương Hòa Khí. (1)

Mấy đứa nhỏ cười toe ngoéo tay trong tổ chim, không ai ngờ mấy câu nói đùa vô tri con nít đó quyết định cách cục hai giới tiên ma thời đại tiên đạo mấy trăm vạn năm sau, kéo dài mấy chục ức nă

Trong Lăng Tiêu bảo điện, Giang Nam cười tủm tỉm, Thái Nhất Thiên Quân cũng cười

Vạn Vật Đạo Tổ mặt không biểu tình, bộ dáng cao thâm khó dò

- Phu nhân lui xuống đi

Giang Nam cười nói với Thị Hiên Vi:

- Hai vị tồn tại mạnh nhất Tiên giới đến nhà chơi chắc có chuyện cần bàn

Thị Hiên Vi đứng dậy, mỉm cười xin phép Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ:

- Hai vị đạo hữu xin đừng đánh bị thương lão gia nhà ta

Hai người đáp lễ

Thái Nhất Thiên Quân cười nói:

- Không đánh bị thương, không đánh

Thị Hiên Vi ra khỏi đại điện, ngoái đầu dặn Giang Nam:

- Lão gia, hai vị đạo hữu là khách, đừng làm quá

Ở bên ngoài đánh chết thì thôi, còn đây là trong nhà chúng ta, nên chừa chút mặt mũi

Thái Nhất Thiên Quân mắc cục nghẹn, khóe mắt Vạn Vật Đạo Tổ co giật

Giang Nam cười hỏi:

- Hai vị đạo hữu ai lên trước?

Thái Nhất Thiên Quân nhìn Vạn Vật Đạo Tổ, hắng giọng:

- Người lớn nhường trước, mời Vạn Vật đạo huynh

Vạn Vật Đạo Tổ mặt không biểu tình chậm rãi nói:

- Thái Nhất đạo hữu, ngươi sẽ thua chắc, mời ngươi đi trước, không chừng tranh thủ chút cơ hội thắng cho ta

Thái Nhất Thiên Quân cười toe, ngầm nghiến răng

Thị Hiên Vi nói cho bọn họ chút mặt mũi ý là bọn họ thua chắc

Vạn Vật Đạo Tổ kêu Thái Nhất Thiên Quân đánh trước thăm dò bản lĩnh của Giang Nam, chờ nhìn thấu thủ đoạn của hắn mới có cơ hội thắng

Nghĩa là Thái Nhất Thiên Quân sẽ thua chắc, nên gã rất tức giận

Chuyện đã đến nước này, Thái Nhất Thiên Quân không đánh không được

Đã đến đây rồi phải thăm dò gốc gác Giang Nam thế nào, thời gian dài qua đi không ai biết tu vi thực lực của hắn đã đến trình độ nào

Nếu không biết rõ thực lực của Giang Nam thì Thái Nhất Thiên Quân ăn ngủ không yên

Thái Nhất Thiên Quân là loại người hùng tâm hừng hực, có chí khí

Thái Nhất Thiên Quân định phục hồi thời đại của mình chứ không phải được chăng hay chớ trong thời đại tiên đạo

Vạn Vật Đạo Tổ là chướng ngại, cường giả khác cũng vậy, nhưng Giang

Nam là cái gai lớn nhất với Thái Nhất Thiên Quân

Hiện giờ là cơ hội siêu tốt

Trong Đại La Thiên, bọn họ là khách, Giang Nam sẽ không đánh bọn họ thừa sống thiếu chết

Đây là cơ hội ngàn năm một thuở thăm dò năng lực của Giang Nam

Vạn Vật Đạo Tổ có lý do khác với Thái Nhất Thiên Quân

Vạn Vật Đạo Tổ là kẻ cuồng cầu đạo, không có dã tâm đảo điên tiên đạo như Thái Nhất Thiên Quân

Mục đích của Vạn Vật Đạo Tổ đơn giản là nghiệm chứng đạo hạnh, thực lực của mình

Kiếp này mục tiêu của Thái Nhất Thiên Quân là đứng ở tận cùng đại đạo tìm kiếm cách khiến tịch diệt kiếp không bao giờ đến

Đứng ở tận cùng đại đạo cần có tín niệm và thực lực vô địch, Giang Nam là đối thủ Vạn Vật Đạo Tổ cần phải đánh bại

Lý do hai người ra tay khác nhau nhưng đánh bại Giang Nam là mục đích chung của Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ

Giang Nam biết xe của hắn nghiền Thái Cực đồ của Vạn Vật Đạo Tổ, đại đạo của Thái Nhất Thiên Quân khiến hai người không chịu thua

Bởi vì khi đó Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân đang giằng co, không đề phòng người khác, Giang Nam lăn xe vào giữa là thừa dịp nên hai người không phục

Chỉ có đường đường chính chính đánh bại bọn họ mới khiến Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân nhận thua

Mục đích của Giang Nam không chỉ có thế

Một trong hai người này có tướng Tiên Đế, tương lai sẽ lên ngôi đế

Bây giờ cảnh cáo một phen, để như thế ta biết ngoài người có người, ngoài trời có trời, tránh cho tương lai không nghe lời

Giang Nam muốn biết là ai lên ngôi đế

Muốn trở thành Tiên Đế hai giới tiên ma bây giờ phải có bản lĩnh tài năng trấn áp quần hùng

Hiện giờ vũ trụ bao la vô biên, ba ngàn tiên châu, ma châu tụ tập, lớn hơn Tiên giới lúc trước gấp vạn lần

Muốn thống trị vũ trụ này cần có thực lực Đạo Quân

Giang Nam muốn thông qua trận chiến này tìm hiểu cảnh giới tu vi của Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân đến giai đoạn nào trong Thiên Quân, dùng vũ khí nào chứng Đạo Quân

Đây là ý đồ của Giang Nam

Trong đại điện, mắt ba người hấp háy giây lát

Thái Nhất Thiên Quân hắng giọng, cười nói:

- Nếu vậy thì

Ta ra tay trước, lần này đánh nhau không thương hòa khí

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, ánh sáng xanh bốc lên từ đầu Thái Nhất Thiên Quân

Đế thân, tôn thân đứng trong ánh sáng xanh, đại đạo ầm vang như sóng xô bờ

Đế thân, tôn thân đều là Thiên Quân, thân thể mỗi người quấn quanh ba ngàn đại đạo

Ba ngàn đại đạo vốn là thô phôi, tuy đó là đại đạo đẳng cấp đại viên mãn Đạo Quân nhưng không hoàn chỉnh, chỉ có cái khuông

Lúc này Thái Nhất Thiên Quân dựa vào lĩnh ngộ tiên đạo của mình bổ sung ba ngàn đại đạo bảy, tám phần

Hoàn thiện ba ngàn đại đạo là rất khó khăn, bất cứ ba ngàn đại đạo nào đều cần có sự lĩnh ngộ, hiểu biết rất cao về tiên đạo, cần dùng công sức suốt đời hoàn thiện

Thái Nhất Thiên Quân hoàn thiện tám ba ngàn đại đạo cùng lúc, hoàn thiện đến trình độ này đúng là không đơn giản

Khi đối diện Vạn Vật Đạo Tổ thì Thái Nhất Thiên Quân không lấy ra tám ba ngàn đại đạo, bây giờ tất cả cùng xuất hiện, có thể thấy gã chú trọng Giang Nam còn hơn Vạn Vật Đạo Tổ

Đế thân, tôn thân khởi động mấy ba ngàn đại đạo, có xu hướng vượt qua Thiên Quân

Không chỉ thế, Thái Nhất Thiên Quân thể hiện điểm mạnh Thiên Quân hợp đạo

Tiên giới dưới Đại La Thiên chấn động, ma giới cũng rung động, vô số đại đạo ầm vang chen chúc đến

Lực lượng thiên địa gia cố đế thân, tôn thân của Thái Nhất Thiên Quân

Thực lực đế thân, tôn thân liên tục tăng vọt, bây giờ tiên đạo dần hưng thịnh, lực lượng thiên địa càng cường đại hơn trước kia

Lực lượng tiên đạo gia cố khiến đế thân, tôn thân mạnh gấp mấy lần

Thái Nhất thể hiện đầy đủ ưu điểm của Thiên Quân

Không chỉ thế, Thái Nhất Thiên Quân có sở trường khác mà Thiên Quân không có, đó là đế thân Tu luyện công pháp của Diệp Lân Tiên Đế, tôn thân Tu luyện công pháp Thanh Liên Tiên Tôn

Mặc dù công pháp trước kia của Đế và Tôn nhưng cũng khá lợi hại, là tuyệt học đỉnh cao nhất

Thực lực Đế và Tôn cường đại biết mấy, trước khi trọng sinh đã là nổi bật nhất trong các đời Đạo Quân, kiếp này bọn họ càng mạnh

Công pháp trước khi Đế và Tôn trọng sinh rất khủng bố

Thái Nhất Thiên Quân là đệ tử của Đế và Tôn, có hai công pháp tuyệt đỉnh Đạo Quân

Đế thân, tôn thân chưa phải mặt mạnh nhất điểm Thái Nhất Thiên Quân, điểm mạnh của gã là bản thể

Đạo Chủ của thời đại chưa sinh ra đã hủy diệt, Thái Nhất Thiên Quân kế thừa đại đạo, khí vận thời đại đó

Giang Nam một người một thời đại, Thái Nhất Thiên Quân cũng vậy

Bản thể Thái Nhất Thiên Quân mạnh hơn hai phân thân

Hai phân thân có lực lượng thiên địa thời đại tiên đạo gia cố, không dẫn động nhiều lực lượng thiên địa được

Bản thể Thái Nhất Thiên Quân có lực lượng một thời đại gia cố giấu trong cơ thể, đây là điểm đáng sợ nhất của gã

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2715: Không Thương Hòa Khí. (2)

Miệng Thái Nhất Thiên Quân bảo không thương hòa khí, nhưng giờ phút này gã dốc hết sức ra ứng đối, không có vẻ gì là hiền lành

Thái Nhất Thiên Quân uấn nhưỡng mạnh mẽ, một kích khủng bố

Giang Nam, Vạn Vật Đạo Tổ rung động, ánh mắt nhìn Thái Nhất Thiên Quân tràn ngập kính nể, không còn chút gì khinh thường

Thái Nhất Thiên Quân là Đạo Chủ của thời đại chưa sinh ra đã hủy diệt, gã có vốn liếng kiêu ngạo

Không chỉ thế, Thái Nhất Thiên Quân chưa từng bị tiên đạo hạn chế, bây giờ là thời đại tiên đạo, muốn chứng Đạo Quân cần hoàn thiện ba ngàn đại đạo

Mặc kệ ngươi được mấy ba ngàn đại đạo, cứ suy một ra ba lĩnh ngộ hoàn chỉnh ba ngàn loại, hoàn thiện xong mới có khả năng chứng tiên đạo, thành tựu trình độ Đạo Quân

Sở trường của Thái Nhất Thiên Quân là không cần chứng tiên đạo, chỉ cần bản thân chứng đạo đã thành tựu Đạo Quân

Nếu đế thân, tôn thân cũng chứng Đạo Quân là ba chứng một thân, ba lần chứng Đạo Quân

Có thể tưởng tượng thành tựu của Thái Nhất Thiên Quân kinh khủng nhường nào

Vạn Vật Đạo Tổ gật gù, thầm nghĩ:

- Đây là một người che giấu thực lực thật lâu, khi bùng nổ thì trời long đất

lở

Tuy nhiên muốn thắng Huyền Thiên còn thiếu chút lửa, với thực lực của Thái Nhất đủ buộc Huyền Thiên lấy ra bản lĩnh thật

Khi đó ta biết điểm yếu của Huyền Thiên ở đâu, đánh bại hắn ngay

Thái Nhất Thiên Quân không lấy ra pháp bảo nào, chưa từng dùng Đế Tôn ấn, gã dựa vào đạo và pháp

Không phải Thái Nhất Thiên Quân quang minh lỗi lạc, đương thời tính về pháp bảo thì không ai vượt qua Giang Nam

Hắn có Đinh Thiên Nguyên Thung uy lực mạnh nhất trong mười chí bảo tiên đạo, có tiên thiên pháp bảo Hỗn Độn Thiên Cung, sử dụng pháp bảo trước mặt Giang Nam càng thua mau hơn

Chẳng bằng dùng đạo và pháp so tài với Giang Nam, với trình độ tâm cao khí ngạo của hắn sẽ không sử dụng pháp bảo, vậy mới có cơ hội thắng hắn

- Giáo chủ, chiêu này của ta tên là tam nguyên, ngụ ý ba kỷ nguyên

Thái Nhất Thiên Quân đứng dậy, khí thế hùng dũng

Đế thân, tôn thân và bản thể toát ra khí thế lay động Đại La Thiên

Các tồn tại cường đại trong Tiên giới, ma giới cảm ứng được ba khí thế kinh người này

Thái Nhất Thiên Quân cười nói:

- Hai vị sư tôn Đế và Tôn của ta đều là nhân vật tuệt đại, nếu không phải tính ra cùng một thời đại thì bọn họ đã trở thành chủ một kỷ nguyên

Cho nên ta chia công pháp của bọn họ làm một kỷ, công pháp của ta là một kỷ, vì vậy chiêu này gọi là Tam Nguyên

Giang Nam cười gật đầu, vẫn ngồi yên không nhúc nhích

Giang Nam cười nói:

- Thái Nhất đạo hữu, mời ra tay

Ba thân Thái Nhất Thiên Quân chiến ý ngút trời, bá đạo không gì sánh được, mặt vẫn treo nụ cười:

- Giáo chủ, chúng ta chỉ so chiêu, không thương hòa khí

Thái Nhất Thiên Quân chưa dứt lời, đế thân, tôn thân, bản thể đã tấn công

Ba luồng công kích như biến thành ba đại đạoh kỷ nguyên khác nhau tụ tập thành một kích Tam Nguyên

Đại đạo linh quang biến thành thần thông đạo pháp vô tận

Vô số thần thông đạo pháp vô tận dung hợp thành một chuyển hóa ba kỷ nguyên

Ba kỷ nguyên bay hướng Giang Nam như ba điểm sáng

Giang Nam ngồi yên, vô số linh quang bất diệt tụ tập trước người, biến thành các minh kính lơ lửng

Các mặt minh kính chồng lên nhau, khoảng cách giữa mỗi mặt chỉ có ba tấc

Mấy chục minh kính bằng linh quang bất diệt tụ tập che trước mặt Giang Nam

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một kích Tam Nguyên của Thái Nhất Thiên Quân xuyên qua các minh khí nhanh chóng đến gần Giang Nam, liên tục xuyên thấu ba mươi minh kính thì hao hết uy lực

Công kích đi tới mặt kính cuối cùng thì vỡ nát

Giang Nam cười nói:

- Thái Nhất đạo hữu, không thương hòa khí

Thái Nhất Thiên Quân định nói mấy câu đỡ quê, đột nhiên minh kính trước mặt Giang Nam có ba điểm sáng bắn ra, xuyên thấu ba mươi mặt kính

Mỗi khi xuyên một mặt kính là uy lực đốm sáng mạnh một phần, khi đến mặt kính tiên thiên bất diệt linh quang thứ ba mươi, ba đốm sáng đã thành thần thông càng mạnh mẽ hơn một kích Tam Nguyên của Thái Nhất Thiên Quân

Thái Nhất Thiên Quân kkinh kêu:

- Một kích Tam Nguyên của ta!

Ba đốm sáng nội uẩn vô số thần thông đạo pháp, như chứa ba kỷ nguyên trong đó, giống y như một kích Tam Nguyên của Thái Nhất Thiên Quân, nhưng uy lực thì mạnh mẽ hơn gã vận dụng

Ầm!

Ba đốm sáng đánh vào đế thân, tôn thân, bản thể Thái Nhất Thiên Quân, làm ba thể rung mạnh, hộc máu, khung xương vang tiếng rôm rốp

Trong khoảnh khắc vỡ bao nhiêu là xương cốt

Đế Tôn ấn bay lên treo cao trên đầu ba thể, uy lực đè xuống, phát huy lực lượng thiên quyền, thiên uy, thiên lực đến tột đỉnh, tiêu hao uy lực một kích Tam Nguyên

Rốt cuộc Thái Nhất Thiên Quân đứng vững tại chỗ

Thái Nhất Thiên Quân vô cùng rung động

Một kích Tam Nguyên của gã tuyệt thế vô song, sẽ không có ai cùng lĩnh ngộ ra chiêu tương tự, nhưng Giang Nam thi triển một kích Tam Nguyên đánh Thái Nhất Thiên Quân bị thương

Trên đời này được truyền thừa của Đế và Tôn chỉ có đệ tử của Đế và Tôn, cùng Tu luyện hai truyền thừa thì chỉ một mình Thái Nhất Thiên Quân

Đại đạo bản thể Thái Nhất Thiên Quân là đại đạo của thời đại chưa ính ra đã bị hủy diệt, không ai học được

Thái Nhất Thiên Quân biết Giang Nam tinh thông các loại tiền sử đại đạo, nhưng hắn có thông huyền tạo hóa thần thông cũng không học được đại đạo của Thái Nhất Thiên Quân

Thế nhưng một kích Tam Nguyên trong tay Giang Nam, còin tinh diệu hơn Thái Nhất Thiên Quân, làm gã bị đả kích mạnh

- Một kích Tam Nguyên đúng là tinh diệu, bản thân Thái Nhất đạo hữu cũng không chịu nổi

Giang Nam ung dung nói:

- May mắn ta sắp đến cảnh giới phá hết thời đại ngược dòng nguyên thủy, nếu không hơi khó đỡ một chiêu của đạo hữu

Vạn Vật đạo hữu có nhìn ra được gì không?

Biểu tình Vạn Vật Đạo Tổ cao giọng quát:

- Nguyên Thủy đại đạo của ngươi chưa viên mãn, cần nhờ ba mươi bất diệt minh kính khám phá huyền bí một kích Tam Nguyên của Thái Nhất

Nếu ngươi không nhờ những minh kính này mà vẫn khám phá ra thì ta tâm phục khẩu phục, xoay người di ngay

- Ngươi không khám phá được chứng minh ngươi có điểm yếu, không vô địch

Ta mạnh hơn Thái Nhất, sẽ không cho ngươi có cơ hội lần mò ra ảo diệu thần thông đại đạo của ta, vì vậy ta có cơ hội đánh bại ngươi

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn Thái Nhất Thiên Quân, mỉm cười nói:

- Thái Nhất đạo hữu, tuy ngươi chưa buộc Huyền Thiên giáo chủ sử dụng bản lĩnh thật nhưng thăm dò ra điểm yếu của hắn, có công với ta, xin đa tạ

Thái Nhất Thiên Quân hừ mạnh, kiềm nén vết thương, hỏi:

- Vạn Vật đạo hữu định ra tay sao?

Mắt Vạn Vật Đạo Tổ lóe tia sáng suy nghĩ cách khắc địch chế thắng

Tuy Vạn Vật Đạo Tổ nhìn ra chỗ khiếm khuyết Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam nhưng hắn biểu hiện làm gã rất giật mình, hết hồn

Thái Nhất Thiên Quân thi triển một kích Tam Nguyên ẩn chứa lĩnh ngộ suốt đời gã, trong đó có một loại đại đạo chưa từng xuất hiện trên đời, Giang Nam tuyệt đối không gặp bao giờ

Giang Nam không thể nào trong thời gian ngắn hiểu thấu đại đạo này rồi lấy răng trả răng, đối phó ngược lại Thái Nhất Thiên Quân

Nhưng Giang Nam thật sự làm được

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2716: Thiên Nhân Vạn Vật, Nguyên Dục Thái Cực.

Tiên thiên bất diệt linh quang biến thành minh kính ba mươi mốta mặt, ba mươi mặt trước 'tìm hiểu' đại đạo lý vô tận chứa trong một kích Tam Nguyên khi xuyên thấu ba mươi minh kính

Chờ một kích Tam Nguyên hao hết uy lực, đụng vỡ minh kính cuối cùng thì Giang Nam sao chép hết đạo và lý chứa trong đó, thậm chí là thần thông đạo pháp, dùng cùng một chiêu bị thương Thái Nhất Thiên Quân

Đây là thủ đoạn khủng bố biết bao

Nhưng điều này cũng có nghĩa là Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam không hoàn mỹ

Ánh mắt Vạn Vật Đạo Tổ rất sắc bén cáo già, nhìn ra được ba mươi minh kính nhìn như mỏng manh, một kích đâm thủng nhưng thật ra bên trong kính có không gian vô hạn, cấu tạo rất phức tạp

Mỗi khi một kích Tam Nguyên xuyên thấu một mặt minh kính sẽ xuyên qua không gian trong kính, va chạm vô số lần với cấu tạo phức tạp chứa uy lực trong minh kính

Bởi vì số lần va chạm rất nhiều nên một kích Tam Nguyên của Thái Nhất Thiên Quân mới bị Giang Nam tìm hiểu thấu suốt

Ba mươi mặt kính đủ cho Giang Nam lĩnh ngộ rõ ràng mọi mặt một kích Tam Nguyên

Điều này lộ ra năng lực lĩnh ngộ cường đại, siêu khủng bố của Giang Nam, cũng chứng minh Nguyên Thủy đại đạo không hoàn chỉnh

Nếu Giang Nam Tu luyện đến trạng thái lý tưởng thì không cần dùng ba

mươi minh kính, chỉ cần liếc mắt một cái là nhìn tấu mọi thứ

Đại đạo, thần thông gì không có chút biến mất với Giang Nam

Giang Nam nương nhờ ba mươi minh kính nghĩa là hắn còn xa mới đến trạng thái hoàn mỹ

Vạn Vật Đạo Tổ nghi ngờ không ai có thể đạt đến trạng thái hoàn mỹ kia

- Nếu đến được trạng thái đó có lẽ là tận cùng đại đạo

Vạn Vật Đạo Tổ hít sâu, Thái Cực đạo bào dần sáng rực, chín ba ngàn đại đạo trong người hiện ra chui vào đạo bào

Khác với lúc Vạn Vật Đạo Tổ giằng co cùng Thái Nhất Thiên Quân, khi đó gã chỉ lấy đạo bào ra chứ chưa sử dụng chín ba ngàn đại đạo mình có được

Vạn Vật Đạo Tổ cũng ẩn giấu thực lực, bây giờ đối diện Giang Namh, gã định sử dụng hết sức mạnh

Lần này không đấu liều mạng nên Vạn Vật Đạo Tổ không dùng tiên thiên pháp bảo tiên thiên quyền trượng, gã dùng thần thông đạo pháp

Biểu tình Thái Nhất Thiên Quân trầm trọng quan sát Vạn Vật Đạo Tổ ra tay

Giang Nam là đối thủ của gã, Vạn Vật Đạo Tổ cũng là cường địch

Lần này là cơ hội tuyệt vời cho Thái Nhất Thiên Quân được thấy bản lĩnh của hai kình địch mạnh đến đâu

Thái Cực đạo bào của Vạn Vật Đạo Tổ chưa được vận dụng, vẫn dán sát người gã

Thái Nhất Thiên Quân chỉ hoàn thành bảy, tám phần trăm tám ba ngàn đại đạo, còn Vạn Vật Đạo Tổ thì đã luyện chín ba ngàn đại đạo đến viên mãn

Vạn Vật Đạo Tổ có nội tình hơn xa Thái Nhất Thiên Quân, dù gì từng sống qua chín thời đại thánh đạo, Sa Môn, cự linh, hồn, nhân, thần, yêu, ma, chú, chín thời đại đều chứng Đạo Quân, cường giả luyện cơ thể thành tiên thiên linh bảo

Hoàn thiện chín ba ngàn đại đạo không quá khó khăn cho Vạn Vật Đạo Tổ

Thực lực Vạn Vật Đạo Tổ vượt qua Thái Nhất Thiên Quân rất nhiều

Tiên thiên bất diệt linh quang trong Thái Cực đạo bào thoắt ẩn thoắt hiện nhưng vẫn dán sát trên người Vạn Vật Đạo Tổ, chưa vận dụng nó

Thái Cực đạo bào có thể xem như một pháp bảo, nhưng Vạn Vật Đạo Tổ không giống Giang Nam luyện chế Đại La Thiên, Lô Bồng không tiếc tiêu tốn các loại tài liệu

Thái Cực đạo bào chỉ được luyện chế sơ, chủ yếu dùng đại đạo biến thành tiên thiên bất diệt linh quang

Dù vậy nhưng khi sử dụng Thái Cực đạo bào vẫn phát huy ra uy lực cực độ, khoác lên người không ảnh hưởng năng lực

Vạn Vật Đạo Tổ làm như vậy là khác với lẽ thường

Thái Nhất Thiên Quân nhìn tình hình đó thì rất ngạc nhiên, sau đó hiểu ra

Thái Nhất Thiên Quân nhỏ giọng nói:

- Lợi hại, Vạn Vật Đạo Tổ không uổng là người sống qua chín kiếp, đúng là hơn ta

Chiêu này không thua gì pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của Huyền Thiên giáo chủ, đây là pháp, thân, đạo, bảo bốn hợp nhất

Thái Cực đạo bào vừa là pháp bảo vừa là đại đạo, thần thông của Vạn Vật Đạo Tổ, cũng liên kết với thân thể, trong thời gian ngắn đến trạng thái pháp,

thân, đạo, bảo bốn hợp nhất

Nhờ lực lượng pháp bảo đạt đến bốn vị một thể, loại trạng thái này sẽ không kéo dài lâu nhưng khá lợi hại, có thể tranh hơn thua với pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của Giang Nam

Vẻ mặt Giang Nam trầm trọng, chậm rãi đứng dậy

Giang Nam khen:

- Vạn Vật đạo hữu không uổng là nhân vật luận đạo ba trăm năm với Đế và Tôn mới thua

Chiêu này vượt ngoài dự đoán của ta, mở con đường khác, đi đến cực độ

Tương lai không chừng Vạn Vật đạo hữu có thể hoàn thiện loại bốn vị một thể này, mời!

Vừa rồi Giang Nam đấu với Thái Nhất Thiên Quân thì hắn không đứng lên, nhưng bây giờ gặp Vạn Vật Đạo Tổ, hắn không dám lơ là

Vạn Vật Đạo Tổ hít sâu, cho người cảm thấy không phải con người đứng đó mà là một đoàn khí từ Thái Cực tổ thành, một đoàn Thái Cực linh quang bất diệt

Chín đại đạo của Vạn Vật Đạo Tổ hoàn toàn dung hợp, dung hội quán thông, hợp chín thành một, hóa thành Thái Cực

Tạo hóa thần tú, âm dươnghôn hiểu

Một niệm là thánh, một niệm là ma, một niệm là phật, một niệm là linh, một niệm là quỷ, một niệm là yêu, một niệm là thần

Thiên nhân vạn vật, Nguyên Dục Thái Cực!

Công chín kiếp, đời này đại thừa

- Mời!

Vạn Vật Đạo Tổ như không còn tồn tại, thay thế là Thái Cực Càn Khôn, âm dương biến hóa

Một kích đánh ra đơn giản vô cùng, như luyện lực lượng chín kiếp thành một

Đòn công kích đơn giản này đột nhiên thay đổi, muôn vàn khí tượng

Thời không trong đại điện thác loạn

Giang Nam và Thái Nhất Thiên Quân nhìn qua, trông như chín vũ trụ tự sinh ra từ Thái Cực, linh quang như các vì sao giao nhau

Các vũ trụ chìm nổi trong Thái Cực

Vũ trụ biến đổi, hình dạng như cín linh bảo, là kiểu mẫu pháp bảo biến ra từ thân thể chín kiếp của Vạn Vật Đạo Tổ

Vạn Vật Đạo Tổ pháp, thân, đạo, bảo bốn hợp nhất, thân hóa Thái Cực, vừa ra tay đã là dị tượng

Thân cùng đạo hợp, đạo cùng pháp hợp

Pháp cùng bảo hợp, bảo cùng thân hợp

Giang Nam khen, lắc người, Lô Bồng bay lên

Lô Bồng không phải pháp bảo Giang Nam mới luyện trước đó mà diễn biến từ đại đạo

Lô Bồng bay ra, Giang Nam vạn pháp không xâm

Vạn Vật Đạo Tổ công kích, chín biến đổi ẩn giấu biến thành chín hình dạng tiên thiên pháp bảo

Tiên thiên hỗn nguyên châu, kim cương xử, tạo hóa chi môn, tiên thiên yếm ma thương, quyền trượng, kim long giản, linh căn, thần đăng, các pháp bảo giết tới

Trong Lô Bồng của Giang Nam bùng nổ các màu ánh sáng, linh quang quay quanh, tiếng chuông chấn động, trống thần vỗ, đạo âm tế tự

Uy lực bảo quang các màu đánh ra, bản thân Lô Bồng là hình dạng ban đầu của chí bảo, đỡ một kích của Vạn Vật Đạo Tổ không xâm nhập vào Lô Bồng một li

Vạn Vật Đạo Tổ hú dài, thay đổi thế công

Chín báu vật hợp nhất thành Thái Cực, âm dương song ngư bơi, một đen một trắng

Mắt Thái Cực một trắng một đen bao phủ Lô Bồng, luyện hóa hết thảy

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2717: Thần Mẫu Gặp Nạn. (1).

Vạn Vật Đạo Tổ quát to:

- Thái Cực Nguyên Dục, trong không sinh có, âm dương tương cắt, ba ngàn đại đạo!

Trong Thái Cực đồ trừ chín tiên đạo ra càng nhiều hình dạng đại đạo ban đầu hiện ra, rậm rạp, là hình dạng ban đầu của ba ngàn đại đạo.

Thái Cực đồ tăng mạnh uy lực, Lô Bồng phát ra tiếng răng rắc, bị Thái Cực đồ xâm nhập.

Thái Nhất Thiên Quân kinh kêu:

- Ba ngàn đại đạo!

Sắc mặt Thái Nhất Thiên Quân âm trầm. Tám tiên đạo của Thái Nhất Thiên Quân chưa hoàn thiện, còn Vạn Vật Đạo Tổ đã hoàn thiện chín tiên đạo, suy một ra ba tự lĩnh ngộ đại đạo khác, đi trước mặt gã, các cường giả tiên đạo.

Giang Nam cười lớn, Lô Bồng thu về. Thái Cực đồ không còn bị ngăn cản, bao phủ Giang Nam vào trong.

Giang Nam ung dung nói:

- Đời này Vạn Vật đạo hữu tên Nguyên Dục, cái tên không tầm thường, thâm ý sâu sắc! Tương lai có lẽ Vạn Vật đạo hữu có thể làm đến Thái Cực Nguyên Dục, trong không sinh có, luyện thành ba ngàn tiên đạo, người thứ nhất thành tựu Đạo Quân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thái Cực đồ nghiền áp, khuấy động như muốn cắt nát Giang Nam trong đó.

Một kích của Vạn Vật Đạo Tổ có tên là Thái Cực đồ nhưng không rơi vào bức tranh mà là không gian bao la vô ngần, uy lực vô tận, biến hóa vô biên. Ba ngàn đại đạo của Vạn Vật Đạo Tổ tuy chỉ là hình thức ban đầu nhưng kết hợp lại có sức mạnh hơn xa lúc trước.

Lực lượng luyện hóa của Thái Cực đồ đến trình độ siêu khủng bố.

Nhưng Giang Nam ở trong Thái Cực đồ vẫn bình thản, dường như không cảm nhận được lực lượng nghiền ép luyện hóa. Cuộn tranh này có biến đổi vô cùng, uy lực vô cùng lại như mây bay với Giang Nam, không thể tạo ra tổn thương gì.

Đây là diệu dụng của Nguyên Thủy đại đạo. Giang Nam pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, thân là nguyên thủy, pháp là nguyên thủy, đạo là nguyên thủy, quả là nguyên thủy, tuy hai mà một. Cả người Giang Nam là Nguyên Thủy đại đạo.

Hoặc Vạn Vật Đạo Tổ dùng uy nhiếp vô biên phá hủy Nguyên Thủy đại đạo, hoặc không làm gì Giang Nam được.

- Mở!

Giang Nam chỉ một cái, Đại La Thiên mở ra, mở Thái Cực đồ, chấn ba ngàn đại đạo tán loạn.

Giang Nam cất bước đi ra, cười nói:

- Hai vị đạo hữu, đừng so tài nữa, tránh cho làm hỏng đồ đạc nhà ta, phu nhân sẽ trách ta vô dụng không giữ gìn được.

Vạn Vật Đạo Tổ định tấn công tiếp nghe vậy lòng run lên, nhìng xung quanh. Trong đại điện không có món đồ nào bị dư âm công kích của bọn họ chấn vỡ, càng đừng nói đến dư âm chiến đấu truyền ra ngoài.

Nghĩa là Giang Nam còn dư sức bảo vệ đại điện, hắn chưa dốc hết sức.

- Huyền Thiên giáo chủ, cáo từ.

Vạn Vật Đạo Tổ xoay người đi ngay:

- Chờ ta chứng Đạo Quân lại đến lĩnh giáo.

Thái Nhất Thiên Quân do dự một lúc sau cũng đi ra ngoài, cười nói:

- Hai vị làm ta bị rung động lớn, cho ta có nhiều thu hoạch. Tương lai Thái Nhất chứng Đạo Quân sẽ lại xin hai vị đạo hữu chỉ dạy.

Thái Nhất Thiên Quân không nói lời khiêm tốn, lần này đánh nhau với Giang Nam, lại thấy Vạn Vật Đạo Tổ và Giang Nam quyết đấu xúc động gã rất lớn, thu hoạch kinh người.

Thái Nhất Thiên Quân thấy ra thiếu sót của mình, sau này khi Tu luyện sẽ tìm cách bù đắp lại.

Hai người một trước một sau rời đi, mang theo Định Quang, Thiên Linh, Linh Châu Tử, vài bước ra khỏi Đại La Thiên.

Thái Nhất Thiên Quân bước nhanh đuổi theo Vạn Vật Đạo Tổ, nói:

- Vạn Vật đạo huynh, thực lực của Huyền Thiên giáo chủ rốt cuộc tới đâu? Đạo huynh có thăm dò được?

Vạn Vật Đạo Tổ im lặng giây lát sau nói:

- Vô địch cảnh giới Thiên Quân.

Thái Nhất Thiên Quân suy tư một lúc sau nói:

- Nếu chứng Đạo Quân lại đánh với Huyền Thiên giáo chủ thì sao?

- Sau khi ta chứng Đạo Quân có thể áp chế hắn một bậc.

Vạn Vật Đạo Tổ mang hai bé trai đi, thanh âm từ xa vọng lại:

- Ngươi chứng Đạo Quân thì năm mươi năm mươi với hắn.

Cơ mặt Thái Nhất Thiên Quân cứng ngắc, chốc lát sau dắt Thiên Linh bay xa.

Thái Nhất Thiên Quân cười lắc đầu nói:

- Năm mươi năm mươi? Quá coi thường ta. Nếu ta chứng Đạo Quân là chứng đạo ba lần, thân ba Đạo Quân mà so với Huyền Thiên chỉ được năm mươi năm mươi? Nhưng Vạn Vật đúng là đi trước ta, muốn trở thành đế thống trị Tiên giới thì ta phải dốc sức hơn nữa.

Trong Đại La Thiên, Thị Hiên Vi đi vào đại điện.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Lão gia, thực lực của Thái Nhất, Vạn Vật thế nào? Lão gia có thăm dò được gốc gác bọn họ không? Trong hai người ai chứng Đạo Quân đầu tiên?

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Cả hai đều đến đỉnh cao cảnh giới Thiên Quân.

- Tuy Thái Nhất là người thứ nhất chứng đạo Thiên Quân, nội tình thâm sâu nhưng so với chín kiếp Đạo Quân như Vạn thế thì tích lũy của hắn hơi ít. Vạn Vật sẽ hoàn thiện ba ngàn tiên đạo trước Thái Nhất một bước, trở thành Đạo Quân đầu tiên của Tiên giới.

- Tuy nhiên Vạn Vật chứng đạo không lâu sau sẽ đến Thái Nhất. Hai người này một là Đạo Quân chín kiếp, một là đệ tử Đế và Tôn, thể Đạo Chủ, sẽ mau hơn người khác.

Thị Hiên Vi chớp mắt nói:

- Nếu bọn họ chứng Đạo Quân thì đế Tiên giới sẽ được quyết định, rồi

bình định tứ phương chư hầu, thống nhất thiên hạ. Có khi nào lão gia bị bọn họ bắt đầu tiên để tế cờ, giết gà dọa khỉ không?

Giang Nam giả vờ tức giận nói:

- Phu nhân, tại sao lại bảo là giết gà dọa khỉ? Lão gia của nàng không phải gà hay khỉ. Nhưng chắc chắn bọn họ sẽ lấy ta khai đao, chém ta chấn nhiếp quần hùng, đó là chắc chắn.

Thị Hiên Vi rót trà cho Giang Nam, mỉm cười nói:

- Hoàn thiện ba ngàn đại đạo chứng Đạo Quân, Đạo Quân tiên đạo cường đại sẽ bao trùm lên trên Đạo Quân các thời đại khác. Chứng Đạo Quân thời đại nguyên đạo cũng không nghiêm khắc bằng giáo chủ bây giờ, phải tu thành ba ngàn đại đạo. Có thể thấy Đạo Quân tiên đạo sẽ cực kỳ cường đại, vậy lão gia có vượt qua kiếp này, bảo vệ an toàn cho Đại La Thiên được không?

Giang Nam giả bộ giận:

- Kiếp? Phu nhân quá nâng cao bọn họ. Họ lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo chứng Đạo Quân, nói ngắn cũng cần trăm vạn năm. Trong thời gian đó ta sẽ không tiến bộ sao?

- Bọn họ chứng Đạo Quân tuy sẽ vượt qua bất cứ thời đại tiền sử nào, nhưng thực lực lão gia của nàng cũng rất mạnh, dù khi đó không phải Đạo Quân cũng đến cảnh giới đại viên mãn Thiên Quân, ai không nghe lời ta đánh mông kẻ đó.

Thị Hiên Vi khẽ thở dài:

- Đương nhiên lão gia rất mạnh, Vạn Vật, Thái Nhất chứng Đạo Quân cũng khó đánh lại. Nhưng thiếp thân nghĩ nếu kẻ thù của lão gia toàn chứng Đạo Quân thì lão gia có ngăn được không?

- Ví dụ Đại Diễn, Linh Nữ, Ma Kha, Đạo Tạng, Ngọc Kinh, Thần Mẫu,

Huyết Tổ, Thiên Hoang, Vô Tà, Vô Cực Thiên Tôn. Lại có Vạn Vật, Thái Nhất, thêm vào Tịch Diệt Đạo Nhân. Nhiều Đạo Quân cùng kéo đến thì...

Giang Nam nghe Thị Hiên Vi nói cũng rợn tóc gáy. Đến đẳng cấp Đạo Quân, hoàn thiện ba ngàn tiên đạo, thực lực mạnh đáng sợ. Nếu nhiều Đạo Quân cùng ùa lên thì Giang Nam không ngăn nổi.

- Lão gia quen biết khắp thiên hạ, Càn Nguyên, Mông Tốn, Huyền Đô, Tử Hạm có tình cảm sâu với lão gia. Cộng Hồng nhi, Quân nhi, Kế Đô, tính ra cũng có lực lượng đấu với bọn họ một phen.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2718: Thần Mẫu Gặp Nạn. (2)

Thị Hiên Vi cười nói:

- Nhưng phần thắng như thế nào thì trong lòng lão gia có nắm chắc không?

- Không chắc.

Giang Nam lắc đầu, than thở:

- Một mình Vô Cực Thiên Tôn đủ chặn ta lại, hắn chứng Đạo Quân mà ta chưa thì sẽ kém hơn hắn một bậc. Huống chi có Tịch Diệt Đạo Nhân?

- Càn Nguyên, Huyền Đô, Bỉ Ngạn nương nương có thể chứng đạo hay không thì năm mươi năm mươi. Hồng nhi, Quân nhi, Kế Đô, La Hầu La có thể chứng đạo. Nhưng chưa chắc La Hầu La chịu giúp ta, tương lai đến thời đại đạo Quân đầy rẫy thì thật là nguy hiểm cho ta. Phải tranh thủ chứng Nguyên Thủy Đạo Quân trong vòng trăm vạn năm này mới kê cao gối ngủ được.

Thị Hiên Vi nói:

- Lão gia có nắm chắc chứng được Nguyên Thủy Đạo Quân không?

- Không chắc.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Đằng trước tiên đạo có đường, còn đường của ta thì không còn, ta phải tự mình khai sáng ra con đường mới. Người ngoài làm sao hiểu nỗi khó khăn trong đó?

Thị Hiên Vi hơi hiểu khó xử của Giang Nam. Một mình hắn đương nhiên

khai sáng một thời đại, tự mình sáng tạo một con đường chứng đạo. Càn Nguyên Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn đều có con đường cố định để đi, các cảnh giới đã được người đi trước khai thiên. Hoặc kiếp trước bọn họ tự khai thiên cho mình.

Đế và Tôn cũng đi lại con đường từng có người đi qua.

Chỉ mình Giang Nam là mò mẫm tiến tới, khai sáng con đường đi thông tận cùng đại đạo.

Phía trước Giang Nam không có đường, mọi thứ cần dựa vào tài trí, lực lượng của mình sáng tạo.

Đi theo con đường có sẵn không khó khăn, khó là đằng trước không đường, tự mình sáng tạo, khai thiên đường đến tận cùng đại đạo, khai sáng cảnh giới nguyên thủy.

- Người không lo xa thì cũng lo gần, phu nhân nhắc nhở rất đúng.

Giang Nam trầm ngâm giây lát, đứng lên nói:

- Ta cần đi Đạo Quân điện một chuyến gặp Nguyên Mẫu, xông Thông Thiên các một lần.

Trước khi Giang Nam độ kiếp đã được Nguyên Mẫu điện chủ cho phép vào Thông Thiên các Tu luyện. Nghe ý của Nguyên Mẫu điện chủ, Thiên Phi Đạo Tôn thì Thông Thiên các không đơn giản. Nếu Giang Nam ra khỏi Thông Thiên các có bảy, tám phần nắm chắc đối kháng đại kiếp nạn Thiên Quân.

Giang Nam đã thấy đại kiếp nạn Thiên Quân lợi hại thế nào, tuy cuối cùng hắn thành công độ kiếp nhưng không dựa vào sức bản thân mà đâm thủng trời, để tiên thiên pháp bảo, nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh bị hủy trên đường khai thiên.

Cách này là mưu kế, không phải độ kiếp thật sự. Mãi đến bây giờ Giang Nam không nắm chắc đỡ nổi tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo phát huy hết uy lực oanh giết.

Giang Nam phải xông Thông Thiên các Đạo Quân điện một lần.

Mắt Giang Nam lóe tia sáng:

- Nhưng trước khi đi Đạo Quân điện ta gần gặp một người.

Giang Nam đứng trên Đại La Thiên cao tít, mắt bắn ra thần quang nhìn Tiên giới rộng mênh mông, tìm kiếm tung tích người đó. Thật lâu sau thần quang xuyên thấu mô thai Tiên giới, ma giới chiếu rọi hư không ma giới, nhưng mãi không tìm ra tung tích người kia.

- Lạ thật, Tiên Ông và sư tôn của ta chạy đi đâu? Ủa? Đám Ngọc Kinh, Mông Tốn, Càn Nguyên định đối phó Thần Mẫu sao?

Mắt Giang Nam lóe tia sáng, rời khỏi Đại La Thiên.

Vạn Vật Đạo Tổ mang theo Định Quang, Linh Châu Tử vào hồng hoang Tiên giới, định cự trong Nguyên Dục thánh cảnh. Nguyên Dục thánh cảnh là động tiên không tầm thường, tuy không sánh bằng vô thượng thánh cảnh của năm tổ tiên đạo nhưng gã dùng địa pháp lực vận chuyển nhiều động tiên, luyện mấy trăm động tiên thành một thể, đặt tên kiếp này là Nguyên Dục thánh cảnh, không thua gì vô thượng thánh cảnh địa phương.

Bên dưới Nguyên Dục thánh cảnh có vô số núi tiên, Vạn Vật Đạo Tổ lây tinh hao mấy trăm động tiên, ném hết núi tiên ra ngoài nên hình thành dãy núi tiên.

Ngọn núi tiên lớn nhất cao tám ức vạn dặm, ba mươi dặm bề rộng, các ngôi sao xoay tròn quanh núi tiên. Vạn Vật Đạo Tổ luyện các động tiên thành một mảnh đặt trên núi tiên đó, tự thành một giới, chính là Nguyên Dục thánh cảnh.

Vạn Vật Đạo Tổ mang theo hai bé trai mới quay về Nguyên Dục thánh cảnh thì thấy một luồng tiên quang bay tới, tạm dừng biến thành tiên nữ, là Ngọc Tiên Nhi.

Ngọc Tiên Nhi khom người nói:

- Vạn Vật tiền bối, gia phụ Ngọc Kinh sắp đối phó Thần Mẫu, đã mời hai vị tiền bối Càn Nguyên, Mông Tốn. Gia phụ lệnh cho tiểu nữ tử đến hỏi tiền bối có cùng tham gia không?

Biểu tình Vạn Vật Đạo Tổ thay đổi:

- Thần Mẫu? Mông Tốn?

Vạn Vật Đạo Tổ trầm ngâm nói:

- Hãy nói cho Ngọc Kinh là ta sẽ ra tay vào ngày hắn đối phó Thần Mẫu.

Ngọc Tiên Nhi khom người rời đi.

Sâu trong Tiên giới, khí ôn dịch đậm đặc như mực quét sạch một mảnh tịnh hệ. Đó là vùng đất sa đọa, vô số mặt trời hợp thành ngân hạ bị khí ôn dịch xâm nhiễm rớt xuống ôn dịch.

Ma Kha Thiên Quân và Đạo Tạng Thiên Tôn đứng trong chỗ sâu nhất mảnh đất sa đọa, nhìn cảnh tượng vô số ngôi sao rơi xuống.

Ma Kha Thiên Quân cảm thán rằng:

- Ôn Đế chết quá oan, nếu hắn tìm ra thánh địa sa đọa này sớm mấy ngày thì đã phục hồi đến cảnh giới hỗn độn Đạo Quân, người chết sẽ là Huyền Thiên chứ không phải Ôn Đế.

Dưới chân Ma Kha Thiên Quân, xác một bé trai đã mục rữa, bé trai đó là tiên thiên sinh linh từ tiên thiên Ôn Đế quan mạnh nhất trong các tiên thiên pháp bảo tan vỡ thì khai thiên khí vận, công đức hình thành tiên thiên sinh linh.

Bé trai có khí vận và công đứ to lớn, lý ra không ên chết. Tiếc rằng Ma Kha Thiên Quân dùng mảnh nhỏ đạo quả của Ôn Đế dụ ra tiên thiên Ôn Đế quan, nhân quả Ôn Đế, luyện chết bé trai, cướp khí vận và công đức của nó.

Giờ phút này, bé trai đã thành xác chết, chưa kịp tỏa sáng trong Tiên giới. Khai thiên khí vận, công đức của bé trai chuyển hết vào người Ma Kha Thiên Quân.

thật ra muốn giết một tiên thiên sinh linh có khai thiên khí vận, công đức là điều rất khó khăn, trời lồng lộng trên đầu. Nhưng đã có hai tiên thiên sinh linh chết trong tay Ma Kha Thiên Quân.

Tiên thiên sinh linh được khai thiên khí vận, công đức từ tạo hóa chi môn cũng chết oan. Bởi vì tạo hóa chi môn từng rơi vào tay Ma Kha Thiên Quân một đoạn thời gian, tiên thiên pháp bảo này bị gã âm thầm động tay chân. Sinh linh chưa xuất thế, công đức, khí vận đã bị chuyển vào người Huyết Tổ.

Huyết Tổ ăn cả người, da, xương, cướp khai thiên khí vận, công đức.

Đạo Tạng Thiên Tôn cảm thán rằng:

- Thần toán của đạo hữu vô địch, hành động nghịch thiên cướp khai thiên khí vận, công đức cũng làm được. Thủ đoạn mạnh mẽ, ta xấu hổ không bằng.

Ma Kha Thiên Quân định khiêm tốn chối vài câu bỗng biến sắc mặt, mừng rỡ nói:

- Thần Mẫu gặp nạn! Ha ha ha ha ha ha! Nữ nhân này rốt cuộc chạy trời không khỏi nắng! Đạo hữu, chúng ta đi, lần này mặc kệ thế nào phải thu Thần Mẫu bằng được!

* * *

Giang Nam rời khỏi Đại La Thiên, hắn không chạy đi Đạo Quân điện

ngay mà mắt quét hướng thánh cảnh có Ngọc Kinh thánh giáo.

Giờ phút này, Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu đã đến. Các phó giáo chủ gần đẳng cấp Thiên Quân dưới tay Ngọc Kinh thánh giáo tụ tập lại với nhau.

Chương 2719: Bao Vây Tiễu Trừ Thần Mẫu. (1)

Không lâu sau Ngọc Tiên Nhi trở về, mang theo lời nhắn của Vạn Vật Đạo Tổ:

- Vạn Vật Đạo Tổ đã đồng ý sẽ ra tay diệt Thần Mẫu.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- Đa tạ Mông Tốn Đạo Quân nhắc nhở, nếu không chỉ dựa vào mặt mũi của ta sợ là không mời Vạn Vật Đạo Tổ được.

Mông Tốn Đạo Quân thản nhiên nói:

- Năm xưa ta liên hợp tất cả cường giả thời đại thần đạo cùng chế tạo Thần Mẫu, Vạn Vật Đạo Tổ là Trang Nghiêm Thần Tổ, cũng là một vị Đạo Quân, thành tựu siêu phàm không thua gì ta. Ta và bọn họ cùng nhau chế tạo Thần Mẫu, tiếc rằng Thần Mẫu sinh ra linh trí nuốt hết thần hồn, nguyên thần, đạo quả của mọi người. Vạn Vật Đạo Tổ bị đả kích rất lớn, chắc chắn hắn sẽ tham gia đối phó Thần Mẫu.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười lớn, chuyển sang nhìn phu phụ Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- Hiếm khi sư đệ và đệ tức vứt bỏ thành kiến trước kia, cũng đến giúp ta. Ngọc Kinh xin đa tạ hai vị.

Càn Nguyên Thiên Quân biến sắc mặt nói:

- Phu phụ ta không đến giúp ngươi, là giúp Mông Tốn. Ngọc Kinh sư huynh xin hãy nhớ kỹ điều này.

Thông Thiên các cười khẩy nói:

- Mông Tốn là nhi tử kiếp này của phu thê ta, hắn có chuyện, làm phụ mẫu đương nhiên phải dốc sức giúp đỡ. Ngọc Kinh sư huynh đừng tự mình đa tình, phu thê chúng ta đến đây không liên quan gì đến sư huynh!

Ngọc Kinh Thiên Quân không để bụng, lắc đầu, nói:

- Các người có thành kiến quá sâu với ta. Lúc trước ta mượn thân thể Thần Mẫu sống lại cũng vì bất đắc dĩ, không phải thật lòng đầu vào Thần Mẫu, làm con rối cho Thần Mẫu.

Càn Nguyên Thiên Quân lạnh nhạt nói:

- Sư huynh, lúc trước sư huynh mượn thân thể Thần Mẫu sống lại, binh đi hiểm chiêu, ta rất phục sư huynh. Nhưng khi đó sư huynh đã tính đến tình thế hôm nay đúng không? Lúc ấy sư huynh đã đặt quyết tâm muốn mượn tay chúng ta trừ khử Thần Mẫu.

Mông Tốn, Tử Hạm Đạo Mẫu tim rớt cái bịch. Năm xưa khi Ngọc Kinh Thiên Quân chứng đạo Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân chưa chuyển thế nhưng đã buông bỏ vũ khí, nguyên thần giấu trong chỗ Càn Nguyên Thiên Quân.

Mãi khi Càn Nguyên Thiên Quân lên ngôi đế, mạnh mẽ cướp Tử Hạm Đạo Mẫu làm hậu mới để Mông Tốn Đạo Quân chuyển thế làm Mông Tốn thái tử.

Nếu khi đó Ngọc Kinh Thiên Quân đã lên kế hoạch tình thế hôm nay, mượn lực lượng Mông Tốn Đạo Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu đối phó Thần Mẫu Đạo Quân thì thật khủng khiếp.

Tâm kế của Ngọc Kinh Thiên Quân hiếm có trên đời, trong các thời đại tiền sử, hiếm ai hiểm như vậy.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười to bảo:

- Càn Nguyên sư đệ suy nghĩ xấu cho ta quá. Nếu ta có tâm kế, thủ đoạn như thế thì cần gì giao mình cho Thần Mẫu khống chế?

Càn Nguyên Thiên Quân mỉm cười nói:

- Đương nhiên sư huynh không chỉ có chút tâm kế, thủ đoạn đó. Năm xưa sư huynh bán tiên thiên bất bại chi địa cho Thần Mẫu, có lẽ khi đó sư huynh đã đặt ra kế hoạch hôm nay đối phó Thần Mẫu. - Nếu sư huynh chỉ muốn thoát khỏi Thần Mẫu khống chế thì thôi, nhưng sư huynh lợi dụng lực lượng của chúng ta chủ yếu vì muốn cướp thân thể Thần Mẫu!

- Thân thể Thần Mẫu là dụng cụ chứa thần hồn, đạo quả tốt nhất, là một thần khí tạo hóa vô cùng khổng lồ. Nếu có năng lượng sung túc, thậm chí chế tạo ra thân xác Đạo Quân, rót thần hồn, đạo quả Đạo Quân vào là sẽ hồi sinh một Đạo Quân.

- Nếu vũ khí đó rơi vào tay sư huynh thì danh hiệu đệ nhất đại giáo chắc chắn rơi vào tay Ngọc Kinh sư huynh. Không chỉ thế, ngôi Tiên Đế cũng thuộc về Giang Nam.

Tử Hạm Đạo Mẫu cười nói:

- Có lẽ trong đại chiến với Thần Mẫu, Ngọc Kinh sư huynh có thể nhờ tay Thần Mẫu tiêu diệt phu phụ chúng ta và Mông Tốn, nổ bỏ chướng ngại tương lai mình thống trị Tiên giới. Sau đó nuốt thân thể Thần Mẫu, nuốt thần hồn của chúng ta, lại tái tạo một đám người chúng ta, khống chế thế lực dưới tay chúng ta. Ngọc Kinh sư huynh thấy có đúng không?

Ngọc Kinh Thiên Quân biến sắc mặt sau đó lấy lại bình tĩnh, cười nói:

- Sư đệ và đệ tức càng nói càng kỳ cục, như thể ngu huynh là địa ma đầu gì ghê gớm lắm. Nếu các người đã nghi ngờ vậy tại sao còn đến giúp ta?

Càn Nguyên Thiên Quân nhẹ vỗ tay:

- Ta đến giúp sư huynh tất cả có chuẩn bị, sẽ không để thân thể Thần Mẫu

rơi vào tay sư huynh.

Một nam nhân trung niên và một bà lão tóc bạc da mồi bước ra.

Càn Nguyên Thiên Quân cười nói:

- Ta mời hai vị trí giả của Huyền Thiên giáo chủ đến là để đề phòng sư huynh.

Nam nhân trung niên chào, cười nói:

- Tại hạ Càn Khôn xin kính chào Ngọc Kinh thánh giáo chủ.

Bà lão nhẹ gật đầu, không chào Ngọc Kinh Thiên Quân.

Ngọc Kinh Thiên Quân biến sắc mặt nói:

- Tiềm Long quân sư, Quỷ Bà Thiên dưới tay Huyền Thiên giáo chủ? Huyền Thiên giáo chủ cũng nhúng tay việc này?

- Thánh giáo chủ đoán thử xem?

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Nếu đoán trúng ta sẽ nói hết cho nghe.

Sắc mặt Ngọc Kinh Thiên Quân bình thường nhưng lòng dậy sóng. Ngọc Kinh Thiên Quân có nghe truyền kỳ về hai trí giả dưới tay Giang Nam, sâu sắc biết điểm mạnh của hai người này.

Điểm mạnh của Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên không ở chỗ thực lực mà là trí tuệ.

Sau khi Giang Nam đâm thủng trời độ kiếp thì có tin đồn là thủ đoạn đâm trời độ kiếp do Càn Khôn lão tổ và Giang Nam lên kế hoạch, Giang Nam thực hành.

Quỷ Bà Thiên càng truyền kỳ, từng đấu pháp với Ma Kha Thiên Quân trong vô nhân cấm khu. Hai cường giả thần toán tung hoành ngang dọc trong vô nhân cấm khu, đánh nhau trời long đất lở.

Hiện giờ hai trí giả dưới tay Huyền Thiên giáo chủ cùng có mặt, còn đi theo bên Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Mông Tốn Đạo Quân. Ngọc Kinh Thiên Quân có hành động, âm mưu gì cũng khó giấu được bọn họ.

Mông Tốn Đạo Quân nhìn sắc mặt Ngọc Kinh Thiên Quân, thầm thở dài:

- Quả nhiên Ngọc Kinh có ý định mượn tay Thần Mẫu tiêu diệt chúng ta. Nếu không phải phụ mẫu kiếp này mời Tiềm Long, Quỷ Bà Thiên đến thì ta khó tránh khỏi bàn tay Ngọc Kinh. Nhưng hai vị trí giả đến, Ngọc Kinh sẽ rụt vòi, dù gì sau lưng hai trí giả là Huyền Thiên giáo chủ. Không biết Huyền Thiên giáo chủ có nhúng tay vào chuyện này, núp phía sau quan sát?

Lúc này Giang Nam thấy Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên xuất hiện trong Ngọc Kinh thánh giáo liền rời đi, hướng tới Đạo Quân điện.

Giang Nam cười nói:

- Càn Nguyên đạo hữu ranh ma thật, ta còn lo hắn không đấu lại Ngọc Kinh, ai ngờ hắn mời Càn Khôn, Quỷ Bà Thiên đến trợ trận. Bây giờ ta có thể kê cao gối ngủ, đi Đạo Quân điện giải quyết chuyện của mình.

Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên hợp tác đương nhiên là đánh đâu thắng đó.

Hai vị trí giả có chỗ thiếu hụt. Càn Khôn lão tổ giỏi mưu lược, bụng đen, tâm ngoan thủ lạt. Nhưng Càn Khôn lão tổ chịu bó tay với cường giả thần toán. Quỷ Bà Thiên giỏi thần toán nhưng tu vi yếu, mềm lòng không sát sinh.

Hai người hợp tác là tổ hợp hoàn mỹ, tính toán tất cả, chắc ăn.

Có Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên, không chỉ tính ra vị trí Thần Mẫu Đạo Quân ở, có thế lực gì, cũng đặt ra kế hoạch kín không kẽ hở, tiêu diệt cánh chim của Thần Mẫu Đạo Quân, khiến nàng không có đường trốn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2720: Bao Vây Tiễu Trừ Thần Mẫu. (2)

- Quỷ bà bà và Càn Khôn bị Càn Nguyên mời đi, hay bọn họ đã tìm ra cơ duyên mà Quỷ bà bà nói?

Giang Nam vừa đi vừa suy tư:

- Nguyên đỉnh là thân thể, đại đạo của Linh Bảo Đạo Chủ biến ra, Quỷ bà bà sinh ra từ tinh huyết của Linh Bảo Đạo Chủ. Nếu Quỷ bà bà có mảnh nhỏ Nguyên đỉnh, luyện linh quang trong đó vào người thì thần toán nâng cao một bậc.

- Bản lĩnh thần toán của Ma Kha Thiên Quân tiến bộ siêu mau nhưng không thể thắng Quỷ bà bà. Tuy nhiên trong thời gian này Quỷ bà bà đã lấy được bao nhiêu mảnh Nguyên đỉnh?

Qua hơn mười ngày, Giang Nam chạy tới tịch diệt khu ban đầu. Hiện tại tịch diệt khu đã bị các tiên thiên pháp bảo, linh bảo nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh san bằng.

Đạo Quân điện không nằm trong Tiên giới mà sừng sững ở cuối thời gian và không gian. Tịch diệt khu vốn đi thông Đạo Quân điện, dựa vào uy lực cấm khu nối với Đạo Quân điện.

Đạo Quân điện không ở trong Tiên giới, không nằm trong mặt thời gian nào của Tiên giới. Đạo Quân điện đứng ở tương lai, tận cùng thời gian và không gian để né tránh tịch diệt kiếp.

Hai vị tồn tại mạnh nhất thời đại nguyên đạo chế tạo ra thần điện này là để các Đạo Quân cường đại nhất trên đời vào trong né tịch diệt kiếp. Bởi vì thời đại càng mạnh tịch diệt kiếp càng khủng bố. Nếu Đạo Quân điện đứng trong bất cứ thời đại nào sẽ mang đến hủy diệt khó thể tưởng tượng cho thời đại đó. Đạo Quân trong Đạo Quân điện sẽ bị hủy diệt trong tịch diệt kiếp.

Chỉ có đặt Đạo Quân điện trong tương lai tịch diệt kiếp chưa từng đến mới thoát khỏi.

Hiện giờ tịch diệt khu bị san bằng, mất con đường đi Đạo Quân điện. Nếu không có cường giả trong Đạo Quân điện hướng dẫn, những người khác không vào được.

Nhưng Diệp Lân Tiên Đế từng đánh nhau với Linh Bảo Đạo Chủ xuất thân từ Đạo Quân điện, để lại dấu vết chiến đấu. Hai người đánh đến mức thời không nứt nẻ, liên kết giữa Tiên giới và Đạo Quân điện không biến mất.

Dấu vết hai siêu cường giả chiến đấu bị xóa nhòa trên đường khai thiên nhưng còn để lại chút dao động. Giang Nam dựa vào dao động này sưu tầm hơi thở Đạo Quân điện, có hy vọng vào trong thần điện.

Giang Nam ngồi xếp bằng biên giới tịch diệt khu trước kia, cảm ứng kỹ càng, thật lâu không nhúc nhích. Đột nhiên Giang Nam đứng dậy, chớp mắt biến mất khỏi Tiên giới.

Ngay sau đó, trước đại điện vĩnh hằng đứng ở tận cùng thời gian và không gian, thân hình Giang Nam từ mơ hồ đến rõ ràng, dần hóa thành thực chất.

- Đạo Quân điện, Thông Thiên các, ta đến đây!

Giang Nam cất bước đi vào thần điện vĩnh hằng. Trước Đạo Quân điện, một nữ Đạo Quân khí chất siêu quần đứng đó như chờ đợi Giang Nam trở về, là Thiên Phi Đạo Tôn.

Giang Nam tới gần, cười hỏi:

- Thiên Phi, rốt cuộc nàng đang chờ ai?

Thiên Phi Đạo Tôn thu về tầm mắt, nhìn Giang Nam, giọng điệu hờ hững như trước:

- Nguyên Mẫu đang đợi đạo hữu. Hưm, ngươi chắc khẻo hơn trước nhiều,

có thể vào Thông Thiên các.

* * *

Ngọc Kinh thánh giáo, các đại quân tiên nhân xuất phát. Có đại quân Huyền Châu, có thuộc hạ của Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu. Có mấy ngàn vạn tiên binh, tiên tướng của Ngọc Kinh Thiên Quân. Lâu thuyền lơ lửng, chiến hạm lướt đi, tiên thành bay lên, Tiên vực tiến tới, uy nhiếp hùng hồn.

Quỷ Bà Thiên bỗng thay đổi sắc mặt, cười khùng khục:

- Ha ha ha, đối thủ cũ đến. Ma Kha Thiên Quân đã tìm được Thần Mẫu Đạo Quân trước chúng ta một bước. Chậc, định che thiên cơ, phá hỏng thần toán của lão thân sao? Lão thân muốn đấu với ngươi một trận! Các vị hãy cẩn thận, tuyệt sát của Ma Kha sắp oanh giết ta!

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng, hỏi:

- Chắc bà bà có cách chống đỡ?

- Đương nhiên!

Quỷ Bà Thiên đắc ý nói:

- Cách này đơn giản, các người đỡ giùm lão thân là được. Tinh thần của lão thân không tốt, cần giữ lại chút sức lực đấu với tiểu tử kia. Nếu các người không chặn lại được tuyệt sát của hắn thì lão thân lại ra tay.

Dưới tay Ngọc Kinh Thiên Quân toàn là gần bằng Thiên Quân, có hai mươi mốt đại viên mãn Tiên Quân. Nghe bà lão nói làm cả đám mắc nghẹn, thực lực Quỷ Bà Thiên không cao nhưng nói chuyện tức chết người, làm người ta hận không thể bắt lại đánh một trận.

Ngọc Kinh Thiên Quân rất bình tĩnh, ra lệnh các phó giáo chủ khởi động đại trận đại giáo, cẩn thận đề phòng. Càn Khôn lão tổ thống soái các quân

dưới tay Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, cẩn thận đề phòng.

Từ khi Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu rời khỏi Huyền Châu tự xây dựng thế lực của mình. Càn Nguyên từng là Tiên Đế, có không ít người đi theo.

Những tiên nhân này về tay Càn Khôn lão tổ chỉ huy, khoảng hai trăm vạn quân lực.

Quỷ Bà Thiên ngước đầu, nheo mắt già nua nhìn đằng trước.

Quỷ Bà Thiên nói:

- Cường giả thần toán là một trong những tồn tại mạnh nhất thuở ban đầu khai thiên, sau khai thiên khắp nơi là báu vật, thiên địa chưa ổn định, dư âm khai thiên chưa tan, địa thủy phong hỏa còn chưa bình ổn, có thể cho thần toán bày ra sát cục.

- Cường giả thần toán trong trạng thái hoàn mỹ thôi diễn năng lực lên đỉnh trước giờ chưa từng có, thực lực phải ở trạng thái đại viên mãn Đạo Quân. Tính toán mọi năng lượng biến đổi thuở khai thiên ban đầu, nơi địa thủy phong hỏa dâng lên, thiên lực, địa lực, đạo lực, thủy lực, hỏa lực, phong lực vô số vị trí, nắm giữ mọi thay đổi trong lòng bàn tay, tính ra ảnh hưởng mỗi loại thay đổi mang đến.

- Tiếp theo hơi dẫn dắt lực lượng tụ tập lại, tổ hợp, công phạt, hủy diệt nhau, phá hủy toàn vũ trụ, tất cả tiên đạo tan biến.

Quần hùng mặt trắng bệch nghe.

Ngọc Cung Tiên Quân rùng mình, hét thất thanh:

- Hủy diệt nguyên vũ trụ, tiên đạo tan biến? Bà điên, điên thật rồi!

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục:

- Lão thân chỉ nói là trạng thái thần toán hoàn mỹ, muốn đến trình độ đó gần như là chuyện không thể. Trước không nói cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân khó khăn vất vả biết mấy, từ thời đại nguyên đạo đến hiện tại chỉ ít ỏi vài người đủ tiêu chuẩn.

- Chỉ nói tính hết biến đổi lực lượng một vũ trụ, không ai gánh nổi năng lực giải toán cường đại như vậy. Nhưng cường giả thần toán tính định mọi biến đổi của một thiên địa nhỏ thì có khả năng, sau đó xóa bỏ thiên địa này, hủy diệt kẻ thù trong thiên địa nhỏ. Ma Kha Thiên Quân có năng lực đó.

Quỷ Bà Thiên chưan ói xong đột nhiên hư không ức vạn dặm mấy ngàn vạn tiên nhân ở bắt đầu sụp đổ. Đại quân tiên nhân thuộc Ngọc Kinh thánh giáo, đám người Ngọc Kinh Thiên Quân ngước lên nhìn. Các mặt trời nổ tung trên bầu trời, địa thủy phong hỏa biến điên cuồng. Tiên linh khí nhân vật trong thiên địa đốt cháy, hư không tan biến. Đất đai, dãy núi nổ tung, áp lực vô biên đổ ập xuống bọn họ.

Cảnh tượng này như một quả cầu to, quả cầu nhốt bọn họ vào trong, tận thế từ bên ngoài đè vào trong, uy lực càng lúc càng mạnh.

Không gian nơi bọn họ ở rơi vào hủy diệt, đây là tuyệt sát của Ma Kha Thiên Quân.

Các phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo dốc hết sức vận chuyển các đại trận, tiên thành, tiên vực, tiên phủ, lâu thuyền, đại hạm bộc phát cùng đối kháng lực lượng hủy thiên diệt địa.

Chương 2721: Tạo Hóa Thần Khí.

Nhưng so với lực lượng thiên địa này thì sức mạnh của bọn họ quá nhỏ bé, mới đụng độ đã thua. Các pháp bảo bị đè nứt rạn.

Ngọc Kinh Thiên Quân vận chuyển Thanh Liên trấn đạo đỉnh, đỉnh to lơ lửng trên cao, ánh sáng xanh phát tán biến thành một đóa sen xanh nâng khung trời.

Ngọc Kinh Thiên Quân quát to:

- Càn Nguyên sư đệ, các người còn không ra tay?

Càn Nguyên Thiên Quân định lấy Hồng Mông Kim Phiên ra đối kháng tuyệt sát thì Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

- Thiên Quân chậm đã. Ma Kha tấn công là tự cứu, đợt công kích này chủ yếu tiêu hao lực lượng của chúng ta. Nếu các người cùng ra tay thì không ai đỡ nổi đợt công kích thứ hai của Ma Kha Thiên Quân.

Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu tim rớt cái bịch, từ bỏ ý định giúp một tay.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên địa lại xao động dữ dội, tuyệt sát thứ hai lao ra từ tuyệt sát thứ nhất, hóa thành một bàn tay to chộp hướng Quỷ Bà Thiên đứng trong đại quân mấy ngàn vạn tiên nhân.

Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói:

- Xin Đạo Mẫu ra tay.

Tử Hạm Đạo Mẫu khởi động đế xa ngay, nàng cầm đề quyền trượng tiến

lên đỡ chiêu tuyệt sát.

Đột nhiên một cây thương to bắn ra từ lòng bàn tay, tuyệt sát thứ ba xuất hiện.

Càn Khôn lão tổ nhìn Mông Tốn, Mông Tốn Đạo Quân liền lấy mảnh nhỏ tiên thiên thần đao nghênh đón cây thương.

- Tuyệt sát thứ ba xuất hiện chắc vẫn còn tuyệt sát thứ bốn, năm, thậm chí là sáu đúng không?

Ngọc Kinh Thiên Quân nhìn Càn Khôn lão tổ, trầm giọng hỏi:

- Ta ra tay chặn tuyệt sát thứ bốn, còn ai đỡ tuyệt sát thứ năm, sáu?

Càn Khôn lão tổ nhìn Quỷ Bà Thiên, Ngọc Kinh Thiên Quân hiểu ý. Mặt đất lại rung rinh, địa hỏa dâng lên dưới chân mọi người, dãy núi ầm ầm nhô lên hình thành lò luyện khổng lồ ức vạn dặm bao phủ mọi người vào trong.

Trong lò luyện, lực lượng thiên địa khủng bố biến thành vô số hỏa long dài trăm vạn dặm táp nuốt bốn phía.

Ngọc Kinh Thiên Quân chỉ tay:

- Lên!

Hồng Mông Kim Phiên bay lên, đại đạo hồng mông đè xuống, trấn áp lò luyện.

Lò luyện rung mạnh, lực lượng thiên địa kinh khủng khác tuôn ra phá tan Hồng Mông Kim Phiên trấn áp, bay lên cao thành cái chuông to đỏ máu. Máu từ vách chuông chảy xuống như suối.

Quỷ Bà Thiên biến sắc mặt nói:

- Thiên địa oán khí cũng bị Ma Kha dẫn động? Dùng thiên địa oán khí hóa thành chuông tang, tiếng chuông vang tiễn ta lên đường sao?

Quỷ Bà Thiên truyền âm cho Càn Khôn lão tổ, gã điều động hai trăm vạn tiên nhân ngay. Quanh thân hai trăm vạn tiên nhân phát ra đại đạo, vận chuyển pháp bảo đánh vào các góc hư không, đánh gãy các điểm chịu lực của thiên địa tuyệt sát này.

Chuông tang đẫmm áu chưa kịp bộc phát uy lực đã vặn vẹo sụp đổ, vỡ thành bốn, năm mảnh.

Chuông tan mới vỡ ra tuyệt sát thứ sáu hình thành ngay, biến ra cự thú ma khí nặng nề, há to mồm táp nuốt thiên địa, muốn nuốt hết Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên, mấy trăm vạn tiên nhân.

- Ma Kha điều động ma khí rải rác trong thiên địa? Rốt cuộc Ma Kha lộ ra dấu vết, bị lão thân tính ra chỗ ẩn núp!

Quỷ Bà Thiên giơ cây gậy lên giộng mạnh xuống đất, hoa văn ẩn xuống bề mặt gỗ lộ ra các đốm linh quang.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục:

- Các vị, lão thân đã tính ra chỗ ở của Ma Kha, Thần Mẫu. Chờ lão thân mượn lực lượng thiên địa đưa các người qua!

Hoa văn hoàn toàn ẩn nào gậy gỗ, biến thành từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang vặn vẹo giống một chân vạc, là chân vạc Nguyên đỉnh. Quỷ Bà Thiên có được nó, kết hợp hơi thở cùng Quỷ bà bà.

Quỷ Bà Thiên yếu nhất là tu vi, chỉ tương đương với chân thần, khó thể điều động lực lượng thiên địa hóa thành sát phạt tuyệt sát. Nhưng có chân vạc Nguyên đỉnh bù đắp thiếu sót cho Quỷ Bà Thiên.

Thiên địa chấn động mạnh kéo mấy ngàn vạn tiên nhân, đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân biến mất.

Cự thú biến ra từ ma khí thiên địa táp tới, cắn một góc thiên địa, nuốt hơn mười vạn tiên nhân.

Trong một thánh cảnh tiên đạo bình thường, ẩn dưới các tầng cấm pháp cấm chế là bí cảnh bao la, bát ngát, bí hiểm. Thần Mẫu Đạo Quân tự biết mình là kẻ thù của thiên hạ nên tìm đến thánh cảnh bình thường này rồi dời thánh cảnh cao đẳng hơn đến, thi triển phong ấn siêu cường đại luyện vào thiên địa, che giấu tung tích.

Nhìn từ bên ngoài thánh cảnh chỉ là một thánh địa nho nhỏ, không ai ngờ bên trong giấu thiên địa Càn Khôn, là bí cảnh do nhiều thánh cảnh hợp thành.

Ma Kha Thiên Quân đứng trong bí cảnh khí thế dồi dào.

- Nguy rồi, ta điều động ma khí thi triển tuyệt sát thứ sáu bị bà lão bắt dấu vết, e rằng lão đã tìm ra chỗ ở của hai ta.

Ma Kha Thiên Quân nhíu mày nói:

- Quỷ Bà Thiên mạnh hơn lúc trước rất nhiều, e rằng rất nhanh sẽ xuyên qua thời không đến đây.

Trung tâm bí cảnh truyền ra thanh âm dễ nghe:

- Ma Kha, ngươi lo nhiều quá, thiếp thân làm gì sợ Quỷ Bà Thiên?

Một vật khổng lồ thân bò cạp, tám chân nằm ở trung tâm bí cảnh. Thân thể to lớn dài trăm ức dặm, thật khó tưởng tượng.

Vô số xúc tu bay múa không ngừng hấp thu năng lượng từ các thánh cảnh, nhiều xúc tu mấp máy sinh ra mấy cục thịt trứng to lớn.

Xung quanh Thần Mẫu Đạo Quân vây quanh mấy ngàn vạn sinh linh tiền sử, cường giả sừng sững, đông nghìn nghịt không biên giới.

- Thiếp thân có lại năm ngàn vạn cường giả thời đại, hai vạn thần đẳng cấp Thiên Quân thần đạo. Chẳng lẽ lực lượng này không đủ nghiền áp bọn họ sao?

Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên:

- Miễn thiếp thân phục hồi đến trạng thái cao nhất là sẽ sinh ra mấy Đạo Quân chơi. Ma Kha nói xem thiếp thân còn sợ ai?

Xung quanh thân thể khổng lồ có một trăm thánh cảnh lơ lửng, trong mỗi thánh cảnh đứng một Thiên Quân tiền sử, khí thế siêu cường đại.

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng lướt qua mấy Thiên Quân tiền sử.

Đạo Tạng Thiên Tôn nhỏ giọng nói:

- Thật là tạo hóa thần khí vô song, nếu có được nó thì...

Ma Kha Thiên Quân nhẹ gật đầu, thầm nghĩ:

- Với lực lượng của ta không thể tiêu diệt Thần Mẫu, và Thần Mẫu cũng không chịu theo ta điều khiển, nên cần mượn tay Ngọc Kinh, Mông Tốn diệt Thần Mẫu, còn ta thì lấy thân thể. Nhưng trước đó ta cần nhờ lực lượng Thần Mẫu xử lý đám người Ngọc Kinh.

Đột nhiên hư không rung mạnh, một mảnh thiên địa lồng lộng chở mấy ngàn vạn đại quân đụng phá các tầng cấm chế Thần Mẫu Đạo Quân bày ra, lao vào bí cảnh, ghim xéo vào màn trời.

Cảnh tượng đó vô cùng rung động, rất khó tưởng tượng ai có lực lượng vĩ đại như thế. Quỷ Bà Thiên chỉ dùng lực lượng thiên địa chuyển vận thiên địa này, bản thân Quỷ bà bà không ra sức gì, có muốn cũng không làm được.

Đây là chỗ khủng bố của cường giả thần toán, dùng lực lượng bươm bướm vỗ cánh dấy lên bão tố cuồng phong thổi quét trăm vạn dặm.

Ánh mắt Ma Kha Thiên Quân nhìn Quỷ Bà Thiên, Quỷ bà bà cũng nhìn lại gã.

Bà lão này mắt mơ nhưng đột nhiên mắt bắn ra tia sáng kinh người.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục:

- Tiểu tử, tính toán thật gian manh.

Ma Kha Thiên Quân mỉm cười, vạt áo bay phần phật.

Ma Kha Thiên Quân cao giọng nói:

- Thần Mẫu, hãy để ta xem ngươi có bao nhiêu lực lượng đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2722: Sắp Xếp Của Đế Giang. (1)

Cơ thể to trăm ức dặm của Thần Mẫu Đạo Quân rung động, tám chân chống thân thể khổng lồ đứng thẳng. Ly Địa trấn đạo đỉnh hiện ra, Thần Mẫu Đạo Quân chỉ một cái, đại quân năm ngàn vạn tiên nhân đẳng cấp thần linh tiền sử dâng lên như sóng che rợp trời, ập hướng đại quân Ngọc Kinh thánh giáo, thuộc hạ Càn Nguyên Thiên Quân.

Cùng lúc đó, hàng trăm Thiên Quân tiền sử cùng hành động, hơn hai vạn Tiên Quân xông lên trước, khí thế đè sập thiên địa.

- Thần Mẫu không uổng là tồn tại duy nhất đỡ công kích của Huyền Thiên giáo chủ lúc Huyền Thiên độ kiếp.

Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân biến sắc mặt. Năm xưa thiên kiếp, nhân kiếp của Giang Nam bùng nổ, quần hùng vây công nhưng không ai sánh bằng hắn. Mọi người cùng Giang Nam va chạm bị hắn dễ dàng đánh gục, nhờ tiên thiên pháp bảo, chí bảo tiên đạo mới giữ được mạng sống. Chỉ mình Thần Mẫu Đạo Quân là ngay mặt đối kháng với Giang Nam.

Khi đó Thần Mẫu Đạo Quân đã chế tạo ra hơn hai mươi Thiên Quân, tám ngàn Tiên Vương, Tiên Quân.

Sau khai thiên thì thiên địa linh khí rất phong phú, trước kia Thần Mẫu Đạo Quân chế tạo Thiên Quân tiền sử còn bị hạn chế, không sinh sản số lượng nhiều được. Bây giờ Thần Mẫu Đạo Quân thoải mái tiêu phí tiên linh khí, trừ Đạo Quân ra, nàng dễ dàng chế tạo những cường giả cảnh giới khác.

Thần Mẫu Đạo Quân chế tạo Thiên Quân đã hơn trăm người, thời đại nguyên đạoa khí Tiên Vương, Tiên Quân thì hơn hai vạn người. Những tiên nhân đẳng cấp chân tiên khác nhiều cỡ năm ngàn vạn người.

Ngọc Kinh thánh giáo được ôcng nhận là đại giáo số một Tiên giới nhưng so với Thần Mẫu Đạo Quân thì như con kiến với con voi.

Không ai biết trong khoảng thời gian này Thần Mẫu Đạo Quân đã phát triển đến trình độ như thế.

Càn Nguyên Thiên Quân hít sâu, nói:

- Xem ra không thể tránh khỏi huyết chiến.

Càn Nguyên Thiên Quân lấy Hồng Mông Kim Phiên ra, trầm giọng nói:

- Thời đại thần đạo tiền sử đã bị diệt, cùng là Thiên Quân, chúng ta có thể mượn thiên địa đại đạo Tiên giới gia cố bản thân. Những Thiên Quân do Thần Mẫu chế tạo thì không làm như vậy được!

Ngọc Kinh Thiên Quân lấy Thanh Liên trấn đạo đỉnh ra, lạnh lùng nói:

- Trận chiến này chưa biết thắng thua thế nào!

- Giết!!!

* * *

Trong Đại La Thiên, Thị Hiên Vi tìm khắp nơi cuối cùng thấy hai tiểu nha đầu Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên. Hai nha đầu ngồi trên ghế đá nhìn chằm chằm đồng hồ cát trước mặt. Đằng sau đồng hồ cát là một tấm minh kính to.

Trong minh kính chiếu ra đại chiến thủ đoạn trước giờ chưa từng có, gần ức tiên nhân đại chiến trong bí cảnh to lớn bao la.

Thị Hiên Vi hết hồn nhìn cảnh tượng trong minh kính. Biển máu ngập trời, mỗi giây có vô số tiên nhân chết đi.

Hai pháp lực xem say sưa, nhưng không phải bọn họ xem trận ác chiến chiếu trong minh kính mà nhìn chằm chằm đồng hồ cát, rất là tò mò.

Thị Hiên Vi nhìn một lúc, hiểu ngay:

- Thì ra là Càn Nguyên sư huynh, Tử Hạm nương nương hợp tác với Ngọc Kinh đối phó Thần Mẫu.

Trong minh kính chiếu ra trận ác chiến, tuy binh lực phe Thần Mẫu Đạo Quân chiếm ưu thế áp đảo, vừa bắt đầu đã làm Ngọc Kinh thánh giáo hao tổn bao nhiêu là tiên nhân. Nhưng Ngọc Kinh Thiên Quân giao quyền khống chế Ngọc Kinh thánh giáo cho Càn Khôn lão tổ, từ sau khi gã điều binh bố trận thì thương vong ít dần.

Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Mông Tốn Đạo Quân dẫn hai mươi mốt đại viên mãn Tiên Quân chinh chiến sát phạt với hàng trăm Thiên Quân, giết nhau kinh thiên động địa.

Thị Hiên Vi nhìn tình hình trong kính, thầm lo lắng:

- Đám Càn Nguyên sư huynh làm sao đấu lại Thần Mẫu? Bây giờ Thần Mẫu chưa tham gia cuộc chiến đã làm bọn họ dốc hết binh lực ra, bên cạnh còn Ma Kha, Đạo Tạng nhìn chằm chằm. Nếu để hai người kia tham gia thì đám Càn Nguyên sư huynh sẽ chết không có chỗ chôn. Bây giờ lão gia vắng nhà, không rảnh lo cho bọn họ.

Lòng Thị Hiên Vi nặng trĩu ưu tư nhìn Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên.

Thị Hiên Vi hỏi:

- Tình nhi, Liên Liên, hai đứa ở đây làm gì?

Giang Tuyết Tình ngước lên, cười ngọt ngào:

- Nhỏ giọng nói: Đi ra ngoài bảo chúng ta nhìn chằm chằm đồng hồ cát, chờ cát chảy hết thì nhét mây nhỏ vào gương.

Tiểu Vân Liên gật đầu lia, lấy một đóa sen ra:

- Phụ thân nuôi hái một đóa sen trong hồ đưa cho ta, nói chờ đồng hồ cát

chảy hết thì ném nó vào gương.

Thị Hiên Vi kinh ngạc nói:

- Ném La Thiên Khánh Vân, sen năm sắc vào trong gương? Định làm gì...

Thị Hiên Vi gạiat mình hiểu ra, nàng nhớ đến diệu dụng của La Thiên Khánh Vân. Đóa khánh vân này có thể kích phát tất cả uy lực của chí bảo tiên đạo khác. Nếu ném La Thiên Khánh Vân vào sẽ kéo trấn đạo đỉnh, Hồng Mông Kim Phiên đến trạng thái cuồng bạo.

- Kích phát uy lực chí bảo tiên đạo, lão gia hết lòng hết dạ giúp nhóm Càn Nguyên sư huynh một tay. Nhưng hoa sen có tác dụng gì?

Hoa sen hái từ hồ nước Đại La Thiên, trong hồ có rất nhiều sen nhưng năm màu thì chỉ một đóa duy nhất. Giang Nam hái sen năm sắc cho Tiểu Vân Liên chắc chắn có ẩn ý gì, nhưng Thị Hiên Vi không đoán ra được.

- Được rồi, các ngươi không cần nhìn chằm chằm đồng hồ cát.

Thị Hiên Vi bật cười kéo hai nữ hài tử lên, nói:

- Trong đồng hồ cát của lão gia ước chứng chứa mấy ngàn cân hạt cát, theo tốc độ này thì chảy một, hai tháng cũng không xong. Các ngươi cứ đi làm chuyện của mình, chờ một tháng sau quay lại.

Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên reo lên, nhanh chân chạy mất.

Thị Hiên Vi ngồi trước minh kính quan sát cuộc chiến, thầm nghĩ:

- Lão gia kêu Tình nhi chờ thời gian dài như thế e rằng đám người Càn Nguyên sư huynh sẽ bị Thần Mẫu xử lý hết. Chẳng lẽ sẽ xảy ra biến số gì?

Thị Hiên Vi đang suy nghĩ đột nhiên tình hình cuộc chiến thay đổi. Thân thể to lớn không gì sánh bằng của Thần Mẫu Đạo Quân nhúc nhích, huơ cái càng to như mũi tên, đuôi như cái móc, vô số xúc tu bay đầy trời giết hướng đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân.

Tình hình gay go nghiêng về một hướng, Thị Hiên Vi rất lo. Đột nhiên một quyển Thái Cực đồ xuất hiện quay quanh Thần Mẫu Đạo Quân, cuốn nàng vào trong. Vạn Vật Đạo Tổ xuất hiện trong bí cảnh, cởi đạo bào xuống lao vào Thần Mẫu Đạo Quân trong Thái Cực đồ.

Thị Hiên Vi thở pahò:

- Thì ra là vậy.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Lão gia biết Vạn Vật Đạo Tổ ra tay, cho ràng đại chiến sẽ kéo dài hơn tháng nên mới làm ra đồng hồ cát to như vậy.

Ma Kha Thiên Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn cũng tham gia cuộc chiến. Hai người không tấn công đám Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân mà điều động lực lượng thiên địa lao vào Quỷ Bà Thiên.

Quỷ Bà Thiên huơ gậy chống, cũng sử dụng thần toán. Ba người điều động năng lượng trăm thánh cảnh hợp thành bí cảnh này, thần toán phá giải thần toán, tuyệt sát đối kháng tuyệt sát, giết đến trời sụp đất nứt.

Thị Hiên Vi phục Giang Nam sát đất:

- Tuy lão gia không phải thần toán nhưng trí tuệ không tầm thường. Lão gia cho rằng trận chiến này sẽ kéo dài hơn một tháng mới phân ra thắng bại. Ta chờ xem đến lúc đóa sen này dùng để làm gì.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2723: Sắp Xếp Của Đế Giang. (2)

Đạo Quân điện, Giang Nam lại đến đại điện sừng sững nơi tận cùng thời gian và không gian, lòng vô vàn cảm thán

Đạo Quân tiền sử đa số chết trong vô nhân cấm khu, chỉ có tinh anh trong tinh Đạo Quân mới có tư cách vào Đạo Quân điện

Tòa thần điện này là một ảnh thu nhỏ các thời đại từ nguyên đạo đến nay, tinh hoa các thời đại

Bước vào Đạo Quân điện như đi vào lịch sử vô cùng cổ xưa

Thiên Phi Đạo Tôn dẫn đường Giang Nam đi sâu vào Đạo Quân điện

Giang Nam cười nói:

- Thiên phi, lúc trong thư các ta xem điển tịch đại đạo tiền sử từng có một thắc mắc, nhưng khi ra thư các không kịp hỏi đã vội đi

Hôm nay khó được gặp nhau, không biết Thiên phi có thể giải đáp cho ta không?

Thiên Phi Đạo Tôn dừng bước:

- Mời đạo hữu nói

Giang Nam lên tinh thần, cười nói:

- Trong thư các ta xem điển tịch đại đạo tiền sử thấy có một sách của ba vị đạo hữu tình bày hiểu biết đại đạo các thời đại, mỗi người giải thích khác nhau, có lẽ là do ba người viết

Ba người này không phải Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu, Tịch Diệt

Đạo Nhân nhưng kế thừa lý niệm của ba người đó

Ta muốn hỏi người kế thừa lý niệm của Tịch Diệt Đạo Nhân là ai?

Thiên Phi Đạo Tôn nhíu mày nói:

- Người kia đã tọa hóa, biến thành tiên thiên pháp bảo

Giang Nam hét lên:

- Đã chết?

Thiên Phi Đạo Tôn gật đầu, nói:

- Có thể nói là chết, hắn biến thành tiên thiên pháp bảo, về mặt nào đó là một loại trường sinh

Giang Nam nhíu mày, hắn từ những dòng chữ nhìn ra người này hướng về đại đạo tịch diệt, tự cho rằng là Tịch Diệt Đạo Nhân khác

Không ngờ người đó tọa hóa biến thành tiên thiên pháp bảo

Giang Nam thầm nghĩ:

- Đạo Không Đạo Nhân nói Ma Kha Thiên Quân có thể là một vị tồn tại nào đó đoạt xá bản thể Ma Kha, nên ta suy đoán người đó trong Đạo Quân điện, không ngờ kẻ đó đã tọa hóa thành tiên thiên pháp bảo

Giang Nam ngẫm nghĩ, hỏi:

- Tiên thiên pháp bảo này còn trong Đạo Quân điện không? Có thể cho ta nhìn một cái không?

Thiên Phi Đạo Tôn lắc đầu, nói:

- Báu vật này bị Ôn Đế mượn, sau đó mất tích

Giang Nam kinh ngạc hỏi lại:

- Hỗn Độn Ôn Đế mượn tiên thiên pháp bảo đó rồi mất tích?

Giang Nam đăm chiêu:

- Đạo Quân biến thành tiên thiên pháp bảo có khi nào đảo ngược lại từ tiên thiên pháp bảo biến ra người không?

Thiên Phi Đạo Tôn ngẫm nghĩ thật lâu, lắc đầu, nói:

- Khả năng này không lớn, nhưng cũng có thể

Trong thời đại thú đạo ta từng thấy một con cự long luyện mình thành pháp bảo, dường như còn giữ lại linh trí

Cự long này được Vô Cực điện chủ dẫn vào Đạo Quân điện, sinh hoạt mấy thời đại thì chạy ra ngoài

Nhưng vị đạo hữu của Đạo Quân điện ta tọa hóa chắc không thể giữ thần hồn của mình

- Cự long thời đại thú đạo? Chẳng lẽ là con rồng to?

Giang Nam sửng sốt:

- Có thể nào vị tồn tại kia nghiên cứu rồng to, rồi được pháp môn thân hóa tiên thiên pháp bảo, thần hồn bất diệt?

Biểu tình Thiên Phi Đạo Tôn thản nhiên không quan tâm, dường như không có điều gì làm nàng dao động

Thiên Phi Đạo Tôn bước tới trước, nói:

- Thế thì ta không biết

Nguyên Mẫu chờ đạo hữu đã lâu, chúng ta đi

Giang Nam đi theo Thiên Phi Đạo Tôn, cười nói:

- Ta còn một vấn đề

Đạo Quân điện sừng sững ở tận cùng thời gian và không gian, ta muốn biết phía sau Đạo Quân điện có cái gì?

- Ngươi muốn xem đằng sau Đạo Quân điện?

Thiên Phi Đạo Tôn dừng bước, nhìn thẳng mặt Giang Nam, đôi mắt không chút cảm xúc rốt cuộc có gợn sóng

Giây lát sau gợn sóng tan, Thiên Phi Đạo Tôn đi tiếp

Thiên Phi Đạo Tôn nói:

- Nguyên Mẫu chờ đạo hữu đã lâu

Giang Nam đành theo sau Thiên Phi Đạo Tôn

Không lâu sau hai người đến chỗ Nguyên Mẫu điện chủ cư ngụ, nhìn từ xa có ánh sáng đại đạo vô tận bộc phát, như vô số đại đạo vòng quanh nguyên đài, một nữ nhân ngồi trong nguyên đài

Nữ nhân đó là Nguyên Mẫu điện chủ

Thiên Phi Đạo Tôn hành lễ, lùi xuống, để lại mình Giang Nam

Giang Nam tiến lên một bước, khom người nói:

- Huyền Thiên kính chào Nguyên Mẫu

Giọng Nguyên Mẫu điện chủ trong trẻo vang lên:

- Đế Giang, ngươi vẫn tự xưng là Huyền Thiên sao?

Thanh âm như thiếu nữ mười sáu

Trong nguyên đài đại đạo vòng quanh, nữ nhân đứng lên, đại đạo như sông gợn sóng

Nguyên Mẫu điện chủ bước chân đi tới, nói:

- Đế Giang, đế vâng chịu hỗn độn ý chí mà sinh ra, biến số tương lai chưa biết, xứng cùng ta gọi một tiếng đạo hữu

Nguyên Mẫu điện chủ chỉ một cái, một bồ đoàn hiện ra trước mặt Giang Nam

Nguyên Mẫu điện chủ mở miệng nói:

- Đế Giang đạo hữu, mời ngồi

Giọng Nguyên Mẫu điện chủ trẻ trung nhưng chất chứa tang thương cổ xưa, cho cảm giác rất kỳ lạ

Nguyên Mẫu điện chủ sống từ thời đại nguyên đạo đến bây giờ, tính tuổi tác thì không mấy người ngang hàng với nàng được

Vô Cực Thiên Tôn còn trẻ hơn Nguyên Mẫu điện chủ mấy chục ức năm

Giang Nam nhìn bồ đoàn lóe linh quang bất diệt, rõ ràng là tiên thiên pháp bảo

Giang Nam thầm khen Đạo Quân điện xa xỉ

Bồ đoàn này không phải cơ thể Đạo Quân biến ra mà dùng cách kỳ diệu luyện chế thành tiên thiên pháp bảo, yếu hơn Đạo Quân xả thân luyện thành tiên thiên pháp bảo một chút

Hiện giờ tầm mắt, kiến thức của Giang Nam siêu phàmm, hắn biết tiên thiên pháp bảo không nhất định phải là Đạo Quân xả thân mới luyện thành

Tu luyện đến cảnh giới hậu kỳ Đạo Quân, nếu lĩnh ngộ tiên thiên bất diệt càng cao thì có thể luyện thành tiên thiên pháp bảo, điều này vô cùng khó khăn

Như hồng mông tiên thiên của Thanh Liên Tiên Tôn, nhân quả tiên thiên

của Vô Cực Thiên Tôn, hỗn độn tiên thiên của Đạo Không Đạo Nhân, tịch diệt tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân đều là tiên thiên bất diệt trình độ cao

Cỡ như bọn họ luyện chế tiên thiên pháp bảo không cần xả thân

Nhưng bọn họ muốn luyện thành tiên thiên pháp bảo là vô cùng khó khăn, cần tốn thời gian vô tận mới luyện xong, uy lực không bằng Đạo Quân xả thân luyện tiên thiên pháp bảo

Đẳng cấp như bọn họ thường sẽ luyện chế tiên thiên chí bảo, khinh thường tạo ra tiên thiên linh bảo

Bồ đoàn của Nguyên Mẫu điện chủ là tiên thiên pháp bảo thật, do nàng tự mình luyện

Bởi vì linh quang trong bồ đoàn lộ ra hơi thở của Nguyên Mẫu điện chủ

Giang Nam ngồi xuống bồ đoàn, thầm nghĩ:

- Nguyên Mẫu tồn tại quá lâu, chuyện tồn tại đẳng cấp khác có lẽ không hứng thú nhưng nàng lại vui vẻ làm

Nguyên Mẫu điện chủ nhìn Giang Nam từ trên xuống dưới, cười nói:

- Thực lực của Đế Giang đạo hữu tăng lên rất nhiều so với lúc trước, tương lai thời đại tiên đạo tan biến, đạo hữu có thể vào Đạo Quân điện ta né tránh tịch diệt thời đại tiên đạo

Ta sẽ nhường ngôi cho hiền tài, mời ngươi ngồi vao ngôi điện chủ

Giang Nam tò mò hỏi:

- Không lẽ Nguyên Mẫu cũng cho là thời đại tiên đạo không thể né thoát tịch diệt kiếp?

- Né thoát tịch diệt kiếp?

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu cười:

- Có sinh thì có diệt, sinh sinh diệt diệt chính là trạng thái bình thường

Ý định trường ịnh bất tử là ảo tưởng, mơ mộng, như giấc mơ ảo ảnh

Đế Lân, Tôn Liên có thần thông lớn bao nhiêu đều không tránh khỏi điểm này

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2724: Một Bước Hộc Ngụm Máu.

- Giáo chủ đúng là là một thời đại ngang ngửa với nguyên đạo, nhưng thời đại nguyên đạo bị hủy diệt trong tịch diệt kiếp, thời đại tiên đạo cũng không thể thoát khỏi

Đạo Quân điện của ta sớm muộn gì sẽ bị hủy diệt trong kiếp số

Tim Giang Nam đập nhanh, lạc giọng hỏi:

- Đạo Quân điện sừng sững ở tận cùng thời gian, không gian mà cũng bị hủy sao?

Nguyên Mẫu điện chủ gật đầu, buồn bã than dài:

- Đạo Quân điện bị hủy trong kiếp số là chuyện sớm hay muộn

Điểm cuối thời gian và không gian là đại tịch diệt

đến lúc đó tất cả dấu vết đại đạo tiền sử, những tồn tại tiền sử may mắn trốn khỏi các cuộc tịch diệt kiếp, mọi văn minh để lại truyền thừa, các sinh linh đều bị hủy diệt

Tất cả dấu vết sẽ bị xóa bỏ, không còn lại gì

Nguyên đạo thần quang chảy xuôi quanh thân Nguyên Mẫu điện chủ, hiển nhiên tâm tình của nàng gợn sóng

- Khi đó mọi thứ bị chôn vùi, a không, không phải chôn vùi, là tan biến, không còn sót lại chút tiền sử nào

Không có sinh mệnh, không có văn minh, chỉ có tĩnh lặng như đã chết

Hỗn độn chìm trong tử vong, trống trơn

Giang Nam im lặng

Không phải tiêu điều, không phải một thời đại khác bắt đầu mà là tử vong, hỗn độn tĩnh lặng không chút gợn sóng

Đây đúng là tương lai làm người ta tụet vọng

- Rất nhiều tồn tại trong Đạo Quân điện đã tiên tri ngày đó đến

Nguyên Mẫu điện chủ cười mếu:

- Ta mơ hồ thấy ngày nào đó thời gian, không gian sẽ hoàn toàn hủy diệt, Đạo Quân điện vỡ thành nhiều mành

Các cố nhân và ta lần lượt chết đi, biến thành cát bụi không còn lại gì, không thể đến tận cùng đại đạo thì không độ qua kiếp số tĩnh lặng vĩnh hằng được

- Bây giờ rất nhiều người trong Đạo Quân điện rục rịch, có ý định nhập thế, liều mạng trước khi kiếp nạn đến

Bọn họ muốn xem mình có đến tận cùng đại đạo được không

Tim Giang Nam đập nhanh:

- Tồn tại Đạo Quân điện muốn nhập thể?

Nguyên Mẫu điện chủ liếc Giang Nam:

- Lý niệm của Đạo Quân điện ta là không can thiệp bất cứ thời đại phát triển, tiên đạo chưa phát triển hoàn toàn, chưa đến trạng thái đỉnh cao

Nếu tồn tại Đạo Quân điện nhập thế bây giờ sẽ tạo thành đả kích hủy diệt cho thời đại tiên đạo

- Hiện tại ta có thể kiềm giữ được bọn họ, nhưng nếu thần nhãn hai kiếp chứng Đạo Quân sẽ lại đến Đạo Quân điện, dùng quyền uy và nhân mạch

vung tay một cái là hơn phân nửa người đi theo hắn

Ta khó mà trấn áp

- Vô Cực Thiên Tôn hừng hực dã tâm, cho rằng hủy diệt thời đại tiên đạo sẽ giúp hắn đột phá cửa khó cuối cùng, bước vào tận cùng đại đạo, vĩnh hằng bất diệt

Đế và Tôn cực kỳ cường đại, không thua kém gì Vô Cực Thiên Tôn

Vì đối kháng Đế và Tôn, Vô Cực Thiên Tôn sẽ kéo Đạo Quân điện xuống nước

Nguyên Mẫu điện chủ khẽ thở dài:

- Vô Cực Thiên Tôn cực kỳ cường đại khủng bố, ngươi thấy Vô Cực Thiên Tôn bây giờ không trong trạng thái hoàn chỉnh, chỉ là một lũ thần hồn chuyển thế thân

Nguyên Mẫu điện chủ chưa dứt lời chợt nghe trong Đạo Quân điện vang tiếng chấn động kinh khủng

Đạo Quân điện rung lắc bần bật, như có tồn tại siêu khủng bố đang giận dữ, hừ mạnh cảnh cáo Nguyên Mẫu điện chủ

Nguyên Mẫu điện chủ cười khẩy nói:

- Bây giờ ngươi chưa trong trạng thái hoàn chỉnh mà muốn chấn nhiếp ta? Nếu ngươi đánh với ta không sợ đánh nát Đạo Quân điện, khiến đại hủy diệt đến sớm sao?

Chấn động dần bình lặng, Đạo Quân điện trở về yên tĩnh

- Vô Cực Thiên Tôn không trong trạng thái hoàn chỉnh, chỉ là một lũ thần hồn chuyển thế?

Giang Nam đè nén nỗi lòng rung động, tin tức này quá rùng rợn

Giây lát sau Giang Nam hít sâu, nói:

- Nguyên Mẫu, xin hỏi phía sau Đạo Quân điện có cái gì?

- Đế Giang đạo hữu có muốn nhìn xem không?

Nguyên Mẫu điện chủ đứng dậy, cười nói:

- Chờ Đế Giang đạo hữu ra khỏi Thông Thiên các, ta sẽ mang đạo hữu đi xem

Mục đích đạo hữu đến đây là vì vào Thông Thiên các, bây giờ thực lực của đạo hữu đã đủ sức vào trong

Mời đạo hữu theo ta, các vị đạo hữu Đạo Quân điện đã chuẩn bị sẵn sàng mở ra Thông Thiên các

Giang Nam đi theo Nguyên Mẫu điện chủ tiến tới trước, không lâu sau đến tận cùng Đạo Quân điện

Các cây cột đứng thẳng trong không trung, các Đạo Quân ngồi trên mấy cây cột

Giữa các cây cột có hư không vô tận, hư không cho cảm giác rất khủng bố, như thể rơi vào trong đó sẽ bị thời gian cắn nuốt, không biết sẽ rơi vào thời không loạn lưu thời đại tiền sử nào

Đằng sau mấy cây cột là một mảnh tối đen, không có ánh sáng, màu sắc

Giang Nam từng dến chỗ này, một vị tên Đại Si Đạo Quân tọa hóa nơi đây, thân biến tiên thiên pháp bảo

Mấy Đạo Quân khác ngồi trên các cây cột đưa tiễn Đại Si Đạo Quân

Nguyên Mẫu điện chủ đáp xuống một cây cột, mấy Đạo Quân khác người toát ra từng đợt linh quang

Vô số tiên thiên bất diệt quấn quanh nhau đánh vào chỗ tối đen đằng sau cây cột

Đột nhiên một khung cửa đơn độc xuất hiện trong hắc ám vô tận

Đại đạo linh quang của các Đạo Quân đan xen vào nhau nhưng không thể mở cánh cửa đó

Nơi đó chỉ có một cánh cửa, kích cỡ không lớn, đủ cho một người đi qua

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Từng đợt tiên thiên bất diệt giáng xuống thành cây cầu đi đến khung cửa

Từng đợt linh quang tràn ra quanh thân Nguyên Mẫu điện chủ biến thành bàn tay linh quang đẩy cánh cửa

- Đế Giang đạo hữu, ngươi cầm lệnh bài điện chủ của người kia tiến đến, Đạo Quân điện ta sẽ thỏa mãn một nguyện vọng của ngươi

Thông Thiên các này là hai vị điện chủ ban đầu tạo ra, bên trong chứa tận cùng đại đạo trong lòng bọn họ

Bàn tay Nguyên Mẫu điện chủ ấn cánh cửa, cửa kêu ken két từ từ mở ra

Nguyên Mẫu điện chủ nói:

- Sau cánh cửa là Thông Thiên các

Từ xưa đến nay hai mươi mấy thời đại biết bao nhiêu Đạo Quân vào trong đó, nhưng không một người đi tới cuối

Trong Thông Thiên các người đi xa nhất là Tịch Diệt Đạo Nhân và Vô Cực Thiên Tôn, bản thân ta không bằng hai người đó

Nguyên Mẫu điện chủ khẽ quát, cánh cửa hoàn toàn rộng mở

Nguyên Mẫu điện chủ nói:

- Đế Giang đạo hữu, mời đi đi, hy vọng ngươi có thể đi đến tận cùng

Giang Nam bay lên đầu cầu, chào các Đạo Quân, Nguyên Mẫu điện chủ

Giang Nam bước dọc theo cây cầu tiên thiên bất diệt đi hướng cánh cửa

Trên cây cầu, Giang Nam nhìn xuống dưới

Sâu trong hư không xẹt qua các tình huống, hình ảnh kỳ lạ, là cảnh tượng các thời đại tiền sử

Giang Nam hoảng sợ:

- Đây là

Một dòng thời gian khác

Dòng thời gian này khác với dòng thời gian mà Đế và Tôn sáng tạo ra

Dòng thời gian của Đế và Tôn là đảo ngược về thời đại nguyên đạo

Dòng thời gian này trông như song song với các thời đại, không phải quay về tiền sử mà đi một con đường khác song song với thời đại tiền sử

Có thể quan sát bất thời đại tiền sử nào

Đây là một loại thần thông mạnh mẽ, khó khăn hơn cả Đế và Tôn sáng tạo dòng thời gian, là con đường do cường giả càng mạnh khai sáng

Giang Nam nhíu mày thầm hỏi:

- Hai điện chủ Đạo Quân điện có thực lực như thế, chẳng lẽ như vậy chưa thể xem như bước chân vào tận cùng đại đạo?

Giang Nam đi tới tận cùng cây cầu, đến trước cánh cửa

Giang Nam dừng môt lúc, nhấc chân đi vào

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2725: Lấy Đạo Kết Bạn. (1)

Két két két két két!

Cánh cửa chậm rãi khép kín sau lưng Giang Nam, trước mặt hắn là hồng mông dâng lên, hỗn độn chìm nổi, bên trong có tiếng thì thầm khe khẽ

Giang Nam tiến tới trước, hỗn độn hồng mông dần tách ra lộ một con đường

- Tận cùng đại đạo trong lòng hai vị điện chủ là cái gì?

Con đường này dường như vô cùng vô tận, chỉ một mình Giang Nam bước đi

Như một lằn trắng giắt ngang không gian vô tận, Giang Nam chỉ là một đốm nhỏ xíu trên vạch trắng đó

Không biết qua bao lâu, tiếng thì thầm càng lúc càng rõ ràng, càng lúc càng lảnh lót, như có hai người đang luận đạo biện pháp

Giang Nam ngước lên nhìn, đằng trước có một hòn đảo nhỏ nổi, thanh âm luận đạo biện pháp phát ra từ nơi đó

Giang Nam lắng nghe giây lát, gõ trán tặc lưỡi khen:

- Hai người luận đạo, đạo pháp tinh diệu, sâu sắc quá

Hai người này biện pháp phun ra lời vàng vô cùng thâm ảo, dính dáng đến lý niệm khiến người tỉnh ngộ, không kiềm được tâmh ồn chìm đắm trong đó, cảm ngộ đạo pháp của bọn họ

- Sao trên đường có vết máu?

Giang Nam định bước nhanh đi đến đảo nhỏ chợt thấy mặt đất khắp nơi là vếtm áu ghê người, như có người đi đến đây thì bị thương nặng, một bước một búng máu

- Đây là

Máu của Đạo Quân! Là cái gì làm Đạo Quân bị thương?

Cếta máu loang lổ trên đường, máu Đạo Quân chưa từng khô, không biết bao nhiêu năm vẫn giữ sức sống mạnh mẽ

Những giọt máu như có sinh mệnh mấp máy, rực rỡ như ban đầu

Đạo Quân bị thương, trong máu chứa bao nhiêu năng lượng khủng bố?

Đối với Thiên Quân thì máu của Đạo Quân là tài liệu luyện bảo rất hiếm có

Máu Đạo Quân vô cùng quý giá, máu của bất cứ Đạo Quân nào nếu rơi rớt ở Tiên giới đủ sinh ra sinh linh lạ lùng và cường đại

Ví dụ Quỷ Bà Thiên sinh ra từ máu của Linh Bảo Đạo Chủ

Máu của Đạo Quân trên con đường này nhiều vô cùng

Giang Nam nhìn phía trước, đoàn máu trải rộng con đường, chắc không phải một Đạo Quân để lại

- Đạo Quân bị thương tại đây, vết thương nặng đến nỗi hộc máu có ít nhất mười người

Khóe mắt Giang Nam co giật những giọt máu này chắc là Đạo Quân đi trên đường để lại, nhiều người tới đây bị thương nặng hộc máu, gần như đi một bước hộc một búng máu

Giang Nam nhìn xung quanh, nơi này hồng mông dâng lên hỗn độn chìm nổi, không có gì lạ, không thấy có ma đầu hay công kích, cấm chế gì làm

Đạo Quân bị thương

- Là cái gì công kích Đạo Quân bị thương?

Giang Nam do dự giây lát, không phát hiện có gì không ổn, hắn đi tiếp

Giang Nam sắp đến gần đoàn máu Đạo Quân thứ nhất, bước chân sắp đạp xuống thì hai đạo âm trên đảo nhỏ bỗng trở nên vang dội đánh vào não Giang Nam

Ầm!

Giang Nam cảm thấy não như sắp nổ tung, hai đạo âm biện pháp chấn động, ù vang, chấn đại đạo trong người Giang Nam rung rinh, ầm ĩ

Hai đạo âm biện pháp đôi khi chất vấn, hỏi tại sao công kích? Ném các vấn đề đại đạo khó khăn công kích lý niệm đại đạo của Giang Nam

Đôi khi tấn công đạo tâm, tru tâm, phá ý chí, hỏng đạo cơ

Chỉ trong khoảnh khắc có trăm ngàn câu hỏi hóc búa đánh động đại đạo, chấn động đạo tâm của Giang Nam

- Thì ra là vậy

Giang Nam rung động thầm nghĩ:

- Cửa thứ nhất Thông Thiên các là đạo vấn hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện ném ra

Đạo vấn thành yêu, hỏng đạo tâm, phá tâm chí, hủy đạo cơ của ta

Hèn gì mấy Đạo Quân đi vàog đây bị thương

Trong Đạo Quân điện đặt nhiều cái chum cũ nát, những cái chum phong ấn một số câu hỏi Đạo Quân

Lâu dần mấy vấn đề này biến thành yêu tinh, lần đầu tiên Giang Nam đến Đạo Quân điện đụng phải một số yêu tinh dí hắn hỏi khó về đại đạo

Thiên Phi Đạo Tôn nói những yêu tinh vô hình vô chất, mặc kệ chúng

Nhưng yêu tinh trên đường này không đơn giản, là hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại đạo vấn, là vửa thứ nhất Thông Thiên các, phải giải đáp các câu hỏi của yêu tinh mới qua ải đi lên đảo

Vù vù vù vù vù!

Người Giang Nam rung lắc, Nguyên Thủy đại đạo bay vọt lên, không tự chủ được bay ra khỏi người hắn

Đại đạo như mây chiếm trên đầu Giang Nam, đại đạo ngưng tụ thành một người giống hắn y như đúc ngồi xếp bằng trên mây, quanh thân do linh quang bất diệt tổ thành

Cơ thể Giang Nam này to lớn không gì sánh bằng vĩ đại ngồi trên mây, thần quang tỏa sáng quanh người, hai tay giang ra rống to:

- Lấy đạo gặp bạn!

Nguyên Thủy đại đạo cộng hưởng cộng minh

Giang Nam trên mây phát ra đạo âm thứ ba va chạm với hai loại đạo âm trên đảo nhỏ, tự bày pháp, đạo của mình

Ba đạo âm va chạm nhau, sát khí bốn phía

Hai loại đạo âm biện pháp là vấn đề hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại, các câu hỏi khó trên đường tu hành đại đạo

Lúc trước Giang Nam đi trên đường không gặp nhiều trắc trở nhưng đến đây thì kích phát mấy vấn đề này công kích

Là hai đạo âm biện pháp đánh vào não Giang Nam, dẫn đến đại đạo cảm

ứng lộ ra dị tượng đối kháng trùng kích

Lấy đạo gặp bạn

Đây là loại lấy đạo gặp bạn hoàn toàn mới

Lý niệm va chạm, đại đạo ầm vang

Lần đầu tiên Giang Nam gặp phải loại luận đạo biện pháp cách thời không, tranh phong lý niệm thế này

Hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại đạo vấn vô hình, nhưng áp lực kinh người

Sau khi giải đáp áp lực mới nhẹ bớt, có thể đi tiếp một bước

Còn không trả lời được thì áp lực khủng bố đè xuống, Giang Nam tự hỏi bản thân không chịu nổi

Sợ là Giang Nam sẽ như những Đạo Quân đã hộc máu tại đây, phun ra từng búng máu

- Hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện thật thú vị, tạo ra cách thử thách kiểu này

Giang Nam cất bước đi tiếp, hai loại đạo âm hỏi vấn đề mặc dù rất khó khăn, mỗi loại đủ nhốt Đạo Quân trăm ngàn năm, thiên cổ tuyệt vấn, câu hóc búa thiên cổ

Nhưng Giang Nam có ánh mắt, kiến thức không tầm thường

Giang Nam ra khỏi dòng thời gian, lý niệm đại đạo đã không cực hạn ở thần đạo trước kia mà đi lên con đường hoàn toàn mới

Đó là con đường đi thông nguyên thủy, đi thông tận cùng đại đạo trong lòng Giang Nam

Trong ngực Giang Nam có đại đạo hơn hai mươi thời đại từ nguyên đạo đến nay, bao gồm tất cả

Lúc này Giang Nam chưa hoàn toàn dung hội quán thông, đạt đến trạng thái nguyên thủy trong lòng hắn nhưng bất cứ câu hỏi khó về đại đạo nào đừng mơ làm khó Giang Nam

Ánh mắt, kiến thức của Giang Nam đã đến cảnh giới viên mãn Đạo Quân, lấy cảnh giới Thiên Quân luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang, thấm chí chế tạo hai hình dạng ban đầu tiên thiên chí bảo Đại La Thiên, Lô Bồng

Giang Nam vững bước đi về phía trước, nhưng tốc độ chậm dần

Hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại đạo vấn ngày càng cao sâu, càng khó giải đáp

Dù Giang Nam dung hội quán thông hết đại đạo thời đại tiền sử, biến thành một phần Nguyên Thủy đại đạo, hắn bỏ ra thời gian giải đáp mỗi đạo vấn càng lúc càng dài

Đi ra khoảng một trăm bước, Giang Nam cần hơn mười ngày mới giải đáp một đạo vấn, lại bước ra một bước, bị đạo vấn khác ghìm chân

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2726: Lấy Đạo Kết Bạn. (2)

Hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện phát ra đạo vấn đã đến cảnh giới đỉnh Đạo Quân, Giang Nam chưa tới gần cảnh giới này, hắn cần thời gian giải đáp đạo vấn

Nếu Giang Nam đến cảnh giới Đạo Quân thì ít tốn thời gian hơn, đây là hạn chế về mặt cảnh giới

Đối với Giang Nam, giải đáp đạo vấn rắc rối thật nhưng chưa thể làm khó hắn hoàn toàn

Sau này đạo vấn hỏi vấn đề càng khó khăn, chỉ đại viên mãn Đạo Quân mới tiếp xúc đến

Đây là kỳ ngộ hiếm có, dù sao Giang Nam chưa đến cảnh giới Đạo Quân, rất nhiều đại đạo lý hắn hoàn chưa từng lĩnh ngộ

Có những đạo vấn chỉ điểm, Giang Nam lĩnh ngộ trước những ảo diệu trong đó, sau này càng dễ tu thành Đạo Quân hơn

Bất giác lại hơn một tháng qua đi, Giang Nam giải đáp câu hỏi khó cuối cùng

Ngước lên nhìn thấy hòn đảo nhỏ ngay trước mắt, Giang Nam hít sâu bước lên trên

Bên ngoài Thông Thiên các, Nguyên Mẫu điện chủ rời khỏi mấy cây cột, các Đạo Quân khác vẫn còn ngồi trên cột

Nguyên Mẫu điện chủ ra khỏi Đạo Quân điện thấy Thiên Phi Đạo Tôn còn đứng trước đại điện nhìn phương xa, lắc đầu

Nguyên Mẫu điện chủ cười hỏi:

- Thiên phi, năm xưa ngươi mất bao lâu vượt qua cửa thứ nhất Thông Thiên các?

- Cửa thứ nhất Thông Thiên các?

Thiên Phi Đạo Tôn thu về tầm mắt, suy tư nói:

- Hơn bảy trăm năm

Nguyên Mẫu điện chủ tốn thời gian ít hơn, một tháng là giải đáp hết đạo vấn đi lên đảo, nhanh nhất trong mọi người

Dù là Vô Cực điện chủ, Quảng Đô điện chủ tốn thời gian lâu hơn Nguyên Mẫu điện chủ mười ngày

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, nói:

- Ta không giải đáp hết đạo vấn trong vòng mộttháng, có các đạo vấn chưa giải đáp làm ta bị thương nặng

Ngược lại Vô Cực, Quản Đô giải đáp hết đạo vấn, đây là điểm ta thua bọn họ

Vì vậy trong Thông Thiên các ta đi ngắn hơn bọn họ một chút

Thiên Phi Đạo Tôn hỏi:

- Đế Giang mất bao lâu đi qua cửa thứ nhất Thông Thiên các?

- Không biết

Nguyên Mẫu điện chủ cười nói:

- Đế Giang chịu thiệt ở chỗ chưa phải Đạo Quân, cảnh giới thấp hơn chút, chắc sẽ tốn thời gian hơn chúng ta

Trong vòng ba trăm năm đi qua cửa thứ nhất là đã lợi hại

Tuy nhiên, hắn là cảnh giới Thiên Quân nhưng dù gì là Đế Giang, cảm ngộ chưa biết, cửa thứ nhất không làm khó được hắn

Thiên Phi Đạo Tôn gật đầu, lại nhìn con đường đằng trước Đạo Quân điện

Nguyên Mẫu điện chủ khẽ thở dài:

- Còn muốn chờ bao lâu? Người ngươi chờ đã chết, sẽ không quay về

Xác hắn đã chôn ở

- Hắn sẽ trở về, hắn đã nói là sẽ về

Thiên Phi Đạo Tôn bình tĩnh nói:

- Tồn tại cường đại như vậy sao có thể dễ dàng chết? Có lẽ hắn đã chuyển thế, lạc đường trong trần gian

Có ngày hắn sẽ nhớ lại hết, có ta chờ thì hắn sẽ quay về

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, xoay người quay vào Đạo Quân điện:

- Ngươi chỉ là phi tử của kẻ đa tình kia, cần gì si tình như vậy? Hắn sẽ không trở về, ngươi biết xác hắn bị người kia chôn ở đâu

Trong cuộc chiến như thế chết là chết, không có khả năng chuyển thế

Trong Thông Thiên các, Giang Nam leo lên đảo nhỏ, thầm nghĩ:

- Hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại đạo vấn đúng là lợi hại, làm tam ất bốn mươi tám ngày mới đi lên đảo nhỏ được, chậm quá

Ta chịu thiệt cảnh giới thấp, nếu ta đến cảnh giới Đạo Quân thì mấy câu hỏi đã không làm ta mất thời gian lâu như vậy

Giang Nam tiến tới trước, thầm nghĩ:

- Tính thời gian thì đám người Ngọc Kinh, Càn Nguyên, Mông Tốn đối phó Thần Mẫu chắc đã đến thời kỳ mấu chốt

Trận chiến này kéo dài hơn một tháng trời, có lẽ bọn họ đã dốc hết thủ đoạn ra, gân cốt rã rời

Ta để lại hai hậu chiêu chắc đã nổi lên tác dụng, không biết có bắt được Thần Mẫu Đạo Quân không

* * *

Tiên giới, Đại La Thiên

Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên nằm sấp trước đồng hồ cát, nhìn chằm chằm đồng hồ, bỗng hai nữ hài tử reo lên, hạt cát trong đồng hồ cát đã chảy hết

Thị Hiên Vi hồi hộp chú ý tình hình chiến đấu trong minh kính

Cuộc chiến bao vây tiễu trừ Thần Mẫu Đạo Quân đã đến giây phút thảm khốc nhất, bao nhiêu tiên nhân vùi thây trong trận chiến này

Có thể nói Thần Mẫu Đạo Quân là địch thủ khó gặm nhất, tiên nhân đẳng cấp thần đạo tiền sử dưới tay nàng nhiều cỡ năm ngàn vạn

Cỗ máy chiến đấu khổng lồ này không ngừng sinh ra các trứng thịt, sinh ra nhiều tiên nhân hơn, liên tục rót sức sống vào cuộc chiến

Dù thủ đoạn hành quân bày trận của Càn Khôn lão tổ cao siêu hơn người một bậc nhưng thống soái đại quân Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân đối kháng đại quân Thần Mẫu Đạo Quân gần như ép cạn tài trí của gã

Càn Khôn lão tổ mệt đến đầu váng mắt hoa, không nghỉ ngơi được phút nào

Chiến đấu của Quỷ Bà Thiên, Ma Kha Thiên Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn

không rung động hồn người bằng đại chiến ức vạn tiên nhân nhưng càng quỷ bí, khó lường hơn

Thần toán tuyệt sát trong bí cảnh này càng biến thái, khó thể đề phòng

Đám người Vạn Vật Đạo Tổ chiến đấu với bản thể Thần Mẫu Đạo Quân, ứng chiến hàng trăm Thiên Quân

Trăm Thiên Quân đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân, vận dụng cỗ máy chiến đấu to lớn, uy lực hủy thiên diệt địa bộc phát ra

Dù Vạn Vật Đạo Tổ khởi động chí bảo tiên đạo tiên thiên quyền trượng cũng không đánh lại Thần Mẫu Đạo Quân nổi

Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu đánh nhau mệt ná thở, sắp kiệt sức

Mông Tốn Đạo Quân đột nhiên lấy mảnh nhỏ tiên thiên thần đao ra, quát to:

- Trang Nghiêm Thần Tổ, hãy dùng Thái Cực đồ hộ tống ta vào người Thần Mẫu, để ta chém nguyên thần!

Vạn Vật Đạo Tổ nghe xưng hô Trang Nghiêm Thần Tổ thì mắt lóe tia sáng nghĩ đến năm tháng cùng đám người Mông Tốn Đạo Quân chế tạo Thần Mẫu Đạo Quân

Vạn Vật Đạo Tổ cười lớn, Thái Cực đồ bay ra khỏi người gã bao bọc Mông Tốn Đạo Quân lại bay vào miệng Thần Mẫu Đạo Quân

Thần Mẫu Đạo Quân huơ càng to kẹp Thái Cực đồ, cười phá lên:

- Lão chủ nhân muốn vào người thiếp thân? Trong người thiếp thân có ức vạn mê cung, khác hẳn khi lão chủ nhân chế tạo ra ta

Muốn tìm được nguyên thần của thiếp thân là chuyện không thể nào

Vạn Vật Đạo Tổ vận chuyển tiên thiên quyền trượng chặn một kích thay Mông Tốn Đạo Quân, vô số xúc tu bay msua quấn Vạn Vật Đạo Tổ

Cái đuôi móc câu của Thần Mẫu Đạo Quân giấu trong đám xúc tu định cho Vạn Vật Đạo Tổ một kích trí mệnh

Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu liều mạng xông lên, tranh thủ thời gian cho Mông Tốn Đạo Quân

Thần Mẫu Đạo Quân cười nhạt, vô số xúc tu màu đen rậm rạp múa may cuốn ba vị Thiên Quân

Cái đuôi tiếp tục đâm hướng Vạn Vật Đạo Tổ, cái càng khác kẹp Thái Cực đồ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2727: Ta Chuộc Tội. (1)

Trước minh kính, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên nhét hoa sen năm sắc Giang Nam hái vào trong gương

- Còn đóa sen năm sắc này cũngp hải bỏ vào

Thị Hiên Vi dắt hai nữ hài tử đứng trước gương, căng thẳng chú ý? Thần nhãn phản chiếu trong kính

Thị Hiên Vi cười nói:

- Đóa sen của lão gia có tác dụng gì? Rất nhanh sẽ biết

Trong bí cảnh Thần Mẫu Đạo Quân, Thần Mẫu huơ càng kẹp Thái Cực đồ, đóng đinh Mông Tốn Đạo Quân tại chỗ

Mông Tốn thúc đẩy mảnh nhỏ thần đạo định đánh bật cái càng, một cái càng khác từ bên cạnh tấn công

Thanh Liên trấn đạo đỉnh của Ngọc Kinh Thiên Quân bị Ly Địa trấn đạo đỉnh của Thần Mẫu Đạo Quân chặn

Tử Hạm Đạo Mẫu, Càn Nguyên Thiên Quân bị vô số xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân chặn, xúc tu bay đầy trời

Đế xa va chạm, Tiên Đế quyền trượng gõ đánh cỡ nào cũng không thể xuyên thấu những xúc tu

Càn Nguyên Thiên Quân lấy Hồng Mông Kim Phiên ra, hồng mông trải xuống trấn áp các xúc tu

Hồng Mông Kim Phiên cắt chặt đứt từng xúc tu, nhưng càng nhiều xúc tu hơn vọt tới

Càn Nguyên Thiên Quân không cách nào tiến lên giúp đỡ Mông Tốn Đạo Quân một tay

Vạn Vật Đạo Tổ ngăn cái đuôi của Thần Mẫu Đạo Quân, hàng trăm Thiên Quân đứng trên lưng Thần Mẫu phát huy uy lực móc câu hoàn toàn

Vạn Vật Đạo Tổ phải dốc hết sức ra ứng đối

Thái Cực đồ của Vạn Vật Đạo Tổ đã giao cho Mông Tốn Đạo Quân, đối kháng cái đuôi và xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân cần thúc giục Kim Quang trấn đạo đỉnh, tiên thiên quyền trượng ngăn cản

Tiên thiên quyền trượng không phải báu vật phòng ngự, nó thuộc dạng tấn công

Kim Quang trấn đạo đỉnh thì công phòng một thể, thích hợp để phòng ngự

Mắt Vạn Vật Đạo Tổ lóe tia sáng, đột nhiên tiên thiên quyền trượng bay hướng Mông Tốn Đạo Quân, vô số linh quang bất diệt bay ra từ đầu trượng quấn một cái càng của Thần Mẫu Đạo Quân

Kim Quang trấn đạo đỉnh trên đầu Vạn Vật Đạo Tổ bị cái đuôi đánh bay, vô số xúc tu thừa dịp quất bay Vạn Vật Đạo Tổ

Vạn Vật Đạo Tổ thà bị thương cũng quyết tạo cơ hội cho Mông Tốn Đạo Quân

Mông Tốn Đạo Quân đánh bật cái càng khác, Thái Cực đồ xoay tròn chui vào miệng Thần Mẫu Đạo Quân

Thần Mẫu Đạo Quân cười duyên:

- Các ngươi quá coi thường thiếp thân! Hôm nay thiếp thân sẽ bắt trọn ổ!

Môi đỏ mọng há ra, các xúc tu đen thui bay ra khỏi miệng đâm vào Thái Cực đồ, đóng đinh quyển trận đồ

Mông Tốn Đạo Quân gặp nguy hiểm chỉ mành treo chuông

Đột nhiên hư không nhẹ chấn động, trên bầu trời bắn ra một luồng kính quang rơi xuống bí cảnh của Thần Mẫu Đạo Quân

Kính quang như cây cột chiếu rọi bí cảnh, một đóa khánh vân từ từ bay xuống trong kính quang

Chuông, đỉnh, rồng, các hình dạng pháp bảo cỡ nhỏ đinh đang trong khánh vân

Khánh vân vừa xuất hiện trong bí cảnh, Kim Quang trấn đạo đỉnh, Thanh Liên trấn đạo đỉnh, Ly Địa trấn đạo đỉnh, hay Hồng Mông Kim Phiên của Càn Nguyên Thiên Quân bỗng chốc tăng vọt uy lực

Thần Mẫu Đạo Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Vạn Vật Đạo Tổ đều là cảnh giới Thiên Quân, tuy được chí bảo tiên đạo nhưng không thể phát huy uy lực đến tột đỉnh

Ba trấn đạo đỉnh này là một trong năm trấn đạo đỉnh mà còn khó phát huy uy lực mạnh nhất

Hồng Mông Kim Phiên là chí bảo tiên đạo đơn, ba đỉnh cộng lại không mạnh bằng Hồng Mông Kim Phiên, chỉ dựa vào một mình Càn Nguyên Thiên Quân khó phát huy uy lực

Đóa La Thiên Khánh Vân xuất hiện trong bí cảnh liền nâng uy lực bốn chí bảo tiên đạo lên gấp mấy lần

Báu vật Đạo Quân bộc phát hung uy, vang tiếng nổ điếc tai tạc nổ hư không vô tận trong bí cảnh

Đặc biệt Hồng Mông Kim Phiên, uy lực của nó mạnh mẽ vượt qua ba trấn đạo đỉnh khác

Kim phiên hồng mông tử khí tràn ngập, từng tia sáng vàng chém ra, nơi đi

qua các xúc tu đứt đoạn

Càn Nguyên Thiên Quân vừa mừng vừa sợ huơ Hồng Mông Kim Phiên chém miệng Thần Mẫu Đạo Quân

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Miệng Thần Mẫu Đạo Quân bắn ra các xúc tu bị cắt đứt

Mông Tốn Đạo Quân không còn bị ngăn cản, Thái Cực đồ nhẹ xoay chui vào miệng Thần Mẫu Đạo Quân

Thần Mẫu Đạo Quân hét to:

- Huyền Thiên, ngươi cũng muốn đối chọi với ta?

Tám cái chân to như ngọn núi bỗng giẫm mạnh, dưới chân sinh ra tiên vân nâng cơ thể to lớn không gì sánh bằng lên cao, ngược kính quang giết vào Đại La Thiên

Thần Mẫu Đạo Quân hét chói tai:

- Hôm nay ta giết vào Đại La Thiên, bắt hết gia đình già trẻ lớn bé nhà ngươi, giết sạch!

Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Vạn Vật Đạo Tổ vội đuổi theo kéo chân Thần Mẫu Đạo Quân, đánh nhau túi bụi

Thần Mẫu Đạo Quân như phát cuồng, thế công cực kỳ hung dữ đánh nát khung trời, hủy diệt mặt đất

Có hàng trăm Thiên Quân cung ứng pháp lực khiến thực lực của Thần Mẫu Đạo Quân vượt qua cả Vạn Vật Đạo Tổ

Bây giờ ba trấn đạo đỉnh, Hồng Mông Kim Phiên, các chí bảo tiên đạo bị kích phát toàn bộ uy lực, Thần Mẫu Đạo Quân không để các đòn công kích

vào mắt nhưng tốc độ chậm dần

Thần Mẫu Đạo Quân càng điên cuồng:

- Ta nhẫn nhịn đã lâu, gom góp tích luỹ thực lực, các ngươi làm sao ngăn cản được? Chờ bắt hết gia đình già trẻ lớn bé nhà Giang Nam rồi sẽ tới lượt cả nhà các ngươi, ta làm nữ Tiên Đế duy nhất trong Tiên giới!

Thần Mẫu Đạo Quân cao giọng quát:

- Ma Kha, Đạo Tạng, các ngươi mau lên, chặn bọn họ lại giúp ta

Chờ ta giết cả nhà Huyền Thiên xong các ngươi là công thần theo đế!

Mắt Ma Kha Thiên Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn lóe tia sáng, vẫn đấu với Quỷ Bà Thiên

Ma Kha Thiên Quân đột nhiên nhảy ra, cười nói:

- Cũng sắp tới lúc, Đạo Tạng, ngươi hãy ngăn Quỷ Bà Thiên!

Thần Mẫu Đạo Quân thấy Ma Kha Thiên Quân đến thì mừng rỡ, nhưng gã tới gần lại không tấn công nhóm Càn Nguyên Thiên Quân, chỉ theo phía xa nhìn

Lòng Thần Mẫu Đạo Quân hoảng loạn hét to:

- Ma Kha, ngươi có ý gì? Đúng rồi, ngươi cũng mơ ước thân thể của ta

Chết tiệt, hãy mau ra tay, giúp ta chặn bọn họ lại, ta quy hàng ngươi là được! Mông Tốn, dù ngươi giết nguyên thần của ta thì ta sẽ không chết, chỉ cần có người Tu luyện công pháp của ta thì ta sẽ hồi sinh!

Đột nhiên thân thể khổng lồ của Thần Mẫu Đạo Quân run bần bật, đôi mắt không còn tia sáng, hàng trăm Thiên Quân trên lưng nàng như mất linh hồn đứng ngây như phỗng

Trong bí cảnh, phe Thần Mẫu Đạo Quân còn sót lại ba ngàn vạn đại quân tiền sử đang đánh nhau với liên quân các giáo do Càn Khôn lão tổ thống lĩnh đột nhiên yên lặng, các pháp bảo rớt xuống đất

Cơ thể khổng lồ của Thần Mẫu Đạo Quân từ trên cao rớt xuống đất, làm dãy núi sụp đổ

Thái Cực đồ chợt lóe, chở Mông Tốn Đạo Quân mệt ná thở bay ra khỏi người Thần Mẫu Đạo Quân, lảo đảo đáp xuống đất

Thái Cực đồ bị xâm thực mục rữa

- Nguyên thần của Thần Mẫu đã bị ta chém

Mông Tốn Đạo Quân giơ cao mảnh nhỏ tiên thiên thần đạo, cao giọng quát:

- Hỡi các vong hồn thời đại thần đạo, vong hồn thời đại tiên đạo chết trong tay Thần Mẫu Đạo Quân, các ngươi có thể đi ra, ta cho các ngươi tự do!

Vù vù vù vù vù!

Thần hồn chen chúc chui ra từ miệng mũi Thần Mẫu Đạo Quân, mấy ức vạn vạn thần hồn bay rợp trời như mây mù bao phủ khung trời, phạm vi chen chúc ngày càng rộng

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2728: Ta Chuộc Tội. (2)

Trong cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân chôn vùi thần hồn tất cả sinh linh thời đại thần đạo, nhốt những thần hồn trở thành năng lượng cho Thần Mẫu

Bây giờ Thần Mẫu Đạo Quân chết, Mông Tốn Đạo Quân mở cái lồng thân thể Thần Mẫu, những thần hồn mất khống chế ùa ra

Cảnh tượng đó kinh người biết bao, trời sao bị thần hồn dâng lên bao phủ

Vô số thần hồn bay đầy trời túa ra thiên địa mới rộng lớn bát ngát của Tiên giới, rơi như mưa, chuyển thế vào thiên địa Tiên giới

Có biến thành linh căn trong thiên địa, có nhập vào người tiên thú, có nhập vào mảnh đất tụ tập thiên địa linh khí, có hóa thành chim bay cá nhảy

Có thể tưởng tượng trong trăm năm tương lai Tiên giới sẽ nghênh đón thời kỳ bùng nổ dân số

Tuy sinh linh thời đại thần đạo trọng sinh đối với Tiên giới bây giờ còn ít, nhưng không còn đất rộng người thưa

Mông Tốn Đạo Quân đờ đẫn đứng lạng, lẩm bẩm:

- Ta đã làm được, làm được

Rầm!

Mông Tốn Đạo Quân quỳ dưới đất, dập đầu với thần hồn đầy trời, sám hối:

- Năm xưa ta đã sai, hôm nay chuộc tội

Mông Tốn Đạo Quân đứng dậy, cười to lảo đảo đi xa, để lại thân thể Thần

Mẫu Đạo Quân

- Ta chuộc tội, ta chuộc tội

Mông Tốn Đạo Quân như bị điên càng lúc càng xa

- Chuộc tội

Mắt Vạn Vật Đạo Tổ dần sáng lên, thu về Thái Cực đồ, chống tiên thiên quyền trượng rời đi

Vạn Vật Đạo Tổ lẩm bẩm:

- Ta cũng chuộc tội

Thần hồn sinh linh thời đại thần đạo, tiên đạo rời khỏi thể xác Thần Mẫu Đạo Quân

Mất đi nguồn lực lượng, Thần Mẫu Đạo Quân không hồi sinh được, bây giờ chỉ còn thể xác và Ly Địa trấn đạo đỉnh

Vạn Vật Đạo Tổ không thèm nhìn xác Thần Mẫu Đạo Quân, Ly Địa trấn đạo đỉnh, cất bước đi xa

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đột nhiên lực lượng thiên địa bạo động, lực lượng nhanh chóng tụ tập lại, dưới lòng đất chui lên các cự thú biến ra từ lực lượng thiên địa há to mồm cắn xác Thần Mẫu Đạo Quân và Ly Địa trấn đạo đỉnh kéo xuống lòng đất

Ma Kha Thiên Quân bay xa, từng đợt tuyệt sát bộc phát bám chân đám người Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Ngọc Kinh Thiên Quân

Ma Kha Thiên Quân cười to bảo:

- Chư vị, đa tạ các ngươi giúp ta xóa bỏ nguyên thần của Thần Mẫu!

Ma Kha Thiên Quân chọn thời cơ ra tay rất chính xác, Mông Tốn Đạo Quân, Vạn Vật Đạo Tổ đi xa, tuyệt sát dưới lòng đất bộc phát nuốt xác Thần Mẫu Đạo Quân, đi dưới lòng đất

Mấy tuyệt sát khác phát động giữ chân các cao thủ Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Ngọc Kinh Thiên Quân

Quỷ Bà Thiên thì bị Đạo Tạng Thiên Tôn bám giữ, không rảnh ngăn Ma Kha Thiên Quân lại

Tạo hóa thần khí mạnh nhất, Ly Địa trấn đạo đỉnh trong năm trấn đạo đỉnh sẽ rơi vào tay Ma Kha Thiên Quân

Ngọc Kinh Thiên Quân gầm lên, thực lực ẩn giấu bùng nổ, một chưởng chứa lực lượng mấy chục ba ngàn đại đạo đánh tan tuyệt sát ngăn cản lao vào mảnh đsất cự thú lặn xuống

Trên đầu Càn Nguyên Thiên Quân hiện ra một chiếc nguyên đài, ba ngàn tiên đạo hợp thành một đài phá tan tuyệt sát, cũng lao lên

Ma Kha Thiên Quân cười to bảo:

- Hai vị không cần tiễn!

Ma Kha Thiên Quân ẩn vào lòng đất, biến mất

Lúc này mặt đất chân động càng kinh người hơn lúc tuyệt sát của Ma Kha Thiên Quân bộc phát

Mảnh đất ức dặm bật lên cao, các ngọn núi từ bên mép liên tục nhô lên, dãy núi như cánh hoa sen tỏa ánh sáng đủ màu, tổng cộng năm màu

Trong khoảnh khắc dãy núi hình cánh hoa bao phủ không gian ức dặm

Đất đai lơ lửng bay nhanh lên thiên cao nhất Tiên giới, chớp mắt bay vào trời sao

Đám người Càn Khôn lão tổ, Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân ngước lên nhìn

Mảnh đất bay lên tràn ngập ánh sáng năm màu như hình đóa sen chở Ma Kha Thiên Quân, thân thể Thần Mẫu Đạo Quân, Ly Địa trấn đạo đỉnh bay đến Đại La Thiên

Các khối đất to như tinh cầu từ hoa sen rơi xuống, lộ ra linh quang năm màu đan xen nhau

Đây là một pháp bảo, tràn ngập hơi thở tiên thiên, khá giống tiên thiên ngũ sắc liên đã bị hủy diệt

Tuy uy lực không sánh bằng tiên thiên ngũ sắc liên nhưng có vài nét đặc tính của nó

Trong sen năm sắc, Ma Kha Thiên Quân kinh kêu:

- Huyền Thiên giáo chủ!?

Sen nắm sắc không ngừng chuyển động, khối đất bên ngoài rơi rụng, đóa sen thu nhỏ dần, không gian trong hoa sen ngày càng nhỏ

Hoa sen khép lại, bên trong truền ra tiếng chấn động, bề mặt hoa sen nhô ra, chắc Ma Kha Thiên Quân đang công kích hoa sen năm sắc làm bằng linh quang bất diệt

Ma Kha Thiên Quân muốn chạy ra ngoài, nhưng mặc cho gã cực kỳ thần thông quảng đại cũng khó thoát khỏi

Đóa sen của Giang Nam tuy hái trong hồ Đại La Thiên nhưng đó là một đóa kỳ lạ nhất trong ngàn vạn hoa sen, là hắn luyện chế phỏng theo tiên thiên ngũ sắc liên, đương nhiên không bằng hàng thật

Giang Nam dùng Nguyên Thủy đại đạo dung hợp ảo diệu tiên thiên ngũ sắc liên luyện thành đóa sen năm sắc này, lực lượng luyện hóa, phong ấn

trong hoa sen mạnh kinh khủng

Ma Kha Thiên Quân bị phong ấn trong hoa sen, cắt đứt lực lượng thiên địa

Thần toán của Ma Kha Thiên Quân không còn chỗ sử dụng, gã chỉ có thể dựa vào sức mạnh bản thân

Không chỉ thế, thân thể Thần Mẫu Đạo Quân, Ly Địa trấn đạo đỉnh bị tầng tầng cnáh hoa bằng linh quang bất diệt trói chặt, làm Ma Kha Thiên Quân không thể sử dụng hai thứ đó phá mở hoa sen

Chờ hoa sen năm sắc bay đến Đại La Thiên thì đại cục đã định

Đại La Thiên là hình dạng ban đầu tiên thiên chí bảo do Giang Nam luyện chế, nguyên Đại La Thiên trấn áp, luyện hóa thì Ma Kha Thiên Quân có năng lực thông thiên triệt địa cũng thua

Đạo quả Bất Không cũng sẽ bị tinh luyện, Ma Kha Thiên Quân sẽ chết, thân chết đạo tiêu

Lúc này Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên đứng trước minh kính

Trong gương trước mặt các nàng vang tiếng sắt thép va nhau, Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên thầm khó hiểu

Ong ong ong ong ong!

Thần kính bay lơ lửng, từng đợt thần quang bắn ra từ gương chiếu gọi chuông to treo cao trên Đại La Thiên

Cái chuông chấn động ầm ầm, thanh âm du dương dẫn đến một tòa bảo tháp đứng trong quảng trường đằng trước Đại La Thiên đế điện cộng minh

Từng tầng bảo tháp xoay chuyển như bánh răng, uy lực phát ra dẫn đỉnh to trong đế điện công minh

Cái đỉnh tỏa bảo quang mông lung bắn lên cao, đánh vào mặt trời Đại La Thiên

Ánh sáng mặt trời chiếu rọi, một luồng thần quang xông hướng mặt trăng Đại La Thiên

Trăng phản chiếu thần quang ban ứ vào trời sao, thần quang bắn tới bắn lui chiểuọi một tinh cầu

Ngôi sao lại phản chiếu vào ngôi sao khác

Thoáng chốc trời sao Đại La Thiên sáng rực, vô số ngôi sao thức tỉnh, dâng lên tinh lực từ trên trời giáng xuống, chiếu xuống dãy núi, cung khuyết, hồ nước, biển cả

Đại La Thiên như bị kích hoạt, tràn ngập uy lực khủng bố và cường đại

Thị Hiên Vi ngơ ngác nhìn, giật mình hết hồn

Đại La Thiên tràn ngập uy nhiếp trấn áp tất cả không đơn giản vì đối phó Ma Kha Thiên Quân

Nếu chỉ vì trấn áp, luyện hóa Ma Kha Thiên Quân còn chưa cần Đại La Thiên phát ra hết mọi uy lực

- Rốt cuộc lão gia muốn đối pohó oai?

Bên dưới hoa sen năm sắc, Ngọc Kinh Thiên Quân bay lên đuổi theo hoa sen

Mới chạy vào trời sao thì Ngọc Kinh Thiên Quân dừng bước, mặt xám xịt quay đầu đi

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2729: Đại La Thiên Thức Tỉnh.

- Thôi, Huyền Thiên giáo chủ dã ra tay thì ta không còn chỗ xen vào cướp thân thể Thần Mẫu, ta không phải là đối thủ của hắn

Tiếp tục đuổi theo có lẽ sẽ phá được hoa sen năm sắc của Huyền Thiên, nhưng có chạy thoát Đại La Thiên trấn áp được không? Nhân vật Thần Mẫu rơi vào tay Huyền Thiên giáo chủ, hắn được thần lực tạo hóa thì vô địch thiên hạ thật

Ngọc Kinh Thiên Quân mới quay đầu đột nhiên thấy rợn tóc gáy, gã vội ngước lên nhìn

Một bàn tay to đen thui thò ra khỏi trời sao đâm thẳng vào hoa sen năm sắc đang bay lên

Một tiếng vang khẽ, bàn tay dễ dàng đâm thủng hoa sen năm sắc, rụt về

Bàn tay cầm Ma Kha Thiên Quân, búng nhẹ hất bay gã đi

Bàn tay thò vào hoa sen năm sắc kéo cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân ra

Bàn tay đen định lấy Ly Địa trấn đạo đỉnh ra tiếp thì thiên địa bỗng nứt nẻ như có người khổng lồ ở trên đỉnh tức giận

Thiên cao nhất Tiên giới vọng xuống đạo âm vang dội, thần lực hùng hồn đánh xuống bàn tay đen

- Ha ha ha ha ha ha! Đế Giang, ngươi cũng biết giận?

Bàn tay đen không rảnh mò Ly Địa trấn đạo đỉnh, vội chộp Ma Kha Thiên Quân và cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, ẩn trong hư không, biến mất

Thanh âm vô cùng tà sác truyền đến:

- Ngươi rình ngó ta mười tám năm hỗn độn, bây giờ đã hiểu cơn giận của ta từ đâu đến rồi đi? Hôm nay thu Thần Mẫu trước, hôm khác huyết tẩy thiên hạ cho ngươi hứng chịu cơn giận dữ dội hơn từ ta!

- Tịch Diệt Đạo Nhân!

Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Càn Khôn lão tổ, cả đám người bay lên cao, kinh hoàng nhìn cảnh tượng

Trên đỉnh đánh xuống uy lực đuổi theo bàn tay đen to, đánh vào hư không

Hư không ầm ầm vỡ ra, tan nát thành mấy mảnh

Chớp mắt bàn tay đen đi xa, mọi người không thấy uy lực và bàn tay kia đã đi đến đâu

Ngọc Kinh Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân ra tay, Huyền Thiên giáo chủ chịu thiệt, bị cướp mất Ma Kha, thân thể Thần Mẫu

Dù Huyền Thiên giáo chủ đánh ra một kích kia thì làm được gì? Không giết nổi Tịch Diệt Đạo Nhân

Ngọc Kinh Thiên Quân xoay người rời đi:

- Tịch Diệt Đạo Nhân được thân thể Thần Mẫu là chuyện xấu, tệ còn hơn bản thân Thần Mẫu điều khiển thân thể mình

Nếu để Tịch Diệt chế tạo ra vô số thú tịch diệt, người chăn nuôi thì tương lai Tiên giới sẽ gặp nhiều tai nạn

Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu biểu tình trầm trọng nhìn nhau

- Tại sao giáo chủ không lộ mặt truy kích Tịch Diệt Đạo Nhân? Tịch Diệt Đạo Nhân chiếm được thân thể Thần Mẫu thì tiên đạo Tiên giới sẽ nguy

hiểm

Càn Khôn lão tổ nhíu mày

Tuy Thần Mẫu Đạo Quân nguy hiểm nhưng không vô địch, tiêu diệt nàng rồi sẽ không tai họa Tiên giới

Tịch Diệt Đạo Nhân nguy hiểm hơn Thần Mẫu Đạo Quân gâp trăm ngàn lần

Cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân rơi vào tay Tịch Diệt Đạo Nhân là mối họa lớn

Bên dưới, Quỷ Bà Thiên bay lên, mặc kệ Đạo Tạng Thiên Tôn bỏ trốn, không ra tay giết

Quỷ Bà Thiên nói:

- Các vị, hay đi Đại La Thiên hỏi bệ hạ thử? Không chừng bệ hạ có gì khó khăn

Mọi người gật gù

Càn Khôn lão tổ nhìn Quỷ Bà Thiên, nhỏ giọng nói:

- Bà bà cũng không biết giáo chủ có tính toán gì?

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, nói:

- Bệ hạ là Đế Giang, lão thân không tính ra được

- Tại sao bà bà không giết Đạo Tạng?

Tử Hạm Đạo Mẫu mở miệng hỏi:

- Với uy lực thần toán của bà bà thì giết hắn không khó khăn gì

- Trời có đức hảo ính, sao có thể tùy tiện giết người?

Quỷ Bà Thiên mỉm cười nói:

- Cho hắn một con đường sống, hắn cũng biết thần toán thua lão thân

Lần này lão thân nương tay, lần sau nếu rơi vào tay hắn chắc hắn cũng sẽ không tuyệt tình

Tử Hạm Đạo Mẫu lắc đầu, nói:

- Lòng bà bà quá lương thiện, ta không hiểu nổi bà bà làm sao sống đến bây giờ

Bà bà, có thể giết được thì hãy giết, tuyệt đối không được nương tình

Ta lo tương lai bà bà sẽ vì lòng từ bi mang đến tai họa cho mình!

Quỷ Bà Thiên không để bụng

Tử Hạm Đạo Mẫu thở dài

Mọi người đi thật lâu mới đến Đại La Thiên

Thị Hiên Vi, hai nữ hài tử đang thu La Thiên Khánh Vân, hoa sen năm sắc rách nát về

Mọi người chào hỏi nhau:

- Xin chào Phù Lê Nguyên Quân

Thị Hiên Vi cười đáp:

- Càn Nguyên sư huynh, Tử Hạm sư tỷ, mời vào

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân đi vào Đại La Thiên, ngồi xuống

Càn Nguyên Thiên Quân cười hỏi:

- Phù Lê Nguyên Quân, giáo chủ ở đau?

Thị Hiên Vi trả lời:

- Lão gia nhà ta đi Đạo Quân điện đã hơn một tháng, không có trong Đại La Thiên

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân rung động, hét thất thanh:

- Đã đi hơn một tháng? Vậy người mới rồi đánh lui bàn tay đen của Tịch Diệt Đạo Nhân là

?

- Chỉ là hậu chiêu lão gia để lịa trước khi đi

Thị Hiên Vi khẽ thở dài:

- Tiếc rằng không thể giữ lại thân thể Thần Mẫu, cũng không bắt được Ma Kha Thiên Quân

Mọi người rất rung động

Giang Nam không tự mình tham gia cuộc chiến mà để lại hai bài bố, tính hết tất cả, hỗ trợ bọn họ giết Thần Mẫu Đạo Quân, suýt luyện chết Ma Kha Thiên Quân, chiếm thân thể Thần Mẫu

Tịch Diệt Đạo Nhân ra tay cũng bị bài bố Giang Nam để lại hù chạy

Thủ đoạn như thế đã vượt qua kiến thức, tầm mắt của bọn họ

Càn Khôn lão tổ trầm ngâm nói:

- Chắc giáo chủ sớm biết Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ ra tay, không giữ được thân thể Thần Mẫu, không tiêu diệt Ma Kha được

Vì vậy giáo chủ để lại hậu chiêu kích hoạt Đại La Thiên, hù sợ Tịch Diệt Đạo Nhân, thuận tiện tung ra sát chiêu đuổi theo đến hang ổ

Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân biết giáo chủ không ở trong Đại La Thiên thì nguy hiểm

Mọi người gật gù

Nếu trấn áp cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, Ma Kha Thiên Quân trong Đại La Thiên thì Tịch Diệt Đạo Nhân công kích, Giang Nam không có mặt, không ai ngăn được Tịch Diệt Đạo Nhân

Đại La Thiên thức tỉnh đánh ra một kích chắc đủ làm Tịch Diệt Đạo Nhân chịu thiệt, làm rối loạn bước đi hoàn toàn sống lại của gã

- Đại La Thiên ở đây có thể chấn nhiếp Tịch Diệt Đạo Nhân một đoạn thời gian

Dù Tịch Diệt Đạo Nhân chiếm được thân thể Thần Mẫu nhưng trong thời gian ngắn sẽ không dám rục rịch gì

Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Ngọc Kinh Thiên Quân hừng hực dã tâm cũng muốn cướp thân thể Thần Mẫu, nhưng tâm kế, thủ đoạn của hắn làm sao bằng giáo chủ, Tịch Diệt? Lần này Ngọc Kinh thánh giáo tử thương ba phần tiên nhân, Thần Mẫu bị diệt, Tịch Diệt Đạo Nhân bị quấy rầy bước đi

Ma Kha chịu thiệt lớn, sẽ ngoan ngoãn nhiều

Thị Hiên Vi lấy Ly Địa trấn đạo đỉnh ra khỏi hoa sen năm sắc giao cho Càn Khôn lão tổ, nói:

- Năm trấn đạo đỉnh vốn là một bộ pháp bảo, quân sư hãy giữ Ly Địa trấn đạo đỉnh đi, có thể hợp bích với Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh của Bỉ Ngạn nương nương

Quân sư tường ra vào chỗ nguy hiểm, cần có bộ pháp bảo giữ mình

Càn Khôn lão tổ mừng rỡ, vội cảm ơn Thị Hiên Vi, cất Ly Địa trấn đạo

đỉnh đi

Càn Khôn lão tổ nói:

- Không biết khi nào năm đỉnh hợp nhất

Các vị, chuyện giáo chủ không ở Đại La Thiên tuyệt đối không được truyền ra ngoài, nếu không thiên hạ sẽ hỗn loạn

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2730: Tẩy Địa Thông Thiên Các. (1)

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong hư không vô tận Tiên giới, một tòa bí cảnh đột nhiên nổ tung thành nhiều mảnh

Trong bí cảnh bị nổ các quan tài đen dâng lên như sóng, quan tài to va chạm một chuỗi hỏa hoa

- Đế Giang, ngươi thật to gan!

Một phần thân thể Tịch Diệt Đạo Nhân thoát khốn biến thành Đạo Nhân bị đánh bay, cơ thể trôi nổi đáp xuống một quan tài

Các quan tài bay vút đi

Đại La Thiên đánh ra một kích biến thành cột thần quang bắn thẳng tới, Đạo Nhân lắc người tránh né

Thần quang chuyển hướng rơi vào một quan tài

Phong ấn Đế và Tôn, Bất Không trên quan tài đã bị tiêu hao bảy, tám phần nay bị thần quang chiếu rọi bỗng chốc có một tầng phong ấn sinh ra, dấu ấn Đại La Thiên bám vào quan tài đen

Trước khi thần quang biến mất, bên trong ánh sáng truyền ra tiếng cười to bảo:

- Tịch Diệt đạo hữu, ta trấn áp ngươi một đoạn thời gian đây, đừng không phục

Đạo Nhân mặt xanh mét, thần quang biến thành dấu ấn Đại La Thiên phong ấn quan tài thứ hai gã định mở ra

Trong quan tài trấn áp trái tim Tịch Diệt Đạo Nhân, vốn gã định qua mây tháng nữa luyện hóa phong ấn rồi thoát khốn

Chỉ cần trái tim thoát khốn là thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ tăng gấp đôi, luyện hóa phong ấn quan tài khác càng tăng tốc, rút ngắn thời gian phục hồi bản thể

Hiện giờ Giang Nam gia cố thêm một tầng Đại La Thiên phong ấn làm tính toán của Tịch Diệt Đạo Nhân bị hụt

Phong ấn Đại La Thiên không phải phong ấn lực lượng mà là uy lực công kích, uy nhiếp này dán trên quan tài, Tịch Diệt Đạo Nhân dám tới gần là nó công kích ngay, không cho gã cơ hội phá phong ấn

- Nơi này đã bị lộ, Đế Giang sẽ nhanh chóng tìm đến, rời đi ngay!

Tịch Diệt Đạo Nhân vươn tay chộp Huyết Tổ, Ma Kha Thiên Quân đặt lên một quan tài, tay kia cầm cơ thể khổng lồ của Thần Mẫu Đạo Quân, điều khiển vô số quan tài đen nhanh chóng rời đi

Tịch Diệt Đạo Nhân nhìn Ma Kha Thiên Quân, sắc mặt âm trầm

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh lùng cười:

- Đệ tử của ta, bây giờ ngươi đã biết chênh lệch giữa ngươi và Đế Giang lớn cỡ nào rồi đi? Chút trò khôn vặt đó nhìn như thần cơ diệu toán, không gì giấu diếm ngươi được, nhưng ngươi nhiều lần ăn trái đắng từ Đế Giang

- Ta kêu ngươi thu Thần Mẫu làm thuộc hạ của ta, nhưng ngươi cứ muốn lấy thân thể Thần Mẫu để tung hoành vô địch Tiên giới, khiến Thần Mẫu thân chết đạo tiêu

Nếu không phải ta mạo hiểm ra tay cứu ngươi thì bây giờ ngươi sớm bị Đế Giang luyện thành cặn bã!

Ma Kha Thiên Quân quỳ dưới đất liên tục dập đầu, vẻ mặt xấu hổ khóc

ròng:

- Đệ tử đã làm sư tôn mất mặt, nhưng thật tình đệ tử không có ý định độc chiếm thân thể Thần Mẫu

Chỉ vì kẻ thù quá mạnh, Thần Mẫu chết chắc, đệ tử chỉ muốn cướp thân thể Thần Mẫu hiến cho sư tôn

Có tạo hóa thần khí thân thể Thần Mẫu là sư tôn sắp có thể hùng bá thiên hạ

- Vẫn nói dối sao?

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh lùng cười:

- Nếu không phải ngươi không cứu Thần Mẫu thì sao Thần Mẫu chết dễ vậy được?

Trán Ma Kha Thiên Quân toát mồ hôi lạnh dập đầu lia, nghiêm túc nói:

- Đúng vậy! Là ta hại Thần Mẫu! Sư tôn, Thần Mẫu đầy dã tâm, nàng sẽ không quy hàng sư tôn, không chừng còn muốn nuốt sư tôn

Để Thần Mẫu lại là mối họa, không biết khi nào sẽ cắn ngược lại ta! Vì vậy đệ tử đánh liều bị sư tôn trách phạt quyết tiêu diệt tai họa này!

- Ngươi nghi ngờ vi sư không hàng phục được Thần Mẫu?

Ánh mắt Tịch Diệt Đạo Nhân trống rỗng nhìn Ma Kha Thiên Quân hư muốn xem thấu gã thật lòng hoặc giả dối

Giây lát sau Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Ma Kha, bộ dạng chơi tâm kế của ngươi thật đáng yêu, ta không truy cứu chuyện này nữa

Dù sao Thần Mẫu đã vào tay ta, ngươi còn hữu dụng với ta

Ta chẳng những không trách phạt mà còn khen thưởng ngươi

Ngươi muốn luyện hóa đạo quả Bất Không đúng không? Được, ta dạy cho ngươi mấy phần đại đạo tịch diệt, để ngươi có thể luyện hóa đạo quả Bất Không

Ma Kha Thiên Quân vừa mừng vừa sợ, không biết làm sao

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Như thế nào? Khi ta không truyền cho thì ngươi cứ muốn có, giờ ta chịu dạy mà ngươi lại do dự?

Ma Kha Thiên Quân khom người, không dám nói nhiều

Tịch Diệt Đạo Nhân không bắt bẽ, gã tuyền pháp môn đại đạo tịch diệt luyện hóa đạo quả Bất Không cho Ma Kha Thiên Quân

Tịch Diệt Đạo Nhân liếc Ma Kha Thiên Quân, thầm nghĩ:

- Vật nhỏ thú vị

- Ta chờ xem ngươi còn bao nhiêu trò khôn vặt nhảy nhót trong bàn tay ta, so với Đế Giang thì ngươi còn non

Nói đi phải nói lại, cái tên Đế Giang kinh khủng thật, hơn nữa càng lúc càng khủng bố

* * *

Đạo Quân điện, Thông Thiên các, Giang Nam ngồi chính giữa đảo nhỏ

Giang Nam đi qua cửa thứ nhất Thông Thiên các, bước lên đảo nhỏ liền phát hiện chỗ này trống trơn chỉ có một vách vực, trên vách khắc một bức tranh

Tranh hình người

Vách đá khắc hoa văn vẽ một người ngồi trên bồ đoàn, sống động như có người khắc hết tinh khí toàn thân vào vách đá, thấy rõ đường nét cơ bắp

Bên dưới vách đá là các khối xương vụn xếp thành ngọn núi nhỏ, có máu chảy tụ thành hồ nước, có mấy tấm da người dưới vách đá

Cảnh tượng làm người rợn tóc gáy, nhưng Giang Nam không hề sợ hãi

Giang Nam biết lai lịch xương vụn, máu, da người này

Đó là xương, máu, da của Đạo Quân

Đạo Quân Đạo Quân điện đi đến đây nghiên cứu bức tranh người, lĩnh ngộ ra ảo diệu cơ thể của hai điện chủ, không tự chủ được thoát thai hoán cốt

Những xương vụn, máu, da người là sau khi các Đạo Quân thay da đổi thịt vứt bỏ lại

Với Đạo Quân đây là rác, với Thiên Quân khác thì xương, máu, thịt Đạo Quân chồng chất như núi là thnáh vật ghê gớm, tài liệu luyện bảo rất hiếm thấy

trong máu Đạo Quân có thể tinh luyện ra linh đan đứng sau thánh dược tiền sử

Xương Đạo Quân chất thành núi toát ra ánh sáng lấp lánh, Đạo Quân có tư cách vào Đạo Quân điện toàn là tinh anh trong Đạo Quân

Bọn họ vứt xương có độ cứng ngang ngửa với báu vật Đạo Quân

Trong xương chứa uy lực có năng lượng hủy thiên diệt địa

Đại đạo sót lại trong đó chắc chắn không gì phá nổi

Máu Đạo Quân lóe thánh quang, năng lượng chứa trong một giọt máu khủng bố hơn tu vi Tiên Quân

Da Đạo Quân lột ra thì vô cùng cứng cỏi, nếu luyện thành giáp da, túi da người thì hiếm có pháp bảo nào đâm thủng được

Những báu vật này bị Đạo Quân đến đây tùy tiện ném, đối với đẳng cấp như bọn họ thì chúng nó thật vô nghĩa

Nhưng lấy món nào ra ngoài sẽ dẫn đến cuộc tran hgiành gió tạnh mưa máu

Giang Nam không vừa mắt mấy xương, máu, da Đạo Quân

Ánh mắt, kiến thức của Giang Nam đã vượt trên Thiên Quân, sáng tỏ pháp bảo tương lai của mình nên Tu luyện 64

Xương, máu, da Đạo Quân không có ý nghĩa bao nhiêu với Giang Nam

Tương lai Giang Nam luyện bảo sẽ luyện thành linh quang bất diệt, không nhờ cậy bất cứ ngoại vật, đại đạo đan xen hóa thành tiên thiên chí bảo

Nếu đến trình độ đó, đại đạo của Giang Nam biến thành linh quang bất diệt sẽ vượt qua bất cứ loại tiên kim tiên liệu nào, hơn hẳn trụ hoang thần thạch, dù là xương, da, máu Đạo Quân cũng kém xa, cần gì nhờ ngoại vật?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2731: Tẩy Địa Thông Thiên Các. (2)

Giang Nam thầm nghĩ:

- Những máu, xương, da vô dụng với ta nhưng sẽ rất có tích cho người khác, lúc gần đi mang nó ra ngoài đi

- Nhưng trong máu Đạo Quân chứa năng lượng, tinh hao sinh mệnh quá khủng bố, đến bên ngoài rất có thể biến thành sinh linh, ví dụ Quỷ bà bà là do máu Đạo Quân biến ra

Giang Nam ngồi xếp bằng quan sát bức tranh người trên vách đá

Tranh hình người trên vách đá là đồ án đơn giản nhưng chứa lý niệm cực kỳ thâm ảo, mấu chốt luyện lại thân thể, đạt đến cảnh giới thân thể vô thượng

Dùng đạo cốt thay xương cốt ban đầu dùng đạo huyết thay máu người, dùng đạo thể cấu tạo lại cơ thể

Nếu hoàn toàn luyện thành, cơ thể hoàn mỹ vô khuyết, không còn điểm yếu gì

Đạo Quân đi đến đây đều đã làm lại cơ thể, thay da đổi thịt một lần, thay máu tanh, đạt đến cảnh giới đạo thể thuần túy

Giang Nam quan sát thật lâu, khen không ngớt

Nhưng trong người Giang Nam không có máu bị luyện, không khối xương nào bị bài trừ khỏi cơ thể, thay da thì càng không có

Giang Nam luyện pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cấu tạo thiếu nữ khác với loại bình thường

Chờ khi Giang Nam luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang càng khiến thân thể của mình biến đổi thay da đổi thịt

Thân là đạo, tiên thiên bất diệt linh quang là đạo tâm bất diệt, đại đạo ghép thành

Cơ thể Giang Nam đã có thay đổi nghiêng trời lệch đất, thân hình là tiên thiên bất diệt linh quang tinh thuần, không chút tạp chất

Cơ thể Giang Nam đã đến cực độ tận cùng, không thể tiến bộ gì thêm được

Bức tranh người khắc trên vách đá tuy tinh diệu nhưng chỉ giúp Giang Nam tham khảo, không cần thiết Tu luyện

- Trong Đạo Quân chắc có khá nhiều người luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang, cộng thêm bức tranh vách đá này, có lẽ bọn họ sẽ luyện thân thể thành tiên thiên bất diệt đạo thể!

Giang Nam hít sâu, đạo thể cảnh giới tiên thiên bất diệt cường đại biết bao, gần bằng tiên thiên pháp bảo

Trong Đạo Quân điện chắc khá nhiều người có cơ thể cường đại như vậy

- Trong Đạo Quân điện chứa một đám lão quái vật biến thái, nếu Nguyên Mẫu không đoán sai thì vài lão quái vật có ý định nhập thể

Vô Cực Thiên Tôn sẽ lôi kéo một đám người làm mưa làm gió trong Tiên giới

Thời đại tiên đạo quá yếu đối với tồn tại như thế

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, ném chuyện này ra sau đầu

Giang Nam thầm nghĩ:

- Bốn vị một thể của ta rất khó Tu luyện, hiếm ai luyện thành công

Nhưng hai điện chủ để lại bức tranh người này dễ hơn bốn vị một thể rất nhiều, có thể sửa lại thành một bộ công pháp luyện thể truền dạy cho người khác

Giang Nam nghiên cứu công pháp trong bức tranh khắc trên vách đá, mấy tháng sau hắn lĩnh ngộ thấu lý niệm chứa trong đó

Giang Nam rời khỏi đảo nhỏ tiếp tục lên đường, xương, máu, da dưới váchn úi không cnáh mà bay

Giang đại giáo chủ vẫn giữ bản sắc cũ, tẩy chỗ này trống không

Nếu không phải hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại bức tranh trên vách đá không khiêng đi được thì e rằng nó chung số phận

- Bức tranh khắc hình người không có tác dụng với ta nhưng nếu trên đường có thể thu hoạch vài lần giống như thế thì không uổng chuyến này

Giang Nam chớp mắt thầm nghĩ:

- Có lẽ đằng trước còn bảo bối khác? Nếu những Đạo Quân này ném vài tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo gì đó thì càng tuyệt

Tận cùng Đạo Quân điện, các Đạo Quân ngồi xếp bằng trên mấy cây cột, linh quang đại đạo của bọn họ biến thành cây cầu nối với cánh cửa

- Đế Giang đạo hữu đã rời khỏi nhân đồ đi cửa thứ hai?

Nguyên Mẫu điện chủ ngồi trên một cây cột, cảm ứng kỹ, nhỏ giọng nói:

- Ta vốn tưởng Đế Giang đạo hữu sẽ mât máy trăm năm mới đi qua cửa thứ nhất, không ngờ hắn chỉ dùng nửan ăm

Nhưng tốc độ này không mau, trong Đạo Quân Đạo Quân điện chỉ tính cỡ trung thượng đẳng, so với ta, Vô Cực, Tịch Diệt lâu hơn mười ngày

Biểu hiện thế này không hợp thân phận Đế Giang

Một Đạo Quân cổ xưa chậm rãi mở mắt, thanh âm chấn động, từ từ nói:

- Nguyên Mẫu điện chủ, Đế Giang chỉ là lão gia

Vị đạo hữu kia chỉ là Thiên Quân bình thường, có thể đi đến một bước này đã rất giỏi, nhưng muốn đuổi kịp ba điện chủ Đạo Quân điện thì làm khó hắn quá

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, nói:

- Trọng Hòa, Đế Giang đạo hữu có thể tranh chấp với Vô Cực đạo hữu, cũng được Đế và Tôn xem trọng, biểu hiện của hắn không chỉ như thế

- Điện chủ quá chú trọng người này

Trọng Hòa Đạo Tôn phản bác:

- Vô Cực điện chủ chỉ là một lũ thần hồn phân thân hạ giới, phân thân nuốt Hỗn Độn Long Tổ biến thành thành thiên hỏa thần thai chuyển thế

- Tương đương với một lũ phân thân Vô Cực điện chủ không xem như bản lĩnh hơn người

Bản thể Vô Cực điện chủ còn ở trong Đạo Quân điện, nếu bản thể hạ giới thì Đế và Tôn sống lại cũng không đỡ nổi uy nhiếp của Vô Cực điện chủ

- Chờ thân phận Vô Cực điện chủ thành tựu Đạo Quân, phân thân và bản thể hợp lại làm một, thời đại tiên đạo nằm trong tay hắn

Nguyên Mẫu điện chủ cười cười nói:

- Có vẻ Trọng Hòa đạo hữu rất tôn sùng Vô Cực đạo hữu

Trọng Hòa Đạo Tôn nghiêm túc nói:

- Ta chỉ bàn luận, không thiên vị bên nào

Biểu hiện của Đế Giang đạo hữu tính từ nguyên đạo đến nay đã là hiếm hoi trong các thời đại, nhưng so với điện chủ thi còn thiếu chút lửa

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, nói:

- Đế Giang đạo hữu chỉ là cảnh giới Thiên Quân, chịu thiệt cảnh giới

Nếu đến cảnh giới Đạo Quân e rằng tốc độ sẽ mau hơn nữa, đủ ngang hàng với chúng ta

Dỳ Nguyên Mẫu điện chủ thần thông quảng đại nhưng chỉ miễn cưỡng cảm ứng vị trí của Giang Nam trong Thông Thiên các, không thể thấy hắn làm gì

Cho nên Nguyên Mẫu điện chủ không biết Giang Nam không cần nhờ nhân đồ thay da đổi thịt, hắn chỉ tham ngộ, sửa sang hệ thống công pháp chứa trong nhân đồ để lại cho nhân tài Tiên giới nên mới mất nhiều thời gian

- Cửa thứ hai Thông Thiên các khó hơn cửa thứ nhất một chút, cửa thứ ba khó hơn cửa thứ hai, cửa thứ bốn càng gay go

Đạo vấn càng thêm thâm áo khó lường

- Nhưng bốn cửa đầu là cơ bản Thông Thiên các, thử thách Đạo Quân lĩnh ngộ cảnh giới Đạo Quân, bù đắp thiếu sót Tu luyện, về sau mới là cửa khó thật sự

Tại đó bày ra bản lĩnh thật của hai điện chủ sơ đại, không biết Đế Giang có vượt qua bốn ải này để đối diện thử thách thật sự được không?

Nguyên Mẫu điện chủ nhắm mắt lại, tập trung tinh thần tiếp tục cảm ứng vị trí Giang Nam

Trong Thông Thiên các, Giang Nam bắt đầu tiếp xúc đạo vấn cửa thứ hai

Hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện để lại đạo vấn biến thành hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện vô hình, Giang Nam đi một bước là sẽ có

một đạo vấn ập đến

Đại đạo tụ tập trên đầu Giang Nam hình thành dị tượng Giang Nam ngồi trên áng mây giải đáp, trả lời đạo vấn là có thể đi tiếp một bước

Cho đến nay Giang Nam chưa gặp đạo vấn nào làm khó được hắn

Nhưng nguy hiểm ẩn giấu, nếu đáp sai đạo vấn nào là đạo vấn sẽ đè xuống, uy lực nặng nề có thể làm Đạo Quân cổ xưa trong Đạo Quân điện hộc máu, bị thương nặng

Đổi lại Giang Nam bị đạo vấn đè nhẹ một cái đã nát bấy

Cho nên Giang Nam không thể đáp sai một câu nào

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2732: Cửa Nguy Hiểm Nhất.

- Đạo vấn cửa này đa số câu hỏi là về nguyên thần

May mắn trong dòng thời gian ta lĩnh giáo Diệp Lân Tiên Đế mấy trăm năm

Tạo nghệ nguyên thần của Diệp Lân Tiên Đế thâm sâu hơn hai điện chủ sơ đại

- Diệp Lân Tiên Đế đến từ vũ trụ dị giới có nguyên thần siêu biến thái, ưu thế Tu luyện nguyên thần hơn xa bất cứ thời đại nào trong vũ trụ này của chúng ta

Giang Nam một đường bình an đi qua cửa thứ hai, bước lên đảo nhỏ

- Cửa này chắc là thần đồ

Giang Nam đến giữa hòn đảo, quả nhiên thấy vách núi khắc đồ án nguyên thần

Có lẽ là dấu nguyên thần của một trong hai điện chủ sơ đại để lại trên vách đá cho Đạo Quân khác nghiên cứu

- Cách Tu luyện nguyên thần của hai điện chủ sơ đại không giú gì nhiều cho ta

Nguyên thần của ta đã linh quang hóa, hòa hợp thân thể, tuy hai mà một

Cách Tu luyện nguyên thần của hai điện chủ sơ đại chỉ bù đắp những thiếu sót cho ta, rất khó khiến nội tình của ta thay đổi nghiêng trời lệch đất

Nói vậy nhưng Giang Nam vẫn ngồi xuống quan sát kỹ thần đồ trên vách đá

Tu luyện bốn vị một thể rất khó khăn, hai điện chủ sơ đại để lại công pháp Tu luyện thần đồ dễ dàng hơn nhiều

Tu luyện nguyên thần đến mức tận cùng có thành tựu không thua kém bốn vị một thể

- Đáng tiếc Đạo Quân Đạo Quân điện lần này không có nguyên thần thoát thai, để lại chút mảnh nhỏ nguyên thần gì đó

Dưới vách đá trống rỗng làm Giang địa giáo chủ rất thất vọng, thầm nghĩ:

- Ta cứ tưởng Trọng Quang Thiên Quân sẽ là nơi ghê gớm lắm nếu cửa sau toàn là về pháp môn Tu luyện thân thể, nguyên thần thì cũng không có gì lợi hại, không hơn bốn vị một thể của ta

Giang Nam không nghĩ rằng nội tình của hắn đã luyện thành báu vật đẳng cấp tiên thiên chí bảo, tầm mắt, kiến thức thâm sâu hơn mấy lão Đạo Quân sống qua mười mấy thời đại

Có nội tình như vậy dù là tồn tại chứng tận cùng đại đạo cũng chỉ dạy được lĩnh ngộ tỉ mỉ cho Giang Nam, không thể khiến hắn rung động nhiều

Tri thức, nội tình của Giang Nam đã đặt chân trên đỉnh cường giả mạnh nhất tất cả thời đại, nhưng cảnh giới không theo kịp

Mấy tháng sau Giang Nam đứng dậy, rời khỏi đảo nhỏ bước lên con đường đi cửa thứ ba

So với vách đá trên đảo nhỏ thì Giang Nam thích những Hỗn Độn Ôn Đế thử thách trên đường đi hơn

Vách đá không giúp được nhiều cho Giang Nam, những đạo vấn tăng thêm nội tình, đạo vấn nhắc đến mấy câu hỏi khó tòng cảnh giới Đạo Quân, khi Giang Nam giải đáp chúng tương đương trước tiên trải qua khó khăn mà cảnh giới Đạo Quân sẽ đối diện

Giải quyết khó khăn trước tiên, tương lai Giang Nam tu thành cảnh giới Đạo Quân càng dễ dàng hơn

Nên Giang Nam bỏ ra thời gian giải quyết câu hỏi khó lâu hơn cả nghiên cứu vách đá

Tình huống quái dị này làm Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, cho rằng cảnh giới Giang Nam không đủ nên chịu thiệt, thu hoạch không lớn

Khi lĩnh ngộ vách đá Giang Nam nhận được ít hơn Đạo Quân khác

Nguyên Mẫu điện chủ thầm nghĩ:

- Đế Giang chịu thiệt cảnh giới, nếu hắn Tu luyện đến Đạo Quân lại vào Thông Thiên các sẽ có thu hoạch rất kinh người

Bây giờ Đế Giang chưa tham ngộ hiểu thấu vài thứ, thu hoạch được bao nhiêu, đi bao xa phải xem ngộ tính của Đế Giang

Cửa thứ ba, trên đảo nhỏ là đạo đồ, dấu ấn đại đạo của hai điện chủ sơ đại

Giang Nam bỏ ra hơn một năm cho bức tranh

Giang Nam tốn thời gian dài như vậy vì đại đạo của hai điện chủ sơ đại là đại đạo thời đại nguyên đạo, có nhiều điểm xa lạ với hắn

Cửa thứ bốn là quả đồ, có hai bức tranh, chắc hai điện chủ sơ đại khắc ấn đạo quả của mình vào

Đạo quả của hai điện chủ sơ đại giúp ích nhiều cho Giang Nam, rất đáng giá nghiên cứu

Giang Nam tham ngộ mấy năm trời mới rời khỏi đảo nhỏ cửa thứ bốn

Giang Nam nhíu mày nói:

- Thân, thần, đạo, quả, đại biểu bốn cách tự nâng cao mình chứng đạo,

nằm trong phạm vi pháp, thân, đạo, quả hợp nhất của ta

Bốn bức đạo đồ có tác dụng rất lớn với người khác nhưng không giúp gì nhiều cho ta

Nếu mấy cửa sau Thông Thiên các còn tiếp tục như vậy thì Thông Thiên các không có ý nghĩa gì với ta

Giang Nam chợt nghĩ đến một chuyện, thầm nghĩ:

- Vô Cực Thiên Tôn từng đến đây, có khi nào hắn được mấy bức đạo đồ dẫn dắt sáng tạo ra bốn vị một thể? Rất có thể

Giang Nam đi trên đường đến cửa thứ năm, không hay biết ngoài Thông Thiên các đã dậy sóng

- Sao Đế Giang bỏ ra thời gian quá ngắn trong ải thứ bốn?

Nguyên Mẫu điện chủ, Đạo Quân trên mấy cây cột cùng thức tỉnh

Bọn họ cảm ứng tốc độ vượt ải thứ bốn của Giang Nam, lòng vô cùng rung động

Một Đạo Quân tỉnh lại, mắt lấp lánh ánh sáng hét thất thanh:

- Điều này không phù hợp lẽ thường! Cửa thứ bốn là ải tham ngộ, phải lĩnh ngộ hết ba ải trước tổng hợp lại cửa này, tu vi thực lực tăng vọt mới thông quan được

Cửa thứ bốn khó nhất không phải vượt ải mà là quan sát dấu ấn đạo quả hai điện chủ sơ đại để lại, hợp nhất bốn cửa!

- Quan sát dấu ấn đạo quả hai điện chủ sơ đại là sẽ không tự chủ được chìm vào qua tình tổng hợp, mãi khi nào đến cực hạn lĩnh ngộ mới tỉnh lại

Thời gian để hoàn thành bước này không qua trăm năm tuyệt đối không làm được! Sao hắn chỉ mất gần ba năm đã qua cửa thứ bốn?

- Dù là Quảng Đô điện chủ cũng mất bảy trăm năm, Vô Cực điện chủ là tám trăm năm

Nguyên Mẫu điện chủ mât ngàn năm mới đi hết cửa thứ bốn!

- Trong chúng ta nhanh nhất mất một ngàn tám trăm năm, dài nhất là tám ngàn vạn năm

- Sao Đế Giang làm được? Tại sao Đế Giang chỉ dùng gần ba năm?

Các Đạo Quân tỉnh lại, hỏi han nhau

Không ai thấy tình hình Giang Nam vượt cửa thứ bốn, chỉ có thể suy đoán

Nguyên Mẫu điện chủ giật mình trợn mắt há hốc mồm, giây lát sau mới lấy lại tinh thần

Nguyên Mẫu điện chủ cười nói:

- Quả nhiên là Đế Giang, không thể dùng lẽ thường ước đoán

Bốn cửa đầu chỉ là cấu trúc lại Đạo Quân, chế tạo Đạo Quân thành trạng thái hoàn mỹ, bớt phần nguy hiểm cho mấy cửa sau

Bây giờ Đế Giang đi cửa thứ năm là thử thách thật sự, không biết hắn sẽ đi đến bước nào?

Nguyên Mẫu điện chủ nhỏ giọng nói:

- Cửa thứ năm có thể qua trong chớp mắt, có khi hàng ức năm vẫn không vượt qua được

Thậm chí tọa hóa trong đó, đại đạo thân thể và đạo tâm cùng biến thành tiên thiên pháp bảo, mãi mãi ở lại Thông Thiên các

Cửa này là nguy hiểm nhất

Giang Nam đi trên đường thông hướng cửa thứ năm

Trong không gian vô ngần, đi trên con đường này cảm giác người và đường thật nhỏ bé, như sợi chỉ và đốm nhỏ trên sợi chỉ

Hai bên là hồng mông chi khí lượn lờ như mây

Giang Nam đột nhiên dừng bước lại, cẩn thận quan sát hồng mông lững lờ trôi hai bên đường

Hỗn độn chìm nổi nhưng không thấy hồng mông tử vân bay tới

Mấy áng tử vân có gì đó kỳ lạ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2733: Dùng Mộng Nhập Đạo.

Giang Nam tiến lên nhìn, càng nhiều hồng mông tử vân bao phủ đằng trước, không biết chỗ nào trong hư không là đường

Hai bên trái phải có vô số hồng mông tử vân vọt đến

- Có điều lạ

Giang Nam cất bước tiến tới, hồng mông tử vân dâng lên bao phủ hắn và con đường dưới chân

Giây lát sau các áng hồng mông tử vân tan mất, lộ ra con đường bị che phủ, không thấy bóng dáng Giang Nam đâu

Vẻ mặt Giang Nam giật mình kêu lên:

- Đây là nơi nào?

Giang Nam nhìn xung quanh, giữa hư không lơ lửng một vầng trăng sáng tỏ, hình vòng cung to lớn rõ ràng trước mắt

Thậm chí thấy kiến trúc nguy nga trên cung trên, cung điện chư thần

Có thần nữ bay ra từ cung điện, bay lượn trong khóm hoa hái tiên hoa

Trên mặt trăng có dãy núi cao vút, đứng thẳng, ngọn núi thật to, từ mặt trăng thẳng xuống đại lục

Trăng hôm nay, dãy núi lớn lướt qua trước mắt Giang Nam

Một thiếu nữ thanh xuân đứng trên đỉnh núi, nàng xách giỏ hao hái tang

Thiếu nữ đứng trên đỉnh núi, Giang Nam lại thấy nàng đầu chĩa xuống

dưới, chân chổng lên trên

Thiếu nữ thì lại thấy Giang Nam đứng chổng ngược, rất kỳ lạ

Đây chưap hải điều làm Giang Nam giật mình nhất, khiến hắn kinh hoàng là hắn cảm ứng đại đạo trong thiên địa này không phải tiên đạo, không phải chú đạo, ma đạo, yêu đạo, các đại đạo tiền sử

Nơi này tràn ngập thiên địa đại đạo mênh mang, dày nặng cổ kính, đại đạo tái vật, thiên hành tự cường

Giang Nam là Thiên Quân, rất mẫn cảm với thiên địa đại đạo

Giang Nam phát hiện ngay thiên địa đại đạo này rất hưng thịnh, thịnh vượng còn hơn thời đại tiên đạo

Thiên địa đại đạo mạnh kinh người, Tiên giới không thể sánh ngang

Đây là vũ trụ trong trạng thái cao nhất

Thần thức Giang Nam khuếch tán, thần thức khủng bố thoáng chốc quét qua ức vạn vạn dặm, không ngừng kéo dài thẳng đến trời sao, lướt qua các tinh cầu

Vô số tinh cầu nhiều không đém xuể có sinh linh sinh sản, khá nhiều sinh linh cường đại

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Chớp mắt thần thức của Giang Nam xuyên qua một ngân hà tinh hệ, thần thức dâng trào chỉ mấy giây đã xuyên qua hàng vạn tinh hệ, phạm vi bao phủ rộng kinh người

Mãi khi thần thức Giang Nam đến cực hạn đã có mấy trăm ức ngân hà tinh hệ bị thần thức của hắn bao phủ, nhưng chưa đến tận cùng

Nơi thần thức Giang Nam lướt qua, nhìn thấu hết mọi thứ trên ức vạn vạn

tinh cầu trong các tinh hệ

Giang Nam thấy vô số văn minh cực kỳ phồn vinh

- Không phải ảo cảnh, không ngờ là thật!

Đạo tâm Giang Nam lung lay, hét thất thanh:

- Chỗ này rốt cuộc là đâu?

Trên đầu Giang Nam, thiếu nữ đứng trên núi trăng nghe Giang Nam nói thì liếc mắt nhìn, vừa mừng vừa sợ nói:

- Lão gia xuất quan!

Trên mặt trăng, các thần nữ cùng bay tới ngọn núi, vạt áo phấp phới, muôn hồng nghìn tía

Thiếu nữ xì cười:

- Lão gia lại nói nhảm nữa, lần này tọa quan quên luôn mình ở đâu sao?

Các thần nữ đáp xuống đỉnh núi trăng, lao nhao nói:

- Đây là Thái Khư Thiên, lãnh địa của lão gia!

- Mỗi lần Thái Khư lão gia tọa quan là lại quên lai lịch của mình, cho rằng mình sống trong mơ, quên phu nhân hoàn toàn!

- Quỳnh Hoa phu nhân ghen nhiều lần, bảo lão gia ở trong mộng có niềm vui mới, khi tỉnh dậy sẽ tìm người đó, bỏ tình cũ sau đầu, thậm chí không cần nữ nhi

- Lần này lão gia tỉnh mộng không biết ở trong mộng diễn biến thế giới gì, thời đại gì? Hãy mau nói cho tỷ muội chúng ta nghe đi!

Giang Nam ngạc nhiên, chợt nghe tiếng ngọc bội leng keng, giọng nữ êm

tai vang lên:

- Phu nhân đến!

Giang Nam nhìn qua, thấy nhiều thiếu nữ vây quanh mỹ phụ nhân từ mặt trăng bay đến

Các thiếu nữ như hoa khoe sắc thắm, nhưng trước mặt mỹ phụ nhân thì đều thành cỏ cây tôn lên phụ nhân cao quý không tầm thường

Mỹ phụ nhân đến trước mặt Giang Nam, thái độ thân thiết, ai oán nói:

- Rốt cuộc lão gia xuất quan

Lần này bế quan mấy ngàn năm, lão gia xem, nữ ni đã lớn rồi!

Một nữ hài tử đi theo bên mỹ phụ nhân, lanh lợi đáng yêu, vì từn hỏ dã Tu luyện nên vượt qua cảnh giới sinh lão bệnh tử, trường sinh bât tử, khuôn mặt mãi không thay đổi, thể hình con nít

- Vị phu nhân này, ta không biết các người, ta đã có gia đình

Giang Nam trầm giọng nói:

- Nơi này rốt cuộc là đâu? Thời đại gì? Đúng rồi, nơi này là một không gian hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện chế tạo ra

Hai người này thật lợi hại, có thể chế tạo ra nơi như vậy trong Thông Thiên các, làm ta không phân rõ là thật hay ảo

Nhưng bọn họ tạo ra nơi như vậy, kéo ta vào trong để làm gì? Chẳng lẽ là thử thách cửa thứ năm?

Mỹ phụ nhân xì cười nói:

- Lão gia mới tỉnh mộng, lại nói nhảm

Đây là thời đại thần đạo, lão gia là Thái Khư Đại Thiên Quân thời đại thần đạo, người ta hay gọi là Thái Khư đại lão gia

- Công pháp của lão gia là lấy mộng nhập đạo, ở trong mộng diễn biến vũ trụ Càn Khôn, trải qua hồng trần thế tục, lần lượt tu hành trong mộng, chứng đạo trong mộng để tăng tu vi trong hiện thực

Bởi vì giấc mơ qua giống thật nên mỗi lần lão gia tỉnh dậy vẫn chìm đắm trong mơ, không phân rõ giữa thật và ảo

Giang Nam nhíu mày, bỗng nhéo khuôn mặt tròn trịa của mỹ phụ nhân, hỏi:

- Có đau không?

Mỹ phụ nhân tức giận tát tay Giang Nam:

- Đau!

Giang Nam lại nhéo mình, cũng thấy đau

Giang Nam suy tư:

- Đúng là thật rồi, vậy thử thách cửa này là gì?

Mỹ phụ nhân ra lệnh:

- Lão gia hồ đồ

Các ngươi hãy đi lấy cảnh huyễn thần kính đến cho lão gia lấy lại trí nhớ

Có thần nữ bay đi ngay, chốc lát sau nàng lấy một thần kính đến

Mỹ phụ nhân cười nói:

- Mỗi lần trước khi nhập mộng lão gia sẽ giấu ký ức vào thần kính

Cảnh huyễn thần kính này có kinh nghiệm suốt đời của lão gia, xin lão gia

hãy thu về ký ức của mình

Giang Nam trầm ngâm giấy lát, cười nói:

- Lợi hại chế tạo ra thời đại thần đạo chắc vì nhằm vào công pháp của ta

Ta tự xưng là thần duy nhất của thần đạo, một người là một thời đại

Trong tên có chữ thần nhưng thật ra ta đã nhảy ra thần đạo

- Nguyên Thủy đại đạo nha đại la chứa tất cả, diễn biến hết thảy, bọn họ đừng mơ ngụy tạo ra Nguyên Thủy đại đạo của ta, ngụy tạo ký ức làm ta tin tưởng

Nhưng muốn vượt ải này phải xem ký ức trong gương có cái gì, không chừng sẽ tìm được dấu vết trong đó

Thần thức tuôn ra từ trán Giang Nam rơi vào kính, một đoạn ký ức rất dài nhập vào não Giang Nam

Người Giang Nam run lên, như thể hắn đi lại kinh nghiệm suốt đời

Hắn là sinh linh nhân tộc bình thường trong thần đạo, tên là Giang Nam, một đường dốc sức xông pha rốt cuộc tu thành thần thánh, lĩnh ngộ pháp môn lấy mộng nhập đạo, được tiếng là Thiên Quân xuất sắc nhất thời đại thần đạo

Đến nay đã sống chín ngàn vạn tuổi

Giang Nam và Quỳnh Hoa gặp nhau, yêu nhau, kết làm bạn lữ, sinh một nữ nhi tên Ái Quỳnh

Giang Nam khai sáng lấy mộng nhập đạo, mỗi lần nhập mộng sẽ diễn hóa các thời đại huyền diệu, nương giấc mơ chứng đạo, nâng cao tu vi

Mỗi lần mộng lâu năm, sáu chục ức năm

Bởi vì năm tháng quá dài, thường khi Giang Nam tỉnh lại sẽ quên hiện thực, cho rằng giấc mơ là thật, hiện thực là ảo

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2734: Thiên Quân Mạnh Nhất. (1)

Đây là chỗ diệu khi Giang Nam lấy mộng nhập đạo, nhưng cũng rất nguy hiểm

Nếu không thể itnrh lại từ cõimơ thì sẽ ngơ ngẩn quên mất bản thân

May mắn mỗi lần Giang Nam đều chuẩn bị trước, giâuý ký ức trong thần kính

Giang Nam đã nhập mộng hai mươi mốt thời đại, mỗi thời đại lâu năm, sáu chục ức năm

Từ các thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên, nguyên diệt kéo dài đến thời đại yêu tộc, ma đạo, chú đạo

Hai mươi mốt lần nhập mộng, Giang Nam bình an đi tới, mỗi lần tu vi tiến bộ nhiều

Nhưng sau khi nhập mộng hắn sẽ ngơ ngẩn một thời gian, số lầng tăng nhiều Tiên giới càng dễ ngơ ngác hơn

Quỳnh Hoa phu nhân rất lo lắng, sợ có lần nào Giang Nam tỉnh dậy hoàn toàn quên ký ức trước kia, dù hấp thu ký ức trong cảnh huyễn thần kính cũng không nhớ lại nữa

Lần này là lần thứ hai mươi hai Giang Nam nhập mộng

Trong mơ diễn biến giáo chủ, hắn muốn mượn lần nhập mộng này chứng Đạo Quân, thậm chí vấn đỉnh tận cùng đại đạo

Tuy nhiên lần này Giang Nam tỉnh dậy sớm hơn trước kia nhiều năm, giấc mơ chưa diễn biến đến thời đại tiên đạo tan vỡ

- Đây là ký ức hai điện chủ ngụy tạo cho ta?

Giang Nam bật cười:

- Thật tỉ mỉ, thậm chí ngụy tạo cả kinh nghiệm hai mươi mốt thời đại trong mộng

Mỗi thời đại năm, sáu mươi ức năm cộng lại là hơn một ngàn một trăm ức năm

Bọn họ ngụy tạo năm tháng dài dặc không bỏ sót một chi tiết, một chút dao động ý niệm nhỏ cũng khiến ta 'nhớ lại'

Phải nói hai người này là đại tông sư ngụy tạo

Vẻ mặt Quỳnh Hoa phu nhân buồn rầu, mấy thiếu nữ khác nhìn nhau, cảm giác không ổn

- Trước kia mỗi lần lão gia tỉnh mộng tuy điên điên khùng khùng nhưng lấy lại trí nhớ là sẽ trở về như thường, nhớ ra lai lịch của mình

Lần này lấy lại ký ức vẫn ngơ ngẩn như thế, sợ là lão gia lấy mộng nhập đạo có vấn đề thật

- Ta tuyệt đối không lẫn lộn hiện thực và ảo

Biểu tình Giang Nam thản nhiên nói:

- Ta chính là ta, độc nhất vô nhị! Đạo tâm của ta trải qua tịch diệt kiếp mà không tiêu tan, thử thách bình thường sao có thể dao động đạo tâm của ta? Ta có thê tử, có nhi nữ chờ đợi trong thời đại tiên đạo

Hai vị điện chủ, xin hãy lấy thử thách thật ra đi!

Quỳnh Hoa phu nhân thở dài, nói:

- Lão gia đúng là không bình thường rồi

Các ngươi hãy đưa lão gia về cung

Thanh Tiêu, ngươi đi mời Công Dã tiên sinh, bằng hữu tốt của lão gia đến đây, không chừng hắn có cách khiến lão gia tỉnh lại

Giang Nam theo đám người Quỳnh Hoa phu nhân vào cung điện trên mặt trăng

Quỳnh Hoa phu nhân hỏi dò:

- Lão gia có còn nhớ Phi Nguyệt cung không? Đây là đồ cưới của thiếp thân

Giang Nam gật đầu, nói:

- Nhớ

Quỳnh Hoa phu nhân thở phào

Nữ nhi Giang Ái Quỳnh chớp mắt, cười nói:

- Phụ thân có nhớ từng đánh cuộc với Thái La Đạo Quân không? Khi ấy phụ thân muốn một lãnh địa, đi gặp Thái La Đạo Quân và đánh cuộc với nhau

Phụ thân thắng, Thái La Đạo Quân hứa rằng mảnh đất nào thần thức của phụ thân bao phủ thì là lãnh địa thuộc về người

Thái La Đạo Quân cho rằng thần thức Thiên Quân của phụ thân sẽ không bao phủ được xa

Giang Ái Quỳnh xì cười:

- Kết quả thần thức của phụ thân cường đại không gì sánh được, bao phủ ba trăm ức ngân hà, toàn vũ trụ giật mình

Chẳng những Thái La Đạo Quân hết hồn không nói nên lời, mấy Đạo

Quân khác cũng sợ giật nảy mình, cho rằng phụ thân là Thiên Quân mạnh nhất thần đạo từ xưa đến nay

Giang Nam lại gật đầu, nói:

- Có nhớ, ta nhớ rõ biểu tình giật mình lúc đó của Thái La Đạo Quân

Giang Ái Quỳnh thở phào

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Tiếc rằng những ký ức này là giả tạo, chính các người cũng được tạo ra

Thời đại của ta đang chờ ta về

Quỳnh Hoa phu nhân, Giang Ái Quỳnh liếc nhau, mắt chứa ưu sầu

Không lâu sau chợt nghe tiếng Thanh Tiêu lớn tiếng nói:

- Phu nhân, lão gia, Công Dã tiên sinh tới rồi!

Quỳnh Hoa phu nhân vội đi lên đón, giây lát sau nàng cùng một nam nhân tuấn tú đi tới

Nam nhân điển trai khí chất siêu phàm, cực kỳ cường đại, cũng là Thiên Quân, chính là Công Dã tiên sinh

Bộ dáng Công Dã tiên sinh lông bông, không đáng tin

Công Dã tiên sinh cười hỏi:

- Giang Thái Khư, còn nhớ ta không?

Giang Nam nhìn Công Dã tiên sinh, lòng máy động, cảm thấy người này rất quen thuộc

Giang Nam hiểu ra, cười nói:

- Nhớ, đương nhiên là nhớ

Công Dã Càn vừa là địch là bạn đối thủ với ta cả đời, đạo hiệu Thái Sơ, ngang hàng với ta, làm sao không nhớ được? Chúng ta tranh chấp lâu như vậy, cũng xác nhận đã lâu, có thể nói ngươi là đối thủ mạnh nhất của ta, vừa là bằng hữu thân thiết nhất

Công Dã Càn thở phào

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Nhưng trong thời đại tiên đạo ta từng gặp ngươi, đừng nghĩ rằng ngươi trẻ tuổi nhiều là lừa được mắt ta, Nam Quách Tiên Ông!

- Nam Quách Tiên Ông?

Công Dã Càn hét thất thanh:

- Ngươi gặp ta trong mơ? Còn sửa tên?

Giang Nam cười lớn đứng dậy, trầm giọng nói:

- Tiên Ông, không chỉ một Đạo Quân tiền sử nói từng gặp ngươi qua các thời đại

Trong thời đại nguyên đạo ta trừng thấy ngươi một lần, ta sớm nghi ngờ ngươi là điện chủ sơ đại của Đạo Quân điện! Bây giờ ngươi xuất hiện tại đây, rốt cuộc lộ đuôi!

Công Dã Càn giật mình trợn tròn mắt, không biết nên nói cái gì

Công Dã Càn sờ trán Giang Nam, nói:

- Thái Khư, ngươi bị bệnh nặng quá

Quỳnh Hoa phu nhân lo lắng nói:

- Công Dã sư huynh, lão gia nhà ta

Công Dã Càn rụt tay về, cười nói:

- Không sao, tiểu tử này thiếu ăn đòn, bệnh tật gì bị ta đánh một trận là phục hồi lại ngay

Tẩu phu nhân yên tâm, cứ giao cho ta!

Công Dã Càn nhảy vọt đến thiên ngoại, cười nói:

- Thái Khư, đi lên đánh một trận với ta, cho ta xem thành quả nhập mộng trong thời gian này của ngươi!

- Tiên Ông, nếu ngươi chỉ dùng cảnh giới tu vi Thiên Quân thì tuyệt đối không đánh lại ta! Đánh bại ngươi chắc chắn ta sẽ vượt qua cửa thứ năm!

Giang Nam lắc người, bỗng chốc biến mất, ngay sau đó hắn đi đến thiên ngoại

Giang Nam búng tay, một luồng linh quang biến thành hình dạng nguyên chung bay ra

Giang Nam cười nói:

- Tiên Ông, mặc kệ ngươi có phải là điện chủ Đạo Quân điện hay không, chỉ dựa vào cảnh giới Thiên Quân tuyệt đối không đánh lại ta!

- Đây là thần thông ngươi lĩnh ngộ trong lần nhập mộng này?

Công Dã Càn giơ tay ấn nguyên chung, cái chuông rung phát ra thanh âm kinh thiên động địa

Quần áo Công Dã Càn bay phần phật nhưng không bị thương chút nào

Giang Nam giật mình, không thăm dò nữa

Giang Nam lao tới trước mặt Công Dã Càn, đẩy ra một ấn ngay ngực gã

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hư không sau lưng Công Dã Càn nổ tung, gã bị đánh vào hư không, thân thể xuất hiện trong hư không cách mấy vạn dặm

Công Dã Càn nửa quỳ dưới đất, khóe môi tràn máu

Lòng Giang Nam rung động:

- Mạnh vậy?

Giang Nam đánh một ấn tuy không nặng tay giết nhưng trong thời đại tiên đạo bất cứ Thiên Quân nào, dù là Vô Cực Thiên Tôn cũng không dám nói đỡ một kích của hắn mà không bị thương nặng

Công Dã Càn chỉ khóe môi chảy chút máu, bị thương không nặng

- Đối thủ đáng sợ!

Giang Nam nhanh chóng xác nhận thực lực của Công Dã Càn, khẳng định đây là tồn tại ngang hàng với mình

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2735: Thiên Quân Mạnh Nhất. (2)

- Thái Khư, đây là lĩnh ngộ của ngươi trong lần nhập mộng này sao?

Công Dã Càn đứng dậy, đôi mắt ngày càng sáng ngời như hai vầng mặt trời rực rỡ, mừng khi gặp địch thủ

Công Dã Càn như cơn gió lao tới, cười to bảo:

- Trong thời gian này ngươi tham ngộ ra tuyệt học kinh người, nhưng ta cũng không lạc hậu

Ta xuất hiện trong mộng của ngươi nghĩa là ngươi tiềm thức xem ta là đối thủ mạnh nhất, muốn đánh bại nhất! Giang Thái Khư, cho ngươi xem tuyệt học trong thời gian này của ta!

- Đỡ chiêu Thái Sơ Thiên Ấn đây!

Từng đợt linh quang hiện ra trong tay Công Dã Càn, hơi thở cổ xưa như vũ trụ chưa mở, đại đạo quay về bản chất, chứa năng lượng kinh người

Vẻ mặt Giang Nam trầm trọng:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Vô số linh quang biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn nghênh đón

Thực lực của Công Dã Càn vượt qua Giang Nam dự đoán, Thái Sơ Thiên Ấn có hình dạng ban đầu của tiên thiên chí bảo, cực kỳ cường đại, mạnh không thua gì Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn của hắn

Giang Nam phải dốc hết sức mới đối kháng được

Hai loại thần thông đáng sợ nhất va chạm, sóng trùng kích vô hình khuếch

tán bốn phương tám hướng

Nơi làn sóng xẹt qua các mặt trời tan biến, các ngôi sao thành từng lũ khí hỗn độn, cảnh tượng khiến người sợ hãi

Hai người hộc máu, đồng thanh kêu lên:

- Nữa!

Hai người lại va chạm

Giang Nam dốc hết sức ra liên tục va chạm với Công Dã Càn, mãi mà không chiếm được ưu thế

Hai tuyệt đại Thiên Quân thủ đoạn chồng chất, liều mạng chiến đấu tựa như kẻ thù không đội trời chung, như muốn giết đối thủ

Quỳnh Hoa phu nhân, đám thần nữ trong Tiên Ông Thiên sợ hãi mặt không còn chút máu

Giang Ái Quỳnh hơi lo lắng nói:

- Mẫu thân, có khi nào phụ thân

- Không!

Quỳnh Hoa phu nhân dứt khoát nói:

- Bọn họ đấu cả đời nhưng không ai làm gì được ai, dù có người thắng cũng sẽ không xuống tay giết chết, không vượt qua điểm giới hạn

Giang Nam, Công Dã Càn đánh nhau mấy chục ngày, mình đầy vết thương

Mức độ chiến đấu chỉ có trận Giang Nam và Vô Cực Thiên Tôn là ngang ngửa

Đột nhiên hai người cùng dừng tay, thở hổn hển

Hai tay Công Dã Càn chống đầu gối:

- Giang Thái Khư, không đánh nữa?

Công Dã Càn ngước lên cười nói:

- Bây giờ ngươi đã nhớ ra ta không phải Nam Quách Tiên Ông trong giấc mơ của ngươi đúng không? Sau khi nhập mộng ngươi mơ thấy ta, xem ta là lão già vì ngươi khâm phục sưh anh minh thần võ của ta, biết ta là đối thủ số một của ngươi

Ta rất vui khi ngươi mơ thấy ta, phải rồi, ta ở trong mộng là cao nhân sao?

Giang Nam đứng thẳng, ngẫm nghĩ, gật đầu nói:

- Xem như cao nhân

Ngươi thần bí khó lường, hơn nữa không bảo không vào, chỗ nào có bảo bối là có mặt ngươi ngay

Công Dã Càn ngửa người nằm xuống, lười biếng duỗi thân thể

Công Dã Càn cười nói:

- Rất giống tính cách của ta

Tiểu tử, quả nhiên ngươi xem ta là đối thủ mạnh nhất

Giang Nam nhìn Công Dã Càn chằm chằm như muốn xuyên thấu qua gã, cười nói:

- Tiên Ông, có phải đánh bại ngươi là ta sẽ vượt qua ải thứ năm này? Lần này ta không thành công, nhưng có lẽ lần sau Tiên Ông sẽ không là đối thủ của ta

Công Dã Càn ngồi dậy, tay vịn trán bất đắc dĩ nói:

- Ngươi vẫn chưa tỉnh táo? Nào nào, để ta giúp ngươi thả lỏng đầu óc

Hai người lại lao vào nhau, đánh túi bụi, mệt đến tay chân rã rời mới dừng tay thở hồng hộc

Công Dã Càn nằm xuống, thật lâu sau mở miệng nói:

- Sống trên đời có một đối thủ, bằng hữu thân thiết như Giang Thái Khư là đã đủ

Thái Khư

Công Dã Càn im lặng giây lát, đột nhiên cười nói:

- Ngươi là bằng hữu chí cốt của ta

- Ngươi là giả

Giang Nam lên tiếng:

- Chắc chắn giả! Là hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện chế tạo không gian, tạo ra chỗ như vậy, tạo ra ngươi, tạo ra ký ức cho ta, chế tạo mọi thứ nơi đây

- Ngươi bị điên nhưng ta thì không, ha ha ha, rốt cuộc ta đã tìm ra một điểm mạnh hơn ngươi

Công Dã Càn ngồi dậy, cười nói:

- Giang Thái Khư, khiến ta hâm mộ ngươi nhất là ngươi phong lưu đa tình, lưu tình khắp nơi

Trong nhà có một vợ cả, còn một đống vợ bé, tiểu thiếp, nhân mạch rộng, bằng hữu khắp thiên hạ

- Loại người như ngươi tương lai sẽ trở thành đế thống trị toàn vũ trụ

Ta thì đơn độc một người, không chút vướng bận nên ta có nhiều thời gian tu luyện hơn, không để nhà ngươi bỏ xa

Giang Nam kinh ngạc hỏi:

- Những người đó là vợ bé, tiểu thiếp của ta?

Giang Nam bần thần nhìn các thần nữ trong Thái Khư Thiên, số lượng nhiều không đếm xuể

Giang Nam hết hồn, rồi chợt nhớ những thiếu nữ này đúng là hắn mang về nhà sau mấy lần phong hoa tuyết nguyệt

Giang Nam không biết nên nói cái gì:

- Ta

Giang Nam giận dữ nói:

- Trong hiện thực ta chỉ cưới một người! Sao đến chỗ này có nhiều lão bà vậy? Không có lý nào!

Công Dã Càn đứng dậy giãn gân, chỉ tay vào vũ trụ Càn Khôn mênh mông bao la, hào khí dâng trào

Công Dã Càn cười nói:

- Giang Thái Khư, tương lai hai ta sẽ là chúa tể vũ trụ này, vượt qua đám lão quái vật Đạo Quân! Nếu ta không làm được một bước này thì ta không gọi thời đại này là thời đại thần đạo!

Hai tay Công Dã Càn chống nạnh cười to bảo:

- Thần chỉ là xưng hô phàm nhân thế tục gọi tồn tại như chúng ta, đạo mới là truy cầu suốt đời! Chúng ta không phải thần mà là người cầu đạo thẳng

tiến tận cùng đại đạo, vì vậy thời đại này gọi là

Công Dã Càn gãi đầu, không nghĩ ra được cái tên

Công Dã Càn nhìn Giang Nam, cười nham nhở:

- Giang Thái Khư, đại đạo của ngươi tên là gì?

Giang Nam thuận miệng đáp:

- Nguyên Thủy đại đạo

- Đại đạo của ngươi gọi là Nguyên Thủy đại đạo, đại đạo của ta tên đại đạo thái sơ

Hay thời đại này gọi là thời đại nguyên thái đi? Nghe không hay, còn thời đại nguyên sơ thì sao? Khoan, tại sao đại đạo của ngươi xếp trên đại đạo thái sơ của ta? Vậy gọi là thời đại nguyên sơ đi? Hay thời đại thái thủy

Công Dã Càn rối rắm nửa ngày mãi không quyết định được

Quỳnh Hoa phu nhân đi tới gần, cười nói:

- Lão gia nhập mộng thời đại thứ nhất tên là thời đại nguyên đạo, hay gọi là thời đại nguyên đạo đi

- Cũng được

Mặt mày Công Dã Càn hớn hở nói:

- Hắn là nguyên, ta là đạo, nói đến thì đạo lớn hơn chút

Hắn là người cầu đạo, còn cần cầu ta

Hưm, quyết định gọi là thời đại nguyên đạo!

- Thời đại nguyên đạo?

Tim Giang Nam đập nhanh:

- Thời đại nguyên đạo, nơi này là thời đại nguyên đạo? Thời đại thứ nhất từ xưa đến nay? Ta không ở trong không gian đặc biệt do hai vị điện chủ sơ đại khai sáng mà trở về thời đại nguyên đạo cổ xưa nhất tiền sử?

Công Dã Càn phủi mông đi xa:

- Tiền sử gì? Vũ trụ của chúng ta sinh ra từ vụ nổ lớn, làm gì có tiền sử? Giang Thái Khư lại nổi điên nữa

Công Dã Càn cười nói:

- Tẩu phu nhân dừng bước, ta tìm lão già Thái La Đạo Quân một chút

Bọn họ đã chứng Đạo Quân, không chừng có thể chữa khỏi đầu tên này

Quỳnh Hoa phu nhân buồn rầu nói:

- Nhờ Công Dã sư huynh

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2736: Ta Vốn Đa Tình. (1)

Giang Nam nhìn phương xa, từng đợt nguyên thủy chi khí dao động, mức độ dồi dào còn hơn thời đại tiên đạo

- Thời đại nguyên đạo, ta bị đưa về thời đại nguyên đạo, sao có thể? Cường đại như Đế và Tôn cũng không thể thay đổi lịch sử đã xảy ra, không thể nào có tồn tại đưa ta về tiền sử được, còn là thời đại nguyên đạo cổ xưa nhất

Giang Nam đờ đẫn ngồi xuống, nhỏ giọng nói:

- Chẳng lẽ những gì ta trải qua trong thời đại tiên đạo chỉ là cơn mưa sao? Nơi này là chân thật, ta vốn là cường giả thời đại nguyên đạo, tất cả những gì trải qua là trong mộng diễn biến

Không! Không phải cơn mơ, chuyện thật sự xảy ra

Thê tử, nhi nữ của ta còn đang chờ ta trở lại! Ta nhất định phải quay về!

Trong Đạo Quân điện, Nguyên Mẫu điện chủ, các Đạo Quân rung động, cảm ứng hơi thở Giang Nam biến mất trong Thông Thiên các

Mặc cho bọn họ cảm ứng thế nào cũng không tìm được hơi thở của Giang Nam

- Có chuyện gì? Tại sao Đế Giang biến mất trong Thông Thiên các?

Những tồn tại như bọn họ toàn là nhân vật cường đại nhất, dù là Đạo Quân nào đi ra Đạo Quân điện chấn động xưa này, chấn động các thời đại

Năng lực cảm ứng của bọn họ mạnh mẽ biết bao, dù Giang Nam có thể giấu hơi thở, tung tích của mình thì không thể giấu cảm ứng của bọn họ được

Hiện giờ Giang Nam biến mất khỏi Thông Thiên các, biến mất hoàn toàn

Đây là chuyện chưa từng xảy ra từ khi Thông Thiên các mở ra đến nay

Trọng Hòa Đạo Tôn quay đầu nhìn Nguyên Mẫu:

- Nguyên Mẫu điện chủ, chuyện gì đây?

Trọng Hòa Đạo Tôn trầm giọng hỏi:

- Cửa thứ năm trước giờ chưa từng xảy ra tình huống này

Điện chủ là tồn tại xa xưa nhất, hiểu rõ Thông Thiên các nhất

Hay cửa thứ năm Thông Thiên các có bí ẩn khác?

Nguyên Mẫu điện chủ lộ biểu tình giật mình, trầm ngâm giây lát sau lắc đầu nói:

- Thông Thiên các là hai vị điện chủ sơ đại thành lập, bên trong có thần diệu mà ta không tìm hiểu thấu được, tự động cướp thiên địa huyền cơ, đoạt tạo hóa đại đạo

- Trong đó từ cửa thứ năm bắt đầu cướp từ thời đại nguyên khởi đến hai mươi thời đại tự hình thành hệ thống không gian, các ngươi hai mươi loại thử thách khác nhau

Chúng ta đi vào trong đến cửa thứ năm sẽ bị Thông Thiên các tự động chọn một thời đại, đưa vào trong thử thách

Các Đạo Quân cổ xưa gật đầu, nói:

- Những tụ điểm thời đại này là Thông Thiên các cướp các thời đại, giành tụ điểm thời đại

Thử thách cửa thứ năm là rơi vào một tụ điểm thời đại, tham ngộ ra tiên thiên đạo tâm, tiên thiên đại đạo vững vàng không thể phản bác thì mới ra

ngoài được, luyện thành tiên thiên bất diệt chi linh

Thời gian thoát ra dài ngắn đại biểu tham ngộ của Đạo Quân cao thấp

- Vô Cực điện chủ từ cửa thứ năm lĩnh ngộ ra tiên thiên nhân quả

Quảng Đô điện chủ lĩnh ngộ ra tiên thiên tịch diệt, tốn thời gian rất ngắn

Đặc biệt Quảng Đô điện chủ chớp mắt lĩnh ngộ ra tiên thiên tịch diệt, xóa tan tụ điểm thời đại đó, một hơi vượt ải

- Những tụ điểm thời đại này nằm trong Thông Thiên các, nếu Đế Giang rơi vào bất cứ tụ điểm thời đại nào đều sẽ bị chúng ta cảm ứng được

Tại sao hơi thở của Đế Giang hoàn toàn biến mất? Như thể biến mất khỏi Đạo Quân điện?

Nguyên Mẫu điện chủ khẽ thở dài:

- Ta cũng không biết

Nguyên Mẫu điện chủ lòng máy động bay ra cây cột đá, nhẹ nhàng lướt đi

Không lâu sau Nguyên Mẫu điện chủ rời khỏi Đạo Quân điện, đi ra phía sau

Đạo Quân điện sừng sững trong tận cùng thời gian và không gian, đằng sau không phải tận cùng thời gian và không gian, còn phải qua một đoạn nữa mới đến tận cùng

Tận cùng thời gian và không gian là trận tịch diệt kiếp vô cùng đáng sợ, kiếp nạn phá hủy, tiêu diệt tất cả, như vòng xoáy siêu khủng bố

Đạo Quân điện ngừng ở bên ngoài vòng xoáy hủy diệt tất cả, dường như tùy thời bị cuốn vào trong, hoàn toàn hủy diệt

Nơi này có một thân hình cô đơn đứng nhìn ra xa

- Quả nhiên là ngươi!

Nguyên Mẫu điện chủ quen biết thân hình cô đơn kia, tiến tới gần hỏi:

- Ngươi chịu quay về rồi? Chịu quay về nhìn Đạo Quân điện tự tay ngươi sáng lập sao? Phải rồi, Đế Giang biến mất khỏi Thông Thiên các có phải là ngươi động tay chân không? Ngươi đưa Đế Giang đi đâu?

Thân hình cô đơn quay lại lộ ra khuôn mặt tiên phong đạo cốt, đó là Nam Quách Tiên Ông

- Trước giờ nàng luôn hỏi nhiều vấn đề, đây là nguyên nhân ta trốn nàng

Nam Quách Tiên Ông khẽ thở dài:

- Đế Giang không ở trong Đạo Quân điện, ta đưa hắn đến một nơi kỳ diệu

- Quả nhiên là ngươi phá rối!

Nguyên Mẫu điện chủ nghiến răng:

- Mới rồi ta còn suy nghĩ ai có thể phá rối ngay trước mặt ta mà ta không phát hiện ra? Chỉ có ngươi mới có bản lĩnh này! Sau đó ta nghĩ nếu ngươi trở về sẽ xuất hiện ở đâu? Nên ta đi qua đây xem, quả nhiên ngươi ở đây

Lần trước ngươi trốn thoát, để xem lần này còn chạy được không!

Nam Quách Tiên Ông bật cười:

- Nếu ta muốn trốn thật thì nàng có thể ngăn được sao? Ta chỉ sợ, sợ thấy những người đã chết

Nguyên Mẫu điện chủ im lặng thật lâu, khẽ thở dài:

- Đúng là nhiều người chết

Ngươi đứng đây là áy náy năm xưa lỡ tay giết bằng hữu chí cốt sao?

Tự Nhiên Lão Quân im lặng nhìn tịch diệt kiếp tận cùng, giữa phía cuối tịch diệt kiếp và Đạo Quân điện có một thân thể cực kỳ cường đại ngồi ngay chính giữa

Bóng người đó siêu mạnh, tận cùng tịch diệt kiếp cũng không thể hút vào kiếp

- Hắn đã chết

Nguyên Mẫu điện chủ lên tiếng:

- Trong trận đấu cuối cùng của hai người không chút giữ lại, thần hồn của hắn đã tan biến

- Không! Hắn sẽ quay về!

Nam Quách Tiên Ông kiên quyết nói:

- Chắc chắn trở về! Năm xưa ta lỡ tay giết hắn, không kiềm được hét to tên Đế Giang, muốn chiêu hồn hắn

Tiếng vang vọng trong hỗn độn ngàn ức năm, dao động hai mươi thời đại

Thời gian dài như vậy thế nào cũng nên chiêu được chút tàn hồn

Nguyên Mẫu điện chủ giật mình, hét thất thanh:

- Tiếng Đế Giang lặp lại trong hỗn độn là tiếng vọng của ngươi?

Nam Quách Tiên Ông mỉm cười ranh mãnh:

- Không ngờ đúng không? Tiếng vọng của ta chẳng những đánh lừa Tịch Diệt, Vô Cực, hai người xứ lạ Đế và Tôn cũng bị dắt mũi, cho rằng hỗn độn sinh ra ý chí thật, sắp tạo ra một tồn tại không biết tên là Đế Giang

Những tên kia bị ta lừa, thật ra ta chỉ gọi cái tên khốn Đế Giang

Nguyên Mẫu điện chủ lườm Nam Quách Tiên Ông, bực bội nói:

- Ta cũng bị ngươi lừa chết, ta còn tưởng đâu Huyền Thiên là Đế Giang chưa biết

Nguyên Mẫu điện chủ biến sắc mặt, hét thất thanh:

- Đế Giang, Đế Giang!

Nguyên Mẫu điện chủ nhìn thi thể tồn tại kia ở đằng trước tận cùng tịch diệt kiếp, kinh hoàng

Nguyên Mẫu điện chủ kinh kêu:

- Ý của ngươi là hắn đã trở về? Thật sự? Sao có thể?

Nam Quách Tiên Ông im lặng một lúc lâu, cười nói:

- Nhớ mãi không quên sẽ có hồi hưởng, hồi hưởng ngàn ức năm hỗn độn, không chừng thật sự dẫn đến biến đổi mà ta không nắm bắt được

Có lẽ

Bằng hữu chí cốt của ta trở về thật, có lẽ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2737: Ta Vốn Đa Tình. (2)

Nỗi lòng Nguyên Mẫu điện chủ rung động, thật lâu sau hiểu ra, vội hỏi:

- Đế Giang bị ngươi đưa đi đâu?

Nam Quách Tiên Ông làm bộ dáng cao thâm khó dò, mỉm cười nói:

- Đưa tới chỗ hắn nên đi

* * *

- Thái La Đạo Quân Đạo Quân, HoàngThệ Đạo Quân, Thần Dị Đạo Quân, Thiên Sơ Đạo Quân đến!

Thái Khư Thiên, bốn Đạo Quân xa xưa nhất cùng nhau giáng xuống, ngồi quay quanh Giang Nam, tìm kiếm thần thức, thần hồn, đạo quả của hắn

Thật lâu sau, bốn Đạo Quân nhíu chặt mày

Thái La Đạo Quân trầm ngâm nói:

- Quỳnh Hoa phu nhân, Thái Khư tiểu hữu nhập mộng quá nhiều lần, các ký ức cộng lại cỡ ngàn ức năm

Ký ức trong hiện thực của Thái Khư chỉ có chín ngàn vạn năm, so với ngàn ức năm thì quá ít nên mới bị những ký ức trong mộng che mờ, không phân rõ hiện thực cùng hư ảo

- Đúng vậy!

Hoàng Thệ Đạo Quân khẽ thở dài:

- Thái Khư tiểu hữu là kỳ tài ngút trời, chúng ta rất phục thủ đoạn lấy

mộng nhập đạo

Nhưng công pháp này quá nguy hiểm, dễ lạc mất mình

Bây giờ Thái Khư đã bị lạc

Thiên Sơ Đạo Quân lắc đầu, nói:

- Chứng bệnh kỳ lạ này thì chúng ta cũng chịu thua, bó tay, đành hy vọng Thái Khư tự tỉnh lại

Quỳnh Hoa phu nhân nhíu chân mày thanh, lo lắng nói:

- Lão gia nhà ta đến khi nào mới tỉnh táo lại?

Thần Dị Đạo Quân cười nói:

- Quỳnh Hoa phu nhân đừng quá lo, theo ta thấy qua một thời gian là Thái Khư tiểu hữu sẽ chứng Đạo Quân

Nếu Thái Khư chứng Đạo Quân sẽ trở thành chúa tể đại đạo, khi đó mọi tật bệnh tự nhiên lành lại

Quỳnh Hoa phu nhân vừa mừng vừa sợ, vội cảm ơn Thái La Đạo Quân, Hoàng Thệ Đạo Quân, Thiên Sơ Đạo Quân, Thần Dị Đạo Quân

Bốn Đạo Quân đáp lễ:

- Đừng khách sáo

Giang Thái Khư là thiên kiệt của nguyên đạo ta, có chút tình cảm với chúng ta, chuyện này nên làm

Giang Nam đứng lên tiễn bốn Đạo Quân, thầm nghĩ:

- Thời đại nguyên đạo này kỳ lạ

- Đại đạo thời đại khác là cố định

Ví dụ thời đại chú đạo thì chỉ có thể tu luyện chú đạo, thời đại ma đạo chỉ có thể tu luyện ma đạo

Đại đạo của thời đại nguyên đạo muôn vàn chủng loại, các Đạo Quân tu luyện đại đạo khác nhau

- Công Dã Càn tu luyện đại đạo thái sơ, khác hẳn bốn Đạo Quân này

Thời đại nguyên đạo, đạo không định hình, không có đại đạo thống nhất

Thời đại tiên đạo trăm nhà đua tiếng, trăm hoa đua nở nhưng lấy tiên đạo làm gốc, vì vậy trăm nhà phát triển dựa trên cơ sở tiên đạo

Nếu có ai không tu tiên đạo sẽ bị thời đại tiên đạo bài xích, bị nạn

Giang Nam sâu sắc cảm nhận được điều đó

Nhưng thời đại nguyên đạo không có vách tường, hạn chế giữa các đại đạo

Mỗi người chỉ có có đủ tài hoa là có thể phát triển đại đạo của mình, tự chứng đạo thành tựu Đạo Quân

Thời đại nguyên đạo khác hẳn với thời đại tiên đạo

Giang Nam khẽ thở dài:

- Rốt cuộc ta ở trong ảo mộng, mơ thấy thời đại nguyên đạo hay ta đúng là Giang Thái Khư của thời đại nguyên đạo? Thời đại tiên đạo chỉ là một đoạn ngắn của giấc mơ?

Giang Nam thấy dao động, thầm nghĩ:

- Thần Dị Đạo Quân nói nếu ta chứng Đạo Quân là sẽ không bị lạc, lời này đúng

Sau khi ta chứng Đạo Quân đúng là có thể phát hiện điều khác lạ

- Nếu đây là giấc mơ, ta chỉ mộng thời đại nguyên đạo, trong mơ ta chứng Đạo Quân

Trong hiện thực ta sẽ không lên cảnh giới Đạo Quân, vẫn ở mức Thiên Quân

- Với bản lĩnh của ta có thể dễ dàng cảm ứng thực lực trong mơ và hiện thực khác biệt, do đó phân chia ra nguyên đạo là mơ hay tiên đạo là mơ, cái nào là hiện thực

Thời gian troi qua, bất giác đã qua trăm vạn năm

Tu vi của Giang Nam càng lúc càng mạnh, Công Dã Càn tìm hắn vài lần, hai người đánh nhau có thắng có thua

Giang Nam còn chủ động tìm Công Dã Càn đánh nhau

Bởi vì Công Dã Càn là cường giả hiếm thấy, ngộ tính, tư chất, thực lực đều là đối thủ tốt cho Giang Nam

Có đối thủ, bằng hữu thân như vậy thúc giục Giang Nam không ngừng tiến bộ

Giang Nam không nhập mộng nữa, trong các cuộc tranh đấu hắn dần tới gần cảnh giới Đạo Quân

Thái Khư Thiên, Giang Nam hít sâu đi đến Thái Khư bí cảnh

Đây là thánh địa Giang Nam tìm được, nguyên thủy chi khí cực kỳ dồi dào

- Rốt cuộc sắp chứng Đạo Quân!

Giang Nam bỗng thấy một thiếu nữ thanh tú cũng có mặt trong bí cảnh, là một tiểu thiếp của hắn

Nữ nhân mặt mày xinh đẹp, yên tĩnh đáng yêu

Nàng tên Thiên Tú thánh nữ, lúc Giang Nam đi du lịch gặp nàng rồi yêu nhau, bỏ lại vợ cả và vợ bé, làm chuyện bậy bạ

Sau đó Giang Nam đưa thiếu nữ về nhà

Thiên Tú thánh nữ đang vẽ tranh trong bí cảnh, định vẽ bức tranh cho Giang Nam

Khuôn mặt Thiên Tú thánh nữ xinh đẹp cho Giang Nam cảm giác quen thuộc, rất giống Thiên Phi Đạo Tôn 'Trong mơ' luôn đứng chờ trước Đạo Quân điện, đợi tình nhân quay về

Thiên Tú thánh nữ trước mắt có đúng là Thiên Phi Đạo Tôn không?

Thiên Phi Đạo Tôn đứng chờ tình nhân trước Đạo Quân điện là ai? Hay Thiên Phi Đạo Tôn chỉ là một hình tượng trong mộng của Giang Nam, Thiên Tú thánh nữ là bản gốc?

Giang Nam lấy lại bình tĩnh, cười hỏi:

- Thiên Tú, nàng đang vẽ gì vậy?

Thiên Tú thánh nữ ngước lên, cười ngọt ngào:

- Ta đang vẽ tranh Thái Khư chứng đạo

Giang Nam chưa từng thấy nụ cười ngọt ngào trên mặt Thiên Phi Đạo Tôn, nàng cho cảm giác lạnh băng, hờ hững

Như thể thời gian quá lâu đã hóa đá vui buồn hờn giận, thất tình lục dục của Thiên Phi Đạo Tôn, trên khuôn mặt xinh đẹp không có cảm xúc gì

Giang Nam bật cười:

- Tranh Thái Khư chứng đạo? Là định vẽ cảnh ta chứng đạo sao?

Giang Nam thấy trìu mến trước hành động của thiếu nữ

Về việc cưới nhiều nữ nhân, trong ký ức của Giang Nam có lý do giải thích nhảm nhí như sau

Tình yêu người phàm kéo dài sáu, bảy mươi năm đã là thiên trường địa cửu, đầu bạc răng long, biển cnạ đá mòn, trời già đất cỗi

Tình yêu người phàm qua sáu, bảy mươi năm đã là ghê gớm

Còn tồn tại như Giang Nam, mạng sống dài hàng ức năm thì có thể hâm nóng một tình yêu trong bao lâu?

Hắn phong hoa tuyết nguyệt, lưu tình khắp nơi, mỗi đoạn tình yêu lâu còn hơn tình cảm mấy chục năm của người bình thường, càng thêm khắc cốt minh tâm

Hắn sẽ không quên người cũ, nên bao nhiêu tình yêu cũng chẳng có gì

Quan trọng nhất là Giang Nam đến với mỗi nữ nhân là thật lòng, tình yêu đích thực, điều này chưa từng thay đổi

Giang Nam nổi lòng cảnh giác:

- Kỳ lạ, chắc đây là ký ức hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện ngụy tạo?

- Ta suýt chấp nhận mớ lý luận bậy bạ hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện nhét vào não

Nếu ta cũng vui quên trời đất trong Tiên giới thì hậu cung đã lật trời, sau này tai nạn lớn nhất Tiên giới không phải mấy Đạo Quân tiền sử làm mưa làm gió mà là hậu cung bốc lửa

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2738: Tại Sao Nát Tim.

Những gì Giang Nam đã trải qua mơ hồ giới hạn hiện thực và mộng, theo thời gian trôi qua cảm giác hoang mang càng mãnh liệt hơn

Giang Nam cảm thấy mỗi người bên cạnh mình là vật sống, không phải tưởng tượng, không bị người chế tạo ra, là sinh mệnh thật sự

Thời đại chưa được đặt tên là nguyên đạo này cũng là thời đại sống động, sao có thể do người tạo ra?

Không chỉ thế, Giang Nam cảm ứng tình yêu từ tận đáy lòng mình

Hắn yêu thê tử, yêu vợ bé, tiểu thiếp nhiều vô số kể, yêu nhi nữ của mình

Khi Giang Nam giao lưu với các đạo hữu khác cùng chung chí hướng, hắn cảm nhận được tình bạn thâm sâu

Nhất là khi đối diện Công Dã Càn Công Dã tiên sinh, hắn cảm nhận tình cảm đồng long chung sức, đạo ta không đơn độc

Giang Nam thích thời đại đầy hấp dẫn này, hắn quý trọng mọi thứ trước mắt

- Chứng đạo Nguyên Thủy Đạo Quân, chỉ có chứng Nguyên Thủy Đạo Quân mới phân chia được ảo và thực

Giang Nam không suy nghĩ mấy chuyện làm hắn nhức đầu nữa

Chỉ cần chứng Đạo Quân thì mọi vấn đề khó khăn đều được giải quyết dễ dàng, sẽ không có chuyện kỳ lạ gì gây khó khăn cho Giang Nam được

Giang Nam chuẩn bị việc chứng đạo đã lâu, tu vi đến cảnh giới đại viên mãn Thiên Quân

Các kinh nghiệm nhập mộng tích lũy hơn hai mươi lần chứng Đạo Quân

Khi giao lưu với các cường giả thời đại nguyên đạo, nhất là các cuộc chiến với Công Dã Càn đẩy Giang Nam lên đỉnh trước giờ chưa từng có, được trình độ lĩnh ngộ cao hơn

Nội tình của Giang Nam đã đến, chứng Đạo Quân nước chảy thành sông

Giang Nam ngồi trong Thái Khư bí cảnh, khí huyết bộc phát, màu máu và hơi thở thoáng chốc tràn ngập bí cảnh

Thái Khư bí cảnh không chịu nổi khí huyết của Giang Nam, khí huyết tựa sóng biển lan trnà bốn phương tám hướng

Không lâu sau khí huyết bao phủ ba trăm ức ngân hà tinh hệ của Thái Khư bí cảnh

Mọi người, mọi sinh linh cảm ứng khí thế của cường giả đỉnh thiên lập địa, vĩ đại, bao la

Khí huyết của Giang Nam bắt đầu co rút lại, rút nhỏ thật nhanh

Hơi thở dần suy sụp, khí thế giảm thấp dần, đại đạo lắng đọng

Một năm qua đi, khí huyết của Giang Nam quay về cơ thể, khí thế kinh thiên động địa biến mất

Người ta không còn cảm nhận hơi thở của Giang Nam nữa

Trong người Giang Nam như không có năng lượng nào di chuyển, đại đạo cũng cô quạnh, hơi thở sự sống biến mất

Lại qua một năm, Giang Nam ngồi yên không nhúc nhích

Nguyên thủy chi khí lao vào bí cảnh, nhập vào cơ thể Giang Nam

Nhưng Giang Nam như đã chết, không có chút hơi thở nào

Một năm rồi lại một năm qua đi, bất giác đã trăm năm

Hôm nay trong cơ thể Giang Nam đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai, như đạo âm khai thiên tích địa

Năng lượng cực kỳ dồi dào bộc phát từ cơ thể Giang Nam, càng lúc càng mạnh, càng lúc càng khủng bố

Dần có hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện đặc biệt phát ra từ người Giang Nam, đạo âm vô cùng huyền diệu, như tiên nhạc, thần khúc từ thiên ngoại truyền đến

Một đạo âm khác truyền ra, đạo âm thứ hai, b, bốn

Ngày càng nhiều đạo âm tụ tập thành dòng lũ tiết tấu lan rộng ra, như tuyên bố với vũ trụ rằng một Đạo Quân vô cùng cường đại đã sinh ra

Trong cơ thể Giang Nam như có vũ trụ mở mang, không ngừng khuếch trương, khai sáng, tự hoàn thiện mình

Tình huống này không khác gì vũ trụ thật mở mang

Ngoài người Giang Nam thì hiện ra muôn vàn dị tượng

Ánh sáng lấp lánh, kim tuyền ùa ra, hư không sinh điện, long phượng cùng bay

Tất cả chỉ là vài loại nhỏ bé trong muôn vàn dị tượng

Giang Nam đang tự chứng bản thân, tự chứng đạo, tự chứng thân, lấy mình làm hỗn độn mở mang vũ trụ hồng hoang

Bản thân là Đạo Chủ đại đạo, là Đạo Quân

Đại đạo thời đại nguyên đạo đạo vô định hình, có thể nói là thời đại đạo vô thường, pháp vô thường thật sự, không có nhiều hạn chế khuôn sáo như đời sau

Có thể tự chứng bản thân, hoặc chứng đạo thiên địa, không bị gò bó

Nếu đổi lại thời đại tiên đạo, không chứng thiên địa đại đạo sẽ bị tiên đạo coi là khác loại không hòa hợp thiên địa, sẽ gặp nạn

thời đại nguyên đạo càng bao dung hơn

Thật lâu sau, vũ trụ trong cơ thể Giang Nam khai sáng phát ra đạo âm dần bình lặng

Cuối cùng thành tựu Nguyên Thủy Đạo Quân

Giang Nam mở mắt ra, cảm ứng kỹ năng lượng bao la mênh mông trong cơ thể, cảm nhận Nguyên Thủy đại đạo chứa hết tất cả biến thành của mình, nỗi lòng kích động

- Đạo Quân của ta đã thành, bây giờ rốt cuộc có thể tìm hiểu thời đại nguyên đạo là ảo cảnh hay thời đại tiên đạo là mộng

Nam Quách Tiên Ông, ngươi đừng hòng lừa dối ta!

Giang Nam cười lớn, bá khí Đạo Quân chấp chưởng một thời đại bắn ra từ người hắn phóng lên cao, la yđộng trời trăng sao

Đạo Quân là chủ thiên địa, là chúa tể thiên địa, là chúa tể đại đạo

Hiện giờ Giang Nam mạnh đến nỗi đám Đạo Quân tiền sử Thái La, Hoàng Thệ không theo kịp

Hơn nữa Giang Nam luyện thành bốn vị một thể, thân thể, nguyên thần, đại đạo, đạo quả biến thành tiên thiên bất diệt linh quang

Tiên thiên bất diệt linh quang đẳng cấp Đạo Quân một hành động, nhấc ngón tay đem đến uy lực mạnh còn hơn tiên thiên pháp bảo

Giang Nam cười to, tiếng cười thấp dần đến nhỏ như muỗi kêu, thật lâu sau bốn phía yên lặng

- Không cảm ứng được cơ thể trong hiện thực, ta không cảm ứng được thân thể ở thời đại tiên đạo

Biểu tình Giang Nam đờ đẫn, đả kích lớn lao làm đầu óc hắn trống rỗng

Giang Nam cứng nghĩ chứng Đạo Quân rồi giữa Đạo Quân thời đại nguyên đạo và Thiên Quân thời đại tiên đạo sẽ chênh lệch thực lực rất lớn, cảm ứng kỹ chút là phân biệt ra ngay thời đại nguyên đạo có phải là mộng không

Hiện giờ Giang Nam đã chứng Đạo Quân nhưng không cảm ứng được cơ thể của mình trong thời đại tiên đạo

Chỉ có một lời giải thích, đó là

- Thời đại tiên đạo đúng là giấc mơ của ta

Giang Nam cay đắng nhớ lại những gì trải qua trong mơ thời đại tiên đạo, nhiều khuôn mặt quen thuộc hiện ra trước mắt, rất chân thật, không giống mơ

Hiện thực là thời đại tiên đạo chỉ có giấc mơ

Giang Nam lẩm bẩm:

- Thời đại tiên đạo thật sự là giấc mơ ta hư cấu khi nhập mộng sao? Vậy tại sao mắt ta rơi lệ?

Hai hàng nước mắt tuôn tuôn trào

- Tại sao ta thấy bi thương quá, tại sao ta thấy lưu luyến? Lưu luyến đậm đặc đến nỗi trời già đất cỗi, vũ trụ tịch diệt cũng không muốn từ bỏ? Thê tử của ta, tỷ tỷ của ta, nhi nữ của ta

Tim đau quá, tại sao đau đến sắp tan nát?

Đột nhiên giọng Quỳnh Hoa phu nhân vang lên:

- Lão gia chứng Đạo Quân!

Vô số thần nữ reo hò chạy vào Thái Khư bí cảnh, bay tới chỗ Giang Nam

Quỳnh Hoa phu nhân dắt Giang Ái Quỳnh cười bước tới

Giọt lệ bốc hơi, Giang Nam không tỏ ra khác lạ, đi hướng đám người

Giang Nam cười nói:

- Phu nhân, ta đã nhớ ra, thời đại tiên đạo chỉ là giấc mơ

Bộ dáng Giang Nam rất vui vẻ, tiếng cười như từ phương xa vọng lại, xa lạ đáng sợ:

- Ta sẽ không nhập mộng nữa, sẽ không rời xa các người

Các nữ nhân giật mình, cùng reo lên

Trong Thái Khư bí cảnh không khí hân hoan

Quỳnh Hoa phu nhân kích động hốc mắt đỏ ửng, quay đầu lau khóe mắt

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2739: Chế Tạo Đạo Quân Điện. (1)

Quỳnh Hoa phu nhân mỉm cười nói:

- Lão gia trở về là tốt rồi, tốt rồi

Giang Nam cảm thấy hắn như biến thành người lạ, dịu dàng ôm Quỳnh Hoa phu nhân vào lòng

Giang Nam nhìn Thiên Tú thánh nữ, cười hỏi:

- Thiên Tú, nàng vẽ tranh xong chưa?

Thiên Tú thánh nữ ngơ ngác nhìn bức tranh trong tay mình, im lặng thật lâu

Mắt Thiên Tú thánh nữ ngấn lệ, nghe Giang Nam hỏi thì vội lau giọt lệ

Giang Nam tiến lên xem tranh, đứng trước bức tranh thật lâu lại lấy tấm gương ra soi

Giang Nam mỉm cười, khẽ nói:

- Thiên Tú, nàng đang vẽ ta sao? Tại sao trong tranh bi thương vậy?

Thiên Tú thánh nữ giật mình

Các nữ nhân chạy lên xem, thấy nam nhân điển trai chứng đạo, muôn vàn dị tuượng

Nhưng nam nhân không vui chút nào, mi mắt rũ xuống, bi thương rơi lệ

Một thiếu nữ thanh tú lau nước mắt nói:

- Kỳ lạ, rõ ràng trong tranh là lão gia nhưng tại sao lão gia buồn như thế?

Làm ta nhìn không nhịn được muốn khóc

- Lão gia trong tranh như nát tim

Giang Nam cười hỏi:

- Thiên Tú, tặng bức tranh này cho ta được không? Ta muốn cất giữ

Thiên Tú thánh nữ nói ngay:

- Vốn vẽ tranh cho lão gia, nếu lão gia mến Thiên Tú thì xin đừng làm hỏng tranh

Giang Nam gật đầu, trân trọng cất tranh, lòng như có một tảng đá to rơi xuống

Giang Nam cười nói:

- Bây giờ ta đã tỉnh lại, các người đừng quá lo cho ta

Ta thuộc về thời đại này, sẽ không bị giấc mơ trói buộc nữa

Đạo của ta đã có thành tựu, không cần nhập mộng nữa

Quỳnh Hoa phu nhân, các thiếu nữ thở phào:

- Lão gia tỉnh lại là tốt rồi, thiếp thân đi thông báo cho nhóm Công Dã tiên sinh, bọn họ sẽ rất mừng

Giang Nam cười gật đầu

Sau khi Giang Nam chứng đạo, không lâu sau Công Dã Càn cũng chứng Đạo Quân

Hai người đều là tồn tại cường đại nhất đương thời, vừa chứng Đạo Quân liền được công nhận là Đạo Quân mạnh nhất

Các Đạo Quân nổi danh lâu năm như Thái La Đạo Quân, Hoàng Thệ Đạo

Quân, Thiên Sơ Đạo Quân, Thần Dị Đạo Quân cũng xấu hổ không bằng

Bất giác năm ngàn năm lướt qua, tu vi của Giang Nam dần thâm sâu, dung nhập vào thời không thiên địa này

Thời đại tiên đạo trong mơ không còn đem lại ảnh hưởng gì cho Giang Nam

Giang Nam như Đạo Quân sinh trưởng tại đây, tham gia các sự kiện trong thời đại này, dấn thên vào lịch sử, thúc đẩy các việc lớn xảy ra

Hôm nay tất cả Đạo Quân thời đại này tụ tập lại với nhau, tổ chức đại hội luận đạo trước giờ chưa từng có trong Thái Khư Thiên, được gọi là Thái Khư cảnh đạo hội

Trong đạo hội, tài nghệ của Giang Nam trấn áp quần hùng, xưng Thiên Đế

Công Dã Càn ngang hàng với Giang Nam, xưng tôn, đặt tên thời đại thần đạo là thời đại nguyên đạo

Vũ trụ thống nhất, đế thống trị thiên địa Càn Khôn, chuyển Thái Khư thiên thiên cao nhất nguyên đạo, tạo đế cung, phong Quỳnh Hoa phu nhân làm chính cung đế hậu nương nương

Mấy thê thiếp khác được phong làm nương nương, tần phi

Hậu duệ của đế dần nhiều lên, thiên tử, thiên nữ nhiều không đếm xuể, đượcông pháp hong đến các nơi sinh sản, trở thành đế tộc khổng lồ

Công Dã Càn được gọi là Thiên tôn, tự thành lập thiên địa

Nhưng Công Dã Càn là kẻ bất cần đời, lười biếng, cho đến nay không có hậu duệ

Nghe đồn có một nữ Đạo Quân luôn đi Thái Sơ Thiên

Công Dã Càn liên tục trốn tránh, ngẫu nhiên trốn tới chỗ Giang Nam

Quỳnh Hoa nương nương hỏi thăm nữ tử tên là Nguyên Thanh, rất si tình Công Dã tiên sinh

Công Dã Càn và nàng từng có một đoạn nhân duyên, nhưng tên này không quen bị người trói buộc

Quỳnh Hoa nương nương, Giang Nam định ghép đôi hai người, tác hợp bọn họ

Nhưng Công Dã Càn như thỏ già đánh hơi gió thổi cỏ lay là trốn ngay, Giang Nam cũng không túm đuôi gã được

Quỳnh Hoa nương nương bực bội nói:

- Thật là con thỏ già khó chơi!

Thiên Đế, Thiên Tôn trị thế, thời đại nguyên đạo phồn vinh hưng thịnh, hân hoan

Thời đại nguyên đạo có thiên địa địa bảo nhiều không đếm xuể, là một thời đại vô cùng phồn vinh

Thiên địa linh khí tụ tập, thường có sinh linh cường đại sinh ra

Sau khi Đế Tôn trị thế, có rất nhiều Đạo Quân xuất hiện, trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng

Bát giác lại qua hai mươi ức năm, thời đại nguyên đạo đạt đến đỉnh hưng thịnh

Tu vi Thiên Tôn, Thiên Đế càng sâu không lường được, nơi hai người cư ngụ có dị tượng vô tận, cực kỳ thần thánh biểu thị pháp lực, thần thông vô biên

Có người đoán Thiên Tôn, Thiên Đế đã đến tận cùng đại đạo, vượt qua

Đạo Quân, đến cảnh giới huyền diệu khó lường

Có người nói hai vị tồn tại này vẫn ở mức Đạo Quân, còn kém một chút mới tới cảnh giới đó

Hôm nay nguyên đạo vũ trụ chư thiên an ninh, đột nhiên trên đỉnh trời, lòng Giang Nam rung động

Giang Nam nhíu mày đi ra đế cung cúi nhìn thiên địa, thiên hạ thịnh vượng không tai không kiếp

Công Dã Càn như cơn gió vọt tới bên cạnh Giang Nam, nhìn chằm chằm vũ trụ bên dưới

- Giang Thái Khư, ngươi cũng cảm nhận được đúng không?

Công Dã Càn hỏi dồn:

- Mới rồi ta đang bế quan đột nhiên tim đập chân run, cảm ứng được đại đạo đang mục nát, vô hình trung uấn nhưỡng kiếp số có thể phá hủy tất cả

Giang Nam gật đầu, nói:

- Ta cũng cảm giác được nó

Đại đạo thời đại nguyên đạo đến tột đỉnh hưng thịnh sau đó bắt đầu suy sụp

Cùng với suy sụp là tịch diệt kiếp uấn nhưỡng

Trong mơ ta biết đại kiếp nạn hủy thiên diệt địa này, những gì liên quan thời đại nguyên đạo đều bị hủy trong kiếp số, không còn tồn tại

Thời đại nguyên đạo sẽ biến thành truyền thuyết không thể chứng thực

Công Dã Càn giật mình kêu lên:

- Mọi người đều chết? Bao gồm ngươi và ta?

- Đúng vậy! Mọi người sẽ chết, bao gồm ngươi và ta

Thời đại càng mạnh thì kiếp số càng mạnh mẽ

Thời đại nguyên đạo có quá nhiều Đạo Quân, đông đúc cường giả

Kiếp số này cực kỳ khủng bố, ngươi và ta cũng không may mắn thoát khỏi

Giang Nam nhẹ giọng nói:

- Rất nhanh Đạo Quân khác sẽ cảm giác khác lạ, rồi mấy ức năm sau, tất cả thần đều cảm nhận được

Trong thiên địa suy giảm đại đạo, uy lực đạo pháp thần thông sụt giảm, tuổi thọ dần rút ngắn

- Bây giờ sinh linh bình thường không tu luyện có thể sống ba ngàn tuổi, nhưng đến lúc đó bọn họ chỉ sống được tám trăm tuổi

Lại qua mấy ức năm, bọn họ chỉ sống đến trăm tuổi

Công Dã Càn hết hồn, hét thất thanh:

- Ngươi lấy mộng nhập đạo đã đến trình độ này? Nhìn thấu chuyện tương lai? Tương lai sẽ xảy ra chuyện gì?

Giang Nam trả lời:

- Vốn thần linh không bị hạn chế tuổi thọ, khi tới lúc đó thần linh sẽ có tuổi thọ, lần lượt chết già

Theo thời gian trôi qua, tuổi thọ của thần càng lúc càng ngắn, thần thông yếu dần

Vầng sáng bao phủ trên người thần sẽ tối tăm không ánh sáng, thần mất sắc

- Thần linh toát ra đạo hương sẽ biến mất, thay vào đó là mùi tanh mục rữa, thần mất mùi

Pháp bảo, bảo tọa thần sẽ mục rữa như vùng lầy, thần mất vị

Nguyên thần, đạo quả của thần mục nát

Nguyên thần biến thành ám thần, thần mất đạo

Lực lượng thần sẽ dần trở nên giống người bình thường, thần mất lực

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Khi đó tất cả mục nát, kiếp số hủy diệt thời đại nguyên đạo sẽ đến

Kiếp số hủy diệt thời đại nguyên đạo, hủy diệt những mục rữa, san bằng thời đại nguyên đạo, xóa bỏ mọi dấu vết

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2740: Chế Tạo Đạo Quân Điện. (2)

Công Dã Càn nghe rùng rợn, xoay người bỏ đi:

- Ta đi tỉuệ tập Đạo Quân, Thiên Quân trong thiên hạ bàn bạc

Ta không tin tập hợp trí tuệ, lực lượng của mọi người thôi diễn tương lai sẽ tìm được một cơ hội sống! Giang Thái Khư, ngươi hãy chờ giây lát, ta đi rồi về ngay!

Không lâu sau Thái Khư Thiên tụ tập ba ngàn Đạo Quân, Thiên Quân mạnh nhất thời đại nguyên đạo

Trong đó có khá nhiều cường giả đứng sau Giang Nam, Công Dã Càn, là đại viên mãn Đạo Quân

Cuộc thôi diễn trước giờ chưa từng có bắt đầu, Giang Nam, Công Dã Càn dẫn đầu, tập trung suy tính tương lai

Cuộc thịnh thế kéo dài năm ngàn năm, suy tính uy lực, phạm vi bao phủ của đại tịch diệt trong tương lai, có đường sống nào cho sinh linh thời đại nguyên đạo chạy ra kiếp nạn không

Các đạo quang bắn ra từ Thái Khư Thiên, thể hiện dị tượng vô tận

Đạo quang chiếu rọi thời đại nguyên đạo, chiếu sáng nguyên vũ trụ

Đạo âm ầm vang khiến các sinh linh nghe rõ ràng

Nhưng khiến người tuyệt đối mặc cho bọn họ thôi diễn như thế nào đều không tìm được chút cơ hội sống, mọi người, Đế Giang đều không tránh khỏi

Không khí tuyệt vọng bao phủ Thái Khư Thiên

- Thiên Đế, trời không tuyệt đường người, tại sao có trận diệt tuyệt này?

Có Thiên Quân hỏi:

- Chẳng lẽ thật sự không có một cơ hội sống nào sao?

Giang Nam nhíu mày nói:

- Có một đường sống

Khi ta nhập mộng từng thấy tồn tại cường đại vô biên chế tạo ra thần điện vĩnh hằng

Người mạnh nhất đi vào thần điện, đưa thần điện đến tận cùng thời gian và không gian tương lai, nơi đó không có tịch diệt kiếp, giữ lại một chút mồi lửa cho thời đại nguyên đạo

Công Dã Càn nhíu mày, mấy Thiên Quân, Đạo Quân khác cũng cau mày

Thật lâu sau Thái La Đạo Quân chua xót nói:

- Thiên Đế, thần điện kia có thể chứa bao nhiêu người?

- Gần trăm người

Giang Nam im lặng giây lát, nói:

- Nếu vượt qua con số này thì không thể đưa thần điện đến tương lai rời xa tịch diệt kiếp, bởi vì nhiều người sẽ hao phí nhiều pháp lực

Trăm người là cực hạn cho cường giả thời đại nguyên đạo chúng ta

Các cường giả nhìn nhau

Có khaỏng ba ngàn cường giả tụ tập tại đây, trong đó có ba trăm Đạo Quân, nhưng tối đa chỉ trăm người đi vào thần điện, những người khác bị bỏ lại, chờ đợi mình bị hủy diệt trong tai kiếp

Đây là hiện thực tàn nhẫn biết mấy

- Đạo Quân điện kia ta gọi là Đạo Quân điện

Giang Nam trầm giọng nói:

- Tức là chỉ có tồn tại cường đại nhất được vào Đạo Quân điện, ta và Thiên Tôn sẽ từ trung tâm vũ trụ đưa thần điện đến tận cùng thời gian và không gian tương lai tránh né tịch diệt kiếp

Tồn tại cường đại nhất sau khi vào Đạo Quân điện thì tịch diệt kiếp nguyên đạo cũng giảm bớt uy lực theo, những người ở lại chưa chắc không có đường sống

Có người khàn giọng hỏi:

- Thiên Đế, cơ hội sống đó ở đâu?

- Ở xung quanh vị trí Đạo Quân điện ẩn đi

Giang Nam cay đắng nói:

- Tồn tại mạnh nhất đi vào Đạo Quân điện sẽ tạo ra một lực tràng mạnh mẽ bảo vệ điểm kia không cho uy lực tịch diệt kiếp xông đến tương lai, vì vậy tồn tại ở lại nguyên đạo có thể tạo cấm khu đối kháng tịch diệt kiếp xung quanh Đạo Quân điện

Nhưng có bình yên trong tịch diệt kiếp hay không thì phải dựa vào tu vi Đạo Quân mới sống nổi

Ba ngàn Đạo Quân, Thiên Quân ngồi trong Thái Khư Thiên, đạo quang chiếu rọi thiên địa, thấm nhuần hư minh

Thật lâu sau, Thần Dị Đạo Quân cười nói:

- Các vị, đừng nặng nề như vậy, dù sao còn một chút hy vọng, một đường sống

Chúng ta hãy hợp sức chế tạo Đạo Quân điện đi, chừa mồi lửa cho thời đại nguyên đạo còn tốt hơn là chết chung

- Thần Dị đạo huynh nói đúng, dù là ai sống tiếp thì nguyên đạo có hy vọng vực dậy!

- Dù chúng ta không thể vào Đạo Quân điện, nếu có thể chế tạo ra thần điện như vậy cũng là công đức lớn

- Đạo hữu sống sót, đừng quên chúng ta!

- Thiên Đế, Thiên Tôn, ta quyết định ở lại thử chế tạo cấm khu được không

Tương lai nếu các ngươi vào tận cùng đại đạo phải thử xem có thể sống lại mấy nắm xương già chúng ta!

- Ha ha ha ha ha ha! Các người ký thác hy vọng của chúng ta phải đi đến tận cùng đại đạo!

Thái Khư Thiên, nhiều Đạo Quân, Thiên Quân lấy pháp bảo mình dốc hết tinh lực cả đời luyện ra, nung chảy chúng nó hòa vào nhau, lại dùng đại đạo cả đời tế luyện

Giang Nam, Công Dã Càn lặp đi lặp lại tế luyện, rót linh quang vào thần điện

Hai mươi ức năm trôi qua, thiên địa đại đạo càng lúc càng mục nát

Các thần linh trước kia không bị hạn chế tuổi thọ bây giờ đã có tuổi thọ, bắt đầu già nua, chết chóc

Tuổi thọ người bình thường từ mấy ngàn năm giảm xuống còn trăm năm

Các tử tôn của Giang Nam rải rác khắp vũ trụ bắt đầu già nua, chết đi, đế tộc cũng không thoát khỏi vận mệnh thiên nhân ngũ suy

Vũ trụ dần hoang vắng, khắp nơi là mộ bia, hơi thở chết chóc suy sụp

Linh khí khô cạn, nơi cho người bình thường sống ít dần

Đại lục vỡ ra, các mặt trời vụt tắt

Linh khí còn sót lại tụ tập trên vài tinh cầu, có người bình thường, số ít thần linh sống sót

Nhiều tồn tại cường đại di chuyển trong trời sao, có người chết trong hư không, bị chôn vùi

Các thần linh may mắn sống sót đến Thái Khư Thiên, chỉ có chỗ này là còn thiên địa linh khí

Thái Khư Thiên tụ tập nhiều cường giả là còn chưa suy sụp

Suy bại, tử vong trải rộng khắp vũ trụ nguyên đạo, bia mộ đầy rẫy

Trong Thái Khư Thiên có thêm nhiều ngôi mộ, nhiều như rừng rậm

Lại qua mấy ức năm, rốt cuộc sắp luyện thành Đạo Quân điện

Tất cả sinh linh may mắn sống sót cảm ứng bão tố khủng bố sắp đến, phá hủy tất cả

Thần điện đứng thẳng trong Thái Khư Thiên đại biểu hy vọng cuối cùng của thời đại nguyên đạo

Rốt cuộc chế tạo xong Đạo Quân điện vào phút chót trước khi tịch diệt kiếp đến

Trong Thái Khư Thiên có vô số sinh linh ngước đầu nhìn thần điện

Tồn tại mạnh nhất thời đại nguyên đạo tốn hai mươi tám ức năm chế tạo ra báu vật là hy vọng cuối cùng, nhưng chỉ có một trăm người được vào trong tránh né kiếp số khủng bố này

Nếu nhiều hơn một người, không ai bảo đảm Đạo Quân điện có đến dược tận cùng thời gian và không gian không

Ai có tư cách vào Đạo Quân điện?

Vô số cặp mắt mong chờ nhìn thần điện, không khí nặng nề

Thiên Đế, Thiên Tôn chắc chắn sẽ vào Đạo Quân điện, vì bọn họ có sức siêu đẳng đưa thần điện đi tận cùng thời gian và không gian, tránh xa tịch diệt kiếp

Vậy là còn chín mươi tám danh ngạch, ức vạn vạn chúng sinh bể đầu chảy máu giành giật

Chín mươi tám danh ngạch không liên quan ức vạn vạn chúng sinh, vì Thiên Đế, Thiên Tôn cần người giúp khởi động pháp bảo trước giờ chưa từng có này, bảo đảm Đạo Quân điện có thể vượt qua thời gian và không gian

Vào Đạo Quân điện phải là Đạo Quân tuyệt đỉnh

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2741: Bằng Hữu Tốt Nhất. (1)

Giờ phút này, Thiên Tôn Công Dã Càn không còn vẻ bất cần đời như trước, mắt lướt qua các Đạo Quân, giọng khàn khàn nặng nề:

- Các vị đạo hữu, có ai đồng ý ở lại?

Không gian tĩnh lặng

Thái La Đạo Quân đột nhiên cười lớn phá vỡ im lặng:

- Ta muốn ở lại, chứng kiến hạo kiếp này

Vào Đạo Quân điện sẽ gánh chịu trách nhiệm thẳng tiến tận cùng đại đạo, gánh nặg sống lại chúng sinh, tái hiện nguyên đạo

Ta không gánh nổi, nên chọn việc nhẹ nhàng chút

Còn có thể khai sáng cấm khu, vyậh ãy để ta làm

Còn ai đi theo ta?

Thần Dị Đạo Quân bước ra khỏi đám người, cười nói:

- Gánh nặng đương nhiên để cho Thiên Đế, Thiên Tôn vác, ta cũng chọn việc nhẹ nhàng

Chết trong cấm khu nhưng thần hồn bất diệt, còn cơ hội vực dậy

Thiên Cù lão quái, các người thì sao?

Thiên Cù Đạo Quân bước ra, cười nói:

- Nếu hai lão già các ngươi đã chọn ở lại thì sao ta ngoại lệ được?

- Ta nữa!

- Ta sống đã lâu, cái gì cũng thấy nhưng chưa thấy tịch diệt kiếp, ta muốn ở lại nhìn cảnh tượng đồ sộ đó

Không ai được giành với ta, nếu không sẽ biết tay ta!

- Tư chất của ta ngu dốt, tự hỏi không thể đạt đến tận cùng đại đạo nên chuyện sống sót truy cầu tận cùng đại đạo hãy giao cho người trẻ tuổi đi

Các Đạo Quân bước ra, không lâu sau có hơn hai trăm Đạo Quân tự nguyện buông bỏ, còn lại hơn bảy mươi Đạo Quân là người trẻ tuổi có tư chất xuất chúng, tiềm lực lớn

Giang Nam lắc đầu, chọn hai mươi người mạnh nhất trong số Đạo Quân bỏ cuộc

Giang Nam nói:

- Không có các ngươi phụ tá thì không đưa Đạo Quân điện đến tận cùng thời gian và không gian được

Xin mấy vị đạo hữu hãy đi theo chúng ta

Chỉ còn lại ba danh ngạch

Công Dã Càn đột nhiên kêu lên:

- Nguyên Thanh

Một nữ Đạo Quân lặng lẽ bước ra, đứng trong số Đạo Quân tự nguyện ở lại, ánh mắt phức tạp nhìn Công Dã Càn

Công Dã Càn khàn giọng nói:

- Nguyên Thanh, nàng cũng vào Đạo Quân điện đi

Nguyên Thanh Đạo Mẫu dứng im không nhúc nhích

Công Dã Càn sốt ruột chạy lên kéo tay Nguyên Thanh Đạo Mẫu vào Đạo Quân điện

- Bệ hạ, còn lại ba danh ngạch không cần chọn nữa

Thái La Đạo Quân trầm giọng nói:

- Bệ hạ nên chừa mấy danh ngạch cho đế hậu nương nương, tử tự của mình

Giang Nam nhìn Quỳnh Hoa nương nương, những nữ nhân gả cho hắn

Hậu cung quá đông, các cuộc tình mây mưa để lại nợ tình, Giang Nam chân thành tha thiết yêu mỗi một nữ nhân, không chia rõ yêu ai sâu hơn

Nhưng bây giờ chỉ có một danh ngạch, Giang Nam phải lựa chọn

Chỉ có bảy người được đi theo Giang Nam, hậu đại của hắn là một gia tộc khổng lồ, những người này cũng nhìn hắn

Ánh mắt Giang Nam lướt qua các khuôn mặt quen thuộc, hắn nghe thanh âm mình lạnh lùng nói:

- Phi tử, tử tôn hậu bối của ta phải có tư chất Đạo Quân mới được vào Đạo Quân điện, những người khác ở lại

Giang Nam giơ tay lên lướt qua các khuôn mặt nữ nhân mình yêu, sau đó chọn một người, tim hắn tan nát

Giang Nam chỉ vào Thiên Phi, ngón tay lướt qua Quỳnh Hoa nương nương, tạm dừng một giây nhưng cuối cùng vẫn chỉ vào

Quỳnh Hoa nương nương ngạc nhiên, Giang Nam mặt không biểu tình di chuển ngón tay lướt qua các nhi nữ

Mỗi khi di chuyển một phần là tim Giang Nam lại đau nhói thêm

Mái tóc Giang Nam dần hoa râm, ngón tay di chuyển như có thời gian xẹt qua, làm hắn bất giác già nua

Cuối cùng Giang Nam chọn ra một hậu đại có tư chất Đạo Quân

- Cứ vậy đi

Giang Nam nghe bản thân nói:

- Chúng ta nên lên đường

Quỳnh Hoa nương nương run giọng hỏi:

- Bệ hạ không mang theo nữ nhi của mình sao?

Quỳnh Hoa nương nương kéo Giang Ái Quỳnh ra khỏi đám người

Ánh mắt Giang Nam lạnh lùng, lắc đầu

- Bệ hạ, hãy mang nàng theo!

Quỳnh Hoa nương nương run giọng nói:

- Mang nàng theo, nàng là nữ nhi của chúng ta! Đưa danh ngạch của ta cho nàng đi

Phải rồi, để Ái Giang thay ta, còn ta ở lại

Sau này bệ hạ thấy Ái Quỳnh sẽ nhớ đến ta

Đạo Quân điện sắp khởi hành, Quỳnh Hoa nương nương đứng ngoài thần điện cười nhìn Giang Ái Quỳnh theo Giang Nam đi vào trong

Một vị Đạo Quân khi sắp vào Đạo Quân điện, thấy mảnh đất trước đại điện có một mầm thần tang thụ đung đưa, khom người đào cái cây và đất lên, ngửi mùi đất, ôm cây vào trong Đạo Quân điện

Két!

Cửa Đạo Quân điện khép lại, thần điện bay lên hướng tới chính giữa vũ trụ nguyên đạo

Thái Khư Thiên di chuyển theo, nhiều Đạo Quân thúc đẩy bay tới trung tâm vũ trụ nguyên đạo

Nơi đó Đạo Quân điện ầm ầm xuyên qua thời không, gánh lấy hy vọng cuối cùng của thời đại nguyên đạo bay hướng tương lai, bay tới tương lai tận cùng thời gian và không gian không có tịch diệt kiếp

Thời gian trôi qua, tương lai không biết, nên Đạo Quân điện không thể tạm dừng ở vị trí nào

Đạo Quân điện chỉ dừng lại ở tận cùng thời gian và không gian

Bởi vì nơi đó thời gian và không gian đứng lại, chỉ còn trận tịch diệt kiếp cuối cùng, không còn là mờ mịt không biết nên Đạo Quân điện mới dừng lại được

Đạo Quân điện xông vào thời gian tương lai, ngay khi đó người trong thần điện cảm ứng đại kiếp nạn hủy diệt bộc phát

Thời đại nguyên đạo chính thức hủy diệt

Rốt cuộc Đạo Quân điện bay tới tận cùng thời gian và không gian, hơi ngừng lại, đáp xuống trận tịch diệt kiếp cuối cùng

Mọi người mở cửa ra, nhìn đường Đạo Quân điện đi đến

Thời đại nguyên đạo gần trong gang tấc, thời gian xảy ra trước Đạo Quân điện trở thành sự thật đã định, sự thật không thể thay đổi

Phía trước thần điện, thời đại nguyên đạo đang hủy diệt

Người thân, thê tử, tử tôn đời đời của bọn họ, chiến hữu, đạo hữu đều chết

trong đại kiếp nạn, bọn họ thì bất lực

Mọi thứ trong thời đại nguyên đạo bị hủy diệt, Đạo Quân còn sống sót đoàn kết với nhau, tại nơi Đạo Quân điện rời đi dùng đại đạo bản thân biến thành cấm khu liên miên một dải, định che chở sinh linh ít ỏi còn sống sót

Bọn họ thất bại, các sinh linh trong cấm khu lần lượt chết đi, không ai sống nổi

Các Đạo Quân cũng chết, một số Đạo Quân cường đại giấu thần hồn ở ở nơi sâu nhất cấm khu

Giang Nam, Công Dã Càn, các Đạo Quân hợp sức vận chuyển Đạo Quân điện hình thành lực tràng kỳ lạ bảo vệ thần hồn của bọn họ, để thần hồn bất diệt

Cấm khu đó không còn người sống sót, tịch diệt thiên hỏa bốc cháy bên ngoài

Nơi này trở thành vô nhân cấm khu

Vô nhân khu hình thành từ đó

chứng Đạo Quân nhỏ giọng nói:

- Mẫu thân

Trong Đạo Quân điện, không biết là ai nhỏ giọng nói:

- Tận cùng đại đạo

- Chúng ta phải tu luyện đến tận cùng đại đạo! Chỉ có tận cùng đại đạo mới xoay chuyển thời gian, mặc kệ tịch diệt kiếp, cứu bọn họ ra trước khi tịch diệt kiếp đến!

Tồn tại tận cùng đại đạo có thể xoay chuyển thời gian được không, có thể can thiệp sự thật đã xảy ra hay không thì không ai biết

Nhưng lời đó làm người ta dấy lên hy vọng

Thời gian chậm rãi trôi, dòng chảy thời gian vẫn xuôi tới trước

Tịch diệt thiên hỏa bộc phát, dựng dục ra một thời đại khác, thời đại nguyên khởi

Trong Đạo Quân điện, có Đạo Quân chìm đắm truy cầu tận cùng đại đạo nên tọa hóa giữa đường, biến thành tiên thiên linh bảo

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2742: Bằng Hữu Tốt Nhất. (2)

Có người biến thành tiên thiên pháp bảo

Thời đại nguyên khởi cũng là một thời đại xuất sắc, có nhiều Đạo Quân cường đại sinh ra, nhưng không bằng thời đại nguyên đạo

Giang Nam, Công Dã Càn xuất thế, dẫn độ Đạo Quân cường đại nhất vào Đạo Quân điện, mời bọn họ cùng nghiên cứu tận cùng đại đạo

Dù làm vậy thì Đạo Quân trong Đạo Quân điện cứ ít dần

Giang Ái Quỳnh không có tư chất Đạo Quân nên nàng xuất thế đi vào thời đại nguyên khởi, muốn qua rèn luyện bù đắp thiếu sót của mình, chứng Đạo Quân

Giang Ái Quỳnh đi chuyến đó không còn trở về nữa, chết trong thời đại nguyên khởi

Giang Nam rất buồn bã, hắn trở nên yên lặng ít nói

Lại có người tọa hóa, là Hoàng Thệ Đạo Quân đứng sau Giang Nam, Công Dã Càn, biến thành một tiên thiên chí bảo

Chấp niệm tận cùng đại đạo khiến bọn họ quên mối nguy hiểm của tận cùng đại đạo, đi sai một bước là sẽ tọa hóa, người biến thành pháp bảo

Đến cuối thời kỳ thời đại nguyên khởi, Đạo Quân xuất thân từ thời đại nguyên đạo chỉ còn lại hơn ba mươi vị

Hậu nhân của Giang Nam có tư chất Đạo Quân cũng tọa hóa

Giang Nam nói với Thiên phi nương nương:

- Thiên phi, ta đi ra ngoài với Công Dã tiên sinh một lúc

Hiếm khi Giang Nam nở nụ cười, đã mấy chục ức năm hắn chưa cười

Bên kia, Công Dã Càn cười nói với Nguyên Thanh Đạo Mẫu:

- Nguyên Thanh, ta và Thiên Đế đi ra ngoài một lúc

Thiên Phi Đạo Tôn nhìn Giang Nam, mắt rưng rưng, nàng nhận ra điều gì

Thật lâu sau Thiên Phi Đạo Tôn sửa sang quần áo Giang Nam, vuốt thái dương tóc bạc của hắn

Thiên Phi Đạo Tôn nhẹ giọng hỏi:

- Khi nào trở về?

- Khi nào trở về? Ta cũng không biết

Giang Nam nhìn Công Dã Càn, gã đang từ biệt Nguyên Thanh Đạo Mẫu, hai người đi ra ngoài Đạo Quân điện

Thiên Phi Đạo Tôn chạy theo, nhìn bóng lưng Giang Nam, Công Dã Càn khuất xa

Thiên Phi Đạo Tôn hét to:

- Ta chờ ngươi tại đây, nhất định phải quay về!

Giang Nam phất tay, cùng Công Dã Càn đi xa, cười nói:

- Ta sẽ về!

Giang Nam, Công Dã Càn đi vào tịch diệt thiên hỏa sau khi thời đại nguyên khởi bị hủy diệt, dùng hỗn độn che người trong Đạo Quân điện quan sát

Hai người đi trong hỗn độn thật lâu sau dừng bước

- Đế Giang, suy nghĩ của ngươi giống như ta đúng không?

Công Dã Càn im lặng một lúc sau chua xót nói:

- Ngươi và ta tuy luôn đối đầu nhau, cứ đánh suốt nhưng đời này kiếp này chúng ta chưa dốc hết năng lực giết đối phương bao giờ

Hai ta kích thích tiềm năng đối phương, nhưng chưa đến cực hạn

Giang Nam gật đầu, nói:

- Nếu chúng ta liều mạng đấu một trận không chừng có thể đi đến tận cùng đại đạo, nhưng trận chiến này có lẽ một trong hai ta sẽ chết, chết hoàn toàn

Hai người đồng thanh kêu lên:

- Ngươi là bằng hữu tốt nhất của ta!

Công Dã Càn cười lớn, tiếng cười như nức nở

Công Dã Càn lau khóe mắt ướt lệ, nói:

- Sống trên đời được một bằng hữu chí cốt là đủ rồi

Đế Giang, Giang Thái Khư, ra tay đi! Để trận chiến cuối cùng của chúng ta bắt đầu, dốc hết sức ra chiến đấu, giúp đối phương đặt chân đến tận cùng đại đạo, thay đổi những bi kịch xảy ra, đảo điên tịch diệt kiếp, tái hiện thời đại nguyên đạo!

- Mời!

Công Dã Càn gầm lên, khí thế hoàn toàn bùng nổ, lay động hỗn độn và tịch diệt thiên hỏa trong hỗn độn

Giang Nam nhìn Công Dã Càn chằm chằm, lắc đầu, nói:

- Đừng làm vậy, Tiên Ông, ta sớm tỉnh lại mà ngươi vẫn ở trong mộng

Ngươi và ta không cần đánh nhau trong mộng làm gì

Tiên Ông, nên tỉnh dậy đi

Công Dã Càn sửng sốt, khí thế càng cuồng bạo

Công Dã Càn tức giận quát:

- Giang Thái Khư, Đế Giang, ngươi đang nói bậy bạ gì đó? Đến đây, hai ta đánh một trận, sảng khoái đánh đi! Dù là ngươi chém ta hay ta giết ngươi, người sống sót có cơ hội thẳng tiến tận cùng đại đạo!

Giang Nam đứng trong hỗn độn không giới hạn và tịch diệt thiên hỏa, nhìn Công Dã Càn, người bằng hữu quen nhau hơn một trăm ức năm

Ánh mắt Giang Nam sáng trong nhìn Công Dã Càn nổi giận, nói:

- Tiên Ông, bình tĩnh đi

Một trăm mười hai ức năm nay ta từng lạc mình, cho rằng ta là Giang Thái Khư, bằng hữu chí cốt của ngươi, cho rằng ta từng là Đế Giang

- Ta giống như Đế Giang yêu mỗi một nữ nhân hắn từng yêu, mỗi một nhi nữ, mỗi sinh linh nguyên đạo

Nhưng ta không phải, rốt cuộc ta vẫn không là hắn

- Ta rất muốn mình là hắn

Nhưng ta có nữ nhân mình yêu, ta có nhi nữ của mình, có đạo hữu của mình, có thời đại của mình

- Có lẽ ngươi muốn đánh một trận với ta, để ta lĩnh ngộ ảo diệu tận cùng đại đạo

Có lẽ ngươi muốn chuộc tội, mượn tay ta giết ngươi trong giấc mộng của ngươi, chuộc tội với Đế Giang chết trong tay ngươi

Nhưng ta không phải hắn, ngươi nên tỉnh lại đưa ta về Thông Thiên các

Công Dã Càn gào thét:

- Giang Thái Khư! Qua hơn một trăm ức năm, xảy ra nhều chuyện như vậy mà ngươi vẫn chưa tỉnh mộng sao? Lúc trước ngươi nói mình tỉnh lại thì ra là giả bộ

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Không phải ta chưa tỉnh, ta sớm nhờ vào tay Thiên phi thức tỉnh rồi

Ta tỉnh khỏi cơn mộng của ngươi, còn ngươi thì chưa nên ta bị nhốt trong này

- Đạo hữu, ta trải qua cuộc đời của Giang Thái Khư, xem mình là hắn, cảm nhận bi thương cuộc đời của ngươi và hắn, ta tôn kính ngươi

Nhưng đi đến bây giờ, ngươi không cần tiếp tục nữa, nếu đi tiếp ngươi sẽ chết trong mơ, mãi mãi ngủ say không tỉnh dậy

- Câm miệng!

Công Dã Càn hét to:

- Ngươi

- Đây là giấc mơ ngươi nhờ vào Giang Thái Khư lấy mộng nhập đạo biến ra đúng không? Rất giống thật, làm ta mộng về nguyên đạo, trải qua thời gian tương lai tươi sáng, vui buồn lẫn lộn

Giang Nam nhìn biến mất, bình tĩnh nói:

- Ngươi và Giang Thái Khư vừa là địch vừa là bạn

Nghiên cứu lấy mộng nhập đạo của Giang Thái Khư có lẽ còn hơn bản thân hắn

Trong giấc mơ của mình, ngươi tái hiện thời đại nguyên đạo, ta cũng bị che mắt

- Giấc mơ của ngươi quá mạnh, thực thể hóa mọi thứ trong thời đại nguyên đạo, khiến ta cho rằng những gì trải qua trong thời đại tiên đạo là mơ

Khi ta chứng Đạo Quân cũng không cảm ứng có gì lạ, lúc ấy ta tin mình là Giang Thái Khư

Nhưng bức tranh Thái Khư chứng đạo của Thiên phi làm ta giật mình tỉnh lại trong mộng của ngươi

Giang Nam lấy bức tranh ra, nhẹ nhàng mở ra, nói:

- Tiên Ông, ngươi hãy xem trong tranh là ai?

Công Dã Càn nhìn tranh

Đạo Quân trẻ tuổi trong tranh có muốn vàn dị tượng quanh thân, Đạo Quân rũ mi mắt xuống, bi thương rơi lệ

- Rõ ràng là ngươi

- Không phải ta

Giang Nam lòng máy động, tiên thiên bất diệt linh quang bay ra thành minh kính phản chiếu khuôn mặt hắn

Nam nhân trong tranh và trong gương mặc dù khí chất giống nhưng bề ngoài thì khác, là hai người khác nhau

- Ta trông thấy bức tranh Thái Khư chứng đạo của Thiên phi mới giật mình hiểu ra đây là giấc mơ của ngươi

Cho nên tất cả sinh linh được ngươi tạo ra trông thấy ta đều là hình dạng trong tranh, là Giang Thái Khư trong ký ức của ngươi

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2743: Tiên Thiên Nguyên Thủy.

- Ta nhìn ta vẫn là bộ dạng cũ

Mọi người nhìn ta là hình dạng trong tranh, nhưng mặt thật của ta không phải như thế

Điều này chứng minh không phải ta nằm mơ mà là giấc mộng của người khác

- Người đó mạnh đến nỗi thực thể hóa mộng cảnh, mỗi người trong mơ sống động như thật

Trong mắt mọi người nhìn Giang Thái Khư là hình ảnh trong tranh

Giang Nam cất tranh đi, buồn bã nói:

- Giang Thái Khư đã thân chết đạo tiêu, còn ai giỏi lấy mộng nhập đạo? Chỉ có Quỳnh Hoa nương nương nói thỏ già Công Dã Càn

Tiên Ông, ta không phải Giang Thái Khư của ngươi, cũng sẽ không cho ngươi mượn tay của ta chém ngươi trong mơ

- Có lẽ ngươi hy vọng ta chém ngươi, vậy thì ta sẽ biến thành Giang Thái Khư, đi tiếp con đường ngươi không thể đi hết

- Nếu ta kế thừa mọi ký ức của Giang Thái Khư, cho rằng Giang Nam là cơn mơ hải chăng sẽ trở thành Giang Thái Khư thật? Nhưng ta có nỗi vướng bận củam ình

Công Dã Càn đứng ngây ra như phỗng, im lặng thật lâu sau bật cười:

- Vẫn bị ngươi nhìn thấu

Thái Khư, ngươi không uổng là bằng hữu tốt nhất của ta, đối thủ mạnh nhất, vậy mà cũng không lừa ngươi được

Giang Nam nhíu mày nói:

- Tiên Ông, ta đã nói rồi, ta không phải Giang Thái Khư

Công Dã Càn cười to bảo:

- Đế Giang, ngươi và ta tranh đấu hơn một trăm ức năm, ngươi nghĩ ta sẽ nhận sai người sao? Tuy kiếp này mặt mũi ngươi thay đổi nhưng ngươi vẫn là ngươi

- Ngươi chết trong hỗn độn, hơn một ngàn ức năm trong hỗn độn vang vọng hồi âm của ta, kêu gọi ngươi trở về, cuối cùng tụ tập tàn hồn để ngươi chuyển thế làm một thư đồng trong Huyền Minh Nguyên giới

- Mới rồi ngươi nói ta định mượn tay ngươi giết mình để chuộc tội với bằng hữu cũ, điều này đúng

Nhưng mục đích quan trọng hơn là vì để ngươi nhớ lại kiếp trước

Giang Thái Khư, quay về di!

Giang Nam buồn cười:

- Tiên Ông, ngươi thật sự nhận sai người

- Bao nhiêu tồn tại gọi ngươi là Đế Giang, bọn họ nhận sai người hết sao?

Công Dã Càn kiên quyết nói:

- Tiếng vọng trong hỗn độn có phải rất quen thuộc với ngươi không? Khi nghe tiếng vọng đó ngươi có thấy quen không? Có thể từ ngàn ức năm trước có người từng kêu ngươi như vậy

- Kiếp này tu vi của ngươi kinh người chẳng lẽ không phải là di trạch từ

kiếp trước sao? Đế Giang, ngươi phủ nhân mình là Giang Thái Khư nghĩa là phủ nhận mình trước kia

Giang Nam cười nói:

- Kim định thắng cổ, nhân định thắng thiên! Một người nếu tất cả thành tựu đều là di trạch kiếp trước thì thật khiến người thất vọng

Giang Nam cười nói:

- Đường ta đi tuy nhờ vào sức mạnh thời thế, thời thế tạo anh hùng, nhưng chỉ có nhân tài bắt chặt thời thế mới là anh hùng thật sự

Không nắm bắt được thời thế thì chỉ là kẻ thất bại

Ngươi thấy người ta thành công, cho rằng người đó dựa vào di trạch kiếp trước, nhưng ngươi không thấy sau lưng người thành công có ức vạn người thất bại

- Thành tựu cả đời ta đa số dựa vào sự cố gắng của mình giành lấy, tự mình đấu tranh liều mạng giành từng phần

Sau lưng ta có vô số kẻ thất bại, ta đánh bại bọn họ, đường đường chính chính leo lên đỉnh

- Tiên Ông, ngươi khiến ta thừa nhận thì ta sẽ là Giang Thái Khư, không thừa nhận nghĩa là phủ nhận trước kia, vậy chẳng phải phủ định cố gắng đời này của ta sao? Huống chi

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Di trạch kiếp trước gì đó ta không thấy một chút gì

Tiên Ông, ngươi quá có chấp, hãy tỉnh lại, giải trừ giấc mơ của mình đi

Công Dã Càn cười to bảo:

- Ngươi là Giang Thái Khư, chắc chắn! Ngươi phát hiện giấc mơ của ta thì cũng tỉnh ngộ kiếp trước kiếp này, bởi vì ta dùng công pháp của ngươi tạo mộng nên mới bị ngươi nhìn thấu nhanh như thế

Ánh mắt Công Dã Càn chân thành nói:

- Thái Khư, đây là công pháp ngươi dùng để tạo mộng, chắc chắn ngươi có thể phá giải nó

Bây giờ hãy thi triển lấy mộng nhập đạo của ta đi, cho ta xem thủ đoạn của ngươi

Hãy dùng lấy mộng nhập đạo để phá giải dùng mộng nhập đạo!

Giang Nam ngồi xếp bằng:

- Tiên Ông, phải làm sao thì ngươi mới chịu tin?

Giang Nam trầm giọng nói:

- Phá lấy mộng nhập đạo của ngươi không cần dùng lấy mộng nhập đạo

Tiên thiên bất diệt linh quang bay lượn quanh người Giang Nam, tiên thiên ý cảnh vô cùng tinh diệu cao sâu hiện ra

Các diệu âm đại đạo ầm vang dao động, vang vọng hỗn độn, chấn động tịch diệt thiên hỏa

Loại ý cảnh này cao thâm khó dò, huyền diệu khó giải thích, không thể nghĩ bàn

Hỗn độn vô biên xung quanh và tịch diệt thiên hỏa bắt đầu sụp xuống, nhập vào cơ thể Giang Nam

Tiên thiên nguyên thủy!

Đây là diệu cảnh tiên thiên nguyên thủy, Thanh Liên Tiên Tôn từng đánh

gãy qua tình Giang Nam ngộ đạo tiên thiên nguyên thủy, làm hắn khổ sở truy tìm nhưng mãi không vào cảnh giới này được

Hiện giờ Giang Nam lại bước vào cảnh giới huyền diệu này, dùng tiên thiên nguyên thủy phá giải lấy mộng nhập đạo của Công Dã Càn

Nguyên vũ trụ hỗn độn trở nên kỳ lạ, như thể trước khi bị biến thành tiên thiên nguyên thủy thì diễn biến làm thời đại nguyên thiên

Có Đạo Chủ thời đại nguyên thiên xuất hiện, nhưng mới hiện ra đã vặn vẹo rơi vào người Giang Nam, đồng hóa thành tiên thiên nguyên thủy

Vũ trụ hỗn độn lại thay đổi, sắp hình thành thời đại nguyên diệt, nhưng trước mặt tiên thiên nguyên thủy thì không có chút sức ngăn cản

Vũ trụ hỗn độn biến ra từ giấc mơ tiếp tục rút nhỏ, từ thời đại nguyên diệt đến thời đại huyền đạo, rồi thời đại xiển đạo, thời đại linh bảo, các thời đại càng lúc càng nhỏ

Thiên đạo, tam nhãn, khôi lỗi, thú đạo, huyết tộc, thánh đạo, Sa Môn, cự linh, hồn đạo, nhân đạo, thần đạo, yêu đạo, ma đạo

Các thời đại vừa sinh ra đã tan biến, không thể chống dỡ một giây trước tiên thiên nguyên thủy

Đến thời đại chú đạo buông xuống một giây liền biến mất trước tiên thiên nguyên thủy

Cuối cùng hỗn độn biến mất, tịch diệt thiên hỏa bị quét sạch

Giấc mơ của Công Dã Càn sụp đổ, không còn tồn tại

Chỉ còn lại Công Dã Càn đứng trước mặt Giang Nam

Giang Nam mộng về nguyên đạo hơn một trăm ức năm, cảm động như Giang Thái Khư, kinh nghiệm như Giang Thái Khư, rốt cuộc hoàn thành tiên thiên nguyên thủy, bước ra một bước

Đạp ra một bước, tiên thiên nguyên thủy của Giang Nam vượt qua tiên thiên hồng mông, tiên thiên nhân quả, tiên thiên hỗn độn, rốt cuộc đại thành

Hiện giờ bất cứ đại đạo nào ở trước mặt Giang Nam không còn bí mật gì nữa

Tiên thiên nguyên thủy là một loại đạo tâm, đạo tâm chạy thẳng đến tận cùng đại đạo

Dù là tịch diệt kiếp hủy diệt thời gian và không gian cũng không thể phá tan đạo tâm

- Tiên Ông, ngươi nên

Tỉnh mộng

Mái tóc bạc biến mất, Giang Nam từ già nua biến trẻ trung, phục hồi mặt mũi như cũ

Giang Nam nhìn Công Dã Càn thẫn thờ đứng im như tượng

Vẻ mặt Công Dã Càn đờ đẫn bắt đầu già đi, chớp mắt tóc bạc phơ, từ người trẻ tuổi điển trai biến thành lão nhân tóc trắng xóa

Chương 2744: Hổ Phách Hắc Tâm Chuyên. (1)

vô nhân cấm khu xây dựng từ thời đại nguyên đạo đã không tồn tại, bằng hữu cũ trước kia biến mất trong cá đợt tịch diệt kiếp

Nam Quách Tiên Ông tuyệt vọng, tưởng nhớ ngày càng trầm trọng hơn

Thời đại nguyên đạo chỉ còn lại Nam Quách Tiên Ông, Nguyên Mẫu, Thiên phi

Cộng thêm chuyện bằng hữu tốt nhất chết trong tay mình mà Nam Quách Tiên Ông không thể đến tận cùng đại đạo, không hoàn thành uy thác của bằng hữu cũ, của các sinh linh thời đại nguyên đạo

Nam Quách Tiên Ông bắt đầu trốn tránh, không dám gặp Nguyên Mẫu điện chủ, không dám gặp Thiên phi người yêu của bằng hữu cũ

Nam Quách Tiên Ông đặt hy vọng sống lại bằng hữu cũ vào người Giang Nam, cho rằng hắn là tàn hồn của Giang Thái Khư chuyển thế

Bây giờ hy vọng này tan biến

Giấc mơ đã tan vỡ, Nam Quách Tiên Ông sắp tỉnh lại

Nam Quách Tiên Ông mở mắt ra, con ngươi tràn ngập hy vọng, thân thể nhòa dần

Tiếng cười của Nam Quách Tiên Ông vang vọng:

- Đế Giang, mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, tương lai ngươi chứng Đạo Quân trở thành Đạo Chủ sẽ nghe thấy tiếng kêu Đế Giang từ sâu trong linh hồn vang lên

- Đó là tiếng vọng hơn ngàn ức năm của ta

- Miễn linh hồn của ngươi vang vọng thanh âm đó thì ngươi chính là bằng hữu cũ của ta

Mọi thứ xung quanh biến mất, Giang Nam xuất hiện trên đường đi cửa thứ năm Thông Thiên các, hắn vẫn là cảnh giới Thiên Quân nhưng đã tham ngộ thấu suốt tiên thiên nguyên thủy

Con đường Nguyên Thủy Đạo Quân đã không còn chướng ngại vật, rất là bằng phẳng

Tay Giang Nam cầm một cuộn tranh, hỗn độn hồng mông xung quanh tan biến, đường đi nối dài trước mắt

Giang Nam giở cuộn tranh ra, người trong tranh chứng Đạo Quân nhưng bộ dạng rất bi thương

Cuộn tranh không biến mất, bằng hữu tốt của Nam Quách Tiên Ông, Giang Thái Khư cất bức tranh này

Sau khi Giang Thái Khư chết, Nam Quách Tiên Ông nhặt bức tranh trân trọng cất cho đến nay

Hiện giờ Nam Quách Tiên Ông không lấy tranh lại

- Thiên phi

Giang Nam cất cuộn tranh, đi hướng cửa thứ sáu, nhỏ giọng nói:

- Trong tranh là người yêu của nàng, ta sẽ trả lại cho nàng

Nói đến thì trong mơ ta từng yêu nàng, nhưng người nàng chờ không phải ta

Ta không thể cho nàng điều nàng muốn

Đạo Quân điện, trên những cây cột, các Đạo Quân rung động

- Đế Giang lại xuất hiện! Mau thông báo cho Nguyên Mẫu!

- Hắn biến mất lâu đến vạn năm, rốt cuộc Đế Giang đi đâu?

- Mau quá, hắn đi cửa thứ sáu rồi

Khoan, Đế Giang đã qua cửa thứ sáu! Biến thái quá vậy?

Trên các cây cột, những Đạo Quân cổ xưa của Đạo Quân điện chấn động

Bọn họ không thể thấy Giang Nam nhưng cảm ứng được vị trí của hắn

Giang Nam mới bước ra cửa thứ năm đã lao ngay đến cửa thứ sáu, điều này vượt ải

Các Đạo Quân sắp điên, tuy độ khó cửa thứ sáu không bằng cửa thứn ăm nhưng cũng là một cửa ải cực kỳ nguy hiểm

Có thể đi đến đây đều là tồn tại đỉnh cao trong Đạo Quân, dù là bọn họ cũng phải mất một thời gian rất dài tham ngộ, lĩnh ngộ, nghiên cứu huyền diệu của cửa này rồi mới có cơ may vượt ải

Ba điện chủ Đạo Quân điện có tốc độ mau nhất, đứng đầu là Tịch Diệt Đạo Nhân dùng tám ngàn năm

Thứ hai là Vô Cực Thiên Tôn, dùng một vạn hai ngàn năm

Nguyên Mẫu điện chủ kém hơn chút, mất ba vạn năm

Mấy Đạo Quân khác hơn phân nửa bị cửa thứ năm loại khỏi cuộc chơi, hiếm ai đi đến cửa thứ sáu và ra khỏi đó

Những người ra cửa thứ sáu thường mất trăm vạn ngàn năm

Có một Đạo Quân cổ xưa bị nhốt trong cửa thứ sáu suốt một năm hỗn độn, năm, sáu mươi ức năm mới ra khỏi cửa thứ sáu được

- Sao có thể nhanh chóng qua cửa thứ sáu được? Chẳng lẽ Đế Giang gian dối?

- Sao Nguyên Mẫu còn chưa về? Nếu có Nguyên Mẫu điện chủ chắc chắn sẽ thấy ra Đế Giang có gian dối không

Trời ơi, hắn qua cửa thứ bảy rồi!

- Hai vị điện chủ sơ đại để lại Thông Thiên các đã mất hiệu lực? Sao có người nhanh chóng vượt qua cửa tứ bảy được? Giả

Nhất định là giả

- Trời, Đế Giang qua cửa thứ tám! Nguyên Mẫu chưa từng qua được cửa thứ tám, chỉ có Vô Cực Thiên Tôn, Quảng Đô điện chủ là qua và tốn thời gian rất lâu

Trên các cây cột, tất cả Đạo Quân Đạo Quân điện đứng dậy, khí thế khủng bố dao động trong hư không, bọn họ không tin nổi chuyện xảy ra trong Thông Thiên các

Bọn họ cảm ứng trong Thông Thiên các Giang Nam đi mau đến khó tin, vượt qua các cửa, hầu như không bị ngăn cản xông đến cửa thứ chín khó nhất Thông Thiên các

Thông Thiên các có chín cửa, cửa thứ chín là cửa tịch diệt

Vô Cực Thiên Tôn hay Tịch Diệt Đạo Nhân đều không qua được ải này

Khi đó Tịch Diệt Đạo Nhân gọi là Quảng Đô, đã có tạo nghệ khó mà tưởng tượng với đại đạo tịch diệt

Nhưng trong cửa này Tịch Diệt Đạo Nhân tay trắng trở về, không thể đánh lại cửa tịch diệt

Vô Cực Thiên Tôn cũng vì thế mới biết Tịch Diệt Đạo Nhân không thể hoàn toàn khống chế đại đạo tịch diệt

Nhưng cửa thứ chín làm Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn gục ngã này không ngăn được bước chân Giang Nam giây lát, hắn xông thẳng qua

Đạo Quân Đạo Quân điện cảm thấy mình sắp điên, từ lúc Đạo Quân điện sáng lập đến nay chưa từng có tình huống này

Khi Giang Nam vượt ải thứ năm mất vạn năm, trong Đạo Quân điện chỉ xếp hàng trung thượng đẳng, không xem như đặc biệt xuất sắc, không bằng đẳng cấp điện chủ

Nhưng mấy cửa sau thì quá rùng rợn, kinh thế hãi tục

Sau cửa thứ chín là hai vị điện chủ sơ đại cho rằng tận cùng đại đạo

Nơi đó chứa đạo diệu của hai điện chủ, Nguyên Mẫu hay Tịch Diệt, Vô Cực đều chưa từng đến đó

Những người khác càng đừng mơ

- Chắc chắn là mấy cửa ải trong Thông Thiên các mất hiệu quả, nhất định là như vậy, nếu không tại sao Thiên Quân chạy thẳng cửa thứ chín được?

- Sao Nguyên Mẫu còn chưa đến? Không có Nguyên Mẫu mở Thông Thiên các thì chúng ta không thể vào tận cùng trong các xem

Bọn họ không biết rằng các cửa Thông Thiên các không mất hiệu quả mà do trong giấc mơ của Nam Quách Tiên Ông, Tiên giới với thân phận Giang Thái Khư trong hai vị điện chủ sơ đại đi qua hơn một trăm ức năm

Trong hơn một trăm ức năm xảy ra rất nhiều chuyện, không chỉ tái hiện thịnh thế thời đại nguyên đạo, còn chứng kiến đại kiếp nạn khủng bố hủy diệt thời đại nguyên đạo

Hơn nữa Giang Nam 'tự tay' chế tạo Đạo Quân điện, bài bố Thông Thiên các

Thông Thiên các không mất hiệu lực, nó chỉ không còn bí mật với Giang Nam

Nếu mấy Đạo Quân trong Đạo Quân điện đi vào sẽ bị nhốt trong đó, khó thoát ra nhanh được

Giờ phút này, bên ngoài Đạo Quân điện

Nguyên Mẫu điện chủ buồn bã nhìn bóng lưng Nam Quách Tiên Ông rời đi, im lặng thật lâu

Nguyên Mẫu điện chủ không biết giữa Nam Quách Tiên Ông và Giang Nam có chuyện gì

Vẻ mặt Nam Quách Tiên Ông không vui không buồn, nhưng Nguyên Mẫu điện chủ cảm giác trong lòng vị sơ đại điện chủ này có chút thất vọng, một ít mong chờ, rất mâu thuẫn

Nhưng chắc chắn một điều là Giang Nam đã vượt qua thử thách, nhưng không có kết quả như Nam Quách Tiên Ông mong muốn

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2745: Hổ Phách Hắc Tâm Chuyên. (2)

Nguyên Mẫu điện chủ nhỏ giọng nói:

- Công Dã, tại sao ngươi kéo ta vào Đạo Quân điện, không cho ta chết trong kiếp? Tại sao tránh né ta? Trốn ngàn ức năm

Nguyên Mẫu điện chủ xoay người trở vào Đạo Quân điện

Lúc này Thông Thiên các ầm vang chấn động, lòng Nguyên Mẫu điện chủ rung lên, chớp mắt xuất hiện bên ngoài Thông Thiên các

Linh quang bay lượn quanh thân Nguyên Mẫu điện chủ biến thành một bàn tay nâng cánh cửa Thông Thiên các

- Rốt cuộc Nguyên Mẫu đã đến!

Trọng Hòa Đạo Tôn, mấy Đạo Quân khác mừng rỡ, vội nói:

- Nguyên Mẫu, Thông Thiên các xảy ra vấn đề, mấy cửa sau biến mất, Đế Giang một hơi vượt qua mấy ải đi đến cuối, hắn nhẹ nhàng qua cả cửa thứ chín!

Một Lão Đạo Quân tóc bạc phơ cười to bảo:

- Đúng vậy! Đế Giang biến mất vạn năm, ta vốn đang thắc mắc, nghi ngờ Thông Thiên các hành động có sai sót

Bây giờ Đế Giang một hơi vượt qua chín cửa càng khẳng định điều này

- Nguyên Mẫu, đây là dịp tốt trời cho, xin Nguyên Mẫu điện chủ đưa chúng ta vào, để chúng ta thấy tận cùng đại đạo trong lòng hai vị điện chủ sơ đại, nghiệm chứng khiếm khuyết của nhau!

- Xin Nguyên Mẫu điện chủ thành toàn!

Các Đạo Quân vẻ mặt mong chờ, mắt sáng rực nhìn Nguyên Mẫu điện chủ

Nguyên Mẫu điện chủ ngạc nhiên

Cửa Thông Thiên các mở, Giang Nam bước ra, đạp cây cầu linh quang đi tới bên cạnh mọi người

Nguyên Mẫu điện chủ truyền âm hỏi:

- Đế Giang đạo hữu, có phải Thông Thiên các bị sai sót gì không?

- Bọn họ nói đạo hữu liên tục qua chín cửa, không tạm dừng chút nào cho đến điểm cuối, thấy tận cùng đại đạo trong lòng hai vị điện chủ sơ đại

Giang Nam kinh ngạc truyền âm:

- Những cửa ải này vẫn còn, đối với ta thì không khó khăn nhưng với bọn họ thì

Giang Nam chưan ói xong Nguyên Mẫu điện chủ chớp mắt, hânh oan nói:

- Thông Thiên các có sai sót? Đây là chuyện lớn, nếu được thấy tận cùng đại đạo của hai vị điện chủ sơ đại, chúng ta có thể xác định với nhau, không chừng có thể đến tận cùng đại đạo

Chỉ đẳng cấp điện chủ mới mở Thông Thiên các ra được, Quảng Đô phản bội, Vô Cực ngồi xem, còn mỗi ta có thể mở

- Thôi được, để ta chủ trì Thông Thiên các

Các người mau vào đi, chờ khi các người đi ra chắc tu vi thực lực tiến bộ vược bật, có đẳng cấp điện chủ

Khi đó ta cũng muốn vào xem!

Các Đạo Quân cổ xưa như Trọng Hòa Đạo Tôn mừng rỡ, khom người nói:

- Kính nhờ Nguyên Mẫu!

Các Đạo Quân bước lên cây cầu dài linh quang, chạy tới cửa Thông Thiên các

Đám Đạo Quân thi nhau xông vào trong Thông Thiên các

Nguyên Mẫu điện chủ thu tay về, cửa Thông Thiên các đóng kín

Giang Nam rất ngạc nhiên, hét lên:

- Nguyên Mẫu, những cửa ải đó thật sự còn, ta không lừa người

Nguyên Mẫu điện chủ bật cười:

- Là ta lừa bọn họ

Ánh mắt Nguyên Mẫu điện chủ gian như hồ ly nói:

- Những tên kia sớm quy thuận Vô Cực, nếu hắn gặp khó khăn trong Tiên giới sẽ khiến Đạo Quân Đạo Quân điện đi giúp đỡ, làm trái nguyên tắc của Đạo Quân điện

Mấy tên này sớm có lòng nhập thế, sẽ bị Vô Cực dụ dỗ

- Bây giờ ta nhốt bọn họ trong Thông Thiên các, họ bị mấy cửa ải giam giữ, ít thì mấy chục hàng trăm vạn năm, lâu thì mấy ức năm

Giờ ta không cần lo bọn họ chạy lung tung, gây ra rắc rối

Nguyên Mẫu điện chủ mỉm cười nói:

- Ngươi yên tâm, bọn họ đi ra sẽ không tính sổ với ta mà cho rằng là ngươi hại họ bị nhốt nhiều năm

Có muốn tính sổ thì cũng là tìm ngươi

Giang Nam xoe tròn mắt, giây lát sau thở hắt ra:

- Nguyên Mẫu có thể chủ trì Đạo Quân điện nhiều thời đại quả nhiên không uổng danh, thủ đoạn này làm người ta khâm phục

Điện chủ, ta đã đến điểm cuối Thông Thiên các, thấy tận cùng đại đạo trong lòng hai điện chủ

Nguyên Mẫu có muốn biết không?

Nguyên Mẫu điện chủ tò mò hỏi:

- Có thể nói cho nghe không?

Giang Nam lắc đầu:

- Đạo không thể nói nhưng có thể biết

Thần thức Giang Nam dâng lên bao phủ Nguyên Mẫu điện chủ trong thần quang

Thần thức rơi vào đầu Nguyên Mẫu điện chủ, bày ra hai dị tượng

Người Nguyên Mẫu điện chủ run lên, trong đầu thấy hai bức dị tượng, cảm giác xung quanh không còn gì tồn tại, nàng chìm đắm trong đạo, say mê nó

- Nữ nhân ngốc, tận cùng đại đạo của hai điện chủ còn nhiều thiếu hụt, đủ làm khó nàng một thời gian

Khi nàng tỉnh lại có lẽ đã qua mấy ức năm

Giang Nam xoay người đi ra ngoài điện:

- Nên rời đi, hơn một trăm ức năm, ta cảm thấy thật là thương hải tang

điền

Bên ngoài Đạo Quân điện, Giang Nam nhìn Thiên Phi Đạo Tôn vẫn đứng yên tại chỗ, nhìn giáo chủ trước đại điện

Theo thời gian trôi qua, thời đại tiên đạo không ngừng biến đổi, tất cả in vào con ngươi nữ nhân đứng trước Đạo Quân điện

Nhưng nàng không nhìn đại đạo thời đại tiên đạo thay đổi, nàng chỉ chờ người yêu quay về

- Thiên phi

Giang Nam đứng bên cạnh Thiên Phi Đạo Tôn, lấy bức tranh Thái Khư chứng đạo ra đặt vào tay nàng

Giang Nam im lặng giây lát, nói:

- Người nàng chờ sẽ không quay lại

Người Thiên Phi Đạo Tôn run lên, biểu tình nghiêm túc nói:

- Ta biết, nhưng

Lỡ như

Lỡ như hắn trở về thì sao?

Giang Nam giật mình, lắc đầu bước đi đến thời đại tiên đạo

Thiên Phi Đạo Tôn giở cuộn tranh ra, nhìn nam nhân trong tranh, người khẽ run

Thiên Phi Đạo Tôn thẫn thờ nhìn

Thiên Phi Đạo Tôn ngước nhìn bóng lưng Giang Nam đi xa, giọt nước mắt rơi trên mặt nam nhân trong tranh

Thiên Phi Đạo Tôn nhỏ giọng nói:

- Là ngươi sao? Ngươi đã về, khuôn mặt thay đổi, mang theo bức tranh ta tặng ngươi quay về

Giang Nam như sao băng bay xa, xông vào Tiên giới, Đại La Thiên, tìm Thị Hiên Vi

Giang Nam ôm chặt nữ nhân vào lòng thật lâu không muốn buông

Thị Hiên Vi vùng vẫy giây lát không thoát được, đành mặc cho Giang Nam ôm siết

Thị Hiên Vi cười nói:

- Đã lâu lão gia không thân thiết như vậy

Giang Nam thở phào, lẩm bẩm:

- Phu nhân, trăm ức năm qua đi, ta phát hiện người ta yêu nhất là các người, không nỡ buông tay

Thị Hiên Vi im lặng giây lát sau, nói:

- Mới hơn một vạn năm, làm gì lâu đến trăm ức năm? Lão gia, Tuyết tỷ tỷ sắp

Chứng đạo Thiên Quân

Giang Nam lặng yên, thầm tự giễu:

- Giang Tuyết tỷ tỷ sắp chứng Thiên Quân? Ta dù gì không phải là Giang Thái Khư

- Giang Thái Khư có thể lưu luyến bụi hoa, yêu nhiều nữ nhân mà vẫn ung dung bình tĩnh

Trong lòng ta chỉ có hai nữ nhân đã chật vật như vậy

Thị Hiên Vi nhẹ giọng nói:

- Lão gia, Tuyết Tình đã đi chỗ Tuyết tỷ tỷ, kết thúc tình mẫu nữ

Bây giờ chỉ chờ lão gia đi, chấm dứt tình duyên

Giang Nam nhẹ gật đầu, cổ họng khô khốc nói:

- Ta sẽ đi, đi

Giang Tuyết ở trong thánh cảnh thuộc loại hiếm có trong Tiên giới, tên là Đông Cực thánh cảnh, nằm ở vùng cực đông đại lục Tiên giới bao la bát ngát

Bên trên có vô số ngân hà tinh hệ quay quanh xoay tròn, Đông Cực thánh cảnh tự thành một giới

Hoa thơm chim hót, tiên thú khắp nơi

Có con rùa to phập phềnh trong biển như các đại lục

Có rồng lặn dưới đáy biển, chế tạo long cung

Có thải phượng vẫy vùng

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2746: Đông Cực Chứng Đạo. (1)

Giờ phút này, Giang Tuyết Tình đi theo bên Giang Tuyết

Giang Tuyết Tình non nớt hơn mẫu thân vài phần, Giang Tuyết thì xinh đẹp yêu kiều

- Đạo hữu kết thúc nhân quả đã đến

Giang Tuyết nhìn cánh cửa Đông Cực thánh cảnh, các tồn tại cường đại xuất hiện

Chứng đạo Thiên Quân, kết thúc nhân quả tình duyên

Tồn tại sắp chứng đạo sẽ bị nhân quả che thần hồn, quấy nhiễu tinh thần, không biết lợi hại, dễ dàng chết đi

Hôm nay Giang Tuyết sắp chứng đạo Thiên Quân, những người có thù với nàng đều thừa dịp chạy tới, làm nàng chịu kiếp số, không thể thành công thăng lên Thiên Quân, thậm chí chết

Giang Tuyết là một trong hai thủ lĩnh đứng sau Huyền Thiên giáo chủ trong Huyền Châu, ngang hàng với Giang Tuyết, từng dẫn dắt đại quân Huyền Châu chinh chiến thiên hạ, càn quét các quần hùng tiên châu gần Huyền Châu, trấn áp phe đối lập, mở mang bờ cõi cho Huyền Châu

Trong các tai kiếp của Giang Nam, Giang Tuyết và quần hùng các đại giáo môn, phó giáo chủ chém giết nhau, nàng có khá nhiều kẻ thù

Giang Tuyết rời khỏi Huyền Châu, đi vào sâu trong Tiên giới mới mở mang, sưu tầm thánh cảnh, tìm nơi gửi phận

Trong lúc này Giang Tuyết tranh phong với quần hùng, đánh thắng đối

thủ, chiến đấu với tiên thiên sinh linh mới sinh ra trong Tiên giới mới, chiếm Đông Cực thánh cảnh

Những gì Giang Tuyết trải qua trong thời gian đó có thể nói là câu chuyện huyền thoại

Trong Đông Cực thánh cảnh, những tiên thiên tiên thú bị Giang Tuyết trấn áp, hàng phục cũng rục rịch

Chúng nó muốn thừa dịp này hại mạng Giang Tuyết

Hiện giờ Tiên giới không còn như lúc thiên địa sơ khai

Trên đường khai thiên sinh ra sinh linh đã biến thành tồn tại cường đại

Thở đầu khai thiên, Tiên Vương, Tiên Quân xưng hung được, nhưng bây giờ sinh linh mới đã trưởng thành, cục diện ngang ngửa với Tiên Vương, Tiên Quân thời đại cũ

Các tồn tại cường đại của thời đại mới cát cứ thế lực như cỏ mọc sau mưa, chiếm lĩnh các thánh địa, thánh cảnh

Có một ít thậm chí được thiên địa yêu thương, có ba ngàn đại đạo tự kđộng bay đến chọn làm chủ nhân, cực kỳ mạnh

Giáo môn lớn nhỏ lớp lớp, cách cục Tiên giới thay đổi nhiều

Đạo Quân chuyển thế gần đây cũng không dám nói mình có thể độc chiếm thiên hạ

Chỉ có Thiên Quân cường đại, Đạo Quân chuyển thế thời đại cũ mới hùng cứ một phương, không ai dám to gan trêu chọc

Giang Tuyết chưa được như thế, nhưng nàng chứng đạo Thiên Quân là có thể hùng cứ một phương

Giang Tuyết Tình nhìn chằm chằm cảnh cửa Đông Cực thánh cảnh, thầm

giật mình

Hai mươi mốt phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo đứng trong không trung

Mỗi người siêu mạnh, cách cảnh giới Thiên Quân chỉ có một tờ giấy

Giáo môn khác cũng có nhiều tồn tại siêu cường đại đi tới, bóng người thấp thoáng, đều là Tiên Quân cực kỳ mạnh

Trong đó có Cổ Thần, ma đầu, yêu tộc, quái vật núp trong huyết vụ

Giang Tuyết Tình còn thấy một số bóng dáng cổ xưa, là Thiên Quân thời đại cũ

Thiên Quân trong tộc Hỗn Độn Cổ Thần cũng có mặt, hình như là đám người Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần

Còn có hơi thở tịch diệt, không biết có phải là tịch diệt thú, người chăn nuôi gần đây hoạt động khắp nơi không?

Nhưng trừ những tồn tại này ra các thuộc hạ cũ của Huyền Châu cũng đến

Thánh quang, tiên quang vô cùng mạnh mẽ hiện ra

Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, Tịch Trọng, Lạc Hoa Âm, các cường giả đứng trong không trung, dẫn dắt mấy trăm vạn tiên nhân tinh duệ bày đại trận

Lại có hơi thở của các Thiên Quân lâu năm như Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân

Có hơi thở Đạo Tổ, bốn trong năm Đạo Tổ đến nơi

Những người này là thuộc hạ cũ của Huyền Châu, đạo hữu của Huyền Thiên giáo chủ, chấn nhiếp quần hùng

Bọn họ đề phòng khi Giang Tuyết chứng đạo Thiên Quân thì có tồn tại đẳng cấp Thiên Quân ra tay giết người

Trong các tầng hư không có thanh âm vang lên:

- Tiên giới bây giờ, thế lực của Huyền Thiên giáo chủ đã không thể đối kháng với toàn thiên hạ

Đông Cực có chứng đạo Thiên Quân hay không phải xem thế lực thuộc hạ cũ của Huyền Châu và cường giả trong thiên hạ như thế nào, chênh lệch lớn bao nhiêu

Cường giả thời đại mới nhỏ giọng nói:

- Tồn tại cổ xưa sinh ra trước khai thiên chiếm ưu thế thời gian, nhưng dù sao đã thuộc thời đại cũ

Tương lai người thống trị Tiên giới phải xem cường giả thời đại mới

Tồn tại cổ xưa thời đại cũ đã định trước sẽ bị đào thải!

- Đông Cực sẽ là người thứ nhất, tiếp theo là các cường giả thời đại cũ cao cao tại thượng này!

Biểu tình Càn Nguyên Thiên Quân trầm trọng:

- Không thể coi thường kiếp số này

Càn Nguyên Thiên Quân nhỏ giọng nói với Huyền Đô Thiên Quân:

- Nếu chỉ là kẻ thù cũ thì thôi, những cường giả trẻ thế hệ mới cũng tham gia náo nhiệt, dã tâm hừng hực, muốn nhân cơ hội tuyên bố với thế nhân rằng thời đại của bọn họ đã đến

Đây là điều làm người ta nhức đầu nhất

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Cường giả thế hệ trẻ còn thiếu chút lửa, tuy nhiều thiên tài nhưng quá xúc động, tạm thời không gây uy hiếp lớn cho thế hệ trước chúng ta

Càn Nguyên Thiên Quân nói:

- Ta đang nói đến tương lai

Nếu Đông Cực không vượt qua được cửa này thì tương lai thế hệ trước chúng ta gặp nhiều khiêu chiến hơn, không chừng bị cường giả thế hệ trẻ hợp sức huyết tẩy

Cửa ải của Đông Cực cũng rất khó vượt qua

Đám lão quái vật đều muốn đục nước béo cò, các kẻ thù cũ của chúng ta có ai không nôn nóng muốn thử?

Huyền Đô Thiên Quân im lặng

Tiên giới bây giờ phát triển vượt qua dự tính của đám Thiên Quân thế hệ trước, tình hình rực rỡ sáng lạn, trăm hoa đua nở

Các loại cường giả, các phe phái, nhiều như cỏ mọc sau mưa, sóng ngầm cuồn cuộn

Có một số cường giả thế hệ trẻ đề nghị huyết tẩy thế hệ trước, để bọn họ thống trị Tiên giới

thế hệ trước thì mỗi người một ý xấu, tranh đấu gay gắt, đọc bị thóc thọc bị gạo, dụ cường giả thế hệ trẻ xuống tay với đối thủ còn mình đâm dao sau lưng

- Thiên hạ không có chủ thì Tiên giới sẽ loạn một đoạn thời gian, đến khi nào Đạo Quân sinh ra thì đám người mới yên phạn lại

Huyền Đô Thiên Quân khẽ thở dài:

- Không có Đạo Quân sinh ra, Tiên giới sẽ càng lúc càng loạn, những

người hừng hực dã tâm sẽ lên sân khấu

Đông Cực chứng đạo Thiên Quân, trận chiến này sẽ là mở đầu cho thế lực cũ và mới xung đột, trong đó xen lẫn thế hệ trước đấu đá nhau

Nhức đầu thật

Càn Nguyên Thiên Quân than thở:

- Tình huống này chưa từng có trong tám ức năm, ta cũng đau đầu

Lúc này hai Thiên Quân cổ xưa Huyền Đô, Càn Nguyên lòng máy động, gưiơng mắt nhìn

Đông Cực thánh cảnh đột nhiên nứt ra một cái khe, thần quang vô tận tuôn ra từ thánh cảnh tụ thành cột

Một vị thần nhân tẩm trong thần quang từ từ giáng xuống

Mắt hai Thiên Quân sáng lên liếc nhau

Càn Nguyên Thiên Quân cười nói:

- Chính chủ đã đến

Huyền Đô sư huynh, chúng ta đi?

- Đi

Huyền Đô Thiên Quân cười lớn cùng Càn Nguyên Thiên Quân rời đi

- Huyền Thiên giáo chủ đã đến!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2747: Đông Cực Chứng Đạo. (2)

- Lần này là kiếp số Đông Cực chứng đạo Thiên Quân, Huyền Thiên giáo chủ cùng lắm dính chút tình duyên. Nếu Huyền Thiên cưỡng ép can thiệp thì nhân quả càng sâu, Đông Cực không thể chứng đạo Thiên Quân.

- Cái tên này không phải người tiên đạo ta nhưng chuyện gì cũng xen vào, không lẽ xem mình là thần chúa tể tiên đạo?

- Không cần sợ hắn, Huyền Thiên giáo chủ không dám làm bậy!

Trong Đông Cực thánh cảnh, Giang Nam đi tới bên mẫu nữ Giang Tuyết, ánh mắt hai người giao nhau.

Giang Tuyết Tình một tay nắm tay Giang Tuyết, tay kia nắm Giang Nam, gia đình ba người đầm ấm.

Giang Tuyết Tình ngước lên, ngọt ngào nói:

- Phụ thân, đây là lần đầu tiên mẫu thân dịu dàng với ta như vậy.

Giang Nam nắm tay Giang Tuyết Tình, nàng như con đường tình cảm cho hắn cảm nhận ấm áp của Giang Tuyết phía bên kia.

Giang Nam cười nói:

- Tuyết Tình lại lớn lên một chút rồi, ngươi đã tu luyện đến cảnh giới không sinh, lão, tử, thanh xuân mãi mãi. Vi phụ thật lo ngươi mãi mãi chỉ cao được có bấy nhiêu.

Giang Tuyết Tình bĩu môi, kéo tay Giang Tuyết đặt vào bàn tay Giang Nam.

Giang Tuyết Tình chạy đi, cười nói:

- Ta ra ngoài chơi, Vân Liên muội muội đang đợi ta!

Giang Nam nắm tay Giang Tuyết, bình tĩnh nhìn nữ nhân ảnh hưởng cả đời hắn.

Giang Tuyết bật cười:

- Chân tiên, ngươi đến để rối loạn đạo tâm của ta, ngăn cản ta chứng đạo sao? Ngươi đến thì đạo tâm của ta rối loạn, nếu ngươi nói chuyện, không chừng lòng ta sẽ hòa tan.

Giang Nam lắc đầu, thả tay Giang Tuyết ra, cùng nàng sóng vai đi trong Đông Cực thánh cảnh.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Sao ta có thể ngăn cản tỷ tỷ chứng đạo? Đây là lý tưởng, lý niệm của tỷ tỷ, ta sẽ thành toàn. ta đến chỉ vì muốn xin tỷ tỷ chứng đạo chậm một chút.

Giang Nam nhìn Giang Tuyết, ánh mắt chân thành nói:

- Tử Xuyên, chờ thêm mười vạn năm đi. Chỉ cần mười vạn năm nữa thực lực của ta có thể hư không tạo hóa, sáng tạo ra tam hồn tinh anh thánh quả, thất phách tinh anh thánh quả. Dùng loại báu vật này thì tỷ tỷ chỉ cần luyện lại đạo quả, sẽ không bị nhân quả dây dưa, không cần chặt đứt bất cứ tình duyên cũng có thể chứng đạo Thiên Quân!

Giang Nam hít sâu, trầm giọng nói:

- Ta có thể làm được điều đó!

Giang Tuyết lẳng lặng nhìn Giang Nam, cất bước tiến tới, cười nói:

- Tử Xuyên, ngươi đã cường đại đến mức này, không uổng là nam nhân ta nhìn trúng. Nhưng ngươi làm như vậy vẫn là rối loạn lòng cầu đạo của ta. Thật ra kết thúc tình duyên giữa hai ta đã đủ, ngươi không cần tốn công luyện tam hồn thất phách tinh anh làm gì.

Giang Tuyết đi trên mặt biển, cúi đầu cười nói:

- Ta sẽ không nối lại tình duyên với thật ra, bởi vì ta chính là ta, ta sẽ không chia sẻ tiểu nam nhân với nữ nhân nào khác. Nếu không giành được vậy thì cắt đứt đi.

Giang Tuyết bật cười:

- Tiểu thư sinh, ngươi còn nhớ những tiểu thuyết chí dị mình đọc không? Thư sinh cứu hồ tiên, hồ tiên báo ân, kết hợp với hắn, sinh một nam một nữ cho thư sinh. Nhưng sau khi hồ tiên đưa nhi nữ cho thư sinh rồi cuối cùng đi xa.

- Tử Xuyên, ngươi không phải thần cường đại nhất, ngươi là tiểu thư sinh của ta. Ta trả Tuyết Tình cho Giang gia các người, từ khi đó tình cảm chúng ta đã đến cuối.

Giang Nam đi song song cùng Giang Tuyết, châm chọc nói:

- Tiểu thư sinh kia dù gì không xứng với hồ tiên...

- Đừng nói vậy!

Giang Tuyết nghiêm túc nói:

- Ngươi nói thế nghĩa là nghi ngờ ánh mắt của ta? Tiểu nam nhân mà ta nhìn trúng là nam nhân xuất sắc nhất trên đời, hắn là thần linh cường đại nhất, hắn là dũng sĩ có thể xoay chuyển Càn Khôn, đảo điên hết thảy! Hắn là tình nhân hoàn mỹ nhất, dịu dàng nhất. Nhưng mà...

Ánh mắt Giang Tuyết buồn bã:

- Nhưng khi hắn cần ta nhất thì đạo tâm của ta bị thù hận che mờ, chỉ biết lo báo thù. Khi ta báo thù xong, thỏa mãn rồi đi tìm tiểu nam nhân mình yêu, hắn đã có nữ nhân khác.

- Có lẽ ta không nên chọn báo thù mà là làm bạn bên cạnh hắn, cùng hắn cố gắng, cùng phấn đấu. Có lẽ nếu như vậy tình hình bây giờ đã khác.

- Tiếc rằng ta không yêu hắn nhiều như nữ nhân kia yêu hắn. Nàng có thể vứt bỏ tất cả canh giữ bên cạnh hắn, yên phận làm thê tử, còn ta thì không thể. Ta có chí hướng của mình, có dã tâm riêng. Ta không thể nào làm một thê tử hiền lành chờ bên cạnh hắn.

Mắt Giang Tuyết mông lung như trong cơn mê:

- Nếu vậy... Ta sẽ làm nữ nhân khiến hắn mãi mãi không quên.

Giang Tuyết nhìn Giang Nam, mỉm cười, vuốt ve gò má hắn.

Giang Tuyết quyến rũ nói:

- Không chiếm được mới là tốt nhất. Tiểu nam nhân của ta, ngươi sẽ như thư sinh trong tiểu thuyết chí dị, nhớ ta như thư sinh nhớ hồ tiên, mãi mãi không quên được ta. Hôm nay qua đi, trong mắt ta thì ngươi là đạo hữu, còn trong mắt ngươi thì ta từng là thê tử của ngươi, mẫu thân của nữ nhi. Đối với ta thế là đủ.

- Hỡi người yêu, xin đừng ngăn cản ta chứng đạo.

Giọng Giang Tuyết hết sức dịu dàng:

- Nếu có kiếp sau ta sẽ không để Hiên Vi chiếm trái tim ngươi trước ta.

Giang Nam đứng trên mặt biển nhìn Giang Tuyết đi xa.

Mi mắt Giang Nam rũ xuống. Bên ngoài Đông Cực thánh cảnh, các tồn tại cường đại ứng kiếp tìm đến dần thấy nghẹt thở, áp lực không thể tưởng tượng đè lên trái tim bọn họ, đè đạo tâm.

Nỗi sợ hãi vô biên ùa đến, quấn chặt bọn họ, khiến họ như rơi vào bóng tối vô tận, có vùng vẫy thế nào cũng không bắt được cọng rơm cứu mạng.

Đó là hắc ám, nỗi sợ như thế nào? Thiên Quân cổ xưa núp trong hư không cũng không vùng thoát được.

Giang Nam nhắm mắt lại, giọng khàn đục vang bên tai mỗi người:

- Tỷ tỷ của ta sắp chứng đạo Thiên Quân.

- Các người lại đây kết thúc nhân quả đi. Đừng sợ, ta sẽ không giết các người, nhưng đừng làm quá. Nếu quá đáng, các người sẽ hối hận tại sao sinh ra trên đời.

Không khí yên lặng.

Bên ngoài Đông Cực thánh cảnh, có người thử rời đi nhưng hoảng sợ phát hiện hư không tựa vách tường cực kỳ dày nặng, không xuyên qua được. Không khí tuyệt vọng lan tràn trong đám người.

Những Thiên Quân cổ xưa từ xa đến e bản lĩnh xuyên qua vách hư không bao phủ Đông Cực thánh cảnh, nhưng ai dám làm?

'Quái vật' mạnh nhất từ khi Tiên giới sinh ra đến nay đang tọa trấn trong Đông Cực thánh cảnh, tỏ rõ nếu ai xuống tay với Giang Tuyết là giết kẻ đó. Nhưng nếu bỏ đi, báo hại Giang Tuyết không độ qua kiếp số, không chứng đạo Thiên Quân được thì cũng sẽ bị làm thịt.

Trong khoảng cách gần như vậy, đám Thiên Quân cổ xưa chưa ra khỏi vách hư không đã bị Giang Nam giải quyết.

Ai dám xuyên thủng vách tường bỏ đi?

- Rốt cuộc đây là kiếp số của ai?

Có người cười khổ nói:

- Chúng ta đến giết người, giáng kiếp cho người ta, bây giờ ngược lại...

mấy người khác cười khổ, cuối cùng một Tiên Quân phập phòng lo sợ đi

vào Đông Cực thánh cảnh, cẩn thận tới gần Giang Tuyết.

Tiên Quân run giọng nói:

- Chúng ta chỉ là nhân quả nhỏ, còn nhớ lúc trước nàng dẫn đại quân Huyền Châu giết đến La châu, Tiên Vương bị nghiền dưới bánh chiến xa của nàng không? Đó là ta...

Chương 2748: Một Tiếng Đạo Hữu.

Tiên Quân xung quanh ngoái đầu nhìn Giang Nam ngồi trên mặt biển nhắm mắt dưỡng thần, đánh bạo nói:

- Khi đó ta thề cũng sẽ nghiền nàng dưới bánh xe...

Tiên Quân lấy một chiếc chiến xa ra, ngoái đầu lại, hãi hùng nhìn Giang Nam.

Biểu tình Giang Tuyết bình tĩnh cười nói:

- Mời đạo hữu ra tay.

Tiên Quân nuốt nước bọt khan, cười xòa:

- Không dám, không dám. Đông Cực đạo hữu lấy tóc thay người đi, ta nghiền qua tóc đạo hữu là thanh toán xong.

Giang Tuyết chém sợi tóc tơ xuống. Tiên Quân lái xe cán qua tóc tơ.

Tiên Quân nhảy xuống chiến xa, nghiêm túc nói:

- Đông Cực đạo hữu, từ nay nàng và ta không ai nợ ai, ta đã giúp đạo hữu thành công chứng đạo. Cáo từ, không cần tiễn, dừng bước, dừng bước!

Tiên Quân biến mất nhanh như chớp, vách hư không nứt ra cái khe để gã qua.

Ngoài Đông Cực thánh cảnh, mọi người nhìn nhau, thầm nghĩ:

- Tên này ranh ma thật.

- Chẳng những giải quyết nhân quả cũng không tổn thương Đông Cực

chút gì, còn nịnh bợ giúp nàng chứng đạo thành công. Bản lĩnh này cao hơn người một bậc, không uổng là cường giả thời đại cũ.

Càng nhiều người kéo vào Đông Cực thánh cảnh.

- Đông Cực đạo hữu còn nhớ năm xưa trong loạn quân, Tranh Tông bị nàng làm nhục, chín phân thân bị đánh họi đồng té xuống đất không?

Một Tiên Quân cao to vạm vỡ oai phong quát to:

- Không nhớ? Không sao, ta nhớ là được. Hôm nay ta cắt đứt nhân quả, trợ giúp đạo hữu chứng đạo Thiên Quân! Đông Cực đạo hữu hãy lấy một giọt máu biến thành phân thân, ta đánh ngã phân thân giọt máu của đạo hữu là được. Sau đó hai ta bỏ qua ân oán này, Đông Cực đạo hữu thấy sao?

- Đông Cực đạo hữu có nhớ ta không? Lúc Tiên giới mới mở mang, ta khó khăn lắm mới tìm được một tòa tiên thiên kim tinh tiên sơn, vừa định luyện hóa tiên sơn thì bị người đánh cho một gậy, loáng thoáng thấy là đạo hữu ra tay. Bây giờ trả tiên sơn lại cho ta, để ta gõ lại một gậy là chấm dứt nợ nần. Không trả? Thiên tài địa bảo người có tài thì được? Đạo hữu nói cũng có lý, vậy thôi đạo hữu tượng trưng trả một góc nhỏ đi.

- Đông Cực đạo hữu, có nhớ lúc Tiên giới mới mở mang không lâu, chuyện Đại Vu bảo địa không? Năm xưa đạo hữu đặt cạm bẫy trong Đại Vu bảo địa, làm người ta cho rằng trong đó có kho báu. Nào biết bên trong là túy tiên ma cảnh, đi vào sẽ say ngất nguyên thần đạo quả, bảo bối bị cướp sạch. Ta nằm trong số đó!

Các cường giả tìm Giang Tuyết chấm dứt nhân quả. Cái gọi là nhân quả lợi hại, nhân quả có lớn có nhỏ, khi lớn khi nhỏ, lợi hại là đây. Lòng động ác niệm thì lợi hại rất nguy hiểm, sinh lòng từ bỏ thì lợi hại biến mất.

Sa Môn đại giáo của Khổ Hạnh Thiên Tôn có một câu kinh điển là: Bỏ đồ đao, lập địa thành phật. Có câu bảo cắt thịt cho hổ ăn. Đạo lý trong đó nói lên nhân quả lợi hại, ảo diệu chứng đạo Thiên Quân, là diệu quyết chứng đạo

Thiên Quân thời đại Sa Môn.

Bắt chặt nhân quả không buông tay sẽ khiến lợi hại trở nên nguy hiểm, dẫn đến kiếp số.

Người tìm Giang Tuyết chấm dứt dần tăng nhiều thêm, nhưng không khó xử nàng, chủ động kết thúc nhân quả rồi rời đi.

Giang Nam đột nhiên mở mắt ra, nhìn mấy Đạo Nhân áo đỏ trong đám người. Giang Nam hừ mạnh, mấy Đạo Nhân đó bỗng nổ tung biến thành mấy khí tịch diệt.

Trong khí tịch diệt truyền ra tiếng thú gầm làm da đầu ớn lạnh, các đầu thú dữ tợn thò ra lại bị khí tịch diệt xóa tan. Đó là hàng trăm tịch diệt thú.

- Người chăn nuôi dưới tay Tịch Diệt Đạo Nhân!

Quần hùng xon xao, toát mồ hôi lạnh thầm la nguy hiểm quá.

Mới rồi có người chăn nuôi của Tịch Diệt Đạo Nhân âm thầm giấu mấy trăm tịch diệt thú lẫn vào đám đông, tùy thời ra tay với Giang Tuyết. Nếu bọn chúng đột nhiên giết Giang Tuyết thì Giang Nam tức giận, huyết tẩy thiên hạ, người trong Đông Cực thánh cảnh không ai sống trở ra.

Giang Nam từ từ khép mắt lại:

- Huyết Tổ, Ma Kha, các ngươi đã trở thành người chăn nuôi của Tịch Diệt Đạo Nhân sao?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Quay về nói cho Tịch Diệt Đạo Nhân biết, đừng chọc vào ta. Những người khác, dù là Đế và Tôn cũng không phá nổi tiên thiên tịch diệt của ngươi nhưng ta làm được, luyện hóa hắn. Chân thân của Tịch Diệt Đạo Nhân chưa hoàn toàn thoát khốn, trước mắt không phải đối thủ của ta, nên hãy yên phận đi là hơn!

- Huyền Thiên, ngươi kiêu ngạo cái gì? Ngươi nghĩ Huyết Tổ ta sợ ngươi sao...

Trong không trung mới vang lên tiếng chửi thì Giang Nam chỉ một cái, một luồng sáng đỏ lóe lên, máu đổ ập xuống từ bầu trời, mùi tanh nồng nặc.

Hư không khẽ rung, một hơi thở khác xuyên qua vách tường hư không, chắc Ma Kha Thiên Quân ra tay cứu Huyết Tổ bị thương nặng đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên cao nhất Tiên giới, Đại La Thiên, pháp bảo thiên tối cao khủng bố này không ngừng run rẩy, nhanh chóng thức tỉnh. Đại La Thiên là một chỉnh thể, nhưng linh kiện trong đó do tiên thiên bất diệt linh quang hình thành pháp bảo ghép lại, chỉ một giây là nguyên Đại La Thiên hoàn toàn thức tỉnh.

Trước kia Tịch Diệt Đạo Nhân từng ăn trái đắng vì Đại La Thiên, khi đó Giang Nam để lại hậu chiêu, bản thân hắn đi Đạo Quân điện.

Hiện giờ Giang Nam trở về, uy lực Đại La Thiên còn mạnh hơn lúc trước.

Ma Kha Thiên Quân mới túm Huyết Tổ chạy ra vách tường hư không chợt nảy linh cảm, biến sắc mặt:

- Nguy rồi, đi từ dưới lòng đất vậy!

Ma Kha Thiên Quân và Huyết Tổ chui xuống lòng đất:

- Huyền Thiên vì tìm ra vị trí của sư tôn Tịch Diệt Đạo Nhân nên sẽ không xuống tay giết chúng ta, bây giờ chỉ còn cách liên tục lặn xuống dưới mãi đến khi nào trốn khỏi Huyền Thiên giáo chủ tỏa định. Hai chúng ta đều có khai thiên khí vận, công đức, sẽ không chết. Huyền Thiên không làm gì chúng ta được!

Kiếp trước Huyết Tổ là Đạo Quân, sau khi chuyển thế lâu cỡ vạn năm, giờ đã phục hồi đến cảnh giới Thiên Quân. Nhưng Giang Nam điểm một chỉ

làm Huyết Tổ bị thương nặng, liên tục ho ra máu, tinh khí xói mòn.

Khiến Ma Kha Thiên Quân kinh hoàng là Huyết Tổ được khai thiên khí vận, công đức của tạo hóa chi môn, thế nhưng nó không bảo vệ Huyết Tổ được, suýt bị ngón tay của Giang Nam chọt chết.

- Không nhìn khai thiên khí vận, công đức? Không lẽ hắn đã đến đẳng cấp Đạo Quân?

Ma Kha Thiên Quân rùng mình, kết nối khí huyết của Huyết Tổ và mình lại.

Ma Kha Thiên Quân quát to:

- Khí vận của ngươi và ta gắn liền, công đức liền nhau. Công đức khí vận chồng chất, Tiên giới sẽ bảo vệ hai ta. Giờ ta thi triển cấm đoạn đại thuật, chế tạo một đoạn bình chướng bích lũy ngăn cách Huyền Thiên cảm ứng để thừa dịp trốn thoát. Huyền Thiên đừng mơ tỏa định được chúng ta!

Khai thiên khí vận, công đức của Huyết Tổ, Ma Kha Thiên Quân hợp nhất bao phủ hai người lại. Mặt đất Tiên giới trở nên dày nặng, Đại La Thiên tỏa định bị ngăn cách một chút.

Ma Kha Thiên Quân lại hét to:

- Là lúc này!

Ma Kha Thiên Quân dẫn động cấm đoạn đại thuật, ở sau lưng gã tịch diệt kiếp hình thành cấm khu.

Trong Đông Cực thánh cảnh, Giang Nam nhướng mày. Đại La Thiên ở thiên cao nhất Tiên giới dần yên lặng, trở về bình tĩnh, không còn uy thế mới rồi khiến người sợ hãi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2749: Nhất Môn Ngũ Kiệt. (1)

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân không biết sâu cạn của ta, chắc sẽ yên phạn một chốc.

Mấy chục ngày sau, các nhân quả lớn nhỏ tiêu trừ, mấy Thiên Quân núp trong hư không tự động giải mở nhân quả rồi rời đi.

Thần hồn Thiên Quân không dính nhân quả, mấy Thiên Quân này đến vì Giang Tuyết là cường giả phe đối lập, từng có ân oán với bọn họ. Tuy Thiên Quân không dính nhân quả nhưng nếu Thiên Quân quyết túm chặt nhân quả là có thể làm đối phương không chứng đạo Thiên Quân được, có thể khiến đối phương gặp nạn, thân chết đạo tiêu.

Mấy Thiên Quân ôm ý định này, nhưng giờ có Giang Nam tọa trấn, bọn họ không dám càn rỡ, đành chủ động giải nhân quả với Giang Tuyết, để mặc nàng bình an độ qua kiếp số.

Trong Đông Cực thánh cảnh dần ít người, cuối cùng một số tiên thiên tiên thú cường đại đến cắt đứt nhân quả, tự lặn xuống đáy biển, núp vào dãy núi.

Trong Đông Cực thánh cảnh chỉ còn lại Giang Nam, Giang Tuyết.

Giang Tuyết khẽ rên, lắc eo, chín cái đuôi phát huy sau lưng khuấy động khung trời. Trên chín cái đuôi, chín nữ nhân xinh đẹp quát lên, lấy tuệ kiếm biến ra từ đại đạo.

Đại đạo này là ba ngàn đại đạo biến ra. Giang Tuyết không được nhiều ba ngàn đại đạo, chỉ có hai cái, trong dó một đại đạo đã viên mãn, nàng bổ sung đầy đủ, đây là vống gốc cho nàng chứng đạo Thiên Quân.

Giang Tuyết há mồm phun đạo quả, đạo cung mênh mang, nguyên thần tọa trấn trong đạo cung.

Chín nữ nhân xinh đẹp huơ tuệ kiếm chém vào đạo quả đạo cung, đứng trên nguyên thần Giang Tuyết.

Trên nguyên thần còn một sợi tơ tình quấn quanh, khóa nguyên thần của Giang Tuyết lại. Nhát kiếm chém xuống, tơ tình kêu leng keng. Ba ngàn đại đạo trình độ viên mãn mạnh mẽ biết bao, tuệ kiếm chém dù là Thiên Quân cũng không dám đỡ. Nhưng tơ tình không đứt.

Giang Tuyết lại chém tơ vẫn không sứt mẻ.

Giang Tuyết nhìn Giang Nam, dịu giọng nói:

- Tử Xuyên, ngươi vẫn không muốn thả ta đi sao?

Giang Nam chậm rãi nhắm mắt lại, khóe mắt chảy giọt lệ rơi xuống biển tiên dưới chân.

Tuệ kiếm chém xuống, tơ tình đứt.

Giang Nam mở mắt ra, nữ nhân mà hắn yêu suốt đời biến thành một con hồ ly trắng đỉnh thiên lập địa, sáu csái đuôi lắc lư sau lưng. Hồ ly nhảy lên không trung, cảm nhận đại đạo từ thiên địa ập đến gia cố.

Giờ phút này, thiên địa rực rỡ chói chang.

Thật lâu sau dị tuượng chứng đạo Thiên Quân biến sắc mặt, hồ ly trắng chín đuôi biến thành nữ nhân áo trắng hành lễ chào Giang Nam từ xa.

Nữ nhân thỏ thẻ:

- Đạo hữu.

Giang Nam không đáp lễ, môi mấp máy:

- Tỷ tỷ...

Giang Tuyết Tình lén quay về Đông Cực thánh cảnh, nhìn xung quanh, thở phào.

- Mẫu thân, phụ thần đi rồi?

Giang Tuyết Tình cười nói:

- Khi phụ thần ở đây thì ta hơi sợ.

- Phụ thân của ngươi uy nghiêm quá nặng, đến nỗi trấn áp nguyên thời đại tiên đạo.

Giang Nam vuốt tóc Giang Tuyết Tình, nói:

- Trước mắt tồn tại sống trong thời đại tiên đạo mà không sợ hắn thì chưa đếm hết một bàn tay.

Giang Tuyết Tình thè lưỡi, cười hỏi:

- Tại sao phụ thần không vui? Chặt đứt nhân quả là sao?

- Bởi vì ta chứng đạo Thiên Quân phải chặt đứt nhân quả, tơ tình cũng nằm trong đó.

Giang Tuyết lấy đạo quả ra, cho Giang Tuyết Tình xem đạo cung của mình.

Không có nhiều Thiên Quân làm điều này, vì đạo quả đạo cung tuy ổn định nhưng nguyên thần chứa bên trong rất yếu ớt. Nguyên thần là gốc mạng sống, nếu bày ra điểm yếu bị người ta xuống tay tấn công sẽ rất nguy hiểm.

Đương thời nguyên thần của mọi người không có nhiều năng lực công kích, cần hết sức che chở. Trừ hai người xứ lạ đến từ vũ trụ khác như Đế và Tôn là khác loài.

Nguyên thần của Đế và Tôn được ưu đãi, vô cùng cường đại, kinh người hơn cả năng lượng chứa trong đạo quả. Nguyên thần còn có lực công kích, phòng ngự mạnh như pháp bảo.

Nguyên thần của Đế và Tôn như hai tiên thiên linh bảo, tọa trấn trong Tiên giới. Lúc này các loại thiên địa đại đạo không ngừng giao thác, xây dựng đạo quả cho Đế và Tôn bên ngoài nguyên thần của hai người.

Không ai biết khi đạo quả hoàn thành, Đế và Tôn sống lại sẽ mạnh đến mức nào.

Đạo quả của Giang Tuyết thua xa Đế và Tôn, nhưng nàng đã chứng đạo Thiên Quân, đạo quả khác với trước kia. Giang Tuyết khoe đạo quả, đạo cung, nguyên thần của mình cho Giang Tuyết Tình xem. Đạo quả không giữ chút bí mật nào, tựa như thánh cảnh, bên trong chứa tiên đạo thập trọng thiên. Trong đó trọng thiên thứ mười có một nguyên thần hồ ly chín đuôi tọa trấn.

Giang Tuyết cười nói:

- Nhân quả là nghiệp lực, nghiệp niệm, yêu, hận, ghét, dục, tham, sân, si đều biến thành nhân quả. Sợi nhân quả dây dưa quấn trên nguyên thần, quấy nhiễu thần trí của ngươi, che đi trí tuệ. Khi nó bùng nổ sẽ làm ngươi ngơ ngẩn không biết lợi hại.

- Muốn chứng đạo Thiên Quân phải hợp đạo, hợp thiên địa đạo, chúng sinh đạo, vạn vật đạo. Có những sợi nhân quả này ngươi không thể hợp thiên địa đạo, chúng sinh đạo, vạn vật đạo.

- Nên Thiên Quân hợp đạo cần cắt nhân quả, nếu không cắt đứt được thì không thể chứng Đạo Quân. Sau khi chứng đạo Thiên Quân, nhân quả không còn dây dưa nguyên thần, giống thế này.

Giang Tuyết Tình nhìn chằm chằm đạo quả của mẫu thân mình. Giang Tuyết đã cắt nhân quả nhưng ý niệm sinh ra, vẫn có nhân quả mới sinh

thành. Tuy nhiên các nhân quả không quấn vào nguyên thần mà là đạo quả.

cảnh giới Thiên Quân, nhân quả không thể che phủ nguyên thần.

- Tuy Thiên Quân vẫn bị nhân quả quấn quanh nhưng nguyên thần không dính đạo quả thì thông suốt hiểu lợi hại, có thể mượn lực lượng hùng hồn từ thiên địa đạo, chúng sinh đạo, vạn vật đạo gia cố bản thân, là chủ thiên địa, nên gọi là Thiên Quân.

Giang Tuyết khẽ thở dài:

- Phụ thân của ngươi không vui vì ta cắt tình duyên với hắn, không để duyên tình quấn nguyên thần. Dù nối lại tình duyên thì chỉ quấn quanh đạo quả.

Giang Tuyết Tình khó hiểu hỏi:

- Có gì khác sao?

Giang Tuyết trả lời:

- Một là để ý, tình sinh ra từ tim. Một là vô tình, chỉ là yêu dục, quấn mặtngoài đạo quả.

- Trên đời này cách chứng đạo Thiên Quân chính tông, truyền thống nhất là chém nhân quả. Ngoài ra có cách tịch diệt, hỗn độn, công đức chứng đạo, tam hồn thất phách tinh anh, các thiên tài địa bảo cũng giúp né qua kiếp Thiên Quân.

- Nhưng cường đại nhất, hoàn mỹ nhất là bốn vị một thể như phụ thân của ngươi. Luyện pháp, thân, đạo, quả thành một thể. Thân vừa là thần, là đạo, là quả, không sợ nhân quả dính vào người.

- Nhưng cách chứng đạo pháp của hắn quá khó, ta không học được. Nhìn chung các thời đại tiền sử chưa đến mười người học được tinh hoa trong đó. Sau này nếu ngươi chứng đạo Thiên Quân tốt nhất là đi đường giống phụ

thân ngươi, đừng bắt chước ta. Thành tựu của hắn lớn nhất.

Giang Tuyết lấy ba ngàn đại đạo khác ra nhìn chằm chằm, lẩm bẩm:

- Pháp môn của vi nương không chính thống, có nhiều tai họa ngầm, có thể hay không thành công còn chưa biết.

- Thiên địa đạo, chúng sinh đạo, vạn vật đạo, trời nếu có tình trời già. Bởi vậy không cho phép nhân quả dây dưa, nhưng chúng sinh có tình, vạn vật có tình, chẳng lẽ không có con đường lấy tình hợp đạo sao?

Giang Tuyết Tình cái hiểu cái không. Tuy Giang Tuyết Tình đến cảnh giới không sinh, lão.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2750: Nhất Môn Ngũ Kiệt. (2)

Tử nhưng cách Thiên Quân còn một khoảng cách. Lý do chính vì Giang Tuyết Tình đi thần đạo, là con đường Giang Nam đi. Thần đạo quá khó khăn, phía trước có vật khổng lồ Giang Nam đứng, thân chết đạo tiêu muốn mở con đường khác khó hơn những đường khác gấp trăm lần.

Nếu Giang Tuyết Tình có thể mở con đường khác thì thành tựu sẽ mạnh hơn nhiều người.

- Tuyết Tình, cố nhân của vi nương rất nhanh sẽ đến, chúc mừng ta chứng đạo Thiên Quân.

Giang Tuyết cười nói:

- Ngươi đi cùng vi nương.

Giang Tuyết Tình gật đầu. Quả nhiên không lâu sau Tịch Ứng Tình, Đạo Vương, Tinh Quang, Minh Thổ, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, các cố nhân Huyền Châu đến thăm chúc mừng. Bốn Đạo Tổ đích thân giáng lâm. Càn Khôn lão tổ cũng đến. Tử Tiêu Tiên Quân, Ma Thiên Tiên Quân, Linh Lung Tiên Quân, Băng Liên Thánh Mẫu, các tay trùm cũng đến.

La Hầu La ma tổ không đến, chỉ phái Ma Thiên tiểu đồng đưa quà.

Một lúc sau các tồn tại cổ xưa Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Mông Tốn tự mình đến thăm. Lại có Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Trọng Quang Thiên Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân phái người đưa quà. Một vài thế lực đối địch cũng sai người tới báo danh.

Huyết Tổ, Ma Kha Thiên Quân phái người đưa quan tài đến.

Thị Hiên Vi từ trên Đại La Thiên xuống dưới, mang Tiểu Vân Liên chúc mừng cho Giang Tuyết. Chỉ vắng mặt Giang Nam.

Đông Cực thánh cảnh rất náo hiệt, không lâu sau hỗn loạn. Quần hùng tiến tới chúc mừng, mang đến rất nhiều thế hệ trẻ trong Tiên giới.

Các thế lực Huyền Châu có nhiều thế hệ trẻ mới sinh khi khai thiên, được thiên địa chăm sóc, tính cách vênh váo, lỗ mũi hĩnh lên trời, thực lực siêu kinh người, hơn xa các trưởng bối ngày xưa.

Những đứa trẻ sinh ra thuở mới khai thiên, khắp nơi có thiên tài địa bảo, nương thiên địa chung tú chi khí tẩm bổ, bẩm sinh thần thánh. Đám nhóc tụ tập lại không ai phục ai, phải so tài một phen.

Trong đó có nhi tử của Tịch Ứng Tình, Nhạc Ấu Nương. Có nữ nhi của Thiếu Hư. Có bé trai không biết Lạc Hoa Âm bắt cóc ở đâu. Có nhi tử của Linh Lung Tiên Quân. Có công chúa thứ hai của Càn Nguyên Thiên Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu. Sau khi Mông Tốn Đạo Quân tru sát Thần Mẫu Đạo Quân xong thần hồn sinh linh thời đại thần đạo chuyển thế, gã tìm được chuyển thế của nhi tử yêu quý của mình. Có Ngọc Kinh Thiên Quân phía thế hệ trẻ Long Ngạn đến đá quán. Có Định Quang tiểu đồng, Thiên Linh nữ động mà Vô Tà Đạo Quân, Thái Nhất Thiên Quân phái đến.

Mấy ngàn tiểu bối toàn là tih anh trong tinh anh, tụ tập lại với nhau tất nhiên sẽ gây chuyện thị phi. Một đám tiểu bối bày lôi đài trong Đông Cực thánh cảnh, luân phiên đại chiến, đánh nhau túi bụi.

Đánh nhau một trận bộc lộ nhiều tiểu bối nổi bật, gây chú ý nhất là nhóm Long Ngạn, Định Quang, Ma Thiên, Thiên Linh, Vân Liên. Linh Châu Tử không có mặt.

Sau này Linh Nữ phái đứa nhóc đến chúc mừng rất kinh người, lần lượt đánh thắng đám người Long Ngạn, Thiên Linh, tài nghệ trấn áp quần hùng.

Đám người Mông Tốn Đạo Quân, Càn Nguyên Thiên Quân nhìn nhau,

thầm hoảng sợ.

- Tiểu tử này...

Giang Tuyết nhíu mày, nhỏ giọng nói:

- Chẳng lẽ là nguyên chung...

- Chắc là nguyên chung!

Huyền Đô Thiên Quân trầm giọng nói:

- Khi hắn ra tay nhanh nhẹn nặng nề, có tiếng chuông vang. Khai thiên khí vận, công đức nguyên chung thâm sâu hơn các tiên thiên pháp bảo khác nhiều. Nguyên đỉnh, nguyên tháp không ra, e rằng không ai tranh phong được. Đứan hỏ này tên gì?

Có tiên nhân đi tìm hiểu trở về báo cáo:

- Tên là Chung Thiên.

Hồng Đạo Nhân suy tư:

- Chung Thiên xuất thế, sinh linh biến ra từ khai thiên khí vận nguyên tháp, nguyên đỉnh chắc cũng xuất thế hết. Nhưng không biết hai tiểu đồng này hoa lạc nhà ai.

Vẻ mặt mọi người trầm trọng:

- Sinh linh được khai thiên khí vận, công đức dày nặng như thế không tầm thường.

Hồng Đạo Nhân cười nói:

- Có nhiều kỳ tài như thế thì tiên đạo sẽ hưng thịnh lên.

Chung Thiên đánh thắng Tiểu Vân Liên, lại khiêu chiến với Định Quang.

Định Quang cũng không đánh lại.

Chung Thiên cười nói:

- Không có anh hùng, không ai đấu một trận với ta được. Nhưng bản lĩnh của các ngươi không tệ, tương lai ta làm hỗn độn Tiên Đế, các ngươi làm thần tử trong triều của ta đi! Phải rồi, tiểu cô nương nhà ngươi không tệ, có thể đấu với ta một đoạn thời gian, làm ta tốn chút công sức mới đánh bại được. Ngươi hãy làm đại hoàng hậu của ta, còn ngươi làm tây cung nương nương, ngươi làm đông cung.

Đám nhóc phun nước miếng:

- Phi!

Định Quang giận dữ nói:

- Đại tỷ của ta ở đây, ngươi đừng vội kiêu ngạo! Đại tỷ, cái tên này thật đáng ghét, đại tỷ hãy dạy cho hắn một bài học!

Thiên Linh không phục nói:

- Đúng, để đại tỷ của chúng ta lên!

Tiểu Vân Liên e sợ thiên hạ không loạn, ngẩng cao đầu nói:

- Tỷ tỷ, xuống dưới đánh hắn!

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân khó hiểu, nhìn nhau hỏi:

- Đại tỷ là ai?

- Chẳng lẽ là sinh linh do khí vận nguyên đỉnh, nguyên tháp biến thành đã xuất thế, và đến đây?

Thị Hiên Vi, Giang Tuyết lúng túng.

Thị Hiên Vi đẩy Giang Tuyết Tình, cười nói:

- Bọn họ đang kêu ngươi kìa, không mau đi xuống?

Giang Tuyết Tình không chịu, nhăn nhó nói:

- Toàn là đám nhóc, ta không so tài với bọn họ, có thắng cũng không hay ho gì...

Chung Thiên ngước lên thấy Giang Tuyết Tình, mắt sáng rực cười nói:

- Ngươi là đại tỷ của bọn họ? Nếu ngươi chống đỡ được mấy hiệp thì ta sẽ khiến Thiên Linh nhường lại vị trí đại hoàng hậu cho ngươi, để ngươi làm chính cung nương nương của ta.

Giang Tuyết Tình vừa xấu hổ vừa tức giận, từ bên cạnh Giang Tuyết lao xuống, biến thành thần quang bay hướng Chung Thiên.

Chung Thiên mừng rỡ, trong người truyền ra tiếng chuông du dương xa xăm:

- Đến hay, đánh bại ngươi...!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đông Cực thánh cảnh rung lắc dữ dội. Chung Thiên đỡ một kích của Giang Tuyết Tình, bị chấn khí huyết cuồn cuộn, rất là giật mình. Sau lưng Giang Tuyết Tình bay ra chín Giang Tuyết Tình đè Chung Thiên xuống đất đá đấm, chớp mắt Chung Thiên mặt mũi bầm dập la hét.

Quần hùng trong bữa tiệc hoảng sợ.

- Huyền Thiên giáo chủ lợi hại, nhất môn ngũ kiệt.

Quần hùng rất là cảm thán. Bây giờ Giang Nam đã không quan tâm chuyện đời, dần ít xuất hiện trước mặt quần hùng nhưng sức ảnh hưởng thì ngày càng lớn.

Cuộc chiến vạn năm trước tru sát Thần Mẫu Đạo Quân, phút cuối Giang Nam ra tay, khởi động Đại La Thiên đánh thẳng tới hang ổ Tịch Diệt Đạo Nhân, ám toán gã, buộc Tịch Diệt Đạo Nhân yên phận vạn năm trời. Mãi đến gần đây Tịch Diệt Đạo Nhân mới hành động lại.

Lần này Giang Nam xuất hiện là vì Đông Cực sắp chứng đạo Thiên Quân, hắn đến cắt đứt nhân quả.

Tuy Giang Nam ít lộ mặt nhưng sức ảnh hưởng thì trải rộng hai vũ trụ tiên ma thời đại tiên đạo.

Cường giả xuất thân từ Huyền Châu nở hoa khắp hai giới tiên ma, trong năm Đạo Tổ có Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ là nhi tử của Giang Nam.

Hiện giờ lại ra Giang Tuyết Tình, nghĩa nữ Tiểu Vân Liên cũng có tư chất Đạo Quân, tương lai sẽ giành một góc trong Tiên giới.

Một môn năm Đạo Quân, thiên hạ chỉ có một nhà.

Chương 2751: Sư Tôn Tại Thượng Xin Nhận Đồ Nhi Cúi Đầu. (1)

Chung Thiên bò dậy, hậm hực nói:

- Ngươi tên gì? Dám nói tên thật không? Khí vận công đức của ta sâu dày, tương lai sẽ càng lúc càng mạnh, chắc chắn ta sẽ đánh bại ngươi! Sau ngàn năm ta sẽ lại khiêu chiến với ngươi!

Giang Tuyết Tình thu về chín đuôi, bĩu môi xoay người trở về bàn tiệc:

- Phụ thân nói người bị ta đánh bại không có tư cách khiêu chiến lần thứ hai với ta, ngươi khỏi nghĩ nữa.

Quần hùng trên bàn tiệc bật cười nói:

- Thật có uy phong tiểu Giang giáo chủ. Người thua trong tay Giang giáo chủ lại khiêu chiến lần nữa sẽ bị hắn so tài đến không còn mặt mũi nào.

Định Quang lớn tiếng nói:

- Chung Thiên, ngàn năm sau trên núi cao nhất Tiên giới, Di La sơn, ta lại luận đạo với ngươi!

MaThiên lạnh lùng nói:

- Tốt! Sau ngàn năm trên đỉnh Di La sơn chúng ta lại định anh hùng!

Thiên Linh bị kích thích, hung hăng nói:

- Ai sợ ai?

Tiểu Vân Liên chớp mắt, kích động lòng người, hơ nắm tay nói:

- Ngàn năm sau lại xem ai mới là đệ nhất thiên hạ, các ngươi thấy có đúng

không?

Trăm ngàn đứa nhóc khác ngẩng cao đầu, kiêu ngạo nói:

- Đúng vậy! Sau ngàn năm chúng ta quyết chiến trên đỉnh Di La sơn, lại quyết định cao thấp, tranh thư hùng!

- Ngày này ngàn năm sau ta chờ các ngươi trên đỉnh núi, gặp quần hùng thiên hạ!

Quần hùng ôm bụng cười nói:

- Ngàn năm sau không chừng sẽ có sự kiện lớn lưu truyền mấy chục ức năm.

- Đám nhóc này tương lai không thể coi thường.

Huyền Đô Thiên Quân nhìn Giang Tuyết Tình chằm chằm, kinh ngạc nói:

- Ta thấy tiểu Gaing giáo chủ có một loại khí vận kỳ lạ, nếu tiểu Giang giáo chủ đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm e rằng sẽ có tạo hóa không nhỏ.

Huyền Đô Thiên Quân giỏi đạo tạo hóa, nhìn cơ duyên rất chính xác.

Huyền Đô Thiên Quân lên tiếng, Giang Tuyết, Thị Hiên Vi mừng rỡ hỏi lại:

- Huyền Đô sư huynh có thể nói rõ hơn không?

Huyền Đô Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Tuy ta giỏi về tạo hóa, tu luyện, đại đạo tạo hóa đến viên mãn nhưng không thể như thần toán tính chính xác vị trí tạo hóa. Ta không thể như cường giả thần toán giành lấy tạo hóa, dù biết tiểu Giang giáo chủ sẽ có tạo lớn giáng xuống nhưng ta không biết cụ thể ở nơi đâu. Tuy nhiên đi ra ngoài du lịch không tệ.

Mọi người biết Huyền Đô Thiên Quân đang khiêm tốn.

Huyền Đô Thiên Quân không lường được, đặc biệt gần vạn năm nay gã đột phá vùn vụt. Tạo nghệ đạo tạo hóa của Huyền Đô Thiên Quân đã đến trình độ không ai với tới được, lấy tạo hóa làm gốc khai sáng ba ngàn đại đạo đạo tạo hóa.

Mắt Càn Nguyên Thiên Quân sáng rực cười hỏi:

- Sư huynh hãy xem thử gần đây ta có tạo hóa lớn nào không?

Huyền Đô Thiên Quân nghiêm túcn hìn Càn Nguyên Thiên Quân, rung động nói:

- Có! Tạo hóa của ngươi rất kinh người, còn là tự đưa lên cửa! Ngươi ngồi trong nhà sẽ có tạo hóa đến, tạo hóa lớn đến nỗi ta sợ ngươi ăn không tiêu.

Càn Nguyên Thiên Quân mở cờ trong bụng:

- Từ sau khi tiên triều của ta hủy diệt thì dường như ta dùng hết khí vận, giờ vận may lại tới, sắp phát tài!

Đám người Tịch Ứng Tình, Minh Thổ, Tinh Quang, Thiếu Hư, Lạc Hoa Âm, Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương chạy lên muốn lão Thiên Quân nhìn tạo hóa của mình.

Huyền Đô Thiên Quân bị vây kín, kêu khổ nói:

- Ta chỉ có thể nhìn ra vài phần tạo hóa, không nhìn được cái gì khác. Các người thử hỏi Quỷ Bà Thiên đi, đừng bám ta! Các người hãy nhìn Càn Khôn, Bỉ Ngạn đi, bọn họ không đến hỏi ta, đôi phu thê dưa vào Quỷ Bà Thiên kiếm đầy bồn, dự bị tài sản phong phú cho nhi tử của mình.

Mọi người nhìn qua, thấy Quỷ Bà Thiên ngồi bên cạnh Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương, cắn hạt dưa vui vẻ nhìn bọn họ.

Càn Khôn lão tổ, Bỉ Ngạn nương nương đúng là giàu lên, tiêu xài rộng rãi. Vạn năm nay hai người cùng Quỷ Bà Thiên đi khắp nơi càn quét, nhờ thần toán kiếm khá nhiều thứ tốt.

Mọi người như ong vỡ tổ ùa lên. Linh Lung Tiên Quân giành trước nâng Quỷ Bà Thiên lên, lắc người biến thành hỗn độn cự long quẫy đuôi bay lên cao. Lạc Hoa Âm túm đuôi rồng định kéo Linh Lung Tiên Quân xuống. Ma Thiên Tiên Quân đáp xuống lưng Linh Lung Tiên Quân, rút kiếm định đâm tay Lạc Hoa Âm.

Bàn tay Thiên Quân chụp xuống hư không, tiếng chuông vang vọng chấn Ma Thiên Tiên Quân lăn lông lốc. Lạc Hoa Âm kéo Linh Lung Tiên Quân xuống ngay.

Thiếu Hư thấy có của rơi thì chạy lên nhặt, ôm Quỷ Bà Thiên bỏ chạy. Tay áo Đạo Vương bay ra một khối tiên ấn đập vào gáy Thiếu Hư, gã ngã lăn xuống đất.

Tử Tiêu tuôn ra tử khí cuốn lấy Quỷ Bà Thiên, đột nhiên gáy đau nhức, bị người gõ một cái.

Tịch Ứng Tình vô tội rút gậy về. Nhạc Ấu Nương ném lưới trói Quỷ Bà Thiên, cõng trên lưng bỏ đi.

Nhạc Ấu Nương hét to:

- Tiểu Chiếu đoạn hậu!

Nhạc Ấu Nương mới chạy ra hai bước đã bị đóng băng trong đóa hoa sen. Băng Phách Huyền Nữ mới đóng băng Nhạc Ấu Nương, chưa kịp cướp Quỷ Bà Thiên thì một gốc tiên thụ bay ra cuốn Quỷ Bà Thiên.

Mọi người dùng hết thủ đoạn muốn cướp Quỷ Bà Thiên, mượn thần toán của nàng tìm thiên tài địa bảo.

Thị Hiên Vi ho khan, cười nói:

- Các người đừng phá nữa, mau thả bà bà xuống. Quỷ bà bà hãy mang bọn họ cùng đi ra ngoài.

Hoa Trấn Nguyên thu tiên thụ lại, Quỷ Bà Thiên nhàn nhã ngồi trong tán cây cắn hạt dưa. Mọi người mời Quỷ Bà Thiên xuống.

Đám người này đều có thu hoạch lớn trong đạo tràng Đế Tôn, được ba ngàn đại đạo, có khá nhiều cơ duyên khai thiên, tu vi tiến bộ vượt bậc. Nhiều người cách Thiên Quân chỉ có nửa bước, thực lực cường đại.

Bọn họ quen đùa giỡn, không thật ra tay nặng.

Quỷ Bà Thiên nói:

- Lỗ mũi trâu Huyền Đô thật giỏi tìm rắc rối cho lão thân. Ngươi giỏi đạo tạo hóa, Huyết Tổ cũng nuốt khai thiên khí vận, công đức tạo hóa chi môn. Sớm muộn gì các ngươi sẽ đấu một trận.

Tim Huyền Đô Thiên Quân rớt cái bịch, đang định hỏi kỹ thì đám cường giả đã vây quanh Quỷ Bà Thiên đi mất.

Huyền Đô Thiên Quân nhức đầu, muốn chạy theo Quỷ Bà Thiên hỏi rõ ràng. Nhưng vừa rồi Huyền Đô Thiên Quân vì trốn rắc rối nên đá bóng sang Quỷ Bà Thiên, giờ gã không mặt mũi nào cầu xin nàng.

Quần hùng đến chúc mừng lần lượt rời đi. Trong Đông Cực thánh cảnh, các tiên trấn thủ.

Thị Hiên Vi đứng lên nói:

- Tỷ tỷ, ta phải về Đại La Thiên. Huyền Đô sư huynh nói Tuyết Tình đi ra ngoài sẽ có tạo hóa lớn, theo ta thấy cũng nên cho nàng ra cửa học hỏi kinh nghiệm.

Giang Tuyết gật đầu, nói:

- Ta đang có ý này. Tuyết Tình, ngươi hãy đi ra ngoài du lịch, nhưng nhớ

cẩn thận, đừng dễ tin tưởng ai. Vân Liên thông minh, ngươi nhớ nghe theo lời Vân Liên. Tuy phụ thân của ngươi là tồn tại cường đại nhất nhưng hắn có nhiều kẻ thù. Bọn họ không dám xuống tay với phụ thân ngươi, lại dám ăn hiếp ngươi.

Giang Tuyết Tình mừng rỡ cười nói:

- Ta rất muốn đi ra ngoài kết bạn với mấy vị hào kiệt! Mẫu thân hãy yên tâm, ta rất thông minh!

Giang Tuyết Tình kéo tay Tiểu Vân Liên chạy ra Đông Cực thánh cảnh.

Càn Nguyên Thiên Quân dẫn nữ nhi trở về Càn Nguyên thiên cảnh.

Chương 2752: Sư Tôn Tại Thượng Xin Nhận Đồ Nhi Cúi Đầu. (2)

Vẻ mặt Tử Hạm Đạo Mẫu rầu lo ôm nữ nhi, nói:

- Mấy hôm lão gia đi ra ngoài 'tạo hóa lớn' đã đến cửa, thiếp thân chỉ lo lão gia không ăn nổi vứt bỏ nó.

Càn Nguyên Thiên Quân kinh ngạc hỏi:

- Tạo hóa lớn đã đến cửa? Mau vậy?

Chính giữa Càn Nguyên thiên cảnh, trong tiên điện truyền ra tiếng cười:

- Nhân quả dục huyền đài, công pháp hay, là đệ tử số phận đã định cho ta. Không biết dung nhập đại đạo nhân quả vào tiên đạo sẽ xảy ra chuyện thú vị gì. Đệ tử của ta, hãy tiến vào bái sư đi!

Càn Nguyên Thiên Quân biến sắc mặt nói:

- Vô Cực Thiên Tôn!

Càn Nguyên Thiên Quân thầm kêu khổ, định mang theo thê tử, con cái chạy trốn. Càn Nguyên thiên cảnh bị pháp lực mạnh mẽ bao phủ, Càn Nguyên Thiên Quân không trốn thoát được.

Càn Nguyên Thiên Quân thầm nghĩ:

- Huyền Đô sư huynh nói tạo hóa lớn, quả nhiên ta không ăn nổi.

Càn Nguyên Thiên Quân cứng rắn đi vào đại điện, nói:

- Đại Thiên Tôn, nhân quả của ngươi bao phủ Tiên giới, hai vị ân sư của ta cũng nằm trong đại đạo nhân quả, mượn tiên đạo hủy diệt để đại đạo nhân quả chạy thẳng tận cùng đại đạo. Bây giờ muốn thu ta làm đệ tử, chẳng lẽ

không sợ hai vị ân sư của ta mượn cơ hội nhìn ngó ảo diệu đại đạo nhân quả sao?

Trong đại điện, một thiếu niên người khổng lồ ngồi xếp bằng, không gian vô tận xao động quanh thân.

Thiếu niên người khổng lồ cười nói:

- Càn Nguyên, ta truyền đại đạo nhân quả cho ngươi bởi vì ngươi thích hợp truyền thừa của ta. Tương lai nếu ta tránh đấu thua Đế và Tôn, thua chết cũng không đến mức mất truyền thừa.

- Hơn nữa cho Đế và Tôn xem đạo lý của ta thì bọn họ chỉ thấy một góc băng sơn, thấy đạo lý ngươi lĩnh ngộ ra, ta sợ gì? Càn Nguyên, ta cho ngươi hai lựa chọn, một là từ chối ta, cả nhà từ già đến trẻ đều chết. Đường thứ hai là bái ta làm...

Càn Nguyên Thiên Quân quỳ xuống ngay, hét to:

- Sư tôn tại thượng, xin nhận đồ nhi cúi đầu!

Tử Hạm Đạo Mẫu ôm nữ nhi không biết nên nói cái gì nhìn Càn Nguyên Thiên Quân bái sư, oán trách:

- Lão gia có chút khí tiết được không? Tốt xấu gì chờ người ta nói hết lời uy hiếp, do dự một lúc, phân vân một chút rồi hãy bái. Lão gia nhìn xem, lão gia làm nữ nhi học thói xấu. Nữ nhi ngoan, tuyệt đối đừng bao giờ học theo phụ thân ngươi, nhớ không?

Vô Cực Thiên Tôn giật mình, lòng thầm do dự thu đệ tử như thế đồn ra ngoài rất mất mặt.

Vô Cực Thiên Tôn nói:

- Càn Nguyên, hay ngươi đắn đo một chút xem? Ta cảm thấy... Ta cũng cần suy nghĩ lại.

* * *

Hai vũ trụ tiên ma sinh ra, bên ngoài vũ trụ là hỗn độn. Bây giờ không gian hỗn độn chẳng còn bao nhiêu, hỗn độn thần tộc xây dựng một tòa thần thánh thần vực tại đây. Bọn họ chế tạo các tòa thần thành ở chỗ hỗn độn đậm đặc nhất trong Tiên giới, ma giới, chiếm các tiên thiên thánh cảnh.

Nhưng gốc hỗn độn thần tộc còn ở bên ngoài hai vũ trụ, vực ngoại Linh Nữ do phụ trách, vực nội thì Đại Diễn Cổ Thần, La Ma Cổ Thần lo.

Linh Nữ nghe Chung Thiên nói xong nhíu mày:

- Nữ nhi của Huyền Thiên giáo chủ chỉ dùng một chiêu đánh bại ngươi?

Linh Nữ cười nói:

- Đừng lo, nữ nhi của Huyền Thiên giáo chủ xuất thế sớm hơn ngươi vạn năm, nàng thắng ngươi không phải vì tư chất, ngộ tính hơn ngươi. Sớm muộn gì ngươi sẽ bắt kịp, vượt qua nàng. Ngàn năm sau nàng sẽ không là đối thủ của ngươi. Hơn nữa ngươi được ưu đãi, ngậm bạc sinh ra. Trận chiến này chưa sử dụng pháp bảo, không cần để trong lòng.

Chung Thiên khom người vâng dạ.

Linh Nữ cười nói:

- Ta đưa ngươi đi đại điện Đạo Quân quả vị gặp tổ phụ của mình, ngàn năm sau đừng nói tài nghệ của ngươi trấn áp hết thảy tiểu bối, còn có thể tranh phong với thế hệ trước.

Chung Thiên mừng rỡ. Chốc lát sau Linh Nữ đưa Chung Thiên vào đại điện Đạo Quân quả vị.

Linh Nữ vuốt hoa cài trên tóc, đăm chiêu:

- Nữ nhi của giáo chủ du lịch trong hai giới tiên ma, sẽ có nhiều người muốn xuống tay hại nàng. Công pháp của Huyền Thiên giáo chủ huyền diệu,

hiếm ai địch nổi để giành công pháp, nhưng với nữ nhi của hắn thì không khó. Tiểu công chúa chưa biết lòng người hiểm ác, sợ là lần này sẽ dữ nhiều lành ít. Hỗn Độn Cổ Thần có nên chen chân vào không?

Linh Nữ lắc đầu, thầm nghĩ:

- Dù là ai dám xuống tay với nữ nhi của giáo chủ sẽ có kết cuộc diệt tộc, Cổ Thần cần gì mạo hiểm như thế? Sẽ có người không ngồi yên, chờ công pháp của Huyền Thiên giáo chủ truyền ra là tộc Cổ Thần sẽ có cơ hội.

Dưới lòng đất ma giới, trong ma cảnh không đáy, biểu tình La Hầu La ma tổ âm trầm nghe Ma Thiên báo cáo chuyện gặp trong Đông Cực thánh cảnh.

- Nhất môn ngũ kiệt? Nhóm Huyền Đô, Càn Nguyên nói vậy sao?

Điều La Hầu La ma tổ quan tâm không phải Chung Thiên đánh bại cường giả tiểu bối khác mà là bị Giang Tuyết Tình hạ gục.

La Hầu La ma tổ lẩm bẩm:

- Chết tiệt, mấy tên khốn đó lại bài trừ ta ra ngoài. Ta dù gì ra từ môn hạ của Huyền Thiên giáo chủ, dù quan hệ với giáo chủ không phải phụ tử nhưng cũng là nghĩa phụ nghĩa tử, nói sao cũng nên là lục kiệt! Mấy lão già khốn kiếp trước giờ chưa từng xem ta là người nhà, đáng đánh!

Ma Thiên nhắc nhở:

- Sư tôn, ta thua Chung Thiên...

La Hầu La ma tổ giật mình ngẫm lại, cười nói:

- Thắng thua là chuyện thường trong binh gia, thua một, hai lần có gì ghê gớm? Những thứ này là chuyện nhỏ. Chỉ cần ngươi chăm chỉ cố gắng, không ngừng chiến đấu sát phạt, nâng cao thực lực thì tương lai sẽ lấy lại những gì đã mất.

- Tinh túy ma đạo ta nằm ở chỗ vô pháp vô thiên, không tôn thiên không

tôn địa, hết thảy đạo pháp đều có thể đảo điên. Ta sẽ giám sát ngươi tu hành năm trăm năm, nếm hết đau khổ sinh tử trong thập địa ma cảnh ta sáng tạo ức vạn năm, lĩnh ngộ lấy ma nhập đạo. Sau đó ngươi đi ma giới, Tiên giới du lịch, chinh chiến với quần hùng năm trăm năm. Ngàn năm sau cuộc chiến Di La sơn chắc chắn ngươi sẽ tỏa sáng!

Ma Thiên thở phào, khom người nói:

- Đa tạ sư tôn.

La Hầu La ma tổ tính toán:

- Nếu ngươi đi bái phỏng nhị thúc Kế Đô thì có thể lĩnh ngộ tinh túy ma đạo càng toàn diện hơn, thực lực sẽ tăng mạnh. Nhưng mấy năm nay Kế Đô xích mích với ta, làm ta khó mở miệng nhờ vả. Cái tên Kế Đô cũng nằm trong ngũ kiệt, vậy mà không tính luôn ta!

Ngọc Kinh thánh giáo.

Ngọc Kinh Thiên Quân suy tư:

- Long Ngạn, Chung Thiên đánh bại ngươi, sau đó nữ nhi của Huyền Thiên giáo chủ đánh bại Chung Thiên? Thú vị, huyết mạch của Huyền Thiên giáo chủ mạnh đến mức đánh bại cả khai thiên khí vận, công đức? Ta không tin, nữ hài tử kia chắc chắn có bí ẩn gì đó.

Long Ngạn chớp mắt, cười nói:

- Sư tôn yên tâm, ta chưa dốc hết sức. Nếu ta dùng hết sức thì chưa biết thắng bại thế nào.

Ngọc Kinh Thiên Quân vẫy tay:

- Ngươi có khai thiên khí vận, công đức, phúc nguyên sâu dày. Những người khác cũng không thua gì ngươi, không được lơ là. Nữ hài tử Giang Tuyết Tình này ra ngoài du lịch, có lẽ nàng không biết mình là miếng bánh

trong lòng mọi người. Nhưng không chừng cáo già Huyền Thiên giáo chủ sẽ theo dõi sinh tử của nữ nhi, ha ha ha ha ha ha!

Chương 2753: Quái Nhân Tập Hợp. (1)

Ngọc Kinh Thiên Quân cười nói:

- Ta không đụng vào nàng, ai đụng nàng sẽ chết. Nhưng chuyện đời vô thường, Huyền Thiên giáo chủ cũng có lúc lơ là. Không chừng nữ nhi của Huyền Thiên sẽ chết trong tay yêu ma mắt mù nào đó, truyền ra Nguyên Thủy Đại La kinh của Huyền Thiên giáo chủ...

Ngọc Lâm Tử chớp mắt, tiến lên nói:

- Hay để hài nhi đi dụ dỗ mấy cường giả trời sinh cường đại trong thế hệ trẻ đi gây sự với Giang Tuyết Tình?

- Ngươi đừng làm vậy. Huyền Thiên giáo chủ cáo già biết mấy, nếu nữ nhi của hắn chết sẽ lần theo dấu vết tìm ngươi rồi diệt thánh giáo ta.

Ngọc Kinh Thiên Quân cười to bảo:

- Gần mười vạn năm nay thánh giáo ra hai mươi mốt Thiên Quân, tội gì mạo hiểm. Chúng ta bất động, sẽ có người động. Ma Kha, Huyết Tổ chịu thiệt lớn trong tay Huyền Thiên giáo chủ, chắc chắn càng khát vọng hơn chúng ta.

Mắt Long Ngạn sáng lên, vỗ tay cười nói:

- Giang Tuyết Tình sẽ gặp nhiều tai nạn, chẳng những có nhiều yêu ma quỷ quái bẩm sinh cường đại hại bọn họ, còn có tịch diệt thú, người chăn nuôi muốn mạng bọn họ.

Ngọc Kinh Thiên Quân mỉm cười:

- Yêu ma bẩm sinh xuất thế đã là đẳng cấp Tiên Vương, Tiên Quân.

Người chăn nuôi thì càng tâm ngoan thủ lạt. Có bọn họ, chúng ta cứ ngồi chờ tin lành, nhìn xem có thể lấy được Nguyên Thủy Đại La kinh không.

* * *

- Tỷ tỷ, dường như có nhiều người đi theo chúng ta, không có ý tốt.

Giang Tuyết Tình, Vân Liên đi du lịch hơn mười ngày, đi khắp núi sông. Trong tiên sơn, sông lớn có biết bao nhiêu động phủ do tiên nhân tạo ra, cũng một số yêu ma bẩm sinh chiếm núi làm vua.

Một số tiên nhân có ý xấu nhưng thái độ nho nhã lễp hép với Tiểu Vân Liên, Giang Tuyết Tình. Còn các yêu vương, ma vương bẩm sinh thì không khách sáo với hai nữ hài tử, hung thần ác sát, trong đó không thiếu yêu ma vừa xuất thế đã cực kỳ cường đại.

Lần này trên đường khai thiên sinh ra tiên thiên sinh linh đại khái chia ra hai loại. Một là sinh linh được thiên địa công đức khí vận, khi xuất thế nhỏ yếu, đại đạo nội uẩn. Tiên thiên sinh linh cần tu luyện từng bước mới trưởng thành, tương lai sẽ tỏa sáng rực rỡ.

Loại khác là bẩm sinh mạnh mẽ, dược thiên địa linh khí thấm nhuần, ma cảnh, tiên cảnh dựng sinh ra yêu vương, ma vương. Loại sinh linh này có một số vừa xuất thế đã có trình độ Tiên Vương, Tiên Quân, trong vài tuyệt cảnh dựng dục sinh linh rất có thể là đẳng cấp Thiên Quân.

Loại sinh linh này vì có ưu thế bẩm sinh, sức chiến đấu mạnh mẽ nhưng tu hành khó khăn.

Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên gặp yêu vương, ma vương đa số là loại sinh linh này.

Giang Tuyết Tình, Vân Liên không sợ chút nào, khi gặp yêu vương, ma vương chưa từng nhát gan, ai khiêu chiến đầu nhận, được mời liền vào hang ổ của đối phương. Hai nữ hài tử ăn cơm uống rượu sảng khoái với các yêu vương, ma vương, làm một đám yêu ma quỷ quái vô cùng khâm phục.

Trên đường đi bình an, nhưng dù gì còn một số kẻ lòng muông dạ thú âm thầm đi theo sau lưng hai nữ hài tử, tùy thời ra tay.

Giang Tuyết Tình không để bụng, cười nói:

- Chúng ta ra ngoài du lịch sao có thể không gặp nguy hiểm? Đây là rèn luyện. Tiên giới quá lớn, lần trước phụ thần mang chúng ta đi du lịch chưa đi hết hai giới tiên ma. A, con sông này thật là bao la hùng vĩ, không biết chảy tới nơi nào?

Trước mắt Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên là một con sông lớn chảy từ giữa hư không, nước sông cuốn đi một số ngôi sao như bùn đất giữa sông chảy theo dòng. Trong đó có nhiều hỗn độn tự nhiên nhuộm đục nước sông.

Sông lớn chảy xiết xuyên qua vách Tiên giới, phun ra hơi thở ma khí, chắc chảy đến ma giới.

Tiểu Vân Liên nhìn đằng trước:

- Chỗ đó có người câu cá kìa!

Tiểu Vân Liên cười nói:

- Người đó thật lạ, ngồi trên không trung, dây câu rũ xuống nước, không có lưỡi câu thì làm sao câu cá?

Trên bầu trời mặt sông, một lão nhân đầu đội mũ ngồi xếp bằng thả câu, dây câu cách mặt nước hơn trượng, bên dưới không có lưỡi câu, không có cá. Hai nữ hài tử rất ngạc nhiên.

- Ha ha ha ha ha ha! Hai tiểu công chúa không biết, lão hủ không câu cá mà đang câu long chủng.

Lão nhân cười nói:

- Lão hủ muốn câu long chủng bơi trong Đại La Thiên, nghe nói trong Đại La Thiên có chân long biến ảo khó dò. Tuy không là Tiên Đế nhưng có

uy nhiếp Tiên Đế, áp lực đè vũ trụ. Long chủng này là món ngon hiếm có, nếu lão hủ dùng dây câu, mồi câu sẽ bị chân long cảm giác được. Không dùng lưỡi và mồi câu, để long chủng tự động mắc câu. Nhìn xem, bây giờ hai long chủng đã tự đến.

Giang Tuyết Tình biến sắc mặt, tiến lên trước một bước, khẽ quát:

- Là tinh quái gì? Không mau mau hiện hình?

Lão nhân cười phá lên:

- Ha ha ha ha ha ha!

Thân hình lão nhân cong lại rồi duỗi ra, vang tiếng nổ điếc tai. Lão nhân biến thành gấu đen đỉnh thiên lập địa đứng trên mặt sông, con mắt như hai vầng mặt trời rực cháy, đuôi cánh giương rộng.

Lão nhân lạnh lùng cười:

- Phi Hùng Đạo Nhân xin kính chào hai tiểu công chúa Đại La Thiên, bây giờ hai tiểu biểu tình đã chủ động mắc câu.

Phi Hùng Đạo Nhân lao xuống, thực lực rất cao minh, là yêu ma đẳng cấp Tiên Quân. Phi Hùng Đạo Nhân tấn công, cần câu nhếch lên hất con sông lớn bay lên, vô số ngôi sao như hạt cát bay hướng hai nữ hài tử.

Giang Tuyết Tình lùi lại một bước, lấy La Thiên Khánh Vân ra. Tiểu Vân Liên thò tay vào La Thiên Khánh Vân, hai nữ hài tử lấy hai kim long giản ra, người kia lấy một đóa sen năm sắc.

Vân Liên sử dụng sen năm sắc, không chỉ thế, mấy chục vạn dặm trên dưới sông lớn, hà quang năm màu bay lượn. Bất cứ công kích nào cũng không thể xâm nhập vào hoa sen.

Giang Tuyết Tình giang chắp tay lại, hai kim long giản hóa thành kim long giao nhau. Máu rơi như mưa trong không trung.

Phi Hùng Đạo Nhân hét to, nửa người rơi xuống, nửa người khác bay lên, đôi cánh vỗ đập lao đi.

Phi Hùng Đạo Nhân liều mạng chạy trốn, ngoái đầu thấy hai nữ hài tử không truy sát mà mò ra một cái đỉnh to từ trong La Thiên Khánh Vân hút nửa khúc mình Phi Hùng Đạo Nhân vào đỉnh, dùng hỗn độn hỏa nấu, định nướng ăn bên bờ sông.

Phi Hùng Đạo Nhân trừng muốn rách khóe mắt thầm nghĩ:

- Đáng hận, thù này không báo thề không làm gấu!

Phi Hùng Đạo Nhân định điều dưỡng một đoạn thời gian lại đến tìm hai nữ hài tử báo thù. Đột nhiên đằng trước có ánh sáng bảy sắc dâng lên, một con khổng tước to bay lượn trong ánh sáng, há mồm định hút sinh linh trong thiên địa.

Khổng tước hút một hơi, trăm vạn dặm không còn người hoặc vật, tất cả bị hút vào bụng. Khổng tước hút sạch tiên sơn, linh căn, tiên khí tiên dịch.

Phi Hùng Đạo Nhân mừng rỡ vội bay lại.

- Thì ra là Khổng Thánh lão huynh!

Phi Hùng Đạo Nhân nói:

- Khổng Thánh lão huynh hãy dừng bước, có biết chuyện nữ nhi của Huyền Thiên giáo chủ ra ngoài du lịch không?

Khổng tước khép cánh biến thành Đạo Nhân mắt dài nhỏ, khoác y phục bảy sắc.

Khổng tước trả lời:

- Có nghe nói, mấy hôm trước đồn ầm ĩ. Ta và Huyền Thiên giáo chủ có thù, năm xưa ta vừa xuất thế không lâu, đang ăn thịt người. Tình cờ xe giá của Huyền Thiên bay qua, suýt bị Phù Lê Nguyên Quân bắt giữ. Ta đang

định tìm nữ nhi của hắn tính sổ, nhưng không biết người đó ở đâu. Phi Hùng hiền đệ, ngươi bị thương, hay đã đấu với nữ nhi của Huyền Thiên rồi?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2754: Quái Nhân Tập Hợp. (2)

Phi Hùng Đạo Nhân vâng dạ:

- Xấu hổ quá, pháp bảo của nàng thần kỳ, là La Thiên Khánh Vân trong chí bảo tiên đạo, ta không đấu lại. Thủ đoạn, bản lĩnh của Khổng Thánh lão huynh mạnh hơn ta gấp trăm lần, chắc chắn có thể bắt được nàng!

Khổng Thánh Đạo Nhân trầm ngâm nói:

- Huyền Thiên giáo chủ có tiếng là đệ nhất nhân thiên hạ, nếu ta xuống tay với nữ nhi của hắn e rằng sẽ bị tấn công. Mặc dù ta mạnh nhưng thua Huyền Thiên một bậc, ta cần tìm trợ thủ. Trong Phượng Loan thiên lĩnh, Thiên Phượng yêu hậu không thua gì ta. Mấy lần đánh nhau với Thiên Phượng yêu hậu, hai ta không chia thắng thua.

- Cửu Dương Thánh Long lão hoàng trong Cửu Long thiên vực có thủ đoạn rất cao minh. Thất Sát ma vương trong Vạn Ma cốc, mấy người này đều là tồn tại bẩm sinh cường đại, khổ sở tu hành đến nay, có thực lực như Thiên Quân. Nếu mời bọn họ cùng nhau ra tay thì không sợ Huyền Thiên giáo chủ nữa.

Phi Hùng Đạo Nhân cười nói:

- Ta nghe đồn dưới tay Tịch Diệt Đạo Nhân có người chăn nuôi lang thang khắp nơi, đang tìm tung tích nữ nhi của Huyền Thiên. Mấy người này thực lực cao, có thể lôi kéo làm trợ thủ.

Khổng Thánh Đạo Nhân gật gù:

- Tốc độ của ta siêu quần thiên hạ, để ta đi tìm bọn họ. Ngươi hãy giám thị bên nữ nhi của Huyền Thiên, chờ ta tìm được người giúp đỡ rồi Huyền Thiên có đến cũng không sợ.

Phi Hùng Đạo Nhân mừng rỡ, quay đầu đi bờ sông, gáim sát từ xa. Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên vẫn ở bờ sông nấu canh xương gấu, tay gấu, bên cạnh đặt đống lửa nướng thịt gấu.

Phi Hùng Đạo Nhân chảy nước miếng thầm nghĩ:

- Hai tiểu nha đầu này nướng thịt ta ăn, nhưng phải nói... Thơm quá, ta cũng thèm muốn ăn.

Đột nhiên có tiếng cười vang lên:

- Thơm quá, thơm quá. Hai vị đạo hữu, chia cho ta một miếng được không?

Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên nhìn hướng phát ra thanh âm, thấy Đạo Nhân trẻ tuổi đứng gần đó, mũi hít hà thèm thuồng.

Vân Liên nói nhỏ:

- Tỷ tỷ, hai ta ra ngoài gặp nhiều người xấu, phải cảnh giác.

Giang Tuyết Tình cười nói:

- Ta thấy hắn không giống người xấu, cảm giác rất quen thuộc. Chúng ta không ăn hết nửa con gấu, hay chia cho hắn một ít đi.

Giang Tuyết Tình ngoắc:

- Đạo hữu, mời qua ngồi.

Đạo Nhân trẻ hân hoan chạy nhanh tới, ngồi cách hai nữ hài tử hơi xa, biểu thị tôn kính và tị hiềm.

Giang Tuyết Tình chém một miếng thịt gấu đưa cho Đạo Nhân trẻ, hỏi:

- Đạo hữu từ nơi nào đến?

- Từ trong nhà của nàng đến, vốn núp trong tiên sơn, nghe nói nàng đi ra rèn luyện thế là ta tìm đến.

Đạo Nhân trẻ nhận thịt gấu, nhai mấy miếng, khen:

- Nấu ngon!

Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên thầm khó hiểu.

Đột nhiên có giọng nữ cười nói:

- Thơm quá, thớm quá, chừa một miếng cho ta!

Hai nữ hài tử nhìn hướng phát ra thanh âm. Một thiếu nữ xinh đẹp cõng một guồng quay tơ lớn từ trên mặt sông đi đến, nàng bước lên bờ sông, đặt guồng quay tơ sang một bên, thò tay xé thịt.

- Ừm! Mùi này hợp khẩu vị của ta!

Lại một thợ săn trẻ tuổi sao bay mang trăng lao ra từ rừng núi, mấy bước đã ngồi xuống bờ sông.

Thợ săn trẻ cười nói:

- Ta còn chưa săn được con mồi, ăn mấy miếng lót dạ trước chút nữa mới có sức săn thú.

Phương xa vang tiếng cười:

- Chừa một miếng cho ta với!

Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên thầm thấy lạ. Từ bốn phương tám hướng lục tục có hơn mười người bộ dạng và cách ăn mặc kỳ lạ tụ tập lại bờ sông. Đám người dường như rất quen với Giang Tuyết Tình, không khách sáo chút nào. Bọn họ vây quanh đống lửa, ngồi dưới đỉnh to, có người xé thịt, có người múc canh.

Giây lát sau nửa khúc mình Phi Hùng Đạo Nhân bị đám người ăn sạch sẽ, uống hết canh.

Mười mấy Đạo Nhân kỳ lạ nhìn Giang Tuyết Tình, cười nói:

- Tiểu công chúa Giang gia, cũng là địa chủ tương lai của chúng ta. Lần này chúng ta ăn trước một miếng, tương lai ngươi nhớ che chở chúng ta.

Giang Tuyết Tình trả lễ:

- Mấy vị đạo hữu khách sáo.

Tiểu Vân Liên chớp mắt nói:

- Các người ăn hết thịt, uống hết cách của chúng ta rồi. Chúng ta còn chưa ăn gì!

Mười mấy Đạo Nhân nhìn nhau, cùng cười:

- Chút nữa sẽ trả, sẽ trả lại.

Thiếu nữ xinh đẹp cười nói:

- Chờ lát nữa hai tiểu công chúa muốn ăn rồng thì ăn rồng, muốn ăn phượng thì ăn phượng. Kêu Tương Khang, bảo đảm ăn ngon hơn món gấu.

Mười mấy Đạo Nhân vỗ tay đồng ý:

- Tương Khang rất giỏi săn thú, chút nữa bắn mấy con chim, con phượng là có thể ăn thoải mái.

Mắt Giang Tuyết Tình xoay tròn, vỗ tay cười nói:

- Ta nhận ra các người! Ban đầu phụ thân nói các người định hại ta, cho ta một gánh nặng, lo ta không gánh nổi. Phụ thân nói phải mấy ngàn năm sau mới gặp các người được. Bây giờ đã trải qua hơn một vạn, quả nhiên các người đi ra.

- Tiểu công chúa Giang gia thật thông minh.

Đạo Nhân trẻ đầy chính khí cười nói:

- Chúng ta toàn là người lười, không muốn tham gia thời đại tiên đạo tranh đấu, cũng không muốn xưng đạo hữu với Đế và Tôn. Mấy năm nay chúng ta không lộ ra dấu vết gì.

Một Đạo Nhân lớn tuổi lưng cõng bàn cờ cười nói:

- Đế và Tôn lao lực cực nhọc, tâm kế thâm sâu tính toán mọi người, chúng ta không hợp với bọn họ. Hơn nữa thủ đoạn của bọn họ chưa chắc khiến thời đại tiên đạo tránh cho tịch diệt. Chúng ta tự lo tương lai của mình, nên mới tìm đến nữ nhi của lão gia địa chủ đây.

Tiểu Vân Liên ù ù cạc cạc nghe, lén hỏi Giang Tuyết Tình.

Giang Tuyết Tình nhỏ giọng nói:

- Lúc trước bọn họ là lão già quái, lão bà bà quái trong vô nhân cấm khu, hiện tại chuyển thế đến tìm ta hơn phân nửa là tạo hóa lớn mà Huyền Đô bá bá đã nói.

Tiểu Vân Liên kinh ngạc hỏi lại:

- Tạo hóa lớn là mấy người này?

Tiểu Vân Liên lắc đầu, hỏi:

- Tỷ tỷ, vô nhân cấm khu là chỗ nào?

Khi Tiểu Vân Liên xuất thế thì vô nhân cấm khu đã bị san bằng, nàng không biết Tiên giới từng có nơi như vậy.

- Chờ chút nữa nói sau.

Giang Tuyết Tình nhìn đám người Tương Khang, cười nói:

- Mới rồi có con gấu mắt mù chạy tới ồn ào, bị chúng ta cắt một nửa rồi thả. Nếu đánh chết hắn thì sau này không ăn được nữa, thả hắn rồi lần sau gặp lại có thể ăn tay gấu. Nhưng nếu là bản lĩnh săn bắn của mấy vị đạo hữu thì không chừng chúng ta có thể ăn no, mang ít thịt về cho phụ thân ta.

Bên bờ sông, đám người Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên, Tương Khang, Thiên Hi trò chuyện vui vẻ như bằng hữu vong niên.

Thiên Hi là Đạo Nhân trẻ chính khí, cười nói:

- Chúng ta hợp ý như vậy hay kết bái đi?

Mọi người vỗ tay đồng ý:

- Tốt, tốt!

Nữ Đạo Nhân xinh đẹp tên Chức Mẫu cười nói:

- Chúng ta nói tuổi đi, ai lớn tuổi thì làm đại ca, đại tỷ.

Tiểu Vân Liên nhìn mười mấy Đạo Nhân, trong đó có lão nhân tóc bạc phơ. Nữ hài tử này lanh lợi ranh ma, thầm nghi ngờ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2755: Xây Dựng Thiên Môn

Tuổi của Tiểu Vân Liên xếp trung thượng đẳng trong đám người, hơn phân nửa nhỏ hơn nàng nhiều.

Tiểu Vân Liên suýt nhảy cẫng lên:

- Các người giả bộ non sao?

Mọi người cùng cười:

- Nói vậy Tuyết Tình là đại tỷ của chúng ta, Vân Liên là tứ tỷ.

Phi Hùng Đạo Nhân núp ở phía xa nhìn, thầm khó hiểu:

- Đám Đạo Nhân này từ đâu đến? Chưa nghe tên tuổi, toàn là khuôn mặt xa lạ. Không phải tiên thiên thần thánh, cũng không nổi tiếng trong thế hệ trước.

Phi Hùng Đạo Nhân là sinh linh sinh ra sau khai thiên, làm sao biết vô nhân cấm khu trong quá khứ?

- Hai tiểu nha đầu này rất đáng hận, vừa rồi thả ta là vì định gặp lại ta ăn thêm tay gấu nữa!

Phi Hùng Đạo Nhân tức giận nói:

- Lão tử còn chưa ăn tay gấu của mình bao giờ, không biết mùi vị thế nào. Nàng còn muốn ăn hai lần! Hưm, hay hôm nào tự cắt một tay thử... Phi phi, làm gì có chuyện tự ăn mình!

Phi Hùng Đạo Nhân đang suy nghĩ đột nhiên yêu khí, ma khí tràn ngập, gã ngoái đầu nhìn. Phương xa các tịch diệt cự thú khổng lồ lao nhanh tới, bộ dáng dữ tợn hung ác. Hơn hai mươi người chăn nuôi toàn thân trùm áo đen

theo sau đàn thú xua tịch diệt cự thú đến.

Khổng Thánh Đạo Nhân cùng các cường giả Cửu Dương thánh long, Thiên Phượng yêu hậu, Thất Sát ma vương đến. Cửu Dương thánh long là một con rồng chín đầu, sinh ra trong Cửu Dương cốc tại Cửu Long thiên vực. Thiên Phượng yêu hậu là con cửu phượng, sinh ra trong vách đá Phượng Loang thiên lĩnh. Thất Sát ma vương sinh ra từ oán niệm, ma niệm trong thiên địa. Tất cả là tiên thiên thần thánh, mạnh hơn Phi Hùng Đạo Nhân rất nhiều.

Những yêu vương, ma vương này hùng cứ một phương, dưới tay tụ tập hàng vạn tiên thiên yêu ma, trong ức vạn vạn dặm không có Tiên Vương, Tiên Quân nào dám tạo động chủ gần hang ổ bọn chúng.

Khổng Thánh Đạo Nhân thì không có chỗ ở cố định, hành hung thiên hạ, dựa vào nuốt sinh linh tăng tu vi. Khổng Thánh Đạo Nhân từng chọc giận Thiên Quân thời đại cũ, đánh nhau vài hiệp với Thiên Quân đó xong Khổng Thánh Đạo Nhân an toàn rời đi. Đây cũng là vốn liếng Khổng Thánh Đạo Nhân kiêu ngạo, cho rằng mình ngang ngửa với Thiên Quân.

Cửu Dương thánh long, Thiên Phượng yêu hậu, Thất Sát ma vương mạnh ngang ngửa Khổng Thánh Đạo Nhân, cộng thêm có nhiều cường giả thuộc hạ, thế lực mạnh mẽ nên Khổng Thánh Đạo Nhân mời bọn họ đến. Khổng Thánh Đạo Nhân định bụng dù Giang Nam tức giận lao đến cũng không sợ.

Khổng Thánh Đạo Nhân đến nơi, nhìn hướng đám người Giang Tuyết Tình.

- Sao tăng thêm mười mấy người?

Khổng Thánh Đạo Nhân híp mắt nhìn đám Tương Khang, Thiên Hi Thánh Nhân, nhỏ giọng nói:

- Là trợ thủ hay đến cướp nữ nhi của Huyền Thiên?

Phi Hùng Đạo Nhân chưa kịp nói chuyện Thiên Phượng yêu hậu đã lạnh

lùng cười:

- Mặc kệ có lai lịch gì, ăn luôn đi!

Cửu phượng lắc người hiện ra chín cái đầu phượng, cánh rợp trời bao phủ mấy chục vạn dặm. Chín tiếng hót chói tai vang lên, Thiên Phượng yêu hậu đập cánh bay tới bên trên sông lớn. Chín cái đầu mổ đám người Giang Tuyết Tình, Vân Liên, Thiên Hi Thánh Nhân, Tương Khang.

Viên Thái lão nhân cười to bảo:

- Đại tỷ, chuyện nhỏ này không cần đại tỷ ra tay.

Bàn cờ sau lưng Viên Thái lão nhân bay lên, Thiên Phượng yêu hậu thấy sông lớn, mọi người bên bờ sông biến mất. Xung quanh là trời sao bao la, trời sao như ván cờ, các ngô íao rậm rạp trên bầu trời. Thiên Phượng yêu hậu giật mình vội bay lên, nhưng mãi không bay ra khỏi trời sao được.

Các tinh cầu trắng đen bay tới, lần lượt đè lên người Thiên Phượng yêu hậu. Các ngôi sao cực kỳ nặng, đè Thiên Phượng yêu hậu bẹp dí, nàng kinh hoàng.

Ngôi sao Tiên giới bình thường đừng nói đè bẹp Hỗn Độn Thiên Cung, miễn nàng muốn, há mồm có thể nuốt các tinh cầu vào.

Các tinh cầu trắng và đen nặng kinh khủng, đã qua cường giả rèn luyện.

Viên Thái lão nhân ném cái chum ra, thu quân cờ đầy trời và Thiên Phượng yêu hậu vào trong, hai ngón tay kẹp cửu phượng lên ném xuống đất.

Viên Thái lão nhân cười nói:

- Đồ ăn đến rồi!

Trong không trung, Cửu Dương thánh long, đám người Thất Sát ma vương kinh hoàng.

Khổng Thánh Đạo Nhân giật mình hét thất thanh:

- Lão nhân lấy bàn cờ ra chẳng lẽ là Huyền Thiên giáo chủ? Lợi hại vậy?

- Chắc là Huyền Thiên giáo chủ!

Thất Sát ma vương nhìn hai mươi mấy người chăn nuôi, quát to:

- Mấy vị đạo huynh, các người hãy xua tịch diệt cự thú lao qua, chúng ta đi chém Huyền Thiên Lão Đạo!

Các người chăn nuôi lùa đàn tịch diệt cự thú lao nhanh từ giữa không trung xông hướng bờ sông. Thất Sát ma vương, Cửu Dương thánh long, Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân đáp xuống chạy hướng Viên Thái lão nhân.

Đột nhiên guồng quay tơ bay lên, một nữ nhân ngồi trước guồng quay, thỏi thép xoay nhanh, các sợi tơ tung bay. Một chuỗi tiếng định đang vang lên, các tịch diệt cự thú bị sợi tơ xuyên thủng treo trên sợi tơ, giết ngược lại phe mình.

Tịch diệt cự thú nuốt hai mươi mấy người chăn nuôi, sau đó lao hướng Khổng Thánh Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long, Thất Sát ma vương, Phi Hùng Đạo Nhân.

Khổng Thánh Đạo Nhân giật mình, vội đập cánh bay đi, quát to:

- Nữ nhân này lợi hại quá, các vị mau rút lui!

Thất Sát ma vương bị đám tịch diệt cự thú bám giữ, chưa kịp rút lui đã bị các con thú phân thây nuốt mất. Bên kia, đám tiên thiên yêu ma thuộc phe mấy vị đại ma vương thấy tình huống không ổn thì bỏ chạy bốn phương tám hướng.

Lúc này Thanh Hư Đạo Nhân Thanh Hư Đạo Nhân ném phất trần lên, các sợi tơ tỏa ra bốn phương tám hướng như cái lưới chụp xuống. Hơn một ngàn

tiên thiên yêu ma bị bắt giữ.

Thanh Hư Đạo Nhân rút phất trần về, các tiên thiên yêu ma rơi lộp bộp xuống đất, vùng vẫy không thoát ra được.

- Vẫn có hai tên trốn thoát.

Thanh Hư Đạo Nhân nhíu mày nói:

- Mới chứng đạo Thiên Quân không lâu, còn thiếu chút lửa. Tương Khang, giao hai tên kia cho ngươi.

Thợ săn trẻ đứng dậy lấy cung tên trên lưng xuống, giương cung bắn, hai mũi tên bay ra.

Tương Khang ngồi xuống:

- Đốt lửa, nướng nào.

Khổng Thánh Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long bay nhanh nhất, là tiên thiên thần thánh nổi tiếng về tốc độ. Giờ phút này, Khổng Thánh Đạo Nhân và Cửu Dương thánh long thấy tình huống không ổn hận không thể mọc thêm mấy cánh xé gió bay đi.

- Mấy nam nữ Đạo Nhân bên cạnh Huyền Thiên giáo chủ là ai?

Cửu Dương thánh long tức giận nói:

- Lợi hại quá, hay Đế và Tôn xuất thế? Hoặc là Đạo Quân của Đạo Quân điện?

Khổng Thánh Đạo Nhân nhụt chí nói:

- Sao ta biết? Huyền Thiên giáo chủ rất âm hiểm, biết chúng ta định đối phó nữ nhi của hắn nên kêu nhiều trợ thủ đến trước. Lần này chúng ta xui, chờ lần sau ta tìm nhiều trợ thủ hơn đến tìm, không tin không làm gì được hắn!

Cửu Dương thánh long gật đầu, nói:

- Ta sớm nghe nói Huyền Thiên giáo chủ rất nham hiểm, giờ được mở mắt. Không ngờ Huyền Thiên kêu mấy trợ thủ đến, chúng ta ít người... A!

Cửu Dương thánh long hét thảm, bị một mũi tên bắn trúng rơi xuống.

Tim Khổng Thánh Đạo Nhân rớt cái bịch, ngoái đầu nhìn. Một mũi tên ánh sáng bay hướng gã. Khổng Thánh Đạo Nhân định né nhưng mũi tên bắn trúng, khổng tước bảy sắc rã rơi rớt xuống.

Giây lát sau mấy con chó đen đầu nhỏ lưng dài từ đâu chạy ra kéo Cửu Dương thánh long đi xa, không lâu sau mấy con chó đen quay lại kéo Khổng Thánh Đạo Nhân.

Chương 2756: Thế Đại Tranh. (1)

Mọi người bên bờ sông cười nói:

- Tương Khang, chuyện mổ bụng do ngươi làm đi, lột da sạch sẽ rồi nướng, quay, xào mấy món nhắm rượu thì tùy tay nghề của ngươi.

- Tiên thiên sinh linh sau khai thiên là ngon nhất, mấy con này rất lợi hại, chắc chắn vị rất ngon.

Phi Hùng Đạo Nhân hét to:

- Tha mạng!

Khổng Thánh Đạo Nhân phun cục đàm máu vào Phi Hùng Đạo Nhân. Tức giận mắng:

- Phi Hùng đạo hữu, có khí phách một chút được không? Huyền Thiên giáo chủ, coi như lần này chúng ta xui, muốn giết muốn chém gì tùy ngươi, chỉ cầu chết ngay!

Viên Thái lão nhân kinh ngạc nói:

- Huyền Thiên giáo chủ?

Viên Thái lão nhân bật cười:

- Ngươi cho rằng ta là giáo chủ? Có chút khí phách, muốn khiêu chiến tồn tại khủng bố kia. Thiên Quân trên đời này tụ lại một chỗ khoảng năm mươi người cũng không đủ cho giáo chủ đánh. Chỉ có thành tựu Đạo Quân mới dám so tài với giáo chủ, nếu hắn đến thật thì chỉ khí thế đủ đè bẹp ngươi.

Giang Tuyết Tình lộ vẻ bất nhẫn nói:

- Mấy tên này tuy rằng có mắt không tròng nhưng dù gì là sinh linh sinh ra khi khai thiên, dị chủng hiếm có. Nếu ăn mất e rằng tuyệt chủng.

Phi Hùng Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long, trăm ngàn tiên thiên yêu ma lộ vẻ cảm kích.

Giang Tuyết Tình cười nói:

- Hay cắt cánh tên này, cắt mấy trăm ngàn cân thịt tên kia, để lại vị trí ăn ngon nhất rồi thả bọn họ đi. Lần sau bắt nữa chắc chắn đã mọc lại phần bị chặt.

Đám Phi Hùng Đạo Nhân mặt xám xịt.

Đám Viên Thái lão nhân hoan hô:

- Ý hay, cứ làm vậy đi!

Các yêu ma Khổng Thánh Đạo Nhân bị cắt một phần trên người rồi được thả ra.

Thiên Hi Thánh Nhân nói:

- Lần này đại tỷ của chúng ta cầu tình cho các ngươi, nếu còn lần sau sẽ chém, giết hay bắt làm công cụ đi bộ!

Đám người Khổng Thánh Đạo Nhân vâng dạ quay đi.

Bờ sông, bữa tiệc kết thúc.

Thiên Hi Thánh Nhân đề nghị:

- Đại tỷ, chúng ta đã kết bái rồi, hay lập một giáo môn đi? Sau này không phải Đạo Quân thì không được vào môn, đại tỷ thấy sao?

Đám người mắt sáng rực nhìn Giang Tuyết Tình.

Giang Tuyết Tình ăn thịt uống rượu đã ngà ngà say, cười nói:

- Cũng tốt, vậy gọi là Thiên Môn đi.

Từ đó thành lập giáo môn ảnh hưởng lịch sử thời đại tiên đạo mấy chục ức năm.

Bờ sông, Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên, các Đạo Quân chuyển thế lên kế hoạch nhiều khâu về Thiên Môn.

- Thời đại tiên đạo bây giờ chứng Đạo Quân khó khăn hơn trước kia, chúng ta muốn lại Đạo Quân cũng cần hai, ba trăm vạn năm nữa.

Viên Thái lão nhân tóc bạc phơ nói:

- Tình nhi đại tỷ là lãnh tụ Thiên Môn chúng ta, cần cố gắng nhiều thêm. Sau này đại tỷ là mặt mũi của Thiên Môn, về lĩnh ngộ đạo thì chúng ta hơn đại tỷ một bậc, nhưng tiềm lực không bằng đại tỷ. Hay mượn cơ hội này kích phát tiềm năng của đại tỷ đi?

Giang Tuyết Tình tò mò hỏi:

- Làm sao kích phát?

Mười mấy Đạo Quân chuyển thế nhìn nhau, ngồi quay quanh Giang Tuyết Tình. Bọn họ kết ấn pháp, hơi thở đại đạo tiền sử bộc phát. Các dị tượng ngưng tụ trên đầu bọn họ, có giống chuông, giống trống, giống cung, giống bánh xe, giống mây trời, giống bảo bình.

Trong người Giang Tuyết Tình vang đạo âm du dương như thể lịch sử xa xưa giấu trong người nàng bị mười mấy Đạo Quân chuyển thế kích phát ra. Mênh mông như dấu ấn năm tháng, kích hoạt dấu ấn đại đạo hai mươi mấy thời đại để lại trong vô nhân cấm khu.

Tiếng đạo âm cuối cùng vang lên, các thanh âm đan xen giao hưởng như khúc tán ca thời đại.

Trước khi vô nhân cấm khu hủy diệt, đám người Thiên Hi Thánh Nhân, Viên Thái lão nhân đưa dấu ấn các thời đại lắng đọng trong vô nhân cấm khu vào người Giang Tuyết Tình. Giờ đám Đạo Quân chuyển thế kích phát mấy dấu ấn này, để đạo và lý lắng đọng trong vô nhân cấm khu thức tỉnh.

Từ thời đại nguyên đạo đến chú đạo, các Đạo Quân đưa dấu ấn đại đạo của mình khắc vào vô nhân cấm khu, chúng nó chuyển dời vào người Giang Tuyết Tình cho đến nay chưa từng kích phát. Giang Nam không đụng vào mấy dấu ấn này.

Hiện giờ dấu ấn thức tỉnh như một quyển lịch sử kéo dài một ngàn ức năm, dùng thời gian và đại đạo viết nên, bày ra trước mặt Giang Tuyết Tình.

Giang Tuyết Tình.ngồi xếp bằng, đại đạo chảy xuôi quanh thân dần biến thành một pháp đàn nâng nàng lên. La Thiên Khánh Vân quanh năm không rời tay bị Giang Tuyết Tình ném sang một bên, thay thế là ấn pháp huyền dị như muốn chứa hết đại đạo trong dòng chảy thời gian vào đó.

Pháp đàn như nhụy hoa tỏa mùi thơm, các Đạo Quân chuyển thế là cánh hoa bao bọc.

Mười ngón tay Giang Tuyết Tình kết ấn pháp rất lạ, như một cánh cửa. Sau lưng Giang Tuyết Tình có chín cái đuôi hiện ra, các thiếu nữ ngồi trên đuôi trắng mềm xõa tung.

La Thiên Khánh Vân lơ lửng trong không trung, bảo quang đủ màu lấp lánh.

Giang Tuyết Tình rơi vào trạng thái ngộ đạo, mặt mỉm cười, các loại dị tuượng hiện lên, đẹp như mộng ảo.

Chức Mẫu có linh cảm, guồng quay tơ bay lên không người điều khiển tự động dệt bức tranh rộng khoảng một trăm trượng. Các màu sắc đan xen vẽ ra núi sông ngôi sao.

Chức Mẫu cười nói:

- Các vị, xin đừng cười, ta muốn để lại bức tranh gấm làm lưu niệm cho Thiên Môn chúng ta.

Đám người Viên Thái lão nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, Tiểu Vân Liên quay đầu nhìn guồng quay tơ và bức tranh gâm. Guồng quay tơ chuyển động, các trục màu xoay tròn, các sợi tơ đan xen. Phong độ, khuôn mặt mỗi người hiện ra trong tranh.

Thời gian như ngừng lại vào giây phút này, ghi lại động tác, biểu tình, đại đạo, tiên quang, thần quang của bọn họ, cố định vào phút này. Có người vẻ mặt thận trọng, có người biểu tình nghiêm túc, có người mỉm cười, có người đăm chiêu, Định Quang vui sướng, có người khao khát về tương lai.

Tương lai sẽ có ngày bức tranh gấm Thiên Môn bị thời gian nhuộm ố vàng, mười tám thủ lĩnh Thiên Môn bị năm tháng xóa nhòa. Người sống sót ở tận cùng thời đại tiên đạo khi nhìn bức tranh gấm sẽ vô cùng cảm thán.

Từng ngày trôi qua, năm tháng như thoi đưa. Giang Tuyết Tình, Tiểu Vân Liên không quay về Đại La Thiên mà tiếp tục rèn luyện trong Tiên giới, ma giới.

Thời gian như nước, thời đại tiên đạo là thời kỳ phát triển nhanh nhất, rực rỡ nhất. Tiên giới hay ma giới phản chiếu đối lập Tiên giới đều ra tuấn kiệt lớp lớp không đếm hết, nhưng ngôi sao trên trời chiếu rọi mỗi góc thời đại này.

Bất giác ngàn năm qua đi, có khá nhiều người chứng đạo Thiên Quân, chấn động hai vũ trụ tiên ma. Có một số tài tuấn trẻ tuổi nổi lên, nhiều khu vực chưa biết trong Tiên giới bị khám phá rea, một số khu vực bí ẩn sinh ra tồn tại thực lực kinh người.

Tiên giới có nhiều Thiên Quân. Đám người Đạo Vương, Tịch Ứng Tình chứng đạo Thiên Quân. Mấy phó giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo chứng đạo Thiên Quân. Mấy thế lực lớn nhỏ khác như Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân chứng đạo Thiên Quân. Có nhiều tiên thiên sinh linh được thiên

địa ưu ái. Tồn tại được một, hai ba ngàn đại đạo lần lượt viên mãn ba ngàn đại đạo, chứng đạo Thiên Quân.

Trong đó có người trên đường chứng đạo Thiên Quân bị nhân quả dây dưa nên chết.

Lần đầu tiên thịnh hội Di La sơn mở màn, vô số cường giả thế hệ trẻ chạy đến tham gia.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2757: Thế Đại Tranh. (2)

Trong thịnh hội có Linh Châu Tử, Thiên Linh, Ma Thiên, Vân Liên, Long Ngạn, Định Quang, Chung Thiên, các thiếu niên, thiếu nữ được khai thiên khí vận, công đức tỏa sáng. Các thiếu niên, thiếu nữ được truyền thừa xa xưa lộ tài năng.

Các hậu bối đã nổi lên, giáo môn thịnh hành thiên hạ. Sau lưng những hậu bối đại biểu cho các thế lực lớn tham gia vào cuộc tranh đấu hùng bá Tiên giới, ma giới.

Trên thịnh hội Di La sơn, ại có hai nhân vật bắt mắt, một nam một nữ. Thiếu nữ tự xưng Đinh Linh, đầu người mình rắn, thân rắn khoanh tròn, tay nâng đỉnh to.

Thiếu niên tự xưng Phục Sát, cũng đầu người thân rắn, mình rắn khoanh tròng tay nâng bảo tháp.

Đinh Linh, Phục Xá xuất hiện bộc lộ tài năng làm mọi người giật mình, ngang ngửa với Chung Thiên, thực lực cao thâm khó dò.

Có người nói cái tên Đinh Linh đến từ linh của nguyên đỉnh, là khai thiên khí vận, công đức nguyên đỉnh sinh ra sinh linh. Phục Sá ý nghĩa là nguyên tháp trấn phục chư thiên, khai thiên khí vận, công đức nguyên tháp biến thành sinh linh.

Hai người xuất hiện khiến các tồn tại cổ xưa trong thế hệ trước Tiên giới, ma giới nổi hứng thú. Thần thức đám Thiên Quân cổ xưa bao phủ Di La sơn, các thần thức va chạm, giao tranh, sóng ngầm dâng trào.

Đinh Linh, Chung Thiên, Phục Sát được gọi là tam thánh linh. Thiên Linh, linh Châu Tử, Ma Thiên, Vân Liên, Long Ngạn, Định Quang thì được gọi là lục thiên thánh. Mấy thiếu niên tài tuấn xuất sắc nhất được gọi là hai

mươi chín thiên kiệt, một trăm lẻ bảy tiên thiên đại thánh, ba ngàn đạo tài.

Giang Tuyết Tình cũng xuất hiện trong thịnh hội, nhận Chung Thiên khiêu chiến, hai người vừa chạm vào đã tách ra. Đinh Linh, Phục Sá đánh mấy chiêu với Giang Tuyết Tình, chạm vào liền tách ra, ai thắng ai thua thì trong lòng đương sự biết rõ, và số ít người nhìn ra.

Di La sơn rất cao, như cột trời, bốn phía là Huyền Châu bao la mênh mông. Có ba mươi ba trọng thiên quay quanh Di La sơn, trên đỉnh núi có một tòa Đại La Thiên.

Về Di La sơn, ngọn núi số một Tiên giới có rất nhiều tin đồn. Trong Di La sơn thường có đạo âm tiên đạo vọng ra, bí ẩn cao sâu khiến người tỉnh ngộ, sinh linh ba mươi ba trọng thiên được nhiều ích lợi. Mỗi năm Di La sơn lại sinh trưởng một chút, tụ tập thiên địa linh khí, chế tạo ba mươi ba trọng thiên thành các tòa thánh địa. Cư ngụ trong đó linh khí dồi dào, đạo âm vang vọng giúp ích cho việc tu luyện.

Có người nói là thuở khai thiên, Di La sơn tụ tập thiên địa linh tú sinh ra. Có người bảo thuở khai thiên không có Di La sơn, là trên Đại La Thiên rớt xuống một cây kim cắm trên mặt đất, không ngừng sinh trưởng thành cột chống trời.

Từng có Thiên Quân đi ngang qua, thấy ngọn núi này, muốn lấy Di La sơn đi nhưng không di chuyển được một li.

Có tin đồn Ngọc Kinh Thiên Quân từng đến xem Di La sơn, búng tay ba cái vào núi. Di La sơn lắc lư ba lần, ngón tay Ngọc Kinh Thiên Quân rách nhỏ ba giọt máu. Ngọc Kinh Thiên Quân rời đi, không chiếm Di La sơn.

Đinh Linh, Phục Sá lộ mặt xong từ Di La sơn leo lên Đại La Thiên, bái kiến tồn tại cổ xưa trong đó, tự dâng sách.

Tồn tại cổ xưa mở hai quyển sách ra, bảo quang tỏa sáng. Trong Đại La Thiên, tiên đạo âm vang hùng hồn thổi quét Đại La Thiên, thiên hạ đều nghe

thấy, lòng say mê.

Tồn tại cổ xưa ở trên Đại La Thiên nhíu mày, đạo âm thứ ba vang lên chấn động không dứt. Đối kháng hơn mười ngày sau hai quyển tiên thư hao hết năng lượng. Vỡ nát, đạo âm biến mất.

Đinh Linh, Phục Sá vái chào, đi xuống Đại La Thiên. Các Thiên Quân không dám đến gần Đại La Thiên, thấy Đinh Linh, Phục Sá rời đi mới phát ra thần thức theo dõi hai người. Đinh Linh, Phục Sá đi vào hai đạo quả đạo cung bao phủ Tiên giới cổ, những thần thức tan biến, không dám vào sâu.

Có tin đồn Đinh Linh, Phục Sá hiến sách, đó là quyển sách Đế và Tôn, là đạo thư kết từ đạo quả của Đế và Tôn để thử thách vị tồn tại trên Đại La Thiên.

Có tin đồn nói là cảnh cáo vị tồn tại trên Đại La Thiên, cảnh cáo hắn không được tùy ý làm bậy.

Có tin đồn đó là hai quyển chiến thư, thách đấu.

Sau này có mấy vị Thiên Quân leo lên Đại La Thiên triều thánh hỏi, vị tồn tại đó trả lời là hai quyển đạo thư của Đế và Tôn, thử thách và suy tính. Muốn mượn tay tồn tại kia suy tính thời gian tiên đạo chín muồi, khi nào Đế và Tôn sống lại.

Hơn mười ngày sau quyển đạo thư tan nát nghĩa là tiên đạo còn lâu mới chín muồi, thời gian Đế và Tôn sống lại chậm trễ một lúc nữa, tạm thời không thể sống lại.

Câu đó truyền ra ngoài, thiên hạ chấn động, các tồn tại suy đoán, băn khoăn.

Lại một ngàn năm qua đi, thịnh hội Di La sơn càng to lớn hơn lần đầu tiên. Trong Tiên giới có thêm mấy tồn tại chứng đạo Thiên Quân, càng náo nhiệt.

Rất nhiều khuôn mặt mới xuất hiện trên Di La sơn, anh hào trong ma giới kéo nhau lên núi, ồn ào chộn rộn. Vừa là luận đạo cũng là cuộc chiến chinh phục, nhiều người đổ máu trên đỉnh núi.

Giang Tuyết Tình ở trên đỉnh núi tuyên bố thành lập Thiên Môn, mời một số tuấn kiệt tham gia, thành tia sáng chói mắt trong thịnh thế. Thiên Môn chính thức xuất hiện trước mắt thế nhân. Thịnh hội Di La sơn lần này có Thiên Linh, Linh Châu Tử, Chung Thiên nhập môn.

Đến một ngàn năm lần thứ ba, Di La sơn trở thành sự kiện quan trọng lớn nhất Tiên giới, tụ tập tinh anh hai vũ trụ tiên ma. Nhiều tồn tại thế hệ trước cũng chạy tới luận đạo, so tài, nghiệm chứng thực lực của nhau.

Thời gian qua nhanh, giang sơn ra nhân tài lớp lớp. Một vạn năm qua đi, quần hùng hai giới tiên ma nổi lên. Ba ngàn tiên châu Tiên giới đã có hình thức ban đầu. Ba ngàn ma châu ma giới cũng hiện hình.

Số lượng Thiên Quân hai giới tiên ma đã gần trăm, thiên địa vũ trụ dần định hình. Chủng tộc trong hoang dã sinh sôi phát triển, khiến hai giới tiên ma càng hưng thịnh hơn. Chinh chiến bắt đầu xuất hiện, có đế quốc ma giới đầy dã tâm duỗi xúc tu hướng Tiên giới.

Thế đại tranh đã lộ ra manh mối.

Lại qua mười vạn năm, ba ngàn tiên châu, ba ngàn ma châu tự định hình. Mỗi phát triển siêu mau, thành lập các đế quốc, những đế quốc đều thuộc danh nghĩa các giáo môn.

Các đế quốc va chạm quy mô lớn kinh động giáo môn, đấu tranh giữa giáo môn bắt đầu lộ ra mặt dữ tợn. Thường có cường giả giáo môn đến chiến trường các đế quốc, hở chút là mấy vạn sinh linh mất mạng.

Trong quá trình Đại La Thiên phát ra hành động kinh người, tổng cộng hai lần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2758: Kiếp Đến Từ Đâu?

Đại La Thiên truyền ra ý chỉ

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn Đạo Tổ, Kế Đô ma tổ, La Hầu La ma tổ tự dẫn tinh anh giáo môn đi khắp thiên hạ giết tịch diệt cự thú, đuổi ôn dịch, luyện hóa tinh cầu và máu đen rơi vào biển cả, tẩy trừ mọi ô uế

Lại có Thiên Quân tự dẫn đệ tử đi thanh lý dư âm tịch diệt, tẩy mấy ngàn năm mới trừ sạch sẽ ô uế

Hành động lần thứ hai trên Đại La Thiên nhỏ hơn nhiều, có vài Thiên Quân chú ý đến

Có người khổng lồ đứng trên đỉnh, sức mạnh rất lớn, giơ tay nhấc chân dường như có thể khiến Tiên giới, ma giới trời long đất lở

Người khổng lồ như người đánh cá ném cái lưới từ xa chụp xuống Đại La Thiên, muốn kéo Đại La Thiên vào lưới

Lưới chụp xuống, các ngân hà tinh hệ Tiên giới bị kéo vào lưới

Nhưng lưới rơi vào Đại La Thiên thì xuyên qua, không bắt được góc nào

Tình hình rất kỳ lạ, người khổng lồ giật lưới to, ngôi sao đầy trời quay về chỗ cũ

Người khổng lồ thu lưới rời đi

Tồn tại trong Đại La Thiên không ra tay

Trong mười vạn năm ngày càng nhiều cường giả Tiên giới, khá nhiều hậu bối chứng đạo Thiên Quân

Tiên đạo phát triển nhanh chóng, nhưng không ai hoàn thành ba ngàn đại đạo, chứng Đạo Quân trước người khác

Tiên giới vô chủ, chinh chiến giữa các đế quốc Tiên giới, ma giới leo thang dữ dội

Mặt ngoài là đế quốc đánh nhau nhưng thật ra là các đại giáo môn đối chọi

Các trận chiến lan tràn khắp nơi

Tiên Vương, Tiên Quân trong đại giáo môn xuất thế, mang theo tiên thú khổng lồ tham gia chiến đấu sát phạt công thành cướp đất

Chiến hỏa nổi lên bốn phía

Có đế quốc thậm chí xua tịch diệt cự thú tấn công, nơi đi qua đồ thành, không có một cọng cỏ tồn tại

Hôm nay, đông đúc Thiên Quân cổ xưa đi Đại La Thiên

Trên bầu trời từng áng tường vâng, từng tia hà quang

Hàng trăm Tiên Quân, Thiên Quân đều là nhân vật có uy tín danh dự, là giáo chủ hai gới tiên ma đương thời

Đại La Thiên rất náo nhiệt, nhiều người chạy tới hỏi thăm rốt cuộc xảy ra chuyện lớn gì

Thì ra vị tồn tại trong Đại La Thiên đại thọ tám trăm vạn tuổi, mọi người đi chúc mừng

Tồn tại trong truyền thuyết, năm Đạo Tổ ma giới, Vạn Vật Đạo Tổ, Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân đều đến Đại La Thiên

Có cường giả trẻ tuổi gần đây nổi tiếng cũng đến Đại La Thiên, một là bái kiến tồn tại kia, hai là lộ mặt trước mấy Tiên Quân, Thiên Quân lâu năm,

biểu minh chính mình có thể ngang hàng với thế hệ trước

Sau bữa tiệc long trọng, các cường giả rời đi

Thị Hiên Vi thở dài:

- Lão gia ở trong Đại La Thiên ngồi xem chính mình trở thành truyền thuyết của thời đại tiên đạo, bây giờ tử nữ của lão gia cũng thành thần thoại

Phong độ Giang Nam càng điềm tĩnh, trước kia hắn lộ mũi nhọn, bây giờ trở về ban đầu, như thể thiên địa

Giang Nam ngẫu nhiên vô tình toát ra chút hơi thở uy nhiếp vũ trụ Càn Khôn

Giang Nam sóng vai đi bên Thị Hiên Vi:

- Chuyện này là đương nhiên

Giang Nam cười nói:

- Giang sơn có nhân tài xuất hiện, các thủ lĩnh, thế hệ trước cần đứng trên chỗ cao nhất chờ người trẻ tuổi nổi bật

Thời đại tiên đạo bây giờ chứng Đạo Quân quá khó khăn, không biết bao nhiêu người kỳ tài ngút trời bị kẹt lại cảnh giới Thiên Quân, khó thể tiến một bước về phía Đạo Quân

Thị Hiên Vi chớp mắt cười hỏi:

- Lão gia cách cảnh giới Đạo Quân còn bao xa?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Lão gia nhà nàng chỉ kém một bước nữa, ta đã tu thành đỉnh Thiên Quân

Nếu luyện thành viên mãn Thiên Quân, chứng Đạo Quân là chuyện nước

chảy thành sông

Nhưng một bước này nếu mau thì một ngàn năm là được, còn chậm sẽ phải chờ trăm vạn năm

Giang Nam nhíu mày nói:

- Mấy hôm nay ta thầm suy tính, phát hiện nếu ta thành tựu Đạo Quân sẽ có một trận kiếp số

Theo lý thì trong thời đại tiên đạo đã không còn ai có thể mang đến kiếp số cho ta, trừ phi Tịch Diệt Đạo Nhân hoàn toàn thoát khốn, Vô Cực Thiên Tôn và Bất Không Đạo Nhân hợp sức mới tính là kiếp số

Nhưng ta cảm ứng rõ ràng sẽ có kiếp số giáng xuống, ta không rõ nó đến từ đâu

Thị Hiên Vi thè lưỡi nghịch ngợm:

- Lão gia còn không biết thì trên đời này không ai biết

- Phu nhân, mười vạn năm nay ta tham ngộ thấu suốt tiên thiên nguyên thủy, luyện thành tam hồn tinh anh thất phách tinh anh đặt trong hậu hoa viên

Giang Nam cùng Thị Hiên Vi đi hướng hoa viên Đại La Thiên:

- Nếu nàng muốn chứng đạo Thiên Quân thì dùng thiên tài địa bảo này là tốt nhất, không cần chặt đứt nhân quả

Chỉ cần ta làm lại đạo quả cho phu nhân là xong

Mắt Giang Nam buồn bã, hắn nhớ đến nữ nhân tuyệt diễm kia

Giang Nam thầm nghĩ:

- Tiếc rằng tỷ tỷ không chịu chờ mười vạn năm

Mười vạn năm nay Giang Tuyết cư ngụ trong Đông Cực thánh cảnh đã sáu lần chứng thân, sáu lần chứng đạo Thiên Quân dẫn đến dị tượng thiên địa, cộng thêm lần đầu tiên chứng đạo Thiên Quân là bảy lần

Con đường Giang Tuyết chứng đạo khác với mọi người, đạo thập toàn cần chứng đạo mười lần, nàng còn thiếu ba lần mới viên mãn

Khi đó thực lực của Giang Tuyết sẽ đến trình độ vô cùng khủng bố, không thua kém gì các cường giả như Băng Liên Thánh Mẫu

Hai phu thê đi đến hậu hoa viên, trước mắt một đống hỗn độn

Kỳ trân dị bảo bị người ăn cắp, Giang Nam, Thị Hiên Vi nhíu chặt mày

- Chắc mọi người đến chúc thọ cho lão gia, trộm cắp cũng lẫn vào

Thị Hiên Vi dở khóc dở cười:

- Tên trộm này cũng gọn gàng, không để lại chút dấu vết

- Bọn họ không để lại dấu vết nhưng không thể gạt ta

Giang Nam vung tay, thời gian tạm dừng, đảo ngược

Các hình ảnh trong hậu hao viên lướt mau

Hai phu thê nhìn giây lát thấy Lạc Hoa Âm mang theo một thiếu niên thập thò vào hậu hoa viên, đôi trộm ánh mắt sắc bén toàn chọn hái kỳ trân quý báu

- Thì ra là Lạc sư phụ

Giang Nam buồn cười:

- Lạc sư phụ luôn lén lút, thậm chí trộm của đệ tử mình

Chắc Lạc sư phụ kiếm thiên tài địa bảo cho nhi tử của mình

A, còn có người khác?

Lạc Hoa Âm và nhi tử nuôi rời đi, sau đó Càn Nguyên Thiên Quân mang theo nữ nhi lẻn vào hậu hoa viên

Tử Hạm Đạo Mẫu đứng bên ngoài hậu hoa viên nhìn đông ngó tây, hai phụ nữ thì trộm đồ

Tử Hạm Đạo Mẫu nhỏ giọng giục:

- Có người đến, đi mau!

Càn Nguyên Thiên Quân và nữ nhi chạy đi

Huyền Đô Thiên Quân mặt say khướt, miệng hầm hừ không biết hát cái gì

Đến hậu hoa viên rồi Lão Đạo này không còn vẻ say rượu, thoáng nhìn bốn bề vắng lặng, Huyền Đô Thiên Quân nhổ mấy gốc thiên tài địa bảo Giang Nam luyện ra nhét vào ngực

Huyền Đô Thiên Quân đi ra ngoài, lẩm bẩm:

- Không có người nhìn thấy, không có người nhìn thấy

Thị Hiên Vi không biết nên nói cái gì:

- Người thành thật như Huyền Đô sư huynh cũng

Các Thiên Quân ngày thường đạo mạo trang nghiêm như Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, phu phụ Tịch Trọng, Hoa Trấn Nguyên, Thiếu Hư, tử Tiêu Lão Đạo, Băng Liên Thánh Mẫu, Linh Lung Tiên Quân, Ma Thiên đều ghé qua hậu hoa viên Đại La Thiên đào bới

Mấy chỗ khác trong Đại La Thiên là pháp bảo của Giang Nam, không dễ đụng vào, lấy một món sẽ bị hắn cảm giác được, lòng máy động một cái là thu về

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2759: Không Cánh Mà Bay. (1)

Chỉ có hậu hoa viên Đại La Thiên gieo trồng nguyên thủy chi khí, thiên địa linh khí, đại đạo bản thân Giang Nam, tụ tập linh tú thời đại tiên đạo

Nên luyện ra linh căn thần dược không phải pháp bảo, dù có ăn cắp thì Giang Nam không biết

Mấy linh căn thần dược này có dược lực không thua gì thánh dược tiền sử kết trái trên đạo quả Đạo Quân, nên đám người kia mới biến thành ăn trộm, nhân dịp đại thọ tám trăm vạn tuổi của Giang Nam đếnh ốt một mẻ

Giang Nam không biết nên khóc hay cười:

- Ăn cắp thứ khá thì thôi, nhưng bọn họ trộm cả tam hồn tinh anh thất phách tinh anh

Nhưng đây là chuyện nhỏ, ta lại bỏ ra chút thời gian luyện lại vài gốc

Thị Hiên Vi nhớ đến bộ dạng trộm dược của Huyền Đô Thiên Quân, buồn cười nói:

- Thực lực của lão gia đủ để bảo vệ thiếp thân, dù thiếp thân tu thành Thiên Quân, nếu lão gia gặp kình địch thì thiếp thân cũng không giúp được gì

Thiếp thân chỉ có thể như bây giờ từ xa cổ vũ, cho nên lão gia dành thời gian đó sớm chứng Đạo Quân đi

Giang Nam suy tư giây lát, cười nói:

- Cũng tốt

Hiện giờ thiên hạ thái bình, qua hai, ba ức năm nữa chắc Đế và Tôn sẽ hồi

sinh

Bây giờ có Đạo Không ngang ngửa với Vô Cực Thiên Tôn, có ta khắc chế Tịch Diệt Đạo Nhân, sẽ không xảy ra hỗn loạn gì lớn

Ta cần bế quan một lần, trùng kích cảnh giới đại viên mãn Thiên Quân, thuận đường chứng Đạo Quân

Giang Nam lòng máy động, Lô Bồng xuất hiện

Giang Nam cười nói:

- Khi ta bế quan sẽ không nghe chuyện bên ngoài, ngắn thì ngàn năm, lâu thì trăm vạn năm

Phu nhân cất Lô Bồng đi tìm Hồng nhi, Quân nhi

Nếu gặp đám Ngọc Kinh, Ma Kha thì đứng trong Lô Bồng là được, bọn họ không thể làm gì phu nhân

- Nếu gặp Vô Cực, Tịch Diệt thì gõ chuông trước Lô Bồng, ta sẽ biết ngay

Còn về Thiên Quân khác, tùy tiện ném một pháp bảo ra khỏi Lô Bồng là bọn họ sẽ biến thành tro

Nếu không muốn giết người, hãy ném bồ đoàn hoặc sợi dây thừng này ra

Thị Hiên Vi cất Lô Bồng, rời khỏi Đại La Thiên

Thị Hiên Vi thầm nghĩ:

- Hồng nhi, Quân nhi đều thành công, sự nghiệp phát triển, chỉ mình Giang Tuyết Tình là phiêu bạt khắpn ơi

Thiên Môn gì? Không có một khối lãnh địa, không tiên cảnh, thánh cảnh, thật đáng thương

Hay đi thăm Tuyết Tình xem

Giang Nam suy tư giây lát, ngồi xếp bằng, giơ tay phong ấn Đại La Thiên

Giang Nam thầm nghĩ:

- Kỳ lạ, kiếp này từ đâu đến? Nếu ta chứng Đạo Quânthì nên không tia không kiếp mới đúng, tại sao luôn khiến ta tim đập chân run?

Thị Hiên Vi leo lên đại lộ bảo liễn, tám con tiên thiên long giao mã kéo xe lao nhanh

Những con long giao mã ăn ngon uống đủ trong Đại La Thiên nên thể hình rất to lớn chắc khỏe

Đạo âm trong Đại La Thiên khiến chúng nó được cảm ngộ lớn lao, mỗi con long giao mã không yếu hơn Phi Hùng Đạo Nhân

Nếu tám con long giao mã hạ giới sẽ là yêu ma hùng cứ một phương

- Tuy Thiên Môn của Tình nhi thu được nhiều lão quái vật chuyển thế nhưng không có một khối lãnh địa, lần này đến chúc thọ lão gia cũng không nói sẽ đi đâu

Nhưng chắc Tình nhi đến chỗ Tuyết tỷ tỷ, hay đi Đông Cực thánh cảnh nhìn xem? Không chừng sẽ gặp được

Đại lộ bảo liễn chạy hướng Đông Cực thánh cảnh, chốc lát sau đã vào Tiên giới bên dưới

Thị Hiên Vi vén rèm lên nhìn ra ngoài, muôn sông nghìn núi lướt qua

Có vô số thành trì san sát nhau, là sinh linh Tiên giới xây dựng, bồng bột hưng thịnh, sinh linh nhiều không đếm xuể

Lúc trước sau khi Thần Mẫu Đạo Quân chết, Mông Tốn Đạo Quân giải phóng thần hồn trong cơ thể Thần Mẫu ra

Có hàng ức vạn sinh linh thời đại thần đạo tiền sử chuyển thế

Bây giờ trong Tiên giới có khá nhiều chủng tộc là sinh linh thời đại thần đạo, xây dựng các đế quốc

Còn có Vạn Chú Đạo Quân vắt óc nghiên cứu ra thuật thần hồn tạo hóa, muốn hồi sinh các âm linh thời đại chú đạo trong Chú Đạo thiên đàn

Vạn Chú Đạo Quân từng đi thỉnh giáo Huyền Đô Thiên Quân, chạy tới Đại La Thiên hỏi han Giang Nam, được thành tựu lớn loa

Rất nhiều âm linh trong Chú Đạo thiên đàn đã sống lại

Nhưng Vạn Chú Đạo Quân từng buồn bã nói âm linh sống lại không phải sinh linh thời đại chú đạo, đó là sinh linh mới sinh ra từ tạo hóa

Vì điều này mà vị Đạo Quân chuyển thế mất khống chế trước mặt Giang Nam và Thị Hiên Vi, nằm sấp dưới đất gào khóc

Sau đó Vạn Chú Đạo Quân quay về chỗ của mình tiếp tục nghiên cứu

Sinh linh thời đại thần đạo, thời đại chú đạo chuyển thế chỉ là một góc nhỏ chủng tộc Tiên giới bây giờ

từ khai thiên tích địa tới nay, các loại chủng tộc được thiên địa tạo hóa ra

Sinh linh vốn có trong tam giới cũng rời đi, sinh linh trong sáu mươi hai tiên châu rời khỏi các tiên châu đi khắp nơi sinh sống, sinh sản đầy đàn

Thị Hiên Vi nhìn bên ngoài hưng thịnh thì rất vui vẻ:

- Tiên giới bây giờ mới có bộ dạng thịnh thế

Đột nhiên tiếng sát phạt nổi lên bốn phía, tiếng va chạm truyền đến

Thị Hiên Vi vội dừng xe nhìn qua, thấy đất bằng phía trước có hai đại quân trăm vạn người va chạm, chém giết, xung phong

Cờ bay phấp phới, kèn tù và thổi ù ù, tiếng trống chấn trời

Lại là hai đế quốc quy mô khổng lồ đánh nhau

Các cự thú dài mấy chục vạn dặm xuất hiện trên bình nguyên, vùng vẫy há mồm phun ra từng đợt tiên quang

Nơi tiên quang xẹt qua người ngựa thành tro, chết hết trong tiên quang

Phương xa trên tường thành cao khoảng một trăm dặm có các tiên tướng mặc áo giáp tọa trân, mấy Đạo Nhân mặc đạo bào ngồi trên đụn mây

Là Tiên Vương từ các giáo môn giáng xuống can thiệp cuộc chiến giữa các đế quốc

Phía đối diện cũng có tiên tướng, Tiên Vương tọa trấn, chắc xuất thân từ đại giáo khác

Thị Hiên Vi không xen vào, nàng lái xe rơi đi, lòng thầm nhủ:

- Giáo môn khống chế đế quốc, ngầm chiếm thiên hạ, chúa tể các cuộc chinh phạt, không phải phúc cho Tiên giới

- Hiện tại Tiên giới không có Đạo Quân, các đại giáo môn không ai phục ai, chỉ khổ cho sinh linh Tiên giới bị cuốn vào

Nếu lão gia có ở đây chắc chắn sẽ nói là Đế và Tôn ngầm dung túng, mượn các cuộc tranh đấu để hoàn thiện tiên đạo

Nửa năm sau, đại lộ bảo liễn chạy tới Đông Cực thánh cảnh

Trong qua trình Thị Hiên Vi thấy các đế quốc chiến tranh nhiều không đếm hết, vô số người chết thảm

Thị Hiên Vi có thể can thiệp một, hai trận chiến nhưng nguyên Tiên giới đều như thế, nàng cũng không biết làm sao

Trong Đông Cực thánh cảnh

- Đệ muội đã đến chậm

Giang Tuyết cười nói:

- Tuyết Tình sớm rời đi, nói là chuẩn bị tu hành một đoạn thời gian, tiếp đó đi tham gia thịnh hội Di La sơn

Bây giờ cách thịnh hội Di La sơn còn khoảng năm trăm năm, ta cũng không biết Tuyết Tình đi đâu du lịch

Thị Hiên Vi không gặp người, nàng rời khỏi Đông Cực thánh cảnh tiếp tục tìm kiếm

Chớp mắt trăm năm qua đi, Thị Hiên Vi không tìm được Giang Tuyết Tình

Mỗi lần nhận được tin về Giang Tuyết Tình là Thị Hiên Vi chạy ngay tới nhưng luôn hụt, nàng ở lịa thánh cảnh mấy cố nhân Tịch Ứng Tình, Lạc Hoa Âm, Băng Liên Thánh Mẫu một thời gian

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2760: Không Cánh Mà Bay. (2)

Hôm nay đột nhiên mùi máu tanh xộc vào mũi Thị Hiên Vi, nàng vén rèm xe lên xem

Một con khổng tước bay từ xa đến, đang hút sinh linh trong thiên địa

Một bộ lạc bao la trăm vạn dặm, tạo dựng nhiều thành trì bị khổng tước há mồm hút, mấy ức sinh linh, người và súc vật đều chui vào bụng nó

Thị Hiên Vi tức giận nói:

- Lại là nó! Thực lực của nó rất cao minh, dù là đẳng cấp Thiên Quân thì ta không phải đối thủ của nó

Thị Hiên Vi suy tính một phen, lấy sợi dây thừng ra khỏi Lô Bồng, thầm nghĩ:

- Lão gia bảo báu vật trong Lô Bồng có thể trói bất cứ Thiên Quân nào, không biết có bắt được con khổng tước này không? Tốc độ của nó quá mau

Thị Hiên Vi lặng lẽ lấy dây thừng ra

Khổng Thánh Đạo Nhân đang ăn vui vẻ trong không trung đột nhiên trong lòng gióng hồi chuông cảnh báo, đang định bay đi

Vèo một tiếng, Khổng Thánh Đạo Nhân bị sợi dây thừng trói chặt té từ trên trời xuống, rơi vào Lô Bồng

Khổng Thánh Đạo Nhân thấy Thị Hiên Vi thì kinh kêu:

- Phù Lê Nguyên Quân!

Khổng Thánh Đạo Nhân nhìn bốn phía, la lên:

- Là Huyền Thiên giáo chủ ra tay đối phó ta sao?

- Lão gia của ta có thân phận gì? Sao đối phó ngươi được?

Thị Hiên Vi cười nói:

- Ta thấy ngươi ăn quá nhiều người, làm tổn thương thiên hòa, lại thấy tiếc cho người mình đầy bản lĩnh

Vì vậy ta thu ngươi, nếu không đã đánh chết

Khổng Thánh Đạo Nhân nghe vậy thở phào, mặt dữ tợn nói:

- Phù Lê Nguyên Quân, huynh đệ ta có ở đây, nếu ngươi thả ta ra thì thôi, nếu không sẽ chết tại đây!

Thị Hiên Vi không quan tâm, lái xe chạy đi

Khổng Thánh Đạo Nhân hét to, chốc lát sau yêu ma đầy trời kéo đến, là mấy tiên thiên yêu ma không thua gì Khổng Thánh Đạo Nhân dẫn trăm vạn yêu tiên, ma tiên đến

Là đám yêu vương, ma vương cường đại Cửu Dương thánh long, Thiên Phượng yêu hậu, Phi Hùng Đạo Nhân

Thị Hiên Vi lấy bồ đoàn từ Lô Bồng ra ném vào không trung

Đám Cửu Dương thánh long, Thiên Phượng yêu hậu, Phi Hùng Đạo Nhân rơi xuống bồ đoàn, bị thu vào Lô Bồng chung với Khổng Thánh Đạo Nhân

Trăm vạn yêu tiên, ma tiên thấy vậy nhanh chóng tán đi

Không lâu sau Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long, Thiên Phượng yêu hậu bị trói cổ kéo đại lộ bảo liễn bay nhanh trên không trung

Thị Hiên Vi ngồi trong xe thầm nghĩ:

- Giờ thì tốc độ mau hơn nhiều

Lô Bồng của lão gia đúng là giúp ích, lần sau được tin về Tuyết Tình có thể đuổi kịp nàng

Chớp mắt mấy chục năm qua đi, Thị Hiên Vi lái xe vào ma giới, rốt cuộc tìm được Giang Tuyết Tình, yên lòng hơn

Thời gian qua nhanh, bây giờ người bình thường có tuổi thọ ba ngàn năm, ba ngàn năm một vòng luân hồi

Bất giác Tiên giới sóng lớn xô bờ, người bình thường thành tu sĩ, tu sĩ trở thành tiên nhân

Người bình thường già chết, tu sĩ là sóng lớn trở thành trong chiến đấu sát phạt, có chết đi, có trở thành tiên nhân

Lại có tiên nhân chết trong các kiếp số, sống tiếp thì trở thành cường giả danh chấn một phương

Tiên giới, ma giới qua boa nhiêu mùa, người bình thường đổi từng tốp từng tốp, tu sĩ cũng đổi từng tốp

Đến cuối cùng có người trở thành Tiên Vương, Tiên Quân

Có người không danh tiếng, có người chết

Một trăm người bình thường luân hồi qua đi, trong Đại La Thiên phong kín, Giang Nam tu hành đến thời kỳ mấu chốt

Ba mươi vạn năm nay tiên thiên nguyên thủy của Giang Nam hoàn toàn viên mãn, tu vi đến cảnh giới đại viên mãn Thiên Quân, con đường Đạo Quân không còn chút chướng ngại

- Tiên thiên nguyên thủy viên mãn, thành tựu Đạo Quân gần trong gang tấc!

Giang Nam mở mắt ra, tịnh khí thần nội liễm, trong con ngươi có khối không khí lơ lửng, đó là nguyên thủy chi khí, là khí thần bí biến ra từ đại đạo

Trong Đại La Thiên chứa biết bao nhiêu nguyên thủy chi khí, lần này Giang Nam tu hành trùng kích cảnh giới Đạo Quân, hắn hấp thu một ít nguyên thủy chi khí

Sau này Giang Nam dùng đại đạo bản thân diễn biến nguyên thủy chi khí

Giang Nam tu thành tiên thiên nguyên thủy, khai thiên tích địa sinh ra nguyên thủy chi khí ảnh hưởng hắn ngày càng ít dần

Dù không nhờ vào cơ duyên khai thiên, Giang Nam tin chắc mười phần mười có thể tu thành Đạo Quân, tự chứng bản thân

Cảm giác kiếp số buông xuống không biến mất, Giang Nam có gánh nặng khác để lo, đó là mấy câu mà Công Dã Càn tức Nam Quách Tiên Ông đã nói

-

Tương lai khi ngươi chứng Đạo Quân, trở thành Đạo Chủ, ngươi sẽ nghe tiếng kêu Đế Giang sâu tận linh hồn

- Đó là tiếng vọng hơn một ngàn ức năm của ta

- Chỉ cần sâu trong linh hồn ngươi truyền ra thanh âm đó thì ngươi chính là bằng hữu cũ của ta

Giang Nam lấy lại tinh thần, mắt dần sáng ngời, cười khẽ:

- Kiếp số gì, chuyển thế Đế Giang gì, chỉ cần ta chứng Đạo Quân là có thể thấy rõ tất cả

Đường Nguyên Thủy Đạo Quân của ta không còn chướng ngại gì nữa, khi ta xuất quan sẽ là Đạo Quân!

Giang Nam thở hắt ra, khép mắt lại, rơi vào trạng thái ngộ đạo kỳ lạ

Trong Đại La Thiên ngân vang đủ loại đạo âm, du dương êm tai, cao thâm khó dò, đó là đạo âm của bản thân Giang Nam dao động

Giang Nam đã nửa chân bước qua ngưỡng Đạo Quân, các loại lĩnh ngộ kéo đến

Đại La Thiên truyền ra đạo âm chỉ là một phần nhỏ xíu trong đạo lý Giang Nam tham ngộ ra

Lần này ngộ đạo kéo dài rất lâu, tu vi của Giang Nam tăng vùn vụt

Ba ngàn năm một bậc thang, rất nhanh mấy vạn năm trôi qua

Giang Nam cảm giác mình đã bước vào cảnh giới Nguyên Thủy Đạo Quân

Càng nhiều lĩnh ngộ vọt tới, các loại đạo lý không ngộ trự ngân, tu vi Giang Nam tiếp tục tiến bộ

Giang Nam chìm đắm trong tham ngộ, tập trung hết tinh thần, không quan tâm gì khác

- Cứ tiếp tục thế này ta có thể trực tiếp tu luyện đến đỉnh Đạo Quân, thậm chí là cảnh giới viên mãn

Không chừng sẽ tiến đến tận cùng đại đạo, chứng nguyên thủy

Vô hình trung trong lòng Giang Nam có niềm vui chứng đạo, kèm theo thắc mắc

Giang Nam không cảm ứng được kiếp số Đạo Quân nên sớm đến, không nghe tiếng kêu Đế Giang gì hết

Nhưng nghi hoặc này bị Giang Nam ném ra sau đầu, trong long hắn chỉ có đạo, chỉ có đạo diệu, đạo lý vô cùng tận

Bên ngoài Đại La Thiên

Nam Quách Tiên Ông đi ra hư không, nhìn chằm chằm Đại La Thiên hùng vĩ

Giây lát sau Nam Quách Tiên Ông nhíu mày, lắc người đi vào Đại La Thiên bị Giang Nam phong ấn

- Có điều không đúng

Đế Giang đâu?

Nam Quách Tiên Ông bay nhanh, trong Đại La Thiên trống trơn, Giang Nam vốn nên tọa quan trong này đã không cánh mà bay

- Rõ ràng Đế Giang tọa quan tại đây, sao có thể rời đi? Hắn đi khi nào? Đi chỗ nào?

Nam Quách Tiên Ông tức Công Dã Càn là Thái Sơn Thiên Tôn thời đại nguyên đạo

Nam Quách Tiên Ông tìm Giang Nam mà không thấy, nhíu mày, mắt quét qua Đại La Thiên

Nam Quách Tiên Ông lại nhìn hướng vũ trụ ma giới, quét khắp hư không, mọi nơi nhưng không thấy Giang Nam đi đâu

Nam Quách Tiên Ông lắc người đi ra ngoài Tiên giới, nhìn quét hỗn độn hồng mông nhưng vẫn không thấy tung tích Giang Nam đâu

- Đạo Quân điện!

Nam Quách Tiên Ông biến mất, sau đó đến Đạo Quân điện

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2761: Nguyên Thủy Vô Kiếp, Chỉ Có Tình Tự Bị Thương. (1)

Nam Quách Tiên Ông né qua Thiên Phi Đạo Tôn, thần thức thẩm thấu mỗi góc Đạo Quân điện

Trong Đạo Quân điện có rất nhiều không gian bí ẩn, bản thân Nam Quách Tiên Ông là người rèn ra Đạo Quân điện nên đương nhiên biết hết bí mật của nó

Nếu Giang Nam từ Đại La Thiên đi vào Đạo Quân điện, dù hắn núp ở đâu cũng không thể lừa được Nam Quách Tiên Ông

Khiến Nam Quách Tiên Ông bất ngờ là Đạo Quân trong Đạo Quân điện đa số bị nhốt trong Thông Thiên các, chỉ có một mình Thiên Phi Đạo Tôn

Nguyên Mẫu điện chủ cũng bị nhốt trong cảnh giới tham ngộ tận cùng đại đạo, Vô Cực Thiên Tôn thì tọa quan

Trong Đạo Quân điện không có bóng dáng Giang Nam

- Không đúng, không đúng

Nam Quách Tiên Ông sưu tầm đằng sau Đạo Quân điện cũng không thấy Giang Nam, lòng giật mình:

- Chẳng lẽ đi tiền sử?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nam Quách Tiên Ông cất bước đi dòng thời gian, đảo ngược thời gian, tìm từng thời đại, từ thời đại tiên đạo ngược về thời đại nguyên đạo

Nam Quách Tiên Ông trở về điểm thời gian và không gian tiền sử, nhưng không thấy Giang Nam

- Rốt cuộc Đế Giang đi đâu? Chẳng lẽ sau khi chứng Đạo Quân, trên đường lĩnh ngộ Nguyên Thủy đại đạo đã tọa hóa? Nếu Đế Giang tọa hóa thì nên biến thành tiên thiên pháp bảo, hay mới rồi ta kiểm tra Đại La Thiên đã sơ sót bỏ qua?

Nam Quách Tiên Ông đi ra dòng thời gian, trở về Đại La Thiên trong thời đại tiên đạo

Nam Quách Tiên Ông tìm kiếm lung tung nhưng không thấy tiên thiên pháp bảo có thể Giang Nam tọa hóa biến ra

Chứng Đạo Quân không nguy hiểm, nguy hiểm là truy đuổi tận cùng đại đạo

con đường đó nguy hiểm trắc trở, đi nhầm một bước là sẽ tọa hóa, hóa thành tiên thiên pháp bảo, linh bảo

Năm xưa nhiều Đạo Quân thời đại nguyên đạo tham ngộ tận cùng đại đạo vì điều này gần trăm Đạo Quân đã chết

Đời sau có Đạo Quân tự nghĩ ra cách độ qua tịch diệt kiếp, đi Đạo Quân điện tìm cách độ kiếp

Tồn tại Đạo Quân điện truyền dạy pháp môn này, nên có Đạo Quân chủ động hóa thân tiên thiên pháp bảo để lại cho thân bằng bạn tốt, để bọn họ độ qua tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại, để lại mầm móng cho thời đại đó

Nhưng nếu Giang Nam tọa hóa thì chắc chắn sẽ biến thành tiên thiên pháp bảo xuất hiện trong Đại La Thiên, không lừa Nam Quách Tiên Ông được

Bây giờ Nam Quách Tiên Ông không phát hiện được gì nghĩa là Giang Nam không lạc đường

Nam Quách Tiên Ông buồn bã ngồi bên ngoài Đại La Thiên

Nam Quách Tiên Ông nghi ngờ Giang Nam là bằng hữu cũ của mình, Đế

Giang, Giang Thái Khư

Nam Quách Tiên Ông suy đoán khi Giang Nam chứng đạo, trong hỗn độn vang vọng tiếng kêu hơn một ngàn ức năm sẽ lại vang lên

Vì vậy Nam Quách Tiên Ông nhất định phải có mặt vào lúc Giang Nam chứng Đạo Quân

Nhưng Giang Nam chứng Đạo Quân tình huống quá kỳ lạ, phong kín Đại La Thiên, các cường giả như Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn muốn xông vào cũng mất chút sức lực

Khi Nam Quách Tiên Ông đến, phong ấn Đại La Thiên không bị phá hư chút nào, hoàn hảo không tổn hao gì

Giang Nam biến mất trong không gian phong kín, không để lại chút dấu vết

Cường giả như Nam Quách Tiên Ông cũng không tìm được bóng dáng của Giang Nam

- Trên đời này không ai có thể bắt Đế Giang đi trước mặt ta, không ai có thể bắt hắn mà không chiến đấu, vậy Đế Giang đã đi đâu?

- Ủa? Uy lực Đại La Thiên không ngừng tăng mạnh, nghĩa là Đế Giang còn ở trong này! Tu vi Đế Giang tăng lên phản hồi lại Đại La Thiên, khiến Đại La Thiên cũng tăng mạnh

Nam Quách Tiên Ông bình tĩnh lại, thôi diễn kỳ càng

Thật lâu sau mắt Nam Quách Tiên Ông lóe tia sáng

Nam Quách Tiên Ông nhỏ giọng nói:

- Kỳ lạ, tại sao ta suy tính ra Đế Giang sẽ xuất hiện ngay?

Nam Quách Tiên Ông chờ giây lát, không thấy Giang Nam đâu

Nam Quách Tiên Ông lại suy tính, kết quả vẫn là Giang Nam sẽ xuất hiện trong Đại La Thiên ngay

Nam Quách Tiên Ông chờ tìm, không thấy bóng dáng Giang Nam đâu

- Năng lực suy tính của ta nếu nhận số hai thì không ai nhận thứ nhất, dù là Linh Bảo Đạo Chủ cũng kém hơn ta nhiều, chỉ được một phần da lông của ta

Cho nên ta tuyệt đối không suy tính sai, tại sao mỗi lần đều tính được Đế Giang xuất hiện ngay nhưng chờ mãi không thấy?

Nam Quách Tiên Ông rất là khó hiểu, suy tính hết lần này đến lần khác đều được kết quả tương tự

Giang Nam sẽ xuất hiện trong Đại La Thiên ngay, nhưng mỗi lần đều tính sai

Nam Quách Tiên Ông bất đắc dĩ chờ đợi

Thời gian nhanh như nước sông chảy xiết, mỗi ngày trôi hướng tương lai, biến tương lai thành quá khứ, chưa biết thành đã biết

Dần dần gió mây thay đổi, trời trăng đổi thay, trời đổi sao dời

Lại hơn mười vạn năm qua đi, đám người Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Hồng Đạo Nhân mấy lần trở về thấy Đại La Thiên chưa mở thì rời đi

Nam Quách Tiên Ông ngăn Thị Hiên Vi lại hỏi thăm, được biết uy lực Lô Bồng liên tục tăng mạnh, bây giờ đã gần với tiên thiên pháp bảo tinh thuần

Có nhiều Thiên Quân đi Đại La Thiên triều thánh nhưng không thu hoạch được gì

Lại qua vài năm, Phục Sá, Đinh Linh đến hiến sách, gặp Nam Quách Tiên Ông

Hai quyển sách tiên mở ra, mấy ngày sau tự động đốt cháy, Phục Sá, Đinh Linh vái tạ rời đi

Năm tháng trôi nhanh, lần này ngộ đạo Giang Nam không cảm giác được thời gian trôi

Thời gian thoi đưa, trong lòng Giang Nam chỉ có đạo và lý vô tận, không ngừng cấu tạo, giao nhau, không ngừng ngộ ra đạo và lý mới, đi hướng tận cùng đại đạo, đi hướng nguyên thủy

Giang Nam như vượt qua thời gian và không gian, bên cạnh hắn có các kiếp số hủy thiên diệt địa giáng xuống

Nhưng không kiếp số nào đến gần Giang Nam được, bất giác hắn đã trải qua vạn vạn kiếp vẫn bất diệt

Giang Nam như có thể một niệm khai thiên, một niệm diệt thế

Nhưng đây chỉ là hiệu quả phụ của chứng đạo nhập đạo, Giang Nam không còn truy cầu lực lượng nữa, hắn truy cầu là đại đạo, đại đạo vô cùng vô tận

Giang Nam như dọc theo con đường không thấy điểm cuối đi tới, cố chấp tiến lên

Giang Nam muốn đến điểm cuối con đường, đứng ở tận cùng đại đạo

Giang Nam như trải qua năm tháng vô tận, lại như chỉ trong khoảnh khắc

Loại cảm giác này huyền diệu khó giải thích, rất kỳ diệu

Mỗi giây Giang Nam lĩnh ngộ ra đạo và lý đều diệu không thể tả, huyền bí thâm sâu

Trong lòng Giang Nam chỉ có hân hoan, vui sướng vô cùng tận

Rốt cuộc ngày hôm nay, Giang Nam cảm giác con đường đằng trước dần

không còn là vô cùng tận mà đã có cuối

Tận cùng đại đạo

Cảnh giới nguyên thủy

Giang Nam hú dài, đứng dậy

Khi Giang Nam mở mắt ra, vũ trụ dao động, mọi thứ run rẩy

Tiếng hú của Giang Nam truyền khắp thời không vô tận, tràn ngập vui sướng hân hoan

Từ thời đại nguyên đạo đến nay chưa từng có ai đặt chân đến tận cùng đại đạo, chưa ai hoàn thành hành động vĩ đại này

Cuối cùng Giang Nam làm được, hắn đi tới tận cùng đại đạo

Giang Nam nhìn thấy hỗn độn vô cùng tận, hỗn độn lặng yên, không gian hỗn độn trầm lắng

Không có hơi thở nào, không có cảnh tượng sinh mệnh nào

Tịch diệt thiên hỏa cũng tối tăm sắp dập tắt

Giang Nam ngạc nhiên, dưới chân hắn là cột đồng cung điện khổng lồ sụp đổ một nửa

Giang Nam đưa mắt nhìn, xung quanh đổ nát thê lương

Chương 2762: Nguyên Thủy Vô Kiếp, Chỉ Có Tình Tự Bị Thương. (2)

Giang Nam nhận được những di tích kiến trúc này, đó là Đại La Thiên

Đại La Thiên sau khi tan vỡ

Đại La Thiên đổ nát thê lương có hơi thở tịch diệt kiếp, chắc bị hủy trong đại kiếp nạn trước giờ chưa từng có

Người Giang Nam run run nhìn xuống Tiên giới

- Người đâu?

Tiên giới đã biến mất, chỉ có hỗn độn vô biên, ma giới cũng mất, mọi thứ không còn

- Người đâu? Người đâu rồi?

Hai tay Giang Nam run run ngước lên lẩm bẩm:

- Bây giờ là năm nào? Ta bế quan bao lâu?

Giang Nam hét to, lảo đảo đi hướng Tiên giới, ma giới

Trong hỗn độn tĩnh lặng vang tiếng hét bi thương:

- Hiên Vi, Tình nhi, tỷ tỷ, các người ở đâu?

- Hồng nhi, Quân nhi, Kế Đô, các người ở đâu?

- Tịch đại ca, lạc sư phụ, Bình Thiên, Đạo Vương!

- Huyền Đô, Càn Nguyên, Vạn Vật, các người ở đâu?

- Vô Cực, ngươi ra đây!

- Tịch Diệt, ngươi chưa chết đúng không? Mau đi ra!

Tiên Đế, Tiên Tôn, các người núp ở đâu?

- Đạo Quân điện đâu? Đạo Quân điện ở đâu?

- Nam Quách Tiên Ông, Công Dã Càn, ngươi trốn đâu rồi?

Trong hỗn độn trống trơn, chỉ có thanh âm của Giang Nam vang vọng lại, không ai trả lời, không có sinh mệnh nào tồn tại trong hỗn độn này

Thật lâu sau Giang Nam nhìn thấy một gốc Thế Giới thụ gãy đổ

Thế Giới thụ đã chết, héo tàn, dưới gốc cây có dấu vết Đạo Quân thành tro

Từng có nhiều Đạo Quân được Thế Giới thụ che chở, nhưng kiếp số đến thì Thế Giới thụ cũng chết

Giang Nam lảo đảo đi vội, hắn lại nhìn thấy một đóa hồng mông thanh liên rách rưới

Thanh liên cũng chết khô, không có một chút đạo vận

Một số Đạo Quân trốn vào hồng mông thanh liên biến ra tro

- Có người không?

Giang Nam run giọng hỏi:

- Ai nói cho ta biết xảy ra chuyện gì thế này?

- Có người sống không?

Giang Nam nghiêng ngả đi tới, không ngừng dò hỏi

Trong hỗn độn chỉ có tiếng vọng của Giang Nam, từng câu hỏi vang lên nhưng không được đáp lại

- Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Giang Nam nhìn thấy Đạo Quân điện vỡ nát

Đây từng là thánh địa của Đạo Quân giờ là gạch nát ngói vỡ, các đốm tịch diệt thiên hỏa bám vào cột gãy đổ, tắt dần

Đạo Quân điện cũng bị hủy

Trên một cây cột còn vài chữ viết mơ hồ, ngắc ngừng viết đoạn lịch sử cũ

Cuối thời đại tiên đạo, tịch diệt kiếp vẫn dến

Nam Quách Tiên Ông tức Thái Sơ Thiên Tôn trở về, cùng Nguyên Mẫu điện chủ, Vô Cực Thiên Tôn dẫn dắt các tồn tại cổ xưa trong Đạo Quân điện chống cự, sắp thành công nhưng thua

Đám người Thiên Phi Đạo Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu điện chủ lần lượt chết đi

Đế và Tôn chết

Tịch Diệt Đạo Nhân chết trong kiếp, tất cả sinh linh không thể sống tiếp

- Đáng tiếc không đợi Đế Giang được

Nam Quách Tiên Ông tràn ngập áy náy viết:

- Có lẽ Đế Giang chết thật rồi, nhưng ta sẽ đi theo hắn

Giang Nam huơ tay:

- Ta không tin, ta không tin! Đây đều là ảo cảnh, là mơ!

Di tích Đạo Quân điện cuối cùng biến thành tro, Giang Nam xoay người đi, tiếp tục tìdm kiếm

Không lâu sau Giang Nam tìm thấy Lô Bồng vỡ nát, trên vách chuông có

người khắc chữ

Là chữ Giang Tuyết Tình để lại

- Cuối cùng tịch diệt kiếp đến, phụ thần còn đang bế quan

Uy lực tiên thiên Lô Bồng càng lúc càng mạnh, Tương Khang đề nghị chúng ta trốn trong Lô Bồng

Dù Lô Bồng bị hủy nhưng có thể chặn lại một phần tịch diệt kiếp, sau đó chúng ta biến thành cấm khu, chôn chính mình, chờ đợi thời đại sau đến

- Mẫu thân chết, nhị nương cũng chết

Bọn họ ở trên Đại La Thiên chờ đợi phụ thần tỉnh lại

Đại ca, nhị ca không ngăn được đại kiếp nạn này

- Nhị ca chết, khi nhị ca rời khỏi Đại La Thiên định cứu người thì bị đại kiếp nạn hóa thành tro tàn

Chữ viết trên vách chuông lúc mất lúc nối

Không lâu sau Lô Bồng có hiệu bị tổn hại, đám người Viên Thái lão nhân, Tương Khang bị kiếp số xâm nhập, chết đi, không thể hóa thành cấm khu

Đại kiếp nạn phá diệt tất cả này quá dữ dội, hủy diệt hết thảy

- Liên nhi muội muội đi, trong Lô Bồng chỉ còn một mình ta

Sợ quá, phụ thần còn đang bế quan, khi nào người mới tỉnh lại đây?

- Lô Bồng không chống đỡ nổi nữa, ta cũng sắp đi

- Không thể nào! Không thể nào

Giang Nam run bần bật, hú to

Cảnh giới nguyên thủy bộc phát khí thế khủng bố thổi quét hỗn độn, càn quét vũ trụ, như vòng xoáy kinh khủng

- Tất cả là giả, đều là giả!

Ầm!

Giang Nam đấm thủng hỗn độn, xuyên qua không gian và thời gian, đánh thủng dòng thời gian chảy xuôi

Dòng thời gian đảo ngược, Giang Nam thấy tịch diệt kiếp đến, cuối cùng tịch diệt kiếp hủy diệt thương sinh, hủy diệt hết thảy dấu vết văn minh

Trận kiếp số này ngay cả Đạo Quân điện cũng không đối kháng nổi

Tịch diệt kiếp vô biên, mọi thứ bị hủy diệt

Nguyên thần của Đế Lân héo tàn

Thanh Liên Tiên Tôn chết héo

Đạo Quân điện sụp đổ

Đại La Thiên tan vỡ

Tất cả sinh linh chết

Giang Nam nhìn bên dưới, trong Lô Bồng rách nát, nữ nhi đang khắc chữ trên vách chuông nứt nẻ

- Tình nhi

Phụ thân cứu các người đây! Ta đã đặt chân đến tận cùng đại đạo, ta không còn địch thủ nữa, không ai có thể mang Tình nhi, mang các người rời khỏi ta!

Giang Nam vươn tay vào thời gian quá khứ, muốn cứu nữ nhi khỏi đại

kiếp nạn cuối cùng

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dòng thời gian chấn động, các thời đại tiền sử, quá khứ như sắp nổ

Dòng thời gian tụ tập lực lượng tất cả thời đại đánh vào Giang Nam, đẩy hắn ra khỏi dòng thời gian

Giang Nam hộc máu ngã xuống, hắn lại đứng lên, xuyên thời gian vào quá khứ

Giang Nam muốn dựa vào sức mình thay đổi quá khứ

Giang Nam bị hương càng nặng hơn

Thời gian đã qua, thay đổi quá khứ sẽ gánh chịu lực lượng tất cả thời đại quá khứ công kích

Dù Giang Nam là tồn tại đặt chân vào tận cùng đại đạo cũng không thể trở về quá khứ, bóp méo sự thật đã định

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giang Nam lại bị thương nặng, nhưng hắn trong cảnh giới nguyên thủy cường đại biết mấy

Dù dòng thời gian tụ tập tất cả lực lượng từ thời đại nguyên đạo đến tiên đạo cũng không thể giết Giang Nam

Tuy nhiên Giang Nam lần lượt đánh vào quá khứ, định thay đổi dĩ vãng làm hắn bị thương nặng

Mái tóc Giang Nam bạc phơ, hắn như già đi

- Nguyên thủy vô kiếp, chỉ có tình tự bị thương

- Đế Giang bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Giang Nam tóc trắng xóa nhìn hướng phát ra thanh âm

Một vị đế hoàng trẻ tuổi như mộng ảo đi hướng hắn

Đế Giang, Giang Thái Khư

Giang Nam xoay người, bình tĩnh nhìn cường giả mạnh nhất thời đại nguyên đạo

Thân thể Đế Giang như mộng ảo, như ở tận cùng thời gian và không gian lại như đang trong Đạo Quân điện thời đại nguyên khởi

Đế Giang lấy mộng nhập đạo đã đến trình độ siêu cao

Giang Nam liếc sơ liền biết đó không phải người thật mà là trong giấc mơ, mộng du đến đây

Đế Giang ở trong Đạo Quân điện thời đại nguyên khởi, giấc mơ kéo dài đến đây, tận cùng thời gian và không gian

- Lấy mộng nhập đạo thú vị, có thể thấy được tương lai

Giang Nam thu về tầm mắt, lần lượt nhảy vào dòng thời gian quá khứ

Giang Nam bị thương nặng nhưng với tu vi cảnh giới nguyên thủy của hắn thì bất cứ vết thương nào đều không tạo thành đả kích trí mạng được

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2763: Xả Thân Nhập Kiếp.

Nhưng nhiều lần thất bại làm lòng Giang Nam già đi

Lòng già, cơ thể cũng già theo, nên tóc Giang Nam mới bạc, hắn như lão nhân trải qua chuyện đời tang thương

- Ta lấy mộng nhập đạo, ngẫu nhiên mơ các thời đại kỳ lạ, thường cho rằng hiện thực là mộng, còn mộng là thật, gây ra nhiều chuyện không thể tưởng tượng

- Lần này ta nhập mộng cảm giác chấn động truyền đến từ tận cùng thời không, vốn vô duyên bước vào tận cùng thời gian

Lần này đến được đây, thấy tồn tại đã đứng ở tận cùng đại đạo, thật là không uổng chuyến này

Đế Giang tán thán rằng:

- Vô số người tha thiết ước mơ muốn đặt chân đến tận cùng đại đạo mà không được, tận cùng đại đạo chỉ là hy vọng trong truyền thuyết

Bây giờ Đế Giang đã biết tận cùng đại đạo không phải phỏng đoán

Nguyên Thủy Thiên Tôn tương lai vô lượng thọ, vô lượng quang, vô lượng trí tuệ có thể trải qua vô lượng kiếp mà bất diệt

- Không có nhân vật gì, kiếp số gì tổn thương Nguyên Thủy Thiên Tôn được, chỉ có Thiên Tôn tự bị thương mình! Thiên Tôn lần lượt muốn thay đổi quá khứ, làm tổn thương bản thân, tự thương đạo của mình khiến Đế Giang rất khó hiểu

Đế Giang đi hướng Giang Nam, càng tới gần càng thấy thân thể Giang

Nam vĩ đại, trong người tràn ra đạo quang vô tận càng sáng tỏ

Như đối diện vũ trụ mênh mông, càng thấy mình thật nhỏ bé

Đế Giang giật mình, vội thụt lùi, tầm mắt trở lại bình thường

Đây là uy nghiêm của tồn tại đặt chân ở tận cùng đại đạo, nhìn xa như bình thường, càng tới gần càng cảm giác vĩ đại vô cùng

Kinh nghiệm nhập mộng lần này của Đế Giang rất kỳ lạ

Giang Nam đứng ở tận cùng đại đạo muốn thay đổi quá khứ, lực lượng các thời đại quá khứ ngưng tụ ngăn cản vị tồn tại này

Lực lượng thời đại oanh kích vào Giang Nam, khiến thời gian và không gian quá khứ rạn nứt, khiến giấc mơ của Đế Giang và tận cùng thời không liên kết, do đó trông thấy Giang Nam

Đế Giang thụt lùi vài bước kéo giãn khoảng cách, dò hỏi:

- Thiên Tôn đã cứng đạo quả này rồi cần gì tự tổn thương mình? Tương lai thời thế đại phá diệt, không còn sự sống

Quá khứ không thể thay đổi, đã không có gì lưu luyến, không thay đổi được

Tại sao Thiên Tôn không một niệm khai thiên, để hỗn độn lại sinh ra gợn sóng, sáng tạo thịnh thế huy hoàng, để đạo pháp kéo dài truyền thừa

Giang Nam tỉnh táo lại:

- Ta luyến tiếc

Giang Nam chắp hai tay sau lưng nói:

- Ta chìm trong tu luyện quên tất cả, bỏ qua người xung quanh, bỏ qua mọi thứ

Khi lĩnh ngộ tận cùng đại đạo đắc đạo tỉnh lại thì phát hiện mình đã vượt qua thời gian và không gian

Giang Nam vượt thời gian và không gian, đi đến tận cùng thời gian và không gian

Nơi đó đối thủ của Giang Nam đã chết, bạn bè thân thích cũng chết

Giang Nam đứng ở nơi cao nhất, có được thứ khao khát mơ ước, nhưng hắn cũng mất hết tất cả

Giang Nam buồn bã, bây giờ hắn là tồn tại cường đại nhất từ thời đại nguyên đạo đến nay, nhưng hắn không vui chút nào

Giọng trầm thấp hỏi:

- Đế Giang, ngươi có trải nghiệm như vậy chưa? Khi ngươi cuối cùng đạt được mục tiêu, nhưng ngay giây phút đó ngươi phát hiện mình đứng ở tận cùng đại đạo, mất đi hết thảy

Thứ ngươi muốn thật ra đã ở bên cạnh ngươi nhưng ngươi không quý trọng, không nắm chắc

Chờ khi mất đi mới hối tiếc không kịp, liều mạng muốn thay đổi

Đế Giang nhẹ nhàng ngồi xuống, suy tư đáp:

- Từng có

Ta liên tục nhập mộng, ở trong mơ cho rằng mình trong hiện thực

Mỗi lần tỉnh khỏi giấc mơ sẽ đau nhói lòng, cảm thấy chính mình mất đi hết thảy

Nhưng thứ trong mơ không thể kéo lại, có nhiều lúc là ta chưa đến mục tiêu thìd người bên cạnh đã mất

Đế Giang nghĩ đến thời đại nguyên đạo hủy diệt, người yêu, nhi nữ vùi thân trong tịch diệt kiếp

Đế Giang nhớ những đạo hữu, dùng hết sức cố gắng muốn chứng tận cùng đại đạo lại tọa hóa trên đường lạc lối

Đế Giang có rất nhiều bi thương, nhiều quá khứ, muốn cứu vãn nhưng bất lực

- Chắc Thiên Tôn cũng hiểu rằng quá khứ là không thể thay đổi, Thiên Tôn muốn đổi quá khứ chỉ uổng công

Đế Giang ngẫm nghĩ nói:

- Thiên Tôn nên vứt bỏ quá khứ, mở ra một thời đại mới, truyền thừa trí tuệ, truyền thừa văn minh

- Ta muốn cứu vãn, ta muốn thay đổi lịch sử

Giang Nam ngồi xếp bằng, tóc trắng như các ngân hà lơ lửng trong hỗn độn hồng mông

Tóc trắng khuấy động vũ trụ tĩnh lặng, mỗi sợi tóc bạc trôi nổi đâm thủng thời không quá khứ, cắt các vị diện từ thời gian đã mất, lộ ra bác hình ảnh quá khứ

Đế Giang nhìn lão nhân trước mắt, hắn biểu lộ lưu luyến không nỡ

Hỗn độn tràn ngập đau thương, hồi tưởng, tự trách nặng nề

Lòng Giang Nam đã già, bị lưu luyến, tự trách, đau thương, hồi tưởng bao phủ

Tình cảm đậm đặc tràn ngập ở điểm cuối thời không, khiến người bi thương, đau lòng rơi lệ

- Nếu có thể thì ta sẽ bỏ thân vạn kiếp bất diệt này, tiến vào kiếp, đi lại

đoạn đường đó

Dù không chứng nguyên thủy, không chứng tận cùng đại đạo thì ta cũngp hải nắm chắc, giữ lại mọi thứ bên cạnh mình

Giang Nam thở hắt ra, nói:

- Đế Giang đạo hữu, ngươi đến đây có thể làm chứng cho ta

Ta muốn quay về quá khứ, bỏ cảnh giới nguyên thủy, làm lại từ đầu, thay đổi lịch sử này, giữ lấy những gì ta không quý trọng

Đế Giang hỏi:

- Thiên Tôn, làm sao làm lại được?

Đôi mắt Giang Nam ngày càng sáng, thầm thấp thì thầm:

- Sau khi chứng Đạo Quân ta lĩnh ngộ ra đạo lý chạy thẳng đến tận cùng đại đạo

Thân thể, nguyên thần, đạo quả, đại đạo của ta đã trước thời đại tiên đạo một bước tiến vào cảnh giới không thể nghĩ bàn

Bước nhanh hơn thời đại tiên đạo một bước, nhanh một giây

Đối với tất cả sinh linh thì ta ở một giây tương lai thời đại tiên đạo

Mắt Đế Giang dần sáng lên nói:

- Tức là Thiên Tôn không trải qua lịch sử thời đại tiên đạo hủy diệt, không qua đại kiếp nạn diệt tuyệt tất cả nên có khả năng trở về quá khứ?

Sau khi Giang Nam chứng Đạo Quân thì các loại đạo diệu ùa đến, không ngộ tự hiểu, khiến thời không vặn vẹo

Giang Nam ở trong đạo cảnh kỳ diệu, hắn trong thời đại tiên đạo nhưng là

ở một giây tương lai

Điều này cho Giang Nam một cơ hội trở về quá khứ, thay đổi lịch sử

Đế Giang nhíu mày nói:

- Nhưng Thiên Tôn trở về quá khứ, đạo tâm bị chấp niệm chiếm cứ rời xa đường nguyên thủy, sợ là vô duyên chứng nguyên thủy lần nữa

Cộng thêm trở về quá khứ Thiên Tôn sẽ đối diện thời gian tấn công, khó giữ cảnh giới nguyên thủy, thậm chí bị lực lượng chứa trong thời gian quá khứ hoàn toàn phá hủy

Quay về quá khứ là Thiên Tôn tự bị thương mình, tự hủy đạo hạnh

Con đường này sự sống xa vời, Thiên Tôn hãy suy nghĩ kỹ

- Lòng ta đã quyết!

Trên khuôn mặt nhăn nheo của Giang Nam giãn ra nụ cười:

- Đế Giang đạo hữu hãy làm chứng cho ta

Ta truyền cảm ngộ của mình cho đạo hữu, nếu ta chết trong quá khứ thì đạo hữu ở thời đại nguyên khởi tỉnh mộng, thử đi dọc theo con đường của ta

Hai chúng ta sẽ có một người đặt chân đến tận cùng đại đạo

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2764: Lão Gia Xuất Quan. (1)

Giang Nam thản nhiên nói:

- Đạo hữu, ngươi có thể xem cảnh này là cơn mơ, cũng có thể cho rằng nó là sự thật. Đạo hữu, sau khi ta vào quá khứ nếu không chết e rằng rơi vào ngộ đạo huyền diệu. Nên ta cần đạo hữu để lại thần thông bất diệt trong thời đại nguyên khởi, kéo dài đến thời đại tiên đạo mới bùng nổ để thức tỉnh ta.

Đế Giang hoảng sợ hét thất thanh:

- Thiên Tôn, một thần thông để lại ngàn ức năm, trong đó qua nhiều lần đại tịch diệt, làm sao lưu trữ lâu như vậy được? Cảnh giới của ta chưa từng đến nguyên thủy, không thể giữ thần thông lâu đến vậy.

Giang Nam đứng lên, vung tay, dòng thời gian tái hiện. Giang Nam cất bước đi vào dòng thời gian, chuẩn bị tự hủy đạo hạnh, bị thương bản thân, quay về quá khứ.

Giang Nam đi qua bốn mươi bảy ức năm thời đại tiên đạo, ngoái đầu nhìn Đế Giang ở tận cùng thời gian. Giang Nam búng tay, một cái chuông to chậm rãi bay vào trán Đế Giang.

- Đạo hữu, hãy mang thần thông này của ta về thời đại nguyên khởi, tương lai có lẽ hai tay sẽ gặp lại tại đây.

Đế Giang cảm thấy thân bất do kỷ, như rơi vào vòng xoáy lớn, không ngừng rơi xuống.

Đế Giang cao giọng quát:

- Nếu có thể thì xin Thiên Tôn cứu Thiên phi...!

Thật lâu sau chợt nghe thanh âm vô cùng già nua vang lên sâu trong linh hồn Đế Giang.

- Giang Thái Khư, tỉnh lại.

Đế Giang bừng tỉnh, mở mắt ra. Đế Giang thấy mình ở trong Đạo Quân điện, mới rồi nhập mộng sống động như thật, tái hiện rõ ràng.

- Là thật sự xảy ra hay chỉ là cơn mơ?

Đế Giang ngồi trước đại điện nhìn đằng trước. Phía trước Đạo Quân điện, thời đại nguyên khởi không ngừng phát triển.

Đế Giang nghĩ kỹ lại hình ảnh tận cùng thời không, cảm thấy giấc mơ dần mơ hồ, khuôn mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhòe dần, không nhớ nổi nét mặt. Cảm ngộ tận cùng đại đạo Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền cho đều biến thành đạo âm ù vang, Đế Giang không nghe được câu nào.

Đế Giang khó hiểu lẩm bẩm:

- Rốt cuộc là quá khứ không thể thay đổi, thời gian xóa ký ức của ta hay thật sự chỉ là giấc mơ?

Đế Giang buồn bã nói:

- Gần đây ta cầu đạo sốt ruột, càng lúc càng không phân rõ giữa giấc mơ và thực tế.

Đế Giang đột nhiên cảm giác trán nóng lên, một cái chuông to bay ra khỏi treo dưới mái Đạo Quân điện.

Đế Giang kinh ngạc, ngơ ngác nhìn cái chuông to, cảm thấy như nằm mơ.

- Chẳng lẽ hình ảnh kia là thật?

- Chẳng lẽ ta đúng là ở tận cùng thời không tương lai gặp một vị tồn tại, thấy người kia xả thân, xả đạo cũng quyết quay về quá khứ, Nguyên Thủy

Thiên Tôn?

Đế Giang giật mình nhìn cái chuông to dưới mái hiên, đầu óc ù đặc.

Thật lâu sau Đế Giang thở hắt ra:

- Không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn có sống trở về quá khứ được không. Ký ức giấc mơ kia ngày càng mơ hồ, chắc thời gian định xóa mất, không lâu sau ta sẽ quên đi.

Công Dã Càn bước tới hỏi:

- Thái Khư, là giấc mơ gì? Nguyên Thủy Thiên Tôn gì?

Đế Giang há mồm nói đoạn cảnh tượng sau khi nhập mộng, đột nhiên não trống rỗng, chỉ có ấn tượng mơ hồ.

Đế Giang suy tư thật lâu mới nói:

- Lần này ta nhập mộng trông thấy tương lai làm người ta vô cùng tuyệt vọng. Tất cả hủy diệt, chỉ mơ hồ nhớ mảnh đất thời gian và không gian hủy diệt có một lão nhân rất bi thương, hắn nói không muốn bi kịch xảy ra.

- Đó chỉ là cơn mơ kỳ lạ.

Công Dã Càn lắc đầu, nói:

- Nào, ngươi và ta hãy đi ra sau Đạo Quân điện tìm xem, thử coi có thể kích phát tiềm năng cuối cùng của hai ta, tham ngộ tận cùng đại đạo không. A? Cái chuông này là ngươi mới luyện sao? Lạ thật, tại sao gõ không vang? Thái Khư, ngươi luyện hỏng sao? Có cần ta đánh thức đạo hữu khác giúp ngươi luyện chế lại không?

Đế Giang ngước nhìn cái chuông dưới mái Đạo Quân điện, ký ức càng mơ hồ. Giấc mơ lần này vô cùng quan trọng với Đế Giang, nhưng khi gã tỉnh lại đã quên mất. Đối với Đế Giang sáng tạo lấy mộng nhập đạo thì chuyện này không thể xảy ra, nhưng gã thật sự quên, quên mất giấc mơ này.

Trong lòng Đế Giang có một thanh âm nói với gã rằng không thể đụng vào cái chuông này, tuyệt đối không thể.

- Cứ đặt ở đây đi.

Đế Giang đi trước đến đằng sau Đạo Quân điện, nói:

- Có lẽ tương lai sẽ hữu dụng.

Lần này đánh nhau, hai người vất vả chiến đấu không biết bao nhiêu vạn năm nhưng vẫn không lĩnh ngộ được tận cùng đại đạo.

Đế Giang, Công Dã Càn mệt mỏi ngồi trước tịch diệt kiếp cuối cùng, rất buồn bã.

Đế Giang thẫn thờ:

- Nữ nhi của ta đã chết.

Chốc lát sau Đế Giang chua xót nói:

- Giang Ái Quỳnh chết trong thời đại nguyên khởi, ta không làm được gì. Lần này nhập mộng vì ta muốn ở trong mộng ôn lại ngày tháng cùng nàng. Nhưng ta không mơ thấy Giang Ái Quỳnh, ta thậm chí không nhớ mình mơ được gì.

- Huyền tôn của ta đã chết, Thiên Sơ, Hoàng Thệ lần lượt tọa hóa. Mấy năm nay ta thường nhập mộng, gặp lại bọn họ trong đó. Có khi ta thấy Quỳnh Hoa, thấy những người ta yêu.

- Thỏ già, tận cùng đại đạo có lẽ chỉ là một truyền thuyết.

Lòng Công Dã Càn rung lên nhìn Đế Giang, khiêm khắc nạt:

- Giang Thái Khư, ngươi định từ bróao? Ngươi đã quên những sinh linh, đạo hữu thời đại nguyên đạo chủ động xả thân chịu kiếp, để lại cơ hội sống

cho chúng ta sao? Đây là vì cái gì?

Đôi mắt Đế Giang ngày càng sáng:

- Không phải từ bỏ mà là ta không muốn tiếp tục như thế này.

Đế Giang bình tĩnh nói:

- Đạo hữu, chúng ta không thể chứng tận cùng đại đạo có lẽ vì chưa dốc hết sức ra, không đánh đối phương bằng hết sức của mình, không kích phát ra tất cả tiềm năng. Bây giờ thời đại nguyên khởi sắp bị diệt, ta không chờ được nữa, còn ngươi?

Công Dã Càn im lặng thật lâu, bỗng cười nói:

- Ta muốn trở về chào từ biệt Nguyên Thanh.

Đế Giang đứng lên nói:

- Chúng ta cùng về đi, ta muốn nói với Thiên Tú là mấy năm nay ta luôn yêu nàng ta. Nguyện sau khi ta chết, vũ trụ già đi nhưng nàng vẫn sống.

Hai người sóng vai đi chung.

Biểu tình Công Dã Càn trầm trọng nói:

- Đế Giang, có lẽ đây là trận đánh cuối cùng của hai ta.

- Đúng, trận chiến cuối cùng. Từ nay trong hai ta sẽ có một người trở thành dĩ vãng.

* * *

Đế Giang từ biệt với Thiên Phi Đạo Tôn.

Thiên Phi Đạo Tôn sửa lại quần áo Đế Giang, vuốt tóc bạc bên thái dương, khẽ hỏi:

- Khi nào trở về?

- Khi nào trở về? Ta cũng không biết...

Đế Giang nhìn Công Dã Càn, gã đang từ biệt Nguyên Thanh Đạo Mẫu. Hai người đi ra Đạo Quân điện.

Thiên Phi Đạo Tôn chạy theo. Nhìn bóng lưng hai người, hét to:

- Ta chờ ngươi ở đây, nhất định phải quay về!

Đế Giang cùng Công Dã Càn đi xa, phất tay cười nói:

- Ta sẽ quay về!

Đế Giang đột nhiên dừng bước nhìn cái chuông to dưới mái Đạo Quân điện, mơ hồ nhớ ra điều gì rồi lại không nhớ gì hết.

Đế Giang thuận miệng cười nói:

- Nếu ta không quay về, nàng chờ ta, khi tiếng chuông vang lên nàng sẽ thấy ta trong tương lai. Thiên Tú, sống sót đi, mãi đến tận cùng thời gian.

Thiên Phi Đạo Tôn đứng dưới chuông Đạo Quân điện, ngơ ngẩn tiễn bọn họ rời đi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2765: Lão Gia Xuất Quan. (2)

Thời đại nguyên khởi hủy diệt, hoàn toàn thành tro tàn. Trong hỗn độn vô biên và tịch diệt thiên hỏa có hai bóng người đang đại chiến. Không biết qua bao lâu, một người ngã xuống.

Trong hỗn độn truyền ra tiếng hét tan nát cõi lòng của Công Dã Càn:

- Đế Giang!

Bên dưới chuông Đạo Quân điện, mắt Thiên Phi Đạo Tôn ướt nước, tầm mắt mơ hồ.

Thiên Phi Đạo Tôn nhỏ giọng nói:

- Ta chờ ngươi trở lại...

* * *

Thời đại tiên đạo, thỏ già Nam Quách Tiên Ông ngồi bên ngoài Đại La Thiên, trầm giọng nói:

- Ngay sau đó sẽ xuất hiện.

Từng đợt ngay sau đó qua đi, trong Đại La Thiên không chút tiếng động.

Nam Quách Tiên Ông tiếp tục bảo:

- Ta sẽ không tính sai, hắn sẽ xuất hiện ngay sau đó!

Mỗi giây Giang Thái Khư lại nói một lần, lặp đi lặp lại không biết bao nhiêu lần. Tính thời gian đã hơn hai mươi vạn năm, Nam Quách Tiên Ông không biết sẽ còn nói bao nhiêu lần nữa.

Trước Đạo Quân điện, Thiên Phi Đạo Tôn đứng dưới chuông nhìn thời đại tiên đạo xa xăm, vẫn đang chờ người mình yêu trở về.

Thiên Phi Đạo Tôn ngâyn gốc đứng chờ, không biết đã đợi bao nhiêu năm.

Đột nhiên cái chuông to treo dưới mái tịch diệt kiếp quang một ngàn ức năm không bị ai gõ nay bay ra, xoay tròn. Cái chuông bay hướng thời đại tiên đạo.

Đinh!

Tiếng chuông du dương vang lên, tiếng chuông như xuyên thấu thời gian, khiến người ngủ mê tỉnh dậy.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Chuông to bay hướng thời đại tiên đạo, bay vào Tiên giới, dâng lên cao. Tiếng chuông lúc cao lúc thấp mang theo thương nhớ, quyến luyến vô cùng, mang theo lưu luyến và hối hận vô cùng bay lên thiên cao nhất Tiên giới.

Thiên Phi Đạo Tôn run rẩy, mắt nhìn chằm chằm chuông to. Cái chuông càng lúc càng cao bay hướng Thiên Phi Đạo Tôn.

Thiên Phi Đạo Tôn nhỏ giọng nói:

- Là ngươi quay về sao?

Nam Quách Tiên Ông ngước đầu lên, kinh ngạc nói:

- Là cái chuông Đế Giang treo trước Đạo Quân điện, chuông vang!

Cái chuông to lơ lửng bên trên Đại La Thiên, phát ra thanh âm vang dội.

Đinh!

Chuông to ngân lên nốt cuối rồi vỡ nát thành ảo ảnh.

Trong Đại La Thiên tĩnh lặng, Nam Quách Tiên Ông cảm giác bên trong có thêm một hơi thở. Hơi thở dày nặng như mang theo tương lai hư vô trở về, từ tương lai đến giờ phút này rồi trở ngược về quá khư.

Xoẹt!

Phong ấn Đại La Thiên mở ra, thần quang vô tận bắn thẳng lên trời, lay động Tiên giới, hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện chấn động. Giang Nam xuất hiện trong Đại La Thiên, Nam Quách Tiên Ông nhìn trân trân. Lúc này Giang Nam tóc bạc phơ, mặt nhăn nheo, nhưng rất nhanh làn da hắn lại trơn bóng co giãn, tóc đen mọc ra.

Đôi mắt Giang Nam như trải qua tang thương vô tận, không thể miêu tả. Cảm giác tang thương dần rút đi, trở nên trong trẻo chứa sức sống vô tận, đấu chí dâng trào, chiến ý vô cùng.

Khi Giang Nam xuất hiện, khí thế mạnh mẽ đến nỗi làm Nam Quách Tiên Ông kinh hoàng. Bây giờ khí thế của Giang Nam liên tục giảm xuống, dần rớt xuống cảnh giới sơ kỳ Đạo Quân.

Lý do tại sao xảy ra tình huống này thì Nam Quách Tiên Ông không biết.

- Ta đã trở về.

Giang Nam cười, vui vẻ cất tiếng cười to, tiếng cười lay động vũ trụ Càn Khôn.

- Rốt cuộc trở lại!

Đại La Thiên rung lắc, từng khối tiên kim to rơi ra rớt xuống dưới, rơi vào trời sao. Một khối tiên kim cỡ ngón tay biến lớn thành tinh cầu khổng lồ.

Ngoài ra hỗn độn tự nhiên trong Đại La Thiên không ngừng bay ra, rời khỏi Đại La Thiên bay đến bên ngoài Tiên giới, dung nhập vào hỗn độn hồng mông.

Lại có từng đợt tiên khí như rồng từ Đại La Thiên bắn ra bốn phương tám hướng.

Giang Nam luyện chế Đại La Thiên thu gom tiên kim tiên liệu trong Tiên giới vô tận, lấy hỗn độn hồng mông, tụ tập vô cùng vô tận tiên khí, tiên thiên bản sơ chi khí. Giờ đây Đại La Thiên chấn động, bài trừ hết những thiên tài địa bảo, chỉ còn lại tiên thiên bất diệt linh quang tổ thành Đại La Thiên.

Những tiên thiên bất diệt linh quang trở nên vô cùng thần thánh, hơi thở tiên đậm đặc. Tiên thiên linh bảo cũng không thể sánh bằng nó, thần thánh hơn cả tiên kim, tiên liệu, trụ hoang thần thạch.

Đây mới là Đại La Thiên thật sự, Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Trong thiên hạ đã không có chất liệu gì vượt qua tiên thiên bất diệt linh quang của Giang Nam. Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, mỗi một cung điện, đình đài, mái ngói, gốc cây ngọn cỏ, trời trăng sao đều do tiên thiên bất diệt linh quang đẳng cấp Đạo Quân biến ra, không cần nuương nhờ vào bất cứ ngoại vật gì.

Lúc này Thị Hiên Vi đang cùng Giang Tuyết Tình làm khách trong Thanh La cung. Nữ La Đạo Quân là Đạo Quân chuyển thế trong Thiên Môn. Đột nhiên trên đầu Thị Hiên Vi bốc mây mù, Lô Bồng không tự chủ được hiện ra trong khánh vân, các đạo âm vang lên.

Các khối tiên kim rơi ra từ Lô Bồng, tiên khí, tiên dịch bay tứ tung.

Giang Tuyết Tình, Nữ La Đạo Quân biến sắc mặt, đồng thanh kêu lên:

- Nguy rồi!

Thị Hiên Vi còn đang khó hiểu, bỗng mấy tiên kim rơi ra nhanh chóng biến to, trướng lớn đè ép không gian Thanh la cung.

Năm xưa Giang Nam vì luyện chế Lô Bồng dùng bao nhiêu là tiên thiên kim tinh, tiên kim, tiên liệu vô cùng quý giá. Giang Nam luyện những tiên

kim, tiên liệu nhỏ xíu chế tạo ra Lô Bồng.

Giờ các tiên kim, tiên liệu rơi xuống, những báu vật biến về kích cỡ cũ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thanh La cung bị trướng nổ. Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình, Nữ La Đạo Quân vội bay lên. Vô số tiên kim, tiên liệu bay lên cao, biến thành tinh hệ ngân hà bên trên Thanh La cung.

Mỗi một ngôi sao trong tinh hệ ngân hà do tiên kim, tiên liệu tinh thuần nhất tổ thành, là tài sản kếch sù không thể tưởng tượng.

Khiến Nữ La Đạo Quân mừng như điên là trong lãnh địa có thêm các hồ nước, sông lớn, còn có biển tiên.

Những hồ nước, sông lớn, biển tiên đều là tiên dịch, có cả tiên thiên bản sơ chi khí biến thành đạo dịch.

Cộng thêm ngân hà bên trên Thanh La cung, thật là trời rớt vàng xuống.

Đầu óc Nữ La Đạo Quân ù đặc, lẩm bẩm:

- Chuyện gì xảy ra?

Thị Hiên Vi cười nói:

- Lão gia nhà ta xuất quan.

- Huyền Thiên giáo chủ xuất quan?

Nữ La Đạo Quân nhìn Thanh La cung đầy tài phú, lẩm bẩm:

- Ta thật hy vọng Huyền Thiên giáo chủ xuất quan nhiều vài lần.

Lô Bồng không ngừng thay đổi, biến tinh thuần hơn, không có tạp chất gì, đều do tiên thiên bất diệt linh quang đẳng cấp Đạo Quân biến ra. Pháp bảo

này là hình thức ban đầu tiên thiên chí bảo, cấu tạo không bằng Nguyên Thủy Đại La Thiên nhưng công năng chủ yếu của Lô Bồng là bảo vệ, không cần phức tạp giống Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Kiếp trước Nữ La Đạo Quân là trước giờ chưa từng có Đạo Quân, ánh mắt, kiến thức bất phàm. Nữ La Đạo Quân nhận ra ngay bây giờ Lô Bồng so với tiên thiên pháp bảo thì kém hơn một chút. Đạo Quân luyện chế tiên thiên pháp bảo cần rót vào hiểu biết đại đạo cả đời mình, tất cả khí huyết, cảm ngộ, đạo tâm bất diệt suốt đời luyện vào trong. Nhiều lúc Đạo Quân không thể luyện thành tiên thiên pháp bảo, cần dùng mạng sống của mình dung nhập vào pháp bảo mới luyện thành.

Hiện giờ Lô Bồng thiếu điều này, không có thần vận tiên thiên pháp bảo dùng mạng sống giao hòa với đạo tâm. Nhưng về uy lực, bảo vệ thì Lô Bồng bỏ xa đa số tiên thiên pháp bảo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2766: Ma Hóa. (1)

Hơn nữa đây chỉ là khi Giang Nam xuất quan thì đại đạo dung hợp quán thông khiến Lô Bồng có biến đổi, không phải cực hạn của Lô Bồng.

Nếu sau này Giang Nam tế luyện, dùng sinh mệnh giao hòa đạo tâm thì Lô Bồng sẽ lột xác thành tiên thiên pháp bảo, uy lực và bảo vệ vượt trội kinh người. Nữ La Đạo Quân thấy Lô Bồng này là biết Giang Nam đã chứng Đạo Quân.

Dù không có cảnh tượng kinh thiên động địa, không hơi thở lay động thế nhân, trấn áp đương thời truyền đến nhưng Nữ La Đạo Quân biết chỉ có chứng Đạo Quân mới khiến Lô Bồng lột xác kinh người.

Nữ La Đạo Quân thầm cảm thán rằng:

- Đạo Quân thứ nhất thời đại tiên đạo rốt cuộc sinh ra...

Thời đại tiên đạo quần hùng trục lộc, không chỉ sinh ra vô số kỳ tài ngút trời, vâng chịu vũ trụ hồng hoang khí vận mà sinh. Thậm chí có một vài người được khai thiên khí vận, công đức, tư chất siêu quần cho đến nay không thể chứng Đạo Quân.

Đạo Quân chuyển thế các thời đại nay chuyển thế đến thời đại tiên đạo, trọng sinh chứng đạo nhưng đến nay không ai chứng Đạo Quân.

Bất Không Đạo Nhân đã chuyển thế, Đế và Tôn còn đang hoàn thiện đạo quả cũng không thể chứng Đạo Quân.

Giang Nam đi trước mọi người, trước một bước thành tựu đạo quân quả vị.

Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình leo lên đại lộ bảo liễn chạy hướng Đại La

Thiên. Giang Nam xuất quan, chứng Nguyên Thủy Thiên Tôn, các nàng là người nhà đương nhiên vội vã chạy qua.

Lần này Giang Nam bế quan tốn gần trăm vạn năm, dài hơn bất cứ lúc trước, Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình có nhiều nỗi nhớ muốn tâm sự.

Đại La Thiên liên tục lột xác, tăng cao uy lực, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng. Trong khi Đại La Thiên khuếch trương, nguyên thủy chi khí liên miên sinh ra.

Vốn trong Đại La Thiên tràn ngập tiên khí, tiên thiên bản sơ chi khí. Giang Nam xuất quan, các loại tiên khí, tiên thiên bản sơ chi khí bị bài xích ra ngoài, khiến linh tính Đại La Thiên không bằng trước kia. Bây giờ nhiều nguyên thủy chi khí sinh ra, Đại La Thiên linh tính hơn xưa.

Bên ngoài Đại La Thiên, Nam Quách Tiên Ông kích động nhìn Giang Nam đi ra Đại La Thiên.

Nam Quách Tiên Ông lẩm bẩm:

- Ngươi trở lại... Trở lại, đạo hữu của ta, Giang Thái Khư!

Giang Nam đi ra Đại La Thiên, chào Nam Quách Tiên Ông, lĩnh ngộ

- Tiên Ông nhận sai người.

Mắt Nam Quách Tiên Ông lóe tia sáng, hơi thở dao động dữ dội, làm Đại La Thiên chấn động. Vạt áo Giang Nam bay phần phật.

- Giang Thái Khư, rõ ràng ngươi mới nói đã trở về...

Giang Nam cười nói:

- Tiên Ông đừng kích động, ta nói là ta từ tương lai trở lại, không phải Đế Giang từ quá khứ sống lại. Ở tương lai ta gặp Đế Giang, nhờ tay hắn mới quay về hiện tại được. Có lẽ ngày nào đó trong tương lai Tiên Ông sẽ gặp lại Đế Giang.

Nam Quách Tiên Ông hoang mang, đẳng cấp như gã cũng không hiểu nổi lời Giang Nam nói. Tương lai tràn ngập không biết, biến số vô cùng nên không thể đi tương lai. Quá khứ là đã biết, vì vậy không thể thay đổi quá khứ.

Giang Nam làm sao đến tương lai được? Lại còn từ tương lai trở về quá khứ.

Nam Quách Tiên Ông cảm thấy Giang Nam đang nói mớ.

Nam Quách Tiên Ông thăm dò:

- Lúc ngươi chứng đạo không nghe tiếng kêu Đế Giang sao?

Giang Nam lắc đầu.

Mắt Nam Quách Tiên Ông bắn ra tia sáng:

- Ngươi nói dối!

Giang Nam đi tới bên cạnh Nam Quách Tiên Ông, cười nói:

- Tiên Ông có nhớ cái chuông to treo dưới mái Đạo Quân điện không? Đó là tương lai sau đại phá diệt kiếp ta giao Đế Giang mang thần thông về Đạo Quân điện, chờ ngàn ức năm sau vang lên, thức tỉnh ta đang ngộ đạo.

- Ta quay về hiện tại, bị thời gian quá khứ tiêu trừ thân nguyên thủy nên mới trở về hiện tại được, thức tỉnh khỏi ngộ đạo. Có lẽ bây giờ Tiên Ông không hiểu nhưng vào giây phút nào đó trong tương lai ngươi sẽ hiểu ra.

Nam Quách Tiên Ông suy sụp:

- Ngươi thật sự không phải hắn? Thật sự sao...

Tóc trắng nhanh chóng mọc dài, chân mày râu trắng xóa, mắt khàn đục. Nam Quách Tiên Ông nhanh chóng biến già.

Nam Quách Tiên Ông lỡ tay giết bằng hữu chí cốt cả đời, trong năm tháng vô cùng không ngừng tự trách, hối hận. Điều duy nhất chống đỡ Nam Quách Tiên Ông không ngã xuống là vì Đế Giang có khả năng trở về.

Nhưng lời Giang Nam nói làm đạo tâm của Nam Quách Tiên Ông khô héo.

Đột nhiên mắt Nam Quách Tiên Ông lóe tia phân vân, cười gian:

- Đế Giang, đó là cơn mơ của ngươi đúng không? Ngươi chứng Đạo Quân rồi tỉnh ngộ lấy mộng nhập đạo, trong mơ mộng du tương lai, gặp giấc mơ Giang Thái Khư kiếp trước. Hai giấc mộng giao hòa, Giang Nam và Giang Thái Khư, giấc mơ hai đời hợp nhất nên xảy ra chuyện kỳ lạ thế này. Điều này chứngm inh ngươi là Giang Thái Khư, là ta kêu tàn hồn của ngươi chuyển thế thành Giang Nam!

Mắt Nam Quách Tiên Ông ngày càng sáng, vỗ tay nói:

- Chắc chắn là vậy! Đế Giang, có lẽ ngươi không thừa nhận kiếp trước của mình, cho rằng kiếp trước trái với đạo tâm của mình. Nhưng chuyện ngươi là Đế Giang không thể sửa đổi!

Giang Nam cảm ứng hơi thở nặng nề từ người Nam Quách Tiên Ông, hơi thở chết chóc già nua hấp hối, thầm than.

Giang Nam nói:

- Cũng có khả năng này. Tiên Ông, có khi nào thời đại tiên đạo là thời đại cuối cùng không?

Nam Quách Tiên Ông thấy Giang Nam không phủ nhận ngay thì lên tinh thần, phục hồi đạo tâm bình thường. Thân thể, thần hồn ngừng xuống dốc, dần biến trẻ trung.

Nam Quách Tiên Ông đứng sóng vai với Giang Nam, cười nói:

- Bất cứ thời đại nào đều có khả năng là thời đại cuối cùng. Đạo Quân điện không thể xác định thời đại cuối cùng khi nào sẽ đến. Ngươi cũng biết chúng ta từng đứng trước Đạo Quân điện nhìn thời đại nguyên khởi, ngươi nói có lẽ thời đại nguyên khởi là thời đại cuối cùng...

Ánh mắt Giang Nam phức tạp sau đó trở về bình tĩnh:

- Tiên Ông, bây giờ tiên đạo phát triển mạnh mẽ, dù không bằng thời đại nguyên đạo nhưng cũng không tầm thường. Nếu tương lai có mấy trăm Đạo Quân, Đế và Tôn sống lại, Đạo Không chứng đạo, Vô Cực Thiên Tôn mang theo Đạo Quân cổ xưa trong Đạo Quân điện nhập thế, Tiên Ông cảm thấy tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo có thể nào là tịch diệt kiếp cuối cùng không?

Nam Quách Tiên Ông biến sắc mặt, lời Giang Nam nói làm da đầu gã tê dại.

Tịch diệt kiếp thời đại nguyên đạo cực kỳ hung mãnh, phá hủy tất cả. Có hàng trăm Đạo Quân vào Đạo Quân điện tránh đi đại kiếp nạn nhưng mức độ tịch diệt kiếp vẫn mạnh mẽ vượt qua mọi người tưởng tượng.

Nếu tịch diệt kiếp bộc phát trong thời đại tiên đạo, số lượng Đạo Quân trong thời đại tiên đạo không thua gì thời đại nguyên đạo, cộng thêm các siêu cường giả Đế và Tôn, Đạo Không Đạo Nhân, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn, Giang Nam, Đạo Quân của Đạo Quân điện nhập thể thì địa kiếp nạn này hung dữ vượt qua tất cả tịch diệt kiếp tiền sử. Địa kiếp nạn diệt thế thời đại nguyên đạo cũng thua xa nó.

Nam Quách Tiên Ông cười to bảo:

- Thái Khư, không có chuyện gì là hai chúng ta không thể ứng đối được!

Nam Quách Tiên Ông vỗ bồm bộp vào vai Giang Nam, đứng bên hắn cúi nhìn thời đại tiên đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2767: Ma Hóa. (2)

Nam Quách Tiên Ông cười lớn:

- Chúng ta hợp tác thì mọi vất vả đều giải quyết dễ dàng, không kiếp số nào làm khó chúng ta được. Chúng ta sẽ đứng ở tận cùng đại đạo, sống lại tất cả sinh linh chết trong kiếp số, sống lại người thân của chúng ta, sống lại đạo hữu, để bi kịch không xảy ra nữa! Thái Khư, ngươi nói có đúng không?

Giang Nam im lặng giây lát, nhoẻn miệng cười nói:

- Ngươi nói đúng! Không có gì làm khó chúng ta được. Đây chính là thần, đây là chúng ta, không có gì đánh gục chúng ta được!

- Phát ra là Giang Thái Khư, là Giang Thái Khư mà ta quen!

Giang Thái Khư cười lớn, cười chảy nước mắt.

Nam Quách Tiên Ông ôm ghì Giang Nam, siết chặt, lầu bầu:

- Ngươi trở lại, rốt cuộc trở về, đạo hữu của ta... Ta vui quá...

Nam Quách Tiên Ông buông Giang Nam ra, xoay người đi.

Nam Quách Tiên Ông cười nói:

- Ta phải chuẩn bị cho đại kiếp nạn tương lai, sau này ta sẽ sóng vai chiến đấu cùng ngươi!

Giang Nam nhìn theo Nam Quách Tiên Ông đi xa, biểu tình bình tĩnh nhưng vạt áo phấp phới như tâm tình hắn kích động phập phồng, thật lâu không thể bình ổn.

- Ta đã trở về.

Giang Nam khẽ nói:

- Ta sẽ không để tương lai kia xảy ra, sẽ không để mình hối hận suốt kiếp, cô độc cả đời.

- Thê tử, nữ nhi, nhi tử, đạo hữu, người cùng chung chí hướng với ta.

- Lúc trước ta rời xa các người, bây giờ ta trở về kiếp này, đồng hành cùng mọi người.

- Ta muốn liều mạng vì các người, dùng hết sức đánh đổi!

* * *

Đại điện Đạo Quân quả vị. Vạn Vật Đạo Tổ cất bước đi vào chủ điện, xin gặp Đạo Không Đạo Nhân. Bây giờ Vạn Vật Đạo Tổ đã hoàn thành ba ngàn của ba ngàn đại đạo, cao thâm khó dò. Mấy năm Giang Nam bế quan Vạn Vật Đạo Tổ cũng đóng cửa ẩn cư, hiếm khi lộ mặt trước thế nhân. Chỉ có Linh Châu Tử, Định Quang thay Vạn Vật Đạo Tổ đi khắp trần thế.

Vạn Vật Đạo Tổ giao Vạn Vật thánh giáo cho hai người quản lý. Linh Châu Tử giỏi quản lý, Định Quang thì kiên cường tiến tới. Vạn Vật thánh giáo trở nên hưng thịnh, giáo chúng khắp thiên hạ, hai người quản lý gọn gàng ngăn nắp hơn xa lúc Vạn Vật Đạo Tổ tự mình cai quản.

Đạo Không áo trắng mời Vạn Vật Đạo Tổ ngồi xuống, cười hỏi:

- Vạn Vật, ngươi đến tìm ta có chuyện gì?

Bọn họ là cố nhân, thời đại Hỗn Độn Cổ Thần Vạn Vật Đạo Tổ là ẩn sĩ bí ẩn trong hỗn độn, ẩn cư không ra ngoài, từng gặp mặt Bất Không Đạo Nhân mấy lần.

Vạn Vật Đạo Tổ tự phụ nói:

- Ta đến xem trong thần điện có quả vị Đạo Quân nào, có ai chứng Đạo Quân trước ta một bước không.

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh nhạt bảo:

- Còn một chuyện quan trọng khác là gặp đạo hữu, nhìn xem đạo hữu có nhanh hơn ta một bước không.

Đạo Không áo trắng cười nói:

- Trong đại điện Đạo Quân quả vị đã có hai trăm mười ba khối Đạo Quân quả vị. Vốn có hai trăm mười bốn khối, mấy năm trước Giang Tuyết Tình nhà Huyền Thiên đến gặp, xóa tên khỏi bia đá. Nữ nhân kia là hào kiệt trong nữ giới, tương lai không tầm thường.

Đạo Không áo trắng thản nhiên nói:

- Nói về chứng Đạo Quân thì đạo hữu mau hơn mọi người. Đại đạo Thái Cực của đạo hữu đã dung chứa ba ngàn đại đạo, luyện hết ba ngàn đại đạo, đạo hữu gần tới ngày chứng Đạo Quân rồi. Sau đạo hữu có ba người khác là Thái Nhất Thiên Quân, Càn Nguyên, Ngọc Kinh. Không ai sánh bằng đạo hữu được. Về phần ta mục tiêu quá lớn, ngày chứng Đạo Quân chậm hơn đạo hữu mấy ức năm.

Vạn Vật Đạo Tổ biến sắc mặt, lệ khí phát ra, ma tính trong lòng càng lúc càng nặng:

- Hai trăm mười bốn khối Đạo Quân quả vị? Ha ha ha ha ha ha!

Đạo Không áo trắng liếc Vạn Vật Đạo Tổ, thấy sắc mặt gã lúc hiền lúc dữ, đôi khi sát khí âm trầm, đôi khi mây đen tán đi.

Đạo Không áo trắng nghi hoặc hỏi:

- Đạo hữu làm sao...

Vạn Vật Đạo Tổ không nói không rằng xoay người rời đi. Đạo Không áo trắng khó hiểu, cảm thấy khi Vạn Vật Đạo Tổ xoay người thì nổi sát khí với gã nhưng giây sau biến mất, không thật sự hành động.

- Hai trăm mười bốn khối Đạo Quân quả vị? Ha ha ha ha ha ha!

Vạn Vật Đạo Tổ bay nhanh, sắc mặt âm trầm nói:

- Nếu tịch diệt kiếp đến thì không ai sống nổi. Phải rồi, giết! Sau khi ta chứng Đạo Quân thì giết hết bọn họ, vậy tịch diệt kiếp sẽ nhỏ hơn nhiều. Nhưng mấy tên Đế và Tôn, còn có Huyền Thiên... Sợ là ta không xử bọn họ được.

Vạn Vật Đạo Tổ dừng bước, sắc mặt dịu lại, cười nói:

- Sau khi ta chứng Đạo Quân ngòi trên ngôi Tiên Đế, thống nhất giáo môn thiên hạ, khiến Đạo Quân đời sau nghe theo ta. Tổng hợp lực lượng mấy trăm Đạo Quân rồi sợ gì không giết được Huyền Thiên, Đế và Tôn? Đằng sau châm ngòi mây Đạo Quân để bọn họ tự tàn sát nhau. Tiếp theo ta tiêu diệt hơn một nửa sinh linh thời đại tiên đạo, giảm thấp uy lực tịch diệt kiếp, ha ha ha ha ha ha!

Hôm nay thiên địa đột nhiên thay đổi, có người chứng Đạo Quân. Hai vũ trụ tiên ma, thiên địa đại đạo nhiều không đếm xuể hiện ra. Đại đạo cộng hưởng ầm ầm bay hướng Nguyên Dục thánh cảnh trong vũ trụ Tiên giới.

Trong Nguyên Dục thánh cảnh, một Đạo Quân sừng sững trên núi lớn, chân đạp một vòng Thái Cực đồ, uy nhiếp thiên địa Càn Khôn, vô số đại đạo thần phục rơi vào Thái Cực đồ.

Đạo Quân là quân đại đạo, đại đạo thần phục Đạo Quân, Đạo Quân có thể sáng tạo đại đạo.

Hôm nay rốt cuộc có người sáng tạo ra ba ngàn đại đạo, hoàn thiện, một hơi chứng Đạo Quân.

Khí thế Đạo Quân khuếch tán lay động chư thiên, chấn kinh thiên hạ.

Vô số tiên nhân, ma tiên, tiên thú, ma quái, bao gồm phàm phu tục tử,

sinh linh các chủng tộc cảm nhận khí thế hùng vĩ, cường đại vô biên từ Đạo Quân này thì phập phồng lo sợ, kính sợ.

Tiên Quân hay Thiên Quân cổ xưa, hay yêu vương, ma vương cường đại thiên địa tự nhiên sinh thành, hay các tồn tại ẩn núp trong bí cảnh, chư thiên trong hai vũ trụ tiên ma đều cảm ứng rõ ràng Đạo Quân cường đại, vĩ đại.

Một Thiên Quân cổ xưa thức tỉnh nhìn phương xa thiên địa đại đạo tụ tập về, lòng rung động:

- Chúa tể đại đạo thứ nhất trong Tiên giới rốt cuộc sinh ra.

Chú tể đại đạo, không phải ai cũng gánh nổi danh hiệu này. Giữa Thiên Quân và Đạo Quân chỉ kém một chữ, cách biệt một cảnh giới nhưng chênh lệch là mười vạn tám ngàn dặm.

Thiên Quân hợp đạo, dung hợp cùng thiên địa đại đạo. Có thể điều động lực lượng thiên địa đại đạo gia cố thân mình, có lực lượng vô biên.

Đồn rằng Thiên Quân cường đại nhất có thể điều động lực lượng toàn vũ trụ, nhưng đây chỉ là tin đồn.

Đạo Quân là chúa tể đại đạo, khiến đại đạo thầnp hục.

Trong đó có khác biệt về chất.

Đặc biệt sau khi thời đại tiên đạo hoàn toàn mở mang, sinh thành hai vũ trụ Tiên giới, ma giới đối lập nhau, song song phát triển, vừa khắc chế vừa bổ sung cho nhau. Người thứ nhất chứng Đạo Quân sẽ cực kỳ cường đại, có ưu thế bẩm sinh mà chứng Đạo Quân sau không sánh bằng được.

Người này chứng Đạo Quân trước mọi người một bước, khiến đám người hừng hực dã tâm lòng nặng trĩu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2768: Nguyên Dục Tiên Đế. (1)

Thanh âm truyền khắp các góc vũ trụ Tiên giới, ma giới:

- Giáo chủ các đại giáo môn, Thiên Quân thánh cảnh tiến đến yết kiến triều bái. Ai không nghe theo, tru!

Thanh âm chỉ nói một lần liền biến mất nhưng cảm giác áp lực khủng bố đè ép tim mọi người.

Đạo Quân này như thì thầm bên tai mọi người, cái này không có gì lạ. Nhưng toàn bộ người trong Tiên giới, ma giới đều cùng cảm giác có người nói vào tai, cía này rất kinh khủng.

Thực lực, thủ đoạn của Đạo Quân vượt qua Thiên Quân hiểu biết.

Giáo môn trong thiên hạ xôn xao, hỏi thăm Nguyên Dục Tiên Đế là ai. Bây giờ trong Tiên giới có rất nhiều giáo môn, ít nhất ngàn cái. Đa số là giáo môn mới thành lập sau khi Tiên giới mở mang rầm rộ, nên rất xa lạ với danh hiệu Nguyên Dục.

- Nguyên Dục là đạo hiệu của Vạn Vật Đạo Tổ trong kiếp này.

- Vạn Vật Đạo Tổ là kẻ hung ác chín kiếp, từng tru sát một nửa sinh linh thời đại chú đạo.

- Lần này Đế và Tôn khai thiên, dùng tiên thiên pháp bảo khai thiên có sáu món là từ thân thể Vạn Vật Đạo Tổ biến ra. Vạn Vật Đạo Tổ có công đức vô biên nên trở thành Tiên Đế là chuyện đương nhiên.

- Nghe đồn thân thể kiếp trước của Vạn Vật Đạo Tổ như tiên thiên hỗn nguyên châu, tiên thiên thần đăng được khai thiên khí vận, công đức biến thành Linh Châu Tử, Định Quang. Cả hai bái Vạn Vật Đạo Tổ làm nghĩa

phụ, hai vị tồn tại này rất nổi bật, thực lực cường đại không gì sánh được. Nghe đồn Linh Châu Tử, Định Quang đã chứng đạo Thiên Quân.

Các tin tức như mọc cánh bay đi khắp nơi. Có khá nhiều nhân vật nổi tiếng trong giáo chủ, Thiên Quân lên đường đi Nguyên Dục thánh cảnh bái kiến Tiên Đế.

Nhưng càng nhiều giáo môn không nhúc nhích, không định yết kiến.

Thiên hạ vô cùng to lớn, trời sao bao la, biết bao nhiêu bí cảnh, chư thiên ẩn trong hư không ma giới, Tiên giới, nhiều tồn tại siêu cường đại ẩn trong đó.

Một số người tâm cao khí ngạo đâu chịu cúi đầu khom lưng bái kiến Tiên Đế?

Không nói trong Tiên giới, ma giới có nhiều Đạo Quân tiền sử chuyển thế xuất thân từ vô nhân cấm khu, chỉ tính những tồn tại tiên thiên thần thánh sẽ không tâm phục khẩu phục Vạn Vật Đạo Tổ.

Khá nhiều người có tư chất Đạo Quân, được thiên địa ưu ái, khí vận hưng thịnh, vừa xuất thế đã được ba ngàn đại đạo nhập thể, thần thánh bất phàm, tự nghĩ thành tựu tương lai của mình không nói là đệ nhất nhân thiên hạ nhưng cũng hiếm có. Bọn họ làm sao chịu nhận thất bại, bái phục Vạn Vật Đạo Tổ, nhận gã làm đế?

Nhưng những người trước kia quen biết Vạn Vật Đạo Tổ thì đều hành động, không bái kiến mà đến chúc mừng. Một số tồn tại cổ xưa thích sống yên, không muốn gây chuyện thị phi nên đến chúc mừng Vạn Vật Đạo Tổ.

Ví dụ Mông Tốn Đạo Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Ngọc Kinh giáo chủ, Tử Hạm Đạo Mẫu vì trận chiến trừ khử Thần Mẫu Đạo Quân nên có chút tình cảm với Vạn Vật Đạo Tổ, tất nhiên đích thân đến chúc mừng.

Quân Đạo Nhân, Huyền Đô Thiên Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn thì không tranh với đời, theo nguyên tắc nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện

cũng đến chúc mừng.

Hồng Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, La Hầu La ma tổ, một số Thiên Quân thế hệ trẻ thì toàn là tâm cao khí ngạo, phớt lờ Vạn Vật Đạo Tổ. Linh Nữ Hỗn Độn Thiên Quốc chỉ phái người đến chúc.

Nhiều Đạo Quân chuyển thế, tồn tại cường đại như Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Đạo Tạng Thiên Tôn, Ma Kha Thiên Quân, Thái Nhất Thiên Quân phớt lờ Thần Mẫu Đạo Quân đi, chỉ phái người đến chúc. Có mỗi Vạn Chú Đạo Quân là tự mình đến.

- Thiên Môn ta không màng thế sự, không cần đi.

Giáo chủ Thiên Môn, Giang Tuyết Tình cười nói với lãnh tụ Thiên Môn khác:

- Nhưng Linh Châu Tử, Định Quang là đàn em của ta, là một thành viên Thiên Môn, về tình về lý nên đi một lần.

Thiên Hi Thánh Nhân nhíu mày nói:

- Vạn Vật Đạo Tổ là sư huynh của ta, thánh nhân thứ nhất thời đại thánh đạo, Thiên Bảo Thánh Nhân. Nhưng đạo tâm của hắn đã vặn vẹo, e rằng đại tỷ đi sẽ bị hắn khó xử, thậm chí có nguy hiểm.

Giang Tuyết Tình cười nói:

- Lão út yên tâm đi, ta ăn chay hay phụ thân của ta dễ chọc sao? Vạn Vật Đạo Tổ muốn làm Tiên Đế thì cứ cho hắn làm, ta không phản đối, dù gì ta không thích làm Tiên Đế. Những người khác giành cứ để bọn họ giành, ta chỉ đi bên tình bên lý.

Mọi người dặn dò:

- Nhớ hết sức cẩn thận.

- Biết rồi.

Trong thiên hạ có nhiều Thiên Quân đa sốa xuất thân từ Huyền Châu như Đạo Vương, Tịch Ứng Tình, Bình Thiên, Giang Tuyết, Minh Thổ, Tinh Quang. Có một số liên quan đến Huyền Châu hay Giang Nam, ví dụ Băng Liên Thánh Mẫu, Tử Tiêu Lão Đạo, Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân, Linh Lung Thiên Quân, Ma Thiên Thiên Quân cũng nghe Vạn Vật Đạo Tổ truyền âm, lòng thấp thỏm đi Đại La Thiên hỏi.

Trong Đại La Thiên, mọi người dò hỏi:

- Giáo chủ, Vạn Vật xưng đế, hiệu là Nguyên Dục Tiên Đế, muốn chúng ta đi bái kiến, triều kiến, nên làm sao đây?

- Chúng ta thuộc hệ Huyền Châu, đi theo giáo chủ đã lâu, thật sự không muốn đầu vào Vạn Vật. Nhưng lo thủ đoạn của Vạn Vật lợi hại, chúng ta không đấu lại.

Giang Nam cười nói:

- Vạn Vật đạo hữu chứng Đạo Quân, trở thành Nguyên Dục Tiên Đế là ứng mọi kỳ vọng, khí vận, công đức kỳ vọng như vậy nên trở thành Tiên Đế của Tiên giới, trả lại công đức khai thiên cho hắn. Vạn Vật đã được số phạn định là Tiên Đế, các người đi bái hắn cũng không sao, lĩnh chức cho có là được.

- Lĩnh chức cho có?

Đám người Đạo Vương nhìn nhau, lắc đầu, nói:

- Vạn Vật Đạo Tổ đâu chịu buông tha quần hùng thiên hạ? Chắc chắn sẽ có nhiều hạn chế, không cho chúng ta tự do thoải mái. Nếu Vạn Vật Đạo Tổ ra tay thì...

Giang Nam cười nói:

- Vạn Vật muốn đối phó cũng sẽ nhằm vào người cao nhất, mượn đó chấn

nhiếp quần hùng. Hiện giờ trong Tiên giới bầu trời nào cao nhất? Người nào cao nhất? Người nào không đi tham bái hắn?

Lạc Hoa Âm mau miệng nói:

- Tử Xuyên, cái tên khốn đó chẳng phải là ngươi sao?

Mọi người im thin thít.

Giang Nam bây giờ uy nghiêm quá nặng, dám nói thẳng mặt hắn là tên khốn thì chỉ mình Lạc Hoa Âm dám. Bình Thiên lão tổ cũng không có gan gọi Giang Nam là tên khốn.

Giang Nam không để bụng, cười nói:

- Các người cứ đi đi, Vạn Vật không giết ta được thì sẽ không dám làm gì các người.

Mọi người lần lượt xuống Đại La Thiên.

Giang Nam nhìn hướng Nguyên Dục thánh cảnh, mỉm cười nói:

- Vạn Vật đạo hữu, ta chờ ngươi đến.

Hôm nay Nguyên Dục thánh cảnh rực rỡ ngọn đèn, muôn vàn khí tượng. Giáo chủ các đại giáo môn, sứ giả kéo đến nối liền không dứt. Bảo thuyền, bảo liễn của các Thiên Quân chạy qua hư không, giáng xuống Nguyên Dục thánh cảnh, chúc mừng Vạn Vật Đạo Tổ chứng Đạo Quân, lên ngôi Tiên Đế.

Nguyên Dục thánh cảnh cực kỳ náo nhiệt, Vạn Vật Đạo Tổ thi triển đại pháp lực luyện Nguyên Dục thánh cảnh thành đại chư thiên Tiên giới, bao trùm các chư thiên khác. Vạn Vật Đạo Tổ phong chức các cường giả đến tham bái, mỗi người được chức quan tiên triều, trấn thủ tứ cực bát hoang hai giới.

Giáo chủ các giáo chỉ nhận chức cho có, không để bụng.

Vạn Vật Đạo Tổ mỉm cườin hìn quét quần hùng:

- Vẫn có rất nhiều người không đến bái kiến trẫm, thật to gan!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2769: Nguyên Dục Tiên Đế. (2)

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh nhạt nói:

- Hôm nay Nguyên Dục tiên triều thành lập, trẫm đăng cơ xưng đế, quyết bắt hết tất cả đến đây chờ xử tội dương oai tiên triều ta!

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân, Mông Tốn Đạo Quân tim rung lên.

Mông Tốn Đạo Quân ho khan:

- Vạn Vật đạo... Nguyên Dục bệ hạ, xin hãy nghĩ lại.

Vạn Vật Đạo Tổ giơ tay, mỉm cười nói:

- Mông Tốn Đạo Chủ đừng nói nhiều, tránh cho làm tổn thương tình cảm giữa ngươi và trẫm. Hai giáo chủ Thiên Hoang, Vô Tà không đến bái ta, chắc cho rằng mình là Đạo Quân chuyển thế. Hôm nay trẫm trừng phạt nhẹ, mời các vị ái khanh xem.

Các cường giả tim đập nhanh. Vạn Vật Đạo Tổ vung tay, một tấm minh kính hiện ra. Trong gương chiếu cảnh tượng Yêu Môn đại giáo do Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân thành lập.

Yêu Môn đại giáo xây dựng ở vùng đất yêu khí Tiên giới dồi dào nhất, tên là Vân Trạch Đại Khư Thiên, mênh mông bát ngát, rộng lớn vô ngần, bàn cứ cương vực mấy trăm tinh hệ.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân rộng rãi thu yêu vương trong thiên hạ, bây giờ đại giáo rất hưng thịnh, tụ tập vô số tiên thiên yêu ma.

Bọn họ là hai Đạo Quân thời đại yêu tộc, có thể hợp thể biến thành Huyền

Vũ Đạo Quân, siêu mạnh. Cộng thêm Vân Trạch Đại Khư Thiên, phải nói Yêu Môn đại giáo là đại giáo hiếm có trong thiên hạ.

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh nhạt nói:

- Định Quang, lấy quyền trượng của ta đến đây.

Định Quang khom người dâng tiên thiên quyền trượng lên.

Vạn Vật Đạo Tổ giơ tiên thiên quyền trượng, cây quyền trượng bắn vào minh kính, biến mất. Không lâu sau quyền trượng xuất hiện bên trên Vân Trạch Đại Khư Thiên. Tiên thiên quyền trượng rung lắc, từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang bủa giăng đầy trời.

Tiên thiên bất diệt linh quang chụp xuống dần bao phủ Vân Trạch Đại Khư Thiên như một quả cầu, như lồng giam.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong Vân Trạch Đại Khư Thiên, vô số cường giả yêu tộc phấn khởi, liều mạng công kích lồng giam nhưng không lay động được một luồng tiên thiên bất diệt linh quang nào. Có nhiều cường giả yêu tộc định chạy ra khỏi khe hở, mới bay đến bên lồng giam đã thành bộ phấn.

Hai Đạo Quân chuyển thế gầm lên, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân hợp thể thành Huyền Vũ Đạo Quân công kích lồng giam biến ra từ tiên thiên quyền trượng. Nào biết lồng giam không nhúc nhích một ly.

Giọng Vạn Vật Đạo Tổ vang vọng:

- Thiên Hoang, Vô Tà, hai ngươi phụ kinh thỉnh tội thì trẫm sẽ tha mạng cho các ngươi!

Thanh âm lạnh nhạt nói:

- Nếu không quyền trượng của trẫm nhúc nhích một cái là Vân Trạch Đại Khư Thiên hóa thành tro tàn.

Huyền Vũ Đạo Quân tách ra. Hai Đạo Quân chuyển thế bất đắc dĩ tự biến ra nguyên hình, một con huyền quy, một con huyền xà trói mình lại.

Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân đồng thanh kêu lên:

- Bệ hạ đừng xuống tay giết, hai chúng ta đầu phục là được!

Vạn Vật Đạo Tổ thu tiên thiên quyền trượng về, kéo Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân ra khỏi gương. Tiên thiên quyền trượng vung lên, hai Đạo Quân chuyển thế rớt xuống trước mặt mọi người.

Đám người nhìn hai vị Đạo Quân chuyển thế bị áp chế gắt gao phải thần phục, lòng kinh hoàng.

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn biểu tình của mọi người, cười tủm tỉm.

Ngọc Kinh Thiên Quân chớp mắt, cười nói:

- Bệ hạ thần thông vô lượng, nhưng có người chưa chắc phục. Thái Nhất Thiên Quân tự nghĩ thần thông quảng đại, không đến triều kiến...

- Thái Nhất?

Vạn Vật Đạo Tổ cười nói:

- Thái Nhất không là gì, trời không có hai mặt trời, tiên không có hai chủ. Nguyên Dục tiên triều ra bên trên có một tòa Đại La Thiên, trẫm làm Tiên Đế cũng không yên dạ. Huyền Thiên không đến bái trẫm, bụng dạ khó lường. Các vị ái khanh, ai cùng ta đi bắt Huyền Thiên hỏi tội?

Mọi người nhìn nhau, mặt xám xịt.

Vạn Vật Đạo Tổ cười hỏi:

- Hay là... Ngọc Kinh ái khanh đi đi?

Da đầu Ngọc Kinh Thiên Quân tê dại, ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Vi thần nguyện dốc sức trâu cày vì bệ hạ đi bắt phản tặc Huyền Thiên hỏi tội... Nguy, vi thần đau bụng...

Vạn Vật Đạo Tổ cười mắng:

- Đồ vô dụng!

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn mọi người, ai nấy né tránh ánh mắt của gã.

Vạn Vật Đạo Tổ cười lạnh, thản nhiên nói:

- Xem ra các người hơi sợ phản tặc Huyền Thiên.

Trong góc có người lẩm bẩm:

- Có ai chưa từng bị phụ thân của ta đánh?

Nét mặt Vạn Vật Đạo Tổ sa sầm, thấy Giang Tuyết Tình lầm bầm. Vạn Vật Đạo Tổ phất tay, cảnh tượng trong gương thay đổi biến thành phong cảnh Đại La Thiên. Tiên thiên quyền trượng bay vào trong kính.

Tim mọi người đập nhanh thầm nghĩ:

- Nguyên Dục Tiên Đế định đối phó với tên ác ôn Huyền Thiên. Tên côn đồ này vô địch mấy trăm vạn năm bây giờ sắp gặp đối thủ mạnh nhất!

Trong minh kính, tiên thiên quyền trượng bay hướng Đại La Thiên. Vô số linh quang mở ra bao phủ Đại La Thiên.

Đột nhiên tiên thiên pháp bảo này như mất hết uy lực, rơi xuống. Một tiếng vang khẽ, tiên thiên quyền trượng rơi vào Đại La Thiên, nằm yên dưới đất.

Cảnh tượng đó khiến các cường giả trong Nguyên Dục tiên triều tim đập

nhanh. Vạn Vật Đạo Tổ chứng Đạo Quân, uy nhiếp đương thời, xây dựng Nguyên Dục tiên triều, xưng là Nguyên Dục Tiên Đế, buộc bọn họ phải triều kiến thần phục, trở thành triều thần của tiên triều, không ai dám chống đối.

Một cây quyền trượng bao phủ Vân Trạch Đại Khư Thiên, bao phủ đệ nhất thánh địa yêu tộc. Mấy trăm tòa ngân hà tinh hệ cương vực bị vây khốn, không ai trốn thoát được, uy phong bá khí không người địch nổi.

Tiên đình cách Vân Trạch Đại Khư Thiên vô cùng xa xôi, một Thiên Quân lâu năm cần bay mấy chục ngày mới đến. Khoảng cách xa xôi này như vô hình với Vạn Vật Đạo Tổ đã chứng đạo, một chiêu buộc Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân phải thần phục.

Quần hùng trong triều toàn là người tư chất ngút trời, tài tình siêu quần. Có người nghĩ tình cũ nên đến làm quan Nguyên Dục tiên triều, có người sợ thực lực của Đạo Quân nên buộc lòng phải đến, có người ôm ý định khác. Nhưng thấy Vạn Vật Đạo Tổ nhẹ nhàng hàng phục Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân thì tất cả vô cùng rung động.

Đạo Quân đệ nhất đương thời danh bất hư truyền, không chứng Đạo Quân không ai tranh phong được, đây là suy nghĩ chung của mọi người.

Nhưng bây giờ Vạn Vật Đạo Tổ lấy tiên thiên quyền trượng ra đối phó Đại La Thiên và tên 'ác ôn' ở trong đó, tình huống vượt ngoài dự đoán của mọi người.

Trong minh kính, tên ác ôn không xuất hiện, chưa từng ra tay đã làm tiên thiên quyền trượng của Vạn Vật Đạo Tổ rơi vào Đại La Thiên. Quần hùng vốn cứ nghĩ hai người sẽ đánh nhau túi bụi rất là ngạc nhiên, không nhìn thấu Đại La Thiên và tên ác ôn trong đó.

Giang Tuyết Tình chớp mắt, tò mò nhìn biểu tình các cường giả Nguyên Dục tiên triều. Vẻ mặt mọi người tràn đầy giật mình, nhưng chi tiết thì có sự khác biệt. Người phe Huyền Châu vừa giật mình vừa thấy tất nhiên, niềm tin gần như mù quáng.

Những người khác giật mình xen lẫn cảnh giác. Có người vui sướng khi người gặp họa. Có người biểu tình trầm trọng. Quân Đạo Nhân thì phập phồng lo sợ. Một số người hớn hở chờ xem kịch vui.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2770: Cho Ngươi Rút Kinh Nghiệm Xương Máu! (1)

Giang Tuyết Tình lòng thầm ngưỡng mộ:

- Khi nào thì ta có thể làm giống như phụ thân trấn áp một thời đại?

Giang Tuyết Tình tưởng tượng cảnh năm xưa phụ thân Giang Nam chinh chiến cùng quần hùng, đè đầu toàn bộ cường giả trong thiên hạ ngoan ngoãn nghe theo. Lòng Giang Tuyết Tình vừa hưng phân vừa tôn kính.

Giang Tuyết Tình ra đời muộn, không được thấy đoạn lịch sử phụ thân nổi lên. Khi Giang Tuyết Tình sinh ra, xuất hiện trước mặt thế nhân thì Giang Nam ít khi ra tay, ít lộ mặt trước mọi người.

Giang Tuyết Tình từng nghe kể nhỏ giọng nói: Của nàng, Huyền Thiên giáo chủ ngông nghênh rong ruổi Tiên giới, có thể nói đó là thời kỳ hắc ám nhất. Nguyên Tiên giới bị bóng ma 'Huyền Thiên đại ma vương' bao phủ, gọi là thời kỳ hắc ám vì gần mấy năm nay Huyền Thiên giáo chủ không ra tay nữa, có vẻ hiền hơn.

Giang Tuyết Tình thầm nghĩ:

- Thiên Môn của ta đi khắp thế gian nhưng phân cách với đời, không xen vào tranh đấu chỉ vì cầu một đường sống trong tương lai.

- Xem ra ta không có cách nào uy phong giống như nhỏ giọng nói:.

Vạn Vật Đạo Tổ sắc mặt âm trầm, đột nhiên lại mỉm cười nói:

- Quả nhiên Huyền Thiên giáo chủ có chút thủ đoạn, không uổng là nhân vật làm trẫm kiêng kỵ ba phần. Trẫm thật sự nên đích thân đi Đại La Thiên một chuyến, lấy quyền trượng về.

Tim có đập nhanh:

- Đạo Quân đệ nhất Tiên giới rốt cuộc đụng độ với kẻ hung dữ số một trước giờ chưa từng có rồi sao? Nhưng dù ai thắng ai thua thì chúng ta sẽ thấp cổ hơn một cái đầu, phải nghe theo sự điều khiển.

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn quanh một vòng, từ từ đứng dậy. Nguyên Dục Thái Cực Thiên nơi tồn tại thiên đình tiên triều đột nhiên thời tiết thay đổi, gió cuốn mây tuôn ra, ngôi sao như bị sóng biển vỗ. Từng đợt sóng sao dâng lên, dãy núi phập phồng, trời trăng lung lay, biển tiên bị sóng biển xé ra, rất kinh người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cả tòa Nguyên Dục Thái Cực Thiên thay đổi kinh người, Nguyên Dục Thái Cực Thiên do bí cảnh, thánh cảnh tổ hợp lại, trong đó có hơn năm trăm ngân hà itnh hệ. Mỗi tòa ngân hà tinh hệ chứa năng lượng vô tận, tiên khí tràn ngập hư không hợp thành các ngôi sao. Tiên kim hóa thành dãy núi, lục địa, lại chất chứa nhiều nguyên thủy chi khí.

Giờ phút này, Nguyên Dục Thái Cực Thiên nhỏ dần, vô số tinh hệ ngưng tụ, ngôi sao nhỏ xíu thành các đốm linh quang, toàn là linh quang bất diệt!

Giây lát sau những tiên thiên bất diệt linh quang tụ thành hai đoàn sáng to, một đen một trắng chìm nổi. Địa thủy phong hỏa vô tận dâng lên, quay quanh linh quang hóa thành hai con cá âm dương to phun ra nuốt vào thiên địa thời không.

Lại có một cây cầu vàng tỏa sáng diệu thế bắc ngang giữa hai con cá âm dương lớn.

Kiếp này Vạn Vật Đạo Tổ luyện pháp bảo là Nguyên Dục Thái Cực đồ rốt cuộc xuất hiện tỏa uy nhiếp trấn áp đương thời. Mọi người cảm giác áp lực cực kỳ nặng nề đè ép khó thở.

Lần này Vạn Vật Đạo Tổ xây dựng thiên đình tiên triều bên dưới Đại La

Thiên vốn là có ý thay thế, chờ hàng phục hay giết Giang Nam rồi tiên đình sẽ chiếm vị trí của Đại La Thiên, trở thành thiên cao nhất Tiên giới.

Nhưng Vạn Vật Đạo Tổ đánh ra kích đầu tiên bị chệch đường.

Vạn Vật Đạo Tổ vận chuyển tiên thiên quyền trượng, kết quả quyền trượng rơi vào Đại La Thiên. Điều này không đại biểu trình độ thật của hai người. Dù sao Vạn Vật Đạo Tổ cách Đại La Thiên khá xa, cũng không dốc hết sức. Giang Nam thì không lộ mặt.

Tiên thiên quyền trượng là tiên thiên pháp bảo Vạn Vật Đạo Tổ luyện từ thân thể thời đại chú đạo của mình, là thân thể kiếp trước, bất diệt đạo tâm biến thành. Bản thân chú đạo là thời đại yếu nhất, uy lực của tiên thiên pháp bảo này không bằng tiên thiên pháp bảo khác.

Kiếp này Vạn Vật Đạo Tổ là Đạo Quân đệ nhất thời đại tiên đạo, ma giới, Tiên giới vạn đạo thần phục, thiên địa đại đạo ùa đến rơi vào Thái Cực đồ. Quyển Thái Cực đồ này tăng vọt uy lực gấp vô số lần.

Pháp bảo mạnh nhất của Vạn Vật Đạo Tổ là Nguyên Dục Thái Cực Đồ.

Nhưng không ai ngờ tịch diệt kiếp cuối cùng biến thành Nguyên Dục Thái Cực Thiên, trở thành đại chư thiên đệ nhất tiên đạo.

Chư thiên này xứng là chư thiên mạnh nhất Tiên giới hiện giờ, do mấy trăm bí cảnh, thánh cảnh, linh quang bất diệt tổ hợp ra. Cộng thêm thiên địa đại đạo thần phục gia cố, uy lực mạnh mẽ hơn tiên thiên quyền trượng rất nhiều.

Bản thân Vạn Vật Đạo Tổ là Đạo Quân đệ nhất Tiên giới, bây giờ gã sử dụng Nguyên Dục Thái Cực Đồ, có thể tưởng tượng gã chú trọng vị tồn tại trên Đại La Thiên nhiều cỡ nào.

Vạn Vật Đạo Tổ bước ra một bước đã biến mất khỏi Nguyên Dục tiên triều.

Ngay sau đó Vạn Vật Đạo Tổ xuất hiện bên ngoài Đại La Thiên.

Trong Đại La Thiên, Tiểu Vân Liên đi ra, khom người hành lễ.

Tiểu Vân Liên cười ngọt ngào:

- Nguyên Dục Tiên Đế, lão gia nhà ta, Nguyên Thủy Thiên Tôn không muốn gặp người. Thiên Tôn nói người trở thành Tiên Đế, Thiên Tôn mừng cho người, không muốn làm người bẽ mặt. Mời bệ hạ về cho.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn? Huyền Thiên giáo chủ tự xưng Thiên Tôn, tôn của thời đại tiên đạo? Hắn để trẫm vào đâu?

Vạn Vật Đạo Tổ mặt không biểu tình bước tới, nói:

- Quyền trượng của trẫm rơi vào Đại La Thiên, trẫm muốn tự lấy về. Tiểu nha đầu, ngươi không ngăn ta được, lui ra.

Tiểu Vân Liên thè lưỡi, không dám cản trở Vạn Vật Đạo Tổ, vội lùi ra.

Trong thiên đình tiên triều, quần hùng nhìn minh kính, muốn xem cuộc chiến của hai tay trùm. Trong kính chiếu cảnh tượng Đại La Thiên, bỗng một bàn tay thò ra khỏi Đại La Thiên phất hướng minh kính, mặt gương tối thui, không còn thấy cảnh Đại La Thiên nữa.

Quần hùng Nguyên Dục tiên triều bay ra, ngước đầu nhìn. Đại La Thiên thiên cao nhất Tiên giới treo trên tiên đình đã biến mất, thay thế là đại lục bao la mênh mông bao phủ đỉnh Tiên giới.

Đại lục đó chính là Đại La Thiên.

Đám người Ngọc Kinh Thiên Quân, Khổ Hạnh giáo chủ hoảng sợ, tự thi triển pháp lực biến ra minh kính, định phản chiếu cảnh tượng trong Đại La Thiên. Rất nhiều pháp lực, đại đạo Thiên Quân cổ xưa biến ra tiên kính toàn phản chiếu mây mù, không thấy được cảnh trong Đại La Thiên.

Có người bay ra Tiên giới, vào trong hỗn độn hồng mông, định từ chỗ này

quan sát Đại La Thiên. Nhưng vẫn chỉ thấy mây mù che phủ, không thấy thứ bên trong được.

Mọi người thầm suy đoán:

- Là Nguyên Dục Tiên Đế hay Huyền Thiên giáo chủ ra tay?

Vạn Vật Đạo Tổ đã đi vào Đại La Thiên.

Đại La Thiên là pháp bảo của Giang Nam, sân nhà của hắn nhưng Vạn Vật Đạo Tổ không hề sợ hãi. Vạn Vật Đạo Tổ ung dung như đi dạo trong hậu hoa viên của mình.

Vạn Vật Đạo Tổ đánh giá khắp nơi, tim rớt cái bịch:

- Huyền Thiên giáo chủ có tiến bộ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2771: Cho Ngươi Rút Kinh Nghiệm Xương Máu! (2)

Vạn Vật Đạo Tổ ngước lên nhìn, đằng trước mây mù mờ ảo, trong nguyên thủy chi khí biến thành mây có tồn tại vĩ đại ngồi đó. Vạn Vật Đạo Tổ cảm thấy mình thật nhỏ bé.

Vạn Vật Đạo Tổ nhíu mày nói:

- Huyền Thiên giáo chủ!

Vạn Vật Đạo Tổ biến hình, trở nên cao to hơn, muốn đối lập với Giang Nam, khí thế không yếu hơn đối phương. Nhưng Vạn Vật Đạo Tổ biến hình xong vẫn thấy mình nhỏ hơn đối phương, yếu ớt như bún.

Nguyên Dục Thái Cực Đồ chấn động, ba ngàn đại viên mãn tiên đạo trong tranh bộc phát uy lực gia cố cho Vạn Vật Đạo Tổ mới ngang hàng với Giang Nam được. Giang Nam ngồi, còn Vạn Vật Đạo Tổ thì đứng.

Vạn Vật Đạo Tổ nhíu mày, nơi này dù gì là sân nhà của Giang Nam, tuy khí thế của gã hơi yếu nhưng chưa bị đả kích đạo tâm.

Vạn Vật Đạo Tổ định nói chuyện chợt nghe Giang Nam cười to bảo:

- Vạn Vật đạo hữu, đồ của đạo hữu rơi vào Đại La Thiên ta không biết là quyền trượng vàng hay quyền trượng bạc? Hoặc là cây quyền trượng bình thường dưới chân ta?

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn sang. Tay trái Giang Nam cầm cây quyền trượng vàng rực rỡ, tay phải là quyền trượng lấp lánh ánh bạc. Vẻ mặt Giang Nam nghịch ngợm cười tủm tỉm nhìn Vạn Vật Đạo Tổ.

Dưới chân Giang Nam là tiên thiên quyền trượng nằm yên.

Vạn Vật Đạo Tổ buồn cười nói:

- Huyền Thiên giáo chủ vẫn nghịch như thế, to gan dám trêu đùa trẫm?

Vạn Vật Đạo Tổ phất tay muốn triệu hồi tiên thiên quyền trượng của mình, nhưng quyền trượng nằm yên dưới đất không nhúc nhích.

Vạn Vật Đạo Tổ nhíu mày, lại phất tay, tiên thiên quyền trượng vẫn không nhúc nhích.

Nguyên Dục Thái Cực Đồ chấn động, ba ngàn đại đạo bộc phát. Rốt cuộc tiên thiên quyền trượng di chuyển bay hướng Vạn Vật Đạo Tổ, đằng sau quyền trượng lấp lánh linh quang bay theo.

Vạn Vật Đạo Tổ cười to bảo:

- Huyền Thiên, ngươi muốn ám toán ta sao?

Vạn Vật Đạo Tổ không để bụng, chộp tiên thiên quyền trượng quét linh quang.

Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên nói:

- Tiểu đạo hữu, trẫm sợ sao?

Linh quang bị Vạn Vật Đạo Tổ gõ nát ở giữa không trung hóa thành hai chữ 'tiết tháo' đính trên đầu gã.

Giang Nam mỉm cười thu tay về, quyền trượng vàng và bạc biến mất.

Giang Nam vỗ tay cười:

- Thi ra thứ bệ hạ rớt vào Đại La Thiên là tiết tháo, may mắn bệ hạ nhặt lên nếu không lan truyền ra ngoài thì vị trí Tiên Đế của ngươi không ngồi vững được.

Vạn Vật Đạo Tổ sắc mặt âm trầm rồi bỗng nhoẻn miệng cười nói:

- Huyền Thiên, đừng cố làm bộ làm tịch nữa. Hôm nay trẫm đến không phải giỡn với ngươi mà muốn phá vỡ thần thoại của ngươi, hoàn toàn thống trị vũ trụ Càn Khôn, thống lĩnh Đạo Quân tương lai!

- Có chí khí!

Giang Nam chậm rãi đứng dậy, thiên địa xao động. Vạn Vật Đạo Tổ ngước lên nhìn. Giang Nam đứng lên cao hơn gã vô số lần, linh quang nhấp nháy quanh thân. Nguyên thủy chi khí như rồng như mây vòng quanh eo Giang Nam, to lớn vô song.

- Nhưng bệ hạ đến hơi sớm. Nếu ngươi chiếm hết giáo môn trong thiên hạ, khiến các giáo cống hiến thiên tài địa bảo, cống hiến các pháp bảo mà giáo chủ Thiên Quân luyện chế ra, tinh luyện vào Nguyên Dục Thái Cực Đồ. Lại tế luyện đại đạo của các giáo chủ Thiên Quân vào Nguyên Dục Thái Cực Đồ trăm vạn năm thì có một, hai phần khả năng tranh với ta. Ngươi quá sốt ruột.

Giang Nam cúi đầu nhìn Vạn Vật Đạo Tổ, một chưởng vỗ vào gã.

Giọng Giang Nam ồm ồm:

- Bệ hạ, ta cho ngươi một cơ hội, không để quần hùng thấy ngươi thua thảm. Sau khi trở về phải rút kinh nghiệm xương máu, nghĩ kỹ lại đề nghị của ta. Sau trăm vạn năm hãy khiêu chiến ta, nhớ kỹ, lần sau khi gặp tan hớ gọi là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Vạn Vật Đạo Tổ điên cuồng thúc giục Thái Cực đồ. Khi Giang Nam chứng Đạo Quân thì Nguyên Dục Thái Cực Đồ được thiên địa đại đạo gia cố, uy lực tăng tiến kinh người. Đặc biệt có đại đạo hai vũ trụ tiên ma gia cố khiến Nguyên Dục Thái Cực Thiên hơn xa tiên thiên quyền trượng.

Ba ngàn đại đạo diễn biến Thái Cực, ba ngàn đại đạo đều là bất diệt linh quang, thành tựu này kinh người biết bao!

Vạn Vật Đạo Tổ tích lũy chín kiếp cho đời này đại thành.

Thực lực Vạn Vật Đạo Tổ bây giờ lợi hại hơn bất cứ lúc nào.

Dĩ vãng mỗi kiếp Vạn Vật Đạo Tổ tu luyện đến trung kỳ, hậu kỳ Đạo Quân. Bây giờ tuy Vạn Vật Đạo Tổ chỉ được sơ kỳ Đạo Quân nhưng thực lực đã là tổng hợp lực lượng chín kiếp.

Nếu Vạn Vật Đạo Tổ tu luyện đến hậu kỳ Đạo Quân hay cảnh giới đại viên mãn thì gã không tưởng tượng nổi thực lực của mình khủng bố đến mức nào.

Đây là Đạo Quân đệ nhất thời đại tiên đạo, sức chiến đấu của Đạo Quân sau khi hoàn toàn lĩnh ngộ viên mãn ba ngàn đại đạo.

Đơn thuần tính sức chiến đấu Đạo Quân thì Đạo Quân Tiên giới sau này mạnh hơn Đạo Quân thời đại nguyên đạo.

Đây là thời đại tiên đạo mà Đế và Tôn, Bất Không dùng hết tâm kế, thủ đoạn chế tạo ra, một thời đại tiên đạo tràn ngập khả năng vô tận.

Nhưng ngay sau đó Nguyên Dục Thái Cực Đồ rung bần bật, bị Giang Nam một chưởng đánh trúng. Ba ngàn tiên đạo trong trong tranh bị bàn tay chấn thác loạn, tan vỡ. Thiên địa đại đạo ma giới, Tiên giới bị trấn áp ngoan ngoãn. Địa thủy phong hỏa không dâng lên được, âm dương không thể vận chuyển. Hai quả cầu to trắng và đen tụ tập từ linh quang bất diệt ngừng chuyển động, chìm vào địa thủy phong hỏa.

Ầm!

Vạn Vật Đạo Tổ bay lên cao, miệng hộc máu. Vạn Vật Đạo Tổ bị đánh bay ra Thái Cực đồ, đập vào sâu trong Đại La Thiên.

- Đạo Quân! Ngươi đã chứng Đạo Quân!

Vạn Vật Đạo Tổ nhảy lên, khí huyết tận trời. Nhưng mặc kệ Vạn Vật Đạo Tổ là Đạo Quân có khí huyết vô cùng cuồng bạo cũng không thể lao ra Đại La Thiên nửa tấc, vẫn bị áp chế trong Đại La Thiên.

Mới rồi Giang Nam vỗ một chưởng khiến Vạn Vật Đạo Tổ mò ra cảnh giới tu vi của hắn, cùng là Đạo Quân như gã.

Khiến Đạo Quân giật mình không phải Giang Nam chứng Đạo Quân mà là một kích vừa rồi hắn không khởi động uy lực Nguyên Thủy Đại La Thiên, chỉ một chưởng đã phá Nguyên Dục Thái Cực Đồ. Pháp bảo Nguyên Dục Thái Cực Thiên uy lực vượt qua tiên thiên pháp bảo bị trấn áp hoàn toàn.

Không chỉ Nguyên Dục Thái Cực Đồ bị trấn áp, ba ngàn đại đạo Vạn Vật Đạo Tổ sáng tạo cũng vậy, bị một chưởng của Giang Nam trấn áp. Đây mới là điều đáng sợ nhất.

Ba ngàn đại đạo đó là Vạn Vật Đạo Tổ lĩnh ngộ Thái Cực tiên thiên sáng tạo ra đại đạo pháp tắc. Ba ngàn đại đạo cùng xây dựng hợp thành Thái Cực tiên thiên, tượng trưng cho lưỡng nghi, chính tà, thiện ác, thánh ma, thiên nhân, sinh tử, các mặt đối lập mặt trái và mặt chính. Vạn Vật Đạo Tổ tập hợp chín kiếp đại thành mới lĩnh ngộ ra cảnh giới tiên thiên vấn đỉnh tận cùng đại đạo.

Giang Nam vỗ một chưởng đã trấn áp Thái Cực tiên thiên, nghĩa là hắn cũng lĩnh ngộ ra cảnh giới tiên thiên rất cao đẳng. Trước kia Vạn Vật Đạo Tổ hay cười nhạo một góc tiên thiên bất bại chi địa của Giang Nam, vì biết hắn chưa thật sự lĩnh ngộ cảnh giới tiên thiên.

Hiện giờ Vạn Vật Đạo Tổ thua trong một chiêu, đại biểu cảnh giới tiên thiên của Giang Nam đã viên mãn, đại thành, vượt qua gã.

Giang Nam rụt tay về, không phát ra chiêu thứ hai.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2772: Cảnh Cáo, Không Phục Thì Đánh Nữa. (1)

Giang Nam mỉm cười nói:

- Bệ hạ đừng nản, ta chứng Đạo Quân sớm hơn bệ hạ mấy chục năm. Bệ hạ thua trong tay ta là đương nhiên.

- Sớm mấy chục năm...

Tinh thần Vạn Vật Đạo Tổ rung động, hít sâu. Nguyên Dục Thái Cực Đồ bay về bên cạnh Vạn Vật Đạo Tổ, mắt gã bắn ra linh quang.

Vạn Vật Đạo Tổ nói:

- Ta tu hành chín kiếp vốn tưởng là người thứ nhất chứng Đạo Quân, không ngờ muộn hơn ngươi đến mấy chục năm. Ha ha ha ha ha ha! Thiên hạ to lớn, nhiều Đạo Quân chuyển thế vậy mà bị ngươi cướp vị trí thứ nhất. Huyền Thiên giáo chủ, ngươi thật sự có thể xưng là Thiên Tôn. Hôm nay ta thua trong tay ngươi không còn lời nào để nói, tâm phục khẩu phục.

- Ta không phải người thứ nhất chứng Đạo Quân, Vô Cực Thiên Tôn mau hơn một chút. Tiếc rằng sau khi ta chứng Đạo Quân mãi không thấy Vô Cực Thiên Tôn chủ động đến tìm, làm ta vô cùng tiếc nuối.

Giang Nam đánh tan dị tượng quanh thân, phục hồi kích cỡ bình tĩnh.

Giang Nam bước tới gần Vạn Vật Đạo Tổ, nói:

- Nhân quả tiên thiên của Vô Cực Thiên Tôn ngang ngửa với tịch diệt tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân, cùng cảnh giới với hồng mông tiên thiên của Thanh Liên Tiên Tôn, hỗn độn tiên thiên của Đạo Không Đạo Nhân, nguyên thần tiên thiên của Đế Lân. Bệ hạ, tuy Thái Cực tiên thiên của người thần diệu nhưng so với bọn họ vẫn kém hơn nửa bậc, một bậc.

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn Giang Nam bước tới trước mặt mình, tim đập nhanh.

Vạn Vật Đạo Tổ không kiềm được hỏi:

- Cảnh giới tiên thiên của ngươi là cái gì?

Đây là lòng hỏi đạo, dù Vạn Vật Đạo Tổ là Tiên Đế, là Đạo Quân nhưng lòng hỏi đạo không giảm bớt.

- Tiên thiên nguyên thủy.

Giang Nam cười nói:

- Ta tự nhận là cảnh giới tiên thiên của mình vượt qua bọn họ một bậc, nhưng chưa chắc bọn họ công nhận. Vì vậy sớm muộn gì bọn họ và ta sẽ đấu một trận. Cảnh giới ai cao hơn không phải nói ngoài miệng mà phải so tài mới biết cao thấp, khiến đối phương tâm phục khẩu phục.

Khóe mắt Vạn Vật Đạo Tổ co giật, mục tiêu của Giang Nam không còn là gã mà là Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân, Đế và Tôn, Đạo Không Đạo Nhân.

Giang Nam tiến tới trước, thản nhiên nói:

- Bệ hạ, bây giờ ngươi là Tiên Đế thời đại tiên đạo, ta tiễn bệ hạ ra ngoài để tránh mất mặt.

Vạn Vật Đạo Tổ hừ mạnh, do dự. Vạn Vật Đạo Tổ hùng hổ đến, định bụng hàng phục hoặc tru sát Giang Nam, răn đe mọi người. Ai ngờ Vạn Vật Đạo Tổ bị Giang Nam đánh một trận.

Hiện giờ Giang Nam tiễn Vạn Vật Đạo Tổ ra Đại La Thiên, chừa mặt mũi cho gã trước thế nhân. Vạn Vật Đạo Tổ phân vân không biết nên từ chối hay đồng ý.

Nếu Vạn Vật Đạo Tổ không nhận hành động này, để người ta biết gã thua

Giang Nam chỉ trong một chiêu thì không còn mặt mũi nào. Giáo chủ các đại giáo môn vẫn sẽ tôn Vạn Vật Đạo Tổ làm đế nhưng chắc chắn bằng mặt không bằng lòng, tiên triều năm bè bảy mảng, làm theo ý mình.

Nhưng nếu chấp nhận thì Vạn Vật Đạo Tổ rất khó chịu, cảm thấy thiếu Giang Nam một nhân tình. Trong lòng Vạn Vật Đạo Tổ tự động thấp hơn Giang Nam một cái đầu.

Giây lát sau, Vạn Vật Đạo Tổ đi theo Giang Nam.

Vạn Vật Đạo Tổ im lặng thật lâu sau chậm rãi nói:

- Thiên Tôn, lần này ta thua, năm nào đó sẽ lại đến lĩnh giáo.

- Tùy thời hoan nghênh.

Ánh mắt Giang Nam dịu dàng, tươi cười như gió xuân dịu dàng

- Nhưng ta có một câu báo cho bệ hạ biết. Bây giờ bệ hạ đã là Tiên Đế, không còn là Vạn Vật Đạo Tổ vô pháp vô thiên, phải biết yêu quý chúng sinh, làm chuyện xứng với Tiên Đế. Nếu bệ hạ ngồi trên ngôi Tiên Đế mà có ý định quấy rối, không chừng ta đành ra tay cảnh cáo bệ hạ.

Vạn Vật Đạo Tổ giận dữ:

- Ngươi...!

Sau đó sắc mặt Vạn Vật Đạo Tổ trở lại bình thường, nửa cười nửa không nói:

- Hay Thiên Tôn cho rằng mình là thái thượng hoàng của thời đại tiên đạo? Ngươi đặt Đế và Tôn, Đạo Không vào đâu?

Giang Nam đánh tan bình chướng Đại La Thiên, để Đại La Thiên lại xuất hiện trong mắt quần hùng.

- Cái gì gọi là Thiên Tôn?

Giang Nam thản nhiên nói:

- Cái gọi là Thiên Tôn tức chí tôn thiên hạ, chí tôn vạn đạo, chí tôn Đạo Quân. Đế và Tôn chưa phục sinh, Đạo Không còn chưa chứng Đạo Quân, Thiên Tôn ta đây tất nhiên phải thay bọn họ quản lý thời đại tiên đạo. Nếu bệ hạ làm đắc quá đáng, ta đành thay đổi Tiên Đế triều khác.

Vạn Vật Đạo Tổ thu về tia sáng trong mắt:

- Thay đổi Tiên Đế triều khác? Ngươi nhúng tay quá sâu, sẽ có ngày tranh đấu với bọn họ.

Vạn Vật Đạo Tổ bước nhanh ra Đại La Thiên.

Giang Nam đứng trong Đại La Thiên, chắp tay cười nói:

- Bệ hạ, không tiễn.

Vạn Vật Đạo Tổ cầm tiên thiên quyền trượng, quay người đpá lễ, cười nói:

- Xin Thiên Tôn dừng bước, quấy nhiễu Thiên Tôn tu hành khiến trẫm vô cùng áy náy.

Hai người nói cười vui vẻ, không giống như Vạn Vật Đạo Tổ từng bị Giang Nam cảnh cáo.

Ngọc Kinh Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân, Khổ Hạnh Thiên Tôn, các Thiên Quân, giáo chủ Nguyên Dục tiên triều thấy cảnh tượng này thì rất ngạc nhiên. Bọn họ cứ nghĩ trong Đại La Thiên đánh nhau trời long đất lở, có người chết. Bây giờ Giang Nam và Vạn Vật Đạo Tổ thân thiết như chưa hề đánh nhau mà ngồi uống trà tán phiếm, thuận tiện lấy về tiên thiên quyền trượng.

Một Thiên Quân khen rằng:

- Tiên Đế bệ hạ quả nhiên thần thông quảng đại, khiến lão ma vương

Huyền Thiên cũng không dám càn rỡ.

Lại có triều thần cười to bảo:

- Không uổng là Đạo Quân đệ nhất Tiên giới, oai nhất đương thời.

- Đạo Quân tiên đạo có uy nhiếpa vô biên, lão ma vương Huyền Thiên sao có thể không chấn nhiếp hàng phục? Bệ hạ vừa đến Đại La Thiên là lão ma vương Huyền Thiên ngoan ngoãn dâng quyền trượng lên ngay.

Đám người Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân nghe vậy lắc đầu.

Mắt Ngọc Kinh Thiên Quân lóe tia sáng, nhỏ giọng nói:

- Chắc đã đánh nhau và ngang tay. Huyền Thiên giáo chủ, Nguyên Dục Tiên Đế không ai làm gì được ai, kiêng dè nhau nên mới làm bộ dáng thân thiết cho mọi người xem.

Càn Nguyên Thiên Quân đồng ý:

- Nếu Nguyên Dục Tiên Đế chiếm ưu thế thì chắc chắn đã xuống tay giết. Nếu giáo chủ chiếm ưu thế sẽ chừa đường sống cho Nguyên Dục Tiên Đế. Bây giờ xem hai người thân thiết như vậy, có lẽ thật sự là bất phân thắng bại.

Huyền Đô Thiên Quân gật đầu, nói:

- Tuy giáo chủ yêu nghiệt nhưng Nguyên Dục Tiên Đế dù gì cống hiến sáu tiên thiên pháp bảo luyện từ thân thể sáu kiếp khai thiên, công đức vô lượng, hơn nữa là Đạo Quân đệ nhất Tiên giới, Tiên giới ngang ngửa với hắn đã là hiếm có.

Khổ Hạnh Thiên Tôn lắc đầu cười.

Ngọc Kinh Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Càn Nguyên Thiên Quân nhìn sang. Ba người biết Khổ Hạnh Thiên Tôn sâu không lường được,thấy lão tăng cười thì tò mò.

Ngọc Kinh Thiên Quân hắng giọng hỏi:

- Không biết Khổ Hạnh giáo chủ có giải thích gì?

Khổ Hạnh Thiên Tôn chống gậy đi hướng Nguyên Dục Thái Cực Thiên, cười to bảo:

- Ta chỉ thấy Đại La Thiên vẫn ở trên thiên đình tiên triều, về thắng thua thì lão tăng không biết.

Càn Nguyên Thiên Quân, Huyền Đô Thiên Quân, Ngọc Kinh Thiên Quân tim rớt cái bịch thầm nghĩ:

- Đại La Thiên vẫn nằm trên thiên đình tiên triều? Đúng rồi, Nguyên Dục Tiên Đế thua.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2773: Cảnh Cáo, Không Phục Thì Đánh Nữa. (2)

Không lâu sau trong Nguyên Dục Thái Cực Thiên truyền ra ý chỉ của Nguyên Dục Tiên Đế, phong Giang Nam làm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thị Hiên Vi là Phù Lên Nguyên Thủy Nguyên Quân.

Ý chỉ phát ra gây nhiều suy luận. Danh hiệu Thiên Tôn còn trên cả Tiên Đế, Nguyên Dục Tiên Đế phong Giang Nam làm Nguyên Thủy Thiên Tôn, bên trong chứa ẩn ý rất lớn.

Có người nói Nguyên Dục Tiên Đế thua trận chiến đó nên mới nhường tôn hiệu Thiên Tôn.

Có người phản bác Nguyên Dục Tiên Đế phong Huyền Thiên giáo chủ làm Thiên Tôn nghĩa là Nguyên Thủy Thiên Tôn thua nên mới nhận phong.

Ý chỉ thứ hai của Nguyên Dục Tiên Đế là ra lệnh quần thần tiên triều chinh phạt giáo môn trong thiên hạ không đến triều kiến. Ý chỉ này làm các giáo môn không đến triều kiến luống cuống tay chân. Nhiều giáo chủ đến chịu tội, nhưng có một số người ngông nghênh mặc kệ Nguyên Dục Tiên Đế. Các đại giáo môn dấy binh chinh phạt, bắt mấy giáo chủ cứng đầu đó hỏi tội.

Mấy vạn năm sau, thiên hạ thống nhất, chỉ còn một số thế lực trong ma giới không chịu phục Nguyên Dục Tiên Đế.

Nguyên Dục Tiên Đế ra ý chỉ thứ ba là lệnh cho các giáo cống hiến thiên tài địa bảo, các đại giáo chủ Thiên Quân cùng nhau tế luyện Nguyên Dục Thái Cực Thiên, luyện chế tiên triều thiên đình.

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, Chung Thiên quỳ dưới tế đàn. Trên tế đàn, Đạo Không áo trắng đánh cờ với Đạo Không áo đen.

- Cuộc chiến trong Đại La Thiên Vạn Vật thua hoàn toàn, sau khi rút kinh

nghiệm xương máu thì muốn tụ tập tất cả giáo chủ Thiên Quân trong thiên hạ tế luyện Nguyên Dục Thái Cực Đồ.

Đạo Không áo trắng cười nói:

- Vạn Vật muốn tập kết đại đạo của tất cả giáo môn Thiên Quân thúc đẩy uy lực Nguyên Dục Thái Cực Đồ đến cực hạn rồi lại tranh đấu với Nguyên Thủy Thiên Tôn lần nữa.

Chung Thiên chớp mắt hỏi:

- Tổ phục, nếu luyện thành Nguyên Dục Thái Cực Đồ thì Nguyên Dục Tiên Đế có thể thắng Nguyên Thủy Thiên Tôn không?

Đạo Không áo đen lắc đầu:

- Không thể!

Khóe mắt Chung Thiên co giật.

Đạo Không áo trắng cười nói:

- Thái Cực tiên thiên của Vạn Vật thành tựu tối đa là đến đẳng cấp viên mãn tiên thiên linh bảo, ghê gớm hơn thì trở thành chí bảo. Đại La Thiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn sẽ trở thành chí bảo, nói lên cảnh giới tiên thiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn cao hơn Vạn Vật một bậc.

- Vạn Vật tuyệt đối không thắng nổi, sẽ thua. Nhưng khiến ta có hứng thú là nếu trong tương lai, Vạn Vật tụ tập một đám Đạo Quân tấn công Đại La Thiên thì Nguyên Thủy Thiên Tôn có ngăn được không?

Đạo Không áo đen đặt quân cờ trắng xuống, bình tĩnh nói:

- Nếu hắn ngăn được nghĩa là cảnh giới tiên thiên không thua gì hồng mông tiên thiên, nguyên thần tiên thiên, hỗn độn tiên thiên, đủ ngang ngửa với chúng ta. Còn về ai cao ai thấp, cảnh giới của ai cao hơn một bậc, ai mới là Thiên Tôn thật sự thì phải luận đạo một phen mới được.

Chung Thiên thầm hoảng sợ:

- Ngang hàng với tổ phụ?

Chung Thiên kinh kêu:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn có năng lực này sao?

Đạo Không áo đen bình tĩnh nói:

- Ta rất mong chờ trận chiến này.

Trong Đại La Thiên.

Thị Hiên Vi kiềm không được nói:

- Lão gia, Nguyên Dục Tiên Đế tụ tập cường giả trong thiên hạ luyện chế cảnh giới tiên thiên, chẳng lẽ lão gia không lo sao?

- Lo cái gì?

Giang Nam cười hỏi lại:

- Hắn dùng pháp môn ta dạy cho hắn để đối phó ta mà mơ đánh bại được ta sao? Đúng là đáng đánh, cùng lắm lại cảnh cáo hắn lần nữa.

Thị Hiên Vi bật cười:

- Lão gia một bụng ý nghĩ xấu. Phải rồi, Nguyên Dục chứng đạo, con đường Đạo Quân tiên đạo đã được san bằng, không lâu sau sẽ có Đạo Quân thứ hai, thứ ba. Lão gia làm thái thượng hoàng Tiên giới, là kẻ thù chung của tất cả Đạo Quân. Nếu bọn họ cùng tấn công thì...

Mắt Giang Nam lóe tia sáng, trầm giọng nói:

- Ta cũng chờ đợi ngày này lâu rồi, thật mong quá. Hy vọng bọn họ có thể cho ta tăng chút áp lực, để ta lại tiến bộ thêm một bước.

Hiện giờ Giang Nam không có chiến công hiển hách, không ai xem hắn ngang hàng với Đế và Tôn, Bất Không, kính ngưỡng hắn. Đế và Tôn, Bất Không là người sáng lập thời đại tiên đạo, Giang Nam thì là hậu thiên sinh linh trong thời đại tiên đạo. Từ danh tiếng thì người ta sẽ không xếp hắn ngang hàng với Đế và Tôn, Bất Không.

Giang Nam không quan tâm cái danh ảo đó, hắn tự hủy đạo hạnh, bỏ đi cảnh giới nguyên thủy, từ tận cùng thời gian và không gian tương lai quay về hiện tại không phải để chính mình danh chấn thiên hạ. Giang Nam muốn tìm cách nhanh chóng đột phá đến cảnh giới nguyên thủy, do đó có đủ thực lực bảo vệ người bên cạnh mình trước khi đại kiếp nạn cuối cùng đến, không để bi kịch lại diễn ra nữa, không để tương lai vô cùng tuyệt vọng kia biến thành sự thật.

Dù thành tựu nguyên thủy, chứng tận cùng đại đạo nhưng bên cạnh không còn người thân, bằng hữu, không có đối thủ nào. Nếu là như thế Giang Nam thà không cần nguyên thủy, hắn chỉ muốn ở chung với thân bằng bạn tốt.

Đó là một tương lai vô cùng tuyệt vọng, Giang Nam chưa từng nói cho ai nghe, chỉ riêng mình hắn biết vận mệnh chờ đợi thời đại tiên đạo là cái gì.

Muốn phá vỡ vận mệnh này, phá vỡ tương lai tuyệt vọng kia Giang Nam cần áp lực, cần nhanh hơn ngộ đạo nguyên thủy một bước mới tranh thủ một cơ hội sống cho tương lai.

Chìm trong cảnh giới ngộ đạo nguyên thủy sẽ mau hơn thời gian một giây, muốn nhanh hơn nữa thì phải đối địch với thiên hạ, đối địch cùng Đạo Quân khác, lấy áp lực làm động lực buộc chính mình không ngừng đột phá.

Đây là con đường chứng đạo nguyên thủy sau khi Giang Nam trở về.

Nguyên Dục Tiên Đế tập hợp lực lượng giáo chủ Thiên Quân giáo môn trong thiên hạ chế tạo nguyên Dục tiên đình, luyện chế Nguyên Dục Thái Cực Thiên. Tuy có khá nhiều Thiên Quân giáo chủ toàn là dương thịnh hơn âm nhưng uy lực Nguyên Dục Thái Cực Thiên, thiên đình tiên triều vẫn

mạnh dần, thực lực của Nguyên Dục Tiên Đế mạnh hơn từng ngày.

Theo thời gian trôi qua, sau hai mươi vạn năm, Đạo Quân thứ hai của thời đại tiên đạo sinh ra. Thái Nhất Thiên Quân chứng đạo, ba chứng thân mình, phân thân Đế và Tôn tự chứng Đạo Quân rồi lại chứng bản thân. Bản thể Thái Nhất Thiên Quân chứng Đạo Quân làm Đạo Chủ, thực lực cường đại, uy nhiếp chư thiên chư địa.

Sau khi Thái Nhất Đạo Quân chứng đạo, gã không đi so tài với Nguyên Dục Tiên Đế mà trực tiếp loa vào Đại La Thiên, khiêu chiến Nguyên Thủy Thiên Tôn luận đạo với gã.

Mấy ngày sau Thái Nhất Đạo Quân rời khỏi Đại La Thiên, khiêu chiến với Nguyên Dục Tiên Đế. Hai Đạo Quân luận đạo ba năm trong Nguyên Dục Thái Cực Thiên các loại đạo pháp trình bày ra, hư không sinh sen, hoa bay đầy trời, đất tuôn suối vàng. Vô số tiên nhân hiện hình trong không trung nghe hai Đạo Quân luận đạo.

Ba năm sau, Thái Nhất Đạo Quân thua.

Nguyên Dục Tiên Đế không làm khó Thái Nhất Đạo Quân, phong gã làm Thiên Hoàng Tiên Đế, cùng là Tiên Đế, chấp chưởng Thái Nhất Cảnh Tam Nguyên Thiên.

Nguyên Dục Tiên Đế hỏi Thái Nhất Đạo Quân chuyện luận đạo cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 2774: Ngọa Long Tinh Vực.

- Nhưng trong Đại La Thiên, ta và hắn ngồi đối diện nhau, mới định mở miệng thì quanh thân Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏa ra cảnh tượng vô cùng. Ta thấy tiên thiên tam nguyên của mình trong đó thế là không mở miệng được, ngồi mấy ngày không nói được một câu, chỉ đành rời đi.

Nguyên Dục Tiên Đế lẩm bẩm:

- Cái này...

Thái Nhất Đạo Quân triệu tập cường giả trong thiên hạ luyện chế Thái Nhất Cảnh Tam Nguyên Thiên, xếp hạng dưới Nguyên Dục Thái Cực Thiên. Mỗi ngày Thái Nhất Đạo Quân luận đạo với Nguyên Dục Tiên Đế, thực lực hai Tiên Đế liên tục tăng vọt.

Lại qua hơn mười vạn năm, Hồng Đạo Nhân lĩnh ngộ ra hồng mông tiên thiên, Quân Đạo Nhân lĩnh ngộ vô vi tiên thiên, ba ngàn đại đạo viên mãn chứng Đạo Quân.

Nguyên Dục Tiên Đế phong Hồng Đạo Nhân là Hồng Mông Tử Khí Thiên Tiên Đế, phong Quân Đạo Nhân là Vô Vi Chí Đạo Thiên Tiên Đế.

Lại qua mấy vạn năm, Ngọc Kinh Thiên Quân tham ngộ ra Ngọc Kinh vong tình tiên thiên, hoàn thiện ba ngàn đại đạo vong tình, chứng Đạo Quân, được phong làm Ngọc Kinh Huyền Cung Thiên Vong Tình Tiên Đế.

Ngọc Kinh Đạo Quân đi Đại La Thiên ngồi mấy ngày rồi về phủ.

Khổ Hạnh Thiên Tôn chứng Đạo Quân, tham ngộ ra cực lạ tiên thiên, được phong làm Cực Lực Thiên Cảnh Khổ Hạnh giáo chủ, Cực Lạc Tiên Đế.

Lại qua vạn năm, La Hầu La ma tổ chứng đạo. Không lâu sau, Kế Đô ma

tổ chứng đạo. Hai vị Đạo Quân không tôn Nguyên Dục Tiên Đế mà tự lập môn hộ ở ma giới, không theo Nguyên Dục tiên triều thống trị. Bọn họ tự lập mình làm La Hầu La Ma Đế, Kế Đố Ma Đế.

Tiên giới, ma giới hỗn chiến mấy trăm năm, Thiên Quân chinh chiến, Đạo Quân chinh phạt. Trong ma giới cường giả đầy rẫy. Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, các cường giả toàn là tinh anh trong ma giới. Nhưng cường giả trong Tiên giới nhiều hơn, hai phe đại chiến không ngừng.

Chung Thiên hạ giới, mang theo cường giả tộc Hỗn Độn Cổ Thần trợ giúp ma giới. Chung Thiên lấy mảnh nhỏ nguyên chung, thân thể Bất Không Đạo Nhân ra góp sức trong đại chiến ma giới với Tiên giới.

Nguyên Dục Tiên Đế phái Định Quang, Linh Châu Tử hạ giới, vào ma giới xây dựng môn hộ, đã loạn càng rối thêm, đánh nhau trời sụp đất nứt.

Hơn mười vạn năm sau, Mông Tốn Đạo Quân chứng Đạo Quân, lĩnh ngộ tiên thiên thần đạo, được phong làm Minh Diệu Thần Linh Thiên Tiên Đế. Càn Nguyên Thiên Quân chứng Đạo Quân, tham ngộ nhân quả huyền đài tiên thiên, được phong làm Nhân Huy Huyền Dục Thiên Càn Nguyên Tiên Đế.

Hai Đạo Quân có quan hệ phụ tử nên rất bắt mắt.

Bảy vạn năm sau, ma đạo chứng đạo, không lĩnh ngộ ra tiên thiên, chỉ viên mãn hỗn độn tiên đạo, được phong làm Hỗn Độn giáo chủ. Đại Diễn Cổ Thần từ chối không nhận phong.

Nguyên Dục Tiên Đế phái binh chinh phạt. Đạo Không áo trắng xuất thế, bước ra đại điện Đạo Quân quả vị trấn thủ hỗn độn vực ngoại. Hai phe giằng co một đoạn thời gian, Nguyên Dục Tiên Đế ra lệnh rút binh.

Không lâu sau Linh Nữ lĩnh ngộ hỗn độn tiên thiên, chứng Đạo Quân. Nguyên Dục Tiên Đế phong làm Hỗn Độn Linh Đế nhưng Linh Nữ từ chối

nhận phong, sai người đưa thư cho Nguyên Dục Tiên Đế nói là Tiên giới là Tiên giới, hỗn độn là hỗn độn. Nguyên Dục Tiên Đế thống lĩnh Tiên giới, còn ta thống lĩnh hỗn độn, hai bên không liên quan nhau.

Nguyên Dục Tiên Đế đang phút quan trọng tấn công ma giới, không rảnh quan tâm. Linh Nữ dẫn đại quân Cổ Thần trú đóng ma giới, Nguyên Dục Tiên Đế buộc phải rút binh.

Từ nay về sau sóng triều chứng đạo liên tục dần kết thúc.

Đám Đạo Quân chuyển thế như Lê Hoa Thánh Mẫu, Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thần Mẫu Đạo Quân thì không ai chứng Đạo Quân trong bom nóng Đạo Quân này.

Đám người Huyền Đô Thiên Quân, Bỉ Ngạn nương nương, Tịch Trọng, Băng Liên Thánh Mẫu, Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ cũng không thể nắm bắt cơ hội.

Trong Thiên Môn, nhiều Đạo Quân chuyển thế không thể chứng đạo.

Còn về cường giả trẻ nhiều không đếm xuể trong thời đại mới đang bận rộn trên đường trùng kích Thiên Quân, cách Đạo Quân rất xa.

Bom Đạo Quân lần này có khá nhiều Đạo Quân tham ngộ ra cảnh giới tiên thiên, chỉ có Hỗn Độn giáo chủ Đại Diễn Cổ Thần là không tham ngộ được cảnh giới tiên thiên. Có người suy đoán thực lực Đạo Quân thời đại tiên đạo vượt qua bất cứ thời đại tiền sử nào. Bởi vì Đế và Tôn hạn chế ba ngàn đại đạo chứng Đạo Quân quá cao nên thành tựu cũng lớn hơn.

Nhiều Đạo Quân chứng đạo, cơ bản mỗi Đạo Quân sau khi chứng đạo sẽ đi Đại La Thiên một lần, có một số người gọi là hành trình hành hương.

Đại La Thiên vẫn là thiên cao nhất thời đại tiên đạo, cho đến nay không ai lay động được.

Hôm nay trời xanh gió mát, thiên cao số hai Tiên giới, Nguyên Dục Thái Cực Thiên đột nhiên chấn động, biến mất. Nguyên Dục Tiên Đế đứng đầu các đế đạp Nguyên Dục Thái Cực Đồ lại đến Đại La Thiên.

Trong Đại La Thiên truyền ra tiếng nổ sau đó yên lặng, sóng gió bình yên. Giang Nam tự mình tiễn Nguyên Dục Tiên Đế đi, hai người từ biệt nhau.

Giang Nam cười nói:

- Bây giờ trong Đạo Quân thiên hạ có một nửa liên quan với ta, bệ hạ đừng gấp. Qua thêm năm ngàn vạn năm, ước chừng số lượng Đạo Quân sẽ tăng kinh người. Khi đó trong Đạo Quân không nhiều người liên quan ta, bệ hạ dẫn Đạo Quân thiên hạ kéo đến không chừng có cơ hội đuổi ta xuống Đại La Thiên.

Mắt Nguyên Dục Tiên Đế bắn ra linh quang, trả lễ:

- Trẫm sẽ thử lần nữa, không đánh bại Thiên Tôn được thì làm sao đánh bại Đế và Tôn? Thiên Tôn dừng bước.

Nguyên Dục Tiên Đế quay về Nguyên Dục tiên triều, triệu tập Đạo Quân thiên hạ luận đạo, người trẻ tuổi có thể tham gia.

Giang Nam quay về Đại La Thiên. Thị Hiên Vi nghênh đón, vẻ mặt hỏi thăm.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Quá yếu.

Thị Hiên Vi hoảng sợ, cười cười:

- Là lão gia quá mạnh mới đúng. Vạn Vật Đạo Tổ vì trận chiến này vất vả gầy dựng hơn sáu mươi vạn năm, ngày đêm rèn Nguyên Dục Thái Cực Đồ không ngờ bị lão gia một kích đánh bại, lão gia còn nói người ta quá yếu?

Giang Nam lắc đầu, vẻ mặt lo âu:

- Tuy hắn tiến bộ siêu nhanh, có thể nói là Đạo Quân đệ nhất thời đại tiên đạo. Nhưng tiên đạo và Thái Cực tiên thiên hạn chế thành tựu của hắn, không nhảy ra trói buộc tiên đạo thì tuyệt đối không đánh lại ta.

- Bây giờ điều ta lo là năm ngàn vạn năm sau Đạo Quân đầy rẫy khắp thiên hạ, tất cả Đạo Quân hợp sức lại có lực lượng ngang ngửa với Tịch Diệt Đạo Nhân khi đến cảnh giới Đạo Quân. Nếu những Đạo Quân này hợp sức vẫn không tạo áp lực cho ta được thì e rằng tương lai...

Giang Nam nghĩ đến tịch diệt kiếp tương lai, buông tiếng thở dài.

Giang Nam nhăn nhó:

- Ta quá cường đại, muốn cầu thua cũng khó.

Thị Hiên Vi không biết nên nói cái gì.

Giang Nam cười nói:

- Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân cũng gần thoát khốn rồi. Phu nhân, nàng và Vân Liên hạ giới đi. Không lâu sau Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ đến tìm ta. Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân tới chơi thì Vô Cực Thiên Tôn cũng sẽ không trốn trong bóng tối xem kịch, Vô Cực Thiên Tôn sẽ thừa dịp ra tay. Phu nhân mang theo Lô Bồng của ta tìm Hồng nhi, Quân nhi đi. Nếu phu nhân ở lại đây thì ta không thể bảo vệ nàng trước công kích của hai Đạo Quân.

Chương 2775: Tịch Diệt Ngươi. (1)

Tim Thị Hiên Vi đập nhanh, gật đầu ngay:

- Lão gia hãy cẩn thận.

- Tịch Diệt Đạo Nhân bị trấn áp nhiều ức năm, còn đang trong thời kỳ yếu ớt. Vô Cực Thiên Tôn thì phân hồn chuyển thế. Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân ở thời kỳ đỉnh cao, chân thân Vô Cực Thiên Tôn giáng thế, ta phải nể họ ba phần. Còn bây giờ? Ta sợ gì.

Giang Nam cười nói:

- Đế và Tôn, Bất Không khi chưa chuyển thế, ba người hợp sức có thể trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân. Ta rất muốn biết sức chiến đấu của ta bây giờ so với Đế và Tôn, Bất Không như thế nào.

Thị Hiên Vi lo lắng nói:

- Nhưng năm xưa Đế và Tôn, Bất Không là đỉnh Đạo Quân, bây giờ lão gia là sơ kỳ Đạo Quân, còn chưa tới trung kỳ. Huống chi Vô Cực Thiên Tôn rình rập một bên...

- Cũng vì Linh Châu Tử chực chờ nên ta mới thấy áp lực.

Giang Nam tiễn Thị Hiên Vi ra Đại La Thiên, lấy bức tranh sao ra, nói:

- Nàng đi chuyến này sẽ bị Ma Kha tập kích, giết nàng để làm rối lòng ta. Ma Kha không phải Vạn Vật Đạo Tổ, Thái Nhất. Hai người đó có nguyên tắc của mình, có cái nên làm, có việc không nên làm.

- Ma Kha vì hoàn thành mục đích chuyện gì cũng làm được. Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ ban pháp bảo cho Ma Kha để khắc chế Lô Bồng của ta. Ta

không tính rap bđó là cái gì, nếu các người không đánh lại thì hãy đi dọc theo tinh đồ đến tinh vực này, ở trong đó sẽ bình an.

Thị Hiên Vi nhận lấy tinh đồ, cùng Tiểu Vân Liên leo lên đại lộ bảo liễn. Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long kéo xe lao nhanh.

Trong xe, Tiểu Vân Liên mở tinh đồ ra xem.

Tiểu Vân Liên bình tĩnh nói:

- Tinh đồ nói tinh vực này gọi là Ngọa Long tinh vực, tại sao chúng ta đến đó sẽ an toàn?

Thị Hiên Vi nhìn tinh đồ, nói:

- Lão gia kêu chúng ta đi chỗ Hồng nhi, Quân nhi là bình an, tinh đồ này là lựa chọn thứ hai. Bây giờ đi chỗ Hồng sư huynh, Quân sư huynh của ngươi trước đi. Chỗ bọn họ gần hơn Ngọa Long tinh vực một chút. Khổng Thánh, bay đi Hồng Mông Tử Khí Thiên.

Đám Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân nghe lệnh kéo đại lộ bảo liễn đi.

Tiểu Vân Liên vui vẻ nói:

- Nghĩa mẫu, Ngọa Long tinh vực là nơi vắng vẻ heo hút, không đi chỗ đó cũng tốt.

Thị Hiên Vi nghiêm mặt nói:

- Thục nữ!

Tiểu Vân Liên thè lưỡi, ngoan ngoãn ngồi yên làm bộ dáng thục nữ.

Hồng Đạo Nhân vốn cư ngụ trong chí thanh thánh cảnh, sau này chứng Đạo Quân, luyện chí thanh thánh cảnh thành Hồng Mông Tử Khí Thiên.

Quân Đạo Nhân ở ngọc thanh thánh cảnh, bây giờ đã bị luyện thành Vô Vi Chí Đạo Thiên.

Tiên giới chư thiên phân bộ không hoàn toàn theo từng tầng, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân không hợp với đám Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Đạo Quân. Quân Đạo Nhân là người tốt bụng, Hồng Đạo Nhân thì không thích giao thiệp với người khác, cũng lo Quân Đạo Nhân tốt bụng quá bị lợi dụng. Nên đặt Hồng Mông Tử Khí Thiên, Vô Vi Chí Đạo Thiên ở nơi cách Tiên giới thật xa, cách Đại La Thiên cũng rất xa.

Đám tiên thiên yêu ma Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long, Thất Sát ma vương đều là Thiên Quân, là đại yêu giỏi bay nhưng muốn đến Hồng Mông Tử Khí Thiên cũng mất mấy tháng.

Còn về tinh đồ Giang Nam giao cho Thị Hiên Vi vị trí Ngọa Long tinh vực thì càng xa.

Chỗ đó ở góc đông nam trời sao Tiên giới bao la vô ngần, gần ma giới nhưng còn trong lãnh thổ Tiên giới. Đám Khổng Thánh Đạo Nhân bay hai, ba năm mới đến nơi được. Nếu tiên nhân bình thường bay đi phải mất hàng ức năm mới đến Ngọa Long tinh vực.

Chỗ xa như vậy bình thường rất hoang vắng, không bóng người. Dù là Thiên Quân bay tới chỗ đó chỉ để sưu tầm thiên tài địa bảo, sẽ không cư trú tại đó.

Tiên nhân bình thường, dù là Tiên Vương đừng mơ bay tới nơi.

Đại lộ bảo liễn bay mấy ngày, Tiểu Vân Liên rảnh rỗi vén rèm xe ngắm phong cách. Thật lâu sau Tiểu Vân Liên biến sắc mặt, quát to kêu đám người Khổng Thánh Đạo Nhân dừng xe đổi đường khác.

Thị Hiên Vi ngạc nhiên, thò đầu ra xem. Đường đám Khổng Thánh Đạo Nhân đi đúng là đi hướng Hồng Mông Tử Khí Thiên, không cần đổi tuyến đường.

Tiểu Vân Liên càng lúc càng căng thẳng, ra khỏi đại lộ bảo liễn, đứng ở càng xe quan sát đường đằng trước.

- Ngừng, đi bên trái.

- Lại ngừng, thụt lùi.

- Dừng lại, không đi chỗ Hồng sư huynh, sửa đi ma giới, tới chỗ tam gia Kế Đô, Vô Thượng Ma Cảnh

- Dừng lại! Chúng ta đi Nguyên Dục Thái Cực Thiên!

- Dừng lại, không đi Nguyên Dục Thái Cực Thiên, quay về Đại La Thiên!

Tiểu Vân Liên liên tục chỉ huy đám Khổng Thánh Đạo Nhân, mấy tiên thiên yêu ma tức giận xì khỏi.

Cửu Dương thánh long giận dữ hỏi:

- Tiểu cô nãi nãi, rốt cuộc ngươi muốn đi đâu? Cho biết đường chính xác được không?

Thị Hiên Vi nhìn Tiểu Vân Liên, nhỏ giọng nói:

- Có phải Liên nhi nhìn ra chỗ nào không ổn?

Mắt Tiểu Vân Liên lóe tia sáng, thì thầm:

- Lão gia gọi ta là đa tâm liên, ta để ý nhiều chuyện hơn người khác. Trước khi rời khỏi Đại La Thiên lão gia nói Ma Kha sẽ đối phó chúng ta, có thể mang theo pháp bảo Tịch Diệt Đạo Nhân luyện chế, từ đó ta đã chú ý.

- Mới rồi ta thấy hồng mông tử khí trên đường đi Hồng Mông Tử Khí Thiên nhiều hơn con đường khác, ta đoán Ma Kha dùng đại đạo Bất Không bày ra tuyệt sát dẫn động lực lượng tinh hệ. Ma Kha là cường giả thần toán, sẽ không đẻ lại dấu vết, nhưng vừa rồi ta đổi đường... Dừng xe, không đi Đại La Thiên, đi Ngọa Long tinh vực!

Đám Cửu Dương thánh long, Khổng Thánh Đạo Nhân, Thất Sát ma vương bực mình, quay đầu bay sâu vào trời sao.

Tiểu Vân Liên tiếp tục bảo:

- Mới rồi sau khi đổi đường ta phát hiện dù đi Vô Thượng Ma Vảnh, Nguyên Dục Thái Cực Thiên, Đại La Thiên thì trên đường đi có từng lũ hồng mông tử khí. Nghĩa là Ma Kha cố ý để chúng ta nhìn ra tuyệt sát, buộc chúng ta vào trời sao.

Thị Hiên Vi khó hiểu hỏi:

- Tại sao?

- Bởi vì nơi này gần Đại La Thiên, Ma Kha để lại bảy tuyệt sát cắt đứt con đường chúng ta đi chỗ đại ca, nhị ca, tam ca, Nguyên Dục Tiên Đế, cắt đường về Nguyên Dục Tiên Đế. Mỗi hướng đều bị Ma Kha phong tỏa.

Tiểu Vân Liên chớp mắt nói:

- Nên ta cảm thấy Ma Kha muốn ép chúng ta rời xa Đại La Thiên, để lão gia không thể ra tay cứu viện vì khoảng cách quá xa. Ma Kha có pháp bảo của Tịch Diệt Đạo Nhân, chắc chuyên môn khắc chế Lô Bồng. Nếu đụng vào bất cứ tuyệt sát sẽ dẫn đến phản ứng dây chuyền. Vị trí một tuyệt sát bộc phát là nơi chúng ta dừng chân, cộng thêm pháp bảo của Ma Kha sẽ rất nguy hiểm. Nên dù ta biết rõ Ma Kha buộc chúng ta đi ra trời sao cũng phải làm theo.

Thị Hiên Vi thở phào, cười nói:

- May mắn lão gia đã tính đến chuyện này, kêu chúng ta đi Ngọa Long tinh vực. Có lẽ lão gia có bài bố gì đó trong Ngọa Long tinh vực.

- Hy vọng vậy đi.

Tiểu Vân Liên căng thẳng xem xét trời sao xung quanh. Hồng mông tử

khí như có như không tựa mọc cánh dọc theo hai bên đường đại lộ bảo liễn đi lan tràn vào sâu trong trời sao.

Chương 2776: Tịch Diệt Ngươi. (2)

Không lâu sau hồng mông tử khí không còn là như có như không mà càng lúc càng nhiều, như khói báo động bốc lên nghi ngút.

Bên trên đại lộ bảo liễn có các hồng mông tử khí xoắn vào nhau.

Tiểu Vân Liên quát:

- Khổng Thánh, Cửu Long, lệnh cho các ngươi trong vòng một năm chạy đến Ngọa Long tinh vực!

Tiểu Vân Liên nói với Thị Hiên Vi:

- Nghĩa mẫu hãy lấy Lô Bồng ra, Ma Kha sắp hành động!

Thị Hiên Vi lấy tiên thiên Lô Bồng ra, Lô Bồng bay lên bảo vệ đại lộ bảo liễn. Đám Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân thấy tình hình không đúng. Hồng mông tử khí bốc lên xung quanh đại lộ bảo liễn, cuồn cuộn không dứt, dần biến thành một con đường. Đại lộ bảo liễn bay trong con đường này.

Đây là tuyệt sát do cường giả thần toán bày ra, nơi hồng mông tử khí đi qua là tuyệt sát ở đó.

Nếu đại lộ bảo liễn bị hồng mông tử khí hoàn toàn bao phủ sẽ rơi vào liên hoàn tuyệt sát như ác mộng. Ma Kha Thiên Quân không cần lợi hại, có thể nhờ vào tuyệt sát vô cùng tận tiêu diệt bọn họ.

Tiểu Vân Liên khiến đám Khổng Thánh Đạo Nhân chạy tới Ngọa Long tinh vực trong vòng một năm thì thật làm khó bọn họ. Mặc dù tốc độ của bọn họ rất nhanh nhưng khó chạy tới Ngọa Long tinh vực trong vòng một năm. Tuy nhiên tai họa đến nơi, đám Khổng Thánh Đạo Nhân buộc phải liều

mạng dốc hết sức.

Đột nhiên đường hồng mông tử khí chấn động dữ dội, tuyệt sát thứ nhất sinh ra. Đằng trước con đường đại lộ bảo liễn biến ra một con mắt hắc ám to lớn, mắt như lỗ đen. Từng tiên thiên tịch diệt linh quang như rắn rơi xuống Lô Bồng, táp nuốt Lô Bồng.

- Tiên thiên tịch diệt linh quang! Trong tay Ma Kha quả nhiên có pháp bảo của Tịch Diệt Đạo Nhân!

Ánh mắt Thị Hiên Vi sắc bén, vận chuyển Lô Bồng. Một tiếng chuông ngân chấn các tiên thiên tịch diệt linh quang bay lên. Càng nhiều tiên thiên tịch diệt linh quang rớt xuống như mưa rắn, làm người xem da đầu tê dại.

- Khổng Thánh, Phi Hùng, các người cứ bay qua đi!

Thị Hiên Vi thò tay vào Lô Bồng, rút một cây quạt bên dưới bồ đoàn ra, lại chộp một nén nhang trong lư hương.

Thị Hiên Vi giao nhang cho Tiểu Vân Liên, nói:

- Liên nhi, ngươi hãy phá tuyệt sát này.

Thị Hiên Vi huơ quạt phàn phạch, linh quang tuôn ra đầy trời, quạt bay các tiên thiên tịch diệt linh quang.

Tiểu Vân Liên nhận nén nhang, đầu nhang đã đốt cháy. Tiểu Vân Liên hé môi thổi một hơi. Đầy trời là tiên thiên thần hỏa đốt cháy hừng hực trải rộng con đường, lao thẳng tới con mắt như lỗ đen đằng trước.

Con mắt khủng bố bị đốt tan chảy, đám Khổng Thánh Đạo Nhân thừa dịp kéo đại lộ bảo liễn vọt tới. Lúc này đằng sau con mắt là tuyệt sát thứ hai, một tấm minh kính. Khi bọn họ vượt qua con mắt khủng bố, minh kính tỏa sáng rực rỡ. Đám Khổng Thánh Đạo Nhân mù lòa, trước mắt trắng xóa không thấy đường, máu đen trào ra khỏi hốc mắt.

Bị kính quang chiếu vào, con mắt dường như đang bốc hơi, con ngươi và tròng mắt nhanh chóng khô héo.

Thùng thùng thùng!

Thần nhân giáp vàng trước Lô Bồng đột nhiên vỗ trống to, tiếng trống chấn trời. Minh kính vỡ ra.

Thất Sát ma vương hót chói tai, giương đôi cánh chém mấy cái đầu của mình, vặn cổ, mấy cái đầu mọc ra, mắt trong suốt trở lại.

Thất Sát ma vương quát to:

- Đi theo ta!

Đám Khổng Thánh Đạo Nhân theo Thất Sát ma vương kéo xe lao nhanh.

tuyệt sát thứ ba bùng nổ. Vô số Tiên giới từ bốn phương tám hướng bắn tới. Thị Hiên Vi lấy bồ đoàn ra. Bồ đoàn bay lên, vô số kiếm quang như gặp nam châm bay về hướng bồ đoàn. Bồ đoàn vỗ mạnh, từng vòng sóng chấn động từ bốn phương tám hướng ập đến, chấn vỡ tuyệt sát thứ ba.

Tuyệt sát thứ bốn nối gót theo đến. Tiểu Vân Liên vội tháo chuông to trước Lô Bồng xuống, lắc chuông phá giỉa tuyệt sát.

Tuyệt sát thứ năm xuất hiện. Thị Hiên Vi rút cái bàn ra khỏi Lô Bồng. Cái bàn như chiếc thuyền to đụng mạnh, phá thêm một tuyệt sát.

Bên kia, Tiểu Vân Liên tháo xuống tranh thần nhân đặt ở không chỉ thế, lư hương trong Lô Bồng ném ra giữa không trung. Bức tranh mở ra, bắn tia sáng lấp lánh thu tuyệt sát thứ sáu vào trong tranh.

Thị Hiên Vi lấy dây thừng ra, dây thừng bắn vào hư không bắt giữ Ma Kha Thiên Quân núp trong bóng tối.

Tiểu Vân Liên lấy cái đỉnh vuông ra khỏi Lô Bồng ném mạnh vào tuyệt sát thứ bảy.

Tuyệt sát thứ tám xuất hiện. Tiểu Vân Liên ném linh tháp trong Lô Bồng ra.

Linh tháp, đỉnh vuông, phiến tử bồ đoàn, hễ lấy ra sẽ bị tiên thiên tịch diệt linh quang quấn chặt, trong thời gian ngắn không thể lấy về. Tám tuyệt sát qua đi, đồ vật trong Lô Bồng ít dần, chỉ còn lại cái chậu sành trong góc.

Tiểu Vân Liên rút chậu sành ra, thầm nghĩ:

- Nếu ném báu vật này ra ngoài e rằng trong Lô Bồng không còn thứ gì ngăn cản được. Ủa? Chậu sành này...

Trong chậu sành trống trơn, phía cuối vẽ một Lô Bồng. Tiểu Vân Liên lòng máy động thò tay vào Lô Bồng trong chậu sành lấy ra cái trống to, cái chuông, cái bồ đoàn.

Tiểu Vân Liên đào nửa ngày, lấy một chậu sành khác ra. Hai chậu sành to giống nhau, trong chậu sành lại có một Lô Bồng.

- Nguyên Thủy đại đạo của lão gia đến cảnh giới sinh sinh tạo vật, như kính trong kính, vô cùng vô tận.

Tiểu Vân Liên dở khóc dở cười:

- Bây giờ Ma Kha không giữ chúng ta lại được, nhưng lão gia dùng chậu sành làm trung xu của Lô Bồng thì ác thật...

Trên Đại La Thiên, Giang Nam chậm rãi đứng dậy. Giữa hư không có một đống quan tài đen bay hướng Đại La Thiên.

- Tịch Diệt đạo hữu, rốt cuộc đã đến.

Các quan tài rợp trời, nắp quan tài bay lên. Các thanh âm phát ra từ quan tài chất chứa ưu thương vô tận, đồng thanh kêu lên:

- Đế Giang, ngươi có câu chuyện gì hãy trút bầu tâm sự đi, ta sẽ lắng nghe

hết, sau đó tịch diệt ngươi.

Các quan tài đen va chạm mạnh vào nhau, liên tục hợp nhất cuối cùng biến thành quan tài to. Tịch Diệt Đạo Nhân bước ra ngoài, đứng trước mặt Giang Nam.

Giang Nam cười nói:

- Tịch Diệt đạo hữu, gọi ta là Nguyên Thủy Thiên Tôn được rồi, ta không phải Đế Giang.

Giang Nam nhìn Tịch Diệt Đạo Nhân từ trên xuống dưới, hắn không chỉ một lần nhìn ngó vị tồn tại này nhưng toàn đứng trong dòng thời gian nhìn từ xa. Bây giờ lần đầu tiên mặt đối mặt đánh giá tồn tại truyền kỳ như cơn ác mộng này.

Trừ mặt điên cuồng ra có thể nói Tịch Diệt Đạo Nhân là một nam nhân nho nhã, y phục cắt may khéo léo, râu ria ngay ngắn, cử chỉ thanh nhã.

Tịch Diệt Đạo Nhân đến đây không mang theo pháp bảo luyện chế nào, đơn độc đi vào Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam.

Nhưng Giang Nam biết tu luyện đến trình độ như bọn họ thì lòng máy động một cái, Tịch Diệt Đạo Nhân biến ra tiên thiên tịch diệt linh quang hóa thành bất cứ pháp bảo nào gã muốn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2777: Đánh Nhau Thật.

Hai pháp bảo này là thể hiện lý niệm Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam

Nguyên Thủy Đại La Thiên thể hiện đại, la, tức hùng vĩ, lực lượng, bao dung

Tiên thiên Lô Bồng đại biểu bảo vệ của Nguyên Thủy đại đạo

Ngàn vạn lầu các đều là lơ lửng trên không trung, che gió chắn mưa bảo vệ gia đình bình an thì chỉ cần một lô bồng là đủ

Đại La Thiên hay Lô Bồng tùy thời có thể biến thành Nguyên Thủy đại đạo thu về người Giang Nam

Cho dù Đại La Thiên, Lô Bồng bị đánh nát, Giang Nam có thể tái tạo lại

Tịch Diệt Đạo Nhân đánh giá Giang Nam, xem xét Nguyên Thủy Đại La Thiên

Đây không phải lần đầu tiên bọn họ đánh nhau

Thời đại tiền sử xa xưa Tịch Diệt Đạo Nhân mười mấy lần tìm kiếm vị trí Giang Nam rình ngó gã nhưng không có kết quả

Sau này trong thời đại tiên đạo, Giang Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân ngầm đấu vài lần

Giang Nam hết lần này đến lần khác phong ấn Tịch Diệt Đạo Nhân, từng tìm kiếm vị trí của gã

Nhiều mảnh thân thể Tịch Diệt Đạo Nhân thoát khỏi phong ấn từng giết vào Đại La Thiên

Đối với Tịch Diệt Đạo Nhân, ân oán giữa hai người lâu đến ngàn ức năm, có khi Giang Nam làm gã phát điên

Giang Nam giơ tay:

- Mời đạo hữu ngồi

Tịch Diệt Đạo Nhân ngồi xuống, quan tài sau lưng gã đáp xuống giữa hai người

- Nguyên Thủy Thiên Tôn? Trong thời đại tiên đạo ngươi tự xưng là Thiên Tôn, ngươi để Đế và Tôn vào đâu?

Tịch Diệt Đạo Nhân bình tĩnh nói:

- Nhưng chắc Đế và Tôn không lo, vì ta tìm đến ngươi trước bọn họ một bước

Đạo hữu, đây là món quà nhỏ ta chuẩn bị cho ngươi

Quan tài này tên là Tam Thánh Quan, ba Đạo Quân Đế và Tôn, Bất Không hợp sức luyện ra, có thể biến thành ức vạn quan tài hoặc hợp nhất thành một

Uy lực hay điểm thần diệu đều vượt trội tiên thiên Ôn Đế quan

Ba đỉnh Đạo Quân tự tay luyện quan tài dùng để chôn đạo hữu coi như xứng với thân phận Thiên Tôn

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí thế Tịch Diệt Đạo Nhân bùng nổ như tịch diệt kiếp hủy diệt một thời đại đột nhiên xuất hiện trong Đại La Thiên

Khác với Đạo Quân khác có cảnh giới tiên thiên

Tiên thiên tịch diệt của Huyền Đô có năng lực hủy diệt mọi tồn tại, hủy

diệt tất cả đại đạo, khiến đại đạo héo tàn suy kiệt trước

Nơi tiên thiên tịch diệt bao phủ tất cả héo tàn, hư không mục rữa sụp đổ, tinh cầu mục nát, thiên địa hủy diệt, đại đạo suy kiệt, khô héo, thiên nhân ngũ suy

Dù là Đạo Quân cũng bị xói mòn lực lượng, mọi lực lượng trên đời không còn sót lại chút gì, chỉ có lực lượng tịch diệt siêu kinh khủng, lực lượng phá hủy tất cả

Trong tiên thiên tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân, thời gian chấm dứt, không gian kết thúc

Tiên thiên tịch diệt có hình thức ban đầu của tịch diệt kiếp cuối cùng

Rất khó tưởng tượng Tịch Diệt Đạo Nhân đạt đến trình độ này

Tịch Diệt Đạo Nhân luyện tiên thiên tịch diệt đến hình thức ban đầu của tịch diệt kiếp cuối cùng, có thể tưởng tượng tịch diệt kiếp cuối cùng là kỳ ngộ tuyệt vời cho gã, kỳ ngộ giúp gã đột phá tận cùng đại đạo

Tiên thiên tịch diệt mua, Nguyên Thủy Đại La Thiên chấn động rung lắc

Trời trăng sao tối tăm, thiên địa phủ bụi, một mảnh xám xịt, như rơi vào tịch diệt kiếp

Bất cứ người nào, dù là Đạo Quân vô cùng cổ xưa, cường đại đối diện tiên thiên tịch diệt đều sẽ cảm giác thân thể, nguyên thần, đạo quả, pháp lực, đại đạo, thần thức, thần thông, mọi thứ trở nên xói mòn khô héo

Đạo Quân không thể giữ lực lượng như cũ, thậm chí lực lượng đó chuyển thành nguyên lực tịch diệt kiếp, liên tục tăng mạnh tiên thiên tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân, thành chất dinh dưỡng cho nó

Đây là chỗ đáng sợ của tiên thiên tịch diệt, là lý do Đạo Quân các thời đại e sợ Tịch Diệt Đạo Nhân như thấy cọp

Đa số Đạo Quân khi kiếp số giáng xuống không có can đảm đấu với Tịch Diệt Đạo Nhân một trận, dù được tiên thiên chí bảo che chở cũng sẽ núp vào vô nhân cấm khu không dám lộ mặt

Hiện nay tiên thiên tịch diệt tái hiện trước mắt Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam

Giang Nam khen rằng:

- Tiên thiên tịch diệt, diệt tất cả đại đạo lớn mạnh tịch diệt, có vài điểm chung với tiên thiên nguyên thủy của ta

Giang Nam quét bốn phía, Nguyên Thủy Đại La Thiên đang rơi vào tịch diệt

Tiên thiên tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân bao phủ Đại La Thiên, khiến Nguyên Thủy đại đạo liên tục tan ra

x

Đây là từ khi Giang Nam chứng Đạo Quân đến nay lần đầu tiên cảm thấy áp lực

Nếu là tịch diệt kiếp bình thường, dù là tịch diệt kiếp hủy diệt bất cứ thời đại tiền sử nào đều không khiến Giang Nam thấy áp lực như thế

Tiên thiên nguyên thủy của Giang Nam sinh sinh diệt diệt, tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại nguyên đạo cũng không thể hoàn toàn phá hỏng Nguyên Thủy đại đạo

Nhưng tịch diệt kiếp cuối cùng thì khác, đó là đại kiếp nạn xóa sổ dấu vết mọi thời đại trước kia

Không chứng tận cùng đại đạo thì bất cứ ai, đại đạo cũng sẽ bị xóa mất

Hiện giờ Giang Nam không phải cường giả tận cùng đại đạo, Nguyên Thủy đại đạo cũng không phải tận cùng đại đạo, không thoát khỏi tịch diệt

kiếp cuối cùng được

Tịch Diệt Đạo Nhân tham ngộ ra hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng, có thực lực và vốn liếng uy hiếp Giang Nam

Ong ong ong ong ong!

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên vang lên đạo âm vô tận, tự mình chấn động, bỏ cũ lấy mới

Đại đạo tịch diệt cắn nuốt Nguyên Thủy Đại La Thiên, còn Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng hóa giải tịch diệt kiếp, biến đại đạo tịch diệt thành năng lượng

Hai loại cảnh giới tiên thiên đối kháng, khó chia thắng thua

Giang Nam thu về tầm mắt, nhìn Tam Thánh Quan có thể thấy nhiều lý niệm của Đế và Tôn, Bất Không

Giang Nam khen rằng:

- Quan tài tốt, thật là quan tài tốt, tiếc rằng không trấn áp ta được

Đạo hữu có điều không biết, bây giờ ta đã tu thành tiên thiên nguyên thủy bất cứ pháp bảo nào liếc sơ liền biết hết ảo diệu, không có bí mật gì

Quan tài này có thể nhốt được đạo hữu nhưng với ta thì không

Tiên thiên tịch diệt và tiên thiên nguyên thủy va chạm, hư không tan rã, vách tường Tiên giới không còn tồn tại, thậm chí ảnh hưởng hỗn độn hồng mông vực ngoại

Vô số ngôi sao trong hỗn độn, Tiên giới lắc lư không dứt, tan biến và liên tục sinh ra

Trong quá trình sinh sinh diệt diệt, tiên thiên tịch diệt và tiên thiên nguyên thủy va chạm không biết bao nhiêu lần

Dù là tộc Cổ Thần sinh hoạt trong hỗn độn hay tiên nhân sống trong Tiên giới trông thấy cảnh tượng này đều vội vàng chạy trốn thật xa, muốn trốn khỏi dư âm công kích của hai cường giả

Trong hỗn độn, Linh Nữ Đạo Mẫu, Đại Diễn Cổ Thần thúc giục pháp lực cuốn lấy tinh cầu hỗn độn, cổ thành hỗn độn nơi các Cổ Thần trú ngụ nhanh chóng di chuyển, dời các tinh hệ

Trong Tiên giới, đám người Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Đạo Quân lấy chư thiên ra, di chuyển cácn gôi sao chư thiên né tránh chấn động khủng bố truyền đến từ Đại La Thiên

Trong Đại La Thiên, Tịch Diệt Đạo Nhân lộ vẻ mặt kinh sợ, khâm phục nói:

- Tam Thánh Quan này cũng không thể trấn áp đạo hữu, xem ra ta đành hoàn toàn tịch diệt đạo hữu mới khiến đạo hữu ngoan ngoãn

Hai người tiếp tục đấu cảnh giới tiên thiên, giằng co không dứt, uy thế càng lúc càng khủng bố

Hỗn Độn Cổ Thần, các tiên trong Tiên giới buộc phải liên tục di chuyển, né tránh dư âm

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2778: Kê Cao Gối Ngủ. (1)

- Ngươi mới hoàn toàn thoát khốn, tu vi thực lực còn yếu ớt, không đến trạng thái cao nhất e rằng không tịch diệt ta được

Nhưng ngươi và ta xác định thử cũng hay

Giang Nam cảm thán rằng:

- Đương thời quá ít người có thể luận đạo cùng ta

Đạo hữu thoát khốn ta cũng rất vui, rốt cuộc có người cùng luận đạo

Như Đạo Quân khác ở trước mặt ta chỉ có đường nghe giảng, thật chán

Nhưng đạo hữu khiến Ma Kha đi đối phó phu nhân của ta làm ta hơi khinh thường

Tịch Diệt Đạo Nhân lắc đầu, nói:

- Ngươi đoán sai

- Chuyện Ma Kha đối phó tôn phu nhân là tự hắn muốn, không liên quan đến ta

Ta biết hắn muốn đối phó phu nhân làm rối lòng ngươi, ta biết tâm trí ngươi rối thì phần thắng của ta càng lớn

- Ngươi dù gì là kình địch của ta nên ta đã không ngăn cản, ngược lại cho Ma Kha pháp bảo ta luyện chế là Tịch Diệt Thiên Luân, để hắn có cơ may bắt giữ tôn phu nhân

- Huyết Tổ đi chung với Ma Kha cùng nhau đối phó tôn phu nhân, Tịch Diệt Thiên Luân của ta khắc chế tiên thiên Lô Bồng của ngươi

Đạo hữu không lo lắng sao?

Giang Nam cười nói:

- Con người Ma Kha đa nghi mà đa mưu, đa nghi đa mưu thì thần toán khó đến cảnh giới vong ngã

Thần toán bị kẹt lại không leo lên đỉnh được, đây là nguyên nhân tại sao Ma Kha thua Quỷ Bà Thiên

Ma Kha có nhiều trò vặt thật nhưng chỉ để chọc cười, không đáng lo

Tịch Diệt Đạo Nhân đồng ý:

- Ma Kha cũng nhiều lần giở trò khôn vặt với ta nhưng đối với ta thì khó lên sân khấu được

Đạo hữu bình tĩnh như vậy chắc đã có nắm chắc? Xem ra ta cho Ma Kha Tịch Diệt Thiên Luân cũng không làm gì tôn phu nhân được, tâm trí của đạo hữu cũng không rối

Giang Nam gật đầu

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh nhạt nói:

- Đạo hữu chưa dốc lòng với ta, đạo hữu có câu chuyện rung động hồn người như thế nào? Đạo hữu không muốn nói thì ta đành tiếc nuối tiễn đạo hữu tịch diệt

Thiên Tôn, mời!

Tịch Diệt Đạo Nhân chậm rãi đứng lên, uy lực tiên thiên tịch diệt lại nâng một tầng nghiền áp Đại La Thiên

Mới rồi tiên thiên tịch diệt và tiên thiên nguyên thủy đối kháng chấn kinh Tiên giới, hỗn độn, buộc vô số tiên nhân, Cổ Thần, thậm chí Nguyên Dục tiên triều phải di chuyển, tránh xa Đại La Thiên

Nhưng kiểu đối kháng chấn động đó chỉ là một cuộc thăm dò thử nho nhỏ với Tịch Diệt Đạo Nhân

Tranh đấu thật sự chưa bắt đầu

Giang Nam đứng dậy, mắt ngày càng sáng, cảm thán rằng:

- Chứng đạo đã lâu lần đầu tiên gặp đối thủ đáng để ta dốc hết sức ra

Đạo hữu, mời!

Giang Nam đứng dậy, chớp mắt Tịch Diệt Đạo Nhân biến sắc mặt

Tiên thiên tịch diệt đã ở vào ưu thế tuyệt đối, nghiền áp Đại La Thiên

Nhưng Giang Nam đứng dậy, Nguyên Thủy Đại La Thiên như đột nhiên sống lại

Đại La Thiên trước kia tuy là pháp bảo kinh thiên động địa nhưng do vô số pháp bảo tổ hợp, mỗi loại pháp bảo đại biểu cho một lực lượng đại đạo

Các loại lực lượng đại đạo phân tán, tuy tất cả lực lượng pháp bảo cộng lại thì rất đáng gờm nhưng lực lượng phân tán nghĩa là có khả năng đánh bại từng phần

Nên tiên thiên tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân có thể dễ dàng trấn áp Đại La Thiên

Giang Nam đứng dậy, Nguyên Thủy Đại La Thiên như đột nhiên biến thành thứ sống, một pháp bảo sống

Tất cả trời trăng sao sông núi hồ nước biển cả xây dựng Đại La Thiên, đình đài cung khuyết, một gốc cây ngọn cỏ, một cục đá miếng gỗ đều liên kết đại đạo, hòa vào nhau, khó phân biệt được đạo lý chứa trong từng pháp bảo

Nguyên Thủy Đại La Thiên bao la mênh mông nhìn như có ức vạn loại

đại đạo nhưng bây giờ chỉ còn một, bởi vậy lực lượng thống nhất trước giờ chưa từng có

Tất cả đá núi cỏ cây, ngọc vũ quỳnh lâu, trời trăng sao sông núi hồ nước biển cả đều là một loại đại đạo bày ra

Trong một đóa hoa có thể chứa một vũ trụ

Trong một giọt nước chứa một Càn Khôn

Một mảnh lá cây là một thế giới phức tạp nhiều màu

Một cọng cỏ chứa trời xanh lồng lộng, trăng sao

Những lực lượng này hợp nhất lại thì cường đại, khủng bố biết bao?

Đây mới là Nguyên Thủy đại đạo thật sự, Nguyên Thủy Đại La Thiên thật sự

Lâu dài đến nay Nguyên Dục Tiên Đế cho rằng gã đã thấy Nguyên Thủy Đại La Thiên thật, nhưng không biết gã rơi vào trong núi, mãi mãi chỉ thấy một góc núi chứ không toàn diện

Giang Nam cho rằng Nguyên Dục Tiên Đế chưa đến trình độ thấy Nguyên Thủy Đại La Thiên thật sự

Tịch Diệt Đạo Nhân đã đến trình độ đó, nên Giang Nam mới bày ra Nguyên Thủy Đại La Thiên thật sự

Tất cả lực lượng Thần Mẫu đông lại, tiên thiên tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân không thể trấn áp Đại La Thiên được nữa

Bản thân Tịch Diệt Đạo Nhân cũng khó đứng trong Đại La Thiên, gã bước ra một bước

Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân tiếp tục đứng trong Đại La Thiên sẽ ở trong sân nhà của Giang Nam, rơi vào nguy hiểm

Rất bất lợi cho Tịch Diệt Đạo Nhân phát huy thực lực, khí thế

Giang Nam thì phát huy sức mạnh của mình đến tột đỉnh

Tịch Diệt Đạo Nhân buộc lòng phải lùi ra ngoài, nếu không sẽ yếu thế ngay

Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân nhấc chân lên, uy lực Nguyên Thủy Đại La Thiên đã bùng nổ

Lực lượng kinh khủng vô biên liên kết với sức mạnh bản thân Giang Nam, cho người cảm giác bao la sâu thẳm

Ầm!

Tịch Diệt Đạo Nhân bị đạo quang vô tận nhấn chìm

Sâu nhất nguyên thủy đạo quang đột nhiên có tương lai vô biên xâm nhập, cắn nuốt đạo quang, nuốt hết tất cả uy lực

Tịch Diệt Đạo Nhân dẫn động tịch diệt kiếp cuối cùng, phá hoại, tan rã lực lượng một kích của Giang Nam

Tận cùng đạo quang, một bóng người vùng vẫy cố ra ngoài, đỉnh đầu hiện ra dị tượng tịch diệt kiếp khủng bố, như bánh xe xoay nhanh cắn nuốt mọi thứ

Khi bánh xe chuyển động như vòng xoáy lớn, bất cứ thứ gì chỉ có vào không ra được

Đây là pháp bảo biến ra từ tiên thiên tịch diệt linh quang, khá giống Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam

Tịch Diệt Đạo Nhân lấy pháp bảo ra, Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng không làm gì gã được

Giang Nam vỗ một chưởng, Tịch Diệt Đạo Nhân giơ tay đỡ

Hai người cùng run lên

Giang Nam bỗng thò ba ngón tay ra búng ba cái

Người Tịch Diệt Đạo Nhân run rẩy, ba cái búng mạnh còn hơn chưởng trước đó

Một cái búng làm Tịch Diệt Đạo Nhân cảm giác bị chém tu vi trăm vạn năm, búng ba cái chém ba trăm vạn năm tu vi

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi ba chỉ khai thiên có thể đối phó một số Đạo Quân nhưng với tồn tại tịch diệt bất diệt ta bất diệt thì không làm gì ta được

Miễn tịch diệt còn thì ngươi không thể chém bất cứ tu vi nào của ta!

Tịch Diệt Đạo Nhân lắc người, ba trăm vạn năm tu vi bị chém đứt thoáng chốc phục hồi

Trong bánh xe màu đen trên đầu Tịch Diệt Đạo Nhân bắn ra tia sáng đen biến thành mưa rơi đầy trời, tưới Nguyên Thủy Đại La Thiên và Giang Nam

Đây là tận thế kiếp vũ, ô uế dơ bẩn, nội uẩn thiên nhân ngũ suy, xâm thực hết thảy

Thoáng chốc Nguyên Thủy Đại La Thiên lu mờ, đạo âm khàn đục

Giang Nam cười to bảo:

- Tịch Diệt đạo hữu, đây là chút thủ đoạn nhỏ, ngươi chưa dùng bản lĩnh thật sự

Giang Nam thở một hơi, thần quang thần khí trút xuống, Nguyên Thủy Đại La Thiên trong sáng trong suốt trở lại

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2779: Kê Cao Gối Ngủ. (2)

- Nếu thật ra không dùng bản lĩnh thật thì đừng trách ta vô tình

Giang Nam vươn tay chộp, rút một thanh bảo kiếm cắm trước lăng Tiêu điện trong Nguyên Thủy Đại La Thiên ra

Bảo kiếm cắm sâu vào tảng đá trước đại điện, nó bị rút ra, Đại La Thiên liên tục thu nhỏ

Vô số tiên thiên nguyên thủy linh quang bay nhanh vào thanh kiếm

Khi Giang Nam hoàn toàn rút kiếm ra, Nguyên Thủy Đại La Thiên bao la mênh mông biến mất, tảng đá cắm kiếm cũng bị hút vào trong thanh kiếm

Giang Nam chém một nhát, bình thường, không có biến đổi gì

Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân biến sắc mặt, nhanh chóng thụt lùi

Bánh xe to ầm ầm chuyển động che trước mặt Tịch Diệt Đạo Nhân

Nhát kiếm này nhìn như lẩm bẩm nhưng liên tục Giang Nam biến Nguyên Thủy Đại La Thiên thành hình dạng kiếm, hắn lại là Đạo Quân khởi động nó, uy lực chứa trong nhát kiếm

Nếu bị kiếm chém trúng thì hậu quả rất đáng sợ

Lúc lẩm bẩm Đại La Thiên lơ lửng trên nơi cao nhất Tiên giới, trở thành thiên cao nhất Tiên giới

Đại La Thiên chỉ là một loại tượng trưng thân phận Giang Nam, không nhất định biến thành hình dạng chư thiên

Tu luyện đến trình độ như Giang Nam, Nguyên Thủy Đại La Thiên có thể

biến lớn thu nhỏ, sắc bén hoặc nặng nề, hình dạng không cố định, mọi biến đổi tùy tâm

Đừng nói khiến Đại La Thiên biến thành một thanh kiếm, biến ra nữ nhân đẹp nhất trần đời cũng không khó gì

Đinh!

Nhát kiếm chém vào bánh xe to, tiếng trống tận thế kiếp âm vang thùng thùng

Bên dưới bánh xe có cái trống to, vòng xoáy là mặt trống

Nhưng vì bánh xe này quá đen, không nhìn ra đằng sau chứa cái gì

Nhát kiếm chém xuống chứa uy lực lớn mạnh đáng sợ

Tịch Diệt Đạo Nhân không dám đỡ, buộc cái trống to hiện hình

Trống to bỗng quay một vòng lộ ra mặt sau, con mắt ma quái trên mặt trống cỡ hàng ức vạn, mỗi con mắt là một tịch diệt ma nhãn

Thân trống có vô số sinh linh hiện ra, khuôn mặt và thân hình vặn vẹo, bộ dạng kêu gào, hết sức vùng vẫy chạy ra cái trống to

Trong những sinh linh có Đạo Quân, bọn họ chết trong các thời đại

Sinh linh tử nạn trong những đợt tịch diệt kiếp nhiều đến nỗi sinh linh trong thời đại tiên đạo cộng lại cũng chỉ bằng một phần trăm ngàn sinh linh chết oan đó

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Các con mắt trên mặt trống mở ra, ức vạn tịch diệt kiếp quang bay ra chém hướng Giang Nam

Tay trái Giang Nam búng bảo kiếm, kiếm phát ra tiếng chuông leng keng

trong tgrẻo, du dương lan xa

Tịch diệt kiếp quang đầy trời như bị kiếm khí vô hình chém trúng, bị chém làm đôi

Giang Nam cầm kiếm tiến lên, kiếm lấp lánh

Thoáng chốc vô số tịch diệt ma nhãn trên mặt trống vỡ nát, nhưng tiếp theo các con mắt sinh ra, vô cùng vô tận

Giang Nam nhíu mày

Lúc này Tịch Diệt Đạo Nhân quay lại đấm vào mặt trống, cái trống to rung mạnh

Tận thế kiếp âm khủng bố bùng nổ trùng kích Giang Nam vạt áo phấp phới

Trống to theo ma âm đập vào, đụng Giang Nam bay lên cao, hắn khẽ rên

Tịch Diệt Đạo Nhân lắc người đứng trên trống to, năm ngón tay mở ra chụp xuống ngực Giang Nam

Chợt một luồng kiếm quang kinh hồng chém xuống, chém vào trống của Tịch Diệt Đạo Nhân

Tịch Diệt Đạo Nhân khẽ rên, bị một kiếm hất văng ra khỏi trống, trong người vang tiếng dao động như khai thiên tích địa, thanh âm không dứt

Cái trống gần như bị kiếm chém đứt

Giang Nam bị trống to va chạm, trong người như có tịch diệt kiếp lớn va chạm lung tung

Tịch Diệt Đạo Nhân vỗ một chưởng như kích phát hoàn toàn tịch diệt kiếp trong Càn Khôn cơ thể hắn

Tịch Diệt Đạo Nhân dẫn động tịch diệt kiếp trong vũ trụ cơ thể Giang Nam không phải loại thường, là hình thức ban đầu đại phá diệt, đại kiếp nạn cuối cùng, sức phá hoại rất lớn

Giang Nam há mồm nuốt bảo kiếm vào bụng, kiếm chém tịch diệt kiếp trong người

Giang Nam khen rằng:

- Có thể nói Tịch Diệt Đạo Nhân là đối thủ ta chưa từng gặp trước đây

Tịch Diệt Đạo Nhân há mồm hút trống to vào bụng, tiêu trừ uy thế một kiếm của Giang Nam

Nhát kiếm của Giang Nam là kiếm khai thiên, một kiếm khai thiên tích địa, chớp mắt khai sáng ra một tòa Nguyên Thủy Đại La Thiên trong cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân

Đại đạo tịch diệt gần như bị mở mang biến thành lực lượng Nguyên Thủy Đại La Thiên

Nếu bị diễn biến thành công thì Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ thất bại

Nên Tịch Diệt Đạo Nhân cần nhờ vào uy lực trống to trấn áp cuộc khai thiên này

- Thiên Tôn cũng là tồn tại đáng sợ

Thoáng chốc Tịch Diệt Đạo Nhân trấn áp khai thiên trong cơ thể, phục hồi trạng thái đỉnh cao

Nhưng nhát kiếm của Giang Nam chứa tiên thiên nguyên thủy

Tiên thiên nguyên thủy linh quang tinh thuần xông vào người Tịch Diệt Đạo Nhân, trong thời gian ngắn đừng mơ luyện hóa được nó, chỉ có thể tạm trấn áp

Giang Nam phát hiện tịch diệt kiếp cuối cùng dù là hình thức ban đầu cũng rất khó gặm

Đại La Thiên biến thành nguyên thủy bảo kiếm chỉ có thể trấn áp, trong thời gian ngắn không luyện hóa được

Hai người thầm nghĩ:

- Thật hóc búa

Giang Nam cầm kiếm lại xông lên

Tịch Diệt Đạo Nhân lấy trống to như bánh xe ra

Không lâu sau hai người trúng chiêu, đánh tiếp

Thời gian trôi dần, trong người đối phương tích lũy càng nhiều tiên thiên linh quang, dẫn đến thực lực phát huy cứ giảm thấp dần

Lúc này trong Đạo Quân điện nằm ở tận cùng thời không, một cánh cửa bí ẩn mơ ra

Một thân thể vĩ đại ngồi trong đại điện đằng sau cánh cửa, các loại tiên thiên pháp bảo, linh bảo bay quanh thân

Một gốc bảo thụ bay ra khỏi người tồn tại vĩ đại bay hướng Tiên giới

Trên bảo thụ treo các trái tỏa sáng rực rỡ, có mười chín trái, mỗi trái có hơi thở đại đạo khác nhau

Trong trái cây có không gian như một vũ trụ hoàn chỉnh, ảo ảnh sinh linh vô cùng tận sinh sôi trong đó, là mười chín thời đại bắt đầu từ thời đại nguyên đạo đến thời đại chú đạo

Ngay sau đó, gốc bảo thụ từ trung tâm Tiên giới vươn lên cao, vượt qua các tầng hư không thẳng hướng chỗ Tịch Diệt Đạo Nhân và Giang Nam đánh nhau

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Bảo thụ quét từ xa, một lỗ đen thời không to lớn xuất hiện dưới chân Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân

Lực hút kinh khủng kéo hai người vào lỗ đen

Lưu Ly Ngọc Như Ý tỏa ra linh quang vô tận đập vào não Tịch Diệt Đạo Nhân, đánh gã té vào đen thời không

Vô Cực Thiên Tôn đột nhiên xuất hiện, tóc xõa ngang vai

Hai tay Vô Cực Thiên Tôn ấn lưng Giang Nam, đánh hắn vào lỗ đen thời không do bảo thụ tạo ra

Hai người mới rơi vào trong liền bay lên, định lao ra khỏi lỗ đen thời không

Vô Cực Thiên Tôn cầm bảo thụ quét mạnh, lỗ đen thời không bị xóa sạch

Vô Cực Thiên Tôn giơ tay, Lưu Ly Ngọc Như Ý tự động bay về biến thành trâm gài tóc

Vô Cực Thiên Tôn búi tóc lên, ghim trâm vào

Vô Cực Thiên Tôn cười to bảo:

- Một hơi trừ bỏ hai kình địch, bây giờ đại đạo nhân quả của ta có thể hoàn toàn bao phủ thời đại tiên đạo, không còn sơ hở nào

Khuỷu tay Vô Cực Thiên Tôn kẹp bảo thụ bay xa:

- Ta có thể kê cao gối ngủ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2780: Thiên Địa Nhân Quả. (1)

Mới rồi Vô Cực Thiên Tôn ám toán Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, đánh hai người vào lỗ đen thời không, đưa bọn họ về thời gian trước. Nếu trở về quá khứ thì Giang Nam, Huyền Đô sẽ bị thời gian tấn công.

Thời gian quá khứ tụ tập lực lượng các thời đại tiêu trừ hai người, năm xưa con rồng to suýt bị Vô Cực Thiên Tôn hại.

Một người không thể quay về thay đổi quá khứ, chỉ có đứng trong dòng thời gian quan sát năm tháng. Nhưng Vô Cực Thiên Tôn dùng đại đạo nhân quả cưỡng ép đưa Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân về một điểm nào đó trong thời không quá khứ, để hai người trùng lặp vào quá khứ. Lực lượng thời không sẽ tiêu trừ Tịch Diệt Đạo Nhân, Giang Nam trên đường vào quá khứ.

Không có người nào sống đi hết một vòng nhân quả, thời gian quá khứ sẽ tụ tập lực lượng các thời đại lại hủy diệt kẻ dám can đảm tiến vào quá khứ.

Vô Cực Thiên Tôn suy tính chỉ có tồn tại vào tận cùng đại đạo mới có thể sống tiếp khi vào quá khứ.

Cho dù Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân gánh nổi lực lượng thời không, sống đến thời điểm quá khứ, nhập vào thân thể mình trong quá khứ rồi sống đến bây giờ thì bọn họ vẫn sẽ bị đưa vào thời không quá khứ, tuần hoàn lặp lại vòng nhân quả.

Đây là đòn sát thủ đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn.

Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân mới rơi vào lỗ đen thời không thì một người thi triển Nguyên Thủy Đại La Thiên, người kia quanh thân bao phủ tịch diệt kiếp cuối cùng đóng đinh thời không. Hai người không vào quá khứ, không vào hiện tại, tiếp tục đánh nhau.

Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân quá mạnh, cường đại đến nỗi quấy nhiễu vòng nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn vận chuyển, đóng đinh.

Không chỉ thế, nhân quả quấn thân nhưng Giang Nam không rơi vào nhân quả, Nguyên Thủy đại đạo cắn nuốt lực lượng vòng nhân quả. Đại đạo tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân tiêu trừ tất cả nhân quả, khiến vòng nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn nhanh chóng suy yếu.

Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân tùy thời nhảy ra vòng nhân quả trở về hiện tại.

- Hai người này luôn làm người ta đau đầu, vẫn vùng vẫy không chịu chết ngay.

Vô Cực Thiên Tôn ném bảo thụ ra, ngồi xếp bằng dưới gốc cây. Bảo thụ càng lúc càng cao, càng lúc càng lớn. Cành lá đâm vào hư không, các trái cây to hơn một nửa nhập vào hư không.

Vô Cực Thiên Tôn ngước lên nhìn trái cây, giây lát sau cười nói:

- Trái này tốt hơn, chỉ có thời đại gần nhất là an toàn, dễ đặt hai người này vào vòng nhân quả của ta.

Cành lá treo trái cây nhanh chóng sinh trưởng, dưới trái cây xuất hiện lỗ đen thời không. Trái cây hoàn toàn ẩn vào trong.

Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân đang đại chiến, xung quanh một mảnh hư vô, trên không trời, dưới không đất, không có hơi thở sự sống nào. Không thấy thời đại tiên đạo, cũng không có thời đại tiền sử.

Đây là hiện tuượng kỳ lạ khi Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân đóng đinh thời gian và không gian.

Hai người bị Vô Cực Thiên Tôn ám toán nhưng vết thương không nặng. Đối với Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân thì đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn huyền diệu thật, nhưng hai người có cách khắc chế nó, đối phó

đại đạo nhân quả dễ hơn đại đạo của đối phương rất nhiều.

Hơn nữa Vô Cực Thiên Tôn không dùng bản thể ám toán Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân mà là phân thân phân hồn. Phân thân Vô Cực Thiên Tôn có cầm tiên thiên chí bảo cũng khó làm gì hai người.

Nếu chân thân Vô Cực Thiên Tôn đến thì Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân không dám coi thường như vậy.

Đột nhiên thời không xao động dữ dội. Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân hoa mắt, cảnh tượng xung quanh thay đổi. Thời không bị đóng đinh trở nên sống đọng, tinh hệ ngôi sao vô tận ập đến. Sinh linh nhiều không đếm xuể đứng trên các tinh cầu, đại lục.

Bọn họ như rơi vào một thời đại, tất cả rất sống động y như thật. Tựa như có một thời đại đột nhiên vọt tới kéo Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân vào trong.

- Thời đại chú đạo!

Thần thức Giang Nam khuếch tán nhìn bốn phía, biết ngay đây là thời đại chú đạo. Các tinh cầu, các đại lục, vô số sinh linh thời đại chú đạo múa may, lễ bái, tế tự thiên địa. Chỉ có sinh linh thời đại chú đạo mới làm như vậy, Giang Nam còn cảm ứng được đại đạo của thời đại chú đạo.

Tịch Diệt Đạo Nhân cũng nhận ra thời đại chú đạo ngay, hừ lạnh một tiếng:

- Đại đạo nhân quả luyện thành Bà Sa bảo thụ.

Thời đại chú đạo này không phải thật, là Vô Cực Thiên Tôn tụ tập hết nhân quả sinh linh thời đại chú đạo lại luyện thành ảo ảnh.

Vô Cực Thiên Tôn dùng tiên thiên nhân quả linh quang luyện thành Bà Sa bảo thụ, sợi chỉ nhân quả của mọi người trong mỗi thời đại ghép lại với nhau có thể biến thành ảo ảnh một thời đại tăng mạnh đại đạo nhân quả cho Vô

Cực Thiên Tôn.

Hơn nữa những nhân quả này gắn kết với các thời đại, Vô Cực Thiên Tôn sử dụng Bà Sa bảo thụ, nhân quả vận chuyển là sẽ phát huy ra lực lượng nhân quả càng lớn hơn.

Thời không vốn bị Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân đóng đinh nhanh chóng thả lỏng. Vòng nhân quả được Vô Cực Thiên Tôn giúp sức kéo Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân bay nhanh hướng thời đại chú đạo.

Lực lượng thời không thức tỉnh, Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân cảm thấy nguy hiểm cực lớn giáng xuống. Hai người cùng quát to, vươn tay chộp hư không.

Dưới Bà Sa bảo thụ, Vô Cực Thiên Tôn phát hiện đã thành công đưa hai đối thủ một mất một còn đi thời đại chú đạo tiền sử. Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ bị thời không quá khứ tiêu trừ trên đường di. Vô Cực Thiên Tôn mừng rỡ.

Lúc này hai bàn tay vươn ra từ quá khứ. Một bàn tay chộp vai trái Vô Cực Thiên Tôn, bàn tay khác chộp vai phải kéo gã vào quá khứ.

Vô Cực Thiên Tôn lạnh tóc gáy vội chộp lấy Bà Sa bảo thụ, định quét hai bàn tayh văng ra nhưng không kịp nữa.

Ngay sau đó, tay Vô Cực Thiên Tôn cầm Bà Sa bảo thụ xuất hiện bên cạnh Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân. Hai người một tay một bên kiềm bả vai Vô Cực Thiên Tôn.

Trán Vô Cực Thiên Tôn chảy mồ hôi lạnh, nếu chân thân đến thì không sợ Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân. Chân thân của Vô Cực Thiên Tôn là cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân. Giang Nam chỉ là sơ kỳ Đạo Quân, Tịch Diệt Đạo Nhân thì đang trong thời kỳ yếu ớt, lại bị Đế và Tôn, Bất Không trấn áp lâu. Hai người có hợp sức lại thì Vô Cực Thiên Tôn tin tưởng có thể đánh bại.

Nhưng chân thân Vô Cực Thiên Tôn còn đang bế quan, phân hồn phân thân bị bắt chỉ có cảnh giới sơ kỳ Đạo Quân, tối đa ngang ngửa với Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, không đánh lại hai người hợp sức.

Quan trọng nhất là phân hồn phân thân không thể bị gì, nếu chết hao tổn tu vi bản thể là chuyện nhỏ, quan trọng là thân thể này ngưng tụ tất cả nhân quả thời đại tiên đạo. Thiên địa nhân quả có otrng cơ thể phân thân này, nếu Vô Cực Thiên Tôn chết, đại đạo nhân quả không thể quấn quanh thời đại tiên đạo, không có ngày viên mãn.

Vô Cực Thiên Tôn cảm thấy mình xuất hiện trong quá khứ. Kinh khủng hơn là lực lượng thời không đang uấn nhưỡng, quyết hủy diệt cả ba người.

Nhìn bộ dáng Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân hình như không định chờ thời không quá khứ tiêu diệt Vô Cực Thiên Tôn mà sẽ xé xác gã tại chỗ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2781: Thiên Địa Nhân Quả. (2)

Vô Cực Thiên Tôn cười gượng:

- Hai vị đạo hữu, đời người đi đâu cũng sẽ còn gặp lại... Đừng đánh!

Thấy Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân định ra tay, Vô Cực Thiên Tôn vội la lên:

- Chúng ta đã rơi vào thời không loạn lưu, sắp bị kéo đến thời đại chú đạo. Nếu các người ra tay thì ta cũng không trở về được, ba chúng ta sẽ bị thời không quá khứ tiêu diệt. Ta chết nhưng bản thể còn, các người chết thì là chết thật.

Giang Nam sắc mặt âm trầm nói:

- Có cách gì?

Tịch Diệt Đạo Nhân ngừng tyha.

Vô Cực Thiên Tôn thởp hào, nói nhanh:

- Tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại chú đạo cắt đứt mọi nhân quả, sau tịch diệt kiếp đó nhân quả thời đại chú đạo không tồn tại, thiên địa mới chưa mở.

Mắt Giang Nam sáng lên, cười nói:

- Sau khi thời đại chú đạo hủy diệt hình thành tịch diệt thiên hỏa bao phủ hỗn độn hồng mông. Khi đó thời gian và không gian tạm đứt gãy, nếu ở điểm đó sẽ không bị kéo vào thời đại chú đạo. Miễn không bị kéo vào thời đại chú đạo là sẽ không thay đổi quá khứ, thời không quá khứ không đối phó chúng ta.

- Đúng là đạo lý này!

Vô Cực Thiên Tôn nói nhanh:

- Chỉ có đến khu vực hỗn độn kia thì ba chúng ta mới an toàn. Nhưng muốn vào hỗn độn hồng mông đó cần dựa vào Tịch Diệt đạo hữu.

Tịch Diệt Đạo Nhân gật đầu, nói:

- Ta trải qua các đợt tịch diệt kiếp, có thể cảm ứng rõ ràng không gian hỗn độn sau khi thời đại chú đạo hủy diệt, có thể chuyển dời ba người đến đó. Nhưng chúng ta làm sao trở về?

Óc Giang Nam lóe tia sáng:

- Đế và Tôn khai sáng đạo tràng thời đại nguyên đạo để lại một dòng thời gian quay về thời đại nguyên đạo, có thể thông qua dòng thời gian trở về đến trước khi thiên địa chưa khai. Ta từng đi dòng thời gian đó, có thể tìm được nó. Nhưng chúng ta đến trước khi thời đại tiên đạo hoàn toàn mở mang thì vẫn sẽ thay đổi quá khứ, bị thời gian quá khứ công kích, xóa sổ cả ba. Chúng ta phải liên thông dòng thời gian đến giây phút rời khỏi thời đại tiên đạo.

Vô Cực Thiên Tôn trầm giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, ba chúng ta cần chân thành hợp tác với nhau. Bà Sa bảo thụ của ta có thể định vị nhân quả, nếu các ngươi nổi lòng xấu xa, sơ sẩy một cái thì e rằng các ngươi không đến được hỗn độn hồng mông sau chú đạo. Ta đề nghị các ngươi hyã đáp trên Bà Sa bảo thụ, chúng ta cùng nhau đi.

Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân gật đầu, đáp xuống Bà Sa bảo thụ. Vô Cực Thiên Tôn cũng đứng trên Bà Sa bảo thụ.

Tịch Diệt Đạo Nhân phát ra pháp lực cảm ứng tịch diệt kiếp hủy diệt thời đại chú đạo.

Đột nhiên lực lượng thời không quá khứ đánh tới, Bà Sa bảo thụ chấn động mạnh rời xa thời đại chú đạo đi hướng thời không sau tịch diệt kiếp.

Lực lượng thời không quá khứ hơi dịu lại. Trên Bà Sa bảo thụ, hỗn độn bốc lên đằng trước, tịch diệt thiên hỏa đốt cháy hỗn độn hình thành một quả cầu lửa to lớn. Rơi vào quả cầu lửa hình thành từ tịch diệt thiên hỏa là bọn họ sẽ tạm thời bình an, sau đó Giang Nam tìm dòng thời gian Đế và Tôn sáng tạo ra là có thể trở về.

Lúc này Tịch Diệt Đạo Nhân bỗng lấy trống to ra tấn công Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn. Tịch Diệt Đạo Nhân thì bay hướng tịch diệt thiên hỏa.

Giang Nam cười to bảo:

- Đạo hữu, ngươi định bỏ lại chúng ta chạy trốn một mình sao?

Giang Nam chém vào trống to làm tiếng trống ngừng bặt. Vô Cực Thiên Tôn chộp mắt cá chân Tịch Diệt Đạo Nhân, Bà Sa bảo thụ quét hướng Giang Nam.

Giang Nam chộp chân khác của Tịch Diệt Đạo Nhân, kiếm lấp lánh chém vào Bà Sa bảo thụ, há mồm phun luồng khí vào Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm. Kiếm quang tỏa sáng xuyên thấu Bà Sa bảo thụ chém mấy nhát, chém đứt tu vi mấy trăm vạn năm của Vô Cực Thiên Tôn, cảnh giới Đạo Quân gần như tụt dốc.

- Tịch Diệt Đạo Nhân thì liên tục vỗ tịch diệt ma trống, tịch diệt kiếp quang phun trào cắt hai người dưới chân mình.

Ba người hỗn chiến, ba thân thể biến thành một luồng sáng đụng vào tịch diệt thiên hỏa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Luồng sáng này từ trên trời giáng xuống, dao động siêu kinh khủng từ bốn phương tám hướng truyền đến. Tịch diệt thiên hỏa hình thành quả cầu lửa to bị đụng vỡ thành nhiều mảnh, các đốm tịch diệt thiên hỏa bay đi bốn phương tám hướng rơi vào hỗn độn hồng mông.

- Cái này...

Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn đứng vững thân thể nhìn tịch diệt thiên hỏa bay tứ tán, lòng thầm khó hiểu.

Đoàn tịch diệt thiên hỏa này vốn tự mình dựng dục một thời đại, đại đạo hoàn toàn mới, trong tịch diệt thiên hỏa sẽ sinh ra Thái Nhất, Đạo Chủ thời đại mới.

Nhưng bây giờ tịch diệt thiên hỏa bị bọn họ đụng bể.

Giang Nam lẩm bẩm:

- Thời đại Cổ Thần sắp sinh ra.

Xa xưa truyền ra có một lực lượng bí ẩn đột nhiên đánh vào tịch diệt thiên hỏa, khiến tịch diệt thiên hỏa nổ tung sinh ra thời đại Cổ Thần. Các đốm tịch diệt thiên hỏa rơi rác trong hỗn độn sinh ra các Hỗn Độn Cổ Thần.

Thời đại vốn nên thuộc về Thái Nhất bị chấm dứt ngay, gã là thời đại đó, là người duy nhất.

Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân có suy đoán riêng về chuyện này, nhưng ba người chưa từng nghĩ đến nguyên nhân đánh nát tịch diệt thiên hỏa chính là bọn họ.

Bởi vì thời gian và không gian nơi đó xuất hiện mặt cắt ngắn ngủi, thời không chẳng tồn tại, nên Đế và Tôn khai sáng dòng thời gian, từ đó trở về quá khứ cũng không thấy tình hình tịch diệt thiên hỏa vỡ, không thấy cảnh Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn đụng nát tịch diệt thiên hỏa.

Vì vậy không ai ngờ người làm ra mấy chuyện này là Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn, từ tương lai tạo ra bí mật khó hiểu.

Giang Nam cười to bảo:

- Đây là... Vòng nhân quả, ha ha ha ha ha ha! Đây chính là một vòng nhân quả quá khứ, hiện tại.

Giang Nam nhìn Vô Cực Thiên Tôn, cười mỉa mai:

- Vô Cực Thiên Tôn, ngươi định hủy diệt tiên đạo để đại đạo nhân quả của mình viên mãn, không ngờ chính ngươi rơi vào nhân quả. Thời đại Thái Nhất hủy trong tay ngươi sau đó sinh ra Cổ Thần, tiên đạo thay thế Cổ Thần, từ đó ngươi ở trong nhân quả Tiên giới. Đại đạo nhân quả của ngươi bao phủ Tiên giới, bây giờ chính ngươi cũng nằm trong lưới nhân quả của mình. Ngươi muốn mượn nhân quả chứng tận cùng đại đạo nói dễ hơn làm!

Vô Cực Thiên Tôn ngây ngẩn, nhíu chặt mày.

Tịch Diệt Đạo Nhân lên tiếng:

- Ta ở thời đại sắp tỉnh lại, nếu bản thân ta đến đây xem xét, phát hiện chúng ta thì chúng ta thay đổi lịch sử. Nhưng thời không quá khứ sẽ không cho phép chuyện này xảy ra, quá khứ sẽ tiêu trừ chúng ta trước khi bản thân ta nhìn thấy ba người. Rời khỏi đây trước rồi tính! Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi có thể tìm được dòng thời gian mà Đế và Tôn khai sáng không?

Giang Nam vung tay, một dòng thời gian từ tương lai chảy về quá khứ xuất hiện. Ba người bay lên đáp xuống dòng thời gian.

Dòng thời gian này bị hủy trước ki Tiên giới hoàn toàn mở mang, nhưng Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn ở trong quá khứ, lúc dòng thời gian chưa bị hủy nên có thể dọc theo dòng nước trở về thời đại tiên đạo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2782: Đè Đầu Đánh Vô Cực.

Đến khoảnh khắc cường giả Tiên giới vào đạo tràng Đế Tôn thì dòng thời gian sẽ đứt đoạn, Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn chỉ có thể dựa vào pháp lực của mình nối dòng thời gian để chính mình quay về đúng thời gian.

Trên dòng thời gian, Giang Nam nhìn xuống dưới. Tịch diệt thiên hỏa tan vỡ đốt hỗn độn, một Tịch Diệt Đạo Nhân khác thức tỉnh đi khắp nơi, tìm kiếm nguyên nhân biến cố nhưng không có thu hoạch gì.

Tịch Diệt Đạo Nhân phát hiện các đốm tịch diệt thiên hỏa dựng dục ra sinh linh kỳ diệu thì tò mò, quyết định không ngủ tiếp mà quan sát các sinh linh thú vị sẽ mang đến thay đổi như thế nào cho hỗn độn.

Trong dòng thời gian, Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn đi tới trước. Bên dưới, Hỗn Độn Cổ Thần thứ nhất, Ôn Đế xuất thế, thời đại Cổ Thần sinh ra.

Thật lâu sau Bất Không Đạo Nhân xuất thế, mấy Hỗn Độn Cổ Thần lớn nhỏ càng càng ngày càng đông. Tịch Diệt Đạo Nhân được tôn làm Hỗn Độn đại đế, xếp thứ hai là Ôn Đế.

Chín mươi ức năm qua đi, Bất Không Đạo Nhân đi Đạo Quân điện, mượn tiên thiên Ôn Đế quan hợp sức với Cổ Thần khác tạo phản, trấn áp Hỗn Độn Ôn Đế, trở thành người thống trị.

Lại qua một đoạn thời gian, hai người xứ lạ Đế và Tôn đến, bảo là vượt qua vô tận hư vô và hắc ám, trên đường đi gặp nhiều chuyện kỳ lạ không thể tưởng tượng, trải qua mấy chục vạn năm tới đây.

Chuyện về sau thì Giang Nam đã biết.

Đế và Tôn, Bất Không hợp sức xử Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng nhận ra không thể giết người này, chỉ còn cách trấn áp trong Tam Thánh Quan. Đế và Tôn, Bất Không định khai thiên. Lần đầu tiên khai thiên thất bại, để lại mảnh đất bỏ hoang. Vô Cực Thiên Tôn thừa dịp phân hồn chuyển thế vào mảnh đất bỏ hoang, mượn tịch diệt thiên hỏa thành công đặt thời đại tiên đạo tương lai vào lưới nhân quả của mình.

Sau đó Đế và Tôn, Bất Không thí nghiệm thành công, khai sáng ra chư thiên, địa ngục, linh giới các vũ trụ loại nhỏ, rồi bọn họ bắt đầu sáng tạo Tiên giới.

Sau đó Cổ Thần và tiên nhân mâu thuẫn, đại chiến kết thúc thời đại Cổ Thần nhường chỗ cho Tiên giới.

Không lâu sau Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn đến cuối dòng thời gian. Tận cùng Đại La Thiên có các tiên nhân lao nhanh huướng Tiên giới, đám người Càn Nguyên, Giang Tuyết, Thánh Ma Thiên Tôn có ở đó, Giang Nam cũng có mặt.

Cảnh này là đám tiên từ đạo tràng Đế Tôn trở về, bọn họ chạy ra dòng thời gian, sau đó dòng thời gian sụp đổ.

Trên dòng thời gian, Giang Nam cảm ứng từ người Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn truyền ra sát ý như có như không. Giang Nam biết hai người này động sát khí với mình trước kia còn nhỏ yếu.

Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn động sát khí lại không dám làm gì, vì nếu giết Giang Nam quá khứ, không cần hắn làm gì, thời không quá khứ tự tiêu trừ hai người.

Không có thực lực tận cùng đại đạo thì không thể thay đổi quá khứ, dù có thực lực tận cùng đại đạo muốn thay đổi quá khứ sẽ phải trả cái giá cực đắt.

Giang Nam hiểu rõ nhất điều này.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Nguyên Thủy đại đạo dưới chân Giang Nam bay ra, xuyên suốt thời gian. Vô Cực Thiên Tôn huơ Bà Sa bảo thụ, Tịch Diệt Đạo Nhân lấy tịch diệt ma trống. Pháp lực của ba người kéo dài khai sáng dòng thời gian khác, tăng nhanh đến thời không bọn họ ở.

Không lâu sau Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn bước ra dòng thời gian của mình, giương mắt nhìn, là địa điểm khi bọn họ đi, đúng thời gian.

Vô Cực Thiên Tôn lắc đầu, cảm thán rằng:

- Hai vị đạo hữu, muốn giết các người thật khó khăn. Bây giờ bản thân ta cũng bị kéo vào.

Vô Cực Thiên Tôn rất là thổn thức. Vô Cực Thiên Tôn cho rằng mình có thể đứng ngoài thời đại tiên đạo điều khiển tất cả nhân quả, cao cao tại thượng. Chỉ cần tiêu diệt cá lọt lưới Giang Nam thì nắm chắc phần thắng trong tay.

Nhưng trải qua chuyện vừa rồi, Vô Cực Thiên Tôn nhận ra mình cũng nằm trong cái lưới đã bện, biến thành cá mắc lưới, nhân quả với Tiên giới ngày càng sâu.

Giang Nam khẽ thở dài:

- Vô Cực đạo hữu lần này biến khéo thành vụn, cùng thời đại tiên đạo có nhân quả, dính dáng nhân quả sâu nặng với thời đại Cổ Thần, thời đại tan vỡ của Thái Nhất. Món nợ này sẽ làm đạo hữu đau đầu đây.

Khóe mắt Vô Cực Thiên Tôn co giật, đây đúng là món nợ xấu làm gã rất nhức đầu, không thể thanh toán.

Khi Vô Cực Thiên Tôn vừa co giật cơ mắt thì Tịch Diệt Đạo Nhân ra tay ngay, một chưởng ấn ngực Vô Cực Thiên Tôn, xuyên thủng ngực. Thịt vụn xương nát bắn ra sau lưng, bay tung tóe.

tịch diệt ma trống vỗ thùng thùng, tịch diệt kiếp cuối cùng chụp xuống đánh hướng Giang Nam.

Lúc này tay trái Giang Nam chụp trên đầu Vô Cực Thiên Tôn. Một tiếng vang khẽ, đầu Vô Cực Thiên Tôn lún xuống ngực, vừa lúc ngực gã bị Tịch Diệt Đạo Nhân vỗ chưởng xuyên thủng một cái lỗ to. Cái đầu lấp đầy lỗ hổng, mặt đầy máu.

Giang Nam cầm Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm chém cổ Tịch Diệt Đạo Nhân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tịch diệt ma trống mang theo tịch diệt kiếp cuối cùng đập vào người Giang Nam, hắn lảo đảo thụt lùi, chân đạp tới đâu là hư không sinh ra các Đại La Thiên, một chân đạp một tòa thiên.

Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm chém vào cổ Tịch Diệt Đạo Nhân, suýt chặt đứt đầu.

Ngay khi Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân tấn công Vô Cực Thiên Tôn và tự giết nhau, Bà Sa bảo thụ phủi đằng trước, các trái cây trên cành như thời đại tái hiện, uy lực đại đạo các thời đại quét hướng Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ba người bay lên.

Vô Cực Thiên Tôn ngã trong không trung, không nhúc nhích được. Giang Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân lảo đảo. Một người cầm kiếm đứng thẳng, một người đứng trên tịch diệt ma trống, vạt áo phấp phới nhìn nhau.

Vô Cực Thiên Tôn ngã xuống đất, Nguyên Thủy đại đạo và đại đạo tịch diệt càn quét trong cơ thể, không nhúc nhích.

- Ha ha ha ha ha ha! Hai vị Thiên Tôn cùng xuống tay với ta, hợp tác phế bỏ ta trước, làm người ta khinh thường.

Vô Cực Thiên Tôn châm biếm:

- Quảng Đô Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, các người mặt dày thật.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Vô Cực Thiên Tôn ra tay đánh lén chúng ta thì cũng mặt dày không kém. Tịch Diệt Huyền Châu, hay hai ta khoan đánh nhau, tiễn Vô Cực Thiên Tôn về chỗ trước rồi chúng ta quyết đấu sinh sau, được không?

Tịch Diệt Đạo Nhân đồng ý:

- Nếu Vô Cực đạo hữu thu về phân hồn này thì thực lực càng thêm sâu không lường được, đủ vai với ta thời kỳ đỉnh cao. Bây giờ trừ khử hắn thật hợp với ý ta.

Hai người đồng ý kế hoạch, cùng đi hướng Vô Cực Thiên Tôn.

Trán Giang Nam toát mồ hôi lạnh muốn chạy đi nhưng Nguyên Thủy đại đạo, đại đạo tịch diệt bùng nổ trong cơ thể làm gã không vận dụng chút pháp lực nào được.

Vô Cực Thiên Tôn thở dài thầm nghĩ:

- Xem ra bản tôn đành xuất quan trước dự định.

- Đáng tiếc, không luyện thành pháp bảo kia.

Trong thời sao Tiên giới bao la, đám yêu ma đẳng cấp Thiên Quân Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long, Thất Sát ma vương kéo đại lộ bảo liễn lao nhanh chạy qua các nhân hà tinh hệ rực rỡ nhiều màu, lao hướng góc đông nam Tiên giới, chỗ giao giới với ma giới.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2783: Tạo Hóa Đạo Quân. (1)

Bọn họ bay đã lâu, trong trời sao xung quanh thưa dần tinh cầu có sinh linh sinh sống, tiên nhân ít dần, hiếm bóng người. Đất rộng người thừa, một số nơi địa thủy phong hỏa còn chưa bình ổn. Trời sao sôi sục như dung nham, gió lốc lửa to nước lũ cuốn các tinh cầu quăng đến ném đi vô cùng cơ hội.

Nhưng càng cơ hội hơn là Ma Kha Thiên Quân. Người này theo đuổi không bỏ, hơn nữa bên cạnh có trợ thủ, đó là Huyết Tổ. Cơ thể to lớn duỗi dài, các con mắt ma quái treo trong hư không như những tinh cầu đỏ máu. Huyết vụ tràn ngập trời sao, có mấy lần suýt làmg đám người Khổng Thánh Đạo Nhân lạc đường.

Ma Kha Thiên Quân liên tiếp sử dụng tuyệt sát, đã lộ ra pháp bảo, là một bánh xe to treo mười bảy hình cái chuông, Tịch Diệt Thiên Luân. Trong cái chuông tròn phong ấn dư âm tịch diệt kiếp từ các thời đại bị Tịch Diệt Đạo Nhân luyện chế thành pháp bảo.

Ma Kha Thiên Quân treo các pháp bảo trên bánh xe, khi cần dùng thì lấy xuống đối kháng tiên thiên Lô Bồng bao phủ đại lộ bảo liễn.

Trong tiên thiên Lô Bồng, dưới chân Thị Hiên Vi, Tiểu Vân Liên chất đống chậu sành như núi nhỏ. Mấy trăm chậu sành chồng chất lên nhau, Tiểu Vân Liên đang rút một chậu sành ra khỏi chậu sành tận cùng tiên thiên Lô Bồng.

Bên ngoài, Khổng Thánh Đạo Nhân hét lên:

- Sắp đến Ngọa Long tinh vực trong tinh đồ!

- Tới Ngọa Long tinh vực rồi chúng ta làm gì tiếp theo?

Thị Hiên Vi, Tiểu Vân Liên ngước lên nhìn, đằng trước có một tinh hệ siêu khổng lồ như rồng năm, vô số ngôi sao cuồn cuộn di chuyển, đây là tinh hệ khổng lồ hơn ngân hà tinh hệ lẩm bẩm gấp trăm lần, tràn ngập linh khí, linh lực

Trong các tinh cầu có yêu thú nhiều vô số kể xây dựng các văn minh.

Rất khó tưởng tượng trong nơi xa xôi này có tinh hệ đẹp như thế.

- Lão gia không nói đến Ngọa Long tinh vực rồi sẽ làm sao.

Thị Hiên Vi do dự nhìn La Thiên Khánh Vân cuồn cuộn vọt đến như cái mồm to không đáy muốn nuốt đại lộ bảo liễn và tiên thiên Lô Bồng.

Thị Hiên Vi cắn răng:

- Khổng Thánh, xông vào!

Đám người Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân kéo xe xông vào Ngọa Long tinh vực. Đằng sau đại lộ bảo liễn, Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ đứng trong hỗn độn hồng mông, huyết vụ cuộn trào. Hai vị tồn tại nhìn Ngọa Long tinh vực chằm chằm.

Ma Kha Thiên Quân nhíu mày nói:

- Tinh vực kia khác với mấy tinh vực biên cương khác, có điều lạ.

Ma Kha Thiên Quân trực giác không ổn, bất giác thả chậm bước chân.

Huyết Tổ cười khùng khục:

- Ma Kha, có dị bảo như Tịch Diệt Thiên Luân mà ngươi còn sợ sao?

Ma Kha Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Huyền Thiên giáo chủ là tồn tại như thế nào? Sư tôn Tịch Diệt Đạo Nhân của ta muốn đối phó hắn còn cần đích thân đến. Phù Lê Nguyên Quân

được Huyền Thiên giáo chủ chỉ điểm mới chạy tới đây, không chừng bên trong có bài bố của hắn. Bây giờ Huyền Thiên là Đạo Quân, được tôn làm Nguyên Thủy Thiên Tôn, ta cũng không tính ra hành động của hắn được, không thể không đề phòng.

Hiện giờ Giang Nam cao thâm khó dò, tuy Ma Kha Thiên Quân là cường giả thần toán nhưng không tính ra hành động của hắn được. Đối diện Giang Nam, nếu Ma Kha Thiên Quân suy tính thì chỉ thấy một mảnh mông lung.

Đám người Thị Hiên Vi chạy trốn tới nơi này, Ngọa Long tinh vực khác với bình tĩnh làm Ma Kha Thiên Quân muốn đánh trống rút lui.

- Tịch Diệt Thiên Luân của Tịch Diệt Đạo Nhân chứa dư âm tịch diệt kiếp mười bảy thời đại, là trọng bảo hơn hẳn nguyên chung, nguyên tháp, nguyên đỉnh, có gì mà sợ?

Huyết Tổ bay hướng Ngọa Long tinh vực, cười nói:

- Hơn nữa hai ta có khai thiên công đức, dù Huyền Thiên giáo chủ tự mình ra tay cũng không thể tổn thương chúng ta, không lấy mạng chúng ta được. Ma Kha, không cần gì sợ?

Ma Kha Thiên Quân do dự đi theo Huyết Tổ, cười nói:

- Cũng đúng. Huyền Thiên giáo chủ từng năm lần bảy lượt đối phó ta, nhưng ta luôn tìm được đường sống. Ta sắp hoàn toàn luyện hóa đạo quả Bất Không, chứng hỗn độn Đạo Quân, không sợ bất cứ người nào!

Huyết Tổ, Ma Kha Thiên Quân bay vào Ngọa Long tinh vực. Ma Kha Thiên Quân biến sắc mặt, hỗn độn hồng mông liên tục dâng lên kéo dài ức vạn dặm bị áp chế, tan vỡ, co rút nhập vào người Ma Kha Thiên Quân.

Hỗn độn hồng mông này là từng đợt tuyệt sát Ma Kha Thiên Quân lấy đại đạo Bất Không luyện ra. Bây giờ hỗn độn hồng mông tan vỡ, tuyệt sát của Ma Kha Thiên Quân không mượn được chút lực lượng thiên địa nào, các tuyệt sát bị phá vỡ. Huyết Tổ thì thoải mái tự nhiên, không cảm giác áp lực

nào, vẫn không kiêng nể gì truy kích đám người Thị Hiên Vi.

- Hỏng rồi, hỏng rồi. Chỗ này có thể khắc chế tuyệt sát của ta, bây giờ chỉ sử dụng được Tịch Diệt Thiên Luân. Nhưng ta luyện hóa đạo quả Bất Không gần như có thể cứng chọi cứng. Đạo quả của ta mạnh mẽ xứng là đệ nhất nhân trong Thiên Quân, đạo quả một số Đạo Quân không bằng ta. Tinh vực này tuy lạ nhưng không giữ ta lại được.

Lòng Ma Kha Thiên Quân càng cảnh giác. Hiện tại Ma Kha Thiên Quân không thể dùng tuyệt sát, thần toán, chỉ có thể tự mình truy kích đám người Thị Hiên Vi. Nhưng tinh vực quá rộng lớn, bao la. Đám người Thị Hiên Vi bay đi trước hơn mười ngày còn chưa đến trung tâm tinh vực.

Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ mấy lần bám sát, lấy Tịch Diệt Thiên Luân ra tấn công, đụng độ với đám người Thị Hiên Vi, Tiểu Vân Liên. Tịch Diệt Thiên Luân và tiên thiên Lô Bồng bộc phát uy lực kinh khủng biết bao.

Khiến người thấy lạ là theo lý hai pháp bảo kia một do Tịch Diệt Đạo Nhân luyện, một là Giang Nam luyện, trên đời này không có tinh vực ngôi sao nào chịu nổi uy lực của hai pháp bảo kia.

Hai pháp bảo bộc phát uy lực, vô số ngôi sao tinh vực không cái nào vỡ, thậm chí quỹ tích sao cũng không có gì khác lạ.

- Tinh vực này quá kỳ lạ... Nguy rồi!

Ma Kha Thiên Quân chợt ngộ ra, biến sắc mặt hét chói tai:

- Đây là tinh vực do tiên thiên pháp bảo hoặc linh bảo biến ra, những ngôi sao đó không phải tinh cầu mà là linh quang. Huyết Tổ, mau chạy đi!

Huyết Tổ sửng sốt, cười nói:

- Ma Kha, ngươi nói bậy bạ gì vậy? Có tiên thiên pháp bảo, linh bảo nào khổng lồ như vậy không? Nếu đây là tiên thiên pháp bảo, linh bảo thì chẳng phải chúng ta đang ở trong...

Huyết Tổ chưa nói xong chợt nghe một chuỗi tiếng nổ liên tục vang lên. Ngân hà trong Ngọa Long tinh vực chạy như bay, ngân hà khổng lồ dâng lên cao. Trung tâm tinh vực tuôn ra ức vạn vạn hằng tinh, càng lúc càng cao như đầu rồng to lớn không gì sánh bằng.

Đầu rồng từ từ nâng lên, ức vạn vạn hằng tinh trở nên sáng tỏ như siêu tinh hệ bùng nổ. Thần quang vô biên bắn ra từ hai đoàn sao.

Thần quang trong đoàn sao chiếu rọi Tiên giới, xuyên qua ma giới, như hai con mắt rồng vô cùng khủng bố.

Đầu rồng ngẩng lên, mắt rồng mở ra, dị tượng kinh thiên động địa.

- Ai đánh nhau trong người ta, đánh thức to lớn vĩ đại ta đây?

Trong đầu rồng to lớn không gì sánh bằng phát ra tiếng rồng ngâm cực kỳ trầm đục. Từng đợt ngân hà như râu rồng treo bên dưới miệng rồng to khổng lồ, nhẹ đung đưa làm hư không vỡ nát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2784: Tạo Hóa Đạo Quân. (2)

- Chạy mau!

Ma Kha Thiên Quân vội lấy Tịch Diệt Thiên Luân ra bao lấy Huyết Tổ phóng lên cao, cố gắng chạy ra ngoài thân thể nó trước khi con rồng to thức tỉnh hẳn.

Huyết Tổ hoảng sợ, kinh khủng tuyệt vọng. Vô số ngôi sao dâng lên, dần trở nên dày đặc vô cùng, phong tỏa nguyên tinh vực. Ma Kha Thiên Quân gầm lên, dốc sức vận chuyển Tịch Diệt Thiên Luân, mười bảy cái chuông to gắn trên bánh xe xoay tròn, khó khăn đánh bật vô số ngôi sao linh quang đổ ập xuống. Huyết Tổ vội đi lên hỗ trợ, hai người rất vất vả rốt cuộc mở ra một con đường trước khi sao linh quang khép lại, trốn thoát khỏi tinh vực khủng bố.

- Đại đạo Bất Không... Hơi thở của Bất Không Đạo Nhân!

Một thanh âm cực kỳ tức giận vang lên, chấn Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ khí huyết cuồn cuộn.

- Bất Không, ngươi lại xuất hiện! Con sâu hèn mọn kia, ngươi lại can đảm một lần nữa xúc phạm vĩ đại ta đây!

Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ kinh khủng ngoái đầu nhìn. Tinh vực to hơn ngân hà tinh vực bình thường gấp trăm ngàn lần đang chuyển động xoay vần. Vô số ngôi sao biến thành linh quang, các tinh hệ sống lại. Một cự long to lớn không gì sánh bằng thò đầu từ tinh vực tới gần hai người.

Cảnh tượng đó rung động, khủng bố biết bao.

- Con sâu kia, ngươi còn mang theo trợ thủ? Ha ha ha ha ha ha! Vĩ đại như ta làm gì sợ các ngươi vây công! Ta thổi một hơi chết hai thứ hèn mọn

này!

Con rồng to há mồm hút khí rồi thở mạnh. Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ đang co giò chạy bỗng cảm giác có vô số linh quang chen chúc ập đến, Tịch Diệt Thiên Luân bị trùng kích rung bần bật.

Pháp bảo này do Tịch Diệt Đạo Nhân luyện ra, nếu đích thân gã sử dụng thì tự nhiên mọi việc đều thuận lợi. Ma Kha Thiên Quân chỉ có cảnh giới Thiên Quân, khó phát huy uy lực Tịch Diệt Thiên Luân.

Con rồng to thổi một hơi hoàn toàn áp chế uy lực Tịch Diệt Thiên Luân, hai người bên dưới thiên luân xương cốt bị đè kêu răng rắc, miệng mũi trào máu.

Một hơi qua đi, Ma Kha Thiên Quân, Huyết Tổ thở phào nhẹ nhõm. Khiến hai người hoảng sợ là một vuốt rồng khổng lồ đập xuống, vỗ vào Tịch Diệt Thiên Luân.

Dưới Tịch Diệt Thiên Luân, cơ thể Huyết Tổ bị đè nát, nổ tung. Ma Kha Thiên Quân lắc người hiện ra vô số cánh tay, mỗi bàn tay bắt ấn Bất Không đỡ chấn động nhưng toàn thân vẫn nứt nẻ.

Vù vù vù vù vù!

Huyết Tổ bị thương nặng, cơ thể tan rã thành huyết vụ như khói đặc bốc lên bay ra Tịch Diệt Thiên Luân, xé gió lao xa.

Huyết Tổ hét to:

- Ma Kha, con rồng hoang này chủ yếu đối phó ngươi, tự mình đỡ đi, ta không chết chung với ngươi!

Huyết Tổ ranh mãnh gian trá, thoáng chốc chạy xa. Ma Kha Thiên Quân cố gắng bỏ chạy, chớp mắt ra xa mấy ức vạn dặm. Nhưng con rồng to ở sau lưng Ma Kha Thiên Quân khổng lồ biết bao.

Con rồng to nhẹ quẫy người một cái là đến sát sau lưng Ma Kha Thiên Quân, tiếp tục đè vuốt xuống. Đuôi rồng quất mạnh về phía Huyết Tổ chạy xa.

Bùm!

Huyết vụ bị đánh tan, từng mảng huyết vụ phát ra tiếng hú, cố gắng ghép lại với nhau. Một hơi thở rồng sáng trắng phun tới, hơi thở rồng thuần túy tổ hợp từ tiên thiên bất diệt linh quang. Nó phun qua đâu là huyết vụ tan mất.

Vài lũ huyết vụ chạy tứ tán, bay ra xa. Mãi khi rời xa con rồng to huyết vụ mới ghép lại, huyết vụ tối tăm biến thành Huyết Tổ.

Huyết Tổ hộc mấy chục búng máu đen xong thấy người dễ chịu hơn, chạy hướng đại lục Tiên giới phía xa.

Huyết Tổ thầm nghĩ:

- Chuyến này Ma Kha tàn đời, ta không cứu hắn được. Ai ngờ Huyền Thiên giáo chủ mai phục tiên thiên linh bảo hoang dại kia tại đây chờ chúng ta mắc câu? Nhưng Ma Kha chết, ta là người Tịch Diệt Đạo Nhân xem trọng nhất. Chết tốt, rất tốt.

Đại lục Tiên giới ngay trước mắt, Huyết Tổ loáng thoáng thấy thánh địa một số tiên gia. Nơi này là biên cuương đại lục Tiên giới, đất rộng người thưa, không phồn hoa như trung tâm Tiên giới. Chỉ có vài tòa thánh địa, rải rác mấy tiên thành.

Hơi thở Huyết Tổ suy yếu, mắt lóe tia hung ác cười nói:

- Vào chỗ đó ăn một ít tiên nhân phục hồi sức khỏe đã, sau đó đi khu vực phồn hoa ăn mấy đế quốc Tiên giới là tu vi của ta sẽ phục hồi. Ha ha ha ha ha ha! Khai thiên khí vận, công đức quả nhiên không giống bình thường, con rồng hoang tiên thiên linh bảo cũng không lấy mạng ta được.

Huyết Tổ biến thành huyết vụ xâm nhập vào một tòa thándh địa tiên gia,

thủ lĩnh nơi này là một Tiên Vương, dưới tay có trăm vạn đệ tử, nhân khẩu gần ức. Huyết vụ bao phủ tất cả, thoáng chốc ức sinh linh và tiên nhân Tiên Vương thành xương trắng rải đầy đất.

Huyết vụ bay lên, Huyết Tổ lao hướng thánh địa tiên gia khác.

Huyết Tổ thầm nghĩ:

- Quá ít, quá ít, chỉ miễn cưỡng phục hồi chút ít tu vi của ta. A, trong thánh địa phía trước dường như có tên to con.

Trong thánh địa đằng trước, phu phụ Tịch Ứng Tình nhìn thiếu niên áo vàng trước mặt.

- Tại sao sư tôn chọn nơi rừng sâu núi thẳm này?

- Huyền Đô thánh cảnh trước kia của sư tôn tốt hơn nơi này gấp mấy chục, trăm lần. Chạy đến nơi heo hút này làm chúng ta khó tìm ra sư tôn.

Thiếu niên áo vàng cười cười:

- Không phải ta thích đến đây mà ta lén cầu Quỷ Bà Thiên, Quỷ bà bà nói cơ duyên của ta tại đây. Ở đây ta có thể chứng Đạo Quân, thế nên ta đến.

Mộ Vãn Tình cười nói:

- Đúng là thanh tịnh thật nhưng chúng ta khó đến thăm sư tôn. Quỷ bà bà có nói khi nào cơ duyên của sư tôn đến không?

Huyền Đô Thiên Quân bỗng biến sắc mặt, ngước nhìn bầu trời, cười nói:

- Đến rồi đây. Ha ha ha, Quỷ Bà Thiên quả nhiên danh bất hư truyền, hôm nay làm xong mẻ này là ta có thể chứng Tạo Hóa Đạo Quân rồi!

Tịch Ứng Tình, Mộ Vãn Tình ngước lên nhìn. Huyết vụ, huyết quang ùn ùn kéo đến, huyết tương lăn lộn trong sương, tiếng quỷ khóc sói tru vang lên, khí ô uế cực kỳ tanh hôi rơi xuống. Nơi huyết vụ đi qua thánh cảnh héo tàn,

tiên thụ chết héo, tiên sơn hôi thối.

- Khai thiên khí vận, công đức tạo hóa chi môn đã đến!

Huyền Đô Thiên Quân đứng dậy:

- Các người chờ đây, ta đi chút rồi về.

Tịch Ứng Tình cười hỏi:

- Sư tôn có cần giúp không?

Huyền Đô Thiên Quân sửa sang vạt áo, bay lên nghênh đón Huyết Tổ.

Huyền Đô Thiên Quân nói:

- Không cần, đây là tạo hóa của ta. Trên đời này chỉ có một Tạo Hóa Đạo Quân, nên Huyết Tổ là kẻ thù không đội trời chung trong số mệnh của ta. Khai thiên khí vận, công đức không tầm thường, nếu ngươi ra tay, công đức khí vận của hắn bùng nổ thì sẽ chạy thoát.

* * *

Ma Kha Thiên Quân một đường chạy nhanh nhưng không thoát khỏi phạm vi công kích của con rồng to sau lưng được. Cách biệt thể tích quá lớn, con rồng to bơi một lần ngang ngửa Ma Kha Thiên Quân cắm đầu chạy không biết bao lâu.

Ma Kha Thiên Quân thầm hối hận:

- Cách Đại La Thiên quá xa, dù Tịch Diệt Đạo Nhân muốn cứu ta cũng không kịp.

Tuy 8itiên kim, tiên liệu có thể giữ mạng, trong đa số tình huống nguy hiểm có thể tìm được đường sống trong chỗ chết, nhưng đó chỉ là 'đa số tình huống'.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2785: Đại Đạo Bị Phá. (1)

Trong tình huống số ít, dù có khai thiên khí vận, công đức cũng sẽ chết, ví dụ như bây giờ.

Con rồng to này là đẳng cấp tiên thiên linh bảo, còn là tiên thiên linh bảo sống, phát huy uy lực thoải mái.

Ma Kha Thiên Quân được khai thiên khí vận, công đức của tiên thiên Ôn Đế quan, tiên thiên pháp bảo này cách tiên thiên linh bảo còn một khoảng ngắn, đối diện con rồng to công kích dù là khai thiên khí vận, công đức cũng không giúp được bao nhiêu.

Nguyên Dục tiên triều chỉ là thiên trợ, khi ngươi tu luyện nhiều đạo lý không ngộ tự hiểu, nhiều thần thông không cần tu luyện tự nhiên dung hội quán thông. Khi ngươi gặp truy sát, vào phút nguy hiểm đột phá giết ngược lại đối thủ. Khi ngươi rèn luyện gặp nguy hiểm sẽ gặp dữ hóa lành, chẳng những thoát khỏi hoàn cảnh nguy hiểm còn tình cờ được ích lợi lớn.

nhưng sức mạnh của con rồng to không bị khai thiên khí vận, công đức ảnh hưởng.

- Bất Không, ngươi không trốn thoát năm ngón tay của Long đại gia được! Ha ha ha ha ha ha! Quả nhiên ta càng mạnh mẽ hơn, khi nói chuyện rõ ràng long khí tận trời!

Đột nhiên con rồng bạo lực ngang ngược kiêu ngạo há mồm hút, Ma Kha Thiên Quân và Tịch Diệt Thiên Luân cùng bị đóng đinh. Ma Kha Thiên Quân hét chói tai vận chuyển Tịch Diệt Thiên Luân, mười bảy cái chuông kêu leng keng. Tịch diệt kiếp cuồn cuộn ùa vào miệng con rồng to, làm nó sặc mũi xì khói, chảy nước mắt ròng ròng.

Tịch Diệt Thiên Luân dù gì là pháp bảo Tịch Diệt Đạo Nhân thu dư âm

mười bảy đợt tịch diệt kiếp luyện ra. Con rồng to tiên thiên linh bảo tùy tiện hút dư âm tịch diệt kiếp một hơi ngược lại ăn trúng ớt.

Đột nhiên một Lô Bồng xuất hiện trên đầu con rồng to, dưới Lô Bồng, Thị Hiên Vi ném cái chuông ra. Vang tiếng nổ điếc tai, chuông đập trúng trán Ma Kha Thiên Quân.

Ma Kha Thiên Quân bị đập té xuống đất, lật 47ue lại nhảy lên. Đột nhiên sừng con rồng to đập vào ngực Ma Kha Thiên Quân, sừng rồng đâm thủng người gã, bao gồm đạo quả bị đánh bay ra ngoài.

Ma Kha Thiên Quân kinh hoàng, tuyệt vọng. Tịch Diệt Thiên Luân quay vù vù bảo vệ đạo quả Ma Kha Thiên Quân, gã định ký thác đạo quả vào Tịch Diệt Thiên Luân. Miễn Ma Kha Thiên Quân ký thác đạo quả vào Tịch Diệt Thiên Luân thì con rồng bạo lực này không cách nào luyện chết gã.

Vuốt rồng vươn ra chộp Tịch Diệt Thiên Luân, bắt chặt nó. Vuốt rồng khác liên tục gõ mấy chục lần vào tịch diệt kiếp của Ma Kha Thiên Quân.

Thân hình Ma Kha Thiên Quân run rẩy, trong tịch diệt kiếp chứa đại đạo Bất Không bị đánh tan, làm gã miệng mũi trào máu.

- Nguy rồi, khai thiên khí vận, công đức không thể ngăn cản con rồng bạo lực này. Không thể che giấu thực lực, thân phận nữa, nếu cứ tiếp tục thế này thì chết chắc!

Ma Kha Thiên Quân gầm rống, đại đạo tịch diệt kinh thiên động địa bay hướng Tịch Diệt Thiên Luân. Tạo nghệ đại đạo tịch diệt của Ma Kha Thiên Quân mạnh hơn đại đạo Bất Không, rất kỳ lạ, chứa khí thiên nhân ngũ suy.

Khác với đại đạo tịch diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân là Tịch Diệt Đạo Nhân tiến vào các đợt tịch diệt kiếp, kiếp diệt người ta, tiêu diệt các thời đại để tăng tiến đại đạo tịch diệt của mình.

Ma Kha Thiên Quân thì không tham ngộ đại đạo tịch diệt từ tai kiếp mà gã tu luyện đại đạo các thời đại, tịch diệt đại đạo bản thân, chứa hơi thở tịch

diệt kiếp các thời đại, vô cùng tinh thuần.

Ma Kha Thiên Quân có tạo nghệ đại đạo tịch diệt kinh người, rất thâm sâu.

Cùng làm đại đạo tịch diệt nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân và Ma Kha Thiên Quân đi lên hai con đường khác nhau. Ma Kha Thiên Quân đến từ Đạo Quân điện, đọc hết điển tịch trong đó, tu luyện đại đạo các thời đại rồi tịch diệt nó, biến thành đại đạo tịch diệt, luyện đại đạo tịch diệt cực kỳ tinh thuần.

Tịch Diệt Thiên Luân được đại đạo tịch diệt vận chuyển, uy lực tăng vọt đánh bật các móng vuốt con rồng to. Ma Kha Thiên Quân nhân cơ hội đó cuốn đạo quả của mình nhanh chóng chạy trốn.

Con rồng to thò vuốt ra, Ma Kha Thiên Quân giơ Tịch Diệt Thiên Luân đỡ đòn, bị chấn người run run. Đại đạo tịch diệt vận chuyển Tịch Diệt Thiên Luân gần như bị nổ nát, Ma Kha Thiên Quân vội co giò chạy nhanh.

Con rồng to uống mình đuổi theo. Tịch Diệt Thiên Luân chấn động, các tinh hệ đằng trước sụp đổ, tịch diệt. Khi con rồng to xông qua mấy tinh hệ tịch diệt thì Ma Kha Thiên Quân đã biến mất.

Con rồng to cười to bảo:

- Coi như ngươi chạy nhanh, nhưng đại đạo Bất Không của ngươi đã bị ta phế bỏ, đại đạo khác bị ta chấn thương, tu vi thực lực hao tổn nhiều, không dễ tu lại đại đạo Bất Không!

Thị Hiên Vi cùng Tiểu Vân Liên bay xuống đầu con rồng to.

Thị Hiên Vi mỉm cười hỏi:

- Rồng to, còn nhận ra ta không?

Con rồng to co rút cơ thể, thu nhỏ thân hình trở về kích cỡ bình thường, nhưng vẫn rất khổng lồ.

Con rồng to ồm ồm nói:

- Đương nhiên nhận ra, ngươi là thê tử của giáo chủ, tồn tại hèn mọn nhỏ bé. Con sâu nhà ngươi đến tìm ta có chuyện gì?

Thị Hiên Vi nghe con rồng to nói mà tức chết, nhưng không lộ ra ngoài mặt, cười hỏi:

- Ngươi đã nhớ lại hết?

- Tất nhiên!

Con rồng to cười toe:

- Chút trò vặt của Vô Cực làm sao ám toán ta được? Long lão gia cố ý bị hắn ám toán, cố ý mất trí nhớ cho hắn vui. Mà ngươi là ai?

Thị Hiên Vi ngạc nhiên, con rồng to nhìn nàng từ trên xuống dưới, bộ dáng mờ mịt. Con rồng to bị Vô Cực Thiên Tôn đánh thương, ký ức bị tổn thương, trí nhớ rối loạn, đôi khi tỉnh táo, có khi mơ hồ.

- Ngươi hết hồn phải không?

Con rồng to cười to bảo:

- Ta nhận được ngươi, ngươi chính là... A? Sao ta ở đây?

Thị Hiên Vi không biết nên nói cái gì, nàng biết con rồng to ngủ say tại đây đã lâu nhưng chưa lành hẳn.

Thị Hiên Vi nói:

- Lão gia nhà ta hiện cư ngụ ở Đại La Thiên, nếu rồng to có rảnh thì theo ta đi. Hiện giờ lão gia nhà ta không tầm thường, chắc dễ dàng chữa khỏi đạo thương cho ngươi...

Thị Hiên Vi chưa nói xong con rồng to bỗng nằm ngay đơ, vô số linh

quang trên người tan rã, to như tinh cầu. Con rồng to biến thành tinh vực khổng lồ đẩy Thị Hiên Vi, Tiểu Vân Liên ra ngoài, nó lại ngủ say.

Trên các tinh cầu lại có nhiều yêu thú chui ra, vất vả cày bừa trên mấy hành tinh hoang phế, tu sửa tinh cầu biến ra từ linh quang.

Thị Hiên Vi ngạc nhiên, đang khó hiểu các yêu thú từ đâu ra chợt nghe Tiểu Vân Liên thì thầm:

- Nghĩa mẫu, đây là tinh thần của Long lão gia biến ra, tu sửa linh quang. Chờ những tinh cầu tàn phá này sửa chữa xong Long lão gia sẽ phục hồi lại bình thường.

Thị Hiên Vi nhẹ gật đầu, về kiến thức thì bây giờ nàng không bằng Tiểu Vân Liên. Mới rồi Thị Hiên Vi không nhận ra điều đó, cần Tiểu Vân Liên chỉ điểm.

Chương 2786: Đại Đạo Bị Phá. (2)

Thị Hiên Vi mừng rỡ:

- Quyển tinh đồ của lão gia còn có diệu dụng này?

Thị Hiên Vi cười nói:

- Lão gia kêu chúng ta đến đây tránh nạn hơn phân nửa là vì mang theo tinh đồ, trị thương cho rồng to, trợ giúp nó phục hồi ký ức.

Trong thời gian ngắn con rồng to sẽ không tỉnh lại. Thị Hiên Vi, Tiểu Vân Liên leo lên đại lộ bảo liễn, ra lệnh đám Khổng Thánh Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long kéo xe đi chỗ Quân Đạo Nhân, Hồng Đạo Nhân.

Tuy đám Khổng Thánh Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long bị Thị Hiên Vi hàng phục nhưng vẫn kiệt ngạo bất thuần, tự nhận là thủ đoạn thông thiên chẳng qua xui xẻo. Nhưng lần này đám Khổng Thánh Đạo Nhân thấy con rồng to ra tay kinh thiên động địa thì tâm phục khẩu phục, không còn lòng phản trắc.

- Con rồng bạo lực này từng là vũ khí của Thiên Tôn đại lão gia, bây giờ bị bỏ đó không dùng. Có thể thấy thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn đại lão gia hiện giờ khủng bố biết bao. Chúng ta làm gì có cơ hội đuổi kịp đại lão gia? Dù tu luyện thêm ức vạn năm cũng không bằng được con rồng to.

* * *

Ma Kha Thiên Quân chạy mãi chạy mãi đến nửa năm trời, từng góc đông nam Tiên giới chạy tới đông bắc mới dừng lại chữa thương.

Ma Kha Thiên Quân nuốt đạo quả vào, đại đạo Bất Không trong đạo quả đã bị con rồng to tiêu trừ sạch sẽ, không còn lại chút gì. Ma Kha Thiên Quân

thầm hận.

- Cố gắng mấy ức năm đều bị con rồng này phá hỏng. Ta vất vả cực khổ chiếm được đạo quả Bất Không vì muốn luyện đại đạo thời đại Hỗn Độn Cổ Thần đến đỉnh Đạo Quân, sau đó tịch diệt hóa thành tịch diệt đại đạo. Cộng thêm ta được đại đạo mười bảy thời đại trong Đạo Quân điện luyện ra đại đạo tịch diệt là sẽ được tinh túy của đại đạo tịch diệt, ngay cả Tịch Diệt Đạo Nhân cũng không bằng ta.

Ma Kha Thiên Quân nghiến răng rủa:

- Bây giờ đại đạo Bất Không bị phá, chỉ còn lại hơn một nửa đạo quả Bất Không, e rằng không viên mãn đại đạo thời đại Cổ Thần được. Làm hỏng tiền đồ của ta, khiến đại đạo tịch diệt không viên mãn được, mối hận này kéo dài không dứt!

- Thù này ta phải trả, tương lai ta nhất định tịch diệt con rồng to! Phải rồi, còn Huyền Thiên giáo chủ nữa, nếu không tại hắn dụ ta đi Ngọa Long tinh vực thì đại đạo Bất Không đã không bị phá. Sau này đại đạo của ta đại thành cũng sẽ tịch diệt luôn Huyền Thiên giáo chủ!

Ma Kha Thiên Quân ôm nỗi hận trong lòng thầm nghĩ:

- Không biết Huyết Tổ ở đâu? Tên này dám bỏ lại ta một mình chạy trốn, nhưng giờ đang lúc cần ngươi, không so đo nhiều với hắn. Để triệu hắn đến hộ pháp cho ta trị thương... Hỏng rồi, Huyết Tổ chết!

Ma Kha Thiên Quân tính sơ, lòng lạnh lẽo. Ma Kha Thiên Quân tính ra tung tích của Huyết Tổ, đã bị người giết, khai thiên khí vận, công đức chuyển dời vào hung thủ.

Lúc này thiên địa đại đạo Tiên giới chấn động, vô số tiên đạo hiển hiện, chen chúc hướng góc đông nam đại lục. Thiên địa đại đạo ma giới cũng tuôn về phía đó.

Nơi ấy có hơi thở tạo hóa thương sinh cổ xưa mênh mông lay động thiên

địa.

Có người chứng Đạo Quân!

Góc đông nam đại lục Tiên giới. Huyền Đô chậm rãi đáp xuống Tiên giới của mình.

Phu phụ Tịch Ứng Tình tiến lên, khom người nói:

- Bái kiến Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân!

Trên đời có thêm một vị Đạo Quân. Huyền Đô dùng tạo hóa diễn biến ba ngàn đại đạo giết Huyết Tổ, rốt cuộc khiến đại đạo tạo hóa viên mãn, chứng đạo tại biên cương Tiên giới.

Huyền Đô chứng đạo, biên cương Tiên giới hoang vắng bỗng chốc dạt dào sức sống. Trời giáng cam lộ, địa thủy phong hỏa sôi trào dần dần bình ổn, trời trăng lên, cỏ cây um tùm. Từ mảnh đất hoang vắng tẩu tẩu bừng bừng sức sống.

Đại lục Tiên giới vô biên, mưa thuận gió hoà. Các tinh cầu dần sinh ra sinh mệnh, đại đạo tạo hóa của Huyền Đô bao phủ đến đâu là hàng đống sinh linh được tạo hóa ra. Những sinh linh đủ hình đủ dạng, giống loài khác nhau.

Đây là năng lực của Tạo Hóa Đạo Quân, đi qua đâu là thiên địa tạo hóa sinh ra.

- Ta không trở lại.

Huyền Đô cười nói với phu phụ Tịch Ứng Tình:

- Nơi đây là mảnh đất ta thành đạo, đất hoang vắng cần tạo hóa. Sau này ta sẽ định cư tại đây, xây dựng đạo cung, mở đạo tràng một châu, giáo hoa sinh linh phương này, truyền đạo dạy nghiệp.

Tịch Ứng Tình, Mộ Vãn Tình liếc nhau, nói:

- Nơi này xa xôi hẻo lánh, tương lai Tiên giới sẽ có tranh đấu xảy ra. Sư tôn cách Đại La Thiên, mấy Đạo Quân khác quá xa, nếu gặp chiến sự thì khó an toàn.

Huyền Đô cười nói:

- Ta tạo hóa sinh ra, phá diệt chỉ trong một ý nghĩ, dù gặp chiến sự cũng an toàn, đừng lo.

Tịch Ứng Tình, Mộ Vãn Tình bất đắc dĩ trở về lãnh địa của mình.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân nhìn Đại La Thiên phương xa. Thiên cao nhất Tiên giới đó đã xa xôi không trông thấy, Đạo Quân như Huyền Đô muốn đến đó phải mất một, hai tháng.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân cảm thán rằng:

- Trên Đại La Thiên có khí thế khủng bố truyền đến, chắc đang chiến đấu. Không chứng Đạo Quân thì không cảm ứng được ba vị tồn tại đang đánh nhau trên Đại La Thiên cường đại biết bao.

Dù Thiên Quân cảm ứng Đại La Thiên thì chỉ cảm nhận sâu thẳm mênh mông, không biết Đại La Thiên cường đại đến mức nào.

Phải chứng Đạo Quân mới cảm ứng được Đại La Thiên cường đại đến đâu, cảm ứng hơi thở đại đạo khuếch tán sâu sắc, thâm ảo khó lường biết mấy.

Tu vi càng cao thì càng cảm nhận được lực lượng, uy lực khủng bố kia, mới càng kính sợ.

- Không biết ba vị tồn tại chiến đấu như thế nào?

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân nhỏ giọng nói:

- Tuy ta chứng Đạo Quân, trở thành một trong những tồn tại mạnh nhất thời đại tiên đạo nhưng không có tư cách tham gia cuộc chiến giữa bọn họ.

Cuộc chiến giữa đẳng cấp Thiên Tôn, vị tồn tại Thiên Tôn mà tiên đạo còn chưa sinh ra. Lúc này Thị Hiên Vi, Tiểu Vân Liên ngồi trên đại lộ bảo liễn chạy nửa năm trời, rốt cuộc đến gần chư thiên của Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân.

ngoài xe vọng vào giọng của Khổng Thánh Đạo Nhân:

- Nương nương, ba ngày nữa là sẽ đến chỗ Hồng lão gia.

Thị Hiên Vi gật đầu, bỗng trán nóng ran. Tiên thiên Lô Bồng bay ra khỏi trán Linh Bảo Đạo Chủ, chui vào hư không, biến mất.

Thị Hiên Vi nhíu mày:L

- Lão gia thu Lô Bồng về chắc vì cảm thấy chúng ta không gặp nguy hiểm nữa.

Thị Hiên Vi nhỏ giọng nói:

- Hoặc vì lão gia gặp nguy hiểm, không biết quyết chiến trong Đại La Thiên sao rồi.

Cuộc quyết chiến trên Đại La Thiên kéo dài một năm rưỡi, ba vị tồn tại đến nay chưa phân ra thắng thua.

Tiểu Vân Liên cười nói:

- Nghĩa mẫu, ta cảm thấy lão gia thu Lô Bồng về không phải vì gặp nguy hiểm mà dùng để đánh lén đối thủ, ám toán một phen.

Mắt Thị Hiên Vi sáng lên, cười nói:

- Cũng có thể. Lão gia nhà chúng ta thường thích chơi chiêu này, nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn là tồn tại vĩ đại, không dễ ám toán bọn họ.

Tiểu Vân Liên gật gù:

- Nghĩa mẫu nói đúng.

Tiểu Vân Liên nhíu mày, chống cằm suy tư:

- Ma Kha Thiên Quân mang theo Tịch Diệt Thiên Luân bỏ trốn, Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ lấy lại Tịch Diệt Thiên Luân để ám toán lão gia và Vô Cực Thiên Tôn. Bọn họ toàn là lão quỷ gian xảo, ta không nghĩ ra ai có thể ám toán ai, ai là người cười cuối cùng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2787: Ám Toán Lẫn Nhau.

Trên Đại La Thiên, một ảo ảnh cực kỳ cường đại xuất hiện trong không trung, bảo vệ trước mặt Vô Cực Thiên Tôn. Quanh thân ảo ảnh có các tiên thiên pháp bảo, linh bảo quay quanh trên dưới.

Tồn tại này là Vô Cực Thiên Tôn bế quan trong Đạo Quân điện đã lâu, định đột phá luyện thành báu vật trước giờ chưa từng có, phản chiếu bản thể đến Đại La Thiên.

Vô Cực Thiên Tôn không nỡ xuất quan, vì gã sắp luyện thành pháp bảo kia. Nếu xuất quan sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Vô Cực Thiên Tôn dồn một nửa pháp lực phản chiếu đến Đại La Thiên, mang theo tất cả tiên thiên pháp bảo, linh bảo che chở phân thân phân hồn củam ình.

Phân thân phân hồn này liên quan rất lớn, chẳng lẽ liên quan pháp lực của Vô Cực Thiên Tôn, còn dính dáng đến đại đạo nhân quả đan xen thành la võng bao phủ Tiên giới, liên quan tương lai gã có thể hủy diệt Tiên giới chứng tận cùng đại đạo không. Vì vậy không thể xảy ra sai sót được.

Các tiên thiên pháp bảo, linh bảo bay múa, uy lực dâng trào khuếch tán, liên tục va chạm với Giang Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân, bộc phát uy lực vượt qua sức tưởng tượng của Đạo Quân khác.

Những tiên thiên pháp bảo, linh bảo này như quán thông cá thời đại tiền sử, sống lại lực lượng thời đại viễn cổ, tái hiện thế gian, chiến đấu với Giang Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân.

Ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn do tiên thiên nhân quả linh quang tổ hợp thành phân thân đại đạo, không chỉ bảo vệ phân thân phân hồn của mình, còn định nhân cơ hội này giết luôn Giang Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân.

Phân thân phân hồn Vô Cực Thiên Tôn đã siêu mạnh, 47ư uy hiếp Giang

Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân, thậm chí đánh lén đẩy bọn họ vào quá khứ.

Ảnh chiếu một nửa pháp lực bản thể Vô Cực Thiên Tôn càng làm ối uy hiếp vô cùng đáng sợ.

Giang Nam mới chứng Đạo Quân, còn trong cảnh giới sơ kỳ. Tịch Diệt Đạo Nhân đang trong thời kỳ yếu ớt. Đối diện ảnh chiếu một nửa pháp lực của đẳng cấp điện chủ, hai người cảm giác áp lực rất lớn.

Không chỉ thế, hai người còn phải đề phòng đối phương. Tịch Diệt Đạo Nhân hay Giang Nam đều muốn giết người bên cạnh.

Hai người đều bị thương, cả ba hỗn chiến làm vết thương chồng chất.

Ba người từ quá khứ trở về hiện tại đã qua hơn nửa năm. Chiến đấu hơn nửa năm, Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn bị thương càng lúc càng nặng.

Ba người ho ra máu, không có máu chảy ra mà là linh quang bị tiêu trừ. Cảnh giới tiên thiên của bọn họ quá cao, máu trong cơ thể hóa thành bất diệt linh quang, chất chứa đại đạo cực kỳ đậm đặc.

Điểm cao nhất Tiên giới, ba tồn tại đánh nhau. Các Đạo Quân cư trú trong chư thiên đều cảm nhận được dao động kinh khủng kia. Bọn họ cảm thấy chư thiên đại đạo của mình bị trấn áp, không đối kháng nổi với uy nhiếp kia.

Cường giả Thiên Quân thì không có nhiều cảm giác. Cảnh giới tu vi càng cao càng cảm nhận cuộc chiến trên Đại La Thiên kinh khủng vô cùng.

Tịch Diệt Đạo Nhân vỗ trống chấn động, tịch diệt linh quang hóa thành hình thức ban đầu của tịch diệt kiếp cuối cùng cắt nát thiên địa thời không, khiến thiên địa đại đạo tịch diệt.

- Sao Vô Cực đạo huynh không giáng chân thân xuống?

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh nhạt nói:

- Tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo của đạo huynh không ngăn ta được, sớm muộn gì sẽ bị tịch diệt linh quang của ta tịch diệt, hóa thành. Ảnh chiếu của ngươi sẽ sớm bị tiêu trừ hết pháp lực!

Giang Nam cầm bảo kiếm đột nhiên biến thành chuông to, chuông gióng lên điếc tai chấn Tịch Diệt Đạo Nhân lảo đảo. Chuông to chụp xuống, tiếng chuông chấn động không dứt. Chuông lơ lửng trên đầu ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn.

Giang Nam cười nói:

- Vô Cực Thiên Tôn, đừng nghe lời hắn, có ta ở đây thì Tịch Diệt đừng mơ tiêu diệt được ngươi.

Chuông to rung rinh, đạo âm vô cùng trút xuống. ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn lấy các tiên thiên pháp bảo, linh bảo ra oanh kích vào chuông to làm cái chuông rung bần bật văng lên, không chụp xuống được.

Tịch Diệt Đạo Nhân lao lên sau lưng Giang Nam, hắn thu chuông to về. Ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn lấy bảy pháp bảo giết hướng Giang Nam, tiên thiên linh bảo, pháp bảo bộc phát tất cả uy lực hợp sức với Tịch Diệt Đạo Nhân quyết giết Giang Nam.

Giang Nam cười lớn, chuông to thay đổi biến thành một tòa Lô Bồng, hắn đứng dưới Lô Bồng.

Lô Bồng của Giang Nam khác với cái hắn giao cho Thị Hiên Vi, do Nguyên Thủy Đại La Thiên biến ra. Tuy không phải một Lô Bồng nhưng sức phòng ngự không thua gì tiên thiên Lô Bồng.

Giang Nam tọa trấn Lô Bồng, các pháp bảo bay ra khỏi Lô Bồng đối kháng với bảy tiên thiên linh bảo, pháp bảo của Vô Cực Thiên Tôn. Lô Bồng tỏa sáng rực rỡ, một góc trời chống lại hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng của Tịch Diệt Đạo Nhân.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lô Bồng của ngươi có thể chống đỡ hai chúng

ta vây công bao lâu đây?

Tịch Diệt Đạo Nhân thản nhiên nói:

- Vô Cực đạo huynh, hai ta tạm hợp tác trừ khử hắn rồi phân thắng bại sau.

- Được!

Ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn dốc hết sức ra, các tiên thiên linh bảo, pháp bảo tung bay trên dưới công kích Giang Nam và Lô Bồng. Tiên thiên tịch diệt linh quang trong tịch diệt ma trống bộc phát quấn quanh Lô Bồng, ý định tiêu trừ uy lực của Lô Bồng.

Vô Cực Thiên Tôn và Tịch Diệt Đạo Nhân hợp tác, Giang Nam cảm giác áp lực vượt sức tưởng tượng, bị thương càng lúc càng nặng. Lô Bồng lảo đảo khó thể chống đỡ tiếp.

Giang Nam đột nhiên rên rỉ té trong Lô Bồng, thở hồng hộc.

Vô Cực Thiên Tôn cười to bảo:

- Rốt cuộc Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp chết!

Mắt Tịch Diệt Đạo Nhân lóe tia âm u, Tịch Diệt Thiên Luân đột nhiên xuất hiện sau lưng ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn. Tịch Diệt Thiên Luân xoay chuyển kéo ảnh chiếu linh quang bất diệt vào thiên luân.

Ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn bị thiên luân vặn vẹo, tan vỡ, hóa thành đại đạo tịch diệt dung hợp vào Tịch Diệt Thiên Luân.

Lúc này phân hồn Vô Cực Thiên Tôn đang điều dưỡng bỗng lao lên, lấy Bà Sa bảo thụ ra quất mạnh vào người Tịch Diệt Đạo Nhân, đóng đinh gã. Các trái cây đập mạnh vào Tịch Diệt Đạo Nhân, hai tay ấn lưng gã.

Tịch Diệt Đạo Nhân bị thương nặng, Tịch Diệt Thiên Luân mất khống chế, ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn bị vặn vẹo phục hồi lại ngay, gầm rống

giận dữ lao ra Tịch Diệt Thiên Luân giam cầm và luyện hóa.

Lúc này hư không chấn động, lại có một Lô Bồng xuất hiện đánh vào thân thể phân hồn Vô Cực Thiên Tôn, làm gã hộc máu. Giang Nam té trong Lô Bồng lại đầy sức sống, vươn tay chộp. Lô Bồng tự biến thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm chém xuống. Nhát kiếm chém đứt đầu Tịch Diệt Đạo Nhân, kiếm lại đâm vào Tịch Diệt Thiên Luân, xẻ đôi thiên luân đâm thủng ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn.

Phân hồn Vô Cực Thiên Tôn định lao tới giết Giang Nam chợt thấy cảnh tượng đó thì chộp Bà Sa bảo thụ quét hướng hắn. Lô Bồng bay lên chặn Bà Sa bảo thụ lại.

Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm đâm thủng ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn đột nhiên trướng to thành Nguyên Thủy Đại La Thiên trướng nứt ảnh chiếu, tiên thiên nhân quả linh quang ồ ạt rơi vào Đại La Thiên, Tịch Diệt Thiên Luân cũng bị trướng nứt vỡ.

Tịch Diệt Đạo Nhân rên rỉ, xách đầu mình đi ngay. Tịch Diệt Thiên Luân biến thành linh quang ùn ùn theo sát Tịch Diệt Đạo Nhân, biến mất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2788: Tia Sáng Tịch Diệt Kiếp Cuối Cùng. (1)

Phân hồn Vô Cực Thiên Tôn thấy vậy nhảy vào hư không, các tiên thiên linh bảo, pháp bảo che chở quanh thân. Bà Sa bảo thụ rạch phá thời không, Vô Cực Thiên Tôn biến mất.

Giang Nam đứng dưới Lô Bồng, chống kiếm cười nói:

- Hai vị đạo hữu đừng đi, chơi thêm chút nữa đi!

Trên Đại La Thiên, Giang Nam không đuổi theo Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn. Mặc dù Giang Nam ám toán Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân thành công nhưng thực lực tu vi không còn lại bao nhiêu.

Trong cơ thể Giang Nam có tiên thiên tịch diệt linh quang, tiên thiên nhân quả linh quang xâm chiếm, hạn chế hắn phát huy thực lực tu vi. Giang Nam còn cần trấn áp một nửa pháp lực của Vô Cực Thiên Tôn trong Đại La Thiên, hắn không rảnh tay.

Dù Giang Nam đuổi theo Tịch Diệt Đạo Nhân hay Vô Cực Thiên Tôn cũng khó đánh gục một người. Vì Giang Nam đối phó Vô Cực Thiên Tôn hoặc Tịch Diệt Đạo Nhân thì người còn lại sẽ núp trong bóng tối tùy thời đánh lén.

Trọng thương hai người, buộc bọn họ bỏ đi đã là kết quả tốt nhất.

Giang Nam than thở, thầm nghĩ:

- Bản lĩnh của ta còn khiếm khuyết, không sánh bằng uy lực ngày xưa Đế và Tôn, Bất Không hợp sức. Ba người kia hợp tác có thể đánh nát đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân, phân thây trấn áp. Ta còn kém hơn một chút.

Giang Nam bất mãn thực lực tu vi của mình.

Giang Nam không nghĩ rằng khi Đế và Tôn, Bất Không trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân đã là cảnh giới đỉnh Đạo Quân, có nhiều tiên thiên linh bảo, pháp bảo trong tay nên mới hoàn thành hành động vĩ đại này.

- Luyện hóa linh quang dị chủng trong người là ta có được ảo diệu hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng của Tịch Diệt Đạo Nhân, cũng được ảo diệu đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn. Sau này gặp hai người đó ta cũng tự tin hơn.

Giang Nam ném Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm ra, bảo kiếm rơi xuống kêu vù vù biến thành Đại La Thiên lồng lộng. Giang Nam ngồi xếp bằng trong Đại La Thiên, Lô Bồng bảo vệ.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Trong người Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn có Nguyên Thủy đại đạo biến thành linh quang, với tài trí và tu vi của bọn họ luyện hóa đạo diệu trong Tịch Diệt Đạo Nhân không khó khăn gì. Nhưng bọn họ có được Nguyên Thủy đại đạo không đầy đủ, bé nhỏ không đáng kể. Muốn lĩnh ngộ ra tất cả đạo diệu của Nguyên Thủy đại đạo khó như lên trời, tối đa được hình không có thần.

Đại La Thiên thiên biến vạn hóa, bao dung chứa hết tất cả. Tịch Diệt Đạo Nhân hay Vô Cực Thiên Tôn nghiên cứu kỹ tiên thiên nguyên thủy linh quang bên trong người cũng chỉ được một góc Nguyên Thủy đại đạo. Giang Nam không hề lo lắng bị hai người bhiểu rõ tất cả đạo diệu của mình.

Lần chiến đấu này Tịch Diệt Đạo Nhân còn đỡ, Vô Cực Thiên Tôn thì chịu thiệt lớn. Đầu tiên Giang Nam và Tịch Diệt Đạo Nhân tổn hại nặng phân hồn phân thân, tiếp đó lại bị Giang Nam trấn áp một nửa pháp lực biến thành ảnh chiếu trong Đại La Thiên, tổn thất nặng nề.

Ảnh chiếu này do tiên thiên nhân quả linh quang biến thành, cực kỳ tinh thuần, chất chứa diệu lý tối cao đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn.

Ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn bị Giang Nam giữ lại Đại La Thiên, có thể nói là cơ duyên trời ban. Giang Nam luyện hóa tiên thiên nhân quả linh quang, hiểu rõ ảo diệu trong đó là nắm giữ gần một nửa bản lĩnh của Vô Cực Thiên Tôn.

Với thủ đoạn của Giang Nam, từ một nửa tiên thiên nhân quả linh quang tính ra một nửa khác không khó khăn gì.

Giang Nam thầm than:

- Ta xem trọng nhất không phải nhân quả tiên thiên mà là hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng. Tiếc rằng ta bị thương quá nhẹ, không thể thu gom nhiều tiên thiên tịch diệt linh quang hơn.

Giang Nam đã bị thương rất nặng, đa phần là đạo thương do Tịch Diệt Đạo Nhân gây ra. Trong cơ thể Giang Nam có các tịch diệt kiếp cuối cùng nho nhỏ bay tới bay lui va chạm, phá hư nguyên thần, đạo quả, thân thể, pháp lực, đại đạo của hắn.

Nhưng chỉ dựa vào chút ít thông tin này muốn thôi diễn ra thủ đoạn mạnh nhất của Tịch Diệt Đạo Nhân thì đúng là nói mớ.

Giang Nam chưa thấy tịch diệt kiếp cuối cùng, hắn chỉ biết sau khi mình chứng đạo nguyên thủy, mọi người chết sạch, Tịch Diệt Đạo Nhân cũng chết. Tịch diệt kiếp cuối cùng có ảo diệu gì thì Giang Nam chỉ có thể tự phỏng đoán.

Tịch Diệt Đạo Nhân luyện ra hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng, đây là cơ hội hiểu rõ đại kiếp nạn cho Giang Nam.

Tiếc rằng Giang Nam không lấy được tin tức hoàn chỉnh từ chỗ Tịch Diệt Đạo Nhân.

Giang Nam không ngừng luyện hóa tiên thiên bất diệt linh quang dị chủng trong cơ thể, tham ngộ đạo và lý của Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn, lòng thầm khen.

Cảnh giới tiên thiên của Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân đúng là không tầm thường, có nhiều điểm giống tiên thiên nguyên thủy của Giang Nam.

Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn đi con đường dung hợp các loại tiền sử đại đạo, chứa đại đạo các thời đại tiền sử. Trong đó khác biệt là Vô Cực Thiên Tôn dùng tiền sử đại đạo kết thành đại đạo nhân quả, Tịch Diệt Đạo Nhân thì tịch diệt tiền sử đại đạo thành đại đạo tịch diệt.

Cảnh giới tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn gợi ý rất nhiều cho Giang Nam. Đặc biệt tiên thiên tịch diệt linh quang của Tịch Diệt Đạo Nhân giúp ích rất lớn, hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo hơn.

- Tịch diệt tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân từ mặt cảnh giới thì hơn Vô Cực Thiên Tôn một bậc, nhưng khó thể khống chế. Vô Cực Thiên Tôn nói đúng, Tịch Diệt Đạo Nhân không điều khiển đại đạo tịch diệt được thì đương nhiên sẽ bị khống chế ngược lại.

Giang Nam nghĩ đến đây bỗng tim đập nhanh, suy tư đăm chiêu:

- Đế và Tôn nghiên cứu quá tỉngh tịch diệt các thời đại tiền sử, mưu tính lâu như vậy nghĩ ra một cách khiến tịch diệt kiếp mãi mãi không đến cũng có cái lý của nó. Tiên đạo mãi mãi thay đổi đúng là sẽ không suy sụp, nhưng tương lai thời đại tiên đạo vẫn bị tịch diệt. Ngọn nguồn tịch diệt kiếp đến từ đâu? Chẳng lẽ...

Giang Nam chợt nghĩ đến một khả năng kinh khủng, hắn rùng mình.

- Nếu thời đại tiên đạo sẽ không cực thịnh rồi suy, vậy tịch diệt kiếp tiên đạo đến từ đâu? Có khi nào là hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng của Tịch Diệt Đạo Nhân mất khống chế, bị đại đạo tịch diệt điều khiển do đó diễn biến thành hạo kiếm ngập trời, phá hủy hết thảy? Nếu đúng vậy thì... Không được, ta phải lấy bằng được hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng hoàn chỉnh!

Giang Nam luyện ra dị chủng đại đạo trong cơ thể, một bên Nguyên Thủy Đại La Thiên mạnh mẽ trấn áp luyện hóa ảnh chiếu Vô Cực Thiên Tôn, một bên thôi diễn hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng, cố gắng hoàn toàn thôi diễn ra.

Trong lòng Giang Nam cho rằng mức độ nguy hiểm của Tịch Diệt Đạo Nhân hơn xa Vô Cực Thiên Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2789: Tia Sáng Tịch Diệt Kiếp Cuối Cùng. (2)

Ma Kha Thiên Quân vội nhìn sang, lòng hoảng sợ. Đầu Tịch Diệt Đạo Nhân bị chém đứt, gã cầm cái đầu trong tay, cổ không mọc đầu mới.

Hơi thở Tịch Diệt Đạo Nhân hỗn loạn, trong cơ thể như có ba loại hơi thở đại đạo khác nhau va chạm tăng phần vết thương.

Không chỉ thế, Tịch Diệt Thiên Luân bị đánh tan, hiện giờ thiên luân đang tự phục hồi. Trong đó có một đại đạo uy lực lạ thường ngăn cản Tịch Diệt Thiên Luân phục hồi.

Đây là lần đầu tiên Ma Kha Thiên Quân thấy Tịch Diệt Đạo Nhân bị người đánh thế này. Dù khi Đế và Tôn, Bất Không trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân trong Tam Thánh Quan cũng không hao tổn gốc của gã. Tịch diệt tiên thiên tịch diệt bất diệt ta bất diệt của Tịch Diệt Đạo Nhân thần bí huyền diệu, sâu sắc khó dò. Dù Tịch Diệt Đạo Nhân bị người giết, bị Tam Thánh Quan trấn áp nhưng không luyện hóa gã được.

Hiện giờ Tịch Diệt Đạo Nhân bị tổn thương căn bản, nếu hai loại đại đạo, linh quang dị chủng trong cơ thể không bị luyện hóa hoặc trừ khứ thì gã sẽ bị đả kích trí mạng.

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng thầm nghĩ:

- Là Nguyên Thủy đại đạo của Huyền Thiên giáo chủ, đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn.

- Hai người này hợp sức đối phó Tịch Diệt Đạo Nhân, hèn gì Tịch Diệt Đạo Nhân vô địch cũng bị đánh thương.

Tịch Diệt Đạo Nhân ngồi xếp bằng, đặt đầu lên chân, bình tĩnh nói:

- Ta cần tập trung luyện hóa Nguyên Thủy đại đạo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn. Ma Kha, ngươi hãy hộ pháp cho ta.

Đầu và cổ Tịch Diệt Đạo Nhân chứa hơi thở Nguyên Thủy đại đạo xâm nhập cơ thể gã nên không mọc cái đầu mới ra được, cũng không thể kết nối cái đầu bị chặt và thân thể.

Ma Kha Thiên Quân vội hỏi:

- Sư tôn bị thương có nặng không?

- Nặng.

Cái đầu Tịch Diệt Đạo Nhân đặt trên đùi mặt không biểu tình đáp:

- Hai người đó là tồn tại luyện thành cảnh giới tiên thiên cao đẳng, không như Đế và Tôn, Bất Không ngày xưa. Đế và Tôn, Bất Không trước kia chưa luyện thành cảnh giới tiên thiên đẳng cấp cao sâu, mặc dù làm hỏng đạo quả thân thể ta nhưng không uy hiếp mạng sống.

- Vô Cực, Nguyên Thủy thì có bản lĩnh đó. Nhưng bây giờ ta gặp họa được phúc, chỉ cần luyện hóa đại đạo của hai người kia chuyển thành đại đạo tịch diệt của ta là có thể biết ảo diệu cảnh giới tiên thiên của bọn họ. Lần sau gặp lại ta sẽ thắng họ. Hiện tại ta bị thương rất nặng, ta giao an toàn của mình cho ngươi!

Tịch Diệt Đạo Nhân nói xong tập trung vào luyện hóa đại đạo dị chủng trong cơ thể.

Mắt Ma Kha Thiên Quân lóe tia sáng nhìn cái đầu Tịch Diệt Đạo Nhân nhắm mắt nằm trên gối. Sắc mặt Ma Kha Thiên Quân liên tục thay đổi, đôi khi muốn hành động rồi lại dập tắt ý nghĩ này.

- Nếu ta ở thời kỳ đỉnh cao, còn đại đạo Bất Không, chỉ cần đột phá ngay, thành tựu Đạo Quân là có thể thừa dịp ngươi bệnh lấy mạng ngươi, nuốt luôn

Tịch Diệt Đạo Nhân. Đáng hận là con rồng hoang kia chém hết đại đạo Bất Không, nếu ta ra tay tuyệt đối không đánh lại Tịch Diệt Đạo Nhân.

Ma Kha Thiên Quân vắt óc nghĩ thật lâu vẫn không quyết định được, thầm nghĩ:

- Có lẽ Tịch Diệt Đạo Nhân thăm dò lòng trung thành của ta. Nếu ta tấn công Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ rơi vào bẫy, bị hắn giết. Hoặc Tịch Diệt Đạo Nhân thật sự bị thương nặng, tìm ta hộ pháp.

Không biết qua bao lâu sau, Ma Kha Thiên Quân cảm thấy nên nhẫn nhịn, bỏ qua cơ hội tốt nhất này.

Tịch Diệt Thiên Luân bỗng rung động, phục hồi như cũ, bay vào đầu Tịch Diệt Đạo Nhân.

Ma Kha Thiên Quân thấy vậy toát mồ hôi lạnh, thầm la hú hồn.

Ma Kha Thiên Quân cho rằng Tịch Diệt Đạo Nhân bị thương cực kỳ nặng, nặng đến nỗi không sửa Tịch Diệt Thiên Luân được. Giờ xem ra Tịch Diệt Đạo Nhân cố ý giả bộ cho Ma Kha Thiên Quân xem, dụ gã công kích.

Nếu Ma Kha Thiên Quân thật sự tấn công Tịch Diệt Đạo Nhân thì Tịch Diệt Thiên Luân tùy thời tiêu diệt gã.

Tịch Diệt Đạo Nhân thấy hết hành động của Ma Kha Thiên Quân, thầm nghĩ:

- Kẻ đáng thương, vậy mà không dám xuống tay với ta.

- Ma Kha quỷ kế đa đoan nhưng khó làm được việc lớn, tối đa trở thành Đạo Quân, không tiến bộ thêm được. Hưm? Đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn không có gì, còn Nguyên Thủy đại đạo của Nguyên Thủy Thiên Tôn thật kinh người. Lý niệm trong đó có thể bổ sung đại đạo tịch diệt của ta, nếu dung nhập lý niệm đó vào đại đạo tịch diệt thì ta có thể hoàn thiện tịch diệt kiếp cuối cùng!

Tịch Diệt Đạo Nhân thầm kích động, từ Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam làm gã thấy tia sáng tận cùng đại đạo.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, phải tịch diệt hắn, dung nhập hắn vào đại đạo tịch diệt của ta!

Bất giác trăm vạn năm trôi qua. Trong thời gian này không ai chứng Đạo Quân, nhưng ngày càng nhiều cường giả nổi lên trong Tiên giới, ma giới, thời đại hưng thịnh trước giờ chưa từng có.

Vũ trụ Tiên giới, ma giới cộng lại có đến hơn bốn ngàn Thiên Quân. Hai vũ trụ phản chiếun hau, số lượng Thiên Quân Tiên giới ít hơn Thiên Quân vũ trụ ma giới một chút. Chủ yếu vì tu hành ma đạo mạnh mẽ hùng dũng, tốc độ tu luyện mau hơn tiên đạo thuần chính.

Hơn nữa hoàn cảnh sinh tồn trong vũ trụ ma giới khắc nghiệt, cạnh tranh khốc liệt, sức chiến đấu cao tầng hơn Tiên giới nhiều.

Về số lượng Đạo Quân thì vũ trụ ma giới thua xa vũ trụ Tiên giới. Ma đạo dũng mãnh đến hậu kỳ thì khó chứng đạo, không bằng cường giả tiên đạo căn cơ ổn định. Đạo tâm cường giả ma giới không như cường giả tiên đạo, thường hay có tình huống mất đạo tâm, tẩu hỏa nhập ma.

Cho nên cường giả ma đạo giai đoạn đầu dũng mãnh tăng vọt, đến cảnh giới Thiên Quân thường sẽ bị kẹt lại, tốn thời gian lâu hơn cường giả tiên đạo để rèn đạo tâm của mình. Cường giả ma đạo mất khá nhiều thời gian chứng Đạo Quân, càng khó khăn để chứng đạo.

Đến đây thì ba ngàn tiên châu Tiên giới, ba ngàn ma châu ma giới đã định hình hoàn toàn. Mỗi đại châu có vô số ngân hà tinh hệ, cương vực bao la vô ngần.

Chủ một châu thường là Thiên Quân hoặc đại viên mãn Tiên Quân, bám vào các đại giáo thành lập chư thiên hoặc chư địa, quản lý Tiên Vương, Tiên Quân. Dưới Tiên Vương, Tiên Quân quản lý một đế quốc, do tiên nhân

thống trị, tuyên truyền giáo lý củam ình, đại giáo thịnh hành trên đời.

Giữa các giáo môn, giữa tiên ma chinh chiến không ngừng nghỉ.

Một trăm vạn năm sau nghênh đón thời kỳ bom Đạo Quân nổ.

Bỉ Ngạn nương nương chứng đạo trước một bước, được gọi là Kim Đan giáo chủ. Tiếp theo Tử Hạm Đạo Mẫu, Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, Khuê Dực, Đạo Tạng Thiên Tôn, Hậu Tôn Đạo Quân, Vạn Chú Đạo Quân, đám Đạo Quân chuyển thế chứng đạo. Lại có La Ma Cổ Thần lấy ba ngàn trận pháp đại đạo chứng Đạo Quân.

Đến cuối thời kỳ trăm vạn năm bắt đầu có cường giả thế hệ trẻ chứng Đạo Quân. Chung Thiên, Phục Sá, Đinh Linh, ba cường giả trẻ được khai thiên khí vận, công đức lần lượt chứng đạo.

Đến trăm vạn năm lần thứ ba, các Đạo Quân chuyển thế trong Thiên Môn chứng đạo, chấn kinh kinh người. Một môn hai mươi mốt tồn tại có đến mười sáu Đạo Quân.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2790: Lấy Mộng Đoạn Tình.

Nhưng các thủ lĩnh Thiên Môn lánh đời, mặc dù chứng Đạo Quân chấn kinh thế nhân nhưng không nhận phong, không tạo dựng tiên châu, khai hoang mở mang bờ cõi. Thiên Môn không lập giáo tuyên truyền giáo lý, chỉ xây dựng các đạo cung như Thanh La cung, Thiên Hi cung.

Số lượng Đạo Quân trong Tiên giới, ma giới đã đến bốn mươi bốn người, cộng thêm Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân là bốn mươi bảy Đạo Quân.

Số lượng Đạo Quân trong Tiên giới hiện giờ đã vượt qua bất cứ thời đại nào trừ thời đại nguyên đạo, vô cùng hưng thịnh.

Hơn nữa đám thanh niên Vân Liên, Định Quang, Linh Châu Tử, Thiên Linh, Ma Thiên, Long Ngạn được khai thiên khí vận, công đức. Ma Kha Thiên Quân thì cho đến nay không có vẻ gì là chứng Đạo Quân. Đại đạo Bất Không bị người xóa, dù Ma Kha Thiên Quân luyện hóa đạo quả Bất Không còn sót lại cũng không phục hồi thực lực được. Ma Kha Thiên Quân muốn dựa vào đại đạo Bất Không chứng Đạo Quân thì rất khó khăn, nhưng gã có tiềm lực chứng đạo.

Có người đi đại điện Đạo Quân quả vị, sau khi ra ngoài tuyên bố là thế hệ trước có tiềm lực chứng đạo chỉ còn lại Tự Nhiên Lão Quân, Thái Chân Tiên Quân, Băng Liên Thánh Mẫu. Trọng Quang Thiên Quân, Đông Cực Thiên Quân, Tịch Thiên Quân không có tiềm lực chứng Đạo Quân.

Trong thế hệ trẻ thì đến hơn một trăm bảy mươi người có tiềm lực chứng Đạo Quân.

Tên của hơn một trăm bảy mươi người có tiềm lực chứng Đạo Quân lộ ra dẫn đến Tiên giới, ma giới gió tanh mưa máu. Hơn ba mươi người trẻ tuổi bị

giết, xóa tên khỏi bia đá Đạo Quân quả vị.

Mãi khi Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, La Hầu La Ma Đế, Kế Đố Ma Đế xuất thế trấn áp quần hùng hai giới mới bình ổn huyết chiến giết Đạo Quân có tiềm lực.

Sau này có tin là hai Tiên Đế, hai ma đế đi Ngọc Kinh Huyền Cung Thiên đánh Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế bầm dập, gần như chết.

Lại có tin đồn là nguyên nhân vụ việc do Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế cố ý tung tên mấy Đạo Quân có tiềm lực ra, gây nên gió tanh mưa máu.

Hôm nay hai nữ Tiên Quân Băng Phách Huyền Nữ, Phượng Nghi lên Đại La Thiên bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Phù Lê Nguyên Quân.

Hai nữ Tiên Quân đưa đạo quả của mình ra, hỏi Giang Nam:

- Ta có tư chất chứng đạo Thiên Quân nhưng bị tình trói buộc, xin Thiên Tôn dạy ta.

Thị Hiên Vi lườm Giang Nam, nửa cười nửa không nói:

- Lão gia lưu tình khắp nơi, bây giờ khổ chủ tìm đến, một lúc tận hai người. Thiếp thân muốn xem lão gia giải quyết chuyện này như thế nào.

Giang Nam trầm ngâm.

Phượng Nghi Nữ Quân, Băng Phách Huyền Nữ ngước lên nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn đạo diệu vô cùng. Hai nàng từng có đoạn tình duyên với Giang Nam, chẳng qua thiếp có tình lang vô ý, bọn họ có tư chất Thiên Quân nhưng bị tình duyên trói buộc, không chứng đạo Thiên Quân được.

Phượng Nghi Nữ Quân từng đi du lịch chung với Giang Nam, cùng nhau đối kháng Vạn Chú Đạo Quân. Băng Phách Huyền Nữ giúp đỡ Giang Nam chứng Tiên Quân. Tình cảm của hai nàng gửi gắm vào Giang Nam, nhưng hắn không có tình ý đó.

Hai nữ Tiên Quân bị tình yêu quấy nhiễu, đến cảnh giới viên mãn mới phát hiện khó chém tình duyên. Vì một đầu tơ tình gắn vào đạo quả, quấn quanh thần hồn, đầu bên kia ở trên người Giang Nam.

Giang Nam quá mạnh, cường đại đến khó tin. Cho nên Băng Phách Huyền Nữ, Phượng Nghi Nữ Quân có lòng muốn chặt đứt tình duyên cũng không làm được. Mấy trăm vạn năm hai nàng không thể chứng đạo Thiên Quân, buộc lòng đến gặp Giang Nam.

- Hai vị đạo hữu, ta có hai cách, các người hãy chọn đi.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Thứ nhất, ta luyện chế tam hồn tinh anh thất phách tinh anh, các người tu luyện lại đạo quả, tơ tình không thể ràng buộc đạo quả là có thể chứng đạo Thiên Quân. Thứ hai, ta khiến các người lấy mộng nhập đạo, ở trong mộng giải tình duyên. Sau khi tỉnh mộng thì tình duyên ta và đạo hữu đứt, có thể chứng đạo Thiên Quân.

Băng Phách Huyền Nữ suy tư giây lát, nói:

- Ta chọn loại thứ nhất.

Giang Nam gật đầu, giương mắt nhìn Phượng Nghi Nữ Quân.

Ánh mắt Phượng Nghi Nữ Quân phức tạp nhìn Giang Nam, chốc lát sau nói:

- Thiếp thân chọn loại thứ hai.

Giang Nam lặng im:

- Cũng tốt.

Giang Nam đứng dậy, ngón tay điểm vào trán Phượng Nghi Nữ Quân.

Phượng Nghi Nữ Quân nhập mộng. Giang Nam lại tốn mấy ngày luyện

chế tam hồn tinh anh thất phách tinh anh, giao cho Băng Phách Huyền Nữ.

Băng Phách Huyền Nữ tự chém đạo quả, luyện tam hồn tinh anh thất phách tinh anh vào đạo quả. Giang Nam kêu Băng Phách Huyền Nữ tu luyện trong Đại La Thiên, chờ khi nào chứng đạo Thiên Quân thì đi.

Thị Hiên Vi nhìn Phượng Nghi Nữ Quân còn trong mộng, hỏi:

- Lão gia, Phượng Nghi tỷ tỷ nhập mộng bao lâu mới tỉnh lại?

- Nàng sẽ gặp ta trong mơ, yêu nhau, cùng rơi vào bể tình.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Sau đó ta chết, chỉ còn một mình nàng khổ sở cầu đạo. Cô đơn chiếc bóng mãi đến khi tịch diệt kiếp bùng nổ. Kiếp thứ hai, nàng giữ ký ức kiếp trước nhưng vẫn gặp ta, kiếp thứ ba cũng vậy. Nàng sẽ đời đời yêu rồi tử biệt, cho đến kiếp nào đó nàng tỉnh ngộ ra, tự động quên tình duyên này. Ta chuẩn bị cho nàng một kiếp là một ngày, có tổng cộng năm trăm kiếp, năm trăm ngày, năm trăm giấc mơ.

Thị Hiên Vi mở miệng nói:

- Nếu mỗi đời mỗi kiếp Phuượng Nghi tỷ tỷ đều yêu và ở bên lão gia thì sao?

Giang Nam nhìn Phượng Nghi Nữ Quân, lắc đầu, nói:

- Không ai giống như nàng năm trăm kiếp si tình, nữ nhân ngốc năm trăm kiếp vẫn muốn bên ta. Phượng Nghi sẽ đi ra.

Hơn một trăm ngày sau Phượng Nghi Nữ Quân tỉnh mộng, thẫn thờ thật lâu, giọt lệ tràn ra khóe mắt. Trong mơ Phượng Nghi Nữ Quân quên tình duyên với Giang Nam.

Hôm nay Phượng Nghi Nữ Quân chứng đạo Thiên Quân.

Không lâu sau Băng Phách Huyền Nữ cũng chứng đạo Thiên Quân, hai nữ nhân cùng đi.

Giang Nam buồn bã thở dài, nhìn theo Phượng Nghi Nữ Quân, Băng Phách Huyền Nữ đi xa.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Phu nhân, thật sự không có nữ nhân nào ngốc như nàng.

- Không phải cá làm sao biết cá vui?

Thị Hiên Vi mỉm cười nói:

- Bọn họ được đạo nhưng mất đi rất nhiều. Ta mất đạo nhưng được rất nhiều.

Giang Nam gật gù, kêu đám Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân đến.

Giang Nam nói:

- Mang ý chí của ta hạ giới, triệu tập Đạo Quân, Thiên Quân trong thiên hạ mười năm sau đến Đại La Thiên. Lão gia sắp khai giảng trong Đại La Thiên, luận đạo với Đạo Quân, Thiên Quân trong thiên hạ.

Đám người Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân giật mình, lĩnh chỉ vội vàng đi.

Thị Hiên Vi nhìn Giang Nam, khẽ hỏi:

- Lão gia muốn đánh Đạo Quân, Thiên Quân toàn thiên hạ sao? Hay lão gia muốn bị đánh?

- Làm gì có!

Giang Nam cười lắc đầu, nói:

- Bốn mươi ba Đạo Quân, hơn bốn ngàn Thiên Quân làm gì đánh được ta? Nếu là trước kia, bọn họ hợp sức còn có vốn liếng đấu với ta. Nhưng lần trước ta đánh nhau cùng Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân, Nguyên Thủy đại đạo tiến thêm một bước, tăng cảnh giới tiên thiên nguyên thủy. Dù bọn họ liên minh với nhau cũng khó lọt vào mắt ta.

- Ý của lão gia là gì?

- Ta chỉ muốn muượn tay bọn họ nhìn xem tiên đạo phát triển đến mức nào. Sau khi Đế và Tôn sống lại thì tu vi thực lực đến mức nào? Ta cũng muốn thúc đẩy quần hùng thiên hạ để tiên đạo càng phát triển thịnh vượng hơn, chỉ có thế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2791: Đại La Thiên Truyền Đạo. (1)

Giang Nam khẽ thở dài:

- Hiếm có đối thủ, ta càng đứng trên cao thì nhận ra càng ít đối thủ, động lực thúc đẩy ta đi tới càng nhỏ. Đế và Tôn, Đạo Không mạnh lên thì ta mới có động lực lớn được.

Thị Hiên Vi nhíu mày, lòng có chút bất an:

- Ý của lão gia là...

- Đế và Tôn, Đạo Không tương lai sẽ có trận đánh với ta, bọn họ sẽ không cho ta mãi mãi ngồi trên ngôi Thiên Tôn. Muốn tiến thêm một bước thì phải mạnh hơn ta, bọn họ phải cường đại đến mức uy hiếp được ta!

Giang Nam cười nói:

- Ta cần áp lực.

Thị Hiên Vi khó hiểu lắc đầu:

- Nói tới nói lui rốt cuộc lão gia vẫn là muốn đánh đám Thiên Quân, Đạo Quân. Nhóm Hồng nhi, Quân nhi không dám đánh với lão gia.

Giang Nam cười cười:

- Vậy cũng phải đánh.

Ánh mắt Giang Nam sâu thẳm, lòng thầm nhủ:

- Hy vọng cái tương lai chỉ mình ta sống mãi đó sẽ không ibao giờ đến. Chưa chắc ta ngăn được tịch diệt kiếp xảy ra, nhưng nếu có mấy tồn tại chứng tận cùng đại đạo thì không chừng sẽ ngăn lại được tịch diệt kiếp. Đế

và Tôn, Đạo Không, hy vọng các người chứng Đạo Quân biến càng mạnh hơn.

Đại La Thiên Nguyên Thủy Thiên Tôn mời Thiên Quân, Đạo Quân khắp thiên hạ khai đàn giảng pháp, tin tức nhanh chóng truyền ra chấn động thiên hạ. Bao nhiêu người thầm suy đoán phải chăng Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn thống nhất Tiên giới, ma giới, mời Đạo Quân, Thiên Quân toàn thiên hạ đến Đại La Thiên rồi một lưới bắt hết?

- Nguyên Thủy Thiên Tôn có nhiều bằng hữu, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế đều là nhi tử của hắn. Bỉ Ngạn, Huyền Đô, Càn Nguyên, Tử Hạm, Mông Tốn, Vạn Chú là bằng hữu cũ. La Hầu La Ma Đế có quan hệ mập mờ với Nguyên Thủy Thiên Tôn. Quan trọng nhất là trong Thiên Môn có mười sáu Đạo Quân, môn chủ là nữ nhi của hắn. Hơn bốn mươi vị Đạo Quân thì phe phái Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếm hai mươi sáu người, nếu hắn muốn bắt hết Đạo Quân, thống nhất hai giới thì ai chắn được?

- Nghe đồn ba Đạo Quân Thánh Ma, Quỷ Nhung Lê Hoa, từng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt. Thiên Tôn không làm khó bọn họ, sợ là ba Đạo Quân này cũng thành thuộc hạ của hắn. Nghe nói Khổ Hạnh Thiên Tôn từng có duyên gặp mặt với Thiên Tôn.

- Còn Nguyên Dục Tiên Đế, nghe nói lúc Thiên Tôn chứng đạo Thiên Quân chỉ có Nguyên Dục Tiên Đế chưa từng ra tay với hắn.

- Nói thế thì còn có Thái Nhất, Ngọc Kinh. Nghe nói Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế từng mấy lần đi Đại La Thiên nghe giảng, Thiên Tôn tiếp đãi hai người rất nồng nhiệt.

- Nghe đồn Hỗn Độn Linh Đế và Thiên Tôn có dính líu với nhau, hình như La Hầu La Ma Đế là nhi tử của hai người.

- Nếu Hỗn Độn Linh Đế là người của Thiên Tôn thì Hỗn Độn giáo chủ không thoát.

- Nói đến thì hai Đạo Quân trẻ Phục Sá, Đinh Linh từng liên tục đi Đại La Thiên đưa sách, hay bên trong có ẩn ý gì?

Nhiều tin đồn nổi lên, nhưng mọi người tính đến cuối cùng hình như chư thiên Đạo Quân đều có liên quan, tình cảm sâu hoặc cạn với Nguyên Thủy Thiên Tôn. Chỉ còn lại mấy Đạo Quân Thiên Hoang, Vô Tà, Khuê Dực, Đạo Tạng, Chung Thiên.

Không lẽ Nguyên Thủy Thiên Tôn mời Thiên Quân, Đạo Quân khắp thiên hạ chỉ vì hàng phục bọn họ?

Nếu không vì hàng phục Thiên Quân không thuộc phe Đại La Thiên thì không cần gióng trống khua chiêng, kinh động nhiều Đạo Quân như vậy.

Nhiều Đạo Quân, Thiên Quân ở chốn xa xôi bắt đầu nhích người, chạy đi Đại La Thiên Tiên giới. Nhóm đầu tiên gióng trống khua chiêng đi Đại La Thiên là La Hầu La Ma Đế, Kế Đố Ma Đế. Bọn họ cách Đại La Thiên xa nhất, mang theo nhiều Thiên Quân ở vũ trụ ma giới, rất là rầm rộ.

Các Thiên Quân khác cũng hành động, từ nơi xa xôi đi. Năm cuối các Thiên Quân cũng đi Đại La Thiên.

Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Chung Thiên đi hỏi ý Đạo Không Đạo Nhân.

Hai Đạo Không Đạo Nhân nhìn nhau, cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn thúc đẩy ta, Đế và Tôn. Các người đi trước, ta sẽ đi Đại La Thiên gặp hắn.

Ba hỗn độn Đạo Quân lòng rung động.

Đại Diễn Cổ Thần vội nói:

- Lãnh tụ còn chưa chứng Đạo Quân, e rằng...

Đạo Không áo trắng cười nói:

- Không sao, thân thể kiếp trước của ta còn đó, hơn nữa ta đi chưa chắc đánh nhau với hắn, chỉ nói đạo lý. Cho thế nhân biết trên đời này không chỉ một mình Nguyên Thủy là Thiên Tôn.

Tận cùng ma giới, trong tầng tầng hư không kín, có chín mươi chín tầng hư không.

Đạo Tạng Đạo Quân cẩn thận vào tầng hư không cuối cùng, khom người nói:

- Đại đế, Nguyên Thủy Thiên Tôn mời ta đi Đại La Thiên nghe giảng, còn mời cả Ma Kha sư huynh. Không biết...

Tịch diệt kiếp dâng lên, cực kỳ kinh người, bên trong vọng ra giọng Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh nhạt nói:

- Ngươi cứ đi đi. Ma Kha, ngươi cũng đi Đại La Thiên một chuyến.

Ma Kha Thiên Quân giật mình, do dự.

Giọng nói của Tịch Diệt Đạo Nhân không chứa chút tình cảm:

- Ta cũng sẽ đi, luận chứng một phen với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trung tâm Tiên giới, không gian to lớn hai đạo quả bao phủ Tiên giới, ma giới. Hai Đạo Quân trẻ Phục Sá, Đinh Linh khom người đứng trước Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, dường như đang lắng nghe cái gì.

- Vâng thưa sư tôn.

Phục Sá, Đinh Linh đứng thẳng, rời đi Đại La Thiên.

Trong Đạo Quân điện, phân hồn Vô Cực Thiên Tôn nhìn Vô Cực thư đồng.

Vô Cực Thiên Tôn kinh ngạc hỏi:

- Ngươi cũng được mời tham gia thịnh hội Đại La Thiên?

- Giảng đạo với Đạo Quân, Thiên Quân trong thiên hạ? Đế Giang định đạo ta vừa ra là vạn đạo thần phục sao? Ha ha ha ha ha ha! Nếu hắn muốn mời Đạo Quân, Thiên Quân thì Đạo Quân điện của ta cũng không ngoại lệ. Ngươi đi mời đám Trọng Hòa Đạo Quân đến đây.

Lòng Vô Cực Thiên Tôn rung động vội vàng chạy ra ngoài.

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói nhỏ:

- Nguyên Mẫu cố ý phong ấn đám người Trọng Hòa trong Thông Thiên các, nhốt bọn họ mấy ức năm. May mắn bị ta phát hiện thả đám người Trọng Hòa ra, tiếc rằng có mấy đạo hữu tu vi quá mạnh, đi quá sâu, trong thời gian ngắn đừng hòng đi ra. Nhưng dựa vào đám người Trọng Hòa và ta đủ làm Đại La Thiên náo nhiệt.

- Đế Giang, ngươi đã giảng pháp, vậy thì ta và ngươi hãy biện một phen, khiến Đạo Quân thiên hạ thần phục ta, tăng mạnh thực lực của Đạo Quân điện ta.

Hôm nay trên Đại La Thiên dị tượng đầy trời, các Thiên Quân đến. Cửu long lâu thuyền, thải phượng đầy trời, sóng vàng vạn dặm, huyết hải ma uyên, khí phách siêu phàm, rất là xa hoa. Tất cả chạy đến Đại La Thiên biểu thị mình bất phàm.

Mấy Thiên Quân thường là tuấn kiệt trong người trẻ tuổi, lấy pháp bảo xa hoa nhất của mình, lâu thuyền tiên thành, tráng lệ xa hoa, lộ nổi bật trên Đại La Thiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2792: Đại La Thiên Truyền Đạo. (2)

Bọn họ đều là Tiên Đế, ma đế, có nhiều Thiên Quân đi theo, muốn điệu thấp cũng không được.

Giang Tuyết Tình mang theo nhiều lãnh tụ Thiên Môn đến thì càng điệu thấp hơn. Những Đạo Quân trong Thiên Môn có nông dân, thợ săn, tiên sinh dạy học, lão nhân tự chơi cờ, phu nhân canh cửi, hình tượng nhà quê bắt mắt.

hiện giờ Đại La Thiên bao phủ trên đỉnh, nguyên thủy chi khí hình thành biển mây dao động, các cung điện xinh đẹp đứng thẳng trong mây. Trời trăng treo cao, tinh tú chiếu rọi, biển mây sóng vàng cuồn cuộn không dứt.

Trên biển mây có bốn ngàn tám trăm bồ đoàn, các Đạo Quân, Thiên Quân ngồi xuống.

Giang Nam, Thị Hiên Vi cũng ngồi xuống. Ma Kha Thiên Quân, Đạo Tạng Đạo Quân đến nơi, lòng phập phồng lo sợ.

Giang Nam nhìn quanh một vòng, cười nói:

- Các vị đạo hữu, hãy bày đạo quả ra đi.

Đám Đạo Quân, Thiên Quân phe Đại La Thiên nghe vậy lấy đạo quả ra. Tu luyện đến cảnh giới Thiên Quân, Đạo Quân thì ít ai ký thác đạo quả trong tiên thiên Tiên vực, vì dù là Tiên vực cũng không an toàn bằng thân thể mình. Đa số Thiên Quân, Đạo Quân ký thác đạo quả trong cơ thể mình.

Đám người Huyền Đô, Càn Nguyên, Tịch Ứng Tình, Đạo Vương, Đông Cực lấy đạo quả ra, dị tượng đầy trời khác nhau. Có dị tượng tạo hóa, huyền đài, tiên quang thần đạo. Chư tiên vĩ đại, tiên hồ chín đuôi. Dị tượng đế hoàng, dị tuượng thần thụ, dị tượng cực lạc, dị tượng Đạo Tổ. Các màu ánh sáng chiếu rọi Đại La Thiên như kim đỉnh.

Đại La Thiên tự phát ra ánh sáng vô tận chiếu đỉnh Tiên giới sáng trong, hỗn độn vực ngoại cũng bị ánh sáng chiếu rực rỡ.

Có một loại ba ngàn đại đạo xuyên qua hư không hư minh, như gợn sóng dập dờn, rất huyễn lệ.

Trong Đại La Thiên, nguyên thủy chi khí dần dung nhập vào các đạo quả, đạo âm xinh đẹp kỳ lạ vang lên kích phát mỗi đại đạo trong đạo quả nâng cao tu vi.

Các Đạo Quân, Thiên Quân khác do dự, dù gì lấy đạo quả ra rất nguy hiểm. Nếu Giang Nam đánh nát đạo quả của bọn họ thì chết chắc.

Giây lát sau cường giả phe Đại La Thiên được nhiều ích lợi, từ trong nguyên thủy chi khí tham ngộ ra đạo lý bình thường khó tham ngộ được, ai nấy cười toe toét.

Thế là mấy Thiên Quân khác lấy đạo quả ra, cũng có nhiều nguyên thủy chi khí dung nhập vào đạo quả của bọn họ.

Giang Nam đối xử bình đẳng, chỉ cần lấy đạo quả ra là được lợi lộc ngay.

Nhưng còn một số Đạo Quân, Thiên Quân không tin tưởng Giang Nam, chưa lấy đạo quả ra.

Giang Nam mặc kệ, lòng máy động, trong Đại La Thiên vang vọng đạo âm.

Càn Nguyên biến sắc mặt, nhỏ giọng nói:

- Nhân quả huyền đài đại đạo? Và lĩnh ngộ còn thâm sâu hơn ta, nhân quả huyền đài tiên thiên!

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân biến sắc mặt nhỏ giọng nói:

- Tạo hóa tiên thiên?

Những người khác như Hồng Đạo Nhân nghe đạo âm là diệu lý tối cao hồng mông tiên thiên. Quân Đạo Nhân nghe là diệu lý tối cao vô vi tiên thiên. Kế Đố Ma Đế nghe là đạo và lý vô thượng ma cảnh tiên thiên. La Hầu La Ma Đế nghe là diệu lý trầm luân tiên thiên.

Ngoài ra đám người Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết, Đạo Vương, Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Tinh Quang nghe đạo lý đều khác nhau. Bọn họ nghe đạo âm là đại đạo mà bọn họ tu hành, cao sâu hơn bọn họ lĩnh ngộ. Cả đám nghiêng tai lắng nghe, bất giác chìm vào trong đó, khó thoát ra được.

Đám người Khổ Hạnh Thiên Tôn, Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế rất ngạc nhiên. Bọn họ nghe đạo âm chỉ là tiếng hỗn độn, không lĩnh ngộ được gì.

Khổ Hạnh Thiên Tôn nhìn xung quanh, thấy các Đạo Quân, Thiên Quân lúc trước lộ đạo quả mặc kệ có phải là phe Đại La Thiên hay không đều chìm trong ngộ đạo. Khổ Hạnh giáo chủ lòng máy động, lấy đạo quả của mình ra.

Lúc trước Khổ Hạnh Thiên Tôn không lấy đạo quả ra, chỉ quan sát vì không quen thân với Giang Nam, chỉ giao dịch vài lần, không mấy tin tưởng hắn.

Khổ Hạnh Thiên Tôn lộ ra đạo quả, biến sắc mặt, hai tay chắp vào nhau:

- Thiện tai thiện tai, Thiên Tôn lĩnh ngộ ra vô lậu tiên thiên, được đạo diệu vô lậu tiên thiên, lão tăng khâm phục.

Nguyên Dục Tiên Đế nghe vậy giương mắt nhìn hướng Giang Nam, thấy hắn ngồi im, thân hình to lớn vĩ đại, đôi mắt khép. Đại đạo quanh thân Giang Nam chấn động khiến Đại La Thiên phát ra các loại đạo âm huyền diệu.

Nguyên Dục Tiên Đế lấy đạo quả ra, cười nói:

- Càn Nguyên nghe ra nhân quả tiên thiên, Huyền Đô nghe tạo hóa tiên thiên, Khổ Hạnh giáo chủ cũng nghe ra vô lậu tiên thiên, trẫm không tin Thiên Tôn có thể giảng ra Thái Cực tiên thiên!

Nguyên Dục Tiên Đế mới lấy đạo quả ra liền nghe đạo âm hùng vĩ chấn động. Mới rồi đạo âm mơ hồ thoáng chốc biến rõ ràng, là Thái Cực tiên thiên mà Nguyên Dục Tiên Đế tinh thông.

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế thấy vậy nhíu mày lấy đạo quả hai phân thân của mình ra, một phân thân tham ngộ hồng mông tiên thiên, phân thân khác tham ngộ nguyên thần tiên thiên.

Không ngờ Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế mới lấy đạo quả ra quả nhiên nghe thanh âm đại đạo nguyên thần tiên thiên, hồng mông tiên thiên,

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế cười to bảo:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn giảng pháp thật mới mẻ, ta muốn biện pháp xem Thiên Tôn có bản lĩnh gì!

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế lấy đạo quả bản thể ra, cười hỏi:

- Thiên Tôn, người có thể giảng vài phần đạo lý tam nguyên tiên thiên của ta?

Ngay sau đó Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế biến sắc mặt, lỗ tai nghe đạo âm tam nguyên tiên thiên.

Thật ra tam nguyên tiên thiên của Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế chưa viên mãn, đây là cảnh giới tiên thiên gã tự sáng tạo, chuẩn bị dung hợp hồng mông tiên thiên, nguyên thần tiên thiên hóa thành tam nguyên thái nhất tiên thiên.

Loại cảnh giới tiên thiên này là Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế vất vả khổ cực chịu đựng không biết bao nhiêu vạn năm, chưa từng lộ ra trước mặt ai, ý định vượt qua Thái Cực tiên thiên của Nguyên Dục Tiên Đế, vượt qua Giang Nam, vượt qua Đế và Tôn.

Nhưng muốn tam nguyên quy nhất thì khó khăn biết bao, bây giờ Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế chỉ có thành tựu nhỏ.

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế mới lấy đạo quả ra đã nghe trong Đại La Thiên truyền đến đạo âm tam nguyên tiên thiên, cú sốc quá lớn.

cảnh giới tiên thiên chưa từng thi triển trước mặt ai vậy mà có trong tiên thiên nguyên thủy của Giang Nam. Hỏi sao Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế không giật mình, không ủ rũ?

Linh Nữ ngâm khẽ, lấy đạo quả của mình ra. Linh Nữ biến sắc mặt, nàng nghe thấy hỗn độn tiên thiên, đẳng cấp rất cao, gần như không thua gì Đạo Không Đạo Nhân truyền thừa.

Đám người Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế, Đại Diễn Cổ Thần, La Hầu La Ma Đế, Kế Đố Ma Đế, Mông Tốn Đạo Quân, Thánh Ma, Vạn Chú, Tử Hạm, Bỉ Ngạn, các Đạo Quân cổ xưa nghe thấy đạo âm là thanh âm đại đạo mình quen thuộc nhất.

Trên Đại La Thiên, càng nhiều Đạo Quân, Thiên Quân lấy đạo quả ra. Đạo quả mới xuất hiện thật không tầm thường, mỗi người nghe đạo âm khác nhau.

Đạo Quân chưa lĩnh ngộ tiên thiên thì nghe ba ngàn đại đạo mình nghiên cứu ra. Đạo Quân đã lĩnh ngộ tiên thiên thì nghe cảnh giới tiên thiên mà mình cực nhọc nghiên cứu.

Ma Kha Thiên Quân thấy vậy mắt lóe tia sáng, lấy đạo quả đã luyện thành đại đạo Bất Không ra, nghe đạo âm đại đạo Bất Không truyền đến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2793: Đạo Không Ra Nguyên Thủy Đại La Thiên. (1)

- Không uổng là Đại La Thiên Thiên Tôn, hùng cứ thiên cao nhất Tiên giới mấy trăm vạn năm không ngã, có thể nhận ra tất cả đại đạo, chứa hết đại đạo. Nhưng tiên thiên của hắn tuyệt đối không bao gồm tịch diệt tiên thiên!

Ma Kha Thiên Quân lòng máy động, hơi thở đạo quả đột nhiên thay đổi, tràn ngập hơi thở tịch diệt, đây là tịch diệt tiên thiên do gã tham ngộ ra.

Loại cảnh giới tiên thiên này tuy cùng tên với tịch diệt tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng có điều khác. Tịch Diệt Đạo Nhân tu hành từ các tịch diệt kiếp hủy diệt mọi thời đại, luyện thành tịch diệt tiên thiên. Ma Kha Thiên Quân thì dùng đại đạo các thời đại tự mình tu hành lên đến đẳng cấp Đạo Quân sau đó tịch diệt hết chúng nó, luyện thành đại đạo tịch diệt, luyện ra tịch diệt tiên thiên.

Tịch diệt tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân có khí thế hùng vĩ, khí phách tiêu trừ tất cả, nhưng khó thể khống chế. Tịch diệt tiên thiên của Ma Kha Thiên Quân thì tinh tế, nội liễm, càng thêm dễ dàng khống chế.

Tuy Ma Kha Thiên Quân là cảnh giới Thiên Quân nhưng gã tham ngộ ra tiên thiên đạo cảnh, giờ gã lộ ra một chút tịch diệt tiên thiên. Ma Kha Thiên Quân bỗng nghe đạo âm tịch diệt tiên thiên vang bên tai hòa cùng tịch diệt tiên thiên của gã, Ma Kha Thiên Quân hết hồn.

- Không thể nào! Không thể nào! Ta khổ cực nghiên cứu nhiều năm, đi thông con đường thẳng đến tận cùng đại đạo tịch diệt thật sự. Tịch Diệt Đạo Nhân cũng không bằng ta, Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể nào đi trước ta được! Hắn tuyệt đối không thể nào cũng lĩnh ngộ ra tịch diệt tiên thiên!

Ma Kha Thiên Quân thẫn thờ, đạo âm chấn động bên tai, tận thế kiếp âm ầm ĩ. Đạo và lý đại đạo tịch diệt đẳng cấp cao sâu hơn tới lui giao thác, tình

bày đạo diệu tịch diệt tối cao, khiến Ma Kha Thiên Quân càng chán nản.

Giờ phút này, tất cả Đạo Quân, Thiên Quân đến tham gia Đại La Thiên đều lấy đạo quả ra, bao gồm Phù Lê Nguyên Quân Thị Hiên Vi.

Các loại thời đại đối diện nhau trên bầu trời Đại La Thiên. Tuy các loại đạo âm nhiều nhưng ngay ngắn theo thứ tự, đại đạo giao hưởng, các loại tiên quang, thần quang chiếu rọi Đại La Thiên, chiếu nơi này thành kim đỉnh Tiên giới.

Loại này tình hình cực kỳ khủng bố, một trăm người tu đạo thì có một trăm cách nghĩ. Mỗi người hiểu biết về đạo khác nhau, có thể bày ra một trăm hướng đi khác biệt.

Chỗ này có bốn ngàn tám trăm bồ đoàn, bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân dù tu luyện cùng một loại đại đạo pháp môn cũng sẽ diễn biến ra bốn ngàn tám trăm loại khác nhau, mỗi người có thành tựu riêng.

Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam phân hóa ra bốn ngàn tám trăm loại, khiến bọn họ nhìn thấy đại đạo của mình bên trong Nguyên Thủy đại đạo.

Đây đúng là chuyện không thể nào!

- Các vị đạo hữu, đạo lý càng biện càng rõ, hôm nay ta không chỉ khai đàn giảng pháp cũng là để biện pháp với các đạo hữu.

Giọng Giang Nam ồm ồm cười nói:

- Các vị đạo hữu mỗi người một đạo lý, hãy biện cùng ta đi. Nếu các người thắng ta trong mỗi lĩnh vực của mình thì ta sẽ nhường lại Đại La Thiên và danh hiệu Thiên Tôn, tôn người đó làm Thiên Tôn.

Giang Nam thốt lời làm nhiều tồn tại tim đập nhanh.

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế cao giọng nói:

- Thiên Tôn, biện pháp chỉ là tiểu đạo, đạo hạnh luận chứng, cuối cùng vẫn phải xem thủ đoạn phân biệt thắng thua. Rốt cuộc cần đánh nhau mới nhìn ra đạo hạnh của ai sâu ai cạn.

Đám người Nguyên Dục Tiên Đế, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế mắt lóe tia sáng, gật gù.

Giang Nam cười hỏi:

- Ý của Thái Nhất đạo hữu là...?

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế mỉm cười nói:

- Nói miệng không bằng chứng, dùng nắm đấm là hơn.

Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế gật đầu, nói:

- Luận đạo khó mà byà ra tu vi thực lực thật sự, chỉ có đạo pháp thần thông mới thể hiện bản lĩnh thật.

Giang Nam cười to bảo:

- Tốt! Thái Nhất đạo hữu, Ngọc Kinh đạo hữu có khí phách như vậy sao ta có thể không thành toàn? Nếu các vị đạo hữu có ý này thì cứ ra tay đi, ta bảo đảm đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên được, thần thông của các người sẽ không phá hỏng Tiên giới, ma giới.

Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế nhìn các Đạo Quân cổ xưa Nguyên Dục Tiên Đế, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế. Mấy Đạo Quân nhẹ gật đầu, trừ bọn họ ra các Thiên Quân trẻ tuổi cũng hăm hở.

Giang Nam chỉ tay một cái, vô số linh quang hiện ra trong Nguyên Thủy Đại La Thiên biến thành các Giang Nam ngồi xuống trước mắt bốn ngàn tám trăm Đạo Quân, Thiên Quân.

Những Giang Nam này do tiên thiên nguyên thủy linh quang biến thành, cùng tu vi, đại đạo với bốn ngàn tám trăm Đạo Quân, Thiên Quân. Đám

người Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Thị Hiên Vi, Giang Tuyết Tình là người thân với Giang Nam cũng có các Giang Nam đối diện, đại đạo đối ứng với bọn họ.

Giang Nam cười nói:

- Mời các vị.

Trên Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm Đạo Quân, Thiên Quân trầm ngâm. Từng đợt ba ngàn đại đạo đan xen, vô cùng huyễn lệ.

Giây lát sau có người chọn biện pháp. Đám Đạo Quân cổ xưa Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, Hồng Đạo Nhân, Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất toàn nghe tiên thiên đạo lý cao thâm khó dò. Nhưng với nội tình, kiến thức của bọn họ, lại trong lĩnh vực mình am hiểu nhất đương nhiên có thể biện pháp luận đạo với Giang Nam.

Nhiều Thiên Quân khác mới mở miệng chợt phát hiện không nói được. Giang Nam linh quang phân thân phía đối diện đã bày ra đạo và lý của bọn họ. Đám người trợn mắt há hốc mồm, ngồi thừ người. Có người bị sốc nặng, có người vắt óc suy tư làm sao sáng tạo đạo lý mới để luận đạo với Giang Nam.

Từ đây nhìn ra ngộ tính, tư chất và đạo tâm của mọi người sâu cạn thế nào.

Người bỏ cuộc đạo tâm không đủ, người tiếp tục tham ngộ đạo tâm đủ, nếu có thể giảng ra một, hai phần đạo lý mới thể hiện ngộ tính cao thấp.

Nếu không đủ ngộ tính thì tư chất có thể bù đắp. Ví dụ đám người Định Quang, Long Ngạn được khai thiên khí vận, công đức, gặp chỗ không hiểu liền sáng tạo hướng mới, tiếp tục luận đạo với Giang Nam.

Gần một ngày sau đa số Thiên Quân đã á khẩu, ngồi trên bồ đoàn chỉ biết nghe giảng.

Có Thiên Quân chọn đánh nhau, mới ra tay liền bị Giang Nam linh quang phân thân đè xuống, thần thông bị khắc chế, không dao động thần thông nào truyền ra Nguyên Thủy Đại La Thiên được.

Trong Thiên Quân có nhiều Thiên Quân kỳ tài ngút trời, tu vi không bằng thế hệ trước nhưng ngộ tính kinh người, mở con đường khác, chống đỡ lâu hơn.

Trong phe Giang Nam, người kiên trì lâu nhất là Đạo Vương, Băng Liên Thánh Mẫu, Linh Lung Tiên Quân, Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình. Nhưng rất nhanh Linh Lung Tiên Quân, Đạo Vương cũng á khẩu. Tiếp theo Băng Liên Thánh Mẫu không nói được nhiều đạo lý hơn. Giang Tuyết, Tịch Ứng Tình chống đỡ lâu hơn.

Lại qua một đoạn thời gian, Giang Tuyết không nói được gì, chỉ còn mình Tịch Ứng Tình.

Tịch Ứng Tình ngộ tính xuất chúng, gặp cường liền mạnh, Bất Xá thiên công chứa nhiều đạo lý, sửa cũ thành mới, chỗ nào không hiểu thường sáng tạo ra lĩnh vực mới.

Tư chất của Tịch Ứng Tình không bằng nhiều Thiên Quân, Đạo Quân khácn hưng ngộ tính thì hơn người, thành một trong số ít Thiên Quân chống đến cuối cùng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2794: Đạo Không Ra Nguyên Thủy Đại La Thiên. (2)

Thiên Quân có thể kiên trì đến bây giờ thường là có tên trong đại điện Đạo Quân quả vị, không nhiều, chỉ khoảng một trăm người. Mỗi mình Tịch Ứng Tình là không có tên trong đại điện Đạo Quân quả vị, nhưng gã lại kiên trì đến bây giờ, khiến người liếc nhìn.

Lại qua một ngày, trong Thiên Quân những tồn tại có tư chất Đạo Quân không còn gì để biện, bọn họ bị hạn chế cảnh giới, có thể mở đường đi khác đã là ghê gớm. Bọn họ không nghiên cứu đủ đạo lý sâu sắc hơn, chỉ có thể nghe giảng.

Lúc này Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, tồn tại rốt cuộc hành động, thể hiện cảnh giới tiên thiên mà mình lĩnh ngộ tấn công Giang Nam linh quang phân thân phía đối diện.

Đại đạo ầm vang trong Đại La Thiên. Thiên Quân cổ xưa, còn là Đạo Quân lĩnh ngộ ra tiên thiên có thực lực thâm sâu khủng bố, đại đạo chứa ba ngàn đại đạo hoàn chỉnh, khi đánh nhau đương nhiên kinh thiên động địa, không tầm thường.

Các Đạo Quân thi triển cảnh giới tiên thiên lay động Đại La Thiên, Giang Nam linh quang phân thân phía đối diện bọn họ cũng thi triển cảnh giới tiên thiên tương tự đối kháng lại.

Mặc kệ bọn họ thần thông vô lượng, công kích không thể truyền ra Nguyên Thủy Đại La Thiên. Đạo quả của mấy Thiên Quân, Đạo Quân khác cũng không trúng tai vạ.

Mấy Đạo Quân, Thiên Quân giật mình. Càn Nguyên không kiềm được đứng dậy ra tay, gã vừa hành động thì đám Đạo Quân Khổ Hạnh Thiên Tôn, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm cũng tấn công

hướng Giang Nam linh quang phân thân trước mặt mình. Càng nhiều đại đạo, nhiều tiên thiên đạo cảnh thi triển. Các Thiên Quân, Đạo Quân say mê nhìn hoa cả mắt.

Hồng Đạo Nhân vái hướng Giang Nam, nói:

- Phụ thần thứ lỗi, hài nhi sốt ruột vấn đạo...

Giang Nam gật đầu. Hồng Đạo Nhân cũng tấn công Giang Nam linh quang phân thân, xác minh hồng mông tiên thiên.

Sau khi Hồng Đạo Nhân hành động, Quân Đạo Nhân, La Hầu La Ma Đế, Kế Đố Ma Đế, Giang Tuyết Tình không ngồi yên, đứng lên vái Giang Nam rồi công kích.

Bỉ Ngạn nương nương, mười sáu Đạo Quân trong Thiên Môn, Thánh Ma, Quỷ Nhung, Lê Hoa cùng ra tay.

Ma Kha Thiên Quân do dự một lúc, nhìn Đạo Tạng Đạo Quân, hai người cùng công kích.

Chung Thiên nhìn Phục Sá, Đinh Linh, ba người gật đầu, lao lên.

Những Thiên Quân đã bỏ cuộc thấy vậy thì cũng công kích, bao gồm Đạo Vương, Lạc Hoa Âm, Tịch Ứng Tình, Giang Tuyết, dùng thần thông xác minh đạo pháp.

Đến bây giờ người không công kích Giang Nam chỉ còn mình Thị Hiên Vi, nhưng nàng cũng rục rịch.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Lão gia thứ lỗi!

Thị Hiên Vi vỗ chưởng công kích Giang Nam linh quang phân thân trước mặt.

Nguyên Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân, Tiên Quân như Thị Hiên Vi cùng công kích. Bốn ngàn tám trăm Giang Nam linh quang phân thân nghênh chiến mọi người, các loại thần thông, các loại đại đạo, các loại linh quang, các loại tiên thiên đạo cảnh vô cùng chói mắt.

Lúc này từng khí thế cực kỳ hùng hồn giáng xuống. Bảy Đạo Quân cổ xưa phong cách ăn mặc thời đại tiền sử đi đến Đại La Thiên.

Đạo Quân tiền sử khom người nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn mời quần hùng thiên hạ đến Đại La Thiên dự hội, không biết có bao gồm Đạo Quân Đạo Quân điện ta không?

Trên Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân rung động giương mắt nhìn. Bảy Đạo Quân vô cùng cổ xưa đã leo lên Đại La Thiên. Khí thế, đại đạo của bọn họ khác hẳn tiên đạo, còn giữ lại đạo vận tiền sử. Khí thế của mỗi Đạo Quân không thua gì Nguyên Dục Tiên Đế.

Thiên Hi Thánh Nhân nhỏ giọng nói:

- Trong Đạo Quân điện, các đời Đạo Quân cường đại nhất được gọi là tôn rốt cuộc xuất thế, hơn nữa một lần ra bảy Đạo Tôn!

Trọng Hòa Đạo Tôn đến từ Đạo Quân điện mỉm cười, thanh âm vang vọng không dứt:

- Đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên được? Bảy nắm xương già chúng ta rất muốn thử một lần, xem coi có thể phá đạo cảnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn không. Mong Thiên Tôn thành toàn!

Đám Đạo Quân chuyển thế Nguyên Dục Tiên Đế, Mông Tốn Đạo Quân, Thiên Hi Thánh Nhân lộ vẻ mặt ngạc nhiên. Theo bọn họ biết thì Đạo Quân Đạo Quân điện ít khi nào can thiệp các thời đại vận chuyển. Bảy Đạo Tôn Đạo Quân điện giáng lâm Đại La Thiên là lần đầu tiên từ xưa đến nay.

Nghe ý của đám người Trọng Hòa Đạo Tôn thì bọn họ đến là muốn luận

đạo với Giang Nam, thử xem có thể phá Nguyên Thủy Đại La Thiên không.

Đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên được.

Tuy Giang Nam được tôn làm Nguyên Thủy Thiên Tôn, thời đại tiên đạo công nhận hắn là Thiên Tôn nhưng câu đó khá lớn lối. Một câu đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên được còn ngông hơn bất cứ lời lẽ hùng hồn nào trên đời. Bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân không phục.

Nhưng Đạo Quân điện cao cao tại thượng ở ngoài trần thế tại sao nhập thế, cũng đến góp vui?

Đa số Thiên Quân không biết Đạo Quân điện, dù gì là thế hệ trẻ, ít khi biết lịch sử trước khi Tiên giới hoàn toàn mở mang chứ nói gì đến Đạo Quân điện bí ẩn?

- Bảy vị đạo hữu từng giúp ta trải con đường đi thông Thông Thiên các, xem như có sâu xa với ta.

Giang Nam lòng máy động, bảy bồ đoàn xuất hiện, cười nói:

- Mời bảy đạo hữu ngồi, chúng ta lĩnh giáo một hai đi.

Nguyên Dục Tiên Đế rung động:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn định luận đạo, so đấu với bảy lão quái vật?

Kiếp trước Nguyên Dục Tiên Đế là Vạn Vật Đạo Tổ, Thiên Tâm, Thiên Bảo, không chỉ một lần đi Đạo Quân điện, tiếc nuối là không được chọn, không có duyên vào trong. Nhưng Nguyên Dục Tiên Đế nhận biết một số tồn tại cổ xưa trong Đạo Quân điện.

Trong bảy người, Nguyên Dục Tiên Đế từng thấy mặt Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn.

Nguyên Dục Tiên Đế thầm nghĩ:

- Có thể vào trong Đạo Quân điện toàn là Đạo Quân lĩnh ngộ ra tiên thiên, năm xưa ta không được vào trong cũng vì không lĩnh ngộ đến cảnh giới tiên thiên. Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn toàn là tồn tại vô cùng cổ xưa trong Đạo Quân điện, sớm lĩnh ngộ ra tiên thiên.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh thật nhưng chỉ có thể xưng Thiên Tôn trong thời đại tiên đạo, tu vi còn là tiền kỳ Đạo Quân, cùng lắm gần đến trung kỳ. Bảy lão quái vật này toàn là đỉnh Đạo Quân, so với bọn họ thì Nguyên Thủy Thiên Tôn thiếu chút nội tình. Huống chi hắn định một lúc đối kháng với bảy lão quái vật?

Nguyên Dục Tiên Đế không xem trọng Giang Nam.

Giang Nam đối kháng toàn bộ bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân, làm được đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên. Nhưng dù gì cảnh giới tu vi không bằng đám người Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn, từ cảnh giới đã chịu thiệt.

Cộng thêm bảy lão quái vật đặt chân vào cảnh giới tiên thiên không biết bao nhiêu lâu, là tu hành trong Đạo Quân điện, thánh địa của Đạo Quân. Nguyên Dục Tiên Đế công nhận Giang Nam rất mạnh nhưng hắn sẽ không đấu lại mấy Đạo Tôn này.

Đám người Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn ngồi xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2795: Các Người Không Được.

Trọng Hòa Đạo Tôn buồn cười:

- Ta cũng trải qua năm tháng cuồng vọng như thế, tự cho là ngộ ra tiên thiên đạo cảnh thì không sợ gì nữa, dã vô địch cõi đời. Sau này chịu thiệt, thấy núi cao thật sự mới bớt ngạo một chút. Hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn chịu khổ, thấy núi cao như chúng ta chắc sẽ học được khiêm tốn một chút, không dám tự xưng Thiên Tôn.

Hoàng Tân Đạo Tôn gọi Giang Nam là Đế Giang tiểu hữu, Trọng Hòa Đạo Tôn kêu hắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn. Hai người xưng hô khácn hau nhưng có ý trêu đùa, cười nhạo Giang Nam nhỏ tuổi, mỉa mai hắn ngông cuồng tự phụ.

Giang Nam mỉm cười, bảy linh quang bay ra khỏi người, đáp xuống đất biến thành bảy Giang Nam linh quang phân thân. Nguyên thủy chi khí ùa đến, dung nhập vào bảy phân thân.

Bảy phân thân Giang Nam đồng thanh kêu lên:

- Mời!

Bảy Đạo Tôn liếc nhau, cười cười, bình tĩnh ung dung.

Hoàng Tân Đạo Tôn cười to bảo:

- Đừng vội, đã là luận đạo biện pháp vậy làm theo quy định của Đại La Thiên, tránh cho các tiểu bối ở đây cười nhạo chúng ta, nói lão tiền bối Đạo Quân điện cậy già lên mặt không giữ quy định. Lần này chúng ta đến không phải cậy già, các người thấy có đúng không?

- Đúng rồi, mấy vị đạo hữu, chúng ta làm theo quy định Đại La Thiên đi.

Trước biện pháp, luận đạo với hắn, để hắn biết trời cao đất rộng rồi mới ra tay, cho hắn mở mắt ngoài trời có trời.

Bảy Đạo Tôn lấy đạo quả ra.

Một Đạo Tôn cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, hãy lấy đạo quả của ngươi ra đi. Nếu ngươi chỉ dựa vào đạo âm trong Đại La Thiên thì không thể luận đạo với chúng ta được. Chỉ khi ngươi lấy đạo quả của mình ra mới có vốn liếng luận đạo cùng chúng ta!

Giang Nam cười lắc đầu, nói:

- Ta đã tu luyện đến trình độ không cần đạo quả, ngươi kêu ta lấy đạo quả ra thì làm khó ta.

Giang Nam không nói khoác, tu luyện đến cảnh giới Đạo Quân lại trở về từ tương lai, mấy năm nay hắn tu luyện, cộng thêm chiến đấu cùng Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn, trong người đã không chia ra đạo quả, nguyên thần, thần hồn, thân thể. Tất cả hòa vào nhau, Giang Nam luyện đạo quả của mình thành không, chỉ còn lại Nguyên Thủy đại đạo.

Bảy Đạo Tôn không tin, cho rằng Giang Nam cố ý lòe thiên hạ. Bảy người nhìn nhau, đạo quả phát ra đạo âm đinh ta nhức óc áp chế mấy đạo âm khác trong Đại La Thiên.

Bảy Đạo Tôn ỷ vào tu vi đỉnh Đạo Quân, bảy đạo quả vừa ra thoáng chốc đạo quả bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân trôi nổi trên bầu trời ngừng bặt.

Giáng đòn phủ đầu.

Các Thiên Quân dao động hơi thở, có người đạo quả nứt ra. Bọn họ vội vàng thu đạo quả về, lòng vừa kinh sợ vừa bất bình.

Giây lát sau trong Đại La Thiên chỉ còn đạo quả của Đạo Quân là an toàn.

Trọng Hòa Đạo Tôn liếc qua, thấy mấy Đạo Quân Càn Nguyên, Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế vẫn đang đánh nhau với Giang Nam linh quang phân thân, xác minh đại đạo, ý định đánh ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, phá câu nói đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Trọng Hòa Đạo Tôn lắc đầu, nói:

- Sao các ngươi không dừng tay để Nguyên Thủy Thiên Tôn tập trung tinh thần đối kháng bảy nắm xương già chúng ta?

Đám người Nguyên Dục Tiên Đế làm ngơ như không nghe thấy.

Tiên thiên Lô Bồng cười khẩy nói:

- Chúng ta đang luận đạo. Đắc đạo có trước sau, nhưng đạo thì không trước sau. Nếu các ngươi có bản lĩnh thì hãy đánh bại Nguyên Thủy đi, còn không bản lĩnh hãy cút ra góc chơi!

La Hầu La Ma Đế cười to bảo:

- Nói hay lắm, nói sảng khoái! Nếu lão tử cũng tu luyện mấy thời đại, mấy trăm ức năm thì lão tử một bàn tay có thể đập chết sáu Đạo Tôn gì đó! Thái Nhất đạo hữu, ngươi có biết tại sao ta một bàn tay có thể đập chết sáu tên không? Bởi vì một bàn tay của lão tử chỉ có sáu ngón, nếu có bảy ngón tức là đập chết bảy tên!

Đạo Tôn sắc mặt âm trầm. Đám Đạo Quân thế hệ trước Thiên Hi Thánh Nhân, Viên Thái lão nhân nhíu mày, cảm thấy La Hầu La Ma Đế kỳ cục. La Hầu La Ma Đế vô pháp vô thiên, nếu chọc giận đám người Trọng Hòa Đạo Tôn, bảy lão quái vật tức giận thì gã sẽ chịu thiệt nhiều.

Lúc này đám Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn không rảnh quan tâm La Hầu La Ma Đế, vì bên tai bọn họ vang lên đạo âm.

Mới đầu đám Đạo Tôn không quan tâm, bọn họ nghe đạo âm chỉ là một phần tiên thiên đạo cảnh của mình. Nhưng trong thời gian ngắn, đạo âm cao sâu ập đến, buộc các Đạo Tôn phải tập trung hết sức chấn động đạo quả đạo âm đối kháng với đạo âm Đại La Thiên.

Bảy Đạo Tôn lòng rung động. Bọn họ nghe đạo âm giống y như tiên thiên đạo cảnh đã tu luyện ra, chỉ hơi khác biệt một chút là tiên thiên đạo cảnh chứa trong Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Bảy Đạo Tôn vẫn tràn trề tự tin, bọn họ tự tin mình mày mò nghiên cứu đạo cảnh của mình mấy trăm ức năm, tạo nghệ trên Giang Nam, qua cách này làm hắn á khẩu.

Nhưng theo thời gian trôi qua, nhiều đạo và lý trong đạo âm không ngừng hiện ra. Bảy Đạo Tôn giật mình, càng lúc càng vất vả, trán rịn mồ hôi.

Ngày hôm nay, Đạo Quân giao đấu với Giang Nam linh quang phân thân ít hơn mười người. Sau khi thất bại. Mười mấy Đạo Quân ngồi xuống, vẫn lấy đạo quả ra nghe Giang Nam giảng đạo.

Ngày thứ ba, lại có hơn mười vị Đạo Quân thất bại.

Ngày thứ tư, đám người Khổ Hạnh giáo chủ, Mông Tốn Đạo Quân lần lượt thất bại. Chỉ còn lại Nguyên Dục Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, Chung Thiên, Phục Sá, Đinh Linh, Ma Kha Thiên Quân.

Có thể kiên trì đến bây giờ toàn là Đạo Quân, còn là tồn tại rất lợi hại. Ma Kha Thiên Quân là Thiên Quân mà có thể nương tịch diệt tiên thiên tranh đấu với Giang Nam linh quang phân thân lâu như vậy cũng đã hiếm hoi.

Đến ngày thứ năm, Ma Kha Thiên Quân thua. Chung Thiên, Phục Sá, Đinh Linh cũng gục ngã.

Ngày thứ sáu, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, Nguyên Dục Tiên Đế lần lượt thất bại. Trong Đại La Thiên không còn ai ra tay.

Đám người ngồi trên bồ đoàn nghe Giang Nam giảng đạo. Giang Nam chưa mở miệng nhưng mọi người tự được đạo diệu, rất là kỳ lạ.

Ngẫu nhiên có người chú ý bảy Đạo Tôn Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn, thấy bọn họ sắc mặt âm trầm. Có người mặt già vàng vọt, có người đỏ mặt tía tai, có người sắc mặt xanh mét, có người mặt đen như đít nồi. Biện pháp đến bây giờ bảy Đạo Quân cũng kiệt sức.

- Ta cứ nghĩ Đạo Tôn Đạo Quân điện mạnh mẽ dữ lắm, sống mấy trăm ức năm, sống qua nhiều thời đại rốt cuộc chỉ ngang ngửa với chúng ta.

La Hầu La Ma Đế cười nói với Hồng Đạo Nhân:

- Đại ca, ta cá là bảy lão già này sẽ không qua nổi ngày thứ bảy.

Hồng Đạo Nhân từ chối:

- Ta không cá, thua chắc.

La Hầu La Ma Đế khó chịu, nhìn hướng Quân Đạo Nhân rồi tự lắc đầu. La Hầu La Ma Đế cái tên chất phác kia sẽ không cá cược với gã, bất giác nhìn hướng Kế Đố Ma Đế. Kế Đố Ma Đế cũng nhìn lại La Hầu La Ma Đế.

La Hầu La Ma Đế định đề nghị đánh cuộc một phen, đột nhiên nhớ ra Kế Đố Ma Đế lừa gạt gã nhiều năm, thân phận là nhi tử của Giang Nam. La Hầu La Ma Đế giận dỗi thu tầm mắt về.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2796: Đập Gục Tất Cả. (1)

La Hầu La Ma Đế thầm nghĩ:

- Lão tử không thèm tự đưa lên cửa dây dưa, ngươi muốn làm huề với ta thì phải nhận lỗi trước, nếu không lão tử mặc kệ ngươi. Chẳng những phớt lờ ngươi mà còn chuốc thêm rắc rối cho ngươi!

Đến ngày thứ bảy, trong bảy thời đại của Đạo Tôn không còn phát ra đạo âm, cả đám không còn gì để biện, á khẩu nghe giảng.

Giang Nam linh quang phân thân ngồi xếp bằng trước bảy Đạo Tôn mở mắt ra. Bảy ngày nay bảy linh quang phân thân yên lặng nhắm mắt như chờ đợi kết quả này đến.

Bảy Giang Nam linh quang phân thân cười nói:

- Mời!

Bảy Đạo Tôn không biện pháp nữa. Tiên thiên bất diệt linh quang nhấp nháy trong mắt Cửu Tư Đạo Tôn như hai đốm lửa.

Cửu Tư Đạo Tôn bình tĩnh nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên có vốn liếng làm bản lĩnh, chúng ta phục. Nhưng tu vi Thiên Tôn không đến, nếu chỉ dựa vào bảy linh quang bất diệt này đấu với chúng ta thì e rằng sẽ chịu thiệt lớn. Hay Thiên Tôn tự mình đấu cùng chúng ta, được không?

Giang Nam thở dài, vẫn ngồi im, biểu tình buồn bã:

- Các người không được.

Giang Nam vừa thốt lời, bảy Đạo Tôn Trọng Hòa Đạo Tôn, Hoàng Tân

Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn cười phá lên.

Trọng Hòa Đạo Tôn cười nói:

- Thiên Tôn, lần trước ngươi đi Đạo Quân điện của ta mới chỉ là một Thiên Quân, chưa từng chứng Đạo Quân. Khi đó ngươi chỉ miễn cưỡng lọt vào pháp nhãn của chúng ta.

- Mấy trăm vạn ức năm đối với tồn tại như chúng ta chỉ là một chớp mắt. Xa xưa như chúng ta mỗi lần bế quan bỏ ra thời gian dài hơn mấy trăm vạn năm không biết bao nhiêu lần. Ý Thiên Tôn nói khi chúng ta chớp mắt một cái thành tựu của Thiên Tôn đã vượt qua chúng ta?

- Chúng ta không có tư cách đấu với bản thân như vậy?

Đạo Quân trong Đạo Quân điện bế quan ngắn thì mấy vạn năm, dài thậm chí là mấy thời đại. Đối với người khác, bao gồm Đạo Quân, thời gian bọn họ bế quan rất kinh khủng, làm người ta khó thể tưởng tượng.

- Chúng ta bế quan khác với đẳng cấp các ngươi.

Trọng Hòa Đạo Tôn nhìn quanh một vòng, xem hết biểu tình của bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân trong Đại La Thiên.

Trọng Hòa Đạo Tôn thản nhiên nói:

- Chúng ta nghiên cứu tận cùng đại đạo, tìm 1k bvô tận ảo diệu đi hướng tận cùng đại đạo. Thời gian rất quan trọng với các ngươi, mấy trăm vạn năm đã là dài. Nhưng tồn tại như chúng ta thì thời gian không có nghĩa lý gì, chỉ là một con số.

Một Đạo Tôn Đạo Quân điện gật gù, nghiêm túc nói:

- Đúng vậy! Chờ khi các ngươi đến cảnh giới như chúng ta sẽ cảm nhận được điều này. Mcụ tiêu của các ngươi quá thấp, chỉ thấy ích lợi trước mắt, chỉ cường đại tạm thời. Đạo Quân điện chúng ta tìm kiếm là ảo diệu tận cùng

đại đạo.

- Ở trong mắt Đạo Quân điện chúng ta, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhà ngươi chỉ là khách qua đường trong thời gian dài dặc, chớp mắt trôi qua. Nếu không có Đạo Quân điện che chở thì ngươi không vượt qua được tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo.

Cửu Tư Đạo Tôn cười nói:

- Ngươi dùng phân thân linh quang của mình đấu với chúng ta là quá coi thường chúng ta. Ngươi không biết rằng ngươi chỉ là tên hề trong mắt chúng ta. Bảy chúng ta mỗi một người đi tới thời đại tiên đạo đều có thể trở thành Thiên Tôn thời đại tiên đạo, nếu phát ra cứ nhất quyết dùng phân thân linh quang đấu với chúng ta thì chúng ta đành cười, đi ngay.

Trên Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân trợn mắt há hốc mồm nghe.

Giang Tuyết Tình nhỏ giọng nói:

- Cậy già lên mặt!

Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế lắc đầu, biểu tình nghiêm túc nói:

- Không phải bọn họ cậy già lên mặt mà đang nói thật. Đối với tồn tại như thế, một thời đại chỉ là một năm hỗn độn, thời gian một năm, chúng ta chỉ là khách qua đường với bọn họ.

Nguyên Dục Tiên Đế gật gù đồng ý:

- Đạo Quân điện sâu không lường được, càng hiểu rõ về Đạo Quân điện sẽ càng kính sợ. Nhưng bàn tay con người làm ra tất cả. Bây giờ thời đại tiên đạo phát triển mạnh mẽ, tương lai sẽ có thực lực đối kháng với Đạo Quân điện, chẳng qua bây giờ chưa được.

Đạo Quân Tiên giới bây giờ các loại tiên thiên đạo giới khác nhau, không

yếu hơn Đạo Tôn Đạo Quân điện, chẳng qua bọn họ thiếu thời gian.

Nguyên Dục Tiên Đế là cường giả chín kiếp, Đạo Quân chín đời, tầm mắt, kiến thức siêu phàm. Các thời đại trước kia muốn ra một, hai tồn tại có thể tham ngộ tiên thiên đạo cảnh là không thể nào. Bây giờ thời đại tiên đạo sau khi thành tựu Đạo Quân trên cơ bản có thể lĩnh ngộ ra tiên thiên đạo cảnh.

Một số Thiên Quân chưa thành tựu Đạo Quân đã tham ngộ ra tiên thiên đạo cảnh của mình.

Đây là điểm mạnh của thời đại tiên đạo. Ba ngàn đại đạo chứng Đạo Quân, đây là rất khắc nghiệt, nhưng hễ chứng Đạo Quân được là sẽ cường đại chưa từng có, hơn xa thời đại tiền sử khác.

Một Đạo Tôn Đạo Quân điện quát to:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn. Ngươi nhất quyết dùng phân thân linh quang đấu với chúng ta sao?

Thanh âm như cảnh tỉnh, chấn các Thiên Quân trong Đại La Thiên lảo đảo.

Giang Nam thu về phân thân linh quang, mắt liếc qua khuôn mặt đám người Trọng Hòa Đạo Tôn.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Được rồi, các ngươi hãy cùng tấn công đi.

- Cùng tấn công ngươi?

Trọng Hòa Đạo Tôn cười nói:

- Tuy chúng ta là Đạo Tôn Đạo Quân điện nhưng đến thời đại tiên đạo thì chúng ta là bảy Thiên Tôn. Bảy Thiên Tôn đối phó một Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi vẫn quá xem thường chúng ta, không xem chúng ta

ngang hàng với ngươi.

- Ngươi quá tự cao, nếu cứ nhất quyết một người đối kháng với bảy chúng ta thì chúng ta đành cười đi vậy.

- Một đấu một đi.

Hoàng Tân Đạo Tôn đứng lên, bất đắc dĩ nói:

- Dù gì trẻ tuổi, tu hành đến bây giờ không dễ dàng. Chúng ta vừa ra tay phá đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên của hắn, phá bảy lần là được. Dù gì chừa chút mặt mũi cho hắn.

Sáu Đạo Tôn khác đồng ý:

- Nếu vậy mời Hoàng Tân Đạo Tôn ra tay trước.

Hoàng Tân Đạo Tôn liếc Giang Nam, thi triển tiên thiên đạo cảnh. Vô số tiên thiên bất diệt linh quang biến thành một tòa cương vực kỳ lạ, hình thành dị tượng minh kính. Trong kính chiếu thời không đại thiên, đó là hư vọng tiên thiên.

Tiên thiên đạo cảnh hiện ra cho cảm giác kỳ lạ, như thể thời không đại thiên trong kính thật sự tồn tại, thời không ngoài kính, thậm chí sinh linh là hư vọng.

Nếu Hoàng Tân Đạo Tôn tọa hóa, hư vọng tiên thiên sẽ nuốt thân thể, pháp lực, đại đạo của chúng ta thành tiên thiên linh bảo, tiên thiên hư vọng kính.

Hoàng Tân Đạo Tôn bình tĩnh nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, mời đứng lên, thể hiện tiên thiên nguyên thủy của ngươi đi.

Giang Nam lắc đầu, linh quang quanh thân bay lên cũng tự biến thành hư vọng tiên thiên đạo cảnh. Giang Nam giơ tay, hư vọng tiên thiên đạo cảnh

bay theo, vỗ một chưởng vào Hoàng Tân Đạo Tôn.

Hoàng Tân Đạo Tôn mỉm cười nói:

- Vẫn định dùng hư vọng tiên thiên đạo cảnh đối phó với ta sao? Ta là người sáng tạo đạo cảnh này, bày hư vọng tiên thiên đạo cảnh trước mặt ta là đang khiêu chiến Đạo Tổ, không biết tự lượng sức mình...

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai đạo cảnh va chạm, kính quang rực rỡ, hiện thực hóa thành hư vọng, hư vọng hóa thành hiện thực, hiện ra dị tượng kỳ lạ không thể tưởng tượng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2797: Đập Gục Tất Cả. (2)

Giang Nam thu tay về, Hoàng Tân Đạo Tôn té dưới đất, mắt trống rỗng, thần hồn rơi vào hư không, lạc mất chính mình.

Trong Đại La Thiên dường như có gió thổi qua, gió nhẹ phất.

Giang Nam ngồi xuống, thản nhiên nói:

- Người tiếp theo là ai?

Đám Đạo Tôn Trọng Hòa Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn hoảng sợ. Mới rồi Giang Nam và Hoàng Tân Đạo Tôn đánh nhau, hắn dùng hư vọng tiên thiên đạo cảnh phá vỡ hư hoàng tiên thiên đạo cảnh của Hoàng Tân Đạo Tôn, kéo tinh thần gã vào đạo cảnh, không thoát ra được.

Hoàng Tân Đạo Tôn là người Luân Hồi Đạo Tôn hư vọng tiên thiên đạo cảnh vậy mà trúng chiêu, nói lên tạo nghệ hư vọng tiên thiên đạo cảnh của Giang Nam hơn hẳn người sáng lập.

- Để ta!

Đạo Tôn đứng dậy, thi triển đạo cảnh công kích Giang Nam.

Giang Nam giơ tay, tiên thiên đạo cảnh xuất hiện, tay đè xuống. Hai tiên thiên đạo cảnh va chạm rồi tán đi, Đạo Tôn té dưới đất.

Năm Đạo Tôn Cửu Tư Đạo Tôn, Trọng Hòa Đạo Tôn nhìn nhau, lòng kinh hoàng, không cười nổi nữa.

- Kêu các ngươi đấu với phân thân linh quang của ta là vì kích phát trí thông minh của các ngươi, để các ngươi đi xa hơn, không phải ta cố ý làm nhục các ngươi.

Giang Nam giơ tay, một chưởng đè xuống năm Đạo Tôn. Năm ngón tay nhúc nhích, năm tiên thiên đạo cảnh bộc phát, giống y như tiên thiên đạo cảnh của đám Cửu Tư Đạo Tôn, Trọng Hòa Đạo Tôn.

- Nếu các ngươi muốn tự chuốc nhục thì ta đành thành toàn, nằm xuống hết đi!

Năm Đạo Tôn vội bay lên, tản ra bốn phương tám hướng.

Trọng Hòa Đạo Tôn quát to:

- Chỉ cần ra khỏi Đại La Thiên thì xem như phá đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên...

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Năm tiếng nổ vang lên, năm Đạo Tôn mới chạm đất rớt xuống Đại La Thiên, hoặc nằm hoặc ngồi. Bọn họ bị tiên thiên đạo cảnh mình sáng tạo đánh bại trong một chiêu.

Giang Nam thu tay về, năm ngón búng. Bảy Đạo Tôn tỉnh lại, vừa xấu hổ vừa tức giận.

Giang Nam nhìn xuống bảy Đạo Tôn, bình tĩnh nói:

- Đạo Quân điện tồn tại đã lâu, hơi có xu hướng tự bó chân mình. Thời gian mấy trăm ức năm khiến các ngươi quên mất lòng kính sợ đối với điều không biết.

- Thực lực của các ngươi không phải đỉnh cao nhất trong Đạo Quân điện, nếu tọa hóa chỉ có thể biến thành tiên thiên linh bảo, đẳng cấp không bằng nguyên chung. Thời đại tiên đạo không như trước kia, nếu có thêm thời gian thì cảnh giới tiên thiên của nhiều đạo hữu vượt trên các ngươi.

Trong Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân vừa mừng vừa kính vừa sợ.

Tiểu Vân Liên chớp mắt, đột nhiên cao giọng nói:

- Đạo không ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, lễ kính Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn!

Các Thiên Quân ta thán, cùng vái chào Giang Nam ngồi tại chỗ:

- Lễ kính Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn!

Đám người Nguyên Dục Tiên Đế, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế tâm phục khẩu phục. Hai tay Khổ Hạnh giáo chủ chắp vào nhau. Những người khác hành lễ riêng.

Mọi người reo lên:

- Lễ kính Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Bọn họ cẩn thận hơn nhiều. Đế và Tôn chưa ra, Đạo Không Đạo Nhân chưa hiện, Tịch Diệt Đạo Nhân vẫn còn, Vô Cực Thiên Tôn chưa mất, dù Giang Nam có tài nghệ trấn áp quần hùng, Đạo Tôn Đạo Quân điện không đánh lại nhưng không thể xưng là Đại Thiên Tôn, chỉ có thể gọi là Thiên Tôn.

Đột nhiên có khí thế vô cùng hùng hồn truyền đến, thanh âm hào hùng cười to bảo:

- Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, Đạo Không đến chơi, muốn luận đạo với Đại Thiên Tôn một phen!

Mắt Linh Nữ sáng lên, thở phào.

Linh Nữ cười nói với hai hỗn độn Đạo Quân Đại Diễn Cổ Thần, Chung Thiên:

- Rốt cuộc đến, không để Nguyên Thủy Thiên Tôn quá đắc ý.

Các hỗn độn Thiên Quân tộc Hỗn Độn Cổ Thần thở phào. Một Hỗn Độn

Cổ Thần vĩ đại bước ra từ không trung, muôn vàn khí tượng, là thân thể kiếp trước Bất Không Đạo Nhân.

Đạo Không Đạo Nhân nhập vào thân thể kiếp trước của mình đi tới Đại La Thiên. Giang Nam đứng lên đón chào, mời Đạo Không Đạo Nhân ngồi xuống.

Giang Nam cười nói:

- Đạo Không Thiên Tôn, hai ta đã có ước hẹn nếu ai chứng tận cùng đại đạo trước thì người đó mới là Thiên Phi Đạo Tôn. Cho đến nay ta chưa chứng nguyên thủy, không dám tự xưng Đại Thiên Tôn.

Đạo Không Đạo Nhân cười nói:

- Ta chưa chứng Đạo Quân, không nhận nổi danh hiệu Đạo Không Thiên Tôn, nên Thiên Tôn gọi ta đạo hữu là được.

Đinh Linh Đạo Quân, Phục Sá Đạo Quân nhìn nhau, tiến lên trước, khom người chào:

- Hai vị Thiên Tôn, sư tôn của chúng ta sắp ảnh chiếu lại đây muốn luận đạo với hai vị Thiên Tôn.

Đinh Linh Đạo Quân, Phục Sá Đạo Quân thốt lời làm bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân rung động, xôn xao.

Sư tôn của Đinh Linh Đạo Quân, Phục Sá Đạo Quân là Đế và Tôn, người sáng tạo Tiên giới đầy truyền kỳ. Bây giờ hai vị tồn tại chưa hồi sinh nhưng đệ tử thì có năm người chứng Đạo Quân. Thời đại tiên đạo hưng thịnh như vậy cũng nhờ hai vị tồn tại lên kế hoạch.

Ma Kha Thiên Quân tiến lên chào Giang Nam, Đạo Không Đạo Nhân.

Ma Kha Thiên Quân nói:

- Hai vị Thiên Tôn, sư phụ Tịch Diệt Đạo Nhân của ta cũng sẽ giáng lâm

luận đạo với hai Thiên Tôn.

Trong Đại La Thiên càng rúng động.

Đột nhiên một đứa bé to xác bay tới Đại La Thiên, thực lực đẳng cấp Thiên Quân. Đứa trẻ đến Đại La Thiên liền dập đầu với Giang Nam, Đạo Không Đạo Nhân.

Đứa trẻ trong trẻo nói:

- Vô Cực thư đồng bái kiếnh ia vị Thiên Tôn, đại lão gia Thiên Tôn nhà ta sắp giáng lâm luận đạo với hai vị Thiên Tôn!

Đại La Thiên ồn ào như cái chợ.

- Đây là...

Có người lẩm bẩm:

- Sáu Thiên Tôn luận đạo...

Không qua bao lâu, hư không trong Đại La Thiên chấn động, chỉ thấy vô số linh quang bay ra, hóa thành một hoàng đế trẻ tuổi cùng một vị trung niên đạo nhân.

Đầu ảnh của tiên đế Diệp Lân cùng Thanh Liên tiên tôn tới!

Theo lời truyền lại hai người này đã tử vong, nhưng đạo quả của họ còn đang tái tạo, tương lai cũng sẽ có một ngày sống lại.

Bốn ngàn tám trăm thiên quân đạo quân Đại La Thiên thầm chấn động, lần lượt hướng đầu ảnh của hai vị kia thi lễ, mặc dù là Giang Nam cũng đứng lên hành lễ.

Đế cùng Tôn là người sáng lập Tiên giới, vì thời đại tiên đạo hiện giờ không biết đã mưu đồ bao lâu, mất đi không biết bao nhiêu tâm huyết, thậm chí không tiếc thân tử, lấy thân thể của mình tiến vào tiền sử, ở thời đại

Nguyên Đạo tạo ra một tòa Đế Tôn đạo tràng, ôn dưỡng ba ngàn tiên đạo!

Nếu không có bọn họ cẩn thận bố trí, thời đại tiên đạo không có khả năng đạt được tình huống như hôm nay.

Mà Giang Nam đứng dậy thi lễ là bởi vì hắn là sinh linh thời đại tiên đạo, không có Đế Tôn khai thiên địa, hắn tự nhiên sẽ không sinh ra, bởi vậy phải hành lễ.

Hơn nữa hai vị này tồn tại để lại rất nhiều cơ duyên, Giang Nam đã nhận được không ít ưu đãi, tự nhiên không thể vô ơn.

Tiên đế Diệp Lân cùng Thanh Liên tiên tôn hướng Đạo Không, Mông Tôn, Nguyên Dục trả lễ, về phần những người khác đều là đồ tử đồ tôn của họ, không cần trả lễ.

Tiên đế Diệp Lân cười nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn giảng đạo, tự nhiên cần tới nghe giảng, cùng thiên tôn biện đạo pháp một chút.

Hắn có một loại khí chất hoàng đế thiên nhiên, tôn quý bất phàm, khiến người gặp được liền rung động.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2798: Sáu Thiên Tôn Luận Đạo.

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Bốn chữ Nguyên Thủy thiên tôn này, Đế Giang tiểu hữu có thể đảm đương, về phần hai chữ khác, chỉ sợ Đế Giang tiểu hữu không đảm đương nổi

Giang Nam mời hai người ngồi xuống, hiếu kỳ hỏi:

- Không biết tiên tôn nói là hai chữ nào?

- Là hai chữ Nguyên Thủy

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Ở cố hương của ta cùng đế, cũng có Nguyên Thủy

Nguyên Thủy này không phải Nguyên Thủy kia

Nguyên Thủy trong cố hương của ta vốn là một cảnh giới, chỉ khi nào đạt tới Nguyên Thủy cảnh giới mới có thể được xưng tụng Nguyên Thủy thiên tôn

Hiện giờ Đế Giang tiểu hữu có thể xưng là thiên tôn, nhưng hai chữ Nguyên Thủy ngươi không đảm đương nổi

Hắn cùng tiên đế Diệp Lân đến từ một vũ trụ

Trải qua nhiều lần trắc trở đến nơi đây, cố hương trong lời của Thanh Liên tiên tôn chính là nơi xuất thân của bọn họ

Giang Nam động dung:

- Ta từng gặp qua ba vị lưu lại ba thạch trụ ở Nguyên Thủy địa, trên thạch trụ có ba hư ảnh, chẳng lẽ là địa phương mà các ngươi đã rời đi

Nơi đó cường giả Nguyên Thủy sáng tạo ra pháp bảo, thân thể, nguyên thần?

Thanh Liên tiên tôn gật đầu, cười nói:

- Không sai

Ta lưu lại hư ảnh pháp bảo trên thạch trụ, đó là Nguyên Thủy chi bảo do Nguyên Thủy thiên vương luyện chế, hắn đã chứng đạo đại đạo tận cùng

Bản thân ngươi xưng Nguyên Thủy thiên tôn, hay là cho rằng mình có thể so được với hắn hay sao?

- Pháp bảo chứng đạo, không tính chính đạo, trệch hướng Nguyên Thủy

Giang Nam lắc đầu nói:

- Con đường của hắn đã nhầm, gặp phải đại kiếp nạn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng pháp bảo của hắn có thể lưu truyền xuống

Thanh Liên chán nản, đột nhiên cười nói:

- Vậy ngươi cảm thấy được, thạch trụ thứ hai, thân thể tôn thần nhân như thế nào? Khi đó dùng thân chứng đạo, dùng thân thể chứng minh Nguyên Thủy

Giang Nam lắc đầu nói:

- Kiếp số vừa đến, thân thể bất tử, nhưng thần lại chết rồi

Cũng đi lên đường rẽ, không xem là Nguyên Thủy thật sự

- Tiểu nhi cuồng ngôn

Thanh Liên tiên tôn lắc lắc đầu, cười nói:

- Ta hỏi lại ngươi, thạch trụ thứ ba, có một cánh cửa, trong cửa nguyên thần chống đỡ nổi vũ trụ càn khôn

Đây là lấy thần chứng đạo, nguyên thần chứng được Nguyên Thủy

Giang Nam cười ha ha, nói:

- Kiếp số vừa đến, vũ trụ băng diệt hóa thành hư vô

Cửa không còn, khi đó thạch trụ sụp đổ, nguyên thần còn có thể tồn tại sao? Cũng không thể xem là Nguyên Thủy chân chính

Thanh Liên tiên tôn tức giận, cười lạnh nói:

- Đây cũng không phải Nguyên Thủy, kia cũng không phải Nguyên Thủy, vậy ngươi nói cái gì mới là Nguyên Thủy?

Đạo Không đạo nhân cùng tiên đế Diệp Lân đều có chút không vui, dĩ thân chứng đạo là con đường mà Đạo Không lựa chọn, lấy thần chứng đạo là con đường của tiên đế Diệp Lân, hai người đã tuyển định đại đạo cuối cùng, giờ phút này thế nhưng bị Giang Nam phủ định, trong lòng đương nhiên tức giận

Giang Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe được một tiếng cười to truyền đến:

- Nói rất đúng! Cái gì lấy thần chứng đạo, lấy thân chứng đạo, lấy bảo chứng đạo, tất cả đều vô căn cứ, kiếp số vừa đến lập tức phá diệt!

Vô Cực thiên tôn cất bước đi tới, Trọng Hòa đạo tôn, Cửu Tư đạo tôn, các đạo tôn trong Tôn Đạo quân điện lần lượt nghênh đón, vây quanh Vô Cực thiên tôn đi vào Đại La Thiên

Giang Nam điểm ngón tay, một bồ đoàn xuất hiện

Vô Cực thiên tôn ngồi xuống, cười nói:

- Thiên địa chính là một tràng đại nhân quả, vô luận người nào chứng đạo trong trời đất, tương lai đều phải bồi hoàn nhân quả, bởi vậy không thể vĩnh tồn

Bởi thế nhân quả tiên thiên mới là chính đạo, mới là đường đi duy nhất cuối cùng trên đại đạo!

Giang Nam lắc đầu, Thanh Liên tiên tôn, Đạo Không đạo nhân cùng tiên đế Diệp Lân đều lắc đầu, hiển nhiên không ủng hộ lời của hắn

- Tịch diệt vừa đến, nhân quả không còn, duy tịch diệt vĩnh hằng

Vô số tịch diệt linh quang bắt đầu khởi động, hóa thành phân thân Tịch Diệt đạo nhân, cất bước đi tới, thản nhiên nói:

- Hết thảy thời đại, hết thảy văn minh, đều phát sinh ngắn ngủi khi tịch diệt ngủ say mà thôi

Năm vị thiên tôn, chư vị đạo hữu, mặc dù nói lời thật sẽ làm các ngươi cảm thấy được bi ai, nhưng các ngươi đều là ký sinh trùng trong khi tịch diệt ngủ say, tịch diệt tỉnh lại, những ký sinh trùng như các ngươi sẽ tan thành mây khói

Muốn chạy tới tận cùng đại đạo, chỉ có tịch diệt!

Đạo Không đạo nhân mỉm cười nói:

- Khá lắm tịch diệt vĩnh hằng, nhưng theo ta thấy phải là hỗn độn vĩnh hằng

Cái gọi là tịch diệt cùng nhiều thời đại, chính là hỗn độn diễn biến lần lượt tuần hoàn mà thôi

Sáu vị thiên tôn rốt cục đến đông đủ, vừa ra tràng liền đưa ra đạo lý của bản thân, đối chọi gay gắt!

Giang Nam dùng linh quang hóa bồ đoàn, mời Tịch Diệt đạo nhân ngồi xuống

Sáu vị thiên tôn đều tự triển lộ ra khí tượng khôn cùng, chấn động thiên đỉnh, dị tượng đại đạo ùn ùn

Thanh Liên tiên tôn đột nhiên cười nói:

- Vừa rồi Đế Giang tiểu hữu phủ định mọi thứ, không biết ngươi thừa nhận nhân quả, hay thừa nhận tịch diệt?

Giang Nam cười nói:

- Đều không ủng hộ

Tịch Diệt đạo nhân nghiêng người nói:

- Như vậy tận cùng đại đạo trong lòng của thiên tôn là…?

- Nguyên Thủy

Giang Nam mỉm cười, thản nhiên nói:

- Cái gọi là Nguyên Thủy, vốn là đại đạo chi tông, vạn đạo chi tổ, bao la vạn tượng

Nguyên Thủy là một, có thể hóa thành vô cùng, có thể vượt qua tịch diệt, có thể diễn biến nhân quả, có thể làm cho hỗn độn sinh ra thiên địa, có thể cho nguyên thần chứng đạo, thân thể chứng đạo, pháp bảo chứng đạo

Nguyên Thủy, không có nhục thân, không phân đại đạo, đạo quả, nguyên thân, pháp lực, vô lão vô diệt, tâm vừa động thì thiên mở, niệm vừa động thì địa diệt

Trong nháy mắt tạo hóa vô cùng, nơi chỉ tới thiên địa hiện ra

Nguyên Thủy là điểm cuối của đạo, nếu như có được, lịch hàng tỉ kiếp mà không diệt, cái gọi là tịch diệt cũng chỉ là bình thường

Năm thiên tôn đều nở nụ cười:

- Khoác lác, khoác lác

- Hôm nay đã luận đạo, thì tiếp tục luận đạo thôi

Tiên đế Diệp Lân cười nói:

- Ngươi nói ngươi là cuối đại đạo, ta nói ta là cuối đại đạo, cũng không bằng bày ra đạo lý một phen, luận chứng cao thấp

Sắc mặt Tịch Diệt đạo nhân không chút thay đổi nói:

- Lời này của đế có được lòng ta

Cái gọi là gặp lương tài, gặp được các ngươi ngay cả ta cũng không nhịn được sinh ra lòng luận đạo

Hôm nay gặp mặt, cùng các ngươi luận bàn một chút, nhưng chân chính thắng bại không phải luận đạo có thể luận ra, tương lai là phải nhìn thấy thực tế

Vô Cực thiên tôn gật đầu, ý vị thâm trường nói:

- Mở tiên đại thời đại tạo đại nhân quả, đúng là vẫn còn cần bồi hoàn… sinh linh trống rỗng sinh ra, cũng cần bồi hoàn thiên địa nhân quả, dù là chư vị cũng là như thế

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Tương lai có thể xem thực tế

Hôm nay chỉ chuyện phiếm luận đạo

Đạo Không đạo nhân nhìn mọi người trong Đại La Thiên, nói:

- Hôm nay ta cùng năm vị thiên tôn mở đàn luận đạo, các ngươi đều cẩn thận nghe một chút, nếu như có đạt được, cũng không phụ chúng ta một phen vất vả

- Tuân chỉ

Bốn ngàn tám trăm thiên quân đạo quân cùng khom người nói

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2799: Đạo Bỉ Đạo, Nhân Bỉ Nhân. (1)

Đạo Không đạo nhân khẽ nắm tay, đại đạo trong cơ thể nổ vang

Giống như hỗn độn mênh mông, trong mơ hồ đàn tranh vang vang, kỵ binh lưỡi mác va chạm, âm thanh sát phạt bỗng nhiên vang lên

Đạo âm của hắn khác với đại đạo duy ngã bất không bất đồng, duy ta không thông, là một mình tách ra khỏi hậu thế, vạn đạo kiếp diệt duy ta bất diệt, mà bây giờ đã nổi lên tráng chí vào đời tranh hùng

Hỗn độn tiên thiên, đạo không chi xử, đều vô hạn có thể!

Quanh thân Thanh Liên tiên tôn hoa rơi chầm chậm, một bông hoa một thế giới, diễn hóa đạo diệu vô cùng, thế giới trong hoa sinh sôi diệt diệt, tuần hoàn lặp lại, hồng mông tiên thiên

Thế giới thụ hiện lên sau lưng tiên đế Diệp Lân, cành lá xum xuê, tự thành một giới, nguyên thần to lớn khôn cùng, cũng đem diệu dụng nguyên thần tiên thiên bày ra

Thân thể Tịch Diệt đạo nhân hiện ra tịch diệt tiên thiên, Vô Cực thiên tôn hiện ra nhân quả tiên thiên

Mà Giang Nam cũng đem nguyên thủy tiên thiên của mình triển khai, chỉ thấy đại đạo nguyên thủy mênh mông bát ngát hiện lên, đạo âm chấn động, đạo âm sáu đại thiên tôn va chạm lẫn nhau, áp chế lẫn nhau, một sóng bình một sóng khởi, núi cao còn có núi cao hơn, nơi chốn lăng không tuyệt đỉnh, có đội kỵ binh nổi lên, một đầu đụng gãy Bất Chu sơn!

Ngươi bày ra vĩ ngạn, ta bày ra bất diệt, hắn bày ra lưới võng, vô cùng náo nhiệt!

Trên Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm thiên quân đạo quân từ trong đạo âm của sáu đại thiên tôn, nghe ra vô số đạo hay, vô số đạo lý lớn, còn chưa kịp tìm hiểu lại có vô số đạo cùng lý tràn tới, làm cho họ cơ hồ không kịp suy nghĩ

Từng người vui sướng ngây ngất, thu hoạch vô số chỗ tốt, thậm chí cả Trọng Hòa đạo tôn cũng có đại thu hoạch, hơn xa bản thân bế quan vài trăm triệu năm

Sáu đại thiên tôn luận đạo, những người khác không cách nào xen vào, chỉ có thể lắng nghe

Mà sáu đại thiên tôn đều nhờ vào va chạm trí tuệ lẫn nhau, kích thích tiềm năng trí tuệ, đem tiên thiên đạo cảnh của mình hoàn thiện, hơn nữa phải phát hiện nhược điểm đại đạo của đối phương, chờ đợi tương lai khắc chế đối phương

Tám trăm năm trôi qua, sáu thiên tôn luận đạo tám trăm năm tại Đại La Thiên, như trước khó phân thắng bại

Các thiên quân đạo quân thu hoạch nhiều không tưởng tượng, có chút người tư chất đột nhiên tăng mạnh, có chút người nguyên không có tư chất đạo quân, giờ phút này cũng có hi vọng thành tựu đạo quân

Đại Diễn đạo quân thậm chí lĩnh ngộ ra một loại tiên thiên đạo cảnh, rốt cục có thể đuổi theo những đạo quân khác!

- Bất Không đại đạo của ta, rốt cục có thể viên mãn!

Ma Ha thiên quân cũng vừa mừng vừa sợ, trong lòng yên lặng nói:

- Sáu lão bất tử luận đạo, ngược lại làm cho ta tìm hiểu bất không đại đạo, cũng nhận được một ít đạo lý tịch diệt đại đạo, còn có tiên đạo

Bước tiếp theo bất không đại đạo của ta tu luyện tới đạo quân cảnh giới, liền có thể tịch diệt, sau đó tu hành tiên đạo! Đợi tiên đạo cũng mất đi, bất

không đại đạo viên mãn, sẽ không yếu hơn sáu lão quái vật này, chỉ càng mạnh hơn bọn hắn!

- Sau đó ta tiếp tục cắn nuốt Tịch Diệt đạo nhân, tiêu diệt Tiên giới, đem Tịch Diệt đại đạo đẩy lên chung cực đại đạo!

Ma Ha thiên quân nghĩ tới diệu dụng, bất giác lộ ra nụ cười

Giang Nam, Đạo Không, Tịch Diệt, Đế, Tôn cùng Vô Cực luận đạo tám trăm năm, mỗi người đều có đại thu hoạch, những thời đại trước kia biết đi đâu tìm sáu vị thiên tôn đồng thời mở đàn luận đạo?

Từ Nguyên Đạo tới nay, thời đại huy hoàng nhất là Nguyên Đạo thời đại, khi đó chỉ có hai thiên tôn, mặc dù là Đạo Quân điện cũng chỉ có ba thiên tôn, hơn nữa bên trong còn là Tịch Diệt đạo nhân

Mà bây giờ sáu đại thiên tôn luận đạo, xác minh lẫn nhau, đạo lý lớn va chạm, kích thích hào quang trí tuệ, mỗi người đều đem hết toàn lực, đem hết khả năng đi áp đảo năm người khác, cơ hồ không hề giữ lại, nở rộ trí tuệ của mình!

Sáu đại thiên tôn luận đạo trám trăm năm, trong lúc vô hình đem đại đạo Tiên Đạo thời đại đẩy tới hơn mấy trăm triệu năm, làm cho tiên đạo phát triển nhanh hơn, trăm nhà đua tiếng!

Qua thêm vài năm, một ngày này Giang Nam đột nhiên thu lại Nguyên Thủy đại đạo, cười nói:

- Trận luận chiến này đến nơi đây đi

Chư vị đạo hữu, ta cùng các ngươi luận đạo, bổn sự mồm mép, bổn sự cao thấp chân chính còn phải tạm gác lại tương lai

Lần này ta cũng lấy được chỗ ích không nhỏ, tương lai tái chiến

Trong Đại La Thiên, bốn ngàn tám trăm thiên quân đạo quân nghe được

như si như say, nghe vậy không khỏi sực tỉnh, một mảnh mờ mịt

- Sáu đại thiên tôn luận đạo, rốt cục là ai thắng ai thua?

- Các ngươi có lưu ý tới thắng bại hay không?

- Nguyên Thủy thiên tôn mở miệng trước, hẳn là hắn luận đạo thua đi? Nhưng hắn là vị có tuổi nhỏ nhất trong sáu thiên tôn, có thể luận đạo với lão quái vật tám trăm năm đã không tầm thường

Làm cho những đạo quân khác cũng không theo kịp!

Vô Cực thiên tôn đứng dậy, mang theo Vô Cực thư đồng cùng Trọng Hòa, Cửu Tư rời đi, cười nói:

- Tất cả đại đạo đều về nhân quả

Đạo hữu cao thấp, người có cao thấp, tương lai sau khi ta xuất quan, sẽ cùng chư vị đạo hữu lãnh giáo một chút

Thân hình Tịch Diệt đạo nhân đột nhiên tản ra, đưa tay bắt lấy Ma Ha thiên quân, hóa thành tịch diệt linh quang tiêu tán:

- Cũng tốt

Ta đang chờ đợi Tiên Đạo thời đại bước vào ngày tịch diệt! Khi đó, ta đạt tới trạng thái toàn thịnh, chư vị đạo hữu cũng ở trong trạng thái toàn thịnh, phá hủy các ngươi nhất định còn có ý tứ hơn so với hiện tại

Đế cùng Tôn liếc nhau, thân hình tự băng tán, biến mất không còn nhìn thấy

Thanh âm Thanh Liên tiên tôn truyền đến:

- Ba trăm triệu năm sau, sẽ cùng thiên tôn lãnh giáo, luận chứng cao thấp, tranh một chuyến ai mới là người thứ nhất trở thành đại thiên tôn bước vào chung cực đại đạo

Thanh âm tiên đế Diệp Lân theo sau truyền đến:

- Tám trăm năm luận đạo, ta cũng thu hoạch rất nhiều, đa tạ chư vị đạo hữu!

Giang Nam nhìn Đạo Không đạo nhân, Đạo Không đạo nhân mỉm cười, nói:

- Ta cũng phải về, lần này luận đạo ta cũng lấy được chỗ ích không nhỏ, Nguyên Thủy đại đạo đích xác kỳ lạ, ta cũng phải tìm hiểu một ít ảo diệu trong đại đạo của ngươi

Giang Nam đứng dậy đưa tiễn, nói:

- Nói quá lời, đã gọi là đạo hữu, tự nhiên hai bên cùng ủng hộ, khích lệ lẫn nhau, nếu bảo thủ chỉ biết trì trệ không tiến

Giang mỗ may mắn có thể cùng vài vị thiên tôn sinh hoạt chung một thời đại

Đạo Không đạo nhân đi ra Đại La Thiên, gọi Linh Nữ, Đại Diễn, La Hầu, Chung Thiên bọn họ, phất tay rời đi, nói:

- Chỉ sợ trong Đạo Quân Quả Vị đại điện sẽ xuất hiện thêm vài tấm bia đá

Thiên tôn, tám trăm năm bình thản, chỉ là luận đạo, tương lai chỉ sợ không còn bình thản như thế

Chỉ cần phân tranh cùng nhau, chỉ sợ ngươi ta đều không thể lưu tình, tương lai nói không chừng chúng ta không còn là đạo hữu!

Sắc mặt Giang Nam có chút ngưng trọng, đột nhiên thư giãn cười nói:

- Mặc dù là địch thủ, cũng là đạo hữu

- Địch thủ cũng là đạo hữu? Lời này nói không sai…

Đạo Không cười to, đi xa

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2800: Đạo Bỉ Đạo, Nhân Bỉ Nhân. (2)

Trong Đại La Thiên, từng đạo quân thiên quân đều lần lượt tiến lên chào từ giã Giang Nam, đều rời khỏi Đại La Thiên

Giang Nam phân phó nhóm cường giả Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân, Tịch Ứng Tình dưới trướng của mình lưu lại, nói:

- Các ngươi ở lại Đại La Thiên tu hành thêm thời gian, đợi kiên cố thu hoạch hãy hạ trần

Mọi người đều đồng ý

Giang Tuyết Tình cùng Vân Liên đi lên, cười nói:

- Phụ thần, lần này luận đạo rốt cục là ai thua ai thắng? Vừa rồi chúng ta nghe được đủ loại đạo âm chinh chiến sát phạt, mơ hồ nghe được có đạo âm chiếm cứ thượng phong, nhưng không biết là loại đạo âm đại đạo nào

Giang Nam cười hỏi:

- Có quan hệ sao?

- Tự nhiên có quan hệ!

Vân Liên cười hì hì, nói:

- Sáu đại thiên tôn không ai phục ai, ai cũng nhận thức đạo lý của mình là chính xác, ai cũng cho rằng đại đạo của mình có thể đặt chân lên chung cực đại đạo, tự nhiên sẽ có thắng bại, nếu không bọn họ đồng ý rời khỏi Đại La Thiên?

- Hiện tại chỉ là luận đạo, không có giao thủ

Ngươi không nghe được Vô Cực thiên tôn nói sao, đạo hữu cao thấp, người cũng có cao thấp, vô luận luận đạo ai thua ai thắng, tương lai đều phải tranh đua cao thấp một lần

Giang Nam cười nói:

- Luận đạo thắng thua, không ảnh hưởng toàn cục, người thắng thua mới là trọng yếu

Các ngươi yên tâm tu hành đi, tương lai chỉ sợ sẽ có trận ác chiến không tưởng tượng nổi

Giang Tuyết Tình thè lưỡi, cười nói:

- Thiên tôn sẽ không ra tay với đạo quân thiên quân như chúng ta đi?

- Khó nói

Trước đại kiếp nạn, ai cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì

Giang Nam phất phất tay, để cho họ ở lại trong Đại La Thiên bế quan

Trong Đại La Thiên tràn ngập Nguyên Thủy khí, là do Giang Nam luyện ra trong hư không, vô cùng tinh thuần, không thua kém Nguyên Thủy khí trong khai thiên, ở lại nơi này tu luyện còn tốt hơn trong thánh cảnh cùng chư thiên rất nhiều lần

Đại La Thiên yên tĩnh trở lại, Khổng Thánh, Tiên Thiên Long Giao Mã các sinh linh đều nhận được thật nhiều ưu đãi, đều tĩnh tâm tu luyện

Giang Nam cùng Hiên Vi ở lại Đại La Thiên thưởng thức cảnh trí, Hiên Vi đột nhiên nói:

- Lão gia, rốt cục ai thua ai thắng?

Giang Nam bật cười hỏi:

- Phu nhân cũng hiếu kỳ sao?

- Thiếp thân không quan tâm tu vi của chính mình, nhưng không thể không quan tâm bổn sự của lão gia, dù sao ngài là chủ một nhà

Hiên Vi cười nói

Giang Nam lắc đầu không trả lời, chỉ nói:

- Đạo so đạo, thắng bại cũng không trọng yếu, người so người, thắng bại mới là quan trọng

Ta có dự cảm Tiên Đạo thời đại trước tịch diệt kiếp sẽ có một hồi nhân kiếp thật lớn, đạo quân thiên quân, tử thương vô số…

Trong Đạo Quân Quả Vị đại điện, Đạo Không đạo nhân thu hồi tinh khí thần của mình, trở về bản thể, Linh Nữ tiến lên, hỏi:

- Phụ thần, lần này luận đạo ai thắng ai thua?

- Lần này thắng thua vấn đề không lớn, tám trăm năm trước Nguyên Thủy thiên tôn sánh vai cùng chúng ta, có thắng có thua, đợi một năm cuối cùng hắn chiếm cứ một tia thượng phong

Đại Không thản nhiên nói:

- Nguyên Thủy đại đạo của hắn đích xác thần diệu đến cực điểm, tám trăm năm chúng ta luận chứng cùng hắn, đều chạy tới cực hạn của mình, hắn muốn hơn chúng ta cũng không dễ dàng, chỉ lấy Nguyên Thủy đại đạo của mình tranh phong cùng chúng ta

Năm cuối cùng Nguyên Thủy đại đạo của hắn hấp thu nhiều đạo lý của chúng ta, bởi vậy chiếm một tia thượng phong

Bởi vậy Vô Cực thiên tôn mới nói đạo hữu cao thấp, người có cao thấp, ý là lần này chỉ là luận đạo, lần sau đối chiến thực tế mới là xác định

Nhóm người Linh Nữ cùng Đại Diễn hoảng sợ, La Hầu cùng Chung Thiên bội phục không thôi

Đạo Không đạo nhân cười nói:

- Đây cũng không có nghĩa đại đạo của chúng ta không bằng Nguyên Thủy thiên tôn đại đạo, lần này chúng ta cũng có đại thu hoạch, từ trong Nguyên Thủy đại đạo lĩnh ngộ không ít huyền diệu

Tương lai khi so đấu mới là phấn khích!

- Người so với người?

Trong lòng Đại Diễn cổ thần run lên, thất thanh nói:

- Sáu đại thiên tôn muốn đích thân động thủ, cùng nhau đối chiến sao?

Sáu đại thiên tôn đối chiến, đây là cảnh tượng đồ sộ tráng lệ tới mức độ nào?

Mặc dù là Đại Diễn cổ thần cũng vô cùng hướng tới

Đạo Không đạo nhân gật đầu, cười nói:

- Lần này luận đạo thắng thua, chỉ là đánh giá nho nhỏ, nhắc tới Nguyên Thủy thiên tôn còn thắng dược một đường, nhưng tương lai hắn chưa chắc thắng được

Bởi vì Tiên Đạo còn đang phát triển, chỉ cần Tiên Đạo phát triển, đại đạo lý niệm của ta cùng Đế, Tôn sẽ không ngừng phát triển, ba trăm triệu năm sau mới là thời kỳ đại đạo chúng ta phong phú nhất, đại đạo của chúng ta mới có thể viên mãn!

Tiên giới đạo quân càng nhiều, đại đạo của họ càng mạnh, trước mắt Tiên giới vẫn chỉ có hơn hai trăm tiềm lực giả, chứng đạo đạo quân cũng chỉ hơn bốn mươi người

Mà ba trăm triệu năm sau, sẽ có hai ba trăm vị đạo quân, những đạo quân này hình thành đạo quả cho Đế cùng Tôn, cấu xuất nhục thân hoàn mỹ cho Đạo Không đạo nhân!

Bọn họ tụ tập trí tuệ của toàn bộ cường giả, thành tựu chính mình!

Bởi vậy Đạo Không đạo nhân mới có tín nhiệm tin tưởng cường đại như thế!

Nhóm người Linh Nữ trước sau cáo từ rời đi, Đạo Không đạo nhân tinh tế suy tư, thở dài, thấp giọng nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn, thật sự là một nhân vật khủng bố…

Lần này thu hoạch lớn nhất thật sự không phải bốn ngàn tám trăm thiên quân đạo quân trong Đại La Thiên, mà chính là sáu vị thiên tôn!

Sáu vị thiên tôn luận đạo, những người khác có thể nghe hiểu, chỉ lấy được một bộ phận đạo lý bé nhỏ không đáng kể của họ mà thôi, mà cùng là thiên tôn luận đạo, làm cho họ kích thích trí tuệ cùng tiềm lực của mình, không ngừng hoàn thiện mình, hấp thu tinh hoa người khác, càng thêm hoàn thiện lý niệm của chính mình!

Đây mới là thu hoạch lớn nhất, là thu hoạch mà người khác không thể so sánh!

Bởi vì Nguyên Thủy thiên tôn hơn họ một đường, đã làm cho họ sinh lòng cảnh giác, cũng làm cho họ chứng kiến một mặt khủng bố của Nguyên Thủy đại đạo, càng thêm hoàn mỹ hơn so với đạo lý của họ, trực chỉ chung cực đại đạo!

Ma giới, một mảnh đất trầm luân, bên trong tịch diệt hư không của Tịch Diệt đạo nhân, hắn phất tay cho Ma Ha thiên quân lui xuống, tìm hiểu bất không đại đạo, thầm nghĩ:

- Ba trăm triệu năm, Nguyên Thủy thiên tôn sẽ tiến bộ bao nhiêu? Muốn

vượt hơn hắn, thật sự không dễ ah

Bất quá…

Đôi mắt hắn trống rỗng xuyên thấu qua hư không, ánh mắt vô hình nhìn lên người Ma Ha thiên quân, thấp giọng nói:

- Nếu bất không đạo đạo của tiểu tử này luyện thành, hợp lại làm một, hơn nữa Tiên Đạo thời đại đi vào thời kỳ suy sụp, thật có thể áp chế Nguyên Thủy đại đạo một bậc…

Bên trong Đạo Quân điện, Vô Cực thiên tôn mở mắt, thấp giọng nói:

- Ba trăm triệu năm, ta hẳn là có thể luyện thành pháp bảo này chứ…

Suốt bốn mươi vạn năm trôi qua, Ma Ha thiên quân rốt cục chứng đạo Hỗn Độn đạo quân, đem bất không đại đạo tu luyện tới trình tự đạo quân, rời khỏi thánh cảnh của Tịch Diệt đạo nhân

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2801: Ma Ha Chuyển Thế. (1)

Ma Ha đại quân giấu kín hành tung, lấy thần toán cắt đứt hết thảy suy diễn của mọi người, qua thật lâu sau hắn mới vẫy tay, liền nhìn thấy một tiên thiên pháp bảo xuất hiện

Pháp bảo cũng là một cánh cửa, Ma Ha đạo quân đẩy cửa đi vào bên trong, chỉ thấy từng thạch trụ thật lớn sừng sững, thật giống như thạch điện của Đạo Quân điện, nhưng chỗ thần diệu còn kém hơn nhiều

Bên dưới thạch trụ phiêu phù Tịch Diệt đại đạo, hóa thành một nhóm hư ảnh, rõ ràng là dùng đại đạo tịch diệt từng thời đại luyện thành!

Nơi này có mười chín thạch trụ, mười bảy thạch trụ đều mất đi linh quang biến thành thân ảnh, đại biểu mười bảy tiền sử thời đại!

Một nhóm thân ảnh sừng sững bên dưới thạch trụ, đều là tiên thiên bất diệt linh quang, nhưng so sánh với linh quang của Tịch Diệt đạo nhân kém hơn không biết bao nhiêu

Linh quang của Tịch Diệt đạo nhân có thể hóa thành tiên thiên chí bảo, mà linh quang của thạch trụ nhiều nhất chỉ có thể hóa thành tiên thiên pháp bảo, thậm chí còn yếu hơn tiên thiên pháp bảo một bậc

Nhưng mười bảy thân ảnh chồng cùng một chỗ thật không tầm thường

- Tịch Diệt thiên môn của ta chỉ có ta mới có thể triệu hoán đi ra, năm đó Hỗn Độn Ôn Đế từ trong Đạo Quân điện mượn tới bảo vật này, cũng may hắn mượn đi thân thể kiếp trước của ta biến thành Tịch Diệt thiên môn, nếu không ta làm sao có thể dễ dàng rời khỏi Đạo Quân điện, đi tới nơi phồn hoa này?

Hắn rõ ràng đang nói tới Vô Danh đạo quân khổ tu nghiên cứu Tịch Diệt

đại đạo trong Đạo Quân điện, tự mình hóa đạo, hóa thành tiên thiên pháp bảo!

Sau đó mượn tay Hỗn Độn Ôn Đế đem tiên thiên pháp bảo kia đưa tới Hỗn Độn thời đại

Sau đó mượn cơ hội biến mất, đoạt xá Ma Ha cổ thần chân chính!

Hắn mưu tính, chính là Hỗn Độn đạo quân, mà nay, cuối cùng tu thành!

Tâm niệm vừa động, nhất thời bất không đại đạo trong cơ thể hắn bắt đầu tịch diệt

- Không tốt! Hỗn Độn cổ thần quá mạnh mẽ, bất không đại đạo tương dung cùng thân thể, khó thể chia lìa, chỉ sợ đem toàn bộ cơ thể ta đều tịch diệt!

Trong lòng Ma Ha đạo quân giật mình, vội vàng phá nát đạo quả, nguyên thần bay ra khỏi thân thể

Chỉ thấy nhục thể của hắn ầm vang mai một, hóa thành Tịch Diệt đại đạo!

- Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật! Nếu không phải ta chủ động bỏ qua tính mạng, chỉ sợ cũng sẽ bị hóa thành Tịch Diệt đại đạo, không tồn tại nữa!

Nguyên thần Ma Ha bay xuyên qua Tịch Diệt thiên môn hướng về Tiên giới, thầm nghĩ:

- Hiện giờ là thời điểm chuyển kiếp tu luyện tiên đạo

Đáng tiếc bất không đại đạo tịch diệt, lại lấy một tính mạng của ta…Bất quá như vậy cũng tốt, ta bỏ qua thân thể, nhập chủ thân thể mà Đạo Tàng đạo quân chuẩn bị cho ta đời này, tu hành tiên đạo càng thêm viên mãn một ít! Nhưng nếu ta bế quan mười mấy vạn năm, Tiên giới rốt cục như thế nào?

Không qua bao lâu, nguyên thần Ma Ha đã đi tới một mảnh tiên vực

Tiên vực này là lãnh địa của Đạo Tàng đạo quân, bên trong có một tiên thiên sinh linh, từ khi được Đạo Tàng đạo quân mở ra trên Tiên giới đã không ngừng ôn dưỡng, trở nên ngày càng cường đại!

Tiên thiên sinh linh này đã sớm nên sinh ra, nhưng Ma Ha đã hủy diệt linh trí của tiên thiên sinh linh, hắn làm như vậy là vì đào tạo một thể xác cho mình chuyển kiếp!

Đạo Tàng đạo quân thủ ở một bên, chỉ thấy thạch phá thiên kinh, Ma Ha rốt cục chuyển kiếp

Vừa ra đời đã có vô số đại đạo giáng xuống, không ngừng dũng mãnh tràn vào thân thể hắn, đại đạo chảy xuôi

Đột nhiên tường vân trên bầu trời bay tới, một đạo tam thiên đại đạo dung nhập vào trong cơ thể Ma Ha

- Đạo quân chi tư! Đạo quân chi tư!

Đạo Tàng đạo quân sợ hãi, thất thanh nói:

- Đế Tôn nói trong ba ngàn đại đạo đều có chủ nhân, chỉ còn lại một đạo cuối cùng chưa chọn chủ! Rất nhiều đạo quân đều phỏng đoán, đạo tam thiên đại đạo kia chính là một đạo cực mạnh nhất mà Đế Tôn sở luyện, là vương giả của ba ngàn đại đạo! Không nghĩ tới Ma Ha đạo huynh chuyển kiếp, lại có thể làm cho một đại đạo chọn chủ! Đời này của Ma Ha đạo huynh, nhất định khiếp sợ thiên hạ!

Hiện giờ Ma Ha đã hóa thành một tiểu đồng, nghe vậy cười ha ha, nói:

- Đại đạo chi vương chọn ta làm chủ chính là mệnh trung chú định, ta nhất định phải làm người cường đại nhất, hướng lên ngôi báu chung cực đại đạo! Đạo Tàng đạo hữu, ngươi chọn ta làm chủ, có thể thấy được ngươi cũng là người có ánh mắt

Đúng rồi, ta bế quan bốn mươi vạn năm, Tiên giới đã có những người nào

chứng được đạo quân?

Đạo Tàng vội vàng nói:

- Hiện giờ chứng đạo đạo quân có mười người, phần lớn là người được số mệnh công đức khai thiên, mặt khác mấy đạo quân cũng là tiên thiên sinh linh sau khi Tiên giới mở ra, trong thế hệ trước thì không người chứng đạo

- Trong thế hệ trước có tư cách chứng đạo thì đã chứng được đạo quân, những người còn lại tầm thường vô vi, không đáng để lo

Ma Ha tiểu đồng cười nói:

- Hiện giờ thế cục Tiên giới thế nào?

Đạo Tàng chần chờ, nói:

- Hiện giờ Tiên giới còn loạn hơn bốn mươi vạn năm trước

Hắn giảng thuật lại suốt bốn mươi vạn năm nay, sau khi giảng đạo tại Đại La Thiên làm sáu đạo lý lớn của sáu đại thiên tôn truyền bá, những thiên quân đạo quân tiến vào Đại La Thiên thu đồ đệ hoặc là truyền đạo, đem đạo lý mình lĩnh ngộ truyền ra ngoài, làm Tiên Đạo thời đại phát triển càng thêm nhanh chóng thành thục

Không chỉ như thế, những đạo quân thế hệ trước có ảnh hưởng lớn lao, có chút người bắt đầu quy ẩn không xuất hiện, cũng không vì bị đả kích mà đạo tâm thất bại, mà là vì hấp thu thu hoạch cùng đạo lý hiểu được tại Đại La Thiên, bởi vậy cần phải bế quan tu hành

Đầu tiên khiến cho Tiên giới chấn động chính là Nguyên Dục tiên đế, Nguyên Dục tiên đế biến mất, bỏ lại nhóm người Định Quang, Linh Châu Tử

Nguyên Dục tiên đế được thừa nhận tiên đế, mấy tôn tiên đế khác đều là phụ tá

Hắn biến mất tạo thành chấn động liền có thể biết, Tiên giới vô chủ, quần

hùng tranh giành!

Rồi sau đó, Thái Nhất Thiên Hoàng tiên đế cũng biến mất vô tung, Tam Nguyên Thiên của Thái Nhất cảnh bị một cỗ pháp lực thật lớn phong ấn, biến mất trong Tiên giới, chỉ còn lại Thiên Linh nữ quân nghĩa nữ!

Cơ hồ cùng một thời gian, Ngọc Kinh Vong Tình tiên đế thoái vị, đem vị trí giáo chủ Ngọc Kinh thánh giáo giao cho Long Ngạn, được xưng Long Ngạn giáo chủ, mà tiền giáo chủ Ngọc Kinh đạo quân biến mất vô tung

Khổ Hành giáo chủ cũng tuyên bố thoái vị, giao cho đệ tử Tam Đức xử lý, Hậu Tôn đạo quân làm thái thượng giáo chủ Sa Môn đại giáo, phụ tá Tam Đức giáo chủ, nhưng sau lưng vẫn có không ít người gọi hắn là Tam Thiếu giáo chủ

Càn Nguyên đạo quân cùng Tử Hạm đạo mẫu quy ẩn trong Huy Huyền Dục Thiên, ở ẩn không ra, Mông Tôn đạo chủ phong ấn Minh Diệu Thần Linh Thiên, đem Tử Mông Thiên đuổi ra khỏi Minh Diệu Thần Linh Thiên

Mông Thiên Thành làm thủ lĩnh sinh linh chuyển kiếp Đạo Thần thời đại, xây dựng Thần Môn, được gọi Thần Môn giáo chủ

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2802: Ma Ha Chuyển Thế. (2)

Tiên ma hai giới năm đại đạo tổ, Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân, Kế Đô ma đế, La Hầu ma đế cùng Bỉ Ngạn nương nương đều tự quy ẩn

Kế Đô dứt bỏ đế vị, truyền cho đệ tử La Sát Nữ Nguyệt Bột, Nguyệt Bột xưng La Sát ma quân, được chân truyền của Kế Đô, đã là một tôn thiên quân, cũng là nhân vật lưu danh trong Đạo Quân Quả Vị đại điện

Mà La Hầu ma đế truyền vị cho Ma Thiên, Ma Thiên ma quân được đến số mệnh công đức khai thiên thành tiên thiên thần thánh, cùng Nguyệt Bột xưng hô làm Ma Nguyệt nhị đế

Huyền Đô cũng đã quy ẩn, ẩn cư nơi xa xôi trong Tiên giới, đem vị trí giáo chủ Huyền Đô Tạo Hóa đại giáo truyền cho Tịch Ứng Tình, Hồ Thiên lão tổ làm phó giáo chủ

Ngoài ra còn có các đạo quân như Thánh Ma, Linh Nữ, Đại Diễn cũng không ẩn cư, nhưng xuất hiện ngày càng ít, hơn nữa cũng không ngăn cản Tiên Đạo thời đại vận chuyển, buông xuống quyền lực giao cho hậu bối

Mà tân tấn đạo quân như Chung Thiên, Đinh Linh cùng Phục Ly dần dần xuất hiện, trong Tiên Đạo thời đại có lực ảnh hưởng càng lúc càng lớn

Ba đạo quân trẻ tuổi đều tự xây dựng thế lực trong Tiên giới, xưng hùng hậu thế

Ma Ha nghe vậy không khỏi nhíu mày nói:

- Đám lão gia hỏa giao ra quyền lực, quyền lực chân không, chỉ sợ Tiên giới cùng Ma giới đều đại loạn

- Đúng là như thế

Đạo Tàng đạo quân vội vàng nói:

- Định Quang suất lĩnh tinh anh Vạn Vật thánh giáo tiến vào Ma giới, tự lập làm đế, cùng Nguyệt Bột, Ma Thiên chia ba phần thiên hạ, chinh chiến không ngớt

Thiên Linh gieo xuống tiên thiên linh căn trong một tòa tiên châu, kế thừa vị trí giáo chủ Thái Nhất thần giáo, thanh thế lớn

Đã trở mặt với Ngọc Kinh thánh giáo, mà Linh Châu Tử thì ở tại Nguyên Dục Thái Cực Thiên, ngoan ngoãn thành thật, ở ẩn không ra

Nhưng đáng sợ nhất cũng không phải bọn hắn, mà là Giang Vân Liên, nghĩa nữ của Nguyên Thủy thiên tôn

Vẻ mặt Ma Ha khẽ động, vội hỏi nguyên nhân

Vân Liên rời khỏi Đại La Thiên, đi dạo khắp cả Tiên giới, tìm được nhiều cường giả của Huyền Châu, như Đạo Vương, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Minh Thổ, Tinh Quang, được cường giả Huyền Châu ủng hộ xưng vương, được xưng Vân Liên nữ đế

Dưới trướng Vân Liên nữ đế đều là cường giả Huyền Châu, cũng có người trẻ tuổi, thế lực thật lớn, còn có Khổng Thánh đạo nhân, Phi Hùng đạo nhân, Cửu Long đạo nhân, Cửu Phượng đạo nhân hạ trần, tiến vào trong tiên đình làm tướng, có thể nói cường thịnh một thời

Nữ tử này vốn nhiều lòng dạ, Giang Nam không quan tâm tới quyền lực, Giang Tuyết Tình đã có Thiên Môn nên không đặt quyền thế trong lòng, nàng liền đem thủ hạ cũ của Huyền Châu chỉnh hợp, đồng thời mời thiên hạ hào kiệt tiến vào trong tiên đình của mình, thanh thế lớn, nhân tài liên tục ra đời!

Hiện giờ vị nữ đế này, rất có thái độ chèn ép thiên hạ giáo môn, muốn trở thành nữ đế thống trị Tiên giới, thậm chí Long Ngạn suất lĩnh Ngọc Kinh thánh giáo tranh chấp với nàng, cũng bị nàng áp xuống hạ phong!

- Một nữ oa còn muốn thống trị Tiên giới, thật làm người cười tới rụng răng!

Ma Ha lơ đễnh, cười nói:

- Ngoại trừ nữ oa kia, còn có hào kiệt nào khác?

- Long Ngạn, Định Quang, Linh Châu, Thiên Linh, Ma Thiên đã trở thành thế lực cường đại nhất Tiên Ma giới, ngoại trừ bọn họ còn có một ít thế lực, hoặc là giáo môn, hoặc là tự lập làm đế, hùng cứ một mảnh tiên vực, sau lưng đều có các đạo quân thế hệ trước ủng hộ

Đạo Tàng đạo quân nói:

- Đạo quân ở ẩn không ra, tiểu bối xưng vương trong Tiên Ma nhị giới có hơn ngàn người, liên tục chinh chiến sát phạt nhiều năm, hiện giờ dám xưng vương không ngoài mười người

Cường đại nhất Tiên giới là Tiên Đình của Vân Liên xây dựng, Ngọc Kinh thánh giáo của Long Ngạn, giáo chủ Thái Nhất thần giáo Thiên Linh Nữ đạo quân, Đinh Linh nữ quân cùng Phục Ly đạo quân xây dựng đạo giáo, cũng là thế lực cực kỳ khổng lồ, đặt ngang hàng với ba đại thế lực kia

- Trong Ma giới có Định Quang, Nguyệt Bột, Ma Thiên cùng Chung Thiên, Chung Thiên cực mạnh, Định Quang âm hiểm nhất, Nguyệt Bột đẹp nhất, Ma Thiên hung tàn nhất

Giữa bọn hắn vốn bất hòa, nhưng những ngày gần đây do Định Quang thuyết phục Nguyệt Bột, Ma Thiên cùng Chung Thiên, hợp lực cùng nhau tấn công Tiên giới, hiện tại đang tranh đấu với thế lực tiên giới vô cùng kịch liệt

Nghe nói Long Ngạn cũng sẽ tham chiến

Ma Ha cười ha hả:

- Loạn thế xuất anh hùng, trong hỗn loạn chính là lúc ta quật khởi

Ta chuyển kiếp sống lại, bất luận kẻ nào cũng không biết gốc gác của ta, vừa lúc làm chủ thiên địa, chí tôn Tiên giới! Hôm nay ta sẽ đến chỗ giao chiến, đi nhờ vả tiểu nữ oa Vân Liên, sau đó quật khởi ám toán nàng, cướp lấy Tiên Đình của nàng!

Đạo Tàng khom người ủng hộ

Ma Ha sửa sang lại trang phục, lập tức đi tới chỗ chiến trường, hắn mưu đồ cho thân thể đời này đã lâu, vừa xuất thế đã có tu vi tiên quân, tuy rằng tuổi nhỏ nhưng thần thông không tầm thường, không cần Đạo Tàng chỉ dẫn đã chạy thẳng tới khu vực kia, nghĩ thầm:

- Ta còn nhỏ tuổi như vậy, nhưng tu vi lại cao, oa nhi Vân Liên nhất định cho rằng ta là nhân tài xuất chúng, sẽ giao trọng trách

Ta chỉ cần thử chút thân thủ, sẽ quật khởi trong Tiên Đình, đứng đầu mọi người

Đợi khi nàng bị ám toán, ta có thể cướp lấy…

Hắn vừa nghĩ tới đây, đột nhiên không trung u tối, Ma Ha ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng đen thật lớn bay qua, đó là một đầu khổng tước, vươn cánh đã vài trăm vạn dặm, từ trên trời cao lao xuống há mồm khẽ hấp, toàn bộ người lẫn vật suốt mấy trăm vạn dặm đều bay lên, lao thẳng vào trong miệng của khổng tước!

Ma Ha cũng bị cuốn lên, trong lòng hoảng sợ, đột nhiên nhìn thấy Cửu Đầu thánh long cao giọng quát:

- Khổng Thánh đại tướng quân, tiền tuyến đang chém giết thảm thiết, ngươi còn chạy chung quanh ăn thịt người, phá hư thanh danh bệ hạ, coi chừng bệ hạ lột da của ngươi ra!

Khổng tước phun ra cả người lẫn vật, hóa thành một kim giáp tướng quân

trẻ tuổi tuấn mỹ, đi theo Cửu Đầu thánh long xa dần, phẫn nộ nói:

- Từ khi bị Phù Lê nguyên quân hàng phục, ta đã lâu không nếm qua thịt tươi…

- Cường giả Ma giới nhiều như vậy, ngươi muốn ăn bao nhiêu cứ việc ăn!

Hai đầu đại yêu đi xa, Ma Ha nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ may mắn, tự nhủ:

- Ta hồng phúc tề thiên, có trời giúp, nhưng chỉ là một đầu tiên thiên khổng tước cũng có thể ăn ta sao?

Hắn chạy tới cách chiến trường ngày càng gần, chỉ nghe tiếng chém giết vang rền, đột nhiên một bóng đen thật lớn phủ lên, chỉ thấy một đầu hắc hùng có cánh từ không trung rơi xuống, áp Ma Ha dưới thân thể tới hộc máu

Đầu hắc hùng không biết mình áp trúng người, lại phi thân lên kêu lớn:

- Ngươi chờ đi, ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng nương tử nhà ta ngươi cũng không là đối thủ của nàng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2803: Ta Bị Hố. (1)

Ma Ha nhiều lần vất vả mới thoát ra chiến trường, đột nhiên một cỗ khí tức hùng hồn truyền tới, chỉ nghe một thanh âm cao giọng nói

- Định Quang ma đế, Vân Liên tiên đế, đại tỷ đến rồi, các ngươi còn muốn đấu nữa sao?

Ma Ha nghe vậy ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy tiên quang nổi lên trên không trung, dị quang bay cao, lộ ra một vị đạo quân trẻ tuổi trầm ổn, trấn áp tiên ma chiến trường

Ngay nơi giao hội giữa hai đại vũ trụ tiên ma, chiến trường kéo dài hơn mười tinh hệ, từng vị tiên ma đại tướng suất lĩnh mấy trăm vạn tiên nhân ma tiên tạo thành quân đoàn khổng lồ, khống chế lâu thuyền đại hạm, tiên sơn, tinh kỳ, tiên phủ, tiên thành, trường hà, tiên hải, tiên vực, ngân hà, trận đồ đủ loại pháp bảo cổ quái

Từng vị tiên vương, tiên quân thi triển pháp thiên tượng địa, thân hình vĩ ngạn sừng sững giữa ngân hà, từng viên đại tinh quấn quanh thân, mà quanh thân thiên quân hình thành thời không kỳ dị, vặn vẹo không gian cùng trụ quang, làm cho tiên vương tiên quân cùng không gian vũ trụ ở trước mặt bọn họ cũng biến thành vô cùng nhỏ bé

Ngoài ra hùng vĩ nhất chính là Tiên Đình cùng Ma Đình, Tiên Đình của Vân Liên nữ đế cùng tứ đại Ma Đình của Định Quang, Chung Thiên, Nguyệt Bột, Ma Thiên giằng co, xa xa đối diện, ở giữa là ngân hà tinh hệ, chính là tiên ma chiến trường

Còn có một gốc tiên thiên linh căn sừng sững bên cạnh Vân Liên tiên đình, cành lá xum xuê

Bên dưới tiên thiên linh căn có thật nhiều cường giả Thái Nhất thần giáo,

thủ hạ cũ của Thái Nhất Thiên Hoàng tiên đế, hiện tại nằm trong tay Thiên Linh nữ quân

Ở bên phải Vân Liên tiên đình chính là một tòa bảo tháp hùng vĩ đứng vững, ba mươi ba tầng, nhìn như nguyên tháp mà cũng không phải nguyên tháp, chỉ là Phục Ly dựa theo hình dạng nguyên tháp lấy số mệnh công đức bản thân sở luyện ra đạo quân chi bảo, gọi là Tam Thập Tam Trọng Thiên Huyền Hoàng Tháp

Bên dưới tháp là Phệ Đà đại giáo do Phục Ly giáo chủ sáng lập, bởi vì hắn là đệ tử của Thanh Liên tiên tôn, không biết có bao nhiêu hào kiệt đến nhờ vả, thế lực cũng cực kỳ kinh người

Hiện giờ song phương giao chiến, đạo quân chưa từng ra tay, mà thiên quân cùng tiên quân suất lĩnh quân đoàn tác chiến

Mà vị đạo quân trẻ tuổi mới xuất hiện liền trấn áp chiến trường kia, có bộ dáng như Linh Châu Tử

Linh Châu đạo quân kế thừa y bát của Nguyên Dục tiên đế, sống trong Nguyên Dục Thái Cực Thiên, không phản ứng thế sự, hắn cùng Định Quang ma đế chính là đồng môn

Thuở nhỏ quan hệ giữa hai người thật tốt, chẳng qua Định Quang ma đế dã tâm bừng bừng, ma tính sâu nặng, tự biết con đường của mình nằm trong Ma giới, bởi vậy mang theo Vạn Vật thánh giáo tiến vào Ma giới

Nguyên Dục tiên đế không để ý tới thế sự, Vạn Vật thánh giáo là do Linh Châu Tử cùng Định Quang tạo ra, phát dương quang đại

Trở thành một đại giáo, hai người trả giá không biết bao nhiêu tâm huyết

Vạn Vật thánh giáo bị Định Quang mang đi Ma giới không hề lưu lại chút gì cho Linh Châu Tử, dựa vào phần cơ nghiệp này, Định Quang rốt cục chứng được đạo quân, trở thành ma đế

Linh Châu Tử thành thật, đối với việc Định Quang mang đi Vạn Vật thánh giáo tuy trong lòng có chút khó chịu, nhưng cũng không ý kiến gì

Lần này Định Quang tập hợp ba thế lực lớn trong Ma giới tấn công Tiên giới, giao tình giữa Linh Châu Tử cùng Vân Liên với Thiên Linh không tệ, còn là đồng môn của Định Quang, tự nhiên không hi vọng đôi bên làm cương, lần này mời "đại tỷ" tới, đó là vì muốn điều giải cho đôi bên

- Đại tỷ sắp tới?

Trong tiên đình, một tiên tướng cấp thiên quân đi ra, truyền lệnh thu binh, hoa cái dũng động, vân phiến phiêu phiêu, Vân Liên nữ đế suất lĩnh văn võ bá quan đi ra, muôn hình vạn trạng

Mà một bên khác Thiên Linh nữ quân cũng mang theo người đi ra, không dám chậm trễ

Phục Ly cũng suất lĩnh cường giả trong giáo đi ra nghênh đón

Ở bên kia, Nguyệt Bột nữ quân, Ma Thiên ma đế cùng Chung Thiên ma đế đi ra, cười nói

- Đại tỷ? Định Quang đạo hữu, ngươi nhận đại tỷ khi nào vậy?

Định Quang ma đế đi ra, có chút nổi giận cao giọng nói

- Linh Châu Tử, gọi là đại tỷ là vì năm xưa vô tri, tiểu hài tử vui đùa mà thôi, có thể nào xem là thật? Ta và ngươi là huynh đệ, cùng một sư tôn, từ nhỏ chơi tới lớn, ngươi giúp ta hay giúp bọn hắn?

Linh Châu đạo quân có chút khó xử, còn đang do dự bất định, lúc này chợt nghe thanh âm tiếng chuông đinh đương, liền nhìn thấy một chiếc đại lộ bảo liễn chậm rãi chạy vào trong chiến trường, Khổng Thánh vội vàng lắc người đi tới trước bảo liễn, khom người vén rèm xe

Màn xe vén lên, một nữ đạo quân phong hoa tuyệt đại bước đi ra, Vân

Liên, Thiên Linh cùng Phục Ly tiến lên chào, nói

- Gặp qua Thiên Môn môn chủ

Nữ đạo quân trả lễ, Linh Châu đạo quân cũng đi xuống, nhìn nàng nói

- Đại tỷ, hiện giờ ta không thuyết phục được đệ đệ, mời đại tỷ làm chủ

Vị nữ đạo quân này chính là Giang Tuyết Tình, nàng điểm ngón tay, chỉ thấy một tiên thiên lô bồng xuất hiện, trên lô bồng khánh vân treo cao, nhìn qua Định Quang ma đế, nói

- Định Quang, năm đó năm người chúng ta kết bái tại Đại La Thiên, ngươi chưởng quản Ma giới, Linh Châu chưởng quản không trung, Vân Liên làm tiên đế, Thiên Linh thống trị lục địa

Nếu huynh đệ tỷ muội đồng lòng, Tiên Ma nhị giới là vật trong bàn tay chúng ta

Hôm nay ngươi cấu kết người ngoài, đối phó muội muội kết nghĩa của mình, là đạo lý gì? Nếu ngươi lui binh, vẫn là người một nhà

Định Quang ma đế hừ lạnh một tiếng, nói

- Mối thù giữa Tiên Ma hai giới đã sớm kết xuống, từ thời xưa đã máu chảy thành sông, không oán ta được

Hai quân giao chiến hẳn phải tử thương vô số, cũng không phải ngươi có khả năng hóa giải

Thật nhiều thân tín của ta đã chết trận, thù oán này hóa giải không được, hơn nữa ta là ma đế, há có thể vì một câu của ngươi mà lui binh? Uy nghiêm của ta ở chỗ nào?

Giang Tuyết Tình cười nói

- Ngươi thu binh mà đi, liên thủ cùng Linh Châu, Thiên Linh, Vân Liên,

ta cũng giúp ngươi, huynh đệ tỷ muội bình định Ma giới, chinh phục Nguyệt Bột, Ma Thiên cùng Chung Thiên, tiếp tục càn quét Tiên giới, khuất phục Phục Ly, chèn ép Long Ngạn, đem Đinh Linh giáo chủ cho ngươi làm vợ, huynh đệ tỷ muội chúng ta thống trị hai giới, không người không phục, ai còn dám nói ngươi không có uy nghiêm?

Bên cạnh nàng, Phục Ly giáo chủ không khỏi trầm xuống, mà sắc mặt Chung Thiên, Nguyệt Bột cùng Ma Thiên vô cùng khó xem

Định Quang ma đế lắc đầu nói

- Trở về không được

Vân Liên, Thiên Linh không hề có chút lưu tình, đồ nhi cùng nữ nhân của ta tử thương vô số, hôm nay phải phân chia thắng bại!

Giang Tuyết Tình lắc đầu nói

- Năm đó chúng ta kết bái tại Đại La Thiên, ta từng nói ta không cần địa bàn Tiên Ma nhị giới, nhưng yêu cầu các ngươi phải nghe theo ta, nếu không nghe ta sẽ đánh các ngươi

Ngươi còn nhớ rõ sao? Hiện tại ngươi lui binh, ta tự nhiên sẽ không làm khó ngươi, nếu không lui, ta phải thực hiện lời hứa năm đó

Định Quang ma đế cười ha ha, thân hình nhảy lên bầu trời, nói

- Giang Tuyết Tình, khi đó ta còn thơ ấu mới bái ngươi làm đại tỷ, ngươi còn tưởng rằng mình thật sự là đại tỷ của ta sao? Ta xem ngươi làm sao đánh ta!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2804: Ta Bị Hố. (2)

Giang Tuyết Tình cất bước đi tới, nói

- Hôm nay ta đem ngươi khai trừ Thiên Môn, đánh ngươi xong rồi, ngươi đừng hối hận

- Ta lại sợ ngươi sao!

Bên cạnh chiến trường, Ma Ha mở to mắt nhìn lại, chỉ thấy hai vị đạo quân cuốn lấy nhau, sau vài hiệp Định Quang ma đế đã bại, thầm nghĩ

- Nữ nhân của Nguyên Thủy thiên tôn quả nhiên lợi hại, là một nhân vật không tầm thường, đã có khí tượng của Nguyên Thủy thiên tôn năm xưa

Nhưng Định Quang, Nguyệt Bột, Chung Thiên đều có đại nhân vật ẩn sau lưng, sao chịu lui binh? Ta cũng nên đi nhờ vả Vân Liên…không tốt! Lão thái bà kia cũng ở đây!

Ma Ha nhìn thấy một người đứng bên cạnh Vân Liên, không khỏi rùng mình vội vàng xoay người rời đi, không dám do dự một chút nào

Quỷ Bà Thiên đứng bên cạnh Vân Liên nữ đế đột nhiên cảm giác bị người thăm dò, lập tức nhìn qua nhưng không thấy ai, thầm nghĩ

- Hình như là người quen biết cũ của lão thân, là tên Ma Ha kia

Vì sao gia hỏa kia không dám lộ diện…

Ma Ha vội vàng rời đi thật nhanh, trong lòng nhảy loạn thình thịch, nghĩ thầm

- Như vậy không thể đi Vân Liên tiên đình, nếu không lão bà kia nhất định nhìn ra lai lịch của ta

Một khi đã như vậy không bằng tự mình xây dựng một đạo giáo, chơi trò tranh hùng thiên hạ! Đạo Tàng cũng là một thế lực không nhỏ, ta lại lấy được thân thể Thần Mãu đạo quân từ chỗ Tịch Diệt đạo nhân, Tạo Hóa Xuất Chúng Đa Phóng Mục Nhân cùng Tịch Diệt thú, thống nhất hai giới cũng không khó khăn!

Không qua bao lâu, trong Ma giới xuất hiện một giáo môn tên Mạt Nhật giáo

Giáo chủ tên Mạt Nhật đồng tử, thế lực khuếch trương mạnh mẽ vô cùng

Thời gian chớp mắt đã qua sáu trăm vạn năm, năm đó sau tiên ma đại chiến, Thiên Môn môn chủ tham dự, Định Quang ma đế thua bại, Nguyệt Bột, Chung Thiên, Ma Thiên đều thu binh, lui giữ Ma giới

Tiên Ma nhị giới vẫn thường có chinh chiến, loạn lạc không ngừng

Mà Mạt Nhật giáo càng thêm lớn mạnh, Mạt Nhật đồng tử đã trưởng thành, được xưng Mạt Nhật giáo chủ, trở thành một thế lực không nhỏ trong Ma giới

Nhưng hắn muốn chứng được đạo quân vẫn luôn thất bại, tu thành tiên đạo đạo quân, nhất định phải luyện thành đại đạo tam thiên, cửa ải này vây khốn hắn, vẫn không cách nào chứng đạo, thậm chí còn gian nan hơn thành tựu Hỗn Độn đạo quân

Hắn lấy tịch diệt nhập đạo, tu luyện tịch diệt tiên đạo, mà tịch diệt đại đạo chỉ có một, khi hắn xuất thế tia đại đạo cực mạnh rơi vào thân thể hắn chính là tịch diệt tiên đạo, lực cắn nuốt rất mạnh, vô luận hắn lĩnh ngộ ra loại tịch diệt tiên đạo nào, đều bị đại đạo kia cắn nuốt!

Bởi vậy nếu muốn mở ra tam thiên tịch diệt tiên đạo, cơ hồ là chuyện hoàn toàn không khả năng!

- Mẹ nó, ta bị Đế cùng Tôn chơi xấu!

Ma Ha tỉnh ngộ, trong lòng vô cùng giận dữ

Tịch diệt tiên đạo chính là cái hố sâu không đáy, được xưng là tiên đạo cực mạnh, cũng là cái hố lớn nhất, đem hắn hố tại thiên quân cảnh giới, vĩnh viễn không cách nào nhảy ra!

Qua thêm ngàn vạn năm, Tịch Ứng Tình chứng được đạo quân, được xưng là tôn đạo quân cuối cùng của thế hệ trước, lại có thật nhiều người trẻ tuổi chứng được đạo quân

Trong những năm tháng về sau, thiên quân dần dần tăng nhiều, nhưng chứng được đạo quân ngày càng ít

Có chút bất tri bất giác, luận đạo Đại La Thiên đã qua ba trăm triệu năm, Ma Ha vẫn là thiên quân, không thể chứng đạo đạo quân, thành tựu xa xa không hẹn

- Ta bị Đế cùng Tôn chơi xấu, hố ta một đời…

Ma Ha lẩm bẩm nói

Một ngày này, Tiên Ma nhị giới chấn động, đột nhiên dị tượng tràn ra, chỉ thấy một tòa thần điện xuất hiện trong hư không, chính là Đạo Quân Quả Vị đại điện!

Hàng vạn đại đạo tràn tới, dũng mãnh tuôn vào Đạo Quân Quả Vị đại điện!

Trong Tiên giới, các đạo quân lần lượt thức tỉnh, cùng nhìn về hướng đại điện, có người thấp giọng nói

- Đạo Không đạo nhân chứng đạo đạo quân!

- Đạo Không đạo nhân chứng đạo, đó là thiên tôn thời đại Tiên Đạo!

- Là Cổ Thần thiên tôn mới đúng!

Vào ngày này, ở trung ương vũ trụ hai giới, có tiếng động lớn truyền tới, đại đạo dâng trào, đế uy tôn uy xuất thế, hai đạo quả rốt cục định hình!

Trong đạo quả, tiên đế Diệp Lân, tiên tôn Thanh Liên lần lượt đi ra, chỉ thấy đạo quả sau lưng hai người dần dần thu nhỏ lại, như linh đan tràn đầy dị tượng, bị hai thiên tôn sử dụng

Một ngày này, ba đại thiên tôn đồng thời chứng đạo!

Vào lúc này, Hỗn Độn linh đế Linh Nữ, Hỗn Độn giáo chủ Đại Diễn, Hỗn Độn thánh đế Chung Thiên chợt tâm động, cảm giác được hỗn độn đại đạo đi tới đỉnh phong, sau đó chậm rãi suy sụp

Cổ Thần thời đại đã tồn tại hai tỷ tám trăm triệu năm, chính thức từ thịnh chuyển suy, Hỗn Độn đạo quân là tồn tại cường đại nhất, bởi vậy là người đầu tiên cảm giác được sự kinh khủng trong chuyện này!

Theo thời gian chuyển dời, uy lực Hỗn Độn đại đạo ngày càng nhỏ, Hỗn Độn cổ thần sẽ già yếu, cũng sẽ chết, khí tức thiên nhân ngũ suy sẽ ngày càng mạnh, cuối cùng phá hủy toàn bộ cổ thần!

Cùng một thời gian, Tịch Diệt đạo nhân lộ ra ý cười, hắn cảm giác mình đang thay đổi thời kỳ suy yếu, theo Cổ Thần thời đại suy sụp, khí tức tịch diệt trong thiên địa ngày càng mạnh, thiên nhân ngũ suy bao phủ toàn bộ Hỗn Độn cổ thần, mà hắn sẽ càng ngày càng mạnh!

- Qua thêm một tỷ bốn trăm năm, Tiên Đạo thời đại cũng từ thịnh chuyển suy, tịch diệt kiếp sẽ phá hủy Cổ Thần thời đại, phá hủy Tiên Đạo thời đại! Chung cực đại đạo của ta, sẽ hoàn toàn tiến đến!

- Rốt cục đã luyện thành bảo vật này! Nếu như không có lần luận đạo tại Đại La Thiên, ta muốn luyện thành bảo vật này trong ba trăm triệu năm thật sự khó khăn

Trong Đạo Quân điện, cánh cửa phủ đầy bụi từ từ mở ra, phân hồn Vô Cục thiên tôn sừng sững bên ngoài, chỉ thấy từ bên trong có một Vô Cực

thiên tôn càng thêm tang thương cổ xưa bước đi ra

Bản thể của hắn rốt cục xuất quan!

- Đại La Thiên luận đạo, đạo lý của năm đại thiên tôn khác thật sự kinh người, không thua kém ta

Phân hồn Vô Cực thiên tôn cười nói

- Nhưng càng tốt hơn chính là Nguyên Thủy đại đạo của Nguyên Thủy thiên tôn, thần diệu tới cực điểm, nếu như không có Nguyên Thủy đại đạo của hắn, chúng ta muốn luyện thành bảo vật này chỉ sợ phải phí thêm trăm triệu năm! Lần đó luận đạo, thu hoạch lớn nhất vẫn là thần diệu của Nguyên Thủy đại đạo

Vô Cực thiên tôn gật đầu, cười nói

- Nguyên Thủy thiên tôn đích xác không tầm thường, thành tựu tương lai cực kỳ đáng sợ, nhưng ta đã luyện thành bảo vật, thực lực của ta có thể so sánh với Tịch Diệt đạo nhân trong Tịch Diệt kiếp, hơn nữa có ngươi, thực lực của ta còn đáng sợ hơn hắn

Đại thiên tôn vị, nhất định là ta…di? Đế cùng Tôn sống lại sao?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2805: Ngươi Đánh Ta Ah? (1)

- Ân, Đạo Không cũng đã chứng đạo! Xem ra Đạo Không cũng hấp thu không ít ở lần đó…Ha ha, nói không chừng chính là lĩnh tụ trong hỗn độn. Hắn lại chứng đạo đạo quân, thành tựu thiên tôn trong đạo quân, Hỗn Độn cổ thần thời đại sẽ đi lên huy hoàng chưa từng có từ trước tới nay.

Hai Vô Cực thiên tôn liếc nhau, cười nói:

- Sau huy hoàng chính là suy sụp, khí tức tịch diệt sẽ bao phủ toàn bộ cổ thần, cắn nuốt đại đạo của họ, có thể không bị đại đạo quấy nhiễu chỉ có đạo quân mà thôi. Nhưng cuối cùng kiếp số vừa đến, đại đạo trong cơ thể đạo quân sẽ sụp đổ, vẫn sẽ chết. Vô luận chạy trốn tới địa phương nào, cho dù là ngoài vũ trụ cũng không trốn thoát kiếp số của mình, khó tránh cái chết.

Phân hồn Vô Cực thiên tôn cười nói:

- Địa phương có thể tránh né kiếp số chỉ có Đạo Quân điện chúng ta mà thôi. Đạo Không quan hệ sâu xa với chúng ta, kiếp trước cũng đem một thần hồn của mình lưu trong Đạo Quân điện nên mới không chết trong tay Đế cùng Tôn. Hắn cùng Đế Tôn có một đoạn thù hận không thể hóa giải, không có khả năng đi nhờ vả hai người bọn họ, cũng không thể đi cầu Tịch Diệt đạo nhân. Hắn chỉ có thể tới Đạo Quân điện, lưu lại một đường huyết mạch cho Cổ Thần bộ tộc.

Hai Vô Cực thiên tôn dung nhập thành một, Vô Cực thiên tôn thản nhiên nói:

- Hắn nhất định là điện chủ thứ ba của Đạo Quân điện chúng ta! Có hắn tương trợ, đại sự có thể làm!

Đế Tôn sống lại, Đạo Không chứng đạo, tạo nên chấn động lớn thế nào?

Tiên Ma nhị giới sôi trào, nhưng có tư cách đi chiêm ngưỡng bọn họ chỉ có đạo quân thiên quân mà thôi.

Hiện giờ trong hai giới có hơn sáu ngàn thiên quân, hơn hai trăm đạo quân, nhân số mới sinh ra hoàn toàn chiếm cứ thượng phong.

Càn Nguyên, Huyền Đô, Ngọc Kinh, Tự Nhiên, Thái Chân đều phi thường kích động, trước tiên chạy tới gặp mặt hai vị sư tôn.

Đế, Tôn, Đạo Không đều tự mở đàn, làm cho những người đến nghe giảng đạt được chỗ tốt rất lớn.

Những đạo quân khác tân khổ xây dựng thế lực, nhưng khi ba người chứng được đạo quân liền nhảy thành thế lực lớn nhất trong thiên hạ!

Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân, Kế Đô, Bỉ Ngạn nương nương cùng nhóm người Giang Tuyết Tình xuất thân từ Huyền Châu nhất mạch đều muốn đến chiêm ngưỡng, đột nhiên trên đỉnh Tiên giới, Đại La Thiên chấn động.

Đại La Thiên mở ra, đạo quang vô tận xuất hiện, các đạo quân xuất thân từ Huyền Châu thấy vậy liền chạy tới Đại La Thiên.

Không bao lâu các thiên quân đạo quân tụ tập tại Đại La Thiên, cùng nhau ngồi xuống, Hồng đạo nhân khom người hỏi:

- Vì sao phụ thần không cho chúng ta đến tiếp Đế, Tôn cùng Đạo Không?

Giang Nam lắc lắc đầu, nói:

- Theo lý mà nói các ngươi nên đến bái kiến ba người họ. Nhưng các ngươi đi cũng không được chỗ tốt gì, các ngươi đều là Huyền Châu nhất mạch, mà Đại La Thiên lại nằm ở tầng trời tối cao trong Tiên Đạo, ta còn ở Đại La Thiên một ngày, Đế, Tôn cùng Đạo Không sẽ không cho các ngươi sắc mặt tốt. Nếu đi bị khinh bỉ, không bằng dứt khoát không đi.

Hồng đạo nhân, Tịch Ứng Tình đều đưa mắt nhìn nhau, có chút không biết làm sao.

- Đế, Tôn cùng Đạo Không đều là thiên tôn, lại keo kiệt như thế sao?

Giang Tuyết Tình cười nói.

- Không phải keo kiệt, mà là mặt mũi. Bọn hắn sẽ không đối phó các ngươi, nhưng nhất định sẽ làm khó các ngươi.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Đại La Thiên chính là tầng trời cao nhất Tiên giới, ta là thiên tôn, Đế, Tôn, Đạo Không cũng là thiên tôn, nhưng bọn hắn có ở cao tới đâu cũng không thể cao hơn ta. Bọn hắn thân là người sáng tạo Tiên Đạo thời đại, là thiên tôn, há có thể cho phép những người khác ở trên đầu bọn hắn? Cho dù bọn hắn có thể dung nhẫn ta, mặt mũi của họ cũng sẽ khó chịu.

Quân đạo nhân vội vàng nói:

- Phụ thần, không bằng đem Đại La Thiên đưa cho bọn hắn là được. Lui một bước trời cao biển rộng, không cần vì việc nhỏ này mà trở mặt với bọn hắn.

- Đưa cho bọn hắn? Đưa cho người nào?

Giang Nam hỏi ngược lại.

Quân đạo nhân chớp chớp mắt, cũng có chút không biết phải làm sao, tặng cho người nào hai người còn lại cũng không thoải mái.

Đến lúc đó phải đánh nhau!

- Hơn nữa đem tầng trời cao nhất Tiên giới đưa cho bọn hắn, mặt mũi của ta để ở đâu?

Giang Nam cười lạnh nói:

- Ta cũng là thiên tôn, luôn có thứ tự trước sau, ta chiếm trước nơi này, thiên vương lão tử đến cũng đừng hòng đuổi ta đi. Muốn tầng cao nhất Tiên giới, phải xuất ra bổn sự cho ta bội phục, nếu không đều phải ở dưới ta!

Lạc Hoa Âm lườm hắn, nói thầm:

- Lão nương sớm đã biết ngươi không muốn nhường nhịn, rõ ràng thích tàn nhẫn tranh đấu, muốn đánh nhau với ba người kia, nhìn xem nắm tay người nào lớn.

Giang Nam đổi giận thành vui, cười nói:

- Vẫn là Lạc Sư hiểu biết ta. Không sai, ta chính là muốn chiếm cứ Đại La Thiên, chờ bọn hắn tới lay động chỗ của ta.

Giang Tuyết Tình thấp giọng nói:

- Phụ thần làm như vậy có chút giống bộ dạng của đại ma vương, nhưng ta ưa thích tính tình này của phụ thần, đủ tà khí…

Giang Nam cười nói:

- Các ngươi cũng đừng lo, Đế, Tôn cùng Đạo Không tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không tới nơi nào, giỏi lắm có thể ngang hàng với ta. Tuyết Tình, mời các đạo quân trong Thiên Môn tới. Lại đi gọi Vân Liên, báo cho Thiên Linh, mời nàng đi hỏi Thái Nhất muốn đến gặp Đế Tôn hay là tới gặp ta. Khổng Thánh, Phi Hùng, các ngươi đi mời Vạn Chú, Thánh Ma, Quỷ Nhung, Lê Hoa đến, Cửu Phượng, ngươi đi gặp Linh Châu Tử, để cho hắn hỏi Nguyên Dục, hắn có đến Đại La Thiên hay không.

Quân đạo nhân tỉnh ngộ, biết Giang Nam muốn xác định thế lực phái hệ của mình, phân rõ thế lực cùng ba người kia. Chỉ sợ trong tương lai sẽ xung đột, dù sao họ mới là người sáng lập thời đại Tiên Đạo. Giang Nam ở Tiên Đạo thời đại kéo bè kết phái, tương đương với thái độ ở trong nhà người ta nhưng lại ăn của người ta, còn có một nhóm tay đấm hỗ trợ.

Quân đạo nhân bước lên nói:

- Phụ thần, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện…

Giang Nam thở dài nói:

- Quân nhi, ngươi rất thiện lương, đã thành đạo quân nhưng lòng dạ vẫn ít như vậy. Vi phụ không phải muốn mượn sức người đối kháng những người kia, mà là tính toán cho tương lai các ngươi.

Quân đạo nhân khó hiểu ý tứ, Giang Nam cũng không nhiều lời.

Qua không lâu, Thiên Môn đạo quân lần lượt tiến đến, Vân Liên suất lĩnh thiên quân đạo quân trong triều cùng đến. Suốt ba trăm triệu năm nay, Vân Liên xây dựng tiên đình binh nhiều tướng mạnh, nhân tài xuất hiện lớp lớp, còn có bốn tân tấn đạo quân cũng được nàng phong làm tứ ngự, tứ phương tiên đế, đều tự trấn thủ một phương.

Sau một lúc lâu, Giang Tuyết Tình trở về nói:

- Thái Nhất đạo hữu nói, hắn muốn đi gặp Đế Tôn, dù sao cũng là ân sư.

Giang Nam gật đầu, qua thật lâu sau Nguyên Dục tiên đế dẫn dắt Linh Châu Tử đi vào Đại La Thiên.

Giang Nam đứng dậy đón chào, cười hỏi:

- Vì sao bệ hạ không đi gặp Đế Tôn, ngược lại tới gặp ta?

- Hiện giờ Đế Lân đã sống lại, xưng hô bệ hạ ta đã không đảm đương nổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2806: Ngươi Đánh Ta Ah? (2)

Nguyên Dục tiên đế có vẻ sâu không lường được, trong mắt mơ hồ hiện ra thái cực vạn vật, nói:

- Dệt hoa trên gấm không bằng giúp người khi gặp nạn, thiên hạ đạo quân thiên quân đều lấy Đế, Tôn làm chính thống, làm cho thế lực của họ lớn, mà thế lực thiên tôn bạc nhược, bởi vậy ta tới gặp thiên tôn chính là giúp người khi gặp nạn. Hơn nữa Đế Tôn có thù với ta, đoạt pháp bảo của ta, bức ta chuyển kiếp, ta tự nhiên sẽ không đi gặp bọn họ. Mấu chốt nhất chính là, thiên tôn tựa hồ cho rằng tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại sẽ tới, ta cũng cho rằng như vậy.

Trong mắt Giang Nam chợt lóe tinh quang, nói:

- Ngô? Vạn Tượng đạo hữu có biện pháp vượt qua tịch diệt kiếp?

Nguyên Dục tiên đế, cũng chính là Vạn Tượng đạo tổ, gật đầu nói:

- Tự nhiên là có. Hơn nữa thiên tôn hẳn đã sớm nghĩ qua biện pháp tránh tịch diệt kiếp, dù ngươi không nói, nhưng ta thấy ngươi triệu tập bộ hạ cũ của mình, liền biết suy nghĩ của ngươi cũng giống như ta. Tương lai nếu Tiên giới xuất hiện dấu hiệu của tịch diệt kiếp, hắc hắc, đó mới là trở mặt đâu!

Giang Nam nhìn hắn thật sâu, cười nói:

- Vạn Tượng đạo hữu là người biết chuyện. Mà trở mặt như ngươi nói, chỉ sợ còn hoàn toàn hơn ngươi tưởng tượng, liên lụy thật khổng lồ, làm cho ngươi tưởng tượng không nổi! Vạn Tượng đạo hữu, mời ngồi!

Trong lòng Vạn Tượng đạo tổ vừa động, đang định truy hỏi, Giang Nam chợt cười nói:

- Đế, Tôn cùng Đạo Không giảng đạo, ta cũng giảng đạo, các ngươi đều tự tìm hiểu.

Bất tri bất giác, trăm năm trôi qua, Đế, Tôn cùng Đạo Không ngừng giảng đạo, Giang Nam cũng cho mọi người rời khỏi Đại La Thiên, ngay cả Hiên Vi cũng đi hạ giới.

Một ngày này Thanh Liên tiên tôn đi lên Đại La Thiên, gặp mặt Giang Nam.

Trên Đại La Thiên, hai vị thiên tôn đang ngồi, Giang Nam châm trà, cười nói:

- Tiên tôn vì sao mà đến?

- Đến thỉnh tiểu hữu rời đi Tiên Ma nhị giới.

Thanh Liên tiên tôn uống trà, cười nói:

- Hiện giờ Tiên giới đã có chủ, hơn nữa đã phát triển hoàn thiện, tiểu hữu bảo hộ Tiên Đạo hơn ba trăm triệu năm, hiện giờ nếu chúng ta đã sống lại, không dám tiếp tục nhờ tiểu hữu.

Trong mắt Giang Nam lóe tinh quang, nói:

- Đại La Thiên của ta chiếm cứ tầng trời cao nhất Tiên Đạo thời đại, danh thiên tôn của ta trấn áp Tiên Ma nhị giới, làm cho tiên tôn kiêng kỵ sao?

Thanh Liên tiên tôn gật đầu, nói:

- Tiểu hữu không phải nhân vật tiên đạo, Tiên Đạo thời đại nếu đã có thiên tôn, như vậy không cần làm phiền người ngoài xử lý.

Giang Nam cười nói:

- Ta nhượng ra Đại La Thiên, tiên tôn cùng Đế Lân ai tới nhận?

- Tự nhiên là ta.

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Ta cùng Đế Lân vừa là thầy vừa là bạn, Đế Lân sẽ không tranh chấp cùng ta.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Đế Lân sẽ không tranh chấp, vậy Đạo Không đây?

- Đạo Không không là đối thủ của ta.

Thanh Liên tiên tôn mỉm cười nói:

- Chỉ cần ngươi nhượng ra Đại La Thiên, rời khỏi Tiên giới, ta cam đoan Tiên giới không xảy ra chuyện gì, sẽ không tạo ra bao nhiêu phân tranh, mà phái hệ của ngươi ta cũng sẽ không động tới bọn hắn mảy may. Ngươi cũng có thể mang theo bọn hắn, rời xa Tiên giới, ta sẽ không ngăn trở.

Giang Nam kính trà, cười nói:

- Hiện giờ tiên tôn nghĩ chiếm cứ Đại La Thiên, chẳng lẽ muốn đợi một tỷ bốn trăm triệu năm sau, tới Tiên Đạo thời đại trung kỳ? Nếu khi đó Tiên Đạo từ thắng mà suy, tiên tôn đã chiếm cứ Đại La Thiên nhiều năm, tôn lâm thiên hạ, một tỷ bốn trăm triệu năm sau nhất định là nhân mã đông đảo ah.

Trong mắt Thanh Liên tiên tôn có hồng mông linh quang chớp động.

Giang Nam thu vào đáy mắt, cười nói:

- Ta sẽ không nhường ra Đại La Thiên, ngươi tới đánh ta ah!

- Đường đường thiên tôn, lại có thể lưu manh như vậy! Ngươi cũng xứng là người đọc sách?

Khóe mắt Thanh Liên tiên tôn nhảy lên, trầm mặc một lát, chợt giãn ra

cười nói:

- Tốt, ta đánh ngươi ah.

- Đừng mạnh miệng, ngươi đánh không lại ta.

Giang Nam nâng chén cười nói.

Hai người tiếp tục uống trà, uống xong, Giang Nam đặt chén trà xuống, thở dài:

- Chưa chiến trước lo bại, tiên tôn đã bắt đầu lo lắng cho một tỷ bốn trăm triệu năm sau, trí mưu thâm trầm, khiến người khâm phục. Tiên tôn với là đạo quân đỉnh cấp, lần này chết mà sống lại cũng không tính là chuyển kiếp, mà chỉ tương đương ngủ say, mượn dùng việc mở Tiên giới luyện thành đạo quả, sau khi sống lại vẫn là đạo quân đỉnh đi?

Thanh Liên tiên tôn gật đầu, thản nhiên nói:

- Chúng ta chỉ ngủ say một lần mà thôi, mượn dùng sinh linh tiền sử cùng Tiên Đạo thời đại đến hoàn thiện đạo quả của chúng ta. Đáng tiếc tiểu hữu sớm nhảy ra ngoài, nếu không ngươi trở thành người cường đại nhất Tiên Đạo thời đại, có Nguyên Thủy đại đạo của ngươi hoàn thiện đạo quả của chúng ta, chỉ sợ lần này chúng ta sống lại liền có thể lập tức chứng minh nguyên thủy, hơn nữa còn là hoàn mỹ nhất.

- Tiên tôn quá khen.

Giang Nam khiêm tốn nói:

- Tiên đạo Nguyên Thủy thật sự không phải Nguyên Thủy chân chính, chỉ là một bộ phận của tiên đạo mà thôi, khoảng cách Nguyên Thủy chân chính còn kém xa vạn dặm. Nếu ta tu luyện tiên đạo Nguyên Thủy, chỉ sợ cũng không cấp được dẫn dắt gì cho tiên tôn.

Thanh Liên tiên tôn nghiêm mặt nói:

- Thực sự không phải khen quá lời, lần trước luận đạo vô luận là Tịch Diệt hay Đạo Không hoặc là Vô Cực, đều cho ta dẫn dắt thật lớn, giúp ta đem đạo quả càng thêm hoàn thiện, nhưng dẫn dắt lớn nhất vẫn là Nguyên Thủy đại đạo của đạo hữu, Nguyên Thủy tiên thiên làm cho ta hồi ức vô cùng, làm tu vi đạo quả của ta còn hoàn mỹ hơn ta dự đoán. Nguyên Thủy đại đạo của ngươi đích xác trực chỉ cuối đại đạo, đủ đặt song song với chúng ta! Tiểu hữu có thể đem lý niệm của ngươi nói lại một chút hay không?

Hai người cũng không có bộ dạng như sắp khai chiến, ngược lại như bạn tốt tri giao, đàm luận lý niệm quý trọng của riêng mình vốn không dễ dàng ngoại truyền.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Con đường ta đi là đường nghịch chứng đại đạo. Ta thiết tưởng cuối đại đạo là một đại đạo hoàn mỹ, xưng là Nguyên Thủy. Nguyên Thủy đại đạo là vạn đạo chi mẫu, bất kỳ đại đạo nào đều từ Nguyên Thủy đại đạo diễn biến mà đến, vô luận hồng mông, thái sơ, nhân quả, tịch diệt, hỗn độn, thái cực đều sinh từ Nguyên Thủy. Hết thảy đại đạo đều là một bộ phận của đại đạo Nguyên Thủy, đều là đại đạo Nguyên Thủy diễn sinh mà ra. Như thế nào có thể nghịch chứng?

- Mời tiểu hữu dạy ta.

Thanh Liên tiên tôn nghiêng người nói.

- Ta dung hợp đại đạo, dung hợp càng nhiều càng tiếp cận bản chất Nguyên Thủy, nhưng đại đạo thiên biến vạn hóa, nói có vạn loại thì vẫn thiếu, nói có hàng tỉ loại vẫn là thiếu.

Giang Nam cười nói:

- Từ Nguyên Thủy đại đạo diễn sinh ra đại đạo, có thể thành vô số loại, có biến hóa vô cùng, so với tinh tú trong Tiên Đạo thời đại còn nhiều hơn, so với nước trong tiên hải còn vô số, bởi vậy cho dù dung hợp bao nhiêu cũng

khó thể hiện Nguyên Thủy chân chính.

Thanh Liên tiên tôn gật đầu, nói:

- Cho nên đây là con đường cùng. Ta đã sớm ý thức được loại nghịch chứng đại đạo thế này không thể được, nếu mạnh mẽ tu luyện phiền não sẽ ngày càng nhiều, càng ngày càng khó giải. Bởi vậy ngươi lựa chọn chính là con đường khó khăn nhất, nhất định vô duyên đạt tới chung cực đại đạo!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2807: Tam Hoa Trên Đỉnh.

- Nhưng sự do người làm, người có thể chiến thắng thiên nhiên.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Ta đã tìm hiểu quá khứ mười tỷ năm, tìm hiểu bốn tỷ bảy trăm triệu năm tương lai, từ dòng sông thời gian xem hết một nhóm đại đạo thời đại diễn biến. Lĩnh ngộ vũ, lĩnh ngộ trụ. Theo từng đại đạo tách ra bản chất Nguyên Thủy, từ biến hóa vô cùng lĩnh ngộ đạo lý không thể thay đổi. Một là vô số thông, một chứng minh là vô số chứng minh, rốt cục lĩnh ngộ ra bản chất Nguyên Thủy.

Thanh Liên tiên tôn trầm mặc, qua thật lâu sau cảm khái nói:

- Nguyên lai là biện pháp này, tiểu hữu đích xác có thể được xưng tụng thiên tôn, đem biện pháp khó khăn nhất biến thành đường có thể thực hiện. Đường của ngươi người khác không thể phục chế, chỉ có ngươi mới có thể thông suốt, khó trách nữ nhân Giang Tuyết Tình cũng không tu luyện Nguyên Thủy đại đạo mà là đi lên con đường khác. Nhưng ngươi vẫn có thiếu sót, nếu ngươi thật sự nắm được bản chất Nguyên Thủy, hiện tại ngươi đã tới cảnh giới Nguyên Thủy, nhưng ngươi vẫn chỉ là đạo quân, nói rõ ngươi đã đi không đúng. Nhưng…

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Ngươi có bản lĩnh thiên tôn, đích xác có thể xưng đạo hữu với ta. Sau này ta sẽ không gọi ngươi là tiểu hữu, mà là thiên tôn.

Giang Nam cười nói:

- Tiên tôn làm sao biết ta không phải đã chạy tới cuối đại đạo, trở thành Nguyên Thủy, sau đó quay về bây giờ bù lại tiếc nuối?

Thanh Liên tiên tôn cười ha ha, lắc đầu nói:

- Nếu ngươi chứng được Nguyên Thủy rồi còn có chuyện gì làm cho ngươi tiếc nuối? Nếu ngươi trở thành Nguyên Thủy, há lại buông tha cảnh giới quay đầu làm đạo quân? Nếu ngươi là Nguyên Thủy, sao lại lần nữa lịch kiếp?

- Đây là địa phương bất đồng giữa đạo của ta và ngươi.

Giang Nam đứng dậy, cảm khái nói:

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu. Nhưng sinh hoạt cùng một thời đại, đồng dạng đều là thiên tôn, bởi vậy tất có phân tranh.

Thanh Liên tiên tôn cũng đứng dậy, mỉm cười nói:

- Suốt ba trăm triệu năm thiên tôn hẳn đã tu luyện tới đạo quân trung kỳ, thậm chí đã bắt đầu đặt chân lên đỉnh đi? Trận chiến hôm nay, ta cũng không tính là ỷ vào tu vi cảnh giới khi dễ ngươi. Ngươi ra tay đi, để cho ta nhìn xem tiến cảnh của ngươi, có ngồi lên được vị trí tối cao nhất Tiên giới này hay không.

- Tiên tôn cường đại nhất chính là chế tạo pháp bảo trong đạo quả đó thôi?

Giang Nam đưa tay khẽ vẫy, Đại La Thiên đột nhiên chuyển động, hóa thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, hiếu kỳ nói:

- Ta sớm nhìn thấy bên trong đạo quả của tiên tôn, cất giấu một vật tiên thiên chí bảo, vừa là nguyên thần của ngươi, cũng là chân thân của ngươi, lại là pháp bảo của ngươi. Tiên tôn mưu đồ thật lớn, muốn một chứng tam chứng, chứng thân, chứng bảo, chứng thần. Mà lần trước chúng ta luận đạo, tiên tôn lại chỉ theo hồng mông tiên thiên triển hiện đạo lý của mình, ta muốn kiến thức thủ đoạn cao hơn của tiên tôn, mời hiện ra bảo vật kia đi thôi.

Thanh Liên tiên tôn gật đầu, hồng mông linh quang hóa thành liên hoa, liên hoa dừng dưới chân, nói:

- Ngươi thật sự đã có tư cách kiến thức thủ đoạn cao hơn của ta. Mời!

- Hôm nay ta cùng ngươi tranh đấu, tranh chính là một tỷ bốn trăm triệu năm sau!

Giang Nam chém xuống một kiếm, bình bình đạm đạm, nhưng một kiếm rơi xuống nhất thời trên đỉnh Tiên giới vũ trụ xuất hiện lưu tinh vô tận, một màn vô cùng đồ sộ!

Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm không ngừng chấn động, hàng tỉ đạo âm nổ vang, nhưng chỉ thấy ở nơi tối cao Tiên giới, nhất thời từng thời không xuất hiện. Đạo âm cùng Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm chấn động, rực rỡ muôn màu!

Mỗi khi bảo kiếm chấn động một lần, hư không vỡ ra khe hở, trong khoảnh khắc chấn động không biết bao nhiêu lần, chỉ thấy trên đỉnh vũ trụ hiện ra một mảnh khe hở dài hẹp khuếch tán khắp bốn phương tám hướng, nhìn như đóa hoa, lại như liên hoa!

Ở sau khe hở kia, là không gian vô cùng rộng lớn, phảng phất như có vô số vũ trụ giấu bên trong, trong khe có thể chứng kiến một góc vũ trụ cuồn cuộn!

Thanh Liên tiên tôn đưa mắt nhìn lại, liền đánh giá rõ ràng không gian vũ trụ sau khe hở kia. Vừa thoáng nhìn, hắn lại chứng kiến hai mươi thời đại từ Nguyên Đạo đến Chú Đạo cũng xuất hiện sau khe không gian trước mắt!

Đây cũng không phải không gian vũ trụ chân thật, mà là dị tượng do một kiếm của Giang Nam hiển lộ đi ra!

Từ Nguyên Đạo tới Chú Đạo chỉ có hai mươi hai thời đại, nhưng trong khe có vô số không gian vũ trụ, chất chứa vô số đại đạo mênh mông. Chủng loại đông đúc, làm cho người ta không thể tưởng tượng!

Thậm chí cả Thanh Liên tiên tôn cũng không biết đại đạo lại có nhiều tới như vậy, đạt tới số lượng vô cùng vô tận!

Cảnh tượng này thật kỳ quái, một kiếm của Giang Nam đem ảo diệu của Nguyên Thủy đại đạo hoàn toàn triển lộ đi ra. So với thủ đoạn tranh đấu cùng Tịch Diệt đạo nhân với Vô Cực thiên tôn hơn ba trăm triệu năm trước, càng thêm tinh diệu tinh thâm, uy lực càng thêm khủng bố!

- Đạo xuất bất Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Giang Nam quát lớn, thân thể không ngừng bay lên, Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm cấp tốc bành trướng, thân thể vĩ ngạn thoáng chốc như biến thành cường giả chung cực đại đạo vô cùng vô tận, tràn đầy không trung:

- Ba trăm triệu năm trước, tiên tôn thắng không được Nguyên Thủy tiên thiên của ta, ba trăm triệu năm sau cũng là như thế!

- Chưa chắc!

Thân hình Thanh Liên tiên tôn nhoáng lên, nguyên thần Hồng Mông Thanh Liên nhất thời bành trướng, liên hoa nở rộ, nguyên thần chân thân cùng pháp bảo đã tan ra thành một thể, từ khi Tiên Đạo thời đại mở ra tới nay thật nhiều đại đạo đều hóa thành linh quang dung nhập bên trong. Không biết bao nhiêu đại đạo của thiên quân đạo quân đều ẩn trong một bông hoa, bị hắn luyện thành tiên thiên hồng mông linh quang, càng khai sáng ra đại đạo!

Hắn là bất diệt linh quang, đã đạt tới đạo quân đỉnh phong, luyện thành chí bảo!

Tiên Đạo thời đại là trăm nhà đua tiếng, dưới pháp tắc chung của Tiên Đạo, từng đạo quân từng thiên quân đều mở ra vô số con đường.

Hơn nữa hắn thiên phú dị bẩm, đến từ một vũ trụ khác, nguyên thần khác với nguyên thần vũ trụ này, nguyên thần của hắn vô cùng cường đại, không giống như sinh linh trong vũ trụ này, nguyên thần nhỏ yếu, cần đạo quả đến

bảo hộ nguyên thần.

Nhục thể của hắn cũng triển lộ ra dị tượng khôn cùng vĩ ngạn, không kém hơn Giang Nam chút nào. Chỉ là chân thân của hắn được tế ra luyện hóa, mà thân thể trước mắt của hắn là do bất diệt linh quang ngưng tụ mà thành!

Oanh long!

Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm va chạm cùng Bất Diệt Thanh Liên, cánh hoa không ngừng hao tổn, bị kiếm quang tầng tầng tách ra, chấn đến dập nát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2808: Rút Lui. (1)

Liên hoa không ngừng nở rộ, vết rách đầy trời bị san bằng, đem uy lực một kiếm của Giang Nam càn quét không còn!

Liên hoa càng lúc càng lớn, chí bảo oai nở rộ hoàn toàn, áp hướng Giang Nam!

Tam tôn đạo nhân cùng cười nói:

- Đạo hữu chớ có càn rỡ, còn nhận được chúng ta sao?

- Như thế nào không nhận biết?

Đại La bảo kiếm đột nhiên biến hóa, hóa thành một chiếc chuông lớn, va chạm cùng chí bảo của Thanh Liên tiên tôn, trong tiếng vang xa, chậm rãi đem tam tôn chấn đến lảo đảo, nhất thời uy lực chí bảo rơi xuống thật lớn.

Giang Nam búng ra ngón tay, tiếng chuông vang rền, chỉ thấy một đạo kiếm quang bắn ra, đem một thế thân kiếp trước của Thanh Liên tiên tôn chém giết, cười nói:

- Hồng Mông tiên thiên biến thành tam thế thân mà thôi, từ trong thời gian đăng đẵng ta từng nếm qua thiệt thòi từ các ngươi, há có thể không phòng bị? Ta chờ các ngươi đã lâu!

Tiếng chuông không ngừng chấn vang, chỉ thấy vô số kiếm quang xuy xuy bắn ra, liên tục chém lên tam hoa trên đỉnh đầu Thanh Liên tiên tôn, trung niên cùng thiếu niên Thanh Liên đều bị kiếm quang chém tới, hóa thành thanh khí.

Tam hoa trên đỉnh nhất thời bị đánh quay về nguyên hình, chỉ thấy trên đỉnh lại có liên hoa nở rộ, vừa muốn sinh hoa tam hoa tụ đỉnh, Hồng Mông

tiên thiên của hắn thật sự tinh diệu, vượt qua tạo hóa, cơ hồ vô cùng vô tận, Giang Nam lại không thể phá giải tam hoa của hắn.

Tiếng chuông chấn động, kiếm quang không ngừng chém tới, lại chém rụng tam hoa của hắn.

Giang Nam nâng tay giáng xuống, đem cả thanh khí cùng nhau áp vào trong cơ thể Thanh Liên tiên tôn, một tòa Nguyên Thủy Đại La Thiên hiện lên trên đỉnh đầu Thanh Liên tiên tôn, làm cho hắn không thể nào thi triển!

Thanh Liên tiên tôn hừ lạnh, liên hoa bay lên trên hồng chung, đem chuông lớn chấn vang hiện lên vếch rách:

- Nguyên Thủy Đại La Thiên của ngươi còn chưa phải là chí bảo, càn rỡ không nổi đâu, đạo hữu!

Liên hoa chớp lên, đem Nguyên Thủy Đại La Thiên trên đỉnh đầu mình đánh rơi, lại có tam tôn Thanh Liên đạo nhân sắp xuất hiện ngay trên đỉnh đầu của hắn…

Nguyên Thủy Đại La Thiên đích xác không phải chí bảo, hiện tại Giang Nam là đạo quân trung kỳ, cho dù xả thân tế luyện Đại La Thiên cũng chỉ đem Đại La Thiên tu luyện thành tiên thiên linh bảo.

Muốn luyện thành chí bảo chỉ là thiên tôn vẫn chưa được, phải tiến lên đạo quân đỉnh phong, thậm chí là viên mãn mới có thể luyện thành chí bảo.

Cảnh giới không đến, không thể luyện thành, cảnh giới của Giang Nam còn chưa bằng Thanh Liên tiên tôn.

Thanh Liên tiên tôn vừa đánh xuống, liền làm Đại La Thiên xuất hiện vết rách, đủ thấy uy lực tiên thiên chí bảo!

Tam tôn khởi động pháp lực, truyền vào trong liên hoa, chung quanh liên hoa tràn đầy linh quang làm hư không như mặt băng bị phá nát, uy lực tiên thiên chí bảo thúc giục tới tận cùng, chợt rung lên, liền thấy Đại La Thiên nổ

tung thành từng khúc!

Hô…

Chuông lớn nứt vụn, hóa thành vô số linh quang, đột nhiên ngưng tụ thành một đạo linh quang như trường tiên hung hăng quất lên liên hoa, cho dù liên hoa là tiên thiên chí bảo cũng bị quất trúng tan nát!

Linh quang biến hóa, hóa thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, trấn áp Hồng Mông Thanh Liên, đài sen bắn ra hạt sen, thình thịch xuyên vào Đại La Thiên, đem Đại La Thiên chấn văng thật cao!

Thanh Liên tiên tôn tùy ý cho ba vị Thanh Liên đạo nhân tế lên liên hoa, bản thân cất bước đánh tới, cười nói:

- Thiên tôn, hình như thực lực của ngươi có chút không đủ đâu, thậm chí không cách nào phá giải Hồng Mông tam thánh của ta, cái gọi là Nguyên Thủy tiên thiên, không gì hơn cái này.

Trên đỉnh đầu hắn, ba vị Thanh Liên đạo nhân một người lấy liên hoa luyện thành hoa chùy, một người tế lên đài liên, người kia vung tay đánh ra liên diệp, cùng nhau công thẳng tới Giang Nam, hơn nữa ba người thúc giục Hồng Mông Thanh Liên, thế công dày đặc như mưa rền gió dữ!

Gọi là Hồng Mông tiên thiên, chính là hỗn độn sinh vạn đạo, hồng mông sinh vạn vật, hồng mông tạo hóa thiên địa càn khôn, là cảnh giới tiên thiên cực kỳ cao cấp.

Hồng Mông tiên thiên của Thanh Liên tiên tôn chính là như thế, Tạo Hóa đạo quân Tạo Hóa tiên thiên của Huyền Đô cũng chỉ là một đoạn của Hồng Mông tiên thiên.

Hỗn Độn tiên thiên của Đạo Không thiên tôn luôn bị vây trong hỗn độn hồng mông, vạn đạo về hỗn độn, thương thương mang mang không thể diệt, khác với Hồng Mông tiên thiên, cũng là tiên thiên đạo cảnh không kém hơn Hồng Mông tiên thiên.

Hồng Mông tiên thiên của Thanh Liên tiên tôn vốn đã cực kỳ hoàn mỹ, cơ hồ không có kẽ hở, mà suốt ba trăm triệu năm lại đem lý niệm của năm thiên tôn khác, nhất là Nguyên Thủy tiên thiên của Giang Nam luyện nhập vào trong Hồng Mông tiên thiên, làm cho nó càng thêm hoàn mỹ, hơn xa ngày trước!

Nguyên bản tam hoa tụ đỉnh của hắn luyện ra Hồng Mông tam thánh tương đương có thêm ba tính mạng, nếu bị người đánh chết rất khó luyện trở về. Cho dù muốn luyện trở về cũng cần không biết bao nhiêu thời gian khổ tu.

Nhưng từ sau lần luận đạo tại Đại La Thiên, hắn hấp thu một bộ phận tinh hoa của Nguyên Thủy tiên thiên, vì vậy đã tế luyện tam hoa tụ đỉnh không còn kẽ hở, mặc dù Giang Nam từng chém rụng của hắn, phá giải Hồng Mông tam thánh.

Nguyên Thủy Đại La Thiên giằng co cùng Hồng Mông Thanh Liên, mà Thanh Liên tiên tôn cũng đã đánh tới chỗ Giang Nam.

- Hồng Mông tiên thiên đích xác bất phàm, nhưng Hồng Mông tam thánh không khó giải, muốn phá giải với ta mà nói cũng chẳng là gì.

Giang Nam cười ha ha, đón nhận Thanh Liên tiên tôn, trong lồng ngực truyền ra tiếng tim đập đông đông đông như tiếng trống, tiếng trống vang lên, liền thấy ba Thanh Liên đạo nhân cùng kêu rên, trong chớp mắt liền biến thành già cả, lão nhân Thanh Niên cốt nhục thoát ly, ngay sau đó hóa thành bộ xương khô!

Mà trung niên Thanh Liên nháy mắt biến thành lão nhân, thiếu niên Thanh Liên cũng hóa thành trung niên!

Nhịp tim của Giang Nam như tiếng trống ngày tận thế, truyền vào trong tai sẽ biến thành thiên nhân ngũ suy, mặc dù là hoằng mộng tam sinh cũng không cách nào thoát khỏi.

Vào lúc này, công kích của Hồng Mông tam thánh chỉ còn lại liên chùy cùng liên thai bảo tọa, liên thai bá một tiếng dừng dưới chân Giang Nam, phun ra từng đạo Hồng Mông tử quang hòa tan hết thảy, những nơi tử quang đi qua đều bị tan rã.

Giang Nam đứng trong liên thai, nhấc chân, liên thai ầm ầm phá nát, tử quang không thể gây tổn thương cho hắn mảy may.

Liên chùy trực tiếp nện lên đầu của hắn, một tiếng nổ vang, liên chùy bạo vỡ, hóa thành linh quang phiêu tán, mà Giang Nam không hề tổn thương.

Công kích của Thanh Liên tiên tôn đã tới, Giang Nam không dám xem thường, nâng tay dùng Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn nghênh đón, bàn tay hai người va chạm, Tiên giới bị chấn động tới ba lần!

Lần này chấn rung vẫn không tạo thành bao nhiêu thương tổn cho Tiên giới, chủ yếu là vì Giang Nam cùng Thanh Liên tiên tôn không muốn phá hư Tiên giới vũ trụ, đem lực trùng kích của hai người truyền khắp cả vũ trụ khắp nơi, hóa giải uy lực một kích của chính họ, tránh tạo thành Tiên giới tổn thương không thể chữa trị, làm cho tịch diệt kiếp tới càng sớm hơn.

Chỉ là uy lực một kích của họ quá mạnh, làm vũ trụ Tiên giới liên tục chao đảo ba lượt mới đem lực lượng của họ hoàn toàn tiêu hóa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2809: Rút Lui. (2)

Trái tim Giang Nam nhảy lên không ngừng, đông đông đông vang lên bên tai không dứt, Hồng Mông tam thánh không ngừng già cả tử vong, lập tức lại sinh ra, nhưng sau đó tiếp tục suy sụp rồi chết cực nhanh.

Thanh Liên tiên tôn bị chấn lui về phía sau, nhìn thấy Hồng Mông tam thánh của mình bị phá, khẽ nhíu mày, nâng tay khẽ vẫy tự mình thúc giục Hồng Mông Thanh Liên, liên hoa đột nhiên thay đổi hóa thành liên thai, bao phủ phạm vi càng lúc càng rộng, đem Giang Nam cùng hắn cùng nhau kéo vào bên trong liên thai.

Bên trong tử khí phun tràn, càng khủng bố hơn gấp nhiều lần, thân thể Giang Nam bị tử quang xông tới, nhất thời cảm giác tiên thiên Nguyên Thủy linh quang của mình thậm chí có xu thế tan rã!

- Dù sao cũng hơn ta một tiểu cảnh giới, hơn nữa luyện thành tiên thiên chí bảo, có thực lực uy hiếp được ta.

Giang Nam có thể một cước giậm vỡ liên thai do Hồng Mông tam thánh tạo thành, nhưng liên thai dưới chân do chính tiên thiên chí bảo biến thành, căn bản không thể đánh vỡ.

- Nhưng muốn thương tổn được ta vẫn chưa đủ khả năng.

Linh quang trong cơ thể hắn sinh sôi hủy diệt, vô cùng vô tận, tuần hoàn lặp đi lặp lại, tùy ý tử quang tan rã nhiều ít lại có bấy nhiêu sinh ra, không suy giảm được căn bản của hắn, chỉ tạo thành chút quấy nhiễu cho hắn mà thôi.

Thanh Liên tiên tôn đánh tới, hai người đại chiến trong liên thai, đột nhiên trong lòng Thanh Liên tiên tôn rùng mình, ở sau lưng bị Nguyên Thủy Đại La Thiên đánh tới, đánh hắn văng về phía trước, mà Giang Nam nâng tay,

Đại La Thiên Ấn trấn áp xuống.

Thanh Liên tiên tôn vội vàng khựng lại, nâng tay đối chiến, không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn, chỉ cảm thấy một kích của Giang Nam lại muốn đem Hồng Mông tiên thiên của mình đánh tan.

- Thu!

Thanh Liên tiên tôn quát một tiếng, liên hoa khắp bốn phía thu lại, bản thân hắn lắc mình chạy ra ngoài, chỉ muốn đem Giang Nam thu vào Hồng Mông Thanh Liên luyện hóa.

Chỉ cần Thanh Liên khép lại, rơi vào trong Thanh Liên giống như rơi vào Hồng Mông tiên thiên, sinh tử còn không do hắn khống chế?

Nhưng vào lúc này, Nguyên Thủy Đại La Thiên hóa thành linh quang, cuốn chặt lấy hắn, làm cho hắn không thể bay ra khỏi Hồng Mông Thanh Liên.

Thanh Liên tiên tôn giãy dụa, không giãy thoát khỏi linh quang, phải biết rằng linh quang do cả Đại La Thiên biến thành, chính là Nguyên Thủy đại đạo, là hình thái linh quang, cho dù hắn là thiên tôn cũng không có cách đào thoát.

Giang Nam trấn áp xuống, hai tay Thanh Liên tiên tôn bị trói chặt, trên đỉnh đầu phóng lên đạo thanh khí hiện ra Hồng Mông tam thánh.

Giang Nam nhấn xuống, Hồng Mông tam thánh thình thịch nổ tung, hóa thành từng đoàn thanh khí, cũng đem uy lực một ấn của hắn triệt tiêu gần phân nửa, uy lực còn lại oanh xuống khiến Thanh Liên tiên tôn lảo đảo, thất khiếu phun ra từng đạo linh quang.

Mà bây giờ Hồng Mông Thanh Liên đã sắp khép lại, Giang Nam cười ha ha, thân hình chợt lóe bay ra khỏi Thanh Liên, đạo linh quang kia cũng bao phủ Thanh Liên tiên tôn bay ra khỏi Hồng Mông Thanh Liên.

Chỉ thấy dưới thân bọn họ, Hồng Mông Thanh Liên hóa thành cành liên hoa, hình dáng như chùy.

Liên chùy bay lên, đánh tới Thanh Liên tiên tôn, đem linh quang trói buộc phá vỡ.

Giang Nam nâng tay triệu hồi linh quang, rơi vào trong tay biến thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, mà Thanh Liên tiên tôn tay cầm liên chùy.

- Tiên tôn, ngươi vẫn kém hơn ta một đường, Đại La Thiên không phải nơi ở của ngươi.

Giang Nam cười nói:

- Ngươi muốn đánh tiếp với ta, làm cho những thiên tôn khác nhặt tiện nghi, hay muốn chuẩn bị đi hoàn thiện Hồng Mông tiên thiên của ngươi?

Thanh Liên tiên tôn cầm liên chùy, có tâm muốn phân thắng bại, nhưng khi nhìn quanh, trong lòng trầm xuống:

- Tịch Diệt đạo nhân cùng Vô Cực thiên tôn đều mai phục gần đây, còn có Đạo Không thiên tôn cũng tới, Đế Lân xa xa theo dõi, bốn đại thiên tôn đều tới đông đủ, ta lại không hề phát hiện!

Hắn không phát hiện bốn người kia đã tới, nhưng Giang Nam lại nhận ra, hơn nữa còn nhắc nhở hắn, tuy rằng lần này hai người giao thủ vẫn chưa phân thắng bại, nhưng từ khả năng Giang Nam có thể quan sát bốn phía nhìn thấy được bốn thiên tôn ẩn trong bóng tối, đã có thể biết Giang Nam vẫn còn lưu lực lượng.

Hơn nữa Giang Nam đích thật đánh hắn rơi vào hạ phong, điểm này không thể phủ nhận.

Nếu hai người tiếp tục tái chiến, sẽ lưỡng bại câu thương, cho dù có thắng cũng là thắng thảm, khiến người khác nhặt được tiện nghi.

- Đại La Thiên này trước hết để cho thiên tôn ngồi thêm đi.

Thanh Liên tiên tôn thu hồi liên chùy, xoay người liền rời đi, thản nhiên nói:

- Ta lấy bảo chứng đạo cũng đã không còn xa, đợi ta chứng đạo cuối cùng, sẽ đến yêu cầu ngươi nhường ra Đại La Thiên.

Giang Nam nâng tay ném ra bảo kiếm, hóa thành Đại La Thiên, nói:

- Tiên tôn không ngồi thêm một chút?

- Ngày khác, ngày khác.

Thanh Liên tiên tôn phất tay cười nói:

- Đến lúc đó ta mời ngươi ngồi một chút.

Giang Nam nhìn theo hắn đi xa, đột nhiên cười nói:

- Đạo Không thiên tôn, Vô Cực thiên tôn, Tịch Diệt đạo hữu, Đế Lân bệ hạ, các ngươi có muốn đến Đại La Thiên ngồi một chút hay không?

- Ngày khác đi.

Vô Cực thiên tôn hiện thân, thân hình biến mất.

Tịch Diệt đạo nhân không nói một lời, biến mất không còn nhìn thấy, Đạo Không thiên tôn trầm ngâm một lát, lắc đầu nói:

- Ngày khác đi.

- Thiên tôn, ta nghĩ tới ngồi một chút, không biết có hoan nghênh hay không?

Đế Lân cất bước đi tới, cười hỏi.

Giang Nam chắp tay chào, cười nói:

- Mời bệ hạ.

- Ta cùng tiên tôn bất đồng, kỳ thật không có ý tưởng với Đại La Thiên.

Hai người ngồi xuống, Đế Lân ngẩng đầu đánh giá Đại La Thiên, cười nói:

- Tiên tôn cảm thấy được tiên đạo vĩnh viễn biến hóa, có thể làm cho tiên đạo vĩnh viễn không mất đi, nhưng người định không bằng trời định, có thể tương lai sẽ có biến hóa không tưởng được can thiệp, làm cho tịch diệt kiếp tiến đến. Thiên tôn không nên trách hắn, hắn tranh Đại La Thiên là vì chuẩn bị cho một tỷ bốn trăm triệu năm sau.

Giang Nam gật đầu nói:

- Ta tranh Đại La Thiên cũng là vì chuyện này, thật sự không muốn trở ngại với hắn.

Đế Lân cười nói:

- Thiên tôn cũng nghĩ Tiên Đạo thời đại không cách nào tránh khỏi tịch diệt kiếp?

Giang Nam nhớ tới tương lai ngoại trừ hắn chỉ còn lại cô tịch không người sinh tồn, lẳng lặng nói:

- Không phải nghĩ tới, mà là tất nhiên.

Vẻ mặt Đế Lân khẽ động, nghiêng người về trước, hỏi:

- Xin hỏi thiên tôn, vì sao là tất nhiên?

Giang Nam do dự, từ tương lai quay về hiện tại, luôn luôn là bí mật của hắn, cho dù hắn có nhắc qua với người khác cũng chỉ là mơ hồ, nhưng mặc dù chỉ là mơ hồ, cũng không có người chịu tin.

Tỷ như cuộc chiến vừa rồi, Giang Nam đã nói với Thanh Liên tiên tôn,

mình đã lĩnh ngộ tương lai bốn tỷ bảy trăm năm, mơ hồ đề cập mình đã chứng được Nguyên Thủy quay về tới bây giờ.

Nhưng Thanh Liên tiên tôn vẫn trào phúng hắn, tỏ vẻ không có khả năng, cuối cùng Giang Nam chỉ có thể nói đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Đế Lân vừa hỏi, nếu Giang Nam nói với hắn mình đã đi qua tương lai, gặp được thế gian hoang vắng bi tịch khôn cùng, mọi người chết không còn một ai, chỉ còn lại chính hắn, phỏng chừng Đế Lân cũng không tin.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2810: Kiếp Từ Đâu Tới? (1)

- Bệ hạ, ta từng đi vào giấc mộng, mơ thấy cảnh tượng tương lai, không bằng ta đem cảnh trong mơ này triển lãm cho bệ hạ xem qua, nhìn giấc mộng trong tương lai của ta.

Giang Nam đột nhiên cười nói:

- Nếu bệ hạ tin được ta, ta sẽ đưa bệ hạ tới mộng cảnh kia xem thử.

Sở dĩ nói như vậy, chủ yếu là bởi vì tới cấp bậc như bọn họ, nếu dùng đại đạo xây dựng mộng cảnh, tương đương rơi vào tiên thiên đạo cảnh của đối phương, thật dễ dàng bị đối phương thừa cơ hội.

Nếu trong lòng đối phương có ác niệm, hạ sát thủ, chỉ sợ dữ nhiều lành ít.

Đế Lân thản nhiên, nhắm mắt nói:

- Xin thiên tôn hãy đưa ta vào giấc mộng.

Hắn ở trước mặt Giang Nam ngủ thật say, nguyên thần, đạo quả đều lâm vào trong ngủ say, say sưa mà thản nhiên, không thể làm ra phòng bị.

Giang Nam điểm một ngón tay lên mi tâm của hắn, Đế Lân mở mắt, nhìn quanh mọi nơi. Thân hình không khỏi chấn động, chỉ thấy mình đã không còn ở Đại La Thiên, chỉ còn lại một mảnh hoang vắng tĩnh mịch hỗn độn, không hề có chút sinh mệnh khí tức.

Đây là tịch diệt kiếp lưu lại cảnh tượng có một không hai, trong hỗn độn mang theo cô tịch làm người tuyệt vọng. Đau lòng, bi thương khôn cùng trong nháy mắt bao phủ trong đầu của hắn, hỗn độn tĩnh mịch giống như còn mơ hồ truyền tới vô số sinh linh tuyệt vọng giãy dụa gào thét cùng bi khóc thê lương.

Đế Lân nhìn thấy Đại La Thiên phá nát, chứng kiến "chính mình" lảo đảo đi tới, ở trong tử tịch cùng cô tịch vô biên gào thét, mong tìm được thân nhân sống sót.

"Hắn" nhìn thấy được thế giới thụ khô héo, gặp được Thanh Liên sau tịch diệt, gặp được Đạo Không chỉ còn lại thể xác, gặp được Lô Bồng phá nát, gặp được văn tự trên Lô Bồng.

Cuối cùng Lô Bồng hóa thành tro bụi, thê lương khôn cùng bao phủ hắn. Hắn muốn trở lại quá khứ, cứu về thân nhân của mình, một lần lại một lần trọng thương, một lần lại một lần tự tổn hại bản thân, nhưng chỉ là vô ích.

- Nguyên Thủy vô kiếp, duy tình tự thương.

Hắn nhìn thấy một vị đế hoàng như mộng huyễn đang đi tới trước mặt "chính mình", đó là Đế Giang đi vào cảnh trong mơ, rốt cục Đế Giang mang theo một đạo thần thông của chính mình từ mộng cản tỉnh lại, mà chính mình đã xả thân quay về tới bây giờ.

Đế Lân từ trong mộng tỉnh lại, khuôn mặt bất giác có dòng nước mắt chảy xuống. Giang Nam ngồi đối diện, lẳng lặng nhìn hắn.

Qua thật lâu sau, Đế Lân rốt cục thoát khỏi tâm cảnh tĩnh mịch cô tịch kia, ngẩng đầu lên nói:

- Thiên tôn, vừa rồi rốt cục là mộng cảnh hay là sự thật đã xảy ra?

Giang Nam cười nói:

- Bệ hạ xem nó là cảnh trong mơ cũng được, trở thành chân thật cũng có thể.

Đế Lân trầm ngâm một lát, hỏi:

- Nếu cảnh trong mơ của thiên tôn chính là sự thật, có chứng kiến nguyên nhân dẫn đến tịch diệt kiếp hay không? Nếu như không nhìn thấy, đó chỉ là

giấc mộng mà thôi.

Vẻ mặt Giang Nam khẽ động, cười nói:

- Thật sự ta không chứng kiến nguyên nhân phát sinh tịch diệt kiếp. Hẳn là ta chú định quay về hiện tại, làm cho tương lai biến thành không biết, chỉ biết chuyện sau tịch diệt kiếp.

Đế Lân nhẹ nhàng thở ra, cười nói:

- Có lẽ tinh lực của thiên tôn chỉ là một mộng cảnh cực kỳ chân thật. Ta luôn cho rằng, tiên đạo vĩnh viễn biến hóa không có khả năng lâm vào suy sụp, làm cho tịch diệt kiếp tiến đến. Bởi vì tiên đạo vĩnh viễn phát triển, vĩnh viễn không khả năng dừng lại bước chân đi tới, tịch diệt kiếp sẽ không đến nữa. Thiên tôn, tiên đạo có tịch diệt kiếp hay không, một tỷ bốn trăm triệu năm sau sẽ thấy rõ ràng. Nhưng trong thời gian này, ta cùng Thanh Liên, Đạo Không, chỉ sợ đều sẽ chứng được Nguyên Thủy, ta không quan tâm Đại La Thiên, nhưng bọn họ chưa chắc, đến lúc đó chỉ sợ thiên tôn phải chuyển nơi ở.

Giang Nam nháy nháy mắt, cười nói:

- Ta đang trong tiến bộ, hai người họ muốn cho ta chuyển nơi khác, chỉ sợ cũng không dễ dàng.

Đế Lân lắc đầu nói:

- Ngươi đã chậm hơn một bước so với tiên tôn cùng Đạo Không, hai người họ đang trên đường đi tới cuối đại đạo, mà đường họ lựa chọn đã được nghiệm chứng, có thể đi thông. Nhất là tiên tôn, hắn tích lũy vô cùng hùng hậu, ở đời trước hắn đã sắp tới Nguyên Thủy, mà bây giờ hắn chỉ thiếu một đường là có thể chứng Nguyên Thủy!

Giang Nam gật đầu, cười nói:

- Ta biết bệ hạ cho rằng hắn thiếu một đường, đến lúc đó ta sẽ phá hư một

đường này, làm cho hắn chứng đạo muộn một chút, kết thúc ân oán giữa ta cùng hắn. Nói không chừng, hắn sẽ cùng bệ hạ cùng nhau chứng đạo, thậm chí còn muộn hơn bệ hạ. Nhưng hắn chứng Nguyên Thủy, thật sự không phải Nguyên Thủy chân chính, chỉ là trăng trong nước hoa trong gương. Cho dù hắn chứng được Nguyên Thủy, cũng không qua được tịch diệt kiếp cuối cùng.

Đế Lân đứng dậy, chuẩn bị rời đi, nói:

- Một tỷ bốn trăm triệu năm, có tam tôn Nguyên Thủy xuất hiện, còn không ngăn được tịch diệt kiếp? Thiên tôn không khỏi quá xem thường tam tôn Nguyên Thủy rồi.

Giang Nam đứng dậy đưa tiễn, hai người đi ra Đại La Thiên, ngôn ngữ đối chọi gay gắt, Giang Nam nói:

- Nếu cảnh trong mơ của ta là chân thật, như vậy Nguyên Thủy của ba người, thật sự là chuyện chê cười.

Đế Lân truy hỏi:

- Nhưng thiên tôn vẫn không chứng kiến được nguyên nhân tịch diệt kiếp trong mộng cảnh, bởi vậy chỉ là một giấc mộng! Nếu ngươi khăng khăng muốn nói tịch diệt kiếp sẽ tới, như vậy kiếm từ đâu tới?

Giang Nam nhíu mày, Đế Lân cười ha ha, phiêu nhiên đi xa, nói:

- Ngươi cũng không nhìn ra được kiếp từ đâu tới, không thể chứng thật tương lai sẽ xảy ra tịch diệt kiếp, cho nên xin thứ cho ta không thể tin tưởng thiên tôn. Thiên tôn dừng bước, không cần đưa tiễn.

Giang Nam dừng bước lại, suy tư nói:

- Kiếp từ đâu đến?

Mà Đế Lân rời xa Đại La Thiên, đi về hành cung của mình, chờ khi đi vào

trong nội cung, tôn đại đế từ từ ngồi xuống, thế giới thụ hiện lên, tiên đạo linh quang vô tận diễn biến ra hình thái vũ trụ, đều là hình thái Tiên Đạo thời đại, trong đó quỹ tích từng sinh mệnh sinh linh đều khác nhau, có vô số khả năng.

Hắn lấy pháp lực thần thông vô biên, chế tạo ra vô số hình thái vũ trụ, bắt đầu suy diễn tương lai.

Nhưng tuy năng lực suy diễn của hắn cực kỳ đáng sợ, nhưng bất kỳ hình thái vũ trụ nào suy diễn tới một tỷ bốn trăm triệu năm sau, liền dừng lại, không cách nào tiếp tục suy diễn sau đó!

Đế Lân thử thêm vài lần, lẩm bẩm nói:

- Kỳ quái, nếu thật sự có tịch diệt kiếp, kiếp từ đâu tới? Rốt cục là nguyên nhân gì có thể làm cho Tiên Đạo thời đại có tịch diệt kiếp? Có lẽ do ta quá lo lắng, có lẽ đoạn trải qua của thiên tôn chỉ là một giấc mộng mà thôi, nhưng chiếc chuông bay ra từ Đạo Quân điện…

Hắn không khỏi chợt rùng mình.

Năm đó Giang Nam chứng được đạo quân, hắn cùng Thanh Liên tiên tôn đạo quả đang không ngừng hình thành. Nguyên thần của hắn thấy được trong Đạo Quân điện bay ra một chiếc chuông lớn, hướng về Đại La Thiên!

Mà trong mộng cảnh Giang Nam triển lãm cho hắn thấy, hắn thấy được chiếc chuông kia được Đế Giang đưa về Đạo Quân điện!

Tuy rằng ngoài miệng hắn nói không tin giấc mộng của Giang Nam, nhưng trong nội tâm đã có vài phần tin tưởng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2811: Kiếp Từ Đâu Tới? (2)

Bởi vì chiếc chuông kia thật sự từ Đạo Quân điện bay ra!

- Kiếp rốt cục từ đâu mà tới?

Tinh thần Đế Lân rung lên, lẩm bẩm:

- Mặc kệ kiếp từ đâu mà tới, chỉ cần nguyên thần chứng được Nguyên Thủy, một chứng xuất vài chứng, không còn lo sợ tịch diệt kiếp! Thậm chí mấy đại Nguyên Thủy cùng liên thủ, còn không đối kháng được chung cực tịch diệt kiếp sao?

Mà vào lúc này, trong nội cung Thanh Liên tiên tôn, tiên tiên đang nhìn mặt kính trước mặt, chỉ thấy trong kính xuất hiện cảnh tượng vũ trụ Ma giới, chiếu ra chính là tình hình Mạt Nhật giáo.

Mạt Nhật giáo cực kỳ cường thịnh, ma giáo có vô số giáo chúng, gồm thâu thổ địa bốn phương cùng tinh thần. Nuôi dưỡng Tịch Diệt thú, mà Mạt Nhật giáo chủ Ma Ha đang bế quan khổ tu.

- Mẹ nó, Đế, Tôn, các ngươi âm ta!

Mạt Nhạt giáo chủ Ma Ha không hề có cảm giác bị Thanh Liên tiên tôn theo dõi, đột nhiên hổn hển, lao ra khỏi nơi bế quan, vung tay áo cuốn tới. Chỉ thấy từng viên tinh thần bạo vỡ, giáo chúng cùng Tịch Diệt thú tử thương vô số, tất cả đều hóa thành tịch diệt ma khí!

- Chết tiệt, Tịch Diệt tiên đạo căn bản là cái động không đáy. Bù đắp thế nào cũng không đủ, để cho ta làm sao lĩnh ngộ được tịch diệt tam thiên chứng được tiên đạo đạo quân?

Ma Ha gầm lên giận dữ, một thân tinh lực không chỗ phát tiết.

- Ha ha…

Trên mặt Thanh Liên tiên tôn hiện lên dáng tươi cười nghiền ngẫm, thấp giọng nói:

- Hiện giờ toàn bộ đại đạo thời đại tiên đạo, tiền sử đều đã có, nhân quả tiên đạo cũng có, chỉ còn thiếu Tịch Diệt tiên đạo, chỉ còn thiếu một đại đạo này là có thể viên mãn. Ta chứng đạo chung cực đại đạo, còn phải dừng trên người của hắn.

Cơ hồ cùng một thời gian, Tịch Diệt đạo nhân cũng đang chặt chẽ chú ý động tĩnh của Ma Ha, suy tính khi nào Ma Ha sẽ chứng được đạo quân.

- Tịch Diệt tiên đạo không phải là vực sâu không đáy, sớm muộn gì sẽ đầy, nhưng không biết Ma Ha khi nào tỉnh ngộ lại.

Đôi mắt Tịch Diệt đạo nhân trống rỗng, thấp giọng nói:

- Chỉ sợ tiên tôn cũng đang chờ đợi ngươi chứng được đạo quân, hoàn thiện đại đạo của hắn thôi? Ha ha, ngươi không chiếm được tịch diệt chân đế, nhưng ta cần giải thích của ngươi đến hoàn thiện Tịch Diệt tiên thiên của ta…

- Mấu chốt lấy bảo chứng đạo của Thanh Liên tiên tôn nằm trên người của hắn.

Trong Đại La Thiên, Giang Nam đang nhìn chăm chú vào Ma Ha, trong tay nắm chặt một đoàn linh quang, ném tới ném lui, lẩm bẩm:

- Trong nháy mắt Ma Ha chứng đạo, ta đem đoàn linh quang này bỏ xuống đè chết hắn, không biết có người sẽ khóc thiên dập đất, hận không thể liều mạng với ta không?

- Hiện tại đè chết hắn rất mất mặt, chỉ khi nào Ma Ha đạt tới tiếp cận đạo quân, làm cho người ta tràn đầy hi vọng sau đó giết chết mới đạt tới hiệu quả.

Giang Nam suy tư một lát, linh quang dần dần biến hóa, hóa thành quả tú cầu xa hoa, súc tích đạo lý vô cùng, thầm nghĩ:

- Nhưng kẻ tới tìm ta liều mạng khẳng định mạnh tới đáng sợ, còn có những người khác đi qua đục nước béo cò, chi bằng ta đem Nguyên Thủy Đại La Thiên cùng tiên thiên Lô Bồng tăng lên trình tự tiên thiên chí bảo, nếu không chưa chắc đánh qua được bọn hắn. Còn có tú cầu cũng cần chế luyện, tiên tôn cùng tịch diệt hơn phân nửa sẽ ngăn cản ta, ta chỉ cần cam đoan một lần đè chết hắn…

Hắn lẳng lặng tế luyện tú cầu, ngồi xuống liền mất cả vạn năm, trong lúc này Giang Tuyết Tình cùng Vân Liên tới vài lần, nhìn thấy tú cầu hai nữ đạo quân đều ngượng ngùng. Vân Liên nói nhỏ:

- Tỷ tỷ, lão gia tế luyện tú cầu, chẳng lẽ muốn tuyển vị hôn phu cho ngươi, từ Đại La Thiên bỏ tú cầu xuống, ai tiếp được chính là con rể Đại La Thiên?

Giang Tuyết Tình e thẹn nói:

- Vạn nhất bị mấy lão gia hỏa tiếp được thì sao?

- Ta phỏng chừng có thể tiếp được tú cầu không nhiều lắm đâu?

Vân Liên lộ vẻ khát khao, cười nói:

- Nếu không chờ khi lão gia luyện xong, ta ném trước, nhìn xem vận khí của ta? Nói không chừng có thể nện trúng một như ý lang quân!

- Có thể đè chết người hay không?

Giang Tuyết Tình lo lắng hỏi.

Vân Liên cười nói:

- Làm gì có đạo lý tú cầu đè chết người?

Không qua bao lâu, tú cầu luyện thành, Giang Nam gọi Giang Tuyết Tình, mời nàng giao ra Lô Bồng tự mình bế quan tu luyện, hai nữ đạo quân mừng thầm, trộm lấy tú cầu.

Vân Liên nhắm mắt, giơ tú cầu thì thầm, sau đó ném xuống Đại La Thiên.

Ngày thứ hai, Tiên giới truyền tới tin dữ, Khuê Dực đạo quân, đã mất.

Nghe nói lúc ấy Khuê Dực đạo quân đang bế quan, đột nhiên họa trời giáng, bị một đại hỏa cầu đè chết, sau đó hỏa cầu bay lên trời, biến mất không còn nhìn thấy.

Vị lão đạo quân này chính là tiền sử đạo quân chuyển kiếp, từ trước luôn mâu thuẫn với Nguyên Thủy thiên tôn, giết hơn mười vạn tiên nhân Huyền Châu, sau khi Nguyên Thủy thiên tôn thành tựu thiên quân, luôn trốn tránh không dám lộ diện.

Giờ phút này Khuê Dực đạo quân ở trong nhà tu luyện bị người đánh chết, có người hoài nghi là do vị trên Đại La Thiên gây nên, chỉ là không có chứng cớ.

- Ném tú cầu, kết quả đè chết người…

Vân Liên nữ đế thu hồi tú cầu, ngơ ngác đứng tại chỗ, còn chưa lấy lại tinh thần, nguyên bản nàng chỉ ôm tâm tình vui đùa tính toán ném tú cầu, nói không chừng có thể tuyển được cho mình lang quân như ý, kết quả ném tú cầu xuống, không tuyển được lang quân như ý, ngược lại đè chết một tôn đạo quân.

Dù nàng cũng là tôn đạo quân, thậm chí còn thống trị một mảnh lãnh thổ rộng lớn trong Tiên giới, nhưng giờ phút này không khỏi có chút bối rối.

- Tú cầu này còn có thể tự mình xoay chuyển, lập tức đè chết người, còn bốc lửa, hơn nữa không phải ngọn lửa bình thường, hình như là bất diệt chi hỏa của bất diệt linh quang, đây là đạo lý gì…

Vân Liên lẩm bẩm nói, đột nhiên rùng mình:

- Tỷ tỷ, đây là tú cầu lão gia luyện chế cho ngươi, chính ngươi cầm chơi đi, ta còn có việc đi trước!

Nàng vội vàng đem tú cầu nhét vào trong lòng Giang Tuyết Tình, điều khiển một đạo tiên quang xa xa rời đi, có thể chạy nhanh bao nhiêu thì chạy nhanh bấy nhiêu, thậm chí còn quên cả việc lúc mình tới là ngồi ngự liễn mà tới.

Chỉ thấy nàng chạy đi không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tiên thiên long phượng lôi kéo ngự liễn ngâm dài một tiếng, bay ra khỏi Đại La Thiên, kéo ngự liễn truy theo, vẽ ra một đạo thất thải quang mang trong tinh không.

Giang Tuyết Tình ôm tú cầu, còn chưa kịp lấy lại tinh thần, đột nhiên rùng mình tỉnh ngộ, giậm chân nói:

- Tiểu nha đầu chạy thật nhanh, phỏng chừng muốn đem oan ức cho ta đi gánh! Thật sự khó làm, nếu phụ thần tỉnh lại biết tú cầu đè chết người, hơn nữa còn là một đạo quân, chỉ sợ mặt cũng đen…Ân, hoặc là không làm, đã làm thì làm tới cùng, dứt khoát lấy đi tú cầu, xem như chuyện chưa từng phát sinh qua! Phụ thần hỏi thì ta nói thấy phụ thần luyện chế tú cầu cho ta, chọn vị hôn phu, vì thế liền lấy tú cầu mà thôi. Đánh chết cũng không thừa nhận tú cầu đè chết người…

Nàng thoáng nhìn bốn bề vắng lặng, ôm tú cầu rời đi, thầm nghĩ:

- Phụ thần luyện chế tú cầu cho ta, là để cho ta tuyển vị hôn phu, kết quả lại đè chết người, thật là điềm xấu. Vậy phải xử trí tú cầu như thế nào? Ân, giao cho mẫu thân, để mẫu thân bảo quản, nói với phụ thần là ta thẹn thùng, để cho nương bảo quản giúp ta một lát…

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2812: Tú Cầu

Giang Tuyết Tình đi thẳng tới Đông Cực thánh cảnh của Giang Tuyết, đem tú cầu giao cho Giang Tuyết, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Giang Tuyết hỏi thăm lai lịch tú cầu, Giang Tuyết Tình không chút để ý nói:

- Đây là bảo bối phụ thần luyện cho con tuyển vị hôn phu, mẫu thân cất giữ trước, chờ con tìm được như ý lang quân mới đem đi ném hắn, miễn ném lung tung sai người.

Giang Tuyết mỉm cười, tung tung tú cầu nói:

- Nếu đã ném tú cầu, làm gì có đạo lý nhìn trúng ai thì mới ném? Đương nhiên là nhắm mắt ném xuống, nện trúng ai thì đó là như ý lang quân.

- Ném lung tung sẽ đè chết người…ai nha, nương, con không nhiều lời với mẹ. Nếu phụ thần có hỏi vì sao tú cầu nằm ở đây, mẹ nói con thẹn thùng, còn muốn tiếp tục hiếu thảo với cha mẹ vài năm mới lựa chọn vị hôn phu.

Dứt lời, Giang Tuyết Tình chạy trốn nhanh như chớp.

Giang Tuyết lắc đầu, trịnh trọng đem tú cầu thu vào trong tử phủ của mình.

Trong Đại La Thiên, Giang Nam mở mắt, tự nhủ:

- Quả nhiên có thể nện chết đạo quân, không uổng công ta dùng vạn năm tế luyện…Khuê Dực đạo quân, xem như ngươi xui xẻo. Ai bảo ngươi từng đối lập với ta, còn giết hơn mười vạn người của Huyền Châu…

Vân Liên ném tú cầu, tú cầu chuyển hướng, bên trong đương nhiên có

người phá rối. Nếu không sẽ không trùng hợp nện trúng Khuê Dực đạo quân.

Giang Nam chỉ là muốn thử nghiệm uy lực của tú cầu, vì vậy có chút trợ giúp mà thôi.

- Hiện tại cần tranh thủ trước khi Ma Ha tu thành đạo quân ta phải tu luyện tới cảnh giới đạo quân đỉnh phong, vừa tu luyện vừa tế luyện Nguyên Thủy Đại La Thiên cùng tiên thiên Lô Bồng lên trình tự tiên thiên chí bảo! Dù sao xử lý Ma Ha là chuyện đắc tội người, chỉ sợ bọn hắn sẽ tìm ta liều mạng.

Tuy uy lực cùng lực phòng ngự của hai bảo vật thật kinh người, thậm chí siêu việt tuyệt đại đa số tiên thiên linh bảo, nhưng hiện tại trình tự hai kiện bảo vật còn chưa đạt tới tiên thiên pháp bảo.

Nếu không như thế, Thanh Liên tiên tôn tế ra tiên thiên chí bảo Hồng Mông Thanh Liên cũng sẽ không dễ dàng đánh cho Nguyên Thủy Đại La Thiên có vết rách, kích thứ hai đã có thể đánh nát!

- Thanh Liên tiên tôn lấy bảo chứng đạo, làm cho pháp bảo chứng được Nguyên Thủy chi bảo, hẳn là siêu việt trình tự tiên thiên chí bảo, đạt tới phẩm chất tối cao chân chính! Nguyên thần, pháp bảo cùng thân thể của hắn đã luyện thành một thể, một chứng thì là tam chứng. Nếu tu luyện tới bước này, thực lực thật sự không tầm thường.

Giang Nam ngồi xếp bằng, quanh thân lần lượt hiện lên đạo cảnh tiên thiên, hóa thành từng loại hình thái, có nhật nguyệt, âm dương, biển cả, mây bay, có tạo hóa luyện môn hộ, có hồng mông hình thành càn khôn, có hỗn độn mênh mông, huyền hoàng làm thiên địa, có tinh tú nhấp nháy, nhân quả dệt thành lưới, tịch diệt hóa thành ma cổ.

Quanh thân của hắn, tiên thiên đạo cảnh ùn ùn, tựa hồ có bao nhiêu tiên thiên đại đạo liền có bao nhiêu tiên thiên đạo cảnh, mà đối ứng với nó sẽ có bao nhiêu loại pháp bảo.

Tiên thiên đạo cảnh cùng xây dựng Nguyên Thủy Đại La Thiên, mỗi đạo cảnh lại lần lượt phủ kín cả Đại La Thiên, hóa thành đủ loại hình thái tiên thiên pháp bảo.

Hiện giờ hắn không cần xả thân mới có thể luyện thành tiên thiên pháp bảo, nhưng muốn đem Nguyên Thủy Đại La Thiên luyện thành tiên thiên pháp bảo chân chính vẫn cực kỳ khó khăn cùng phiền toái.

Về phần tiên thiên Lô Bồng, uy lực yếu hơn Đại La Thiên rất nhiều, nhưng chỗ thần diệu chỉ hơn chứ không kém.

Thời gian trôi qua, khi Giang Nam đem Đại La Thiên cùng tiên thiên lô bồng tăng lên trình tự tiên thiên pháp bảo, đã qua hơn năm trăm triệu năm!

Mà tu vi của Giang Nam không ngừng đề thăng, dần dần tới gần đạo quân đỉnh phong cảnh giới.

- Linh bảo dễ luyện chế hơn tiên thiên pháp bảo, phỏng chừng không qua trăm triệu năm là có thể luyện thành. Nhưng tiên thiên chí bảo chỉ sợ phải phí thêm thời gian, hơn nữa cũng cần tu vi của ta lên đạo quân đỉnh…

Giang Nam nghĩ tới đây, đột nhiên lòng có cảm nhận, ngẩng đầu nhìn ra hỗn độn hồng mông không gian, chỉ thấy trong hỗn độn, quy mô Hỗn Độn cổ thần không tầm thường, đã đạt hơn vài tỷ dân cư, hơn nữa đã có được nơi sống yên ổn trong Tiên giới, tiến vào Tiên giới cũng không bị tiên phạt.

Khiến cho Giang Nam chú ý chính là có một tôn Hỗn Độn cổ thần đã chết.

Tu vi của hắn không cao thâm, nhiều nhất chỉ tương đương tiên nhân, vốn cái chết của hắn sẽ không làm Giang Nam chú ý. Nhưng Giang Nam lại cảm giác được, giờ khắc này không chỉ riêng hắn chú ý, mà Thanh Liên tiên tôn, Đế Lân, Đạo Không, Tịch Diệt cùng Vô Cực đều đưa mắt nhìn lên Hỗn Độn cổ thần đã chết kia.

Bởi vì người này – chết già.

- Hỗn Độn cổ thần nguyên bản thọ cùng Hỗn Độn, không hạn chế thọ nguyên, mà nay Cổ Thần thời đại mất đi chân khí hóa thành thiên nhân ngũ suy, vô hình ăn mòn đại đạo của họ, thọ nguyên của họ đã tới cuối, sẽ bị chết già.

Giang Nam đưa mắt nhìn Đạo Quân Quả Vị đại điện, chỉ thấy Đạo Không đi ra đại điện, rời khỏi nơi đó, đi tới Đạo Quân điện.

- Đạo Không sẽ không cách nào ngồi yên nhìn tộc nhân của mình từ từ điêu linh, sẽ đi cầu trợ Vô Cực thiên tôn, muốn để Đạo Quân điện thu nhận và giúp đỡ Cổ Thần bộ tộc.

Giang Nam thở dài, nghĩ thầm:

- Hai người bọn hắn, rốt cục cần liên thủ.

Mà vào lúc này, Ma Ha thiên quân đột nhiên khẽ động, lộ ra vẻ mặt mừng rỡ:

- Cỗ chân khí tịch diệt này…Ha ha ha, Tịch Diệt đại đạo của ta, rốt cục có xu thế đột phá! Mượn dùng Hỗn Độn cổ thần tịch diệt, ta thật không tin, không bù đắp đủ Tịch Diệt tiên đạo!

Tịch diệt kiếp của Hỗn Độn cổ thần rốt cục lộ ra manh mối, theo Cổ Thần thời đại suy sụp, một tôn cổ thần bị thiên nhân ngũ suy bao phủ, chân khí tịch diệt kiếp càng ngày càng mạnh, đại kiếp nạn hủy diệt một thời đại sẽ ngày càng gần!

Mà theo thời gian trôi qua, Ma Ha thiên quân tu luyện Tịch Diệt tiên đạo sẽ ngày càng dễ dàng, cổ thần đầu tiên chết già rốt cục để cho hắn chứng kiến ánh rạng đông cho mình chứng đạo!

- Cấp bậc như Ma Ha, căn bản không có khả năng đứng ở độ cao thiên tôn đi xem xét vấn đề!

Trong Đạo Quân điện, chân khí Vô Cực thiên tôn càng ngày càng mạnh,

so với năm trăm triệu năm trước càng cường đại hơn, hắn đã hoàn toàn đem phân hồn cùng bản thể hoàn mỹ dung hợp, thanh âm chấn vang nói:

- Đứng ở góc độ thiên tôn nhìn tịch diệt kiếp của cổ thần, liền có thể phát hiện nhiều dấu vết để lại. Thanh Liên tiên tôn cùng tiên đế Diệp Lân, hai vị thiên tôn này đã sớm tính ra tịch diệt kiếp của cổ thần, bọn hắn cũng muốn đem Tịch Diệt đại đạo đưa vào trong tiên đạo, hình thành hệ thống tiên đạo hoàn mỹ, trong tiên đạo có nhân quả, có tịch diệt, có hỗn độn, sẽ không còn kẽ hở.

Ở bên dưới, các đạo quân Đạo Quân điện đang ngồi, nguyên bản còn vài vị đạo tôn bị nhốt trong Thông Thiên Các, nhưng trải qua hơn tám trăm triệu năm, những đạo tôn kia cũng đã đi ra.

Mà nay dưới trướng của hắn đã có mười bốn đạo tôn.

Nhưng không thấy Thiên Phi đạo nhân bên trong, hơn nữa Nguyên Mẫu điện chủ cũng đang bế quan chưa xuất hiện.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2813: Phá Lẫn Nhau

- Thiên tôn nói không sai, Ma Ha chuyển kiếp tới Tiên giới, tu luyện Tịch Diệt tiên đạo, đã sớm nằm trong kế hoạch của Đế, Tôn.

Cửu Tư đạo tôn cười nói:

- Bọn hắn xem như phải kết thúc trong Cổ Thần thời đại, Ma Ha tu thành Tịch Diệt đại đạo cực kỳ khó khăn, cơ hồ là không có khả năng, nhưng mượn dùng thời đại Cổ Thần tịch diệt giúp cho hắn cơ hội luyện thành đạo quân, Đế cùng Tôn đều lợi dụng tịch diệt kiếp của cổ thần mà hoàn thiện tiên đạo.

Vô Cực thiên tôn cười nói:

- Cấp bậc thiên tôn tính kế ngươi, vô luận ngươi cường đại thế nào chỉ cần chưa đạt tới thiên tôn, đều không thể đào thoát. Ma Ha rời khỏi Đạo Quân điện của ta, mà trình tự hắn quá thấp, không nhìn ra được điểm này, cho là mình được trời giúp đỡ, tự cho là mình có thể hoàn thành hành động vĩ đại chưa có từ trước tới nay, không biết mình nhảy tới nhảy lui cũng nằm trong kế hoạch của các thiên tôn.

Đột nhiên trong lòng hắn khẽ động, nhìn về hướng Đạo Quân Quả Vị đại điện, chỉ thấy Đạo Không bay ra, hướng thẳng tới Đạo Quân điện đi tới, hắn không khỏi lộ nụ cười:

- Nên tới luôn sẽ tới.

Đạo Không đi vào Đạo Quân điện, chào hỏi Vô Cực thiên tôn, nói:

- Xin hỏi thiên tôn, Đạo Quân điện này còn chỗ của ta không?

Vô Cực thiên tôn vội vàng đứng dậy, cười nói:

- Đạo Không thiên tôn, mời ngồi mời ngồi! Ta chờ đệ đã lâu!

Hắn nhìn xuống các đạo tôn bên dưới, cười nói:

- Hôm nay trở đi, Đạo Không thiên tôn chính là đệ tam tôn điện chủ!

Đạo Không cảm tạ, đang định ngồi xuống, một đạo tôn có chút không phục, kháng nghị nói:

- Thiên tôn, Đạo Không hà đức hà năng, mới vừa gia nhập Đạo Quân điện đã có thể ngồi lên vị trí điện chủ?

Đạo Không nhìn qua đạo tôn kia, nhận ra người này đứng đầu Đạo Quân điện sau điện chủ, bởi vậy sẽ không phục hắn, cười nói:

- Luân Hồi đạo tôn, dưới trướng của ta có bốn mươi tám đạo quân, trong đó có tư cách tiến vào Đạo Quân điện có hai mươi mốt người, có tám người có tư cách trở thành đạo tôn, bằng vào cỗ thế lực này, ta có thể trở thành điện chủ không?

Luân Hồi đạo tôn là cường giả thuộc Nguyên Thiên thời đại, nghe vậy trong lòng rùng mình, trầm ngâm một lát, nói:

- Cường giả dưới trướng Đạo Không đạo hữu đông đảo, không kém hơn Vô Cực thiên tôn. Nhưng thân là điện chủ Đạo Quân điện, phải dựa vào thực lực chính mình…

Đạo Không cười ha ha, ngồi xếp bằng, hai tay hợp thành chữ thập, nhất thời sau lưng hiển lộ dị tượng Hỗn Độn tiên thiên, chỉ thấy Hỗn Độn mênh mang mờ mịt, vạn đạo quy nhất, lấy tiên đạo vô biên biến hóa mà luyện thành Hỗn Độn tiên thiên, trầm ổn mà rộng lớn.

Sắc mặt Luân Hồi đạo tôn khẽ biến, bị dị tượng Hỗn Độn tiên thiên khuất phục, cúi người nói:

- Gặp qua Đạo Không thiên tôn.

Những đạo tôn khác đều tán thưởng không thôi, nói:

- Trong đường tu đạo, người đạt trước vi tôn, Đạo Không đạo huynh đã là người đạt trước chúng ta, thiên tôn có thể làm điện chủ!

Vô Cực thiên tôn mỉm cười, nói:

- Có Đạo Không thiên tôn tương trợ, Đế, Tôn, Tịch Diệt, Nguyên Thủy đều không đáng để lo! Đạo Quân điện tương lai xuất thế, tiến vào Tiên Đạo thời đại, chứng được chung cực đại đạo…

- Chậm đã!

Luân Hồi đạo tôn cau mày nói:

- Đại thiên tôn, Đạo Quân điện không liên lụy vào việc phàm trần, một lòng chứng đạo, đây là quy củ do hai vị điện chủ ban đầu lưu lại, vì sao phải tiến vào Tiên Đạo thời đại?

Vô Cực thiên tôn khẽ nhíu mày, vài đạo tôn cũng nghi hoặc, Trọng Hòa đạo tôn cười lạnh:

- Ở trong Đạo Quân điện bế quan, ai chứng được chung cực đại đạo? Muốn chứng được đại đạo cuối cùng, tất nhiên cần vào đời, ở ẩn không ra, chỉ biết từ từ điêu linh, sẽ dần dần tọa hóa mà thôi!

Luân Hồi đạo tôn lắc đầu, nói:

- Thế gian đạo pháp, điển tàng Đạo Quân điện đã nói không cần vào đời, quấy nhiễu pháp độ thế gian đi? Nguyên Mẫu điện chủ khẳng định không đồng ý!

- Không sai, chuyện vào đời còn cần bàn bạc lại, không thể làm trái nguyên tắc Đạo Quân điện chúng ta.

Một đạo tôn khác cười nói:

- Lần trước Trọng Hòa, Cửu Tư bảy vị đạo hữu vào đời, không phải vô ích mà về?

Cửu Tư đạo tôn lập tức nói:

- Điều này nói rõ ở lại trong Đạo Quân điện khổ tu chỉ biết bảo thủ, cho nên nhất định vào đời, trong Tiên Đạo thời đại chứng đại đạo cuối cùng!

- Đạo Quân điện vào đời sẽ cùng Đế, Tôn, Nguyên Thủy sinh ra phân tranh, ba tôn thiên tôn cường đại như thế, Đạo Quân điện chúng ta không nên làm kẻ địch, ngược lại phải đem tam thiên tôn dẫn vào Đạo Quân điện!

- Cường đại? Chưa chắc đi?

Hoàng Tân đạo tôn cười lạnh nói:

- Tư chất của Nguyên Thủy thiên tôn, một thân bổn sự đều tới từ Đạo Quân điện, nếu không có thư các của Đạo Quân điện cùng Thông Thiên các, hắn có được thành tựu như thế? Tiểu tử kia khi sư diệt tổ, lần trước bảy đạo tôn đi Đại La Thiên, lại bị hắn đánh, đồ đệ lòng muôn dạ thú khi sư diệt tổ, hắn cũng xứng nhập Đạo Quân điện?

- Đạo không trước sau, người đạt trước vi tôn! Hoàng Tân đạo tôn, nếu dựa theo cách nói của ngươi, khi còn nhỏ ngươi học qua công pháp thần thông, như vậy người khai sáng công pháp thần thông đều là tổ tông của ngươi!

Mười bốn đạo tôn tranh luận không ngớt, Vô Cực thiên tôn nhíu mày, không muốn vào đời đều là người bị nhốt trong Thông Thiên các lâu nhất, vô cùng cường đại, đều đã tiếp cận thiên tôn.

Hắn cực kỳ xem trọng nhóm người Luân Hồi đạo tôn, những người này không muốn xuất thế, làm cho hắn cực kỳ khó xử, nếu mạnh mẽ cho họ vào đời, nhất định sẽ gây nên phân tách.

- Chư vị không cần nói nhiều.

Vô Cực thiên tôn ho khan một tiếng, nói:

- Qua thêm chín trăm triệu năm, Đạo Thần thời đại của Nguyên Thủy thiên tôn sẽ mất đi, cùng Tiên Đạo thời đại đồng thời xuống dốc, lực lượng của hắn sẽ bị tru sát, không đáng tranh luận vì một người chết, làm tổn thương hòa khí chúng ta.

Mọi người yên tĩnh xuống.

Vô Cực thiên tôn sầu muộn, thầm nghĩ:

- Làm sao mới có thể cho những người bảo thủ cũng vào đời, đây là một khó khăn…

Trong Đại La Thiên, Giang Nam thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu luyện cùng rèn luyện Đại La Thiên cùng Lô Bồng, thầm nghĩ:

- Đạo Không thiên tôn trở thành vị điện chủ thứ ba của Đạo Quân điện, cũng là lựa chọn của hắn. Không có ma luyện, sẽ không có khả năng tiến bộ, chỉ còn chín trăm triệu năm đã tới tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại. Tịch diệt kiếp của Đạo Thần thời đại cũng tới. Ân, còn có một người, chỉ sợ tịch diệt kiếp của hắn còn đến sớm hơn ta một ít…

Tâm niệm chợt động, trong cơ thể hắn bay ra một đạo linh quang, đi tới Tam Nguyên Thiên Thái Nhất cảnh, rơi xuống hóa thành một đạo quân.

Thái Nhất vội vàng đi tới đón chào, mời đạo thân ngồi xuống, cười nói:

- Thiên tôn sao có rảnh tới chỗ này của ta?

Chương 2814: Đè Chết Ma Ha. (1)

Sau đó Thái Nhất xuất thế, cũng không hoàn toàn tu luyện tiên đạo, bản thể vẫn tu luyện đại đạo thời đại mà bản thân hắn chưa từng sinh ra đã bị hủy diệt.

Mà đại đạo của thời đại kia, nếu tính thời gian tất nhiên sẽ tiến vào tịch diệt.

Thái Nhất cũng là một người một thời đại, chỉ sợ không thể vượt qua tịch diệt kiếp của mình.

- Ý tứ của thiên tôn là…?

Thái Nhất thăm dò hỏi.

Giang Nam mỉm cười, nói:

- Nếu có ta tương trợ, ta có thể giúp ngươi chống đỡ tịch diệt kiếp của ngươi. Ta cũng có thể giúp ngươi một tay, cho ngươi luyện thành tam nguyên hợp nhất chân chính, biến thành Thái Nhất tiên thiên đạo cảnh.

Thái Nhất tâm động, trầm ngâm thật lâu sau, nói:

- Dù sao ta cũng là đệ tử của Đế cùng Tôn, nếu trở thành môn hạ của ngươi, chỉ sợ…

Giang Nam cười nói:

- Đến nay tiên tôn tiên đế cũng chưa nói qua thay ngươi chống đỡ tịch diệt kiếp đi? Phỏng chừng bọn họ muốn mượn tịch diệt kiếp của ngươi, bồi dưỡng người tu luyện Tịch Diệt tiên đạo. Ngươi suy nghĩ kỹ, nếu có tâm, đi Đại La Thiên gặp ta.

Thái Nhất đứng dậy tiễn hắn ra Tam Nguyên Thiên, đạo thân của Giang Nam hóa thành linh quang bay đi, đột nhiên trong hư không truyền tới chấn động, chỉ thấy một đóa liên hoa bay ra, đánh linh quang của hắn dập nát!

Trong Đại La Thiên, Giang Nam cảm giác được đạo thân của mình bị trảm, mở mắt, nhìn lại chỗ liên hoa, chỉ thấy liên hoa hóa thành đạo thân của Thanh Liên tiên tôn, cất bước đi vào Thái Nhất cảnh Tam Nguyên Thiên.

Thái Nhất vội vàng đi đón, nói:

- Sư tôn!

Thanh Liên tiên tôn cười lạnh nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn đạo thân tới gặp ngươi, dám lấy góc tường của ta, đã bị ta giết giữa đường.

Trong lòng Thái Nhất trầm xuống, cúi đầu không nói.

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Ngươi đừng lo, tịch diệt kiếp của ngươi ta sẽ giúp ngươi bình an vượt qua, nhưng hiện giờ còn cần tịch diệt kiếp của ngươi bồi dưỡng một người.

Thái Nhất khô khan nói:

- Hiện giờ đệ tử cảm giác tịch diệt nơi nào cũng có, giống như độc xà không ngừng cắn phệ đại đạo của ta, làm hao mòn lực lượng của ta, lực lượng của ta xói mòn liền suy yếu, tương lai kiếp số vừa đến, đệ tử thi cốt vô tồn…

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Ta cần ngươi hi sinh bốn trăm triệu năm, trong khoảng thời gian này tịch diệt kiếp của ngươi cũng chưa tới, sẽ không cần tính mạng của ngươi. Vả lại khi đó ta cũng sẽ giúp ngươi luyện thành Thái Nhất tiên thiên đạo cảnh, ngươi sẽ càng mạnh hơn trước. Nguyên Thủy thiên tôn chỉ nói chuyện giật

gân, dọa ngươi giật mình, muốn ngươi bán mạng vì hắn. Nếu ngươi đi nhờ vả Nguyên Thủy, tương lai hắn đối lập cùng ta, ngươi cũng sẽ chết trong tay của ta.

Trong lòng Thái Nhất chấn động, lại khúm núm nói:

- Đệ tử không dám.

- Đứng lên đi.

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Hơn nữa vi sư còn muốn nói cho ngươi, người đánh nát thời đại của ngươi rốt cục là ai. Trước đó không lâu vi sư rốt cục nổi lên hứng trí, mở thời gian trường hà nhìn tiền sử thời đại, thấy được một màn thú vị…

Hắn còn chưa nói xong, một tòa cung điện trên Đại La Thiên rơi xuống, nhập vào Tam Nguyên Thiên đem đạo thân Thanh Liên tiên tôn nện đến dập nát.

- Nhiều chuyện…

Giang Nam thu hồi cung điện, thấp giọng nói.

Trong lòng Thái Nhất rung mạnh, cũng không phải khiếp sợ cung điện rơi xuống đè chết đạo thân Thanh Liên tiên tôn, mà là khiếp sợ lời nói của hắn lộ ra!

Cho tới nay hắn đều suy đoán rốt cục là ai đánh nát thời đại thuộc về hắn, làm cho thời đại chưa buông xuống đã tan biến, mà nghe ý tứ của Thanh Liên tiên tôn, việc này có quan hệ lớn lao với Giang Nam!

- Lời của một người không đủ tin tưởng, cũng có thể là tiên tôn vu cáo hãm hại Nguyên Thủy thiên tôn, ta đi hỏi tiên đế một chút! Hắn tất nhiên sẽ không thiên vị…

Thái Nhất liền rời đi, không qua bao lâu đi vào hành cung Đế Lân, tiến

cung cầu kiến, nói rõ ý đồ đến. Tiên đế Diệp Lân trầm mặc một lát, nói:

- Ngươi khăng khăng muốn xem? Nhìn xong rồi, đối với ngươi chưa chắc là chuyện tốt, sẽ làm ngươi bị mê hoặc tâm trí, tương lai rước lấy tai ương sát thân cho mình. Tiên tôn nói cho ngươi biết chuyện này, ta cảm thấy được không ổn…

Thái Nhất bái xuống, liên tục dập đầu nói:

- Nếu đệ tử không biết đầu đuôi, chết không nhắm mắt!

Đế Lân nhíu mày, sau một lúc lâu nói:

- Trải qua thời gian dài, sự kiện đánh nát tịch diệt thiên hỏa là do người phương nào ra tay, không cách nào nhận ra. Ta cùng Thanh Liên tiên tôn suy đoán, có thể là người ở tương lai ra tay, tương lai chưa định, người ra tay là ai còn không thể định luận, nhưng bất kể thế nào tịch diệt lửa trời đều đã bị đánh nát, đây đã là ngã ngũ. Không bau lâu trước, tiên tôn cùng ta nhìn xem là ai đánh nát lửa trời, rốt cục chứng kiến người ra tay. Nhưng ta khuyên ngươi đừng miệt mài theo đuổi, đó là những nhân vật ngươi không khả năng gây chiến.

Trong lòng Thái Nhất trầm xuống, nói:

- Mấy người? Chẳng lẽ không phải một mình?

Đế Lân nhẹ nhàng lắc đầu thở dài, chỉ thấy trên đỉnh đầu hiện lên một đóa khánh vân, đạo quả từ trong nhảy ra. Nhưng nhìn thấy một gốc thế giới thụ trong đạo quả càng lúc càng lớn, mở mang bát ngát, giống như Càn Khôn thần thụ nâng đỡ vũ trụ.

Chỉ thấy thế giới thụ cắm rễ trong khánh vân, nhẹ nhàng chấn động, nhất thời thời gian trôi qua. Thế giới thụ chảy xuôi, chiếu rọi đủ sự kiện đã xảy ra.

Đế Lân dùng tay nhẹ nhàng gẩy tới, đem thời gian trường hà gẩy trở lại lúc Hỗn Độn cổ thần thời đại chưa sinh ra, tịch diệt lửa trời đã hóa thành một

quả cầu lửa thật lớn, chất chứa năng lượng khôn cùng, cần dựng dục thời đại Thái Nhất.

Đúng ngay lúc này, một đạo quang mang từ trong thời gian trường hà phát ra, đánh lên quả cầu lửa, quả cầu lửa nhất thời vỡ thành bốn năm mảnh, từng đóa lửa trời vẩy ra khắp cả hỗn độn.

Trong đạo quang mang, còn có ba người vung tay. Người đầu tiên là Tịch Diệt đạo nhân, mặt sau là Giang Nam cùng Vô Cực thiên tôn, đều tự bắt lấy dấu vết của Tịch Diệt đạo nhân.

Chính là ba thiên tôn này đánh vỡ tịch diệt lửa trời!

Thái Nhất nhìn tới đây, đôi mắt trợn trừng, hai mắt đổ máu, quanh thân tràn ngập chân khí âm lãnh, trầm mặc đáng sợ.

Đế Lân thở dài:

- Tịch Diệt đạo nhân đánh lên lửa trời trước tien, nhân quả lớn nhất, Nguyên Thủy thiên tôn cùng Vô Cực thiên tôn sau đó đánh lên lửa trời, năm thành nhân quả do Tịch Diệt đạo nhân gánh vác, Nguyên Thủy thiên tôn cùng Vô Cực thiên tôn chia đều hai thành rưỡi…

- Sư tôn, nói không thể nói như vậy!

Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi, khóe miệng đổ máu nói:

- Ba người này hủy thời đại của ta, cùng ta không đội trời chung, vô luận bao nhiêu nhân quả đều là huyết hải thâm cừu!

Đế Lân nhìn hắn, lắc đầu nói:

- Ta khuyên ngươi buông thù hận. Ba người này là nhân vật mà ngươi không đối phó được. Hơn nữa lấy ý nghĩ của ta, bọn họ cũng không cố ý đụng nát lửa trời. Ta hỏi ngươi, ngươi có biết nếu bọn họ không đụng nát lửa trời, đợi khi hai người ở vũ trụ khác như ta cùng tiên tôn đi tới nơi đây,

ngươi sẽ có loại kết cục nào?

Thái Nhất đờ đẫn không đáp.

Chương 2815: Đè Chết Ma Ha. (2)

Đế Lân nói:

- Hai người chúng ta vẫn cần khai thiên, vẫn cần sáng tạo Tiên Đạo thời đại, ai chống đỡ con đường của ta cùng tiên tôn, ai sẽ bị quét sạch ra ngoài. Năm đó hai chúng ta có tình nghĩa sâu sắc với Bất Không đạo nhân như thế, chỉ vì hắn muốn hủy diệt Tiên Đạo thời đại, cũng vẫn bị chúng ta chém giết một lần. Nếu khi đó, chúng ta gặp được không phải Bất Không, mà là ngươi, thời đại của ngươi cũng bị tiêu diệt, gặp phải kết cục đẩy ngã lặp lại.

Thái Nhất quay người đi ra ngoài, lạnh lùng nói:

- Sư tôn không cần nói nhiều, dù sao các ngươi không có làm qua, ngược lại đã cứu ta, miễn cho ta chết từ trong trứng nước. Làm ra chuyện này, mới thật sự là cừu gia của ta!

Đế Lân nhíu mày, đứng dậy rời cung đi tới hành cung Thanh Liên tiên tôn, nói:

- Đạo huynh, ngươi vì sao phải báo cho Thái Nhất việc này? Đây không phải muốn hại tính mạng hắn sao?

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Thời đại của hắn bị hủy, hắn thân là khổ chủ, tự nhiên có quyền biết được nguyên nhân.

- Nếu Thái Nhất trả thù, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Đế Lân không vui nói:

- Hơn nữa hiện giờ đạo tâm của hắn không xong, dễ dàng bị đại đạo Tịch

Diệt thừa cơ hội, thực lực tu vi bị ăn mòn càng nhanh hơn. Dù sao hắn là đệ tử của chúng ta, đạo tâm bị phá hư muốn tu sửa trở lại thật khó khăn. Ngươi nói cho hắn biết việc này, một là làm cho hắn không khả năng đi nhờ vả Nguyên Thủy thiên tôn, ngược lại còn đối lập với người ta, hai là phá hỏng đạo tâm của hắn, tẩm bổ Ma Ha, trợ Ma Ha lớn nhanh hơn, hoàn thiện Tịch Diệt tiên đạo.

Thanh Liên tiên tôn lắc đầu cười nói:

- Nếu Thái Nhất không trả thù, tương lai đại kiếp nạn vừa tới cuối cùng cũng chết. Ngươi yên tâm, ta đang nhìn hắn đâu, dù tịch diệt kiếp của hắn toàn bộ bùng nổ, chỉ cần ta ở hắn sẽ không chết được. Ta chỉ tạm thời lợi dụng hắn, sau này sẽ bồi thường hắn gấp bội!

- Chỉ hi vọng như thế.

Đế Lân xoay người rời đi.

Mà Thái Nhất đi ra bên ngoài, bị gió lạnh thổi qua, nhất thời thần trí tỉnh táo lại, thầm nghĩ:

- Lấy thực lực hôm nay của ta, đâu dễ dàng là đối thủ của Nguyên Thủy thiên tôn, Tịch Diệt đạo nhân cùng Vô Cực thiên tôn? Nếu ta tùy tiện trả thù, khẳng định bị bọn hắn giết chết không còn chút tro tàn, theo kế hiện giờ, chỉ có mượn lực mới có thể trả thù. Vô luận là Tịch Diệt hay Vô Cực hoặc là Nguyên Thủy, tiên tôn đều muốn đối phó bọn hắn, hiện giờ chỉ có thể khăng khăng một mực với tiên tôn, đem thế lực dưới trướng của ta đều giao cho tiên tôn, mới có cơ hội báo thù rửa hận!

Hắn mưu đồ phục hồi thời đại của mình, chiêu lãm không ít thiên hạ hào kiệt, tụ tập không ít đạo quân thiên quân, trước kia hắn phòng bị tiên tôn dị thường, e sợ bị cướp đoạt thế lực của mình, mà nay đã có ý tưởng hoàn toàn vì tiên tôn bán mạng.

Trong hành cung Thanh Liên tiên tôn, Thái Nhất khom người nói:

- Nếu không có sư tôn nhắc nhở, đệ tử còn không biết cừu gia chân chính là ai, sau này máu chảy đầu rơi, vì sư tôn tận lực!

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Đứng lên đi. Hiện tại ngươi đã biết rõ, tương lai ta còn muốn ngươi thống lĩnh thiên hạ đạo quân, diệt trừ ngoại tộc, ngươi yên tâm, bốn trăm triệu năm sau chỉ cần Tịch Diệt tiên đạo thành hình, ta liền giúp ngươi khôi phục thực lực, hơn nữa giúp ngươi đem Tam Nguyên tiên thiên đạo cảnh hóa thành Thái Nhất tiên thiên đạo cảnh. Cho ngươi trở thành tồn tại cường đại nhất trong đạo tôn!

Trên Đại La Thiên, Giang Nam quan sát nhân quả quấn thân, chỉ thấy nhân quả giữa mình cùng Thái Nhất tăng thêm, không khỏi thở dài.

Thời gian cực nhanh, năm tháng đan xen, khí tức tịch diệt của Cổ Thần thời đại ngày càng nồng đậm, Đạo Không thiên tôn đem Đạo Quân Quả Vị đại điện đưa vào trong Hỗn Độn, quanh thân sáng ngời, linh quang lan tỏa, bảo vệ Cổ Thần bộ tộc, nhưng chỉ hòa hoãn được tốc độ biến chất cùng trôi qua của Hỗn Độn đại đạo.

Rồi sau đó Đạo Không thiên tôn lựa chọn một ít đạo quân tiến vào Đạo Quân điện tu hành, gọi là tu hành, kỳ thật chỉ vì lưu lại hương khói truyền thừa cho Cổ Thần bộ tộc, miễn cho hạo kiếp vừa tới, Cổ Thần bộ tộc bị diệt sạch.

Hơn một trăm triệu năm sau, Giang Nam đã đem Đại La Thiên cùng Lô Bồng tăng lên trình tự tiên thiên linh bảo, uy lực hai kiện bảo vật đã tăng lên nông nỗi không thể tưởng tượng, còn nhiều hơn trước kia thật lớn!

- Muốn tăng lên tiên thiên chí bảo chỉ sợ có chút khó khăn, qua thêm ba trăm triệu năm tu vi của ta tăng lên đạo quân đỉnh phong, nhưng thời gian lại không kịp tăng lên cho hai kiện bảo vật này.

Mỗi cách năm trăm vạn năm Giang Nam lại tỉnh lại một lần, mở đàn

giảng đạo trong Đại La Thiên, nguyên bản Hồng, Quân, Bỉ Ngạn đều đến nghe giảng, về sau nhân số dần dần tăng nhiều, mà cường giả các nơi khác cũng đến nghe giảng ngày càng nhiều.

Giang Nam giảng đạo thật nhiều, làm cho việc giảng đạo của Đại La Thiên dần dần biến thành sự kiện năm trăm vạn năm một lần.

Tiên tôn cũng không cam lòng yếu thế, tự khai đàn mời Đế Lân giảng đạo. Đạo Không thiên tôn thường xuyên buông xuống Tiên Ma nhị giới, mở đàn giảng đạo, muốn hấp thu sinh lực Tiên Ma nhị giới.

Bất tri bất giác đã qua hai trăm chín mươi triệu năm, Cổ Thần bộ tộc suy sụp đã hiện ra rõ ràng. Vài trăm triệu năm nay, một ít Cổ Thần tu vi hơi thấp đều chết già, mồ mả trải rộng Hỗn Độn, mà trong Hỗn Độn đã không còn có Cổ Thần mới sinh ra, mặc dù là cao tầng Cổ Thần bộ tộc cũng có chút lo sợ bất an.

Khác với Cổ Thần bộ tộc, bao năm nay Ma Ha trải qua thật thoải mái, có tịch diệt chân khí của Cổ Thần bộ tộc, tu vi của hắn ngày càng hùng hậu tinh thuần, hơn nữa hắn còn cảm giác được có một cỗ tịch diệt chân khí càng thêm cường đại đến từ cường giả Thái Nhất.

- Thời đại Thái Nhất chưa từng sinh ra đã bị hủy diệt, chỉ còn lại một mình Thái Nhất, mặc dù là Tịch Diệt đạo nhân cũng chưa đạt được Tịch Diệt đại đạo của thời đại hắn! Mà ta lại có thể được đến!

Ma Ha mở cờ:

- Hơn nữa Tịch Diệt tiên đạo, Tịch Diệt đại đạo thời đại Tiên Đạo cũng bị ta lấy tới, ta đã siêu việt Tịch Diệt đạo nhân, chiếm được thần túy Tịch Diệt đại đạo!

- Hiện tại ta chỉ còn thiếu chút nữa là có thể tu thành Tịch Diệt đạo quân! Ta muốn chứng đại đạo, đánh vỡ Tiên giới tam thiên đại đạo mới có thể chứng đạo! Trở thành đạo quân mạnh nhất Tiên Đạo thời đại, là tồn tại giống

như ác mộng!

Mười ngón tay Ma Ha nhảy động, triển khai pháp ấn, chỉ thấy trong hư không xuất hiện cánh cửa, chính là cánh cửa dùng nhục thể của hắn luyện thành, tiên thiên pháp bảo!

Cửa ầm ầm mở rộng, Ma Ha ngẩng đầu ưỡn ngực bước vào bên trong, cười ha ha nói:

- Mà cần chứng đạo, phải đem Tịch Diệt đại đạo luyện vào trong thân thể, sau đó mới luyện thành!

Trên thạch trụ, Tịch Diệt đại đạo hóa thành thân ảnh bay lên, tương dung cùng thân thể Ma Ha.

Tịch diệt chân khí ngày càng nồng đậm, ăn mòn không gian, thậm chí cánh cửa mơ hồ khó thể chống đỡ, không ngừng thối rữa tan rã, hóa thành năng lượng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể của hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2816: Tú Cầu Ném Cho Ai. (1)

Oanh long!

Tiên thiên pháp bảo sụp đổ, hoàn toàn hủy diệt, mà mười tám thân ảnh trên thạch trụ đều dung nhập vào cơ thể Ma Ha.

Chân khí Ma Ha trướng cao, cười ha ha kêu lớn:

- Hôm nay ta chứng được đạo quân, liền cắn nuốt Tịch Diệt đạo nhân, quét ngang thiên hạ, Đế Tôn, Nguyên Thủy, Đạo Không, Đạo Quân điện, tất cả cắn nuốt! Run rẩy đi, các ngươi tận tình run rẩy đi!

Giờ khắc này Ma giới, Tiên giới, Càn Khôn dao động, nhật nguyệt loạn chiến, ngân hà run rẩy, chỉ thấy vô số đại đạo hiện lên, bay về chỗ Ma Ha, đây chính là chứng đạo đạo quân, dấu hiệu đại đạo thần phục!

Mà vào lúc này, Đại La Thiên chấn động, hóa thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, Giang Nam cầm kiếm từ trên bay xuống, thẳng tới Ma giới.

- Ta sớm biết ngươi ngồi không yên, cần phá hư cơ hội chứng đạo của ta!

Hồng Mông Thanh Liên từ trong hư không hiện lên, ngăn cản đường đi của hắn, Thanh Liên tiên tôn ngồi trong liên hoa, ngẩng đầu cười nói:

- Thiên tôn, ta chờ ngươi đã lâu!

Tịch diệt chân khí bắt đầu khởi động, Tịch Diệt đạo nhân hiện ra, hai thiên tôn hợp lực đánh tới, phải giữ chân Giang Nam, không cho hắn đánh chết Ma Ha đang chứng đạo!

Tại Đông Cực thánh cảnh, Giang Tuyết thở phào một hơi, thấp giọng nói:

- Thập chứng thiên quân, một lần so với một lần gian nan, mà nay ta cuối

cùng thành…ân?

Trong tử phủ của nàng, tú cầu đã an phận hơn chín trăm triệu năm đột nhiên nhảy ra ngoài, hóa thành một đạo hỏa quang xuyên thủng Tiên Ma nhị giới bay đi!

- Đệ đệ chuẩn bị chọn vị hôn phu cho Tuyết Tình sao?

Trong lòng Giang Tuyết vui vẻ, vội vàng đuổi theo tú cầu đi vào Ma giới.

Xa xa, chỉ thấy vạn đạo sôi trào, một thiên quân thật khủng bố đang chứng đạo, cười ha ha nói:

- Thời đại thuộc về ta, rốt cục đã đi tới!

Oanh long!

Giang Tuyết kinh ngạc, tú cầu hạ xuống, đem người kia nện tới dập nát, tiếp theo từ trong tú cầu bắn ra linh quang khắp bốn phương tám hướng, đem toàn bộ đại đạo đều bao phủ, tiếp theo bá một tiếng thu liễm, biến trở thành tú cầu!

- Nguyên Thủy thiên tôn, ngươi dám!

Hai thanh âm nổi giận chấn động vũ trụ càn khôn, làm cho thiên địa kịch liệt run rẩy!

Tú cầu nhảy dựng, rơi vào trong tay Giang Tuyết.

Giang Tuyết ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy hai bàn tay từ trong vũ trụ Tiên giới vươn xuống, đồng thời chộp thẳng về phía nàng, tựa hồ muốn bắt lấy nàng!

Trong lòng Giang Tuyết nhảy dựng, nhất thời cảm thấy tú cầu là củ khoai lang phỏng tay, cầm không được mà ném cũng không xong.

Người vừa bị tú cầu đè chết kia nàng từng nghe nói qua, là giáo chủ Mạt

Nhật giáo, thanh danh thật vang dội, nghe nói là đệ nhất nhân trong Ma giới, không nghĩ tới lần này đang chứng đạo quân, còn chưa hoàn thành đã bị tú cầu nện chết.

Nàng cũng không nhận ra đó là Ma Ha chuyển kiếp, dù sao Ma Ha chuyển kiếp đã sửa dung mạo, không còn bộ dạng như trước kia.

Mà hai bàn tay đang chộp về hướng Giang Tuyết rõ ràng là hai thiên tôn, muốn bắt được tú cầu!

Chỉ trong nháy mắt nàng liền hiểu được người bị tú cầu nện chết kia, một thân tu vi cùng đại đạo đều bị tú cầu phong ấn, mục tiêu hai bàn tay kia không phải là nàng, mà là tú cầu!

Nhưng thiên tôn lợi hại bậc nào, một trảo kia đừng nói bắt được tú cầu, chỉ sợ bản thân nàng vừa chạm tới liền chết tại chỗ.

Đúng ngay lúc này liền nhìn thấy một kiếm bay tới, chém lên hai bàn tay, hai bàn tay cơ hồ bị chặt đứt.

Kiếm quang tiếp tục chém xuống, chỉ thấy hai bàn tay cũng không tiếp tục bắt Giang Tuyết mà vội vàng lùi về.

Kiếm quang thật sự hung mãnh, chính là tiên thiên linh bảo cường hãn nhất từ trước tới nay, hơn nữa nằm trong tay Giang Nam, mặc dù là Tịch Diệt đạo nhân cùng Thanh Liên tiên tôn cũng không dám khinh rẻ.

- Nguyên Thủy thiên tôn, ta cùng ngươi ra thiên ngoại đối chiến!

Hai bàn tay lùi về, kiếm quang cũng thu lại, ba cỗ chân khí vô biên mạnh mẽ nhảy lên, ầm ầm đánh vỡ hàng rào vũ trụ Tiên Đạo thời đại, nhảy ra hỗn độn hồng mông, đi vào hư vô khôn cùng.

Lúc này ba cỗ chân khí mới biến mất, Giang Tuyết vừa nhẹ nhàng thở ra, chỉ thấy hư không chớp lên, máu tươi từ trong bay ra, chính là máu tươi bị kiếm quang chém tay vừa rồi.

Máu tươi cũng là tiên thiên bất diệt linh quang, rơi xuống đất liền hóa thành hai đạo nhân, một giống như Thanh Liên tiên tôn, một giống như Tịch Diệt đạo nhân, cùng nhao lao về phía nàng!

Hai đạo nhân tuy do tiên huyết linh quang biến thành, nhưng Giang Tuyết cũng không phải địch thủ.

Giang Tuyết cắn răng, ôm tú cầu bỏ chạy, chỉ cảm thấy trong tú cầu có một cỗ tinh khí vô cùng hùng hậu tràn vào cơ thể mình, làm dịu đạo quả thập đại thiên quân của mình.

Trong tú cầu phong ấn tu vi đại đạo của Ma Ha, Ma Ha lấy Bất Không đại đạo chứng được Hỗn Độn đạo quân, lại tu luyện đại đạo mười bảy thời đại tiền sử, luyện thành Tịch Diệt đại đạo, còn cắn nuốt tiên thiên pháp bảo do chính mình sở luyện kiếp trước, một thân tinh khí khủng bố bậc nào?

Tú cầu luyện hóa tinh khí của hắn, dũng mãnh tràn vào trong đạo quả của Giang Tuyết. Dù là Giang Tuyết có mười đạo quả, cũng lập tức bị bù đắp tràn đầy, chỉ cảm thấy tinh khí trong đạo quả của mình tựa hồ như muốn nổ tung lên!

Nàng vội vàng luyện hóa tinh khí, nhất thời cảm giác đạo quả bành trướng, đại đạo của nàng không ngừng lớn mạnh, chỉ vài lần hô hấp đã đem tu vi tăng lên tới thiên quân đỉnh.

Phân thân của Tịch Diệt đạo quân cùng Thanh Liên tiên tôn rất nhanh đuổi theo, thần thông chưa tới gần đã đem Giang Tuyết định giữa không trung.

Trong lòng Giang Tuyết vừa động, đem tú cầu tế lên, hướng Thanh Liên đạo nhân khoảng cách gần nhất ném tới, tú cầu vừa ra, liền đem thần thông hai đạo nhân đều chấn vỡ.

Đạo nhân kia là do máu tươi Thanh Liên tiên tôn biến thành, cười lạnh một tiếng, liên hoa hiện ra, bá một tiếng bay tới va chạm cùng tú cầu.

Giang Tuyết kêu lên một tiếng đau đớn, chỉ cảm thấy bị lực phản chấn truyền tới, thân hình bị chấn hóa thành nguyên hình, biến thành một đầu Cửu Vĩ yêu hồ, cửu vĩ chớp lên, vĩ tiêm hiện ra chín đạo quả.

Trên đỉnh đầu của nàng có một chủ đạo quả hiện ra, dày đặc vết thương, bị lực phản chấn cơ hồ nứt nẻ!

Tú cầu bắn ngược trở về, tinh khí cuồn cuộn từ trong tú cầu vọt tới, chỉ một thoáng đã đem thương thế của nàng chữa khỏi.

Mà phân thân Tịch Diệt đạo nhân lập tức vung tay, Tịch Diệt Thiên Luân chụp xuống, muốn đem cả nàng, tú cầu cùng nhau bao phủ bên trong thiên luân tiêu diệt!

Giang Tuyết quát lên, toàn lực tế ra tú cầu, chỉ thấy thiên luân va chạm vang giòn, mỗi một lần tú cầu va chạm cùng thiên luân lại nổ vang một tiếng ầm ĩ.

Tú cầu không ngừng va chạm cùng thiên luân, làm thiên luân không cách nào hạ xuống.

Thanh Liên đạo nhân đánh tới, liên hoa bay ra, tú cầu quanh chung quanh Giang Tuyết bay múa, không ngừng giao phong cùng thiên luân với liên hoa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2817: Tú Cầu Ném Cho Ai. (2)

Toàn bộ tinh tú vỡ nát, sau đó hóa thành tịch diệt ma khí, cả tinh hệ biến mất vô tung!

Tịch Diệt tiên đạo vô cùng khủng bố, ăn mòn hết thảy, thậm chí cả Giang Tuyết cũng khó thể chống đỡ, cũng may tú cầu đã khôi phục nguyên trạng, bảo hộ bên cạnh của nàng, chống lại Tịch Diệt tiên đạo vô cùng kinh khủng kia

Nhưng Tịch Diệt tiên đạo đã xói mòn hoàn toàn, không còn tinh khí trào ra

Mà vào lúc này, hai đạo nhân đều tự thu thập Tịch Diệt tiên đạo, đều ra tay với đối phương, muốn đạt được thêm càng nhiều Tịch Diệt tiên đạo

Lúc này thực lực Tịch Diệt đạo nhân thể hiện đi ra, dù sao hắn nắm giữ Tịch Diệt đại đạo hơn xa Thanh Liên tiên tôn, lập tức đã kéo mạnh Tịch Diệt tiên đạo tràn vào cơ thể mình!

Thanh Liên đạo nhân lập tức đánh qua, cười lạnh nói:

- Ma Ha lấy được Tịch Diệt tiên đạo, chính là một trong ba ngàn đại đạo mà ta luyện chết, Tịch Diệt đạo hữu, ngươi muốn dễ dàng lấy đi như vậy? Không dễ đâu!

Giang Tuyết bỏ chạy, hai đạo nhân cũng không ngăn trở

Dù sao bọn hắn đã lấy được đồ vật, Giang Tuyết cũng không là gì với họ, tranh đoạt Tịch Diệt tiên đạo mới là chuyện trọng yếu nhất

Nàng chạy không biết bao lâu mới chạy về Tiên giới, tú cầu vẫn luôn đi theo nàng, thường thường đánh lên đầu nàng

Cửu Vĩ yêu hồ bị đánh đến buồn bực, giận dữ nói:

- Ngươi đánh ta đủ chưa?

Tú cầu lại đánh lên trán của nàng, Giang Tuyết hóa thành bạch y nữ tử, nâng tay bắt lấy tú cầu, chỉ thấy tú cầu còn nhảy lên nện vào trán của nàng

Nàng chợt tỉnh ngộ, bật cười nói:

- Đường đường thiên tôn đại lão gia, cũng bị mất tú cầu sao? Hay là ngươi luyện chế tú cầu không phải dành cho nữ nhân của chúng ta tuyển hôn phu, mà là chuyên dùng đập ta?

Trong lòng Giang Tuyết ấm áp, trong mắt hơi nước mông lung, thấp giọng nói:

- Ngươi còn chưa quên ta sao…

Nàng mang theo tú cầu đi xa

Mà vào lúc này, Giang Nam, Thanh Liên tiên tôn cùng Tịch Diệt đạo nhân đã đi ra ngoài Tiên Đạo vũ trụ, đi tới hỗn độn hồng mông, tiến vào trong hư vô

Năm xưa Đế cùng Tôn bắt đầu từ trong hư vô đi tới nơi đây, tìm được mảnh vũ trụ này, không khác gì là kẻ mù vớ phải chuột chết, trong lúc vô ý mới tìm được nơi đây

Ba người Giang Nam sừng sững bên cạnh hư vô, sau lưng là Tiên Đạo vũ trụ khổng lồ, ba đại thiên tôn ở nơi này thật sự bé nhỏ không đáng kể

Thanh Liên tiên tôn cùng Tịch Diệt đạo nhân đứng thẳng, đôi mắt trống rỗng, nhưng đều giận dữ vô cùng, không còn cách nào tự chủ

Giang Nam dùng tú cầu nện chết Ma Ha, đem bố trí mấy trăm triệu năm của hai người hóa thành hư ảo, cho dù hai người cướp được Tịch Diệt tiên đạo, chỉ sợ cũng phải hao phí thời gian thật dài mới có thể bổ lại toàn bộ như

ban đầu!

- Hai vị đạo hữu, chỉ là một Ma Ha, có cần nổi giận như vậy sao?

Giang Nam cười nói:

- Tịch Diệt tiên đạo của tiên tôn rơi vào trong cơ thể Ma Ha, Ma Ha giúp ngươi hoàn thiện, hiện giờ chỉ kém một tia lĩnh ngộ chứng đạo mà thôi

Mà Tịch Diệt đạo hữu được đến Tịch Diệt tiên đạo, với trí tuệ của các ngươi, bổ sung toàn bộ hẳn không khó khăn, nhiều nhất kéo dài vài trăm triệu năm thời gian

Cần gì phải trở mặt với ta? Chúng ta ngồi xuống, từ từ tâm sự…

- Câm miệng!

Hai người quát lớn

Giang Nam cười ha ha, tế lên Lô Bồng:

- Hai vị đạo hữu, cho dù các ngươi toàn lực ra tay, có thể làm khó dễ được ta? Tịch Diệt đạo hữu, ngươi còn chưa đạt tới trạng thái toàn thịnh trong tịch diệt kiếp, tiên tôn, Nguyên Thủy chi bảo của ngươi chưa luyện thành, cho dù hai người các ngươi vây công, cũng chỉ có thể tổn thương ta, nhưng không lấy được tính mạng của ta!

- Có lấy được tính mạng của ngươi hay không, còn phải thử xem mới biết được!

Tịch Diệt đạo nhân vừa động, Tịch Diệt Thiên Luân hiện lên, cùng lúc hai đại cổ cũng xuất hiện, đây đêu là hắn dùng bất diện linh quang sở luyện, uy lực Tịch Diệt Thiên Luân yếu hơn một chút, mà uy lực đại cổ lại là pháp bảo có uy lực cực mạnh

Lúc này tịch diệt kiếp Cổ Thần thời đại đã có dấu hiệu xuất hiện, kiếp số Thái Nhất đã hiển lộ manh mối, thực lực Tịch Diệt đạo nhân cũng cường đại

hơn lúc giao thủ với Giang Nam trước kia

Uy lực hai kiện pháp bảo càng cường đại hơn ngày trước, Tịch Diệt Thiên Luân lay động, chỉ nghe được linh âm nổ lớn, tịch diệt kiếp cuồn cuộn vọt tới, đem Giang Nam bao phủ, giống như toàn bộ tịch diệt kiếp mười bảy thời đại tiền sử tái hiện!

Tiếng trống chấn động, chỉ thấy tịch diệt kiếp sồ hình cuối cùng hiện lên, xoắn tới Giang Nam, mà trống lớn vừa chuyển, liền nhìn thấy vô số con mắt từ mặt trống còn lại mở ra, kiếp quang như mưa bắn về phía Giang Nam!

Cùng lúc đó, Thanh Liên tiên tôn tế lên Hồng Mông Thanh Liên, uy lực pháp bảo đã tăng lên không ít, càng ngày càng tiếp cận Nguyên Thủy chi bảo

Hai thiên tôn giáp công, trong tay Giang Nam cầm Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, một kiếm bay ra, chỉ thấy trong hư vô xuất hiện vô số thiên địa, lực phá tịch diệt, va chạm cùng Tịch Diệt Thiên Luân, kiếm quang chấn động, Tịch Diệt Thiên Luân cao cao bắn lên, không cách nào trùm xuống

Tiếng trống thùng thùng chấn động, mạt nhật kiếp âm vang lên

Cuối cùng tịch diệt kiếp trấn áp xuống, Giang Nam bứt lui về phía sau, Hồng Mông Thanh Liên từ sau lưng bay tới!

Oanh long!

Bàn tay hắn vỗ về phía sau, va chạm cùng Hồng Mông Thanh Liên, tay phải cầm bảo kiếm chém tới tịch diệt kiếp, đồng thời đối kháng hai thiên tôn

Tiếp theo bàn tay hắn vỡ tan, kiếm quang cũng chỉ ngăn cản ma cổ trong nháy mắt, đã bị Tịch Diệt đạo nhân áp chế xuống

Hồng Mông Thanh Liên cùng ma cổ trước sau đánh tới, tiên thiên Lô Bồng nhất phóng xuất hào quang, đón đỡ cả Thanh Liên lẫn ma cổ, làm cho Lô Bồng bị chấn loạn, hồng chung sinh sôi tan vỡ!

Trong Lô Bồng, bồ đoàn hao tổn, lư hương bị hủy, người khổng lồ trong Lô Bồng bị chấn nát, Lô Bồng chỉ còn lại khung xương, lực phòng ngự hao tổn thật nhiều!

- Nguyên Thủy thiên tôn, ngươi cho rằng dùng linh bảo là có thể ngăn cản được chúng ta sao, hôm nay phải đánh nát ngươi!

Thanh Liên tiên tôn đánh một chưởng lên Lô Bồng, Lô Bồng nhất thời vỡ thành bốn năm mảnh, phòng ngự của Giang Nam tản ra, Tịch Diệt đạo nhân lập tức dùng thiên luân đánh thẳng vào đỉnh đầu hắn!

Đúng ngay lúc này, chỉ thấy một chậu sành trong Lô Bồng tỏa sáng hào quang, một Lô Bồng mới tinh dâng lên, ngăn trở một kích của Tịch Diệt đạo nhân

Giang Nam nhân cơ hội một kiếm chém tới, Tịch Diệt đạo nhân thu hồi thiên luân chắn trước người, chỉ nghe xuy một tiếng, kiếm quang xuyên thủng thiên luân đâm vào ngực Tịch Diệt đạo nhân, tịch diệt linh quang lập tức tràn ra ngoài

Tịch Diệt đạo nhân kêu lên một tiếng đau đớn, lui về phía sau, vào lúc này Hồng Mông Thanh Liên hung hăng đánh lên Lô Bồng, ma cổ cũng đánh trúng nó, hai chí bảo lập tức đánh vỡ Lô Bồng thành bốn năm mảnh!

Thanh Liên tiên tôn mừng rỡ, mười ngón tay mang theo chân khí vô cùng nguy hiểm đánh thẳng vào người Giang Nam!

Trong Lô Bồng phá nát lại xuất hiện một chậu sành, nguyên thủy khí bắt đầu khởi động, nhẹ nhàng nhoáng lên, lại thêm một Lô Bồng mới xuất hiện ngăn trở một kích của Thanh Liên tiên tôn

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2818: Lưu Manh Cùng Pháp Bảo Vô Lại.

Kiếm quang quét tới, đầu ngón tay Thanh Liên tiên tôn bị chém rụng, hắn vội vàng thu tay lui về phía sau

- Lô Bồng này…

Tịch Diệt đạo nhân cùng Thanh Liên tiên tôn trước sau nếm phải thiệt thòi, đều hít sâu một hơi, có chút kinh ngạc nhìn tới

Tiên thiên Lô Bồng bị bọn hắn đánh vỡ hai lần, nhưng lại tái tạo trở lại, lực phòng ngự không hề suy giảm, ngược lại còn đánh cho họ bất ngờ không kịp phản ứng, vì vậy mà nếm thiệt thòi!

- Hai vị thiên tôn, Lô Bồng này của ta xài được sao?

Giang Nam cầm kiếm đánh tới Thanh Liên tiên tôn, cười nói

- Trò vặt vãnh!

Thanh Liên tiên tôn cười lạnh một tiếng, đỉnh đầu hiện lên tam hoa tụ đỉnh, Thanh Liên tam thánh hiện lên, toàn lực thúc giục Hồng Mông Thanh Liên đối chiến cùng Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm

- Chỉ có kẻ vô sỉ mới luyện ra pháp bảo vô sỉ như vậy! Nguyên Thủy thiên tôn, ngươi xem ta làm sao phá giải bảo vật của ngươi!

Tịch Diệt đạo nhân từ sau đánh tới, hai người lại vây công Giang Nam, rất nhanh lại đem Lô Bồng đánh dập nát!

Thanh Liên tiên tôn mắt sắc, nhìn qua chậu sành, lập tức vung liên hoa đánh vỡ chậu sành, cười nói:

- Không còn chậu sành này, ta xem ngươi làm sao ngăn cản!

Lời vừa dứt, chỉ thấy chỗ chậu sành phá nát lại hiện ra một Lô Bồng mới, bên trong có đầy đủ chuông, bồ đoàn, lư hương dây thừng, còn có một chậu sành khác

Thanh Liên tiên tôn cùng Tịch Diệt đạo nhân đều kinh hãi, bọn hắn vốn cho rằng chỉ cần đánh nát chậu sành thì pháp bảo kỳ dị của Giang Nam sẽ hoàn toàn hủy diệt, không nghĩ tới trong chậu sành vẫn còn Lô Bồng, chậu sành vừa vỡ Lô Bồng liền nhảy ra

Càng thêm tức giận chính là trong Lô Bồng lại có chậu sành mới!

- Chỉ có vô lại mới có thể luyện được pháp bảo vô lại như thế!

Thanh Liên tiên tôn chán nản, nhất thời biết chậu sành căn bản không phải mấu chốt phá giải tiên thiên Lô Bồng, mấu chốt chính là Giang Nam, vô luận hắn đánh vỡ Lô Bồng bao nhiêu lần, đánh nát chậu sành bao nhiêu lần, chỉ cần không giết được Giang Nam thì Lô Bồng vẫn sẽ xuất hiện!

Mà Giang Nam có tiên thiên Lô Bồng bảo hộ, muốn hoàn toàn đánh chết cũng không dễ dàng!

Điều này biến thành một sự tuần hoàn ngõ cụt!

Kỳ thật tiên thiên Lô Bồng có thể kỳ dị như vậy, mấu chốt là vì có Nguyên Thủy đại đạo, nếu không có được tạo hóa sinh sôi vô cùng vô tận, tiên thiên Lô Bồng đã sớm bị vỡ nát

Cứ như thế lặp đi lặp lại, thậm chí bọn hắn đánh Giang Nam trọng thương nhưng còn chưa kịp giết hắn lại bị Lô Bồng xuất hiện đánh văng bọn hắn ra ngoài!

Hơn nữa Giang Nam còn thỉnh thoảng nhân cơ hội đánh trúng người họ, dù cẩn thận thế nào họ cũng bị đánh tổn thương!

Hai thiên tôn càng đánh càng giận dữ, Thanh Liên tiên tôn đột nhiên tế lên Hồng Mông Thanh Liên, bá một tiếng đánh lên người Tịch Diệt đạo

nhân, mà vào lúc này Tịch Diệt đạo nhân cũng dùng ma cổ đánh lên người Thanh Liên tiên tôn, hai người đồng thời bị thương, đều tự quay đầu rời đi, một khắc không dám dừng lại

Vừa rồi hai người còn liên thủ đối phó Giang Nam, trong chớp mắt liền phản bội hạ sát thủ đối phương, hai người đều biết tạm thời không làm gì được Giang Nam vì thế muốn thừa dịp đối phương không phòng bị mà đánh trọng thương đối phương

Kết quả hai người ôm cùng một ý đồ, lại đồng thời ra tay, song song bị thương, mà hiện tại Giang Nam còn bên cạnh, vì vậy chỉ có thể rút lui

- Hai lão hồ ly…

Giang Nam bị thương không nhẹ, hắn lập tức xếp bằng ngồi tu dưỡng chữa thương, thầm nghĩ:

- Linh quang phân thân của Thanh Liên tiên tôn tuyệt đối không thể tranh qua được Tịch Diệt đạo nhân, Tịch Diệt tiên đạo sẽ rơi vào trong tay Tịch Diệt

Mà đôi bên đều hiểu biết về Tịch Diệt tiên đạo, muốn bù đắp vẹn toàn cũng không phải khó khăn

Giang Nam cảm giác vô cùng nguy cơ:

- Nếu ta không thể nhanh chóng đem tiên thiên Lô Bồng cùng Đại La Thiên tăng lên tiên thiên chí bảo, chỉ sợ không đủ lực lượng bảo vệ mình!

Khi đó thực lực Thanh Liên tiên tôn càng mạnh hơn bây giờ mấy lần, tiên thiên Lô Bồng chỉ có cấp bậc linh bảo, căn bản không đủ phòng ngự!

- Ai là đại thiên tôn, chỉ cần ta lấy bảo chứng đạo thành công, sẽ có kết quả!

Thanh Liên tiên tôn trở lại hành cung, thoáng trầm ngâm một lát, triệu

Thái Nhất tới, nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn phá hư cơ hội chứng đạo của ta, mưu hại Ma Ha, làm cho ta không thể lấy được toàn bộ Tịch Diệt tiên đạo, ta cần bế quan suy diễn Tịch Diệt tiên đạo tới cảnh giới đạo quân

Nhưng vi sư đã đáp ứng ngươi, ngăn cản tịch diệt kiếp cho ngươi, tự nhiên phải giữ lời

Thái Nhất không khỏi mừng rỡ, vội vàng cảm ơn

Những năm gần đây hắn bị tịch diệt chân khí tra tấn, đã trở nên già nua, biến thành một lão ông, lực lượng bị chân khí tịch diệt làm hao mòn gần nửa!

Nếu còn tiếp tục như thế, hắn sẽ không cách nào vượt qua kiếp số của mình!

Thanh Liên tiên tôn mỉm cười nói:

- Khoảng cách tịch diệt kiếp trong cơ thể của ngươi hoàn toàn bạo phát còn năm trăm triệu năm, ngươi sẽ từng ngày suy sụp già nua, thẳng tới kiếp số nổ bạo sẽ vẫn lạc, tịch diệt hóa thành tro bụi

Hiện tại ta đem Hồng Mông tiên thiên đánh vào cơ thể của ngươi, trấn áp chân khí tịch diệt, cho ngươi không tiếp tục suy nhược

Hồng Mông tiên thiên hóa thành đạo thân của ta, ngày ngày tụng kinh giúp ngươi lĩnh ngộ Tam Nguyên tiên thiên đạo cảnh, đem Tam Nguyên hóa thành Thái Nhất tiên thiên đạo cảnh

Trên đỉnh đầu hắn hiện lên một đóa Hồng Mông Thanh Liên, từ từ rơi vào trong cơ thể Thái Nhất, Thái Nhất xem xét, nhìn thấy trong Hồng Mông Thanh Liên có một Thanh Liên đạo nhân đang ngồi, quanh thân hiện lên bất diệt linh quang, kết hợp cùng Tam Nguyên tiên thiên bất diệt linh quang của hắn, quả nhiên trấn áp chân khí tịch diệt trong người hắn, ngăn cản Tam

Nguyên tiên thiên đại đạo tiếp tục mục rữa

Hơn nữa có Thanh Liên đạo nhân tụng kinh văn, huyền diệu khó lường, đích xác làm cho hắn thu hoạch rất nhiều, lấy được ích lợi không nhỏ

Thanh Liên tiên tôn nói:

- Thái Nhất tiên thiên không thua Thái Cực tiên thiên

Khi ngươi đem Thái Nhất tiên thiên tu luyện tới cảnh giới tối cao, hơn nữa có bất diệt linh quang của ta bảo hộ, tịch diệt kiếp trong cơ thể của ngươi không thể tổn thương ngươi mảy may

Nhưng đây chỉ là bảo vệ không bị tịch diệt kiếp gây thương tích, đợi khi tịch diệt kiếp nổ bạo vẫn còn tràng sát kiếp, sát kiếp này tới từ Tịch Diệt đạo nhân

Kiếp số nổ bạo thì Tịch Diệt đạo nhân sẽ men theo tịch diệt kiếp mà tới, xuất hiện trong cơ thể của ngươi, đoạt đi đạo quả của ngươi, diệt thần hồn của ngươi

Trong lòng Thái Nhất rung mạnh, thất thanh nói:

- Tịch Diệt đạo nhân xuất hiện trong cơ thể của ta?

Thanh Liên tiên tôn gật đầu, nói:

- Tịch Diệt đạo nhân tương hợp cùng Tịch Diệt đại đạo, chỉ cần kiếp số trong cơ thể ngươi nổ bạo, hắn sẽ xuất hiện trong cơ thể ngươi, đem ngươi tịch diệt, thật khó thể phòng

Nhưng ngươi yên tâm, Tịch Diệt kia chỉ là đạo thân mà thôi, mà đạo thân của ta ở trong cơ thể ngươi, có thể chém giết hắn cho ngươi độ kiếp

Thái Nhất hoàn toàn thán phục

Chương 2819: Tiên Đạo Trung Kỳ.

Nếu chính bản thân hắn độ kiếp, khẳng định không qua được, nếu không chết trong tịch diệt kiếp thì bị Tịch Diệt đạo nhân đánh thành tro tàn

Mà nay đã có Thanh Liên tiên tôn tương trợ, trận kiếp số này có thể hóa nguy thành an

- Sư tôn, Nguyên Thủy thiên tôn phá hủy cơ hội chứng Nguyên Thủy của ngươi, sư tôn có thể tu luyện trở về?

Thanh Liên tiên tôn ha ha cười nói:

- Hắn phá hủy cơ hội chứng đạo của ta, chỉ ngăn cản ta một lát mà thôi, còn không thể hoàn toàn ngăn trở ta

Trong năm trăm triệu năm ta nhất định chứng Nguyên Thủy, lấy bảo chứng đạo thành công! Chờ tới lúc đó, không còn ai là đối thủ của ta, đừng nói là hắn, dù là Tịch Diệt đạo nhân, cũng sẽ bị ta hóa thành tro bụi! Cái gì mà tiên thiên bất diệt, trước mặt Nguyên Thủy chi bảo tất cả chỉ là ảo ảnh trong mơ!

Thái Nhất lui ra

- Thiên hạ đạo quân kể cả thiên tôn, đã đạt tới hai trăm năm mươi lăm người, đạt tới cực hạn của Tiên Đạo thời đại đủ khả năng thừa nhận, nhất định phải có đạo quân vẫn lạc thiên quân mới có thể chứng được đạo quân

Thanh Liên tiên tôn trầm ngâm một lát, tam hoa tụ đỉnh, Thanh Liên tam thánh bước xuống, đi ra ngoài cung mở đàn

- Tương lai nếu tiên đạo xuất hiện dấu hiệu tịch diệt kiếp, sẽ có trường hạo kiếp xuất hiện, bởi vậy tụ tập thiên quân có thể chứng đạo, mới có thể

chiếm cứ ưu thế trong hạo kiếp!

Mà ở Đại La Thiên, mỗi năm trăm vạn năm Giang Nam mở đàn truyền đạo, dẫn dắt thiên hạ tiên quân, thiên quân cùng đạo quân kéo tới nghe giảng

Đạo Không đạo nhân cùng Đế Lân cũng thường thường truyền đạo

Nhưng có một loại hiện tượng làm người ta bất an xuất hiện, dù bốn thiên tôn là người có tài trí một không hai trong thiên hạ, thậm chí có cường giả thời tiền sử xuất hiện, nhưng truyền đạo lâu như thế, số lượng thiên hạ đạo quân vẫn là như vậy, từ chín trăm triệu năm trước tới bây giờ, chỉ có một mình Tịch Ứng Tình chứng đạo quân, ngoài ra không còn ai chứng đạo

Số lượng đạo quân vẫn duy trì trong hai trăm năm mươi lăm người

Nguyên bản có hai trăm năm mươi sáu người, nhưng Khuê Dực đạo quân bị giáng tai vạ bất ngờ, bị hỏa quang đè chết, chỉ còn hai trăm năm mươi lăm người

Về sau khi Ma Ha sắp chứng đạo, lại bị hỏa quang đè chết, cũng không tăng thêm người nào

Bởi vậy dưới trướng Giang Nam có tổng cộng năm mươi đạo quân

Ngoài ra trừ Khổ Hành giáo chủ cùng Hậu Tôn, phần lớn đều là môn hạ Thanh Liên tiên tôn, thậm chí cả Thiên Hoang Vô Tà cũng đầu phục tiên tôn

Đạo quân dưới danh nghĩa Thanh Liên tiên tôn có một trăm hai mươi người, dưới trướng có Thái Nhất, Ngọc Kinh, Càn Nguyên, tụ tập đông đảo cường giả, thiên quân càng nhiều vô số

Dưới trướng Đế Lân chỉ có Tự Nhiên, Thái Chân cùng Huyền Đô cùng một ít đại tân sinh đạo quân, khoảng ba mươi mốt người

Tiên Ma hai đại vũ trụ phát triển vẫn cực kỳ kinh người, hai giới không ngừng khuếch trương, tràn ngập ra thật nhiều thiên quân

Số lượng thiên quân hai vũ trụ gần vạn, nhưng lại không có ai chứng được đạo quân

Bởi vậy có người suy đoán, hai trăm năm mươi lăm là con số cực hạn

Nếu muốn chứng đạo quân, phải có đạo quân vẫn lạc thay vào, nếu không không cách nào chứng đạo

Làm cho các thiên quân vui sướng chính là, nhiều năm nay lại có hơn mười đạo quân khi luyện chế tiên thiên pháp bảo lại bồi cả tính mạng của mình đi vào, nhờ vậy lại có hơn mười thiên quân chứng được đạo quân

Một ngày này, Tiên giới chấn động, Đế Lân đi trong nội cung, thế giới thụ chợt dâng lên, ngay tiếp theo đạo quả của Đế Lân tỏa sáng hào quang, thế giới thụ cắm rễ trong khánh vân, tràn ngập một cỗ chân khí to lớn trấn áp Tiên Ma nhị giới, vô cùng tận, vô cực vô biên!

Vạn đạo nổ vang, thậm chí toàn bộ đạo quân đều cảm giác được đại đạo trong cơ thể nổ vang, hướng hành cung Đế Lân lạy chầu thần phục!

Đế Lân là người đầu tiên tu luyện tới đạo quân đại viên mãn, lấy nguyên thần chứng đạo, ngay tiếp theo đạo quả chứng đạo, làm được đạo dung hợp vũ trụ càn khôn, cùng Tiên Đạo thời đại tan ra thành một thể, nguyên thần tiên thiên một chứng minh thành tam chứng minh, bước vào cảnh giới hoàn toàn mới!

Cùng ngày, Đại La Thiên muôn hình vạn trạng, Nguyên Thủy Đại La Thiên chấn động, tiên thiên Lô Bồng chấn động, hào quang sáng ngời, ngọc bích rũ xuống, khí tượng vô cùng kinh người, mơ hồ ngang ngửa với Đế Lân

Không ai biết vị trên Đại La Thiên đạt tới cảnh giới nào, nhưng nhìn khí thế tựa hồ không kém hơn Đế Lân bao nhiêu

Qua thêm mấy trăm vạn năm, Thanh Liên tiên tôn đi trong nội cung, Hồng Mông tiên thiên chấn động, Hồng Mông Thanh Liên diễn biến ra vũ trụ dị tượng, một chứng thành tam chứng, Thanh Liên tiên tôn dĩ thân chứng

đạo, lấy thần chứng đạo, lấy bảo chứng đạo thành công!

Kỳ hạn một tỷ bốn trăm triệu năm buông xuống, Hỗn Độn cổ thần suy nhược không chịu nổi, bởi năng lực sinh sản cực yếu, chỉ có thể dựa vào hỗn độn sinh ra, mà suốt năm tháng dài như vậy không có một cổ thần nào ra đời

Chủng tộc Hỗn Độn cổ thần đã diệt tộc, cổ thần chết hết, chỉ còn lại cổ thần cấp thiên quân đạo quân còn có thể chống đỡ duy trì tính mạng

Tịch diệt kiếp của thời đại Cổ Thần đã hoàn toàn đi tới, một tỷ bốn trăm năm

Thanh Liên tiên tôn chứng đạo, nhưng không lập tức ra tay mà chờ đợi Tiên Đạo thời đại trung kỳ đi tới

Chỉ thêm hai trăm vạn năm thời gian, Tiên Đạo thời đại nghênh đón ngày sinh, nếu dựa theo quy luật thời đại dĩ vãng, đó là thời kỳ đỉnh phong của Tiên Đạo, hẳn là từ thịnh chuyển suy

Thời gian trôi qua, đợi khi ngày đó đến, Tiên Ma nhị giới không gợn sóng, cũng không thấy có dấu hiệu từ thịnh chuyển suy xuất hiện

Không ai cảm nhận được chân khí tịch diệt

Lại qua thêm ngàn vạn năm, chân khí tịch diệt vẫn chưa xuất hiện, toàn bộ mọi người đều yên lòng

- Tịch diệt kiếp của tiên đạo chưa tới, chẳng lẽ Đế cùng Tôn thật sự ngăn cản được kiếp số hay sao?

Trong Đạo Quân điện, Vô Cực thiên tôn kinh hãi, sắc mặt âm tình bất định, thấp giọng nói:

- Nếu như Tiên Đạo thời đại không tan biến, chỉ sợ Nhân Quả đại đạo của ta sẽ không viên mãn

Tiên Đạo thời đại tan biến là chuyện nhỏ, chẳng qua đem Tiên Đạo chúng

sinh giết hết, nhưng Đế cùng Tôn đều mạnh tới đáng sợ, là kình địch của ta, những đạo quân khác tùy tay có thể giết

Ngoại trừ hai người bọn họ, còn có Nguyên Thủy thiên tôn, đây cũng là đối thủ đáng sợ, theo lý mà nói tịch diệt kiếp của hắn sắp tới, Đạo Thần thời đại sẽ lâm vào thời kỳ suy nhược, bản thân bị tịch diệt chân khí quấn quanh, từ từ suy bại

Nhưng vì sao tiểu tử kia còn chưa có nửa điểm động tĩnh…

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2820: Hung Niệm Đại Tác. (1)

Nhưng hiện tại hắn lại cảm giác được Giang Nam chẳng những không suy yếu, ngược lại tu vi thực lực còn đang không ngừng tăng trưởng.

- Hãm vào tịch diệt, đây là đại nhân quả khi sinh trong trời đất, mượn dùng thiên địa linh khí tu luyện mà tạo thành, thời gian vừa đến tất nhiên phải trả lại cho thiên địa! Mà vũ trụ sinh ra từ trong Hỗn Độn, cũng là đại nhân quả, thời gian vừa đến cũng phải hoàn trả cho Hỗn Độn.

Vô Cực thiên tôn càng xem càng sinh nghi, thấp giọng nói:

- Tiểu tử kia nhất định đang giả vờ thoải mái đi? Trên thực tế hắn đã bị tịch diệt chân khí quấn quanh, tự thân khó bảo toàn đi?

- Thoải mái ah…

Trong Đại La Thiên, Giang Nam thư giãn thân hình, cảm giác được trong cơ thể mơ hồ truyền ra chân khí tịch diệt, chỉ cảm thấy vô cùng thoải mái, Nguyên Thủy đại đạo của hắn đã đạt tới mức cực trí, bao la vạn tượng, Tịch Diệt đại đạo cũng có thể hóa thành Nguyên Thủy.

Bởi vậy một khi trong cơ thể hắn có một tia chân khí tịch diệt, liền tự động biến thành chất dinh dưỡng cho Nguyên Thủy đại đạo, tịch diệt kiếp của Đạo Thần thời đại đối với hắn mà nói chẳng những không có lực uy hiếp, ngược lại còn là trợ lực!

Vô Cực thiên tôn không nghĩ ra nguyên nhân cũng chẳng có gì lạ.

Lúc này Giang Nam đột nhiên khẽ nhíu mày, chỉ cảm thấy trong minh minh có một cỗ lực lượng xâm nhập tới, muốn cướp lấy chân khí tịch diệt trong cơ thể mình.

- Ha ha, Tịch Diệt đạo nhân, ngươi tặng thực vật cho ta sao?

Giang Nam tùy ý cho lực lượng của Tịch Diệt đạo nhân xâm nhập vào cơ thể.

Tịch Diệt đạo nhân tu thành Tịch Diệt tiên thiên, chân khí tịch diệt đối với người khác mà nói là tai nạn, nhưng với hắn mà nói là dinh dưỡng, người này đoạt lấy chân khí tịch diệt của Cổ Thần bộ tộc, tu vi thực lực tăng vọt, Giang Nam chính là thiên tôn, hắn tự nhiên càng không thể bỏ qua!

Hắn có lực lĩnh ngộ Tịch Diệt đại đạo hơn xa những người khác, đoạt lấy đại đạo bị biến thành chân khí tịch diệt của người khác chẳng khác gì trở tay, vô thanh vô tức, mặc dù là đạo quân cũng không cảm nhận được, chỉ cảm thấy lực lượng của mình ngày càng ít, nhưng gặp phải Giang Nam hắn liền bị nhục.

Giang Nam đợi cho lực lượng của hắn xâm nhập vào cơ thể mình, Nguyên Thủy đại đạo nhất thời vận chuyển, đem cỗ lực lượng kia tiêu hóa không còn một mảnh.

Tịch Diệt đạo nhân lại thử thêm một lần, tự giác lực lượng của chính mình đi vào thân thể Giang Nam như trâu đất xuống biển, lập tức biến mất vô tung.

Giang Nam cũng không hề phòng bị, Tịch Diệt đạo nhân dò xét thêm một lần, còn chưa vơ vét được lực lượng của Giang Nam, lực lượng của chính hắn lại mất tích lần nữa.

- Tiểu tử này âm ta, muốn đào trộm lực lượng của ta.

Tịch Diệt đạo nhân rốt cục xác nhận, không tiếp tục ra tay.

- Tịch Diệt đạo nhân quá nhỏ mọn, tặng thêm vài lần cũng tốt ah. Nhưng chân khí tịch diệt trong cơ thể ta không ít, nếu còn cho thêm nữa thì tốt hơn, tu vi của ta có thể tiến thêm một bước, trước tiên tu thành đạo quân đại viên mãn!

Nguyên Thủy đại đạo trong cơ thể Giang Nam tự hành tuần hoàn, trong lòng chỉ hận chân khí tịch diệt trong người mình không đủ, thầm nghĩ:

- Đế Lân cùng Thanh Liên tiên tôn chứng đạo, tuy rằng không phải cảnh giới Nguyên Thủy hoàn mỹ thật sự, nhưng cũng không tầm thường. Chẳng qua hiện nay ta đã đem Nguyên Thủy Đại La Thiên cùng tiên thiên Lô Bồng luyện thành tiên thiên chí bảo, chưa chắc kém hơn bọn hắn.

Một ngày này, Đế Lân lệnh cho Đinh Linh đạo mẫu giáo chủ đưa thư thỉnh mời, nói:

- Thỉnh thiên tôn dời bước, có việc thương lượng.

Giang Nam nhận lấy thiệp mời, sau đó tự mình đến Đế Lân tinh cung, chỉ thấy Thanh Liên tiên tôn đã ở, hai người gặp mặt, Thanh Liên tiên tôn hừ lạnh một tiếng.

- Tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại không tới! Trong thiên hạ thiên quân đạo quân chúc mừng, hai vị cần gì phải bực bội?

Đế Lân cười nói:

- Hai vị giằng co chỉ vì tính toán cho tịch diệt kiếp, nếu đã không có kiếp số, như vậy hai vị đạo hữu không cần tranh cãi nữa. Tiếp tục đánh nhau chỉ sợ bất lợi cho Tiên Đạo thời đại, nói không chừng sẽ bị hai vị đánh ra tịch diệt kiếp đâu! Hôm nay ta mời hai vị đạo hữu đến, là muốn hóa giải ân oán của các ngươi, các ngươi cũng không có đại thù không chết không ngừng, không bằng bắt tay giảng hòa, không biết ý của hai vị như thế nào?

Thanh Liên tiên tôn liếc mắt nhìn Giang Nam, lạnh nhạt nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn gạt mặt mũi ta vài lần, còn chiếm lấy tầng trời cao nhất trong tiên đạo, nói thế nào cũng là đuối lý. Hiện tại ta đã chứng chung cực đại đạo, cho dù hắn không muốn hòa, hiện tại cũng không phải là đối thủ của ta! Muốn giảng hòa, chi bằng giao ra tầng cao nhất Đại La Thiên, sau đó rời khỏi Tiên giới cùng Ma giới, vĩnh viễn không được nhúng tay vào

chuyện gì của Tiên Đạo thời đại! Nếu đáp ứng, ta liền không trách lỗi xưa!

- Tiên tôn, ngươi chứng Nguyên Thủy đã lệch khỏi quỹ đạo Nguyên Thủy chân chính, không xem là chính quả, nếu ngươi muốn đánh, ta cũng phụng bồi.

Ánh mắt Giang Nam chớp động:

- Nhưng nếu bệ hạ giảng hòa, ta có thể biết thời biết thế bồi tội với thiên tôn, nói tiếng xin lỗi. Nhưng nếu tiên tôn muốn đày ta ra khỏi Tiên giới, không có khả năng! Tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại có tới hay không còn chưa biết, ta không có khả năng rời khỏi Tiên giới, cần phải bảo vệ an nguy sinh linh dưới trướng của ta.

Thanh Liên tiên tôn hừ nói:

- Ngươi không nhường lại, ta cũng cướp lấy!

Đế Lân thấy hắn nói chuyện sắc bén, không lưu chút tình cảm, vội vàng nói:

- Đạo huynh, nếu thiên tôn chịu nhận lỗi, ngươi cần gì phải hùng hổ dọa người? Đều tự lui nhường một bước là hơn, cũng tốt biến chiến tranh thành tơ lụa.

Thanh Liên tiên tôn nói:

- Hắn đoạn cơ hội chứng đạo của ta, làm ta chứng đạo muộn mấy trăm triệu năm. Ngăn trở người chứng đạo, thù sâu như biển! Ta chỉ bảo hắn nhường ra Đại La Thiên, đuổi hắn ra khỏi Tiên giới Ma giới, cũng đã lưu đường sống, không có hạ sát thủ!

Đế Lân khẽ nhíu mày, nói:

- Đạo huynh, ngươi cũng đã đoạn qua cơ hội chứng đạo của hắn, xem như giải quyết xong nhân quả. Hiện giờ hỗn độn hồng mông vực ngoại bị tịch

diệt bao vây, đang ở trong thiên nhân ngũ suy, tương lai tất nhiên sẽ lâm vào tịch diệt kiếp. Đường đường thiên tôn, như thế nào có thể ở lại địa phương này?

Thanh Liên thiên tôn ha ha cười nói:

- Vực ngoại chính là hỗn độn hồng mông, hiện giờ không còn bao nhiêu cổ thần, ta tính toán đem nơi đó mở ra, làm cho Tiên Đạo vũ trụ hoàn toàn khuếch tán, biến thành thời đại còn phồn vinh hơn Nguyên Đạo thời đại! Hỗn độn hồng mông cũng sẽ biến thành một bộ phận Tiên Ma giới, nếu rời khỏi Tiên Ma giới, Nguyên Thủy thiên tôn tự nhiên cũng không được ở nơi này.

Trong lòng Giang Nam tức giận, thản nhiên nói:

- Nói như vậy tiên tôn muốn đem ta lưu đày vào hư vô, vĩnh viễn không thể trở lại Tiên Ma giới sao?

- Nếu ngươi tự mình rời đi, chưa tính là lưu đày, mà là ngươi tự lựa chọn.

Thanh Liên tiên tôn mỉm cười nói:

- Nếu ta động thủ bắt giữ ngươi, đem ngươi đuổi ra khỏi Tiên Đạo thời đại, đó chính là lưu đày.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2821: Hung Niệm Đại Tác. (2)

Đế Lân nhíu mày, nói:

- Đạo Không thiên tôn ở trong hỗn độn hồng mông, nếu đạo huynh mở hỗn độn hồng mông, chỉ sợ sẽ nảy sinh phân tranh…

- Thì tính sao?

Thanh Liên tiên tôn thản nhiên:

- Mở ra cả vũ trụ, Tiên Đạo mới xem như chân chính huy hoàng, nếu Đạo Không không đồng ý, cũng không ngăn cản được ta.

Đế Lân thở dài nói:

- Đạo huynh, dù sao chúng ta có giao tình với Đạo Không. Hai người chúng ta từ ngoài tới, đi tới vũ trụ này nhiều ít có hắn khoản đãi, nhờ vậy mới sống yên ở đây. Cũng nương nhờ luận đạo cùng hắn chúng ta mới thoát khỏi Vu đạo, lĩnh ngộ ra Tiên đạo. Chiếm nhà người ta đã là đuối lý, còn đòi giết chủ nhân…

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Lý niệm bất đồng, tự nhiên phải tranh đấu, đem lý niệm của hắn uốn nắn trở lại. Ngươi yên tâm, ta không tới mức lấy tính mạng hắn. Dù sao chúng ta đều là bạn cũ, nhiều nhất tước vài phần da mặt của hắn, cho hắn biết đúng sai, sẽ không làm được quá phận.

Đế Lân nhíu mày, cảm thấy vô cùng không ổn.

Giang Nam cười ha ha, nói:

- Nếu tiên tôn đánh phục Đạo Không thiên tôn, bước tiếp theo đây?

- Giết Tịch Diệt đạo nhân, chấm dứt hậu hoạn!

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Nếu tịch diệt kiếp vĩnh viễn không tới, Đạo Quân điện không còn tác dụng, ta sẽ đi Đạo Quân điện trấn áp Vô Cực, khuất phục Nguyên Mẫu, để cho đạo tôn Đạo Quân điện chuyển kiếp tới Tiên giới, góp thêm công sức cho Tiên Đạo thời đại, tất nhiên có thể làm Tiên Đạo thịnh vượng tới cực điểm! Đến lúc đó, Tiên Đạo vĩnh viễn trường tồn, ta sẽ tá giáp quy ẩn, làm một ẩn sĩ, có lẽ sẽ trở lại cố hương, thăm cố nhân một lần.

Hắn thổn thức nói:

- Đế Lân, chỉ sợ cố nhân của ta chỉ còn lại cha của ngươi, luận đạo cùng hắn, đàm luận thế giới nơi này cũng là một cảnh tượng mới mẻ.

Giang Nam đứng dậy, hướng Đế Lân chắp tay, cất bước đi ra ngoài, nói:

- Bệ hạ muốn hòa giải, ta cảm kích vạn phần, nhưng đạo bất đồng bất tương vi mưu, tiên tôn bá đạo, không nể tình người khác, thứ cho ta khó thể tòng mệnh! Cáo từ!

Đế Lân đang định giữ lại, Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Nếu thiên tôn không nhường ra Đại La Thiên, cũng không nguyện rời đi, có câu nói dây dưa chi bằng sớm làm, không bằng bây giờ ta đem ngươi lưu đày vào trong hư vô, như thế nào?

Giang Nam dừng bước, cười cười nói:

- Tốt, ta cũng rất muốn biết chung cực đại đạo của tiên tôn rốt cục là cái gì.

Đế Lân vội vàng khuyên can, Thanh Liên tiên tôn đứng dậy, đưa tay khẽ vẫy, Hồng Mông Thanh Liên xuất hiện trong tay, lạnh nhạt nói:

- Cảnh giới ngươi chưa tới, vĩnh viễn cũng không biết cảnh giới Nguyên

Thủy cường đại thế nào. Cũng thế, cho ngươi kiến thức tốt lắm.

Giang Nam tâm niệm chợt động, chỉ thấy Đại La Thiên ầm vang chấn động, đột nhiên hóa thành một đạo linh quang lao vào hư không, ngay sau đó liền xuất hiện trong tay hắn, hóa thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm.

Hồng Mông trong tay Thanh Liên tiên tôn bắt đầu khởi động, liên hoa bắn ra, hàng trăm triệu thời không xuất hiện, đem hành cung Đế Lân chấn dập nát!

Hàng triệu hào quang lóe sáng sau đầu Giang Nam, hóa thành tiên thiên Lô Bồng, một kiếm đâm tới, chỉ nghe bá một tiếng kiếm quang xuất hiện, va chạm Hồng Mông Thanh Liên, chấn đến tầng trời của Đế Lân ầm ầm hỏng mất, hóa thành hỗn độn hồng mông!

Hồng chung trong Lô Bồng của Giang Nam bị chấn vang không dứt, Lô Bồng lung lay sắp đổ, Thanh Liên tiên tôn đánh tới một chưởng, Giang Nam nâng tay đối chiến, thân hình hai người chấn động kịch liệt, hồng chung phá nát, Lô Bồng cũng bị lực phản chấn hóa thành tro bụi!

Lô Bồng vừa vỡ ra, lập tức lại hiện lên, vẫn bảo hộ Giang Nam.

Đế Lân quát một tiếng, thế giới thụ tản ra, khánh vân xuất hiện, toàn lực trấn áp dư ba một kích của hai người, miễn Tiên giới bị phá hủy!

- Hai vị dừng tay!

Đế Lân tâm niệm vừa động, khánh vân áp chế, bị công kích của hai người chấn đến khí huyết không ngừng bốc lên, khó thể đồng thời áp chế hai người.

- Nghe ta một lời!

Trong lòng Đế Lân trầm xuống hét lớn một tiếng, thế giới thụ phong ấn thời không, khánh vân toàn lực trấn áp, quát:

- Hai ngươi động thủ, ta không áp chế được tất nhiên sẽ đem hai giới đánh thành hỗn độn, mau mau dừng tay!

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Đánh về hỗn độn, ta khai thiên lần nữa là được, cũng không hao phí bao nhiêu pháp lực của ta!

Trong mắt Giang Nam tràn linh quang, hung niệm bộc phát:

- Cũng tốt, đánh vỡ Tiên Đạo thời đại thành hỗn độn, ta tới khai thiên, tái tạo một thời đại tốt hơn, đỡ bị khinh bỉ!

Trên trán Đế Lân toát mồ hôi lạnh, vội vàng nói:

- Hai vị không niệm tình sinh linh nhất giới này sao?

Thanh Liên tiên tôn cười nói:

- Tái tạo nhất giới chúng sinh là được, chúng ta không phải không có bổn sự này. Đế Lân, khi chúng ta đi vào phiến vũ trụ nơi đây vô cùng hoang vắng, còn không phải do mình tạo ra sinh linh hay sao?

Giang Nam thu kiếm, xoay người liền đi, nói:

- Tiên tôn đem mình trở thành người ngoài, nhưng ta thì không. Bệ hạ ngăn hắn lại, nếu không thật sự sẽ đem Tiên Đạo thời đại đánh hỏng!

Thanh Liên tiên tôn đang muốn đuổi theo, Đế Lân vội vàng ngăn lại, cười nói:

- Đạo huynh, nếu thiên tôn đã lui nhường, xem như ngươi đã thắng một lần, làm gì tiếp tục đánh nữa? Dư ba hai ngươi chiến đấu ta không trấn áp được!

Thanh Liên tiên tôn thu hồi Hồng Mông Thanh Liên, nói:

- Năm đó ta và ngươi rời khỏi cố hương ta đã nói qua với cha ngươi, ta không muốn cúi mình với người khác. Hôm nay thu tay lại, tương lai vẫn phải đánh, luận ra thắng thua, làm cho Nguyên Thủy thiên tôn hoàn toàn tâm phục khẩu phục! Vừa rồi ngươi cũng thấy được, ta thắng hơn hắn một đường. Đế Lân, chúng ta là đồng hương, ngươi không giúp ta thì cũng thôi, trái lại còn nói chuyện giúp hắn. Phải biết rằng ta và ngươi đều là người ngoài đến, những cường giả bản thổ chưa bao giờ đem chúng ta xem là người một nhà, nếu chúng ta không liên thủ, còn không phải bị bọn hắn khi dễ?

Đế Lân lắc đầu nói:

- Tiên tôn nói đùa, hiện giờ ta và ngươi đều chứng được Nguyên Thủy, ai còn có thể khi dễ chúng ta?

Thanh Liên tiên tôn lắc đầu nói:

- Trong lòng ngươi vẫn còn khúc mắc, oán giận ta đánh nát hồ lô mà cha ngươi cho ngươi. Nguyên Thủy thiên tôn chính là tai họa, mà Tịch Diệt đạo nhân là tâm phúc đại họa, tiềm phục trong Tiên Đạo thời đại của chúng ta, thời khắc mưu đồ tịch diệt chúng ta. Ngoài ra còn có Vô Cực thiên tôn là hạng người dã tâm bừng bừng. Muốn tiêu diệt Tiên Đạo thời đại, ngay cả hai chúng ta cũng phải hóa thành tro bụi, hoàn thiện Nhân Quả đại đạo của hắn, chứng chung cực đại đạo! Chúng ta không liên thủ, ta không thể tự mình giết chết bọn hắn!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2822: Đại La Thiên Chuẩn Bị Chiến Tranh.

Thanh Liên tiên tôn lắc đầu, xoay người rời đi, nói:

- Hiện tại ta ngày càng khó nói chuyện với ngươi, từ trước khi ngươi còn nhỏ yếu thì đối với ta nói gì nghe nấy, hiện giờ ngươi còn chứng đạo trước ta, theo lý mà nói ngươi hẳn là đại thiên tôn, ngươi càng không nghe lời của ta. Hơn phân nửa ta nên làm cho Nguyên Thủy thiên tôn tôn ta làm đại thiên tôn, trong lòng ngươi có khúc mắc. Cũng được, ngươi không giúp đỡ ta, tự mình đi làm!

Thanh âm của hắn xa xa truyền tới, nói:

- Đế Lân, ta thật sự không phải lưu luyến quyền thế danh lợi, mà là trong lòng có lý niệm cần hoàn thành. Đợi sau khi ta hoàn thành sự nghiệp trong giấc mộng, ta bứt ra ẩn lui, ngươi tới hưởng thụ thành quả, khi đó ngươi mới biết lòng ta rộng lớn bậc nào!

Đế Lân tiến lên một bước, chỉ thấy Thanh Liên tiên tôn đã biến mất vô tung, làm cho hắn muốn lưu cũng không lưu được.

Đinh Linh đạo mẫu giáo chủ tiến lên, thấp giọng nói:

- Sư tôn, tiên tôn hắn…

- Hắn muốn làm ẩn sĩ, nói mình muốn đi dạo chung quanh, lại muốn hoàn thành lý niệm của mình, làm cho mình không khuất dưới chân người khác.

Đế Lân lắc đầu, cười hắc hắc:

- Không cúi mình với người khác thì cần vung tay, khuất phục hết thảy, kết quả làm sao làm ẩn sĩ. Năm đó ta từng nói qua, nếu ta là Thanh Đế, quả quyết sẽ không giống như Thanh Đế…

Đinh Linh đạo mẫu giáo chủ cười hỏi:

- Sư tôn đang lo lắng cho tiên tôn? Hiện giờ thực lực tiên tôn đã tới đỉnh, còn cần lo lắng điều gì?

- Thực lực của hắn đích xác có một không hai trong thiên hạ, nhưng tồn tại ẩn hoạn thật lớn.

Đế Lân thở dài nói:

- Hắn còn chưa đạt tới Nguyên Thủy chân chính, chỉ là nghiệm chứng tính khả thi chứng đạo hồng mông mà thôi. Hắn tranh chấp với Nguyên Thủy thiên tôn cũng chỉ miễn cưỡng thắng được một đường, Nguyên Thủy thiên tôn chưa chứng đạo cũng đã làm được một bước này, đại biểu con đường của hắn mới là chhính thống.

Hắn không khỏi nhớ tới "giấc mộng tương lai" mà Giang Nam triển lãm cho hắn xem qua, tuy Giang Nam nói là mộng, nhưng Đế Lân đã mơ hồ tin tưởng đã là chuyện chân thật phát sinh.

- Nếu Tiên Đạo thời đại thật sự có tịch diệt kiếp, chỉ sợ khó thoát liên quan với tiên tôn.

Tinh thần Đế Lân rung lên, nói:

- Đinh Linh, ngươi liên lạc những đạo quân khác, dặn họ chuẩn bị chiến tranh tương lai.

Đinh Linh đạo mẫu giáo chủ cả kinh, lập tức khom người lui ra.

Đế Lân không quyến luyến quyền thế, bởi vậy đem ba mươi mốt đạo quân dưới trướng của mình giao cho Đinh Linh xử lý, Huyền Đô, Tự Nhiên, Thái Chân đều là sư huynh của Đinh Linh, tự ẩn cư một phương nơi xa xôi, chẳng qua vì danh lợi đạm bạc nên thế lực không lớn.

Chỉ có dưới trướng Đinh Linh tụ tập nhiều đạo quân thiên quân, xây dựng

một đại giáo kinh người.

Mà vào lúc này, trên Đại La Thiên, thần thức Giang Nam khởi động, không qua bao lâu toàn bộ cường giả xuất thân từ Huyền Châu đã nhận được thần thức truyền âm, chạy tới Đại La Thiên.

Kế Đô ma tổ, Vạn Chú đạo quân, Thánh Ma đạo quân đều lập tức khởi hành, thậm chí cả Giang Tuyết Tình cũng suất lĩnh đạo quân ẩn cư của Thiên Môn chạy tới.

Kể cả Vạn Tượng đạo tổ giờ phút này cũng triệu hồi Định Quang ma đế, suất lĩnh đạo quân Nguyên Dục Thái Cực Thiên tiến đến.

Mấy năm sau, trên Đại La Thiên quần anh tập hợp, thật nhiều đạo quân thiên quân đem Đại La Thiên chiếu sáng huy hoàng.

Giang Nam nhìn lướt qua mọi người, thấy thủ hạ đã đến, nói:

- Chư vị, Tiên Đạo thời đại sắp tiến vào trong kiếp số, các ngươi chuẩn bị chiến tranh!

Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân, Bỉ Ngạn nương nương đều giật mình, Nguyệt Bột nữ đế đệ tử Kế Đô từng có cừu oán với Vân Liên, thường xuyên tranh đấu lẫn nhau giờ phút này cũng đã tới Đại La Thiên, vội vàng nói:

- Đại thiên tôn, hiện giờ Tiên Đạo thời đại chưa suy sụp, thật nhiều đạo quân cùng tiền bối đều nói tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại vĩnh viễn sẽ không tới, vì sao đại thiên tôn còn muốn chúng ta chuẩn bị chiến tranh?

Kế Đô ma tổ gật đầu nói:

- Tiên Ma giới vũ trụ ánh chiếu lẫn nhau, bổ sung cho nhau, Tiên Ma nhị giới không ngừng phát triển khuếch trương, sẽ vĩnh viễn tiến bộ. Phụ thần, hiện giờ Tiên Đạo chưa suy kiệt, lẽ ra sẽ không có kiếp số.

Thiên Hi thánh nhân, Viên Thái lão nhân cùng Tương Khang bọn họ liếc

nhìn nhau, cực kỳ kinh ngạc nói:

- Thiên tôn, Tiên Đạo vô kiếp, đã tới trung kỳ nhưng chưa có dấu hiệu tịch diệt, theo lý mà nói đã tránh được kiếp số. Nếu có kiếp số cũng phải đợi thêm năm tỷ sáu trăm triệu năm nữa.

Vạn Tượng đạo tổ cười ha ha, đằng đằng sát khí nói:

- Chư vị, tiên đạo há có thể không có kiếp số? Thiên địa là đại nhân quả, chỉ cần có nhân quả thì phải có kiếp số. Tịch diệt kiếp của tiên đạo nhất định sẽ tới. Thiên tôn muốn chúng ta chuẩn bị trước tiên, cũng là muốn cho các ngươi sống sót trận hạo kiếp này! Trước mặt đại kiếp nạn, chỉ có chiến tranh mới có thể thoát kiếp!

- Lời nói của Vạn Tượng đạo hữu tuy rằng cực đoan, nhưng có vài phần đạo lý. Kiếp số tiên đạo không phải do thiên địa đại đạo suy kiệt mà dựng lên, mà là nhân kiếp gợi lên, sau đó là thiên nhân ngũ suy, đại đạo khô vong.

Ánh mắt Giang Nam quét tới, trầm giọng nói:

- Hiện giờ ta đã mơ hồ nhìn thấy một tia dấu hiệu. Ta cho các ngươi chuẩn bị chiến tranh, miễn cho tương lai bị nhân kiếp nổ bạo, các ngươi trở tay không kịp, bị người chém giết vẫn lạc. Hồng, Quân, Bỉ Ngạn, Kế Đô, Thánh Ma, Vạn Chú, các ngươi liên thủ thiên quân đạo quân, tế luyện tam giới ba mươi ba thiên, đem ba mươi ba thiên luyện thành pháp bảo, bảo vệ tam giới chúng sinh. Trong thời gian này, ta truyền đạo cho các ngươi, tăng lên cảm ngộ đại đạo cho các ngươi, tăng cường thực lực, ứng đối kiếp số sắp tới.

- Hồng nhi, Quân nhi, Bỉ Ngạn, Kế Đô, Tuyết Tình, Vạn Vật, các ngươi được đến tiên đạo chí bảo, hiện giờ đã tế luyện tiếp cận trình tự linh bảo đi? Đem ra đây, ta hủy diệt hậu chiêu của Đế cùng Tôn lưu bên trong, miễn cho lúc đại chiến các ngươi bị linh bảo do mình tế luyện biến thành tro bụi!

Mọi người nghe hắn nói vô cùng ngưng trọng, trong lòng đều nghiêm túc,

liền gật đầu đồng ý.

Hồng đạo nhân lấy ra Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Quân đạo nhân lấy ra Hỗn Nguyên Thiên Tán, Kế Đô lấy ra Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, Bỉ Ngạn lấy ra Huyền Hoàng Trấn Đạo Đỉnh, Giang Tuyết Tình đưa ra La Thiên Khánh Vân, Vạn Tượng đạo tổ cũng đem Kim Quang Trấn giao cho Giang Nam.

Những tiên đạo chí bảo đều do Đế cùng Tôn sở luyện, cơ duyên vừa tới sẽ chọn người hữu duyên, sau khi mọi người lấy được chí bảo, chứng được đạo quân liền tinh tế tế luyện, lấy đại đạo bản thân cùng linh quang luyện nhập bên trong, ngày đêm sở luyện.

Giang Nam đem pháp bảo tế luyện một phen, xóa bỏ hậu chiêu của Đế cùng Tôn lưu bên trong, mặc dù cấp bậc như Hồng đạo nhân cùng Quân đạo nhân cũng không phát hiện, nhưng đối với Giang Nam mà nói thật không khó khăn.

Giang Nam đem pháp bảo trả lại cho mọi người, để họ rời Đại La Thiên đi tế luyện tam giới ba mươi ba thiên.

Tam giới nguyên bản chính là bảy đại vũ trụ hạ giới, là nơi thí nghiệm của Đế cùng Tôn, cũng là nơi xuất thân của cường giả Huyền Châu như Giang Nam, sau lại bị cường giả Huyền Châu đem lên Tiên giới, tế luyện một phen, trở thành căn bản.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2823: Cổ Thần Tuyệt Tự. (1)

Vân Liên xây dựng tiên đình, dựa theo tam giới làm căn cơ, thật nhiều thiên quân đạo quân dưới trướng cũng thường tế luyện tam giới, làm cho chúng sinh đạt được chỗ tốt không ít.

Không chỉ như thế, tiên đình của nàng xây dựng trên ba mươi ba thiên, ở nơi này xử lý triều chính.

Hiện giờ năm mươi đạo quân Đại La Thiên đồng loạt ra tay tế luyện tam giới, đem chư thiên tam giới luyện thành một khối, biến thành pháp bảo cực kỳ khổng lồ, có được lực phòng ngự kinh người.

Đương nhiên được ưu đãi nhiều nhất vẫn là Vân Liên, dù sao nàng là tiên đình nữ đế, tam giới càng mạnh chỗ tốt của nàng càng nhiều.

- Thiên tôn nói nhân kiếp sẽ tới, hiện giờ Tiên Đạo thời đại có Đế cùng Tôn hai cự vô bá trấn thủ, ai dám phát động nhân kiếp?

Trong lòng các đạo quân thiên quân vẫn cực kỳ khó hiểu.

Một ngày này, vực ngoại Tiên Ma nhị giới, bên trong hỗn độn hồng mông, sương mù nặng trĩu, phiến không gian hỗn độn đã mất đi sức sống, nơi nơi đều là đại mộ cùng bia đá của các cổ thần lưu lại sau khi chết.

Bên trong Đạo Quân Quả Vị đại điện, bạch y Đạo Không cùng hắc y Đạo Không đang giảng đạo cho các cổ thần, hiện giờ còn có thể duy trì đại đạo không bị suy kiệt, chỉ có tòa đại điện này mà thôi.

Mặc dù Đạo Không chưa chứng được Nguyên Thủy như Thanh Liên tiên tôn cùng Đế Lân, nhưng không tầm thường, tu vi sâu không lường được, lấy sức một mình bảo vệ số tộc nhân ít ỏi còn lại.

Đương nhiên, có thể đi vào Đạo Quân Quả Vị đại điện cũng không tầm thường, đều là thiên quân đạo quân của Cổ Thần bộ tộc.

Đạo Không đang giảng giải ảo diệu đại đạo, đột nhiên lòng có cảm giác, sắc mặt khẽ biến, nhìn Linh Nữ, La Hầu, Đại Diễn nói:

- Các ngươi thu thập một phen, rời khỏi nơi đây, đi Đạo Quân điện, tới nơi đó tự nhiên sẽ có người đón các ngươi nhập điện.

Nhóm người Linh Nữ kinh ngạc, Chung Thiên vội vàng hỏi:

- Lão tổ, vì sao chúng ta phải tới Đạo Quân điện?

Đạo Không im lặng không đáp, mọi người bất đắc dĩ đành cùng các hỗn độn thiên quân thu thập đồ đạc rời khỏi Đạo Quân Quả Vị đại điện, chạy tới Đạo Quân điện.

Trong Quả Vị đại điện chỉ còn lại hai Đạo Không đạo nhân.

- Hỗn Độn cổ thần bộ tộc chúng ta cũng từng huy hoàng qua, năm đó nếu Đế cùng Tôn không tới nơi đây, ta không trợ giúp hai người bọn họ, có lẽ sẽ không có hôm nay.

Hai vị Đạo Không buồn bã thở dài, đều tự đứng dậy, dựa lưng vào nhau, chỉ thấy thân thể bọn họ bắt đầu tương dung, hóa thành từng đạo linh quang dung hợp vào nhau.

Chân khí hắn càng ngày càng mạnh, thực lực càng ngày càng khủng bố, nguyên bản chỉ có đạo quân đỉnh cảnh giới, giờ phút này thẳng tắp tăng lên, chỉ vài lần hô hấp đã đạt tới tiêu chuẩn đạo quân viên mãn.

- Dĩ thân chứng đạo, thân cùng thần hợp, thần cùng quả hợp! Hỗn độn chứng đạo của ta không thua hồng mông chứng đạo!

Đại đạo quanh thân Đạo Không nổ vang chấn động, linh quang vô cùng vô tận bắn ra, đây là hỗn độn chứng đạo, là biểu hiện hỗn độn tiên thiên tu

luyện tới cảnh giới cuối cùng!

Giờ khắc này thậm chí cả không gian hỗn độn chấn động, ngay cả chân khí tịch diệt của Cổ Thần thời đại cũng bị hắn áp chế xuống!

Thanh Liên tiên tôn, Đế Lân cùng Đạo Không đi con đường không giống nhau, Thanh Liên tiên tôn đi con đường hồng mông tiên thiên, hồng mông chứng đạo, mà phương thức đi tới cuối là lấy bảo chứng đạo.

Đế Lân là nguyên thần tiên thiên, nguyên thần chứng đạo, phương thức đi tới cuối là lấy thần chứng đạo, mà Đạo Không là hỗn độn tiên thiên, hỗn độn chứng đạo, lựa chọn phương thức là lấy thân chứng đạo!

- Thanh Liên tiên tôn, vì sao ngươi không ngăn cản ta chứng đạo?

Đạo Không đạo nhân xoay người, hai đầu bốn tay bốn chân, uy phong lẫm lẫm, quanh thân tràn ngập chân khí có một không hai trong thiên hạ!

Nhục thể của hắn đã đạt tới trạng thái hoàn mỹ tận cùng, từ xưa tới nay chưa từng xuất hiện qua thân thể hoàn mỹ như thế, mỗi sợi lông, làn da hoa văn, mỗi mạch máu lưu động, mỗi khung xương cơ nhục vận chuyển đều vô cùng hoàn mỹ!

Hắn giơ tay nhấc chân, phảng phất như có sức mạnh to lớn khai thiên tích địa!

Đạo Không đạo nhân nhìn ra cửa điện, chỉ thấy Thanh Liên tiên tôn cất bước đi tới, Hồng Mông Thanh Liên phiêu phù phía sau ba trượng, hồng mông dày, súc tích không gian vô cùng tận, che giấu thần thông vô biên.

Thanh Liên tiên tôn nhìn nhục thể của hắn, tán thưởng một tiếng, thản nhiên nói:

- Đạo Không, nếu ngươi không chứng đạo, ta tranh chấp với ngươi không nửa phần áp lực, chỉ có ngươi chứng đạo mới có bổn sự luận chiến luận đạo với ta.

Đạo Không lạnh nhạt nói:

- Nếu ngươi ngăn cản ta chứng đạo, còn có khả năng, nhưng hiện giờ ta đã chứng đạo, ngươi không còn khả năng, có thể nói không khôn ngoan.

- Đều không phải như thế. Cuộc chiến hôm nay chính là nhất định.

Thanh Liên chân thành nói:

- Đạo hữu, Đạo Quân Quả Vị đại điện của ngươi mượn dùng đạo quả của các đạo quân chất chứa đại đạo, luyện thành tiên thiên bất diệt linh quang, dùng đề thăng hỗn độn tiên thiên của ngươi. Hỗn độn tiên thiên là vạn đạo về hỗn độn, vạn đạo hợp nhất, cùng hồng mông tiên thiên của ta cao cấp ngang nhau, có được lực lượng cùng uy lực khôn cùng. Nhưng thời đại thuộc vệ hỗn độn cổ thần đã qua, thời đại suy bại, hỗn độn đại đạo cũng đi theo suy bại, đây là điểm mà hỗn độn tiên thiên không bằng hồng mông tiên thiên.

- Đạo Không đạo hữu, Cổ Thần thời đại đã cần kết thúc, tịch diệt kiếp sẽ tới, nơi này không còn một bóng người nào, ngươi cần gì phải giữ gìn nơi đây, cùng ta tranh chấp?

Thanh Liên nhìn hắn, nói:

- Tương lai, hỗn độn cổ thần không còn tồn tại, phiến hỗn độn này không phải biến thành nơi vô chủ? Ngươi ngăn cản ta mở phiến hỗn độn này, không có tác dụng chút nào.

Đạo Không đạo nhân lắc đầu nói:

- Tiên tôn, nơi này dù sao cũng là nơi dừng chân cuối cùng của Cổ Thần bộ tộc, nếu ta nhường ra, Cổ Thần thật sự chân chính đoạn tuyệt. Năm đó Cổ Thần bộ tộc chiếm cứ cả vũ trụ hồng hoang, mà nay chỉ còn lại một chút nơi ở lại bé nhỏ không đáng kể này, tiên tôn lại muốn khai mở đi ra, hắc hắc, như vậy diệt Cổ Thần bộ tộc không phải tịch diệt kiếp, mà là tiên tôn! Nếu là như vậy, ta chính là tội nhân của Cổ Thần bộ tộc, năm đó nếu ta không thiện đãi hai vị, làm gì có ngày hôm nay?

Thanh Liên nhíu mày:

- Cổ thần có thể chuyển kiếp tới Tiên giới, trở thành một chủng tộc trong Tiên giới, không đến mức diệt tộc.

Đạo Không ha ha cười nói:

- Như vậy Hỗn Độn cổ thần còn là Hỗn Độn cổ thần sao? Còn không gọi là diệt tộc? Tiên tôn, không cần nói nhiều, mời!

Thanh Liên thở dài, nghiêm mặt nói:

- Mời!

Bốn chân Đạo Không cùng động, nhất thời trời sụp xuống, một quyền oanh thẳng Thanh Liên, mà vào lúc này mấy tay khác của hắn hoặc chưởng hoặc ấn đồng thời khởi lên lực lượng!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2824: Cổ Thần Tuyệt Tự. (2)

Nếu hiện giờ muốn khai thiên tích địa căn bản không cần mượn dùng tiên thiên pháp bảo hay linh bảo, cũng không cần tiêu phí thời gian lâu dài, chỉ dựa vào chính con đường của hắn nghiệm chứng, đã có thể thành công khai thiên, đem hỗn độn mở ra!

Hồng Mông Thanh Liên di động, phiêu phù trên đỉnh đầu Thanh Liên, tam hoa tụ đỉnh, hợp lực thúc giục Thanh Liên, thể hiện ra khí tượng hồng mông, dày nặng khôn cùng.

Đạo Không đồng xuất quyền lẫn cước, nháy mắt vô số đạo công kích đánh lên Hồng Mông Thanh Liên, chấn đến cánh hoa phá nát, mà Hồng Mông Thanh Liên lại tiếp tục nở rộ, không ngừng trào ra còn nhiều hơn số hoa bị đánh nát.

Trong nháy mắt hai người giao thủ, hàng rào tiên đạo vũ trụ dưới chân bị ầm ầm áp bách, từng phiến tinh vực bốc hơi không còn!

Vào lúc này, Đại La Thiên đột nhiên cấp tốc bành trướng, dọc theo đỉnh màn trời trải rộng ra, tầng tầng lớp lớp tinh quang không ngừng lan tràn, ngăn trở dư ba công kích của hai người, miễn bị xâm nhập Tiên giới, tạo thành hủy diệt.

Ngoài ra còn một gốc thế giới thụ rủ xuống, cành lá khởi động Đại La Thiên, rễ cây liên tiếp Ma giới vũ trụ, chính là Đế Lân ra tay tế lên nguyên thần đạo quả của mình, bảo hộ Tiên Ma nhị giới.

Dù sao chỉ dựa vào Đại La Thiên của Giang Nam rất khó chống đỡ được hai người công kích, nếu hắn không ngăn cản được, chỉ sợ dư ba công kích đủ chấn vỡ cả hai giới!

Bên trong Tiên Ma nhị giới, các đế quốc, bộ tộc, vô luận tiên ma hay sinh

linh khác vẫn tự phồn diễn sinh sống, không hề cảm ứng được cuộc ác chiến ngoài thiên ngoại.

Chỉ có đạo quân trở lên mới cảm ứng được lực lượng khủng bố cùng đáng sợ bộc phát bên ngoài hỗn độn hồng mông!

Mà trên Đại La Thiên, Giang Nam gọi người dưới trướng đến nơi đây, quan sát cuộc chiến kinh tâm động phách bên ngoài thiên ngoại.

Cuộc chiến này làm thật nhiều đạo quân sắc mặt xám xanh như tro tàn.

Thanh Liên tiên tôn cùng Đạo Không thiên tôn thật sự quá mức cường đại, giao thủ trình độ bậc này nếu đổi lại là đạo quân nào chỉ sợ còn chưa tới gần đã bị đánh thành tro bụi.

- Lão gia, cuộc chiến này ai thắng ai bại?

Vân Liên nhìn nhìn sắc mặt Giang Nam, hỏi.

- Thanh Liên tiên tôn tất thắng không nghi ngờ.

Giang Nam đang xem cuộc chiến, nói:

- Thanh Liên tiên tôn thiên phú dị bẩm, nguyên thần cường đại vô cùng, nguyên thần cũng là nhục thể, còn là pháp bảo, so với Đạo Không thiên tôn dĩ thân chứng đạo mạnh hơn một chút, hơn nữa Cổ Thần thời đại bị tịch diệt, tuy Đạo Không không bị ảnh hưởng bao nhiêu, nhưng vẫn có ảnh hưởng. Mà Tiên Đạo thời đại trong thời kỳ cường thịnh, đạo của tiên tôn cùng vũ trụ tương hợp, tự nhiên phải áp hơn một bậc. Các ngươi xem, tiếp qua một lát là có thể phân thắng bại.

Vẻ mặt Quân đạo nhân không đành lòng, nói:

- Tiên đạo có thể khai thiên, công lao của Đạo Không thiên tôn không nhỏ, thấp nhất cũng có ba thành công lao, Thanh Liên tiên tôn bức bách Đạo Không thiên tôn như vậy…

Vạn Tượng đạo tổ quả quyết nói:

- Tranh đấu giành thiên hạ sẽ có thật nhiều huynh đệ, nhưng làm hoàng đế chỉ có một, những người khác chỉ có thể làm thần tử! Thanh Liên tiên tôn muốn nắm hết thảy trong tay, tự nhiên sẽ xuống tay với Đạo Không thiên tôn. Hắn bức xong Đạo Không, bước tiếp theo sẽ đối phó Tịch Diệt đạo nhân. Tịch Diệt tiềm phục trong Tiên Đạo vũ trụ, thu dọn hắn mới không còn hậu hoạn. Thu dọn xong Tịch Diệt…

Hắn nhìn qua Giang Nam, cười nói:

- Chính là thiên tôn.

Mọi người im lặng.

- Thanh Liên tiên tôn không làm gì được ta.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Hơn nữa hắn chưa chắc qua được cửa ải của Đạo Không. Đạo Không đã sớm liên thủ với Vô Cực thiên tôn, người kia há không ra tay sao?

Vực ngoại, cuộc chiến giữa hai người đã tới thời kỳ mấu chốt, chỉ thấy hỗn độn hồng mông giờ này đang không ngừng khai mở, Hồng Mông Thanh Liên liên tục khuếch trương, từng đóa hoa nở rộ, hỗn độn tách ra, huyền hoàng diễn biến, thanh khí nổi lên trọc khí trầm xuống, thủy phong hỏa xuất hiện, nhật nguyệt tinh thần lại sinh ra.

Tuy thế công Đạo Không vẫn vô cùng mãnh liệt, nhưng không gian hỗn độn ngày càng ít, cuối cùng đều bị mở mang đi ra, nơi ở cuối cùng của Hỗn Độn cổ thần bộ tộc không còn sót lại chút gì!

Theo điểm này liền có thể thấy được, Thanh Liên đích xác hơn hắn một đường!

Cùng lúc đó, Hồng Mông Thanh Liên bắt đầu tập kết thiên địa lực lượng

áp chế Đạo Không!

- Đạo hữu, không bằng ngươi chuyển kiếp đến Tiên giới, ngươi vẫn là thiên tôn, như thế nào?

Thanh Liên cười nói.

Đạo Không hừ một tiếng, sắc mặt ngày càng ngưng trọng.

Đúng vào lúc này, trong Tiên giới, đột nhiên một đạo ngân quang bắn nhanh mà đến, phút chốc xuyên qua thế giới thụ, thẳng tới Đại La Thiên.

Giang Nam tâm niệm vừa động, Đại La Thiên vỡ ra một đường, tùy ý cho đạo ngân quang xuyên qua.

Đương…

Ngân quang bắn thủng phòng ngự của Hồng Mông Thanh Liên, nện lên gáy Thanh Liên tiên tôn, đem hắn tạp đến lảo đảo…

Đạo ngân quang đánh trúng Thanh Liên, nhất thời hiện hình, là một chiếc dũa ngân quang lóng lánh, mạnh mẽ trướng lớn, ngân trác hiện ra thời không như hắc động, hướng Thanh Liên nuốt tới!

Hắc động trong ngân trác không chỉ một tầng, mà là hai mươi hai tầng, tựa hồ thông suốt hai mươi hai thời đại tiền sử, truyền ra lực hấp xả khủng bố kinh người, thậm chí cả tam thánh trên đỉnh đầu Thanh Liên đều không thể đứng yên, hô một tiếng liền bị kéo vào trong ngân trác, trực tiếp bị thời không lực lượng nghiền diệt thành tro!

Thanh Liên cũng không thể đứng vững, cơ hồ bị kéo vào trong ngân trác.

Hồng Mông Thanh Liên tỏa sáng hào quang, tầng tầng lớp lớp liên hoa tràn ra, chỉ thấy cánh hoa như vũ trụ nở rộ, không ngừng đối kháng lực hấp xả của ngân trác, làm cho ngân trác không thể cắn nuốt chính mình.

- Vô Cực thiên tôn!

Thanh Liên đứng vững thân hình, hừ lạnh một tiếng, Hồng Mông Thanh Liên bắn về phía trước, ngân trác bay ngược, lập tức ngân quang trút xuống như nước, lại hướng Thanh Liên xoắn tới.

Đạo Không đứng vững thân hình, nhưng cũng không cùng ngân trác vây công Thanh Liên, ngân trác cũng lập tức dừng lại, không tiếp tục tấn công.

- Vô Cực đạo huynh, ta đã thất bại.

Đạo Không nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy nơi dừng chân cuối cùng của Hỗn Độn cổ thần bộ tộc đã bị Thanh Liên mở đi ra, hóa thành Tiên giới, thầm than một tiếng, cất bước rời đi, ảm đạm nói:

- Tiên tôn, ta cùng Vô Cực đạo huynh nếu liên thủ, cho dù thắng ngươi cũng không có gì đáng tự hào, hôm nay từ bỏ, ngày khác sẽ tới đòi lại nhân quả.

Thanh Liên vắng lặng, thu Hồng Mông Thanh Liên, cười nói:

- Ngươi có Vô Cực thiên tôn tương trợ, ta cũng có Đế Lân giúp đỡ, nếu tiếp tục động thủ các ngươi cũng không địch lại. Vô Cực thiên tôn, hôm nay ngươi đánh ta một kích, ngày sau ta cũng muốn cùng ngươi kết thúc nhân quả.

- Tùy thời phụng bồi!

Ngân trác ngày càng nhỏ, thanh âm Vô Cực thiên tôn từ bên trong truyền đến, sau đó hóa thành đạo ngân quang đi xa.

Thanh Liên nhìn về hướng Đại La Thiên, chỉ thấy Đại La Thiên đã thu nhỏ lại, mà thế giới thụ cũng khôi phục như thường, vừa rồi nếu không có Đại La Thiên cùng thế giới thụ bảo hộ, chỉ sợ trong Tiên giới trăm họ lầm than, tử thương vô số.

Chương 2825: Vô Cực Đạo Trác

- Niệm tình ngươi có công bảo hộ Tiên giới, ta cũng không truy cứu ngươi trộm thả người, làm cho pháp bảo Vô Cực thiên tôn công kích ta.

Thanh Liên lẩm bẩm, xoay người rời đi.

Trên Đại La Thiên, Giang Nam thu hồi ánh mắt lắc đầu nói:

- Nếu ta không tế ra Đại La Thiên ngăn trở dư ba công kích của hai ngươi, một mình Đế Lân đạo huynh cũng không ngăn cản được, Tiên Đạo thời đại đã sớm bị tiêu diệt một nửa, không cảm kích thì cũng thôi đi, còn nói ta thả người công kích.

Các đạo quân trên Đại La Thiên đưa mắt nhìn nhau, không dám nhiều lời.

Sắc mặt Giang Nam khôi phục như thường, nói:

- Đừng để ý tới hắn. Áp lực tương lai của các ngươi thật lớn, nếu trong tương lai có kiếp số, sẽ nắm lấy đạo quân thiên quân khai đao, các ngươi gia tăng tu luyện, miễn cho tương lai gặp nạn.

Trong Thiên Môn, các đạo quân nhíu mày, mà Vạn Tượng đạo tổ lộ ra vẻ ma khí ma tính thâm trầm, vô cùng vui vẻ.

Hồng đạo nhân, Quân đạo nhân liếc nhau, nói:

- Phụ thần, lấy đạo quân thiên quân khai đao, như vậy những người khác, tỷ như tiên vương tiên quân, còn có chúng sinh Tiên giới đây?

- Đại kiếp nạn trước mắt, mỗi người đều là chúng sinh.

Giang Nam liếc nhìn Giang Tuyết, lại thu hồi ánh mắt:

- Đừng nói thiên quân đạo quân, mặc dù là thiên tôn, mặc dù là Thanh Liên tiên tôn đã chứng Nguyên Thủy hồng mông, cũng chỉ là một thành viên trong chúng sinh, tận lực giãy dụa muốn sinh tồn mà thôi.

Trong lòng mọi người nghiêm túc, thiên quân đạo quân cao cao tại thượng bậc nào, ở trong mắt người phàm chuyện gì họ cũng làm được, tối cao vô cùng, mà thiên tôn ở trong mắt thiên quân đạo quân, cũng là cao nhất.

Không nghĩ tới Giang Nam lại nói họ cũng là chúng sinh tận lực giãy dụa muốn sống!

Trận kiếp số lần này rốt cục lớn bao nhiêu?

Giang Tuyết lại có cảm xúc khác, mỗi người đều là chúng sinh, lời này là lời của nàng nói với Giang Nam năm xưa tại thần giới, không nghĩ tới Giang Nam nhắc lại, làm nội tâm nàng có thật nhiều mùi vị.

- Người nào có thể nhảy ra trận kiếp số này…

Giang Tuyết Tình lẩm bẩm.

- Nguyên Thủy vô kiếp, có thể nhảy ra kiếp số chỉ có Nguyên Thủy.

Giang Nam nói:

- Hồng mông của Thanh Liên tiên tôn chứng Nguyên Thủy, nguyên thần của Đế Lân chứng Nguyên Thủy, thân thể Đạo Không chứng Nguyên Thủy, đều là chứng đạo, khoảng cách Nguyên Thủy chân chính kém cách xa vạn dặm, bởi vậy bọn hắn cũng nằm trong kiếp số, không thể thoát ra ngoài. Còn có Vô Cực thiên tôn, Tịch Diệt đạo nhân, Nguyên Mẫu điện chủ, Nam Quách tiên ông, kể cả ta, cũng nằm trong tai kiếp.

Mọi người hoảng sợ, sau một lúc lâu Định Quang ma đế khom người nói:

- Thiên tôn, trận kiếp số này rốt cục từ đâu mà tới? Vì sao dựng lên?

Giang Nam trầm mặc một lát, lắc đầu nói:

- Không biết. Nhưng tóm lại có một tuyến sinh cơ, cho dù không có sinh cơ, cũng phải tạo ra, tu vi thực lực của các ngươi càng mạnh, cơ hội sống sót trong tương lai càng lớn.

Quân đạo nhân muốn nói lại thôi, do dự một chút, nói:

- Tiên Đạo thời đại có nhiều sinh linh như thế, chẳng lẽ phụ thần muốn ngồi xem bọn họ táng thân trong kiếp sao?

Giang Nam nhìn hắn, nói:

- Ta đã nói với ngươi cái gì gọi là thần, thần là bao che, bao che sinh linh chiêm ngưỡng phụng dưỡng thần. Đối với thần mà nói, người phụng dưỡng sùng kính mình mới là chúng sinh hắn cần bảo hộ.

Quân đạo nhân lộ vẻ không đành lòng:

- Những người khác…

- Không bái ta, thì không phải chúng sinh của ta, có quan hệ gì với ta đâu?

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Các ngươi mới là chúng sinh của ta, tam giới mới là chúng sinh của ta.

Quân đạo nhân trầm mặc.

Trong Đạo Quân điện, Vô Cực thiên tôn cười nói:

- Đạo Không thiên tôn, ngươi không cần uể oải, Thanh Liên tiên tôn có thể thắng ngươi tự nhiên là có bản lĩnh của hắn, năm đó hắn luận đạo với ngươi hơn phân nửa còn lưu một tay. Chủ lực Hỗn Độn cổ thần bộ tộc không mất, tương lai còn nhiều triển vọng.

Đạo Không lắc đầu nói:

- Thật sự không phải hắn lưu lại một tay, mà là ta xác thực không bằng hắn. Hắn mượn trí tuệ vô số sinh linh Tiên Đạo thời đại tạo ra đại đạo cùng đạo quả cho mình, mà Đạo Quân Quả Vị đại điện của ta mượn đạo quân mà hoàn thiện Hỗn Độn đại đạo, chỉ tính theo lượng mà nói ta đã kém hơn hắn một bậc, bại trong tay hắn cũng không tính oan. Chỉ là Cổ Thần bộ tộc của ta đã không còn nơi cư trú, không khỏi có chút tan nát cõi lòng.

Ở bên dưới hắn, nhóm cổ thần Linh Nữ, Đại Diễn vẻ mặt ảm đạm.

Tịch diệt kiếp của cổ thần chưa bùng nổ, nhưng Cổ Thần thời đại cũng đã vĩnh viễn đi xa.

Nếu năm xưa không luận đạo giao kết với Đế cùng Tôn, sao lại có hôm nay?

Vô Cực thiên tôn cười nói:

- Chư vị cổ thần đạo hữu yên tâm, chỉ cần tiêu diệt Tiên Đạo thời đại, các ngươi lại khai mở một thời đại thuộc về mình lần nữa là được.

Đạo Không lắc đầu, thở dài nói:

- Thanh Liên cùng Diệp Lân mạnh mẽ cỡ nào, sẽ không cho chúng ta cơ hội hủy diệt Tiên Đạo thời đại. Nếu không giết được Đế cùng Tôn, Tiên Đạo thời đại không thể diệt, đại thiên tôn có kế sách nào hay không?

Vô Cực thiên tôn cười ha ha, lấy ra ngân trác công kích Thanh Liên vừa rồi, nói:

- Đây là Vô Cực Đạo Trác của ta! Vô Cực Đạo Trác đặc biệt chế tạo khắc chế Tiên Đạo thời đại, tụ tập nhân quả hai mươi hai thời đại tiền sử. Mặt khác còn có nhân quả Hỗn Độn cổ thần thời đại cùng Tiên Đạo thời đại cất chứa bên trong. Đạo nhân quả này bao phủ cả Tiên giới, đem nhân quả hai mươi bốn thời đại thúc giục, đủ làm cho Tiên Đạo thời đại lâm vào bên trong nhân quả rối loạn!

Đạo Không lộ vẻ tò mò, hỏi:

- Đại thiên tôn là thiên tôn Nguyên Thiên thời đại, dùng cái gì có thể đem nhân quả Nguyên Thiên thời đại cùng Nguyên Đạo thời đại đưa vào đại đạo của mình, luyện thành Vô Cực Đạo Trác?

Vô Cực thiên tôn cười ha ha, không khỏi đắc ý nói:

- Mỗi thời đại nhân quả khó thể giải quyết, căn cốt bởi thiên địa diệt sạch còn chưa hoàn toàn. Vẫn luôn có chút người sinh tồn đi xuống, tránh thoát được tịch diệt kiếp của thiên địa. Những người còn sống chính là nhân quả chưa diệt, chi bằng toàn bộ chết hết mới có thể trả lại nhân quả cho thiên địa. Bọn họ không chết, nhân quả vẫn còn.

Đạo Không cùng các đạo quân đều gật đầu.

Đạo Quân điện là địa phương tụ tập toàn bộ những người mạnh nhất các thời đại, tụ tập thật nhiều đạo quân đào thoát khỏi tịch diệt kiếp các thời đại.

Ngoại trừ Đạo Quân điện, còn có Vô Nhân cấm khu, cũng là nơi đạo quân tụ tập, Vô Nhân cấm khu là nơi ở của những đạo quân đã chuyển kiếp sống lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2826: Kiếp Số Khởi Nguyên. (1)

Vô Cực thiên tôn cười nói:

- Đạo Trác của ta khó thể thúc giục, vừa rồi đánh Thanh Liên chỉ là một phần nhỏ mà thôi, nếu hoàn toàn thúc giục, sẽ đem tịch diệt kiếp hai mươi hai thời đại tái hiện, gợi lên hai mươi hai lần tịch diệt kiếp, phá hủy Tiên Đạo thời đại! Đến lúc đó ngươi đứng trước Đạo Quân điện, nhìn lại thời gian đã qua, sẽ chứng kiến từng trận cướp ba cuồn cuộn cực điểm, giống như sóng to, từng cơn sóng nối tiếp nhau vọt thẳng tới Tiên Đạo thời đại, vô cùng đồ sộ!

Thật nhiều đạo quân vô cùng tán thưởng, bội phục cực điểm.

Vô Cực thiên tôn không hổ là người đứng đầu Đạo Quân điện, lại có thể dùng bảo vật không thể tưởng tượng nổi này phá giải Tiên Đạo thời đại, thủ đoạn cao cường làm bọn họ bội phục sát đất!

Đột nhiên, Luân Hồi đạo tôn trầm giọng nói:

- Đại thiên tôn, đạo tôn trong Đạo Quân điện phần nhiều là cường giả Tiền Sử thời đại, nếu kiếp số tới Đạo Quân điện…

Sắc mặt các đạo quân không khỏi ngưng trọng, chợt rùng mình.

Cảnh tượng kia tuyệt đối vô cùng khủng bố, sẽ đem cả Đạo Quân điện mai một, không ai còn may mắn tồn tại!

- Các ngươi yên tâm, ta không phải không lo lắng tới điểm này.

Vô Cực thiên tôn cười nói:

- Tịch Diệt đạo nhân trải qua từng trận tịch diệt kiếp, thu thập dư ba tịch

diệt kiếp, luyện chế thành Tịch Diệt Thiên Luân, bởi vậy Vô Cực Đạo Trác của ta có khả năng đưa tới tịch diệt kiếp cũng không hoàn chỉnh. Ta gợi lên tịch diệt kiếp phá hủy Tiên Đạo thời đại xong, kiếp ba sẽ thối lui, không ảnh hưởng tới Đạo Quân điện.

Vô Cực thiên tôn tung tung ngân trác, thản nhiên nói:

- Hơn nữa Vô Cực Đạo Trác của ta chất chứa nhân quả hai mươi bốn thời đại, dù sao người sống sót cũng không bao nhiêu, bởi vậy quy tắc khổng lồ nhất là nhân quả Tiên Đạo thời đại. Chiếc võng nhân quả của ta đã bao phủ cả Tiên Đạo thời đại, sau khi phá hủy Vô Cực Đạo Trác cũng sẽ vỡ rụng, kiếp ba sẽ lui bước. Toàn bộ sinh linh trong Tiên Đạo kể cả đạo quân, sẽ ứng kiếp chết hết, nhiều nhất chỉ có Đế cùng Tôn sống sót. Khi đó chư vị liên thủ cùng ta giết Đế Tôn, ta cũng viên mãn Nhân Quả đại đạo, chứng được tới cuối! Nhưng chỉ một mình ta cũng khó thể thúc giục bảo vật này, còn cần chư vị đạo hữu tương trợ.

Đạo Không trầm giọng nói:

- Sau khi đại thiên tôn hủy diệt Tiên Đạo thời đại, đừng quên mở lại Cổ Thần thời đại mới.

- Đây là tự nhiên!

Đạo Không đứng dậy, các đạo quân cũng đứng lên, cười nói:

- Được, chúng ta cũng muốn chiêm ngưỡng một chút uy lực của Vô Cực Đạo Trác!

Trước Đạo Quân điện, Vô Cực thiên tôn suất lĩnh mười bốn đạo tôn, Đạo Không thiên tôn suất lĩnh bốn mươi tám đạo quân cùng không ít thiên quân.

Đạo quân thiên quân dưới trướng Đạo Không cũng không hoàn toàn là Hỗn Độn cổ thần, vẫn còn một nhóm lớn cường giả Tiên giới, bởi vì kính ngưỡng Đạo Không nên mới bái vào môn hạ, tu hành Hỗn Độn đại đạo.

Thiên Phi đạo tôn đứng phía xa, quay đầu nhìn lại, không khỏi nhíu mày.

- Thiên Phi đạo tôn, hôm nay thiên tôn sắp thi triển thủ đoạn nghịch thiên, thể hiện ra uy lực khôn cùng, ngươi cũng tới tương trợ thôi.

Một nữ đạo tôn Đạo Quân điện cười nói.

Thiên Phi đạo tôn lắc đầu, không để ý tới.

Cửu Tư đạo tôn cười nói:

- Không cần để ý tới nàng, nàng luôn lạnh băng như vậy, khăng khăng muốn chờ đợi một người vĩnh viễn sẽ không trở về.

Thiên Phi đạo tôn nhận chân nói:

- Hắn sẽ trở lại.

Cửu Tư ha ha cười, cũng không để ý nàng, nhìn Vô Cực thiên tôn nói:

- Đại thiên tôn, xin hãy tế lên Vô Cực Đạo Trác, để cho chúng ta kiến thức một phen.

Vô Cực thiên tôn tâm niệm vừa động, chỉ thấy Vô Cực Đạo Trác bay lên không, đạo trác chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, như làm từ ngân quang, bên trong lại là một mảnh tối đen như hắc động, cười nói:

- Vì luyện chế đạo trác này, tiêu phí không biết bao nhiêu thời gian của ta. Từ khi ta lĩnh ngộ nhân quả vô cực, tìm hiểu ra Nhân Quả tiên thiên, liền bắt đầu tế luyện đạo trác. Mà Nhân Quả tiên thiên còn ở Nguyên Thiên thời đại, lúc tiến vào Đạo Quân điện, tính ra đã là mười chín thời đại, hơn nữa Cổ Thần thời đại của Đạo Không thiên tôn, đã có hai mươi thời đại.

Hắn thổn thức không thôi, mà những đạo tôn, đạo quân, thiên quân đều giật mình, từ Nguyên Thiên thời đại đã bắt đầu tế luyện bảo vật, cho tới bây giờ mới hoàn thành, cần bao nhiêu nghị lực cùng kiên nhẫn?

Đạo tâm kiên cường thế này khủng bố dữ dội thế nào?

- Thẳng tới khi Đế cùng Tôn đi tới vũ trụ này, mở tiên đạo, ta mới biết cơ hội chứng đạo của mình đã tới, cũng biết cơ hội luyện thành đạo trác ở chỗ nào.

Vô Cực thiên tôn thúc giục đạo trác, chỉ thấy pháp bảo càng lúc càng lớn, bất tri bất giác đã lớn đến vài trăm vạn dặm, vẫn đang không ngừng bành trướng, dần dần cắt nhập vào giữa không trung thời đại Tiên Đạo, nói:

- Đạo trác của ta có thể luyện thành còn nhờ Đế, Tôn cùng nhau chứng được Nguyên Thủy, tuy rằng trong mắt của ta Nguyên Thủy chân chính vẫn còn con đường thật dài cần đi tới, nhưng đã cường đại chưa từng có từ trước tới nay, đem tồn tại như vậy đưa vào nhân quả của ta, tự nhiên sẽ tương trợ Nhân Quả đại đạo cho ta. Nhân Quả đại đạo được đến tiến bộ, luyện chế đạo trác đương nhiên làm ít công to, bởi vậy trong nháy mắt hai người họ chứng đạo, cũng là lúc Vô Cực Đạo Trác của ta luyện thành!

Trong lúc nói chuyện, đạo trác đã lớn không thể tưởng tượng nổi, bao phủ qua vô số lãnh thổ quốc gia, trong đó đủ chen vào mấy trăm vạn ngân hà tinh hệ, mà đạo trác cũng đã lớn không thể tưởng tượng, nhân quả linh quang thuần túy đan vào, kéo dài triệu triệu vạn lý!

Vô Cực Đạo Trác nhìn như cắt nhập Tiên Đạo vũ trụ, nhưng cũng không cắt nhập không gian, mà là xuyên qua thời gian, không ngừng hướng quá khứ Tiên Đạo thời đại cắt tới, muốn thông suốt lịch sử ngàn xưa!

Uy lực đạo trác cũng không phải thực sự can thiệp không gian, mà là liên tiếp quá khứ, đem kiếp ba tịch diệt kiếp của các thời đại dẫn đường đi tới trong Tiên Đạo thời đại!

Trước Đạo Quân điện, thật nhiều đạo quân, đạo tôn cùng thiên quân nghẹn họng nhìn trân trối cảnh tượng này, trong lòng chỉ còn lại rung động!

Mặc dù là Đạo Không thiên tôn cũng không nhịn được vạn phần bội

phục!

Chỉ thấy lúc này Vô Cực Đạo Trác đã cắt vào trong hai tỷ tám trăm triệu năm lịch sử của Tiên Đạo thời đại, bắt đầu cắt nhập vào Cổ Thần thời đại, hơn một tỷ năm bị đạo trác thông suốt đi qua, đạo trác rốt cục cắt nhập vào trong tịch diệt kiếp của Chú Đạo thời đại!

Đạo trác dọc theo thời gian mà đi, không hề xuất hiện ở bất kỳ không trung thời đại nào, giống như đứng tại thời gian trường hà nhìn chuyện xảy ra trong quá khứ, không thể tiến vào thời gian đã qua, cũng không thay đổi được những chuyện đã phát sinh trong dĩ vãng.

- Vì sao luyện thành hình dạng chiếc mài, bởi vì nó là vòng tròn, hoàn toàn là một vòng nhân quả.

Vô Cực thiên tôn thúc giục Vô Cực Đạo Trác, tiếp tục bao phủ về thời đại cổ xưa, thản nhiên nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2827: Kiếp Số Khởi Nguyên. (2)

- Thông qua nó, ta có thể đem tịch diệt kiếp do nhân quả hình thành qua các thời đại gợi lên, kéo vào trong Tiên Đạo thời đại, sau đó lại dẫn đường tịch diệt kiếp quay về thời tiền sử, mà ta sẽ không bị liên lụy vào kiếp số, ngược lại có thể dùng hành động này đi tới chung cực đại đạo. Nhưng niên đại càng cổ xưa, càng khó thể gợi lên, lấy thực lực của ta chỉ có thể thông qua tịch diệt kiếp từ Thiên Đạo thời đại tới bây giờ, mà muốn đem kiếp ba tịch diệt kiếp từ Nguyên Đạo thời đại dẫn đường tới Tiên Đạo thời đại, thì cần các vị giúp ta một tay!

Bất tri bất giác, Vô Cực Đạo Trác đã cắt tới thời đại Ma Đạo, Yêu Đạo, Đạo Thần, Nhân Đạo, Hồn Đạo, Cự Linh, Sa Môn, Thánh Đạo, Huyết Tộc…

Vô Cực thiên tôn dần dần cảm giác được thật cố hết sức, sắc mặt ngưng trọng không còn thoải mái như lúc trước.

Chỉ thấy Vô Cực Đạo Trác lại tiếp tục đi về hướng thời đại cổ xưa, lần lượt đem tịch diệt kiếp thời đại Thú Đạo, Khôi Lỗi, Tam Nhãn, Thiên Đạo thông suốt nhau, hình thành một vòng tròn lớn tuần hoàn đến Tiên Đạo thời đại lại từ Tiên Đạo về tới tiền sử!

Đi tới Thiên Đạo thời đại, pháp lực Vô Cực thiên tôn đã đạt tới cuối, vô lực tiếp tục thúc giục đạo trác càng kéo dài về thời đại cổ xưa hơn.

- Chư vị đạo hữu, mời giúp ta một tay!

Từng thiên quân, đạo quân, đạo tôn lần lượt đem pháp lực của mình đánh vào trong đạo trác, uy lực đạo trác nhất thời tăng vọt, tiếp tục hướng thời đại tiền sử đột phá!

Không qua bao lâu, Linh Bảo thời đại bị đột phá, Vô Cực Đạo Trác tiến vào Xiển Đạo, sau đó là Huyền Đạo thời đại, Nguyên Diệt thời đại!

Chờ tới khi đi tới Nguyên Thiên thời đại, các đạo tôn thiên quân đạo quân đều lộ ra vẻ cố hết sức, bọn họ dốc sức thêm lần nữa, làm cho Vô Cực Đạo Trác kéo dài tới Nguyên Khởi thời đại, cuối cùng đã vô năng vi lực, không cách nào tiến thêm một bước.

- Đạo Không đạo hữu?

Vô Cực thiên tôn cao giọng nói.

Đạo Không tiến lên, linh quang tràn ngập, đột nhiên linh quang vô cùng tận tràn vào trong Vô Cực Đạo Trác!

Hắn đã chứng đạo Nguyên Thủy, chứng được đại đạo của mình, pháp lực cuồng bạo khôn cùng, không thua kém Vô Cực thiên tôn, có hắn tương trợ nhất thời đạo trác tiếp tục trướng lên, ầm ầm xuyên thủng Nguyên Đạo thời đại, liên thông tịch diệt kiếp!

Vô Cực thiên tôn nhẹ nhàng thở ra, đưa tay vỗ xuống, chỉ thấy đạo trác bay về hướng Tiên Đạo thời đại.

Tiên Đạo thời đại, thời gian còn đang trôi qua, đạo trác chỉ xuất hiện trong thời gian, mà không xuất hiện trong không gian.

Chỉ thấy đạo trác ông một tiếng, đã cùng thời gian của Tiên Đạo thời đại tan ra chung một chỗ, mà trong Tiên Đạo thời đại không người nào phát hiện.

- Rất nhanh, một đám tiền sử đạo quân chuyển kiếp tới Tiên giới trong Tiên Đạo thời đại sẽ hoảng sợ cảm ứng được tịch diệt kiếp của mình đang chậm rãi đến gần, nhưng bọn hắn lại vô năng vi lực.

Vô Cực thiên tôn ha ha cười nói.

Trước Đạo Quân điện, mọi người nhìn về phía trước, chỉ thấy nơi khởi điểm thời không, chỗ Vô Cực Đạo Trác liên thông, tịch diệt kiếp khủng bố giống như sóng to ngập trời dọc theo phương hướng đạo trác đã ập thẳng tới

Tiên giới!

Tầng tầng kiếp ba tịch diệt kiếp, giống như sóng to gió lớn không ngừng khởi động, đầu tiên là Chú Đạo kiếp ba, sau đó là Ma Đạo, Yêu Đạo…

Mà tầng sau cùng Nguyên Đạo kiếp ba đã càng cao, vô cùng khổng lồ, vô cùng khủng bố!

Mà ở trước mặt kiếp ba hủy diệt hết thảy, Tiên Đạo thời đại vẫn một mảnh yên lặng, sinh linh các tộc, bộ tộc đế quốc, tiên sơn tiên phủ, tiên thành thánh cảnh vẫn cứ như ngày trước.

Luân Hồi đạo tôn nhìn thấy kiếp ba tiền sử, không khỏi rùng mình:

- Nếu kiếp ba đi tới Đạo Quân điện, chỉ sợ chúng ta cũng không ngăn cản được đi?

- Đạo Quân điện chúng ta sừng sững ở cuối thời gian cùng không gian, cần lo lắng cái gì?

Trọng Hòa đạo tôn thản nhiên, cười nói:

- Tiên Đạo thời đại hủy diệt, còn có thời đại khác sinh ra, Luân Hồi sư huynh yên tâm, kiếp ba không khả năng đi tới Đạo Quân điện!

- Đúng là như thế, đạo huynh buồn lo vô cớ!

Mọi người cười nói.

Trên Đại La Thiên, thật nhiều thiên quân đạo quân đem tam giới tế luyện thật lâu, cuối cùng miễn cưỡng đem ba mươi ba tam giới luyện thành bảo tháp cao tam xích, mang về Đại La Thiên.

Bảo tháp ba mươi ba tầng, tuy rằng chỉ cao tam xích, nhưng bên trong cất giấu từng tầng trời, mỗi tầng trời rộng lớn khôn cùng, bên trong sinh hoạt vô số sinh linh tam giới.

Đột nhiên, Vạn Chú đạo quân khẽ nhíu mày, chỉ cảm thấy hết hồn, có một loại cảm giác điềm xấu, loại cảm giác này giống như tịch diệt kiếp thuộc Chú Đạo thời đại ập tới, tràn ngập vẻ bất đắc dĩ cùng sợ hãi.

- Không đúng, không đúng, tịch diệt kiếp Chú Đạo thời đại đã sớm đi qua, như thế nào ta lại đột nhiên sinh ra loại cảm giác này?

Hắn vừa nghĩ tới đây, Thánh Ma đạo quân sắc mặt kịch biến, thất thanh:

- Kỳ quái, ta như thế nào lại cảm ứng tịch diệt kiếp Ma Đạo thời đại đã tới?

Băng Liên thánh mẫu thét to:

- Ta cũng cảm ứng được tịch diệt kiếp Yêu Đạo thời đại, chỉ cảm thấy hết hồn, chỉ sợ sẽ vẫn lạc!

Những đạo quân khác đưa mắt nhìn nhau, không qua bao lâu, Quỷ Nhung, Lê Hoa, Thiên Hi, Viên Thái, Tương Khang, Tỷ Mẫu đều thay đổi sắc mặt, thất thanh kinh hô, mặc dù là Vạn Tượng đạo tổ cũng thất sắc, trong lòng sợ hãi.

Hắn thế nhưng cảm giác được chín tầng tịch diệt kiếp!

Hắn chuyển kiếp chín lần, chín lần thời đại tiền sử chín lần chứng đạo, cảm ứng được chín cỗ tịch diệt kiếp ngày trước!

Nhưng chỉ có họ cảm ứng được tịch diệt chân khí, mà Hồng, Quân, Bỉ Ngạn, Kế Đô, Vân Liên đều không có cảm giác.

- Yên lặng!

Kim quang vô biên xuất hiện, hào quang vạn trượng, Giang Nam ngồi giữa kim quang, gọi nhóm người Vạn Chú hỏi qua, sau một lúc lâu hắn cũng nhíu mày, thấp giọng nói:

- Kỳ quái, như thế nào chỉ có đạo quân chuyển kiếp mới có thể cảm ứng

được chân khí tịch diệt? Chẳng lẽ là Tịch Diệt đạo nhân phá rối?

Trong nội cung Thanh Liên tiên tôn, Càn Nguyên, Tử Hạm, Mông Tốn hướng Thanh Liên hỏi lại một phen, Càn Nguyên nói:

- Nội tử cùng Mông Tốn cảm ứng được tịch diệt kiếp tiền sử đột kích, không biết phải làm sao, bởi vậy tới hỏi sư tôn.

Thanh Liên tiên tôn đứng dậy, cười lạnh nói:

- Tất nhiên là do Tịch Diệt đạo nhân ngồi không yên, đi ra phá rối, mưu toan phát động tịch diệt kiếp hủy diệt Tiên Đạo thời đại. Hắn đây là tự tìm đường chết, vi sư đi gặp Đế Lân, liên thủ tru diệt Tịch Diệt!

Trong Ma giới, Đạo Tàng đạo quân bước nhanh tới bên trong bí cảnh chư thiên của Tịch Diệt đạo nhân, xa xa chứng kiến hắn đang tu luyện, vội vàng quỳ rạp dưới đất cao giọng nói:

- Lão gia tha mạng!

- Đứng lên đi, ta đã biết ý đồ đến của ngươi!

Tịch Diệt đạo nhân mở mắt, thanh âm tràn ngập vẻ tử khí tang lão:

- Ngươi cảm ứng được tịch diệt kiếp, không phải do ta dẫn động mà là một người khác hoàn toàn. Ngươi yên tâm, ngươi còn chưa đến mức phải chết.

Chương 2828: Sát Kiếp Vô Lượng. (1)

Đôi mắt Tịch Diệt mênh mông, nói:

- Thực lực của ta rất nhanh sẽ đạt tới đỉnh phong chưa từng có từ trước tới nay!

Lời này của Tịch Diệt đạo nhân cũng không khoa trương, hắn hiểu rõ tịch diệt vô cùng sâu sắc, thậm chí còn hơn Giang Nam, cảm ứng về tịch diệt mẫn tuệ hơn bất cứ người nào.

Giang Nam, Thanh Liên, Đế Lân còn chưa từng cảm ứng được tịch diệt kiếp các thời đại tiền sử lao tới, nhưng hắn đã cảm ứng được kiếp số, hơn nữa còn cảm ứng được là hai mươi hai tịch diệt kiếp!

Hắn là sinh linh thời đại Nguyên Diệt, bên trong hai mươi hai tịch diệt kiếp trong lịch sử, có mười chín lần hắn từng trải qua. Còn có Nguyên Thiên, Nguyên Diệt cùng Nguyên Đạo thời đại là hắn chưa biết, hơn nữa Nguyên Diệt thời đại cùng Huyền Đạo thời đại tuy hắn từng trải qua, nhưng lúc đó nghiên cứu Tịch Diệt đại đạo không sâu, khi đó còn chưa trở thành Tịch Diệt đạo nhân.

Hắn chân chính chủ tể tịch diệt kiếp, thực tế chỉ có mười bảy lần.

Mà bây giờ hắn cảm ứng được hai mươi hai lần tịch diệt kiếp đang lao tới Tiên Đạo thời đại, nhất là Huyền Đạo, Nguyên Diệt, Nguyên Thiên, Nguyên Khởi cùng Nguyên Đạo thời đại, như vậy càng có thể bù đắp thêm thiếu sót của hắn!

Mấu chốt nhất vẫn là tịch diệt kiếp của Nguyên Đạo thời đại, đó là một lần hạo kiếp ngập trời, ngay cả hai trăm tôn đạo quân của Nguyên Đạo thời đại đều không ngăn cản được đại kiếp nạn, nhưng ảnh hưởng với hắn lại vô cùng trọng yếu, có thể giúp hắn giải thích được hết thảy bắt nguồn từ thời đại

Nguyên Đạo, cùng tinh túy tinh hoa Tịch Diệt đại đạo!

Hai mươi hai tịch diệt kiếp chưa đi vào Tiên giới, cũng đã làm cho thực lực của hắn tăng lên mãnh liệt, có thể nghĩ nếu hai mươi hai kiếp số toàn bộ đi tới, thực lực của hắn sẽ tăng lên kinh khủng cỡ nào, tuyệt đối vượt xa bất kỳ thời nào trong tiền sử!

- Trận đại kiếp nạn này đối với ta mà nói đúng là mưa đúng lúc, tịch diệt kiếp chung cực cũng không còn là sồ hình, mà là tịch diệt kiếp chung cực chân chính!

Tịch Diệt mở ra song chưởng, lẩm bẩm:

- Tiên Đạo thời đại, hết thảy thời đại đều sẽ tịch diệt…từ xưa tới nay sinh linh chết trong tay ta, ta cần các ngươi sống lại, trợ giúp ta hoàn thành nghiệp lớn lần này, Tịch Diệt tiên đạo!

Đạo Tàng đạo quân quỳ rạp dưới đất, ngẩng đầu lén lút nhìn lên, chỉ thấy sau lưng Tịch Diệt đạo nhân hiện lên một thân ảnh thật lớn, thân người tám xúc tu vô cùng sáng ngời. Xúc tu quanh thân tung bay, vô số xúc tu tối đen huy vũ trong hư không, đào trộm năng lượng Tiên giới, hấp thu năng lượng tịch diệt kiếp tiền sử, chính là thân thể Thần Mẫu đạo quân!

Thân thể Thần Mẫu chính là thần khí tạo hóa luyện chế từ Đạo Thần thời đại, dùng vượt qua tịch diệt kiếp, là chúng sinh thần đạo tạo hóa.

Sau khi Thần Mẫu đạo quân bị giết, sau đó bị Tịch Diệt đạo nhân cướp đoạt, hiện giờ trải qua Tịch Diệt tế luyện, uy lực tăng hơn trước không biết bao nhiêu lần. Hiện tại chân khí tràn ngập, không kém tiên thiên chí bảo!

Tịch Diệt cũng không tinh thông tạo hóa, chỉ tinh thông tịch diệt, bởi vậy thần khí tạo hóa này đối với hắn mà nói vô cùng trọng yếu!

Thân thể Thần Mẫu vừa ra, Ma Cổ cũng xuất hiện, Ma Cổ mang hình thái tịch diệt chung cực, giống như đại ma bàn, một mặt còn lại là vô số ma nhãn, mà ở thân trống còn có vô số sinh linh vặn vẹo uốn éo bị xem như bức tranh!

Những sinh linh này đều chết trong tay Tịch Diệt đạo nhân, bị hắn luyện nhập vào trong Ma Cổ.

Chỉ thấy Ma Cổ càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều khuôn mặt sinh linh rậm rạp xuất hiện trên mặt trống, trong đó có thật nhiều đạo quân thiên quân, số lượng đông đảo, làm da đầu tê dại.

Một đám thần hồn từ trong Ma Cổ bay lên, gào thét rơi vào trong thân thể Thần Mẫu!

Tịch Diệt hét lớn một tiếng, chỉ thấy năng lượng cuồn cuộn bắt đầu khởi động, năng lượng Tiên Đạo thời đại cùng tịch diệt kiếp tiền sử khiến người kinh hãi rót vào trong thân thể Thần Mẫu, làm bụng Thần Mẫu trướng lên.

Ba ba ba…

Từng xúc tu không ngừng mấp máy, sản sinh từng nhục cầu thật lớn.

Xúc tu huy vũ khắp bầu trời, không ngừng di động, chỉ thấy nhục cầu ngày càng nhiều, càng rậm rạp, xếp thành hàng, trong đó tuyệt đại đa số nhục cầu tràn ngập chân khí thiên quân, còn có một ít nhục cầu mơ hồ lộ ra chân khí khủng bố của đạo quân!

Trong cơ thể Thần Mẫu càng nhiều xúc tu bay ra, xỏ xuyên qua chín mươi chín tầng trời mà Tịch Diệt đạo nhân tạo ra, liên tục đẻ trứng khắp các không gian, sinh ra từng nhục noãn mang theo khí tức tiên quân tiên vương!

Càng đáng sợ hơn chính là, có chút nhục noãn thậm chí đã tiếp cận thiên tôn, đó là khí tức đế tạo giả Vô Nhân cấm khu tại Nguyên Đạo thời đại!

Thái La đạo quân, Thần Dị đạo quân ở thời đại Nguyên Đạo, là cường giả sáng tạo Vô Nhân cấm khu, thế nhưng lại bị thần khí tạo hóa Thần Mẫu sáng tạo tái hiện đi ra!

Ngoài ra còn có chân khí cường giả Nguyên Khởi, Nguyên Thiên cùng Nguyên Diệt thời đại, chỉ hơi yếu hơn mấy người Thái La một bậc!

Trong tịch diệt kiếp Thú Đạo thời đại, Tịch Diệt đạo nhân xâm nhập Vô Nhân cấm khu, đại chiến cùng người sáng lập, thế cho nên Thái La, Thần Dị đều vẫn lạc, mà nay thông qua thân thể Thần Mẫu hắn chuẩn bị phục sinh cho những người này!

Nhưng nhóm người này quá mạnh mẽ, mặc dù là Tịch Diệt đạo nhân trọng luyện Thần Mẫu, đem Thần Mẫu tăng lên trình tự gần tiên thiên chí bảo, muốn tái sinh cho Thái La nhưng cũng cần phải có thời gian.

Đạo Tàng đạo quân nhìn thấy cảnh này da đầu tê dại, đứng bất động tại chỗ, không dám ngẩng đầu nhìn lên.

Năng lượng trong cơ thể Tịch Diệt đạo nhân thật quá kinh khủng, tuy Thần Mẫu có thể chế tạo ra đạo quân, thiên quân, nhưng tiêu phí thời gian thật dài lâu, căn bản không thể so sánh với cảnh tượng trước mắt!

Ở trong tay Tịch Diệt đạo nhân, Thần Mẫu biến thành một cỗ máy móc sinh sản, đem những cường giả từng bị hủy diệt trong tay Tịch Diệt liên tục chế tạo không ngừng!

Tịch Diệt chế tạo những người này cũng không phải là người chân chính, không phải tái hiện đại đạo của họ, mà là dùng đại đạo làm chủ yếu, biến thành chân khí tịch diệt âm trầm khủng bố, làm người tuyệt vọng!

- Vô luận là ai gọi lên đại kiếp nạn này, ta đều phải cảm ơn hắn.

Nhục noãn tiên vương, tiên quân nổ tung, tiếp theo nhục noãn thiên quân lần lượt vỡ ra, từng thiên quân, tiên quân cùng tiên vương lây nhiễm ma tính thâm trầm đứng lên khỏi nhục noãn, trầm mặc, không nói một lời, chỉ còn thanh âm Tịch Diệt quanh quẩn:

- Không có hắn phát động trường hạo kiếp này, ta nghĩ muốn tiêu diệt Tiên Đạo thời đại cơ hồ là không khả năng. Một khi đã như vậy, ta liền làm cho trường hạo kiếp này càng thêm mãnh liệt một ít! Hài nhi môn, là nên đi ra ngoài biểu diễn sức mạnh tịch diệt của ta!

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đám nhục noãn nổ tung, càng nhiều thiên quân đi ra, biến thành đại quân do Tịch Diệt đạo nhân tạo thành!

Bên trong chín mươi chín trọng thiên bí cảnh của Tịch Diệt, hư không chấn động, chỉ thấy vô số Tịch Diệt thú từ trong hư không chui ra, số lượng đông đúc khiến da đầu tê dại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2829: Sát Kiếp Vô Lượng. (2)

Tịch Diệt nhìn Đạo Tàng, thanh âm chấn động:

- Đạo Tàng, mang theo bọn hắn đi phá hủy Tiên Đạo thời đại đi thôi, viện quân của ngươi sẽ liên tục tràn tới, thậm chí đạo quân cũng sẽ liên tục xuất hiện trợ giúp ngươi!

- Tôn pháp chỉ!

Đạo Tàng đứng dậy, từng thiên quân xoay người nhảy lên Tịch Diệt thú, mà tiên vương tiên quân đều giữ im lặng nhảy lên Tịch Diệt thú, suất lĩnh hàng ngàn yêu thú bay ra khỏi chín mươi chín trọng thiên!

Bao năm nay Ma giới cũng không hề bình tĩnh, cường giả Ma giới trời sinh dũng mãnh, một lời không hợp liền vung tay, các thế lực lớn liên tục thảo phạt, cạnh tranh tàn khốc, nhưng Tiên Ma nhị giới vẫn khai chiến không ngừng.

Mặc dù là vậy cũng không xảy ra cuộc chiến đại quy mô như lần trước, đều chỉ là chiến dịch do thiên quân suất lĩnh với quy mô nhỏ mà thôi.

Một ngày này, hư không đột nhiên nổ tung, chỉ thấy hàng triệu Tịch Diệt thú đông đúc theo Đạo Tàng đạo quân suất lĩnh, đánh thẳng vào Ma tộc thánh địa, đại quy mô cướp sạch giết hại.

Vô số thần hồn bị cắn nuốt, đại lục bị cắn phệ không còn, thiên quân Ma giới gặp phải cỗ thế lực này thậm chí không có khí lực giãy dụa, trực tiếp bị cắn nuốt!

Trong lúc nhất thời Ma giới đại loạn, từng thánh cảnh, từng đế quốc, từng đại giáo lần lượt cầu viện, mời những vị Ma giới đạo quân quy ẩn tái hiện.

Từng vị đạo quân cổ xưa tái thế, đại chiến sát phạt, bao vây tiễu trừ Tịch Diệt đại quân, song phương xây dựng sát phạt đại trận, nhiều lần giao phong, nhưng làm người bất ngờ chính là Tịch Diệt đại quân chẳng những không hề suy yếu, ngược lại càng ngày càng mạnh, thậm chí dần dần có thật nhiều đạo quân lây nhiễm chân khí tịch diệt xuất hiện, giết đi vài đạo quân Ma giới, khiến đạo quân vẫn lạc, thiên quân tử vong không biết bao nhiêu!

Ma giới người người cảm thấy bất an, Ma giới dưới trướng Thanh Liên tiên tôn kết hợp cùng dưới trướng Đế Lân, muốn giết chết người của Đạo Tàng, Đạo Tàng chính là cường giả thần toán Thiên Đạo thời đại, xuất quỷ nhập thần, làm cho bọn họ liên tục vồ hụt, trái lại thật nhiều đại giáo, đế quốc cùng chư thiên bị nhổ tận gốc, từng tòa tinh vực hóa thành tro tàn, hài cốt khắp nơi trên đất, sinh linh tử vong nhiều không kể xiết.

Mà phe phái đạo quân dưới trướng Đại La Thiên cũng có thế lực khổng lồ trong Ma giới, tỷ như Định Quang ma triều dưới trướng Vạn Chú, ma triều của Nguyệt Bột ma quân dưới trướng Kế Đô, Đăng Hồn Lĩnh của Vạn Chú đạo quân, Ma môn đại giáo của Thánh Ma đạo quân, Quỷ Nhung đạo quân cùng Lê Hoa thánh mẫu đều có thế lực trong Ma giới, đều tự xây dựng thánh địa thánh cảnh cùng chư thiên huy hoàng nhất thời trong Ma giới.

Những thế lực này đều bị xâm chiếm, không biết bao nhiêu sinh linh chết thảm.

Vô luận là Kế Đô hay Thánh Ma, Vạn Chú đều lần lượt khởi hành rời khỏi Đại La Thiên chạy về Ma giới, đối kháng Tịch Diệt đạo quân của Đạo Tàng suất lĩnh.

Mà những đạo quân khác của Đại La Thiên, như Hồng, Quân, Bỉ Ngạn, Tịch Ứng Tình, Vạn Vật, Linh Châu, Vân Liên đều hạ trần chuẩn bị chiến tranh, trận sát kiếp vô lượng này rốt cục lộ ra manh mối!

- Nguyên Thủy thiên tôn, Tịch Diệt đạo nhân nhấc lên trận hạo kiếp này, ta cùng tiên tôn tính toán tru diệt hắn, miễn làm hại Tiên Đạo chúng sinh. Ta cùng ngươi liên thủ, đạo quân của ba thế lực chúng ta đối phó nanh vuốt của

Tịch Diệt, mà ba chúng ta cùng đánh chết Tịch Diệt đạo nhân.

Trên Đại La Thiên, Đế Lân nhìn Giang Nam nói:

- Ta cùng tiên tôn mặc dù có thực lực đối phó hắn, nhưng không thể hoàn toàn tru diệt hắn, không thể mười phần nắm chắc, bởi vậy muốn mời đạo hữu viện thủ. Nếu có thiên tôn xuất thủ tương trợ, tru diệt Tịch Diệt đạo nhân không khó.

Giang Nam nói:

- Tịch Diệt đạo nhân tàn sát sinh linh, Đại La Thiên tự nhiên không thể không quản tới, thật nhiều đạo quân dưới trướng của ta đã hạ trần, chuẩn bị tiêu diệt nhất mạch của Tịch Diệt. Nhưng mà…có phải do chính Tịch Diệt khơi dậy tịch diệt kiếp tiền sử phá hủy Tiên Đạo thời đại hay không, bên trong chỉ sợ có vấn đề. Ta hiểu biết Tịch Diệt đại đạo chỉ sau Tịch Diệt đạo nhân, tuy hắn tinh thông Tịch Diệt đại đạo, nhưng còn chưa có pháp lực lớn như vậy có thể khơi lên tịch diệt kiếp tiền sử tới nơi này. Huống hồ hắn chưa từng trải qua Nguyên Đạo, Nguyên Khởi, Nguyên Thiên thời đại, làm sao có khả năng khơi dậy tịch diệt kiếp những thời đại đó?

- Chậm trễ thời gian càng dài, thực lực Tịch Diệt càng mạnh, càng khó đối phó. Nếu hai mươi hai tịch diệt kiếp tiền sử tràn tới, căn bản không khả năng diệt trừ hắn!

Thanh Liên tiên tôn quả quyết nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn, chúng ta chỉ đến hỏi ngươi có ra tay hay không, thật sự không yêu cầu ngươi liên thủ với chúng ta. Nhất định phải diệt Tịch Diệt, chỉ cần ngươi đừng phá rối là được.

Giang Nam khẽ nhíu mày, không vui nói:

- Tiêu diệt Tịch Diệt là hành động đại nghĩa, trăm lợi không hại, ta sao ngăn trở hai vị? Nhưng ta chỉ muốn nói hắn không phải là người gợi lên tịch diệt kiếp, nhất định phải là một người khác hoàn toàn…

- Tiêu diệt Tịch Diệt đương nhiên là không có hại, chỉ cần ngươi đừng thêm phiền, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Thanh Liên đứng dậy nói:

- Việc này không nên chậm trễ, Đế Lân, ta cùng ngươi đi tru diệt hắn, luyện thành tro bụi. Chỉ cần diệt hắn, hai mươi hai kiếp ba tiền sử sẽ quay trở về, sẽ không nguy hại tới Tiên giới!

Đế Lân do dự, đứng dậy nói:

- Nếu thiên tôn không muốn ra tay, như vậy trợ giúp chúng ta ngăn cản Vô Cực thiên tôn cùng Đạo Không thiên tôn, miễn cho hai người họ nhân cơ hội đánh lén.

Giang Nam đứng dậy nói:

- Ta cũng tính toán đi xem Đạo Quân điện, đứng ở nơi giao tiếp thời gian cùng không gian, nhìn xem trường hạo kiếp lần này rốt cục là chuyện gì xảy ra. Nếu Vô Cực cùng Đạo Không ra tay với các ngươi, ta tự nhiên sẽ ngăn trở bọn hắn.

Hàng ngàn tinh hệ, tinh vực Ma giới vũ trụ bị Tịch Diệt đại quân cắn nuốt, từng tòa thánh địa, chư thiên biến thành tuyệt cảnh thiên nhân ngũ suy, không còn thân ảnh, ngoại trừ Tịch Diệt thú những sinh linh khác căn bản không thể sinh tồn.

Trước mắt náo động còn chưa lớn, đối với Ma giới vũ trụ mà nói chính là một góc băng sơn, nhưng Tịch Diệt đại quân là tiên quân, tiên vương, thiên quân, đạo quân kết hợp, số lượng cực lớn, càng ngày càng nhiều, theo thời gian trôi qua, chỉ sợ náo động sẽ ngày càng lớn!

Đinh Linh đạo mẫu giáo chủ cùng Phục Ly giáo chủ tập kết đại quân đón đánh, lại phân người đi mời thật nhiều đạo quân rời núi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2830: Bệ Hạ, Ngươi Đã Trở Lại (1).

Bởi vậy Đinh Linh cùng Phục Ly đi mời người chỉ phải lựa chọn những người ở gần nhất, nhưng mặc dù là vậy cỗ thế lực của họ cũng không tầm thường, hơn năm mươi đạo quân, hơn hai ngàn thiên quân, tiên quân tiên vương càng vô số kể.

Kế Đô, Nguyệt Bột, Định Quang, Thánh Ma, Vạn Chú, Lê Hoa, Quỷ Nhung đã bắt đầu tập kết, điều động đại quân đánh về phía đại quân Tịch Diệt.

Trên nửa đường bọn họ tụ lại cùng đại quân của Đinh Linh cùng Phục Ly. Chỉ thấy ở đối diện đạo quân san sát, đều tự suất lĩnh một chi đại quân, các đạo quân muôn hình vạn trạng, cường giả tập hợp, thiên quân nhiều vô số kể.

Kế Đô không khỏi cảm khái nói:

- Thế lực Thanh Liên tiên tôn thật sự là khủng bố, chỉ vài tháng thời gian ngắn ngủi đã có thể điều động quân đội khổng lồ như thế, so với chúng ta mạnh hơn nhiều.

Bên bọn họ đều là thế lực Ma giới vũ trụ, chỉ có hơn mười đạo quân, thiên quân trên dưới một trăm người, quân lực càng không hùng hậu bằng Đinh Linh cùng Phục Ly.

- Nếu chúng ta ba lộ liên quân, chi bằng cần một người đầu lĩnh, nếu không đánh loạn khắp nơi, chỉ bị đánh bại từng nhóm.

Phục Ly giáo chủ đề nghị:

- Đinh Linh đạo mẫu là thần thánh nhờ vào số mệnh công đức mà sinh, tinh thông thần toán, mời làm đầu lĩnh quyết đấu cùng Đạo Tàng.

Nhóm người Kế Đô đều gật đầu đồng ý, nói:

- Đạo Tàng chính là cường giả thần toán, tinh thông thiên đạo đạo diệu, không người có thể so sánh. Chỉ bằng dùng thần toán khắc thần toán, mới có thể thủ thắng.

Đinh Linh cũng không từ chối, tập hợp ba lộ đại quân bao vây tiễu trừ Đạo Tàng, nhưng Đạo Tàng cũng không tầm thường, một thân tu vi thông thiên triệt địa, thần toán kinh người, đã biết các lộ đại quân muốn tiến hành đả kích hắn, liền xé nhỏ quân lực, đem Tịch Diệt thú cùng tiên vương, tiên quân, thiên quân giao cho một đạo quân do Tịch Diệt đạo nhân chế tạo nắm giữ, phân hóa thành từng nhánh quân đội.

Các lộ Tịch Diệt đại quân tránh né chủ lực ba liên quân, phóng ra mọi nơi, sau khi bình định một mảnh tinh vực liền rời đi, chỉ lưu lại một mảnh hoang tàn tràn ngập chân khí tịch diệt, không còn sinh linh nào sống sót.

Nhóm người Đinh Linh, Phục Ly đều chặn đánh được vài chi đại quân, nhưng sau tính toán lại, thánh địa cùng chư thiên thế lực mình bị giết, tổn thất nặng nề.

Đinh Linh nhìn chằm chằm Đạo Tàng mà chiến, hai cường giả thần toán giao phong, Đinh Linh không chiếm được tiện nghi, bị Đạo Tàng liên tục đào thoát, mà ba phương liên quân không ngừng bị cắt xén.

Dù sao thánh địa chư thiên bị tiêu diệt đều là dưới trướng bọn họ, mà người chết cũng là thủ hạ của họ.

Thánh Ma nói:

- Kế Đô ma tổ, trình độ thần toán của Đinh Linh không bằng Đạo Tàng, nàng lại chỉ lo truy kích hắn, nếu còn tiếp tục như vậy chỉ sợ thực lực của chúng ta trong Ma giới đều bị nhổ tận gốc, căn cơ không còn sót lại chút gì.

Kế Đô gật đầu, nói:

- Ai cùng ta đi Tiên giới, mời Quỷ Bà Thiên tới?

- Đệ tử đi!

Nguyệt Bột nữ quân vội vàng cười nói.

Nàng cũng là đạo quân, nhưng do Kế Đô bồi dưỡng nuôi lớn, bởi vậy khi nói chuyện vẫn tự xưng đệ tử.

- Ngươi đi mời Quỷ Bà Thiên, sẽ không tránh khỏi bị Đạo Tàng tính kế, Đạo Tàng thần toán tuyệt hay, ngay cả Đinh Linh cũng không làm gì được, hắn nhất định nửa đường chặn giết ngươi.

Kế Đô trầm ngâm một thoáng, lấy ra Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ giao cho nàng, nói:

- Tịch Diệt đại đạo là khắc tinh toàn bộ đại đạo, giao thủ cùng người của Tịch Diệt đại đạo dù cho tu vi ngang nhau cuối cùng vẫn sẽ bại vong trong tay đối phương. Thực lực của ngươi không kém, nhưng còn chưa đủ chạy thoát sự đuổi giết của Đạo Tàng, đạo đồ này ta trải qua hơn tỷ năm tế luyện, cách đây không lâu được phụ thần truyền thụ, rốt cục luyện thành linh bảo, ngươi mang theo, Đạo Tàng không giết được ngươi.

Sắc mặt Nguyệt Bột ngưng trọng, thu lấy Sát Đạo Đồ, lập tức chạy đi Tiên giới, hơn mười ngày sau quả nhiên trong hư không truyền ra chân khí thối rữa, xuất hiện năm tịch diệt đạo quân, chính là đạo quân tiền sử mà Tịch Diệt đạo quân chế tạo, hướng nàng giết tới.

Nguyệt Bột dùng Sát Đạo Đồ giết ra trùng vây, không ngờ lại rơi vào trong mai phục khác, bị mấy tịch diệt đạo quân suất lĩnh mấy ngàn vạn Tịch Diệt thú cùng cường giả vây công.

Nguyệt Bột toàn lực thúc giục Sát Đạo Đồ, may mắn giết ra trùng vây, kết quả lại bị chi đại quân ngăn lại, Nguyệt Bột hợp đánh một trận tử chiến, bị trọng thương, cơ hồ chết trong đại quân, may mắn Kế Đô xa xa thúc giục Sát Đạo Đồ trợ nàng đột phá một tòa sát trận.

Liên tục ba lượt chặn giết làm Nguyệt Bột mỏi mệt không chịu nổi, hơn nữa còn bị thương nặng, nhìn thấy đã sắp tới Tiên giới, đột nhiên phía trước tinh kỳ tung bay, lại có một chi đại quân xuất hiện.

Nguyệt Bột không khỏi tuyệt vọng:

- Mạng ta xong rồi!

- La Sát nữ đế, chúng ta phụng mệnh Quỷ bà bà ở đây chờ ngươi.

Một đạo quân từ trong đội ngũ đi ra, cười nói:

- Không nghĩ tới đạo hữu quả nhiên chạy về hướng bên này!

Nguyệt Bột đang định tế lên Sát Đạo Đồ, nhìn thấy người quen, không khỏi mừng rỡ:

- Nguyên lai là Đạo Càn đạo hữu! Quỷ bà bà cho các ngươi chờ ta ở đây sao?

Đạo Càn là sinh linh Đại Tân sinh chứng đạo, cùng vai vế với Nguyệt Bột, hai người từng gặp mặt nhau tại Đại La Thiên.

Đạo Càn vội vàng đón Nguyệt Bột đi vào, nói:

- Quỷ bà bà thần toán, đã tính ra ngươi sẽ tới, lệnh chúng ta tới nghênh đón.

Tiên quân thiên quân dưới trướng hắn đông đảo, binh nhiều tướng mạnh, thật nhiều tướng sĩ chứng kiến dung mạo của Nguyệt Bột thất hồn lạc phách, nhìn chằm chằm vào nàng không dời ánh mắt.

Đạo Càn thu quân về triều, chờ khi đi vào tiên đình của Vân Liên, chỉ thấy quần tiên tập hợp, cả triều văn võ đều đủ mặt, mọi người phân nhau ngồi xuống.

Mọi người nhìn thấy hình dáng của Nguyệt Bột, đều thất thần, thầm khen

một tiếng.

Nguyệt Bột gặp qua Vân Liên, hai nữ đế đều là đạo quân, Nguyệt Bột cảm ơn Quỷ Bà Thiên, nói:

- Sư tôn Kế Đô khẩn cầu bà bà tương trợ.

Quỷ Bà Thiên cười hắc hắc nói:

- Một mình lão thân đi đối phó Đạo Tàng chỉ tàm tạm mà thôi, muốn nắm chắc chi bằng đi mời Càn Khôn tiểu tử.

Trong lòng Nguyệt Bột chấn động, vội vàng nói:

- Là Tiềm Long quân sư dưới trướng Nguyên Thủy thiên tôn năm đó sao?

Quỷ Bà Thiên gật đầu, nói:

- Lão tiểu tử đó mỗi ngày đều nị cùng Bỉ Ngạn nương nương ân ái, luyến tiếc rời núi, chi bằng nữ quân đi cùng ta tới thỉnh hắn.

- Việc này không nên chậm trễ, mời bà bà mau chóng khởi hành!

Qua không lâu, Nguyệt Bột mang theo Quỷ Bà Thiên đi tới thánh cảnh của Bỉ Ngạn nương nương, Bỉ Ngạn tự mình tiếp đãi, cười nói:

- Bà bà vì sao mà đến?

- Đến mượn nam nhân của nương nương dùng một chút.

Quỷ Bà Thiên cười nói.

Sắc mặt Nguyệt Bột cổ quái, Bỉ Ngạn cũng biết Quỷ Bà Thiên nói chuyện không hề e dè, cười nói:

- Thì ra là thế. Lão gia nhà ta đang nghe khuyển tử giảng đạo, ta gọi hắn đi ra là được.

Nguyệt Bột khó hiểu:

- Lão gia nghe đứa con giảng đạo, đây là đạo lý gì?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2831: Bệ Hạ, Ngươi Đã Trở Lại (2).

Quỷ Bà Thiên thấp giọng nói:

- Càn Khôn lão tổ vẫn là tiên quân, mà con của hắn là Vũ Uyên đạo quân, một ngón tay là có thể giết chết hắn, làm lão tử mà bổn sự tệ hại, tự nhiên phải nghe đứa con giảng đạo.

Đang nói chuyện, Càn Khôn lão tổ đã tới, Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Nguyên Thủy đại lão gia mệnh ta và ngươi đi Ma giới trợ Kế Đô ma tổ một tay.

Trong lòng Nguyệt Bột kinh ngạc, Càn Khôn lão tổ cười nói:

- Nguyên lai là thiên tôn lão gia mệnh lệnh, ta không dám không theo, nhanh chóng đi thôi.

Trong lòng Nguyệt Bột càng thêm kinh ngạc, đợi khi đi tới Ma giới, rốt cục không kìm nén được liền hỏi, Quỷ Bà Thiên truyền âm nói:

- Lão tiểu tử này thật lười, nếu ngươi nói là Kế Đô đi thỉnh hắn, hắn khẳng định không chịu rời núi, chi bằng lấy Nguyên Thủy đại lão gia mới có thể mời được hắn.

Qua hơn mười ngày, nhóm người Kế Đô nhìn thấy Nguyệt Bột mang theo Quỷ Bà Thiên cùng Càn Khôn lão tổ chạy về, không khỏi mừng rỡ, lúc này giao hết binh quyền cho Càn Khôn, nói:

- Có hai vị ở đây, ta rốt cục có thể giảm đi tâm lực. Ta cùng ngươi đi gặp Phục Ly với Đinh Linh đạo mẫu!

Đinh Linh nhìn thấy Quỷ Bà Thiên, trong lòng cả kinh, nói:

- Bà bà có thủ đoạn nào có thể đối phó Đạo Tàng?

Quỷ Bà Thiên cười hắc hắc nói:

- Đạo Tàng tiểu tử thần toán còn kém hơn lão thân một bậc, thần toán của hắn tính ra thất trọng, bày ra thất trọng tuyệt sát, nếu như Ma Ha không chết, liên thủ với hắn có thể tính ra bát trọng, mà lão thân thì có thể tính ra cửu trọng, lần này lại có quân sư tương trợ, nhất định làm Đạo Tàng chạy không thoát.

- Trong thần toán có thất trọng bát trọng cùng cửu trọng, là thần toán thế nào?

Phục Ly hỏi.

- Thần toán thất trọng bát trọng chủ yếu tính ra hết thảy những chuyện sẽ xảy ra trong kế hoạch của mình, chạy không thoát.

Quỷ Bà Thiên cười nói:

- Nhưng còn có một tuyến sinh cơ có thể đào thoát ra ngoài. Mà cửu trọng là thiên sát cơ tẩu long xà, sát khí cùng nhau, không có con đường sống, cho dù đạo quân rơi vào tính kế cũng phải thân tử đạo tiêu! Lão thân không sát sinh, chỉ cùng Đạo Tàng đấu một trận, có bắt giữ được hắn hay không phải xem bản lĩnh của các ngươi.

Đinh Linh trầm mặc nói:

- Hết thảy đều nghe bà bà phân phó.

Vào lúc này trên Đại La Thiên, Giang Nam đứng dậy cất bước đi ra không trung, Đại La Thiên theo hắn mà động, cả Đại La Thiên lập tức hóa thành bảo kiếm giắt bên hông của hắn.

Giang Nam đi vào tận sâu trong thời không, dọc theo thời gian đi qua, không qua bao lâu đi tới cuối thời gian không gian, bên ngoài Đạo Quân

điện.

Trước Đạo Quân điện, một nữ tử phong hoa tuyệt đại đứng nơi đó, ánh mắt dừng trên người của hắn, trong nháy mắt tràn ngập vô số năm tháng nhu tình.

- Bệ hạ, ngươi đã trở lại?

Thiên Phi đạo tôn lần đầu tiên lộ ra tươi cười, nơi chung kết không gian cùng thời gian, giống như lập tức sáng rỡ.

Trong mắt nàng sương mờ mênh mông, nhìn thấy Giang Nam như mộng ảo đi tới, giống như năm xưa nhìn theo bóng lưng vị hoàng đế kia rời đi, chỉ cảm thấy bao nhiêu năm chờ đợi, rốt cục có hồi báo.

- Bệ hạ, ngươi đã trở lại.

Nàng nhẹ giọng nói.

Giang Nam đi tới cạnh nàng, trên mặt lộ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Ân, ta đã trở về, Thiên Phi.

Thân thể mềm mại của Thiên Phi run rẩy, thân hình cảm giác vô lực, chậm rãi ngồi xuống, tay đặt trên đầu gối, nước mắt tràn ra.

Một câu này, nàng chờ đợi quá lâu.

Hơn trăm tỷ năm chờ đợi trước Đạo Quân điện, chỉ vì lời hứa hẹn ta sẽ trở lại ngày trước.

Sắc mặt Giang Nam bình tĩnh, không hề dao động, nhưng trong lòng bốn bề sóng dậy, khi hết thảy đều bị phá hủy trong tịch diệt kiếp chung cực cuối cùng, hắn gặp Đế Giang, Giang Thái Khư, đã đáp ứng đối phương muốn cho Thiên Phi đạo tôn phải sống sót thật tốt.

Câu nói vừa rồi chính là vì tạo cho Thiên Phi lý do sống sót.

Giang Thái Khư phong hoa tuyệt đại cũng không còn sống trở về.

Giang Nam đứng trước Đạo Quân điện, nhìn về thời gian quá khứ, không khỏi động dung, hắn thấy được kiếp ba cuồn cuộn từ Nguyên Đạo thời đại tới Chú Đạo thời đại đang ầm ầm lao tới.

Cảnh tượng này vô cùng bao la hùng vĩ, kiếp ba phá hủy vô số thời đại lại bị một loại lực lượng quỷ dị gợi lên, hướng Tiên Đạo thời đại tràn tới!

Sau đó, hắn nhìn thấy Vô Cực Đạo Trác xuyên qua bên trong thời gian!

- Thì ra là thế, ta hiểu được.

Giang Nam ngây ra, lập tức tỉnh ngộ, lẩm bẩm nói:

- Tự gây nghiệt, không thể sống.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng cười to truyền tới, từng đạo quân trong điện nối đuôi nhau đi ra, Vô Cực thiên tôn cùng Đạo Không thiên tôn bước ra Đạo Quân điện, Vô Cực sung sướng cười nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn, cái gì mà tự gây nghiệt không thể sống? Hay là thiên tôn đang nói chính mình gây nghiệp chướng, xâm nhập Đạo Quân điện chui đầu vô lưới?

Giang Nam xoay người, ánh mắt đảo qua trên mặt Vô Cực thiên tôn, lại dừng trên mặt Đạo Không thiên tôn, lạnh nhạt nói:

- Ta vốn cho rằng là Tịch Diệt gợi lên kiếp số lần này, sau lại suy nghĩ Tịch Diệt không có thực lực như vậy, có thể đem cả kiếp ba của Nguyên Đạo cũng hấp dẫn tới. Bởi vậy muốn tới Đạo Quân điện xem qua một chút, không nghĩ tới quả nhiên là Vô Cực thiên tôn gây nghiệp chướng, gợi lên kiếp ba. Phá hủy Tiên Đạo thời đại, Vô Cực thiên tôn, hành động lần này của ngươi chẳng những phá hủy Tiên Đạo thời đại, cũng đem cả Đạo Quân điện phá hủy, ngay cả ngươi cũng không sống sót, chẳng phải tự gây nghiệt, không thể sống?

Vô Cực thiên tôn cười ha ha, tự phụ nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn, uy lực đạo trác của ta ngươi không thể tưởng tượng, hơn nữa kiếp số này ta thu phát do tâm, chỉ cần phá hủy Tiên Đạo thời đại, ta liền thúc giục đạo trác đem hai mươi hai kiếp ba đuổi về tiền sử. Căn bản sẽ không làm ảnh hưởng tới Đạo Quân điện!

- Ngu xuẩn, tự đại, cho rằng mình là trung tâm, có thể thao tác hết thảy.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Vô Cực, sau tịch diệt kiếp chung cực, ta gặp được thi thể hoặc là di tích của Đế, Tôn, Đạo Không cùng đám người lão thỏ tử, chỉ riêng chưa từng gặp qua thi thể của ngươi, có thể thấy được ngay trước khi tịch diệt kiếp bùng nổ ngươi đã chết rồi. Ngươi cho rằng mình nắm trong tay hết thảy, không biết mình mới là kẻ chết nhanh nhất.

Vô Cực thiên tôn nhíu mày, nói:

- Ngươi đang nói bậy bạ gì đó?

Giang Nam nhìn Đạo Không thiên tôn, lộ ra vẻ châm chọc, lạnh nhạt nói:

- Đạo Không đạo hữu, Đạo Quân điện đã khó bảo toàn, tiếp qua một lát các ngươi sẽ phát hiện tòa thánh điện này không còn sừng sững tại cuối không gian thời gian, mà sẽ cùng thời đại của Tiên Đạo dung hòa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2832: Tự Gây Nghiệt, Không Thể Sống.

Đạo Không cùng các đạo quân từng đi xem trường hạo kiếp kia, mặc dù là thiên tôn hoặc là người chứng đạo Nguyên Thủy như Đạo Không, đều cảm giác được hung hiểm, sợ hãi.

Nhưng Giang Nam nói trận tịch diệt kiếp chung cực này do chính bọn họ khởi lên, Đạo Không có chút không tin.

Trọng Hòa đạo tôn cười nói:

- Nói chuyện giật gân! Nguyên Thủy thiên tôn, Đạo Quân điện đã sừng sững bao nhiêu triệu năm ngươi có biết không? Bao nhiêu năm tháng dài đăng đẵng, Đạo Quân điện vẫn ở nơi này, mà ở những năm tháng về sau, Đạo Quân điện vẫn cứ như thế, căn bản sẽ không bị phá hủy!

- Không sai. Tiên Đạo bị hủy xong còn sẽ có đại đạo thời đại khác, sinh sôi vô tận, diệt diệt vô tận, chỉ có Đạo Quân điện vĩnh viễn không ngã!

- Ta nói Đạo Quân điện cao xa bậc nào, với kiến thức nông cạn của hậu bối như ngươi có khả năng đo lường được?

Thiên Phi đột nhiên đứng bên cạnh Giang Nam, nói:

- Đạo Quân điện là do chính bệ hạ tự tay tạo ra, nếu bệ hạ kiến thức nông cạn, chỉ sợ các ngươi càng thêm nông cạn.

- Thiên Phi, ngươi lại hồ đồ, đem người này nhận thức thành điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện.

Cửu Tư tiến lên một bước, quát:

- Người này là kình địch cuối cùng của Đạo Quân điện, từng được ân huệ

của Đạo Quân điện, rồi lại khi sư diệt tổ! Thiên Phi đạo tôn, nếu ngươi còn cho mình là phần tử Đạo Quân điện, lập tức qua đây, nếu không đợi khi động thủ, cả ngươi cũng hóa thành tro bụi!

Thiên Phi lắc đầu nói:

- Các ngươi khăng khăng một mực, tương lai ắt gặp kiếp số, thân tử đạo tiêu, ta rời đi Đạo Quân điện lại có ngại gì?

Trong Đạo Quân điện, các đạo tôn giận dữ trách mắng:

- Phản đồ!

- Bại hoại!

Vô Cực hừ lạnh một tiếng, chắp tay sau lưng nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn quả nhiên lợi hại, vừa tới Đạo Quân điện liền sách phản Thiên Phi đạo tôn. Ta có thể đưa tới hai mươi hai kiếp ba tiền sử, tự nhiên có thể đuổi trở về, Nguyên Thủy thiên tôn, ngươi đơn giản là đang gạt ta thu hồi đạo trác, miễn cho Tiên Đạo thời đại lâm vào hủy diệt. Ta thật không hiểu ngươi nghĩ như thế nào, rõ ràng không hợp với Tiên Đạo thời đại, lại cứ vì họ đánh sống đánh chết. Nếu ta là ngươi, đã sớm đem Tiên Đạo thời đại đánh cho hỏng mất tan rã, biến thành hỗn độn hồng mông, tự mình khai mở một thời đại khác.

- Đuổi trở về? Ngươi cho rằng Tịch Diệt đạo nhân ngồi không rảnh rỗi sao?

Giang Nam lạnh băng nói:

- Ta chỉ sợ ngươi không thể đuổi được trận kiếp số này quay trở về.

Đạo Không lẳng lặng nói:

- Tịch Diệt đạo nhân nhất định đã vẫn lạc, Đế cùng Tôn đã tìm được hắn, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ. Thiên tôn, Tịch Diệt đạo nhân nếu đã

chết, hắn làm sao có thể gây sóng gió?

Giang Nam nhìn về hướng Tiên Đạo thời đại, chỉ thấy Đế cùng Tôn đã tìm được chỗ ẩn thân của Tịch Diệt đạo nhân, Đế Lân tế lên nguyên thần, khom người cúi đầu, chỉ thấy thế giới thụ ầm ầm trướng lớn, trong khoảnh khắc nứt vỡ hang ổ của Tịch Diệt, đem chín mươi chín chư thiên nới lớn!

Thế giới thụ thông suốt chín mươi chín chư thiên, rễ cây bám trong vũ trụ, cành lá xum xuê, bao trùm cả chín mươi chín Tịch Diệt chư thiên.

Thanh Liên tiên tôn vươn ngón tay, Hồng Mông Thanh Liên xuất hiện, liên hoa mở ra, rơi xuống dưới tàng cây thế giới thụ, chỉ thấy rễ cây đâm vào trong lỗ thủng liên thai, hai Nguyên Thủy chi bảo liên hợp cùng một chỗ, đem toàn bộ chín mươi chín chư thiên phong tỏa!

Đế Lân cùng tiên tôn cất bước đi lên chín mươi chín chư thiên, đi thẳng tới tầng trời cao nhất.

Vô số Tịch Diệt thú tràn ra đánh tới hai người, từng thiên quân đạo quân do Thần Mẫu chế tạo cũng đánh tới, còn chưa đến gần hai người đã bị hai bảo vật chấn đến dập nát!

Hai người thế như chẻ tre đi thẳng tới tầng chín mươi chín, đối diện Tịch Diệt đạo nhân.

- Tịch Diệt đạo nhân khó thể tránh khỏi kiếp số lần này, Thanh Liên tiên tôn cùng Đế Lân sẽ đánh chết hắn, nếu hắn đã chết, ai có thể quấy nhiễu đạo trác của ta?

Vô Cực ha ha cười, nhìn Giang Nam với vẻ châm chọc, thản nhiên nói:

- Bởi vậy Nguyên Thủy thiên tôn, toàn bộ phỏng đoán của ngươi đều đã sai, Tịch Diệt tử vong, kiếp ba đã tới, ta phá hủy Tiên Đạo thời đại, sẽ cùng Đạo Không liên thủ tru diệt Đế Tôn, nhân quả viên mãn chứng đại đạo cuối cùng, tiếp tục thu hồi Vô Cực Đạo Trác đem kiếp ba đuổi về tiền sử, để Đạo Không mở ra một thời đại thuộc về Cổ Thần. Kế hoạch này hoàn mỹ ra sao?

- Muốn thuyết phục một người thật sự quá khó khăn, mà nói phục hai thiên tôn khó càng thêm khó, một khi đã như vậy chỉ còn có thể động thủ.

Giang Nam thở dài, đặt tay lên kiếm, nhìn Thiên Phi nói:

- Ngươi đi Tiên Đạo thời đại chờ ta.

Thiên Phi gật đầu, bay ra khỏi phạm vi bao phủ của Đạo Quân điện, tiến vào Tiên Đạo thời đại.

Vô Cực mỉm cười nói:

- Mặc dù ta tru diệt Tiên Đạo thời đại, trừ đi Đế Tôn, nhưng Nhân Quả đại đạo của ta còn chưa viên mãn, bởi vì Nguyên Thủy thiên tôn đã nhảy ra khỏi nhân quả của ta. Thiên tôn vẫn có tự mình hiểu lấy, chui đầu vô lưới, đưa tới cửa. Hôm nay thu dọn thiên tôn, Nhân Quả đại đạo của ta liền không còn lỗ hổng! Đạo Không thiên tôn, có cần giúp ta một tay hay không?

Đạo Không nhìn Giang Nam, thở dài nói:

- Thiên tôn, đắc tội. Những người khác lui về Đạo Quân điện.

Mọi người vội vàng lui vào bên trong.

Trước Đạo Quân điện, chân khí ba thiên tôn bắt đầu khởi động, dị tượng sản sinh, Đạo Không hai đầu bốn tay, sau đầu Vô Cực hiện lên vòng nhân quả, vòng vòng đan xen.

Sắc mặt Giang Nam rủ xuống, nhìn bàn tay cầm kiếm của mình, thấp giọng nói:

- Đạo không xuất khỏi Nguyên Thủy Đại La Thiên…nơi của ta là Nguyên Thủy Đại La. Vô Cực thiên tôn, Đạo Không thiên tôn, để cho ta nhìn xem các ngươi có thể thoát khỏi Nguyên Thủy Đại La Thiên của ta hay không!

Bốn chân Đạo Không vừa động, ngay sau đó vượt qua dị tượng trùng điệp một quyền oanh thẳng Giang Nam, Vô Cực đồng thời phát động, một đám

nhân quả hướng đỉnh đầu Giang Nam chụp xuống!

Tranh!

Kiếm quang kinh thế sáng lên, trong nháy mắt mở ra không gian trùng điệp, chém thẳng lên một quyền của Đạo Không, mái tóc Giang Nam loạn vũ, từng sợi tóc đen đâm thủng hư không, đem từng đạo nhân quả giáng xuống định trụ!

Oanh!

Hắn vung ra một chưởng, đối chiến một quyền khác của Đạo Không, chân khí đột nhiên trở nên vô cùng cuồng bạo, tịch diệt kiếp cuồn cuộn tràn tới, chấn đến đại đạo trong cơ thể hai thiên tôn rối loạn!

Lồng ngực Đạo Không chấn động, truyền ra tiếng chuông, tiếng chuông ngân vang, như thiên địa sơ phân có tia nắng đầu tiên hiện ra, nhật nguyệt dâng lên, nhất thời đem tịch thế kiếp của Giang Nam tách ra ngoài.

Tiếng chuông ngân nga, nhất sinh nhất diệt.

Đạo Không cũng là thiên tôn, lấy thân chứng đạo, chứng Nguyên Thủy, phá giải tịch diệt kiếp của Giang Nam không khó khăn.

Thân hình Giang Nam sừng sững, Lô Bồng hiện lên, đối chiến hai thiên tôn vây công, hai người cũng không tầm thường, Đạo Không tuy kém hơn Thanh Liên một bậc, nhưng cũng không bao nhiêu, mặc dù Vô Cực không có đạo trác trong tay, nhưng lực công kích mạnh cơ hồ cũng ngang ngửa Đạo Không!

Chương 2833: Thúc Giục Đạo Quân Điện.

Bị hai thiên tôn vây công, áp lực của Giang Nam có thể nghĩ!

Tiên thiên Lô Bồng là tiên thiên chí bảo, nhưng bị hai người đả kích cũng không ngừng phá nát, cũng may Lô Bồng thật thần diệu, liên tục sinh sôi, khiến hai người kia hận đến nghiến răng.

Tiên thiên thế.

Đây mới thật sự là tiên thiên thế, mặc dù hai thiên tôn vây công cũng không cách nào công phá!

Giang Nam buông lỏng thân thể, Đại La bảo kiếm nhẹ nhàng huy động, uy lực khủng bố bùng nổ, mặc dù là Đạo Không đón đỡ một kiếm này cũng bị chém ra một vết máu!

Thân thể Vô Cực cũng cực kỳ cường đại, nhưng nhục thể của hắn còn kém hơn cả Đạo Không, vì thế không dám đón đỡ kiếm quang của Giang Nam.

Cũng may pháp lực của họ vô cùng cuồng bạo, liên tục thay đổi đủ loại thần thông, nhất là nhân quả của Vô Cực quỷ dị khó lường, nếu như bị hấp xả vào nhất định sẽ bị thời gian ma diệt, thi cốt vô tồn!

Xuy…

Giang Nam đâm ra một kiếm, kiếm quang chấn động, hồng chung bay ra, sau đó liền nhìn thấy một vầng trăng sáng bay tới, tiếp tục một cung điện xuất hiện, sau đó là Tứ Phương Đỉnh, ba mươi ba Thiên Bảo Tháp, Dao Cầm, Minh Kính, Thiên Trụ, Ma Cổ, Vũ Phiến…không ngừng tràn ra!

Hàng ngàn pháp bảo đã tu luyện tới trình tự tiên thiên linh bảo, trong đó

có cả trình tự chí bảo, uy lực bùng nổ, đem Vô Cực bao phủ!

Trong lòng Vô Cực cả kinh, sau lưng hiện lên bảo thụ, bảo thụ lấp lánh ánh bạc, từng kiện thiên thiên pháp bảo linh bảo lơ lửng, hào quang tỏa sáng!

Oanh long…

Một kích này làm Đạo Quân điện không ngừng chấn động, cũng may nơi này là cuối thời không, mặc dù bị một kích cường hãn như vậy nhưng cũng không thể làm hư hao không gian hay vật chất.

Ngay sau đó dị bảo đầy trời lại bay trở về trong Đại La bảo kiếm, chỉ thấy bảo thụ sau lưng Vô Cực rách tung tóe, tiên thiên pháp bảo cùng linh bảo xoay tròn chung quanh bảo thụ thế nhưng vỡ tan không còn một mảnh!

Chỉ có gốc bảo thụ vốn là một người đã tiếp cận thiên tôn sau khi chết biến thành tiên thiên chí bảo vẫn chưa bị một kích của Giang Nam phá hủy hoàn toàn, nhưng cũng bị hao mòn hơn phân nửa uy lực!

Đây là một kích khủng bố bậc nào?

Chỉ một kích cơ hồ đem một tiên thiên chí bảo ma diệt thành tro!

Vô Cực run lên, nhục thể của hắn không bằng Đạo Không, nếu bị một kích vừa rồi của Giang Nam đánh trúng, chỉ sợ đã rụng mất nửa mạng!

- Gia hỏa này mạnh mẽ không thua gì Đế cùng Tôn! Đáng giận nhất là Lô Bồng của hắn, làm gì có loại pháp bảo lưu manh như vậy?

Hai thiên tôn không ngừng xoay quanh công kích Giang Nam, không ngừng đánh nát Lô Bồng, nhưng không cách nào phá hủy tiên thiên chí bảo kia.

- Tên này không hề sơ hở…tiên thiên thế quả nhiên danh bất hư truyền!

Qua thật lâu sau, Vô Cực thầm than một tiếng, cao giọng nói:

- Luân Hồi đạo hữu, Trọng Hòa đạo hữu, hiện tại các ngươi có thể thúc giục Đạo Quân điện.

Trong Đạo Quân điện, nhóm người Luân Hồi nghe được, trong lòng trầm xuống lập tức ứng thanh.

Linh Nữ khẽ nhíu mày, nói:

- Luân Hồi đạo hữu, Đạo Quân điện cũng có thể dùng công kích sao?

Luân Hồi chưa kịp trả lời, Trọng Hòa đã cười nói:

- Đạo Quân điện chính là do hai vị điện chủ sáng lập Nguyên Đạo thời đại, tập hợp hàng trăm vị đạo quân cùng vô số thiên quân sở luyện, uy lực mạnh, chỉ sợ còn cường đại hơn cả Hồng Mông Thanh Liên vài phần!

Luân Hồi gật đầu nói:

- Bảo vật này có thể xuyên qua thời gian, định tại cuối thời không, tự nhiên uy lực kinh người. Trong lịch sử chỉ có một lần thúc giục Đạo Quân điện, chính là cuộc chiến Nghiễm Đô thiên tôn trốn tránh đổi tên thành Tịch Diệt đạo nhân. Lúc ấy nhóm người Vô Cực điện chủ muốn thúc giục Đạo Quân điện oanh giết hắn, nhưng vừa mới kích thích thì Tịch Diệt đạo nhân đã chạy trốn tới Huyền Đạo thời đại. Lúc ấy Nguyên Mẫu điện chủ lo lắng sẽ đánh nát Huyền Đạo thời đại cho nên mới từ bỏ.

- Đánh nát Huyền Đạo thời đại?

Linh Nữ nghe vậy vô cùng hoảng sợ.

Pháp bảo Đạo Quân điện lại có thể đánh nát một thời đại cổ xưa, hơn nữa đem cấp bậc thiên tôn oanh giết?

Trong Đạo Quân điện, các đạo tôn khởi động tu vi, từng đạo linh quang tràn đầy dung nhập vào trong thần điện, Cửu Tư nhìn Linh Nữ cùng Đại Diễn, trầm giọng nói:

- Chư vị đạo hữu, hiện tại chúng ta là một khối, một vinh cùng vinh, một tổn cùng tổn. Còn cần chư vị đạo hữu tương trợ đem uy lực Đạo Quân điện thúc đẩy!

Nhóm người Đại Diễn gật đầu, Linh Nữ thoáng chần chờ nhìn La Hầu, sắc mặt La Hầu ảm đạm lắc nhẹ đầu, không thúc giục đại điện.

Mọi người hợp lực thúc giục Đạo Quân điện, chỉ thấy tòa đại điện cổ xưa nhất thời tràn ngập ra uy lực khôn cùng, uy lực càng lúc càng mạnh, càng lúc càng khủng bố cùng cường đại!

Mà lúc này Giang Nam đang bị vây công, lập tức cảm ứng được không ổn, uy lực Đạo Quân điện thật là đáng sợ, mặc dù là hắn cũng có chút hoảng hốt!

Trong giấc mộng của lão thỏ tử Công Dã Kiền, Giang Nam từng tự tay cùng quần hùng Nguyên Đạo cùng nhau tạo ra Đạo Quân điện này, tự nhiên hiểu rõ lợi hại của Đạo Quân điện.

Lão thỏ tử cùng Giang Thái Khư chính là hai thiên tôn Nguyên Đạo thời đại, ngoại trừ họ Nguyên Đạo còn có hơn ba trăm đạo tôn, không ít người cũng đã tiếp cận thiên tôn!

- Từ Nguyên Đạo thời đại luyện Đạo Quân điện, hơn nữa qua bao năm tháng thật nhiều đạo quân cùng thiên tôn tế luyện, pháp bảo này có thể xưng là đệ nhất pháp bảo từ trước tới nay!

Giang Nam khẽ nhíu mày, Đạo Quân điện tuyệt đối có thể uy hiếp được tính mạng của hắn, hoàn toàn phá vỡ tiên thiên thế của hắn, phá hủy Lô Bồng!

Mà hiện tại hắn bị vây công không thể rời đi.

Uy lực của Đạo Quân điện sẽ phá tan Lô Bồng, mà hắn tuyệt đối sẽ dữ nhiều lành ít!

- Đạo Quân điện…nhắc tới “ta” từng tham dự luyện chế ra đâu!

Giang Nam đột nhiên cất tiếng cười to, một đạo linh quang bay ra, chỉ một thoáng đã dung hợp vào Đạo Quân điện, các đạo tôn thiên quân trong thần điện đột nhiên cảm giác được một cỗ ngoại lực dũng mãnh tràn vào, tiếp theo liền thấy pháp lực của mình đang không ngừng bị bức bách tách ra khỏi tòa thần điện!

Cỗ lực lượng tuy không dị thường cường đại, nhưng không tầm thường, mấu chốt nhất chính là cỗ lực lượng kia tựa hồ hiểu rõ Đạo Quân điện vạn phần, dễ dàng tiến vào từng ngõ ngách, đem lực lượng của họ chen chúc đi ra!

Phát hiện này làm mọi người thất kinh, không ngừng thúc giục bất diệt linh quang trong người mình dũng mãnh tràn vào thần điện, cùng cỗ lực lượng kia tranh đoạt quyền khống chế thần điện.

Vô Cực không khỏi nôn nóng, quát:

- Trọng Hòa, Luân Hồi, các ngươi đang chờ cái gì? Còn không thúc giục Đạo Quân điện đánh chết kẻ này?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2834: Chú Đạo Kiếp Ba Hàng Lâm. (1)

- Chẳng lẽ tiểu tử Nguyên Thủy thiên tôn này thật sự là điện chủ sáng lập thần điện chuyển kiếp?

Trong lòng Vô Cực rung mạnh, trong nháy mắt chợt nghĩ:

- Quản hắn có phải hay không, Nguyên Đạo đạo quân đã chết chỉ còn lại Nguyên Mẫu cùng Thiên Phi, cho dù là điện chủ sáng lập cũng chỉ có bên ta người đông thế mạnh, không làm gì được ta!

Hắn lập tức thúc giục càng nhiều linh quang dũng mãnh tràn vào đại điện, cùng Giang Nam tranh đoạt quyền khống chế thần điện.

Dù sao hắn cũng là điện chủ, hiểu biết thần điện thật rõ ràng, hơn nữa Giang Nam đang bị phân tâm, còn có nhóm người Luân Hồi trợ giúp, rất nhanh hắn đã chia sẻ nửa giang sơn thần điện với Giang Nam!

- Lập tức gạt bỏ linh quang của hắn, sau đó thúc giục Đạo Quân điện oanh giết hắn là xong!

Vô Cực vừa nghĩ tới đây, đột nhiên lại có một cỗ lực lượng xâm nhập vào thần điện, cỗ lực lượng kéo dài tinh thuần cổ xưa, không qua bao lâu đã chiếm được ba phần diện tích thần điện.

- Nguyên Mẫu! Nàng tỉnh rồi?

Trong lòng Vô Cực cả kinh, vào lúc này Nguyên Mẫu liên thủ cùng Giang Nam, đem hắn áp chế xuống, Đạo Quân điện ầm ầm chấn động, Vô Cực kêu lên một tiếng đau đớn, bị oanh bay tại chỗ, thân thể nứt toác!

- Nguyên Mẫu, ngươi ý tứ gì? Nói thế nào ta và ngươi đều là điện chủ Đạo Quân điện, ngươi không nên trợ giúp người ngoài!

Vô Cực gầm lên, thân thể nứt toác hóa thành linh quang tương dung, với thực lực như hắn hiện tại thậm chí bị oanh trúng suýt nữa chia lìa, có thể biết một kích của Đạo Quân điện cường đại bậc nào!

Hơn nữa còn dưới tình huống hắn đã giành được ba thành quyền khống chế thần điện, nếu không hậu quả khó lường!

Đạo Không lập tức dừng tay, cùng Giang Nam cùng Vô Cực tách ra, cảnh giác nhìn vào Đạo Quân điện.

Tuy Đạo Quân điện cường đại, nhưng không thể công kích tùy tâm, muốn thúc giục thần điện cũng phải có thời gian, đối với thực lực của hắn mà nói, tránh né công kích không quá khó khăn.

- Vô Cực điện chủ, tôn chỉ Đạo Quân điện không được can thiệp vào bất kỳ thời đại nào, ngươi đã vi phạm tôn chỉ của Đạo Quân điện!

Nguyên Mẫu từ trong điện bước ra, ánh mắt đảo qua Vô Cực cùng Đạo Không, dừng trên người Giang Nam, lộ ra vẻ căm tức.

Giang Nam đem cảm ngộ đại đạo của hai vị điện chủ sáng lập thần điện truyền cho nàng, vì thế nàng liền mê muội trong cảm ngộ không thể kiềm chế, bế quan hơn một tỷ năm, bởi vậy nàng cũng có chút căm tức Giang Nam.

- Vô Cực điện chủ, ngươi can thiệp Tiên Đạo thời đại, thậm chí gợi lên hai mươi hai kiếp ba hủy diệt thời đại này, đã không còn xứng đáng làm điện chủ Đạo Quân điện!

Vô Cực đã khôi phục thân thể, nghe vậy cười lạnh nói:

- Nguyên Mẫu, tôn chỉ của ngươi đã lạc hậu. Hơn trăm tỷ năm, hai mươi hai thời đại, Đạo Quân điện chưa từng có người tiến vào chung cực đại đạo, tôn chỉ của thần điện căn bản chính là một sai lầm! Mà tôn chỉ của ta, có thể bước vào chung cực đại đạo! Ai cao ai thấp liếc mắt liền rõ ràng! Đến nỗi ngươi nói đuổi ta ra khỏi Đạo Quân điện, ha ha, hiện giờ trong thần điện đều

là người của ta, mà ngươi cô độc. Như thế nào đuổi ta đi ra? Ngược lại nếu ta đuổi ngươi, chỉ sợ không có người nào nói chuyện thay ngươi!

Sắc mặt Nguyên Mẫu trầm xuống, cười nói:

- Năm đó ta đưa ngươi vào Đạo Quân điện, xem ra thật là một sai lầm. Vô Cực, điện chủ sáng lập thần điện còn tại, ngươi không đuổi được ta, hôm nay ta cũng không tính toán với ngươi, chỉ cần ngươi tán đi kiếp ba, ta sẽ không can thiệp ngươi. Nếu ngươi không tiêu tan kiếp ba, hôm nay ta chỉ có thể đuổi ngươi ra ngoài.

Trong lúc nói chuyện hai người vẫn thầm giao phong, đều đang cố gắng cướp lấy quyền chưởng khống thần điện.

Hai người không ngừng giao phong pháp lực trong thần điện, tranh chấp kịch liệt, mà Giang Nam cũng xen vào bên trong, cố gắng đuổi Vô Cực ra ngoài.

Đúng ngay lúc này, lại một cỗ lực lượng dũng mãnh tràn vào thần điện, rõ ràng là Đạo Không xâm nhập, viện trợ Vô Cực thiên tôn.

Bốn thiên tôn đứng trước điện, tranh chấp ngôn ngữ, nhưng bốn cỗ lực lượng không ngừng chinh chiến, sát khí lẫm nhiên.

Uy lực Đạo Quân điện quá mạnh mẽ, nhất định phải nắm trong tay, nếu không giao cho kẻ khác ai cũng sẽ lo lắng.

Mà vào lúc này nhóm người Luân Hồi lại đem pháp lực của mình truyền vào thần điện, mười bốn đạo tôn lại thêm bốn mươi bảy đạo quân là một cỗ lực lượng không thể khinh thường!

Vô Cực cùng Đạo Không được họ viện trợ, dần dần chiếm cứ thượng phong, nhưng Giang Nam cùng Nguyên Mẫu lại phòng thủ, muốn đuổi hai người đi ra thật khó khăn.

Mọi người không ngừng giằng co, tiếp tục tranh chấp, đây là hành động

bất đắc dĩ, bởi vì Đạo Quân điện không bị lạc ấn, chỉ có dùng sức mạnh đi chiếm lĩnh, mặc dù là ai cũng không thể đem thần điện làm của riêng.

Giang Nam quay đầu nhìn lại Tiên Đạo thời đại, chỉ thấy Tịch Diệt đang giao chiến kịch liệt cùng Đế Tôn, cuộc chiến đã vô cùng căng thẳng.

Đế cùng Tôn dùng nguyên thần cùng pháp bảo của mình định trụ chín mươi chín chư thiên, đem dư ba chiến đấu của ba người phong tỏa, miễn phá hủy thế giới bên ngoài.

Tịch Diệt đạo nhân cũng không tầm thường, trước khi chư thiên bị phong ấn, hắn đã kịp thời thả Thần Mẫu ra ngoài giao vào trong tay Đạo Tàng đạo quân quản lý.

Ba người đại chiến trong chín mươi chín chư thiên, thế giới thụ cùng Hồng Mông Thanh Liên đem chư thiên biến thành sân nhà của họ, cực kỳ bất lợi cho Tịch Diệt đạo nhân.

Hiển nhiên Đế cùng Tôn đã sớm có kinh nghiệm đối phó Tịch Diệt đạo nhân, hai người không ngừng dùng hồng mông khai thiên cùng nguyên thần khai thiên phá giải Tịch Diệt đại đạo, mà Tịch Diệt thúc giục Ma Cổ cùng Tịch Diệt Thiên Luân vẫn không thấm vào đâu, thậm chí không ngừng thúc giục chung cực tịch diệt sồ hình diệt hết đại đạo, nhưng pháp lực hai người kia đã siêu việt hắn, bởi vậy hắn đã bị hai người toàn diện trấn áp.

Ma Cổ cùng Tịch Diệt Thiên Luân bị đánh đầy vết rách, tùy thời đều có thể phá nát, nguy trong sớm tối.

- Xem ra Tịch Diệt hẳn phải chết không nghi ngờ, nếu hắn chết, chung cực tịch diệt kiếp sẽ vĩnh viễn không đến đi?

Giang Nam như có suy nghĩ gì, đột nhiên trong lòng rùng mình:

- Hai mươi hai kiếp ba viễn cổ tăng nhanh thêm tốc độ tập kích Tiên giới! Đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng hắn khiếp sợ, chỉ thấy kiếp ba không ngừng tràn lên, gia tốc phóng mạnh về Tiên Đạo thời đại, Vô Cực, Đạo Không cùng nhóm đạo tôn đang tranh giành quyền chưởng khống Đạo Quân điện, không rảnh thúc giục Vô Cực Đạo Trác kéo hai mươi hai kiếp ba, như vậy kẻ gợi lên kiếp ba lại là ai?

- Không thể nào là Tịch Diệt đạo nhân, hắn tự thân khó bảo toàn, như vậy kẻ gia tốc kiếp ba rốt cục là người phương nào?

Trong đầu Giang Nam lóe lên như tia chớp, trên mặt Vô Cực cũng hiện ra thần sắc kinh nghi bất định, hiển nhiên hắn đã chú ý tới kiếp ba dị thường.

Trong chín mươi chín chư thiên, mười bảy chiếc chuông trên Tịch Diệt Thiên Luân không ngừng chấn động, trợ giúp Ma Cổ trào ra uy lực tịch diệt kiếp chung cực cuối cùng.

Kiếp ba càng ngày càng gần, uy lực hai kiện pháp bảo không ngừng tăng cường, tuy rằng không thể đối kháng cùng Đế Tôn, nhưng chỉ tính từ uy lực đã tăng lên suốt mấy thành!

Chương 2835: Chú Đạo Kiếp Ba Hàng Lâm. (2)

Oanh!

Thanh Liên đánh ra một chưởng, một cái chuông ầm ầm nổ tung, trong chuông chất chứa một bộ phận tịch diệt kiếp của Chú Đạo thời đại, bị Tịch Diệt thu thập luyện chế thành chuông.

Thanh Liên đánh nát chuông, nhất thời làm tịch diệt kiếp Chú Đạo xuất hiện.

- Tiểu kỹ, cũng muốn tổn thương ta?

Thanh Liên cười ha ha, nhấc chân, chỉ thấy trên tịch diệt kiếp Chú Đạo lan tràn liên hoa, đem tịch diệt kiếp trấn áp xuống, tùy ý cho khí tức khô vong thiên nhân ngũ suy tràn ngập cũng không thể tổn thương được hắn mảy may.

Mà vào lúc này Giang Nam đột nhiên chú ý tới kiếp ba Chú Đạo thời đại đột nhiên gia tốc, cuối cùng đã tiến vào Tiên Đạo vũ trụ hiện tại!

Mà ở Ma giới, Càn Khôn lão tổ thống ngự quần hùng giao chiến cùng Đạo Tàng đạo quân, song phương hành quân bày trận, đều triển khai từng trận giao phong, còn có Quỷ Bà Thiên cùng Đạo Tàng thần toán che đậy thiên cơ, thiên cơ hỗn loạn cũng không cách nào thần toán được chính xác, rốt cục trí tuệ của Càn Khôn hiển hiện, liên tiếp giao chiến với đại quân Đạo Tàng, giết tới Ma giới trời sụp đất nứt, đạt không ít chiến công.

Thân thể Thần Mẫu bay tới, rơi vào trong tay Đạo Tàng, nhờ vậy mới giúp hắn ổn định chiến cuộc không đến mức tan tác toàn diện.

Một ngày này, Vạn Chú đang ở trong trướng bàn bạc nghị sự, đột nhiên hết hồn, quát to một tiếng đứng dậy nói:

- Tịch diệt kiếp Chú Đạo thời đại đã tới, chư thiên Đãng Hồn Lĩnh của ta chỉ sợ gặp nguy hiểm!

Trong lòng các đạo quân cả kinh, vội vàng cười nói:

- Vạn Chú đạo huynh hồ đồ, hiện giờ chính là Tiên Đạo thời đại, tịch diệt kiếp Chú Đạo thời đại đã sớm trôi qua.

Vạn Chú không nói thêm lời nào, lao ra khỏi trướng bồng, đi thẳng tới Đãng Hồn Lĩnh, trong lòng Kế Đô vừa động, đứng dậy nói:

- Một mình Vạn Chú đạo hữu ra ngoài không an toàn, khó tránh sẽ bị Đạo Tàng chặn giết, ai cùng ta đi bảo hộ hắn?

- Ta đi!

Thánh Ma, Quỷ Nhung đứng dậy cười nói.

Kế Đô mừng rỡ:

- Ba người chúng ta cũng đủ rồi, cho dù gặp phải mai phục cũng có thể ứng phó, không tới nỗi phải chết.

Ba người rời đi, truy theo Vạn Chú lao tới Đãng Hồn Lĩnh.

Đãng Hồn Lĩnh chính là nơi ở của Vạn Chú trong Ma giới, tạo ra mười tám chư thiên, đem Chú Đạo thiên đàn luyện vào bên trong, hơn nữa hắn khổ nghiên thần hồn, trao đổi đại đạo thần hồn phục nguyên cùng Giang Nam với nhóm người Quỷ Nhung, lại hướng Huyền Đô lãnh giáo Tạo Hóa đại đạo, hơn một tỷ năm nay đã làm sống lại không biết bao nhiêu âm hồn trong Chú Đạo thiên đàn.

Âm hồn sống lại không còn nhớ kiếp trước, bởi ba hồn bảy vía đã vỡ rụng, Vạn Chú đạo quân bổ túc toàn bộ thần hồn cho họ cũng chỉ tương đương tái tạo một sinh mạng, không phải cố nhân ngày trước.

Nhưng Vạn Chú đạo quân lại xem những người này quan trọng hơn hết

thảy, hắn tạo ra mười tám chư thiên Đãng Hồn Lĩnh, bảo hộ bọn họ, cung cấp nơi ở cho họ sinh tồn, hiện tại mười tám chư thiên Đãng Hồn Lĩnh cực kỳ phồn vinh hưng thịnh.

Khi ba người Kế Đô, Thánh Ma cùng Quỷ Nhung đi tới Đãng Hồn Lĩnh, đột nhiên trong lòng chợt lạnh, chỉ thấy mười tám chư thiên hoàn toàn rơi vào tịch diệt, đủ loại kiếp quang tàn sát, kiếp vũ giáng xuống ăn mòn hết thảy, đại ma bàn lăn lộn như lốc xoáy, cắn nuốt sạch sẽ, tiếng trống tận thế đoạt lấy tính mạng mọi người!

Mười tám chư thiên đã biến thành một mảnh tuyệt địa, chư thiên rách nát, trời sập hãm, tinh tú tan biến, tinh hệ gãy vụn, ngân hà hóa thành tro tàn, sinh linh tử vong nhiều vô số kể!

Trong mười tám chư thiên có hàng triệu triệu sinh linh, hiện giờ đã diệt sạch chín thành!

- Sao lại như vậy?

Kế Đô thất thanh.

- Vạn Chú đạo hữu ở nơi này!

Thánh Ma đột nhiên chỉ vào nơi xa, chỉ thấy Vạn Chú Thiên Chung treo cao, tiếng chuông chấn động không dứt, đẩy lùi kiếp quang cùng kiếp vũ, triệt tiêu tận thế kiếp âm. Nhưng Vạn Chú Thiên Chung chỉ có thể bảo hộ một người không bị tịch diệt kiếp tiêu diệt, mà dưới chuông lại có trăm vạn sinh linh bị tịch diệt kiếp hoành hành, làm Vạn Chú Thiên Chung tràn đầy vết rách, lung lay sắp đổ, tùy thời có thể vỡ rụng!

- Lên!

Kế Đô gầm vang, Sát Đạo Đồ trướng lớn, đột nhiên áp xuống trấn trụ tịch diệt kiếp, đem tịch diệt kiếp trấn áp một mảnh lớn. Kế Đô hừ một tiếng, Sát Đạo Đồ chấn động không dứt, khó thể trấn áp tịch diệt kiếp.

Hắn không thuộc về Chú Đạo thời đại, không có mặt trong kiếp số, nhưng lực phản chấn của tịch diệt kiếp khiến cho hắn không thể thừa nhận!

Thánh Ma cùng Quỷ Nhung ra tay tương trợ, cuối cùng trấn áp một mảnh tịch diệt kiếp, thúc giục Sát Đạo Đồ đi tới chỗ Vạn Chú Thiên Chung, bá một tiếng đem Vạn Chú đạo quân cùng cả trăm vạn sinh linh thu vào trong đạo đồ.

- Đã chết, đã chết…

Vạn Chú Thiên Chung ầm ầm phá nát, thân thể Vạn Chú đẫm máu ngã nhào dưới đất, ngây ngốc như tượng gỗ, đột nhiên gào to, khóc tê tâm liệt phế:

- Con ta đã chết, tuy hắn không nhận ra ta là cha hắn, nhưng hắn chính là con ta, hắn đã chết…

Kế Đô trầm mặc, hắn biết khi Vạn Chú đạo quân tái tạo sinh linh thời đại Chú Đạo thì đã tiếp tục tái tạo tiểu nhi tử mà hắn thương nhất, nhưng thần hồn đã khác, sinh linh kia cũng không nhận thức hắn là cha, nhưng Vạn Chú vẫn đối đãi hắn như con mình.

Mà nay, tâm huyết hơn tỷ năm của hắn hoàn toàn hóa thành ảo ảnh.

- Tại sao lại như vậy?

Thánh Ma lẩm bẩm:

- Ta cảm giác được kiếp số của ta cũng gần, vì sao đột nhiên lại bạo phát…

Sắc mặt Kế Đô, Quỷ Nhung cùng Thánh Ma đều ngưng trọng, nhìn ra bên ngoài Sát Đạo Đồ, giờ phút này trong Sát Đạo Đồ chỉ còn lại trên dưới trăm vạn người, mà Vạn Chú đạo quân bị trọng thương thật nặng, đạo tâm khô bại hoàn toàn, hiện tại chỉ có ba người bọn họ ứng đối trường hạo kiếp này mà thôi.

Chỉ thấy Sát Đạo Đồ bay đi nơi nào, tịch diệt kiếp cũng tùy theo mà đến, như hình với bóng, âm hồn bất tán, luôn bao phủ chung quanh không cách nào thoát khỏi.

- Sự tình không ổn.

Kế Đô thở ra một hơi dài, thấp giọng nói:

- Vạn Chú Thiên Chung vì bảo vệ trăm vạn người độ kiếp đã bị kiếp số đánh vụn, hiện giờ chúng ta cũng không có pháp lực cường đại như vậy có thể trấn áp được tịch diệt kiếp của Chú đạo thời đại, dù sao đây là tịch diệt kiếp của thời đại kia, nếu không tiêu diệt Vạn Chú cùng trăm vạn sinh linh này nhất định sẽ không bỏ qua. Nếu mời những đạo quân khác tới tương trợ, như vậy thực lực bên chúng ta sẽ yếu vài phần, chỉ sợ sẽ bị Đạo Tàng diệt trừ…

- Là bởi vì ta mới đưa tới trận kiếp số này sao? Là bởi vì ta mới tiêu diệt mười tám chư thiên Đãng Hồn Lĩnh sao…

Vạn Chú đạo quân đờ đẫn, đột nhiên cười ha ha, thả người nhảy ra ngoài Sát Đạo Đồ, kêu lên:

- Ta chết đi sẽ không còn kiếp số! Ngươi đem con ta trả trở về!

Mấy người Kế Đô vội vàng ôm lấy hắn, kéo hắn trở lại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2836: Sa Môn Kiếp Ba (1).

Lúc này trên bầu trời Nguyên Dục Thái Cực Thiên, Vạn Tượng đạo tổ khẽ nhíu mày, chỉ thấy tịch diệt kiếp mạnh mẽ xuất hiện, vây hắn bên trong, rõ ràng là tịch diệt kiếp Chú Đạo thời đại tái hiện!

- Chỉ là kiếp số cũng muốn tổn thương ta?

Vạn Tượng đạo tổ chỉ ngón tay, Nguyên Dục Thái Cực Thiên liên tục chấn động, cả Thái Cực Thiên hóa thành Thái Cực, đem tịch diệt kiếp trấn áp xuống không lây nhiễm lên thân.

- Kỳ quái, dựa theo dự tính của ta hẳn còn cần thêm vài năm tịch diệt kiếp mới từ Chú Đạo thời đại đi vào Tiên Đạo thời đại, vì sao lại đến trước đây?

Vạn Tượng đạo tổ trầm ngâm, trong lòng cảm thấy kinh ngạc, tịch diệt kiếp tiến đến sớm hơn sự suy đoán của hắn.

Đột nhiên tịch diệt kiếp bị hắn trấn áp đột nhiên chấn động, đem hắn chấn đến khí huyết sôi lên, làm cho hắn chợt nhíu mày. Thực lực của hắn đã đạt tới đạo tôn đỉnh phong, cho dù là trong Đạo Quân điện cũng ít có đạo tôn ngang hàng với hắn, nhưng kiếp ba này lại có thể làm khí huyết của hắn sôi trào, có thể thấy được kiếp ba mạnh hơn trong dự đoán của hắn.

- Cỗ kiếp số này tựa hồ xâm nhiễm đại đạo Tiên Đạo thời đại, cắn nuốt lực lượng thời đại này, có chút không đúng lắm!

Vạn Tượng đạo tổ tinh tế tra xét kiếp ba, trong lòng khẽ động, chỉ cảm thấy uy lực kiếp ba có chút biến hóa, không còn là kiếp ba đơn thuần của Chú Đạo thời đại, mà đã bao gồm đại đạo Chú Đạo trong Tiên Đạo thời đại!

- Nguy rồi! Kiếp ba đang tương dung cùng đại đạo Chú Đạo trong Tiên Đạo thời đại!

Vạn Tượng toát mồ hôi lạnh, đột nhiên nghĩ tới một chuyện kinh khủng. Đó chính là Ma Ha, năm đó Ma Ha chứng đạo quân, tu luyện chính là Tịch Diệt tiên đạo.

Vậy cũng không có gì, nhưng Ma Ha nghiên cứu đại đạo thời đại tiền sử, đem Chú Đạo, Ma Đạo, Thần Đạo, Yêu Đạo thời đại tiền sử tịch diệt, hóa thành Tịch Diệt đại đạo, cũng đã luyện vào bên trong Tịch Diệt tiên đạo!

Cũng may Nguyên Thủy thiên tôn bố trí đòn sát thủ, đem hắn oanh giết, không cho hắn chứng đạo thành công.

Nhưng sự tình lại biến hóa ngoài dự đoán mọi người, Thanh Liên cùng Tịch Diệt trước sau đem Tịch Diệt tiên đạo bổ túc đầy đủ, biến thành đại đạo cấp đạo quân!

Mà lúc này kiếp ba Chú Đạo thời đại buông xuống, đã tương dung cùng Tịch Diệt tiên đạo, uy lực trở nên càng mạnh!

- Kiếp ba Chú Đạo thời đại đã tới, dù bỏ qua, nếu ta chuyển kiếp chín lần, kiếp ba chín thế cùng nhau đi tới, dung hợp cùng lực lượng Tịch Diệt tiên đạo, ta còn đủ lực trấn áp hay sao?

Mồ hôi lạnh tuôn cuồn cuộn, Vạn Tượng cảm giác sự tình đầy nguy cơ, hắn chuyển kiếp chín lần, nghĩ tới đời này là có thể vĩnh sinh bất diệt, nhưng bây giờ cần phải đối mặt với sát khí vô cùng gian nan lần này!

Hơn nữa hắn thậm chí còn không biết sát kiếp lần này rốt cục từ đâu mà tới!

Oanh!

Trong chín mươi chín chư thiên, một tiếng chấn động kịch liệt truyền tới, Thanh Liên vung tay chém xuống chuông thứ hai, chuông nổ tung, là tịch diệt kiếp của Sa Môn thời đại sở luyện, đã bị Thanh Liên nâng tay trấn áp, cười nói:

- Đế Lân, ta trước phá vỡ Thiên Luân, gạt bỏ nguyên tuyền lực lượng của Tịch Diệt, ngươi ngăn cản trước một lát, sau đó ta cùng ngươi phá diệt hắn.

Đế Lân đồng ý, nói:

- Đạo huynh nhanh một chút, ta mơ hồ cảm thấy có chút bất an, có một loại dự cảm xấu.

Chuông phá nát, tịch diệt kiếp Sa Môn nổ bạo, Giang Nam lập tức chứng kiến trong thời không quá khứ, kiếp ba Sa Môn thời đạo lập tức dũng động, cao cao lật lên, đột nhiên gia tốc, lướt qua Cự Linh, Hồn Đạo, Thần Đạo, Nhân Đạo kiếp ba, tiến thẳng vào Tiên Đạo thời đại!

Tiên giới vũ trụ, Sa Môn đại giáo huy hoàng một thời, có tinh vực vô cùng mở mang ở phương tây, xây dựng Cực Lạc thánh cảnh, có được chư thiên vô số, Khổ Hành giáo chủ đã thoái vị, đem chức giáo chủ nhường lại cho Tam Đức Cổ Phật.

Mặc dù Tam Đức Cổ Phật là thiên quân đại viên mãn, nhưng vô duyên chứng đạo quân, cũng may Sa Môn đại giáo có vài đạo quân, hơn nữa Khổ Hành giáo chủ là đạo tôn, tu vi vô cùng thâm hậu.

Bởi vậy Sa Môn đại giáo trấn được một phương, ở trong thời đại bốn đại thiên tôn cùng tồn tại, cũng cực kỳ danh tiếng.

Sa Môn đại giáo là thế lực trung lập, không thiên vị ai, lần này cuộc ác chiến trong Ma giới bọn họ cũng không tham chiến.

Một ngày này, bên trong Cực Lạc chư thiên chư phật, Khổ Hành giáo chủ đột nhiên xuất quan, Tam Đức Cổ Phật vội vàng suất lĩnh chư phật lễ bái, khuôn mặt Khổ Hành giáo chủ đau khổ, thở dài nói:

- Kiếp số của ta đã tới, chỉ sợ không thoát khỏi, nếu không cách nào độ kiếp, sẽ thân tử đạo tiêu, hôm nay cùng chư vị sư đệ nói lời tạm biệt, sau đó lão tăng sẽ tìm một nơi không người dĩ thân hóa kiếp mà đi.

Chư phật cực kỳ hoảng sợ, Hậu Tôn vội vàng hỏi:

- Sư huynh, rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Khổ Hành giáo chủ thở dài, nói:

- Kiếp ba Sa Môn thời đại đã tới, hung hiểm vô cùng, đời trước ta còn hi vọng độ kiếp, là bởi vì sư huynh Khổ Trúc tự thân hóa thành tiên thiên pháp bảo để cho ta lưu mạng sống, đời này hoàn toàn không có hi vọng. Ta không chết, kiếp bất diệt, chỉ có ta dĩ thân hóa kiếp mới có thể làm cho kiếp số Sa Môn thời đại tiêu diệt.

Các cổ phật nhíu mày, dò hỏi:

- Sư huynh, chẳng lẽ thật không có phương pháp độ kiếp?

- Nếu Đế cùng Tôn ở đây, bất kỳ người nào cũng đủ trấn áp kiếp ba của Sa Môn thời đại. Nhưng hai người họ đi tru diệt Tịch Diệt đạo nhân, làm gì còn thời gian đến quản ta? Huống hồ Sa Môn đại giáo không đi nhờ vả bọn hắn, bọn hắn cũng sẽ không giúp ta.

Khổ Hành giáo chủ thở dài nói:

- Nếu Nguyên Thủy thiên tôn còn ở Đại La Thiên, ta còn có thể buông tha da mặt đi cầu hắn hỗ trợ hóa giải, nhưng ngay cả hắn cũng không ở…

Tam Đức Cổ Phật đột nhiên nói:

- Sư tôn, còn có một người có lẽ có thể bảo hộ bình an.

Khổ Hành giáo chủ nhìn hắn, Tam Đức Cổ Phật cười nói:

- Sa Môn thời đại có Khổ Hành cùng Khổ Trúc hai vị thiên tôn, còn có một vị thiên tôn Khổ Chu vẫn còn sống. Khổ Chu thiên tôn ở đời này tên Nguyên Dục, cũng chính là Vạn Tượng đạo tổ. Năm đó các ngươi đều là sư huynh đệ, vì sao không đi gặp hắn?

Thần sắc Khổ Hành giáo chủ khẽ động, nói:

- Thực lực của Vạn Tượng đạo tổ không tầm thường, đã là tuyệt đỉnh trong đạo tôn, tuy rằng ta cũng trở thành đạo tôn, nhưng kém hơn hắn không ít. Nếu được hắn tương trợ nhất định có thể vượt qua trận kiếp số này, nhưng hiện giờ hắn kỳ quái dị thường…đã không còn là Khổ Chu thiên tôn năm xưa…

Mọi người vội vàng khuyên nhủ:

- Được hay không, sự do người làm!

Khổ Hành đứng dậy, đi Nguyên Dục Thái Cực Thiên. Dù hắn vội vàng thế nào nhưng còn chưa chạy tới Nguyên Dục Thái Cực Thiên thì tịch diệt kiếp của Sa Môn thời đại đã lao tới Tiên Đạo thời đại!

Uy lực kiếp số còn mạnh hơn đại kiếp nạn của Chú Đạo thời đại, Khổ Hành giáo chủ bị tịch diệt kiếp bao phủ, hắn chính là đạo tôn, tự nhiên vô cùng cường đại, vẫn còn vượt qua cả bản thân khi còn ở Sa Môn thời đại, lúc này tế lên tiên thiên khổ trúc, một trượng trấn áp tịch diệt kiếp.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2837: Sa Môn Kiếp Ba (2).

Tịch diệt kiếp phản chấn, Khổ Hành kêu lên một tiếng đau đớn, cảm ứng được uy lực kiếp số còn lớn hơn ngày xưa rất nhiều, không khỏi nhíu mày.

- Trong kiếp ba lần này còn kèm theo vật khác, lớn mạnh uy lực kiếp ba!

Kiếp ba lần này chỉ nhằm vào một mình hắn, không chết không ngừng, chỉ cần hắn chưa chết kiếp ba vĩnh viễn tồn tại, không ngừng ma diệt hắn. Hiện tại kiếp ba còn chưa gây thương tổn Khổ Hành, nhưng theo thời gian đi qua, hắn sẽ bị ma diệt tu vi cùng đại đạo, kiếp uy phát triển mà hắn dần dần suy yếu, sớm muộn gì sẽ chết trong tai kiếp.

Khổ Hành vừa chiến vừa đi, rốt cục xông lên Nguyên Dục Thái Cực Thiên, chỉ thấy thân hình Vạn Tượng đạo tổ đang ngồi, rộng lớn bát ngát, đang đem tịch diệt kiếp xông tới trấn áp trong Thái Cực Thiên.

- Sư huynh cứu viện!

Khổ Hành vừa chống đỡ kiếp ba vừa khom người chào.

Thần sắc Vạn Tượng khẽ động, Thái Cực Thiên vận chuyển đem kiếp ba của Khổ Hành trấn áp xuống.

Khổ Hành nhẹ nhàng thở ra, tiến lên phía trước đa tạ, Vạn Tượng khẽ lắc đầu nói:

- Không cần cảm tạ ta, ta cứu ngươi cũng vì lo lắng cho chính mình. Hiện tại tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại đã mở ra, tương lai ta còn cần sư đệ cùng ta sóng vai mà chiến.

Trong lòng Khổ Hành giật mình, nghi hoặc hỏi:

- Tịch diệt kiếp Tiên Đạo thời đại đã khởi động? Vì sao sư huynh nói như vậy?

- Bởi vì người tu luyện Chú Đạo đại đạo cùng Sa Môn đại đạo trong Tiên Đạo thời đại đều đã bắt đầu gặp nạn!

Vạn Tượng đứng trên bầu trời Thái Cực Thiên, thân hình đột nhiên trướng lớn, hai mắt khủng bố như tinh hệ, hướng Tiên giới vũ trụ quan sát.

Khổ Hành thấy vậy cũng làm theo, biến hóa ngang hàng cùng Vạn Tượng, nhìn tới Tiên giới vũ trụ.

Hai người đều là đạo tôn, tu vi thực lực cực kỳ hùng hậu, đạo quân bình thường cũng không thể xem hết Tiên giới, không thể thấy được quá xa, nhưng tuy rằng họ cũng không xem hết Tiên giới, vẫn mạnh hơn những đạo quân khác rất nhiều.

Hai vị đạo tôn đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy Tiên giới vẫn phồn vinh hưng thịnh, không hề thấy có vẻ suy bại tiêu điều, Khổ Hành đang định lên tiếng hỏi đột nhiên chứng kiến có đạo sĩ tu tiên đột ngột chết thảm, thình lình lâm vào thiên nhân ngũ suy, thân tử đạo tiêu, cuối cùng ngay cả thân thể thần hồn đều hóa thành tro tàn!

Những đạo sĩ tử vong phần lớn là người tu luyện Chú Đạo cùng Sa Môn trong Tiên Đạo thời đại!

So sánh với vô số sinh linh trong Tiên Đạo thời đại hiện nay, đạo sĩ tử vong không đáng kể, cũng không tạo ra bao nhiêu chú ý.

Khổ Hành hít sâu một hơi lạnh, những người kia tu luyện Sa Môn cùng Chú Đạo đại đạo, bởi vậy khi kiếp ba đã tới, liền bị lâm vào bên trong tịch diệt kiếp.

Tịch diệt kiếp không chỉ đơn thuần đuổi giết cường giả đào thoát kiếp số thời tiền sử, mà là muốn tiêu diệt đạo đạo tiền sử, thậm chí là muốn giết đại đạo tương dung thời đại Tiên Đạo!

- Đạo sĩ còn chưa thành tiên, tu vi yếu nhất, bởi vậy là người đầu tiên gặp nạn, ngoài họ ra trong tiên nhân phàm là tu luyện Chú Đạo cùng Sa Môn đại đạo cũng sẽ lâm vào tịch diệt. Nhưng bởi vì họ mạnh hơn đạo sĩ vô số lần, tu vi đại đạo tạm thời áp chế tịch diệt kiếp trong thân thể, không chết ngay lúc này. Nhưng mặc dù là vậy tu vi của họ cũng chậm rãi bị hao mòn, thực lực càng càng suy sụp, mãi tới khi nào không còn chịu nổi mà thiên nhân ngũ suy, thân tử đạo tiêu!

Vạn Tượng trầm giọng nói:

- Khổ Hành sư đệ, đây chỉ mới là Chú Đạo cùng Sa Môn đại đạo, nếu một đám kiếp ba tiền sử đã tới, ngay cả Đạo Thần, Yêu Đạo, Ma Đạo, Thiên Đạo, Huyền Đạo, Xiển Đạo đại đạo trong Tiên Đạo thời đại, cơ hồ toàn bộ đại đạo trong Tiên Đạo thời đại! Xem như đem toàn bộ tiên ma đạo sĩ khắp cả thời đại này toàn bộ bắt hết! Cho nên ta mới nói, tịch diệt kiếp của Tiên Đạo đều đã mở ra.

Khổ Hành trừng lớn mắt, qua thật lâu sau mới chậm rãi thở ra, sắc mặt ngưng trọng, lẩm bẩm nói:

- Sư huynh nói không sai, thật sự chúng ta nên đứng thành hàng.

Lời của hắn vừa thốt ra, ngay bản thân cũng không nhịn được rùng mình, cảm ứng được sát khí vô tận trong giọng nói của mình, giữa lúc hoảng hốt như nhìn thấy được biển máu khôn cùng, thần thi tiên thi chìm nổi trong huyết hải!

Vạn Tượng nhìn hắn, khen ngợi nói:

- Sư đệ có thể sống tới bây giờ quả nhiên trí tuệ không phải người thường. Ngươi có thể nói ra lời đứng thành hàng, đủ thấy ngươi đã lĩnh ngộ thần tủy sinh tồn.

Khổ Hành lộ ra vẻ xấu hổ, thở dài nói:

- Nhưng vẫn không bằng sư huynh, sớm đã đứng đội.

- Ta chỉ là không tin Đế cùng Tôn có thể hoàn toàn thoát khỏi tịch diệt kiếp mà thôi.

Vạn Tượng có chút tự phụ, lạnh nhạt nói:

- Chỉ là ta thật không ngờ, tịch diệt kiếp của Tiên Đạo thời đại lại tới bằng phương thức này.

Khổ Hành lẩm bẩm:

- Ta cũng thật không ngờ.

Trận kiếp số này đến còn hung mãnh hơn trong dự đoán của họ, hơn nữa không có quy luật, dựa theo pháp tắc mà nói, đầu tiên hẳn phải là kiếp ba của Chú Đạo thời đại, theo sát phía sau là Ma Đạo, Yêu Đạo, Thần Đạo, Nhân Đạo, Hồn Đạo, Cự Linh, kế tiếp mới tới Sa Môn.

Mà lần này sau Chú Đạo lại tới Sa Môn, hoàn toàn không hề có chút quy luật, làm người ta không kịp phòng bị!

- Hiện giờ trong Ma giới, Tịch Diệt đại chiến với Đế Tôn, lại có thật nhiều Tịch Diệt đạo quân quyết chiến cùng đạo tôn Tiên Ma giới, hơn nữa kiếp ba liên tục tràn tới, đạo sĩ Tiên giới không ngừng điêu linh tử vong.

Vạn Tượng đột nhiên nở nụ cười:

- Hắc hắc, tịch diệt kiếp Tiên Đạo thời đại, muốn không tới cũng khó khăn! Hết thảy mưu đồ của Đế Tôn, đều chỉ là vô dụng, kết quả vẫn là giết sạch cả một thời đại, mới có thể có hi vọng vượt qua kiếp số ah…

Khổ Hành nghe vậy, chỉ cảm thấy trước mắt hiện lên biển máu khôn cùng, ngữ khí Vạn Tượng tràn ngập mùi máu tanh, làm cho hắn cực kỳ không thoải mái.

- Sát khí của Vạn Tượng quá nặng…

Bên trong chín mươi chín chư thiên, Thanh Liên vừa đánh nát một chiếc

chuông, bên trong chất chứa tịch diệt kiếp Thần Đạo thời đại.

Mông Tốn đạo chủ đang khổ tu trong Tiên giới lập tức cảm ứng được kiếp số, chỉ cảm thấy kiếp ba nhanh chóng tới gần, sắc mặt không khỏi kịch biến!

Hắn chém giết Thần Mẫu, cho nên sinh linh Thần Đạo thời đại được giải phóng, đầu thai tới Tiên giới, mọc lên như nấm. Mặc dù có không ít sinh linh Thần Đạo vẫn bái dưới tên của hắn, nhưng vẫn có vô số sinh linh biến thành sinh linh cùng cường giả Tiên Đạo thời đại, cắm rễ trong thời đại này, trải rộng cả vũ trụ hồng hoang!

Không ít người đã xây dựng bộ tộc, đế quốc, thậm chí có người thành tiên, chứng được tiên quân thiên quân không ít!

Hơn nữa đã có ba sinh linh Thần Đạo thời đại chứng được đạo quân!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2838: Tìm Đường Chết.

- Ta không khả năng bảo hộ Thần Vương chư thiên, chỉ đành đi mời cha mẹ ta đến tương trợ!

Thần thức vừa động, Mông Tốn lập tức thông báo Càn Nguyên đạo tôn cùng Tử Hạm đạo mẫu trên Huy Huyền Dục Thiên, bởi vì Huy Huyền Dục Thiên cách Thần Vương chư thiên không xa, Càn Nguyên cùng Tử Hạm đang ở chung một chỗ, nghe tin lập tức tiến đến.

Mông Tốn đạo chủ mồ hôi ướt đẫm, khàn giọng nói:

- Hiện giờ bản thân ta khó bảo toàn, khó thể giữ gìn sinh linh Thần Vương chư thiên, chỉ đành thỉnh nhị lão ra tay tương trợ!

- Không phải nói kiếp ba lần này cũng phải đợi vài chục năm mới phát tác sao?

Tử Hạm nhíu mày, nói:

- Thanh Liên tiên tôn tự mình suy tính, tuyệt đối không thể làm lỗi!

Càn Nguyên gật đầu, nói:

- Năm đó ân sư tiên tôn suy tính kiếp số lần này, cho dù là kiếp ba Chú Đạo cũng cần hơn mười năm mới tới, mà kiếp ba thời đại khác càng lâu hơn, vì sao kiếp ba Thần Đạo nhanh như vậy đã buông xuống?

- Ta cũng không biết. Nhưng trận kiếp số này tuyệt đối là bởi vì người làm ra, giết, nhất định phải giết chết đầu sỏ gây nên!

Sắc mặt Mông Tốn âm tình bất định, tựa hồ có xu thế điên cuồng, Tử Hạm vội vàng đánh ra một đạo linh quang, Mông Tôn bị một kích đánh

trúng, thần trí tỉnh táo lại, nói:

- Hiện giờ ta chỉ có thể bảo vệ sinh linh Thần Vương chư thiên, những sinh linh Thần Đạo rơi rụng khắp cả Tiên Ma nhị giới thì…

Kiếp trước hắn vì sinh linh Thần Đạo thời đại mà tận lực giãy dụa, tìm đủ mọi cách, thậm chí liên hợp đạo quân khác tạo ra thần khí tạo hóa như Thần Mẫu đạo quân để vượt qua tịch diệt kiếp Thần Đạo thời đại.

Thần Mẫu đạo quân cắn nuốt cơ hồ toàn bộ sinh linh Thần Đạo thời đại khiến cho hắn lập tức nổi điên, đần độn, biến thành một ma đầu ẩn hiện trong hỗn độn.

Đời này Mông Tốn rốt cục đạt được ước muốn, đem sinh linh Thần Đạo thời đại trong cơ thể Thần Mẫu đạo quân phóng xuất, mà nay không nghĩ tới kiếp số âm hồn bất tán, lại một lần nữa buông xuống!

Mà bây giờ hắn đã mạnh hơn kiếp trước rất nhiều, thậm chí luyện thành linh bảo, nhưng hắn lại vô lực cứu vớt sinh linh Thần Đạo thời đại, chỉ có thể bảo hộ được những người nương dưới cánh chim của mình.

Càn Nguyên trầm mặc, tế lên Hồng Mông Kim Phiên, hiện giờ hắn đã tu luyện tới trình tự linh bảo, Tử Hạm cũng tế lên linh bảo, dù sao hơn một tỷ năm khổ tu, không tầm thường, ba đạo tôn đủ ứng phó trận kiếp số này.

- Tại sao lại như vậy, vì sao…

Trong lòng ba người lẩm bẩm.

- Vì sao kiếp số đột nhiên buông xuống, làm cho người ta không thời gian chuẩn bị?

Kiếp ba Thần Đạo mạnh mẽ xuất hiện, bao phủ Thần Vương chư thiên, nơi này có ba đạo tôn trấn áp đủ bảo hộ toàn bộ sinh linh bình an, nhưng ở những nơi khác trong Tiên Ma vũ trụ, các sinh linh chuyển kiếp từ Thần Đạo thời đại lần lượt tử vong, thi thể khắp nơi, ngay sau đó cả thi thể cũng bị tịch

diệt cắn nuốt, biến thành trọc khí hung lệ nhất trong thiên địa.

- Thương thiên bất công!

Ngoại trừ Thần Vương chư thiên, mặc kệ là địa phương nào, kể cả ba vị đạo tôn chuyển kiếp chống cự được vài ngày cũng chết thảm, hoàn toàn bị ma diệt!

Ba đạo quân hoàn toàn vẫn lạc.

Trước Đạo Quân điện, ánh mắt Giang Nam lúc dừng trên Tịch Diệt Thiên Luân, khi thì dừng trên kiếp ba đang tràn tới, sắc mặt âm tình bất định.

Sắc mặt Vô Cực thiên tôn kinh nghi bất định, sự tình phát triển có chút ra ngoài dự liệu của hắn, dù hắn tự cao nhưng gặp phải cảnh tượng trước mắt cũng có chút không biết phải làm sao.

Tịch Diệt toàn lực thúc giục Tịch Diệt đại đạo, khiến hai mươi hai kiếp ba lao tới với tốc độ nhanh hơn, nhưng thúc đẩy Chú Đạo, Sa Môn cùng Thần Đạo kiếp ba bùng nổ lại bởi vì ba chiếc chuông trên Tịch Diệt Thiên Luân vỡ nát!

Thanh Liên đánh nát một chuông, đem tịch diệt kiếp bên trong trấn áp, nhưng tịch diệt kiếp trong ba chuông lại là một bộ phận của tịch diệt kiếp các thời đại!

Hắn trấn áp tịch diệt kiếp bên trong, nhưng lại không trấn áp được cảm ứng giữa tịch diệt kiếp, vì vậy ba trận kiếp ba kia mới nhanh chóng dũng mãnh tràn vào Tiên Đạo thời đại!

Mà vào lúc này, Thanh Liên lại đánh tới chiếc chuông thứ tư, Giang Nam không nhịn được nữa, đột nhiên rút lên Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm dùng sức ném đi!

Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm hóa thành một đạo lưu quang, thẳng tới Ma giới, bổ thẳng vào thế giới thụ cùng Hồng Mông Thanh Liên!

Trong nháy mắt hắn động thủ, Đạo Không cùng Vô Cực đồng thời cảm ứng, hướng hắn ra tay!

Giang Nam lật tay đối chiến hai người vây công, thân hình đại chấn. Lô Bồng oanh một tiếng nổ tung, đột nhiên Nguyên Mẫu chợt động, một chưởng đánh lên sau lưng Vô Cực thiên tôn.

Thân hình Vô Cực chấn động, kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể bốn người lướt qua nhau, động tác nhanh nhẹn hạ sát thủ với đối phương!

Bốn thiên tôn vừa động thủ liền không thể dừng lại, nếu không sẽ bị đối phương đánh trọng thương, chỉ đành tiếp tục chiến đấu đi xuống.

Trong tay Giang Nam không có bảo kiếm, nhất thời rơi vào hạ phong. Mà Nguyên Mẫu dù là thiên tôn, nhưng lại kém hơn Vô Cực cùng Đạo Không một bậc, dù hai người liên thủ nhưng vẫn bị áp chế.

Lúc này bảo kiếm thẳng tắp quét về hướng thế giới thụ cùng Hồng Mông Thanh Liên, giờ khắc này đã đi tới trước hai Nguyên Thủy bảo vật.

Tranh…

Kiếm quang dựng lên, hai thần vật bị chém không ngừng lay động, phong ấn chín mươi chín chư thiên lập tức lộ sơ hở!

Tịch Diệt làm sao không bắt lấy cơ hội này?

Hô…

Tịch Diệt vươn người đứng dậy, hóa thành tịch diệt linh quang oanh kích lên hai thần vật, rốt cục làm hai thần vật chia lìa, mà Tịch Diệt cùng nhân cơ hội đào thoát.

Đế Lân quát một tiếng, khánh vân bay ra quấn lấy tịch diệt linh quang, lập tức bị luyện hóa thành tro, nhưng Tịch Diệt cũng nhân cơ hội chạy thoát khỏi hai người phong tỏa.

- Nguyên Thủy thiên tôn!

Thanh Liên giận dữ, thu Hồng Mông Thanh Liên, chụp lấy Tịch Diệt Thiên Luân trấn áp xuống, sắc mặt xanh mét vung liên hoa đánh bay bảo kiếm, quát mắng:

- Ta sớm biết ngươi lòng muông dạ thú, còn tự mình đi Đại La Thiên hỏi ngươi, yêu cầu ngươi đừng phá rối! Ngươi đã đáp ứng, hiện giờ lại lật lọng, không đáng là người! Bực này hung đồ, giết cho thống khoái!

Lúc này Đế Lân đã đuổi theo Tịch Diệt.

Thanh Liên tức giận cao giọng quát:

- Đế Lân, ngươi đối phó Tịch Diệt, ta đi giết tên lật lọng kia!

Dứt lời thả người nhảy vào thời gian, đi thẳng tới Đạo Quân điện.

Tịch Diệt đột nhiên cười ha ha, cao giọng nói:

- Thanh Liên lão nhân, ta đã thoát khốn, các ngươi đừng hòng tiếp tục làm khó dễ được ta! Tịch Diệt Thiên Luân, bạo! Bạo! Bạo!

Thanh Liên vừa rơi vào trong thời gian, Tịch Diệt Thiên Luân đột nhiên chấn động, từng chiếc chuông thình thịch nổ tung!

- Tịch Diệt, ngươi hủy tiên thiên chí bảo gợi lên tịch diệt kiếp, có thể tổn thương ta?

Thanh Liên vung tay, đem tịch diệt kiếp trấn áp, cất bước đi tới Đạo Quân điện.

Đợi khi hắn đi tới Đạo Quân điện, mấy chuông cuối cùng nổ tung, nhưng vẫn bị hắn thản nhiên nâng tay trấn áp không chút sợ hãi.

- Muốn chết…

Trong lòng Vô Cực lạnh lẽo, ngơ ngác nhìn chuông nổ tung, trên trán phủ đầy mồ hôi lạnh, vội vàng nhìn về thời gian quá khứ, chỉ thấy tịch diệt kiếp đã khởi động, hướng Tiên Đạo thời đại đánh tới, không những đánh về hướng Tiên Đạo thời đại, còn đánh thẳng vào Đạo Quân điện!

Chương 2839: Kiếp Không Thể Trốn.

Bởi vì năm chiếc chuông cuối cùng nổ tung ngay trước Đạo Quân điện!

- Thật là tìm đường chết…

Thân hình Vô Cực run rẩy, thấp giọng nói.

Đạo Không, Nguyên Mẫu cùng các đạo quân, đạo tôn cùng thiên quân đều lộ ra vẻ kinh ngạc, hoảng sợ, thất thố.

Sắc mặt Giang Nam nháy mắt âm trầm xuống, yên lặng không nói gì.

Một màn này thật sự làm cho họ không biết nên làm thế nào cho phải, Đạo Quân điện sừng sững ở cuối thời gian cùng không gian, nguyên bản sẽ không bị kéo tới hai mươi hai trận kiếp ba kia.

Mà bây giờ Thanh Liên cầm Tịch Diệt Thiên Luân đi tới Đạo Quân điện, mà nhóm chuông cuối cùng nổ tung ngay trước điện, kiếp ba bị đạo trác gợi lên sẽ men theo tịch diệt kiếp tràn ra trong chuông tìm tới, ngay cả Đạo Quân điện cũng không may mắn thoát khỏi, đã bị kiếp ba tràn tới!

- Tìm đường chết? Nguyên Thủy thiên tôn tìm đường chết mới đúng!

Thanh Liên còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, nhìn Giang Nam tức giận, đằng đằng sát khí nói:

- Ngươi đã đáp ứng không quấy rối, lại không giữ lời hứa, trở mặt như chớp, còn dám tự xưng Nguyên Thủy thiên tôn! Hôm nay ta tróc da mặt của ngươi trước mặt chư vị đạo hữu, đánh cho ngươi một trận, cho ngươi không mặt mũi nào xuất hiện trước mắt người đời!

Thần sắc Giang Nam tiêu điều, ngẩng đầu nhìn về phía xa, lạnh nhạt nói:

- Việc đã tới nước này, tùy ngươi nói thế nào thì nói đi. Hắc hắc, ta trả giá nhiều như vậy, Tiên Đạo thời đại vẫn khó tránh hủy diệt, vẫn khó tránh khỏi tịch diệt kiếp cuối cùng…

- Tiểu bối cố làm ra vẻ…

Thanh Liên đang định động thủ, đột nhiên chứng kiến thời gian trùng điệp trước Đạo Quân điện, không khỏi chấn động, chỉ thấy từng trận kiếp ba cuồn cuộn khởi động, từ quá khứ lao thẳng tới Tiên Đạo thời đại cùng Đạo Quân điện, tốc độ càng nhanh hơn lúc trước hắn suy diễn rất nhiều lần!

Nhanh nhất chỉ vài giờ, chậm nhất cũng chỉ vài ngày thời gian!

Ngay lập tức hắn liền chứng kiến Vô Cực Đạo Trác đang xuyên qua thời gian, không khỏi giận dữ, ánh mắt nhìn qua Vô Cực, lạnh lùng nói:

- Nguyên lai Vô Cực đạo hữu phá rối, là ngươi tế lên đạo trác, gợi lên hai mươi hai trận kiếp ba tiền sử đối phó Tiên Đạo thời đại? Thật đáng buồn đáng tiếc, cuối cùng ngươi chơi quá mức, làm phiền hà Đạo Quân điện, tự tay mai táng quần hùng Đạo Quân điện, có thể nói ngươi tự chui đầu vào rọ…

- Câm miệng!

Sắc mặt Vô Cực xanh mét, phẫn nộ quát:

- Nếu không phải ngươi đánh nát chuông trong Tịch Diệt Thiên Luân phóng thích tịch diệt kiếp, kiếp ba có thể có uy thế mạnh như vậy, có thể đánh về phía Đạo Quân điện hay sao?

- Ta phóng thích tịch diệt kiếp?

Trong lòng Thanh Liên cả kinh, lập tức tỉnh ngộ lại, thế mới biết mình đã suy tính đúng, mà bởi vì Tịch Diệt Thiên Luân bị phá hủy, làm tốc độ kiếp ba lao tới càng nhanh hơn!

Hắn vốn cho rằng kiếp ba là do Tịch Diệt đạo nhân gợi lên, bởi vậy cùng Đế Lân đi đối phó Tịch Diệt, chỉ cần tiêu diệt người kia là có thể hóa giải kiếp ba, miễn cho Tiên Đạo thời đại gặp nguy nan.

Giờ phút này nhìn thấy Vô Cực Đạo Trác, hắn mới biết mình oan uổng Tịch Diệt, mà do Vô Cực gợi lên kiếp ba, Giang Nam thúc giục Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm ngăn cản hắn cũng không phải vì thêm phiền cho hắn, mà là vì ngăn cản hắn phá hủy Tịch Diệt Thiên Luân.

Chính vì những chiếc chuông trong Tịch Diệt Thiên Luân phá nát nên mới phóng thích tịch diệt kiếp, hấp dẫn kiếp ba càng lao nhanh vào Tiên Đạo thời đại!

Nhưng Vô Cực đem toàn bộ sai lầm đổ lên người hắn, Thanh Liên làm sao nhận biết?

- Chụp mũ lên đầu ta sao?

Thanh Liên cười ha ha, nói:

- Cho dù ta không phá vỡ Tịch Diệt Thiên Luân, Tịch Diệt đạo nhân vẫn phát hiện điểm này, làm chuông tự bạo! Vừa rồi là do Tịch Diệt phá hủy chuông, làm tịch diệt kiếp trào ra, có quan hệ gì với ta? Ta chỉ vừa lúc gặp phải, đổi lại là ai chỉ sợ kết quả đều giống nhau…

Đột nhiên Đạo Quân điện phóng thích uy lực khủng khiếp, hung hăng oanh thẳng về hướng Thanh Liên. Sắc mặt Thanh Liên kịch biến, vội vàng tế lên Hồng Mông Thanh Liên, Hồng Mông tam thánh hiện lên, hợp lực thúc giục Thanh Liên ngăn cản một kích này.

Oanh…

Thúc giục Đạo Quân điện không chỉ là Giang Nam, thậm chí cả Nguyên Mẫu, Vô Cực cùng Đạo Không đồng thời phát huy khiến uy lực thần điện bùng nổ, vô số liên hoa phá nát, thậm chí tam thánh cũng bị chấn đến dập nát!

Thanh Liên kêu rên, bị Hồng Mông Thanh Liên rách rưới bao bọc lấy oanh nhập vào Tiên giới!

Dù hắn lấy bảo chứng đạo, Nguyên Thủy chi bảo không hủy diệt, nhưng bị đánh cơ hồ suýt chết!

Thanh Liên ho ra máu, ho ra linh quang phá nát trong cơ thể, xoa ngực cả giận nói:

- Việc này có thể toàn bộ trách ta sao? Muốn trách chỉ có thể trách Vô Cực cùng Tịch Diệt, hai người họ mới là đầu sỏ gây nên, có quan hệ gì tới ta? Các ngươi ôm hận đánh người, vơ đũa cả nắm…nhưng không cần tính toán lúc này, chi bằng đi tìm Đế Lân cùng hắn trấn áp kiếp ba, nếu không Tiên Đạo thời đại sẽ mất đi!

Trước Đạo Quân điện, uy lực thần điện dần dần bình ổn.

Tranh…

Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm bay tới, Giang Nam cầm bảo kiếm, đột nhiên thấp giọng cười nói:

- Tự gây nghiệt, không thể sống. Uổng cho ta trả giá nhiều như vậy, nhưng vẫn bị các ngươi phá hư, hắc hắc, tịch diệt kiếp Tiên Đạo đã không tránh được, vậy chỉ còn lại sát kiếp. Cũng được, dứt khoát giết không còn một mảnh…Đạo Quân điện cũng là tự mình tìm đường chết, đem chính mình kéo vào trận sát kiếp này, chết chưa hết tội.

Đạo Không khẽ nhíu mày, ho khan một tiếng nói:

- Nguyên Thủy thiên tôn, việc này chẳng thể trách Đạo Quân điện…

- Ngươi câm miệng!

Giang Nam giận dữ quát lớn:

- Ngươi cũng đáng chết! Nếu không ngươi trợ giúp Vô Cực, Vô Cực há

có thể gợi lên hạo kiếp lớn như vậy? Suy nghĩ của ngươi đơn giản là hủy diệt Tiên Đạo thời đại, không biết hiện giờ các ngươi đem toàn bộ mọi thứ đều hủy diệt!

Sắc mặt Đạo Không kịch biến, trầm mặc không nói.

Vô Cực cười lạnh nói:

- Phóng về phía Đạo Quân điện chỉ là năm trận kiếp ba mà thôi, với lực lượng Đạo Quân điện còn trấn áp được, không tạo ra bao nhiêu tai nạn cùng rắc rối. Tiên Đạo thời đại hủy diệt, chính hợp ý ta, sau khi Tiên Đạo phá hủy, Đạo Không cũng có thể mở ra Cổ Thần thời đại khác.

Giang Nam cười ha ha, cầm kiếm lắc đầu đi xa, thanh âm xa xa truyền tới:

- Kẻ ngu xuẩn tự cho mình trí tuệ khôn cùng, lại không biết chính mình đem mình góp đi vào. Vô Cực, sao ngươi không tính toán chừng nào kiếp ba tới Tiên giới, khi nào tới Đạo Quân điện, hơn kém nhau bao nhiêu năm?

Sắc mặt Vô Cực khẽ biến, cười lạnh nói:

- Đạo Quân điện sừng sững ở cuối thời gian cùng không gian, ở tương lai xa xôi vô cùng, kiếp ba vĩnh viễn sẽ không tới! Cho dù tới, cũng không biết bao nhiêu tỷ năm sau!

Trong Đạo Quân điện, Luân Hồi đạo tôn vội vàng thôi toán một phen, đột nhiên sắc mặt kịch biến, đặt mông ngồi dưới đất.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2840: Vô Lượng Sát Kiếp (1).

Vô Cực vội vàng thôi toán, nhất thời sắc mặt trắng bệch:

- Tại sao có thể như vậy…

Hắn tính ra, kiếp ba gần nhất ba ngày sau tới Đạo Quân điện, chỉ kém Tiên Đạo thời gian không tới ba ngày.

Với tốc độ khởi động của kiếp ba bây giờ, một ngày tương đương một tỷ năm, ba ngày tương đương ba tỷ năm.

Mà Tiên Đạo thời đại vượt qua trung kỳ, theo lẽ thường suy đoán, còn hai tỷ tám trăm triệu năm mới hoàn toàn tịch diệt.

Cũng có nghĩa là, Đạo Quân điện dừng ở Tiên Đạo thời đại hai tỷ bảy trăm triệu hoặc hai tỷ tám trăm triệu năm tương lai.

Đồng thời ở phía sau Đạo Quân điện, chính là tịch diệt kiếp chung cực cuối cùng, trận đại kiếp nạn kia đi qua, không còn sinh mệnh nào tồn tại.

Cũng chính là nói, tịch diệt kiếp Tiên giới chính là tịch diệt kiếp cuối cùng!

Cho tới bây giờ, rốt cục hết thảy trong sáng, sau Tiên Đạo thời đại vũ trụ tan biến, biến mất hết thảy dấu vết tiền sử, vô luận Đạo Quân điện hay Tiên Đạo thời đại hoặc cường giả tiền sử, tất cả đều bị san bằng!

Mà trận tịch diệt kiếp cuối cùng này, do các đạo quân dẫn dắt lên, Thanh Liên đánh nát ba chiếc chuông dẫn dắt tịch diệt kiếp, Tịch Diệt đạo nhân nổ bạo cả Tịch Diệt Thiên Luân dẫn động!

Giang Nam vừa nói là do họ tự gây nghiệt, chết chưa hết tội, đích thật là

không sai, cũng không phải dọa nạt bọn hắn.

Đạo Quân điện, chỉ còn lại chưa đầy hai tỷ tám trăm triệu năm.

Tiên Đạo thời đại diệt vong, Đạo Quân điện cùng hết thảy di tích tiền sử đều diệt sạch, không còn tồn tại.

Khóe mắt Vô Cực nhảy lên, thật lâu không nói.

Nguyên Mẫu chợt lên tiếng:

- Vô Cực, hiện tại ngươi thu lại đạo trác, đem kiếp ba đuổi về tiền sử, hẳn là còn kịp.

Đạo Không gật đầu, thanh âm khàn khàn:

- Không sai. Vô Cực đạo huynh, hiện giờ chỉ còn cách đuổi kiếp ba về tiền sử, nếu không ngay cả Đạo Quân điện cũng khó bảo toàn.

Sắc mặt Vô Cực âm tình bất định, Nguyên Mẫu cười lạnh nói:

- Vô Cực, tới bây giờ ngươi còn chưa từ bỏ ý định, còn muốn hủy diệt Tiên Đạo thời đại đặt chân đại đạo cuối cùng, ngươi chứng đạo cuối cùng, người của Đạo Quân điện phải tặng mạng, khiến người khác làm sao phục ngươi?

Sắc mặt Vô Cực âm trầm, thật lâu sau chợt cười nói:

- Chư vị đều là đạo hữu của ta, nếu vì thành tựu của ta mà làm các ngươi mất mạng, ta làm sao nhẫn tâm? Lại nói ta thành tựu đại đạo, không có người làm bạn, không người thưởng thức thành tựu, có vui gì? Thôi, ta thu hồi đạo trác, làm cho kiếp ba không đến được vậy.

Mọi người nghe vậy không khỏi thở ra, cảm thấy bội phục hắn cực điểm.

Mặc dù là Nguyên Mẫu cũng có chút bội phục, không lời nào để nói.

Vô Cực hét một tiếng, toàn lực triệu hồi đạo trác.

Lúc này đạo trác quay về, chỉ thấy kiếp ba giảm chậm tốc độ không ít, nhưng vẫn không lui về tiền sử, mà tiếp tục lao tới trước!

Trên trán Vô Cực tuôn mồ hôi lạnh, những người khác thấy thế hoảng sợ vô cùng.

Đạo trác đã thu hồi, nhưng kiếp ba vẫn phá hủy Tiên Đạo thời đại, bọn hắn không ngờ tình huống này!

Vô Cực thở dài, thần sắc tiêu điều nói:

- Là Tịch Diệt, ta đem kiếp ba kéo gần như vậy, hắn đã đủ sức gợi lên kiếp ba.

Nhưng trong lòng hắn đồng thời thở ra, âm thầm mừng rỡ:

- Tiên Đạo thời đại nhất định hủy diệt, đại đạo của ta…

Trong Đạo Quân điện, Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu điện chủ, Đạo Không, ba điện chủ họp. Các Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân tụ tập lại.

- Trận đại tịch diệt này là sai lầm của ta.

Mặt mày Vô Cực Thiên Tôn buồn bã, tự trách:

- Ta làm chuyện sai lầm, phải tự mình gánh vác, vượt lửa qua sông không tiếc. Nếu có cần ta cống hiến mạng sống cứu lại đại kiếp nạn thì ta tuyệt đối không nhíu mày chút nào. Nhưng bây giờ liên lụy các vị đạo hữu, làm mọi người rơi vào kiếp. Ta phải giữ lại thân này tranh thủ một đường sống cho các đạo hữu.

Đám Đạo Tôn Đạo Quân điện cảm thán than dài.

Trọng Hòa Đạo Tôn nói:

- Thiên Tôn đừng tự trách, có ai ngờ sự việc phát triển đến bước này? Dù Thiên Tôn tự vạn tạ lỗi thiên hạ cũng vô ích, giờ chỉ còn cách tìm một con đường sống, để Đạo Quân điện tiếp tục truyền thừa, không đến mức đạo thống diệt tuyệt. Ai có kế gì tìm một cơ hội sống cho Đạo Quân điện không?

Các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn im lặng.

Nguyên Mẫu điện chủ lòng máy động, cười khẩy.

Đạo Không Thiên Tôn nghĩ đến một điều nhưng không nói.

Vô Cực Thiên Tôn im lặng giây lát, nói:

- Bây giờ Đạo Quân điện ta phải nhập thế, chỉ có nhập thế mới giành được cơ hội sống.

Các Đạo Quân, Đạo Tôn trong Đạo Quân điện đã hiểu, chỉ có Thiên Quân là chưa hay biết gì. Tuy các Đạo Quân Đạo Tôn hiểu nhưng không nói rõ, chờ tồn tại cường đại nhất như Vô Cực Thiên Tôn nói thẳng ra.

- Kiếp số này quá mãnh liệt, có thể nói liên lụy thời đại nguyên đạo tiền sử. Tịch diệt kiếp cuối cùng là muốn hủy diệt mọi dấu vết từ thời đại nguyên đạo đến thời đại tiên đạo, xóa bỏ tất cả. Thời đại càng mạnh thì kiếp uy càng lớn.

Vô Cực Thiên Tôn khẽ thở dài:

- Hiện giờ thời đại tiên đạo quá mạnh, có hơn hai trăm Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân, cộng thêm Đạo Quân điện ta có bảy Thiên Tôn. Nên uy lực kiếp số này lớn chính là tuyệt vọng. Thời đại quá mạnh, nhiều cường giả thì kiếp số rất hung dữ, không chừa chút sự sống nào. Muốn giảm thấp uy lực kiếp số thì cần phải...

Vô Cực Thiên Tôn thở dài thườn thượt:

- Tổn thương thiên hòa, ta không nhẫn tâm...

Cửu Tư Đạo Tôn mở miệng nói:

- Đại Thiên Tôn không muốn nói nhiều, người quá nhân từ. Nhưng vì Đạo Quân điện ta truyền thừa bất diệt, để ta nói thay Đại Thiên Tôn.

Cửu Tư Đạo Tôn ngừng một lúc, tiếp tục bảo:

- Bây giờ chỉ còn cách Đạo Quân điện nhập thế, tiêu diệt sạch cường giả thời đại tiên đạo. Chỉ có các tiên chết, diệt tuyệt Tiên Quân, Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn mất, Thiên Tôn hủy diệt thì mới giảm kiếp uy tịch diệt kiếp cuối cùng đến thấp nhất, có hy vọng độ qua kiếp số.

Mọi người có mặt đã mơ hồ đoán được nhưng nghe chính miệng Cửu Tư Đạo Tôn nói vẫn không kiềm được rùng mình, sắc mặt liên tục thay đổi. Có người lộ vẻ bất nhẫn, có người đằng đằng sát khí.

Cửu Tư Đạo Tôn lạnh lùng nói:

- Các vị đạo huynh, đây là cách độ kiếp duy nhất! Đại Thiên Tôn có lòng hảo sinh, nhưng đây là pháp môn độ kiếp duy nhất. Xin Đại Thiên Tôn hãy quyết định đi, ra lệnh Đạo Quân điện nhập thế ứng kiếp!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười phá lên:

- Tính hay, tính hay thật! Vô Cực, rõ ràng là ngươi gây chuyện lại bắt mọi người trong thiên hạ hốt vỏ giùm. Đạo Quân điện ta trợ giúp ngươi diệt tiên đạo, ngươi chứng tận cùng đại đạo sau đó một mình độ kiếp!

Nữ nhân trên danh nghĩa là điện chủ đệ nhất Đạo Quân điện, bình thường bộ dáng thế ngoại cao nhân, giữ nét bí ẩn và cao quý nhưng lúc này nàng lộ bộ mặt thật vốn có ở thời đại nguyên đạo. Nguyên Mẫu Thiên Tôn dùng từ đanh đá, cay nghiệt.

Vô Cực Thiên Tôn thở dài:

- Nếu ta chết có thể khiến thiên hạ vô kiếp thì ta cam nguyện chịu chết,

nhưng ta chết mà kiếp vẫn còn thì khả năng Đạo Quân điện độ qua kiếp nạn ít đi một phần.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười nhạt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2841: Vô Lượng Sát Kiếp (2).

Luân Hồi Đạo Tôn lên tiếng:

- Nguyên Mẫu điện chủ, tuy Vô Cực điện chủ làm sai nhưng người trách Vô Cực điện chủ cũng vô ích. Bây giờ chỉ còn làm theo cách Cửu Tư đạo hữu đã nói.

Một nữ Đạo Tôn cổ xưa khác mở miệng nói:

- Đúng là chỉ còn con đường này. Càng bhiều cường giả chết thì kiếp uy càng nhỏ, dù Đạo Quân điện ta không nhập thế thì Tiên Quân, Đạo Tôn, Thiên Tôn Tiên giới sẽ không buông tha cho chúng ta. Bọn họ sẽ thừa dịp cùng tấn công Đạo Quân điện, giết hết chúng ta để hạ thấp kiếp uy!

Hai người này là một trong các tồn tại cổ xưa nhất Đạo Quân điện, thực lực tu vi gần Thiên Tôn, phe trung lập trong Đạo Quân điện. Hai người không nghiêng hướng Vô Cực Thiên Tôn, cũng không đứng về phía tương lai. Bây giờ hai người cũng lên tiếng, các Đạo Quân Đạo Tôn khác gật gù đồng ý.

Vẻ mặt Đạo Không Đạo Tôn trầm trọng:

- Người thiện bị ăn hiếp, ngựa hiền bị người cưỡi. Ta kết giao với Đế và Tôn, kết cuộc của ta là bằng chứng. Nếu các đạo hữu có lòng nhân từ thì tuyệt đối sẽ chết không có chỗ chôn. Nguyên Mẫu, hôm nay ngươi giữ lòng lương thiện, sau này sẽ vì thế mà chết trong tay bọn họ.

Nguyên Mẫu điện chủ lắc đầu, khẽ thở dài:

- Nếu các người đã quyết định thì hỏi ta làm gì nữa? Các người muốn nhập thế, ta không ngăn cản được. Nhưng Đạo Quân điện này là hai vị điện chủ sơ đại để lại, các người không thể mang nó đi thời đại tiên đạo!

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn liếc nhau, ngầm hiểu.

Đạo Không Thiên Tôn hắng giọng:

- Nguyên Mẫu, bây giờ ngươi lẻ loi một mình, chúng ta muốn mang Đạo Quân điện đi thì ngươi không ngăn được.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Đương nhiên ta không ngăn các người được, nhưng muốn di chuyển Đạo Quân điện là không thể nào!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn thu về pháp lực của mình chứa trong Đạo Quân điện, khoanh tay mặc kệ.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười nói:

- Nếu các ngươi có năng lực thì cứ mang Đạo Quân điện đến thời đại tiên đạo đi!

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn tập trung pháp lực chiếm nguyên tòa Đạo Quân điện, muốn di chuyển thần điện nhưng hoảng sợ phát hiện Đạo Quân điện vẫn đứng im tại chỗ không nhúc nhích.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Đạo Quân điện này là hai vị điện chủ sơ đại cùng các Đạo Quân thời đại nguyên đạo đưa đến đây. Pháp lực của bọn họ quán thông quá khứ, hiện tại, tương lai. Nếu các ngươi di chuyển Đạo Quân điện được nghĩa là thực lực đã vượt qua bọn họ. Vô Cực, Đạo Không, so với hai vị điện chủ sơ đại thì cảnh giới của các ngươi vẫn kém hơn một bậc!

- Hai mươi bảy ức năm rống, đại kiếp nạn đến, Đạo Quân điện sẽ xuất hiện trong thời đại tiên đạo, vẫn phải nhập thế!

Vô Cực Thiên Tôn đứng dậy, phất tay nói:

- Các vị, chúng ta cùng vào vô lượng sát kiếp, tranh đấu vì tương lai của mình đi!

Các Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân đứng lên, đồng thanh kêu lên:

- Ta không vào vô lượng sát kiếp thì ai vào? Phải tranh một phen, vì bản thân, vì các đạo hữu! Giành một đường sống!

Đạo Không Thiên Tôn đứng lên, trầm giọng hỏi:

- Đi chung?

- Đi!

Mọi người nối đuôi nhau đi ra ngoài đại điện, các thân thể cực kỳ cường đại bay hướng thời đại tiên đạo.

Chớp mắt Đạo Quân điện trống rỗng chỉ còn một mình Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

- Năm xưa hạo kiếp đến với thời đại nguyên đạo, Thiên Tôn, Đạo Tôn, Đạo Quân, Thiên Quân không phát động sát kiếp mà đồng lòng hợp sức chế tạo Đạo Quân điện.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn im lặng thật lâu sau cười khổ nói:

- Cường giả bây giờ mạnh hơn thời đại nguyên đạo, Thiên Tôn nhiều hơn tám người nhưng không suy nghĩ chế tạo pháp bảo hơn hẳn Đạo Quân điện mà tự tàn sát nhau.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lắc đầu, nhỏ giọng nói:

- Chẳng lẽ các ngươi đều cho rằng dù chế tạo ra pháp bảo Đạo Quân điện cũng không thể độ qua kiếp số này sao?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn buông tiếng thở dài, một mình sống trong Đạo Quân điện, nhìn thời đại tiên đạo chảy xuôi trong dòng thời gian. Văn minh

phồn hoa, rực rỡ biết bao, sinh linh vô cùng tận không hay biết mình đã ở trong kiếp số.

- Là ai định hưng vọng? Thịnh suy đến từ đâu? Một đêm gió mây tan, biến ảo thời không... Vô lượng sát kiếp hiện, ai có thể sống đến cuối cùng? Sau khi kiếp diệt chắc sạch sẽ không còn lại gì nữa.

Đại La Thiên Tiên giới, Giang Nam thôi diễn giây lát, thở ra.

Giang Nam thầm nghĩ:

- Vô Cực Thiên Tôn thu hồi Vô Cực Đạo Trác khiến đại kiếp nạn đến chậm vài năm, không đến nỗi đè người ngộp thở. Nhưng các đợt sóng kiếp tiền sử vẫn đổ xô đến thời đại tiên đạo, mặc dù muộn vài năm vẫn không thể tránh khỏi. May mắn cho ta chút thời gian chuẩn bị, có thể trấn áp kiếp số cường giả dưới tay mình.

Giang Nam vội vàng rời khỏi Đạo Quân điện là vì bận trấn áp kiếp số cường giả dưới tay.

Đa số Đạo Quân chuyển thế tụ tập dưới tay Giang Nam như Thánh Ma, Vạn Chú, Quỷ Nhung, Lê Hoa, mười sáu Đạo Tôn trong Thiên Môn. Tất cả là Đạo Quân chuyển thế, có tổng cộng hai mươi người, cộng thêm Vạn Vật Đạo Tổ là hai mươi mốt.

Nếu sóng kiếp tiền sử tuôn đến Tiên giới thì những người này, bao gồm Vạn Vật Đạo Tổ không may mắn thoát khỏi, chắc chắn sẽ bị tịch diệt. Thế lực của Giang Nam sẽ bị cắt giảm một gần nửa.

Vô lượng sát kiếp nổi lên e rằng thế lực của Giang Nam sẽ bị cắt nát.

- Ta bỏ cảnh giới nguyên thủy trở về hiện tại nhưng vẫn không thể thay đổi lịch sử.

- Nhưng, ta tuyệt đối không cho phép chuyện xảy ra!

Thần thức Giang Nam khuếch tán triuệ hoán tất cả cường giả dưới tay mình. Trong vũ trụ ma giới, đám người Càn Khôn lão tổ, Quỷ Bà Thiên đang dẫn dắt đại quân đánh nhau cùng Đạo Tạng Đạo Quân. Đột nhiên trong đầu mọi người vang lên thanh âm, Càn Khôn lão tổ rút binh nay. Đại quân nghỉ ngơi hồi phục, chuẩn bị khải hoàn về triều.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ sợ hết hồn, vội chạy đến hỏi:

- Bây giờ hai vị quản lý đại quân tam giáo ta, mắt thấy sắp đắc thắng, tiêu diệt dư nghiệt Đạo Tạng, Tịch Diệt. Tại sao vào phút mấu chốt này lại Càn Nguyên Đạo Tôn?

Càn Khôn lão tổ không trả lời.

Lê Hoa Thánh Mẫu tiến lên nói:

- Hai vị giáo chủ, Thiên Tôn đại lão gia nhà ta truyền lệnh kêu chúng ta khải hoàn, đi Đại La Thiên yết kiến, buộc phải nghe theo.

Phục Sát giáo chủ giậm chân:

- Sắp thắng rồi mà các người lại đi chẳng khác nào thả hổ về rừng?

- Thiên Tôn có lệnh, không dám cãi.

Đám người Càn Khôn lão tổ quay về ngay, dẫn đại quân chạy đi Đại La Thiên. Không lâu sau đám người Kế Đố Ma Đế, Vạn Chú, Thánh ma vừa đánh vừa vận chuyển Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ trấn áp chú đạo tịch diệt kiếp vừa chạy về.

Mọi người gặp nhau, đi vào Tiên giới. Vân Liên nữ đế dẫn văn võ bá quan tiên triều đi Đại La Thiên. Bỉ Ngạn nương nương, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân cũng dẫn cường giả dưới tay đến nơi.

Đến Nguyên Dục Thái Cực Thiên, bỗng thấy Vạn Vật Đạo Tổ, Khổ Hạnh

giáo chủ đi Đại La Thiên. Giang Tuyết Tình dẫn nhiều lão quái vật Thiên Môn đi Đại La Thiên.

Mọi người phân vân phỏng đoán:

- Huy động nhân lực như vậy rốt cuộc xảy ra việc lớn như thế?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2842: Giang Lão Thất Phu. (1)

Mặt Khổ Hạnh giáo chủ nhăn nhó khẽ thở dài:

- Là ai định hưng vọng? Thịnh suy đến từ đâu? Bây giờ tiên đạo rơi biến thành khổ hải, khổ thuyền khổ hạnh, vạn người tranh nhau qua. Không biết ai có thể lao đến bờ bên kia, thấy được oa nở?

Chiến trường ma giới. Đám người Càn Khôn lão tổ vừa đi không lâu sau các Đạo Quân, Thiên Quân Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ nhận được thần thức của Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân truyền âm buộc bọn họ rút binh quay về Thanh Liên cung.

Không chỉ Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ, Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, Thái Nhất, Thiên Hoang, Vô Tà, Mông Tốn, Tử Hạm đều nhận truyền âm chạy đến Thanh Liên cung nghe lệnh.

Lần này không như lúc đối phó với Đạo Tạng Đạo Quân. Khi chống lại Đạo Tạng Đạo Quân, cường giả môn hạ Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân chưa hành động hết. Lần này mấy ngàn Thiên Quân, một trăm bốn mươi ba Đạo Quân tụ tập lại.

Đế và Tôn dù gì là chính thống Tiên giới, người đông thế mạnh, binh nhiều tướng mạnh, có được được vốn liếng mạnh mẽ hơn xa thế lực khác, trong đó không thiếu Đạo Tôn.

Chỉ tính thế lực dưới tay Đế và Tôn đều là thế lực đủ đối kháng với Đạo Quân điện.

Mấy năm sau, mọi người đi tới Thanh Liên cung, tự ngồi xuống, không dám ồn ào. Đế và Tôn người thì ngồi trên hồng mông thanh liên, người thì ngồi dưới Thế Giới thụ. Mây mù lượn lờ, tiên khí bốc hơi, có dị tượng vô biên.

Trong mắt Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân thì Đế và Tôn vô cùng vĩ đại, cho cảm giác sâu không lường được.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân liếc nhau, hai người tâm lý tương thông. Thanh Liên Tiên Tôn đảo mắt qua hàng ngàn Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn, sắc mặt khó xem nói:

- Tiên đạo sắp khốn đốn, rơi vào tịch diệt kiếp cuối cùng.

- Nếu tịch diệt kiếp cuối cùng đến thì thời đại tiên đạo sẽ bị hủy diệt, tất cả không còn sót lại chút gì, dù là Đạo Quân điện cũng không may mắn thoát khỏi. Tất cả thành tro bụi.

Các Đạo Quân, Thiên Quân, Đạo Tôn trong Thanh Liên cung không dám ồn ào, tiếng xì xầm vang lên, tiếng kinh kêu. Mọi người khó hiểu, châu đầu ghé tai, suy đoán lung tung.

Càn Nguyên Đạo Tôn đứng lên:

- Sư tôn, hai giới tiên ma bổ sung cho nhau, tiên đạo không ngừng phát triển, tại sao lại khốn đốn?

Càn Nguyên Đạo Tôn khom người hành lễ hỏi:

- Cho đến hôm nay ta chưa từng cảm ứng bất cứ hơi thở tịch diệt nào, xin hỏi sư tôn phải chăng đã cảm ứng sai?

Thanh Liên Tiên Tôn thở dài thườn thượt, giải thích ngọn nguồn. Người trong Thanh Liên cung lại xôn xao, có người tức điên, có người căm hận, có người hết hồn, có người kinh hoàng.

Thanh Liên Tiên Tôn thở dài:

- Tịch diệt kiếp cuối cùng rốt cuộc vẫn đến. Tuy kiếp nạn này do Vô Cực Thiên Tôn mà ra nhưng có Tịch Diệt Đạo Nhân trợ giúp, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì thả Tịch Diệt Đạo Nhân chạy, ta cũng có lỗi. Ta không nên

đánh nát cái chuông trên Tịch Diệt Thiên Luân, nếu chuông không vỡ thì Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ không phát hiện ra hủy Tịch Diệt Thiên Luân đi có thể tắng tốc tịch diệt kiếp cuối cùng đến.

Thái Nhất Đạo Tôn lạnh lùng cười:

- Sư tôn đừng tự trách, chuyện này không phải lỗi của sư tôn. Làm sao sư tôn biết phá vỡ cái chuông sẽ tỉuệ sóng kiếp tịch diệt đến? Muốn trách thì phải trách Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn! Ba tên này chuyên môn làm hỏng chuyện, hủy thời đại của ta thì thôi đi, bây giờ cũng phá hoại thời đại tiên đạo, tội không thể tha. Chết chưa hết tội!

Đế Lân nhíu mày, nhẹ giọng nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn thả Tịch Diệt Đạo Nhân đi vì khiến Thanh Liên sư huynh không đến mức đánh nát hết mấy cái chuông...

- Đế Lân sư tôn tấm lòng nhân hậu, còn bênh vực Giang lão thất phu, không biết lòng hắn hiểm ác.

Thái Nhất Đạo Tôn lạnh lùng nói:

- Người này là thần lại chiếm thiên tối cao tiên đạo ta, không để hai vị sư tôn vào mắt. Cường giả dưới tay có nhiều người xưng Tiên Đế. Bây giờ hai sư tôn tái hiện, ai dám xưng đế? Chỉ có cường giả dưới tay hắn là dám! Nhìn từ điểm này là biết hắn lòng muông dạ thú!

Thanh Liên Tiên Tôn nói chêm vào:

- Đế Lân, ngươi ít có kinh nghiệm quyền lực đấu đá, không biết lòng người hiểm ác. Cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn ngăn ta nhưng cũng thả Tịch Diệt Đạo Nhân chạy, bây giờ kiếp số chưa tan, Tịch Diệt Đạo Nhân trốn mất, càng tai hại hơn. Có thể thấy bụng dạ người này không tốt lành gì, có ý đồ khác. Hắn thả Tịch Diệt Đạo Nhân đi hơn phân nửa là vì mượn tay Tịch Diệt Đạo Nhân suy yếu thế lực môn hạ của hai ta.

Đế Lân im lặng.

Thanh Liên Tiên Tôn trầm giọng nói:

- Các vị, tịch diệt kiếp cuối cùng đến thì khó có cơ hội sống, nhưng dù có cơ hội hay không cũng phải tranh thủ một phen! Ta và Đế Lân bàn bạc, muốn cầu sinh trong tuyệt cảnh cần dấy lên vô lượng sát kiếp.

- Vô lượng sát kiếp?

Tim mọi người rớt cái bịch. Trong Thanh Liên cung tràn ngập khí túc sát cực kỳ sắc bén.

Đế Lân khẽ thở dài:

- Bây giờ có quá nhiều Đạo Quân, Thiên Quân, Tiên Quân trong Tiên giới, lão quái vật Đạo Quân điện cũng sẽ nhập thế giành một cơ hội sống. Hơn bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn dưới tay Đạo Không. Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ sợ thiên hạ không loạn liên tục chế tạo Thiên Quân, Đạo Quân tịch diệt.

- Thời đại tiên đạo hiện nay số lượng cường giả hơn xa bất cứ thời đại nào, dù là thời đại nguyên đạo cũng kém thời đại tiên đạo rất nhiều. Có nhiều cường giả thì đương nhiên tịch diệt kiếp lớn đáng sợ. Huống chi còn hai mươi hai sóng kiếp tiền sử ập đến cắt đứt mọi cơ hội sống.

- Cho nên ta và Tiên Tôn bàn bạc, nếu muốn nắm bắt một đường sống thì phải có một trận vô lượng sát kiếp.

Thanh Liên Tiên Tôn nói:

- Đúng vậy! Chỉ có giết hết cường giả phe khác, giết luôn mấy Thiên Tôn mới thu nhỏ kiếp uy tịch diệt kiếp cuối cùng hết mức có thể, mới có cơ hội độ qua kiếp số này. Nếu Đạo Quân, Thiên Quân trên đời chỉ còn lại các ngươi, ta và Đế Lân có vài phần nắm chắc mang các ngươi độ qua tịch diệt kiếp.

Đám người Tịch Diệt Đạo Nhân, Càn Nguyên, Mông Tốn, Tử Hạm vô cùng ngạc nhiên, bị tin tức kích thích không biết làm sao.

Bọn họ quen thân với Giang Nam, tình cảm rất tốt. Bây giờ nghe ý của Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn là không chỉ cắn chặt Tịch Diệt Đạo Nhân, dư nghiệt tịch diệt mà còn phải xóa sổ Đạo Quân điện. Quan trọng nhất là tiêu diệt Giang Nam.

Đám người Càn Nguyên Đạo Tôn có tình cảm ra sống vào chết với Giang Nam. Đế và Tôn tỏ rõ muốn xuống tay với Giang Nam làm cả đám hoang mang lo sợ.

Thái Nhất Đạo Tôn lên tiếng:

- Huyền Đô sư đệ, Càn Nguyên sư đệ, các ngươi có chút tình cảm với Giang lão thất phu. Trong vô lượng sát kiếp nếu các ngươi gặp Giang lão thất phu thì sẽ giải quyết thế nào?

Mọi người nhìn Huyền Đô, Càn Nguyên, hai người đã chứng Đạo Tôn, trở thành số ít cường giả nhưng không kiềm được rối loạn tinh thần, trầm ngâm.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân nhìn hai người.

Thật lâu sau Càn Nguyên Đạo Tôn ấp úng nói:

- Năm xưa khi đệ tử làm Tiên Đế thiếu nợ Nguyên Thủy Thiên Tôn quá nhiều, cùng lắm trả một mạng lại cho hắn.

- Càn Nguyên, ngươi sai!

Chương 2843: Giang Lão Thất Phu. (2)

Thanh Liên Tiên Tôn quát to:

- Nếu ngươi giao mạng cho hắn mới là không biết trái phải rõ ràng, hồ đồ, không xứng làm đệ tử của ta! Hiện giờ là thế đại tranh, giành một đường sống cho tất cả mọi người trong môn hạ của ta! Tự mình chịu chết là đại trượng phu sao? Ngươi có biết ngươi chết là yếu thế lực bên ta, bao nhiêu sư đệ, sư muội chết vì ngươi không?

Càn Nguyên Đạo Tôn sợ hãi.

Sắc mặt Thanh Liên Tiên Tôn dịu lại:

- Ngươi lưu tình nhưng người ta thì không, đây là hiện thực. Ngươi không nghĩ cho mình cũng nên nghĩ đến tiêu diệt, sư muội nơi đây.

Càn Nguyên Đạo Tôn cúi đầu vâng dạ.

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân:

- Lời ta nói với Càn Nguyên cũng là với ngươi. Ta biết trong đệ tử của ngươi có người tên Tịch Ứng Tình, là Đạo Quân dưới tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, còn nhóm Bình Thiên, Huyền Hoàng cũng có tình cảm rất tốt với ngươi. Nhưng nếu ngươi nương tình không chỉ hại mạng mình cũng hại mạng sống của các sư đệ, sư muội.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân khom người vâng dạ:

- Đệ tử nhớ rồi, xin Tiên Tôn yên tâm.

Thanh Liên Tiên Tôn gật đầu, nhìn hướng Đế Lân:

- Đế Lân đạo hữu, ngươi còn gì cần bổ sung không?

Đế Lân lắc đầu, nói:

- Không có.

Khuôn mặt Thanh Liên Tiên Tôn hờ hững nói:

- Tốt, các người đi xuống chuẩn bị sẵn sàng, đừng lo cho ta và Đế Lân, giữ mạng mình là được.

Mọi người lui xuống.

Trên Đại La Thiên cũng tụ tập nhân tài, các Đạo Quân đến đông đủ. Mấy Thiên Quân cổ xưa như Đạo Vương, Huyền Hoàng, Thiên Ý, Đông Cực, Tinh Quang, Minh Thổ, Hạo Thiếu Quân, Thiếu Hư, Lạc Hoa Âm cũng có mặt.

Tình huống ở Đại La Thiên giống như Thanh Liên cung, Giang Nam giải thích nguyên nhân cho mọi người hiểu.

Giang Nam nói đến vô lượng sát kiếp:

- Sát kiếp hiện, ai nấy đều là chúng sinh, không thể nương tay. Dù là sư đồ gặp nhau, bạn cũ gặp mặt cũng chỉ có thể dốc sức chiến đấu. Nếu nương tình thì sẽ vĩnh viễn nằm xuống.

Mọi người im lặng.

Ngực Băng Liên Thánh Mẫu phập phồng, khẽ thở dài:

- Ta cứ nghĩ thời đại tiên đạo sẽ không kiếp không nạn, ai ngờ vẫn có sát kiếp.

Vạn Vật Đạo Tổ khom người, nhỏ giọng nói:

- Tại sao Thiên Tôn thả Tịch Diệt Đạo Nhân đi? Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân còn sống là tai họa cho chúng ta nhất. Bây giờ thế lực các phương, Đạo Không và Vô Cực hợp sức, có hai Thiên Tôn này Tịch Diệt Đạo Nhân dựa

vào thân thể Thần Mẫu thần khí tạo hóa có thể không ngừng sống lại Đạo Quân tiền sử. Dưới tay Đế và Tôn có hơn một trăm bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn, mỗi mình thế lực của chúng ta là yếu nhất.

Giang Nam im lặng giây lát sau truyền âm:

- Tịch Diệt Đạo Nhân luyện thành hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng, nếu Tịch Diệt Đạo Nhân chết thì hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng mất khống chế, sẽ diễn biến thành tịch diệt kiếp cuối cùng. Trước mắt mọi người còn chưa chuẩn bị, nếu tịch diệt kiếp cuối cùng bùng nổ sẽ không ai sống sót được.

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh gáy.

- Tịch Diệt Đạo Nhân không khống chế được tịch diệt kiếp cuối cùng, sớmm uộn gì bản thân cũng biến thành tịch diệt kiếp, không còn tồn tại. Nhưng ta chưa chuẩn bị tốt, bây giờ Tịch Diệt Đạo Nhân chưa chết được.

Nguyên thủy chi khí mờ mịt biến đổi trong mắt Giang Nam, như chứa trí tuệ vô tận:

- Tuy thế lực chúng ta yếu nhất nhưng ta không thua bất cứ Thiên Tôn nào. Nếu ta xuống tay ác thì thế lực nào cũng sẽ bị ta đồ sạch! Thiên Tôn khác cũng vậy. Trận chiến này Thiên Tôn không dám hành động nông nỗi, cho nên Thiên Tôn sẽ không nhúng tay vào vô lượng sát kiếp mà kiềm chế lẫn nhau. Chỉ có các người là nguy hiểm nhất. Quân nhi, Quỷ bà bà, các người buộc phải động sát niệm.

Quân Đạo Nhân do dự một lúc thở dài. Quỷ Bà Thiên cũng than thở.

- Chia rẽ thì yếu, hợp sức thì mạnh. Các người xuống đi, mỗi người tự đưa thế lực của mình đến Tiên giới, đi tiên đình của Vân Liên, bảo vệ tiên đình.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Ta đã truyền âm thần thức cho đám người Tịch Diệt, Đạo Không, Vô Cực, Thanh Liên, Đế Lân. Không lâu sau các vị Thiên Tôn sẽ đến Đại La Thiên, ta và bọn họ ước hẹn với nhau, Thiên Tôn không được tham gia vào vô lượng sát kiếp.

Mọi người lĩnh mệnh hạ giới.

Lúc này trước Đạo Quân điện, một lũ linh quang bay đến, đáp xuống đất hóa thành đạo thân Giang Nam đi vào trong đại điện.

Giang Nam gặp Nguyên Mẫu Thiên Tôn, cười nói:

- Nguyên Mẫu đạo hữu, sáu Thiên Tôn sẽ đến Đại La Thiên cùng nhau bàn bạc vô lượng sát kiếp, đạo hữu cũng ở trong tai kiếp, hay đi thử xem?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn thấy Giang Nam là tức xì khói, cười khẩy nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm đã! Ngươi dụ Thiên phi nhà ta đi đâu rồi?

Ánh mắt Giang Nam dịu dàng:

- Bây giờ Thiên phi ở trong Đại La Thiên, có phu nhân của ta làm bạn.

Giang Nam cười nói:

- Sao Nguyên Mẫu không ghé chơi?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tức điên vỗ chưởng vào Giang Nam, mắng chửi:

- Thiên Tôn lưu manh! Giả dạng Đế Giang lừa gạt Thiên phi nhà ta!

Giang Nam né tránh một kích, cười hỏi:

- Tẩu tẩu làm sao vậy?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn kinh ngạc nói:

- Tẩu tẩu?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tức giận:

- Ai là tẩu tẩu của ngươi?

Giang Nam cười nói:

- Nguyên Mẫu và lão thỏ kia có dính líu nhau, vậy chẳng phải là tẩu tẩu của ta sao?

Mặt Nguyên Mẫu Thiên Tôn đỏ hồng, sau đó sa sầm, cười khẩy nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi lừa gạt Thiên phi thì thôi, bây giờ còn muốn lừa cả ta? Năm xưa ta tưởng lầm ngươi là Đế Giang, nhưng trong Thông Thiên các, lão thỏ Công Dã đã thử thách ngươi sau đó buồn bã, hiển nhiên ngươi không phải Đế Giang. Bây giờ ngươi gặp khó khăn muốn đến nhờ ta lại giả mạo Đế Giang, muốn ta chống lưng cho ngươi!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Ta không nói mình là Giang Thái Khư, là các người nghĩ ta là hắn. Tẩu tẩu, ta đến không phải vì giả làm Đế Giang lừa tẩu tẩu nhập bọn giúp ta qua kiếp này. Tẩu tẩu đã ở trong tai kiếp, nếu hai ta hợp sức thì còn hy vọng sống sót, còn không thì tẩu tẩu sẽ gặp nạ. Huống chi ta và tẩu tẩu có chút tình cảm.

- Phi! Đừng lôi kéo làm quen! Ngươi và ta có tình cảm gì?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lạnh lùng cười:

- Ngươi lừa nha đầu ngốc Thiên phi đi, muốn qua đó lôi kéo tình cảm để ta giúp ngươi sao? Dẹp đi, tại sao ta phải hợp tác với ngươi? Thế lực khác có ai không hơn ngươi? Liên minh với người khác chẳng phải càng tốt hơn?

Chương 2844: Địa Vị Ngang Nhau.

Liên minh với Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn thì càng không thể nào. Trước không nói Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn kéo hết người Đạo Quân điện đi, lôi Đạo Quân điện đang yên lành vào kiếp, làm trái tôn chỉ của Đạo Quân điện. Chỉ nói Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn là nguồn gốc của tịch diệt kiếp cuối cùng, Nguyên Mẫu Thiên Tôn tuyệt đối không tha thứ cho bọn họ, càng đừng nói tới hợp tác.

Tịch Diệt Đạo Nhân càng không nằm trong phạm vi Nguyên Mẫu Thiên Tôn suy tính.

Tính tới tính lui Nguyên Mẫu Thiên Tôn chỉ có một lựa chọn là Giang Nam. Trong lòng Nguyên Mẫu Thiên Tôn không tin nhân phẩm Giang Nam đổ đốn, nhưng so với Thiên Tôn thì hắn là tốt nhất.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn trầm ngâm nói:

- Ta hợp tác với lão thỏ Công Dã.

Giang Nam hỏi ngược lại: - Bây giờ Công Dã ở đâu?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn sửng sốt. Chục ức năm nay Công Dã Càn mất tích, nàng cũng không tìm được tung tích lão thỏ này.

- Hắn đang bế quan, sẽ không tham gia vào đại kiếp nạn này. Chờ tịch diệt kiếp cuối cùng thì Công Dã sẽ xuất hiện, cùng chúng ta đối kháng.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Tẩu tẩu hợp tác với ta có thể sống đến giây phút đó.

- Đế và Tôn, Vô Cực và Đạo Không mạnh hơn ta một chút. Theo thời

gian trôi qua thực lực của Tịch Diệt không ngừng tăng vọt, rất nhanh sẽ trở thành Thiên Tôn số một.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Ngươi và ta hợp tác vẫn yếu hơn bọn họ một chút.

Giang Nam cười nói:

- Tẩu tẩu yếu hơn bọn họ một chút, ta mạnh hơn bọn họ một chút, vậy là ngang nhau.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Giang Nam chằm chằm, hắn mỉm cười đối diện nàng.

Giây lát sau Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười nhạt:

- Ta không tin ngươi mạnh hơn ta một chút.

đạo thân Giang Nam đột nhiên hóa thành linh quang đi xa, Càn Nguyên Đạo Tôn thời đại tiên đạo.

- Ta chờ tẩu tẩu trên Đại La Thiên, tẩu tẩu có thể đến thử xem ta có mạnh hơn tẩu tẩu một chút không.

Thời đại tiên đạo, trên Đại La Thiên.

Giang Nam yên lặng chờ. Không lâu sau hỗn độn hồng mông dâng lên, tử khí đông lai, thanh liên hiển hiện bay vào Đại La Thiên. Có bóng cây lắc lư, trời trăng treo trên cây. Thế Giới thụ trồi lên bay vào Đại La Thiên.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn một trước một sau đến theo hẹn.

Giang Nam chào, Đế và Tôn đáp lễ. Hai vị Thiên Tôn ngồi xuống.

Giây lát sau, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn cùng nhau đến. Vô Cực đạo trác treo cao sau gáy Vô Cực Thiên Tôn phản chiếu hai mươi

hai thời đại tiền sử, luyện nhân quả các thời đại thành dị bảo Vô Cực đạo trác. Đạo Không Thiên Tôn thì hai đầu bốn tay bốn chân, thân thể to lớn vô song, hoàn mỹ vô khuyết.

Giang Nam, Đế và Tôn chào. Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn đáp lễ, tất cả ngồi xuống.

Năm Thiên Tôn chờ giây lát. Bên ngoài Đại La Thiên tịch diệt kiếp cuồn cuộn dâng lên, xé rách thời không, sắp xâm nhập vào Đại La Thiên.

Trong Đại La Thiên gió mưa vần vũ, dãy sao lung lay sắp đổ, lúc sáng lúc tối, thậm chí trời trăng trên cao như phủ sương mù lu mờ. Nguyên Thủy Đại La Thiên vô cùng thần thánh bị khói xám bao phủ.

Cảnh tượng này làm năm Thiên Tôn tim rớt cái bịch.

- Sóng kiếp tiền sử dâng lên, Tịch Diệt Đạo Nhân mượn uy lực sóng kiếp, thực lực biến vô cùng khủng bố.

Bọn họ từng thấy Đại La Thiên, biết Đại La Thiên biến thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm trong tay hắn. Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn từng chiến đấu, sâu sắc hiểu rõ Nguyên Thủy Đại La Thiên cường đại. Hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn cũng không làm gì Đại La Thiên được.

Hiện nay thiên ngoại tịch diệt kiếp xâm nhập làm Đại La Thiên lu mờ, có thể thấy thực lực của Tịch Diệt Đạo Nhân đã vượt trên tất cả Thiên Tôn có mặt.

Tịch diệt kiếp càng mạnh thì Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ mạnh mẽ hơn. Hai mươi hai sóng kiếp tiền sử không ngừng đến gần, khiến thực lực của Tịch Diệt Đạo Nhân trở nên khó thể tưởng tượng.

Nếu là trước kia, đừng nói năm Thiên Tôn có mặt, chỉ hai Thiên Tôn là Tịch Diệt Đạo Nhân không dám đến. Hôm nay năm Thiên Tôn tụ tập lại, Tịch Diệt Đạo Nhân dám đến theo ước hẹn, có thể thấy gã tự tin tuyệt đối

vào thực lực của mình. Tịch Diệt Đạo Nhân tự tin năm Thiên Tôn hợp sức cũng không lấy mạng gã được.

Giang Nam mở miệng nói:

- Tịch Diệt đạo hữu, mời ngồi.

Bên ngoài Đại La Thiên, tịch diệt kiếp bỗng rụt lại biến thành một đạo nhân trung niên, trang phục cổ xưa, tuấn tú tiêu sái, tinh thần phơi phới cất bước đi vào Đại La Thiên.

Thanh Liên Tiên Tôn cười khẩy nói:

- Nếu không có nhát kiếm của Nguyên Thủy Thiên Tôn trợ giúp thì hôm nay không có Tịch Diệt Đạo Nhân. Nguyên Thủy Thiên Tôn làm chuyện tốt thật!

Tịch Diệt Đạo Nhân sải bước đi vào, ngồi xuống, mỉm cười nói:

- Nếu không có nhát kiếm của Nguyên Thủy Thiên Tôn chém Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên thì hôm nay các vị không ngồi đây được. Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tu hành đại đạo tịch diệt, biết rõ nếu ta chết, hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng sẽ mất khống chế cắn nuốt hai mươi hai đợt tịch diệt kiếp khác diễn biến thành tịch diệt kiếp cuối cùng, hoàn toàn phá hry thời đại tiên đạo.

Thanh Liên Tiên Tôn, ngươi không cảm tạ Nguyên Thủy Thiên Tôn thì thôi lại còn trách hắn cứu thời đại tiên đạo, làm ta thật khó hiểu.

Thanh Liên Tiên Tôn hừ mạnh, lạnh nhạt nói:

- Ta rất tò mò, nếu đạo hữu chết thì hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng có thể địch nổi ta và Đế Lân hợp sức trấn áp không? Có ta và Đế Lân trấn áp, hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng bình thường dễ dàng bị chúng ta luyện thành tro bụi! Cho nên là Nguyên Thủy Thiên Tôn nhiều chuyện!

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Thứ tự phụ!

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn liếc nhau, thấy trong Đại La Thiên tràn ngập mùi thuốc súng. Trong mắt Đế và Tôn, mấy Thiên Tôn khác, bao gồm Giang Nam đều không là thứ tốt lành gì. Trong mắt Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn thì cho rằng Giang Nam, Tịch Diệt Đạo Nhân, Đế và Tôn là kẻ thù không đội trời chung.

Nhất là với thành tựu, Đế và Tôn là thủ phạm diệt nhà, diệt tổ.

Tịch Diệt Đạo Nhân thì xem việc san bằng thời đại tiên đạo, xóa sổ tất cả sinh linh còn sống là nhiệm vụ của mình.

Mặt ngoài Giang Nam hiền hòa nhưng tất cả phe phái xem hắn là cái đinh trong mắt, gai trong thịt.

Đạo Không Thiên Tôn hắng giọng:

- Hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn mời chúng ta đến bàn bạc chỉ vì chuyện bản lĩnh.

Đạo Không Thiên Tôn trầm giọng nói:

- Chỉ có dấy lên vô lượng sát kiếp mới giảm nguy hại của tịch diệt kiếp xuống mức thấp nhất. Vì vcyậ sáu Thiên Tôn chúng ta cần bàn bạc là người nào nên ứng kiếp, người nào sống đến cuối cùng.

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Chuyện này còn cần bàn sao? Tất nhiên là cường giả sống, kẻ yếu chết trong tai kiếp.

Đế Lân khẽ thở dài:

- Các vị đạo hữu, trời có đứng hảo sinh, Thiên Tôn chúng ta là trời ngồi

xem chúng sinh nhập kiếp đã là nhẫn tam,a huống chi làm chúng sinh gặp nạn? Theo ta thấy bớt động can qua đi, bảo vệ được bao nhiêu người thì hay bấy nhiêu.

Thanh Liên Tiên Tôn phản đối:

- Cường giả chết quá ít thì Thiên Tôn phải chết, Đế Lân, ngươi không thể bị người phụ.

Chương 2845: Giao Ước. (1)

Đế Lân gật đầu, nói:

- Có một số Thiên Tôn nên chết để tạ thiên hạ, chết mấy Thiên Tôn là kiếp số đã nhỏ hơn nhiều.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười to bảo:

- Đế Lân đạo hữu đang nhằm vào ta và Thiên Tôn khác sao?

Mùi thuốc súng trên Đại La Thiên càng lúc càng nồng nặc. Không khí giữa các Thiên Tôn nặng nề, tùy thời đánh nhau.

Giang Nam mở miệng nói:

- Các vị, ta mời các người đến là vì bàn bạc vô lượng sát kiếp, không phải kêu các đạo hữu đến đánh nhau. Xin các vị hãy kiềm chế lại.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Nói đến thì Nguyên Thủy Thiên Tôn có liên quan đến sát kiếp này. Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn thả Tịch Diệt Đạo Nhân ra, nên Đạo Quân, Thiên Quân, Tiên Quân, Tiên Vương dưới tay Nguyên Thủy Thiên Tôn phải gặp nạn hết mới công bằng.

Vô Cực Thiên Tôn nhắc lại chuyện Giang Nam thả Tịch Diệt Đạo Nhân, Thanh Liên Tiên Tôn đồng ý ngay:

- Vô Cực nói đúng, câu gì ta cũng phản đối chứ ta đồng ý câu này. Nguyên Thủy Thiên Tôn thả Tịch Diệt Đạo Nhân nên môn hạ của Thiên Tôn nên gặp nạn!

Đạo Không Thiên Tôn im lặng giây lát, gật đầu:

- Mặc dù bất nhẫn nhưng đây xem như cách hay, Nguyên Thủy Thiên Tôn hãy suy nghĩ đi?

Giang Nam thầm cười lạnh:

- Các vị thấy thế lực của ta yếu nhất, chỉ một mình ta là Thiên Tôn dễ ăn hiếp nên định lấy ta ra khai đao đúng không?

Vô Cực Thiên Tôn cười to bảo:

- Không chừng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ gặp nạn.

Thanh Liên Tiên Tôn lạnh nhạt nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn cần phải tạ lỗi thiên hạ, có lẽ chúng ta sẽ giúp Nguyên Thủy Thiên Tôn một tay.

Giang Nam cười lớn:

- Nói hay! May mắn ta có trợ thủ, đủ sánh ngang với các người. Muốn bắt nạt kẻ yếu sao? Chọn sai người! Tẩu tẩu, mời ra đi.

Giang Nam dứt lời, Nguyên Mẫu Thiên Tôn cất bước đi ra hư không, vào Đại La Thiên chào các Thiên Tôn. Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngồi xuống.

Bảy Thiên Tôn chia bốn phe, địa vị ngang nhau.

Giang Nam nhìn quanh một vòng, thản nhiên nói:

- Các vị, tẩu tẩu của ta đã đến, bây giờ chúng ta nói chuyện đàng hoàng được chưa?

- Tẩu tẩu?

Các Thiên Tôn tim đập nhanh, chửi thầm vô sỉ:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn da mặt dày hơn cái mo, gọi Nguyên Mẫu là tẩu

tẩu, kéo nữ nhân này vào phe của hắn. Da mặt dày như thế đã vô địch thiên hạ!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn và Giang Nam có quan hệ lớn nhất là... Không liên quan gì nhau. Giang Nam bắt quàng làm quen được, gọi Nguyên Mẫu Thiên Tôn là tẩu tẩu, kéo Thiên Tôn thứ bảy vào trận doanh của hắn. Thủ đoạn như thế khiến các Tiên Tôn phục sát đất.

- Các vị đừng hiểu lầm, ta không phải tẩu tẩu của tên này.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn bình tĩnh nói:

- Ta đến đây là muốn so tài với hắn, nhìn xem thủ đoạn của ai hơn một bậc. Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với ta là thủ đoạn của hắn hơn các người một bậc, ta không tin.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Vô Cực Thiên Tôn, thành tựu, Tịch Diệt Đạo Nhân, năm Thiên Tôn cùng nhìn Giang Nam.

Giang Nam xua tay, cười toe toét:

- Các vị đừng để bụng, ta chỉ nói thật lòng, đừng để bụng.

Năm Thiên Tôn cười phá lên.

Đạo Không Thiên Tôn cười nói:

- Đạo lý của ai hơn một bậc, bản lĩnh của ai mạnh hơn không phải nói ngoài miệng mà phảo so tài mới biết.

Vô Cực Thiên Tôn cũng cười:

- Nếu Nguyên Mẫu đã nói vậy thì chắc không ngăn cản ta khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tạ tội thiên hạ, Nguyên Mẫu đồng ý không?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lặng im, nói:

- Nếu các người xuống tay với Nguyên Thủy Thiên Tôn thì đương nhiên ta sẽ giúp hắn, mới rồi hắn gọi ta là tẩu tẩu, ngươi không nghe thấy sao?

Nét mặt Vô Cực Thiên Tôn sa sầm, kiên nhẫn nói:

- Rõ ràng ngươi vừa nói mình không phải tẩu tẩu của hắn.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn liếc xéo Vô Cực Thiên Tôn:

- Đây là chuyện của ta và hắn, liên quan gì ngươi?

Vô Cực Thiên Tôn bị Nguyên Mẫu Thiên Tôn vặc lại tức xì khói, thầm nghĩ:

- Nữ nhân này quả nhiên tâm tư biến ảo khó dò, làm người ta mò không thấu.

Nhưng bây giờ Giang Nam có Nguyên Mẫu Thiên Tôn trợ trận thì không dễ bắt nạt, lỡ hai người trốn ra ngoài thì thế lực dưới tay các Thiên Tôn sẽ bị Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn huyết tẩy.

Trừ Tịch Diệt Đạo Nhân ra các Thiên Tôn khác không muốn thấy chuyện này xảy ra.

Việc đến hiện giờ, chỉ có thể nói chuyện một bữa, bàn bạc đàng hoàng làm sao độ qua vô lượng sát kiếp.

Giang Nam hắng giọng, cười nói:

- Vô lượng sát kiếp đương nhiên không phải giết chóc lung tung. Theo ta thấy tổ chức cuộc chiến thảo phạt đi, thảo phạt Tịch Diệt đạo hữu. Ba nhà chúng ta lao qua, Tịch Diệt đạo hữu ngăn cản. Chờ đồ hết dưới tay Tịch Diệt đạo hữu rồi ba nhà chúng ta lại so thắng thua?

Đế Lân gật đầu, nói:

- Ý này hay.

Các Thiên Tôn gật gù khen:

- Tuy là vô lượng sát kiếp nhưng phải có cuộc chiến chính tà, Tịch Diệt đạo hữu thích hợp làm tàp hái bị chúng ta xử.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười tủm tỉm:

- Các vị đạo hữu khách sáo quá, ta rất hoan nghênh. Một là mạng thuộc hạ của ta rẻ, chết cũng vô dụng, tùy thời dùng Thần Mẫu chế tạo lại, miễn các người thấy vui thì muốn giết bao nhiêu tùy ý. Hai là cường giả của các người tấn công sẽ tử thương bao nhiêu mạng sống, ngược lại tăng mạnh tịch diệt kiếp, là chuyện tốt cho ta.

Mấy Thiên Tôn khóe mắt co giật. Tịch Diệt Đạo Nhân không sợ, không ngán bọn họ vây công. Thân thể Thần Mẫu Đạo Quân bị Tịch Diệt Đạo Nhân luyện thành thần khí tạo hóa mạnh nhất trong lịch sử, liên tục chế tạo Đạo Quân, Thiên Quân, thậm chí tạo hóa cả Đạo Tôn. Tái hiện lại cường giả tiền sử chết trong Tịch Diệt Đạo Nhân. Chết một thì tạo ra một, giết hoài không hết.

Tịch Diệt Đạo Nhân không nói sai, muốn diệt thế lực dưới tay gã cần lấy mạng người ra đổi. Dù san bằng thế lực của Tịch Diệt Đạo Nhân, diệt Thần Mẫu Đạo Quân chỉ tăng mạnh kiếp uy, khiến Tịch Diệt Đạo Nhân càng hùng mạnh hơn.

Nhưng đề nghị của Giang Nam không hoàn toàn xếp xó. Vì nếu không nhổ cánh Tịch Diệt Đạo Nhân, mặc cho bọn họ tai họa thì tịch diệt kiếp cuối cùng sẽ đến sớm hơn.

- Nếu các vị đã không phản đối vậy đề nghị thứ nhất quyết định thế đi.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Để ta nêu đề nghị thứ hai. Mới rồi Nguyên Thủy Thiên Tôn nói đồ sạch thuộc hạ của Tịch Diệt đạo hữu rồi ba nhà lại phân thắng thua, cái này hơi kỳ, ta thấy không cần như vậy. Mời các vị xem.

Vô Cực đạo trác xoay chậm sau đầu Vô Cực Thiên Tôn, nó biến to ra, trong đạo trác hiện ra lưới nhân quả. Các loại nhân quả giao thác, vô cùng phức tạp. Vô Cực đạo trác luyện chế nhân quả sinh linh thời đại tiên đạo, bao gồm thiên địa nhân quả thành báu vật.

Vô số nhân quả giao nhau, có ân oán giữa sinh linh bình thường, có nhân quả giữa tu sĩ với nhau, có nhân quả giữa tiên ma, thù hận giữa đế quốc, tranh đấu giữa Thiên Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2846: Giao Ước. (2)

Vô Cực Thiên Tôn chỉ một cái, la võng nhân quả khổng lồ từ từ đáp xuống, ẩn vào thời không tiên đạo, biến mất.

Trên Đại La Thiên, các Thiên Tôn cảm ứng kỹ càng, cảm thấy trong thời đại tiên đạo tăng thêm lệ khí sát phạt, các loại nhân quả giao thác rối loạn diễn biến thành khí đại hung.

la võng nhân quả ảnh hưởng các Thiên Tôn rất ít, ảnh hưởng Thiên Quân, Đạo Quân cũng nhỏ bé không đáng kể. Nhưng ảnh hưởng rất lớn đến phàm phu tục tử, tu sĩ, có thể thay đổi vận mệnh cuộc đời sinh linh.

Hiện giờ nhân quả thác loạn sẽ sinh ra các loại thị phi, bộ lạc chém giết hau, đế quốc không ngừng chiến loạn, tu sĩ tham gia dính đến tiên nhân nắm giữ đạo thống. Tiên nhân tham gia cuộc chiến sẽ ảnh hưởng Tiên Vương, Tiên Quân. ảnh hưởng khuếch trương từng bước khiến lệ khí càng lúc càng nặng, khí thế hung ác càng lúc càng trầm, cuối cùng liên lụy Đạo Quân, Thiên Quân vào, diễn biến thành vô lượng sát kiếp.

Thủ đoạn của Vô Cực Thiên Tôn cao cường làm mọi người phục sát đất, lòng lạnh lẽo.

Rối loạn nhân quả, giết người vô hình. Người đời, Tiên Quân, Đạo Quân, Thiên Quân rơi vào tranh đấu sát phạt, tử thương, dây dưa nhân quả không thể thoát ra. Bọn họ chỉ nhìn thấy các loại ân thù trước mắt, không ngờ rằng sau lưng có Vô Cực Thiên Tôn khống chế nhân quả.

Vô Cực Thiên Tôn đã sớm có ý định can thiệp nhân quả tiên đạo, khiến thiên hạ rối loạn rơi vào vô lượng sát kiếp. Bây giờ Vô Cực Thiên Tôn thuận nước giong thuyền, khiến vô lượng sát kiếp tiên đạo càng mãnh liệt hơn.

Nếu là trước kia, Vô Cực Thiên Tôn thi triển Phục Sá Đạo Quân can thiệp

nhân quả thế này sẽ bị các Thiên Tôn ngăn cản, trấn áp nhân quả cường giả dưới tay mình. Còn bây giờ, không ai cưỡng ép nhúng tay vào.

Các Thiên Tôn thầm than dài:

- Không biết bao nhiêu sinh linh chết đây.

Các Thiên Tôn không nói ra ngoài miệng.

Tịch Diệt Đạo Nhân ngạo nghễ nhìn mọi người, cười khẩy nói:

- Thứ giả dối. Năm xưa ta thấy đám người Đạo Quân điện cũng giống như các ngươi, ngồi xem người trong thiên hạ rơi vào tịch diệt mà không cứu, ngồi xem đạo hữu của mình tọa hóa nhưng không cứu. Giả dối, nên ta mới giết ra Đạo Quân điện.

- Đương thời Thiên Tôn cũng là chúng sinh, chạy trời không khỏi nắng. Ai lại có tư cách chỉ trích?

Đế Lân lắc đầu, nói:

- Tịch Diệt đạo hữu, ngươi là người dấy nên hạo kiếp này, là căn nguyên của kiếp nạn, có tư cách gì nói chúng ta? Bây giờ vô số người tử thương là vì tương lai để lại chút mồi lửa văn minh, tránh cho sau đại tịch diệt không có bất cứ sinh mệnh, vũ trụ chết hẳn.

Giang Nam phản bác:

- Bệ hạ, giả tạo là giả tạo, đừng giải thích. Chúng ta cũng là chúng sinh, bản thân khó bảo đảm, chỉ có thể bảo vệ mảnh đất mình muốn che chở. Các vị đạo hữu, nếu đã giao ước ba chương vậy để ta nói câu thứ ba.

Giang Nam nhìn xung quanh, trầm giọng nói:

- Thiên Tôn có tôn nghiêm của Thiên Tôn, đối thủ chỉ có thể là Thiên Tôn, không được tham gia vào cuộc chiến của vãn bối. Mọi thắng thua, mặc cho Tiên Quân, Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn trong thiên hạ quyết định.

Sống chết do số, không do Thiên Tôn!

Các Thiên Tôn chiêm nghiệm câu nói này:

- Sống chết do số, không do Thiên Tôn?

Đạo Không Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Tốt, cứ theo lời Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thiên Tôn chỉ cao cao tại thượng, không nhúng tay vào vô lượng sát kiếp.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân nhìn nhau, đồng ý:

- Tốt!

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Các vị đã đồng ý thì ta từ chối không được, Tịch Diệt đạo hữu có ý kiến gì không?

- Ta thì không sao.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười nói:

- Nhưng ta rất có hứng thú quyết đấu giữa Thiên Tôn. Nếu có vị đạo hữu nào muốn chỉ giáo thì ta nguyện cống hiến một phần sức cho thời đại tiên đạo, tiêu diệt vài Thiên Tôn giảm thấp kiếp số.

Các Thiên Tôn tim đập nhanh,suy ghĩ kỹ cảm thấy có điều lạ, thầm nghĩ:

- Tịch Diệt Đạo Nhân e sợ thiên hạ không loạn, kiếp số càng lớn càng tốt, sao cũng động sát khí với Thiên Tôn khác? Nếu nhiều Thiên Tôn sống thì tương lai tịch diệt kiếp càng mạnh hơn, Tịch Diệt Đạo Nhân nên vui mới đúng.

- Nói vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn không làm chuyện vô ích, lúc trước hắn từng nói nếu Tịch Diệt Đạo Nhân chết thì tịch diệt kiếp cuối cùng sẽ

bùng nổ. Nguyên Thủy Thiên Tôn nói Tịch Diệt Đạo Nhân không nắm giữ tịch diệt kiếp được. Vô Cực Thiên Tôn cũng nói Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ là con rối của đại đạo tịch diệt, xem ra chính Tịch Diệt Đạo Nhân cũng cho rằng kiếp số quá lớn bản thân sẽ bị đại đạo tịch diệt phản phệ.

Mọi người ôm ý nghĩ riêng.

Giang Nam giơ tay lên, chậm rãi nói: - Vậy các vị đạo hữu hãy vỗ tay thề đi, hôm nay giao ước ba chương, không được trái lời!

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân, Nguyên Mẫu Thiên Tôn cùng giơ tay lên. Bảy bàn tay chậm rãi di chuyển cuối cùng va chạm vào nhau.

Cú va chạm không tầm thường, thân thể bảy Thiên Tôn rung mạnh. Mặt Thanh Liên Tiên Tôn hiện ra tử khí đậm đặc, cánh hoa hồng mông thanh liên lắc lư, tầng tần tan vỡ. Thế Giới thụ sau lưng Đế Lân thì lá cây rào rào, nổ tung.

Trên mặt Đạo Không Thiên Tôn hiện ra hỗn độn tự nhiên, bị chấn vô số hỗn độn phù văn bay ra khỏi cơ thể như từng dòng sông quay quanh gã.

Vô Cực đạo trác quay tít sau gáy Vô Cực Thiên Tôn, cắn nuốt lực lượng khuếch tán ra ngoài, đạo trác bị chấn kêu leng keng.

Mặt Nguyên Mẫu Thiên Tôn đỏ ửng, khóe môi tràn máu biến thành một luồng linh quang.

Người Giang Nam run rẩy, Lô Bồng hiện ra sau lưng, vỡ bốn lần.

Chỉ mình Tịch Diệt Đạo Nhân là bình yên vô sự, gã cười to đứng dậy, lao đi.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn đứng lên, rời khỏi Đại La Thiên. Bốn Thiên Tôn bước ra Đại La Thiên, tự phun búng máu, giọt máu bay ra biến thành linh quang tan vỡ. Thanh Liên

Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn đi xa.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lau máu dính khóe môi, nhìn Giang Nam chằm chằm, lạnh lùng cười:

- Phun đi.

Giang Nam mỉm cười, kiêu ngạo hỏi lại:

- Phun cái gì?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lại hộc búng máu biến thành linh quang bay đi, cười khẩy nói:

- Bảy Thiên Tôn chúng ta vỗ chưởng, chưởng lực đấu đá nhau, ai cũng chịu công kích từ người khác. Ta không tin ngươi không bị thương.

Giang Nam cười to bảo:

- Ta ở tiên thiên bất bại chi địa, không phải danh tiếng ảo, Ta không phun...

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn chằm chằm mũi Giang Nam, hai luồng linh quang chảy ra khỏi lỗ mũi.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Máu chảy ra từ mũi ngươi kìa.

Vẻ mặt Giang Nam bình tĩnh nói:

- Đó là vì tẩu tẩu quá đẹp.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nghiến răng ken két, nửa cười nửa không nhìn Giang Nam:

- Ngươi không phải Giang Thái Khư, Giang Thái Khư chưa bao giờ dám

đùa giưỡn ta. Mặc dù Giang Thái Khư lưu tình khắp nơi, hậu cung vô số mỹ nhân nhưng vô cùng tôn trọng ta.

Giang Nam bình tĩnh cười nói:

- Ta đã bao giờ nói ta là hắn chưa? Giang Thái Khư vạn hoa dính vào người, lưu bụi hoa, đa tình đa chủng. Còn ta chỉ có một phu nhân. Nguyên Mẫu, bây giờ nàng đã biết bản lĩnh của ta rồi, chúng ta hợp tác đủ bảo đảm an toàn cho mình.

Chương 2847: Cướp Sạch Đại La Thiên. (1)

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhẹ gật đầu, bản lĩnh của Giang Nam thật khiến nàng ngạc nhiên. Vừa rồi bảy Thiên Tôn đập tay, trừ Tịch Diệt Đạo Nhân ra sáu Thiên Tôn khác nhiều ít bị thương nặng.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn không biết những người khác bị thương nặng đến đâu nhưng trong đợt va chạm vừa rồi, Thiên Tôn khác có trợ thủ, Thanh Liên Tiên Tôn và Đế Lân hợp tác, Vô Cực Thiên Tôn và Đạo Không Thiên Tôn. Nguyên Mẫu Thiên Tôn không hợp sức với Giang Nam, dùng một nửa lực lượng đối phó hắn nên nàng biết rõ hắn chịu áp lực mạnh cỡ nào.

Tiên thiên Lô Bồng sau đầu Giang Nam vỡ bốn lần nghĩa là hắn chịu bốn đòn công kích của bốn Thiên Tôn, nhưng hắn bị thương không nặng. Thực lực của Giang Nam đúng là siêu phàm, hơn Nguyên Mẫu Thiên Tôn một bậc.

- Tiên thiên bất bại chi địa...

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Lô Bồng sau gáy Giang Nam, lộ biểu tình hâm mộ. Bất cứ Thiên Tôn nào không dám vỗ ngực bảo có thể đỡ bốn Thiên Tôn công kích, Giang Nam lại đỡ được. Tiên thiên Lô Bồng này xứng là tiên thiên bất bại chi địa.

Bên dưới Lô Bồng, tiên thiên bất bại, thử hỏi ai có pháp bảo không thể tưởng tượng này?

Nguyên Thủy Đại La Thiên bao gồm tất cả, có thể biến thành chí bảo công kích. Tiên thiên Lô Bồng tiên thiên bất bại, bảo vệ một vùng trời bất bại. Giang Nam có thể chiếm thiên cao nhất Tiên giới đúng là có tài riêng.

- Thiên phi nhà ta đâu?

Vẻ mặt Nguyên Mẫu Thiên Tôn hung dữ gắt hỏi:

- Ngươi không ăn hiếp nàng đi? Nếu ngươi dám khi dễ Thiên phi thì ta bừm thây ngươi ra!

- Ta không khi dễ nàng ấy bao giờ.

Giang Nam cười nói:

- Bây giờ Thiên phi có phu nhân của ta làm bạn, Nguyên Mẫu quét thần thức một cái là biết nàng ở đâu ngay.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn trừng Giang Nam, thần thức quét sơ, tìm kiếm vị trí của Thiên Phi Đạo Tôn trong Đại La Thiên. Nguyên Mẫu Thiên Tôn cất bước chạy đi.

Nhìn từ bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên không lớn, nhưng bên trong có thời không vô tận. Dãy núi liên miên, núi to trập trùng. Trời trăng sao lơ lửng, nguyên thủy chi khí hóa thành linh khí và mây mù, đạo âm như có như không, các loại đại đạo linh quang hóa thành chim bay cá nhảy. Tiên cảnh thuần khiết nhất trên đời cũng không bằng Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Nơi này là Giang Nam dùng đại đạo bản thân diễn biến ra một vũ trụ, một thiên địa. Đạo và lý của Giang Nam thực thể hóa tại đây, trở thành chân thật.

Cái gì đẹp nhất?

Nếu là tồn tại như Nguyên Mẫu Thiên Tôn sẽ bảo đại đạo đẹp nhất, có thể quan sát Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam trong khoảng cách gần, nghe đạo âm đúng là điều tuyệt vời.

- Trong Đại La Thiên chứa đạo và lý còn phong phú hơn đạo lý chứa trong Thông Thiên các hiều. Nguyên Thủy Thiên Tôn đúng là không giống bình thường.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn khen ngợi:

- Đáng tiếc đường hắn đi không ai làm được.

Giây lát sau Nguyên Mẫu Thiên Tôn tìm đến chỗ Thiên Phi Đạo Tôn, Thị Hiên Vi. Hai nữ nhân đang nghỉ ngơi trong đình, trà thơm nghi ngút, phong cảnh trang nhã. Mới rồi bảy Thiên Tôn bàn bạc, quyết định vô lượng sát kiếp, tự va chạm một chưởng nhưng không ảnh hưởng chỗ này. Từ đó thấy được Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam mạnh mẽ đáng sợ.

Trong đình, hai nữ nhân trò chuyện, dáng vẻ nghiêm trang dường như tranh cãi cái gì. Nguyên Mẫu Thiên Tôn nghiêng tai lắng nghe, dở khóc dở cười.

Nữ nhân nói:

- Ta và bệ hạ có tình cảm phu thê hơn một ngàn ức năm.

Nữ nhân khác bảo:

- Ngươi là vợ trước, hơn nữa còn là thiếp thất.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn hắng giọng, tới gần. Hai nữ nhân im miệng, đứng lên chào đón.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn thấy Thiên Phi Đạo Tôn không còn là khuôn mặt lạnh băng mà đầy sức sống, thầm thở dài nghĩ:

- Nha đầu này cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn là Giang Thái Khư chuyển thế nên lòng nảy mầm sự sống, có hy vọng sống sót. Thôi ta đừng vạch trần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thị Hiên Vi cười nghênh đón, mắt lộ tia cảnh giác.

Thị Hiên Vi mỉm cười hỏi:

- Chắc vị phu nhân này không phải vợ trước của lão gia nhà ta đi?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn xì cười:

- Lão gia nhà ngươi nằm mơ đi! Ta là tẩu tẩu của hắn, nhà ta tên Công Dã Càn, biệt danh Nam Quách Tiên Ông, tên hiệu là lão thỏ. Một lão quỷ không ngồi yên trong nhà được, Phù Lê Nguyên Quân đừng bao giờ hiểu lầm.

Thị Hiên Vi thở phào, nhiệt tình mời bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân ngồi xuống.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Thiên phi tỷ tỷ có kể các chuyện kiếp trước của lão gia nhà ta, nên ta biết lão gia có thời gian huy hoàng như thế, hậu cung nhiều không đếm xuể.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn chớp mắt, bôi đen Giang Nam:

- Nguyên Quân làm sao biết lão gia nhà ngươi không lén mở vô số hậu cung mà ngươi chẳng hay?

Thị Hiên Vi cười cười:

- Có lẽ lão gia nhà ta đời trước chịu khổ nên kiếp này rất chung tình.

Ba nữ nhân trò chuyện vui vẻ. Nguyên Mẫu Thiên Tôn lo Thiên Phi Đạo Tôn chịu thiệt nên không vội quay về Đạo Quân điện, nàng chế tạo một tòa chư thiên bên cạnh Nguyên Thủy Đại La Thiên, đặt tên là Thanh U Thiên, xây dựng Nguyên Mẫu đạo điện. Nguyên Mẫu Thiên Tôn kêu Thiên Phi Đạo Tôn đi qua ở chung, Thị Hiên Vi thường ghé thăm đạo điện, ba nữ nhân tán nhảm với nhau.

Tiên giới, ma giới thì đám người Định Quang ma đế, Nguyệt Bột Nữ Quân, Kế Đố Ma Đế, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Đạo Quân, Quỷ Nhung Đạo Quân tự chuyển thế lực của mình từ ma giới đến Tiên giới. Đám Đạo Quân Tịch Ứng Tình, Băng Liên Thánh Mẫu thì chuyển chư thiên thánh cảnh nhà mình đến gần tiên triều do Vân Liên nữ đế tạo ra, hình thành các chư thiên thánh cảnh xung quanh thiên trụ.

Các Thiên Quân, Đạo Quân phe Đại La Thiên từ bỏ lãnh đại, hoàn toàn

bỏ trống ma giới, xoay quanh Vân Liên tiên triều, đề phòng vô lượng sát kiếp đến.

Đạo Quân dưới tay Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Quân, Thiên Quân dưới tay Vô Cực Thiên Tôn và Đạo Không Thiên Tôn thì thừa dịp đó chiếm lĩnh khu vực ma giới. Đạo Tạng Đạo Quân dẫn dắt đại quân chiếm lãnh địa, ba phe xung đột với nhau.

Giờ phút này thiên hạ nhân quả thác loạn, trong thiên địa sinh ra lệ khí ảnh hưởng càng lúc càng rộng. Tu sĩ phàm nhân, tiên nhân bị kéo vào vô lượng sát kiếp. Tiên giới, ma giới chiến đấu sát phạt không dứt. Nhỏ từ bộ lạc, đế quốc dần dính đến tiên nhân tham gia cuộc chiến.

Lớn thi Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn dưới tay Thiên Tôn công phạt phe Tịch Diệt Đạo Nhân, chiến hỏa ngút trời. Tiên giới, ma giới rơi vào hỗn loạn.

Vân Liên tiên triều thống trị cương vực to lớn vô biên, các chư thiên lớn nhỏ, dưới tay có hàng ngàn đế quốc Phượng Nghi Nữ Quân, tinh vực nhiều vô số kể. Vân Liên tiên triều khó tránh khỏi bị nhân quả thác loạn quấy nhiễu, đế quốc, bộ tộc dưới tay chinh chiến sát phạt. Vân Liên nữ đế đã ra lệnh cấm đánh nhau nhưng không thể ngăn chặn cơn sóng nhân quả thác loạn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2848: Cướp Sạch Đại La Thiên. (2)

Vân Liên nữ đế bất đắc dĩ đi Nguyên Thủy Đại La Thiên cầu cứu. Trên Đại La Thiên, Giang Nam đang bế quan. Vân Liên tiên triều chạy đi Nguyên Mẫu đạo điện tìm Thị Hiên Vi.

Thị Hiên Vi cười nói:

- Khi lão gia bế quan có nói với ta là nếu Liên nhi đến thì khiến nàng vào Đại La Thiên tìm một báu vật trấn áp khí vận và nhân quả.

Vân Liên nữ đế vội nói:

- Nương nương, lão gia có nói là báu vật gì không?

- Thế thì không.

Vân Liên nữ đế đành quay về Đại La Thiên tìm kiếm khắp nơi. Bất cứ thứ gì trong Đại La Thiên đều là khí thế không thể tưởng tượng, Vân Liên nữ đế tìm nửa ngày không thể nên chọn cái nào.

Thật lâu sau Vân Liên nữ đế khó mà quyết định, nàng ngồi dưới gốc đế hoàng thụ nghỉ ngơi.

Vân Liên nữ đế thầm nghĩ:

- Lão gia không nói là bảo bối gì thì sao ta tìm được? A, gốc cây này là cvây lão gia thành đạo, có khí vận của lão gia. Hay chuyển cây này đến tiên triều đi, mượn khí vận của lão gia trấn áp khí vận tiên triều.

Mắt Vân Liên nữ đế sáng rực, vươn tay nhổ gốc đế hoàng thụ. Vân Liên nữ đế cứ ghĩ sẽ rất khó khăn, không ngờ khi nàng chạm vào thì gốc đế hoàng thụ tự động bay lên. Vô số rễ cây di chuyển như dòng nước đi theo sau Vân

Liên nữ đế.

Vân Liên nữ đế mừng rỡ nói:

- Quả nhiên là báu vật này!

Vân Liên nữ đế mang theo đế hoàng thụ bay ra Đại La Thiên, trở về Vân Liên tiên triều. Bảy con chim xanh trên đế hoàng thụ líu ríu thò đầu xì xầm.

- Nữ nhân kia không nói một câu đã chuyển nhà chúng ta đi, không lễp hép chút nào. Tốt xấu cũng nên cho chút chi phí dỡ nhà đi?

- Hình như là nha đầu Vân Liên xấu bụng.

- Năm xưa chúng ta nhìn ngươi trưởng thành, thế mà ngươi phá nhà chúng ta, thật là không nói lý!

Vân Liên nữ đế phớt lờ đàn chim, chạy đến Vân Liên tiên triều. Vân Liên nữ đế trồng đế hoàng thụ xuống.

Đế hoàng thụ vừa cắm xuống đất tự mọc rễ trong tiên triều, nhánh cây thần thụ tung bay, càng lúc càng to ra, phạm vi bao phủ ngày càng rộng. Cành lá lan tràn đến các tinh vực, rễ nhánh bay múa sắp xếp lại vô số nhân quả hỗn loạn. Khí vận như tường vân bốc hơi, liên kết cùng khí vận tiên triều.

Giờ phút này, khí vận tiên trièu ngưng tụ thành một thể. Vô số tinh vực, đế quốc, bộ tộc thuộc quyền Vân Liên tiên triều nhân quả rõ ràng, ngừng chiến đấu. Nhiều tiên nhân tham gia cuộc chiến như tỉnh giấc mộng, quay về phủ của mình, không đánh nhau nữa.

Trong Vân Liên tiên triều bình tĩnh, các Đạo Quân, Thiên Quân đến hỏi. Vân Liên nữ đế nói ra lai lịch đế hoàng thụ.

Thánh Ma Đạo Quân lo lắng nói:

- Bây giờ khí vận tiên triều đã ổn định, tiếc rằng sóng kiếp tiền sử sắp

đến. Những lão già chuyển thế chúng ta chạy trời không khỏi nắng. Bệ hạ có thể lại đi Đại La Thiên một chuyến, hỏi Thiên Tôn khi nào sóng kiếp đến? Chúng ta phải làm sao ngăn cản không?

Đám người Quỷ Nhung Đạo Quân, Băng Liên Thánh Mẫu gật gù.

Mười sáu Đạo Tôn Thiên Môn lên tiếng:

- Đúng vậy! Sóng kiếp đến là chúng ta sẽ thành tro bụi, xin bệ hạ hãy đi hỏi Thiên Tôn, cầu diệu pháp.

Vân Liên nữ đế cười nói:

- Các vị đạo hữu, các người cầu ta thì có ích gì? Hay đi Đại La Thiên thử vận may xem?

Đám người Thánh Ma Đạo Quân, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, Băng Liên Thánh Mẫu nghe vậy hỏi dò:

- Đi được không?

- Có gì không được?

Vân Liên nữ đế cười nói:

- Lão gia đang bế quan, nương nương ở chỗ Nguyên Mẫu Thiên Tôn, các người vào Đại La Thiên tự mình tìm kiếm là được.

Các Đạo Quân chuyển thế mừng rỡ, hân hoan reo hò chạy đi Đại La Thiên.

Lạc Hoa Âm chớp mắt hỏi Tịch Ứng Tình:

- Sư huynh, chúng ta cũng đi?

Tịch Ứng Tình nhíu mày nói:

- Chúng ta không phải Đạo Quân chuyển thế, đi chỗ đó thì kỳ.

Hạo Thiếu Quân ló đầu ra:

- Tịch Thiên Vương có nắm chắc độ qua vô lượng sát kiếp không?

Tịch Ứng Tình lắc đầu, nói:

- Không.

Thiếu Hư cười nói:

- Vậy cùng đi Đại La Thiên cướp của đi.

Đạo Vương vẻ mặt uy nghiêm nói:

- Chúng ta đi lấy một, hai món đồ chắc Thiên Tôn sẽ không so đo. Nhưng không được đi quá nhiều người, nếu dọn sạch Đại La Thiên thì Thiên Tôn sẽ rất đau lòng.

Chợt nghe tiếng vèo vèo, các Tiên Quân, Thiên Quân, Đạo Quân chạy ra Vân Liên tiên triều bay lên Đại La Thiên. Vân Liên tiên triều vốn là nhân tài đông đúc, giờ phút này trống trơn chỉ còn thưa thớt vài người.

Khổ Hạnh Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ lẫn trong đám người.

Khổ Hạnh Thiên Tôn cố gắng không gây chú ý, nhỏ giọng nói:

- Sư huynh, ta mới đến, không biết trong Đại La Thiên có báu vật nào giúp lão tăng độ kiếp, trấn áp khí vận Sa Môn đại giáo không?

- Khó.

Vạn Vật Đạo Tổ lắc đầu, nói:

- Trấn áp khí vận Sa Môn đại giáo gần như tương đương trấn áp ba phần uy lực tịch diệt kiếp thời đại Sa Môn, rất khó khăn, tiêu chuẩn thấp nhất là

tiên thiên linh bảo. Và đó phải là tiên thiên linh bảo đỉnh cao, uy lực không kém gì Nguyên Dục Thái Cực Đồ của ta. Ta là người chín thế sóng kiếp đến, e rằng phải tìm một món tiên thiên chí bảo mới trấn áp được, trong Đại La Thiên chưa chắc có bảo bối uy lực như thế, hơn nữa...

Vạn Vật Đạo Tổ nhìn xung quanh, Tiên Quân, Thiên Quân, Đạo Quân đông nghìn nghịt như châu chấu tuôn hướng Đại La Thiên.

Vạn Vật Đạo Tổ nhức đầu:

- Hơn nữa nhiều người như vậy thì có nhiều bảo bối hơn cũng không đủ chia.

Cường giả đẳng cấp Thiên Quân phe Đại La Thiên khoảng hơn hai ngàn người, năm mươi mốt Đạo Quân, số lượng Tiên Quân thì bốn, năm vạn.

Giờ phút này, một đám tiên nhân kéo nhau vào Đại La Thiên tìm pháp bảo độ kiếp, khó trách Vạn Vật Đạo Tổ bảo Đại La Thiên sẽ bị dọn sạch.

Cả đám lên Đại La Thiên, đúng là như Vân Liên nữ đế nói, Giang Nam đang bế quan, Thị Hiên Vi đến chỗ Nguyên Mẫu Thiên Tôn làm khách. Trong Đại La Thiên không có người trông chừng, ổ chim xanh cũng bị chuyển vào Vân Liên tiên triều.

Giang Tuyết Tình dẫn theo Đạo Tôn Thiên Môn đến trước một bước. Đám người Viên Thái lão nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, Tương Khang, Chức Mẫu, Thanh Hư Đạo Nhân nhìn xung quanh. Trên Đại La Thiên các tầng cung khuyết, đình đài lâu tạ, tinh la dày đặc. Trời trăng sao treo trên bầu trời, dãy núi dưới đất nhiều như vì sao. Có sông lớn chảy xiết rót vào biển cả. Chim bay trên trời, thú chạy dưới đất, rồng cá trong biển, không nhìn ra cái nào là pháp bảo.

Thánh Ma Thiên Tôn, Vạn Chú Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, Quỷ Nhung Đạo Quân, Băng Liên Thánh Mẫu cũng đến Đại La Thiên. Mọi người nhìn quanh quất. Vạn Chú Đạo Quân thấy cái chuông to treo dưới mái một

đại điện thì chạy nhanh tới đó.

Vạn Chú Đạo Quân nói:

- Vạn Chú Thiên Chung của ta đã vỡ trong tai kiếp, chuông là vũ khí tiện tay ta nhất, các người đừng giành với ta!

Đám người Viên Thái lão nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, Thánh Ma Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Nếu ngươi chọn trúng tức là có duyên với ngươi, pháp bảo kiểu chuông không thuận tay với chúng ta.

Vạn Chú Đạo Quân định tháo chuông to xuống đột nhiên nhìn qua khung cửa sổ thấy trong đại điện xếp hàng loạt chuông, tổng cộng năm mươi cái. Vạn Chú Đạo Quân nhìn đăm đăm, không tháo chuông dưới mái hiên mà chạy ngay vào trong điện.

Chương 2849: Chia Báu Vật.

- Mấy cái chuông này chứa tiên thiên chú đạo của ta, tận năm mươi cái!

Vạn Chú Đạo Quân xem xét kỹ, hoảng sợ nói:

- Năm mươi chuông cảnh giới tiên thiên, Vạn Chú Thiên Chung của ta cùng lắm chứa một loại cảnh giới tiên thiên!

Giây lát sau Vạn Chú Đạo Quân vác năm mươi cái chuông và cả chuông treo dưới mái hiên ra, nói:

- Kế Đố Ma Đế, xin hãy thả chú đạo tịch diệt kiếp của ta ra khỏi Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, để ta thử uy lực cái chuông xem có đối kháng lại kiếp nạn này được không.

Sóng kiếp chú đạo tịch diệt kiếp đã vọt tới thời đại tiên đạo, tịch diệt tất cả sinh linh mười tám chư thiên Đăng Hồn lĩnh, chỉ còn trăm vạn sinh linh sống. Vạn Chú Thiên Chung của Vạn Chú Đạo Quân cũng bị tịch diệt.

Trăm vạn sinh linh tạm thời trốn trong tử phủ của Vạn Chú Đạo Quân. Giang Nam triệu tập các cường giả thuộc hạ đi Đại La Thiên họp, đám Đạo Quân, Thiên Quân hợp tác trấn áp sóng kiếp chú đạo tịch diệt kiếp vào Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ của Kế Đố Ma Đế, tránh cho làm hại Vạn Chú Đạo Quân.

Kế Đố Ma Đế vận chuyển Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ ngay, thả một nửa sóng kiếp ra.

Sóng kiếp mới tràn ra liền cảm ứng được hơi thở của Vạn Chú Đạo Quân, rít gào xông tới, hùng dũng mãnh liệt, diệt tuyệt hết thảy. Các Đạo Quân thấy sóng kiếp này đều biến sắc mặt, thầm giật mình.

- Kiếp uy này mãnh liệt hơn tịch diệt kiếp hủy diệt chú đạo gấp mấy lần, có lẽ sóng kiếp dính phải chú đạo thời đại tiên đạo nên tăng mạnh kiếp uy.

Các Đạo Quân mới nghĩ đến đây chợt nghe tiếng chuông trầm bỗng vang lên, tiết tấu tuyệt vời, như chư thần đang ca hát. Năm mươi cái chuông và chuông treo dưới mái hiên cùng bay lên, lơ lửng trên đầu Vạn Chú Đạo Quân. Các chuông lắc lư hoặc nhanh hoặc chậm, tiếng chuông có cao có thấp.

Đạo âm cuồn cuộn đi qua đâu là sóng tịch diệt kiếp hung dữ dịu lại, bị trấn áp ngoan ngoãn không làm hại mạng sống Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân yên lòng nói:

- Kế Đố Ma Đế, ĩn hãy thả hết sóng kiếp ra đi.

Kế Đố Ma Đế gật đầu, thả sóng kiếp còn lại trong Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ ra. Mấy chục Thiên Quân, Đạo Quân cùng nhau trấn áp sóng kiếp này mới xong, chỉ thả một nửa thì không sao, không gây ra sóng gió lớn gì. Nếu thả một nửa sóng kiếp khác sẽ khiến kiếp uy tăng gấp bốn, năm lần.

Tịch diệt ma nhãn như bánh xe bay lên quanh Vạn Chú Đạo Quân, tịch diệt kiếp quang bắn tứ tung, có tận thế kiếp vũ, tận thế kiếp âm không chỗ không ở. Tịch diệt thiên hỏa như sóng đốt cháy hư không, có thiên nhân ngũ suy chi khí hóa thành kiếp vân, hình thành vòng xoáy hủy diệt tất cả quay quanh Vạn Chú, không ngừng tuôn ra, muốn nghiền nát gã.

Vạn Chú Đạo Quân vội vận chuyển năm mươi cái chuông, chuông lắc lư không dứt. Tiếng chuông đối kháng với sóng kiếp, không cho sóng kiếp đến gần Vạn Chú Đạo Quân, chỉ bay xung quanh gã.

Vạn Chú Đạo Quân thở phào, vui vẻ nói:

- Bảo bối này quá tuyệt, tuy không thể trấn áp tịch diệt kiếp nhưng giữ lại sóng kiếp này có thể bảo vệ ta, các người hâm mộ cũng vô dụng.

Sóng chú đạo tịch diệt kiếp quay quanh Vạn Chú Đạo Quân không ngừng dâng lên hình thành tường phòng ngự uy lực khó thể tưởng tượng. Có tiên thiên chung và sóng kiếp chú đạo, Đạo Tôn bình thường đừng hòng tổn thương Vạn Chú Đạo Quân được.

Đạo Quân khác nhìn thèm thuồng, tự mình sưu tầm khắp nơi. Thánh Ma Thiên Tôn vào rừng bồ quỳ, giương mắt thấy một gốc cây bồ quỳ đỏ thẫm như máu, khác hẳn cây bồ quỳ khác, rất khẻo mạnh. Trên cây bồ quỳ có bảy chiếc lá, màu sắc khác nhau nhưng đều đỏ thẫm như máu.

- Ta dùng quạt ba tiêu, cây bồ quỳ đỏ thẫm này kỳ lạ nhất, hay chuyển dời thứ này đi.

Thánh Ma Thiên Tôn tiến tới trước, khom người vái cây bồ quỳ đỏ thẫm, lẩm bẩm:

- Nếu ngươi là pháp bảo, nếu có duyên với ta thì hãy tự động bứng gốc biến thành pháp bảo đi.

Thánh Ma Thiên Tôn dứt lời, cây bồ quỳ đỏ thẫm tự nhảy lên, bảy mảnh lá rụng xuống thành bảy quạt ba tiêu ghim sau lưng Thánh Ma Thiên Tôn, có đủ màu như chim công xòe đuôi.

Cây bồ quỳ đỏ thẫm chỉ còn lại thân cây trụi lủi. Đột nhiên thân cây chấn động, lớp da rơi ra lộ một cây chiến kích đỏ máu giâu trong thân cây.

Chiến kích kêu vù vù, Thánh Ma Thiên Tôn vừa mừng vừa sợ cầm chiến kích. Chiến kích và bảy cây quạt ba tiêu sau lưng Thánh Ma Thiên Tôn chứa tám loại tiên thiên, tuy không khủng bố bằng năm mươi chuông tiên thiên của Vạn Chú Đạo Quân nhưng về uy lực không thua kém chút nào. Thánh Ma Thiên Tôn rất vừa lòng.

Viên Thái lão nhân tìm mấy ngày trong Đại La Thiên chỉ được hai cái hộp và một bàn cờ, không có quân trắng đen.

Viên Thái lão nhân thầm nhủ xui xẻo:

- Nếu không có quân cờ thì chỉ có thể xem như ba món tiên thiên pháp bảo, đủ để nghênh địch nhưng còn lâu mới trấn áp sóng kiếp được. Quân cờ đến từ đâu?

Viên Thái lão nhân đang suy tư đột nhiên ngước lên nhìn trời sao, óc lóe tia sáng.

Viên Thái lão nhân giơ hai cái hộp, cầu nguyện:

- Nếu ta có cơ duyên này, trấn áp được sóng kiếp, xin thỉnh sao đầy trời làm cờ.

Viên Thái lão nhân dứt lời, sao rải rác đầy trời bay xuống, rơi vào trong hai hộp cờ biến thành quân trắng đen, chứa đầy hộp.

Viên Thái lão nhân đến kỹ, lòng thầm hoảng sợ. Trong hộp mỗi bên có một trăm lẻ tám quân cờ, mỗi quân chứa một loại tiên thiên đạo cảnh, mặc dù là cấp thấp nhưng nguyên hộp cờ gộp lại có thể biến thành một loại đạo cảnh kỳ đạo tiên thiên, rất cao cấp.

Viên Thái lão nhân sướng rơn:

- Có thể trấn áp sóng kiếp của ta rồi! Trong Vân Liên tiên triều có thể giữ được mạng sống!

Các Đạo Quân chuyển thế tìm được trọng bảo trong Đại La Thiên. Chức Mẫu tìm thấy bức tranh giang sơn xã tắc trong Lăng Tiêu điện. Thiên Hi Thánh Nhân tìm được một con rùa to lưng cõng tiên thiên bát quái. Tương Khang tìm được một túi mũi tên, trùng hợp xứng đôi với Xạ Thiên cung của gã.

Băng Liên Thánh Mẫu tìm được một cái tiên thiên dao cầm năm mươi dây, mạnh hơn tiên thiên dao cầm nàng cướp từ tay Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân nhiều, là tinh phẩm trong tiên thiên linh bảo.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế, Bỉ Ngạn nương nương,

Tịch Ứng Tình thì thu hoạch rất kinh người. Hồng Đạo Nhân khiêng đi mười hai cây hoa biểu đằng trước đại điện. Bỉ Ngạn nương nương tìm được bốn cái đỉnh, cùng với Huyền Hoàng trấn đạo đỉnh gộp lại thành năm đỉnh.

Kế Đố Ma Đế lấy Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ ra xúc động một tòa thần điện, bên trong chứa một tòa bảo khố. Trong thần điện phát ra tiếng leng keng va chạm, ba ngàn kiếm quang sát khí âm trầm bay ra, rơi vào Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ, bổ sung đầy đủ cho sát đạo đồ.

Tịch Ứng Tình tìm được một chiếc gương, bị kính quang chiếu trúng là sẽ nhập mộng vào kính, rất là kỳ lạ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2850: Đâm Dao Sau Lưng. (1).

Có người còn được một tòa thần điện, rất là hãnh diện.

Nhưng nếu cơ duyên với báu vật thì làm sao cũng không lấy xuống được, miễn có kiên nhẫn thì sẽ tìm được cái gì đó.

Khổ Hạnh giáo chủ, Vạn Vật Đạo Tổ bởi vì dè dặt nên lẫn vào đám Tiên Quân, Thiên Quân. Hai người đi tới Đại La Thiên, lòng lạnh lẽo. Người đông nghìn nghịt chạy tới chạy lui, có người đào đất, có người nhảy xuống giếng sâu, có người hái trời trăng trên cao. Một đống lộn xộn, cảnh tượng săn tìm kho báu.

Khổ Hạnh giáo chủ trợn to mắt nói:

- Cái này...

Khổ Hạnh giáo chủ lấy một cái xẻng ra, lẩm bẩm:

- Sư huynh, chúng ta cũng đào bảo bối sao?

Vạn Vật Đạo Tổ lắc đầu, nói:

- Nếu Thiên Tôn chuẩn bị bảo bối cho chúng ta thì tự nhiên sẽ cảm ứng được, nhưng cần ngồi xuống xuống cảm ứng kỹ càng.

Hai Thiên Tôn đều là cường giả trong Thiên Tôn, Khổ Hạnh giáo chủ, Vạn Vật Đạo Tổ khoanh chân ngồi xuống cảm ứng kỹ càng. Giây lát sau Khổ Hạnh giáo chủ lòng máy động, đứng dậy đi tới bên thiên hải. Thiên hải bao la vô tận, sóng gợn dập dìu, trong biển có sen, có núi.

Lão tăng khom lưng múc nước biển lên nếm thử, vị giác cay đắng.

Khổ Hạnh giáo chủ khẽ thở dài:

- Đắng, đắng, đắng, khổ hải này chắc là cơ duyên Thiên Tôn để cho ta.

Khổ Hạnh giáo chủ nhảy lên rơi vào đóa sen ngay giữa khổ hải. Khổ hải càng lúc càng nhỏ, giây lát sau biến thành cái ao vàng. Khổ Hạnh giáo chủ ngồi trên bỏa tọa hoa sen trong ao.

Vạn Vật Đạo Tổ cảm ứng thật lâu nhưng không được gì, thầm ngạc nhiên:

- Chẳng lẽ bảo bối trong Đại La Thiên bị mấy tên này tìm hết rồi? Hay Nguyên Thủy Thiên Tôn không luyện ra pháp bảo giúp ta trấn áp sóng kiếp chín kiếp?

Vạn Vật Đạo Tổ đang định đứng lên đột nhiên Đại La Thiên chấn động dữ dội, địa thủy phong hỏa tuôn ra, hóa thành Thái Cực âm dương đồ to lớn cảm ứng với Nguyên Dục Thái Cực Đồ trên người Vạn Vật Đạo Tổ.

Ong ong ong ong ong!

Thái Cực âm dương đồ bay tới gần, rơi vào Nguyên Dục Thái Cực Đồ.

Vạn Vật Đạo Tổ giật mình, cảm nhận các đạo lý ập đến hoàn thiện chính mình Thái Cực tiên thiên đạo cảnh thúc đẩy Nguyên Dục Thái Cực Đồ tiến bộ cao hơn.

Vạn Vật Đạo Tổ từng làm Nguyên Dục Tiên Đế, là Đạo Quân thứ nhất hoàn thiện ba ngàn đại đạo chứng đạo trong thời đại tiên đạo. Trừ Thiên Tôn ra những Đạo Quân tiên đạo khác kém hơn Vạn Vật Đạo Tổ nửa bậc, một bậc. Vạn Vật Đạo Tổ sớm chứng Đạo Tôn, luyện Nguyên Dục Thái Cực Đồ thành tiên thiên linh bảo. Nhưng kiếp số của Vạn Vật Đạo Tổ kinh người nhất, vì gã sống chín kiếp, sóng kiếp chín đời hoàn toàn phá hủy gã. Nguyên Dục Thái Cực Đồ cũng không trấn áp sóng kiếp được, cần dùng tiên thiên chí bảo để trấn áp.

Vạn Vật Đạo Tổ đến Nguyên Thủy Đại La Thiên vì muốn tìm tiên thiên chí bảo nào đó trợ giúp gã trấn áp kiếp số.

Nhưng tiên thiên chí bảo hiếm có biết bao. Khánh vân của báu vật, hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn vốn là tiên thiên chí bảo, sau này mượn cơ hội chứng đạo nâng hai báu vật lên đẳng cấp nguyên thủy chi bảo.

Trừ hai báu vật kia ra trong Đạo Quân điện có tiên thiên chí bảo nhưng không nhiều. Trong số tiên thiên chí bảo đã đạo âm có Bà Sa bảo thụ của Vô Cực Thiên Tôn, còn một, hai cái nữa nhưng đến nay không lộ ra.

Tiên thiên chí bảo còn lại thì có Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên Lô Bồng của Giang Nam.

Chỉ Thiên Tôn mới luyện chí bảo được, nhưng tốn thời gian rất nhiều, dùng mạng sống tế luyện, tiêu hao rất lớn. Một Thiên Tôn luyện thành một tiên thiên chí bảo đã là thành tựu ghê gớm, như Giang Nam luyện ra hai chí bảo thì là độc nhất vô nhị.

Vạn Vật Đạo Tổ không trông chờ vào có thể tìm được một tiên thiên chí bảo, tiên thiên Thái Cực âm dương đồ này cũng không phải tiên thiên chí bảo mà là tiên thiên linh bảo, đương nhiên đẳng cấp rất cao, không thua kém gì Nguyên Dục Thái Cực Đồ, thậm chí mạnh hơn.

Nhưng đây vẫn là tiên thiên linh bảo.

Khi tiên thiên Thái Cực âm dương đồ dung nhập vào Nguyên Dục Thái Cực Đồ, hai đạo đồ giao hòa, lý niệm đan xen khiến Nguyên Dục Thái Cực Đồ liên tục tiến bộ, lột xác.

Vạn Vật Đạo Tổ giật mình, cảm thấy chuyện này không tầm thường:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn trợ giúp ta nâng Nguyên Dục Thái Cực Đồ lên đẳng cấp chí bảo sao?

Tu thành Thiên Tôn nâng pháp bảo lên đẳng cấp chí bảo cần luyện thành đạo tâm vĩnh hằng bất diệt, đây là cửa ải lớn nhất.

Vạn Vật Đạo Tổ đã chuyển thế chín lần, đây là kiếp thứ mười. Nếu đời

này Vạn Vật Đạo Tổ chết thì gã không có cơ may chuyển thế nào nữa, nên gã mới nhập ma, lòng nổi sát cơ muốn giết hết người trong thiên hạ, tiếp đó chính mình bình an độ tịch diệt kiếp.

Đơn thuần tính từ đạo tâm thì tâm tính của Vạn Vật Đạo Tổ mãi mãi không thể luyện thành vĩnh hằng bất diệt đạo tâm, gã đã cắt đứt đường Thiên Tôn, khả năng luyện thành tiên thiên chí bảo.

Vạn Vật Đạo Tổ tích lũy đủ nhưng đạo tâm hạn chế thành tựu của gã.

Trong Đại La Thiên, trong tiên thiên Thái Cực đồ chứa vĩnh hằng bất diệt đạo tâm của Giang Nam, cộng thêm hắn lĩnh ngộ tiên thiên Thái Cực đạo cảnh bổ sung đầy đủ tiên thiên Thái Cực đạo cảnh, khiến Nguyên Dục Thái Cực Đồ có khả năng lên đến chí bảo.

- Luyện Nguyên Dục Thái Cực Đồ thành tiên thiên chí bảo thì sóng kiếp chín kiếp của ta có thể bị trấn áp! Nhưng bây giờ còn cần một đoạn thời gian để nâng cấp Nguyên Dục Thái Cực Đồ lên tiên thiên chí bảo.

Vạn Vật Đạo Tổ tinh thần thoải mái nhìn bốn phía, thấy trong Đại La Thiên có nhiều người đi lung tung tìm báu vật, rất náo nhiệt. Nhiều người đã có thu hoạch, được một, hai báu vật.

Giờ phút này, Đại La Thiên tan hoang. Mặt trời trên cao bị một người tên Kim Đế Thiên Quân lấy mất, trời sao thiếu một khoảnh lớn. Mây bay chỉ còn lại hai, ba áng. Thiên hải bị thu. Dãy núi chỉ còn rải ráp vài ngọn. Có người khiêng thần thụ, có người bẻ gãy chạc cây. Có người rút nước sông, có người lấy hồ nước. Có người tháo tấm biển cung khuyết xuống, có người khiêng đỉnh trước đại điện đi. Có người dỡ bỏ cột đồng chống đại điện, có người vác bình phong. Có người nhảy vào lạch ngắt hoa sen, có người treo lên cây hái trái đỏ. Có một nữ Tiên Quân lấy đi một luồng thải hồng.

Vạn Vật Đạo Tổ không biết nên nói cái gì, thầm nghĩ:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn mất máu rồi, nhưng chắc hắn cũng biết điều

này, tặng cơ duyên cho chúng ta nên mới dung túng như thế.

Trong Nguyên Mẫu đạo điện.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Thị Hiên Vi, cười hỏi:

- Nguyên Quân, nhà các người bị cướp sạch, ngươi là chủ nhân tại sao không đứng ra quản lý? Lão gia nhà ngươi luôn là nơi đi qua không một cọng cỏ mọc, giờ báo ứng đã đến, bị người ta cướp sạch.

Thị Hiên Vi mỉm cười nói:

- Lão gia nhà ta nếu không cho vào Đại La Thiên thì ai có thể đi vào? Lão gia nghĩ tình vô lượng sát kiếp sắp đến, Thiên Quân, Đạo Quân dưới tay sẽ có nhiều người tử thương nên mặc kệ bọn họ chọn báu vật.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nói:

- Nhưng bảo bối trong Đại La Thiên bị lấy đi cỡ hơn năm vạn cái, uy lực Nguyên Thủy Đại La Thiên bị tổn hao nhiều. Nếu tranh chấp cùng Thiên Tôn sẽ rất bất lợi cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2851: Đâm Dao Sau Lưng. (2).

Thị Hiên Vi lắc đầu, nói:

- Những báu vật này chỉ là một cọng lông trâu với lão gia.

Lòng Nguyên Mẫu Thiên Tôn rung động, thế mới biết tại sao Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam có thể đối kháng cùng hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn.

Hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn là chứng đạo nguyên thủy chi bảo, lại là nguyên thần, thân thể, một chứng tam chứng. Pháp bảo như thế va chạm với Nguyên Thủy Đại La Thiên vậy mà không chiếm ưu thế chút nào, có thể thấy Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam thần kỳ đến đâu.

Không chỉ thế, thân thể Đạo Không Thiên Tôn va chạm với Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng không chiếm chút ưu thế. Dùng thân thể chứng đạo hỗn độn thì cường đại biết bao, thế nhưng không thể thắng Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Chỉ có tiên thiên đạo cảnh chứa đạo diệu hoài không hết, nhiều không đếm xuể mới có uy lực người.

- Hợp tác với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không tệ.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn đăm chiêu:

- Thiên phi, ngươi cũng nên đi tìm báu vật, nếu sóng kiếp tịch diệt thời đại nguyên đạo ập đến thì ngươi cũng sẽ gặp nạn.

Thiên Phi Đạo Tôn lắc đầu, nói:

- Đạo Quân điện còn không đối kháng nổi với nguyên đạo tịch diệt kiếp, Nguyên Thủy Đại La Thiên không giúp được gì.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn gật gù, thở dài. Đạo Quân điện mạnh hơn hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn, thân thể của Đạo Không Thiên Tôn một chút, nhưng chỉ né được tịch diệt kiếp thời đại nguyên đạo, không dám lịch kiếp. Nếu sóng tịch diệt kiếp thời đại nguyên đạo ập đến thì Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng vô dụng.

Tịch diệt kiếp chỉ có thể né chứ không đối diện được, đây là điều làm các Thiên Quân, Đạo Quân bi thương. Đạo Tôn núp trong Đạo Quân điện, Thiên Quân, Đạo Quân ẩn trong tiên thiên pháp bảo. Thiên Quân, Đạo Quân đã chết thì ẩn vào vô nhân cấm khu. Từ xưa đến nay trừ Tịch Diệt Đạo Nhân ra chưa từng có ai trải qua kiếp mà bất tử.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhủ thầm:

- Bây giờ Vô Cực Thiên Tôn lấy về Vô Cực đạo trác, sóng kiếp thời đại nguyên đạo cách tiên đạo còn rất xa xôi, có đến được hay không thật khó nói. Trừ phi Tịch Diệt Đạo Nhân càng lúc càng mạnh, cường đại đến mức tỉuệ hoán sóng kiếp thời đại nguyên đạo đến.

- Nhưng nhìn tình hình thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân tăng tiến có lẽ ngày đó sẽ đến.

Sóng kiếp thời đại nguyên đạo cộng với sóng kiếp các thời đại nguyên khởi, nguyên thiên, nguyên diệtm thời đại tiên đạo sẽ lao đao dẫn đến hạo kiếp trước giờ chưa từng có, tịch diệt kiếp cuối cùng.

Cường giả thời đại tiên đạo hiện thời không ai sống sót nổi.

Chỉ có tồn tại tận cùng đại đạo mới có khả năng sống tiếp.

Chỉ có dấy lên vô lượng sát kiếp, giảm uy lực tịch diệt kiếp đến mức nhỏ nhất mới sống tiếp được.

- Vô lượng sát kiếp...

Mấy trăm vạn năm trôi qua, sóng tịch diệt kiếp các thời đại ma đạo, yêu đạo, nhân đạo, hồn đạo vân vân ùa vào thời đại tiên đạo. Đa số Đạo Quân tiền sử sau khi chuyển thế đều tụ tập trong Thiên Môn, Vân Liên tiên triều. Những Đạo Quân này qua chuyến đi Đại La Thiên đã có pháp bảo của riêng mình, trấn áp sóng kiếp bản thân, không xảy ra nhiều rối loạn.

Trong phàm nhân, tu sĩ thì có khá nhiều người bởi vì tu luyện ma đạo, yêu đạo, hồn đạo trong tiên đạo mà chết, bị sóng tịch diệt kiếp nghiền nát.

Từng đợt sóng tịch diệt kiếp xâm nhập cơ thể, giết người vô hình. Thời đại tiên đạo từ phồn vinh thoáng chốc tiêu điều rất nhiều.

Sóng tịch diệt kiếp các thời đại vì hấp thu đại đạo tương ứng trong thời đại tiên đạo nên dần trướng lớn, uy lực càng lúc càng mạnh, dần dần uy hiếp đến cao tầng trong tu sĩ và tiên nhân.

Trong Vân Liên tiên triều, nhiều Đạo Quân chuyển thế tự lấy ra pháp bảo đào trong Đại La Thiên trấn áp một phương, bình ổn sóng kiếp, bảo đảm cương vực tiêu triều không bị sóng kiếp ăn mòn.

Khổ Hạnh giáo chủ mang theo tiên thiên khổ hải bay đi Sa Môn đại giáo phương tây, đặt khổ hải trong Cực Lạc thánh cảnh. Phật đà, đệ tử Sa Môn cảm thấy người nhẹ hẫng, cảm giác bị sóng tịch diệt kiếp cắn nuốt tu vi, đại đạo, đạo tâm bỗng chốc không còn.

Mấy trăm vạn năm nay khắp nơi là chết chóc, tuy có sinh linh mới không ngừng sinh ra lớp lớp, nhưng không còn ai tu luyện chú đạo, ma đạo, yêu đạo, thần đạo, nhân đạo, Sa Môn đại đạo trong tiên đạo nữa.

Thời đại tiên đạo vẫn rất hưng thịnh nhưng đã dần lộ ra xu hướng xuống dốc. Đặc biệt trong vũ trụ ma giới, Đạo Tạng Đạo Quân dẫn dắt hệ Tịch Diệt không ngừng công phạt, tàn sát, tịch diệt vô số tinh vực, luân phiên tranh đấu với cường giả dưới tay Đế và Tôn, đã chiếm một nửa giang sơn.

Cường giả phe Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn tuy tham gia chiến đấu nhưng không dốc sức nhiều, không có bao nhiêu chiến quả. Một nửa cương vực vũ trụ ma đạo biến thành 10q, khắp nơi tuôn ra tịch diệt kiếp. Tịch diệt cự thú, Tịch Diệt Đạo Nhân hoành hành trong đó.

Chỉ có Vân Liên tiên triều, Sa Môn đại giáo là thánh địa hòa bình.

Nên rất nhiều sinh linh kéo hướng hai thánh địa này tìm kiếm che chở.

- Tây phương Sa Môn đại giáo cần chuyển dời đến tiên triều, nếu không chúng ta rơi vào kiếp, Sa Môn sẽ đơn độc ở bên ngoài.

Vân Liên nữ đế nói với Khổ Hạnh giáo chủ:

- Trước mắt chúng ta, Đế và Tôn còn an bình, nhưng tiêu diệt cánh chim của Tịch Diệt Đạo Nhân thì chắc chắn bọn họ sẽ xuống tay với chúng ta. Sa Môn đại giáo của giáo chủ sẽ gặp nguy hiểm.

Khổ Hạnh giáo chủ nói:

- Bệ hạ, cơ nghiệp Sa Môn đại giáo ở đó, sao có thể nhẫn tâm bỏ mặc? Huống chi Sa Môn đại giáo không phải hư danh, miễn Đế và Tôn không ra tay thì không ai làm gì ta được.

Vân Liên nữ đế nhíu mày, biết Khổ Hạnh giáo chủ không nỡ bỏ cơ nghiệp. Nếu chuyển Sa Môn đại giáo vào Vân Liên tiên triều sẽ bị người kiềm chế, biến thành đại giáo trên danh nghĩa của tiên triều.

Khổ Hạnh giáo chủ cũng không muốn hoàn toàn trở mặt với Đế và Tôn, ý định làm ông ba phải.

Vân Liên nữ đế không khuyên gì nữa, nói:

- Nếu giáo chủ được tiên thiên khổ hải, được ích lợi từ Thiên Tôn thì nên biết báo đáp.

Khổ Hạnh giáo chủ đáp:

- Đó là đương nhiên.

Hôm nay gần Vân Liên tiên triều truyền đến chấn động mãnh liệt. Mặt đất nứt ra, Tiên giới và ma giới kết nối. Biển máu ùn ùn tuôn ra ngoài, nhuộm đỏ thiên địa. Vô số tịch diệt thú như con kiến bò ra huyết tương, lao vào cương vực Vân Liên tiên triều, ăn thịt người lung tung. Vô số sinh linh Vân Liên tiên triều tử thương.

Cường giả trong Vân Liên tiên triều sóng kiếp trấn áp ngay, đồ sát tịch diệt cự thú. Nhưng khe nứt trên mặt đất ngày càng nhiều, từng xúc tu đen thui tựa cái ống đen dài ức vạn dặm từ ma giới thò ra ngoài. Vang lên rung mạnh, thân thể to lớn không gì sánh bằng của Thần Mẫu Đạo Quân nhảy ra khỏi lòng đất, nặng nề đáp xuống Tiên giới.

Các Tịch Diệt Đạo Quân, Tịch Diệt Thiên Quân đứng trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân, khí thế siêu khủng bố. Phía sau là tịch diệt cự thú, người chăn nuôi vô cùng tận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2852: Chết. (1)

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ sai người đến đưa thư:

- Muội và Đạo Tạng quyết đấu, vô tình hơn một nửa số người trốn hướng tỷ tỷ. Tiểu muội sợ hãi đặc biệt sai người gửi thư đến thông báo cho tỷ tỷ sớm đề phòng.

Vân Liên nữ đế xé nát lá thư:

- Tiện nhân!

Vân Liên nữ đế cắn răng nói:

- Rõ ràng là nàng thấy chúng ta không tham dự cuộc chiến, càng lúc càng hưng thịnh nên cố ý thả ra một số Tịch Diệt Đạo Tôn, Tịch Diệt Đạo Quân để đối phó chúng ta! Mượn tay đám quái vật suy yếu thực lực của chúng ta!

Không lâu sau các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn chạy tới nơi, Tiên Quân nối liền không dứt vào triều yết kiến. Cả đám cường giả tụ tập lại.

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, La Hầu La Ma Đế, Bỉ Ngạn nương nương, Thánh Ma Thiên Tôn, Quỷ Nhung Đạo Quân, Lê Hoa Thánh Mẫu, các Đạo Quân phát ra khí thế Đạo Tôn. Vân Liên tiên triều muôn vào khí tượng, các linh quang bay đầy trời, hoặc từ trên trời giáng xuống, khí thế phi phàm.

Vân Liên nữ đế chỉ tay một cái, một tấm gương xuất hiện phản chiếu cảnh thân thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn nhìn chằm chằm. Trong minh kính, thân thể Thần Mẫu Đạo Quân xuất hiện ở hướng đông cương vực Vân Liên tiên triều, các Đạo Quân, Đạo Tôn đứng trên người. Người chăn nuôi đẳng

cấp Tiên Vương, Tiên Quân thì xua đám tịch diệt cự thú tàn phá trong cương vực Vân Liên tiên triều, ăn thịt người, nuốt tinh cầu, cắn hư không. Nơi tịch diệt cự thú đi qua đất đai bị săn sạch, dung nham bị uống cạn.

Ức vạn xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân huơ qua huơ lại, không ngừng sinh sản các cục trứng thịt. Trứng nứt ra, các Tiên Vương, Tiên Quân thân nhiễm tịch diệt ma khí từ bên trong nhảy ra.

Hơn mười ngày ngắn ngủi đã có mấy trăm vạn Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân được chế tạo ra liên miên tấn công bốn phương tám hướng. Bọn chúng dẫn dắt ngày càng nhiều tịch diệt cự thú đánh vào các thành trì, đế quốc.

Thành trì, đế quốc mới kích phát tiên trận đã bị san bằng ngay. Sinh linh trong thành, phụ nữ trẻ em, già trẻ đều bị nuốt.

Trong Vân Liên tiên triều, các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn thấy cảnh tượng này đều biến sắc mặt.

Tiên Vương đã là tồn tại cực giỏi, có sức phá hoại vô biên, có thể phá hủy ức vạn vạn dặm hư không.

Huống chi Tiên Vương chỉ là sinh vật tịch diệt cấp thấp do thần khí tạo hóa chế tạo ra, Tiên Quân mạnh hơn Tiên Vương gấp vô số lần. Cộng thêm các cục thịt trứng có kèm theo trứng Thiên Quân, Đạo Quân. Thế cục Tiên giới trở nên nguy hiểm.

Tiên đạo bây giờ đã có xu hướng suy yếu, hơi thở tịch diệt không ngừng ập đến. Sóng kiếp mấy thời đại tiền sử đổ vào Tiên giới, xâm thực tiên đạo, tuy không ảnh hưởng toàn bộ sinh linh nhưng biết bao người chết vì nó.

Những sinh linh chết thảm càng làm sâu sắc hơi thở tịch diệt, cộng thêm ác chiến trong vũ trụ ma giới tử thương vô số, khiến hơi thở tịch diệt ngày càng dày đặc.

Cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân trải qua Tịch Diệt Đạo Nhân cải tạo đang

hấp thu hơi thở tịch diệt, hút năng lượng từ trong đó tạo hóa Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân, Đạo Quân tiền sử.

Hơi thở tịch diệt đậm đặc, thần khí tạo hóa đó tạo ra càng nhiều sinh linh tịch diệt, tốc độ càng nhanh.

Tịch diệt cự thú thì Thần Mẫu Đạo Quân không tạo ra được, tịch diệt cự thú là sinh linh Tịch Diệt Đạo Nhân sáng tạo, là quái vật tăng mạnh tịch diệt kiếp. Tịch diệt cự thú cắn nuốt, tiêu hóa tất cả, có bản lĩnh biến thiên địa vạn vật bao gồm hư không hóa thành tịch diệt.

Loại sinh vật này có sức chiến đấu cỡ Tiên Vương, số lượng rất nhiều, tự mình sinh sản. Mặc dù trong vũ trụ ma giới tịch diệt cự thú chiến đấu với đại quân do Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ thống lĩnh đã lâu nhưng chúng không giảm bớt số lượng là bao, ngược lại càng lúc càng nhiều. Bởi vì đám tịch diệt cự thú này ăn mất một nửa vũ trụ ma giới, tự mình tách ra sinh sản.

người chăn nuôi xua bầy tịch diệt cự thú như ôn dịch lan tràn bốn phương tám hướng. Nếu không ngăn cản, không tiêu diệt chúng nó thì rất nhanh tịch diệt cự thú sẽ lan rộng khắp Vân Liên tiên triều, nuốt hết toàn bộ sinh linh trong tám trăm tiên châu thuộc tiên triều.

- Càn Khôn lão tổ hãy dẫn dắt tất cả Thiên Quân, Tiên Vương, Tiên Quân đi tiêu diệt tịch diệt cự thú, người chăn nuôi ngay lập tức!

Vân Liên nữ đế nhìn Càn Khôn lão tổ, nói:

- Đạo Quân, Đạo Tôn còn tác dụng quan trọng khác. Không biết lão tổ có ngăn lại mấy người chăn nuôi, tịch diệt cự thú được không?

Càn Khôn lão tổ bình tĩnh nói:

- Có Thiên Nhãn Thiên Quân đủ cho ta ngăn chặn. Thiên Nhãn Thiên Quân, theo ta đi một chuyến.

Một Thiên Quân trẻ mắt to lĩnh mệnh, cùng Càn Khôn lão tổ dẫn tất cả

Thiên Quân trong triều đi, tập hợp đại quân, ứng chiến tịch diệt cự thú, người chăn nuôi.

Trong triều chỉ còn lại năm mươi mốt Đạo Quân, Đạo Tôn. Mọi người biết Càn Khôn lão tổ túc trí đa mưu, Thiên Nhãn Thiên Quân giỏi giám sát tình hình thiên hạ, tùy thời nắm giữ hướng đi của đại quân tịch diệt cự thú, người chăn nuôi nên không quá lo lắng.

Trên lưng Thần Mẫu Đạo Quân còn mấy chục Đạo Quân, Đạo Tôn bảo vệ Thần Mẫu. Là các Đạo Quân Đạo Tôn chết trong tay Tịch Diệt Đạo Nhân, bị luyện vào tịch diệt ma trống, giờ bị gã nhờ thân thể Thần Mẫu Đạo Quân hồi sinh.

Đạo Tôn sống lại dựa vào thần kshi tạo hóa cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân cũng không được gì, cần có tồn tại như Tịch Diệt Đạo Nhân đích thân ra tay, tốn thời gian rất lâu mới sống lại bọn họ.

Dù là Tịch Diệt Đạo Nhân cũng mất mấy chục vạn năm hồi sinh tồn tại cổ xưa thời đại thời đại nguyên đạo như nhóm Thần Dị, Thái La.

Nếu là Đạo Quân bình thường thì cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân dư sức chế tạo, không cần Tịch Diệt Đạo Nhân nhúng ay.

- Các vị đạo hữu, thân thể Thần Mẫu là thần khí tạo hóa, nếu cứ để nó liên tục chế tạo Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân thì trận chiến này chúng ta sẽ gặp nguy hiểm, sớm muộn gì sẽ kiệt sức chết.

Vân Liên nữ đế nhìn mọi người, nói:

- Bây giờ chỉ còn cách hủy thân thể Thần Mẫu mới có cơ may chiến thắng. Trong các người ai có kế sách gì chém thân thể Thần Mẫu không?

Các Đạo Quân Đạo Tôn nhìn nhau, chậm rãi lắc đầu.

Không nói đến mấy chục Đạo Quân Đạo Tôn vây quanh bảo vệ cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, không dễ tùy tiện đến gần, dù tới gần được cũng

không thể phá hủy cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân được.

Cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân là thần khí tạo hóa, được Tịch Diệt Đạo Nhân luyện đến trình độ gần như ngang ngửa tiên thiên chí bảo. Trong số mọi người chỉ có Nguyên Dục Thái Cực Đồ của Vạn Vật Đạo Tổ là mạnh nhất, gã cũng sâu không lường được.

Vạn Vật Đạo Tổ lắc đầu, nói:

- Nguyên Dục Thái Cực Đồ của ta nếu luyện thành tiên thiên chí bảo thì còn cơ may đối phó được Thần Mẫu, nhưng bây giờ thiếu chút nữa.

Tịch Ứng Tình tiến lên nói:

- Có lẽ ta sẽ thử một lần, khiến Thần Mẫu ngủ say, không chế tạo thịt trứng được.

Vân Liên nữ đế hỏi dồn:

- Tịch Thiên Vương có cách gì?

Tịch Ứng Tình lấy một minh kính cao cỡ một người ra, cười nói:

- Đây là tiên thiên mộng kính, ta được báu vật này từ Đại La Thiên, một linh bảo. Bị kính quang chiếu vào sẽ mơ màng ngủ, chìm trong ảo mộng. Ta không cần va chạm với đám Đạo Quân tiền sử, chỉ cần chiếu một cái khiến Thần Mẫu đi vào giấc ngủ là được.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2853: Chết. (2)

Vân Liên nữ đế đứng lên:

- Nếu đã có báu vật này thì không nên chậm trễ. Chúng ta hãy lao ra ngay bây giờ!

Vân Liên nữ đế quát to:

- Chỉ cần Tịch Thiên Vương làm Thần Mẫu đi vào giấc ngủ là có thể lao tới gần, dù không hủy diệt Thần Mẫu được nhưng quyết cướp về!

Các Đạo Quân Đạo Tôn bay lên ngay, lao hướng cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Mọi người tới gần, Tịch Ứng Tình vận chuyển tiên thiên mộng kính từ xa. Kính quang bắn hướng cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân huơ vô số xúc tu không ngừng để trứng, bị kính quang chiếu trúng thoáng chốc xúc tu khựng lại, thân thể to lớn không gì sánh bằng nằm sấp xuống.

Mọi người mừng rỡ:

- Thành công!

Đám người định xông lên công kích bỗng thấy một Đạo Nhân đứng trên lưng cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân giang hai tay ra, liên tục rung mấy chục lần. Từng đợt linh quang dâng trào rót vào cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân chậm rãi thức tỉnh, ngửa đầu gào rú. Các xúc tu múa maytiếp tục đẻ trứng.

- Lấy mộng nhập đạo, ba ngàn mộng cảnh, là cố nhân của ta, Đế Giang,

thủ đoạn của Giang Thái Khư!

Khuôn mặt Đạo Nhân bao phủ trong tịch diệt ma khí đậm đặc. Bỗng ia luồng sáng xanh bắn ra từ tịch diệt ma khí rơi vào mặt Tịch Ứng Tình sau đó dời đi, nhìn hướng tiên thiên mộng kính.

Đạo Nhân khẽ kêu:

- Không ngờ cách hơn một ngàn ức năm lại trông thấy thần thông lấy mộng nhập đạo.

Tịch Ứng Tình tiến lên trước một bước, quát hỏi:

- Ngươi là ai?

- Thái La Đạo Quân, Đạo Quân đầu tiên của thời đại nguyên đạo, xin chào đạo hữu thời đại tiên đạo.

Đạo Nhân xua đi tịch diệt ma khí che mặt lộ ra khuôn mặt tang thương.

Thái La Đạo Quân khẽ thở dài:

- Sau khi Đế Giang chết ta cứ nghĩ lấy mộng nhập đạo diệt tuyệt, không ngờ sau khi ta chết thật lâu về sau lại được thấy đại đạo như thế.

Đám người Hồng Đạo Nhân tim rớt cái bịch, thầm than hỏng rồi.

Đạo Chủ thời đại nguyên đạo, Thái La Đạo Tôn là tồn tại vô cùng cổ xưa, không ngờ nhân vật như vậy cũn bị Tịch Diệt Đạo Nhân tái tạo.

Quân Đạo Nhân mắng:

- Nếu ngươi đã sống lại và có lý trí thì chắc cũng có thần hồn? Tại sao trợ giúp Tịch Diệt Đạo Nhân làm ác?

Vẻ mặt Thái La Đạo Quân từ bi buông tiếng thở dài:

- Không phải ta muốn làm ác mà là không thể không làm vậy. Tịch Diệt Đạo Nhân thông qua Thần Mẫu khống chế tư duy hành động của chúng ta, buộc chúng ta phải làm vậy. Mới rồi phá mở lấy mộng nhập đạo là tịch diệt hấm nhuần ký ức của ta, mượn tay ta phá giải. Đạo hữu tiên đạo thứ lỗi cho, chúng ta cũng thân bất do kỷ trước đại kiếp nạn này.

Bản thân Thần Mẫu Đạo Quân là lọ chứa lớn, có thể chứa và nuốt hết ký ức, tư duy của mọi người. Nó càng phát huy tác dụng lớn lao trong tay Tịch Diệt Đạo Nhân, Thần Mẫu Đạo Quân thành trung tâm khống chế hành động của mọi người.

Vân Liên nữ đế khẽ thở dài:

- Bây giờ chỉ còn cách đánh.

Vân Liên nữ đế thầm nghĩ:

- Tịch Diệt Đạo Nhân để lại nhiều Đạo Quân Đạo Tôn ở đây là vì đối phó chúng ta, không biết đại kiếp nạn này qua đi ai có thể sống tiếp...

Năm mươi mốt Đạo Quân Đạo Tôn nhảy lên, công kích đám người Thái La Đạo Quân. Lúc này vô số xúc tu thô to như sơn mạch từ bốn phương tám hướng đập tới, xuyên qua hư không bắc các cây cầu đen. Bên trên cây cầu đen là vô số xúc tu đan vào nhau biến thành trận pháp to lớn.

Đây là lấy cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân làm mắt trận, xúc tu là chân trận, biến thần khí tạo hóa này thành trận pháp to lớn.

Đám người Vân Liên nữ đế, Giang Tuyết Tình, Hồng Đạo Nhân, năm mươi mốt Đạo Quân cùng lao vào trận pháp. Xúc tu đập tới, mọi người bị tách ra.

Trước mắt Khuê Dực Đạo Quân hoa lên, một nữ Đạo Quân quanh thân bao phủ tịch diệt ma khí xuất hiện trước mặt mình.

Khuê Dực Đạo Quân quát hỏi:

- Ngươi là ai?

Nữ Đạo Quân lao lên, nói:

- Quân Phòng Đạo Mẫu thời đại nguyên khởi, xin chào đạo hữu!

Khuê Dực Đạo Quân lấy ra dị bảo từ Đại La Thiên, báu vật này là tiên thiên linh bảo, có tên tiên thiên thần lô, uy lực chí cương chí mãnh. Khuê Dực Đạo Quân mới lấy tiên thiên thần lô ra đã có linh quang vô cùng tận biến thành linhn hỏa phun ra từ thần lô đốt nữ Đạo Quân.

Tiên thiên thần lô đốt sụp khung trời, đốt cháy hư không. Xúc tu của Thần Mẫu Đạo Quân biến thành đại trận có xu hướng bị đốt tan chảy.

Khuê Dực Đạo Quân giương cánh, trán nứt ra một con mắt nhìn ánh lửa chằm chằm, chuẩn bị tùy thời ra tay.

Đột nhiên một bóng người bay ra khỏi tiên thiên linh hỏa. Con mắt dựng đứng của Khuê Dực Đạo Quân bắn ra tia sáng vào bóng người, thoáng chốc bóng người bị chém thành hai khúc.

- Yếu vậy?

Khuê Dực Đạo Quân mới nghĩ đến đây đột nhiên thấy hai bàn tay to đen thò ra từ ánh lửa chộp cánh sau lưng gã. Một cái mồm to bị tiên thiên linh hỏa đốt chảy máu đầm đìa bay ra táp nguyên người Khuê Dực Đạo Quân, xé vô số đôi cánh sau lưng gã, nuốt gã vào miệng.

Đằng sau cái mồm to là Quân Phòng Đạo Mẫu bị linh hỏa đốt khét lớp da, máu thịt bốc cháy. Bóng người lao ra chỉ là một đạo thân giống y như đúc, người đẫm máu đi ra từ biển lửa mới là Quân Phòng Đạo Mẫu thật.

Quân Phòng Đạo Mẫu khẽ thở dài:

- Đạo hữu, ngươi khinh thường thời đại nguyên khởi của ta, càng coi thường Tịch Diệt Đạo Nhân. Không phải ta muốn giết các ngươi, mà là Tịch

Diệt Đạo Nhân.

Khuê Dực Đạo Quân chết, lửa yếu dần. Tiên thiên thần lô bay lên đụng vỡ đại trận lao hướng Đại La Thiên.

Trong đại trận Thần Mẫu Đạo Quân, một mảnh mông lung không chia trái phải, khó phân trên dưới. Băng Liên Thánh Mẫu đi trong trận pháp đột nhiên dừng bước lại, quát to, tiên thiên dao cầm bay lên. Dao cầm dung nhập thiên địa, thoáng chốc biến mất.

Một Tịch Diệt Đạo Quân xuất hiện như vạn lôi lao nhanh hướng Băng Liên Thánh Mẫu, nàng lắc người biến mất.

Tịch Diệt Đạo Quân đánh một đấm làm thiên địa thác loạn. Các cây cột to trồi lên từ mặt đất, trên cây cột là các cầm huyền, khuôn mặt Băng Liên Thánh Mẫu hiện ra bên trên cầm huyền

Mười ngón tay Băng Liên Thánh Mẫu ấn cầm huyền, hỏi:

- Ngươi là ai?

Uất Trì Đạo Quân thời đại nguyên đạo.

Mười ngón tay Băng Liên Thánh Mẫu lướt trên cầm huyền, đạo âm hóa thành từng linh quang sát phạt từ trên trời giáng xuống công kích Uất Trì Đạo Quân.

Linh quang cuộn trào quanh thân Uất Trì Đạo Quân, chặn lại đạo âm sát phạt.

Uất Trì Đạo Quân xông ra ngoài huyền cầm, quát to:

- Đạo âm của ngươi quá chậm, quá yếu, không thể tổn thương ta!

Băng Liên Thánh Mẫu cười nhạt, tóc tơ bay rối. Từng sợi tóc đụng vào cầm huyền, tiếng cầm tẩu tẩu dồn dập, linh quang sát phạt bay đầy trời nhấn chìm Uất Trì Đạo Quân.

Giây lát sau trong tiên thiên dao cầm chỉ còn lại một bãi thịt vụn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2854: Mai Phục. (1)

Băng Liên Thánh Mẫu đứng vững thân hình, ngẩng đầu nhìn lại. Một Đạo Tôn ngồi xếp bằng trong không trung, thân thể vĩ đại vô song. Băng Liên Thánh Mẫu rùng mình, thầm than hỏng rồi.

Đạo Tôn không đứng dậy, một chưởng chụp xuống Băng Liên Thánh Mẫu.

- Thần Dị Đạo Tôn xin chào đạo hữu thời đại tiên đạo.

Băng Liên Thánh Mẫu không chút suy nghĩ xoay người chạy trốn, thầm nhủ:

- Chắc đại trận này là bốn trên tương ứng bốn dưới. Ta chém Uất Trì Đạo Quân, đại trận cho rằng ta là cao thủ, điều động đại trận khiến lão quái vật mạnh nhất đối phó ta.

Thần Dị Đạo Tôn là Đạo Tôn thời đại nguyên đạo, Băng Liên Thánh Mẫu là Thiên Quân thời đại yêu tộc. Kiếp này Băng Liên Thánh Mẫu khó khăn lắm mới tu luyện đến Đạo Quân, chỉ vì nàng trời sinh tính cẩn thận, mai phục trước, cộng thêm có được tiên thiên linh bảo tiên thiên dao cầm trong Đại La Thiên mới chiếm tiên cơ.

Băng Liên Thánh Mẫu có thể sống sót từ thời đại yêu đạo đến bây giờ là vì nàng cướp đi tiên thiên dao cầm vốn thuộc về Vô Tà Đạo Quân, Thiên Hoang Đạo Quân. Tiên thiên dao cầm trong Đại La Thiên giống y như dao cầm trước kia, nhưng bên trong chứa năm mươi loại tiên thiên đạo cảnh, càng sâu sắc, uy lực to lớn hơn.

Sau khi Băng Liên Thánh Mẫu được tiên thiên dao cầm càng thuận tay tế luyện dễ dàng hơn người khác, không phải nàng có thủ đoạn hơn xa đám người Quỷ Nhung Đạo Quân.

Băng Liên Thánh Mẫu dùng tiên thiên dao cầm đối phó Đạo Quân bình thường còn được, với tồn tại như Thần Dị Đạo Tôn thì kém xa, nên nàng chạy trốn.

Băng Liên Thánh Mẫu mới nhích người thì đại trận Thần Mẫu Đạo Quân thay đổi theo. Băng Liên Thánh Mẫu chạy tới chỗ nào trong trận pháp thì bàn tay Thần Dị Đạo Tôn luôn theo sau, mãi mà không trốn thoát được.

- Phải chết một phe nrồi.

Băng Liên Thánh Mẫu đột nhiên dừng lại, xoay người. Băng Liên Thánh Mẫu dốc hết sứ vận chuyển tiên thiên dao cầm. Trong phút chốc dao câm biến to ra thành thế giới lồng lộng, Băng Liên Thánh Mẫu ngồi xếp bằng trong không trung, tóc xõa ngang vai, mười ngón bay múa, tiếng cầm vang vọng.

Cầm huyền biến thành năm mươi tiên thiên bất diệt linh quang lấp lánh trong suốt nhảy múa giữa sợi tóc, các ngón tay Băng Liên Thánh Mẫu, biến thành một lũ tiết tấu huyền dị tuyệt vời lại tràn ngập khí sát phạt.

Năm mươi sợi dây chấn động không dứt, năm mươi loại tiên thiên đạo cảnh bắn ra khỏi cầm huyền nghênh hướng bàn tay to.

Bàn tay Thần Dị Đạo Tôn vỗ xuống, cầm huyền rung bần bật. Năm mươi loại tiên thiên đạo cảnh biến thành năm mươi hình dạng tiên thiên pháp bảo khác nhau. Long lượng quấn cổ vào nhau cùng bay, hà quang dâng lên, trời trăng sáng trong ngăn bàn tay lại.

Lúc này một bàn tay khác của Thần Dị Đạo Tôn từ bên cạnh tạt qua. Băng Liên Thánh Mẫu không kịp phản ứng, bàn tay đã đến trước mặt. Băng Liên Thánh Mẫu vội lật tiên thiên dao cầm che trước mặt.

Các ngón tay Thần Dị Đạo Tôn tung bay, đột nhiên bàn tay sinh ra bốn mươi lăm ngón tay, đều chứa đạo diệu khác nhau cùng năm ngón tay ban đầu ấn trên năm mươi cầm huyền. Tiếng cầm ngừng bặt.

Bàn tay thứ nhất không bị ngăn cản nữa theo đà vỗ mạnh vào mặt cầm. Băng Liên Thánh Mẫu ở đằng sau tiên thiên dao cầm bị chấn há mồm hộc máu.

Thần Dị Đạo Tôn lại đánh một đấm vào mặt cầm, Băng Liên Thánh Mẫu tiếp tục phun máu, hơi thở hỗn loạn, không thể điều khiển tiên thiên dao cầm được.

Dao cầm bay lên, Thần Dị Đạo Tôn gạt tiên thiên dao cầm ra, một chưởng vỗ vào trán Băng Liên Thánh Mẫu.

Băng Liên Thánh Mẫu ngước nhìn bàn tay giáng xuống, khóe môi tràn máu.

Băng Liên Thánh Mẫu cười khẽ:

- Thân thể kiếp trước của ta là Thiên Quân, may mắn sống qua tịch diệt kiếp, chẳng ngờ đời này vẫn không thể trốn thoát kiếp số, đáng tiếc...

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một chưởng giáng xuống, Băng Liên Thánh Mẫu bị đè nát bấy.

Trong tiên thiên dao cầm đột nhiên vang lên tiếng cười của Băng Liên Thánh Mẫu:

- Muốn lấy mạng lão nương không dễ như vậy!

Tiên thiên dao cầm vào một tiếng bay lên chạy trốn.

Thần Dị Đạo Tôn tấn công trúng mục tiêu nhưng giây sau nhận ra ngay có điều lạ, vươn tay chộp hướng tiên thiên dao cầm.

- A? Ký thác đạo quả vào dao cầm này?

Băng Liên Thánh Mẫu tế luyện tiên thiên dao cầm khá sâu nên có thể ký thác đạo quả trong này. Tiên thiên dao cầm thừa dịp Thần Dị Đạo Tôn không

kịp phản ứng bay ra khỏi không gian trận pháp tiến vào tầng không gian trận pháp khác. Thần Dị Đạo Tôn nhảy lên đuổi theo. Trong tầng không gian trận pháp này có một vòng thiên luân to lớn lăn lông lốc, một Đạo Nhân đứng dưới thiên luân, là Thương Hồng Đạo Nhân thời đại nguyên đạo đối trận.

Thương Hồng Đạo Nhân cũng là Đạo Tôn thời đại nguyên đạo, tuy không cổ xưa như Thần Dị Đạo Tôn nhưng thực lực tu vi không thua kém gì.

Thời đại nguyên đạo là một thời đại trăm nhà đua tiếng, trăm hoa đua nở. Khác với thời đại tiên đạo ở chỗ thời đại nguyên đạo không thống nhất quy tắc, tùy ý các loại đại đạo phát triển. Thời đại tiên đạo tuy cũng có đủ loại đại đạo nhưng bị hạn chế trong tổng thể tiên đạo.

Đối trận với to lớn không gì sánh bằng là Hồng Đạo Nhân. Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân đã được tế luyện đến đẳng cấp linh bảo, uy lực mạnh kinh khủng. Mười hai thiên luân liên tục chuyển động, nội uẩn mười hai vũ trụ, mỗi thiên luân vận chuyển thiên đạo riêng. Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân ầm ầm chấn động, chặn lại hết công kích của Thương Hồng Đạo Nhân, liên tục phản kích buộc Thương Hồng Đạo Nhân phải thụt lùi.

Băng Liên Thánh Mẫu ở trong tiên thiên dao cầm đang phục hồi thân thể vừa bỏ chạy. Tiên thiên dao cầm bay hướng Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Hồng Đạo Nhân thấy vậy một luồng khói xanh bay ra khỏi đỉnh đầu chia thành ba, hóa thành ba Đạo Nhân nghênh đón Băng Liên Thánh Mẫu vào Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân.

Thần Dị Đạo Tôn giáng xuống, cùng Thương Hồng Đạo Nhân một trước một sau bao vây Hồng Đạo Nhân vào giữa.

Thần Dị Đạo Tôn nói:

- Trưởng tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Giang Triết, đạo hiệu là Hồng? Ngươi tu luyện hồng mông tiên thiên thời đại tiên đạo? Là ngươi và Quân Đạo Nhân khai sáng thời đại tiên đạo, khiến thời đại tiên đạo có huy hoàng như hôm nay?

Thương Hồng Đạo Nhân tiến lên trước một bước, thở dài nói:

- Nếu ngươi sinh ra trong thời đại khá thì đã là Đạo Chủ chúa tể một thời đại. Đáng tiếc sống trong thời đại tiên đạo, mai một ngươi.

- Quá khen.

Hồng Đạo Nhân hành lễ:

- Hai vị đạo huynh thứ lỗi, bản thể của ta không phải nhân loại thật sự mà là nửa yêu. Bây giờ hai vị đạo hữu ép sát quá, Hồng buộc phải lộ ra chân thân chiến đấu với hai đạo hữu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mười hai thiên luân ngã xuống biến thành mười hai thế giới hồng mông lồng lộng. Hồng Đạo Nhân, Băng Liên Thánh Mẫu đứng trong mười hai thiên luân. Hồng Đạo Nhân quát to, thân thể thay đổi, lộ ra chân thân.

Trong thế giới hồng mông, một thần nhân đỉnh thiên lập địa đứng trong đó, hồng mông thương mang quanh thân, mây mù luượn lờ. Các đầu phượng hiện ra, tám đầu phượng ngửa đầu hú dài. Đầu chính giữa là đầu người, khuôn mặt kiên cường, sau lưng có lông phượng phấp phới.

Hai chân Hồng Đạo Nhân bấu mặt đất, một đuôi vuốt chim chân phượng. Hồng Đạo Nhân như tồn tại khai thiên tích địa, quanh thân bao phủ hồng mông thương mang liên tục thay đổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2855: Mai Phục. (2)

Trong hồng mông thường có thế giới mới khai sáng, lộ ra các loại tiên thiên đạo cảnh.

Khói xanh trên đầu Hồng Đạo Nhân các ngươi hồng mông tam thánh.

- Đây là hồng mông tiên thiên mà Thanh Liên Tiên Tôn khai sáng ra sao?

Thần Dị Đạo Tôn, Thương Hồng Đạo Nhân cùng lao lên. Chín cái đầu Hồng Đạo Nhân hét to, đại khai đại hợp, ứng chiến với hai Đạo Tôn. Miệng Hồng Đạo Nhân phát ra tiếng gầm như sấm, cơ thể dữ tợn đáng sợ. Đánh nhau trời sụp đất nứt.

- Ta và Thanh Liên Tiên Tôn đi con đường khác nhau. Thanh Liên Tiên Tôn không dạy hồng mông tiên thiên cho ta, là ta tự mình lĩnh ngộ ra. Ta tăng thêm mười hai loại biến đổi tiên thiên đạo cảnh trong đó, mong hai vị đạo hữu chỉ giáo cho.

Ba Đạo Tôn đại chiến. Hồng mông tam thánh trên đầu Hồng Đạo Nhân lộ ra các kiểu thần dị, chuyển động trên đầu gã như cưỡi ngựa, liên tục vận chuyển Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân công kích Thần Dị Đạo Tôn, Thương Hồng Đạo Nhân. Đại trận Thần Mẫu Đạo Quân hình thành không gian trận pháp này bỗng chốc sụp đổ, không chịu nổi lực công kích của ba Đạo Tôn.

Tuy cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân được Tịch Diệt Đạo Nhân tế luyện rất gần với đẳng cấp tiên thiên chí bảo nhưng nó dù gì không phải tiên thiên chí bảo thật. Sức chiến đấu của Hồng Đạo Nhân rất hiếm có trong Đạo Tôn. Gã là Đạo Tổ thời đại tiên đạo đương nhiên có chỗ hơn người. Thần Dị Đạo Tôn, Thương Hồng Đạo Nhân là Đạo Tôn vô cùng cổ xưa. Ba người đánh nhau, tuy không thể phá hủy cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân nhưng đại trận trong người Thần Mẫu không chịu nổi.

Các không gian trận pháp tan vỡ, nhiều không gian trận pháp bị sức chiến đấu của Hồng Đạo Nhân, Thần Dị Đạo Tôn, Thương Hồng Đạo Nhân trùng kích tan rã, đại trận bị phá tan hai phần trăm.

Trong đại trận có khá nhiều cường giả Vân Liên tiên triều gặp nạn, đối diện kình địch công kích. Giờ trận pháp tan vỡ, bọn họ cuống cuồng bỏ chạy.

Trận chiến này Băng Liên Thánh Mẫu không đánh cạn chiến được, chỉ có thể nhờ vào Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân không ngừng đi trong các vũ trụ hồng mông, vận chuyển tiên thiên dao cầm quấy rầy Thần Dị Đạo Tôn, Thương Hồng Đạo Nhân.

May mắn có Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân, Thần Dị Đạo Tôn, Thương Hồng Đạo Nhân muốn lấy mạng Băng Liên Thánh Mẫu cũng khó.

Sâu trong trận pháp đột nhiên truyền ra chấn động dữ dội. Đại trận cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân lại bị chấn vỡ, hàng chuông lơ lửng trên đầu Vạn Chú Đạo Quân, chuông rung leng keng không dứt, chấn vỡ không gian đại trận.

Một bên khác lại có chiến trường chấn động. Kế Đố Ma Đế và một Đạo Tôn đại chiến, gã lây ra Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ. Ba ngàn thanh kiếm giết chóc đâm Đạo Tôn thủng lỗ chỗ, máu tuôn như suối.

Nơi khác trong đại trận nổ tung, lộ ra biển máu vô biên. Quân Đạo Nhân đứng trên biển máu, cầm Hỗn Nguyên Thiên Tán. Trong biển máu có thân thể to lớn không gì sánh bằng lúc ẩn lúc hiện, thường từ trong biển máu công kích bất ngờ. Quân Đạo Nhân chỉ đỡ đòn chứ không công kích.

Có vài chỗ trong đại trận nổ tung. Vân Liên nữ đế rơi vào sen ngũ sắc, chiến đấu trời long đất lở với Tịch Diệt Đạo Tôn tiền sử.

Các góc đại trận tan rã, toàn là chiến đấu đẳng cấp Đạo Tôn bùng phát làm đại trận nứt ra. Mười sáu Đạo Tôn Thiên Môn xuất hiện. Bỉ Ngạn nương nương, Tịch Ứng Tình, Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Định Quang, Nguyệt Bột khởi động tiên thiên linh bảo mình có từ Đại La Thiên

phá mở không gian trận pháp.

Nhưng bọn họ chỉ phá ngoài cùng đại trận, không ai xông vào bên trong đại trận cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân được.

Thường có một tiên thiên linh bảo hóa thành linh quang bay khỏi trận pháp lao hướng Đại La Thiên, là Đạo Quân chết trong trận pháp.

Ngoài đại trận, trong cương vực Vân Liên tiên triều rộng lớn mênh mông có các linh quang bay hướng Đại La Thiên. Đó là Càn Khôn lão tổ dẫn dắt đại quân bao vây tiễu trừ tịch diệt thú, người chăn nuôi. Có Tiên Quân, Thiên Quân chết, chết dưới đòn công kích của tịch diệt cự thú, người chăn nuôi.

Trong đại quân tịch diệt có nhiều Thiên Quân, Tiên Quân đếm không hết. Cường giả đông đúc, sơ sẩy một cái là sẽ bị xé nát, thân chết đạo tiêu.

May mắn có Càn Khôn lão tổ, Thiên Nhãn Thiên Quân điều độ. Đại quân tịch diệt cự thú, người chăn nuôi bị ngăn chặn, không thể tiến vào lãnh địa sâu hơn, các tịch diệt cự thú không sinh sôi được.

Càn Khôn lão tổ ở bên cạnh Thiên Nhãn Thiên Quân, đứng trên thiên đài, lơ lửng trong không trung chiến trường điều khiển toàn cục. Phe Đại La Thiên có nhiều cao thủ chết nhưng không làm tinh thần Càn Khôn lão tổ dao động.

Đột nhiên trong loạn quân bên dưới có một thân hình khổng lồ cực kỳ khủng bố phóng lên cao, lao hướng Càn Khôn lão tổ. Là một Tịch Diệt Đạo Quân núp trong đại quân tịch diệt.

- Phượng Thiên Đạo Quân thời đại nguyệt diệt xin chào Tiềm Long quân sư!

Tử khí đậm đặc che cả người Tịch Diệt Đạo Quân, khuôn mặt khổng lồ hơn cả thiên đài, nhìn Càn Khôn lão tổ chằm chằm. Phượng Thiên Đạo Quân thò tay vào thiên đài chộp Càn Khôn lão tổ, Thiên Nhãn Thiên Quân.

Phượng Thiên Đạo Quân nói:

- Đạo Tạng đạo hữu biết Tiềm Long giỏi hành quân đánh nhau, rất chú trọng Tiềm Long đạo hữu nên ra lệnh cho ta giết ngươi! Đạo hữu, đắc tội!

Càn Khôn lão tổ mặt không đổi sắt quát to:

- Chờ ngươi đã lâu, Vũ Uyên, nhi tử của ta đau?

Trong không trung dao động, nhi tử của Càn Khôn lão tổ và Bỉ Ngạn nương nương, Vũ Uyên Đạo Quân xuất hiện, khí thế đè sụp thiên địa.

Vũ Uyên Đạo Quân quát to:

- Có hài nhi đây!

- Chém Phượng Thiên Đạo Quân cho ta!

Hiện giờ Nguyên Dục Thái Cực Đồ mặc dù không phải là tiên thiên chí bảo nhưng không thua gì thần khí tạo hóa như Thần Mẫu Đạo Quân.

Miễn Nguyên Dục Thái Cực Đồ vào được trung tâm đại trận cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân thì dù không thể đánh nát Thần Mẫu cũng có thể trấn áp nó, khiến Thần Mẫu không tiếp tục sinh trứng thịt được nữa.

Đột nhiên Vạn Vật Đạo Tổ dừng bước, Thái Cực đồ lơ lửng. Vạn Vật Đạo Tổ nhìn đằng trước, thấy Thái La Đạo Quân đứng sừng sững. Vị Đạo Quân thứ nhất chứng đạo trong thời đại nguyên đạo xuất hiện ngay trước mặt Vạn Vật Đạo Tổ.

Nếu không có Đế Giang, Công Dã Càn xuất hiện thì Thái La Đạo Quân đã là Đạo Chủ thời đại nguyên đạo.

Đế Giang, Công Dã Càn cướp đi ánh sáng của Thái La Đạo Quân nhưng gã vẫn rất lợi hại, là người sáng lập vô nhân cấm khu sừng sững trong các thời đại.

Vô nhân cấm khu và Đạo Quân điện cùng là xuyên suốt dòng thời gian, trải qua hàng ức vạn năm mà không ngãm chỉ đến thời đại tiên đạo mới hoàn toàn biến mất.

Thái La Đạo Quân là người khai sáng vô nhân cấm khu đương nhiên không tầm thường, có thể tưởng tượng thực lực của gã mạnh cỡ nào.

Chương 2856: Vọng Đế.

Thái La Đạo Quân nhìn Vạn Vật Đạo Tổ, cảm thán rằng:

- Hai chúng ta đều sinh không đúng thời, bị tồn tại nghịch thiên che giấu ánh sáng chúng ta nên có. Đế Giang, Công Dã Thiên Tôn cũng vậy, bọn họ thật kinh diễm, ánh sáng chiếu rọi đến tương lai. Nhưng chắc đạo hữu sẽ không vì điều này mà coi thường ta đúng không?

Sát khí quanh thân Vạn Vật Đạo Tổ càng lúc càng nặng, bình tĩnh nói:

- Sao có thể? Đạo Quân thứ nhất chứng đạo trong thời đại thần thánh như nguyên đạo nói sao cũng không phải loại tài trí bình thường.

- Đạo huynh khiến ta khâm phục, vì trước thời đại nguyên đạo không có thời đại nào, không có thần thông đại đạo để lại, đạo hữu có thể trong không sinh có, lĩnh ngộ ra đại đạo, tham ngộ một con đường chứng Đạo Quân, vô số năm tháng đời sau, các thời đại nhận ân huệ của đạo hữu.

- Tồn tại như thế tuy danh tiếng không bằng hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện nhưng cũng rất lợi hại.

Thái La Đạo Quân gật đầu cười:

- Có thể nhập thế chín kiếp, không vào Đạo Quân điện, không vào vô nhân cấm khu vẫn sống tiếp đến kiếp thứ mười đại thành cũng rất lợi hại. Ngươi có trọng bảo, nếu ta đánh nhau tay không thì trong vòng ba chiêu sẽ bị ngươi giết. Nên ta đành nhờ uy thế của Thần Mẫu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chấn động dữ dội phát ra từ sau lưng Thái La Đạo Quân. Một khuôn mặt nữ nhân siêu khổng lồ hiện ra sau lưng Thái La Đạo Quân, thân thể trần trụi,

tóc bay trước mặt, là nửa người trên của Thần Mẫu Đạo Quân.

Hai cái càng to sáng choang một trái một phải, cái đuôi đen như sắc thép hiện ra, móc câu ngược đầy chất độc. Đó là tịch diệt linh quang biến thành kịch độc, Đạo Quân bình thường bị chích một cái là chết ngay, đạo quả và thân thể sẽ hóa thành nước mủ.

Vạn Vật Đạo Tổ biểu tình trầm trọng, phất tay, một tòa môn hộ đột nhiên xuất hiện.

Vạn Vật Đạo Tổ nói:

- Giang môn chủ Thiên Môn, để ta chặn hắn, còn thu được Thần Mẫu hay không thì phải xem môn chủ.

Môn hộ này tên là Thiên Môn, là một loại tiên thiên linh bảo. Cánh cửa đột nhiên mở ra, một đóa khánh vân bay ra ngoài, nâng một nữ Đạo Quân.

Giang Tuyết Tình nhảy xuống khánh vân, khom người nói:

- Xin nhờ Nguyên Dục đạo huynh.

Thiên Môn bay lên rơi vào lòng bàn tay Giang Tuyết Tình, một tay khác túm đuôi khánh vân đi vòng qua Thái La Đạo Quân, tới gần Thần Mẫu Đạo Quân. Giang Tuyết Tình leo lên lưng Thần Mẫu.

Thái La Đạo Quân không ngăn cản, cười nói:

- Đạo hữu giỏi thật, mai phục môn chủ Thiên Môn. Nhưng ta cũng có đề phòng, luôn chờ môn chủ Thiên Môn đến.

Giang Tuyết Tình giật mình, trước mắt sương mù dày đặc, loáng thoáng thấy bóng người đứng đó.

- Đạo Chủ thời đại nguyên khởi, Thiên Dụ Đạo Tôn xin chào môn chủ Thiên Môn!

Bóng người kia dần rõ ràng hơn, là một Đạo Tôn biểu tình vô cùng uy nghiêm.

- Thiên Dụ Đạo Tôn?

Giang Tuyết Tình tò mò hỏi:

- Nếu ngươi đã trở thành Đạo Tôn thì tại sao không vào Đạo Quân điện mà đi vô nhân cấm khu? Với bản lĩnh của Đạo Tôn chắc không khó vào Đạo Quân điện?

tịch diệt ma khí bao phủ toàn thân Thiên Dụ Đạo Tôn, nghiêm nghị đáp:

- Trước khi kiếp số thời đại nguyên khởi đến hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện mời ta vào, ta có sống trong Đạo Quân điện một đoạn thời gian. Sau này tịch diệt kiếp bộc phát, ta lại ra khỏi Đạo Quân điện, cùng bị diệt với thời đại của mình.

- Không ngờ là ta có thể sống tiếp trong vô nhân cấm khu, đến cuối thời kỳ thời đại thú đạo, Tịch Diệt Đạo Nhân phát cuồng giết vào cấm khu, ta đánh thua bị hắn thu vào tịch diệt ma trống.

- Môn chủ Thiên Môn, bây giờ người của môn chủ đều bị ngăn lại, môn chủ cũng bị ta ngăn cản, các người không có phần thắng nào.

- Chưa chắc!

Giang Tuyết Tình thổi một cái, các loại pháp bảo bay ra khỏi khánh vân, bay đầy trời. La Thiên Khánh Vân vốn là một trong mười chí bảo tiên đạo bị Giang Tuyết Tình tế luyện đến đẳng cấp linh bảo, uy lực mạnh hơn lúc trước rất nhiều.

Chuông nhỏ, đỉnh nhỏ, tháp nhỏ, rồng nhỏ, các pháp bảo rào rào bay hướng Thiên Dụ Đạo Tôn.

Thiên Dụ Đạo Tôn phất tay một cái đánh bay các pháp bảo, lạnh nhạt nói:

- Môn chủ Thiên Môn, ngươi dùng chiêu này đối phó với người khác còn được, với ta thì thiếu chút lửa. Đóa khánh vân này không phải báu vật thành đạo của môn chủ, xin hãy lấy báu vật thành đạo của mình ra đi.

Biểu tình Giang Tuyết Tình trầm trọng, quát to. Thiên Môn bay lên trên tay, càng lúc càng to, biến thành cánh cửa đỉnh thiên lập địa đứng trong đại trận.

Giang Tuyết Tình xoay người vào Thiên Môn, nói:

- Đạo hữu, mời vào cửa đấu một trận.

Thiên Dụ Đạo Tôn ung dung không sợ đi qua cánh cửa, nói:

- Trên người đạo hữu chứa tất cả đại đạo của vô nhân cấm khu lắng đọng từ xưa đến nay, chắc là Đạo Quân cấm khu đời sau chọn ngươi làm chủ cấm khu đời tiếp theo. Ta rất muốn xem thử trình độ, thủ đoạn của chủ vô nhân cấm khu tương lai.

Trong đại trận cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân không có Đạo Quân nào rảnh rỗi, mỗi người bị Tịch Diệt Đạo Quân ngăn lại. Dù có người giết được đối thủ cũng sẽ bị đại trận Thần Mẫu Đạo Quân ngăn lại.

Ví dụ Tịch Ứng Tình, tuy nhờ tiên thiên mộng kính đưa đối thủ vào giấc mơ, giết chết nhưng đại trận Thần Mẫu Đạo Quân tự động biến đổi làm Tịch Ứng Tình đi đâu cũng rơi vào đại trận, không thể tiến sâu vào trung tâm đại trận.

Hai phe đều tử thương, số lượng Đạo Quân cơ bản cân bằng, tính ra thì bên Vân Liên nữ đế có nhiều Đạo Quân hơn. Nhưng có đại trận Thần Mẫu Đạo Quân, ưu thế về số lượng không còn, nhóm Vân Liên nữ đế bị nhốt trong đại trận không thoát ra được.

Dưới tay Tịch Diệt Đạo Nhân có thể đối kháng với cường giả phe Thanh Liên Tiên Tôn, phe Vô Cực Thiên Tôn thời gian dài, càng lúc càng lớn mạnh tất nhiên không phải nhờ vào may mắn.

Vân Liên nữ đế thầm sốt ruột:

- Nếu đại trận này mãi mà không phá chẳng phải chúng ta sẽ bị ngăn lại tại đây sao?

Đột nhiên thiên địa chấn động, sâu trong thời không lại một đợt sóng tịch diệt kiếp tiền sử ập vào thời đại tiên đạo.

Sóng kiếp thời đại hồn đạo đã đến thời đại tiên đạo.

Vọng Đế Đạo Tôn trong Thiên Môn là cường giả thời đại cự linh. Sóng kiếp thời đại cự linh đến, bên cạnh Vọng Đế Đạo Tôn liền dâng lên tịch diệt kiếp vô tận. Vọng Đế Đạo Tôn vội lấy ra tiên thiên linh bảo có từ Đại La Thiên, trấn áp sóng kiếp này.

Không ngờ Tịch Diệt Đạo Quân đánh nhau với Vọng Đế Đạo Tôn bỗng chốc thực lực tăng vọt, thêm vào một phần thực lực của Vọng Đế Đạo Tôn dùng để vận chuyển tiên thiên linh bảo trấn áp sóng kiếp, bị Tịch Diệt Đạo Quân bắt giữ cơ hội chiếm mất tiên cơ. Mấy hiệp sau Vọng Đế Đạo Tôn không đỡ nổi.

Vọng Đế Đạo Tôn cười to bảo:

- Các vị đạo hữu, ta đi trước!

Vọng Đế Đạo Tôn đột nhiên hả tiên thiên linh bảo trấn áp sóng tịch diệt kiếp ra, mặc cho sóng kiếp bao phủ mình. Vọng Đế Đạo Tôn dốc sức thúc giục tiên thiên linh bảo lao hướng Tịch Diệt Đạo Quân.

Cơ thể Vọng Đế Đạo Tôn bị sóng kiếp quấn quanh dần tan rã, nhưng tiên thiên linh bảo phát ra ánh sáng trước giờ chưa từng có.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại trận Thần Mẫu Đạo Quân chấn động mãnh liệt, tiên thiên linh bảo biến thành linh quang bay ra đại trận hướng tới Nguyên Thủy Đại La Thiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2857: Đánh Lén. (1)

Vũ trụ ma giớiọng Đế Đạo Tôn đứng trong sóng kiếp, cơ thể và đạo quả tan vỡ, bị tai kiếp hòa tan chỉ còn lại xương khô. Trong hốc máu bộ xương có hai đốm lửa đang tắt dần.

Trước mặt bộ xương là Tịch Diệt Đạo Quân bị xé thành nhiều mảnh, tịch diệt đạo quả nát vụn.

- Không thể cùng các người đi tiếp, tiếc thật. Chưa được thấy Giang môn chủ chế tạo cấm khu mới che chở chúng ta...

Xương rơi lộp độp, bị sóng tịch diệt kiếp thời đại cự linh hoàn toàn phá hủy.

Vọng Đế Đạo Tôn là Đạo Quân thời đại cự linh, đạo quả không thể ký thác vào tiên thiên linh bảo.

Đám Đạo Tôn Thiên Môn Thiên Hi Thánh Nhân, Viên Thái lão nhân, Thanh Hư Đạo Nhân, Vân Dương khóc ròng.

- Vọng Đế Đạo Tôn đã đi...

Mười sáu Đạo Quân chuyển thế của Thiên Môn đã mất một vị, hoàn toàn thân chết đạo tiêu. Bọn họ vốn định cùng nhau chế tạo vô nhân cấm khu trong thời đại tiên đạo, bây giờ thiếu mất mkột đạo hữu.

Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên linh bảo của Vọng Đế Đạo Tôn biến thành linh quang không vào Đại La Thiên ngay mà chợt lóe hóa thành đạo thân Giang Nam bay vào Nguyên Mẫu đạo điện.

Giang Nam đạo thân nói:

- Thiên phi, đã đến lúc, giờ tới lượt nàng ra tay!

Thiên Phi Đạo Tôn đứng dậy, gật đầu, nói:

- Đến lượt ta ra tay.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lấy một pháp bảo ra, là chiếc thuyền vàng, nói:

- Với thực lực của ngươi muốn phá hủy Thần Mẫu còn thiếu chút, chiếc nguyên giới kim thuyền này là ta luyện chế ra. Ngươi điều khiển thuyền lao vào đại trận Thần Mẫu Đạo Quân, phá hủy Thần Mẫu đi.

Giang Nam nhìn Thị Hiên Vi, nói:

- Phu nhân, khi Thiên phi phá đại trận sẽ có người đến cướp Thần Mẫu, đánh lén Thiên phi để chiếm thần khí tạo hóa này. Thiên Tôn không thể tự mình ra tay nhưng có thể nhờ vào người dưới tay mình dùng ám chiêu, người đến không tốt lành gì, đành nhờ phu nhân.

Nguyên Thủy Đại La Thiên chấn động biến thành một thành bảo kiếm rơi vào tay Thị Hiên Vi, tiên thiên Lô Bồng bay ra bao hắn lại.

- Phu nhân hãy ẩn thân trong nguyên giới kim thuyền, thấy có người lao đến thì hãy sử dụng Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm ngay, những chuyện khác đừng quan tâm.

Tim Thị Hiên Vi đập nhanh leo lên nguyên giới kim thuyền.

Thiên Phi Đạo Tôn điều khiển thuyền vàng biến thành luông sáng vàng bay ra khỏi Nguyên Mẫu đạo điện thẳng hướng chiến trường ở Vân Liên tiên triều.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Giang Nam, nhíu mày nói:

- Nếu thuộc hạ của Thanh Liên Tiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn tham gia cuộc chiến thì thế lực bên ngươi sẽ bị dánh không còn lại gì. Thiên Tôn nhẫn tâm vậy sao? Để thế lực của mình lịch kiếp?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Bản thân hạo kiếp này là sóng lớn xô bờ, giành một phần cơ hội sống cho mình trong Nguyên Mẫu Thiên Tôn. Không chỉ bọn họ phải giành mà người, ta cũng vậy. Thanh Liên, Đế Lân, Vô Cực, Đạo Không, Tịch Diệt đều phải tranh, khó nói ai sống sót cười đến cuối cùng.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn thẳng mắt Giang Nam như muốn xuyên thấu qua con ngươi xem hiểu suy nghĩ thật lòng của hắn:

- Ngươi thật sự nhẫn tâm như thế? Để người thân, bằng hữu của mình lịch kiếp? Dù bọn họ kiếp diệt cũng không ra tay?

Chốc lát sau Nguyên Mẫu Thiên Tôn bỏ cuộc, con mắt Giang Nam không có chút tình cảm dao động, không thể nhìn ra suy nghĩ trong đầu hắn.

- Tịch Diệt Đạo Nhân cũng phải tranh?

- Đúng vậy! Tịch Diệt cũng phải tranh, tranh thủ khiến tịch diệt kiếp tiên đạo đến sớm, tranh thủ thu nhỏ uy lực kiếp số trước khi tịch diệt kiếp cuối cùng đến.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Nếu tịch diệt kiếp cuối cùng quá mãnh liệt thì Tịch Diệt sẽ bị đại đạo tịch diệt đồng hóa, nên mới ham thích khiến thế lực dưới tay chúng ta công kích hắn. Càng nhiều người tử thương thì kiếp số đến càng mau, uy lực kiếp số nhỏ dần. Tịch Diệt cần khống chế uy lực kiếp số trong phạm vi chịu đựng của mình, để kiếp số không uy hiếp mạng sống bản thân.

Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngồi trong đạo điện nhìn chiến trường Vân Liên tiên triều.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn khẽ thở dài:

- Vì cướp cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, e rằng Thiên Tôn khác sẽ không

ngồi yên.

Trong hai vũ trụ thời đại tiên đạo, vũ trụ ma giới cũng diễn ra chiến đấu quy mô khổng lồ. Đó là Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ dẫn theo Đạo Quân, Thiên Quân dưới tay Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân quyết đấu cùng Đạo Tạng Đạo Quân.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ là cường giả thần toán, dùng trò lừa tụ tập hơn một trăm Đạo Quân Đạo Tôn vây công Đạo Tạng Đạo Quân rồi lại nhường, khiến một phần Tịch Diệt Đạo Quân mang theo cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân chạy ra khỏi vòng vây trốn đến vũ trụ Tiên giới, công kích Vân Liên tiên triều.

Làm vậy một là chia sẻ áp lực, khiến thương vong phe mình không quá thảm. Thứ hai là kéo Vân Liên tiên triều xuống nước, suy yếu sức chiến đấu của Vân Liên tiên triều.

Lúc này Đạo Tạng Đạo Quân thống lĩnh đại quân người chăn nuôi, tịch diệt cự thú bị đánh tan tác, bị các Đạo Quân bao vẫy tiễu trừ. Chỉ có Đạo Tạng Đạo Quân dẫn theo một đội quân chạy thoát.

Dưới tay Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ cũng tử thương rất nhiều, vài Đạo Quân Đạo Tôn chết, nhưng thực lực tổng thể vẫn còn.

Ngoài ra có một thế lực khác là La Hầu La Ma Đế, Chung Thiên, Linh Nữ dẫn phe Đạo Quân điện, không đông người nhưng toàn là Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn, cũng thừa dịp nhổ cánh chim của Tịch Diệt Đạo Nhân, nuốt cương vực vũ trụ ma giới.

Vũ trụ ma giới đã đã bị đại chiến kéo dài trăm vạn năm phá hủy một nửa, còn lại các cương vực rất rộng lớn. Cường giả Đạo Quân điện nhập thể cần có chỗ đặt chân, Tiên giới bị Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân chiếm cứ. Nên vũ trụ ma giới phải rơi vào tay Đạo Quân điện mới có căn cơ đối kháng cùng bọn họ.

Lần này ba phái hệ đối phó vây cánh Tịch Diệt Đạo Nhân, xuất động hơn hai trăm Đạo Quân. Đám người Đạo Tạng Đạo Quân không chống lại nổi, thua là chuyện đương nhiên.

Đạo Tạng Đạo Quân giỏi thần toán nên trốn thoát, còn những người khác chưa chắc chạy khỏi.

- Trọng Hòa đạo hữu, vây cánh của Tịch Diệt Đạo Nhân sắp bị trừ khử sạch, Thần Mẫu cũng sắp bị phá.

Ma giới, trong đại điện Đạo Quân quả vị.

Vô Cực Thiên Tôn lấy Vô Cực đạo trác ra, nói:

- Thần Mẫu không thể rơi tay người khác, nếu không Đạo Quân điện rất khó thắng. Ta không tiện ra tay, tránh cho bị người bắt bẽ, mấy tên xấu xa kia cười chê. Ngươi Trọng Hòa đạo hữu hãy mang theo đạo trác của ta đi, sử dụng nó cướp Thần Mẫu. Miễn có Thần Mẫu trong tay thì chúng ta sẽ chiến thắng.

Trọng Hòa Đạo Tôn khom người vâng dạ:

- Nếu Thiên Tôn khác cũng phái cường giả, pháp bảo Thiên Tôn ra e rằng ta không ngăn nổi.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói:

- Ngươi cứ sử dụng đạo trác, không cần lo những chuyện khác.

Trọng Hòa Đạo Tôn lòng máy động, yên bụng:

- Thiên Phi Đạo Tôn sắp tự ra tay, khiến ta đại trận Thần Mẫu Đạo Quân đạo trác chỉ là làm bộ làm tịch!

Chương 2858: Đánh Lén. (2)

Lúc này hồng mông thanh liên bỗng bay ra khỏi hành cung của Thanh Liên Tiên Tôn, lao hướng chiến trường ma giới. Không lâu sau hồng mông thanh liên bay vào đại trướng trung quân.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ vội khom người. Một Thanh Liên Tiên Tôn đạo thân hiện ra trong hồng mông thanh liên.

Thanh Liên Tiên Tôn đạo thân nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân sắp thua thảm, Thần Mẫu sẽ đổi chủ. Phục Sá, ngươi hãy mang theo hồng mông thanh liên đi Vân Liên tiên triều, ẩn núp chuẩn bị cướp Thần Mẫu về.

Phục Sá giáo chủ khom người vâng dạ.

Thanh Liên Tiên Tôn đạo thân cười nói:

- Thiên Tôn khác cũng sẽ ra tay để giành cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, ngươi không được ỷ y.

Thanh Liên Tiên Tôn đạo thân lại nhìn Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, lấy một đóa khánh vân ra, nói:

- Đinh Linh, đây là khánh vân của sư tôn, ngươi cũng đi qua đó phối hợp tác chiến.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ vâng dạ nhận khánh vân. Phục Sá giáo chủ, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ mang theo hồng mông thanh liên xuất phát đi Tiên giới ngay.

Trong đạo điện, Giang Nam đạo thân đột nhiên cười nói:

- Nguyên Mẫu cũng chuẩn bị hành động đi.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhíu mày nói:

- Đạo thân của ngươi ở đây, nếu chân thân không ra, chỉ dựa vào ta sợ là không địch nổi Thiên Tôn khác. Chân thân của ngươi ở đâu?

Giang Nam đạo thân cười nói:

- Đương nhiên là ở chỗ ta nên ở.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lòng máy động nhìn xung quanh. Tiên giới, ma giới đập vào mắt Nguyên Mẫu Thiên Tôn, các tầng hư không hiện rõ rành rành, nhưng nàng không nhìn ra Giang Nam ở đâu.

Trong đại trận Thần Mẫu Đạo Quân, chiến đấu càng lúc càng dữ dội. Đạo Quân đánh với Đạo Quân, Đạo Tôn đấu với Đạo Tôn, rất dữ dội. Trong đại trận Thần Mẫu Đạo Quân, Giang Tuyết Tình quyết đấu với Thiên Dụ Đạo Tôn. Vạn Vật Đạo Tổ quyết đấu với Thái La Đạo Quân đã đến giây phút cực kỳ mấu chốt.

Thái La Đạo Quân điều động lực lượng Thần Mẫu Đạo Quân quyết đấu với Vạn Vật Đạo Tổ. Nguyên Dục Thái Cực Đồ và cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân va chạm, đại trận bị chấn động không ngừng tan vỡ. Trong Thiên Môn, Giang Tuyết Tình và Thiên Dụ Đạo Tôn đánh nhau kinh thiên động địa.

Đột nhiên một luồng sáng vàng từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ xông vào đại trận Thần Mẫu Đạo Quân. Nơi ánh sáng vàng xẹt qua đại trận tan vỡ, sụp dổ.

Đại trận Thần Mẫu Đạo Quân vốn khó thể chống đỡ, gần như không tiếp tục chống đỡ được nữa. Ánh sáng vàng đánh một cái, đại trận vỡ ra ngay.

Ánh sáng vàng hiện hình, là chiếc thuyền vàng vô cùng hoa lệ, nặng nề nhưng mau kinh người. Thiên Phi Đạo Tôn dốc sức khống chế thuyền vàng đụng nát đại trận Thần Mẫu Đạo Quân. Vô số xúc tu ập đến, muốn ngăn

thuyền vàng lại.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Từng xúc tu màu đen chưa đến gần thân thuyền đã bị chấn vỡ nát. Xúc tu như rồng đen bị chặt đầu bay đầy trời, máu đen phun tung tóe.

Nguyên giới kim thuyền theo gió vượt sóng, chấn vỡ các xúc tu, đụng mạnh vào bản thể Thần Mẫu Đạo Quân. Đại trận nứt vỡ, các Đạo Quân Đạo Tôn đang đánh nhau trong đại trận bị thuyền vàng dậy sóng bài trừ ra ngoài, rớt ra bốn phương tám hướng.

- Sắp đến lúc hành động!

Trọng Hòa Đạo Tôn hiện ra trong không trung, sử dụng Vô Cực đạo trác ngay. Vô Cực đạo trác bao trùm cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, đạo trác càng lúc càng lớn. Lỗ đen hiện ra trong trác hút lấy cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân vào Vô Cực đạo trác.

Nhưng tốc độ nguyên giới kim thuyền mau hơn, muốn đụng nát cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân trước khi bị Vô Cực đạo trác cướp đi.

Trọng Hòa Đạo Tôn quát to:

- Chung Thiên, hãy chặn thuyền vàng lại!

Chung Thiên cũng là Đạo Tôn, lập tức sử dụng thân thể Bất Không. Thân thể Bất Không trướng to lên biến thành người khổng lồ hỗn độn đỉnh thiên lập địa, đầu thò vào trời sao, chắn ngang trước nguyên giới kim thuyền.

Vọng Đế Đạo Tôn Bất Không gầm lên, hai tay đẩy hướng thuyền vàng:

- Duy ta bất không!

Phương xa, Phục Sá giáo chủ lấy hồng mông thanh liên ra quét đằng trước, hàng ngàn thụy khí, từng đợt hồng mông linh quang lao hướng nguyên giới kim thuyền, Vô Cực đạo trác.

- Đinh Linh Đạo Mẫu hãy đi lấy cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân!

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ vận chuyển khánh vân, đóa khánh vân cuồn cuộn lao hướng cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Các Đạo Tôn ra tay, mới thúc đẩy pháp bảo của mình chợt cảm nhận lực lượng không thể chống cự bộc phát trong pháp bảo. Không phải bọn họ thúc đẩy uy lực pháp bảo mà là chủ nhân các pháp bảo dốc sức vận chuyển báu vật của mình.

thân thể Bất Không bùng nổ đầu tiên, khí thế duy ta bất không trấn áp thiên địa. Kiếp trước của Đạo Không Đạo Nhân, Bất Không Đạo Nhân tuy là Đạo Tôn nhưng tôi luyện thân thể rất kinh người. Cộng với duy ta bất không là thần thông tín niệm vô địch, có sức phòng ngự khủng bố, có thể ngăn nguyên giới kim thuyền lại giây lát.

Lúc này một luồng kiếm quang quang như thất luyện bắn ra từ nguyên giới kim thuyền chém ngang thân thể Bất Không thành hai khúc.

Chung Thiên rên rỉ, trán nứt ra một cái khe, gã có một phần pháp lực dung nhập vào thân thể Bất Không. Thân thể Bất Không bị chém, kiếm khí dọc theo pháp lực ập đến suýt giết Chung Thiên.

Chung Thiên vội cắt cảm ứng pháp lực, tìm được đường sống trong chỗ chết:

- Là Thiên Tôn ra tay, quá dữ dội!

Hồng mông thanh liên cuốn thuyền vàng, Lô Bồng bay lên chặn lại hồng mông linh quang. Tốc độ của thuyền không giảm vẫn đụng vào cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các báu vật Thiên Tôn va chạm trong không trung, uy lực khủng bố bùng

nổ. Thiên Môn, Nguyên Dục Thái Cực Đồ, Giang Tuyết Tình, Vạn Vật Đạo Tổ, Thái La Đạo Quân, Thiên Dụ Đạo Tôn bị hất văng hết.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn dốc sức vận chuyển nguyên giới kim thuyền. Thanh Liên Tiên Tôn cũng thúc giục hồng mông thanh liên của mình. Đế Lân từ xa điều khiển khánh vân. Vô Cực Thiên Tôn khống chế Vô Cực đạo trác. Chỉ có Đạo Không Thiên Tôn bởi vì thân thể Bất Không bị chém nên rảnh rỗi.

Trong đại điện Đạo Quân quả vị, các Đạo Quân Đạo Tôn đứng đầy.

Đạo Không Thiên Tôn bật dậy, sát khí đằng đằng:

- Ta đi giết Thanh Liên Tiên Tôn!

Đạo Không Thiên Tôn nói với Vô Cực Thiên Tôn:

- Thanh Liên, Đế Lân đấu pháp với các ngươi, khó phân tâm. Giờ là thời cơ tốt nhất để giết bọn họ!

Đạo Không Thiên Tôn chưa dứt lời đại điện Đạo Quân quả vị đột nhiên vỡ thành mấy mảnh, các Đạo Quân Đạo Tôn bị chấn bay đi bốn phương tám hướng, không đứng vững được. Trong hỗn loạn có bóng người hung hăng lao tới, hai tay ấn vào lưng Đạo Không Thiên Tôn.

Đạo Không Thiên Tôn rên rỉ, hộc máu, tay gãy, cơ thể nứt ra.

Bóng người kia một kích thành công, tạt ngang qua công kích Vô Cực Thiên Tôn, đụng gã bay xéo lên, giơ chưởng đập mạnh vào người Vô Cực Thiên Tôn.

Một chưởng giáng xuống biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn đánh nát Vô Cực Thiên Tôn thành mấy linh quang.

Đạo Không Thiên Tôn vừa kinh vừa giận, cố nén một hơi lao lên. Bóng người lắc lư trái phải, nghiêng bên trái thì công kích Đạo Không Thiên Tôn,

nghiêng bên phải đánh với Vô Cực Thiên Tôn, đến đi như điện, như có vô số cánh tay.

Vô Cực Thiên Tôn tức giận quát to:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Linh quang lại tụ tập biến thành cơ thể rồi Vô Cực Thiên Tôn tiếp tục bị đánh nát.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2859: Phá Hủy Thần Mẫu. (1)

Vô Cực Thiên Tôn bị đánh nát mấy lần, thực lực giảm mạnh. Vô Cực Thiên Tôn dốc sức triệu hồi Vô Cực đạo trác bảo vệ thân thể.

Bóng người di chuyển nhanh liên tục đánh nát người Vô Cực Thiên Tôn ba lần chính là Giang Nam. Đạo thân Giang Nam tọa trấn trong Nguyên Mẫu đạo điện làm ngụy trang, Thiên Tôn khác thấy đạo thân của hắn ở trong đạo điện, hợp tác với Nguyên Mẫu Thiên Tôn thì sẽ thả lỏng cảnh giác.

Chân thân Giang Nam lao hướng đại điện Đạo Quân quả vị, đánh lén Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn không có Vô Cực đạo trác ở bên cạnh, thực lực yếu nhất. Đạo Không Thiên Tôn là tồn tại lấy thân chứng đạo, rất mạnh. Vì vậy người đầu tiên Giang Nam công kích là Đạo Không Thiên Tôn, đánh gã tàn phế trước mới có cơ hội đánh chết Vô Cực Thiên Tôn.

Đánh tàn phế Đạo Không Thiên Tôn chỉ để suy yếu vài phần sức mạnhu ủa gã, không để gã phát huy hết sức chiến đấu ra, Giang Nam nhờ đó có sung túc thực lực giết Vô Cực Thiên Tôn.

Đạo Không Thiên Tôn dù gì là tồn tại lấy thần chứng đạo, năng lực phục hồi rất kinh người. Mặc dù Đạo Không Thiên Tôn bị tấn công bất ngờ làm tổn thương nặng nhưng thực lực nhanh chóng phục hồi lại. Giang Nam cùng tấn công hai người, Đạo Không Thiên Tôn mới chữa lành một phần là lại bị đánh thương nặng.

Giang Nam không lấy thân chứng đạo nhưng cơ thể hắn mạnh mẽ, pháp lực cường đại, thần thông mạnh không thua Đạo Không Thiên Tôn chút nào.

Bốn ngàn tám trăm Thiên Quân, Đạo Quân bị thương trước, hai bên đánh nhau, gã không chiếm được chút ưu thế nào.

Ầm!

Cơ thể Vô Cực Thiên Tôn lại bị Giang Nam đánh nổ, vô số linh quang bay ra. Đám người Luân Hồi Đạo Tôn, Nữ Sửu Đạo Tôn lấy lại tinh thần, vừa kinh vừa giận lao lên trước cứu người.

Vô Cực Thiên Tôn rống to:

- Không được tiến lên! Nhân quả bất diệt ta bất diệt, hắn không thể giết ta!

Nếu đám người Luân Hồi Đạo Tôn, Nữ Sửu Đạo Tôn lao lên công kích Giang Nam sẽ hỏng chuyện. Những người này không ngăn Giang Nam nổi, ngược lại tử thương nặng nề. Dù sao Giang Nam là Thiên Tôn lâu năm, vị cường giả tranh đấu với Thiên Tôn khác nhiều năm mà vần bàn cứ trên Đại La Thiên.

Vù vù vù vù vù!

Vô Cực đạo trác xé gió lao nhanh tới, Vô Cực Thiên Tôn nguy hiểm trùng trùng. Các linh quang phát ra từ người Giang Nam kéo đại đạo nhân quả luyện thành linh quang ra khỏi người Vô Cực Thiên Tôn, luyện hóa gã, khiến gã càng lúc càng yếu ớt.

Xung quanh Vô Cực Thiên Tôn toàn là linh quang của Giang Nam biến thành Nguyên Thủy Đại La Thiên, định trấn áp gã trong Đại La Thiên, luyện hóa gã.

Nguyên Thủy Đại La Thiên đang hình thành khác với cái Thị Hiên Vi mang đi. Nguyên Thủy Đại La Thiên kia trải qua Giang Nam rèn giũa mười mây ức năm, đã luyện thành tiên thiên chí bảo. Đại La Thiên đang hình thành này không có uy lực lớn như vậy.

Nhưng thực lực của Vô Cực Thiên Tôn không bằng trước kia, nếu bị kéo vào Đại La Thiên sẽ rất nguy hiểm.

Đại đạo bất diệt ta bất diệt là ngăn cách giữa Thiên Tôn với Đạo Tôn, chỉ khi tu luyện đến mức đại đạo bất diệt ta bất diệt mới có thể xưng là Thiên Tôn.

Đại đạo còn thì ta trường sinh bất tử. Năm xưa Đế và Tôn, Bất Không liên minh tru sát Tịch Diệt Đạo Nhân, đánh nát đạo quả của gã nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân vẫn bất tử. Đó là vì đại đạo bất diệt ta bất diệt, đại đạo tịch diệt còn thì ta bất tử.

Nói đại đạo đây là là đại đạo trong thiên địa, không phải đại đạo trong cơ thể Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn có điểm đáng kiêu ngạo, nhân quả bất diệt thì gã bất diệt. Như Giang Nam tạo nghệ đại đạo nhân quả hơn Vô Cực Thiên Tôn một bậc, tan rã tu vi của gã, đánh rơi gã khỏi cảnh giới Thiên Tôn rồi tru sát gã cũng không khó gì.

Đổi lại Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân muốn trừ khử Vô Cực Thiên Tôn là rất khó khăn, nhưng với Giang Nam thì dễ hơn nhiều.

Hiện tại Giang Nam luyện hóa linh quang quanh thân Vô Cực Thiên Tôn là bước đầu tiên, trấn áp gã trong Đại La Thiên là bước thứ hai. Vô Cực Thiên Tôn bị trấn áp thì không còn đường lật lai bàn cờ.

Đạo Không Thiên Tôn rống to, dốc sức bùng nổ, bốn csanh tay bay múa. Đạo Không Thiên Tôn liều mạng bị thương nặng quyết cứu Vô Cực Thiên Tôn, không để gã rơi vào Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Vù vù vù vù vù!

Vô Cực đạo trác chấn động bay đến, đạo trác to lớn bao phủ năm tháng tiền sử vô tận chụp xuống Giang Nam.

Giang Nam cười lớn, rùng mình, Vô Cực Thiên Tôn lại bị chấn vỡ. Vô Cực đạo trác chụp xuống thì Giang Nam đã bay đi xa, biến mất.

Mắt Đạo Không Thiên Tôn bắn ra linh quang, gã hít sâu, mấy giây sau phục hồi trạng thái đỉnh cao, bay đi truy sát.

Mới rồi Đạo Không Thiên Tôn mất tiên cơ bị Giang Nam đè đầu đánh, không kịp chữa lành vết thuương. Bây giờ Giang Nam bỏ chạy, Đạo Không Thiên Tôn lại dồi dào sức sống, có lại sức chiến đấu đỉnh cao đủ đấu với hắn một trận.

Linh quang tụ tập, Vô Cực Thiên Tôn miễn cưỡng phục hồi thân thể, liên tục ho ra máu. Máu biến thành các đốm linh quang bay mất, Vô Cực đạo trác treo cao trên đầu bảo vệ cơ thể Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn quát to:

- Đạo Không đạo hữu, quay lại đây!

Đạo Không Thiên Tôn khựng người, ngoái đầu, khó hiểu nhìn Vô Cực Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn hộc máu liên tục, hơi thở suy yếu nói:

- Ta kém một chiêu, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tập kích tổn hại nặng. Nếu đạo hữu đi, Tịch Diệt Đạo Nhân đến đánh lén thì ta sẽ chết không có chỗ chôn.

Đạo Không Thiên Tôn chưa kịp nói gì chợt nghe thanh âm tràn ngập dục vọng sóng tịch diệt kiếp cười to bảo:

- Vô Cực đạo hữu thật thông minh ranh ma, biết đề phòng ta, không uổng là điện chủ có quyền thế nhất Đạo Quân điện.

Đạo Không Thiên Tôn lắc người đứng che trước mặt Vô Cực Thiên Tôn, biểu tình trầm trọng.

Đạo Không Thiên Tôn trầm giọng nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân!

Các Đạo Quân Đạo Tôn giương mắt nhìn, không gian qunh bọn họ ức vạn dặm đột nhiên dâng lên tịch diệt kiếp biến thành các tịch diệt ma nhãn siêu khủng bố. Các loại tịch diệt kiếp quang xao động trong con mắt, kiếp lôi ầm ầm, kiếp âm chấn động, kiếp vũ hóa thành bniển to ngập trời.

Tịch Diệt Đạo Nhân bước ra khỏi tịch diệt ma nhãn đó, cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn tổn hại nặng vô Vô Cực đạo hữu, đây là cơ hội trừ khử ngươi.

Thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân càng kinh khủng hơn trước, Đạo Quân Đạo Tôn đối diện với gã cảm thấy thật tuyệt vọng.

Đạo Không Thiên Tôn nhíu mày, thầm nghĩ:

- Vô Cực đạo huynh, vết thnương của ngươi...?

- Tu vi của ta bị Nguyên Thủy Thiên Tôn ba phần, có hai phần bị hắn nuốt làm ta suýt rơi xuống cảnh giới Đạo Tôn. Ta bị thương khá nặng, Nguyên Thủy đại đạo không ngừng công kích trong người ta, muốn luyện hóa nó và phục hồi trạng thái đỉnh cao thì sẽ phải mất mấy chục vạn năm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2860: Phá Hủy Thần Mẫu. (2)

Mới rồi đạo trác của Vô Cực Thiên Tôn không ở, đám người Luân Hồi Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn công kích sẽ bị Giang Nam giết. Nay Vô Cực đạo trác đã Càn Nguyên Đạo Tôn, với uy lực khủng bố Bốp! Tưởng tượng của đạo trác, miễn Tịch Diệt Đạo Nhân rơi vào phạm vi bao phủ là không làm gì bọn họ được.

Tịch Diệt Đạo Nhân lấy tịch diệt ma trống ra:

- Các vị đạo hữu, ta muốn xem thử các người sẽ chống chọi được bao lâu.

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh lùng cười:

- Không tin không tiêu diệt các ngươi được!

Lúc này Giang Nam lao nhanh. Trong hành cung Thanh Liên Tiên Tôn, mắt Thanh Liên Tiên Tôn lóe tia sáng dốc sức vận chuyển hồng mông thanh liên cướp cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Mắt thấy Giang Nam sắp đến hành cung đột nhiên hư không dao động, một gốc Thế Giới thụ bén rễ nẩy mầm, nhanh chóng sinh trưởng, rậm rạp um tùm trong hư không.

- Thiên Tôn hãy dừng bước.

Đế Lân đứng trên ngọn cây, người phập phồng lên xuống.

Đế Lân chào:

- Thiên Tôn đến dây chẳng lẽ định ám toán Thanh Liên đạo huynh?

Giang Nam đứng lại, nguyên thủy chi khí mênh mang trong mắt.

Giang Nam cười to bảo:

- Ta mới bị thương nặng Vô Cực Thiên Tôn nên đương nhiên nương thế xông lên, trọng thương hoặc giết Thanh Liên đạo huynh. Chưa chắc bệ hạ ngăn ta lại được, cần gì làm điều thừa?

Giọng thanh âm ồm ồm đánh thức Thanh Liên Tiên Tôn trong hành cung. Thanh Liên Tiên Tôn nhíu mày, vội triệu hồi hồng mông thanh liên.

Trong chiến trường đại trận Thần Mẫu Đạo Quân, Phục Sá giáo chủ đang vận chuyển hồng mông thanh liên thu cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân. Đột nhiên hồng mông thanh liên không nghe theo điều khiển ầm ầm chấn động đánh nát cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, xé gió bay đi. Phục Sá giáo chủ giậm chân thầm than đáng tiếc.

Vô Cực Thiên Tôn lấy đi Vô Cực đạo trác, thân thể kiếp trước của Đạo Không Thiên Tôn bị chém, chỉ còn Thiên Phi Đạo Tôn điều hiển nguyên giới kim thuyền, Thị Hiên Vi khống chế Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm và tiên thiên Lô Bồng.

Khi Giang Nam công kích Vô Cực Thiên Tôn thì Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, tiên thiên Lô Bồng giảm bớt uy lực. Bên Phục Sá giáo chủ có Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ trợ trận, khống chế khánh vân của Đế Lân, thế cục rất tốt.

Mấy hiệp sau, nguyên giới kim thuyền của Thiên Phi Đạo Tôn bị trấn áp. Phục Sá giáo chủ sắp thu cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân vào hồng mông thanh liên. Ai ngờ vào phút quan trọng Thanh Liên Tiên Tôn đánh nát cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, lây hồng mông thanh liên đi?

Phục Sá giáo chủ không biết rằng Thanh Liên Tiên Tôn nghe giọng Giang Nam, lòng biết không ổn, e sợ Đế Lân không ngăn hắn được. Nên Thanh Liên Tiên Tôn triệu hồi hồng mông thanh liên về ngay để trấn áp Giang Nam.

Thanh Liên Tiên Tôn không có được cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân cũng sẽ không để nó rơi vào tay Giang Nam, nên gã dốc hết lực lượng hồng mông thanh liên chấn vỡ cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân.

Phục Sá giáo chủ thầm thở dài, nói với Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ:

- Thu khánh vân về đi, bây giờ Thần Mẫu đã nát, không cần đánh nữa.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ thu khánh vân về, cùng Phục Sá giáo chủ rời đi.

Dưới Thế Giới thụ, Đế Lân nhíu mày, lắc đầu:

- Thiên Tôn, ai cao ai thấp phải so tài mới biết. Nhưng ta lấy thần chứng đạo, nguyên thần tại đây. Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, tiên thiên Lô Bồng của Thiên Tôn đã không còn, muốn thắng ta thì rất khó khăn.

- Cho dù Thiên Tôn giết Tiên Tôn trong hành cung cũn không làm hại mạng sống của hắn được, tối đa là tổn hại nặng đạo quả. Nguyên thần của Tiên Tôn là hồng mông thanh liên, bản thể là hồng mông thanh liên, pháp bảo cũng là hồng mông thanh liên.

nguyên thần của Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân khác với người bình thường, cực kỳ cường đại, không cần dùng đạo quả bảo vệ. Bây giờ hai người đã chứng đạo nguyên thủy, đạo quả giấu trong cơ thể, nguyên thần bay ra ngoài tấn công người.

Dù Giang Nam giết Thanh Liên Tiên Tôn trong hành cung thì chỉ hủy đạo quả của gã, chém nguyên thần mới hoàn toàn giết tồn tại như thế được.

Tuy nhiên đạo quả bị chém cũng là đả kích lớn với Thanh Liên Tiên Tôn, sẽ làm gã giảm mạnh thực lực.

Giang Nam cười phá lên, chắp tay nói:

- Nếu bệ hạ đã ngăn cản thì ta phải nể mặt. Bây giờ Thần Mẫu bị hồng

mông thanh liên đánh nát, mục đích của ta đã hoàn thành. Bệ hạ, Tịch Diệt Đạo Nhân đang tranh chấp với Đạo Không, Vô Cực, ta định đi tập sát Tịch Diệt Đạo Nhân, bệ hạ có hứng thú không?

Đế Lân hơi động tâm. Hồng mông thanh liên bay về, Giang Nam chạy thật xa, không cho Đế Lân có cơ hội cùng Thanh Liên Tiên Tôn vây công mình.

Thanh Liên Tiên Tôn sát khí đằng đằng lao ra hành cung, thoáng nhìn Giang Nam chạy ra xa.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Coi như ngươi chạy nhanh, nếu không quyết giữ chân ngươi tại đây!

Đế Lân nói:

- Đạo huynh, Nguyên Thủy Thiên Tôn đề nghị đi giết Tịch Diệt Đạo Nhân. Bây giờ Tịch Diệt Đạo Nhân tranh đấu với Đạo Không, Vô Cực, là cơ hội tốt tiêu diệt hết một mẻ, hay nhân cơ hội này...

Thanh Liên Tiên Tôn từ chối:

- Phải tiêu diệt Tịch Diệt Đạo Nhân, nhưng ta thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn không tốt lành gì, chưa chắc thật lòng giúp trấn áp trừ khử Tịch Diệt Đạo Nhân. Không chừng Nguyên Thủy Thiên Tôn định mượnh tay Tịch Diệt Đạo Nhân làm chúng ta bị thương nặng, rồi hắn tiêu diệt cả đám. Phải đề phòng.

Đế Lân do dự:

- Ý của đạo huynh là...?

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Tồn tại trên thế giới này lấy đạo chứng đạo, do đó đến tận cùng đại đạo, khác với chúng ta. Chúng ta không lấy đạo chứng mà là bảo chứng, thân

chứng, thần chứng. Đạo chứng tốc độ tu luyện chậm chạp, cách chúng ta đến tận cùng đại đạo càng nhanh. Hiện giờ không cần tranh chấp với bọn họ làm gì, chỉ cần kéo dài thời gian. Chúng ta có hai mươi bảy ức năm để tu luyện đến tận cùng đại đạo.

Thanh Liên Tiên Tôn nói lấy bảo chứng đạo, thân chứng đạo, thần chứng đạo toàn là cách đến tận cùng đại đạo, truyền thừa trong vũ trụ của gã và Đế Lân. Hai người rất quen thuộc cách này.

Tuy con đường cụ thể khác nhau nhưng vài cách này đã được nghiệm chứng khả năng đến tận cùng đại đạo. Khiến bảo vật, nguyên thần, thân thể chạm đến tận cùng đại đạo trước đại đạo, rồi tiến dần từng bước đến mục tiêu.

Dù là lấy bảo chứng đạo, thân chứng đạo, thần chứng đạo có cùng mục đích là khiến đại đạo của mình đến tận cùng.

Đám người Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn tiến hướng tận cùng đại đạo rất giống Thanh Liên Tiên Tôn tổng kết lấy đạo chứng đạo.

Tịch Diệt Đạo Nhân tu hành đại đạo tịch diệt cần luyện thành tịch diệt kiếp cuối cùng, bao gồm tất cả tịch diệt từ xưa đến nay đến tận cùng đại đạo. Vô Cực Thiên Tôn cần luyện hết thảy thiên địa đại nhân quả để đến tận cùng đại đạo. Nguyên Mẫu Thiên Tôn thì Thanh Liên Tiên Tôn không hiểu nhiều về nàng nhưng chắc thủ đoạn giống nhau.

Vô Cực Thiên Tôn muốn hủy diệt thời đại tiên đạo, luyện hết thảy nhân quả chứng đạo. Tịch Diệt Đạo Nhân cần phát động tịch diệt kiếp cuối cùng để chứng đạo, tất cả là biểu hiện chứng đạo.

Dùng cách bảo chứng đạo này nọ thì thích hợp hơn, có đường tắt để đi, tốc độ tu luyện mau hơn nhiều. Đạo chứng đạo vô cùng gian khổ, cho đến nay không ai thành công. Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân cho rằng đó là con đường rất khó khăn.

Chương 2861: Tịch Diệt Phản Phệ.

Còn Giang Nam dùng cách gì chứng tận cùng đại đạo thì Thanh Liên Tiên Tôn không biết. Thanh Liên Tiên Tôn chứng kiến hai hệ thống chứng đạo khác nhau từ hai vũ trụ nhưng hoàn toàn không biết cách Giang Nam chứng đạo.

Cách của Giang Nam không giống lấy đạo chứng đạo, cũng không phải lấy thần chứng đạo, bảo chứng đạo, khác hẳn hai cách này.

Như thể Giang Nam không cần chứng, như thể hắn đã đến tận cùng đại đạo, như thể đại đạo của hắn là tận cùng, chỉ cần đi tiếp thì sẽ đến cuối.

Đây là điều khiến Thanh Liên Tiên Tôn thắc mắc nhiều nhất.

- Chúng ta chỉ cần trước các Thiên Tôn một bước tu luyện đến tận cùng đại đạo là có thể xoay chuyển Càn Khôn, tiêu diệt tất cả tồn tại Tịch Diệt, Nguyên Thủy, thân phận, Đạo Không, Nguyên Mẫu.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Khi đó tiên đạo vẫn là tiên đạo, ngươi và ta vẫn là Đế và Tôn.

Đế Lân nhíu mày nói:

- Ta sợ là khi đó thời đại tiên đạo đã tịch diệt, bao nhiêu sinh linh sẽ chết...

- Chúng ta đã nghiệm chứng thời đại tiên đạo có thể tránh tịch diệt kiếp, nên bây giờ thời đại tiên đạo có bị hủy diệt cũng không sao.

Thanh Liên Tiên Tôn khuyên nhủ:

- Khi đó chúng ta lại sáng tạo vũ trụ khác, lại diễn biến ra thời đại tiên đạo

huy hoàng rực rỡ khác. Khi đó chúng ta thu hoạch toàn thắng, đệ tử, môn sinh được chúng ta che chở, sống tiếp, có tổn thất gì đâu?

- Chỉ số ít người sống sót đếm trên đầu ngón tay, thời đại tiên đạo lại có sinh linh nhiều vô số kể.

Thanh Liên Tiên Tôn hờ hững nói:

- Không có chúng ta khai sáng thời đại tiên đạo thì làm gì có bọn họ? Chúng ta không thiếu sinh linh nào, là bọn họ nợ chúng ta, nợ thiên địa. Đại kiếp nạn này là để bọn họ trả lại cho thiên địa, cho chúng ta.

- Đế Lân, dù là phụ thân khi kiếp số đến cũng không thể bảo vệ tất cả, chỉ chọn vài người sống đến thời đại tiếp theo. Nếu ngươi muốn bảo vệ toàn bộ sinh linh đã định trước sẽ chết.

Đế Lân buồn bã thở dài.

Thanh Liên Tiên Tôn tiếp tục bảo:

- Giờ chỉ còn cách khiến cường giả phe khác chết nhiều trong vô lượng sát kiếp, có như thế đệ tử môn sinh của chúng ta mới sống sót càng nhiều. Đế Lân, ngươi nên hiểu đạo lý nếu ngươi không xuống tay thì người ta sẽ giết ngươi.

Giang Nam quay về chiến trường Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn đánh nhau. Tịch Diệt Đạo Nhân không thể xâm nhập Vô Cực đạo trác, nhưng đại đạo tịch diệt diễn biến hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng không ngừng xâm thực Vô Cực đạo trác, tiêu trừ uy lực của pháp bảo này.Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn gặp nguy hiểm.

Giang Nam nhìn một lúc, không ra mặt, lòng thầm khâm phục Tịch Diệt Đạo Nhân:

- Tịch Diệt Đạo Nhân không uổng là Thiên Tôn số một hiện giờ, thực lực

quá cường đại, mạnh hơn ta một, hai bậc. Ta luyện hóa hai phần tu vi của Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân vẫn vượt qua ta nhiều như thế thì đúng là lợi hại.

sức chiến đấu của Tịch Diệt Đạo Nhân bây giờ một, hai Thiên Tôn không đấu lại, cần bốn, năm Thiên Tôn hợp sức mới tru sát gã nổi. Muốn Tịch Diệt Đạo Nhân chết hẳn thì chỉ mình Giang Nam làm được.

Thiên Tôn khác dù giết Giang Nam cũng không thể phá giải cảnh giới Thiên Tôn tịch diệt bất diệt ta bất diệt. Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ hồi sinh. Chỉ có Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam luyện đại đạo tịch diệt mới giết Tịch Diệt Đạo Nhân chết hẳn được.

Tịch Diệt Đạo Nhân đột nhiên nhíu mày, tịch diệt kiếp cuối cùng dâng lên đầy trời, ầm ầm lắc lư, uy lực tăng vọt. Tịch Diệt Đạo Nhân quát to, thu hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng về, xoay người bỏ đi.

Dưới Vô Cực đạo trác, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, đám Đạo Quân Đạo Tôn thở phào nhìn Tịch Diệt Đạo Nhân rời đi.

Giang Nam ngạc nhiên:

- Chẳng lẽ ta ẩn núp gần đây bị Tịch Diệt Đạo Nhân phát hiện:

- Không, không đúng. Ta ẩn giấu đao quang chỉ lộ ra hơi thở tịch diệt, giống y như hơi thở tịch diệt kiếp xung quanh đây, Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ không phát hiện ra ta. Vậy tại sao Tịch Diệt Đạo Nhân rời đi? Đúng rồi, hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng chấn động cái, không lẽ là đại đạo tịch diệt phản phệ suýt khiến hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng mất khống chế?

Giang Nam cảm thấy bất an, theo đuôi Tịch Diệt Đạo Nhân. Hư không rung lắc bần bật, từng đượt tiên thiên tịch diệt linh quang bay tứ tán rồi dung nhập vào hư không, biến mất.

Không lâu sau tiên thiên tịch diệt linh quang xuất hiện ở chỗ khác, hư

không bị ăn mòn rách mướp, đụng một cái là thủng ngay.

Tiên thiên tịch diệt linh quang biến thành từng đợt tịch diệt kiếp bao phủ các tinh hệ vũ trụ ma giới.

Trong những tinh hệ này vô số sinh linh chớp mắt rơi vào thiên nhân ngũ suy, nhanh chóng già nua, da thịt tan rã.

Giang Nam thấy có một tòa ma giới hoàng triều bị hơi thở thiên nhân ngũ suy bao phủ, chớp mắt trong hoàng triều không có ai sống. Vô số sinh linh đi đứng nằm ngồi bỗng chốc biến thành xương trắng hếu.

Cảnh tượng này là Tịch Diệt Đạo Nhân không thể khống chế đại đạo tịch diệt trong người, khiến đại đạo tán tán thành tình hình khủng bố thế này.

Tịch Diệt Đạo Nhân lao nhanh đi, tiên thiên tịch diệt linh quang bay tứ tán quanh thân, trong người gã phát ra tiếng trống khủng bố chấn động không ngớt.

Nhiều đại đạo tịch diệt bài trừ ra khỏi người Tịch Diệt Đạo Nhân, giảm thấp áp lực của mình.

- Đại đạo tịch diệt không dễ khống chế, cái gọi là sinh sinh diệt diệt tuần hoàn không ngừng. Tịch Diệt Đạo Nhân chỉ nắm giữ diệt chứ không khống chế sinh, sớm muộn gì sẽ biến thành tịch diệt.

Giang Nam mới nghĩ đến đây Tịch Diệt Đạo Nhân bỗng biến mất trong thiên địa.

- Trốn rồi?

Giang Nam tiến lên, điều tra xung quanh chỗ Tịch Diệt Đạo Nhân biến mất. Giây lát sau Giang Nam chỉ một cias, các tầng hư không nứt ra. Hư không chia làm nhiều tầng hoa văn lộ ra hố đen thật to. Hơi thở tịch diệt đậm đặc cuộn trào trong hố den.

Đó là Tịch Diệt Đạo Nhân dùng pháp lực của bản thân tạo ra không gian, âm u khủng bố.

Giang Nam cất bước đi vào trong đó, phớt lờ hơi thở tịch diệt cuộn traoì. Thật lâu sau Giang Nam đi sâu vào tậnc ùng lỗ đen, ngước lên nhìn. Tịch Diệt Đạo Nhân ngồi trên đài cao trong hố, tịch diệt ma trống kêu thùng thùng oanh kích cơ thể gã, trấn áp đại đạo tịch diệt trong người.

Tịch Diệt Đạo Nhân mở mắt ra nhìn Giang Nam, uy nghiêm hủy diệt tất cả đủ để phá nát đạo tâm Đạo Quân.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Giang Nam thản nhiên cất bước tiến lên chào:

- Tịch Diệt đạo hữu.

Tiếng trống chấn động, trấn áp đại đạo tịch diệt tán loạn trong cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tịch Diệt Đạo Nhân thở hắt ra, thản nhiên nói:

- Thiên Tôn vào chỗ của ta chẳng lẽ là định tru sát ta? Thực lực của ngươi kém hơn ta một, hai bậc, đi một mình giết ta chẳng khác nào tự tìm đường chết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2862: Che Thiên Cơ. (1)

- Có lẽ không cần hai mươi hai sóng tịch diệt kiếp, chỉ cần sóng kiếp thời đại nguệt diệt tới là đạo hữu đã thành tro bụi. Đạo hữu là Quảng Đô Thiên Tôn thời đại nguyên diệt, không chết trong tịch diệt kiếp đó. Sóng kiếp thời đại nguyệt diệt ập đến chính là kiếp số của đạo hữu.

Tịch Diệt Đạo Nhân cười phá lên, đứng dậy từ đài cao nhìn xuống Giang Nam:

- Ngươi làm sao giúp ta?

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nguyên Thủy đại đạo của ta có thể dung hợp đại đạo tịch diệt, ta để Nguyên Thủy đại đạo vào người của ngươi, hấp thu đại đạo tịch diệt dư thừa và điều dưỡng, cho ngươi không đến nỗi mất khống chế. Miễn ngươi không mất khống chế thì tịch diệt kiếp cuối cùng sẽ không bộc phát.

- Ngươi muốn mượn đại đạo tịch diệt của ta tu luyện Nguyên Thủy đại đạo, tăng cao tu vi thực lực của ngươi?

Tịch Diệt Đạo Nhân cười khẩy nói:

- Ngươi không sợ nối giao cho giặc sao? Thực lực của ta càng lúc càng mạnh, tiêu diệt hết Thiên Tôn khác, làm thịt ngươi, nuốt Nguyên Thủy đại đạo của ngươi, không sợ sao?

Tịch Diệt Đạo Nhân và Giang Nam nhiều lần đối đầu, gã biết rõ điểm tịnh diệu của Nguyên Thủy đại đạo, biết hắn không nói xạo. Nguyên Thủy đại đạo thật sự có thể giúp Tịch Diệt Đạo Nhân trấn áp đại đạo tịch diệt phản phệ.

Nhưng đại đạo tịch diệt nuốt đại đạo tịch diệt trong người Tịch Diệt Đạo Nhân giúp Giang Nam tăng tu vi, gã không thích điều đó.

- Nếu ngươi có thể nuốt Nguyên Thủy đại đạo thì Nguyên Thủy đại đạo đó không phải là Nguyên Thủy đại đạo.

Giang Nam lòng máy động, một luồng nguyên thủy linh quang bay hướng Tịch Diệt Đạo Nhân.

Giang Nam nói:

- Nguyên thủy linh quang của ta mặc cho ngươi nghiên cứu đây. Nếu ngươi có thể nghiên cứu ra hết đạo diệu trong đó lthì sẽ được toàn bộ truyền thừa của ta. Nhưng ta phải khuyên ngươi một câu, nguyên thủy linh quang này có thể trợ giúp ngươi điều chỉnh lại đại đạo tịch diệt, khiến đại đạo tịch diệt không phản phệ ngươi nữa.

- Ngươi mà luyện hóa nguyên thủy linh quang là nó sẽ diễn biến thành tịch diệt nguyên thủy, khiến đại đạo tịch diệt của ngươi mất kiểm soát.

Tịch Diệt Đạo Nhân đứng im cho nguyên thủy linh quang rơi vào cơ thể, lạnh nhạt nói:

- Thiên Tôn, không tiễn.

Giang Nam xoay người rời đi.

Tịch Diệt Đạo Nhân lạnh lùng cười:

- Mượn đại đạo tịch diệt của ta tăng tu vi thực lực cho mình? Tính hay thật, nhưng nếu ta nghiên cứu thấu suốt Nguyên Thủy đại đạo của ngươi thì đại đạo tịch diệt sẽ không phản phệ ta nữa, đương nhiên ta sẽ luyện hóa nguyên thủy linh quang, tu thành tịch diệt nguyên thủy!

Giang Nam đi ra chỗ ở của Tịch Diệt Đạo Nhân, nhíu mày nói:

- Đại đạo tịch diệt bảo thủ không thèm nghe ta khuyên, sẽ luyện hóa

nguyên thủy linh quang. Tịch Diệt Đạo Nhân tuyệt đối không áp chế đại đạo tịch diệt được, tịch diệt kiếp cuối cùng sẽ bùng nổ hủy diệt hắn!

- Nguyên thủy linh quang của ta chỉ làm chậm lại thời gian hắn bị đại đạo tịch diệt cắn nuốt, kéo dài bao lâu phải xem ngộ tính của Tịch Diệt Đạo Nhân tốn bao nhiêu thời gian tham ngộ ra nguyên thủy đạo diệu trong nguyên thủy linh quang.

Giang Nam hiểu rõ tính cách của Tịch Diệt Đạo Nhân trong lòng bàn tay, gã tuyệt đối sẽ không để mặc nguyên thủy linh quang trong người mình. Chắc chắn Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ tham ngộ rõ ràng, thử luyện hóa, mưu tính luyện thành tịch diệt nguyên thủy.

Nếu không thành tựu thấu thì Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ tham ngộ tiếp, không luyện hóa nguyên thủy linh quang.

Tịch Diệt Đạo Nhân tham ngộ thấu suốt rồi cho rằng gã đã nắm giữ Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam, luyện hóa nguyên thủy linh quang khiến mình tu thành tịch diệt nguyên thủy. Nhưng vào giây phút đó là giờ chết của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tịch Diệt Đạo Nhân có thể tham ngộ thấu suốt nguyên thủy linh quang nhưng không thể tham ngộ thấu Nguyên Thủy đại đạo. Tịch Diệt Đạo Nhân luyện hóa nguyên thủy linh quang là mất đi Giang Nam trợ giúp, đại đạo tịch diệt trong cơ thể sẽ mất khống chế, khi ấy ra tay thời đại nguyên diệt sẽ đến.

Tịch Diệt Đạo Nhân tuyệt đối sẽ bước ra một bước này, nghĩa là gã càng thông minh, ngộ tính càng cao thì càng chết sớm.

Ngộ tính của Tịch Diệt Đạo Nhân rất nổi bật. Ba điện chủ Đạo Quân điện, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân, trong đó ngộ tính của Tịch Diệt Đạo Nhân cao nhất.

Nguyên thủy linh quang của Giang Nam tuy có thể kéo chậm thời gian đại đạo tịch diệt nuốt Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng không thay đổi kết quả

được.

Vân Liên tiên triều đã kết thúc chiến đấu. Vân Liên nữ đế khải hoàn về triều, các Thiên Quân khác dẫn dắt đại quân bao vây tiễu trừ tịch diệt thú, người chăn nuôi. Chỉ có một số Tịch Diệt Đạo Quân thừa dịp hỗn loạn chạy trốn nhưng không làm được gì. Đám Đạo Quân Tịch Ứng Tình, Băng Liên Thánh Mẫu, Vạn Chú Đạo Quân, Thánh Ma Thiên Tôn đuổi theo truy giết, thanh tẩy tàn quân của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Lúc này Khổ Hạnh giáo chủ dẫn cao thủ Sa Môn đại giáo từ tây phương cực lạc thánh cảnh chạy đến Vân Liên tiên triều, ra lệnh cường giả thuộc hạ thống lĩnh đại quân thanh trừ tàn quân tịch diệt. Khổ Hạnh giáo chủ đến gặp Vân Liên nữ đế, được nàng tiếp đãi, cả triều văn võ đón chào.

Vân Liên nữ đế nói:

- Khổ Hạnh giáo chủ đến rất đúng lúc.

Khổ Hạnh giáo chủ nghe vậy tim rớt cái bịch. Khi Khổ Hạnh giáo chủ dẫn đại quân Sa Môn đại giáo đến thì mọi chuyện đã xong, không tham gia chiến đấu. Giờ Khổ Hạnh giáo chủ nghe Vân Liên nữ đế nói biết nàng rất bát mãn biểu hiện của gã.

- Nếu trong trận chiến với Thần Mẫu có Khổ Hạnh sư huynh thì có lẽ tiên triều ta đã không đến mức thương vong thảm trọng, hao tổn sáu Đạo Quân Đạo Tôn.

Giang Tuyết Tình nhìn Thiên Môn của mình, mười sáu Thiên Môn thiếu một người.

Giang Tuyết Tình nghe lão tăng nói, lòng bất mãn:

- Thiên Môn ta hao tổn một vị Đạo Tôn, tiên treiều hao tổn Tiên Vương, Tiên Quân, vô số Thiên Quân. Sa Môn đại giáo của Khổ Hạnh sư huynh lánh đời ngược lại tiêu dao, không mất một người.

Mặt Khổ Hạnh giáo chủ nhăn nhó nói:

- Môn chủ Thiên Môn nói đùa, không phải lão tăng chậm trễ mà vì Cực Lạc thánh cảnh cách nơi này quá xa. Lão tăng nhận được bệ hạ thông báo liền dẫn cao thủ trong đại giáo đến hỗ trợ ngay, chẳng qua đến chậm một bước.

Giang Tuyết Tình hừ mạnh.

Nguyệt Bộ cười khẩy nói:

- Khổ Hạnh sư huynh, Nguyệt Bột Nữ Quân bất tài, thậm chí bỏ cả ma triều vũ trụ ma giới. Định Quang sư huynh cũng bỏ ma triều của mình, mấy Đạo Quân Đạo Tôn khác có ai không từ bỏ tài sản nhà mình đến vây quanh tiên triều để bảo vệ? Chẳng lẽ Cực Lạc thánh cảnh là nơi tốt đến thế sao? Làm Khổ Hạnh sư huynh không nỡ bỏ?

Đám Đạo Quân trẻ tuổi Định Quang, Linh Châu Tử gật đầu, nói:

- Khổ Hạnh sư huynh cũng đi Đại La Thiên, được ân huệ từ Đại La Thiên trấn áp sóng tịch diệt kiếp. Lúc nên dùng Khổ Hạnh sư huynh thì sư huynh không có mặt làm chúng ta hơi khinh thường.

Đám Đạo Tôn thế hệ trước như Kế Đố Ma Đế, Hồng Đạo Nhân không lên tiếng nhưng cũng tỏ ra khó chịu.

Mặt Khổ Hạnh giáo chủ nhăn nhúm, khẽ thở dài:

- Các vị nói vậy càng khiến lão tăng không còn mặt mũi nào, may mắn tiên triều vẫn còn. Sau này lão tăng ở lại tiên triều là được, dốc hết sức làm việc cho bệ hạ.

Chương 2863: Che Thiên Cơ. (2)

- Giáo chủ nói quá lời.

Vân Liên nữ đế hắng giọng:

- Ma giới đương thời đã bị đánh thủng lỗ chỗ, chỉ có Tiên giới là còn an bình nhưng sẽ không kéo dài bao lâu. Khổ Hạnh giáo chủ đừng hai ý ba lòng nữa, nếu không trốn được sóng tịch diệt kiếp nhưng khó tránh thoát đại kiếp nạn trong tương lai.

Khổ Hạnh giáo chủ vâng dạ:

- Bệ hạ yên tâm, lão tăng đâu dám hai ý ba lòng? Tịch Diệt Đạo Quân đang gây rối tiên triều, lão tăng sẽ góp sức bao vây tiễu trừ bọn họ. Lão tăng cáo lui.

Khổ Hạnh giáo chủ rời đi tiên đình.

Định Quang cười khẩy nói:

- Lão hòa thượng này đâu chỉ hai ý ba lòng, đúng là kẻ ba phải, ai chiếm ưu thế thì theo đuôi kẻ đó. Mới rồi chúng ta đánh chết đánh sống thì hắn chậm chạp không đến. Chờ khúc xương khó cắn nhất bị chúng ta gặm rồi hắn đến chia thịt.

Vân Liên nữ đế lắc đầu, nói:

- Khổ Hạnh giáo chủ không có ý đó, giáo chủ chỉ không muốn đắc tội Thanh Liên Tiên Tôn, Tịch Diệt Đạo Nhân, Vô Cực Thiên Tôn. Khổ Hạnh giáo chủ không muốn đắc tội bên ngoài vượt qua vô lượng sát kiếp này. Bây giờ phe cánh Tịch Diệt Đạo Nhân mất thế, Tịch Diệt Đạo Nhân mất tích, Khổ Hạnh giáo chủ chạy đến biểu lộ trung thành. Nhưng Khổ Hạnh giáo chủ

không nghĩ rằng trên đời làm gì có chuyện tốt như thế?

- Các vị, Khổ Hạnh giáo chủ thích ra sức cũng được, muốn ba phải cũng xong, mặc kệ đi. Bây giờ Vạn Vật Đạo Tổ đang truy kích đám người Thái La Đạo Quân, Thiên Dụ Đạo Tôn, Quân Phương Đạo Mẫu. Càn Khôn lão tổ thống lĩnh các Thiên Quân bao vây tiễu trừ người chăn nuôi, tịch diệt cự thú. Tiêu triều chưa bình định, còn cần các vị vất vả nhiều hơn.

Các Đạo Quân lĩnh mệnh rời đi.

Chớp mắt mấy trăm vạn năm trôi qua, lại có sóng tịch diệt kiếp năm thời đại thánh đạo, huyết tổ, thú đạo, khôi lỗi, tam nhãn kéo đến. Nhiều đại đạo thời đại tiên đạo bị tịch diệt kiếp xâm thực, cộng thêm vũ trụ ma giới bị hủy diệt hơn một nửa có xu hướng suy tàn, từ thịnh chuyển suy.

Mấy năm nay không xảy ra chiến đấu quy mô lớn nhưng chiến đấu nhỏ bao vây tiễu trừ vây cánh của Tịch Diệt Đạo Nhân thì không ngừng. Trong đó hấp dẫn ánh mắt nhát là Vạn Vật Đạo Tổ luyện thành tiên thiên chí bảo Nguyên Dục Thái Cực Đồ chém Thái La Đạo Quân, được tiếng là cuộc chiến tàn khốc nhất Thiên Tôn.

Môn chủ Thiên Môn chém Thiên Dụ Đạo Tôn, tuy không hấp dẫn bằng trận chiến của Vạn Vật Đạo Tổ nhưng cũng khá lợi hại.

Vây cánh của Tịch Diệt Đạo Nhân dần bị nhổ sạch, nhưng còn vài Đạo Quân nhóm Đạo Tạng Đạo Quân trốn thoát các mặt truy sát, ẩn núp đi. Đạo Quân Đạo Tôn phe Đại La Thiên, Thanh Liên Tiên Tôn không cách nào túm cổ Đạo Tạng Đạo Quân được.

Hôm nay Quỷ Bà Thiên đến Thiên Môn, cười nói với Giang Tuyết Tình

- Tiểu công chúa Giang gia, tới đây nói chuyện.

Giang Tuyết Tình tới gần, Quỷ Bà Thiên lén lút cùng nàng ra khỏi Thiên Môn.

Quỷ Bà Thiên nói:

- Mới rồi lão thân tính ra Đạo Tàng chạy khỏi vũ trụ ma giới lẻn vào Tiên giới. Một mình lão thân không thể bắt lão quỷ già kia, cần nhờ lực lượng môn chủ Thiên Môn.

- Đạo Tạng vào Tiên giới?

Tim Giang Tuyết Tình đập nhanh:

- Vây cánh Tịch Diệt Đạo Nhân thua thảm, các Tịch Diệt Đạo Quân chạy tứ tán. Lúc này Đạo Tạng vào Tiên giới chắc muốn gom lại thuộc hạ cũ, lại bày keo khác. Đạo Tạng là cao thủ thần toán, không nhiều người dưới cảnh giới Thiên Tôn làm gì được hắn. Nếu bà bà bắt giữ được Đạo Tạng sẽ có công lớn.

Quỷ Bà Thiên cười khùng khục:

- Lão thân cần công lao gì đâu, thần toán của Đạo Tạng thua lão thân một bậc. Lão thân muốn bắt Đạo Tạng thì khó, nhưng có thêm công chúa thì dễ như chơi. Ta tính ra nha đầu Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đang truy sát Đạo Tạng, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ và ta đồng nguyên, thần toàn cũng khá lợi hại. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hãy mau hành động, tránh cho bị nha đầu kia cướp công.

Giang Tuyết Tình gật đầu, hai người rời khỏi Vân Liên tiên triều ngay. Quỷ Bà Thiên một đường suy tính vị trí của Đạo Tạng Đạo Quân.

Trên đường đi Quỷ Bà Thiên đột nhiên cảm thấy tim đập chân run, vội suy tính nhưng không cảm ứng được gì.

Quỷ Bà Thiên thầm ngạc nhiên:

- Chẳng lẽ mình cảm ứng sai?

Quỷ Bà Thiên, Giang Tuyết Tình cách Đạo Tạng Đạo Quân ngày càng

gần. Đột nhiên trời sao rung lắc, các ngôi sao, mặt trời trong tinh vực vỡ ra, tuyệt sát bùng nổ ập vào Giang Tuyết Tình, Quỷ Bà Thiên.

- Đừng né, đây là tuyệt sát Đạo Tạng bày ra, có tổng cộng sáu tuyệt sát. Nếu tránh tuyệt sát này sẽ rơi vào năm tuyệt sát khác.

Quỷ Bà Thiên cầm gậy chống giộng mạnh, thoáng chốc tuyệt sát chưa bao phủ Giang Tuyết Tình, Quỷ Bà Thiên thì lực lượng bên trong tuyệt sát đã bị Quỷ Bà Thiên tác động lực lượng thiên địa làm rối một chút. Tiếp theo càng nhiều lực lượng trong tuyệt sát này bị Quỷ Bà Thiên điều động, công kích tuyệt sát này.

Gậy chống trong tay Quỷ Bà Thiên không phải chân vạc nguyên đỉnh mà là cây gậy tre bảy từ Đại La Thiên.

Chân vạc đã bị Giang Nam luyện tiên thiên bất diệt linh quang rót vào người Quỷ Bà Thiên. Chân vạc và Quỷ Bà Thiên vốn là một thể, cầm chân vạc không có nhiều uy lực. Nếu hấp thu linh quang trong chân vạc có thể tăng thần toán của Quỷ Bà Thiên lên đỉnh.

Cây gậy tre trong tay Quỷ Bà Thiên là Giang Nam đặc biệt luyện cho nàng, dễ dừng vận chuyển bù đắp khiếm khuyết cảnh giới pháp lực yếu kém. Quỷ Bà Thiên có thể điều động nhiều lực lượng thiên địa hơn nhờ cây gậy.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai lực lượng tuyệt sát công kích nhau, trước sau tan biến. Quỷ Bà Thiên mượn lực lượng đánh lực phá vỡ tuyệt sát.

Quỷ Bà Thiên cất bước tiến lên:

- Chỉ cần né tránh năm tuyệt sát khác là có thể đi ra sát trận này.

Giang Tuyết Tình cười nói:

- Bà bà, bây giờ ta cũng là Đạo Tôn, dù thần toán tuyệt sát cũng không

làm gì ta được.

Quỷ Bà Thiên nói:

- Lão thân biết, nhưng Đạo Tạng quỷ kế đa đoan, Ma Kha chết mà Đạo Tạng còn sống là biết Đạo Tạng khó đối phó cỡ nào. Tuyệt đối không được xem thường Đạo Tạng.

Quỷ Bà Thiên, Giang Tuyết Tình lục tục gặp mấy đợt thần toán tuyệt sát nhưng đều bị Giang Nam mượn lực đánh lực ung dung phá vỡ.

- Có qua mà không có lại thì không lễp hép. Đạo Tạng núp ở gần đó, Đạo Tạng liên tiếp xuống tay với lão thân, vậy lão thân cũng cho ngươi nếm mùi đau khổ!

Quỷ Bà Thiên giộng mạnh gậy tre, tinh vực xung quanh ầm ầm lăn lộn. Tất cả lực lượng trong tinh vực bị điều động, chính giữa ngân hà tinh hệ có vô số mặt trời ogm lại một chỗ hình thành quả cầu ánh sáng to lớn bắn ra một luồng thần quang huy hoàng. Thần quang vù vù bắn tới ngân hà itnh hệ khác.

Tòa ngân hà itnh hệ kia bị thắp sáng, chính giữa tinh vực cũng hiện một luồng thần quang bắn tới tinh hệ thứ ba, rồi thứ bốn, thứ năm.

Có liên tục tám tinh hệ tinh vực bị Quỷ Bà Thiên thắp sáng.

Giang Tuyết Tình phục sát đất, cười nói:

- Thần toán của bà bà xứng là kinh thiên động địa.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2864: Lên Đường Bình Yên. (1)

Các tinh cầu trong tinh vực bị thần quang đánh nát bốc hơi. Một Đạo Quân bay ra khỏi một tinh cầu, liên tục hét chói tai muốn phá giải tuyệt sát của Quỷ Bà Thiên nhưng hoảng sợ phát hiện không thể điều động lực lượng thiên địa.

- Quỷ Bà Thiên đúng là lợi hại, không uổng là đệ nhất thần toán trong thiên hạ. Tuy ta không đấu lại nhưng không dễ bắt ta đâu!

Thực lực của Đạo Tạng Đạo Quân kinh người, bay đi trốn ngay. Tám tinh vực bắn ra thần quang đuổi theo Đạo Tạng Đạo Quân, nhưng tốc độ của gã quá mau, giây lát dã vọt ra khỏi ngân hà.

Sau đó Đạo Tạng Đạo Quân kinh hoàng phát hiện nơi gã đi qua chính giữa các đoàn sao tinh hệ tinh vực bị thần quang kia thắp sáng. Uy lực thần quang càng mạnh oanh kích vào Đạo Tạng Đạo Quân.

Dù Đạo Tạng Đạo Quân trốn đi đâu thì tinh vực chỗ đó sẽ bộc phát, oanh kích gã, khiến gã bị thương càng lúc càng nặng hơn.

Quỷ Bà Thiên liên tục sử dụng thần toán dẫn nhiều lực lượng hơn, đột nhiên lòng Hỗn Độn Linh Đế, lắc đầu.

Giang Tuyết Tình hỏi dồn:

- Bà bà, sao vậy?

Quỷ Bà Thiên lắc đầu, nói:

- Gần đây lòng cứ rối bời. Tiểu môn chủ Thiên Môn hãy đi bắt Đạo Tạng, ta đã nhốt hắn lại, hắn không thể trốn thoát.

Giang Tuyết Tình gật đầu bay đi:

- Ta đi một lúc rồi về.

Quỷ Bà Thiên nhìn Giang Tuyết Tình đi xa, lòng bỗng hoảng loan. Quỷ Bà Thiên vội vàng suy tính nhưng không tính được gì.

Quỷ Bà Thiên thầm thắc mắc:

- Kỳ lạ, sao cứ cảm thấy bất an nhưng không tính ra được gì... Hỏng rồi, có Thiên Tôn che thiên cơ! Là vị Thiên Tôn nào đó muốn giết ta, hèn gì ta không tính ra được!

Quỷ Bà Thiên mới nói xong có tiếng chuông vang lên, thanh âm du dương. Một nữ nhân cất bước từ hư không đi ra.

Nữ nhân lắc đầu, trong trẻo nói:

- Bà bà, không phải Thiên Tôn muốn giết bà bà mà ta nhờ sư bá hỗn độn thiên cơ, lợi dụng Đạo Tạng dụ bà bà ra ngoài rồi ta giết bà bà. Bà bà vốn là một phần của ta, bà bà là phần bị khiếm khuyết của ta. Hiện giờ hạo kiếp đã tới, bà bà nên dung nhập vào người ta.

Quỷ Bà Thiên nhìn nữ nhân tới gần, biến sắc mặt nói:

- Đạo Mẫu, ngươi mấy lần đi Đại La Thiên nghe giảng, được hiều ân huệ của Nguyên Thủy đại lão gia, ngươi đối phó với lão thân không thấy áy náy sao?

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ lắc đầu, nói:

- Bà bà ngây thơ quá, hai nhà chúng ta đã định trước sẽ phân ra thắng thua sinh tử, hoàn toàn tiêu diệt đối thủ, không chết không ngừng. Trước phải trái lớn lao thì ơn huệ nhỏ có là gì?

- Bà bà và ta cùng một thể, bà bà được thần toán của Linh Bảo Đạo Chủ, còn ta được tu vi, công đức khí vận của Linh Bảo Đạo Chủ. Nếu tách ra thì

thành tựu của hai ta chỉ có như thế. Còn hợp nhất lại, ta có hy vọng lớn sống qua vô lượng sát kiếp.

Hai người một do tinh huyết của Linh Bảo Đạo Chủ biến ra, một là nguyên đỉnh hình thành từ thân thể Linh Bảo Đạo Chủ, công đức khí vận sau khi khai thiên biến ra. Cùng một tể nhưng được đến khác nhau. Quỷ Bà Thiên tinh thông thần toán, tệ pháp lực. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ thì kém đạo thần toán nhiều nhưng cảnh giới pháp lực hơn Quỷ Bà Thiên rất nhiều.

Đế đến đây tru Linh Bảo!

Năm xưa Đế Lân giết Linh Bảo Đạo Chủ, đại chiến không biết bao nhiêu hiệp mới giết được Linh Bảo Đạo Chủ, luyện thành nguyên đỉnh. Khi ấy tu vi thực lực của Đế Lân đương nhiên không giống hiện tại sâu không lường được, nhưng cũng là Thiên Tôn. Đế Lân vất vả giết Linh Bảo Đạo Chủ, có thể thấy thực lực của Linh Bảo Đạo Chủ thế nào.

Nếu Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ kết hợp sở trường cả hai lại là nàng nhảy vọt lên làm đại cao thủ vô cùng khủng bố.

Quỷ Bà Thiên giộng gậy tre, cười khùng khục:

- Nha đầu, ngươi muốn lão thân không dễ vậy. Dù ngươi nhờ Thanh Liên Tiên Tôn hỗn độn thiên cơ cũng phải đối diện chín tuyệt sát của lão thân! Chín tuyệt sát ra, không có đường sống. Gậy trúc trong tay lão thân là Nguyên Thủy đại lão gia ban cho, bù đắp lão thân khiếm khuyết pháp lực, dùng để đối phó đám Đạo Quân các người. Nếu ngươi rút lui thì mọi chuyện dễ nói, còn không đừng trách lão thân vô tình!

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ cười khẽ, lấy cái đỉnh to vuông vức ra xông tới chỗ Quỷ Bà Thiên, thanh âm trong trẻo nói:

- Rút lui? Bà bà lớn rồi mà còn ngây thơ quá, ta đã xin Thanh Liên sư bá ra tay hỗn độn thiên cơ đương nhiên là không đạt mục đích quyết không bỏ

qua!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cái dỉnh to vuông bay lên, trời sao thác loạn. Mới rồi Quỷ Bà Thiên dùng tuyệt sát truy kích Đạo Tạng Đạo Quân, kết nối các tinh vực lại, thần quang bắn ra từ tinh vực trói Đạo Tạng Đạo Quân lại. Bây giờ Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ lấy đỉnh to ra, tinh vực vỡ tan, bị uy nhiếp từ đỉnh to hóa thành hỗn độn hồng mông.

Đây là các ngân hà tinh hệ, cực kỳ khổng lồ. Tia sáng bình thường cần mười vạn năm mới từ bên này đến bên kia được. Tinh vực to lớn như thế bị uy nhiếp cái đỉnh của Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đập nát bấy.

Có thể thấy uy lực đỉnh to mạnh mẽ đến đây, đã tới đẳng cấp tiên thiên linh bảo.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ là Đạo Tôn.

Biểu tình Quỷ Bà Thiên trầm trọng cao giọng nói:

- Nha đầu, dù ngươi nổ nát thiên địa này thì lão thân cũng có thể mượn lực lượng thi triển tuyệt sát! Ta cho ngươi thêm một cơ hội, nếu ngươi rút đi...

- Dài dòng quá!

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ giơ linh đỉnh đsập xuống Quỷ Bà Thiên, cười nói:

- Quỷ bà bà, thiên địa bây giờ không như thuở mới khai thiên, có nhiều lực lượng thiên địa cho bà bà mượn dùng. Hiện giờ tiên đạo suy sụp, không có nhiều lực lượng cho bà bà dùng. Cộng thêm ta phá hủy thiên địa thời không xung quanh, bà bà không mượn được một chút lực lượng nào!

Quỷ Bà Thiên khẽ thở dài:

- Lão thân không mượn lực lượng thiên địa mà là lực lượng tịch diệt trong tiên đạo.

Huyết nhãn thứ ba trên trán mở ra, gậy tre giộng mạnh. Vô số linh quang bắn ra từ gậy tre, hơi thở tịch diệt xen lẫn trong thiên địa vọt tới.

Gậy tre này biến ra từ tiên thiên tịch diệt linh quang, trải qua Thiên Tôn như Giang Nam tế luyện, có thể điều động uy lực sóng tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo để Quỷ Bà Thiên bài bố tuyệt sát.

Đây là pháp bảo Giang Nam chuyên môn sáng tạo cho Quỷ Bà Thiên.

Quỷ Bà Thiên điều khiển pháp bảo, sóng kiếp trong thời đại tiên đạo kéo đến hóa thành tuyệt sát, bao phủ Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ.

Thời đại tiên đạo bây giờ đã có mười hai sóng tịch diệt kiếp tiền sử ùa vào, phá hỏng căn cơ đại đạo, khiến kiếp uy càng lúc càng dữ dội. Đại đạo thời đại tiên đạo dần điêu linh, thần toán như Đạo Tạng Đạo Quân mượn lực lượng thiên địa yếu hơn lúc trước rất nhiều lần.

Nhưng Quỷ Bà Thiên mượn lực lượng là từ sóng tịch diệt kiếp, là lực lượng phá hủy các thời đại. Uy lực tuyệt sát của Quỷ Bà Thiên lên đến trình độ khó tin.

- Tại sao chín tuyệt sát của lão thân gọi là không có đường sống? Lão thân không dám tùy tiện sử dụng, bởi vì sát chiêu của lão thân là tịch diệt cửu tuyệt sát!

Quỷ Bà Thiên liên tục vận chuyển gậy tre. Kiếp uy cực kỳ hung mãnh ập đến nhốt linh đỉnh, nhốt Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ.

Chương 2865: Lên Đường Bình Yên. (2)

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ hết hồn, lắc người biến ra nguyên hình, là nữ nhân đầu người mình rắn đỉnh thiên lập địa, tay nâng linh đỉnh. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ dốc sức vận dụng linh đỉnh oanh kích, trấn áp sóng kiếp. Vang tiếng nổ điếc tai, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ nổ nát sóng kiếp, chạy trốn ra ngoài thật nhanh.

Lúc này tuyệt sát hứ hai hiện ra dưới vị trí Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đặt chân, nhấn chìm nàng.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ dốc hết sức ra rốt cuộc trấn áp tuyệt sát này. Tịch diệt tuyệt sát thứ ba đã nối gót đến, tiếp theo là tuyệt sát thứ bốn, năm, sáu, bảy, tám.

Khi tịch diệt tuyệt sát thứ chín hình thành, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đã bị nhốt cứng ngắc. Kiếp uy tuôn ra, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đi đâu cũng không thoát được, mặc cho nàng vận chuyển linh đỉnh, phát huy uy lực lớn cỡ nào cũng không phá thủng được.

Kiếp quang, kiếp vũ, kiếp lôi, kiếp âm, ma nhãn, thiên nhân ngũ suy, tất cả từng giây từng phút quấn chặt Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, xâm nhập vào linh quang trong cơ thể, trong đạo quả, trong thần thức. Cơ thể Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ nhanh chóng nứt rạn, đại đạo suy sụp, pháp lực xói mòn.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ tụ tập lực lượng suốt đời và bất diệt đạo tâm luyện thành linh đỉnh cũng khó tránh khỏi sát kiếp. Lực lượng linh đỉnh không ngừng bị kiếp uy luyện hóa.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ từng nghe Quỷ Bà Thiên nhắc đến chín tuyệt sát, khi đó Quỷ bà bà bảo chín tuyệt sát là thiên phát sát khí địa đi long

xà, sát khí nổi lên không có đường sống. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ vốn không tin, bây giờ nàng đã chín.

Chín tuyệt sát của Quỷ Bà Thiên là tịch diệt cửu tuyệt sát, cơ hồ tương đương với dấy lên tịch diệt kiếp tiêu trừ Đạo Quân Đạo Tôn. Dẫn động sóng kiếp, kiếp uy trong thời đại tiên đạo tiêu diệt đối thủ, khủng bố vô.

- Cứ tiếp tục thế này thì ta chết chắc...

Trong lòng Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ thầm tính kệ, năn nỉ:

- Bà bà, tiểu muội biết sai, xin bà bà cho một con đường sống!

Bên ngoài chín tuyệt sát, ánh mắt Quỷ Bà Thiên lộ vẻ bất nhẫn:

- Nha đầu, mới rồi lão thân đã khuyên ngươi rời đi nhưng ngươi không nghe, cứ đòi giết lão thân...

- Bà bà và ta cùng nguồn cội, bà bà thật sự muốn giết ta sao?

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ cầu xin:

- Bà bà nhẫn tâm vậy sao?

Quỷ Bà Thiên do dự một chút, chậm rãi rút gậy tre lên:

- Trên trời có đức hảo sinh, đời này lão thân chưa từng giết sinh linh nào. Thôi được, nha đầu, ta để lại một đường sống...

Tịch diệt cửu tuyệt sát dừng lại một chút, lộ ra một cơ hội sống. Lúc này một cái đuôi rắn bay ra từ tịch diệt cửu tuyệt sát đâm vào trán Quỷ Bà Thiên, xuyên thủng sọ não.

Quỷ Bà Thiên cứng ngắc tại chỗ. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ hú hét, dốc sức vùng thoát chín tuyệt sát.

- Tại sao? Rõ ràng ta thả ngươi ra...

Trán Quỷ Bà Thiên thủng lỗ lớn, có máu chảy ra, huyết nhãn bị đuôi rắn đập nát.

Quỷ Bà Thiên lẩm bẩm:

- Ta đã thả ngươi, sao ngươi...

Nửa người Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ thoát khỏi tịch diệt cửu tuyệt sát, người đẫm máu, đã bị thương nặng.

- Kẻ thù không đội trời chung sao có thể nương tay? Bởi vậy ta mới nói bà bà ngây thơ quá.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ mỉm cười nói:

- Nếu gặp địch, dù đối thủ có van xin cỡ nào cũng không dao động. Đạo tâm của bà bà quá yếu.

Người Quỷ Bà Thiên run rẩy, máu chảy ồ ạt từ trán, dốc hết sức vận chuyển gậy tre quát to:

- Tịch diệt cửu tuyệt...

Vù vù vù vù vù!

Bàn tay Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ thò ra, năm ngón xòe ra. Tinh huyết trong người Quỷ Bà Thiên chảy ra đường trán, chớp mắt chảy cạn máu, gậy tre không thể vận dụng tịch diệt cửu tuyệt sát.

Bà lão khô héo, run giọng nói:

- Cả đời lão thân chưa từng sát sinh...

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ vỗ một chưởng đập nát Quỷ Bà Thiên, chỉ còn lại cây gậy tre cắm trong hư không. Chợt có tiếng hét chói tai vang lên,

từ xa một tòa Thiên Môn bay tới.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ cười phá lên:

- Môn chủ Thiên Môn?

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ luyện tinh huyết Quỷ Bà Thiên thành huyết nhãn ấn trên trán, cười duyên:

- Bây giờ ta bị Quỷ bà bà tổn thương nặng, không đấu lại ngươi. Nhưng chờ ta dung hợp huyết nhãn này thì khác. Tỷ tỷ, thứ lỗi tiểu muội không thể chơi với tỷ tỷ, cáo từ!

Huyết nhãn trên trán nàng tỏa sáng rực rỡ, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ điều động lực lượng thiên địa bày ra các tầng tuyệt sát chạy đi ngay.

Thiên Môn đánh tới nổ nát các tuyệt sát. Mái tóc Giang Tuyết Tình bay lên, đằng đằng sát khí xách Đạo Tạng Đạo Quân đuổi theo. Giang Tuyết Tình vỗ nát Đạo Tạng Đạo Quân, thúc giục Thiên Môn đánh vào hư không.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đã có được thần toán của Quỷ Bà Thiên, nàng đâu dễ bị đánh trúng? Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ sớm bày ra các mê trận, chạy thật xa.

- Bà bà...

Giang Tuyết Tình đờ đẫn quỳ trước gậy tre.

Vân Liên tiên triều, vô vi chí đạo thiên.

Giang Tuyết Tình gào khóc giao gậy tre cho Quân Đạo Nhân:

- Nhị ca, bà bà... Chết rồi...

Quân Đạo Nhân ngơ ngác nhìn gậy tre nhuộm máu, run giọng:

- Không thể nào! Nghĩa mẫu thông minh như vậy, ai có thể ám toán nghĩa

mẫu? Tiểu muội đừng lừa ta.

Quỷ Bà Thiên đã chết, tiêu dã chấn động, bi thương.

Quỷ Bà Thiên xuất thân từ quỷ giới trong Tiên giới, do máu của Linh Bảo Đạo Chủ biến ra, nghĩa mẫu của Quân Đạo Nhân. Năm xưa Quỷ Bà Thiên bình phẩm một câu, điểm tỉnh Đế Huyền dấy lên chư thần hoàng hôn kiếp. Khi đó Đế Huyền chăm chỉ tu luyện, Thị Hiên Vi chấp chính, Quỷ Bà Thiên nuôi nấng Quân Đạo Nhân đến lớn, nên gã bái Quỷ bà bà làm nghĩa mẫu.

Quỷ Bà Thiên cho Quân Đạo Nhân mượn mắt mình nhìn mọi người sinh tử. Quân Đạo Nhân thấy đại khủng bố rất là xúc động, mới cùng Hồng Đạo Nhân sáng tạo tiên đạo mới. Thời đại tiên đạo chính thức buông xuống, mới có huy hoàng thịnh thế sau này.

Giang Tuyết Tình mang theo gậy tre leo lên Đại La Thiên, gặp Giang Nam và Thị Hiên Vi.

Thị Hiên Vi nhìn gậy tre, thở dài:

- Tình nhi, đừng kinh động phụ thân ngươi. Hắn đang bế quan, nghiên cứu ảo diệu tịch diệt kiếp cuối cùng...

Thị Hiên Vi chưa nói xong đột nhiên gậy tre bay lên, bay hướng sâu trong Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Tận cùng Đại La Thiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi yên, giơ tay, gậy tre rơi vào tay vị tồn tại cổ xưa. Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn gậy tre chằm chằm, quanh thân tràn ngập bi thương, khóe mắt chảy hai dòng lên biến thành các đốm linh quang tan biến.

- Bà bà, mắt của ngươi nhìn thấy đại khủng bố, thế nhân chết chóc, trần đời điêu linh. Thế nhưng bà bà luôn lạc quan sát sủa, bất nhẫn sát sinh, một mình chịu đựng đại khủng bố.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trồng gậy tre trong Đại La Thiên, cây tre bén rễ

nẩy mềm mọc măng, mọc ra rừng trúc rậm rạp um tùm.

- Bà bà, lên đường bình an.

Giang Nam nhìn rừng trúc, chọn một cây nhổ lên tước thành gậy.

Chương 2866: Chém Đinh Linh Đạo Mẫu. (1)

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế, Vân Liên nữ đế leo lên Đại La Thiên, gặp Thị Hiên Vi.

- Nương nương, phụ thần...

- Phụ thần của ngươi đã biết việc này, chiêu gậy tre của bà bà đi, chắc sẽ xuất quan.

Thị Hiên Vi nói:

- Với tính tình của hắn 4r1e không ngồi yên.

Thị Hiên Vi mới dứt lời, linh quang đầy trời bốc lên. Giang Nam cất bước đi đến, ngồi xuống bên cạnh Thị Hiên Vi.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Không giết, đó là một con đường chết. Tuy Quỷ bà bà chết nhưng dùng mạng sống nói cho các ngươi đạo lý này. Quân nhi, ngươi đã hiểu chưa?

Quân Đạo Nhân nằm sát đất, nức nở:

- Hài nhi đã hiểu.

- Vô vi tiên thiên, vô vi mà vô bất vi, muốn vô vi cần có vi. Trong vô lượng sát kiếp, mọi người khó bảo đảm không chết. Hôm nay ngươi phải nổi lòng có vi, dùng thân hữu dụng tranh thủ một cơ hội sống cho mình, cho người thân bằng hữu, cho người mà ngươi quan tâm!

Giang Nam nhìn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế, Giang Tuyết Tình, Vân Liên.

- Câu này cũng là nói cho các ngươi nghe, hãy khắc ghi trong lòng.

- Phụ thần, mối thù của bà bà...

- Tất nhiên là dùng máu rửa.

Giang Nam giao gậy tre cho Quân Đạo Nhân, ngón tay điểm vào trán gã. Tiên thiên Lô Bồng nhập vào tử phủ trên trán Quân Đạo Nhân.

- Ta cho ngươi báu vật này hộ thân, ngươi hãy dùng cây trúc giết Đinh Linh, báo thù cho nghĩa mẫu của mình. Các ngươi đi xuống chuẩn bị chiến đấu, ta sẽ khiến thiên cơ hoàn toàn hỗn độn!

- Hoàn toàn hỗn độn thiên cơ?

Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân lòng rung động. Chợt phạm vi Đại La Thiên bao phủ càng lúc càng rộng, dần bao lấy nửa vũ trụ ma đạo còn sót lại, bao phủ nguyên vũ trụ Tiên giới. Các lũ hỗn độn chi khí từ vực ngoại chui vào Tiên giới, ma giới như thể vách tường vũ trụ không tồn tại.

Vô Cực Thiên Tôn hỗn loạn nhân quả, tu sĩ tiên nhân trong thiên hạ hiếm ai có thể mượn nhân quả tính ra quá khứ, tương lai. Có thể tính ra chút dấu vết đã là cao thủ.

Hiện nay Nguyên Thủy Đại La Thiên của Giang Nam phủ lên thời đại tiên đạo, lòng máy động chẳng những nhân quả thác loạn, thiên cơ cũng hoàn toàn hỗn độn.

Giờ phút này, tất cả cường giả thần toán trong thời đại tiên đạo cảm giác thiên cơ mênh mang như hỗn độn, không suy tính được gì.

Trong Đạo Quân có khá nhiều tồn tại có năng lực suy tính kinh người, nhưng bọn họ suy tính mà chẳng ra gì, lòng kinh hoàng.

Đặc biệt Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ mới dung hợp tinh huyết của Quỷ Bà Thiên luyện thành huyết nhãn trên trán, đang định suy tính một phen, rình

mò tình huống cường giả phe Đại La Thiên. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ không tính ra được gì, lòng rối loạn.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ liên tục suy tính vẫn không ra, đừng nói thần toán, năng lực bày ra tuyệt sát cũng không cánh mà bay.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ giết Quỷ Bà Thiên, cướp tinh huyết của Quỷ bà bà luyện thành huyết nhãn là muốn dựa vào thực lực khủng bố này mai sau giữ mạng sống trong tranh đấu. Bây giờ biến thành công dã tràng.

- Có người hỗn độn thiên cơ, là nhằm vào ta, chắc chắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay!

Tim Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đập nhanh, đi ngay đến hành cung Thanh Liên Tiên Tôn.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ bái kiến Thanh Liên Tiên Tôn, nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn hỗn loạn thiên cơ, e rằng hắn biết ta giết Quỷ Bà Thiên nên xuống tay hại ta. Xin sư bá cứu ta!

Thanh Liên Tiên Tôn lắc đầu, nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn không chỉ hỗn độn thiên cơ của ngươi mà là nugyên thời đại tiên đạo. Tất cả cường giả thần toán đều như nhau, không thể tính thiên tính địa, tính quá khứ, tương lai như lúc trước. Nguyên Thủy Thiên Tôn lo ngươi được thần toán của Quỷ Bà Thiên điều động tịch diệt cửu tuyệt sát giết cường giả dưới tay hắn.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ giật mình kêu lên:

- Hỗn độn thiên cơ thời đại tiên đạo?

Thiên cơ nguyên thời đại hóa thành hỗn độn, cái này cần pháp lực lớn cỡ nào?

- Nguyên Thủy Thiên Tôn rất hẹp hòi, không chấp nhận ngươi giết Quỷ

Bà Thiên, sẽ gây can qua. Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn không đến mức tự mình ra tay giết ngươi, đừng quá lo. Tuy nhiên thuộc hạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn sẽ giết ngươi.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Hai nhà quyết đấu là điều không thể tránh khỏi. Ngươi đi gặp sư tôn của mình, nhờ hắn ra tay cùng nhau phá vỡ hỗn độn thiên cơ của Đại La Thiên. Một mình ta cũng có thể phá hỗn độn thiên cơ Đại La Thiên, nhưng có Nguyên Mẫu Thiên Tôn chen ngang, ta không đánh lại hai người.

- Có ta và sư tôn của ngươi ra tay, Nguyên Thủy Thiên Tôn không hỗn độn thiên cơ được. Thế thì ngươi có thể dùng thần toán, giành một đường sống cho đệ tử môn sinh dưới tay ta và sư tôn của ngươi.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ chạy ngay đến hành cung Đế Lân cư ngụ, kể rõ vụ việc.

Đế Lân liếc Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ vội nói:

- Sư tôn, đệ tử biết tội, không nên trêu chọc thị phi. Nhưng nếu không lấy năng lực thần toán của Quỷ Bà Thiên thì đệ tử sợ là mình khó an toàn ỏng vô lượng sát kiếp. Chỉ có cướp năng lực thần toán mới giành được một cơ hội sống. Xin sư tôn nghĩ tình đệ tử cầu sinh sốt ruột, tha thứ cho đệ tử một lần này!

- Thôi.

Đế Lân đứng dậy nói:

- Bây giờ ngươi đã là Đạo Tôn, có suy nghĩ của mình, ta không tiện nói thêm cái gì. Ngươi dù sao là đệ tử ta, không thể để ngươi chết trong tay người ngoài. Thanh Liên đạo huynh cũng định ra tay thì ta sẽ cùng hắn phá vỡ hỗn độn thiên cơ.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ mừng như điên, liên tục dập đầu cảmo nư.

- Cường giả phe Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn giết ngươi mới thỏa lòng, không lâu sau sẽ có trận đại chiến. Ngươi đi xuống chuẩn bị, liên lạc với đám người Huyền Đô, Càn Nguyên, Ngọc Kinh, Thái Nhất. Bọn họ có thế lực của riêng mình, có thể giúp ngươi một tay.

Đế Lân phất tay:

- Ta đi gặp Thanh Liên đạo huynh, cùng hắn đến Đại La Thiên một chuyến.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ vội lùi xuống đi tìm Phục Sá giáo chủ, kể vụ việc. Phục Sá giáo chủ phái người đi mời các tồn tại cổ xưa Càn Nguyên Đạo Tôn, Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế.

- Tiên hạ thủ vi cường, ra tay chậm thì tiêu. Đã trở mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy chẳng thà xua quân tấn công cho rồi.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đề nghị:

- Nếu chiến đấu trong cương vực của chúng ta thì sinh linh bên ta bị tai họa, chúng sinh trôi giạt khắp nơi. Nhưng nếu đánh nhau ở Vân Liên tiên triều, sẽ là sinh linh bên đó chịu khổ.

Phục Sá giáo chủ đồng ý:

- Dưới tay hai ta tụ tập hơn bảy mươi Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân càng là nhiều không đếm xuể, có vô số Tiên Quân. thực lực đã hơn phe Nguyên Thủy Thiên Tôn. Mấy sư huynh Ngọc Kinh, Càn Nguyên, Thái Nhất tuy thực lực không yếu nhưng chỉ là dệt hoa trên gấm. Bọn họ ở đằng sau hỗ trợ, chúng ta ở đằng trước giết vào Vân Liên tiên triều. Dù không thể kéo ngã Vân Liên tiên triều nhưng có thể suy yếu thực lực tiên triều rất nhiều, chờ đại quân của các sư huynh đến vừa lúc san bằng tiên triều.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2867: Chém Đinh Linh Đạo Mẫu. (2)

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ gật gù, thế là hai giáo chủ tự dẫn đại quân kéo binh đi Vân Liên tiên triều.

Trong Vân Liên tiên triều, Giang Tuyết Tình đã tập kết các Đạo Quân Thiên Môn lại. Vân Liên tiên triều điều động đại quân trong Tiên giới, tụ tập hơn mười Đạo Quân Tịch Ứng Tình, Băng Liên Thánh Mẫu lại. Triệu tập bá chủ trong Thiên Quân như Đạo Vương, Tinh Quang, Bình Thiên, Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, thống lĩnh trăm vạn chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân hợp thành đại quân.

Vạn Vật Đạo Tổ mang các Đạo Quân Linh Châu Tử, Định Quang. Khổ Hạnh giáo chủ biết sắp đến lúc chiến đấu với phe Thanh Liên Tiên Tôn, muốn chuồn đi tránh cho hoàn toàn đắc tội Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân. Nhưng đám người Định Quang, Nguyệt Bột Nữ Quân không cho đi. Khổ Hạnh giáo chủ không dứt ra được, lòng thầm than khổ.

Bên này, Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn leo lên Nguyên Thủy Đại La Thiên gặp Giang Nam.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi hỗn độn thiên cơ là nhúng tay vào cuộc chiến môn sinh đệ tử của chúng ta. Bây giờ hai ta đến gặp Thiên Tôn là muốn xin Thiên Tôn thu Đại La Thiên về, để thiên cơ trở lại bình thường.

Giang Nam hừ mạnh, mặt lạnh lùng nói:

- Tiên Tôn, ngươi hỗn độn thiên cơ tính kế Quỷ bà bà nên Quỷ bà bà chết trong tay Đinh Linh là đã làm trái với giao ước, còn mặt mũi nói với ta sao? Đây là thứn hất. Bệ hạ, Tiên Tôn, các người hãy xem lý do thứ hai.

Giang Nam phất tay, một tấm minh kính hiện ra trước mặt. Minh kính chiếu Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ dẫn đại quân tấn công Vân Liên tiên triều.

- Đinh Linh giết Quỷ bà bà rồi dẫn đại quân tấn công đệ tử của ta, đánh giết khổ chủ. Còn hai vị leo lên Đại La Thiên của ta, bộ dáng hỏi tội, đây là thứ ba!

Giang Nam nổi giận, tiếng rống chấn kinh thiên địa:

- Các người còn mặt mũi nào để nói?

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn xấu hổ. Hành động của Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ đúng là kỳ cục. Hai người lên Đại La Thiên hỏi tội thì quá ngang ngược.

Thanh Liên Tiên Tôn cười xòa:

- Đúng là bọn họ hơi sốt ruột một chút, nhưng môn sinh đệ tử của hai ta sớm muộn gì sẽ chiến đấu, đây chỉ là vấn đề thời gian. Hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn tự giải hỗn độn thiên cơ cũng được, mà không giải thì chỉ còn cách so tài một phen!

- Không vội.

Vẻ mặt Giang Nam bình tĩnh lại:

- Ngươi và ta dù gì là Thiên Tôn, hãy nhìn xem chiến đấu của đệ tử bên dưới rồi tính.

Biên giới Vân Liên tiên triều. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, Phục Sá giáo chủ kéo đại quân vào lãnh địa, các Đạo Quân dẫn dắt một đại quân bày trận thế. Các loại tiên thành, tiên phủ,tiên vực lơ lửng, rồng rắn bay đầy trời, cờ bay phấp phới. Vân Liên nữ đế dẫn văn võ cả triều sẵn sàng đối địch.

Quân Đạo Nhân từ xa thấy Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ trong con long

giao mã đối diện, các Đạo Quân, Thiên Quân bao vây nàng vào giữa. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ chỉ trỏ, nói cười. Người thành thật như Quân Đạo Nhân thấy tức giận, lao ra tiên triều xông thẳng vào quân địch, tìm Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ.

Đám người Vân Liên nữ đế, Hồng Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế sợ hết hồn, vội phất cờ, điều động đại quân đi cứu. Tốc độ của Quân Đạo Nhân siêu mau đa lao vào quân địch đối diện. Vô số tiên nhân bị đụng bay bốn phương tám hướng, các tiên thành bị đụng nát, tiên phủ bị khí thế Đạo Tổ đè sập.

Quân Đạo Nhân mạnh mẽ xông thẳng, giết vào trong quân. Các Thiên Quân đứng đầy, mấy Thiên Quân siêu cường đại. Nhưng Quân Đạo Nhân phát ra uy nghiêm Đạo Tổ tiên đạo, đám Thiên Quân sợ teo tim, không dám ra tay.

- Một đám vô dụng!

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ được Đạo Quân bao quanh, cười nói:

- Quân Đạo Nhân cũng là thứ hữu dũng vô mưu, dám một mình xông trận, chẳng khác nào tự tử. Các vị đạo hữu, tiễn hắn lên đường đi!

Các Đạo Quân Đạo Tôn bước ra, cười nói:

- Tiễn Quân Đạo Nhân lên đường trước!

Bên cạnh Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ có hơn hai mươi Đạo Quân Đạo Tôn, tất cả xông lên công kích Quân Đạo Nhân. Trong phút chốc đầy trời là báu vật Đạo Quân, tiên thiên pháp bảo, tiên thiên linh bảo, uy nhiếp đè sụp thiên địa.

Đột nhiên một tòa Lô Bồng bay ra khỏi trán Quân Đạo Nhân, Lô Bồng rung lên đánh bay các pháp bảo của Đạo Quân Đạo Tôn.

Quân Đạo Nhân cầm gậy tre xông tới trước mặt Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, giơ gậy tre lên đâm thẳng. Đạo Quân Đạo Tôn khác vội vây công. Đinh

Linh Đạo Mẫu giáo chủ hét chói tai hiện ra nguyên hình, đầu người mình rắn, sử dụng linh đỉnh giết hướng Quân Đạo Nhân.

Phương xa, Phục Sá giáo chủ vội kéo cá Đạo Quân Đạo Tôn đến cứu viện.

Quân Đạo Nhân có tiên thiên Lô Bồng bảo vệ quanh thân, phớt lờ đòn công kích của người khác, gậy tre bay tới quét lui liều mạng đánh Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ.

Xoẹt!

Mấy hiệp qua đi, gậy tre đâm thủng trán Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, móc nàng lên.

Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ ai oán nói:

- Quân Đạo Nhân thật sự muốn giết thiếp thân sao?

Gậy tre vung lên, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ bị xé thành mấy mảnh, đạo quả trong cơ thể cũng bị chấn nát.

Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, Giang Nam thu về tầm mắt nhìn Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn mặt xanh mét.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Hai vị đạo hữu thấy tiên thiên Lô Bồng của ta là biết Đinh Linh chết chắc, tại sao hai vị không ném báu vật nguyên thủy của mình cho Đinh Linh? Hai vị sợ ta thừa dịp tấn công khi các người không có pháp bảo, vì vậy ngồi xem Đinh Linh bị giết đúng không?

Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên. Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn im lặng. Đúng là hai người lo điều này. Giang Nam giỏi đánh lén, giỏi tính kế, mọi người đều biết chuyện đó. Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn đi Đại La Thiên có lẽ cũng nằm trong tính toán của Giang Nam. Khoảng cách gần như vậy, nếu

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn dám lấy pháp bảo, nguyên thần ra cho mượn thì chờ đợi bọn họ sẽ là kết cuộc như Vô Cực Thiên Tôn.

Trong cuộc chiến cơ thể Thần Mẫu Đạo Quân, Vô Cực Thiên Tôn lấy Vô Cực đạo trác ra, kết quả bị Giang Nam lao vào tận nơi ở đánh bầm dập tơi tả.

Khi ấy Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, tiên thiên Lô Bồng không có bên người, Giang Nam tay không trọng thuương Vô Cực Thiên Tôn ngay trước mặt Đạo Không Thiên Tôn. Có thể thấy thực lực của Giang Nam không cần pháp bảo dư sức bị thương nặng Thiên Tôn khác không cầm pháp bảo.

Cho đến ngày nay, sáu trăm vạn niên qua đi, Vô Cực Thiên Tôn chưa hoàn toàn phục hồi nguyên khí, mấy trăm vạn năm vắng mặt. Đạo Không Thiên Tôn cũng ít đạo âm, cường giả phe Đạo Quân điện không khuếch trương nữa, chỉ cố thủ phạm vi thế lực của mình.

Có thể tưởng tượng Vô Cực Thiên Tôn bị thương nặng cỡ nào.

Chương 2868: Tùy Theo Số Trời.

Đương nhiên nếu Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn không đến Nguyên Thủy Đại La Thiên, không đứng gần Giang Nam thì có cơ may cứu Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ. Cố tình hai người đến Đại La Thiên, khiến Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ mất đi cơ hội sống cuối cùng.

Trước đó Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn không tính ra điều này. Giang Nam nói hỗn độn thiên cơ không phải làm điều vô ích.

Thanh Liên Tiên Tôn hỗn độn thiên cơ che mắt Giang Nam, nên Quỷ Bà Thiên chết dưới tay Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ. Giang Nam hỗn độn thiên cơ cũng che mắt Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, khiến Quân Đạo Nhân giết Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, báo thù cho Quỷ Bà Thiên.

- Đinh Linh giết Quỷ Bà Thiên chọc giận Nguyên Thủy Thiên Tôn, nên có một kiếp này. Chết dưới sắp xếp của Thiên Tôn cũng là kiếp số nên có.

Đế Lân im lặng giây lát, nói:

- Nhưng nàng dù gì là đệ tử của ta, không nên chết vào tay người khác.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Ta hiểu, nhưng Quỷ Bà Thiên là nhân nhân của Giang gia, của ta.

Đế Lân gật gù, mặt âm trầm:

- Ta đã hiểu.

Giang Nam xóa tan hỗn độn thiên cơ, bình tĩnh nói:

- Mời hai đạo hữu.

Việc đến bây giờ có phá hỗn độn thiên cơ của Giang Nam hay không đã vô dụng. Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ chết, trong thiên hạ không còn cường giả thần toán đẳng cấp cao.

Mấy Thiên Quân, Đạo Quân khác nhiều ít biết chút thủ đoạn thần toán, nhưng không ai có thể điều động tịch diệt cửu tuyệt sát, tịch diệt cửu tuyệt sát đã diệt tuyệt.

Che thiên cơ không có ý nghĩa gì nữa, nên Giang Nam chủ động đánh tan hỗn độn thiên cơ, để thực lực của mình đến trạng thái cao nhất.

Đế Lân đứng lên, Thế Giới thụ hiển hiện, khánh vân treo cao. Thanh Liên Tiên Tôn đứng dậy, sát khí đằng đằng. Hồng mông thanh liên tuôn ra, uy nhiếp khắp Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Biên giới Vân Liên tiên triều, Quân Đạo Nhân giết Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ xong thụt lùi ngay.

Phục Sá giáo chủ dẫn đám Đạo Quân Đạo Tôn lao tới. Bây giờ phe Phục Sá giáo chủ có mười bảy Đạo Quân Đạo Tôn, hợp sức vây công Quân Đạo Nhân. Dù Quân Đạo Nhân rất mạnh, vừa là Đạo Tổ cũng là Đạo Tôn, lại có tiên thiên Lô Bồng nhưng cũng bị nhiều Đạo Quân Đạo Tôn giam cầm, khó lao ra khỏi vòng vây.

Bên kia, Hồng Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đố Ma Đế, Vân Liên nữ đế, Vạn Vật Đạo Tổ, Vạn Chú Đạo Quân, Khổ Hạnh giáo chủ lao lên.

Giang Tuyết Tình dẫn hơn mười Đạo Tôn Thiên Môn lao lên, cùng đám người Hồng Đạo Nhân như hai thanh đao đâm vào loạn quân.

Các Đạo Quân Đạo Tôn va chạm, giết trời sụp đất nứt. Mọi người cướp Quân Đạo Nhân về.

Đạo Quân Đạo Tôn bên Vân Liên nữ đế chỉ còn lại bốn mươi lăm người. Đám Đạo Quân Đạo Tôn tọa trấn tiên đình, chỉ có hơn hai mươi Đạo Quân

Đạo Tôn đến cứu Quân Đạo Nhân, thực lực thua xa đám người Phục Sá giáo chủ.

May mắn có tiên thiên Lô Bồng bảo vệ, đám Đạo Quân Đạo Tôn ở dưới Lô Bồng giết ra địch doanh, quay về trận doanh của mình. Đám Đạo Quân Đạo Tôn ở lại canh giữ lập tức huơ cờ, đại quân tuôn ra.

Đám Thiên Quân, Tiên Quân dưới tay Phục Sá giáo chủxua quân lao lên, hai phe va chạm, hỗn chiến mây canh giờ. Các tiên ma tử thương vô số, tiếp theo cờ phất, hai phe rút binh về.

Quân Đạo Nhân mới thoát hiểm chợt thấy tiên thiên Lô Bồng bay lên, vừa lúc Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn đứng dậy. Tiên thiên Lô Bồng chợt lóe, xuất hiện sau lưng Giang Nam.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn nhíu mày. Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên xao động, uy nhiếp đè Lô Bồng nhưng không làm nó dao động chút nào.

Tiên thiên Lô Bồng, một góc tiên thiên bất bại chi địa. Cho đến nay Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn không nắm chắc có thể phá vỡ tiên thiên bất bại chi địa.

Nếu không phá tiên thiên bất bại chi địa của Giang Nam thì không thể tru sát hắn.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn nhìn nhau, đột nhiên xoay người bỏ đi.

Lần này đánh nhau vô ích, Giang Nam có tiên thiên Lô Bồng trong người, Đế Lân và Thanh Liên Tiên Tôn không cần ra tay nữa. Dù hai người công kích chưa chắc phá được tiên thiên Lô Bồng.

Thanh Liên Tiên Tôn dừng bước chân, quay đầu lại nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, trước kia Đế Lân làm chuyện gì cũng không tuyệt đường, để lại một đường sống cho ngươi. Bây giờ đã trở mặt, sau này không chừa chút cơ hội sống nào nữa, tương lai hai ta đến tận cùng đại đạo

thì ngươi và ta sẽ phải thi triển thủ đoạn quyết phân thắng thua sinh tử.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Ta đợi các người, khi nào cảm thấy thực lực đã đủ thì cứ đến tìm ta.

Hai Thiên Tôn rời đi.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, Nguyên Mẫu Thiên Tôn xuất hiện.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nói:

- Đế Lân tức giận, ngươi giếta đệ tử của hắn, trở mặt với hắn. Chiến đấu với Đế và Tôn thì ngươi không có phần thắng bao nhiêu. Bây giờ bọn họ rơi đi chỉ vì không muốn khiến Tịch Diệt hay Vô Cực, Đạo Không được lợi. Đặc biệt là Tịch Diệt Đạo Nhân, thực lực của hắn đã vượt qua hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thời không thời đại tiên đạo chấn động, lại một đợt sóng tịch diệt kiếp từ tiền sử ập đến thời đại tiên đạo. Đó là sóng kiếp thời đại thiên đạo.

Biểu tình Giang Nam trầm trọng, cảm ứng Tịch Diệt Đạo Nhân đang tham ngộ Nguyên Thủy đại đạo lại tăng thực lực lên mảng lớn.

Thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân bây giờ đã đến trình độ khó tin, vượt tội hơn Thiên Tôn khác rất nhiều. Nguyên Thủy đại đạo Giang Nam rót vào cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân cân bằng đại đạo tịch diệt hấp thu rất nhiều đại đạo tịch diệt, trở ngược về thân thể Giang Nam, khiến tu vi của hắn tăng vọt.

Loại tình huống này khiến Tịch Diệt Đạo Nhân càng khao khát Nguyên Thủy đại đạo hơn. Giang Nam cảm ứng được Tịch Diệt Đạo Nhân sinh lòng tham lam muốn nuốta Nguyên Thủy đại đạo, muốn luyện hóa, nuốt hết Nguyên Thủy đại đạo.

Giang Nam suy tính kỹ, thầm nghĩ:

- May mắn Tịch Diệt còn chút lý trí, biết nuốt trọn Nguyên Thủy đại đạo của ta thì đại đạo tịch diệt sẽ mất khống chế, tạm thời không dám làm bậy.

- Ta luyện hóa hai phần tu vi của Vô Cực Thiên Tôn, cộng với một phần tinh hoa đại đạo tịch diệt từ chỗ Tịch Diệt Đạo Nhân, thêm mấy ức năm nữa là có thể tu luyện đến cảnh giới viên mãn Đạo Quân. Nhưng không biết Tịch Diệt Đạo Nhân có thể chống đỡ được bao lâu.

Biên cảnh Vân Liên tiên triều, Phục Sá giáo chủ thống nhất cường giả phe Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ lại.

Phục Sá giáo chủ ra lệnh:

- Các vị đạo hữu hãy bày ra thiên la địa võng, vây khốn Vân Liên tiên triều, để nó lo đầu không thể lo đuôi!

Các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn tự dẫn quân phong tỏa thời không, giam cầm Vân Liên tiên triều lại.

Bọn họ dù gì là phe Đế và Tôn, chính thống thời đại tiên đạo, binh nhiều tướng mạnh, cường giả thuộc hạ lớp lớp hơn xa Vân Liên tiên triều. Giờ phút này, bọn họ điều động đại quân không chỉ đánh bọc đầu đuôi mà chia chín đường công kích.

Mỗi đường đại quân có bảy Đạo Quân Đạo Tôn tọa trấn. Thiên Quân, Tiên Quân, Tiên Vương nhiều không đếm xuể. Chín đường đại quân như mặt quạt tấn công từ phương hướng khác nhau, làm Vân Liên tiên triều lo đầu không thể lo đuôi, chia binh mệt mỏi.

Chương 2869: Tịch Diệt. (1)

Nếu chia binh nghênh chiến thì lực lượng mỗi phần sẽ kém hơn đối hương. Nếu tụ lại thì Vân Liên tiên triều sẽ bị chín đại quân nuốt hết, sĩ khí giảm thấp. Chín đại quân bao vây. Cộng thêm viện quân Càn Nguyên Đạo Tôn, Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế, Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế đến, lúc đó không có cả chỗ trốn.

Trong tiên đình, Càn Khôn lão tổ trầm giọng nói với các Đạo Quân Đạo Tôn:

- Chúng ta thế yếu nhưng có nhiều cường giả, chỉ tính Thiên Môn đã có mười sáu Đạo Tôn. Cộng thêm hai Đạo Tôn Vạn Vật, Khổ Hạnh. Bốn Đạo Tổ Kế Đô, Hồng, Quân, Bỉ Ngạn, thực lực đỉnh cao nhiều còn hơn bọn họ.

- Nhưng thực lực tầng chót của chúng ta thua xa bọn họ, dễ bị quét sạch. Bây giờ ta chia các vị ra chín đường, chín đại quân đầu đuôi nối nhau, công đầu thì đuôi phòng, công đuôi thì đầu phòng. Vậy là sẽ phá thế lo đầu không thể lo đuôi của bọn họ.

- Nhưng phải tránh cho quân đoàn chinh chiến, nếu không các đại quân phe chúng ta sẽ bị đánh tàn phế. Các vị hãy giữ thế thủ là không dáng lo. Thừa dịp giao chiến hạ gục thủ lĩnh, chém Đạo Quân Đạo Tôn điều khiển đại quân là sẽ phá cục.

- Nhưng đây chỉ là kế tạm thời, nếu viện quân của bọn họ đến thì chúng ta sẽ thua tan tác.

Trong tiên đình, các Đạo Quân Đạo Tôn gật gù.

Khổ Hạnh giáo chủ khẽ thở dài:

- Càn Nguyên, Mông Tốn, Tử Hạm, ba Đạo Tôn này rất mạnh. Thái Nhất,

Ngọc Kinh, Huyền Đô càng là Đạo Tôn, thực lực tuyệt đối kinh người, dưới tay có Đạo Quân trợ giúp.

- Đặc biệt Thái Nhất, thực lực nổi bật trong Đạo Tôn, mạnh còn hơn ta, chỉ Phục Sá giáo chủ địch lại nổi. Dưới tay Ngọc Kinh Đạo Tôn có khá nhiều Đạo Quân, Tự Nhiên, Thái Chân cũng nghe theo hắn điều khiển. Viện quân này kéo đến thì về mặt cường giả không yếu hơn chúng ta.

- Quan trọng nhất là Huyền Đô là ân sư của Tịch Ứng Tình.

Vân Liên nữ đế nhìn Tịch Ứng Tình, do dự giây lát:

- Bình Thiên lão tổ, Huyền Hoàng lão tổ cũng có liên quan với Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân. Huyền Đô và Thiên Tôn đại lão gia quen biết thân thiết. Càn Nguyên, Mông Tốn, Tử Hạm cũng rất thân với Thiên Tôn đại lão gia. Thiên Quân, Tiên Quân dưới tay bọn họ quen biết với chúng ta, nếu đánh nhau thì e rằng...

Tịch Ứng Tình im lặng thật lâu, ngước lên nói:

- Nếu gặp sư phụ Huyền Đô, ta sẽ tạ ơn sư phụ sau đó dốc hết sức chiến đấu, sẽ không nương thay chút nào! Còn sống chết ra sao tùy theo số trời!

Vân Liên tiên triều, đại chiến căng thẳng tùy thời bùng nổ. Đây không phải thời cơ tốt để đánh nhau. Cường giả dưới tay Đế và Tôn và phe Đại La Thiên nếu sống mái với nhau thì đám Đạo Quân Đạo Tôn đến từ Đạo Quân điện sẽ nhặt của hời.

Mặc kệ phe nào thắng đều sẽ hao tổn nguyên khí nhniều, tuyệt đối sẽ bị Đạo Quân Đạo Tôn Đạo Quân điện san bằng.

Nhưng mối thù máu giữa hai bên đã gieo xuống. Quỷ Bà Thiên chết hay cái chết của Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ đã định trước không thể tránh khỏi trận ác chiến này.

Phục Sá giáo chủ ra lệnh cưỡng chế chín đại quân không ngừng áp sát.

Viện quân Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, Thiên Linh thống lĩnh đến đầu tiên. Càn Nguyên Đạo Tôn, Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế, Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân cách Vân Liên tiên triều không xa.

Gió thổi mưa giông trước cơn bão.

Các đại quân Vân Liên tiên triều cảm thấy áp lực rất nặng nề, Vân Liên tiên triều này không biết còn lại bao nhiêu người đánh trận cuối.

Trong ma giới, La Hầu La Ma Đế, Linh Nữ, Đại Diễn Cổ Thần, Luân Hồi Đạo Tôn, Trọng Hòa Đạo Tôn cũng chú ý kỹ Giang Nam linh quang phân thân. Đây là cuộc chiến liên quan thắng thua vồn vong.

Đại chiến căng thẳng tùy thời xảy ra.

Đại chiến Vân Liên tiên triều đã đến. Phục Sá giáo chủ thống soái chín đại quân va chạm với đại quân Vân Liên tiên triều. Đại chiến bùng nổ, máu chảy thành sông, xác chất thành lùi.

Trận chiến này đánh nát vô số ngân hà, đất lún. Hai phe dù là Thiên Quân, Tiên Quân hay Đạo Quân Đạo Tôn đều tham gia vào trận chiến.

Lại có Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế tấn công, Vạn Vật Đạo Tổ ra trận. Thái Nhất tu thành thái nhất tiên thiên đạo cảnh, là cường giả số một dưới tay Đế và Tôn. Hai phe tung hết thủ đoạn ra, giết đến trời sụp đất nứt.

Trận chiến của hai Đạo Tôn phải nói là hấp dẫn nhất từ ngàn vạn năm nay. Dù gì là hai tồn tại gần với Thiên Tôn, khí thế kinh thiên động địa, đánh chìm lục địa vũ trụ Tiên giới, anhsao rơi. Các tinh hà trên bầu trời bị dao động chệch khỏi quỹ tích rơi xuống.

Giờ phút này, vô số mặt trời, ngôi sao to lớn không gì sánh bằng rơi như mưa xuống đại lục Tiên giới, kéo đuôi lửa dài.

Các tiên châu bị vì sao rơi phá hủy, vô số sinh linh thương vong.

Ba ngàn tiên châu Tiên giới bởi vì trận chiến của Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế, Vạn Vật Đạo Tổ mà bị tan vỡ hơn bốn trăm tiên châu.

Thái Nhất Đạo Tôn và Vạn Vật Đạo Tổ đánh nhau hơn một tháng. Trên chiến trường khác, có các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn quyết đấu. Bao nhiêu tiên châu lún sụp, yêu tộc, Thiên Quân tử thương vô số. Mấy chục Đạo Quân chết, còn đẳng cấp Tiên Vương, chân tiên thì chết nhiều không đếm xuể.

Hôm nay sâu trong vũ trụ truyền đến tiếng vang trầm đục. Thời không tiên đạo chấn động, một sóng tịch diệt kiếp tiền sử ập vào thời đại tiên đạo, là sóng tịch diệt kiếp thời đại linh bảo.

Sóng tịch diệt kiếp thời đại linh bảo giáng lâm, cách sóng kiếp thời đại thiên đạo lần trước chưa đến ba năm.

Đạo Quân Đạo Tôn trong kiếm không biết chuyện gì xảy ra. Thiên Quân, Tiên Quân càng ù ù cạc cạc. Đại chiến Vân Liên tiên triều vẫn tiếp tục.

Ba trăm tiên châu thuộc Vân Liên tiên triều đã rách nát chỉ còn lại các thánh địa, thánh cảnh được đại doanh bao phủ như treo ngược trong trời sao hoang vu. Tiên châu thì đã bị đánh chìm hóa thành hỗn độn, tràn ngập các loại hơi thở tịch diệt, chôn vùi vô số tiên ma.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai tháng qua đi, Lại một tiếng vang trầm đục truyền đến từ sâu trong vũ trụ. Sóng tịch diệt kiếp thời đại xiển đạo ùa vào thời đại tiên đạo. Lúc này mọi người nhận ra có điều kỳ lạ.

Trước kia mấy trăm vạn năm mới có một sóng kiếp ập đến thời đại tiên đạo, sóng kiếp thời đại càng cổ xưa thì thì thời gian càng lâu. Bây giờ ba năm lẻ một tháng đã có sóng kiếp ba thời đại vô cùng huy hoàng là thiên đạo, xiển đạo, linh bảo ập đến, chắc chắn trong đó có vấn đề gì.

Thái Nhất Đạo Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ chiến đấu chưa có kết quả. Sóng

kiếp thứ bốn, sóng kiếp thời đại huyền đạo đã đến thời đại tiên đạo.

Sóng kiếp này ập đến thời đại khiến các tiên nhân, chân tiên biến sắc mặt.toàn bộ tiên nhân, chân tiên trong vũ trụ ma giới, Tiên giới cảm ứng hạn chế tuổi thọ của mình.

Tuổi thọ của tiên nhân là cùng trời đất, vũ trụ bất diệt, tiên nhân bất tử.

Hiện giờ tiên nhân có tuổi thọ.

Nghĩa là tiên đạo từ thịnh chuyển suy đã tích lũy đến trình độ nhất định. Tiên đạo bắt đầu mục nát, tan rã. Thời đại tiên đạo đi hướng con đường xuống dốc không thể cứu vãn.

Điều này đại biểu khúc nhạc dạo tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo chính thức tấu lên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2870: Tịch Diệt. (2)

Tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo cũng là tịch diệt kiếp cuối cùng chôn vùi văn minh tất cả thời đại.

Mãi đến bây giờ hai phe đánh nhau mới cảm nhận được đại kiếp nạn. Bởi vì trong vô lượng sát kiếp, trừ phe Tịch Diệt Đạo Nhân ra, phe Đế và Tôn, phe Đại La Thiên trước sau có hơn ba mươi Đạo Quân Đạo Tôn chết. Một đám Đạo Quân tử thương.

Trước vô lượng sát kiếp, mỗi khi một Đạo Quân chết thì không lâu sau sẽ có Thiên Quân khác chứng Đạo Quân. Bây giờ thời gian dài qua đi, hơn ba mươi Đạo Quân Đạo Tôn chết nhưng không Thiên Quân nào chứng Đạo Quân được.

- Đại suy thoái trước giờ chưa từng có thật sự đến rồi.

Vân Liên tiên triều, hai phe bất giác ngừng đánh. Đưa mắt nhìn vũ trụ Tiên giới hoang tàn, vũ trụ ma giới bị đánh tàn phế.

Các tồn tại cổ xưa Vân Liên nữ đế, Hồng Đạo Nhân chạy lên Nguyên Thủy Đại La Thiên ngay, hỏi ý Nguyên Thủy Thiên Tôn. Đám người Phục Sá giáo chủ, Thái Nhất Đạo Tôn chạy đi đế cung, tôn cung.

Trên Đại La Thiên, Giang Nam nhíu chặt msày nhìn thiên địa tan vỡ.

- Thực lực của Tịch Diệt Đạo Nhân quá mạnh, cường đại đến nỗi bằng ba Thiên Tôn liên hợp. Nguyên Thủy đại đạo của ta khó thể cân bằng đại đạo tịch diệt trong người hắn.

Giang Nam nhìn vũ trụ ma giới, vùng đất Tịch Diệt Đạo Nhân tọa quan thời không phá hư, hư không chìm nổi. Hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng khủng bố bao phủ cơng vực ức vạn vạn dặm, không ngừng chuển động,

tiêu trừ tất cả, không ngừng lớn mạnh lên, hấp thu hết kiếp số trong vũ trụ ma đạo.

Giờ phút này, không chỉ Đạo Quân Đạo Tôn trong thiên hạ tinh thần rối loạn, Tịch Diệt Đạo Nhân cũng như kiến bò chảo nóng. Đối diện kiếp số hùng dũng vọt tới, Tịch Diệt Đạo Nhân chưa chuẩn bị đầy đủ.

Đại đạo tịch diệt trong cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân có dấu hiệu mất khống chế, không thể cắt đứt cảm ứng với sóng kiếp tiền sử ập đến. Trước kia Tịch Diệt Đạo Nhân thúc đẩy đại đạo tịch diệt cảm ứng các tịch diệt kiếp thời đại tiền sử mới khiến sóng kiếp tăng tốc độ ùa vào thời đại tiên đạo.

Hiện giờ Tịch Diệt Đạo Nhân muốn cắt đứt cảm ứng cũng không được.

Vân Liên tiên triều và phe Đế và Tôn ác chiến, tăng tốc độ thời đại tiên đạo tan vỡ, khiến thời đại tiên đạo đi hướng mục nát, suy sụp, tự nhiên dẫn động tịch diệt kiếp. Tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo và hơi thở tịch diệt kiếp tiền sử liên kết, sóng kiếp tiền sử ập đến càng mau, mọi người không kịp chuẩn bị đầy đủ.

Sóng kiếp ập đến, tiên đạo rơi vào tịch diệt kiếp. Tu vi của Giang Nam tăng vọt, Nguyên Thủy đại đạo hấp thu sóng kiếp càng lớn mạnh thẳng hướng cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân. Nhưng Giang Nam không vui vẻ chút nào.

Vũ trụ sắp hoàn toàn rơi vào tịch diệt, Giang Nam vẫn chưa chuẩn bị xong. Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Công Dã Càn cho đến nay không ai đặt chân đến tận cùng đại đạo, không người nào có thể cố gắng xoay chuyển.

Giang Nam nhướng mày nói:

- Tịch Diệt Đạo Nhân đang luyện hóa Nguyên Thủy đại đạo của ta.

Giang Nam cảm ứng Tịch Diệt Đạo Nhân hoảng loạn luống cuống liều mạng luyện hóa Nguyên Thủy đại đạo hắn để lại. Nguyên Thủy đại đạo này

dùng để cân bằng đại đạo tịch diệt trong cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân, tránh cho gã mất kiểm soát.

Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân luyện hóa Nguyên Thủy đại đạo thì không thể ngăn cản mình mất kiểm soát, càng tăng tốc độ mất kiểm soát, cả người bị đại đạo tịch diệt cắn nuốt.

Giang Nam thu về tầm mắt:

- Vân Liên, rút binh đi. Di cư tất cả sinh linh tiên triều đến Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam ra lệnh:

- Thời đại tiên đạo đã không thích hợp định cư.

Đám người Vân Liên nữ đế, Hồng Đạo Nhân lòng run lên, khom người vâng dạ đi xuống Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Cùng lúc đó, Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn hạ chỉ khiến đám người Phục Sá giáo chủ, Thái Nhất Đạo Tôn rút binh, co rút lại quay quanh hai cung Đế và Tôn, chế tạo thánh địa, thánh cảnh. Đế Lân lây Thế Giới thụ ra. Thanh Liên Tiên Tôn lấy hồng mông thanh liên ra. Hai cung, mấy chục tiên châu biến thành thánh cảnh.

Bên kia, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn vận chuyển Vô Cực đạo trác dẫn năm mươi hai Đạo Quân Đạo Tôn, mấy ngàn hỗn độn Thiên Quân di chuyển ra khỏi vũ trụ ma đạo, rời xa mảnh đất nguy hiểm.

Có một ngày Tịch Diệt Đạo Nhân luyện hóa hết Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam.

Thiên địa tĩnh lặng, không thanh âm.

Ầm!

Tịch diệt kiếp thời đại nguyên diệt giáng xuống. Trong vũ trụ ma giới,

tiếng nổ điếc tai vang lên. Tịch Diệt Đạo Nhân nổ thành mấy mảnh, cả người bị đại đạo tịch diệt cắn nuốt. Đại đạo tịch diệt khủng bố cuốn sạch hết thảy, xâm nhiễm trời sao vũ trụ ma giới. Vô số mặt rời rực rỡ, ngân hà vụt tắt, tan vỡ.

Từng đợt tịch diệt kiếp quang huyễn lệ giăng ngang vũ trụ, kiếp vũ thương mang thanh tẩy hết thảy, kiếp lôi răng rắc giáng lung tung. Tịch diệt ma trống của Tịch Diệt Đạo Nhân bị tịch diệt kiếp đồng hóa, cắn nuốt, khắp nơi vang kiếp âm thùng thùng.

Tịch Diệt Đạo Nhân đã chết, bản thân đại đạo tịch diệt biến thành hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng. Nhưng hình thức ban đầu hấp thu các tịch diệt kiếp thời đại tiền sử, không ngừng lớn mạnh.

Hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng khuếch trương mau kinh người. Từ vị trí Tịch Diệt Đạo Nhân chết bộc phát, khuếch trương, phạm vi bao phủ tiên thiên dao cầm rộng, tốc độ lan tràn siêu nhanh.

Ban ngà ma châu vũ trụ ma giới đã bị đánh nát hơn phân nửa, giờ phút này sóng kiếp ập đến. Vô số sinh linh, ma tiên, chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân chạy trốn đến vũ trụ Tiên giới.

Sóng kiếp dâng lên, khuếch trương siêu mau. Nơi sóng kiếp đi qua, tất cả sinh linh bị tịch diệt kiếp quang quét qua chết hết, bị kiếp vũ tưới ướt hóa thành hư vô, bị kiếp âm chấn nát mấy mảnh.

Dù là Tiên Quân, Thiên Quân trong vũ trụ ma giới bay nhanh kinh người cũng không mau hơn tốc độ sóng kiếp khuếch trương, bị đuổi kịp rồi không ai chống đỡ được một giây liền chết, chôn vùi trong tai kiếp.

Kiếp vũ hội tụ thành biển, hóa sóng to ngập trời thanh tẩy hết thảy. Tiếp đó trong nước nhóm lửa, tịch diệt thiên hỏa hừng hực đốt cháy. Cứ tiếp tục thế này chỉ khaỏng hai, ba trăm năm là nguyên vũ trụ ma giới sẽ bị nuốt hết.

Đây là tai kiếp dữ dội cỡ nào?

Đây chưa phải tịch diệt kiếp cuối cùng, mới chỉ là hình thức ban đầu. Chờ sóng tịch diệt kiếp thời đại nguyên thiên, nguyên khởi, nguyên đạo giáng xuống, dung hợp với hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng rồi kết hợp tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo mới diễn hóa thành hình dạng tịch diệt kiếp cuối cùng hoàn chỉnh.

Trên Đại La Thiên, Giang Nam đứng dậy đi tới đế cung, tôn cung, gặp Đế Lân và Thanh Liên Tiên Tôn.

Giang Nam nói:

- Trước mắt chỉ có đẩy Đạo Quân điện đến thời đại tiền sử, để Đạo Quân điện chặn tịch diệt kiếp thời đại nguyên thiên, nguyên khởi, nguyên đạo, tranh thủ thêm thời gian cho chúng ta. Xin hai vị đạo hữu hãy buông bỏ thành kiến hợp tác cùng ta.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2871: Khó Giải. (1)

- Đại trận đã hiện, hai vị đạo hữu chưa chuẩn bị đủ, không thể đến tận cùng đại đạo. Bây giờ chỉ còn cách đẩy Đạo Quân điện đến thời đại tiền sử, để Đạo Quân điện chặn sóng kiếp thời đại nguyên thiên, nguyên khởi, nguyên đạo, tranh thủ thêm thời gian cho chúng ta. Ta đã thuyết phục Đế và Tôn, mong hai vị đạo hữu hỗ trợ.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn liếc nhau, gật đầu, nói:

- Đồng ý.

Giang Nam quay về gặp Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn khóc nói:

- Rốt cuộc Đạo Quân điện cũng phải lịch kiếp sao? Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu để lại Đạo Quân điện thì hai ta có thể dẫn mọi người vào trong điện, không chừng có thể nhờ Đạo Quân điện đối kháng tịch diệt kiếp. Thật sự phải đẩy Đạo Quân điện đến tiền sử sao?

Giang Nam nói:

- Tẩu tẩu, nếu Đạo Quân điện có thể lịch kiếp mà bất diệt thì đẩy nó về tiền sử ngăn cản tịch diệt kiếp ba thời đại nó sẽ không bị tiêu trừ. Nếu Đạo Quân điện bị sóng kiếp ba thời đại phá hủy, vậy nó chẳng giúp được gì trong tịch diệt kiếp cuối cùng. Bây giờ chỉ có cách đẩy Đạo Quân điện về quá khứ là tranh thủ một đường sống cho chúng ta.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lặng thật lâu sau gật đầu:

- Thôi được, chỉ tiếc tâm huyết suốt đời của chúng ta.

Sáu Thiên Tôn bắt tay nhau đến Đạo Quân điện. Giang Nam, Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn nhìn đằng trước. Sáu Thiên Tôn biến sắc mặt. Đằng trước Đạo Quân điện, thời gian thời đại tiên đạo cách Đạo Quân điện chỉ có một bước.

Thời gian thời đại tiên đạo bắt đầu dung hợp với nơi Đạo Quân điện sừng sững, có nghĩa là không lâu sau thời đại tiên đạo sẽ đến tận cùng thời không, tịch diệt kiếp cuối cùng đằng sau Đạo Quân điện sẽ biến thành sự thật.

Đằng sau thời gian này, ba sóng kiếp nguyên thiên, nguyên khởi, nguyên đạo biến thành ba đợt sóng thần, sóng sau cao hơn sóng trước, hung mãnh hơn từ tiền sử ập đến thời đại tiên đạo.

Đặc biệt sóng tịch diệt kiếp thời đại nguyên đạo, vô cùng khủng bố. Trong sóng kiếp ảo ảnh các sinh linh hiện ra, vùng vẫy đau đớn trong sóng kiếp, khuôn mặt vặn vẹo gào thét.

Sáu Thiên Tôn thở dài:

- Kiếp số, kiếp số, sóng kiếp như thế tuôn đến, ta cũng chạy trời không khỏi nắng...

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, cười khẩy nói:

- Nếu không có hai vị vận dụng Vô Cực đạo trác dẫn sóng kiếp tiền sử đến thì sao ra nông nỗi này?

Đạo Không Thiên Tôn lạnh lùng nói:

- Hai người xứ lạ đến cướp đạo thống của ta, diệt thời đại Cổ Thần, thiên địa nhân quả này trả như thế nào? Chẳng lẽ không cho ta phản kích sao?

Vô Cực Thiên Tôn rất là bình tĩnh, tâm hồn rộng mở:

- Đường cầu đạo dài dòng, nếu vì tận cùng đại đạo thì dù có hủy thời đại tiên đạo cũng có sao? Huống chi kiếp số này không chỉ do hai ta gây ra, Tiên Tôn không có trách nhiệm sao? Nếu không phải Tiên Tôn đánh nát cái chuông trên Tịch Diệt Thiên Luân làm sao dẫn phát hạo kiếp này?

- Ta dẫn động sóng kiếp tiền sử đến chỉ vì hủy diệt thời đại tiên đạo, còn Tiên Tôn đánh nát cái chuông trên Tịch Diệt Thiên Luân mới dẫn đến tịch diệt kiếp cuối cùng. Đạo hữu, trách người ta nhớ nhìn rõ mình trước đã.

Thanh Liên Tiên Tôn buồn bực nói:

- Dù ta không đánh nát cái chuông thì Tịch Diệt Đạo Nhân cũng sẽ phát hiện ảo diệu trong đó, sớm muộn gì sẽ làm như vậy. Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn nữa, nếu không phải ngươi một nhát kiếm thả Tịch Diệt Đạo Nhân chạy thì hắn sớm bị ta và Đế Lân giết, không có chuyện hôm nay.

Giang Nam tức giận bật cười:

- Tiên Tôn nói như thể mình có thể trấn áp hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng của Tịch Diệt Đạo Nhân. Ngươi giết Tịch Diệt Đạo Nhân, tịch diệt kiếp cuối cùng đến càng nhanh. Bây giờ Tiên Tôn vẫn chưa nhìn ra điều này sao?

- Đủ rồi!

Đế Lân quát to:

- Các người nói đủ rồi, cũng làm đủ rồi! Tịch diệt kiếp tiên đạo, tịch diệt kiếp cuối cùng, không ai trong các người vô tội!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tức giận, châm chích:

- Đế Lân, nếu không phải lúc trước ngươi dung túng Tiên Tôn, bắt hắn cẩn trọng một chút, kính trọng Thiên Tôn khác thì đã không có hôm nay.

Cơ mặt Đế Lân cứng ngắc, cười khẩy nói:

- Nguyên Mẫu nếu có thể hạn chế được Vô Cực Thiên Tôn cũng sẽ không có hôm nay.

Sáu Thiên Tôn khí thế dao động, có xu hướng mâu thuẫn chuyển sang đánh đấm.

- Các vị muốn để tịch diệt kiếp cuối cùng đến sớm sao?

Giang Nam nhíu mày nói:

- Bây giờ chỉ còn cách đẩy Đạo Quân điện đến trước sóng kiếp ba thời đại, ngăn cản sóng kiếp rồi có chuyện gì nói sau đi!

Năm Thiên Tôn khác im lặng. Giang Nam đi trước một bước, phát ra pháp lực của mình ùa vào Đạo Quân điện. Đạo Quân điện khẽ rung, có xu hướng rời khỏi tận cùng thời không. Mấy Thiên Tôn nhìn, tim đập nhanh.

Năm xưa Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn cũng muốn dời Đạo Quân điện đi nhưng chỉ làm nó lung lay một chút, không nhích ly nào. Một mình Giang Nam lại làm được điều này, có thể thấy pháp lực của hắn tăng nhiều cỡ nào.

Đế Lân, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn thầm nghĩ:

- Rốt cuộc Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cáchn ào tu luyện mau như vậy? Tuy chúng ta cũng tiến bộ khá nhiều nhưng tốc độ tăng tiến không lớn đến thế.

Bọn họ thi triển pháp lực rót vào Đạo Quân điện.

Sáu Thiên Tôn hợp sức, Đạo Quân điện ầm ầm chấn động bay ra tận cùng Giang Nam hướng đến thời gian quá khứ, nghênh đón sóng kiếp ba thời đại.

Sáu Thiên Tôn ra tay, thực lực hơn xa hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện, mấy trăm Đạo Quân Đạo Tôn hợp sức thời đại nguyên đạo. Không lâu

sau Đạo Quân điện bị sáu Thiên Tôn đưa đến trước sóng kiếp ba thời đại.

Sóng kiếp ba thời đại tuôn đến, Đạo Quân điện rung lắc bần bật. Đạo Quân Đạo Tôn, Thiên Tôn cá thời đại dùng bao nhiêu năm tháng tế luện ra Đạo Quân điện tỏa ánh sáng rực rỡ nhiều màu. Đạo âm ầm vang, uy thế cuồn cuộn dâng lên ngăn chặn sóng kiếp ba thời đại.

Sóng kiếp ba thời đại dâng lên bao vây Đạo Quân điện, kiếp số bùng nổ quyết tiêu diệt Đạo Quân điện.

Nếu Đạo Quân điện là chí bảo tất cả cường giả thời đại nguyên đạo luyện chế mà không ngăn được sóng kiếp ba thời đại, là vì từ xưa đến nay hầu như tất cả Thiên Tôn, Đạo Tôn từng tế luyện Đạo Quân điện, dùng hơn một ngàn ức năm không ngừng rèn luyện tăng cao uy lực cho Đạo Quân điện.

Đạo Quân điện gần như dung hợp trí tuệ của đa số Đạo Quân Đạo Tôn, Thiên Tôn trong lịch sử. Sóng kiếp ba thời đại cũng không thể phá hủy nó.

Sóng kiếp ba thời đại bị đóng đinh trong thời không quá khứ, không thể lao tới thời đại tiên đạo. Sáu Thiên Tôn thở phào.

- Rốt cuộc chậm lại thời gian tịch diệt kiếp cuối cùng bộc phát.

Đạo Quân điện bay đi, tịch diệt kiếp cuối cùng đằng sau Đạo Quân điện bày ra bộ mặt vô cùng khủng bố. Kiếp vận thương mang, vô số sinh linh chìm nổi trong tai kiếp, mông lung, không nhìn ra ai sống sót trong kiếp số.

tịch diệt kiếp cuối cùng này có uy lực cường đại hơn tịch diệt kiếp thời đại nguyên đạo gấp vô số lần. Sáu Thiên Tôn sắc mặt âm trầm.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2872: Khó Giải. (2)

Từng có vô số Đạo Quân Đạo Tôn, Thiên Tôn Đạo Quân điện đứng tại đây nhìn tịch diệt kiếp cuối cùng, hy vọng thấy có ai sống tiếp trong tai kiếp, nhưng chỉ thấy mênh mang bao la.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn mấy lần cũng vậy.

Trước kiếp số này có một thi thể vô cùng vĩ đại bềnh bồng, không bị cuốn vào tịch diệt kiếp, giống như Đạo Quân điện sừng sững ở tận cùng Giang Nam.

Xách chết nằm nghiêng trước tai kiếp như đang ngủ, như nhìn chăm chú kiếp số.

- Sơ đại điện chủ Đạo Quân điện chôn tại đây. Hắn đã chết, hay cũng đưa vào Đạo Quân điện ngăn sóng kiếp tiền sử đi?

Vô Cực Thiên Tôn đề nghị:

- Tuy người kia đã chết nhưng thực lực cực kỳ cường đại không thua kém chúng ta, có thể khiến sóng kiếp đến trễ chút.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn động tâm.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn biến sắc mặt, lạnh lùng nói:

- Ai dám đụng vào, kẻ đó chết!

Giang Nam hừ mạnh, thản nhiên nói:

- Các vị đạo hữu tốt nhất đừng có ý nghĩ này, tránh cho chúng ta đánh một trận kích phát tịch diệt kiếp.

Sắc mặt Vô Cực Thiên Tôn liên tục thay đổi, cười phá lên:

- Chỉ là một người chết, dù đưa vào Đạo Quân điện cũng không ngăn cản được bao lâu.

Giang Nam nhìn năm Thiên Tôn, nói:

- Cá vị đạo hữu, tuy sóng kiếp ba thời đại tạm bị chặn lại nhưng chờ khi sóng kiếp phá hủy Đạo Quân điện thì nó vẫn sẽ giáng lâm, biến thành tịch diệt kiếp cuối cùng. - Giờ chỉ còn một cách giảm thấp kiếp số đó là sáu Thiên Tôn chúng ta đi sâu vào vũ trụ ma giới, dùng thực lực bản thân trấn áp, luyện hóa hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng, thu nhỏ uy lực khi kiếp số bộc phát. Cũng cho nhiều sinh linh có hy vọng độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng.

Mọi người nghe vậy lòng máy động.

Vô Cực Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn tính giỏi thật. Nếu ta đi trấn áp tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới, thực lực bản thân sẽ chậm chạp không tiến bộ, e rằng khi tịch diệt kiếp cuối cùng đến không thể chứng tận cùng đại đạo, thân chết đạo tiêu, chết trong kiếp số.

Vô Cực Thiên Tôn cất bước đi xa, lạnh lùng cười:

- Ta vốn định hủy diệt thời đại tiên đạo chứng tận cùng đại đạo. Sinh linh thời đại tiên đạo chết nhiều hay ít liên quan gì ta?

Đạo Không Thiên Tôn đi theo Vô Cực Thiên Tôn, lắc đầu, nói:

- Bản thân còn khó bảo đảm chứ nói gì che chở người khác?

Giang Nam nhìn Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn do dự, lắc đầu bỏ đi:

- Đế Lân, hãy đi theo ta. Chỉ cần đến tận cùng đại đạo, vạn kiếp bất diệt, cùng lắm sau tịch diệt kiếp cuối cùng lại sáng tạo vũ trụ khác, tái diễn hồng hoang. Núi xanh còn đó sau này mới có củi đốt.

Tia sáng vụt tắt trong mắt Giang Nam.

Đế Lân nhấc chân định đi đột nhiên dừng lại, chắp tay nói:

- Đạo huynh, ta muốn cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn trấn áp hình thức ban đầu tịch diệt kiếp cuối cùng, tranh thủ cơ hội sống cho nhiều người hơn.

Thanh Liên Tiên Tôn dừng bước, xoay người lại, lộ biểu tình ngạc nhiên. Đế Lân chưa từng từ chối đề nghị của Thanh Liên Tiên Tôn, dù năm xưa hai người trở mặt, gã đánh nát hồ lô của phụ thân Đế Lân thì Đế Lân vẫn đối xử với gã như sư phụ, như bằng hữu, chưa từng từ chối gã. Đây là lần đầu tiên Thanh Liên Tiên Tôn bị Đế Lân từ chối.

Thanh Liên Tiên Tôn trầm ngâm giây lát, lắc đầu:

- Đạo hữu, ngươi đã là Thiên Tôn, tồn tại ngang ngửa với ta. Nếu ngươi đã nhất quyết thì ta không khuyên thêm.

Thanh Liên Tiên Tôn nghiêm khắc quát:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ta đã hứa với phụ thân Đế Lân chăm sóc an toàn cho hắn. Nếu ngươi dám đánh lén Đế Lân thì ta sẽ giết ngươi, dù ngươi chạy trốn tới đâu cũng khó thoát chết!

Giang Nam cười nhạt không trả lời.

Thanh Liên Tiên Tôn hừ mạnh, phất tay áo rời đi.

Giang Nam nhìn Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lắc đầu, nói:

- Nếu ta cũng đi trấn áp tịch diệt kiếp ma giới sẽ không ai bảo vệ thuộc hạ

của ngươi, bảo vệ Thiên Phi Đạo Tôn. Sợ là đám người Vô Cực, Thanh Liên sẽ gây chuyện.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Vậy chúng ta đi đây.

Giang Nam, Đế Lân đi hướng thời đại tiên đạo. Nguyên Mẫu Thiên Tôn lư luyến nhìn tận cùng thời không, lại nhìn thân thể Giang Thái Khư nằm ngag trước tai kiếp, thở dài quay đi.

Trước tai kiếp, bàn tay xác Giang Thái Khư xòe ra, mặt mỉm cười nhìn chằm chằm tịch diệt kiếp hủy diệt tất cả. Xác chết sống động như thật, Giang Thái Khư đã chết ngàn ức năm nhưng thi thể còn giữ hoàn hảo.

Công Dã Càn ngồi xếp bằng trong lòng bàn tay Giang Thái Khư, mắt nhìn chằm chằm tịch diệt kiếp cuối cùng. Trong con ngươi Công Dã Càn phản chiếu các loại biến đổi của sóng kiếp.

Lúc này còn khá nhiều sinh linh mang người nhà cố gắng bay hướng vũ trụ Tiên giới trước khi hạo kiếp đến.

Giang Nam, Đế Lân đi dọc đường thấy nhiều bộ lạc, đế quốc, một số thánh địa điều khiển lâu thuyền khổng lồ kéo hàng dài đi hướng Tiên giới.

Thủ lĩnh bộ lạc cường đại, đế hoàng đế quốc, chưởng giáo thánh địa bảo vệ chúng sinh của mình chạy hướng mảnh đất hy vọng.

Mặc dù Tiên giới cũng rơi vào hơi thở tịch diệt bao phủ, tiên nhân có tuổi thọ. Nhưng so sánh thì Tiên giới còn là đất lành, ít ra có thể yên ổn sinh sống, không đến mức chết ngay.

Dọc đuường đi Giang Nam, Đế Lân gặp ăn cướp sao trời, đến đi như gió đánh cướp mây đội di chuyển. Cướp nữ nhân, cướp tiền tài, thậm chí giết người cướp của, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

- Những tên cướp này không biết rằng dù bọn họ cướp tài phú lớn đến đâu, có vô số hậu cung thì tương lai vẫn khó tránh khỏi cái chết.

Đế Lân phất tay, băng cướp mạnh nhất trong tinh vực thành tro bụi, cứu đội di chuyển sắp gặp nạn.

Đế Lân khẽ thở dài:

- Thật ra ta cứu những sinh linh này cũng vô ích, tương lai bọn họ vẫn chết. Như ta đây, thấy sóng kiếp ba thời đại, nguyên đạo, nguyên khí, nguyên thiên vọt tới cũng không có nắm chắc.

Giang Nam tiến tới trước, lắc đầu, nói:

- Thiên Tôn cũng là chúng sinh, không thể nhảy ra ngoài kiếp. Thân ở trong tai kiếp thì khó thoát khỏi cái chết.

Bất giá Giang Nam, Đế Lân đi tới bên mép tịch diệt kiếp.

Đế Lân mắt lóe tia sáng nói: - Có lẽ tận cùng đại đạo sẽ vượt qua kiếp nạn này, tịch diệt kiếp cuối cùng không thể bị thương.

- Ta không thấy có ai sống tiếp.

Hai người đứng bên mép tịch diệt kiếp, thấy sóng kiếp cuồn cuộn cắn nuốt các nơi trong vũ trụ ma giới.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Vô Cực Thiên Tôn hủy diệt thời đại tiên đạo theo lý ra đã chứng tận cùng đại đạo nhân quả. Trong tịch diệt kiếp cuối cùng đại đạo khác không tồn, chỉ còn lại hỗn độn. Theo lý ra Đạo Không Thiên Tôn có khả năng đến tận cùng đại đạo hỗn độn. Tiếc thay bọn họ đều chết, bọn họ chứng tận cùng đại đạo có thể độ qua bất cứ đạo quả nào, dù là tịch diệt kiếp của thời đại nguyên đạo, nhưng không qua khỏi tịch diệt kiếp cuối cùng.

Giang Nam không che giấu Đế Lân, sớm nói cho gã tương lai hoang vắng

tiêu điều mình đã thấy. Giờ Giang Nam nhắc lại chuyện cũ, Đế Lân nhớ đến 'giấc mơ' kia.

Giang Nam, Đế Lân bởi vì cái chết của Quỷ Bà Thiên, Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ mà xích mích nhưng bây giờ nữ nhân buông xuống thành kiến.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2873: Nguyên Thủy Tiên Đạo.

Giang Nam, Đế Lân đi vào tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới, nơi đi qua linh quang cuộn trào nghi ngút, cưỡng ép trấn áp tịch diệt kiếp xa xôi, ngăn cản tịch diệt kiếp tiếp tục khuếch trương, ngăn cản nó lớn mạnh hơn, cho sinh linh trong ma giới thời gian chạy trốn.

Đế Lân đăm chiêu, đột nhiên mỉm cười nói:

- Đây chỉ là suy đoán của Thiên Tôn. Bởi vì Vô Cực Thiên Tôn muốn chứng tận cùng đại đạo nhân quả thì phải diệt ta, Thanh Liên Tiên Tôn, kéo Nguyên Thủy Thiên Tôn vào lưới nhân quả của hắn, tru sát ngươi. Nên Vô Cực Thiên Tôn không thể đến tận cùng đại đạo.

- Đạo Không tu luyện tận cùng đại đạo cần tiêu diệt những người khác biến thành hỗn độn, cũng không thể nào đến tận cùng đại đạo. Hai người đó chết trong tai kiếp đại biểu bọn họ chưa từng đạt đến cảnh giới đỉnh.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Có khả năng này.

Mắt Đế Lân càng lúc càng sáng rực:

- Cho nên ta và Thanh Liên Tiên Tôn tu thành tận cùng đại đạo thì có hy vọng độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng! Chúng ta chết trong tịch diệt kiếp kia chỉ vì không tu luyện đến tận cùng đại đạo.

Hai người ngồi xếp bằng. Giang Nam mới ngồi xuống, Nguyên Thủy Đại La Thiên tuôn ra bao phủ ức vạn vạn dặm, dâng lên cuồn cuộn. Kiếp quang, kiếp vũ, kiếp âm, thiên hỏa rơi vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, xâm nhiễm Đại La Thiên.

Đây là Đại La Thiên Giang Nam biến ra từ linh quang của bản thân, không phải pháp bảo trong Tiên giới. Sau khi bị tịch diệt kiếp xâm nhập, Đại La Thiên mục nát. Tiếp theo linh quang thay đổi, chuyển hóa tịch diệt kiếp thành một phần của Đại La Thiên.

Đế Lân rất hâm mộ nói:

- Nguyên Thủy đại đạo của đạo hữu quả nhiên thần diệu khó lường, không chừng có thể độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng.

Đế Lân rùng mình, ba ngàn đại đạo bay ra biến thành tưng đợt linh quang, tổng cộng ba ngàn linh quang. Các loại linh quang bay bổng biến thành ba ngàn tiên thiên linh bảo. Linh bảo treo cao, hoặc chuông hoặc đỉnh hoặc tháp hoặc lâu, muôn hình vạn trận.

Ba ngàn tiên thiên linh bảo dao động trấn áp, luyện hóa sóng kiếp tịch diệt kiếp.

Đế Lân là người khai sáng thời đại tiên đạo vô cùng huy hoàng nên đương nhiên có điểm đặc biệt riêng.

Uy lực tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới đã đến trình độ khó tin, gần bằng tịch diệt kiếp uy thời đại nguyên đạo. Nhưng với Giang Nam, Đế Lân thì áp lực không lớn bao nhiêu.

Trong tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới tự động sinh ra đại đạo tịch diệt hóa thành tịch diệt linh quang, thô to như rồng, có sức pháh oại cực kỳ đáng sợ.

Đinh!

Một đạo chuông biến ra từ linh quang của Đế Lân bị tịch diệt linh quang quét qua, đạo chuông vỡ thành mấy mảnh. Đế Lân vội dốc hết sức điều động đại đạo trấn áp tịch diệt linh quang này. Nhưng tịch diệt linh quang nhảy nhót không ngừng, Đế Lân trấn áp nó lại không thể luyện hóa.

Biểu tình Đế Lân trầm trọng nhỏ giọng nói:

- Tịch diệt linh quang? Đây là linh quang biến ra từ đại đạo của Tịch Diệt Đạo Nhân sau khi hắn chết sao?

- Không phải, là linh quang tịch diệt kiếp cuối cùng tự động hình thành.

Vẻ mặt Giang Nam nghiêm túc nói:

- Tiểu tử này chỉ là tịch diệt kiếp cuối cùng sơ cấp, chờ sóng kiếp thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên ập đến, dung hợp tịch diệt kiếp tiên đạo sẽ diễn biến thành tịch diệt kiếp cuối cùng hình dạng chính thức. Khi đó tịch diệt linh quang trong kiếp mạnh hơn bây giờ gấp vô số lần.

Đế Lân hút ngụm khí lạnh. Đây mới bằng hữu tịch diệt kiếp cuối cùng sơ cấp, tịch diệt linh quang đã mạnh đến thế. Chờ tịch diệt kiếp cuối cùng hoàn toàn bộc phát, trong đó diễn sinh ra tịch diệt linh quang sẽ khủng bố biết bao?

- Thiên Tôn, ở trong mộng của ngươi có thấy những tịch diệt linh quang này không?

Giang Nam lắc đầu trả lời:

- Không, sau khi chúng nó diệt tuyệt tất cả thì biến thành tịch diệt thiên hỏa.

Đế Lân phấn chấn tinh thần:

- Tịch diệt thiên hỏa? Nói vậy là dù thời đại tiên đạo diệt tuyệt sẽ không khiến vũ trụ chết hẳn? Tịch diệt thiên hỏa chứa sự sống, có thể dựng dục ra thời đại mới, sinh mệnh mới.

Vẻ mặt Giang Nam buồn bã nói:

- Tịch diệt thiên hỏa dập tắt... Bệ hạ từng truyền dạy nhiều đạo lý cho ta trong dòng thời gian, có ơn với ta. Đệ tử của bệ hạ giết Quỷ bà bà, ta khiến nhi tử giết Đinh Linh, kết thù. Nhưng thù hận là thù hận, ân tình là ân, hôm

nay ta sẽ giúp bệ hạ một tay.

Đế Lân định luyện hóa tịch diệt linh quang này nhưng liên tục thất bại. Nghe Giang Nam nói, Đế Lân động lòng.

Đế Lân hỏi:

- Ngươi làm sao giúp ta?

- Bệ hạ và Thanh Liên Tiên Tôn từng để lại một nguyên thủy chi khí biến thành Đế Giang tiên đạo, chẳng phải là muốn có được nguyên thủy tiên đạo.

Một tịch diệt linh quang bay ra từ tịch diệt kiếp ập hướng hai người. Giang Nam giơ tay ấn không khí, tịch diệt linh quang rơi vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, sức phá hoại cường đại kinh người. Không lâu sau tịch diệt linh quang bị Nguyên Thủy Đại La Thiên trấn áp, luyện hóa, uy lực nhỏ dần.

Được tịch diệt linh quang này Đế Lân cảm giác khí thế của Giang Nam mạnh hơn một phần, lòng rung động.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Tiên Tôn được tịch diệt tiên đạo, đã tiên đạo viên mãn tu luyện đến tận cùng đại đạo hồng mông. Bệ hạ chưa được tịch diệt tiên đạo hoàn chỉnh. Hôm nay ta đưa nguyên thủy tiên đạo cho bệ hạ, giúp bệ hạ luyện hóa tịch diệt linh quang. Còn bệ hạ lĩnh ngộ được bao nhiêu ảo diệu, có nhảy khỏi tiên đạo trói buộc không, có bước lên con đường giống ta hay không thì phải xem lĩnh ngộ của bệ hạ thế nào.

Nguyên Thủy Đại La Thiên khẽ rung, một đại đạo cực kỳ huyễn lệ bay ra khỏi Đại La Thiên đi tới trước mặt Đế Lân.

Đế Lân nhìn chằm chằm, rung động. Tiên đạo Nguyên Thủy đại đạo này chứa biến đổi vô tận, trong đó các loại đại đạo sinh sôi không dứt, vượt qua cực hạn ba ngàn đại đạo Tiên giới. Dường như chỉ cần tham ngộ nó là có thể thấu suốt vô số loại ba ngàn đại đạo.

Đế Lân đến trấn áp tịch diệt kiếp, cứ cho rằng trong quá trình không thể tu luyện, pháp lực tu vi hao tổn mảng lớn, vô duyên vào tận cùng đại đạo.

Nhưng Giang Nam tặng nguyên thủy tiên đạo cho Đế Lân, khiến gã trông thấy một tia hy vọng, chẳng những không chậm trễ tiến bộ tu vi mà không chừng sẽ nhanh chóng vào tận cùng đại đạo.

Giang Nam tặng nguyên thủy tiên đạo còn nặng hơn Đế Lân dạy những đạo lý cho hắn trong dòng thời gian. So sánh ân huệ thì Giang Nam đưa tặng ân huệ lớn lao hơn.

Nhờ ơn một giọt nước, báo lại cả thùng.

Dù đã trở thành kẻ thù nhưng ân tình một giọt nước Giang Nam sẽ báo đáp nguyên thùng.

Đế Lân biết Giang Nam chỉ báo ân, tương lai nếu hai phe khai chiến, hắn và gã đối đầu nhau tuyệt đối không nương tình.

- Nếu Thiên Tôn tu luyện nguyên thủy tiên đạo thì bây giờ cũng là Thiên Tôn.

Đế Lân cảm thán rằng:

- Nếu vậy đâu phải xích mích với Thanh Liên Tiên Tôn? Sẽ không gieo thù hận hôm nay.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2874: Tịch Diệt Ập Đến. (1)

Hai người không nói chuyện nữa, hợp sức trấn áp tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới. Có Giang Nam, Đế Lân trấn áp, tốc độ sóng kiếp vũ trụ ma giới dâng lên giảm bớt nhiều, khiến sinh linh ma giới có hy vọng sống sót chạy trốn.

Giang Nam, Đế Lân có thể trấn áp, luyện hóa tịch diệt kiếp. Giang Nam còn luyện hóa cả tịch diệt linh quang. Nhưng uy lực tịch diệt kiếp này vẫn đang tăng mạnh, không ngừng khuếch trương.

Đây là vì thời đại tiên đạo không ngừng tụt dốc, tiên đạo mục nát, tăng mạnh kiếp uy.

Tận cùng tịch diệt kiếp truyền đến tiếng gầm trầm đục kinh người.

- Grao!

Giang Nam, Đế Lân giật mình, tiếng rống chấn hai Thiên Tôn khí huyết cuồn cuộn, tức ngực. Như có cái trống to vô hình đập vào ngực, đại đạo của Giang Nam, Đế Lân có xu hướng tan vỡ rơi vào tịch diệt.

Đế Lân đè nén giật mình, nhỏ giọng nói:

- Trng tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới sinh ra cái gì?

Hai Thiên Tôn cố gắng nhìn tận cùng tịch diệt kiếp, trợn mắt há hốc mồm.

Sâu trong tịch diệt kiếp, từng đợt tịch diệt linh quang từ bốn phương tám hướng ập đến. Tịch diệt linh quang đan xen không ngừng tụ tập lại một chỗ.

Một sinh vật hình người đang dành ình thành.

Vẻ mặt Giang Nam, Đế Lân trầm trọng:

- Tịch Diệt Đạo Nhân!

Sinh vật hình người này suy mặt mày giống Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng đó chỉ là vẻ ngoài, đã không có lý trí suy nghĩ gì. Tịch Diệt Đạo Nhân này hoàn toàn do đại đạo tịch diệt tạo ra.

Tịch Diệt Đạo Nhân đã bị đại đạo tịch diệt tịch diệt, tịch diệt kiếp cuối cùng sơ cấp trong vũ trụ ma giới tạo ra Tịch Diệt Đạo Nhân. Hình dạng Tịch Diệt Đạo Nhân là cỗ máy giết chóc, công cụ san bằng tất cả mục nát.

Nhưng chứng kiến tịch diệt kiếp tái tạo lại Tịch Diệt Đạo Nhân, tái hiện Thiên Tôn mạnh nhất trên đời khiến người vô cùng rung động.

Tịch Diệt Đạo Nhân là tồn tại mạnh nhất trong sáu Thiên Tôn, Giang Nam và Đế Lân đều công nhận. Nhưng Tịch Diệt Đạo Nhân tu luyện đại đạo tịch diệt tai hại quá lớn, cuối cùng không kiểm soát được đại đạo tịch diệt, bị cắn ngược lại chết.

Thành cũng tịch diệt, bại cũng vì nó, đây là bi ai lớn nhất của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Hôm nay đại đạo tịch diệt cải tạo lại Tịch Diệt Đạo Nhân, không phải vì hồi sinh Tịch Diệt Đạo Nhân mà muốn tạo ra Thiên Tôn mạnh nhất tiêu diệt hai kẻ phá hoại tịch diệt kiếp Giang Nam, Đế Lân.

Biểu tình Đế Lân nghiêm túc nói:

- Nguy rồi.

Giang Nam gật đầu, nói:

- Đúng là nguy thật.

Hai vị Thiên Tôn nghĩ đến không phải nguy hiểm cho bản thân mà về sau, tương lai tịch diệt kiếp cuối cùng hình dạng chín muồi. Trước mắt tịch diệt kiếp cuối cùng sơ cấp tạo ra Tịch Diệt Đạo Nhân, chưa uy hiếp Giang Nam,

Đế Lân bao nhiêu. Bởi vì tịch diệt kiếp cuối cùng sơ cấp uy lực có hạn, sáng tạo thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân cũng có hạn.

Tuy Tịch Diệt Đạo Nhân được tạo ra vẫn là Thiên Tôn mạnh nhất trên đời, nhưng Giang Nam, Đế Lân là Thiên Tôn không phải chỉ có cái tiếng, bọn họ vô cùng tự tin thực lực, đại đạo của mình cường đại.

Tịch diệt kiếp cuối cùng hình dạng chín muồi mạnh hơn tịch diệt kiếp tànp há vũ trụ ma giới gấp vô số lần. Nếu tịch diệt kiếp cuối cùng đó chế tạo Tịch Diệt Đạo Nhân thì uy lực sẽ kinh khủng biết nhường nào?

Những tồn tại tận cùng đại đạo như Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn sẽ chống đỡ nổi tồn tại khủng bố như vậy sao?

Giang Nam cho rằng khi hắn thành tựu nguyên thủy thì sẽ nhẹ nhàng vượt qua tịch diệt kiếp cuối cùng, vạn kiếp không dính thân. Dù sao Giang Nam từng tu thành nguyên thủy.

Đế Lân thì không nắm chắc mười phần mười tận cùng đại đạo của gã có ngăn cản nổi tịch diệt kiếp cuối cùng hóa thân ra Tịch Diệt Đạo Nhân không.

Tịch diệt kiếp cuối cùng biến ra Tịch Diệt Đạo Nhân mạnh hơn Tịch Diệt Đạo Nhân hiện tại gấp vô số lần.

- Trận chiến này...

Giang Nam thở hắt ra, chợt có tiếng vù vù, tiên thiên Lô Bồng hiện ra bao phủ hắn.

Giang Nam nhỏ giọng nói:

- Sợ là không cáchn òa trấn áp tịch diệt kiếp được.

Giang Nam dùng Nguyên Thủy Đại La Thiên bảo vệ phe mình, tùy thân mang theo tiên thiên Lô Bồng. Giờ tiên thiên Lô Bồng xuất hiện nghĩa là

Giang Nam cảm thấy áp lực rất lớn trước Tịch Diệt Đạo Nhân.

Đế Lân gật đầu, mây bốc khói trên đầu, ba ngàn tiên đạo vọt đến tụ thành khánh vân to ba mẫu đất. Nguyên thần Thế Giới thụ của Đế Lân và hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn chống đỡ thánh cảnh, che chở cường giả thuộc hạ. Đế Lân chỉ sử dụng được khánh vân này.

Đóa khánh vân là tiên thiên chí bảo của Đế Lân, khi gã chứng đạo dã nương uy lực chứng đạo luyện thành báu vật nguyên thủy. Nhưng so với hồng mông thanh liên báu vật nguyên thủy của Thanh Liên Tiên Tôn, thân thể Bất Không của Đạo Không Thiên Tôn thì khánh vân ba mẫu của Đế Lân yếu hơn nhiều.

Đế Lân mạnh nhất là nguyên thần Thế Giới thụ, nguyên thần chứng tận cùng đại đạo trước, khánh vân chỉ là bổ sung.

Dù vậy thì công dụng khánh vân không tầm thường, uy lực mạnh hơn nguyên giới kim thuyền của Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhiều.

Đánh với Tịch Diệt Đạo Nhân, hai người phải dốc hết sức ra, không rảnh trấn áp tịch diệt kiếp.

Sâu tận cùng tịch diệt kiếp tiếng gầm như trống đánh, chấn hai vị Thiên Tôn khí huyết cuộn trào.

Tính theo đại đạo tịch diệt thì Tịch Diệt Đạo Nhân này hoàn mỹ hơn Tịch Diệt Đạo Nhân thật sự gấp trăm lần. Tịch Diệt Đạo Nhân trước kia còn chút tính người, còn cái này thì mất hết nhân tính, biến thành quái vật chỉ biết hủy diệt.

Giang Nam nhíu mày suy tư:

- Làm sao luyện hóa tên này đây?

Đế Lân mỉm cười nói:

- Thiên Tôn thật là khí phách. Đi, ta và Thiên Tôn 'chăm sóc' hắn!

Hai người cất bước đi vào sâu tận cùng tịch diệt kiếp. Đột nhiên nghe tiếng trống vang lên điếc tai, vũ trụ ma giới còn sót lại chấn động. Tịch Diệt Đạo Nhân đi hướng Giang Nam, Đế Lân. Chân đạp xuống, vũ trụ ma giới sẽ rung một lần, các ngôi sao nổ tung biến thành tịch diệt ma khí tăng mạnh kiếp uy.

Giang Nam, Đế Lân tách ra hai bên. Trong khánh vân của Đế Lân trôi nổi các loại tiên thiên linh bảo. Nhìn như khánh vân chỉ rộng ba mẫ nhưng ẩn giấu không gian vô lượng, từng món tiên thiên linh bảo được kích hoạt, uy lực khủng bố hợp nhất.

Đế Lân nguyên thần chứng đạo đi đường khác với Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam, nhưng có điểm giống nhau, thống nhất ba ngàn đại đạo thành một đại đạo, uy lực hợp nhất một thời gian ngắn.

Uy lực ba ngàn tiên thiên linh bảo hợp nhất thì khủng bố, kinh người biết mấy?

Bên kia, Giang Nam phất tay. Nguyên Thủy đại đạo bay ra biến thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, tuy không phải tiên thiên chí bảo nhưng uy lực không tầm thường, mạnh hơn tiên thiên chí bảo rất nhiều.

Tốc độ của Giang Nam, Đế Lân càng lúc càng mau, mỗi đạp một bước là thân thể hai người to lên rất nhiều lần. Chỉ vài bước Giang Nam, Đế Lân đã lao vào sâu trong tịch diệt kiếp.

Tịch Diệt Đạo Nhân cũng không ngừng trướng to ra, càng nhiều tịch diệt linh quang nhập vào người.

Ba người như ba người khổng lồ đỉnh thiên lập địa va chạm mạnh.

Tịch Diệt Đạo Nhân đánh một đấm vào Giang Nam, trong chớp mắt tịch diệt kiếp hung dữ hơn gấp mấy vạn lần. Kiếp quang, kiếp lôi, kiếp âm, ma nhãn, thiên hỏa trở nên dày đặc, phá hủy hết thảy đại đạo.

Chương 2875: Tịch Diệt Ập Đến. (2)

Giang Nam đâm ra một kiếm, cùng với nhát kiếm đó là vô số thời đại tách ra, các loại tiên thiên đạo cảnh bộc phát quanh thân bảo kiếm. Từng tiên thiên đạo cảnh đại biểu tinh túy, tinh hao của một thời đại, đánh bật tịch diệt kiếp.

Vũ trụ sinh sinh diệt diệt, đạo cảnh tịch diệt sau đó lại sinh ra, vô cùng vô tận. Tịch diệt kiếp không cách nào xâm nhập vào người Giang Nam.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nắm đấm của Tịch Diệt Đạo Nhân va chạm với kiếm quang. Nguyên Thủy đại đạo biến thành kiếm quang nghiền nát biến thành vô số linh quang. Tịch Diệt Đạo Nhân há mồm phun một hơi, vô số tịch diệt linh quang bay ra quấn quanh Nguyên Thủy đại đạo linh quang, ăn mòn. Tịch Diệt Đạo Nhân lại há miệng định nuốt Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam.

Cùng lúc đó, lực phá hoại kinh khủng từ nắm đâm dễ dàng chấn nát tiên thiên Lô Bồng, tất cả tiên thiên linh bảo, chí bảo trong Lô Bồng bị chấn vỡ biến thành các đốm linh quang. Sau khi bị nghiền nát, lại một Lô Bồng bay lên, tiếp tục bị nghiền nát, tiên thiên Lô Bồng thứ ba bay lên, lại bị chấn nát.

Mãi đến tiên thiên Lô Bồng thứ bốn bay lên mới đánh tan uy lực cú đấm của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Người Tịch Diệt Đạo Nhân run rẩy, vô số tịch diệt linh quang rậm rạp bay ra khỏi người gã, vặn vẹo như rồng rắn quấn chặt Nguyên Thủy đại đạo vỡ ra thành linh quang, kéo vào cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân.

Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam tuy rất thần diệu nhưng về cảnh giới lại kém một bậc, không thể đến cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân. Độ mạnh của Tịch Diệt Đạo Nhân kém hơn Tịch Diệt Đạo Nhân sinh ra trong

tịch diệt kiếp, nếu bị Tịch Diệt Đạo Nhân nuốt thì có thể luyện hóa Nguyên Thủy đại đạo, suy yếu thực lực của Giang Nam.

Hơn nữa tiên thiên Lô Bồng không cường đại siêu phàm. Lô Bồng có thể sinh sôi tạo hóa vô cùng tận chủ yếu là nhờ Nguyên Thủy đại đạo. Tính chất đặc biệt gần như không thể xóa tan của Nguyên Thủy đại đạo giúp Lô Bồng bị đánh nát thì đại đạo ngưng tụ lại hóa thành Lô Bồng mới.

Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân nuốt Nguyên Thủy đại đạo, lực phòng ngự của tiên thiên Lô Bồng nhỏ dần, cuối cùng Lô Bồng liên tục bị nghiền nát, lực phòng ngự tụt xuống đến khi nào không phòng ngự được nữa.

Giang Nam quát to, Nguyên Thủy đại đạo bám lấy tịch diệt linh quang, kéo vào người mình. Nhưng Giang Nam không giành lại Tịch Diệt Đạo Nhân. Tịch Diệt Đạo Nhân há to mồm, cơ thể phát ra tiếng nổ thùng thùng như tận thế kiếp âm, chấn Giang Nam khí huyết sôi trào.

Nguyên Thủy đại đạo mất kiểm soát, Tịch Diệt Đạo Nhân há mồm nuốt vào bụng.

Khánh vân của Đế Lân lao đến, ba ngàn tiên thiên linh bảo chấn động, lực lượng thống nhất đánh vào người Tịch Diệt Đạo Nhân.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Đại La Thiên ở Tiên giới xa xôi chấn động. Một luồng kiếm quang vô cùng huyễn lệ bay ra khỏi Nguyên Thủy Đại La Thiên, biến mất trong không trung.

Giây sau kiếm quang như vượt qua sư huynh xuất hiện sau đầu Tịch Diệt Đạo Nhân, đâm vào não gã.

Cùng lúc đó, Thế Giới thụ làm bạn với hồng mông thanh liên, cùng tạo ra đất lành bỗng dao động, vô số rễ cây cành lá múa may. Cành quét một cái, uy lực xé rách thời không, mạnh mẽ công kích.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Uy lực Thế Giới thụ quét ngực Tịch Diệt Đạo Nhân, đánh tan tịch diệt linh quang bay đầy trời.

- Muốn lấy đi Nguyên Thủy đại đạo của ta? Không dễ vậy đâu đạo hữu!

Giang Nam cười lớn, Nguyên Thủy đại đạo bị Tịch Diệt Đạo Nhân cắn nuốt rạch thủng ngực gã, bay ra vọt vào người Giang Nam.

Trong Giang Nam xen lẫn hằng hà tịch diệt linh quang, hai loại linh quang khác nhau đấu đá, muốn trấn áp đối phương.

Giang Nam vừa thu Nguyên Thủy đại đạo về chợt cảm nhận tịch diệt linh quang không ngừng công kích mình, pháp lực khó vận chuyển.

Tịch diệt linh quang này cực kỳ cao cấp, dù gì là do tịch diệt kiếp cuối cùng sơ cấp biến ra. Giang Nam có Nguyên Thủy đại đạo nhưng rất khó luyện hóa nó.

Đánh nhau với Tịch Diệt Đạo Nhân nếu pháp lực hơi trục trặc một chút là sẽ bị đánh nát ngay.

Nguyên Thủy Đại La Thiên ở Tiên giới xa xôi ầm ầm chấn động, lại một kiếm quang bay ra. Kiếm quang này không bắn hướng Tịch Diệt Đạo Nhân mà chém vào người Giang Nam, dễ dàng đánh nát tịch diệt linh quang.

Giang Nam vận chuyển Nguyên Thủy đại đạo luyện hóa hết tịch diệt linh quang, biến thành một phần của Nguyên Thủy đại đạo, tu vi tăng vọt mảng lớn.

Tịch Diệt Đạo Nhân rống to:

- Grao!

Cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân dữ tợn, một cánh tay hẹp dài chui ra từ dưới nách, mái tóc đen dài ra biến thành các xúc tu. Trong lỗ chân lông trên da có các xúc tu vừa thô vừa to chui ra.

Giang Nam thấy cảnh này giật mình kêu lên:

- Lúc trước Tịch Diệt đạo hữu còn biết nói giỡn, tuy đáng ghét nhưng trong đó có chút đáng yêu. Bộ dáng bây giờ thì không yêu nổi nữa.

Đế Lân bực bội nói:

- Thiên Tôn, vào lúc này làm ơn đừng đánh giá mặt mũi của hắn được không?

Từng xúc tu, cánh tay của Tịch Diệt Đạo Nhân xuyên qua hư không, ngay sau đó xuất hiện bên cạnh Thế Giới thụ, Đại La Thiên ở Tiên giới. Vô số xúc tu mấpháp môn áy, bàn tay vươn ra chộp Nguyên Thủy Đại La Thiên, Thế Giới thụ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong Đại La Thiên, đám người Vạn Vật Đạo Tổ, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân kinh hoàng nhìn cảnh tượng đó. Trời vỡ nát, vô số bàn tay và xúc tu chộp Đại La Thiên.

Bên dưới Thế Giới thụ, đám Đạo Quân Đạo Tôn Càn Nguyên Đạo Tôn, Thái Nhất Đạo Tôn, Phục Sá giáo chủ kinh hoàng, ngơ ngác nhìn xúc tu, bàn tay đột nhiên xuất hiện.

Trong Tiên giới chỉ có mấy thánh địa không bị hơi thở tịch diệt ảnh hưởng. Giờ phút này, thánh địa như thế cũng sắp rơi vào tận thế.

Vạn Vật Đạo Tổ quát to:

- Mau, mau lên! Hãy vận chuyển Nguyên Thủy Đại La Thiên!

Mọi người lấy lại tinh thần, vô số đại đạo sôi trào, linh quang bay múa ùa vào trong Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Các bàn tay Tịch Diệt Đạo Nhân chộp tới, vô số xúc tu quấn Đại La Thiên, muốn kéo Nguyên Thủy Đại La Thiên và các sinh linh bên trong vào

tịch diệt kiếp ở vũ trụ ma giới.

Lúc này một chiếc kim thuyền xuất hiện, như ánh sáng quay quanh Nguyên Thủy Đại La Thiên từng vòng từng vòng. Nguyên Mẫu Thiên Tôn đứng ở đầu thuyền song song với Thiên Phi Đạo Tôn. Hai nữ nhân vận chuyển nguyên giới kim thuyền, nơi đi qua các xúc tu bị thuyền vàng đụng gãy.

Đám người Vạn Vật Đạo Tổ sử dụng Đại La Thiên. Các kiếm quang từ Nguyên Thủy Đại La Thiên bắn thẳng lên trời, liên tục chém. Các xúc tu rơi như mưa, đáp xuống đất biến thành các tịch diệt kiếp muốn ô nhiễm thánh địa này.

Nguyên Thủy Đại La Thiên chấn động, các tịch diệt kiếp mới hình thành đã bị luyện hóa ngay, không gây ra ảnh hưởng gì.

Chỉ có mấy bàn tay to vươn tới là nguyên giới kim thuyền không đụng gãy được, ngược lại thuyền nứt rạn.

Dưới Thế Giới thụ, bàn tay và xúc tu của Tịch Diệt Đạo Nhân như mưa xuyên qua Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên phát ra màn sáng, quấy lấy gốc thần thụ định bứng lên.

Đám người Càn Nguyên Đạo Tôn, Thái Nhất Đạo Tôn giật mình tỉnh lại, vận chuyển Thế Giới thụ, Thanh Liên Tiên Tôn. Hai báu vật này là báu vật nguyên thủy, uy lực mạnh hơn nguyên giới kim thuyền của Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhiều. Hơn nữa số lượng Đạo Quân Đạo Tôn phe Thanh Liên Tiên Tôn nhiều hơn Nguyên Thủy Đại La Thiên, thoáng chốc các xúc tu bị chặt đứt.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2876: Khủng Bố Như Vậy.

Nhưng bọn họ không đấu lại các bàn tay vươn đến, chúng nó chộp Thế Giới thụ định bứng đi.

Không chỉ thế, xúc tu rơi vào thánh địa tự biến thành tịch diệt kiếp khủng bố, có sức uy hiếp với cả Đạo Quân.

- Ủa? Chẳng lẽ Tịch Diệt Đạo Nhân đã chết rồi? Sao lại có đại đạo tịch diệt kinh người như vậy?

Thanh Liên Tiên Tôn xuất hiện, tóc đen xõa tung, quát to. Uy lực hồng mông thanh liên tăng vọt, vô số cánh hoa chồng chất nở rộ, cánh hoa tàn thu các xúc tu biến thành tịch diệt kiếp vào trong. Mặc kệ tịch diệt kiếp dâng lên cỡ nào cũng không thoát khỏi hoa sen trói buộc được.

Cánh hoa đầy trời rụt về, đáp xuống hồng mông thanh liên. Các xúc tu biến thành tịch diệt kiếp bị trấn áp trong hồng mông thanh liên, bắt đầu luyện hóa, diễn biến làm tịch diệt tiên đạo.

Những bàn tay to chộp tới, màn sáng bị xé rách. Bàn tay chộp Thế Giới thụ kéo ra ngoài. Thanh Liên Tiên Tôn vận chuyển hồng mông thanh liên cũng chỉ đánh mấy bàn tay da tróc thịt bong chứ không chặt đứt chúng nó được.

Lúc này uy lực Thế Giới thụ bộc phát, cành lá múa may đánh bật các bàn tay, cùng Thanh Liên Tiên Tôn đối kháng chúng nó.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Đại La Thiên rung lắc, uy lực khủng bố bộc phát đẩy lui các bàn tay. Giang Nam, Đế Lân cùng cảm ứng pháp bảo, linh bảo của mình bị công kích, từ xa thúc giục Thế Giới thụ, Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Những bàn tay vẫn công kích không bỏ làm Thế Giới thụ, Đại La Thiên vất vả ứng đối, không rảnh trợ giúp Giang Nam, Đế Lân trong tịch diệt kiếp ma giới.

Thanh Liên Tiên Tôn thở ra:

- Những xúc tu, bàn tay này chứa đại đạo tịch diệt tối cao rốt cuộc đến từ đâu?

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn chằm chằm, thấy trong tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới, Giang Nam và Đế Lân đối diện vật khổng lồ.

Thanh Liên Tiên Tôn hút ngụm khí lạnh lẩm bẩm:

- Tịch Diệt Đạo Nhân...

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, Nguyên Mẫu Thiên Tôn cũng thấy cảnh tượng đó, lòng hoảng sợ:

- Tịch diệt kiếp cuối cùng lần này e rằng không ai sống sót được, ta chết chắc. Oan gia nhà ta cũng sẽ tiêu đời...

Trong tịch diệt kiếp ma giới, biểu tình Đế Lân trầm trọng nhìn đằng trước. Tịch Diệt Đạo Nhân nằm sát đất, hai tay hai chân chống đỡ thân thể cao lớn, lưng nổ bùm bùm, các bàn tay, xúc tu chui ra đâm vào hư không, công kích Nguyên Thủy Đại La Thiên, Thế Giới thụ.

Tịch Diệt Đạo Nhân bây giờ làm gì còn bộ dáng nho nhã ngày xưa nữa?

Tịch Diệt Đạo Nhân trước kia tuy rất tà ác nhưng là mỹ nam hiếm thấy, nho nhã lễ độ, có ăn thịt người cũng sẽ lau miệng. Tịch Diệt Đạo Nhân ngẫu nhiên nói đùa vài câu. Bây giờ Tịch Diệt Đạo Nhân trông như một con tịch diệt cự thú, tịch diệt thú bị đại đạo tịch diệt điều khiển.

- Trận chiến này rất khó.

Tịch Diệt Đạo Nhân nhảy lên loa hướng hai người. Giang Nam, Đế Lân

tách ra. Tịch Diệt Đạo Nhân nhào vào Giang Nam, vì cho rằng hắn có sức uy hiếp tịch diệt kiếp lớn hơn. Ngay khi Tịch Diệt Đạo Nhân lao ào Giang Nam thì một tia tịch diệt linh quang như cái đuôi chém cổ Đế Lân, chỉ mành treo chuông lướt qua cần cổ.

Tuy tịch diệt linh quang không quét trúng Đế Lân nhưng hơi thở xẹt qua, gã cảm thấy cổ nóng ran, một vêt máu bay ra biến thành linh quang tan biến.

- Lên!

Khánh vân biến đổi thành cái chuông to, gióng hồi chuông điếc tai chấn nát cái đuôi của Tịch Diệt Đạo Nhân.

Phần đuôi bị đứt lại chui ra một cái đầu rồi cổ, bả vai, cánh tay, tiếp đó là nửa người trên của Tịch Diệt Đạo Nhân. Bàn tay vỗ mạnh, khánh vân biến thành chuông to bị vỗ tan, lại biến về đóa khánh vân.

Cơ mắt Đế Lân co giật:

- Cái tên này...

Tịch Diệt Đạo Nhân nằm sát đất, hai cái đầu, hai thân thể nối liền nhau một trước một sau, dùng chung hai chân, cùng công kích Đế Lân và Giang Nam. Tịch Diệt Đạo Nhân bây giờ càng khó gặm hơn trước.

Tịch Diệt Đạo Nhân này mỗi lần chịu thiệt là sẽ rút kinh nghiệm, thay đổi sách lược, cải tạo thân thể đến khi nào xử lý được Giang Nam, Đế Lân thì thôi.

Phía đối diện, Giang Nam đỡ đòn công kích từ Tịch Diệt Đạo Nhân, Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn bay ra. Hai tay Giang Nam vỗ đầu Tịch Diệt Đạo Nhân, tịch diệt linh quang vỡ vụn bay tứ tung.

Giang Nam há mồm hút, tịch diệt linh quang vỡ nát bị hút vào cơ thể hắn.

Tiên thiên Lô Bồng bị lực phản chấn nổ nát liên tục, may mắn Lô Bồng

chịu lực phản kích nên Giang Nam không bị thương nặng.

Phần mông nối hai Tịch Diệt Đạo Nhân đột nhiên cơ bắp mấp máy biến thành tịch diệt ma trống vỗ thùng thùng, làm Giang Nam bị chấn động khí huyết cuồn cuộn. Tịch Diệt Đạo Nhân thưa dịp huơ cá cánh tay đánh vào tiên thiên Lô Bồng.

Cùng lúc đó, Đế Lân bị tiếng trống tấn công. Đế Lân khẽ rên, khán hvân bay về đỉnh đầu. Khánh vân xoay vòng, kêu đinh đang, anh lạc như giọt sương chảy xuống chống lại ma âm.

Bên này Tịch Diệt Đạo Nhân điên cuồng công kích Đế Lân, gã liên tục thụt lùi.

Thiên Tôn là tồn tại cường đại nhất từ xưa đến nay, nhưng hai Thiên Tôn hợp tức vậy mà bị đánh lùi, không chiếm ưu thế chút nào. Tịch Diệt Đạo Nhân là sinh vật tịch diệt đáng sợ nhất trước giờ chưa từng có.

Nhưng hai Tịch Diệt Đạo Nhân cùng đối phó hai Thiên Tôn Giang Nam, Đế Lân, lại chia một phần sức mạnh trấn áp Thế Giới thụ, Nguyên Thủy Đại La Thiên làm yếu đi thực lực, không thể giết hai người.

Dù vậy Tịch Diệt Đạo Nhân cực kỳ lợi hại. Bây giờ Tịch Diệt Đạo Nhân không chỉ đối kháng Giang Nam, Đế Lân, còn có hơn bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Bên Thế Giới thụ thì có Thanh Liên Tiên Tôn, các Đạo Quân Đạo Tôn môn hạ.

Một người đối kháng với nhiều tồn tại như thế vẫn chiếm ưu thế, tịch diệt kiếp ma giới chế tạo ra Tịch Diệt Đạo Nhân quá cường đại, nếu là tịch diệt kiếp cuối cùng hình dạng chín muồi thì... Không thể tưởng tượng nổi.

Tịch diệt kiếp ma giới vẫn đang khuếch trương, xâm chiếm nhiều thời không, lớn mạnh kiếp uy. Thuường có các tịch diệt linh quang bay tới dung nhập vào cơ thể Tịch Diệt Đạo Nhân, thực lực tăng theo cấp số nhân. Giang

Nam, Đế Lân chống đỡ càng vất vả hơn.

Đám người Thanh Liên Tiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn chỉ đỡ Tịch Diệt Đạo Nhân công kích từ xa, không mấy khó khăn, thậm chí dư sức. Giang Nam, Đế Lân đối diện Tịch Diệt Đạo Nhân, chịu áp lực lớn lao mà đám người Thanh Liên Tiên Tôn không thể tưởng tượng.

- Không thể để Tịch Diệt tiếp tục biến mạnh, cứ thế này thì chết chắc!

Vù vù vù vù vù!

Giang Nam há to mồm, thoáng chốc trong tịch diệt kiếp như xuất hiện một cái lỗ đen hút tịch diệt linh quang trong phạm vi ức vạn dặm vào bụng.

Đế Lân giật nảy mình, cho rằng Giang Nam bị hơi thở tịch diệt xâm nhiễm biến thành Tịch Diệt Đạo Nhân thứ ai. Giang Nam khép miệng lại, Càn Nguyên Đạo Tôn bình thường thì Đế Lân yên lòng.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2877: Các Ngươi Còn Sống Sao? (1)

Nguyên thủy tiên đạo không phải Nguyên Thủy đại đạo hoàn chỉnh, là Giang Nam kết hợp đặc tính tiên đạo sáng tạo ra một đại đạo. Trên danh ngahĩ là một đại đạo nhưng ẩn chứa toàn diện, tương tự như muôn vàn đại đạo quay về hỗn độn của Đạo Không Thiên Tôn, muôn vàn đại đạo quay về hồng mông của Thanh Liên Tiên Tôn, muôn vàn đại đạo quay về nguyên thần của Đế Lân. Có thể nói nguyên thủy tiên đạo không thua kém gì mấy đại đạo hỗn độn, hồng mông, nguyên thần.

Nguyên thủy tiên đạo của Giang Nam không đến thành tựu như bọn họ là vì bị hạn chế cảnh giới, chưa tu luyện đến trình độ đại viên mãn Đạo Quân, không đi con đường lấy thân chứng đạo, aláy thần chứng đạo nên có khuyết điểm.

Giang Nam, Đế Lân quay quanh Tịch Diệt Đạo Nhân đánh xa luân chiến, liên tục công kích và liên tiếp bị đẩy lùi. Giang Nam mấy lần há miệng liều mạng nuốt tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang, ngăn cản Tịch Diệt Đạo Nhân càng mạnh hơn nữa.

Dù Nguyên Thủy đại đạo rất thần diệu nhưng Giang Nam không kịp luyện hóa tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang tích lũy ngày càng nhiều trong cơ thể. Giang Nam biến thành sao quả tạ, các xu ĩeỏ tràn ra ngoài, có xu hướng thiên nhân ngũ suy.

Đế Lân nhìn mà tim đập chân run, thầm nghĩ nguy rồi:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn nuốt vào nhiều tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang, không biết có khi nào bị đại đạo tịch diệt đồng hóa thành Tịch Diệt Đạo Nhân không. Nguyên Thủy Thiên Tôn liều mạng thật.

Giang Nam nuốt tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang đúng là đã đến cực

hạn. Mặc dù Nguyên Thủy đại đạo bao dung hết thảy, bao dung vạn đạo, nhưng tu vi của Giang Nam chưa đến cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân. Giang Nam muốn luyện hóa mấy tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang cần có thời gian. Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ không cho Giang Nam cơ hội đó.

Dù Đế Lân có lập trường khác với Giang Nam, thấy hắn liều mạng muốn trấn áp kiếp số này, cố gắng xoay chuyển thì rất khâm phục hắn làm liều tới cùng.

Tịch Diệt Đạo Nhân công kích cả hai, có sáu phần thực lực đè lên vai Giang Nam, bốn phần thực lực dồn vào Đế Lân. Trong Thiên Tôn không ai phục ai nhưng Đế Lân hơi nể Giang Nam.

- Thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã vượt qua ta một bậc, hắn không đi đường chứng đạo mà là con đường kỳ diệu khác. Không lây thân chứng đạo, đạo chứng đạo, vậy mà có thành tựu kinh người như thế. Nguyên Thủy đại đạo thật lợi hại.

Tịch Diệt Đạo Nhân dồn bốn phần thực lực vào Đế Lân, gã phải gánh áp lực rất lớn, tùy thời nguy hiểm mạng sống. Theo thời gian chiến đấu ngày càng dài, Đế Lân tham ngộ nguyên thủy tiên đạo càng sâu sắc hơn. Đế Lân dần thử trấn áp, luyện hóa tịch diệt linh quang vọt tới.

Đế Lân lấy thần chứng đạo, tham ngộ tịch diệt tiên đạo không sâu, không đến đẳng cấp như Thanh Liên Tiên Tôn. Nhưng Đế Lân càng tham ngộ nguyên thủy tiên đạo của Giang Nam thì lĩnh ngộ tịch diệt tiên đạo cũng sâu sắc hơn.

Không chỉ thế, nguyên thủy tiên đạo của Giang Nam chứa hiểu biết tối cao trong Nguyên Thủy đại đạo, cái gọi là thông một đạo thì thông vạn đạo, làm Đế Lân lĩnh ngộ tăng mảng lớn.

Từ điểm này thấy được Nguyên Thủy đại đạo thật sự sâu sắc cỡ nào, uyên bác biết bao. Nguyên thủy tiên đạo chứa nhiều biến đổi như thế, thật khó tưởng tượng Nguyên Thủy đại đạo thật sự sâu không lường được đến đâu.

Có Đế Lân phụ hấp thu tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang, Giang Nam giảm bớt nhiều áp lực. Giang Nam bắt đầu tranh thủ luyện hóa tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang trong cơ thể.

Hai người vừa đối kháng với Tịch Diệt Đạo Nhân vừa luyện hóa tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang, rất nguy hiểm. Giang Nam, Đế Lân ba phen bốn lượt suýt bị Tịch Diệt Đạo Nhân giết, toàn dựa vào sức mạnh bản thân và tài ứng biến trốn thoát các sát kiếp.

Đây là nhờ Giang Nam, Đế Lân hấp thu tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang, khiến Tịch Diệt Đạo Nhân không thể tiếp tục trưởng thành. Thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân bị cố định trình độ hiện tại, nếu để mặc cho Tịch Diệt Đạo Nhân trưởng thành thì Giang Nam, Nguyên Thủy Đại La Thiên sẽ dữ nhiều lành ít.

Trận chiến đấu này kéo dài mấy trăm năm không có dấu hiệu chấm dứt. Tu vi thực lực của Giang Nam, Đế Lân tiến bộ khá nhiều nhưng bó tay trước Tịch Diệt Đạo Nhân.

Tịch Diệt Đạo Nhân tùy thời thay đổi cách tấn công, làm người ta khó thể đề phòng. Nguyên Thủy Đại La Thiên, Thế Giới thụ luôn bị Tịch Diệt Đạo Nhân công kích, không rảnh cứu viện Giang Nam, Đế Lân.

Lần này đến lượt Đế Lân sao quả tạ, kiếp số quấn thân, thiên nhân ngũ suy bao phủ khắp người. Số xui xẻo biến thành thực chất ùng ục tuôn ra khỏi người Đế Lân, biến thành các áng mây đen che kín người.

Giang Nam đã luyện hóa mây xui, hơi thở thiên nhân ngũ suy phần mình, tiêu hóa tịch diệt kiếp, linh quang trong cơ thể. Giang Nam gánh vác hơn một nửa công kích của Tịch Diệt Đạo Nhân để Đế Lân có thời gian luyện hóa.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, bên dưới Thế Giới thụ, các Đạo Quân Đạo Tôn vận chuyển hai dị bảo đối kháng xúc tu, bàn tay của Tịch Diệt Đạo Nhân. Đám người mệt ná thở, mỗi người được rèn luyện tôi luyện rất lớn.

Bởi vì Giang Nam, Đế Lân chịu đựng công kích càng lúc càng mạnh, gánh vác công kích hướng về Nguyên Thủy Đại La Thiên, Thế Giới thụ giảm dần. Thanh Liên Tiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn không vận chuyển pháp bảo của mình nữa mà tự bế quan tu luyện.

Hạo kiếp sắp tới, Đạo Quân điện không thể luôn chặn sóng kiếp thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên. Đạo Quân điện sẽ bị ba kiếp nạn này tiêu trừ, tịch diệt kiếp cuối cùng gián lâm. Thanh Liên Tiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn không dám lơ là, chỉ có thể cần cù khổ tu.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn đã ẩn cư. Vô Cực đạo trác treo cao hình thành thánh địa che chở Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn ra từ Đạo Quân điện.

Lại qua mấy ngàn nsăm, chiến đấu trong tịch diệt kiếp ma giới chưa kết thúc nhưng tịch diệt kiếp không lan trnà nữa.

Giang Nam, Đế Lân đại chiến với Tịch Diệt Đạo Nhân, hai người nuốt tịch diệt kiếp, tịch diệt linh quang khiến tịch diệt kiếp ma giới không thể khuếch trương mãi. Nhưng đây chỉ là tạm thời, Giang Nam, Đế Lân không cách nào luôn khắc chế tịch diệt kiếp, Tịch Diệt Đạo Nhân.

Mấy trăm vạn năm chậm rãi trôi, nhìn chung Tiên giới bình yên vô sự. Đại lục Tiên giới dần sụp đổ, các tiên châu tan rã, phân giải thành tinh cầu.

Các chủng tộc Tiên giới phồn vinh hưng thịnh bây giờ lưu lạc đến cá tinh cầu sinh sản, tiên nhân cũng lưu lạc vào đó.

Thực lực tiên nhân yếu hơn trước khi kiếp số đến rất nhiều, không có thủ đoạn khai sáng thời không vũ trụ loại nhỏ như trước.

Thời đại tiên đạo rơi vào tụt dốc, đại lục Tiên giới tan vỡ hình thành cá tinh cầu, thời gian chảy nhanh. Tuổi thọ phàm nhân từ ba ngàn tuổi biến thành tám trăm, tiên nhân từ tuổi thọ vô tận biến thành có hạn.

Chỉ có ba thánh địa còn giữ lại bộ dạng thời đại tiên đạo hưng thịnh nhất,

không bị tịch diệt kiếp ảnh hưởng.

Tinh cầu phàm nhân qua một năm, ba thánh địa mới qua một ngày. Dù vậy phàm nhân, các sinh linh thời đại tiên đạo vẫn sinh sản đông đúc, các đời lưu truyền.

Trong thánh địa, các tồn tại cực kỳ cổ xưa đứng trong ba thánh địa quan sát chuyện đời thay đổi. Mấy trăm vạn năm trôi qua, bọn họ chứng kiến biển hóa bể dâu, vô số thế sự hưng suy.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2878: Các Ngươi Còn Sống Sao? (2)

Tiên nhân lưu lạc đến mấy tinh cầu có một số bắt đầu già nua, một số đã hấp hối.

Mấy ngàn vạn năm qua đi, tuổi thọ phạm nhân từ tám trăm tuổi rớt xuống còn ba trăm, nhưng vẫn sinh sôi nảy nở. Các chủng tộc sinh sản, phát triển nhiều văn minh kỳ lạ. Tu tiên vẫn là dòng chính, tiên nhân thường lộ dấu vết trên đời.

Lại qua ức năm, tuổi thọ phàm nhân từ ba trăm tuổi còn một trăm. Trên các tinh cầu, tiên nhân gần như vắng bóng. Về tiên chỉ để lại truyền thuyết thần thoại xa xưa.

Khoa học kỹ thuật hưng thịnh, nhờ vào ngoại vật thăm dò vũ trụ mênh mông. Nhưng rất khó ra khỏi các tinh cầu nhỏ, bọn họ thăm dò vũ trụ chỉ nằm trong một khối nhỏ đại lục Tiên giới vỡ ra biến thành trời sao vũ trụ.

Tuổi thọ con người đối với tiên nhân ba thánh địa hít thở một hơi là đã sinh sản ba, bốn đời.

Trong Tiên giới còn một số thánh địa nhỏ rải rác, một số tiên nhân không thuộc về ba thánh địa, do Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân luyện, tụ tập tiên linh khí, nguyên thủy chi khí cực kỳ đậm đặc thành chỗ dừng chân cuối cùng.

Nhưng bọn họ bị hơi thở thiên nhân ngũ suy càng ngày càng đậm đặc tiêu trừ, yếu hơn trước rất nhiều.

Nguyên vũ trụ dần hoang vắng, tiêu điều. Tiên nhân, tu sĩ, thống nhất vũ trụ Càn Khôn đã là quá khứ, huy hoàng dĩ vãng.

Hiện giờ chỉ có điêu linh.

Từng có các đại giáo, thánh địa, thánh cảnh, chư thiên, tất cả sớm mục nát. Tiên thành, tiên phủ chỉ còn lại cái cổng rách nát. Lâu thuyền hạm tàu lớn tới lui cũng biến mất.

Đối với người bình thường, văn minh của bọn họ vẫn thịnh vượng, phát đạt. Với tiên nhân còn sống, nguyên vũ trụ đã rơi vào tử vong điêu linh.

Trước mắt chưa chết hẳn vì Đạo Quân điện ở thời không quá khứ ngăn cản sóng kiếp ba thời đại, vì có hai tồn tại vĩ đại Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đế Lân trấn áp tịch diệt kiếp ma giới, cố gắng hóa giải kiếp số.

Tám ức năm trôi qua, phàm nhân sinh tồn trong các vũ trụ nhỏ xíu xiu không biết qua bao mấy ức năm, các vũ trụ lần lượt sụp đổ, tịch diệt, biến thành hư vô.

Đa số Tiên Vương diệt tuyệt thành mấy các xác lạnh băng trôi nổi trong thời không. Tiên Quân tẩu tẩu gầy yếu, chỉ có Thiên Quân còn chống đỡ được.

Vũ trụ tiên đạo như lão nhân già nua tùy thời tắt thở.

Thật lâu sau, một Thiên Quân tóc bạc phơ không kiềm được nữa bay ra khỏi thánh địa của mình. Lão nhân bay trong vũ trụ Tiên giới trống trải, giọng khàn khàn kêu gào:

- Có người ở không?

- Có đạo hữu nào còn sống không?

Lão nhân bay ngả nghiêng trong vũ trụ hoang vắng, tóc trăng phập phềnh kéo dài mấy ức dặm.

- Đạo hữu trước kia, các ngươi còn sống sao?

- Cổn Vương, các người cũng tịch diệt rồi sao?

Lão nhân đi vào một tòa thánh địa, giương mắt nhìn một mảnh hoang

vắng, các mộ bia đã mục nát. Mộ bia nối liền một dãy, khắp nơi là mộ chôn tiên nhân.

- Làm ơn đừng chỉ còn lại ta!

Thiên Quân già nua khóc ròng, gào thét bay ra khu mộ. Dọc đường đi Thiên Quân già nhìn ngôi mộ các đạo hữu xưa kia. Nguyên vũ trụ tiên đạo dường như chẳng còn chút sự sống, phồn vinh hưng thịnh như giấc mơ trưa hè.

- Làm ơn đừng chỉ còn lại một mình ta...

Thiên Quân bay qua các đế quốc cổ xưa, qua các đạo tràng Đạo Quân. Mọi nơi trống rỗng, không thấy dấu hiệu sự sống.

- Đừng bỏ ta lại...

Phương xa ánh sáng rực rỡ, một con khổng tước khổng lồ giương cánh bay qua, cổ cột dây xích. Lại một con gấu bay tới, cổ cũn cột xích. Có con phượng chín đầu, thánh long chín đầu, các tiên thiên địa yêu siêu cường đại bay tới.

Lão Thiên Quân tang thương ngước đầu lên nhìn. Các cự thú kéo một chiếc bảo liễn chạy trong trời sao, trông chúng nó dường như không bị tịch diệt xâm nhập, vẫn rất cường đại.

Trong xe truyền ra giọng nói dịu dàng:

- Khổng Thánh, Phi Hùng, dừng xe.

- Hiếm khi có đạo hữu sống sót.

Một vị nữ đế bước ra khỏi xe, thương hại nhìn Thiên Quân già, dịu giọng nói:

- Vũ trụ hoang vắng, hiếm thấy có sống sót. Đạo hữu, lên xe đi, ngươi người duy nhất còn sống trong mấy ngàn năm chúng ta tìm kiếm. Hãy đi

theo chúng ta, trên Đại La Thiên không tai không kiếp.

Lão Thiên Quân ngơ ngẩn nhìn chiếc bảo liễn và nữ đế, người run run quỳ rạp:

- Bệ hạ...

Lão Thiên Quân leo lên đại lộ bảo liễn, trong xe nguyên thủy chi khí mông lung thấm vào thân thể, đạo quả, pháp lực, nguyên thần, chữa trị vết thương bị tịch diệt xâm thực.

Vân Liên nữ đế ra lệnh:

- Khổng Thánh, quay về đi.

Ngoài xe, con khổng tước hỏi:

- Bệ hạ, không tìm kiếm nữa sao?

- Không cần, chúng ta rời khỏi Đại La Thiên đã lâu, cứ tiếp tục sưu tầm sẽ bị tịch diệt ăn mòn.

Vân Liên nữ đế buồn bã nói:

- Hắn là người sống duy nhất chúng ta tìm được mấy ngàn năm nay.

Đại lộ bảo liễn bay vào Đại La Thiên. Nguyên Thủy Đại La Thiên rộng lớn vô ngần, tự thành một giới, có đạo diệu đặc biệt của mình ngăn chặn hơi thở tịch diệt kiếp xâm nhập.

Tại đây có bộ lạc người bình thường, đế quốc. Một tòa bảo tháp ba mươi ba trọng thiên, trong đó có vô số sinh linh sinh sản. Chỉ cần sinh ra một chút hơi thở tịch diệt là sẽ bị Đại La Thiên luyện hóa, không thể bị thương bất cứ sinh linh nào trong đây.

Thiên địa này tinh thuần trắng trong, so với Tiên giới đã chìm trong tiêu điều thì nơi này là cực lạc.

Sa Môn đại giáo chuyển tổng đàn vào Nguyên Thủy Đại La Thiên. Đời bây giờ không cho phép Khổ Hạnh giáo chủ do dự nữa, nếu không ỷ lại Đại La Thiên thì bản thân gã cũng khó thoát chết.

Vân Liên nữ đế mới dừng đại lộ bảo liễn, lòng máy động ngước lên nhìn. Một tòa Thiên Môn bay tới.

Thiên Môn đóng kín, khi bay vào Đại La Thiên mớia mở cửa ra. Giang Tuyết Tình bước ra khỏi cánh cửa.

Vân Liên nữ đế chạy lên hỏi:

- Tỷ tỷ ra ngoài mấy ngàn năm tìm được vài người?

Giang Tuyết Tình lắc đầu, nói:

- Không tìm được Đạo Quân Đạo Tôn sống sót, chỉ tìm được một ít phù du sớm nở tối tăm.

Vân Liên nữ đế thở dài. Phù du sáng sinh ra tối chết đi, chỉ có sinh linh nhanh chóng sinh sản mới sống tiếp trong thời đại hơi thở tịch diệt dậm đặc.

Nếu thiên nhân ngũ suy càng thêm nghiêm trọng thì những sinh linh phù du cũng không sống nổi.

Lại có mấy pháp bảo phòng ngự hạng nặng hoặc lâu hoặc thuyền hoặc tháp hoặc bánh xe bay trên trời đáp xuống Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Đám Đạo Tôn Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế, Khổ Hạnh giáo chủ đi ra khỏi pháp bảo. Bọn họ cùng Vân Liên nữ đế đi ra ngoài tìm người, mỗi người đi một hướng, giờ tập trung lại.

Vân Liên nữ đế hỏi han, đám người lắc đầu, trả pháp bảo lại Đại La Thiên. Những pháp bảo này không phải bọn họ tự luyện chế mà mượn từ Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Khổ Hạnh giáo chủ nói:

- Kiếp số này quá hung mãnh, tịch diệt kiếp chưa bộc phát thì sinh linh thời đại tiên đạo đã chết sạch. Kiếp số như thế xưa nay hiếm thấy.

Vạn Chú Đạo Quân gật đầu, nói:

- Khi tịch diệt kiếp thời đại chú đạo bùng nổ thì hơn một nửa sinh linh còn sống, sau này chết vào tay Tịch Diệt Đạo Nhân, đâu dữ dội như bây giờ? Tịch diệt kiếp chưa bùng phát thì người đã chết hết.

Mọi người gật gù, lòng thầm than thở.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2879: Tịch Diệt Thiên Đạo.

Tịch diệt kiếp chưa bạo phát, chỉ còn lại ba thánh địa có người sống, sinh linh khác chết sạch, chỉ còn phù du.

- Nếu không có Đại La Thiên che chở thì Đạo Quân Đạo Tôn chúng ta cũng sẽ tuyệt vọng.

- Chỉ có người sống trong ba thánh địa.

Hiện giờ đã qua tám ức năm từ khi Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đế Lân đi trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân.

Trong tám ức năm nay những bàn tay to, xúc tu lúc trước xuyên qua hư không bắt giữ Đại La Thiên, nhưng đến một ức năm sau thì chúng nó rút về hết.

Chiến đấu trong tịch diệt kiếp ma giới vẫn không ngừng, kéo dài đến hơn bảy ức năm trước, Giang Nam đại viên mãn Đạo Quân. Chiến đấu dừng lại, Tịch Diệt Đạo Nhân bị Giang Nam và Đế Lân trấn áp, nhưng hai người mãi chưa trở về.

Hai vị Thiên Tôn vẫn bạn rộn trấn áp tịch diệt kiếp. Cộng thêm tịch diệt kiếp sáng tạo ra Tịch Diệt Đạo Nhân rất kiêu dũng, mặc dù Giang Nam, Đế Lân tiến bộ nhiều nhưng rất vất vả trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân, luyện hóa gã càng khó khăn hơn.

Cuộc trấn áp, luyện hóa qua đi bảy ức năm.

Chuyện đời khó đoán, hưng vong khó biết trước. Hai Thiên Tôn và Tịch Diệt Đạo Nhân mỉm cười nói: Đến nay thời đại tiên đạo đã rách nát không ra hình dạng. Hiện tại chỉ còn hơn mười ức năm.

Không bao lâu sau sẽ đến tịch diệt kiếp thời đại Cổ Thần bùng nổ.

Đến cùng với tịch diệt kiếp thời đại Cổ Thần là tịch diệt kiếp Thái Nhất. Thái Nhất Thiên Hoàng Tiên Đế và Hỗn Độn Cổ Thần may mắn sống sót cần nhờ Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn trấn áp giúp.

Trong tịch diệt kiếp ma giới, Giang Nam và Đế Lân ngồi xếp bằng. Chính giữa hai người là Tịch Diệt Đạo Nhân đã bị trấn áp hơn bảy ức năm. Rốt cuộc Giang Nam, Đế Lân hoàn toàn luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân.

Hiện giờ Giang Nam đã là đại viên mãn Đạo Quân, mỗi ngày tu vi mạnh mẽ hơn,sâu không lường được. Tịch diệt kiếp ma giới, Tịch Diệt Đạo Nhân là linh đan khổng lồ cho Giang Nam.

Tu vi của Đế Lân càng thâm sâu, có xu hướng đặt chân đến tận cùng đại đạo.

- Rốt cuộc luyện hóa hắn. Trong khoảng thời gian ngắn, ma giới tịch diệt kiếp không thể sinh ra một Tịch Diệt Đạo Nhân khác.

Tịch Diệt Đạo Nhân bị hai Thiên Tôn luyện hóa sạch sẽ. Giang Nam đứng lên nhìn xung quanh, kiếp vạn mênh mông, vẫn rất kinh người. Kiếp uy thì không còn kịch liệt nữa.

Giang Nam nói:

- Bệ hạ, hôm nào chúng ta gặp lại e rằng sẽ biến thành kẻ thù.

Đế Lân đứng dậy, thở dài gật đầu:

- Ta thật sự không muốn đối địch với Thiên Tôn, nhưng tương lai muốn độ qua đại kiếp nạn thì phải tiêu diệt hết Thiên Tôn, Đạo Quân Đạo Tôn, giảm uy lực tịch diệt kiếp cuối cùng đến mức thấp nhất, có một cơ hội sống. Ngươi và ta nhất định phải quyết đấu!

Giang Nam gật đầu, quay đi:

- Hy vọng bệ hạ sớm ngày thành tựu tận cùng đại đạo. Xuất hiện trong tịch diệt kiếp cuối cùng không chỉ có ta và Nguyên Mẫu, Vô Cực và Đạo Không, còn có Tịch Diệt Đạo Nhân đặt chân đến tận cùng đại đạo tịch diệt.

- Tịch Diệt Đạo Nhân đặt chân đến tận cùng đại đạo tịch diệt?

Đế Lân rùng mình nhìn Giang Nam khuất xa, thở dài thườn thượt. Đế Lân cất bước đi xa.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn quá khủng bố, bây giờ ta đã gần tận cùng đại đạo nhưng vẫn yếu hơn hắn rất nhiều.

Hơn tám ức năm nay Đế Lân luôn cùng Giang Nam chiến đấu với Tịch Diệt Đạo Nhân, luyện hóa gã. Đế Lân biết rõ Giang Nam đáng sợ cỡ nào.

Bảy ức năm trước khi Giang Nam tu luyện đến cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân một hơi trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân. Tốc độ Giang Nam luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân mau hơn Đế Lân nhiều, hơn một nửa linh quang tạo ra Tịch Diệt Đạo Nhân đều bị Giang Nam hấp thu tiêu hóa.

Giang Nam bây giờ thực lực bao trùm trên Thiên Tôn khác. Thanh Liên Tiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn trong thời gian này tăng mạnh thực lực nhưng tuyệt đối không sánh bằng Giang Nam.

Giang Nam đã trở thành Thiên Tôn cường đại nhất.

Đế Lân lắc đầu, nói:

- Sau khi ta tu thành tận cùng đại đạo chắc có thể chiến thắng Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng tận cùng đại đạo tịch diệt, Tịch Diệt Đạo Nhân thì...

Đế Lân thấy rất nhức đầu.

Trên Đại La Thiên, Giang Nam trở về. Mọi người trong Nguyên Thủy Đại La Thiên reo hò nhảy nhót. Trong thời gian Giang Nam vắng mặt tuy có Nguyên Mẫu Thiên Tôn tọa trấn nhưng bọn họ sống phập phồng lo sợ, rất sợ

đám người Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn sẽ tấn công Đại La Thiên.

Nếu Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn đến, một mình Nguyên Mẫu Thiên Tôn sợ là không ngăn cản được, sẽ nuốt hận kết thúc.

May mắn Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn bận bế quan, mấy năm nay không có động tĩnh gì.

Giang Nam khai đàn giảng đạo, lâu đến mấy ức năm. Có một ngày Giang Nam ngừng giảng, hắn đứng dậy trông về phía xa, thánh địa Vô Cực đạo trác xây dựng.

Tịch diệt kiếp Hỗn Độn Cổ Thần bộc phát. Giờ phút này, Vô Cực đạo trác rung bần bật, kiếp số xuất hiện trong thánh địa. Các Hỗn Độn Cổ Thần dù là Thiên Quân hay Đạo Quân Đạo Tôn, thậm chí Đạo Không Thiên Tôn cũng bị tịch diệt kiếp bao phủ.

May mắn Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn đã chuẩn bị từ trước. Vô Cực Thiên Tôn vận chuyển Vô Cực đạo trác, Đạo Không Thiên Tôn dùng thân thể siêu cường đại của mình trấn áp tịch diệt kiếp, không ai bị thương.

Tịch diệt kiếp Cổ Thần bị đuổi ra Vô Cực đạo trác. Tịch diệt kiếp đó mới ra khỏi không gian đạo trác liền dung nhập vào thiên địa thời đại tiên đạo, không ngừng dâng lên. Nơi tịch diệt kiếp đi qua trời sụp đất nứt, trời sao hủy diệt.

Hôm nay tịch diệt kiếp Thái Nhất Đạo Tôn cũng bùng nổ. Đế và Tôn tự mình ra tay trấn áp, luyện hóa tịch diệt kiếp. Nhưng Thái Nhất Đạo Tôn chưa chết, tịch diệt kiếp bị luyện hóa rồi lại tự sinh ra, vô cùng vô tận.

Đế và Tôn bất đắc dĩ đành đuổi tịch diệt kiếp ra khỏi thánh địa.

Hai tịch diệt kiếp dung nhập vào thời không Tiên giới làm thời không mục nát. Hư không thời đại tiên đạo dần trở nên yếu ớt, mục rữa. Thời gian

trôi qua, tốc độ thời gian chảy trong vũ trụ mau hơn lúc trước rất nhiều.

Ba thánh địa, Vô Cực đạo trác, Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, thậm chí Nguyên Thủy Đại La Thiên cũng không kiềm thời gian chảy nhanh được.

Hôm nay hơi thở tịch diệt bắt đầu xâm nhập ba thánh địa. Trừ Vô Cực đạo trác ra, hai thánh địa khá có khá nhiều tiên nhân, bọn họ cảm nhận được tuổi thọ của mình có cuối.

Trong tánh địa, tuổi thọ người bình thường chậm rãi giảm dần.

Vạn Vật Đạo Tổ nhíu mày nói:

- Thời gian trôi nhanh là bởi vì thời không thời đại tiên đạo sụp đổ. Ngày hôm trước đến bây giờ có lẽ là một năm, có lẽ không lâu sau tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo sẽ xuất hiện.

Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, các Đạo Quân, Thiên Quân nhìn hướng vũ trụ Tiên giới. Tịch diệt kiếp quang huyễn lệ bắt đầu xuất hiện, có kiếp quang sáng chói như ức vạn mặt trời. Có tịch diệt kiếp quang dài đáng sợ, dài hơn bất cứ tinh hệ nào

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2880: Yêu Nhau Giết Nhau. (1)

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh lùng cười:

- Vô lượng sát kiếp cuối cùng rốt cuộc đến. Ba thánh địa, không biết ai là người cười cuối cùng.

Mọi người nghe tim rớt cái bịch. Vô lượng sát kiếp cuối cùng.

Lần này không phải chuyện nhỏ, là sắp mở ra trận giết chóc cuối cùng, tranh thủ đường sống cho mình.

Linh Lung Đạo Quân nhỏ giọng nói:

- Ta ngửi được mùi máu.

Mắt Giang Nam lóe tia sáng lướt qua từng khuôn mặt Đạo Quân, trầm giọng nói:

- Vô lượng sát kiếp cuối cùng sắp đến, ai đi với ta thức tỉnh rồng to?

Các Đạo Quân Đạo Tôn lòng máy động.

Thiên Hi Thánh Nhân do dự nói:

- Nếu con rồng to còn sống thì sẽ là đòn sát thủ cho Đại La Thiên chúng ta. Nhưng thời gian quá lâu, tịch diệt kiếp thú đạo sắp đến, nó có sống tiếp được không còn chưa biết.

- Thiên Tôn, ta đi!

Vân Liên nữ đế cười nói:

- Lần trước ta được con rồng to giúp đỡ mới thoát một kiếp, hãy để ta

đánh thức nó.

Giang Nam gật đầu, sao phù văn sắc lệnh cho Vân Liên nữ đế:

- Ngươi dán phù văn này vào Ngọa Long tinh vực là được. Trên đường hãy cẩn thận, rồng to còn sống trên đời không gạt được Đế và Tôn, Vô Cực, Đạo Không.

Vân Liên nữ đế vâng dạ, cầm phù văn sắc lệnh rời đi.

Hồng Đạo Nhân do dự nói:

- Phụ thần, e rằng hai thánh địa khác sẽ phái Đạo Tôn...

Giang Nam gật đầu. Hồng Đạo Nhân nhìn Kế Đố Ma Đế, bỗng lắc mình biến thành con chim to chở Kế Đô bay ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, biến mất.

Vân Liên nữ đế ngồi trong đại lộ bảo liễn. Các đại yêu Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân, Cửu Dương thánh long, Thất Sát ma vương bay nhanh. Nơi đại lộ bảo liễn đi qua trời sao không ngừng sụp đổ.

Trời sao thời đại tiên đạo bây giờ quá yếu ướt, đã bị hơi thở tịch diệt ăn mòn như tam giới không di chuyển đến Tiên giới. Đám người Khổng Thánh Đạo Nhân vì trốn trong Nguyên Thủy Đại La Thiên nên không bị tịch diệt ăn mòn, còn giữ sức chiến đấu nhất định. Khí thế nhóm Khổng Thánh Đạo Nhân phát ra một cái là đè nát trời sao.

Vân Liên nữ đế nhìn ngoài cửa sổ, thầm thở dài:

- Thời đại tiên đạo thật sự sắp kết thúc.

Thời không bây giờ quá yếu ớt, thời gian trôi cực nhanh, chớp mắt hơn một năm qua đi. Đại lộ bảo liễn cách Ngọa Long tinh vực càng lúc càng gần.

Đột nhiên đám người Khổng Thánh Đạo Nhân thả chậm tốc độ bay. Vân Liên nữ đế vén rèm xe lên nhìn, thấy đằng trước có một gốc linh căn tiên thụ

rậm rạp um tùm, phủ lên các tinh vực, rộng lớn vô ngần.

Ngày nay tịch diệt nặng nề, trong vũ trụ vẫn còn có một gốc tiên đạo linh căn kinh người như vậy thì đúng là lạ.

Vân Liên nữ đế đi ra đại lộ bảo liễn, ánh mắt bất nhẫn:

- Thiên Linh tỷ tỷ.

Vân Liên nữ đế nhỏ giọng nói:

- Thiên Linh tỷ tỷ, hai chúng ta từng kết bái tỷ muội trong Đại La Thiên, bây giờ đấu sinh tử với nhau sao?

Gốc tiên đạo linh căn cành lá sum xuê liên tục rút nhỏ, rất nhanh biến thành cái cây nhỏ ba thước. Một nữ Đạo Quân vươn tay ra, cây nhỏ nhẹ nhàng rơi vào lòng bàn tay nàng.

Thiên Linh Đạo Mẫu.

Năm xưa Thiên Linh, Vân Liên, Định Quang, Linh Châu Tử, đám nhóc mới sinh ra không lâu cùng Giang Tuyết Tình kết bái huynh đệ tỷ muội trong Nguyên Thủy Đại La Thiên. Năm người kết bái, quyết định cách cục thời đại tiên đạo mấy chục ức năm sau.

Trong năm huynh muội thì Định Quang và Linh Châu Tử, Vân Liên và Thiên Linh thân nhất. Định Quang hay cãi lộn với Vân Liên, Thiên Linh, những khi đó Vân Liên nữ đế hay giúp Thiên Linh Đạo Mẫu.

- Liên nhi muội muội, Thái Nhất, phụ thân của ta kêu ta đến giết muội. Lệnh của phụ thân, ta buộc lòng phải ra tay.

Thiên Linh Đạo Mẫu luôn điềm tĩnh như vậy, trong điềm tĩnh có lanh lợi.

- Muội muội bình thường hay giúp ta. Khi Định Quang tấn công, muội sẽ ngăn đỡ giúp ta, còn kêu Linh Châu, đại tỷ đến giúp ta, bắt Định Quang lại đánh đòn. Ta luôn nhớ kỹ mấy chuyện này.

Vân Liên nữ đế khẽ thở dài:

- Nếu Thiên Linh tỷ tỷ còn nghĩ tình cũ thì xin hãy lui xuống đi, đừng ngăn cản ta.

- Không thể nào! Bây giờ tỷ muội chúng ta ở trận doanh khác nhau, chỉ có một người sống tiếp. Đành than tiếc tạo hóa trêu người, muốn tỷ muội chúng ta chỉ có một người sống sót.

Thiên Linh Đạo Mẫu nghiêm túc nói:

- Liên nhi muội muội, ngươi và ta đều là Đạo Quân, hiểu rõ tất cả. Chỉ có tịch diệt kiếp này là không ngộ, không thấu được. Muội nên biết tình nghĩa huynh muội, tỷ muội chỉ là câu nói đùa khi còn nhỏ. Tình nghĩa không thể trói buộc đạo tâm của chúng ta. Hôm nay tỷ muội ta chỉ có một người sống rời đi, ta hy vọng Liên nhi muội muội đừng giữ sức, đừng bị tình cảm che đi đạo tâm.

Vân Liên nữ đế nghiêm túc lấy ngũ sắc thất tâm liên ra, nói với đám Khổng Thánh Đạo Nhân:

- Các ngươi lui xuống, đi Ngọa Long tinh vực trước. Trận chiến này là của ta và tỷ tỷ, các ngươi không được xen vào, cũng không nhúng tay vào được.

Đám người Khổng Thánh Đạo Nhân khom lưng vâng dạ, điều khiển đại lộ bảo liễn bay đi Ngọa Long tinh vực.

Vân Liên nữ đế ngăn Thiên Linh Đạo Mẫu lại không để nàng đuổi giết đám Khổng Thánh Đạo Nhân.

Vân Liên nữ đế nói:

- Nếu Thiên Linh tỷ tỷ đã nói vậy thì tiểu muội cung kính không bằng tuân mệnh, ta cũng hy vọng tỷ tỷ đừng nương tay! Nếu tỷ tỷ nương tay chết

trong tay ta thì tuổi muội sẽ ray rứt suốt đời.

Thiên Linh Đạo Mẫu vui vẻ nói:

- Không uổng cho tỷ muội chúng ta quen biết nhau.

Hai nữ nhân buông tiếng thở dài:

- Chỉ tránh tạo hóa truê người.

Vân Liên nữ đế, Thiên Linh Đạo Mẫu bay lên. Tiên đạo linh căn và ngũ sắc thất tâm liên tỏa sáng rực rỡ, đụng mạnh vào nhau.

Thiên Linh Đạo Mẫu quát to, hai nữ nhân lướt qua nhau. Một pháp bảo bay ra khỏi trán Thiên Linh Đạo Mẫu, là Đế Tôn ấn của Thái Nhất Đạo Tôn. Đế Tôn ấn đập vào Vân Liên nữ đế. Trán Vân Liên nữ đế bay ra một lá cờ to, đón gió biến lớn, mặt cờ như đao chém đầu Thiên Linh Đạo Mẫu.

Tiên đạo linh căn trong tay Thiên Linh Đạo Mẫu tỏa sáng rực rỡ, rễ tây múa may, nhánh quấn quanh nghênh đón cờ to chém xuống. Vô số rễ cành bị chặt đứt.

Keng!

Lá cờ chém vào tiên thụ, cắm sâu vào thân cây, gần như chém đứt đôi.

Lá cờ to là Vân Liên nữ đế lấy từ Nguyên Thủy Đại La Thiên, tinh phẩm trong tiên thiên linh bảo, uy lực cực kỳ hung mãnh. Một kích của nó gần như phá hỏng pháp bảo bản mệnh của Thiên Linh Đạo Mẫu.

Đế Tôn ấn đập xuống, ngũ sắc thất tâm liên trong tay Vân Liên nữ đế tỏa sáng chói lòa. Hoa sen nở rộ, Đế Tôn ấn chấn cánh hoa tàn. Trong khoảnh khắc cánh hoa năm màu bay đầy trời, chỉ còn lại đài sen nhưng suýt bị Đế Tôn ấn phá hủy.

Đế Tôn ấn nằm trong mười chí bảo tiên đạo Thái Nhất Thiên Quân thu hoạch được, tên là Đế và Tôn, bên trong chứa công pháp của Tiên Đế Diệp

Lân, Tiên Tôn Thanh Liên. Thái Nhất bao gồm sở trường của Tiên Đế, Tiên Tôn, gã được pháp bảo này như hổ thêm cánh.

Hiện giờ Thái Nhất Đạo Tôn đã tu thành tam nguyên thái nhất, Đế Tôn ấn bị luyện đến đẳng cấp tiên thiên linh bảo. Thái Nhất Đạo Tôn ban pháp bảo này cho Thiên Linh Đạo Mẫu, để nàng giết Vân Liên nữ đế.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2881: Yêu Nhau Giết Nhau. (2)

Đế Tôn ấn công kích gần như đánh rụng ngũ sắc thất tâm liên mà Vân Liên nữ đế bỏ tâm huyết suýt đời ra luyện chế.

Hai nữ nhân rất kiêu dũng, quát to. Tiên đạo linh căn bị lá cờ chém cành lá rễ cây bay đầy. Lá như kiếm, cành như cục gạch, nhánh như rồng chém hướng Vân Liên nữ đế.

Cánh hoa ngũ sắc thất tâm liên bay bay, cánh hao như đao quang năm sắc tụ tập thành dòng lũ chém hướng Thiên Linh Đạo Mẫu.

Xẹt xẹt xẹt xẹt xẹt!

Tiếng vang khẽ khàng dai dẳng. Hai nữ nhân cùng bị thương, cơ thể thủng lỗ chỗ, người đẫm máu, áo rách quần manh.

Vân Liên nữ đế lộ vai, ngực, tay cầm cờ to. Lá cờ bay quét qua không trung, quét sạch cành lá cây.

Quần áo Thiên Linh Đạo Mẫu rách rưới lộ cặp chân trắng dài, nàng vận chuyển Đế Tôn ấn rung trên cao, chấn vỡ các cánh hoa.

Thiên Linh Đạo Mẫu khẽ thở dài:

- Thật sự không muốn giết Liên nhi muội muội.

Thiên Linh Đạo Mẫu bay tới gần, trong Đế Tôn ấn, phân thân Tiên Đế, phân thân Tiên Tôn của Thái Nhất Đạo Tôn bay ra công kích Vân Liên nữ đế.

Hai phân thân Đạo Tôn này người nào cũng không thua gì Vân Liên nữ đế. Hai phân thân cùng ra tay đè lá cờ, đánh nát ngũ sắc thất tâm liên trong

tay kia của Vân Liên nữ đế.

Lúc này trong không trung Hồng Đạo Nhân khựng lại. Kế Đố Ma Đế bay lên khỏi lưng Hồng Đạo Nhân, bay nhanh như chớp hướng ma khí cuồn cuộn.

Nguyên Mẫu quát to:

- La Hầu La!

Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ tăng vọt treo trên đầu gã, ba ngàn sát kiếm hiện ra trong trận đồ. Ma khí bị chặn lại hiện ra thân thể La Hầu La ma tổ.

Hai ma tổ sát khí đằng đằng nhìn nhau.

Kế Đố Ma Đế trầm giọng nói:

- La Hầu La, trở về đi, Thiên Tôn vẫn còn nhớ ngươi. Miễn ngươi quay lại Đại La Thiên thì Thiên Tôn sẽ bỏ qua chuyện cũ.

La Hầu La ma tổ cười to, lắc đầu nói:

- Ta không phải nhi tử ruột của hắn, trở về Đại La Thiên làm gì? Ngược lại dựa vào cái gì ngươi là nhi tử ruột của hắn, còn ta thì không phải?

Kế Đố Ma Đế lắc đầu:

- Thiên Tôn đối xử với ngươi và ta có gì khác nhau? Thiên Tôn xem ngươi là nhi tử ruột, cho ta cái gì thì ngươi cũng có cái đó. Đôi khi cho ngươi còn tốt hơn chúng ta. Ngươi phản bội ra Đại La Thiên, bây giờ định giết Vân Liên, có thấy xấu hổ trong lòng không? Nếu ngươi theo ta trở về, Thiên Tôn vẫn sẽ đối xử với ngươi như trước kia.

La Hầu La ma tổ động lòng nhưng rồi gã lắc đầu:

- Kế Đô, ta không trở về được nữa. Đạo Không là tổ phụ của ta, Linh Nữ

là mẫu thân ruột của ta, Chung Thiên là huynh đệ của ta, đám Cổ Thần là thân nhân, bằng hữu của ta. Nếu ta theo ngươi trở về là bất nhân bất nghĩa. Hôm nay ta phụng mệnh đến giết Vân Liên, nếu ngươi ngăn ta thì đành chiến đấu sinh tử với ngươi!

Kế Đố Ma Đế nhìn La Hầu La ma tổ thật lâu, một giọt lệ tràn ra khóe mắt.

Kế Đố Ma Đế nhoẻn miệng cười nói:

- Cho đến nay ta luôn coi ngươi là ca ca ruột, không ngờ có ngày huynh đệ tàn sát nhau. Bản lĩnh buộc ta và ngươi đối lập, vậy thì... Đến đây đi!

La Hầu La ma tổ lộ vẻ bất nhẫn, thở dài:

- Thật ra ngươi và ta chỉ là con rối trong sát kiếp này. Huynh đệ, mời!

- Mời!

* * *

Hồng Đạo Nhân khép cánh, lắc người từ phượng hoàng chín đầu biến thành thần nhân đỉnh thiên lập địa đứng trong không trung. Chân phượng, cánh phượng chín đầu, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân chuyển động sau gáy, vô số ngôi sao trong trời sao di chuyển theo thiên luân, rất khủng bố.

Thùng thùng thùng!

Các cây cột linh từ trên trời giáng xuống bên cạnh Hồng Đạo Nhân, là mười hai cây hoa biểu Hồng Đạo Nhân có được trong Đại La Thiên.

Hồng Đạo Nhân như gặp đại địch cảnh giác nhìn đằng trước, trầm giọng hỏi:

- Càn Nguyên bá phụ?

Đằng trước hồng mông chi khí lượn lờ, Càn Nguyên Đạo Tôn bước ra từ hồng mông. Hồng mông chi khí hóa thành hồng mông kim phiên lơ lửng.

Càn Nguyên Đạo Tôn cười hỏi:

- Hồng Đạo Nhân còn gọi ta là bá phụ sao?

Hồng Đạo Nhân khom người nói:

- Bá phụ là bằng hữu cũ của phụ thân ta. Năm xưa bá phụ gầy dựng tiên triều đệ nhất nhân Tiên giới, gọi là Càn Nguyên Tiên Đế, vì cùng phụ thân ta bảo vệ tiểu điệt và đám Kế Đô, La Hầu La. Bá phụ và phụ thân biến mình thành bia ngắm hấp dẫn các Đạo Quân chuyển thế nhằm vào, để năm tiên tổ, ma tổ chúng ta trưởng thành. Nhóm tiểu điệt có ngày hôm nay toàn nhờ công bá phụ.

Càn Nguyên Đạo Tôn nhớ chuyện cũ, thở dài:

- Phụ thân ngươi cống hiến nhiều hơn ta. Đa số Đạo Quân chuyển thế công kích do một mình hắn ngăn lại, còn ta thì chỉ ở bên cạnh phất cờ cổ vũ.

Hồng Đạo Nhân nghiêm túc nói:

- Phụ thân ta lo cho nhi tử ruột nên đương nhiên sẽ dốc hết sức. Còn bá phụ không liên quan gì mà vẫn hết sức trợ giúp, Triết rất cảm kích.

Càn Nguyên Đạo Tôn lắc đầu cười:

- Năm xưa ta chỉ muốn làm Tiên Đế cho vui, cũng phụng mệnh sư phụ bảo vệ năm Đạo Tổ tiên đạo, nên đương nhiên dốc hết sức bảo vệ các người. Ngươi đừng để trong lòng, cứ hết sức đánh với ta. Sư phụ phái ta đến là để ta cắt đứt quan hệ, nhân quả với Đại La Thiên. Khiến Vân Liên chết trong tay Thiên Linh, tránh cho thức tỉnh con rồng hoang kia, để Đại La Thiên các người lại thêm một Đạo Tôn cường đại.

Hồng Đạo Nhân mỉm cười nói:

- Bá phụ, thật ra ta cũng có mục tiêu ngăn bá phụ lại, để Vân Liên giết Thiên Linh. Nếu hai ta chung một mục đích thì... Mời bá phụ.

Càn Nguyên Đạo Tôn co người lại duỗi thẳng, chộp hư không. Thiên địa ầm vang, cây cột trời đỉnh thiên lập địa thông hướng Đại La Thiên trong Tiên giới rung bần bật, núi non phập phồng, đá núi lăn lộ ra cây cột vàng rực rỡ.

Giảng Đạo Nhai, Đinh Thiên Nguyên Thung rốt cuộc tái hiện thế gian.

Cây Đinh Thiên Nguyên Thung này là Đế và Tôn luyện ra, vốn là pháp bảo Giang Nam sử dụng. Sau này Đại La Thiên hình thành, Giang Nam ghét bỏ Đinh Thiên Nguyên Thung là pháp bảo của Đế và Tôn, sợ bị pháp bảo khống chế. Giang Nam ném Đinh Thiên Nguyên Thung ra Đại La Thiên, nó đáp xuống đất biến thành ngọn núi hùng vĩ nhất trên đời thẳng lên Đại La Thiên.

Vô số ngôi sao tinh hệ quay quanh ngọn núi, các Đạo Quân Đạo Tôn chuyển chư thiên của mình đến gần ngọn núi. Vân Liên tiên triều cũng xây dựng dựa vào núi này.

Giờ bề mặt núi rơi xuống hiện ra bộ mặt thật của Đinh Thiên Nguyên Thung.

Đinh Thiên Nguyên Thung thấm nhuần đại đạo thời đại tiên đạo, chứng kiến lịch sử thời đại tiên đạo hưng thịnh lại tụt dốc, bất giác tiến hóa thành tiên thiên linh bảo.

Càn Nguyên Đạo Tôn quát to, vươn tay chộp, cây gậy nằm trong tay. Khí thế Tiên Đế năm xưa như ánh sáng rực rỡ khuếch tán chói mắt.

Càn Nguyên Đạo Tôn hét lên:

- Hiền điệt, mời!

Hồng Đạo Nhân biểu tình trầm trọng, Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân xoay nhanh sau đầu. Mười hai cây hoa biểu phóng lên cao rơi vào thiên luân.

Càn Nguyên Đạo Tôn tu luyện Ma Ngục Huyền Đài Kinh, tài học hỗn tạp

lại được truyền thừa từ Vô Cực Thiên Tôn. Càn Nguyên Đạo Tôn tu luyện đại đạo nhân quả trong tiên đạo, lĩnh ngộ ra tiên đạo nhân quả tiên thiên, một trong các cường giả mạnh nhất dưới tay Đế và Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2882: Không Thể Nương Tình. (1)

Danh tiếng Càn Nguyên Đạo Tôn không vang dội như Thái Nhất Đạo Tôn nhưng thực lực thì không thua gì Thái Nhất, Hồng Đạo Nhân phải dốc hết sức ra.

- Càn Nguyên bá phụ có dám vào Bàn Cổ thập nhị hồng mông đại trận của ta không?

Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân đáp xuống, Hồng Đạo Nhân dung nhập vào đại trận, biến mất. Mười hai hao biểu mênh mang, trên hao biểu đứng các ma thần. Trông như Hồng Đạo Nhân nhưng ý cảnh khác nhau, đại biểu mười hai loại tiên thiên đạo cảnh khác biệt. Mỗi loại tiên thiên đạo cảnh có thể tu luyện đến cảnh giới Đạo Tôn.

Tiên thiên đạo cảnh có chia cao thấp, Đạo Quân lĩnh ngộ ra tiên thiên đạo cảnh bình thường thì đã vượt qua Đạo Quân khá, có thể tu thành tiên thiên pháp bảo, có thể vượt qua tịch diệt kiếp thời đại chú đạo, ma đạo.

Trong các thời đại viễn cổ, Đạo Quân nào lĩnh ngộ ra tiên thiên đạo cảnh bình thường đã rất hiếm hoi, như lông phượng và sừng trâu.

Thời đại tiên đạo là đại thời đại vâng dịu khí vận thời đại, ba ngàn đại đạo chứng Đạo Quân. Đa số Đạo Quân trong thời đại tiên đạo nhờ đó đều có thể lĩnh ngộ ra tiên thiên đạo cảnh.

Nhưng trình độ tiên thiên đạo cảnh cao tức là Đạo Tôn, có thể luyện thành tiên thiên linh bảo. Trong thời đại tiên đạo ít ai làm được một bước này, nhưng trong Đạo Quân chuyển thế có hơn một nửa thành công. Khổ Hạnh Thiên Tôn, năm tổ tiên đạo, đám người Ngọc Kinh, Huyền Đô, Càn Nguyên, Thái Nhất cũng có thể.

Các sinh linh biến ra từ pháp bảo, linh bảo khai thiên như Long Ngạn,

Vân Liên, Thiên Linh, Chung Thiên, Đinh Linh Đạo Mẫu cũng có hy vọng làm được. Người như Giang Tuyết Tình được khí vận tích lũy trăm ngàn ức năm trong vô nhân cấm khu cũng làm được.

Đạo Quân còn lại hiếm ai có hy vọng vào cảnh giới Đạo Tôn.

Hiện giờ Hồng Đạo Nhân lấy hồng mông tiên thiên nội uẩn mười hai loại tiên thiên đạo cảnh, mỗi loại đều là đẳng cấp Đạo Tôn, cộng thêm hao biểu trong mười hai Đại La Thiên. Mỗi hoa biểu chứa một loại tiên thiên đạo cảnh, cộng lại là hai mươi bốn loại, tính trong hồng mông tiên thiên.

Thực lực của Hồng Đạo Nhân mạnh mẽ biết bao.

Mắt Càn Nguyên Đạo Tôn lộ tia e dè, gã gầm lên, quần áo rách toác. Sau lưng Càn Nguyên Đạo Tôn mọc cái đuôi vàng chói, tay cầm Đinh Thiên Nguyên Thung xông vào đại trận.

Càn Nguyên Đạo Tôn khen:

- Không uổng là Đạo Tổ xếp thứ nhất trong tiên đạo, thực lực của ngươi còn hơn cả Vạn Vật, là người có thực lực. Tư chất vấn đỉnh Thiên Tôn. Nếu tiên đạo không suy sụp, không chừng bây giờ ngươi đã là Thiên Tôn.

Đại trận khởi động, mười hai Hồng Đạo Nhân trên mười hai cây hao biểu nhảy lên. Các Hồng Đạo Nhân chộp hoa biểu trong tay, cánh chim che trời bay tới bay lui đánh Càn Nguyên Đạo Tôn.

Mười hai Hồng Đạo Nhân mỗi 47ue đều rất mạnh, do tiên thiên linh quang biến thành, thế công như sấm chớp mưa rào, rất dày đặc.

Cơ thể Càn Nguyên Đạo Tôn biến to, cây Đinh Thiên Nguyên Thung quét tới quét lui, cái đuôi sau lưng biến thành vũ khí, Hồng Mông Kim Phiên trên đầu bay bềnh bồng.

Càn Nguyên Đạo Tôn tu luyện đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn, cũng được tuyệt học pháp, thân, đạo, quả hợp nhất, cơ thể cực kỳ mạnh mẽ.

Càn Nguyên Đạo Tôn luyện thành huyền đài, trong huyền đài chứa đạo lý vô cùng. Huyền đài bay ra lơ lửng trên đầu Càn Nguyên Đạo Tôn như một người cỡ nhỏ, gia cố các pháp bảo. Có một loại tiên thiên đạo cảnh bay ra khỏi huyền đài, không thua kém gì Bàn Cổ thập nhị hồng mông đại trận của Hồng Đạo Nhân, thậm chí mạnh hơn mấy phần.

Hồng Đạo Nhân quát to:

- Bá phụ, đắc tội!

Mười hai Hồng Đạo Nhân bay lên, chín Hồng Đạo Nhân dung hợp thành một, biến thành thần nhân chín đầu. Ba Hồng Đạo Nhân đứng trên đầu, các cánh tay cầm hoa biểu, gầm rống xông hướng Càn Nguyên Đạo Tôn.

Chín Hồng Đạo Nhân hợp nhất, chín Đạo Nhân biến thành một thể, hợp hai mươi bốn loại tiên thiên đạo cảnh làm một luyện vào hồng mông tiên thiên, thực lực tăng vọt. Hồng mông tam thánh trên đầu Hồng Đạo Nhân có tác dụng phòng ngự bây giờ lao lên, thật như thần nhân khai thiên tích địa, mạnh mẽ bạo liệt.

Càn Nguyên Đạo Tôn gầm rống, cơ thể trướng to. Huyền đài trên đầu Càn Nguyên Đạo Tôn nhập vào trán, gã gào thét xông lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai bóng người va chạm, hoa biểu, Đinh Thiên Nguyên Thung đánh trời sụp đất nứt. Hồng Mông Kim Phiên hóa thành hồng mông chi khí cuốn tinh vực trời sao. Đinh Thiên Nguyên Thung to lớn đâm thủng thiên địa, hai đầu hoa biểu như lưỡi dao.

Hồng Đạo Nhân, Càn Nguyên Đạo Tôn dốc hết sức ra. Đột nhiên vang tiếng nổ điếc tai kinh thiên động địa, hai cơ thể to lớn tách ra, một trái một phải rơi xuống.

Hồng Đạo Nhân, Càn Nguyên Đạo Tôn đứng vững, nhìn đối phương chằm chằm. Người Hồng Đạo Nhân, Càn Nguyên Đạo Tôn đẫm máu, bị

thương.

- Tổ tông không đủ pháp, thiên đạo không đủ úy, xem ra ngươi học được rất nhiều từ phụ thân của mình.

Càn Nguyên Đạo Tôn vui mừng nói:

- Hai câu này là khúc dạo đầu Ma Ngục Huyền Đài Kinh, cũng là quy tắc chung. Phụ thân ngươi được dến tinh túy còn hơn cả ta, hắn không có sợ hãi, không tôn không sợ Đế và Tôn nên hắn đi xa hơn. Ta không làm dược điều đó.

Hồng Đạo Nhân gật đầu, nói:

- Mấy năm trước ta nhận được Ma Ngục Huyền Đài Kinh dẫn dắt, thu hoạch nhiều ích lợi.

Hồng Đạo Nhân lộ vẻ khâm phục:

- Càn Nguyên bá phụ có thể khai sáng ra công pháp như vậy, phụ thân ta rất khâm phục. Nhưng từ giây phút phụ thân lĩnh ngộ Nguyên Thủy đại đạo thì bắt đầu bài trừ Ma Ngục Huyền Đài Kinh. Khi phụ thân ở giai đoạn thần linh đã bước ra con đường của mình, về sau không ngừng hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo. Bá phụ, bây giờ Vân Liên và Thiên Linh đã chia thắng thua sinh tử, hai chúng ta không có lý do gì tiếp tục chiến đấu đúng không?

Càn Nguyên Đạo Tôn lòng máy động, thần thức quét qua, thấy tình huống bên Vân Liên nữ đế, Thiên Linh Đạo Mẫu.

Thiên Linh Đạo Mẫu chuyện gì Đế Tôn ấn, Thái Nhất Đạo Tôn giấu hai phân thân trong Đế Tôn ấn bay ra làm Vân Liên nữ đế rơi vào tuyệt cảnh.

Thái Nhất Đạo Tôn giấu hai phân thân của mình trong Đế Tôn ấn tuy hơi chơi bẩn, thậm chí nên bảo là nham hiểm, tồi tệ. Nhưng hai quân đánh nhau, không chết không ngừng, Càn Nguyên Đạo Tôn không tiện phê phán Thái Nhất Đạo Tôn.

- Vân Liên sắp chết, ngươi và ta đúng là không cần chiến đấu nữa.

Càn Nguyên Đạo Tôn xua tan khí thế, Càn Nguyên Đạo Tôn bình thường.

Càn Nguyên Đạo Tôn buồn bã thở dài:

- Nếu không có vô lượng sát kiếp, không có tịch diệt kiếp cuối cùng thì tốt biết mấy. Ta và phụ thân của ngươi sẽ vẫn là bằng hữu, ta có thể thương đi Đại La Thiên lén nghe giảng, trộm vài thứ. Đáng tiếc ngày này sẽ không bao giờ đến.

Hồng Đạo Nhân thở ra:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2883: Không Thể Nương Tình. (2)

Hồng Đạo Nhân tạm dừng một lúc, tiếp tục bảo:

- Trận chiến này không phải Vân Liên chết mà là Thiên Linh. Tuy Thái Nhất gian xảo nhưng Vân Liên thông minh cảnh giác, chắc sẽ không dùng thủ đoạn bị người ta biết.

Hồng Đạo Nhân dứt lời, hai phân thân Thái Nhất Đạo Tôn vận chuyển toàn bộ uy lực Đế Tôn ấn. Thái Nhất Đạo Tôn là tồn tại mạnh nhất dưới ta Đế và Tôn, có thể đối kháng với Vạn Vật Đạo Tổ. Hai phân thân của Thái Nhất dù đặt trong Đạo Tôn khắp thiên hạ cũng là nhân vật lợi hại.

Cộng thêm uy lực Đế Tôn ấn, Thiên Linh Đạo Mẫu ở một bên trợ giúp công kích, khủng bố biết mấy.

Hiện giờ Vân Liên nữ đế chỉ còn một lá cờ, nàng làm sao ngăn cản đây?

Nhưng ngay sau đó có tiếng đạo âm hùng hồn phóng lên cao. Một gốc đế hoàng thụ chậm rãi dâng lên sau lưng Vân Liên nữ đế, đây là cây ngộ đạo của Giang Nam. Vị Nguyên Thủy Thiên Tôn lĩnh ngộ hình thức ban đầu Nguyên Thủy đại đạo bên dưới gốc cây, chuyển nó vào Đại La Thiên tế luyện, sau này Vân Liên nữ đế mượn cây đi.

Gốc thần thụ này trấn áp khí vận Vân Liên tiên triều mấy ức năm, khiến tịch diệt không thể xâm nhập cương vực bao la, giữ cho khí vận tiên triều không mất, là thần vật đẳng cấp tiên thiên chí bảo.

Năm xưa Vân Liên tiên triều chuyển vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, đế hoàng thụ cũng trở về Đại La Thiên. Vân Liên nữ đế có duyên với thần thụ, mỗi lần nàng đi là sẽ mang nó theo bên người.

Thần vật như vậy vừa xuất hiện liền đóng đinh Đế Tôn ấn.

Vân Liên nữ đế quát to, đế hoàng thụ quét qua. Hai phân thân Thái Nhất Đạo Tôn nổ tung, Đế Tôn ấn nứt rạn.

Đế hoàng thụ lại quét một cái, nhánh rễ bay múa trói Thiên Linh Đạo Mẫu lại.

- Thiên Linh tỷ tỷ, ngươi và ta là tỷ muội kết bái, ta không giết tỷ tỷ.

Trong mắt Vân Liên nữ đế tràn ngập sát khí rồi dần trong trẻo lại.

Vân Liên nữ đế dịu giọng:

- Tỷ tỷ theo ta đi Đại La Thiên, huynh đệ tỷ muội chúng ta vẫn là người một nhà.

Thiên Linh Đạo Mẫu bật cười:

- Ngươi cảm thấy nghĩa phụ Thái Nhất của ta sẽ để ta bị ngươi bắt giữ, đối địch với hắn sao?

Vẻ mặt Thiên Linh Đạo Mẫu quyết tuyệt nhẹ giọng nói:

- Hắn tuyệt đối không cho phép ta rơi vào tay phe địch, nên để lại cấm chế trong đạo quả của ta.

Ầm!

Thiên Linh Đạo Mẫu nổ thành mây mảnh, đạo quả trong cơ thể nổ tung. Thái Nhất Đạo Tôn để lại cấm chế trong đạo quả tiêu trừ thần hồn, tru sát nguyên thần của Thiên Linh Đạo Mẫu.

- Linh nhi tỷ tỷ...

Máu Thiên Linh Đạo Mẫu dính đầy mặt Vân Liên nữ đế, nàng đứng sững sờ tại chỗ. Thật lâu sau Vân Liên nữ đế quỳ dưới đất gào khóc, khóc ròng rã:

- Vân Liên tiên triều... Sát kiếp tàn nhẫn thế này khi nào mới chấm dứt?

Vân Liên nữ đế đờ đẫn đứng dậy rời đi, nhỏ giọng nói:

- Bây giờ thiên địa sắp diệt, khai thiên khí vận, công đức của chúng ta đã trôi mất. Tỷ tỷ chờ ta đi, không biết khi nào ta sẽ đi gặp tỷ tỷ.

Phương xa, Hồng Đạo Nhân nhíu mày. Càn Nguyên Đạo Tôn nhíu chặt mày. Hai người một suy đoán Vân Liên giết Thiên Linh, một đoán Vân Liên nữ đế giết Thiên Linh Đạo Mẫu, nhưng không ngờ là kết cuộc này.

Càn Nguyên Đạo Tôn lắc đầu:

- Không ngờ, thật không ngờ...

Càn Nguyên Đạo Tôn thở dài bay xa:

- Thái Nhất sư huynh, ngươi quá tuệt tình, không để lại chút cơ hội sống cho nghĩa nữ của mình.

Hồng Đạo Nhân thở ra, lắc người rời đi:

- Sát kiếp hiểm ác như vậy thật là không thể nương tình.

Phương xa, La Hầu La ma tổ cảm ứng hơi thở của Hồng Đạo Nhân nhanh chóng tới gần, vội bay đi, giọng từ xa vọng lại:

- Kế Đô, hôm khác ta sẽ giết ngươi!

Hồng Đạo Nhân đến bên cạnh Kế Đố Ma Đế, hai người biểu tình trầm trọng.

Hồng Đạo Nhân khẽ nói:

- Phụ thần kêu chúng ta đến. Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân kêu Càn Nguyên bá phụ tiến đến. Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn kêu La Hầu La đến. Đây là muốn chúng ta hoàn toàn cắt đứt tình nghĩa cũ, không chút do dự ra tay trong vô lượng sát kiếp.

Kế Đố Ma Đế gật đầu, nói:

- Không biết có bao nhiêu người sống sót qua sát kiếp này.

Tâm tình hai người nặng nề. Khai thiên khí vận, công đức của nhóm Vân Liên đã trôi hết, hai Đạo Tổ bọn họ cũng không có công đức khí vận Đạo Tổ gia cố. Trong vô lượng sát kiếp, bọn họ không thể gặp dữ hóa lành, sơ sẩy một chút là sẽ chết.

Ngọa Long tinh vực ngay trước mắt, Hồng Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế âm thầm đi theo Vân Liên nữ đế. Ngọa Long tinh vực như rồng to khoanh nằm. Tinh vực cũng bị tịch diệt kiếp quấy rầy, tịch diệt kiếp thời đại thú đạo cuồn cuộn xâm nhập, không ngừng ăn mòn các ngôi sao to lớn.

Tinh vực vẫn sáng ngời, tuy tịch diệt kiếp thời đại thú đạo khủng bố nhưng không thể tiêu trừ tinh vực kia.

Tinh vực có cá chỗ thần thánh nhưng không có sinh linh sống, sinh sản. Vì tuy tinh vực không bị kiếp số tổn thương nhưng sóng kiếp dao động bên trong, sinh linh không có chỗ trú ngụ.

Vân Liên nữ đế đến gần tinh vực, lấy phù văn sắc lệnh Giang Nam đưa cho ra. Phù văn bay ra rơi vào chỗ sâu nhất trong tinh vực.

Phù văn tỏa sáng chói lòa, linh quang cuồn cuộn bộc phát từ phù văn. Trong khoảnh khắc trấn áp tịch diệt kiếp thời đại thú đạo nguyên tòa tinh vực.

Một phù văn trấn áp kiếp số một thời đại, thần uy như thế làm Vân Liên nữ đế, Hồng Đạo Nhân, Kế Đố Ma Đế không thể tưởng tượng.

Trong phù văn phát ra thanh âm:

- Rồng to, tỉnh lại...

Thanh âm chấn động vũ trụ Càn Khôn, trầm thấp mà hùng hồn, như

chuông cổ ngân vang:

- Ta cần ngươi tỉnh lại, chiến đấu vì ta...

- Grao!

Tiếng gầm trầm đục kinh người từ chỗ sâu nhất tinh vực truyền đến. Tiếng rồng ngâm làm sập các tinh vực, vô số linh quang tụ tập lại chính giữa tinh vực biến thành hai con mắt sáng rực, đôi mắt rồng.

- Là ai đang triệu hoán ta? Triệu hoán rồng vĩ đại chiến đấu?

Sóng âm càng lúc càng kịch liệt. Vân Liên nữ đế ở ngoài tinh vực bị trùng kích vạt áo bay phần phật, người lảo đảo. Đôi mắt to càng lúc càng cao lên, từ trung tâm tinh vực bay lên cao, vô số linh quang như thủy triều dâng lên. Một cái đầu rồng to lớn không gì sánh bằng chậm rãi nâng lên từ tinh vực ngân hà quay quanh.

Cái đầu rồng đáng sợ chậm rãi di chuyển, thò đầu ra khỏi tinh vực, râu như ngân hà dao động tới gần mặt Vân Liên nữ đế.

- Ta nhận ra nha đầu nhà ngươi, ngươi và nữ nhân của giáo chủ từng đến chỗ ta, còn mang theo mấy con sâu hèn mọn. Phải rồi, là giáo chủ triệu hoán ta, ta nhớ thanh âm của giáo chủ.

Vân Liên nữ đế cố gắng đứng vững, ngước đầu nhìn con rồng to, khó khăn nói:

- Tịch diệt kiếp cuối cùng sắp đến, Thiên Tôn đại lão gia kêu ta tiến đến thức tỉnh ngươi, chuẩn bị nghênh trận chiến cuối cùng vô lượng sát kiếp.

Vân Liên nữ đế thầm hoảng sợ. Con rồng to là tiên thiên linh bảo hoang dại, đi theo Giang Nam nhiều lần chinh chiến, sau này nó suýt bị Vô Cực Thiên Tôn đưa vào thời không tiền sử, nhờ lực lượng thời không tiêu diệt nó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2884: Rồng To Trở Về.

Con rồng to mất trí nhớ rồi trốn vào đây, biến thành Ngọa Long tinh vực tự mình trị thương, mãi không chữa lành. Giang Nam mượn sức Vân Liên, Thị Hiên Vi bổ sung đầy đủ linh quang trong cơ thể con rồng to.

Trước con rồng to mạnh nhưng không vượt sức tưởng tượng, cỡ đẳng cấp tiên thiên linh bảo nguyên chung, nguyên đỉnh. Con rồng to chỉ hơn tiên thiên linh bảo khác ở chỗ có ý thức riêng.

Tiên thiên linh bảo như nguyên chung, nguyên đỉnh cần người ta vận chuyển bằng pháp lực mới phát huy uy lực được. Con rồng to thì tự mình vận dụng mình, uy lực rất mạnh.

Hiện giờ Vân Liên nữ đế đã luyện thành tiên thiên đạo cảnh, tu thành Đạo Quân, cách Đạo Tôn chỉ một bước. Năm xưa con rồng to mạnh nhưng ở trong mắt Vân Liên nữ đế không đến mức xa xôi không thể với tới.

Hiện giờ con rồng to tỉnh khỏi giấc ngủ, trở nên cường đại hơn trước kia. Con rồng to vẫn là tiên thiên linh bảo, nhưng thực lực mạnh mẽ hơn gấp vô số lần.

Vân Liên nữ đế thầm khâm phục:

- Hèn gì nó dựa vào linh quang bản thân có thể trấn áp tịch diệt kiếp thời đại thú đạo, cho đến nay không bị tiêu trừ chút nào.

Vân Liên nữ đế không biết rằng nếu không có sóng tịch diệt kiếp thời đại thú đạo đến, con rồng to muốn tu thành cảnh giới hiện giờ còn cần cố gắng không biết bao nhiêu ức năm.

Là hủy diệt thú đạo rèn luyện con rồng to, khiến linh quang vài ức năm nay của nó bị mài đến trong suốt lấp lánh, đạo tâm được tôi luyện gần như

vĩnh hằng bất diệt.

- Ta ngủ say mấy năm, thời cuộc đã tan vỡ đến mức này rồi sao?

Nguyên tinh vực uốn cong bắt đầu duỗi ra, các ngân hà giang rộng. Ngân hà là thân hình con rồng to, nó giãn ra dài đến không thể tưởng tượng.

- Ha ha ha ha ha ha! Quả nhiên không có ta trấn áp thiên địa Càn Khôn là đám giáo chủ không làm ăn được gì, để mấy con sâu nhãi nhép làm phản. Nếu vĩ đại ta đây vẫn trấn áp thời đại tiên đạo thì sẽ không phạm sai lầm như vậy.

Con rồng to chợt nhận ra nó cần nói chuyện với Vân Liên nữ đế, thế là cố gắng thu nhỏ thân thể. Vô số linh quang ngưng tụ, thân hình con rồng to nhỏ dần. Con rồng to áp súc bụng mình tròn vo, bụng to như con rồng mập mạp ngồi xổm trước mặt Vân Liên nữ đế.

Vẻ mặt con rồng to nghiêm túc cảnh cáo Vân Liên nữ đế định cười:

- Không cho người!

Con rồng to nhấc tứ chi mập mạp tiến tới trước:

- Đám sâu kia, Long đại lão gia trở lại... A? Đừng dìu, ta tự mình bò lên được. Cái kia... Long địa lão gia cho ngươi cơ hội nịnh nọt mông rồng ta, hãy đến đây nâng ta lên đi, ta không đứng dậy nổi.

Trên Đại La Thiên, con rồng to vật vả đến nơi. Trên đường đi con rồng hoang thấy tình hình thê thảm của tiên đạo bây giờ, tâm tình dần nặng nề. Con rồng to cảm ứng hơi thở thiên nhân ngũ suy tràn ngập trong không trung.

Tịch diệt kiếp cuối cùng này chưa hoàn toàn bộc phát nhưng con rồng to là Đạo Chủ thời đại thú đạo, lại là tiên thiên linh bảo tự nhiên có thể cảm ứng nếu kiếp số bùng phát sẽ khủng bố biết bao.

Đến Đại La Thiên, con rồng to đưa mắt nhìn thấy chỗ này tựa đào nguyên thế ngoại, không thảm thiết như bên ngoài. Con rồng to hớn hở chạy đi gặp Giang Nam.

- Giáo chủ... A, bây giờ ta nên gọi ngươi là Thiên Tôn. Lão giết người nhà ngươi còn mạnh hơn ta một chút xíu, ừm, đương nhiên chỉ có chút xíu, nhưng vậy là rất giỏi rồi.

Con rồng bụng to cười nói:

- Đại La Thiên của ngươi rốt cuộc đã xây dựng xong, nhưng còn kém chút ít, vẫn bị thiên nhân ngũ suy xâm nhập. Mấy con sâu đều có tuổi thọ, khó tránh khỏi đại kiếp nạn.

Giang Nam đứng dậy, mỉm cười nói:

- Ngươi trở về là tốt rồi. Tịch diệt kiếp cuối cùng không còn xa, thời đại tiên đạo sắp tan vỡ. Dù là phàm phu tục tửh ay tiên nhân Đạo Quân đều bị hạn chế tuổi thọ trước đại kiếp nạn. Bây giờ chỉ có vô lượng sát kiếp mới giảm thấp cuối cùng, tranh thủ một cơ hội sống cho mình trong tương lai. Mấy hôm nữa sẽ có trận quyết chiến định sinh tử, trận chiến này không thể thiếu ngươi.

- Tất nhiên không thiếu ta được, vĩ đại như ta sao có thể không tham gia góp vui?

Con rồng to nhìn đông ngó tây, hỏi:

- Phải rồi, tiểu nữ nhân Quỷ Bà Thiên đâu?

Con rồng to sống trong 10q vô nhân cấm khu, nhập thế là vì gặp Quỷ Bà Thiên và Giang Nam. Trong đám người ở Nguyên Thủy Đại La Thiên, chỉ có va1à Quỷ Bà Thiên là chơi thân với con rồng to nhất.

Hiện giờ Giang Nam đã là Thiên Tôn, cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân. Uy nghiêm nặng nề. Con rồng to đối diện Giang Nam cũng thấy áp lực vô

hình, ngộp thở nên chợt nhớ Quỷ Bà Thiên.

Giang Nam buồn bã nói:

- Quỷ bà bà đã ứng kiếp.

Con rồng to sửng sốt, khó tin nhỏ giọng nói:

- Tiểu nữ nhân kia... Chết?

Giang Nam chỉ tay một cái, các linh quang bay vào người con rồng to:

- Đại kiếp nạn càng đến gần thì Thiên Tôn Đạo Tôn sẽ cảm giác tuổi thọ của mình kết nối với thiên địa, cuối cùng không ai tránh khỏi kiếp số. Ta thấy ngươi ngủ say mấy năm nay, nhờ vào sóng tịch diệt kiếp thú đạo rèn luyện bản thân nên không đánh thức ngươi. Hiện tại tịch diệt kiếp cuối cùng mạnh hơn sóng tịch diệt kiếp thú đạo gấp vạn lần, ngươi không thể tiếp tục trốn ở đó.

Con rồng to cảm giác linh quang của Giang Nam hòa hợp với linh quang trong người mình, cải tạo sắp hàng linh quang, khiến linh quang trong cơ thể hình thành các sát trận uy lực chí cương chí cường. Tâm tình con rồng to nặng nề hơn.

Con rồng to đã rất mạnh, có thể xưng là linh bảo đệ nhất dưới Thiên Tôn. Nhưng Giang Nam không yên tâm, vẫn tiếp tục cải tạo cơ thể con rồng to, có thể thấy vô lượng sát kiếp này hung mãnh đến mức nào.

- Ngươi hãy đi vào Đại La Thiên của ta chọn một món pháp bảo đi.

Giang Nam đứng dậy nói:

- Ta đi gặp Nguyên Mẫu, cùng nàng đến gặp Thiên Tôn khác, bàn bạc vô lượng sát kiếp cuối cùng.

Trong thánh địa Thế Giới thụ, tịch diệt hình thành, Đế Lân và Thanh Liên Tiên Tôn triệu tập các Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn cổ xưa lại.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân nhìn từng khuôn mặt, lòng thầm than:

- Không biết có bao nhiêu người có thể sống sót...

Thanh Liên Tiên Tôn liếc Càn Nguyên Đạo Tôn.

Càn Nguyên Đạo Tôn hiểu ý, tiến lên trước, lạnh lùng nói:

- Nghĩa nữ của Nguyên Thủy Thiên Tôn giết Thiên Linh nữ nhi yêu quý của ta, thù này không thể không báo. Tịch diệt kiếp cuối cùng tới gần, môn hạ Nguyên Thủy Thiên Tôn mưu đồ tiêu diệt chúng ta, không thể ngồi chờ chết. Xin hai vị địa lão gia ra lệnh giết lên Đại La Thiên, hoàn thành sát kiếp này!

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn Đế Lân. Đế Lân gật đầu.

Thanh Liên Tiên Tôn hắng giọng:

- Tịch diệt kiếp cuối cùng đã gần, không lâu sau sẽ gặp Đế Giang. Ta và Đế Lân suy tính, lúc thấy Đế Giang cũng là khi Đạo Quân điện hoàn toàn tan rã. Sóng kiếp thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên sẽ ập đến thời đại tiên đạo, tịch diệt kiếp cuối cùng bùng nổ. Vì vậy cần hoàn thành vô lượng sát kiếp, không thể chậm trễ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2885: Tức Giận (1).

- Các vị, Thiên Linh là nữ nhi của Thái Nhất, chết trong tay Vân Liên, nghĩa nữ của Nguyên Thủy Thiên Tôn. Vân Liên là muội muội kết bái của Thiên Linh, từ đó thấy được đối phương đã hoàn toàn không không nghĩ tình thân. Các người không được nương tình trong vô lượng sát kiếp, nếu không sẽ bị đối phương giết chết!

Mọi người đứng dưới hai Thiên Tôn, tim đập nhanh.

Đế Lân lòng máy động, ba ngàn đại đạo bay ra biến thành đủ loại tiên thiên linh bảo rơi vào tay mọi người.

Đế Lân nói:

- Thiên Tôn không thể nhúng tay vào sát kiếp này, ta tặng linh bảo cho các người, để các người độ qua sát kiếp.

Mọi người tự lĩnh một linh bảo, cảm ơn Đế Lân.

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn Đế Lân, nói:

- Hôm nay sẽ đi gặp Thiên Tôn khác, bàn về vô lượng sát kiếp.

Đế Lân gật đầu, hai người đứng dậy rời đi.

Trong thánh địa Vô Cực đạo trác bao phủ, Vô Cực Thiên Tôn và Đạo Không Thiên Tôn dặn dò môn hạ của mình.

Vô Cực Thiên Tôn nói:

- Vô lượng sát kiếp này khó ai đứng ngoài cuộc được. Mọi người dù tôn ti thế nào đều phải lịch kiếp. Không chết trong kiếp nạn thì tương lai mới sống qua tịch diệt kiếp cuối cùng được.

- Đế và Tôn hay Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không mặc cho chậm rãi tiếp tục hưởng thụ bình an, ngồi xem trai cò tranh chấp.

Đạo Không Thiên Tôn trầm giọng nói:

- Bọn họ sẽ kéo chúng ta vào vô lượng sát kiếp. Ngồi chờ bị bọn họ dắt mũi chẳng bằng ra tay trước là hơn, giành lấy cơ hội sống.

Mọi người gật gù đồng ý:

- Hai vị Thiên Tôn nói rất đúng. La Hầu La xuất quan một chuyến bị Kế Đô, Hồng Đạo Nhân mai phục suýt không quay về được, có thể thấy được tình hình nguy hiểm, đối thủ đã không từ thủ đoạn, chúng ta không thể nhường nhịn nữa.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn liếc nhau, nhẹ gật đầu. Hai người lòng máy động, phất tay khiến đám người lui ra.

Hai Thiên Tôn đứng dậy đi đến mép thánh địa. Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Đế và Tôn, bốn vị Thiên Tôn lần lượt đến chơi.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn nhìn nhau, hai người tâm ý tương thông:

- Bốn vị Thiên Tôn đến chắc để bàn bạc trận đánh cuối cùng vô lượng sát kiếp. Giữa Thiên Tôn cần đánh một trận để phânđịnh thắng thua. Không chỉ thế, cần mấy Thiên Tôn chết ứng kiếp, để bảo đảm giảm nhỏ uy lực tịch diệt kiếp cuối cùng đến mức độ có thể chịu đựng.

Vô Cực Thiên Tôn tiến lên trước, hành lễ cười nói:

- Bnốn vị đạo hữu từ xa đến, không kịp nghênh đón, xin thứ tội.

Giang Nam khom người đáp lễ:

- Không mời mà đến, quấy nhiễu hai vị đạo hữu thanh tu, nên là mấy vị khách không mời chúng ta xin lỗi mới đúng.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn mời bốn Thiên Tôn Giang Nam vào chỗ cư ngụ của mình. Sáu vị Thiên Tôn không chia khách chủ tự ngồi xuống.

Sáu Thiên Tôn mặt mày thân thiết nhưng khí thế thì va chạm với nhau, thăm dò tiến bộ tu vi trong mười hai ức năm nay. Va chạm sơ rồi mấy Thiên Tôn tự thu khí thế về, biểu tình bình thường nhưng trong lòng rất giật mình.

Trong sáu người, mạnh nhất là Giang Nam, được công nhận là đệ nhất nhân trong Thiên Tôn.

Xếp sau Giang Nam không phải Đế Lân mà là Vô Cực Thiên Tôn, mọi người không ngờ điều này rồi lại cảm thấy đó là đương nhiên.

Vô Cực Thiên Tôn cách tận cùng đại đạo gần ơn Đế Lân một chút, vượt qua dự đoán của mọi người rồi lại hợp tình hợp lý. Đây là vì Vô Cực Thiên Tôn kéo nguyên thời đại tiên đạo vào lưới nhân quả của mình, tiên đạo tan vỡ thì đại đạo nhân quả viên mãn.

Hiện giờ thời đại tiên đạo đã sụp đổ, tất cả căn cơ đại đạo không còn tồn tại. Văn minh tiên đạo ngày xưa phồn vinh hưng thịnh nay chỉ còn lại hệ Đế và Tôn, hệ Đại La Thiên.

Căn cơ ba ngàn đại đạo tiên đạo tan vỡ hết. Căn cơ không còn, sinh linh thời đại tiên đạo mười thì chết hết chín mươi chín phần trăm, tịch diệt sắp đến. Cho nên đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn vô hạn đến gần tận cùng đại đạo.

Tu vi thực lực của Vô Cực Thiên Tôn tuy rằng sâu không lường được nhưng bị Giang Nam đè đầu.

Không chỉ thế, Vô Cực Thiên Tôn muốn đạp chân vào tận cùng đại đạo không chỉ phải tiêu diệt những Thiên Quân, Đạo Quân, Đạo Tôn tu luyện tiên đạo dưới tay Đế và Tôn, Giang Nam, cũng cần trừ khử Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân.

Quan trọng nhất là Vô Cực Thiên Tôn phải tiêu diệt Giang Nam là sinh linh thời đại tiên đạo nhảy ra khỏi đại đạo nhân quả quấn quanh, có như thế mới thật sự đại viên mãn.

Nếu Vô Cực Thiên Tôn trừ khử sóta một người thì gã không thể đến tận cùng đại đạo, dù tu vi có mạnh hơn gấp một trăm lần cũng vẫn chỉ đứng ở ngưỡng cửa.

Đây là chuyện khó làm nhất.

Xếp sau tiên kim, tiên liệu là Đế Lân. Đế Lân lĩnh ngộ nguyên thủy tiên đạo của Giang Nam, trấn áp tịch diệt kiếp trong tịch diệt kiếp ma giới, luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân, cần cù tu luyện tám ức năm. Tuy thực lực Đế Lân không bằng Vô Cực Thiên Tôn nhưng con đường nhẹ nhàng hơn gã nhiều.

Vô Cực Thiên Tôn cách tận cùng đại đạo gần nhất nhưng chặn trước mặt gã là cục đá cứng, Đế Lân thì con đường bằng phẳng.

Thực lực xếp thứ bốn là Thanh Liên Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn chăm chỉ tu luyện mấy năm nay không ngừng nghỉ, dù không tiến bộ nhiều như Đế Lân nhưng cũng không chênh lệch quá xa. Thanh Liên Tiên Tôn mưu tính thâm sâu, có thể nói là có thể đóng góp chính thống nhất tiên đạo. Thanh Liên Tiên Tôn tham ngộ, lĩnh ngộ về tận cùng đại đạo sâu sắc hơn người khác rất nhiều.

Vô Cực Thiên Tôn không cách tận cùng đại đạo qua gần như Vô Cực Thiên Tôn, Đế Lân, nhưng không ai dám nói gã không thể bước vào tận cùng đại đạo trước tất cả.

Sau đó là Đạo Không Thiên Tôn.

Đạo Không Thiên Tôn ở thời đại Hỗn Độn Cổ Thần, tịch diệt kiếp đã hoàn toàn bộc phát. Tất cả đại đạo cơ sở Hỗn Độn Cổ Thần không còn tồn tại, nên mấy năm nay Đạo Không Thiên Tôn tu hành vô cùng khó khăn.

Xếp chót là Nguyên Mẫu Thiên Tôn. Mấy năm nay Nguyên Mẫu Thiên Tôn cũng tiến bộ nhưng dù gì bị hạn chế tư chất, tu thành Thiên Tôn đã là cực hạn.

Mặc dù Giang Nam cho Nguyên Mẫu Thiên Tôn tham ngộ tận cùng đại đạo của hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện, nàng thường hay đi tham ngộ Nguyên Thủy Đại La Thiên của hắn, nhưng mãi không có hy vọng đặt chân đến tận cùng đại đạo.

Sáu vị Thiên Tôn đắn đo thực lực của nhau, trong lòng có suy tính riêng.

Thanh Liên Tiên Tôn tằng hắng:

- Các vị đạo hữu, nên quyết định cuối cùng. Nếu ba nhà chúng ta giết lẫn nhau thì khó ra kết cuộc cùng thắng, thậm chí mọi người chết hết. Hay sáu Thiên Tôn chúng ta bàn bạc, lên kế hoạch ai nên sống sót, ai nên chịu kiếp?

Mắt Vô Cực Thiên Tôn lóe tia sáng, vỗ tay cười nói:

- Ý này hay, tốt hơn là đánh giết lung tung. Theo ta thấy người phúc nguyên sâu dày, khí vận hưng thịnh nên sống. Người phúc nguyên mỏng, khí vận suy sụp hãy nên ứng kiếp.

Chương 2886: Tức Giận (2).

Nguyên Mẫu Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Hơi có lý, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy sao?

Mắt Giang Nam lóe tia sáng, cười nói:

- Tốt, không biết quyết định ai sống ai chết?

- Vậy phải xem khí vận, phúc nguyên của bọn họ thế nào.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Bây giờ thời đại tiên đạo tất nhiên tịch diệt, cái gọi là tiên đạo ngũ tổ không còn khí vận, nên ứng kiếp. Các vị thấy sao?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhíu mày, Đạo Không Thiên Tôn cũng cau mày. Trong tiên đạo ngũ tổ có bốn là phe Đại La Thiên, ba người là nhi tử của Giang Nam. Thanh Liên Tiên Tôn nói một câu xúi tất cả ứng kiếp. La Hầu La ma tổ là ngoại tôn của Đạo Không Thiên Tôn, trong lòng gã không muốn La Hầu La ứng kiếp chút nào.

Giang Nam cười nói:

- Đồng ý.

Vô Cực Thiên Tôn cười:

- Trừ tiên đạo ngũ tổ ra còn có sinh linh sinh ra từ khai thiên khí vận, công đức cũng nên ứng kiếp.

Vô Cực Thiên Tôn nói câu đó làm Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Đế Lân nhíu chặt mày. Có tổng cộng mười

sinh linh được khai thiên khí vận, công đức, có ba người chết, hiện tại còn lại bảy người.

Trong đó Phục Sá giáo chủ là đệ tử của Thanh Liên Tiên Tôn. Chung Thiên là ngoại tôn của Đạo Không Thiên Tôn. Ma Thiên là tử tôn của Đạo Không Thiên Tôn, La Hầu La là nghĩa tử. Long Ngạn là đồ tôn của Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân. Vân Liên là nghĩa nữ của Giang Nam. Linh Châu Tử, Định Quang là đồ đệ của Vạn Vật Đạo Tổ.

Vô Cực Thiên Tôn nêu đề nghị này gom hết ba đại thế lực vào trong, mỗi nhà đều bị hao tổn.

Đế Lân cười khẩy nói:

- Đạo Quân tiền sử Đạo Quân điện kiếp số chưa tiêu, kiếp vận đã tới, nên ứng kiếp.

Thanh Liên Tiên Tôn gật đầu, nói:

- Nếu Đạo Quân tiền sử Đạo Quân điện không lịch kiếp thì không thể tiêu diệt sóng kiếp tiền sử, nên đương nhiên phải chịu kiếp.

Vô Cực Thiên Tôn cắn răng, cười nói:

- Nếu vậy Thiên Hoang, Vô Tà dưới tay Tiên Tôn cũng cần lịch kiếp. Và Thiên Môn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đám người Vạn Chú, Vạn Vật cũng phải lịch kiếp!

Giang Nam gật đầu:

- Thiên Hoang, Vô Tà lịch kiếp? Rất tốt, ta đồng ý.

Thanh Liên Tiên Tôn cười to bảo:

- Ý ta nói là Thiên Môn, môn hạ của Thiên Tôn, đám người Vạn Chú, Vạn Vật.

Giang Nam cười:

- Được được.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn Nguyên Mẫu Thiên Tôn:

- Còn có Thiên Phi Đạo Tôn cũng từ tiền sử đến bây giờ, nên lịch kiếp. Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn thấy sao?

Giang Nam cười tủm tỉm:

- Tốt tốt.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nóng nảy kéo Giang Nam, tức giận nói:

- Họ Giang, hơn một nửa thuộc hạ của ngươi bị người ta quyết định chết, ngươi nói câu khác được không? Cứ tốt với được là sao?

Vô Cực Thiên Tôn đầy ẩn ý nói:

- Nhiều Đạo Quân chết chắc, Thiên Tôn cũng cần chết mới giảm áp lực tịch diệt kiếp. Nguyên Mẫu đạo hữu ở lại từ thời đại nguyên đạo, nên ứng kiếp.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tức giận định hất bàn.

Giang Nam đè Nguyên Mẫu Thiên Tôn lại, cười nói:

- Mỗi người đều muốn sống, ai có thể quyết định sống chết của người khác? Các vị đạo hữu nói vui, cứ để bọn họ nói cho sướng miệng. Kết quả vẫn là đánh một trận, trên chiến trường định sinh tử. Bọn họ muốn quyết định thì cứ để mặc bọn họ chơi, chưa biết ai chết trong chiến trường.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn thở phào, liếc xéo Giang Nam.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn thầm nghĩ:

- Ta quá sốt ruột, không mặt dày như họ Giang. Cái tên này là ai đặt quy tắc cũng sẽ không nghe theo, cắn chết không thừa nhận.

Thanh Liên Tiên Tôn hắng giọng:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn phủ định đề nghị của chúng ta, hay vì có đề nghị tốt hơn?

Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn cùng nhìn sang.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Đương nhiên. Đề nghị của ta là... Thiên Tôn không thể quyết định sống chết của ai, sinh tử của mọi người thì tự bọn họ giành lấy.

Mọi người nhíu mày.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Nếu làm trái, ta giết Thiên Tôn.

- Ngươi...!

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân đứng dậy, sát khí đằng đằng. Uy nhiếp bốn Thiên Tôn làm rung chuyển thánh địa do Vô Cực đạo trác chế tạo.

Giang Nam ngồi yên tại chỗ, thản nhiên nói:

- Cá vị đạo hữu định diệt tuyệt thế lực Đại La Thiên của ta, tiêu diệt cả Nguyên Mẫu, nhi tử của ta, chẳng lẽ không cho ta xuống tay với các ngươi? Nếu các ngươi nhúng tay vào vô lượng sát kiếp thì ta sẽ trở mặt, chém hết các ngươi, đừng nghi ngờ.

Giang Nam đứng dậy, khí thế khủng bố hoàn toàn bùng nổ. Vang tiếng nổ điếc tai, không gian thánh địa Vô Cực đạo trác chế tạo bị thủng một lỗ to. Bên ngoài không gian thánh địa này sấm sét ầm ầm, tịch diệt ma nhãn cuồn

cuộn, tịch diệt kiếp quang bắn tứ tung, kiếp vũ mênh mang như tịch diệt kiếp giáng lâm.

Khí thế của Giang Nam rất hung tợn, kinh khủng, khiến thánh địa giông gió nổi lên. Bốn Thiên Tôn sắc mặt liên tục thay đổi. Nguyên Mẫu Thiên Tôn hoảng sợ.

Giang Nam giơ hai ngón tay lên:

- Các ngươi không tu thành tận cùng đại đạo, đều yếu hơn ta hai bậc.

Giang Nam lạnh lùng nói:

- Cho dù bốn vị hợp sức giết ta cũng sẽ phải hy sinh hai người mới thành công. Ta cho các ngươi cơ hội bước vào tận cùng đại đạo, nhưng nếu đụng vào người của ta thì bây giờ sẽ có hai người chết. Ai muốn chết?

Trong thánh địa hoàn toàn tĩnh lặng.

Giây lát sau Đế Lân thu khí thế về, cười nói:

- Mời Thiên Tôn ngồi, mọi người chỉ nói chuyện với nhau, còn chưa quyết định gì, đừng tức giận.

Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn thu khí thế về, ngồi xuống. Giang Nam cũng ngồi xuống. Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn đám Đạo Không Thiên Tôn, thấy mấy Thiên Tôn biểu tình cực kỳ khó xem.

Khí thế của Giang Nam quá cường đại, làm bọn họ rất rung động. Hung thần này nếu địa khai sát giới thì dù bốn Thiên Tôn hợp sức lại cũng cảnh y sinh hai người mới trấn áp Giang Nam được. Cái giá quá lớn, bốn Thiên Tôn không thể chấp nhận.

Ai biết người chết có phải là chính mình? Huống chi bọn họ đối địch với nhau, có khả naqưng hợp tác trừ khử Giang Nam, nhưng kêu mạo hiểm

mạng sống thì xá suất rất thấp.

- Không đặt chân đến tận cùng đại đạo thì không thắng tên này được!

Đây là suy nghĩ của các Thiên Tôn. Thanh Liên Tiên Tôn lấy bảo chứng đạo, Đế Lân lây thần chứng đạo, Đạo Không Thiên Tôn lấy thân chứng đạo, Vô Cực Thiên Tôn lấy đạo chứng đạo đều đang trên đường cầu chứng, chưa đặt chân vào tận cùng đại đạo.

Hiện giờ Giang Nam đè đầu cả đám, không bước chân vào tận cùng đại đạo thì Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn không nắm chắc sẽ thắng Giang Nam.

Một Thiên Tôn không sử dụng bất cứ cách chứng đạo nào, chỉ dựa vào Nguyên Thủy đại đạo đã trấn áp cả đám, mặc dù lòng khó chịu nhưng mấy Thiên Tôn rất nể Giang Nam.

Tuy nhiên Giang Nam quá kiêu ngạo, làm các Thiên Tôn mất mặt nên ai nấy biểu tình cực kỳ khó xem.

Khí thế Giang Nam dịu lại, mỉm cười nói:

- Các vị đạo hữu đừng hùng hổ như vậy. Nếu chúng ta trước kia đã giao ước ba chương vẫn sẽ có hiệu lực. Miễn các vị không nhúng tay vào tranh đấu giữa môn hạ của chúng ta thì ta sẽ không ra tay. Sinh tử do chính bọn họ giành lấy, thế mới công bằng.

Chương 2887: Phá Quân.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Tuy chúng ta là Thiên Tôn nhưng dựa vào cái gì quyết định sống chết của bọn họ?

Thanh Liên Tiên Tôn cười phá lên, đáy mắt giấu tia kinh hoàng.

Thanh Liên Tiên Tôn nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu đệ tử môn hạ của ta đánh vào Đại La Thiên thì Thiên Tôn có khởi động Đại La Thiên không?

Giang Nam lắc đầu:

- Miễn các vị đạo hữu không nhúng tay vào thì ta sẽ không can thiệp.

Thanh Liên Tiên Tôn yên lòng, cười nói:

- Nếu hai vị Thiên Tôn đã nói vậy thì ta cũng không ý kiến, đành giơ tay đồng ý. Đế Lân, ngươi thấy sao?

Đế Lân gật đầu, nói:

- Cứ làm theo các đạo hữu nói, sinh tử môn hạ của chúng ta do chính bọn họ đi giành.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn đồng ý ngay, bởi vì cường giả môn hạ Đế và Tôn lớp lớp. Mặc dù trong nhiều lần đại chiến hao tổn nhiều Đạo Quân nhưng đến nay phe Đế và Tôn vẫn mạnh nhất trong ba phái hệ.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn có sáu mươi hai Đạo Quân Đạo Tôn. Đạo Quân Đạo Tôn dưới tay có bốn mươi lăm người, cộng thêm

con rồng to, Thiên Phi Đạo Tôn mới chỉ được bốn mươi bảy người.

Đạo Quân Đạo Tôn phe Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn tuy liên tục bị hao tổn nhưng có hơn một trăm bốn mươi bốn người sống sót. Dù Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn hợp tá cũng thua xa thế lực môn hạ của Đế và Tôn.

Tiên Quân, Thiên Quân dưới tay Đế và Tôn thì càng là nhiều không đếm xuể.

Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân là người khai sáng thời đại tiên đạo, chiếm cứ thiên địa chính thống, kêu một cái là trăm người theo. Cường giả tập hợp dới tay Đế và Tôn không tầm thường.

Đạo Không Thiên Tôn hắng giọng, gật đầu:

- Nếu thế thì cứ làm theo lời Nguyên Thủy Thiên Tôn, các vị đạo hữu đi.

Vô Cực Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Ta cũng không có ý kiến.

Sáu Thiên Tôn họp xong Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân cùng đi.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn Giang Nam, cười nói:

- Thiên Tôn, hai nhà chúng ta thế yếu, đặc biệt thế lực Đại La Thiên yếu nhất. Nếu hai nhà chúng ta hợp sức thì có phần thắng lớn hơn, nếu xé lẻ sẽ bị đánh bại từng người.

Giang Nam gật gù:

- Ta sớm có ý này, nhưng ta không tin Vô Cực đạo hữu, Đạo Không đạo hữu.

Nét mặt Đạo Không Thiên Tôn sa sầm, hừ mạnh.

Vô Cực Thiên Tôn cười to bảo:

- Ta cũng không tin Thiên Tôn, sợ bị đâm dao sau lưng. Nhưng bây giờ đại thế thúc đẩy, hai nhà chúng ta phải hợp sức đối kháng Đế và Tôn. Thanh Liên, Đế Lân sẽ xuống tay với Đại La Thiên trước, trừ bỏ các ngươi. Nếu các ngươi thất bại thì mục tiêu tiếp theo là chúng ta, nên ý của ta là...

Giang Nam nghiêng người, cười nói:

- Ý của Vô Cực Thiên Tôn là dời Vô Cực thánh địa tới gần Đại La Thiên, hai nhà phối hợp tác chiến?

Vô Cực Thiên Tôn vỗ tay:

- Ý tưởng quân tử không hẹn mà giống nhau, Thiên Tôn và ta quả nhiên là quân tử, bằng phẳng lỗi lạc, chung ý tưởng.

Giang Nam cười lớn:

- Lời Vô Cực đạo hữu nói trúng ý ta!

Hai người vỗ tay thề. Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn từ biệt. Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn đưa tiễn.

Vô Cực Thiên Tôn cười tủm tỉm:

- Hai vị đạo hữu, chốc nữa Vô Cực thánh địa sẽ dời đến gần Đại La Thiên chấn nhiếp Thanh Liên và Đế Lân, khiến bọn họ không dám rục rịch.

Giang Nam cười nheo mắt nói:

- Xin chờ tin lành.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn hừ mạnh, cùng Giang Nam đi xa rồi mới nói:

- Vô Cực Thiên Tôn không có ý tốt, chẳng biết chơi trò gì, phải đề phòng. Sau khi đối phó Thanh Liên, Đế Lân xong bọn họ sẽ đột kích Đại La Thiên, tấn công chúng ta!

Giang Nam cười nói:

- Hắn biết tập kích chẳng lẽ chúng ta ngu? Hiện giờ Vô Cực Thiên Tôn không còn đường lui, không có khả năng hợp tác với Đế và Tôn. Chỉ có liên minh với Đại La Thiên Vô Cực Thiên Tôn mới có hy vọng chiến thắng Đế và Tôn. Vô Cực thánh địa cách Đại La Thiên càng gần thì ta càng yên tâm, cách xa mới làm ta bất an. Ta chỉ sợ ngoài miệng hắn nói dễ nghe rồi lại không chịu dến giúp ta.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn trố mắt, thật lâu sau lắc đầu, nói:

- Hèn gì ta không đối phó Vô Cực được, chỉ có cái tên mặt dày mày dạn như ngươi mới là đối thủ của kiêu hùng Vô Cực.

Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn quay về Đại La Thiên, chưa ngồi nóng ghế thì thấy trong thánh địa do Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên hình thành các Đạo Quân Đạo Tôn thống lĩnh đại quân thẳng tiến Đại La Thiên.

Ba thánh địa có ân oán với nhau, nhưng nặng nhất là phe Đại La Thiên với Thanh Liên Tiên Tôn. Lần này phe Thanh Liên Tiên Tôn rầm rộ kéo đến, định san bằng Đại La Thiên trước.

Thanh Liên Tiên Tôn không sợ Đại La Thiên và Vô Cực thánh địa hợp tác, dù hai nhà liên minh thì thực lực vẫn yếu hơn bọn họ.

Trong Đại La Thiên, các Đạo Quân Đạo Tôn sửa sang con long giao mã. Thiên Quân, Tiên Quân tự phong thủ mỗi cửa trong Đại La Thiên, sẵn sàng đón quân địch.

Các đại quân không ngừng sáp sát, sát khí đằng đằng, cờ bay phấp phới. Đại quân tiênp hong là tiên ma đại quân do Phục Sá giáo chủ thống lĩnh. Đạo Quân Đạo Tôn, Tiên Quân, Thiên Quân đầy rẫy. Tiên Tôn thống lĩnh tiên ma con long giao mã là một trận, mấy trăm Tiên Quân hợp thành một trận thế lớn, Thiên Quân dẫn đầu.

Trăm Thiên Quân là một tòa đại trận, Đạo Quân dẫn đầu.

Trong đại quân có vô số tiên thành, tiên bảo, bích lũy, tiên xa, tiên hà, tiên hải, lâu thuyền, chiến hạm lớn. Nhìn từ xa bóng đen đông nghẹt, rất kinh người.

Phục Sá giáo chủ tàon thân khoác giáp sỉa bước đến trước đại quân trận, người biến to lớn vĩ đại hét hướng Đại La Thiên:

- Đại La Thiên bội bạc tín nghĩa, tu luyện tiên đạo lại bái vào môn hạ Nguyên Thủy Thiên Tôn tà ma, tàn sát đồng đạo!

- Thái Nhất làn ghĩa nữ của tà ma Nguyên Thủy tàn sát Thiên Linh Đạo Mẫu. Thiên Linh là tỷ tỷ kết bái của nàng, Thái Nhất làm chuyện độc ác, bất nhân bất nghĩa. Bái tà ma Nguyên Thủy làm phụ thân, bất trung bất hiếu. - Tiên tổ Quân Đạo Tôn mưu sát Đinh Linh Đạo Mẫu giáo chủ, rơi vào ma đạo, xấu hổ làm tiên tổ, vô liêm sỉ!

- Hôm nay ta dẫn đại quân đến chinh phạt thứ bất nhân bất nghĩa bất trung bất hiếu vô liêm sỉ, tru tà ma, trả lại thiên địa an bình!

- Chúng sinh trong Đại La Thiên nghe đây, lập tức mở cổng ra thành đầu hàng, bỏ gian tà theo chính nghĩa. Làm vậy còn giữ được mạng sống, nếu không hàng sẽ chém không tha!

Phục Sá giáo chủ uy phong lẫm lẫm, đọc hết hịch văn chinh phạt, trong thiên địa Vân Liên tiên triều đạo âm của gã. Đạo âm vang dội tụng hịch văn mấy lần, tiên thành, Đại La Thiên phía đối diện lặng ngắt như tờ.

Đột nhiên trong tiên thành phía đối diện có một con rồng to mập mạp nhảy lên tường thành, phun nước miếng hướng Phục Sá giáo chủ.

- Phi!

Nước miếng từ trên trời giáng xuống như biển tiên đổ ngược, nhấn chìm Phục Sá giáo chủ. May mắn Phục Sá giáo chủ là Đạo Tôn, thân thể vĩ đại vô

song, chỉ bị long tiên bao phủ đến ngực, nhưng mặt gã dính đầy nước.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2888: Thần Tiễn Quyết Đấu. (1)

Phục Sá giáo chủ rùng mình bốc hơi nước miếng, cười khẩy nói:

- Thiên địa có tình, tất nhiên là để chinh phạt bất nhân bất nghĩa...

- Phi!

Con rồng to lại phun nước miếng vào mặt Phục Sá giáo chủ, cười nói:

- Thiên địa sắp chết, ngươi còn nói có tình gì? Đinh Linh Đạo Mẫu truy sát tiểu nữ nhân Quỷ Bà Thiên. Quân tiểu tử báo thù cho nghĩa mẫu là thiên kịnh địa nghĩa.

- Thiên Linh đi giết Vân Liên, bị Vân Liên bắt, không chết trong tay tiểu nha đầu Vân Liên mà chết vào tay Thái Nhất. Các ngươi dẫn quân đến chinh phạt còn lôi cớ chính nghĩa rác rưởi gì đó làm chi?

- Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nghe chở thời đại tiên đạo mấy ngàn vạn năm. Năm Đạo Tổ có bốn là môn hạ của hắn, nếu không có Nguyên Thủy Thiên Tôn che chở thì thời đại tiên đạo sớm bị Đạo Quân tiền sử diệt!

- Nếu không có năm Đạo Tổ khai sáng tiên đạo, đặt nền móng Tiên giới, ma giới thì đám sâu các ngươi có ngày hôm nay sao?

Con rồng to kỳ lạ cười lớn, thanh âm vang dội quét sạch giọng Phục Sá giáo chủ.

- Cái gọi là bất nhân bất nghĩa, bất trung bất hiếu, không biết liêm sỉ chính là các ngươi!

Mặt Phục Sá giáo chủ xanh mét, thanh âm con rồng mập biến thành đạo âm văng vẳng không dứt, thanh âm vang vọng trên bầu trời lặp đi lặp lại, suy

yếu quân tâm, đạo tâm của tướng lĩnh, binh sĩ đại quân phe mình. Phục Sá giáo chủ phát ra đạo âm bị con rồng mập trấn áp.

Phục Sá giáo chủ quát to:

- Toàn quân nghe lệnh! Nổi trống!

Trước các đại quân trận có mấy tiên ma cao ngàn vạn dặm lão thân trên đẩy xe to ầm ầm từ trong đại quân ra. Mấy ngàn trống trận xếp hàng dài, kêu thùng thùng.

Thiên quân vạn mã cùng quát to, trận thế nối với nhau, tiếng trống ầm ầm lấn át đạo âm của con rồng to.

Bên dưới tường thành Đại La Thiên, Càn Khôn lão tổ ngồi trên đuôi con rồng to, giơ ngón cái khen:

- Nói hay!

- Nhảm nhí, là ngươi dạy ta nói!

Con rồng to nhảy xuống tường thành, tức giận bảo:

- Tiểu tử nhà ngươi đang tự khen mình?

- Giọng ta không vang dội bằng ngươi, không lấn át Phục Sá được, nên mới cần miệng của ngươi tước nhuệ khí của hắn.

Càn Khôn lão tổ nhảy xuống lưng con rồng to. Sau lưng Càn Khôn lão tổ, các đại quân tinh nhuệ Đại La Thiên đã sắp hàng ngay ngắn, biến thành các đại trận. Các Thiên Quân, Đạo Quân thống soái đại trận, đằng đằng sát khí.

- Một hơi thẳng tiến, lần hai sụt, lần ba giảm. Phục Sá giáo chủ gõ trống lần thứ nhất, đến lần thứ hai sĩ khí sẽ giảm, lần thứ ba sĩ khí cạn kiệt.

Càn Khôn lão tổ quát to:

- Các anh hùng theo ta ra thành, khiến hắn gõ trống lần hai! Phá đại quân tiên phong trước!

Trong thành, các đại quân tuôn ra. Tinh binh lương tướng Đại La Thiên mấy năm nay vẫn còn, không bị tịch diệt xâm thực.Bọn họ tu luyện trong vùng đất thần kỳ tràn ngập nguyên thủy chi khí, tu vi thực lực tăng vọt.

Thiên Quân dưới tay Đạo Quân thống soái năm trăm vạn tiên nhân, trong đó tu vi thấp nhất là chân tiên tu thành đạo quả, đông đúc Tiên Vương, Tiên Quân.

Đại quân trấn thủ cửa thứ nhất Đại La Thiên có đến chín vị, để gạt bỏ nhuệ khí của Phục Sá giáo chủ, khiến gã thua thảm.

Nhiều tiên ma đại quân tuôn ra, khí thế tồn tại siêu cường đại phát tán làm không gian trước Đại La Thiên vặn vẹo.

Hai quân đối chọi, khí thế va chạm. Hư không đằng trước Đại La Thiên không ngừng dao động, nứt vỡ.

Dưới tay Phục Sá giáo chủ có nhiều quân mã hơn, số lượng Đạo Quân đông hơn. Nhưng quân mã phe Đại La Thiên càng tinh nhuệ.

Phục Sá giáo chủ ngước lên nhìn, các Tiên Quân, Thiên Quân thống lĩnh tiên ma đại quân lấy dị bảo ra tạo đại trận. Có đại trận như hình chuông, Linh Châu Tử đại trận như hình tháp, có đại trận như hình cầu vồng, có như dòng sông gợn sóng, ngàn vạn lâu thuyền chiến hạm to lướt trên sông.

Muôn hình vạn trạng, uy lực mỗi đại trận đều rất kinh người.

Đây là Tiên Quân, Thiên Quân lấy một món hoặc một bộ pháp bảo từ Đại La Thiên, sử dụng pháp bảo luyện thành trận.

Đại trận thế này dễ thủ khó công, hơn nữa chất chứa trứ uy lực pháp bảo Đại La Thiên, phối hợp chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân trong đại quân thì uy lực siêu kinh khủng.

Phục Sá giáo chủ đánh giá trận thế đối diện, thầm nghĩ:

- Đế Lân sư thúc cũng ban cho nhiều tiên thiên linh bảo, là ba ngàn đại đạo biến ra. Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân tự khống chế một món. Nếu nhìn thấu mấy tên kia bày trận như thế nào thì có thể tham khảo bố trận cho phe mình.

- Nếu có thể dùng tiên thiên linh bảo làm trung xu trận pháp trống ngự đại quân thì uy lực không nhỏ, tiêu diệt Đại La Thiên càng là thế như chẻ tre!

Phục Sá giáo chủ mới nghĩ đến đây bỗng thấy đại quân Đại La Thiên tuôn ra ngoài cửa không hề dừng bước, xung phong xông lên. Dẫn đầu là tướng mạnh dũng mãnh nhất năm xưa Nguyên Thủy Thiên Tôn còn ở hạ giới làm Đế Huyền.

Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, Lạc Hoa Âm, Hoa Trấn Nguyên, Ma La Thập, Tam Khuyết Đại Phật, Thiệu Thiên Nhai, Âu Tùy Tĩnh, Thất Diệp, Bắc Đô Tuyền, đám Thiên Quân xuất thân từ tam giới ngày xưa, kiêu dũng thiện chiến. Bọn họ thống lĩnh năm trăm vạn đại quân tiên ma, các đại trận ầm ầm khuấy động lao vào các đại quân dưới tay Phục Sá giáo chủ.

Mấy Thiên Quân ngay từ đầu đã liều mạng, không có quy tắc đơn độc khiêu chiến trước khi đánh nhau, đại quân trực tiếp xông lên.

Đại quân hai phe vừa va chạm, đại trận phe Đại La Thiên như cối xa thịt. Đại quân phe Phục Sá giáo chủ không kịp trở tay, vô số tiên ma nát vụn, tay chân cụt bay đầy, máu chảy thành sông. Lần đầu va chạm phe Phục Sá giáo chủ đã chịu thiệt lớn.

Trước đại quân trận, cá trống to bị đạp nát. Ma La Thập cầm một búa một chùy, rìu to chém giết, chùy to đập, đánh đâu thắng đó. Ma La Thập dẫn đại quân trực tiếp đụng vào đại trận của một Thiên Quân dưới tay Phục Sá giáo chủ.

Trận pháp hai phe chênh lệch rõ ràng. Trận pháp Ma La Thập là tìm được

trong một pháp bảo từ Đại La Thiên, pháp bảo này là bát khánh, như cái bồn chụp xuống bao phủ ức vạn vạn dặm. Năm trăm vạn đại quân tiên ma rải rác trên linh quang do bát khánh biến thành.

Năm trăm vạn tiên ma mỗi người đứng trên tinh cầu linh quang, đại trận xoay chuyển, biết bao nhiêu quân địch bị kéo vào bát khánh. Trong các tịnh cầu linh quang, tiên ma tự lấy pháp bảo ra vận chuyển thần thông, đánh kẻ thù bị kéo vào đại trận thành tro.

Ma La Thập ở trung tâm bát khánh, thân thể vĩ đại biến thân người khổng lồ đỉnh thiên lập địa, một chùy một búa. Có cường giả nào chống chọi qua trận pháp công kích thì Ma La Thập đập chùy xuống, búa chặt, chém chết hoặc đập chết, không có địch thủ.

Chùy và búa trong tay Ma La Thập, cái chùy là báu vật Thiên Quân do gã tự luyện ra. Búa là báu vật tìm từ Đại La Thiên, một tiên thiên pháp bảo, uy lực mạnh mẽ đáng sợ.

Đại trận Thiên Quân phe địch tuy cũng là tổng thể nhưng không dùng tiên thiên linh bảo làm trung xu trận pháp. Đại trận do các trận pháp cỡ trung hợp thành. Trận pháp cỡ trung lại do các trận pháp loại nhỏ ghép thành.

Tuy cũng rất tinh diệu nhưng không thể sánh bằng trận pháp Đại La Thiên.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2889: Thần Tiễn Quyết Đấu. (2)

Dùng tiên thiên pháp bảo, linh bảo làm trận pháp là Càn Khôn lão tổ sáng chế ra. Các quân mã Đại La Thiên sớm diễn luyện trăm ngàn lần, phối hợp chặt chẽ hoàn mỹ vô khuyết.

Tuy Càn Khôn lão tổ không phải cao thủ thần toán nhưng là chuyên gia hành quân bày trận, từng dẫn dắt đại quân đối đầu mấy địa tông sư trận pháp La Ma Cổ Thần. Hai quân đối trận mà Càn Khôn lão tổ không chịu thiệt là biết bản lĩnh của gã thế nào.

Thiên Quân dưới tay Phục Sá giáo chủ thống lĩnh đại quân, trận thế nhanh chóng sụp đổ, bị tan rã hoàn toàn. Ma La Thập dẫn quên lao vào loạn quân, đồ sát mọi thứ trước mắt.

Đại trận bát khánh không ngừng chuyển động, đại trận cuốn lại, mấy chục vạn người biến mất, bị luyện hóa thành tro. Trong đại trận, một búa chém tới, Tiên Quân cũng sẽ bị xẻ thành hai khúc, đạo quả, nguyên thần không thoát được.

Trong khoảnh khắc, mấy trăm vạn đại quân bị giết tan tác chạy tứ tán, đánh vào trận thế đại quân khác.

Thiên Quân kia tức giận gầm lên, tay cầm roi dài do linh quang biến ra. Roi quất, đại trận bát khánh rách một lỗ to, Thiên Quân lao vào trong đại trận thẳng hướng Ma La Thập.

Đại trận vận chuyển, từng đợt thần thông, các pháp bảo bay ra từ tinh cầu linh quang như mưa ném hướng Thiên Quân kia.

Roi dài của Thiên Quân như rồng quay quanh người gã. Các pháp bảo, thần thông tan nát. Những chân tiên, Tiên Vương trên tinh cầu linh quang cũng bị chấn tan xương nát thịt, đạo quả không trốn thoát được.

Ma La Thập quát to:

- Tiên thiên linh bảo? Một trong ba ngàn đại đạo của Đế Lân?

Cây búa mới đụng vào roi đã nổ tung, chỉ có chùy to là ngăn cản được một chút.

- Khép đại trận lại!

Đại trận bát khánh khép lại, từng đợt linh quang rít gào chuyển động. Lực lượng luyện hóa cường đại không gì sánh bằng của đại trận ập đến. Các linh quang như rồng từ trên trời giáng xuống bao vây Thiên Quân kia.

Ma La Thập huơ chùy to lao lên, gã không sợ chết, liều mạng cướp công.

Thiên Quân gào thét, roi dài quất tới quất lui, vừa ngăn cản linh quang trấn áp luyện hóa, vừa công kích Ma La Thập. Roi dài co duỗi công kích đại quân tiên ma trong đại trận bát khánh.

Một chuỗi tiếng nổ liên tục vang lên. Trên các tinh cuầ linh quang trong đại trận bát khánh, chân tiên, Tiên Vương, thậm chí Tiên Quân gặp nạn, xá chết rơi như mưa.

Va chạm giây lát đã có mấy chục vạn tiên nhân chết.

Thiên Quân đằng đằng sát khí cười to bảo:

- Một mình ta có thể giết hết các ngươi!

Đột nhiên các linh quang quấn quanh cây roi khiến roi di chuyển trúc trắc.

Thiên Quân sợ biến sắc mặt, vội thúc giục tu vi vận chuyển cây roi. Tiếc rằng roi là tiên thiên linh bảo, rất khó khăn vận dụng.

Ma La Thập bắt chặt cơ hội bay tới gần, giơ chùy đập xuống, đánh nát Thiên Quân.

Thiên Quân kia khá giỏi, đạo quả bay ra, ném cây roi trốn ra ngoài trận. Trong đại trận bát khánh bao la như khung trời, vô số linh quang, các thần thông giáng xuống, đánh nát đạo quả, nguyên thần của Thiên Quân.

Ma La Thập định trấn áp cây roi chợt thấy roi phá mở đại trận bay đi xa.

Ma La Thập phá trận giết địch chỉ là một góc đại chiến. Mấy Thiên Quân khác như Thiếu Hư, Hạo Thiếu Quân, ai nấy mạnh hơn Ma La Thập. Trong đó có người nắm giữ tiên thiên linh bảo, hung mãnh giết địch, bẻ gãy nghiền nát phá trận chém địch, giết hết đối thủ.

Nhưng so với Phục Sá giáo chủ thống lĩnh đại quân thì trận pháp bị phe Đại La Thiên trùng kích chỉ là một góc núi băng.

Đại quân Phục Sá giáo chủ bày trận, hàng ức đại quân tiên ma liên miên ức vạn vạn dặm. Các đại quân vòng quanh Đạo Quân Đạo Tôn. Chính giữa là Đạo Quân Đạo Tôn vĩ đại đứng trấn thủ, đại trận như ngôi sao tụ tập xung quanh.

Chính giữa trận pháp có là ngọc vũ quỳnh lâu, có là biển tiên núi bay, có là thành lớn đứng thẳng, có là tháp cao đâm mây, có là khung cửa cao ngất, có là bia đá to. Tất cả là dị bảo do ba ngàn đại đạo của Đế Lân biến ra, trấn áp mấy trăm đại trận.

Đám người Thiếu Hư, Ma La Thập, Lạc Hoa Âm xông vào trận thế chỉ làm đằng trước đại quân Phục Sá giáo chủ hỗn loạn, đại quân hậu phương chưa bị ảnh hưởng.

Huống chi các Đạo Quân Đạo Tôn tọa trấn giữa các đại trận. Trận chiến này Càn Khôn lão tổ muốn buộc Phục Sá giáo chủ gióng tiếng trống thứ ba cổ động quân tâm, nhiệm vụ này rất khó khăn.

Sau khi Ma La Thập phá trận liền lao hướng trận thế khác. Lúc này nhiều đại trận vòng quanh, chính giữa bốc hơi tiên khí. Chính giữa là biển tiên, núi tiên bay. Các Đạo Quân đứng trên núi tiên, linh quang bay quanh người đột

nhiên hóa thành một bàn tay to chụp mạnh xuống đại trận bát khánh của Ma La Thập.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bát khánh tan vỡ, đại trận bị đánh tan tác. Vô số linh quang bay tứ tán, hơn bốn trăm vạn tiên nhân trong đại trận tử thương vô số. Ma La Thập bị chấn xương cốt vỡ vụn, ngước mặt lên nhìn thấy Đạo Quân kia lại vỗ chưởng xuống.

Chợt ma khí linh quang cuộn trào từ xa ập đến. Thánh Ma Thiên Tôn điều khiển ma khí rít gào bay tới. Vang tiếng nổ điếc tai, Thánh Ma Thiên Tôn đụng độ với Đạo Quân kia.

Hai Đạo Quân chiến đấu trong biển tiên, giết đến trời đất quay cuồng. Các núi tiên quanh thân Đạo Quân không ngừng dâng lên từ mặt biển, các ngọn núi đập xuống như ấn. Biển tiên, núi tiên là từ một ba ngàn đại đạo của Đế Lân, là tiên thiên linh bảo, có uy lực khủng bố vô biên.

Thánh Ma Thiên Tôn lấy cây bồ quỳ ra, gã có được từ Đại La Thiên, gồm bảy cái. Bảy chiếc quạt bay đầy trời thổi núi tiên, dấy lên biển tiên, nơi đó như có giông tố.

Thánh Ma Thiên Tôn cầm chiến kích lấy từ bồ quỳ thụ, đánh xáp lá cà với Đạo Quân kia. Thánh Ma Thiên Tôn hung mãnh làm Đạo Quân đó chỉ biết đỡ đòn.

Chính giữa mấy đại trận khác, trong ngọc vũ quỳnh lâu, thành lớn, dưới bia đá, trong khung cửa, trên tháp cao, Lê Hoa Thánh Mẫu, Vân Dương Nguyên Quân, Nguyệt Bột Nữ Quân, Định Quang, Linh Châu Tử đánh vào trong, giết hướng Đạo Quân.

Trong thành, bên cạnh con rồng to, Càn Khôn lão tổ híp mắt đánh giá chiến cuộc, đột nhiên nói:

- Vạn Chú đạo huynh, đến lượt ngươi!

Vạn Chú Đạo Quân bay lên ngay, năm mươi cái chuông bay cao. Các chuông to dao động lộ ra năm mươi loại chú đạo tiên thiên đạo cảnh. Các uy lực lớn nhỏ xuất hiện cùng với tiếng chuông.

Vạn Chú Đạo Quân làm phép trong năm mươi tiên thiên đạo cảnh chuẩn bị chú sát đối thủ. Phục Sá giáo chủ chợt thấy Vạn Chú Đạo Quân đang làm phép, biến sắc mặt.

Phục Sá giáo chủ quát to:

- Lang Hiên đâu? Bắn chết Vạn Chú Đạo Quân cho ta!

- Có Lang Hiên đây!

Một Đạo Tôn xuất hiện sau lưng Phục Sá giáo chủ, lấy cung to ra, cũng là tiên thiên linh bảo biến ra từ ba ngàn đại đạo của Đế Lân. Đạo Tôn giương cung bắn tên.

Chợt một Đạo Tôn xuất hiện trên tường thành đối diện, giương cung bắn. Hai mũi tên ánh sáng va chạm, nổ tung.

- Đạo Quân tiền sử, Tương Khang trong Thiên Môn?

Lang Hiên Đạo Tôn nhìn Đạo Tôn đứng trên tường thành đối diện, nheo mắt nói:

- Giáo chủ, e rằng ta tạm thời không thể bắn chết Vạn Chú. Tương Khang là đệ nhất thần xạ tiền sử, ta có thể luyện thành thần xạ cũng nhờ tham ngộ đại đạo của hắn. Ta và Tương Khang phải có trận chiến, nhìn xem ai mới là đệ nhất thần xạ từ xưa đến nay!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2890: Chú Sát Vạn Chú. (1)

Phục Sá giáo chủ định nói chuyện chợt thấy Lang Hiên Đạo Tôn nhảy vào hư không. Tương Khang cũng nhảy lên, biến mất.

Trên bầu trời hai quân bay tới bay lui tên ánh sáng chiếu rọi vũ trụ Càn Khôn, là hai thần xạ đẳng cấp Đạo Tôn đại chiến, làm người nhìn hoa mắt.

Lúc này Vạn Chú Đạo Quân đã hoàn thành chú sát đại tế. Vạn Chú Đạo Quân hét chói tai, năm mươi cái chuông cùng ngân. Thoáng chốc có một Đạo Quân rớt xuống, chết trong bụi trần.

Vạt áo Phục Sá giáo chủ bay lên, cắn răng nói:

- Xem ra phải dùng chú đạo khắc chú đạo, ta tự làm phép chú chết Vạn Chú. Thỉnh tranh hồng mông thanh liên của lão sư trợ giúp ta chú sát Vạn Chú Đạo Quân!

Trán Phục Sá giáo chủ lóe tia sáng, một quyển đạo đồ xuất hiện. Đạo đồ mở ra, vẽ một bức hồng mông thanh liên. Đạo đồ bay lên, hồng mông thanh liên trong tranh nhảy nthó trên tờ giấy, sống động như thật. Trông như hồng mông thanh liên báu vật nguyên thủy của Thanh Liên Tiên Tôn xuất hiện.

Quyển tranh hồng mông thanh liên này là Phục Sá giáo chủ phỏng theo hồng mông thanh liên, luyện tinh khí báu vật nguyên thủy của Thanh Liên Tiên Tôn vào trong tranh. Phục Sá giáo chủ cực khổ vất vả qua hơn ức năm, dùng chú đạo trong tiên đạo miêu tả Thanh Liên mới luyện thành, chỉ có một bức duy nhất.

Vì tranh chứa một phần tinh khí hồng mông thanh liên cộng thêm Phục Sá giáo chủ rèn giũa nhiều lần, uy lực rất lớn. Nhưng mỗi khi sử dụng một lần thì uy lực sẽ suy giảm mấy phần. Phục Sá giáo chủ vốn định dùng để chú sát mấy cao thủ mạnh nhất phe Đại La Thiên, như Vạn Vật Đạo Tổ, Hồng Đạo

Nhân, Quân Đạo Nhân, Khổ Hạnh giáo chủ.

Thực lực của Vạn Chú Đạo Quân không cao nhưng chú sát đại tế siêu lợi hại. Nếu không giết Vạn Chú Đạo Quân, gã liên tục thi triển chú sát đại tế thì Đạo Quân phe Phục Sá giáo chủ sẽ bị thương vong nặng nề, Phục Sá giáo chủ buộc lòng phải lấy đạo đồ ra chú sát Vạn Chú Đạo Quân trước.

Phục Sá giáo chủ đứng trong hồng mông thanh liên, tóc xõa ngang vai, thi pháp trong hoa sen vận chuyển uy lực dị bảo này.

Vạn Chú Đạo Quân đã chú sát một Đạo Quân, đang định vận dụng năm mươi cái chuông chuẩn bị chú sát Đạo Quân thứ hai đột nhiên cảm thấy choáng váng dầu. Vạn Chú Đạo Quân giật mình, hét thất thanh:

- Có người chú sát ta!

Càn Khôn lão tổ hết hồn, hỏi ngay:

- Vạn Chú đạo huynh, đối thủ thi chú ở đâu? Đạo huynh có phá giải được không?

Đầu óc Vạn Chú Đạo Quân choáng váng, đôi khi tỉnh táo có mơ màng, gã trả lời:

- Cường giả chú đạo tranh đấu, ra tay trước là mạnh. Nếu chúng ta cùng thi chú thì ta có thể phá giải chú sát của đối phương. Nhưng hắn trước ta một bước, ta không còn sức phá giải. Người thi chú ở trong quân địch, ta mượn chú đạo mơ hồ thấy là Phục Sá...

Càn Khôn lão tổ leo lên tường thành nhìn, thấy Phục Sá giáo chủ ở trong một đóa hồng mông thanh liên chân đạp cương đấu, đang thi pháp chú sát Vạn Chú Đạo Quân. Giang Nam nhìn phe mình, Tương Khang đang đấu tên với Lang Hiên Đạo Tôn, bây giờ trong ải chỉ còn sót lại con rồng to, Tịch Ứng Tình. Hai người phụng mệnh bảo vệ Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ là thống soái, quản lý các đại quân, điều động binh mã,

bày mưu lập. Nếu không ai bảo vệ Càn Khôn lão tổ, thống soái chết thì toàn quân đại loạn.

- Rồng to, ngươi đi đi!

Càn Khôn lão tổ cắn răng:

- Giết Phục Sá đang thi chú cho ta!

Con rồng to gầm rống bay ra khỏi thành ngay, lắc mình biến to gbấp trăm ngàn lần xông hướng con rồng to.

Nơi con rồng to đi qua thiên quân vạn mã gục ngã, bay tứ tán. Con rồng to trùng kích trận địa địch, đại trận chỉ mới chạm vào nó, không ai ngăn bước chân của nó được.

Con rồng to gầm rống lao hướng quân doanh Phục Sá giáo chủ ở. Chỗ đó có các Đạo Quân Đạo Tôn bay lên, nghênh đón con rồng to. Các tiên thiên linh bảo bay lên biến đổi, va chạm trong không trung, hợp sức đánh bật về thế xung phong của con rồng.

Phục Sá giáo chủ lắc mình hiện ra nguyên hình, là người khổng lồ vô song đầu người thân rắn quay quanh trên hồng mông thanh liên, chú sát đại tế sắp hoàn thành.

Phục Sá giáo chủ liếc qua, thấy các Đạo Quân Đạo Tôn thuộc hạ của mình đã tham gia chiến đấu. Phục Sá giáo chủ thống lĩnh bốn mươi hai Đạo Quân làm tiên phong tấn công hùng quan thứ nhất của Đại La Thiên. Các Đạo Quân Đạo Tôn trong ải xuất chiến, bám chặt mười tám Đạo Quân, đang vất vả chiến đấu. Còn lại hơn hai mươi Đạo Quân Đạo Tôn thì chạy ra ngăn con rồng to lại, chém giết thảm liệt.

Đầu óc Phục Sá giáo chủ xoay chuyển mau, thầm nghĩ:

- Con rồng hoang đã ra tay, trong ải không còn ai, chỉ có Vạn Chú sắp chết và Tịch Ứng Tình.

- Nếu có thêm một Đạo Tôn lao vào trong ải là có thể giết Càn Khôn lão tổ, thắng cuộc chiến này. Tiếc rằng con rồng hoang quá mạnh...

Phục Sá giáo chủ mới nghĩ đến đây đột nhiên thấy một đại quân từ hậu phương đến, Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân dẫn đại quân chạy tới.

Phục Sá giáo chủ mừng rỡ hét to:

- Huyền Đô sư huynh, lao vào trong ải ngay, tru sát Càn Khôn lão tổ!

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân nghe vậy bày trận thế, nhìn hướng cửa thứ nhất Đại La Thiên. Trên tường thành, Càn Khôn lão tổ đứng xem cuộc chiến. Tịch Ứng Tình đứng sau lưng Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ cắn răng, nhỏ giọng nói:

- Tịch Thiên Vương, Phục Sá chỉ còn lại một người, Huyền Đô đến giết ta. Ngươi cứ mặc kệ ta, đi chém Phục Sá cứu Vạn Chú đi!

Tịch Ứng Tình cất bước đi xuống hùng quan. Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân trầm ngâm giây lát, đi ra đại quân. Hai người gặp nhau.

Tịch Ứng Tình khom người nói:

- Lão sư.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân cười lớn:

- Đừng đa lễ, bây giờ ngươi và ta là hai nhà đối địch, không chết không ngừng, ngươi không cần gọi ta là sư phụ nữa.

- Một ngày làm sư phụ, suốt đời là sư phụ.

Tịch Ứng Tình thở dài:

- Hôm nay hai sư đồ ta gặp nhau trong sinh tử, thật không ngờ. Lão sư có còn nhớ năm xưa lão thu ta làm đồ đệ không?

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân nhớ dĩ vãng, tinh thần hoảng hốt. Lúc này Tịch Ứng Tình sử dụng tiên thiên mộng kính chiếu bầu trời, kéo Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân vào giấc mơ. Tịch Ứng Tình nhảy lên lao hướng trung quân địch.

- Ha ha ha ha ha ha! Ứng Tình, ngươi vẫn gian xảo như vậy. Nếu ngươi và ta không là sư đồ nhiều năm thì ta đã mắc lừa ngươi.

Tịch Ứng Tình mới cất bước đột nhiên một cái đỉnh to bay ra, trong thiên địa thêm các loại lực lượng tạo hóa. Ba ngàn ba ngàn đại đạo biến thành linh quang phong tỏa bốn phía.

Cái đỉnh to bao phủ, thiên địa đột nhiên thay đổi, hư không tạo vật, trời trăng sao hiện ra, hoa cỏ cây cối, chim bay cá lội, tất cả hóa sinh biến thành thế giới hoàn chỉnh.

Tịch Ứng Tình bị nhốt trong thế giới tạo hóa này, đưa mắt nhìn không thấy vị trí của Phục Sá giáo chủ đâu, cũng không tìm thấy Đại La Thiên, chiến trường đó.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2891: Chú Sát Vạn Chú (2)

Tịch Ứng Tình khom người, nghiêm túc nói:

– Lão sư, sư đồ chúng ta cũng khó tránh khỏi hôm nay sao? Xin lão sư hãy lùi một bước, đệ tử thật sự không muốn tranh đấu với lão sư.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân lắc đầu, nghiêm nghị nói:

– Ứng Tình có biết nếu ta lùi một bước, ngươi giết Phục Sá thì tội nghiệt của ta nặng nề cỡ nào không? Ta không có mặt mũi đối diện hai vị ân sư, chỉ có tự sát tạ tội. Bây giờ thù oán hai nhà đã không thể gỡ bỏ, trong bản lĩnh, sư đồ, ktình cảm gì đều thành ảo ảnh. Hôm nay vi sư dạy cho ngươi một đạo lý, đó là không thể lưu tình! Ngươi ra tay đi!

Tịch Ứng Tình lấy tiên thiên mộng kính ra, bên trong mộng ksinh Đại La Thiên lờ mờ mê ly, xuất hiện các thế giới khó thể tưởng tượng. Tịch Ứng Tình là Đạo Quân, Huyền Đô là tạo hóa Đạo Tôn, trong đó có chênh lệch khá lớn.

Vẻ mặt Tịch Ứng Tình buồn bã:

– Thiên Tôn ban mộng kính này cho ta không phải để ta đẩy người khác nhập mộng mà là chính ta nhập mộng. Thiên Tôn biết rõ về ta, biết hết điểm yếu của ta, cũng biết sự khó xử bất xá thiên công của ta.

Tiên thiên mộng kính tỏa sáng rực rỡ, vô số mộng kính bay ra khỏi gương nhập vào người Tịch Ứng Tình, đưa gã vào mộng kính.

– Nếu không phải vào phút sinh tử, bất xá thiên công của ta khó thể phát huy đến mức tận cùng. Tiên thiên mộng kính làm được điều này… A a a a!

Tịch Ứng Tình gầm rống, bị tiên thiên mộng kính đưa vào trong mộng.

Tịch Ứng Tình như trở lại thời kỳ chiến đấu với Thái Hoàng lão tổ, cảm xúc lưu luyến cực kỳ đậm đặc tuôn ra, khiến thế giới tạo hóa trời giáng mây đen, quấy nhiễu ba ngàn đại đạo tạo hóa vận chuyển.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân lộ vẻ tán thán:

– Bất xá thiên công dung hợp đại đạo tạo hóa của ta quả nhiên có điểm khác biệt.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân rút măng non ra công kích Tịch Ứng Tình.

Lúc này trong cửa thứ nhất Đại La Thiên, Vạn Chú Đạo Quân đôi khi hôn mê có khi tỉnh táo. Khi tỉnh thì Vạn Chú Đạo Quân vẫn thúc giục năm mươi cái chuông thi triển chú sát đại tế, chú sát Đạo Quân thuộc hạ của Phục Sá giáo chủ.

Vạn Chú Đạo Quân đang tranh thủ thời gian, định giết Đạo Quân khác trước khi bị Phục Sá giáo chủ chú sát.

Càn Khôn lão tổ đứng trên tường thành nhìn phía đối diện, Tịch Ứng Tình bị Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân chặn lại. Con rồng to ở trong loạn quân bị hơn hai mươi Đạo Quân Đạo Tôn vây công, không thể giết Phục Sá giáo chủ.

Càn Khôn lão tổ ngoái đầu nhìn lại. Vạn Chú Đạo Quân nghiêng ngả thi chú trong năm mươi cái chuông.

– Vạn Chú…

– Hoàn thành… Sắp xong rồi!

Người Vạn Chú Đạo Quân rung lên, năm mươi cái chuông rùng rung. Càn Khôn lão tổ nhìn chằm chằm, trán một Đạo Quân phía đối diện bỗng nứt ra, chết ngắc.

Nguyệt Bột Nữ Quân đánh nhau với Đạo Quân đó bay lên ngay, lao

hướng Đạo Quân khác đánh với Định Quang.

Càn Khôn lão tổ mừng rỡ:

– Hay! Chỉ cần rảnh tay, dư thêm một Đạo Quân là có thể thắng! Nguyệt Bộ, đi giết Phục Sá! Vạn Chú đạo hữu hãy yên tâm, chỉ cần Nguyệt Bột phá vỡ chú sát đại tế của Phục Sá là ngươi không sao…

Càn Khôn lão tổ quay đầu lịa, cứng người. Vạn Chú Đạo Quân đứng thẳng tắp chính giữa tế đàn chú sát đại tế, các cái chuông rớt lộp bộp, bụi bặm bay lên.

Trán Vạn Chú Đạo Quân nứt ra như bị kiếm chém, vết máu chảy xuống.

Phục Sá giáo chủ đã hoàn thành chú sát đại tế, một kiếm chém chết đạo quả, nguyên thần, thần hồn của Vạn Chú Đạo Quân.

Vạn Chú Đạo Quân lảo đảo ngước nhìn Đại La Thiên, dốc hết chút sức cuối cùng cao giọng quát:

– Thiên Tôn, trăm vạn sinh linh chú đạo của ta giao cho ngươi, hãy bảo vệ bọn họ giúp ta!

Vạn Chú Đạo Quân nói xongm gục ngã.

Đinh!

Các cái chuông bay lên, tiếng chuông ngân dài bay vào Đại La Thiên.

Càn Khôn lão tổ quỳ dưới đất gào khóc, vái xác Vạn Chú Đạo Quân. Càn Khôn lão tổ lau nước mắt, tiếp tục điều độ chiến cuộc.

Phục Sá giáo chủ chém Vạn Chú Đạo Quân xong thở phào, tranh hồng mông thanh liên tối đi.

Phục Sá giáo chủ thầm than:

– Đạo đồ này dùng để chú sát Vạn Chú thì đúng là dao mổ trâu giết gà. Không biết khi đối phó đám Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân có phát huy công dụng được không?

Phục Sá giáo chủ cất bước đi cửa thứ nhất Đại La Thiên, định chém Càn Khôn lão tổ trước. Lúc này Ngọc Kinh Vong Tình Tiên Đế giết đối thủ, bay vọt lên ngăn Phục Sá giáo chủ lại.

Vân Dương Nguyên Quân dù gì là Đạo Quân tiền sử chuyển thế, Đạo Tôn trong Thiên Môn, thực lực siêu mạnh. Phục Sá giáo chủ không dám khinh thường, lấy ra Huyền Hoàng tháp ba mươi ba trọng thiên.

Trong không trung, Tương Khang, Lang Hiên Đạo Tôn, hai vị Đạo Tôn thần tiễn bay đầy trời. Nơi tiễn khí xẹt qua không có gì không bị bắn rơi, đã đến phút mấu chốt.

Lang Hiên Đạo Tôn sử dụng cung tên là một trong ba ngàn đại đạo của Tiên Đế Diệp Lân biến ra cung tên, cộng thêm đại đạo linh quang của gã luyện thành, uy lực siêu cường đại.

Tương Khang là tồn tại mạnh nhất thời đại nhân đạo, cung tiễn nhập đạo. Tiễn đạo của Lang Hiên Đạo Tôn là dung nhập đại đạo thời đại nhân đạo của Tương Khang vào tiên đạo, học xong tiễn đạo.

Cung của Tương Khang do gã tự luyện, túi đựng tên là dị bảo tìm được trong Đại La Thiên. Hai thần tiễn đại chiến, xuyên qua trong không trung, khi đi thì biết bao nhiêu là tên ánh sáng bắn hướng đối phương.

Chiến đấu đến giờ phút này, trên người Lang Hiên Đạo Tôn, Tương Khang đầy vết thương, bị mũi tên của đối phương gây ra. So sánh thì kỹ thuật của Tương Khang hơn một bậc, bị thương nhẹ hơn. Lang Hiên Đạo Tôn bị thương nặng một chút, nhưng chênh lệch giữa hai người không quá rõ ràng.

Khí thế Lang Hiên Đạo Tôn bỗng tăng vọt:

– Tiền sử thần tiễn thủ quả nhiên có chút bản lĩnh. Nếu tính về tiễn đạo thì ta kém hơn ngươi một chút!

Lang Hiên Đạo Tôn cười to bảo:

– Nhưng ta không chỉ tu luyện tiễn đạo! Ta luyện các đại đạo chú đạo, ma đạo, thần đạo vào tiễn đạo. Còn ngươi thì cổ hủ cố giữ, tu luyện một tiễn đạo duy nhất. Giờ ta chơi chán rồi, nên tiễn ngươi lên đường!

Lang Hiên Đạo Tôn giương cung liên tục bắn chín mũi tên. Trong phút chốc chín mũi tên ánh sáng liền thành một mảnh, mỗi tên quang chứa đại đạo khác nhau, chứa quy tắc đại đạo chín thời đại.

So sánh thì Tương Khang chỉ luyện một tiễn đạo duy nhất, không nghiên cứu đại đạo khác. Lang Hiên Đạo Tôn thì luyện chín loại đại đạo khác nhau vào tiễn đạo, tính về số lượng đại đạo đã vượt qua Tương Khang nhiều.

Không chỉ thế, chín mũi tên bắn ra, chín mũi tên ánh sáng đầu đuôi gắn liền biến thành một mũi tên duy nhất, uy lực tăng gấp chín lần.

Tiễn quang kinh thế, tốc độ khó thể tưởng tượng bắn hướng Giang Tuyết.

Uy lực mũi tên tỏa định tinh khí thần, thân thể, nguyên thần, đạo quả, tất cả của Tương Khang. Dù đạo quả chạy trốn cũng không thoát khỏi mũi tên được.

Tương Khang bình tĩnh bắn một mũi tên.

Mũi tên này vô cùng huyễn lệ, nửa đường tách ra, tiễn quang đầy trời như chim công xòe đuôi. Hoặc mau hoặc chậm, hoặc nặng hoặc nhẹ, hoặc sáng hoặc tối, hoặc hữu hình hoặc vô hình bay hướng Lang Hiên Đạo Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2892: Tướng Quân Bách Chiến Tử

Tương Khang cũng dốc hết sức.

Hai người đánh hết sức.

Tên ánh sáng của Lang Hiên Đạo Tôn bắn tới, trong phút chốc đã đến trước mặt Tương Khang.

Tương Khang lấy túi tên xuống, giơ lên. Vang tiếng nổ điếc tai, mũi tên ánh sáng Lang Hiên Đạo Tôn bắn ra bị thu vào trong túi. Uy lực mũi tên bộc phát, túi tên đập vào ngực Tương Khang.

Răng rắc! Răng rắc!

Tiếng xương gãy vang lên, Tương Khang lảo đảo thụt lùi, mắtm iệng mũi tai trào máu.

Phía đối diện, Lang Hiên Đạo Tôn hết sức né tránh nhưng khó thoát khỏi nhiều tiễn quang. Trong khoảnh khắc cơ thể Lang Hiên Đạo Tôn cắm đầy mưa tên.

Lúc này Tương Khang lấy mũi tên của Lang Hiên Đạo Tôn ra khỏi túi, giương cung bắn, cắm phập vào đầu gã.

Tương Khang hộc máu liên tục:

– Lòng ngươi không hoàn toàn đặt vào tiễn đạo, không thuần nhất như ta. Đạo tiễn là phải dùng hết sức lực cả đời thấm nhuần nó, ngươi dám phân tâm nên thua là cái chắc. Tuy nhiên ngươi rất lợi hại, mũi tên này gần như chấn vỡ đạo quả của ta.

Tương Khang thu túi tên về, người chìm xuống đáp xuống đầu tường.

Tương Khang mạnh mẽ nâng tu vi trấn áp vết thương, liên tục bắn tên vào chiến trường đối diện. Các Đạo Quân Đạo Tôn ị công kích, Thiên Quân cũng trúng tên của Tương Khang.

Càn Khôn lão tổ thấy Tương Khang liên tục hộc máu thì nhíu mày nói:

– Tương Khang đạo hữu, ngươi bị thương rất nặng, hãy nghỉ ngơi giây lát đi.

Tương Khang không nói không rằng giương cung tên bắn. Mưa tên không bắn hụt, các Thiên Quân phía đối diện bị bắn chết. Các Đạo Quân Đạo Tôn bị thương nặng, Phục Sá giáo chủ cũng trúng mấy mũi tên bị Vân Dương Nguyên Quân đè đầu đánh.

May mắn lực phòng ngự của Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên rất kinh người, Phục Sá giáo chủ không bị đả kích trị mạng.

Phục Sá giáo chủ gầm lên:

– Nổi trống! Nổi trống!

Thân rắn quay quanh Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên, dốc sức vận chuyển bảo tháp. Đại quân lần thứ hai nổi trống.

Càn Khôn lão tổ đứng trên đầu tường, tự mình gióng trống trợ trận cho phe mình. Sĩ khí hai bên tăng vọt, nhưng có thần tiễn của Tương Khang Đạo Tôn áp chế, đại quân Phục Sá giáo chủ mới dâng lên khí thế đã bị đè xuống. Mưa tên như ánh sáng như đao bắn các Đạo Quân Đạo Tôn phe địch không ngẩng đầu lên được. Thiên Quân ở trong các đại trận vất vả sử dụng linh bảo do Đế Lân ban tặng, hết sức bảo vệ thân mình, sợ mưa tên không biết từ đâu bay tới bắn chết.

Phục Sá giáo chủ tức giận quát to:

– Nổi trống!

Tiếng trống vang lên lần thứ ba, mới vang một nửa chợt nghe tiếng trống trầm đục, các mặt trống bị mũi tên của Tương Khang bắn nát.

Chỉ giây lát có sáu, bảy Đạo Quân Đạo Tôn chết. Con rồng to, đám người Thánh Ma Thiên Tôn chém chết bọn họ.

Phục Sá giáo chủ sợ hãi, ngước lên nhìn Tương Khang Đạo Tôn đứng trên đầu tường. Tương Khang Đạo Tôn oai phong lẫm lẫm như chiến thần, một người thủ quan đủ trấn áp hết thảy.

Phục Sá giáo chủ cắn răng nói:

– Hôm nay rút binh!

Đại quân lộn xộn, tiên ma tử thương nhiều không đếm xuể. Các Thiên Quân không điều khiển đại quân được, trận thế sụp đổ, tướng sĩ chạy tứ tán. Thiên Quân bất lực.

Đối diện đại quân đánh lén xông đến, Phục Sá giáo chủ tự mình đoạn hậu, vất vả đấu với đám Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Vân Dương Nguyên Quân. Người Phục Sá giáo chủ đẫm máu.

Trận chiến này ức vạn đại quân phe Phục Sá giáo chủ có bốn phần chết. Các thủ lĩnh Thiên Quân bị thương hơn trăm người. Bốn mươi mấy Đạo Quân Đạo Tôn thì mười sáu người chết, đa số chết trong bụng con rồng to. Thương vong nặng nề, đại quân Phục Sá giáo chủ bị truy sát không biết bao xa mới cắt đuôi kẻ địch được.

Phục Sá giáo chủ thu gom tàn binh, chợt nhớ đến Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân, thầm la hỏng rồi.

– Nguy rồi! Huyền Đô sư huynh bị kẹt tại đó, không biết sống chết thế nào.

– Hiện giờ chỉ nghe theo mệnh trời vậy. Huyền Đô sư huynh, không phải ta không cứu sư huynh, nếu ta cứu thì thống soái ba quân ta đây cũng rơi vào

trong đó, đại quân không ai điều khiển.

Đằng trước hùng quan thứ nhất Đại La Thiên vang tiếng reo hò.

– Thắng, rốt cuộc thắng!

Vân Dương Nguyên Quân xông lên cười với Tương Khang Đạo Tôn:

– Lần này toàn nhờ thần tiễn của ngươi tránh cho toàn quân bị diệt. Tốt lắm, đứng ngây ra đó làm gì? Cái tên Phục Sá sớm bị ngươi hù chạy… Tương Khang?

Tướng sĩ reo hò phát hiện có điều lạ. Tương Khang Đạo Tôn mắt trợn tròn, giương cung, giữ nguyên bộ dạng này không nhúc nhích.

Tương Khang Đạo Tôn và Lang Hiên Đạo Tôn chiến đấu, tuy thắng nhưng là thắng thảm. Tương Khang Đạo Tôn bị mũi tên cuối cùng gần như chấn vỡ đạo quả, nếu gã dừng chiến đấu, điều dưỡng trị thương, chữa lành đạo quả thì còn giữ mạng sống được.

Tương Khang Đạo Tôn cứ đứng trên đầu tường liên tục bắn tên áp chế đại quân Phục Sá giáo chủ, dốc hết sức lực làm đạo quả trong cơ thể vỡ nádt, thân chết đạo tiêu.

Vân Dương Nguyên Quân ngẩn ngơ, sửa sang vạt áo vái Tương Khang:

– Tiễn đạo hữu.

Trong ải không khí bi thương, các tướng sĩ vái, giọng ồm ồm như sấm:

– Tiễn đạo hữu!

Mười sáu Đạo Tôn Thiên Môn lại thiếu một người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên địa chấn động dữ dội. Thiên địa hiện ra trong không trung, là thế

giới tạo hóa biến ra từ tiên đình tạo hóa của Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân. Bây giờ thế giới tạo hóa bị Tịch Ứng Tình đánh thủng nên nó lộ ra trước ải.

Tịch Ứng Tình, Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân ác chiến dữ dội, khó phân chia. Càn Khôn lão tổ nhìn đám người Thánh Ma Thiên Tôn, con rồng to. Rồng khó hiểu, Thánh Ma Thiên Tôn hiểu ý, lao ra ải hướng tới Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân.

Tịch Ứng Tình rống to:

– Không được lại đây! Là cuộc chiến của ta và sư phụ, không cho ai nhúng tay vào!

Đám người Thánh Ma Thiên Tôn do dự, dừng bước, dẫn đại quân bao quanh chiến trường. Dù Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân giết Tịch Ứng Tình cũng không thoát khỏi bọn họ vây công, sẽ bị các báu vật đánh chết.

Lúc này đại quân khá dưới tay Đế và Tôn do Thái Nhất Đạo Tôn dẫn đầu mang theo bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn, nhân mã rầm rộ công kích hùng quan khác của Đại La Thiên.

Trên hùng quan, đám người Vạn Vật Đạo Tổ, Khổ Hạnh giáo chủ, Kế Đô ma tổ đứng sừng sững, dẫn mấy chục Đạo Quân Đạo Tôn ngăn cản. Sa Môn đại giáo và cá Thiên Quân, Tiên Vương, Tiên Quân Đại La Thiên cùng ra trận. Trong Thiên Quân mạnh nhất là đám Giang Tuyết, Đạo Vương, Bình Thiên, Tinh Quang, Minh Thổ, Tịch Trọng, Nhạc Ấu Nương đều có mặt.

Trận thế nơi này khác với bên Càn Khôn lão tổ. Muôn sông nghìn núi, sao trời rậm rạp. Các đại quân đứng đầy núi sông, Thiên Quân trấn thủ luyện thành đại trận, đầu đuôi nối nhau, vừa công vừa thủ.

Người bày ra đại trận này là Viên Thái lão nhân, cũng là thống lĩnh đại trận.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2893: Ngọc Thạch Câu Phần (1)

Vạn Vật Đạo Tổ lạnh lùng nhìn đại doanh đối diện, thản nhiên nói:

– Thái Nhất, ngươi lên đây, ta giết ngươi.

Thái Nhất Đạo Tôn hừ mạnh, phóng lên cao đối diện với Vạn Vật Đạo Tổ.

Thái Nhất Đạo Tôn nói:

– Lần trước koa phân thắng thua, lần này ta sẽ bằm thây chó già đầu vào Nguyên Thủy nhà ngươi thành nhiều mảnh!

Hai Đạo Tôn có thể nói là một trong những người mạnh nhất Đạo Tôn. Hai người đánh nhau sẽ kinh thiên động địa.

Bên dưới, đám người Viên Thái lão nhân, Khổ Hạnh giáo chủ thở phào:

– Thái Nhất bị thù hận che lý trí, quả nhiên hơi lỗ mãng. Chủ soái rời đi, không ai khống chế đại cục. Bên ta có Viên Thái điều khiển, có chút hy vọng, không đến mức bị đẩy ngã ngay.

Hùng quan khác, Giang Tuyết Tình thống lĩnh mười bốn Đạo Tôn Thiên Môn sừng sững trong hùng quan. Đằng trước hùng quan là Thiên Môn, mọi người chờ đợi.

Ngọc Kinh Đạo Tôn dẫn dắt vô số cường giả Ngọc Kinh thánh giáo kéo đến, cũng hơn bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn tấn công hùng quan.

Ngọc Kinh Đạo Tôn khen rằng:

– Môn chủ Thiên Môn quả nhiên bất phàm.

Ngọc Kinh Đạo Tôn vỗ tay nói:

– May mắn dưới tay ta không ít binh cường tướng mạnh. Chắc Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ phải lòng nhỏ máu, vì nữ nhi của hắn sẽ chết tại đây.

Giang Nam mỉm cười phất tay, cổng hùng quan mở ra.

Giang Tuyết Tình nói:

– Ngọc Kinh thánh giáo chủ, ta ở trong ải thành lập một tòa vô nhân cấm khu, mời thánh giáo chủ vào ải. Nếu thánh giáo chủ có thể phá vô nhân cấm khu thì ta mặc cho giáo chủ xâm nhập Đại La Thiên.

– Môn chủ đúng là bá đạo, có thể tạo ra vô nhân cấm khu. Nhưng chúng ta đến Đại La Thiên không phải xông ải mà là giết người, huyết tẩy Đại La Thiên hoàn thành vô lượng sát kiếp.

Ngọc Kinh Đạo Tôn cười tủm tỉm:

– Nhưng ta rất có hứng thú xông vô nhân cấm khu một lần.

Trên đầu tường, Giang Tuyết Tình nhỏ giọng nói:

– Các vị đạo hữu, Ngọc Kinh định huyết tẩy Đại La Thiên, cuộc chiến này khó dàn xếp, chỉ có cố gắng liều mạng một phen!

Mười bốn Đạo Tôn Thanh Hư Đạo Nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, Chức Mẫu đứng bên cạnh Giang Tuyết Tình cùng gật đầu.

Bọn họ cười nói:

– Chúng ta thành lập Thiên Môn vốn là định biến thành vô nhân cấm khu độ qua tịch diệt kiếp, bây giờ chẳng qua là sớm hoàn thành.

– Trận chiến này không biết bao nhiêu người trong Thiên Môn sống tiếp, chỉ mong kiếp sau sẽ có cấm khu chúng ta thành lập để lại hạt giống văn minh các thời đại.

Mười bốn Đạo Tôn bay vào thành, lắc người một cái. Linh quang vô tận tung bay, rơi xuống đất hòa vào hư không. Một chuỗi tiếng nổ vang lên, vô lượng thời không mở mang, mênh mông vô ngần.

Cấm khu hình thành!

Thời đại nguyên đạo vô cùng xa xôi, các cường giả tạo ra vô nhân cấm khu, tuy nhiều Đạo Quân ở trong cấm khu nhưng cũng ít Đạo Tôn. Bây giờ bọn họ tái hiện vô nhân cấm khu với mười bốn Đạo Tôn.

Giang Tuyết Tình bước xuống cổng thành, biến mất trong vô nhân cấm khu.

Ngoài thành, Ngọc Kinh Đạo Tôn dẫn các cường giả Ngọc Kinh thánh giáo, ức vạn đại quân, cờ bay phấp phới, tiên thành, Tiên vực, tiên lâu tiên tháp, lâu thuyền chiến hạm lớn rầm rộ lao vào hùng quan.

Hơn mbốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn vây quanh Ngọc Kinh Đạo Tôn xông vào ải. Đưa mắt nhìn, bên trong ải hình thành không gian rộng lớn, mênh mang, không thấy cuối, không thấy Đại La Thiên đằng trước hùng quan.

Không gian nơi này vặn vẹo, đại đạo trầm luân, đạo pháp thần thông bị vặn vẹo trấn áp. Mọi người cảm giác áp lực cực mạnh áp chế đại đạo, thần thông của mình.

Vô nhân cấm khu!

Đã từng bị hậu chiêu của Đế và Tôn phá hủy, giờ đây vô nhân cấm khu lại xuất hiện.

Các Đạo Quân Đạo Tôn mơ hồ thấy một cánh cửa đứng chính giữa vô nhân cấm khu, Giang Tuyết Tình ngồi dưới cánh cửa. Các Đạo Tôn cổ xưa Thanh Hư Đạo Nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, Chức Mẫu đã biến mất, không thấy ai núp ở đâu.

Vô nhân cấm khu đối với các Thiên Quân, Tiên Quân, Đạo Tôn thời đại tiên đạo chỉ là một lời đồn xa xưa. Sau khi bọn họ xuất thế thì cấm khu đã là truyền thuyết xa xưa, không có duyên được gặp.

Giờ phút này, các cường giả thuộc hạ Đế và Tôn, Ngọc Kinh thánh giáo nhìn qua, không thấy có gì lạ.

– Vô nhân cấm khu? Nghe đồn đó là vùng đất do một số Đạo Quân chét đi biến ra, nơi co đầu rút cổ sống hèn.

Một Đạo Quân lắc đầu, cười nói:

– Chỗ như thế cùng lắm khốn chết vài Thiên Quân, không làm gì được chúng ta.

– Khác.

Biểu tình Ngọc Kinh Đạo Tôn trầm trọng nhìn xung quanh, lắc đầu nói:

– Trước kia vô nhân cấm khu là do Đạo Quân chết tạo ra để đối kháng tịch diệt kiếp, không để mình hoàn toàn hồn phi phách tán. Vì giữ mạng nên vô nhân cấm khu áp chế tất cả quy tắc thời đại. Đại đạo tịch diệt, tịch diệt kiếp cũng bị ức chế. Khi đó Đạo Quân chết xây dựng vô nhân cấm khu.

– Còn cái này là mười bốn Đạo Tôn sống tạo dựng, mười bốn lão quỷ kia rất cổ xưa, thực lực cực mạnh không thể khinh thường. Các người đừng đi riêng lẻ, chúng ta phải tập trung lực lượng lại với nhau. Gặp thần giết thần, gặp phật giết phật, có như thế mới phá vỡ cấm khu.

Ngọc Kinh Đạo Tôn dù gì là tay trùm có kinh nghiệm chiến đấu, gã trầm giọng nói:

– Bọn họ biến thành cấm khu là vì ít người, tính luôn Giang Tuyết Tình mới có mười lăm người. Còn chúng ta người đông thế mạnh, bọn họ phải biến thành cấm khu mới ngăn chúng ta được, không để chúng ta huyết tẩy Đại La Thiên.

– Tuy nhiên biến thành cấm khu ngăn cản chúng ta tách lẻ lực lượng của bọn họ, cho chúng ta cơ hội đánh bại từng người, lần lượt giết chết. Nếu làm tốt, chúng ta thậm chí không chết một người cũng có thể xử lý hết bọn họ.

Ngọc Kinh Đạo Tôn mới nói đến đây sâu trong vô nhân cấm khu nghi ngút khói xám tràn ra, bao phủ cấm khu. Nơi khói xám lan tràn, các đại quân biến mất, không còn tung tích.

Các đại quân biến mất mỗi đội có mấy trăm vạn chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân, thậm chí là Thiên Quân thống lĩnh. Trong Thiên Quân, cường giả cầm tiên thiên linh bảo do ba ngàn đại đạo của Đế Lân biến ra, dù gặp Đạo Quân Đạo Tôn đơn độc không đến mức lặng lẽ bị tiêu diệt.

Hơn nữa bốn mươi mấy Đạo Quân Đạo Tôn này không ai phát hiện những người đó biến mất như thế nào, rất kỳ lạ.

Một Đạo Quân lạnh lùng cười:

– Ở trước mặt Đạo Quân Đạo Tôn chúng ta mà muốn giả thần giả quỷ sao?

Đạo Quân sải bước đi vào khói xám, lấy tiên thiên linh bảo ra, cười to bảo:

– Có giỏi thì cũng làm ta biến mất đi, nếu không thì hãy đạo âm đường đường chính chính đấu với ta!

Khói xám ập đến, khi khói tan thì Đạo Quân biến mất.

Đại quân thiên địa đại đạo xôn xao, quân tâm dao động.

Một Đạo Quân biến mất trước mặt bọn họ, thật kỳ lạ, không thể tưởng tượng!

Ngọc Kinh Đạo Tôn hừ mạnh, ngước lên nhìn Thiên Môn. Giang Tuyết Tình vẫn ngồi dưới khung cửa không nhúc nhích.

– Hèn gì ta cũng bị che mắt, hóa ra chuển vào trong Thiên Môn. Không cần nói nữa, những đại quân có lẽ đã rơi vào Thiên Môn, bị luyện chế. Môn chủ Thiên Môn kế thừa đại đạo lắng đọng mấy trăm ức năm vô nhân cấm khu, bản thân là trung xu cấm khu làm đám lão quỷ Thanh Hư hóa thành cấm khu, chỉ cần giết nàng là dễ dàng phá cấm khu!

Đám người Long Ngạn phấn chấn tinh thần.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2894: Ngọc Thạch Câu Phần (2)

Ngọc Kinh Đạo Tôn ra lệnh:

– Trận chiến này vì giết môn chủ Thiên Môn, không cần đại quân bao vây. Nữ nhân này là tồn tại cực kỳ khủng bố trong Đạo Tôn, vượt qua Hồng, Quân, giết Thiên Dụ Đạo Tôn thời đại nguyên khởi, ngang hàng với Vạn Vật Đạo Tổ, dưới Đạo Quân không ai đánh lại.

– Các quân mã nghe lệnh, lập tức rút khỏi ải này, trợ giúp Thái Nhất Đạo Tôn! Đạo Quân Đạo Tôn ở lại đây nghiền nát môn chủ Thiên Môn!

Các đại quân nghe lệnh rút ra sau. Đột nhiên vô nhân cấm khu nổi gió đen, biển máu ngập trời, sấm sét đì đùng, dãy núi nhô lên, trời trăng sao hỗn loạn. Có guồng quay tơ lăn, quạt lông bay. Tất cả đổ ập hướng các đại quân, nơi đi qua đại quân biến mất.

May mắn bọn họ không vào sâu trong vô nhân cấm khu, có hơn một nửa người lao ra ngoài, rời khỏi hùng quan. Nửa qân mã khác bị các dị tượng khói xám, gió đen nuốt hết.

Các Đạo Quân Đạo Tôn lòng chìm xuống:

– Sợ là đám người đã ứng kiếp, chết trong Thiên Môn. Chỉ có giết môn chủ Thiên Môn mới phá giải vô nhân cấm khu được.

Các tiên thiên linh bảo bay ra, treo cao trên trời, chặn lại các dị tượng khói xám, sấm sét, gió đen, biển máu từ bốn phía ập đến. Ngọc Kinh Đạo Tôn dẫn quần hùng lao vào Thiên Môn.

Lúc này Thiên Môn đột nhiên mở ra, xương chất thành núi ùa ra ngoài. Mấy ngàn vạn xương trắng chất đống, xương to tràn ngập dư uy tiên đạo. Đó là xương của cá chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân, Thiên Quân mới biến

mất.

Thậm chí có xương khô của một Đạo Quân.

Chỉ mấy giây ngắn ngủi đã có hàng ức tiên ma bị Giang Tuyết Tình dùng Thiên Môn luyện chết, bao gồm một Đạo Quân.

Giang Tuyết Tình đứng dậy, Thiên Môn đứng thẳng trên biển xương. Xương trắng như sóng dâng lên. Giang Tuyết Tình lạnh lùng nhìn hơn bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn ập đến.

Khói xám dâng lên, các bóng đen to lớn không gì sánh bằng đứng sau lưng Giang Tuyết Tình.

Chủ cấm khu, uy nghiêm cái thế!

Giang Tuyết Tình quát to:

– Các vị đệ đệ muội muội, hãy thả tịch diệt kiếp ra!

Các bóng đen sau lưng Giang Tuyết Tình sử dụng tiên thiên linh bảo. Linh quang biến đổi, tịch diệt kiếp bị trấn áp trong linh bảo bộc phát, tràn ngập trong không gian vô nhân cấm khu.

Hơn bốn mươi Đạo Quân Đạo Tôn phe Ngọc Kinh Đạo Tôn bị tịch diệt kiếp nhấn chìm.

Ngọc Kinh Đạo Tôn tức điên chửi:

– Tổ cha nó, môn chủ Thiên Môn còn độc hơn phụ thân Nguyên Thủy Thiên Tôn của nàng. Muốn đồng quy vu tận với chúng ta sao?

Đạo Tôn trong Thiên Môn toàn là Đạo Quân tiền sử chuyển thế, thời tiền sử sóng tịch diệt kiếp xâm nhập thời đại tiên đạo thì kiếp số của bọn họ đã giáng xuống. May mắn bọn họ tìm được dị bảo có duyên với mình trong Đại La Thiên, nhờ đó trấn áp sóng kiếp.

Giờ phút này, các sóng kiếp được thả ra, khủng bố kinh người biết bao? Không chỉ tiêu diệt đám Thanh Hư Đạo Nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn cũng rơi vào kiếp, bị tịch diệt.

Bởi vì vô nhân cấm khu dùng để đối kháng tịch diệt kiếp, đám người Thanh Hư Đạo Nhân, Thiên Hi Thánh Nhân có chết thì thần hồn ẩn vào cấm khu, chờ đợi thời cơ chuyển thế trọng sinh.

Đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn chết sẽ hoàn toàn biến mất, trừ phi bọn họ cũng ký thác thần hồn vào vô nhân cấm khu.

Nếu kế sách của Giang Tuyết Tình thành công thì tất cả Đạo Quân Đạo Tôn có mặt đều phải chết, tu vi như nước chảy ra, tối đa chỉ còn lại thần hồn.

Tâm ngoan thủ lạt, giết cả mình và đối thủ, khó trách Ngọc Kinh Đạo Tôn chửi đổng.

Ngọc Kinh Đạo Tôn thầm mừng, nếu gã phái đại quân Ngọc Kinh thánh giáo đi giúp bên Thái Nhất Đạo Tôn thì e rằng cả đám đã chôn xác trong vô nhân cấm khu.

Ngọc Kinh Đạo Tôn quát to:

– Giành một đường sống, giết môn chủ Thiên Môn!

Ngọc Kinh Đạo Tôn xong lên.

Các bóng đen khổng lồ sau lưng Giang Tuyết Tình cũng lao lên, cao giọng quát:

– Liều mạng chiến đấu, giành cơ hội sống cho chúng sinh Đại La Thiên!

Mặt Ngọc Kinh Đạo Tôn vặn vẹo nghênh chiến Giang Tuyết Tình, lạnh lùng nói:

– Giang Tuyết Tình, môn chủ Thiên Môn, ngươi làm ngươi thì bản thân cũng khó tránh cái chết!

Thiên Môn rung rinh va chạm với tiên thành của Ngọc Kinh Đạo Tôn, đánh bật tịch diệt kiếp từ bốn phía ập đến.

– Thân chết đạo tiêu thì sao? Cùng lắm thần hồn chuyển thế!

– Thân chết đạo tiêu, dù ngươi chuyển thế cũng không tu luyện đến cảnh giới như bây giờ được, tương lai ngươi chết chắc trong tịch diệt kiếp!

* * *

Ba hùng quan đông, nam, tây Đại La Thiên giờ đều rơi vào chiến hỏa. Huyền quan phương bắc, bốn Đạo Tổ Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, Bỉ Ngạn nương nương dẫn dắt Đạo Quân Đạo Tôn thuộc hạ trấn thủ hùng quan. Sau lưng Bỉ Ngạn nương nương là nhi tử Vũ Uyên Đạo Quân. Đám người Vân Liên nữ đế, Băng Liên Thánh Mẫu cũng có mặt. Đám người yên lặng chờ đợi, số lượng Đạo Quân Đạo Tôn chỉ có hơn mười người.

Phía xa cờ bay phấp phới. Càn Nguyên Đạo Tôn, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Thiên Hoang Đạo Tôn, Vô Tà Đạo Tôn dẫn đại quân xuất hiện trước mắt mọi người. Mười lăm Đạo Tôn.

Mấy Đạo Tôn mạnh nhất Đại La Thiên đều có mặt trên hùng quan. Đạo Tôn cường đại nhất dưới tay Đế và Tôn cũng xuất hiện ở đây, tuy ít người nhưng toàn Đạo Tôn mạnh nhất thời đại tiên đạo.

Đây dã định là cuộc chiến thảm khốc nhất, đáng sợ nhất trong bốn hùng quan.

Sâu trong Đại La Thiên, Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn huyền quan phương bắc xa xôi, nhíu mày.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nói với Thiên Phi Đạo Tôn:

– Đám người Hồng Đạo Nhân chưa chắc đánh lại Càn Nguyên. Thiên phi,

ngươi không thể tránh khỏi trận chiến này, chuẩn bị ra tay đi.

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn đã hứa liên minh với chúng ta nhưng tại sao còn chưa ra tay?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Giang Nam ngồi im tại chỗ, không kiềm được nói:

– Nếu Vô Cực Thiên Tôn còn không ra tay thì Đại La Thiên sẽ toàn quân bị diệt!

– Chờ chúng ta lưỡng bại câu thương.

Biểu tình Giang Nam bình tĩnh nói:

– Sau đó cường giả Đạo Quân điện xuất hiện thu thập tàn cục, thu luôn tàn binh bại tướng Đại La Thiên.

– Vô Cực Thiên Tôn đã nói là chúng ta sẽ hợp tác cùng nhau.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhíu mày nói:

– Nếu đám Đạo Quân Đạo Tôn Đạo Quân điện đột nhiên xuất hiện thì Đại La Thiên càng khó tránh khỏi thế thua.

Giang Nam lắc đầu, nói:

– Vô Cực Thiên Tôn nói hợp tác là vì thấy khó đối phó cường giả phe Đế và Tôn. Vô Cực coi thường thực lực Đại La Thiên ta, bây giờ thấy Đại La Thiên và phe Đế và Tôn giết trời sụp đất nứt, chỉ yếu hơn phe Đế và Tôn hai phần. Vô Cực kiêng dè Đại La Thiên nên không chịu hợp tác, chờ hai nhà lưỡng bại câu thương thì Vô Cực sẽ đến nhặt của rơi.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn giận dữ nói:

– Lời Vô Cực Thiên Tôn nói như rác, hôi thối chịu không nổi. Nguyên Thủy Thiên Tôn, thê tử, nhi nữ của ngươi đều ở trong Đại La Thiên. Ngươi

phải ra tay, ta chỉ lo mạng sống một mình Thiên phi, không cứu được thê nhi của ngươi.

Giang Nam lắc đầu:

– Sáu Thiên Tôn đã giao hẹn, ta sẽ không ra tay.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn bực bội, đứng dậy dỗi nói:

– Ngươi không chịu ra tay thì chờ xem gia đình ngươi lớn bé già trẻ bị người diệt môn đi!

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2895: Tiên Nhân Vuốt Đầu Ta (1)

Giang Nam lắc đầu tiếp:

– Không ai diệt cả nhà ta được, chỉ có ta diệt cả nhà kẻ đó. Tẩu tẩu cứ bình tĩnh, đừng nóng, chờ chút nữa sẽ thấy ngay.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nửa tin nửa ngò ngồi xuống, nhìn chiến trường bốn hùng quan Đại La Thiên.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cười khẩy nói:

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối thủ chia bốn đường tấn công, bốn đại quân phân cách cường giả dưới tay ngươi thành bốn đường. Trong đó Viên Thái trấn thủ cửa nam chắc chắn không ngăn được. Viên Thái chết, đại quân tiến nhanh xông lên, đồ sát sinh linh Đại La Thiên, không ai ngăn nổi.

– Cửa đông Đại La Thiên, Càn Khôn lão tổ bị Phục Sá bám giữ. Cửa tây, Ngọc Kinh và nữ nhi Tuyết Tình của ngươi sẽ đồng quy vu tận. Cửa bắc chắc chắn là tử ovng nặng nề. Ngươi còn binh mã nào để ngăn? Ngươi không ra tay thì mọi người Đại La Thiên sẽ bị đồ sạch.

Biểu tình Giang Nam bình tĩnh nói:

– Nguyên Mẫu, ta có phục binh, đội phục binh này có thể diệt Đạo Quân điện, diệt mạch Đế và Tôn, huyết tẩy thiên hạ.

– Phục binh ở đâu?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tức giận hỏi:

– Ngươi sử dụng hết lực lượng Đại La Thiên rồi mà vẫn ung dung như vậy, sợ người của mình chết không đủ nhiều sao?

– Nguyên Mẫu cứ bình tĩnh đi, chờ thi thể Đế Giang xuất hiện là biết ngay phục binh của ta ở đâu.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn sửng sốt thầm nghĩ:

– Chẳng lẽ hắn có phục binh thật?

Lúc này cửa đông Đại La Thiên, Tịch Ứng Tình, Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân chiến đấu gần kết thúc. Hai người đánh nhau đến nay bị thương rất nặng. Mặc dù Huyền Đô là Đạo Tôn, thực lực siêu mạnh nhưng bất xá thiên công của Tịch Ứng Tình rất bá đạo. Đặc biệt tiên thiên mộng kính kéo Tịch Ứng Tình nhập mộng, tái hiện tâm tình lúc gã đánh nhau với Thái Hoàng lão tổ. Tuy là Đạo Quân nhưng Tịch Ứng Tình có sức chiến đấu không kém gì Đạo Tôn.

Chiến đấu đến nay hai người đã dầu hết đèn tắt.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân bỗng rên rỉ, các cây gyậ tre nhô lên từ mặt đất, trong khoảnh khắc biến thành Huyền Đô thất bảo lâm. Lực lượng tạo hóa dồi dào tràn ngập thiên địa nhập vào Huyền Đô.

Huyền Đô là Đạo Tôn tạo hóa, giỏi đạo tạo hóa, dù bị người giết thì vào phút hấp hối có thể sống lại.

Lúc này hai người cùng đèn cạn dầu, nếu Huyền Đô tạo hóa tái sinh phục hồi đến trạng thái cao nhất thì giết Tịch Ứng Tình dễ như trở bàn tay.

Tịch Ứng Tình quát to:

– Nghịch đoạt tạo hóa!

Tiên thiên mộng kính chiếu một cái bắn vào đôi mắt Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân. Huyền Đô ngẩn ngơ, lực lượng tạo hóa cuồn cuộn nhập vào cơ thể Tịch Ứng Tình.

Tịch Ứng Tình là đệ tử của Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân, cũng giỏi tu

luyện đại đạo tạo hóa. Huyền Đô không hề giấu nghề, sớm truyền dạy ba ngàn đại đạo tạo hóa mình sáng tạo cho Tịch Ứng Tình. Giờ phút này, tiên thiên mộng kính quấy nhiễu một lúc, Tịch Ứng Tình cướp tạo hóa từ tay Huyền Đô.

Ầm!

Tịch Ứng Tình vỗ một chưởng ấn vào ngực Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân. Tịch Ứng Tình dốc hết sức mạnh chiêu này, trong chưởng bao gồm tinh túy bất xá thiên công, nương tơ tình lưu luyến đậm đặc phát huy hết tất cả sức chiến đấu.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân thoát khỏi tiên thiên mộng kính. Thấy chưởng bay tới thì mỉm cười mặc cho bàn tay vỗ vào người.

Áo vàng rách, tiếng đạo quả vỡ vang lên.

Tịch Ứng Tình ngơ ngẩn, run giọng:

– Sư tôn…

Áo vàng trên người Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân rách nửa bên như cánh bướm bay đi, khóe môi tràn máu nhưng 3em ỉm cười.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân bước tới gần Tịch Ứng Tình:

– Ta đã nói sẽ dạy ngươi điều cuối cùng, bây giờ ta dạy cho ngươi rồi. Ứng Tình, ngươi đã được đại đạo tạo hóa của ta, ta chết cũng không tiếc…

Một luồng linh quang bay ra khỏi người Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân, là một trong ba ngàn đại đạo của Đế Lân. Đế Lân ban một ba ngàn đại đạo cho Huyền Đô, biến thành pháp bảo. Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân chiến đấu với Tịch Ứng Tình nhưng chưa từng sử dụng pháp bảo này.

Giờ phút này, đạo quả Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân vỡ nát, không còn sự sống nên pháp bảo biến thành linh quang bay đi Càn Nguyên Đạo Tôn

người Đế Lân.

Tịch Ứng Tình nhìn linh quang bay xa, người run rẩy lẩm bẩm:

– Tại sao sư tôn không sử dụng linh ảo đó?

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân đến gần Tịch Ứng Tình, mỉm cười nói:

– Làm sư phụ phải dạy người, giải đáp khó hiểu. Hôm nay ta đấu với ngươi, bày ra đại đạo tạo hóa cho ngươi thấy. Có đồ nhi như vậy, làm trượng phu còn cầu gì nữa? Nguyên Thủy Thiên Tôn có ơn với ta, Quỷ Bà Thiên cũng có ơn với ta, Ứng Tình nhiều lần giúp ta, làm sao ta có thể xuống tay với ngươi?

Bùm!

Tịch Ứng Tình quỳ dưới đát.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân vuốt đấu Tịch Ứng Tình, kết tóc cho gã, khẽ ngâm:

– Tiên nhân vuốt đầu ta, kết tóc thụ trường sinh. Năm xưa sư phụ điểm hóa ta trong hỗn độn, vuốt đầu ta, dạy ta đạo trường sinh. Hôm nay ta kết tóc cho ngươi, dạy ngươi trường sinh. Ứng Tình, hãy mang theo đại đạo của ta sống sót. Sau này nếu còn thiên địa thì hãy truyền đạo thay ta, để đại đạo của ta không diệt tuyệt.

Tịch Ứng Tình quỳ sát đất, khóc sướt mướt:

– Sư tôn…

Biểu tình Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân nhẹ nhõm, cơ thể phân giải thành linh quang chậm rãi biến mất.

Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân cười nói:

– Cuộc đời ta nhấp nhô trắc trở, không thể phụ người có ân, không thể

phụ ân sư phụ. Tính cách vi sư lạnh nhạt, chỉ có thể dùng cái chết tránh né.

Bùm!

Cơ thể Huyền Đô Tạo Hóa Đạo Quân vỡ nát biến thành linh quang tan biến, chỉ còn lại một nửa áo vàng.

Phục Sá giáo chủ sửa sang tàn quân lại kéo đến. Cửa nam, nhiều Thiên Quân Ngọc Kinh thánh giáo dẫn ức vạn đại quân rầm rộ như sói như cọp lao tới.

Giờ phút này, đại chiến trong cửa nam rất khốc liệt. Viên Thái lão nhân dốc hết sức điều động đại quân, bản thân cũng tham gia chiến đấu nhưng khó chặn lại thế công mãnh liệt của bốn mươi mấy Đạo Quân Đạo Tôn phe Thái Nhất Đạo Tôn.

Ngọc Kinh thánh giáo chạy tới càng tặng thêm gánh nặng.

Đại La Thiên đã dùng hết tất cả lực lượng có thể sử dụng, không còn viện quân đến nữa. Nếu bị Ngọc Kinh thánh giáo tấn công, cửa nam sẽ phá, lần lượt thua thảm, mọi người sẽ chết tại đây.

Viên Thái lão nhân toàn thân đẫm máu, bàn cờ hóa thành thiên địa, quân cờ hóa thành ngôi sao, hình thành các tiên thiên đạo cảnh ngăn cản hai Đạo Tôn vây công.

Viên Thái lão nhân khàn giọng hét to:

– Ai có thể chặn lại đại quân Ngọc Kinh thánh giáo?

– Để ta!

Giang Tuyết bay ra, lắc người biến thành yêu hồ chín đuôi. Chín phân thân đứng ở phần đuôi hồ ly, Giang Tuyết xông hướng ức vạn đại quân ngoài ải.

Yêu hồ hét to:

– Grao!

Yêu hồ há mồm phun ra một tú cầu, tú cầu lăn lông lốc, càng lúc càng to, kèm theo lửa cháy đụng vào đại quân Ngọc Kinh thánh giáo.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2896: Tiên Nhân Vuốt Đầu Ta. (2)

Đệ tử của Đế và Tôn trừ Huyền Đô, Càn Nguyên, Ngọc Kinh, Thái Nhất, Tự Nhiên, Thái Chân đã chứng Đạo Quân ra còn hơn mười đệ tử chưa chứng đạo, vẫn còn ở cảnh giới Thiên Quân. Nhưng những tồn tại này là một trong những người mạnh nhất trong Thiên Quân.

Cộng thêm thiếu giáo chủ Ngọc Lâm Tử, thánh nữ Ngọc Tiên Nhi của Ngọc Kinh thánh giáo, mấy ngàn Thiên Quân, lực lượng vẫn rất mạnh đáng gờm.

Ở cửa tay Ngọc Kinh thánh giáo bị thương vong nặng nề nhưng có hơn một nửa số người sống sót, có hơn ngàn Thiên Quân. Bây giờ đám Thiên Quân nhìn Giang Tuyết như ngó người chết.

- Chỉ bằng một Thiên Quân mà muốn ngăn cản ức vạn đại quân ta? Đông Cực, ngươi mơ mộng viễn vông.

Côn Luân Thiên Quân lạnh lùng nói:

- Sư phụ của ta từng nói Đông Cực đứng đầu Thiên Quân, là đệ nhất nhân. Nếu nàng ngươi quá tham lam muốn chứng đạo kiểu khác thì đã là Đạo Quân. Tiếc rằng sau khi ngươi thành đạo cách khác thì thiên địa rơi vào tai kiếp, làm ngươi vô duyên chứng Đạo Quân. Ta thật muốn xem đệ nhất nhân Thiên Quân có thực lực như thế nào!

Từng đợt tiên thiên bất diệt linh quang bay ra khỏi đại quân va chạm với tú cầu. Đó là hơn hai trăm tiên thiên bất diệt linh quang, toàn là tiên thiên linh bảo do ba ngàn đại đạo của Đế Lân biến ra.

Các Thiên Quân sử dụng tiên thiên linh bảo, đạo cảnh cực kỳ kinh người. Đặc biệt sau lưng mấy Thiên Quân có các đại quân, đại trận do vô số tiên ma ghép lại chống đỡ, đẩy uy lực tiên thiên linh bảo lên mức độ đáng sợ hơn

hết.

Tú cầu liên tục va chạm với các tiên thiên linh bảo. Đuôi cáo sau lưng Giang Tuyết bị chấn lắc lư, chín phân thân trên đuoi bị chấn khóe miệng tràn máu.

Yêu hồ chín đuôi cực kỳ dũng mãnh xông vào đại quân đối diện. Một tiếng rống to đánh chết vô số tiên ma, vung móng vuốt xé rách hư không. Bao nhiêu chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân vùi thây.

Giang Tuyết mạnh mẽ xông lên, phá các đại trận. Đột nhiên cái mồm to thò vào trận pháp há mồm táp, cắn đứt eo một Thiên Quân.

Chín phân thân điều khiển tú cầu va chạm với hơn hai trăm tiên thiên linh bảo, bản thân Giang Tuyết biến ra nguyên hình đại khai sát giới, đánh đâu thắng đó, không ai ngăn được.

Đệ nhất nhân trong Thiên Quân thể hiện thực lực cường đại vô cùng.

Đám người Côn Luân Thiên Quân gào thét:

- Đông Cực yêu hồ, đừng vội cuồng!

Các Thiên Quân bay lên khỏi đại trận quay quanh yêu hồ chín đuôi chém giết. Cá tiên thiên linh bảo biến thành linh quang công kích Giang Tuyết.

Tú cầu xoay quanh Giang Tuyết liên tục va chạm với tiên thiên linh bảo, ngăn cản các đợt công kích, Yêu hồ đi nhanh như gió, đụng vào các đại trận, cố gắng né tránh xung đột với đám người Côn Luân Thiên Quân. Nơi Giang Tuyết đi qua trận pháp tan rã, không ai đỡ nổi một chiêu.

Một mình Giang Tuyết giết ức vạn đại quân Ngọc Kinh thánh giáo hỗn loạn, trận thế bị đánh tan. Giang Tuyết thừa dịp loạn giết Thiên Quân, nhiều lần thành công.

Ngọc Lâm Tử vừa kinh vừa giận, nổi sát khí:

- Tản ra, tản ra đi!

Ngọc Lâm Tử lấy tiên thiên linh bảo ra quét ngang, giết hết trăm vạn đại quân tiên ma phe mình.

Đám người Côn Luân Thiên Quân, Ngọc Tiên Nhi thừa dịp đó vận dụng tiên thiên linh bảo phong tỏa thời không, rốt cuộc nhốt Giang Tuyết.

Các Thiên Quân quát to:

- Hãy nhanh chóng giết nàng rồi hỗ trợ bên Thái Nhất Đạo Tôn!

Giang Tuyết bị nhốt, cắn răng, cá phân thân nổ tung thành đại đạo cuồn cuộn nhập vào người nàng. Khí thế Giang Tuyết liên tục tăng vọt lao hướng Đạo Quân.

Chín phân thân nội tình, tất cả là đại viên mãn Thiên Quân, mỗi Thiên Quân luyện thành ba ngàn đại đạo. Nếu trong thời kỳ tiên đạo hưng thịnh nhất thì Giang Tuyết dư sức chứng Đạo Quân, còn là nhân vật nổi bật trong Đạo Quân.

Khi đó Giang Tuyết dễ dàng ứng đối sát cục này.

- Tiếc rằng thiên địa tan vỡ, đã không thể chứng đạo.

Yêu hồ chín đuôi lắc mình trở về bộ dạng nữ nhân áo trắng xinh đẹp.

Giang Tuyết lưu luyến nhìn Đại La Thiên mênh mông:

- Có lẽ ta không thể nhìn ngươi đi đến cuối...

Ngàn Thiên Quân quát to:

- Giết!!!

Đám người xông lên.

Mái tóc Giang Tuyết dựng ngược, tú cầu xoay vòng:

- Giết!!!

Trước cửa năm Đại La Thiên. Một mình Giang Tuyết chặn ức vạn đại quân Ngọc Kinh thánh giáo, rơi vào vòng vây gần ngàn Thiên Quân. Hơn hai trăm tiên thiên linh bảo va chạm với tú cầu và Giang Tuyết, định dùng lực lượng tuyệt đối trấn giết nàng.

Giang Tuyết được tiếng là đệ nhất nhân trong Thiên Quân, lại luyện chín phân thân vào bản thể. Bất đắc dĩ thiên địa tan vỡ, thời đại tiên đạo rơi vào tịch diệt, đã không còn cơ may chứng Đạo Quân. Trận chiến này Giang Tuyết thua chắc, không thể tránh được

Cửa nam chém giết thảm khốch ơn. Thái Nhất Đạo Tôn dẫn đại quân đánh vào cửa năm Đại La Thiên, đánh xáp lá cà, đại trận va chạm, mỗi giây mỗi phút có Thiên Quân chết. Vô số Tiên Vương, Tiên Quân, Tiên Tôn vùi thây trong vô lượng sát kiếp.

Có Viên Thái lão nhân, Khổ Hạnh giáo chủ nguy hiểm trùng tùng, khó thể chống đỡ tiếp. Thường có Đạo Quân chết.

Sau cửa nam là chúng sinh tam giới. tam giới bị luyện thành hình dạng bảo tháp ba mươi ba thiên đặt trong Đại La Thiên. Đại La Thiên bảo vệ bảo tháp, sinh linh Vân Liên tiên triều hay dân bản xứ tam giới đều lặng im, chờ đợi trong ba mươi ba trọng thiên bảo tháp.

Có bá trai không chịu nổi không khí yên lặng, há mồm khóc to. Mẫu thân nhẹ vỗ lưng con mình, tiếng ru dỗ dành vang lên chất chứa nặng nề.

Mọi người ở trong vô lượng sát kiếp, cửa nam bị phá, đại quân xông vào thì chúng sinh sẽ tử thương nặng nề.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vách tường cửa nam Đại La Thiên bị đánh vỡ. Cá chân tiên, Tiên Vương,

Tiên Quân vĩ đại theo Thiên Quân thống lĩnh lao vào Đại La Thiên.

Đám tiên nhân người đẫm máu xuất hiện trước chúng sinh, dữ tợn mà khủng bố.

- Đừng lên tiếng.

Mẫu thân an ủi trẻ sơ sinh trong ngực mình, nhỏ giọng nói:

Rất nhanh, rất nhanh..

Cái chết đến rất nhanh, đặc biệt các tồn tại như chân tiên, Tiên Vương ra tay, giếta phụ nữ trẻ am già yếu càng mau hơn, một chiêu có thể giết vô số người nhỏ yếu như bọn họ.

- Đại La Thiên không tha khinh nhờn!

Các tiên thiên long giao mã xông vào loạn quân, đầu rồng hung tợn há mồm máu nuốt quân địch. Miệng rồng hút, hàng vạn chân tiên, Tiên Vương, Tiên Quân rơi vào miệng rồng, bị nhai nát.

Những tiên thiên long giao mã là tọa kỵ của Giang Nam, có tám con. Sau này đám người Khổng Thánh Đạo Nhân được nuôi trong Đại La Thiên cũng tham gia chiến đấu. Tám con tiên thiên long giao mã trải qua đại chiến, bốn con chết, còn lại bốn. Bốn tiên thiên long giao mã thân thể trướng to, nhìn cửa nam bị phá, chúng sinh trong Đại La Thiên gặp nguy hiểm nên bỏ kẻ thù lao vào loạn quân cắn nuốt kẻ địch.

Bốn tiên thiên long giao mã cũng đã dầu hết đèn tắt, dốc sức ngăn chặn Thiên Quân dẫn đầu. Bốn tiên thiên long giao mã đầu đuôi nối nhau cắn mạnh, Thiên Quân bị cắn nát bấy. Rốt cuộc các tiên thiên long giao mã đạp gục quân địch, chúng nó thở hồng hộc.

Lúc này khung trời nứt ra, một Đạo Quân lao vào Đại La Thiên. Sau lưng Đạo Quân là đại quân tiên ma rậm rạp như châu chấu. Lâu thuyền chiến hạm chen chúc ùa vào Đại La Thiên. Trên lâu thuyền, máu như thá đổ xuống.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2897: Hố. (1)

Đạo Quân dưới tay Đế và Tôn vung tay vỗ mạnh xuống, bốn tiên thiên long giao mã nổ tung, chết ngắc.

Đạo Quân hừ lạnh một tiếng:

- Thành công phá ải, huyết tẩy Đại La Thiên đi!

Mắt Đạo Quân nhìn Đại La Thiên, thấy ức vạn sinh linh sống trong ba mươi ba trọng thiên. Đạo Quân định lao qua giết chợt nghe tiếng hét chói tai, con khổng tước dẫn đầu, gấu bay, chín con rồng, phượng chín đầu bay theo sau lao tới.

Đạo Quân cười nhạt nghênh đón:

- Chỉ là bốn Thiên Quân, tuy là tiên thiên thần thánh nhưng chưa tu luyện đến cảnh giới Đạo Quân thì chỉ có con đường chết!

Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân, Thất Sát ma vương, Cửu Dương thánh long gầm lên, há mồm phun ra các linh quang. Đó là pháp bảo bọn họ sưu tầm trong Đại La Thiên, cả bốn lao hướng Đạo Quân.

Đạo Quân cười to bảo:

- Thiên Quân mà cũng mơ sử dụng tiên thiên linh bảo đối kháng với ta?

Một linh quang bay ra chặn bốn người, Đạo Quân lạnh lùng cười:

- Pháp bảo Đại La Thiên có thể so sánh với linh bảo của Đế Lân bệ hạ sao? Đại quân nghe lệnh, để ta tru sát bốn người này. Các ngươi hãy huyết tẩy Đại La Thiên!

Đại quân giãn ra, tuôn hướng ba mươi ba trọng thiên.

Khổng Thánh Đạo Nhân hét chói tai:

- Cửu Long, ba chúng ta chặn hắn, còn ngươi hãy ngăn đại quân địch lại!

Chín con thánh long bay ra biến thành cự long chín đầu chặn ngang trước ba mươi ba trọng thiên.

Cửu Dương thánh long lạnh lùng nói:

- Muốn lao vào ba mươi ba trọng thiên phải bước qua xác của ta!

Trong đại quân, các Thiên Quân hiện ra, lạnh lùng nhìn cự long, quát to:

- Vậy sẽ đạp qua xác ngươi! Đại quân dốc sức xông lên!

Cửa tây, Giang Tuyết Tình cùng các Đạo Tôn Thiên Môn Thanh Hư Đạo Nhân, Thiên Hi Thánh Nhân, Chức Mẫu, Nữ La Đạo Quân ngăn cản bốn mươi mấy Đạo Quân Đạo Tôn Ngọc Kinh, Long Ngạn, Tự Nhiên, Thái Chân, huyết chiến đỏ trời.

Cửa tây đã biến thành tuyệt địa, tịch diệt kiếp lan tràn khắp nơi, đánh nát thời không, mòn hết thảy đại đạo. Vô nhân cấm khu bị bao trùm trong tịch diệt kiếp, dù là Đạo Quân Đạo Tôn cũng khó sống trong đó. Nếu là lúc bình thường thì bọn họ né còn không kịp.

Nhưng lúc này các Đạo Quân Đạo Tôn đánh nhau túi bụi trong tịch diệt kiếp, dốc hết thủ đoạn ra. Cá Đạo Quân Đạo Tôn bị sóng kiếp xâm thực ăn mòn nhưng vẫn huyết chiến dữ dội.

Thường có Đạo Quân Đạo Tôn chết. Đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn thương vong nặng nề, các Đạo Quân Đạo Tôn bị chém, chỉ còn lại hơn mười Đạo Quân Đạo Tôn. Mười bốn Đạo Tôn bên Thiên Môn thì sáu người chết, còn lại tám, cộng thêm Giang Tuyết Tình là chín.

Chín Đạo Tôn này là cường giả trong cường giả, Đạo Tôn Thiên Môn chết nhưng không phải chết hẳn mà chìm trong vô nhân cấm khu, giữ lại

thần hồn.

Nhưng thời đại tiên đạo đã rơi vào tịch diệt, dù bọn họ đầu thai chuyển thế cũng không còn hy vọng tu luyện đến Đạo Quân, tương lai xa vời.

- Giang Tuyết Tình, kiếp số càng lúc càng mạnh, ngươi và ta đã dầu hết đèn tắt, cứ chiến đấu tiếp sẽ vùi thây trong sóng tịch diệt kiếp.

Ngọc Kinh thánh giáo chủ lạnh lùng nói:

- Hay ngươi muốn đồng quy vu tận với chúng ta?

Giang Tuyết Tình làm ngơ như không nghe thấy, vẫn liều mạng tấn công. Tám Đạo Tôn khác dũng mãnh không sợ chết. Đúng là bọn họ đã là đèn cạn dầu, đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn cũng không trấn áp nổi kiếp số của mình nữa. Dù bọn họ có giết đối thủ thì khó thể áp lực sóng tịch diệt kiếp, sẽ bị tịch diệt kiếp tịch diệt chết. Da đầu đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn tê dại, muốn bỏ trốn nhưng đám người Giang Tuyết Tình bám chặt không thả làm bọn họ không chạy ra vô nhân cấm khu được.

- Điên, bị điên rồi!

Huyền quan phương bắc Đại La Thiên. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, Bỉ Ngạn nương nương, Vân Liên nữ đế, Băng Liên Thánh Mẫu, Vũ Uyên Đạo Quân cũng rơi vào huyếtchiến. Đám người Càn Nguyên Đạo Tôn, Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu, Thiên Hoang Đạo Tôn, Vô Tà Đạo Tôn là Đạo Tôn mạnh nhất dưới tay Đế và Tôn. Đạo Tôn quyết chiến cùng Đạo Tôn càng thảm khốc hơn.

Thiên Phi Đạo Tôn đi giúp đỡ trấn thủ huyền quan, khiến đám người Càn Nguyên Đạo Tôn không thể bước vào nửa bước.

Chuyện đến bây giờ mọi người không nghĩ tình xưa nữa. Chỉ có dốc sức giết chóc trong vô lượng sát kiếp mới giữ lại cơ hội sống cho người phe mình.

Cửa đông Đại La Thiên. Phục Sá giáo chủ tập hợp đại quân giết lên. Đám người con rồng to, Tịch Ứng Tình, Thánh Ma Thiên Tôn tham gia cuộc chiến, các Đạo Quân Đạo Tôn thi nhau chết. Đại quân địch cửa đông bị bám giữ, giữ thế không thắng không thua, chỉ chờ cửanam hoàn toàn bị phá là sẽ huyết tẩy hết người Đại La Thiên. Nội ngoại giáp công, hoàn toàn hủy diệt phe Đại La Thiên.

Trận huyết chiến này hai phe nguyên khí đại thương, tử thương vô số. Các cường giả trước kia chấn nhiếp xưa nay, tung hoành thời đại tiên đạo lần lượt điêu linh, chết trong vô lượng sát kiếp. Nhiều khuôn mặt quen thuộc chết hết, hồn phi phách tán.

Trong Vô Cực thánh địa. Vô Cực Thiên Tôn và sáu mươi hai Đạo Quân Đạo Tôn chú ý tình hình trận chiến, xem mặt mày hớnh ở.

- Huyết chiến Đại La Thiên thật rực rỡ.

Vô Cực Thiên Tôn cười nói với Đạo Không Thiên Tôn:

- Hai phe nguyên khí đại thương, hơn năm mươi Đạo Quân Đạo Tôn tử thương. Thiên Môn tử thương hơn một nửa. Môn chủ Thiên Môn, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô, Khổ Hạnh, Vạn Vật, những tồn tại mạnh nhất Đạo Tôn đã dầu hết đèn tắt. Rồng to cũng mình đầy vết thương.

- Càn Nguyên, Mông Tốn, Thái Nhất, Vô Tà, Thiên Hoàng đã mệt mỏi. Bây giờ bọn họ vất vả chiến đấu dựa vào nghị lực giành một đường sống. Vô Cực thánh địa ta sắp toàn thắng, huyết tẩy hai thánh địa khác! Đạo Không tiêu diệt, đã tới lúc Vô Cực thánh địa xuất chiến chưa?

Đám Đạo Tôn Trọng Hòa Đạo Tôn, Cửu Tư Đạo Tôn, Đại Diễn Cổ Thần, Linh Nữ hăm hở.

Đạo Không Thiên Tôn trả lời:

- Hai phe đã mệt mỏi rã rời, Vô Cực thánh địa ta là quân dồi dào sức khỏe. Nhưng ngươi và ta từng có minh ước với Nguyên Thủy Thiên Tôn,

Nguyên Mẫu, phải giúp hắn đỡ công kích phe Đế và Tôn. Nếu tấn công Đại La Thiên thì thật mất mặt.

Vô Cực Thiên Tôn cười phá lên, nheo mắt nói:

- Chúng ta lao vào Đại La Thiên, trước tiên cùng đại quân Đại La Thiên giết phe Đế và Tôn vậy là không tính thất hứa. Sau đó huyết tẩy Đại La Thiên, xóa sạch phe Đại La Thiên, có thể nói là vẹn toàn đôi bên.

Đạo Không Thiên Tôn gật gù cười nói:

- Hơn nữa chúng ta vào Đại La Thiên đỡ tốn sức đánh vào trong đó.

Hai vị Thiên Tôn quyết định xong khiến cá Đạo Quân Đạo Tôn trong thánh địa dẫn hơn hai ngàn Thiên Quân đi ra. Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn thi triển pháp lực vặn vẹo thời không, đưa Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân Vô Cực thánh địa vào bốn hùng quan Đại La Thiên.

Bọn họ cười nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2898: Hố. (2)

Mưu đồ của Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn quá rõ ràng, muốn bắt hết hai nhà. Đặc biệt Luân Hồi Đạo Tôn kiềm chế Thần Mẫu Đạo Quân, Nữ Sửu Đạo Tôn thì đáp xuống cạnh Thiên Phi Đạo Tôn trong huyền quan.

Nữ Sửu Đạo Tôn, Luân Hồi Đạo Tôn là tồn tại gần với Thiên Tôn nhất trong Đạo Quân điện, gần bằng Vạn Vật Đạo Tổ, Thiên Phi Đạo Tôn nên có nhiệm vụ giết hai người này.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn giáng lâm Đại La Thiên, cười to nói với Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn:

- Hai vị đạo hữu, chúng ta không nuốt lời đúng không? Vô Cực thánh địa ta đã liên minh với Đại La Thiên là tình nghĩa như huynh đệ, liều mạng đến trợ giúp.

Mặt Nguyên Mẫu Thiên Tôn xanh mét nhìn Giang Nam, tức giận nói:

- Họ Giang, ngươi có ra tay không? Nếu ngươi không làm thì lão nương làm, cứu Thiên phi xong sẽ phủi mông đi, mặc kệ cả gia đình ngươi tiêu đời!

Vẻ mặt Giang Nam bình thản:

- Tẩu tẩu hãy bình tĩnh, đừng nói.

Giang Nam kiên nhẫn khuyên:

- Nhóm thứ nhất đã đến rồi đây.

Vô Cực Thiên Tôn cười tủm tỉm:

- Nguyên Mẫu đạo hữu, viện quân chúng ta đã đến đây, ngươi cần gì la lối

om xòm vậy? Nhìn Nguyên Thủy đạo hữu đi, bình tĩnh biết bao.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn bực bội nói:

- Bình tĩnh cái con khỉ! Họ Giang, nếu lão nương không hợp tác với ngươi thì đã rút kiếm giết kẻ không lạnh không nóng nhà ngươi lâu rồi! Theo ta thấy cứ lao ra ngoài, liều mạng với Vô Cực, Đạo Không, Đế và Tôn đi, oanh liệt một trận, chết thì chết!

Giang Nam lắc đầu, tháo vỏ kiếm bên hông xuống, nói:

- Viện quân đợt đầu của ta đã đến, không cần Đại La Thiên liều mạng.

Vỏ kiếm rút ra, Đại La Thiên chuyển động ầm ầm. Đại La Thiên vặn vẹo, chui vào vỏ kiếm. Chúng sinh tam giới, quần hùng Đại La Thiên chiến đấu không dứt, bốn hùng quan, tất cả cường giả phe Đại La Thiên ở trong ngoài ải đều bị Nguyên Thủy Đại La Thiên hút đi. Đám người Vạn Vật Đạo Tổ, Thiên Phi Đạo Tôn, hết thảy thân bất do kỷ cùng Nguyên Thủy Đại La Thiên rơi vào vỏ kiếm của Giang Nam.

Keng!

Kiếm ngân lên, trong vỏ kiếm có một thanh Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm. Bảo kiếm nhẹ rung thật lâu mới bình lặng.

Đại La Thiên mênh mông, ba mươi ba trọng thiên, bốn hùng quan, chiến trường chémgiết đều biến mất. Chỉ còn lại Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn dẫn dắt đại quân phe Đế và Tôn, cường giả Vô Cực thánh địa có người mất đối thủ, có người còn đánh nhau túi bụi.

Cường giả phe Đại La Thiên và Nguyên Thủy Đại La Thiên biến mất. Giang Nam thu Đại La Thiên đi giấu vào Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, chỉ còn lại những kẻ thù không đội trời chung.

Mọi người ngây ngẩn, tiếp theo ác chiến hoàn toàn bùng nổ.

Trung tâm Nguyên Thủy Đại La Thiên ban đầu, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Giang Nam giờ ngồi trong không trung.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn giận điên, đứng bật dậy trừng Giang Nam, quát to:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi...!

- Ngươi và ta đã giao ước là Thiên Tôn không được ra tay, sao ngươi dám...

Giang Nam giắt Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm bên hông, lạnh nhạt nói:

- Hai vị đạo hữu đừng nóng, ta có ra tay sao?

Đạo Không Thiên Tôn buồn bực quát:

- Ngươi...!

Giang Nam thản nhiên nói:

- Nếu hai vị đạo hữu trở mặt với ta ngay bây giờ thì hãy nếm thử kiếm phong của ta đây!

Bên trên Nguyên Thủy Đại La Thiên ban đầu, phe Vô Cực thánh địa huyết chiến với phe Đế và Tôn là kết cục chắc chắn, không chết không ngừng.

Giang Nam mặc kệ Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, hắn nói với Nguyên Mẫu Thiên Tôn:

- Tẩu tẩu, ta đi Đại La Thiên nghỉ ngơi lấy sức, chờ bọn họ giết đến kiệt sức là có thể diệt hai nhà đúng không?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn trợn mắt há hốc mồm, chợt nhớ đến một chuyện, truyền âm hỏi dồn:

- Còn viện quân thứ hai? Đợt thứ hai là gì?

- Chờ thi thể Đế Giang xuất hiện là tẩu tẩu biết ngay. Bây giờ chúng ta cứ ngồi xem hổ đấu nhau đi.

Giang Nam đứng lên:

- Nguyên Mẫu, nơi này không còn chuyện của chúng ta, hãy đi quan sát cuộc chiến từ xa đi.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn đứng lên, nhìn Càn Nguyên Thiên Quân. Tất cả Đạo Quân Đạo Tôn phe Vô Cực thánh địa, Đế và Tôn đánh túi bụi, thế như nước với lửa. Thực lực hai nhà vốn ghét nhau không chết không ngừng. Đế và Tôn trách Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn gây ra tịch diệt kiếp cuối cùng, vùi thời đại tiên đạo vào tịch diệt. Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn trách Thanh Liên Tiên Tôn ra tay dẫn đến tịch diệt kiếp. Vô Cực Thiên Tôn cần diệt tuyệt tiên đạo để tiến vào tận cùng đại đạo.

Ân oán quá sâu, cộng thêm tịch diệt kiếp cuối cùng đến ngày càng gần, cần vô lượng sát kiếp chém hết đối thủ, giành cơ hội sống cho mình. Vì vậy không cần Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn làm gì, đám người tự động giết nhau đến chết.

Huống chi Thiên Quân, Đạo Quân Vô Cực thánh địa vốn là viện quân giúp Đại La Thiên. Giang Nam rút Đại La Thiên đi, không còn kẻ thù Đại La Thiên mà chỉ có cường giả Vô Cực thánh địa, thù mới hận cũ lửa cháy đổ thêm dầu vào phe Đế và Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn nhìn chiến trường, thấy Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân Vô Cực thánh địa đã thay vị trí cường giả Đại La Thiên huyết chiến cùng phe Đế và Tôn.

Dù Vô Cực Thiên Tôn muốn rút đám người khỏi chiến cục cũng không thể được.

Giang Nam thu nhiều người vào Đại La Thiên, rút khỏi chiến cuộc được

là vì mọi người ở trong Đại La Thiên. Nguyên Thủy Đại La Thiên là pháp bảo của Giang Nam, cộng thêm hắn ban nhiều pháp bảo cho quân chủ lực Đại La Thiên. Những pháp bảo này là một phần linh kiện trong Đại La Thiên, thu chúng nó về đương nhiên kèm theo người nắm giữ.

Khi Giang Nam giơ vỏ kiếm ra, Nguyên Thủy Đại La Thiên tự động biến thành Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm mang mọi người đến. Bảo kiếm đâm vào vỏ, mọi người cũng vào trong kiếm.

Vô Cực Thiên Tôn không có pháp bảo kỳ lạ Nguyên Thủy Đại La Thiên, không thể thu cường giả Vô Cực thánh địa về.

Đừng nói Vô Cực Thiên Tôn, dù là Đế và Tôn, nếu không ra tay thì không ai làm được như Giang Nam.

Thu hết mọi người dưới tay mình thì phải ra tay, hoặc dùng Vô Cực đạo trác, Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, vậy thì làm trái giao ước sáu Thiên Tôn đặt ra.

Huống chi mục đích vô lượng sát kiếpc là cố gắng suy yếu, giết nhiều đối thủ trước khi tịch diệt kiếp đến. Dù là Thiên Tôn cũng phải có vài người chết để những người khác có hy vọng độ qua kiếp số.

Mặt Vô Cực Thiên Tôn xanh mét:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, qua trận chiến này nhân quả thời đại tiên đạo đã diệt bảy, tám phần. Mỗi khi nhân quả diệt một cái là đại đạo nhân quả của ta viên mãn một phần. Hiện tại thực lực của ta tiến bộ nhiều, rất gần với tận cùng đại đạo, mạnh hơn lần trước sáu Thiên Tôn chúng ta gặp mặt nhiều.

Sắc mặt Vô Cực Thiên Tôn Càn Nguyên Đạo Tôn bình tĩnh, thản nhiên nói:

- Ta rất muốn biết bây giờ thực lực của ta và Đạo Không có thể tiêu diệt Thiên Tôn không?

Giang Nam dừng bước lại, xoay người trả lời:

- Vô Cực đạo hữu, ngươi không thể chém Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, cũng không giết ta được, nên đã định trước ngươi vô duyên vào tận cùng đại đạo, tối đa là rất gần với nó. Ta cho ngươi sống đến bây giờ là muốn nhìn xem ngươi rất gần với tận cùng đại đạo có khả năng độ qua tịch diệt kiếp không

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2899: Vô Cùng Bạo Liệt.

- Bây giờ ngươi còn kém chút lửa, chưa đến trạng thái mạnh nhất của mình. Ta không muốn giết ngươi ngay, bây giờ giết ngươi thì không nghiệm chứng được gì.

Khí thế Vô Cực Thiên Tôn càng lúc càng hùng hồn, mỉm cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn đừng nói khoác, ta nhìn thấu hết mọi thứ của ngươi rồi. Bây giờ là thời cơ tốt nhất để tiêu diệt ngươi. Ngươi không thể dùng Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, nếu không chúng sinh Đại La Thiên trong kiếm sẽ bị giết. Không thể dùng thanh kiếm, thực lực của ngươi giảm gần một nửa. Đạo Không đạo hữu?

Đạo Không Thiên Tôn đứng lên, rùng mình, hiện ra thân thể chiến đấu hai đầu bốn tay bốn chân, khí thế tăng vọt, sát khí đằng đằng.

Vô Cực Thiên Tôn không nói sai.

Đây là lý do tại sao đạo quả không thể ký thác vào pháp bảo Thiên Tôn.

Dù ký thác đạo quả trong Thế Giới thụ hay hồng mông thanh liên, Vô Cực đạo trác, Nguyên Thủy Đại La Thiên, nguyên giới kim thuyền khi đối diện chiến đấu giữa Thiên Tôn sẽ có một khả năng rất đáng sợ.

Đó là sức chiến đấu Thiên Tôn sẽ chấn vỡ tất cả đạo quả ký thác trong pháp bảo.

Nếu Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân phe Đế và Tôn ký thá đạo quả vào Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên thì không cần đánh vô lượng sát kiếp làm gì. Giang Nam chỉ cần đánh nhau với Đế và Tôn là có thể giết sạch đám Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân, phá thế lực Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn nếu không lấy Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên ra là tự trói tay chân mình, hai vị Thiên Tôn sẽ chết.

Cho nên ký thác đạo quả vào pháp bảo Thiên Tôn là hành động ngu ngốc, người có não không ai làm vậy.

Giang Nam thu mọi người dưới tay vào Đại La Thiên, Vô Cực Thiên Tôn cảm thấy đó đúng là cách nghĩ ngu xuẩn.

Giang Nam sử dụng Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm sẽ làm các thuộc hạ mất mạng, không dùng thì mình chết.

Chín vì Giang Nam có hành động này khiến Vô Cực Thiên Tôn nhìn thấy hy vọng giết hắn.

Cộng với tất cả sinh linh trong thiên hạ, bao gồm Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân đều nằm trong la võng nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn. Những người này chết tăng mạnh đại đạo Vô Cực. Đặc biệt trận ác chiến Đại La Thiên tử thương dữ dội, người chết toàn là cường giả, thấp nhất cũng cỡ chân tiên. Đã có hơn năm mươi Đạo Quân Đạo Tôn chết, khiến thực lực Vô Cực Thiên Tôn tăng vọt, niềm tin tràn trề ra.

Không chỉ thế, tuy Giang Nam lấy Nguyên Thủy Đại La Thiên, mọi người phe Đại La Thiên đi nhưng chiến đấu còn đang tiếp tục. Cường giả phe Đạo Quân điện và phe Đế và Tôn quyết chiến, các cường giả lục tục chết đi. Nghĩa là thực lực của Vô Cực Thiên Tôn vẫn đang tăng trưởng.

Huống chi Vô Cực Thiên Tôn có trợ thủ Đạo Không Thiên Tôn.

Đạo Không Thiên Tôn dùng thân thể chứng đạo, thực lực trên cả Nguyên Mẫu Thiên Tôn. Đặc biệt Nguyên Mẫu Thiên Tôn đã dùng hết tiềm lạc, mấy ức năm nay không tiến bộ bao nhiêu. Đạo Không Thiên Tôn dùng thân nghiệm chứng tận cùng đại đạo, sờ soạng con đường vào tận cùng đại đạo.

Nhiều năm qua đi, chênh lệch giữa Nguyên Mẫu Thiên Tôn và Đạo Không Thiên Tôn càng lúc càng lớn.

Vì vậy Vô Cực Thiên Tôn tự tin tuyệt đối dã vượt qua Giang Nam, thậm chí giết hắn.

Giang Nam giao Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm cho Nguyên Mẫu Thiên Tôn:

- Tẩu tẩu cầm giúp ta, chờ giây lát.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cầm Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, lòng máy động khẽ hỏi:

- Không cần hỗ trợ?

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Không cần.

Ong ong ong ong ong!

Vô Cực đạo trác hiện ra. Đạo trá vừa xuất hiện, các hố đen như cái vòng, từng vòng nối nhau trong đạo trác. Thực lực Vô Cực Thiên Tôn đã rất gần với tận cùng đại đạo, gã có thể thúc giục uy lực Vô Cực đạo trác càng kinh khủng hơn.

Năm xưa tập hợp tất cả cường giả Đạo Quân điện lại mới phát huy uy lực Vô Cực đạo trác đến lớn nhất, dẫn sóng tịch diệt kiếp các thời đại tiền sử đến. Bây giờ chỉ dựa vào một mình Vô Cực Thiên Tôn gần như làm được điều này, có thể tưởng tượng Vô Cực Thiên Tôn tiến bộ lớn biết bao.

Khí thế Đạo Không Thiên Tôn hoàn toàn phát tán, sừng sững trong thiên địa như thể thiên địa xoay tròn quanh gã. Cơ thể Đạo Không Thiên Tôn đè thời không sụp đổ nhập vào người mình. Trong thời không sụp đổ loáng thoáng có bóng dáng các thời đại tiền sử. Như thể Đạo Không Thiên Tôn có thể đè sập thời gian tiền sử, biến tiền sử thành hỗn độn.

Đây chỉ là dị tượng, đại biểu cơ thể Đạo Không Thiên Tôn đã đến cảnh

giới cực độ. Đại đạo hỗn độn và cơ thể đến Đạo Không Thiên Tôn tận cùng.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn biến sắc mặt. Bao lâu nay Nguyên Mẫu Thiên Tôn không bằng Vô Cực Thiên Tôn nhưng chỉ thua gã một chút. Khi Đạo Không Thiên Tôn chứng Thiên Tôn thì thua kém nàng.

Hiện giờ thực lực hai Thiên Tôn đã cường đại đến mức này, hơn xa Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn chỉ mới phát ra khí thế đã khiến chiến đấu bên dưới bị lu mờ.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn chua xót nói:

- Lão nương dùng hết tiềm lực...

So với hai Thiên Tôn thì Giang Nam rất đơn giản, không lộ ra chút khí thế.

Vô Cực Thiên Tôn thụt lùi ra sau, khi gã lùi, uy lực saiêu kinh khủng của Vô Cực đạo trác bùng nổ đánh vào Giang Nam. Đạo Không Thiên Tôn sải bước tiến tới, một bước đã đến trung tâm Vô Cực đạo trác. Đạo Không Thiên Tôn đứng trong Vô Cực đạo trác đấm mạnh vào Giang Nam.

Uy thế hỗn độn Thiên Tôn lấy thân chứng đạo chất chứa trong cú đấn, cực kỳ bá đạo. Cú đấm khí xuyên xưa nay, cú đấm này như thể đè ép bất cứ thời đại tiền sử nào, cường giả nào, đại đạo nào.

Cơ thể Đạo Không Thiên Tôn siêu mạnh, Vô Cực đạo trác thì phát huy pháp lực gần bằng tận cùng đại đạo của Vô Cực Thiên Tôn chuyển thành uy lực kinh khủng. Các lỗ đen thời không trong Vô Cực đạo trác không nuốt Đạo Không Thiên Tôn mà hút Giang Nam.

Hai người một giỏi pháp lực, một sở trường cơ thể. Lúc này Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn phối hợp lại hoàn mỹ vô khuyết, quyết tâm tổn thương nặng Giang Nam, giết hắn, thậm chí ném vào thời không quá

khứ, nhờ lực lượng thời không tiêu diệt hắn hoàn toàn.

Giờ phút này, Giang Nam bùng nổ khí thế. Khí thế như vực thăm như bầu trời nở tung. Vang tiếng nổ điếc tai, thời đại tiên đạo bị chấn run rẩy, vũ trụ ma giới, Tiên giới sớm hoang vắng tiêu điệu bị khí thế san bằng.

Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn đè xuống rất là hung dữ nghênh đón Vô Cực đạo trác, nắm đấm của Đạo Không Thiên Tôn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một ấn, hai ấn, ba ấn.

Giang Nam tiếp tục vỗ mạnh chín ấn pháp, khí thế bỗng thu về. Áp lực trấn áp vũ trụ, tiền sử, tương lai đột nhiên biến mất.

Vạt áo bay lên dần thả xuống, Giang Nam xoay người đến bên cạnh Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Đi.

Trong Vô Cực đạo trác, Đạo Không Thiên Tôn dốc hết sức đỡ chín Nguyên Thủy Đại La Thiên Ấn, khắp người nhấp nhô sắp tan vỡ. Đạo Không Thiên Tôn hoảng sợ muốn truy sát nhưng cảm giác khó gồng sức được, đại đạo hỗn độn trong cơ thể gần như bị chín ấn của Giang Nam đánh ngoan ngoãn

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2900: Mua Dây Buộc Mình (1)

Vô Cực Thiên Tôn lòng rung động chín kích vô cùng hung mãnh của Giang Nam, cười to bảo:

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, chưa đánh xong mà sao ngươi đi rồi?

Vô Cực Thiên Tôn dứt lời chợt thấy Vô Cực đạo trác to lớn kêu răng rắc. Vô Cực đạo trác uy nhiếp vô tận vỡ vụn rơi xuống đất.

Giang Nam ngoái đầu, nhẹ giọng nói:

– Đừng ép ta giết các ngươi ngay bây giờ.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn vừa kinh vừa giận, định huyết chiến với Giang Nam. Nhưng thế cục bây giờ đã rõ rành rành, bọn họ không bằng Giang Nam.

– Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên bá đạo!

Hư không dao động, Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn cùng xuất hiện. Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên lắc lư tỏ rõ uy lực báu vật nguyên thủy.

Thanh Liên Tiên Tôn cười to bảo:

– Nhưng ta cũng cho rằng bây giờ là thời kỳ tốt nhất để tiêu diệt Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu không diệt trừ Thiên Tôn thì ít ra cần đánh rơi mấy sinh linh trong kiếm của Thiên Tôn.

Mắt Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn bắn ra tia sáng. Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân cũng nảy ý trừ khử Giang Nam.

Giang Nam thu chúng sinh Đại La Thiên vào kiếm, sử dụng pháp bảo này thì chúng sinh trong kiếm không chịu nổi lực phản chấn từ công kích của

Thiên Tôn. Còn không sử dụng, Giang Nam sẽ giảm mạnh thực lực.

Giang Nam tương đương với tự chặt cụt một tay chiến đấu với bọn họ. Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân không muốn bỏ qua cơ hội này.

Hơn nữa báu vật nguyên thủy của Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn không bị trói buộc như Giang Nam. Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, khánh vân thoải mái phát huy hết uy lực.

Trước kia Giang Nam còn có thể liều mạng đánh một trận, đồng quy vu tận với hai Thiên Tôn. Bây giờ Giang Nam không còn Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, hắn có thực lực này không?

Giang Nam nhìn bốn Thiên Tôn:

– Bốn vị đạo hữu, các ngươi đoán sai về ta. Ta luyện chế Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm vốn không vì độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng, mà là tương lai dùng nó bảo vệ người khác độ kiếp. Ta không kiếp không nạn, không cần sử dụng pháp bảo nào.

Giang Nam lắc đầu, nói:

– Các người không biết biết tịch diệt kiếp cuối cùng dần đến gần thì tu vi của ta tăng nhanh cỡ nào, kiếp số tịch diệt của ta khủng bố đến đâu, thực lực của ta cường đại đến mức nào.

Đế Lân nghe vậy Đạo Quân Đạo Tôn, mơ hồ suy đoán được cái gì.

So với Thiên Tôn khác, Đế Lân hiểu sâu hơn Nguyên Thủy đại đạo của Giang Nam. Đế Lân biết Giang Nam có thể luyện hóa tịch diệt kiếp. Giang Nam có nhắc đến kiếp số tịch diệt của mình và tịch diệt kiếp cuối cùng, Đế Lân đoán ra sự thật đáng sợ.

– Mời cá đạo hữu nhìn trong người ta là biết ngay tại sao ta không muốn đánh với các người, chờ các người chứng tận cùng đại đạo mới có hứng thú chiến đấu.

Giang Nam đứng thẳng, đại đạo trong cơ thể ầm vang, thân thể càng lúc càng vĩ đại, mênh mông hơn.

Bốn Thiên Tôn, bao gồm Nguyên Mẫu Thiên Tôn trợn mắt há hốc mồm. Cơ thể Giang Nam khổng lồ không thể tưởng tượng, như thể người hắn đã biến thành vũ trụ, nội uẩn thời không vô tận.

Trong cơ thể Giang Nam xuất hiện tịch diệt kiếp các thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên vân vân. Tịch diệt kiếp từ nguyên đạo đến tiên đạo, hai mươi ba thời đại xao động trong cơ thể Giang Nam, muốn phá hủy hắn.

Đây chỉ là một góc nhỏ tịch diệt kiếp của Giang Nam.

Trong người Giang Nam trừ đại đạo hai mươi ba thời đại ra còn có đại đạo vô cùng vô tận, hàng vạn, hàng trăm vạn. Những đại đạo này rơi vào tịch diệt, tịch diệt kiếp tuôn ra ồ ạt.

Cảnh tượng khủng bố biết bao.

Trong cơ thể một người bao gồm vô số loại đại đạo, tất cả đại đạo ở trong tịch diệt kiếp.

Trước mắt những tịch diệt kiếp trong người Giang Nam chưa hoàn toàn bùng nổ nhưng đã siêu đáng sợ. Năm Thiên Tôn thấy cảnh đó lòng lạnh lẽo.

Trong cơ thể Giang Nam như cũng có một tịch diệt kiếp cuối cùng chờ đợi bộc phát.

Tịch diệt kiếp Nguyên Thủy đại đạo!

Tịch diệt kiếp khủng bố như thế đối lại ai trong năm Thiên Tôn đều khó chống đỡ được.

Tịch diệt kiếp cuối cùng này sẽ sinh ra một Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng chung cực trong người Giang Nam, phá hủy hắn, thay thế hắn.

Quá khủng khiếp.

Đây là suy nghĩ duy nhất trong lòng các Thiên Tôn.

Giang Nam đang chủ động bồi dưỡng tịch diệt kiếp trong cơ thể, nhờ tịch diệt kiếp Nguyên Thủy đại đạo hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo đến hình dạng chung cực. Chỉ cần luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng chung cực là Giang Nam có thể vào tận cùng đại đạo Nguyên Thủy đại đạo.

Đại đạo của Giang Nam và tịch diệt kiếp tiên đạo gần như cùng thời gian, bùng nổ cùng lúc.

Hiện giờ thời đại tiên đạo đã bị tịch diệt tiêu trừ gần hết, vũ trụ dã chết, chỉ còn ba thánh địa là có sinh linh tồn tại. Các không gian khác, bất cứ nơi đâu đều không còn sự sống.

Kiếp số tiên đạo hung mãnh, kiếp số trong cơ thể Giang Nam cũng rất mãnh liệt.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn còn thấy tuy kiếp số trong người Giang Nam hung ác nhưng tịch diệt kiếp biến thành chất dinh dưỡng cho Nguyên Thủy đại đạo. Một loại đại đạo bị tịch diệt tiêu trừ, sau dso sinh ra đại đạo mới trong tịch diệt. Tịch diệt quay về nguyên thủy, tuầnh oàn lặp lại vô tận.

Tu vi của Giang Nam vượt qua Vô Cực Thiên Tôn, hơn hẳn các Thiên Tôn khác là vì điều này.

Các Thiên Tôn vất vả tu luyện trước khi tịch diệt kiếp đến, cố gắng bước vào tận cùng đại đạo. Còn Giang Nam chủ động bồi dưỡng, Luân Hồi Đạo Tôn tịch diệt kiếp của mình, luyện tịch diệt vào thân thể, hoàn thiện Nguyên Thủy đại đạo.

Lòng Đế Lân rung động thầm nghĩ:

– Từ khi hắn ở trong vũ trụ ma giới luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân qua đi,

giờ rốt cuộc đến trình độ này sao?

Đế Lân biết rõ Giang Nam biến cường đại như thế là nhờ luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân trong vũ trụ ma giới.

Lần đó Đế Lân cũng được nhiều ích lợi, lĩnh ngộ ra nguyên thủy tiên đạo, tu vi vượt qua Thanh Liên Tiên Tôn, bổ sung khuyết khiếm của mình.

Giang Nam được nhiều lợi ích hơn. Giang Nam luyện hóa hơn một nửa Tịch Diệt Đạo Nhân, khiến hắn lĩnh ngộ đại đạo tịch diệt, đạt đến độ cao không người sánh kịp.

Lần đó khiến tu vi của tiến bộ vượt bật.

Đế Lân thầm nghĩ:

– Hơn nữa nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn bày ra giấc mộng kia cho ta xem là hiện thực, nghĩa là cảnh giới của chúng ta không làm gì hắn được.

Bọn họ cứ cho rằng nguyên nhân mình thắng được Giang Nam vì đã nghiệm chứng đại đạo của mình có thể đến tận cùng đại đạo, dùng thủ đoạn là lấy thần chứng đạo, thân chứng đạo, bảo chứng đạo, đạo chứng đạo.

Giang Nam không chứng gì hết. Thanh Liên Tiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn đều cho rằng Giang Nam không chứng cái gì, về cảnh giới thấp hơn bọn họ một bậc.

Nếu giấc mơ thật sự xảy ra, Giang Nam bước vào cảnh giới đại viên mãn Đạo Quân thì đã hơn cảnh giới của các Tiên Tôn khác một bậc.

Bởi vì trong giấc mơ, Giang Nam thật sự bước vào cảnh giới nguyên thủy, đặt chân vào tận cùng đại đạo. Đám người Đế Lân còn lòng vòng ở giai đoạn nghiệm chứng rồi thẳng tiến tận cùng đại đạo.

Ai cao ai thấp có mắt nhìn là biết.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2901: Mua Dây Buộc Mình (2)

Biểu tình Đế Lân cực kỳ trầm trọng, kéo tay Thanh Liên Tiên Tôn, nhỏ giọng nói:

– Đạo huynh, rút!

lòng Thanh Liên Tiên Tôn rung động, liếc Tiên vực. Thanh Liên Tiên Tôn thấy mắt Đế Lân dứt khoát, kiên quyết rút lui, không tranh chấp với Giang Nam.

Bình thường trong hai người toàn là Thanh Liên Tiên Tôn quyết định, Đế Lân ít khi nào phản đối. Đế Lân toàn theo ý Thanh Liên Tiên Tôn, nhưng nếu khi Đế Lân đã quyết định thì không sai bao giờ.

Thanh Liên Tiên Tôn nhanh chóng quyết định, cùng Đế Lân rút đi.

Hai Thiên Tôn đến nhanh, đi cũng mau. Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên lần lượt ẩn vào hư không, biến mất.

Giọngh Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân từ hư không truền đến:

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, hôm nay không đánh với ngươi, chờ mai sau tịch diệt kiếp cuối cùng trong cơ thể ngươi bùng nổ mới tranh hơn thua với ngươi!

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn thấy Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân đi xa thì cũng chạy mất.

Tiếng cười to của Vô Cực Thiên Tôn vọng lại:

– Thì ra là thế. Nguyên Thủy Thiên Tôn, đúng là bây giờ ngươi vô địch, dù bốn Thiên Tôn chúng ta cộng lại cũng không làm gì ngươi được. Nhưng

ngươi mau dây buộc mình, khi tịch diệt kiếp cuối cùng thời đại tiên đạo bùng nổ, tịch diệt kiếp cuối cùng trong cơ thể ngươi cũng sẽ bộc phát, cho ngươi chết không có chỗ chôn! Ta cùng ý kiến với Đế và Tôn. Chờ tịch diệt kiếp cuối cùng bùng nổ trong người của ngươi thì sẽ tranh sống chết sau!

Chốc lát sau bốn Thiên Tôn biến mất, Giang Nam thu về dị tượng, phục hồi như bình tĩnh.

Giang Nam lắc đầu, nói:

– Mua dây buộc mình, tiếp đó mới có thể phá kén thành bướm.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn hít sâu. Bốn Thiên Tôn hùng hổ đến, bây giờ không dám đánh chiêu nào đã hoảng sợ thụt lùi, khiến Nguyên Mẫu Thiên Tôn không nhìn ra Giang Nam sâu cạn.

Nhưng Vô Cực Thiên Tôn nói Giang Nam mau dây buộc mình thì Nguyên Mẫu Thiên Tôn đồng ý. Tịch diệt kiếp cuối cùng của Giang Nam khi bùng nổ sé vô cùng nguy hiểm, khó thoát chết.

Tịch diệt kiếp cuối cùng này là Giang Nam chủ động dẫn phátdùng Nguyên Thủy đại đạo diễn biến các loại đại đạo vô tận, khiến vô số đại đạo tịch diệt trong cơ thể mình.

Hành động này tuy khiến Giang Nam nhanh chóng tăng thực lực nhưng tai họa tiềm ẩn rất đáng sợ. Tăng mạnh kiếp uy tịch diệt kiếp cuối cùng của Giang Nam, khiến kiếp uy trở nên vô cùng khủng bố. Có thể nói là Giang Nam lấy mạng mình ra làm tiền cược.

Trong cơ thể Giang Nam sẽ sinh ra một Tịch Diệt Đạo Nhân Nguyên Thủy đại đạo, nếu không thể trấn áp, luyện hóa thì Giang Nam sẽ bị đồng hóa thành tịch diệt.

Dù Giang Nam có năng lực trấn áp luyện hóa tịch diệt kiếp cuối cùng của mình, hắn sẽ vì bạn rộn trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng cuối cùng mà không phân tâm được. Đó là thời cơ tốt nhất cho Đế Lân, Thanh Liên Tiên

Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn trừ khử Giang Nam.

Ngày đó đã không còn xa.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tò mò hỏi:

– Thiên Tôn, ngươi có nắm chắc vượt qua được không?

– Không.

Giang Nam thành thật nói:

– Tương lai tịch diệt kiếp cuối cùng bộc phát, trong thiên địa sẽ có Tịch Diệt Đạo Nhân nhiều vô số kể xuất hiện, phá diệt hết thảy sinh linh, đánh vũ trụ trở về hỗn độn. Bốn cường giả Thanh Liên, Đế Lân, Vô Cực, Đạo Không nữa. Còn ta thì chỉ có thể trông chờ vào tẩu tẩu.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngạc nhiên, ấp úng nói:

– Ngươi tin tưởng ta như thế sao? Chắc lão nương sẽ bị mây tên kia đánh tơi bời.

Giang Nam thản nhiên nói:

– Vì vậy ta cần một viện quân đã đứng ở tận cùng đại đạo. Xác Đế Giang xuất hiện thì người đó sẽ đến. Nhưng trước đó ta cần giảm thấp uy lực tịch diệt kiếp cuối cùng đến mức thấp nhất, giảm thấp mọi nguy hiểm.

Giang Nam nhìn chiến trường bên dưới, giọng lạnh băng:

– Đó là tiêu diệt tất cả sinh linh của hai thánh địa.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cùng Giang Nam đi tới trước, đánh rùng mình, nàng cảm nhận sát khí vô tận từ giọng nói của hắn.

– Nếu mới rồi bọn họ dốc sức tiêu diệt ta thì còn một cơ hội. Tiếc rằng bọn họ không ai muốn chết trong trận chiến với ta, nên lãng phí cơ hội này.

Tịch diệt kiếp cuối cùng trong cơ thể ta hoàn toàn bộc phát là cơ hội cuối cùng của họ.

Ánh mắt Giang Nam lộ vẻ bất nhẫn, sau đó trở nên kiên cường, lạnh lùng đáng sợ:

– Nếu tận cùng đại đạo của Vô Cực, Đế và Tôn không thể độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng, vậy để bọn họ sống không còn ý nghĩa gì, cũng cần tiêu diệt, để lại sự sống cho chúng sinh của ta.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn nam nhân trước mặt mình, trong ánh mắt tràn ngập kính nể. Vì bảo vệ phe mình, Giang Nam dốc hết tâm huyết ra, liều mạng sống chết.

Người khác chỉ biết hắn cao cao tại thượng, lại không biết Giang Nam trả giá thứ gì.

Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn đi xa. Trong chiến trường, Luân Hồi Đạo Tôn, Trọng Hòa Đạo Tôn, La Hầu La ma tổ, Càn Nguyên Đạo Tôn, Thái Nhất Đạo Tôn, Phục Sá giáo chủ đều đánh nhau túi bụi.

Cường giả Đạo Quân điện không nhiều, Thiên Quân khoảng chừng hai ngàn người, sáu mươi hai Đạo Quân, cộng lại khoảng hai ngàn. Tiên nhân phe Đế và Tôn tính bằng ức vạn.

Nhưng trận ác chiến này không phải đông người là thắng.

Đạo Quân điện tuy ít người nhưng đa số Thiên Quân là hỗn độn Thiên Quân. Trong Đạo Quân Đạo Tôn thì nhiều tồn tại sống trong Đạo Quân điện vượt qua các thời đại. Đám hỗn độn Đạo Tôn La Hầu La ma tổ, Chung Thiên, Linh Nữ. Có đại tông sư bài binh bố trận ngang ngửa với Càn Khôn lão tổ như La Ma Cổ Thần.

Cho nên trận chiến này phe Đế và Tôn rất khó toàn thắng.

Huống chi chiến đấu với phe Đại La Thiên làm Đạo Quân phe Đế và Tôn

nguyên khí đại thương, tử thương ba, bốn chục Đạo Quân Đạo Tôn. Thiên Quân thì càng thương vong nặng nề. Tiên Quân, Tiên Vương, chân tiên thuương ovng vô số.

Dù vậy Đạo Quân Đạo Tôn phe Đế và Tôn còn cỡ hơn trăm người, về số lượng vẫn chiếm ưu thế. Số lượng Thiên Quân sắp vượt qua Đạo Quân điện.

Quan trọng nhất là Đế Lân ban ba ngàn đại đạo biến thành tiên thiên linh bảo. Mỗi Đạo Quân Đạo Tôn lấy một món. Hơn hai ngàn Thiên Quân đều có tiên thiên linh bảo, phe Đế và Tôn có phần thắng lớn hơn.

Nếu Giang Nam không lấy Nguyên Thủy Đại La Thiên đi, Đạo Quân điện có thể hợp tác với Đại La Thiên giết sạch phe Đế và Tôn, rồi ung dung tiêu diệt Đại La Thiên. Bây giờ Đạo Quân điện rất vất vả.

Trong chiến trường, tử vong xảy ra từng giây từng phút. Dù là Đạo Quân Đạo Tôn siêu cường đại cũn khóa bảo đảm không chết, có cầm tiên thiên linh bảo trong tay thì khi chết cũng thành công dã tràng.

Tiên nhân tử thương trong cuộc ác chiến nhiều không đếm xuể. Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn chết một đám. Hạo kiếp sắp tới, không ai nương tay, bọn họ giành cơ hội sống cho chính mình.

Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn đứng xa quan sát.

Chương 2902: Tang Thương (1)

Giang Nam lắc đầu, nói:

– Nguyên Mẫu, bây giờ không tranh, khi tịch diệt kiếp cuối cùng giáng xuống thì tất cả không có đường sống. Người ta chết tốt hơn mình chết, nếu chết vì bản lĩnh kém thì không trách được ai.

Các cường giả phe Đại La Thiên, sinh linh tam giới ùa ra, nhìn đông ngó tay, cảm giác sống sót sau tai nạn.

Nếu Giang Nam không lấy Đại La Thiên đi, thu bọn họ vào kiếm thì bây giờ có mấy người sống tiếp?

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên không khí im lặng đến đáng sợ.

Có tướng sĩ lau vết máu trên pháp bảo, có ngâm trong bờ sông rửa máu dính trên người. Có người thu dọn xác chết dưới đất, có người đi tới đi lui hy vọng tìm thấy khuôn mặt thân quen, người mình yêu, mình quan tâm.

Một số tiên nhân bận rộn trị thương cho thương binh. Các thống soái đại quân thì kiểm kê số người. Mọi người rất bận.

Giây lát sau thanh âm dần nhốn nháo. Người bị thương đau la lên, người bị thương nặng té dưới đất chết. Có người tìm thấy người mình yêu thì mừng gào khóc. Có người tìm thấy xác chết lạnh băng. Có người quỳ dưới đất, đờ đẫn. Có người khóc toáng lên, nát tim.

Thống soái các đại quân thống kê xong báo lên Thiên Quân, Thiên Quân báo lên Đạo Quân.

Càn Khôn lão tổ tiến lên trước, khom người nói:

– Thiên Tôn, có mười bảy Đạo Quân Đạo Tôn thương vong. Một ngàn năm trăm Thiên Quân chết trận, bốn vạn hai ngàn Tiên Quân chết trận, Tiên Vương…

Giang Nam yên lặng nghe.

Giang Tuyết Tình tiến lên trước, nhỏ giọng nói:

– Mới rồi Viên Thái lão nhân bị thương nặng đã ra đi, ta đưa thần hồn của lão vào vô nhân cấm khu. Phụ thần, Thiên Môn của ta chỉ còn lại bảy người…

Viên Thái lão nhân là thống soái cửa năm Đại La Thiên, bị mệt chết.

Đạo Quân Đạo Tôn vây công cửan ăm biết Viên Thái lão nhân là trung xu trận pháp cửa ải nên công kích lão dữ dội nhất. Trong trận chiến, ngay giây phút cửa nam bị phá, tiên thiên long giao mã, đám người Khổng Thánh Đạo Nhân, Phi Hùng Đạo Nhân lao lên ngăn cản quân địch xông vào Đại La Thiên thì Viên Thái lão nhân đã hết sự sống.

Viên Thái lão nhân quản lý trung xu trận pháp cửa năm, nếu không mất sự sống thì đã chẳng để kẻ thù lao vào Đại La Thiên.

Viên Thái lão nhân kéo hơi tàn đến bây giờ là vì lo an toàn cho Đại La Thiên, ý chí chống đỡ lão. Giang Nam lấy Đại La Thiên ra, mọi người bình an. Viên Thái lão nhân thả lỏng thần kinh, thân chết đạo tiêu.

May mắn Giang Tuyết Tình ở bên cạnh Viên Thái lão nhân, giữ lại thần hồn tan vỡ đay vào vô nhân cấm khu.

Mười sáu Đạo Tôn Linh Nữ có mười vị chết trận, vô nhân cấm khu chôn tám người. Trong cuộc chiến Thần Mẫu Đạo Quân, Vọng Đế Đạo Tôn đi trước một bước, không vào vô nhân cấm khu được. Tương Khang mệt chết trên đầu tường cửa đông cũng ra đi mãi mãi.

Hốc mắt Giang Nam cay, hắn đứng dậy nhìn chúng sinh Đại La Thiên.

Đại chiến lần nữa thiếu rất nhiều khuôn mặt. Ma La Thập chết trận, Thiêu Thiên Nhai chết, Diệu Đế chết, Minh Thổ chết, Cảnh Thiên chết. Thông U luôn vui vẻ nói ngươi rất có ý tưởng cũng chết trận.

Đạo Vương tiến lên, người đầy vết thương nhỏ giọng nói:

– Thiên Tôn, Huyền Hoàng lão tổ cũng ra đi. Còn Hạo Thiếu Quân, không tìm thấy xác của hắn…

Giang Nam trầm mặc.

Mọi người nhìn tóc mai Giang Nam dần nhuộm sợi bạc, như thể nghe các cố nhân ra đi khiến hắn già nua.

Đừng nói thời gian năm tháng, dù đối diện kẻ thù Đế và Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, đối diện tịch diệt kiếp cuối cùng vô cùng đáng sợ cũng không thể làm vị Thiên Tôn này già nua.

Từ đầu đến cuối Thiên Tôn này có tâm, thần đấu chí, lực lượng vô biên, trí tuệ vô biên. Nhưng tin các cố nhân chết khiến đạo tâm vĩnh hằng bất diệt mãi mãi không có sơ hở của Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên giàn ua, tang thương.

Giang Nam im lặng, hắn chỉ biết im lặng cất bước đi trong Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Nơi Giang Nam đi qua cá tiên nhân đứng lên, nhìn hắn chằm chằm. Các chiến sĩ thương tàn vùng vẫy đứng dậy. Ngày càng nhiều người đứng bên. Bờ sông, dưới gốc cây, trước cửa ai, trong thôn xóm, các chư thiên tam giới. Các bóng người đứng lên dõi mắt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chủ Đại La Thiên gánh các đôi mắt như đang chịu gánh nặng khó thể tưởng tượng, từng bước nặng dần.

Hắn không thể sai, không thể thua, không thể chết.

Nếu hắn sai, hắn thua, hắn chết thì tất cả sinh linh trong Đại La Thiên sẽ biến thành tro bụi, ứng kiếp.

– Chiến đấu tiếp theo sẽ có người chết nữa.

Giọng Giang Nam khàn khàn tuyền khắp Đại La Thiên:

– Nhưng ta còn cần các ngươi tiếp tục chiến đấu, không vì cái gì khác, chỉ vì chúng sinh trong ba mươi ba trọng thiên Đại La Thiên, tiếp tục chiến đấu!

– Vì người đã chết trận, tiếp tục chiến đấu!

– Vì tử tôn đời đời đã sinh ra và chưa sinh ra của mình, tiếp tục chiến đấu!

– Vì tương lai của mình và tộc nhân. Tiếp tục chiến đấu!

* * *

Thời gian trôi qua, xu hướng thời đại tiên đạo tan rã càng rõ rệt hơn. Từng tia tịch diệt kiếp quang huyễn lệ trong không trung uy lực càng lúc càng mạnh, càng lúc càng lớn. Đại lục thời đại tiên đạo đã hoàn toàn tan vỡ, vô số tịnh hệ trong trời sao sớm thành hỗn độn.

Thời không liên tục sụp đổ, tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo có xu hướng xuất hiện bẻ gãy nghiền nát phá diệt mọi thứ. Tốc độ thời gian chảy càng kinh người hơn, một giây đã qua ngàn năm, một hơi thở mất vạn năm.

Vách tường vũ trụ ma giới, Tiên giới biến mất. Tịch diệt kiếp ma giới trướng to chưa từng có, bắt đầu xâm nhập vào Tiên giới. Khí thế hùng dũng làm người không rét mà run.

Cảnh tượng thời không phá diệt càng lúc càng khủng bố, càng lúc càng đáng sợ, đó là điềm báo tận thế.

Mảnh đất ban đầu là Nguyên Thủy Đại La Thiên, phe Đế và Tôn và phe Đạo Quân điện chưa quyết chiến xong đã qua mấy ức năm.

Thời gian chảy ngày càng nhanh, mọi người cảm giác áp lực vô biên ập đến. Lúc này người sống sót có thể trông thấy thời không quá khứ ở bất cứ chỗ nào. Nhìn ba sóng to, tịch diệt kiếp biến thành sóng to đáng sợ từ quá khứ ập vào hiện tại.

Thời không đại phá diệt khiến giới hạn quá khứ và hiện tại trở nên mơ hồ.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn buồn bã nói:

– Đạo Quân điện vỡ.

Đạo Quân điện đã vỡ, tòa pháp bảo cường đại nhất từ xưa đến nay, báu vật tập hợp trí tuệ các thời đại rèn ra vẫn không ngăn được sóng kiếp thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên, hoàn toàn tan vỡ.

Đạo Quân điện đã là lịch sử trong phá diệt.

Ba làn sóng lớn là ba thời đại tuôn hướng hiện tại.

Bóng ma sóng cao nhất che lấp nguyên thời đại tiên đạo là tịch diệt kiếp thời đại nguyên đạo.

Giờ phút này, mọi người cảm giác được bọn họ cách tận cùng thời gian và không gian càng lúc càng gần. Tịch diệt kiếp cuối cùng vô cùng tuyệt vọng, khủng bố dần đến gần.

Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, Giang Nam hít sâu nhìn chiến trường.

– Chúng sinh Đại La Thiên, chuẩn bị chiến!

Nơi đó đã ngừng chiến đấu, hai phe tự chạy về thánh địa của mình tìm che chở.

Sóng kiếp ba thời đại sắp đến khí thế bẻ gãy nghiền nát đè hướng hiện tại. Ba sóng lớn tấn công, thời đại tiên đạo dễ tan vỡ. Trừ Thiên Tôn ra e rằng không ai sống nổi.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2903: Tang Thương (2)

Vô số khủng bố làm Đạo Tôn phải đi tìm nơi an toàn ẩn núp, không tâm tình đánh nhau.

Hai phe thương vong ngặng nề, thực lực hao tổn hơn phân nửa. Thiên Quân Đạo Quân điện đã chết hết, chỉ còn lại hơn mười Đạo Quân Đạo Tôn. Đạo Quân Đạo Tôn phe Đế và Tôn chỉ còn ba mươi mấy người.

Giang Nam mặt không biểu tình:

– Tiêu diệt cả nhà hai phe kia!

Giang Nam chỉ hướng hai thánh địa, nói:

– Vì chính mình, vì chúng sinh, cầu một đường sống!

Sau lưng Giang Nam, hai mươi chín Đạo Quân Đại La Thiên còn sống, đằng sau nữa là Thiên Quân, Tiên Vương, Tiên Quân, chân tiên càng lặng im.

Có người nhỏ giọng nói:

– Giết!

Có người hùa theo:

– Giết!!!

Muôn vàn đại đạo tụ lại thành nước lũ dao động trong Đại La Thiên:

– Giết!!!!

Sóng kiếp thời đại nguyên đạo, nguyên khởi, nguyên thiên nhìn như sóng

to ngập trời từ thời không tan vỡ ập đến, nhìn từ xa như sóng lặng nhưng mỗi một giây cơn sóng to lên nhiều hơn.

Có thể tưởng tượng ba cơn sóng lớn này với tốc độ siêu mau đến gần hiện tại.

Trước sóng kiếp ba thời đại, trong vũ trụ thời đại tiên đạo đã tĩnh lặng, Đạo Quân Đạo Tôn Đại La Thiên dẫn dắt đại quân lao tới Vô Cực thánh địa. Các Đạo Quân Đạo Tôn thân hình vô cùng vĩ đại, đại quân rầm rộ như rồng dài. Nhưng so với sóng kiếp ba thời đại thì bọn họ thật nhỏ bé, nhỏ xíu xiu.

Tai kiếp diệt thế giáng lâm, bây giờ là phút cuối cùng vô lượng sát kiếp.

Vô Cực thánh địa. Vô Cực đạo trác đã bị hủy, thánh địa chao đảo trước bão. Chỉ còn hơn mười Đạo Quân Đạo Tôn sống sót, binh tàn đã kiệt quệ mới rời khỏi chiến trường. Đối diện sóng kiếp ba thời đại, Vô Cực thánh địa này sẽ bị thổi bay.

Các Đạo Quân Đạo Tôn đứng trong Vô Cực thánh địa. Luân Hồi Đạo Tôn người đẫm máu càng có vẻ bi tráng.

Luân Hồi Đạo Tôn nhìn đại quân Đại La Thiên xông lên, lẩm bẩm:

– Thua, chúng ta thua.

Tộc Hỗn Độn Cổ Thần chỉ còn lại Đại Diễn Cổ Thần, Linh Nữ, La Hầu La ma tổ, Chung Thiên, La Ma Cổ Thần. Linh Nữ nhìn sóng kiếp ba thời đại, lại nhìn đại quân Đại La Thiên không ngừng áp sát, bỗng tháo xuống đóa hoa hỗn độn héo tàn cài trên tóc mai.

Giọng Linh Nữ khàn khàn nói:

– La Hầu La, chút nữa mẫu thân sẽ tranh thủ một cơ hội sống cho ngươi. Nguyên Thủy Thiên Tôn đối xử với ngươi như nhi tử, vi nương đi cầu tình.

– Mẫu thân…!

La Hầu La ma tổ dập đầu vái:

– Hài nhi và mẫu thân cùng sống cùng chết, sẽ không bái Nguyên Thủy làm phụ thân! Ta cùng tộc Cổ Thần cùng tồn tại cùng mất!

Có người lẩm bẩm:

– Cùng tồn tại cùng mất.

Vô Cực thánh địa. Đạo Tôn ra từ Đạo Quân điện chỉ còn lại bảy. Đám người Nữ Sửu Đạo Tôn, Trọng Hòa Đạo Tôn im lặng. Quyết đấu với phe Đế và Tôn làm Đạo Quân điện tử thương hơn phân nửa, hiện giờ đã không còn sức đối kháng Đại La Thiên mấy năm nay tích súc lực lượng.

Giọng Nữ Sửu Đạo Tôn khào khào kêu lên:

– Điện chủ…

Nữ Sửu Đạo Tôn nhìn Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, the thé nói:

– Đầu hàng đi? Nếu đầu hàng có lẽ Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ chừa con đường sống…

Đạo Không Thiên Tôn lộ vẻ do dự nhìn Vô Cực Thiên Tôn.

Khóe mắt Vô Cực Thiên Tôn co giật cười phá lên:

– Đầu hàng? Đầu hàng thì Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ tha cho các ngươi sao? Các ngươi quá ngây thơ. Nguyên Thủy Thiên Tôn mưu tính vô lượng sát kiếp này đã lâu, sẽ không chấp nhận ai đầu hàng. Chỉ có chúng ta tru diệt tất cả mới giảm thấp kiếp uy tịch diệt kiếp cuối cùng được. Hơn nữa trận chiến này chưa chắc Đại La Thiên thắng, bởi vì nếu chúng ta chết thì người tiếp theo là phe Đế và Tôn…

Mắt Vô Cực Thiên Tôn lóe tia hy vọng, cười khẽ:

– Chắc chắn phe Đế và Tôn sẽ không ngồi xem Đại La Thiên tiêu diệt chúng ta, sẽ đến hỗ trợ. Hai thánh địa vây công, chúng ta vẫn có phần thắng!

Đạo Không Thiên Tôn lên tiếng:

– Đạo huynh, bây giờ thế lực chúng ta yếu nhất, dù phe Đế và Tôn có đến, có thể tiêu diệt Đại La Thiên thì chúng ta không đối kháng nổi phe Đế và Tôn.

Vô Cực Thiên Tôn nạt:

– Không thể hàng!

Vô Cực Thiên Tôn lạnh lùng nói:

– Chỉ có tử chiến! Đại trượng phu sống trên đời chỉ có chết!

Vô Cực Thiên Tôn thở dài thườn thượt:

– Đạo huynh định ra tay sao?

Vô Cực Thiên Tôn lặng im, gã nhìn đại quân Đại La Thiên. Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn lơ lửng bên trên đại quân, khóe mắt co giật.

Lúc này Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên chế tạo thánh địa cũng cho rằng nếu Đại La Thiên tiêu diệt Vô Cực thánh địa thì mục tiêu tiếp theo là bọn họ. Vì vậy họ phải liên minh với Vô Cực thánh địa trước khi Vô Cực thánh địa bị tiêu diệt, cùng nhau đối kháng Đại La Thiên.

Ba thánh địa như tam quốc chinh chiến, bất cứ quốc gia nào bị diệt thì nước khác sẽ thấy môi hở răng lạn.

Hiện giờ Đại La Thiên có thực lực mạnh nhất, hai nước khác phải liên minh nếu không sẽ bị nhổ từng tên. Đại La Thiên cũng cần tiêu diệt Vô Cực thánh địa trước khi phe Đế và Tôn chạy tới.

– Giết!!!

Đại quân Đại La Thiên lao lên, các đại trận khủng bố chuển động, trận cùng trận tổ hợp, là Càn Khôn lão tổ điều khiển đại quân.

Ánh mắt La Ma Cổ Thần sáng rực nhìn hậu phương đại quân Đại La Thiên như thủy triều ập vào Vô Cực thánh địa. Càn Khôn lão tổ đứng ở trung quân, dược các Đạo Quân bảo vệ chặt chẽ.

La Ma Cổ Thần quát lớn, lao thẳng vào trung quân Đại La Thiên.

La Ma Cổ Thần lạnh lùng nói:

– Muốn chống đỡ lâu hơn thì chém Càn Khôn trước, Càn Khôn chết rồi là rắn mất đầu! Ai cùng ta xông lên giết Càn Khôn lão tổ?

La Ma Cổ Thần lắc người, Đại Diễn Cổ Thần đi theo gã. Chung Thiên Đạo Tôn cũng hành động. Ba Cổ Thần hình thành tam tài đại trận đơn giản xông vào đại quân.

Lúc này các đại trận Đại La Thiên hợp nhất, các Đạo Quân dẫn lính xông vào Vô Cực thánh địa, bao vây Đạo Quân Đạo Tôn sống sót.

Linh Nữ, La Hầu La ma tổ, Luân Hồi Đạo Tôn, Trọng Hòa Đạo Tôn, Nữ Sửu Đạo Tôn la hét giết hướng các Đạo Quân Đạo Tôn ở chính giữa đại trận điều khiển trận pháp.

Đại trận vận chuyển, thiên địa thời không vặn vẹo. Lực lượng trấn áp kinh khủng đè xuống lmà các Đạo Quân Đạo Tôn Đạo Quân điện như rơi vào vũng bùn, hành động không thoải mái như trước kia.

Luân Hồi Đạo Tôn rống to:

– Luân Hồi Đạo Tôn ở đây, ai chiến với ta?

Luân Hồi Đạo Tôn trướng người to lên, các đại trận do Thiên Quân xây dựng trở nên nhỏ bé như ngôi sao chuyển động quay quanh gã.

Đạo Tôn vô cùng cổ xưa này thực lực siêu khủng bố, gần như Thiên Tôn.

Không gian đại trận vặn vẹo, Luân Hồi Đạo Tôn vặn vẹo không gian, thân hình nhúc nhích là chấn vỡ đại trận. Thiên Quân, Tiên Quân trong trận chưa kịp kêu một tiếng đã bị trấn giết.

Vạn Vật Đạo Tổ đằng đằng sát khí xuất hiện gần chỗ Luân Hồi Đạo Tôn:

– Luân Hồi, nghe nói Vô Cực Thiên Tôn khen ngươi là đệ nhất nhân dưới Thiên Tôn, có người công nhận ta mới là đệ nhất nhân dưới Thiên Tôn. Bây giờ có thể chạm mặt với ngươi!

Nguyên Dục Thái Cực Đồ bay ra trấn áp khí thế của Luân Hồi Đạo Tôn.

Hai Đạo Tôn đối diện nhau, người di chuyển, thủ đoạn tung chiêu giết đối phương.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2904: Tang Thương (3)

Vạn Vật Đạo Tổ đã luyện Nguyên Dục Thái Cực Đồ thành tiên thiên chí bảo. Luân Hồi Đạo Tôn thì có lịch sử lâu đời trong Đạo Quân điện, được tiên thiên chí bảo do một vị tiên hiền biến thành.

Mới đánh nhau hai người suýt bị đối phương giết, cùng gặp nguy hiểm, tim rớt cái bịch. Vạn Vật Đạo Tổ, Luân Hồi Đạo Tôn tập trung hết tinh thần cẩn thận ứng đối sát chiêu.

Nữ Sửu Đạo Tôn rơi vào đại trận, nhưng nàng là tồn tại đứng sau Luân Hồi Đạo Tôn, có thể trải qua thời gian dài dặc mà không chết đương nhiên không tầm thường, cũng có tiên thiên chí bảo.

Càn Khôn lão tổ điều độ đại trận bao vây tiễu trừ Đạo Quân Đạo Tôn Vô Cực thánh địa, sử dụng nhiều tiên thiên linh bảo, pháp bảo ra từ Đại La Thiên, tuyệt đối có thể tru sát các Đạo Quân Đạo Tôn. Nhưng Càn Khôn lão tổ không nhốt được tồn tại như Nữ Sửu Đạo Tôn.

Nữ Sửu Đạo Tôn cứng rắn đỡ công kích từ các tiên thiên linh bảo, pháp bảo, thế như chẻ tre thẳng hướng một Đạo Quân Đại La Thiên. Lúc này vang tiếng nổ điếc tai, một Thiên Môn chui lên từ dưới mặt đất chặn trước mắt Nữ Sửu Đạo Tôn.

– Môn chủ Thiên Môn, nhi tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn?

Nữ Sửu Đạo Tôn dừng bước lấy tiên thiên chí bảo ra, cười khẩy nói:

– Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ là một tiểu bối hậu thiên sinh ra vậy mà trưởng thành đến tận đây. Nhưng nhi nữ của Thiên Tôn chỉ là hạng tầm thường, tuy ngươi có thể giết Đạo Tôn lại không đấu nổi với ta!

– Không chỉ ta, còn có vô nhân cấm khu!

Thiên Môn mở ra, Giang Tuyết Tình bước ra từ cánh cửa. Thiên Hi Thánh Nhân, Thanh Hư Đạo Nhân, Vân Dương Nguyên Quân, các Đạo Tôn Thiên Môn còn sống xuất hiện. Nữ Sửu Đạo Tôn mi mắt co giật.

Giang Tuyết Tình bình tĩnh nói:

– Đạo huynh đừng trách, bây giờ là cuộc tranh đấu sinh tử vô lượng sát kiếp cuối cùng, thứ lỗi cho ta không thể đấu công bình với đạo huynh.

Khóe mắt Nữ Sửu Đạo Tôn co giật liếc qua đám người Thiên Hi Thánh Nhân, Thanh Hư Đạo Nhân, cười nói:

– Được được. Cùng đối thủ giữ quy tắc trong vô lượng sát kiếp là tìm đường chết, nhưng các ngươi muốn trừ bỏ lão thân còn cần chuẩn bị mấy người chôn cùng!

Thanh Hư Đạo Nhân thản nhiên nói:

– Chúng ta đã chuẩn bị rồi, nguyện cùng Nữ Sửu đạo huynh lên đường. Các đạo hữu, ra tay đi!

Thiên Môn chấn động, uy lực vô nhân cấm khu trấn áp hết thảy đại đạo. Các Đạo Tôn lao hướng Nữ Sửu Đạo Tôn.

Giờ phút này, La Ma Cổ Thần, Đại Diễn Cổ Thần, Chung Thiên Đạo Tôn liên tục phá giải đại trận bay nhanh tới gần Càn Khôn lão tổ.

Càn Khôn lão tổ là chuyên gia điều độ trận pháp. La Ma Cổ Thần là đại tông sư trận pháp mạnh nhất tộc Cổ Thần.

Nếu hai người có cùng binh lực, binh chủng, quyết đấu công bằng thì sẽ là cuộc quyết đấu trận pháp rực rỡ nhất, đẹp mắt nhất Hoàng Tân Đạo Tôn.

Nhưng bây giờ La Ma Cổ Thần không binh không tướng, chỉ có ba người. May mắn La Ma Cổ Thần hiểu rõ trận pháp hơn bất cứ ai, một đường dễ dàng xông quan chém tướng càng lúc càng gần Càn Khôn lão tổ.

– Đại Diễn đạo hữu, quân sư kêu ta đến giết ngươi.

Đột nhiên một Đạo Tôn xuất hiện, là Hồng Đạo Nhân.

Hồng Đạo Nhân công kích Đại Diễn Cổ Thần, nói:

– Xin hãy ở lại.

Đại Diễn Cổ Thần cắn răng đón đỡ, lạnh lùng nói:

– Chung Thiên, hãy bảo vệ La Ma, phải giết Càn Khôn!

Chung Thiên Đạo Tôn rùng mình, vô số hỗn độn linh quang hiện ra quanh thân biến thành cái chuông to bao bọc mình và La Ma Cổ Thần liều mạng xông lên.

Lúc này một ngón tay xuyên qua thời không nhẹ điểm vào cái chuông. Vị trí ngón tay chạm vào chuông to nứt vỡ, đinh một tiếng vỡ tan. Chung Thiên Đạo Tôn giật mình, khựng lại.

Chung Thiên Đạo Tôn ngước lên hỏi:

– Quân Đạo Nhân?

Chung Thiên Đạo Tôn ngừng bước nhưng tay lật lại, một cái chuông linh quang khác bay ra bao phủ La Ma Cổ Thần để gã chạy tiếp, đến gần Càn Khôn lão tổ.

Quân Đạo Nhân đứng đằng trước, tay cầm gậy tre là Quỷ Bà Thiên biến ra, cây dù to lơ lửng trên đầu. Quân Đạo Nhân phớt lờ La Ma Cổ Thần chạy qua.

Quân Đạo Nhân gật đầu, nói:

– Chung Thiên đạo hữu có thể chứng Đạo Tôn là rất giỏi, không uổng được Đạo Không Thiên Tôn đích thân dạy dỗ. Ta lớn tuổi hơn ngươi mấy năm, vốn không nên đánh ngươi nhưng hôm nay chỉ chia sinh tử. Đạo hữu,

thứ lỗi.

Chung Thiên Đạo Tôn cắn răng xung phong tiến lên, cười to bảo:

– Nếu có thể chết trong tay Đạo Tổ thì Chung Thiên không tiếc nuối gì.

La Ma Cổ Thần dốc sức phá trận xông lên, rốt cuộc Càn Khôn lão tổ gần ngay trước mắt. Chỉ cần giết Càn Khôn lão tổ là trận thế Đại La Thiên sẽ loạn, phe Vô Cực thánh địa kéo dài thời gian hơn, chờ phe Đế và Tôn đến cứu viện.

Trong quân truướng, Càn Khôn lão tổ lạnh lùng nhìn La Ma Cổ Thần lao nhanh tới.

– Nhi tử Vũ Uyên của ta đâu?

Càn Khôn lão tổ quát to:

– Thê tử Bỉ Ngạn của ta đâu?

Hoa rơi rực rỡ, Bỉ Ngạn Đạo Tổ từ từ giáng xuống. Hư không dao động, Vũ Uyên Đạo Quân xuất hiện, một trái một phải bên Càn Khôn lão tổ chờ La Ma Cổ Thần tới gần.

Lòng La Ma Cổ Thần lạnh lẽo.

Càn Khôn lão tổ lắc đầu, nói:

– Nếu là lúc bình thường thì ta rất muốn tranh phong chiến trường với La Ma đạo huynh, để xem tạo nghệ của ai càng cao. Bây giờ là vô lượng sát kiếp, xin thứ lỗi Càn Khôn vô lễ dùng lực lượng áp chế trí tuệ! Phu nhân, Vũ Uyên, nhanh chóng giết hắn đi. Nếu phe Đế và Tôn đến gần sẽ sinh ra nhiều biến số.

Bỉ Ngạn Đạo Tổ, Vũ Uyên Đạo Quân lao vào La Ma Cổ Thần ngay, chỉ mấy chiêu La Ma Cổ Thần đã rơi vào thế yếu, lòng lạnh lẽo.

Linh Nữ, La Hầu La ma tổ ngước nhìn Kế Đô ma tổ, con rồng to sau lưng gã.

Đám Đạo Quân trẻ Nguyệt Bột Nữ Quân, Định Quang, Linh Châu Tử cưỡi trên lưng con rồng to.

Càn Khôn lão tổ điều động đại quân không cho bọn họ có cơ hội nào, tận dụng triệt để ưu thế sức chiến đấu giết từng người, đánh bại hết.

Kế Đô ma tổ hành lễ:

– Huynh trưởng.

– Bây giờ là kẻ thù, không cần đa lễ.

La Hầu La ma tổ cười to bảo:

– Kế Đô, hai chúng ta chỉ có đường tử chiến. Hôm nay hãy chia sinh tử đi!

Linh Nữ cắn răng nhìn trên trời xa xôi. Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngồi xếp bằng đối diện Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, không thèm nhìn hướng nàng.

– Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Linh Nữ bay lên hướng tới chỗ Giang Nam, tháo hoa hỗn độn héo úa xuống, cao giọng quát:

– Xin hãy tha cho nhi tử của t…

– Grao!

Con rồng to rống to đụng mạnh vào Linh Nữ, nàng hộc máu té xuống. Đóa hoa khô vẫn bay hướng Giang Nam.

Con rồng to giơ vuốt chộp hoa khô, nhưng lúc này một bàn tay nhẹ nhàng

nhặt hoa khô lên.

Giang Nam đặt hỗn độn hoa bên môi hít nhẹ, hao đã tàn héo không còn mùi hương.

Linh Nữ ngước lên, đột nhiên thân hình tan vỡ, đạo quả bắt đầu tan rã, lạnh lùng nói:

– Thiên Tôn, lấy mạng của ta đổi mạng nhi tử ta, xin Thiên Tôn thành toàn!

Giang Nam gật đầu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2905: Đuổi Tận Giết Tuyệt (1)

Giang Nam im lặng, hoa hỗn độn héo tàn bên môi dường như còn thoang thoảng mùi hương, như mùi trên người y nhân đã mất. Giang Nam nhớ lại cảnh ngày xưa mình cài hao hỗn độn lên tóc Linh Nữ.

Hoa tươi đã khô, y nhân đã đi.

Bên dưới, La Hầu La ma tổ gào khóc nằm sấp dưới đất. Con rồng to nhìn La Hầu La ma tổ lại ngó đám người Kế Đô ma tổ.

Kế Đô ma tổ lắc đầu quay đi, nghe tiếng khóc vang dội sau lưng.

Con rồng to gãi đầu, theo đuôi Kế Đô ma tổ rời đi.

– Mẫu thân, hài nhi đi cùng người…

Sau lưng Kế Đô ma tổ, con rồng to, La Hầu La ma tổ ngồi thẫn thờ như người chết. La Hầu La ma tổ thật sự muốn chết. Ma tổ không tu thiện quả, thiện ác do tâm. Người ta cần chém tình tu đạo, La Hầu La ma tổ thì phóng túng tình cảm.

Bây giờ Hỗn Độn Cổ Thần đã thua hoàn toàn, chủng tộc sắp bị diệt, mẫu thân cũng ứng kiếp. Mặc dù Linh Nữ chết vì muốn đổi lấy đường sống cho La Hầu La ma tổ nhưng lòng gã đã chết.

Ma phóng túng tình cảm, lòng đã chết thì người cũng chết.

Người La Hầu La ma tổ bốc cháy, như con chim trong lửa, đốt thân thể, đốt đạo quả.

Kế Đô ma tổ xoay người lao lên, lấy Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ ra trấn áp lửa ma bốc cháy. Nhưng lửa ma phát ra từ người La Hầu La ma tổ,

tự mình đốt. Tu vi của La Hầu La ma tổ ngang ngửa với Kế Đô ma tổ, thậm chí cao hơn Kế Đô ma tổ một phần. La Hầu La ma tổ muốn chết, Kế Đô ma tổ không ngăn cản được.

La Hầu La ma tổ quỳ trong lửa ma, chậm rãi ngước đầu lên, nhỏ giọng nói:

– Kế Đô, ta ghen tỵ ngươi là nhi tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, bản thân ta sinh ra không có phụ thân, ngươi thì có một phụ thân yêu thương mình. Nhưng ta có mẫu thân yêu ta.

Giọng La Hầu La ma tổ thấp dần:

– Bây giờ mẫu thân của ta đã đi, tộc Cổ Thần cũng bị diệt. Ngươi và ta sáng tạo ma đạo bị tịch diệt. Đừng ngăn cản, ta không muốn sống nữa.

Kế Đô ma tổ ngửa đầu hét to:

– Phụ thần!

Kế Đô ma tổ nhìn Giang Nam ngồi trên cao.

Giang Nam mặt không biểu tình, tay cầm hoa hỗn độn đã héo tàn. Cơ thể La Hầu La ma tổ tan rã thành tro bụi, sắp hồn phi phách tán.

Kế Đô ma tổ lại hét lên:

– Phụ thần!

Một bàn tay từ không trung thò xuống, hai ngón kẹp đóa hoa vung nhẹ. Hao hỗn độn héo tàn lại tươi. Hoa hỗn độn nâng thần hồn La Hầu La ma tổ bay đi, trong khoảnh khắc xuyên qua các tầng đại trận rơi vào dưới Thiên Môn.

Hoa hỗn độn rực rỡ đâm chồi nảy lộc, cánh hoa khép thành nụ. Hoa mọc cành lá, nụ hoa tươi mọng chưa nở.

Giọng Giang Nam từ trên cao vọng xuống:

– Si nhi, sau khi tịch diệt kiếp cuối cùng qua đi, hoa hỗn độn nở, ngươi sẽ quên chuyện quá khứ, được cuộc sống mới.

Kế Đô ma tổ thấy vậy thở phào, bước nhanh lao hướng cường giả Đạo Quân điện khác.

Có con rồng to ở bên cạnh, chiến dịch này như bẻ gãy nghiền nát. Cá Đạo Quân điện bị chém, Đại Diễn Cổ Thần ngăn cản Hồng Đạo Nhân chết dưới Bàn Cổ Thập Nhị Thiên Luân. Chung Thiên Đạo Tôn ngăn cản Quân Đạo Nhân thì bị chém. La Ma Cổ Thần hao hết lực lượng vẫn không đỡ nổi mẫu tử Bỉ Ngạn Đạo Tổ, Vũ Uyên Đạo Quân bọc đánh, nuốt hận bỏ mình.

Năm Đạo Quân Hỗn Độn Cổ Thần chết hết. La Hầu La ma tổ không xem như chết hẳn, nhưng muốn sống lại phải chờ tịch diệt kiếp cuối cùng qua đi.

Đạo Tôn khác trong Đạo Quân điện như đám người Trọng Hòa Đạo Tôn lần lượt ngã xuống, ứng kiếp đi. Đến nay trong chiến trường chỉ còn Luân Hồi Đạo Tôn, Nữ Sửu Đạo Tôn là sống.

Trong vô nhân cấm khu, thực lực Nữ Sửu Đạo Tôn hoàn toàn bùng phát. Trong trận ác chiến này Thiên Hi Thánh Nhân, Vân Dương Nguyên Quân, Nữ La Nguyên Quân chết, chỉ còn lại thần hồn chôn trong vô nhân cấm khu.

Nữ Sửu Đạo Tôn bị nguy hiểm sắp bị chém.

Trận chiến này Vạn Vật Đạo Tổ dốc hết lực lượng ra đấu với Luân Hồi Đạo Tôn, liều mạng chiến đấu. Hai tiên thiên chí bảo hủy thiên diệt địa, rốt cuộc Luân Hồi Đạo Tôn bị áp chế.

Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn sừng sững trên cao.

Vô Cực Thiên Tôn lộ vẻ bất nhẫn:

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt?

Vô Cực Thiên Tôn cao giọng nói:

– Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng. Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thắng, tại sao ngươi không chừa cho đường sống?

Giang Nam ngước lên nhìn hai Thiên Tôn, lắc đầu:

– Nếu ta thua thì các ngươi có khoan dung độ lượng không?

Vô Cực Thiên Tôn im lặng.

Đạo Không Thiên Tôn cũng lặng im.

Kiếp uy tịch diệt kiếp cuối cùng cuối cùng lớn đến không thể tưởng tượng, nếu bọn họ thắng sao có thể khoan dung độ lượng? Bọn họ sẽ dốc hết sức chém chết hết địch thủ, giảm thấp kiếp uy, giành đường sống cho mình.

Tồn tại cỡ Thiên Tôn không cần nói dối, dù có nói xạo cũng không lừa được Giang Nam.

Đạo Không Thiên Tôn lên tiếng:

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, tịch diệt kiếp cuối cùng của ngươi sắp đến, bây giờ ngươi đuổi tận giết tuyệt không sợ khi tịch diệt kiếp cuối cùng bùng nổ sẽ có người chứng tận cùng đại đạo, giết môn nhân đệ tử của ngươi và chính ngươi sao?

Giang Nam lắc đầu, nói:

– Tận cùng đại đạo? Ta đang chờ người như vậy đã lâu, nếu các ngươi có thể chứng tận cùng đại đạo rồi tính.

Lúc này Nữ Sửu Đạo Tôn hét to, bị đám người Chức Mẫu, Thanh Hư Đạo Nhân, Giang Tuyết Tình giết chết, máu nhuộm vô nhân cấm khu.

Khóe mắt Vô Cực Thiên Tôn giật giật, gã hít sâu xoay người đi.

Vô Cực Thiên Tôn nói:

– Đạo Không đạo hữu, bây giờ không còn đường nào đó, chỉ có thể tu thành tận cùng đại đạo trước khi tịch diệt kiếp cuối cùng đến.

Đạo Không Thiên Tôn thở dài, quay đi.

– Sảng khoái, sảng khoái!

Đột nhiên tiếng cười to của Luân Hồi Đạo Tôn vang lên:

– Có thể chết trong tay nhân vật như ngươi không uổng kiếp này! Vạn Vật Đạo Tổ, tuy ngươi giết được ta nhưng không có nghĩa là đại đạo của ngươi thắng đại đạo của ta. Trước khi đánh nhau với ngươi thì ta đã bị thương trọng trận với đám Thái Nhất, Càn Nguyên.

Người tịch diệt kiếp cuối cùng đẫm máu, máu tươi hóa thành linh quang không ngừng bay đi. Vạn Vật Đạo Tổ bị thương rất nặng. Trong lần va chạm cuối cùng, hai người bộc phát hết lực lượng ra. Vạn Vật Đạo Tổ kỹ cao một bậc, đánh nát đạo quả của Luân Hồi Đạo Tôn, nhưng gã cũng chịu đạo thương rất nặng.

Hai tồn tại siêu mạnh trong Đạo Tôn rốt cuộc phân thắng bại, cũng phân sinh tử.

Đôi mắt Luân Hồi Đạo Tôn tối dần, nở nụ cười nhẹ nhõm, khẽ nói:

– Ta từng cho rằng mình có thể vượt qua bể khổ nhân gian này, vĩnh viễn không kiếp không nạn, không rơi vào luân hồi. Bởi vậy ta mới đặt tên là luân hồi. Nhưng ta thường thấy khuôn mặt các anh linh thời đại mình, giờ ta sắp hòa vào dòng sông lịch sử, biến thành hình ảnh thời đại, gặp bọn họ…

Bùm!

Cơ thể Luân Hồi Đạo Tôn nổ tung thành nhiều mảnh linh quang tan biến.

Con rồng to hộc máu, thu Nguyên Dục Thái Cực Đồ về.

Vô Cực thánh địa bị phá hủy hoàn toàn. Trừ Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn ra không còn ai sống sót.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2906: Đuổi Tận Giết Tuyệt (2)

Lúc này đại quân Đế và Tôn chạy tới. Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên biến thành thánh địa mang theo hơn ba mươi Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân, Tiên Quân, Tiên Vương, chân tiên nhiều không đếm xuể. Tiếc rằng đại quân đến chậm một bước, Đại La Thiên đã diệt Vô Cực thánh địa.

– Giết!!!

Tiếng trống vang lên trầm đục như sấm. Càn Khôn lão tổ điều động đại quân Đại La Thiên. Hai phe vừa tiếp xúc vô số tiên ma gặp nạn, thân chết mất mạng.

Phục Sá giáo chủ núp trong loạn quân, lấy tranh hồng mông thanh liên ra. Phục Sá giáo chủ vươn tay chộp, âm thầm hút tinh khí của Hồng Đạo Nhân. Phục Sá giáo chủ lập tức khai đàn thi pháp, thi triển chú sát đại tế.

Bên kia, Hồng Đạo Nhân và Càn Nguyên Đạo Tôn đụng độ, hai bên huyết chiến dữ dội. Kế Đô ma tổ nghênh chiến Mông Tốn Đạo Quân, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ bay ra biến hư không vô tận thành sát trận vô biên. Ba ngàn linh kiếm treo cao, đại trận chuyển một vòng là vô số kiếm quang bắn ra.

Giang Tuyết Tình nghênh đón đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn, thi triển vô nhân cấm khu, ác chiến với Ngọc Kinh Đạo Tôn trong vô nhân cấm khu.

Lại có Quân Đạo Nhân nghênh đón Tử Hạm Đạo Mẫu, cầm gậy tre giết qua.

Khổ Hạnh giáo chủ dẫn Hậu Tôn, Thánh Ma, Lê Hoa nghênh đón Thiên Hoang Đạo Tôn, Vô Tà Đạo Tôn. Hai người hợp thể biến thành Huyền Vũ Đạo Tôn, rùa rắn vặn vẹo, giết trời sụp đất nứt.

Vạn Vật Đạo Tổ lê thân bị thương nặng nghênh chiến Thái Nhất Đạo Tôn. Trước đó Thái Nhất Đạo Tôn chiến đấu với Luân Hồi Đạo Tôn cũng bị thương nặng, hai tồn tại gần với Thiên Tôn này sắp dầu hết đèn tắt.

– Phục Sá từng ám toán Vạn Chú trước mắt ta, nhưng hắn thành công một lần đừng mơ thành công lần thứ hai!

Càn Khôn lão tổ nhìn chiến trường xung quanh, quát:

– Thiên Nhãn, tìm vị trí Phục Sá cho ta!

Thiên Nhãn Thiên Quân lấy các lăng kính ra, giây lát sau hét lên:

– Phục Sá ở đây!

Càn Khôn lão tổ nhìn lướt qua thấy Phục Sá giáo chủ núp trong loạn quân, ở hậu phương quân địch.

Càn Khôn lão tổ hét to:

– Rồng to, cùng ta giết người này!

Con rồng bạo lực liếc sơ, phát ra tiếng rồng ngâm lao vào đại quân đang chiến đấu, lao hướng Phục Sá giáo chủ.

– Grao!

Vang tiếng rống to, vô số đại trận tan tác, các tiên ma bị con rồng to chấn lảo đảo té. Người tu vi thấp thì bị chấn thành bột ngay tại chỗ.

Con rồng to thế như chẻ tre, nơi nó đi qua chiến trường mênh mông như dấy lên sóng ngập trời, vô số tiên ma bị đẩy lên ngọn sóng. Con rồng to phá sóng tiến lên, bay nhanh đến gần Phục Sá giáo chủ.

Lòng Phục Sá giáo chủ gióng chuông cảnh báo, gã lấy Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên ra. Phục Sá giáo chủ công đức chứng đạo, dùng công đức thành tựu Đạo Quân Đạo Tôn, luyện ra dị bảo này. Phục Sá giáo

chủ chen chân trở thành tồn tại cường đại nhất thời đại tiên đạo, danh chấn một phương.

Giờ đây Phục Sá giáo chủ lấy Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên ra, hồng mông mờ mịt, dị tượng cuồn cuộn như có đại công đức khai thiên tích địa gia cố, chứa lực lượng nguyên thời đại tiên đạo.

Ngay sau đó, một móng vuốt rồng vỗ vào Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên. Bảo tháp kêu giòn vang, gãy ngang.

Thời đại tiên đạo đã kết thúc, nguyên thời đại bị bao phủ trong tai kiếp sắp hóa thành tro bụi. Khai thiên khí vận, công đức không thể bảo vệ Phục Sá giáo chủ được nữa.

Phục Sá giáo chủ kinh hoàng ngước lên nhìn, thấy vuốt rồng vỗ xuống.

Phục Sá giáo chủ rống to:

– Thời đại tiên đạo mất, ta cũng sẽ đi theo thời đại tiên đạo sao? Ta không phục!

Phục Sá giáo chủ lắc người biến ra nguyên hình, đầu người mình rắn khổng lồ đỉnh thiên lập địa. Dường như có vũ trụ hồng hoang vòng quanh thân Phục Sá giáo chủ, nghênh chiến con rồng to.

Cơ thể Phục Sá giáo chủ càng lúc càng to ra, rắn to cuộn tròn, rất kinh người. Thân rắn mấp máy nghiền áp, vô số người nổ nát. So sánh thì con rồng to vừa mập vừa khổng lồ bỗng nhỏ thấy thương.

– Ta liều mình trấn áp thân thể mới biến nhỏ như vậy, muốn so kích cỡ với ta sao?

Con rồng bạo lực mập mạp thả lỏng áp chế. Vô số linh quang bay ra khỏi người con rồng to, linh quang như cơ bắp nhô ra, cơ thể trướng to dần. Thân hình tròn quay giờ lộ ra mình rồng to lớn, dữ tợn, khủng bố, lớn hơn Phục Sá giáo chủ rất nhiều.

– Chết đi!

Người khổng lồ mình rắn và cự long dây dưa cùng nhau, đánh xáp lá cà. Đột nhiên máu tuôn như suối trong không trung, người khổng lồ mình rắn bị giết, cái đầu to lăn vào loạn quân.

Phục Sá giáo chủ chết, trong hồng mông thanh liên truyền ra tiếng hừ lạnh. Con rồng to bị chấn khí huyết cuồn cuộn, linh quang như thủy triều dâng lên trong người nó, linh quang rối loạn.

Thanh Liên Tiên Tôn thấy đệ tử của mình bị chém thì rất tức giận, tiếng hừ chấn con rồng bạo lực gần như mất hồn mất vía, thần hồn sutý bị chấn bay khỏi cơ thể.

Trên bầu trời hai phe chiến đấu, ánh sáng Giang Nam trở nên cực kỳ sắc bén. Giang Nam nhìn hồng mông thanh liên, hai tia linh quang bắn ra từ con ngươi bay vào hồng mông thanh liên.

Tim Nguyên Mẫu Thiên Tôn đập nhanh, nàng đứng dậy, nguyên giới kim thuyền xuất hiện lao vào đại quân. Buồm lắc lư, con rồng to bị thu vào trong buồm, rơi xuống nguyên giới kim thuyền.

Lúc này trong không trung có thêm ba khí thế siêu cường đại là Đế Lân, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn thấy Giang Nam đánh nhau cùng Thanh Liên Tiên Tôn thì chuẩn bị sẵn sàng.

Thanh Liên Tiên Tôn làm trái giao ước, đã xem như chủ động xuống tay với người không phải Thiên Tôn.

Mắt Giang Nam bắn ra linh quang, trong hồng mông thanh liên truyền ra hai tiếng nổ dữ dội. Thanh Liên Tiên Tôn gầm lên, hồng mông chi khí bốc lên nghi ngút từ đóa sen, thiên biến vạn hóa. Vị trí hồng mông chi khí bốc lên như có các vũ trụ sinh ra, ngăn cản uy nhiếp tia mắt Giang Nam.

Những vũ trụ này là các loại tiên thiên đạo cảnh hóa sinh ra từ hồng mông tiên thiên. Mỗi loại tiên thiên đạo cảnh tinh diệu tuyệt luân, trong đó chẳng

những có vô vi tiên thiên, khổ hải tiên thiên, thái nhất tiên thiên, Thái Cực tiên thiên, còn bao gồm hỗn độn tiên thiên của tộc Cổ Thần, tiên thiên đạo cảnh do các Đạo Tôn trong Đạo Quân điện sáng tạo.

Những tiên thiên đạo cảnh này tinh diệu, phức tạp hơn những cường giả đã sáng tạo ra đạo cảnh đó. Có thể thấy Thanh Liên Tiên Tôn tiến bộ đến trình độ không thể tưởng tượng.

Hèn gì Thanh Liên Tiên Tôn hừ một tiếng suýt chấn giết tiên thiên linh bảo hoang dại con rồng to.

Thanh Liên Tiên Tôn đang định vận chuyển hồng mông thanh liên giết tới chỗ Giang Nam thì Đế Lân xuất hiện, vươn tay ngoắc, Thế Giới thụ hiện ra trong lòng bàn tay.

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, xin dừng tay!

Đế Lân trầm giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2907: Tuẫn Đạo (1)

Lúc này đại quân Đế và Tôn chạy tới. Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên biến thành thánh địa mang theo hơn ba mươi Đạo Quân, Đạo Tôn, Thiên Quân, Tiên Quân, Tiên Vương, chân tiên nhiều không đếm xuể. Tiếc rằng đại quân đến chậm một bước, Đại La Thiên đã diệt Vô Cực thánh địa.

– Giết!!!

Tiếng trống vang lên trầm đục như sấm. Càn Khôn lão tổ điều động đại quân Đại La Thiên. Hai phe vừa tiếp xúc vô số tiên ma gặp nạn, thân chết mất mạng.

Phục Sá giáo chủ núp trong loạn quân, lấy tranh hồng mông thanh liên ra. Phục Sá giáo chủ vươn tay chộp, âm thầm hút tinh khí của Hồng Đạo Nhân. Phục Sá giáo chủ lập tức khai đàn thi pháp, thi triển chú sát đại tế.

Bên kia, Hồng Đạo Nhân và Càn Nguyên Đạo Tôn đụng độ, hai bên huyết chiến dữ dội. Kế Đô ma tổ nghênh chiến Mông Tốn Đạo Quân, Hỗn Nguyên Tam Thiên Sát Đạo Đồ bay ra biến hư không vô tận thành sát trận vô biên. Ba ngàn linh kiếm treo cao, đại trận chuyển một vòng là vô số kiếm quang bắn ra.

Giang Tuyết Tình nghênh đón đám người Ngọc Kinh Đạo Tôn, thi triển vô nhân cấm khu, ác chiến với Ngọc Kinh Đạo Tôn trong vô nhân cấm khu.

Lại có Quân Đạo Nhân nghênh đón Tử Hạm Đạo Mẫu, cầm gậy tre giết qua.

Khổ Hạnh giáo chủ dẫn Hậu Tôn, Thánh Ma, Lê Hoa nghênh đón Thiên Hoang Đạo Tôn, Vô Tà Đạo Tôn. Hai người hợp thể biến thành Huyền Vũ Đạo Tôn, rùa rắn vặn vẹo, giết trời sụp đất nứt.

Vạn Vật Đạo Tổ lê thân bị thương nặng nghênh chiến Thái Nhất Đạo Tôn. Trước đó Thái Nhất Đạo Tôn chiến đấu với Luân Hồi Đạo Tôn cũng bị thương nặng, hai tồn tại gần với Thiên Tôn này sắp dầu hết đèn tắt.

– Phục Sá từng ám toán Vạn Chú trước mắt ta, nhưng hắn thành công một lần đừng mơ thành công lần thứ hai!

Càn Khôn lão tổ nhìn chiến trường xung quanh, quát:

– Thiên Nhãn, tìm vị trí Phục Sá cho ta!

Thiên Nhãn Thiên Quân lấy các lăng kính ra, giây lát sau hét lên:

– Phục Sá ở đây!

Càn Khôn lão tổ nhìn lướt qua thấy Phục Sá giáo chủ núp trong loạn quân, ở hậu phương quân địch.

Càn Khôn lão tổ hét to:

– Rồng to, cùng ta giết người này!

Con rồng bạo lực liếc sơ, phát ra tiếng rồng ngâm lao vào đại quân đang chiến đấu, lao hướng Phục Sá giáo chủ.

– Grao!

Vang tiếng rống to, vô số đại trận tan tác, các tiên ma bị con rồng to chấn lảo đảo té. Người tu vi thấp thì bị chấn thành bột ngay tại chỗ.

Con rồng to thế như chẻ tre, nơi nó đi qua chiến trường mênh mông như dấy lên sóng ngập trời, vô số tiên ma bị đẩy lên ngọn sóng. Con rồng to phá sóng tiến lên, bay nhanh đến gần Phục Sá giáo chủ.

Lòng Phục Sá giáo chủ gióng chuông cảnh báo, gã lấy Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên ra. Phục Sá giáo chủ công đức chứng đạo, dùng công đức thành tựu Đạo Quân Đạo Tôn, luyện ra dị bảo này. Phục Sá giáo

chủ chen chân trở thành tồn tại cường đại nhất thời đại tiên đạo, danh chấn một phương.

Giờ đây Phục Sá giáo chủ lấy Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên ra, hồng mông mờ mịt, dị tượng cuồn cuộn như có đại công đức khai thiên tích địa gia cố, chứa lực lượng nguyên thời đại tiên đạo.

Ngay sau đó, một móng vuốt rồng vỗ vào Huyền Hoàng bảo tháp ba mươi ba trọng thiên. Bảo tháp kêu giòn vang, gãy ngang.

Thời đại tiên đạo đã kết thúc, nguyên thời đại bị bao phủ trong tai kiếp sắp hóa thành tro bụi. Khai thiên khí vận, công đức không thể bảo vệ Phục Sá giáo chủ được nữa.

Phục Sá giáo chủ kinh hoàng ngước lên nhìn, thấy vuốt rồng vỗ xuống.

Phục Sá giáo chủ rống to:

– Thời đại tiên đạo mất, ta cũng sẽ đi theo thời đại tiên đạo sao? Ta không phục!

Phục Sá giáo chủ lắc người biến ra nguyên hình, đầu người mình rắn khổng lồ đỉnh thiên lập địa. Dường như có vũ trụ hồng hoang vòng quanh thân Phục Sá giáo chủ, nghênh chiến con rồng to.

Cơ thể Phục Sá giáo chủ càng lúc càng to ra, rắn to cuộn tròn, rất kinh người. Thân rắn mấp máy nghiền áp, vô số người nổ nát. So sánh thì con rồng to vừa mập vừa khổng lồ bỗng nhỏ thấy thương.

– Ta liều mình trấn áp thân thể mới biến nhỏ như vậy, muốn so kích cỡ với ta sao?

Con rồng bạo lực mập mạp thả lỏng áp chế. Vô số linh quang bay ra khỏi người con rồng to, linh quang như cơ bắp nhô ra, cơ thể trướng to dần. Thân hình tròn quay giờ lộ ra mình rồng to lớn, dữ tợn, khủng bố, lớn hơn Phục Sá giáo chủ rất nhiều.

– Chết đi!

Người khổng lồ mình rắn và cự long dây dưa cùng nhau, đánh xáp lá cà. Đột nhiên máu tuôn như suối trong không trung, người khổng lồ mình rắn bị giết, cái đầu to lăn vào loạn quân.

Phục Sá giáo chủ chết, trong hồng mông thanh liên truyền ra tiếng hừ lạnh. Con rồng to bị chấn khí huyết cuồn cuộn, linh quang như thủy triều dâng lên trong người nó, linh quang rối loạn.

Thanh Liên Tiên Tôn thấy đệ tử của mình bị chém thì rất tức giận, tiếng hừ chấn con rồng bạo lực gần như mất hồn mất vía, thần hồn sutý bị chấn bay khỏi cơ thể.

Trên bầu trời hai phe chiến đấu, ánh sáng Giang Nam trở nên cực kỳ sắc bén. Giang Nam nhìn hồng mông thanh liên, hai tia linh quang bắn ra từ con ngươi bay vào hồng mông thanh liên.

Tim Nguyên Mẫu Thiên Tôn đập nhanh, nàng đứng dậy, nguyên giới kim thuyền xuất hiện lao vào đại quân. Buồm lắc lư, con rồng to bị thu vào trong buồm, rơi xuống nguyên giới kim thuyền.

Lúc này trong không trung có thêm ba khí thế siêu cường đại là Đế Lân, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn thấy Giang Nam đánh nhau cùng Thanh Liên Tiên Tôn thì chuẩn bị sẵn sàng.

Thanh Liên Tiên Tôn làm trái giao ước, đã xem như chủ động xuống tay với người không phải Thiên Tôn.

Mắt Giang Nam bắn ra linh quang, trong hồng mông thanh liên truyền ra hai tiếng nổ dữ dội. Thanh Liên Tiên Tôn gầm lên, hồng mông chi khí bốc lên nghi ngút từ đóa sen, thiên biến vạn hóa. Vị trí hồng mông chi khí bốc lên như có các vũ trụ sinh ra, ngăn cản uy nhiếp tia mắt Giang Nam.

Những vũ trụ này là các loại tiên thiên đạo cảnh hóa sinh ra từ hồng mông tiên thiên. Mỗi loại tiên thiên đạo cảnh tinh diệu tuyệt luân, trong đó chẳng

những có vô vi tiên thiên, khổ hải tiên thiên, thái nhất tiên thiên, Thái Cực tiên thiên, còn bao gồm hỗn độn tiên thiên của tộc Cổ Thần, tiên thiên đạo cảnh do các Đạo Tôn trong Đạo Quân điện sáng tạo.

Những tiên thiên đạo cảnh này tinh diệu, phức tạp hơn những cường giả đã sáng tạo ra đạo cảnh đó. Có thể thấy Thanh Liên Tiên Tôn tiến bộ đến trình độ không thể tưởng tượng.

Hèn gì Thanh Liên Tiên Tôn hừ một tiếng suýt chấn giết tiên thiên linh bảo hoang dại con rồng to.

Thanh Liên Tiên Tôn đang định vận chuyển hồng mông thanh liên giết tới chỗ Giang Nam thì Đế Lân xuất hiện, vươn tay ngoắc, Thế Giới thụ hiện ra trong lòng bàn tay.

– Nguyên Thủy Thiên Tôn, xin dừng tay!

Đế Lân trầm giọng nói:

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2908: Tuẫn Đạo (2)

Các Đạo Quân Đạo Tôn đứng quanh chiến trường bao vây Càn Nguyên Đạo Tôn.

Hồng Đạo Nhân dừng tay, vẻ mặt bất nhẫn nói:

– Sư bá, hàng đi.

Đinh Linh Đạo Quân nhìn Thế Giới thụ. Đế Lân xuất hiện bên dưới Thế Giới thụ, nhẹ gật đầu với Càn Nguyên Đạo Tôn.

Càn Nguyên Đạo Tôn lại nhìn hồng mông thanh liên, thấy hồng mông thanh liên mông lung, Thanh Liên Tiên Tôn không lộ mặt.

Đám người Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ khuyên nhủ:

– Càn Nguyên đạo hữu, hàng đi.

Tử Hạm Đạo Mẫu lên tiếng:

– Lão gia, hãy hàng đi. Nguyên Thủy Thiên Tôn là bằng hữu cũ của lão gia, tình cảm nhiều nă, hàng hắn không xem như mất mặt.

Vẻ mặt Mông Tốn Đạo Quân buồn bã không lên tiếng.

Càn Nguyên Đạo Tôn ngước nhìn Đại La Thiên. Giang Nam, Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngồi trên cao nhìn Càn Nguyên Đạo Tôn.

– Càn Nguyên đạo hữu, ngươi và ta quen nhau nhiều năm, nên biết ta sẽ không tính sổ sau này.

Giang Nam lên tiếng:

– Tổ tông không đủ pháp, thiên đạo không đủ úy. Bản lĩnh của ngươi chỉ có một phần rất nhỏ do Đế và Tôn dạy, đa số là ngươi tự mình lĩnh ngộ ra. Ngươi sáng tạo Ma Ngục Huyền Đài Kinh vừa là tổ thần lại là tổ tiên.

– Ngươi là thượng tiên đầu tiên, thời đại tiên đạo bắt đầu từ ngươi. Ngươi là cố nhân của ta, từng ùng nhau đi qua năm tháng thời đại tiên đạo khó khăn nhất, ta không nỡ nhìn ngươi chết…

Càn Nguyên Đạo Tôn là người thứ nhất tu luyện đến hoàng đạo cực cảnh. Bát Tiên Vương, Giang Nam khai sáng thần đạo, Càn Nguyên Đạo Tôn là người thứ nhất đại thành hệ thống thần đạo. Đám người Ngọc Kinh, Huyền Đô, Thái Nhất cảm nhận khai thiên tích địa thành tiên, Càn Nguyên Đạo Tôn là người thứ nhất đi đường tu luyện thành tiên, khai sáng con đường người bình thường cũng có thể thành tiên.

Giang Nam gọi Càn Nguyên Đạo Tôn là tổ thần, tổ tiên cũng không đủ.

Càn Nguyên Đạo Tôn cười to bảo:

– Thiên Tôn, Càn Nguyên không hàng!

Giang Nam hơi nhíu mày.

Tiếng cười của Càn Nguyên Đạo Tôn chấn động Càn Khôn, rất là phóng khoáng.

Càn Nguyên Đạo Tôn cười lớn:

– Trong vô lượng sát kiếp tiên đạo có người chết vào chiến tranh, có người chết vào tịch diệt, có người đầu hàng, có người chạy trốn, có người tuẫn tình, có người tự sát nhưng chưa ai tuẫn đạo.

– Thiên Tôn nói ta là tổ thần, lại là tổ tiên, là thượng tiên đầu tiên. Vậy thời đại tiên đạo tịch diệt cần do ta tuẫn đạo thời đại sắp bị chôn vùi!

– Không ai tuẫn đạo cho thời đại tiên đạo, hãy để ta làm!

– Tịch diệt kiếp chôn vùi thời đại tiên đạo, ta tự chôn mình!

Quanh thân Càn Nguyên Đạo Tôn bốc cháy ngọn lửa, linh quang bản thân thiêu đốt, đại đạo cháy.

Giang Nam nhíu mày, thò tay từ Đại La Thiên đè xuống định dập tắt đạo hỏa.

Càn Nguyên Đạo Tôn đứng thẳng, lạnh lùng nói:

– Thiên Tôn, người khác có thể ngăn cản ta chỉ có Thiên Tôn là không thể! Thiên Tôn được Ma Ngục Huyền Đài Kinh của ta, mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, ở trong lòng ta, ngươi là đệ tử của ta!

– Đệ tử của ta nên nhìn sư tôn mình vì thiên địa tiên đạo, vì chúng sinh tiên đạo mà tuẫn đạo. Ta đặt một nét bút oanh liệt, đậm nhất, nặng nhất cho thời đại tiên đạo.

– Rút tay về đi, nếu ngươi xem ta là sư tôn thì rút tay về, nhìn ta tuẫn đạo thời đại, đây là đạo của ta, là nơi ta chết!

Giang Nam nhắm mắt lại, bàn tay không đè xuống, chậm rãi rút về. Lệ chảy dọc gò má.

Trong lửa cháy Càn Nguyên Đạo Tôn mỉm cười khẽ nói:

– Rốt cuộc ngươi thừa nhận…

Đạo hỏa nhấn chìm Càn Nguyên Đạo Tôn.

Vị tổ thần, tổ tiên này nhất quyết mất đi theo thời đại tiên đạo. Thời đại tiên đạo sẽ bị chôn vùi hoàn toàn, Càn Nguyên Đạo Tôn là một bọt nước bị chôn theo thời đại.

Nơi tận cùng thời gian và không gian, không biết có ai sẽ giở lại thời gian quá khứ, nhìn xem các nhân vật buồn vu ilẫn lộn trong thời đại quá khứ.

Mông Tốn Đạo Quân, Tử Hạm Đạo Mẫu đầu hàng, tự nguyện chém thân thể kiếp này, chỉ giữ thần hồn tiến vào vô nhân cấm khu chờ kiếp sau.

Phe Đế và Tôn không toàn quân bị diệt. Có Long Ngạn Đạo Quân mang theo một đám tiên ma chạy trốn, không biết núp đi đâu trong Tiên giới, nhưng dù sao không ảnh hưởng đại cục.

Hiện giờ hơi thở tịch diệt kiếp dần đậm đặc, ma giới đã hoàn toàn bị tịch diệt kiếp nuốt hết, vũ trụ Tiên giới cũng sắp bị chôn vùi. Long Ngạn Đạo Quân dẫn tàn quân bại tướng khó tìm được chỗ yên thân. Dù Long Ngạn là Đạo Quân cũng sẽ bị thiên nhân ngũ suy xâm nhập, từ từ đánh mất đạo hạnh, bị tiêu trừ đạo quả, chết là chuyện sớm hay muộn.

Chạy ra Tiên giới, trốn vào hư vô thì càng không có đường lui. Trong hư vô không có gì hết, tịch diệt kiếp sẽ vẫn đuổi theo. Kiếp số bộc phát, hồn phi phách tán.

Quá nhiều người chết.

Trận chiến này kiếp uy tịch diệt kiếp tiên đạo đã bị giảm thập rất nhiều. Hai trăm năm mươi Đạo Quân Đạo Tôn thời đại tiên đạo, cộng thêm Đạo Quân điện, đây là kiếp nạn cực kỳ khổng lồ. Bây giờ trong thiên hạ chỉ còn rải rác mấy Đạo Quân Đạo Tôn Đại La Thiên.

Chỉ còn hơn ba trăm Thiên Quân Đại La Thiên. Phượng Nghi Thiên Quân chết trận, tiểu quả phụ chết trong uy lực tiên thiên linh bảo. Đạo Tôn Thiên Môn chỉ có Thanh Hư Đạo Nhân, Chức Mẫu còn sống, cộng với Giang Tuyết Tình là ba người. Đám Vân Dương Nguyên Quân, Thiên Hi Thánh Nhân, Nữ La chết trong trận chiến với Nữ Sửu Đạo Tôn và tịch diệt khác, hồn chôn trong vô nhân cấm khu.

Vô nhân cấm khu còn chôn La Hầu La ma tổ.

Trừ ba Đạo Tôn Thiên Môn có Vạn Vật Đạo Tổ, Khổ Hạnh giáo chủ, Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Bỉ Ngạn nương nương, Kế Đô ma tổ, Vũ

Uyên Đạo Quân, Tịch Ứng Tình, Vân Liên nữ đế, Băng Liên Thánh Mẫu, Hậu Tôn, Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu, Định Quang, Linh Châu Tử, Nguyệt Bột Nữ Quân, con rồng to, Thiên Phi Đạo Tôn, chỉ bấy nhiêu.

– Nguyện có vùng đất vô kiếp chôn hồn nghĩa sĩ.

Trong Đại La Thiên, các Đạo Quân, Thiên Quân còn sống sót hành hương, ngồi bên cạnh Giang Nam và Nguyên Mẫu Thiên Tôn. Chức Mẫu lấy bức tranh gấm ra, tranh đan lịch sử Thiên Môn thành lập, mười sáu Đạo Tôn ở bên bờ sông tôn Giang Tuyết Tình làm môn chủ. Tương Khang xấu hổ, Nữ La thanh tú, Thiên Hi điềm tĩnh, Giang Tuyết Tình hơi trẻ con. Còn có Vân Dương phu nhân biểu tình hoảng loạn đang vội vàng sửa sang quần áo cũng bị in dấu trong tranh.

Năm tháng trôi qua, tịch diệt xâm nhập, bức tranh ố vàng, người trong tranh chỉ còn ba.

Thanh Hư Đạo Nhân đứng lên, chắp tay:

– Thiên Tôn, Nguyên Mẫu, ta nguyện bỏ thân kiếp này, thần hồn ký thác trong cấm khu, để uy lực kiếp số giảm thấp thêm một phần.

Lòng Chức Mẫu run rẩy nói: – Thanh Hư đạo huynh, trong Thiên Môn chỉ còn lại ba chúng ta!

Chương 2909: Nguyện Có Vùng Đất Vô Kiếp Chôn Hồn Nghĩa Sĩ.

- Thiên Tôn, Nguyên Mẫu, hai vị cần suy tính cho tất cả, bảo vệ con dân tam giới, không có nhiều sức lực hơn. Ta chôn mình trong vô nhân cấm khu không chết hẳn, ngược lại giảm bớt chút áp lực cho tiên thiên đạo cảnh, Nguyên Mẫu. Chẳng lẽ lại chết thêm một lần, có gì sợ?

Chức Mẫu ngẩn ngơ, đăm chiêu.

Chức Mẫu đột nhiên mỉm cười nói:

- Lão già gian manh, ngươi chọn công việc thật nhẹ nhàng. Thiên Tôn, Nguyên Mẫu, xin hai vị thành toàn, nhường cho người khá sống. Ta cũng muốn ngủ say trong vô nhân cấm khu cho thoải mái.

Chức Mẫu cân quắc không thua tu mi, nói cái chết nhẹ như lông hồng, làm người ta kính nể khí phách của nàng.

Mọi người cười nói:

- Trong tịch diệt kiếp cuối cùng chịu khổ mệt mỏi là đạo hữu sử dụng tiên thiên Lô Bồng. Thanh Hư, Chức Mẫu chọn ngủ trong vô nhân cấm khu thật thoải mái.

Linh Châu Tử bước lên phía trước, khom người nói:

- Thiên Tôn, ta cũng muốn lười biếng, xin Thiên Tôn thành toàn cho.

Đám người Nguyệt Bột Nữ Quân tiến lên, tự nguyện chém bản thân, bỏ mạng sống kiếp này. Các Thiên Quân như Lạc Hoa Âm, Thiếu Hư, Đạo Vương cũng tiến lên, thỉnh cầu ký thác thần hồn trong vô nhân cấm khu.

Giang Nam nhìn Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn gật đầu, nói:

- Cũng tốt, có thể giảm thấp vài phần kiếp số. Nếu áp lực quá lớn thì ngươi và ta không lo nổi. Nhưng tiếc cho tu vi kiếp này của bọn họ, không biết tịch diệt kiếp cuối cùng quq đi, có bao nhiêu người sống tiếp.

Thần hồn núp trong vô nhân cấm khu nhìn như thoải mái nhưng thật ra rất nguy hiểm. Bởi vì chỉ còn lại thần hồn, không có thân xác, tu vi, đạo quả, pháp bảo bảo hộ, thần hồn rất yếu ớt. Nếu tịch diệt kiếp xâm nhập vào vô nhân cấm khu, một dao động nhỏ là thần hồn cả đám chết chắc.

Mọi người nói như vậy, giành giật nhau muốn ký thác thần hồn vào vô nhân cấm khu là vì giảm thấp kiếp uy, tranh thủ nhiều cơ hội sống hơn cho chúng sinh tam giới.

Giang Nam nhìn mọi người, trầm giọng nói:

- Các vị yên tâm, ta sẽ luyện cấm khu thành một chén đất đặt trong tiên thiên Lô Bồng, miễn Lô Bồng còn thì các người sẽ không chết hẳn. Ai muốn ký thác trong vô nhân cấm khu hãy tiến lên.

Mọi người tiến lên trước một bước. Càn Khôn lão tổ, Vũ Uyên Đạo Quân, Bỉ Ngạn nương nương, Tịch Ứng Tình đứng dậy.

Băng Liên Thánh Mẫu cắn răng đứng lên, cáu gắt nói:

- Đám xấu xa các người toàn đứng ra, nếu lão nương không theo thì có vẻ không nghĩa khí.

Khổ Hạnh giáo chủ do dự một lúc, không tiến lên. Đám người Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu ngần ngừ giây lát, không tham gia.

Dù sao bỏ đạo hạnh, ký thác thần hồn trong vô nhân cấm khu quá nguy hiểm, sơ sẩy một cái là không có cơ hội chống cự đã hồn phi phách tán.

Nếu có thân thể thì ít ra còn khống chế lực lượng của mình chống cự

được.

Hơn nữa Đạo Quân Đạo Tôn sống dưới tiên thiên Lô Bồng che chở an toàn hơn người chỉ còn thần hồn.

Tồn tại như bọn họ luôn rất cẩn thận, sẽ không dễ dàng gạt bỏ ưu thế lớn nhất của mình.

Trong lòng bọn họ cũng biết dù giữ mạng sốngh ay ký thác trong vô nhân cấm khu đều nguy hiểm. Bởi vì tịch diệt kiếp cuối cùng đến, tịch diệt kiếp cuối cùng của Giang Nam cũng tới. Khi đó Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn tự mình ra tay báo thù rửa hận, tru sát Giang Nam, huyết tẩy Đại La Thiên.

Định Quang nhìn Vạn Vật Đạo Tổ, do dự hỏi:

- Sư tôn?

Vẻ mặt Vạn Vật Đạo Tổ thản nhiên lắc đầu, nói:

- Định Quang, ngươi cũng qua đi. Ta đã chuyển thế chín lần, đây là kiếp cuối cùng, không thể chuyển thế thêm nữa.

Định Quang đi vào đám người.

Linh Châu Tử ngoái đầu nói:

- Sư tôn, hãy sống sót!

Vạn Vật Đạo Tổ hiếm khi mỉm cười, gã cười to:

- Ta qua chín kiếp tịch diệt kiếp còn chưa chết, lần này cũng sẽ không lấy mạng ta được. Dù Đế và Tôn muốn lấy mạng ta thì ta phải cắn đứt mấy miếng thịt của bọn họ, các ngươi yên tâm đi đi!

Giang Nam nhìn Thị Hiên Vi, nói:

- Phu nhân cũng đi đi.

Thị Hiên Vi khẽ thở dài:

- Xin lão gia đừng quên thiếp thân.

Giang Tuyết Tình nhìn Giang Tuyết, khẽ hỏi:

- Mẫu thân, tại sao mẫu thân không ký thác thần hồn vào cấm khu?

Giang Tuyết cười cười, không trả lời:

- Tình nhi, ngươi cũng ký thác đi.

Giang Tuyết Tình lắc đầu, nói:

- Ta là chủ cấm khu, ta phải sống để giữ cấm khu.

Quân Đạo Nhân tiến lên nói:

- Phụ thần, hài nhi cũng muốn rời xa phân tranh...

Giang Nam bác bỏ:

- Tiên thiên Lô Bồng cần có người sử dụng nó bảo vệ tam giới và vô nhân cấm khu, các người không thể chết.

Vẻ mặt Quân Đạo Nhân buồn ba. Đám người Hồng Đạo Nhân thở dài.

- Hôm nay chúng ta vì chúng sinh tam giới, vì văn minh kiếp sau lại dâng ra sức lực cuối cùng!

Các Thiên Quân, Đạo Quân đứng lên cười to, tự xử, chém thân xác, tan đạo quả, tán đi hết tu vi. Các xác chết rơi vào vô nhân cấm khu biến thành mấy ngôi mộ lớn.

- Các đạo hữu còn sống, chuyện khác giao lại cho các ngươi!

- Chúng ta chết trước, làm biếng một lúc!

Các Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn chết, xác chìm trong vô nhân cấm khu, cười chịu chết.

Vân Liên nữ đế phất tay với Giang Tuyết Tình, cười nói:

- Tỷ tỷ, xin thứ lỗi tiểu muội làm biếng, tỷ tỷ nhớ bảo vệ ta.

Vân Liên nữ đế tự chém đạo quả, hương tiêu ngọc vẫn, xác chết rơi vào vô nhân cấm khu biến thành đóa hoa sen.

Tam Khuyết Đại Phật hét to:

- Sư tôn có đi cùng đệ tử không?

Khổ Hạnh giáo chủ lắc đầu, nói:

- Vi sư lưu luyến kiếp này, mạng sống nằm trong tay mình tốt hơn. Con người sống trên đời là lái thuyền trong bể khổ. Vi sư cần đi hết đoạn cuối bể khổ, nhìn tịch diệt kiếp cuối cùng mới viên mãn.

Tam Khuyết Đại Phật không khuyên thêm, buông vũ khí, xác rơi vào vô nhân cấm khu.

Trong Đại La Thiên không còn lại bao nhiêu cường giả. Hồng Đạo Nhân, Quân Đạo Nhân, Kế Đô ma tổ, Khổ Hạnh giáo chủ, Vạn Vật Đạo Tổ, Thánh Ma Thiên Tôn, Lê Hoa Thánh Mẫu. Còn có Thiên Phi Đạo Tôn, Giang Tuyết, Giang Tuyết Tình. Tịch Ứng Tình chọn cùng nhi tử Tịch Trọng, phu nhân Mộ Vãn Tình tuẫn táng trong vô nhân cấm khu. Nhạc Ấu Nương đi theo.

Nguyên Thủy Đại La Thiên trống trơn, thoáng chốc tĩnh lặng. Các bồ đoàn lơ lửng, loáng thoáng còn nghe tiếng cười đùa.

Giang Nam phất tay, bồ đoàn rơi xuống đất. Giang Nam ngước nhìn tam giới, thấy trong Đại La Thiên chúng sinh tam giới còn đó.

Vũ trụ tiên đạo, nơi này là mảnh đất duy nhất có người sống.

Nguyên Thủy Đại La Thiên là thánh địa, đất lành cuối cùng trong vũ trụ tiên đạo.

Bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên, sóng kiếp ba thời đại như sóng thần đã tới đỉnh đầu tùy thời đổ xuống, phá hủy thánh địa, đất lành cuối cùng, hủy diệt tất cả dấu vết văn minh.

Giang Nam ngước nhìn sóng kiếp ba thời đại, cười hỏi:

- Tẩu tẩu có muốn làm biếng không?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lắc đầu cười:

- Nếu ta làm biếng thì ai ngăn tịch diệt kiếp cuối cùng cho ngươi? Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi nắm chắc độ qua kiếp số này không?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2910: Đi Chút Rồi Về. (1)

Giang Nam thu về tầm mắt, không trả lời:

- Bây giờ hơn một nửa Đạo Quân Đạo Tôn, thậm chí Thiên Quân trong Đại La Thiên đã buông vũ khí, giải quyết nhân quả thời đại tiên đạo. Vô Cực Thiên Tôn đã trở thành tồn tại rất gần với tận cùng đại đạo. Hiện tại Vô Cực Thiên Tôn trong trạng thái mạnh nhất, nên đi giết hắn, nhìn xem thực lực tận cùng đại đạo có thể độ qua tịch diệt kiếp không, cũng giảm bớt kiếp uy, để hắn trả lại thiên địa nhân quả. Tẩu tẩu chờ chút, ta đi chém Vô Cực rồi về.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn không biết nên nói cái gì, hậm hực bảo:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, lão nương cũng rất giỏi đánh, làm ơn đừng bắt ta giữ nhà suốt được không?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn rất bất mãn, mỗi lần xuất chiến toàn là Giang Nam đi một mình. Giang Nam một mình đối diện Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, không bao giờ kêu Nguyên Mẫu Thiên Tôn đi chung. Trong lòng Nguyên Mẫu Thiên Tôn rất khó chịu.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tự biết nàng yếu nhất trong sáu Thiên Tôn nhưng nói sao cũng là Thiên Tôn, mỗi lần bắt đầu đại chiến nàng chỉ có thể làm hậu cần. Loại cảm giác này thật sự rất khó chịu.

Giang Nam câm nín. Giang Nam giao Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên Lô Bồng cho Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Giang Nam cười nói:

- Chờ khi tịch diệt kiếp cuối cùng của ta đến, ta còn lo tẩu tẩu không đánh đây.

Mặt Nguyên Mẫu Thiên Tôn đen như lọ nồi.

Giang Nam cười to chạy đi.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn hít sâu. Dù lần này Giang Nam có thể giết Vô Cực Thiên Tôn, tương lai khi tịch diệt kiếp cuối cùng bộc phát, còn Đạo Không Thiên Tôn, Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn đến công kích. Ba Thiên Tôn hợp tác, một mình Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngăn nổi sao?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lầm bầm:

- Ta cảm thấy thật ra ta không giỏi đánh.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn thầm nghĩ:

- Sáu Thiên Tôn kiềm chế lẫn nhau. Nguyên Thủy Thiên Tôn đi giết Vô Cực, ba Thiên Tôn khác chắc chắn sẽ không ngồi xem Vô Cực bị đánh chết, sẽ ra tay. Bây giờ bốn Thiên Tôn tay trống không có người, không gánh nặng người nhẹ nhàng, nếu đánh nhau thì đúng là nguy hiểm thật.

Không phải Giang Nam bị nguy hiểm mà là Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Giang Nam đi chém Vô Cực Thiên Tôn, nghiệm chứng tận cùng đại đạo có thể độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng không. Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn sẽ biết ngay khi Giang Nam ra tay.

Ba Thiên Tôn biết Nguyên Thủy Đại La Thiên trống không, lúc này là cơ hội tốt nhất đến báo thù, san bằng Đại La Thiên.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên chỉ có một mình Nguyên Mẫu Thiên Tôn, rất nguy hiểm.

- Đạo Không sẽ chẳng để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn giết Vô Cực, còn Đế Lân và Thanh Liên thì khó nói. Một người tới đây là ta khó ngăn cản.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Lô Bồng, thầm nghĩ:

- Hèn gì Nguyên Thủy Thiên Tôn giao luôn pháp bảo này cho ta, thì ra đề phòng điều này. Nhưng Lô Bồng có thể ngăn được mấy Thiên Tôn? Nếu Đế Lân và Thanh Liên cùng đến, không biết tiên thiên Lô Bồng có chặn được không.

Lúc này Vô Cực Thiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn ngồi yên. Tồn tại như bọn họ không hề sợ hãi hơi thở tịch diệt trong vũ trụ tiên đạo, kiếp số không thể bị thương bọn họ.

Dù là đại kiếp nạn hung mãnh như thời đại nguyên đạo, muốn tiêu diệt tồn tại như bọn họ cũng vô cùng khó khăn. Huống chi bây giờ thời đại thời đại tiên đạo bị suy yếu rất nhiều lần. Điều duy nhất làm bọn họ kinh hoàng, run sợ là tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo cùng hai mươi hai tịch diệt kiếp tiền sử dung hợp biến thành tịch diệt kiếp cuối cùng.

Nhưng bây giờ thực lực của Vô Cực Thiên Tôn siêu đáng sợ, đã nhảy vọt lên nhân vật rất gần với tận cùng đại đạo, cho người cảm giác sâu không lường được.

Trong ba thánh địa, hai thánh địa toàn quân bị diệt, chỉ còn lại Đại La Thiên. Các Đạo Quân Đạo Tôn trong Đại La Thiên đã tự vận, giải quyết nhân quả thời đại tiên đạo.

Điều này khiến đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn gần như đại viên mãn, chỉ kém một bước là vào tận cùng đại đạo.

Vô Cực Thiên Tôn mở mắt ra:

- Một bước này cũng là bước khó khăn nhất.

Vô Cực Thiên Tôn cảm thán rằng:

- Đám người môn chủ Thiên Môn, Vạn Vật Đạo Tổ thì thôi, sinh linh sống sót trong Đại La Thiên không chịu nổi một kích. Chỉ có ba Thiên Tôn Đế Lân, Thanh Liên, Nguyên Thủy là khó trừ khử. Nếu tiêu diệt được bọn họ thì tận cùng đại đạo của ta thành công. Nhưng với thực lực bây giờ, ta

đánh bại từng ngươi, giết bọn họ chắc không khó khăn. Xin Đạo Không đạo hữu giúp ta một tay. Ngươi bám giữ Đế Lân còn ta chém Thanh Liên!

Đạo Không Thiên Tôn đứng lên, vạt áo phất phới.

Đạo Không Thiên Tôn trầm giọng hỏi:

- Đạo huynh có nắm chắc không?

Vô Cực Thiên Tôn cười cười, thản nhiên nói:

- Hiện tại Thanh Liên Tiên Tôn không còn là đối thủ của ta, giết hắn chắc không khó gì. Chỉ cần giết Thanh Liên là đại đạo nhân quả của ta viên mãn một phần, sau đó giết Đế Lân càng dễ hơn, mối thù của đạo hữu cũng trả. Đế và Tôn bị chém, đại đạo nhân quả của ta chỉ còn một mình Nguyên Thủy Thiên Tôn, khi đó thực lực của ta rất dễ giết hắn.

Hai người bàn bạc xong đang định hành động chợt thấy hư không dao động. Giang Nam bước ra từ hư không, chậm rãi đi hướng Đạo Không Thiên Tôn, Vô Cực Thiên Tôn.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Trừ Nguyên Mẫu ra, trong năm Thiên Tôn thì Vô Cực đạo hữu là người không có hy vọng hoàn toàn bước vào tận cùng đại đạo nhất. Bây giờ thực lực của ngươi đã đến đỉnh cả đời ngươi có thể làm được, sau này ngươi không còn khả năng tiến bộ. Vì vậy ta đến tiễn đạo hữu lên đường, chấm dứt đại đạo nhân quả.

Vẻ mặt Vô Cực Thiên Tôn đầy sát khí:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Vô Cực Thiên Tôn bỗng cười hỏi:

- Thiên Tôn nói thế là sao? Ta chém Thanh Liên và Đế Lân, lại giết Thiên Tôn thì tất nhiên đặt chân đến tận cùng đại đạo. Các người chết, kiếp uy tịch

diệt kiếp cuối cùng giảm bớt, ta có thể thoải mái độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Vô Cực đạo hữu, ngươi quá ngây thơ. Ta hỏi ngươi, tịch diệt kiếp cuối cùng xóa bỏ tất cả, nhân quả còn tồn tại không? Nhân quả không có thì sao đại đạo nhân quả tồn tại được? Đại đạo nhân quả không tồn tại, dù ngươi đặt chân vào tận cùng đại đạo vẫn sẽ chết trong tịch diệt kiếp cuối cùng.

Vô Cực Thiên Tôn há mồm định nói nhưng không tìm được lời phản bác, tức giận nói:

- Sao ngươi biết ta đặt chân đến tịch diệt kiếp cuối cùng thì không sống qua tịch diệt kiếp?

Giang Nam thở dài, buồn bã nói:

- Bởi vì trong tương lai ta không thấy ngươi sống, hơn nữa đạo hữu chết trong tai kiếp chẳng bằng chết vào tay ta.

Giang Nam nghiêm túc nói:

- Ta cho ngươi oanh liệt chết trận chứ không phải chết vì tức bị tịch diệt đại đạo nhân quả.

Vô Cực Thiên Tôn giận dữ bật cười:

- Chết trận oanh liệt? Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiện giờ ta đã rất gần với tận cùng đại đạo, thực lực cường đại ngươi không thể tưởng tượng. Cộng thêm Đạo Không Thiên Tôn, có sáu, bảy phần nắm chắc giết ngươi! Đạo Không đạo hữu?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2911: Đi Chút Rồi Về. (2)

Đạo Không Thiên Tôn không vội đánh nhau, mở miệng hỏi:

- Thiên Tôn, nếu đại đạo nhân quả sẽ bị tịch diệt kiếp cuối cùng tịch diệt vậy còn hỗn độn đại đạo của ta thì sao? Tịch diệt kiếp cuối cùng tịch diệt hết thảy cũng chỉ trở về hỗn độn, hết thảy đại đạođều tịch diệt chỉ có hỗn độn bất không, duy ta bất không!

Giang Nam cười nói:

- Đạo hữu, hỗn độn bất không của ngươi đúng là lợi hại. Nhưng hỗn độn có thể sinh ra sinh mệnh là bởi vì tịch diệt thiên hỏa, nếu tương lai tịch diệt thiên hỏa tắt thì hỗn độn cũng chết!

- Nói bậy bạ, làm rối đạo tâm của ta!

Đạo Không Thiên Tôn nhắm chặt mắt rồi mở bừng mắt, xoay người đi.

Đạo Không Thiên Tôn cười khẩy nói:

- Thiên Tôn, ngươi đừng mơ làm hỏng đạo tâm của ta. Tịch diệt kiếp cuối cùng không tiêu trừ ta được, cũng không thể tiêu diệt đại đạo của ta!

Đạo Không Thiên Tôn bay đi, bỏ lại Vô Cực Thiên Tôn một mình.

Vô Cực Thiên Tôn ngạc nhiên, lớn tiếng hỏi:

- Đạo Không đạo hữu, ngươi đi đâu?

Giọng Đạo Không Thiên Tôn từ xa vọng lại:

- Ta đi tiêu diệt Đại La Thiên, giảm thấp kiếp số. Vô Cực đạo hữu, từ nay hai ta mỗi người một ngả!

Vô Cực Thiên Tôn rất ngạc nhiên, rất khó tin.

Giang Nam thản nhiên nói:

- Vô Cực đạo hữu, ngươi còn muốn tiếp tục khống chế Đạo Không? Nếu ngươi giết Đế Lân, giết Thanh Liên rồi giết ta, ngươi cuối cùng đạo hữu đối phó sẽ là Đạo Không. Đạo Không Thiên Tôn cũng là người sáng lập thời đại tiên đạo, giết luôn hắn mới khiến đại đạo nhân quả của đạo hữu viên mãn.

- Đạo hữu nghĩ Đạo Không không ngờ điều này sao? Cho nên khiến đạo hữu chết trong tay ta là chuyện tốt với Đạo Không, ít nhất giảm thấp uy lực tịch diệt kiếp cuối cùng.

Vô Cực Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Tiếc rằng bị Đạo Không nhìn thấu điều đó, vậy là chỉ còn cách oanh liệt đánh một trận. Nguyên Thủy Thiên Tôn, mời!

Giang Nam mỉm cười nói:

- Mời đạo hữu đi trước.

Vô Cực Thiên Tôn gầm lên, uy lực đại đạo nhân quả hoàn toàn bộc phát. Vô số nhân quả dây dưa thành bánh xe, từ thời đại nguyên đạo, nguyên khởi đến thời đại tiên đạo, thiên địa nhân quả bị Vô Cực Thiên Tôn luyện thành đại đạo, hóa thành vô số bánh xe bạc sáng lấp lsánh bay đầy trời như xuyên qua thời gian, xuyên qua không gian.

Các lỗ đen thời không xuất hiện trong các vòng nhân quả đi thông tiền sử, mượn uy lực thời gian quá khứ chụp xuống Giang Nam.

Vòng nhân quả bao phủ. Quanh thân Giang Nam hiện ra các vòng tròn lớn nhỏ, chính giữa vòng tròn là lỗ đen thời không. Các loại nhân quả thác loạn, đan vào xen rối nùi. Mặc kệ ngươi là Thiên Tôn không nhiễm nhân quả cũng sẽ bị kéo vào nhân quả luân hồi, mãi mãi rơi vào thời không quá khứ, không thoát ra được, cuối cùng bị thời gian tiêu diệt.

Giang Nam đứng yên, chắp hai tay sau lưng, thân hình không nhúc nhích một li. Giang Nam mặc cho các vòng nhân quả lớn nhỏ bao mình lại. Một tia linh quang bắn lên cao, là linh quang từ Nguyên Thủy đại đạo biến ra.

Nguyên Thủy đại đạo hùng hồn mãnh liệt như dòng thời không đến từ thời đại nguyên đạo xuyên qua các thời đại nguyên khởi, nguyên thiên, nguyên diệt, vượt qua thời gian, vượt qua không gian.

Một đại đạo xuyên suốt tất cả, xâu chuỗi các vòng nhân quả.

Nguyên Thủy đại đạo nhẹ rung, các vòng nhân quả treo trên Nguyên Thủy đại đạo, không thể lay động Giang Nam một li.

Vô Cực Thiên Tôn quát to, pháp lực cuồng bạo bùng nổ, dốc sức vận chuyển vòng nhân quả nhưng không làm gì Giang Nam được, ngược lại đại đạo nhân quả bị Nguyên Thủy đại đạo đóng đinh. Vô Cực Thiên Tôn hoảng loạn.

Giang Nam sớm nhảy ra la võng nhân quả bao phủ, giờ đại đạo nhân quả của Vô Cực Thiên Tôn không có tác dụng gì với hắn.

- Đại đạo của ta không làm gì ngươi được nhưng tu vi của ta đã rất gần tận cùng đại đạo. Đại đạo không thể làm gì ngươi vậy dùng sức chiến đấu đánh chết ngươi!

Vô Cực Thiên Tôn bùng nổ, các loại thần thông phát ra công kích Giang Nam.

Lúc này vang tiếng nổ điếc tai, làn sóng thứ nhất bao phủ thời đại tiên đạo rốt cuộc đè xuống.

Tịch diệt kiếp thời đại nguyên thiên ùa vào thời đại tiên đạo.

Đại kiếp nạn này mới giáng xuống liền ùa vào Vô Cực Thiên Tôn, bao phủ gã. Vô Cực Thiên Tôn hết hồn, thời đại nguyên thiên là thời đại gã sinh ra. Đại kiếp nạn này đến không đúng là chút nào, là nhằm vào kẻ chạy trốn

khỏi thời đại nguyên thiên như gã. Vô Cực Thiên Tôn đang đánh nhau với Giang Nam mới chết. Nếu Vô Cực Thiên Tôn trấn áp tịch diệt kiếp sẽ bị Giang Nam thừa cơ hội, còn không trấn áp thì gã chết trong tai kiếp.

Vô Cực Thiên Tôn cất tiếng cười to:

- Đây là trời muốn diệt ta, không phải lỗi của ta, không phải do ngươi. Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi muốn giết ta không dễ vậy đâu!

Pháp lực vô cùng dồi dào tuôn ra trấn áp tịch diệt kiếp.

Vô Cực Thiên Tôn lao huướng Giang Nam:

- Chỉ cần kéo dài vài hiệp là Đại La Thiên của ngươi sẽ bị tiêu diệt hết!

Vô Cực Thiên Tôn chưa nói xong Giang Nam đã áp sát, một chưởng ấn vào đầu gã.

Vô Cực Thiên Tôn giơ tay đỡ. Bàn tay Giang Nam ấn xuống, các vòng nhân quả kêu leng keng. Vòng nhân quả rơi xuống trói chặt Vô Cực Thiên Tôn.

- Dùng đại đạo nhân quả đối phó ta? Ngươi quá coi thường ta!

Vô Cực Thiên Tôn vùng vẫy, mới thoát khỏi vòng nhân quả, ngước lên đã thấy một chưởng đè xuống đầu mình.

Nguyên Thủy Đại La Thiên. Đạo Không Thiên Tôn chạy nhanh tới. Nguyên Mẫu Thiên Tôn sớm lấy tiên thiên Lô Bồng ra chuẩn bị phòng thủ. Đột nhiên các linh quang bay thẳng đến, Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên múa may từ xa quét mạnh vào Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhức đầu, hét to:

- Mấy tên kia không đi giúp Vô Cực Thiên Tôn mà chạy tới đây hết để diệt Đại La Thiên, cho rằng ta dễ ăn hiếp sao?

- Đúng vậy!

Đạo Không Thiên Tôn đánh một dấm vào tiên thiên Lô Bồng. Lô Bồng rung lắc dữ dọi, vang tiếng lộp bộp. Lô Bồng bị cú đấm chấn vỡ.

Lúc này Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên một trước một sau quét qua. Lô Bồng khó thể chống đỡ, lập tức nổ tung.

Đạo Không Thiên Tôn lắc người thừa dịp tiên thiên Lô Bồng chưa sinh thành xông vào Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn đang định cứng rắn đón đỡ, ngăn cản Đạo Không Thiên Tôn xông vào Đại La Thiên chợt thấy một luồng linh quang hùng hồn bay đến, đáp xuống đất biến thành Giang Nam.

Đạo Không Thiên Tôn hết hồn, bay ngược trở ra, nghi ngờ hỏi:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, sao ngươi ở đây? Vô Cực đâu?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn cũng giật mình, lạc giọng hỏi:

- Mau vậy?

Giang Nam phủi áo, bình tĩnh nói:

- Ta đã nói đi chút rồi về, bây giờ Vô Cực Thiên Tôn đã ứng kiếp.

Đạo Không Thiên Tôn biến sắc mặt, xoay người đi, nhảy lên mấy cái đáp xuống Thế Giới thụ.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2912: Kiếp Đến. (1)

Thanh Liên Tiên Tôn mới thốt lời, sóng lòng Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn trào dâng. Ngày xưa kia ba người còn thân thiết, chung tay góp sức trấn áp Tịch Diệt Đạo Nhân.

Khi đó ba người giao lưu đại đạo, xác nhận đạo và lý của nhau. Bọn họ trời không sợ, đất không sợ, đồng lòng hợp sức. Bọn họ chém thân thể, trảm đạo quả của Tịch Diệt Đạo Nhân mà mọi người đều sợ như cọp, phân thây trấn áp!

Hiện giờ Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn có lại cảm giác năm xưa.

Cùng nhau đối phó Giang Nam, giết chết hắn.

Nhưng cảm giác này chỉ là thoáng qua, ba người không thể trở về trước kia. Thời đại Hỗn Độn Cổ Thần hoàn toàn bị thời đại tiên đạo thay thế, hoặc Thanh Liên Tiên Tôn và Đế Lân hợp sức tru sát Bất Không Đạo Nhân, hay Thanh Liên Tiên Tôn mở mang hỗn độn, hay Đạo Không Thiên Tôn hỗ trợ Vô Cực Thiên Tôn dẫn đến hai mươi hai sóng kiếp tiền sử. Những ân oán này không dễ kết thúc.

Khí thế, đạo và lý của ba người kết hợp lại rồi tự tách ra, khúc mắc vẫn còn.

Giang Nam đứng trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, biểu tình bình tĩnh.

Giang Nam lạnh nhạt nói:

- Ba vị đạo hữu, Vô Cực Thiên Tôn là đầu sỏ tọi ác dấy lên tịch diệt kiếp cuối cùng, trừ khử hắn là thiên kinh địa nghĩa. Ba đạo hữu hãy yên tâm, trước khi tịch diệt kiếp cuối cùng đến ta sẽ không ra tay với các người. Sau

khi tịch diệt kiếp cuối cùng bùng nổ chúng ta lại quyết định sinh tử. Bây giờ chỉ còn mấy ngàn vạn năm chờ tịch diệt kiếp cuối cùng đến.

Đạo Không Thiên Tôn bay lên rời xa Thế Giới thụ, nói:

- Một lời đã định!

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn do dự một chút. Không có Đạo Không Thiên Tôn thì Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn không đấu lại Giang Nam. Cho dù hai người có hợp tác với Đạo Không Thiên Tôn, trong tình huống tâm ý không hợp, đạo lý không dung thì vẫn sẽ chết.

Huống chi bên cạnh Giang Nam có Nguyên Mẫu Thiên Tôn cũng là sức chiến đấu không nhỏ.

Giờ Đạo Không Thiên Tôn đi xa, chỉ dựa vào Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn không chiếm được ưu thế. Miễn cưỡng công kích ngược lại sẽ bị Giang Nam đánh chết.

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn liếc nhau, bay đi.

Thanh Liên Tiên Tôn khẽ thở dài:

- Vô Cực Thiên Tôn chết quá nhanh, nếu hắn chết muộn chút là có thể phá Đại La Thiên, Nguyên Mẫu sẽ bị giết, sẽ không bị động thế này. Đế Lân, ngươi nói xem Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nào tru sát Vô Cực Thiên Tôn trong thời gian ngắn vậy không?

Tim Đế Lân đập nhanh, trầm giọng nói:

- Vô Cực Thiên Tôn sớm tu luyện đến trình độ khủng bố nhân quả bất diệt ta bất diệt, là người gần tận cùng đại đạo nhất. Bây giờ nhân quả còn trong thiên địa, Vô Cực Thiên Tôn không thể nào dễ dàng bị giết. Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn trở về nhanh như thế có lẽ đã giết Vô Cực Thiên Tôn thật.

Hai Thiên Tôn liếc nhau, đồng thanh kêu lên:

- Trong này có vấn đề!

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn chạy nhanh đến nơi Giang Nam và Vô Cực Thiên Tôn đánh nhau. Đạo Không Thiên Tôn cũng có mặt, đang nhìn dấu vết hai Thiên Tôn đánh nhau để lại.

Ánh mắt Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn giao nhau rồi tách ra, tự mình xem xét.

- Đại đạo nhân quả vẫn còn, Vô Cực Thiên Tôn không chết mà là bị trấn áp!

Ba người có phát hiện riêng.

Thanh Liên Tiên Tôn nghiến răng:

- Ta cứ nghĩ Nguyên Thủy Thiên Tôn rộng lượng cho chúng ta ngàn vạn năm cuối cùng để tu luyện, hóa ra là hắn trấn áp Vô Cực Thiên Tôn, không có sức ra tay với chúng ta!

Đạo Không Thiên Tôn đi xa, thản nhiên nói:

- Trong một giây Vô Cực Thiên Tôn bị Nguyên Thủy Thiên Tôn trấn áp, thực lực của Nguyên Thủy siêu đáng sợ, hơn xa chúng ta. Giờ chỉ còn cách đợi tịch diệt kiếp cuối cùng của hắn bộc phát rồi mới giết hắn!

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn tim đập nhanh. Đạo Không Thiên Tôn nói đúng, Giang Nam trong một giây trấn áp Vô Cực Thiên Tôn, nhân vật rất gần với tận cùng đại đạo.

Nhìn dấu vết chiến trường thì Giang Nam sử dụng hai chiêu. Một chiêu dùng đại đạo phá đại đạo, một chiêu là dùng nguyên thủy hóa nhân quả, một ấn trấn áp Vô Cực Thiên Tôn trong Đại La Thiên trong bàn tay.

Ngay sau đó Giang Nam biến thành linh quang quay về chỗ của mình, đối

diện với ba Thiên Tôn.

Bàn tay Giang Nam luôn chắp sau lưng, siết chặt. Bởi vì lòng bàn tay của Giang Nam nắm chặt Vô Cực Thiên Tôn, sợ bị ba Thiên Tôn phát hiện có điều lạ.

- Không uổng là nhân vật ra từ hồ ly giáo!

Thanh Liên Tiên Tôn nghiến răng cười nói:

- Thật gian trá. Hắn biểu hiện mạnh mẽ, hù ba chúng ta, lại dùng ngôn ngữ tiêu trừ quyết tâm tất chiến tất thắng của chúng ta, quyết định đến tịch diệt kiếp cuối cùng lại chiến đấu. Khiến chúng ta chủ động rút lui, bây giờ dù chúng ta có quay lại cũng không còn nhuệ khí lúc trước.

Đế Lân gật đầu, công nhận tâm kế của Giang Nam rất lợi hại.

- Chỉ còn ngàn vạn năm là đến tịch diệt kiếp cuối cùng. Hiện tại thời không tan vỡ, sóng kiếp thời đại nguyên khởi, nguyên đạo tùy thời giáng xuống. Đừng liều mạng với Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi và ta cần nắm chsặt thời gian cuối cùng, cố gắng đến tận cùng đại đạo!

Đế Lân thở hắt ra:

- Tất cả đều là ảo, chỉ có tận cùng đại đạo mới là vốn liếng độ qua tai kiếp này.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Giang Nam từ trên xuống dưới.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn khó tin nói:

- Ngươi thật sự chém Vô Cực Thiên Tôn? Nếu ngươi có bản lĩnh này thì sợ gì ba người kia hợp tác?

Giang Nam mỉm cười, xòe tay ra. Trong lòng bàn tay Giang Nam có một Nguyên Thủy Đại La Thiên nho nhỏ. Trong Đại La Thiên, Vô Cực Thiên

Tôn bị trăm vạn tiên thiên đạo cảnh tiên thiên đạo cảnh trấn áp, vô số tiên thiên đạo cảnh hóa thành tiên thiên linh bảo, pháp bảo nhiều không đếm xoeẻ không ngừng công kích gã, tiêu trừ thực lực của gã.

Có cả đạo cảnh đẳng cấp chí bảo như tiên thiên mộng kính lấy mộng nhập đạo, hồng mông tiên thiên của Thanh Liên Tiên Tôn, nguyên thần tiên thiên của Đế Lân, đạo mẫu tiên thiên của Nguyên Mẫu Thiên Tôn, tịch diệt tiên thiên của Tịch Diệt Đạo Nhân, tất cả biến thành hình dạng chí bảo.

Các loại tiên thiên đạo cảnh công năng khác nhau, có nhiếp hồn, có nhập mộng, có trấn áp, có luyện hóa, có đông lại pháp lực, có tịch diệt hết thảy.

Dù Vô Cực Thiên Tôn cường đại đến khó tin nhưng vẫn bị trấn áp trong lòng bàn tay Giang Nam, không trốn ra được.

Vô Cực Thiên Tôn ngồi xếp bằng trong lòng bàn tay Giang Nam, dốc sức phòng ngự. Các vòng nhân quả bay quanh thân, như bánh xe lăn không ngừng.

Vô Cực Thiên Tôn có linh cảm, ngước đầu lên nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhân quả bất diệt ta bất diệt. Dù ngươi trấn áp được ta nhưng đừng hòng lấy mạng!

Giang Nam mỉm cười không quan tâm. Đột nhiên tất cả tiên thiên đạo cảnh trong lòng bàn tay Giang Nam hóa thành tịch diệt tiên thiên, quay quanh Vô Cực Thiên Tôn, tịch diệt nhân quả quanh người gã.

Vô Cực Thiên Tôn biến sắc mặt, trán toát mồ hôi lạnh.

Vô Cực Thiên Tôn không chỉ một lần lộ ra sự khinh thường Tịch Diệt Đạo Nhân, hay mỉa mai coi rẻ Tịch Diệt Đạo Nhân. Nhưng tịch diệt tiên thiên hoàn toàn khắc chế nhân quả tiên thiên của Vô Cực Thiên Tôn, tịch diệt thì nhân quả không tồn tại.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2913: Kiếp Đến. (2)

Giang Nam sử dụng tịch diệt tiên thiên phá giải nhân quả bất diệt ta bất diệt của Vô Cực Thiên Tôn. Diệt nhân quả, chờ đợi Vô Cực Thiên Tôn là một con đường chết!

- Nguyên Thủy, ngươi còn dám sử dụng tịch diệt tiên thiên sao? Vô số tiên thiên đạo cảnh trong cơ thể ngươi đã rơi vào tịch diệt, Tịch Diệt Đạo Nhân sinh ra sẽ vô cùng khủng bố!

Vô Cực Thiên Tôn cao giọng quát:

- Bây giờ ngươi lại tịch diệt, luyện hóa ta tương đương tăng thực lực Tịch Diệt Đạo Nhân lên cùng trình độ với ta, ngươi chết chắc!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nghe xong hết hồn, quay sang nhìn Giang Nam:

- Vô Cực nói thật không?

Giang Nam gật đầu, nói:

- Ta dùng tịch diệt tiên thiên luyện hóa Vô Cực, đại đạo tịch diệt nuốt hắn, Nguyên Thủy đại đạo sinh ra Tịch Diệt Đạo Nhân sẽ tăng thực lực lên cùng đẳng cấp với Vô Cực Thiên Tôn.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn hút ngụm khí lạnh, nghiến răng nói:

- Ngươi đang liều mạng muốn chết sao? Lão nương cũng thật muốn chết, liều mình đi theo ngươi làm gì? Tới lúc đối kháng với Đế và Tôn, Đạo Không hơn phân nửa khả năng chờ bị người giết.

Giang Nam mỉm cười nói:

- Nếu không có quyết tâm liều mạng thì sao thành tựu nguyên thủy được?

Vô Cực Thiên Tôn, trong vòng vạn năm ta sẽ luyện hóa Vô Cực. Sau vạn năm, Vô Cực sẽ bị tịch diệt tiên thiên nuốt hết, biến thành Tịch Diệt Đạo Nhân hấp thu đại đạo tịch diệt trong người ta. Chờ tịch diệt kiếp cuối cùng của ta bùng nổ, hắn sẽ hấp thu hết đại đạo tịch diệt trong người ta, lớn mạnh đến cực hạn. Ta có thể thành tựu nguyên thủy hay không phải xem ta có hoàn toàn luyện hóa Vô Cực được không.

Vô Cực Thiên Tôn ở trong lòng bàn tay hét to:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi đang tự sát!

Giang Nam làm ngơ như không nghe thấy, ngồi xếp bằng. Trong lòng bàn tay Giang Nam, Vô Cực Thiên Tôn không ngừng bị tiêu trừ đại đạo, càng nhiều đại đạo tịch diệt nhập vào người Giang Nam.

Trong cơ thể Giang Nam, vô số tiên thiên đạo cảnh hóa thành tịch diệt kiếp utôn ra.

Đây là đang liều mạng đánh cuộc. Trước kia Giang Nam có thể thành tựu nguyên thủy vì hắn rơi vào cảnh giới kỳ diệu mau hơn thời gian một giây. Bây giờ Giang Nam trở về hiện tại. Nếu muốn lại thành tựu nguyên thủy sao có thể không trả giá cực lớn?

Phóng túng Nguyên Thủy đại đạo diễn biến đại đạo tịch diệt, luyện chết Vô Cực Thiên Tôn, luyện thành Tịch Diệt Đạo Nhân trước giờ chưa từng có. Đây là sát chiêu ác nhất Giang Nam chuẩn bị lại thành tựu nguyên thủy.

Nếu thành công, Giang Nam thành tựu nguyên thủy, nếu thất bại, hồn phi phách tán.

Trong vạn năm, Vô Cực Thiên Tôn trong lòng bàn tay Giang Nam bị luyện hóa thành. Đại đạo nhân quả biến thành đại đạo tịch diệt nhập vào người Giang Nam, tịch diệt kiếp vô biên vô hạn biến thành Tịch Diệt Đạo Nhân siêu khủng bố.

Tịch Diệt Đạo Nhân liên tục hấp thu các linh quang tịch diệt kiếp, trướng

lớn ra. Giang Nam liên tục trấn áp, luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân, thực lực tăng trưởng.

Lại qua trăm vạn năm, thiên địa rung lắc dữ dội. Tịch diệt kiếp thời đại nguyên khởi ùa vào thời đại tiên đạo, nhấn chìm cả thời đại tiên đạo.

Vô số ngôi sao vỡ nát, biến thành bột phấn, lại hóa thành hỗn độn hồng mông. Tịch diệt kiếp vũ trụ ma giới dâng lên như sóng, liên kết với tất cả kiếp số Tiên giới. Tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo bùng nổ, uy lực hơn hai mươi tịch diệt kiếp nối liền nhau. Không ngừng sâu sắc, lớn mạnh hơn.

Sâu trong vũ trụ Tiên giới vang tiếng hét thảm, là Long Ngạn Đạo Quân của Ngọc Kinh thánh giáo bị tịch diệt kiếp nghiền nát.

Thời đại tiên đạo bị phá hủy chỉ còn lại Nguyên Thủy Đại La Thiên bềnh bồng trong tịch diệt kiếp. Đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Giang Tuyết Tình, Vạn Vật Đạo Tổ, Giang Tuyết vận chuyển tiên thiên Lô Bồng chống lại sóng kiếp, bảo vệ Đại La Thiên.

Trong tịch diệt kiếp còn có Thế Giới thụ trôi nổi, hồng mông thanh liên phập phềnh. Đạo Không Thiên Tôn hấp thu hỗn độn, tịch diệt thiên hỏa trong tịch diệt kiếp, tu vi tăng vọt.

Bất giác ngàn vạn năm qua đi. Hôm nay, đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn trong Nguyên Thủy Đại La Thiên đột nhiên cảm thấy thời gian đứng lặng. Ngay lúc này, một người khổng lồ nằm ngủ trong hư không xuất hiện.

Đây là một đế hoàng nằm ngang hư không, xuất hiện gần Đại La Thiên.

Đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn giương mắt nhìn. Đế hoàng mỉm cười nhìn bọn họ.

Điện chủ sơ đại đạo Quân điện, thi thể Đế Giang, Giang Thái Khư!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngơ ngác nhìn đế hoàng. Như thể Đế Giang sớm thấy cảnh tượng này, dù chết thì trên mặt còn treo nụ cười. Bàn tay Đế Giang

vươn ra trước, tay nâng một lão tiên ông tóc bạc phơ.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn run giọng nói:

- Lão thỏ?

Nguyên Mẫu Thiên Tôn giật mình tỉnh lại, tức giận mắng:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn hố chết người, nói là viện quân thì ra muốn phu phụ ta thay hắn ngăn Đế và Tôn và Đạo Không! Cái tên xấu xa sớm tính kế phu thê chúng ta!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sóng kiếp thời đại nguyên đạo đè xuống. Thi thể Đế Giang lịch kiếp không hỏng nhưng trước hạo kiếp này bắt đầu tróc ra, tan rã.

Tịch diệt kiếp cuối cùng rốt cuộc đến.

Hai mươi đợt tịch diệt kiếp tiền sử và tịch diệt kiếp thời đại tiên đạo giao hòa tụ lại thành hạo kiếp trước giờ chưa từng có cuốn sạch hết thảy, phá hủy hết thảy. Vũ trụ tiên đạo hoàn toàn rơ ivào tịch diệt chỉ còn lại Đại La Thiên trôi nổi trong tịch diệt kiếp cuộn trào.

Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên cũng vậy.

Trong vũ trụ tiên đạo đã bị hủy diệt thành hỗn độn, các tịch diệt ma nhãn mở ra, từng tia ma quang bắn ra dày đặc như cái lưới không thể tưởng tượng. Lưới chụp trong hư không, núp sâu cỡ nào cũng bị lưới kéo ra.

Các tịch diệt kiếp quang vô cùng huyễn lệ như mưa rơi xuống. Có tận thế kiếp âm biến thành các tịch diệt ma trống vỗ thùng thùng, tiếng trống hủy diệt hết thảy.

Lại có kiếp vũ hóa thành kiếp thủy, hình thành kiếp hải, mãnh liệt dâng trào. Nơi nó đi qua mọi thứ bị ăn mòn.

Đây là tai kiếp trước giờ chưa từng có, dị tượng các đợt tịch diệt kiếp chưa có bao giờ. Tất cả bộc phát trong hạo kiếp này, hơi thở mục rữa lấp đầy không gian, thời gian, khiến tất cả đại đạo tan vỡ, tan rã.

Lúc này bên Nguyên Thủy Đại La Thiên, Nguyên Mẫu Thiên Tôn vội vươn tay kéo xác Đế Giang từ tịch diệt kiếp cuối cùng vào Đại La Thiên. Công Dã Càn vẫn ngồi xếp bằng trong bàn tay Đế Giang, dường như rơi vào cảnh giới kỳ diệu.

Linh quang dâng lên quanh thân Công Dã Càn, rất nhanh nhẹn, đại đạo ầm vang trong cơ thể. Thiên Tôn như Nguyên Mẫu cũng cảm thấy Công Dã Càn sâu không lường được, như thể cách một cảnh giới.

cảnh giới cao hơn cả Thiên Tôn đại viên mãn Đạo Quân, tận cùng đại đạo.

Từ8 m đến nay chưa có ai đến gần tận cùng đại đạo, rốt cuộc xuất hiện người thành tựu đầu tiên.

Nhưng Công Dã Càn chưa tỉnh lại, gã đã chìm trong cảnh giới này không thể thoát ra. Công Dã Càn chìm trong tận cùng, không thể trở về hiện thực.

Tận cùng đại đạo của Công Dã Càn là đại đạo thái sơ, tiên thiên thái sơ. Là khi thiên địa thời đại nguyên đạo chưa mở rồi lại mở, các loại đại đạo hình thành mà chưa thành hình, trạng thái rất huyền diệu.

Chương 2914: Trong Ngoài Đều Khốn Đốn.

Công Dã Càn luyện thành tiên thiên thái sơ, tận cùng đại đạo càng khó thành tựu. Từ sau khi Đế Giang chết Công Dã Càn luôn chìm trong áy náy, qua ngàn ức năm đến thời đại tiên đạo chưa tiến bộ chút nào. Mãi khi Giang Nam trở về từ tương lai, nói hắn là Đế Giang mới khiến đạo tâm Công Dã Càn trở lại trạng thái cao nhất, đến hôm nay rốt cuộc tiến vào tận cùng đại đạo.

Nhưng làm sao để đánh thức Công Dã Càn đây? Nguyên Mẫu Thiên Tôn luống cuống.

Thành tựu càng cao thì càng khó tỉnh lại từ tận cùng đại đạo. Năm xưa Giang Nam mau hơn thời gian một bước tiến vào diệu cảnh nguyên thủy gần như không tỉnh lại được. Khi Giang Nam thức tỉnh thì thời đại đã hủy diệt, chỉ còn cách bỏ thân nguyên thủy dùng công pháp cảnh giới nguyên thủy đưa mình về đạo mới thức tỉnh.

Tiên thiên thái sơ của Công Dã Càn rất cao đẳng, hơn hồng mông tiên thiên, nguyên thần tiên thiên, hỗn độn tiên thiên, nhân quả tiên thiên một bậc.

Hồng mông tiên thiên là hồng mông hóa vạn đạo, phân ly từ thái sơ. Nguyên thần tiên thiên là nguyên thần nhập đạo. Hỗn độn tiên thiên là vạn đạo hóa hỗn độn. Nhân quả tiên thiên là vạn đạo dây dưa.

Muốn thức tỉnh Công Dã Càn rất khó khăn, bản lĩnh của Nguyên Mẫu Thiên Tôn không làm được.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên Lô Bồng treo cao chống đỡ tịch diệt kiếp. Thiên Phi Đạo Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ, Giang Tuyết Tình, Khổ Hạnh giáo chủ, cả đám người vận chuyển Lô Bồng không cho tịch diệt kiếp

xâm nhập.

Nhưng rất nhanh các Thiên Quân, Đạo Tôn phát hiện trong ba mươi ba trọng thiên tam giới có người chết. Trong cơ thể đột nhiên chui ra tịch diệt kiếp, tự biến mình thành tro.

Không chỉ thế, thời không ba mươi ba trọng thiên tam giới trở nên âm u, trời trăng phủ bụi, ngôi sao mất ánh sáng, dãy núi mục nát, sông ô uế, sông ngòi bốc mùi hôi thối, mặt biển trôi nổi xác cá tôm.

Khổ Hạnh giáo chủ hét thất thanh:

- Tịch diệt kiếp không xâm nhập Đại La Thiên nhưng vạn vật sinh linh tự mình tịch diệt. Làm sao ngăn cản đây?

Vạn Vật Đạo Tổ nhíu chặt mày. Tịch diệt kiếp cuối cùng chỉ mới bộc phát mà chúng sinh tam giới dã liên tục chết đi. Muốn ký thác thần hồn vào vô nhân cấm khu phải là Thiên Quân, Đạo Quân Đạo Tôn. Những phàm phu tục tử không có lực lượng cường đại đến nỗi ký thấc thần hồn vào vô nhân cấm khu.

Nếu kiếp số tăng thêm chắc chắn sẽ khiến vô số sinh linh trong tam giới chết sạch sẽ, thậm chí mấy tu sĩ, tiên nhân cũng chết hết.

Đây là ứng kiếp.

Dù ngươi núp ở đâu, ẩn thân chỗ nào, miễn ngươi là sinh linh sinh ra trong vũ trụ này thì sẽ ứng kiếp. Kiếp do vũ trụ sinh thành, do đạo mục nát sinh thành, cũng do từ cơ thể vạn vật sinh linh sinh ra.

Tịch diệt kiếp cuối cùng bộc phát, kiếp trong cơ thể chúng sinh tam giới cũng bùng nổ.

Đám Thiên Quân, Đạo Quân đối mặt nguy hiểm. Đại đạo trong cơ thể, bản thân tịch diệt, ứng kiếp chết, tu hành cả đời thành bọt nước.

Tịch diệt kiếp ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên rất nguy hiểm. Mà tịch diệt kiếp bên trong Đại La Thiên cũng nguy hiểm không kém.

Vạn Vật Đạo Tổ cao giọng quát:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn đâu? Chỉ có Thiên Tôn vận chuyển Đại La Thiên mới trấn áp tịch diệt kiếp trong thân thể vạn vật sinh linh được!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn Giang Nam. Lúc này Giang Nam ngồi khoanh chân lơ lửng trên bầu trời Đại La Thiên, khi tịch diệt kiếp cuối cùng bùng nổ thì hắn không mở mắt ra.

Lòng Nguyên Mẫu Thiên Tôn rung lên:

- Tịch diệt kiếp cuối cùng Nguyên Thủy đại đạo cũng bộc phát.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn biết ngay tình huống của Giang Nam, tịch diệt kiếp cuối cùng Nguyên Thủy đại đạo đến sớm hơn tịch diệt kiếp cuối cùng thời đại tiên đạo một chút.

Thời đại thần đạo và thời đại tiên đạo gần như cùng xuất hiện. Nhưng Giang Nam luyện hóa Vô Cực Thiên Tôn ksớm luyện ra Tịch Diệt Đạo Nhân cuối cùng, cơ thể chủ động kích phát vô số đợt tịch diệt kiếp để Tịch Diệt Đạo Nhân cắn nuốt. Thế là tịch diệt kiếp cuối cùng trong người Giang Nam bộc phát trước tiên.

Chỉ có kích phát tịch diệt kiếp cuối cùng trong người mình trước Giang Nam mới thành tựu nguyên thủy sớm, cố gắng xoay chuyển, trấn áp hết thảy

Giang Nam đang liều mạng đánh cuộc. Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn chẳng phải kẻ địch cuối cùng của Giang Nam. Chỉ có tịch diệt kiếp cuối cùng thời đại tiên đạo mới là kẻ địch của Giang Nam.

Giang Nam liều mạng như vậy là vì sớm thành tựu nguyên thủy, trấn áp kiếp số cho chúng sinh tam giới, cố gắng thành tựu nguyên thủy trước khi chúng sinh tam giới hoàn toàn hủy diệt.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nghĩ đến đây cao giọng quát:

- Bây giờ Thiên Tôn rơi vào tịch diệt kiếp cuối cùng, chúng ta hãy khởi động Đại La Thiên hết sức trấn áp kiếp số trong người chúng sinh!

Mọi người nhanh chóng quyết định, vận chuyển tu vi, dốc sức thúc giục Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên Lô Bồng trấn áp kiếp số chúng sinh. Dù vậy chúng sinh tam giới cảm giác mình nhanh chóng già nua, tiên nhân cảm nhận tuổi thọ xói mòn.

sinh linh nhanh chóng già nua, tóc trắng, nếp nhăn, người già chết, người trẻ tuổi biến già, tốc độ mau kinh khủng.

Không biết bao nhiêu chúng sinh tam giới chết, hơi thở mục nát tràn ngập ba mươi ba trọng thiên.

Lúc này Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên dâng lên, bay ra từ tịch diệt kiếp cuối cùng quét vào Đại La Thiên.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ, Giang Tuyết Tình, Thiên Phi Đạo Tôn, Giang Tuyết, Khổ Hạnh giáo chủ cùng hộc máu, bị trùng kích khó thể đứng vững.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đại La Thiên diệt đạo thống của ta, nên có kiếp nạn này!

Thanh Liên Tiên Tôn cất bước ra khỏi hồng mông thanh liên, phất tay. Hồng mông thanh liên rơi vào tay Thanh Liên Tiên Tôn. Đế Lân nâng Thế Giới thụ, đứng sóng vai với Thanh Liên Tiên Tôn, lại có một Cổ Thần hai đầu, bốn tay bốn chân xuất hiện. Ba Thiên Tôn vòng quanh biên giới Nguyên Thủy Đại La Thiên.

- Tiêu diệt Nguyên Thủy Thiên Tôn, chém Nguyên Mẫu, hủy Đại La Thiên không chừng giảm thấp vài phần kiếp uy.

Ba Thiên Tôn khí thế hùng hồn, xao động. Đế Lân đã bước vào tận cùng

đại đạo nguyên thần tiên thiên. Đạo Không Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn chỉ kém một bước. Đạo Không Thiên Tôn liên tục hấp thu hỗn độn chi khí hình thành trong tịch diệt kiếp. Thanh Liên Tiên Tôn thì hấp thu tịch diệt thiên hỏa.

Tịch diệt kiếp cuối cùng biến thành hỗn độn chi khí có tác dụng giúp ích rất lớn cho hỗn độn tiên thiên. Tịch diệt thiên hỏa chứa sức sống vô tận. Biến đổi vô cùng, giúp hồng mông tiên thiên tăng tiến vượt bậc.

Đạo Không Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn muốn nương tịch diệt kiếp cuối cùng bước vào tận cùng đại đạo, tìm cơ hội sống cho mình.

Bọn họ toàn là nhân vật khai thiên tích địa, sao có thể không có hậu chiêu, thủ đoạn riêng?

Vạn Vật Đạo Tổ cười to bảo:

- Sợ là kiếp này ta không sống nổi nữa.

Nguyên Dục Thái Cực Đồ bay lên, Vạn Vật Đạo Tổ lạnh lùng nhìn ba Thiên Tôn bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Vạn Vật Đạo Tổ nhỏ giọng nói:

- Chỉ có chiến đấu, liều mạng chiến đấu, giành một cơ hội sống cho nhóm Định Quang. Không chừng Định Quang, Linh Châu Tử có thể sống sót . . .

Ầm!

Ba Thiên Tôn cùng công kích Nguyên Thủy Đại La Thiên, chấn nát tiên thiên Lô Bồng. Tịch diệt kiếp cuối cùng bị chặn ngoài Đại La Thiên ùa vào, vô số sinh linh bị sóng kiếp quét qua biến thành ảo ảnh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2915: Môn Chủ Thiên Môn. (1)

Giang Nam đột nhiên mở mắt ra, tay run rẩy vươn ra. Mỗi di chuyển một tấc là vô cùng khó khăn, Giang Nam chịu đau đớn vô cùng.

Trong người Giang Nam tịch diệt kiếp cuối cùng đã hình thành Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng chung cực. Khuôn mặt của Giang Nam, giống hắn y như đúc, đang đấu kịch liệt với Giang Nam biến ra từ Nguyên Thủy đại đạo, làm hắn không dư sức làm việc khác.

Giờ phút này, Giang Nam vươn tay ra, chia chút lực lượng làm Tịch Diệt Đạo Nhân chiếm ưu thế, xâm thực Nguyên Thủy đại đạo. Bàn tay Giang Nam bắt đầu mục rữa, làn da lão hóa, tróc ra. Cơ tay bị lực lượng vô hình trong người ăn mòn, từng khối linh quang biến thành cơ bắp mất hết linh tính, rơi rụng.

Trong khoảnh khắc cánh tay Giang Nam biến thành xương trắng.

Bàn tay xương giáng xuống, từng đợt kiếm quang bắn ra từ Nguyên Thủy Đại La Thiên, bay đi bốn phương tám hướng. Kiếm quang bắn phá, Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn từ bỏ công kích Nguyên Thủy Đại La Thiên, chạy tứ tán né tránh. Có mấy kiếm quang chém bị thương ba Thiên Tôn.

Xương tay Giang Nam búng, mỗi lần búng là có một ngón tay bị chấn nát.

Xương tay Giang Nam búng, uy lực Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên Lô Bồng tăng vọt, các loại linh quang vận chuyển tinh luyện hơi thở tịch diệt trong cơ thể mọi người ra. Nương nhờ Nguyên Thủy đại đạo linh tính hóa tịch diệt thành nguyên thủy, luyện vào Đại La Thiên.

Tai kiếp khủng bố bình ổn lại.

- Chúng sinh bái ta thì ta sẽ che chở cả đời, dù chết . . .

Vùm!

Cánh tay Giang Nam hao hết lực lượng biến thành tro tàn.

Một cánh tay khá vươn ra, làn da mục rữa, cơ bắp ăn mòn. Giang Nam tốn sức còn hơn lúc nãy, máu thịt trên cánh tay rơi xuống, các ngón tay vỡ nát chỉ còn lại xương nhẹ ấn trán Công Dã Càn.

Giang Nam chua xót nói:

- Lão thỏ, tỉnh lại.

Thanh âm này chính là đạo âm, vừa mới phát làn da Giang Nam bắt đầu tịch diệt, máu thịt bầy nhầy. Tịch diệt kiếp cuối cùng biến thành Tịch Diệt Đạo Nhân trong người Giang Nam quá hung hăng, hắn sử dụng lực lượng hai lần tùy thời sẽ chết, chết vì ứng kiếp.

Chân mày Công Dã Càn nhúc nhích, linh quang xoa động ngoài người dần bình ổn, vô số linh quang khép lại hóa thành một loại đại đạo huyền diệu, là thái sơ.

Công Dã Càn mở mắt ra, tỉnh lại từ tận cùng đại đạo.

Giang Nam nhắm mắt, khó nhọc nói:

- Đạo hữu, giao cho ngươi . . .

Trong người Giang Nam, Nguyên Thủy đại đạo sinh ra Tịch Diệt Đạo Nhân gầm rống, tiếng rống kinh thiên động địa. Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn đứng ngoài đại đạo thái sơ nghe tiếng rống đều biến sắc mặt.

Dựa vào tiếng rống làm ba Thiên Tôn phán đoán ra mức độ tịch diệt kiếp cuối cùng của Giang Nam.

Tịch Diệt Đạo Nhân rống gầm mạnh hơn Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn vô số lần. Đế Lân đi đến tận cùng đại đạo cũng công nhận không địch lại.

Hiện giờ tịch diệt kiếp cuối cùng thời đại tiên đạo chưa đến trạng thái đỉnh cao, các loại kiếp quang, kiếp vũ, kiếp âm dâng lên, còn chưa hình thành tịch diệt linh quang. Chỉ khi tịch diệt linh quang hình thành mới diễn hóa thành Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng chung cực. Tịch Diệt Đạo Nhân tận cùng đại đạo.

Giang Nam không đi đường lấy thần chứng đạo, bảo chứng đạo, đạo chứng đạo. Nhưng nếu Giang Nam thành công độ qua tịch diệt kiếp, luyện hóa Tịch Diệt Đạo Nhân do Nguyên Thủy đại đạo hóa sinh ra thì còn kiếp số gì uy hiếp được hắn?

Dù là tịch diệt kiếp cuối cùng thời đại tiên đạo cũng bất lực trước Giang Nam.

Nếu thế Giang Nam đã bước vào tận cùng đại đạo nguyên thủy.

Hiện giờ Giang Nam còn chưa bước vào tận cùng đại đạo đã kinh người như thế, dẫn động Tịch Diệt Đạo Nhân cuối cùng khủng bố đến mức đó. Nếu Giang Nam tới tận cùng đại đạo, e rằng Đạo Không Thiên Tôn, Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân có vào tận cùng đại đạo, hợp sức đối kháng cũng không đánh lại Giang Nam.

Đám người Thanh Liên Tiên Tôn biến sắc mặt nói:

- Nếu Tịch Diệt Đạo Nhân tận cùng đại đạo khủng bố như vậy, e rằng tiến vào tận cùng đại đạo, tịch diệt kiếp cuối cùng không dễ độ qua. Nhưng phải tiêu diệt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đại La Thiên của hắn, kết thúc nhân quả diệt đạo thống của ta!

Đạo Không Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng:

- Đạo đạo đạo, không không không! Hãy để ta xem cái gọi là tiên thiên

Lô Bồng có thể đỡ được vạn đạo đều không của ta không!

Đạo Không Thiên Tôn đấm vào Nguyên Thủy Đại La Thiên. Tiên thiên Lô Bồng bao lại Đại La Thiên, đòn công kích của Đạo Không Thiên Tôn đụng vào Lô Bồng trước.

Cú đấm của Đạo Không Thiên Tôn biến vạn đạo đều không, hóa thành hỗn độn chi khí, lộ rõ bá đạo. Quyền phong xẹt qua đi là nơi đó hóa thành hỗn độn dâng trào, đại khí bàng bạc.

Lực phòng ngự gần như không bị phá hủy của tiên thiên Lô Bồng đương nhiên đỡ thành công, nhưng đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn vận chuyển Lô Bồng chưa chắc đỡ được.

Đạo Không Thiên Tôn dung nhập tiên thiên đạo cảnh hỗn độn vào cú đấm này, uy lực pháp lực chưa chắc xâm nhập vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, tiên thiên Lô Bồng được. Nhưng đạo cảnh xâm nhập, cao thấp hiện rõ. Đạo cảnh của đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Giang Tuyết Tình, Vạn Vật Đạo Tổ sẽ bị tiên thiên đạo cảnh hỗn độn đè sụp.

Đạo cảnh cùng đạo tâm liên kết, đạo cảnh thua thì đạo tâm cũng thua.

Đạo tâm của Đạo Không Thiên Tôn sớm đến cảnh giới vĩnh hằng bất diệt, dù là tịch diệt kiếp cuối cùng cũng không thể phá hủy. Có thể tưởng tượng kết quả va chạm với đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ.

Cộng thêm Thanh Liên Tiên Tôn, làm liều tiêu hao đủ mệt chết đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn, huống chi còn có Đế Lân đã bước vào tận cùng đại đạo?

Lúc này trong lòng bàn tay Đế Giang ở Đại La Thiên, một tiên ông tóc trắng xoa đứng lên, bàn tay bay ra va chạm vào cú đấm của Đạo Không Thiên Tôn. Vang tiếng nổ điếc tai kinh thiên động địa, đạo âm khủng bố như vụ nổ bom, doa động bốn phương tám hướng không dứt.

Giờ phút này, vũ trụ tiên đạo bị tịch diệt kiếp hóa thành hỗn độn cũng run

rẩy. Vũ trụ hỗn độn run run, hỗn độn khai sáng. Vang tiếng nổ điếc tai, dường như sắp hóa thành thiên địa huyền hoàng.

Từng đợt tịch diệt kiếp quang, kiếp lôi, tịch diệt ma nhãn tràn ngập trong hỗn độn bị chấn nổ tung. Dị tượng tận thế tịch diệt kiếp quang, kiếp lôi, tịch diệt ma nhãn sinh ra, tiêu trừ thiên địa huyền hoàng mới khai sáng thành hỗn độn.

Đạo Không Thiên Tôn khẽ rên, lịch bịch thụt lùi, máu tràn ra khóe môi biến thành linh quang.

- Ủa? Cơ thể đã đến tận cùng đại đạo?

Công Dã Càn bước ra Đại La Thiên, khí thế tận cùng đại đạo thái sơ bộc phát, vô cùng cổ xưa, dựng dục vạn vật vạn đạo.

Công Dã Càn nhìn Đạo Không Thiên Tôn, chính là khâm phục khen rằng:

- Giỏi, Đạo Không đạo hữu là tiểu bối hậu thế vậy mà có tạo nghệ như thế, hơn hẳn tiên hiền Đạo Quân điện nghiên cứu ngàn ức năm, rất lợi hại. A?

Công Dã Càn tặc lưỡi, mắt liếc qua Thanh Liên Tiên Tôn, khen luôn miệng:

- Pháp bảo, nguyên thần, thân thể đều đến tận cùng đại đạo? Thanh Liên đạo hữu không là nhân vật vượt hư vô, cách chứng đạo vũ trụ xứ lạ mạnh mẽ cương cường, tốc độ tu hành rất nhanh, không tầm thường. Đế Lân đạo hữu đã trở thành tận cùng đại đạo? Đáng kính, đáng sợ.

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 2916: Môn Chủ Thiên Môn. (2)

Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn biểu tình giậtm ình nhìn Công Dã Càn.

Thanh Liên Tiên Tôn hét thất thanh:

- Nam Quách Tiên Ông?

Nam Quách Tiên Ông, biệt danh ở Tiên giới là lão thỏ, thân phận chân tiên. Bây giờ Nam Quách Tiên Ông đứng trước mặt ba Thiên Tôn, dõng dạc nói chuyện, đánh giá bọn họ, thậm chí đánh bị thương Đạo Không Thiên Tôn.

Chuyện kỳ lạ nhất trên đời cùng lắm chỉ có thế.

- Hoặc nên gọi là Thái Sơ Thiên Tôn, một trong hai hai đại điện chủ sáng tạo Đạo Quân điện mới đúng.

Đế Lân tiến lên một bước:

- Ta và Thanh Liên đạo hữu, Đạo Không đạo hữu từng đi Đạo Quân điện, gặp Vô Cực, Nguyên Mẫu, biết Đạo Quân điện có một vị Thiên Tôn càng cổ xưa hơn là một trong hai người sáng lập Đạo Quân điện, tiên thiên thái sơ. Tiếc rằng Thái Sơ Thiên Tôn sau khi ngộ sát bằng hữu thì biến mất.

- Ta từng nghi ngờ Thái Sơ Thiên Tôn ẩn giấu trong Tiên giới, bây giờ quả nhiên ta đoán đúng. Thái Sơ đạo huynh đã chứng tận cùng đại đạo, không uổng là bậc tiền bối. Có thể nói là người thứ nhất lây đạo chứng đạo trong vũ trụ này, khiến người khâm phục!

Thanh Liên Tiên Tôn tiến lên một bước, gật đầu nói:

- So sánh thì chúng ta không bằng Thái Sơ đạo huynh. Thái Sơ đạo huynh khai sáng ra cách lấy đạo chứng đạo, chúng ta hì sớm biết cách lấy thân chứng đạo, bảo chứng đạo, đi con đường người đi trước.

Đạo Không Thiên Tôn phải gật đầu công nhận.

Đạo Không Thiên Tôn đi đường lấy thân chứng đạo. Khi Đế và Tôn và Bất Không Đạo Nhân luận đạo đã truyền lại cho gã. Đạo Không Thiên Tôn có thành tựu như hôm nay cũng nhờ hỗn độn luận đạo.

Người thật sự khai sáng trước sau chưa ai làm chính là Công Dã Càn, Thái Sơ Thiên Tôn.

Công Dã Càn khai sáng ra lấy đạo chứng đạo, đã dến tận cùng đại đạo, nghiệm chứng con đường này đi được.

Người khai sáng làm người ta khâm phục, vì từ không đến tới có, đạp phá hết thảy khó khăn chông gai không thể tưởng tượng. Từ trong hắc ám vô biên khai sáng ra một con đường, người đời sau có thể đi theo con đường bằng phẳng này đến tận cùng đại đạo.

Nhưng bây giờ tịch diệt kiếp cuối cùng bộc phát, không có hậu nhân gì nữa, thật khiến người tiếc nuối.

Công Dã Càn lộ vẻ bi thương, lắc đầu nói:

- Ba vị đạo hữu hiểu lầm, ta không phải người khai sáng lấy đạo chứng đạo. Giang Thái Khư sớm hơn ta một chút, hắn lĩnh ngộ ra lyấ mộng nhập đạo, là người thứ nhất lấy đạo chứng đạo. Ta và hắn đánh nhau mới tham ngộ ra thái sơ chứng đạo.

Thanh Liên Tiên Tôn cười to bảo:

- Nên Thái Sơ Thiên Tôn giết vị điện chủ khác của Đạo Quân điện, Giang Thái Khư vì ghen tỵ tài năng của hắn? Hay lỡ tay giết? Chắc trong lòng Thái Sơ đạo huynh rất áy náy, tự trách đúng không?

Thanh Liên Tiên Tôn nhìn chằm chằm khuôn mặt Công Dã Càn, chú ý một chút biến đổi nhỏ, khí cơ tỏa định, không buông tha chút dao động nhỏ.

Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn cũng nhìn Công Dã Càn chằm chằm. Thanh Liên Tiên Tôn nói mấy câu này là tấn cong tâm hồn, Công Dã Càn lộ ra một sơ hở nhỏ nào sẽ bị ba người công kích như sấm sét.

Quả nhiên mắt Công Dã Càn lóe tia buồn bã, chỉ một giây nhưng đủ cho ba Thiên Tôn bắt chặt cơ hội tấn công.

Thế Giới thụ, hồng mông thanh liên, nắm đấm của Đạo Không Thiên Tôn đánh ra.

- Duy ta bất không!

- Hồng mông tịch thế!

- Nguyên thần độ diệt!

Thế Giới thụ tỏa sáng rực rỡ, thể hiện sự bá đạo của nguyên thần tiên thiên. Nguyên thần của Đế Lân chứa nhiều loại tiên thiên đạo cảnh. Một nhánh cây một lá cây trên Thế Giới thụ là một loại đạo cảnh. Pháp lực tận cùng đại đạo mênh mông vô biên tinh luyện các đạo cảnh sáng lòa như một vũ trụ Càn Khôn.

Hồng mông thanh liên dẫn động tịch diệt thiên hỏa vô biên trong tịch diệt kiếp cuối cùng. Tịch diệt thiên hỏa có thể mở mang hồng mông, diễn biến ra vô số loại đạo và lý, từ trong hỗn độn sáng tạo sinh mệnh, hợp với đạo cảnh hồng mông tiên thiên. Giờ phút này, hồng mông thanh liên được tịch diệt thiên hỏa thấm nhuần biến thành sen trong lửa, uy lực gần bằng Thế Giới thụ.

Đạo Không Thiên Tôn thì dẫn động tịch diệt kiếp cuối cùng biến thành hỗn độn, lôi kéo uy lực hỗn độn nhập vào cơ thể. Trong khoảnh khắc bốn cánh tay hóa thành vô số công kích đánh vào Công Dã Càn.

Công Dã Càn áy náy đạo hữu suốt đời chết vào tay mình, chuyện này trở thành sơ hở lớn nhất trong đạo tâm của gã. Nếu không như vậy Công Dã Càn đã chẳng đến nỗi mất tích bảy trăm ức năm mà tu vi không tiến bộ, mãi đến bây giờ mới thành tựu tận cùng đại đạo.

cách giết Công Dã Càn mau nhất là bắt chặt sơ hở đạo tâm, tập hợp lực lượng ba người, thế bẻ gãy nghiền nát tru sát gã.

Công Dã Càn cất tiếng cười to, lướt qua công kích của ba người. Công Dã Càn đến bên cạnh Thanh Liên Tiên Tôn, vỗ một chưởng. Uy lực tận cùng tiên thiên thái sơ nở rộ, đánh nát Thanh Liên Tiên Tôn, bao gồm đạo quả trong cơ thể.

- Các ngươi sai rồi. Ta lỡ tay giết bằng hữu thân thiết đương nhiên áy náy, nhưng bây giờ Đế Giang đã sống lại, biến thành Nguyên Thủy Thiên Tôn, các ngươi muốn dùng chiêu này làmh ỏng đạo tâm của ta ngược lại trúng mưu kế!

Công Dã Càn một chưởng bóp nát Thanh Liên Tiên Tôn, xoay sang tấn công Đạo Không Thiên Tôn. Đột nhiên hồng mông thanh liên rung lên, uy lực quay về quét hướng Công Dã Càn.

Thanh Liên Tiên Tôn xuất hiện trong hồng mông thanh liên, lạnh lùng cười:

- Thái Sơ đạo huynh cũng quên chúng ta đến từ vũ trụ khác, chém đạo quả của ta không thể lấy mạng ta.

Công Dã Càn giơ tay đỡ một kích kia, cảm giác Thanh Liên Tiên Tôn vì bị đánh nát đạo quả nên nguyên khí đại thương, thực lực bị tổn hại. Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn lao tới công kích làm Công Dã Càn không thể giết chết Thanh Liên Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn và Đạo Không Thiên Tôn tuy chưa vào tận cùng đại đạo nhưng cách không xa, lại mượn uy lực tịch diệt thiên hỏa, hỗn độn, thực

lực rất mạnh. Có sức uy hiếp lớn nhất là Đế Lân đã bước vào tận cùng đại đạo.

Ba Thiên Tôn vây công, dùng hết thủ đoạn quay quanh Công Dã Càn đại chiến. Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn liên tục bị thương, ba người rơi vào thế yếu, trong lòng vừa kinh vừa sợ.

Tiên thiên thái sơ của Công Dã Càn hơn Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn một bậc, làm bọn họ hơi khó chịu. Nhưng Công Dã Càn muốn bắt ai trong ba Thiên Tôn thì không dễ chút nào.

Thanh Liên Tiên Tôn thầm nghĩ:

- May mắn ta và Đạo Không sắp thành tựu tận cùng đại đạo.

Bốn Thiên Tôn đang đánh nhau túi bụi chợt nghe sâu trong tịch diệt kiếp vang lên tiếng gầm như tiếng trống.

- Đó là . . .

Bốn Thiên Tôn đang đánh nhau vội liếc mắt nhìn, lòng rung động. Tịch diệt kiếp cuối cùng bắt đầu sinh ra Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng cuối cùng.

Không chỉ một Tịch Diệt Đạo Nhân.

Sâu nhất trong tịch diệt kiếp cuối cùng, thiên hỏa, kiếp quang, kiếp âm, kiếp lôi, kiếp thủy, ma nhãn vô tận hóa thành từng đợt tịch diệt linh quang, tụ tập lại hình thành các bóng đen to lớn vĩ đại.

Các Tịch Diệt Đạo Nhân liên tục hình thành, tràn ngập khí thế thô bạo vô biên vô hạn, dục vọng hủy diệt, tử khí âm trầm phát ra từ thân thể các Tịch Diệt Đạo Nhân. Đế Lân, Công Dã Càn, hai tồn tại đã bước vào tận cùng đại đạo cảm giác tim đập nhanh.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2917: Đại La Thiên Phá. (1)

Tận cùng đại đạo, cảnh giới vô số say mê, đại biểu cho thành tựu về đạo cao nhất, cảnh giới trước sau không ai đến.

Nhưng tận cùng đại đạo không phải vô địch. Nếu đại đạo tịch diệt đến tận cùng sẽ trở thành kẻ thù không đội trời chung với tận cùng đại đạo.

Tịch Diệt Đạo Nhân thật sự đã chết, bị đại đạo tịch diệt đồng hóa. Tịch diệt kiếp cuối cùng sáng tạo ra Tịch Diệt Đạo Nhân dựa theo hình dạng của gã. Tịch diệt kiếp cuối cùng bộc phát, tịch diệt kiếp sáng tạo Tịch Diệt Đạo Nhân cũng đến tận cùng đại đạo, biến thành tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Bốn Thiên Tôn liếc qua, thấy sáu Tịch Diệt Đạo Nhân đang hình thành.

Sáu Tịch Diệt Đạo Nhân đối ứng Thanh Liên Tiên Tôn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Công Dã Càn, Giang Nam. Bọn họ là Thiên Tôn các thời đại trong vũ trụ này. Vũ trụ này hoàn toàn tịch diệt thì cần tiêu diệt sáu người trước, nên sáu Tịch Diệt Đạo Nhân sinh ra.

Bốn Thiên Tôn tức ngực. Sáu Tịch Diệt Đạo Nhân mà xông lên sẽ là trận quyết đấu rất vất vả.

- Phải giết đối thủ trước khi đám Tịch Diệt Đạo Nhân xông lên.

Đây là suy nghĩ trong lòng mọi người.

Nếu không giết đối thủ trước, chờ đám Tịch Diệt Đạo Nhân tới gần thì càng nguy hiểm hơn.

Đặc biệt là Thanh Liên Tiên Tôn, thành tựu gặp nguy hiểm rất lớn. Hai người chưa thành tựu tận cùng đại đạo, nếu đánh nhau với Tịch Diệt Đạo Nhân tận cùng đại đạo thì khó sống tiếp.

Bốn Thiên Tôn đánh nhau càng dữ dội, chiêu nào cũng lấy mạng. Đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn dưới tiên thiên Lô Bồng không rảnh tay giúp Công Dã Càn, chỉ có thể dốc sức vận chuyển Lô Bồng đối kháng tịch diệt kiếp cuối cùng nghiền nát.

Thực lực Công Dã Càn mạnh nhất, một chọi ba vẫn chiếm ưu thế, nhưng muốn diệt ai trong ba người Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn thì rất khó khăn.

Không chỉ thế, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn liên tục tiến bộ, cách tận cùng đại đạo càng gần hơn.

Đạo quả của Thanh Liên Tiên Tôn bị hủy, nhiều ít tiến bộ chậm, nhưng tu vi thực lực không chênh lệch bao nhiêu với Đạo Không Thiên Tôn. Đế và Tôn luyện thành đạo quả chỉ vì được tất cả đại đạo của Thiên Quân, Đạo Quân trong thời đại tiên đạo. Bọn họ không ỷ lại đạo quả, khác hẳn với đa số Thiên Quân, Đạo Quân trong thời đại tiên đạo.

Cuối cùng tiếng bước chân kinh thiên động địa vang lên. Một Tịch Diệt Đạo Nhân cất bước đến gần, chốc lát sau gầm rú, bốn chân chấm đất nhún mạnh lao tới bên cạnh Đế Lân, Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn, Công Dã Càn.

Vù vù vù vù vù!

Vô số cánh tay mọc ra từ lưng Tịch Diệt Đạo Nhân công kích bốn Thiên Tôn.

Đế Lân lây Thế Giới thụ ra quét. Một chuỗi tiếng nổ vang lên, các cánh tay Tịch Diệt Đạo Nhân bị bẻ gãy, lại có mấy bàn tay đánh vào Thế Giới thụ, đẩy lùi cái cây. Đế Lân rên rỉ.

Cùng lúc đó, công kích của Thanh Liên Tiên Tôn, Đạo Không Thiên Tôn rơi vào Tịch Diệt Đạo Nhân nhưng chỉ làm Tịch Diệt Đạo Nhân bị trầy da, không tổn thương gốc rễ. Hai Thiên Tôn rất ngạc nhiên.

Công Dã Càn cũng bị công kích. Tiên thiên thái sơ thi triển, chặt đứt các cánh tay Tịch Diệt Đạo Nhân. Tiếp theo Tịch Diệt Đạo Nhân mọc cánh tay mới, vẫn công kích như giông tố mưa bão.

Lại có tiếng rống vang lên:

- Grao!

Tịch Diệt Đạo Nhân thứ hai xuất hiện, đập mạnh vào tiên thiên Lô Bồng.

Tiên thiên Lô Bồng vỡ ra. Đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Vạn Vật Đạo Tổ, Giang Tuyết Tình bị chân khí huyết dâng lên. Lại một Tịch Diệt Đạo Nhân xuất hiện, tiên thiên Lô Bồng vừa phục hồi lại bị Tịch Diệt Đạo Nhân thứ hai đụng nát. Các xúc tu mọc sau lưng rậm rạp múa may, Tịch Diệt Đạo Nhân thừa dịp tiên thiên Lô Bồng bị vỡ xông vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, xúc tu cuốn đám người Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Công Dã Càn vươn tay chộp kéo chân Tịch Diệt Đạo Nhân, vung mạnh đập vào người Tịch Diệt Đạo Nhân khác.

Lúc này Thanh Liên Tiên Tôn lắc người lao vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, tấn công Giang Nam đang vất vả đối kháng Tịch Diệt Đạo Nhân trong cơ thể mình.

Công Dã Càn thót tim, nhưng gã bị hai Tịch Diệt Đạo Nhân bám giữ, không rảnh tay.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn tức giận quát:

- Thanh Liên, ngươi dám!

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lấy nguyên giới kim thuyền ra đụng vào Thanh Liên Tiên Tôn. Giang Tuyết Tình, Giang Tuyết, Vạn Vật Đạo Tổ, Khổ Hạnh giáo chủ lấy các pháp bảo của mình công kích Thanh Liên Tiên Tôn.

Giang Tuyết lây tú cầu ra, vội nói với Giang Tuyết Tình:

- Tình nhi, thu tam giới đi!

Tim Giang Tuyết Tình rớt cái bịch, giật mình tỉnh lại. Pháp lực tuôn ra, ba mươi ba trọng thiên tam giới nhỏ dần biến thành một tòa linh lung bảo thápị Giang Tuyết Tình đưa vào chậu sành Lô Bồng.

Thanh Liên Tiên Tôn lao vào Đại La Thiên, mặc kệ thắng hay thua, tam giới không chịu nổi chiến đấu giữa Thiên Tôn. Chúng sinh tam giới đa số là người bình thường, sẽ bị chấn nát bấy.

Tam giới sớm bị các Đạo Quân Đạo Tôn tinh luyện thành một tòa bảo tháp, bên trong chứa ba mươi ba trọng thiên. Giờ phút này, tam giới bị đưa vào chậu sành trong tiên thiên Lô Bồng, đừng hòng có ai tổn thương được chúng sinh tam giới.

Nguyên giới kim thuyền lao tới, Thanh Liên Tiên Tôn giơ tay đỡ. Bàn tay vỗ làm thân thuyền hằn dấu tay to lớn. Kinh khủng dấu tay rậm rạp vết nứt.

Hồng mông thanh liên của Thanh Liên Tiên Tôn bị nhốt bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên. Không có đóa thanh liên thì thực lực của Thanh Liên Tiên Tôn không quá mạnh, nhưng vẫn hơn Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhiều.

Thanh Liên Tiên Tôn mới giơ một chưởng thì chí bảo nguyên giới kim thuyền đã vỡ nát.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn lao lên, hai Thiên Tôn lướt qua nhau, chỉ trong một giây đã đánh nhau mấy trăm lần. Nguyên Mẫu Thiên Tôn khẽ rên, miệng hộc máu rơi vào Đại La Thiên.

Nguyên Dục Thái Cực Đồ bay xuống thu Thanh Liên Tiên Tôn vào trong. Vạn Vật Đạo Tổ gầm lên, vọt vào trong tranh.

Nguyên Dục Thái Cực Đồ thu Thanh Liên Tiên Tôn vào trong liền biến thành Nguyên Dục Thái Cực Thiên. Cả tòa Nguyên Dục Thái Cực Thiên đều là tiên thiên Thái Cực đạo cảnh. Vạn Vật Đạo Tổ rơi vào trong tranh, khí thế

tăng vọt, thực lực gần bằng đám Thiên Tôn Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Tuy Vạn Vật Đạo Tổ không phải Thiên Tôn nhưng Nguyên Dục Thái Cực Đồ là tiên thiên chí bảo, giờ có chí bảo này chống đỡ nên thực lực Vạn Vật Đạo Tổ tăng kinh người.

- Vạn Vật đạo hữu.

Thanh Liên Tiên Tôn cười to bảo:

- Ngươi và ta xem như quen biết nhiều năm. Ngày xưa ta và Đế Lân đến đây luận đạo cùng ngươi ba trăm năm, được đạo diệu chín thời đại tiền sử từ người của ngươi. Lại thắng tiên thiên pháp bảo của ngươi, sau đó mới có thời đại tiên đạo.

- Giữa ngươi và ta không thù oán, nếu ngươi chịu nhường bước thì ta sẽ giữ cho một mạng. Ngươi đã sống mười kiếp, thần hồn không thể tiếp tục chuyển thế. Nếu ngươi chết bây giờ là chết thật.

- Tha cho ta một mạng?

Vạn Vật Đạo Tổ cười phá lên, dốc sức dao động pháp lực, khí thế càng lúc càng khủng bố.

- Tiên Tôn, ta đã sống mười kiếp, từ ngực ôm thiên hạ đến sa đọa thành ma, rồi trở thành Nguyên Dục, đời này không ham muốn gì nữa.

- Điều duy nhất ta không yên lòng là Định Quang, Linh Châu.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2918: Đại La Thiên Phá. (2)

- Thanh Liên, ngươi quá hẹp hòi, không chứa được Định Quang, Linh Châu, bản thân cũng khó bảo đảm. Chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn là chấp nhận ta, vậy cũng có thể chấp nhận Định Quang, Linh Châu. Ta hàng ngươi là chết, không hàng cũng chết. Nên đương nhiên phải tử chiến!

Vạn Vật Đạo Tổ bay lên cao xông hướng Thanh Liên Tiên Tôn, khí thế càng lúc càng mạnh, có xu hướng từ Đạo Tôn trùng kích Thiên Tôn.

Vốn đạo tâm của Vạn Vật Đạo Tổ khiếm khuyết, hạn chế tu vi ở cảnh giới Đạo Tôn. Giờ đạo tâm khiếm khuyết trở nên hoàn mỹ, Vạn Vật Đạo Tổ mạnh mẽ đột phá trong thời đại vạn đạo tịch diệt này, thành tựu Thiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn mặc kệ Vạn Vật Đạo Tổ lao lên:

- Ta đã từng thắng ngươi vài món tiên thiên pháp bảo, thôi nhường ngươi vài chiêu.

Thanh Liên Tiên Tôn lắc đầu cười:

- Ta không vượt qua đại kiếp nạn này được? Ngươi quá xem thường ta. Mục đích của ta không chỉ vì giết Nguyên Thủy Thiên Tôn còn để cướp Nguyên Thủy Đại La bảo kiếm, tiên thiên Lô Bồng của hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vạn Vật Đạo Tổ ấn mạnh vào ngực Thanh Liên Tiên Tôn, không có gì xảy ra, người gã hơi lung lay.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn đúng là mạnh mẽ kinh người, luyện thành hai

dị bảo. Đặc biệt là Lô Bồng, có vốn liếng độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng. Tiếc rằng tu vi các ngươi quá yếu, không thể phát huy hết uy lực Lô Bồng.

Ầm!

Vạn Vật Đạo Tổ đánh chiêu thứ hai, Thanh Liên Tiên Tôn vẫn mặc kệ, như có gió nhẹ thổi qua.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói tiếp:

- Nếu rơi vào tay ta thì đại giáo cũng không làm gì ta được, có thể qua kiếp số.

Vạn Vật Đạo Tổ công kích thứ ba, bốn vào người Thanh Liên Tiên Tôn. Trong khoảnh khắc sáu kích đã xong, Thanh Liên Tiên Tôn khoanh tay chờ Vạn Vật Đạo Tổ đánh hết sáu chiêu.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Sáu chiêu đã qua, ân oán giữa chúng ta xong. Vạn Vật đạo hữu, nên tiễn ngươi lên đường. Ngươi không tệ, trước khi chết lĩnh ngộ ra đạo tâm vĩnh hằng bất diệt, tham ngộ Thiên Tôn. Tiếc rằng ngươi không thể tưởng tượng chênh lệch giữa Thiên Tôn và Thiên Tôn lớn cỡ nào.

Thanh Liên Tiên Tôn vung tay đánh vào Vạn Vật Đạo Tổ.

Vạn Vật Đạo Tổ di chuyển thân thể nhưng bàn tay kia càng lúc càng lớn, mặc cho gã né cỡ nào cũng bị bàn tay áp sát, phạm vi không chỉ thế, càng lúc càng rộng.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, hãy chăm sóc hai đồ nhi của ta! Ta chết cũng không tiếc!

Mái tóc đen bay rối, Vạn Vật Đạo Tổ dốc hết lực lượng nghênh đón chưởng của Thanh Liên Tiên Tôn.

Răng rắc!

Hai tay Vạn Vật Đạo Tổ gãy, các linh quang bay ra khỏi đầu đụng mạnh vào bàn tay Thanh Liên Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn ăn đau nhíu mày, lòng bàn tay phát ra uy lực hồng mông tiên thiên. Tất cả linh quang trong người Vạn Vật Đạo Tổ bị chấn nát, cả người thành tấm da bị chưởng ấn vào Nguyên Dục Thái Cực Đồ.

Nguyên Dục Thái Cực Đồ nổ tung, chưởng to đè da người Vạn Vật Đạo Tổ vọt tới Lê Hoa Thánh Mẫu, Thánh Ma Thiên Tôn. Hai Đạo Quân chưa kịp la lên đã nổ tung, chết ngắc.

Chênh lệch quá lớn.

Khổ Hạnh giáo chủ huơ Tiên Thiên Khổ Trúc nhưng bị nổ tung, không có cơ hội đánh xáp lá cà.

Trên đầu Thanh Liên Tiên Tôn bốc khói xanh đáp xuống đất hóa thành ba Thanh Liên Đạo Nhân. Ba Thanh Liên Đạo Nhân lao hướng Giang Tuyết Tình, Khổ Hạnh giáo chủ, Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn bản thể đi hướng Giang Nam ngồi xếp bằng, cười nói:

- Tôm tép phiền thật.

Khổ Hạnh giáo chủ thấy Thanh Liên Đạo Nhân già đi hướng mình thì mặt vặn vẹo, xoay người bỏ chạy.

Thanh Liên Đạo Nhân già cười nói:

- Khổ Hạnh giáo chủ, đây là Sa Môn đại giáo của ngươi sao? Việc đến bây giờ còn dám giữ lại Sa Môn đại giáo mà không luyện vào tam giới, lòng ngươi quá lớn nhưng bản lĩnh thì quá nhỏ.

Khổ Hạnh giáo chủ biến sắc mặt, Thanh Liên Đạo Nhân già không lao hướng Khổ Hạnh giáo chủ mà đi tới Sa Môn đại giáo trong Đại La Thiên.

Trong Sa Môn đại giáo có mấy trăm ngàn vạn đại phật sư tỳ kheo ni ngồi, tụng phật hiệu, phật quang bắn lên trời, không hề sợ hãi Thanh Liên Đạo Nhân đến gần, tiếng tụng kinh càng vang dội.

Thanh Liên Đạo Nhân già ấn một chưởng. Khổ Hạnh giáo chủ hét to chắn ngang trước Sa Môn đại giáo. Thanh Liên Đạo Nhân già ấn vào ngực Khổ Hạnh giáo chủ.

Khuôn mặt vặn vẹo của Khổ Hạnh giáo chủ cố nặn nụ cười:

- Tiên Tôn, xin hãy chừa cho ta chút đạo thống.

Bùm!

Khổ Hạnh giáo chủ nổ nát, linh quang mất, thành tro bụi tan đi.

Thanh Liên Đạo Nhân già lắc đầu, nói:

- Vũ trụ tịch diệt thì Sa Môn làm sao tồn tại? Chỉ tăng thêm kiếp số.

Thanh Liên Đạo Nhân già phất tay áo, Sa Môn đại giáo sụp đổ thành hồng mông bốc lên. Các đại phật sư tỳ kheo ni tan biến trong hồng mông.

Lúc này Nguyên Mẫu Thiên Tôn nghênh đón Thanh Liên Đạo Nhân trung niên. Giang Tuyết Tình thì đấu với Thanh Liên Đạo Nhân thiếu niên.

Giang Tuyết chớp mắt, tú cầu đánh vào Thanh Liên Tiên Tôn đi hướng Giang Nam.

Giang Tuyết cười nói:

- Tiên Tôn, nhiều đệ tử của ngươi đã chết, ta giết đến mỏi tay. Đặc biệt là Ngọc Kinh, khi ta diệt thần hồn của hắn thì Ngọc Kinh còn to mồm bảo là đệ tử của ngươi.

Thanh Liên Tiên Tôn dừng bước nhìn Giang Tuyết, cười cười:

- Yêu hồ, ngươi đang tự tìm đường chết. Nếu ngươi không dạy dỗ Nguyên Thủy Thiên Tôn ra bộ dạng này thì làm gì có hôm nay? Thôi được, tiễn ngươi lên đường trước.

Tú cầu biến thành ánh lửa. Thanh Liên Tiên Tôn chỉ một cái, tú cầu khựng lại trong không trung không thể nhúc nhích một ly. Giang Tuyết thấy vậy biến sắc mặt vội bay ra sau.

- Tú cầu bình thường không thấy tiên thiên linh bảo, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình sử dụng cũng kkhông bị thương ta chút gì chứ nói chi đến ngươi?

Thanh Liên Tiên Tôn co tay búng nhẹ. Tú cầu nổ tung. Giang Tuyết chia làm chín bay đi bốn phương tám hướng.

Thanh Liên Tiên Tôn cười lớn liên tục chỉ. Chín phân thân Giang Tuyết chết, nổ tung trong không trung, hóa thành tro tàn.

- Cáo nhỏ gian xảo, dám giở trò vặt trước mặt cáo già ta đây?

Thanh Liên Tiên Tôn đi hướng tiên thiên Lô Bồng, cười nói:

- Nếu là người khác giết ngươi chín lần sẽ cho rằng ngươi đã chết hẳn, thế là ngươi trốn thoát một kiếp. Nhưng trò vặt của ngươi chỉ là trò hề trong mắt Thiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn đi vào tiên thiên Lô Bồng, ngước lên nhìn. Trước lư hương treo một bức tranh thần nhân, đó là một nữ nhân áo trắng, yểu điệu xinh đẹp, mặt mày giống Giang Tuyết. Bên cạnh là một ngọn núi, dưới chân núi có hồ ly trắng ngước lên nhìn.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nhạt chỉ một cái, khuôn mặt nữ nhân áo trắng trong tranh lộ vẻ kinh hoàng, cổ thiên nga rách một đường như bị lực lượng nào đó chém ngang.

Bức tranh chảy máu.

- Yêu hồ nhỏ, bây giờ rốt cuộc đã chết, coi như ta báo thù ch onhững đồ nhi trong tay ngươi, kết thúc nhân quả.

Thanh Liên Tiên Tôn định ra khỏi tiên thiên Lô Bồng đột nhiên biến sắc mặt, xoay người lạnh lùng cười:

- Suýt nữa bị ngươi lừa! Nữ nhân trong tranh là Nguyên Thủy Thiên Tôn vẽ nữ nhân hắn yêu, hồ ly trắng trong tranh mới là ngươi thật sự!

Hồ ly trắng dưới chân núi nhảy ra khỏi tranh, biến to há mồm táp Thanh Liên Tiên Tôn.

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2919: Trong Khoảnh Khắc. (1)

Thanh Liên Tiên Tôn không nhúc nhích nhưng hồ ly trắng bị đóng đinh giữa không trung, thân bất do kỷ hóa thành Giang Tuyết.

Thanh Liên Tiên Tôn gật gù:

- Chờ ta nghiệm chân thân rồi ngươi hãy lên đường.

Thanh Liên Tiên Tôn chỉ một cái, trán Giang Tuyết nứt ra, đạo quả bay khỏi cơ thể. Đạo quả tan rã trước mặt Thanh Liên Tiên Tôn, thần hồn bay ra đạo quả, là thần hồn hồ ly chín đuôi.

Thanh Liên Tiên Tôn gật đầu cười:

- Là chân thân. Nguyên Thủy Thiên Tôn không ký thác thần hồn của ngươi vào cái khác, Đông Cực yêu hồ, lên đường đi.

Thanh Liên Tiên Tôn xoay người, một sợi tóc đen xẹt qua thần hồn Giang Tuyết.

Giang Tuyết ngẩn ngơ, đôi mắt tinh nghịch tối dàn, thần hồn tan vỡ.

- Tử Xuyên . . .

Từ biệt.

Yêu một người, nếu không thể chiếm hữu hắn hoàn toàn thì ta nguyện ở sau lưng nhìn hắn, ủng hộ hắn, dâng hiến tất cả của mình cho hắn, bao gồm mạng sống.

- Ủa?

Thanh Liên Tiên Tôn định rời đi chợt kêu lên, cảm nhận dao động khác

thường. Thanh Liên Tiên Tôn dừng bước, cảm ứng kỹ.

Thanh Liên Tiên Tôn lắc đầu, nói:

- Đã hồn phi phách tán, không phải phân thân.

Vạt áo Thanh Liên Tiên Tôn bay lên đi hướng Giang Nam, chợt nghe tiếng rồng ngâm truyền ra từ tiên thiên Lô Bồng. Một con rồng to chui ra chậu sành, gầm rống lao vào Thanh Liên Tiên Tôn. Lưng con rồng to cõng Thiên Phi Đạo Tôn, khuôn mặt thanh tú đầy sát khí.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nhìn muốn nứt khóe mắt, tức giận quát:

- Thiên phi, đã bảo ngươi trốn trong đó bảo vệ cấm khu mà sao chạy ra?

Thiên Phi Đạo Tôn lạnh nhạt nói:

- Trốn trong tiên thiên Lô Bồng bị Thanh Liên luyện hóa cũng chết, đi ra có thể liều mạng một phen.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn bực tức, tiếc rằng nàng bị Thanh Liên Đạo Nhân trung niên ngăn chặn không thoát ra được.

Thanh Liên Tiên Tôn bật cười:

- Dưới tay Nguyên Thủy Thiên Tôn có thật nhiều người cương cường, dao động kỳ lạ vừa rồi là các ngươi phát ra đúng không? Thì ra các ngươi ẩn thân trong đây, cũng được, ta tiễn tất cả lên đường!

Con rồng to gầm rống cõng Thiên Phi Đạo Tôn xông lên.

Sáu Tịch Diệt Đạo Nhân đã sinh ra, hùng hổ lao lên. Công Dã Càn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn bị bao vây, có Tịch Diệt Đạo Nhân liên tục tấn công Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Công Dã Càn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn không dư sức công kích đối thủ nữa, chỉ có thể dốc hết sức đỡ Tịch Diệt Đạo Nhân tấn công.

Công Dã Càn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn gặp nguy hiểm chỉ mành treo chuông, tùy thời thân chết đạo tiêu, chết vì bị Tịch Diệt Đạo Nhân vây công. Công Dã Càn, tận cùng đại đạo tiên thiên thái sơ đối diện Tịch Diệt Đạo Nhân cuồng bạo, kinh người cũng chịu không nổi bị thương nặng.

Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn kém cỏi hơn Công Dã Càn nên tình hình càng tệ, người bọn họ đầy vết thương. Những Tịch Diệt Đạo Nhân hình dạng cuối cùng, đại đạo tịch diệt xâm nhập cơ thể, đạo quả, pháp bảo, nguyên thần, đại đạo linh quang, tất cả của bọn họ.

Không chỉ thế, tịch diệt kiếp cuối cùng hình thành các tịch diệt ma trống to lớn, trống quay quanh Nguyên Thủy Đại La Thiên, Công Dã Càn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, kêu thùng thùng không dứt. Từng đợt tịch diệt linh quang chém xuống, sắc bén không gì sánh được, ảnh hưởng ba Thiên Tôn phát huy thực lực.

Lúc này chỗ sâu nhất tịch diệt kiếp cuối cùng có tiếng gầm vang lên. Công Dã Càn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn liếc trộm, da đầu tê dại, luống cuống tay chân.

Lại có các Tịch Diệt Đạo Nhân đang hình thành. Tịch diệt kiếp cuối cùng muốn quét sạch mọi thứ trong vũ trụ, sáu Tịch Diệt Đạo Nhân không đối phó Thiên Tôn được thì sinh ra sáu Tịch Diệt Đạo Nhân khác.

Đạo Không Thiên Tôn cười to, tiếng cười cực kỳ bi thương:

- Ha ha ha ha ha ha! Thì ra tận cùng đại đạo cũng không vượt qua tịch diệt kiếp cuối cùng nổi!

Đạo Không Thiên Tôn còn kém một bước là vào tận cùng đại đạo hỗn độn tiên thiên. Nhưng Đạo Không Thiên Tôn không bước ra được. Tịch diệt kiếp cuối cùng tịch diệt vũ trụ biến thành hỗn độn là đất lành tu luyện hiếm có cho Đạo Không Thiên Tôn, nhưng gã đấu với đám Tịch Diệt Đạo Nhân chợt nhận ra đại đạo tịch diệt xâm nhập vào cơ thể mình, hỗn độn tiên thiên bị xâm thực tan nát, sự sống xói mòn.

Đại đạo tịch diệt khắc chế hỗn độn tiên thiên, khiến Đạo Không Thiên Tôn không cách nào đi ra một bước, đến tận cùng đại đạo hỗn độn tiên thiên.

Hơn nữa Đạo Không Thiên Tôn có đi tới tận cùng đại đạo cũng không đỡ nổi nhiều đại đạo tịch diệt không chỗ không xâm nhập.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói sai, tịch diệt kiếp qua đi, hỗn độn cũng sẽ chết.

Đạo Không Thiên Tôn rơi vào điên cuồng, thế công cực kỳ mạnh mẽ.

Đạo Không Thiên Tôn bi thương cười to:

- Tịch diệt thiên hỏa cũng sẽ tắt, vũ trụ hoàn toàn chết, không có sự sống gì.

- Grao!

Lại có sáu Tịch Diệt Đạo Nhân sinh ra, từ chỗ sâu nhất tịch diệt kiếp cuối cùng gầm rống xông lên. Từng đợt tịch diệt linh quang tụ tập lại, sáu Tịch Diệt Đạo Nhân khác từ từ hình thành.

Đế Lân, Công Dã Càn quá tuyệt vọng. Bất cứ Tịch Diệt Đạo Nhân có thực lực ngang ngửa với bọn họ được tận cùng đại đạo, thậm chí mạnh hơn. Bây giờ Tịch Diệt Đạo Nhân liên tục sinh ra trong tịch diệt kiếp cuối cùng, bọn họ làm sao ngăn cản?

Thử nghĩ xem, một đống Tịch Diệt Đạo Nhân bao vây ngươi, liên miên bất tận ùa tới, kèm theo đại đạo tịch diệt, cảnh tượng đó kinh khủng biết mấy?

Không có sự sống.

Độ mạnh tịch diệt kiếp cuối cùng vượt qua dự đoán của mọi người, không cho ai để lại chút cơ hội sống.

Vẻ mặt Đế Lân buồn bã nói:

- Tận cùng đại đạo cũng không qua được.

Tồn tại như bọn họ có thể tu thành Thiên Tôn thì đạo tâm rất cứng rắn, chưa từng tuyệt vọng bao giờ. Cảnh tượng trước mắt lại làm bọn họ tuyệt vọng. Nhất là Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn. Hai người cùng Thanh Liên Tiên Tôn giết vào Nguyên Thủy Đại La Thiên, trừ có thù không đội trời chung với Giang Nam quan trọng nhất là bọn họ cho rằng tận cùng đại đạo có thể độ qua tịch diệt kiếp cuối cùng.

Trừ khử Giang Nam, Nguyên Thủy Đại La Thiên, khiến kiếp uy nhỏ một chút là chuyện có lợi, cớ sao không làm?

Giờ đây bọn họ biết mình đã sai, sai lầm làm người ta tuyệt vọng. Trong tịch diệt kiếp cuối cùng không có bất cứ sự sống nào.

Ba Thiên Tôn, hai người đã vào tận cùng đại đạo đều bị thương nặng, vết thương càng lúc càng nặng. Trận chiến này không còn gì thay đổi, nghênh đón bọn họ là toàn quân bị diệt, chết thảm.

Trước tịch diệt không ai sống đời.

Trong Nguyên Thủy Đại La Thiên. Thanh Liên Tiên Tôn định giết hết con rồng to, Thiên Phi Đạo Tôn lao lên, đột nhiên thoáng nhìn thấy Giang Nam mở mắt từ khi nào. Giang Nam kinh ngạc nhìn hướng tiên thiên Lô Bồng.

Da đầu Thanh Liên Tiên Tôn tê dại, sợ đến suýt xoay người bỏ chạy. Thanh Liên Tiên Tôn chợt thấy Giang Nam chỉ mở mắt chứ không nhúcn hích, gã thở phào. Thanh Liên Tiên Tôn không vội giết con rồng to, Thiên Phi Đạo Tôn mà đi tới bên cạnh Giang Nam.

Thanh Liên Tiên Tôn cười nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, hôm nay ta tiễn ngươi lên đường.

- Tại sao?

Giang Nam phớt lờ Thanh Liên Tiên Tôn đến gần, lảm nhảm.

Giang Nam tự nói thầm:

- Tại sao ta có thể cứu chúng sinh nhưng không cứu được nàng?

ĐẾ TÔN

Trạch Trư

Chương 2920: Trong Khoảnh Khắc. (2)

Giang Nam như mơ hồ thấy một nữ nhân yểu điệu đứng trên thần giới, nhẹ nhàng nói với hắn: Tử Xuyên, ngươi và ta cũng là chúng sinh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thanh Liên Tiên Tôn ấn xuống đầu Giang Nam.

- Tại sao . . .

Giang Nam khép mắt, hai dòng lệ chảy xuống. Thanh Liên Tiên Tôn đã đánh xuống đầu Giang Nam, nhưng gã chợt thấy hắn trở nên to lớn hơn, thân thể càng lúc càng mênh mông, nguyên thủy thương mang, không thể đo lường, không thể ước đoán.

Bàn tay Thanh Liên Tiên Tôn cách đầu Giang Nam càng lúc càng xa, gã và bàn tay như rút nhỏ lại, uy lực yếu đi.

- Ảo giác!

Thanh Liên Tiên Tôn quát to, nâng cao tinh thần. Vang tiếng nổ điếc tai, hồng mông thanh liên đập mạnh vào tiên thiên Lô Bồng, bay tới chỗ Thanh Liên Tiên Tôn.

Thanh Liên Tiên Tôn chộp đóa hoa sen, chợt giọt nước mắt từ trên trời rơi xuống.

Giọt lệ rơi xuống hồng mông thanh liên, đóa hoa báu vật nguyên thủy rụng cánh hoa, tan vỡ.

Ầm!

Lại một giọt lệ rơi vào người Thanh Liên Tiên Tôn, gã hộc máu bị đánh té

xuống đất. Thanh Liên Tiên Tôn vùng vẫy định đứng dậy, giọt lệ thứ ba rơi xuống đánh nát gã ra.

- Cảnh giới nguyên thủy . . .

Thanh Liên Tiên Tôn sống lại trong hồng mông thanh liên, ngước lên nhìn. Các giọt nước mắt rơi xuống, Thanh Liên Tiên Tôn vừa sống lại bị nước mắt đập vỡ, một lần, lại một lần, lại một lần nữa.

Rốt cuộc hồng mông thanh liên bị nước mắt đâm thủng lỗ chỗ.

Giang Nam chậm rãi đứng lên, Nguyên Thủy Đại La Thiên trướng to ra, lan tràn ra ngoài. Trong khoảnh khắc Đại La Thiên đến gần Công Dã Càn, Đế Lân, Đạo Không Thiên Tôn, kéo ba người vào trong. Các Tịch Diệt Đạo Nhân bị chắn ngoài Đại La Thiên.

Đám Tịch Diệt Đạo Nhân tức giận gầm rống nhào vào Nguyên Thủy Đại La Thiên lại bị tiên thiên Lô Bồng ngăn chặn. Tịch Diệt Đạo Nhân sinh sôi ngày càng nhiều, mỗi Tịch Diệt Đạo Nhân có thực lực tận cùng đại đạo nhưng không công phá tiên thiên Lô Bồng, bước vào Nguyên Thủy Đại La Thiên nửa bước được.

Đạo Không Thiên Tôn nhìn Giang Nam, tinh thần rung động, chợt nhớ lời giao ước với hắn, thở dài khom người vái:

- Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Giang Nam vẫy tay, hồng mông thanh liên rơi vào lòng bàn tay.

Lòng Đế Lân thít chặt, vội chạy tới lớn tiếng nói:

- Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, xin hãy khoan dung độ lượng đi! Bây giờ người đã là Đại Thiên Tôn, không tai không kiếp, vạn kiếp bất diệt, tịch diệt kiếp cuối cùng cũng không gì được người. Xin Đại Thiên Tôn đại nhân đại lượng, tha thứ Thanh Liên đạo huynh một mạng!

Thanh Liên Tiên Tôn giãy dụa sống lại trong hồng mông thanh liên, ngước lên nhìn. Ánh sáng rực rỡ không thấy rõ mặt mày Giang Nam, Thanh Liên Tiên Tôn thầm thở dài.

Thanh Liên Tiên Tôn quỳ gối trong hồng mông thanh liên:

- Đại Thiên Tôn, Thanh Liên phục. Năm xưa ta rời khỏi quê hương vì muốn tìm một vùng đất mới, tái diễn truyền kỳ. Ta là Đại Thiên Tôn, không ai vượt qua được. Hiện nay Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn xuất thế, vũ trụ này không còn chỗ dung thân cho ta, Đại Thiên Tôn hãy lưu đày ta đi.

Giang Nam cúi đầu nhìn hoa sen trong bàn tay:

- Nguyên thủy vô kiếp, chúng sinh có kiếp. Thanh Liên đạo hữu vẫn là chúng sinh, thân ở trong tai kiếp, có lưu đày ngươi cũng không sống nổi. Nhưng người chết không thể sống lại, có xử tử ngươi thì người chết trong tay ngươi cũng không sống lại được.

Cơ mặt Thanh Liên Tiên Tôn cứng ngắc.

Giang Nam tiếp tục bảo:

- Ta sáng tạo một vòng nhân quả cho ngươi, nối quá khứ trong chớp mắt, hiện tại trong chớp msắt. Phong ấn ngươi trong đó, khoảnh khắc sinh, khoảnh khắc tử. Vòng nhân quả này gọi là trong khoảnh khắc đó.

Lòng Thanh Liên Tiên Tôn lạnh lẽo, định nói gì chợt thấy Giang Nam ném gã ra Nguyên Thủy Đại La Thiên.

Thanh Liên Tiên Tôn rơi xuống đất, các Tịch Diệt Đạo Nhân lao hướng gã. Trong khoảnh khắc Thanh Liên Tiên Tôn bị xé xác mấy mảnh. Lúc này Thanh Liên Tiên Tôn lại rơi xuống đất, lần nữa bị các Tịch Diệt Đạo Nhân xé xác.

Một vòng nhân quả to lớn bao vây Thanh Liên Tiên Tôn, tuần hoàn lặp lại, vĩnh viễn phong ấn sự sống chết của Thanh Liên Tiên Tôn trong khoảnh

khắc đó.

Giang Nam phong ân Thanh Liên Tiên Tôn trong khoảnh khắc đó.

Đế Lân vội chạy lên hét thất thanh:

- Đừng . . .!

Đế Lân tiến lên trước một bước, thấy Giang Nam trở nên vô cùng to lớn, ánh sáng vô lượng chiếu rọi. Đế Lân trở nên nhỏ xíu. Đế Lân giật mình, vội vàng thụt lùi, mọi thứ trở nên bình thường.

Đế Lân cũng là tồn tại tận cùng đại đạo nhưng ở trước mặt Giang Nam vẫn thấy mình thật nhỏ bé. Cảm giác đối diện nguyên thủy quá rung động, như thể một người đứng trong biển cả, trời sao bao la vô ngân.

Đế Lân hé môi nhưng không nói gì thêm, thở dài thườn thượt.

Việc đến bây giờ có nói gì cũng vô ích. Sau khi Giang Nam thành nguyên thủy, danh hiệu Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đã vững chắc. Thực lực của Giang Nam bày ra đó, không người sánh kịp.

Báu vật nguyên thủy, tận cùng đại đạo gì đó ở trước mặt nguyên thủy tựa như một sinh linh nhỏ bé trước biển cả, trời sao.

Dù Đế Lân bất mãn cũng chỉ có thể chôn nó dưới đáy lòng.

Bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên tụ tập ngày càng nhiều Tịch Diệt Đạo Nhân, giờ đã hơn năm mươi Tịch Diệt Đạo Nhân.

Năm mươi mây Tịch Diệt Đạo Nhân liên tục tấn công Nguyên Thủy Đại La Thiên. Dù bây giờ Giang Nam đã đến tận cùng đại đạo nguyên thủy, Nguyên Thủy Đại La Thiên vẫn rung lắc bần bật tùy thời bị Tịch Diệt Đạo Nhân công phá.

Mới rồi Thanh Liên Tiên Tôn bị Giang Nam ném ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, phong ấn trong mảnh đất kỳ lạ trong khoảnh khắc đó làm thiếu vài

Tịch Diệt Đạo Nhân. Tịch diệt kiếp cuối cùng vẫn liên tục sinh ra Tịch Diệt Đạo Nhân mới, dường như không giết hết mọi người quyết không bỏ qua.

Tịch diệt kiếp cuối cùng vẫn còn.

Công Dã Càn cảm thán rằng:

- Tận cùng đại đạo, ha ha ha, thì ra chưa đến tận cùng. Nhưng có thể thấy nguyên thủy đã mãn nguyện suốt đời.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn hỏi:

- Đại Thiên Tôn có thể tiêu trừ kiếp số này, trả lại bình yên cho thế gian đúng không?

Giang Nam chỉ một cái. Bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên, các Tịch Diệt Đạo Nhân nổ tung thành tro bụi. Giây lát sau năm mươi mấy Tịch Diệt Đạo Nhân đã biến mất.

Nhưng sâu trong tịch diệt kiếp cuối cùng, tiếng gầm tựa sấm, các Tịch Diệt Đạo Nhân nhảy ra ập vào Nguyên Thủy Đại La Thiên.

- Thiên địa nhân quả vẫn còn, ta có thể chặn kiếp số nhưng không tiêu trừ được.

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Kiếp vận thương mang, nguyên thủy vô kiếp, nhưng các ngươi có kiếp. Khi nào các ngươi còn thì tịch diệt kiếp cuối cùng này mãi mãi sẽ không biến mất.

Mọi người mặc nhiên.

Giang Nam nghiêm nghị nhìn Đạo Không Thiên Tôn:

- Đạo Không đạo hữu giúp Vô Cực dẫn đến vô lượng kiếp, tịch diệt kiếp này, có nguyện ý trả lại tội lỗi không?

Đạo Không Thiên Tôn giật mình ngước lên nhìn Giang Nam, lớn tiếng nói:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, ta đã thực hiện lời hứa, tôn ngươi làm Đại Thiên Tôn. Đại Thiên Tôn mà còn hẹp hòi tính nợ cũ sao?

- Ngu xuẩn cứng đầu.

Giang Nam búng tay, cơ thể Đạo Không Thiên Tôn nổ tung, đạo vỡ, nguyên thần nát, chỉ còn lại thần hồn.

Thần hồn Đạo Không Thiên Tôn hét to:

- Đại Thiên Tôn, ta nguyện vào vô nhân cấm khu!

Chương 2921: Đế Tôn. (1)

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đạo hữu, ta kêu ngươi trả tội, nếu ngươi không chết thì sao trả? Làm sao khiến tịch diệt kiếp cuối cùng tan biến? Làm sao xứng với sinh linh chết trong vô lượng hạo kiếp này? Hơn nữa nếu ngươi nhờ vào vô nhân cấm khu sống đến thời đại mới thì lại gây ra thêm can qua. Vì vậy không giữ ngươi được.

Bùm!

Thần hồn Đạo Không Thiên Tôn vỡ nát, hồn phi phách tán.

Bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên, các Tịch Diệt Đạo Nhân nổ tung. Tịch Diệt Đạo Nhân đối ứng với Đạo Không Thiên Tôn cũng biến mất.

Giang Nam nhìn Đế Lân.

Đế Lân cười thản nhiên:

- Đại Thiên Tôn có lý do giết Đạo Không Thiên Tôn, vậy lý do giết ta là gì? Xin Thiên Tôn cho ta chết rõ ràng.

Giang Nam nhìn Đế Lân chằm chằm:

- Đế Lân đạo hữu tội không đáng chết, nhưng ta muốn giết ngươi.

Đế Lân buồn bực, cười nói:

- Lý do này đã đủ, thực lực của ngươi mạnh . . .

Giang Nam lắc đầu, nói:

- Đế Lân đạo hữu và Thanh Liên đạo hữu là người xứ lạ, mang theo tu vi thực lực đến. Tịch diệt kiếp cuối cùng làm uốn hủy diệt hết sinh linh sinh ra trong vũ trụ này, thu về thiên địa nhân quả. Nguyên Thủy cũng không tiêu trừ tịch diệt kiếp cuối cùng được, nhưng nếu giết hai Thiên Tôn xứ lạ thay thế chúng sinh khác có lẽ sẽ cho chúng sinh một cơ hội sống. Thanh Liên đã ứng kiếp, ngươi cũng cần ứng kiếp, đây là lý do ta giết ngươi.

Đế Lân gật gù:

- Lý do này được.

Giang Nam chỉ một cái. Đế Lân thở dài, cơ thể nát, đạo quả nổ, Thế Giới thụ sụp xuống hóa thành tro tàn.

Giang Nam nhẹ vẫy tay, một trái cây rơi khỏi Thế Giới thụ bay vào tay hắn.

Giang Nam giao trái cây cho Giang Tuyết Tình, dặn dò:

- Tình nhi, trồng trái này trong vô nhân cấm khu. Vi phụ đã xóa ký ức của hắn, cho hắn một cơ hội.

Giang Tuyết Tình nhận trái cây, lấy cấm khu ra khỏi Lô Bồng, chôn trái cây xuống dấdt vô nhân cấm khu.

Giang Nam nhìn con rồng to.

Con rồng to nói:

- Giáo chủ không cần nói, ta biết nên làm sao.

Con rồng to gầm rống hiện ra nguyên hình mênh mông vô biên, thân rồng mấp máy, linh quang tan vỡ thành tro, chỉ còn một lũ thần hồn bay ra chui vào vô nhân cấm khu.

Thần hồn con rồng to hét to:

- Giáo chủ, ta đi đây, kiếp sau gặp lại!

Giang Nam thở dài.

Giang Tuyết Tình ngước lên, buồn bã nói:

- Phụ thần, mẫu thân đã chết, nữ nhi cũng nên ứng kiếp, chém bản thân làm chủ vô nhân cấm khu. Sau khi nữ nhi ứng kiếp, tịch diệt kiếp cuối cùng có thể nhỏ bớt mấy phần không?

Giang Nam gật đầu, nói:

- Chờ khi ta khai thiên, anh linh trong cấm khu sẽ hồi sinh, ngươi cứ đi đi.

Giang Tuyết Tình ngước nhìn Giang Nam, lây bảo kiếm cắt cổ. Máu phun ra rơi xuống đất, đạo quả tan rã, một lũ anh linh chui vào vô nhân cấm khu trong Lô Bồng.

- Nữ nhi của ta . . .

tịch diệt cự thú im lặng giây lát, nói:

- Đại Thiên Tôn, ta có thể chết nhưng Thiên phi . . .

- Thiên phi không chết, ta sẽ giữ lời hứa.

Giang Nam nhìn Thiên Phi Đạo Tôn, lại nhìn Công Dã Càn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn.

Giang Nam nói:

- Huynh trưởng, tẩu tẩu không cần chết, chém bỏ tu vi là được. Hai người xứ lạ Đế Lân, ThanhLiên đã ứng kiếp, để lại một đường sống. Tuyết Tình hứa với đám người Thiên Hi sẽ làm chủ cấm khu, nàng ứng kiếp là đáp lại tâm nguyện cũng để lại một cơ hội sống sống cho các người. Hai vị cần ở lại làm chứng cho ta.

Công Dã Càn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn tự chém tu vi biến thành người bình thường.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn nắm tay Công Dã Càn, cười nói:

- Lão thỏ, bây giờ ngươi trở thành phàm nhân, không trốn thoát lòng bàn tay của lão nương rồi!

Công Dã Càn cười khổ.

Bên ngoài Nguyên Thủy Đại La Thiên, lại có nhiều Tịch Diệt Đạo Nhân tan biến nhưng còn khá nhiều Tịch Diệt Đạo Nhân tồn tại, liên tục tấn công Đại La Thiên.

- Tịch Diệt Đạo Nhân còn lại là kiếp số của ta, nhưng ta vô tai vô kiếp, bọn họ không làm gì được ta.

Giang Nam ra khỏi Nguyên Thủy Đại La Thiên. Các Tịch Diệt Đạo Nhân lao lên, dung nhập vào người Giang Nam, biến mất.

Tịch diệt kiếp cuối cùng cuồn cuộn dâng lên dần bình lặng. Hỗn độn mông lung, tịch diệt thiên hỏa tắt ngấm. Hỗn độn không có chút sự sống, khắp nơi tĩnh lặng.

Tịch diệt thiên hỏa dập tắt, đây là tương lai làm người ta tuệt vọng. Hỗn độn đại đạo biến mất, đại đạo tịch diệt cũng mất. Gợn sóng từ thời đại nguyên đạo lan đến nay tĩnh lặng lại. Không có thời đại mới kéo dài văn minh cũ sinh ra trong mảnh đất tử ovng này.

Trừ phi Nguyên Thủy Thiên Tôn lại khai thiên, nhưng thế thì sẽ lại dấy lên gợn sóng mới. Là thời đại không có lịch sử, hoàn toàn khác hẳn, không liên quan gì đến các thời đại nguyên đạo, tiên đạo.

Vũ trụ chết.

Tận cùng thời không cũng là khởi điểm.

Dòng thời gian chấm dứt tại đây, cũng bắt đầu ở đây, tạo nên luân hồi khác.

Có lẽ trong luân hồi tiếp theo có rất nhiều câu chuyện buồn vui lẫn lộn như hiện tại, nhiều sinh linh chí lớn cao xa. Trong dòng thời gian tương lai để lại các bóng dáng hoặc đậm hoặc nhạt, nhưng những câu chuyện chưa xảy ra, các sinh linh này chưa ra đời.

Giang Nam nhìn hỗn độn không có sự sống, đột nhiên hú dài xuyên qua thời gian quá khứ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lực lượng các thời đại tiền sử quá khứ đập vào Giang Nam, ngăn cản hắn, ngăn hắn hay đổi lịch sử quá khứ.

Cơ thể Giang Nam nứt rạn, dù hắn đã trở thành nguyên thủy nhưng trước quá khứ vẫn sẽ bị thuương. Giang Nam lần lượt trùng kích. Công Dã Càn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn, Thiên Phi Đạo Tôn nhìn mà hét chói tai.

Giang Nam sưu tầm thời không quá khứ, tìm thần hồn người mình yêu.

Cuối cùng Giang Nam bắt được cái gì sau đó bị hất ra thời không quá khứ.

Đột nhiên một thanh âm lảnh lót vang lên, lạnh nhạt nhưng chấn động vũ trụ tĩnh lặng.

- Nguyên thủy vô kiếp, chỉ có tình tự tổn thương. Đế Giang bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Một thân hình như ảo mộng bước ra từ thời gian. Công Dã Càn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngơ ngác nhìn đế hoàng trẻ tuổi. Thiên Phi Đạo Tôn ngây ra như phỗng.

Đế Giang, Giang Thái Khư, từ thời không quá khứ nhập mộng, trải qua

tương lai tràn ngập tuyệt vọng, chết chóc.

Lần trước Đế Giang nhập mộng thấy Giang Nam tuyệt vọng. Lần này Đế Giang thấy cố nhân, người mình yêu.

Thiên phi.

Giang Nam cười lớn, cẩn thận thu về thần hồn rách nát trong lòng bàn tay mình. Thần hồn rách nát đó là hồ ly trắng chín đuôi bị đốt, chỉ miễn cưỡng hợp thành hình dạng thần hồn.

- Đế Giang, rốt cuộc ngươi đã đến, chuyện ta hứa với ngươi cũng đã làm.

Giang Nam chỉ tay một cái. Thi thể Đế Giang bay ra Nguyên Thủy Đại La Thiên dung hợp với đế hoàng trẻ tuổi như mộng ảo.

Giang Nam nói:

- Thiên phi, nàng chờ người yêu hơn ngàn ứ năm, đã về.

Thiên Phi Đạo Tôn ngạc nhiên, băng sương trong lòng nàng hòa tan. Thiên Phi Đạo Tôn lao vào ngực đế hoàng trẻ tuổi.

Công Dã Càn, Nguyên Mẫu Thiên Tôn ngạc nhiên không hiểu ra sao.

Giang Nam kể sơ đầu đuôi câu chuyện.

Công Dã Càn nhíu mày, buồn bã thở dài

- Thì ra ngươi thừa nhận mình là Đế Giang chỉ vì khiến ta sống sót, khiến Thiên phi sống tiếp. Nhưng Đế Giang nhập mộng du lịch đến tận cùng tận thế, không hồi sinh được, vẫn phải chia ly.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn buồn bã, buồn phiền nhìn đôi tình nhân ôm nhau.

Chương 2922: Đế Tôn. (2)

Giang Nam cười nói:

- Nơi này là tận cùng thời không, không có thời gian chảy. Ta để lại xác Đế Giang là vì hôm nay. Đế Giang nhập mộng vào thân hình của mình không khác gì người sống.

Công Dã Càn nhíu mày hỏi:

- Ý của ngươi là . . .?

- Chỉ cần bọn họ muốn thì có thể mãi mãi ở lại đây, ở lại nơi không có tranh đấu, không có tịch diệt, không có gì hết.

Giang Nam bình tĩnh nói:

- Ta sẽ phong ấn bọn họ ở đây, mãi mãi không có ai đến quấy rầy. Thời gian tĩnh lặng tại đây, Đế Giang không bao giờ trở về quá khứ, sẽ không thân chết đạo tiêu, nơi này chỉ thuộc về hai người . . .

Đế Giang mở miệng nói:

- Ta đồng ý.

Thiên Phi Đạo Tôn mỉm cười nói:

- Ta cũng vậy.

Công Dã Càn thở dài:

- Chỉ nguyện làm uyên ương không làm tiên, thật khiến người hâm mộ. Nguyên Mẫu . . .

Nguyên Mẫu Thiên Tôn dứt khoát nói:

- Ta không làm! Lão nương không thèm sống ở chỗ yên lặng đáng sợ này. Thà sống trong tương lai liên tục có tịch diệt kiếp, dù sao nhiều người, vui!

Công Dã Càn thở dài, mắt long lanh nhìn Giang Nam.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn túm Công Dã Càn lại, lạnh lùng cười:

- Lão thỏ, ngươi không trốn thoát. Tuyệt đối không! Lão nương đi đâu là ngươi đến đó, lão nương bị người đánh thì ngươi cũng phải chịu đòn. Lão nương đánh người là ngươi phải đánh cùng. Lão nương sinh hài tử, ngươi phải hỗ trợ!

Công Dã Càn than khổ nháy mắt với Giang Nam.

Giang Nam cười phá lên, phất tay chào Đế Giang, Thiên Phi Đạo Tôn. Phu thê đứng trong vũ trụ cô quanh đưa tiễn.

Giang Nam cười nói:

- Huynh trưởng, tẩu tẩu, hãy lên Đại La Thiên đi. Ta mang các người đi tương lai, khai sáng thiên địa mới.

Nguyên Mẫu Thiên Tôn kéo cổ áo Công Dã Càn vào Đại La Thiên. Nguyên Thủy Đại La Thiên khẽ rung, thoát khỏi thời không tĩnh lặng. Đế Giang, Thiên Phi Đạo Tôn mãi mãi ở lại đây.

Thiên Phi Đạo Tôn tựa vào ngực Đế Giang, ngước lên hỏi:

- Bệ hạ sẽ cô đơn sao?

- Có nàng ở đây ta mãi mãi không cô đơn.

* * *

Tương lai, Nguyên Thủy Thiên Tôn một ý niệm khai thiên, hỗn độn khai

sáng, hồng mông tách ra, huyền hoàng rẽ, thiên địa nhân tam tài định luân, ngũ hành tương sinh tương khắc, bát hoang hiện. Vũ trụ trời sao như bức tranh trải ra.

Tam giới ba mươi ba trọng thiên bay ra Nguyên Thủy Đại La Thiên, rơi vào vũ trụ hoàn toàn mới. Chúng sinh tam giới đi ra tam giới, ngơ ngác nhìn thiên địa bao la.

Dần dần nhiều người đi ra tam giới, trải rộng khắp vũ trụ, truyền bá văn minh, truyền thừa lý niệm của các tiên hiền.

Vô nhân cấm khu rơi vào khoảng không, cắm rễ. Các thần hồn từ vô nhân cấm khu bay đi bốn phương tám hướng, cấm khu dần trống rỗng.

Không biết bao nhiêu vạn năm, một nữ nhân từ bên ngoài trở về tạo một tòa Thiên Môn trong vô nhân cấm khu. Bên cạnh Thiên Môn, một gốc Thế Giới thụ bén rễ nẩy mầm, dần dần khỏe mạnh.

Liên quan thời đại huy hoàng trước kia đã là truyền thuyết, truyền kỳ xa xôi mờ mịt.

Trong truyền thuyết đó có một vị Nguyên Thủy Thiên Tôn cố gắng xoay chuyển, bình định vũ trụ đại tịch diệt, khai sáng vũ trụ này, gieo trồng văn minh.

Vị Nguyên Thủy Thiên Tôn kia không gì không làm được nhưng cuối cùng không thể cứu người mình yêu.

Nhưng truyền thuyết chỉ là truyền thuyết, các tồn tại đỉnh thiên lập địa trong truyền thuyết có thật hay không, câu chuyện buồn vui trong truyền thuyết đó có thật sự xảy ra không thì không ai chứng thật được.

Truyền thuyết, dù sao chỉ là truyền thuyết.

Văn minh vẫn còn tiếp tục.

Hôm nay thiên hạ thái bình. Đột nhiên vô số tồn tại cổ xưa trong vũ trụ phóng lên cao, mặt trời bay trong trời sao, cự thú xông hướng chân trời. Lão tổ các giáo phái, giáo môn chạy đi. Thanh thế rầm rộ, đám người ùa về một hướng.

Có người trẻ tuổi khó hiểu hỏi:

- Lão tổ tông Tịch gia, các ngươi đi đâu vậy?

Lão tổ tông Tịch gia cười nói:

- Thế gian này có một người nửa đời trước làm đế, tên Đế Huyền, bình tam giới, định Càn Khôn. Nửa đời sau làm tôn, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, bình hạo kiếp, khai vũ trụ, dục hóa chúng sinh, tên gọi Đế Tôn. Hôm nay vị Đại Thiên Tôn này đại thọ sáu mươi ức năm, chúng ta đi tham bái Đại Thiên Tôn, chúc thụ. A, phụ mẫu ta cũng đến.

Người trẻ tuổi kinh khủng lẩm bẩm:

- Phụ mẫu của lão tổ tông Tịch gia? Sao ta chưa từng nghe nói? Hơn nữa đại thọ sáu mươi ức năm? Khoa trương quá vậy? Vũ trụ bây giờ mới có bốn ức năm, lấy đâu ra sáu mươi ức năm . . .

- Nhãi con, kiến thức của ngươi cnạ.

Lão tổ tông Tịch gia cười lớn cùng phu nhân bay xa.

Trên Nguyên Thủy Đại La Thiên, các khách khứa tụ tập lại trò chuyện. Đám lão quái vật như trở về xưa kia, vừa khóc vừa cười vừa nhảy nhót. Phù Lê Nguyên Quân đến, mọi người bái.

Phu nhân của lão tổ tông Tịch gia tiến lên hỏi:

- Sư nương, Thiên Tôn đại lão gia đâu?

Phù Lê Nguyên Quân cười nói:

- Lão gia ở trong hậu hoa viên, chút nữa sẽ đến, các người chờ chốc lát.

Trong hậu hoa viên Nguyên Thủy Đại La Thiên có một con hồ ly trắng nhảy nhót giữa núi non khe suối. Không lâu sau hồ ly đi tới dưới một gốc cây. Có thư sinh trẻ tuổi đang nằm trên ghế nhắm mắt, một quyển sách che mặt.

Hồ ly trắng rón rén đến bên cạnh thư sinh, thò vuốt móc khối ngọc bội trong túi thư sinh ra, lật tới lật lui trộm sạch đồ vật trên người thư sinh.

Hồ ly trắng chớp mắt quyến rũ nhìn sách, cũng trộm luôn. Hồ ly định đi chợt thư sinh tỉnh lại.

Thư sinh cười nói:

- Giang Tuyết lại nghịch rồi, chút của cải nhà ta gần như bị nàng lây hết.

Hồ ly trắng không sợ thư sinh, chín cái đuôi ngoe nguẩy sau lưng cười nói:

- Tiểu đạo sĩ, nghe nói hôm nay ngươi đại thọ sao không đi?

- Không vội.

Thư sinh trẻ mỉm cười nói:

- Phải rồi, lần trước ta kể chuyển cho nàng đến đâu . . . Nhớ rồi, thánh nhân nói một phu hai thê là thiên kinh địa nghĩa. Đúng, là chỗ này!

Hồ ly trắng lộ vẻ mặt không tin:

- Ngươi đang lừa ta?

Hồ ly trắng nghi ngờ nhìn thư sinh:

- Là thánh nhân nào nói?

Thư sinh trẻ ho khan, nghiêm túc nói:

- Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nói vậy.

Hồ ly trắng bĩu môi:

- Mặt dày!

Hồ ly trắng nhảy nhót rời đi:

- Ta nghe người ta nói ngươi chính là Đại Thiên Tôn, có người gọi ngươi là đế, có người kêu là tôn. Rõ ràng tự ngươi nói lại lấy ra lừa ta.